ĐẠI HOANG

THỰC ĐƯỜNG BAO TỬ

KIẾM ĐẾ

DTV EBOOK

ĐẠI HOANG KIẾM ĐẾ - 大荒剑帝

Thực Đường Bao Tử

DTV EBOOK

Lãnh Phong, Nhiệt huyết, Đông phương huyền huyễn

Mong các đạo hữu ủng hộ truyện và Converter bằng các cách sau:
- Vote 5*, bấm Like, theo dõi, bình luận, quăng phiếu truyện đề cử;
- Đặt mua đọc offline trên app;
- Donate cho converter: Đối với MoMo, ZaloPay hay ShopeePay: 0777998892.
Viettel pay: 0942478892
MBBank: 0942478892 Phan Vu Hoang Anh
Đa tạ các đạo hữu đã đọc truyện ლ(´ڡ`ლ)

Ta nhận làm truyện theo yêu cầu, các đạo hữu nào có nhu cầu thì liên hệ nhé. Ta chuyên tu các thể loại sau (các thể loại khác cũng vẫn làm, nhưng mất thời gian hơn)
1. Cạnh kỹ bóng đá
2. Tiên Hiệp
3. Võ Hiệp
4. Huyền Huyễn
5. Tam quốc

Ai cần lh zalo 0777998892 nhé
_____===>_____
___
Tuyệt cảnh phùng sinh, thiếu niên bước ra vực sâu Thiên Hỏa, mới có thể cầm kiếm trong tay, đâm đầu xông thẳng vào trận thiên đại kiếp này!

Tung kiếm trảm bụi gai, trời xanh nhuốm máu thời gian, vả lại cả gan vừa hỏi – Nhìn chung thế gian ba nghìn kiếm, ta nói thứ hai người nào đệ nhất?

Mục lục

Chương 1 : Không Hổ Là Người Cha
Chương 2 : Thiên Hỏa Vực Sâu
Chương 3 : Ngọc Trụ Trong Mây Trời
Chương 4 : Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm
Chương 5 : Kim Đỉnh Thương Hội
Chương 6 : Thập Lực Cảnh Viên Mãn
Chương 7 : La Gia Nguy Cơ
Chương 8 : Tử Ngọc Tụ Linh Trản
Chương 9 : Gặp Lại Kim Nhã
Chương 10 : Đêm Dò Xét Nghiêm Gia
Chương 11 : Tổ Trạch Tàng Kiếm
Chương 12 : Vĩnh hằng Kiếm Thể
Chương 13 : Nghiêm Gia Bị Diệt
Chương 14 : Cầu Cứu
Chương 15 : Ta Phải Cứu Ta Cha
Chương 16 : Yên Hưng Lầu
Chương 17 : Đế Đô Đến Đám Quý Công Tử
Chương 18 : Chư Vị, Hẹn Gặp Lại
Chương 19 : Bách Thú Đan
Chương 20 : Trứng Bị Thương Nặng
Chương 21 : Nổ Kho Máu
Chương 22 : Đọa Lạc Nguyệt Người Hầu
Chương 23 : Giết Trùng Tiêu
Chương 24 : Tiên Đồ Động Phủ
Chương 25 : Lô Thân Kiếm
Chương 26 : Lông Chim Màu Đen
Chương 27 : Tế Đàn Thôn Xóm
Chương 28 : Ta Không Tin
Chương 29 : Thiên Khu Các
Chương 30 : Tứ Phẩm
Chương 31 : Đế Võ Triệu Tập Dự Thi
Chương 32 : Tuổi Chênh Lệch
Chương 33 : Kiếm Tu Thi Thêm
Chương 34 : Vô Danh Kiếm Quyết Ma Chú
Chương 35 : Con Suối Linh Lực

Chương 36 : Tụ Linh Pháp Trận
Chương 37 : Hai Viên Dưỡng Nguyên Đan
Chương 38 : Chỗ Tác Phong Và Kỷ Luật
Chương 39 : Linh Lực Kinh Người
Chương 40 : Kiếm Các Giết Người
Chương 41 : Tam Ngô Thành Chuỗi
Chương 42 : Đế Võ Mười Thứ Hạng Đầu
Chương 43 : Lại Có Thể Thế Nào?
Chương 44 : Gặp Chuyện Không May
Chương 45 : Không Phục Đều Có Thể Ngăn Ta
Chương 46 : Trèo Lên Trích Tinh Lâu
Chương 47 : Một Đường Đẩy
Chương 48 : Ngươi Có Thể Đã Chết
Chương 49 : Thiên Vương Chiến
Chương 50 : Lão Sư Bên Trong Huyễn Giới
Chương 51 : Quý Nhân
Chương 52 : La Quan Thắng
Chương 53 : Dưỡng Thương
Chương 54 : Thăm Viếng
Chương 55 : Kiếm Tháp
Chương 57 : Ngũ Trọng Thiên
Chương 58 : So Với Treo Còn Treo
Chương 59 : Cạnh Đoạt Đại Tinh Nguyên
Chương 60 : Tiểu Kim, Ta Tới Giúp Ngươi
Chương 61 : Thức Tỉnh Kiếm Ý
Chương 62 : Kim Gia Thọ Yến
Chương 63 : Tam Gia
Chương 64 : Đêm Trăng Ám Sát
Chương 65 : Mạnh Nhất Thiên Sơn Cảnh
Chương 66 : Vượt Qua Thiên Sơn Mà Vào Vạn Trọng
Chương 67 : Cầu Viện
Chương 68 : Diệt Thiên Long Tiêu Cục
Chương 69 : Vĩnh Phong Phố Số Hai Mươi Bảy
Chương 70 : Canh Thịt Người
Chương 71 : Quỷ Nhỏ
Chương 72 : Kiếm Ý Cửu Trọng
Chương 73 : Trường Đình Dạ Yến
Chương 74 : Kẻ Thù

Chương 75 : Không Chào Đón
Chương 76 : Hai “Cố Nhân Về Sau “
Chương 77 : Việc Vặt
Chương 78 : Quốc sư đệ tử
Chương 79 : Mảnh vỡ kí ức
Chương 80 : Cầm kiếm danh sách
Chương 81 : Giận
Chương 82 : Nhị điện hạ lần nữa mời
Chương 83 : Quảng Phong cái chết
Chương 84 : Huyết bào nhân
Chương 85 : Giác Dương quan
Chương 86 : Hội trưởng đại nhân
Chương 87 : Trời ban hậu lễ
Chương 88 : Bổ Thiên đan
Chương 89 : Tịch gia
Chương 90 : Nội đan tới tay
Chương 91 : Chân Long huyết mạch
Chương 92 : Vừa bay ngút trời
Chương 93 : Chết loại phát sinh cơ
Chương 94 : Tiên tông 10 lôi
Chương 95 : Táng thần hư không
Chương 96 : Thiên địa khóa
Chương 97 : Đế võ nguy cơ
Chương 98 : Khuất nhục
Chương 99 : La sư huynh cao thượng
Chương 100 : Có dám hay không đáp ứng
Chương 101 : Nửa người nửa thi
Chương 102 : 1 máu
Chương 103 : Huyết ma chi nhãn
Chương 104 : Mua mệnh tiền
Chương 105 : Thế đạo bất công
Chương 106 : Bạch Cốt phiên
Chương 107 : Núi thây biển máu
Chương 108 : Dị tộc
Chương 109 : Âm u giới bóng ngược
Chương 110 : 12 bạch cốt sát
Chương 111 : Nữ đế
Chương 112 : Hiện thế hành tẩu

Chương 113 : Trở về
Chương 114 : Mi Sơn đạo đại sư huynh
Chương 115 : Kiếm ý tầng 3
Chương 116 : Ăn người
Chương 117 : Trời sập
Chương 118 : Đế võ đại sư huynh
Chương 119 : Thiên tuyển chi tử
Chương 120 : Dạ Yến kiếm
Chương 121 : Thọ yến xung đột
Chương 122 : Thiên gia lão tam
Chương 123 : Trích tinh lầu mười tầng
Chương 124 : Kiếm chấp trăng sao
Chương 125 : Kim Nhã xảy ra chuyện
Chương 126 : Điều tra
Chương 127 : Đừng tới
Chương 128 : Tiên tông chi cục
Chương 129 : Dưới đĩa đèn thì tối
Chương 130 : Biển hoa tinh linh
Chương 131 : Xương trạm canh gác
Chương 132 : Băng quan
Chương 133 : Không làm lão xử nữ
Chương 134 : Trảm linh
Chương 135 : Quỷ giới đại hung
Chương 136 : Tất yếu giết ngươi
Chương 137 : Phàn Nhạc xuất thủ
Chương 138 : Chỉ 1 người có thể sống
Chương 139 : Rung động
Chương 140 : Kiếm vực chi uy
Chương 141 : Phàn Nhạc chết, La Quan thắng!
Chương 142 : Đoạt khí vận
Chương 143 : Thành công
Chương 144 : Phá cảnh chuẩn bị
Chương 145 : Thanh chim
Chương 146 : Thần đạo
Chương 147 : Nhập đế cung
Chương 148 : Đạt được mục đích
Chương 149 : Lãnh cung phụ nhân
Chương 150 : Thiên gia quý nữ

Chương 151 : Lập Nữ đế
Chương 152 : Đào linh thạch
Chương 153 : Ngợi khen thánh chỉ
Chương 154 : Khởi Linh Dẫn Tinh trận
Chương 155 : Mây tiêu Thần sơn
Chương 156 : Diệt sát
Chương 157 : Ngự linh đạo tử
Chương 158 : Đường lên trời
Chương 159 : Đương thời đại hung
Chương 160 : Kiếm ý tầng 4
Chương 161 : Trời ban người
Chương 162 : Cổ thần
Chương 163 : Kiếm đến
Chương 164 : Nhưng nguyện thần phục?
Chương 165 : Hướng chết mà sinh
Chương 166 : Kiếm bổ đại đạo
Chương 167 : Ngươi tâm tính thật tốt
Chương 168 : Có chút hoảng
Chương 169 : Nâng chén mời trăng
Chương 170 : Giang Ninh thành bên trong lôi thôi đạo nhân
Chương 171 : Giang Ninh gửi thư
Chương 172 : Tiên tông tạp toái đáng chết
Chương 173 : Chẳng lẽ điên
Chương 174 : Thần đạo nến
Chương 175 : Sắc phong
Chương 176 : Về nhà
Chương 177 : Tổ trạch kiếm minh
Chương 178 : Leo núi phong thần
Chương 179 : Ngụy đại sơn thần
Chương 180 : Kết bái
Chương 181 : Huyết hải thâm cừu
Chương 182 : Huyền y đạo nhân muốn giết người
Chương 183 : Cá nhân liên quan
Chương 184 : Cửu U mở ra
Chương 185 : Cung tiễn viện trưởng
Chương 186 : Vạn kiếm cùng giết
Chương 187 : 2 cái hài nhi
Chương 188 : Cả đời bạn tri kỉ

Chương 189 : Trời sập
Chương 190 : Muốn viện trưởng phong quang đại táng
Chương 191 : Nhân gian đất khô cằn
Chương 192 : Thiếu niên giơ kiếm nơi này
Chương 193 : Còn có ai?
Chương 194 : Dưỡng Quan nhất tộc
Chương 195 : Huyết yêu chân thân
Chương 196 : Kim Đan
Chương 197 : Lão già, ngươi vì sao không chơi nổi?
Chương 198 : Thiên hạ thái bình
Chương 199 : Mã não linh dịch
Chương 200 : 1 kiếm cáo trời
Chương 201 : Kiếm giới chân ý
Chương 202 : Ngươi cưới ta đi
Chương 203 : Làm một lần người
Chương 204 : Thái miếu chân dung
Chương 205 : Nữ nhân đều là diễn viên
Chương 206 : Giết chóc chân ý
Chương 207 : Đèn lồng đỏ
Chương 208 : Quỷ đạo nuôi thi
Chương 209 : 6 nước đại chiến
Chương 210 : Đế võ át chủ bài
Chương 211 : Tây cảnh
Chương 212 : Kiếm tiên uy vũ
Chương 213 : 1 cái đều trốn không thoát
Chương 214 : Không để bọn hắn lâu cùng
Chương 215 : Tây cảnh chấn động
Chương 216 : Nhân gian khí tức
Chương 217 : Lý Thu Thu đại ma vương
Chương 218 : Xảy ra chuyện
Chương 219 : Quỷ dị sơn cốc
Chương 220 : Quỷ vương
Chương 221 : Các ngươi đều đừng sống
Chương 222 : Rất nhiều “Lý Thu Thu “
Chương 223 : Tử kỳ sắp tới
Chương 224 : Tuy xa hạo kiếp
Chương 225 : Kiếm tiên đại nhân không xảy ra chuyện gì
Chương 226 : Đại sát một trận

Chương 227 : Tu la giáng lâm
Chương 228 : Giết chóc bản nguyên
Chương 229 : Nhập ma
Chương 230 : Cưỡng đoạt giết chóc bản nguyên
Chương 231 : Dung hợp
Chương 232 : Đại hung xuất thủ
Chương 233 : Giữa thiên địa cuối cùng cũng có ta một chỗ cắm dùi
Chương 234 : Tăng giá cả thiên kiếp
Chương 235 : Thẳng hướng đế cung
Chương 236 : Ngài thật sự là súc sinh không bằng
Chương 237 : Hai mươi bảy năm trước tính toán
Chương 238 : Nữ hoàng đăng cơ
Chương 239 : Đế kiếm mảnh vỡ
Chương 240 : Luyện Khí cảnh
Chương 241 : Mới tu hành
Chương 242 : Khối thứ 2 đế kiếm mảnh vỡ tin tức
Chương 243 : Viện trưởng ngủ lại đế cung
Chương 244 : Đế võ La Quan mời chư vị chịu chết
Chương 245 : Săn giết Kim Đan
Chương 246 : Kim Đan 1 máu
Chương 247 : Thiên linh hàng rào
Chương 248 : Hôm khác cửa
Chương 249 : Truy sát
Chương 250 : Rèn luyện côn bằng cánh chim
Chương 251 : Muốn đem ngươi thiên đao vạn quả
Chương 252 : Cách cục tiểu
Chương 253 : Triệt để phá phòng
Chương 254 : Thanh Tiêu kiếm tông tổ đình
Chương 255 : Phong ấn
Chương 256 : Thiên kiêu tuyển chọn chiến
Chương 257 : Khảo nghiệm bắt đầu
Chương 258 : Bầu trời đêm bên trong huyết mâu
Chương 259 : Thế gian chưa từng “Công bằng” 2 chữ
Chương 260 : Trấn Long tỏa
Chương 261 : Long mạch tinh túy
Chương 262 : Tìm kiếm hung thủ
Chương 263 : Không biết điều nữa
Chương 264 : Người này không thể địch

Chương 265 : Áo xanh đại hung muội
Chương 266 : Thiên môn thủ lôi người
Chương 267 : Đừng có ngừng, kế tiếp theo
Chương 268 : 2 kiếm giết 3 người
Chương 269 : 12 ngày kiêu sinh ra
Chương 270 : Cái này coi như không trách ta
Chương 271 : Nam nhân, phải nói lời giữ lời
Chương 272 : Huynh đệ chi ngôn, ổn thỏa nhớ kỹ a
Chương 273 : Hàn Sơn nhận thua, La Quan thắng
Chương 274 : Ngươi thất vọng quá sớm
Chương 275 : Kém chút bị hù chết Quỷ vương
Chương 276 : La Quan đáng tiếc
Chương 277 : Phải quỳ, cũng là ngươi quỳ
Chương 278 : Có thể trảm thiên địa nhật nguyệt tinh
Chương 279 : Đế kiếm bản nguyên một kích
Chương 280 : 12 ngày cửa cúi đầu
Chương 281 : Thanh Tiêu kiếm chủ Dư Nhược Vi
Chương 282 : Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết
Chương 283 : Đem La Quan trục xuất Thanh Tiêu kiếm tông
Chương 284 : Chỉ có một cái nam nhân chủ phong
Chương 285 : Long mạch tinh túy hiệu quả kinh người
Chương 286 : Nội Vụ ty xung đột
Chương 287 : Mảnh vàng vụn đan 2 trứng
Chương 288 : Thật sự là âm hiểm a
Chương 289 : Sư tôn thiếp thân ngọc quyết
Chương 290 : Bế quan cùng quỷ vật phản phệ
Chương 291 : Câu quỷ mồi nhử Mộ Thanh Kết
Chương 292 : Trong hàn đàm cất giấu cái đại gia hỏa
Chương 293 : Tu luyện Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết
Chương 294 : Dư Nhược Vi hàn đàm chữa thương
Chương 295 : Đệ tử mạo phạm
Chương 296 : Lôi đình rèn luyện, lại diệt quỷ vương
Chương 297 : Thanh Tiêu kiếm tông đại khảo
Chương 298 : Ta nhất định thành toàn ngươi
Chương 299 : Hôm nay, ta tất sát ngươi
Chương 300 : Ta lại không phải cha hắn
Chương 301 : Cổ luyện khí sĩ tu hành
Chương 302 : La Quan hưng phấn

Chương 303 : Quỷ giới sứ giả đến
Chương 304 : Bị cướp đoạt Quỷ giới quyền hành
Chương 305 : Đột phá Trúc Cơ cảnh
Chương 306 : Dư Nhược Vi hàn đàm lại chữa thương
Chương 307 : Thanh Tiêu tổ đình xảy ra chuyện
Chương 308 : Ngươi nhất định phải bình an trở về
Chương 309 : Có ý thức ma linh
Chương 310 : 1 kiếm hoành áp thiên môn tông tử
Chương 311 : Trảm tam tông tử tại trước
Chương 312 : 3 ngày cửa Nguyên Anh uy hiếp
Chương 313 : Dư Nhược Vi phá cảnh Nguyên Anh
Chương 314 : Cái này bên trong không ai, ngươi khỏi phải áp sát như thế
Chương 315 : Đại trưởng lão hài cốt không còn
Chương 316 : Mộ Thanh Kết « Biến Thân thuật »
Chương 317 : Quỷ Vương lĩnh bên ngoài quỷ ăn người
Chương 318 : Tại hạ nguyện vì hắn thu liễm thi hài
Chương 319 : Lão tử muốn dùng át chủ bài
Chương 320 : Đoàn diệt Quỷ Vương lĩnh
Chương 321 : Đến thánh đô
Chương 322 : Thiên Dược cốc đan sư giải thi đấu
Chương 323 : Tiên cảnh 2 phẩm Trúc Cơ đan
Chương 324 : Không có khả năng, tuyệt không có khả năng này
Chương 325 : Cửa thứ 1 thứ 1
Chương 326 : Nửa cái tình nhân cũ
Chương 327 : Cái này ngụy trang, lão phu muốn định
Chương 328 : Thứ 1 danh chí thực quy
Chương 329 : Nguyên Anh cảnh bán long nội đan
Chương 330 : Thiên Dược cốc tiểu thuốc tôn
Chương 331 : Không chết không thôi tử thù
Chương 332 : Thăng Tiên các khách khanh
Chương 333 : Thiên Dược cốc uy danh quét rác
Chương 334 : 12 loại long chúc yêu thú tinh huyết
Chương 335 : Vạn Long Thăng Huyết đan
Chương 336 : Thiên Dược cốc có phúc lớn a
Chương 337 : 5 phẩm Đan Vương
Chương 338 : Mời Trương tông chủ hướng Ngụy mỗ dập đầu xin lỗi
Chương 339 : Thần hồn đoạt xá
Chương 340 : Khác họ tông tử

Chương 341 : Quỳ không quỳ?
Chương 342 : 2 điều kiện
Chương 343 : Như thâm uyên, không lường được
Chương 344 : Ngói đen bên trong phong ấn vật
Chương 345 : Ta Lưu gia đan dược không thiếu
Chương 346 : Cái gọi là cửu chuyển Bổ Thiên đan
Chương 347 : Hải vực bảo tàng truyền thuyết
Chương 348 : Hải đảo chợ giao dịch
Chương 349 : Vách quan tài nhi mảnh vỡ
Chương 350 : Bích Hải Vân Thiên tông
Chương 351 : Các ngươi còn chưa xứng
Chương 352 : Biển sâu cự thú
Chương 353 : Trăng sáng mọc trên biển
Chương 354 : Trên biển chạy trốn
Chương 355 : Cổ quái hòn đảo
Chương 356 : Phệ hồn trùng
Chương 357 : Trong đảo quỷ dị hồ lớn
Chương 358 : Đáy hồ lôi kiếp cự mộc
Chương 359 : Đoạn mộc chi linh
Chương 360 : Nguyệt chi quyến giả
Chương 361 : Chân Long vẫn lạc chi địa
Chương 362 : Siêu cấp Hóa Long trì
Chương 363 : Kinh người thiên kiếp
Chương 364 : Thập Tứ Mục độ kiếp
Chương 365 : Kiếp lôi 15 nói
Chương 366 : Hóa rồng hoàn thành
Chương 367 : Ngươi cho rằng ngươi là ai
Chương 368 : Làm nát long đầu lệnh bài
Chương 369 : Ngói đen trong phong ấn hạt giống
Chương 370 : Hồn phách trong không gian cây giống
Chương 371 : Chân chính nguyệt chi quyến giả
Chương 372 : Lệnh bài chỉ dẫn
Chương 373 : Mời lão tổ giáng lâm
Chương 374 : Mới bí cảnh lệnh bài
Chương 375 : Tiến vào bí cảnh hạn chế
Chương 376 : Trong biển hình tròn trống rỗng
Chương 377 : Bí cảnh, ta đến
Chương 378 : Tiểu thế giới mảnh vỡ

Chương 379 : Kỳ bảo huyết sắc trâm phượng
Chương 380 : Đáy biển trên ngọn núi lớn truyền tống môn
Chương 381 : Phong ấn thiên thần hạ phàm
Chương 382 : Đến từ thần minh hình chiếu thăm dò
Chương 383 : Khối thứ 2 thiên đạo đồ
Chương 384 : Bảo khố chỗ càng sâu chỉ dẫn
Chương 385 : Siêu cấp phần mộ lớn
Chương 386 : Người đều là sẽ thay đổi
Chương 387 : Không tiếc đại giới bắt hắn trở lại
Chương 388 : Bảo hộ đại gia ngươi!
Chương 389 : Kỳ “Quái” sinh ra
Chương 390 : Mây tiêu phía trên nghiêng huyết hải
Chương 391 : Thiên Thanh đạo nhân truyền thừa
Chương 392 : Cuộc thử thách đầu tiên, bắt đầu
Chương 393 : Chúng ta sống sót
Chương 394 : Chỉ có 10 người có thể sống
Chương 395 : Không có đáp án liền đã là đáp án
Chương 396 : 5 tiến vào 2
Chương 397 : Không lấn phòng tối
Chương 398 : Chúng ta vận khí không tệ
Chương 399 : Lựa chọn tốt nhất
Chương 400 : Tử vong cùng hủy diệt hóa thân
Chương 401 : Thiên Thanh đạo nhân truyền thừa
Chương 402 : Chết lại chết, tan thành mây khói
Chương 403 : Thi thể dựng dục ra thứ 2 ý thức
Chương 404 : Thổi lên xương trạm canh gác, ngươi chính là Cốt Linh thiên người
Chương 405 : Bên ngoài đến một đám Thần Hồn cảnh
Chương 406 : Ta cùng cẩn tuân tiên nhân pháp chỉ
Chương 407 : Lấy hải vực vì đại tranh chi địa
Chương 408 : Trong biển đi săn
Chương 409 : Ma chi phân thân
Chương 410 : Ra đại sự
Chương 411 : Tục, tục vãi!
Chương 412 : Còn xin Triệu đạo hữu dẫn đường
Chương 413 : Bách Thú đạo nhân
Chương 414 : Rời đi hải tinh đảo
Chương 415 : Ngươi đến cùng làm cái gì
Chương 416 : Du Tùng Tử bị đánh

Chương 417 : Không bình thường đấu giá hội
Chương 418 : Vì phá cảnh Kim Đan mà chuẩn bị
Chương 419 : Thứ 3 khối thiên đạo đồ mảnh vỡ
Chương 420 : Du Tùng Tử lệnh bài
Chương 421 : 20 triệu linh thạch
Chương 422 : Đắc thủ cùng ngoài ý muốn
Chương 423 : Kiếm ngự lôi đình
Chương 424 : Lão sư, mời ngài xuất thủ
Chương 425 : Đại hung giáng lâm
Chương 426 : Âm dương nghịch chuyển
Chương 427 : Lấy hồn vì hiến, Quỷ vương giáng lâm
Chương 428 : Rút hồn luyện phách đốt đèn trời
Chương 429 : Bản tọa giết ngươi
Chương 430 : Thật sự là không có tiền đồ a
Chương 431 : Yến hội
Chương 432 : Hắn gọi Diêu Tín
Chương 433 : Cự tuyệt
Chương 434 : Tính toán
Chương 435 : Trên trời rơi xuống lôi đình
Chương 436 : Cái kia cũng tiễn ngươi một đoạn đường
Chương 437 : Hiện tại, mời ngài xuất thủ
Chương 438 : Thánh đô huyết nguyệt đêm
Chương 439 : Lưu gia giao dịch
Chương 440 : Người yến, thần yến
Chương 441 : Thiên hải thịnh yến bắt đầu
Chương 442 : Định hồn
Chương 443 : Quỷ dị
Chương 444 : Ngủ say
Chương 445 : Xám trắng thế giới
Chương 446 : Chủ thành tuyển chọn
Chương 447 : Xương trạm canh gác chỉ dẫn
Chương 448 : Chìa khoá cùng phá kiếm
Chương 449 : Nữ lừa đảo
Chương 450 : Một giấc mộng
Chương 451 : Đặc thù người chuyển sinh
Chương 452 : Xương trạm canh gác hai lần chỉ dẫn
Chương 453 : Người thắng cuối cùng
Chương 454 : Chặt đứt La Quan trở về đường

Chương 455 : Trời giơ cao tông tử La Quan
Chương 456 : 1 dù nơi tay có thể chiến thần hồn
Chương 457 : Đốt hồn
Chương 458 : Phong ấn, mở
Chương 459 : Tỷ
Chương 460 : La Quan bối cảnh
Chương 461 : Một giấc chiêm bao 100 năm
Chương 462 : Bồ đề Kim Đan, ngũ sắc từ hiển
Chương 463 : Thánh đô lại vô Thác Bạt gia
Chương 464 : Tam Hợp thương hội
Chương 465 : Lưu gia khách uyển
Chương 466 : Ép hỏi
Chương 467 : Thiên Dược cốc thánh đô phân bộ
Chương 468 : Minh Nguyệt tông
Chương 469 : Thượng tông người tới
Chương 470 : Đại sự thu nhỏ, chuyện nhỏ hóa không
Chương 471 : Trấn áp thần hồn
Chương 472 : Đương thời vô địch
Chương 473 : Bái nguyệt dạy một chút chủ
Chương 474 : Bệnh nặng một trận
Chương 475 : Hải Linh đảo Lý gia
Chương 476 : Tố Hồn quả
Chương 477 : Phong lôi lão tổ
Chương 478 : Người tốt không thể làm
Chương 479 : Nguyên thôn tính trời quyết
Chương 480 : Lôi Thú
Chương 481 : Hồn phi phách tán
Chương 482 : Ly biệt cùng tin tức
Chương 483 : Lão cẩu, ngươi rất tự tin a
Chương 484 : Bá khí tuyệt luân
Chương 485 : Dám lấn ta Thanh Tiêu kiếm tông
Chương 486 : Hoành áp thiên cửa
Chương 487 : Ma!
Chương 488 : Tổ đình phong ấn vỡ vụn
Chương 489 : Trời phá 30,000 dặm
Chương 490 : Cổ truyền tống trận
Chương 491 : Âm Cực tông
Chương 492 : Thiên Thanh đại lục

Chương 493 : Toàn bộ bị vùi dập giữa chợ
Chương 494 : Yêu tộc quát tháo
Chương 495 : Ngươi làm sao dám giết ta?
Chương 496 : Khương quốc chiêu mộ
Chương 497 : Tìm kiếm
Chương 498 : Công đảo chiến
Chương 499 : Long uy
Chương 500 : Không hàng Long Hổ bảng
Chương 501 : Phá cảnh cùng âm mưu
Chương 502 : Diệt sát nguyên thần
Chương 503 : Tạp chủng, quỳ xuống cho ta
Chương 504 : Lão vương bát đản, cút ra đây
Chương 505 : Hủy đi chứng cứ
Chương 506 : Không muốn mặt tới cực điểm
Chương 507 : Sinh tử ước chiến cùng không hiểu địch ý
Chương 508 : Liên thủ hủy đi La Quan
Chương 509 : Chỉ là 1 cái ti tiện tiên nô
Chương 510 : Ngươi tâm tư ta đã khám phá
Chương 511 : Vu oan giá họa
Chương 512 : Quỳ đập bạo
Chương 513 : Tình tiết ngầm hiểu quyết đấu
Chương 514 : Đều là con rơi
Chương 515 : Tiểu yêu vương nhóm nổi giận
Chương 516 : Các ngươi giết Đông Tinh tiểu yêu vương
Chương 517 : Mời vương đô trên dưới cùng nhìn
Chương 518 : Cái này La Quan, lại như thế mạnh
Chương 519 : Đốt ta chi huyết cung thỉnh Yêu thần
Chương 520 : Chân Long giáng lâm
Chương 521 : Thôn phệ Yêu thần ý thức
Chương 522 : Lão tạp chủng
Chương 523 : Đem người mang về
Chương 524 : La Quan, ngươi trốn nơi nào
Chương 525 : Nguyệt chi cấm địa
Chương 526 : Ngươi tử kỳ đã tới
Chương 527 : Ta người này, thật sự là quá thiện lương
Chương 528 : Ta vô địch, ngươi cùng tùy ý
Chương 529 : Các ngươi cũng cho ta quỳ xuống
Chương 530 : Nguyệt cung thần sứ

Chương 531 : Mở luân hồi thông đạo
Chương 532 : Giết người này như làm thịt gà vịt
Chương 533 : Trấn áp hết thảy địch
Chương 534 : Vừa mới bắt đầu, liền đã kết thúc
Chương 535 : Sư tôn ở bên, ai dám giết hắn
Chương 536 : Tiên nô Tang Tang linh giác
Chương 537 : Cùng Long nữ giao dịch
Chương 538 : Long cung giấu đế kiếm
Chương 539 : Chân Long ngủ say chỗ
Chương 540 : Giải quyết Ứng long nữ
Chương 541 : Long mộ bên trong đại cơ duyên
Chương 542 : Bị trấn áp dã giao
Chương 543 : Biến thái lão Long
Chương 544 : Lưỡng Cực Thăng Long đan
Chương 545 : Thi “Báo mộng” thủ đoạn
Chương 546 : Âm quạ kinh hỉ
Chương 547 : Bích Ngọc Thiên Hỏa Kim liên
Chương 548 : Luyện hóa kim liên, miệng nuốt vạn quỷ
Chương 549 : Đại chiến Quỷ giới sứ giả
Chương 550 : Ta một kiếm này
Chương 551 : Không được không được, tuyệt đối không được
Chương 552 : Phá lão Long mộng đẹp
Chương 553 : Ta Ứng Chân, giết vợ ăn tử
Chương 554 : Nghịch chuyển âm dương, Chân Long hư ảnh
Chương 555 : Nhập ma cùng phu nhân
Chương 556 : 10 đại cướp
Chương 557 : Đến quỷ thành tìm người
Chương 558 : Nhanh nhanh nhanh, có khách quý đến nhà!
Chương 559 : Phách lối Thập Tứ Mục
Chương 560 : Đều đạp ngựa đáng chết
Chương 561 : Quan tưởng đồ mở mắt
Chương 562 : Linh quỷ cùng giải cứu
Chương 563 : Mượn tiểu hữu trường kiếm dùng một lát
Chương 564 : 3 kiếm bình quỷ thành
Chương 565 : Tuyệt mỹ linh quỷ
Chương 566 : Neo định hiện thế
Chương 567 : Cường thế Nữ đế
Chương 568 : Kiếm đạo trước 5

Chương 569 : Tam thập lục phẩm Hỗn Độn Thanh Liên
Chương 570 : Trời có biến linh có độc
Chương 571 : Trùng hợp? Hay là cố sự? !
Chương 572 : Quay về biển mây
Chương 573 : Thiên la giáo
Chương 574 : Biển mây thiên địa linh khí chi biến
Chương 575 : Cha cùng con
Chương 576 : La gia bí ẩn
Chương 577 : Duyên, tuyệt không thể tả
Chương 578 : Thế trấn Thanh Dương, chư tà tránh lui
Chương 579 : Tinh biển ngừng, Đạo tôn hiện
Chương 580 : Vĩnh thế trung với viện trưởng
Chương 581 : Nữ đế bệ hạ tiệc tối
Chương 582 : Mộng cảnh cùng Đạo tôn
Chương 583 : Ngấp nghé long mộ người chúng
Chương 584 : 6 máu vũ phu cùng thiên mệnh
Chương 585 : 10 đại cướp tìm hợp tác
Chương 586 : Có thể hỏi trăng sao
Chương 587 : Ngọc tỉ truyền quốc
Chương 588 : Hóa rồng chi tư đại linh mạch
Chương 589 : Không được siêu thoát, cuối cùng thành tro bụi
Chương 590 : Khương quốc phải có đại nhiệt náo
Chương 591 : Bị vòng trưởng công chúa
Chương 592 : Giết cái này hỗn đản
Chương 593 : Bàng môn 3,000, độc tôn bái nguyệt!
Chương 594 : Phế Nguyệt thần cung Thánh tử
Chương 595 : Tập sát
Chương 596 : Không hề tầm thường Hoàng hậu nương nương
Chương 597 : Lập uy
Chương 598 : Đế nữ sư
Chương 599 : Long hưng phúc địa
Chương 600 : Hoàng thất quý vòng thật sự là loạn
Chương 601 : Tứ Hải long quân yêu cầu
Chương 602 : Lẫm đông, tuyết lớn
Chương 603 : Giới ngoại người
Chương 604 : Phúc địa bên trong người tu hành
Chương 605 : Kinh sợ thối lui
Chương 606 : Đạo vận chi lực

Chương 607 : Hứa Đại Phu
Chương 608 : Thiên địa có thiếu
Chương 609 : Trời có bí ẩn, dòm chi không rõ
Chương 610 : Lại nhìn, ai tới thử kiếm? !
Chương 611 : Hứa Đại Phu, sẽ như thế nào làm?
Chương 612 : Tổn thất nặng nề
Chương 613 : Liên thủ, chung tru La Quan
Chương 614 : Chết ta cũng không sợ
Chương 615 : Giới ngoại người thăm dò
Chương 616 : Chỉ là Kim Đan, có gì phải sợ?
Chương 617 : Thiên chi hứa hẹn
Chương 618 : Vạn cổ lôi trì
Chương 619 : Phách lối dưới trướng
Chương 620 : Nghiền ép các phương
Chương 621 : Trời nghiêng đạo pháp
Chương 622 : Ngõ hẹp gặp nhau dũng giả thắng
Chương 623 : Trăng sao quy vị
Chương 624 : 2 kiếm phá thiên nghiêng
Chương 625 : Hứa Đại Phu cùng Khương Khả
Chương 626 : Hương hỏa chi độc nguyền rủa
Chương 627 : Hỏi cùng đáp
Chương 628 : Cùng trời một trận chiến
Chương 629 : Đại Tuyết sơn giáng lâm
Chương 630 : 1 kiếm chống trời uy
Chương 631 : Đối thủ của ngươi, là ta
Chương 632 : Vạn vật cung cấp nuôi dưỡng tại trời
Chương 633 : Cút mẹ mày đi
Chương 634 : Thí thiên chi lực
Chương 635 : Vương Kiến Vương
Chương 636 : Thắng
Chương 637 : Thật luận công hành thưởng
Chương 638 : Tạo hóa thiên thư
Chương 639 : Nguyên Anh thất thải cùng trời hương Thánh thể
Chương 640 : Ép buộc
Chương 641 : Lấy họa cùng lưu họa
Chương 642 : Rời đi
Chương 643 : Khương quốc biến thiên
Chương 644 : Đăng cơ đại điển

Chương 645 : Cơ hội
Chương 646 : Bão tố hí
Chương 647 : Hoảng
Chương 648 : Cá lớn
Chương 649 : Ẩn Tiên cung
Chương 650 : 3 kiếm trấn Ẩn tiên
Chương 651 : Thiên la vạn tượng
Chương 652 : Lại nằm mơ
Chương 653 : Ẩn Tiên cung lại đến người
Chương 654 : Long mộ nguyền rủa
Chương 655 : Đoạn Long thạch chi linh
Chương 656 : Phương pháp phá giải
Chương 657 : Bù đắp nhược điểm
Chương 658 : Lại đến long cung
Chương 659 : Ma long
Chương 660 : Khủng bố nghiệt giao
Chương 661 : Mở ra long mộ
Chương 662 : Trứng rồng bên cạnh cái bóng
Chương 663 : Kịch chiến
Chương 664 : Nhân lực cùng trời ý
Chương 665 : Lưỡng bại câu thương
Chương 666 : Đoàn diệt ván
Chương 667 : Đại lão tụ tập, lựa chọn có 2
Chương 668 : Mộng chủ
Chương 669 : Long nữ Tú Tú
Chương 670 : Vĩnh Hằng đảo
Chương 671 : Khế ước
Chương 672 : Âm Cực tông đại hỉ
Chương 673 : Mộ Thanh Kết nhân gian địa ngục
Chương 674 : Ta không muốn
Chương 675 : Lão tổ cứu ta
Chương 676 : Thiên nhân vô lượng
Chương 677 : 3 kiếm trấn thiên nhân
Chương 678 : Thâm uyên sinh vật
Chương 679 : Chân Long hợp thể
Chương 680 : Hắc nguyệt nghi thức khế ước
Chương 681 : Tiệc tối cùng bữa ăn chính
Chương 682 : Nguyệt có hai mặt

Chương 683 : Đồ Tư Tư trầm mặc
Chương 684 : Bầy quỷ tiệc đứng
Chương 685 : Quỷ thần
Chương 686 : Hướng chết mà sinh, nặng đắp đạo cơ
Chương 687 : Đồ Tư Tư, xem như ngươi lợi hại
Chương 688 : Hướng sư nghịch đồ
Chương 689 : Hôm nay, còn có ai
Chương 690 : Hết thảy chết cho ta
Chương 691 : Giết Đồ Tư Tư chi pháp
Chương 692 : Ta chỗ dựa là đại lão
Chương 693 : Tỷ, mạo phạm
Chương 694 : Ngũ phương quỷ thần sát trận
Chương 695 : Kịch chiến quỷ thần
Chương 696 : Thập phương Quỷ Đế
Chương 697 : Tỷ, ta có đẹp trai hay không?
Chương 698 : Quỷ giới ý chí giáng lâm
Chương 699 : Khủng bố Cốt Linh Tôn
Chương 700 : Không được chọn
Chương 701 : Thâm uyên chi thành
Chương 702 : Hắc nguyệt tín đồ?
Chương 703 : Đêm giết chóc
Chương 704 : Thâm uyên mở ra
Chương 705 : Lôi màn che trời
Chương 706 : Giấu kín chi vật
Chương 707 : Lôi đình đạo quả
Chương 708 : Hắc Nguyệt ngóng nhìn
Chương 709 : Trảm thảo trừ căn
Chương 710 : Thập phương lôi ngục
Chương 711 : Tâm ngoan thủ lạt
Chương 712 : Bóng đêm không biến mất
Chương 713 : La Quan bí ẩn
Chương 714 : Đoạn âm dương, diệt nhân quả, bình chấp niệm
Chương 715 : Trong thâm uyên Tiên Cực tông
Chương 716 : Gặp lại trời nghiêng đạo pháp
Chương 717 : Thời gian mảnh vỡ
Chương 718 : Dị vực tinh biển cùng thời gian trục
Chương 719 : Đồng hóa cùng chỉ xích thiên nhai
Chương 720 : Mạng sống cơ hội

Chương 721 : Đương thời tiên nhân
Chương 722 : Ý thức cấp độ xoá bỏ
Chương 723 : Nữ nhân, thật thật ác độc
Chương 724 : Ba cái chân cùng ăn lẩu
Chương 725 : Mảnh chó, ném Quy gia ta người
Chương 726 : Lớn kịch cùng Hắc Nguyệt chuỗi đảo
Chương 727 : Hắc Nguyệt ấn ký
Chương 728 : Khôn khéo lão ngưu
Chương 729 : Đế kiếm mảnh vỡ khí tức
Chương 730 : Liên thủ cùng ngũ phương tề tụ
Chương 731 : Cái này đạp ngựa, ai có thể nhịn được
Chương 732 : Té ngã cùng cường hãn Tang Tang
Chương 733 : Tràn ngập tử khí hòn đảo
Chương 734 : Viễn cổ đại mộ
Chương 735 : Ma tộc khóa chặt
Chương 736 : Long tộc sau cùng khí vận
Chương 737 : Đạo uẩn tử bồ đề
Chương 738 : Đắc thủ
Chương 739 : Kẻ bất tử ngóng nhìn
Chương 740 : Phá thần hồn, mở cửu khúc, thẳng lâm đại đạo
Chương 741 : Cưỡng ép nhận thân
Chương 742 : Trời ban 2 chữ không phải chỉ là nói suông
Chương 743 : Viễn cổ tứ tượng giáng lâm
Chương 744 : Lòng đất kịch chiến
Chương 745 : Trong bóng tối Thần
Chương 746 : Cổ thị thần tướng
Chương 747 : Tính toán quỷ thần
Chương 748 : Trấn sát quỷ thần
Chương 749 : Thâm uyên tai hoạ ngầm
Chương 750 : Trong quan tài kiếng nữ nhân
Chương 751 : Hắc Nguyệt nói
Chương 752 : Cùng ma một trận chiến
Chương 753 : Mời Hắc Nguyệt tạm mở quy tắc
Chương 754 : Chân ma chi niệm
Chương 755 : Song kiếm hợp bích
Chương 756 : Ngươi bại
Chương 757 : Đại chiến tái khởi
Chương 758 : Cầm kiếm nơi tay chính là vô địch

Chương 759 : 1 kiếm rơi khóa thập phương, chấn thiên hạ giết không tha
Chương 760 : Đại lão thời khắc, Chân ma hàng thế
Chương 761 : Huyền Nhất Nhất
Chương 762 : Cự phách giao phong
Chương 763 : Đánh nát thâm uyên
Chương 764 : Nguyệt chi 2 tượng liên thủ
Chương 765 : Tái xuất biến số
Chương 766 : Cướp đoạt Hoàng Tuyền
Chương 767 : Thần bí cùng không biết lựa chọn
Chương 768 : Ngân bạch giáng lâm
Chương 769 : Thời gian trường hà
Chương 770 : Thiên đạo đích thân đến
Chương 771 : Cùng trời một trận chiến
Chương 772 : Huyền thánh, quy tắc phía trên
Chương 773 : Có thể làm gì được ta?
Chương 774 : Thiên mệnh đại tranh
Chương 775 : Nam nhi cũng nên độc thân lên đường
Chương 776 : Luyện hóa ma kiếm
Chương 777 : 1 kiếm trảm ma niệm
Chương 778 : Ván cờ
Chương 779 : Kế hoạch
Chương 780 : Vô Lượng cảnh lão tổ
Chương 781 : Khương quốc tất thắng
Chương 782 : 1 kiếm
Chương 783 : Kiếm trấn vô lượng
Chương 784 : Đoạt khí vận
Chương 785 : 2 lục chung chủ, La Quan
Chương 786 : Còn cao hơn trời
Chương 787 : Mở lại Tiên Cực tông
Chương 788 : Thiên hạ Kiếm tôn
Chương 789 : Thánh đô phong ba
Chương 790 : Chưởng khống biển mây đại lục
Chương 791 : Theo thứ tự là vì tốt hơn trùng phùng
Chương 792 : Tô Môn đảo
Chương 793 : Vạn đảo chi quốc
Chương 794 : Truy cầu yêu cùng tự do quyền lợi
Chương 795 : Ngao Tú vấn đề
Chương 796 : Giết vật tận kỳ dụng

Chương 797 : Ác giao
Chương 798 : Võ thần huyết mạch
Chương 799 : 1 giao 2 ăn
Chương 800 : Đồ Tư Tư thân thích?
Chương 801 : Tu luyện cùng ác thú vị
Chương 802 : Biểu tỷ đùi
Chương 803 : Vàng vàng Tang Tang
Chương 804 : Cung chủ đại nhân
Chương 805 : Thiên linh đạo quán
Chương 806 : Điểu nhân khí tức
Chương 807 : Phượng tộc không dập tắt lửa
Chương 808 : Phượng Hoàng huyết mạch
Chương 809 : Khinh nhờn cùng bất kính
Chương 810 : Trong truyền thuyết vị đại nhân kia
Chương 811 : Phượng tộc huyết duệ, bái kiến đại nhân
Chương 812 : Đột phá, thần hồn 7 khúc
Chương 813 : 13 vị Phượng tộc trưởng lão
Chương 814 : Thiên hỏa ngô đồng
Chương 815 : Nữ nhân muốn gây sự
Chương 816 : Nguyên Hạ cung
Chương 817 : Trời nguyên lục bảo
Chương 818 : Ta vì lão tổ chúc thọ
Chương 819 : Nàng muốn giết người
Chương 820 : Kia tiểu tử đã bị ăn rồi?
Chương 821 : Có một không hai cùng thế hệ người?
Chương 822 : Đại kiếp cảnh dưới xưng vô địch
Chương 823 : Thật thiên kiêu, từ phong lưu
Chương 824 : Biểu tỷ, cứu mạng a
Chương 825 : Biểu tỷ cùng biểu đệ
Chương 826 : Ở chung
Chương 827 : Bảo hộ thiên kiêu Ngụy Trang
Chương 828 : Ta chắc chắn thắng
Chương 829 : Long thi cây
Chương 830 : Trở lại sinh cương
Chương 831 : Sự tình, đại điều
Chương 832 : Nguyên Hạ cung tổ chế
Chương 833 : Hôm nay hay là hôm nay
Chương 834 : Thiên hạ võ đạo, nguyên hạ xưng tôn

Chương 835 : Đốt Võ thần huyết mạch, phải Võ thần ý chí
Chương 836 : Lỗ lớn đình chùa
Chương 837 : Lỏng ra lão tẩu
Chương 838 : Truy sát
Chương 839 : Âm cực giáng lâm, băng phong thiên hải
Chương 840 : Chạy thoát
Chương 841 : “Mảnh chó” chi danh
Chương 842 : Nguyên Hạ cung, trở về
Chương 843 : Không sợ hết thảy địch
Chương 844 : Gió tuyết bát giác đình
Chương 845 : Thông thiên đang nhìn, người xa quê về nhà
Chương 846 : Người thế ngoại
Chương 847 : Cầu viện
Chương 848 : Lệ quỷ tác sinh hồn
Chương 849 : Hồ sen bên trong giấu ác quỷ
Chương 850 : Cái bóng
Chương 851 : Tính toán cùng truy tung
Chương 852 : Sinh hồn nuôi thi
Chương 853 : Cường đại thi khôi
Chương 854 : Nguyên Hạ cung chi khốn
Chương 855 : Tử chiến
Chương 856 : Lấn ta Nguyên Hạ cung không người sao?
Chương 857 : Trời nghiêng chi kiếm
Chương 858 : 8 máu vũ phu
Chương 859 : Một đám kẻ đáng thương
Chương 860 : Liên phá 2 cảnh
Chương 861 : Người kể chuyện cố sự
Chương 862 : Tìm kiếm
Chương 863 : Yêu quỷ quấy phá
Chương 864 : Hắc Khuê sơn chủ
Chương 865 : Tru sát
Chương 866 : Sơn thần sắc lệnh
Chương 867 : Vệ thị phế thành
Chương 868 : Quỷ
Chương 869 : Quỷ chi chủ
Chương 870 : Vô địch
Chương 871 : Hồn Tinh
Chương 872 : Mật hội giao dịch

Chương 873 : Muốn xảy ra chuyện, xảy ra đại sự
Chương 874 : Thiên dược mệnh hà
Chương 875 : Đại loạn
Chương 876 : Thành phá
Chương 877 : Phái Vô Lượng lão tổ?
Chương 878 : Truyền thừa nhận chủ
Chương 879 : Lĩnh hội
Chương 880 : Đây, tức là ta nói
Chương 881 : Nhàn cờ cùng thiên mệnh đại tranh đối thủ
Chương 882 : Truyền thừa tồn tại
Chương 883 : Phượng tộc sau tiếp theo công pháp
Chương 884 : Ngọc giản trong mây kiếm
Chương 885 : Kim khô đảo thiếu chủ
Chương 886 : Mời lão tổ cho chúng ta chủ trì công đạo
Chương 887 : Chết hầu như không còn
Chương 888 : Thế ngoại chi tu Nhất Niệm cảnh
Chương 889 : Trấn áp Nhất Niệm cảnh
Chương 890 : Thần đồng hồ hợp nhất, cánh tay kình thiên
Chương 891 : Ta rất thẳng thắn
Chương 892 : Thiên mệnh chi chiến
Chương 893 : Thiên mệnh chi chiến 2
Chương 894 : Kiếm này có thể trảm chín ngày
Chương 895 : Tất lấy tử vong vì kết thúc
Chương 896 : Ta dùng cái này kiếm, chấp trăng sao
Chương 897 : Liền rất im lặng
Chương 898 : Điện chủ cùng thi thần
Chương 899 : Thiên địa âm u
Chương 900 : 2 đối 1
Chương 901 : Giết La Quan
Chương 902 : Đương thời Chân Long
Chương 903 : Võ thần giáng lâm
Chương 904 : Hạ Tuyết cái chết
Chương 905 : Ngân bạch lại đến
Chương 906 : Lý Quỷ gặp Lý Quỳ
Chương 907 : Nguyên Hạ cung chân tướng
Chương 908 : Kim sắc hài cốt
Chương 909 : Thiên mệnh ẩn cờ
Chương 910 : Thiên Cơ lão tổ

Chương 911 : Muốn ngươi cái này 2 mắt
Chương 912 : Đa tạ tỷ tỷ
Chương 913 : Đối Thiên Cơ nhất tộc khảo nghiệm
Chương 914 : Đời trước lão tổ
Chương 915 : Ta cũng rất tuyệt vọng a
Chương 916 : Đến, lại tới
Chương 917 : Kế thừa cùng mặt trời
Chương 918 : Kiếm hóa Chân Long
Chương 919 : Nguyệt chi sứ đồ
Chương 920 : Phụng ta làm chủ
Chương 921 : Luyện hóa Võ Tiên tinh túy
Chương 922 : Tổ long chiến giáp cùng võ đạo thần thông
Chương 923 : Thi Vương điện Tam tổ
Chương 924 : Thi đạo khó nhận thiên mệnh
Chương 925 : Vào cuộc
Chương 926 : Tái nhợt chi thủ
Chương 927 : Thi thần giáng lâm
Chương 928 : Tinh như mưa rơi, kiếm như trường hồng
Chương 929 : Kim cùng ngân
Chương 930 : Thôn phệ
Chương 931 : Mới quyến tộc
Chương 932 : Chinh phạt Thi Vương điện
Chương 933 : Nguyệt giận thiên hạ kinh
Chương 934 : Nguyệt giận giáng lâm
Chương 935 : Cửu âm âm u trận
Chương 936 : Thi đạo mới giải
Chương 937 : Huyết hải nuốt nguyệt
Chương 938 : Trời ban 4 vĩnh hằng
Chương 939 : Nhật nguyệt giao phong
Chương 940 : Ngân bạch cùng kim diễm
Chương 941 : Thoát thân
Chương 942 : Đại Nghiệt uyên đi săn
Chương 943 : Đối tổ long huyết mạch triệu hoán
Chương 944 : Phong sơn
Chương 945 : Cạc cạc loạn giết
Chương 946 : Đại Nghiệt uyên chi vật giáng lâm
Chương 947 : Đạo tôn cùng hoa thần
Chương 948 : Yêu tộc chí bảo

Chương 949 : Xảy ra đại sự
Chương 950 : Kiếm tu!
Chương 951 : La thúc thúc
Chương 952 : Mời
Chương 953 : Bước vào
Chương 954 : Cái bóng
Chương 955 : Liều mạng
Chương 956 : Chạy thoát
Chương 957 : Ngươi đã chết
Chương 958 : Cổ chiến trường di chỉ
Chương 959 : Hình người nghiệt yêu
Chương 960 : Tô Khanh chết
Chương 961 : Kẻ thất bại
Chương 962 : Tịnh hóa nghiệt thần châu
Chương 963 : Đừng, đừng ngừng
Chương 964 : Còn kém 1 người
Chương 965 : Ngươi ta số mệnh
Chương 966 : Lâm thời đại doanh
Chương 967 : Săn yêu tiểu đội
Chương 968 : Gặp lại Tô Khanh
Chương 969 : Không tồn tại ký ức
Chương 970 : Vô Lượng cảnh tầng thứ 10
Chương 971 : Sói tổ cùng Hổ Vương
Chương 972 : Người điên vì võ
Chương 973 : Vũ phu cùng kiếm tiên
Chương 974 : Ta ở bên trong đình chờ ngươi
Chương 975 : Loạn luân ta không làm
Chương 976 : Thiên ngoại thần vật?
Chương 977 : Gợn sóng cuồn cuộn thâm bất khả trắc
Chương 978 : Gặp lại Ngưu Đại Tráng
Chương 979 : Đạo quân cùng trâu
Chương 980 : Tranh một hơi
Chương 981 : Bất tử ma viên
Chương 982 : La mỗ sinh ra gan tiểu
Chương 983 : Quyết liệt
Chương 984 : Xảy ra chuyện
Chương 985 : “Nhân gian “
Chương 986 : Ăn thịt người người, giết không tha

Chương 987 : Phong sơn trời cấm
Chương 988 : Người hộ đạo?
Chương 989 : Ma nuốt vạn vật
Chương 990 : Nhập ma
Chương 991 : Tinh lạc như mưa
Chương 992 : Gì tiếc bản thân?
Chương 993 : Phá vọng chi nhãn
Chương 994 : Hương hoa nơi nào
Chương 995 : Yêu hoàng hư danh
Chương 996 : 1 người trấn vạn yêu
Chương 997 : Ngoài ý muốn
Chương 998 : Lại đứng ở đằng sau ta
Chương 999 : Thân phận
Chương 1000 : Ma nuốt vạn vật
Chương 1001 : Nhập ma
Chương 1002 : Tinh lạc như mưa
Chương 1003 : Gì tiếc bản thân?
Chương 1004 : Phá vọng chi nhãn
Chương 1005 : Hương hoa nơi nào
Chương 1006 : Yêu hoàng hư danh
Chương 1007 : 1 người trấn vạn yêu
Chương 1008 : Ngoài ý muốn
Chương 1009 : Lại đứng ở đằng sau ta
Chương 1010 : Thân phận
Chương 1011 : Yêu hoàng ý chí
Chương 1012 : Tân hoàng tuyển chọn
Chương 1013 : Vô pháp vô thiên
Chương 1014 : Phong sơn bản nguyên
Chương 1015 : Phong sơn chân tướng
Chương 1016 : Ý của nương nương
Chương 1017 : Hoạt sắc sinh hương
Chương 1018 : Cổ chi Hoa Thần, nhất niệm động tình
Chương 1019 : Bảo hổ lột da
Chương 1020 : Người trước hiển thánh
Chương 1021 : Hiểu tâm
Chương 1022 : Đồ Tư Tư giáng lâm
Chương 1023 : Yêu tính
Chương 1024 : Màu xanh da trời gần lục

Chương 1025 : Tuyệt linh chi địa
Chương 1026 : Đổng Bình
Chương 1027 : Kiếm gỗ
Chương 1028 : Ta nói đoạn tuyệt
Chương 1029 : Yêu hoàng đạo cơ
Chương 1030 : Cứu mạng ân tình
Chương 1031 : Ngươi đã là tâm ma của ta
Chương 1032 : Thôn thiên
Chương 1033 : Thi long
Chương 1034 : Tô Khanh
Chương 1035 : Phong sơn băng
Chương 1036 : Vây giết
Chương 1037 : Kim Ô
Chương 1038 : Song tôn tranh đấu
Chương 1039 : Thần linh
Chương 1040 : Thái thượng một mạch
Chương 1041 : Thi tan cùng pháp tướng
Chương 1042 : Cổ Nguyên
Chương 1043 : Thần Mục
Chương 1044 : Nữ đế
Chương 1045 : 1 1 tỷ
Chương 1046 : Bỉ ngạn chỉ dẫn
Chương 1047 : Kiếm quân
Chương 1048 : Hoán Kim
Chương 1049 : Yêu 9
Chương 1050 : Chủ nhân chân chính
Chương 1051 : Đại hoang
Chương 1052 : Kiếm trảm
Chương 1053 : Bỉ ngạn cảnh di hài
Chương 1054 : Đời này không tiếc vậy
Chương 1055 : Chưa dừng tay
Chương 1056 : Phật Đà
Chương 1057 : Ta giận tức thiên uy
Chương 1058 : Giết thi thần
Chương 1059 : Tự tìm đường chết?
Chương 1060 : Hạ hạ chi tuyển
Chương 1061 : Ngân Linh Tử cùng ma
Chương 1062 : Hổ lang phát biểu

Chương 1063 : Thận hư
Chương 1064 : Tiên sinh thê tử thật đẹp a
Chương 1065 : Thiếu niên kiếm
Chương 1066 : Tiên sinh
Chương 1067 : Quái vật
Chương 1068 : Huyết Ma tông
Chương 1069 : Tiên thiên thần chỉ: Quá sơ
Chương 1070 : Phân biệt
Chương 1071 : Lão thôn trưởng
Chương 1072 : Hương hỏa thần chỉ
Chương 1073 : Gặp được 1 nữ, lại đồ ăn lại mê
Chương 1074 : Sắc lệnh
Chương 1075 : Rời đi
Chương 1076 : Tọa kỵ
Chương 1077 : Trời ban kỳ danh
Chương 1078 : Xà hạt mỹ nhân
Chương 1079 : Ma ha vô lượng
Chương 1080 : Huyết Ma quan
Chương 1081 : Vũ Hóa cảnh
Chương 1082 : Chấn nhiếp
Chương 1083 : Nhị tổ
Chương 1084 : Hoang đường
Chương 1085 : Phủ khố
Chương 1086 : Nô lệ
Chương 1087 : Chạy thoát hồ nữ
Chương 1088 : Thiên đố người
Chương 1089 : Cạnh tranh
Chương 1090 : Triệu Trường Hà
Chương 1091 : Giương cung bạt kiếm
Chương 1092 : Muốn giết người
Chương 1093 : Đại trưởng lão
Chương 1094 : Giết hắn
Chương 1095 : Thần thánh huyết duệ?
Chương 1096 : Đăng Tiên đài
Chương 1097 : Đây chính là tiên?
Chương 1098 : Lão ma hung uy
Chương 1099 : Cho nên doanh châu
Chương 1100 : Thê phong mưa đêm

Chương 1101 : Tấn vị đại điển
Chương 1102 : Tiên duệ
Chương 1103 : Đến
Chương 1104 : Tiên nhân một chỉ
Chương 1105 : Cổ chi Huyết Ma
Chương 1106 : Đặc sắc xuất hiện
Chương 1107 : Huyết Ma ký sinh
Chương 1108 : Tuyệt vọng
Chương 1109 : Nói tham gia
Chương 1110 : Này nói ngay cũng
Chương 1111 : Buồn cười đáng buồn
Chương 1112 : Phật Đà hóa thân
Chương 1113 : Kiếm Đế chi thế
Chương 1114 : Không ngày nào, không trăng cũng không tinh
Chương 1115 : Nhữ dám đối Phật bất kính
Chương 1116 : Phá 3 cảnh
Chương 1117 : Chấm dứt
Chương 1118 : Ngụy công tử
Chương 1119 : Tin cùng tín sứ
Chương 1120 : Võ Thần điện
Chương 1121 : Thái thượng môn nhân
Chương 1122 : Cố nhân nhóm
Chương 1123 : Hung thủ
Chương 1124 : Cảnh cáo
Chương 1125 : Đại Yến Tiêu thị
Chương 1126 : Thiên khung phía dưới, ta vì tôn
Chương 1127 : Không có hiểu lầm
Chương 1128 : Đạo tổ
Chương 1129 : Ráng mây chi chủ
Chương 1130 : Biểu tỷ a biểu tỷ
Chương 1131 : Quá sơ chi danh
Chương 1132 : Kiêu ngạo
Chương 1133 : Mời yến
Chương 1134 : Thần chỉ lưỡng nan cho
Chương 1135 : Phê bình
Chương 1136 : Ngươi muốn chết sao?
Chương 1137 : Thái thượng
Chương 1138 : Nói nhỏ

Chương 1139 : 2 hỏi
Chương 1140 : Duyên phận
Chương 1141 : Ta từ hướng chi
Chương 1142 : Lớn âm mưu
Chương 1143 : Trăng sao quyền hành
Chương 1144 : Vực ngoại Tinh Thần
Chương 1145 : Thâm tàng
Chương 1146 : Nguyệt Nghiệt
Chương 1147 : Thân cận
Chương 1148 : Ban ân
Chương 1149 : Mệnh trung chú định
Chương 1150 : Vai gánh nhật nguyệt đỉnh phong ở giữa
Chương 1151 : Không điên cuồng không sống
Chương 1152 : Mất khống chế
Chương 1153 : Sa đọa Nguyệt Nghiệt chủ
Chương 1154 : Tiêu Khinh Mi
Chương 1155 : Thần chiến
Chương 1156 : Ráng mây
Chương 1157 : Thất vọng
Chương 1158 : Tịch diệt hoả lò
Chương 1159 : Lăn
Chương 1160 : Đại đạo so le
Chương 1161 : Thời không chi đạo
Chương 1162 : Ô quang
Chương 1163 : Tùy duyên
Chương 1164 : Quân cờ
Chương 1165 : Tôn ý ta
Chương 1166 : Dẫn lạc thiên băng
Chương 1167 : Biến cố
Chương 1168 : Giằng co tại trời
Chương 1169 : Hóa mặt trăng lên trời
Chương 1170 : Lạc tử
Chương 1171 : Phương nam thủ hộ
Chương 1172 : Nhập ma người
Chương 1173 : Vào hết ván cờ
Chương 1174 : Tinh nghiệt
Chương 1175 : Băng hỏa lưỡng trọng thiên
Chương 1176 : Mặt trời chú sát

Chương 1177 : Về sau, ngươi rốt cuộc dọa không đi ta
Chương 1178 : Minh Vương
Chương 1179 : Ta muốn giết Thần
Chương 1180 : Đồ thiên
Chương 1181 : Ngươi, trốn không thoát
Chương 1182 : Kim Ô, chín ngày
Chương 1183 : Nhân gian chủ, vạn vật tôn
Chương 1184 : Phải chết
Chương 1185 : Đánh thức hỗn độn
Chương 1186 : Không đầu thi
Chương 1187 : Thi cùng lôi tinh
Chương 1188 : Tay gãy
Chương 1189 : Hình chiếu
Chương 1190 : Thiên thư
Chương 1191 : Mời người hoàng nhận lấy cái chết
Chương 1192 : Hỗn độn quỷ dị
Chương 1193 : Kiếm trảm Chân Thần
Chương 1194 : Tử vong
Chương 1195 : Lấy cái chết đổi chết
Chương 1196 : Tang Thiên Cổ thần
Chương 1197 : Âm hiểm độc ác
Chương 1198 : Chân Thần cùng Chân Thần
Chương 1199 : Khát máu cuồng hoan
Chương 1200 : 4 phương trấn yểm pháp
Chương 1201 : Công thành
Chương 1202 : Sa đọa thần chỉ
Chương 1203 : Hợp tác
Chương 1204 : Ma tan chi pháp
Chương 1205 : Thiên địa có thánh
Chương 1206 : Chung chết
Chương 1207 : Ma ấn
Chương 1208 : Trục xuất
Chương 1209 : Cùng buồn
Chương 1210 : Hiên Viên Bạch Hổ
Chương 1211 : Đế hậu
Chương 1212 : Cửa phi thăng
Chương 1213 : Đến trễ 30,000 năm
Chương 1214 : Quý càng môn nhân

Chương 1215 : Cổ tiên nhân
Chương 1216 : Đền bù
Chương 1217 : Đại thần thông giả
Chương 1218 : Người quan sát
Chương 1219 : Đội gai nhận tội
Chương 1220 : 3 sao chồng
Chương 1221 : Nghĩa phụ
Chương 1222 : Bắt
Chương 1223 : Cứu mạng
Chương 1224 : Kinh hãi
Chương 1225 : Thất lạc tinh vực
Chương 1226 : Thần tông tu sĩ đưa tới nguy cơ
Chương 1227 : Quý càng lệnh bài
Chương 1228 : Biển mây tinh
Chương 1229 : Nhục nhã
Chương 1230 : Đặc sắc
Chương 1231 : Thu Ý Nùng cạn
Chương 1232 : Bại lộ
Chương 1233 : Cầu cứu
Chương 1234 : Ngân bạch! Hắc kim!
Chương 1235 : Phong ba bắt đầu
Chương 1236 : Đã là con ta, chính là con ta!
Chương 1237 : Một chút 10,000 năm
Chương 1238 : Quý càng tông xuất thủ
Chương 1239 : Cả bàn đều thua
Chương 1240 : Bao phủ tinh biển cùng chúng sinh hắc ám
Chương 1241 : Đế tinh
Chương 1242 : Đăng Tiên cảnh cùng tiểu thanh thiên quỷ dị
Chương 1243 : Đế linh vệ
Chương 1244 : Lại đi tu hành đường?
Chương 1245 : Đế linh vệ quy củ
Chương 1246 : Các ngươi thua
Chương 1247 : Thần bí Ngụy Trang
Chương 1248 : Đế hoàng võ bị kho chi bí
Chương 1249 : Trực luân phiên
Chương 1250 : Kiếm sơn
Chương 1251 : Nghiền ép
Chương 1252 : Võ quân Ngụy chuyện xưa

Chương 1253 : Giáo úy
Chương 1254 : Khinh bỉ
Chương 1255 : “Chuột nô “
Chương 1256 : Thành công
Chương 1257 : Hoạt tính sinh “Người “
Chương 1258 : Dập đầu
Chương 1259 : Thẩm tra
Chương 1260 : Tai hoạ ngầm (Phần 1/3)
Chương 1261 : Tai hoạ ngầm (Phần 2/3)
Chương 1250 : Tai hoạ ngầm (Phần 3/3)
Chương 1251 : Không hợp thói thường
Chương 1252 : 1 kiếm khai thiên bản đầy đủ
Chương 1253 : E ngại
Chương 1254 : Đắc thủ
Chương 1255 : Phản sát
Chương 1256 : Tự do
Chương 1257 : Quý càng lại xuất hiện
Chương 1258 : Xanh đậm
Chương 1259 : Bại lộ
Chương 1260 : Bằng ngươi cũng xứng
Chương 1261 : Tinh hà khó ép
Chương 1262 : Trần Vương
Chương 1263 : Mặt nạ đồng xanh
Chương 1264 : Hắc ám đang chờ đợi
Chương 1265 : Khanh Minh
Chương 1266 : Hợp tác
Chương 1267 : Đế cung lai sứ
Chương 1268 : Khủng bố
Chương 1269 : Cầu cứu
Chương 1270 : Mê huyễn
Chương 1271 : Tìm tới
Chương 1272 : Đám mây phong
Chương 1273 : Động thủ
Chương 1274 : Muốn chết không được
Chương 1275 : Cầu ngài giết hắn
Chương 1276 : Người khoác mê vụ không biết người
Chương 1277 : Tiên nhân chỉ đường
Chương 1278 : Rung động

Chương 1279 : Đâm lưng
Chương 1280 : Ta sẽ ra tay
Chương 1281 : Ngọa hổ tàng long
Chương 1282 : Ngươi muốn về Chu gia
Chương 1283 : Ám lưu khuấy động
Chương 1284 : Nam thân nữ tướng
Chương 1285 : Áp trục đăng tràng
Chương 1286 : Trước mặt mọi người giết người
Chương 1287 : Bê bối
Chương 1288 : Hai cái ghế
Chương 1289 : Liệt tổ liệt tông phủ nhận
Chương 1290 : Thăm dò tử vong
Chương 1291 : Quả hồng mềm
Chương 1292 : Tộc trưởng tín vật
Chương 1293 : Vương tước động niệm
Chương 1294 : Nửa bước Vương tước
Chương 1295 : Vạn kiếp bất phục
Chương 1296 : Đế tinh chấn động
Chương 1297 : Di thiên đại hoang
Chương 1298 : Ngụy Trang cứu ta
Chương 1299 : Kiếm trảm Thần vương
Chương 1300 : Tử vong tập kích
Chương 1301 : Thiếu ta một cái mạng
Chương 1302 : Tinh biển 10,000 dặm
Chương 1303 : Phá cảnh đại đạo
Chương 1304 : Tỷ phu
Chương 1305 : Chết nữ nhân, diễn ta
Chương 1306 : Chỗ dựa vương chết
Chương 1307 : Trần Vương lựa chọn
Chương 1308 : Nguyên nhân
Chương 1309 : Một tuồng kịch
Chương 1310 : Võ Đế uy hiếp
Chương 1311 : Thất bại cùng hạt sen
Chương 1312 : Thần hoàng là nữ nhân
Chương 1313 : Đáng sợ Kình Thiên Vương
Chương 1314 : Tuyệt vọng
Chương 1315 : Bổn vương rất thất vọng
Chương 1316 : Đế cảnh

Chương 1317 : Thiên Huy Bạch thị
Chương 1318 : Ngươi muốn giết bổn vương
Chương 1319 : Đại tinh đánh giết trận
Chương 1320 : Tiên nói, nhật nguyệt vô quang
Chương 1321 : Lấy ta nói, thế thiên nói
Chương 1322 : Tiên chủ
Chương 1323 : Đừng sợ
Chương 1324 : Muốn giết Bạch Thần
Chương 1325 : Khi cùng thiên địa chung táng
Chương 1326 : Nguyên một hai tướng thể
Chương 1327 : Nát nói 1 kiếm
Chương 1328 : Ta chết
Chương 1329 : Sứ giả của tử vong
Chương 1330 : Vũ trụ ý chí
Chương 1331 : Vị kia môn nhân
Chương 1332 : Đại đạo chi tranh
Chương 1333 : Bồ Đề sơn
Chương 1334 : Vượt qua thời không nhìn nhau
Chương 1335 : Tiểu sư đệ
Chương 1336 : 1 kiếm giết người
Chương 1337 : Đại đạo linh cơ
Chương 1338 : Nát đạo giả
Chương 1339 : Quỷ dị mà khủng bố
Chương 1340 : Lôi đình!
Chương 1341 : Tôn ý ta, trấn 4 phương
Chương 1342 : Tâm ma là ta
Chương 1343 : Đế cảnh Phàn Nhạc
Chương 1344 : Tâm ma ở đâu
Chương 1345 : Yêu tà
Chương 1346 : Bồ đề nát, mây xanh băng
Chương 1347 : Tướng mệnh, mệnh luân, mệnh số
Chương 1348 : Xúc động chịu chết
Chương 1349 : Bồ đề lão tổ
Chương 1350 : 80 chùy pháp
Chương 1351 : Trấn sát bồ đề, tuyệt đạo thống
Chương 1352 : Thả già Chân ma
Chương 1353 : Trong bụng thế giới
Chương 1354 : Vạn tượng sinh diệt

Chương 1355 : Màu xanh hạt sen xuất thủ
Chương 1356 : Chân ma vẫn lạc
Chương 1357 : Ma lâm
Chương 1358 : Thượng thần
Chương 1359 : Kiếm Đế
Chương 1360 : 3 chó đồ vật
Chương 1361 : Tổ ma tướng
Chương 1362 : Đại ma thần
Chương 1363 : Thí thần
Chương 1364 : Trảm ma uyên
Chương 1365 : 300 năm
Chương 1366 : Trở lại điểm xuất phát
Chương 1367 : Thời gian đi vòng
Chương 1368 : Lại vô Ngân Linh Tử
Chương 1369 : 3 loại hình thái
Chương 1370 : Bồ đề thuộc hạ cũ
Chương 1371 : Diệt nó quốc gia hủy nó miếu thờ
Chương 1372 : Lúc chi nhất tộc
Chương 1373 : Ta vì trong mộng đế cảnh
Chương 1374 : Bồ đề rất phẫn nộ
Chương 1375 : Bồ đề bất tử, vạn vật khó có thể bình an
Chương 1376 : Trấn sát đế cảnh, như diệt sâu kiến
Chương 1377 : Quá khứ, tương lai, hiện tại
Chương 1378 : Ta tại thời gian bên ngoài
Chương 1379 : Chờ mong đã lâu con mồi
Chương 1380 : Linh tộc
Chương 1381 : Ăn mòn lôi linh
Chương 1382 : Ngủ say tổ đình
Chương 1383 : Nhữ khi chết
Chương 1384 : Đối kháng thời gian
Chương 1385 : Thôn phệ bồ đề
Chương 1386 : Quỳ xuống
Chương 1387 : Quân cờ
Chương 1388 : Đâm lưng
Chương 1389 : Cấm kỵ tồn tại
Chương 1390 : Diệt thế hạo kiếp
Chương 1391 : Mạnh nhất Đại Đạo cảnh
Chương 1392 : Mỏ dân cùng mỏ cướp

Chương 1393 : Đại Càn hậu tộc
Chương 1394 : Hợp tình lý
Chương 1395 : Bát thiên đại họa
Chương 1396 : Bán
Chương 1397 : 400 mùa màng thật
Chương 1398 : Không biết tốt xấu
Chương 1399 : Thể nội mê tàng
Chương 1400 : Máu phù đồ
Chương 1401 : Kỷ thị người tới
Chương 1402 : Trấn sát
Chương 1403 : Tự tìm đường chết
Chương 1404 : Chu Cẩm Thái
Chương 1405 : Manh mối
Chương 1406 : Câu lan nhà ngói
Chương 1407 : Vân Sơn hồ chỗ sâu
Chương 1408 : Xanh đậm vật dẫn
Chương 1409 : Nữ hoàng tứ hôn
Chương 1410 : Ngụy đại nhân
Chương 1411 : Trần thị lão tổ
Chương 1412 : Tôn vương lệnh
Chương 1413 : Bức lui
Chương 1414 : Thiên mục
Chương 1415 : Đưa gả
Chương 1416 : Quốc vận hóa rồng
Chương 1417 : Tiễn hắn một đoạn
Chương 1418 : Đột nhiên tới biến hóa
Chương 1419 : Đến
Chương 1420 : Thanh mộc đế
Chương 1420 : Đoạt thọ 3,000 năm
Chương 1421 : Trái phải thời gian ý chí
Chương 1422 : Đế quân triệu kiến
Chương 1423 : Kế hoạch đạt thành
Chương 1424 : Niềm vui ngoài ý muốn
Chương 1425 : Mới đế cảnh
Chương 1426 : Giết Trấn Bắc Vương
Chương 1427 : Đế quân nhúng tay
Chương 1428 : Trấn Bắc Vương nhất định phải giết
Chương 1429 : Mất tích

Chương 1430 : Kẻ ngăn ta chết
Chương 1431 : Lăn
Chương 1432 : 1 kiếm
Chương 1433 : Trảm ma
Chương 1434 : Kiếm nhập đế cung
Chương 1435 : Tế tổ
Chương 1436 : Cấm đoạn chi môn
Chương 1437 : Đế hậu thành ý
Chương 1438 : Hoàng triều tuần tra sứ
Chương 1439 : Mở ra phong ấn
Chương 1440 : Ban thưởng ngươi vừa chết
Chương 1441 : Mời đế quân chịu chết
Chương 1442 : Mượn thiên địa 1 hơi
Chương 1443 : 3 tầng thần quang
Chương 1444 : Được làm vua thua làm giặc
Chương 1445 : Cả bàn đều thua
Chương 1446 : Giết đế quân
Chương 1447 : Chân chính chúa tể cảnh
Chương 1448 : Dùng cái này kiếm, cáo trời xanh
Chương 1449 : Chúa tể vẫn lạc
Chương 1450 : Trảm bất hủ
Chương 1451 : Lên trời quan sát
Chương 1452 : Đột phá bỉ ngạn thời cơ
Chương 1453 : Nghĩ
Chương 1454 : Thần bí tiểu thế giới
Chương 1455 : Số mệnh tử địch
Chương 1456 : Mời sư tôn ban kiếm
Chương 1457 : Cứng rắn đối bất hủ
Chương 1458 : Ngay tại cái này bên trong
Chương 1459 : Thần bí tụ hội
Chương 1460 : Nguyên sơ vũ trụ tiểu thanh thiên!
Chương 1461 : Lại nghe Huyền Thánh chi danh
Chương 1462 : Chiết kiếm người
Chương 1463 : Nói tranh
Chương 1464 : Kiếm về tiểu thanh thiên
Chương 1465 : Ta chi bỉ ngạn
Chương 1466 : Sắc phong thần để người
Chương 1467 : Kiếm cùng biển mây

Chương 1468 : Tận giết
Chương 1469 : Phụ tử
Chương 1470 : Táng cha
Chương 1471 : Tỉnh lại
Chương 1472 : Dẫn thiên uy
Chương 1473 : Phong ấn
Chương 1474 : Thủ đoạn cùng cách cục
Chương 1475 : Thoát ra biển mây
Chương 1476 : Hóa long kiếp
Chương 1477 : Nghịch long giết
Chương 1478 : Cũng không phải là tiểu kiếm
Chương 1479 : Ta có 1 kiếm
Chương 1480 : Ma cùng Phật
Chương 1481 : Dương mưu phá nhìn đều
Chương 1482 : Không đủ tư cách
Chương 1483 : Sơn thần sa đọa
Chương 1484 : Thần đạo quốc gia
Chương 1485 : Thần quốc chuyển biến xấu
Chương 1486 : Mượn sát luyện thần
Chương 1487 : Âm thầm đầu nhập
Chương 1488 : Luyện sát vì loại
Chương 1489 : Ráng mây phản phệ
Chương 1490 : Thí thần
Chương 1491 : Mẫu thân cùng muội muội
Chương 1492 : Ca ca
Chương 1493 : Giết tà ma
Chương 1494 : Bại khuyển gầm thét
Chương 1495 : Thành công
Chương 1496 : Ngu xuẩn
Chương 1497 : Chúng sinh giáng lâm liều mạng lúc
Chương 1498 : Sát thần nghiệt sơn thần phá cảnh
Chương 1499 : Nát thần phù Huyền Thánh giáng lâm
Chương 1500 : Hôm nay ta vì phục thiên thị
Chương 1501 : Phá hàng rào bất hủ lâm thế
Chương 1502 : Nay thái thượng mời khai thiên cửa
Chương 1503 : Chúng sinh kiếm chém hết bất hủ
Chương 1504 : Một kiếm quang hàn 19 châu
Chương 1505 : Nguyên sơ chủ trấn sát cổ thị

Chương 1506 : Nát tổ từ mẹ con trùng phùng
Chương 1507 : Trộm Thiên Quyền cấu kết không biết
Chương 1508 : Phá nháo kịch cổ thị đoạn tuyệt
Chương 1509 : Nguyên sơ thần quang hiển thần uy
Chương 1510 : Thôn thiên tôn không biết giáng lâm
Chương 1511 : Nát nguyên sơ chúng sinh chịu chết
Chương 1512 : Hợp mưu hợp sức kéo trời nghiêng
Chương 1513 : Bình định lại địa phong thuỷ lửa
Chương 1514 : Tuyệt không tiếp nhận
Chương 1515 : Con ta không cần hao phí tinh lực
Chương 1516 : Hợp táng song thân
Chương 1517 : Vừa bước vào đế cảnh
Chương 1518 : Tử vong không thể nghịch
Chương 1519 : Khủng bố chí cảnh
Chương 1520 : Ác linh
Chương 1521 : Vĩnh trấn sơn hà
Chương 1522 : Miếu thành hoàng
Chương 1523 : Dưới cây ván cờ
Chương 1524 : Âm tà đả thương người
Chương 1525 : Mộng chủ cầu cứu
Chương 1526 : Quay đầu nhìn nhân gian
Chương 1527 : Vương gia ra ác quỷ
Chương 1528 : Hài đồng lấy long châu
Chương 1529 : Thần bí cao nhân
Chương 1530 : Nhân gian ràng buộc
Chương 1531 : Ai Lao sơn ác quỷ
Chương 1532 : Hai cọc đại cơ duyên
Chương 1533 : Yêu quỷ làm sóng
Chương 1534 : 1 kiếm trảm ác quỷ
Chương 1535 : Quân cờ
Chương 1536 : Thành tiên cần hóa phàm
Chương 1537 : Nhân sinh lời lỗ tự có định số
Chương 1538 : Bán chữ
Chương 1539 : Thiệp mời
Chương 1540 : 2 lão tẩu đánh cờ
Chương 1541 : Long quân
Chương 1542 : Chấn nhiếp
Chương 1543 : Không thể đổ cho người khác

Chương 1544 : Đến nhà bái phỏng
Chương 1545 : Nhật nguyệt doanh trắc
Chương 1546 : Lũ lụt thành hoạ
Chương 1547 : Giao hoàn thành sông
Chương 1548 : Nhân đạo dòng lũ
Chương 1549 : Sắc phong thuỷ thần
Chương 1550 : Thuỷ thần lập miếu
Chương 1551 : Liên minh báo thù
Chương 1552 : Trảm long quân
Chương 1553 : Địa phủ thành, 6 đạo mở
Chương 1554 : Phù đạo người thừa kế
Chương 1555 : Đại dung không cam lòng
Chương 1556 : Dịch Dương sơn
Chương 1557 : Sĩ tử hóa sơn quỷ
Chương 1558 : Phù uy
Chương 1559 : Cuối cùng là một trận sai
Chương 1560 : Trên trời rơi xuống tiên triện
Chương 1561 : Dám cùng phù đạo là địch
Chương 1562 : Chuyện nhân gian, nhân gian cuối cùng
Chương 1563 : Quỷ nước lấy mạng
Chương 1564 : Chuyện xưa bế điểm
Chương 1565 : Lịch sự tao nhã
Chương 1566 : Vân Phá Thiên thanh
Chương 1567 : Dễ dương xem
Chương 1568 : Quý khách
Chương 1569 : Một giấc chiêm bao
Chương 1570 : Ta nói chưởng giáo
Chương 1571 : Năm lễ
Chương 1572 : Năm lễ 2
Chương 1573 : Tân triều Đại Ninh
Chương 1574 : Kính hiến thầy ta
Chương 1575 : Cải trang vi hành
Chương 1576 : Du lịch Địa phủ
Chương 1577 : Nhân đạo, thiên đạo bất tương dung
Chương 1578 : Vô đề
Chương 1579 : Một chữ tốt nhất cát
Chương 1580 : Lấy ta kiếm, trảm hàng rào
Chương 1581 : Chí cảnh! Chí cảnh!

Chương 1582 : Phù lấy nó hình, kiếm lấy nó ý
Chương 1583 : Vực ngoại Tà thần đôi mắt
Chương 1584 : Hèn hạ dã man nhân
Chương 1585 : Nhân vật đóng vai
Chương 1586 : Mộng giới
Chương 1587 : đại nhân cứu ta
Chương 1588 : Thể nội đồ vật
Chương 1589 : Mộng giới chi đô
Chương 1590 : Táng linh cát
Chương 1591 : Đại mộng Thần cung
Chương 1592 : Tạ ơn tỷ phu
Chương 1593 : Biểu tỷ không thích hợp
Chương 1594 : Ác mộng yêu linh
Chương 1595 : Giết xuyên Hầu phủ
Chương 1596 : Kỳ quái thiệp mời
Chương 1597 : Để sư tỷ ôm một cái
Chương 1598 : Giết chóc huân quý người tội đáng muôn lần chết
Chương 1599 : Huân quý bức thoái vị
Chương 1600 : Họa bên trong thi
Chương 1601 : Không có để các ngươi đi
Chương 1602 : 1 kiếm quét càn khôn
Chương 1603 : Bất hủ cảnh hồn phách
Chương 1604 : Chúa tể ác mộng yêu linh
Chương 1605 : Ám vệ thống lĩnh
Chương 1606 : Tại biển mây cực chờ ngươi
Chương 1607 : Quan tài đen
Chương 1608 : Ta đến
Chương 1609 : Không bằng chết bằng phẳng
Chương 1610 : Đốm đen
Chương 1611 : Lúc chia tay di ngôn
Chương 1612 : Mời bệ hạ chịu chết
Chương 1613 : Lòng dạ ác độc
Chương 1614 : Săn ma tẩy kiếm
Chương 1615 : Trời không muốn mặt, không làm gì được
Chương 1616 : Cút ngay cho ta
Chương 1617 : Sư đệ, ngươi sống
Chương 1618 : Tính toán thiên ma chủ
Chương 1619 : Thiên Tỏa tinh hà

Chương 1620 : Thiên Nguyên Tỏa kiếm trận
Chương 1621 : Ngược sát kiếm tu
Chương 1622 : Ta muốn ngươi chết
Chương 1623 : Đáng chết kiếm tu

Chương 1 : Không Hổ Là Người Cha

Giang Ninh thành!
Trời chưa sáng, cành lá phủ sương trắng.
La Quan đúng giờ thức dậy, hơi sự tình rửa mặt đi ra ngoài.
Đi tới trong nội viện, hướng phụ thân gian phòng nhìn thoáng qua, hôm qua tiếp tục đến sau nửa đêm tiếng ho khan, dường như vẫn còn bên tai.
Trên mặt hắn hiện lên áy náy, thở sâu sải bước, tiến vào diễn võ trường.
“Uống!”
La Quan nhấp lên ụ đá, bắt đầu ngày qua ngày thân thể chịu đựng.
Năm này tháng nọ sử dụng, ụ đá nắm tay đã bao tương, cạnh góc có nhiều mài mòn.
Nó nặng đến hơn trăm cân, nhưng ở La Quan trên tay, lại có một loại linh hoạt hàm súc thú vị.
Rất nhanh, La Quan đỉnh đầu toát ra hừng hực khí trắng, trên người áo mỏng bị ướt đẫm mồ hôi, lộ ra đường cong rõ ràng cường tráng thân hình.
Sau hai canh giờ, La Quan đem ụ đá để xuống, từng ngụm từng ngụm thở dốc.
Hai tay, hai chân run rẩy, bắp thịt đau nhức như con giun loại, không ngừng rung động lắc lư vặn vẹo.
Nhưng ngực bụng tầm đó, vẫn là một mảnh yên lặng.
La Quan nỗ lực đứng thẳng người, mặt trời sáng sớm ửng đỏ nhạt nhẽo tia sáng, vung vãi ở trên người hắn, tăng thêm thêm vài phần cô đơn, không cam lòng.
Thế nhân tu luyện, đều từ lúc chịu đựng thân thể là sơ

khai, đến mười sáu tuổi thân hình trưởng thành khí huyết dồi dào, nhưng nếm thử ngưng tụ Thông Thiên cốt.
Thành công, lại bước vào tu hành!
Thiên hạ này, có võ đạo Thất Cảnh.
Thập Lực, Bách Phu, Thiên Sơn, Vạn Trọng, Trùng Tiêu, Lăng Vân, Đạp Thiên
Về sau, còn Tiên đồ thập trọng.
Luyện Khí, Trúc Cơ, Kim Đan, Nguyên Anh, Thần Hồn, Quy Nguyên Hợp Nhất, Vô Lượng Đại Kiếp, Nhất Niệm Kình Thiên, Vĩnh Hằng Bất Diệt, Vũ Hóa Đăng Tiên.
La Quan tự sáu tuổi Luyện Thể, mười hai năm gió mặc gió, mưa mặc mưa.
Mười sáu tuổi sơ ngưng Thông Thiên cốt thất bại.
Mười bảy tuổi lại thất bại.
Nửa tháng trước, hắn lần thứ ba nếm thử, vẫn là phí công!
Qua tuổi mười tám, bên trong thân thể Tiên Thiên khí từng bước tán loạn, sẽ không còn ngưng tụ Thông Thiên cốt có thể, cuộc đời này đã định trước bình thường.
Tuy nói bước vào tu hành Đại Đạo giả, trăm người trong không một, nhưng hắn là La gia Tam trưởng lão con trai độc nhất, phụ thân mặc dù bởi vì năm đó trọng thương không thể tái cử động tu vi, thực sự từng là Thiên Sơn cảnh cao thủ.
Thuở nhỏ các loại Linh dược tiến bổ sung, thân thể chịu đựng có phụ thân chỉ điểm, người bên ngoài hao hết gia tài không thể được “Ngưng cốt cơ duyên”, hắn càng là chừng ba lượt.
Nhưng, hắn như trước đã thất bại…
Người thiếu niên kiên nghị khóe miệng, lộ ra một tia đắng chát.
Thiên phú loại vật này, có khi thật sự làm cho người ta

tuyệt vọng!
Hắn tin tưởng vững chắc người định thắng thiên, nhưng tác động đã dạy hắn, thế nào tiếp nhận thực tế.
Lão bộc nhìn trong diễn võ trường La Quan, đáy mắt lộ ra không đành lòng, hành lễ nói: “Thiếu gia, lão gia gọi ngài ăn điểm tâm.”
La Quan thở sâu: “Được.”
Đợi hắn rời đi, bên cạnh gã sai vặt lầm bầm: “Thiếu gia đều như vậy rồi, còn sớm lên làm gì vậy…”
Lão bộc quát chói tai: “Thiếu gia sự tình, cũng là ngươi có thể nói!”
Gã sai vặt co lại rụt cổ: “Thiếu gia ba lượt ngưng cốt thất bại, hao phí gia sản dòng họ vô số, nói luyên thuyên nhiều người đi, ta phải không nghĩ Thiếu gia lại bị cười nhạo.”
Lão bộc thở dài: “Người khác nói là chuyện của bọn họ, nhưng Thiếu gia nỗ lực, chúng ta đều nhìn ở trong mắt! Năm đó như vậy cái tiểu nhân, trời chưa sáng đã bị lão gia kéo ra đến, tại trong gió lạnh đứng cọc gỗ.”
“Ta còn nhớ kỹ, Thiếu gia khi còn bé đau khóc, trong mộng một mực gọi mẹ… Phu nhân năm đó thương hắn nhất, nếu như biết rõ Thiếu gia nhận khổ nhiều như vậy, cuối cùng cũng là cái tác động này, nhất định đau lòng hỏng mất. Cái này lão tặc thiên thật là không có mắt, thiếu gia nhà ta làm sao lại không thể tu hành…”
Gã sai vặt trừng lớn mắt: “Đau khổ thúc, lão gia phân phó trong nhà không cho phép đề phu nhân, người quên rồi!”
“Cút, lão tử cái gì cũng không có nói!”
Đau khổ thúc phất tay áo tử liền đi.
Đổi lại một bộ quần áo, La Quan cùng ăn sảnh thời gian, thần tình đã khôi phục lại bình tĩnh.
“Cha.”

La Chấn Dương gật gật đầu: “Ăn cơm đi, đợi chút nữa đi với ta một chuyến từ đường.”
Ừ
Trầm lặng sử dụng hết điểm tâm, La Chấn Dương đi ở phía trước, trong gió lạnh hắn thỉnh thoảng ho khan vài tiếng, lưng eo đều còng xuống lên. Theo ở phía sau La Quan, nhìn phụ thân gầy gò hình bóng, nghĩ đến bản thân lần lượt để cho phụ thân thất lạc, cúi đầu nắm chặt song quyền.
Từ đường đến, rất nhiều người.
La Quan hơi kinh ngạc, gần đây trong tộc cũng không đại sự, vì sao tất cả mọi người tụ họp tại đây?
“Đợi ở bên ngoài.”
Phân phó một câu, La Chấn Dương thẳng lưng, bước vào từ đường.
“Két..” Âm thanh, đại môn chậm rãi đóng cửa.
La Quan đang hỏi thăm, tộc huynh La Dũng mặt lạnh lấy đi đến trước mặt.
“Ba ngày trước, đại ca của ta đang bị giam giữ vận trên đường gặp chuyện không may, đời này đều phế đi.”
“Ta rất đau khổ, nhưng ta cũng rất kiêu ngạo, đại ca một người tử chiến ba gã mã phỉ, bảo toàn La gia tiêu cục danh dự!”
“Nhưng ngươi có biết hay không, năm trước hắn lần thứ hai ngưng xương liền cứ kém một chút, nếu như hắn có cơ hội lần thứ ba…”
La Dũng vành mắt ửng hồng: “Ngươi có người cha tốt, Tam trưởng lão bỏ ra gấp đôi đại giới, đem ba lượt ngưng cốt danh ngạch cho ngươi.”
“Nhưng La Quan ngươi phải biết, ngươi lãng phí hết đấy, là người khác cơ hội thay đổi số phận!”
La Quan không thể phản bác.
Lời nói lạnh nhạt không ngừng truyền đến.

“Hôm nay tộc trưởng triệu tập các vị trưởng lão, cung phụng, hẳn là hay vẫn là vì La Quan?”
“Ba lượt ngưng cốt thất bại, La gia hết lòng quan tâm giúp đỡ, ba phòng còn muốn như thế nào nữa? Nếu giày vò, trong nhà của ta tuyệt không đồng ý!”
“Tộc trưởng cùng Tam trưởng lão ruột thịt cùng mẹ sinh ra, thiên vị chút không gì đáng trách, nhưng mọi thứ đều có cực hạn! Hắn La Quan là La gia vương mạch, cũng không thể chúng ta đều là tiểu nương dưỡng đấy, vì hắn một cái muốn đứt gãy mọi người đường!”
Mọi người ánh mắt lạnh lùng.
Ghen ghét, thương cảm ở bên trong, càng nhiều hơn chính là xem thường.
Tam trưởng lão anh hào ra sao, coi như là sau khi bị thương, cũng là cao nữa là hán tử đỉnh thiên lập địa.
Nhưng vì con trai độc nhất, mấy năm này dùng xong bao nhiêu người ân tình? Ba phòng nhất mạch gia sản, càng là giày vò không còn một mảnh.
Đứa con này của hắn, là thật không hăng hái tranh giành!
Trong từ đường.
La Chấn Dương tóc hoa râm khuôn mặt già nua, sau khi ngồi xuống nghênh đón mọi người ánh mắt, thần tình ung dung.
Gia chủ La Chấn Sơn trầm giọng nói: “Ngày hôm nay tổ chức tộc hội, là do Tam trưởng lão nhấp lên, nguyên do sự việc chư vị đã biết, liền nghị một nghị a.”
Một mảnh trầm lặng.
Thế đạo này, muốn đứng trên kẻ khác, trở thành người tu hành là duy nhất lựa chọn!
Lão Tam bởi vì năm đó sự tình, đối với La Quan coi trọng bọn họ cũng đều biết, mấy phòng như thường ngày tuy có một ít ma sát, nhưng hôm nay liên quan đến

La Quan tương lai, không ai nghĩ mở miệng trước.
Tánh khí táo bạo Ngũ trưởng lão, nhịn không được lớn giọng mở miệng nói: “Việc này còn có cái gì tốt nghị hay sao? Tam ca, ta cũng không sợ đắc tội ngươi, nhà của ngươi La Quan không phải là tu hành tài liệu, cũng đừng tốn sức rồi! Ta năm phòng năm nay có hai cái hài tử đến ngưng cốt tuổi, cái khác mấy phòng cùng đám cung phụng trong nhà, nhiều ít cũng có người muốn ngưng cốt, ngươi dù sao cũng phải cho cái khác tiểu bối vừa ra mặt cơ hội a?”
Có người nã pháo, mọi người bắt đầu hát đệm.
“La Quan ba lượt ngưng cốt thất bại, đã mất nếm thử cần thiết.”
“Chuyện này, ta cũng không đồng ý.”
“La gia là có chút gia sản, nhưng tộc nhân rất nhiều, mọi thứ tốt kể công bằng.”
La Chấn Sơn ánh mắt sắc bén, mọi người thanh âm dần dần tắt: “Tam trưởng lão, mọi người ý kiến ngươi đã nghe được, còn có lời gì nói?”
La Chấn Dương thản nhiên nói: “Thiên Hỏa vực sâu mở ra, tin tức chắc hẳn tất cả mọi người đã biết, đây là ta mà La Quan cơ hội cuối cùng.”
“Nhưng lần này ta chỉ cần trong tộc ra mặt, đem La Quan thêm nhập danh sách, còn lại tất cả hao tổn đều do ba phòng gánh chịu.”
Ngũ trưởng lão sắc mặt hơi trì hoãn, chỉ cần một cái tiến vào Thiên Hỏa vực sâu danh ngạch, vẫn là có thể thương lượng, nhưng rất nhanh hắn liền cau mày: “Tam ca, ta người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, ba phòng hai năm qua là cho La Quan ngưng cốt, tài sản riêng bán không sai biệt lắm, ngươi ở đâu ra ngân tiễn tiễn đưa hắn đi vào?”
La chấn Dương Hoàn xem mọi người, ngữ khí bình

thản: “Ta tự có biện pháp.”
Chủ vị, La Chấn Dương đồng tử co rụt lại: “Ngươi muốn bán đứng Thông Thiên cốt?”
La Chấn Dương gật đầu: “Phải.”
Nhiều tiếng hô kinh ngạc!
Thông Thiên cốt là ngưng xương nghi thức trọng yếu tài liệu, còn dùng cho luyện đan, chế khí, giá trị cực cao.
Nhưng tróc bong Thông Thiên cốt, không chỉ có thống khổ muôn phần, đều tạo thành hậu quả đáng sợ!
Từ đường chênh lệch mở ra, quanh năm thủ tại chỗ này què chân lão bộc, đi đến La Quan trước mặt, ý vị khó hiểu nhìn hắn một cái.
“La Quan thiếu gia, mời chớ có lên tiếng, cùng lão nô tiến Thiên điện.”
Mọi người khó hiểu trong ánh mắt, La Quan cùng tại hắn đằng sau, đi đến Thiên điện ở chỗ sâu trong. Nơi đây cùng Chủ điện cách nhau một bức tường, mặc dù nhìn không tới cái gì, thanh âm lại rõ nét có thể nghe.
Là Ngũ trưởng lão lớn giọng.
“Tam ca, ngươi điên rồi!” Hắn dường như rất tức giận: “Ngươi biết không biết chính đạo đang nói cái gì? Thông Thiên cốt là tu hành căn cơ, một khi tróc bong tu vi mất hết, còn muốn giảm thọ mười năm!”
Bán đứng Thông Thiên cốt?!
La Quan trừng lớn mắt, phụ thân muốn làm gì? Không thể, nhất định phải ngăn cản hắn!
Què chân lão bộc khoát tay, không biết hắn làm cái gì, La Quan toàn bộ người bị đặt ở nguyên, không thể động đậy nửa điểm, càng không phát ra thanh âm nào.
Phụ thân yên lặng thanh âm vang lên.
“Vì con ta, tung được chết thì như thế nào? Huống chi chính là giảm thọ mười năm.”
Một câu, La Quan nước mắt rơi như mưa, trong đầu

hiện lên vô số hình ảnh.
Sáu tuổi năm đó cuối mùa thu, hắn phát ra sốt cao, nghiến răng đứng ở trong mưa, nước mắt cùng mưa cùng một chỗ lăn xuống.
Phụ thân ở bên cạnh hắn.
Cửu Tuế trời tuyết lớn, nước đóng thành băng, hắn tay chân tràn đầy nứt da, toàn thân đều không còn tri giác.
Phụ thân ở bên cạnh hắn.
Mười hai tuổi ngoài ý muốn đập chắc chắn cánh tay, còn muốn tiếp tục đứng cọc gỗ thời gian, hắn thế nào cũng không chịu thức dậy.
Phụ thân lần đầu tiên đánh cho hắn.
Sau đó, tiếp tục đứng ở bên cạnh hắn.
Vốn, hắn lảo đảo những năm này, phụ thân vẫn luôn tại!
Từ đường trong, La Chấn Dương đứng dậy: “Ta vốn gần đất xa trời, kéo dài hơi tàn mà thôi, làm sao có thể trơ mắt xem ta mà sáu tuổi đến nay, mười hai năm nỗ lực trôi theo nước chảy? Hôm nay chỉ có thể làm đấy, chính là vì hắn tranh cãi nữa một lần cuối cùng, như thế mới có không hổ là người cha!”
Hắn quỳ gối lên, khuôn mặt yên lặng: “Đại ca, thành toàn ta đi.”
La Chấn Sơn hốc mắt đỏ bừng: “Ta đáp ứng ngươi!”
Thiên điện, què chân lão bộc đã rời đi, La Quan bày tại lên, đờ đẫn nhìn chằm chằm vào nóc phòng.
La Chấn Sơn đi đến bên cạnh hắn: “Là ta để cho người thọt mang ngươi vào.” Hắn ngồi xổm xuống, đem La Quan kéo đến trước mặt: “Hắn là cha ngươi, nhưng là là đệ đệ của ta, ta tôn trọng lựa chọn của hắn, nhưng ngươi muốn nhớ kỹ, đây là ngươi cha phục vụ quên mình cho ngươi đổi lấy cơ hội.”
“La Quan, không được lại để cho hắn thất vọng rồi!”

Chương 2 : Thiên Hỏa Vực Sâu

La phủ bên ngoài, đội ngũ chờ phân phó.
La Chấn Dương vỗ vỗ nhi tử bả vai: “Không cần có gánh nặng, hết sức là tốt rồi.”
“Cha bảo trọng!”
La Quan đi nhanh lên xe, hắn sợ phụ thân chứng kiến bản thân trước mặt mọi người thất thố.
“Lên đường!”
Đội ngũ càng lúc càng xa, La Quan đẩy ra màn xe một góc, vẫn có thể thấy phụ thân ngóng nhìn thân ảnh.
“Khụ khụ khụ!”
Một trận kịch liệt ho khan, La Chấn Dương cúi người.
La Quan đốt ngón tay trắng bệch, mặt lộ vẻ kiên quyết!
Thường nhân tróc bong Thông Thiên cốt, tu vi mất hết giảm thọ mười năm, nhưng phụ thân thân thể thiếu hụt nghiêm trọng, cái này một lấy hẳn là chí mạng.
Như hắn thành công ngưng xương, lại còn cứu vãn.
Bằng không… liền chết ở vậy Thiên Hỏa vực sâu, cùng phụ thân cộng phó Hoàng Tuyền.
Đây là đánh bạc hai cha con tính mạng đánh cược một lần!
…
Vết rách hạ xuống nham thạch nóng chảy chảy xiết, ánh sáng đỏ ngút trời thiêu cháy không khí vặn vẹo.
Cái này, chính là Thiên Hỏa vực sâu!
Thanh Dương lãnh thổ một nước bên trong một cái thần bí tới, tin đồn chính là tiếp theo cắt ra hỏa mạch đi theo khí du tẩu, không định kỳ phá đất mà lên.
Nhập Thiên Hỏa vực sâu giả, nhưng mượn hỏa diễm chi

lực sôi trào khí huyết, là thiên nhiên ngưng xương bảo! Bao năm qua đến đều do triều đình khống chế, tiến vào cần giao nộp tuyệt bút ngân tiễn.
La gia tiến đến thương lượng, rất nhanh Ngũ trưởng lão lớn tiếng hô quát: “Đệ tử nhà họ La, chuẩn bị tiến vào Thiên Hỏa vực sâu!”
Cửa xe mở ra, năm ngày chưa hề lộ diện La Quan, xuất hiện ở trước mắt mọi người, hắn mặc hắc bào nhân gầy đi trông thấy, nhưng đôi mắt sáng như hỏa diễm đang thiêu đốt.
Đối với Ngũ trưởng lão hành lễ, La Quan cõng lên túi nước bước đi hướng Thiên Hỏa vực sâu, cuồn cuộn sóng nhiệt làm thiếu niên thân ảnh, nhiều hơn mấy phần mơ hồ không rõ.
Hiện tại, tất cả mọi người từ trên người hắn, cảm nhận được vậy phần cận kề cái chết không nghỉ dứt khoát!
Ngũ trưởng lão sắc mặt hơi trì hoãn: “Trở ra nhìn chằm chằm vào La Quan, như chuyện không thể làm… Đưa mang về.”
“Vâng!”
Thiên Hỏa vực sâu vết rách tồn tại nào đó lồi vết tích, giống như một mảnh dài hẹp đường nhỏ khúc chiết hướng phía dưới, La Quan không chút do dự bước vào trong đó, sóng nhiệt đập vào mặt tóc trong nháy mắt khét lẹt.
Mà lúc này cùng La Quan, tiến vào Thiên Hỏa vực sâu rất nhiều người.
Lúc ban đầu một đoạn cách biểu còn gần, độ nóng không cao vượt qua sợ hãi liền có thể đi về phía trước, nhưng có điều một lát nóng rực liền tăng vọt gấp đôi, người đang hắn mặt đầy đau đớn ánh mắt cũng khó khăn mở ra.
Tâm chí không cứng giả, đến đây có khiếp đảm.

“Hí! Thật nóng, cái này quỷ mới có thật không phải là người ngây ngô kia!” Một công tử áo gấm chửi ầm lên, hướng phía dưới nhìn thoáng qua sắc mặt tái nhợt, “Như té xuống còn mệnh tại… Ngưng xương còn nhiều cơ hội, ta không cần mạo hiểm!”
Tìm được cớ công tử áo gấm trong lòng an tâm một chút, nhưng vào lúc này, không đi xa qua một đạo cao lớn thân ảnh.
Đó là một gánh vác túi nước thiếu niên áo đen, chau mày cũng biết đồng dạng thừa nhận thiêu cháy đau khổ, nhưng hắn bộ pháp ổn định, dưới chân không có nửa điểm chần chờ.
Thiếu niên trong mắt kiên cường, như mũi tên nhọn hung hăng đau đớn công tử áo gấm ngực, đối đãi lấy lại tinh thần chỉ thấy tấm lưng kia không ngừng đi xa.
“Hừ! Đích thị là qua tuổi mười tám còn chưa ngưng xương củi mục, chạy Thiên Hỏa vực sâu liều mạng đến rồi!” Công tử áo gấm cười lạnh: “Ta còn có hai lần ngưng xương cơ hội, há lại hắn có thể so sánh!”
Nhưng trên mặt cuối cùng có chút hậm hực, quay người rời đi.
Đào thải nhóm đầu tiên, còn lại tiếp tục.
La Quan dừng chân nhận biết, bên trong thân thể khí huyết bởi vì nhiệt độ cao kích thích rất sục sôi, có thể ngưng tụ Thông Thiên cốt cái chỗ kia vẫn không có nửa điểm động tĩnh.
Không đủ, vậy liền tiếp tục!
La Quan uống mấy ngụm nước, lưng tốt túi nước đi nhanh hướng phía dưới.
Phía sau vài tiếng hoan hô.
“Ta có cảm giác!”
“Ngưng tụ Thông Thiên cốt, ngăn tại ngày hôm nay!”
Bước chân nhỏ đốn, thiếu niên không quay đầu lại.

Thiên Hỏa vực sâu rất sâu, nhưng cụ thể bao sâu không người biết được.
Ấy không cho phép người tu hành bước vào, vô số đến đây ngưng xương người thiếu niên, chưa bao giờ có người đến dưới đáy.
La Quan phỏng đoán, hắn hiện nay vị trí ước hẹn tại Thiên Hỏa vực sâu trung bộ.
Nơi đây, hầu như là cực hạn của hắn!
Quần áo rách rưới miễn cưỡng che thân thể, giầy từ lâu khét lẹt tróc ra, hắn đi chân trần về phía trước mỗi đi một bước, đều phải bóc một tầng huyết nhục.
Cùng lăng trì không khác!
La Quan dồn dập thở dốc, mỗi một chiếc cũng giống như tại giữa bộ ngực điểm một mồi lửa, bước đi khó khăn da thịt dính tại nóng hổi trên tảng đá, xé rách thời gian phát ra "rẹt…" thanh âm, máu tươi vừa chảy ra vậy mạnh mẽ huyết nhục liền rơi vào trên tảng đá, lại là "Ầm" một loại khác thanh âm.
La Quan liều mạng nhai liên quan.
Nhưng cái này, có điều là một bước đau khổ.
Thiếu niên muốn cải mệnh, trước mặt không biết còn có bao nhiêu bước, hắn không biết mình liệu có thể kiên trì đến cuối cùng… Nhưng vẫn tại tới trước.
"Vì cái gì! Vì cái gì!"
Đó là một vẻ mặt tràn đầy vết bỏng rộp lên thiếu niên, đỏ thẫm hai mắt chảy ra đều là máu tươi.
"Ta dốc hết tất cả nhập Thiên Hỏa vực sâu, liều chết đi đến ấy, nhưng hy vọng ở đâu?" Hắn ngửa đầu gào thét: "Ta so với bọn họ kém cái gì, vì sao không thể tu hành?"
Nhiều tiếng rơi lệ, thê lương tuyệt vọng.
Một thân thân thể khôi ngô thiếu niên, ngửa đầu thở dài.
"Đến tận đây đã bỏ hơn phân nửa tính mạng, lấy tính mạng vồ, đoạt được lại vắng lặng im ắng."

“Có lẽ, cuối cùng mệnh trung chú định, ta và ngươi đều phàm nhân!”
Hắn ngồi xuống, ngây ngốc nhìn chằm chằm vào phía dưới nham thạch nóng chảy, một cái lòng dạ giải tỏa, liền sẽ không có thể về phía trước.
Có thể lại tới đây, đều ý chí kiên định hạng người, nhưng tàn khốc thực tế làm bọn họ tuyệt vọng.
“Không đi, lão tử còn cha mẹ, cũng không thể bả mệnh ném khỏi đây!”
Lại có người thả vứt bỏ.
“Ta còn muốn đi… Vừa vặn rất tốt đau a!”
Một vị cô nương khóc rống, như hoa tuổi tác tại nham thạch nóng chảy thiêu đốt lần trở nên không người không quỷ.
La Quan tiếp tục tiến lên.
Hắn lướt qua tan vỡ thiếu niên, theo khôi ngô thiếu niên bên cạnh trải qua thời gian, đối phương xem ánh mắt của hắn, khâm phục giữa dòng lộ ra thương cảm.
“Lại về phía trước ngươi sẽ chết…”
La Quan bất vi sở động, trầm lặng về phía trước cho đến vượt qua tất cả mọi người, đầu lưu cho bọn họ một cái hình bóng.
Thời gian dần trôi qua, tất cả ánh mắt hội tụ tới, phức tạp muôn phần.
“La Quan!”
Đỉnh đầu truyền đến la lên: “Không được đi nữa, mau trở lại!”
La Quan cuối cùng dừng lại, nhìn về phía vị này trước đây không lâu đối với hắn thái độ lạnh như băng, lúc này vẻ mặt tràn đầy lo lắng tộc huynh.
“Hắn muốn thả bỏ quên…”
Chứng kiến cảnh này trong lòng mọi người không còn, rồi lại nhẹ nhàng thở ra.

Nhưng tiếp xuống, tất cả mọi người con mắt trừng lớn!
Chỉ thấy La Quan phất phất tay, gỡ xuống túi nước ra sức uống mấy miệng, tiếp theo đưa tay đem còn dư lại nước, tất cả đều tưới vào đỉnh đầu.
Dùng sức đem túi nước ném về phía nham thạch nóng chảy, hắn quay đầu lại, tiếp tục hướng phía trước!
Im ắng rung động, đánh thẳng vào tâm thần của mọi người, để cho bọn họ thật lâu nghẹn ngào.
Khôi ngô thiếu niên nghĩ lần nữa đứng lên, giãy giụa mấy lần cuối cùng tê liệt ngã xuống, lẩm bẩm nói: “Ta thua kém hơn hắn…”
“La Quan!”
La Dũng ngửa đầu rơi lệ.
Hắn quyết định, ngày sau người nào hãy nói ba phòng lời ong tiếng ve, hắn cái thứ nhất không đáp ứng.
La Quan hắn, là một cái đàn ông!
Phía trước không có người nào, con đường sau đó La Quan muốn tự mình đi, nhưng hắn đã không cảm giác được cô độc sợ hãi, ý thức mơ hồ chỉ có không cam lòng tín niệm chèo chống hắn tiếp tục tiến lên.
Mặt ngoài huyết nhục bị thiêu đốt thành than cốc, La Quan mỗi đi một bước đều có văng tung tóe, máu tươi tuôn ra còn chưa chảy xuống liền bị bốc hơi! Nhưng theo máu tươi bốc hơi, lại có nhè nhẹ âm hàn hắc khí tuôn ra, dần dần tích tụ thành một tầng sương mù, đem La Quan bao phủ.
Trên thực tế, nguyên nhân chính là tầng này khói đen tồn tại, La Quan mới có thể kiên trì đến nay.
Ầm ầm…
Máu tươi bốc hơi, khói đen dần mạnh lên!
Thiên Hỏa đáy vực bộ, cực lớn hồ dung nham ở bên trong, một cái lớn cỡ bàn tay Huyền Quy vểnh lên chân bắt chéo, nằm ở nham thạch nóng chảy trên ngáp.

Bộ dáng kia, thích ý giống như tại phao ôn tuyền.
Huyền Quy đột nhiên trợn mắt, mặt lộ vẻ chán ghét: “Kỳ quái, nơi đây vì sao lại có đám kia con rệp mùi vị?” Nó trong lòng khẽ nhúc nhích, ánh mắt rơi vào gian nan đi về phía trước La Quan trên người, đáy mắt lướt qua Kim Quang.
“Phù du một trong thiếu niên, lại đáng giá đám kia con rệp ra tay, nếu không có chạm đến ta khí tức, căn bản sẽ không hiển lộ, làm như thế bí mật… Chắc chắn nội tình.”
“Đây thật là oan gia ngõ hẹp!”
Huyền Quy nhìn một hồi, mặt lộ vẻ thưởng thức.
“Tiểu tử, coi như ngươi vận khí tốt.”
“Quy gia liền giúp ngươi một cái, thuận tiện xuất ngụm ác khí!”
Nó đứng thẳng người lên, đạp nham thạch nóng chảy mà không trầm, chân trước đối với La Quan một chút.
Ô…ô…n…g…
Không người phát hiện, toàn bộ Thanh Dương quốc sở tại, mênh mông cuồn cuộn trời thời gian có chút quy tắc, bị cưỡng ép rút ra hóa thành một đạo phong ấn.
Rơi tại Thiên Hỏa uyên thâm chỗ độc hành trên người thiếu niên, đưa quanh thân khói đen trấn áp!
Huyền Quy “Lạch cạch” một tiếng rơi xuống, tàn nhẫn rót mấy miệng nham thạch nóng chảy, giãy giụa chui ra đầu đến.
“Hừ hừ hừ… Mẹ, điểm ấy sự tình liền mệt mỏi nằm, lão hỗn đản ngươi đợi đấy, Quy gia sớm muộn với ngươi lần nữa ở riêng.”
Nó ngẩng đầu: “Có thể hay không sống, liền nhìn ngươi tạo hóa nữa!”

Chương 3 : Ngọc Trụ Trong Mây Trời

Thiên Hỏa vực sâu bên ngoài.
La Dũng vẻ mặt tràn đầy bi thương: “Ngũ trưởng lão, đệ tử có phụ nhờ vả, không có thể đem La Quan mang về.”
Ngũ trưởng lão sắc mặt biến đổi: “Xảy ra chuyện gì vậy?”
La Dũng nói: “Đệ tử nhập Thiên Hỏa vực sâu sau đó trì trệ không thể ngưng xương, liền một mực đi theo La Quan phía sau.” Hắn nhớ tới trước đây không lâu, vậy đem túi nước ném về phía nham thạch nóng chảy thân ảnh, thanh âm hơi run: “La Quan trên đường hướng phía dưới, tiến vào Thiên Hỏa vực sâu trung bộ, nơi này nhiệt độ cao đã không có người thường có thể thừa nhận, đệ tử chỉ có thể dừng lại.”
“Số ít ý chí kiên định giả, tiếp tục tiến lên không lâu cũng dồn dập tan vỡ, tuyệt vọng, không còn dám trước… Chỉ có La Quan, ta hô to hắn trở về, hắn lại đối với đệ tử phất tay từ biệt, uống hết mấy ngụm nước, còn lại đều ngã vào trên người, liền cũng không quay đầu lại độc thân hướng phía dưới, cho đến biến mất tại trước mắt ta!”
Mọi người động dung.
Ngũ trưởng lão thở sâu: “Tiểu tử này, là ta La gia loại! Tiếp tục chờ, lão tử sẽ chờ ở đây hắn trở về!”
…
Khói đen bị trấn áp, giống như một tầng cách nhiệt đem La Quan bảo vệ, nhưng theo không ngừng hướng phía dưới, trong không khí nhiệt độ cao càng phát ra kinh khủng. Hắn mặt ngoài huyết nhục toàn bộ chưng khô,

cháy đen đại biểu là khó có thể tưởng tượng thống khổ, nhất là bên trong thân thể tạng phủ, đã gặp nhận trí mạng thương hại!
La Quan càng ngày càng chậm lung lay sắp đổ, dường như sau một khắc có rơi xuống, đập thịt nát xương tan.
Huyền Quy phát hiện mình sai rồi, nó khí tức thực sự có thể bức ra nguyền rủa, nhưng muốn hoàn toàn nhổ, La Quan tốt đi tới Thiên Hỏa đáy vực bộ.
Cái này tuyệt đối không thể!
Nhìn thoáng qua, sinh mệnh khí tức hơi yếu La Quan, Huyền Quy thở dài: “Uổng phí sức lực, Quy gia ta trước tắm một cái ngủ.”
Nó nhắm mắt chìm vào nham thạch nóng chảy, rút ra quy tắc hao tổn làm Huyền Quy mệt mỏi muôn phần, rất nhanh thiếp đi.
Hương vị ngọt ngào một giấc, đợi Huyền Quy tỉnh lại đã là sau một ngày.
“Có chút ngủ quên… Tiểu tử kia hiện tại đoán chừng đã thành bụi rồi!”
Huyền Quy chui ra nham thạch nóng chảy, ngẩng đầu nhìn lên trống rỗng không thấy bóng dáng.
Quả nhiên, không còn sót lại một chút cặn!
Đúng lúc này, nó ánh mắt xéo qua đảo qua một đoàn bóng đen.
“Khục khục…”
Đáng chết, lại bị sặc!
Liền gặp Thiên Hỏa đáy vực bộ ngoài trăm thước, La Quan gian nan hoạt động, hắn khí tức gần như tại không, giống như một đoạn hỏa thiêu cây lại chết chống đỡ không ngã.
Huyền Quy ánh mắt ngưng trọng: “Tiểu tử này, là khối xương cứng!”
“Như sống sót, liền cho hắn điểm cơ duyên, tiếp theo tay

rảnh rỗi quân cờ Lãnh tử hoặc có diệu dụng.”
Chín mươi mét.
Tám mươi mét.
…
Hai mươi mét.
Mười thước.
…
Đùng…
La Quan một chân, cuối cùng rơi tại Thiên Hỏa đáy vực bộ.
Cuối cùng một trăm mét, hắn ước chừng dùng cả buổi.
Tuy có dự liệu, Huyền Quy vẫn một lát thất thần, tiểu tử này lại thật thành công!
Không thể, ta phải ổn định, biểu lộ nhánh lăng lên.
Ho nhẹ một tiếng, Huyền Quy đang lấy chúa cứu thế tư thái lộ diện, chỉ thấy bị trấn áp khói đen mãnh liệt cuồn cuộn.
Một đôi tròng mắt hiện lên, lạnh như băng tập trung Tần Vũ, muốn đưa tự thế gian xóa đi!
“Càn rỡ!”
Huyền Quy triệt để nổi giận.
Chương một tiểu đệ, còn chưa thu nhập bộ hạ đã bị tiêu diệt, truyền đi nó còn mặt mũi nào?
Không thể nhẫn nhịn!
Ô…ô…n…g…
Mai rùa hoa văn bỗng nhiên sáng lên, thuần khiết, mênh mông cuồn cuộn Kim Quang phô thiên cái địa phóng thích, cùng khói đen trong đôi mắt trùng trùng điệp điệp va chạm.
Oanh…
Khói đen nghiền nát, đôi mắt biến mất!
Huyền Quy kêu thảm thiết bay tứ tung, mai rùa vỡ tan chảy ra kim sắc huyết dịch, đem La Quan đánh ngã

chưng khô da biểu đập vỡ nát, lộ ra màu đỏ huyết nhục.
“Thảm! Cái này không có bảy tám năm tĩnh dưỡng, đừng nghĩ khôi phục.”
Huyền Quy mặt mày ủ rũ.
“Quy gia máu, là quý giá bao nhiêu bảo bối, cũng không thể lãng phí.”
“Tiểu tử, tiện nghi ngươi rồi!”
Run run kim sắc huyết dịch rơi vào La Quan trên người, Huyền Quy không thể tránh né cũng nhiễm đến La Quan máu tươi, nhưng nó cũng không phát hiện, mai rùa khe hở lại đang chậm rãi hấp thu!
“Xảy ra chuyện gì vậy? Quy gia tâm thần không yên, lẽ nào những thứ kia con rệp còn chuẩn bị ở sau?”
Huyền Quy cảnh giác nhìn bốn phía, ngoại trừ quen thuộc mùi lưu huỳnh, không có gì cả.
Đột nhiên, nó phát giác được cái gì.
“A!”
“Không có khả năng, tuyệt không có khả năng này!”
“Quy gia ta là tồn tại gì, sao nhận chủ?”
Huyền Quy muốn từ La Quan trên người đào tẩu, nhưng càng ngày càng mạnh hấp lực, đã đem nó tóm chặt lấy.
Một trận Kim Quang hiện lên, Huyền Quy biến mất không thấy gì nữa!
…
Oanh long long…
Ngay tại Huyền Quy biến mất trong nháy mắt, Thiên Hỏa vực sâu đột nhiên phát sinh dị biến.
Nham thạch nóng chảy cuồn cuộn gào thét, chấn động mạnh dẫn thét lên liên tục.
Rào…
Rào…
Vài tên triều đình người tu hành bay đến Thiên Hỏa vực sâu, dưới sự cảm ứng mới có khí cơ lưu chuyển, sắc

mặt đại biến.
“Nhanh! Thiên Hỏa vực sâu muốn phong bế, không muốn chết mau chạy ra đây!”
Tất cả mọi người hoảng hồn.
Những năm qua lệ cũ, Thiên Hỏa vực sâu mở ra ít nhất duy trì một tháng, đóng cửa trước cũng sẽ xuất hiện dấu hiệu, lần này lại đột nhiên như thế!
“Chạy a, Thiên Hỏa vực sâu muốn đóng!”
“Không trốn thoát được, chỉ có một con đường chết!”
“Đợi một chút ta!”
Mọi người dốc sức liều mạng chạy.
Sau nửa canh giờ, theo “Oanh” một tiếng vang thật lớn, Thiên Hỏa vực sâu chìm vào nắm chắc.
Khắp nơi đều là dốc sức liều mạng thở người, vẻ mặt tràn đầy nghĩ mà sợ.
La gia trú.
Ngũ trưởng lão không ngừng phái người tìm kiếm, nhưng tất cả trở về người, cũng không thấy La Quan thân ảnh.
“Tìm, tiếp tục tìm!”
“Lão tử không tin, hắn sẽ chết tại đây!”
Nổi giận gầm lên một tiếng, Ngũ trưởng lão bước đi hướng bị vây lại triều đình người tu hành; “Đại nhân, cháu của ta còn chưa có trở lại, triều đình được cứu trợ người a!”
Thiên Hỏa vực sâu đột nhiên đóng cửa, đến tiếp sau phiền toái vô số, triều đình người tu hành vẻ mặt tràn đầy âm trầm: “Thiên Hỏa vực sâu phong bế, không có đi ra thập tử vô sinh, còn nói cái gì cứu người? Tránh ra, bổn quan còn muốn xử lý chuyện khác!”
Ngũ trưởng lão một lòng chìm đến đáy cốc!
Một lúc lâu sau, các lộ đội nhân mã lần lượt rời khỏi.
Chỗ La gia bầu không khí trầm thấp.

Mười hai tên tiểu bối nhập Thiên Hỏa vực sâu, sáu người ngưng xương, nửa số xác suất đầy đủ kinh hỉ.
Nhưng hôm nay, lại chỉ trở về mười một người.
Ngũ trưởng lão lớn giọng, nhiều ra một tia trầm trọng:
“Chúng ta về nhà!”
Rời khỏi Thiên Hỏa vực sâu thời gian, La gia mọi người trong đầu, đều hiện ra ngày đó, La Quan bước nhanh mà rời đi dứt khoát hình bóng.
Đáng tiếc, vậy liều mạng một lần thiếu niên, cuối cùng không thể nghịch thiên cải mệnh!
…
Đùng…
Đùng…
Vỡ tan âm thanh, La Quan trên người cháy đen tầng ngoài không ngừng tróc ra, lộ ra trắng ngần giống như ngọc chất làn da.
Đột nhiên, ngón tay hắn giật giật, mãnh liệt trở mình dựng lên: “Ta… ta còn tiếp tục tồn tại…”
Cúi đầu nhìn hai tay, quanh năm cử giật ụ đá mài ra nốt phồng dày biến mất không thấy gì nữa, trắng nõn như mới bóc lột trứng gà, nhưng nhìn như nhu nhược mười ngón thời gian, lại cất giấu bạo tạc tính chất lực lượng!
La Quan biểu lộ đột nhiên cứng đờ, cảm thụ được giữa ngực và bụng, cái chỗ kia liên tục không ngừng ấm áp ngọn nguồn.
“Thông Thiên cốt!”
Trong lòng cuồng hỉ rồi lại khó có thể tin, La Quan liên tục xác định, đây không phải ảo giác.
“Phụ thân, phụ thân!”
“Nhi tử không có để cho người thất lạc, ta thành công ngưng xương rồi!”
“A!”
Rống to một tiếng, trong lòng của hắn tất cả ủy khuất,

không cam lòng, hiện tại thỏa thích phát tiết.
Hồi lâu, La Quan kích động nỗi lòng bình tĩnh lại.
“Ta thế nào ngưng xương hay sao?”
“Đây là đâu?”
Đỉnh đầu đen kịt, cách đó không xa hồ dung nham, chiếu sáng quanh thân không gian.
Đối mặt hoàn cảnh lạ lẫm, La Quan mặt lộ vẻ đề phòng, một đạo âm thanh yếu ớt đột nhiên vang lên: “Đây là ngươi Quy gia nhà!”
La Quan quát khẽ: “Người nào?”
Thanh âm kia tràn đầy bi thương: “Quy gia cả đời tên tuổi anh hùng, lại chiết tại ngươi đối với tu hành dốt đặc cán mai tiểu bối trong tay, thật sự là tạo hóa trêu người.”
“Thông Thiên cốt đã ngưng tụ, vẫn mở mắt ra!”
Oanh…
La Quan tâm thần chấn động, sơ mở bên trong xem trạng thái - chỉ thấy khắp nơi bát ngát, mênh mông cuồn cuộn lay động trời thời gian, có Cự Quy đà bạch ngọc trụ, thẳng vào trời cao!

Chương 4 : Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm

La Quan cúi đầu.
Người con rùa nhìn nhau.
Chỉ liếc một cái, đầu óc hắn hiện lên rất nhiều hình ảnh, đã biết hết lúc trước sự tình.
Vốn, hắn là bị Thiên Hỏa vực sâu thần bí Huyền Quy cứu, mới thuận lợi ngưng xương.
La Quan khom người một xá: “Đa tạ tiền bối cứu giúp!”
Huyền Quy cười lạnh: “Đừng nói ngươi bây giờ, không biết chúng ta quan hệ giữa.”
La Quan đạo: “Cùng sinh cùng tử vui buồn tương quan… Nhưng mời tiền bối tin tưởng, cái này tuyệt không phải ta bổn ý.”
Huyền Quy nhìn thẳng hai mắt hắn: “Ngươi nguyện thả ta tự do?”
La Quan chém đinh chặt sắt: “Vãn bối nguyện ý!”
Huyền Quy theo trong mắt của hắn không tìm được nửa điểm chần chờ, có chỉ là yên lặng, chân thành.
Không ngờ là thật sự nghĩ như vậy? Tiểu tử ngốc này!
Nó thở dài một tiếng: “Nguyện ý cũng không có cách, chỉ có thể chờ đợi tương lai ngươi Vũ Hóa Đăng Tiên rút đi phàm thai thời gian, có thể thử một lần rồi.”
“Vũ Hóa Đăng Tiên!” La Quan vẻ mặt tràn đầy rung động: “Điều này sao có thể…”
Võ đạo Thất Cảnh.
Tiên đồ thập trọng!
Đây là hắn biết tu hành cuối.
Thanh Dương quốc sở tại Vân Hải đại lục, ức vạn sinh

linh sinh sôi nảy nở đến nay, chưa bao giờ xuất hiện qua Vũ Hóa Đăng Tiên cảnh tồn tại.
Huyền Quy hừ lạnh: “Thu hồi bộ dạng này không kiến thức bộ dáng, có Quy gia tương trợ thành tiên cảnh dễ như trở bàn tay! Nhưng ngươi tốt nói cho ta biết trước, nguyền rủa từ đâu mà đến?”
La Quan nhíu mày: “Như tiền bối chỉ là khói đen trong đôi mắt, vãn bối không biết.”
Huyền Quy im lặng: “Tiểu tử ngươi, nếu không có gặp gỡ Quy gia, đời này cũng đừng nghĩ ngưng tụ Thông Thiên cốt!”
“Loại này đoạn tuyệt tu hành ác độc nguyền rủa, hừ hừ, như trời ban nhất tộc biết được ngươi còn sống, nhất định trảm thảo trừ căn!”
“Trời ban nhất tộc… Vãn bối nhớ kỹ.”
Huyền Quy trừng mắt: “Đây là trọng điểm? Trời ban nhất tộc rất mạnh, Quy gia ta đều bị nhiều thua thiệt, tiểu tử ngươi không sợ?”
La Quan thần sắc bình tĩnh: “Nhập Thiên Hỏa vực sâu thời gian, vãn bối liền đem sinh tử không để ý, sinh tử đều đã không sợ, trời ban nhất tộc thì như thế nào? Ngày hôm nay đã biết hiểu chuyện này, vãn bối cuối cùng có một ngày muốn tìm trời cao ban thưởng nhất tộc, hướng bọn họ đòi lại đại giới!”
“Khẩu khí không nhỏ!” Huyền Quy giội nước lã: “Ngươi cũng biết mặc dù thành tiên cảnh, cùng bọn họ so sánh với cũng không đáng giá nhắc tới.”
La Quan cung kính hành lễ: “Mời tiền bối giúp ta.”
Huyền Quy mặt lộ vẻ kiêu căng: “Quy gia thông kim bác cổ biết được bí điển vô số, dưới mắt có môn con đường nhỏ thần thông, như ngươi có thể tìm hiểu liền tính có chút ngộ tính, bằng không tựu ít đi huênh hoang, an ổn tu luyện mới là chính đồ!”

Nói xong miệng phun Kim Quang, ngưng ra một quyển sách bí điển che ở Thông Thiên cốt trên.
“Ngươi chỉ có một canh giờ!”
La Quan thở sâu, nhắm mắt lại.
Huyền Quy mặt lộ vẻ đắc ý.
Tiểu tử, hôm nay sẽ đem ngươi chấn trụ, ngày sau tự nhiên đối với Quy gia cúi đầu nghe theo.
Không sai, nó nhổ ra căn bản không phải cái gì con đường nhỏ, mà là một quyển sách vô thượng kiếm điển!
Nó theo lão nhân chỗ đó trộm đến, tìm hiểu ba nghìn năm không có tí thu hoạch nào, vừa vặn lấy ra giết giết La Quan khí diễm.
Người thiếu niên nói như rồng leo, làm như mèo mửa tật xấu, tốt quản lý!
Một canh giờ đối với Huyền Quy mà nói thoáng qua liền mất, nhưng vào lúc này nó trong lòng tim đập mạnh một cú!
Mai rùa lên, vậy thẳng vào trời cao Thông Thiên cốt, đột nhiên run rẩy.
Ô…ô…n…g…
Ô…ô…n…g…
Tiếng giống như kiếm minh!
“Không có khả năng!”
Huyền Quy kinh hô, nhưng nó cùng Thông Thiên cốt nhất thể, nhận biết tuyệt sẽ không sai.
La Quan hắn, hiểu!
Cứ như vậy hiểu!
Nửa canh giờ cũng chưa tới…
Qua lại ba nghìn năm nó đang làm gì đó? Khóe miệng co giật lấy, Huyền Quy lâm vào đối với con rùa sinh ý nghĩa nghĩ lại.
Ô…ô…n…g…
Thông Thiên cốt chấn minh như Thần Kiếm ra khỏi vỏ,

đem màu vàng bí điển hấp thu.
La Quan mở mắt ra, vẻ mặt tràn đầy rung động!
Hắn khó có thể tưởng tượng, Huyền Quy là bực nào tồn tại, thuận miệng phun ra một môn con đường nhỏ thần thông, thì có thông thiên triệt để chi uy.
Ách… Huyền Quy tiền bối nhìn không quá cao hứng, đích thị là ta tìm hiểu quá chậm làm nó thất lạc.
Quả nhiên, ta căn bản không phải cái gì thiên tài!
“Tiền bối?”
“Ừm… A, ngươi đã tỉnh!” Huyền Quy lấy lại tinh thần.
La Quan hổ thẹn: “Vãn bối tư chất đần độn, để cho tiền bối đợi lâu.”
Huyền Quy: …
“Ngươi cái này ngộ tính, ách… Đích xác là tạm được.”
Huyền Quy con mắt đi lòng vòng: “Ngươi cũng biết cái này thần thông tên?”
Tiền bối đang khảo nghiệm ta!
“Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm!”
“Không sai, chính là Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm.”
Huyền Quy nội tâm rơi lệ, ba nghìn năm rồi, rốt cuộc biết tên của nó.
Đè xuống âu sầu, Huyền Quy tiếp tục nói: “Kiếm này điển đối với thân thể yêu cầu cực cao, hơi không cẩn thận có tự thương hại, Quy gia có môn Luyện Thể thần công, xứng đôi tu luyện có hỗ trợ lẫn nhau hiệu quả, nhưng thần công kia chỉ có ta môn hạ đệ tử mới có thể học tập…”
La Quan bái lạy: “Mời tiền bối thu ta làm đồ đệ!”
“Ta đây nhất mạch đầu vốn lớn chất… Ài, mà thôi! Quy gia phá lần lệ, ngay trong ngày lên ngươi chính là ta tọa hạ đệ tử.”
“Bái kiến sư phụ!”
Huyền Quy gật gật đầu: “Đã nhập môn hạ của ta, làm sư

phụ tự nhiên toàn lực giúp ngươi trở nên mạnh mẽ."
Trong nội tâm, chống nạnh cuồng tiếu.
Nửa canh giờ tìm hiểu Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm, tuyệt đối là muôn đời không gặp kiếm đạo kỳ tài, lão gia hỏa ngươi đợi đấy, ta thầy trò sớm muộn trở về hủy đi ngươi mai rùa!
La Quan nói: "Sư phụ, đây là tại hạ?"
"Ừ, Thiên Hỏa vực sâu đóng cửa, thì sẽ chìm vào nắm chắc."
La Quan sắc mặt biến hóa: "Hỏng bét rồi! Thiên Hỏa vực sâu đóng cửa, Ngũ trưởng lão bọn họ chờ ta không đến, chắc chắn cho là ta đã xảy ra chuyện."
"Sư phụ, đệ tử tốt mau chóng về nhà."
Hắn lo lắng thân thể của phụ thân.
Huyền Quy nói: "Nhảy vào hồ dung nham, xuyên qua ở chỗ sâu trong hang liền có thể rời khỏi, mặt khác đáy hồ có gốc hai ngàn năm tuổi Hồng Hỏa Liên, đem ngươi nó hái được ăn vào."
"…"
"Yên tâm, có vi sư tại, bình thường Thủy Hỏa chi lực khó làm thương tổn ngươi nửa điểm."
La Quan lúc này mới phát hiện hắn tới gần hồ dung nham, lại không một chút cảm giác nóng rực, trong lòng nhất định thả người nhảy xuống.
Quả nhiên không có việc gì!
Thoáng thích ứng nham thạch nóng chảy hoàn cảnh, La Quan hai tay dùng sức như một con cá lớn, thẳng đến ở chỗ sâu trong.
Thông thiên cốt khí hơi thở lưu chuyển thay thế hô hấp, sau nửa canh giờ, La Quan mới đi đến đáy hồ nham thạch bộ.
Căn cứ Huyền Quy chỉ điểm, tìm được Hồng Hỏa Liên!
Mặc dù ở đây, nó cũng phóng thích ra như mặt trời rực

liệt quang mang, La Quan tiếp cận làn da từng trận đau đớn.
Một tay lấy nó giật xuống, cảm thụ được lòng bàn tay thiêu cháy đau nhức kịch liệt, La Quan mặt lộ vẻ chần chờ: “Cứ như vậy ăn?”
Huyền Quy nói: “Cho ngươi ăn thì ăn.”
La Quan nghiến răng, hai ba miếng cây đuốc Hồng Liên ăn tươi, lập tức cảm giác toàn bộ người đều phải phóng hỏa.
“Kìm nén đừng nôn!” Huyền Quy trầm giọng nói: “Hồng Hỏa Liên nhưng Kinh Dịch phạt tủy, bổ sung toàn bộ thân thể bỏ sót làm Trúc Cơ viên mãn, tiến vào hang sau có một dưới sông ngầm, nước chất cực hàn có thể để ngươi thoải mái chút.”
La Quan dốc sức liều mạng du hướng hang, tìm được sau đó một đầu chui vào, rất nhanh một cái dưới sông ngầm xuất hiện.
Phù phù…
La Quan nhảy vào trong đó, lạnh buốt rét thấu xương nước sông trực tiếp sôi trào, “Ừng ực” “Ừng ực” bốc lên bong bóng khí.
Hắn thở dài một hơi khuôn mặt giãn ra.
“Sư phụ, người cho thêm cơ duyên thời gian trước thời hạn dặn dò một hai, ta vừa rồi thiếu chút nữa không kiên trì nổi.”
Huyền Quy nói: “Đừng được tiện nghi còn khoe mã, tranh thủ thời gian vận chuyển công pháp hấp thu khí tức băng hàn, âm dương tương tế đối với Tôi Thể càng có kỳ hiệu quả.”
“Vâng!”
La Quan tập trung ý chí, vận chuyển công pháp.
Băng hàn cùng Hồng Hỏa Liên dược lực gặp nhau, tỏa ra vô cùng biến hóa, lại cùng Đại Hoang Thập Nhị Đế

Kiếm có chút bộ phận, có dị khúc đồng công chi diệu.
La Quan tâm thần đắm chìm trong đó.
Phù…
Kiếm hơi thở đột nhiên phá thể, đem mãnh liệt sông ngầm chặt đứt, xâm nhập thạch bích.
Huyền Quy hít một hơi khí lạnh.
“Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm… Cái này… Liền nhập môn?”
Cảm ứng đến La Quan bên trong thân thể biến hóa, nó thần tình rung động.
Muôn đời không gặp… Không đủ, khẳng định không đủ.
Ta đệ tử này, ít nhất là cái mười vạn cổ!
Huyền Quy lẩm bẩm nói: “Có lẽ, năm đó lão già kia đề cập qua cái cuối cùng danh ngạch… Tiểu tử này hắn… Có thể thử xem…”
Lắc đầu bỏ qua ý niệm trong đầu.
Tu hành thế giới đáng sợ đến bực nào, nó gặp nhiều ra sao chổi loại quật khởi lại đột nhiên vẫn lạc ví dụ, La Quan mới vào võ đạo, muốn những thứ này không khỏi quá sớm.
Ý Cảnh dần dần lui, La Quan mở hai mắt ra.
“Aaa…!”
Thét lên lọt vào tai, liền gặp bờ sông vài cái tuổi trẻ nữ tử, ném quần áo chậu che mặt bỏ chạy.
La Quan nhìn xem bản thân, cười khổ: “Sư phụ sao không gọi tỉnh ta?”
Huyền Quy bình chân như vại: “Sợ cái gì, ngươi lại không lỗ lã.”
La Quan cười khổ càng lớn, tranh thủ thời gian nhặt mấy bộ y phục mặc trên người, nhìn bốn phía: “Hiện nay, tốt trước xác định phương vị.”
Hắn biến sắc, chạy đi bỏ chạy.
Chỉ thấy bụi Dương cuồn cuộn, một đám tay cầm phân

xiên, cái cuốc sặc sỡ đại hán băng băng mà tới.
“Phía trước bại lộ điên cuồng, đứng lại!”

Chương 5 : Kim Đỉnh Thương Hội

Sau bốn ngày, Giang Ninh ngoài thành.

Phong trần mệt mỏi La Quan, trên mặt tươi cười.

Cuối cùng đến nhà!

Hắn không thể chờ đợi được muốn nói cho phụ thân, người nhiều năm khổ tâm tài bồi không có uổng phí, nhi tử đã thuận lợi ngưng tụ Thông Thiên cốt.

Trước, là người chăm sóc ta.

Về sau, nên nhi tử bảo hộ ngài!

…

La gia, không khí ngột ngạt.

Tử Vân trai Ô tiên sinh, chau mày: “Giấy trắng mực đen, tự La Chấn Dương ký khế ước, Thông Thiên cốt liền đã đổi chủ.”

“Ngày hôm nay đã đến kỳ hạn, các ngươi đừng để cho ta khó làm.”

Tử Vân trai chuyên làm trung gian đảm bảo, tuy chỉ kinh doanh mấy năm, lại phát triển nhanh chóng sinh ý trải rộng các đại quận huyện.

Tin đồn có Đế Đô đại nhân vật là chỗ dựa, bối cảnh mạnh mẽ!

La Chấn Sơn biết rõ hắn lợi hại, “Ô tiên sinh, La gia trái với điều ước thực có bất đắc dĩ nỗi khổ tâm trong lòng, không biết ngài có phải không chuyển cáo người mua? Chúng ta nguyện bồi thường gấp ba ngân tiễn, những điều kiện khác cũng có thể nói.”

Ô tiên sinh nói: “Người ta mời tới, chính các ngươi nói.”

Thanh âm vừa dứt, tiếng cười từ bên ngoài truyền đến, “Phiền Ô tiên sinh đợi lâu, Từ mỗ đến chậm!”

Nhìn người tới, La gia mọi người sắc mặt biến đổi.

Từ Hải một mắt mặt ngựa, cười lạnh nhìn quanh, “Thế nào, không chào đón ta?” Vạn Trọng cảnh khí tức phóng thích, như tảng đá lớn vượt qua áp!

Ô tiên sinh nói: “Thông Thiên cốt mua sắm người, đúng là Thanh Giang bang Từ bang chủ.”

La Chấn Sơn chắp tay, “La gia thành ý chuộc đồ khế ước, mời Từ bang chủ giơ cao đánh khẽ.”

Từ Hải kéo xuống bịt mắt, lộ ra dưới vết sẹo tối om hốc mắt, “Bổn bang chủ cái này con mắt là La lão tam hủy đấy, chúng ta hôm nay đợi hai mươi năm, ngươi để cho ta buông tha hắn?”

La Chấn Sơn nói: “Từ bang chủ đã tới, liền ra giá đi.”

Từ Hải nhếch miệng cười cười, “Trên đời không ai cùng tiền không qua được, La gia chủ huynh trưởng như cha, như ngươi nguyện thay La lão tam ý thỉnh ta, bổn bang chủ có thể thay đổi chủ ý.”

“Tốt!” La Chấn Sơn thở sâu, khom người một xá, “Mời Từ bang chủ buông tha đệ đệ của ta!”

Từ Hải lắc đầu, “Không đủ.”

La Chấn Sơn hai hàng lông mày run rẩy, giống như gánh ngàn cân.

Ngắn ngủi trầm lặng về sau, hắn quỳ một gối xuống, “Mời ngươi!”

“Gia chủ!”

La gia mọi người kêu lên.

La Chấn Sơn đưa tay, ngăn chặn mọi người.

Từ Hải ngửa đầu cười to, “Đều nói La gia ngông nghênh đá lởm chởm, có điều chỉ như vậy! Bổn bang chủ khoan dung độ lượng, liền cho La lão tam một con đường sống, bồi thường hoàng kim vạn lượng, khế ước liền thôi.”

Ngũ trưởng lão gào thét, “Họ Từ đấy, ngươi khinh người quá đáng!”

Lấy gia sản dòng họ bàn về, La gia tuyệt không chỉ có

hoàng kim vạn lượng, cần phải một lần xuất ra lại tuyệt đối làm không được.

Ô tiên sinh nhíu mày, “Từ bang chủ, nếu không nguyện giải trừ khế ước, cũng đừng lãng phí thời gian.”

Từ Hải mỉm cười, “Là Ô tiên sinh mặt mũi, bổn bang chủ hôm nay mới có thể đến, trả thù lao hay Thông Thiên cốt, chính La gia chọn.”

La Chấn Sơn mặt lộ vẻ kiên nghị!

La Quan gặp chuyện không may, La Chấn Dương thổ huyết hôn mê, lấy xương nhất định đột tử tại chỗ.

Hắn là La gia gia chủ, nhưng hắn cũng là quỳ gối người mẹ đã mất trước mộ phần, thề nên vì đệ đệ che gió che mưa huynh trưởng!

“Chấn Hải, từ hôm nay ngươi tiếp nhận gia chủ.”

La Chấn Hải nhếch miệng cười cười, “Ta thích uống rượu, những năm này không ít hỏng việc, vị trí cho lão tứ a.”

“Ta không được!” La lão tứ nói: “Năm đó ra tiêu gặp Hắc Hổ sơn hãn phỉ, là Tam ca giúp ta ngăn cản chí mạng một đao, ta cuối cùng tốt giúp hắn làm chút chuyện.”

Hắn ánh mắt vừa chuyển không đợi mở miệng, Ngũ trưởng lão liền chửi ầm lên, “La Quan tiểu tử kia đều là cái không sợ chết đàn ông, lão Ngũ ta còn thua kém hắn? Gia chủ ai muốn làm ai làm, nhưng hôm nay ai

muốn lấy Tam ca của ta xương cốt, lão tử cái thứ nhất chơi hắn!”

Từ Hải cười lạnh, “Khá lắm huynh đệ tình thâm! Ô tiên sinh, xem ra cần phải đã làm phiền ngươi.”

Đúng lúc này, La Chấn Dương gầy gò thân ảnh, xuất hiện ở trước mắt mọi người.

“Đại ca, nhị ca, lão tứ, lão Ngũ, Từ bang chủ cố ý khích phẫn nộ, như vậy vụng về thủ đoạn, hẳn là còn tính kế ngươi ta huynh đệ?”

“Tam ca…” Ngũ trưởng lão bị cắt đứt.

La Chấn Dương ánh mắt yên tĩnh, “La Quan chết rồi, ta cũng không nguyện sống thêm, trên thực tế nếu không có lo lắng con ta bơ vơ không nơi nương tựa, ta đã sớm chống đỡ không nổi. Ngày hôm nay chết đi, hoặc có thể tại Hoàng Tuyền lộ đuổi theo La Quan, tiểu tử này đánh nhỏ sợ tối, ta lo lắng hắn một người đi.”

Hắn mặt lộ vẻ lạnh trào phúng, “Lấy ta đây người sắp chết tính toán La gia, Từ bang chủ bàn tính muốn rơi vào khoảng không.”

Từ Hải mặt âm trầm, “Hãy bớt sàm ngôn đi, La lão tam ngươi muốn thực hiện khế ước, bổn bang chủ liền tự tay đào ngươi Thông Thiên cốt!”

“Chấn Dương!” La Chấn Sơn quát khẽ.

La Chấn Dương mỉm cười, “Đại cục làm trọng, nếu có

cơ hội đại ca báo thù cho ta là được.”

Hắn quay người, ném có tiếng, “Từ Hải, muốn ta Thông Thiên cốt, sẽ tới lấy a!”

Cảm thụ được La gia mọi người, trong mắt khắc cốt ghi tâm thù hận, Từ Hải mặt sắc mặt xanh mét.

“Bổn bang chủ thành toàn ngươi!”

Đúng lúc này, quát khẽ đột nhiên vang lên, “Dừng tay!”

Một thân ảnh đi tới, mọi người kêu lên.

“La Quan!”

Hắn đi nhanh đi tới La Chấn Dương trước mặt, quỳ dập đầu, “Cha, ta đã trở về, để cho người lo lắng đều là lỗi của con trai.”

La Chấn Dương như ở trong mộng mới tỉnh, mãnh liệt nắm chặt hắn, “Con ta không chết!”

“Tiếp tục tồn tại, ngươi còn sống!”

Trong nháy mắt, nước mắt tuôn đầy mặt.

La Quan vành mắt ửng hồng, cung kính nói: “Nhi tử ấy nhập Thiên Hỏa vực sâu, đã ngưng tụ Thông Thiên cốt, không có lại để cho người thất lạc.”

“Tốt! Tốt!” La Chấn Dương vừa mừng vừa sợ, “Có thể gặp ngươi có ngày hôm nay, là cha tuy là chết, cũng

không tiếp tục tiếc nuối!”

La Quan nói: “Nhi tử còn chưa tận hiếu thuận, người phải hảo hảo tiếp tục tồn tại, ngày hôm nay đều bởi vì nhi tử dựng lên, liền giao cho ta giải quyết.”

Hắn đứng dậy, “Lấy hoàng kim vạn lượng, chuộc đồ cha ta bán cốt khế ước, ta đáp ứng rồi.”

“Nhưng ta cần có thời gian kiếm, mời Ô tiên sinh thư thả mấy ngày.”

Ô tiên sinh nói: “Như Từ bang chủ đồng ý, quyền hạn trong phạm vi, ta cho ngươi tối đa là ba ngày.”

Từ Hải cười lạnh, “Trẻ con nói như vậy làm sao có thể thật đúng, sau ba ngày La gia không bỏ ra nổi nên như thế nào?”

La Quan nói: “Vậy liền đem của ta Thông Thiên cốt bồi thường ngươi!” Hắn tiến lên một bước nhìn thẳng Từ Hải, “La gia một môn hai cha con cột Thông Thiên cốt, chỉ cần ba ngày.”

“Như Từ bang chủ khăng khăng ngày hôm nay hại ta phụ thân, ta La Quan cuối cùng cả đời, không tiếc đại giới bất luận thủ đoạn, đều phải giết ngươi.”

“Ta thề, nói được thì làm được!”

Từ Hải khóe mắt giật một cái, bị La Quan lạnh như băng ánh mắt tập trung, đáy lòng từng trận hồi hộp.

Tiểu tử này, là một cái nhân vật tàn nhẫn!

Trong ba ngày, La gia tuyệt không bỏ ra nổi hoàng kim vạn lượng, thua kém hơn thừa cơ đem tiểu tử này hủy diệt, chấm dứt hậu hoạn.

“Tốt, bổn bang chủ đã đáp ứng!”

Đối xử mọi người rời đi, La Chấn Sơn cười khổ, “La Quan, ngươi quá vọng động rồi!” Thở sâu hắn trầm giọng nói: “Nhiều trưởng lão, cung phụng, theo ta đi từ đường nghị sự!

“Ngươi, trung thực trở về chăm sóc cha ngươi, đây là chúng ta đại nhân sự tình.”

Bất luận như thế nào, La gia cũng không thể để cho La Quan phụ tử gặp chuyện không may, nhưng vạn lượng hoàng kim giống như một tòa núi lớn, áp mọi người thở không nổi.

Mọi người thối lui, chỉ còn hai cha con.

La Chấn Dương nói: “Quan nhi, đối đãi ngươi cha con ta nói hội thoại, ta liền đi tìm Ô tiên sinh, hoàn thành bán cốt khế ước.” Hắn phất tay, “Ngươi chớ để ngăn trở, chuyện này bởi vì cha con ta dựng lên, há nhưng liên lụy toàn bộ La gia? Vạn lượng hoàng kim, đại bá của ngươi không bỏ ra nổi đấy.”

La Quan đưa tay vẽ một cái.

Phụt ——

Mặt xuất hiện một đạo thẳng tắp vết kiếm.

“Cái này…” La Chấn Dương quát khẽ.

La Quan cung kính nói: “Cha, nhi tử tại Thiên Hỏa vực sâu có khác tao ngộ, khế ước sự tình người không cần phải lo lắng, ta có nắm chắc giải quyết.”

“Ngược lại thân thể của ngài, nhi tử không yên lòng, trước thay người kiểm tra một chút.”

Bắt lấy phụ thân cổ tay, “Sư phụ, phiền toái ngài.”

Lặng yên không một tiếng động, một đám kiếm hơi thở tràn vào.

La Chấn Dương nhìn trước mặt tập trung tư tưởng suy nghĩ bất động nhi tử, trong lòng càng phát ra rung động.

Một lát sau kiếm hơi thở lui về, La Quan nói: “Sư phụ, tình huống thế nào?”

Huyền Quy trầm lặng một cái, “Nói ngươi là cái xương cứng, cha ngươi so với ngươi cứng hơn!”

Nó than nhẹ, “Nhiều năm trước trọng thương, liền đầy đủ đã muốn cha ngươi mệnh, hắn rõ ràng còn sống.”

“Có thể coi là sống, cũng có điều hai ba năm mệnh, cha ngươi lại cứng rắn chống được ngày hôm nay.”

“Tạng phủ bị hao tổn, kinh mạch nghiền nát… Bên trong

thân thể thành tổ ong, ta không biết hắn là thế nào kiên trì, nhưng những năm này mỗi một ngày mỗi một canh giờ, đối với ngươi cha mà nói… Khà, vậy đều giống như cắt thịt cạo xương!”

“Tiểu tử, hảo hảo hiếu kính cha ngươi a, hắn là người cha tốt.” Không biết nghĩ đến cái gì, Huyền Quy thanh âm trở nên trầm thấp.

La Quan đau lòng không thôi, phụ thân đau khổ chống đỡ đến nay đều là vì hắn.

“Sư phụ, cha ta còn có thể hay không cứu?”

“Có thể, nhưng phải bỏ ra lớn đại giới.”

“Bất luận cái gì đại giới, ta đều phải cứu!”

“Khá lắm tiểu tử, làm sư phụ không nhìn lầm ngươi, đợi chút nữa ta giúp ngươi cha điều trị một cái, có thể giảm bớt thống khổ.”

La Quan trợn mắt, nhìn phụ thân già nua khuôn mặt, nước mắt liền rơi xuống.

“Quan nhi, ngươi là người lớn rồi, khóc cái gì?” La Chấn Dương mỉm cười, “Cha thân thể tự mình biết, có thể chứng kiến ngươi có ngày hôm nay, ta đã biết chân.”

La Quan thanh âm khàn khàn, “Cha, những năm này người chịu khổ.” Hắn thở sâu, “Vết thương của ngài, có thể trị!”

La Chấn Dương trừng lớn mắt.

“Thật sự, ta trước thay người điều trị một cái, hảo hảo ngủ một giấc.”

Sau nửa canh giờ, nhìn trên giường lông mày giãn ra, tạm miễn ốm đau ngủ thật say phụ thân, La Quan trên mặt tươi cười.

Làm người tử mười tám năm, đến bây giờ, cuối cùng có một tia hồi báo!

Sau đó, nên nghĩ biện pháp kiếm tiền.

“Sư phụ, người có đề nghị gì?”

Huyền Quy nói: “Giang Ninh thành đâu nhiều tiền?”

La Quan không chút do dự nói: “Kim Đỉnh bán đấu giá!”

“Liền đi vậy, chờ đến lại nghĩ biện pháp.”

La Quan suy nghĩ một chút, trở về phòng mặc vào một kiện rộng thùng thình hắc bào, lặng yên ra La gia.

Sau nửa canh giờ, hắn xuất hiện ở Kim Đỉnh bán đấu giá bên ngoài, mua một trương vé vào cửa.

Coi như Giang Ninh thành số một lớn thương hội, Kim Đỉnh thực lực mạnh mẽ căn bản không sợ người nháo sự, hơn nữa tham gia đấu giá người, để tránh phiền toái che lấp bản thân cũng không hiếm thấy, thủ vệ nhìn La Quan hai mắt liền để cho hắn đi vào.

Phòng đấu giá người đã hơn phân nửa, La Quan tìm ngóc ngách ngồi xuống lần mở ra đấu giá sổ tay.

Rất nhanh, theo ngọn đèn tối sầm lại, một gã mặc lửa đỏ váy dài cao gầy nữ tử đi đến bàn đấu giá.

Xem gương mặt, nàng mười lăm mười sáu bộ dáng, nhưng hơi lộ ra đẫy đà dáng người, rõ ràng là cái hai mươi bảy hai mươi tám thiếu phụ. Nhất cử nhất động phong tình vạn chủng, chưa từng nói trước cười mắt to, người xem tim đập rộn lên.

“Hoan nghênh các vị khách nhân quang lâm, ta là Kim Nhã, trước đây không lâu tiếp nhận Kim Đỉnh bán đấu giá Giang Ninh phân bộ.”

“Hy vọng về sau chư vị nhiều hơn cổ động, không trì hoãn mọi người thời gian, đấu giá bắt đầu!”

Ngắn gọn mấy câu, Kim Nhã ưu nhã lối ra, dẫn vô số ánh mắt truy đuổi.

Huyền Quy trêu chọc nói: “Tiểu tử, hoàn hồn rồi!” .

La Quan mặt ửng đỏ, “Sư phụ mời nói.”

“Nữ nhân này có ẩn tật, chúng ta có thể lợi dụng, ngươi đem sổ tay lật đến thứ hai mươi mốt trang, đợi đấu giá bắt đầu không cần lo ngại giá cả, trực tiếp chụp được là được…”

Huyền Quy nói ra kế hoạch, La Quan suy tư về bổ sung

chi tiết.

Thầy trò thương nghị thời gian, đấu giá sư đã lên đài.

Chương 6 : Thập Lực Cảnh Viên Mãn

“Hoan nghênh các vị khách quý, quang lâm Kim Đỉnh đấu giá…” Là tô đậm bầu không khí, phía trước vài cái vật đấu giá cũng không tệ, rất nhanh vén lên bầu không khí.

Mọi người đấu giá thời gian, La Quan trước sau trầm lặng.

Cho đến đấu giá hơn phân nửa, một lọ đan dược bị đưa lên đài.

Đấu giá sư lớn tiếng nói: “Tiếp xuống, là thứ hai mươi mốt hiệu vật đấu giá.”

“Mọi người đều biết, người tu hành trăm người trong không một, mà người tu hành trong có thể thành luyện đan sư đấy, càng là vạn người không được một!”

“Bất luận một vị nào nhập phẩm đan sư, đều là khắp nơi truy cầu đối tượng, bọn họ luyện ra đan dược, chỉ có nhỏ nhất xác suất chảy ra, liền so hiện nay ngày…”

Hắn ngữ khí đột nhiên sục sôi, “Nhị giai Thăng Huyết đan, cường hóa khí huyết bên trong thân thể, thích hợp dùng cho võ đạo Tam Cảnh trở xuống, thời gian phá cảnh dùng vào càng có giúp ích hiệu quả.”

“Một lọ hai mươi viên, giá bắt đầu một ngàn lượng

hoàng kim, bắt đầu đấu giá!”

Phòng đấu giá trong nháy mắt sôi trào.

Giang Ninh thành nho nhỏ, chưa bao giờ ra đời qua luyện đan sư, nhưng bọn họ cũng đều biết, tăng tu hành đan dược ý vị như thế nào!

Như đạt được, bất luận dùng cho bản thân hoặc giả bồi dưỡng gia tộc tiểu bối, đều có cải biến gia tộc vận mạng có thể.

Tu hành, mới là hết thảy căn cơ.

“Hai ngàn lượng!”

“Hai ngàn năm trăm lượng!”

“Ba ngàn!”

Ngày hôm nay đấu giá, rất nhiều người chính là chạy Thăng Huyết đan mà đến.

Kịch liệt đấu võ rất nhanh đào thải đại bộ phận người cạnh tranh, Thăng Huyết đan giá cả cũng đạt tới, kinh người hoàng kim bốn ngàn lượng.

“Ngô, Nghiêm, Khang, La, Giang Ninh tứ đại tộc tới ba nhà!”

“Loại đan dược này ai không muốn? Chỉ cần có thể nắm bắt, bỏ ra lớn đại giới đều đáng giá!”

“Đáng tiếc, chúng ta căn bản vô lực tranh đoạt.”

Mọi người đều nghị luận.

“Năm ngàn lượng!” Nghiêm Hoa đôi mắt sáng rực, “Lọ Thăng Huyết đan này, lão phu muốn định rồi.”

Ngô gia chủ cắn răng, “năm ngàn năm trăm lượng…”

“Sáu ngàn lượng!”

Nghiêm Hoa thần sắc thoải mái.

Ngô gia chủ cụt hứng ngửa ra sau.

Năm ngàn lượng hoàng kim, Ngô gia muốn thương cân động cốt, nhiều hơn nữa có ra nhiễu loạn lớn.

“Tin đồn, Nghiêm gia quặng mỏ ở bên trong, phát hiện một cái xen lẫn mỏ vàng, bây giờ nhìn rất có thể thật sự.”

“Nghiêm gia năm đó chiếm La gia hái thuốc sản nghiệp, thực lực đã là tứ đại tộc đứng đầu, hôm nay có được linh đan, chỉ sợ không xuất ra vài năm muốn hùng bá Giang Ninh!”

Đột nhiên, một đạo thanh âm khàn khàn vang lên.

“Bảy ngàn lượng.”

Trong tràng yên tĩnh!

Vô số ánh mắt hội tụ, La Quan an tọa bất động, phần này bình tĩnh mọi người nói thầm, không biết là nơi nào đến qua Giang Long.

Nghiêm Hoa sắc mặt âm trầm, “Tám ngàn lượng!”

“Chín ngàn.”

Nghiêm Hoa khóe mắt mãnh liệt nhảy dựng, hung hăng nhìn thẳng La Quan, “Một vạn lượng!”

“Như các hạ còn ra thêm nữa, lọ Thăng Huyết đan này sẽ là của ngươi rồi.”

Dưới hắc bào La Quan khóe miệng vẽ ra cười lạnh, “Một vạn… lẻ một lượng.”

Xôn xao ——

Mọi người kêu lên!

Cái này rõ ràng, không cho Nghiêm gia nửa phần mặt mũi.

Nghiêm Hoa ánh mắt băng hàn, “Tốt! Rất tốt!”

Có thể xuất ra vạn lượng hoàng kim người, không có thăm dò chi tiết trước, hắn không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Rất nhanh, Kim Đỉnh bán đấu giá quản sự tới, “Khách quý, mời theo chúng ta làm giao hàng.”

La Quan đứng dậy, đi tới phòng khách quý.

“Người chuẩn bị thế nào tiền trả?”

La Quan thản nhiên nói: “Không nhanh, đi mời chủ nhân nhà ngươi đến.”

Đối mặt ném một cái vạn kim hào khách, bán đấu giá quản sự một chút do dự, liền đáp ứng.

Một lát sau, Kim Nhã đẩy cửa tiến đến, dáng tươi cười tươi đẹp động lòng người, “Bái kiến khách quý.”

La Quan thản nhiên nói: “Hệ Hỏa công pháp bản chất thô bạo, tham lam cảnh giới một mặt liều lĩnh, mỗi ngày nửa đêm, khi có lửa bừng đốt tâm đau khổ.”

Kim Nhã sắc mặt đại biến, bản thân che giấu cuối cùng bị một cái xem thấu, nàng hít thật dài một hơi cung kính hành lễ, “Xin hỏi tiền bối, còn có sự tình cần cống hiến sức lực?”

La Quan trong mắt hiện lên thưởng thức, tiếp tục làm ra thanh âm khàn khàn, “Lão phu dạo chơi đến tận đây, bởi vì việc vặt cần hoàng kim vạn lượng.” Hắn gật một cái trên bàn bình ngọc, “Để báo đáp lại, các ngươi cung cấp tài liệu, khí cụ, lão phu ra tay luyện một lò Thăng Huyết đan, thành đan bốn mươi viên trở lên, thế nào?”

Kim Nhã mãnh liệt trừng lớn mắt, tâm phanh phanh nhảy, “Người… ngài là luyện đan sư?”

La Quan gật đầu.

Kim Nhã có loại đặt mình trong mộng cảnh không thực tế cảm giác!

Kim Đỉnh cùng hai vị luyện đan sư có hợp tác, mới có thể ngẫu nhiên bắt được hắn luyện chế đan dược, nhưng chút này cấp cao nhất tài nguyên, chỉ có lão tổ mới có thể tiếp xúc.

Mà bây giờ, lại có một vị luyện đan sư, chủ động xuất hiện ở trước mặt nàng!

“Có thể, đương nhiên có thể!” Nàng thở sâu, giọng điệu cung kính muôn phần, “Không biết ta nên như thế nào liên hệ tiền bối?”

La Quan nói: “Ngày mai lúc này, lão phu đã lại đến.”

Đứng dậy liền đi.

Quản sự nói: “Tiểu thư, người thực tin hắn là một vị luyện đan sư?”

Kim Nhã đôi mắt sáng ngời, “Giả dối cũng không ngại, Thăng Huyết đan cũng không sầu bán, nhưng vạn nhất là thật sự… Lại thừa cơ cùng một vị trí cường đại luyện đan sư thành lập liên hệ!”

Ra phòng đấu giá, xác định không có bị người theo dõi, La Quan cởi hắc bào quay lại gia trang.

Cảnh ban đêm như nước, hắn lại không có ý đi ngủ, khoanh chân lặng yên vận Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm

công pháp.

Rất nhanh, một đêm thời gian trôi qua.

La Quan làm sơ sửa sang lại, nhìn phụ thân.

La Chấn Dương vẫn còn ngủ say, dựa theo Huyền Quy thuyết pháp, hắn chịu khổ nhiều năm tạm miễn ốm đau về sau, ngủ lấy hai ba ngày là bình thường, đối với thân thể cũng có chỗ tốt.

Phân phó hạ nhân cẩn thận coi chừng, La Quan trở về phòng tiếp tục tu luyện.

Công pháp vận chuyển, sợi sợi kiếm hơi thở không ngừng hiện lên, trong người lưu chuyển. Nhưng đi theo kiếm hơi thở tốt hơn nhiều, lại xuất hiện một chút đau đớn, cản trở, không lưu chuyển thuận lợi.

La Quan không dám khinh thường, hướng Huyền Quy hỏi thăm.

Huyền Quy nói: “Ngươi mặc dù ăn vào Hồng Hỏa liên, nhưng chỉ là sơ bộ hấp thu, hoàn thành Tôi Thể còn muốn thời gian.”

La Quan suy nghĩ một chút, “Sư phụ ý, là đệ tử tiến bộ quá nhanh bố trí?”

“… Không sai biệt lắm như thế.” Huyền Quy ho nhẹ, “Một chút tiến triển không coi là cái gì, ngươi lúc đó khắc nhớ kỹ không kiêu không ngạo!”

La Quan cung kính nói: “Sư phụ nói đúng.” Lại mặt lộ vẻ buồn rầu, “Đệ tử kế tiếp còn có thể tu luyện sao?”

Huyền Quy nói: “Tạm hoãn một hai, đối đãi làm sư phụ chỉ điểm ngươi phối bức dược tắm, gia tốc hấp thu dược lực, khi sẽ không ảnh hưởng tu luyện.”

La Quan mở mắt ra, nhìn đêm đen đi sắc trời, đứng dậy đi ra ngoài.

Rất nhanh, hắn liền tới đến Kim Đỉnh bán đấu giá.

Kim Nhã chờ đợi đã lâu, vội vàng tiến lên hành lễ, “Bái kiến tiền bối.”

Người nhiều tai mắt nhiều, La Quan nói: “Đi vào hãy nói.”

“Vâng!”

Kim Nhã tự mình dẫn đường, đem La Quan dẫn vào Kim Đỉnh hiên, “Luyện chế Thăng Huyết đan cần thiết đã chuẩn bị đầy đủ hết, người làm sơ nghỉ ngơi, hay trực tiếp đi phòng luyện đan?”

La Quan thản nhiên nói: “Phòng luyện đan.”

Kim Đỉnh hiên phòng luyện đan tại hạ, thủ vệ nghiêm ngặt.

Kim Nhã sai người đem tài liệu để xuống, “Tiền bối còn cái khác cần sao?”

La Quan lắc đầu.

Kim Nhã nói: “Đối đãi tiền bối kéo động dây thừng về sau, chúng ta tới nữa.”

Nói xong cung kính hành lễ, dẫn người lui ra.

“Sư phụ?”

“Nàng rất thông minh, không có động tay chân gì.” Huyền Quy nói: “Bắt đầu đi.”

“Tốt!”

Ô…ô…n…g ——

Thông Thiên cốt run rẩy, Huyền Quy lực lượng thẩm thấu ra, tiếp chưởng thân thể quyền chủ đạo.

La Quan bàng quan toàn bộ quá trình, “Nhìn” Huyền Quy điều khiển thân thể, mở ra lò lửa về sau, không ngừng đem dược liệu đưa vào. Quá trình vô kinh vô hiểm, làm cho người ta cảm giác cực kỳ trôi chảy tự nhiên, sau nửa canh giờ một cỗ nồng đậm đan thơm mát, tự trong lò đan truyền ra.

“Lò lửa, khí cụ đều rất bình thường, điều khiển thân thể của ngươi cũng rất phiền toái, cũng may miễn cưỡng đã luyện thành.” Huyền Quy thanh âm có chút mệt mỏi.

La Quan hành lễ, “Làm phiền sư phụ.”

Mở ra lò đan, bốn mươi bảy khối tròn trĩnh Thăng Huyết

đan nằm ở lô nắm chắc, tỏa ra hừng hực nhiệt khí.

Đem tất cả đan dược thu hồi, La Quan kéo động dây thừng.

Rất nhanh, đan phòng đại môn mở ra.

Tiến đến trước nhất Kim Nhã, nghe thấy được trong không khí mùi thuốc, mặt lộ vẻ kinh hỉ.

“Chúc mừng tiền bối thành đan!”

La Quan đem cái chai cho nàng, “Nghiệm một chút đi.”

Kim Nhã phía sau đi ra một người trung niên, tiếp nhận bình ngọc đổ ra mấy viên Thăng Huyết đan tại lòng bàn tay, sắc mặt đột nhiên biến đổi.

Hấp tấp đi đến dưới đèn, hắn tử nhìn kỹ một lúc, lại cẩn thận theo đan trên hạ thể cạo xuống một chút bột phấn, đặt ở nhấm nháp trong miệng.

“Thượng phẩm đan!”

Hắn la thất thanh, nhìn về phía La Quan ánh mắt rung động muôn phần.

Kim Nhã hô hấp trì trệ, nàng đương nhiên biết rõ, thành đan có thượng, trung, hạ Tam phẩm.

Hôm qua, phòng đấu giá bán ra, chính là một lọ hạ phẩm đan!

Tuy nói Thăng Huyết đan là cấp hai, cần phải luyện ra thượng phẩm đan, xuất thủ ít nhất là một vị Tứ phẩm đan sư. Mà vừa rồi nàng đã đếm rõ, trong bình có bốn mươi bảy viên Thăng Huyết đan, ngắn ngủn nửa canh giờ liền luyện chế thành công… Trước mặt vị này, đến nỗi có thể là Ngũ phẩm!

Thanh Dương quốc quốc sư, dưới một người trên vạn người sừng dê xem Quán chủ, chính là Ngũ phẩm đan sư! Chẳng lẽ không phải nói, trước mặt thần bí tiền bối, hoặc là có thể cùng quốc sư đại nhân địa vị ngang nhau chống trời tồn tại?

Kim Nhã tâm gan loạn chiến, hô hấp dồn dập khiến sóng lớn cuồn cuộn, rung giọng nói: “Tiền bối thuật luyện đan cao tuyệt, hiếm thấy trên đời!”

“Bốn mươi bảy viên thượng phẩm Thăng Huyết đan, giá trị khó có thể đánh giá, trước đã nói cho tiền bối vạn lượng hoàng kim, thật sự là quá ít…”

La Quan ánh mắt chớp lên, “Đã nói một vạn lượng, chính là một vạn lượng.”

“Có điều, lão phu mới thu một gã đệ tử, còn cần chút Trúc Cơ chi vật.”

Kim Nhã lập tức nói: “Kim Đỉnh hiên nguyện không ràng buộc cung cấp, lấy Tạ tiền bối!”

“Được rồi.” La Quan thuận miệng nói một chút dược liệu.

Kim Nhã lập tức sai người tất cả lấy thập phần, phẩm chất đều là tốt nhất.

“Tiền bối, đây là kim phiếu một vạn lượng.” Kim Nhã vẻ mặt tràn đầy chờ mong, “Không biết ngày sau, có hay không còn có cơ hội là người cống hiến sức lực? Tiền bối nhưng có phân phó, Kim Đỉnh nhất định toàn lực ứng phó!”

La Quan thản nhiên nói: “Nếu có cần, lão phu sẽ tìm đến ngươi.” Chưa cho hứa hẹn, nhưng này một câu đáp lại, đã làm cho Kim Nhã mừng rỡ không thôi.

“Một vạn lượng hoàng kim, đệ tử mới thu…” Kim Nhã đôi mắt lưu chuyển, “Liễu Thanh, sai người âm thầm tra một chút, Giang Ninh thành gần đây có chuyện gì hay không phát sinh.”

Ra Kim Đỉnh hiên, La Quan trở lại La gia, móc ra một vạn lượng kim phiếu, mặt lộ vẻ nụ cười.

Sự tình giải quyết xong!

“Tiểu tử, dược liệu đầy đủ hết, bắt đầu chế tác dược tắm a.”

“Đúng, sư phụ!”

Theo Huyền Quy chỉ điểm, La Quan chế ra dược tắm bỏ vào trong thùng.

“Ngồi vào đi, vận chuyển công pháp.”

“Quá trình lại có không khỏe, kiên trì thời gian càng lâu, hấp thu hiệu quả càng tốt.”

La Quan tiến vào thùng tắm, lặng yên vận Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm hấp thu dược lực, lập tức nhức mỏi ngứa đau nhức đều tới.

Bên trong thân thể như có ngàn vạn cái con kiến ăn tươi nuốt sống, không ngừng chui vào hướng cốt tủy ở chỗ sâu trong, làm cho người ta hận không thể bắt da tróc thịt nát. Cái trán của hắn, cái cổ, cánh tay đợi chỗ nổi gân xanh, nhưng toàn bộ người lại giống như đánh cho cái cọc, không chút sứt mẻ.

Rất nhanh, Hồng Hỏa liên dược lực bộc phát, La Quan trần trụi làn da trở nên đỏ thẫm, quanh thân sóng nhiệt cuồn cuộn, mồ hôi tự quanh thân lỗ chân lông tuôn ra, mang theo nhè nhẹ màu đen tạp chất.

Một đêm trôi qua, La Quan mở mắt ra, lập tức nghe thấy được một cỗ tanh tưởi. Sờ soạng một cái trên người dính dán đồ vật, hắn tranh thủ thời gian mở cửa sổ thông gió, thay đổi ba biến nước ấm mới đem bản thân rửa ráy sạch sẽ.

Trước gương, thiếu niên tư thế oai hùng bừng bừng phấn chấn, đôi mắt đen kịt sáng ngời, tự có một phần dâng trào khí thế! Nắm chặt lại nắm tay, cảm thụ được bên trong thân thể tăng vọt lực lượng, La Quan vừa mừng vừa sợ.

“Thập Lực cảnh Viên mãn!”

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Tiểu tử, Trúc Cơ viên mãn Thập Lực cảnh, cùng người khác cũng không đồng dạng, đi thử một chút ngươi sẽ biết.”

La Quan đi tới diễn võ trường, đưa tay nắm lên ụ đá, nặng trăm cân lượng đối với hắn mà nói, bay bổng như là một cái lông chim. Hắn đi về hướng diễn võ trường bên kia, đó là phụ thân không có bị thương trước luyện võ tới, bầy đặt rất nhiều Thiên Sơn cảnh Luyện Thể khoá đá.

Nhẹ nhất, đều có một ngàn cân!

La Quan thở sâu, bắt lấy khoá đá kéo một phát, tuỳ tiện giơ lên.

Hai ngàn cân.

Hơi có cố hết sức.

Ba ngàn cân… Rất khó, nhưng vẫn là nâng quá mức đỉnh.

Bành ——

Khoá đá trùng trùng điệp điệp rơi, La Quan khuôn mặt ửng đỏ, trong mắt tràn đầy vẻ hưng phấn.

Cái này là Trúc Cơ viên mãn Thập Lực cảnh sao? Năm đó, phụ thân cũng có điều miễn cưỡng có thể, sử dụng bốn ngàn cân khoá đá.

Nói cách khác, hắn hôm nay thực lực, chỉ so với Thiên

Sơn cảnh thấp một bậc!

“Đa tạ sư phụ.”

La Quan cung kính hành lễ.

Đứng dậy về sau, trong mắt của hắn tinh mang lóe lên.

Ba ngày đã đến, là thời điểm đi một chuyến Thanh giang giúp!

Chương 7 : La Gia Nguy Cơ

Thành bắc bến đò, Thanh Giang bang Tổng đường.

Từ Hải chắp tay, “Ô tiên sinh, ba ngày thời gian đã đến, mời theo bổn bang chủ đi La gia, lấy vậy hai cha con Thông Thiên cốt!”

Hắn vẻ mặt tươi cười, tâm tình thật tốt.

“Báo!”

Bang chúng bước nhanh tiến đến, “Bên ngoài tới một người, tự xưng La gia La Quan, yêu cầu gặp bang chủ.”

Từ Hải nhướng mày, chợt cười lạnh, “Để cho hắn vào!”

Cái này ba ngày hắn không có nhàn rỗi, vẫn luôn đang chăm chú La gia.

La Chấn Dương huynh đệ mấy người, vội vàng bán ra, thế chấp sản nghiệp, Thanh Giang bang cố ý tung ra tin tức, tất cả nhà liên thủ ép giá, hắn âm thầm kiếm một khoản lớn.

La gia, tuyệt đối tiếp cận không xuất ra một vạn lượng hoàng kim!

Nguyên lo lắng tiểu tử này đã chạy trốn, không nghĩ tới hắn lại chủ động đưa tới cửa.

Rất nhanh, La Quan đi nhanh mà đến.

Từ Hải giống như cười mà không phải cười, “La công tử là tới đưa tiền hay sao?”

La Quan thản nhiên nói: “Không sai, Ô tiên sinh cùng lúc đó, ngược lại đơn giản.” Hắn lấy ra kim phiếu, “Hoàng kim một vạn lượng, Từ bang chủ nếu không dị nghị, sẽ đem bán cốt khế ước lấy ra a.”

“Cái gì ?!”

Từ Hải cẩn thận kiểm tra, đích xác là một vạn lượng, sắc mặt lập tức âm trầm xuống! Hắn nhận định La gia vô lực bồi thường, hơn nữa La Quan đánh bạc bản thân Thông Thiên cốt, mới đồng ý chuyện này.

Nhưng bây giờ, La Quan lại thật xuất ra một vạn lượng kim phiếu… Tính sai!

La Quan lớn tiếng nói: “Tử Vân trai danh dự thứ nhất, Từ bang chủ càng là nhất ngôn cửu đỉnh, chắc chắn sẽ không đổi ý, đúng không?”

Tiểu tử này, đáng giận!

Gặp Ô tiên sinh xem ra, Từ Hải cắn chặt răng cấm, “Bổn bang chủ đáp ứng sự tình, tuyệt không nuốt lời.”

“Đi, bả khế ước lấy ra!”

Có người lĩnh mệnh mà đi, đem một phần khế ước giao

cho La Quan, hắn xác định không sai về sau, lấy ra cây đốt lửa tại chỗ thiêu hủy.

Một màn này, để cho Từ Hải khóe mắt lại là nhảy dựng.

La Quan chắp tay, “Từ bang chủ, Ô tiên sinh, sự tình đã xong kết, cáo từ.”

Ô tiên sinh đứng dậy, thản nhiên nói: “Nếu như khế ước giải trừ, ta cũng rời đi.”

Hắn thân ảnh lóe lên, biến mất không thấy gì nữa.

Đại trưởng lão trầm giọng: “Bang chủ, cứ như vậy được rồi? Chúng ta thế nhưng là đã đã đáp ứng…”

Từ Hải phất tay cắt ngang, cười lạnh nói: “La gia nếu thật có thể xuất ra hoàng kim, hai ngày này còn dùng bốn phía bị khinh bỉ, giá thấp ném bán sản nghiệp? Tiểu tử này trên người tất có đại bí mật!” Hắn mắt lộ ra lành lạnh “Đại trưởng lão dẫn người theo sau, bắt hắn trở lại!”

…

Bến tàu bên ngoài, La Chấn Sơn đám người bộ pháp trầm trọng.

Hai ngày này bọn họ mọi nơi bôn ba, bán ra gia tộc sản nghiệp, nhưng đối mặt khắp nơi làm khó dễ, khoảng cách một vạn lượng hoàng kim còn chênh lệch rất lớn.

Kỳ hạn đã đến, bọn họ không biết ngày hôm nay sẽ là

như thế nào tác động.

Đúng lúc này, một thân ảnh chạm mặt tới.

La Chấn Sơn biến sắc, “La Quan, ngươi thế nào tại đây?”

Bên cạnh mấy người mặt lộ vẻ bất mãn, nếu không có tiểu tử này thế cục chưa hẳn đến tận đây, gây dưới đại họa không nói, lại vẫn dám chạy đến Thanh Giang bang bàn.

Hẳn là, hắn lại làm chuyện gì?

La Chấn Sơn cũng nghĩ như vậy đấy, vội vàng nói: “Ngươi gặp Từ Hải rồi hả?”

La Quan gặp mấy người sắc mặt, cảm thấy hiểu rõ, “Đại bá không cần phải lo lắng, ta chuộc đồ phụ thân bán cốt khế ước, tại chỗ đốt hủy.”

“Chuyện này, đã giải quyết triệt để.”

La Chấn Sơn trừng lớn mắt, “Ngươi làm sao làm được?”

La Quan nói: “Nói rất dài dòng, ta có việc muốn ra khỏi thành một chuyến, ngày sau lại cùng đại bá giải thích.”

Hắn chắp tay hành lễ, bước nhanh mà rời đi.

“Cái này…” Nhìn La Quan hình bóng, nhiều người người đưa mắt nhìn nhau.

La Chấn Sơn nghiến răng, “Lão Ngũ, ngươi đi qua hỏi một chút, có phải thật vậy hay không?”

Ngũ trưởng lão hấp tấp đi tới, rất nhanh lại chạy trở về, vẻ mặt tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

Thấy hắn biểu lộ, La Chấn Sơn trong lòng nhất định, “Lại là thật sự…” Hắn thở sâu, “Đi, chúng ta về nhà!”

Bên kia, La Quan trực tiếp ra Giang Ninh thành, khóe miệng chứa đựng cười lạnh, đi vào một mảnh rừng rậm.

Rào…

Rào…

Mấy thân ảnh ngăn lại đường đi.

Đại trưởng lão nói: “La công tử đi vội vàng, bang chủ mệnh lão phu đến, mời ngươi đi giúp trong làm khách mấy ngày.”

La Quan nói: “Ta cự tuyệt đây?”

“Vậy La công tử muốn nhận điểm da thịt nỗi khổ rồi.” Đại trưởng lão phất tay, “Nắm bắt!”

Mấy người thả người đánh tới.

La Quan tiện tay đánh bay một người, chỉ nghe “Đùng đùng” loạn hưởng, người này ngực lõm, mắt thấy thì không được rồi.

Đi nhanh về phía trước, Thanh Giang bang mấy người như loại giấy mỏng, đảo mắt đều ngã lăn.

Đại trưởng lão quát khẽ, “Bách Phu cảnh!”

Hắn không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, lão mắt tinh mang bắt đầu khởi động, đều là tham lam.

“Một cái ba lượt ngưng cốt đều bại phế vật, trong khoảng thời gian ngắn, lại có Bách Phu tu vi.”

“Huống chi, còn tiện tay xuất ra vạn lượng hoàng kim… Bang chủ nói không sai, trên người của ngươi quả nhiên cất giấu đại bí mật!”

Hắn đưa tay, một quyền đánh ra.

“Nhưng bây giờ, hết thảy đều kết thúc!”

Oanh ——

Thiên Sơn cảnh khí tức bộc phát.

“Đến thật tốt!” La Quan quát khẽ, trong mắt lộ ra hưng phấn, hắn rất muốn biết chính đạo hiện tại, thực lực cuối cùng thế nào.

Thả người về phía trước, La Quan không trốn không né, đồng dạng một quyền đánh ra.

Hai nắm đấm trùng trùng điệp điệp chạm vào nhau!

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, La Quan liên tiếp lui ra phía sau, giữa bộ ngực khí huyết quay cuồng, trên mặt hiện lên yếu ớt.

Đối diện, đại trưởng lão cũng lui một bước, vẻ mặt tràn đầy khiếp sợ.

“Ngươi lại có thực lực như thế!”

Hắn thầm cảm giác nghĩ mà sợ.

La Quan so với hắn, lại chỉ yếu vài phần.

Nhưng hắn chỉ là vừa ngưng cốt thiếu niên, mà đại trưởng lão lại khổ tu mấy chục năm, song phương hoàn toàn không thể so sánh.

Như cho thêm La Quan một chút thời gian…

Không thể, ngày hôm nay đã động thủ, phải trảm thảo trừ căn!

Đại trưởng lão mặt lộ vẻ tàn nhẫn, “Chết!”

Dưới chân hắn trùng trùng điệp điệp đạp mạnh, lại lần nữa đánh giết tới.

La Quan lặng yên vận Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm, khí huyết quay cuồng rất nhanh bình phục, xác định bản thân chưa gặp thực chất thương tổn, trong lòng đại định.

“Lão già kia, muốn giết ta ngươi còn chưa đủ!”

Hắn chính diện nghênh tiếp.

Đảo mắt hai người chém giết đến cùng một chỗ, Thiên Sơn cảnh cấp độ cường giả, nhất quyền nhất cước đều có ngàn cân man lực, liền giống như hai đầu nhân hình hung thú.

Rất nhanh liền đánh chính là đại phá vết rách, từng khỏa thô chắc đại thụ, bị chặn ngang đụng gãy!

La Quan mặc dù tại hạ phong, nhưng Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm khôi phục hiệu quả kinh người, bên trong thân thể khí huyết liên tục không ngừng, nhiều càng đánh càng hăng khí thế.

Trái lại đại trưởng lão, tuổi già sức yếu đã qua đỉnh phong chi niên, thể lực khôi phục chậm một đoạn.

Càng đánh càng kinh hãi!

“Không tốt, tiểu tử này khí thế như hồng, tiếp tục đánh xuống ta thua không nghi ngờ!”

Đại trưởng lão nghiến răng, con mắt đột nhiên đỏ thẫm.

Oanh ——

Một thân khí tức tăng vọt!

Đảo mắt đi tới Thiên Sơn cảnh đỉnh phong, cốt nhục nổ đùng ở bên trong, thân hình tăng vọt một đoạn.

“Tiểu bối, có thể bức lão phu sử dụng ra át chủ bài, ngươi nhưng nhắm mắt!”

Một quyền đánh tới, không khí thê lương tiếng rít, chí ít có sáu ngàn cân man lực.

La Quan mặt không biểu tình, sống mấy mươi năm lão gia hỏa, có chút thủ đoạn cũng bình thường.

Nhưng át chủ bài, hắn cũng có!

Đưa tay về phía trước nắm chặt.

Ô…ô…n…g ——

Chấn minh ở bên trong, lại có một đạo thật mỏng kiếm ảnh, xuất hiện ở giữa năm ngón tay.

Hư ảo đến cực điểm, giống như mỏng khói lửa làn khói loãng ngưng tụ, một trận gió lại thổi tan.

Nhưng hôm nay, kiếm này hình ảnh lại phóng xuất ra, làm người sợ hãi khí tức khủng bố.

“Trảm!”

La Quan dùng sức vung xuống!

Phốc ——

Một tiếng vang trầm, khí thế ngút trời đại trưởng lão cứng tại nguyên, trừng lớn hai mắt Trung Mãn là rung động, sợ hãi.

Lạch cạch ——

Đầu của hắn rơi, máu tươi hướng cấp ba thước!

La Quan ngụm lớn thở dốc, sắc mặt tái nhợt đến cực điểm, thi triển Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm đối với hắn mà nói, hao tổn rất nặng.

“Một kiếm này tuy mạnh, nhưng chỉ có thể coi như át chủ bài, tuỳ tiện không thể vận dụng.”

Cảm thụ được bên trong thân thể trống rỗng, La Quan ngầm cười khổ.

Nghỉ ngơi một chút đối đãi khí lực thoáng khôi phục, hấp tấp lục soát qua thi thể về sau, đưa bọn họ toàn bộ vứt bỏ vách núi.

Sau một đêm, dã lang đã hủy diệt tất cả dấu vết.

Từ Hải là Vạn Trọng cảnh cao thủ, La Quan còn không có nắm chắc, chỉ cầu có thể vì chính mình tranh thủ thêm chút thời gian.

Làm xong chút này, La Quan tìm con suối, cẩn thận tẩy trừ sau đó theo một phương khác hướng phản hồi trong thành.

Sau đó hai ngày, gió êm sóng lặng.

La Quan không biết hắn giết chết đại trưởng lão một chuyện, còn che giấu bao lâu, tu luyện càng phát ra

khắc khổ.

La Chấn Dương sau khi tỉnh lại, cùng La trấn sơn mấy người nói qua một lần, giải quyết bán cốt khế ước một chuyện, liền không tiếp tục người truy vấn.

Đảo mắt, lại qua ba ngày.

Trong phòng, La Quan mở mắt ra, cảm thụ được bên trong thân thể rõ ràng tăng lên lực lượng, mặt lộ vẻ cảm kích.

Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm rất thích hợp hắn, tu luyện làm nhiều công ít, sư phụ mắt sáng như đuốc, đích thị là vô cùng dụng tâm vì hắn chọn lựa, chỉ là không có nói cho hắn biết thật tình.

Đột nhiên, tiếng đập cửa vang lên.

Khổ thúc nói: “Thiếu gia, gia chủ mời ngài đi một chuyến từ đường.”

La Quan đẩy cửa đi ra, “Biết được.”

Từ đường, bầu không khí ngưng trọng!

La Chấn Sơn đảo qua mọi người, trầm giọng nói: “Ngày hôm nay trừ các vị trưởng lão, cung phụng bên ngoài, đều là ta La gia trong hậu bối, đã ngưng tụ Thông Thiên cốt nhân tài mới xuất hiện.”

“Triệu tập các ngươi, là bởi vì hiện nay tình huống nguy cấp.”

Hắn phất phất tay, một phần tin tức đưa đến trước mặt mọi người.

La Quan nhìn mấy lần, nhịn không được nhíu mày.

Sự tình nguyên nhân gây ra rất đơn giản, trước là kiếm ngân tiễn, La gia bán đứng, thế chấp rất nhiều gia sản dòng họ, mặc dù thu hồi một bộ phận, thực sự tổn thất nặng nề.

Hôm nay Giang Ninh trong thành, một cỗ sóng ngầm bắt đầu khởi động, mong muốn thừa cơ lật tung La gia!

Trước, sự tình coi như mịt mờ, nhưng Ngũ trưởng lão ngày hôm nay lại tại dò xét thời gian bị người trọng thương, đây là rất nguy hiểm tín hiệu.

La gia như không thể kịp thời phản kích, đem rối loạn trấn áp xuống dưới, hậu quả khó mà lường được.

La Chấn Sơn nói: “Từ hôm nay, La gia tiến vào tình trạng báo động!”

“Tất cả trưởng lão, cung phụng, khởi hành tọa trấn các nơi, ổn định cục diện.”

“Mặt khác, ngưng tụ Thông Thiên cốt hậu bối, cũng muốn tham dự duy trì trật tự.”

Phân phối rất nhanh hoàn thành.

Hứa Thái cung phụng tạm thay Ngũ trưởng lão vị trí,

chịu trách nhiệm Thanh Ngõa phố phạm vi, Hứa Thanh Thanh, La Thành, La Quan ba người phối hợp hành động.

Ra từ đường, mọi người hấp tấp tản đi.

Ngồi xe ngựa tiến về trước Thanh Ngõa phố thời gian, Hứa Thái trầm giọng nói: “Địch nhân ở trong tối chúng ta ở ngoài chỗ sáng, nhất định phải gấp bội cẩn thận.”

“Như gặp phiền toái, trước tiên nổi lên tín hiệu cầu cứu, ta sẽ lập tức chạy tới.”

Thanh Ngõa phố chỗ tây thành, là La gia cố hữu phạm vi thế lực, có hai nhà sòng bạc, ba nhà câu lan, có khác quán rượu, cửa hàng bao nhiêu, từ trước đến nay phồn hoa.

Sau khi đến, Hứa Thái tọa trấn Hắc Sơn sòng bạc, Ngũ trưởng lão chính là ở đây bị người đả thương, tuyệt đối không cho phép ra lại ngoài ý muốn.

La Quan ba người, được an bài dò xét đường đi.

Phố dài người đến người đi rất là náo nhiệt, nhưng ba người thời gian bầu không khí cũng rất quạnh quẽ.

La Ninh biết rõ nội tình cảm thấy đau đầu, tộc trưởng sao bả hai người này phần đến cùng một chỗ, lẽ nào nghĩ nhân cơ hội này, để cho bọn họ quay về tại tốt?

Đúng lúc này, đem Hứa Thanh Thanh đột nhiên dừng lại, “La Quan, ngươi thật sự chán ghét như vậy ta, một

câu cũng không muốn nói?”

La Quan nhìn trước mắt, trên mặt giận tái đi xinh đẹp thiếu nữ, suy nghĩ một cái bay xa.

Hứa Thanh Thanh, cung phụng Hứa Thái nữ nhi, so với hắn nhỏ hơn một tuổi.

Thuở nhỏ chính là La Quan cái đuôi nhỏ, mở miệng một tiếng quan ca ca, trẻ con chơi trò chơi làm người lớn không làm được vợ hắn, đều phải tàn nhẫn khóc một lần cái mũi.

Mười sáu tuổi năm đó, nàng thành công ngưng cốt.

Kể từ lúc đó, hai người liên quan đến dần dần làm bất hòa.

Kỳ thật, cái này có thể lý giải.

Đối mặt hai lần ngưng cốt thất bại, tiền đồ ảm đạm thiếu niên, khi còn bé ngây thơ tình cảm, liền đã lui tản ra hơn phân nửa.

Mà nàng, không chỉ có tư chất tu luyện kinh người, càng trổ mã xinh đẹp hào phóng, trở thành mọi người vờn quanh đối tượng.

Cái nào đó ngày mưa, bung dù tiến đến nghiên cứu thảo luận tu hành thiếu niên bị cự tuyệt ở ngoài cửa, hắn tại trong mưa lặng im thật lâu, quay người rời khỏi liền không bao giờ nữa đến nhà.

La Quan thu hồi ý niệm trong đầu, thản nhiên nói: “Không có, chỉ là đã lâu không gặp, trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì.”

Yên lặng ngữ khí, để cho Hứa Thanh Thanh đỏ mắt, hung hăng trừng La Quan một cái, xoay người rời đi.

La Ninh cười khổ, “La Quan…”

La Quan vẫy vẫy tay, “La Ninh ca, ngươi qua xem một chút đi, đừng có lại xảy ra chuyện gì, ta một người dò xét bên này.”

“Tốt, ngươi cẩn thận một chút!”

La Ninh hấp tấp đuổi theo.

La Quan cười cười, quay người về phía trước.

Trong lòng của hắn xác thực không thù oán đỗi, thật có chút sự tình đã phát sinh, liền rút cuộc trở về không được.

Chương 8 : Tử Ngọc Tụ Linh Trản

Thanh Ngõa phố trừ các loại cửa hàng bên ngoài, còn cho phép tạm thời thuê quầy hàng, nhưng quầy hàng trên đồ vật, chất lượng phần lớn tốt xấu lẫn lộn, một khi bán ra khái không chịu trách nhiệm.

La Quan dò xét thời gian, tùy ý dò xét hai bên.

Huyền Quy thanh âm đột nhiên vang lên, “Chờ một chút.”

La Quan bước chân dừng lại, “Sư phụ, làm sao vậy?”

Huyền Quy cười khẽ, “Có thứ tốt!”

“Không được tự nhiên đầu, phía trước bên tay trái thứ hai quầy hàng, nơi hẻo lánh món đó đen thui đồ vật, nghĩ biện pháp mua lại.”

La Quan bất động thanh sắc, đi đến bên cạnh quầy hàng, cùng chủ quán cò kè mặc cả, mua xuống một khối trong miệng hắn truyền thế cổ ngọc.

Tiếp theo, mới chuyển đến mục tiêu quầy hàng, dò xét một phen sau đó cầm lấy trong góc đồ vật.

Ngoại hình giống như chén rượu, xúc cảm cùng vừa rồi mua ngọc không sai biệt lắm, nhưng bề ngoài liền thảm rồi, như tại trong lửa thiêu qua, lại vùi bụi trong rất nhiều

năm.

“Thứ này bán thế nào?”

Chủ quán vẻ mặt tán thưởng, “Công tử hảo nhãn lực, đây chính là ta quầy hàng lên, bảo bối nhất đồ vật.” Hắn cười tủm tỉm dựng thẳng lên ngón tay, “bạch ngân ba trăm lượng!”

La Quan giận dữ, “Xem ta trẻ tuổi dễ bị lừa đúng không? Ba trăm lượng, ngươi đoạt được rồi!”

Để xuống đồ vật liền đi.

Chủ quán bàng quan vừa rồi giao dịch, đâu chịu bỏ qua dê béo, tranh thủ thời gian nói: “Công tử nguyện ra bao nhiêu tiền?”

La Quan cười lạnh, “Ba mươi lượng!”

Chủ quán vẻ mặt tràn đầy thịt đau, “Người thật là biết trả giá, ta đây đều lỗ vốn.” Một bên nói qua, động tác nhanh nhẹn đem đồ vật dùng giấy gói kỹ, đưa tới trước mặt.

“Thành huệ bạch ngân ba mươi lượng, người lấy được.”

La Quan vứt bỏ bạc, cầm lấy bọc giấy liền đi.

Quay người thời gian, hắn cùng với chủ quán đều lộ ra dáng tươi cười.

Tìm một nhà trà lâu, tiến phòng sau đó La Quan không thể chờ đợi được mở ra bọc giấy, đem vật đen như mực

phóng tới trước mặt.

“Sư phụ, đây là vật gì?”

Huyền Quy nói: “Tụ Linh trản.”

“Vật ấy chính là một loại đặc thù Linh ngọc, lấy bí thuật luyện chế mà thành, nhưng tự động thu nạp thiên linh khí, ngưng tụ thành linh dịch.”

“Ngươi xem nó hắn dung mạo xinh đẹp xấu xí, là bởi vì vật ấy bị dơ bẩn phong ấn, chỉ cần một đám Đế kiếm kiếm tức lại bài trừ, làm Tụ Linh trản khôi phục hình dáng cũ.”

La Quan đưa tay điểm rơi, một tiếng vang nhỏ Tụ Linh trản toát ra hắc khí, tối như mực mặt ngoài vỡ tan, lộ ra phía dưới tinh tế tỉ mỉ vô cùng, ôn nhuận tuyệt hảo màu tím ngọc chất.

Nhè nhẹ Linh lực rất nhanh tại trong chén ngưng tụ, hóa thành nước sương mù. •

“Tử ngọc?” Huyền Quy kinh ngạc, “Tiểu tử ngươi vận khí coi như không tệ.”

“Tím chén nhỏ là hi hữu nhất một loại, mỗi ngày có thể ngưng tụ thượng phẩm linh dịch một ly, trang phục tới có thể tăng lên trên diện rộng tu hành tốc độ.”

La Quan mặt lộ vẻ vui mừng, đem tử ngọc Tụ Linh trản cẩn thận thu vào trong ngực.

Đúng lúc này, trên đường xuất hiện xao động, La Quan nghe xong vài câu sắc mặt biến hóa.

Phịch…

Hắn nhảy xuống trà lâu, thẳng đến Hắc Sơn sòng bạc.

Đi tới sòng bạc bên ngoài thời gian, đúng cùng La Ninh, Hứa Thanh Thanh hai người gặp nhau, nhưng không chờ bọn họ đi vào, sòng bạc đại môn "bịch" một tiếng bị đụng vỡ nát.

Hứa Thái cuồn cuộn mà ra, máu me khắp người.

"Cha!"

Hứa Thanh Thanh kêu lên một tiếng.

Hứa Thái ngữ khí lo lắng, "Là Nghiêm gia người, nhanh… Nhanh phát tín hiệu, hướng gia tộc cầu viện!"

Đang khi nói chuyện, mấy người theo sòng bạc đi ra.

Nghiêm Đô vẻ mặt tràn đầy phẫn nộ, "Hứa Thái đánh nát Nghiêm gia bảo vật tử ngọc Tụ Linh trản, chuyện này nếu không cho cái bàn giao, La Chấn Sơn tới cũng vô dụng!" Trong tay hắn nâng mấy khối mảnh vỡ, nồng tử ngọc chất tại dưới ánh mặt trời vầng sáng lưu chuyển, nhìn qua liền biết bất phàm.

"Chư vị cũng biết, cái này tử ngọc Tụ Linh trản mỗi ngày cũng có thể ngưng tụ thượng phẩm linh dịch một ly, trang phục tới đối với tu hành nhiều giúp ích."

“Nghiêm gia có thể có hôm nay, Tụ Linh trản không thể bỏ qua công lao, giá trị kia không thể đo lường!”

Đám người xôn xao, nhìn về phía La gia mọi người ánh mắt thương cảm, tổn hại quý trọng như thế bảo vật, bồi thường làm sao có thể thiếu đi?

Hứa Thái gầm nhẹ, “Ngươi cố ý hãm hại…”

Vừa sợ vừa giận, hắn một ngụm máu tươi phun ra, bị hù Hứa Thanh Thanh khóc lớn.

Hỗn loạn tưng bừng ở bên trong, La Quan nhìn oán giận muôn phần, thần tình bi thống Nghiêm Đô, ngắn ngủi kinh ngạc sau đó khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh!

Mọi người vây xem, cung phụng Hứa Thái trọng thương khấp huyết, La gia mọi người hoang mang lo sợ thời gian, một thân ảnh vượt qua đám người ra.

La Quan nói: “Tổn hại vật bồi thường thiên kinh nghĩa, Nghiêm công tử ra giá đi?”

Nghiêm Đô cười lạnh, “Không lâu Kim Đỉnh đấu giá ở bên trong, một lọ gia tốc tu luyện Nhị phẩm Thăng Huyết đan, liền đánh ra hoàng kim vạn lượng!”

“Mà tử ngọc Tụ Linh trản đối với tu hành giúp ích, há lại chính là đan dược có thể so sánh? La gia, ít nhất bồi thường hoàng kim mười vạn lượng!”

Đám người kêu lên.

Mười vạn hoàng kim?!

La gia tung đem gia sản dòng họ bán của cải lấy tiền mặt sạch sẽ, cũng không bỏ ra nổi đến.

Sự tình, muốn ồn ào lớn hơn!

La Quan khuôn mặt yên lặng, “Nghiêm công tử khẩu vị thật là lớn!”

“Tốt, coi như là mười vạn lượng.”

Đồng ý…

Mọi người con mắt trợn tròn, tiểu tử này điên rồi!

Nghiêm Đô suy nghĩ một chút, mặt lộ vẻ uy hiếp, “Mặc dù đem Hứa Thái trục xuất môn đình, La gia cũng đừng hòng không đếm xỉa đến!”

Hứa Thái ngơ ngẩn, miệng hắn giật giật, thở sâu nhắm mắt lại.

Dưới mắt thế cục, cái này dường như là biện pháp duy nhất.

Năm đó hắn cha con hai người gặp nạn, tốt La gia thái gia thu lưu mới có ngày hôm nay… Liền đầu khi, trả La gia ân tình!

Hứa Thanh Thanh vẻ mặt tràn đầy khó có thể tin, “Cha ta trung thành và tận tâm vài chục năm, La Quan coi

như là ngươi hận ta, cũng không có thể đối với hắn như vậy!”

La Quan nhìn nàng một cái, thản nhiên nói: “Vậy đại khái, là Nghiêm gia phong cách hành sự.”

“Nhưng đối với ta La gia mà nói, Hứa Thái cung phụng đã gia nhập, chính là một phần tử của gia tộc.”

“Bất luận đối mặt bất cứ chuyện gì, La gia đều muốn mưa gió cùng gánh!”

Ném có tiếng, dẫn tới vây xem mọi người tán thưởng.

La Quan tiếp tục nói: “Mời ngày hôm nay chư vị chứng kiến, La gia sai vỡ Nghiêm gia bảo vật tử ngọc Tụ Linh trản, giao hẹn bồi thường trả giá hoàng kim mười vạn lượng.”

“Chuyện này, La gia đã nhận!”

La Quan nhìn thẳng Nghiêm Đô, “Nhưng như lấy giả làm thật cố ý lừa dối, đem chí ít gấp ba bồi thường, Nghiêm công tử có gì dị nghị không?”

Nghiêm Đô đồng tử hơi co lại, chợt cười lạnh, “Xuất ra chứng cứ, gấp mười lần bồi thường thì như thế nào? Bằng không, vu oan Nghiêm gia danh dự, ngươi nhất định bỏ ra đại giới!”

La Quan khóe miệng hơi vểnh, “Nghiêm công tử thở mạnh!”

Hắn từ trong lòng ngực móc ra một vật, nâng tại lòng bàn tay liền nghe được từng trận kêu lên.

Dưới ánh mặt trời, triển lộ vốn dung mạo xinh đẹp tử ngọc Tụ Linh trản, óng ánh ánh sáng tím lưu chuyển, không ngừng thu nạp thiên linh khí ngưng là trạng thái dịch thể.

“Cái này chính là, Nghiêm công tử trong miệng nói, mỗi ngày có thể ngưng tụ thượng phẩm linh dịch một ly tử ngọc Tụ Linh trản.”

“Không khéo, ta cũng có một cái!”

La Quan nói: “Ấy chén nhỏ lấy đặc thù ngọc chất luyện chế, xác xuất thành công cực thấp, một khi thất bại ngọc chất tận tổn hại, biến thành đồ bộ hắn loại vừa chạm vào chính là vỡ phế phẩm!”

Hứa Thái kích động nói: “Không sai, ta chỉ là khẽ đẩy Nghiêm Đô một cái, vật ấy liền nát!”

Nghiêm Đô thần tình đại biến, tuyệt đối nghĩ không ra, La Quan lại có một cái thật sự tử ngọc Tụ Linh trản.

Nhưng bây giờ, hắn chỉ có thể chết chống đỡ.

“Coi như là ngươi có tử ngọc Tụ Linh trản, cũng không có thể chứng minh trong tay của ta chính là giả dối!”

La Quan thản nhiên nói: “Muốn chứng cứ rất đơn giản.”

Hắn giơ lên Tụ Linh trản, “Nát nó, thiệt giả một cái cũng

biết!”

Nghiêm Đô hô hấp trì trệ.

“Một khi đánh nát Tụ Linh trản, Nghiêm gia đem đối mặt trăm vạn bồi thường, lưng đeo lừa dối danh tiếng gia tộc danh dự hủy hết… Nghiêm công tử, hậu quả ngươi có thể gánh chịu sao?”

Nghiêm Đô mặt sắc mặt xanh mét, nghiến răng gầm nhẹ, “Chúng ta đi!”

“Đứng lại!” La Quan cười lạnh, “Hôm nay ngươi phải để lại một lời giải thích.”

Nghiêm Đô mắt lộ ra hung quang.

Cũng không chờ hắn phát tác, La Quan thả người về phía trước, Nghiêm Đô chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, cổ liền bị bắt lấy.

Ô…ô…n…g ——

Kiếm hơi thở chui vào da thịt, thân thể của hắn lập tức cứng ngắc.

“Buông công tử nhà ta ra!”

Nghiêm gia mọi người rống to.

La Quan một chút dùng sức, Nghiêm Đô thét lên, “Cút, cút ra hết!”

Hắn mồ hôi lạnh cuồn cuộn, “La Quan, ngày hôm nay đều là hiểu lầm…”

Bộp ——

La Quan một cước đá vào đầu gối, Nghiêm Đô “Phù phù” quỳ, đè lại đầu hắn trùng trùng điệp điệp dập đầu lần thoáng chốc máu tươi chảy ròng!

“Ta La gia cung phụng, là ngươi muốn thương tổn có thể tổn thương đấy.”

“Cái này khấu đầu, tính tiện nghi ngươi rồi!”

Tiếp theo lại là một cước, đem Nghiêm Đô đạp bay đi ra ngoài, “Cút!”

Lưu lại tại Nghiêm Đô trong cơ thể kiếm hơi thở, mãnh liệt nổ bung xé rách huyết nhục, Nghiêm Đô kêu thảm một tiếng sắc mặt trắng bệch.

“Cứu ta!”

“Mau tìm cha ta cứu ta!”

Nghiêm gia mọi người vong hồn đại mạo, dựng lên hắn chật vật rút đi.

Một tên trong đó hắc bào nhân, thật sâu nhìn La Quan một cái, quay người đuổi kịp.

La Quan trong lòng rùng mình, “Sư phụ, ta dường như đã gặp qua người này…”

“Là Từ Hải.”

La Quan sắc mặt biến hóa, giống như tia chớp xẹt qua trong đầu, hết thảy đều xâu chuỗi lên.

Ẩn nhẫn nhiều năm Từ Hải, đột nhiên lấy La Chấn Dương Thông Thiên cốt làm cơ hội, cùng La gia xung đột chính diện… Ngũ trưởng lão bị thương… Giang Ninh trong thành quyển hướng La gia mãnh liệt thầm trào phúng… Nghiêm Đô ngày hôm nay hãm hại…

Không được!

Nghiêm gia đã cùng Thanh Giang bang liên thủ, La gia nguy hiểm!

Chương 9 : Gặp Lại Kim Nhã

“La Quan thiếu gia vậy mới tốt chứ!”

“Nghiêm gia, thật sự là hèn hạ vô sỉ!”

Hộ vệ dồn dập mở miệng.

La Ninh vừa mừng vừa sợ, “La Quan, hôm nay nhờ có ngươi, bằng không thì phiền toái lớn rồi!”

Hứa Thanh Thanh thần tình phức tạp.

La Quan nói: “La Ninh ca, các ngươi trước tiễn đưa Hứa Thái cung phụng trở về.” Hắn hạ giọng, “Nghiêm gia cùng Thanh Giang bang ý đồ bất chính, nhanh chóng đem việc này báo cho gia chủ!”

Nói xong, hắn hấp tấp rời khỏi.

La Ninh trừng mắt, truy vấn cũng đã tìm không được La Quan thân ảnh, nghĩ đến hắn mà nói trong lòng xiết chặt.

“Đi, lập tức trở về nhà!”

…

Kim Đỉnh bán đấu giá.

Một gã cấp dưới đang kỹ càng bẩm báo, phát sinh ở Thanh Ngõa phố sự tình.

“La Quan…”

Kim Nhã thầm đọc cái tên này.

Thiếu niên ba lần ngưng cốt thất bại, sau khi trải qua Thiên Hỏa vực sâu, không chỉ có một lần hành động ngưng tụ Thông Thiên cốt, càng đem Nghiêm Đô đùa bỡn trong lòng bàn tay. Hơn nữa trước điều tra tác động, trong nội tâm nàng đã có quyết đoán — chính là hắn!

Bái nhập vị tiền bối kia môn hạ, La Quan tương lai không thể hạn lượng, hôm nay liền như là một khối, cạn vùi bùn hoàng kim, thừa dịp hắn còn chưa bộc lộ tài năng, nhất định phải nghĩ cách cùng giao hảo.

Thế nhưng là, nên từ chỗ nào bắt tay vào làm đây?

Kim Nhã thầm cảm giác buồn rầu thời gian, La Quan đã đi tới Kim Đỉnh bán đấu giá bên ngoài.

Huyền Quy nói: “Tiểu tử, ngươi khi đó cố ý lưu lại tin tức, là liệu đến ngày hôm nay?”

“Phòng ngừa chu đáo mà thôi.” La Quan cảm thán, “Đệ tử cũng không nghĩ tới, nhanh như vậy liền dùng tới rồi.”

“Ngươi có lòng tin như vậy, nàng sẽ giúp ngươi?”

La Quan mỉm cười, “Đệ tử là đúng sư phụ người có lòng tin a.”

Tiến bán đấu giá hỏi thăm về sau, hắn tìm được một gã họ Lưu quản sự, “Làm phiền thông bẩm, La gia La Quan mời gặp Kim chưởng quỹ.”

“La công tử còn có hẹn trước?”

La Quan lắc đầu, “Ta có chuyện quan trọng.”

Lưu quản sự mặt không biểu tình, “Không có hẹn trước lời nói La công tử mời ngày khác trở lại.”

Phòng đấu giá Kim Nhã lộ diện về sau, mỹ danh một đêm vang rền Giang Ninh, gần đây đến nhà cầu kiến giả nhiều vô số kể, lý do đủ điều. Hắn thấy nhưng không thể trách chỉ cảm thấy buồn cười – chính là một La gia tiểu bối, cũng dám đánh tiểu thư chủ ý?!

La Quan nhíu mày, lấy Kim Nhã thông minh, đạt được tin tức sau đó chắc chắn điều tra, xem ra người này cũng không phải là thân tín, không biết được về chuyện của hắn.

“Ngươi chỉ việc bẩm báo, Kim Nhã sẽ tự gặp ta.”

Lưu quản sự mặt trầm xuống, “Xin ngài chú ý thể diện!”

“Người đâu, tiễn La công tử ra ngoài.”

Bốn gã hộ vệ lên tiếng mà đến.

Đám người cười nhạo.

“La gia tình cảnh không ổn, tiểu tử này lại vẫn dám đến Kim Đỉnh giương oai, thật sự là không biết mùi vị.”

“Kim Nhã tiểu thư xuất thân cao quý, không ít đại nhân vật đều đụng phải cái đinh, cũng là hắn phối lo nghĩ?”

“Ngu không ai bằng! Hắn tốt nhất ngoan ngoãn đi, Kim Đỉnh cũng sẽ không cho La gia thể diện!”

La Quan lắc đầu, “Đây chính là ngươi tự tìm…”

Đùng ——

Mãnh liệt vung tay, một bạt tai đánh vào Lưu quản sự trên mặt.

“Khốn kiếp, ngươi dám đánh ta!” Lưu quản sự ngây ngốc một chút, giơ chân tức giận mắng, “Bắt hắn lại!”

Hộ vệ trầm mặt vọt tới, hai người chụp vào La Quan, chỉ cảm thấy thấy hoa mắt đã bị làm cho thất bại, mặt khác hai, cũng bị một người một cước đạp lật tại.

Thời gian nháy con mắt, sự tình phát triển làm người ta trợn mắt há hốc mồm.

“La Quan biến đổi rồi!”

“Dám ở Kim Đỉnh gây chuyện… Muốn chết!”

“Hắn xong đời!”

Liễu Thanh sải bước đi nhanh, trong mắt hàn quang bắt

đầu khởi động, chính là Giang Ninh lại không người nào dám tới Kim Đỉnh nháo sự… Hắn phản ứng đầu tiên là, tất có người thầm sai khiến.

Đáng chết!

Tiểu thư đã tiếp nhận lưu đày rời xa Đế Đô, bọn họ lại vẫn không bỏ qua, hôm nay phải dưới nặng tay, cho bọn họ một cái cảnh cáo. Vẻ mặt càng phát ra âm trầm, Liễu Thanh đã nghe đến động tĩnh, chuyển qua góc liền trông thấy ngã vào trên hộ vệ… Cùng với, giữa đám người La Quan…

Sắc mặt hắn cứng đờ.

Lưu quản sự đại hỉ, cao giọng nói: “Liễu tiên sinh, động thủ chính là người này!” Nghiến răng nhe răng cười, “La Quan, ngươi đã xong, hôm nay ai cũng cứu không…”

Đùng ——

Trùng trùng điệp điệp một bạt tai, đem Lưu quản sự phẫn hận vả lại vui sướng lên tiếng cắt ngang, toàn bộ người bay lên cuồn cuộn ba vòng, răn gãy “lộp độp” rơi lả tả từng cái một. Lưu quản sự đơ ra tại chỗ vô tội mà bàng hoàng, nhưng nghênh đón hắn chính là Liễu Thanh sáng loáng, như đao tử hận không thể đưa cắt vỡ ánh mắt.

Liễu Thanh thở sâu, cứng rắn bài trừ đi ra khuôn mặt tươi cười, “La công tử, phía dưới người có mắt không tròng mạo phạm, còn xin ngài thứ lỗi.” Hắn từ đầu tới đuôi tham dự, tiểu thư âm thầm tiến hành điều tra, biết

rõ La Quan thân phận, nếu như có thể, hận không thể bả trên tên ngu xuẩn này chém thành tám khối!

La Quan thản nhiên nói: “Ta muốn gặp Kim Nhã.”

Liễu Thanh buông lỏng một hơi, vội vàng nói: “Không vấn đề, La công tử mời!”

Hoàn toàn tĩnh mịch.

Vô số hai tròng mắt trừng lớn, gương mặt cứng ngắc ngớ ra.

Ngược lại Lưu chưởng quỹ run thành một đoàn, hận không thể ngất đi, đầu cho là mình làm một cuộc ác mộng…

La Quan nói: “Chuyện vừa rồi, ta không hy vọng truyền đi.”

Liễu Thanh thần tình cung kính: “Người yên tâm, ta có xử lý thỏa đáng.” Hắn quay đầu thấp giọng phân phó, vài tên hộ vệ đi vòng vèo trở về.

Xuyên qua đại môn, tiến vào bên trong phòng đấu giá bộ khu vực, Kim Nhã đã ở chờ đợi.

Một bộ quần đỏ đẫy đà thiếu phụ, khuôn mặt lại non nớt ngây ngô, hai loại khí chất ở trên người nàng hoàn mỹ dung hợp, “Thiếp thân quản người dưới không đúng cách, tạ lỗi với La công tử.” Nàng khẻ nâng làn váy cúi đầu hành lễ, đơn giản động tác ở trên người nàng, hiển thị rõ phong tình vạn chủng.

La Quan chắp tay, “Kim chưởng quỹ không cần như thế, La mỗ còn muốn cảm tạ ngươi khi đó tặng dược, giúp ta hoàn thành tu hành Trúc Cơ.”

Thời gian cấp bách, hắn trực tiếp làm rõ thân phận.

Quả nhiên là hắn!

Mặc dù đã có phán đoán, nhưng nghe La Quan chủ động thừa nhận thân phận, Kim Nhã Tâm trong hay một trận kinh hỉ, nàng dáng tươi cười tươi đẹp, “Có thể giúp đỡ La công tử một hai, là thiếp thân vinh hạnh, nơi này không phải nói chuyện mới có, công tử mời đi vào.”

Tiến vào phòng khách, xinh đẹp tỳ nữ dâng trà về sau, Liễu Thanh một ánh mắt, sau khi hành lễ mang mọi người lui ra.

Kim Nhã đoán được La Quan ấy đến tất có nguyên do, có lòng giao hảo đương nhiên sẽ không chờ hắn mở miệng, uống qua hai cái trà liền nói: “La công tử, thiếp thân cùng Kim Đỉnh nguyện làm người vĩnh viễn bằng hữu, nếu có cái khác mới có còn là công tử rải ưu sầu, Kim Nhã cầu còn không được.”

Nữ nhân này, quả nhiên thông minh!

La Quan mỉm cười, “Kim chưởng quỹ sảng khoái, La mỗ liền đi thẳng vào vấn đề.”

“Nghiêm gia, Thanh Giang bang liên thủ, muốn bất lợi cho La gia, ta hy vọng Kim chưởng quỹ giúp đỡ, là La

gia kéo dài chút thời gian.”

Kim Nhã chần chờ, “La công tử phải biết, Kim Đỉnh theo không nhúng tay vào bất kỳ ngoại giới tranh đấu, đây là tệ thương hội quy củ.”

Nàng nhìn lại một cái, “Huống hồ, lấy công tử thân phận, giải quyết chuyện này dễ dàng…”

La Quan thản nhiên nói: “Ta muốn bản thân ứng đối.”

Bái nhập cao nhân môn hạ… Tao ngộ gia tộc nguy cơ… Tạm thời sư môn khảo nghiệm… Trong nháy mắt, Kim Nhã hoàn thành não bổ sung.

Chuyện thế gian, có được có mất.

Đạt được La Quan tình hữu nghị, đáng giá nàng mạo hiểm!

“La công tử cần bao lâu?”

La Quan nói: “Mười ngày.”

Kim Nhã nghiêm nghị gật đầu, “Chuyện này, thiếp thân đã đáp ứng.”

La Quan đứng dậy, “Đa tạ Kim chưởng quỹ, La mỗ ngày sau tất có hồi báo.”

Kim Nhã thần tình dịu dàng, nhẹ nhàng cúi đầu lộ ra trắng như tuyết cái cổ, “Sắc trời không còn sớm, La công tử bận rộn một ngày, dùng qua cơm rồi đi không

muộn.”

Nhìn thiên kiều bá mị Kim Nhã, La Quan hô hấp nhỏ đình trệ, “Khục… Không được, như vậy cáo từ!” Bước nhanh đẩy cửa rời đi.

“A…” Kim Nhã cười nhẹ.

Cuối cùng người thiếu niên, cử chỉ trầm ổn đi nữa, cũng khó tránh khỏi vậy phần tâm tính. Có thể tưởng tượng đến bản thân, lại đối với một người thiếu niên dùng thủ đoạn này, lại nhịn không được thầm phun một cái.

Nhưng… hắn thế nhưng là một vị, tiền đồ vô hạn luyện đan sư a!

Kim Nhã thu lại tâm tư, mặt lộ vẻ vẻ suy tư, mấy hơi sau đó nàng gõ bàn một cái, Liễu Thanh bước nhanh tiến đến, “Tiểu thư.”

“Đi nhà kho, đem ất chữ số mười chi vật mang tới, ta muốn đi bái phỏng Tử Vân trai Ô tiên sinh!”

Chương 10 : Đêm Dò Xét Nghiêm Gia

La gia.

Hứa Thái nhanh chóng trị thương, thương thế đã cơ bản ổn định, được đưa trở về nơi ở tĩnh dưỡng, nhưng La gia mọi người vẻ mặt lại càng thêm nghiêm trọng.

La Chấn Sơn ngữ khí trầm thấp, “Người thọt tận mắt qua, đả thương người chính là Từ Hải.” Hắn nhìn quanh mọi người, “La Quan truyền quay lại tin tức không sai, Nghiêm gia, Thanh Giang bang xác thực đã liên thủ!

Tuy có dự liệu, trong lòng mọi người hay trầm xuống.

La Chấn Hải quát khẽ, “Chết tiệt Nghiêm gia!”

“Đại ca, chúng ta làm sao bây giờ?”

La Chấn Sơn trầm giọng nói: “Nhanh chóng phái người đi quận thành, mời Hồ gia đến giúp!” Lão thái gia ngũ tử một nữ, con gái một gả vào quận thành Hồ gia về sau, hai tộc lẫn nhau là mạnh mẽ viện binh.

La lão tứ cười khổ, “Quận thành đường xa, có qua có lại ít nhất sáu bảy ngày, chỉ sợ không còn kịp rồi.”

Một mảnh trầm lặng.

Thanh Ngõa phố một chuyện nếu không có La Quan hóa

giải, Nghiêm gia đã động thủ, hôm nay ám toán bại lộ, bọn họ tuyệt sẽ không cho La gia ứng đối thời gian. Nghiêm gia vốn là bốn tộc đứng đầu, hơn nữa một cái Thanh Giang bang, bọn họ không có phần thắng!

La Chấn Sơn khuôn mặt kiên nghị, “Thế cục đến tận đây, chúng ta không có lựa chọn nào khác.”

“Truyền lệnh, gia tộc cảnh giới đề đến tối cao, triệu hồi tất cả trong tộc đệ tử, chuẩn bị ứng chiến!”

“Vâng!”

Mọi người lĩnh mệnh hấp tấp rời đi.

Cảnh ban đêm như nước, toàn bộ La gia bao phủ, một tầng tản ra không đi trầm trọng. La Quan liền tại đây phần trầm trọng trong về đến nhà, biết được từ đường truyền ra mệnh lệnh, hắn suy nghĩ một chút hướng phụ thân chỗ ở bước đi.

“Thiếu gia, người đã trở về!” Khổ thúc hành lễ.

La Quan gật gật đầu, “Cha ta đã ngủ chưa?”

Trong phòng truyền ra La cha thanh âm, “Quan nhi sao? Vào đi.”

Đẩy cửa đi vào, La Chấn Sơn rõ ràng ở đây.

“Đại bá.”

La Chấn Sơn gật gật đầu, đứng lên nói: “Sắc trời đã tối,

thân thể ngươi không tốt sớm nghỉ ngơi một chút, chuyện vừa rồi mau chóng quyết định.” Đi đến La Quan bên người, vỗ vỗ bả vai hắn, “Khá lắm tiểu tử, hôm nay làm không tệ!”

“Cha, đại bá có chuyện gì?”

La chấn nói: “Hôm nay thế cục, ngươi đã biết rồi.”

“Đại bá của ngươi chuẩn bị, âm thầm đưa đi vài tên gia tộc tiểu bối để phòng việc chẳng may, ngươi đang ở đây trong danh sách.”

“Có đi hay không, chính ngươi quyết định.”

La Quan đỡ phụ thân ngồi xuống, “Người không đi, nhi tử đương nhiên lưu lại.” Suy nghĩ một chút hắn nói: “Phụ thân không cần phải lo lắng, trong vòng mười ngày Nghiêm gia sẽ không động thủ.”

La Chấn Dương biến sắc, “Ngươi xác định?”

“Ừm.”

Thật sâu xem ra một cái, La Chấn Dương trầm giọng nói: “Chuyện này, ta và ngươi phụ tử biết rõ là tốt rồi… Không, về sau nếu không cần thiết, chính là ta cũng không cần nói nhiều.”

La Quan biết rõ, phụ thân là tại bảo vệ hắn, mỉm cười nói: “Tốt, người sớm nghỉ ngơi một chút.”

Hầu hạ La Chấn Dương nằm ngủ, La Quan đi ra bên

ngoài, “Sư phụ, ta nghĩ đêm dò xét Nghiêm gia.”

Huyền Quy nói: “Lo lắng?”

“Cô mẫu gả vào Hồ gia mọi người đều biết, Nghiêm gia tung cùng Thanh Giang bang liên thủ, La gia lật úp khó tránh khỏi nhưng cao thủ luôn có thể chạy ra một chút, bọn họ liền không sợ phiền phức sau đó bị trả thù?” La Quan chau mày, “Ta cuối cùng cảm thấy, sự tình không có đơn giản như vậy.”

Huyền Quy nói: “Là không thích hợp, vậy đi một chuyến a, làm sư phụ giúp ngươi nhìn xem Nghiêm gia sâu cạn.”

Sau nửa canh giờ.

Thành Bắc, Nghiêm gia!

Xẹt ——

Bóng đen thả người lướt qua tường cao, trong tay hòn đá đánh ra, hai cái hung khuyển không kịp sủa kêu, liền bị đập ngất đi. La Quan đi mau vài bước đưa chúng nó kéo vào hoa viên, nghiêng tai lắng nghe xác định không có không thích đáng, lúc này mới khởi hành hướng đại trạch ở chỗ sâu trong sờ soạng.

Một lát sau, La Quan trở lại lúc đầu, hai cái hung khuyển ngã vào vườn hoa còn chưa bị phát hiện.

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Nghiêm gia có một gã Vạn Trọng cảnh, tại vừa rồi trải qua tòa thứ tư sân nhỏ,

khí huyết suy bại cùng ngươi nhà trong từ đường Vạn Trọng cảnh, thực lực tại sàn sàn với nhau.”

Giang Ninh bốn tộc đều có Vạn Trọng cường giả, đây không phải bí mật, nhưng La gia Vạn Trọng cảnh là ai, lại cực ít có người biết được. Lúc này nghe Huyền Quy nói, La Quan trong đầu đột nhiên hiện ra, ngày đó đưa dẫn vào từ đường Thiên điện tên kia cà nhắc người hầu… Chẳng lẽ là hắn?

Ý niệm trong đầu chuyển động thời gian, đột nhiên truyền đến một chút động tĩnh, La Quan lách mình tránh đi.

Hai tuần tra ban đêm hộ vệ đề đèn tự hành lang đi tới, một trận vang lên tiếng gió, “vù” một tiếng người bên trái hét lên rồi ngã gục. Sau một khắc, một bàn tay tự trong âm ảnh thò ra, bắt lấy bên phải hộ vệ cổ, người này lập tức vẻ mặt tràn đầy hoảng sợ.

“Nghiêm Hoa, Nghiêm Đô phụ tử ở nơi nào?”

Bị sợ phá gan hộ vệ nào dám giấu giếm, đạt được đáp án La Quan đưa đánh ngất xỉu đi tới, đem hai người ném vào vườn hoa làm bạn cùng chó, thẳng đến Nghiêm Hoa chỗ ở.

Hắn nếu xác nhận một chút!

Nhưng La Quan vồ hụt, Nghiêm Hoa chỗ ở chỉ có một chút hạ nhân, hắn cũng không tại đây, hơi suy nghĩ một chút La Quan xoay người rời đi. Rất nhanh tại Nghiêm Đô trong nội viện, hắn tìm được hai cha con này, bò lên

trên mái hiên ánh mắt xuyên qua cửa sổ, có thể chứng kiến trong phòng tình hình.

Lúc này, Nghiêm Hoa sắc mặt âm trầm ướt át.

Sắc mặt tái nhợt Nghiêm Đô, nhìn phụ thân mặt lộ vẻ sợ hãi, “Cha…”

“Hừ!”

Nghiêm Hoa vung tay trùng trùng điệp điệp một bạt tai, Nghiêm Đô chỗ cổ vừa vặn băng bó kỹ miệng vết thương, lập tức văng tung tóe nhuộm đỏ vải gạt.

“Đồ vô dụng, ta Nghiêm gia mặt, đều bị ngươi mất hết!”

Một thân hắc bào Từ Hải thản nhiên nói: “Nghiêm huynh, việc đã đến nước này, La gia tất có phát hiện, chúng ta muốn động thủ, phải mau chóng rồi.”

Hắn rất bất mãn!

Ngày hôm nay vốn là có ý định đối với La gia nổi loạn, tuy nói bị La Quan phá hư, nhưng Nghiêm Đô thừa cơ trở mặt chính là, hắn đã làm tốt ra tay chuẩn bị, chiếm vậy tử ngọc Tụ Linh trản! Nhưng tiểu tử này cuối cùng bị La Quan dọa sợ mất mật, tại chỗ hốt hoảng chạy trốn, quả thực phế vật đến cực điểm.

Nghiêm Hoa gật đầu, “Từ huynh yên tâm, ta có khác một phen chuẩn bị, tối nay đã định kế hoạch, ngày mai lại đối với La gia động thủ.” Hung hăng trừng mắt liếc Nghiêm Đô, “Ngươi bế môn nghiền ngẫm cho ta, không được

phép đi đâu hết!”

Gặp hai người đi ra, La Quan vội vàng nín hơi, đem bản thân giấu vào âm ảnh.

“Hả?” Huyền Quy đột nhiên mở miệng, “Nghiêm Hoa khí tức không đúng.”

La Quan trong lòng rùng mình, “Hắn che giấu thực lực?”

Huyền Quy nói: “Hắn mang theo vật che giấu khí tức, làm vi sư bị giới hạn cảnh giới của ngươi… Muốn xác định điểm ấy, phải khác nghĩ thủ đoạn.”

Đợi Nghiêm Hoa, Từ Hải đi xa, La Quan ngẩng đầu nhìn về phía trong nội viện, mặt lộ vẻ lãnh ý.

“Sư phụ, ta có biện pháp.”

Nghiêm Đô mặt mày méo mó!

Từ nhỏ đến lớn, hắn chưa bao giờ giống như ngày hôm nay mất mặt xấu hổ, phụ thân là sủng ái hắn, lại không phải hắn một người nhi tử, Nghiêm Đô đã có thể ngờ tới, ngày mai mấy vị kia huynh đệ sắc mặt.

Mà hết thảy này, đều bởi vì La Quan!

Một gã được sủng ái tỳ nữ cẩn thận từng li từng tí tới gần, “Thiếu gia, người không có sao chứ…”

Nghiêm Đô đem nàng gạt ngã, “Tiện tỳ, ngươi cũng dám cười nhạo ta!” Một cước lại một chân, máu tươi bắn

tung toé tỳ nữ rất nhanh không còn động tĩnh.

“Đem nàng lôi đi!”

“Cút, đều cút!”

Một đám hạ nhân chật vật trốn chui như chuột.

Nghiêm Đô nghiến răng gầm nhẹ, “La Quan, không bao lâu, ngươi có rơi vào trong tay ta, bản thiếu gia muốn ngươi sống không bằng chết!”

Oán độc như lửa, thiêu hắn con mắt đỏ bừng, đúng lúc này hắn ánh mắt xéo qua giống như đảo qua cái gì, mặt lộ vẻ hoảng sợ. Cũng không đợi Nghiêm Đô làm ra phản ứng, một đạo hắc ảnh nhanh như tia chớp tới gần, một quyền đánh tại hắn ngực.

“Bành” một tiếng, xương ngực trong nháy mắt toàn bộ chắc chắn, thô ráp mà sắc bén xương ít, trực tiếp đâm thủng trái tim, đáy lòng, Nghiêm Hoa con mắt trợn tròn sung huyết, liều mạng nhìn chằm chằm vào trước mặt gương mặt này.

La Quan mặt không biểu tình, đẩy ra hắn bắt lấy áo bào ngón tay, nhìn Nghiêm Đô ngược lại khí tuyệt.

Đả đảo ngọn đèn, hỏa diễm đem màn che dẫn đốt, ánh lửa nổi lên bốn phía.

Chương 11 : Tổ Trạch Tàng Kiếm

Nhảy ra cửa sổ, thanh lý mất còn sót lại dấu vết, La Quan thả người nhảy lên mái hiên, đem bản thân ẩn vào màn đêm.

Hỏa diễm cùng khói mù, rất nhanh bị người phát hiện.

“Đi lấy nước!”

“Nhanh cứu hoả a!”

Nghiêm gia hộ vệ đến vô cùng nhanh, thế lửa bộc phát trước liền bị đập chết, Nghiêm Đô thi thể bị mang ra ngoài, nhìn mặt còn chưa lạnh thấu nhi tử, Nghiêm Hoa ánh mắt thống khổ muôn phần.

“Hung thủ ở đâu?”

Hộ vệ mặt như màu đất, “Không có… Không có phát hiện…”

Nghiêm Hoa vung mạnh tay, người này đầu người tựa như một viên chín muồi dưa hấu, trong nháy mắt chia năm xẻ bảy.

“Đi tìm!”

“Hắn chạy trốn không xa!”

“Bắt không được hung thủ, các ngươi đều cho Thiếu gia chôn cùng!”

Mọi người hoảng sợ tứ tán.

Nghiêm gia đại loạn!

Mái hiên lên, La Quan vẻ mặt ngưng trọng, Nghiêm Hoa đánh giết hộ vệ một kích… Rất đáng sợ.

“Vạn Trọng Cảnh!”

Huyền Quy nói: “Không sai.”

Đúng lúc này, Nghiêm Hoa đôi mắt như chim ưng quét về phía bốn phía, trải qua chỗ La Quan thời gian, biết vậy nên kim đâm loại đau đớn, nhưng thân thể của hắn như gỗ khô, ngói đá loại, không chút sứt mẻ.

Từ Hải trầm giọng nói: “Nghiêm huynh, hung thủ đắc thủ sau đó định đã đào thoát, chúng ta chia nhau đuổi theo.”

“Làm phiền Từ huynh!”

Rào…

Rào…

Hai người riêng phần mình nhảy vào đêm tối.

Tâm tư khẽ nhúc nhích, La Quan tiếp tục nằm ở nguyên.

Lại một lát sau, hai thân ảnh tự hắc ám đi ra, rõ ràng là

vừa rồi đuổi theo ra Nghiêm Hoa, Từ Hải.

Nghiêm Hoa mặt sắc mặt xanh mét.

Từ Hải chậm rãi nói: “Hung thủ xác thực đã chạy trốn, lưu lại manh mối cũng bị đại hỏa tổn hại, muốn bắt đến rất khó.” Hơi dừng một chút, “Vậy ngày mai…”

Nghiêm Hoa thở sâu, “Theo kế hoạch làm việc.”

Xoay người rời đi.

Từ Hải cũng không ở lâu, nhíu mày rời đi.

Đối với La gia trước khi động thủ, Nghiêm Đô rõ ràng bị người giết… Thật xúi quẩy, hy vọng sẽ không ra ngoài ý muốn!

Lại đợi một lát, La Quan lặng yên không một tiếng động lật nhà dưới mái hiên nhà, phế đi một phen tay chân rời khỏi Nghiêm gia, đem dạ hành trang phục tổn hại ném vào đống rác, hắn về đến trong nhà.

Đóng cửa phòng, cho mình ngược lại chén trà lạnh, uống một hơi cạn sạch.

“Lão sư, mười ngày thời gian, ta có thể không thể đột phá Bách Phu Cảnh?”

La gia có một vị Vạn Trọng, mặc dù Hồ gia đến giúp cũng chỉ có hai vị, nhưng Nghiêm gia, Thanh Giang bang liên thủ, đã có ba gã Vạn Trọng Cảnh!

La Quan suy tư sau đó quyết định, không đem việc này nói với La gia mọi người, tránh cho bọn họ lâm vào bối rối, hôm nay chỉ có hắn tu vi đột phá, mới có thể ứng đối hiểm ác thế cục.

Huyền Quy nói: “Hoàn mỹ Trúc Cơ mang cho ngươi, vượt xa tu hành giả tầm thường thực lực, nhưng lẫn nhau đột phá độ khó cũng sẽ tăng lên.”

“Mười ngày, dù có Tử ngọc Tụ Linh trản tương trợ, cũng chưa chắc có thể làm được.”

“Có lẽ, có thể còn muốn những biện pháp khác.”

La Quan lắc đầu, “Ngày đó đi Kim Đỉnh là hành động bất đắc dĩ, đệ tử không thể lại bởi vì riêng tu của bản thân, để cho lão sư mạo hiểm.”

Hắn ánh mắt kiên định, “Ta phải thử một chút!”

Huyền Quy vui mừng nói: “Con đường tu hành cuối cùng cần nhờ bản thân, khó có được ngươi có phần này tâm tính, vậy nắm chặt thời gian a.”

“Đúng, lão sư!”

Ngồi xếp bằng, La Quan lấy ra Tử ngọc Tụ Linh trản, chén thân thể tràn ngập linh dịch, ngửa đầu uống xong linh dịch trong nháy mắt hóa thành nhiệt lưu tứ tán.

Ô…ô…n…g –

Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm công pháp vận chuyển,

không ngừng vận chuyển, thu nạp, thúc đẩy sinh trưởng đại lượng khí huyết. Một đêm trôi qua linh dịch tiêu hao hầu như không còn, La Quan nắm chặt nắm tay, hắn lực lượng lại có tăng lên, có thể đột phá cơ hội cũng không xuất hiện.

La Quan suy nghĩ một chút đứng dậy đi ra ngoài, Kim Nhã mặc dù đồng ý giúp đỡ, nhưng hắn còn muốn xác định một cái.

Rất nhanh, trên đường đi gặp được La Ninh đám người, đều vẻ mặt tràn đầy sắc mặt vui mừng.

“La Quan!” La Ninh ánh mắt sáng ngời, “Ngày hôm qua đi đâu? Ta tìm ngươi cũng không ở nhà.”

La Quan thuận miệng nói: “Đi gặp một người bạn.” Ánh mắt chớp lên, “Các ngươi mới từ từ đường đi ra, xảy ra chuyện gì?

La Ninh cười to, “Tin tức tốt!”

“Sáng sớm hôm nay, Kim Đỉnh thương hội tuyên bố sau mười ngày tổ chức một cuộc long trọng đấu giá, trong đó lại có quý hiếm thần binh, Vạn Trọng cầm tới nhưng đánh với Trùng Tiêu một trận! Tin tức truyền ra Giang Ninh sôi trào, rất nhiều thế lực phái người đến đây, đề phòng ngoài ý muốn Phủ Thành chủ hạ lệnh, đến đấu giá chấm dứt Giang Ninh thành nghiêm cấm riêng đấu!”

“Tình hình như thế lần Nghiêm gia cùng Thanh Giang bang tuyệt không dám ngược gây án, đối đãi Hồ gia gấp rút tiếp viện vừa đến, chúng ta nguy cơ tự giải!”

La Quan gật đầu, Kim Nhã nữ nhân này động tác rất nhanh.

La Ninh mặt lộ vẻ nghi hoặc, “Ngươi biểu lộ thế nào như sớm biết chuyện này?” Hắn lại gần, “Ngươi ngày hôm qua gặp không phải là, vị kia mỹ danh truyền xa Kim Đỉnh chưởng quầy a…”

La Quan biểu lộ nhỏ cứng.

“Hahaha…! Tiểu tử ngươi nằm mơ, Kim Nhã hạng gì thân phận, nghe nói Phủ Thành chủ mời đều bị cự tuyệt, há lại chúng ta có thể gặp đấy.” La Ninh vẻ mặt trêu ghẹo, “Không nói giỡn, vừa rồi thanh hoàn trả nói muốn đi tìm ngươi, vừa vặn liền gặp được.”

Hứa Thanh Thanh đi tới, mặt đỏ lên, “La Quan, ngày hôm qua thì ta không đúng…”

Nhìn bộ dáng của nàng, La Quan cảm thấy ngây thơ, gia tộc tồn vong du liên quan thời khắc, hắn nào có tâm tư để ý tới cái này chút, thản nhiên nói: “Không có việc gì.”

La Ninh ném đến một ánh mắt, “Chúng ta chuẩn bị đi thăm viếng Hứa Thái cung phụng, sau đó liên hoan nghiên cứu thảo luận tu hành, cùng đi?”

La Quan lắc đầu, “Ta còn có việc, phiền toái La Ninh ca thay ân cần thăm hỏi.”

Đối với mấy người gật gật đầu, quay người rời đi.

“La Quan thế nào như vậy?”

“Thanh Thanh đều nói xin lỗi, quả thực quá mức!”

“Không phải ngưng tụ Thông Thiên cốt, chúng ta ai mà không a, về phần kiêu ngạo như vậy?”

La Ninh nhíu mày trừng vỡ miệng mấy người một cái, “Thanh Thanh, La Quan là một cái đáng tin cậy đấy, hắn nói có việc liền nhất định có việc, chúng ta tìm cơ hội lại tụ họp.”

Hứa Thanh Thanh trầm lặng gật đầu, nhìn La Quan đi xa hình bóng, đáy lòng vắng vẻ một mảnh, giống như lạc mất thứ gì trọng yếu.

Xác định kéo dài kế hoạch thành công, La Quan đi một chuyến La Chấn Dương chỗ ở, cùng phụ thân nói hội thoại, đạo chính minh muốn bế quan sự tình. Trở lại chỗ ở, mệnh hắn hạ nhân chuẩn bị tốt nước trong, đeo đuổi đợi, phân phó bất luận kẻ nào không nỡ đánh quấy.

Tu luyện!

…

Nghiêm gia.

Từ Hải mặt lộ vẻ bất đắc dĩ, “Nghiêm huynh, xem ra chúng ta kế hoạch, không thể không chậm trễ.”

Kinh lịch tang tử đau khổ Nghiêm Hoa, vành mắt biến thành màu đen thanh âm khàn giọng, “La gia đã phái đi

quận thành cầu viện, như thế cũng tốt, một lần đưa bọn họ toàn bộ diệt trừ, chấm dứt hậu hoạn.”

“Vậy hãy để cho bọn họ sống lâu vài ngày!” Từ Hải cười lạnh.

Kết cục, cũng sớm đã đã định trước.

Ba gã Vạn Trọng Cảnh liên thủ, đủ để dễ như trở bàn tay, đem tất cả chống lại nghiền nát.

La gia, nhất định diệt vong!

…

Đảo mắt, bảy ngày trôi qua.

Kim Đỉnh đấu giá gần, Giang Ninh trong thành rồng rắn lẫn lộn, đã bộc phát mấy lần quy mô nhỏ tranh đấu, Phủ Thành chủ trọng quyền xuất kích đem người gây chuyện toàn bộ trấn áp, lúc này mới ổn định cục diện.

Tại trong lúc này, Hồ gia gia chủ Hồ Xung, mang theo mấy vị Thiên Sơn Cảnh cao thủ đi đến, từ trên xuống dưới nhà họ La buông lỏng một hơi, cử hành thịnh đại hoan nghênh tiệc tối. Nhưng thu tập được tin tức cho thấy, Nghiêm gia, Thanh Giang bang cũng không bởi vậy liền buông tha cho, đối với La gia động thủ kế hoạch.

“Không thể khinh thường, có lẽ Nghiêm gia, Thanh Giang bang còn thủ đoạn khác!” La Chấn Sơn ở gia tộc hội nghị cấp cao trong làm ra quyết định, phái người

cùng Giang Ninh thành thế lực khắp nơi câu thông, lấy bảo đảm bọn họ sẽ không nhúng tay song phương tranh đấu. Loại này mấu chốt sự tình, chỉ có chính mình người có thể tín nhiệm, không chỉ có mấy vị trưởng lão, cung phụng, trong tộc tiểu bối cũng phụng mệnh gia nhập trong đó.

“La Quan đây?” Mấy vị thiếu nhân thủ cung phụng, nghĩ tới ba phòng con trai độc nhất.

Một người nói: “Tam trưởng lão phái người truyền lời, La Quan đang lúc bế quan tu luyện.”

Lời này để cho mấy vị cung phụng sắc mặt cổ quái, vừa ngưng cốt tiểu bối nói cái gì bế quan, cũng không sợ đau đầu lưỡi!

“Tiểu tử này, nên sẽ không sợ sệt rồi a?”

Một cái khác cung phụng lắc đầu, “Dù sao cũng là cái tiểu bối, không có trải qua sóng gió.”

Nghĩ đến La Chấn Dương đối với cái này con trai độc nhất yêu mến, mấy người đối mặt cười khổ, đè xuống tiếp tục tìm người ý niệm trong đầu.

Dù sao, La Quan liền cứ là một cái ngưng cốt tiểu bối, đại sự trước mắt lại có thể lên cái tác dụng gì? Nguyện ý trốn tránh liền trốn tránh a!

Mà giờ khắc này, “Trốn ở” trong phòng La Quan mở mắt ra, một trận tinh mang bắt đầu khởi động, quanh thân dũng động kinh người khí huyết chấn động.

Hắn cường độ, đến nỗi vượt qua Thiên Sơn cảnh Đỉnh phong!

Nhưng La Quan sắc mặt cũng rất bất đắc dĩ, mấy ngày nay không ngừng luyện hóa linh dịch, thực lực của hắn tăng lên rất nhiều, nhưng thủy chung không thể phá cảnh, suy nghĩ một chút, hắn nói: “Lão sư, như phối hợp đan dược, sẽ có hay không có hiệu quả?”

Huyền Quy nói: “Lấy ngươi hôm nay trạng thái, mỗi ngày luyện hóa Tử ngọc Tụ Linh trản làm cho sản linh dịch đã là cực hạn, lại trang phục đan dược hại lớn hơn lợi. Tu hành cũng - nên căng chặt có câu, ngươi đã bế quan nhiều ngày, trước nghỉ ngơi một chút a.”

La Quan thở sâu, “Lão sư nói đúng, là đệ tử nóng lòng.” Hắn cũng phát giác được, bản thân hôm nay trạng thái không đúng.

Dục tốc bất đạt!

Chỉnh lý tốt nỗi lòng, La Quan sai người đưa tới nước ấm, tẩy đi một thân mệt mỏi, đổi lại Thượng Thanh thoải mái áo bào đi ra ngoài

Hôm nay không khí lạnh hơn, vườn trong mấy đóa Hàn Mai trong gió nở rộ, như ngọn lửa phẫn nộ đốt. La Quan nhất thời thấy được nhập thần, cho đến Khổ thúc lại hô một tiếng mới lấy lại tinh thần.

Hắn cung kính nói: “Thiếu gia, gia chủ mệnh trong nhà tiểu bối, hôm nay quét sạch tổ chỗ ở tế bái tiền bối, lấy

thỉnh tổ tông che chở.”

Mỗi gặp gia tộc trọng yếu trước mắt, thật có cái thói quen này.

La Quan gật đầu, “Ta đi ngay đây.”

Tổ chỗ ở tại từ đường đằng sau, là một cái cũ nát tiểu viện, năm đó La gia tổ tiên lợi dụng đây là khởi điểm, xông ra to như vậy gia nghiệp.

La Quan đến thời điểm, người đã không sai biệt lắm đến đủ.

“Bắt đầu đi.”

Thương thế chưa lành Ngũ trưởng lão, hay cái kia lớn giọng, chứng kiến La Quan sau đó bĩu môi.

“Nghe nói tiểu tử ngươi, gần đây đều tại bế quan khổ tu.”

“Chuyện trong nhà, tự có chúng ta những trưởng bối này chống đỡ, còn chưa tới ngươi ra mặt thời điểm.”

“Tu luyện không thể nôn nóng, tiểu tử ngươi cẩn thận lấy điểm!”

Đối với những thứ kia nói La Quan nhát gan sợ phiền phức, trốn đi tin đồn, hắn chẳng thèm ngó tới. Tiểu tử này, cả chết còn không sợ, còn có thể sợ cái này chút?

La Quan trong lòng nhỏ ấm, chắp tay đồng ý.

Thấy hắn thái độ thành khẩn, Ngũ trưởng lão thoả mãn gật đầu, phất tay để cho hắn đi làm việc.

Một đám La gia tiểu bối, rất mau đem tổ chỗ ở quét sạch sạch sẽ, Ngũ trưởng lão mang lên cống phẩm, dẫn đầu mọi người quỳ lạy, cầu xin.

Đi đến quá trình, Ngũ trưởng lão đứng dậy, “Hôm nay muốn chọn người, tại tổ chỗ ở gác đêm.” Hắn tiện tay điểm ở La Ninh, tên này mặt mày ủ rũ đáp.

“Không có chuyện gì khác, giải tán đi.”

La Dũng tiến lên một bước, cung kính nói: “Ngũ trưởng lão, Nghiêm gia cùng ta La gia từ trước đến nay không hợp, nguyên do là cái gì đệ tử đám người rất ngạc nhiên, không biết người có thể hay không giải thích nghi hoặc?”

Mọi người liên tục gật đầu, bọn họ cũng muốn biết.

Ngũ trưởng lão suy nghĩ một chút, “Điều này cũng không phải là bí mật nào đó, muốn nói Nghiêm gia cùng chúng ta ân oán, khởi nguyên chính là chỗ này chỗ tổ chỗ ở.”

Hắn đưa tay chỉ chỉ, “Đại khái ba trăm năm trước, La gia tổ tiên chuyển nhà Giang Ninh, theo trong tay người mua xuống chỗ này tòa nhà, coi như sống yên phận chỗ. Nhưng chẳng biết lúc nào, lại có đồn đại nói chúng ta tổ chỗ ở trong, cất giấu một cái tuyệt thế kiếm khí, người người cũng làm là vui lên a, nào có thể đoán được Nghiêm gia ngu xuẩn lại tin là thật.”

“Cái khác mới có bán cho bọn họ cũng chính là rồi, nhưng tổ chỗ ở là ta La gia cột, cái này thường xuyên qua lại nổi lên ma sát, mối hận cũ cũng chỉ càng kết càng sâu.”

Mọi người trợn mắt há hốc mồm.

Có người nhịn không được nói: “Ta tổ chỗ ở trong thật sự có…”

Ngũ trưởng lão lắc đầu, “Nghiêm gia theo đuổi không bỏ vậy tư thế, tổ tiên đã sớm trong trong ngoài ngoài, bả tổ chỗ ở lật ra hơn mười biến, đừng nói tuyệt thế kiếm khí, cục sắt cũng không tìm được một khối. Vì vậy cái này là Nghiêm gia lấy cớ, nhìn La gia không vừa mắt, nghĩ chỉnh đốn chúng ta!”

Huyền Quy thanh âm đột nhiên vang lên, “Nhà của ngươi tổ chỗ ở có lẽ Chân Tàng một thanh kiếm… Nghĩ biện pháp lưu lại, thử một lần liền biết.”

La Quan đôi mắt sụp xuống.

Kể xong chuyện xưa, Ngũ trưởng lão trước tiên rời khỏi, mọi người cũng tốp năm tốp ba tản đi.

La Quan đám người đi không sai biệt lắm, lúc này mới tiến lên phía trước nói: “La Ninh ca, nhìn ngươi vẻ mặt buồn thiu, ban đêm có việc?”

La Ninh ấp úng.

La Quan đoán cùng nữ nhân có quan hệ, cười nói: “Được rồi, có việc ngươi liền đi, ta giúp ngươi gác đêm.”

La Ninh đại hỉ, “Thật sự? Hảo huynh đệ, đa tạ đa tạ!”

Vui mừng đi.

La Quan đóng cửa cửa sân nhìn bốn phía xung quanh, vừa rồi quét sạch thời điểm, hắn cơ bản dạo qua một vòng, không có phát giác được bất cứ dị thường nào.

Hẳn là, là giấu ở dưới?

“Muốn đơn giản như vậy, bảo bối sớm bị người đã tìm được, còn đến phiên ngươi?” Huyền Quy nói: “Tiên tiến trong phòng đi.”

Căn cứ Huyền Quy chỉ dẫn, La Quan không ngừng hoạt động vị trí.

“Ngừng, chính là chỗ này.”

“Vận chuyển Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm công pháp, phóng thích Đế kiếm khí hơi thở.”

La Quan thở sâu, đưa tay về phía trước nắm chặt.

Ô…ô…n…g –

Giữa năm ngón tay, một đạo kiếm ảnh vô căn cứ hiện lên!

Mà đang ở kiếm ảnh xuất hiện trong nháy mắt, giống

như cục đá rơi vào mặt hồ, không gian nhất thời sóng lớn. Nhật quang xuyên qua cửa sổ, môn mái hiên nhà vung vãi trước mặt âm ảnh, như Ngư nhi loại sống qua!

Nhận Đế kiếm khí tức liên hệ, từng đạo âm ảnh tự hành hội tụ, lại ngưng tụ ra một cái phong cách cổ xưa trường kiếm.

Đứng lơ lửng giữa không trung!

Chương 12 : Vĩnh hằng Kiếm Thể

“Quả nhiên!”

Huyền Quy tán thưởng, “Luyện thực thành hư, giấu vào trong hoàn cảnh, không ngờ tại đây Giang Ninh trong thành, lại vẫn sinh hoạt qua một vị Kiếm Tiên.”

“Tiểu tử, ngươi phá cảnh cơ hội đến rồi!”

La Quan đại hỉ, “Mời lão sư chỉ điểm.”

Huyền Quy nói: “Lúc trước Thiên Hỏa vực sâu ở bên trong, làm sư phụ nói có một môn Luyện Thể pháp, phối hợp Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm tu luyện làm chơi ăn thật, ngươi còn nhớ rõ? Trước không có truyền thụ là thời cơ không đến, hôm nay đã có kiếm này lại bắt tay vào làm tu hành, một khi luyện thành đột phá Bách Phu Cảnh dễ dàng.”

Thông Thiên cốt lần Huyền Quy miệng phun Kim Quang che ở mặt ngoài.

“Phương pháp này, tên Vĩnh hằng Kiếm thể!”

La Quan nhắm mắt lại, tâm thần quán chú trong.

Một lát sau, trước người hắn treo lơ lửng giữa trời trường kiếm, đột nhiên chấn động lên, vả lại tùy thời thời gian trôi qua, rung động lắc lư biên độ càng lúc càng

lớn.

Rào…

Trường kiếm gào thét mà đến, thẳng đến La Quan mi tâm, chạm đến huyết nhục sau đó liền giống như một cái bóng trực tiếp chui vào.

Huyền Quy thì thào nói nhỏ, “Cái này… Lại hiểu…” Đối với La Quan kiếm Đạo Thiên phú, nó vốn nên đã chết lặng, nhưng bây giờ khó có thể chịu đựng loại này… Đến từ thế gian thật sâu ác ý!

Người, con rùa tới ở giữa chênh lệch, sao liền lạt bao lớn?

“Có điều, tìm hiểu chỉ là bước đầu tiên, thôn phệ kiếm khí thu về chính mình dùng, cũng không nhẹ nhàng như vậy!” Lúc này La Quan khuôn mặt đỏ lên, toát ra tỉ mỉ mồ hôi, thân thể cứng ngắc gân xanh gồ cao, ngụm lớn thở dốc thời gian phun ra khí trắng, xen lẫn dày đặc máu tanh.

Thời gian dần trôi qua, quanh người hắn lỗ chân lông chảy ra máu loãng.

Đùng –

Đùng –

Rất nhỏ kiếm khí phá thể mà ra, đem làn da tan vỡ vô số nhỏ bé miệng vết thương, hầu như trong nháy mắt máu tươi liền đem trường bào sũng nước.

Huyền Quy biểu lộ ngưng trọng, tu hành cũng không đường tắt, muốn đạt được thực lực rất nhanh tăng lên, tự nhiên phải bỏ ra đối ứng đại giới. Có điều, tiểu tử này tâm tính cứng cỏi vô cùng, khi sẽ không ra ngoài ý muốn.

Sắc trời bắt đầu tối.

La Quan thở dốc dần dần bình tĩnh lại, quanh thân bị tan vỡ miệng vết thương, cũng đã dần dần khép lại.

Huyền Quy nhẹ nhàng thở ra, hung hiểm nhất trước mắt đã qua đi, kế tiếp chỉ cần kiên nhẫn chờ đợi.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, khi mặt trời mọc thời gian, tổ chỗ ở bên trong La Quan, bên trong thân thể "Đùng" một tiếng vang nhỏ.

Oanh –

Hắn tất cả gân cốt huyết nhục, hiện tại điên cuồng rung động lắc lư, phóng thích kinh người khí huyết. Trường bào không gió cuồn cuộn, ngưng cốt tại mặt ngoài vết máu, bị chấn nát thành bột mịn vung vãi.

Đông –

Đông –

Giữa bộ ngực, tim đập giống như đánh động trống to, làm cho người ta một loại khó tả trầm trọng, áp lực! La Quan mở mắt ra, bên trong thân thể khí huyết mênh

mông cuồn cuộn chảy xiết, hắn cảm nhận được cường đại trước nay chưa từng có.

Đã luyện thành!

Thở sâu, La Quan khom người một xá, “Đa tạ lão sư truyền công!”

Vĩnh hằng Kiếm thể – thông qua thôn phệ kiếm khí nhưng không tăng lên, luyện tới cảnh giới đại thành, mấy nhưng thành tựu Bất Tử Bất Diệt thân thể. Hôm nay chỉ là mới thành lập, hắn thân thể thuộc tính đạt được trên diện rộng cường hóa, khí huyết càng tăng vọt gấp đôi, Bách Phu bình cảnh xông lên mà phá!

Huyền Quy thản nhiên nói: “Củng cố cảnh giới a.”

Lão sư dường như lại mất hứng… Có điều là tìm hiểu Vĩnh hằng Kiếm thể, lại cắn nuốt sạch một thanh kiếm, rõ ràng thời gian sử dụng lâu như vậy, ta thật đúng là đần!

La Quan rất xấu hổ!

“Đệ tử đần độn, ngày sau nhất định cố gắng gấp bội, không phụ lão sư tài bồi!”

Huyền Quy: …

Tổ chỗ ở ngày thường không người ra vào, La Quan cho đến đêm khuya, hoàn thành cảnh giới củng cố. Hắn đốt một nén nhang, đối với tổ chỗ ở cung kính một xá, “Không biết vị tiền bối nào lưu lại kiếm ở đây, gia tộc

bước ngoặt nguy hiểm, vãn bối bất đắc dĩ lấy tới, nếu có cơ hội định hồi báo đại ân.”

Đứng dậy đẩy cửa ra ngoài, trăng đến nhô lên cao trời một mảnh yên tĩnh, La Quan đi tới diễn võ trường, thở sâu chụp vào lớn nhất khoá đá, khẽ quát một tiếng đột nhiên phát lực, thoải mái giơ cao khỏi đầu.

Mà hắn, chừng một vạn cân!

Thiên Sơn phía trên là Vạn Trọng, mà đột phá Vạn Trọng tiêu chí, chính là có đủ nghìn cân chi lực. Hiện tại ánh trăng vắng lặng vung vãi, chiếu sáng thiếu niên mặt, đuôi lông mày thời gian tùy ý đường hoàng.

Vạn Trọng Cảnh, hắn nhưng một trận chiến!

…

Nhìn chăm chú các hướng, làm Giang Ninh sôi trào Kim Đỉnh thương hội đấu giá, hôm nay đúng hạn cử hành. Vô số hào khách cầm phiếu vé vào bàn, đem toàn bộ phòng bán đấu giá, chen lấn tràn đầy.

Kim Nhã một bộ quần đỏ, phong độ tư thái trác tuyệt, “Cảm tạ các vị khách nhân tham gia lần này đấu giá, bỉ thương hội ổn thỏa đem hết toàn lực, không làm khách quý thất lạc.”

Nàng mỉm cười quyến rũ động lòng người, đối với mọi người sau khi hành lễ lui ra.

Đấu giá sư vẻ mặt trầm ngưng, lên đài gõ chùy.

Đấu giá, chính thức bắt đầu!

Thối lui đến phía sau màn Kim Nhã, mỉm cười nói: “Ô tiên sinh, lần này đa tạ.”

Ô tiên sinh cười nói: “Kim tiểu thư cùng chủ nhân tương giao tâm đầu ý hợp, có thể vì ngài cung cấp đủ khả năng trợ giúp, Ô mỗ cầu còn không được.” Dừng một chút, tiếp tục nói: “Chỉ có điều, cái này thần binh có tác dụng lớn khác, kính xin Kim tiểu thư tuyệt đối đừng ra chỗ sơ suất.”

Kim Nhã gật đầu, “Ô tiên sinh yên tâm, thiếp thân đã an bài thỏa đáng, tuyệt sẽ không có ngoài ý muốn.”

“Vậy là tốt rồi, không chậm trễ Kim tiểu thư thời gian , đợi lát nữa gặp.”

Mắt tiễn hắn rời đi, Liễu Thanh mặt lộ vẻ sầu lo, “Tiểu thư, người làm như vậy tương đương đem nhược điểm giao cho trong tay người này, một khi tiết lộ…”

Kim Nhã nói: “Ta cùng với Ô tiên sinh cũng không xung đột lợi ích, bán đứng ta đối với hắn không có chỗ tốt, ngươi đi phía trước chầm chầm nhanh một chút.”

Đối với điều này, nàng là có nắm chắc đấy, dù sao Ô tiên sinh là người của hắn.

Liễu Thanh gật đầu rời đi.

Đấu giá hết thảy thuận lợi, thần binh coi như áp trục chi

vật cuối cùng gặt hái, dẫn khắp nơi điên cuồng đấu giá.

Cuối cùng, bị người thần bí lấy hoàng kim mười một vạn lượng giá trên trời lấy được!

Hết thảy đều kết thúc, Kim Nhã gánh nặng trong lòng liền được giải khai, quay người nhìn về phía ngoài cửa sổ, “La Quan, ta đã hoàn thành giao hẹn, ngươi muốn như thế nào phá cục đây?”

Phòng đấu giá đại môn mở ra, dòng người tứ tán mà ra, Từ Hải một bộ hắc bào che lấp bản thân, vẻ mặt che lấp đi trong đám người.

Thanh Giang bang làm trên nước sinh ý, thành Bắc bến tàu cùng bờ sông hai bờ sông là hắn phạm vi thế lực, nhìn như uy phong lẫm lẫm, kì thực bị bốn tộc xa lánh, nội thành phồn hoa khu vực nửa điểm không nhúng tay vào được. Lần này đồng ý liên thủ tính toán La gia, chính là Nghiêm gia cho phép Từ Hải, La gia nửa số bàn nguyên nhân.

Nếu có thể lấy được thần binh… Lấy Trùng Tiêu Cảnh chiến lực, phóng tầm mắt Giang Ninh ai là địch thủ? Nhưng hắn vơ vét toàn bộ trong bang tiền tài, lại thế chấp, mượn tiền một khoản, cũng có điều hoàng kim năm vạn lượng, chỉ có thể trơ mắt nhìn thần binh rơi vào tay người khác!

“Hả?”

Đột nhiên, Từ Hải đảo qua một thân ảnh, mặc dù làm che lấp nhưng không giấu giếm được hắn.

“La Quan!”

Xem phía, tiểu tử này lẫn vào đám người, là muốn hướng ngoài thành đi.

Từ Hải hai mắt tỏa sáng, Tử ngọc Tụ Linh trản nhưng là không tầm thường bảo bối!

Nhưng hắn cùng với Nghiêm gia giao hẹn, đấu giá chấm dứt liền trực tiếp đối với La gia động thủ… Một chút do dự, Từ Hải cười lạnh một tiếng đuổi kịp. Lấy thực lực của hắn giết La Quan dễ dàng, sẽ không trì hoãn chính sự, chiếm Tử ngọc Tụ Linh trản, đối với hắn ngày sau tu hành rất có ích lợi!

Ra khỏi cửa thành, La Quan thẳng đến hoang dã đường nhỏ, đây càng thêm ấn chứng Từ Hải phỏng đoán – kẻ này mắt thấy thế cục không ổn, chuẩn bị lòng bàn chân bôi dầu.

Vậy bảo vật, nhất định ở trên người hắn!

Từ Hải ánh mắt nóng rực, xác định xung quanh không ai.

Rào…

Hắn đột nhiên gia tốc, Vạn Trọng Cảnh tu vi bộc phát, đảo mắt ngăn lại đường đi!

La Quan vẻ mặt kinh sợ, “Ngươi là ai?”

Kéo xuống hắc bào, Từ Hải khóe miệng chứa đựng cười lạnh, “La công tử, bổn bang chủ ngày đó mệnh đại trưởng lão đám người mời ngươi trở về, bọn họ đến nay tung tích không rõ, ngươi cũng biết nguyên nhân?”

La Quan ánh mắt bối rối, “Từ bang chủ… Ta không hiểu ngươi nói cái gì.”

Từ Hải cười lạnh, “Không nói cũng chẳng sao, đối đãi bổn bang chủ tướng ngươi nắm bắt, tự có biện pháp cạy mở miệng của ngươi!” Hắn thả người về phía trước, năm ngón tay như móc câu bắt lấy La Quan, lực đạo bắn ra muốn đưa xương vai bóp nát.

Cũng dự đoán trong xương cốt đứt gãy cục diện cũng không xuất hiện, ngược lại là đầu ngón tay hắn bị chấn đau nhức, “Điều này sao có thể!”

Trong lòng run lên, cũng không đợi Từ Hải làm ra phản ứng.

Ô…ô…n…g –

Một tiếng kiếm minh hưởng lên, đầu lâu phóng lên trời, Từ Hải tròn vo trong con ngươi, tràn ngập kinh sợ, hoang đường, hắn vĩnh viễn nghĩ không ra, bản thân rõ ràng liền như vậy chết! Hắn còn thật nhiều kế hoạch, thật nhiều át chủ bài… Còn mới lấy tiểu thiếp…

La Quan buông tay tản đi kiếm ảnh, sắc mặt biến thành nhỏ trở nên trắng, tu vi sau khi đột phá hắn lại thi triển Đế kiếm, áp lực nhỏ đi rất nhiều. Một kiếm đánh chết Từ Hải, mặc dù là đánh lén, thực sự đầy đủ cho thấy hắn

hôm nay kinh người chiến lực! Rất nhanh lục soát một cái Từ Hải thi thể, lại theo trong lòng ngực của hắn tìm được ước chừng năm vạn lượng kim phiếu, La Quan nhịn không được mặt lộ vẻ dáng tươi cười.

Từ Hải mang nhiều tiền như vậy, nhất định là hướng về phía đấu giá thần binh đi đấy, lại tiện nghi hắn.

La Quan quay người rời đi, rất mau tìm đến một viên thô chắc đại thụ, thả người nhảy lên cây quan, cành lá sum xuê đủ tạm thời ẩn thân.

Hắn từ trong lòng ngực lấy ra bình ngọc, đem linh dịch uống một hơi cạn sạch, nhắm mắt điều tức.

Sau nửa canh giờ La Quan mở hai mắt ra, trạng thái đã hoàn toàn khôi phục, đứng dậy nhìn về phía Giang Ninh thành phía, hắn đôi mắt băng hàn.

“Tiếp xuống, đến phiên Nghiêm gia rồi!”

Chương 13 : Nghiêm Gia Bị Diệt

Nghiêm, La hai nhà xung đột, tại Kim Đỉnh đấu giá sau khi kết thúc, liền trực tiếp bộc phát!

Nghe nói là Nghiêm gia một chi thương đội, ở ngoài thành tao ngộ mã tặc, bắt được chứng cớ xác thực cùng La gia có quan hệ, lúc này đánh tới cửa.

Rất thô ráp, vụng về lấy cớ, cũng đã không ai để trong lòng, Giang Ninh thành thế lực khắp nơi đều mật thiết chú ý thế cục tiến triển.

Đối với La gia, cũng không xem trọng!

Hồ gia gấp rút tiếp viện đã đến, Nghiêm gia vẫn dám động thủ, nhưng gặp có niềm tin cực lớn. Người thông minh cũng không ít, La Chấn Dương Thông Thiên cốt phân tranh kết thúc không lâu… Rất nhiều ánh mắt, đều nhìn về thành Bắc bến tàu.

Mà gần đây, Thanh Giang bang thật có động tĩnh.

La gia đại trạch!

Nghiêm, La hai nhà mọi người, đã chiến thành một đoàn, tiếng giết rung trời!

Trong đường cà nhắc người hầu, hôm nay lưng eo thẳng tắp, trong mắt tinh đầy bốn phía, “Nghiêm Thạc,

ngươi thật sự cho rằng, năng động rồi La gia?”

Nghiêm gia lão tổ cười lạnh, “Hôm nay về sau, Giang Ninh không tiếp tục La gia!” Hắn một bước đạp rơi, mặt đường đá xanh vỡ vụn, người như hung thú ngang nhiên đánh giết.

Cà nhắc người hầu cười lạnh ứng với lên, hai vị tuổi tác gia tăng gần hai trăm lão nhân, bộc phát ra làm người ta trố mắt lực lượng kinh khủng. Quyền cước đụng nhau ầm ầm nổ đùng, đánh chính là mặt nứt vỡ loạn thạch bay tứ tung, mọi người dồn dập tránh lui.

Vạn Trọng Cảnh chiến trường, không phải là bọn họ có thể nhúng tay.

Hồ Xung ngoài năm mươi tuổi, thân hình không cao, một đôi to bằng bắp đùi cường đến cực điểm, cũng biết hạ bàn thật vững vàng, lúc này mắt lộ ra hung quang, thanh âm giống như tại lồng ngực nổi trống, “Chấn Sơn, ta ra tay đi!”

La Chấn Sơn lắc đầu, “Từ Hải còn chưa hiện thân, mời Hồ thúc chờ chốc lát.”

Chân mày hắn, không khỏi nhăn lại.

Hôm nay đại chiến bộc phát, Thanh Giang bang đã cùng Nghiêm gia liên thủ, Từ Hải vì sao vẫn hiện thân? Lẽ nào trong đó có âm mưu khác!

Bên kia, Nghiêm Hoa sắc mặt, cũng là u ám ướt át.

Hắn ánh mắt băng hàn, rơi ở bên người trên người một người, “Bang chủ của các ngươi ở đâu?”

Bị nhìn thẳng người, đầu đầy mồ hôi, “Cái này… Tiểu nhân cũng không biết…”

Theo kế hoạch, Từ Hải ra tay cuốn lấy Hồ Xung, hắn lại dễ như trở bàn tay, đem La gia Thiên Sơn Cảnh cao thủ đánh tan.

Đến lúc đó, đại cục đã định trước!

Nào có thể đoán được thời khắc mấu chốt, Từ Hải lại không hiện thân, đây nên chết khốn nạn hẳn là muốn tọa sơn quan hổ đấu?

Nghiêm Hoa sắc mặt càng ngày càng khó coi.

Hồ Xung trầm giọng nói: “Chấn Sơn, không thể đợi thêm nữa, ta hạ tràng trước trọng thương Nghiêm gia mấy người cao thủ, mặc dù đối phương có âm mưu, chúng ta cũng có thể chiếm cứ ưu thế.”

La Chấn Sơn nghiến răng, “Tốt, Hồ thúc cẩn thận!”

“Hahaha…! Yên tâm!” Hồ Xung cười to, thân ảnh vọt mạnh ra.

Bành –

Một quyền đánh ra, đối diện Nghiêm gia Thiên Sơn Cảnh cao thủ, mặt lộ vẻ hoảng sợ. Hắn vội vàng ngăn cản, nhưng đối mặt Vạn Trọng cường giả, thân thể như

là một tảng đá lớn, bị trực tiếp đánh bay ra ngoài.

Lộn một vòng lăn vài vòng, ngụm lớn thổ huyết, đã mất đi sức chiến đấu.

Hồ Xung một cái chuyển hướng, phóng tới kế tiếp Nghiêm gia cao thủ, hắn theo dõi chiến cuộc từ lâu tập trung mục tiêu, ra tay vừa nhanh vừa độc.

Nghiêm Hoa gầm nhẹ, “Từ Hải, thằng nhãi ranh đấy!”

Oanh –

Khí tức tăng vọt, trong nháy mắt phá tan Vạn Trọng Cảnh, phóng tới Hồ Xung. Hắn không thể trơ mắt, xem Hồ Xung như Hổ nhập đàn sói, trọng thương Nghiêm gia Thiên Sơn Cảnh cao thủ.

Hồ Xung nhíu mày, “Chấn Sơn tiểu tử ngươi thấy thế nào đấy, Từ Hải đã tới!”

La Chấn Sơn sắc mặt đại biến, “Hồ thúc cẩn thận, hắn không phải là Từ Hải, là Nghiêm gia gia chủ Nghiêm Hoa!”

“Cái gì!”

Hồ Xung biến sắc.

La gia mọi người, cũng mặt lộ vẻ kinh sợ.

Khó trách Nghiêm gia dám động thủ, Nghiêm Hoa không ngờ âm thầm đột phá, như Từ Hải thừa cơ nổi loạn…

Mọi người sau lưng trở nên lạnh lẽo!

…

La Quan âm thầm ngắm nhìn chiến cuộc, trong lòng đại định.

Cà nhắc người hầu, Hồ Xung ngăn chặn Nghiêm Thạc, Nghiêm Hoa phụ tử, Thanh Giang bang rắn mất đầu hỗn loạn tưng bừng, mặc dù Nghiêm gia thực lực còn mạnh hơn, nhất thời cũng khó phân thắng bại.

Cười lạnh một tiếng, hắn xoay người rời đi.

Thành Bắc.

Nghiêm gia cổng lớn đóng chặt, tường cao phía trên có hộ vệ cầm cung mà đứng, ánh mắt lợi hại liếc nhìn xung quanh.

Hiển nhiên, là lo lắng trong tộc cao thủ ra hết, bị người đánh trộm.

“Hả?”

Một cầm cung hộ vệ sắc mặt biến hóa, “Người kia dừng bước!”

Tiếng quát kinh động mọi người.

Trong nháy mắt, dày đặc dây cung kéo động tiếng liên tiếp lọt vào tai, năm thanh cường cung đã xa xa tập trung.

Năm người này, đều là Nghiêm gia số tiền lớn tài bồi, Vạn Trọng Cảnh dưới tuyệt khó thoát ra bắn chết!

La Quan một bộ hắc bào, đem bản thân hoàn toàn che lấp, nghe vậy dưới chân trùng trùng điệp điệp đạp mạnh.

Oanh –

Gạch đá nghiền nát, thân hình hắn như rồng phóng lên trời.

“Giết!”

Quát lớn ở bên trong, năm đầu mũi tên rít gào phá không, tự xảo trá góc độ phóng tới.

Nhưng tốc độ của bọn nó, quá chậm!

Xỏ xuyên qua đấy, chỉ là La Quan mang theo tàn ảnh.

“Vạn Trọng cường giả!”

Cầm cung hộ vệ mặt lộ vẻ hoảng sợ, lăn mình một cái muốn chạy trốn, cổ đã bị bắt lấy.

Răng rắc!

Hắn cổ vỡ nát, bị mất mạng tại chỗ.

Một kích thành công, La Quan dấu vết hoạt động như gió, trong nháy mắt đi tới một cái khác xạ thủ trước người, một quyền đem đánh giết.

“Đáng chết!”

“Mau thả tín hiệu, có Vạn Trọng cường công!”

Coi giữ nhà Nghiêm gia cao thủ, vẻ mặt tràn đầy kinh sợ.

Giang Ninh trong thành khi nào lại thêm, như vậy một vị lạ lẫm Vạn Trọng, lại thừa cơ đối với Nghiêm gia ra tay.

“Bảo hộ xạ thủ, kết trận hơi đi tới, đưa ngăn lại!”

La Quan ánh mắt quét qua, khóa chặt lại người này.

Nghiêm gia cao thủ trong lòng run lên, xoay người bỏ chạy.

La Quan một cước đạp vỡ mặt, mọi nơi bắn tung toé ở bên trong, hắn vung mạnh tay đem một khối đá vụn đánh bay, đánh trúng người này sau lưng.

Thấu ngực mà ra, xé mở một cái lỗ thủng trong suốt, bị mất mạng tại chỗ!

Nghiêm gia năm lần bảy lượt ám hại, hắn hôm nay ra tay, tuyệt sẽ không lưu tình!

“Lục gia đã chết!”

“Trốn chạy để khỏi chết a!”

Nghiêm gia người chủ sự bị giết, vốn là khiếp đảm

những người khác, nào còn dám ngăn trở một vị Vạn Trọng cường giả.

Mọi nơi chạy tứ tán!

Giết chết cuối cùng hai đối với hắn có uy hiếp tiễn thủ, La Quan thẳng đến bên trong, mấy ngày trước đây dò xét, hắn đối với Nghiêm gia có hiểu biết.

Rất nhanh, tìm đến nhà kho chỗ.

Vài tên tử trung hộ vệ vọt tới, nhưng đối mặt Vạn Trọng Cảnh chiến lực, đảo mắt ngược lại rơi một.

La Quan đá văng đại môn, nắm lên một cỗ thi thể ném vào, tiếng xé gió lên, đem bắn thành cái sàng. Hắn đồng tử hơi co lại, bắt chước làm theo lại ném vào mấy cỗ thi thể, cho đến hết thảy động tĩnh biến mất, cái này sải bước bước vào.

Rất nhanh, La Quan ngực trống túi túi đi ra, mặt lộ vẻ tiếc hận.

Thân là Giang Ninh bốn tộc đứng đầu, Nghiêm gia nhà kho tài vật rất nhiều, hắn chỉ có thể nhặt quý trọng cầm.

Rào…

Một đạo tín hiệu hỏa diễm xông lên không trung, “Bành” một tiếng nổ tung, trì hoãn một hồi, tín hiệu cầu cứu hay phát ra.

La Quan cười lạnh, hắn chờ chính là tín hào này!

Ánh mắt chớp lên, hắn đi về hướng một gã hộ vệ thi thể, lột hắn trên người nhuốm máu áo bào.

…

Khi tín hiệu cầu cứu bay lên, Nghiêm Hoa ý niệm đầu tiên là, Từ Hải chơi một tay vô gian đạo? Dù sao lấy Nghiêm gia lực lượng phòng ngự, không phải Vạn Trọng không có khả năng phá!

Hét lớn một tiếng, hắn một quyền bức lui Hồ Xung.

“Cha!”

Nghiêm Thạc thở sâu, “Hôm nay chuyện không thể làm, ngươi trước tiên lui!”

Hãy nhìn đến tín hiệu cầu cứu đấy, cũng không chỉ là bọn họ.

La Chấn Sơn mừng rỡ, “Người thọt, Hồ thúc, Nghiêm gia đã xảy ra chuyện, đừng để cho bọn họ đi!”

Hôm nay Giang Ninh trong thành, khắp nơi trầm lặng ngắm nhìn, như nhà ai chiến bại, hẳn là bức tường ngược lại mọi người đẩy, loạn thạch đập phá giếng hạ tràng. Mặc dù không biết Từ Hải vì sao còn chưa hiện thân, nhưng bây giờ đối với La gia mà nói, không thể nghi ngờ là trọng thương Nghiêm gia tốt nhất cơ hội.

“Tốt!”

Cà nhắc người hầu mặt không biểu tình, “Nghiêm Thạc, ngươi trốn không thoát!”

Hồ Xung cười to, “Nghiêm Hoa, hay lưu lại đi!”

Hai đại Vạn Trọng ngang nhiên giết ra, cuốn lấy bọn họ không thoát thân được.

Nghiêm Hoa trong lòng như có lửa đốt, mãnh liệt gầm nhẹ, “Nghiêm Đống, Nghiêm Thành, phá cảnh!” Hai Nghiêm gia Thiên Sơn cao thủ, nghe vậy sắc mặt trắng nhợt, nhưng vẫn là không chút do dự nghiền nát cảnh giới.

Oanh –

Hải lượng khí huyết trong nháy mắt phóng thích, làm thực lực bọn họ phóng đại, có thể thi triển thủ đoạn này, một thân tu vi liền phế đi.

Hai người đánh tới, liều mạng đem Hồ Xung ngăn lại.

Nghiêm Hoa chạy như điên mà đi!

“Từ Hải, ta chắc chắn ngươi phanh thây xé xác!”

Rất nhanh, hắn xông vào thành Bắc.

Mắt thấy gia môn mở rộng ra, mặt tràn đầy thi thể, máu tanh xông vào mũi.

Nghiêm Hoa một cái tốt răng hầu như cắn, hắn bắt lấy một gã hạ nhân.

“Hung đồ ở đâu?”

Hạ nhân mặt không có chút máu, “… Kho… Nhà kho…”

Nghiêm Hoa sắc mặt đại biến, bỏ qua hắn thẳng đến nhà kho, nhưng kế tiếp chứng kiến một màn, để cho hắn tay chân lạnh buốt.

Xem thủ hộ vệ toàn bộ đột tử, kho môn đã bị mạnh mẽ phá… Một tia rên rỉ truyền vào trong tai, Nghiêm Hoa tung người một cái, kéo máu me khắp người hộ vệ.

“Động thủ là ai?”

Phốc –

Một tiếng vang trầm, trường đao xuyên thấu lồng ngực!

Nghiêm Hoa trừng lớn mắt, như gần chết dã thú, gầm thét trong một quyền oanh đến.

Vèo –

La Quan lách mình tránh lui, “Nghiêm gia chủ, không ngại nói cho ngươi biết chuyện, con của ngươi cũng là ta giết đấy.”

Nghiêm Hoa muốn rách cả mí mắt, “La Quan!” Hắn không thể tin được, bản thân hai cha con, lại ngã vào một cái chưa bao giờ để vào mắt tiểu bối trong tay.

“Ta giết ngươi!”

La Quan cũng không muốn đối mặt, một vị Vạn Trọng Cảnh sắp chết phản công, căn bản không cùng hắn giao thủ, chỉ là một mặt né tránh.

Lồng ngực xuyên thủng, tạng phủ bị trọng thương, mặc dù Vạn Trọng Cảnh cao thủ, cũng hẳn phải chết không nghi ngờ.

Rất nhanh, Nghiêm Hoa khí tuyệt ngược lại!

La Quan mặt không biểu tình, thay đổi hắc bào nắm lên thi thể, vơ vét sạch sẽ sau đó đưa ném ra Nghiêm gia.

“Nghiêm Hoa đã chết, hôm nay sau đó Giang Ninh thành, không tiếp tục Nghiêm gia!”

Rào…

Hắn thả người rời đi.

Nghiêm gia bị thần bí Vạn Trọng cường giả tập kích, từ lâu đưa tới khắp nơi chú ý, hôm nay ném hướng nơi đây ánh mắt, triệt để ngớ ra.

Thâm tàng bất lậu, đột phá Vạn Trọng Cảnh Nghiêm Hoa, rõ ràng cứ như vậy bị giết rồi hả? Mặc dù khó có thể tin, nhưng thi thể đang ở trước mắt!

Khắp nơi đột nhiên ý thức được, Nghiêm gia thật muốn đã xong… Dù sao, La gia hôm nay còn chưa hai vị Vạn Trọng, tuyệt sẽ không bỏ qua Nghiêm Thạc, cho Nghiêm gia cơ hội thở dốc.

“Nghiêm gia tai vạ đến nơi!”

“Chúng ta nên xuất thủ!”

“Cái này một khối thịt mỡ, không thể để cho La gia độc chiếm!”

Không hề có điềm báo trước, Giang Ninh thế lực khắp nơi nổi loạn, dễ như trở bàn tay đem Nghiêm gia thế lực quét ngang.

Nghiêm gia đại trạch tiếng giết một mảnh!

Tiền tài động nhân tâm, huống chi hôm nay mọi người cùng nhau động thủ, ai cũng không muốn bị ngày sau trả thù.

Nghiêm gia, triệt để đã xong!

…

La gia.

Phá cảnh hai Nghiêm gia Thiên Sơn, đã bị Hồ Xung đánh chết, hôm nay hắn cùng với cà nhắc người hầu liên thủ, đánh chính là Nghiêm Thạc liên tục lui ra phía sau.

Nghiêm gia mọi người vừa kinh vừa sợ, căn bản không rõ hôm nay thế cục, vì sao tan vỡ đến tận đây.

Đúng lúc này, một cái huyết nhân xông lại, phốc khóc

lớn.

“Lão thái gia, gia chủ bị người giết, Giang Ninh tất cả nhà liên thủ, xâm chiếm chúng ta toàn bộ sản nghiệp!”

Nghiêm Thạc thân thể run lên, mặt lộ vẻ tuyệt vọng.

Hắn biết rõ, bản thân hôm nay khó thoát khỏi cái chết, mấy đời người khổ tâm kinh doanh, to như vậy gia nghiệp hủy hoại chỉ trong chốc lát!

Hắn không cam lòng, hắn thật hận!

“A!”

Nghiêm Thạc gào thét, bên trong thân thể “Bành” một tiếng, khí tức điên cuồng tăng vọt, bộ mặt, cái cổ cùng trên hai tay, huyết nhục dưới nổi gân xanh, dữ tợn như ác quỷ.

Cà nhắc người hầu biến sắc, “Hắn phá cảnh!”

Hồ Xung vội vàng tránh lui, rống to, “Không muốn chết đấy, chạy xa điểm!”

Hai Thiên Sơn phá cảnh, liền có thể đánh với Vạn Trọng một trận, Nghiêm Thạc phá cảnh sau đó thực lực, hầu như đột phá Vạn Trọng cực hạn, chạm đến Trùng Tiêu!

Nghiêm Thạc giương đao, khí thế như điên, “Lão phu có chết, cũng muốn kéo La gia chôn cùng!”

Chương 14 : Cầu Cứu

Cà nhắc người hầu, Hồ Xung sắc mặt khó coi.

Bọn họ một lòng phải, chưa hẳn không có cơ hội, nhưng La gia hẳn phải chết tổn thương vô cùng nghiêm trọng, hai người liếc nhau, thở sâu lao ra.

Bọn họ liên thủ, ý đồ ngăn lại Nghiêm Thạc, chỉ cần hao tổn qua trong khoảng thời gian này, hắn tự nhiên sẽ chết. Nhưng phá cảnh sau đó Nghiêm Thạc, thực lực vượt qua tưởng tượng, mấy đao sau đó liền đem cà nhắc người hầu, Hồ Xung trảm bay ra ngoài.

Hai người thổ huyết, riêng phần mình bị thương không nhẹ!

Nghiêm Thạc tự biết thời gian không nhiều lắm, muốn giết bọn họ rất khó, thẳng đến La gia mọi người phóng đi, hắn muốn giết tận La gia cao thủ, để cho bọn họ cùng Nghiêm gia cùng một chỗ tan thành mây khói!

“Chạy mau!”

Cà nhắc người hầu kêu to.

Hồ Xung tiếng rống giận dữ, một cước đạp chắc chắn một cây đại thụ, hướng Nghiêm Thạc đập tới. Ánh đao bạo khởi đại thụ bị chém vỡ, Nghiêm Thạc nhảy đến không trung, trùng trùng điệp điệp chém xuống!

“Chết hết đi!”

La Chấn Sơn đám người mặt lộ vẻ tuyệt vọng, lấy thực lực bọn họ, một đao kia dưới tuyệt không sinh cơ.

Xẹt…

Một đạo hắc bào thân ảnh, đột nhiên ngăn tại phía trước, chợt quát một tiếng năm ngón tay nắm chặt.

Ô…ô…n…g –

Kiếm minh bộc phát, kiếm ảnh tùy theo hiện lên, hắn cong chân phát lực mặt nổ bung hố sâu, hắc bào kiếm khách phóng lên trời.

Sau một khắc, đao, kiếm ngang nhiên va chạm nhau!

Nổ vang rung trời, chấn người hai lỗ tai nổ vang, trước mặt từng trận biến thành màu đen. Kiếm ảnh tiêu tán, trường đao cắt thành vô số khối, mảnh vỡ bám vào kinh khủng kình khí, bốn phương tám hướng nổ bắn ra.

Hắc bào nhân một cái chật vật cuồn cuộn, tránh đi chắc chắn đao mảnh vỡ, Nghiêm Thạc thì bị đâm thành gai nhím, “Bành” một tiếng rơi vỡ.

Bị mất mạng tại chỗ!

Đây hết thảy, đều phát sinh ở trong nháy mắt, tình cảnh đột nhiên tĩnh mịch. Vô số ánh mắt rơi vào, hắc bào kiếm khách trên người, chấn động vô cùng!

Cà nhắc người hầu: Hồ gia lại có cao thủ như thế!

Hồ Xung: La gia lại có mạnh mẽ như vậy viện binh!

La Chấn Sơn: Vị tiền bối này là ai?

Thở sâu, cưỡng chế khí huyết quay cuồng, La Quan nói giọng khàn khàn: “La gia chủ, giao hẹn đã hoàn thành, ta đi trước chữa thương!”

Vèo –

Hắn thả người nhảy vào La gia.

Vẻ mặt mộng La Chấn Sơn, đột nhiên thở sâu, cao giọng nói: “Hắc… Tiên sinh, cho dù chữa thương chính là, chuyện kế tiếp La gia thì sẽ xử lý!” Quay người hét lớn, “Nghiêm gia làm nhiều chuyện bất nghĩa, đệ tử nhà họ La nghe lệnh, đi theo ta trấn áp Nghiêm gia, còn Giang Ninh một cái lang lảnh trời!”

Nghiêm Thạc được chết, Nghiêm gia cùng Thanh Giang bang triệt để tan tác, hầu như không hề phản kháng liền bị toàn bộ nắm bắt.

Một cuộc phong ba đến tận đây kết thúc!

La Quan đi vào trong nhà, liền lập tức hủy diệt hắc bào, trở lại trong phòng mình.

Kêu lên một tiếng buồn bực, khóe miệng của hắn tràn ra máu tươi.

Nghiêm Thạc phá cảnh sắp chết phản công, thực lực

mạnh đáng sợ, hắn mặc dù thi triển Đế kiếm đem tại chỗ giết chết, bản thân cũng bị thương.

Móc ra bình ngọc, đem linh dịch uống một hơi cạn sạch!

Tu luyện Vĩnh hằng Kiếm thể vậy hai ngày, chưa hề phục dụng linh dịch, hôm nay phái lên đại công dụng.

Hắn nhắm mắt điều tức, nắm chặt vận chuyển Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm.

Rất nhanh, La Quan mặt lộ vẻ kinh ngạc.

Vĩnh hằng Kiếm thể siêu cường năng lực khôi phục bày ra, phối hợp linh dịch hiệu quả, không ngờ ổn định thương thế, xem ra không xuất ra hai ngày, cơ bản có thể khỏi hẳn.

Bên ngoài truyền đến động tĩnh, La Quan sửa sang một chút, đẩy cửa ra ngoài.

La Ninh lớn tiếng nói: “La Quan, có hay không gặp người tiến đến?”

“Không có.” La Quan mặt không đổi sắc, “Làm sao vậy?”

La Ninh vẻ mặt hưng phấn, “Ngươi không biết? Một vị hắc bào kiếm khách tiền bối đột nhiên ra tay, lấy vô địch có tư thế trấn giết Nghiêm gia lão tổ, một lần hành động giúp ta La gia chiến thắng!”

“Ta thuở nhỏ mộng tưởng, chính là trở thành một tên kiếm tu, nếu có thể bái nhập hắc bào môn hạ của tiền

bối, nằm mơ cũng có thể cười tỉnh!”

“Đáng tiếc a, tiền bối phong thái, ngươi không thể nhìn thấy.”

La Quan sờ mũi một cái, “… Là rất đáng tiếc.”

“Hừ! La gia nguy cơ vào đầu, có ít người làm rùa đen rút đầu, còn nói cái gì đáng tiếc!” Nếu không cân nhắc lời nói lạnh nhạt lời nói, Hồ San cái tiểu nha đầu này, dài hay rất duyên dáng.

Da trắng, tướng mạo đẹp, chân dài, ngực lớn.

Nàng là La Quan biểu muội, thân kia!

Đáng tiếc, từ nhỏ đã không cùng hắn thân cận, càng bởi vì năm đó cái nào đó hiểu lầm, hai người liên quan đến càng ác liệt.

Hứa Thanh Thanh lôi nàng một cái.

Hồ San bĩu môi, “Người ta đều có mặt làm, ta còn không thể nói? La Quan, ngươi nói loại này người có phải hay không gia tộc bại hoại?”

La Quan thản nhiên nói: “Bảy năm trước một cái đêm mưa…”

“Ngươi câm miệng!” Hồ San như xù lông mèo lên, vẻ mặt bối rối hận không thể khâu miệng hắn lại.

La Quan chỉ chỉ cổng.

Hồ San oán hận, giữ chặt Hứa Thanh Thanh, “Cái này thúi quá, chúng ta đi!”

La Ninh bất đắc dĩ, “Các ngươi là thân biểu huynh muội, thế nào cùng kẻ thù giống nhau… Khụ, đêm mưa làm sao vậy?”

Xẹt…

Đi ra ngoài một đoạn Hồ San, mãnh liệt quay người chết nhìn thẳng hắn, La Ninh mau ngậm miệng, nha đầu kia rất khó dây dưa, hắn cũng không dám gây.

Hắn ho nhẹ một tiếng, mặt mày hớn hở, “La Quan, ta có dự cảm, ta La gia muốn thịnh vượng rồi!”

La Quan nhíu mày.

“Ngươi xem a, Nghiêm gia cùng Thanh Giang bang liên thủ, muốn đối phó chúng ta, kết quả đây? Kim Đỉnh liền lập tức làm một cuộc đấu giá, sanh sanh lôi mười ngày, trợ chúng ta làm tốt ứng đối.”

“Lại hôm nay, Nghiêm Hoa cái kia cẩu vật ẩn giấu thực lực, ba cái Vạn Trọng Cảnh chúng ta chịu không được, tác động Từ Hải lại tung tích không rõ

“Cuối cùng, Nghiêm Thạc lão bất tử phá cảnh phản công, mắt thấy lại là một cuộc đại họa, lại có hắc bào tiền bối trường kiếm ra tay, trợ La gia chuyển nguy thành an.”

“Đây là cái gì? Cái này là Hồng Phúc Tề Thiên, trời cao chiếu cố a!”

La Ninh vẻ mặt hưng phấn, ước mơ, “Không phải là chính ta nói, tất cả mọi người cho rằng như vậy, ngươi chờ xem a, La gia khẳng định phải phát triển, huynh đệ ta ngày tốt lành muốn tới rồi!” Hắn hào hứng đi, thề phải tìm được vị kia hắc bào tiền bối, quỳ thỉnh bái nhập môn hạ, trở thành một tên trường kiếm hiệp khách.

La Quan ngầm cho rằng ngươi cái này nguyện vọng, chỉ sợ muốn rơi vào khoảng không.

Trời cao chiếu cố sao? Hắn lắc đầu cười khẽ, xem ra cần phải tìm thời gian, lại đi một chuyến Kim Đỉnh thương hội rồi, Kim Nhã đã hoàn thành giao hẹn, hắn đương nhiên phải hết lòng tuân thủ hứa hẹn.

…

Kim Đỉnh thương hội.

La, Nghiêm hai nhà bộc phát xung đột, tiến triển cùng kết quả cuối cùng, tất cả tin tức đều bị kịp thời truyền lại. Kim Nhã vẻ mặt tràn đầy cảm khái, cả sự kiện trong quá trình, nàng không thấy được La Quan bóng dáng.

Nhưng không hề nghi ngờ, Từ Hải tung tích không rõ, Nghiêm gia cuối cùng bị diệt, đều là bút tích của hắn.

Thiện chiến giả không hiển hách công lao!

Thật không hổ là có thể bị thần bí Luyện Đan Sư cường

giả, thu làm môn hạ người a, thủ đoạn quả thật cao minh!

Kim Nhã trắng ngần ngón tay khinh gõ mặt bàn, phía trên ghi chép lấy hắc bào kiếm khách tin tức: Mạnh mẽ phá Nghiêm gia đại trạch, đánh chết Vạn Trọng Cảnh Nghiêm Hoa, Từ Hải mất tích, nhất định cũng cùng hắn thoát khỏi không ra quan hệ. La gia đại trạch bên ngoài, càng là khí lực va chạm phá cảnh Nghiêm Thạc, tiêu diệt đi tại chỗ.

Kết luận là, hắc bào kiếm khách hư hư thực thực Trùng Tiêu Cảnh đại cao thủ!

Trong khoảng thời gian ngắn, La Quan có thể bằng vào bản thân, lôi kéo đến mạnh như thế giả… Kim Nhã đột nhiên vui mừng, bản thân trước thời hạn phát giác được bất phàm của hắn, bằng không đối đãi La gia vượt qua nguy cơ, chỉ sợ nàng không tiếp tục cơ hội cùng đến gần.

Mà bây giờ, La Quan thiếu nợ nàng một phần nhân tình.

Thiện thêm lợi dụng, ngày sau chưa hẳn không thể trở thành, phía sau nàng ỷ vào.

Đến lúc đó, có lẽ có thể trở về Đế Đô…

Tiếng đập cửa vang lên, nàng thu lại tâm tư “Tiến đến.”

Liễu Thanh nói: “Tiểu thư, Ô tiên sinh tới.” Hơi chần chờ, “Bên cạnh hắn cùng theo một cái hắc bào nhân, ta xem không thấu…”

Kim Nhã nhíu nhíu mày, “Mời hắn vào.”

Rất nhanh, Ô tiên sinh dẫn người đến, chắp tay nói: “Kim tiểu thư, ta đúng hẹn lấy đi thần binh.”

Kim Nhã nhìn thoáng qua hắc bào nhân.

Ô tiên sinh thản nhiên nói: “Hắn đến từ Đế Đô.”

Kim Nhã ánh mắt khẽ buông lỏng, “Ô tiên sinh chờ một chốc.”

Nàng sai người mang tới hộp gỗ, đặt lên bàn, “Thần binh ở đây, có khác kim phiếu một vạn lượng, lấy biểu cảm tạ.”

Ô tiên sinh mở ra hộp gỗ, xác định thần binh không có không thích đáng, lắc đầu nói: “Kim phiếu thì không cần… Chỉ hy vọng, Kim tiểu thư chớ có trách ta.”

Hắn thối lui đến bên cạnh.

Hắc bào nhân kéo xuống mũ, lộ ra một trương già nua gương mặt.

“Cửu thúc!” Kim Nhã kêu lên, nàng xem hướng Ô tiên sinh, vẻ mặt tràn đầy khó có thể tin.

Liễu Thanh sắc mặt trắng bệch, “Sư phụ, chuyện này có ẩn tình khác, người…”

Bành –

Còn chưa nói xong, đã bị Cửu thúc một cái tát đánh bay.

“Đi theo tiểu thư, đối với chuyện này không đáng ngăn trở, ngươi cũng chịu tội khó thoát!”

Cửu thúc quát lạnh, mặt không biểu tình khom người, “Tiểu thư, lão gia phái ta tới, như xác định sự tình là thật, liền để cho ta thay hắn hỏi người, gia quy đầu thứ ba là cái gì?”

Kim Nhã sắc mặt tái nhợt, “… Kim gia theo đuổi thương nhân chi đạo, lấy lấy tín làm gốc, lừa gạt … Giả phế tu vi, gia phả xoá tên…”

Cửu thúc nói: “Người còn muốn nói gì nữa?”

Kim Nhã nghiến răng, “Cửu thúc, ta làm chuyện sai lầm, nhận phạt.”

“Ta chỉ có một yêu cầu, xin ngài cho ta một chút thời gian.”

Nàng ánh mắt cầu khẩn.

Cửu thúc một chút do dự, gật đầu, “Người chỉ có một canh giờ.”

Kim Nhã nhìn về phía Liễu Thanh.

Hắn trở mình dựng lên, đối với Cửu thúc dập đầu cái đầu, hấp tấp rời đi.

Ra Kim Đỉnh, Liễu Thanh trên đường chạy như điên.

…

Trong phòng, La Quan ăn vào hôm nay phần linh dịch, vận công chữa thương.

Rất nhanh, hắn mặt lộ vẻ dáng tươi cười, thương thế đã khôi phục bảy tám phần.

“Thiếu gia, ngoài cửa có người cầu kiến?” Khổ thúc thanh âm vang lên.

La Quan nhíu nhíu mày, đẩy cửa ra ngoài.

“Ai tìm ta?”

Khổ thúc nói: “Hộ vệ truyền lời, là Kim Đỉnh một gã quản sự, kêu Liễu Thanh.” Hắn có chút tò mò, nhưng lại chưa biểu lộ ra.

La Quan nhíu mày, “Biết rồi.”

Cất bước đi ra ngoài.

Đã xảy ra chuyện!

Kim Nhã rất thông minh, nhất định đoán được bản thân, cũng không nguyện ý bại lộ, hiện tại mệnh Liễu Thanh đến đây, nhất định là có vấn đề.

Đi tới La gia đại môn, Liễu Thanh ánh mắt sáng ngời, mặt lộ vẻ khẩn thiết.

La Quan đưa tay, ngăn cản hắn mở miệng, “Bên ngoài nói.”

Hai người đi ra ngoài một đoạn, tránh đi ngoại giới ánh mắt về sau, Liễu Thanh “Phù phù” quỳ, “Thỉnh La công tử cứu tiểu thư nhà ta!”

La Quan trầm giọng nói: “Xảy ra chuyện gì?”

Liễu Thanh không dám giấu giếm, đem Kim Nhã hướng Tử Vân trai mượn bảo, cử báo đấu giá hội cùng lập tức tình huống nguyên vẹn nói tới. Trên mặt hắn chưởng ấn đỏ thẫm, vẻ mặt sợ hãi, “La công tử, hiện tại chỉ có người có thể cứu tiểu thư nhà ta rồi, nàng như nhận trong tộc hạ phạt, đời này sẽ phá hủy!”

La Quan ý niệm trong đầu nhanh quay ngược trở lại, “Ngươi trước đứng dậy.”

“Xét đến cùng, chuyện này nguyên nhân bắt nguồn từ ta, La mỗ sẽ không đứng nhìn đứng ngoài quan sát.”

Hắn bước đi thong thả vài bước, “Ngươi trở về chuyển cáo Kim chưởng quỹ, nhà ta lão sư trong vòng nửa canh giờ, đem đi bái phỏng Kim Đỉnh thương hội.”

Liễu Thanh đại hỉ, “Đa tạ công tử!”

Chỉ cần vị tiền bối kia ra mặt, tiểu thư thì có cứu.

Nhìn hắn hấp tấp rời đi, La Quan trầm giọng nói: “Lão sư, ta không thể không quản.”

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Kim Nhã nữ nhân này rất thông minh, lai lịch dường như bất phàm, giúp nàng vượt qua cửa ải khó, ngày sau có thể lợi dụng.”

La Quan đi vòng vèo trong nhà, thay đổi hắc bào lặng yên rời đi.

Rất nhanh, hắn đi tới Kim Đỉnh thương hội.

Liễu Thanh chứng kiến một bộ hắc bào thân ảnh, cấp bách vội vàng nghênh đón, kính cẩn hành lễ, “Quấy nhiễu tiền bối, tiểu thư nhà ta mệnh ta hướng người tạ lỗi.”

La Quan thản nhiên nói: “Sự tình lão phu đã biết, vào đi thôi.”

Liễu Thanh vội vàng dẫn đường.

Chương 15 : Ta Phải Cứu Ta Cha

Cửu thúc nói: “Tiểu thư, một canh giờ đến.”

Kim Nhã thân thể run lên, sắc mặt tái nhợt, “Cửu thúc, người lập tức đến…”

“Ta đã phá lệ, tiểu thư đừng để cho ta khó xử.” Cửu thúc mặt không biểu tình, ánh mắt lộ ra thương cảm, “Mời gia pháp!”

Mấy người giơ lên côn sắt tới.

Nó đen vả lại dài, mặt ngoài đỏ sậm ban bác, đó là xúc phạm tộc quy giả vết máu.

Kim Nhã sắc mặt trắng bệch, nàng năm đó từng, gặp một gã thúc thúc bị một côn đánh đoạn tích lưng, từ nay về sau biến thành phế nhân.

“Sư phụ chờ một chút!”

Liễu Thanh lớn tiếng nói, bó tay thối lui đến bên cạnh.

La Quan thân ảnh xuất hiện.

Kim Nhã hầu như rơi lệ, vội vàng hành lễ, “Bái kiến tiền bối!”

Cửu thúc nhận biết nhạy cảm, ánh mắt rơi xuống, toát ra

ngưng trọng.

“Các hạ là người nào?”

Hắn muốn, người này là gì thân phận, lại để cho Kim Nhã cho là có thể tránh thoát một kiếp.

La Quan nói: “Trùng Tiêu Cảnh võ phu, tu hữu võ đạo bí pháp, bộc phát sau có cùng Lăng Vân Cảnh một trận chiến thực lực.” Hắn lắc đầu, “Nhưng vượt cấp mà chiến, đối với căn cơ có tổn hại, đi theo tuổi tác tăng trưởng khí huyết dần dần suy bại, ngươi đã ở ngã cảnh biên giới.”

Cửu thúc vẻ mặt biến đổi, “Các hạ hảo nhãn lực!” Hắn đứng dậy, trịnh trọng hành lễ, “Trước có nhiều mạo phạm, xin mời ngồi.”

Kim Nhã mặt lộ vẻ tôn sùng.

Tiền bối chính là tiền bối, như trước như vậy sâu không lường được, lúc trước một cái khám phá tình trạng của nàng, đối với Cửu thúc cũng giống như vậy. Nàng có thể phát giác được, Cửu thúc tìm tòi nghiên cứu ánh mắt, lại tuyệt không dám lắm miệng nửa câu, tự mình cho La Quan châm trà, hai tay dâng.

Hôm nay, nàng sống hay chết, ngay tại tiền bối một ý niệm.

“Trà ngon.” La Quan uống một ngụm, “Lão phu hoang dã tán nhân, có chút thủ đoạn luyện đan, cùng Kim Nhã coi như là hợp ý, hôm nay tới là muốn cùng nàng làm khoản

giao dịch.”

Luyện Đan Sư!

Cửu thúc trong lòng giật mình, vội vàng nhìn về phía Kim Nhã.

Nàng chậm rãi gật đầu.

Ô tiên sinh vẻ mặt tràn đầy rung động, hắn nghĩ không ra Kim Nhã, lại âm thầm kết giao một vị, thực lực nhất định không kém Luyện Đan Sư.

Nếu là thật sự đấy, chỉ sợ hắn một phen mưu tính không chỉ có thất bại, còn sẽ có lớn phiền toái!

Cửu thúc thở sâu, phất tay sai người khiêng đi gia pháp, “Không biết các hạ tôn xưng? Ngài là khách quý, Kim gia việc tư tạm dừng, không làm người đợi lâu.”

Đây là muốn nghiệm chứng hắn thân phận, làm tiếp quyết đoán.

La Quan nói: “Ngươi có thể gọi ta Tứ tiên sinh.” Hắn đứng dậy, “Tiểu Kim, chúng ta đi đan phòng.”

Kim Nhã sửng sốt một chút mới phản ứng tới gọi là nàng, vội vàng gật đầu, “Tứ tiên sinh người mời.”

Hai người rời đi.

Cửu thúc nói: “Ô tiên sinh, đa tạ ngươi lần này truyền tin, Kim gia một chút việc tư, thì sẽ xử lý thỏa đáng.” Đây

là muốn vội người.

Ô tiên sinh đâu chịu đi, đánh hặc hặc không tiếp lời.

Cửu thúc nhíu mày lại, do dự một chút không có lại xua đuổi, phòng khách lâm vào trầm lặng.

Nhưng trong lòng hai người, lại riêng phần mình ý niệm trong đầu cuồn cuộn.

Bên ngoài đan phòng, La Quan đứng lại, thuận miệng nói một chút dược liệu.

Kim Nhã liên tục gật đầu, sai người tốc độ nhanh nhất đưa tới.

“Chờ một lát đi.”

Hắn đẩy cửa đi vào.

Cùng lần đầu tiên luyện đan đồng dạng quá trình, nhưng càng thêm thoải mái, hiển nhiên đi theo thực lực trở nên mạnh mẽ, Huyền Quy càng phát ra thuận buồm xuôi gió.

“Xong rồi!”

La Quan kéo đánh chuông keng.

Kim Nhã vội vàng đẩy cửa tiến đến.

“Nhị phẩm Sinh Cốt đan, ngươi nhận lấy đi.” Kim Nhã cung kính hành lễ, mở ra lò đan nhìn lô nắm chắc tròn trĩnh đan dược, vẻ mặt kích động.

Cẩn thận từng li từng tí, đem tất cả đan dược trang hảo, nàng trông mong nhìn La Quan.

“Đi thôi, thừa dịp đan dược nóng hổi lấy, để cho bọn họ nhìn xem.”

Không hề nghi ngờ, khi Cửu thúc cùng mày dạn mặt dày, cứng rắn đụng lên đến Ô tiên sinh, chứng kiến còn nóng hổi sinh xương đan thời gian, ánh mắt trong nháy mắt thẳng.

Bởi vì, đây là một lò gần như hoàn mỹ thượng phẩm đan!

“Tứ gia luyện đan số lượng xuất thần nhập hóa, lão Cửu bội phục!” Cửu thúc thay đổi vẻ mặt - nghiêm túc, khô quắt mặt mo nở hoa, trực tiếp lộ răng hàm, “Ngày sau phàm người luyện thành đan dược, Kim Đỉnh đều ra gấp đôi giá tiền!”

La Quan nói: “Lão phu đan dược, sầu bán?” Hắn đánh mặt bàn, “Như Tiểu Kim không có ở đây, ta cùng với Kim Đỉnh cũng không có giao tình.”

Cửu gia chòm râu run lên, “Tứ gia yên tâm, ngày sau chuyện của ngài, đều từ Kim Nhã chịu trách nhiệm!”

“Ò, nhưng ta nghe Tiểu Kim nói, nàng xúc phạm gia quy.”

Cửu gia chân thành nói: “Lão gia nhà ta sớm đối với đầu thứ ba gia quy bất mãn, thương nhân muốn kiếm tiền,

hãm hại lừa gạt sao có thể nửa điểm không dính, trở về liền xóa!”

“Ừm.” La Quan mỉm cười, “Vậy không thành vấn đề!”

Hắn đứng dậy, “Tiểu Kim, thù lao hai ngày nữa ta lại đến lấy, rời đi.”

Ô tiên sinh liếm mặt đụng lên đến, “Tứ gia, kẻ hèn này ô theo mây, đại biểu Tử Vân trai trên dưới hướng người vấn an…” Hắn còn chưa nói xong, đã bị Cửu thúc giữ chặt, “Lão ô, Tứ gia thời gian quý giá, ngươi cũng đừng nhiều lời, muốn nói chuyện phiếm tìm ta.”

Nài ép lôi kéo đem hắn kéo đi, Ô tiên sinh trong miệng còn không ngừng hô hào, về sau Tứ gia có việc nhưng xin phân phó, Tử Vân trai trên dưới hết sức vinh hạnh vân vân….

La Quan tại Kim Nhã cung kính trong rời đi.

Ô tiên sinh thở dài, “Kim gia thật sự là vận mệnh tốt, làm người ta hâm mộ.”

Lần này, hắn đem đá, đập phá chân của mình.

“Kim tiểu thư bên này, kính xin Cửu thúc thay nói tốt vài câu, dù sao Ô mỗ cử động lần này cũng là xuất phát từ là Kim gia cân nhắc.”

Cửu thúc vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười, “Ô tiên sinh yên tâm, ta nhất định giúp bận bịu.”

Ô tiên sinh đứng dậy rời đi, vẻ mặt u buồn.

Nhưng thần bí Luyện Đan Sư xuất hiện, hắn hay trước tiên truyền hướng Đế Đô, liên quan đến chủ tử đại sự, hắn tuyệt không dám giấu giếm.

Nhưng trong nội tâm, cảm giác, cảm thấy việc này có chút cổ quái, lẽ nào đúng như Kim Nhã nói, là nàng nóng vội nghĩ xông ra thanh thế, mới làm cuộc bán đấu giá này?

Ô tiên sinh đột nhiên nghĩ đến Giang Ninh trong thành, gần đây một chút biến cố, dù sao, La, Nghiêm hai nhà tranh đấu, gây ra to như vậy động tĩnh.

Từ Hải thi thể bị phát hiện về sau, ước chừng đã chết ba cái Vạn Trọng Cảnh!

Hẳn là, cùng bọn họ có quan hệ?

Tuy rằng Ô tiên sinh đáy lòng, không cho rằng nhỏ Giang Ninh thành, có người có thể cùng vị kia Tứ tiên sinh dính líu quan hệ, nhưng hắn đã quyết định âm thầm điều tra một cái.

Đáng tiếc ngày hôm sau, Đế Đô liền truyền tin tới, Ô tiên sinh nhìn thấy sau đó sắc mặt tái nhợt, hoảng sợ hấp tấp rời đi.

Chuyện này không giải quyết được gì.

Bên này, Cửu thúc vẻ mặt và hòa nhã, cẩn thận hỏi thăm Kim Nhã, về Tứ tiên sinh tất cả sự tình.

Kim Nhã biết rõ, Tứ tiên sinh không muốn bại lộ La Quan tồn tại, nàng đoán được tiền bối không muốn tên đệ tử này, còn chưa lớn lên trước, liền bị quan tâm quá nhiều.

Rất cẩn thận đấy, đem chuyện xưa hơi chút cải biên, thật thật giả giả bả La Quan hái sạch sẽ.

Cửu thúc không có hoài nghi, “Tiểu thư nhất định phải hết sức, cùng Tứ tiên sinh giao hảo, không tiếc hết thảy đại giới!” Hắn đứng dậy, “Ta hiện tại trở về Đế Đô, hướng lão gia báo cáo chuyện này.”

Suốt đêm rời khỏi Giang Ninh!

Một vị đẳng cấp cao Luyện Đan Sư, đáng giá toàn bộ Kim gia vô cùng coi trọng.

…

Một cuộc phong ba Giang Ninh bốn tộc chỉ còn thứ ba, Nghiêm gia ầm ầm ngã xuống, quái vật khổng lồ bị diệt, mang đến vô số lợi ích lại phân phối.

Khắp nơi đều tại ra tay cướp đoạt!

Nhưng rất có ăn ý, bọn họ đều để lại, tương đối một bộ phận chất lượng tốt sản nghiệp, chắp tay tặng cho La gia. Ví dụ như, năm đó bị Nghiêm gia cướp đi hái thuốc sản nghiệp, mấy cái phồn hoa phố dài tương ứng quyền, cùng với ngoài thành Tụ bảo bồn đồng dạng quặng mỏ.

Đối ngoại tuyên bố nói, là vì La gia quên cả sống chết, đánh ngã ác bá thế lực Nghiêm gia, theo lý đạt được tốt đẹp nhất chỗ.

Trên thực tế, là bị La gia triển lộ thực lực, bị dọa cho phát sợ rồi! Thực tế vị kia, đột nhiên hiện thân thần bí hắc bào kiếm khách, hư hư thực thực Trùng Tiêu Cảnh đại cao thủ, quả thực mạnh đáng sợ!

Nghĩ đến Nghiêm Thạc, Nghiêm Hoa phụ tử, chính là bị người này đánh chết, bọn họ đã cảm thấy cho La gia nhiều hơn nữa chỗ tốt, đều là theo lý.

Đối với hắc bào kiếm khách tồn tại, La gia cũng không thừa nhận cũng không phủ nhận, nhưng này loại mơ hồ thái độ, ngược lại làm người ta càng phát ra nhận định, bọn họ có khác mạnh mẽ viện binh.

La Chấn Sơn cười không ngậm mồm vào được, không ngừng phái người tiếp nhận Nghiêm gia sản nghiệp, La gia thực lực tổng hợp tăng vọt.

Nghiễm nhiên, đã thành mới Giang Ninh đệ nhất tộc!

Những sự tình này La Quan cũng không có tham dự, hắn đang mời Huyền Quy tra xét rõ ràng, La Chấn Dương bệnh tình, ý đồ triệt để trị hết.

Nhưng tác động cũng không tốt.

“Thân thể thương thế nghiêm trọng đến đâu, đều có chữa trị biện pháp, nhưng vấn đề là cha ngươi nhiều năm qua, không ngừng thừa nhận ốm đau tra tấn, hồn

phách đã có tán loạn dấu hiệu.” Huyền Quy thanh âm ngưng trọng, “Đây là lớn - phiền toái, chỉ có Ngưng Hồn chi vật, mới có thể cứu hắn.”

La Quan trầm giọng nói: “Nào có Ngưng Hồn chi vật?”

Huyền Quy nói: “Loại vật này, có Nghịch Thiên Cải Mệnh sống thêm cả đời hiệu quả, tiên đồ cao thủ đều khao khát đạt được, không phải là ngươi bây giờ có thể nghĩ đấy.” Suy nghĩ một chút, “Ta hợp với dược tắm, hơn nữa một chút dưỡng thần ăn bổ sung, không gián đoạn sử dụng nói, nhưng cam đoan cha ngươi ba năm.”

“Trong ba năm, như ngươi có thể thành Tiên đồ cường giả, lại nếm thử tìm kiếm Ngưng Hồn bảo vật. Nhưng ta nhắc nhở ngươi, nếu như muốn làm được điểm ấy, ngươi nhất định phải lựa chọn đi một cái, cấp tiến vả lại hung hiểm vô cùng con đường tu luyện, ta khuyên ngươi suy nghĩ kỹ càng.”

La Quan nói: “Không cần cân nhắc, ta phải cứu ta cha!”

“Trước đừng tỏ thái độ, nghe ta nói tỉ mỉ.” Huyền Quy thanh âm nghiêm túc, “Ngươi tu luyện Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm, là một vị kiếm đạo rất mạnh giả công pháp, năm đó hắn vẫn lạc về sau, làm cho cầm Đế kiếm đổ, mảnh vỡ rơi lả tả thế gian.”

“Những mảnh vỡ này ẩn chứa hắn kiếm đạo Bổn Nguyên, nếu như ngươi tìm được đem tới luyện hóa, lại đạt được Đế kiếm truyền thừa, thực lực tăng lên một khoảng lớn. Nhưng như vậy đến, ngươi cũng đem lâm vào một cuộc đại nhân quả, có ức vạn hung hiểm…

Năm đó, vị kia kiếm đạo rất mạnh giả, liền táng thân trận này nhân quả trong.”

“Đi đường này, ngươi ngày sau sẽ không còn tự do, chỉ có thể liều chết về phía trước, tuyệt khó lui về phía sau nửa bước, có thể nói tiền đồ khó lường, sinh tử ngay lập tức!”

Huyền Quy thở sâu, trầm giọng nói: “La Quan, làm sư phụ chưa khuyếch đại nửa điểm, hỏi lại ngươi, thật đúng muốn đi đường này?”

“Vâng!” La Quan chém đinh chặt sắt, “Ta tuyệt không hối hận!”

Huyền Quy than nhẹ, “Tiểu tử, mau chóng ly thanh Giang Ninh mọi việc, chúng ta muốn động thân rồi.”

“Đi đâu?”

“Thanh Dương quốc Đế Đô!”

La Quan mở mắt ra, “Cha, người thân thể cũng không đáng lo, ta viết một cái dược tắm phương thuốc, lại phối hợp ăn bổ sung, người nhớ kỹ đúng hạn phục dụng.”

La Chấn Dương ánh mắt thông thấu, lắc đầu nói: “Ngươi từ nhỏ vừa nói dối, liền vô thức đi phía trái xem, về sau cùng người giao tiếp, muốn nhiều chú ý điểm ấy.” Hắn vẫy vẫy tay, “Dược tắm cùng ăn bổ sung ta tất cả nghe theo ngươi, cha chỉ cần ngươi cam đoan, nhất định trước chiếu cố tốt bản thân, chớ vì ta mạo hiểm.”

Nhưng tiếp nhận La Quan ghi phương thuốc cùng ăn bổ sung danh sách, La Chấn Dương liền thay đổi rồi, “Quá trân quý! Mấy thứ này, mỗi ngày dùng mỗi ngày ăn, La gia căn bản không chịu nổi.”

La Quan móc ra một tờ kim phiếu, “Người hao phí, chúng ta bản thân ra.”

La Chấn Dương giật mình, “Ngươi lấy ở đâu nhiều tiền như vậy?” Mười mấy vạn lạng kim phiếu, cứ như vậy bày ở trước mặt, hắn cảm giác rất không chân thực.

La Quan nói: “Kim phiếu lai lịch, cha đừng hỏi nữa, đây là người nhắc nhở đấy.”

La Chấn Dương nghĩ đến rất nhiều, hắn thở sâu, “Được… Nhưng này cũng quá nhiều rồi!”

“Cha, La gia đã đạt được đủ nhiều chỗ tốt, người dưỡng sinh tiền không có khả năng động!” La Quan lại dặn dò, “Ta có an bài Kim Đỉnh thương hội, định kỳ định lượng đưa cho ngài đến, nhớ kỹ không được gián đoạn.”

La Chấn Dương trầm lặng mấy hơi, chậm rãi nói: “Ngươi muốn đi?”

La Quan gật đầu, “Tại đây vài ngày.”

“Nam nhi chí tại bốn phương, hôm nay Giang Ninh thành đối với ngươi mà nói, hoàn toàn chính xác quá nhỏ.” La Chấn Dương mặt lộ vẻ mỉm cười, “Đi xông vào một lần a, cha ủng hộ ngươi!”

Chương 16 : Yên Hưng Lầu

Muốn đi, chuyến đi này chẳng biết lúc nào mới có thể trở về, La Quan cảm thấy khó tránh khỏi buồn vô cớ.

Suy nghĩ một chút, La Quan đi trước bái kiến đại bá La Chấn Sơn, nói rõ mình sắp rời đi sự tình, mời hắn quan tâm La phụ.

Nói đến Kim Đỉnh đã định kỳ đưa tới thuốc bổ thời gian, hắn mịt mờ nhắc nhở, ngày sau như La gia gặp phiền toái, có thể đi tìm bọn họ.

La Chấn Sơn gật đầu, “Yên tâm đi, Kim Đỉnh phương diện ta tự mình hỏi đến, đồ vật trực tiếp đưa đến nhà của ngươi.” Hắn đôi mắt thật sâu, tự chuộc lỗi trở về Thông Thiên cốt thời gian, liền có chút nghi vấn để trong lòng.

Nhưng cuối cùng, cũng không mở miệng.

La Quan cáo từ rời khỏi, lại vấn an Ngũ trưởng lão, cái này mặt lạnh tim nóng lớn giọng, nhìn thấy hắn đến thật cao hứng.

“Tiểu tử, ngươi là cái mũi linh, biết rõ Ngũ thúc nhà hôm nay nướng thịt dê, chạy tới a?”

Đứng dậy kéo hắn ngồi vào vị trí.

La Quan thừa cơ mời Huyền Quy dò xét một cái Ngũ trưởng lão thương thế, đã cơ bản ổn định, tĩnh dưỡng một đoạn thời gian có thể khôi phục.

“Ngũ thúc, để ta xem một chút người.” Không có đề sắp rời đi sự tình, cùng Ngũ trưởng lão cùng một chỗ ăn cơm xong, nhắc nhở ít uống rượu một chút, tại hắn cười mắng trong cáo từ.

Suy nghĩ một vòng, La gia xác thực không có việc gì, cần hắn an bài, dù sao hắn hôm nay thân phận, chỉ là một cái vừa ngưng cốt tiểu bối.

Ngày hôm sau, La Quan đi Kim Đỉnh.

Liễu Thanh nhiệt tình mà kính cẩn, đưa mời nhập thư phòng.

Kim Nhã chờ ở cửa ra vào, mỹ thiếu phụ cúi người hành lễ, “Đa tạ La công tử, nếu không Tứ gia ra mặt, thiếp thân hạ tràng đem thê thảm vô cùng!”

La Quan khoát tay, “Lão sư nói rồi, Kim chưởng quỹ không cần phải khách khí.” Ánh mắt khẽ quét mà qua, hắn vẻ mặt đơn giản mất tự nhiên “Gia phụ thân thể không tốt lắm, ta nghĩ mời Kim chưởng quỹ, định kỳ hướng La gia tặng chút thuốc bổ.”

Hắn đem danh sách để xuống.

Kim Nhã nghiêm túc nhìn qua, “Không có vấn đề, thiếp thân sẽ an bài thỏa đáng.” Nàng vỗ vỗ tay, Liễu Thanh đưa tới một cái hộp gỗ, “Tứ gia luyện một lò đan dược

giao cho Kim Đỉnh, đây là lão nhân gia người trả thù lao, xin phiền La công tử chuyển giao."

La Quan gật gật đầu, "Được." Hắn nhận lấy hộp gỗ, bên trong là kim phiếu sáu vạn lượng, hầu bao khô quắt, trong nháy mắt lại khua lên.

Tâm tình thật tốt, La Quan nói: "Qua hai ngày, ta đem ra ngoài du ngoạn, Kim chưởng quỹ nếu có sự tình, nhưng trước báo cho La gia."

Kim Nhã mỉm cười, "La gia như gặp vấn đề, Kim Đỉnh sẽ không đứng nhìn đứng ngoài quan sát." Quả nhiên, cùng người thông minh nói chuyện chính là bớt lo.

Nhưng Kim Nhã nữ nhân này, thật sự là rất vung rồi, một cái nhăn mày một nụ cười đều có móc. La Quan có chút chống đỡ không được, đây cũng là hắn mỗi lần đều không nguyện, cùng Kim Nhã ở chung quá lâu nguyên nhân.

"Vậy, La mỗ liền cáo từ rồi."

Kim Nhã giữ lại, "La công tử, tối nay Yên Hưng lầu, thiếp thân nguyện là người thực tiễn." Nàng chớp chớp mắt to, "Thiếp thân cùng công tử cũng tính bạn cùng chung hoạn nạn, vẫn còn chưa hề cùng một chỗ ăn bữa cơm… Người yên tâm, thiếp thân chắc chắn giữ bí mật, không làm người ta biết được."

Nàng nghĩ làm sâu sắc một cái tình cảm lẫn nhau.

La Quan do dự một chút, "Được rồi."

Nhưng ra cửa, hắn liền đã hối hận.

Kim Nhã quá thông minh, đi cùng với nàng hơi không lưu ý, có lộ ra kẽ hở.

Dù sao, nữ nhân này thật sự quá dễ dàng, làm cho người ta để xuống cảnh giác rồi.

La Quan hạ quyết tâm, ban đêm ngồi một hồi liền đi, tuyệt không chờ lâu!

Vừa trở lại La gia, La Ninh tới.

Sắc mặt hắn không tốt lắm, treo lên rõ ràng mắt quầng thâm, nghe nói là bởi vì móc ba thước, cũng không có tìm được vị kia khát vọng bái hắn làm sư phụ hắc bào kiếm khách, đêm không thể say giấc bố trí.

Một bên ngáp, hắn nói: “La Quan, Hồ gia lão gia tử ngày mai muốn đi, gia chủ trong nhà thiết yến.”

“Chúng ta người trẻ tuổi không có tư cách đi, ngay tại Yên Hưng lầu xếp đặt một bàn, coi như là tham gia náo nhiệt, làm một phen chúc mừng.”

“Ngươi cùng đi chứ?”

Lại là Yên Hưng lầu, La Quan suy nghĩ một chút, gật đầu, “Được.”

Sắp rời đi, cùng một chỗ ăn một bữa cơm, coi như là cáo biệt.

“Nói định rồi a!”

La Ninh sợ hắn đổi ý đồng dạng, hấp tấp đi.

Tên này, thế nào trở nên như vậy xúc động, thật sự có nữ nhân?

Lắc đầu, La Quan trở về phòng tu luyện.

Trời tối.

La Quan đứng dậy đi ra ngoài, đi đến Yên Hưng lầu thời gian, xem ra đến bên ngoài chuyện trò vui vẻ La Ninh mấy người. Bên cạnh hắn một phấn áo thiếu nữ, vóc người cao gầy hình dạng xuất chúng, ánh mắt ngẫu cùng La Ninh tiếp xúc, liền chưa phát giác ra toát ra ngọt ngào.

Lúc này, thiếu nữ này đang bị Hồ San lôi kéo nói chuyện.

Quận thành Hồ gia đích nữ bình dị gần gũi, Mộc Nhan kinh ngạc vui mừng muôn phần, chẳng qua là cảm thấy nàng có chút cử động, lược qua tại nhiệt tình.

“La Quan!” La Ninh ho nhẹ, “Đến rất chào buổi sáng nè.”

Hắn ưỡn ngực ngẩng đầu, vẻ mặt tràn đầy đắc ý.

La Quan biểu lộ có chút cổ quái, ho nhẹ một tiếng, “Vị này, ta nên hô chị dâu a.”

Mộc Nhan đỏ bừng mặt.

La Ninh cười to, “Nhanh nhanh!”

Hồ San hừ lạnh, “Có ít người gặp chuyện không dám xuất đầu, ăn cơm ngược lại tranh thủ thời gian, sợ bị rơi xuống đồng dạng!”

La Quan ánh mắt yên tĩnh, “Đêm đó, mưa rất lớn…”

“La Quan!” Hồ San gầm nhẹ, như đầu nhỏ mẫu báo.

“Hô biểu ca.”

“Mơ tưởng!”

La Quan thản nhiên nói: “Ta đi ra ngoài đi dạo, trải qua một cái hòn non bộ…”

“Biểu ca!”

Hồ San ánh mắt như dao găm, giữ chặt Hứa Thanh Thanh, Mộc Nhan, “Ta đói bụng, chúng ta đi vào gọi món ăn.”

Đưa mắt nhìn các nàng rời khỏi, La Ninh tấc tắc kêu kỳ lạ, “Tiểu tử ngươi, đến cùng bắt được nàng nhược điểm gì?”

Hắn vô cùng hiếu kỳ.

La Quan lắc đầu, “Không có gì, ngược lại La Ninh ca ngươi, vô thanh vô tức tìm xinh đẹp như vậy chị dâu,

làm người ta hâm mộ.”

La Ninh thở dài, “Ta là ngốc, quá sớm đem mình khóa lại rồi, ngươi về sau tuyệt đối đừng học ta.” Khóe miệng lại ôn nhu.

La Quan đang do dự, có muốn hay không nhắc nhở hắn hai câu thời gian, mấy cỗ xe ngựa lái tới.

“Người của Phủ Thành chủ!” La Ninh nhìn mấy lần, nhắc nhở.

Xe ngựa thượng, hạ đến vài tên cẩm bào thanh niên, khí độ bất phàm.

“Khách quý a! Dáng tươi cười rực rỡ nhất đấy, là thành chủ con trai trưởng Lưu Nguyên, có thể làm cho hắn lấy ra loại thái độ này, nhất định bất phàm.” La Ninh hừ hừ, “Ta La gia được trời cao ưu ái, tương lai không thể hạn lượng! Ngày sau, nói không chừng ngươi ta huynh đệ, cũng có thể để cho Lưu Nguyên nịnh bợ.”

Hắn lòng dạ không thấp.

Nhưng đáng tiếc, Lưu Nguyên ánh mắt quét qua, liền bỏ qua bọn họ, cung thỉnh mấy người tiến Yên Hưng lầu.

La Ninh bĩu môi, lại nói bóng nói gió vài câu “Đêm mưa” sự tình, đều bị hồ lộng qua, bất đắc dĩ nói: “Chênh lệch thời gian không nhiều lắm, ta vào đi thôi.”

Hai người cửa vào thời gian, lại gặp được Lưu Nguyên đám người, sắc mặt hắn u ám, “Ta không phải là phái

người truyền lời, dự lưu lại tầng cao nhất Yêu Nguyệt Các?”

Yên Hưng lầu chưởng quầy cười làm lành, “Phía dưới người ra chỗ sơ suất, đem Yêu Nguyệt Các đính ra ngoài, là biểu áy náy hôm nay Lưu thiếu gia tất cả tiêu phí, toàn bộ giảm 50%.”

Lưu Nguyên sắc mặt khó coi, đối chưởng quỹ lời nói nửa câu không tin, tám phần là tạm thời khách tới, đưa dự định đỉnh.

Nhưng Yên Hưng lầu bối cảnh thâm hậu, tuỳ tiện không dễ trêu chọc…

“Được rồi, ăn bữa cơm mà thôi, tìm thanh tĩnh bao phòng là được.” Một gã quý công tử nhàn nhạt mở miệng.

Lưu Nguyên gánh nặng trong lòng liền được giải khai, mượn sườn núi dưới con lừa, “Người nói đúng lắm.”

“Tìm an tĩnh, đừng để cho người đã quấy rầy!”

Chưởng quầy chặn lại nói: “Lầu bốn Tùng Đào đình, tuyệt đối thanh tĩnh lịch sự tao nhã, mấy vị mời.” Phân phó gã sai vặt tặng người đi lên, hắn nhẹ nhàng thở ra.

Sản nghiệp tại Giang Ninh, có thể không đắc tội Phủ Thành chủ, đó là tốt nhất.

La Ninh hừ hừ, “Ăn bữa cơm, còn cần phải đi Yêu Nguyệt Các, lẽ nào phía trên không khí rất tốt?” Hắn vô

thức ngẩng đầu nhìn về phía tầng cao nhất, “Có thể làm cho Yên Hưng lầu không cho Lưu Nguyên thể diện, khẳng định lai lịch không nhỏ, không biết tối nay là người nào ở đây tiệc khách?”

La Quan ánh mắt chớp lên, đẩy hắn lên lầu, “Ngươi quản là ai, chúng ta ăn cơm trước!”

Đặt bao phòng tại lầu ba, La Ninh, La Quan đi vào thời gian, đồ ăn đã điểm tốt.

Hồ San ngồi ở Hứa Thanh Thanh, Mộc Nhan chính giữa, không biết nói gì đó, trêu chọc Mộc Nhan cười không ngừng, Hứa Thanh Thanh hé miệng môi nhịn được cực nhọc. Các nàng dựa vào là gần, thân thể khẽ động, khó tránh khỏi chịu đựng chịu đựng bính bính, Hồ San liền vẻ mặt cười tủm tỉm.

“La Ninh ca!”

“Ngươi đang ở đây dưới lầu làm gì đó, muộn như vậy mới đến?”

“Đợi lát nữa, đến làm cho La Ninh ca uống nhiều một chút!”

Mấy người ồn ào.

Hữu ý vô ý, đối với La Quan biểu lộ vắng vẻ.

Một là hắn để lại cho mọi người cố hữu ấn tượng, còn đang phát huy tác dụng, vả lại lần này gia tộc nguy cơ, hắn trước sau không có lộ diện, tin đồn cũng không ít,

nghe nói La Dũng vì thế còn cùng một cái tộc đệ đánh một trận, hai người đều đã trúng đánh gậy.

Hai là bởi vì Hứa Thanh Thanh, ái mộ, truy đuổi nàng La gia bọn tiểu bối, bởi đó trước La Quan thái độ mà không đầy.

“Đều ít nói nhảm, muốn uống rượu ta tiếp theo!” La Ninh cười mắng một tiếng, quay người nhỏ giọng nói: “Cho ta mặt mũi, đừng chấp nhặt với bọn họ.”

La Quan cười cười, “Yên tâm.”

Không có trưởng bối ở đây, tiệc rượu mở màn bầu không khí rất nhanh nhiệt liệt.

Trước đây không lâu, Nghiêm gia, Thanh Giang bang liên thủ, La gia nguy cơ sớm tối, như tảng đá lớn vượt qua áp mọi người ngực, khó tránh khỏi bàng hoàng, hồi hộp. Hôm nay hết thảy đều kết thúc, La gia chuyển nguy thành an không nói, còn nhảy lên một cái, nghiễm nhiên đã thành Giang Ninh đệ nhất gia tộc quyền thế. Trong lòng khoái ý, kinh ngạc vui mừng, để cho một đám người thanh niên tùy ý đường hoàng, thanh âm dần dần cao.

“Ta La gia, có trời cao che chở, số phận vô song!”

“Hắc bào kiếm khách, một kiếm giết nghiêm to lớn lão thất phu, bảo vệ ta La gia… Ta nghe nói, đó là một vị đức cao vọng trọng tiền bối, cùng ta La gia tổ tiên tình bạn cố tri…”

“Hừ hừ! Nghiêm gia, Thanh Giang bang liên thủ, ba cái Vạn Trọng Cảnh a, hiện tại tất cả đều đã chết! Hôm nay Giang Ninh nội thành, ai không tôn kính ta La gia?”

“Mấy ca nói rất đúng!”

Từng tên một, vẻ mặt tràn đầy đỏ ửng hào khí ngất trời, toàn thân trong lỗ chân lông, đều lộ ra lấy kiêu ngạo. Nói qua nói qua, có người nhắc tới Thanh Ngõa phố, nhắc tới bị thương Hứa Thái cung phụng, sau đó… Liền nhắc tới Hứa Thanh Thanh.

La Thành chừng hai mươi, trên đầu bao lấy vải gạt, là theo Nghiêm gia chém giết thời gian bị thương, hắn vẫn lấy làm kiêu ngạo, “La Quan, Thanh Ngõa phố kia, ngươi làm xinh đẹp, chúng ta trong nội tâm đều chịu phục, nhưng ngươi không thể bởi vì giúp Hứa gia, liền đối với Thanh Thanh thái độ không được!”

“Cùng nhau lớn lên thanh mai trúc mã, trước đây chuyện hư hỏng cũng đều đi qua, ta nam tử hán đại trượng phu lòng dạ phải rộng lớn, ngươi nói đúng hay không?”

Ỷ vào rượu mời, hắn giọng cực cao, tất cả mọi người nhìn qua.

La Ninh thầm mắng, La Thành ngươi biết cái đếch gì, nói chêm chọc cười, “Hôm nay uống rượu, không nói cái khác…”

La Quan khoát tay áo, “Thanh Thanh, trước một chút cử động, như vô tình làm thương tổn ngươi, ta thật xin lỗi.” Hắn nâng chén, uống một hơi cạn sạch.

“Tốt!” La Thành đập bàn cười to, “Đây mới là La gia nam nhân, cùng nữ nhân so đo cái gì.” Hắn muốn kéo La Quan tiếp tục uống rượu, La Quan biểu hiện phải thành ý mười phần, cùng hắn cả làm ba chén lớn.

Yên Hưng lầu mười năm Hạnh Hoa cất sức mạnh mười phần, La Thành “Bành” một tiếng gục xuống bàn, đồ ăn nước văng khắp nơi, mọi người kinh ngạc nhìn về phía La Quan, không nghĩ tới hắn như thế rộng lượng.

“La Quan, chúng ta uống vài chén!”

“Còn có ta!”

“Hôm nay không say không về!”

Bọn họ không muốn để cho La Quan làm náo động, nghĩ vượt qua hắn.

La Ninh cười to, “Xa luân chiến rất không biết xấu hổ, đến hai cùng ta uống!” Giúp đỡ La Quan chia sẻ áp lực, hắn cũng gia nhập chiến trường.

Chương 17 : Đế Đô Đến Đám Quý Công Tử

Hứa Thanh Thanh nhìn trong đám người La Quan, hắn rõ ràng uống tối đa, nhưng từ đầu đến cuối ánh mắt sáng ngời, không thấy nửa điểm men say. La Quan hắn lúc nào đã có rượu ngon như vậy lượng? Đối mặt bị tức giận mấy người, trước sau lời nói ung dung, cử chỉ trầm ổn rộng lượng, có loại khó tả mị lực.

Hứa Thanh Thanh rất uể oải, đột nhiên cảm thấy bản thân, cũng không biết một tí gì hắn. Hôm nay, là nàng nhờ La Ninh nhất định bả La Quan mời đến, nhưng trong lòng những lời kia, nhưng bây giờ một câu đều nói không nên lời.

Mộc Nhan không ngừng nhìn về phía La Ninh, mỗi khi hắn cười to uống thả cửa thời gian, liền sóng mắt lưu chuyển.

Hồ San giữ chặt các nàng, lớn tiếng ồn ào, “Một đám nam nhân thối tha, có cái gì tốt xem đấy, chúng ta uống!” Nàng đối với La Quan, càng thêm không vừa mắt.

Vừa rồi rõ ràng nói thẳng xin lỗi, làm cho nàng không phải không thừa nhận, tên này có chút khí độ. Hơn nữa, La Quan tửu lượng, có vẻ như so với nàng Hồ đại nha hoàn còn uống được, ta sẽ không trang phục!

Hứa Thanh Thanh có tâm sự, cùng Hồ San một ly lại một chén uống, Mộc Nhan cười khổ tiếp khách.

Hồ San triệt để uống nhiều quá, xông vào nam nhân chiến trường, một cước đạp trên ghế, lộ ra một đoạn trắng noãn như ngọc chân dài.

Khí thế hào phóng!

“Thanh Thanh đừng uống rồi, ngươi không sao chứ?” Mộc Nhan coi như thanh tỉnh, đè lại chén rượu.

Hứa Thanh Thanh lay động đứng dậy, “Ta rửa cái mặt…”

Mộc Nhan nói: “Ta cùng ngươi.”

Hai người ra ghế lô, lầu ba toilet bên ngoài, một đám hán tử say bả vai đập rung trời vang, vỗ vỗ một người liền nhổ ra.

Đã có kích thích, cái khác vài cái cũng ép không được, đảo mắt thác nước cuồn cuộn, tanh hôi một mảnh.

Hai nữ nhíu mày dừng lại.

Mộc Nhan nói: “Ta đỡ ngươi đi lầu bốn.” Cái này rất yên tĩnh, rõ ràng như là không có khách nhân nào, hai người theo phòng rửa tay đi ra.

Mộc Nhan đột nhiên che miệng lại, “Thanh Thanh ngươi chờ ta dưới!” Nàng không uống nhiều, gần đây dạ dày không tốt lắm.

Hứa Thanh Thanh mơ mơ màng màng, lay động đứng

dậy, dùng sức đẩy ra bao phòng.

Xẹt…

Vài đạo u ám ánh mắt, rơi ở trên người nàng.

Hứa Thanh Thanh rượu mời tản ra, “Đúng… Không nổi… Đi nhầm mới có rồi…”

“Ngăn lại nàng!”

Cẩm bào thanh niên quát lạnh.

Mộc Nhan đi ra, vừa vặn một màn như vậy, “Các ngươi làm gì!”

Thời gian đẩy trước một lát.

Tùng Đào đình.

Lưu Nguyên thái độ cung kính, là mấy người châm trà, đoạn rượu.

Hắn là thành chủ con trai trưởng, tại Giang Ninh nội thành, lời nói dưới một người trên vạn người không quá phận. Nhưng này mấy vị, đều là Đế Đô đến quý công tử, có riêng đại bối cảnh, chính là cha hắn cũng muốn lấy lễ để tiếp đón.

“Tiểu Lưu, ngồi xuống đi.” Một gã quý công tử mở miệng, ngữ khí tùy ý, “Cha ngươi đột phá Trùng Tiêu cảnh, ít ngày nữa sắp bị điều đi, đi xa xôi tới đảm nhiệm quận trưởng, cũng coi như một phương quan lớn.”

Hắn ánh mắt đảo qua những người khác, “Lưu quận trưởng, không phải là ngoại nhân.”

“Ta nói, ngươi thế nào có nhàn tình nhã trí, cùng Tiểu Lưu đi ra ăn cơm.” Hầu Bân cười nói: “Lưu Tuyên, các ngươi đều họ Lưu, sẽ không phải là bà con xa a?”

Lưu Tuyên thản nhiên nói: “Nhà ta chỉ có một môn thân thích, ngay trong Đế cung, ngươi không biết?” Hắn khoát tay, “Đều đừng nói nhảm rồi, mọi người chạy tới Giang Ninh nơi nhỏ này, mục đích là giống nhau, đừng che giấu rồi.”

Hắn mắt lộ ra tinh mang, “Các ngươi có thu hoạch gì?”

“Một chuyến tay không, đầu mối gì đều không có.”

“Kim Đỉnh bên kia, người bình thường không biết, có khả năng tiếp xúc đấy, đều là Kim gia thân tín.”

“Những người này, ta ý đồ số tiền lớn thu mua, lại không có hiệu quả.”

Tình huống đều không khác mấy.

Lưu Tuyên gõ bàn một cái nói, “Kim Nhã giúp đỡ Kim Đỉnh thương hội, mới kết giao một vị Luyện Đan Sư, điểm ấy mọi người đều biết.” Hắn nhìn bốn phía mọi người, “Nhưng ta muốn nói cho các ngươi chính là, vị Thần này bí mật đan sư, tỉ lệ lớn là một vị đẳng cấp cao tồn tại!”

“Cái gì?”

Mọi người mặt lộ vẻ chấn động.

Đẳng cấp cao đan sư phóng tầm mắt Thanh Dương Quốc, chỉ đếm được trên đầu ngón tay, từng đều là hết sức quan trọng đại nhân vật, nếu có được chi tướng trợ, chỗ bọn họ gia tộc, lực ảnh hưởng chắc chắn phóng đại!

“Nói cho các ngươi biết thật tình, là muốn chúng ta liên thủ, theo Kim gia trong tay đào người!” Lưu Tuyên nhất định phải có, “Thần bí Luyện Đan Sư ngay tại Giang Ninh, chỉ cần có thể tìm được hắn, ta và ngươi mấy nhà liên thủ, đủ để nở ra làm hắn không thể cự tuyệt điều kiện.”

“Nhưng trước đó, sự tình phải nghiêm khắc giữ bí mật!”

Sau đó, môn liền bị đẩy ra.

…

Còn muốn phó Kim Nhã thực tiễn tiệc, La Quan nhất định phải say, hắn gục xuống bàn, bất luận cái gì Hồ San lôi kéo liền vẫn không nhúc nhích.

“Hahaha…! Liền ngươi cái này nhỏ tửu lượng, so với ta?” Hồ San chống nạnh cười to, chỉ cảm thấy xả được cơn giận!

Chỉ là tên này, say đích dường như có chút đột nhiên…

“Thanh Thanh, Mộc Nhan thế nào còn chưa có trở lại?”

Hồ San nói thầm hai câu, đẩy cửa ra ngoài.

Rất nhanh, nàng “Bành” một tiếng, bả bao phòng đẩy ra.

“Đã xảy ra chuyện!”

Một đám người chạy ra ngoài.

La Quan mở mắt ra, nhíu mày, “Sẽ không như thế nhanh nhẹn a?”

Lầu bốn, bên ngoài Tùng Đào đình.

Thấy rõ đối diện mấy người, La Ninh sắc mặt biến hóa, “Mộc Nhan, xảy ra chuyện gì vậy?”

Mộc Nhan tức giận nói: “Thanh Thanh uống nhiều quá, không cẩn thận đi nhầm bao phòng, bọn họ liền ngăn lại không để cho đi!”

Lưu Nguyên cười lạnh, “Chúng ta đang trao đổi cơ mật, các ngươi đột nhiên xâm nhập, rất có thể đã nghe lén.”

“Hôm nay, phải theo chúng ta đi, điều tra hiểu rõ!”

La Ninh thở sâu, “Lưu công tử, chuyện này nhất định có hiểu lầm, đại bá của ta La Chấn Sơn, cùng thành chủ đại nhân chính là quen biết cũ.”

“Người của La gia?” Lưu Nguyên mặt lộ vẻ do dự.

Trước đây không lâu một cuộc phong ba, La gia triển lộ ra thực lực, làm người ta nhìn không thấu.

Hắn ánh mắt hướng về phía sau nhìn lại.

Lưu Tuyên mặt không biểu tình, “Chính là Giang Ninh, còn có người có thể uy hiếp chúng ta?”

Lưu Nguyên trong lòng hơi rét, “Bắt người!” La gia thì như thế nào? Cùng Đế Đô mấy vị quý công tử so sánh với, không đáng giá nhắc tới!

Huống chi, chuyện này liên quan đến một vị đẳng cấp cao đan sư, không được phép nửa điểm sai lầm.

Hắn ánh mắt lạnh như băng, “Các ngươi tốt nhất thành thật một chút, bằng không thì cùng một chỗ giải vào đại lao!”

Yên Hưng lầu chưởng quầy hấp tấp chạy đến, sắc mặt u ám, hắn đã có ý đem lầu bốn bao phòng để trống, lại vẫn gây ra phiền toái.

Nhìn lướt qua La gia mọi người, hắn trầm giọng nói: “Lưu thiếu gia, hôm nay trong lầu có khách quý bày tiệc, xin ngài mau chóng giải quyết, đừng để cho ta khó xử.”

Hắn hấp tấp đi đến lầu, hướng khách quý giải thích.

Hồ San kêu to, “La Ninh, ngươi có phải là nam nhân hay không!”

“Còn các ngươi nữa, vừa rồi đều chém gió ngưu đây?”

Nàng nghiến răng, “Ta mặc kệ các ngươi là ai, hôm nay

cũng đừng nghĩ mang đi các nàng!”

Lưu Tuyên trên dưới dò xét vài lần, khóe miệng hơi vểnh, “Nữ nhân này, cũng là đồng lõa.”

Lưu Nguyên nghe vậy cười cười, “Người nói là, liền nhất định là.”

“Người đâu, cùng một chỗ nắm bắt!”

La Ninh ngăn trở, “Dừng tay!”

Nhưng hiển nhiên, hắn ra lệnh không được, đến từ Phủ Thành chủ cao thủ.

“Muốn chết!”

Người này cười lạnh một quyền đánh ra, quyền kình chấn động không khí, phát ra chối tai nổ đùng, La Ninh sắc mặt trắng bệch.

Thiên Sơn Cảnh!

Một quyền này rất nặng, hắn ít nhất phải gảy mấy cái xương.

Oanh –

Một tiếng vang thật lớn, bay ra ngoài cũng là Phủ Thành chủ cao thủ, từng ngụm từng ngụm thổ huyết.

“La Quan!”

Hồ San kêu lên, không nghĩ ra bị uống nằm sấp hắn, làm sao sẽ xuất hiện ở cái này? Quan trọng nhất là, hắn rõ ràng một quyền, liền đánh chính là Thiên Sơn Cảnh cao thủ thổ huyết.

Hứa Thanh Thanh, La Ninh đám người, cũng là vẻ mặt tràn đầy khiếp sợ.

Lưu Tuyên bên người, kêu Hầu Bân người trẻ tuổi ánh mắt hưng phấn, “Tiểu tử, có chút đồ vật, ta đến chiếu cố ngươi!” “

Đế Đô mấy vị quý công tử, mặt lộ vẻ cười lạnh.

Đế Võ học viện cái loại này, quái vật, biến thái tụ tập tới, Hầu Bân cũng có thể bài danh trước hai trăm. Lấy Bách Phu Cảnh giới nhập trong quân rèn luyện, sát nhập sào huyệt, liên tục đánh chết mấy tên Thiên Sơn Cảnh tội phạm!

Là một cái chính cống người điên vì võ, ra tay theo không lưu tình.

Tiểu tử này, hôm nay có thể rơi cái tay chân hoàn chỉnh, đều tính may mắn!

Hầu Bân sải bước về phía trước, bên trong thân thể xương cốt một trận nổ đùng, một quyền đánh ra mơ hồ có thể nghe hổ gầm.

Mấy người sắc mặt biến hóa!

Tên này Bắt Hổ Quyền lại có tinh tiến, võ đạo thiên phú

quả nhiên đáng sợ, chờ lần sau Đế Võ thi đấu, hoặc có thể trùng kích Thiên bảng.

“Cẩn thận!”

“La Quan mau lui lại!”

Bành –

Mặt rung động lắc lư, “răng rắc” âm thanh cứng rắn phiến đá nghiền nát, trước mặt một màn khiến cho mọi người, mở to hai mắt nhìn.

La Quan một tay, ngăn trở Hầu Bân nắm tay, bình tĩnh nói: “Mấy vị, chuyện này, như vậy thôi thế nào?”

Hầu Bân liếm liếm khóe miệng, “Tiểu tử, ngươi còn không có tư cách, thay chúng ta làm quyết định.”

Hắn thở sâu, khí thế tăng vọt!

“Đây là bản thiếu gia là Đế Võ thi đấu, chuẩn bị át chủ bài, hôm nay để cho ngươi xem một chút, ta thực lực chân chính!”

Hầu Bân quanh thân khí huyết chấn động, sôi trào, lại ở sau lưng hiện ra, một đầu tam mục Hắc Hổ hư ảnh. Mắt hổ lạnh như băng, phóng thích ra khát máu khí tức, chỉ liếc một cái liền làm La gia mọi người sắc mặt trắng bệch, như rơi xuống trong hầm băng!

“Hổ Hồn!”

Lưu Tuyên mặt lộ vẻ chấn động.

Hầu thị tổ truyền công pháp Bắt Hổ Quyền, tin đồn đến từ Tiên Môn, tu luyện chí cao ở chỗ sâu trong nhưng cô đọng Hổ Hồn, có nhiếp hồn đoạt phách chi uy.

Hầu Bân tên này, giấu thật sâu!

“Quỳ cho ta!”

Hầu Bân tay kia, như máy xay gió thay đổi liên tục, trùng trùng điệp điệp đập rơi.

La Quan đáy mắt băng hàn, đối phương một kích này, là muốn giết người! Cánh tay hắn mãnh liệt phát lực, tại Hầu Bân khiếp sợ trong ánh mắt, đem cả người hắn vung mạnh lên.

Oanh –

Mặt nhiều ra một cái nhân hình bẫy lớn!

Hổ ảnh nghiền nát, Hầu Bân sắc mặt trắng bệch, mất đi sức tái chiến.

Hoàn toàn tĩnh mịch!

Thức tỉnh Hổ Hồn Hầu Bân, cuối cùng bị trực tiếp làm cho thất bại, La Quan thực lực quả thực đáng sợ.

Mấy vị Đế Đô quý công tử, vô thức lui ra phía sau, quân tử không nhịn được việc nhỏ, đây là bọn họ thuở nhỏ tiếp nhận giáo huấn.

Lưu Tuyên ánh mắt uy nghiêm, trầm giọng nói: “La Quan, bản thiếu gia có tích tài chi tâm, nếu như ngươi bái nhập Lưu gia là môn khách, chuyện hôm nay xóa bỏ.”

Niên kỷ như vậy, có thể đánh bại dễ dàng Hầu Bân, đặt ở Đế Võ học viện đều là rất mạnh, tiến hành bồi dưỡng tương lai hẳn là một sự giúp đỡ lớn!

La Quan lắc đầu.

Lưu Tuyên nhíu mày, “Ngươi xác định?”

La Quan nói: “La mỗ vô tình ý làm người môn hạ tay sai.”

Lưu Tuyên cười lạnh, “Không biết điều!”

Hắn phất phất tay, một thân ảnh đập ra, nhanh như tia chớp.

Xẹt…

Chói mắt ánh đao giống như tấm lụa, theo người hai mắt đau nhức!

Vạn Trọng Cảnh, vả lại là trong đó cao thủ vô cùng lợi hại, Đế Đô đến quý công tử, quả nhiên không thể tầm thường so sánh.

La Quan mặt lộ vẻ ngưng trọng, đúng lúc này, đột nhiên một tiếng quát lớn.

“Càn rỡ!”

Liễu Thanh đấm ra một quyền, kình khí bốn phía như sông lớn cuồn cuộn, đem đao khách bức lui.

Hắn quay người, cung kính hành lễ, “Bái kiến La công tử!”

“Liễu Thanh!” Lưu Tuyên gặp nhau hắn, mãnh liệt ngẩng đầu.

Liền gặp một bộ quần đỏ, tự tầng cao nhất chân thành mà đến, Kim Nhã trang dung tinh xảo, mặt mày không thấy trước kia xinh đẹp vũ mị, hiển thị rõ ung dung, thản nhiên nói: “Lưu Tuyên, nhà của ngươi môn khách thật là lợi hại đao, là muốn hủy đi ta chuẩn bị tiệc khách Yên Hưng lầu sao?”

Lưu Tuyên ý niệm trong đầu chuyển động, “Không biết Kim Nhã cô cô ở đây tiệc khách, đã quấy rầy chỗ ta thật xin lỗi.” Hắn lời nói xoay chuyển, “Nhưng bởi vậy, người để cho Liễu Thanh đối với hộ vệ của ta ra tay, có phải hay không qua?”

Hắn đem bãi minh xa mã, đào Kim gia góc tường, tự nhiên không cần khách khí.

Kim Nhã ánh mắt đảo qua La Quan, thấy hắn không có tỏ thái độ, trong lòng đại định.

Khóe miệng vén lên, lộ ra vẻ mỉm cười, “Lưu gia quyền thế sặc sỡ, ngươi chính là hủy đi Yên Hưng lầu, ta cũng

sẽ không quản.”

“Nhưng hôm nay, La công tử là ta yến thỉnh khách quý, ngươi động thủ với hắn, ta làm sao có thể ngồi yên không lý đến?”

Lưu Tuyên biến sắc, “Hắn là khách nhân của ngươi?”

Kim Nhã đi xuống thang lầu, thanh âm lạnh nhạt, “Ta có cần thiết lừa gạt ngươi.” Nàng đi tới La Quan bên người, mỉm cười đột nhiên như trăm hoa đua nở, “La Quan đệ đệ, đừng sợ, đêm nay tỷ tỷ cho ngươi chỗ dựa!”

Chương 18 : Chư Vị, Hẹn Gặp Lại

Nữ nhân này, chiếm ta tiện nghi!

La Quan rất bất đắc dĩ, thực sự phải thừa người nàng ân tình, bằng không mặc dù đem đối diện toàn bộ quật ngã, sự tình cũng chỉ đã càng náo càng lớn.

“… Kim Nhã tỷ tỷ.”

Kim Nhã phát giác được, La Quan trong lòng biệt khuất

“Ai, hảo đệ đệ.”

Nàng nhi cong cong, tâm tình thật tốt dáng tươi cười sáng lạn.

Một màn này, đối với mọi người trùng kích, so với La Quan gọn gàng mà linh hoạt, đánh bại Hầu Bân càng mạnh hơn nữa.

Lưu Tuyên đám người vẻ mặt tràn đầy khiếp sợ, bọn họ rất rõ ràng, Kim Nhã là bực nào khó có thể thân cận. Tại Đế Đô, ngoại trừ vị kia bên ngoài, nàng chưa hề cho bất kỳ nam nhân nào cơ hội. Nhưng hôm nay, Kim Nhã cùng La Quan cử chỉ thân mật, nếu không có tận mắt nhìn thấy, căn bản khó có thể tin.

“Hẳn là, bọn họ tốt hơn rồi hả?”

Lưu Tuyên nhìn thẳng La Quan.

Mười bảy, mười tám tuổi thiếu niên, phong eo viên cánh tay, mặt mày trong sáng có Thần, hắn cẩn thận chu đáo không biết có phải hay không ảo giác, cảm giác phải cùng vị này, có ba hai rất giống.

Chấn động trong lòng, Lưu Tuyên cảm giác mình, đã đoán được chân tướng, bằng không thân phận chênh lệch cách xa hai người, há có thể như thế thân cận.

Thật • kình phong bạo lớn tin tức!

Lưu Tuyên thế nhưng là biết rõ, vị kia đối ngoại nhất phái tài đức sáng suốt ôn hòa hình tượng, lòng dạ lại cũng không rộng lớn. Như biết được Kim Nhã khác có niềm vui mới, nhất định tức giận muôn phần… Không có gì bất ngờ xảy ra, kêu La Quan tiểu tử này, là chết chắc!

“Người thông minh” không chỉ một, Đế Đô đến người đưa mắt nhìn nhau, lâm vào quỷ dị yên tĩnh.

La Ninh con mắt trợn tròn, làm cho người ta nhịn không được lo lắng, sau một khắc có nổ bung. Hắn đột nhiên nghĩ đến ngày ấy cùng La Quan đối thoại, “Ngươi biểu lộ thế nào như sớm biết chuyện này… Ngày hôm qua gặp không phải là, vị kia mỹ danh truyền xa Kim Đỉnh chưởng quầy a…”

“Hahaha…! Tiểu tử ngươi nghĩ sướng vãi, Kim Nhã hạng gì thân phận, nghe nói Phủ Thành chủ mời đều bị cự tuyệt, há lại chúng ta có thể gặp đấy…”

Tiểu tử này, cái ngày kia gặp đúng là Kim Nhã!

Hứa Thanh Thanh cắn môi, trong lòng chua xót vô cùng… La Quan lúc nào, cùng Kim Đỉnh đại chưởng quỹ như thế thân cận…

Hồ San: Tên này, nữ nhân duyên thật tốt! Đỏ mắt! !

La Quan phát giác được khác thường, trừng Kim Nhã một cái.

Nữ nhân này ho nhẹ, cũng sợ La Quan sau sự việc tính sổ, “Lưu Tuyên, La Quan đệ đệ sự tình ta tiếp nhận, ngươi muốn làm sao bây giờ?”

Lưu Tuyên sắc mặt âm tình bất định, “Đã là Kim Nhã tỷ bằng hữu, quên đi.” Hắn nhìn mắt La Quan, “Chúng ta đi!”

Một cuộc phong ba tiêu tán.

La Quan chắp tay, “Kim chưởng quỹ, cho ngươi thêm phiền phức.”

Người hầu kêu tỷ tỷ, sử dụng hết liền kêu chưởng quầy!

Kim Nhã ngầm bĩu môi, cũng không dám biểu lộ, “La công tử nói quá lời.” Hơi dừng một chút, “Nhưng đêm nay, sợ là không thể cùng người ăn cơm đi.”

La Quan nói: “Ta đưa ngươi.” Đối với La Ninh mấy người gật gật đầu, hắn cùng Kim Nhã xuống lầu, Liễu Thanh rớt lại phía sau một đoạn cung kính đi theo.

La Quan nói: “Mấy người kia là lai lịch gì?”

Kim Nhã nói: “Đế Đô đại tộc đệ tử, bối cảnh bất phàm.”

“Nghĩ mời chào ngươi đấy, kêu Lưu Tuyên, cùng Đế cung quý nhân là quan hệ thông gia, bị ngươi đánh đập cái kia kêu Hầu Bân, quân hầu thế gia…”

Đơn giản giới thiệu một chút mấy người thân phận.

La Quan nhíu mày, “Ngươi thật không lại có phiền toái?”

Kim Nhã vẻ mặt ung dung, “Lưu Tuyên đám người vốn là lai giả bất thiện, bất luận có không đêm nay sự tình, xung đột cũng khó khăn tránh cho.”

“Nhưng chỉ cần, La công tử có thể sau lưng ta, thiếp thân liền không sợ.”

La Quan nhíu mày.

Kim Nhã nói: “Bọn này đại tộc đệ tử, không xa tự Đế Đô mà đến, là bởi vì biết rõ Kim Đỉnh thương hội mới kết giao một vị đẳng cấp cao Luyện Đan Sư, quơ kim cái cuốc đến thọc gậy bánh xe đấy.”

La Quan cũng rất im lặng!

Nhìn hắn biểu lộ, Kim Nhã nhịn không được cười ra tiếng, thật sự là tâm tình thật tốt. Bọn này ngu ngốc đắc tội La Quan, còn muốn đào Kim Đỉnh thương hội góc tường, quả thực si tâm vọng tưởng!

Nàng để sát vào, nói khẽ: “Hữu xạ tự nhiên hương, hắn mạt lập kiến.”

“Trải qua chuyện này, La công tử còn muốn ít xuất hiện, liền khó khăn.”

Sâu thẳm mùi thơm chui vào miệng mũi, La Quan bất động thanh sắc, hướng bên cạnh nhích lại gần.

“Ta chỉ hay không nguyện, quá sớm làm cho người ta chú ý.” Có thể tưởng tượng đến vừa rồi, La Ninh nhanh trừng bạo phát ánh mắt, hắn cũng có chút đau đầu.

“La công tử dừng bước, sẽ đưa đến cái này a.” Kim Nhã nháy mắt mấy cái, “Yêu Nguyệt Các rượu và thức ăn, là đặc thù định chế đấy, có giá trị không nhỏ. Lãng phí thật sự đáng tiếc, ta đã làm cho chưởng quầy mời ngươi những đồng bạn kia đi hưởng dụng, La công tử đợi chút nữa không cần đi sai mới có.”

La Quan lắc đầu, “Không quay về rồi, phiền toái Kim chưởng quỹ, đường vòng tiễn ta một đoạn a.” Hắn có thể ngờ tới, tiếp xuống tình cảnh, người khác khó chịu hắn cũng không thoải mái.

Kim Nhã một chút kinh ngạc, cười gật đầu, “La công tử mời!” Hai người leo lên xe ngựa, một chỗ nhỏ hẹp không gian, lẫn nhau hô hấp có thể nghe.

La Quan nhịn một hồi, “Trên mặt ta có cái gì?”

Kim Nhã lắc đầu, “Thiếp thân chỉ là hiếu kỳ, công tử vì

sao không quay về?”

La Quan thản nhiên nói: “Trở về người trước Hiển Thánh sao?” Hắn lắc đầu, “Thế giới bát ngát, mà ta chỉ là mới vào tu hành vô danh tiểu tốt, thật sự không muốn tại loại này sự tình trên lãng phí thời gian.”

Xe ngựa khoảng cách La gia không xa dừng lại, Liễu Thanh nhảy xuống xe, dọn xong chân đạp.

La Quan trở lại chắp tay, “Kim chưởng quỹ, cáo từ!”

Nhìn bối cảnh của hắn, Kim Nhã đôi mắt thật sâu.

La Quan biết rõ, hắn hẳn là rời đi.

Kim Nhã nói không sai, sau ngày hôm nay hắn khó hơn nữa ít xuất hiện, ngày mai đối đãi tin tức truyền ra, hẳn là xôn xao!

Hạ quyết tâm, La Quan đem hôm nay phần linh dịch ăn vào, vận chuyển Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm, bắt đầu tu luyện.

Một đêm không nói gì.

Khi màn đêm sắp hết, ngược lại là trong một ngày thời khì hì ám nhất, cửa phòng lặng yên mở ra, La Quan sải bước tiến vào diễn võ trường, bắt đầu thân thể chịu đựng.

Trong diễn võ trường khoá đá, đối với hắn mà nói đã không đủ dùng, nhưng La Quan biểu lộ nghiêm túc,

động tác cẩn thận tỉ mỉ. Đây là hắn chính đối với mười hai năm qua, gió mặc gió, mưa mặc mưa khổ luyện không ngừng giải bài thi!

Bành –

Vứt bỏ khoá đá, La Quan quỳ, hướng La phụ gian phòng cung kính dập đầu.

Đứng dậy, bước nhanh mà rời đi!

Sau cửa sổ, La Chấn Dương nhìn đi xa nhi tử, ánh mắt vui mừng mà kiêu ngạo – chim ưng con đã lớn lên, cuối cùng đem đón gió dựng lên, trực kích mây xanh!

“Khánh Dương, nếu như ngươi có thể chứng kiến chúng ta nhi tử, đã có thành tựu ngày hôm nay, nhất định sẽ rất vui mừng a?”

…

Hầu Bân thương thế không nặng, hơn nữa nội tình tốt, tĩnh dưỡng một đoạn thời gian có thể khôi phục, Lưu Tuyên xác nhận sau đó nhẹ nhàng thở ra.

Mở ra trên mặt bàn, làm cho thu tập được đấy, về La Quan tin tức.

Nhìn một chút, hắn mặt lộ vẻ ngưng trọng.

“Vừa ngưng cốt không lâu, có thể đánh bại Hầu Bân!”

Lưu Tuyên thầm cảm giác kinh hãi.

Mặc dù hắn là Kim Nhã nam nhân, tài nguyên tu luyện sung túc, cũng đủ cho thấy hắn kinh người võ Đạo Thiên phú, không kém gì Đế Võ học viện yêu nghiệt!

“Đáng tiếc, ngươi đụng phải không nên đụng người!”

Lưu Tuyên cười lạnh.

Tin tức hắn đã sai người mang đến Đế Đô, rất nhanh liền đã truyền ra, Lưu Tuyên thiêu hủy tin tức, không còn quan tâm một kẻ hấp hối sắp chết.

“Vị kia thần bí đẳng cấp cao Luyện Đan Sư, ngay tại Giang Ninh!”

“Thế nhưng là, nên làm sao tìm được hắn?”

Lưu Tuyên cảm thấy đau đầu.

…

Một đêm bận rộn, xử lý sạch Lưu Tuyên đám người, lưu lại dưới một chút phiền toái, Kim Nhã nhận được đến từ Đế Đô thư tín.

Sau khi xem xong, nàng vẻ mặt phức tạp.

Liễu Thanh nói: “Tiểu thư, không có sao chứ?”

Kim Nhã đem tin cho hắn, Liễu Thanh rất nhanh xem hết, mặt lộ vẻ kinh ngạc vui mừng, “Gia chủ để cho người trở về, tham dự chuẩn bị hắn bảy mươi thọ yến.”

“Tiểu thư, người muốn hết khổ rồi!”

Kim Nhã đương nhiên biết rõ, đây là nàng muốn, trở về Kim gia quyền lợi hạch tâm tín hiệu.

Nhưng trong lòng, mừng rỡ ngoài lại khó ức đắng chát.

Lúc trước, chỉ vì Đế trong nội cung một câu, liền đem nàng đánh lạc cát bụi, nhốt hai năm sau lại lần nữa lưu đày.

Hết thảy giãy giụa, cầu khẩn, đều bị bỏ qua.

Thân tình, tại lợi ích trước mặt không chịu nổi một kích!

Nếu không có nàng trong lúc vô tình, là Kim gia kết giao một vị, thực lực cường đại Luyện Đan Sư, chỉ sợ cả đời đều muốn bị nhốt Giang Ninh.

Lúc này, nàng trong đầu hiện ra, La Quan bộ dáng. Thần bí, cường đại Tứ gia, đối với nàng mà nói rất xa xôi, ngược lại là cái này vừa vặn trưởng thành tiểu tên, tiếp xúc mấy lần về sau, làm nàng sinh ra thân cận.

“Đem ngươi đi ra ngoài du ngoạn, ta cũng muốn trở về Đế Đô rồi, chẳng biết lúc nào mới có thể gặp lại.” Mặc niệm một câu, Kim Nhã phất tay, “Thu thập hành lý, hôm nay liền xuất phát!”

Nàng đè xuống ý niệm trong đầu, đôi mắt trở nên kiên định.

Lúc trước, những thứ kia bỏ đá xuống giếng, đối với nàng mọi cách nhục nhã, cười nhạo người, không nghĩ tới nàng còn trở về một ngày a?

Bọn họ, sẽ là như thế nào biểu lộ?

Kim Nhã rất chờ mong.

…

Giang Ninh ngoài thành, thiếu niên áo đen ánh mắt yên tĩnh.

Hiện tại, gió sớm lạnh lùng, Triêu Dương mới lên!

“Chư vị, hẹn gặp lại.”

Hắn sải bước, lại chưa quay đầu lại!

Chương 19 : Bách Thú Đan

“Võ đạo Thất Cảnh là tu hành khởi điểm, cũng là tu hành căn bản, chỉ có đầm trụ cột mới có thể tiến bộ dũng mãnh, bằng không liền tốt so với kiến tạo cao lâu, căn cơ bất ổn tất có tai hoạ ngầm. Làm sư phụ đã thay ngươi chế định tốt, kế tiếp tu luyện kế hoạch, ngươi cái thứ nhất nhỏ mục tiêu, là thu thập luyện chế Bách Thú Đan tài liệu luyện chế…”

Hiện tại, La Quan đứng ở bến thuyền, hồi tưởng lại Huyền Quy nhắc nhở.

Bách Thú Đan, này đây một trăm loại hung thú tinh huyết, bí pháp luyện chế mà thành, là thành tựu mạnh nhất Bách Phu Cảnh mấu chốt. Nhưng nếu nói một trăm loại hung thú tinh huyết, cũng không phải là góp đủ số có thể thỏa mãn điều kiện, mà là cần những con hung thú này tinh huyết ở bên trong, ẩn chứa nào đó thần bí tính chất đặc biệt.

Huyền Quy cũng không nói tỉ mỉ, nhưng theo đôi câu vài lời trong La Quan mơ hồ đoán được, xác nhận đối với hung thú “Xuất thân” có yêu cầu, tổ tiên lợi hại mới được! Đạt đến “Hung thú” danh hiệu, ít nhất là cấp ba, đối ứng Nhân tộc Thiên Sơn Cảnh vả lại chân thật chiến lực càng mạnh, tiếp cận một trăm loại đều rất khó, chớ nói chi là còn đặc thù yêu cầu, thu tập không thể nghi ngờ khó càng thêm khó.

Nhưng La Quan chỉ là nhíu mày, liền khôi phục lại bình tĩnh, thế gian chuyện lớn đều công bằng, muốn lấy được người khác không đạt được thành tựu, liền nhất định phải bỏ ra thêm nữa nỗ lực, đại giới.

“Thuyền tới rồi!” Theo hét lớn một tiếng, người người nhốn nháo bến thuyền, lập tức xao động.

La Quan ngẩng đầu nhìn về phía trên sông lái tới thuyền lớn, nó cao bảy tầng dài hơn trăm trượng, đi về phía trước thời gian thôi động nước sông hình thành liên tục không dứt thủy triều.

Đây là một chiếc thuyền của Kháo Sơn tông, không có gì bất ngờ xảy ra, hắn đem trên thuyền ngây ngô một tháng, lại đến Thanh Dương Quốc Đế Đô.

Đi theo dòng người, La Quan đưa ra ngân phiếu định mức về sau, thuận lợi leo lên thuyền lớn, tại tầng thứ tư tìm được gian phòng, tính đã trên trung đẳng cấp bậc. Vừa ngồi xuống uống chén trà, tiếng đập cửa vang lên, La Quan mở cửa liền thấy được, dáng tươi cười sáng lạn trên thuyền nhân viên công tác.

“Khách nhân, bỉ thuyền hết sức trung thành là người cung cấp, thoải mái nhất ngồi lên thể nghiệm, người như có cần, chỉ cần ngạch ngoại tiền trả một phần giá vé, lại theo trong các nàng chọn lựa một người làm bạn.” Phía sau hắn, là ba nữ tử trẻ tuổi y phục mỏng manh, chứng kiến La Quan ánh mắt sụp xuống, mặt lộ vẻ chờ mong.

Nhưng rất nhanh, phần này chờ mong liền biến thành thất lạc.

“Không cần.” La Quan ngữ khí nhàn nhạt.

“Khách nhân như thay đổi chủ ý, có thể tùy thời thông qua người hầu dưới chỉ nhìn một cách đơn thuần, như vậy ta cũng không muốn quấy rầy.”

La Quan đóng cửa lại, từ trong lòng ngực móc ra tử ngọc Tụ Linh Trản, ăn vào một nửa linh dịch bắt đầu tu luyện. Tại ý thức đến, linh dịch tại suy yếu dưới tình huống, có thể khôi phục nhanh chóng bản thân trạng thái về sau, La Quan liền có ý bắt đầu tích lũy lưu lại, chuẩn bị bất cứ tình huống nào.

Rất nhanh cho tới trưa thời gian trôi qua, đến trên thuyền dùng cơm thời gian, La Quan đẩy cửa ra ngoài, đi tới nằm ở tầng thứ tư nhà hàng. Vừa ăn cơm, một bên nghe người ta nói chuyện với nhau, ý đồ từ trong đạt được một chút, về thu hoạch máu hung thú manh mối. Đến dùng cơm chấm dứt, cũng không có thu hoạch gì, La Quan cũng không thất lạc, xoa xoa tay nâng thân trở về phòng.

Nhanh đến gian phòng thời gian, La Quan nghe được một chút động tĩnh, vô thức nhíu mày. Chuyển quá dài hành lang điểm cong, hắn nhìn đến một người tuổi còn trẻ, mang theo vài tên tướng mạo hung ác nam tử, đang lần lượt gõ cửa.

“Có thấy hay không một nữ nhân đã chạy tới? Tóc dài, giữa lông mày có khối màu đỏ nốt ruồi!”

“Người nào đem nàng giao ra đây, bản thiếu gia thưởng

hậu hĩnh!”

Tần Lãng nghiến răng nghiến lợi, nộ khí trùng thiên.

Đột nhiên, hắn nhìn đến đi tới La Quan, “Tiểu tử, có thấy hay không giữa lông mày có màu đỏ nốt ruồi nữ nhân?”

La Quan quét mắt nhìn hắn một cái, “Không có.”

Tần Lãng mặt lộ vẻ cảnh cáo, “Nữ nhân kia là tặc, nàng trộm bổn công tử túi tiền, tuyệt đối đừng muốn giúp nàng che giấu, để tránh rước họa vào thân!”

La Quan mặt không biểu tình, “Nhường một chút, ngươi cản đường của ta rồi.” Hắn đẩy cửa phòng ra, “Bành” một tiếng đóng cửa, nhưng vào lúc này, sắc mặt hơi đổi một chút.

Trong không khí, có một đám cực nhạt son phấn mùi thơm.

La Quan trầm giọng nói: “Đi ra!” Không có trả lời, hắn cười lạnh một tiếng, làm bộ quay người mở cửa.

“Đợi một chút!” Một nữ nhân theo sau tấm bình phong đi ra, cắn môi, “Ta tránh một hồi, chờ bọn họ rời khỏi liền đi, tuyệt sẽ không cho ngươi gây phiền toái.”

La Quan đáy mắt hiện lên kinh diễm, nữ nhân này vô cùng xinh đẹp, eo nhỏ nhắn nắm chặt trước ngực đường cong kinh người, tóc dài không thể che lấp hết, giữa lông mày khối kia màu đỏ nốt ruồi, nhưng cái này không có ảnh hưởng chút nào vẻ đẹp của nàng, ngược

lại nhiều hơn mấy phần khác dụ hoặc. Thực tế nàng mặc một thân, cùng trước đây không lâu vậy ba nữ nhân kiểu dáng tương tự chính là mát lạnh váy dài, nên xem không nên xem mới có, đều như ẩn như hiện.

“Ngươi nhìn cái gì? Còn không nhắm mắt lại!” Nữ nhân vô thức ôm ngực, vẻ mặt tức giận.

La Quan nhíu mày.

Đúng lúc này, thô bạo tiếng đập cửa vang lên, “Tiểu tử, mở cửa ra!”

Nữ nhân sắc mặt cứng đờ, dốc sức liều mạng lắc đầu.

“Mở cửa! Nếu còn không mở cửa, bản thiếu gia sẽ không khách khí nữa!”

La Quan quay người kéo môn, nữ nhân “Vèo” một cái vọt tới phía sau cửa, từ trong lòng ngực móc ra chủy thủ, nỗ lực làm ra hung ác biểu lộ, đối với La Quan một thông khoa tay múa chân.

Tần Lãng sắc mặt không giỏi, canh cửa bên trong La Quan, “Tiểu tử, có người tận mắt thấy nữ nhân kia, chạy vào này hành lang, trừ ngươi ra nơi đây lấy bên ngoài, những phòng khác chúng ta đều lục soát qua, nàng nhất định giấu ở cái này!”

Phía sau cửa nữ nhân mặt lộ vẻ kinh hoảng, nàng đã bị phát hiện rồi, không thể trốn đi đâu được.

La Quan mặt không biểu tình, thản nhiên nói: “Đây là

của ta gian phòng, các ngươi muốn tìm người, đi cái khác mới có tìm.”

Nữ nhân trừng lớn mắt, khẽ nhếch miệng, hoàn toàn không nghĩ tới La Quan sẽ giúp nàng.

“Tiểu tử, anh hùng cứu mỹ nhân cũng muốn lượng sức mà đi, cho ngươi một cơ hội cuối cùng, liền lập tức tránh ra!” Tần Lãng vung tay lên, vài tên dưới tay kích động.

La Quan cười lạnh, lớn tiếng nói: “Các ngươi xông tới thử xem? Ta thế nhưng là mua vé tàu đấy, nếu như ngay cả điểm ấy an toàn cũng không thể bảo đảm, còn có ai dám đến ngồi thuyền!” Hắn đã đã nghe được, cuối hành lang truyền đến động tĩnh, Kháo Sơn tông người đến.

Tần Lãng mặt lộ vẻ kiêng kị, hung dữ trừng La Quan một cái, “Tiểu tử, ngươi có dũng khí!”

“Đi, đi cái khác mới có tìm!”

Bành –

La Quan đại môn, nữ nhân bả chủy thủ dấu ở phía sau, sắc mặt lúng túng, “Cảm ơn.”

“Không cần khách khí, nếu như ngươi bị bắt được rồi, chia ra bán ta là được.” La Quan nói xong, đưa tay chỉ chỉ cửa sổ.

Nữ nhân hiển nhiên không nghĩ tới, bản thân sẽ bị vội, nàng hơi một tia mờ mịt cúi đầu, không thấy được mũi chân của mình a… Hừ, thối cương thiết trực nam!

“Yên tâm, Hứa Kha không phải là lấy oán trả ơn người!” Nàng nhảy cửa sổ rời đi, động tác thành thạo không có phát ra nửa điểm động tĩnh.

La Quan đóng cửa cửa sổ, có chút tin tưởng Tần Lãng lời nói rồi, lắc đầu đem chuyện này ném ra sau đầu. Lưu lại nàng xuống? Tuy nói nữ nhân này rất đẹp mắt, nhưng là mơ tưởng đã quấy rầy hắn tu luyện!

Liên tiếp năm ngày, La Quan trốn trong xó ít ra ngoài, trừ ăn cơm ra trước sau lưu lại gian phòng, trong lúc lại xa xa chứng kiến Tần Lãng đám người một lần, nhìn hắn hổn hển mắng to thuộc hạ là phế vật thùng cơm một màn, dự liệu đến nữ nhân kia là thật sự chạy thoát rồi.

Trong đầu vô thức hiện ra, vậy bộ mát lạnh mê người hình ảnh, La Quan ho nhẹ một tiếng để xuống bộ đồ ăn, quay người khóe miệng lộ ra mỉm cười. Ngay tại vừa rồi, hắn cuối cùng từ phụ cận hai thương nhân trong lúc nói chuyện với nhau, đã lấy được về thu hoạch máu hung thú manh mối.

Sơn Hà thành!

Chỗ Kỳ Liên sơn mạch biên giới, là một cái kiến tạo dãy núi, sông lớn tầm đó hẹp hòi bên trên bình nguyên thành thị, theo cái này hai thương nhân nói, Kỳ Liên sơn mạch trong hung thú chiếm giữ, mỗi ngày đều có vô số võ đạo cường giả, tổ đội tiến vào Kỳ Liên sơn mạch, săn giết hung thú bán. Vậy máu hung thú tất nhiên là không thiếu, mà La Quan ngồi chiếc thuyền lớn này, hai ngày sau liền đem đến Sơn Hà thành.

Hai ngày sau, Kháo Sơn tông thuyền lớn, tới đúng lúc Sơn Hà thành, “Các vị khách nhân, chúng ta đem ở đây đỗ một ngày, có tư nhân sự vụ cần rời thuyền đấy, mời nhất định kịp thời phản hồi, chúng ta đã đúng giờ lên đường.”

La Quan rời thuyền bước lên bến thuyền, nơi đây vô cùng phồn vinh, hai bên đường quán rượu, sòng bạc, câu lan như rừng, lui tới người đi đường chen vai thích cánh.

Đùng –

La Quan một phát bắt được, lại hướng tiền hắn túi tay, đối phương “Ôi ôi” hét thảm lên, “Đại gia ta sai rồi, thỉnh người giơ cao đánh khẽ!”

Áo xám hán tử dáng người nhỏ gầy, ngoài miệng kêu thê thảm, nước mắt nước mũi đều chảy, “Ta trên có tám mươi lão mẫu, dưới có gào khóc đòi ăn nhi nữ, đây là ta lần đầu tiên làm, người tha cho ta đi.”

La Quan giống như cười mà không phải cười, “Trả lời ta một vấn đề, sẽ tha cho ngươi.”

“Người xin hỏi!”

“Sơn Hà thành đâu có thể mua được máu hung thú?”

Hán tử gầy nhỏ tranh thủ thời gian nói: “Đại gia người tiến vào thành, nhưng tại thành Đông bên kia lập tấm bảng thu mua, mỗi ngày đều có rất nhiều đi săn võ giả

theo trên núi đi ra, cửa thành Đông là bọn họ phải qua, không chỉ có số lượng nhiều giá cả cũng so với theo thương gia mua tiện nghi nhiều.”

La Quan buông tay ra, “Cút a.”

Hán tử gầy nhỏ như là cá chạch, tiến vào đám người không thấy tăm hơi, rất nhanh vài cái đồng hành bu lại, vẻ mặt cười nhạo.

“Tôn Lục, tiểu tử ngươi không phải là luôn luôn nói khoác, nhận thức người có phương pháp ra tay ổn chuẩn tàn nhẫn đấy sao? Thế nào hôm nay cái đệ nhất chỉ nhìn một cách đơn thuần đã bị bắt bớ rồi, khóc hô hào cầu xin tha thứ!”

Tôn Lục da mặt run một cái, tức giận nói: “Mẹ - kiếp, ai biết một cái mặt non nớt tiểu tử, rõ ràng như vậy khó giải quyết!” Hắn ném bắt tay vào làm cánh tay, bây giờ còn từng đợt đâm nhói, ít nhất phải vài ngày mới có thể khôi phục, sắc mặt càng phát ra xấu xí, “Hừ! Nhưng Lục gia ta là người chịu thua thiệt? Tiểu tử kia nếu dám đi đông thành bày quầy bán hàng, có hắn quả ngon để ăn!”

La Quan tiến vào Sơn Hà thành, thẳng đến đông thành mà đi.

Huyền Quy nói: “Tiểu tử, ngươi thực tin hắn mà nói?”

La Quan lắc đầu, “Trong miệng người nọ, mười câu chưa chắc có một câu là thật, tỉ lệ lớn Đừng cho ta đào cái hố, có điều ta tin tưởng hắn nói, đông thành có thể thu đến máu hung thú không giả… Không đủ nhất, cũng

có thể mau chóng giúp ta tìm được núi sông nội thành, chủ đạo cái này sinh ý người.”

“Trong lòng ngươi hiểu rõ là tốt rồi.”

Rất nhanh, La Quan đi tới đông thành, quả nhiên tại trên đường dài chứng kiến rất nhiều, theo ngoài thành trở về săn bắn tiểu đội, thu hoạch có nhiều có ít, trong đó một chi đội đi săn đội, lại bắt được một đầu sống hung Hổ, thân dài chừng hơn trượng, bị trói tại lớn trên xe ba gác giãy giụa, gầm thét, dẫn tới mọi người sợ hãi thán phục, hâm mộ.

Một đám thương nhân vây lại, hy vọng có thể mua xuống cái này đầu hung Hổ, mấy người tranh nhau đấu giá, rất nhanh liền ra đến hoàng kim ngàn lượng.

Tiểu đội thủ lĩnh cười không khép miệng, bao quanh chắp tay, “Chư vị, cái này hung Hổ đã bán cho Hắc Thạch thương hội, chư vị lần sau mời sớm.”

La Quan nhìn xa xa một màn này, cảm thấy cảm thán, Sơn Hà thành phương này quả nhiên không hợp thói thường, đây chính là một đầu hung hổ cấp ba, rõ ràng cứ như vậy bị trói lấy rêu rao khắp nơi, bị người coi như hàng hóa buôn bán.

Có điều, hung thú toàn thân là bảo, huyết nhục không chỉ có thể chế thành tăng tu luyện Huyết Thực, xương cốt đợi bộ kiện còn có thể dùng cho luyện khí, tại Nhân tộc thế giới giá cả cực cao, bằng không cũng sẽ không có đại lượng võ giả, mạo hiểm tiến vào trong núi bắt giết.

“Lão sư, chúng ta bắt đầu đi.”

La Quan tìm người mua một cái chỗ trống chiêu bài, viết xuống “Giá cao thu mua máu hung thú” về sau, trực tiếp đứng ở đường cái vừa.

Chương 20 : Trứng Bị Thương Nặng

Tần Lãng mặt sắc mặt xanh mét, hắn thật vất vả tại trên bến thuyền, tìm được nữ nhân kia tung tích, đảo mắt lại mất dấu rồi. Túi tiền không trọng yếu, nhưng bên trong có một phong vừa lấy được đấy, đến từ Đế Đô mật tín, nếu như bị người phát hiện liền gặp không may.

Liền tại hắn tâm phiền ý loạn thời gian, một gã thuộc hạ đến bẩm báo, “Thiếu gia, đông thành đường cái có người bày quầy bán hàng, công nhiên thu mua máu hung thú!”

“Lớn mật!” Tần Lãng cảm thấy mọi việc không như ý, một cái xú nữ nhân lại nhiều lần theo trong tay hắn đào thoát, Kháo Sơn tông trên thuyền tiểu tử kia, cũng dám không nể mặt hắn, hôm nay tại Sơn Hà thành, hắn Tần gia đại bản doanh, rõ ràng còn có người dám vuốt râu hùm.

“Đi, đi với ta đập phá hắn sạp hàng, bả người bắt lại giết một người răn trăm người!” Núi sông trong thành máu hung thú sinh ý, vẫn luôn là Tần gia chủ đạo, bên trong liên lụy lợi ích rất lớn, những năm này không ngừng có người thăm dò, ý đồ kiếm một chén canh.

Nhưng đều không ngoại lệ, tất cả đưa qua đến móng vuốt, đều bị Tần gia hung hăng chém đứt! Tần Lãng trong lòng phẫn nộ Hỏa Hùng hùng, đã quyết xác định nặng tay, trước mặt mọi người bả bày quầy bán hàng

tiểu tử giết, tốt để người ta biết xúc phạm Tần gia hậu quả.

“Thiếu gia, thì ở phía trước!”

Tần Lãng cười lạnh tiến lên, thấy rõ bày quầy bán hàng người, biểu lộ thoáng trì trệ, chợt mặt lộ vẻ nhe răng cười, “Tiểu tử, lại là ngươi!” Hắn vung tay lên, rất nhiều dưới tay tiến lên đem quầy hàng vây quanh, “Không nghĩ tới chúng ta nhanh như vậy, liền lại gặp mặt, lấy thêm ra đến ngươi đang ở đây trên thuyền ngưu bức kình phong a!”

La Quan nhíu mày, không nghĩ tới dẫn tới lại là người này, hắn mày nhíu lại nhanh, “Các ngươi muốn làm gì?”

Tần Lãng lớn tiếng nói: “Sơn Hà thành thành chủ tự mình ký tên pháp lệnh, nội thành tất cả máu hung thú giao dịch, hết thảy do Hắc Thạch, Đông Hải hai đại thương hội chủ đạo , bất kỳ người nào không được tự mình buôn bán, người vi phạm nghiêm trị không tha! Hắn một cước đá ngã lăn chiêu bài, “Tiểu tử, ngươi có lớn - phiền phức!”

La Quan đảo qua một đám hung ác đại hán, quả nhiên khi bọn họ ngực, thấy được thêu chế thương hội ô biểu tượng, bên trong có “Hắc Thạch” hai chữ.

“Tiểu tử, theo bản thiếu gia dưới háng chui qua đi, ta có thể cân nhắc tha cho ngươi một cái mạng!” Tần Lãng hai chân tách ra, quay ra cái bên ngoài tám chữ.

Hắn ngầm cười lạnh, thả người là không thể nào đấy,

nhưng không ngại trước khi chết, vui đùa một chút trò chơi mèo vờn chuột, phát tiết trong lòng ác khí!

La Quan một chút do dự đã đi tới, Tần Lãng khóe miệng dáng tươi cười triển khai thời gian, hắn mãnh liệt một cú đạp nặng nề, giữa hai chân - tầm đó.

Giờ khắc này, mọi người dường như nghe đến, nào đó gọn gàng mà linh hoạt tiếng nghiền nát, một trận tê cả da đầu.

“A… A…” Tần Lãng rên rỉ ngược lại, thống khổ cuộn mình đến cùng một chỗ, điên đồng dạng thét lên, “Giết… Giết hắn đi!”

La Quan thản nhiên nói: “Ngươi tư thế bày thật tốt, ta thật sự nhịn không được.”

Mắt thấy một đám Hắc Thạch thương hội võ giả vọt tới, hắn đạp chân xuống người như tảng đá lớn xông mạnh mà ra, “Bành” một tiếng đem một gã đại hán trực tiếp đánh bay, tiếp theo đi mau vài bước phóng lên trời, đảo mắt rơi vào trong thành quần thể kiến trúc thời gian, biến mất không còn tăm tích.

Cho đến lúc này, đám người mới hậu tri hậu giác đấy, bộc phát ra một tràng thốt lên. Bọn họ tuyệt đối không nghĩ tới, cái này nhìn như non nớt người thiếu niên, rõ ràng có thực lực như thế.

Nhìn ngược lại Tần Lãng, mọi người ánh mắt thương cảm, đùa cợt, cái này ngang ngược càn rỡ nhị thế tổ, muốn chơi mèo đùa giỡn con chuột du hý, nhưng lại

không biết hắn đối mặt là đầu lão hổ, rơi vào trứng vỡ hạ tràng!

“Nhanh cứu Thiếu gia!”

Hắc Thạch thương hội võ giả, hốt hoảng mang lấy Tần Lãng rời đi.

Rời khỏi vài cái quảng trường, xác định không có bị người truy tung về sau, La Quan tùy ý tại một nhà cửa hàng, mua cái hắc bào mặc lên người.

“Xem ra, muốn tới Đông Hải thương hội rồi…”

Suy nghĩ một chút, La Quan tại ven đường ăn bát mì, chủ quán hỏi hắn có muốn hay không thêm trứng chần nước sôi thời gian, hắn quyết đoán lắc đầu. Ăn cơm xong, cùng chủ quán bắt chuyện hai câu, được biết Đông Hải thương hội vị trí, La Quan trả tiền rời đi.

Rất nhanh, tại một cái trên đường cái, hào phóng Đông Hải thương hội tấm biển, xuất hiện trong tầm mắt, không ngừng có người ra ra vào vào, sinh ý bận rộn.

La Quan mới vừa vào đi, thì có người chào đón, “Khách nhân, xin hỏi có gì cần?”

“Ta muốn mua một chút máu hung thú.”

“Có thể, máu hung thú trung tâm giao dịch ở bên trong, xin ngài đi theo ta.” Gã sai vặt phía trước dẫn đường, tiến vào một cái độc lập đại sảnh.

Bên trong bầy đặt rất nhiều rộng thùng thình thoải mái dễ chịu chỗ ngồi, La Quan lúc tiến vào, bên trong đã có không ít người đang hiệp đàm. Mặc hắc bào thì có ba bốn, hiển nhiên làm có chút giao dịch thời điểm, không hy vọng bị người ta biết thân phận.

La Quan bị dẫn tới một cái ngồi xuống, gã sai vặt dâng nước trà, cung kính nói: “Khách nhân xin chờ một chút, liền lập tức sẽ có người tới tiếp đãi người.”

Hắn lui ra không lâu, một gã ba bốn mươi tuổi, ánh mắt tinh minh trung niên nhân, cười đã đi tới.“Khách nhân, hôm nay giao dịch từ ta là người phục vụ, xin hỏi người có nhu cầu gì?”

La Quan biến hóa thanh âm, trầm thấp mà hơi khàn khàn, “Cấp ba trở lên máu hung thú, số lượng ít nhất một trăm loại trở lên.”

Trung niên nhân con mắt trợn tròn, chợt mặt lộ vẻ kinh ngạc vui mừng, không nghĩ tới trước mặt vị này, lại là cái khách hàng lớn!

“Không có vấn đề! Chúng ta Đông Hải thương hội kho máu, tích lũy lượng cực kỳ phong phú, đủ để thỏa mãn người nhu cầu.” Hắn lời nói xoay chuyển, “Chỉ có điều, bỉ thương hội cấp ba trở lên máu hung thú, mỗi bản giá bán tại một trăm đến hai trăm lượng hoàng kim tầm đó, giá cả mặc dù mắc tiền một tí, nhưng thỉnh khách nhân yên tâm, chúng ta đối chất lượng có thể cam đoan.”

La Quan thản nhiên nói: “Tiền không là vấn đề.” Ánh mắt của hắn chớp lên, “Bởi vì có chút nguyên nhân, ta có thể

không thể tự mình đi kho máu chọn lựa?”

Luyện chế Bách Thú Đan, đối với máu hung thú là có yêu cầu.

Trung niên nhân mặt lộ vẻ khó xử, “Khách nhân, kho máu là tệ thương hội trọng yếu tới, ngoại nhân không cho phép tiến vào bên trong.”

La Quan nói: “Mỗi một phần máu hung thú, ta đều ra giá cao nhất hai trăm lượng hoàng kim.” Hắn hơi dừng một chút, “Đây là của ta ra giá, nhưng cùng Đông Hải thương hội ở giữa giao hàng kim ngạch, từ ngươi tới quyết định.”

Trung niên nhân thật sâu nhìn La Quan một cái, trầm ngâm liên tục về sau, trên mặt tươi cười, “Ngài là Đông Hải thương hội khách quý, nên hưởng thụ một chút đặc quyền, ta có hết sức an bài chuyện này, xin ngài chờ một chút.”

Đứng dậy hấp tấp rời đi.

Hắc bào lần La Quan khóe miệng lộ ra nụ cười, Đông Hải thương hội cùng Hắc Thạch thương hội cộng phần núi sông trong thành máu hung thú sinh ý, kho máu quy mô nhất định kinh người, như vận khí tốt nói không chừng một lần có thể, mua Tề một trăm loại máu hung thú.

Bản thân đi trong núi đi săn? Coi như hết, ta có tiền, đương nhiên thế nào đơn giản làm sao tới!

Đúng lúc này, kêu loạn theo ngoài cửa truyền đến, một đám Đông Hải thương hội võ giả nhảy vào đại sảnh, đem tất cả cửa ra vào khống chế.

“Các vị, mời không nên kinh hoảng, ta Đông Hải thương hội phải tìm một gã hung đồ, hy vọng mọi người phối hợp!”

Một gã quản sự nói xong, kính cẩn thối lui đến bên cạnh.

Cáng cứu thương bị giơ lên tiến đến, nằm ở phía trên Tần Lãng, sắc mặt trắng bệch hạ thân bao lấy dày đặc một tầng vải gạt. Bởi vì nghĩ cách cứu viện kịp thời, hơn nữa bất kể đại giới, hắn hai khỏa vỡ trứng bị mạo hiểm cứu giúp trở về.

Thanh tỉnh trước tiên, Tần Lãng liền chịu đựng lấy không phải của mình trứng sụp đổ đau khổ, sai người đưa mang lên nơi đây.

Bởi vì, chết tiệt…nọ lăn lộn… trướng, là tới Sơn Hà thành mua sắm máu hung thú đấy, vậy hắn sẽ không cái khác phương có thể đi, bài trừ đi Hắc Thạch thương hội, vậy cũng chỉ có Đông Hải thương hội rồi!

“Bên ngoài xem trọng, mua máu hung thú một cái đều không thể bỏ qua.” Tần Lãng thanh âm suy yếu, lại lộ ra một cỗ trực tiếp thấu xương tủy ngoan tàn, “Hiện tại, bả tất cả che lấp thân phận người trước mang tới, bản thiếu gia muốn đích thân điều tra!”

La Quan thầm mắng vô sỉ, đã nói rồi đấy Hắc Thạch thương hội cùng Đông Hải thương hội hai nhà, cùng

chung kinh doanh máu hung thú sinh ý đây? Cảm tình lưng trong chính là một nhà!

Hắn rất nhanh nhìn thoáng qua chi phối, bọn này Đông Hải thương hội võ giả tuy rằng không yếu, nhưng hắn muốn chạy trốn vấn đề không lớn, khó giải quyết chính là Tần Lãng bên người, cái kia khí chất âm lãnh lão đầu, cho La Quan một loại cảm giác cực kỳ nguy hiểm.

Có điều, hôm nay cái này trong đại sảnh, tâm thần có chút không tập trung dường như không chỉ hắn một người… La Quan nhìn thoáng qua, cạnh góc chỗ một gã Hắc bào nhân, ánh mắt chớp lên cảm thấy đã có so đo.

Vừa rồi rời đi trung niên nhân, hấp tấp chạy về, hạ giọng, “Khách nhân, mời không cần lo lắng, chỉ cần người phối hợp một chút, rất nhanh liền không sao.”

La Quan bình tĩnh nói: “Hung đồ cũng không phải ta, có cái gì có thể lo lắng.”

Gặp cạnh góc chỗ tên kia Hắc bào nhân đã rời khỏi cái bàn, La Quan chủ động hướng Tần Lãng đi ra, trong miệng bất mãn phàn nàn, “Đông Hải thương hội quy củ, là càng đến càng cổ quái, muốn kiểm tra cũng nhanh chút!”

Tần Lãng bên người lão đầu, lạnh lùng xem ra một cái, nhưng lập tức liền dịch chuyển khỏi, rơi vào cạnh góc tên kia Hắc bào nhân trên người, cũng phát hiện dị thường.

Oanh –

Tên kia hắc bào nhân phản ứng có thể nói cực nhanh, bị lão đầu ánh mắt tập trung trong nháy mắt, liền một quyền đem trước mặt cái bàn đánh bay ra ngoài, thân ảnh phóng tới cửa sổ.

“Bắt lấy hắn!”

Vài tên Đông Hải thương hội võ giả phóng đi, đem người này vây quanh, nhưng thực lực của hắn có chút mạnh mẽ, mấy quyền đưa bọn họ đánh lui, mắt thấy là phải chạy ra.

Tần Lãng gầm nhẹ, “Chu lão, giữ hắn lại!”

Lão đầu một chút do dự, “Được.”

Vèo –

Hắn thả người nhảy lên, đi thẳng tới hắc bào nhân trước mặt, mặt không biểu tình một quyền oanh rơi. Một tiếng vang thật lớn, hắc bào nhân bị đánh bay ra ngoài, đón đỡ hai tay đã đứt gãy, ngã vào trên lớn tiếng kêu rên.

Đông Hải thương hội võ giả tiến lên đem chế ngự, kéo xuống che đầu, lộ ra một trương mặt sẹo gương mặt.

“Điên sói lang bành tam đao, hắn là Sơn Hà thành truy nã tội phạm quan trọng!”

Tần Lãng mặt lộ vẻ thất lạc, nhưng vào lúc này, đáy lòng đột nhiên toát ra một luồng hơi lạnh, ngẩng đầu liền gặp một gã hắc bào nhân, thừa dịp đại sảnh hỗn loạn thời

gian đã đi tới bên cạnh hắn. Nhìn người nọ, chẳng biết tại sao hắn lại sinh ra, một phần không thể nói nói sợ hãi.

“Tần thiếu gia, ngươi tư thế này bày đấy, so với lần trước nửa điểm không tồi a.” Hơi một tia trêu chọc thanh âm, tự hắc bào dưới truyền ra.

Sau đó, tất cả mọi người hoảng sợ trong ánh mắt, hắn nhấc chân một cú đạp nặng nề, giẫm ở Tần Lãng bao vây lấy vải gạt hạ thể –

Phốc!

Lần này, vỡ thành bùn rồi…

“A!”

Tần Lãng kêu thê lương thảm thiết, trực tiếp ngất đi.

“Ngươi muốn chết!” Chu lão vừa kinh vừa sợ, như hung hổ xuống núi đánh tới.

La Quan cười lạnh một tiếng, một cước đem Tần Lãng đá bay, ngăn tại cái này hung ác lão đầu trước mặt. Chu lão lại càng hoảng sợ, tranh thủ thời gian thu quyền đem Tần Lãng ôm lấy, thừa cơ hội này, La Quan đã đánh bay hai Đông Hải thương hội võ giả, theo đại sảnh xông ra ngoài.

“Ngăn lại hắn!”

Chu lão lao ra đại sảnh, lại chỉ chứng kiến kêu rên

ngược lại một đám thuộc hạ, La Quan đã chạy trốn vô tung vô ảnh.

“Đáng chết!”

Hắn trùng trùng điệp điệp một chưởng, đem một cây cột đá đánh gãy, mặt sắc mặt xanh mét trở lại Tần Lãng bên người. Một chút kiểm tra, Chu lão sắc mặt càng thêm khó coi, nhìn hôn mê Tần Lãng, ánh mắt lộ ra thương cảm.

Lần này, là triệt để hết thuốc chữa!

Tiếp đãi La Quan trung niên nhân, bị hù sắc mặt trắng bệch, bị dẫn theo tới, dốc sức liều mạng nói: “Chu lão, ta cái gì cũng không biết, hắn chỉ là đến mua máu hung thú đấy…”

Chu lão trầm giọng nói: “Người này theo như ngươi nói cái gì?”

Trung niên nhân không dám giấu giếm, đem đối thoại nguyên vẹn nói ra.

Chu lão phất tay, “Đem hắn dẫn đi, trực tiếp trượng đánh chết!”

“Đừng mà Chu lão!” Trung niên nhân tuyệt vọng thét lên đi xa.

Chu lão đương nhiên biết rõ người này vô tội, nhưng Thiếu gia trứng tất cả đều không còn rồi, nhất định phải có người chịu trách nhiệm, hy vọng cái này mệnh có thể

làm cho gia chủ lửa giận giảm xuống.

“Muốn đi kho máu chọn máu hung thú… Hừ!” Xem ra, người này nhu cầu cấp bách đại lượng máu hung thú, Chu lão ánh mắt trở nên lãnh khốc, “Núi sông trong thành, chỉ có Tần gia có đầy đủ máu hung thú tồn trữ, chỉ cần ngươi dám xuất hiện nữa, lão phu chắc chắn ngươi chém thành muôn mảnh!”

…

Bến thuyền, La Quan xa xa nhìn một cái, Kháo Sơn tông thuyền lớn.

Một số người ngay tại phụ cận đi dạo, nhìn như không có vấn đề gì, nhưng bọn họ hoạt động quỹ tích, lại đứng yên tại đây hẹp tiểu nhân một khối khu vực.

Tần gia người!

Xem ra, lần này vận chuyển muốn trước thời hạn kết thúc.

La Quan quay người nhìn về phía Sơn Hà thành, suy nghĩ một chút về sau, khóe miệng lộ ra cười lạnh. Hắn có thể đoán trước, cái khác rời khỏi Sơn Hà thành cách, cũng đều sẽ bị theo dõi.

Tần gia đây là muốn đứt gãy đường lui của hắn, bắt rùa trong hũ!

Hừ, ta còn sẽ không rời đi.

Máu hung thú, liền từ trong tay các ngươi đoạt!

Đúng lúc này, La Quan thấy được một cái, hơi có thân ảnh quen thuộc.

Ánh mắt chớp lên, hắn vứt bỏ một khối bạc vụn, theo trà lâu đi ra ngoài.

Chương 21 : Nổ Kho Máu

Tôn Lục chạy vào ngõ hẻm, ước lượng túi tiền còn nóng hổi, trên mặt lộ ra tốt sắc.

Quả nhiên, mắt nhìn của gia so với tay nghề, vẫn là không có vấn đề!

Mặc dù mang thương xuất hiện, như trước thu hoạch tương đối khá, ngày hôm qua chính là một cuộc sự cố.

Tần gia đại thiếu gia hai lần trứng vỡ, hoàn toàn không có cứu sự tình, hôm nay đã truyền ra, Tôn Lục cây hoa cúc mấy nhanh ngoài nhịn không được sinh ra một cái ý niệm trong đầu… Việc này, sẽ không phải cùng ngày hôm qua tiểu tử có quan hệ a?

Đột nhiên cảm thấy sau lưng có chút lạnh, Tôn Lục rụt cổ một cái, nhất định là hắn suy nghĩ nhiều, tiểu tử kia nhiều lắm là chỉ là có chút lợi hại, khi dễ hắn còn đi, sao có thể nhấc lên động tĩnh như vậy.

“Thu hoạch không ít a?” Một thanh âm tại sau lưng vang lên.

Tôn Lục nhìn chằm chằm vào lòng bàn tay bạc trắng lóa, tiện tay đem túi tiền ném vào khe nước, vô thức nói: “Cũng tạm được…”

Vèo –

Hắn nhanh chân bỏ chạy, đầu cũng không quay lại.

Đùng –

Một cục đá đánh trúng bắp chân, Tôn Lục kêu thảm một tiếng bị vùi dập giữa chợ, quay người dốc sức liều mạng dập đầu, “Đại gia tha mạng a! Ta trên có mẹ già tám mươi, dưới có con cái gào khóc đòi ăn, đây là ta lần đầu tiên làm a!”

Bước chân đến gần, trêu tức tiếng vang lên, “Ngày hôm qua, ngươi dường như cũng là nói như vậy.”

Khóc hô im bặt mà dừng, Tôn Lục sờ soạng một cái nước mũi lệ, thấy rõ người trước mắt, lập tức một bộ ăn phân biểu lộ.

“Đại gia… Phải… Là ngài a… Ách… Tiểu nhân vừa nhặt được túi tiền, những bạc này coi như là… Hiếu kính cho ngài rồi.”

La Quan không nói lời nào.

“Khụ… Ta cho ngài phóng ở đây… Vậy, tiểu nhân cứ tiếp tục nghe người ngày hôm qua nói… Lăn a…” Tôn Lục nằm ở lên, đem mình co lại thành một cái địa cầu.

La Quan thản nhiên nói: “Chuyện Tần gia, ngươi nghe nói rồi chứ? Ò, nhìn biểu tình là biết rõ, nếu như không muốn trở nên giống như Tần đại thiếu, liền ngoan ngoãn giúp ta làm ít chuyện.”

Tôn Lục nhanh sợ quá khóc, một câu nói kia trong để lộ ra tin tức, thật sự là quá kinh khủng, Tần gia đại thiếu rõ

ràng thật sự là hắn phế kia! Biết rõ loại này muốn chết sự tình, hắn còn có kết cục tốt? Lúc này mặt không có chút máu, co quắp mắt thấy là phải đi tới.

La Quan cười lạnh, “Nếu ngươi dám giả bộ bất tỉnh, ta sẽ để cho ngươi ngủ một giấc không dậy!”

Tôn Lục “Vèo” đứng lên, vẻ mặt buồn rười rượi, “Gia… không, cha ruột, ngài đến cùng muốn làm gì? Ta chính là cái lăn lộn bến tàu nhỏ lang thang, ngài coi ta là cái rắm thả thành sao?”

La Quan thản nhiên nói: “Đem chuyện làm tốt, mạng của ngươi liền vẫn là của ngươi.”

Tôn Lục sắc mặt âm tình bất định, mãnh liệt nghiến răng, “Tốt, ta nghe ngài!”

La Quan mỉm cười, “Ngươi biết, nội thành sao có thể mua được hỏa dược a?”

Tôn Lục loại này trà trộn tại xã hội tầng dưới chót cặn bã, các loại cách thức đều có tiếp xúc, trước khi trời tối tại một mảnh thấp bé trong khu ổ chuột, La Quan tận mắt thấy một cái nằm ở trên giường, toàn thân xú khí huân thiên sinh đầy nát đau nhức lão đầu, lẩm bẩm theo dưới giường kéo ra một cái hòm gỗ.

“Năm trăm lượng hoàng kim, nửa chữ cũng không được thiếu!”

Hỏa dược đã sớm xuất hiện, nhưng cách điều chế một mực bị triều đình nắm giữ, nghiêm cấm chảy vào dân

gian, một khi phát hiện lập tức thu lấy, trọng phạt! Vì vậy, ngoại trừ chiến tranh lấy bên ngoài, cơ bản chỉ có thể ở quặng mỏ nhìn thấy, cái này che giấu tổ chức rõ ràng có thể lấy ra nhiều như vậy, nhưng gặp rất có cách thức.

La Quan giao tiền, dẫn theo rương hòm từ trong nhà đi ra, có thể cảm giác được rõ ràng, xung quanh một chút tham lam, ngoan tàn ánh mắt.

Tôn Lục nơm nớp lo sợ, theo sát sau lưng La Quan, một thông bảy rẽ giảm giá tám phần mười về sau, mới từ cái mảnh này xóm nghèo đi ra, thở dài ra một hơi quần áo đã bị mồ hôi lạnh sũng nước.

“Đại gia, sự tình làm xong, ta đây đi?”

La Quan thản nhiên nói: “Còn chuyện, nói với ta Hắc Thạch, Đông Hải hai nhà kho máu, phân biệt ở đâu?” Người chiêu thức ấy dẫn theo thuốc nổ, một bên dùng yên lặng ngữ khí hỏi cái này loại sự tình, ta áp lực thật sự rất lớn!

Tôn Lục yết hầu trên dưới chuyển động, chật vật nuốt nước bọt, nói ra hai chỉ.

Bành –

Hắn mắt tối sầm lại, bị đánh đã bất tỉnh.

La Quan nhấp lên Tôn Lục ném vào trong góc, đợi nhà này hỏa tỉnh lại, hắn cũng đã rời khỏi núi sông thành.

Dẫn theo hòm gỗ, La Quan ung dung bước vào phố dài,

biến mất tại cuồn cuộn trong dòng người.

…

Tuy nói núi sông trong thành, vị trí, phân lượng đầy đủ mọi người biết rõ, Hắc Thạch, Đông Hải hai cạnh tranh máu hung thú đối thủ thương hội, trên thực tế đều là Tần gia sản nghiệp, nhưng nên làm công trình mặt mũi còn phải có, cấp cho ái tài thành chủ đại nhân, lưu lại một khối không có trở ngại nội khố, vì vậy hai nhà thương hội kho máu, một cái thành Đông một cái thành Tây.

Tối nay mây đan xen, không khí có chút ẩm ướt, dường như là trời muốn mưa, ánh trăng, đầy sao đều bị che lấp, đưa tay không thấy được năm ngón.

Tây thành.

Hắc Thạch thương hội kho máu, thủ vệ nghiêm ngặt!

“Đều giữ vững tinh thần đến, bảo vệ tốt riêng phần mình cương vị, một con ruồi vỗ cánh, cũng phải bắt nó tìm cho ra!”

Một gã tiểu đầu mục trong đêm tối quát khẽ, hắn không biết nguyên nhân gì, nhưng tối nay kho máu trong đột nhiên tới rất nhiều cao thủ, tuy nói phía trên phân phó hết thảy như trước, nhưng hắn vẫn là không nhịn được căng thẳng.

Bởi vì Thiếu gia sự tình, gia chủ hôm nay đã trượng đập chết bảy tám người, tiểu đầu mục cũng không hy vọng, bản thân trở thành kế tiếp.

Đột nhiên, một trận gió thổi qua, lay động cành lá vang sào sạt, tiểu đầu mục trong lòng cả kinh, mãnh liệt quay người lại cái gì cũng không thấy.

Nghĩ đến trong khố phòng cất giấu rất nhiều cao thủ, tiểu đầu mục trong nội tâm tự an ủi mình, nhất định là khẩn trương, hôm nay ai dám đến xông, người đó là muốn chết!

Tại hắn ý niệm trong đầu chuyển động thời gian, không người chú ý nơi hẻo lánh, trong bóng tối hiện lên một thân ảnh – bởi vì luyện thành Vĩnh Hằng kiếm thể, La Quan thân thể các phương diện đều có tăng lên, đen kịt ban đêm hai mắt cũng có thể mơ hồ thấy vật, cái này là lẻn vào cung cấp rất đại tiện sắc bén.

Đương nhiên, càng trọng yếu chính là, đến từ Huyền Quy chỉ dẫn – trốn ở kho máu trong Tần gia cao thủ, hãy cùng bó đuốc, tất cả đều không chỗ che thân!

“Dừng lại, phía trước có người gác, bên phải có một chi đội tuần tra, chờ bọn họ sau khi đi qua lại có một đoạn theo dõi chỗ trống, ngươi theo trái sau đó đi vòng qua.”

“Nhìn thấy cái cây đó chưa, phía trên có người ẩn nấp, đổi lại bên phải đi.”

“Cúi xuống đừng nhúc nhích!”

Trong phòng, một gã Tần gia cao thủ đột nhiên mở mắt ra, hắn đứng dậy đi đến cửa sổ, không hề phát hiện thứ gì.

“Được rồi, tiếp tục đi.”

Thì cứ như vậy, La Quan tránh đi tất cả Tần gia mai phục cao thủ, lặng yên không một tiếng động theo một cánh cửa sổ thông gió, chui vào chỗ này kho máu. Lọt vào trong tầm mắt, một mảnh dài hẹp cao lớn trên giá gỗ, chỉnh tề bầy đặt đại lượng nở rộ tại trong bình máu hung thú, số lượng nhiều kinh người.

La Quan liếm liếm khóe miệng, đè xuống trong lòng kích thích, rất nhanh đem trên người mấy khối đồ vật, phân biệt thu xếp tại các âm u nơi hẻo lánh. Mỗi khối phía dưới đều để lên một cái cây đốt lửa, bao bọc vật đã làm xử lý có đủ phòng cháy tính, thiêu ăn mặc cần một chút thời gian.

Làm xong đây hết thảy, La Quan theo cửa sổ leo ra đi, liền tại hắn vừa rời đi, kho máu đại môn từ bên ngoài đẩy ra, vài tên Tần gia võ giả thông lệ dò xét, chỉ lo thẩm tra đối chiếu có hay không mất trộm, lại không phát hiện nhà kho nơi hẻo lánh, lúc này nhiều một chút đồ vật.

Trong đêm tối, La Quan tại không để cho người chú ý chỗ hẻo lánh chạy như điên, thẳng đến Đông Hải thương hội kho máu. Sở dĩ lựa chọn tại tây thành phóng lửa, là vì đông thành gần Kỳ Liên sơn mạch, mặc dù sự tình không thuận lợi bị phát hiện, hắn cũng có thể trốn vào núi lớn, tránh né đến từ Tần gia đuổi giết.

Một lát sau, Đông Hải thương hội kho máu xuất hiện trong tầm mắt, nó trầm lặng đứng lặng trong đêm tối, như một đầu nhắm người mà cắn quái thú.

La Quan tránh né tại trên một cây đại thụ, yên tĩnh chờ đợi.

Rất nhanh, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, tại khu đông thành vực bộc phát, sau đó là liên tiếp không ngừng tiếng nổ mạnh.

Toàn bộ núi sông thành, hiện tại bị triệt để thức tỉnh!

Trước mặt yên lặng Đông Hải thương hội kho máu, lập tức xao động, vô số người vọt ra, trợn mắt há hốc mồm nhìn phương xa ánh lửa ngút trời.

Rào…

Một cái khói lửa tín hiệu phóng lên trời, tây thành kho máu bị tập kích!

Chu Lão mặt sắc mặt xanh mét, hắn biết rõ trong thành một chút giấu ở trong cống thoát nước con chuột, làm lấy đầu cơ trục lợi hỏa dược sinh ý, lại không nghĩ rằng có một ngày, lại đã nổ đến bản thân trên đầu.

Bọn khốn nạn này, thật đáng chết!

“Đi theo ta!”

Tín hiệu cầu cứu cho thấy tây thành kho máu, thế cục đã không khống chế được, Chu Lão không dám trì hoãn, gầm lên trong dẫn đầu mọi người xông vào đêm tối.

Nhưng như cũ có một nhóm người tay, lưu lại thủ tại chỗ

này.

Trong bóng đêm, La Quan di chuyển, hắn giống như là một cái bóng lặng lẽ âm thầm đi vào.

Lỗ Vi là Đông Hải thương hội cung phụng, Vạn Trọng Cảnh tu vi để cho hắn hàng năm, cũng có thể bắt được rất lớn một khoản ngân tiễn. Có điều, khi Tần gia gặp được phiền toái, hắn cũng cần dốc sức. Vì vậy, hắn đêm nay xuất hiện ở thành Đông kho máu, khi Chu Lão dẫn người sau khi rời đi, trở thành trong duy nhất tọa trấn cường giả.

Một chút cân nhắc, Lỗ Vi mệnh lệnh người ở phía ngoài, co rút lại canh giữ ở kho máu ngoại vi, bố trí xuống kín không kẽ hở một cái phòng tuyến. Mà chính hắn, lại tọa trấn kho máu bên ngoài trong một gian phòng, thông qua cửa sổ có thể chứng kiến kho máu duy nhất cửa vào, bảo đảm không sơ hở tý nào.

Nếu như nhằm vào cái khác người xâm nhập, Lỗ Vi sách lược không thể nghi ngờ rất thành công, nhưng đối với La Quan mà nói, chỉ cần phòng thủ có bất kỳ một chút khe hở, hắn cũng có thể xông vào.

Ở ngoại vi thủ vệ không coi vào đâu, La Quan tới gần kho máu, tránh trong bóng đêm nhìn về phía lộ ra ánh nến vậy phiến cửa sổ, hắn có thể chứng kiến Lỗ Vi trầm tĩnh như nước khuôn mặt.

Cao thủ!

Trực giác nguy hiểm nói với La Quan, người này rất khó

đối phó.

Suy nghĩ một chút, La Quan từ trong lòng ngực móc ra một khối ngọc bội, cái này là Nghiêm Hoa dùng để, che giấu bản thân khí tức đồ vật. Nhưng đáng tiếc, hắn cũng không biết chân chính cách dùng, đầu phát huy ra ngọc bội kia một phần rất nhỏ công năng.

Huyền Quy đề điểm hai câu, La Quan liền nắm giữ cách dùng, lúc này lặng yên hướng trong đó rót vào một đám Đế kiếm khí tức, ngọc bội mặt ngoài ánh sáng nhạt hiện lên, hắn khí tức lập tức biến mất không thấy gì nữa, đến nỗi hành tẩu thời gian phát ra rất nhỏ động tĩnh, đều bị nào đó lực lượng vô hình che lấp, toàn bộ người giống như là trong đêm tối u linh.

Cho dù loại trạng thái này, chỉ có thể duy trì một lát, cũng đã vậy là đủ rồi.

Trong phòng, Lỗ Vi nhướng mày, hắn dường như phát giác được cái gì, đưa tay cầm chặt bên người trường kiếm. Không sai, hắn là một cái hiếm thấy kiếm tu, đồng dạng là Vạn Trọng Cảnh, thực lực nhưng vượt xa cùng giai!

Lỗ Vi rất tự tin, đã trường kiếm nơi tay, chỉ cần tối nay đến không phải là Trùng Tiêu Cảnh cường giả, hắn liền có thể đem đối phương lưu lại.

Hắn nín thở tập trung tư tưởng suy nghĩ, chậm rãi đi tới cửa sổ, cho dù trước mặt hết thảy yên lặng, nhưng nhạy cảm chiến đấu trực giác đã làm cho hắn ngửi được mùi nguy hiểm.

Đối phương rất mạnh, rõ ràng có thể sờ đến cái này đến, nhưng hắn nhưng lại không biết, bản thân sắp sửa đối mặt, là một vị cường đại kiếm tu!

Tối nay, muốn để cho Tần gia biết rõ, bọn họ hàng năm hoa một số lớn cung phụng kim…

Phốc!

Một đạo kiếm ảnh xỏ xuyên qua bức tường thân thể, sắc bén như là như cắt đậu hủ, không có phát ra nửa điểm thanh âm, mũi kiếm tinh chuẩn đâm rách Lỗ Vi trái tim.

Hắn trợn to tròng mắt, toàn bộ người như là phá vỡ khí cầu, trong nháy mắt mất đi tất cả khí lực.

Đón một câu.

… Đều uổng phí!

Lỗ Vi ngược lại khí tuyệt, một cánh tay duỗi tới, vịn hắn tựa vào cửa sổ, sau đó cầm đi trường kiếm trong tay của hắn.

Chương 22 : Đọa Lạc Nguyệt Người Hầu

Kho máu cửa mở ra một cái khe hở, lại lặng yên đóng cửa.

La Quan nhìn trên giá gỗ, một lọ bình máu hung thú, “Lão sư, chúng ta phải nhanh một chút!” Một khi Tần gia người phát hiện, tây thành kho máu liền cứ là, đơn thuần phóng lửa lớn, rất nhanh liền có thể kịp phản ứng.

“Được.”

Huyền Quy thanh âm vang lên, sau một khắc La Quan đáy mắt, hiện lên một tia nhàn nhạt kim quang.

“Sáng lên máu hung thú, là có thể dùng đấy.”

La Quan đảo qua nhà kho, quả nhiên thấy trên giá gỗ, một bộ phận cái chai tản ra nhàn nhạt hào quang. Hắn không có cái gì chần chờ, đem sáng lên cái chai lấy xuống, nhưng rất nhanh La Quan liền phát hiện, một cái giá gỗ có lẽ chỉ có ba năm bình thỏa mãn điều kiện, có thể phóng mắt toàn bộ nhà kho, lại có chừng gần nghìn cái như vậy cái chai.

Huyền Quy thản nhiên nói: “Đều phóng tới cùng một chỗ, ta có biện pháp.”

“Tốt!” Mặc dù La Quan động tác rất nhanh, cũng hao tốn không ít thời gian, mới bắt được tất cả cái chai. Lặng

yên không một tiếng động, trước mặt không gian xuất hiện một đạo xé trời, đem tất cả cái chai hút vào trong đó.

La Quan sợ hãi than trừng lớn mắt, lão sư thủ đoạn hắn thấy, quả thực không thể tưởng tượng nổi. Nhưng chợt mặt lộ vẻ khó hiểu, ngày đó Nghiêm gia trong khố phòng, lão sư vì sao không ra tay?

Hiển nhiên đoán được hắn ý niệm trong đầu, Huyền Quy cười nhạo, “Nghiêm gia ngoại trừ kim phiếu, liền một đống đồng nát sắt vụn, cũng đáng được làm sư phụ ra tay?”

“Đừng ngây ra đó nữa, đi mau!”

La Quan nói: “Đợi một chút, cho thêm bọn họ điểm kinh ngạc vui mừng.” Hắn móc ra cuối cùng lượng bao thuốc nổ, cười lạnh bố trí thỏa đáng.

Theo kho máu đi ra, La Quan không có kinh động bất luận kẻ nào, rời khỏi Tần gia võ giả phòng thủ vòng về sau, nhịn không được ngẩng đầu nhìn về phía tây thành.

Rời đi Chu Lão đám người, bây giờ còn chưa trở về, cái này có chút không đúng. Hơn nữa, hắn mơ hồ trong đó, còn nghe được tiếng chém giết.

La Quan sắc mặt cổ quái, trùng hợp như vậy, Hắc Thạch thương hội kho máu lại thật tiến vào tặc!

Hắn tại trong nội tâm, đối với thay mình gánh tội, tịnh tranh thủ đến quý giá thời gian không biết kẻ trộm ngu

ngốc, biểu đạt chân thành cảm tạ.

Sau đó, quay người thẳng đến ngoài thành!

Hôm nay Tần gia lực lượng chủ yếu, đều bị hấp dẫn tại đông thành, là hắn thoát thân thời cơ tốt. Chỉ cần tiến vào Kỳ Liên sơn mạch, Tần gia chính là nhân thủ nhiều hơn nữa, cũng đừng hòng tìm được hắn!

Nhưng ngay khi La Quan chạy trốn, phía sau truyền đến một trận kinh người khí tức chấn động. Hắn vô thức quay đầu lại, liền gặp đông thành chỗ, không trung đột nhiên xuất hiện, một đạo quỷ dị Huyết Nguyệt hư ảnh.

Sau đó, vậy Huyết Nguyệt cháy hừng hực lên, tựa như một đạo như lưu tinh gào thét mà đến. Tốc độ nhanh kinh người, thời gian nháy con mắt lại xỏ xuyên qua hơn phân nửa núi sông thành, theo “Oanh” một tiếng vang thật lớn, đem La Quan trước mặt mặt ném ra một vài trượng kinh khủng hố sâu.

Mặt bị thiêu đốt khét lẹt, nhiệt độ cao, khói mù bốc lên ở bên trong, La Quan thấy được đáy hố nằm nữ nhân.

Là nàng!

Nữ nhân này, đúng là lúc trước Kháo Sơn tông trên thuyền lớn, trốn ở La Quan trong phòng đấy… Hứa Kha.

Không sai, cái tên này!

Nhưng nàng tối nay gây ra động tĩnh, cùng ngày ấy tại trên thuyền lớn biểu hiện, quả thực tưởng như hai

người. Hơn nữa, La Quan nhạy cảm phát hiện, nàng giữa lông mày khối kia chấm đỏ, hôm nay lại biến thành khẽ cong Huyết Nguyệt, cùng vừa rồi lên cao nhập không trung, gào thét tới Huyết Nguyệt giống nhau như đúc!

“Đọa Lạc Nguyệt người hầu… Không nghĩ tới dòng máu này, lại vẫn không đoạn tuyệt.” Huyền Quy ngữ khí sợ hãi thán phục, hơi dừng một chút, “Mang theo nàng cùng một chỗ chạy trốn!”

La Quan không biết, Đọa Lạc Nguyệt người hầu là người nào, nhưng Huyền Quy lời nói nhất định có nguyên nhân, hắn xông vào hố sâu ôm lấy đã hôn mê nữ nhân, quay người sải bước chạy như điên.

Hắc Thạch thương hội kho máu, một mảnh hỗn độn phế tích ở bên trong, Chu Lão vẻ mặt khiếp sợ, hắn một cái tay áo đã bị thiêu hủy, lộ ra cánh tay bị cháy đen. Ngay tại vừa rồi, nữ nhân kia đã bị hắn bức đến tuyệt cảnh, lại đột nhiên bộc phát ra một loại, trước đây chưa từng thấy thủ đoạn, hóa thành Huyết Nguyệt đào tẩu, làm cho bộc phát ra lực lượng, chính là hắn cũng kinh hãi!

“Gia chủ!”

“Bái kiến gia chủ!”

Tần Nghiệp theo phía ngoài đoàn người đi tới, nhìn hủy hoại chỉ trong chốc lát kho máu, mặt sắc mặt xanh mét, “Nữ nhân kia bị Chu Lão trọng thương, đã là nỏ mạnh hết đà, tuyệt đối trốn không thoát, phái người đem nàng bắt trở lại!”

Đáy mắt, lộ ra thật sâu kiêng kị.

Thân Hóa Huyết Nguyệt? Loại thủ đoạn này chính là hắn, cũng chưa từng nghe được.

Hẳn là, nữ nhân này nhiều bối cảnh?

Đúng lúc này, đột nhiên có người đến bẩm báo, “Gia chủ, Thiếu gia đến rồi!”

Tần Nghiệp nhíu mày, “Hắn tới làm gì?”

Vài người kháng cáng cứu thương chạy tới, ngắn ngủn một ngày thời gian, hăng hái đường hoàng bướng bỉnh Tần đại thiếu, lại làm cho người ta một loại hình tiêu thụ mảnh dẻ sa sút tinh thần cảm giác.

“Cha… Không thể để cho nữ nhân kia chạy thoát…” Hắn trắng bệch nghiêm mặt há mồm thở dốc, khó nhọc nói: “Đế Đô đến mật tín, bị nàng trộm…”

Tần Nghiệp sắc mặt đại biến, “Cái gì? Sao ngươi không nói sớm!”

Tần Lãng rơi lệ, hắn tại hôm nay đã trải qua trứng vỡ, hôn mê, thức tỉnh, lại trứng vỡ, lại hôn mê không phải của mình thê thảm đau đớn… Hắn là muốn nói, nhưng căn bản là không có cơ hội a.

Tần Nghiệp quay người phóng tới đông thành, “Chu Lão, dẫn người đuổi theo, quyết không thể làm cho nàng đào thoát!” Mật tín liên quan đến trọng đại che giấu, một

khi tiết lộ, toàn bộ Tần gia sẽ nghênh đón tai hoạ ngập đầu.

Liền tại hắn phóng lên trời thời gian, Đông Hải thương hội kho máu, lại là “Ầm ầm” “Ầm ầm” hai tiếng nổ mạnh, khói lửa cuồn cuộn.

Tần Nghiệp thân thể nhỏ cứng, sắc mặt càng thêm khó coi, hắn cho là phát sinh trên người Tần Lãng sự tình, có lẽ ngay từ đầu chính là âm mưu.

Có người theo dõi Tần gia!

Mà phần này chú ý, mưu tính, cực có thể là đến từ Đế Đô, vừa rồi nữ nhân kia Thân Hóa Huyết Nguyệt một màn kinh người, chính là chứng cứ.

Chỉ có Đế Đô, vậy ngọa hổ tàng long tới, mới có kinh người như thế thủ đoạn!

Đối phương tuyệt không chỉ một người, bắt được mật tín sau đó lại đánh lén hai nơi kho máu, rất có thể đã bắt được có chút mấu chốt chứng cứ.

Giờ khắc này, Tần Nghiệp lòng nóng như lửa đốt!

Gào to một tiếng, hắn khí tức mãnh liệt tăng vọt, lại tại thời khắc này bước vào Trùng Tiêu Cảnh cấp độ.

Vèo –

Thẳng đến tây thành!

Chu Lão giống như nghĩ đến cái gì, sắc mặt cũng biến thành vô cùng xấu xí, “Tất cả Tần gia cao thủ, cùng ta đuổi theo!”

Tường thành ngay tại phía trước, La Quan trùng trùng điệp điệp đạp mạnh, mặt rạn nứt, sụp đổ, hắn ôm Hứa Kha phóng lên trời, phất tay một quyền oanh tại tường thành thượng, hạ rơi xuống thân ảnh mượn lực lại lần nữa giơ lên, thuận lợi bay qua tường thành.

Rơi trong nháy mắt, đỉnh đầu trong bầu trời đêm tiếng sấm nổ tung, công tác chuẩn bị hồi lâu mưa to, hiện tại rơi nhiều như mưa hạ xuống. Lạnh như băng mưa xẹt qua khuôn mặt, La Quan đáy mắt hiện lên vui mừng, mưa to đã cọ rửa đi hắn dấu vết lưu lại, chỉ cần nhảy vào Kỳ Liên sơn mạch liền an toàn.

Nhưng Hứa Kha trạng thái cũng không tốt, toàn bộ người tản ra không bình thường nhiệt độ cao, nàng y phục trên người vốn là tại vừa rồi hóa thân Huyết Nguyệt trong quá trình đốt hủy hơn phân nửa, rách tung toé áo rách quần manh, hôm nay lại bị lạnh mưa tưới thấu, kề sát trên người La Quan, lạnh, nóng tầm đó, là kinh người co dãn cùng mềm mại.

Trong lúc đó, cường hãn khí tức tại núi sông trong thành bộc phát, lộ ra sát cơ lạnh thấu xương, đang lấy tốc độ kinh người đuổi theo.

Trùng Tiêu Cảnh!

La Quan đồng tử co rụt lại, bộc phát toàn bộ lực lượng, hướng về Kỳ Liên sơn mạch chạy như điên. Tần Nghiệp

lướt qua tường thành thời gian, vừa hay nhìn thấy, bóng lưng hắn cõng theo Hứa Kha chui vào rừng núi đen kịt.

Quả nhiên không phải là một người!

Tần Nghiệp ánh mắt băng hàn, đạp chân xuống toàn bộ người phóng lên trời, lại trực tiếp kéo dài qua mấy trăm trượng khoảng cách.

Trùng Tiêu Cảnh nay đã có đủ, ngắn ngủi đình trệ không năng lực, mặc dù không thể phi hành, nhưng tốc độ so sánh Trùng Tiêu lấy dưới võ giả, nhanh không biết bao nhiêu. Rơi vào trên một cây đại thụ, Tần Nghiệp đôi mắt lợi hại như kiếm, lại không có thể tìm tới trốn vào trong núi rừng hai người thân ảnh, không khỏi nhíu chặt lông mày.

Như tại bình nguyên, lấy Trùng Tiêu Cảnh tốc độ, bọn họ không thể trốn đi đâu được. Nhưng Kỳ Liên sơn mạch là một mảnh nguyên thủy sâm lâm, cổ thụ trải rộng che khuất bầu trời, may mắn hôm nay là mùa đông, như tại ngày mùa hè càng thêm khó có thể tìm kiếm.

Trùng Tiêu Cảnh võ giả, thân thể các phương diện tăng lên một khoảng lớn, Tần Nghiệp tập trung tư tưởng suy nghĩ tìm kiếm, cuối cùng tại mặt đã tìm được đối phương dấu chân. Nhưng tối nay mưa to, nếu không thể mau chóng đem bắt lấy, cực có thể sẽ bị đối phương đào thoát.

Vèo –

Tần Nghiệp phóng tới núi rừng, thân ảnh chui vào hắc

ám, Nhưng đối với phương giảo hoạt trình độ, hay vượt ra khỏi hắn dự liệu. Nếu không có hắn thỉnh thoảng nhảy vào không trung, mượn Trùng Tiêu Cảnh ngắn ngủi đình trệ trống không năng lực, cẩn thận tìm kiếm trong núi dấu chân, cũng sớm đã mất dấu.

Mưa càng lúc càng lớn, có thể tìm tới dấu chân dần dần giảm bớt, không chỉ là mưa to nguyên nhân, đối phương hiển nhiên phát giác được hắn đuổi giết, đang tận lực giảm bớt dấu vết.

Lại qua một lát, Tần Nghiệp trầm mặt dừng bước lại, hắn đã tìm không được theo dõi dấu vết!

Rào…

Tiếng xé gió truyền đến, Chu Lão phá tan màn mưa mà đến, “Gia chủ không cần phải lo lắng, nữ nhân kia trong ta một chưởng, khí huyết xâm nhập thân thể, ta có thể tập trung hắn phương vị!”

Hắn nhắm mắt nhận biết, đưa tay chỉ một cái, “Cái phương hướng này!”

“Đuổi theo!”

Tần Nghiệp, Chu Lão gào thét lao ra.

Bởi vì mưa to, trong núi suối nước tăng vọt, nghiễm nhiên biến thành một con sông lớn, gầm thét sóng nước không ngừng trùng kích hai bờ sông, một viên ven sông sinh trưởng đại thụ, rễ cây bị lao ra hơn phân nửa, bại lộ trong không khí.

Lúc này, La Quan chính nhất tay nắm lấy một khối lồi ra tảng đá, một tay ôm lấy Hứa Kha, phía dưới là ầm ầm chảy xiết nước sông.

Đột nhiên, trong ngực truyền ra một tia động tĩnh, La Quan cúi đầu cùng nàng ánh mắt đối mặt, lẫn nhau khoảng cách quá gần, có thể rõ nét chứng kiến đối phương bị mưa ướt nhẹp lông mi.

“Là ngươi!”

Hứa Kha kêu lên, cặp mắt trợn tròn, nàng trước tuy rằng hôn mê, nhưng vẫn có thể mơ hồ cảm thấy được, chuyện ngoại giới phát sinh ân tình. Hóa thân Huyết Nguyệt đào tẩu, là nàng cuối cùng thủ đoạn bảo mệnh, khi từ giữa không trung rơi xuống, mà tường thành vẫn còn phương xa thời gian, Hứa Kha lòng tràn đầy tuyệt vọng.

Ngay lúc nàng cho là, bản thân hẳn phải chết không nghi ngờ, một cánh tay mạnh mẽ, đem nàng ôm vào lòng, mang theo nàng trên đường chạy như điên. Thuở nhỏ lang bạt đầu đường xó chợ, trải qua nhân gian hiểm ác như Hứa Kha, lại từ đối phương ôm ấp ở bên trong, cảm nhận được một tia ấm áp.

Khống chế ánh mắt mở ra trong nháy mắt, Hứa Kha không thể chờ đợi được ngẩng đầu, mượn bầu trời đêm nở ra lôi quang, thấy rõ gò má của hắn, hơi có vẻ non nớt khuôn mặt, hôm nay lại bò đầy kiên nghị, trầm ổn, yên lặng xem ra đôi mắt, làm cho nàng tim đập rộn lên.

Nhưng rất nhanh Hứa Kha liền phát hiện, mình bây giờ gần như trần trụi trạng thái, lập tức phát ra giống như đã từng nghe được thấp giọng hô, “Ngươi nhanh nhắm mắt lại!”

La Quan cánh tay dùng sức, đè xuống nàng theo bản năng giãy giụa, hai người dựa vào là thêm gần, ở bên tai nói: “Nếu không muốn chết, liền câm miệng!”

Hứa Kha một cái liền mềm nhũn, yếu ớt trên mặt hiện lên đỏ ửng, thân thể cũng đang run rẩy.

La Quan cũng phát giác được cái gì, trên mặt nhiều ra chút mất tự nhiên, đưa mắt nhìn sang đỉnh đầu, “Chờ thêm chút nữa, bọn họ tìm không được người, tự nhiên sẽ đi…”

Biến sắc, thanh âm im bặt mà dừng, hắn cảm nhận được, thẳng đến ấy mà đến kinh khủng khí cơ.

Bị phát hiện rồi!

Không chút do dự, La Quan trực tiếp buông tay, tại Hứa Kha kêu lên ở bên trong, ôm nàng rơi vào trong sông.

Oanh long long –

Nước sông trong nháy mắt chìm ngập hai người, đưa bọn họ bao vây lấy, hướng hạ du mãnh liệt mà đi.

Chương 23 : Giết Trùng Tiêu

La Quan ôm chặt Hứa Kha, mãnh liệt phát lực thay đổi vị trí hai người, sau một khắc hắn trùng trùng điệp điệp đánh lên lòng sông, kêu lên một tiếng buồn bực sắc mặt trắng bệch.

Hai người chui ra mặt nước, Hứa Kha lo lắng nói: “Ngươi không sao chứ?”

La Quan không có trả lời, ánh mắt rơi ở trên người nàng – kẻ đuổi giết đã bị vứt bỏ, đột nhiên lại tập trung bọn họ, duy nhất giải thích chính là, Hứa Kha trên người có nhưng bị truy tung đồ vật.

Xác định điểm ấy, La Quan đáy mắt hiện lên một chút do dự.

Hắn cùng với Hứa Kha chỉ gặp qua hai lần, quả thật nàng đích xác là một cái, không kém cỏi Kiêm Nhã mỹ nữ, nhưng La Quan cũng không phải thấy sắc liền mờ mắt kẻ hồ đồ.

Hôm nay trên đời này, hôm nay có thể làm cho hắn không để ý sinh tử đấy, liền chỉ có phụ thân một người!

La Quan đợi một cái, không nghe thấy Huyền Quy thanh âm, liền đã minh bạch ý của nó.

“Đọa Lạc Nguyệt người hầu… Xem ra, nữ nhân này

thân phận, thật không đơn giản!” Thở sâu, La Quan mặt lộ vẻ kiên nghị, một cây khô ngã vào đường sông, xuất hiện trong tầm mắt, hắn điều chỉnh góc độ tại giao thoa mà qua trong nháy mắt, một quyền cắt ngang cây khô, tóm chặt lấy trong đó một đoạn.

Đem Hứa Kha đẩy tới trên cây khô, hắn trầm giọng nói: “Chúng ta phải tách ra, mới có cơ hội đem kẻ đuổi giết từng cái đánh bại, bằng không hẳn phải chết không nghi ngờ.”

“Ôm chặt đừng buông tay, ta sẽ quay lại cứu ngươi!” Một quyền đánh trúng đê, La Quan mượn lực lao ra mặt nước, rơi trong nháy mắt không chút do dự phóng tới phương xa.

Trên cây khô, Hứa Kha trơ mắt nhìn La Quan biến mất không thấy gì nữa, dùng sức cắn môi, ngươi… Thật sự còn có thể trở về sao? Trên mặt nàng đắng chát, đem cái này không thực tế ý niệm trong đầu đè xuống, tại nước sông trùng kích ở bên trong, dốc sức liều mạng ôm chặt đầu gỗ.

Vừa sinh ra một tia ấm áp trái tim, hiện tại lại lần nữa phong bế, yên lặng.

Xẹt…

Hai thân ảnh rơi vào bờ sông, nhìn về phía cây khô vừa bị cắt đứt, cách đó không xa mặt, có lưu rõ nét bước chân ấn, một mực biến mất tại cuối tầm mắt.

Chu Lão trầm giọng nói: “Bọn họ tách ra chạy thoát, nữ

nhân kia dọc theo sông hướng phía dưới, một người khác lại chạy trốn hướng cái phương hướng này.” Hơi dừng một chút, “Cái này chút dấu chân quá rõ ràng rồi, như là bị người cố ý lưu lại, sợ ta đám nhìn không tới, có lẽ trong đó có lừa dối.”

Tần Nghiệp lắc đầu, “Hai người kia, bất luận cái nào đều không thể bỏ qua!” Hắn quyết đoán quyết định, “Chu Lão, ngươi tập trung vậy khí tức nữ nhân, tiếp tục dọc theo sông hướng phía dưới, ta đi đuổi theo một người khác.”

Chu Lão đáy mắt hiện lên một chút do dự, “… Tốt!”

Vèo –

Hai người riêng phần mình lao ra.

Trong núi rừng, La Quan cảm nhận được, phía sau truyền đến khí tức cường đại. Trong lòng hắn khẽ buông lỏng, đối phương tách ra đuổi, nếu bọn họ lựa chọn tiếp tục đuổi giết Hứa Kha, sự tình thì phiền toái.

“Trùng Tiêu Cảnh…”

La Quan nói nhỏ, vô thức mím mím khóe miệng, quay người tiếp tục chạy trốn.

Có lẽ là bởi vì thời gian dài lánh nạn, thể lực dần dần chống đỡ hết nổi, phía trước đạo thân ảnh kia dần dần chậm lại, Tần Nghiệp đã khóa chặt đối phương thân ảnh, hắn trong lòng đại định.

Với Trùng Tiêu Cảnh tu vi, chỉ cần tìm được đối phương, hắn liền tuyệt khó thoát thoát khỏi.

Đột nhiên, phía trước đạo thân ảnh kia, giống như là dưới chân vừa trượt, cuồn cuộn ngã vào sơn cốc.

Tần Nghiệp ánh mắt sáng ngời, thả người nhảy vào không trung, kéo dài qua trăm thước rơi vào một gốc cây lên, ánh mắt bao phủ trước mắt sơn cốc. Có lẽ bởi vì dung mạo xinh đẹp nguyên do, nơi đây cây cối tương đối thấp bé, hắn thoải mái nhưng đem toàn bộ cái sơn cốc phạm vi thu hết vào mắt.

Đối phương cũng không chạy ra, hắn liền giấu ở bên trong toà thung lũng này!

Tần Nghiệp ánh mắt hơi chớp động, lớn tiếng nói: “Vị bằng hữu kia, Tần gia không muốn cùng ngươi phía sau thế lực trở mặt, chỉ cần đem ngươi trộm đi túi tiền trả trở về, ta xoay người rời đi tuyệt không lại truy kích.”

Lúc nói chuyện, hắn ánh mắt nhạy cảm đấy, nhìn chăm chú lên toàn bộ cái sơn cốc.

Đáng tiếc, không có chút động tĩnh truyền ra.

Tần Nghiệp nhíu nhíu mày, đáy mắt có chút do dự, thật sự là trước Hứa Kha Thân Hóa Huyết Nguyệt một màn, làm hắn vô cùng e dè, ai ngờ đến cái này người có phải hay không, cũng có tương tự át chủ bài.

Nhưng đối phương không mắc mưu, vậy cũng chỉ có thể mạo hiểm!

Cắn răng, Tần Nghiệp đi vào sơn cốc… Thả người đi? Đương nhiên không có khả năng.

Người này phải chết!

Tập trung tư tưởng suy nghĩ nhận biết, Tần Nghiệp đi rất chậm, mưa, tiếng gió quấy nhiễu bị bài trừ, bất kỳ một chút dị thường đều có bị phát hiện. Nhưng người nọ khí tức tựa như biến mất đồng dạng, Tần Nghiệp sắc mặt biến hóa, hẳn là đối phương có đặc thù nào đó thủ đoạn, đã lặng lẽ đào tẩu?

Đúng lúc này, trước mặt hắn màn mưa, đột nhiên từ trong tách ra, mũi kiếm lạnh lẽo đâm thẳng mặt. Tần Nghiệp đồng tử co rút lại, tự trên thanh trường kiếm này cảm nhận được, cảm giác cực kỳ khủng bố. Hắn chợt quát một tiếng, hai tay về phía trước đánh ra, năm ngón tay, lòng bàn tay bộc phát ra nồng đậm ánh sáng màu xanh, cùng trường kiếm trùng trùng điệp điệp va chạm.

Một tiếng vang thật lớn, Tần Nghiệp thân ảnh nhanh lùi lại, hắn hai bàn tay bị xỏ xuyên, càng có giăng khắp nơi vô số đạo miệng vết thương xoay tròn, lộ ra phía dưới xương cốt, máu tươi không ngừng tuôn ra. Chỗ ngực, áo bào biến thành vỡ nát, thình lình hiện lên một đạo huyết tuyến.

Mồ hôi lạnh tự cái trán toát ra, hắn vị này Trùng Tiêu Cảnh đại cao thủ, lại thiếu chút nữa bị người một kiếm đánh lén đánh chết!

Hai người kia, tuyệt đối đến từ Đế Đô!

Đối diện, La Quan bị đánh bay ra ngoài, cùng Trùng Tiêu Cảnh chính diện đối chiến, thực lực thời gian vẫn còn tại cực lớn cách xa. Một cái chật vật cuồn cuộn, hắn phun ra một ngụm máu tươi, mắt nhìn đối diện Tần Nghiệp, ngửa đầu uống xong trong bình ngọc linh dịch, xoay người bỏ chạy.

“Chạy đi đâu!”

Mắt thấy đối phương bị thương, Tần Nghiệp há có thể phóng La Quan thoát thân, đạp chân xuống thả người vọt tới.

Ô…ô…n…g –

Kiếm vang lên âm vang!

Tần Nghiệp sắc mặt đại biến, mãnh liệt dừng lại bày ra phòng thủ tư thái, nhưng La Quan thân ảnh không có chút nào dừng lại, tiếp tục hướng phía trước chạy như điên.

Bị chơi xỏ!

Tần Nghiệp nghiến răng, đề thân đuổi theo, ý niệm trong đầu lại xảy ra biến hóa. Hắn đã xác định, cho dù người này khí tức tối nghĩa, nhưng chỉ có Vạn Trọng Cảnh thực lực, đâm ra vừa rồi vậy sát thương kinh khủng một kiếm, nhất định đối với bản thân tạo thành tổn thất cực kỳ lớn hại. Hắn cũng không tin, đối phương còn một mực chạy trốn? Hao tổn, cũng có thể đem hắn hao tổn chết!

Quyết định chú ý, Tần Nghiệp khống chế tốc độ, cùng La Quan bảo trì không xa không gần khoảng cách, sẽ không bị đánh lén, cũng sẽ không khiến đối phương thoát ly ánh mắt.

Dãy núi rừng rậm thời gian, hai người một trước một sau đi nhanh, thỉnh thoảng có tia chớp xỏ xuyên qua bầu trời đêm, trong nháy mắt phóng xuất ra hào nhoáng ánh sáng, tiếp theo chính là “đùng đùng đùng” sấm sét gầm thét.

Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm công pháp điên cuồng vận chuyển, hấp thu linh dịch bổ sung bên trong thân thể hao tổn, xác định Tần Nghiệp bị sợ ở, La Quan trong lòng hơi tùng, sắc mặt lại vẫn ngưng trọng như cũ!

Trùng Tiêu Cảnh quả nhiên cường hãn, hắn toàn lực một kiếm đủ để đánh chết Vạn Trọng Đỉnh Phong, lại là đột nhiên tập kích, rõ ràng không thể đối với Tần Nghiệp tạo thành trọng thương.

Hiện tại, phiền phức rồi!

Cho dù trong tay còn mấy bình Linh dịch, nhưng Tần Nghiệp tuyệt đối sẽ không trở lên đồng dạng khi, nói cách khác… La Quan còn có một lần cơ hội xuất thủ, như giết không được Tần Nghiệp, vậy tối nay chết chính là hắn.

Mưa sũng nước toàn thân, băng hàn không ngừng xâm nhập bên trong thân thể, nhưng La Quan đôi mắt, lại trở nên càng ngày càng sáng… Hắn sợ hãi, lại rõ ràng hơn

sợ hãi không dùng được, vậy liền lấy cuối cùng này một kiếm, quyết tâm hai người sinh tử!

Rất nhanh, La Quan tốc độ dần chậm, tiếng mưa rơi cũng không thể che lấp hết, hắn ồ ồ thở dốc. Tần Nghiệp khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh, đối phương đã là nỏ mạnh hết đà, hắn chỉ cần đợi một cái cơ hội, liền có thể cho một kích trí mạng.

Đột nhiên, La Quan một cái lảo đảo…

Ngay tại lúc này!

Oanh –

Tần Nghiệp dưới chân hòn đá cứng rắn, trong nháy mắt vỡ thành bột mịn, lực lượng kinh khủng thôi động hắn, mang theo liên tiếp tàn ảnh, một quyền đánh ra.

Ô…ô…n…g –

Kiếm vang lên âm vang!

Tần Nghiệp cười lạnh, còn muốn lại lừa gạt hắn? Quả thực buồn cười.

Tiểu tử, đi chết đi!

La Quan mãnh liệt quay người, khuôn mặt trầm tĩnh không có sóng, rời khỏi Giang Ninh thành sau đó hắn cần tu không ngừng, mỗi ngày luyện hóa linh dịch, tu vi luôn cố gắng cho giỏi hơn! Cùng lúc đó, hắn đối với Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm tìm hiểu càng sâu, đã chạm

đến bình cảnh nào đó.

Hiện tại, hắn toàn bộ tâm thần quán chú, lấy một hướng dứt khoát khí thế đâm ra một kiếm này, La Quan đột nhiên cảm giác trước mặt hết thảy trở nên vô cùng chậm chạp, hắn có thể thấy rõ đối diện Tần Nghiệp ánh mắt biến hóa, từ dữ tợn, tàn nhẫn, một chút trở nên kinh ngạc, kinh sợ.

Tần Nghiệp kiệt lực muốn thu hồi khí thế lao tới trước, đã bị trọng thương hai tay, lại lần nữa bộc phát ra ánh sáng màu xanh, ý đồ ngăn tại ngực.

Nhưng… không còn kịp rồi!

Trường kiếm đâm vào lồng ngực, kiếm tức như núi lửa tuôn trào, đem Tần Nghiệp ngực nổ nát vụn, hình thành một cái cực lớn trống rỗng. Phía sau hắn màn mưa, trùng kích ra một đạo kinh người cực lớn kiếm ảnh, trùng trùng điệp điệp đâm vào vách núi, lưu lại một đạo sâu không thấy đáy vết kiếm.

Kỳ dị “Chậm chạp cảm giác” bỗng nhiên rút đi, La Quan cảm giác toàn bộ người bị rút sạch, chống kiếm nửa quỳ tại, ngụm lớn thở dốc sắc mặt trắng bệch. Hắn biết rõ, là thời khắc sinh tử áp lực, trợ giúp hắn lâm chiến hiểu ra, kiếm đạo cảnh giới cưỡng ép đột phá, mới đâm ra cái này kinh khủng một kiếm.

Nhưng này một kiếm hao tổn, căn bản không phải La Quan hôm nay có thể thừa nhận, lúc này toàn thân mỗi khối xương, huyết nhục, đều tại đau đớn trong run rẩy! Nếu không có hắn tu thành Vĩnh Hằng kiếm thể, lại là lấy

hoàn mỹ Trúc Cơ đặt chân tu hành, thân thể đã tan vỡ.

Tần Nghiệp ngã vào lên, con mắt trừng tròn xoe, tràn ngập kinh hãi, tuyệt vọng. Đến chết thậm chí nghĩ không thông, La Quan vì cái gì còn phóng thích khủng bố như thế một kiếm, đến nỗi so trước đó càng mạnh hơn nữa.

Nhưng, chuyện xưa của hắn kết thúc!

Run rẩy khoanh chân ngồi xuống, La Quan ăn vào linh dịch, hắn chính đối với trước dự lưu quyết định, cảm thấy vô cùng vui mừng. Vận chuyển công pháp, linh dịch lực lượng rất nhanh tu bổ, hắn cực kỳ suy yếu thân thể.

Trong đêm mưa núi rừng, so với hướng Thường An tĩnh rất nhiều, nhưng cũng không phải không có nguy hiểm.

Một đầu đói khát dã lang theo phía sau cây đã đi tới, xanh mơn mởn con mắt, khóa chặt lại La Quan. Huyết mạch di truyền đi săn bản năng, khiến nó quyết định trước giải quyết cái này Nhân tộc, lại an tâm hưởng dụng đồ ăn. Nó bí mật quan sát một hồi, cuối cùng không kìm nén được, thả người bổ nhào về phía trước mở cái miệng rộng, lộ ra sắc bén như đao răng nanh.

Nhưng chờ đợi nó đấy, là một cái đúc bằng sắt loại bàn tay, năm ngón tay buộc chặt tuỳ tiện bóp chắc chắn dã lang cổ, La Quan sắc mặt vẫn tái nhợt như cũ, chỉ khôi phục bộ phận thể lực. Bỏ qua xác sói hắn lấy ra cuối cùng một bình Linh dịch thể, không chút do dự ăn vào, đi đến Tần Nghiệp trước thi thể, hấp tấp lục soát qua xoay người rời đi.

Tâm tình của hắn cũng không thoải mái, thời gian trôi qua gần một canh giờ, không biết Hứa Kha hiện tại thế nào?

…

Ta họ Chu, tên Lão.

Vì vậy, tất cả mọi người gọi ta Chu Lão.

Tại núi sông thành định cư nhiều năm, ta đối với tòa thành trì này rất hài lòng, duy nhất không thích đúng là – nó tại sao phải tới gần lớn như vậy một con sông đây?

Không sai, ta là chóng mặt nước vịt lên cạn!

Thử qua học tập, nhưng có lẽ là trời cao cho ta, trội hơn thường nhân thiên phú tu luyện, thuận tiện cầm đi có chút cũng không trọng yếu đồ vật.

Sợ nước mà thôi, tịnh không coi vào đâu đại sự, nhiều năm qua cái này bí mật nhỏ, cũng chưa từng bị người biết được.

Nhưng hôm nay, ta gặp được một chút phiền toái nhỏ!

Chương 24 : Tiên Đồ Động Phủ

Sông lớn trong núi chảy xiết, trải qua qua bôn ba về sau, tại một chỗ ba mặt núi vây quanh chỗ trũng mang, tạo thành một cái hồ lớn. Ôm cây khô Hứa Kha, hôm nay ở nơi này tọa trong hồ, Chu Lão đứng ở bên cạnh bờ, sắc mặt cực kỳ khó coi.

Như tại trong sông, hắn thả người nhảy lên bắt được nha đầu kia, trực tiếp lướt trở về trên bờ chính là, nhưng đối mặt với hồ lớn sóng nước dâng trào, Chu Lão bây giờ không có tin tưởng. Hai người, cứ như vậy mắt lớn trừng mắt nhỏ, đã giằng co hơn nửa canh giờ!

Ánh mắt chớp lên, Chu Lão kế thượng tâm đầu, “Tiểu nha đầu, lão phu cùng ngươi làm khoản giao dịch, chỉ cần ngươi đem Thân Hóa Huyết Nguyệt bí pháp nói ra, ta để lại ngươi một con đường sống!”

“Thật sao?” Hứa Kha biểu lộ, dường như có chút ý động.

Chu Lão trong lòng vui vẻ, tranh thủ thời gian nói: “Lão phu thề, tuyệt đối nói lời giữ lời!” Hừ hừ, lời thề loại vật này nếu như có thể ăn, ta có thể nuôi sống một cái thành.

Tiểu nha đầu, ngươi hay quá non rồi!

Hứa Kha thở dài một hơi, lắc đầu, “Vẫn chưa được a,

coi như là ta với ngươi giao dịch, ngươi cũng luyện sẽ không.”

“Vì cái gì?”

“Bởi vì, tu luyện môn bí pháp này, nhất định phải biết bơi mới được.”

Chu Lão biểu lộ, trong nháy mắt cùng ăn phải con ruồi đồng dạng, nghiến răng nghiến lợi gầm thét, “Nha đầu thối, ngươi dám cười nhạo lão phu!”

Hứa Kha vẻ mặt giật mình, ôm đầu gỗ hướng giữa hồ nhích lại gần, “Rõ ràng bị ngươi phát hiện? Lão nhân gia ngài thật thông minh!”

Chu Lão đôi mắt u ám, đột nhiên cười lạnh một tiếng, “Nha đầu thối, ngươi muốn chọc giận lão phu, để cho ta xuống hồ bắt ngươi? Thật sự là nằm mơ!”

“Tần Nghiệp chính là Trùng Tiêu Cảnh đại cao thủ, giết mặt khác tiểu tử kia dễ dàng, chờ hắn đuổi theo, lão phu nhất định cho ngươi biết rõ, cái gì gọi là sinh tử lưỡng nan!”

Hứa Kha trong lòng trầm xuống, vô thức nhìn về phía xung quanh.

“Hahaha…! Đừng đợi nữa, lui một vạn bước nói, cho dù hắn có thủ đoạn kinh người, có thể từ trong tay Tần Nghiệp thoát được, cũng tuyệt đối không có khả năng trở lại cứu ngươi.” Chu Lão vẻ mặt giọng mỉa mai, “Ngươi hôm nay trốn ở trong hồ, đã là cá trong chậu, kết

cục đã định trước!”

Hứa Kha cắn môi, đột nhiên lớn tiếng nói: “Chó đều biết bơi, mà ngươi lại không biết, ngươi nói ngươi có phải hay không chó cũng không bằng? Trừng cái gì trừng, bà cô nói chính là ngươi, nhìn ngươi vậy âm nhu trắng ngần, cái cằm ngay cả cọng lông đều không có bộ dáng, quả thực chính là cái lão nương pháo!”

“Tần gia lại có thể sẵn sàng dùng tiền, thuê ngươi cái này chó cũng không bằng lão nương pháo làm cung phụng, thật làm cho người ta không nghĩ ra, lẽ nào ngươi còn chú ý đến một số nhu cầu phương diện khác nào đó? Vậy Tần Lãng bị người phế đi, đối với ngươi mà nói thế nhưng là cái tin tức tốt, về sau cũng không cần mệt mỏi như vậy!”

“Đừng làm ra bộ mặt muốn ăn thịt người, bà cô ở ngay đây, lão nương pháo ngươi có thể làm sao? Chậc chậc, một chút hình ảnh bộ trên người ngươi, chỉ là suy nghĩ một chút, đều cảm thấy không đành lòng nhìn thẳng…”

“Câm miệng!” Chu Lão nổi trận lôi đình, hắn sống an nhàn sung sướng nhiều năm, khi nào bị người như vậy nhục mạ, con mắt đều đỏ, “Ngươi đã muốn chết, lão phu sẽ thành toàn cho ngươi.”

Hắn một quyền đánh nát bên hồ tảng đá lớn, bắt lấy trong đó một khối, mãnh liệt đánh tới hướng giữa hồ, nhìn gào thét mà đến hòn đá, Hứa Kha đáy mắt hiện lên sợ hãi, thân thể lại vẫn không nhúc nhích, nàng thỉnh đấy… Chính là được chết!

Cùng hắn rơi vào Tần gia trong tay, nhận hết nhục nhã tra tấn, nàng tình nguyện chết tại đây.

Nhắm mắt lại, Hứa Kha trong đầu hiện ra, La Quan rời đi thời gian vẻ mặt nghiêm túc, khóe miệng lộ ra một tia trào phúng, “Chạy đều chạy, còn nói loại này nói nhảm, nam nhân quả nhiên không có một cái tốt!”

Oanh –

Một tiếng vang thật lớn, có thể so sánh Hứa Kha lại không cảm giác được nửa điểm đau đớn, nàng kinh ngạc mở mắt ra, liền chứng kiến trước mặt nhiều ra một thân ảnh.

La Quan sắc mặt u ám, ngữ khí không giỏi, “Ta phế khí lực lớn như vậy cứu ngươi, cũng không phải là cho ngươi tự sát!”

Hứa Kha đột nhiên cảm thấy, ánh mắt hư hết rồi a, nàng cúi đầu xuống không muốn bị chứng kiến, nhưng con mắt hay từng khỏa lăn xuống.

La Quan có chút im lặng, nói một câu mà thôi, không đến mức khóc thảm như vậy a? Hắn do dự một chút, “Ta là cứu ngươi, thật sự là bỏ ra rất nhiều sức lực, ngươi tốt xấu tôn trọng một cái, của ta bỏ ra a…”

Hứa Kha đột nhiên ôm lấy hắn, cảm thụ được nàng run rẩy thân thể, La Quan do dự một chút, vỗ vỗ phía sau lưng của nàng, “Yên tâm, không sao.”

Chu Lão chau mày, vẻ mặt ngạc nhiên nghi ngờ, “Tiểu

tử, Tần Nghiệp đâu? Ngươi tại sao lại ở đây?" Đường đường Trùng Tiêu Cảnh đại cao thủ, người còn truy tìm? Hắn cảm thấy rất không có khả năng.

La Quan thản nhiên nói: "Bị ta giết rồi."

"Không thể nào!" Chu Lão cười lạnh, vẻ mặt tràn đầy giọng mỉa mai, "Dựa vào ngươi, cũng có thể giết chết Tần Nghiệp?"

La Quan nhìn hắn một cái, "Không tin, vậy hãy để cho ngươi xem một chút chứng cứ." Hắn móc ra túi tiền, cùng một chiếc nhẫn bạc cổ, "Hai thứ đồ này, chắc ngươi nhận ra chứ."

Chu Lão sắc mặt đại biến, túi tiền có thể giống nhau, nhưng chiếc nhẫn này tuyệt đối sẽ không nhận sai… Hắn đã thật sự giết Tần Nghiệp!

Vội vàng lui ra phía sau, Chu Lão đáy mắt lộ ra thật sâu kiêng kị, ý niệm đầu tiên là, tiểu tử này cùng Hứa Kha đồng dạng đều có cường lực át chủ bài, cực có thể là nào đó uy lực kinh khủng đại sát khí.

Thở sâu, hắn trầm giọng nói: "Hai vị, ta chỉ là Tần gia một gã cung phụng, lấy người tiền tài làm người làm việc mà thôi, ta và ngươi tầm đó cũng không ân oán, hôm nay có nhiều mạo phạm, Chu mỗ cáo từ!"

Chu Lão làm bộ quay người, lại mãnh liệt bắt lấy một tảng đá, toàn lực đánh tới hướng hai người.

La Quan ôm lấy Hứa Kha vội vàng né tránh, "Oanh" một

tiếng hòn đá sượt qua người, hắn kêu lên một tiếng buồn bực khóe miệng tràn ra vết máu.

Chu Lão đại cười, “Lão phu không biết, ngươi cuối cùng dùng gì thủ đoạn giết Tần Nghiệp, nhưng bây giờ tình trạng, dường như không tốt lắm a.” Hắn ánh mắt hưng phấn, “Hôm nay hai người các ngươi có chạy đằng trời, đối đãi lão phu giết các ngươi, lại mượn trận này công lao thay thế Tần gia!”

Oanh –

Lại một tảng đá gào thét mà đến.

La Quan lại lần nữa tránh đi, nhịn không được thở dài, “Ngươi còn có biện pháp nào không? Tiếp tục như thế, ta thật là bản thân chạy thoát.”

Hứa Kha trừng mắt liếc hắn một cái, nhỏ giọng nói: “Vừa rồi ta trốn vào dưới hồ thời điểm, phát hiện đáy hồ có một cánh cửa, nhưng ta thật sự không còn khí lực, đẩy không ra.”

La Quan ánh mắt sáng ngời, “Mặc kệ, cũng không thể tại bực này chết.”

Một cái trở mình, hắn ôm Hứa Kha tiến vào đáy hồ, tại nàng chỉ dẫn dưới rất mau tìm đến, giấu ở mấy khối đá vụn sau đó cửa đá.

La Quan tỏ ý nàng chờ ở bên cạnh, bỏ qua cho mấy khối đá vụn, hai tay đặt tại trên cửa đá.

Oanh long long –

Trầm thấp âm thanh tại đáy hồ bộc phát, kèm theo cuồn cuộn bùn nhão bốc lên, La Quan trên mặt lộ ra vui mừng. Hắn dụng cả tay chân tiến vào cửa đá, như là xuyên qua một tầng hơi lạnh cách ngăn, bao bọc quanh thân lạnh như băng hồ nước, lại trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Trong lòng nhỏ kinh sợ, La Quan một cái trở mình nhẹ nhàng linh hoạt rơi, ánh mắt cảnh giác nhìn về phía xung quanh. Trước mắt là một cái không lớn thạch thất, kết cấu cùng loại với phòng khách, lại hướng về phía sau còn chi phối hai gian nhà đá, La Quan tập trung tư tưởng suy nghĩ cảm ứng, nghiêm túc dò xét một lần.

Không có nguy hiểm!

Gánh nặng trong lòng liền được giải khai, La Quan thối lui đến lối vào, suy nghĩ một chút vươn tay, quả nhiên lại cảm ứng được vậy đạo vô hình cách ngăn, bên ngoài tràn ngập lạnh như băng hồ nước. Loại này thần kỳ đoạn, hắn là lần đầu tiên nhìn thấy, trên mặt không khỏi lộ ra sợ hãi thán phục, ngầm cho rằng nơi đây có lẽ chính là, trong truyền thuyết Tiên gia động phủ.

Hứa Kha còn chờ ở bên ngoài, La Quan theo cửa vào ra ngoài, lần nữa trở lại lạnh như băng đáy hồ, rất nhanh bơi tới bên người nàng, khoa tay múa chân cái không thành vấn đề dùng tay ra hiệu, lôi kéo nàng tiến vào động phủ.

Lạch cạch –

La Quan đã sớm chuẩn bị, ôm lấy Hứa Kha, tránh cho nàng đập ở trên.

Nàng ngụm lớn thở dốc, vẻ mặt khiếp sợ, “Đây là nơi nào?”

La Quan lùi một bước, “Không biết, nhưng nhìn có vẻ hẳn là một động phủ của một vị Tiên Đồ Cảnh cường giả nào đó bỏ hoang tại đáy hồ.”

Quay đầu lại nhìn thoáng qua, cửa đá chỗ vô hình bình chướng, Hứa Kha gật gật đầu, “Vậy chúng ta có phải hay không an toàn?”

“Lão già kia không dám xuống nước, chúng ta tạm thời an toàn, nhưng đây không phải kế lâu dài.” La Quan đã đã tra xét, nơi đây không có đồ ăn, huống hồ Tần gia người truy sát, tuyệt không phải chỉ có hai người Tần Nghiệp và Chu Lão, đợi các Tần gia võ giả khác đuổi tới, bọn họ sẽ rơi vào vây giết.

Hứa Kha nói: “Vậy làm sao bây giờ?” Nàng cũng không phát hiện, bản thân tại trong lúc bất tri bất giác, đã đối với La Quan sinh ra ỷ lại.

La Quan lắc đầu, “Ta cũng không biết, đi một bước xem một bước a.” Hắn ho nhẹ một tiếng, “Bên trong có hai gian thạch thất, ngươi chọn một nghỉ ngơi trước xuống.”

“A… Tốt…” Hứa Kha cúi đầu nhìn thoáng qua, trên người rách rưới váy dài, mặt đỏ lên vội vã đi vào thạch thất.

La Quan sờ lên cái mũi, thở sâu đè xuống đáy lòng, một tia không đúng lúc xao động, hắn đi vào một gian khác thạch thất, vận công điều trị trạng thái.

Không biết qua bao lâu, bên tai mơ hồ trong đó, nghe được một chút rất nhỏ động tĩnh.

La Quan mở mắt ra, thanh âm là từ đối diện truyền đến, hắn hơi suy nghĩ một chút đi ra ngoài, đi tới Hứa Kha chỗ thạch thất bên ngoài.

“Ngươi làm sao vậy?”

Bên trong không có trả lời, chỉ là đứt quãng rên rỉ.

La Quan nhíu mày, sải bước bước vào trong đó, liền gặp trên giường đá Hứa Kha, thân thể hiện ra quỷ dị ửng hồng, toàn bộ người tựa như một cái bếp lò, tản ra kinh người nhiệt lực, nghiền nát váy dài, đã ở vô ý thức lôi kéo trong toàn bộ tróc ra.

Nhưng lúc này, La Quan trong mắt không có nửa điểm khác thường, hắn có thể cảm thấy được, Hứa Kha hôm nay trạng thái rất tồi tệ.

“Tiểu tử, đút cho nàng máu hung thú!”

Không gian nứt ra, một lọ máu hung thú rơi vào mặt.

La Quan mở miệng ra, đỡ Hứa Kha quanh thân nóng hổi dậy, đem miệng bình đưa đến bên miệng nàng.

Trong hôn mê, như là cảm nhận được mùi máu hung thú, Hứa Kha nuốt từng ngụm lớn, nhưng rất nhanh nàng liền “Oa” một tiếng, cũng đều phun ra.

La Quan giật mình, “Lão sư, xảy ra chuyện gì vậy?”

Huyền Quy trầm giọng nói: “Những con hung thú này máu tồn trữ quá lâu, hoạt tính quá thấp, nàng phải uống máu mới mới được.”

Máu mới?

La Quan không chút do dự, đầu ngón tay vạch phá cổ tay, đưa đến Hứa Kha bên miệng.

Lần này, nàng cuối cùng uống hết rồi.

Ừng ực –

Ừng ực –

Hứa Kha quanh thân ửng hồng rất nhanh biến mất, độ ấm thân thể cùng lúc đó giảm xuống, mà La Quan sắc mặt, rồi lại một chút trở nên yếu ớt. Đợi Hứa Kha ngủ thật say, La Quan kéo xuống một khối vải rách, đưa tay cổ tay miệng vết thương bao ở, cởi áo ngoài che ở trên người nàng.

“Lão sư, Đọa Lạc Nguyệt người hầu đến cùng là cái gì thân phận?” La Quan rất hiếu kỳ, lúc này rút cuộc không kìm nén được.

Huyền Quy nói: “Nàng cái này nhất mạch, là ánh trăng

từng đã là quyến tộc, chỉ vì phạm phải sai lầm lớn, bị tước đoạt tất cả vinh quang, biến thành lấy máu tươi là thức ăn, không cho phép tồn tại trên đời thời gian tà ác, cái này chính là Đọa Lạc Nguyệt người hầu tồn tại."

"Nhưng trên thực tế, năm đó sự kiện kia có ẩn tình khác, nhưng hạ phạt đã vô pháp vãn hồi, ánh trăng đối với Đọa Lạc Nguyệt người hầu nhất mạch tồn tại một phần mắc nợ. Tiểu nha đầu này rất có thể, là Đọa Lạc Nguyệt người hầu trên thế gian, còn sót lại một chút máu mủ cuối cùng, ngươi cứu nàng, liền tương đương để cho ánh trăng thiếu ngươi một phần nhân tình."

La Quan vẻ mặt tràn đầy rung động, vô thức đưa tay chỉ chỉ đỉnh đầu.

"Không sai, chính là cái này ánh trăng." Huyền Quy thản nhiên nói: "Tiểu tử, cái thế giới này xa so với ngươi nghĩ càng thêm đặc sắc, ngươi về sau lại có cơ hội lãnh hội đấy."

"Hiện tại biết rõ quá nhiều không có chỗ tốt, ngươi chỉ cần nhớ kỹ, ánh trăng một cái nhân tình, là vô số người tha thiết ước mơ đồ vật, mà bây giờ ngươi đã có."

Chương 25 : Lô Thân Kiếm

La Quan tiêu hóa xong trong lòng chấn động, đang lúc rời đi đột nhiên phát hiện, mặt một cái túi tiền, chất liệu nhìn nhìn rất quen mắt. Nghĩ đến trước, Tần Nghiệp nhắc tới túi tiền, hai người bị điên cuồng đuổi giết nguyên nhân, dường như cũng không phải là kho máu mà là vật ấy.

Hắn cúi người nhặt lên, kim phiếu tài vật để một bên, từ bên trong nhảy ra một phong bị cẩn thận niêm phong bảo tồn, vẫn bảo tồn hoàn hảo thư. Xác định không có không thích đáng, La Quan đem tin nhìn một lần, nội dung không dài cũng rất tối nghĩa, một chút câu nói rõ ràng cho thấy cố ý che lấp.

Nhưng hắn hay từ trong, tìm được một chút mấu chốt tin tức, ví dụ như phong thư này đến từ Đế Đô, mà Tần gia dường như đang cùng, một vị quý nhân tiến hành nào đó che giấu đấy, không muốn bị người biết được giao dịch.

Lại nhìn một lần, không có thêm nữa thu hoạch về sau, La Quan nhìn trong mê ngủ Hứa Kha, ngầm cho rằng vốn tưởng rằng là ta liên lụy ngươi, không nghĩ tới vẫn là của ngươi nồi.

Nhưng hôm nay, không phải là lúc cân nhắc những thứ này, La Quan đi ra thạch thất, trầm giọng nói: “Lão sư, ta hôm nay trạng thái khôi phục rất nhiều, có thể hay không

lại dùng đánh chết Tần Nghiệp một kiếm kia?”

“Nghĩ cũng đừng nghĩ.” Huyền Quy cảnh cáo hắn, “Một kiếm kia, vượt xa ra ngươi cực hạn chịu đựng, căn cơ đều đã bị hao tổn, dùng lại lần nữa ngươi liền phế đi.”

La Quan cười khổ, hắn cũng cảm giác bản thân trạng thái không đúng, nhưng nơi này không có đồ ăn… Ách, coi như là Hứa Kha có thể uống máu của hắn, hắn cũng phải ăn cơm a.

Chu Lão canh giữ ở bên ngoài, lão già kia cho La Quan cảm giác rất nguy hiểm, không thể vận dụng một kiếm kia, hắn tuyệt không phải hắn đối thủ. Lại kéo xuống dưới, một khi Tần gia cao thủ đuổi theo, hai người liền nguy hiểm.

Hôm nay nhìn như an toàn, nhưng trên thực tế bọn họ đã ở tuyệt cảnh!

“Tiểu tử, nơi đây tốt xấu là một cái Tiên Đồ Cảnh còn sót lại động phủ, ngươi thật sự cho rằng xem một lần, sẽ không có bỏ sót rồi hả?” Huyền Quy bình chân như vại, có ý riêng.

La Quan ánh mắt sáng ngời, “Lão sư nói là, chỗ động phủ này trong, có có thể giúp chúng ta thoát khốn chi vật?”

Huyền Quy nói: “Có thể thoát khỏi vòng vây hay không thì không biết, nhưng đồ vật là có đấy.” Nó chỉ điểm La Quan đi tới một gian thạch thất khác, đối diện cửa vách tường trước, “Đem Đế kiếm khí tức, đánh vào mặt bức

tường này.”

La Quan chỉ điểm một chút rơi, kiếm tức rót vào thạch bích, chỉ nghe “Đùng” một tiếng vang nhỏ, thạch bích mặt ngoài cấm chế nghiền nát, một bức tranh từ trong hiện lên, chất liệu không biết hơi có vẻ khô héo, cũng tích lũy đời hồi lâu.

“Cái này là Tiên Đồ thủ đoạn?” La Quan mặt lộ vẻ hoài khó hiểu, “Đơn giản như vậy, có thể bị phá đi?” Tuy nói thần kỳ, nhưng không khỏi quá mức dễ dàng.

Huyền Quy cười lạnh, “Đơn giản là vì, cấm chế này lực lượng đã hao tổn hơn phân nửa, còn là được… Ừ, Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm trong mắt của ta, tuy chỉ là một môn con đường nhỏ thần thông, nhưng đối với thế gian này tuyệt đại bộ phận người mà nói, đã là thông thiên Đại Đạo! Uy năng kia, như thế nào bình thường có thể so sánh!”

La Quan gật gật đầu, nhìn về phía trước mặt bức họa, ở trên lộn xộn một mảnh, chỉ có vô số giao thoa đường cong, giống như là một đoàn để ý không rõ tuyến đoàn, nhưng những đường cong này thời gian, rồi lại mơ hồ tản mát ra một tia, phong mang lợi hại cảm giác, để cho hắn hai mắt hơi cảm thấy đau đớn.

“Lão sư, này bức họa trên là cái gì?”

Huyền Quy nói: “Một chiêu kiếm thức!” Nó ngắn ngủi trầm lặng, thanh âm trầm trọng, “Người sáng tạo một kiếm này, bản thân cảnh giới cũng không cao, nhưng kiếm Đạo thiên phú cực kỳ kinh người, có thể cách khác

kỳ kính làm được điểm ấy, có chút đồ vật!”

“La Quan, làm sư phụ học cứu Thiên Nhân biết bao quát Vạn Tượng, sở dĩ ngoại trừ Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm bên ngoài cùng Vĩnh Hằng kiếm thể bên ngoài, cũng không truyền thụ cho ngươi những công pháp khác, là sợ ngươi tham thì thâm. Hơn nữa có khi đã quá nhiều, ngược lại sẽ hình thành một số loại trở ngại… Nhưng một chiêu này kiếm thức ngươi có thể học, nếu có thể tìm hiểu xứng đáng hóa giải dưới mắt nguy cơ.”

“Chỉ tiếc, kiếm này kiểu là không trọn vẹn đấy, có chừng trước mặt một bộ.”

La Quan mặt lộ vẻ vui mừng, nhưng rất nhanh lại lo lắng, “… Lão sư, đệ tử có thể học được sao?”

Có thể làm Huyền Quy coi trọng, cũng biết kiếm này bất phàm!

Hắn áp lực rất lớn.

Huyền Quy: …

Tiểu tử ngươi đang đùa ta?

Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm, ngươi nói ngộ liền hiểu, còn lo lắng cái này?

“Ngươi ngộ tính tuy rằng kém một chút, nhưng tìm hiểu một kiếm này, vấn đề ứng với không lớn.”

“Khụ! Đừng lãng phí thời gian, tranh thủ thời gian bắt

đầu đi!”

La Quan thở sâu, tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn về phía bức họa, những thứ kia vốn là mơ hồ phóng thích ra khí tức bén nhọn đường cong, đột nhiên trở nên càng thêm rõ nét, hắn bên tai dường như nghe đến, kiếm minh thanh âm, mang theo không cam lòng cùng cứng cỏi, tại trời thời gian vang vọng.

Trong cặp mắt đâm nhói cảm giác, dần dần biến mất không thấy gì nữa, vậy một đạo lại một đạo đường cong, dần dần khắc ở La Quan trong tâm thần, hóa thành nào đó truyền thừa.

Trên giường đá, Hứa Kha lông mi run rẩy, chậm rãi mở hai mắt ra, trước khi ý thức lâm vào hôn mê, nàng đang thừa nhận vận dụng năng lực sau đó đốt máu cắn trả, nhưng hôm nay tất cả bệnh trạng đều biến mất… Nghi hoặc ở bên trong, nàng nhìn thấy che ở y phục trên người.

Xốc lên nhìn thoáng qua, Hứa Kha hô nhỏ một tiếng trên mặt đỏ lên, tranh thủ thời gian mặc quần áo vào. Do dự mãi, nàng theo trong thạch thất đi ra, liền thấy được trước vách đá, nhắm mắt mà đứng La Quan.

Dưới con mắt ý thức rơi vào vậy bộ vẽ lên, hai mắt một trận đau đớn, Hứa Kha trong lòng kinh hãi vội vàng thu hồi nhãn thần – thật là lợi hại kiếm, chỉ liếc một cái nàng cảm giác phải, bản thân như muốn bị xé nát.

Xem ra, La Quan rõ ràng tại tìm hiểu, hắn thật là lợi hại!

Trong lúc đó, Hứa Kha ánh mắt ngưng tụ, nàng nhìn thấy La Quan chỗ cổ tay bao bọc vải rách, phía trên lộ ra một chút máu tươi, nghĩ đến trong cơ thể mình vô cớ biến mất đốt máu cắn trả, nàng biểu lộ lộ ra bối rối, bất an.

Đúng lúc này, “Đùng” một tiếng vang nhỏ, đem nàng ánh mắt hấp dẫn tới, liền gặp trên thạch bích bức họa vỡ thành bột mịn.

La Quan thở ra một hơi, mở hai mắt ra, “Ngươi đã tỉnh?”

“A…” Hứa Kha mặt lộ vẻ bối rối, lắp bắp nói: “Tỉnh… Tỉnh một hồi lâu, nhìn ngươi đứng ở vẽ trước bất động, sẽ không đã quấy rầy ngươi.”

Nàng giãy giụa tại ba, thở sâu, “Ngươi vừa rồi tiến phòng ta rồi hả?”

La Quan biểu lộ nhỏ cứng, sờ lên cái mũi, “Thật có lỗi, ta đích xác thấy được… Nhưng ngươi yên tâm trừ lần đó ra, ta cái gì cũng không làm.”

Hứa Kha khó thở, “Ta nói không phải là cái này!” Nàng vừa thẹn vừa vội, nhìn chằm chằm vào La Quan, “Tay ngươi trên cổ tay tổn thương… Xảy ra chuyện gì vậy?”

La Quan nói: “Lúc ấy tình huống khẩn cấp, ta chỉ có thể sử dụng máu của mình cho ngươi ăn, lẽ nào có vấn đề gì?”

Hứa Kha biểu lộ phức tạp, thanh âm trầm thấp xuống dưới, “Ngươi quả nhiên biết rõ tình huống của ta, liền

không sợ sao? Ta… Ta thế nhưng là một cái, ăn máu mà thành quái vật!”

La Quan lắc đầu, “So với ăn máu mà sinh, nhân tâm mới càng thêm đáng sợ.” Hắn biết chính đạo một câu an ủi, căn bản giảm bớt không được Hứa Kha khẩn trương trong lòng bất an, liền trực tiếp bỏ qua chủ đề, “Hiện tại có cái tin tức tốt, ta đã đã tìm được, đánh vỡ khốn cảnh trước mắt phương pháp xử lý.”

Hứa Kha thật sâu xem ra một cái, nói khẽ: “Biện pháp gì?”

La Quan nói: “Này bức họa là ta trong lúc vô tình phát hiện, phía trên ghi lại một chiêu rất lợi hại kiếm thức, ta toàn lực bộc phát có nắm chắc giết chết Chu Lão, nhưng về sau đã lâm vào trạng thái suy yếu, phải nhờ vào ngươi tạm thời bảo hộ ta.”

Hứa Kha trầm giọng nói: “Để cho ta bảo vệ ngươi, ngươi thật sự không sợ?”

La Quan mỉm cười, “Nếu ta sợ, tựu cũng không bả chuyện này nói cho ngươi biết.” Hắn quay người đi về hướng thạch thất, “Ta cũng cần một ngày thời gian chuẩn bị.”

“Đợi lát nữa!”

La Quan xoay người.

Hứa Kha nói: “Ta còn không biết tên của ngươi.”

“Ta là La Quan.”

Nhìn hắn thân ảnh biến mất, Hứa Kha lẩm bẩm nói: “La Quan, cám ơn ngươi!”

Lúc này, nàng lệ trong mang cười.

Trong thạch thất, La Quan ngồi xếp bằng, tìm hiểu “Lô Thân Kiếm” đoạt được, cẩn thận cân nhắc vài lần.

Xác định đã nắm giữ, không có bỏ sót chỗ, lúc này mới nhắm mắt tu luyện.

Không sai, “Lô Thân Kiếm” chính là kiếm thức được ghi chép trên bức tranh đó. Kiếm thức này, nằm ngoài dự đoán của La Quan, đem một kiếm dưỡng mà không nổi lên, lấy thân thể là lô không ngừng rèn luyện, khiến cho uy lực tăng lên.

Dưỡng kiếm càng lâu, lại uy lực càng mạnh!

Mà cùng lúc đó, dưỡng kiếm thời điểm cũng có thể mượn nhờ kiếm lực ngược rèn luyện, đề cao “Lô thể” cường độ, theo một góc độ này xem, cũng có thể coi như là một môn công pháp luyện thể.

Hiện tại “Lô Thân Kiếm” vận chuyển, La Quan liền cảm giác được bản thân, bởi đó trước vượt qua cực hạn một kiếm, tạo thành tổn hại, đang khôi phục nhanh chóng.

Một ngày thời gian, cũng không phải nói là có thể, dưỡng xuất kích giết Chu Lão kinh khủng một kiếm, mà là muốn nhờ “Lô Thân Kiếm” Tôi Thể hiệu quả, để cho

thân thể khôi phục như lúc ban đầu.

Như vậy, La Quan có thể lại lần nữa thi triển, đánh chết Tần Nghiệp kinh người một kích.

Cẩn thận nhận biết, La Quan khóe miệng lộ ra mỉm cười, “Lô Thân Kiếm” Tôi Thể hiệu quả, lại cùng Vĩnh Hằng kiếm thể cực kỳ phù hợp, song phương chồng lên làm ra rộng lớn tại hai hiệu quả, hắn thân thể căn cơ đang bị rất nhanh tu bổ.

Rất nhanh, một ngày thời gian trôi qua.

Bên ngoài hồ lớn, cảnh ban đêm tràn ngập.

Chu Lão mặt sắc mặt xanh mét.

Hai người kia chìm vào đáy hồ về sau, liền cũng không có hiện thân, cũng may thông qua Hứa Kha bên trong thân thể khí huyết lưu lại, xác định bọn họ cũng không đào tẩu.

Đúng lúc này, hắn nghe được một chút động tĩnh, đột nhiên hét lớn, “Tại đây!”

Rào…

Rào…

Lần lượt từng thân ảnh, gào thét mà đến.

Bọn họ tình trạng ít nhiều có chút chật vật, Kỳ Liên sơn mạch trong hung thú hoành hành, là xông tới nơi này, ăn

không ít khổ đầu.

“Bái kiến Chu Lão!”

Mọi người hành lễ.

Có mặt người lộ ra khó hiểu, “Gia chủ đây? Vì cái gì không ở nơi này?”

Chu Lão mặt lộ vẻ bi thống, lạnh giọng nói: “Gia chủ vô ý bị hung đồ đánh chết, hôm nay hai người bọn họ, liền trốn ở chỗ này trong hồ!” Hắn ánh mắt lợi hại, quét ngang mọi người, “Gia chủ mặc dù chết, nhưng Tần gia không thể rắn mất đầu, lão phu quyết định thay người trong nghề chủ tới quyền, các ngươi có gì dị nghị không?”

Mọi người sắc mặt đại biến, không nghĩ tới Trùng Tiêu Cảnh Tần Nghiệp, lại sẽ chết tại đây, ngắn ngủi trầm lặng sau đó mọi người dồn dập hành lễ, “Bái kiến gia chủ!”

Nói cái gì thay người trong nghề chủ tới quyền? Không người nào là kẻ đần!

Chu Lão đại cười, “Tốt! Các ngươi ngày sau trung tâm làm việc, lão phu nhất định sẽ không bạc đãi!” Hắn đưa tay chỉ một cái, “Hiện tại, xuống dưới mấy người, đưa bọn họ theo đáy hồ bức đi ra.”

“Vâng!”

Vài tên Tần gia cao thủ, thả người nhảy vào hồ lớn, trải

qua một phen điều tra về sau, đã tìm được đáy hồ cửa đá.

Mấy người liếc nhau, hướng cửa đá sờ lên, nhưng liền khi bọn họ muốn xâm nhập trong đó thời gian, một đạo kiếm quang từ trong bắn ra.

Phốc –

Một người cầm đầu, lúc này đầu thân ở riêng, máu tươi trong nháy mắt nhuộm đỏ mảng lớn hồ nước.

“Không được!”

“Chạy trốn!”

Vài tên Tần gia cao thủ, từ này một kiếm trong cảm nhận được bất khả kháng nhất định đáng sợ khí tức, không chút do dự phóng tới mặt nước.

Phần phật –

Bọn họ vọt ra khỏi mặt nước, thét to: “Bọn họ đi ra!”

Sau một khắc “Oanh” một tiếng, hồ nước phá vỡ La Quan ôm Hứa Kha, đã rơi vào mặt đất.

“Nhớ kỹ, ta xuất kiếm giết chết người này, liền lập tức dẫn ta chạy trốn!”

La Quan dưới chân trùng trùng điệp điệp đạp mạnh, trường kiếm trong tay ra khỏi vỏ, nhắm thẳng vào Chu Lão.

“Muốn chết!” Chu Lão cười lạnh, một ngày ngắn ngủi, thương nặng như vậy thế căn bản không có khả năng khôi phục.

Hắn tràn đầy tự tin!

Nhưng sau một khắc –

Oanh!

Kinh khủng kiếm tức bộc phát, bá đạo, sắc bén, chưa từng có từ trước đến nay!

Giống như vạn Thủy Thiên núi, đều không thể ngăn ngăn cản.

Chu Lão đồng tử kịch liệt co rút lại, trên mặt lộ ra hồi hộp, hắn không dám tin nhìn về phía La Quan.

Chạy trốn!

Hiện tại, hắn liền một cái ý niệm trong đầu, căn bản cả ngăn cản dũng khí đều không có.

Bởi vì này một kiếm, thật sự là quá mạnh, mạnh mẽ đến có thể đánh chết Trùng Tiêu!

Chu Lão động, nhưng hắn phát hiện đối diện kiếm nhanh hơn, nó như là bỏ qua không gian cách trở, lấy một loại vượt quá tưởng tượng tốc độ, đã đi tới trước người.

“A!”

Chu Lão phát ra rít lên một tiếng, mặt ngoài thân thể trong nháy mắt toát ra, chi chít vô số tơ máu, một đoàn đỏ thẫm huyết vụ, đưa bao bọc ở bên trong, vậy phần âm lãnh cảm giác hiện tại đạt tới cực hạn. Tựu thật giống, cái này trong huyết vụ tồn tại, là một đầu không nên hiện thế quỷ dị tà vật!

Nhưng đáng tiếc, đây hết thảy đều là phí công.

Tần Vũ kiếm, thô bạo vô cùng đâm vào huyết vụ, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, nó trực tiếp nổ nát vụn tiêu tán.

Lộ ra bên trong, Chu Lão đáng sợ vô cùng, đã hiện ra không phải của mình đặc thù thân thể, khoác trên vai lân mang giáp giống như là cùng nào đó loại thú dung hợp. Hôm nay nơi ngực bị xỏ xuyên, lộ ra trống rỗng ổ bụng, tạng phủ đã biến thành bùn nhão, sinh mệnh triệt để chung kết.

Tất cả mọi người, đều hoảng sợ nhìn một màn này, vẻ mặt tràn đầy kinh hãi.

Hứa Kha động, giữa lông mày chấm đỏ biến thành Huyết Nguyệt, làm cho nàng đột nhiên nhiều hơn mấy phần, không hiểu khó tả tà mị dụ hoặc, ôm lấy La Quan phóng tới phương xa.

Tần gia mọi người mặt lộ vẻ do dự, lại không người dám đuổi giết… Sự dũng cảm của bọn họ, đã bị La Quan vừa rồi một kiếm triệt để nghiền nát!

Chương 26 : Lông Chim Màu Đen

Hai ngày sau, Kỳ Liên sơn mạch ở chỗ sâu trong, một cái bí mật trong thạch động.

La Quan sờ lên cằm, mặt lộ vẻ giật mình, “Vì vậy, bởi vì huyết mạch nguyền rủa nguyên nhân, ngươi năng lực chỉ có thể ở ban đêm sử dụng, hơn nữa một khi thi triển, ngày hôm sau sẽ xuất hiện đốt máu cắn trả?”

Điều này cũng làm cho giải thích, Hứa Kha lúc ban đầu tại trên thuyền lớn thời gian, tại sao lại bị Tần Lãng mang theo mấy người, đuổi theo trốn vào La Quan trong phòng.

“Ừm.” Hứa Kha biểu lộ bất đắc dĩ, thở dài nói: “Ngày ấy tại núi sông thành bến tàu, ta lại bị Tần Lãng phát hiện, bất đắc dĩ vận dụng năng lực, không uống nhân huyết lời nói, nhất định phải máu hung thú mới được.”

La Quan biểu lộ trở nên có chút cổ quái, “Nếu như ngươi bắt giết hung thú, liền lại vận dụng năng lực, ngày hôm sau còn sẽ có cắn trả, ngay sau đó liền lẻn vào Hắc Thạch thương hội kho máu, muốn ăn cắp máu hung thú.”

Hứa Kha kinh ngạc nói: “Làm sao ngươi biết?” Chợt nghiến răng nghiến lợi, “Vốn hết thảy cũng rất thuận lợi, ta bằng vào âm ảnh hành tẩu thiên phú, đã lặng lẽ chạm vào kho máu, còn không chờ ta động thủ, kho máu liền

nổ tung! Sau đó, một đám Tần gia cao thủ xông lại vây công ta, bức tại bất đắc dĩ ta chỉ có thể thi triển bí pháp đào tẩu, về sau sự tình ngươi liền cũng biết rồi.”

La Quan khóe miệng co giật.

Lưng nồi kẻ trộm ngu ngốc, đã tìm được!

Hứa Kha nhìn hắn biểu lộ, mặt lộ vẻ nghi ngờ, “Chuyện này, nên sẽ không cùng ngươi có quan hệ a?”

Nàng đột nhiên ngồi thẳng thân thể, nghiến răng nghiến lợi, “Tần Lãng sự tình mọi người đều biết, nghe nói là một cái thu mua máu hung thú người trẻ tuổi bí ẩn, cùng Tần gia nổi lên xung đột, kia buổi tối chạy tới trộm kho máu, lại thuận tiện phóng hỏa lớn gì gì đó coi như trả thù, cũng chỉ có thể thuyết phục rồi… La Quan, ngươi có phải hay không nên cho ta một lời giải thích?”

La Quan khoát tay, “Ngươi muốn nhiều, không phải là ta, ta không có làm!” Hắn đứng dậy liền đi, hình bóng hốt hoảng, “Ta đi ra ngoài đi dạo, thuận tiện tìm một chút đồ ăn.”

Trên đường chạy chậm, gặp Hứa Kha không có đuổi theo tới, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Trùng hợp, hoàn toàn đều là trùng hợp a, hắn thật không phải cố ý!

Huyền Quy thanh âm vang lên, trêu ghẹo nói: “Tiểu tử, xem ra ngươi cùng nha đầu kia, hay thật là hữu duyên.”

La Quan cười khổ, “Lão sư đừng nói nữa, ta sợ nàng xông lại cắn ta, hút máu của ta!”

“Biết rõ là được, nữ nhân là rất phiền toái, ngươi về sau tận lực bớt trêu chọc, tu luyện mới là chúng ta nam nhân lớn nhất niềm vui thú!” Dừng một chút, Huyền Quy lại nhắc nhở, “Còn kém ba loại máu hung thú, có thể luyện chế Bách Thú Đan, ngươi hôm nay đang ở Kỳ Liên sơn mạch, gom đủ không khó lắm.”

Đông Hải thương hội kho máu trong bắt được máu hung thú, số lượng tuyệt đối đầy đủ, thuộc tính lại trùng điệp nghiêm trọng.

La Quan gật đầu, “Đệ tử cũng nghĩ như vậy đấy.” Cái mảnh này nguyên thủy Sâm Lâm, là đám hung thú quê hương, càng đi ở chỗ sâu trong đi, số lượng càng nhiều thực lực càng mạnh.

Hai ngày này, nuốt linh dịch hơn nữa tu luyện “Lô Thân Kiếm”, có Vĩnh Hằng kiếm thể nội tình, La Quan cơ bản khôi phục, là thời điểm bắt đầu đi săn rồi. Một chút phân biệt rõ phía, hắn thả người nhảy lên, mấy cái lên xuống biến mất không thấy gì nữa.

Ngay tại La Quan rời khỏi không lâu, Hứa Kha theo sơn động đi ra, nhìn hắn rời đi phía, trầm lặng hồi lâu than nhẹ, quay người rời đi.

Sau hai canh giờ, La Quan trở lại sơn động, đã tìm được Hứa Kha lưu lại chữ viết:

“La Quan, rất cảm tạ ngươi không để ý của ta thân

phận, nhưng ta phải không tường người, ở cùng với ngươi nhất định đã mang đến tai hoạ.”

“Ta rời đi, nhưng mời tuyệt đối không được quên ta… Bởi vì, ngươi đại khái là ta trên thế giới này, bằng hữu duy nhất rồi.”

“Núi cao đường xa, có lẽ tương lai ngày nào, ta và ngươi còn gặp lại!”

La Quan trong lòng buồn vô cớ, cái này đột nhiên đi tới nữ nhân bên cạnh hắn, cứ như vậy đã đi ra, cả câu ở trước mặt “Gặp lại” cũng không có nói.

“Lão sư, nàng ban ngày thì không có năng lực đấy, một thân một mình tại cái này thâm sơn lão lâm trong, lại có nguy hiểm a?”

Huyền Quy nói: “Hứa Kha nha đầu kia trên người, có trăng nghiệt khí tức, hung thú cái mũi đều linh cực kì, trốn tránh nàng cũng không kịp, ngươi liền không cần lo lắng rồi.”

“Vậy là tốt rồi.” La Quan thở ra khẩu khí, sắc mặt bình tĩnh lại, “Chúng ta đây cũng không cần phải, tiếp tục lưu lại nơi này.”

Hắn cuối cùng nhìn thoáng qua, Hứa Kha lưu lại chữ viết, bước nhanh ra ngoài bước đi.

Một tháng sau.

Kỳ Liên sơn mạch mỗ một thủy trạch bên cạnh, một cái

khổng lồ cá sấu toi mạng, thi thể nằm ở đá vụn trên ghềnh bãi. Đây là phụ cận trong thủy vực cường đại nhất bá chủ, La Quan phế đi rất đại lực khí, mới đưa nó đánh chết.

Nhưng đáng tiếc, Huyền Quy cho ra đáp án phủ định, “Máu của nó không phù hợp yêu cầu!”

La Quan có chút thất lạc, nhưng lại chưa biểu lộ ra, bởi vì trong khoảng thời gian này đến, hắn đã thành thói quen loại này tốn công vô ích.

Cuối cùng ba loại máu hung thú, hắn đã tìm được hai loại, nhưng cuối cùng cái này một loại, lại trì trệ không có hạ xuống. Huyền Quy cũng chỉ có thể nhắc nhở, loại này phù hợp yêu cầu máu hung thú, càng đại khái hơn suất xuất hiện ở thủy sinh hung thú trên người.

Rửa mặt, theo cá sấu trên người cắt một miếng thịt, tại suối nước vừa đã nướng chín, sau khi ăn xong La Quan tiếp tục xuôi theo nước chảy hướng phía dưới.

Lại qua hai ngày, La Quan dừng bước lại, trước mắt hắn hai ngọn núi lớn tầm đó, khe núi chảy xiết chỗ có một mảnh hẹp hòi bằng phẳng mang, lúc này khói bếp lượn lờ, mơ hồ còn có thể nhìn thấy bên dưới một gốc hòe lớn, vài đứa trẻ đang chơi đùa.

Kỳ Liên sơn mạch ở chỗ sâu trong, hung thú hoành hành tới, rõ ràng xuất hiện một cái thôn xóm!

Trầm ngâm liên tục, La Quan hướng chỗ này thôn xóm bước đi, hắn đến bị vài cái tiểu hài tử phát hiện về sau,

bọn họ kêu lên một tiếng tứ tán, rất nhanh một đám vẻ mặt căng thẳng thôn dân đi ra.

Thôn trưởng trên dưới dò xét, chứng kiến La Quan trường kiếm trong tay, đáy mắt hiện lên vui mừng, chắp tay hành lễ, “Từ bên ngoài đến khách nhân, nếu như không chê, có thể đến thôn chúng ta rơi đến nghỉ chân một chút.”

La Quan gật đầu, “Quấy rầy.” Hắn bất động thanh sắc tiến vào thôn xóm, bảo trì hoàn toàn cảnh giác, bất kỳ gió thổi cỏ lay cũng có thể, kịp thời làm ra phản ứng.

Thôn trưởng mời La Quan đi tới nhà hắn, trong thôn một cái tương đối rộng thoáng, sạch sẽ tiểu viện, phân phó vài tên phu nhân đi chuẩn bị đồ ăn.

“Trong thôn đơn sơ, chỉ có sơn dã trà thô chiêu đãi, kính xin khách nhân đừng nên trách.”

La Quan nhìn đất đào trong chén nước trà, nhất thời có chút chần chờ.

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Thôn này thông minh, hoàn toàn chính xác có chút cổ quái khí tức, nhưng cũng không có nguy hiểm.”

La Quan nâng chung trà lên bát, “Thôn trưởng khách khí.”

Thông qua nói chuyện với nhau, thôn trưởng hỏi thăm chuyện bên ngoài, thổn thức ngoài cũng đúng La Quan nói rõ, chỗ này thôn xóm tồn tại. Nói là bảy trăm năm

trước, bọn họ cố hương tao ngộ tại họa lớn, một đám hàng xóm láng giềng chạy đến thâm sơn, liền dứt khoát định cư lại.

La Quan suy nghĩ một chút, nói: “Thôn trưởng, nơi này hung thú rất nhiều, ta xem người cùng thôn dân dường như cũng không tu hành, là như thế nào chống cự chúng nó đây?”

Thôn trưởng nói: “Thôn chúng ta trong có một cái tế đàn, thờ phụng tổ tiên truyền xuống tới vật phẩm, nhưng cam đoan thôn xóm yên ổn.” Hắn cười khổ một tiếng, “Vốn là có tế đàn che chở, chúng ta tại bên ngoài thôn khai khẩn một chút ruộng, lại từ trong sông vớt tôm cá, miễn cưỡng cũng có thể ăn no bụng, nhưng lại tại vài ngày trước, bên ngoài thôn trong sông đột nhiên tới một cái đáng sợ cá lớn, đã cả tổn thương vài tên thôn dân, mất đi cái này trọng yếu nơi cung cấp thực vật, chúng ta thôn chẳng mấy chốc sẽ mất mùa rồi.”

La Quan rốt cuộc minh bạch, thôn trưởng vì sao hữu ý vô ý, một mực nhìn lén kiếm của hắn, càng đối với hắn cái này lạ lẫm người ngoại lai, biểu hiện nhiệt tình như vậy.

Trong sông cá lớn? Ánh mắt của hắn chớp lên, nói: “Không dối gạt thôn trưởng, ta là một gã kiếm tu, nếu có thể trợ giúp các ngươi, ta rất tình nguyện giúp đỡ.”

Thôn trưởng đại hỉ, “Khách quý cao thượng, nếu có thể đuổi đi cá lớn, còn thôn xóm một cái an bình, chúng ta nguyện lấy hậu lễ tương báo!” Hắn hấp tấp đứng dậy, “Khách quý xin chờ một chút.”

Rất nhanh, thôn trưởng đi mà quay lại, trong tay đang cầm một cái lông chim. Nó lòng bài tay lớn nhỏ, toàn thân đen nhánh không có nửa điểm hỗn tạp sắc, ánh mắt rơi vào phía trên, lại có thể chứng kiến một tầng vầng sáng lưu chuyển.

“Khách quý, cái này lông chim là trong thôn trên tế đàn cung phụng vật một trong, chỉ cần người giúp chúng ta đuổi đi cá lớn, nó chính là người rồi!”

Huyền Quy nói: “Lông Côn Bằng! Tiểu tử, cái này bận bịu chúng ta nhất định giúp, đã có chiếc lông chim này, ngươi đột phá Trùng Tiêu Cảnh về sau, liền có thể trước thời hạn có được bay lượn phía chân trời năng lực.”

La Quan bất động thanh sắc, theo lông chim trên thu tầm mắt lại, “Thôn trưởng, xin ngài tìm người vì ta dẫn đường.”

“Khách quý ngàn vạn cẩn thận!”

Một gã cường tráng hán tử nghe theo thôn trưởng phân phó, mang La Quan hướng bình thường đi săn dòng sông đi đến, khoảng cách còn hơn mười thước, hắn liền ngừng lại, mặt lộ vẻ sợ hãi nói: “Khách quý, cái kia cá lớn ngay ở chỗ này, ta không còn dám nhích tới gần.”

La Quan gật đầu, “Ta tự mình đi là được.”

Đợi thôn dân rời khỏi, La Quan ánh mắt rơi vào yên lặng trên mặt sông, “Lão sư, tìm được nó chưa vậy?”

Mấy hơi về sau, Huyền Quy cảm khái thanh âm vang lên, “La Quan, tiểu tử ngươi gặp may mắn rồi, lần này có thể nói một mũi tên trúng hai con nhạn.”

La Quan ánh mắt sáng ngời, “Ngài là nói…”

“Không sai, trong sông con cá lớn này, máu của nó chính là Bách Thú Đan kém cuối cùng một loại.” Nhưng rất nhanh, Huyền Quy liền cau mày, “Con cá ấy tên là Vũ Trì, bản thân thực lực, đối với ngươi mà nói cũng không uy hiếp, nhưng nó có một loại thiên phú thần thông nhưng hòa hợp hiện ra nước, muốn bắt được nó vô cùng khó khăn.”

La Quan nhìn trước mắt dòng sông, bởi vì thế hẹp hòi, thượng du nước chảy đến nơi đây về sau, tốc độ chảy vô cùng chảy xiết, một khi này Vũ Trì phát giác được nguy hiểm, hòa hợp hiện ra nước trực tiếp chạy trốn vô tung vô ảnh, vậy thì phiền toái.

“Lão sư, có biện pháp gì hay không, có thể đem nó theo trong sông bức đi ra… Ách, dẫn ra cũng được…”

Huyền Quy trầm ngâm một hồi, “Để cho ta suy nghĩ một chút, trước đây có một thích ăn Ngư tên, dường như sáng tạo qua một loại nhằm vào Vũ Trì dụ dỗ chi vật… Ta nhìn thấy vài lần cách điều chế…”

“Đã có!” Huyền Quy nói: “Đi thôi, đi trước tìm mấy thứ thảo dược.”

La Quan trở lại thôn xóm, thôn trưởng thấy hắn hai tay trống không, trên mặt khó giấu vẻ thất vọng.

“Khách quý, người đây là…”

La Quan nói: “Ta cũng cần làm điểm chuẩn bị, lại đến đối phó cái kia cá lớn, mời thôn trưởng yên tâm, ta rất nhanh liền đã trở về.”

Huyền Quy muốn tìm thảo dược cũng không phức tạp, La Quan chạy hai tòa núi liền đã gom đủ, tịnh dựa theo Huyền Quy chỉ điểm, đưa chúng nó vỗ nhất định tỉ lệ phối tốt, dùng tảng đá nghiền nát thành bùn.

“Gói kỹ rồi, một chút mùi vị cũng không có thể tiết lộ, cơ hội chỉ có một lần, nếu như không thành công, cũng đừng nghĩ bắt nữa ở nó.”

La Quan nghe vậy gật đầu, đem dược bùn cẩn thận băng bó, xác định sẽ không tản ra chạy mùi vị về sau, lúc này mới quay người hấp tấp vội hướng thôn xóm.

Chờ hắn đi đến thời gian, thôn trưởng đám người đang chờ ở cửa thôn, vẻ mặt chờ mong nhìn về phía dòng sông phía. Nhìn thấy La Quan, thôn trưởng trên mặt hiện lên một tia không Tự Tại, ho nhẹ nói: “Khách quý nhanh như vậy sẽ trở lại rồi.”

La Quan nhíu mày, “Các ngươi là đang chờ ta?”

Thôn trưởng còn chưa nói chuyện, đột nhiên “Oanh” một tiếng vang thật lớn truyền ra, đúng là dòng sông vị trí chỗ ở.

La Quan biến sắc, “Xảy ra chuyện gì vậy?”

Thôn trưởng lúng túng nói: “Khách quý rời khỏi trong khoảng thời gian này, lại có mấy người đi tới bỉ thôn, ta liền nói ra vài câu, không nghĩ tới bọn họ vô cùng nhiệt tình, trực tiếp đồng ý giúp đỡ…”

La Quan nhíu chặt lông mày, không đợi hắn nói xong, thẳng đến sông lớn mà đi.

Chương 27 : Tế Đàn Thôn Xóm

“Thôn trưởng, chúng ta không có phiền toái a?” Một gã thôn dân nhỏ giọng nói.

Thôn trưởng lắc đầu, “Yên tâm, có tế đàn thủ hộ, không ai dám khó xử chúng ta.” Hắn không cảm giác mình làm sai, ai có thể trợ giúp thôn, người nào có thể đạt được thù lao, cái này rất công bằng.

La Quan hấp tấp đi đến bờ sông, liền thấy vài tên nam nữ trẻ tuổi, đang liên thủ vây bắt một cái màu trắng cá lớn, nhưng mỗi lần dù sao vẫn là sai một ly, bị nó theo đang bao vây đào thoát.

Cái kia chính là Vũ Trì!

Một cái sinh ra tu dài, lân giáp hiện xanh thon dài cá lớn, trong mắt thỉnh thoảng hiện lên trào phúng, lại có không thấp linh trí.

“Không có việc gì, bọn họ đối với Vũ Trì không có chút nào uy hiếp, nhà này hỏa đang đùa bọn họ đùa.” Huyền Quy thanh âm vang lên.

La Quan trong lòng hơi tùng, nếu là bị mấy người kia, bả Vũ Trì dọa chạy, hắn khẳng định phải trở mặt.

Mà giờ khắc này, La Quan đến, cũng hấp dẫn mấy người ánh mắt.

“Người này, phải là thôn trưởng nói, so với chúng ta sớm đến chính là cái kia kiếm tu a.”

“Hẳn là hắn, xem khí tức rõ ràng mới Bách Phu Cảnh, Kỳ Liên sơn mạch lúc nào, là loại này tiểu tu hành giả cũng có thể đến đúng không?”

“Chính là Bách Phu, cũng muốn bắt con cá lớn này, người si nói mộng!”

Cười lạnh vài tiếng, bọn họ không còn quan tâm La Quan, chuyên tâm đối phó này Vũ Trì.

Nhưng đáng tiếc, mặc cho bọn họ dùng hết thủ đoạn, nhiều lần đều thiếu chút nữa bắt được nó, rồi lại dù sao vẫn là kém một chút như vậy điểm.

“Đáng giận! Tốc độ nó quá là nhanh!”

“Còn kém một chút!”

Một nữ tử kiều - thở hổn hển, “Không được, ta không còn khí lực rồi, phải nghỉ ngơi một chút.”

Ngô Cẩn Ngôn nhìn mọi người một cái, mặt lộ vẻ bất đắc dĩ, “Tạm dừng một cái, điều chỉnh tốt trạng thái, lại đến đối phó con cá này.”

Hắn hiển nhiên tại trong mấy người rất có uy vọng, mọi người kéo lấy ướt đẫm quần áo, lui về bên cạnh bờ.

Vài cái nữ nhân vẫn không quên, hung dữ trừng hướng

La Quan, “Tiểu tử, quản tốt mắt của ngươi, dám nhìn loạn trực tiếp cho ngươi đào!”

Các ngươi cộng lại, cũng không có Hứa Kha lớn, có cái gì tốt xem hay sao?

La Quan khóe miệng lộ ra một tia khinh thường, cúi đầu tiếp tục làm việc.

Ngô Cẩn Ngôn khẽ nhíu mày, ánh mắt rơi trên người La Quan, “Hắn đây là, muốn đào một cái vũng nước đọng?”

Hô mệt mỏi nữ nhân, mặt lộ vẻ cười lạnh, “Ta trước đây bái kiến, có bắt cá người đang bờ sông đào hầm, dùng mồi nhử cá vào, lại ngăn ra cùng đường sông liên tiếp khẩu, có thể ở bên trong bắt cá rồi. Nhưng này con cá, thông minh quả thực không dính dáng đến cá, nghĩ lừa gạt nó tiến cạm bẫy, quả thực người si nói mộng!”

“Mạnh Kiều nói không sai, tiểu tử này mù quáng làm việc, đã định trước phí công.” Lại một người mở miệng.

Ngô Cẩn Ngôn gật gật đầu, “Được rồi, chúng ta thương nghị một chút, tất cả mọi người đừng giấu giếm, hôm nay nhất định phải bắt được con cá lớn này.”

Vậy mảnh màu đen lông chim, hắn nhìn đến!

Tuyệt đối là bảo bối, nếu không phải cố kỵ tòa này di dân trong thôn lạc, khí tức tối nghĩa tế đàn, hắn đã sớm trực tiếp cướp đoạt.

La Quan đã nghe được, bên kia truyền đến một chút

thanh âm, cười lạnh một tiếng tiếp tục đào.

Rất nhanh, một cái mười mấy thước bẫy lớn thành hình, theo La Quan đào mở cùng đường sông chỗ nối tiếp, nước sông lập tức tràn vào tiến đến. Nhìn bẫy lớn dần dần đổ đầy nước sông, La Quan từ trong lòng ngực móc ra một cái bao cẩn thận bọc nhỏ, xé mở một cái lỗ hổng ném vào trong đó.

Ở bên trong sông lớn, lười biếng vẫy đuôi, thỉnh thoảng nhìn về phía trên bờ mọi người cá lớn, thân thể đột nhiên dừng một chút, sau đó nhìn trừng trừng hướng, bị đào lên bẫy lớn. Khó mà diễn tả bằng lời dụ hoặc mùi vị, đang thuận theo nước chảy không ngừng truyền đến, Vũ Trì cảnh giác nhìn La Quan một cái, hay nhịn không được.

Vèo –

Nó mãnh liệt lẻn vào đáy nước, năng lực thiên phú phát động, thân thể trong nháy mắt trong suốt cùng nước sông hòa làm một thể, chui vào cái hố trong bao vải nuốt vào, không hề dừng lại xoay người bỏ chạy.

Bành –

Một tảng đá trùng trùng điệp điệp nện xuống, đem đường sông khẩu phá hỏng, La Quan đứng ở bên cạnh, biểu lộ nghiêm túc.

Nhưng này một màn, lại dẫn tới vừa nghỉ ngơi tốt mấy người cười to không thôi.

“Các ngươi nhìn đồ đần, thật vất vả đào cái hố, còn không có chứng kiến cá liền phá hỏng rồi!”

“Hahaha, coi như là uổng phí sức lực, tốt xấu ngươi cũng thử xem, trực tiếp buông tha cho cũng quá buồn cười.”

“Quản hắn làm gì, kẻ tiểu nhân một cái!”

Chỉ có Ngô Cẩn Ngôn khẽ nhíu mày, nhìn bị phá hỏng bẫy lớn, biểu lộ ngưng trọng, dường như đã nhận ra cái gì.

Đột nhiên, trong hố lớn nước sông sôi trào, lại đột nhiên nhấc lên cuồn cuộn kinh đào vọt tới.

La Quan mặt không biểu tình đấm ra một quyền, một tiếng trầm thấp nổ mạnh, vậy sóng nước trong lại có một con cá lớn bị đánh ra, trùng trùng điệp điệp rơi vào vũng nước đọng.

Xẹt…

Cho dù sau một khắc, nó liền lại biến mất không thấy gì nữa, nhưng bị thương sau đó dưới vảy cá tuôn ra máu tươi, lại bại lộ hành tung của nó.

Vũ Trì vừa sợ vừa giận, không nghĩ đến người này lại có thể, khám phá thần thông thiên phú của nó.

Huyền Quy đắc ý cười to, “Tiểu Ngư, ngươi Quy gia mồi, cũng không phải là ăn ngon như vậy kia!” Dược bùn bên trong nó bỏ thêm ít đồ, không ảnh hưởng dụ dỗ hiệu

quả, lại có thể giúp đỡ Tần Vũ khóa chặt lại Vũ Trì.

Ngô Cẩn Ngôn mãnh liệt đứng dậy, bên cạnh hắn mấy người, cũng là vẻ mặt khiếp sợ, vừa rồi cá lớn bị oanh ra một màn, mọi người đều thấy được.

Tiểu tử này, dùng biện pháp ngu như vậy, lại thật có thể bắt được Ngư?

La Quan thả người nhảy lên, vọt thẳng vào nước cái hố, Vũ Trì hổn hển, mắt thấy không thể đào thoát mở ra miệng rộng lộ ra răng nanh, trực tiếp hướng hắn cắn tới. Nhưng đáng tiếc, nó thực lực thật sự yếu một chút, “Bành” một tiếng bị La Quan một quyền đánh nát đầu, bị mất mạng tại chỗ!

Lấy ra trước thời hạn chuẩn bị tốt bình ngọc, đem máu cá nhận nhập trong đó, La Quan trên mặt tươi cười.

Đúng lúc này, phía sau hắn vang lên tiếng vỗ tay, “Huynh đài thật sự là hảo thủ đoạn, có thể bắt được con cá lớn này, tại hạ bội phục!”

Ngô Cẩn Ngôn dáng tươi cười thân thiện, vẻ mặt khâm phục, tán thưởng.

La Quan thu hồi bình ngọc, nhìn hắn một cái, kéo lấy cá lớn xoay người rời đi.

Ngô Cẩn Ngôn biểu lộ nhỏ cứng, đáy mắt hiện lên che lấp, “Huynh đài dừng bước!” Hắn nhìn mắt, La Quan trong tay Vũ Trì, cân nhắc mở miệng, “Huynh đài, ta nguyện ra hoàng kim một ngàn lượng, mua sắm trong

tay ngươi con cá này.”

La Quan nhíu mày, “Không bán!”

“Tiểu tử, ngươi đừng không biết phân biệt, ngàn lượng hoàng kim tại Đế Đô, cũng có thể mua được một thuyền Ngư.” Mạnh Kiều ánh mắt dưới cao nhìn xuống, vẻ mặt tràn đầy không kiên nhẫn, “Ta khuyên ngươi cầm tiền, ngoan ngoãn rời đi!”

“Không sai, một con cá ngàn lượng hoàng kim vẫn bán, tiểu tử này nghĩ tiền muốn điên rồi.”

“Làm người không thể quá tham lam!”

Ngô Cẩn Ngôn đưa tay, ngăn cản mọi người châm chọc khiêu khích, thành khẩn nói: “Ta lại thêm năm trăm lượng hoàng kim, cái giá tiền này đã vô cùng có thành ý, huynh đài suy tính một chút.”

La Quan cười lạnh một tiếng, dứt khoát đem nói làm rõ, “Các ngươi cho là, thôn trưởng không có bả vậy cái lông chim cho ta xem qua? Con cá này, ta sẽ không bán kia!”

Ngô Cẩn Ngôn sắc mặt biến hóa, “Một cái lông chim mà thôi, ta chẳng qua là cảm thấy xinh đẹp, nghĩ coi như lễ vật đưa cho một vị bằng hữu…”

La Quan cắt ngang hắn, lạnh lùng nói: “Ta cũng chuẩn bị coi nó là lễ vật tặng người, vì vậy cá không được bán!” Hắn bỏ qua cho mọi người, bước đi hướng thôn xóm.

Ngô Cẩn Ngôn sắc mặt, triệt để âm trầm xuống.

Mạnh Kiều vẻ mặt căm tức, “Tiểu tử này, thật sự quá kiêu ngạo rồi, ta đi giáo huấn hắn một trận!”

Ngô Cẩn Ngôn ngăn lại nàng, liếc mắt nhìn chằm chằm La Quan hình bóng, “Không bán coi như xong, chúng ta cũng không thể ép buộc.”

“Đi thôi, nếu như thôn tao ngộ nguy cơ đã giải trừ, chúng ta cũng không cần phải trở về nữa.”

Mạnh Kiều bất đắc dĩ nói: “Ngô Cẩn Ngôn, ngươi cái tên này chính là tính khí thật tốt quá, đến lượt ta khẳng định đánh hắn một trận, xuất ngụm ác khí.”

Nàng dậm chân, quay người rời đi.

Ngô Cẩn Ngôn không nói chuyện, chỉ là nhìn bên cạnh hai người một cái, bọn họ nhỏ bé không thể nhận ra nhẹ gật đầu.

La Quan trở lại thôn xóm, chứng kiến bị hắn kéo lấy cá lớn, thôn trưởng mừng rỡ, cao giọng nói: “Khách quý hảo thủ đoạn, thật là khiến người khâm phục, nhanh đi hầm chuyển rượu, lấy thịt khô, hôm nay ta muốn cùng khách quý không say không về!”

“Không cần.” La Quan ngữ khí bình thản, “Ta đã giết chết con cá lớn này, xin mời thôn trưởng thực hiện hứa hẹn, đem vậy cái lông chim cho ta đi.”

Thôn trưởng sắc mặt biến thành cứng, gượng cười nói: “Chuyện này… Không nóng nảy, khách nhân một phen

cực nhọc, trước nghỉ ngơi một chút không muộn.”

La Quan nhíu mày, ánh mắt lộ ra lãnh ý, “Thôn trưởng sẽ không phải, là muốn nuốt lời a?”

“Không có.” Thôn trưởng ho nhẹ một tiếng, mặt lộ vẻ bất đắc dĩ “Khách quý phải biết, chúng ta thôn thờ phụng một cái tế đàn, lông chim cũng là một món trong đó cung phụng vật. Vốn trước đó, ta có thể tự do ra vào tế đàn, cũng không biết vì cái gì, hôm nay đột nhiên liền vào không được rồi, vì vậy không phải là ta không muốn thực hiện hứa hẹn, thật sự là hữu tâm vô lực a.”

Hắn ánh mắt nhìn qua, “Ta biết khách quý khẳng định không tin, cái loại này được rồi, ta dẫn ngươi đi tế đàn, lông chim đang ở bên trong, khách quý bản thân đi vào cầm.”

La Quan cười lạnh, “Tốt, vậy dẫn đường a!”

Thôn trưởng quay người, “Khách quý mời.”

Rất nhanh, một đám người đi tới, thôn xóm trung ương một cái thấp bé nhà gỗ trước, có thể ngửi được một chút dâng hương về sau mùi vị.

“Cái này là tế đàn.”

La Quan nhìn về phía nhà gỗ, nó mặt ngoài bình thường không có gì lạ, nhưng chẳng biết tại sao lại làm cho đáy lòng của hắn, sinh ra một tia rung động, bất an.

“Không cần lo lắng, yên tâm người can đảm đi vào.”

Huyền Quy thanh âm vang lên.

La Quan trong lòng nhất định, sải bước đẩy cửa phòng ra, bước vào trong nhà gỗ.

“Thôn trưởng, người này có thể săn giết cá lớn, đích thị là cái không kém người tu hành, bả lông chim cho hắn chính là, cần gì tự nhiên đâm ngang.” Một cái lão nhân lắc đầu mở miệng.

Thôn trưởng cười khổ, giải thích nói: “A thúc, lão nhân gia ngài phải biết, chúng ta thôn cái này mấy trăm năm qua, gặp được mấy lần nguy cơ, tuy nói đều nhất nhất hóa giải, nhưng tế đàn đồ vật bên trong, thực sự bởi vậy tổn thất không ít. Hôm nay tế đàn liền cứ thừa hai kiện đồ vật, như lại mất đi chiếc lông chim này, chỉ sợ cũng không thể chấn nhiếp xung quanh hung thú, bảo hộ thôn xóm an toàn.”

Lão nhân há to miệng, lo lắng nói: “Vậy cũng không thể để cho một ngoại nhân, tiến chúng ta thôn tế đàn a, vạn nhất hắn lấy không được thù lao cố ý phá hư…”

Thôn trưởng mặt lộ vẻ đắc ý, “A thúc yên tâm, hắn không phải là ta thôn người, xông vào tế đàn nhất định làm tức giận thủ hộ, đừng nói làm phá hư, không ăn Khổ Đầu coi như là tiểu tử này vận khí tốt.”

Hắn đã sớm tính toán kỹ hết thảy, chỉ có để cho La Quan tiến vào tế đàn, ăn xong Khổ Đầu mới không dám trả thù bọn họ, ngoài ra hắn cũng chuẩn bị xong một phần khác tạ lễ, cho khách quý một bậc thang.

Vừa bước một bước vào nhà gỗ, La Quan bên tai giống như nghe được một tiếng, phẫn nộ, uy nghiêm gầm thét, từ cách xa bên ngoài truyền đến. Sau đó, trước mặt hẹp tiểu nhân nhà gỗ không gian, đột nhiên phóng đại vô số gấp bội, biến thành một cái mênh mông cuồn cuộn rong chơi không nhìn thấy bờ hắc ám hư vô.

Chương 28 : Ta Không Tin

“Ngu ngốc phàm nhân, lại dám xông vào bổn tôn nghỉ lại tới!” Một đôi tròng mắt, tại trong hư vô hiện lên, cực lớn như là núi cao, lạnh như băng, lạnh nhạt cao cao tại thượng, không giống nhân gian còn có.

La Quan sắc mặt đại biến, tâm thần lâm vào sợ hãi, như trực diện trên chín tầng trời Thần Linh, dường như sau một khắc, liền bị kinh khủng Thần Uy, triệt để nghiền nát thành bột mịn!

“Hừ!” Huyền Quy cười lạnh vang lên, “Vật nhỏ, ngươi rất uy phong a?”

La Quan thấy rõ, trong hư vô cặp kia uy nghiêm, lạnh nhạt đôi mắt, đột nhiên hiện lên một vẻ bối rối. Sau đó, vậy vô biên vô hạn mênh mông cuồn cuộn hư vô, như bọt biển loại nghiền nát, tiêu tán.

Trước mắt là một cái, bình thường không có gì lạ nhà gỗ nhỏ, đã sinh ra bao tương trên giá gỗ, bầy đặt hai kiện đồ vật –

Một khối xương cốt.

Một cột màu đen lông chim.

Dường như, vừa rồi làm cho kinh lịch hết thảy, đều là chỉ là ảo giác.

Nhưng La Quan rất rõ ràng, hắn sở dĩ có thể bình yên đứng ở chỗ này, là Huyền Quy chấn nhiếp từ nơi sâu xa, cái nào đó không biết cường đại tồn tại.

Giống như phát giác được La Quan ý niệm trong đầu, Huyền Quy cười lạnh, “Không cần lo lắng, chúng nó năm đó khi còn sống, có lẽ thật sự rất mạnh, nhưng bây giờ chỉ là một đám tàn hồn, hoặc giả không cam lòng tiêu tán chấp niệm, nhiều nhất cũng chính là một cái, nhìn dọa người hổ giấy, một đâm liền phá.”

La Quan gật gật đầu, ánh mắt rơi vào trên giá gỗ, theo sử dụng dấu vết đến xem, nơi đây trước trưng bày tuyệt không chỉ có hai cái này.

“Lão sư, vừa rồi cặp mắt kia, cùng cái cục xương này có quan hệ?”

Huyền Quy nói: “Là một cái thành tiên cảnh Đại Yêu, đáng tiếc vận khí không tốt, phi thăng thất bại tại lôi kiếp phía dưới hóa thành tro bụi, liền lưu lại cái cục xương này.” Hơi dừng một chút, nó tiếp tục nói: “Thành tiên cảnh Yêu thú xương, kinh lịch lôi kiếp mà không hủy, hắn chất liệu nhất định đã lột xác, coi như là một kiện cực trân quý tài liệu luyện khí, có giá trị không nhỏ.”

La Quan trầm ngâm một cái, cầm lấy lông chim xoay người rời đi.

Huyền Quy nói: “La Quan, là bọn họ trái với điều ước phía trước, mặc dù ngươi cầm đi Yêu thú xương, coi như trừng phạt cũng không quá phận.”

La Quan thanh âm yên lặng, “Ta như lấy đi cái khối này Yêu thú xương, thôn xóm mất đi che chở, cái này chút không thông tu luyện bình thường thôn dân, chắc chắn chết ở hung thú khẩu xuống. Mặc dù không phải là ta động thủ, nhưng cũng là ta giết bọn chúng đi… Lão sư, chuyện như vậy, đệ tử không muốn làm.”

Hắn đẩy cửa ra ngoài, thôn trưởng chào đón, “Khách quý không cần phải sợ, bỉ thôn thủ hộ tính khí không quá…” Thanh âm im bặt mà dừng, hắn con mắt trợn tròn, nhìn chằm chằm vào La Quan trong tay lông chim.

Lấy được? Làm sao có thể!

Thôn trưởng đột nhiên nghĩ đến cái gì, sắc mặt “Bá” một cái, biến thành trắng bệch, cái trán toát ra mồ hôi lạnh.

La Quan nhìn hắn một cái, thản nhiên nói: “Xương cốt ta không có cầm, nhưng chiếc lông chim này là thù lao của ta, hiện tại liền thuộc về ta.”

“Các ngươi tự giải quyết cho tốt!”

Hắn sải bước rời đi.

Thôn trưởng trên mặt lúc xanh lúc trắng, thở dài một tiếng quỳ gối lên, “Đa tạ khách quý giơ cao đánh khẽ, tha thứ ta cả thôn già trẻ tính mạng!”

La Quan rời khỏi thôn xóm thời gian, lông mày đột nhiên nhíu một cái, đáy mắt hiện lên lạnh như băng. Ánh mắt xéo qua đảo qua một chỗ, hắn cũng không có chỗ biểu

hiện, dưới chân nhanh hơn vài phần, biến mất tại trong núi rừng.

Khoảng cách không xa tới, Ngô Cẩn Ngôn đám người đang nghỉ ngơi, trong rừng đột nhiên truyền đến vài tiếng chim hót, cũng không khiến cho mọi người chú ý.

Ngô Cẩn Ngôn ánh mắt chớp lên, đứng lên nói: “Vương Vũ, Lưu Thái hai người đi đi săn, thế nào còn chưa có trở lại? Đừng xảy ra ngoài ý muốn, ta đi qua nhìn một chút.”

Hắn đứng dậy đi ra ngoài.

Mạnh Kiều ở phía sau nói: “Ta muốn ăn gà rừng, liền hôm qua lông vũ tươi đẹp cái chủng loại kia.”

Ngô Cẩn Ngôn cười lắc đầu, “Tốt, biết được.” Đối đãi thoát ly mọi người ánh mắt, hắn biểu lộ trở nên lạnh như băng, “Người ở đâu?”

Vương Vũ lách mình đi ra, “Người vừa rời đi sơn thôn, Lưu Thái đã theo sau.” Đang khi nói chuyện, hắn móc ra một đoạn ống trúc, mở ra bay ra một cái bọ cánh cứng màu đen, nó trong không khí hít hà, “Ô…ô…n…g” một tiếng thẳng đến một chỗ mà đi.

“Tử trùng tại Lưu Thái trên người, chúng ta theo sau có thể tìm được hắn.”

Ngô Cẩn Ngôn trầm giọng nói, ” đi!”

Vèo –

Hai người gào thét mà đi.

Một lát sau, hai người tại một tảng đá lớn về sau, đã tìm được che giấu Lưu Thái.

“Người đang phía trước.” Lưu Thái biểu lộ có chút do dự, “Hắn đã đứng ở cái này một hồi lâu, như là đang đợi chúng ta đồng dạng, không biết tại sao, ta cảm giác không tốt lắm.”

Vương Vũ cười lạnh, “Sợ cái gì? Ba người chúng ta liên thủ, giết Vạn Trọng Đỉnh Phong đều dễ dàng! Lẽ nào ngươi cảm thấy, tiểu tử này sẽ là Trùng Tiêu Cảnh đại cao thủ?”

Ngô Cẩn Ngôn thản nhiên nói: “Các người bang vào ta, đối đãi sau đó không lâu Đế Võ học viện triệu tập dự thi, ta sẽ nhượng cho cha ta, cho các ngươi tranh thủ dự thính danh ngạch.”

Vương Vũ, Lưu Thái ánh mắt sáng ngời.

Ngô Cẩn Ngôn cười lạnh, “Động thủ đi, về sớm một chút miễn cho bị người khác hoài nghi.”

“Tốt!”

Ba người đi ra tảng đá lớn, đi tới La Quan trước mặt, Ngô Cẩn Ngôn mỉm cười, “Huynh đài, ta và ngươi thật sự hữu duyên, lại gặp mặt.”

Dưới đại thụ, La Quan mở mắt ra, thản nhiên nói: “Ta và

ngươi vốn vô duyên, nhưng ba vị khăng khăng chịu chết, ta cũng rất bất đắc dĩ.”

“Cho các ngươi một cơ hội cuối cùng, bây giờ lập tức cút!”

Ngô Cẩn Ngôn cười to, “Huynh đài khẩu khí thật lớn, coi như là ngươi ẩn giấu tu vi, nhưng ta ba người liên thủ, Trùng Tiêu Cảnh dưới vô địch! Hôm nay Ngô mỗ cũng cho ngươi một con đường sống, giao ra lông chim lại tự đoạn một tay, nhưng cam đoan tính mạng!”

La Quan đứng dậy, “Vậy liền không có gì để nói nhiều rồi.”

Xẹt…

Trường kiếm ra khỏi vỏ, hắn một bước đạp rơi, đưa tay trùng trùng điệp điệp chém xuống.

Vương Vũ cười lạnh, “Kiếm tu thì như thế nào? Vả lại xem ngươi kiếm, có thể hay không phá vỡ ta gia truyền Luyện Thể bí pháp!” Hắn khẽ quát một tiếng, khí huyết trong nháy mắt sôi trào, quanh thân trong lỗ chân lông lại tản mát ra, một tầng nhàn nhạt màu vàng đất hào quang, tại mơ hồ hiện ra núi cao hư ảnh.

Riêng lấy phòng ngự mà nói, Vạn Trọng Cảnh cũng chưa chắc có thể bằng, cái này chính là hắn lực lượng chỗ! Chỉ cần ngăn lại người này trường kiếm, Ngô Cẩn Ngôn, Lưu Thái liên thủ đảo mắt lại đem đánh chết!

Nhưng sau một khắc, Vương Vũ trợn to tròng mắt lộ ra

vô tận kinh hãi, chỉ thấy vậy chém rụng một kiếm giống như cắt vào màu vàng, cực kỳ dễ dàng dường như không có tao ngộ nửa điểm trở ngại.

Phốc –

Máu tươi ngút trời, một viên đầu lâu cuồn cuộn rơi.

Không khí, hết sức yên tĩnh!

Lưu Thái sắc mặt trắng bệch, dưới thân thể ý thức run rẩy, nếu không có tận mắt nhìn thấy, căn bản không tin tưởng trước mặt một màn.

Chủ tu Thổ Hệ công pháp, phòng ngự kinh người Vương Vũ, cuối cùng bị một kiếm đánh chết!

“Hay cho một bộc phát bí pháp, nếu không có Ngô mỗ từng gặp loại này thủ đoạn, sợ là cũng bị huynh đài hù sợ!” Ngô Cẩn Ngôn trầm ổn nhìn về phía Lưu Thái, “Người này đã gặp nhận cắn trả, tuyệt khó ra lại một kiếm, ta và ngươi cùng nhau liên thủ lên, đem giết chết tại chỗ!”

Lưu Thái trong lòng nhất định, “Tốt!” Khó trách tiểu tử này mạnh như vậy, hóa ra là dùng tự mình hại mình bí pháp, thiếu chút nữa dọa nước tiểu lão tử, thật sự là đáng giận!

Hắn quát lớn trong thả người đập ra, tiếp theo bên tai nghe được, một tiếng đáng sợ kiếm minh. Thân hình từ trong một phân thành hai, còn chưa liền lập tức chết đi Lưu Thái, nghi hoặc nhìn về phía bên cạnh.

Ngươi không phải nói, hắn tuyệt khó ra lại một kiếm? Vừa vặn vừa, từ lâu không có Ngô Cẩn Ngôn thân ảnh, tại Lưu Thái đập ra trong nháy mắt, hắn không chút do dự xoay người bỏ chạy.

“Ngô Cẩn Ngôn, ngươi tiểu nhân hèn hạ!” Lưu Thái gầm nhẹ một tiếng, khí tuyệt bỏ mình.

La Quan lắc đầu, hắn đã sớm cảm thấy Ngô Cẩn Ngôn tâm thuật bất chánh, lại không nghĩ rằng hắn vô sỉ, còn đang suy nghĩ giống như phía trên. Nhưng mạng sống cơ hội, đã đã cho các ngươi, hiện tại muốn trốn lại đã muộn!

Oanh –

Dưới chân trùng trùng điệp điệp đạp mạnh, La Quan đuổi giết đi lên.

Ngô Cẩn Ngôn mặt sắc mặt xanh mét, tuyệt đối không nghĩ tới, tiểu tử này lại như thế cường hãn, so với Đế võ trong học viện một chút thiên tài đều nửa điểm không kém.

Tính sai!

Ai có thể để cho tiểu tử này, che giấu sâu như vậy, hắn nếu sớm điểm triển lộ thực lực, Ngô Cẩn Ngôn cảm giác mình coi như là đầu bị cửa kẹp rồi, cũng tuyệt đối sẽ không xuất hiện ở đây.

Chạy trốn! Phải chạy trốn!

Ngô Cẩn Ngôn rất rõ ràng, hắn tuyệt đối không phải La Quan đối thủ, một khi bị đuổi theo thượng, hạ cuộc muốn cùng Vương Vũ, Lưu Thái đồng dạng. Doanh cách đây không xa, chỉ cần hắn có thể chạy trở về, tập hợp chúng nhân chi lực, tiểu tử này cường thịnh trở lại cũng chỉ có thể không công mà lui!

Rào…

Tiếng xé gió từ sau lưng truyền đến, Ngô Cẩn Ngôn khiếp sợ muốn nứt, La Quan tốc độ nhanh kinh người, giữa hai người khoảng cách đã rút ngắn một nửa.

“A!”

Gầm thét một tiếng, Ngô Cẩn Ngôn hai mắt bao trùm máu tươi, bên trong thân thể khí huyết lưu chuyển tốc độ đột nhiên lên cao, tốc độ tùy theo tăng vọt. Ngắn ngủi bộc phát thực lực, tốc độ tăng lên bí pháp là tồn tại, tuy không phải Nghiêm gia cái loại này cực đoan vỡ cảnh, thực sự sẽ đối với người sử dụng tạo thành tổn thất cực kỳ lớn hại. Nhưng bây giờ, nguy cơ sinh tử trước mắt, Ngô Cẩn Ngôn nào còn có dư cái này chút!

Bất chấp hậu quả bộc phát lần lộ trình đảo mắt đã qua hơn phân nửa, Ngô Cẩn Ngôn đã xa xa chứng kiến, chỗ Doanh sơn cốc. Bí pháp có tác dụng trong thời gian hạn định buông xuống, Ngô Cẩn Ngôn dốc sức liều mạng kêu to, “Mạnh Kiều, mau tới cứu ta!”

Thanh âm xa xa truyền ra, trong sơn cốc lập tức truyền ra động tĩnh, Mạnh Kiều đám người vọt ra, chứng kiến

trước mặt một màn dồn dập trừng lớn hai mắt – chỉ thấy Ngô Cẩn Ngôn sắc mặt trắng bệch, tóc bị mồ hôi ướt nhẹp dán tại cái trán, toàn bộ người chật vật đến cực điểm, mà sau lưng hắn đuổi theo đấy, lại vậy gặp may mắn bắt đi cá lớn kiếm tu!

Trong lúc đó, Ngô Cẩn Ngôn giống như là kiệt lực, mãnh liệt té ngã tại, sau một khắc kiếm tu kia đã đuổi theo, đưa giẫm ở dưới chân.

“Dừng tay!” Mạnh Kiều thét lên, vẻ mặt tràn đầy lo lắng, “Ta cảnh cáo ngươi, nếu như dám đả thương Ngô Cẩn Ngôn nửa điểm, ta tuyệt không buông tha ngươi!”

Một bên hô to, một bên vọt tới.

Mọi người vội vàng đuổi kịp.

Ngược lại Ngô Cẩn Ngôn, lúc này ngụm lớn thở dốc, lại đối với La Quan nở nụ cười, “Hiện tại, ngươi không thể giết ta.”

Hắn thở hổn hển hai cái, “Ngô gia, là Đế Đô trong đại tộc, sau lưng có Bách Vân tông là chỗ dựa, cha ta Ngô Đấu Sơn, càng là nhậm chức tại Đế Võ học viện. Hiện tại, bọn họ tất cả mọi người thấy rõ hình dạng của ngươi, nếu như ngươi dám giết ta, chắc chắn gặp phải không chết không thôi đuổi giết!”

La Quan nhìn thoáng qua, cấp tốc chạy tới Mạnh Kiều đám người, nhíu mày.

Ngô Cẩn Ngôn đáy lòng, đột nhiên sinh ra một tia bất an,

hắn liếm liếm khóe miệng, “Ngô mỗ cho huynh đài xin lỗi, hôm nay đều là ta vàng đỏ nhọ lòng son, ta cam đoan với ngươi, chỉ cần ngươi thả qua ta, ta có thể đối với bên ngoài nói là Lưu Thái, Vương Vũ hai người, ngấp nghé bảo vật chủ động ra tay với ngươi, đến nỗi ta còn có thể giúp ngươi, bức Lưu gia, Vương gia nhận dưới chuyện này, không hề làm bất kỳ truy cứu.”

La Quan nói: “Thật sự?”

“Thật sự, tuyệt đối là thật sự!” Ngô Cẩn Ngôn mặt lộ vẻ vui mừng, thanh âm tha thiết, “Hôm nay ta cùng với huynh đài không đánh nhau thì không quen biết, ngày sau nếu có phải dùng tới Ngô mỗ mới có, ta nhất định…”

Rặc rặc!

La Quan mãnh liệt phát lực, đạp sụp hắn lồng ngực, Ngô Cẩn Ngôn con mắt gắt gao trừng đến, miệng mũi thất khiếu tràn máu, như vậy khí tuyệt.

“Đáng tiếc, ta không tin.”

“Ngô Cẩn Ngôn!” Mạnh Kiều thét lên, hầu như không thể tin được, hắn lại tại mí mắt của mình phía dưới, cứ như vậy bị người giết chết.

Nàng ngẩng đầu, nhìn thẳng quay người rời đi La Quan, “Có lẽ hôm nay ngươi có thể đào tẩu, nhưng không có khả năng vĩnh viễn chạy trốn xuống dưới, ta cam đoan một ngày nào đó, nhất định tìm được ngươi… Giết ngươi!”

La Quan dưới chân nhỏ đốn, chợt cũng không quay đầu lại, biến mất khi bọn họ trước mặt.

Chương 29 : Thiên Khu Các

Mười ngày sau, Thanh Dương quốc Đế Đô.

Một gã phong trần mệt mỏi thiếu niên áo đen, xuất hiện ở ngoài cửa thành, hắn ngẩng đầu nhìn về phía trước mặt hùng vĩ Đế Đô, trên mặt lộ ra mỉm cười, nhẹ giọng mở miệng, “Lão sư, chúng ta cuối cùng đã tới.”

Thiếu niên này, đúng là La Quan.

Huyền Quy thanh âm tại trong lòng vang lên, “Năm đó ta còn tại Thiên Hỏa vực sâu thời gian, đi theo mạch lưu chuyển, trong lúc vô tình phát hiện Đế kiếm mảnh vỡ khí tức, ngay tại Thanh Dương quốc trong Đế Đô, nhưng nó cụ thể tại vị trí nào, muốn chính ngươi đi tìm.”

“Biết được lão sư.” La Quan vừa liếc nhìn, nguy nga tầm hơn mười trượng tường thành, sải bước đi theo dòng người tiến vào Đế Đô.

Một ngày này, Đế Đô trong nhiều ra một vị, hơi có vẻ non nớt lại vẻ mặt trầm ổn thiếu niên áo đen, hắn mặt mày lộ ra một tia mệt mỏi, tại phố lớn ngõ nhỏ trong xuyên thẳng qua, như là đang tìm kiếm cái gì.

Theo trời sáng đến bầu trời tối đen, lại đã trời sáng.

Thiếu niên áo đen cuối cùng, tại một cái rộng lớn, chỉnh tề đường cái dừng lại, lẳng lặng nhìn trước mắt một

mảnh kéo dài rộng lớn kiến trúc, bởi vì hắn thấy được vô cùng nghiêm túc, ngay sau đó làm cho người ta một loại ngơ ngác cảm giác.

“Tiểu tử, là lần đầu tiên đến Đế Đô a?” Trung niên nhân bên cạnh, trong giọng nói lộ ra kiêu ngạo, “Không sai, cái này là Đế Võ học viện!”

“Ta Thanh Dương quốc nhân tài mười đình, Đế Võ học viện độc chiếm thứ tám, chính là vô số võ giả tha thiết ước mơ thánh, có thể tiến vào bên trong đều là chân chính thiên chi kiêu tử, tiền đồ không thể hạn lượng. Nhìn ngươi bộ dáng, cũng hẳn là tới tham gia, ba ngày sau Đế võ chiêu sinh a… Vậy, có muốn hay không mua phần bên trong tư liệu?”

La Quan biểu lộ nhỏ đình trệ.

Trung niên nhân thao thao bất tuyệt, tố nói qua bản thân quang huy qua lại, cái gì Thanh Hà quận công tử nhà họ Vương, theo hắn cái này số tiền lớn đủ mua tư liệu, quả nhiên bỗng nhiên nổi tiếng, thành công bị Đế Võ học viện Lục nhập. Lại có Bắc Sơn quận áo giáp màu đen cầm thương thiếu niên, cũng là thông qua bái độc tư liệu của hắn, hôm nay đã ở Đế Võ học viện bộc lộ tài năng vân vân.

La Quan rất nghiêm túc, liên tục uyển cự trung niên nhân hảo ý, tại hắn thất lạc thở dài ở bên trong, quay người bước nhanh mà rời đi.

Khối thứ nhất Đế kiếm mảnh vỡ, đã tìm được.

Nó, ngay tại Đế Võ học viện!

Huyền Quy nói: “Tiểu tử, ngươi chuẩn bị làm sao bây giờ?”

La Quan nói: “Đế kiếm mảnh vỡ tại Đế võ, trong đó cao thủ nhiều như mây, âm thầm giành khả năng cực thấp.” Hắn thở sâu, mặt lộ vẻ kiên nghị, “Nếu như Đế võ chiêu sinh sắp tới, ta đây liền gia nhập trong đó, lại từ từ ý đồ tới.”

“Biện pháp là không sai, nhưng ngươi đừng quên rồi, nếu như ngươi gia nhập Đế Võ học viện, không thể nói lại có một chút phiền toái.” Huyền Quy chỉ đấy, hiển nhiên là bị giết đi Ngô Cẩn Ngôn.

La Quan ánh mắt yên tĩnh, “Nếu có phiền toái, giải quyết hết là được.”

Huyền Quy cười to, “Khá lắm tiểu tử, có gan phách! Vậy thì nhanh lên tìm mới có, luyện ra Bách Thú Đan a, đối đãi ngươi thành tựu mạnh nhất Bách Phu Cảnh, vậy Ngô gia chưa hẳn năng động được ngươi!”

La Quan cũng không đi xa, ngay tại Đế võ con phố dài này lên, tìm một cái khách sạn tìm nơi ngủ trọ. Tiện tay ném ra một trương kim phiếu, liền để cho trước trên mặt nghi kị gã sai vặt, trở nên kính cẩn muôn phần, đối với La Quan yêu cầu từng cái trả lời.

Đạt được muốn tin tức, La Quan mệnh hắn đi mua mấy bộ tắm rửa quần áo, phất tay đuổi xuống dưới. Tắm rửa qua, thay đổi gã sai vặt đưa tới sạch sẽ áo bào, La Quan

trong phòng ăn xong cơm tối, liền rời đi khách đường xếp bằng gỗ.

Tại một nhà thợ may phủ kín ở bên trong, La Quan mua một kiện rộng thùng thình hắc bào, lúc này mới tiến về trước mục đích thực sự – Thiên Khu Các!

Đây là Đế Đô ở bên trong, có chừng công khai bán đan dược thương hội, hắn bối cảnh thần bí khó lường, tin đồn từng có Thanh Dương quốc Hoàng tộc mắt nóng hắn lợi ích, một cuộc to như vậy phong ba qua Hậu Thiên trụ cột các như trước, thế nhưng vị trí phong quang nhất thời Hoàng tộc quyền quý, cũng tại Đế Đô mai danh ẩn tích.

“Khách nhân ngài khỏe chứ, xin hỏi có gì có thể giúp ngài?” Trẻ tuổi thị nữ mỉm cười mở miệng, thái độ không kiêu ngạo không siểm nịnh, đuôi lông mày thời gian bao hàm một tia lành lạnh.

La Quan thản nhiên nói: “Ta nghĩ tại Thiên Khu Các thuê một gian phòng luyện đan.”

Thị nữ cả kinh, ánh mắt nhiều hơn mấy phần tôn kính, “Ngài là Luyện Đan Sư?”

La Quan gật đầu.

Thị nữ cung kính nói: “Không biết đại nhân đến đến, chỗ thất lễ xin hãy tha lỗi.” Nàng hơi dừng một chút, “Thiên Khu Các thật có đối ngoại thuê phòng luyện đan nghiệp vụ, nhưng tiến hành trước còn cần người tự chứng nhận một cái thân phận.”

“Quá trình rất đơn giản, chúng ta có một khối đặc chế trắc nghiệm thạch, chỉ cần đại nhân đưa tay phóng tới phía trên, có thể đem phát động.”

La Quan nói: “Dẫn đường a.”

Nghe cái này trầm ổn trả lời, thị nữ trong lòng liền tin hơn phân nữa, dù sao Thiên Khu Các nổi tiếng bên ngoài, trừ phi là tên điên, tuyệt không người dám tới cái này càn quấy.

“Người mời đi theo ta.”

Thị nữ mang theo La Quan, xuyên qua Thiên Khu Các hào phóng, tinh xa xỉ đại sảnh, xuôi theo thang lầu đi tới lầu ba trước một cánh cửa, phía dưới không ít ánh mắt xem ra, rơi vào một bộ trên hắc bào, liền vô thức lộ ra kính sợ, tôn sùng.

Đây là một vị Luyện Đan Sư!

Thị nữ gõ cửa, đạt được đáp lại sau đó đẩy cửa đi vào, “Lý - đại sư.”

Lý - đại sư theo trong sách xưa ngẩng đầu, mỉm cười nói: “Sắc Vi a, sao ngươi lại tới đây?”

Tịch Sắc Vi cung kính nói: “Có vị khách nhân, muốn tiến hành phòng luyện đan thuê, ta theo quy định dẫn hắn đến đây trắc nghiệm.”

Lý - đại sư mặt lộ vẻ kinh ngạc, “Lần đầu tiên tới?”

Tịch Sắc Vi gật đầu.

Lý - đại sư suy nghĩ một chút, “Có lẽ, là từ cái khác mới có đến đồng đạo, mời tiến đến a.” Đế Đô trong phạm vi Luyện Đan Sư, đều đã tại Thiên Khu Các dành trước, dù sao hội trưởng khai sáng đấy, trao đổi luyện đan kinh nghiệm hành động vĩ đại, là tất cả Luyện Đan Sư không thể kháng cự dụ hoặc!

Từ bên ngoài đến Luyện Đan Sư… Nghĩ đến là bản thân sở hữu luyện đan khí cụ, không đủ để chèo chống luyện chế có chút đan dược, mới không xa đi đến Đế Đô a.

Chậc chậc, cái này chút tiểu Phương đồng đạo, cuộc sống xác thực qua đắng một chút.

Một bên chuyển ý niệm trong đầu, Lý Thế Thông theo bàn đọc sách sau đó đi ra, nhìn đi theo Tịch Sắc Vi phía sau hắc bào thân ảnh, đáy mắt lộ ra một tia bất đắc dĩ, cái này chút tiểu Phương đi ra người, quả nhiên còn duy trì lấy truyền thống đan sư bộ kia ra vẻ thần bí phong cách. Lại không biết tại Đế Đô, bọn họ những thầy luyện đan này, cái nào không phải là quyền quý thượng khách, đi ra ngoài càng là tiền hô hậu ủng.

Ho nhẹ một tiếng, hắn mỉm cười chắp tay, “Thiên Khu Các Lý Thế Thông, bái kiến đạo hữu.” Đây là đan sư tầm đó, lẫn nhau chính thức xưng hô.

La Quan hoàn lễ, “Nguyên Tịch, bái kiến Lý đạo hữu.”

Danh tự, nghe xong cũng rất giả được không nào? Ở

bên ngoài giả trang phải rồi, tất cả mọi người là Luyện Đan Sư, còn đùa bộ này làm chi?

Lý Thế Thông trong lòng có chút bất mãn, biểu lộ liền phai nhạt vài phần, giải quyết việc chung nói: “Nguyên Tịch đạo hữu đã muốn thuê phòng luyện đan, trước hết trắc nghiệm a.”

Hắn dùng tay làm dấu mời, “Không cần làm cái khác, đưa tay phóng tới phía trên là đủ.”

Trong phòng có một tảng đá lớn, tại dưới ánh đèn lại chiết xạ, tương tự kim chúc loại sáng bóng, chất liệu làm người ta nhìn không thấu, hôm nay cái khối này trên tảng đá lớn, đang khảm nạm lấy bảy khối bảo thạch.

La Quan một chút trầm lặng, “Không biết mấy phẩm đan sư, mới có thể làm để ý thuê?” Hắn cảm thấy, tốt nhất trước hỏi thăm hiểu rõ.

Nhưng tại Lý Thế Thông xem ra, đây không thể nghi ngờ là lộ ra e sợ, đối với vị này ra vẻ thần bí người ngoại lai, chờ mong đã hạ thấp nhất, thản nhiên nói: “Nguyên Tịch đạo hữu yên tâm, chỉ cần là chính thức đan sư, cũng có thể thuê.”

“Vậy là tốt rồi.” La Quan tiến lên một bước, đưa tay phóng tới trên tảng đá, khối đá thứ nhất đầu rất nhanh sáng lên, sau đó lại đợi một hồi, khối thứ hai mới chậm rãi thắp sáng.

“Nhị phẩm đan sư!” Lý Thế Thông phất phất tay, phân phó nói: “Sắc Vi, ngươi đi mang Nguyên Tịch đạo hữu

tiến hành thuê a.”

Thị nữ cung kính xưng phải, “Đại nhân, mời đi theo ta.”

Đối đãi hai người rời đi, Lý Thế Thông ngầm suy tư, có muốn hay không đem người này thu nạp vào đến, dù sao tại tiểu Phương có thể tấn chức nhị phẩm, cho thấy còn có chút tiềm lực. Có điều cái này chút truyền thống đan sư, đối với người luyện đan tâm đắc cực kỳ coi trọng, đừng nói lấy ra cùng người trao đổi, chính là hỏi thăm một hai đều có đắc tội bọn họ.

Do dự mãi, Lý Thế Thông linh cơ khẽ động, trên mặt lộ ra mỉm cười.

Luyện đan cũng không phải là một chuyện đơn giản, mặc dù trước thời hạn chuẩn bị tốt, các loại luyện đan tài liệu cần thiết, theo khai lò, xua lửa, làm thuốc, Ngưng Đan, cái này một loạt phức tạp thao tác, lấy truyền thống đan sư tay nghề, đại khái ngày mai mới có thể thành đan.

Đến lúc đó, có thể sẽ không phải là hắn trách nhiệm rồi, vậy thì chờ cái này Nguyên Tịch lui về luyện đan khí cụ thời gian, để cho ngày mai trị giá coi giữ giả đau đầu đi đi!

Là cơ trí của mình điểm cái khen, Lý Thế Thông ngồi trở lại bàn đọc sách, lại lần nữa chui trong đó. Nhưng chỉ qua một lát, tiếng đập cửa liền lại vang lên, tham tường tháng trước hiệp hội dưới nổi lên luyện đan tâm đắc tổng kết, đang cảm giác có chỗ dẫn dắt Lý Thế Thông, bị cắt đứt suy nghĩ sắc mặt liền không lớn tốt, ngầm cho

rằng gian phòng kia thường ngày một hai tháng cũng sẽ không bị gõ vang một lần, hôm nay đây là thế nào?

“Tiến đến!”

Tịch Sắc Vi đẩy cửa phòng ra, liếc một cái lý - đại sư sắc mặt, cảm thấy âm thầm kêu khổ.

“Sắc Vi a, thì thế nào?” Lý Thế Thông biểu lộ dễ nhìn một chút, “Ngươi lẽ nào, lại tiếp đãi một vị mới tới Luyện Đan Sư?

Tịch Sắc Vi lắc đầu, tranh thủ thời gian nói: “Hay Nguyên Tịch đại nhân, hắn nói chúng ta cung cấp luyện đan khí cụ, không phù hợp hắn sử dụng cần.”

Lý Thế Thông mày nhíu lại nhanh, “Ta nhớ được hôm nay, mười đến số hai mươi đan phòng còn khuyết, ngươi không có dẫn hắn đi sao?”

Tịch Sắc Vi nói: “Số mười ba đan phòng là trống không đấy, ta mang Nguyên Tịch đại nhân đi, nhưng hắn chỉ nhìn một cái cứ nói không thể.”

Lý Thế Thông thiếu chút nữa khí nở nụ cười, ngươi một cái nhỏ tiểu nhân nhị phẩm đan sư, chẳng lẽ còn nghĩ sử dụng muốn dùng số mười trong khoảng đan phòng?

“Người ở đâu? Ngươi đem hắn mang đến!”

Tịch Sắc Vi mời La Quan cửa vào, Lý Thế Thông an vị tại sau cái bàn, mặt không chút thay đổi nói: “Nguyên Tịch đạo hữu, Thiên Khu Các tự có quy củ, nhị phẩm

đan sư tối đa chỉ có thể sử dụng, mười đến số hai mươi đan phòng, nếu như chúng ta luyện đan khí cụ chưa đủ ngươi cần, vậy cũng chỉ có thể nói tiếng xin lỗi.”

La Quan suy nghĩ một chút, “Mấy phẩm đan sư có thể sử dụng, số mười lấy Nội Đan phòng?”

Lý Thế Thông đã vô cùng không kiên nhẫn, cười lạnh nói: “Bốn bề giáp giới số bảy đan phòng, Tam phẩm có thể dùng, vừa tới số ba thì là các vị đại sư dành riêng, đạo hữu nếu có Tứ phẩm thực lực, cho ngươi mượn dùng cũng không sao!”

Nhất phẩm mới vào đan đạo, Nhị phẩm là đan sư đội ngũ chủ thể, Tam phẩm chính là cao thủ, nhưng bị ngoại nhân tôn một tiếng đại sư, Tứ phẩm lại có thể nói, đứng ở Thanh Dương quốc đan sư giới đỉnh phong, là đại sư chân chính cấp nhân vật, vị trí tôn sùng chuẩn bị nhận kính ngưỡng.

Về phần Ngũ phẩm, liền chỉ có sừng dê xem trong quốc sư đại nhân, chính là Thanh Dương quốc tất cả Luyện Đan Sư trong lòng, gần như tại Thần tồn tại!

Lý Thế Thông Tam phẩm đỉnh phong, đang chuẩn bị trùng kích Tứ phẩm cánh cửa, là Thiên Khu Các mới quật khởi một trong những nhân vật có thực quyền, đối với một cái không biết tốt xấu lấy lòng mọi người từ bên ngoài đến nhị phẩm đan sư, ném sắc mặt đều coi như là khách khí.

“Tứ phẩm…” La Quan như là tịnh không nhận thấy được, hắn trong giọng nói lãnh đạm, không kiên nhẫn,

“Lý đạo hữu, ta nghĩ làm tiếp một lần trắc nghiệm.”

Lý Thế Thông khoát tay, “Các hạ xin cứ tự nhiên!” Lại đo đạc một lần, chẳng lẽ còn có thể dần ra hoa đến? Cái này chút truyền thống đan sư cố làm ra vẻ huyền bí thủ đoạn, thật làm người khác im lặng. Hắn đã hạ quyết tâm, không có khả năng đem người này kéo vào hiệp hội, bằng không nói không chừng ngày sau, đã gây ra được không chê cười!

Chương 30 : Tứ Phẩm

Tịch Sắc Vi có chút bận tâm, nàng cảm thấy Nguyên Tịch đại nhân là người rất được, đối mặt nàng thời điểm không có cái loại này làm cho người ta ánh mắt chán ghét, cũng không có nhìn như hữu lễ dưới cao nhìn xuống. Nhưng rất rõ ràng, lý - đại sư đã tức giận, hôm nay sợ rằng không có rất kết quả tốt, mượn không được luyện đan khí cụ, Nguyên Tịch đại sư sẽ rất thất lạc a?

La Quan quay đầu nhìn Tịch Sắc Vi một cái, đi đến trắc nghiệm thạch trước, đưa tay phóng tới phía trên. Khối thứ nhất bảo thạch sáng lên, tiếp theo là khối thứ hai, khối thứ ba, lại dừng lại một chút về sau, khối thứ bốn bảo thạch chậm chạp lại kiên định thắp sáng.

“A!” Tịch Sắc Vi la thất thanh, vô thức che miệng, vẻ mặt khiếp sợ.

“Thì thế nào?” Tiếp tục xem thư Lý Thế Thông, bất mãn ngẩng đầu lên, chỉ nghe “Loảng xoảng” một tiếng, dưới người hắn cái ghế bởi vì mãnh liệt đứng dậy bị đánh ngã.

Trắc nghiệm trên đá, khảm nạm bốn khối bảo thạch, hôm nay chớp động quang mang, tại Lý Thế Thông xem ra hào nhoáng vô cùng, quả thực muốn biến thành từng đám cây mũi tên, đem hắn tâm bắn thành tổ ong, gió lùa thấu oa lạnh oa lạnh…

Tứ phẩm!

Hắn… lại là Tứ phẩm…

Trắc nghiệm thạch tuyệt sẽ không phạm sai lầm, nói cách khác, hắn vừa rồi một mực trong lòng đã có cách đấy, là một vị Tứ phẩm đan đạo đại sư! Không, không chỉ là trong lòng đã có cách, hắn dường như còn biểu lộ không kiên nhẫn, lời nói lạnh nhạt, ngoại gia một chút trào phúng… Lý Thế Thông đầu đầy mồ hôi, trong lòng sợ hãi muôn phần, tuy rằng thật sự là hắn đang nếm thử đột phá Tứ phẩm, nhưng sự thật tình huống là ánh rạng đông vẫn xa xa khó vời.

Hắn hôm nay mặc dù tại Thiên Khu Các rất có thực quyền, nhưng cả gan mạo phạm một vị Tứ phẩm đan sư, đầy đủ đưa đánh lạc trần cát bụi! Đây chính là Tứ phẩm, gia nhập hiệp hội trực tiếp có thể đạt được Đại khách khanh thân phận, thông qua khảo nghiệm càng có cơ hội tấn chức Phó hội trưởng… Mà Thiên Khu Các, vốn chính là hiệp hội sản nghiệp!

Bổ túc, ta nhất định phải bổ túc.

Lý Thế Thông theo bàn đọc sách sau đó lao tới, đầu đầy mồ hôi, “Lý Thế Thông không biết Nguyên Tịch đại sư thân phận, lúc trước có nhiều mạo phạm, vô lễ, xin ngài… Xin ngài…”

La Quan thu tay lại, nhìn hắn một cái, thản nhiên nói: “Hiện tại, ta có thể mượn dùng đan phòng rồi chưa?”

“Có thể có thể, đương nhiên có thể!” Lý Thế Thông liên tục gật đầu, “Lấy đại sư thân phận, có thể dùng số một đan phòng, ta nguyện là đại sư gánh chịu lần này tất cả

phí tổn, xin ngài cần phải cho ta cơ hội này.”

La Quan gật gật đầu, “Vậy thì đi thôi.”

Lý Thế Thông như được đại xá, vẻ mặt tràn đầy cảm kích, “Đa tạ Nguyên Tịch đại sư, ta đây liền mang người đi tới!” Lần này, hắn tự mình dẫn đầu, hai người tại vô số người khiếp sợ trong ánh mắt, đi tới số một bên ngoài đan phòng.

Lý Thế Thông mở cổng cấm, lui sang một bên.

La Quan đi vào trong đó, nhìn một vòng gật đầu, “Có thể.”

Lý Thế Thông gánh nặng trong lòng liền được giải khai, hắn thật đúng là lo lắng vị này đại lão, nói thêm câu nữa không thể, “Nguyên Tịch đại sư, người còn có cái gì phân phó sao?”

La Quan phất tay, “Ngươi đi xuống đi, đừng cho người đã quấy rầy.”

“Đúng, xin ngài yên tâm, ta có tự mình canh giữ ở bên ngoài.” Lý Thế Thông ra khỏi ngoài cửa, cung kính cúi đầu đối đãi đan phòng đại môn đóng cửa, lúc này mới thở dài một hơi.

Tạm thời… Vượt qua kiểm tra rồi!

Sở dĩ nói tạm thời, là vì chỉ cần bên trong vị này đại lão nguyện ý, tùy thời cũng có thể bả chuyện hôm nay, lấy ra niệm chú.

Lý Thế Thông rất buồn rầu, ngày thường đều là người khác thỉnh hắn, xin khoan dung loại sự tình này hoàn toàn chính xác không có kinh nghiệm, nên như thế nào mới có thể để cho Nguyên Tịch đại sư, triệt để buông tha hắn đây?

Số một đan phòng, xác định không có vấn đề, Huyền Quy tiếp nhận thân thể chưởng khống quyền, bắt đầu luyện chế Bách Thú Đan. Cùng lúc đó, trong Thiên Khu các đột nhiên hàng lâm một vị, Tứ phẩm đan đạo đại sư tin tức, đã là lan truyền nhanh chóng, đưa tới vô số sợ hãi thán phục, chú ý.

Sau nửa canh giờ, đan phòng khu vực tới một vị đại nhân vật, lui tới mọi người đều mặt lộ vẻ vẽ mặt kinh sợ, thối lui đến bên cạnh khom mình hành lễ.

Lý Thế Thông thấy rõ người tới, vội vàng hành lễ, “Bái kiến Liệt Hỏa Phó hội trưởng!”

Liệt Hỏa ngoài năm mươi tuổi, tóc đỏ thẫm thân hình cao lớn, “Nghe nói hôm nay tới một vị Tứ phẩm đồng đạo, là ngươi tiếp đãi?”

Hắn giọng thật lớn, chấn người hai lỗ tai thấy đau, liền ngay cả trong không khí độ nóng, dường như cũng nhiều ra một tia nóng rực. Dù sao, Liệt Hỏa Phó hội trưởng ngoại trừ là một vị thâm niên Tứ phẩm đan sư bên ngoài, hắn bản thân càng là một vị tu luyện hệ Hỏa công pháp Lăng Vân Cảnh võ đạo tuyệt cường giả.

“Đúng, Nguyên Tịch đại sư từ ta tiếp đãi, hôm nay đang

số một đan trong phòng luyện đan.” Lý Thế Thông giọng điệu cung kính, đơn giản giảng thuật một lần, đương nhiên là kinh điều khiển tinh vi sau đó phiên bản, tiếp theo hơi có chột dạ nói: “Người không phải là đang bế quan ư, thế nào đi ra?”

Liệt Hỏa nói: “Luyện đan thất bại, liền đi ra chứ sao.” Hắn đáy mắt hiện lên một tia thịt đau, lần này khai lò hắn chuẩn bị hồi lâu, quang tài liệu liền tiêu phí mấy chục vạn lượng hoàng kim, đáng tiếc vẫn là thất bại trong gang tấc. Ngũ phẩm đan sư cảnh giới, nhìn như đang ở trước mắt, lại như cảnh tượng huyền ảo làm người ta khó có thể chạm đến.

Hắn lắc đầu, tiếp tục nói: “Hiệp hội đã thật lâu, không có cái mới cao phẩm đan sư gia nhập, hội trưởng tạm thời không có ở đây Đế Đô, để cho ta tới phát ra mời.”

Lý Thế Thông suy nghĩ một chút, “Nguyên Tịch đại sư mới vừa đi vào nửa canh giờ, khoảng cách đi ra hẳn là còn muốn hồi lâu, chi bằng Liệt Hỏa đại sư người đi nghỉ trước phòng, đợi Nguyên Tịch đại sư đi ra, ta lập tức truyền tin người.”

Liệt Hỏa gật gật đầu, “Cũng tốt, ta đây liền đi…” Hắn thanh âm ngừng lại, mặt lộ vẻ kinh ngạc.

Vừa tới số ba đan phòng, mấy vị Phó hội trưởng cũng có thể sử dụng, trong đó luyện đan khí cụ phân phối, quy cách đều không khác mấy. Vì vậy số một đan phòng bên trong cấu tạo, Liệt Hỏa rất rõ ràng, hắn vừa rồi nghe được một chút rất nhỏ động tĩnh, dường như là đại môn mở ra trước, máy móc ổ trục chuyển động thanh âm.

Quả nhiên, số một đan phòng đại môn, lúc này từ từ mở ra. Liệt Hỏa biểu lộ một nghiêm túc, nửa canh giờ liền đi ra, xem ra là luyện chế đã thất bại, trong lòng của hắn đột nhiên liền nhiều hơn mấy phần nhận thức cảm giác.

Vị này lai lịch bí ẩn Nguyên Tịch đại sư, một mực không có xuất hiện ở hiệp hội trong tầm mắt, nhưng thấy là say mê nghiên cứu đồng đạo. Lần này đến đây Đế Đô mượn phòng luyện đan, tất nhiên là nghiên cứu đến trình độ nhất định, muốn xác minh trong lòng phỏng đoán. Dùng đầu gối nghĩ cũng biết, lần này luyện đan nhất định cực kỳ trọng yếu, nói không chừng so với hắn tổn thất lớn hơn.

La Quan cất bước đi ra, trước nhìn thoáng qua Lý Thế Thông, thấy hắn cử chỉ thần thái liền hiểu rõ, trước mặt Hồng Mao lão đầu là Thiên Khu Các nhân vật trọng yếu. Đương nhiên, đối phương một thân kín đáo không lộ ra siêu cường võ đạo khí tức, cũng cùng đèn sáng giống nhau chói mắt!

“Nguyên Tịch đại sư, vị này chính là đan sư hiệp hội Phó hội trưởng Liệt Hỏa đại sư, nghe được người đến, cố ý chạy đến cùng người gặp mặt…”

Liệt Hỏa sắc mặt ngưng trọng, phất tay cắt ngang Lý Thế Thông, hắn coi như đồng bệnh tương liên giả, đương nhiên biết rõ một lần rất trọng yếu luyện đan thất bại, đối với một vị cao phẩm đan sư đả kích, là bực nào khó có thể tiếp nhận. Chính là hắn, lấy tính cách cứng cỏi, ý chí như cương thiết mà lấy xưng Liệt Hỏa Phó hội trưởng, cũng đầy đủ chậm ba ngày, mới từ thất bại trong

thống khổ đi ra.

Vì vậy, Liệt Hỏa rất xác định, vị này Nguyên Tịch đạo hữu tâm tình bây giờ, nhất định không xong thấu rồi, tuyệt không tâm tình nghe Tiểu Lý so so.

Hắn thở sâu, chậm rãi nói: “Ta và ngươi đều là Tứ phẩm, có thể đi đến hôm nay việc này, đều trải qua vô số ma luyện, gian khổ, đã sớm phải hiểu thất bại chính là thành công mẹ ruột đạo lý, cái này chỉ biết cho chúng ta tích lũy kinh nghiệm quý báu, cho đến thắng lợi cuối cùng nhất!”

“Tiền tài phương diện tổn thất… Hoàn toàn chính xác làm lòng người đau nhức, nhưng chúng ta là Luyện Đan Sư, chỉ cần vùi đầu đau khổ làm nhiều luyện đan, thân gia sớm muộn cũng có thể tìm trở về! Vì vậy, đạo hữu đừng nản chí đừng nhụt chí, đợi thái dương như thường lệ bay lên, liền lại là hoàn toàn mới một ngày!”

Lý Thế Thông đối với Phó hội trưởng lên tiếng, âu sầu trong lòng rất cảm thấy phấn khởi, thế hệ ta đan sư chính là muốn có, loại này lạc quan rộng rãi cứng cỏi bất khuất ý chí… Ách, Phó hội trưởng người nhấp lên tiền tài thời điểm, là ở nghiến răng nghiến lợi? Lẽ nào ta nhìn lầm rồi hả? Ừ, nhất định là nhìn lầm rồi!

La Quan nhìn xem dõng dạc Liệt Hỏa, lại nhìn vẻ mặt phấn khởi Lý Thế Thông, nhịn không được nói: “Ai nói ta đã thất bại?”

Cát!

Trong không khí, vẻ lúng túng tràn ngập.

Lý Thế Thông vội vàng cúi đầu, nỗ lực thu lại khí tức, cố gắng muốn làm người trong suốt, cái trán lặng yên chui ra một tầng mồ hôi rịn.

Liệt Hỏa Phó hội trưởng tính khí, là nổi danh không tốt lắm, sẽ không phải giết ta diệt khẩu a?

“Thành công?” Liệt Hỏa khóe miệng co giật, hắn nhìn mắt Lý Thế Thông, cảm thấy Tiểu Lý tuyệt không dám, tại loại này sự tình trên nói mò.

Nói cách khác, ngắn ngủn nửa canh giờ, đối phương liền luyện chế thành công rồi!

Loại tốc độ này, trừ phi là chút nhất, nhị phẩm cấp thấp đan dược, mới có thể làm được, cần phải luyện chế loại này cấp thấp đan, còn cần đến Thiên Khu Các mượn đan phòng? Hơn nữa còn muốn nói gì nữa khí cụ không phù hợp yêu cầu, một phen giày vò về sau, lại tiến số một bên trong đan phòng luyện?

Cái này gọi là Nguyên Tịch tên, sẽ không phải là đột phá đến Tứ phẩm đan sư về sau, cố ý chạy tới Thiên Khu Các, đùa một cuộc người trước Hiển Thánh a?

Không sai, nhất định là như vậy!

Liệt Hỏa liền im lặng, trên đời vì sao lại có người nhàm chán như vậy – rõ ràng thực tiễn hắn năm đó muốn làm, lại không không biết xấu hổ làm một chuyện!

“… Vậy thật đúng là, chúc mừng Nguyên Tịch đạo hữu rồi!” Liệt Hỏa sắc mặt cứng ngắc.

La Quan gật gật đầu, nhìn về phía Lý Thế Thông, “Phí tổn ngươi tới gánh chịu, đúng không?” Gặp đối phương đờ đẫn gật đầu, hắn hài lòng nói: “Vậy cáo từ.”

Giả bộ! Tiếp tục giả bộ!

Mất công giày vò một cuộc, thật sự như vậy rời đi? Liệt Hỏa đối với điều này cảm thấy khinh thường!

Nhưng một vị Tứ phẩm đan sư, hiệp hội tuyệt không thể bỏ qua, chỉ có thể bất đắc dĩ cùng hắn diễn kịch, “Nguyên Tịch đạo hữu chờ một chốc, lão phu hôm nay tới là đại biểu hội trưởng, hướng các hạ phát ra mời, hy vọng ngươi có thể gia nhập Đế Đô đan sư hiệp hội.”

La Quan suy nghĩ một chút, “Mới có lợi sao?”

Liệt Hỏa hô hấp trì trệ, trầm mặt không nói.

Lý Thế Thông tranh thủ thời gian hoà giải, “Lấy Nguyên Tịch đại sư người thân phận, chỉ cần gia nhập hiệp hội, lại đạt được Đại khách khanh danh hiệu, hưởng thụ hiệp hội nội bộ cao đẳng quyền hạn, ví dụ như tìm đọc hiệp hội thành viên đề giao luyện đan tâm đắc, ưu tiên đạt được tài liệu luyện đan, tại trong Thiên Khu Các giao dịch được hưởng thấp hơn rất nhiều chiết khấu, sinh hoạt hàng ngày phương diện gặp được phiền toái, hiệp hội cũng sẽ thay người giải quyết…”

“Tốt, ta gia nhập!”

Lý Thế Thông: …

Làm như ta nhắc tới luyện đan tâm đắc cùng tài liệu thời gian, người không phản ứng chút nào, ngược lại nghe được giao dịch chiết khấu, gặp chuyện hiệp hội cho xuất đầu, liền một lời đáp ứng.

Cao phẩm đan sư bức cách cùng hình tượng a!

Trong lòng gầm thét, cũng chỉ dám lưu lại trong nội tâm, Lý Thế Thông cung kính, giúp đỡ La Quan làm đơn giản tin tức đăng ký, tịnh nhắc nhở hắn có thời gian, đến nhận lấy Đại khách khanh thân phận ngọc bài.

“Nguyên Tịch đại nhân, về sau người có việc có thể trực tiếp tìm ta, Tiểu Lý nguyện là người phục vụ.” Một vị Tam phẩm đỉnh phong đan sư, sẽ không tùy tiện làm cho người ta chân chạy, Lý Thế Thông làm như thế, tất nhiên là cho chân La Quan thể diện, hy vọng hắn có thể triệt để quên có chút không thoải mái.

La Quan nhìn hắn một cái, “Không cần, vừa rồi cái kia tiểu thị nữ liền rất tốt, về sau chuyện của ta để cho nàng chịu trách nhiệm a.”

“… Hết thảy như người mong muốn.”

Đợi La Quan rời khỏi, trầm mặt Liệt Hỏa Phó hội trưởng, cười lạnh một tiếng, “Chúng ta vị này mới Đại khách khanh, thật đúng là… Có ý tứ!” Hiếm thấy hai chữ bên miệng đi dạo một vòng, hay nuốt trở vào, “Hắn nói tiểu thị nữ là ai?”

“Trở về Phó hội trưởng, là Tịch Sắc Vi.”

Chương 31 : Đế Võ Triệu Tập Dự Thi

Liệt Hỏa híp híp mắt, “Tịch gia cái kia thiên tư chưa đủ, lại một lòng muốn trở thành Luyện Đan Sư tiểu nha đầu? Hừ! Nguyên Tịch Phó hội trưởng ánh mắt, ngược lại là rất không tệ.”

Hắn lười để ý đến chút này chuyện hư hỏng, nguyên nghĩ người quay đầu liền đi, có thể nhìn mở ra số một đan phòng, cười lạnh đi vào.

Tuy nói luyện đan đã chấm dứt, nhưng đối với cao phẩm Đan Sư mà nói, thông qua trong không khí lưu lại mùi thuốc, cũng có thể đoán được luyện chế đan dược phẩm loại, cấp bậc.

Đây đều là tư liệu đen!

Hắn đối với Nguyên Tịch không ưa, về sau như tại trong hiệp hội nổi lên xung đột, liền ném ra chuyện này đi, để cho hắn mặt mũi mất hết.

Hừ hừ!

Liệt Hỏa hít vào một hơi, tiếp theo lại mãnh liệt hít một hơi, sắc mặt đại biến, “Tiểu Lý!”

Lý Thế Thông đã giật mình, tranh thủ thời gian xông đi vào, ngầm cho rằng chẳng lẽ là trong quá trình luyện chế, hư hao nào đó trân quý khí cụ.

Vậy hắn phiền toái có thể to lắm!

Nói “Tất cả tiêu phí ta đến gánh chịu” những lời này, coi như là táng gia bại sản, hắn cũng không dám đối với một vị Đại khách khanh lật lọng a.

Cũng may, bên trong đan phòng giống như không có vấn đề, nhưng Liệt Hỏa đại sư sắc mặt, cũng rất có vấn đề.

“Tiểu Lý, ta hỏi ngươi một lần nữa, nhất định như nói thật, nếu dám lừa gạt nửa điểm, lão phu trực tiếp hỏa thiêu ngươi!”

Xẹt –

Lý Thế Thông cả người toát mồ hôi lạnh, “Người… người xin hỏi…”

Liệt Hỏa nghiến răng nghiến lợi, từng chữ một, “Nguyên Tịch… Đại sư hắn thật đấy, chỉ có tiến tới nửa canh giờ?”

Lý Thế Thông vội vàng gật đầu, “Là nửa canh giờ, ta một mực canh giữ ở bên ngoài, tuyệt sẽ không sai.” Hắn nhìn lấy Liệt Hỏa áp lực không hiểu sắc mặt, chân có chút mềm, “Phó hội trưởng, đến cùng chuyện gì xảy ra, người như vậy ta sợ…”

Liệt Hỏa thở sâu, gượng cười, “Ngươi sợ, lão tử cũng hiện tại cũng sợ!” Mùi thuốc hắn nghe thấy được, chỉ là thô sơ giản lược nhất phẩm đã biết rõ, lại chừng một

trăm loại tài liệu, tuyệt không phải chắp vá lung tung đi ra, mà là một loại hắn chưa bao giờ thấy qua, lại dược tính vòng vòng đan xen, có thể nói tinh diệu tuyệt luân cao phẩm đan dược.

Trong nửa canh giờ ngắn ngủi, có thể đem luyện chế ra, cái này cho thấy Nguyên Tịch thực lực, tuyệt không phải chỉ Tứ phẩm! Lại nghĩ tới, hắn hai lần sử dụng trắc nghiệm thạch, phân biệt triển lộ ra nhị phẩm, tứ phẩm thực lực… Liệt Hỏa gần như có thể xác định, người này đã ẩn tàng bản thân tài nghệ thật sự.

Ngũ phẩm!

Thủ đoạn này, tất nhiên là Ngũ phẩm tông sư!

Thanh Dương quốc trong rõ ràng, lại xuất hiện một vị tông sư cấp đại lão, hơn nữa vị này đại lão, còn cùng hắn gặp mặt một lần. Liệt Hỏa đột nhiên vẻ mặt thống khổ, hắn đau khổ truy cầu Ngũ phẩm mà không tốt con đường, nếu có được đến một vị Ngũ phẩm Đan Sư chỉ điểm, đầy đủ hắn được ích lợi vô cùng.

Nhưng này cái cơ hội quý giá, hắn bỏ lỡ… Cứ như vậy, bỏ lỡ!

Trái tim thật đau… So với luyện đan thất bại còn đau nhức…

Che ngực, Liệt Hỏa trầm giọng nói: “Tịch Sắc Vi đúng không? Đem nàng thứ bậc trên điều, đạt được đối ứng nhị phẩm Đan Sư quyền hạn, nàng không phải là muốn học luyện tập luyện đan sao? Ta có một bản trước kia

luyện đan tâm đắc, ngươi tự mình cho nàng tiễn đưa, cứ nói có chỗ khó hiểu, có thể tới ta quý phủ hỏi thăm.”

“Mặt khác, về Nguyên Tịch đại sư hết thảy tin tức, toàn bộ phong tỏa không có khả năng tiết lộ nửa câu, bằng không ta hỏa thiêu ngươi!”

Liệt Hỏa rời đi, mang theo vô tận âu sầu, ai oán, lưu lại không gió xốc xếch Lý Thế Thông, hắn có thể trở thành Tam phẩm Đan Sư Đỉnh Phong hiển nhiên không ngu, đã phẩm ra có chút mùi vị, chân lại bắt đầu mềm nhũn – bề ngoài giống như, hắn trong lúc vô tình mạo phạm đấy, là một vị càng thêm rất giỏi đại lão.

Ông trời, ngươi bỏ qua cho ta đi!

Rời khỏi Thiên Khu Các, La Quan xác định không bị truy tung về sau, lặng yên phản hồi quán trọ, từ trong lòng ngực móc ra một chiếc bình ngọc. Trong đó, có ba khối toàn thân đỏ thẫm đan dược, mở ra ngậm miệng sau đó bên tai lại mơ hồ trong đó, giống như có thể nghe được bách thú tiếng gầm

Chấn động tâm thần!

Huyền Quy thanh âm mệt mỏi, “Một ngày một viên, Đế Võ chiêu sinh trước vừa vặn ăn xong, ta muốn ngủ một giấc rồi.” Nó khí tức yên tĩnh lại.

La Quan mặt lộ vẻ cảm kích, hắn thở sâu, đổ ra một viên Bách Thú Đan, ngửa đầu ăn vào.

Oanh –

Bách Thú Đan tiến vào bên trong thân thể, trong nháy mắt bộc phát ra kinh người dược lực, bị thân thể trực tiếp hấp thu, tất cả xương cốt tứ chi gân cốt huyết nhục thời gian, tuôn ra rộng lượng khí huyết. Giờ khắc này, La Quan hiểu rõ nhận biết, thực lực bản thân đang lấy một loại, làm người ta khiếp sợ tốc độ bão táp tiến mạnh. Vừa mừng vừa sợ, hắn không dám trì hoãn nửa điểm, toàn lực vận chuyển Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm!

Rất nhanh, ba ngày trôi qua.

Trong phòng quán trọ, La Quan mãnh liệt mở hai mắt ra, tinh mang nổ bắn ra mà ra, hư không lại hiện lên bách thú hư ảnh, riêng phần mình ngửa mặt lên trời gầm thét.

Sau một khắc, chúng nó gào thét mà đến, chui vào La Quan bên trong thân thể!

Đùng đùng –

La Quan hơi chút đứng dậy, bên trong thân thể liền truyền ra liên tiếp cốt cách nổ đùng, bộ mặt hắn đường cong càng sắc sảo rõ ràng, toàn bộ người cao mấy thốn, thân hình thon dài cân xứng, tại áo bào che lấp lần từng khối xương cốt, cơ bắp, lấy hoàn mỹ hình thái tồn tại, chỉ cần một cái ý niệm trong đầu, có thể phóng xuất ra làm người ta hồi hộp lực lượng kinh khủng.

Cái này, chính là mạnh nhất Bách Phu Cảnh!

La Quan nắm tay, cảm thụ được bên trong thân thể sôi trào mãnh liệt lực lượng cường đại, trên mặt tươi cười.

Hắn hiện tại, một quyền có thể trọng thương Vạn Trọng, lại đối mặt Tần Nghiệp loại này Trùng Tiêu Cảnh đại cao thủ, đều có lực đánh một trận.

Như vận dụng Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm, chém ra một kích mạnh nhất… Nói thật, hắn cũng không biết mạnh biết bao! Như vậy Bách Phu Cảnh, quả thực mạnh đến mức không còn gì để nói, vượt qua ngoài tưởng tượng.

Nhưng này hết thảy, trên người La Quan rồi lại vô cùng hợp lý – hắn học chính là thế gian chí cường kiếm quyết, Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm!

Thập Lực Cảnh lấy một đóa hai ngàn năm tuổi Hồng Hỏa liên, phối hợp trân quý dược tắm hoàn thành Trúc Cơ, lại tu luyện Vĩnh Hằng kiếm thể, tìm hiểu cường đại kiếm đạo cảnh giới, hôm nay lại ăn vào ba khối này trân quý muôn phần, thường nhân nghĩ cũng khó khăn nghĩ Bách Thú Đan… Đây hết thảy xếp, mới thành tựu La Quan, lúc này vô cùng kinh khủng thực lực!

Nghiêm túc tắm rửa một cái, xóa trên người tạp chất hôi chua, La Quan thay đổi mới áo bào, trả phòng rời khỏi quán trọ.

Hôm nay, chính là ngày Đế Võ chiêu sinh!

Hắn bước đi tại trên đường dài, cảnh giới đột phá mang tới khí chất lột xác, làm thiếu niên ngang nhiên thái độ hiển thị rõ, hấp dẫn ánh mắt.

“Hậu bối thật tuấn tú!”

“Kẻ này, hẳn là tiến đến Đế Võ học viện, tham gia chiêu sinh khảo nghiệm.”

“Thật đúng nhân trung long phượng, khí thế bất phàm!”

Trong đám người, một người trung niên hai mắt tỏa sáng, lớn tiếng nói: “Thiếu niên này, ba ngày trước ta tại Đế Võ học viện bên ngoài bái kiến.”

Gặp mọi người nhìn lại, hắn vẻ mặt trầm ổn, nghiêm túc, “Lúc ấy, ta thấy hắn si ngốc nhìn về phía Đế Võ, trong ánh mắt chờ mong, ngưỡng mộ, gần như ngưng tụ thành thực chất, trong lòng rất là chấn động, lợi dụng chính là hoàng kim trăm lượng giá cả, đem một phần Đế Võ bí điển nửa đưa tặng cho hắn, quả nhiên ngắn ngủn ba ngày, kẻ này liền đã tìm hiểu bí điển áo nghĩa, toàn bộ người bởi vậy thoát thai hoán cốt.”

Có người kêu lên, “Không sai, ngày ấy ta thấy được, đích xác là thiếu niên này, đang theo hắn tại Đế Võ ngoài cửa nói chuyện.”

“Ta cũng nhìn thấy.. . Bất quá, ta không thấy được hai người giao dịch a, thiếu niên kia thời điểm ra đi, biểu lộ dường như còn có chút chịu không nổi…”

Trung niên nhân biến sắc, “Một bên nói bậy nói bạ! Cái kia rõ ràng chính là, đối với ta cảm kích, không thôi ánh mắt, ngươi xem sai rồi!”

Hắn đứng chắp tay, khuôn mặt lạnh nhạt, “Tại hạ xuất thân không đề cập tới cũng được, hôm nay ta Thanh

Dương quốc cường địch bên ngoài, ta là chân tâm thật ý muốn vì quốc nhiều thêm nhân tài, mới có thể tiến cái này cuồn cuộn hồng trần phố phường tầm đó… Đáng tiếc cũng không bị người lý giải, tín nhiệm, thập phần Đế Võ bí điển đến nay còn sáu phần không có thể đưa ra, ta đau lòng quá mức, đau nhức quá mức a!”

Đám người ngây người, vô số ánh mắt xem ra, toát ra tôn sùng, kính sợ. Vị này, nhất định là thần bí tới mà đến, vì ta Thanh Dương quốc tận một phần có năng lực cao nhân.

Có cái kia phản ứng nhanh đến, đã móc ra kim phiếu, lớn tiếng nói: “Ta tin tưởng ngươi, bí điển cho ta một phần!”

Đảo mắt, đám người sôi trào.

Tranh mua đã bắt đầu!

Tu vi sau khi đột phá La Quan, ngũ giác nhạy cảm mà linh thông, đã phát giác được không động tĩnh nơi xa, khóe miệng hung hăng co lại, liếc mắt nhìn chằm chằm, trong đám người ra vẻ lạnh nhạt, lại tay chân lanh lẹ thu lấy kim phiếu trung niên nhân. Người sau sau lưng mát lạnh một cái giật mình, vô thức nhìn về phía La Quan, lại chỉ chứng kiến hắn đi xa bóng lưng, liền đầu khi là ảo giác của mình.

“Chớ đẩy đừng tranh giành, mọi người nhiệt tình như vậy, ta liền phá lệ lại bán thập phần Đế Võ bí điển, đầu cho là vì nước hết sức a!”

Đế Võ học viện, ngày hôm nay tinh kỳ phấp phới, sớm có vô số xoa tay người trẻ tuổi hội tụ ở đây. Có người kích động, tâm thần bất định, cũng có người tràn đầy tự tin, một bộ nắm chắc thắng lợi trong tay tư thái.

La Quan vừa đứng lại không lâu, liền có người đến đây chào hỏi, “Vị huynh đài này, tại hạ Thủy Dương quận Trình gia, Trình Tử Thái, không biết huynh đài đến từ đâu?”

Người này dáng tươi cười thân cận, cử chỉ hữu lễ.

La Quan chắp tay, “Giang Ninh thành, La Quan.”

Trình Tử Thái nhíu mày, “Giang Ninh, dường như là một thành nhỏ bên dưới Lạc Dương quận?” Hắn mặt lộ vẻ nghi ngờ, “La huynh học trò vị nào cường giả? Còn có tông môn bối cảnh?”

La Quan lắc đầu.

“A, cái kia La huynh tu vi là?”

La Quan đã nhìn ra người này tâm tư, thản nhiên nói: “Bách Phu Cảnh.”

Trình Tử Thái sắc mặt khẽ biến thành lạnh, “… Tại hạ còn sự tình khác, cáo từ!” Hắn xoay người rời đi, vẻ mặt xúi quẩy. Nguyên bản gặp tiểu tử này khí độ bất phàm, nghĩ trước thời hạn kết giao một cái, không nghĩ tới lại là một hạng vô danh đến từ nơi nhỏ, căn bản không đáng giá nhắc tới.

Rất nhanh, Trình Tử Thái hãy cùng một người khác nói chuyện với nhau, lần này hắn hiển nhiên đã tìm được mục tiêu, hai người trò chuyện vui vẻ.

Tại Trình Tử Thái về sau, lại có hai người chủ động bắt chuyện, đại khái là nghĩ đến tiến vào học viện trước, có thể trước kết giao một, hai người mạch. Đều không ngoại lệ, tại La Quan trả lời mấy vấn đề về sau, bọn họ liền hấp tấp cáo từ, điều này làm cho La Quan im lặng vả lại lại cảm thấy căm tức, dứt khoát một mình đi đến nơi hẻo lánh, bày ra một bộ người lạ chớ tiến lạnh như băng tư thái, lúc này mới yên tĩnh lại.

Sau nửa canh giờ, theo một trận pháo mừng vang lên, Đế Võ học viện chiêu sinh chính thức bắt đầu!

Một gã Đế Võ giáo tập, xuất hiện ở trước mặt mọi người, “Yên lặng! Tất cả tham gia Đế Võ học viện triệu tập dự thi đệ tử, nghiêm cấm tại quá trình khảo hạch, sử dụng bất luận cái gì ăn gian thủ đoạn, bằng không hết thảy hủy bỏ tham khảo tư cách, tịnh xem tình hình giúp cho trọng phạt!”

Cái này giáo tập hiển nhiên có cực cao tu vi võ đạo, hiện tại nhàn nhạt mở miệng, thanh âm lại rõ nét truyền vào tất cả mọi người trong tai, càng có một phần vô hình áp lực, mọi người ngầm kinh hãi, trong tràng lập tức yên tĩnh.

“Cửa thứ nhất, vượt qua Đế Võ học viện cửa chính!”

Nói xong, người này giáo tập quay người rời đi, lưu lại tham khảo nhiều người người đưa mắt nhìn nhau.

Đế Võ triệu tập dự thi hàng năm khảo hạch đề mục đều không cùng, bọn họ cũng từng nghe tới một chút, cực kỳ nghiêm khắc khảo nghiệm phương thức, nhưng lần này đề mục… Thật là khiến người không nghĩ ra!

Chương 32 : Tuổi Chênh Lệch

Trong đám người, đột nhiên cười to truyền ra, “Đế Võ khảo hạch cửa thứ nhất, có lẽ không phải là tu vi, mà là ta đợi có hay không một viên, đối mặt không biết anh dũng tranh lên trước, dũng cảm tiến tới tín niệm! Có lẽ, cái thứ nhất vượt qua đại môn đấy, lại có ngạch ngoại thêm phần.”

Thanh âm vừa dứt, không ít người hai mắt tỏa sáng, “Vèo” “Vèo” tiếng xé gió ở bên trong, liền gặp mấy thân ảnh phóng tới Đế Võ đại môn. Nhưng rất nhanh, chút này vội xông mà đi thân ảnh, giống như trước mặt đánh lên lấp kín nhìn không tới vách tường, kêu thảm một tiếng kẻ nhẹ mặt mũi bầm dập, hoặc tại chỗ mất đi một cái tốt răng, kẻ nặng hừ đều không hừ, trực tiếp ngất đi.

Một màn này, thấy được mọi người sau lưng phát lạnh, nhịn không được nghiến răng nghiến lợi đi tìm, lời mới vừa nói tiểu tử kia, cũng đã tìm không được người này thân ảnh. Nhưng La Quan thấy rõ ràng, mới vừa nói chính là Trình Tử Thái đó, tên này ngược lại đủ nham hiểm thâm độc!

Đế Võ học viện, Trích Tinh lâu.

Đây là học viện nội bộ, chuyên vì đệ tử mở quán rượu, ở chỗ này bọn họ có thể mua được, các loại quý hiếm nguyên liệu nấu ăn chế thành mỹ thực, đối với tu luyện rất có ích lợi.

Đương nhiên, có chút hiếm thấy trân quý nguyên liệu nấu ăn, chỉ sẽ xuất hiện tại cao lâu tầng menu ở bên trong, đây là Đế Võ học viện cao tầng, là đốc thúc đệ tử nỗ lực tu luyện mà cố ý thiết trí.

Lúc này, Trích Tinh lâu năm tầng, vài tên phong độ tư thái ngạo nghễ, khí tức kinh người đệ tử, đang xa xa quan sát Đế Võ học viện cửa ra vào làm cho chuyện phát sinh. Mắt thấy một đám tham khảo đệ tử, bị vô hình vách tường đánh ngã một mảnh, lập tức cười vang.

“Một đám đần độn, thật sự cho rằng Tôn giáo tập chủ đạo cửa ải này rất đơn giản?” Một gã cao lớn đệ tử cười lạnh, xoay người nói: “Ngô Thắng, ta nghe nói cửa thứ nhất khảo hạch, ngươi tham dự bố trí.”

Những người còn lại nghe vậy, lập tức mặt lộ vẻ kinh ngạc, có thể tham dự vào triệu tập dự thi đề mục thiết trí, cái này bản thân liền là một loại coi trọng.

Ngô Thắng gật gật đầu, “Tôn giáo tập dẫn ta giúp một chút bận bịu.” Hắn kiệt lực giữ vững bình tĩnh, nhưng giữa lông mày vẫn là không nhịn được, lộ ra một tia tự đắc.

Tôn giáo tập là nổi danh tính xấu, người nào mặt mũi cũng không cho, mặt khác có thể được đến hắn nhận thức, cái kia chính là có bản lĩnh thực. Ánh mắt đảo qua mọi người, Ngô Thắng thấp giọng nói: “Thật ra, lần này chiêu sinh khảo hạch, chân chính ra đề mục người là viện trưởng.”

Mọi người lại lần nữa kinh ngạc, tiếp theo mặt lộ vẻ thương cảm, viện trưởng đại nhân tự mình ra đề mục, đám tay mơ này sợ là phải nếm mùi đau khổ.

Mà giờ khắc này, Đế Võ đang người ngoài cửa quần, ngắn ngủi do dự sau đó bắt đầu động, mọi người tốc độ đều rất chậm, cẩn thận, cẩn thận bước lên phía trước.

La Quan trong đám người, đi về phía trước vài chục bước về sau, hắn cảm giác được trong không khí, một tầng vô hình lực cản xuất hiện, tựu thật giống đặt mình trong trong sông ngược dòng hướng lên.

Kế tiếp mỗi đi về phía trước một bước, lực cản sẽ trở nên mạnh mẽ một phần, hơn nữa La Quan phát hiện, chậm chạp bước lên phía trước, tao ngộ lực cản tương đối nhỏ bé, trái lại tốc độ càng nhanh lực cản càng mạnh. Điều này cũng làm cho có thể giải thích, vừa rồi chạy như điên hướng đại môn vài tên thí sinh, tại sao lại rơi vào mặt mũi bầm dập kết cục.

Nhưng theo lực cản dần dần trở nên mạnh mẽ, mặc dù tốc độ phóng lại chậm, cũng dần dần đạt đến một chút thí sinh cực hạn chịu đựng, bọn họ khuôn mặt đỏ lên đầu đầy mồ hôi, rõ ràng quanh thân không có vật gì, lại mỗi cái biểu lộ dữ tợn, khó hơn nữa về phía trước nửa bước.

Đương nhiên, cũng có bộ phận đệ tử, chỉ là nhíu mày, liền xem trước người trở ngại như không, không chậm không nhanh đi về hướng Đế Võ cửa chính. La Quan ánh mắt xéo qua đảo qua, có thể hiểu rõ cảm nhận được, trong cơ thể của bọn họ kinh người khí huyết

chấn động, so với Thiên Sơn Cảnh nửa điểm không yếu, đến nỗi mạnh nhất mấy người, khí huyết cường độ có thể so với Vạn Trọng.

Mà tuổi của bọn họ, bất quá mười sáu mười bảy tuổi đến nỗi nhỏ hơn, điều này làm cho La Quan nhịn không được cảm thán, thế gian quả nhiên thiên tài vô số.

Suy nghĩ một chút Giang Ninh thành, tứ đại tộc tộc trưởng cũng bất quá là Thiên Sơn Cảnh tu vi, Vạn Trọng chính là gia tộc chỗ dựa! Hắn nếu không có bái nhập Huyền Quy môn hạ, mặc dù may mắn ngưng tụ Thông Thiên cốt, chỉ sợ cũng đã định trước, chỉ có thể làm một cái không biết trời bát ngát ếch ngồi đáy giếng!

Xác định Đế kiếm mảnh vỡ chỗ trước, La Quan cố ý bảo trì ít xuất hiện, hắn chậm dần tốc độ, tại đội ngũ phía sau vị trí, bước qua Đế Võ học viện cửa chính. Mà lúc này, trước hết nhất xâm nhập trong đó mấy người, đã đợi một hồi lâu, từng cái một mặt không biểu tình, giữa lông mày đều là ngạo nghễ.

Bọn họ, không có chút nào ngoài ý muốn hấp dẫn, tất cả ánh mắt chú ý.

Trích Tinh lâu lên, cũng là nghị luận một mảnh.

“Đông Lâm kiếm tông thiên tài, Ngụy Úy! Năm nay mười sáu tuổi, tuy chỉ là Thiên Sơn Sơ Cảnh tu vi, nhưng một kiếm chém ra, đã đánh bại Vạn Trọng Đỉnh Phong.”

“Mạc Bắc Hắc Thiết quân Dương Kiên, cô nhi xuất thân, năm nay cũng mới mười bảy tuổi, liền đã độc thân từng

đánh chết nhiều Vạn Trọng hãn phỉ!”

“Còn Lang Gia quận Nam Cung Đóa Đóa, nghe nói vẫn chưa tới mười sáu tuổi, tất cả tin tức đều bị Nam Cung gia che giấu, nhưng xem nàng thoải mái xông qua cửa thứ nhất, đã biết thực lực chân chính nhất định không kém!”

Mười sáu mười bảy tuổi, người bình thường vẫn còn là ngưng tụ Thông Thiên cốt mà phấn đấu, hay hoặc là vừa vặn đi vào võ đạo, mà những thiên tài này, đã đã có được làm người ta khiếp sợ thực lực.

Cái này là thiên phú trên chênh lệch!

Phần này chênh lệch, chính là Trích Tinh lâu trên học viên Đế Võ, cũng cảm thấy kinh hãi, ghen ghét. Mấy người kia thực lực hôm nay có lẽ không kịp bọn họ.

Nhưng tiến vào Đế Võ học viện về sau, tối đa một thời gian hai năm, có thể vượt qua bọn họ, tiếp theo xa xa dứt bỏ, trở thành bọn họ chỉ có thể ngưỡng vọng tồn tại.

Xẹt –

Tôn giáo tập thân ảnh lại lần nữa xuất hiện, biểu lộ không có thay đổi gì, thản nhiên nói: “Cửa thứ nhất chấm dứt, thông qua giả tiến vào cửa thứ hai, còn lại đào thải!”

Lập tức một mảnh kêu rên, hôm nay Đế Võ ngoài cửa chính, còn gần nửa thí sinh đang giãy dụa. Có lực lượng đến đây tham gia Đế Võ khảo hạch, đối với bản thân

đều có rất lớn tự tin, nhưng thực tế cũng rất tàn khốc.

Một gã thí sinh lẩm bẩm nói: “Ta sang năm liền mười chín tuổi, lại không có cơ hội, tham gia Đế Võ khảo hạch!” Hắn trong mắt nước mắt, tràn ngập sự không cam lòng, tiếc nuối.

Cuối cùng nhìn về phía, mong muốn mà không cùng Đế Võ cửa chính, đi lại trầm trọng rời đi.

Mà cùng hắn tương tự người, còn có rất rất nhiều.

Tôn giáo tập chỉ là nhìn thoáng qua, cứ tiếp tục nói: “Cửa thứ hai, do Trình giáo tập dẫn đầu các ngươi tham gia.” Đợi hắn quay người rời đi, một vị hai mươi sáu hai mươi bảy tuổi, rất có tư sắc nữ tử, đi tới trước mặt mọi người, mỉm cười nói: “Chúc mừng các ngươi thông qua cửa thứ nhất, cửa thứ hai rất đơn giản, chỉ cần có thể ở đây dừng lại nửa canh giờ, coi như là thông qua.”

Nàng nháy mắt mấy cái, “Nhắc nhở các ngươi một câu, năm nay đại khảo đã đơn giản hoá, chỉ cần lại thông qua cửa ải này, các ngươi có thể được Đế Võ học viện nhận vào.”

Mọi người mặt lộ vẻ vui mừng.

Nhưng phần ngạc nhiên mừng rỡ này cũng không duy trì quá lâu, bọn họ sắc mặt mà bắt đầu trở nên yếu ớt, rõ ràng hết thảy cũng không có biến hóa, nhưng đỉnh đầu vung vãi ánh mặt trời, độ nóng cũng tại không tăng lên, dần dần lại như ngọn lửa, muốn đưa bọn họ thôn phệ.

Từng cái một thí sinh, sắc mặt đỏ bừng lên, mồ hôi đầm đìa! Vừa bắt đầu, mọi người cho là đây chỉ là một loại khảo nghiệm, cũng không phải là chân chính hỏa diễm thiêu cháy, nhưng rất nhanh một số người liền hoảng sợ phát hiện, trên người mình lại thật xuất hiện, bị ngọn lửa tổn thương dấu vết.

Quỷ dị là, mọi người quần áo hoàn hảo không chút tổn hại, tổn thương là trực tiếp tác dụng tại thân thể lên!

“A!”

Kêu thảm thiết ở bên trong, một gã đệ tử ngược lại, điên cuồng cuồn cuộn.

Trình giáo tập vung tay lên, hắn liền bị lực vô hình cuốn đi, rơi xuống bên cạnh tự có Đế Võ học viện người, đem khiêng đi trị liệu.

Không hề nghi ngờ, hắn đã bị đào thải.

Mà cái này, chỉ là một cái bắt đầu, càng ngày càng nhiều thí sinh không kiên trì nổi, tại đáng sợ trong thiêu cháy ngược lại. Là lúc trước được, Ngụy Úy, Dương Kiên, Nam Cung Đóa Đóa đợi làm người ta sợ hãi than thiên tài, cũng mặt lộ vẻ ngưng trọng, hiển nhiên cửa ải này đối với bọn họ mà nói cũng không thoải mái, trong mắt nhiều hơn mấy phần kính sợ.

Mà La Quan… Không có một chút cảm giác!

Chính là mặt chữ ý, hắn đứng ở chỗ này, cùng lúc trước giống như đúc, những thứ kia người khác khó có thể

chịu đựng thiêu cháy, lại không có chút nào tác dụng ở trên người hắn.

La Quan kinh ngạc về sau, liền nghĩ đến Huyền Quy đề cập, bởi vì nó nguyên do thế gian bình thường Thủy Hỏa chi lực, vô pháp tổn thương hắn nửa điểm… Điểm ấy, tại Thiên Hỏa uyên thâm chỗ hồ dung nham ở bên trong, đã được đến nghiệm chứng.

Rất hiển nhiên, Đế Võ học viện cửa thứ hai khảo nghiệm, cùng lúc đó "Đợi rảnh rỗi" trong giới hạn.

Đột nhiên, La Quan cảm giác một đạo ánh mắt, đã rơi vào trên người hắn.

Là Trình giáo tập!

Nàng đôi mắt sáng ngời, lộ ra một tia miệt mài theo đuổi, khó hiểu, càng có một chút nói không rõ tán thưởng, để cho La Quan thầm cảm giác kinh hãi, Đế Võ giáo tập quả nhiên bất phàm, hắn giấu trong đám người cuối cùng, rõ ràng đều bị chú ý tới.

Tâm tư chuyển động, La Quan cổ động khí huyết, làm cho mình đỏ bừng cả khuôn mặt, tùy theo lộ ra dày vò, thống khổ chi ý.

Trình giáo tập trong lòng cười thầm, tiểu gia hỏa hành động rất tốt nha, nàng cũng không tính vạch trần, Đế Võ học viện thiên tài vô số, phần lớn có bí mật của mình. Đối với ở phương diện này, Đế Võ sớm có quy định, không phải cần thiết không cho phép bất luận kẻ nào tùy ý tìm tòi nghiên cứu.

Ánh mắt tại La Quan trên mặt lại vòng vài vòng, nàng không có cảm ứng được công pháp vận chuyển, nói cách khác kẻ này thể chất, đối với hỏa diễm thương tổn có thiên nhiên siêu cường miễn dịch, ngược lại thật là một cái may mắn tiểu gia hỏa, bằng không lấy hắn cửa thứ nhất biểu hiện, rất khó sống qua trận thứ hai khảo nghiệm.

Nửa canh giờ trôi qua, trong không khí kinh khủng thiêu cháy cảm giác, bỗng nhiên tiêu tán không còn, còn đứng ở nguyên thí sinh, chỉ còn lại chưa đủ một phần ba.

Trình giáo tập mặt lộ vẻ mỉm cười, lớn tiếng nói: “Chúc mừng các ngươi, thuận lợi thông qua khảo hạch, trở thành Đế Võ học viện khóa mới đệ tử, kế tiếp để cho Nội Vụ ti cho các ngươi chia lớp.”

Nàng thối lui đến bên cạnh, Nội Vụ ti một vị quản sự lên trước trước, trước đối với Trình giáo tập biểu thị ra cảm tạ, lúc này mới nhìn về phía mọi người.

“Chúc mừng các vị thí sinh, trở thành một thành viên của Đế Võ! Hiện tại, thỉnh nghe lời của ta làm ra đáp lại, tuổi mười sáu tuổi trở xuống, mời lên trước một bước.”

Dưới tình huống bình thường, mười sáu tuổi mới có thể ngưng tụ Thông Thiên cốt, nhưng luôn luôn một chút người kinh tài tuyệt diễm, từ khi ra đời lên chính là vì đánh vỡ thông thường mà tồn tại.

Nam Cung Đóa Đóa tiến lên, lại đưa tới một mảnh tán thưởng, khiếp sợ.

Quản sự lại nói: “Tuổi mười sáu đến mười bảy tuổi ở giữa đệ tử, mời lên trước một bước.”

Ngụy Úy, Dương Kiên đợi một nhóm người, đồng thời lên trước.

“Mười bảy tuổi đến mười tám tuổi ở giữa đệ tử, mời lên trước một bước.”

Một loạt tiếng bước chân về sau, chỉ còn bốn người còn lưu lại nguyên, La Quan liền là một cái trong số đó.

Quản sự ánh mắt rơi trên người bọn họ, “Xem ra, tuổi vượt qua mười tám tuổi đấy, cũng chỉ có các ngươi bốn người.” Hắn phất phất tay, “Các ngươi nhân số ít nhất, trước hết an bài các ngươi , dựa theo Đế Võ học viện quy định, vượt qua mười tám tuổi đệ tử, mặc dù thông qua chiêu sinh khảo hạch, cũng chỉ có thể đến Đế Võ ngoại viện học tập, cần đi qua đến tiếp sau khảo sát, mới có cơ hội tiến nhập nội viện.”

Đạo lý rất đơn giản, cùng một chỗ thông qua khảo hạch, tuổi càng nhỏ lại tiềm lực càng lớn. Đương nhiên, như tại trong khảo hạch có có chút biểu hiện kinh người hoặc giả thực lực xuất chúng, cũng có thể đạt được giấy phép đặc biệt, nhưng hiển nhiên La Quan đám người không phải là loại này.

Trình giáo tập nhìn La Quan một cái, mặt lộ vẻ tiếc hận.

Đáng tiếc, đi ngoại viện học tập, cùng nội viện đệ tử so sánh với, các phương diện đều có chênh lệch rất lớn.

Mà phần này chênh lệch, tại dưới đại bộ phận tình huống, theo thời gian trôi qua sẽ trở nên càng lúc càng lớn!

Chương 33 : Kiếm Tu Thi Thêm

Suy nghĩ một chút, Trình Nhàn ho nhẹ một tiếng, “Nếu các ngươi đối với kết luận này không phục, có thể xin thi thêm, chỉ cần có thể triển lộ ra, có chút vượt qua thường nhân tính chất đặc biệt, vẫn có cơ hội được phá cách trúng tuyển.”

Quản sự Nội Vụ ti, nhìn Trình giáo tập một cái, lại nhìn một chút La Quan, nghĩ thầm tật xấu bè cánh của Trình giáo tập người, phải trị à!

“Ây… Trình giáo tập nói không sai, nhưng ta phải nhắc nhở các ngươi, xin thi thêm một khi thất bại, làm mất đi tiến vào ngoại viện tư cách.”

Nguyên nhân chính là như thế, bao năm qua năm sau đầy mười tám thông qua khảo hạch đệ tử, có đảm lượng xin ít càng thêm ít, hắn vốn không có ý định đề.

Quả nhiên, nghe đến đó, nguyên bản ánh mắt sáng ngời mấy người, do dự mãi hay cúi đầu.

Ngoại viện đệ tử liền ngoại viện đệ tử a, tốt xấu cũng coi như một thành viên của Đế Võ, bọn họ không dám cầm đã có được đồ vật gì đó đi mạo hiểm.

Đúng lúc này, một thanh âm vang lên, “Ta xin thi thêm.”

Trình Nhàn khóe miệng lộ ra mỉm cười, nàng còn nhớ rõ

trận thứ hai trong khảo hạch, tiểu tử này biểu hiện ra đấy, đối với hỏa diễm phương diện kinh người miễn dịch.

Có lẽ, điều này có thể để cho hắn được phá cách trúng tuyển.

Quản sự nhíu mày, “Ngươi tên là gì?”

“La Quan.”

“Ta lại xác định một lần, ngươi thật muốn tham gia?”

La Quan gật đầu.

Hắn muốn đi vào Đế Võ học viện, là vì tìm kiếm Đế kiếm mảnh vỡ, khẳng định không thể đi ngoại viện, bằng không Đế Võ bên trong rất nhiều mặt, hắn cũng không có tư cách tới gần.

“Đã như vậy, vậy dẫn hắn đi đi.” Quản sự phất phất tay, một gã Nội Vụ ti nhân viên đi ra.

Trình Nhàn đột nhiên nói: “Ta dẫn hắn đi.”

Quản sự nhìn nàng một cái, “… Cũng tốt, vậy phiền toái Trình giáo tập rồi.” Nhan Đảng này, nhất định là nghĩ nhìn nhiều vài lần, hắn cũng không phải lo lắng, Trình Nhàn sẽ làm việc thiên tư.

Đế Võ quy củ nghiêm ngặt, không ai dám xúc phạm quy tắc, dù là nàng là Trình Nhàn!

La Quan chắp tay, “Đa tạ Trình giáo tập.”

Trình Nhàn biểu lộ sung sướng, mỉm cười nói: “Đi theo ta.” Nàng mang La Quan rời khỏi, phía sau ba gã sắp sửa đi ngoại viện đệ tử, lúc này ánh mắt phức tạp.

Trích Tinh lâu lên, vang lên vài tiếng nghị luận.

“Cái này tân sinh có chút quyết đoán, dám xin thi thêm.”

“Có quyết đoán thì như thế nào? Thi thêm độ khó độ cao, chính là ta và ngươi cũng khó thông qua!”

“Lòng cao hơn trời, đáng tiếc mệnh không do người! Không thừa nhận bản thân bình thường, cũng chỉ có thể thua đi toàn bộ thẻ đánh bạc.”

Bọn họ ánh mắt, lần nữa rơi vào Nam Cung Đóa Đóa bọn người trên thân, chút này đã định trước lóng lánh thiên tài, mới là bọn họ nên chú ý đấy.

Ngô Thắng khẽ nhíu mày, cảm thấy cái này xin thi thêm tân sinh, dường như khá quen.

Suy đi nghĩ lại không có tác động, ngầm cho rằng hoặc là ở đâu bái kiến, nhưng ấn tượng không sâu, dự liệu tới cũng không phải là cái gì nhân vật trọng yếu.

Như vậy đè xuống ý niệm trong đầu.

Rời trường thi, Trình Nhàn đột nhiên nói: “La Quan, ta nhìn nhiều ngươi vài lần, không ngại a?”

La Quan: …

Người hỏi lời này, ta nên trả lời thế nào?

“Hahaha, ngươi tiểu tên này, chẳng lẽ còn sợ ta trâu già gặm cỏ non?” Trình Nhàn vỗ vỗ tay, “Yên tâm, ta liền nhìn xem, không hơn tay.”

La Quan cười khổ, “Người tùy tiện xem.”

Cũng may, kế tiếp Trình Nhàn liền thật đấy, chỉ là nhìn nhiều hắn vài lần, cử chỉ hết thảy bình thường. Bằng không, La Quan thật sự có chút sợ – nhập học ngày đầu tiên, liền hành hung nữ giáo tập, nhất định sẽ bị khai trừ a?

Rất nhanh, đến mới có rồi.

Trình Nhàn dừng lại, mỉm cười nói: “Tuy rằng ta cảm thấy, chỉ bằng tiểu tử ngươi Nhan trị giá, cũng có tư cách tiến vào nội viện, nhưng đáng tiếc ta còn không phải là viện trưởng, cho nên có thể không thể lưu lại Đế Võ, còn phải dựa vào chính ngươi.” Nàng đột nhiên hạ giọng, “Thi thêm nội dung là có thể chọn đấy, nhớ kỹ xuất ra bản lĩnh xuất chúng đến.”

Nháy mắt mấy cái, nàng quay người gõ cửa, mang La Quan đi vào.

“Trình giáo tập, sao ngươi lại tới đây?” Một vị Đế Võ giáo tập nghênh đón đến.

Trình Nhàn nói: “Hắn gọi La Quan, đến thi thêm đấy.”

Người này giáo tập trên mặt, không khỏi lộ ra kinh ngạc, “Ta nhớ được lần trước thi thêm, vẫn còn là sáu năm trước, bất quá cái kia một lần, ngược lại chấn động toàn bộ Học Viện.” Hắn ánh mắt rơi trên người La Quan, “Đã là Trình giáo tập tự mình mang ngươi, muốn tham gia phương diện nào khảo nghiệm, tự chọn a.”

La Quan suy nghĩ một chút, chắp tay nói: “Ta là một gã Kiếm tu.”

Người này giáo tập mặt lộ vẻ cổ quái, “Kiếm tu… Ngươi muốn tham gia, Kiếm tu thi thêm?” Hắn nhìn Trình Nhàn một cái, “Hỏi ngươi một lần nữa, xác định sao?”

“Xác định.”

Giáo tập ngầm cho rằng không phá hư quy tắc dưới tình huống, ta đã hết sức, tiểu tử này tự mình chuốc lấy cực khổ, vậy không có biện pháp.

Trình Nhàn cũng rất giật mình, nàng cho là La Quan chọn, “Hỏa diễm miễn dịch” phương diện khảo hạch, hắn rõ ràng chọn Kiếm tu thi thêm.

Đối với đám giáo tập mà nói, thi thêm nội dung không phải là bí mật, tại chủng loại đa dạng hạng mục ở bên trong, Kiếm tu không thể nghi ngờ độ khó cao nhất, gần trăm năm không một người thông qua, có thể nói tử vong tới chọn!

Hãy nhìn La Quan vẻ mặt bình tĩnh, Trình Nhàn lại không khỏi nói thầm trong lòng, hẳn là tiểu tử này còn là

một, bất thế ra kiếm đạo thiên tài? Dù sao giá trị chỗ này đây!

Thi thêm giáo tập phất tay, “Kiếm tu thi thêm chủ vốn lớn chất, số sáu trong phòng có mười hai môn kiếm pháp, chỉ cần ngươi có thể tìm hiểu trong đó tùy ý một môn, coi như là thông qua.”

“Thi thêm cũng không thời gian hạn chế, nhưng ngươi tốt nhất lượng sức mà đi, bằng không tạo thành bất luận cái gì hậu quả, Đế Võ khái không chịu trách nhiệm.”

La Quan gật đầu, rồi hướng Trình Nhàn chắp tay, đi nhanh tiến vào số sáu gian phòng.

Trong phòng không lớn, chỉ một bàn, một ghế dựa, một trương giá sách.

Trên giá sách, bầy đặt hai cái quyển trục, sáu bản tóc vàng sách, cùng với còn lại bốn chồng chất… Miễn cưỡng đóng sách cùng một chỗ trang giấy. Trong đó một đống trên trang giấy, thậm chí có rõ ràng, hỏa diễm đốt cháy sau đó cháy đen dấu vết, chỉ còn lại không đến một phần ba.

Cái này bề ngoài, nhìn qua liền thật không đơn giản!

La Quan biểu lộ ngưng trọng, hắn kiếm đạo tư chất bình thường, cũng không biết có thể hay không tìm hiểu, chút này Đế Võ cao thâm kiếm quyết. Thở sâu, hắn đi đến giá sách vừa, nắm bắt một bản tóc vàng sách, ngồi vào sau bàn, chậm rãi xốc lên bìa mặt.

“Ngao Thiên kiếm quyết!”

“Mỗ lấy vô thượng thiên phú, biến nghiền thế gian kiếm pháp, hao phí một trăm hai mươi ba năm, cuối cùng sáng chế kinh thế hãi tục tới kiếm, một khi thi triển như Du Long trên trời, kiếm tức mênh mông cuồn cuộn không dứt, nhưng chém hết thiên hạ bất bình.”

“Như thế, kiếm quyết này tu luyện độ khó cực cao, tư chất chưa đủ giả tu tập, chỉ biết ngộ thương bản thân, hậu nhân có được thận tới…”

La Quan biểu lộ càng thêm ngưng trọng, đã làm tốt thất bại chuẩn bị, dù sao cái này Ngao Thiên kiếm quyết, hiển nhiên tu luyện độ khó cực cao. Nhưng rất nhanh, La Quan nhíu mày, không phải là xem không hiểu, mà là hắn cảm thấy cái này Ngao Thiên kiếm quyết, có phải hay không có chút rất đơn giản?

Hẳn là, là ta tìm hiểu sai rồi? !

Kiếm này bí quyết lại cao thâm như vậy, để cho ta chút bất tri bất giác, liền ngộ nhập lạc lối!

La Quan thở sâu, nhắm mắt nghĩ lại liên tục, lại đem sách từ đầu mở ra, nhưng vô luận hắn cố gắng thế nào, đều nhìn không thấu cái này kiếm quyết, ẩn tàng ý nghĩa càng thâm ảo hơn. Thậm chí còn cảm thấy, kiếm pháp này có chút chỗ rất nhỏ không đủ hoàn mỹ… Đây là đang lạc lối lên, càng chạy càng xa a!

La Quan không khỏi bạc nhược, đối với bản thân kiếm đạo thiên phú cảm thấy bi ai, đây chỉ là hắn tiện tay cầm

đấy, trong đó một môn kiếm pháp, chúng nó có thể bị bầy đặt cùng một chỗ, nhất định thuộc về đồng nhất cấp độ.

Thở dài một cái, La Quan cười khổ nói: “Lão sư, ta cũng cần sự giúp đỡ của ngài.” Cả Đế Võ học viện còn không thể nào vào được, còn nói cái gì tìm kiếm Đế kiếm mảnh vỡ? Hắn rất xấu hổ!

Thông Thiên cốt lần Huyền Quy khóe miệng co giật, trên mặt lộ ra một vòng trầm tư, nghĩ thầm chính mình có phải hay không lừa gạt hắn lừa gạt quá phận? Nhưng người trẻ tuổi, rất dễ dàng liền lên mặt đó a, nhất định phải để cho hắn thời khắc bảo trì, một phần khiêm tốn, trầm ổn tâm tính.

Ừ, chính là như vậy!

“Khụ! La Quan, tuy nói tư chất của ngươi, trong mắt của ta bình thường, nhưng ngươi đừng quên rồi, làm sư phụ là bực nào tồn tại, há lại chút này người tầm thường có thể so sánh? So sánh với nhau, ngươi kiếm đạo thiên phú mạnh hơn bọn họ nhiều, cái này chó má kiếm pháp thô thiển vô cùng, căn bản không có tu luyện giá trị, tranh thủ thời gian ném đi một bên a!”

La Quan mặt lộ vẻ suy tư, vốn là thế này phải không? Cũng không phải là ta quá kém, mà là lão sư ánh mắt quá cao!

Nhưng này sao thô thiển kiếm pháp, Đế Võ sao đặt ở thêm khảo trúng? Hắn có chút không nghĩ ra, quay người mang tới thứ hai môn kiếm pháp.

“Một kiếm chắc chắn nghìn sông lớn!”

Danh tự, thật là khí phách.

Nhất định là bản cao thâm kiếm quyết, La Quan sửa sang lại nỗi lòng, nghiêm túc bái độc xuống dưới. Nhưng rất nhanh, hắn lại một mặt mờ mịt ngẩng đầu, thế nào cảm giác cái này “Chắc chắn nghìn sông lớn”, so với vừa rồi Ngao Thiên kiếm quyết cũng không bằng?

“Tiểu tử, đừng lãng phí thời gian, ngoại trừ giá sách bên phải cái kia quyển trục, cái khác đều là không có tác dụng đâu đồ bỏ đi!”

La Quan mang tới quyển trục, ở trên bàn sách triển khai, lập tức biểu lộ khẽ biến. Chỉ thấy nó phía trên, vẽ lấy vô số lộn xộn đường cong, như cỏ dại không có nửa điểm quy luật, đã có nhè nhẹ lợi hại khí tức từ trong truyền ra. Tương tự như vậy quyển trục, hắn tại Kỳ Liên sơn mạch đáy hồ, tránh né Tần gia đuổi giết thời gian bái kiến!

“Lão sư, chúng nó là một bộ sao?”

Huyền Quy nói: “Không sai.” Nó hơi dừng một chút, cảm khái nói: “Ta vẫn là coi thường, sáng tạo kiếm pháp này người… La Quan, ngày sau nếu có cơ hội, nhất định phải tập hợp đủ cái khác quyển trục, đối với ngươi có lợi thật lớn.”

Có thể được đến Huyền Quy cao như thế đánh giá, cũng biết bất phàm!

La Quan nghiêm nghị gật đầu, ánh mắt lộ ra chờ mong, đáy hồ trong thạch thất quyển trục, để cho hắn lĩnh ngộ đến “Lô Thân Kiếm”, hôm nay một kiếm kia còn dưỡng trong người, dù chưa phóng thích nhưng hắn biết rõ, một kiếm này đang từ từ trở nên mạnh mẽ , tương đương với trong tay nhiều ra một trương, làm lạnh thời hạn hơi dài lại nhưng tái diễn sử dụng át chủ bài!

Không biết khuôn mặt này quyển trục ở bên trong, lại có thể học được cái gì đây? Thở sâu, La Quan đem toàn bộ tâm thần quán chú trong đó.

Thêm địa điểm thi tại Đế Võ bên trong, lại được xưng là thí luyện tràng, nội viện đệ tử tiêu phí nhất định điểm tích lũy, lại đạt được một lần “Thí luyện” cơ hội. Một khi thông qua không chỉ có có cơ hội lấy được, phương diện nào đó rất cường đại năng lực, càng có thể thu được Học Viện đại ngạch điểm tích lũy ban thưởng.

Mà điểm tích lũy, đối với học viên Đế Võ mà đến, là xa so với tiền tài càng trọng yếu hơn đồ vật. Ví dụ như mạnh hơn công pháp, đến từ giáo tập chuyên môn phụ đạo, hay hoặc giả là Trích Tinh lâu trên trân quý khó có được nguyên liệu nấu ăn, đều cần dùng điểm tích lũy mới có thể mua sắm.

La Quan mở ra khảo thi không lâu, ấy liền nghênh đón tới một vị học viên Đế Võ, “Lý giáo tập, lại đây phiền toái ngài, xin giúp ta mở ra một cái số sáu gian phòng.”

Lý giáo tập biểu lộ có chút bất đắc dĩ, nhìn hắn nói: “Vương Tôn, lại là ngươi tiểu tử, có chút điểm tích lũy đi Trích Tinh lâu ăn uống dừng lại không tốt sao? Cần phải

lãng phí ở cái này!”

Vương Tôn cung kính nói: “Ta cảm giác, đã tìm được một chút mặt mày, rất nhanh liền có thể tìm hiểu rồi.”

“Nửa năm trước ngươi liền nói như vậy! Số sáu trong phòng kiếm pháp, đều là Đế Võ nghi nan, nhiều ít Kiếm tu thiên tài đều không công mà lui, ngươi cái nửa đường xuất gia rõ ràng còn dám đánh chúng nó chú ý? Được rồi, chẳng muốn giải thích với ngươi, muốn đi vào sẽ chờ đã a, bên trong có người!”

Vương Tôn gật gật đầu thối lui đến bên cạnh, Đế Võ tâm chí kiên nghị hạng người rất nhiều, dám đánh số sáu chủ phòng ý không chỉ hắn một người.

Hẳn là, hay mặc đồ đỏ nữ nhân kia?

Chương 34 : Vô Danh Kiếm Quyết Ma Chú

Trình Nhàn nói khẽ: “Cái này là vị kia, Thanh Hà quận vương nha con vợ kế?” Dáng dấp coi như không tệ, đáng tiếc nàng hôm nay tiên kiến qua La Quan, liền cứ một chút dò xét.

Lý giáo tập gật đầu, “Đúng, rõ ràng không phải là Kiếm tu hạt giống, lại không nên học kiếm, cũng không biết phạm vào cái gì động kinh.”

Trình Nhàn như có điều suy nghĩ, lại nhìn Vương Tôn một cái, nàng từng nghe qua một chút tin đồn, xem ra hắn là quyết định làm chút gì đó, nhưng con đường này cũng không phải là tốt như vậy đi. Lắc đầu, chút này không phải là nàng cai, La Quan đi vào rất lâu, cũng chẳng biết lúc nào mới có thể đi ra ngoài.

“Trình giáo tập, ngươi muốn có việc liền đi trước, đợi hắn đi ra ta sắp xếp người đưa đi là được.”

Trình Nhàn suy nghĩ một chút, “Không ngại, lại chờ một lát đi.” Đúng lúc này, nàng bỗng nhiên đứng dậy nhìn về phía số sáu phòng, mặt lộ vẻ chấn động.

“Đây là…”

Sau một khắc, kiếm minh bỗng nhiên vang lên, mang theo vô tận phong mang lợi hại, bay thẳng đến chân trời. Hơn phân nửa Đế Võ học viện, đều có thể rõ nét nghe

được, hấp dẫn đến vô số ánh mắt.

Cửa sổ bên cạnh, tĩnh tâm đọc sách trung niên nhân nhíu mày, “Thí luyện tràng? Nghe nói hôm nay có tân sinh thi thêm, chẳng lẽ là hắn?”

Dưới bóng rừng, một gã thanh sam kiếm khách, biểu lộ ngưng trọng, “Kiếm minh ngút trời, vang vọng hơn phân nửa Đế Võ, tư chất có thể nói kinh người!”

“Nhìn một cái, nếu thật là tên kia tân sinh, kẻ này khi bái nhập lão phu môn hạ!” Trong lúc cười to, lão giả hắc y phóng lên trời.

Thí luyện tràng!

Lý giáo tập trừng lớn hai mắt, giật mình nói: “Kiếm minh ngút trời! Lại kiếm minh ngút trời, tiểu tử này thật đúng là ngoài dự đoán mọi người.”

Hắn ánh mắt xéo qua, nhìn về phía đứng ở nguyên Vương Tôn, thay hắn âu sầu ba giây, cái này là thiên phú tuyệt đối chênh lệch, người khác một lần có thể tìm hiểu, mà ngươi hao phí hai năm, nhưng thủy chung khó khuy môn kính.

Số sáu phòng mở ra, La Quan đi ra.

Trình Nhàn thở sâu, biểu lộ ngưng trọng, “La Quan, chúc mừng ngươi!” Giọng nói của nàng dừng lại, “Ta có cùng nhau môn sư huynh, hôm nay cùng lúc đó Đế Võ đảm nhiệm dạy, là một gã cực Kiếm tu lợi hại, như ngươi cố ý ta nhưng thay sư huynh hứa hẹn, bái nhập bọn họ lần

ngươi chắc chắn đạt được tốt nhất dạy bảo!”

Lý giáo tập phục hồi tinh thần lại, cũng vội vàng nói: “La Quan, ta cũng có một gã hảo hữu, tại Đế Võ Kiếm tu trong sắp xếp gần phía trước, nếu như ngươi lựa chọn lão sư, ta nhưng thay ngươi dẫn tiến!”

Rào…

Rào…

Tiếng xé gió lên, thí luyện tràng đại môn từ bên ngoài đẩy ra, một đám người tràn vào đến. Mỗi cái khí tức lăng lệ ác liệt, liền tốt giống như từng thanh ra khỏi vỏ lợi kiếm, làm người ta làn da từng trận đau đớn.

Vương Tôn con mắt trừng lớn, hắn trong đám người thấy được, Đế Võ kiếm đạo giáo tập ở bên trong, cường đại nhất mấy vị kia. Từng đều phải thỉnh cực cao, không biết nhiều ít học viên Đế Võ muốn bái nhập nó môn hạ, đều bị vô tình cự tuyệt, nhưng bây giờ, bọn họ lại một tổ ong chạy tới nơi này.

Một gã lão giả hắc y hét lớn, trung khí mười phần, “Tiểu Lý, vừa rồi thông qua thí luyện, dẫn phát kiếm minh ngút trời chính là người nào?”

Lý giáo tập run một cái, tranh thủ thời gian nói: “Vương giáo sư, đúng là ngày hôm nay thi thêm đệ tử, La Quan!” Giáo tập cùng giáo sư, một chữ không đồng vị trời khác biệt, huống chi đối phương là Đế Võ học viện ở bên trong, lai lịch già nhất mấy vị giáo sư một trong, tức giận sau đó ngoại trừ viện trưởng bên ngoài, người nào cái

mũi cũng dám chỉ vào mắng!

Vương giáo sư ánh mắt sáng ngời, trên dưới dò xét vài lần, thần tình càng rót đầy hơn ý, “Tiểu tử, ta chính là Đế Võ kiếm đạo giáo sư, nếu như ngươi bái ta làm thầy, trong ba năm ta cam đoan ngươi có thể, tiến vào Đế Võ thi đấu bài danh ba mươi vị trí đầu!”

“Ba mươi vị trí đầu tính là cái gì?” Thanh sam kiếm khách cười lạnh, đôi mắt sáng ngời, “La Quan, ta chính là Đế Võ kiếm đạo giáo sư Vân Sơn, ngươi bái ta làm thầy, ta nhưng mang ngươi tiến vào tường hồi nhà Kiếm Tông bí mật, lấy tư chất ngươi nhất định có thể có đại thu hoạch, trong ba năm sát nhập Đế Võ thi đấu mười thứ hạng đầu, cũng không phải không thể!”

Chắp hai tay sau lưng , có vẻ như người đọc sách nam tử trung niên, nghe vậy nhíu nhíu mày, thản nhiên nói: “Kiếm đạo tu hành mặc dù coi trọng Kiếm Tâm như một, cố gắng mạnh nhất, nhưng tu hành chi đạo quá mức dồn dập, nhất định có lưu tai hoạ ngầm, đối với ngày sau tu hành bất lợi.”

Hắn mỉm cười, thái độ thân thiện, “La Quan, ta tuy không phải kiếm đạo giáo sư, nhưng tự một bản trong sách xưa, tìm hiểu nào đó kiếm đạo chân ý, uy lực kinh người đến cực điểm, càng là cùng ngươi khí tức phù hợp, như ngươi bái nhập môn hạ của ta, ta nguyện truyền thụ cho ngươi.”

Ba người này trước sau mở miệng, những người khác không vui, bình thường có thể cho các ngươi mặt mũi, nhưng hôm nay dính đến đệ tử tranh đoạt, ai cũng

không dùng được. Dựa vào cái gì, xuất hiện một vị kiếm đạo thiên tài đệ tử, phải tặng cho các ngươi? Không phải so với chúng ta lai lịch sâu, lớn tuổi… Lại càng lợi hại như vậy một ném ném? !

“Ta có một môn độc môn tâm pháp, nhưng trợ kiếm đạo tu hành…”

“La Quan, bái ta làm thầy, từ nay về sau ba năm ta không hề thu bất luận cái gì đệ tử, chuyên tâm bồi dưỡng ngươi một người.”

“Ta năm năm không thu đệ tử!”

Trình Nhàn, Lý giáo tập bị chen đến bên cạnh, đối mặt cười khổ, một đám kiếm đạo cường giả bắt đầu tranh đoạt, bọn họ mới ý thức tới bản thân trước, đối với La Quan phán đoán hay quá thấp.

Vương Tôn: …

Thật hâm mộ!

Các vị đại lão, các ngươi trợn mắt nhìn xem ta, ta nguyện ý bái tại các ngươi môn hạ, tùy tiện cái nào đều được a! Đúng lúc này, một tay giữ chặt hắn, Vương Tôn ngơ ngác nói: “Trâu sư, sao người cũng tới rồi? Ò, thiếu chút nữa đã quên rồi, người cũng là một vị Kiếm tu, là muốn thu La Quan làm đệ tử sao?”

Đế Võ dạy bảo phương thức không giống với tông môn, tất cả giáo tập, giáo sư đều có công khai khóa, nhưng mỗi người bọn họ cũng sẽ tuyển nhận đệ tử thân truyền

tỉ mỉ giáo sư, đây cũng cùng tông môn tương tự.

Trâu Thành Vĩ che miệng Vương Tôn, dọa ra cả người toát mồ hôi lạnh, “Đồ khốn nạn, hiện tại trận này hợp nói loại lời này, ngươi muốn hại chết ta à?”

Hắn chỉ là Đế Võ trong, bình thường không có gì lạ một cái kiếm đạo nhỏ giáo tập, tại một đám Đại Ngưu trước mặt thở dốc cũng không dám thở mạnh, theo chân bọn họ tranh giành đệ tử? Thật là chán sống!

Trâu Thành Vĩ vốn chỉ là, trốn xa nhìn từ xa náo nhiệt, phát hiện ngây ra như phỗng đại đệ tử ở chỗ này, mới nghĩ lặng lẽ đem hắn mang đi, miễn cho một đám kiếm đạo Đại Ngưu xung đột lan đến gần hắn. Dù sao, ngoại trừ khuê nữ bên ngoài, bọn họ dưới cũng chỉ có mèo lớn mèo nhỏ hai ba con, qua vô cùng không dễ dàng a!

“Đi đi đi, tranh thủ thời gian cùng ta rời khỏi!” Trâu Thành Vĩ đang kéo hắn rời đi, đột nhiên nghe được một tiếng quát lớn, lập tức sợ tới mức đầu đầy mồ hôi, đứng chết trân tại chỗ.

“Đều dừng lại cho lão tử, người nào còn dám phát ra động tĩnh, trước hết ăn ta một kiếm!” Trong truyền thuyết, hãn phỉ xuất thân Vương giáo sư, trừng to mắt mắt lộ ra hung quang, “Một đám người tranh giành, chẳng lẽ còn có thể đem tiểu tử này hủy đi, mọi người một người một khối?”

“Số sáu trong phòng, tổng cộng có mười hai môn kiếm pháp, trước hỏi rõ sở hắn học được là cái nào một môn, cùng người nào phù hợp liền bái ai là sư, như vậy công

bằng nhất, các ngươi có ý kiến gì hay không?”

Vân Sơn gật đầu, “Có thể, ta đồng ý.”

“Vậy cứ như vậy đi!”

Một đám kiếm đạo Đại Ngưu, ý kiến đạt thành nhất trí.

Vương giáo sư ho nhẹ một tiếng, chậm rãi nói: “La Quan a, ngươi như nói thật là tốt rồi, học chính là cái nào một môn kiếm pháp?”

Bá –

Tất cả ánh mắt, liền đều tập trung vào trên người hắn.

Giờ khắc này, vô cùng yên tĩnh.

La Quan hơi chần chờ, nói: “Là một cái quyển trục.”

“Quyển trục!” Vân Sơn áo bào xanh trống rong chơi, hai mắt tinh quang tăng vọt, “Đó nhất định là, Liễm Quang Tuyệt Ảnh Kiếm!”

Hắn nhìn bốn phía mọi người, vẻ mặt tiếu ý, “Chư vị, xem ra La Quan là muốn, bái tại Vân mỗ môn hạ rồi.”

Vương giáo sư khó nén thất lạc, có lòng trở mặt nhưng này đề nghị, là hắn nói ra trước đấy, thật sự mất hết mặt mũi, chưa từ bỏ ý định nói: “La Quan, ngươi lại suy nghĩ thật kỹ, học thật là một cái quyển trục sao?”

“Lão Vương, ngươi có ý gì?” Vân Sơn vẻ mặt cảnh giác,

mắt lộ uy hiếp, “Đệ tử này, là ta Vân Sơn rồi, người nào lại đùa nghịch yêu thiêu thân, đừng trách Vân mỗ trở mặt!”

Hắn nhìn hướng La Quan, vẻ mặt tràn đầy băng hàn trong nháy mắt giống như hồi xuân lớn, dáng tươi cười ấm áp, “La Quan, nhập môn hạ của ta ngươi tuyệt sẽ không hối hận, hiện tại có thể bái sư rồi.”

Hắn muốn tranh thủ thời gian, đem việc này che quan kết luận.

La Quan suy nghĩ một chút, lắc đầu, “Ta học được, đích xác là một cái trên quyển trục ghi chép kiếm quyết, nhưng cũng không phải là Liễm Quang Tuyệt Ảnh Kiếm.”

Vân Sơn biểu tình ngưng trọng, cau mày nói: “Không thể nào, mười hai môn kiếm pháp trong lấy quyển trục ghi chép đấy, cũng chỉ có…” Hắn đột nhiên im ngay không nói, trừng mắt nhanh chằm chằm La Quan, “Lẽ nào ngươi học đấy, là cái kia nhìn như hài đồng vẽ xấu loại, đường cong xốc xếch Vô Danh Kiếm Quyết?”

La Quan gật đầu.

Xẹt –

Không khí lại lần nữa tĩnh mịch, bầu không khí cũng theo vừa rồi nhiệt liệt, trong nháy mắt trở nên lạnh như băng.

Từng cái một kiếm đạo ngưu nhân đám, biểu lộ trở nên

kỳ quái, bọn họ nhìn về phía La Quan ánh mắt, toát ra rất là tiếc, thương cảm.

Vương giáo sư ho nhẹ, “Vân Sơn a, có thể luyện được Vô Danh Kiếm Quyết, nhưng gặp La Quan kiếm đạo thiên phú, thật đúng nổi bật! Hắn liền giao cho ngươi rồi, nhất định phải dụng tâm bồi dưỡng, vì ta Đế Võ thêm nữa một vị kiếm đạo thiên kiêu!”

Nói xong xoay người rời đi.

Văn sĩ bộ dáng Kiếm tu, lắc đầu thở dài, “Sao ngươi lại học vô danh kiếm pháp? Ài, kể từ đó, ta môn kia kiếm đạo chân ý, chính là không có duyên với ngươi rồi.”

Hắn quạt xếp nhẹ lay động, biến mất tại thí luyện tràng.

Xung quanh cái khác kiếm đạo ngưu nhân, cũng thay đổi trước tranh đoạt thời gian nóng bỏng, qua loa chúc mừng Vân Sơn hai câu, hấp tấp rời đi.

Mà trước một khắc, còn khuân mặt vui vẻ Vân Sơn, hôm nay sắc mặt âm trầm đấy, như muốn nhỏ nước, hắn trầm giọng nói: “La Quan, ngươi đã học xong Vô Danh Kiếm Quyết, vậy liền không thể bái nhập môn hạ của ta rồi…” Nhưng mới rồi vạn chúng nhìn trừng trừng lần là hắn tự mình mở miệng muốn thu dưới La Quan, tốt nghĩ biện pháp khác hóa giải.

Ánh mắt quét qua, Vân Sơn liền thấy rồi, trong góc nỗ lực làm người trong suốt Trâu Thành Vĩ thầy trò, ánh mắt sáng ngời, “Ngươi hôm nay tình trạng, bái tại Tiểu Trâu môn hạ vừa vặn.” Hắn biểu lộ uy nghiêm, “Tiểu

Trâu, chúc mừng ngươi lại thu một gã đệ tử, ngày sau nhất định phải hảo hảo dạy bảo.”

Vèo…

Một tiếng kiếm minh, Vân Sơn biến mất tại chỗ.

La Quan như có điều suy nghĩ, xoay người nói: “Trình giáo tập, xin hỏi cái này bản Vô Danh Kiếm Quyết, thế nhưng là có vấn đề gì?”

Trình Nhàn ánh mắt phức tạp, do dự một chút, nói: “Vô Danh Kiếm Quyết là Đế Võ một vị tiền bối mang về, hắn bản thân phẩm giai cực cao, thật là một môn cao thâm kiếm quyết, có thể tìm hiểu giả tất có kinh người kiếm đạo thiên phú. Nhưng nó cũng không hoàn chỉnh, tu thành cũng không cách nào xuất kiếm… Càng mấu chốt chính là, cái này Vô Danh Kiếm Quyết có rất mạnh tính chất biệt lập, một khi học được liền không thể, lại sử dụng những kiếm quyết khác, liền giống như một cái ma chú!”

Nàng nhìn thoáng qua La Quan, mặt lộ vẻ không đành lòng, “Nói cách khác, biết luyện Vô Danh Kiếm Quyết người, sẽ thành không thể ra lại kiếm Kiếm tu. Trăm năm trước, Đế Võ trước sau có vài vị kiếm đạo thiên tài, ý đồ đánh vỡ cái này một ma chú, nhưng đều không ngoại lệ bọn họ cuối cùng đều là thất bại, cuối cùng cả đời lại không thể ra một kiếm, buồn bực sầu não mà chết.”

Chương 35 : Con Suối Linh Lực

La Quan có thể tìm hiểu Vô Danh Kiếm Quyết, kiếm đạo thiên phú nhất định kinh người, nhưng mười hai môn kiếm quyết, hắn lại vẫn cứ tuyển một cái tử lộ, đoạn tuyệt bản thân tương lai. Chính vì vậy, chen chúc mà đến các vị Kiếm tu ngưu nhân, biết được chuyện này sau đó mới hấp tấp rời đi.

Theo bọn họ nghĩ, La Quan dù có động trời tư chất, cũng triệt để phế đi!

“Là như thế này a…” La Quan sắc mặt yên lặng, nhưng trong lòng rất kinh ngạc, bởi vì tình huống của hắn, giống như cùng Trình Nhàn theo như lời hoàn toàn bất đồng. Vô Danh Kiếm Quyết hoàn toàn chính xác không trọn vẹn, nhưng hắn học được sau đó là có thể xuất kiếm đấy, điểm ấy từ lúc Kỳ Liên sơn mạch ở bên trong, đã tìm được chứng minh.

Tâm niệm lưu chuyển, La Quan cảm thấy dưới mắt tác động, với hắn mà nói càng tốt hơn , hắn tiến vào Đế Võ là vì tìm kiếm Đế kiếm mảnh vỡ, lại nghĩ biện pháp đem thôn phệ. Nếu thật lấy kiếm Đạo Thiên mới thân phận, bái nhập danh sư môn hạ, nhất định chuẩn bị nhận nhìn chăm chú, đến lúc đó nhất cử nhất động bị người chú ý, nghĩ âm thầm làm việc đều rất khó.

Hơn nữa, danh sư bất danh sư đấy, đối với La Quan mà nói căn bản cũng không trọng yếu. Tâm niệm nhất định,

La Quan đi nhanh về phía trước, khom mình hành lễ, “La Quan bái kiến Trâu sư!”

Trâu Thành Vĩ khóc không ra nước mắt, nhưng Vân Sơn giáo sư trước khi đi ánh mắt cảnh cáo, còn rõ mồn một trước mắt, hắn căn bản không dám cự tuyệt. Tuy nói hắn tại giáo tập trong bài danh kế cuối, nhưng loại này cứng rắn nhét tựa như rác rưởi cách làm, hãy để cho trong lòng hắn muôn phần căm tức.

Cứng rắn “Ừ” một cái, Trâu Thành Vĩ đau đầu nói: “Vương Tôn, ngươi trước mang La Quan nhận lấy thân phận bài, tiến hành nhập học tại ký túc xá ở lại, chuyện sau này… sau này hãy nói.”

Vương Tôn xưng phải, “La sư đệ, mời đi theo ta.”

Đối đãi hai người rời khỏi, Trâu Thành Vĩ bài trừ đi ra khuôn mặt tươi cười, “Trình giáo tập, người kiến thức rộng rãi, không biết có hay không cái loại này, tẩy đi căn cơ trùng tu chi pháp?”

Trình Nhàn nhìn hắn một cái, lắc đầu nói: “Trâu giáo tập, ta và ngươi đều rất rõ ràng, tẩy đi căn cơ liền tương đương phế bỏ Thông Thiên cốt, trùng tu chi pháp hoặc có, nhưng muốn lần nữa ngưng cốt cũng là ngàn vạn khó khăn.”

Như trùng tu chi lộ có thể đi, năm đó những thứ kia kinh tài tuyệt diễm Đế Võ tiền bối, cũng sẽ không buồn bực sầu não mà chết rồi.

Viện trưởng vì cái gì, còn muốn đem cái này hại người

Vô Danh Kiếm Quyết, tiếp tục lưu lại số sáu phòng đây?

Trình Nhàn rời đi, mang theo đối với La Quan thật sâu tiếc hận, nguyên bản Đế Võ là có cơ hội, nhiều ra một vị kiếm đạo thiên tài đấy, nhưng bây giờ hết thảy cũng không kịp rồi.

Lý giáo tập vỗ vỗ Trâu Thành Vĩ bả vai, “Lão Trâu, người ngươi liền đón lấy đi, nói không chừng tương lai lại có kỳ tích đây.”

Nhưng trên mặt hắn, rõ ràng mang theo đồng tình.

Một cái vĩnh viễn không thể ra lại kiếm Kiếm tu… Bây giờ còn chưa cảm nhận được, cái kia phần lãnh khốc, tuyệt vọng, còn bảo trì trấn định.

Nhưng tùy thời thời gian trôi qua, nghĩ không ra tâm lý vấn đề đều rất khó, Trình Nhàn nói buồn bực sầu não mà chết, nhưng thật ra là điểm tô cho đẹp rồi, mấy vị kia tu luyện Vô Danh Kiếm Quyết tiền bối, cuối cùng kết cục có thể nói vô cùng thê thảm. Trâu Thành Vĩ chẳng khác gì là, tiếp một cái củ khoai nóng bỏng tay, không biết lúc nào, sẽ tuôn ra liên tiếp phiền toái.

Đế Võ học viện, khu túc xá!

Vương Tôn nhìn La Quan một cái, một chút do dự, nói khẽ: “La sư đệ, nếu như ngươi muốn khóc lời nói liền khóc lớn tiếng a, ta sẽ không nói cho người khác. Thật đấy, ngươi tuyệt đối đừng dấu ở đáy lòng, đối với thân thể không tốt.”

La Quan biểu lộ nhỏ cứng, suy nghĩ một chút nói: “Vương Tôn sư huynh, ngươi từ đâu nhìn ra, ta nghĩ khóc đây?” Hắn ngữ khí yên lặng vô cùng, nhưng này phần yên lặng lại làm cho Vương Tôn càng thêm sợ hãi, rất lo lắng vẻ mặt yên lặng La Quan, sau một khắc liền tâm trí thất thường.

“Ây… Không có việc gì là tốt rồi, không có việc gì là tốt rồi, ngươi muốn cảm thấy không thoải mái, nhất định nói với ta, sư huynh cùng ngươi một say mới có về!”

“… Đa tạ Vương Tôn sư huynh.”

Bọn họ tiến vào ký túc xá, hoàn cảnh coi như không tệ, nhưng trong một gian phòng bầy đặt bốn tờ giường chiếu, trong đó ba cái đã có người ở.

Vương Tôn nói: “La sư đệ, ngươi tạm thời đi nằm ngủ cái giường này phủ kín a, ta tại ngươi đối với mặt.” Hắn vừa chỉ chỉ mặt khác hai trương giường, “Hai người bọn họ, cũng đều là Trâu sư đệ tử , bình thường ban đêm mới có thể trở về, đến lúc đó ta lại vì ngươi giới thiệu.”

Gặp La Quan trầm mặc, Vương Tôn nói: “Đế Võ ký túc xá phần vài loại, chỉ thi đấu bài danh tiến một trăm thứ hạng đầu, mới có tư cách ở riêng một phòng… Khụ, điều kiện kém một chút, chỉ có thể trước được thông qua một cái.”

La Quan suy nghĩ một chút, nói: “Vương sư huynh, ta thời gian nghỉ ngơi cũng không đứng yên, ở nơi này chắc chắn đã quấy rầy các ngươi, không biết học viên Đế Võ có thể hay không học ngoại trú?”

“Có thể học ngoại trú, trên thực tế không ít đệ tử đều lựa chọn, tại xung quanh phòng cho thuê…”

La Quan chắp tay, “Ta đây sẽ không ở ký túc xá rồi, đi trước giải quyết vấn đề phòng ở.” Hắn xoay người rời đi, Vương Tôn ở phía sau há to miệng, “… La sư đệ, ta còn chưa nói xong a, Đế Đô giá hàng kinh người, Đế Võ phụ cận tiền thuê nhà, càng đắt kinh khủng, không phải người bình thường gánh chịu được rất tốt…”

Đi ra khu túc xá, La Quan mặt lộ vẻ suy tư, mưu cầu Đế kiếm mảnh vỡ, tuyệt không phải một sớm một chiều sự tình, an bài trước tốt chỗ ở, lại bắt tay vào làm chuyện này không muộn.

Hạ quyết tâm, La Quan rời khỏi Đế Võ học viện, không phí sức khí liền trên đường, tìm được một nhà trong phòng xen vào. Chứng kiến La Quan trước ngực, đeo học viên Đế Võ bài, môi giới vẻ mặt cung kính, “Bái kiến quý khách, không biết người có gì cần?”

La Quan đi thẳng vào vấn đề, “Ta nghĩ tại Đế Võ học viện phụ cận, thuê một cái chỗ ở.”

Môi giới xuất ra một chồng tư liệu, đặt ở La Quan trước mặt, “Nơi đây đều là phụ cận đối ngoại cho thuê phòng ốc, có cùng thuê có độc viện, ta chọn lựa chút này, vị trí cũng không tệ, người trước chọn một cái không hài lòng ta lại vì người chuẩn bị.”

La Quan lắc đầu, “Không được cùng thuê, độc viện… Trước tiên có thể đi xem.”

Cưỡi môi giới cung cấp xe ngựa, cái thứ nhất phòng nguồn khiến cho La Quan hai mắt tỏa sáng, đó là một không lớn tiểu viện, chỉ bốn gian phòng phòng, trong nội viện có hai khỏa táo cây một cái giếng nước, hoàn cảnh có chút đẹp và tĩnh mịch.

Chẳng biết tại sao, La Quan lại tới đây, liền cảm giác toàn thân thư thái, toàn thân đều thoải mái thêm vài phần, “Lão sư, nơi đây dường như có chút bất đồng.”

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Con suối Linh lực! Chứng kiến cái kia miệng giếng chưa? Ngay tại đáy giếng ở chỗ sâu trong! Xác nhận lúc trước đào sâu thời gian, mở ra một cái khe, khiến cho chút ít Linh lực tiết ra ngoài. Ngươi cẩn thận theo dõi có thể phát hiện, trong nội viện này hai khỏa táo cây, so với phía ngoài cây cối càng thêm xanh biếc, sinh mệnh linh thịnh vượng.”

Nó hơi dừng một chút, tiếp tục nói: “Nếu đem con suối Linh lực triệt để mở ra, lại bố trí xuống một cái tụ linh pháp trận, ngôi viện này trong Linh lực độ dày chắc chắn tăng vọt, đối với tu luyện rất có ích lợi… Nhưng một phen cực nhọc bố trí, vạn nhất bị người biết được, ngươi chưa hẳn còn tiếp tục ở lại đi.”

La Quan ánh mắt chớp lên, thì có biện pháp, đối với môi giới nói: “Ta muốn gặp chủ thuê nhà.”

Môi giới mặt lộ vẻ khó xử, “Phòng cho thuê sự tình, chủ thuê nhà đã toàn quyền ủy thác cho chúng ta…”

La Quan cắt ngang hắn, “Không phải là thuê, ta nghĩ bả

nơi đây mua lại.”

Một lúc lâu sau, nguyên chủ thuê nhà vẻ mặt thoả mãn, cười chắp tay cáo từ.

Môi giới vẻ mặt hốt hoảng, ngay tại vừa rồi hắn tận mắt nhìn thấy rồi, cái gì gọi là vung tiền như rác.

Mười vạn lượng hoàng kim!

Trọn vẹn mười vạn lượng hoàng kim, liền mua viện này… Tuy nói Đế Võ xung quanh khu vực, bất động sản luôn luôn quý nhân kinh người, nhưng cái giá tiền này hay cao không có vừa rồi.

Phục hồi tinh thần lại, môi giới cung kính nói: “La công tử, khế ước mua bán nhà thay đổi đã trong vòng ba ngày hoàn thành, ta sẽ tự mình đưa cho ngài đến.”

“Tốt, hôm nay đã làm phiền ngươi.”

Tiễn người mối lái đi, La Quan đóng cửa cửa sân, mặt lộ vẻ dáng tươi cười, “Lão sư, chúng ta kiểm tra một chút chỗ này con suối Linh lực a!”

Miệng giếng ước hẹn một thước phạm vi, đủ dung nạp trưởng thành tiến vào, La Quan thả người nhảy lên, “Phù phù” một tiếng rơi vào trong nước. Trong nháy mắt, hắn liền hiểu rõ cảm thấy được, nước giếng trong ẩn chứa phong phú Linh lực, thuận theo quanh thân lỗ chân lông chui vào bên trong thân thể, lập tức mừng rỡ.

Không cần nhắc nhở, La Quan dụng cả tay chân hướng

hạ du đi, rất nhanh đến đáy giếng, nơi này một mảnh đen kịt, mắt thường chứng kiến cũng không bất đồng, nhưng nước giếng trong Linh lực lại trở nên càng thêm dồi dào.

Huyền Quy nói: “Con suối Linh lực ngay tại phía dưới, ngươi búng bùn đất thì có thể phát hiện.”

La Quan đấm ra một quyền, lực lượng cường đại chấn động nước giếng, trong nháy mắt hình thành cực lớn trùng kích, đem đáy giếng bùn đất rửa sạch, lộ ra phía dưới một khối cực lớn đá xanh, hôm nay đá xanh mặt ngoài, xuất hiện một vết nứt, mặt ngoài trong bóng đêm, lại chớp động lên nhỏ vụn hào quang.

Tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn lại, hóa ra là khe hở biên giới chỗ, ngưng tụ ra một chút nhỏ vụn kết tinh, nhỏ như hạt gạo, lớn cũng bất quá móng tay, Huyền Quy cười ra tiếng, “Linh thạch! Chỉ là một cái khe hở, rõ ràng lại thúc đẩy sinh trưởng ra linh thạch, chỗ này con suối Linh lực phẩm giai, so với làm sư phụ trong tưởng tượng cao hơn, tiểu tử ngươi kiếm lợi lớn.”

Kinh giải thích La Quan mới biết được, linh thạch là một loại tại trời Linh lực, cực độ dồi dào trong hoàn cảnh, mới có thể ra đời kết tinh, ẩn chứa đại lượng tinh khiết thiên linh có năng lực, đối với Tiên Đồ Cảnh người tu hành mà nói, đều là cực trân quý tu luyện vật tư, có thể nói có giá trị không nhỏ.

Mà trước mặt cái khối đá xanh này, chính là con suối Linh lực tấm chắn thiên nhiên, La Quan nằm ở phía trên ánh mắt thông qua khe hở nhìn lại, chỉ cảm thấy một

mảnh hào quang rực rỡ, hai mắt mơ hồ đau đớn – linh thạch, từng khối linh thạch, chi chít trải rộng trong đó!

“Tiểu tử, ngươi phát tài, tùy tiện từ bên trong đào mấy khối đi ra, cũng có thể bán đi giá trên trời. Bất quá bây giờ còn không thể động thủ, muốn trước bố trí một cái tụ linh pháp trận, sợ bị người phát hiện con suối Linh lực tồn tại.” Huyền Quy trầm ngâm một cái, “Lấy chỗ này con suối Linh lực phẩm giai, tốt Ngũ phẩm tụ linh pháp trận mới có thể xứng đôi, mặc dù tại Thanh Dương quốc Đế Đô, muốn tìm đến cũng không phải chuyện dễ.”

La Quan thoáng suy tư, mặt lộ vẻ mỉm cười, “Bằng tự chúng ta tìm kiếm, khẳng định rất khó, nhưng đệ tử hôm nay còn có một thân phận, vừa vặn có thể lợi dụng.”

“Đan Sư hiệp hội? Như thế cái biện pháp, có thể thử một lần.”

La Quan suy nghĩ một chút, theo nứt ra chỗ bắt đi một cái linh thạch mảnh vỡ, lúc này mới chui ra giếng nước. Ánh mặt trời chiếu rọi xuống, trong tay linh thạch mảnh vỡ, tản ra càng thêm tia sáng chói mắt, nhưng càng thêm làm người ta khiếp sợ đấy, là ẩn chứa trong đó tinh thuần Linh lực.

Xuất ra trong đó một khối, La Quan lặng yên vận Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm, chỉ cảm thấy một cỗ hơi lạnh khí tức chui vào thể nội, trong nháy mắt chuyển hóa làm một đoàn khí huyết, “Đùng” một tiếng vang nhỏ, linh thạch mảnh vỡ biến thành bột mịn.

La Quan ánh mắt sáng ngời, linh thạch trong tinh thuần

Linh lực, rõ ràng có thể trực tiếp chuyển hóa thành khí huyết, đáng tiếc những linh thạch này mảnh vỡ quá nhỏ, ẩn chứa Linh lực đối với hắn mà nói, chỉ là như muối bỏ biển.

Huyền Quy nói: “Những linh thạch này mảnh vỡ giá trị không cao, bình thường đều là Tiên Đồ cường giả, tiện tay ban cho tiểu bối đồ chơi.”

Linh thạch mảnh vỡ mặc dù gân gà, nhưng tại hạ Linh lực trong con suối, La Quan tận mắt thấy chi chít, gần như chợt hiện mắt mù mảng lớn linh thạch, nếu có thể đem khai thác đi ra…

Hắn không trì hoãn nữa, đi ra ngoài thẳng đến Thiên Khu Các!

Chương 36 : Tụ Linh Pháp Trận

Đế Võ học viện.

Trâu Thành Vĩ hít sâu một hơi, đối đãi biểu lộ khôi phục lại bình tĩnh về sau, đưa tay gõ cửa, nhưng đáp lại hắn đấy, cũng là một mảnh yên tĩnh.

Ký túc xá không ai? Không tệ a! Hắn rõ ràng phân phó Vương Tôn, mang La Quan trước ở lại, hai người này thế nào không có ở đây?

Trâu Thành Vĩ sắc mặt đại biến, nghĩ đến cái nào đó cực đáng sợ có thể, đang phá cửa mà hợp thời, phía sau truyền đến nghi hoặc thanh âm, “Trâu sư, người đang làm cái gì?”

Vương Tôn vẻ mặt hoang mang, xem Trâu Thành Vĩ tư thế, thế nào như muốn đạp cửa?

“Khụ!” Trâu Thành Vĩ bất động thanh sắc để xuống chân, nhíu mày, “Ngươi đã chạy đi đâu? Ta không phải là phân phó ngươi, giúp đỡ La Quan an bài tốt ký túc xá.”

“Người nói chuyện này a.” Vương Tôn sờ lên đầu, biểu lộ có chút xấu hổ, “La sư đệ biết rõ có thể học ngoại trú về sau, nói muốn đi bên ngoài phòng cho thuê, liền trực tiếp rời đi.”

Trâu Thành Vĩ da mặt run một cái, “Thuê phòng? Lẽ nào ngươi không có nói cho hắn biết, Đế Võ xung quanh tiền thuê nhà, quả thực chính là giá trên trời!”

Vương Tôn cười khổ một tiếng, “Ta chưa kịp nói… chờ La sư đệ hiểu qua giá cả, hẳn là rất nhanh liền sẽ trở lại.”

Dù sao, La sư đệ nhìn, cũng không giống là người nhà có tiền xuất thân.

Còn có tâm tư chạy tới phòng cho thuê, tâm ngược lại khá lớn, Trâu Thành Vĩ trong lòng đã có cách hai câu, thực sự nhẹ nhàng thở ra, xem ra La Quan tâm tính còn có thể, ứng với sẽ không muốn không ra.

Để xuống cái này cái cọc tâm sự, hắn ánh mắt rơi xuống lớn trong tay đệ tử trên mộc kiếm, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói: “Lại đi Kiếm Các mượn kiếm rồi hả? Sớm đã nói với ngươi, đối chiến cây kiếm có trợ cảm ngộ kiếm ý các loại nói đều là gạt người đấy, sao ngươi chính là không nghe?”

Hắn một cái Kiếm tu, môn hạ Đại đệ tử lại không luyện kiếm thiên phú, nhớ tới cũng rất đau đầu!

Vương Tôn rụt cổ một cái, “Trâu sư đừng tức giận, ta chính là thử xem.”

Nhìn hắn bộ dáng này, Trâu Thành Vĩ trong lòng mềm nhũn, lạnh mặt nói: “Chẳng muốn quản ngươi, ngày mai đừng quên đi lĩnh đan dược!”

Nhìn hắn hình bóng, Vương Tôn ánh mắt phức tạp, trên mặt lộ ra một tia áy náy.

…

Thiên Khu Các điển tịch thất, ánh sáng sáng ngời mà không hào nhoáng, lật hết sách một trang cuối cùng, Tịch Sắc Vi mang theo một tia thỏa mãn cùng mệt mỏi, khinh khẽ thở ra một hơi. Nàng hướng giáo sư đã xin nghỉ, mấy ngày gần đây nhất phần lớn thời gian đều lưu lại Thiên Khu Các, ngày đêm liên tục đọc qua trân quý đan đạo điển tịch, cùng với các vị Đan Sư cung cấp luyện đan tâm đắc.

“Thật hy vọng, có thể một mực lưu lại cái này…” Nàng ánh mắt đảo qua, chiếm được cả mặt vách tường thư tịch, đây là nàng đạt được nhị phẩm Đan Sư quyền hạn về sau, có thể tiếp xúc bộ phận.

Sở dĩ khẩn thiết như vậy, là vì Tịch Sắc Vi rất rõ ràng, vô luận Lý - đại sư, hay cao cao tại thượng Liệt Hỏa Phó hội trưởng, bọn họ đều nghĩ sai rồi…

Nguyên Tịch đại sư là một cái ôn hòa mà chính phái người, đối với nàng tuyệt không cái loại này ý, theo tiếp xúc bắt đầu, ánh mắt chưa bao giờ ở trên người nàng dừng lại lâu, cái này chính là chứng cứ.

Nguyên nhân chính là như thế, Tịch Sắc Vi rất lo lắng, khi “Chân tướng” bị vạch trần, nàng sẽ mất đi bây giờ quyền hạn… Điển tịch thất môn từ bên ngoài đẩy ra, đã cắt đứt thiếu nữ suy nghĩ.

“Tịch Sắc Vi, Nguyên Tịch Đại khách khanh tới, muốn ngươi bây giờ đi tới!”

“A!” Tịch Sắc Vi vội vàng đứng dậy, “Đại khách khanh ở đâu?”

“Khách quý phòng nghỉ.”

Tịch Sắc Vi trong lòng hoảng hốt, thế nào ở phòng nghỉ thấy nàng?

Thiếu nữ phán đoán lúc trước, ít nhiều có chút tự an ủi mình tiềm ẩn tâm lý, lúc này Lý - đại sư “Dẫn dắt từng bước” những lời kia, lại đang trong đầu cuồn cuộn, để cho thiếu nữ tâm loạn như ma! Hẳn là Nguyên Tịch đại nhân thật triển khai có chút tâm tư, chỉ là ngụy trang rất tốt? Vậy hắn hôm nay tới, là vì…

Khách quý trong phòng nghỉ, Lý Thế Thông giọng điệu cung kính, “Nguyên Tịch đại sư, đây là người Đại khách khanh cung phụng bài, nó đã là người thân phận bằng chứng, cũng là một kiện thư từ qua lại vật, xin ngài cất kỹ không được mất đi. Mặt khác, tự hôm nay bắt đầu, nơi này chính là người dành riêng phòng nghỉ, chỉ cần cửa phòng đóng cửa, không có người cho phép, tuyệt sẽ không có bất kỳ người đến đây đã quấy rầy.”

La Quan nhìn hắn một cái, cảm giác, cảm thấy tên này câu nói sau cùng, giống như có điểm gì là lạ, nhưng là cũng không suy nghĩ nhiều, tiện tay nhận lấy cung phụng bài, thản nhiên nói: “Tiểu Lý, ta hôm nay tới là có kiện sự tình, muốn thỉnh hiệp hội giúp đỡ.”

Lý Thế Thông biểu lộ một nghiêm túc, trầm giọng nói: “Xin ngài phân phó.”

“Ta cũng cần một bộ tụ linh pháp trận.” La Quan khinh gõ mặt bàn, tiếp tục nói: “Ít nhất là Ngũ phẩm, không biết hiệp hội có thể hay không tìm được mua con đường?”

Lý Thế Thông gánh nặng trong lòng liền được giải khai, cười nói, ” Nguyên Tịch đại sư, người vừa gia nhập hiệp hội còn không biết, lấy người Đại khách khanh thân phận, bản thân có thể yêu cầu hiệp hội, không ràng buộc là người phân phối một cái Ngũ phẩm tụ linh pháp trận. Người có thể trực tiếp nhận lấy mang đi, cũng có thể lưu lại chỉ, hiệp hội đem tại trong hai ngày là người hoàn thành lắp đặt.”

La Quan trong lòng vui vẻ, không nghĩ tới chuyện này, dễ dàng như thế liền giải quyết xong, “Ngày hôm nay có thể hay không mang đi? Ta thời gian đang gấp.”

Lý Thế Thông khom người nói: “Ta hiện tại đi nhà kho thân lĩnh, xin ngài chờ một chút.” Hắn lui ra phía sau vài bước, quay người đẩy cửa đi ra ngoài, liếc mắt liền thấy được, đang vẻ mặt tràn đầy tâm thần bất định chờ ở ngoài cửa Tịch Sắc Vi.

“Sắc Vi a, ngươi qua đây rồi.” Lý Thế Thông vẻ mặt tươi cười, thái độ thân thiết, “Mau vào đi thôi, Nguyên Tịch đại sư đang đợi ngươi.”

Thật đúng là cái, may mắn tiểu nha đầu!

Người khác chỉ biết là, hiệp hội mới tăng một vị Đại

khách khanh, nhưng hắn vẫn là tận mắt nhìn thấy, Liệt Hỏa Phó hội trưởng phản ứng. Nguyên Tịch đại sư thực lực sâu không lường được, nếu có thể bị hắn nhìn ở bên trong, nói một câu bay lên đầu cành dần Phượng Hoàng cũng không quá mức.

Đáng tiếc, hắn chỉ nhi tử…

Lý Thế Thông rời đi, mang theo thật sâu tiếc hận cùng hâm mộ, lại không biết hắn một phen, để cho Tịch Sắc Vi càng thêm sợ hãi, sâu khẩu khí nghiến răng gõ cửa.

“Tiến đến.”

Tịch Sắc Vi đẩy cửa đi vào, hành lễ, “Tịch Sắc Vi, bái kiến Nguyên Tịch đại sư.” Nàng kiệt lực giữ vững bình tĩnh, nhưng thanh âm vẫn có chút run rẩy.

La Quan đáy mắt hiện lên nghi hoặc, nàng làm sao tới rồi hả? Có thể tưởng tượng đến trước là hắn nói chuyện của mình, đều từ Tịch Sắc Vi chịu trách nhiệm, Thiên Khu Các phái nàng tới cũng nói còn nghe được.

Hiện tại nên làm gì vậy? Cùng nàng mắt lớn trừng mắt nhỏ?

La Quan ho nhẹ, “… Mấy ngày gần đây nhất, qua như thế nào đây?” Thiên lương tâm, cái này là thuần túy một thoại hoa thoại, nhưng rơi vào Tịch Sắc Vi trong tai, đã có nào đó cấp độ càng sâu hàm nghĩa.

Hắn tại nhắc nhở ta, nên vì bản thân lấy được hết thảy, bỏ ra giá cao!

Tịch Sắc Vi vô cùng sợ, nàng vô cùng hiểu rõ Đan Sư hiệp hội Đại khách khanh, một vị Tứ phẩm Đan Sư là mực nào tôn quý, tồn tại cường đại, một khi làm tức giận hắn, nàng nhất định kết cục thê thảm, đến nỗi liên lụy toàn bộ Tịch gia.

Nhưng đối mặt cái này ẩn thân hắc bào trong, tỉ lệ lớn vẻ mặt nếp may lão Luyện Đan Sư, Tịch Sắc Vi hiện tại rất muốn khóc. Càng nghĩ càng sợ, sau đó… Nàng liền thật khóc, to như hạt đậu nước mắt thuận theo trắng ngần, tinh tế tỉ mỉ hai gò má lăn xuống, tuyệt vọng mà bất lực.

La Quan bối rối, nhìn im ắng rơi lệ vẻ mặt tràn đầy tuyệt vọng Tịch Sắc Vi, hắn phản ứng đầu tiên là, nhìn xinh đẹp quá cô nương, hẳn là có cái gì bệnh nặng? Ta theo như ngươi nói câu nói mà thôi, về phần phản ứng lớn như vậy? Coi ta là ăn thịt người hổ đây!

Trong lòng của hắn khó hiểu cũng có chút căm tức, ngươi bây giờ cùng ta một chỗ một phòng, đợi chút nữa bị người thấy được, cái kia thật đúng là mười cái miệng đều giải thích không rõ. Muốn thật làm điểm cái gì cũng công nhận, mấu chốt ta một tay đầu ngón tay cũng không có động tới ngươi, có phải hay không oan?

La Quan đang mở miệng, liền lại bị Tịch Sắc Vi cử động lại càng hoảng sợ, chỉ thấy nàng cắn môi, động thủ cởi quần áo.

“Ngươi làm gì?”

Giả bộ! Bây giờ còn giả bộ!

Lẽ nào, Đại khách khanh các hạ, người còn không nên diễn một cuộc, ta chủ động yêu thương nhung nhớ, câu dẫn người trên giường tiết mục sao? Dối trá!

Buồn cười trước, ta còn cho rằng ngươi là người tốt!

Tịch Sắc Vi tự biết tránh khỏi ác mộng, mặt lộ vẻ tuyệt vọng, trào phúng, “Cái này không phải Đại khách khanh các hạ, người làm cho một mực mong đợi?”

La Quan cuối cùng kịp phản ứng, lập tức cảm thấy nổi giận, Lý Thế Thông khốn nạn này đã nói bậy gì với tiểu cô nương người ta rồi? Hắn thở sâu, âm thanh lạnh lùng nói: “Mặc y phục của ngươi vào, đi ra ngoài!”

Tịch Sắc Vi thân thể run lên, nghênh đón ánh mắt của hắn, sắc mặt trong nháy mắt yếu ớt.

Lý Thế Thông đem thân lĩnh một - tử đưa lên, rất nhanh đạt được ý kiến phúc đáp, tốc độ trước đó chưa từng có, tự nhà kho thuận lợi lấy được một bộ Ngũ phẩm tụ linh pháp trận, điều này làm cho hắn nhịn không được cảm thán, cái này xem người dưới cái đĩa tật xấu, thật sự là cái nào đều có a.

Trở lại phòng nghỉ bên ngoài, xác định Tịch Sắc Vi đã đi vào, Lý Thế Thông quyết định chỉ cần cánh cửa này không từ bên trong chủ động mở ra, hắn vẫn tại bên ngoài đợi.

Nhưng vào lúc này, đóng chặt phòng nghỉ đại môn, rõ ràng mở ra. Tịch Sắc Vi vành mắt đỏ bừng, hiển nhiên là

đã khóc, quần áo nhìn có một chút lộn xộn… Nguyên Tịch đại sư hạ thủ!

Tình huống này, Đại khách khanh hơi có điểm nôn nóng a, hơn nữa tốc độ này… Khụ khụ, có phải hay không quá nhanh một chút?

Lý Thế Thông một bên trong lòng đã có cách, lại bày ra mắt xem mũi, mũi nhìn tâm biểu lộ, ngữ khí trầm ổn, “Nguyên Tịch đại sư, xin hỏi ta bây giờ có thể đi vào sao?”

“Lăn vào!”

Lý Thế Thông tâm mát lạnh, giật mình nhìn thoáng qua Tịch Sắc Vi, hắn đột nhiên phát hiện chân tướng có thể không phải là Nguyên Tịch đại sư quá nhanh, mà là tiểu nha đầu này phản kháng? Hắn vẻ mặt tràn đầy không thể tưởng tượng nổi, đã sớm đề điểm qua ngươi, thế nào còn có thể phát sinh loại sự tình này? Xong đời, cái này bị ngươi hại thảm rồi!

Chỉ chỉ Tịch Sắc Vi, Lý Thế Thông nơm nớp lo sợ đi vào.

Cửa vừa đóng lại, La Quan trực tiếp chính là chửi mắng một trận, “Ngươi nói với Tịch Sắc Vi cái gì? Ngươi coi ta là đã thành người nào? Lý Thế Thông, ngươi thật to gan!”

“Dạ dạ dạ, Đại khách khanh các hạ mắng đúng, là ta công tác không làm tốt, xin ngài yên tâm ta nhất định sẽ xử lý tốt chuyện này…”

“Ngươi xử lý cái rắm!” La Quan nhìn hắn vẻ mặt ủy khuất, chỉ cảm thấy tâm mệt mỏi, căm tức phất phất tay, “Ngươi nhớ kỹ cho ta, ta đối với Tịch Sắc Vi không có ý nghĩa, về sau còn dám thay ta mù thu xếp, Đại khách khanh đề nghị hiệp hội mở người gì gì đó, không khó lắm a?”

Lý Thế Thông cả người toát mồ hôi lạnh, “Thuộc hạ hiểu.”

La Quan chẳng muốn lại cùng hắn nói nhảm, “Tụ linh pháp trận ở đâu?”

Lý Thế Thông vội vàng đem hòm gỗ để xuống, “Pháp trận bộ kiện đều tại bên trong, bày trận nói rõ tại tầng thứ hai.”

La Quan nhấp lên hòm gỗ liền đi, ở ngoài cửa thấy được, sắc mặt tái nhợt Tịch Sắc Vi, vành mắt sưng đỏ hồn bay phách lạc. Gặp La Quan đi ra, nàng mặt lộ vẻ cầu khẩn, không ngừng nói: “Đại khách khanh các hạ, là ta sai rồi, ta cũng không dám nữa…”

“Tịch Sắc Vi!” La Quan nhìn thoáng qua, cái này lê hoa đái vũ khuôn mặt nhỏ nhắn, trong lòng vẫn là mềm nhũn, chậm dần ngữ khí, “Ta không biết ngươi nghe nói gì đó, thế nhưng cũng không phải thật đấy, ngươi về sau hảo hảo làm việc chính là, đừng có lại suy nghĩ lung tung.”

“A… Là, cám ơn Đại khách khanh! Cám ơn Đại khách khanh!” Giờ khắc này, đối với Tịch Sắc Vi mà nói, trời một cái liền sáng.

Lý Thế Thông càng phát ra tâm thần bất định, phát hiện tựa hồ thật sự là tự mình nghĩ nhiều, phàn nàn khuôn mặt, “Đại khách khanh các hạ, là ta hèn hạ vô sỉ, xin ngài không được chấp nhặt với ta.”

La Quan cười lạnh, “Lý - đại sư, ngươi đã có hai cái bím tóc trong tay ta rồi, về sau cẩn thận một chút!”

Lý Thế Thông cười khổ, trong nội tâm lại nhẹ nhàng thở ra, nếu nói con rận nhiều ra không lo, nếu như Nguyên Tịch đại sư không có phát tác tại chỗ, liền còn hơn.

Nguyên Tịch Đại khách khanh vừa gia nhập hiệp hội, là chân chính ý nghĩa quang can tư lệnh, cả cái có thể dùng mọi người không có… Lý Thế Thông đột nhiên cảm thấy, bản thân thấy được cái nào đó cơ biết — bị thủ trưởng bắt được bím tóc thuộc hạ, lại càng dễ bị khống chế, vả lại hết hy vọng lõm, đúng không?

Nếu như ta đã thành Nguyên Tịch đại sư người, cái này hết thảy phiền toái, liền cũng không phải phiền toái. Hơn nữa, còn ôm lấy một cái siêu cấp lớn chân, quả thực trăm lợi mà không có một hại.

Đúng lúc này, La Quan dừng bước lại, hắn nhìn đến một cái thân ảnh quen thuộc, đang cùng nói chuyện với người, tựa hồ… Là ở cười làm lành mặt?

Suy nghĩ một chút, La Quan nói: “Lý Thế Thông, ngươi qua nhìn xem, bên kia đã xảy ra chuyện gì?”

Thuận theo ánh mắt nhìn lại xác định chỉ về sau, Lý Thế

Thông cung kính hành lễ, “Đúng, Nguyên Tịch Đại khách khanh.” Hắn cất bước đi qua.

La Quan có chút kỳ quái, tên này thế nào đột nhiên liền trấn định lại? Vả lại ngữ khí thời gian, tựa hồ đối với hắn càng nhiều hơn mấy phần tôn kính phát ra từ nội tâm.

Lý - đại sư chẳng lẽ vẫn là cái, thụ ngược đãi thể chất hay sao?

Chương 37 : Hai Viên Dưỡng Nguyên Đan

Trâu Thành Vĩ không nghĩ tới, hắn lại đột nhiên nhiều ra một vị đệ tử, hơn nữa bởi vì tài liệu khan hiếm, gần nhất Dưỡng Nguyên Đan giá cả dâng lên, dẫn đến hắn vốn chuẩn bị sẵn tiền bạc sẽ không đủ rồi.

“Lưu quản sự, ta cùng với ngươi cũng coi như lão giao tình, tháng này thật sự quay vòng không ra, có thể hay không phiền toái ngươi giảm một chút?” Trâu Thành Vĩ xoa xoa tay, cười rạng rỡ, “Thật sự không thể, Trâu mỗ liền trước ghi nhìn phiếu nợ, tháng sau nhất định bổ sung Tề.”

Lưu quản sự vẻ mặt cười lạnh, liếc mắt nói: “Lão giao tình? Vài ngày trước, ngươi bởi vì tiểu hài tử thời gian một chút xung đột, chỉa vào người của ta cái mũi mắng thời điểm, cũng không phải là nói như vậy a? Xấu hổ, Thiên Khu Các giao dịch từ trước đến nay tiền tài hàng thanh toán xong, không đủ tiền cũng đừng mua, tốt xấu ngươi cũng là Đế Võ học viện giáo tập, chút tiền ấy đều không bỏ ra nổi, cũng không ngại mất mặt!”

Lý Thế Thông đi đến bên cạnh, mắt nhìn sắc mặt bất thiện Lưu quản sự, “Tiểu Lưu, xảy ra chuyện gì?”

Lưu quản sự thay đổi kiêu căng, tranh thủ thời gian khom mình hành lễ, “Bái kiến Lý - đại sư! Một chút chuyện nhỏ, không đáng người tự mình hỏi đến.”

“Ngươi không có nghe rõ sao? Ta hỏi ngươi xảy ra chuyện gì!” Lý Thế Thông ánh mắt lạnh lùng nghiêm nghị, hắn nhìn mặt mà nói chuyện đã xác định, khiến cho Phó hội trưởng chú ý đấy, chính là trước mắt Trâu Thành Vĩ, tiểu tử ngươi dám đối với hắn không khách khí… Hừ hừ, đường có thể sẽ đi chật vật nữa a!

Lưu quản sự sắc mặt khẽ biến thành cứng, một bên ngầm cho rằng vị này hôm nay là thế nào, một bên vội vàng đem sự tình đầu đuôi gốc ngọn nói rõ ràng.

Lý Thế Thông suy nghĩ một chút, mặt lộ vẻ dáng tươi cười, “Trâu giáo tập đúng không? Đã là Thiên Khu Các khách quen, Lý mỗ liền làm chủ cho ngài giảm giá, hay dựa theo vốn giao hẹn giá cả, người đi lĩnh đan dược a.”

Trâu Thành Vĩ mừng rỡ, “Đa tạ Lý - đại sư!” Hắn không hy vọng xa vời có thể cùng một vị Luyện Đan Sư nhờ vả chút quan hệ, nói cám ơn liên tục về sau, vui vô cùng đi.

Lý Thế Thông phất tay từ biệt, quay người nhìn thoáng qua Lưu quản sự, theo trong lỗ mũi hừ một tiếng, “Thất thần làm gì vậy? Còn không đi làm việc!”

Có người lại gần, nhỏ giọng nói: “Lão Lưu chuyện gì xảy ra, ngươi đắc tội Lý - đại sư?”

“Không có a!” Lưu quản sự vẻ mặt xúi quẩy, phiền muộn nói: “Ai ngờ hắn ăn cái gì thuốc súng? Nhưng ta Lưu gia cũng có Luyện Đan Sư, mặc dù thua kém hơn hắn, nhưng cũng không phải tùy tiện có thể khi dễ!”

Bên này, Lý Thế Thông đã trở về, khom mình hành lễ,

“Phó hội trưởng, sự tình đã giải quyết xong.” Hắn thuyết minh sơ qua một cái.

La Quan gật đầu, “Ừ, cứ như vậy đi.” Hắn phất phất tay, “Trở về a, không cần tiễn nữa.”

Xoay người rời đi.

Nhìn hắn hình bóng, Lý Thế Thông vô cùng xác định, Trâu Thành Vĩ cùng Phó hội trưởng các hạ thời gian, nhất định tồn tại nào đó liên quan đến, nhưng điều này cũng làm cho hắn có chút không nghĩ ra, đã có loại này đã thông trời liên quan đến, sao còn có thể bị Tiểu Lưu như vậy nhân vật làm khó dễ?

Đúng lúc này, hắn nhìn đến Liệt Hỏa Phó hội trưởng hấp tấp mà đến, vẻ mặt khẩn thiết, “Tiểu Lý, Nguyên Tịch Đại khách khanh ở đâu?”

Rời khỏi Thiên Khu Các, La Quan trở lại mới sắm đưa tiểu viện, đem tồn trữ tụ linh pháp trận bộ kiện hòm gỗ mở ra. Tìm ra bày trận nói rõ, nội dung vô cùng đơn giản, chỉ cần vỗ trình tự thu xếp tất cả bộ kiện, lại điều chỉnh tốt phương vị, góc độ, trận pháp sẽ tự động kích hoạt.

Thoáng nghiên cứu một hồi, La Quan động thủ bố trí, sau nửa canh giờ theo “Ô…ô…n…g” một tiếng vang nhỏ, tụ linh pháp trận thuận lợi khởi động.

Tác dụng của nó là thu liễm Thiên linh lực, khiến cho phạm vi bao trùm bên trong, Linh lực độ dày tăng lên một khoảng lớn, tịnh có đủ thật tốt phòng ngự, cảnh giới

hiệu quả. Đối đãi Con suối Linh lực bị mở ra, phóng thích ra kinh người Linh lực, cũng sẽ bị tụ lại tại tiểu viện trong phạm vi, không bị ngoại giới nhận biết.

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Con suối Linh lực mở ra phải cẩn thận, hơi không cẩn thận sẽ dẫn phát Linh lực nổ lớn, làm sư phụ muốn làm điểm chuẩn bị, đại khái hai ba ngày mới có thể hoàn thành.” Nó ngữ khí có chút bất đắc dĩ, cũng không phải là trước không có nghĩ đến điểm này, mà là La Quan giải quyết tụ linh pháp trận hiệu suất, thật sự quá là nhanh.

La Quan gật đầu, “Làm phiền lão sư.” Trước kia Thiên linh lực trong viện, liền so với bên ngoài nồng đậm chút, hôm nay theo tụ linh pháp trận mở ra, cái loại này làm người ta khoan khoái dễ chịu cảm giác càng rõ ràng hơn, hắn đã bắt đầu chờ mong, con suối Linh lực bị mở ra sau đó tình hình.

Tùy ý chọn một gian phòng, La Quan bắt đầu tu luyện, rất nhanh một đêm trôi qua. Ngày hôm sau hắn đứng dậy hơi sự tình rửa mặt, tại phụ cận ăn sáng xong, hướng Đế Võ học viện tiến đến.

Đế Võ ngoài cửa chính, Vương Tôn cuối cùng đợi được La Quan, vội vàng nghênh đón, “La sư đệ, ngươi ngày hôm qua thế nào không có trở về? Đế Võ tiêu phí rất cao, về sau tiêu tiền mới có nhiều ra đi, có thể tiết kiệm liền tiết kiệm điểm, tuyệt đối không được lại đi ở khách sạn, cái kia mới có lại quý nhân lại không vệ sinh…”

La Quan bị nhắc tới đau đầu, cắt ngang hắn, “Vương sư huynh, ngươi là tới đây chuyên môn chờ ta?”

“Ngang, hôm nay lão sư cấp cho tu hành đan dược, cố ý dặn dò muốn dẫn ngươi cùng một chỗ, thời gian không sai biệt lắm chúng ta mau đi đi, vừa vặn mang ngươi nhận nhận đường.”

Vương Tôn phía trước dẫn đường, La Quan bất động thanh sắc, cũng đã nghĩ đến hôm qua Thiên Khu Các phát sinh sự tình, trong lòng thầm cảm giác kinh ngạc.

Rất nhanh, hai người tới giáo tập khu cư trú, một cái vắng vẻ tiểu viện.

“La sư đệ, cái này là Trâu sư chỗ ở, về sau ngươi gặp được sự tình, có thể tới cái này tìm hắn… Ừ, Trâu sư bình thường khóa không nhiều lắm, cũng không thế nào cùng người giao tiếp, chút này ngươi về sau sẽ biết.” Vương Tôn rõ ràng có chút muốn nói lại thôi, ho nhẹ một tiếng, “Người ứng với đã đến không sai biệt lắm, Trâu sư môn hạ hắn học sinh của hắn, vừa vặn hôm nay đều nhận thức một chút.”

Hắn đẩy cửa đi vào, cất giọng nói: “Trâu sư, ta mang La sư đệ tới.”

Xẹt –

Vài đạo ánh mắt rơi xuống.

La Quan cùng lúc đó đồng thời, thấy rõ trong nội viện mấy người, làm cho người ta chú ý nhất chính là một cái, làn da ngăm đen ngưu cao mã đại người, mặt băng bó một bộ hung thần ác sát bộ dáng.

Sau đó, là một cái khỉ ốm giống như người trẻ tuổi, con mắt ùng ục ục chuyển, nhìn qua chính là tâm tư nhanh nhẹn hạng người.

Cuối cùng, chính là đứng ở Trâu Thành Vĩ bên cạnh, đang nhíu mày xem ra hồng y thiếu nữ, nàng ước hẹn mười sáu mười bảy tuổi bộ dáng, nụ hoa chớm nở tuổi tác, là một cái chính cống mỹ nhân bại hoại, giữa lông mày cùng Trâu Thành Vĩ có ba hai tướng giống như.

La Quan thu hồi ánh mắt, tiến lên hành lễ, “Bái kiến Trâu sư!”

Trâu Thành Vĩ gật gật đầu, “Mọi người đến đông đủ, mà bắt đầu a.” Hắn vẻ mặt lạnh nhạt, từ trong lòng ngực móc ra bình ngọc, “Vương Tôn, ngươi tới trước.”

Đổ ra hai viên Dưỡng Nguyên Đan, phóng trong tay hắn, “Mặc dù đã nói rất nhiều lần, nhưng ta vẫn là nhắc lại ngươi một câu, học kiếm là cần thiên phú đấy, vô pháp cưỡng cầu.” Nói xong, thật cũng không cần phải để cho Vương Tôn tỏ thái độ, hay hoặc là đã sớm không ôm hy vọng thuyết phục hắn, phất tay để cho hắn lui ra.

Thứ hai tiến lên đấy, là cái kia khỉ ốm, một bộ cười đùa tí tửng bộ dáng, “Đa tạ Trâu sư ban thuốc, lão nhân gia người là tuyệt nhất!”

“Đào Dã, có thể nghiêm chỉnh một chút? Hôm nay còn có mới sư đệ tại!” Trâu Thành Vĩ cười mắng một câu, cũng cho hắn hai viên.

Thanh niên vẻ mặt tràn đầy hung ác giống như thiết tháp, cười cười trong nháy mắt phá công, đến nỗi làm cho người ta một loại rất đáng yêu cảm giác, ngu ngơ sờ lên đầu, chắp tay lấy quạt hương bồ giống nhau đại thủ, “Trâu sư, ta nhất định hảo hảo tu luyện, tranh thủ sớm chút đột phá Thiên Sơn Cảnh!”

Trâu Thành Vĩ biểu lộ ôn hòa, gật đầu nói: “Trương Thiết, ta tin tưởng ngươi nhất định có thể, nhưng tu luyện chuyện gấp không thể, chúng ta từ từ sẽ đến là được.”

Đợi Trương Thiết lui ra, Trâu San San hơi hơi ngửa đầu, “Cha, ta đây tháng lấy được, Học Viện ban thưởng đan dược, hai viên kia Dưỡng Nguyên Đan người liền giữ đi.”

Trâu Thành Vĩ vui mừng cười cười, “Ngươi bắt được là bản lĩnh của mình, nhưng cha cho ngươi cũng phải muốn, sẽ cầm a.”

Sau đó, hắn nhìn hướng La Quan, đáy mắt hiện lên một tia phức tạp.

“Trâu sư!”

Trâu Thành Vĩ suy nghĩ một chút, chậm rãi nói: “Người sở dĩ tu hành, chính là Nghịch Thiên Cải Mệnh, cái này vốn là một cái gian nan đến cực điểm, biết rõ không thể nào lại càng muốn đi tới con đường. Vì vậy, nhất thời khốn cảnh, phí thời gian, cũng không đại biểu cái gì, chỉ cần nỗ lực, kiên trì, liền cuối cùng lại có một tia hy vọng.”

“La Quan, lời nói của ta, ngươi có thể nghe rõ sao?”

La Quan chắp tay, “Đa tạ Trâu sư, ta nhớ kỹ.”

“Rất tốt.” Trâu Thành Vĩ gật gật đầu, “Bất luận cái gì nguyên nhân, ngươi nếu như bái nhập môn hạ của ta, ta sẽ lại đối xử như nhau, đây là ngươi tháng này đan dược.” Hắn phất phất tay, hết sức che giấu đáy mắt thịt đau, “Các ngươi cũng đều tính nhận thức, liền riêng phần mình rời đi thôi.”

Mọi người xưng phải, sau khi hành lễ lui ra.

Rời khỏi tiểu viện, Vương Tôn mỉm cười nói: “Vị này chính là La sư đệ, tất cả mọi người là đồng môn, ngày sau muốn hai bên cùng ủng hộ.”

Đào Dã cười hì hì, “Biết rõ biết rõ, dẫn phát kiếm minh ngút trời dị tượng La Quan sư đệ nha, hôm nay Đế Võ người nào không biết.” Hắn vừa nói, một bên dùng ánh mắt nhìn kỹ, La Quan biểu tình biến hóa.

Trâu San San nhíu mày, có chút không thích Đào Dã phương thức, nhưng nàng cũng không nói cái gì, cùng lúc đó chờ đợi La Quan phản ứng. Làm cho nàng ngạc nhiên là, La Quan lại vẻ mặt yên lặng, chút nào không có bởi vì Đào Dã lời nói mà sinh ra rõ ràng tâm tình biến hóa.

Không phải là ẩn nhẫn, bởi vì ánh mắt sẽ không gạt người, hắn là thật vô cùng yên lặng!

Mà loại an tĩnh này, Trâu San San chỉ số rất ít một số

người trên người bái kiến, bọn họ đều là Đế Võ trong đứng đầu nhất đệ tử, bao trùm mọi người phía trên, là đã định trước sắp sửa trở thành một mới có cường giả tồn tại. Bởi vì cường đại, cho nên mới có thể bỏ qua, đến từ ngoại giới có chút thanh âm.

Trương Thiết vỗ Đào Dã một cái, tiện tay đại lực đạo để cho hắn một trận nhe răng trợn mắt, “Khỉ ốm, không thể đối với sư đệ nói như vậy, hắn đã khó chịu đấy.” Nói qua, từ trong lòng ngực móc ra một viên kẹo, dáng tươi cười sáng lạn, “La Quan sư đệ, ta cho ngươi kẹo ăn, về sau ai muốn khi dễ ngươi, liền nói với sư huynh!”

Hắn dùng sức vỗ ngực.

Đào Dã thì thầm hai câu cái gì, xem La Quan ánh mắt có chút kinh ngạc, “Tiểu La, ngươi được a, nhanh như vậy đã khiến cho đại ngốc đồng ý rồi, cái kia từ hôm nay trở đi, ta cũng nhận ngươi người sư đệ này rồi, có thức ăn thức uống ngon nhớ gọi sư huynh.”

Nói xong, hắn tùy ý chắp tay, “Hôm nay còn có ván cờ, biến trước đây!”

“Vèo” một cái, Đào Dã biến mất không thấy gì nữa.

Trương Thiết bả kẹo nhét vào La Quan trong tay, lớn tiếng nói: “Khỉ ốm ngươi chờ ta một chút!”

Bành bành bành –

Một trận đại chấn run rẩy, hắn chạy như điên đuổi theo.

Trâu San San vẻ mặt bình thản, “Vương Tôn sư huynh, ta đi luyện kiếm rồi.” Nàng đang đi rồi lại ngừng lại, sắc mặt âm trầm xuống.

Chỉ thấy cách đó không xa, vài tên học viên Đế Võ đi tới, Lưu Duyệt chứng kiến Trâu San San về sau, lúc này cười ra tiếng, “Ta cứ nói, bọn họ lại đây lĩnh đan dược a? Chậc chậc, các ngươi dầu gì cũng là học viên Đế Võ, mỗi tháng phải dựa vào điểm ấy đan dược tu luyện, truyền đi thật đúng là khó coi đến nhà!”

Mấy người một trận cười vang.

Trâu San San sắc mặt càng thêm khó coi, “Lưu Duyệt, ngươi đến tới đây làm gì?”

Lưu Duyệt cười sáng lạn, “A, cũng không có việc gì, chính là ngày hôm qua cha ta theo Thiên Khu Các sau khi về nhà, nói với ta gặp được cha ngươi đi mua Dưỡng Nguyên Đan, hắn vốn dự định tám khối, tạm thời vừa muốn nhiều mua hai viên, không có mang đủ tiền, liền thỉnh cha ta để cho hắn ký sổ.”

“Cha ta thật sự không chịu nổi hắn đau khổ cầu khẩn, dù sao mọi người thiếu chút nữa quỳ xuống, đành phải cố mà làm đáp ứng, liền cho hắn đánh cho cái chiết…” Nàng lời nói xoay chuyển, vẻ mặt tràn đầy giọng mỉa mai, “Ừ, lúc này mới đã có hôm nay phân phát cho các ngươi Dưỡng Nguyên Đan!”

Chương 38 : Chỗ Tác Phong Và Kỷ Luật

Vương Tôn sắc mặt biến hóa, lo lắng nhìn thoáng qua Trâu San San, trầm giọng nói: “Lưu Duyệt, ngươi ít tại đây nói hưu nói vượn!”

“Là thật là giả, các ngươi đi về hỏi hỏi chẳng phải sẽ biết?” Lưu Duyệt “Ai nha” một tiếng, “Có điều cũng nói không chừng, Trâu giáo tập yêu nhất thể diện, chắc chắn sẽ không thừa nhận đấy. Trâu San San, ngươi hiểu như vậy cha ngươi, cảm thấy ta nói đúng hay không?”

“Lưu Duyệt, ngươi muốn chọc giận ta!” Trâu San San chậm rãi mở miệng, ánh mắt rất lạnh, “Những người này đều là ngươi tìm đến căn cứ chính xác người a, chỉ cần ta nhịn không được động thủ, bọn họ sẽ hướng Học Viện cử báo, có nữa chuyện lúc trước làm nền, ta nhất định sẽ bị liên quan một đoạn thời gian giam cầm, mượn ấy phá hư tu luyện của ta tiết tấu, dẫn đến lần này Đế Võ thi đấu thất bại.”

“Lấy đầu óc ngươi, hẳn là nghĩ không ra âm hiểm như vậy phương pháp xử lý, ta cũng không muốn biết là ai cho ngươi ra chủ ý, nhưng ngươi buông tha đi, ta sẽ không mắc lừa đấy. Có điều có một chút ta phải nói cho ngươi, ngươi thật sự đã chọc giận ta, chuẩn bị sẵn sàng a, Đế Võ thi đấu thời gian ta nhất định khiêu chiến ngươi!”

Lưu Duyệt sắc mặt biến hóa, đáy mắt hiện lên âm trầm,

“Trâu San San, ngươi cho rằng ta sợ ngươi sao? Ta chờ ngươi tới khiêu chiến!”

Hoặc là bởi vì bị đâm phá tính toán, nàng không có lại tiếp tục dây dưa, quay người dẫn người rời đi.

“Sư muội, ngươi làm vô cùng đúng, ngàn vạn không thể bị nàng lừa!” Vương Tôn buông lỏng một hơi, hắn vừa rồi thật vô cùng lo lắng.

Trâu San San nói: “Ừ, ta biết.” Nàng xem La Quan một cái, thêm nữa vài phần xa cách, bất mãn, quay người rời đi.

Vương Tôn ho nhẹ, biểu lộ có chút lúng túng, “La sư đệ đừng thấy lạ, thật ra Tiểu sư muội người rất tốt, chính là muốn mạnh điểm, vẫn luôn muốn vì Trâu sư tranh giành khẩu khí.”

La Quan lắc đầu, “Ta không sao.”

“Vậy là tốt rồi, có cơ hội ta sẽ cùng tiểu sư muội giải thích đấy, dù sao chuyện này trách không được ngươi.” Vương Tôn mỉm cười, “Đế Võ chương trình học là công khai đấy, thời khóa biểu khắp nơi đều có, ngươi có thể chọn cảm thấy hứng thú đi lên, ta đây cũng đi trước.”

Hắn quay người hướng thí luyện tràng bước đi.

La Quan cúi đầu, mắt nhìn trong tay hai viên Dưỡng Nguyên Đan, nói thật đối với Trâu Thành Vĩ giác quan rất tốt, hơn nữa càng làm cho hắn hài lòng là, xem ra vị này Trâu sư hoàn toàn chính là nuôi thả, đối với đệ tử

môn hạ cũng không yêu cầu, điều này làm cho hắn có thể tự hành an bài thời gian.

Về phần Trâu San San thái độ… Hắn là thật không để trong lòng.

“Lão sư, chúng ta bắt đầu đi.”

Đế Võ học viện rất lớn, La Quan tiêu phí một ngày thời gian, cũng có điều dạo qua một vòng, tin tức tốt là hắn đã sơ bộ tập trung, Đế kiếm khóa mảnh chỗ – Đế Võ học viện phía sau núi!

Nhưng tin tức xấu là, phía sau núi thuộc về Đế Võ cấm, dù là thân là Đế Võ nội viện đệ tử, không được cho phép cũng không thể tùy ý ra vào.

“Đế Võ phía sau núi, có không ít võ đạo cường giả cư trú trong đó, ngươi đừng nghĩ đến lén lút tiến vào.” Huyền Quy nhắc nhở.

La Quan nhìn ra xa phía sau núi, bên trong thân thể Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm công pháp vận chuyển, rõ ràng so với thường ngày càng thêm trôi chảy, đây là đang cảm thấy được Đế kiếm mảnh vỡ sau đó biến hóa. Xem ra hắn phải trước hết nghĩ biện pháp, đạt được ra vào phía sau núi tư cách, mới có thể tiến thêm một bước.

Đúng lúc này, phương xa đi tới một đám học viên Đế Võ, Mạnh Kiều không hứng lắm, ngẫng đầu liền thấy được, đang nhìn xa phía sau núi La Quan. Nàng biểu lộ lập tức cứng đờ, nỗ lực thấy được càng rõ ràng hơn, tiếp theo

lông mày một chút cau chặt, biểu lộ trở nên nghiêm túc, âm trầm.

“Mạnh Kiều, làm sao vậy?” Một vị bằng hữu nhìn ra nàng không đúng, thuận theo ánh mắt nhìn lại, “Xem ra, dường như là năm nay tân sinh, ngươi biết?”

Mạnh Kiều gật đầu, nghiến răng nghiến lợi, “Cho dù hắn hóa thành tro, ta cũng nhận ra!”

La Quan đã nhận ra, rơi vào trên người lạnh như băng ánh mắt, hắn quay người cùng Mạnh Kiều đối mặt, lông mày nhẹ nhàng nhíu một cái, chợt bình tĩnh lại.

Tiến vào Đế Võ trước, hắn liền dự liệu được lại có phiền toái, chỉ là không nghĩ tới đến nhanh như vậy, nhưng nếu như tới… Vậy thì tới đi.

Hắn khẽ gật đầu, quay người rời đi.

Mạnh Kiều vô thức tiến lên, bị một tay giữ chặt, Ngô Thắng cuối cùng nghĩ thông suốt, vì sao ngày đó hắn nhìn La Quan thời gian, đã cảm thấy một tia quen thuộc, “Giết Ngô Cẩn Ngôn đấy, là hắn?”

“Không sai! Ngô Thắng, ngươi thả ta ra, không có khả năng để cho hắn chạy thoát!” Mạnh Kiều giãy giụa.

Ngô Thắng bàn tay càng thêm dùng sức, “Đừng xúc động, hắn hiện tại cũng là học viên Đế Võ, ngươi trực tiếp ra tay lại có lớn - phiền toái.” Hắn nhìn lấy La Quan hình bóng, biểu lộ lãnh khốc mà tự tin, “Yên tâm, ta cam đoan với ngươi, nếu như tìm được người này, Ngô Cẩn

Ngôn kẻ thù nhất định có thể báo.”

La Quan về đến trong nhà, như thường ngày tu luyện, sáng sớm ngày hôm sau, Đế Võ học viện bên ngoài hắn lại chứng kiến Vương Tôn, chính nhất mặt lo lắng.

“La sư đệ!” Vương Tôn hấp tấp mà đến, vẻ mặt căng thẳng, “Chỗ tác phong và kỷ luật người chính là đang tìm ngươi, Trâu sư để cho chúng ta tại đây, đến cùng xảy ra chuyện gì?”

Không trách hắn căng thẳng, Đế Võ học viện đệ tử rất nhiều, một chút mâu thuẫn nhỏ, ma sát, Nội Vụ ti trực tiếp có thể xử trí, căn bản không cần đăng báo chỗ tác phong và kỷ luật. Trái lại, một khi chỗ tác phong và kỷ luật nhúng tay, liền có nghĩa là sự tình cực kỳ nghiêm trọng.

La Quan ánh mắt chớp lên, ngược lại hơi kinh ngạc, không nghĩ tới đối phương rõ ràng không có trả thù, mà là rời đi chính thức trình tự. Hắn suy nghĩ một chút, nói: “Ta biết đại khái, là bởi vì chuyện gì, Vương Tôn sư huynh không cần phải lo lắng, ta không sao đấy.”

Ngô Cẩn Ngôn đám người chết, đều là gieo gió gặt bão, La Quan không thẹn với lương tâm, “Bọn họ người ở nơi đó? Ta hiện tại liền đi qua.”

Gặp La Quan vẻ mặt trấn định, Vương Tôn trong lòng hơi tùng, “Ta đây mang ngươi tới.”

Chỗ tác phong và kỷ luật phòng thẩm vấn, Trâu Thành Vĩ biểu lộ ngưng trọng, “Thân là La Quan đạo sư, ta có

quyền dự thính thẩm vấn.” Hắn quay người, trầm giọng nói: “La Quan, ngươi không cần phải sợ, hết thảy như nói thật là tốt rồi.”

La Quan trong lòng nhỏ ấm, “Đúng, Trâu sư.”

Chỗ tác phong và kỷ luật hai thẩm vấn nhân viên, một vị nam tử cao gầy, biểu lộ lãnh đạm không nói Nếu như cười, một cái mười tám chín tuổi nữ hài, lúc này không thể che lấp nội tâm tâm tình, đang hơi hiếu kỳ nhìn về phía La Quan.

“Trâu giáo tập yên tâm, chỗ tác phong và kỷ luật làm việc luôn luôn công chính, tuyệt sẽ không oan uổng một người tốt, cũng sẽ không bỏ qua một cái hung thủ.” Nam tử cao gầy lúc nói chuyện, ánh mắt nhìn chằm chằm vào La Quan, tựa hồ muốn từ hắn rất nhỏ trong lúc biểu lộ, tìm được một thứ gì đó.

Nhưng đáng tiếc, hắn chỗ đã thấy chỉ một mảnh yên tĩnh, trong nội tâm nhíu mày, bất động thanh sắc nói: “La Quan đệ tử, theo chúng ta vào đi.”

Tiến vào phòng thẩm vấn, Trâu Thành Vĩ ngồi xuống bên cạnh, La Quan tại bàn dài đối diện.

Bành –

Đại môn đóng cửa, một phần gấp gáp, cảm giác đè nén, tự nhiên sinh ra.

Nam tử cao gầy lấy ra một phần hồ sơ, ngữ khí yên lặng, “Nửa tháng trước, Đế Võ một vị đệ tử Ngô Cẩn

Ngôn, tại Kỳ Liên sơn mạch rèn luyện thời gian, gặp bất hạnh đạo tặc bị tàn nhẫn sát hại, chuyện này kinh đồng hành mấy vị đệ tử trên bẩm, kinh Học Viện điều tra, Ngô Cẩn Ngôn xác thực đã bất hạnh chết.”

“Hôm qua, có người ở Học Viện phía sau núi chứng kiến hung thủ, chỗ tác phong và kỷ luật lập tức bắt tay vào làm điều tra, điều lấy La Quan đệ tử ngươi nhập học thời gian ý đồ hình ảnh lưu lại nắm chắc, kinh mấy vị nhân chứng đồng thời chỉ chứng nhận, xác định ngươi chính là sát hại Ngô Cẩn Ngôn hung thủ!”

Hắn thoáng dừng lại, thân thể nghiêng về phía trước, “Vì vậy, chúng ta hôm nay mới có thể gọi đến La Quan đệ tử, đến đây phối hợp điều tra, đây là chỗ tác phong và kỷ luật trước chuẩn bị tốt hồ sơ, ngươi có thể xem qua.”

La Quan cũng không có xem, bị đặt ở trước mặt hồ sơ, hắn đến nỗi không có gì do dự, liền gật đầu, “Không sai, là ta giết Ngô Cẩn Ngôn.”

Trâu Thành Vĩ ngón tay run lên, cố gắng yên lặng khuôn mặt, hiện tại trầm trọng đến cực điểm.

Trình Tĩnh mặt lộ vẻ giật mình, đây là nàng tại chỗ tác phong và kỷ luật thực tập, lần đầu tiên gặp được như vậy dứt khoát, liền cúi đầu nhận tội đấy. Nhìn La Quan mặt, nàng rất cảm thấy tiếc hận đồng thời, lại có chút khó có thể tin, loại này giá trị thấy thế nào đều không như là, cùng hung ác cực hung đồ a.

Nam tử cao gầy híp híp mắt, lại cũng không cảm thấy, sự tình đã đơn giản như vậy, “Vì vậy, ngươi là lựa chọn

nhận tội sao?”

La Quan lắc đầu, ngữ khí bình thản, “Ta đích xác giết Ngô Cẩn Ngôn, thế nhưng hắn ra tay với ta trước đây, ta chỉ là tự bảo vệ mình.”

“La Quan đệ tử, ta phải nhắc nhở ngươi một chút, chỗ tác phong và kỷ luật trong phòng thẩm vấn, có trước thời hạn bố trí dò xét dụng cụ, bọn họ sẽ thông qua ánh mắt của ngươi, tim đập, bộ mặt rất nhỏ biểu lộ, thậm chí là hiểu rõ biến hóa, đến phán định ngươi là có hay không nói dối.” Nam tử cao gầy biểu lộ nghiêm túc, ánh mắt làm cho người ta thật lớn áp bách, “Vì vậy, ngươi không tốt ôm lấy bất luận cái gì may mắn tâm lý, như cuối cùng xác định ngươi đang ở đây nói dối, đem tội thêm một bậc.”

“Hiện tại, ngươi có thể nói ra, ngày đó đã phát sinh hết thảy.”

La Quan ngữ khí yên lặng, đem Ngô Cẩn Ngôn bị giết một chuyện trước sau, từ đầu tới đuôi nói một lần.

Nam tử cao gầy trầm giọng nói: “Ngươi nói là, Ngô Cẩn Ngôn chỉ vì một cái lông chim, liền cùng người liên thủ đuổi giết ngươi? Cái kia cái lông chim ở đâu?”

La Quan đưa tay vào ngực, lông chim cũng không tại đây, bị Huyền Quy thu vào, nhưng khi hắn đưa tay cầm đi ra thời điểm, lông chim liền tại ngón giữa.

Chỉ liếc một cái, nam tử cao gầy liền nhìn ra cái này lông chim bất phàm, như vậy động cơ đích xác là đã có.

Hắn ý chào một cái, Trình Tĩnh nói: “La Quan đệ tử, chúng ta tạm thời cầm đi lông chim, đối đãi điều tra hiểu rõ sau đó sẽ trả cho ngươi.”

“Có thể.”

Trình Tĩnh mang lông chim rời khỏi, nam tử cao gầy lại hỏi thêm mấy vấn đề, trước sau không thể tìm được kẽ hở, mà lúc này Trình Tĩnh cũng trở về tới, đem lông chim trả La Quan, đối với hắn khẽ gật đầu, biểu hiện người phía trước theo như lời liên quan đến lông chim sự tình thật sự.

Nam tử cao gầy trầm giọng nói: “La Quan đệ tử, mặc dù lời ngươi nói là thật, nhưng Mạnh Kiều đám người lên án, ngươi lúc đó đem Ngô Cẩn Ngôn giẫm ở dưới chân, hắn đã mất đi tiếp tục uy hiếp ngươi có thể, vì sao ngươi khăng khăng thống hạ sát thủ?”

La Quan nói: “Thứ nhất, ta lúc ấy còn không phải học viên Đế Võ, không có có thể nhớ cùng trường tình cảnh.”

“Thứ hai nha…” Hắn hơi dừng một chút, tiếp tục nói: “Hắn uy hiếp ta!”

“Uy hiếp ngươi? Hắn nói như thế nào?”

La Quan suy nghĩ một chút, nói: “Hắn nói, cha hắn kêu Ngô Đấu Sơn, là Đế Võ học viện giáo tập, bọn họ Ngô gia là Đế Đô đại tộc, có Bách Vân tông làm chỗ dựa, nếu như ta không lập tức buông tha hắn, cho thêm hắn dập

đầu xin lỗi, muốn truy sát ta.”

Nam tử cao gầy khóe miệng giật một cái, “Lúc ấy cái loại này tình hình, Ngô Cẩn Ngôn sinh tử trong tay ngươi, ngươi bọn ta sẽ tin, hắn đã nói lời như vậy?”

La Quan nhún vai, “Đại khái hắn cho là, dùng bối cảnh có thể hù sợ ta, nhưng đáng tiếc ta là người tính khí không tốt lắm, liền một cước đem hắn giết chết rồi.”

Nam tử cao gầy lâm vào trầm mặc, đầu gối nói cho hắn biết La Quan đang nói láo, nhưng hắn không có chứng cứ, “La Quan đệ tử, thỉnh ở đây chờ một chốc, chúng ta sẽ mau chóng cho ra điều tra tác động.”

“Trâu giáo tập, chúng ta đi ra ngoài trước a.”

Hắn cùng Trình Tĩnh hấp tấp rời đi, Vương Tôn vội vàng nói: “Trâu sư, La sư đệ không có sao chứ?”

Trâu Thành Vĩ lắc đầu, “Hôm nay sẽ không có chuyện gì, nhưng phiền toái lại chưa kết thúc.” Đế Đô Ngô gia, là chân chính đại tộc, thế lực cành lá đan chen khó gỡ, cùng rất nhiều quyền quý giao hảo.

Ngô Đấu Sơn cái này Đế Võ giáo tập, cũng không tính gia tộc nhân vật trọng yếu, hắn sau lưng Bách Vân tông, càng là một cái quái vật khổng lồ!

Giết Ngô Cẩn Ngôn, mặc dù chỗ tác phong và kỷ luật buông tha, Ngô gia há lại sẽ bỏ qua?

Trâu Thành Vĩ càng nghĩ càng nhiều, chỉ cảm thấy có

chút chân mềm, nhưng tại Đại đệ tử trước mặt, còn phải sụp đổ ở người thiết lập không hỏng, có thể nói kiên trì cực kỳ cực nhọc.

Chương 39 : Linh Lực Kinh Người

Bên kia, cao gầy nam đã rút ra La Quan tất cả giám sát tin tức, nghiêm túc thẩm tra đối chiếu ba biến, cho ra tác động đều đồng dạng – hắn cũng không nói dối.

Trình Tĩnh nói: “Xem ra, La Quan đích xác là tự bảo vệ mình mới giết người.”

“Trình Tĩnh a, chết là Ngô gia người, chúng ta làm ra cái này kết luận, bọn họ nhất định sẽ có ý kiến.” Nam tử cao gầy cười khổ.

Trình Tĩnh nhíu mày, “Bọn họ còn dám tới chỗ tác phong và kỷ luật nháo sự… A, bọn họ là không dám, nhưng nghĩ biện pháp khiến người ta ghét bỏ dưới chúng ta vẫn là có thể đấy.” Nàng nhíu mày khổ tư, hai mắt tỏa sáng, “Nếu không, chúng ta bả trên sự tình báo, làm trên mặt để làm quyết định?”

Nam tử cao gầy vỗ tay, vẻ mặt tán thưởng, “Ngươi thật là thông minh!”

Rất nhanh, chỗ tác phong và kỷ luật công vụ trong phòng, Trình Nhàn trừng mắt liếc nam tử cao gầy, lại nhìn bị sử dụng như thương muội muội, chỉ cảm thấy hơi nhức đầu, nàng vuốt vuốt mi tâm, “Nếu như điều tra cho thấy La Quan là phòng vệ chính đáng, vậy thả người a.”

Nam tử cao gầy ho nhẹ, “Ngô gia hỏi tới?”

Trình Nhàn thản nhiên nói: “Vậy hãy để cho bọn họ xuất ra chứng cứ, chỗ tác phong và kỷ luật tùy thời cũng có thể bắt người, bằng không liền cây tốt gia phong, miễn cho dưỡng ra một đống đồ khốn nạn, ném chúng ta Đế Võ mặt!”

“Cứ như vậy đi, Trình Tĩnh ngươi lưu lại.”

Nam tử cao gầy xoay người rời đi, Trình Tĩnh vẻ mặt đau khổ, “Tỷ, ta không biết hôm nay là ngươi đang trực…”

Trình Nhàn mặt không biểu tình, theo sau bàn đi ra, “Ta còn có tám phần hồ sơ chưa xem xong, ngươi thay ta xử lý tốt, không hoàn thành không cho phép ăn cơm.”

Nàng đẩy cửa đi ra ngoài, dưới lầu hai ra chỗ tác phong và kỷ luật, chỉ chờ một hồi, chợt nghe đến phía sau tiếng bước chân.

“Trâu giáo tập.” Trình Nhàn chủ động chào hỏi, ánh mắt rơi xuống La Quan trên người, cười tủm tỉm nói: “La Quan, làm sao ngươi tới nơi này?”

Trâu Thành Vĩ vừa định đáp lại, lại phát hiện Trình Nhàn ngoại trừ cái kia tiếng bắt chuyện bên ngoài, ánh mắt trước sau không nhìn về phía hắn, nghĩ đến có chút về nàng tin đồn, trên mặt lộ ra một tia cổ quái.

“Trình giáo tập.” La Quan chắp tay hành lễ, ngữ khí yên lặng, “Ta dính đến một cái cọc vụ án, đến chỗ tác phong

và kỷ luật tiếp nhận hỏi thăm.”

“Không có sao chứ?”

“Đã không sao.”

Trình Nhàn gật đầu, “Vậy là tốt rồi, chỗ tác phong và kỷ luật cũng không phải cái gì tốt mới có, có thể không đến sẽ không đến.”

“Người nói cũng đúng…” Xem nàng còn không có nhường đường ý, La Quan ho nhẹ, “Trình giáo tập người còn có chuyện gì sao?”

Trình Nhàn vẫn chưa thỏa mãn thu hồi nhãn thần, móc ra một trang giấy, “Đây là của ta thời khóa biểu, ngươi không có việc gì có thể đi dự thính.”

“… Tốt.”

Đưa mắt nhìn La Quan rời khỏi, Trình Nhàn không quay đầu lại, cũng có thể cảm nhận được, đến từ chỗ tác phong và kỷ luật có chút tìm tòi nghiên cứu ánh mắt.

“Tiểu tử, ta cũng không phải là nhìn không ngươi đấy, chỗ tác phong và kỷ luật từ hôm nay trở đi, chắc có lẽ không có nữa người đi tìm ngươi phiền toái.”

“Nhưng chuyện này, cũng sẽ không dễ dàng như thế liền chấm dứt, ngươi phải cẩn thận rồi!”

Chỗ tác phong và kỷ luật, một cánh cửa sổ đằng sau.

Mạnh Kiều sắc mặt xấu xí, cắn răng nói: “Hắn tại nói dối! Chỗ tác phong và kỷ luật rõ ràng cứ như vậy thả hắn đi rồi, ta muốn tìm bọn họ muốn cái thuyết pháp!”

Ngô Thắng ngăn lại nàng, “Mạnh Kiều, chỗ tác phong và kỷ luật nếu như phóng hắn rời khỏi, nhất định là chứng cứ chưa đủ, ngươi náo cũng vô dụng thôi “

Hắn cùng với Ngô Cẩn Ngôn cùng nhau lớn lên, đối với vị này đường đệ tâm tính, so với người ngoài rải càng sâu, La Quan theo như lời tỉ lệ lớn thật sự.

Nhưng dù cho như thế La Quan cũng phải chết, đây là Ngô gia phải làm ra tỏ thái độ – một đại gia tộc, muốn tại Đế Đô trong kéo dài, liền không thể chỉ phần đúng sai, còn muốn thích hợp bày ra uy hiếp!

“Yên tâm đi, hắn nhất định sẽ đạt được vốn có trừng phạt.”

Ngô Thắng biểu lộ yên lặng, ánh mắt lạnh lùng mà tự tin, chỗ tác phong và kỷ luật chỉ là Ngô gia đi bước đầu tiên, cũng là từ đối với Đế Võ tôn trọng.

Bởi vì cái gọi là, tiên lễ hậu binh.

Nếu như “Lễ” đường không thông, vậy liền “Binh” lấy đến!

Rời khỏi Đế Võ chỗ tác phong và kỷ luật, Trâu Thành Vĩ lo lắng, suy nghĩ rất lâu chân thành nói: “La Quan, Trình giáo tập không phải là tự tay cho ngươi một trang khóa trình? Mấy ngày nay, ngươi liền đi trên tiết học của nàng

a!” Trình Nhàn thân phận bất đồng, cũng không phải là như mặt ngoài loại, chỉ là một vị bình thường giáo tập, trong lớp của nàng Ngô gia tuyệt không dám vọng động.

La Quan lắc đầu, “Trâu sư, trên đời chỉ ngàn ngày làm trộm, không có ngàn ngày phòng trộm đạo lý, Ngô gia nếu không nguyện bỏ qua, luôn có thể tìm tới cơ hội đấy, mặc dù tránh đi dưới mắt nhất thời, cũng tránh không khỏi cả đời.” Hắn hơi dừng một chút, tiếp tục nói: “Ta hôm nay đã là học viên Đế Võ, Ngô gia mặc dù oán hận trong lòng, cũng không dám bên ngoài ra tay, cẩn thận một chút là được.”

“… Cũng chỉ đành như thế, vậy ngươi ngàn vạn nhớ kỹ, cách Ngô gia người xa một chút.” Trâu Thành Vĩ lo lắng rời đi.

Vương Tôn nói: “La sư đệ, mấy ngày nay ngươi bàn hồi ký túc xá ở a, cùng với chúng ta, tốt xấu có thể có thể chiếu ứng lẫn nhau.”

“Không cần Vương Tôn sư huynh, tất cả mọi người có chuyện của mình, luôn không tốt một mực làm phiền các ngươi.” La Quan cười cười, “Ngươi đi mau đi, ta cũng còn có chút việc.”

Vương Tôn do dự một chút, “Nếu như gặp phải phiền toái, nhất định nói cho chúng ta biết.”

Mắt tiễn hắn rời đi, La Quan cúi đầu nhìn thoáng qua, trong tay thời khóa biểu, Trình giáo tập ngược lại khá hào phóng. Nhưng hắn thật không nghĩ qua, cần nhờ nữ nhân (bán đứng nhan sắc) đến cam đoan bình an, Ngô

gia không bỏ qua lời nói vậy thì tới đi!

Lấy La Quan hôm nay thực lực, Trùng Tiêu Cảnh không đủ gây sợ, mặc dù Ngô gia có thể động dụng Lăng Vân Cảnh siêu cấp võ đạo cường giả… Liều mạng, nhất định là không đấu lại! Nhưng La Quan có thể cho Đan Sư hiệp hội ra mặt, hắn cái này Đại khách khanh thân phận, dự liệu đến vẫn có chút phân lượng.

Đương nhiên, có thể không kinh động Đan Sư hiệp hội tốt nhất, đến một lần tránh cho phiền toái không cần thiết, thứ hai hay không nghĩ thiếu nợ quá tình nhân tình, dù sao đến từ Đan Sư hiệp hội trợ giúp, tuyệt sẽ không không có chút nào đại giới.

La Quan mặt lộ vẻ trầm ngâm, hắn nếu có thể mau chóng đột phá Thiên Sơn Cảnh, thực lực nhất định tăng lên một khoảng lớn, đến lúc đó Ngô gia uy hiếp cũng chỉ chưa đủ không có gì lo lắng rồi. Đúng lúc này, Huyền Quy thanh âm vang lên, “La Quan, làm sư phụ đã chuẩn bị sẵn sàng, có thể mở ra con suối Linh lực rồi.”

La Quan đáy mắt vui vẻ, “Tốt, ta đây hiện tại liền trở về.” Con suối Linh lực mở ra về sau, đối với tu luyện rất có ích lợi, đối với đang đứng ở Bách Phu, Thiên Sơn Bình Cảnh trong La Quan mà nói, không thể nghi ngờ là một sự giúp đỡ lớn.

Rất nhanh, La Quan rời khỏi Đế Võ học viện, trở lại tiểu viện. Trước kiểm tra một chút tụ linh pháp trận, xác định vận chuyển tốt lành, hắn đi tới bên giếng nước, thả người nhảy vào trong đó. Cùng lần trước đồng dạng, La Quan bơi tới giếng nước dưới đáy, lại gặp được khối kia

cực lớn đá xanh.

“Đưa tay đặt ở trên cái khe.”

La Quan vỗ Huyền Quy nói, sau một khắc một đạo màu vàng phù văn, từ hắn lòng bàn tay bay ra, thuận theo khe hở bay vào con suối Linh lực. Chỉ nghe “Bành” một tiếng vang trầm, liền gặp trước mặt đá xanh, dường như trong nháy mắt trải qua ngàn vạn năm năm tháng tẩy lễ, lặng yên không một tiếng động hóa thành bột mịn.

Con suối Linh lực mở ra!

Mãnh liệt như nước thủy triều, gần như ngưng là trạng thái dịch Thiên linh lực, từ trong mãnh liệt mà ra, càng đem vội vàng không kịp chuẩn bị La Quan, trực tiếp theo đáy giếng vọt ra. Hắn một cái trở mình rơi, giếng nước mặt ngoài “Sôi trào”, “Ừng ực” “Ừng ực” không ngừng nhảy ra đại lượng bong bóng khí, toàn bộ trong tiểu viện Thiên linh lực, độ dày tại tăng lên điên cuồng.

Ô…ô…n…g –

Ngũ phẩm tụ linh pháp trận toàn lực vận chuyển, đem tiểu viện trong phạm vi tất cả Thiên linh lực khóa lại, lại dần dần ngưng tụ thành mắt trần có thể thấy Linh vụ, như bị ngoại nhân một màn như vậy, sợ là muốn khiếp sợ trừng bạo con mắt!

La Quan thân ở trong đó, Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm công pháp vận chuyển, quanh thân lỗ chân lông lập tức mở ra, như cá voi hút nước điên cuồng hấp thu ngoại giới Linh lực, đến nỗi tại hắn xung quanh tạo thành một

cái Linh Vụ vòng xoáy, bên trong thân thể khí huyết lấy có thể nhận biết tốc độ tại tăng lên.

Loại tu luyện này tiến triển, chỉ so với La Quan nuốt tử ngọc Tụ Linh trản ngưng tụ Linh dịch thời gian kém một chút một bậc, nhưng Linh dịch mỗi ngày chỉ một ly, mà trong sân Linh Vụ lại gần như vô cùng vô tận, chỉ cần La Quan có thể kiên trì ở, hắn có thể một mực bảo trì loại này, làm người ta trố mắt kinh khủng tốc độ tu luyện.

“Lão sư, con suối Linh lực đối với ta tu luyện trợ giúp quá lớn, ta cảm giác không được bao lâu, có thể giải khai bình cảnh, đột phá tới Thiên Sơn Cảnh!”

Huyền Quy nói: “Muốn thành liền mạnh nhất võ đạo, phá cảnh độ khó là vấn đề lớn nhất, hôm nay đã có chỗ này con suối Linh lực, cuối cùng có thể dễ dàng một chút.” Nó hơi dừng một chút, “Linh lực trong con suối linh thạch, ngươi ít cầm chút không có vấn đề gì, nhưng tốt nhất đừng đại lượng khai thác, miễn cho phá hư Con suối Linh lực tính ổn định.”

“Đệ tử biết rõ tát ao bắt cá đạo lý, sẽ không phạm loại này sai đấy.” La Quan suy nghĩ một chút, “Tối đa, đột phá thời khắc mấu chốt, lại đi vận dụng linh thạch.”

Huyền Quy hài lòng nói: “Ngươi hiểu là tốt rồi, vậy chăm chỉ tu luyện a, một người độc chiếm một cái con suối Linh lực, như vậy điều kiện tu luyện, chậc chậc… Phóng tầm mắt toàn bộ Thanh Dương quốc, mặc dù Hoàng tộc cũng không cách nào cùng ngươi so sánh với.”

“Đúng, lão sư!”

…

Ba ngày sau.

Đế Đô, Mạnh gia.

Một vị tỳ nữ hấp tấp mà đến, đem một phong thơ hai tay phụng quá mức đỉnh, cung kính nói: “Tiểu thư, Ngô Thắng thiếu gia sai người đưa tới, nói xin ngài thân mở.”

Mạnh Kiều nhíu nhíu mày, đối với Ngô Thắng có chút tâm tư nàng sớm có phát hiện, nhưng khách quan mà nói mặc dù Mạnh gia cần cùng Ngô gia quan hệ thông gia, nàng cũng càng ưa thích Ngô Cẩn Ngôn, cho nên thái độ đối với Ngô Thắng một mực ôn hoà.

Nhưng bây giờ, Ngô Cẩn Ngôn chết rồi.

Mạnh Kiều cầm qua thư tín, đem tỳ nữ đuổi rời khỏi, tiện tay mở ra đầu nhìn thoáng qua, nàng liền mãnh liệt ngồi thẳng thân thể.

“Ngày hôm nay buổi trưa, Đế Võ Kiếm Các!”

Một câu đơn giản nói, không có đầu lại không có đuôi, nhưng Mạnh Kiều đã hiểu thâm ý trong đó.

Ngô gia, muốn động thủ!

“Người tới, vì ta rửa mặt thay quần áo.” Mạnh Kiều đứng dậy, nàng muốn nhìn tận mắt, La Quan bị giết chết.

Bằng không, Ngô Cẩn Ngôn bị giết chết một màn, sẽ thành nàng cả đời lái đi không được ác mộng.

Mà cùng lúc đó, vẫn còn tiểu viện khổ tu La Quan, đột nhiên cảm giác trong ngực truyền ra chấn động.

Hắn đình chỉ tu luyện, lấy ra học viên Đế Võ thân phận bài, một đạo lạnh nhạt thanh âm từ trong truyền ra, “Đệ tử La Quan, vào hôm nay buổi trưa đến Kiếm Các, không thể vắng mặt!”

Khẽ cau mày, La Quan trong lòng hiện ra, một tia bất an.

Tựa hồ, đem có chuyện gì phát sinh.

“Ngô gia…” Lòng hắn có hiểu ra, nói nhỏ trong đứng dậy đi ra ngoài, nếu như tránh không khỏi, vậy phóng ngựa đến đây đi!

Rất nhanh, La Quan đi tới Đế Võ học viện, đơn giản hỏi thăm sau đó đã tìm được Kiếm Các chỗ.

Mà lúc này, Kiếm Các bên ngoài đã hội tụ, rất nhiều học viên Đế Võ. La Quan vừa tới, liền cảm giác mấy đạo ánh mắt rơi ở trên người hắn, đều lạnh như băng, lành lạnh.

Chương 40 : Kiếm Các Giết Người

La Quan quay người, ánh mắt cùng Mạnh Kiều đối mặt, bên cạnh nàng có một vị thanh niên, lúc này mặt không biểu tình, không có chút nào che lấp đáy mắt băng hàn.

Quả nhiên là bọn họ!

Cảm thụ được đến từ đối phương sát ý, La Quan trong lòng cười lạnh, xem ra Ngô gia là muốn dùng sức mạnh . Có điều, điều này cũng giữa La Quan ý muốn – bởi vì, tránh cho phiền toái biện pháp tốt nhất, chính là giết bọn họ, không còn dám đến âm hồn bất tán mới thôi!

“Ngô Thắng, người này tốt cảm giác bén nhạy, ngươi cẩn thận một chút.” Một vị người đồng hành mở miệng, chẳng biết tại sao lòng hắn có bất an.

Ngô gia tên còn lại cười lạnh, “Sợ cái gì, coi như là người này có chút thủ đoạn, nhưng tu thành vô danh kiếm pháp về sau, hắn liền triệt để phế đi!” Hắn nhìn tới, “Ngô Thắng, nếu như ngươi không có nắm chắc, sự tình liền giao cho ta.”

Ngô Thắng thản nhiên nói: “Hôm nay, ta sẽ tự tay giết chết hắn, là Ngô Cẩn Ngôn báo thù!” Hắn nhìn hướng Mạnh Kiều, “Tâm ý của ta ngươi cũng biết, hy vọng chuyện này về sau ngươi có thể triệt để để xuống đi tới.”

Mạnh Kiều một chút trầm mặc, “Giết hắn đi, ta liền tiếp

nhận ngươi.”

“Tốt!” Ngô Thắng ánh mắt sáng ngời.

Kiếm Các mở ra, nghênh đón mọi người tiến vào bên trong.

Một vị vẻ mặt lạnh lùng trung niên nhân đi đến võ đài, ước hẹn bốn mươi năm mươi tuổi bộ dáng, khí tức quanh người lăng lệ ác liệt đến cực điểm, hiển nhiên là vị trí cực kiếm tu lợi hại.

Hắn nhìn quanh mọi người, chậm rãi nói: “Kiếm tu giả, chủ sát phạt chi đạo, mà chiến trường thiên biến vạn hóa, tuyệt không hình thái có thể nói. Vì vậy ngày hôm nay cái này tiết học, ta sẽ mời đệ tử đối chiến, khi bọn hắn trong lúc giao thủ cho các ngươi giảng giải. Là bảo đảm chân thật, giao thủ đệ tử song phương nhưng đem hết toàn lực, không cần làm giữ lại chút nào, ta sẽ ở đây bên ngoài chăm sóc, bảo đảm không có gì bất ngờ xảy ra.”

Nói đến đây, trung niên nhân ngữ khí hơi ngừng, “Quên tự giới thiệu, ta là Ngô Đấu Sơn, Đế Võ kiếm đạo giáo tập, xếp thứ ba mươi sáu.” Hắn ánh mắt tại một chỗ hơi dừng một chút, lạnh như băng rét thấu xương, “Như vậy, không lãng phí mọi người thời gian, chúng ta bắt đầu vào học.”

Hắn tiện tay mở ra danh sách, đọc lên hai tên, “Ngô Thắng, đối chiến La Quan, lên đài a!”

Không khí đột nhiên yên tĩnh, mọi người mặt lộ vẻ chấn

động, về chỗ tác phong và kỷ luật truy xét Ngô Cẩn Ngôn bị giết một chuyện, gần hai ngày lưu truyền sôi sùng sục, đã sớm không phải là bí mật nào đó.

Hôm nay, nghe được “La Quan” cái tên này, liền ngửi được trong đó lạnh như băng, tàn khốc mùi vị. Ngô Thắng là Đế Võ thi đấu, bài danh hơn một trăm địa vị cao đệ tử, tại đại tân sinh Kiếm tu trong rất có vài phần danh tiếng, người biết hắn không ít, cái kia một cái khác dĩ nhiên chính là, hôm nay “Nhân vật chính” rồi!

Xẹt –

Vô số ánh mắt tụ đến, rơi trên người La Quan, nhịn không được lộ ra đồng tình, thương cảm. Ngô Cẩn Ngôn là Ngô Đấu Sơn nhi tử, như vậy ngày hôm nay trận này hoàn toàn mới, “Không làm giữ lại” đối chiến dạy học, mục đích hiển nhiên dễ thấy.

Mà La Quan thanh danh cũng không chỉ những thứ này, coi như đang tiến hành duy nhất lựa chọn thêm khảo thi, dẫn phát kiếm minh kinh thiên gần đây nhân vật tiêu điểm, hắn tu thành vô danh kiếm pháp sự tình, cũng là mọi người đều biết.

Một cái không thể ra kiếm Kiếm tu, đối mặt Ngô Thắng… Chỉ sợ cả nhận thua cơ hội đều không có!

Ngô Thắng đứng dậy, nhảy lên nhảy lên võ đài, cầm kiếm nơi tay, quanh thân lành lạnh cuồn cuộn. Một màn này, càng là làm dưới đài rất nhiều đệ tử, sau lưng từng trận phát lạnh.

“Bành” một tiếng, Kiếm Các đại môn đột nhiên bị đẩy ra, Trâu Thành Vĩ hấp tấp mà đến, chạy ra một đầu tỉ mỉ mồ hôi, lớn tiếng nói: “Ngô Đấu Sơn, ngươi muốn làm cái gì?”

Ngô Đấu Sơn mặt không biểu tình, ánh mắt băng hàn, “Trâu giáo tập, ngươi tự tiện xông vào Ngô mỗ lớp học, là đúng ta bất mãn sao? Cũng tốt , dựa theo Đế Võ quy củ, nếu như ngươi thắng ta, cái này tiết học liền giao cho ngươi tới trên.”

Hắn tiến lên một bước, Trùng Tiêu Cảnh khí tức bộc phát, xa xa tập trung Trâu Thành Vĩ, người sau sắc mặt trắng nhợt, kêu rên trong lui ra phía sau một bước.

Ngô Đấu Sơn cười lạnh, “Liền chút thực lực ấy, còn dám xen vào việc của người khác? Trâu Thành Vĩ, ta khuyên ngươi không được rước họa vào thân.” Cái này một câu, đã là rất nặng uy hiếp!

Trâu Thành Vĩ thở sâu, cắn răng nói: “La Quan, ngươi không được lên đài, trực tiếp nhận thua là tốt rồi!”

Ngô Đấu Sơn cười lạnh, “Lớp học của ta, ta quyết định.” Hắn ánh mắt lạnh như băng, “Coi như là nhận thua, cũng muốn trên lôi đài nhận thua, La Quan như cự tuyệt lên đài, chính là coi rẻ giáo tập, ta có quyền tự mình ra tay trừng phạt hắn.”

“Ngô Đấu Sơn, ngươi đừng khinh người quá đáng!”

“Lừa gạt ngươi thì như thế nào?” Ngô Đấu Sơn ánh mắt lạnh hơn, “La Quan, ngươi trèo lên không lên đài?”

Giờ khắc này, tất cả mọi người ánh mắt lại một lần nữa, hội tụ đến trên người hắn.

La Quan biểu lộ yên lặng mà trấn định, tựa hồ tịnh không nhận thấy được, bản thân hôm nay tình cảnh, thản nhiên nói: “Ngô giáo tập chuẩn bị, như thế hoàn toàn mới lớp học, ta làm sao có thể để cho người thất lạc?”

Trâu Thành Vĩ hét lớn, “La Quan!”

“Trâu sư yên tâm, ta không sao.” La Quan mỉm cười, thả người nhảy lên võ đài.

Mà tại hạ xuống dưới trong nháy mắt, đối diện Ngô Thắng xuất thủ, hắn từ lâu đạt được chỉ thị, ra tay liền đem hết toàn lực, tuyệt không cho La Quan nửa điểm sinh lộ. Vì vậy, tự lên đài thời điểm lên, Ngô Thắng liền một mực tụ lực, hôm nay ra tay chính là mạnh nhất một kiếm.

Hắn tin tưởng, cái này phía dưới một kiếm cho dù là Đế Võ bài danh một trăm thứ hạng đầu người, cũng muốn tạm thời tránh mũi nhọn, huống chi là chính là một cái kiếm đạo phế vật?

La Quan hẳn phải chết không nghi ngờ!

Nhiều tiếng hô kinh ngạc, đánh mọi người dưới đại, đã có không ít nhắm hai mắt lại, giống như không đành lòng chứng kiến một màn kế tiếp. Nhưng nên đến đấy, cuối cùng không thể tránh né, “Oanh” một tiếng vang thật lớn,

toàn bộ võ đài đều tại rung động lắc lư.

Kêu thê lương thảm thiết thanh âm, kèm theo máu tươi tràn ngập, nhưng ngược lại không nổi nhưng lại không La Quan, mà là một kiếm ra tay giết ý ngút trời Ngô Thắng!

Một màn này, tạo thành kịch liệt trùng kích, làm cho tất cả mọi người chưa tỉnh hồn lại, toàn bộ trong đầu hỗn loạn tưng bừng – không phải nói, La Quan tu thành vô danh kiếm pháp, một thân nghịch thiên kiếm đạo thiên phú tẫn phế? Nhưng mới rồi là cái gì? Bọn họ tận mắt thấy, La Quan chỉ là tiện tay một kiếm, liền đem Ngô Thắng trực tiếp đánh bay.

Trâu Thành Vĩ con mắt trợn tròn, lẩm bẩm nói: “Cái này… Điều này sao có thể…”

Mà giờ khắc này, mọi người ở đây lâm vào khiếp sợ mơ hồ vòng trạng thái, còn chưa lấy lại tinh thần thời điểm, La Quan triển khai.

Vèo –

Tốc độ của hắn cực nhanh, lao thẳng tới đã bị thương nặng Ngô Thắng.

Mạnh Kiều phản ứng đầu tiên, thét to: “Ngô giáo tập, nhanh ngăn lại hắn!”

“Dừng tay!”

Ngô Đấu Sơn quát lớn, đưa tay chém xuống một kiếm.

Nhưng động tác của hắn, cuối cùng là chậm một đường, La Quan lấy chỉ trong gang tấc tránh đi hắn một kiếm này, đi tới Ngô Thắng trước mặt, tại đối phương vạn phần hoảng sợ nhìn chăm chú, một kiếm chém ngang mà qua.

Mũi kiếm dễ dàng, đem da thịt, xương cốt chặt đứt, đầu người phóng lên trời, tùy theo mà đến là phun cao vài thước suối máu!

Đông –

Đầu người rơi, Ngô Thắng hoảng sợ tuyệt vọng biểu lộ, rơi vào trong mắt mọi người, cũng làm cho sắc mặt của bọn hắn tràn ngập kinh hãi.

Đã chết!

Ngô Thắng cứ như vậy, ở con mắt nhìn trừng trừng của mọi người lần bị giết rồi…

“La Quan, ngươi dám bỏ qua ngăn trở, tại lớp học võ đài công nhiên giết người, đây là tội lớn!” Ngô Đấu Sơn vẻ mặt tràn đầy tức giận, khó có thể tin, không nghĩ tới hắn tại bên cạnh dưới tình huống, lại không thể ngăn cản La Quan hành hung.

La Quan cười lạnh, “Là Ngô giáo tập ngươi nói, trên lôi đài không cần giữ lại, có thể toàn lực ra tay, ta là tuân theo phân phó của ngài làm đấy… Đáng tiếc, người xem bảo vệ không đúng chỗ, cho nên mới tạo thành ngộ thương.”

Khiêu khích!

Hắn đây là đang khiêu khích.

Cho dù ngay tại vừa rồi, mọi người tận mắt nhìn thấy rồi, La Quan đánh chết Ngô Thắng một màn, nhưng hiện tại vẫn bị sự can đảm của hắn hù sợ.

La Quan hắn rõ ràng, tại ở trước mặt khiêu khích Ngô Đấu Sơn, một vị Đế Võ kiếm đạo giáo tập ở bên trong, bài danh người thứ ba mươi sáu cường đại tồn tại.

Trùng Tiêu Cảnh!

Hắn thế nhưng là Trùng Tiêu Cảnh đại kiếm tu!

Điên rồi!

Trâu Thành Vĩ cảm nhận được, Ngô Đấu Sơn khí tức biến hóa, lớn tiếng nói: “La Quan chạy mau!” Hắn cắn răng, đạp chân xuống vọt tới, tuy rằng không phải là Ngô Đấu Sơn đối thủ, nhưng là muốn ngăn trở hắn trong nháy mắt, cho La Quan tranh thủ trốn chạy để khỏi chết thời gian.

Nhưng… Hắn vừa lao ra, giống như là đánh lên một mặt tường, “Bành” một tiếng bị trực tiếp đẩy lui, phun ra một búng máu đến.

“Trùng Tiêu Trung Cảnh!” Trâu Thành Vĩ mặt lộ vẻ kinh sợ, Ngô Đấu Sơn thực lực so với hắn biết, rõ ràng cao hơn một mảng lớn.

Đã xong, đối mặt Trùng Tiêu Trung Cảnh Ngô Đấu Sơn, La Quan coi như là muốn chạy trốn, đều không có cơ hội.

“Trên lớp học tàn sát đồng học, chính là tử tội!” Ngô Đấu Sơn mắt lộ ra sát cơ, “Ngày hôm nay, ta liền thay Học Viện động thủ, thanh lý môn hộ!”

Hắn đưa tay, một kiếm chém rụng.

Oanh –

Toàn bộ Kiếm Các, dưới một kiếm này run rẩy, dưới lôi đài tất cả mọi người, đều hoảng sợ trợn to con mắt.

Lần đầu tiên chân chính kiến thức đến, Trùng Tiêu Cảnh đại kiếm tu một kích toàn lực, mang đến sợ hãi cùng tuyệt vọng.

Đó là một loại từ đáy lòng tuôn ra đấy, thật sâu cảm giác vô lực, thân thể giống bị đóng băng tại nguyên, chỉ có thể chờ đợi hủy diệt hàng lâm.

Mà lúc này, La Quan triển khai!

Chỉ giết một cái Ngô Thắng lại có thể thế nào? Có điều là cái so với Ngô Cẩn Ngôn, hơi mạnh mẽ chút Ngô gia tiểu bối. Muốn đánh thương bọn họ, không còn dám hành động thiếu suy nghĩ… Ngô Đấu Sơn, mới là mục tiêu của hắn.

Trùng Tiêu Trung Cảnh cấp độ đại kiếm tu, chiến lực

hoàn toàn chính xác kinh khủng, nhưng đối với La Quan mà nói, lại không phải không thể Giết

Hơn nữa, muốn giết gọn gàng mà linh hoạt, mới đủ lấy lập uy!

La Quan đưa tay một kiếm, đơn giản lên tay, nhìn như bình thường vô cùng. Có thể sẽ tại hắn xuất kiếm trong nháy mắt, Ngô Đấu Sơn đồng tử đột nhiên co rút lại, lại cảm nhận được một cỗ, phát ra từ đáy lòng lành lạnh hàn ý!

Sau một khắc, kinh khủng kiếm tức như núi lửa tuôn trào, hắn nhanh chóng mau kinh người, đến nỗi để cho Ngô Đấu Sơn sinh ra một loại, trực diện sấm đánh cảm giác!

Nháy mắt trước xa cuối chân trời, chốc lát sau đó gần đến trước người, bất khả kháng nhất định khó có thể ngăn cản, làm Ngô Đấu Sơn cảm thấy như con sâu cái kiến mặt núi.

“Không thể nào, hắn thế nào sẽ mạnh như vậy!” Hồi hộp ở bên trong, Ngô Đấu Sơn gầm thét một tiếng, cũng không dám có nửa điểm giữ lại, toàn bộ lực lượng đều quán chú tiến một kiếm này.

Oanh –

Nổ vang rung trời, chấn tất cả mọi người hai lỗ tai vù vù, chỉ cảm thấy trước mặt bóng chồng trùng điệp, hết thảy đều trở nên mơ hồ không rõ. Kiếm Các bên trong chuyên môn dựng, để mà đối với kiếm võ đài, kèm theo

“Răng rắc” “Răng rắc” vỡ tan tiếng liên tiếp vang lên, lại từ trong một phân thành hai, bị hai người đối oanh ảnh hưởng bổ ra!

Tới gần võ đài xem cuộc chiến một chút học viên Đế Võ, bị chấn động tứ tán kình khí, trùng kích thất linh bát lạc, biến thành một mảnh lăn hồ lô. Có một thằng xui xẻo, đụng đầu vào bên cạnh kiếm khí trên kệ, lúc này đầu rơi máu chảy, nhưng hắn lại tựa như quên đau đau nhức, chỉ là ngây ngốc trừng lớn hai mắt, nhìn chằm chằm vào hiện tại một phân thành hai đối với kiếm võ đài.

Chỉ thấy một nửa trên lôi đài, Ngô Đấu Sơn miệng mũi tràn máu, nửa quỳ tại ngụm lớn thở dốc, hắn tóc rối tung áo bào nghiền nát chịu không nổi, không tiếp tục trước nửa điểm quyền sinh sát trong tay đều tại khống chế khí thế. Mà đối diện, La Quan cầm kiếm mà đứng, chỉ là sắc mặt trắng bệch.

Một kiếm này đối oanh, lại hắn chiếm được thượng phong!

Chương 41 : Tam Ngô Thành Chuỗi

Sự thật ngay tại dưới mắt, nhưng vẫn để cho mọi người cảm giác, như đặt mình trong trong mộng.

La Quan…

Một cái vẻn vẹn mười tám tuổi, mới nhập Đế Đô đệ tử…

Một cái tu thành Vô Danh Kiếm Pháp, bị phán định cuộc đời này đều phế, không tiếp tục tương lai người.

Lại ngay tại trong Kiếm Các, ở con mắt nhìn trừng trừng của mọi người lần đang đối mặt kiếm đánh bại Ngô Đấu Sơn.

Quá kinh khủng!

Mặc dù Đế Võ học viện, lấy thiên tài bối xuất, yêu nghiệt hoành hành mà nổi tiếng, thực sự chưa bao giờ có người, có thể làm đến như La Quan như vậy.

Lúc này, ánh mắt lại lần nữa hội tụ, không còn trước thương cảm, đồng tình, có chỉ là thật sâu kính sợ. Cùng ban đầu ở Kỳ Liên sơn mạch, đánh chết Tần Nghiệp thời gian so sánh với, dốc sức một kiếm La Quan chỉ là kiệt lực.

Thoáng khôi phục, hắn hít sâu một hơi thả người tiến lên, trường kiếm ngang nhiên đâm rơi.

Đã muốn giết người lập uy, tự không thể bỏ dở nửa chừng!

Nhiều tiếng hô kinh ngạc!

“La Quan, mau dừng tay!”

Trâu Thành Vĩ sắc mặt đại biến, tuyệt đối không nghĩ tới, hắn lại vẫn muốn thống hạ sát thủ.

Giết một cái Ngô Thắng, mặc dù có chút phiền toái, nhưng Ngô gia phạm sai lầm trước đây, cuối cùng có thể đối với Học Viện có chỗ bàn giao.

Nhưng giết chết Ngô Đấu Sơn, tính chất liền hoàn toàn khác biệt, một vị Đế Võ giáo tập sinh tử, không chỉ có liên quan đến Ngô gia, càng là liên lụy đến Đế Võ học viện thể diện.

“Càn rỡ!”

Một tiếng gầm lên, dường như sấm sét tại Kiếm Các trong nổ tung, khí tức khủng bố trong chốc lát, đem La Quan tập trung.

Như núi lớn vượt qua áp!

Ngực một muộn, La Quan một ngụm máu tươi phun ra, toàn bộ người khó có thể nhúc nhích.

Kiếm trong tay hắn, khoảng cách Ngô Đấu Sơn ấn đường, chưa đủ một tấc.

Vẻ mặt tràn đầy hoảng sợ Ngô Đấu Sơn, hiện tại thở dài một hơi, nhìn thẳng La Quan đôi mắt, tuôn ra dữ tợn, thô bạo.

“Tiểu tử, ngươi thật sự rất mạnh, mạnh vượt qua tất cả mọi người dự liệu.”

“Nhưng vậy thì như thế nào, ngươi chung quy vẫn là phải chết!”

“Ngô gia, không phải là ngươi có thể mạo phạm kia “

Hắn đưa tay, trường kiếm muốn đâm ra.

“Lão sư!”

La Quan trong lòng gầm thét, sau một khắc hắn Thông Thiên cốt rung động lắc lư, khóa chặt hắn khí tức khủng bố, trong nháy mắt bị đánh vỡ.

“Chết!”

Trường kiếm đâm thủng Ngô Đấu Sơn mi tâm, sau này não phá ra, bị mất mạng tại chỗ!

Oanh –

Kiếm Các đại môn nghiền nát, một vị râu tóc bạc trắng, tức giận ngút trời lão giả, xâm nhập tiến đến. Hắn ánh mắt rơi vào Ngô Đấu Sơn trên thi thể, lại nhìn về phía La Quan thời gian, lạnh như băng đâm thẳng cốt tủy!

“Tiểu bối, ngươi tội đáng chết vạn lần!”

Nhưng không đợi hắn ra tay, liền lại có vài đạo kinh người khí tức, hàng lâm đến Kiếm Các.

“Lão Phòng, sự tình còn chưa điều tra hiểu rõ, ngươi trước đừng có gấp động thủ!” Vương giáo sư cái thứ nhất hiện thân, ngăn trước mặt Phòng Nham.

Vân Sơn một bộ quang minh thanh sam, khuôn mặt yên lặng, “Phòng giáo sư, an tâm chớ vội!”

“Đúng vậy a, Đế Võ thật nhiều năm chưa từng xảy ra, như vậy ác liệt sự kiện, phải điều tra cái tra ra manh mối.” Người đọc sách xuất hiện trễ nhất, thái độ cũng rất kiên quyết.

Phòng Nham tức giận chòm râu run rẩy, mặt sắc mặt xanh mét, “Tiểu bối này trước mặt mọi người hành hung, cả giết đệ tử, giáo tập, quả thực là tà ma hành vi, các ngươi còn muốn bao che hắn hay sao?”

Người đọc sách thản nhiên nói: “Ta xem La Quan ánh mắt sáng trong, khí tức kéo dài thuần khiết, tịnh Vô Tà ma quỷ chi tướng.” Nói qua, đối với La Quan gật gật đầu, vẻ mặt yên lặng, “Phòng giáo sư lời nói không khỏi nói quá sự thật rồi.”

Vương giáo sư bất mãn, nhìn người đọc sách một cái, ngầm bực bị tiểu tử này đã đoạt trước, ho nhẹ một tiếng nói: “Lão Phòng, Vương Mỗ ta thân người là Đế Võ Kiếm tu trong một mặt cờ, làm người vô cùng nhất cương trực công chính, ngươi cho ta cái mặt mũi, trước

hết dừng tay a , chờ đợi chỗ tác phong và kỷ luật tiếp nhận điều tra.”

Vân Sơn quang minh thanh sam, hiện tại run lên một cái, bội phục nhìn thoáng qua, da mặt dày Vương giáo sư, “… Đế Võ Kiếm tu chống cờ nhân vật, đã sớm biến thành ta, điểm ấy vẫn phải nói rõ ràng.” Hắn đối với La Quan cười gật gật đầu, “Yên tâm, Phòng giáo sư như khăng khăng muốn động thủ, Vân mỗ nguyện ý phụng bồi!”

Trâu Thành Vĩ: Tới, lại tới nữa!

Trước mặt một màn, thật sự là vô cùng quen thuộc, giống như hôm qua tái hiện.

Đầu chẳng qua hiện nay, trong lòng của hắn tràn đầy tâm thần bất định, chua xót… Liền dưới mắt tình huống, đệ tử này, còn về hắn sao?

“Các ngươi… Các ngươi…” Phòng Nham tức giận chín lỗ bốc lên khí, răng cắn “Xoẹt zoẹt~” rung động, nhưng hắn biết rõ Vương, Vân, Thư ba cái, căn bản cũng không sợ hắn. Hôm nay, bọn họ ngăn ở trước người, liền không có cơ hội lại ra tay với La Quan.

Điều này làm cho hắn hối hận, vừa rồi không nên giả bộ - bức, trực tiếp động thủ giết hắn thật tốt, không nên đùa cái gì lấy thế đè người, tác động tiểu tử này không biết sử cái gì thủ đoạn, lại tránh ra, một kiếm giết Ngô Đấu Sơn, lúc này mới làm sự tình phát triển đến tận đây.

Nhưng hối hận, hiển nhiên đã đã chậm, lại tiếp tục giày

vò xuống dưới, chỉ biết càng thêm mất mặt.

“Tốt! Tốt!” Phòng Nham gầm nhẹ, “Lão phu cái này đi tìm viện trưởng, cũng muốn xem chỗ tác phong và kỷ luật có thể đưa ra, kết quả như thế nào!”

Hắn quay người rời đi.

Chỗ tác phong và kỷ luật người đến, lại là người quen biết cũ.

Nam tử cao gầy vẻ mặt phức tạp, hắn cảm thấy đi qua lần trước sự tình, đã đầy đủ xem trọng La Quan, lại phát hiện tầm mắt của mình, hay thật quá thấp rồi. Tên này, thật sự có thể giày vò, hơn nữa một lần so với một lần lợi hại.

Trong Kiếm Các, vạn chúng nhìn trừng trừng dưới trước hết giết Ngô Thắng, lại giết Ngô Đấu Sơn… Tính cả trước Ngô Cẩn Ngôn lời nói đã đạt thành ba Ngô Thành chuỗi thành tựu!

Tên này, là bả Ngô gia triệt để làm mất lòng rồi.

Cũng may, sự tình lần này thật sự quá lớn, chỗ tác phong và kỷ luật chỉ là một cái ngụy trang, chân chính quyết định sự tình đi về hướng chính là cao tầng đánh cờ.

Nhưng có Vương, Vân, Thư ba vị kiếm đạo Đại Ngưu che chở, gia trì, nam tử cao gầy cảm thấy cửa ải này, đối với La Quan mà nói dường như cũng không khó qua.

Dù sao, Ngô gia lần này cách làm, thật sự quá thô bạo điểm… Nếu như, La Quan chỉ là một cái, tiền đồ tẫn phế Kiếm tu, cái kia thô bạo cũng chỉ thô rồi, nhưng bây giờ… Sự tình hiển nhiên xảy ra biến hóa.

“La Quan đệ tử, xin theo chúng ta đi một chuyến a.”

Đúng lúc này, lấp kín thân ảnh ngăn lại đường đi, ngưu cao mã đại Trương Thiết, vẻ mặt tràn đầy hung ác gầm thét, “Ai dám khi dễ ta La sư đệ!”

Đào Dã mang theo một cái ghế, thở hồng hộc.

Đằng sau là đầu đầy mồ hôi ôm cục gạch Vương Tôn, cùng với biểu lộ có chút không tình nguyện, nhưng vẫn là cùng tới đây Trâu San San, kiếm trong tay đã xuất vỏ.

Trâu Thành Vĩ một cái ót hắc tuyến, kinh hoảng nói: “Để xuống, đều để xuống cho ta, các ngươi muốn tạo phản a!”

La Quan nở nụ cười.

…

Kiếm Các một chuyện kết thúc, ảnh hưởng chấn động lại hóa thành con nước lớn, quét sạch toàn bộ Đế Võ. Thậm chí còn, phóng tới toàn bộ Thanh Dương quốc Đế Đô, La Quan cái tên này, bắt đầu tiến vào một số người tai.

Nhưng… Đây chỉ là như thế!

Một cái kiếm đạo thiên tài, đây là tất cả mọi người đối với hắn ấn tượng, nhưng thiên tài là cần có thời gian trưởng thành đấy.

Mà hôm nay Đế Đô thế cục, đã đợi không được lâu như vậy, vì vậy bọn họ phần lớn chỉ là chú ý một chút, liền cũng dừng ở đây.

Hai tiến chỗ tác phong và kỷ luật, La Quan làm cho hưởng thụ đãi ngộ, cùng lần đầu tiên thời gian cao rất nhiều. Không có tiến phòng thẩm vấn, mà là được đưa tới mỗ thời gian, tương tự phòng nghỉ mới có, trà ngon kêu gọi.

Trình Nhàn vẻ mặt kinh ngạc, nhìn trong tay hồ sơ, không nghĩ tới ngày đó cái kia, làm nàng muôn phần kinh ngạc tiểu tử, rõ ràng xa so với nàng trong tưởng tượng càng thêm lợi hại.

Trùng Tiêu Cảnh Ngô Đấu Sơn, nói giết liền giết!

“Lão Ngô gia, lần này thế nhưng là bị tổn thất nặng, có điều cái kia có quan hệ gì với ta…” Trình Nhàn nghĩ một lát, đứng dậy đi đến bên ngoài, đang bàn đọc sách sau đó tiến hành công vụ Trình Tĩnh, bị nàng gõ đầu, mờ mịt ngẩng đầu lên.

“Tỷ, ta thật không có lười biếng, thật sự là sự tình nhiều lắm…” Trình Tĩnh vẻ mặt ủy khuất, thiếu chút nữa liền muốn khóc lên.

Trình Nhàn trong lòng hiện lên một tia tự trách, bản thân

đối với duy nhất muội muội, có phải hay không rất trách móc nặng nề rồi hả? Ừ, cái kia bắt đầu từ ngày mai, khiến cho nàng dậy sớm một canh giờ a, như vậy đến đã có càng dư thừa thời gian, nàng liền sẽ không cảm thấy quá mệt mỏi á.

Ta thật đúng là tốt tỷ tỷ!

“Trình Tĩnh, ta đây có kiểm kê tâm, ngươi đi cho La Quan tiễn đưa.”

“A… Vì cái gì…”

Trình Nhàn trừng nàng một cái, “Cho ngươi đi liền đi, nói lời vô dụng làm gì!”

“A.”

Trình Nhàn đứng ở cửa sổ, chỗ tác phong và kỷ luật bên ngoài rõ ràng nhiều hơn rất nhiều mặt lạ hoắc, mọi người đều đang đợi sự tình tác động. Mạo hiểm vẫn có chút đấy, Phòng giáo sư đại biểu Bách Vân tông, tại Đế Võ bên trong có rất nhiều đồng minh, là một cỗ không kém thế lực.

Nhưng nàng vẫn cảm thấy, La Quan có thể bình an vô sự, bởi vì hắn bản thân kinh diễm, chính là lớn nhất pháp mã…

Mà Đế Võ, năm gần đây vẫn luôn tại, toàn lực tìm kiếm kiếm đạo phương diện thiên tài, nhưng giống như cùng phía sau núi trong bí mật có quan hệ.

Không tự mình đi gặp La Quan, là vì nàng thân phận mẫn cảm, mà Trình Tĩnh một bàn điểm tâm, chính là vừa đúng tỏ thái độ cùng mượn sức.

“Có lẽ, tiếp qua không lâu, Đế Võ trong liền vừa muốn xuất hiện một vị, kinh diễm tuyệt luân nhân vật… Cái này thật đúng là đấy, rất làm cho người khác chờ mong a!”

Đế Võ học viện, cao tầng thời gian một lần hội nghị khẩn cấp.

Theo sau giờ ngọ bắt đầu, một mực chạy đến mặt trời lặn hoàng hôn.

Đại môn mở ra, Phòng Nham nổi giận đùng đùng đi ra, phía sau hắn là vài tên, đồng dạng có tông môn bối cảnh Đế Võ giáo sư, sắc mặt khó coi.

Một cuộc đánh cờ, đến tận đây hạ màn kết thúc.

Vương giáo sư ho khan vài tiếng, mặt lộ vẻ cảm thán, “Lớn tuổi a, thật sự là không thể so với lúc trước, họp cãi nhau mà thôi, rõ ràng làm cho ta thân tâm mỏi mệt, cũng không biết còn vài năm tốt sống.” Hắn lại là vài tiếng ho khan, càng lộ ra tang thương, bi thương, “Đáng tiếc, ta đây một thân kiếm đạo, đến nay vẫn chưa tìm được một vị quan môn đệ tử truyền thừa tiếp, như như vậy mà chắc chắn, lão phu đem thương tiếc cả đời!”

Vân Sơn thanh sam bất động, mặt không biểu tình, “Xem lão Vương tới hiện huống, Vân mỗ nội tâm cảm thấy gấp gáp, mặc dù ta vẫn là tráng niên, nhưng quan môn đệ tử chuyện này, cũng phải bắt khẩn.”

Người đọc sách không nói chuyện, hắn khẽ cau mày, giống như đang suy tư nan đề, không ngừng bước vượt qua hai người, bộ pháp càng lúc càng nhanh.

Vương giáo sư, Vân Sơn liếc nhau, thầm mắng một tiếng không biết xấu hổ, vội vàng đuổi theo.

Ba người ngươi đuổi theo ta vội thời gian, chỗ tác phong và kỷ luật đã được đến rồi kết quả, La Quan đang lúc ăn điểm tâm thời điểm, cửa bị từ bên ngoài đẩy ra.

Trình Nhàn đi đến, cười tủm tỉm nói: “Mùi vị thế nào? Đây là nhà ta đầu bếp tỉ mỉ chế tác, bên ngoài có thể ăn không đến.”

“Đa tạ Trình giáo tập.” La Quan ánh mắt chớp lên, nói: “Ta có thể đi rồi sao?”

Trình Nhàn trong mắt hiện lên một tia tán thưởng, “Đúng vậy, kinh Học Viện hội nghị cấp cao quyết định, Ngô Đấu Sơn chuyên dùng chức quyền, đi quan báo tư thù sự tình, phán ngươi vô tội.”

“Hơn nữa, Học Viện đã cảnh cáo Ngô gia, không thể lại tùy ý làm bậy… Đương nhiên, đây cũng là đối với Bách Vân tông cảnh cáo.”

Đến từ Đế Võ cảnh cáo, không ai cả gan xem nhẹ, mà đây cũng là Trình Nhàn, xuất hiện ở cái này trọng yếu nguyên nhân. Tiểu tử này, trải qua chuyện này về sau, dường như thật vào Học Viện cao tầng mắt!

La Quan thản nhiên nói: “Thật tốt, về sau ta cuối cùng tính không cần, cả ngày lo lắng Ngô gia tính kế, Học Viện thật đúng là tri kỷ.”

“Có khác tâm tình, người sống thế gian, riêng phần mình đều có giá trị của mình.” Trình Nhàn chỉ chỉ bản thân, vừa chỉ chỉ La Quan, “Ta và ngươi đều là bàn cờ một chữ, nếu không nguyện bị bỏ qua, liền chỉ nỗ lực bày ra bản thân giá trị… Hay hoặc là, nhảy lên một cái thoát ly cái này bàn cờ, trở thành người đánh cờ.”

La Quan suy nghĩ một chút, “Trình giáo tập nói không sai, người còn có lời gì, là muốn nhắc nhở ta sao của ta?”

Chương 42 : Đế Võ Mười Thứ Hạng Đầu

“La Quan, ngươi là người thông minh, thật ra một ít lời không cần ta nói, ngươi cũng có thể nghĩ đến.” Trình Nhàn cười gật một cái hắn, suy nghĩ một chút, “Ngươi đã hỏi, ta đây là hơn miệng hai câu, Ngô gia không dám bỏ qua học viện cảnh cáo, nhưng đây cũng không có nghĩa là, ngươi liền triệt để gối cao vô ưu, dù sao có đôi khi giết người chỉ cần trợ giúp liền có thể, không cần tự mình động thủ.”

“Hay hoặc là, mặc dù động thủ, chỉ cần thu thập xong dấu vết không bị bắt được chứng cứ, Đế Võ cũng không cách nào quá mức truy cứu. Vì vậy, ngươi thua kém hơn nhân cơ hội này, bái nhập một vị giáo sư môn hạ, ôm lấy đùi càng thô, ngươi cũng chỉ càng an toàn.”

“Trình giáo tập có đề cử sao?”

Trình Nhàn cười gật đầu, “Vân Sơn thế nào? Đế Võ Kiếm tu hắn nhận thứ hai, đoán chừng cũng chỉ Vương giáo sư dám mày dạn mặt dày nhận thứ nhất, Lăng Vân Cảnh Đỉnh Phong siêu cấp cường giả, một kiếm có thể đơn đấu toàn bộ Bách Vân tông cường đại tồn tại, đầy đủ bọn họ kiêng kị rồi.”

La Quan trong đầu hiện ra, một bộ quang minh thanh sam, khí tức nhận biết hắn là vị trí cường giả, không nghĩ tới lại Lăng Vân Cảnh Đỉnh Phong. Lấy Kiếm tu siêu cường chiến lực, đối mặt đạp Thiên Cảnh võ đạo

tuyệt đỉnh tồn tại, chỉ sợ cũng có thể khoa tay múa chân vài cái, là chân chính, đi đến võ đạo cực hạn tồn tại.

Phải ôm bắp đùi sao?

Hắn mặt lộ vẻ suy tư, chậm rãi nói: “Ta cân nhắc.”

“Không sao, vừa trải qua Kiếm Các sự kiện, không ai dám trong khoảng thời gian ngắn, tiếp tục ra tay với ngươi, cho dù là bọn họ hận nghiến răng nghiến lợi.” Trình Nhàn do dự một chút, nói: “Ta phải thừa nhận, với ngươi đề cử Vân Sơn, để cho ta buôn bán lời cái tiểu nhân ân tình, tuy rằng không thể trọng dụng, nhưng giá trị cũng không thấp.”

“Vì vậy, để báo đáp lại ngươi cũng được, hỏi ta một vấn đề, có thể nói ta đây tuyệt không giấu giếm.”

La Quan giơ ngón tay cái lên, vẻ mặt tán thưởng, “Trình giáo tập rộng thoáng, ta còn thực sự có việc hỏi thăm.” Hơi dừng một chút, hắn nói: “Ta nghĩ biết rõ, như thế nào mới có thể được phép, tự do ra vào Đế Võ phía sau núi.”

Trình Nhàn biểu lộ có chút cổ quái, “Hỏi vấn đề này, ngươi có thể sẽ bị thua thiệt, dù sao cái này tại Đế Võ trong không tính bí mật, ngươi qua một trận sẽ biết rõ. Đế Võ thi đấu nghe nói qua chứ? Chỉ cần bài danh tiến vào mười thứ hạng đầu, có thể được phép tiến vào Đế Võ phía sau núi.”

Suy nghĩ một chút, nàng tiếp tục nói: “Coi như đền bù tổn thất, ta nhắc lại ngươi một chút, Đế Võ phía sau núi

trong có đại cơ duyên, nếu như ngươi có cơ hội, nhất định cần phải nắm chắc.”

Trình Nhàn rời đi, mang theo cuối cùng một đạo lưu luyến ánh mắt.

La Quan mặt lộ vẻ trầm ngâm, “Đế Võ thi đấu…” Lúc trước, tại Giang Ninh thành thời điểm, hắn liền từ trong dân cư nghe nói qua, trước đây không lâu Trâu San San cũng có đề cập, đối với chuyện này là có hiểu một chút đấy. Hàng năm tân sinh triệu tập dự thi chấm dứt một tháng sau, sẽ đúng hạn cử hành, tất cả Đế Võ học viện đệ tử đều phải tham gia, cạnh đoạt bài danh.

Phải sát nhập thập cường, rất khó!

Dù là, lấy La Quan hôm nay thực lực, cũng không có lượng quá lớn nắm, bởi vì đem trực diện đấy, là Đế Võ trong đứng đầu nhất đệ tử, từng đều là thiên chi kiêu tử, thực lực kinh khủng đến cực điểm. Huống chi, hắn chỉ sợ còn muốn đối mặt, so với người khác càng nhiều nữa phiền toái.

Nhưng La Quan ánh mắt, chỉ là một chút sóng lớn liền bình tĩnh lại – Đế kiếm mảnh vỡ ngay tại Đế Võ phía sau núi, hắn không có lựa chọn khác.

Mười thứ hạng đầu, nhất định phải nắm bắt tới tay, tung con đường phía trước trở ngại trùng trùng điệp điệp, đều một kiếm trảm tới!

Đi ra khỏi chỗ tác phong và kỷ luật thời điểm, La Quan cảm nhận được vô số ánh mắt, có xem kỹ, ngạc nhiên,

tán thưởng, cũng có lạnh nhạt, lạnh như băng, lành lạnh. Hắn cũng không để ý tới, nhìn về phía cách đó không xa Trâu Thành Vĩ đám người, hôm nay hắn chính nhất mặt cung kính, cùng bên người mấy người nói chuyện với nhau.

Dự liệu tới là đã, tự chỗ tác phong và kỷ luật ở bên trong lấy được rồi, La Quan cần suy tính tin tức, Vương giáo sư, Vân Sơn cùng người đọc sách, ba vị kiếm đạo Đại Ngưu cũng không nói thêm cái gì, chỉ là xa xa đối với hắn mỉm cười gật đầu, lại riêng phần mình vỗ vỗ Trâu Thành Vĩ bả vai, liền dắt tay nhau mà đi (ai cũng không chịu đi mau một bước).

Thật sự mỗi người đều vỗ vỗ, mà bọn họ mỗi vỗ một cái, Trâu Thành Vĩ bả vai liền thấp một đoạn, eo đã sâu sâu ngoặt xuống dưới, khắp khuôn mặt là cười khổ. Trở thành Đế Võ giáo tập nhiều năm, hắn còn là lần đầu tiên, cùng ba vị kiếm đạo Đại Ngưu đáp lời, nhưng bọn hắn ôn hòa giọng điệu trong truyền lại ra ý, lại làm cho Trâu Thành Vĩ như ngồi trên đống lửa.

Hắn biết rõ, Kiếm Các một trận chiến La Quan thanh danh vang dội – không chịu Vô Danh Kiếm Pháp có hạn, kiếm đạo thiên phú càng là vượt quá tưởng tượng – cùng Ngô Đấu Sơn chiến thắng đối với kiếm, chính là bày ở trước mắt minh chứng!

Như vậy một vị tương lai không thể hạn lượng đệ tử, đương nhiên không thể nào tiếp tục lưu lại, một cái bừa bãi vô danh Đế Võ giáo tập bên người, đó là đối với La Quan không chịu trách nhiệm, cũng là toàn bộ Đế Võ học viện tổn thất.

Trâu Thành Vĩ rất rõ ràng đây hết thảy, cho dù nội tâm chua xót lại cũng không thể tránh được, nhưng chân chính để cho lòng hắn cháy chính là, La Quan muốn bái nhập vị nào Đại Ngưu môn hạ?

Dù sao ba người đều đối với hắn đã tiến hành, nghiêm túc mà khẩn thiết nhắc nhở, ngôn từ thời gian không cho cự tuyệt, nhưng La Quan chỉ có một, việc này cuối cùng vẫn còn tốt tội nhân, trừ phi hắn lựa chọn tiếp tục lưu lại… Nhưng đây cũng làm sao có thể?

Trâu Thành Vĩ vứt bỏ không thực tế ý niệm trong đầu, thở sâu bài trừ đi ra mỉm cười, “La Quan, chúc mừng ngươi đánh vỡ Vô Danh Kiếm Pháp ma chú, ngày sau Đế Võ ở bên trong, chắc chắn mới thêm một vị kiếm đạo đại cao thủ.”

“Đa tạ Trâu sư.” La Quan khom mình hành lễ.

Trâu Thành Vĩ khoát tay, “Ta chỉ là Đế Võ một người trong bài danh hạng chót kiếm đạo giáo tập, đã không có tư cách tiếp tục dạy bảo ngươi, vì vậy La Quan ngươi là thời điểm, lựa chọn một vị chân chính lão sư rồi.” Hơi dừng một chút, hắn hạ giọng nhắc nhở, “Ngày hôm nay phong ba mặc dù qua, nhưng Ngô gia cùng Bách Vân tông chưa hẳn sẽ bỏ qua, lựa chọn một vị cường đại lão sư, giúp đỡ ngươi giảm bớt rất nhiều không tất yếu ngoài ý muốn.”

La Quan một chút trầm mặc, chậm rãi nói: “Ngày đó thí luyện tràng ở bên trong, Vô Danh Kiếm Pháp sự tình bại lộ, các vị giáo sư kiếm đạo đều đối với ta vứt bỏ như tệ

lý, chỉ Trâu sư nguyện thu ta vào môn hạ, vả lại đối với đệ tử đối xử như nhau, ngôn từ thời gian có nhiều cổ vũ, đệ tử trong lòng chuẩn bị nhận cảm động.”

“Vì vậy, các vị giáo sư hảo ý, La Quan chỉ có thể tâm lĩnh, ta về sau sẽ còn tiếp tục tại Trâu sư môn hạ tu hành, cũng chỉ sẽ ở người môn hạ tu hành.”

Trâu Thành Vĩ không gió lộn xộn, nhìn La Quan đi xa hình bóng, cảm xúc phập phồng thật lâu không thể yên lặng.

Nhưng cuối cùng, hay bình tĩnh trở lại, bắt đầu nghiêm túc cân nhắc, La Quan lựa chọn lưu lại nguyên nhân – nói ở trên những thứ kia, nghe một chút lại cảm động một cái cũng dễ làm thôi, là không thể thật đúng đấy. Hắn cũng không nhận ra, mắt cũng không nháy liền đạt thành “Tam Ngô thành chuỗi” thành tựu La Quan, sẽ là một cái như thế cảm tính, kích thích người.

Càng nghĩ, luôn châm chước về sau, Trâu Thành Vĩ trên mặt lộ ra một cái, vẻ mặt bất khả tư nghị – hắn khuê nữ!

Không sai, chính là Trâu San San.

Nhớ hắn Trâu mỗ người, lúc tuổi còn trẻ cũng là anh tuấn đẹp trai, thê tử càng là xa gần nghe tiếng đại mỹ nhân, nữ nhi tự nhiên trổ mã thủy linh động lòng người – thiếu niên mộ ngải, vừa thấy đã yêu tiết mục, bắt đầu trong lòng hắn trình diễn, cũng chỉ càng phát ra xác định, sự tình hẳn là như thế.

Bằng không, La Quan tuyệt không nửa điểm lý do, tiếp

tục lưu lại tại hắn môn hạ, chẳng lẽ là tham lam cái kia mỗi tháng, căng thẳng hai viên Dưỡng Nguyên Đan sao? Trâu Thành Vĩ mừng rỡ, lập tức rất cảm thấy vui mừng, San San nha đầu kia từ nhỏ đã nói, muốn cho hắn cảm thấy kiêu ngạo, nên vì hắn tranh giành một hơi.

Hiện tại, nàng thật làm được!

Nàng cho hắn cha một cái, thắp đèn lồng cũng không tìm tới ngồi tốt chồng! Có La Quan tại, vả lại tiếp qua vài năm nhìn xem? Phóng nhãn to như vậy cái này Đế Võ, ai dám không cho ta lão Trâu vài phần mặt mũi?

Vương, Vân, Thư ba vị kiếm đạo Đại Ngưu, lưu lại nan đề, hiện tại giải quyết dễ dàng! Không phải là ta không giúp đỡ, là La Quan chính hắn, vô luận như thế nào cũng không chịu cải đầu kẻ khác a, muốn trách thì trách các ngươi ba vị, không có xinh đẹp nhỏ khuê nữ, hay hoặc giả là nữ đệ tử?

Hả?

Trâu Thành Vĩ biểu lộ trở nên ngưng trọng, khuê nữ là tới không kịp sinh ra, nhưng nữ đệ tử nhưng có thể tuyển a, chỉ cần kiếm đạo Đại Ngưu đám ra lệnh một tiếng, không biết bao nhiêu Đế Võ nữ học viên, kêu khóc muốn bái bọn họ làm thầy. Cũng tỷ như, bọn họ dưới Đại đệ tử Vương Tôn, một khi thật phát sinh loại tình huống này, đoán chừng tên này nữ giả nam trang sự tình đều làm được!

Không thể, con rể nhất định phải nhanh chứng thực đúng hạn, không thể cho người khác thời cơ lợi dụng,

lão Trâu nhà duy nhất trở mình cơ hội, hôm nay đều hệ tại khuê nữ trên người.

La Quan đột nhiên cảm thấy sau lưng có chút lạnh, nhíu mày nhận biết lại hỏi thăm Huyền Quy, xác định không có bị người theo dõi về sau, đành phải đem quy tội, đến từ lão Ngô gia oán niệm, căn bản là không có nghĩ đến là Trâu Thành Vĩ, hoàn thành cực kỳ không hợp thói thường não bổ sung.

Quả nhiên, con nhà ai người nào nhìn tốt… Ách, tuy nói Trâu San San đích xác là mỹ nữ, nhưng Tịch Sắc Vi so với nàng nửa điểm không tồi, cái kia ý chí còn càng thêm rộng lớn, đều nước mắt rưng rưng khóc đáp ứng bị quy tắc, hắn còn không phải chính nghĩa cự tuyệt? Vì vậy, xem người không thể rất chủ quan!

Trở lại tiểu viện, La Quan tiếp tục tu luyện, hắn cũng đã nghĩ kỹ, trong khoảng thời gian này có rãnh rỗi hắn sẽ không đi ra, cố gắng tại Đế Võ thi đấu trước, thuận lợi đột phá Thiên Sơn Cảnh. Như thế, mới chính thức có nắm chắc, tranh một chuyến Đế Võ mười thứ hạng đầu.

Cái này có thể sẽ khổ Vương Tôn, hắn bị lão sư mệnh lệnh, mỗi ngày đều đến Đế Võ ngoài cửa chính đợi chờ La Quan, cùng đi còn Trâu San San… Khụ, đương nhiên, người sau mới là mấu chốt, có thể sẽ nhỏ khuê nữ một người, vậy cũng rất rõ ràng, Trâu sư hay là muốn điểm mặt đấy.

Đáng tiếc, liên tiếp vài ngày, hai người đợi cái cô đơn lạnh lẽo, Trâu San San cuối cùng không kìm nén được lửa giận phát chảy ra, lúc này mới bỏ dở cái này hoang

đường trò khôi hài.

Vương, Vân, Thư ba vị Đại Ngưu, cũng nhận được Trâu Thành Vĩ hồi phục, bọn họ nguyên bản cũng không suy nghĩ nhiều, đầu khi La Quan trọng tình trọng nghĩa, là chính mình lúc trước qua loa hối hận không thôi (Vân Sơn cơm đều không ăn được), sau đó liền không nghĩ qua là biết được, Trâu San San khổ đợi tiểu sư đệ sự tình.

Lại sau đó, Đế Võ học viện bên trong thì có thứ nhất tin tức nho nhỏ bắt đầu truyền lưu, nói là kiếm đạo Tam Ngưu nếu thu đệ tử, yêu cầu liền hai:

Nữ!

Xinh đẹp!

Tịch Sắc Vi chính là ngay tại lúc này, trở lại Đế Võ học viện, biến mất rất lâu một bộ lành lạnh quần đỏ, hấp dẫn đến rất nhiều chú ý. Không ít người kêu rên, trong suy nghĩ con gái Kiếm Tiên, cũng muốn thần phục các đại lão làm loạn thời gian, nàng nhưng chỉ là nâng tay lên trúng kiếm, bắt đầu mới khổ luyện.

“Ngươi cuối cùng cam lòng, theo Thiên Khu Các đã trở về?” Mạnh Kiều ỉu xìu ỉu xìu đấy, như sương đánh chính là quả hồng, tinh thần rất uể oải, “Cũng không biết sao ngươi nghĩ đấy, rõ ràng chính là một cái Kiếm tu hạt giống, không nên lãng phí thiên phú đi học luyện đan, nếu quả thật cho ngươi thành công, thiên hạ Đan Sư cũng sẽ không như vậy quý giá á.”

Tịch Sắc Vi cổ tay nhẹ lay động, đem trường kiếm múa thành một đoàn tia sáng trắng, lành lạnh khuôn mặt bất vi sở động, chỉ kiếm tức gào thét ngang dọc.

Một bộ kiếm quyết chấm dứt, nàng thu kiếm phía trước khẽ nhả khẩu khí, lau tóc mai mồ hôi, “Ta nói rồi, trong chuyện này không cần khuyên ta.”

“Được được được, biết rõ ngươi lợi hại, chỉ phí phí một nửa tinh lực luyện kiếm, có thể bái nhập Vân Sơn giáo sư môn hạ, điều này làm cho những thứ kia đối với ngươi ước ao ghen tị người biết, sợ là muốn ngoác mồm kinh ngạc.” Mạnh Kiều nhếch miệng, căm tức búng tóc tán loạn, “Đêm nay đi nhà ta ngủ đi, rất lâu không có hàn huyên với ngươi ngày.”

Biết rõ bạn tốt gần nhất tao ngộ Tịch Sắc Vi, suy nghĩ một chút gật đầu, “Tốt, nhưng thời gian muốn muộn một chút.” Một chút do dự, nàng tiếp tục nói: “Ngô gia sự tình, ngươi không được tham dự quá nhiều, cái này đã liên lụy đến học viện nội bộ, bất đồng phe phái thời gian đánh cờ.”

Mạnh Kiều sịu mặt, “Biết rồi, cha ta cũng cảnh cáo ta, cái kia ác ôn…” Nghĩ tới ngày đó Kiếm Các ở bên trong, Ngô Đấu Sơn đột tử một màn, nàng vô thức câm miệng, rồi lại nhịn không được hừ hừ, “… Hiện tại kiêu ngạo, cũng đã đi vào tuyệt cảnh, Bách Vân tông sẽ không bỏ qua cho hắn!”

Tịch Sắc Vi nhíu mày, theo hảo hữu trong lời nói thấy được, một chút giấu ở dưới mặt nước lãnh khốc cùng tàn nhẫn, nhưng những sự tình này cuối cùng không có

quan hệ gì với nàng.

Ô…ô…n…g –

Kiếm minh lại lần nữa vang lên!

Đế Võ thi đấu buông xuống, nàng muốn điều chỉnh tốt bản thân trạng thái, tranh thủ bắt được tốt nhất thứ tự.

Chỉ như vậy, Mây sư cùng Tịch gia mới có thể ngầm đồng ý nàng, có chút “Cực ngây thơ” cử động.

Chương 43 : Lại Có Thể Thế Nào?

Đế Đô, Ngô gia.

Trong thời gian ngắn, Ngô Cẩn Ngôn, Ngô Thắng, Ngô Đấu Sơn liên tiếp đột tử, như một cuộc mưa to gió lớn, đập nện lấy chỗ này đại trạch gạch xanh ngói đỏ. Chính là bọn hạ nhân, đi đường thời gian tiếng bước chân, đều vô thức phóng nhẹ, sợ chọc giận tới tâm tình không tốt chủ nhân.

Ngày hôm đó, một thớt khoái mã bay nhanh tới, người đang Ngô gia bên ngoài tung người xuống ngựa, nghênh đón liên tiếp cung kính hành lễ thanh âm, đẩy ra bên trong thư phòng đại môn.

Ngô Đấu Hải âm trầm sắc mặt, tại nhìn người tới trong nháy mắt liền tiêu tán sạch sẽ, vội vàng đứng dậy, “Phàm nhi, ngươi tại sao trở về rồi hả?”

“Cha, Nhị thúc cùng Ngô Cẩn Ngôn, Ngô Thắng sự tình, ta đã nghe nói.” Ngô Phàm biểu lộ yên lặng, đôi mắt khắp nơi đóng băng lạnh lẽo, “Ta trở về, chính là muốn xua tán hết thảy lưu ngôn phỉ ngữ, Ngô gia uy danh, vị trí, không cho phép bất luận kẻ nào khiêu khích!”

Ngô Đấu Hải trong lòng vui mừng, trên mặt lại lộ ra vẻ ưu sầu, “Phàm nhi, cái kia La Quan thực lực mạnh mẽ, đang đối mặt kiếm lực áp ngươi Nhị thúc một đầu, càng tại Phòng Nham đại trưởng lão ngăn cản lần trực tiếp

sát hại Đấu Sơn, ngươi có chắc chắn hay không?”

Ngô Phàm cười cười, giữa lông mày đều là tự tin, “Cha yên tâm chính là, ta đã tìm hiểu Bách Vân tông Bí Cảnh trong Kiếm Tiên tấm bia đá, mặc dù mới vào Trùng Tiêu Cảnh, nhưng ta một trong kiếm nhưng giết cùng giai! Đế Võ thi đấu buông xuống, ta lợi dụng người này trong lòng chi huyết tẩy kiếm, trùng kích mười thứ hạng đầu!”

“Tốt!” Ngô Đấu Hải rộng lớn cười, vẻ mặt thoải mái, “Ta Ngô gia có ấy Kỳ Lân mà, lo gì không thể thịnh vượng? Cái kia là cha tựu đợi đến, ngươi dương danh Đế Võ!”

Đợi Ngô Phàm rời khỏi, Ngô Đấu Hải suy nghĩ một chút, “Đi truyền tin, kế hoạch Ngô gia đồng ý, để cho bọn họ bắt đầu chuẩn bị đi.”

“Đúng, gia chủ!” Trong âm ảnh lóe lên, bóng người đã rời đi.

Ngô đấu mặt biển lộ ra lãnh khốc, “La Quan, có lẽ ngươi thật sự là, một vị bất thế ra tuyệt đại thiên tài, đợi một thời gian đem không người có thể chống lại! Nhưng Ngô gia, sẽ không cho ngươi cơ hội trưởng thành, lần này Đế Võ thi đấu, ngày chết của ngươi!”

Lặng yên không một tiếng động thời gian, Đế Võ học viện lấy Bách Vân tông cầm đầu, tông môn phe phái một phương bắt đầu phát lực, mạch nước ngầm đã ở bắt đầu khởi động.

La Quan đối với đây hết thảy không chút nào biết, hắn vẫn tại trong tiểu viện bế quan, mượn nhờ nồng đậm

đến mức tận cùng Thiên linh lực, không tăng lên khí huyết, tại trong lúc này, trên người hắn Thiên Khu Các Đại khách khanh cung phụng bài nhanh hai lần.

Một lần là Tịch Sắc Vi xin nghỉ, nói nàng bởi vì cá nhân nguyên nhân, đem tạm thời rời khỏi Thiên Khu Các, nhưng nếu như Nguyên Tịch Đại khách khanh có bất cứ phân phó nào, nàng tùy thời nghe theo triệu hoán.

Một lần khác, là Lý Thế Thông cung kính vạn phần nhắn lại, nói gần đây Đan Sư hiệp hội nội bộ đem tổ chức, một cuộc cao quy cách giao lưu hội, hội trưởng đại nhân đã về trở lại Đế Đô đem tự mình chủ trì, hy vọng Đại khách khanh có thể xếp vào vân vân.

Đầu thứ nhất La Quan đầu nhìn thoáng qua, đầu thứ hai hắn một chút do dự, hồi phục hai chữ, “Không rảnh.”

Không chỉ là bởi vì, Đế Võ thi đấu gần, La Quan đang toàn lực trùng quan không rảnh quan tâm chuyện khác, cũng bởi vì hắn bản năng ở bên trong, không muốn cùng Đan Sư hiệp hội đi quá gần.

Dù sao một cái nhân tình huống người biết được, hắn cái này “Đại khách khanh” thân phận, hơi nước là rất lớn. Cao quy cách giao lưu hội, hiệp hội hội trưởng tự mình chủ trì, ai biết lại có cái gì ngoài ý muốn?

Chẳng may lòi đuôi, việc vui có thể to lắm, vì vậy tại thực lực đầy đủ tự bảo vệ mình trước, La Quan quyết định không phải thời khắc tất yếu, trước theo chân bọn họ giữ một khoảng cách.

Đảo mắt, lại mười mấy ngày trôi qua.

La Quan Đế Võ thân phận bài, cuối cùng thu được tin tức, “La Quan đệ tử, năm nay Đế Võ thi đấu vào khoảng hai ngày sau mở ra, thỉnh mau chóng trở lại trường học, không phải cần thiết không thể vắng mặt!”

Thu hồi thân phận bài, La Quan mắt lộ ra tinh quang, còn hai ngày. Hôm nay trong cơ thể hắn khí huyết tới hùng hậu, một trăm bình thường Bách Phu Cảnh chồng lên, cũng không cách nào đánh đồng. Tu hành Bình Cảnh mặc dù còn đang, nhưng hắn đã có niềm tin cực lớn, nhưng đem phá tan!

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Tiểu tử, hôm nay liền phá cảnh?”

“Không, đợi lát nữa một ngày!” La Quan mặt lộ vẻ kiên nghị, làm cái này quyết định không chỉ là bởi vì, hắn nghĩ nhiều một ngày chuẩn bị, càng là muốn đoạn tuyệt bản thân đường lui.

Ngày mai đột phá, hắn chỉ cho phép thành công không cho phép thất bại!

Chỉ tín niệm đầy đủ kiên định, phá cảnh thời điểm, mới có thể dũng cảm tiến tới.

Rất nhanh, ngày cuối cùng đến.

La Quan theo giếng nước trong nhảy ra, đem mấy khối nắm lớn linh thạch, để đặt tại trước mặt.

“Lão sư, ta muốn bắt đầu!”

Thở sâu, La Quan toàn lực vận chuyển Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm công pháp, bên trong thân thể khí huyết lập tức như vỡ đê Giang Hà, hóa thành cuồn cuộn nước lũ gầm thét! Chúng nó tựa như, là từng đạo chân chính sóng to gió lớn, trong tiếng gầm rống tức giận điên cuồng trùng kích tinh tế tu hành Bình Cảnh.

Vượt qua một bước, lại thành tựu Thiên Sơn Cảnh!

Răng rắc –

Răng rắc –

Khí huyết con nước lớn điên cuồng trùng kích, bên tai giống như nghe được Bình Cảnh lớn đê vỡ tan thanh âm, nhưng nó cũng không khuynh đảo, như cũ vượt qua đặt ở trước. Mà khí huyết con nước lớn trùng kích, mỗi lần đều có sinh ra kinh người hao tổn, theo thời gian trôi qua, dần dần lộ ra xu hướng suy tàn. Dù là La Quan toàn lực theo ngoại giới hấp thu Thiên linh lực, cũng căn bản bổ sung không được, phá cảnh thời gian làm cho sinh ra khí huyết hao tổn.

Không chút do dự, La Quan mở hai mắt ra, đem hai viên linh thạch nắm trong tay.

Oanh –

Linh thạch trong ẩn chứa, cao nồng độ tinh thuần Thiên linh lực, trong nháy mắt rót vào trong cơ thể hắn, bị thân thể hấp thu điên cuồng chuyển hóa làm khí huyết. Hắn

hấp thu, chuyển hóa tốc độ quá nhanh, dù là La Quan tu thành Vĩnh Hằng kiếm thể, lại có “Lô Thân Kiếm” không ngừng tôi luyện nhục thân, đều cảm giác quanh thân đau đớn khó nhịn, lỗ chân lông thời gian đại lượng mồ hôi tuôn ra, xen lẫn nhè nhẹ chói mắt máu tươi.

“Phá cho ta!”

Rít lên một tiếng, La Quan bên trong thân thể truyền ra rõ nét vỡ tan thanh âm, cả người hắn khí tức thoáng đình trệ, tiếp theo điên cuồng tăng vọt.

Đột phá!

La Quan mở mắt ra, đáy mắt hiện lên một tia vui mừng, mạnh nhất võ đạo chi lộ, quả nhiên không phải là tốt như vậy đi, nếu không có hắn để ngừa lỡ như, sớm chuẩn bị tốt linh thạch, chỉ sợ đã thất bại.

Nhưng tu hành không có lỡ như, hắn hôm nay đã là Thiên Sơn Cảnh!

Cảm thụ được bên trong thân thể, tự tất cả xương cốt tứ chi thời gian mãnh liệt mà ra kinh người khí huyết, La Quan mặt lộ vẻ dáng tươi cười, càng có một phần dâng trào tự tin!

Lần này Đế Võ đại khảo, bất luận ai dám ngăn hắn, đều hết thảy trấn áp.

Mười thứ hạng đầu, hắn nhất định phải có!

…

Đảo mắt, đã là thi đấu ngày!

Đế Võ học viện bầu không khí căng thẳng, vô số học viên Đế Võ xoa tay, cố gắng muốn tại ngày hôm nay, là một năm trước khổ tu đưa trước thoả mãn giải bài thi.

Trích Tinh lâu lên, mấy người dựa vào lan can mà đứng, ánh mắt đảo qua phía dưới dòng người, mặt mày đều là ngạo nghễ. Mà bọn họ hôm nay đang ở thứ tám lầu, ít nhất đều là trên lần Đế Võ thi đấu, bài danh ba mươi vị trí đầu tồn tại, tự nhiên có đầy đủ kiêu ngạo tư cách.

Đột nhiên, một trận động tĩnh tự phía dưới truyền đến, mấy người xoay người lại, liền chứng kiến vẻ mặt yên lặng Ngô Phàm, cất bước bước vào lầu tám.

“Ngươi quả nhiên đã trở về!” Nam tử khôi ngô ánh mắt sụp xuống, mặt lộ vẻ hưng phấn, “Ngô Phàm, ngươi đang ở đây Bách Vân tông trong bế quan, lần trước Đế Võ thi đấu cũng không tham gia, ta cảm giác sâu sắc tiếc nuối. Ngươi lần này trở về, hẳn là thực lực tăng mạnh, muốn trùng kích mười thứ hạng đầu cảnh giới.”

“Vậy hãy để cho ta và ngươi, hảo hảo chiến qua một cuộc!”

Oanh –

Hắn chưa động thủ, nhưng chỉ là khí cơ lưu chuyển, liền tốt giống như một tòa núi lớn, làm lòng người Thần áp lực.

Ngô Phàm nhíu mày, xem ra chính mình đi về phía trước thời gian, chút này đáng sợ đối thủ cũng không dừng lại. Có điều, cái này không phải hắn làm cho hưởng thụ, tu hành niềm vui thú sao? Đại Đạo độc hành là cô đơn, cũng nên có đối thủ, mới có thể kích phát ra đủ nhiều ý chí chiến đấu!

Đương nhiên, Ngô Phàm trước sau tự tin, những đối thủ này cuối cùng sắp bị hắn giẫm ở dưới chân, trở thành hắn cao hơn tầng lầu đá kê chân.

Khổng Nhạc, ta sẽ đánh với ngươi một trận, nhưng muốn tại thanh trừ hết, Ngô gia lưng đeo chỗ bẩn về sau."

"Ngươi chỉ đấy, gọi là La Quan tiểu tử?" Khổng Nhạc hơi suy nghĩ một chút, mặt lộ vẻ khinh thường, "Hắn mặc dù giết Ngô giáo tập, nhưng rõ ràng cho thấy thi triển, nào đó hao tổn rất nặng át chủ bài, có hay không khôi phục còn khó nói… Người này, cũng không phải đối thủ của ngươi!"

"Đến nỗi, hắn liền đi tới trước người ngươi tư cách đều không có, thì như thế nào đánh với ngươi một trận?"

Ngô Phàm thản nhiên nói: "Có lẽ đây."

Hắn đáy mắt, hiện lên một đám hàn quang!

Ngô gia đệ nhất thiên tài, trên lượng lần Đế Võ thi đấu, vị trí hai mươi tư vị trí Ngô Phàm, tự Bách Vân tông bế quan trở về, đem tham gia lần này Đế Võ thi đấu.

Tin tức tự Trích Tinh lâu truyền ra, liền giống như một viên cự thạch rơi xuống hồ, nhấc lên từng trận sóng to gió lớn!

Người sáng suốt đều đoán được, Ngô Phàm phá quan mà đến, hẳn là kiếm chỉ Đế Võ mười thứ hạng đầu, muốn thành cái kia bao trùm mọi người phía trên thiên kiêu.

Đế Võ học viện ở bên trong, có quan hệ Ngô gia một chút sau khi ăn xong trà hơn chuyện phiếm, lập tức mai danh ẩn tích, riêng phần mình sợ hãi thán phục, kính sợ.

“Ngô Phàm ấy, đoạt Đế Võ thi đấu mười thứ hạng đầu là thật, nhưng chỉ sợ cũng là muốn trọng chấn, Ngô gia gần đây tổn hao nhiều uy danh!”

“Cái kia La Quan, có lẽ thật đúng kiếm đạo tư chất vô song, nhưng chung quy nhập học quá muộn, còn cần có thời gian tích lũy, trưởng thành, hôm nay tuyệt không phải Ngô Phàm đối thủ, nếu như ta hắn liền lựa chọn ngừng công kích, không có ở đây lần này Đế Võ thi đấu giữa dòng lộ ra phong mang.”

“Hừ! Lời tuy như thế, nhưng Ngô gia cùng Bách Vân tông cũng không phải là thiện nam tín nữ, mặc dù La Quan cố ý tránh chiến, cũng chưa chắc lẫn mất mở ra!”

“Không sai, ta nghe nói Ngô Phàm đã ở Trích Tinh lâu phóng nói, muốn trước hết giết La Quan tranh cãi nữa bài danh!”

Trong lúc nhất thời, lời đồn đãi dồn dập.

Mà La Quan đúng lúc này, đi tới Đế Võ học viện, có thể hiểu rõ cảm nhận được, rất nhiều ánh mắt rơi ở trên người hắn, đồng tình, thương cảm.

Ngầm nhíu mày, La Quan biết rõ nhất định đã xảy ra có chút sự tình, mặt ngoài lại không nửa điểm. Hắn đi tới thi đấu chỗ ghi danh, hoàn thành tin tức xác nhận đang rời khỏi, bị hấp tấp chạy tới Vương Tôn kéo lại, đưa dẫn tới một chỗ ngóc ngách.

Trâu San San sắc mặt không được tự nhiên, nhìn hắn một cái, quay đầu đi chỗ khác.

Trương Thiết ngưu cao mã đại, đứng đấy giống như lấp kín bức tường, nhếch miệng cười cười hung liền ác khí tận tản ra, có vẻ người vật vô hại, “La sư đệ đừng sợ, sư huynh đã bảo vệ ngươi!”

“Đại ngốc, La sư đệ đều bị khi dễ, ngươi trên cũng là tiễn đưa.” Đào Dã trợn mắt nhìn thẳng, lại một mặt cười hì hì, “La sư đệ, lần thi đấu này ngươi nhất định có thể đạt được không ít Học Viện điểm tích lũy, đến lúc đó chúng ta đi Trích Tinh lâu ăn chực một bữa thế nào? Danh sách món ăn ta đều chuẩn bị tốt!

“Đào sư đệ!” Vương Tôn nhíu mày quát khẽ, “Đến lúc nào rồi rồi, ngươi còn có tâm tình làm càn? La sư đệ, việc lớn không tốt, Ngô Phàm tự Bách Vân tông bế quan trở về, tuyên bố muốn gây bất lợi cho ngươi…”

Một thông bù lu bù loa, cái gì Ngô gia đệ nhất thiên tài, trên lượng lần thi đấu người thứ hai mươi tư, hôm nay

thực lực càng mạnh, kiếm chỉ mười thứ hạng đầu vân vân….

La Quan rốt cuộc hiểu, những thứ kia ánh mắt là chuyện gì xảy ra, biểu lộ lại một mảnh yên tĩnh.

Như lúc trước, Đế Võ thi đấu bài danh hai mươi tư Ngô Phàm, có lẽ có ít khó giải quyết, nhưng hôm nay La Quan đột phá Thiên Sơn Cảnh, thực lực lại lần nữa tăng vọt.

Người này, lại có thể thế nào?

Chương 44 : Gặp Chuyện Không May

La Quan yên lặng xuất xứ từ thực lực, nhưng Vương Tôn mấy người xem ra, là được… Ra vẻ trấn định!

Đế Võ thi đấu người thứ hai mươi tư, là bực nào cường hãn, kinh khủng? Cùng Đế Võ thiên kiêu mười thứ hạng đầu so sánh với, đều chỉ kém một tầng nữa.

Dùng đầu gối nghĩ cũng biết, bế quan hai năm Ngô Phàm ở đây trước mắt trở về, tất có lớn tự tin, thực lực chân chính khó có thể phỏng đoán. Bị như vậy một vị, gần như bất khả kháng nhất định cường nhân nhìn thẳng, tuyên bố muốn giết về sau nhanh, ai có thể không sợ?

Trâu San San nhìn trước mặt khuôn mặt này - yên lặng gương mặt, nghĩ đến cha nói đâu đâu, trước một trận Đế Võ ngoài cửa ngốc đợi, càng bởi vậy bị Lưu Duyệt châm chọc khiêu khích, đột nhiên sinh ra một cỗ không cam lòng!

“Vương Tôn sư huynh không khỏi lo lắng quá nhiều, Ngô Phàm đầu vắng mặt trên lần Đế Võ thi đấu, vỗ cựu lệ vẫn có bài danh hai mươi tư vị trí tới quyền lợi, muốn cùng hắn tại thi đấu tao ngộ, ít nhất xâm nhập Thiên bảng vả lại bảo trì hai lần thắng liên tiếp, mới có nhất định xác suất.” Trâu San San ngữ khí yên lặng, nhưng trong lời nói có chút ý vị hay chảy ra đến.

Đế Võ thi đấu trước một trăm, lại tên Thiên bảng.

Ý làm nhập ấy bảng danh sách giả, đều có thể có thể một bước lên trời!

Ngươi, La Quan, có thể đi vào Thiên bảng, vả lại lượng thắng liên tiếp?

"… San San sư muội lời này của ngươi, có đạo lý a!" Vương Tôn mừng rỡ, mặt lộ vẻ vui mừng, "Là ta nghĩ xấu, chỉ lo Ngô Phàm muốn trả thù cái này đầu, ta hoàn toàn có thể không cùng hắn đối mặt a! Kể từ đó, coi như là hắn Ngô Phàm càng lợi hại, cũng không gây thương tổn La sư đệ nửa điểm."

"Khó trách Trâu sư sau khi biết vẻ mặt trấn định, vốn đã sớm nghĩ thông suốt điểm ấy… La sư đệ bình tĩnh như vậy, hẳn là cũng nghĩ đến, này, đến cuối cùng lại ta mù lo lắng!"

Trâu San San: …

Đại sư huynh, ngươi thật sự hiểu ta trong lời nói ý sao?

Lại nhìn La Quan, hay vẻ mặt yên lặng, cùng lúc trước không có chút nào biến hóa.

Tên này da mặt thật dày, ta ngay mặt mở ra trào phúng, cũng không có một chút phản ứng!

"Vốn chính là như vậy a Đại sư huynh, bằng không thì ngươi cho rằng ta còn có tâm tư ăn cơm?" Đào Dã một bộ đã sớm khám phá hết thảy gương mặt, con mắt quay

tròn chuyển, “Có điều La sư đệ, Thiên bảng ngươi vẫn còn có cơ hội, lỡ như thành công rất nhiều chỗ tốt, chúng ta cũng có thể thơm lây đi nếm thử, Trích Tinh lâu lầu bảy trở lên chuyên đồ cúng phẩm!”

Trương Thiết cho hắn một cái tát, chất phác trên mặt lộ ra cười nhạo, càng thêm làm người ta phát điên, “Khỉ ốm, ngươi miệng thật là thèm!”

“Đại ngốc nói mò gì? Ngươi Đào ca ta không phải là như vậy người!” Đào Dã nhe răng trợn mắt, “Rời đi, thi đấu muốn bắt đầu.”

“Khỉ ốm chờ ta một chút!”

Trâu San San đáy mắt hiện lên bất đắc dĩ, các sư huynh lúc nào mới có thể lớn lên? Tâm tính thiện lương mệt mỏi!

“Vương Tôn sư huynh, ta cũng đi trước.”

Nàng quay người, mặt lộ vẻ kiên định!

Cha, khuê nữ muốn cho ngươi biết, coi như là không có con rể, ta đồng dạng có thể trở thành sự kiêu ngạo của ngươi.

Lần thi đấu này, ta Trâu San San, muốn nói với tất cả mọi người, lão Trâu nhà có người kế tục – ai cũng không thể lại khi dễ cha ta!

Nàng vừa đi, Vương Tôn xoa xoa đôi bàn tay, lúng túng nói: “Kiếm Các kia về sau, Trâu sư không biết nghĩ như

thế nào đấy, để cho ta cùng San San sư muội, tại Đế Võ bên ngoài chờ ngươi thật nhiều ngày… Khụ, vốn sư muội đối với ngươi liền có chút hiểu lầm, bị Trâu sư lăn qua lăn lại liền nghiêm trọng hơn, La sư đệ ngươi đừng tức giận.”

Có mấy lời, hắn đương nhiên nghe hiểu rồi.

Một cái ti tiện con vợ kế, tại Thanh Hà quận cái kia cấp bậc nghiêm ngặt, lễ giáo ăn thịt người tới, có thể an ổn sống đến trưởng thành, tịnh thuận lợi gia nhập Đế Võ học viện, sao là loại người bình thường?

Đối với Ngô Phàm một chuyện ra vẻ hồ đồ, cũng là muốn bản thân “Ném điểm mặt” coi như hòa hoãn, tận lực giảm bớt La Quan lúng túng.

La Quan nhìn hắn sắc mặt, một chút thưởng thức liền đoán được có chút sự tình, biết vậy nên im lặng, “Trâu sư cái này sức tưởng tượng… Thật lợi hại!” Khó trách Trâu San San hôm nay, đối với hắn thái độ ác liệt, hắn cười khổ một tiếng, “Vương Tôn sư huynh, chúng ta đi qua đi, thuận tiện mời ngươi nói cho ta một chút, có quan hệ Đế Võ thi đấu quy tắc.”

Vương Tôn buông lỏng một hơi, giơ ngón tay cái khen La sư đệ thở mạnh, từ trong lòng ngực móc ra một quyển sách, “Ngờ tới ngươi đã cần, liền trước thời hạn sửa sang lại một phần, nhưng ngươi trong khoảng thời gian này một mực không có tới, cũng không có cơ hội cho ngươi.”

“Sư huynh có lòng rồi.” La Quan trong lòng nhỏ ấm, lại

nghĩ tới trước, Vương Tôn tỉ lệ lớn cố ý “Mất mặt” sự tình, đáy lòng của hắn hiện lên một cái ý niệm trong đầu, có điều thi đấu lập tức, cũng không nhất thời vội vã.

Rất nhanh, La Quan đem tập đọc qua một lần, đối với Đế Võ thi đấu cơ bản trong lòng hiểu rõ – Đế Võ thi đấu dựa theo thực lực bất đồng, phần Tam Cảnh hai mươi mốt đoạn: Chính là Bách Phu, Thiên Sơn, Vạn Trọng tam cảnh, thực lực ở đây trong phạm vi, lại phân chia bảy đoạn, liền hàm cái tuyệt đại bộ phận học viên Đế Võ.

Như Vương Tôn, Trâu San San bọn họ loại này đã đã tham gia Đế Võ thi đấu học viện, trực tiếp tham gia bổn đẳng cấp trận đấu lập tức, lấy thắng liên tiếp ba cuộc hoặc bài danh phía trên, tự động đạt được khiêu chiến trên một đoạn vị trí tư cách.

Nhưng La Quan loại này học viên mới, tham gia thi đấu trước còn nhiều hơn một đạo trình tự – định đoạn!

Mà định ra đoạn phương pháp xử lý có hai loại, loại thứ nhất La Quan nhìn đều cảm thấy thật sự quá kiêu ngạo, trực tiếp nhảy qua không đề cập tới.

Loại thứ hai… Ách, nghiêm khắc nói cũng rất thô bạo, chính là định đoạn đệ tử nhưng căn cứ tự thân thực lực, chỉ định khiêu chiến Thiên bảng lấy hạ nhiệm một đệ tử, đánh bại đối thủ liền tự động hoàn thành định đoạn, có đủ tham dự hắn đẳng cấp tư cách tranh tài, bị người khiêu chiến thứ tự tự động điều động hạ.

Một lát sau, hai người tới đại quảng trường, Đế Võ thi

đấu võ đài liền dựng ở đây, phóng tầm mắt nhìn tới đã là người đông nghìn nghịt.

Vương Tôn dừng bước lại, một chút do dự, trầm giọng nói: “La sư đệ, ta biết các ngươi Kiếm tu…” Hắn lúc nói những lời này, vẻ mặt không thể che lấp hết hâm mộ, “… Phần lớn thà gãy không cong, coi trọng Chấp Kiếm nơi tay, liền dũng cảm tiến tới, nhưng ta vẫn là nhắc nhở ngươi, tranh phong không cần nóng lòng nhất thời, sư đệ ngươi còn rất trẻ, ngày sau tự có triển lộ phong mang cơ hội.”

“Vì vậy, lần này Đế Võ thi đấu, ta thật không cãi!”

La Quan mỉm cười, “Tốt, ta biết rồi.”

Vương Tôn thoả mãn đi, hắn ngày hôm nay còn trận đấu.

Đại quảng trường chiếu theo tam cảnh hai mươi mốt đoạn phân chia, cộng xây dựng mấy chục toà võ đài, có thể cung cấp nhiều cuộc tranh tài đồng thời tiến hành. La Quan một chút tìm kiếm, liền tại đại quảng trường phía đông nam đã tìm được định đoạn võ đài, chờ hắn đến thời điểm, nơi đây đã xếp hàng đội.

Mà lúc này, trong đám người cũng vang lên một mảnh xao động, rất nhiều xem ra trong ánh mắt, vô thức kính sợ. Coi như năm nay duy nhất thêm khảo thi đệ tử, trước dẫn kiếm minh động trời dị tượng, lại Kiếm Các chém liên tục hai Ngô. La Quan đã trong lúc vô tình, trở thành bổn trong giới tân sinh, danh tiếng cuối cùng kình phong nhân vật đại biểu một trong.

Đúng lúc này, ở vào mọi người cầm giữ đám thời gian Nam Cung Đóa Đóa, Ngụy Úy, Dương Kiên, ba vị tân sinh trong tuyệt đối người nổi bật chủ động đi tới.

Ngụy Úy sắc mặt lạnh lùng, giống như không giỏi ngôn từ, “La Quan, ta nghe được một chút tin tức, lần này Đế Võ thi đấu ngươi tốt nhất đừng trùng kích cao danh lần, nếu không sẽ bị đánh lén.” Hắn xuất thân Đông Lâm kiếm tông, tại Đế Võ trong cùng Bách Vân tông đồng dạng, đều là tông môn thế lực một thành viên, tin tức tương đối linh thông.

“Ngô gia Ngô Phàm, thanh danh ta nghe qua, hoàn toàn chính xác cực kỳ lợi hại.” Dương Kiên mặt mày bướng bỉnh, rất có trong quân xơ xác tiêu điều khí thế, “Ngươi không phải là đối thủ của hắn, khi tạm thời tránh mũi nhọn, đối đãi minh, năm sau, mới là ta và ngươi toả hào quang rực rỡ thời điểm!”

Nam Cung Đóa Đóa khuôn mặt cuối cùng non nớt, nhưng lại có một phần không thuộc về nàng ở độ tuổi này trầm ổn, ngữ khí bằng phẳng, “La Quan, chúng ta nói chút này, là không quen nhìn có chút cách làm, dù sao ta và ngươi cùng năm, liên quan đến so với bình thường đồng học thân cận, tương lai có thể lẫn nhau giúp đỡ.”

“Nhưng vật dĩ loại tụ, ba người chúng ta đều quyết định tại năm nay nhảy vào Thiên bảng, ngươi chỉ làm được điểm ấy, mới có thể chân chính cùng chúng ta trở thành bằng hữu!”

Kiếm Các một trận chiến, La Quan kiếm trảm Ngô Đấu Sơn, nhất thời thanh danh vang dội, dẫn các vị kiếm đạo Đại Ngưu tranh đoạt, cái này thật là sự thật. Nhưng ở trong mắt rất nhiều người, bản thân hắn cảnh giới không cao, là thi triển nào đó hao tổn rất nặng bí pháp, mới bộc phát ra siêu cường chiến lực.

Mà loại bí pháp này phần lớn tồn tại nghiêm khắc hạn chế, vận dụng một lần đều tốt tĩnh dưỡng rất lâu, chớ nói chi là liên tục phóng thích – vì vậy, tại cần nhiều lần đối chiến, mới có thể xác định thứ tự Đế Võ thi đấu ở bên trong, La Quan thực lực cũng có chút chưa đủ nhìn rồi.

Dù là một trận chiến đấu ở bên trong, hắn bộc phát thực lực kinh người, nhưng về sau đây? Một khi có nữa người khiêu chiến, tỉ lệ lớn chỉ có thể nhận thua.

La Quan thần sắc bình tĩnh, nhìn nàng một cái, “Ta cùng với Nam Cung tiểu thư bất đồng, kết giao bằng hữu cũng không xem thực lực.”

Nam Cung Đóa Đóa hơi hơi cúi đầu, nói khẽ: “Như ngươi xâm nhập Thiên bảng, ta sẽ là ngày hôm nay mạo phạm, mà xin lỗi ngươi.” Nàng quay người rời khỏi, nhìn như hữu lễ lại cất giấu sâu đậm kiêu ngạo.

Ngụy Úy gật gật đầu, cùng ở sau lưng nàng.

Đông Lâm kiếm tông cùng Lang Gia quận Nam Cung gia, tồn tại sâu đậm nguồn gốc, từ trước đến nay cùng tiến thối.

Dương Kiên nhếch miệng cười cười, giơ ngón tay cái lên, “La Quan, ta xem ngươi mà càng thuận mắt rồi, tiểu nha đầu này nhỏ tuổi nhất, lại tâm tư thâm trầm muốn làm tân sinh thứ nhất, khi chúng ta người cầm đầu.”

Hắn như có khinh thường, biểu lộ lại kiêng kị, “Có điều, ta phải nhắc nhở ngươi một câu, vị này bị Nam Cung gia che giấu thiếu nữ thiên tài thật vô cùng mạnh mẽ, nàng tuy rằng nói với ngươi là nhảy vào Thiên bảng, nhưng ta khẳng định nàng mục tiêu không chỉ như thế! Vì vậy, ngươi không muốn bị nàng khinh thường, vậy tại thi đấu trong xuất ra thực lực đến!”

Coi như năm nay Đế Võ tân sinh, bọn họ dám đem mục tiêu định tại Thiên bảng, hắn thiên phú, thực lực không cần nhiều lời, bất luận kẻ nào biết được, cũng khó khăn miễn sợ hãi thán phục.

Nhưng đối với La Quan mà nói, đây hết thảy không có chút ý nghĩa nào, bởi vì hắn tranh giành không phải là bộc lộ tài năng, càng không phải là cái gì tân sinh người cầm đầu, hắn muốn đoạt Đế Võ thi đấu mười thứ hạng đầu, đạt được ra vào Đế Võ phía sau núi tư cách!

Bắt được định đoạn võ đài sắp xếp, La Quan tùy ý tại một cái dưới lôi đài ngồi xuống, nhắm mắt dưỡng thần. Nhưng vừa yên tĩnh không lâu, liền cảm giác có người theo dõi hắn, trợn mắt liền gặp Trâu Thành Vĩ vẻ mặt mừng rỡ, cùng bên cạnh mặt lạnh lấy Trâu San San, hình thành cực chênh lệch rõ ràng.

“La Quan, đến xem San San trận đấu a? Hảo hảo hảo, ngươi có lòng rồi!” Nguyên bản trong khoảng thời gian

này, La Quan mai danh ẩn tích, để cho lão Trâu đối với bản thân phán đoán sinh ra hoài nghi, nhưng bây giờ… Hết thảy đều phải đến chứng minh.

Ta, lão Trâu, thật • mắt sáng như đuốc!

Tiểu tử này, thật sự giấu được sâu a, nhưng đến thời điểm mấu chốt, vẫn là không nhịn được lo lắng a?

La Quan rất im lặng, xem lão Trâu khóe miệng mỉm cười, đuôi lông mày khóe mắt không thể che lấp hết cái kia vẻ đắc ý, không khó đoán được hắn hôm nay đang muốn cái gì.

Nhưng loại chuyện này phần lớn vừa tô vừa đen, quét mắt Trâu San San vẻ mặt lạnh lùng, dù sao khó chịu không chỉ chính mình một cái, thích như thế nào tích thế nào tích a, đứng dậy hô một tiếng Trâu sư.

“Ngồi một chút, cũng không phải ngoại nhân, khách khí cái gì.” Trâu Thành Vĩ cười vẻ mặt hiền từ, kéo nữ nhi một cái, nàng lại không nể tình, ngồi ở bên kia quay đầu nhìn về phía võ đài.

“Khụ! La Quan a, ta cho ngươi Vương Tôn Đại sư huynh, tại ký túc xá giữ lại cho ngươi giường chiếu đâu rồi, tìm thời gian hay bàn hồi đến ở. Đế Đô tiêu phí trình độ cao a, coi như là trong nhà cho chút ngân tiễn, cũng phải dùng ít đi chút, ngươi mắt thấy cũng tuổi tác không nhỏ, ngày sau thành gia lập nghiệp cái gì đấy, tiêu tiền mới có thể khá nhiều loại…”

Trâu San San nóng nảy, mặt đỏ lên, “Cha, người nói cái

gì a!” Lời này, quả thực rất rõ ràng rồi, nàng cũng không thể giả bộ không nghe được.

“Hahaha, cha không nói không nói nữa!” Trâu Thành Vĩ cười to, ngầm cho rằng ngốc nữ nhi, tốt như vậy con rể, ta nhưng không thể bỏ qua! Ngươi da mặt mỏng không có việc gì, cha giúp ngươi a, nhất định phải nhanh nắm bắt tiểu tử này! Quay người lại nhìn La Quan, hay một bộ trầm ổn bộ dáng bình tĩnh, liền càng thấy thoả mãn.

Ngay tại La Quan cũng dần dần, không chịu nổi hắn loại này Thái Sơn nhìn qua chồng ánh mắt thời gian, đột nhiên có người hấp tấp chạy tới, “Trâu giáo tập, ngươi đệ tử đã xảy ra chuyện!”

Chương 45 : Không Phục Đều Có Thể Ngăn Ta

Hai bộ cáng cứu thương bị giơ lên tới, Trương Thiết, Đào Dã nằm ở phía trên, một cái lồng ngực lõm miệng mũi tràn đầy máu tươi, một cái mặt phủ sương lạnh sắc mặt trắng bệch.

Trâu Thành Vĩ kinh hãi, “Xảy ra chuyện gì vậy?” Hắn tiến lên cho hai đệ tử kiểm tra, sắc mặt càng thêm khó coi, bận bịu từ trong lòng ngực móc ra thuốc chữa thương viên, cho bọn hắn ăn vào.

Nhưng đảo mắt hai người liền phun ra, Trâu Thành Vĩ triệt để luống cuống, cũng may Trình Nhàn hấp tấp chạy đến, cho Trương Thiết, Đào Dã cứu chữa về sau, hai người tình trạng ổn định lại.

“Đa tạ Trình giáo tập!” Trâu Thành Vĩ vẻ mặt cảm kích, lại lo lắng, “Bọn họ ngày hôm nay chỉ là tham gia bổn đẳng cấp trận đấu, sao tổn thương nặng như vậy?”

Hắn nhìn hướng cùng tới đây, tạm thời đảm nhiệm trọng tài giáo tập, sắc mặt hai người khó coi, do dự một chút đi tới, thấp giọng nói vài câu.

Trâu Thành Vĩ mặt lộ vẻ bối rối, “Cái gì!” Hắn ánh mắt, vô thức nhìn về phía La Quan, rồi lại tại nửa đường cứng rắn dừng lại, “Vương Tôn đâu? Hắn tại một chút võ đài, nhanh đi gọi lại hắn!”

“Ta biết!” Trâu San San vọt tới.

Thứ mười chín hiệu đánh, mấy người đi đến thời điểm, vừa mới bắt gặp Vương Tôn bay ra võ đài, bị chém rụng một cánh tay, máu tươi mãnh liệt mà chói mắt.

“Đại sư huynh!”

Trâu San San thét lên, sắc mặt một cái yếu ớt.

Trên lôi đài, trọng thương Vương Tôn đối thủ đột nhiên miệng phun máu tươi, một thân kinh người khí tức giống như khí cầu bị đâm thủng, toàn bộ người cực kỳ suy yếu, nhưng khóe miệng của hắn lại lộ ra vẻ mỉm cười, nói thẳng: “Ta ra khỏi tiếp xuống trận đấu.”

Bị khiêng đi, người này ánh mắt nhìn, thâm ý tràn đầy.

La Quan một cái liền hiểu được!

Trâu Thành Vĩ bọn họ cũng có thể nghĩ ra được “Tránh né” phương pháp, Ngô gia há có thể không có ứng đối? Đây hết thảy, đều là chọc giận hắn, hay là đang cảnh cáo hắn – hoặc là ứng chiến, hoặc là bên cạnh hắn tất cả mọi người, đều muốn tao ngộ tai hoạ ngập đầu!

“La Quan, ngươi đã đoán được, đúng không?” Trình Nhàn thần tình ngưng trọng, quan sát đến hắn biểu tình biến hóa, “Vì vậy, như ngươi thông minh như vậy, chắc chắn sẽ không bị thấp như vậy kém thủ đoạn tính toán.”

La Quan suy nghĩ một chút, chậm rãi nói: “Kiếm Các giết hai Ngô cái ngày kia, ba người bọn hắn đều đi, một cái

ngăn lại đường đi, một cái đề cái ghế, một cái ôm cục gạch. Ta thừa nhận biểu hiện của bọn hắn, theo các ngươi có lẽ rất khôi hài, nhưng ta biết bọn họ là thật, muốn bảo hộ ta.”

Trình Nhàn biểu lộ phức tạp, than nhẹ một tiếng, “Cho dù ta rất vui mừng, ngươi là một cái trọng tình nghĩa người, nhưng ta vẫn là hi vọng ngươi suy nghĩ kỹ càng.”

La Quan lắc đầu, đuôi lông mày sợi tóc thời gian, đều có băng hàn tại tản ra chạy, “Theo bọn họ động thủ đến xem, người chết là được cho phép đấy, đúng không?”

“… Đế Võ thi đấu ở bên trong, là có nhất định được tử vong chỉ tiêu.” Trình Nhàn nhìn thiếu niên gò má, chưa từ bỏ ý định nói: “Thật không có thể chịu?”

La Quan lắc đầu.

Bên kia, Vương Tôn bị hấp tấp đặt lên cáng cứu thương, cánh tay đứt trong khoảng thời gian ngắn, còn nhận trị có thể, nhưng trở thành Kiếm tu hy vọng, liền triệt để tan vỡ.

Theo La Quan bên người đi qua thời gian, Vương Tôn kêu dừng một chút, trắng bệch trên mặt bài trừ đi ra mỉm cười, “La sư đệ, ta không sao đấy, tuyệt đối đừng kích thích.”

Vương Tôn đang cười, nhưng La Quan rõ ràng tại hắn đáy mắt, thấy được thâm trầm như vực sâu tuyệt vọng, âu sầu.

Tiếng cãi vã đột nhiên truyền đến, La Quan quay người liền gặp Trâu Thành Vĩ vẻ mặt tràn đầy lo lắng, “La Quan, ngươi nhanh khuyên nhủ San San, nàng còn muốn trèo lên võ đài!”

Trương Thiết, Đào Dã, Vương Tôn thành lệ phía trước, ác ý mãnh liệt tràn ngập, lúc này trèo lên đánh hậu quả khó liệu.

Như thế thiếu nữ khuôn mặt kéo căng, ánh mắt kiên định kiên quyết, không chờ La Quan mở miệng liền nhìn thẳng mà đến, “Có lẽ đây hết thảy nguyên nhân gây ra là ngươi, mục tiêu cũng là ngươi, mà chúng ta có điều là, bọn họ vì đạt được thành mục đích, tùy ý lợi dụng, thương tổn quân cờ.”

“Nhưng ta muốn cho bọn họ biết rõ, sợ rằng chúng ta là quả hồng mềm, cũng có phấn khởi dũng khí phản kháng! Thân là Kiếm tu – đã lòng có bất bình, lợi dụng kiếm trong tay cho đáp lễ, nếu ngay cả điểm ấy dũng khí, quyết tâm đều không có, kiếm đạo cũng chỉ đi vào tuyệt cảnh.”

La Quan cảm nhận được Trâu San San kiên trì cùng kiêu ngạo, như đông lạnh nở ra Tuyết Sơn Bạch Liên, yếu ớt mà chói mắt. Hắn biết rõ, Trâu San San ngày hôm nay nhất định phải xuất kiếm, không sợ hung hiểm!

“Ta không cho phép ngươi đi!” Trâu Thành Vĩ vừa kinh vừa sợ, hắn thở sâu, “San San đừng có đùa nhỏ tính khí, hôm nay không phải là đùa giỡn, cha cam đoan với ngươi, ngươi ba vị sư huynh sự tình, tuyệt sẽ không như thế chấm dứt, ta một hồi cho bọn hắn đòi một câu trả lời

hợp lý.”

Trâu San San nhìn phụ thân lo lắng, hốt hoảng gương mặt, mắt lộ thất lạc, “Cha, ngươi vốn là như vậy, gặp chuyện chỉ biết lùi bước, nhưng ngươi thấy được rồi, Trương Thiết, Đào Dã thiếu chút nữa bị người đánh chết, Đại sư huynh một cánh tay đứt gãy, hắn đời này mơ ước lớn nhất chính là trở thành một tên Kiếm tu, nhưng hắn lại không có cơ hội!”

“Nếu như bây giờ, chúng ta còn cúi đầu, thừa nhận, cái kia tất cả mọi người đã đâm chúng ta cột sống nói, đây là quần không có cốt khí loại nhu nhược!”

Trâu Thành Vĩ sắc mặt tái nhợt, lộ ra mờ mịt quẫn bách, há hốc mồm lại không biết nên nói cái gì.

Trâu San San nghiến răng, nàng quật cường quay người, bước đi hướng võ đài.

Xẹt –

Trường kiếm ra khỏi vỏ!

“Lưu Duyệt ngươi tiện nhân, lăn đi lên!” Nàng đã nhẫn nại rất lâu, nếu như không biết đối thủ là người nào, vậy liền chọn cái ghét nhất đấy.

Dưới đài, đang nhìn có chút hả hê Lưu Duyệt bị điểm tên, sắc mặt lập tức âm trầm, nhìn đài Thượng Thần ân tình lạnh như băng Trâu San San, đáy lòng tuôn ra ý sợ hãi.

Nhưng vạn chúng nhìn trừng trừng dưới nàng đâu chịu yếu thế, cười lạnh một tiếng, “Trâu San San, ngày hôm nay ta liền xé miệng của ngươi!” Thả người nhảy lên võ đài, sau một khắc đối diện kiếm minh đột khởi, chói mắt ánh mắt như mưa to loại, tự tứ phía Bát Phương chen chúc tới.

“A!” Lưu Duyệt kêu lên dốc sức liều mạng ngăn cản, nhưng kiếm quang liên tục không dứt, mênh mông cuồn cuộn như hơi ẩm thế càng ngày càng mạnh, một đạo kinh sợ sóng đem nàng trảm bay lăn xuống, tóc tai bù xù váy dài nhuốm máu, chật vật không chịu nổi! Một cái huyết tuyến tại cái cổ hiện lên, Lưu Duyệt vừa sợ vừa giận, hai mắt trắng dã ngất đi.

Trên lôi đài, Trâu San San Dương kiếm, gió thổi động nàng váy dài, nhất thời vô song!

“Ai tới chiến!”

Đôi mắt lạnh lùng quét ngang, thật đúng đã có vài phần, con gái Kiếm Tiên khí thế.

“Phù Quang Lược Ảnh kiếm đại thành, như thế tuổi tác có thành tựu như thế, tư chất có thể nói kinh diễm!”

“Trâu gia nha đầu kia, rất có Kiếm tu phong độ, so với cha nàng mạnh hơn nhiều.”

“Nói không phải là nói như vậy, lão Trâu năm đó cũng là tung kiếm đường hoàng nhân tài mới xuất hiện, không đến ba mươi liền trở thành Đế Võ giáo tập, đáng tiếc năm đó kia, triệt để tẩy sạch lòng dạ của hắn, lúc này

mới phí thời gian nửa đời.”

“Đúng vậy a, lão Trâu cũng là người cơ khổ, đáng tiếc.”

Xung quanh võ đài đối chiến đã dừng lại, mấy vị giáo tập cùng tiến tới, lời nói trong không thiếu thổn thức.

Trâu Thành Vĩ lại không chú ý tới, bọn họ trong ánh mắt thương cảm, đồng tình, lúc này nhìn trên đài nữ nhi, chỉ cảm thấy hốc mắt chua xót.

Nha đầu kia, là chuẩn bị cho hắn một kinh hỉ a? Là chính hắn một làm cha vô dụng, làm nàng thất vọng rồi. Nhưng khuê nữ, cha trên đời này liền ngươi một người thân rồi, ta thật sợ.

Vì vậy, tranh thủ thời gian xuống đây đi!

Xẹt –

Một thân ảnh xông lên võ đài, biểu lộ lãnh khốc, “Trâu học muội, ta đến lĩnh giáo.”

“Là hắn, xếp thứ một trăm hai mươi bảy vị trí Viên Bát Cực!”

“Người này tu luyện là gia truyền cổ võ, thân thể cực kỳ cường hãn, một vai sắt dựa vào, trọng thương hai vị Vạn Trọng Cảnh cao thủ.”

“Nghe nói, Viên Bát Cực nửa năm trước ngẫu phải một cây quý trọng Linh thảo, thực lực tăng mạnh, đã có trùng kích Thiên bảng tư cách!”

Dưới đài xao động, Trâu San San Phù Quang Lược Ảnh kiếm mặc dù không tầm thường, nhưng cùng hắn đối chiến sợ không có phần thắng. Huống chi Viên Bát Cực chủ động lên đài, trận này đối chiến rất khó không khiến người ta hoài nghi, hắn là hay không cũng là một quả "Quân cờ" .

"San San!"

Trâu Thành Vĩ vẻ mặt bối rối.

Trâu San San không có quay đầu lại, nàng sợ tâm thần mình dao động, Dương kiếm chỉ phía xa, "Tốt!"

Viên Bát Cực nở nụ cười.

Hắn xuất thân cổ Vũ gia tộc, nhưng tiến Đế Võ mới biết trời cao dày, một thân ngạo khí sớm bị cùng tuổi những thiên tài, đả kích nhánh linh nghiền nát. Hắn không cam lòng bình thường, cũng chỉ có thể nghĩ hết tất cả biện pháp trở nên mạnh mẽ, dù là bởi vậy làm ra có chút sự tình.

Cũng tỷ như ngày hôm nay!

Oanh –

Viên Bát Cực trùng trùng điệp điệp đạp mạnh, thân ảnh nháy mắt bạo khởi, giống như tảng đá lớn rơi xuống núi mang theo Vạn Quân chi uy mà đến, ra tay sẽ không cho Trâu San San tránh né cơ hội, muốn một kích đem nàng trọng thương! Không biết trời cao dày nha đầu,

thật sự cho rằng tu thành Phù Quang Lược Ảnh kiếm, có thể chống lại hắn?

Ô…ô…n…g –

Kiếm minh tái khởi, vô số kiếm quang phóng thích, Viên Bát Cực lại không tránh không né, mặc cho chúng nó rơi vào trên người. Vô số nhỏ bé miệng vết thương hiện lên, đầy mặt và đầu cổ đều là, lại không có thể ngăn cản hắn nửa điểm, máu tươi tràn ra trung khí thế càng thêm ngoan lệ, bá đạo.

“Phá cho ta!”

Viên Bát Cực trùng trùng điệp điệp một vai, đụng không khí nổ đùng.

Trâu San San khẽ quát một tiếng, khắp nơi thiên kiếm quang trong nháy mắt thu liễm đến trước người, Phù Quang Lược Ảnh vốn là phức tạp, nhưng như hóa phức tạp thành đơn giản, chính là kiếm đạo càng tiến một bước.

Nhưng đáng tiếc, nàng không thể đem khắp nơi thiên kiếm quang hóa thành một kiếm, cũng chỉ ngăn cản không nổi Viên Bát Cực hung hãn vô cùng Thiết Sơn Kháo!

Bành –

Tất cả kiếm quang trong nháy mắt nghiền nát, trường kiếm rời khỏi tay, Trâu San San hướng về phía sau bay lên.

“Nhận thua, chúng ta nhận thua!” Trâu Thành Vĩ kêu to.

Viên Bát Cực trong mắt hung quang lóe lên, nắm lên một đoạn bảo hộ, dùng sức đánh tới hướng Trâu San San, lập tức vang lên thê lương tiếng xé gió.

Bành –

Một tay đem bao cổ tay bắt lấy, La Quan ôm lấy Trâu San San, rơi xuống võ đài.

“San San!” Trâu Thành Vĩ xông lại, vẻ mặt hoảng sợ, bối rối.

“Cha… Thật xin lỗi…” Nàng vừa nói chuyện, một bên thổ huyết, “Ta… Vẫn không thể nào… Trở thành người kiêu ngạo…”

“Đừng nói chuyện, ngươi chớ nói chuyện!” Trâu Thành Vĩ quay người kêu to, “Cứu người, mau tới cứu người a!”

La Quan đứng dậy, nhìn về phía trên lôi đài Viên Bát Cực, “Chúng ta hô nhận thua, ngươi không nghe thấy?” Quát khẽ ở bên trong, hắn vung mạnh bao cổ tay ra.

Viên Bát Cực đồng tử co rút lại, muốn trốn tránh cũng đã không kịp, chỉ nghe “Bành” một tiếng, cả người hắn bị nện xuống lôi đài, hai tay đứt đoạn kêu thảm thiết không chỉ!

“Càn rỡ!” Một vị Đế Võ giáo tập gầm thét, trợn mắt trợn

tròn, “La Quan, ngươi lại dám đánh lén trọng thương đệ tử ta, quả thực vô pháp vô thiên, ta muốn hướng Học Viện khiếu nại…”

La Quan ánh mắt lạnh như băng, để cho vị này xuất thân tông môn Đế Võ giáo tập, thanh âm im bặt mà dừng.

Ngô Đấu Sơn vết xe đổ, hắn rất muốn kiên cường, nhưng thực lực cũng không cho phép.

“La Quan, đừng càn quấy!” Trình Nhàn tranh thủ thời gian ngăn lại hắn, thần tình căng thẳng, vô cớ đối với giáo tập ra tay, là Đế Võ tối kỵ.

Vương, Vân, Thư ba vị kiếm đạo Đại Ngưu thọc gậy bánh xe thất bại, Trâu giáo tập có nữ nhi tốt tin đồn, liền tại Đế Võ truyền lưu rất rộng. Trình Nhàn đối với lần này bổn không tin, nhưng nhìn La Quan lúc này biểu lộ, cảm thụ được lành lạnh, khí tức băng hàn, trong nội tâm nàng không có nắm chắc rồi.

Thiếu niên khí phách, vô cùng nhất nhiệt huyết!

Bởi vì cái gọi là, hướng quan giận dữ là hồng nhan.

La Quan xoay người rời đi, Trình Nhàn buông lỏng một hơi, chặn lại nói: “Ngươi đi đâu?”

“Trích Tinh lâu.”

Trình Nhàn mặt lộ vẻ nghi hoặc, nhưng ngay sau đó nàng giống như nghĩ đến cái gì, con mắt trợn tròn,

“Ngươi… Ngươi… Ngươi muốn… Lên lầu định đoạn? !”

Gần như phá thanh âm thét lên, đủ biết nàng nỗi lòng hạng gì chấn động.

Xẹt –

Toàn bộ đại quảng trường, đột nhiên tĩnh mịch!

Vô số khiếp sợ trong ánh mắt, thiếu niên sải bước, ngữ khí yên lặng, “Bọn họ muốn chọc giận ta, ta liền cho bọn hắn cơ hội.”

“Ngày hôm nay, ta La Quan liền trèo lên Trích Tinh lâu, phàm người không phục đều có thể ngăn ta!”

Cái này, chính là loại thứ nhất định đoạn phương thức!

Chương 46 : Trèo Lên Trích Tinh Lâu

Trích Tinh lâu, một trong kiến trúc tiêu chí của Đế Võ, cao mười tầng. Trừ đặc thù nguyên nhân tầng thứ mười phong bế, chín tầng còn lại mở ra đối với học viên Đế Võ.

Nhưng mỗi một tầng đều có nghiêm khắc thực lực hạn chế, tầng trệt càng cao ngưỡng cửa càng cao, trèo lên Trích Tinh lâu định đoạn, chính là trên đường đánh lên đi, trấn áp tất cả trở ngại! Cử động lần này không thể nghi ngờ là nói – lần lượt đánh giá Đế Võ cùng thế hệ, đều là gà đất chó sành… tự cao mức nào!

Đại quảng trường ngắn ngủi tĩnh mịch về sau, “Oanh” một tiếng như núi lửa phun trào, ồn ào náo động thẳng lên.

Có cái kia trên lần Đế Võ thi đấu, vị trí Thiên bảng sư huynh, nhếch miệng để lộ ra răng, hàn quang lòe lòe, “Khẩu khí thật lớn! Ta cũng muốn lãnh giáo một chút, tiểu tử này thủ đoạn!”

“Không sai, nếu không cho hắn lần giáo huấn, thật đúng muốn cái đuôi trời cao!”

“Cùng đi, cùng đi!”

Lại có một đám tân sinh, nhìn sôi trào một mảnh đại quảng trường, đối đãi thật vất vả biết rõ ràng, trèo lên Trích Tinh lâu hàm nghĩa về sau, con mắt trừng tròn vo.

Cái này La Quan hắn, là muốn chết a?

Nam Cung Đóa Đóa lắc đầu, mặt lộ vẻ lạnh lùng, “Thiếu niên dâng trào vốn không sai, nhưng nhất thời nhiệt huyết hướng đầu liền không quan tâm, thực là ngu xuẩn! La Quan đã đem bản thân đưa nhập hung hiểm, không nói đến có thể hay không toàn thân trở ra, chỉ này nâng liền tội nhân vô số, như cùng hắn kết giao, ta và ngươi cũng sẽ bị liên quan đến.”

Ngụy Úy gật đầu, “Thật là như thế.”

Dương Kiên nhếch miệng, xuất thân trong quân thiếu niên, lại cảm thấy La Quan đại hợp khẩu vị, nhịn không được nói: “Có lẽ hắn có thể thành công…”

“Trèo lên Trích Tinh lâu, xem cùng thế hệ như không, cuồng vọng như vậy tiến hành La Quan có thể lựa chọn bắt đầu, lại quyết định không chấm dứt luồng.” Nam Cung Đóa Đóa ngữ khí nhàn nhạt, “Ngươi cho là Đế Võ thiên kiêu, sẽ bỏ mặc hắn sính uy? Hay cho là La Quan hắn có, vượt qua áp Đế Võ thực lực?

Nàng biểu lộ lạnh nhạt, đã không muốn hãy nói, tâm Trung Tương La Quan tên vẽ đi.

Hắn đã mất giá trị!

Tòa nào đó trên tháp cao, Phòng Nham khuôn mặt băng

hàn, ánh mắt như đao, “Tiểu bối này, dám trèo lên Trích Tinh lâu, nếu như muốn chết, cái kia sẽ thành toàn cho hắn!”

Chuyện Kiếm Các giết nhị Ngô, mất mặt thật là Ngô gia, nhưng hắn đường đường Bách Vân tông đại trưởng lão thể diện, cảm giác không phải là bị giẫm ở trên ma sát?

Hôm nay, liền lấy tiểu bối này tính mạng xuất ngụm ác khí, càng là cảnh cáo tất cả mọi người, tông môn thế lực không thể nhục.

Đế Võ phía sau núi, một gian nhà tranh.

Bất luận từ góc độ nào xem, đều là bình thường không có gì lạ, nhưng nó có thể dựng tại đây, bản thân liền có nghĩa là cực không tầm thường.

“Thú vị, Đế Võ đã rất nhiều năm, không có xuất hiện qua to gan như vậy học viên.” Trong nhà tranh truyền đến một tiếng tán thưởng.

Ngoài cửa người cười khổ, “Viện trưởng, người thật muốn bỏ mặc chuyện này? Bách Vân tông đợi đã sớm chuẩn bị, La Quan cử động lần này chỉ còn đường chết.”

“Như hắn không vượt qua nổi, chết liền chết rồi, Đế Võ cần một vị mới Chấp Kiếm Nhân, mà không phải kích thích ngốc nghếch ngu xuẩn.”

Giờ khắc này, Đế Võ chấn động, khắp nơi chú ý hội tụ!

Trong ánh nhìn chăm chú của muôn người, La Quan

đến Trích Tinh lâu, không cần ngẩng đầu lại hiểu rõ cảm nhận được, những thứ kia trên cao nhìn xuống ánh mắt, lạnh như băng tĩnh mịch.

“Ngừng, hắn ngừng!”

“Hừ, nhất thời kích thích phóng cuồng ngôn, hôm nay tỉnh táo lại, nhất định sợ chân mềm.”

“Nói nhảm, liền trên lầu phần đông cường giả ánh mắt, ai có thể không sợ?”

“Bây giờ rời đi, bảo vệ tính mạng lại thể diện mất hết, rốt cuộc không ngốc đầu lên được.”

Người vây xem trong đều nghị luận, khinh bỉ ra mặt.

Tiểu tử, cho ngươi điên cuồng, đâm lao phải theo lao rồi a?

Nhưng liền khi bọn họ hư thanh tuôn ra đến bên miệng thời gian, La Quan đột nhiên quay người, mắt như cổ suối không có chút rung động nào, “Ngày hôm nay, chư vị đều là chứng kiến.”

Hắn sải bước, bước vào Trích Tinh lâu, lưu lại nhiều người người đưa mắt nhìn nhau.

Chứng kiến? Chứng kiến ngươi bị đánh mặt mũi bầm dập, hoặc giả mềm nát một bãi sao? Tiểu tử này thật rắm thối a, bây giờ còn dám giả bộ - bức!

Trong lòng mọi người không cam lòng, nhưng chẳng biết

tại sao nhìn thiếu niên hình bóng, đáy lòng rồi lại sinh ra một tia bất an, giống như ngày hôm nay thật sẽ phát sinh cái đại sự gì.

Tầng thứ nhất, theo La Quan bước vào đột nhiên yên tĩnh, từng đạo ánh mắt dò xét, toát ra hiếu kỳ, kính sợ.

Bọn họ đương nhiên không cho rằng, bằng thực lực bản thân nhưng ngăn cản La Quan, chạy đến đều chỉ là vì, khoảng cách gần mắt thấy trận này vở kịch lớn.

Nhưng vào lúc này, ngoài dự đoán mọi người một màn xuất hiện – một người đứng dậy ngăn lại La Quan, lưng eo thẳng tắp vẻ mặt tràn đầy chính khí, quát lên: “La Quan, ta Trình Tử Thái tự nhận không phải là đối thủ của ngươi, nhưng coi như đường đường học viên Đế Võ, đã có đứng ra dũng khí! Ngày hôm nay độc xông Trích Tinh lâu, xem chúng ta như không, ngươi quá cuồng vọng!”

Trong lúc nhất thời, rất nhiều ánh mắt nhìn về phía hắn, tràn ngập tán thưởng, nhận thức, cảm thấy cái này gọi là Trình Tử Thái đồng học, nói ra bọn họ không dám nói, làm bọn họ chuyện không dám làm, nội tâm cảm thấy khâm phục!

Vài tên nữ học viên ánh mắt, càng làm cho Trình Tử Thái hăng hái, tự cảm giác đã thành khiêu chiến ác long dũng sĩ, “La Quan, nghĩ trèo lên lầu hai, ngươi liền từ trên người ta bước qua…”

Trình Tử Thái đã nghĩ kỹ, sau khi nói xong nên biểu tình gì, hoặc là tiến thêm một bước về phía trước hiệu quả

càng tốt hơn, càng lộ ra hắn oai hùng bất khuất!

Đùng –

Nhưng đáng tiếc, La Quan không cho hắn hoàn thành biểu diễn cơ hội, một bạt tai đi tới, Trình Tử Thái nguyên cuốn ba vòng nửa, ngược lại thời gian nửa gương mặt đều sụp xuống dưới, vô cùng thê thảm!

Mọi người kinh hãi, chợt giận dữ.

“La Quan, Trình Tử Thái có điều thẳng thắn phát biểu suy nghĩ trong lòng, ngươi lại hạ độc thủ như vậy!”

“Đối với kẻ yếu, không có chút nào bao dung chi tâm, lòng dạ hạng gì hạn hẹp!”

“Đem ngươi hắn đánh lui là được, cần gì như thế!”

Tình cảm quần chúng xúc động.

La Quan ánh mắt lạnh như băng, đảo qua mọi người, “Các ngươi không phục, nhưng đến dạy ta làm người?”

Xẹt –

Giống như một chậu nước lạnh quay đầu dội xuống, mọi người một cái giật mình, tranh thủ thời gian ngậm miệng lại.

“Hừ!”

La Quan cười lạnh một tiếng, cái này tiểu nhân hèn hạ

dám cầm hắn mời tên, lấy làm tiến thân tới giai, muốn chết!

Trình Tử Thái thảm lệ phía trước, kế tiếp lầu hai, lầu ba, mọi người câm như hến, ánh mắt cũng không dám nhìn nghiêng.

Nhưng đợi La Quan vừa đi, liền lại các loại lòng đầy căm phẫn, đại khái là "Vả lại nhìn hắn có thể liều lĩnh đến khi nào" "Ác giả ác báo" đợi, sau đó từng cái một rướn cổ lên đi nghe trên lầu động tĩnh, chờ mong sau một khắc La Quan đã bị đánh ngã vào, bọn họ cũng đi bổ sung mấy cước.

Lầu bốn, có người đứng dậy.

"La Quan, Trình Tử Thái là ta sư đệ…" Người này đánh giết mà đến, khả nhân vẫn còn không trung, đã bị một cước đạp bay trở về, ngụm lớn thổ huyết chống đỡ hết nổi ngược lại, thương thế nghiêm trọng.

"La Quan, ngươi quá độc ác!" Một vị khôi ngô học viên Đế Võ gào thét, mặt sắc mặt xanh mét, "Ta Hầu Thông đến chiến ngươi!"

Hắn bước nhanh đến phía trước, bên trong thân thể "Bành" một tiếng, khí tức điên cuồng tăng vọt.

"Uống!"

Một quyền đánh ra, bên tai đột nhiên vang lên gào thét, người này hướng trên đỉnh đầu, lại ngưng tụ ra một đầu Hắc Hổ hư ảnh. Hắn giữa lông mày, "Vương" chữ có thể

thấy rõ ràng, hung tàn, thô bạo khí tức gào thét mà đến.

Quyền pháp này giống như đã từng quen biết, La Quan vòng dưới ý niệm trong đầu, liền nắm tay nghênh tiếp.

Oanh –

Một tiếng vang thật lớn, Hầu Thông bị trực tiếp oanh bay, cả một xương cánh tay đứt đoạn, lộn một vòng lăn kêu rên.

La Quan thu quyền, đang lúc mọi người hoảng sợ trong ánh mắt, bước lên lầu thứ năm!

Mang mặt nạ nữ tử ôm ấp tàn kiếm đã đợi đã lâu, gặp La Quan lên lầu nàng trong nháy mắt ra tay, tàn kiếm như một đạo lưu quang, đâm thẳng giữa lông mày.

Hắn nhanh chóng, nhanh đến khó có thể tưởng tượng.

Hắn uy, càng là cực kỳ kinh người.

Lầu thứ năm lúc này đột nhiên vang lên, vô số kêu khóc thanh âm, giống như bách quỷ ban ngày đi! Trên lầu lần trong ngoài, đều nghe sởn hết cả gai ốc, bất chợt mắt lại sáng lên.

“Là nàng!”

“Quỷ Kiếm nữ!”

“Nàng rõ ràng đã trở về, ngay tại năm tầng!”

Vây xem ở bên trong, một người ôm vai cười lạnh, “La Quan, ta Đại Đế võ tàng long ngọa hổ, vả lại xem một kiếm này ngươi có thể hay không ngăn lại!”

Quỷ Kiếm nữ là danh hào của nàng, bởi vì quá mức vang dội, đáng sợ, thế cho nên nàng vốn tên, ngược lại không ai biết được.

Trên lần Đế Võ thi đấu, Quỷ Kiếm nữ bằng đoạn kiếm này, một kích trọng thương Thiên bảng bài danh tám mươi sáu vị Ninh Đào. Mặc dù cuối cùng thua đi trận đấu, thực sự khiến Ninh Đào rơi xuống Thiên bảng, triền miên giường bệnh đến nỗi vắng mặt năm nay Đế Võ thi đấu, có thể nói kinh khủng đến cực điểm.

Một kiếm này, tại mọi người nhìn lại, giống như lấy mạng dây thừng.

Nhưng ở trong mắt La Quan… Là quá chậm, cái kia gặm nhấm tâm thần, làm người ta sợ hãi bất an tiếng kêu khóc, càng là khó lay tâm thần hắn nửa điểm.

Hắn lên lầu đến nay lần đầu tiên động kiếm, lại kiếm không ra khỏi vỏ, bằng thẳng về phía trước một đâm, liền làm kêu khóc thanh âm đột nhiên tản ra, mọi người đến nỗi không thể thấy rõ hắn thế nào ra tay, Quỷ Kiếm nữ cổ tay liền bị xuyên thủng, kiếm gãy rơi xuống tại.

“Ngươi một kiếm này tên gì?”

La Quan nhìn nàng một cái, thản nhiên nói: “Tiện tay một kiếm, ở đâu ra tên.”

Quỷ Kiếm nữ thân thể run một cái, dưới mặt nạ ánh mắt tuyệt vọng, “Tiện tay một kiếm… Chỉ là tiện tay một kiếm…” Nàng khắc khổ tu luyện, là khống chế kiếm gãy không tiếc bỏ ra thê thảm đau đớn đại giới, trở nên không người không quỷ.

Nhưng cuối cùng, lại ngăn không được người khác tiện tay một kiếm, lẽ nào thiên phú loại vật này, thật sự là không thể vượt qua núi lớn sao?

La Quan tự bên người nàng đi qua, “Thanh kiếm này rất mạnh, nhưng ngươi dùng sai rồi.”

Quỷ Kiếm nữ mãnh liệt ngẩng đầu, nhìn thẳng hắn hình bóng “Thỉnh ngươi dạy ta!”

La Quan không quay đầu lại, “Dựa vào cái gì?”

Quỷ Kiếm nữ dùng tay kia nhặt lên kiếm gãy, chậm rãi nói: “Ta còn có một kiếm, có thể muốn mạng của ta, cũng có thể muốn cái này Trích Tinh lâu lên, tầng chín dưới bất kỳ người nào tính mạng!”

“Nếu như ngươi đáp ứng, ta thề không tiếc đại giới, ngày hôm nay cũng muốn bảo vệ ngươi rời khỏi!”

La Quan quay người, hơi hơi nhíu mày, “Kiến thức vừa rồi một kiếm, đối với ta còn một chút lòng tin đều không có?”

Quỷ Kiếm nữ do dự một chút, nhìn trên lầu một chút, gật đầu mạnh.

“Vậy trừng lớn mắt, tiếp tục nhìn xuống!” La Quan căm tức phất phất tay, quay người về phía trước.

Lầu thứ năm, đã không có người, dám… nữa ngăn cản tại hắn trước người.

Quỷ Kiếm nữ đi đến một người bên người, tại đối phương cứng ngắc trong lúc biểu lộ, xé toang người này tay áo trói chặt miệng vết thương, cùng sau lưng La Quan.

Quỷ Kiếm nữ đánh bại!

Thua ở nàng mạnh nhất một kiếm lần không ai bởi vì nàng sẽ thả nước, cũng căn bản không có cần thiết. Nói cách khác, trọng thương Thiên bảng tám mươi sáu vị trí một kiếm, tại La Quan trước mặt không chịu nổi một kích, đến nỗi không đáng hắn xuất kiếm!

Trích Tinh lâu trong ngoài, vô số người trừng lớn mắt mặt lộ vẻ rung động, bọn họ đột nhiên phát hiện, Kiếm Các trúng kiếm trảm nhị Ngô trận chiến ấy, dường như cũng không phải là La Quan toàn bộ thực lực.

Chó má đấy, hắn bộc phát át chủ bài mới giết Ngô Đấu Sơn… Tên này, đến cùng ẩn giấu bao sâu?

Một cái ý niệm trong đầu, không bị khống chế tự đáy lòng của mọi người chui ra – lẽ nào ngày hôm nay, bọn họ thật muốn tận mắt chứng kiến một cuộc, đẩy ngang Trích Tinh lâu kỳ tích?

Không!

Tuyệt đối sẽ không!

Quỷ Kiếm nữ tuy mạnh, nhưng là chỉ một kiếm này mà thôi, La Quan thoải mái đánh bại nàng, cũng không đại biểu cái gì. Thiên bảng bài danh phía trên, như Ngô Phàm loại này thiên kiêu, đồng dạng có thể làm được.

Huống chi, tại thiên kiêu phía trên còn Thiên bảng mười thứ hạng đầu – như ngôi sao chói mắt, xa không thể chạm vả lại làm cùng thế hệ tuyệt vọng mười Thiên Vương!

La Quan cường thịnh trở lại, cuối cùng cũng đem bị thua, ngã vào trong cát bụi, khó hơn nữa trở mình.

Bởi vì, hắn hôm nay biểu hiện càng mạnh, kết cục liền đã định trước càng thảm.

Nhổ cỏ nhổ tận gốc không lưu tai hoạ ngầm đạo lý, những thứ kia mặc dù đã cô đơn, lại truyền thừa đã lâu võ đạo tông môn, đối với lần này am hiểu nhất!

Chương 47 : Một Đường Đẩy

La Quan nghe được phía sau tiếng bước chân, lại cũng không thèm để ý, hắn bước vào lầu thứ sáu, nhìn quanh xung quanh đều là ngưng trọng gương mặt.

Quỷ Kiếm nữ bại trận bọn họ dù chưa mắt thấy, nhưng đối với võ đạo cường giả mà nói, khoảng cách gần khí tức nhận biết, xa so với hai mắt càng rõ ràng hơn.

Đối với La Quan cường đại, mọi người hết sức rõ ràng, nhưng cái này cũng không hề có thể đem bọn họ toàn bộ dọa lùi.

Có thể vào Đế Võ, vả lại đăng nhập Trích Tinh lâu tầng sáu giả, đều là cùng thế hệ trong người nổi bật, trong lòng tự có một phần kiêu ngạo.

Một vị thanh niên vượt qua đám người ra, nhưng không đợi hắn nói chuyện, La Quan liền phất phất tay, ngữ khí bằng phẳng lại lộ ra rét thấu xương băng hàn, “Ta vì sao xuất hiện ở đây, chắc hẳn các ngươi rất rõ ràng, vì vậy hôm nay ta tâm tình thật không tốt, ra tay sẽ rất nặng.”

Hắn hơi dừng một chút, quỷ kiếm nữ nhân vật chính động tiến lên, lộ ra bị bao khỏa ở cổ tay, hoàn mỹ diễn dịch vai diễn phụ nhân vật.

“… Nếu như các ngươi chỉ là bởi vì, ta trèo lên Trích Tinh lâu mà cảm giác bị nhục nhã, vậy thì có thể đợi đợi động thủ lần nữa, mục tiêu của ta không phải là các ngươi, càng bởi vì chư vị đều là Đế Võ tinh anh, ta không muốn tự tay chiết các ngươi rồi, dù sao như vậy mang đến rất nhiều phiền toái.”

Đối diện thanh niên, do dự một chút lui về, trầm giọng nói: “La Quan, ta cũng không phải là sợ ngươi, chỉ là không muốn lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn! Nhưng ngươi vừa rồi mấy câu nói đó, thật sự rất khinh người, trước chờ ngươi xử lý sạch sẽ, ta lại đánh với ngươi một trận!”

Thanh niên này tại lầu thứ sáu hiển nhiên rất có uy vọng, theo cử động của hắn, rục rịch người đốn ít hơn phân nửa, giấu trong đám người mấy người, liếc nhau mặt lộ vẻ bất đắc dĩ, không nghĩ tới La Quan một câu, liền phá hủy bọn họ cực nhọc cổ động.

Hiện tại, không ai xung phong, bọn họ chỉ có thể kiên trì trên.

“La Quan, ngươi ít tại đây giả mù sa mưa, trả thù biện pháp rất nhiều, ngươi lựa chọn trèo lên Trích Tinh lâu thời điểm, sẽ không bả chúng ta đưa vào mắt!”

Một người nhảy ra, dùng sức vẫy tay, lòng đầy căm phẫn.

La Quan đột nhiên mở miệng, “Hiện tại ta rất xác định, ngươi chính là mục tiêu một trong.”

Oanh –

Mặt chấn động, nếu không có Trích Tinh lâu kiến tạo tới sơ, liền bố trí xuống đại trận lạc ấn, căn bản không chịu nổi cái này đạp mạnh thời gian lực lượng kinh khủng.

Đối diện người mặt lộ vẻ kinh sợ, chợt nghiến răng, “Tế Sinh đao!”

Hắn rút đao một trảm, kinh hãi một màn xuất hiện, người này cầm đao cánh tay huyết nhục trong nháy mắt khô quắt, hiện ra quỷ dị đỏ tía vẻ, liền giống như chôn sâu nắm chắc thây khô. Thôn phệ một tay sinh cơ trường đao, mặt ngoài đỏ thẫm hào quang bắt đầu khởi động, phóng thích khí tức khủng bố!

“Chết!”

Quát lớn ở bên trong, lưỡi đao ép đến.

Nó cường hãn khí tức, có thể so sánh Trùng Tiêu Cảnh.

La Quan đáy mắt băng hàn, hắn tận mắt nhìn thấy Vương Tôn bị thua, đối với một màn này cũng không lạ lẫm.

Xẹt –

Trường kiếm ra khỏi vỏ, kiếm quang nháy mắt nở ra, một cái đầu lâu phóng lên trời, trợn to tròng mắt trong tràn ngập khó có thể tin. Người này không nghĩ tới, tự tàn thức một kích, mà ngay cả La Quan một kiếm cũng đỡ không nổi, càng không nghĩ đến, La Quan lại thực có

can đảm giết hắn…

Nhưng, thật sự là hắn đã chết!

Phù phù –

Thi thể không đầu ngược lại, máu tươi phun ra lão cao, một màn này để cho lầu sáu tất cả mọi người trợn to tròng mắt, hô hấp đều muốn đình trệ. Bọn họ như thường ngày, cái nào không rất được sư trưởng coi trọng, tại cùng thế hệ trong càng được nhiều người ủng hộ, còn trẻ đắc ý đối với tương lai có vô hạn ước mơ, có thể nói tự cao tự đại.

Nhưng ngay khi vừa rồi, bọn họ tận mắt nhìn thấy, một vị cùng lầu sáu học viên Đế Võ, dám tu luyện “Tế Sinh đao” loại người hung ác, trực tiếp đầu thân chia lìa máu phun như suối.

Mặc dù không phải là nhà ấm trong đóa hoa, nhưng này lạnh như băng, tàn khốc một màn, hãy để cho bọn họ tim đập nhanh!

Cùng người này cùng một chỗ muốn có hành động mấy người, càng mỗi cái như bị sét đánh, thân cứng như sắt không dám tái cử động nửa điểm. Hoàn toàn yên tĩnh ở bên trong, La Quan bỗng nhiên quay người, lạnh như băng ánh mắt tập trung một người, hắn vốn là căng thẳng muôn phần, kinh hãi quyền kế tiếp đánh ra.

La Quan nở nụ cười, “Đây chính là ngươi động thủ trước kia “

Xẹt –

Kiếm quang lóe lên, không chút khách khí nhận lấy người này đầu người, thất kinh dưới hắn đến nỗi không thể, làm ra như loại phản kháng.

Còn lại mấy người vẻ mặt tràn đầy hoảng sợ, thực tế chứng kiến La Quan mặt lộ vẻ tiếc hận, trong lòng nhịn không được kêu to ma quỷ!

Mắt thấy không có cơ hội lại giết người, La Quan kiếm nơi tay, xoay người nhìn lại, “Ngươi, còn muốn hay không đánh với ta một trận?”

Bành –

Thanh niên trùng trùng điệp điệp vỗ bàn một cái, phẫn nộ đứng dậy, “Mũ ta đâu? Cái này trời rất lạnh, người nào lấy mũ ta cầm đi rồi!”

Hắn bắt lấy ngồi cùng bàn một người, “Nói, phải ngươi hay không?”

Mọi người: …

La Quan khóe miệng quất một cái, quay người đi về phía thang lầu. Đặt chân trong nháy mắt liền phát giác được, đến từ đỉnh đầu khí cơ tập trung.

Lạnh như băng, cường đại!

Nhặt giai mà lên, trước tiên đập vào mi mắt đấy, là một bộ to con. Ngưu cao mã đại Trương Thiết, tại trước mặt

người này đều chỉ có thể, coi như là cái tiểu bất điểm.

Nhìn hắn, đến nỗi làm cho người ta hoài nghi – người, có thể nào cường tráng đến loại này bước, nếu nói trên vai phi ngựa tự không thể nào, nhưng cổ tay so với eo thô cũng là sự thật.

Rộng thùng thình hắc bào bị nổ tung tính cơ bắp chống lên, phối hợp to lớn đầu trọc, sinh ra siêu cường đánh vào thị giác, chỉ liếc một cái liền khiến lòng run sợ.

“La Quan, dừng ở đây a!” To con thanh âm trầm thấp, lại dẫn tới không khí chấn minh, như sắt đá tấn công, đi nhanh về phía trước.

Oanh –

Oanh –

Trích Tinh lâu kịch liệt rung động lắc lư, tất cả mọi người cảm nhận được, tự lầu bảy truyền đến cái kia phần, như cự thú thô bạo khí tức.

“Lô Trấn Nhạc, Trùng Tiêu Cảnh!”

“Trên lần Thiên bảng thứ ba mươi chín vị trí, trời sinh thân thể vô địch!”

“Kiếm tu công kích xác thực đáng sợ, nhưng Lô Trấn Nhạc lại là, hết thảy kiếm tu ác mộng.”

“Lúc này đây, La Quan muốn đánh bại!”

Mà giờ khắc này, La Quan cũng cảm nhận được, một phần đặc thù áp chế tự trên người đối phương truyền đến, liền giống như đặt mình trong vũng bùn, mọi cử động cần, hao phí thêm nữa khí lực.

“Trấn!”

Quát lớn ở bên trong, Lô Trấn Nhạc một quyền đánh tới, hắn trên nắm tay mặt ngoài lại nổi bật ra vô số phù văn, lưu chuyển thời gian mơ hồ không rõ.

La Quan một kiếm đâm ra, liền nhịn không được nhíu mày, tứ phía Bát Phương đột nhiên tuôn ra áp lực, đưa bao phủ ở bên trong. Mà khiến cho áp lực này căn nguyên, lại kiếm trong tay hắn, tựa như phiến khu vực này đi theo Lô Trấn Nhạc ra tay, liền thành kiếm cấm tới!

Bành –

Nắm tay cùng mũi kiếm đối oanh, lại không bị thương nửa điểm, ngược lại là tràn đầy man lực cuốn tới, đem La Quan đẩy lui vài bước.

“Ta huyết mạch đặc thù, càng tu hữu cổ bí pháp, Lăng Vân Cảnh dưới Kiếm tu ra tay đối với ta chỉ là gãi ngứa, ngươi lấy cái gì thắng ta?” Lô Trấn Nhạc gầm nhẹ, không để ý chút nào nói với La Quan chút này, bởi vì hắn bản thân liền là, một cái vô giải nan đề.

La Quan đã không phải Lăng Vân Cảnh, liền nhất định thất bại!

“Ngươi có thể ngăn ta một quyền, lại ngăn không được

ta mười quyền trăm quyền, trèo lên Trích Tinh lâu định đoạn? Bằng ngươi cũng xứng!" Gào thét như sấm, trong không khí nổ vang như cuồn cuộn con nước lớn, chui vào hai lỗ tai liền từng trận tâm phiền ý loạn, đến nỗi bên trong thân thể khí huyết lưu chuyển đều nhận ảnh hưởng, có rung động lắc lư, không khống chế được dấu hiệu.

La Quan kịp phản ứng, hắn cái này gầm thét là một loại đặc thù công pháp, nhưng nhiễu loạn đối thủ tâm thần, khiến cho thực lực giảm đi nhiều.

Lỗ mãng, thô ráp đều là giả tượng, Lô Trấn Nhạc là người thông minh cẩn thận người, mặc dù có bí pháp khắc chế Kiếm tu, cũng toàn lực ứng phó.

Không hổ là Thiên bảng một thành viên, Đế Võ tinh anh! Nếu như cái khác Kiếm tu, không vào Lăng Vân nhất định rơi vào tuyệt cảnh, nhưng La Quan tu cũng là Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm, trong thiên hạ này mạnh nhất kiếm pháp.

Vì vậy, kiếm của hắn sắc bén hơn!

Đạp chân xuống, đem lực đánh vào định lượng rải, La Quan đưa tay về phía trước, lại là một kiếm rơi xuống.

"Không biết tự lượng sức mình!"

Lô Trấn Nhạc rống to, nhưng rất nhanh trên mặt hắn liền lộ ra hoảng sợ, bởi vì đang cùng một kiếm này va chạm nhau trong nháy mắt, hắn làn da nổi bật phù văn trực tiếp nghiền nát.

“A!”

Kêu thảm thiết ở bên trong, hắn nắm tay bị gọt sạch nửa cái, lộ ra chỉnh tề màu trắng xương ít, La Quan kiếm thế liên tục, một cái chuyển hướng đâm về hắn yết hầu.

“Cứu ta!”

Lô Trấn Nhạc gầm thét, mắt lộ ra hoảng sợ.

Oanh –

Một mũi tên gào thét mà đến, La Quan vung kiếm chém ngang, kinh khủng tiếng va chạm trong hắn bị bức lui, ngẩng đầu nhìn về phía nơi hẻo lánh.

Lại tên hiếm thấy tiễn thủ!

Lúc này, tay hắn chấp màu đen huyền thiết đại cung, dây cung vẫn còn rung động lắc lư vù vù.

“Lấy nhiều đánh ít? Tốt, ta cho các ngươi cơ hội!”

Oanh –

La Quan mãnh liệt đập ra, khí thế ngút trời.

Tiễn thủ sắc mặt đại biến, “Dừng tay! Ta chỉ là ngăn ngươi giết người…”

La Quan cũng không dừng lại, ngày hôm nay đang muốn nhiều xử lý vài cái.

“Cuồng vọng!” Bên cạnh một người gầm lên, đưa tay về phía trước nắm chặt, “Tang Khải, mở ra cung bắn chết hắn!”

Oanh –

Hỏa diễm vô căn cứ mà sinh, hóa thành một tọa bức tường lửa, phóng thích cực nóng nhiệt độ cao, thẳng đến La Quan xoắn tới.

Người này càng hợp dẫn đốt Thiên Linh khí!

Thủ đoạn này, trình độ nào đó nói, đã vượt qua võ đạo cấp độ. Hiển nhiên, lại là một môn vô cùng lợi hại công pháp, nhất định xuất xứ từ Tiên Đồ!

La Quan đánh giết khí thế không ngừng, còn không thèm chú ý bức tường lửa uy hiếp, người này mắt lộ ra dữ tợn, “Quả thật là cuồng vọng! Cho là ta cái này đốt linh chi hỏa, là thế tục hỏa diễm có thể so sánh?”

“La Quan sơ suất quá, Tào Sí đốt linh chi hỏa, Lăng Vân Cảnh đều phải kiêng kị, nhiễm huyết nhục chính là không chết không thôi!”

“Tang Khải cũng đã mở cung, đối mặt hai người liên thủ, hắn trốn không thoát!

“Đáng tiếc, La Quan thực lực xác thực cường hãn, hoặc có thể trùng kích Thiên Vương vị trí.”

Có người cười lạnh, “Cả gan lấy một địch nhiều, như thế

liều lĩnh hạng người, chết không có gì đáng tiếc!”

Sau một khắc, La Quan bị ngọn lửa bao phủ, Tang Khải thở sâu, chỉ chờ kêu thảm thiết kêu rên, liền nghe vậy phân biệt vị trí cho chí mạng một mũi tên. Nhưng hắn nhìn đến đấy, cũng là trong ngọn lửa ném ra một kiếm, trong nháy mắt xỏ xuyên qua Tào Sí lồng ngực, đưa bám trên cột gỗ.

Tang Khải buông tay, mũi tên gào thét bắn về phía trường kiếm xuất xứ, lại không chạm đến vật dụng thực tế, phá lửa mà ra đem lóe lên cửa sổ xé nát!

“Không được!”

Tiếng gió lọt vào tai, Tang Khải đến không kịp né tránh, bị một quyền đánh chính là hai chân cách, tiếp theo bị bắt lấy cổ nâng tại không trung.

“Tiểu bối, buông tay!”

Xẹt –

Phòng Nham thân ảnh xuất hiện ở lầu bảy, sắc mặt âm trầm ướt át, hắn vốn là muốn tới tận mắt nhìn thấy, La Quan đột tử một màn, nhưng không ngờ càng đợi càng kinh ngạc, trơ mắt nhìn hắn dễ như trở bàn tay, trên đường vượt qua đẩy lên lầu bảy.

Mấy không ai đỡ nổi một hiệp!

Mắt thấy La Quan muốn lạnh, ai ngờ thời gian nháy con mắt, thế cục liền nghịch chuyển, cả hắn cũng không

bằng ngăn trở! Trước, Phòng Nham có thể bình tĩnh, lại không có khả năng trơ mắt, xem Tang Khải, Tào Sí gặp chuyện không may, bằng không hậu quả chính là hắn, đều khó có thể chịu đựng.

Gặp La Quan bất vi sở động, Phòng Nham tức giận hừ một tiếng, Lăng Vân Cảnh khí tức khủng bố rơi xuống.

La Quan híp híp mắt, lạnh giọng nói: “Lão già kia, xem ra ngươi là thật chu đáo não héo rút, lúc trước ngươi liền trấn không được ta, bây giờ còn nếu đến!”

Hắn cầm chặt chuôi kiếm, hơi dùng lực cột gỗ vang lên “keng két”, Tào Sí kêu thảm thiết.

Phòng Nham ngẩn ngơ, chợt nổi giận, “Dừng tay! Ngươi lại dám mắng ta… Ngươi thật là to gan… Lão phu tuyệt không tha cho…”

“A!”

Lần này, là Tào Sí, Tang Khải cùng một chỗ kêu thảm thiết, một cái lồng ngực máu tươi tuôn ra, một cái cổ “Cọt kẹt..t..tttt” rung động.

“Phòng Nham đại trưởng lão, đừng nói nữa!”

“Cứu chúng ta, nhanh cứu chúng ta!”

Phòng Nham răng đều phải cắn, ngữ khí băng hàn, “Lão phu thân là Đế Võ giáo sư, có quyền kêu ngừng giữa các ngươi đấy… Chiến đấu, nếu như ngươi còn dám đả thương người, lão phu phải giết ngươi!”

“Giết ta? Ngươi tới Giết xem ai chết trước!”

Tào Sí, Tang Khải kêu thảm thiết càng lớn tiếng, nhìn La Quan vẻ mặt tràn đầy hoảng sợ, theo hắn trong ánh mắt cảm nhận được thô bạo, điên cuồng.

Không ai muốn chết, càng thiên tài càng như thế.

Nhưng hôm nay, đã có người chết… La Quan hắn, là thật dám giết người!

Chương 48 : Ngươi Có Thể Đã Chết

Phòng Nham mau tức nổ, nhớ hắn đường đường Lăng Vân Cảnh võ đạo tuyệt cường giả, mặc dù đối mặt đế quốc quý nhân đám, đều bị lấy lễ để tiếp đón, chưa từng nhận qua một tên tiểu bối uy hiếp, khuất nhục. Nhưng hôm nay, đây hết thảy hết lần này tới lần khác liền ở con mắt nhìn trừng trừng của mọi người dưới đã xảy ra, mà hắn cũng không dám có nửa điểm quá kích phản ứng.

Thở hổn hển như lão Ngưu, hắn phẫn nộ gầm thét, “Lão Vương, ngươi lại không đi ra, lão phu hợp lại bỏ ra lớn đại giới, cũng muốn giết tiểu bối này!”

Ô…ô…n…g –

Một tiếng kiếm minh, Vương giáo sư hiện thân, nghiêm mặt nói: “Lão Phòng, chúng ta đều nhiều hơn lớn niên kỷ người, phải chú ý dưỡng sinh, nổi giận thương thân sợ khó trường thọ a!”

Một câu, Phòng Nham thiếu chút nữa muộn đi tới, nghiến răng gầm thét, “Ngươi đừng bức ta!”

Mắt thấy lão Phòng thật bị ép buộc tức giận rồi, Vương giáo sư ngầm cho rằng La Quan tiểu tử này, làm giận bổn sự không thể so với hắn kiếm đạo thực lực kém, đấu nhiều năm như vậy còn là lần đầu tiên, gặp Phòng

Nham hổn hển.

Ho nhẹ một tiếng, hắn ung dung quay người, hiển thị rõ cao nhân phong phạm, “La Quan, trước tiên đem người thả lần vạn không thể tổn thương bọn họ.”

Ta, lão Vương, Đế Võ kiếm thứ nhất!

Ngày hôm nay về sau, danh chí thực quy.

Dù sao, có lão Phòng làm bối cảnh cùng ta khách quan, cái này vẫn lập tức phân cao thấp, sâu cạn tự lộ ra?

Nhưng rất nhanh, Vương giáo sư sắc mặt liền có chút cứng ngắc, lông mi run lên lượng run, trừng mắt xem La Quan.

Không phải chứ, tiểu tử ngươi thậm chí ngay cả ta, đều không bán mặt mũi?

Lão Vương phải thừa nhận, hắn hiện tại có chút mới có!

Một khi La Quan thật nổi điên, không nói đến bản thân kết cục thế nào, Tào Sí, Tang Khải hai người hẳn phải chết, hắn cũng phải gây một thân tao!

Vốn tưởng rằng, lần này là hắn vượt lên trước lộ diện, có thể bán cho La Quan một cái nhân tình.

Hiện tại mới phản ứng tới, vì sao Vân Sơn cùng đọc sách tên kia không ngoi đầu lên… Bọn họ tất nhiên là, đã phát giác được không đúng, cố ý để cho hắn chuyến lôi.

Cam!

Người tuổi trẻ bây giờ, tâm tư sâu như vậy! Còn La Quan tiểu tử này, tính khí hư hỏng như vậy, không phải bả sự tình nháo đằng không thể chỉnh đốn mới thoả mãn?

Ổn định, đừng hoảng hốt!

Lão Vương thở sâu, chẳng quan tâm lại bày tư thế, tận tình khuyên bảo, “La Quan, tuyệt đối đừng kích thích, biết phóng hỏa cái kia là Thiên Hỏa tông dòng độc đinh mầm, tuy nói cái này nhất phái danh nghĩa, nhưng hắn có một đại lão sư thúc tổ, là ta Thanh Dương quốc trong hiếm thấy Tứ phẩm Đan Sư, nếu như ngươi tổn thương hắn hậu hoạn vô cùng!”

“Còn bắn tên cái này, hắn mặc dù không có gia thế bối cảnh, nhưng ở ba năm trước đây liền đã tòng quân, hôm nay đảm nhiệm chức vị quan trọng, nếu như ngươi giết hắn quân đội sẽ không bỏ qua, cũng là lớn - phiền toái.”

“Vì vậy, đem bọn họ thả a, lão Vương ta cho ngươi đảm bảo, tuyệt đối để cho bọn họ cho ngươi chịu nhận lỗi, cho đến ngươi hài lòng mới thôi.”

Nhắc tới những thứ này phiền toái, hắn đều từng trận nhức đầu, nhưng để cho lão Vương kinh hãi chính là, La Quan sắc mặt rõ ràng không hề thay đổi.

Hắn thật không có nắm chắc rồi!

“Hắn mở ra cung thời điểm, các ngươi không đi ra, hắn phóng hỏa thời điểm, các ngươi còn không ra.” La Quan đột nhiên mở miệng, vẻ mặt lạnh trào phúng, “Ta vừa đem bọn họ đánh đập, các ngươi liền nhảy ra ngoài, đây là cái gì rắm chó không kêu đạo lý?”

Hắn chỉ chỉ Phòng Nham, “Cái này lão khốn nạn đối với ta có ý kiến, cũng là thì thôi, Vương giáo sư ngươi là cái gì cũng như vậy?”

Lão Vương cười khổ, ta cuối cùng không thể nói thật, là viện trưởng án lấy ta không được nhúc nhích a, vậy nhất định sẽ bị mang theo riêng trả thù a!

“Việc này, là lão Vương ta làm không ngờ, tính thiếu nợ ân tình của ngươi, được hay không được?”

“Được!” La Quan gật đầu, lại bổ sung một câu, “Nhưng người phải cam đoan, ta thả người về sau, sẽ không bị hô đánh tiếng kêu giết.”

Cái này dứt khoát kình phong, để cho lão Vương thiếu chút nữa rơi lệ, “Yên tâm, ta cho ngươi đánh cược!”

La Quan chỉ chỉ Phòng Nham, mắng cái thống khoái, “Lão khốn nạn, đừng tưởng rằng ta sợ ngươi, hôm nay ta cho Vương giáo sư mặt mũi, tạm tha bọn họ không chết.”

Hắn thu kiếm lui ra phía sau, cổ tay đột nhiên run lên, mũi kiếm chuyển lệch tại Tào Sí tạng phủ thời gian, phủi đi ra một cái lỗ hổng lớn, hắn trung khí mười phần kêu thảm thiết, lập tức liền suy yếu xuống dưới. Thương thế

kia, ít nói cũng phải tầm năm ba tháng mới có thể khôi phục, còn khó nói có thể hay không lưu lại di chứng.

“La Quan!” Phòng Nham gào thét.

“Kêu cái rắm, tay ta run chính là ngươi cái này lão khốn nạn cho bị hù, đáng thương Tào Sí vốn là không cần, nhiều bị cái này tội đấy, đều tại ngươi!”

Phòng Nham khí run lạnh!

Đáng tiếc, ánh mắt không thể giết người.

La Quan lại đem Tang Khải kéo đến trước người, “Tiểu tử, ngươi bắn hai mũi tên, ta đánh ngươi hai cái bạt tai, được hay không được?”

Đùng –

Đùng –

Đưa tay chính là một cái làm nhiều việc cùng lúc!

Tang Khải mắt nổ đom đóm, cảm thấy răng đều nới lỏng, trong lòng mắng to ngươi muốn động thủ liền động thủ, còn hỏi ta xong rồi cái gì?

Nhục nhã, ngươi cái này là nhục nhã!

Nhưng trong lòng, lại nhẹ nhàng thở ra.

Tào Sí cái kia bối cảnh, đều bị tạng phủ mở đao, hắn chịu đựng hai cái bạt tai quả thực là mưa bụi, thậm chí

còn có chút vui mừng.

La Quan buông tay ra, đột nhiên nhíu chặt lông mày, “Ta đều buông tha ngươi rồi, ngươi rõ ràng còn không đi, không nên ta tiễn ngươi một đoạn đường mới được sao? Tốt!”

Một cước đá vào Tang Khải kéo cung trên cánh tay, chỉ nghe “răng rắc” “răng rắc” thanh âm, đã biết xương cốt đứt gãy ít nhất bảy tám đoạn.

Cuồn cuộn ra hơn mười thước, Tang Khải thống khổ tru lên, “Tay của ta! Tay của ta!” Hắn tại trong quân chuẩn bị được coi trọng, chính là bởi vì một tay Thần bắn, trong chiến trường chấn nhiếp địch quốc Đại tướng. Nhưng đứt gãy kéo cung cánh tay tiễn thủ, ai dám nói còn khôi phục như lúc ban đầu? Tương lai của hắn, có lẽ đã bị một cước này đạp vỡ!

“Khốn kiếp, ta giết ngươi!” Phòng Nham nổi trận lôi đình, quả thực giận điên lên.

La Quan rống to, “Lão Vương cứu ta!”

Vương giáo sư ngăn lại Phòng Nham, Đế Võ kiếm thứ nhất tuy là miệng phong, nhưng thực lực xác thực mạnh mẽ, bức Phòng Nham vô pháp ra tay.

“Vương Trung Vương, ngươi tránh ra cho ta!”

Lão Vương sắc mặt âm trầm, “Phòng Trung Thuật, phát cuồng về phát cuồng, ta cảnh cáo ngươi đừng hô quý danh, bằng không thì tất cả mọi người đừng nghĩ lưu lại

mặt.”

Hắn nhìn hướng La Quan, cười khổ nói: “Tiểu tử ngươi đây là tự tìm phiền toái!”

La Quan vẻ mặt tràn đầy vô tội, “Người không để cho ta giết bọn họ, ta nghe theo, người để cho ta thả người, ta cũng thả. Vương giáo sư, người nên nói lời giữ lời, đối với việc này chịu trách nhiệm đến cùng.”

Về phần vừa rồi cái kia nổi tiếng quý danh, không sai hắn đã nghe được, nhưng đạo lí đối nhân xử thế hiểu hay không? Nghe được cũng phải giả bộ không có!

Lão Vương thở dài, “Cần gì chứ?”

Hắn có thể ngăn minh thương, lại ngăn không được đâm sau lưng, việc này hay lỗ mãng rồi.

La Quan một chút trầm mặc, chậm rãi nói: “Ta có vị trí sư huynh, hắn gọi Vương Tôn, đời này mơ ước lớn nhất, chính là làm một vị Kiếm tu.”

“Nhưng trước đây không lâu, hắn tại Đế Võ thi đấu trên lôi đài, bị người chặt đứt một cánh tay, hắn lại có lỗi gì?”

Lão Vương lắc đầu, nói đến cùng hay trả thù, người trẻ tuổi a… Cách đêm kẻ thù cũng không thể chờ! Nhưng bây giờ ngươi còn chưa đủ mạnh, cho mình gây phiền toái nhiều như vậy, về sau nhất định sẽ rất khó.

“Hôm nay, liền dừng ở đây a, theo ta đi!”

Quỷ Kiếm nữ đột nhiên đứng ra đây, ngữ khí nghiêm túc, “Hôm nay, chỉ có thể ta dẫn hắn đi.”

Lão Vương thiếu chút nữa khí cười, người tuổi trẻ bây giờ, từng cái một thật đúng là liều lĩnh vô cùng, “Đi đi đi! Ngươi dẫn hắn đi!”

“Cảm ơn Vương sư.” Quỷ Kiếm nữ cung kính hành lễ, nhìn về phía La Quan, “Ngươi nói lời giữ lời!”

Đột nhiên, cười lạnh một tiếng vang lên, “Trèo lên Trích Tinh lâu như thế điên cuồng nâng, ngươi có thể bắt đầu, nhưng ta còn không có đồng ý kết Thúc!”

Lực lượng cường đại gia trì lần thanh âm vang vọng trong ngoài, tất cả mọi người rõ nét nghe được.

Ngô Phàm!

Hắn cuối cùng nhịn không được, muốn xuất thủ rồi.

Vương giáo sư nhíu mày, trầm giọng nói: “Ngô Phàm, có chừng có mực a, ngươi…”

Phòng Nham cắt ngang hắn, vẻ mặt băng hàn, “Lão Vương, trèo lên Trích Tinh lâu quy củ, là Đế Võ truyền thống, ngươi cũng không có tư cách sửa!”

Hắn nhìn chằm chằm vào La Quan, từng chữ đều đằng đằng sát khí, “Hôm nay, chỉ cần cái này Trích Tinh lâu lên, còn có người tiếp tục tiếp chiến, ngươi không thể đi!”

“Tiểu bối, ta xem ngươi còn kiêu ngạo đến khi nào!”

Ngô Phàm tại Bách Vân tông bế quan hai năm, thuận lợi tìm hiểu Kiếm Tiên tấm bia đá, thực lực đột nhiên tăng mạnh, tiện tay một kiếm liền có thể giết Trùng Tiêu Cảnh.

Toàn lực ra tay, tung Thiên bảng chi đỉnh, Đế Võ mười Thiên Vương cũng có thể một trận chiến.

Đối với hắn, Phòng Nham lòng tin mười phần, La Quan ngày hôm nay hẳn phải chết không nghi ngờ!

Vương giáo sư mặt sắc mặt xanh mét, nhưng quy củ đúng là như thế, chỉ có thể lo lắng nhìn về phía La Quan, thầm mắng cho ngươi tiểu tử đi không đi nhanh lên, bây giờ muốn đi cũng đi không hết rồi.

Hắn hy vọng viện trưởng có thể nhúng tay, chấm dứt ngày hôm nay phong ba, lại cái gì cũng không có đợi được, không khỏi đáy lòng thở dài, “Viện trưởng, người đến tột cùng là thấy cái gì, vẫn bị kiếm khí hướng xấu đầu óc? Thật vất vả tìm được một cái, có khả năng kế nhiệm Đế Võ Chấp Kiếm Nhân, không nên trơ mắt nhìn hắn bị hại chết sao? !”

La Quan cười lạnh, không chút khách khí mắng lại, “Lão khốn nạn ngươi đánh răng chưa? Khẩu khí hôi không nói nổi, quả thực chính là chó má!” Vạch mặt để hình dung bọn họ quan hệ giữa cũng không đủ tư cách, cái kia còn có cái gì có thể do dự? Ngươi mắng ta ta phải nghe? Mẹ kiếp ngươi!

Hắn nhìn hướng Quỷ Kiếm nữ, “Ngươi muốn học kiếm? Vậy đi lên, bả vừa rồi thối lắm tiểu tử làm thịt!”

Quỷ Kiếm nữ một chút do dự, “Tốt!”

Nàng xoay người rời đi.

La Quan đột nhiên nói: “Ngươi dùng một kiếm kia, có phải hay không sẽ chết?”

Quỷ Kiếm nữ gật đầu.

“Vậy ngươi nghe kỹ, ta hiện tại không cần ngươi giết người, nhưng ta như trước dạy ngươi học kiếm, vì vậy ngươi thiếu ta một cái mạng, đúng hay không?”

Quỷ Kiếm nữ dưới mặt nạ hai mắt, rõ ràng mơ hồ một cái, tỉnh tỉnh mê mê gật đầu.

La Quan chỉ một cái, điểm tại nàng giữa lông mày, tiếp theo thu tay lại lui ra phía sau.

Cái này thao tác lão Vương đều xem không hiểu, nhưng Quỷ Kiếm nữ lại nhắm mắt lại, rất nhanh liền lại mở ra, một đôi mắt sáng dọa người!

Càng làm cho người ta không nghĩ ra chính là, khí tức của nàng… Thay đổi.

Lão Vương đều nói không rõ, loại biến hóa này là cái gì, làm mất đi Quỷ Kiếm nữ trên người, cảm nhận được một tia uy hiếp, điều này làm cho trong lòng hắn khiếp sợ.

La Quan nói: “Có rồi?”

Quỷ Kiếm nữ quỳ, cung kính muôn phần, “Đa tạ La sư ban thưởng kiếm!” Chỉ nàng biết rõ, vừa rồi cái kia chỉ một cái thời gian, cuối cùng xảy ra chuyện gì.

Nàng nhìn thấy mênh mông trời thời gian, nguy nga ngút trời bạch ngọc trụ, chỉ liếc một cái liền làm cho nàng hồn phách run rẩy, trong đầu liền nhiều hơn rất nhiều tin tức.

La Quan phất tay, “Ta không phải là thầy của ngươi, vì vậy một kiếm này là có đại giới đấy.” Hắn chỉ vào Phòng Nham, vẻ mặt cười lạnh, “Ngày sau bất luận ta ra cái gì sự tình, ngươi đều chỉ quản tìm cái này lão khốn nạn, một kiếm bắt hắn cho bổ, nhớ chưa?”

Quỷ Kiếm nữ đứng dậy, nghiêm túc nhìn chằm chằm vào Phòng Nham xem, lão già mặt đều tái rồi.

“Lão khốn nạn, nhìn ngươi còn dám hay không ở trước mặt ta thối lắm?” La Quan cười lớn một tiếng, sải bước leo lên lầu tám.

Hiển nhiên, vừa rồi chuyện phát sinh, tất cả mọi người đã nghe được, hiện tại từng cái một sắc mặt cổ quái.

La Quan ánh mắt quét qua, tìm đến Ngô Phàm, tên này cực kỳ giả bộ - bức – chắp tay lập phía trước cửa sổ, trận gió động áo bào, có thể nói… một đống phân chó thối!

“Tam Ngô thành một chuỗi thành tựu, ta đã đã đạt thành,

lại giết ngươi cái kia chính là tứ Ngô tiếp cận một bàn, các ngươi dưới ăn cơm cũng náo nhiệt.”

“Cuồng vọng!” Ngô Phàm lạnh lùng quay người, mắt như sương điện, “La Quan, ngày hôm nay ta chắc chắn ngươi chém thành muôn mảnh, răn đe!”

La Quan quay người, cau mày nói: “Lão Vương, hắn muốn giết ta ngươi nghe được không?”

Vương giáo sư cười khổ, ngầm cho rằng tiểu tử ngươi lúc giết người, thế nào không nghĩ tới bây giờ, “… Ngươi có thể tranh thủ thời gian nhận thua.”

La Quan mày nhíu lại càng chặt, “Ta là ý tứ này sao? Lão Vương ngươi nghĩ sai rồi!” Hắn gật một cái Ngô Phàm, “Ta là nói, hắn đều phải giết ta rồi, ta giết hắn cũng bình thường đúng không? Vậy lần này, các ngươi đều đừng nhúng tay.”

Phòng Nham cười lạnh, “Tốt! Ta cùng lão Vương tuyệt không nhúng tay!”

Đùng –

La Quan vỗ tay một cái, “Lão khốn nạn, từ khi biết ngươi đến bây giờ, ngươi cuối cùng nói câu đầu đề câu chuyện, cái kia ta quyết định như vậy đi.”

Hắn quay người, “Ngô Phàm, ngươi có thể đã chết!”

Chương 49 : Thiên Vương Chiến

Ngô Phàm mặt trầm như nước, ánh mắt lạnh hơn, “Xem ai chết!”

Oanh –

Hắn rút kiếm ra khỏi vỏ.

Oanh –

Hắn dương kiếm bốn mươi lăm độ.

Oanh –

Hắn kiếm tức ngút trời, khí thế vô song!

Giờ khắc này, Trích Tinh lâu trong ngoài, đến nỗi hơn phân nửa Đế Võ học viện, vô số người thần tình ngưng trọng, đều cảm nhận được Ngô Phàm cường đại.

Thật là vô địch có tư thế, có trùng kích Đế Võ mười Thiên Vương tư cách.

Không ai hoài nghi, Ngô Phàm một kiếm này ra tay, nhất định long trời lở đất, dễ như trở bàn tay!

Sau đó, La Quan xuất kiếm rồi, không có cái gì thức mở

đầu, càng nửa điểm không phong cách, chính là cầm kiếm nơi tay về phía trước một đâm, bình thường.

Nhưng theo một kiếm ra tay, lại khiến cho mọi người trong lòng hồi hộp, bất luận bọn họ là hay không tận mắt nhìn thấy, đều cảm giác như có một kiếm đến từ hướng Đông, nhắm thẳng vào giữa lông mày.

Toàn bộ khiếp sợ!

Đây là một loại khó có thể hình dung cảm giác đáng sợ, giống như cái thớt gỗ trên thịt cá, khó có thể phản kháng cũng tránh khỏi thoát khỏi, chỉ có thể dưới một kiếm này, tuyệt vọng chờ đợi hủy diệt, tử vong!

Đối đãi cái này cảm giác đáng sợ chấm dứt, một kiếm này cũng đã rơi xuống.

Ngô Phàm cúi đầu, nhìn thấu ngực mà qua trường kiếm, bởi vì kiếm tức bạo ngược cuồn cuộn, mảng lớn cốt nhục bị xé nứt, cắn nát, hình thành một cái cực lớn lỗ thủng.

Mà kiếm trong tay hắn, vẫn còn bốn mươi lăm độ giơ lên… Thế nào lại nhanh như vậy? Hắn đến nỗi không thể kịp, làm ra bất kỳ phản ứng nào.

Cảm giác một kiếm này ra tay, bỏ qua không gian cách trở, liền đã đâm thủng hắn lồng ngực.

Hai năm bế quan, khổ tu không một ngày ngừng, cuối cùng tìm hiểu Kiếm Tiên tấm bia đá, luyện tập phải vô thượng diệu pháp, tự xưng là bao trùm Đế Võ nhiều

người thiên kiêu phía trên, nhưng trùng kích mười Thiên Vương vị trí.

Vừa gặp gia tộc mưa gió, Ngô Phàm đã trở về, hắn vốn tưởng rằng, năng lực chính mình xoay chuyển tình thế, đạp La Quan thi thể, bước lên nhân sinh mới đỉnh phong. Vẫn còn không phóng ra bước đầu tiên, rơi xuống kiếm thứ nhất, liền bị tồi tâm vết rách phổi… Quá buồn cười!

Bành –

Mang theo không cam lòng, tự giễu cùng một tia vung tới không tiêu tan sợ hãi, Ngô Phàm đổ vào vũng máu, như vậy không nổi!

Lầu thứ tám, cây kim rơi cũng nghe tiếng.

Lão Vương hung hãn trừng lớn hai mắt, đối với một màn này cảm thấy khó có thể tin, một kiếm này tung lấy hắn tầm mắt đến xem, đều là rất mạnh!

“Kiếm này so với Vân Sơn, cũng chỉ kém hai tiểu cảnh giới… Cái này tiểu quái vật, đến cùng thần thánh phương nào!”

Lại nhìn sắc mặt tái nhợt giống như kiệt lực La Quan, liền vẻ mặt kinh nghi, dù sao lúc trước Kiếm Các giết Ngô Đấu Sơn thời gian, hắn cũng là bộ dáng này.

Mà lúc này mới khoảng cách bao lâu, hắn liền lại tới nữa hôm nay một màn như thế.

Đương nhiên, rung động về rung động, lão Vương không quên kéo dài qua một bước, ngăn tại Phòng Nham trước người.

Ngô Phàm chết rồi, lão già này sợ là muốn nổi điên, không thể không phòng!

Còn lại mọi người, tất cả Đế Võ thiên kiêu như là Khổng Nhạc đám người, đều sắc mặt tái nhợt.

Ngô Phàm dù chưa xuất kiếm, khí thế mạnh lại làm cho người kinh hãi, nhưng càng là như thế liền càng cảm giác khủng hoảng – mạnh mẽ như Ngô Phàm, tại La Quan trước mặt, lại không thể ra một kiếm liền đột tử tại chỗ.

Đây là đáng sợ đến bực nào!

Chỉ Quỷ Kiếm nữ, nhìn một màn trước mắt, dưới mặt nạ hai mắt một mảnh yên tĩnh.

La sư cường đại, há lại bọn họ có thể hiểu?

“Thiên Sơn Cảnh tu vi, Trùng Tiêu Cảnh khí huyết, yếu Lăng Vân Cảnh chiến lực… Ta Đế Võ, cuối cùng lại ra cái tiểu quái vật!”

Phía sau núi trong nhà lá truyền ra cười to, nhẹ nhàng vui vẻ đầm đìa, “Tiểu tử này, làm người ta chờ mong a… Ngày hôm nay, liền dừng ở đây a.”

Ngoài cửa mặt người lộ ra thống khổ, cười khổ lui ra phía sau rất nhiều xa, lau tai lần quả nhiên một tay đỏ

tươi. Viện trưởng kiếm tức càng ngày càng mạnh rồi, nhưng hắn đáy lòng lại nhịn không được thở dài, mặt lộ vẻ thần sắc lo lắng.

Nhìn thoáng qua nhà tranh, ngoài cửa người hấp tấp rời đi.

Trích Tinh lâu lên, lão Vương cùng trong thuật, đồng thời biểu lộ khẽ biến, người phía trước rất nhanh thở phào, người sau sắc mặt lại một mảnh xanh mét. Nhưng viện trưởng ý chí, không ai dám chống lại, trước kia là từng có đấy, hơn nữa cũng không ít, thế nhưng những người này đều chết hết.

“Tiểu tử, theo ta đi!”

Vương giáo sư bắt lấy La Quan, dừng một chút lại nhấp lên Quỷ Kiếm nữ, thả người nhảy ra Trích Tinh lâu, kiếm minh hưởng qua biến mất không còn tăm tích.

…

Trèo lên Trích Tinh lâu một trận chiến, lấy La Quan Đăng Lầu thứ tám, trực diện Ngô Phàm là cao nhất triều, rồi lại tại cao trào chỗ im bặt mà dừng. Một kiếm liền định sinh tử, tiễn đưa Ngô Phàm quy thiên, đạt thành bốn Ngô một bàn thành tựu mới, cuối cùng tại viện trưởng nhúng tay trong hạ màn kết thúc.

Tin tức truyền ra, giống như sóng to gió lớn quét ngang Đế Võ, hoàn toàn lấn át Đế Võ thi đấu bản thân, trở thành duy nhất nhiệt nghị chủ đề.

Chăm sóc nữ nhi, lại vội vàng dàn xếp ba cái đệ tử Trâu Thành Vĩ, đang nghe chúc mừng về sau, cảm thụ được đồng liêu hâm mộ ánh mắt ghen tịnh, lại một lần…
Luống cuống!

Hắn phát hiện cho dù bản thân đã cho La Quan, tận khả năng cao định vị, nhưng tiểu tử này giấu thật sự quá sâu quá sâu!

Lầu thứ tám, một kiếm giết Ngô Phàm, cùng cấp nói hắn đã có, tranh đoạt Thiên Vương sắp xếp thực lực.

Như vậy một vị phong cách đến cực điểm, quả thực ném cùng tuổi tám trăm thân vị trí đệ tử, là hắn một cái nhỏ Đế Võ giáo tập có thể lưu lại đấy sao?

Trở lại nhìn trên giường, trong mê ngủ Trâu San San, Trâu Thành Vĩ vẻ mặt trầm trọng, chỉ hy vọng tiểu tử này có thể chung tình một lòng.

San San, cha chỉ có thể dựa vào ngươi rồi!

…

Chỗ tác phong và kỷ luật.

Trình Nhàn mặt mày hớn hở, vỗ tay phát ra tiếng, hướng mọi người nói: “Ta thỉnh ăn điểm tâm, Đế Đô đông thành trăm năm lão điếm, mọi người đừng khách khí!”

Rất rõ ràng, Trình giáo tập ngày hôm nay tâm tình thật tốt, gia gia đã truyền tin, nàng đích xác áp đối với bảo rồi!

Suy nghĩ một chút, Trình Nhàn nói: “Trình Tĩnh, ngươi đi tra một chút La Quan ở nơi đó, ta muốn đến nhà làm khách.”

…

Đại quảng trường.

Nam Cung Đóa Đóa trầm mặc rất lâu, yên lặng, lạnh nhạt gương mặt không lưu loát, “Là ta… Nhìn lầm rồi!” Nàng làm sao có thể nghĩ đến, La Quan trên đường thế như chẻ tre, lại trực tiếp leo lên lầu thứ tám, một kiếm giết Ngô Phàm.

Lấy tư chất, trong ba năm hoặc có nắm chắc làm được, nhưng La Quan sẽ không nguyên đạp bước, lúc đó không tri kỷ đạt tới cao đến độ nào.

Có lẽ, nàng cuộc đời này cũng không có tư cách, sẽ cùng La Quan kề vai sát cánh!

Ngụy Úy thấp giọng an ủi: “Cái này cũng không trách ngươi, dù sao ai có thể nghĩ tới, La Quan đã mạnh mẽ đến như thế bước.”

Dương Kiên bĩu môi, “Kết giao bằng hữu? Ta và ngươi ba người cộng lại, sợ là cũng không đủ tư cách rồi!” Hắn còn muốn lại trào phúng vài câu, nhưng nhìn sắc mặt hai người, cuối cùng thở dài một tiếng, “Cùng La Quan cùng năm nhập học, không biết là ngươi vận may của ta hay bất hạnh.”

Hắn mất hết cả hứng.

Thuở nhỏ chính là sao quanh trăng sáng thiên tài, bị tất cả sư trưởng coi trọng, ký thác kỳ vọng bọn họ, mới vào Đế Võ liền xâm nhập Thiên bảng, đang cảm giác phong quang vô hạn thời gian, đột nhiên phát hiện cùng thế hệ lại có người như trăng sáng lâm không, chiếu ánh biển sao ảm đạm, nội tâm thất lạc, mờ mịt giống như con nước lớn mãnh liệt.

Vượt qua, lại tâm thần càng thêm kiên định, kinh lịch một cuộc tẩy lễ, đối với ngày sau tu luyện rất có ích lợi. Nhịn không được… Có lẽ như vậy trầm luân, khó hiện qua lại phong thái!

Đế Võ học viện phân lượng, vị trí, tại Thanh Dương quốc trong vô xuất kỳ hữu, nếu chỉ là một gã có chút kinh diễm thiên tài đệ tử, cũng không dẫn phát quá nhiều chú ý, nhưng kiếm trảm Ngô Phàm có trùng kích mười Thiên Vương sắp xếp thực lực La Quan, liền không giống nhau.

Về hắn tài liệu cặn kẽ, ngày hôm nay bị đặt tới vô số đại nhân vật trên bàn, cẩn thận nghiên cứu, tìm tòi nghiên cứu.

Trong một ngày, thiếu niên danh truyền Đế Đô!

…

Vương giáo sư chỗ ở, hắn thần tình trịnh trọng, lại đề nghị để cho La Quan bái nhập bọn họ lần tịnh cam đoan nhưng đem Trâu San San cùng nhau tuyển nhận.

Bị La Quan cự tuyệt, lão Vương khó nén thất vọng lại tỏ ra là đã hiểu, “Lấy ngươi hôm nay thực lực, hoàn toàn chính xác không cần cái bắp đùi rồi, ngày sau bất luận người phương nào, đều muốn đối phó ngươi cũng nên suy nghĩ một hai.”

“Nhưng người thiếu niên, hỏa khí lớn chút có thể lý giải, thực sự ứng với biết cứng quá dễ gãy đạo lý, về sau có thể ít gây phiền toái đấy, hay tận lực tránh cho.”

Suy nghĩ một chút còn nói, “Về sau gặp được nan giải quyết tâm sự tình, sẽ tới tìm ta, ta lão Vương gương mặt này tại Đế Đô, vẫn có chút phân lượng.”

Cảm thụ được Vương giáo sư nhắc nhở trong ân cần, La Quan nghiêm túc hành lễ biểu hiện cảm tạ.

“Ngươi tuổi còn nhỏ thì có thành tựu ngày hôm nay, bản thân một phen cơ duyên, tạo hóa, có quan hệ phương diện tu luyện sự tình, ta cũng không muốn nói nhiều, nhưng còn có một chút lão phu phải nhắc nhở ngươi.” Vương giáo sư chỉ chỉ bên ngoài, đôi mắt thật sâu, “Ra cánh cửa này, lại có rất nhiều người tìm tới ngươi, hoặc tiền tài mỹ nữ hoặc tu luyện bí tịch hoặc kỳ trân dị bảo… Luôn luôn có thể đánh động ngươi đấy.”

“Nhưng ngươi quyết định nhận lấy trước, tốt nhất cẩn thận chút, Đế Đô không thể so với bên ngoài, nước sâu đá ngầm nhiều hơn có tám mặt gió yêu ma loạn xuy, không nghĩ qua là sẽ có lớn - phiền toái. Cụ thể, chờ ngươi tiếp xúc đến, thêm chút thưởng thức tự nhiên sẽ minh bạch.”

La Quan cáo từ rời khỏi, Quỷ Kiếm nữ cung kính hành lễ, cùng sau lưng hắn.

“Ngươi là Vương giáo sư đệ tử?”

Quỷ Kiếm nữ gật đầu.

“Vậy ngươi biết, Vương giáo sư vì sao nói với ta nhiều như vậy? Đến nỗi hứa hẹn ngày sau, sẽ giúp ta giải quyết có chút phiền toái.”

Nàng mắt lộ mờ mịt.

Tại đây đầu óc, lần này Trích Tinh lâu hẳn là bị người lừa dối đi đấy.

“… Được rồi, ta hiểu là được.”

La Quan thở dài, cũng được, sẽ không cầm nàng khi tử sĩ dùng.

Hắn suy nghĩ một chút, tại Quỷ Kiếm nữ bên tai nói nhỏ vài câu, “Ta nói chỉ, nhớ kỹ?”

“Vâng!”

“Sau khi mang phong thư này đưa đến La gia, ngươi liền lưu lại Giang Ninh, một bên tu luyện một bên âm thầm bảo vệ bọn họ.”

Tin là đã sớm viết xong đấy, vốn muốn tìm thương đội mang về Giang Ninh, miễn cho phụ thân lo lắng, nhưng

ngoài ý muốn quá nhiều liền cho chậm trễ.

Để cho Quỷ Kiếm nữ đi tới, thứ nhất là lo lắng hắn quật khởi mạnh mẽ, sẽ cho La gia gây phiền toái. Thứ hai là bả nữ nhân này đẩy ra vòng xoáy, cách xa hắn một chút an toàn hơn… Liền cứ khi, là trả lão Vương nhân tình.

Về phần kiếm bổ Phòng Nham loại sự tình này, chính hắn đến là tốt rồi!

Đúng lúc này, La Quan đệ tử thân phận bài ở bên trong, thu được thứ nhất tin tức – Đế Võ thi đấu chấm dứt, khóa mới Thiên bảng sinh ra, trong đó mười vị người nổi bật đem tại ngày mai, cùng trên lần thi đấu mười thứ hạng đầu cộng tranh giành mười Thiên Vương sắp xếp!

Trong danh sách, “La Quan” hai chữ rõ ràng trên bảng.

Không biết trùng hợp hay cái gì, ngày mai Thiên Vương chiến giao đấu ở bên trong, hắn xếp vị thứ nhất.

Đối thủ tên, là Giang Thiên!

Tiếng bước chân từ sau lưng truyền đến, La Quan quay người chứng kiến Vân Sơn, cùng với bên cạnh hắn đấy… Tịch Sắc Vi, đáy mắt hiện lên kinh ngạc.

Một bộ hồng y, mặt mày lành lạnh như ngạo tuyết đông mai, cùng lúc trước ấn tượng tưởng như hai người!

Không nghĩ tới, nàng lại cũng là học viên Đế Võ.

La Quan chắp tay, “Vân Sơn giáo sư.” Đối phương thế

nhưng là Lăng Vân Cảnh đại lão, Đế Võ kiếm thứ nhất hữu lực người cạnh tranh, đối mặt đạp Thiên Cảnh võ đạo tuyệt đỉnh cũng có thể một trận chiến.

“La Quan, lúc trước thí luyện tràng ở bên trong, là ta nhìn lầm rồi, bằng không ngươi hôm nay cho là Vân mỗ đệ tử.” Xem Vân Sơn biểu lộ nghiêm túc, tiếc hận, La Quan ngầm cho rằng cái kia nhưng chưa hẳn, nhưng lúc này tự nhiên chỉ là trầm mặc.

“Qua lại sự tình không nói nhiều, ngày hôm nay ta tới là mời ngươi, bái nhập đến môn hạ của ta.” Vân Sơn khoát tay, ngữ khí yên lặng, “Trước không nhanh cự tuyệt, ngươi hãy nghe ta nói hết.”

“Ngươi lúc này, đã thu được ngày mai Thiên Vương chiến đối chiến an bài a? Giang Thiên, trên lần Đế Võ thi đấu Thiên bảng vương thứ tư, khoảng cách ba thứ hạng đầu chỉ kém một đường. Từ nay về sau tại Đế Võ phía sau núi bế quan, cảnh giới đột phá tới Trùng Tiêu Cảnh Đỉnh Phong, toàn lực bộc phát nhưng chiến Lăng Vân… Mà cái này, là ba tháng trước tin tức!”

Vân Sơn đôi mắt ngưng trọng, “Ngươi thật sự rất mạnh, giết Ngô Phàm một kiếm đã có Lăng Vân chi uy, cũng không phải Giang Thiên đối thủ, bởi vì hắn cực có thể đã đột phá tới Lăng Vân Cảnh, chân thật chiến lực càng mạnh, ngươi đánh với hắn một trận tuyệt không phần thắng, gặp phải thật lớn hung hiểm.”

Hắn nhìn lấy La Quan, “Trước kia, Giang Thiên thiếu nợ ta một phần nhân tình, ngươi bái tại Vân mỗ môn hạ, ta liền có lý do để cho hắn thủ hạ lưu tình.”

Trước khi đến, Vân Sơn tin tưởng tràn đầy, nhưng nhìn La Quan lúc này yên lặng biểu lộ, hắn nhịn không được nhíu mày, “Ngươi không tin?”

“Tin, Vân Sơn giáo sư người không có, cầm chuyện này lừa gạt lý do của ta, mà ta đối với ngài nhắc nhở cũng thập phần cảm kích.” La Quan mặt mày trầm tĩnh, đôi mắt không chút rung động, nói khẽ: “Nhưng lần này, mười Thiên Vương sắp xếp cuộc chiến, ta là nhất định phải thắng đấy.”

Nếu như muốn thắng, sẽ không cầu xin tha thứ đạo lý.

Hắn hành lễ, quay người rời đi.

“… Vân sư, người này thật to gan, hắn không sợ chết sao?” Tịch Sắc Vi nhìn La Quan hình bóng, đột nhiên cảm thấy lại có chút quen mắt, giống như đã gặp nhau ở nơi nào.

Nhưng chợt, đã bị trong lòng chấn động bao phủ, chỉ cảm thấy không nói gì đến cực điểm.

Vân sư tự mình đến đây, như thế thành ý lại nói minh lợi hại liên quan đến, cái này La Quan hắn không khỏi… Có chút rất không biết phân biệt!

Dù sao Thiên Vương chiến Chương một cái ra trận, vả lại đối thủ là Giang Thiên, chỉ này một cái liền đầy đủ thưởng thức thâm ý, Tịch Sắc Vi không tin La Quan không có phát hiện.

Vân Sơn đôi mắt thật sâu, thản nhiên nói: “Ngươi cảm thấy, La Quan sẽ là người ngu sao?”

Tịch Sắc Vi lắc đầu, có thể tham gia Thiên Đế Vũ vương chiến, chỉ này một cái liền siêu nhiên mọi người phía trên, tại sao có thể là kẻ ngu dốt.

“Vì vậy a, hắn nếu như không ngu, còn dám cự tuyệt ta…” Vân Sơn quay người, vừa đi vừa thán, “Người tuổi trẻ bây giờ, là càng đến càng đáng sợ, gần như không cho tiền bối đường sống a.”

“Nhưng, ta đối với ngày mai Thiên Vương chiến, là càng thêm mong đợi!”

Chương 50 : Lão Sư Bên Trong Huyễn Giới

Rời khỏi Đế Võ, La Quan trở lại tiểu viện.

Thiên Vương chiến sắp tới, hắn không rảnh đi xem Vương Tôn đám người, chỉ có thể chờ đợi hết thảy hết thảy đều kết thúc hãy nói.

“Lão sư, ta hôm nay thực lực, có thể chiến cái kia Giang Thiên?”

Ngắn ngủi trầm ngâm, Huyền Quy nói: “Ngày hôm nay giết Ngô Phàm, ngươi cũng không đem hết toàn lực, như như lúc trước giết Tần Nghiệp thời gian đồng dạng, liều mạng đến cực hạn lời nói cũng là có thể cùng Lăng Vân Cảnh khoa tay múa chân vài cái, nhưng như Vân Sơn nói, ngươi thủ thắng hy vọng không lớn.”

La Quan trong lòng trầm xuống, biết rõ Huyền Quy nói không sai, “Lão sư, ta còn có át chủ bài.”

“Lô Thân Kiếm tuy mạnh, nhưng ngươi uẩn dưỡng có điều hai tháng, ra tay tối đa Lăng Vân cấp độ, tác dụng liền có hạn. Đáng tiếc, bức thứ hai đồ quyển trung học sẽ, là một chiêu khác tàn kiếm, vô pháp cùng Lô Thân Kiếm phối hợp thi triển, bằng không uy lực nhất định tăng vọt.”

Thí luyện tràng ở bên trong, kiếm minh động trời ngày ấy, La Quan luyện tập phải vẽ xấu đồ quyển quyển thứ hai.

Kỳ danh, Trục Nhật Nguyệt!

Cùng Lô Thân Kiếm hoàn toàn bất đồng, Trục Nhật Nguyệt một kiếm này là tuyệt đối tốc độ, nhanh như ánh sao đầy trời, nháy mắt vượt qua đêm tối, thoáng qua đã là chân trời!

Nhưng thế gian khó có được song toàn pháp, đạt được cực hạn tốc độ đồng thời, Trục Nhật Nguyệt uy lực lớn bức suy yếu, không đủ để đối với Giang Thiên tạo thành uy hiếp.

La Quan trong đầu Linh quang lóe lên, đạt được dẫn dắt, “Lão sư, Lô Thân Kiếm cùng Trục Nhật Nguyệt thời gian tuy là hai chiêu không trọn vẹn kiếm thức, nhưng chúng ta có hay không có thể, nghĩ biện pháp ở bên trong dựng một đường, đem dung thành một kiếm.”

“Ý của ngươi, này đây Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm làm môi giới, cưỡng ép đem lượng kiếm chắp vá hợp nhất… Nếu như làm được điểm ấy, lấy Trục Nhật Nguyệt tới nhanh chóng, chém ra Lô Thân Kiếm chi uy, lại chồng lên bộ phận Đế kiếm tăng phúc, một kiếm này uy lực nhất định tuyệt cường!” Huyền Quy lại lần nữa kinh diễm tại, La Quan kiếm đạo thiên phú, chỉ là đưa ra cái này ý tưởng, liền vượt qua thế gian tuyệt đại bộ phận Kiếm tu.

Về phần được hay không được phải thông…

“Rất khó, Đế kiếm hạng gì bá đạo, ngươi lấy nó làm môi giới mạnh mẽ hòa hợp lượng kiếm, nhất định kích khởi bất đồng kiếm đạo chân ý đối kháng, đến lúc đó đừng nói xuất kiếm trảm địch, chính ngươi không bị bên trong thân thể kiếm tức, đâm thành tổ ong coi như là gặp may mắn.”

La Quan thở sâu, mặt lộ vẻ kiên nghị, “Đế kiếm như tại toàn thịnh thời gian, nhất định sẽ không cho phép chuyện này phát sinh, như nó cực hạn suy yếu đây? Mặc dù không muốn, ta cưỡng chế duy trì nhất thời không khó, đầy đủ chém ra lô thân, Trục Nhật Nguyệt tương dung một kiếm.”

Huyền Quy trầm giọng nói: “Ngươi là nghĩ tại ngày mai, trước toàn lực bộc phát Đế kiếm chi uy cùng Giang Thiên đại chiến, đối đãi cực kỳ suy yếu thời gian, cường thịnh trở lại hòa hợp kiếm này ra tay. Nhưng ngươi có muốn hay không qua, cực hạn trạng thái suy yếu lần ngươi bản thân không có chút nào lực chống cự, như dung hợp thất bại sinh ra cắn trả, kiếm tức bạo chạy hẳn là kinh mạch đứt đoạn kết cục.”

“Nó hậu quả, ngươi có từng suy nghĩ kỹ càng?”

La Quan trầm mặc, đáy mắt hiện lên một tia chần chờ, chợt hóa thành kiên định, “Lão sư nói chút này ta cũng biết, nhưng ta muốn vào phía sau núi, Thiên Vương chiến liền không có khả năng thất bại… Người biết rõ đấy, ta không có thời gian có thể lãng phí.” Hắn mặt lộ vẻ áy náy, nói khẽ: “Là đệ tử thực lực không tốt, mệt mỏi lão sư cùng ta cùng một chỗ phạm hiểm rồi.”

La Chấn Dương thân thể, sống không qua ba năm!

Huyền Quy đương nhiên biết rõ, nó thở dài một hơi, “Mà thôi, tu hành Đại Đạo như thiên quân vạn mã xông độc mộc, trèo đến đỉnh núi hạng người, cái nào không phải là trải qua vạn hiểm, ngươi đã quyết định liền buông tay đánh cược một lần a!”

Mặc dù thất bại, luôn còn nó cái này làm lão sư, cho tiểu tử thối này lật tẩy.

“Đa tạ lão sư!” La Quan cảm kích hành lễ.

“Hừ! Ta đáp ứng ngươi cũng không phải là, cho ngươi không có chút nào chuẩn bị liền đi mãng đấy.” Huyền Quy thanh âm ngưng trọng, “Ta sẽ đem ngươi ý thức kéo vào Huyễn Giới, ngươi nắm chắc thời gian diễn luyện.”

Sau một khắc, La Quan chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, lại lần nữa mở hai mắt ra, đã đi tới một mảnh trắng xóa không gian.

“Bắt đầu đi!”

Huyền Quy vừa dứt lời, đối diện đột nhiên xuất hiện một đạo hắc ảnh, Lăng Vân Cảnh khí tức khủng bố bộc phát, ngang nhiên đánh giết mà đến.

La Quan đã giật mình, rất nhanh lại phục hồi tinh thần lại, biết đây chính là Huyền Quy trong miệng Huyễn Giới, hết thảy lại cùng ngoại giới đồng dạng.

“Giết “

Chợt quát một tiếng, La Quan trong nháy mắt bộc phát toàn bộ lực lượng, Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm không giữ lại chút nào, bài sơn đảo hải phóng xuất ra. Lăng Vân Cảnh bóng đen, đối mặt kinh khủng Đế kiếm chi uy, cũng bị tạm thời đánh lui.

Nhưng hiển nhiên, bóng đen chỉ là bị bức lui, cũng không đã bị tính thực chất tổn thương, mà La Quan khí tức tại đỉnh phong về sau, lại bắt đầu rất nhanh rơi xuống. Toàn thân đau nhức kịch liệt, mỗi một khối xương cốt, huyết nhục đều giống như, bị đặt ở hỏa diễm trên đốt trọi, lại bị một chút nghiền nát.

Thân thể gần như tan vỡ!

Đế kiếm, cũng tại lúc này lâm vào cực hạn suy yếu.

La Quan không chút do dự, điều động Đế kiếm làm môi giới, đồng thời thi triển lô thân, Trục Nhật Nguyệt lượng kiếm.

Lấy Lô Thân Kiếm là lên tay, xem Trục Nhật Nguyệt là rơi thế!

Sau đó…

Oanh –

Cả người hắn nổ, giống như là một cái cỡ lớn pháo đốt, vỡ thành một đỏ tươi phấn mảnh.

Xẹt –

Không gian lóe lên, La Quan thân ảnh xuất hiện, hoàn hảo như lúc ban đầu.

Trên mặt hắn, lộ ra nỗi khiếp sợ vẫn còn, cười khổ.

Quả nhiên, hay đem hết thảy đều nghĩ quá đơn giản rồi, như lúc này không có ở đây Huyễn Giới ở bên trong, hắn không chết cũng phải lớn tàn phế.

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Tiểu tử, hiện tại biết rõ lợi hại? Tiếp tục!”

Xẹt –

Bóng đen lại lần nữa vọt tới.

Lần thứ hai, thất bại.

Lần thứ ba, thất bại.

…

Lần lượt bị bên trong thân thể kiếm tức cắn trả, đâm thành tổ ong, tuy nói Huyễn Giới trong trong nháy mắt liền có thể khôi phục như lúc ban đầu, thế nhưng phần cắn trả đau khổ là không cách nào tránh khỏi đấy. La Quan mỗi lần thất bại, chẳng khác nào đã trải qua một lần tử vong, hắn tư vị so với lăng trì còn kinh khủng hơn.

Sắc mặt hắn vô cùng trắng bệch, đây là ý thức trạng thái chân thực thể hiện, nhưng đôi mắt trước sau trầm tĩnh,

không có chút lùi bước.

Lặng yên không một tiếng động, một cái ăn mặc mặt trời mặt trăng và ngôi sao pháp bào, quanh thân pháp tắc đạo uẩn quanh quẩn, khí tức uy nghiêm như vạn giới đứng đầu, bao trùm trời phía trên đấy… Tiểu La Lỵ, đột nhiên xuất hiện trên bầu trời Huyễn Giới! Chỉ có điều, cái này pháp bào đối với nàng mà nói, rõ ràng lớn hơn vài vòng, thật dài kéo ở trên, có vẻ có chút buồn cười.

Nàng mười hai mười ba tuổi bộ dáng, khuôn mặt nhỏ nhắn hình cầu, làn da vô cùng mịn màng, lúc này tay áo che mặt, đầu lộ ra một đôi sáng ngời hai mắt “Ây… Hắn lại nhìn không tới, ta sợ cái gì?”

Nghĩ vậy, Tiểu La Lỵ ho nhẹ hai tiếng, chắp tay ra vẻ uy nghiêm, nhìn về phía phía dưới nổ một lần sống một lần, lại tiếp theo nổ La Quan, khóe miệng quất một cái, lẩm bẩm nói: “Tiểu tử thối này, lực ý chí thật sự là đáng sợ…”

Huyễn Giới trong hết thảy là giả đấy, nhưng ở ý thức phương diện lên, lại có thể coi là thật, chết đi sống lại lại không ngừng lặp lại, người bình thường ba, năm lần liền sụp đổ rồi… Nhưng La Quan, cũng đã lập lại vài chục lần!

Không biết qua bao lâu, đột nhiên một tiếng vang thật lớn, Lăng Vân Cảnh bóng đen bị mũi kiếm chém qua, tại chỗ nổ!

La Quan thở hồng hộc, trực tiếp bại liệt tại, toàn thân không tiếp tục nửa điểm khí lực. Nhưng trên mặt hắn lại

lộ ra dáng tươi cười, nhanh chóng mở rộng, cuối cùng biến thành một đạo nhẹ nhàng vui vẻ cười to.

Hắn, thành công!

“Lão sư, ngày mai nhớ kỹ đánh thức ta…” La Quan ánh mắt đầu mở ra một đường, lời còn chưa dứt liền một đầu ngã quỵ, ngủ thật say.

Ăn mặc mặt trời mặt trăng và ngôi sao bào, uy nghiêm như vạn giới đứng đầu đấy… Tiểu La Lỵ hư ảnh, xuất hiện ở trong tiểu viện, nhìn thiếp đi La Quan, bàn tay mặt tròn nhỏ nhắn lộ ra bất đắc dĩ, “Tiểu tử thối, thật sự cho rằng ý thức bị hao tổn, là ngủ một giấc có thể khôi phục?”

Nàng đưa tay hướng lên, đầu ngón tay ngọc điểm trăng tròn.

Lập tức, có từng tia từng sợi ánh trăng, tự Cửu Thiên lặng yên vung vãi, tụ tập tại nàng trắng nõn, hết sức nhỏ đầu ngón tay, lại ngưng tụ ra một giọt như thực chất lại như hư ảo chất lỏng, nhỏ xuống La Quan giữa lông mày, trực tiếp dung nhập trong đó.

Trong lúc ngủ say, La Quan nhíu mày giãn ra, “… Lão sư… Tạ ơn sư phụ…”

Tiểu La Lỵ đã giật mình, “Vèo” một cái nửa người, chui vào hư vô tầm đó, chỉ lộ ra một con mắt, nửa đầu cái mũi cùng nửa cái miệng.

“Hô – tiểu tử này, ngủ cũng còn hù dọa người!” Phất

phất nắm tay, Tiểu La Lỵ lại mặt lộ vẻ dáng tươi cười, “Có điều, coi như ngươi còn có chút lương tâm!”

Xẹt –

Nàng biến mất không thấy gì nữa.

Không ai biết rõ, Tuyên Cổ tuế nguyệt trước đó, liền ra đời trời thời gian cái kia tôn vĩ đại sinh linh, thai nghén trăm triệu năm sau đó ra đời đấy… Lại một cái tiểu nữ nhi!

Nàng cho là, lão già như thế to lớn cao ngạo, đương nhiên là phải có nhi tử đấy, mới có thể nối dõi tông đường đỉnh lập cạnh cửa… Mới có thể không bị chê cười.

Vì vậy, nàng muốn làm cái hào phóng không bị trói buộc nam hài tử.

Không, nàng là được!

Cảnh ban đêm tịch liêu, trăng tròn im ắng.

Chiếu trên người La Quan ánh trăng, giống như rơi xuống cái gì, tóe lên một vòng sóng lớn.

Thoáng qua liền mất, làm người ta cảm thấy vừa rồi một màn chỉ là ảo giác.

…

Ngày hôm sau, La Quan thức dậy, chỉ cảm thấy sảng

khoái tinh thần, ý thức bị hao tổn mang tới đau đầu muốn nứt đều biến mất.

Thậm chí còn, hắn cảm giác, cảm thấy giữa mi tâm, như có một chút lạnh buốt, để cho hắn ý thức đều rõ ràng hơn thêm vài phần.

Nhất định là lão sư!

Lão nhân gia người, đối với ta thật là tốt.

Ô…ô…n…g –

Đế Võ thân phận bài nhận đến tin tức: Thiên Vương chiến tướng tại sau nửa canh giờ, tại Đế Võ đại quảng trường mở ra, thỉnh La Quan đệ tử mau chóng đến.

Quả nhiên, thân phận bất đồng, cả Đế Võ truyền tin đều khách khí rất nhiều.

Có điều, lão Vương ngày hôm qua nói, những thứ kia lại là tiễn đưa mỹ nữ, lại là tiễn đưa bảo vật người đâu? Thế nào một cái không có gặp?

Viên đạn bọc đường ta không tiếp, nhưng loại này bị ăn mòn tư vị, thiếu niên vẫn có chút hiếu kỳ. Chuyển qua bừa bãi lộn xộn ý niệm trong đầu, La Quan rửa mặt sạch sẽ, đẩy cửa đi ra ngoài.

Một cái, liền thấy đứng ở phía ngoài xe ngựa, xa phu cung kính hành lễ, cửa xe từ bên trong mở ra, lộ ra Trình Nhàn hơi có vẻ lo lắng khuôn mặt.

Có điều, khi nàng chứng kiến La Quan thời gian, phần này lo lắng bị kinh diễm đè xuống, ánh mắt đều sáng một đoạn, “Liền cách một đêm, sao ngươi cảm giác càng đẹp trai hơn?”

Rửa mặt thời gian, La Quan cũng cảm thấy phản chiếu trong bản thân, khí chất thời gian dường như nhiều ra sợi nói không rõ thần bí, nghe nàng nói như vậy, lập tức tâm tình thật tốt.

“Trình giáo tập hảo nhãn lực!”

Trình Nhàn đoạt lại lý trí, tức giận trợn mắt trừng một cái, “Đến lúc nào rồi rồi hả? Còn có tâm tư tại đây cho ta bần! Nhìn xem sắc trời, rõ ràng ngủ một giấc đến bây giờ, ngươi tâm thật là lớn!”

La Quan nhíu mày, tiếp xúc mấy lần xuống, hắn có thể cảm nhận được đến từ Trình Nhàn thiện ý, trong đó hoặc có lợi lợi ích liên lụy… Nhưng, nếu như không có chỗ tốt gì, người khác dựa vào cái gì đối với ngươi tốt? Đây mới là bình thường.

Lời nói cũng chỉ tùy ý rất nhiều, “Trình giáo tập ngươi lại là, khuyên ta cái bắp đùi hay sao?”

Trình Nhàn chờ hắn lên xe, phân phó xa phu gấp rút lên đường, đóng cửa lại vẻ mặt thành thật, “Vâng! Tin tức mới nhất, Giang Thiên xác thực đã đột phá Lăng Vân Cảnh, phóng nhãn học viên Đế Võ đã là tuyệt đỉnh! La Quan, ngươi tuyệt không phải đối thủ của hắn, hiện tại bái sư còn kịp.”

“Vân Sơn là một cái coi trọng người, làm sư phụ ngươi trăm lợi mà không có một hại? Coi như là ngươi thật đấy, đối với vị tiểu sư tỷ kia nhớ mãi không quên, ta để cho Vân Sơn cùng một chỗ thu đi tới, cho ngươi sáng tạo ngọt ngào điều kiện cũng không có vấn đề gì!”

Lời nói nhanh chóng vừa nhanh vừa vội.

La Quan tựa vào cửa sổ xe bên cạnh, xuyên thấu qua cửa sổ xem chạc cây rơi hình ảnh lướt qua, mặt lộ vẻ bất đắc dĩ, “Phải đáp ứng, ngày hôm qua liền gật đầu, cần gì đợi ngày hôm nay tăng thêm khó chịu nổi? Trình giáo tập, hảo ý ta đã thu được, trong lòng cũng rất cảm kích, ta liên quan đến thêm gần một phần mục tiêu đã đạt thành, người có thể hay không đừng diễn?”

Muốn thật cấp bách, đã sớm gõ cửa, đạp cửa rồi, có thể chờ tới bây giờ.

Vài câu này, bất quá là tại thích hợp thời điểm, nói thỏa đáng nói… Tựu giống với là, nhiều lễ thì không bị trách? Đi qua mà thôi.

Chương 51 : Quý Nhân

Trình Nhàn không có nửa điểm khó chịu nổi, trầm trọng biểu lộ một cái sinh động lên, nàng để sát vào vài phần nhìn chằm chằm vào La Quan, trong nháy mắt lộ ra khó hiểu, “Đây chính là chính ngươi yêu cầu, đừng trách ta không có đồng tình tâm… Hôm qua Vân Sơn nói với ta, đối với ngày hôm nay Thiên Vương chiến vô cùng chờ mong thời gian, ta còn có chút không tin, nhưng bây giờ gặp ngươi bộ dáng này, là có điểm nắm chắc a.”

Nàng trên dưới dò xét, một bộ hận không thể đem La Quan bới ra giặt sạch, cẩn thận nghiên cứu bộ dáng, “Không nghĩ ra, thật sự không nghĩ ra, ta thừa nhận giá trị chính là chính nghĩa, nhưng chính nghĩa cái đồ chơi này cũng không có thể khi võ lực sử dụng a, sao ngươi liền sẽ mạnh như vậy?”

La Quan tư liệu, Đế Võ là biết rõ đấy, đến nỗi đêm qua Trình gia còn lấy được thêm nữa. Địa phương nhỏ, tiểu gia tộc xuất thân, ba lượt ngưng cốt đều thất bại, đảo mắt công phu liền một bước lên trời… Đây quả thực liền sáng loáng nói, ta có đại bí mật!

Nhưng bí mật loại vật này Trình Nhàn gặp nhiều, nàng bản thân đều không ít, vả lại Đế Võ các lộ mãnh nhân tề tụ, ai còn không có điểm cơ duyên?

Nhưng như La Quan như vậy, cũng là điên cuồng!

La Quan híp híp mắt, “Trình giáo tập, lòng hiếu kỳ quá nặng, nhưng chưa chắc là chuyện tốt.”

Trình Nhàn khoát tay, “Ta chính là nhìn xem, cũng sẽ không làm cái gì, viện trưởng ở phương diện này lên tiếng, Đế Võ không ai dám càng Lôi Trì một bước.”

“Hơn nữa…” Nàng dừng lại một cái, vẫn cảm thấy khó có thể tin, “Như ngày hôm nay ngươi thắng, ít nhất cũng là mười Thiên Vương một trong, thì càng không ai dám động tới ngươi.”

“Vì vậy, La Quan ngươi hôm nay, nhất định phải thắng!”

Cái này một câu, nàng tình chân ý thiết.

Lại, thâm ý tràn đầy!

La Quan mày nhíu lại nhanh, giương mắt xem nàng sắc mặt, đã thu được nhắc nhở – xem ra, biểu hiện của hắn đã dẫn phát có chút chú ý, mà phần này chú ý kết quả, tuyệt sẽ không quá tốt.

Trên thực tế, đang xác định chỉ Đế Võ mười thứ hạng đầu, mới có thể ra vào phía sau núi cấm về sau, La Quan đã biết rõ hắn giấu không được rồi. Còn đối với Đế Võ như vậy quái vật khổng lồ, hoặc giả Đế Đô trong có chút quý nhân, muốn điều tra về tin tức của hắn cũng không tính khó.

Vậy có làm cho phỏng đoán, liền thuận lý thành chương!

Đối với kết quả này La Quan đã sớm chuẩn bị, nhưng

Trình Nhàn nhắc nhở lại cho thấy, có chút âm thầm ngấp nghé là đáng sợ đến bực nào… Hiển nhiên, viện trưởng ý chí, không thể nào áp chế tất cả mọi người!

Nhưng rất nhanh, La Quan liền khôi phục lại bình tĩnh.

Có điều là lại thêm cái, ngày hôm nay tất thắng lý do.

Mà hắn vốn, nhất định phải thắng!

Trình Nhàn ngầm tán thưởng, không hổ là khiến cho viện trưởng chú ý người, quả nhiên không thể tầm thường so sánh, phần này trầm ổn kình phong có thể nói khó có được.

Nàng không có nhiều lời nữa, chỉ là thỉnh thoảng nhìn qua đi vài lần, liền cảm giác cảm thấy mỹ mãn.

Xe ngựa trực tiếp lái vào Đế Võ, Trình gia tộc huy, ngay cả có loại uy lực này, phòng vệ nghiêm ngặt không phải cầm Đế Võ thân phận bài khó tiến nửa bước Đế Võ cửa chính, đều đối với lần này bảo trì đương nhiên trầm mặc.

Chống đỡ đại quảng trường, xa phu nhảy xuống xe mang lên ghế đẩu.

La Quan mở mắt ra, mặt lộ vẻ mỉm cười, “Đây là chuẩn bị, trên người ta dưới trọng chú (*tiền đánh bạc lớn) rồi hả?”

Trình Nhàn không e dè, vì hắn vuốt lên áo bào nếp nhăn, “Đúng vậy a, vì vậy ngươi nhất định phải không

chịu thua kém (*hăng hái tranh giành), ta tại chỗ này chờ ngươi.”

“… Ta vẫn là tranh thủ, hôm nay không bị lôi kéo đi thôi.” La Quan thở dài một hơi, có chút căm tức đẩy cửa xuống xe, trong nháy mắt nghênh đón đến vô số ánh mắt.

Ngạc nhiên, kính sợ, lạnh như băng, thù hận… Nhiều vô số, không phải trường hợp cá biệt.

Thiếu niên ngẩng đầu, mắt như tĩnh hồ không gợn sóng, đi nhanh đi về phía trước!

Đại quảng trường trong mấy chục toà thi đấu võ đài, đã bị suốt đêm dỡ bỏ sạch sẽ, xung quanh bố trí không ít, xem cuộc chiến Mộc Chế khoảng cách, có mảng lớn màn che che lấp, ngẫu nhưng gặp bóng người trong đó đi đi lại lại. Ngày hôm nay, có thể ngồi xuống trong đó, đều là Đế Đô quý nhân.

Chẳng hạn như, Thanh Dương quốc Nhị hoàng tử.

Đương kim bệ hạ trước kia xuất hiện một cuộc ngoài ý muốn, thân thể suy yếu, dẫn đến Hoàng tộc cốt nhục đơn bạc, hôm nay trưởng thành hoàng tử chỉ hai vị, tiếp nhận Thân vương tước vị. Còn có một tiểu bất điểm, tin đồn rất được bệ hạ yêu thích, là Đế cung nổi danh tiểu ma đầu, gây gà bay chó chạy hiển thị rõ quần áo lụa là.

Hai vị công chúa, một người lấy chồng ở xa hòa thân thành chính trị lợi thế, một người còn nhỏ chết non, lược qua không đề cập tới.

Đơn giản như vậy Hoàng tộc thành viên cấu thành, cũng chỉ dẫn đến tại bệ hạ tuổi già, thân thể ngày càng sa sút thời gian, hai vị trưởng thành Vương tước hoàng tử thân phận, tốt hơn hiển quý nặng – đế vị, cuối cùng từ hai người thứ nhất kế thừa, đặt tiền cuộc trước tuy có mạo hiểm, thực sự tiền lời kinh người.

Hôm nay, Đại hoàng tử uỷ lạo quân đội chưa về, ngày hôm nay Đế Võ Thiên Vương chiến xem hi lên, lợi dụng Nhị hoàng tử vi tôn.

Màn che về sau, người bái phỏng nối liền không dứt, Nhị hoàng tử Triệu Điền dáng tươi cười ôn hòa, đối với bất kỳ người nào đều là khiêm tốn hữu lễ, giành được mọi người tán thưởng, không dứt tiếng tụng Hiền Vương.

Lại đưa đi một vị đương triều quyền quý, Triệu Điền vuốt vuốt cười chua hai gò má, bất đắc dĩ nói: “Nói cho bọn hắn biết, Thiên Vương chiến tướng mở, cũng không cần từng cái vấn an rồi.” Hắn chỉ chỉ phía sau núi, ngữ khí cảm thán, “Bản vương năm nay ba mươi, cũng không muốn lại bị viện trưởng bắt lấy đánh phần đít, cái kia không khỏi cũng quá mất mặt.”

Nghe trong cung người hầu âm thanh truyền lời, bên ngoài mọi người cười nhẹ vài tiếng, xa xa sau khi hành lễ riêng phần mình lui ra, bên tai cuối cùng rơi vào thanh tĩnh.

Nhị hoàng tử uống chén trà, rửa tay nhặt cái đỏ rực trái cây, vừa ăn vừa hỏi, “Đều sắp xếp xong xuôi?”

Phụ tá loại văn sĩ trung niên, nghe vậy chắp tay, “Giang Thiên đã đáp ứng, nhưng đại giới so trước đó dự đoán đấy, càng nhiều ba trù.”

Nhị hoàng tử khẽ nhíu mày, chợt than nhẹ, “Mà thôi, cũng nên cho Bách Vân tông cái bàn giao.” Lúc nói chuyện, hắn vừa nhìn về phía phía sau núi, viện trưởng đại nhân có thể giữ yên lặng, hắn đã rất hài lòng.

Đúng lúc này, ánh mắt xéo qua đảo qua một thân ảnh, có người thiếu niên hắc bào tóc đen đang không vào đại quảng trường, lưng eo thẳng tắp khí vũ bất phàm.

“Đế Võ quả là nhân tài xuất hiện lớp lớp, thiếu niên này dung mạo phong thái, phóng nhãn Đế Đô cũng là người thượng lưu vật!” Nhị hoàng tử tán thưởng.

Văn sĩ trung niên biểu lộ cổ quái, do dự một chút, nói khẽ: “Điện hạ, hắn chính là La Quan.”

“… Đáng tiếc.” Nhị hoàng tử vứt bỏ một cái đánh giá, liền thu hồi nhãn thần, mặt lộ vẻ một tia ngưng trọng, “Thiên Khu Các bên kia, có tin tức hay không?”

Văn sĩ trung niên biết rõ, đây mới là chủ tử quan tâm đại sự, “Còn không có, vị kia Nguyên Tịch Đại khách khanh đầu hiện thân qua hai lần, liền lại không xuất hiện… Chỉ sợ, là nhàn vân dã hạc nước ngoài cao nhân, hoặc đã rời khỏi Đế Đô.”

Nhị hoàng tử cười khổ, mặt lộ vẻ bất đắc dĩ, “Cao như thế người, nếu có thể là bản vương sử dụng, ta nguyện chấp đệ tử lễ, khom người quét dọn giường chiếu đón

chào.” Hắn phất phất tay, “Sai người tiếp tục tìm, dù có một tia hi vọng cũng không thể từ bỏ.”

Đây chính là một vị Tứ phẩm Đan Sư!

Càng có che giấu tuyến báo, luôn luôn bướng bỉnh Liệt Hỏa đại sư, đối với Nguyên Tịch Đại khách khanh đều khá trọng thị, thậm chí là tôn sùng, điều này làm cho Nhị hoàng tử cái kia phần, cầu hiền nhược khát chi tâm càng là gãi, lại khổ nỗi không thể bái kiến.

Bằng không, hắn không tiếc đại giới, cũng muốn đem mời chào!

Văn sĩ trung niên mặt lộ vẻ xấu hổ, trong lòng ngầm nảy sinh ác độc, trở về khiến cho phía dưới các huynh đệ đều động, bả Đế Đô lật cái úp sấp, cũng phải tìm đến vị kia Nguyên Tịch đại sư!

Nên từ chỗ nào phương diện bắt tay vào làm đây?

Đúng lúc này, đi vào đại quảng trường La Quan, đột nhiên trở lại nhìn tới. Văn sĩ trung niên mắt lộ ra kinh ngạc, tiểu bối này tốt cảm giác bén nhạy, thực lực thật đúng không kém. Nhưng đáng tiếc, ngày hôm nay Giang Thiên ra tay, hắn nhìn giống như phong quang vô hạn nhân sinh, đem im bặt mà dừng.

Không để ý tới nữa một kẻ hấp hối sắp chết, văn sĩ trung niên lâm vào trầm tư.

La Quan nhíu nhíu mày, vừa rồi ánh mắt kia ác ý, hắn tuyệt sẽ không nhận biết sai. Nhưng hắn cùng Đế Đô

chút này quý nhân đám, chưa từng bất luận cái gì tiếp xúc, dự liệu tới vẫn là bởi vì Ngô gia, Bách Vân tông dựng lên.

Đám người kia, thật đúng là âm hồn bất tán!

Nghĩ đến ngày hôm nay Thiên Vương chiến đối thủ Giang Thiên, La Quan đáy mắt hiện lên băng hàn.

“La Quan đệ tử, Thiên Vương chiến sắp bắt đầu, mời đi theo ta.” Một vị Đế Võ giáo tập hấp tấp mà đến, mắt lộ ra thương cảm.

La Quan đột nhiên mở miệng, “Giáo tập ngươi cảm thấy, ngày hôm nay ta có thể thắng hay không?”

“Ây… Thiên Vương chiến quy cách độ cao… Haha… Ta một cái giáo tập… Nào có tư cách bình phẩm…” Giáo tập cười lúng túng.

“Cái kia ta cho ngươi biết, ta sẽ thắng.” La Quan chỉ chỉ Đế Võ cửa ra vào phía, lúc đi vào hắn nhìn đến công khai sòng bạc bàn miệng, “Hiện tại đi tới rót vào, còn kịp.”

Tuổi tác không lớn giáo tập mặt đều cứng, ừ ừ a a lừa gạt lấy, hấp tấp đem La Quan dẫn tới chỉ định điểm, chạy đi liền đi.

Có quen biết giáo tập hỏi thăm, “Làm sao vậy? Ta xem cái kia La Quan thái độ cũng không tệ lắm, sao ngươi một bộ tránh không kịp bộ dáng?”

Trẻ tuổi giáo tập cắn răng, oán giận tràn đầy, “Hắn để cho ta đi Thiên Vương chiến bàn miệng, đặt cược đánh cuộc hắn thắng! Không oán không cừu đấy, ta trước cũng không đắc tội qua hắn, còn muốn hại ta!”

Vài tên giáo tập diện lộ liễu như thế, liếc nhìn nhau, cũng có vài phần cảm khái.

“Người trẻ tuổi, đang phong quang vô hạn thời gian, hăng hái chỉ cảm thấy thiên hạ to lớn, không tiếp tục người nhưng ngăn con đường phía trước, đây cũng là bình thường.”

“Không sai, La Quan hoặc không phải là cố ý lừa ngươi, mà là hắn thật cho là, ngày hôm nay bản thân có thể thắng.”

“Này! Trích Tinh lâu một trận chiến ta tận mắt nhìn thấy, như ngày hôm nay đối thủ không phải là Giang Thiên, cái kia La Quan hoặc thật có thể vừa xông vào trời, đoạt được Thiên Vương sắp xếp.”

“Đáng tiếc…”

Giống nhau đánh giá, vì cái này lần nói chuyện với nhau che quan kết luận, cũng đại biểu cho hôm nay đại quảng trường trong ngoài, vô số người tiếng lòng.

Phòng Nham mặt sắc mặt xanh mét, toàn thân đều tản ra, người lạ chớ tiến hơi thở lạnh như băng, con mắt mơ hồ sung huyết – ngày hôm qua cả đêm, hắn cũng không có ngủ!

Cái này La Quan, vô danh chi lai tiểu bối, hôm nay lại nghiễm nhiên đã thành Bách Vân tông họa lớn trong lòng.

Hắn không chết, lão Phòng làm sao có thể an tâm?

Thậm chí còn, đêm dài không người thời gian, độc trằn trọc thời gian Phòng Nham đáy lòng, hiện lên vài phần hắn không muốn thừa nhận, rồi lại chân thật tồn tại ý sợ hãi.

Mới vào Đế Võ, năm gần mười tám La Quan liền có thực lực như thế, như cho thêm hắn mấy năm thời gian, còn đến mức nào? Sợ là Bách Vân tông trên dưới, tất cả đều buộc cùng một chỗ, đều chịu đựng có điều hắn một kiếm.

Vì vậy, Phòng Nham phát động hết thảy lực lượng, cuối cùng thỉnh quý nhân ra tay… Ngày hôm nay, La Quan hẳn phải chết!

Một màn này, hắn phải tận mắt nhìn thấy, mới có thể an tâm.

Học viên Đế Võ chỗ ngồi, tiếng người huyên náo, tuyệt đại bộ phận nói chuyện với nhau, đều liên quan đến ngày hôm nay trận đầu Thiên Vương chiến.

Tịch Sắc Vi nghe xong cả buổi, quả nhiên tất cả mọi người nhận định, La Quan thua không nghi ngờ, thích thú cho ra một kết luận – cái này rắm thối tiểu tử, hôm nay phải bị thua thiệt!

Không cho ta Vân sư mặt mũi, có hắn khóc thời điểm.

Về phần Vân Sơn theo như lời rất chờ mong, khụ, theo Tịch Sắc Vi, hơi có một chút vì chính mình mạnh mẽ bổ sung thể diện tới ngại, dù sao đường đường Đế Võ kiếm thứ nhất (nàng từ trước đến nay cho rằng như vậy), tự mình ra mặt lại bị cự tuyệt, xuống đài không được khẳng định phải nói chút gì đó, mới có thể giảm bớt lúng túng.

Mạnh Kiều ngồi ở bên cạnh, trước sau trầm mặc, đôi mắt nhanh chằm chằm võ đài.

Khí tức che lấp.

Tịch Sắc Vi nhíu mày, “Mạnh Kiều, ngươi có phải là có chuyện gì hay không?”

“Không có việc gì.” Mạnh Kiều cố nặn ra vẻ tươi cười, sắc mặt hơi có vẻ yếu ớt, “Đêm qua… Ta không hề ngủ ngon.”

Nàng đích xác, ngủ không được ngon giấc!

Ngô Phàm mẫu thân, đêm qua đại náo Mạnh gia, chỉa về phía nàng cái mũi tức giận mắng, nói đều là ngươi tiểu tiện nhân này, con ta mới chết.

Ngô Đấu Hải dụ đi được nàng, nhưng sắc mặt âm trầm, cùng cái kia lạnh như băng ánh mắt, để cho từ trên xuống dưới nhà họ Mạnh thở không nổi.

Sau đó, hết thảy cũng thay đổi.

Phụ thân không hề yêu thương, mẫu thân nói đâu đâu rơi lệ, trong tộc huynh đệ chỉ trỏ, giao hảo tỷ muội đều tránh không kịp. Các loại tin đồn, không ngừng truyền vào trong tai, đều nói nàng yêu tinh hại người!

Dù sao, nếu như không phải là nàng, Ngô gia sẽ không liên tiếp người chết… Mạnh gia cũng không cần, thừa nhận áp lực lớn như vậy! Nhưng, ta không sai a, La Quan là hung thủ giết người, hắn mới là đây hết thảy tai hoạ căn nguyên, vì cái gì đều đến nhằm vào ta?

Lòng của thiếu nữ tại trong thống khổ vặn vẹo, nàng không thể đã lừa gạt hảo hữu, nhưng Thiên Vương chiến đã bắt đầu, Tịch Sắc Vi chỉ có thể trước đè xuống nghi vấn.

Mạnh Kiều nhìn về phía võ đài, nàng ánh mắt gắt gao nhìn thẳng La Quan, trên môi dưới khinh động, phát ra chỉ có chính mình có thể nghe được thanh âm.

“Đi tìm chết… Đi tìm chết… Ngươi đi chết!”

Chỉ cần La Quan chết, hết thảy liền sẽ qua, trở lại lúc đầu quỹ tích.

Vì vậy, hắn phải chết!

Chương 52 : La Quan Thắng

Muôn người chú ý, Thiên Vương chiến mở!

“Trận chiến đầu tiên, đệ tử La Quan, đối chiến đệ tử Giang Thiên.”

“Song phương gặt hái!”

Đại quảng trường đối diện, Giang Thiên vượt qua đám người ra, chừng hai mươi người trẻ tuổi, mặt mày một mảnh yên tĩnh. Đối trước mắt ồn ào náo động một màn, đã sớm thấy nhưng không thể trách, rất có trải qua phong ba, rảnh rỗi xem thủy triều lên xuống khí thế.

Mà phần này yên lặng, không thể nghi ngờ đại biểu cho, đối với bản thân tuyệt đối tự tin. Phá Trùng Tiêu, nhập Lăng Vân, phải dòm võ đạo chi đỉnh, như thế tuổi tác hắn đủ để tự ngạo.

Phóng nhãn thế gian, mấy người có thể so sánh?

Xung quanh, tiếng hoan hô như con nước lớn, tự bốn phương tám hướng mãnh liệt mà đến.

“Giang Thiên tất thắng!”

“Giang sư huynh vô địch!”

“A a, Giang Thiên ta rất thích ngươi!”

Đế Võ nhiệt tình các nữ đệ tử, gần như gọi rách cổ họng, thế cho nên La Quan xuất hiện thời gian, bị sấn thác lành lạnh vô cùng.

Chợt có mấy vị sư tỷ, kinh diễm tại hắn giá trị, nhưng thoáng qua liền biến thành tiếc hận. Như vậy anh tuấn tiểu học đệ, thế nào liền biến thành chúng ta Giang sư huynh đối thủ, hay sớm chút nhận thua đi. Bằng không thì, gương mặt này bị đánh hỏng mất, liền rất đáng tiếc.

“La Quan, ngươi thật sự kinh diễm vô cùng, ta tại cùng tuổi thời gian, cũng vượt qua xa đối thủ của ngươi.” Giang Thiên đột nhiên mở miệng, ngữ khí lạnh như băng, “Nhưng ngươi quá cuồng vọng, không biết thu liễm tội nhân vô số, ngày hôm nay Thiên Vương trong chiến đấu, ta sẽ không tiếp nhận đầu hàng!”

Còn kém nói rõ, ta muốn đánh chết ngươi.

Cái này Giang Thiên, điên cuồng có thể!

La Quan có thể hiểu rõ cảm nhận được, đến từ đối phương kinh khủng áp chế, nhưng hắn mặt ngoài một mảnh yên tĩnh, không nói một lời, rút kiếm nơi tay.

Oanh –

Như nham thạch nóng chảy bộc phát, xé rách đỉnh đầu băng cứng, mang theo nắm chắc bạo ngược, nóng bỏng phóng lên trời. Kinh khủng đến cực điểm kiếm tức, tự La

Quan bên trong thân thể bộc phát, mênh mông cuồn cuộn giống như con nước lớn, nháy mắt quét sạch đại quảng trường.

Vô số người trong nháy mắt nín hơi, trợn to con mắt ở bên trong, tràn ngập khó có thể tin!

Vân Sơn đồng tử hơi co lại, “Cái này, mới là hắn thực lực chân chính sao?” Nháy mắt bộc phát kiếm tức mạnh, kéo lên giống như không có tận cùng, ngang nhiên xâm nhập Lăng Vân cấp độ.

Nhưng, tác dụng chậm như có chưa đủ.

“Là thực lực của hắn, nhưng lại không hoàn toàn đúng.” Vương giáo sư chậm rãi mở miệng, biểu lộ ngưng trọng, “La Quan kiếm rất mạnh, mạnh mẽ đến lão phu cũng hoài nghi, sở học đến cùng phải hay không quyển trục trong cái kia Vô Danh Kiếm Pháp, nhưng tiểu tử này khí huyết cường độ, có điều Trùng Tiêu cấp độ.”

“Lấy Trùng Tiêu Cảnh khí huyết, thúc giục bộc phát Lăng Vân tới kiếm, làm sao có thể lâu dài? Như hắn nghĩ bằng ấy đánh bại Giang Thiên, vậy tính sai.”

Người đọc sách gật đầu, “Trừ phi, La Quan còn át chủ bài, bằng không ngày hôm nay kết quả đã định.”

Hắn biểu lộ tiếc hận.

Đế Võ Thiên Vương chiến, một khi mở ra, trừ phi chấm dứt bất luận kẻ nào không thể nhúng tay.

Tam Ngưu đối mặt, tất cả đều khó hiểu.

Viện trưởng đại nhân đến cùng, như thế nào nghĩ đấy, nếu như hôm qua đã nhúng tay, vì sao lại bỏ mặc không quan tâm? Giang Thiên đôi mắt ngưng lại, “La Quan, như tiếp qua mấy năm thời gian, Đế Võ chắc chắn trở thành ngươi vũ đài, nhưng đáng tiếc… Trên đời không có nếu như!”

Hô –

Đại quảng trường lên, gió nổi lên!

Lấy Giang Thiên làm trung tâm, từng tia từng sợi màu xanh gió bắt đầu hiện lên, chúng nó gầm thét gào thét, đưa nâng nhập không trung.

Phốc –

Phốc –

Mặt, tu kiến đại quảng trường, sử dụng cứng rắn bàn đá xanh, chi chít xuất hiện vô số cắt vết tích.

“Chấm dứt a!”

Giang Thiên thần tình lạnh nhạt đưa tay nắm chặt, thanh phong nháy mắt mà đến, như một trương quái thú ngụm lớn, muốn đem La Quan thôn phệ, nhai thành vô số khối vụn.

Võ đạo căn cơ là khí huyết, Bách Phu trở xuống đều thô bạo.

Đến Thiên Sơn trở lên, liền nhiều ra trùng trùng điệp điệp biến hóa, diệu dụng, như Giang Thiên lúc này giống như chúa tể gió, nắm chặt lại thiên đao đều tới!

Đều giết La Quan.

Oanh –

Trường kiếm ngang nhiên vung lên, La Quan tóc đen kích động, một kiếm chi uy quét ngang trời, chém vỡ tất cả Thanh Phong. Kiếm thế mạnh mọi người ghé mắt, nhưng cái kia ngút trời một kiếm, cuối cùng tại khắp trời chôn vùi dưới thanh phong.

“Kiếm của ngươi rất mạnh, lại không đả thương được ta, trời thời gian thanh phong vô số, ngươi lại có thể chém ra mấy kiếm?” Giang Thiên rất bình tĩnh, tự tin tại ngực.

La Quan quả thực mạnh mẽ, như hắn không vào Lăng Vân, sợ muốn một cuộc ác chiến. Nhưng hôm nay, chỉ cần chờ hắn khí huyết tiêu hao hầu như không còn, hết thảy liền đem chấm dứt.

Thanh phong tái khởi, tứ phía Bát Phương mà đến, liên tục không dứt mênh mông cuồn cuộn vô tận.

La Quan trầm mặc không nói, đưa tay lại là một kiếm, hắn biểu lộ yên lặng, sắc mặt lại lộ ra yếu ớt.

Một màn này, rơi vào đại quảng trường lên, trong mắt mọi người, chính là rõ nét tín hiệu – hắn muốn đánh bại!

La Quan ngày hôm nay bộc phát thực lực xác thực kinh khủng, nhưng cũng không có thể tốc chiến tốc thắng, liền nhất định bại vong. Không ai tin tưởng hắn còn lại trở mình, bởi vì khí huyết trên diện rộng hao tổn, mang đến suy yếu không giả được.

Kiếm của hắn, ra tay chính là đỉnh phong, mà đỉnh phong thoáng qua một cái chính là xu hướng suy tàn.

Oanh –

Lại một kiếm ra tay, trảm khắp nơi Thiên Thanh gió vỡ vụn, La Quan ngụm lớn thở dốc, cảm thụ được giữa ngực và bụng quen thuộc đau đớn. Nhưng ở Huyễn Giới ở bên trong, hắn thử vô số lần, biết rõ bây giờ còn không đủ.

“Uống!”

Trong tiếng gầm nhẹ, La Quan lại là một kiếm, cái này hắn tại Thiên Vương trong chiến đấu, lần đầu tiên chủ động xuất kích. Hiển thị rõ bạc nhược kiếm thế, bỗng nhiên lại lần nữa bừng bừng phấn chấn, đến nỗi so với kiếm thứ nhất càng mạnh hơn nữa.

Nhưng Giang Thiên khóe miệng, lại lộ ra cười lạnh, “Nỏ mạnh hết đà, đồ làm giãy giụa!” Mắt thấy một kiếm ngút trời, xé rách vô tận thanh phong mà đến, hắn đạp chân xuống toàn bộ người như chim to bay lên trời, thêm nữa thanh phong hội tụ trước người, đem một kiếm này ăn mòn hầu như không còn.

Trùng Tiêu có điều thô bạo, nhưng đạp mạnh hướng

Vân Tiêu, thế tận lại rơi. Nhưng Lăng Vân, đã có bay lượn phía chân trời khả năng, một cái tại trời nhưng tùy tâm ý phi hành, một cái tại chỉ có thể phẫn nộ xuất kiếm… Kết cục, tự khai sơ khai liền đã định trước!

La Quan, dựa vào cái gì cùng hắn đấu?

Lần này giết hắn, Đế Võ trong có thể đắc tội một số người, nhưng không nghiêm trọng lắm, không ai đã bởi vì một người chết mà lựa chọn gây thù hằn. Mà Giang Thiên, đến một lần giúp đỡ quý nhân giải quyết phiền toái, hai lại có thể đạt được Bách Vân tông khắp nơi thiện ý, đều muốn trở thành trợ lực của hắn.

Xử lý La Quan, lại cướp lấy mười Thiên Vương sắp xếp ba thứ hạng đầu, thậm chí là đệ nhất… Vậy hắn, lại nhảy lên bay đến chân trời, phong vân hóa Chân Long!

Hắn cao quang thời khắc, lúc này chỉ là bắt đầu, lợi dụng La Quan tới máu tươi, coi như ăn mừng.

“Chết đi!”

Giang Thiên một cái trở mình, mang theo thanh phong tự Cửu Thiên, tịnh hai ngón tay thành kiếm, điểm hướng La Quan. Hắn quanh thân, cái kia mênh mông cuồn cuộn vô tận thanh phong, nháy mắt hội tụ thành loại, rõ ràng là một cái kinh người đến cực điểm thanh sắc cự kiếm.

Lấy kiếm tu thủ đoạn, chém một vị kiếm đạo thiên tài, quá khoái ý!

Vân Sơn thở sâu, nhưng chỉ tiến lên một bước, đã bị Vương giáo sư ngăn lại, thần sắc ngưng trọng lắc đầu.

“Đế Võ Thiên Vương chiến, nhúng tay giả hẳn phải chết, đây là viện trưởng quy củ.”

Người đọc sách than nhẹ, “Như viện trưởng là muốn lại nhìn một cái La Quan, bức hắn tiềm lực nhìn qua sâu cạn, cái kia hắn lão người nhà lần này sợ muốn tính sai.”

Lăng Vân chi đỉnh, cùng đạp Thiên Cảnh chỉ cách một chút, hắn nhãn lực hạng gì nhạy cảm. Tự có thể được ra phán đoán, La Quan khí huyết sắp hết, khó hơn nữa chém ra một kiếm.

Trừ phi Giang Thiên dừng tay, hắn thập tử vô sinh!

Bên cạnh xe ngựa, Trình Nhàn sắc mặt trắng nhợt, đôi mắt gắt gao nhìn thẳng đại quảng trường ở bên trong, cái kia cúi đầu thở dốc dường như sức tái chiến thiếu niên áo đen.

“Ta biết, ngươi còn át chủ bài.”

“Ngươi nhất định có át chủ bài!”

“Ra tay, mau ra tay!”

Ngày hôm nay, xe ngựa thẳng vào Đế Võ đến đại quảng trường bên ngoài, nàng liền đã đại biểu Trình gia, trên người La Quan dưới trọng chú (*tiền đánh bạc lớn), như thất bại… Trình gia lập tức hết thảy phong quang vô

hạn, hoặc thành chương cuối.

“Hahaha…! Chết đi chết đi!” Phòng Nham cười to, đến nỗi không chút nào làm che lấp, vui vẻ tiếng cười xa xa truyền ra.

Trích Tinh lâu một trận chiến, Bách Vân tông tổn thất nặng nề, Ngô Phàm chết càng là khó có thể chịu đựng. Đế Võ ai không biết, hắn lão Phòng hận La Quan tận xương? Nếu như thế, cần gì ẩn nhẫn, làm chính mình không thống khoái.

Lão phu chính là muốn cười, tại cười to nhẹ nhàng vui vẻ ở bên trong, xem tiểu bối này hài cốt không còn!

Tịch Sắc Vi lắc đầu, mặc kệ Vân sư cuối cùng nghĩ như thế nào đấy, hắn chờ mong cuối cùng thất bại.

“Thiếu niên đắc ý, cũng phải thu liễm a, đáng tiếc mới biết trời cao dày, muốn mất đi tính mạng.”

Nàng xem hướng hảo hữu, Mạnh Kiều đã đứng lên, nhìn về phía theo trời mà đến thanh sắc cự kiếm, trên mặt vui mừng không thể che lấp hết.

Đại quảng trường một góc, trẻ tuổi giáo tập thấp giọng lầm bầm, “Sắp chết còn muốn gạt ta rủi ro, ngươi tiểu tử này rất xấu… Nhưng, cuối cùng đáng tiếc!”

Mắt thấy hết thảy đều kết thúc, sinh tử đem phần.

Rất nhiều người mới tốt giống như đột nhiên vang lên, La Quan năm nay đầu mười tám tuổi, mới vào Đế Võ

liền quét ngang Trích Tinh lâu, nhất định đoạn Thiên Vương chiến!

Ngày hôm nay xuất kiếm, càng là đối chiến Lăng Vân, đây là hạng gì kinh diễm vô song? Như hắn sống sót, Đế Võ nhất định ra một yêu nghiệt.

Đáng tiếc! Đáng tiếc!

Vậy đại khái, chính là nhân chi thường tình? Cuối cùng hết thảy không thể vãn hồi thời gian, mới có thể bắt đầu sinh đến chậm thiện ý, chứng nhận chính minh là người tốt.

Mà đang ở, tất cả có trừng lớn hai mắt , chờ đợi kế tiếp một màn thời gian, thanh sắc cự kiếm phía dưới, Cuồng Phong vượt qua áp trong, thiếu niên áo đen chậm rãi ngẩng đầu, hắn yếu ớt suy yếu trên khuôn mặt, khóe miệng hơi vểnh giống như trào phúng khinh thường, hóa thành một đạo cười lạnh.

Oanh –

La Quan đưa tay, xuất kiếm!

Lấy lô thân là lên, lấy Trục Nhật Nguyệt là rơi, Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm làm xâu chuỗi tới tuyến, đem hai đạo tàn kiếm cưỡng ép dung hợp làm một.

Ra tay là một kiếm, cũng là ba kiếm tề động, toàn bộ quá trình trôi chảy vô cùng, hao tổn mỗi một đạo khí huyết đều kỳ diệu tới đỉnh cao, đó là thiếu niên tại Huyễn Giới ở bên trong, vô số lần lấy cái chết đổi lấy kinh

nghiệm.

Vì vậy, một kiếm này ra tay, cực kỳ hoàn mỹ.

Vì vậy, Giang Thiên muốn chết rồi!

Một kiếm ra tay trong nháy mắt, La Quan dưới thân bàn đá xanh, trực tiếp hóa thành bột mịn, không gian dường như bị trong nháy mắt xuyên thủng, hay hoặc giả là vặn vẹo, gấp, một kiếm kia tốc độ cực nhanh, cả mắt đều không thể nắm bắt.

Nó mới vừa xuất thủ, liền đã tới Vân Tiêu, phá cái kia thanh sắc cự kiếm, tự giữa lông mày xuyên vào Giang Thiên bên trong thân thể, trên đường thô bạo dễ như trở bàn tay, đem toàn thân mỗi một khối cốt nhục xé nát, cùng lúc đó trong nháy mắt đoạn tuyệt, hắn toàn bộ sinh cơ.

Đại khái, đối với Giang Thiên mà nói, chỗ tốt duy nhất là, hắn gần như không có cảm giác đến bất kỳ thống khổ, sinh mệnh liền đã kết thúc.

Thiếu niên rút kiếm lên, Cửu Thiên mà đến thanh sắc cự kiếm sụp đổ, Thiên Vương danh sách vị thứ tư tới Giang Thiên, lăng không như đỏ thẫm Đại Hoa nở rộ.

Máu rơi vãi như mưa nhỏ, theo gió lướt nhẹ tản ra!

Đại quảng trường lên, chết lặng vô tiếng.

Giờ khắc này, tuy là kiếm đạo Tam Ngưu, cũng bởi vậy kiếm mà tim đập nhanh, rung động, nghẹn ngào không

nói gì.

Càng không nói đến cái khác?

Tất cả ánh mắt đều tề tụ La Quan, xem thiếu niên áo đen mặt không có chút máu, nhìn hắn cầm kiếm tay run rẩy, nhìn hắn lung lay sắp đổ… Nhưng, thiếu niên vẫn ngẩng đầu, ánh mắt tĩnh như hồ.

Trời thời gian, không người dám động, cũng không dám lên tiếng.

Trong mắt kính sợ, sâu đến cốt tủy!

Cuối cùng thiếu niên nhịn không được, hắn gãi gãi đầu, mặt lộ vẻ bất đắc dĩ, “Sẽ không tuyên bố kết quả, ta liền thật kiên trì không nổi.”

Thiên Vương chiến vị kia trọng tài giáo sư, lúc này mới như ở trong mộng mới tỉnh, “… Thiên Vương trận chiến đầu tiên, La Quan thắng!”

Oanh –

Toàn bộ đại quảng trường, giống như bất động bởi thời gian, nháy mắt sôi trào!

Chương 53 : Dưỡng Thương

Xẹt –

Vương giáo sư thứ nhất, Vân Sơn thứ hai, người đọc sách cuối cùng chậm một đường, ba người thành vòng đem La Quan canh giữ ở trong đó.

Ánh mắt lợi hại, quanh thân kiếm tức lưu chuyển, chấn nhiếp bốn phương.

Không phải bọn họ quá mức cẩn thận, kì thực người đang trong tuyệt vọng, sự tình gì đều làm được.

Mà bây giờ La Quan, là chân chính dầu hết đèn tắt, liền ngay cả câu nói mới vừa rồi kia, đều hô khàn cả giọng đơn giản tổn hại lúc này oai hùng.

“Tiểu tử, không sao chứ?” Vương giáo sư thấp giọng, trên tay đưa tới đan dược.

Mà gần như đồng thời, cũng có mặt khác hai phần đan dược, cùng nhau bày ở La Quan trước mặt.

Tam Ngưu ánh mắt giao phong, đồng thời hừ lạnh một tiếng, lại ai cũng không lùi nửa điểm.

“Đa tạ ba vị giáo sư.” La Quan đương nhiên thu sạch lần

sau đó từ trong lòng ngực lấy ra bình ngọc, không làm che giấu ăn vào.

Tiểu tử này, đối với chúng ta đều đề phòng!

Kiếm đạo Tam Ngưu trong lòng không cam lòng, trên mặt lại đều là tán thưởng, “Cẩn thận người, mới có thể sống lâu dài, tiểu tử ngươi thông minh.”

Vân Sơn gật đầu, “Cùng ta rất có tương tự!”

“… Ngươi cái rắm nói, trực tiếp giống như ta đấy!” Người đọc sách mắng thô tục.

La Quan thầm than, ba vị này đại lão, da mặt là thật dày, phải học!

Trình Nhàn lao đến, kích động khuôn mặt, đều đỏ bừng lên, “La Quan, ngươi thắng! A a a a! Ta biết ngay, ngươi tuyệt đối đi!”

“Đừng a, mau đưa xe ngựa chạy tới, ngươi thật muốn ta trước mặt mọi người ngược lại, oai hùng tận tổn hại?” La Quan thiếu chút nữa khí mộng.

Nữ nhân này, không phân rõ chánh phụ nặng nhẹ!

“A… Hảo hảo hảo, ngươi kiên trì dưới!” Trình Nhàn nhảy dựng lên phất tay, “Xe xe xe…”

Xe tới rồi, La Quan bị Trình Nhàn vịn trèo lên xe, ngồi xuống liền nằm xuống, “Đừng thừa dịp ta ngủ, liền động thủ động cước…”

Lúc này mơ hồ trong đó, giống như nghe phía bên ngoài một thanh âm, “Thiên Vương sắp xếp, La Quan xếp vị thứ tư…” Uy nghiêm đến cực điểm quét sạch Đế Võ, là ngày hôm nay che quan kết luận.

Nhưng chẳng biết tại sao, La Quan muốn cắn răng, luôn cảm giác nói lời này đấy, không phải là cái gì người tốt.

Rồi sau đó, liền ngất đi.

Cùng lúc đó, một vị không biết tên trẻ tuổi Đế Võ giáo tập, thút thít khóc chóng mặt tại nơi hẻo lánh!

Sau hai canh giờ, Đế Võ Thiên Vương chiến chấm dứt, mới mười Thiên Vương ra đời.

Trừ La Quan bên ngoài, còn có một tương lai tự Bắc Sơn quận áo giáp màu đen cầm thương thiếu niên, giết có năng lực vô song tấn chức Thiên Vương thứ sáu, đưa tới một mảnh sợ hãi thán phục.

Đại quảng trường lên, quý nhân đám bắt đầu lối ra.

Có người thừa cơ còn muốn hướng Nhị hoàng tử vấn an, lại bị trong nội cung người hầu từ chối thẳng thắn, cảm thụ được trong xe ngựa áp suất thấp, khứu giác nhạy cảm Đế Đô đám quyền quý bọn họ, lui ra phía sau thời gian trong lòng tâm thần bất định, người nào không biết sống chết, gây chúng ta Hiền Vương tức giận?

Cuối cùng, chỉ có thể đem đỗ lỗi là, Thiên gia hậu duệ quý tộc hỉ nộ tùy tâm, không phải bọn họ có thể đo

lường được.

“Đi thôi đi thôi, ngày hôm nay Đế Võ Thiên Vương chiến, có thể nói đặc sắc tuyệt luân!” Một mặc giáp Đại tướng vẻ mặt tràn đầy tán thưởng, “Hàn Đống một tay thiết thương thuật, đã phải đại soái chân truyền, Thanh Dương ít ngày nữa đem thêm nữa một thành viên Vệ quốc hổ tướng!”

“Cùng Hàn Đống so đọ, hắc y thiếu niên kia La Quan, càng thêm ra ngoài ý định, cuối cùng giết lại một kiếm kia, đã có vài phần Lăng Vân trên cảnh uy thế, điểm ấy trong nhà của ta đại cung phụng đã làm kết luận!”

Mặc giáp Đại tướng gật đầu, Hầu Thông thua ở trong tay người này không oan, vả lại liền ngày hôm nay chứng kiến, đối phương khẳng định lưu thủ rồi.

“Quả thực, như thế oai hùng thiếu niên, lại đến từ Giang Ninh nhỏ, thực là ngoài dự đoán mọi người, tương lai không thể hạn lượng a!” Lại một mặt trắng quyền quý mỉm cười gật đầu, mắt nhìn phía sau tiểu bối, “Trước một trận, ngươi không phải là cũng đi chuyến Giang Ninh, sao không khai quật ra như thế thiếu niên thiên kiêu?”

Lưu Tuyên… Đã tê rần!

Thật vất vả, đợi các trưởng bối rời đi, mấy người gom lại cùng một chỗ, đều sắc mặt trắng bệch.

Hầu Bân nuốt nước bọt, rung giọng nói: “Ta đại khái là đã trúng một trận đánh về sau, ký ức liền có chút hỗn

loạn, thế nào cảm giác cái này La Quan, cùng ta trong trí nhớ người nọ, dài giống nhau như đúc vả lại trùng tên trùng họ… Hề hề… Các ngươi nói, đây có phải hay không là hồ đồ rồi…”

Không một người nói chuyện, vài tên Đế Đô quý công tử đám, không tiếp tục lúc trước kiêu ngạo khí diễm, đều mắt lộ kinh hoảng.

Lưu Tuyên thở sâu, nhìn mọi người một cái, “Đều đừng lòng mang may mắn rồi, ta và ngươi cũng không có mù, La Quan chính là kia La Quan!”

Hắn biểu lộ, đặc biệt ngưng trọng, “Chúng ta, có lớn - phiền toái.”

Nếu như chẳng qua là khi đó, tại Giang Ninh trận kia xung đột, xét đến cùng chịu thiệt chính là bọn hắn, cũng không phải không có biện pháp hóa giải.

Nhưng mấu chốt ở chỗ, bọn họ vì trả thù, đem La Quan, Kiêm Nhã một chuyện thêm mắm thêm muối, truyền quay lại Đế Đô trong náo loạn một hồi lâu xôn xao, nghe nói mấy ngày nay Nhị hoàng tử phủ thượng, hạ mọi người thiếu đi mười mấy cái.

Đây mới là tử thù!

Mà La Quan hôm nay, triển lộ ra cường đại cùng tiềm lực, mặc dù bọn họ các sau lưng, đều có sâu đậm dày bối cảnh, cũng cảm thấy tim đập nhanh, sợ hãi.

Dù sao, như không có gì bất ngờ xảy ra, La Quan tới

tương lai… Không, đến nỗi chỉ cần tiếp qua một hai năm, có thể vượt qua áp Đế Võ, trở thành hết sức quan trọng đại nhân vật!

Đến lúc đó, bọn họ có thể có tốt? Chỉ sợ riêng phần mình trong nhà, đều hận không thể tranh thủ thời gian phủi sạch quan hệ, loại sự tình này tại lạnh lùng vô tình lợi ích trên hết đại gia tộc ở bên trong, thật sự rất thông thường.

“Chúng ta được từ cứu!” Hầu Bân nghiến răng gầm nhẹ, cuối cùng quân đội thế gia, thực chất bên trong di truyền tâm huyết, lúc này vẻ mặt hung ác.

Lưu Tuyên nhìn hắn một cái, trọng trọng gật đầu, “Nói không sai! Chúng ta những người này nhìn như phong quang vô hạn, nhưng hết thảy đều đến từ trong nhà, như La Quan quật khởi ta và ngươi nhất định bị ném bỏ, kết cục có thể tưởng tượng.”

“Muốn tự cứu, liền chỉ… Hủy diệt La Quan!”

Vài tên Đế Đô quý công tử, lúc này liếc nhau, đều chứng kiến riêng phần mình đáy mắt ngoan lệ.

Chủ yếu nhất là, theo bọn hắn nghĩ điểm ấy không khó, chỉ cần đem có chút sự tình truyền vào quý nhân trong tai, đáp lại hiệu là đủ.

Đối với trên chín tầng trời Thiên Hoàng hậu duệ quý tộc mà nói, ngoại trừ những thứ kia hiếm thấy mà cường đại Luyện Đan Sư, bình thường vũ phu không đáng giá nhắc tới!

Đế Võ mười Thiên Vương thứ tư? Thiên tư vô song? Vậy thì như thế nào!

Quý nhân trước mặt có điều một vũ phu tai, một câu nhưng chắc chắn sinh tử.

Một ngày này, trên phố có tin tức nho nhỏ truyền lưu, liên quan đến vị kia Kim gia trở về không lâu, “Có tiếng xấu” Kim đại tiểu thư.

Cùng trước đây không lâu, một cái khác hương diễm tin đồn có thể liên tiếp lên, nói là Ngũ tiểu thư ăn tủy trong xương mới biết liếm nó cũng ngon, không chịu nổi phòng không cô đơn lạnh lẽo, đem tiểu tình nhân tuyển nhập Đế Đô, lại càng không tiếc đại giới trợ hắn gia nhập Đế Võ học viện vân vân, biên phấn khích tuyệt luân, tuyệt đối hạn chế đánh mã cấp lớn kịch!

Nhưng lúc này đây, tin tức vừa truyền ra không lâu, còn không tới kịp khuếch tán, đã bị một cỗ vô hình lực lượng đè xuống. Cùng lúc đó, vài cái vừa bắt được tiền, còn không tới kịp hưởng thụ phố phường vô lại, bị người đánh hôn mê kéo đi, như vậy lại không xuất hiện.

Nhưng loại sự tình này, tại Đế Đô cũng không kỳ lạ quý hiếm, vài cái du côn lưu manh mất tích, càng tung tóe không nổi nửa điểm sóng gió.

Ban đêm trên sông Lưu Tinh, một cái thuyền hoa đèn đuốc sáng trưng, có quý nhân ở đây tiệc khách, thủ vệ nghiêm ngặt chỉ nghe nghe thấy đàn sáo diễn tấu nhạc khí thanh âm, cùng con gái giọng hát, cười khẽ, đi theo

gió đêm bay ra mơ hồ có thể nghe.

Đến yến hội Trung võ trường, quý nhân giống như uống nhiều ra mấy chén, bị người hầu vịn tạm thời rời tiệc, đến vẽ phảng trên lầu uống trà tỉnh rượu.

Đã có người chờ ở bên trong phòng trà.

Văn sĩ trung niên chắp tay.

Bên cạnh người, lại “Phù phù” một tiếng quỳ xuống, chôn thật sâu đầu, “Ô Tư Đạo bái kiến chủ tử!”

Quý nhân liếc mắt nhìn hắn, bỏ qua lau tay khăn mặt, “Viên tiên sinh, hỏi rõ ràng rồi hả?”

Văn sĩ trung niên trầm giọng nói: “Có thể xác nhận, Kiêm Nhã tiểu thư tại Giang Ninh thành thời gian, xác thực cùng La Quan liên quan đến thân cận, bởi vì hắn tại Giang Ninh quán rượu nào đó, cùng Lưu gia Lưu Tuyên, Hầu gia Hầu Bân đám người xung đột, đây là kỹ càng ghi chép hồ sơ, người xem qua.”

Quý nhân nhận lấy, giống như rượu mời nguyên nhân xem cũng không thoải mái, giật giật cổ áo khẽ cau mày, tiện tay nhét vào trên.

“Đã là thật đấy, liền xử lý a.”

Văn sĩ trung niên một chút do dự, có thể nhìn ánh nến phía dưới, chủ tử yên lặng trên nét mặt, ẩn tàng lạnh như băng, lành lạnh, hắn gật gật đầu cung kính công bố phải.

Một lát sau, một cái thuyền nhỏ theo trên thuyền hoa để xuống, Ô Tư Đạo hoảng hốt hoàn hồn, đột nhiên sắc mặt xiết chặt.

Hắn nghĩ tới ban đầu ở Giang Ninh thành thời gian, chưa kịp điều tra suy đoán, quay đầu lại thuyền hoa đã chạy nhanh hướng lòng sông… Ô Tư Đạo do dự một chút, ngầm cho rằng đích thị là hắn đoán mò, cũng đừng có nhiều chuyện rồi.

…

Một giấc không mộng, chỉ cảm thấy đang ở Trọng Thủy ở bên trong, chìm chìm nổi nổi.

Mệt mỏi quá!

Cố gắng nhiều lần, cuối cùng mở mắt ra, La Quan ý thức còn có chút hôn mê, mơ mơ hồ hồ thấy rõ xung quanh.

Gian phòng lạ lẫm, tinh xa xỉ trong lộ ra vài phần son phấn khí, chờ hắn thấy rõ treo ở bình phong lên, món đó phấn hồng cái yếm thời gian, ánh mắt một cái trừng lớn.

Sau đó, hãy cùng một đôi mắt đối mặt.

Tiểu cô nương xinh đẹp, nhìn quen mắt, đã gặp nhau ở nơi nào? Đầu óc vẫn chưa hoàn toàn thanh tỉnh, chuyển có chút chậm.

“… Ngươi muốn cưới vợ không?” Trình Tĩnh mặt trong

nháy mắt màu đỏ thấu, căng thẳng đến cực điểm tiểu cô nương, không có chút nào phòng bị cùng La Quan đôi mắt, hoảng hốt nhìn đã nói lời trong lòng.

La Quan triệt để thanh tỉnh, nhớ tới nàng là người nào, tại chỗ tác phong và kỷ luật bái kiến đấy, kêu Trình Tĩnh.

“Ây… Ngươi là Trình Nhàn hay sao?”

Trình Tĩnh rụt lại đầu, tựa như toàn bộ dũng khí, đều tại câu nói mới vừa rồi kia trong hao hết, “… Là tỷ ta… Để cho ta tới chăm sóc ngươi đấy.”

Trình Nhàn muội muội a, La Quan trong lòng khẽ buông lỏng, nhìn tiểu cô nương xấu hổ không thể, nghe thơm ngào ngạt cái chăn, nhìn con gái khuê các, có câu nói đầu tiên đầy đủ, thưởng thức ra rất nhiều thứ.

Cúi đầu nhìn thoáng qua, đã đổi lại qua quần áo, La Quan ánh mắt hết sức nhu hòa, “Đa tạ Trình Tĩnh tiểu thư chăm sóc, thật sự là phiền toái.”

“Thế nhưng đâu rồi, ta tạm thời còn không có, muốn kết hôn vợ ý tưởng, nếu như ngày nào đó ta thay đổi chủ ý rồi, nhất định cái thứ nhất nói cho ngươi biết, được không?”

Nghiêm túc như vậy lại ôn hòa đáp lại, để cho Trình Tĩnh một cái an ổn xuống, nghênh đón La Quan yên lặng ánh mắt, mặt nàng vừa đỏ rồi, “Ngươi… nói lời giữ lời!”

Nói xong, đứng dậy chạy ra ngoài.

Tiểu cô nương nha, nào có không muốn đẹp trai so với đấy, hơn nữa còn là rất lợi hại đẹp trai so với, rất bình thường.

La Quan buông lỏng một hơi, may mắn tiểu cô nương dễ lắc lư, nếu một khóc hai nháo ba thắt cổ, cứng rắn nói cùng bản thân cô nam quả nữ chung sống một phòng, cùng tồn tại một giường cái gì đấy, việc vui liền lớn.

Cửa phòng lại bị mở ra, Trình Nhàn bĩu môi đi tới, nhìn trên giường La Quan, há mồm sẽ tới, “La Quan, ngươi rất đúng muội ta chịu trách nhiệm!”

“Em gái ngươi!” La Quan trừng nàng một cái, chỉ chỉ cái yếm, “Nhanh thu lại, chói mắt.”

Trình Nhàn mặt đỏ lên, tuy nói bưu hãn nhưng chung quy ở phương diện này, không so được nam nhân, thầm mắng nha đầu chết tiệt kia đừng không phải là thật bị chiếm được tiện nghi, lại ăn xong lau sạch không nhận nợ. Giấu đi yếm, liền ánh mắt sáng ngời, trong phòng đi về bắn phá, như muốn tìm được hắn chứng cớ phạm tội.

La Quan khóe miệng co quắp dưới, không có công phu cùng nàng phát bệnh, “Ta thế nào tại ngươi cái này?”

Không tìm được chứng cứ, tốt thất vọng… Trình Nhàn trợn mắt trừng một cái, cười lạnh, “Đem ngươi đưa về nhà? Liền hiện tại này trông như bệnh đấy, ngươi không sợ một giấc đi tới, sẽ thấy vẫn chưa tỉnh lại?”

“Đại quảng trường lên, ngươi là không thấy được, lão Phòng lúc ấy cái kia sắc mặt, nếu như không phải là lão Vương, Vân Sơn cùng học vẹt ba người động tác mau đưa ngươi bảo vệ, ta hoài nghi lão già này đã tại chỗ vạch mặt, liều mạng cũng muốn với ngươi cùng một chỗ quy thiên.”

La Quan bị chẹn họng một cái, cắn quai hàm, “Ta đào nhà hắn phần mộ tổ tiên rồi hả? Lão Bang Tử hận ta như vậy!”

“A, ngươi giả bộ hồ đồ, hay thật không rõ?” Trình Nhàn chỉ chỉ hắn, ngữ khí không chút khách khí, “Ngươi tiếp tục tồn tại, Bách Vân tông trên dưới mỗi người, đều ngủ không ngon giấc, sợ ngày nào đó đã bị ngươi hủy đi Tổ sư đường.”

“Ai vậy bịa đặt, ta có nhỏ nhen như vậy…” Bị Trình Nhàn nhìn chằm chằm vào, La Quan nói không được nữa, “Được rồi, ta đích xác nghĩ như vậy!”

Hắn căm tức phất tay, đổi lại một cái đổi lại đề, “Đế Võ phía sau núi lúc nào mở ra?”

Chương 54 : Thăm Viếng

Trình Nhàn nhìn thẳng mặt của hắn.

La Quan nhíu mày, “Ngươi làm gì thế? Xem về xem, đừng quá mức a!”

“Nói, ngươi có phải hay không đã sớm biết, về Đế Võ phía sau núi bí mật?” Trình Nhàn híp mắt, tinh quang lòe lòe, “Ngươi dường như, theo biết rõ Đế Võ thi đấu mười thứ hạng đầu, mới có thể ra vào phía sau núi về sau, mà bắt đầu bế quan a? Sau đó, lại liều mạng như vậy đấy, không tiếc triệt để bại lộ bản thân, giết Giang Thiên đoạt mười Thiên Vương sắp xếp… Thừa nhận a, ngươi tuyệt đối có vấn đề!”

La Quan cười lạnh, “Trình giáo tập, xem ra nhắc nhở của ta, ngươi không hề để ở trong lòng a.” Hắn đồng dạng nheo lại mắt, “Còn, nữ nhân quá thông minh, là đã đầu trọc đấy.”

Cái này nguyền rủa… Rất ác độc!

Trình Nhàn vuốt mép tóc tuyến, răng đều nhai chua rồi, tên này miệng thật chặc, hừ một tiếng nói: “Đế Võ phía sau núi cấm, cách mỗi một tháng mở ra một lần, còn vài ngày thời gian, ngươi hay là trước an ổn dưỡng thương a.”

Nói qua, nàng sắc mặt lại có chút cổ quái, “Lại nói, thân

thể ngươi rất mạnh a, khí huyết hao tổn hầu như không còn loại này, đủ để dao động tu hành căn cơ tổn thương, rõ ràng nhanh như vậy liền tỉnh lại, hơn nữa còn khôi phục một bộ phận, thật sự là thiên phú dị bẩm!" Lời nói xoay chuyển, "Khụ! Trình Tĩnh rất đẹp đấy, ngươi suy nghĩ thêm một chút sao? Ta Trình gia, có tiền có thế, chỉ cần ngươi gật đầu hết thảy xử lý, đêm nay có thể nhập động phòng!"

Ngươi có thể hay không, đừng đem đối với ta huyết mạch ngấp nghé, biểu hiện rõ ràng như vậy? Hơn nữa, căn bản không phải có chuyện như vậy được không nào?!

La Quan nhắm mắt lại, không chút khách khí vội người, "Ta muốn đi ngủ rồi."

Trình Nhàn lầm bầm vài câu, cái gì ngươi có thể muốn lễ hỏi, hoàng kim trăm vạn đối với ta Trình gia đều là Phù Vân vân… vân, thấy hắn không có phản ứng, hậm hực đi.

"Khụ… Cho lễ hỏi, hay hoàng kim trăm vạn cái loại này, La Quan ngươi thật không cân nhắc?" Huyền Quy rõ ràng tại nén cười.

La Quan vẻ mặt bất đắc dĩ, "Lão sư, người thế nào cùng nữ nhân, thích nhiều chuyện như vậy!"

Huyền Quy dừng một chút, hổn hển: "La Quan… Một ngày làm sư phụ cả đời là cha hiểu hay không? Thế nào nói chuyện với ta đây!"

Khí thế kia, thế nào cảm giác có chút sợ?

La Quan không nghĩ nhiều, tranh thủ thời gian cho lão sư nói xin lỗi, vỗ một thông cầu vồng cái rắm, nói đều là nhờ ngài phúc, ta mới có thể gian nan thủ thắng, lão sư là ta nhân sinh ngọn đèn chỉ đường, tu luyện hoa tiêu người vân vân….

Huyền Quy lúc này mới nguôi giận, “Tiểu tử ngươi biết rõ là tốt rồi, về sau đối với làm sư phụ khách khí một chút!” Nó bỏ qua chủ đề, trầm giọng nói: “Mấy ngày nay, ngươi ngay tại Trình gia dưỡng thương a, miễn cho thật xảy ra vấn đề.”

“Ta cũng nghĩ như vậy đấy.” La Quan dừng một chút, tiếp tục nói: “Mặt khác, đệ tử hôm nay đã đột phá tới Thiên Sơn Cảnh, cũng nên tìm kiếm Đại Tinh Nguyên rồi.”

Huyền Quy quy hoạch mạnh nhất võ đạo chi lộ, mỗi một cảnh đều cần ngoại vật phụ trợ, mới có thể đạt thành. Mà mạnh nhất võ đạo cường đại… La Quan coi như được lợi người, tự nhiên sẽ hiểu hắn chỗ kinh khủng, lấy Thiên Sơn Cảnh khí huyết có thể so sánh Trùng Tiêu, đây là hạng gì kinh người!

Huyền Quy đối với La Quan chăm chỉ, nỗ lực, biểu hiện thoả mãn, “Không bởi vì nhất thời phong quang, mà sinh ra tự mãn, điểm ấy rất dễ nhớ phải bảo trì. Đại Tinh Nguyên rất trân quý, chỉ danh sơn đại xuyên, mạch lưu chuyển thời gian mới chợt có sản xuất, ngươi có thể thông qua Trình gia, hỏi thăm một chút phương diện này tin tức.”

Thầy trò hai cũng không có đề, mua Đại Tinh Nguyên tiêu phí vấn đề… Khụ, đương nhiên cùng hoàng kim trăm vạn không có nửa xu liên quan đến.

Dù sao, đối với đẳng cấp cao Luyện Đan Sư mà nói, ngân tiễn là dễ dàng nhất giải quyết sự tình! Mà Huyền Quy, ít nhất có thể chống đỡ mười bảy mười tám cái đẳng cấp cao Luyện Đan Sư a?

Mấy ngày kế tiếp, La Quan lưu lại Trình gia dưỡng thương, suy yếu thân thể dần dần khôi phục lại.

Một ngày ba bữa, đều do Trình Tĩnh mang đến, nha đầu kia không biết có phải hay không bị tẩy não rồi, gần nhất ánh mắt càng ngày càng bất thường.

La Quan cảm thấy, hắn không sai biệt lắm cần phải đi.

Hôm nay, Trình Nhàn tìm hắn nói chuyện phiếm, tăng tiến cảm tình thời gian, La Quan thỉnh nàng giúp đỡ lưu ý, về Đại Tinh Nguyên tin tức.

Trình Nhàn gật gật đầu, “Biết được, có tin tức truyền tin ngươi.” Một chút do dự, tiếp tục nói: “Có chuyện, ta cảm thấy phải nói cho ngươi thanh âm, Trâu Thành Vĩ cái kia Đại đệ tử Vương Tôn, gần đây tình trạng không phải là rất tốt.”

La Quan nhíu mày, chậm rãi gật đầu, “Biết được.” Hắn vốn nghĩ, thi đấu chấm dứt liền đi xem bọn hắn, nhưng một trận chiến xuống vô cùng suy yếu, liền kéo cho tới bây giờ.

Suy nghĩ một chút, hắn nói: “Ở nữa một đêm, ngày mai ta liền đi.”

Trình Nhàn nhíu mày, hai mắt sáng lên, “Cái này… Khôi phục?”

Khí huyết hao tổn hầu như không còn, đối với tu hành giả mà nói, so với thương cân động cốt nghiêm trọng nhiều, lúc này mới mấy ngày ngắn ngủi vui vẻ không nói, rõ ràng còn có dũng khí rời khỏi.

Trình Nhàn cũng không tin, La Quan đã cầm bản thân an nguy mạo hiểm, duy nhất giải thích chính là, hắn đã cơ bản khỏi hẳn!

“Khụ… La Quan a…”

“Dừng lại!” La Quan vẻ mặt im lặng, mắt lộ cảnh cáo, “Đừng có lại đề em gái ngươi, lỗ tai ta đều phải lên cái kén, ngươi còn như vậy ta cũng phải ngủ.”

Trình Nhàn “Hừ” một tiếng, “Thiếu niên không biết phú bà tốt, tiểu tử ngươi luôn luôn hối hận thời điểm!”

Lại nói hội thoại, La Quan hỏi thăm một chút, Đế Võ thi đấu sau đó trong học viện tình huống đợi, Trình Nhàn liền cáo từ rời khỏi.

Ra sân nhỏ, chứng kiến Trình Tĩnh vội vàng loạn đi xa hình bóng, Trình Nhàn há to miệng, cuối cùng phát ra khẽ than thở một tiếng. Nàng không biết, bản thân có phải làm sai hay không, La Quan tên này đối với mối

tình đầu tiểu nha đầu, lực sát thương hoàn toàn chính xác quá lớn.

Dù sao, lại không giống như nàng, đã sớm làm được sắc đẹp trong mắt qua, thanh tỉnh trong lòng lưu lại.

Ài, tìm cơ hội khuyên nhủ Trình Tĩnh a, có chút nam nhân chính là như vậy lãnh khốc vô tình, tung hoa rơi phủ kín cũng là Đông Lưu khó ngăn!

Ngày hôm sau, tại Trình Tĩnh u oán trong ánh mắt, La Quan kiên trì ăn xong điểm tâm, liền chạy trối chết. Ra Trình gia, ngẩng đầu liền thấy Trích Tinh lâu mang tính tiêu chí đứng đầu, lại cùng hắn cư trú tiểu viện, đầu cách hai con đường.

Thoáng suy tư, La Quan về trước tiểu viện một chuyến, kiểm tra tụ linh pháp trận xác định không bị người xâm nhập, tiến con suối Linh lực trong lấy hai khối linh thạch, thẳng đến Đế Võ học viện.

“Mau nhìn, là La Quan!”

“Đang tiến hành Thiên Vương bảng sắp xếp thứ tư!”

“Không chỉ có thực lực cường đại, dài còn đẹp trai như vậy, ta muốn không thở được.”

La Quan nhíu mày, quay người chiết nhập một cái đường nhỏ, bên tai mới an tĩnh lại.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên có người gọi hắn.

“La Quan!”

Nam Cung Đóa Đóa cất bước đi tới, đêm đầy mười sáu thiếu nữ, một bộ trong trắng thuần khiết váy dài, mặt mày so với lúc trước nhiều hơn mấy phần mềm mại, đi đến trước mặt nghiêm túc hành lễ, lộ ra một đoạn trắng như tuyết cái cổ.

“Ngày đó, là ta vô lễ, ta xin lỗi ngươi.”

Nam Cung thế gia tôn quý thân phận, mọi người truy đuổi thiên chi kiều nữ, lúc này chủ động cúi đầu nhận sai, cái này không thể nghi ngờ sẽ để cho nam nhân nội tâm, đạt được thật lớn thỏa mãn.

Nhưng La Quan biểu lộ lại không có thay đổi gì, hơi dừng một chút, thản nhiên nói: “Nam Cung đồng học không cần như thế, nếu không sự tình khác, La mỗ đi trước một bước.”

“Chờ một chút!” Nam Cung Đóa Đóa gọi lại hắn, nói khẽ: “Ngày hôm nay, ta trên Trích Tinh lâu tổ chức yến hội, mời năm nay Đế Võ tân sinh ở bên trong, tất cả người siêu quần bạt tụy, muốn thành lập đang tiến hành Đế Võ tân sinh cùng - Minh Hội. La Quan, vị trí hội trưởng, chính là cho ngươi chuẩn bị, vì vậy đêm nay…

“Thật có lỗi, ta không có thời gian.”

Nam Cung Đóa Đóa thở sâu, “Ta biết, Đế Võ phía sau núi cấm sắp khải, ngươi kế tiếp khẳng định bận bịu tu luyện, nhưng cùng - Minh Hội thành lập về sau, không phải chuyện trọng đại tuyệt sẽ không đã quấy rầy

ngươi.” Nàng biểu lộ nghiêm túc, giọng thành khẩn, “Một lực lượng cá nhân, cuối cùng là có hạn đấy, mà hôm nay nhìn như non nớt cùng - Minh Hội, ngày sau lại có vượt quá ngươi dự kiến tác dụng… La Quan, ta hy vọng ngươi có thể suy nghĩ kỹ càng.”

Không phải ngươi vốn định làm cùng - Minh Hội hội trưởng, hiện tại làm không được, liền kéo ta làm cờ lớn? Sau đó, ta làm trang trí ngươi quản lý, lại nghĩ biện pháp nắm giữ thực quyền… Có một số việc, một cái có thể nhìn thấu.

La Quan nhìn nàng một cái, “Ta đối với mấy cái này sự tình không có hứng thú, cáo từ.”

Xoay người rời đi.

Nam Cung Đóa Đóa ngực phập phồng, La Quan cuối cùng ánh mắt, thông thấu làm nàng không tự dung, nổi giận cùng đến một câu thốt ra, “La Quan, có người đem gây bất lợi cho ngươi, ngươi liền không muốn biết sao?”

La Quan dưới chân nhỏ đốn, cũng không quay đầu lại phất tay, “La mỗ kẻ thù còn thiếu sao? Không sợ chết lời nói vậy thì tới đi!”

Đi đến Trâu Thành Vĩ tiểu viện, kỳ quái chính là nơi đây không có một bóng người, La Quan đang âm thầm nhíu mày, một vị ở tại phụ cận Đế Võ lão giáo tập đi tới, “La Quan đệ tử, tới thăm ngươi lão sư sao?”

La Quan chắp tay, “Đúng, xin hỏi Trâu sư đi nơi nào?”

Lão giáo tập đối với hắn hữu lễ thái độ, cảm thấy mặt mũi sáng sủa, cười ra vẻ mặt nếp may, “Trâu giáo tập dọn nhà, ngươi hướng cái phương hướng này đi, qua hai giao lộ có thể chứng kiến.”

“Cảm ơn người.” La Quan dọc theo ngón tay phía, tại hai giao lộ sau đó thấy được, một cái mới tinh ba tiến đình viện, trước cửa sau phòng sống lâu lên lão làng, càng có một cái suối nước uốn lượn chảy qua, thanh tịnh có thể nhìn thấy cá tung tăng bơi lội.

Trâu Thành Vĩ đang cửa ra vào tiễn đưa bái phỏng đồng liêu, nhìn thấy La Quan mặt lộ vẻ kinh ngạc vui mừng, lớn tiếng nói: “Hảo đồ đệ, sao ngươi lại tới đây?”

Hai đồng liêu vẻ mặt tràn đầy hâm mộ, nói câu ngày khác lại tụ họp, đối với La Quan cười sau khi gật đầu cáo từ, trong lòng có thể nói xúc động thật lâu.

Lão Trâu có phúc lớn a, lần này là triệt để trở mình rồi!

La Quan cười hành lễ, “Không biết Trâu sư thăng quan vui mừng, ta tay không mà đến, xin ngài đừng nên trách.”

Trâu Thành Vĩ xoa xoa hai tay, trên mặt xấu hổ màu đỏ, “Này! Làm sư phụ có thể vào ở cái này sân rộng, đều là nhờ hồng phúc của ngươi, muốn nói như vậy, ta có thể sẽ không tự dung.”

Hắn ngược lại trong nội tâm hiểu rõ, hôm nay xem La Quan là cái nào cái nào đều thuận mắt, thực tế nghe nói Vân Sơn tự mình ra mặt đều bị từ chối nhã nhặn một

chuyện, càng kích động hận không thể ngửa mặt lên trời thét dài – phải đồ như thế, Trâu sinh không uổng vậy!

Đương nhiên, đồ đệ dần con rể, vậy liền không thể tốt hơn!

“La Quan, ngươi là đến xem San San a? Nha đầu kia không có việc gì, liền thể cốt còn có chút suy yếu, đang trong phòng nuôi đâu rồi, ngươi trực tiếp đi qua là được.”

La Quan khuôn mặt tươi cười nhỏ cứng, nghĩ thầm đây là thế nào, gần nhất có số đào hoa? Ngay cả vừa rồi Nam Cung, lúc đó chẳng phải có một chút như vậy vị, chỉ là hắn không để ý mà thôi.

“Khụ! Sư tỷ không có việc gì là tốt rồi, hãy để cho nàng tiếp tục tĩnh dưỡng a, ta nghĩ đi trước nhìn xem Vương Tôn sư huynh.”

Trâu Thành Vĩ liên tục gật đầu, tranh thủ thời gian nói: “Là ta hồ đồ rồi, ngươi nhanh đi khuyên nhủ tên tiểu tử ngốc kia, ta thật lo lắng sẽ xảy ra chuyện.”

“Vương Tôn sư huynh cũng ở tại nơi này?”

Trâu Thành Vĩ thuận miệng nói: “Giáo Y chỗ hoàn cảnh, bất lợi với tĩnh dưỡng, hôm trước chuyển tới sau đó ta cũng làm người ta đem hắn giơ lên tới, Trương Thiết, Đào Dã cùng lúc đó, bốn cái bệnh nhân cùng một chỗ cũng thuận tiện chăm sóc.”

Không thể không nói, lão Trâu tu vi bình thường, nhưng

làm lão sư hay rất hợp cách kia

La Quan cười cười, “Vậy thì thật là tốt miễn cho ta nhiều chạy trốn, cùng một chỗ xem bọn hắn.”

Trâu Thành Vĩ dẫn, trước nhìn Trương Thiết, Đào Dã, hai người thấy hắn hô to gọi nhỏ, nói không thể tận mắt nhìn thấy La sư đệ trèo lên Trích Tinh lâu oai hùng dáng người, tiếc nuối muôn phần vân vân….

Xem Trương Thiết nhăn nhó cà lăm bộ dáng, đã biết rõ bộ này lí do thoái thác nhất định là Đào Dã nghĩ ra được, quả nhiên đợi La Quan muốn đi thời gian, hắn vẻ mặt cảm khái, “Trích Tinh lâu lầu thứ chín, mười Thiên Vương mới có thể vào bên trong tiệc khách, cũng không biết phong quang thế nào, những thứ kia mỹ vị món ngon mùi vị được không…”

Vừa nói vừa liếc.

La Quan mỉm cười, làm ra cam đoan, “Đợi hai vị sư huynh khỏi hẳn, ta tại Trích Tinh lâu bày tiệc, sành ăn tùy các ngươi điểm.”

Chương 55 : Kiếm Tháp

Ra cửa, Trâu Thành Vĩ mặt có tâm thần bất định, “Đào Dã tiểu tử kia, chính là tham ăn thú vị, bằng không cũng không trở thành hiện nay, cũng còn vây ở Thiên Sơn Cảnh, ngươi đừng chấp nhặt với hắn.”

La Quan lắc đầu, “Đào Dã sư huynh là sợ ta hổ thẹn trong lòng, cố ý để cho ta mời khách, đệ tử trong lòng hiểu rõ, Trâu sư không cần phải lo lắng.”

Đi tới Vương Tôn bên ngoài, hắn suy nghĩ một chút, nói: “Trâu sư, ta nghĩ một mình cùng sư huynh nói một cái.”

Trâu Thành Vĩ gật đầu, “Tốt, ta lệnh người đi chuẩn bị cơm, ngươi có muốn hay không lưu lại cùng một chỗ ăn?”

Thấy hắn vẻ mặt chờ mong, La Quan gật đầu, “Vậy quấy rầy Trâu sư rồi.”

Trâu Thành Vĩ vui sướng hớn hở rời khỏi, La Quan gõ cửa một cái, đẩy ra đi vào. Mặc dù là ban ngày, nhưng cửa sổ đóng chặt trong phòng lờ mờ, làm người ta rất cảm thấy áp lực.

“Trâu sư sao? Ta không đói bụng, hôm nay sẽ không ăn.” Vương Tôn mở mắt ra, bị ngoài cửa ánh sáng đâm nheo lại, thật vất vả mới thấy rõ người tới, “A… La sư đệ, sao ngươi lại tới đây?”

Hắn giãy giụa muốn đứng dậy, bị La Quan đè lại, “Sư huynh nằm chính là, thân thể ngươi còn chưa khôi phục, muốn nhiều hít thở mới mẻ không khí, có lợi khí huyết lưu chuyển mới lại càng dễ khôi phục.”

Lúc nói chuyện, quay người đem cửa sổ mở ra, tươi đẹp nhật quang vãi xuống, gió thổi động ngoài cửa sổ liễu rủ.

Vương Tôn nhìn ngoài cửa sổ, ánh mắt có chút ngốc trệ, “Mới mấy ngày không thấy, cây liễu đều đã nảy mầm sao?”

La Quan mỉm cười, “Trời đông giá rét tuy lãnh khốc, nhưng cuối cùng đem trở thành quá khứ, đối đãi xuân tới thời tiết, lại là một năm vạn vật sống lại.”

Trên giường Vương Tôn, trong khoảng thời gian ngắn người gầy vài vòng, gần như cởi lẫn nhau, không thấy nửa điểm lúc trước tuấn lãng bộ dáng. Hiện tại nghe vậy, hắn dừng một chút, chậm rãi nói: “Đúng vậy a, trời đông giá rét cuối cùng đem đi tới… Nhiều Tạ sư đệ an ủi, trong nội tâm của ta biết rõ đấy.”

Nhưng, đạo lý ai cũng hiểu, nhưng trong lòng mấu chốt, điểm quyết định, cũng rất khó lật qua.

La Quan một chút trầm mặc, nhìn thẳng hai mắt hắn, “Vương Tôn sư huynh, thi đấu trong bị người chém tới một tay, Kiếm tu tới mộng như vậy nghiền nát, ngươi có từng trách ta?”

Vương Tôn biểu lộ nhỏ cứng, đáy mắt hiện lên thống

khổ, trầm mặc liên tục chậm rãi nói: “La sư đệ, ta trách ngươi cái gì đây? Trách ngươi đối mặt Ngô gia thời gian, vì sao không khoanh tay chịu chết? Hay muốn quái dị làm sơ, Trâu sư vì sao thu ngươi vào môn hạ? Đến nỗi quái dị Đế Võ vì sao, muốn cho ngươi gia nhập?”

Hắn lắc đầu, “Như vậy quái dị xuống dưới, chỉ sợ cuối cùng sẽ cảm thấy thiên hạ đều phụ ta, người nọ cũng chỉ cử chỉ điên rồ rồi, không phân biệt đen trắng thị phi.”

“Vì vậy, sư đệ ngươi không cần có gánh nặng, có lẽ ta mệnh trung chú định, liền cùng Kiếm tu vô duyên. Trước không khổ cầu được, sống uổng mấy năm trở lại đây, hôm nay cũng nên tỉnh.”

Vương Tôn đưa tay, “Cánh tay này, cuối cùng là tiếp thượng, cầm không nổi kiếm nhưng còn làm chuyện khác, ta sẽ tiếp nhận… Chỉ là, còn cần một chút thời gian.”

Nói lải nhải lải nhải, La Quan nhìn hai mắt hắn, có tiếc nuối, có thống khổ, lòng chua xót cùng bất đắc dĩ đan vào, lại không chút nào oán hận.

Vương Tôn sư huynh, thật là vị trí thuần lương quân tử a!

La Quan mặt lộ vẻ mỉm cười, nói khẽ: “Cánh tay đứt hoặc không phải là chặt đứt sư huynh Kiếm tu chi lộ, mà là cho ngươi đẩy ra một cánh cửa khác thì sao?” Hắn lấy ra linh thạch, bỏ vào Vương Tôn trong tay, “Sư huynh, vả lại an tâm dưỡng thương chính là, ta sẽ giúp cho ngươi.”

Cơm trưa trên bàn, Trâu Thành Vĩ nhìn La Quan, vài lần muốn nói lại thôi.

Hắn là thật rất hiếu kỳ, La Quan cuối cùng nói gì đó, lại để cho ý chí tinh thần sa sút Vương Tôn, thoáng cái liền sống lại.

Vừa rồi, tiểu tử kia uống liền ba chén cơm, còn gọi lấy để cho hắn thêm canh!

Trâu San San hoàn toàn chính xác không có gì đáng ngại rồi, lúc này cùng lúc đó trên bàn, nàng toàn bộ hành trình rất yên tĩnh, cúi đầu ăn cơm không biết đang suy nghĩ gì.

“Trâu sư, ta ăn no rồi, còn có một số việc phải xử lý, tựu đi trước rồi.” La Quan để xuống bát đũa, đứng dậy cáo từ.

“San San, thay ta đưa tiễn ngươi La sư đệ.” Trâu Thành Vĩ cả nháy mắt ra dấu.

Trâu San San đứng dậy, gật đầu nói: “Biết được cha… La sư đệ, ta đưa ngươi.”

“… Tốt!”

Hai người đi ra ngoài, Trâu San San trầm mặc rất lâu, cuối cùng lấy hết dũng khí, “La sư đệ, ta làm trước vô lễ, xin lỗi ngươi. Ngươi là người tốt, nhưng ta thích chính là cái loại này lãnh khốc, bá đạo, lại rất đại nam tử chủ nghĩa nam nhân, chúng ta thật không thích hợp…”

Giống như dũng khí hao hết, nói xong nàng nhìn thoáng qua, La Quan đờ đẫn sắc mặt, xoay người chạy. Cái kia hốt hoảng nhỏ hình bóng, như là sợ La Quan không tiếp thụ được, sau đó hét lớn một tiếng hóa thân người Sói, sẽ đối nàng làm điểm cái gì người người oán trách chuyện xấu!

La Quan chà xát đem mặt, lắc đầu cười khổ, trước đây không lâu còn bởi vì nát hoa đào mà buồn rầu, đảo mắt đã bị phát thẻ người tốt, cái này một chậu nước lạnh thật chua thoải mái. Nhưng đây mới là bình thường, luôn không khả năng gặp được nữ nhân, liền đều có ngốc nghếch yêu hắn a?

Ô…ô…n…g –

Học viên Đế Võ thân phận bài rung động lắc lư, La Quan đôi mắt sáng ngời, khóe miệng lộ ra tiếu ý – Đế Võ phía sau núi cấm, muốn mở ra!

Không chút do dự, hắn dựa theo tin tức nhắc nhở, thẳng đến phía sau núi.

Khi La Quan đi đến thời gian, đã có mấy người đang ấy, không cần phải nói tất nhiên là Thiên Vương bảng trên học viên khác. Quét mắt một vòng, không biết cái nào, La Quan đối với phía trước vị kia mặt không biểu tình, gầy còm lão đầu chắp tay sau khi hành lễ, liền yên tĩnh chờ ở bên cạnh.

Rất nhanh, mười người đều tới.

Gầy còm lão đầu mở mắt ra, hai mắt sáng lên kinh người, chậm rãi nói: “Mọi người đến, đi theo ta tiến phía sau núi.”

“Phiền toái Trình lão.”

Một người trong đó chắp tay, giọng điệu cung kính muôn phần.

Họ Trình?

La Quan ánh mắt đảo qua, quả nhiên đang gầy gò lão đầu giữa lông mày, tìm được một tia quen thuộc. Không có gì bất ngờ xảy ra, Trình Nhàn, Trình Tĩnh tỷ muội cùng hắn, tất có huyết mạch liên quan đến.

Đúng lúc này, Trình lão đột nhiên xem ra, hai người ánh mắt đối mặt, La Quan trong lòng nhỏ kinh sợ, hắn ánh mắt dường như trường kiếm, lợi hại vô song trực tiếp thấu đáy lòng.

Nhưng trên mặt, lại thần sắc không thay đổi, trầm tĩnh cùng đối mặt.

Trình lão như có chút kinh ngạc, ánh mắt lộ ra một tia tán thưởng, quay người phía trước dẫn đường.

Rất nhanh, một nhóm xuyên qua Đế Võ cấm chế, sau khi tiến vào trong núi.

Biến hóa rõ ràng nhất, chính là trời thời gian Linh lực độ dày, so với Đế Võ cái khác mới có cao vài lần, các loại thực vật sinh trưởng tươi tốt.

Một chút rải rác sân nhỏ, phân bố tại hậu sơn ở bên trong, có sạch sẽ gọn gàng, có lại tàn phá chịu không nổi, cũng nhiều năm không người cư trú.

La Quan thầm cảm giác kinh hãi, hắn từ có chút trong sân, phát giác được cực đáng sợ khí tức. Trong đó vài toà, hắn chỉ là ánh mắt rơi xuống, hai mắt liền mơ hồ đau đớn, vội vàng cúi đầu.

Đạp Thiên Cảnh!

Hẳn là võ đạo tuyệt đỉnh giả, mới có như vậy uy hiếp.

Đế Võ học viện quả thật nội tình thâm hậu, thực lực chân chính tuyệt không phải mặt ngoài chứng kiến đơn giản như vậy!

Cách một cái nhà tranh thời gian, Trình lão dừng lại xa xa hành lễ, nhưng lại không làm nhiều giải thích, tiếp tục dẫn người đi hướng sau núi ở chỗ sâu trong.

La Quan nhìn không chuyển mắt, sau lưng lại mồ hôi lạnh ròng ròng, hắn có thể rõ nét cảm thấy được, trong nhà tranh đại khủng bố – đó chính là, một đoàn cuồn cuộn kiếm tức phong bạo!

Như có ức vạn sấm sét gầm thét tàn sát bừa bãi, một khi nổ tung, chỉ sợ hơn phân nửa tọa Đế Võ học viện, nháy mắt cũng sẽ bị xé thành vỡ nát.

Đi ra rất xa, bao phủ tâm thần âm ảnh mới dần dần biến mất, La Quan thở phào đảo qua mọi người, bọn họ biểu

lộ không có chút nào khác thường, hiển nhiên cũng không phát hiện tòa này nhà tranh đáng sợ.

Cuối cùng, một nhóm ngừng lại, trước mắt là một cái thạch tháp, cao mười tầng, màu xám trắng thân tháp, tràn ngập trải qua năm tháng tẩy lễ khí tức.

“Trình lão, chúng ta đi trước một bước.” Nói chuyện lúc trước người, cung kính sau khi hành lễ bước đi hướng thạch tháp, lộ ra thân phận lệnh bài, cửa tháp tự hành mở ra.

Mấy người khác, đối với Trình lão chào về sau, cũng trước sau đi vào trong đó.

Rất nhanh, nguyên chỉ còn La Quan cùng một người khác, hắn ánh mắt xéo qua quét qua, chỉ thấy người này ăn mặc áo giáp màu đen đề trường thương, khí thế lạnh lùng mặt mày chứa sương!

La Quan nghe Trình Nhàn đã từng nói qua Thiên Vương sau khi chiến đấu liên tiếp, người này phải là, xuất thân Bắc Sơn quận Thiết Thương quân Hàn Đống.

Trình lão thản nhiên nói: “Năm nay Thiên Vương bảng trong, tân tấn giả đầu hai người các ngươi, một chút quy củ lão phu hiện tại nói cho các ngươi biết.”

“Thứ nhất, phía sau núi sân nhỏ chỉ cần vô chủ, các ngươi nhưng bất luận cái gì chọn một, nhưng nơi đây chỉ chính các ngươi có thể ở lại, không cho phép mang người khác tiến đến.”

“Thứ hai, Kiếm Tháp trong tràn ngập cường đại kiếm ý, nhưng mượn ấy ma luyện tu hành, nếu có thể bắt kiếm ý đem luyện hóa, lại càng được ích lợi vô cùng. Nhưng cụ thể đương lượng có năng lực mà đi, phải tránh ham hố liều lĩnh, bằng không được không bù mất.”

“Thứ ba, Kiếm Tháp mỗi tháng số một mở ra, mỗi người mỗi tháng đầu một lần tiến vào cơ hội, rời khỏi liền cần chờ đợi trăng mở ra.”

“Thứ tư, không nên chạy loạn, càng không được nếm thử đã quấy rầy, tại hậu sơn trong bế quan tiền bối, bọn họ tính khí phần lớn không tốt…”

La Quan nhìn thẳng Kiếm Tháp, nhìn như cũng không dị trạng, giữa bộ ngực tim đập cũng tại gia tốc – Đế kiếm mảnh vỡ, ngay ở chỗ này!

“… Đại khái chỉ những thứ này, các ngươi vào đi thôi.”

Hàn Đống không nói một lời, ôm quyền hành lễ bước vào thạch tháp.

La Quan thở sâu, vừa muốn động thân liền nghe được một đạo yếu ớt ruồi muỗi thanh âm, tại trong tai vang lên, “Tiểu tử, nếu muốn phải Kiếm Tháp trong cơ duyên, hết sức xông đến Kiếm Tháp tầng thứ năm.”

Là Trình lão!

La Quan sắc mặt không thay đổi, đến nỗi không có hướng hắn nhìn một cái, thân ảnh biến mất tại cửa vào.

Oanh –

Cửa tháp đóng cửa!

Trình lão thở dài một hơi, quay người hành lễ, “Viện trưởng, ta hỏng mất phía sau núi quy củ, cam nguyện bị phạt.”

Ô…ô…n…g –

Kiếm tức nở ra chấn động không khí hiện lên hư ảnh, hắn vóc người khá cao chắp hai tay sau lưng, thẳng lưng thời gian, tự có bễ nghễ thập phương khí thế, “Trông nhiều năm như vậy tháp, công lao đau khổ lao đều có, một chút chuyện nhỏ coi như xong… Huống chi lão phu cũng rất tò mò, tiểu tử này ngày hôm nay có thể đi tới chỗ nào.”

Một người một hình ảnh trầm mặc xuống dưới, Kiếm Tháp mặc dù phong bế, tầng năm dưới nhưng không giấu giếm được bọn họ nhận biết, vừa mới vào tháp hai tiểu gia hỏa, có động tĩnh rồi.

Một bước tiến Kiếm Tháp, La Quan đồng tử đột nhiên co lại, đứng thẳng bất động nguyên.

Đối diện, Hàn Đống nắm chặt trường thương trong tay, hắn rốt cuộc minh bạch, đại soái vì sao mệnh hắn cách quân, xa phó Đế Võ học ở trường. Hiện tại, cảm thụ được bên trong thân thể, không ngừng tuôn ra khí huyết, hắn ánh mắt càng ngày càng sáng.

Quét mắt đứng thẳng bất động La Quan, Hàn Đống

không chút do dự bước đi hướng Kiếm Tháp tầng hai, tầng thứ nhất kiếm ý ma luyện đối với hắn mà nói quá yếu, không đạt được tốt nhất tu luyện hiệu quả.

Quả nhiên, Kiếm Tháp càng lên cao đi, kiếm ý lại càng mạnh mẽ!

Tầng thứ hai không có một bóng người, tầng thứ ba có hai Thiên Vương bảng đệ tử, thấy hắn đi lên mở mắt ra, Hàn Đống nhìn cũng chưa từng nhìn hai người, đi tới Kiếm Tháp tầng thứ tư.

Hàn Đống mặt lộ vẻ ngưng trọng, nơi này là hắn cực hạn, mắt nhìn đi thông tầng thứ năm thang lầu, hắn ngồi xếp bằng vận chuyển công pháp.

Mà ở trong đó, có ba tên học viên, nhìn về phía Hàn Đống, mặt lộ vẻ sợ hãi thán phục, cảm khái.

Tiến tháp ngày đầu tiên, liền trực tiếp trèo lên tứ trọng thiên, bây giờ người mới thật sự quá mạnh mẽ!

“Cái này Hàn Đống, không hổ là Thiết Thương quân Hàn đại soái nghĩa tử của, quả nhiên lợi hại!” Một người cười khổ mở miệng, mắt lộ khâm phục.

Người còn lại nói: “Sang năm Thiên Vương trong chiến đấu, người này nhất định nhập năm vị trí đầu!” Vừa nhìn về phía đầu bậc thang, “Cái kia La Quan sao không có đi lên?”

“Hắn? Thiên Vương trong chiến đấu một kiếm giết Giang Thiên, chiến lực hoàn toàn chính xác kinh khủng, nhưng

Kiếm Tháp khảo nghiệm là cảnh giới tu hành, thân thể cường độ, lẽ nào hắn còn bộc phát át chủ bài, quyết chống trên đường hướng lên?” Người cuối cùng mặt lộ vẻ cười lạnh, chỉ ra La Quan bản khuyết điểm, “Chỉ sợ, hắn hôm nay vẫn còn tầng thứ nhất, có thể hay không sống qua ngày hôm nay đều là khó nói!”

Chương 57 : Ngũ Trọng Thiên

Hắn cũng không nói sai, La Quan lúc này xác thực vẫn còn tầng thứ nhất, bảo trì tiến vào thời gian kia đứng thẳng bất động tư thế, cúi đầu không chút sứt mẻ. Mà cái này một trạng thái, đã tiếp tục hơn nửa canh giờ, đến nỗi ngoài tháp hai lão này, đều có chút không bình tĩnh rồi.

“Vân Sơn năm đó tiến Kiếm Tháp, bị nhốt tầng thứ nhất hai tháng, mới gian nan xâm nhập tầng thứ hai, đúng hay không?” Kiếm ảnh viện trưởng mở miệng, hơi hàm chứa vẻ bất đắc dĩ.

Lão Trình cười khổ, “Người nhớ kỹ không sai.” Hắn khó nén thất vọng, “Xem ra, La Quan cùng Vân Sơn gặp giống nhau kia phiền toái.”

Nói cách khác, hắn kiếm đạo thiên phú tuy mạnh, lại cùng Kiếm Tháp cũng không phù hợp, bằng không ứng với đầy đủ đền bù cảnh giới kia chưa đủ.

Cái này, mới là lão Trình thất vọng mới có.

Vô số năm qua, Đế Võ một mực không ngừng tìm kiếm Chấp Kiếm Nhân, trong quá trình một chút kiếm đạo tư chất kinh diễm tuyệt luân đệ tử, nhưng thủy chung không bị Kiếm Tháp nhận thức.

Vân Sơn chính là một cái ví dụ.

Vốn là thu được cháu gái truyền tin, nói La Quan thân thể thiên phú dị bẩm, lão Trình còn âm thầm cao hứng, ngày hôm nay thậm chí không tiếc tỏa ra bị viện trưởng xử phạt mạo hiểm giúp hắn, nào có thể đoán được cũng là như vậy kết quả.

Thật đúng tạo hóa trêu người, Trình gia lần này đặt cược, lại sai rồi!

Viện trưởng nhìn lão hỏa kế một cái, thản nhiên nói: “Ta và ngươi cuối cùng còn lại chống đỡ một đoạn thời gian, còn có cơ hội… Hả?”

Hắn ánh mắt biến đổi, chằm chằm nhanh Kiếm Tháp.

Kiếm Tháp ở bên trong, La Quan thở dài một hơi, mồ hôi lạnh trong nháy mắt mãnh liệt mà ra, đem áo bào ướt nhẹp, dồn dập thở dốc vẻ mặt tràn đầy nỗi khiếp sợ vẫn còn!

Nửa canh giờ trước, hắn đặt chân Kiếm Tháp bước đầu tiên, Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm công pháp trong nháy mắt không khống chế được, trong đầu “Oanh” kia một tiếng, ý thức trong nháy mắt ly thể không ngừng bay vụt, mắt thấy Đế Võ ở phía dưới co lại thành một điểm đen, xuyên qua đầy trời mây tầng, cho đến mặt trời phía dưới.

Có một kiếm, treo trời mà đứng, chỉ phía xa giữa lông mày!

La Quan không động đậy dám động, ý thức một số gần như đình trệ, thật sự là kiếm này khí tức mạnh, giống như nhưng đem trời vung lên cũng trảm. Hắn trong hoảng hốt hiểu, đây là một cuộc đến từ Đế kiếm mảnh vỡ kia khảo nghiệm, như không chịu nổi ý thức tan vỡ, liền đem thịt nát xương tan, vạn kiếp bất phục.

La Quan dốc sức liều mạng ổn định tâm thần, đau khổ chèo chống rất lâu sau đó, nhưng cái kia treo trời một kiếm khí thế tốt hơn mạnh mẽ, mũi kiếm đã tới trước người.

Đây coi là cái gì? Hắn hao hết trăm cay nghìn đắng, cuối cùng tiến vào Kiếm Tháp, nhưng lại ngay cả Đế kiếm mảnh vỡ cũng không nhìn thấy, sẽ chết rồi hả?

La Quan đáy lòng không cam lòng, phẫn nộ bộc phát, hắn không biết ở đâu ra lực lượng, đối với treo trời một kiếm đấm ra một quyền, “Mẹ kiếp ngươi - đấy…”

Đế kiếm thì như thế nào!

Rắc rắc –

Giống như đánh nát mặt kính, trước mặt một màn nháy mắt vỡ vụn, liền có trước một màn, La Quan còn đang Kiếm Tháp ở bên trong, xung quanh không có vật gì… Nhưng hắn mơ hồ trong đó cảm thấy, bản thân giống như cùng Kiếm Tháp tầng cao nhất ở bên trong, cái nào đó sự vật đã thành lập nên một tia liên hệ.

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Tiểu tử, chúc mừng

ngươi, thuận lợi thông qua Đế kiếm mảnh vỡ kia khảo nghiệm.”

“Lão sư, người quả nhiên biết rõ, tốt xấu trước thời hạn nói với ta một tiếng, vừa rồi ta thiếu chút nữa tựu chết rồi!” La Quan cười khổ phàn nàn.

“Hừ! Đây là Đế kiếm khảo hạch, không được phép nửa điểm hư giả, dù là làm sư phụ đầu nhắc nhở một câu, trong lòng có đề phòng, cửa ải này ngươi cũng đừng nghĩ xông qua.” Huyền Quy lẽ thẳng khí hùng, dừng một chút, “… Đương nhiên, làm sư phụ cũng là bởi vì, đối với ngươi rất có lòng tin.”

Thông Thiên cốt lần Huyền Quy vẻ mặt nghĩ mà sợ, bốn cái móng vuốt móng vuốt vẫn còn run.

Quỷ mới biết, Đế kiếm cái đồ chơi này đều nát, lại còn có vị kia kia lưu lại ý niệm? Khi treo lơ lửng giữa trời một kiếm tới gần thời gian, nó thật sự cho rằng muốn xong.

Nhưng chợt, nó sắc mặt lại lộ ra cổ quái, “La Quan lại dám mắng hắn, lá gan thật là lớn! Nhưng mấu chốt là, mắng sau đó khảo nghiệm liền thông qua được, chẳng lẽ nói vị kia có cái háo sắc đặc thù gì đó?”

Đúng lúc này, một tiếng kiếm vang lên âm vang, Huyền Quy tranh thủ thời gian lượng móng vuốt che miệng, không còn dám thốt một tiếng.

La Quan điều chỉnh hô hấp nhận biết bên trong thân thể, Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm công pháp khôi phục khống chế, nhưng giống như nhận ngoại giới kiếm ý

kích thích, vận chuyển tốc độ tăng vọt, tất cả xương cốt tứ chi không ngừng tuôn ra đại lượng khí huyết, tu vi tăng lên có thể nói… Kinh khủng! Vỗ tình hình này, không cần quá lâu, lại tăng lên đến Thiên Sơn Cảnh đỉnh phong.

Người khác cũng là như thế? Ý niệm trong đầu này vừa mới chuyển qua, đã bị đánh cái xiên, như thật đúng như thế, Đế Võ đã sớm Lăng Vân biến đi, Đạp Thiên nhiều như chó, ở đây khổ tu một năm kia Giang Thiên, cũng sẽ không bị hắn cho một kiếm tiêu diệt.

Hiển nhiên, đây là tu luyện Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm công pháp, tại Đế kiếm kiếm ý tẩy lễ lần sở độc hữu kia đãi ngộ.

Hơn nữa, ngoại trừ Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm bên ngoài, La Quan còn phát hiện một chút – Vĩnh Hằng kiếm thể tự động vận chuyển, ý đồ gặm ăn ngoại giới kiếm ý!

Nhưng hiển nhiên, nó tuổi không tốt lắm, hoặc giả Đế kiếm kiếm ý không thể phá vỡ, đến nay không có tí thu hoạch nào, xác định chuyện này đối với hắn cũng không ảnh hưởng, La Quan suy nghĩ một chút cũng chỉ đi theo nó đi.

“Tìm kiếm Đại Tinh Nguyên một chuyện phải nắm chặt…” Chuyển ý niệm trong đầu, La Quan đi về phía trước.

Kiếm Tháp tầng thứ hai trong không có một bóng người, nhưng kiếm ý mạnh gấp đôi, La Quan có thể rõ ràng

cảm nhận được, khí huyết tăng trưởng nhanh hơn.

Tầng thứ ba, La Quan chứng kiến hai người, đối phương đắm chìm trong khi tu luyện, cũng không phát hiện hắn đến.

Không có đã quấy rầy bọn họ, La Quan tiếp tục tiến lên – hắn còn nhớ rõ, Trình lão trước kia nhắc nhở, mặc dù không rõ vì cái gì, nhưng tất có nguyên nhân.

Kiếm Tháp tầng thứ tư, có bốn người.

Áo giáp màu đen cầm thương kia Hàn Đống, khí chất có chút bắt mắt, La Quan nhìn hắn một cái, không nghĩ đến người này đề phòng cực cao, trong nháy mắt nắm chặt trường thương, hai người ánh mắt va chạm nhau.

La Quan chắp tay, “Thật có lỗi, đã quấy rầy ngươi tu luyện.”

Hàn Đống chậm rãi lắc đầu, đôi mắt trầm ngưng, khó hiểu, hắn do dự mãi, chậm rãi nói: “Ngươi đang ở đây ấy, không cảm giác được kiếm ý áp chế?”

Tầng thứ tư là hắn cực hạn, mỗi đi một bước đều cần, hao phí rất nhiều sức lực, như đặt mình trong vũng bùn. Nhưng trái lại La Quan, lúc này cử chỉ tầm đó, rõ ràng cực kỳ dễ dàng.

“… Đại khái, ta khí lực khá lớn.” La Quan hồ lộng, mình cũng cảm thấy thật không có thành ý, xin lỗi cười cười, quay người đi về phía thang lầu.

Hàn Đống biểu lộ càng ngưng trọng thêm, Đế Đô quả thật tàng long ngọa hổ, ta cần phải cố gắng gấp bội, mới có thể đuổi kịp và vượt qua cùng thế hệ!

Một vị học viên Đế Võ tỉnh lại, nháy mắt mấy cái mặt lộ vẻ hoang mang, vừa rồi rõ ràng nghe được có người nói chuyện với nhau, sao không có một bóng người? Sắc mặt hắn đột nhiên đại biến, căng thẳng muôn phần, “Không tốt, hẳn là lòng ta chí không cứng, tại kiếm ý dưới áp chế, đã sinh ra ảo giác?”

Tập trung tư tưởng suy nghĩ nhận biết không có phát hiện không thích đáng, nhưng người này chẳng những không có buông lỏng, ngược lại sợ tới mức đầu đầy mồ hôi.

Kiếm Tháp tầng thứ năm.

Ba người ngồi xếp bằng, toàn lực tu hành.

Trong lúc đó, một người trong đó mở mắt ra, mắt lộ ra vui mừng. Hắn thở sâu, đứng dậy về phía trước cả đi mấy bước, khoảng cách thang lầu đầu hai bước.

Do dự một chút, hắn hay dừng lại, tự an ủi mình, “Ổn thỏa là hơn! Một khi liều lĩnh, bị kiếm ý ngược lại tổn thương, nhất định ảnh hưởng tu luyện.” Vừa nghĩ đến đây, Mục Bắc quay người ngồi xuống, mắt lộ ngạo nghễ. Cuối cùng hai bước, tối đa chỉ cần một tháng, hắn nhất định vượt qua.

Đến lúc đó, có thể tiến Kiếm Tháp lục trọng thiên, Thiên Vương bảng đệ nhất danh chí thực quy!

“Diệp Phong! Túc Nam!”

“Hai người các ngươi mặc dù không phục ta, nhưng chung quy là ta nhanh một bước.”

Đúng lúc này, tên còn lại trợn mắt, “Ta vốn là nghĩ, một lần hành động bước vào Kiếm Tháp lục trọng thiên, nếu như Mục Bắc ngươi thiếu kiên nhẫn, ta cũng chỉ không lại chờ rồi.”

Diệp Phong đứng dậy, vài bước đi tới bên cạnh hắn.

“Hai vị, sao không biết xấu hổ độc lưu lại ta tại sau đó?” Túc Nam mỉm cười, ánh mắt cũng rất ngưng trọng, hắn vốn cho là mình cuối cùng có thể một lần hành động ngược lại vượt qua, nào có thể đoán được hai người này, lại cũng đang len lén tiến bộ… Nhưng Kiếm Tháp tầng thứ sáu, hẳn là ta trước bước vào!

Ba người đối mặt, đều hoài ước lượng ý niệm trong đầu này, trong không khí như có tia lửa bắn tung toé.

Đúng lúc này, tiếng bước chân truyền vào trong tai, ba người mãnh liệt quay người, nhìn chằm chằm vào tiến vào tầng thứ năm kia La Quan, cái kia biểu lộ như là đã gặp quỷ.

La Quan ho nhẹ một tiếng, chắp tay, “Bái kiến ba vị sư huynh.”

Không một người nói chuyện, xem ra sáu con mắt, trừng kia đều nhanh phát nổ.

Tuy nói ca hoàn toàn chính xác đẹp trai, nhưng các ngươi là nam nhân a, cho ta chú ý một chút!

La Quan khóe miệng co quắp dưới, không để ý đến bọn hắn nữa, cảm thụ được Kiếm Tháp tầng thứ năm trúng kiếm ý cường độ, trong nội tâm có chút do dự.

Tầng thứ sáu, nghiến răng hẳn là cũng có thể lên, nhưng chưa hẳn có thể kiên trì quá lâu, lão Trình kia nhắc nhở, hắn đã làm được, không cần phải mạo hiểm nữa.

Liền ở lại đây a.

Ý niệm trong đầu nhất định, La Quan liền ngồi xếp bằng, nhắm mắt tu hành.

Cũng không phải là không thể lại về phía trước, nhưng phía trước ba người vặn vẹo kia biểu lộ, thật sự rất dữ tợn, sợ không phải bị kiếm ý áp đấy, tâm lý bóp méo? Hay tránh xa một chút tốt.

La Quan bắt đầu tu luyện, nhưng Mục, Diệp, Túc ba người, lại lâm vào thất thần.

Tiến Kiếm Tháp ngày đầu tiên, liền thẳng vào ngũ trọng thiên… Chuyện như vậy, đừng nói bái kiến, quả thực nghe cũng không có nghe qua!

Đại quảng trường Thiên Vương trận chiến đầu tiên, ba người đều từng đứng ngoài quan sát, thừa nhận La Quan hoàn toàn chính xác rất mạnh.

Nhưng vứt bỏ át chủ bài, hắn khí huyết có điều Trùng Tiêu, có thể nào xông vào Kiếm Tháp tầng thứ năm? La Quan kiếm đạo thiên phú, thật sự mạnh như vậy không hợp thói thường?

Ba người đều là Kiếm tu, sư phụ đều là Đại Ngưu, mấy năm liên tục trống cứ Thiên Vương bảng ba thứ hạng đầu, đủ cho thấy thiên phú. Lại sao nguyện thừa nhận, có người mạnh hơn bọn họ, vả lại mạnh không phải là nhỏ tí tẹo.

"… La Quan sư đệ kiếm đạo tư chất siêu quần, thẳng vào Kiếm Tháp ngũ trọng thiên, nhất định đã đem hết toàn lực!" Mục Bắc nghiêm nghị mở miệng, ngữ khí chắc chắc.

Diệp Phong gật đầu, biểu lộ bình tĩnh lại, "La Quan tu vi chưa đủ, cái này bản khuyết điểm tung tại Kiếm Tháp ở bên trong, cũng tuyệt khó trong thời gian ngắn đền bù. Ít nhất, đột phá Lăng Vân Cảnh trước, hắn tuyệt khó bước vào tầng sáu."

"Ta xem hắn vừa rồi, cử chỉ, giọng điệu như có dư lực… Cái kia, nhất định đều là hành trang!" Túc Nam ngôn từ chuẩn xác, giống như xuyên thủng hết thảy, "Không để lại dấu vết, liền cho ngươi ta làm áp lực, loạn chúng ta tâm thần, La Quan niên đệ thủ đoạn cao minh."

Mục Bắc cười lạnh một tiếng, che quan kết luận, "Đáng tiếc, hắn không biết chúng ta ba người, ánh mắt hạng gì nhạy cảm, tâm thần cứng không thể động!"

“Đối đãi ngươi ta bước vào Kiếm Tháp lục trọng thiên, tu vi tốc độ tăng lên lại phát triển một đoạn, hắn tung thiên phú kinh diễm vô song, cũng đừng hòng đuổi kịp và vượt qua.”

Kiếm Tháp bên ngoài.

Lão Trình cúi đầu, đem hết toàn lực mới không có, tại chỗ cười to lên, nhưng nâng lên khóe miệng đã không thể che lấp hết nội tâm cuồng hỉ.

Nhà ta cháu gái tốt ánh mắt, tiểu tử này, xác thực làm người ta kinh ngạc vui mừng.

Nói thật, lúc ban đầu cho La Quan nhắc nhở thời gian, lão Trình cũng không cho là hắn có thể làm được, tầng thứ năm càng giống là một mục tiêu.

Bốn tầng, liền đầy đủ làm người vừa lòng.

Dù sao nhìn chung Đế Võ nhiều năm qua, cũng có chừng một người, làm được đầu ngày tiến Kiếm Tháp liền thẳng vào thông thiên đệ ngũ trọng.

Người nọ, lúc này đang ở trước mắt.

“Ngũ trọng thiên… Tiểu tử này, thật đúng là ngoài dự đoán mọi người! Từ hôm nay, đem La Quan xếp vào Chấp Kiếm Nhân chuẩn bị chọn, xếp vị thứ bảy.” Hư ảnh nói nhỏ, có vui mừng cảm khái, nhìn thoáng qua lão hữu, cười mắng: “Muốn cười liền cười, bứt lấy cũng không sợ đau sốc hông!”

Lão Trình khoát tay, “Cũng chỉ ngũ trọng thiên, đằng sau đường còn dài mà, cho tiểu tử này mười năm, đều chưa hẳn có thể đuổi theo viện trưởng đại nhân người kia công tích lớn.”

“Thối lắm, ngươi có thể đứng vững, lão tử cũng không nguyện lại chống đỡ mười năm!” Hư ảnh tức giận mắng một tiếng, quay người tiêu tán, “Ta đã truyền tin, để cho bọn họ kỷ niệm ngày thành lập trường thời gian trở về… Một việc, ngươi chuẩn bị sớm.”

Lão Trình biểu lộ một nghiêm túc, “Cung tiễn viện trưởng.” Đứng dậy, trên mặt lộ ra lo lắng, xem ra viện trưởng tình trạng, lại càng không tốt rồi.

“La Quan, để lại cho ngươi thời gian không nhiều lắm, phải nắm chặt a!”

Chương 58 : So Với Treo Còn Treo

Trình Nhàn nhận được, đến từ gia gia truyền tin, nàng hiểu phía sau núi kia quy củ, phía trên cũng không đề cập che giấu.

Chỉ là nói cho nàng biết, đã đã đáp ứng làm cho người ta giúp đỡ, muốn mau chóng làm tốt.

Con mắt bày ra, Trình Nhàn đem thư tín đốt hủy, đứng dậy đi ra ngoài.

“Chuẩn bị xe, đi Đế Đô thương hội.” Có tin tức liên quan Đại Tinh Nguyên, nàng đã thăm dò được một chút, không có gì bất ngờ xảy ra rất nhanh liền đem có thu hoạch.

…

Tịch Sắc Vi một bộ hồng y, mặt mày lành lạnh, đi tại Đế Võ giáo sư khu cư trú.

Vừa rồi, nàng đi bái phóng Đế Võ ở bên trong, một vị rất có thanh danh kia Luyện Đan sư Khách khanh.

Hoặc là bởi vì, Vân sư trước thời hạn bắt chuyện qua, đối phương vô cùng kiên nhẫn, giải đáp nàng rất nhiều nghi hoặc, nhưng giọng điệu trong kia xa cách, lạnh

nhạt, đầy đủ cho thấy quá nhiều.

Tịch Sắc Vi khí tức lạnh hơn, đột nhiên vào lúc này, nghe được một trận huyên náo.

“… Trương Thiết sư đệ, ngươi ăn từ từ, ngày hôm nay Trâu sư mời khách, tự nhiên là bao ăn no đấy.” Chủ nhân của thanh âm này, khí tức có chút suy yếu, lại tản ra một cỗ giữa ban ngày thời gian, nhàn nhạt thư lãng ôn hòa.

“Hì hì, còn không phải Trâu sư trước đây mời khách, luôn chỉ có thể ăn lửng dạ, đại ngốc hôm nay phát triển trí nhớ rồi, chuyện tốt!”

“Đào sư huynh, nói như ngươi vậy ta cũng phải nói cho cha ta biết rồi…”

“Trâu sư cuối cùng tin ta, sư muội ngươi coi như là nói, hắn cũng sẽ không tin!”

Sâu thẳm cười lạnh vang lên, “Thật sao?”

“Trâu sư tha mạng, ta sai rồi!”

Xin khoan dung âm thanh, một trận cười vang.

Tịch Sắc Vi nghiêng đầu nhìn thoáng qua, mới tinh cái tòa đình viện kia, dường như bị vui sướng bầu không khí cảm hoá, quanh thân lãnh ý hơi tản ra.

Nhưng cuối cùng, nàng bước chân chỉ là dừng một chút, liền bồng bềnh đi xa.

…

Một cái hào phóng đại trạch, quý phụ nhân khóc kia chết đi sống lại, hai mắt sưng đỏ, thanh âm khàn giọng, “Ta số khổ kia Thiên nhi!”

“Hắn mới hơn hai mươi tuổi, mắt thấy thì có tốt đẹp tương lai, lại chết ở ác nhân trong tay, ta hận a!” Nàng bổ nhào vào tại, ôm lấy nam nhân chân, “Lão gia, ngươi nhất định phải cho Thiên nhi báo thù, quyết không thể để cho hắn chết vô ích!”

Giang lão gia khóe miệng quất một cái, đáy mắt hiện lên thống khổ, nhi tử hắn có rất nhiều, nhưng có tiền đồ nhất kia tại đây một cái.

Giang Thiên kia chết, đối với hắn mà nói không phải là không cực lớn đả kích?

“Phu nhân, thỉnh câm miệng.”

Sông lớn tự chảy ngồi xổm xuống, ánh mắt âm lãnh, “Nếu không phải mẹ ngươi nhà trúng gió, Thiên nhi cần gì mạo hiểm, đi leo lên Thiên gia hậu duệ quý tộc? Cũng sẽ không rơi vào đột tử.”

“La Quan hiện tại tiến vào Đế Võ phía sau núi, đã xưa đâu bằng nay, phu nhân nhà mẹ đẻ không sợ, Giang gia cũng là trêu chọc không nổi!”

Tránh ra phu nhân, sông lớn tự chảy bước nhanh mà rời đi.

Phía sau tiếng khóc thấp xuống, nhưng phu nhân trong mắt oán độc, lại càng ngày càng nặng.

…

“Kim Nhã, gia gia bảy mươi đại thọ buông xuống, mọi người chúng ta đều tận cố gắng lớn nhất, mời riêng phần mình quý trọng nhất kia khách nhân đến đây, là gia gia đại thọ tăng quang thiêm thải, chương lộ ra ta Kim gia cường thịnh!” Đường huynh khóe miệng cười lạnh, nửa điểm không thêm che lấp, “Nhưng khách nhân của ngươi đây? Đừng không phải là, một cái cũng không mời được a, cái kia thật đúng là ném ta Kim gia kia mặt!”

“Nói cái gì cho gia gia đại thọ thêm hào quang, đừng lau đen là tốt rồi, lúc trước vậy thì lời đồn đãi, thế nhưng là lưu truyền sôi sùng sục!”

“Đúng đấy, còn không có kết hôn, cư nhiên lại có thể tại Giang Ninh dưỡng tiểu bạch kiểm, đùa thật đúng là hoa!”

“Như một cái quý khách cũng không mời được, đến lượt ta tuyệt đối không mặt mũi, dự họp gia gia thọ yến.”

Một đám người châm chọc khiêu khích, nghênh ngang rời đi.

Liễu Thanh mặt lộ vẻ khuất nhục, tức giận nói: “Những người này, sao dám đối với tiểu thư vô lễ như thế…”

“Tốt rồi!” Kim Nhã thở sâu, nhìn quen thuộc mà xa lạ kia

Kim gia đại trạch, “Hiện tại đã không phải là lúc trước, thận trọng từ lời nói đến việc làm, miễn cho rước họa vào thân.”

Liễu Thanh nghiến răng, “Vâng.” Một chút do dự, nói: “Tiểu thư, chúng ta có muốn hay không, hướng Giang Ninh đưa phong thư?”

Kim Nhã nhíu mày, “Không thể! Tứ gia nhân vật bậc nào, ta mạo muội mời, chỉ biết rước lấy phiền chán… Lại nghĩ biện pháp a.”

Nàng trong đầu hiện lên thiếu niên thân ảnh, từ biệt mấy tháng, không biết ngươi du ngoạn thiên hạ đến phương nào rồi? Như ngươi đang ở đây, có lẽ ta còn có thể nếm thử, thỉnh Tứ gia dự họp thọ yến…

Ài, hôm nay tại Đế Đô, nàng đi lại duy khó khăn!

…

Đầu mùa xuân thời gian, nhanh đến căn bản bắt không được, giống như thời gian nháy con mắt vừa rút một kia cành liễu, liền đã xanh biếc một mảnh. Đế Võ phía sau núi kia tòa này Kiếm Tháp, tại yên lặng kia ngày thứ sáu, cuối cùng mở ra.

Tam trọng thiên hai Thiên Vương bảng đệ tử, trên mặt nghi hoặc đi ra, bởi vì bọn họ từ đầu đến cuối, lại chưa thấy qua La Quan thân ảnh.

Vậy liền chỉ có một giải thích – La Quan tu vi chưa đủ tai hại, tại Trong Kiếm Tháp lộ rõ, không chịu nổi kiếm ý áp

chế, sớm lui đi ra.

Điều này làm cho hai người tâm tình không tệ, không đủ nhất… Trong Kiếm Tháp, cuối cùng không phải là bọn hắn hai người kế cuối, tốt xấu cũng coi như an ủi.

Hai ngày sau, Kiếm Tháp lại mở ra.

Tứ trọng thiên ba tên học viên, riêng phần mình thần tình ngưng trọng hiện thân, phản hồi cư trú tiểu viện.

Ngày thứ chín, Hàn Đống đi lại trầm trọng đi ra Kiếm Tháp, hắn từ nhận ý chí kiên định vượt xa thường nhân, nhưng kiên trì đến bây giờ chính là cực hạn.

Mà La Quan đang ở càng tháp cao hơn tầng, vẫn còn không đi ra.

Hàn Đống đột nhiên phát hiện, bản thân kia đuổi kịp và vượt qua chi lộ, hoặc đem rất xa dài đằng đẵng!

Kiếm Tháp tầng thứ năm.

Mục, Diệp, Túc ba mặt vặn vẹo, nghiến răng nghiến lợi.

Mười hai ngày rồi!

Đã phá bọn họ trước, tối cao kiên trì ghi chép, nhưng La Quan tiểu tử kia lại vẫn tại tu luyện, thần sắc bình tĩnh cùng lúc trước giống như đúc.

Giả bộ! Hắn nhất định đang giả bộ!

Hiện tại, nhất định cũng khó nhận đến cực điểm, tại chúng ta trước mặt biểu hiện thoải mái, là cố ý chế tạo áp lực tâm lý, xấu chúng ta tâm cảnh.

Bây giờ sư đệ, thật sự quá âm hiểm!

Ba người đối mặt, xác định riêng phần mình đã đến cực hạn, lại gượng chống nhất định bị thương, đem đối với tháng sau tiến Kiếm Tháp tu luyện tạo thành ảnh hưởng.

“Hừ! Khá lắm xảo trá sư đệ, thiếu chút nữa trong hắn tính toán!” Mục Bắc cười lạnh, biểu lộ thấy rõ hết thảy, “La Quan trong tay hắn, tất có nào đó át chủ bài, nhưng đối với đè kháng Kiếm Tháp kiếm ý, bằng không bằng hắn tu vi làm sao có thể kiên trì đến nay? Hắn cố ý biểu hiện yên lặng, kích ta và ngươi không cam lòng, chính là muốn dẫn chúng ta ở đây cùng hắn hao tổn đến cùng!”

Diệp Phong nghiến răng, “… Dẫn chúng ta dông dài, tốt nhất hợp lại bị thương, bỏ qua lần sau Kiếm Tháp mở ra, như vậy hắn liền có cơ hội cái sau vượt cái trước, đuổi kịp và vượt qua ta và ngươi tiên tiến lục trọng thiên.”

“Đáng tiếc, hắn quỷ kế đã bị chúng ta xem thấu!” Túc Nam cười lạnh liên tục, đứng dậy liền đi, “Lão mục, lão Diệp, ta đi trước một bước.”

“Cùng một chỗ cùng một chỗ!”

“Hừ hừ, ta ở bên ngoài, chờ hắn vẻ mặt thất vọng đi ra.”

Ba người dưới chân hấp tấp, hình bóng khẩn thiết.

Thật sự là, lại không đi, liền thật chịu không được rồi!

Mục Bắc, Diệp Phong, Túc Nam rời khỏi Kiếm Tháp, tháng này kiên trì mười hai ngày, tin tức tại Đế Võ phía sau núi truyền ra, còn lại mấy vị Thiên Vương bảng thành viên, lập tức hâm mộ muôn phần. Ba vị này, so trước đó mạnh hơn, không cần quá lâu nhất định có thể bước vào Kiếm Tháp lục trọng thiên.

Bọn họ theo thường lệ đợi bốn ngày, cho Thiên bảng Tam Ngưu đầy đủ thời gian nghỉ ngơi, lúc này mới dắt tay nhau mà đến, mở Thiên bảng giao lưu hội tháng này.

Mọi người cùng tồn tại Thiên bảng, là đối thủ cạnh tranh, cũng là đồng hành đồng bọn. Những thứ kia ẩn cư ở đây, quanh năm không xuất ra kia lão tiền bối, đều định kỳ gặp nhau trao đổi tu luyện tâm đắc, bọn họ học theo, hoàn toàn chính xác có thu hoạch riêng, cũng chỉ biến thành truyền thống.

Nhưng ngày hôm nay, mọi người lại vồ hụt, Thiên bảng Tam Ngưu toàn bộ không có ở đây tiểu viện, liền khi bọn hắn khó hiểu thời gian, lần đầu tiên tham dự giao lưu hội kia Hàn Đống, mặt không chút thay đổi nói: “Bọn họ có thể tại Kiếm Tháp.”

“Kiếm Tháp tháng sau mới có thể mở ra, chạy cái kia làm gì vậy đây?” Mặc dù không tin lắm, nhưng chờ nhàm chán, mọi người tìm qua.

Lại thật đúng, thấy được Thiên bảng Tam Ngưu thân ảnh, bọn họ như cây thai con tò te nặn bằng đất sét,

trầm tĩnh nhìn về phía Kiếm Tháp, đối với phía sau tiếng bước chân mắt điếc tai ngơ, giống như thể xác và tinh thần đều đã đắm chìm đến, nào đó tu hành trạng thái.

Tầng thứ tư ở bên trong, Tự Hách học trưởng vẻ mặt tràn đầy khâm phục, “Mục, Diệp, Túc ba vị, không hổ là đứng ở, Thiên bảng vượt qua điên kia nam nhân, phần này khắc khổ tu hành kia ý chí, liền không phải chúng ta có thể so sánh.”

Có người phụ họa, “Có lẽ, ba vị này đã tìm được, bước vào Kiếm Tháp tầng sáu mấu chốt, hôm nay mặc dù tại ngoài tháp cũng nhưng tu hành.”

“Thế hệ ta không kịp, không kịp a!”

Đúng lúc này, Mục Bắc thở dài một hơi, khẩu khí này thật dài sâu đậm, thậm chí làm cho người ta một loại tận nôn lồng ngực không phục hồi kia cảm giác, tràn đầy bi thương, đau thương.

Quay người, xem đến phần sau mọi người, “A, các ngươi cũng tới a…”

Diệp Phong, Túc Nam xoay người lại, ánh mắt nhìn về phía mọi người, rồi lại giống như xuống dốc trên người bọn hắn, đôi mắt trống rỗng mà hoảng hốt.

Không khí, đột nhiên liền trở nên nặng nề, áp lực.

Mọi người không biết, Thiên bảng Tam Ngưu làm sao vậy, tâm tình nhìn như không tươi đẹp lắm.

Tự Hách học trưởng ho nhẹ một tiếng, cười nói: “Ba vị có tâm sự? Như vậy sao được, chúng ta vẫn chờ với các ngươi trao đổi, cùng chung tiến bộ đây.”

Hơi dừng một chút, khóe miệng của hắn hơi vểnh, “Như vậy đi, ta kể chuyện cười, ba vị nghe xong nhất định cao hứng. La Quan, liền kiếm giết Giang Thiên, nhập Đế Võ đầu năm, liền sắp xếp Thiên Vương bảng vị thứ tư cái kia, ba vị sẽ không hiếu kỳ, hắn vì sao không có ở đây cái này sao?”

Thiên bảng Tam Ngưu khóe miệng giật một cái, biểu lộ trở nên cổ quái.

Tự Hách học trưởng nói cao hứng, không có phát giác được bọn họ sắc mặt, tự lo mãnh liệt vỗ tay một cái, cười to nói: “Hắn tiến Kiếm Tháp, mà ngay cả tam trọng thiên cũng không có đi lên, Trương Thành, Vương Vĩ hai vị sư đệ từ vừa mới bắt đầu, sẽ không thấy vậy người thân ảnh! Chúng ta sau khi ra ngoài tìm biến phía sau núi, cũng không thấy La Quan tung tích, đích thị là không mặt mũi gặp người né đi ra ngoài!”

Hắn có tông môn bối cảnh, cùng Bách Vân tông coi như đồng minh, mặc dù cùng La Quan không có xung đột chính diện, nhưng thấy hắn một bước lên trời bả Đế Võ tông môn một hệ da mặt kéo xuống ném trên đạp, không thích tất nhiên là khó tránh khỏi.

Hiện tại, cùng mọi người cùng một chỗ cười vang.

Buồn cười lấy cười, mấy người liền phát hiện không đúng, Thiên bảng Tam Ngưu vẻ mặt đờ đẫn, xem bọn

hắn ánh mắt tràn ngập thương cảm.

Mục Bắc ho nhẹ, ngữ khí tận lực yên lặng, “La Quan tiến Kiếm Tháp ngày đầu tiên, liền thẳng vào ngũ trọng thiên, chúng ta đi ra thời gian hắn vẫn còn bên trong.” Hơi dừng một chút, “… Sau đó, cho tới hôm nay, hắn còn chưa hề đi ra.”

Mọi người dáng tươi cười cứng ở trên mặt, đột ngột biểu tình biến hóa, làm cơ bắp đều tại run rẩy.

Tự Hách học trưởng kêu lên, “Không thể nào! Hắn nhập tầng thứ năm, ta thế nào không biết?” Vừa nhìn về phía nhìn, vương, “Hai vị sư đệ tại tam trọng thiên, cũng không thấy La Quan đi lên.”

Nhìn, vương vội vàng gật đầu.

“La Quan hoàn toàn chính xác tiến vào ngũ trọng thiên!” Hàn Đống hờ hững mở miệng, hơi dừng một chút, “Chuyện này, ta tận mắt nhìn thấy.”

Xem hắn, nhìn lại một chút biểu lộ trầm trọng kia Thiên bảng Tam Ngưu.

Sự tình, thực nện cho!

Một ngày này lên, Đế Võ phía sau núi không tiếp tục cười vui.

…

Kiếm Tháp tầng năm.

La Quan đột nhiên tự tu luyện trong thức tỉnh, liền phát hiện mình bên trong thân thể, nhiều ra một đám kiếm ý!

Là Vĩnh Hằng kiếm thể – nó siêng năng tuổi cứng rắn mài, lại thật gặm xuống một cái.

Nhưng hiển nhiên, Vĩnh Hằng kiếm thể không có biện pháp đem hấp thu, kiếm ý này đi theo kiếm tức lưu chuyển, làm La Quan run như cầy sấy, sợ một giây sau nó liền nổ tung.

Tuy chỉ có một đám, nhưng đưa xé thành gần trăm mười khối, hay không thành vấn đề.

Cũng may, kiếm ý ở trong cơ thể hắn rất ổn định, tạm không có bạo chạy dấu hiệu, La Quan vội vàng hỏi thăm.

Huyền Quy dừng một hồi, cân nhắc mở miệng, “Ứng với không ngại, ta dạy cho ngươi cái khiếu môn, phá cảnh hoặc lúc đối địch tế ra, cái này sợi kiếm ý đều có diệu dụng.”

Nó chỉ điểm vài câu, La Quan lặng yên vận công pháp, miễn cưỡng có thể thao túng cái này sợi kiếm ý, lập tức trong lòng đại định.

Đang tiếp tục tu luyện, bị Huyền Quy ngăn lại, “Tiểu tử, ngươi nên đi ra.”

La Quan khó hiểu, “Lão sư, đệ tử tuy có chút mệt mỏi, nhưng còn kiên trì nữa mấy ngày.”

Trong Kiếm Tháp vận chuyển Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm, tu luyện hiệu quả quả thực dựng sào thấy bóng, thời khắc cũng có thể hiểu rõ cảm thấy được, bên trong thân thể khí huyết tăng trưởng. Hắn đắm chìm trong đó, đối với thời gian trôi qua không mấy sở giác, La Quan thậm chí cảm thấy phải hắn có thể, một mực ở cái này tu luyện.

“Tiểu tử ngươi hiện tại, đã là Thiên Sơn Cảnh đỉnh phong, tu luyện tiếp nữa muốn ép không được, trực tiếp đột phá Vạn Trọng Cảnh rồi!” Huyền Quy cười lạnh, nhắc nhở hắn, “Mạnh nhất võ đạo chi lộ, ngươi là không muốn đi rồi hả?”

“A… Liền Thiên Sơn đỉnh phong rồi, lại nhanh như vậy!” La Quan thấp giọng hô, mình cũng bị hù dọa.

Trong Kiếm Tháp tu luyện Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm, tăng lên chính là đáng sợ như thế, quả thực so với treo bức còn treo bức!

“Nhờ có lão sư nhắc nhở, ta đích xác cần phải đi.”

Phải nghĩ biện pháp, mau chóng bắt được Đại Tinh Nguyên!

Chương 59 : Cạnh Đoạt Đại Tinh Nguyên

La Quan thần tình ngưng trọng, hấp tấp ra Kiếm Tháp, rời khỏi Đế Võ phía sau núi.

Hoàn toàn không có chú ý tới, ngay tại cách đó không xa, một đám người nhìn hắn hình bóng, biểu lộ đờ đẫn, khóe mắt đang không ngừng run rẩy.

“Kiếm Tháp ngũ trọng thiên, ngưng lại hai mươi mốt ngày…” Vương Vĩ rên rỉ, mỗi sợi tóc lên, đều có khắc một trương thống khổ mặt nạ, “Quả thực không hợp thói thường!”

Mọi người không nói gì.

Nhưng sự thật ngay tại dưới mắt, bọn họ nhất định phải thừa nhận, Đế Võ trong ra một cái, bao trùm tất cả mọi người phía trên kia quái vật!

“Các ngươi nói, sẽ không phải hắn chết khiêng đến cùng bị thương nghiêm trọng, mới hấp tấp rời khỏi chữa thương đi?” Có người thăm dò mở miệng.

Mục Bắc lắc đầu, “La Quan khí huyết dồi dào, cũng không bị thương.” Hắn thở sâu, nghiến răng nghiến lợi, “Tại Kiếm Tháp tầng năm hai mươi mốt ngày, ta thừa nhận hắn kiếm đạo tư chất vô song, có một không hai

Đế Đô không người có thể so sánh, nhưng La Quan ngày hôm nay cử động, thật sự quá kiêu ngạo!”

Đưa tay chỉ một cái, La Quan phương hướng rời đi, thanh âm đột nhiên cao quãng tám, “Các ngươi đều thấy được, hắn ra Kiếm Tháp sau đó trực tiếp trực tiếp rời khỏi… Rời đi, hắn rời đi! Không ở lại phía sau núi, mượn ấy nồng đậm Thiên linh lực tu luyện, điều này nói rõ cái gì?”

Diệp Phong phẫn nộ nói tiếp, “Nói rõ La Quan hắn căn bản, không có đem ta và ngươi nhìn ở trong mắt, thậm chí là khinh thường, cùng ngươi ta cùng chung tu luyện.”

“Cuồng vọng!” Túc Nam gầm nhẹ, tức giận muốn nổi điên, “Ta và ngươi đều nhân trung long phượng, mới có thể tại Đế Võ trổ hết tài năng, xếp Thiên Vương trên bảng, được phép tiến phía sau núi Kiếm Tháp tu hành, làm sao có thể nhận ấy làm nhục?”

Mục Bắc nhắm mắt lại, lại mở ra, một mảnh yên tĩnh, “Chư vị đồng môn, cái này khuất nhục, Mục mỗ là chịu không được kia! Nếu như các ngươi giống như ta, vậy chúng ta nên hành động.”

“Chân thành hợp tác, không chút nào giữ lại trao đổi tu luyện tâm đắc, La Quan hắn kiêu ngạo cuồng vọng, ỷ vào tư chất vô song không chăm chỉ tu luyện, cái này liền là cơ hội của chúng ta! Chỉ cần đầy đủ nỗ lực, đầy đủ liều mạng, tương lai còn chưa biết được? Ta Mục Bắc thề, nhất định phải cho cái này cuồng vọng hạng người, một cái trùng trùng điệp điệp giáo huấn!”

Một hồi lâu nhiệt huyết sôi trào, mọi người bị cổ động lên, mỗi cái xoa tay, thề phải cùng La Quan ganh đua cao thấp. Hô to cái gì “Thẳng vào Kiếm Tháp ngũ trọng thiên thì như thế nào” “Ba cái thối thợ giày đỉnh cái Gia Cát Lượng” “Nhiều người lực lượng lớn” đợi khẩu hiệu.

Hiện tại, Đế Võ phía sau núi cùng chung mối thù!

…

La Quan trở lại tiểu viện, tự đáy giếng con suối Linh lực, lấy hai khối Linh thạch hai tay đều nắm một quả, lặng yên vận Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm công pháp, một lúc lâu sau mệt mỏi hoàn toàn khôi phục, bên trong thân thể khí huyết thậm chí lại tăng một chút, bị hù hắn tranh thủ thời gian dừng lại.

Lưu lại Đế Võ phía sau núi tu luyện? Coi như hết, làm sao có thời giờ lãng phí! La Quan móc ra Đan Sư hiệp hội Đại khách khanh thân phận bài, đang do dự có muốn hay không tìm bọn hắn thời gian, tiếng đập cửa đột nhiên vang lên.

Là Trình Nhàn!

La Quan ánh mắt sáng ngời, “Tìm được Đại Tinh Nguyên kia tin tức?”

Trình Nhàn gật đầu, vẻ mặt kiêu ngạo, “Đó là đương nhiên, ngươi cũng không nhìn ta cái gì thân phận, sớm sẽ nói cho ngươi biết Trình gia cao môn đại hộ, ở rể chính là nhân sinh đỉnh phong…”

La Quan cắt ngang nàng, cắn răng nói: “Nói lời vô dụng làm gì, tranh thủ thời gian nói!”

“… Tiểu tử thối, không biết phân biệt!” Trình Nhàn tức giận trực tiếp hừ hừ, thực sự nhìn ra La Quan trong lòng khẩn thiết, “Đế Đô Kim gia biết chứ? Liền Kim Đỉnh thương hội phía sau màn ông chủ, sinh ý trải rộng Thanh Dương Quốc tất cả quận huyện cái kia, bọn họ thì có Đại Tinh Nguyên.”

“Tối nay Đế Đô Kim Đỉnh thương hội tổng bộ đem tổ chức đấu giá, Đại Tinh Nguyên là áp trục vật một trong, nhưng ta nghe nói Thiên Khu Các đối với lần này cũng có hứng thú, ta đã tiếp xúc qua Kim gia, bọn họ cự tuyệt lén lút giao dịch, ngươi chuẩn bị tâm lý thật tốt, so đấu tài lực phương diện này, Thiên Khu Các còn cho tới bây giờ không có thua qua.”

La Quan nhíu mày, vươn tay, “Vào bàn khoán.”

Trình Nhàn cười lạnh, “Không kiến thức rồi a? Loại này cao quy cách đấu giá, đều là định hướng mời, ta đêm nay quét khuôn mặt có thể đi vào.”

“A, vậy ngươi đúng giờ tới đón ta.”

Bành –

Cửa viện đóng kín, đang tiến lên kia Trình Nhàn, thiếu chút nữa bị vỗ vào trên mặt, giận đến giơ chân mắng to!

“Tốt ngươi La Quan, mọi người nói qua sông đoạn cầu, tá ma giết lừa, ngươi cầu kia còn không có qua, mài còn

không có… Ách, tóm lại, ngươi hơi quá đáng!”

“Ghen ghét, ngươi cái này là ghen ghét!”

Xa phu vẻ mặt đau khổ, nhỏ giọng nhắc nhở, “Đại tiểu thư, thật nhiều người xem đâu rồi, người chú ý một chút hình tượng.”

Trình Nhàn sắc mặt cứng đờ, nghiến răng lên xe, “Đi! Ban đêm… Chính ngươi tới đón hắn, bổn tiểu thư chịu không được cái này khí!”

Ban đêm, trăng như lưỡi câu.

La Quan leo lên xe ngựa, nhìn đối diện thối nghiêm mặt kia Trình Nhàn, cười cười, “Ngươi không phải nói, ban đêm không tới đón ta?”

Trình Nhàn trừng mắt, “Đại nam nhân cư nhiên lại có thể nghe lén…”

“Đại tỷ, liền ngươi cái kia giọng, ta nghĩ không nghe cũng khó khăn!” La Quan bĩu môi, đổi lại thoải mái tư thế, “Đế Võ phía sau núi kia Trình lão, là gì của ngươi?”

Trình Nhàn nói: “Là ta gia gia.”

“Quả là thế.” La Quan khinh gõ thùng xe, ngữ khí tùy ý, “Tiến Kiếm Tháp trước, Trình lão đề điểm qua ta một câu, mặc dù không biết nguyên nhân, nhưng dự liệu đến rất mấu chốt.”

“Trình giáo tập, ngươi có thể hay không nói với ta, các

ngươi Trình gia cuối cùng nghĩ từ trên người ta được cái gì? Điệu bộ này, ta có chút sợ.”

Trình Nhàn biểu lộ ngưng trọng, mắt lộ chần chờ, trầm mặc liên tục nàng khẽ cắn môi, nhưng vừa mới chuẩn bị mở miệng, đã bị La Quan cắt ngang.

“Được rồi, ngươi bộ dáng này ta càng sợ, hay sau này hãy nói a. Có điều, ta nhưng đã nói trước, đủ khả năng kia sự tình, giúp đỡ Trình gia không có vấn đề, nhưng muốn ta liều sống liều chết, thực xin lỗi ta tình cảm còn chưa tới… Ách, nếu ngươi có thể giúp ta, đêm nay nắm bắt Đại Tinh Nguyên lời nói sự tình còn có thể thương lượng.”

Trình Nhàn hung hăng liếc hắn một cái, cắn răng nói: “Đừng tại đây điểm, ta nếu như cùng tới, thì sẽ hết sức giúp ngươi!”

Rất nhanh, Kim Đỉnh thương hội tổng bộ đến, tu kiến kia khí thế tràn đầy, vàng son lộng lẫy. Tục điểm, nhưng có thể khiến người ta một cái, liền cảm thụ tài đại khí thô kia cái kia vị.

Trình Nhàn quả thật có thể quét khuôn mặt, mang theo La Quan trên đường thông suốt, tiến vào phòng đấu giá lầu hai, một gian tinh xa xỉ phòng khách quý bên trong. Đặc thù luyện chế tinh diện thân thể đơn hướng đáng nhìn, ngồi ở rộng thùng thình thoải mái dễ chịu trên ghế ngồi, có thể thoải mái quan sát toàn bộ phòng đấu giá.

“Trình tiểu thư, đấu giá sổ tay cùng quá trình, đều đã là người chuẩn bị tốt, cái kia ta cũng không muốn quấy

rầy.” Kim Đỉnh nhân viên giọng điệu cung kính muôn phần, lúc rời đi, vẫn không quên đối với La Quan hành lễ.

Mở ra sổ tay, tại trang thứ ba mươi tám, đã tìm được về Đại Tinh Nguyên kia ghi chép, bây giờ có thể làm đúng là đợi.

Một lát sau, một vị hắc bào đấu giá sư vẻ mặt - nghiêm túc lên đài, đối với mọi người khom mình hành lễ về sau, tuyên bố đấu giá bắt đầu.

“Kiện thứ nhất đấu giá vật, Ngũ phẩm thượng cảnh thần binh Đãng Vân Kiếm, Trùng Tiêu Cảnh vũ phu cầm tới, có thể đánh với Lăng Vân một trận…”

Oanh –

Phòng đấu giá bầu không khí trong nháy mắt lửa nóng!

La Quan cảm thấy cảm thán, không hổ là Đế Đô, kiện thứ nhất vật phẩm đấu giá liền kinh người như thế.

Ban đầu ở Giang Ninh thành, hắn thỉnh Kim Nhã giúp đỡ kéo dài thời gian, dùng kia mánh lới cũng bất quá là, một cái Tứ phẩm thần binh mà thôi.

Cuối cùng, Đãng Vân Kiếm đánh ra một cái, người bình thường khó có thể tưởng tượng kia giá trên trời.

Đấu giá tiếp tục tiến hành, từng kiện từng kiện bảo vật quý giá không cắt thành giao, trong đó vài cái La Quan đều rất động tâm.

“… Phía dưới, chúng ta sẽ tiến hành thứ ba mươi tám cuộc đấu giá – Đại Tinh Nguyên, cực thấp xác suất ra đời kia Thổ Hệ bảo vật, không chỉ có thể để mà luyện khí, luyện đan, đối với tu luyện Thổ Hệ công pháp kia võ đạo cường giả mà nói, càng là chỉ có thể ngộ mà không có thể cầu!”

“Giá khởi điểm, hoàng kim năm vạn lượng, bắt đầu đấu giá!”

Không hổ là áp trục vật một trong, Đại Tinh Nguyên vừa xuất hiện, trong phòng đấu giá bầu không khí càng nóng nảy.

“Năm vạn lượng!”

“Sáu vạn lượng!”

“Ta ra tám vạn!” Đó là một thân hình khôi ngô, tứ chi cực độ phát triển kia tráng hán, muộn thanh muộn khí vẻ mặt tràn đầy lửa nóng.

Còn kém tại trên ót, khắc xuống “Thổ Hệ Võ Tu” bốn chữ lớn!

Đáng tiếc, ra giá đảo mắt bị vượt qua.

Rất nhanh, Đại Tinh Nguyên kia báo giá, liền vượt qua hoàng kim hai mươi vạn lượng. Tham dự cạnh đoạt kia người mua, chỉ còn rải rác vài cái, tăng giá biên độ cũng biến thành cẩn thận.

Trình Nhàn liếc một cái La Quan, gặp tên này vẫn vẻ mặt yên lặng, không khỏi sinh ra vài phần khâm phục, nàng bắt đầu ra giá, “Hai mươi lăm vạn lượng.”

Thanh âm tại phòng khách quý trận pháp gia trì lần hơi chút cải biến sau đó truyền ra.

Chần chờ liên tục, mới có một thanh âm vang lên, “Hai mươi lăm vạn ba ngàn lượng.”

Trình Nhàn không chút do dự cùng đập, “Hai mươi tám vạn lượng.” Bình thản ngữ khí, lại tự nhiên toát ra nhất định phải có kia khí thế, làm cho người ta run sợ sinh ra.

Vài đạo ánh mắt mịt mờ xem ra, không cam lòng, bất đắc dĩ, cũng đã bắt đầu sinh thoái ý.

Trình Nhàn khóe miệng lộ ra mỉm cười, nhưng vào lúc này, lại một thanh âm vang lên.

“Ba mươi vạn lượng.”

Xẹt –

Trong phòng đấu giá, không ít ánh mắt sáng lên, đã ngửi được đại lão tranh phong kia mùi vị. Dự liệu tới cũng đúng, dù sao cũng là Đại Tinh Nguyên như vậy hiếm thấy bảo vật, nếu có cần ném một cái trăm vạn cũng là bình thường.

Trình Nhàn biểu lộ ngưng trọng, ngồi thẳng lưng eo, “Bốn mươi vạn lượng!”

Nàng không muốn dây dưa, muốn tốc chiến tốc thắng.

Nhưng đối phương ngữ khí, lại cùng lúc trước không có chút nào biến hóa, thậm chí còn có một chút nhàm chán cảm giác, "… Bốn mươi mốt vạn lượng."

Trình Nhàn nhíu mày, kéo vang lên trên bàn dao động linh, tiếng đập cửa vang lên, trước rời đi Kim Đỉnh nhân viên đẩy cửa tiến đến, "Trình tiểu thư, người có dặn dò gì?"

"Hiện tại cùng ta đấu giá đấy, là ai?"

Kim Đỉnh nhân viên mặt lộ vẻ khó xử, nhỏ thầm nghĩ: "Trình tiểu thư, Kim Đỉnh từ trước đến nay bảo vệ khách nhân việc riêng tư, người như vậy ta thật khó khăn…"

Trình Nhàn cười lạnh, ánh mắt lạnh như băng, "Ngươi đã biết ta là ai, liền nên hiểu rõ Trình gia vị trí, tìm đối phương hiệp thương, không phải là Trình gia không có tiền, bổn tiểu thư không muốn lên xung đột không cần thiết mà thôi, bằng không đến cuối cùng, khó xử kia hay vẫn là ngươi đám Kim Đỉnh!"

Uy hiếp tràn đầy.

Kim Đỉnh nhân viên trong nháy mắt rơi vào tình huống khó xử, cấp bách ra một cái ót mồ hôi, "Cái kia… Thỉnh Trình tiểu thư ngàn vạn giữ bí mật!" Hắn vẻ mặt đau khổ, nhỏ giọng nói: "Cùng người đấu giá đấy, là Thiên Khu Các Lý Thế Thông Lý - đại sư."

Trình Nhàn sắc mặt biến hóa, phất tay đưa đuổi xuống

dưới, xoay người nói: “La Quan, ta sẽ tuân thủ hứa hẹn, nhưng ngươi cũng muốn chuẩn bị tâm lý thật tốt.”

Thiên Khu Các, lưng tựa Luyện Đan sư hiệp hội, từng cùng hoàng thất hậu duệ quý tộc chính diện giao phong, đều đại hoạch toàn thắng. Thân là Trình gia đời thứ ba người cầm quyền, Trình Nhàn đương nhiên biết rõ, điều này đại biểu lấy đáng sợ đến bực nào kia nội tình, lực lượng.

Lý Thế Thông, Tam phẩm đỉnh phong Luyện Đan sư, Thiên Khu Các mới quật khởi nhân vật thực quyền, tin đồn đã ở bắt tay vào làm chuẩn bị trùng kích Tứ phẩm.

Tối nay lại hắn tự thân xuất mã, tham dự đối với Đại Tinh Nguyên kia đấu giá, cũng biết Thiên Khu Các đối với chuyện này kia coi trọng. Một khi xử lý không thích đáng, cực có thể tạo thành, Trình gia cùng Đan Sư hiệp hội thời gian kia mâu thuẫn!

Trình Nhàn lo lắng, cũng không nhận thấy được hiện tại, La Quan trên mặt một tia cổ quái, đối đãi nàng thở sâu, nghiến răng vừa muốn ra giá thời gian, bị La Quan ngăn lại.

“Được rồi, tặng cho hắn a.”

“… Ngươi nghiêm túc?” Trình Nhàn gánh nặng trong lòng liền được giải khai, lại có khó hiểu.

La Quan gật gật đầu, đứng dậy, “Nước trà uống nhiều quá, ta đi ra ngoài một chuyến.”

Vừa dứt lời, Trình Nhàn một phát bắt được hắn, vẻ mặt tràn đầy căng thẳng, “La Quan, ngươi tuyệt đối đừng xằng bậy!”

“… Đại tỷ, ngươi đang suy nghĩ gì!” La Quan vẻ mặt im lặng, cắn răng, “Trong mắt ngươi, ta cứ như vậy không có đầu óc sao?”

Trình Nhàn ngượng ngùng buông tay, cười làm lành mặt, “Ta đây không phải là lo lắng ngươi nhất thời kích thích… Ách, ngươi đi nhanh về nhanh!”

Chương 60 : Tiểu Kim, Ta Tới Giúp Ngươi

Sau khi ra cửa, La Quan đuổi đi Kim Đỉnh người, lách mình đi vào một cái không người nơi hẻo lánh, lúc trở ra đã mặc vào hắc bào.

Hắn đi tới một gian phòng khách quý bên ngoài, không có gì bất ngờ xảy ra bị ngăn lại, “Khách nhân, nơi này là phòng khách quý, không mời không được đi vào.”

La Quan thản nhiên nói: “Nói với Lý Thế Thông, có cố nhân tới thăm.”

Kim Đỉnh nhân viên sắc mặt biến hóa, một chút do dự, “Xin chờ một chút.” Quay người gõ cửa, đạt được sau khi cho phép đi vào, rất nhanh lại đi ra, “Quý khách mời đến!”

Giữa lông mày nhiều ra kính sợ.

Lý Thế Thông nhíu mày, nhìn cửa vào kia hắc bào nhân, “Các hạ là người nào, tìm Lý mỗ có chuyện gì?”

“Lý - đại sư quý nhân bận chuyện, không nhớ rõ ta cũng bình thường.” La Quan móc ra Đại khách khanh thân phận bài, cười lạnh nói: “Nhưng thứ này, ngươi luôn gặp nhau a?”

“Nguyên Tịch đại sư!” Lý Thế Thông kêu lên, cọ một cái nhảy dựng lên, khom mình hành lễ, “Lý Thế Thông, bái kiến Đại khách khanh!”

Nghe ngữ khí, Đại khách khanh ngày hôm nay tâm tình không tốt, giống như là hướng ta đến hay sao? Ta làm gì? Đây thật là người đang trong phòng ngồi, nồi tự bầu trời đến!

Lý Thế Thông âm thầm kêu khổ, cấp bách ra một cái ót mồ hôi.

La Quan liếc mắt nhìn hắn, thản nhiên nói: “Lý - đại sư hào ném bốn mươi vạn hoàng kim, dũng đoạt Đại Tinh Nguyên, thật sự là uy phong lẫm lẫm!”

“Tiểu Lý, người gọi ta Tiểu Lý là được!” Lý Thế Thông cười khổ, trong nội tâm lại phẩm ra vị, thận trọng nói: “Đại khách khanh, người muốn cái này Đại Tinh Nguyên?”

“Muốn thì như thế nào? Ta một người cô đơn, cái nào bì kịp được Tiểu Lý uy phong của ngươi.”

Lý Thế Thông chà xát đem mặt, ngầm cho rằng ta thế nào xui xẻo như vậy, thay hiệp hội tham gia đấu giá, lãng phí thời gian không nói, rõ ràng còn đắc tội đại lão.

Hắn tâm niệm cấp chuyển, đã quyết định chủ ý – dù sao Đại Tinh Nguyên là hiệp hội chi vật, ta một cái chính là Tam phẩm đối mặt Đại khách khanh, có biện pháp nào?

Lúc này vẻ mặt tràn đầy cười làm lành, “Đại khách

khanh, người thân phận quý trọng, chính là hiệp hội cao tầng, nếu quả thật cần phần này Đại Tinh Nguyên, Tiểu Lý tự nhiên hai tay dâng. Có điều, người phải cho ta ghi cái một - tử, bằng không thì ta trở về không có biện pháp bàn giao a.”

Tên này, trên đạo!

La Quan vẻ mặt thoả mãn, “Nếu như thế, liền phiền toái Tiểu Lý ngươi đi cùng Kim Đỉnh làm giao hàng a, ta thời gian đang gấp.”

“Dạ dạ, xin ngài chờ một chút.” Mắt thấy nhiều mây chuyển tinh, Lý Thế Thông thở dài một hơi, cho cơ trí của mình điểm khen, hấp tấp đi ra ngoài.

Rất nhanh, hắn liền đang cầm một ngọc hộp đi vòng vèo, đem nó đặt lên bàn, “Đại khách khanh, cái này là Đại Tinh Nguyên, bởi vì thuộc tính đặc biệt, phải lấy loại này chuyên môn kia hộp ngọc nở rộ.”

Đợi Huyền Quy xác định không sai, La Quan theo tay vung lên, hộp ngọc biến mất không thấy gì nữa.

Lý Thế Thông con mắt lập tức trợn tròn, xem ra trong ánh mắt, liền càng nhiều hơn mấy phần kính sợ – Đại khách khanh, tuyệt không phải phàm tục!

Giấu vật tại giới tử trong, thủ đoạn này, chỉ trong truyền thuyết nghe qua a.

Cái này đùi, Tiểu Lý ta ôm định rồi!

Lý Thế Thông cung kính muôn phần, đem một trương lá thư đặt lên bàn, “Một - tử ta viết tốt rồi, Đại khách khanh người xem qua, nếu không vấn đề còn cần, người gia cái thân phận bài.”

La Quan tùy ý quét qua, đem thân phận bài đặt tại phía trên, đang đứng dậy rời đi, Huyền Quy thanh âm vang lên, “Tiểu tử, Đại Tinh Nguyên mặc dù tới tay, nhưng số lượng không đủ.”

“Ngươi không cần lo lắng, làm sư phụ đã đã tra xét, phần này Đại Tinh Nguyên là bị cắt đi kia một bộ phận, Kim Đỉnh nhất định còn.”

La Quan ánh mắt chớp lên, đối với Lý Thế Thông vẫy tay, “Tiểu Lý, ngươi tới giúp ta làm chút chuyện…” Đưa lỗ tai nói nhỏ vài câu, Lý Thế Thông liên tục gật đầu, kéo vang mặt bàn dao động linh.

Sau đó không lâu, một người đàn ông tuổi trung niên hấp tấp chạy đến, giọng điệu cung kính hành lễ, “Kim Thịnh, bái kiến Lý - đại sư, không biết người có gì phân phó?”

Lý Thế Thông mặt không biểu tình, khí chất gắt gao đắn đo, ngữ khí lạnh nhạt, “Kim Đỉnh hôm nay từ ngươi chịu trách nhiệm?”

Một câu, khiến cho Kim Thịnh đổ mồ hôi, mặt lộ vẻ bối rối, “… Tiểu nhân hôm nay, tạm thay Kim Đỉnh quản sự chức, như đâu làm kia không tốt mạo phạm Lý - đại sư, xin ngài thứ lỗi.”

Lý Thế Thông phất tay, “Thế thì không có, Lý mỗ tìm kim quản sự, là có chuyện xin ngươi giúp một tay.” Hắn gõ bàn một cái, “Thiên Khu Các gần đây muốn luyện chế một đống đan dược, cần Đại Tinh Nguyên làm phụ, Lý mỗ ngày hôm nay chụp được phân lượng thật sự quá ít, không biết Kim Đỉnh có nguyện ý hay không bỏ những thứ yêu thích, ra lại bán một bộ phận. Đừng nói không có, Luyện Đan sư phân biệt tài liệu độ hoàn hảo kia bổn sự, chắc hẳn kim quản sự ngươi, cũng không cần Lý mỗ kia nhắc nhở.

Kim Thịnh mồ hôi càng nhiều, cười khổ nói: “Lý - đại sư mắt sáng như đuốc, Kim gia trước kia quả thực thu mua đến, một phần hoàn chỉnh Đại Tinh Nguyên, ngày hôm nay đấu giá kia chỉ là trong đó một phần. Nhưng như Đại Tinh Nguyên như vậy hiếm thấy bảo vật, là Kim Đỉnh trấn khách điếm chi bảo, nếu không có lão gia tử nhà ta bảy mươi đại thọ gần, là chương lộ ra Kim gia nội tình, là vạn sẽ không dễ dàng lấy ra…”

Hắn cắn răng, “Như Thiên Khu Các thật muốn mua sắm, ta chỉ có thể hồi bẩm lão gia tử, có thể hay không đạt thành giao dịch, tiểu nhân thực không dám hứa chắc!”

Lý Thế Thông nhìn thoáng qua La Quan, thấy hắn không có gì biểu hiện, liền phất phất tay, “Nếu như thế, ngươi đi xuống trước đi, nếu có cần Thiên Khu Các sẽ trực tiếp, cùng Kim lão gia tử thương lượng.”

Kim Thịnh như được đại xá, đi nhanh lên người.

Hắn vừa đi, trước một khắc còn khí thế áp người kia Lý Thế Thông, vội vàng hành lễ, “Đại khách khanh trước

mặt, Tiểu Lý làm càn, xin ngài chớ trách.”

“Cái này Kim Thịnh ứng với không dám gạt ta, Đại khách khanh người xem, sau đó phải làm sao bây giờ?”

La Quan rất do dự, Đan Sư hiệp hội ra mặt tỉ lệ lớn có thể đè xuống Kim gia, để cho bọn họ giao ra toàn bộ.

Đại Tinh Nguyên, nhưng như thế đến hắn thế tất, muốn theo chân bọn họ giao tiếp.

Trên đời nào có cơm trưa miễn phí, ngày hôm nay ghi cái một - tử hắn lớn cũng không nhận, nhưng nếu thật sự huy động nhân lực để cho Đan Sư hiệp hội ra tay, còn muốn lại ăn xong lau sạch như vậy thôi? Vậy đơn giản quá ngây thơ rồi!

“Chuyện này tạm thời dừng lại, ngươi không được đối với hiệp hội đề cập, ta tiếp tục mua sắm một chuyện… Nếu có cần, ta sẽ liên lạc lại ngươi.”

Lý Thế Thông cung kính hành lễ, “Vâng.”

Lưu hắn lại phương thức liên lạc, La Quan đẩy cửa rời đi, tại chỗ không người cởi hắc bào, hướng Trình Nhàn chỗ phòng khách quý bước đi. Dọc đường một cái góc thời gian, nghe được một chút động tĩnh, trong lòng khẽ nhúc nhích La Quan lách mình trốn đến bên cạnh, ngẩng đầu hướng phía trước nhìn lại.

Quả nhiên là nàng!

“… Kim Nhã tiểu thư, chủ nhân nhà ta nói, Kim lão gia tử

đại thọ ngày đó, hắn đã đã bị mời, người mời trở về đi.”

Kim Nhã cười gật đầu, “Nếu như thế, sẽ không quấy rầy.”

Quay người sắc mặt liền khiêng xuống, mặt mày ủ rũ.

Đúng lúc này, mấy người ngăn lại nàng, cầm đầu đúng là trước đây không lâu, tại Lý Thế Thông trước mặt nơm nớp lo sợ kia Kim Thịnh, lúc này chỉ cao khí ngang, nhíu mày răn dạy, “Kim Nhã, ngươi rời khỏi Đế Đô về sau, quy củ đều quên sao? Khách nhân tham dự đấu giá thời gian, ngươi lại dám đánh quấy!”

Kim Nhã nhìn hắn một cái, mặt không biểu tình, “Ta chỉ là thông lệ bái phỏng mà thôi, đường huynh cần gì thượng cương thượng tuyến.”

“Hừ! Ta xem, ngươi là đi mời Lưu đại nhân, tham gia gia gia thọ yến a?” Trang điểm xinh đẹp, dung mạo không tầm thường kia Kim Đàn mặt lộ vẻ giễu cợt, “Nhưng xấu hổ, Lưu đại nhân đã đáp ứng của ta mời, đường tỷ ngươi hay mời cao minh khác a!”

“Đi mời người nào? Lúc trước Giang Ninh bao dưỡng tiểu bạch kiểm kia sự tình truyền ra, chúng ta Kim đại tiểu thư kia thanh danh, hôm nay thế nhưng là hôi không nói nổi.”

“Ai nguyện ý gây một thân bẩn, muốn ta cũng trốn xa xa đấy.”

Kim Nhã thở sâu, biểu lộ lạnh lùng, “Các ngươi trăm

phương ngàn kế, có điều là lo lắng ta trở về, đã cướp đi các ngươi quyền trong tay… Các ngươi sợ! Hiện tại chọc giận ta, là hy vọng ta ở trước công chúng, cùng các ngươi xung đột đúng không?”

“Ta đoán, các ngươi âm thầm nhất định bố trí tốt nhân thủ, chờ đem ta lấy dưới tùy ý nhục nhã. Nhưng, ta sẽ không cho ngươi cơ hội, gia gia ngày đại thọ, ta Kim Nhã nhất định chi bằng chư vị mong muốn, hãy đợi đấy.”

Nàng ngẩng đầu về phía trước, “Tránh ra!”

Bị khí thế của nàng bức bách, vừa rồi lạnh trào phúng gió nóng mấy người, vô thức lui ra phía sau vài bước, chờ bọn hắn đỏ lên mặt phục hồi tinh thần lại, Kim Nhã đã cất bước chân dài đi xa, không khỏi hận đến nghiến răng nghiến lợi.

“Thần khí cái gì! Có điều là cái bị quý nhân vứt bỏ rách rưới hàng… Hiện tại, đã có cái kia tin đồn, càng không khả năng lại được quý nhân tương trợ, đợi gia gia ngày đại thọ, ta nhất định phải hung hăng nhục nhã nàng!”

Kim Đàn tức giận thân thể phát run.

Nàng cũng là Kim gia kia vương mạch tiểu thư, dựa vào cái gì ngoại nhân nhấp lên thời gian, liền cứ biết rõ Kim Nhã – nàng có điều là cái, bị người ôm đến Kim gia dã nha đầu!

“Không nên tức giận, Kim Nhã miệng càng lợi hại, đối đãi gia gia đại thọ ngày đó, còn vô căn cứ thổi ra người đến? Một vị quý khách cũng không mời được, ta xem

nàng còn mặt mũi nào!”

“Đúng đấy, chúng ta đợi chế giễu là tốt rồi.”

Kim Thịnh nhíu mày, “Chú ý chừng mực, ngoại nhân thấy được, cột cũng là Kim gia kia mặt.” Hắn nhìn lấy mấy người, “Mặt khác, chầm chầm nhanh nàng một chút, đừng vượt ra ngoài ý muốn.”

“Đường huynh yên tâm, quý nhân lên tiếng, lần này tuyệt không người giúp đỡ Kim Nhã!” Một vị Kim gia tiểu bối mặt lộ vẻ hâm mộ, “Vừa rồi, Lý Thế Thông Lý - đại sư thỉnh đường huynh đi tới, chuyện gì hả?”

Kim Thịnh trên mặt hiện lên một tia mất tự nhiên, “Khụ! Lý - đại sư cảm thấy Kim Đỉnh phục vụ rất tốt, đối với ta tán dương có gia, không thể không nói Lý - đại sư khí tràng mười phần, tuy nói ta cũng đã gặp chút cảnh tượng hoành tráng, nhưng ở đại sư trước mặt, hay rất cảm thấy áp lực.”

“Tam phẩm đỉnh phong Luyện Đan sư a, có lẽ cái nào ngày liền biến thành Tứ phẩm, đến lúc đó vương hầu trước mặt đều chuẩn bị nhận tôn sùng, đường huynh có cơ hội cùng Lý - đại sư kết giao, thật là khiến người hâm mộ.”

“Đường huynh không có mời Lý - đại sư sao? Nếu có một vị Tam phẩm đỉnh phong Đan Sư, dự họp gia gia bảy mươi đại thọ, đây chính là mặt mày rạng rỡ.”

“Ây… Nói ra, Lý - đại sư cái ngày kia đã có an bài, nhưng hắn nói ngày sau có thời gian, sẽ cho ta yến thỉnh

cơ hội…”

“Đường huynh, làm ơn nhất định mang ta lên!”

“Còn có ta!”

Một đám người đi xa.

La Quan đi ra, nhìn thoáng qua bọn họ hình bóng, ngầm cho rằng Kim Nhã nữ nhân này, trở về Đế Đô sau đó kia thời gian không tốt lắm a. Ánh mắt của hắn chớp lên, trong lòng chuyển qua một cái ý niệm trong đầu, vừa cẩn thận cân nhắc một lần, khóe miệng lộ ra mỉm cười, “Tiểu Kim, khiến cho ta tới giúp ngươi a.”

Lòng có lập kế hoạch, La Quan tâm tình thật tốt, trở lại phòng khách quý sau đó dẫn tới Trình Nhàn, không ngừng hướng hắn dò xét, lo lắng lại đi ra ngoài hỏi thăm, xác định đấu giá bình thường tiến hành, cũng không phát sinh bạo lực đả thương người sự kiện lúc này mới an tâm.

La Quan chẳng muốn cùng nàng so đo, ngáp một cái, “Đi thôi, không nhìn, về nhà ngủ.”

Trên xe ngựa, Trình Nhàn càng nghĩ càng không đúng kình phong, thăm dò nói: “Đại Tinh Nguyên ngươi thật không muốn rồi hả?”

“Ngang, mắc như vậy, ta sợ thiếu nợ các ngươi người Trình gia ân tình quá lớn, đến lúc đó nghĩ không dốc sức liều mạng cũng khó khăn.” La Quan nhìn ngoài cửa sổ Đế Đô cảnh đêm, quả nhiên phồn hoa vô cùng, hắn

nhập Đế Đô tuy lâu, nhưng cả ngày không phải là tu luyện chính là đánh nhau, lần đầu tiên có loại này nhàn rỗi.

Nhìn hắn gò má, cùng trong mắt thỉnh thoảng hiện lên kia ánh sáng, Trình Nhàn lúc này mới nhớ tới, trước mặt có điều là cái mười tám tuổi kia thiếu niên… Đại khái, thật sự là nàng suy nghĩ nhiều.

Một chút do dự, nói: “Đế Đô ban đêm rất náo nhiệt, có muốn hay không ta mang ngươi dạo chơi?”

La Quan cảm thấy mỹ mãn thu hồi ánh mắt, lắc đầu, “Nhìn thấy là tốt rồi, ta còn muốn tu luyện.” Nói xong, hắn nhắm mắt lại.

Trình Nhàn ánh mắt trở nên nhu hòa, ngoại nhân chỉ thấy thiếu niên một bước lên trời, lại nào biết đâu hắn lén lút, bỏ ra nhiều ít nỗ lực.

La Quan có thể thành công, hoặc có cơ duyên, thiên tư, nhưng bản thân nỗ lực, cũng không không thể thiếu kia một khâu!

Bên ngoài sân nhỏ, La Quan nhảy xuống xe ngựa, không quay đầu lại kia phất phất tay, “Hôm nay mặc dù tay không mà về, nhưng ta vẫn là thừa ngươi nhân tình, ngày sau có không cần liều mạng sự tình, nhớ kỹ tìm ta.”

Trình Nhàn chửi nhỏ một tiếng, khóe miệng lại lộ ra mỉm cười, “Đi thôi, chúng ta cũng trở về nhà.”

Chương 61 : Thức Tỉnh Kiếm Ý

Đóng cửa viện môn, nghe xe ngựa đi xa, La Quan móc ra Đại khách khanh thân phận bài, cho Lý Thế Thông phát cái tin tức. Rất nhanh thu được xác nhận hồi âm, La Quan nhìn thấy đằng sau lộ ra mỉm cười, Tiểu Lý người này coi như không tệ, ngày sau có cơ hội cấp cho điểm chỗ tốt.

Suy nghĩ một chút, lại mặt lộ vẻ bất đắc dĩ, “Lão sư, Kim gia thọ yến còn ba ngày, ta cuối cùng không thể làm đợi a?” Hắn khí huyết đã đạt Thiên Sơn Cảnh đỉnh phong, tiếp tục tu luyện sơ ý một chút, nhưng đã đột phá! Mạnh nhất Thiên Sơn còn chưa đạt thành, hiển nhiên không thể.

“Yên tâm, làm sư phụ ngươi thay ngươi làm an bài, cam đoan ngươi không sống uổng thời gian.” Huyền Quy cười nhẹ vài tiếng, như có chút trộm vui cười.

Sau một khắc, hắn ý thức bị kéo vào Huyễn Giới.

“La Quan, ngươi bước vào con đường tu luyện, liền trực tiếp tìm hiểu Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm, khởi điểm… Ừ, so với người bình thường cao chút, thực sự bỏ lỡ coi như Kiếm tu, là quan trọng nhất khóa thứ nhất.”

“Ba ngày này, ta chuẩn bị cho ngươi bổ sung.”

La Quan ánh mắt sáng ngời, “Thỉnh lão sư dạy bảo, đệ tử nên làm cái gì?”

Huyền Quy nói: “Rất đơn giản, ngươi chỉ cần rút kiếm, trảm!”

“… Chỉ có vậy?”

“Chỉ có vậy!” Huyền Quy cười lạnh, “Tiểu tử, ngươi nhưng chớ coi thường, cái này rút kiếm một trảm kia động tác, nhìn như đơn giản vô cùng, cũng là thế gian này hết thảy kiếm thức lên tay. Thậm chí có thể nói, nó chính là kiếm đạo căn cơ, nếu như ngươi cả một kiếm này đều ra không tốt, làm sao nói tung kiếm thiên hạ.”

La Quan biểu lộ ngưng tụ, nghiêm nghị gật đầu, “Đa tạ lão sư đề điểm, đệ tử thụ giáo!”

Kiếm đạo căn cơ, ta La Quan, phải đầm!

Hắn thở sâu, tập trung tư tưởng suy nghĩ chăm chú đột nhiên rút kiếm nơi tay, về phía trước chém xuống.

Thu kiếm vào vỏ, sau đó là kiếm thứ hai, kiếm thứ ba…

Từ đó, Huyễn Giới trong liền nhiều ra một cái, cố chấp kia vung kiếm người. Một kiếm lại một kiếm, mỗi kiếm đều là toàn lực ứng phó, khi khí huyết hao hết thời gian, nháy mắt La Quan liền khôi phục như lúc ban đầu!

Vòng đi vòng lại, giống như không có cuối.

Ngày đầu tiên, khi La Quan ý thức trở về, mệt mỏi kia nằm xuống đi nằm ngủ, Huyễn Giới trong hết thảy là giả, nhưng ý thức kia mệt mỏi lại khó mà tránh khỏi.

Ngày hôm sau, là ngày đầu tiên kia phục chế!

Không ngừng rút kiếm chém rụng, tái diễn một lần lại một biến, một trăm lần hai trăm lần… Một nghìn lần hai nghìn lần… Một vạn lần hai vạn lần… Mệt mỏi, buồn tẻ, phiền muộn tề tụ ngực, làm người ta hận không thể cầm trong tay kiếm vứt bỏ, lớn hơn nữa mắng vài tiếng phát tiết.

Nhưng này hai ngày, La Quan mỗi một kiếm cũng như kiếm thứ nhất, hết sức chăm chú không có nửa điểm buông lỏng. Hắn không biết làm như vậy, đã được cái gì, chẳng qua là cảm thấy hắn lúc này xuất kiếm, giống như so trước đó nhanh hơn một chút.

Đã có thu hoạch, chính là đáng giá!

Huyễn Giới bầu trời, cũng có mây trắng từng đám, hiện tại một mảng lớn mây lên, ăn mặc mặt trời mặt trăng và ngôi sao pháp bào, khí tức uy nghiêm kia Tiểu La Lỵ, thoải mái nằm ở dựa vào trên mặt ghế, vểnh lên kia bắp chân giật giật.

“La Quan a, trước đây có một luyện kiếm thứ hai lợi hại kia gia hỏa, nói câu nào, gọi là rút kiếm trăm vạn ý nghĩa tự gặp! Đương nhiên, đây đối với thiên phú có cực cao yêu cầu, nhưng làm sư phụ cảm thấy, liền ta cái này mười vạn cổ kia tư chất, vẫn còn có cơ hội.”

“Vì vậy, ngươi muốn nỗ lực a, thức tỉnh kiếm ý kia Kiếm tu, mới là một cái hợp cách kia Kiếm tu, làm sư phụ rất xem trọng ngươi! Khụ, thuận tiện cũng làm cho tiểu tử ngươi chịu chút khổ cực, miễn cho ngươi rất thuận buồm xuôi gió, cho là tu luyện rất đơn giản liền lên mặt… Hức, bây giờ là không có vểnh lên, nhưng phòng ngừa chu đáo dù sao sẽ không sai.”

Tiểu La Lỵ cười trộm, mặt lộ vẻ vẻ đắc ý, ta thật đúng là cái xứng chức hảo lão sư nha!

Tiểu tử thối, lần này khiến cho ngươi biết, kiếm đạo luôn luôn một chút núi, ngươi bò cũng mệt mỏi.

Hì hì, chậm rãi bò a, có ngươi chua thoải mái!

Dụi dụi mắt, Tiểu La Lỵ nhíu mày, “Mở ra Huyễn Giới thật phiền, tinh thần luôn không đủ dùng, ta trước bổ sung đã cảm giác á, ngươi cố lên!”

Duỗi người một cái, tại mặt trời mặt trăng và ngôi sao cầm giữ đám lần Tiểu La Lỵ ngủ thật say, sắc mặt trắng nhợt.

Cái này một giấc, đi nằm ngủ đến ngày thứ ba.

Trên đám mây kia Tiểu La Lỵ, đột nhiên bị một tia động tĩnh thức tỉnh, nàng trở mình dựng lên, nằm ở mây vừa chỉ lộ ra một đôi mắt, nhìn chằm chằm vào phía dưới cầm kiếm bất động kia La Quan, con ngươi trợn tròn! Hiện tại, một tia tối nghĩa khí cơ, tự La Quan bên trong thân thể toả ra, mặc dù non nớt, chưa đủ vả lại vô cùng yếu ớt, lại chân thật tồn tại.

“… Tiểu tử này, tuy nói ta đích xác đối với ngươi có lòng tin, nhưng này núi bò kia cũng quá nhanh đi… Kiếm ý, đây chính là kiếm ý!”

Phóng nhãn trời, Kiếm tu nghìn nghìn vạn vạn, kiếm tức người người đều có, kiếm đạo người người đều đi, cảm nhận được tỉnh kiếm ý giả? Trong trăm vạn không có một!

Khi kiếm ý ngưng tụ, kiếm này liền phi phàm tục – bởi vì, ý có thể đả thương Thần!

Nửa canh giờ tìm hiểu Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm coi như xong… Hiện tại lại ba ngày thức tỉnh kiếm ý… Đã nói rồi đấy rút kiếm trăm vạn khốn nạn!

Tiểu La Lỵ cảm thấy về sau trên người La Quan, liền kiếm đạo phương diện phát sinh bất cứ chuyện gì, nàng cũng sẽ không lại cảm thấy kinh ngạc!

Vừa ý miệng, vẫn có chút nhét nhét.

Tiểu La Lỵ xoa xoa ngực, trống trống mặt, hừ hừ lấy lại cười ra tiếng – đây chính là nàng thủ tịch Đại đệ tử nha, làm cho gọn gàng vào!

Hôm nay, La Quan chợt hiểu ra đã thành, kiếm ý sơ ngưng như chim non tại trứng ở bên trong, chỉ cần một cái ngòi nổ, lại phá xác mà ra.

Xẹt –

Huyễn Giới bóng đen xuất hiện, lao thẳng tới mà đến.

La Quan phát giác được nguy cơ, rút kiếm nơi tay hắn nhanh chóng nhanh như sét đánh, ngang nhiên chém rụng.

Oanh –

Bóng đen lăng không nổ bung, phía sau Huyễn Giới không gian bị chém ra một cái bạch tuyến, tóe lên tầng tầng gợn sóng.

“YAA.A.A.. – “

La Quan trong lòng rùng mình, “Người nào?” Ánh mắt cảnh giác đảo qua xung quanh, Huyễn Giới trong đầu hắn cùng với lão sư hai người, thanh âm mới rồi nghe là một cái nữ hài… Ở đâu ra?

“… La Quan, về sau không cho phép tại Huyễn Giới loạn sử dụng kiếm ý xuất kiếm!” Một kích động, chỉ lo giúp hắn phá xác, quên ý có thể đả thương Thần.

La Quan biểu lộ ngưng trọng, trầm giọng nói: “Lão sư, đệ tử vừa rồi nghe được một cái nữ hài thanh âm, hẳn là Huyễn Giới xảy ra vấn đề?”

“Ngươi nghe lầm… Hức, đại khái là, kiếm ý sơ ngưng ảnh hưởng tâm thần! Tốt rồi, Kim gia thọ yến buông xuống, ngươi đi chuẩn bị đi!”

Mây trắng lên, nhíu lại mặt kia Tiểu La Lỵ một cước, đem hắn ý thức đá ra đi.

La Quan mở mắt ra, mặt lộ vẻ hoang mang, “Nghe lầm? Đại khái là vậy, lão sư nhất định sẽ không gạt ta.” Hắn rút kiếm nơi tay, dù chưa xuất kiếm đã có khác loại cảm thụ.

Bởi vì cái gọi là, ngày hôm nay sau khi từ biệt hướng, hết thảy đều không giống nhau.

Cái này, chính là kiếm ý sao?

“Rút kiếm xuất kiếm, lại thức tỉnh kiếm ý? Khẳng định không đúng!” La Quan mặt lộ vẻ cảm động, “Hẳn là lão sư âm thầm giúp ta, mới có thể có ấy thu hoạch.”

“Lão sư đối với ta thật tốt!”

Ô…ô…n…g –

Đại khách khanh thân phận bài thu được truyền tin, là Lý Thế Thông.

“Đại khách khanh, ta đã sẵn sàng, chỉ đợi người phân phó.”

La Quan mặt lộ vẻ mỉm cười, nói khẽ: “Tiểu Kim, hôm nay ngươi làm tốt làm náo động kia chuẩn bị sao?”

…

Kim gia!

Phố dài dán giấy đỏ, phủ đệ khoác lụa hồng.

Lão gia tử bảy mươi đại thọ, tình cảnh hết sức hào hoa xa xỉ, phú quý bức người!

Xe ngựa nối liền không dứt, từng tốp từng tốp khách nhân đến, liền có gã sai vặt cao giọng kêu đi ra người thân phận, chương lộ ra Kim gia quan hệ, vị trí.

Lễ phòng liền đứng ở Kim gia đại trạch, nhập cửa chính hướng vào phía trong trăm thước, lượn quanh bức tường sau đó kia trong tiểu hoa viên, Kim gia một đám tiểu bối đều hầu ở chỗ này, thỉnh thoảng có kín người mặt dáng tươi cười nghênh đón ra, dẫn bản thân mời kia quý khách tại lễ phòng đăng ký.

Thọ lễ ngược lại tiếp đó, Kim gia không thiếu vàng bạc phú quý, quan trọng là … Ngày hôm nay tân khách kia thân phận, vị trí càng cao càng có thể diện.

Đây đối với thương nhân đứng thẳng kia Kim gia mà nói, trọng yếu phi thường!

Lần này lão gia tử bảy mươi đại thọ, cam chịu là đúng trong tộc tiểu bối kia một lần khảo nghiệm – Trừ đỉnh cấp quan hệ bên ngoài, tất cả mời khách công việc, đều từ trong tộc đời thứ ba đám cùng chung chịu trách nhiệm, người nào mời kia khách nhân thân phận quý trọng nhất, lại đạt được càng nhiều hơn hơn phần.

Vì vậy, mọi người các hiển thần thông, kiệt lực mời riêng phần mình quan hệ ở bên trong, phân lượng nặng nhất quý khách, lấy cầu có năng lực áp mọi người, trở thành Kim gia đời thứ ba dê đầu đàn. Cũng đang bởi vậy, tự

dê đầu đàn vị trí rơi xuống kia Kim Nhã, liền thành mọi người cái đinh trong mắt, không ai hy vọng nàng mượn ấy trở mình.

Đi theo mặt trời dần dần lên cao, khách đến thăm thân phận càng ngày càng quý trọng, gã sai vặt hét to tiếng càng thêm to rõ, thỉnh thoảng dẫn tới Kim gia trong ngoài một trận xao động, nhìn chăm chú, mời khách quý Kim gia đời thứ ba tiểu bối, liền vẻ mặt phong quang tiếu ý, lưng eo đều ưỡn lên thẳng tắp.

Cùng cái này náo nhiệt một màn không quá phù hợp đấy, là trong góc kia Kim Nhã, cùng bận rộn mọi người so sánh với, nàng đến nay còn không một vị khách nhân đến nhà. Kim gia trong ngoài, lúc này không ít ánh mắt mịt mờ, rơi vào cái kia uyển chuyển dáng người lên, có tiếc hận, không đành lòng, thêm nữa hay lạnh trào phúng, giọng mỉa mai!

Bên trong có Kim gia đời thứ ba tiểu bối, liên thủ chèn ép, cạnh tranh, ngoài có lưu ngôn phỉ ngữ truyền bá, quý nhân lên tiếng cấp cho giáo huấn, bọn họ không biết Kim Nhã vì sao còn muốn xuất hiện ở cái này? Đại khái, hay không cam lòng như vậy trầm luân, vẫn ôm lấy một tia hy vọng xa vời!

Đáng tiếc, ngày hôm nay tất nhiên là sẽ không, có kỳ tích đã xảy ra.

Đúng lúc này, Kim gia ngoài cửa phủ, gã sai vặt cao giọng hét lớn, “Lại Bộ Thị Lang Lưu đại nhân, Đại Lý Tự khanh Vương đại nhân, Thiên Khu Các Nhị phẩm Đan Sư Chu đại sư, đến!”

Kim Nhã gánh nặng trong lòng liền được giải khai, bước nhanh đi ra ngoài, cùng lúc đó Kim Đàn, Kim Thịnh hai người, cũng vượt qua đám người ra theo ở phía sau.

“Lưu đại nhân, Vương đại nhân phân biệt nhận Kim Đàn, Kim Thịnh mời… Cái này vị trí nhị phẩm Đan Sư, chính là Kim Nhã kia khách nhân?”

“Không hổ là xinh đẹp vang rền Đế Đô, nắm giữ qua Kim gia buôn bán đại hạm kia nữ nhân, mặc dù chán nản bị lưu đày, trong tay còn át chủ bài.”

“Có thể mời đến một vị nhị phẩm Đan Sư, bài mặt vậy là đủ rồi!”

Hiện tại, Kim phủ cửa chính bên trong, Lưu, Vương hai người mặt lộ ra dáng tươi cười, cùng Kim Đàn, Kim Thịnh trò chuyện vui vẻ.

Kim Nhã đi lên trước, cung kính hành lễ, “Chu Tố đại sư, người ngày hôm nay có thể tới, Kim Nhã vô cùng cảm kích.”

Nàng cùng đối phương, chỉ là tại quý nhân trong yến hội gặp qua một lần, cũng không quá nhiều giao tình.

Lần này mời cũng là cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng, không nghĩ tới đối phương lại vui vẻ đáp ứng, liên tục xác định về sau, lúc này mới đã có Kim Nhã ngày hôm nay kia lực lượng.

Nhưng ngoài dự đoán mọi người một màn đã xảy ra,

Chu Tố nhíu mày mặt lạnh, lui ra phía sau một bước, “Kim Nhã tiểu thư, ngươi có phải hay không nhận lầm người? Chu mỗ ngày hôm nay, cũng không phải là ngươi mời tới khách nhân!”

“Kim Nhã đường tỷ, ngươi có phải hay không không có khách nhân sắp điên? Cư nhiên lại có thể minh thương!” Kim Đàn cười lạnh một tiếng, lòng tràn đầy khoái ý, “Chu Tố đại sư, thế nhưng là ta cực nhọc rất lâu mới mời tới quý khách, là gia gia thọ yến tăng quang thiêm thải, ngươi như vậy chỉ biết mất mặt… A, tuy nói ngươi đã không mặt mũi nhưng ném, nhưng ta Kim gia hay là muốn mặt đấy, mời ngươi tự trọng!”

Hoàn toàn tĩnh mịch, vô số ánh mắt nhìn tới.

Kim Nhã trong đầu “Oanh” kia một tiếng, trước mặt lần lượt từng cái một lạnh lùng khuôn mặt, lập tức trở nên mơ hồ. Tiến vào Đế Đô về sau, đi lại duy khó khăn khắp nơi bị chèn ép, nàng bằng vào một viên cường đại cứng cỏi trái tim, gượng chống đến ngày hôm nay.

Nhưng lúc này, Kim Nhã cảm giác sự kiêu ngạo của mình, bị triệt để đánh nát.

Nàng toàn thân rét run, lung lay sắp đổ!

Chương 62 : Kim Gia Thọ Yến

Đám người vờn quanh, bốn phương nhìn chăm chú.

Nhưng hiện tại có, chỉ là sỉ nhục cùng tuyệt vọng!

“Kim Nhã, bây giờ bất thành thể thống, mất hết ta Kim gia mặt mũi!” Đại trạch ở bên trong, có Kim gia thế hệ thứ hai người cầm quyền phẫn nộ a, ngã ly.

Có khách lắc đầu, “Không nghĩ tới ngày hôm nay dự tiệc, còn xem một cuộc trò khôi hài, Kim lão gia tử tốt hồ đồ, lại để cho một đám tiểu bối tại hắn bảy mươi thọ yến trên càn quấy.”

Lại có có người nói: “Kim gia, thương nhân mà thôi, chọn người thừa kế muốn là tâm ngoan thủ lạt, không từ thủ đoạn, da mặt cái gì đều là tiếp đó, ta ngược lại bội phục lão gia tử cổ tay.”

“Đúng vậy, Kim gia giao cho loại bọn tiểu bối này, mới sẽ không ngược lại… Đáng tiếc cái này Kim Nhã, ngày hôm nay sau đó chắc chắn biến thành trò cười, khó hơn nữa trở mình.”

“Hừ! Tự quý nhân lên tiếng, nàng liền đã là tuyệt cảnh, không cam lòng thừa nhận tiếp tục giày vò, mới có cái nhục ngày hôm nay, hoàn toàn tự tìm!”

Nghị luận nổi lên bốn phía thời gian, Kim Thịnh nhíu mày tiến lên, lạnh giọng nói: “Người đâu, đem Kim Nhã tiểu thư dẫn đi, chờ xử trí!”

Đã sớm an bài ở bên kia Kim gia hộ vệ, vọt tới đang muốn động thủ, bên ngoài phủ đột nhiên vang lên, gã sai vặt ngẩng cao đến cực điểm một số gần như phá thanh âm kia kêu to, dọa mọi người nhảy dựng.

“Thiên Khu Các, Tam phẩm Đan Sư, Lý Thế Thông Lý - đại sư đến!”

Đối đãi nghe rõ ràng, liền thật bị đã giật mình, tân khách trong ôm chế giễu tâm tư quý khách, sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi.

Lý Thế Thông tại Đế Đô không phải hạng người vô danh, Tam phẩm đỉnh phong cùng Tứ phẩm thời gian, có điều kém một bước. Có Đan Sư hiệp hội Phó hội trưởng, từng lén lút bình phẩm, đối với hắn có chút xem trọng, phán đoán ba năm năm thời gian hắn nhưng tấn chức Tứ phẩm.

Cho nên, Lý Thế Thông nổi danh bên ngoài, có thể nói kết giao đều quyền quý, vương hầu nhiều thiết yến – có thể mời được Lý - đại sư, thậm chí bị coi là nào đó thể diện!

Kim gia chính là thương nhân, cư nhiên lại có thể cùng Lý Thế Thông Lý - đại sư, có phần giao tình này? Đầu cái này một vị, liền có thể làm ngày hôm nay thọ yến, thêm vinh dự ba phần!

Trong lúc nhất thời, Kim gia tại khắp nơi trong lòng phân lượng, đột nhiên đề cao một đoạn.

Nhưng mọi người sợ hãi thán phục, ghé mắt thời gian, Kim gia mọi người đã có điểm sợ, đối mắt nhìn nhau đều mờ mịt – Là ai, mời tới vị này đại lão?

Kim Đàn vẻ mặt hâm mộ, xoay người nói: “Kim Thịnh đường huynh, không nghĩ tới ngươi lại có ấy thể diện, mời được Lý - đại sư đến đây, ngày hôm nay gia gia đại thọ, thế hệ ta trong phong quang nhất giả trừ ngươi ra không còn có thể là ai khác, kính xin đường huynh ngày sau chiếu cố nhiều tiểu muội một chút a.”

Bị kinh động chạy tới kia Kim gia mọi người, trong đó vài cái kịp phản ứng, “Không sai, hẳn là Kim Thịnh ca! Mấy ngày trước đây, tại phòng đấu giá ở bên trong, hắn còn bị Lý - đại sư gọi lên nói chuyện.”

“Lúc ấy, ta cho là đường huynh đang khoác lác… Quả nhiên, hay ta quá trẻ tuổi, đường huynh thật uy vũ khí phách, ta Kim gia ngày hôm nay muốn lộ ra mặt to rồi!”

Đập chén Kim thế hệ thứ hai Kim Phàm, nghe vậy vẻ mặt tán thưởng, “Ta sớm liền nói qua, Kim Thịnh là lớn phúc chi tướng, tên đều vượng ta Kim gia a!”

Hắn ánh mắt nhu hòa, ngữ khí hòa ái muôn phần, “Kim Thịnh chất nhi, nhanh đi nghênh đón Lý - đại sư, vạn chớ mất lễ nghi, chúng ta liền chờ ở chỗ này.”

Kim Thịnh trong nội tâm, vốn là rất thấp thỏm, nhưng tất

cả mọi người nói như vậy, hắn cũng lên tinh thần, hẳn là Lý - đại sư xem ta tướng mạo anh tuấn, làm người thành khẩn tin cậy, trong nhà lại có vừa độ tuổi nữ nhi, chất nữ các loại… Hì, phải chảy nước miếng!

Hắn ngẩng đầu nhìn quanh, hăng hái, “Đại bá yên tâm, ta đây liền đi nhận đại sư!”

Kim Phàm lớn khen, “Thật tốt kia tuấn Tú nhi đám, có thể chịu được trọng dụng a, các ngươi ngày sau nhất định phải đa hướng Kim Thịnh học tập!” Ánh mắt vừa chuyển rơi trên người Kim Nhã, mày nhíu lại nhanh, “Đem nàng kéo đến bên cạnh, đừng tại đây chướng mắt, tổn hại ta Kim gia mặt mũi!”

Đúng lúc này, Kim gia cửa chính bước vào một người, sải bước mà đến, đúng là Lý Thế Thông.

Kim Thịnh thở sâu, chồng chất ra nở nụ cười, “Lý - đại sư, cung nghênh người tới tham gia gia gia ta…”

Xẹt –

Hai người sai thân mà qua, Lý Thế Thông nhìn cũng chưa từng nhìn hắn một cái, Kim Thịnh rực rỡ như cây hoa cúc kia dáng tươi cười, trong nháy mắt cứng ở trên mặt.

Chu Tố tân tấn nhị phẩm, mới được phép gia nhập Thiên Khu Các, chỉ giao lưu hội trên xa xa nhìn thấy vài lần đại lão, mắt thấy Lý Thế Thông đi tới, không khỏi kích động kia trên mặt đỏ lên, vốn ta như thế ưu tú, đại lão lại nhớ kỹ ta Chu mỗ, thật vinh hạnh!

Hắn ho nhẹ một tiếng, tiến lên khom người, “Nhị phẩm Đan Sư Chu Tố, bái kiến Lý - đại sư!”

Lý Thế Thông bước chân dừng lại, nhìn hắn một cái, cảm thấy mờ mịt, “… Là ngươi a, cũng là tới tham gia Kim gia thọ yến hay sao?”

Tiểu tử này, dài không được tốt lắm, cũng có chút ánh mắt.

Đại lão quả nhiên biết rõ ta, Chu Tố mừng rỡ, tranh thủ thời gian nói: “Đúng, ta nhận Kim Đàn tiểu thư mời, tới tham gia thọ yến.”

Kim Đàn căng thẳng kia chân tay luống cuống, cúi đầu hành lễ, “Kim gia Kim Đàn, bái kiến Lý - đại sư!”

“A, ngươi là Kim gia tiểu thư?” Lý Thế Thông mặt lộ vẻ dáng tươi cười, lại chủ động chắp tay, “Tại hạ Lý Thế Thông, ngày hôm nay mạo muội đến đây, kính xin chớ trách.”

Kim Đàn hạnh phúc nhanh ngất đi, Lý - đại sư lại đối với ta như vậy thân thiện, chẳng lẽ là xem ta trẻ tuổi tướng mạo đẹp coi nhẹ đẩy ngã, không thể ta chân muốn không khép lại được!

Nàng ánh mắt kiều mị, ném lấy làn thu thuỷ, dịu dàng nói: “Lý - đại sư ngày hôm nay có thể tới, từ trên xuống dưới nhà họ Kim vẻ vang cho kẻ hèn này, chúng ta vui mừng cũng không kịp, người thật sự là nói đùa.”

Phía sau trong đám người, Kim Phàm thở sâu, dựng thẳng lên ngón cái, “Kim Đàn, thật là ta Kim gia minh châu, tốt! Tốt!”

Lý Thế Thông lui ra phía sau một bước, tránh đi nàng nhiệt tình, tại không có biết rõ có chút sự tình trước, Kim gia kia tiểu thư nhất định phải tránh xa một chút.

Dù sao tiểu di tử vẻ đẹp, mọi người đều biết!

“Khụ! Kim Đàn tiểu thư, xin hỏi Kim Nhã tiểu thư ở đâu?”

Hắn phụng mệnh mà đến, cũng không dám trì hoãn.

Kim Đàn trên mặt lướt qua một tia kinh nghi, “Đại sư người tìm nàng làm cái gì?” Nữ nhân kia, xinh đẹp như hồ ly tinh, ánh mắt đứng đầu câu người, chắc chắn không thể cho nàng gặp khách quý cơ hội, lúc này lớn tiếng nói: “Kim Nhã dấu vết hoạt động phóng đãng, xấu ta Kim gia thanh danh, gia gia khoan dung độ lượng mới chuẩn nàng tham gia thọ yến, nhưng nàng lại minh thương khách nhân của ta, thực là không ra thể thống gì, đại sư hay cách đây nữ nhân xa một chút, miễn cho xấu người thanh danh.”

Chu Tố ho nhẹ, mặt lộ vẻ dè dặt, “Thật là như thế, ta nhận Kim Đàn tiểu thư mời mà đến, cái kia Kim Nhã lại dùng sức mạnh nghênh đón, thật đúng không biết mùi vị… Hức, Lý - đại sư người làm sao vậy, sắc mặt nhìn không tốt lắm?”

Lý Thế Thông mặt sắc mặt xanh mét, thiếu chút nữa tại chỗ miệng phun hương thơm, vốn là lạnh lùng đảo qua

Kim Đàn, lại liếc mắt nhìn chằm chằm Chu Tố.

Tiểu tử, ngươi đường đi chật vật… Không, là tuyệt!

Cười lạnh một tiếng, hắn lui kia xa hơn, giống như trước mặt bày biện lượng đống thối cứt chó, ánh mắt lạnh nhạt đảo qua Kim gia mọi người, cao giọng nói: “Lý mỗ ngày hôm nay phụng mệnh đến đây, bái phỏng Kim Nhã tiểu thư, không biết Kim tiểu thư hiện ở đâu?”

Kim Phàm: …

Cái này làm như thế nào tròn? Đang chờ, cấp bách!

Hắn thở sâu, thiếu chút nữa nhảy dựng lên, “Cút! Đều cút! Kim Nhã… Nữ hiền chất đâu rồi, mau đưa ta nữ hiền chất mời đi theo.”

Trông coi Kim Nhã kia hộ vệ, thiếu chút nữa tê liệt ngã xuống tại, thậm chí ngay cả Kim Nhã, hiện tại cũng đầy mặt khiếp sợ, khó hiểu… Nàng chần chờ tiến lên, “Kim Nhã, bái kiến Lý - đại sư!”

Lý Thế Thông người thế nào? Nàng tự nhiên sẽ hiểu, lại bất luận thế nào cũng không nghĩ đến, đối phương vì sao phải thấy nàng? Hức… Bái phỏng, hai chữ này chỉ là vừa nghe, nàng liền tâm can loạn chiến, tuyệt đối không dám coi là thật a!

Chứng kiến Kim Nhã, chỉ liếc một cái Lý Thế Thông liền trong lòng thầm khen, quả thật bộ dạng thuỳ mị vưu vật, đối với trong lòng phỏng đoán không tiếp tục nghi kị – Nguyên Tịch đại sư thật đúng người phong lưu, mẫu

mực của thế hệ ta a!

Về phần đại sư niên kỷ, có thể hay không lẫn nhau xứng đôi (đại sư lợi hại như vậy, nhất định đức cao vọng trọng)… Khụ, nếu nói một cây lê hoa áp hải đường, thật phong lưu lịch sự tao nhã đấy! Hồi Xuân thuật, tố mặt trời pháp các loại, đối với ta thế hệ Đan Sư, càng thêm không thành vấn đề!

Lúc này thở sâu, chồng chất ra rực rỡ nhất, cuối cùng chân thành kia khuôn mặt tươi cười, “Thiên Khu Các Lý Thế Thông, bái kiến Kim Nhã tiểu thư!”

Hai tay của hắn, dâng một cái lễ hộp.

“Vật ấy, chính là Đan Sư hiệp hội Đại khách khanh Nguyên Tịch đại sư, Hạ lão gia tử bảy mươi đại thọ chi lễ, xin ngài thay chuyển giao.”

“Mặt khác, Khách khanh các hạ không khả quan nhiều ầm ĩ, mời người tiến về trước chảy óng ánh sông tụ lại, kính xin Kim Nhã tiểu thư cần phải rất hân hạnh được đón tiếp!”

Kim Nhã ngây người.

Kim gia mọi người, đã tê rần!

Tất cả tân khách, trợn mắt há hốc mồm!

Đan Sư hiệp hội Đại khách khanh, có thể đỉnh cái này đầu hàm, hẳn là Tứ phẩm Đan Sư. Vốn, Tam phẩm đỉnh phong Lý Thế Thông, người có địa vị cao lại đầu hàng

nhân nhượng trước người có địa vị thấp đến Kim gia, đã mọi người kinh hãi, ghé mắt.

Nhưng hôm nay mới biết được, người ta kia cột vùi kia càng sâu!

Kim gia, tốt một cái Kim gia, lại có ấy tao ngộ, tạo hóa.

Tứ phẩm Đan Sư, đây chính là Tứ phẩm!

Phóng nhãn Thanh Dương Quốc lại có mấy vị, chính là thẳng vào Đế cung gặp mặt bệ hạ, cũng sắp bị tôn xưng một tiếng mọi người, ngự tiền có tòa.

Hạng gì bài mặt!

Tất cả mọi người không ngu ngốc, nhìn tay chân luống cuống Kim Nhã, liền sinh ra cùng Lý Thế Thông cơ bản giống nhau kia phỏng đoán. Dù sao, chính là Kim gia có điều thương nhân, tung xuất thân giàu có thì như thế nào? Người tu hành kia thế giới, thực lực vĩnh viễn thứ nhất, một vị Tứ phẩm Đan Sư hoàn toàn không nhìn trúng bọn họ.

Cái này, nhìn thật là náo nhiệt!

Dù sao, Kim Nhã trước tao ngộ, Kim gia kia phương thức xử lý mọi người đều thấy rõ, trong nội tâm nàng há không thù oán đỗi? Cái này Kim gia người, thật đúng có mắt không tròng, như vậy một cái nhưng cho gia tộc ôm lấy, siêu cấp lớn chân kia minh châu, cuối cùng bị đối xử như thế.

Lý Thế Thông không đợi đi về ứng với, hơi suy nghĩ một chút đứng dậy, “Kim Nhã tiểu thư, ngày hôm nay như có người đối với ngài vô lễ, ngài là Đại khách khanh kia bằng hữu, Lý mỗ làm sao có thể ngồi nhìn mặc kệ!” Hắn đôi mắt băng hàn, “Người chỉ cần nói với tên, chuyện kế tiếp, Lý mỗ đã xử lý thỏa đáng, cho đến người thoả mãn.”

Ném có tiếng, hàn khí bốn phía!

Hiện tại, Tiểu Lý lực lượng mười phần.

Không chỉ có bởi vì hắn bản thân, là một vị Tam phẩm đỉnh phong Luyện Đan sư, càng bởi vì hắn phía sau, đứng lặng lẩy Nguyên Tịch Đại khách khanh các hạ – Một vị cao độ hư hư thực thực Ngũ phẩm, bước vào Tông Sư Cảnh kia đan đạo tuyệt cường giả, liền đem cái này Đế Đô kia trời chọc cái lỗ thủng cũng có thể thân thiện hữu hảo, đắn đo Kim gia nho nhỏ, dễ dàng!

Xẹt –

Giống như rét đậm gió lạnh thổi qua, Kim gia náo nhiệt ồn ào bầu không khí, nháy mắt bị đống kết, Kim gia mọi người từng cái một sắc mặt trắng bệch ánh mắt hoảng sợ.

Phụt phù –

Có người không chịu nổi áp lực, trực tiếp quỳ gối lên, “Kim Nhã tỷ, là ta dầu mỡ heo mơ hồ tâm, là ta vong ân phụ nghĩa, cầu ngươi giơ cao đánh khẽ tha mạng, ta cũng không dám nữa!”

“Là Kim Đàn, đều là nàng đang khích bác, chúng ta là bị nàng lừa gạt rồi!”

“Còn Kim Thịnh, hắn lo lắng Kim Nhã tỷ ngươi trọng chưởng quyền hành, đã uy hiếp hắn kia vị trí, bức chúng ta liên thủ đối phó ngươi đấy.”

Kim Thịnh, Kim Đàn mặt không có chút máu, vẻ mặt tràn đầy hoảng sợ, tuyệt vọng.

Lý Thế Thông ra mặt, càng có một vị Tứ phẩm Đan Sư làm chỗ dựa, Kim Nhã ngày hôm nay liền đem Kim gia cãi nhau mà trở mặt trời, cũng không có vấn đề gì cả, nhưng tiếp xuống, nàng phản ứng ngoài tất cả mọi người dự liệu.

“Gia gia mượn đại thọ làm khảo nghiệm, ta và ngươi đều là người tham dự, là thủ thắng tất cả ra tay đoạn rất bình thường, ta sẽ không so đo.”

“Ngày hôm nay, các vị quý khách ở đây, các ngươi như vậy rất mất thể diện, vẫn nhanh chóng đứng lên, miễn cho bị người khác chê cười!”

Kim Nhã càng nói càng yên lặng, đầu lông mày đuôi mắt thời gian kia ung dung, làm người ta mọi người sau khi kinh ngạc, không khỏi từ đáy lòng sinh ra tán thưởng.

Kim gia vị đại tiểu thư này, thật đúng có phong độ của một đại tướng, đem việc này để nhẹ bảo vệ toàn bộ Kim gia mặt mũi là một, không phá hư lão gia tử thọ yến là hai, đối đãi ngày hôm nay sau khi đi qua, nên xử lý như

thế nào những người kia, còn không phải đi theo nàng tâm ý?

Đối lập đại náo một trận, hôm nay Kim gia bao gồm lão gia tử ở bên trong, tất cả mọi người phải nhớ nàng một phần tốt, quả là hảo thủ đoạn!

Chương 63 : Tam Gia

Kim Nhã quay người, hành lễ nói: “Lý - đại sư, trong nhà một chút hiểu lầm, lao người phí tâm… Đại khách khanh các hạ kia lễ vật ta nhận lấy, xin ngài chờ một chút.”

Nàng hai tay tiếp nhận hộp ngọc, giao cho Kim Phàm trong tay, “Đại bá, Đại khách khanh cho gọi, ngày hôm nay thọ yến ta sợ không thể tham gia, lễ vật lao người chuyển giao, khác thay ta hướng gia gia nói tiếng thật có lỗi.”

“Hảo hảo, nữ hiền chất đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ là, gia gia của ngươi sẽ không trách tội kia!” Kim Phàm cười rạng rỡ, “Nhanh đi nhanh đi, đừng để cho Đại khách khanh đợi lâu.”

Kim Nhã gật gật đầu, quay người đi tới Lý Thế Thông bên người, “Lý - đại sư, chúng ta đi thôi.”

Lý Thế Thông mỉm cười gật đầu, “Xe ngựa đã chờ ở bên ngoài, Kim Nhã tiểu thư thỉnh.”

Hai người trèo lên xe rời đi, nhưng Kim gia bầu không khí, hay một mảnh quỷ dị yên tĩnh.

Kim Phàm đột nhiên cười to, vẻ mặt tràn đầy tự hào, “Lão phu đánh xem thường Kim Nhã lớn lên, đã sớm biết nàng là ta Kim gia kia Kim Phượng Hoàng, tương lai tất có tiền đồ, ngày hôm nay quả thật ứng nghiệm!”

Mọi người: …

Lão Kim, ngươi thật không biết xấu hổ!

Mặt? Cái gì? Tham ăn a!

Trên xe ngựa, hoàn toàn yên tĩnh.

Lý Thế Thông mắt xem mũi mũi nhìn tâm, phi lễ chớ nhìn, nếu không có lo lắng mạo phạm, hắn thậm chí nghĩ nhắm mắt lại rồi.

Thật sự, đối diện đại mỹ nhân nhi, quá mức bắt tâm cong phổi.

Kim Nhã trong lòng lo sợ, vừa mới nàng biểu hiện trấn định, hiển thị rõ phong độ của một đại tướng, nhưng trên thực tế nội tâm căng thẳng, không thể so với mọi người ít nửa điểm. Thật sự là, Nguyên Tịch Đại khách khanh người thế nào? Nàng là thật sự không biết!

Buông tha Kim Thịnh, Kim Đàn, đem sự tình nhẹ nhàng bỏ qua, cũng là là để ngừa lỡ như – Làm không tốt, là nghĩ sai rồi đây?

Khi xe ngựa dừng lại, chảy óng ánh sông đến.

Một cái đẹp đẽ thuyền hoa, đang dừng lại tại bên cạnh bờ, Lý Thế Thông trước tiên xuống xe, mỉm cười chắp tay, “Kim Nhã tiểu thư, Đại khách khanh các hạ đang trên thuyền đợi người, ta liền cứ đưa đến nơi này.”

Kim Nhã căng thẳng muôn phần, mắt nhìn thuyền hoa, nghiến răng đi lên.

Thuyền hoa rời khỏi, hướng về trong sông vạch tới, thị nữ kính cẩn tiến lên, “Tiểu thư, quý khách tại lầu hai, xin ngài đi theo ta.”

“Quý khách, Kim tiểu thư đến.” Thị nữ cẩn thận sau khi gõ cửa, cúi đầu lui ra phía sau vài bước, quay người rời khỏi.

Kim Nhã thở sâu, đẩy cửa liền gặp một người đứng ở bên cửa sổ, giống như tại nhìn ra xa Đại Hà hai bờ sông cảnh tượng, một bộ rộng thùng thình hắc bào che lấp toàn thân, làm người ta nhìn không rõ lắm.

“Kim gia Kim Nhã, bái kiến Đại khách khanh các hạ!” Cuối cùng không phải là bình thường nữ tử, lúc này ngược lại trấn định lại, vào nhà cung kính hành lễ.

“Ngồi đi.” Thanh âm khàn khàn, tự hắc bào dưới vang lên.

Kim Nhã một lòng, lại bành bành nhảy dựng lên, chỉ cảm thấy hắc bào dưới ánh mắt sâu không lường được, không tự chủ chợt nghe phân phó ngồi xuống.

Nhu thuận như bé thỏ trắng.

Ừ… Một cái đầy đặn bé thỏ trắng…

“Kim Nhã ngươi tất nhiên khó hiểu, chúng ta ăn chay không che mặt, lão phu vì sao giúp ngươi.” Hắc bào

thanh âm nhỏ đốn, chợt cười khẽ, “Trong tông sắp xếp, ta xếp thứ ba, Tiểu Kim ngươi có thể xưng là ta một tiếng Tam gia.”

Kim Nhã mãnh liệt ngẩng đầu, trừng lớn mắt, “A…” Nhìn quen thuộc một bộ hắc bào, cùng cái này rõ ràng nhắc nhở ngữ điệu, nàng cái nào vẫn không rõ.

“Ngài là Tứ gia đấy…”

“Hắn là sư đệ ta.” Hắc bào nhân ngồi xuống, gõ bàn một cái, “Ta thu được lão Tứ truyền tin, biết rõ tại Giang Ninh thời gian, Tiểu Kim ngươi giúp việc khó của hắn, ngẫu nhiên phát hiện ngươi đứng trước khốn cảnh, lão phu tiện tay mà thôi, liền để cho Tiểu Lý chạy một chuyến.”

Chân tướng đại bạch rồi!

Kim Nhã vội vàng đứng dậy, vẻ mặt tràn đầy cảm kích, “Đa tạ Tam gia giúp ta, ta chỉ có điều thay Tứ gia làm chút ít sự tình, không đáng nhắc đến.”

Hắc bào phất phất tay, “Bị người ân huệ tự nhiên hồi báo, cái này đương nhiên, có điều ngày hôm nay thỉnh Tiểu Kim ngươi tới, còn chuyện xin ngươi giúp một tay.”

“Thỉnh Tam gia phân phó.”

Hắc bào thản nhiên nói: “Nghe nói các ngươi Kim gia, có một phần nguyên vẹn Đại Tinh Nguyên, lão phu gần đây luyện đan, cần vật ấy làm phụ liệu. Trước Kim Đỉnh đấu giá, Tiểu Lý cầm về kia quá ít, mời ngươi tiện thể nhắn hỏi thăm Kim gia, có hay không nguyện bỏ những thứ

yêu thích bán cho lão phu, giá tiền ngươi yên tâm, ấy giao dịch Đan Sư hiệp hội trả tiền, nhất định sẽ không để cho Kim gia chịu thiệt.”

Kim Nhã sâu trong đáy lòng, lúc này mới triệt để buông lỏng một hơi.

Trước tại Giang Ninh, Tứ gia đã cứu nàng một lần, dù có một chút nhân tình, cũng sớm đã dùng hết. Lần này Tam gia ra tay giúp nàng, có như vậy nội tình, mới là bình thường!

Nàng ý niệm trong đầu nhanh quay ngược trở lại, thở sâu, “Thỉnh Tam gia yên tâm, ta đây liền quay lại gia trang gặp gia gia, toàn lực thúc đẩy chuyện này, nhất định không làm người thất vọng.”

Làm xong, mới có nhân tình, thể nghiệm qua ngày hôm nay phong quang, lần nữa nắm lấy cơ hội kia Kim Nhã, tuyệt đối không muốn bỏ qua!

Hắc bào thoả mãn gật đầu, “Có kết quả, nhưng liên hệ Tiểu Lý, lão phu liền lặng chờ hồi âm.”

Kim Nhã hành lễ, đứng lên nói: “Cái kia, ta cũng không muốn quấy rầy, cáo từ.”

Hắc bào dừng một chút, cười khẽ một tiếng, “Mắt thấy sắc trời không còn sớm, Tiểu Kim ngươi chi bằng trên thuyền, theo giúp ta ăn cơm xong hãy đi.”

Kim Nhã biểu lộ nhỏ cứng, bài trừ đi ra khuôn mặt tươi cười, “Cái này… Ta vẫn là sớm đi trở về, thay Tam gia

làm việc làm trọng.”

“Thôi được, vậy ngươi hãy đi đi.”

Kim Nhã như được đại xá, hấp tấp rời đi.

Đối đãi thuyền hoa cập bờ, nhìn nàng cách thuyền mà đi thời gian, vội vội vàng vàng bóng lưng, lầu hai hắc bào dưới truyền ra đắc ý cười to!

Tiểu Kim, cho ngươi lúc trước cho ta đùa bộ này, lấy đạo của người trả lại cho người kia tư vị, không sai a?

Trên bờ, Lý Thế Thông mơ hồ nghe được, trên thuyền truyền đến kia tiếng cười, trong lòng đối với Kim Nhã kia coi trọng, lập tức lại đề cao một đoạn.

Vị này, như thế lấy Đại khách khanh kia Hoan Tâm, có chút đồ vật!

Chỉ có điều, này thời gian… Khụ, dường như quá ngắn a?

Lý - đại sư do dự, hắn trước kia ngược lại được một cái, thượng đẳng Hồi Xuân bí phương, mấy lần tiểu thí ngưu đao hiệu quả làm người vừa lòng.

Có phải hay không, tìm cơ hội hiến vào cho Đại khách khanh đây?

Kim gia thọ yến, cuối cùng phong quang kết thúc, đã lâu không hiện thân người trước kia Kim lão gia tử, tại trên yến hội liên tiếp nâng chén, nhưng gặp tâm tình thật tốt.

Cùng lúc đó, có quan hệ Kim gia cùng Đan Sư hiệp hội Tứ phẩm Đại khách khanh ở giữa tin tức, trong thời gian ngắn nhất truyền khắp Đế Đô, ngay sau đó sắc trời chạng vạng thời gian, Kim gia không ngờ thu được mấy phần thọ lễ.

Tuy nói chỉ là môn khách, quản gia các loại đưa tới, nhưng mỗi bản lễ vật kia chủ nhân, đều là Kim gia ngày xưa chạm đến không đến kia phương diện, đứng ở Đế Đô chân chính đỉnh kia đại quyền quý.

Không lâu, Kim gia liền triệu khai một cuộc, đẳng cấp cao nhất kia bí mật có

Kim lão gia tử tinh thần quắc thước, nhìn quanh mọi người, “Kim Nhã, đem ngươi sự tình nói cho bọn hắn biết a.”

“Đúng, gia gia!” Kim Nhã cung kính hành lễ, đứng lên nói: “Các vị thúc bá, cung phụng, ta cùng với Nguyên Tịch Đại khách khanh các hạ hoàn toàn chính xác tình bạn cố tri, nhưng phần giao tình này xét đến cùng, hay là muốn theo Giang Ninh nói lên.”

Dựa thế loại sự tình này, Kim Nhã đương nhiên biết làm, dự liệu đến Tam gia nhân vật như vậy, cũng sẽ không cùng nàng so đo.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là muốn làm tốt, hắn lão người nhà kia bàn giao.

Ngay sau đó tiếp xuống, tự Kim Nhã trong miệng, Kim

gia đám người cao tầng đã được biết đến một cái, che giấu mà cường đại kia tông môn – Bọn họ lấy đơn giản chữ số sắp xếp, hôm nay bại lộ tại trong tầm mắt đấy, thì có Giang Ninh trong thành kia thần bí Tứ gia, một vị ít nhất Tứ phẩm trở lên đan đạo đại sư, cùng Đế Đô Đan Sư trong hiệp hội kia Nguyên Tịch Đại khách khanh, trong môn sắp xếp thứ ba.

“Tam gia là Đan Sư hiệp hội Đại khách khanh, thực lực chân chính không thể nghi ngờ, Tứ gia kia thực lực lúc trước Cửu thúc tận mắt nhìn thấy, hắn có thể vì ta chứng minh.”

Cửu thúc nghiêm nghị gật đầu, trầm giọng nói: “Tứ gia thật là một vị cao phẩm Đan Sư, tu vi càng sâu không lường được, lão phu tự nhận ở trước mặt hắn, tuyệt khó sống qua ba chiêu.” Một cái có thể nhìn ra hắn tai hoạ ngầm người, đầu gối nghĩ cũng biết, thực lực nhất định cực kỳ cường đại!

Kim Nhã trầm ổn gật đầu, ngữ khí ngưng trọng, “Gia gia, các vị thúc bá, cung phụng, đây có lẽ là chúng ta Kim gia, trước đó chưa từng có kia cơ duyên!”

“Suy nghĩ một chút a, thần bí này trong tông môn kia hai vị, đều là cao phẩm Đan Sư, vậy bọn họ còn có hay không những đồng môn khác? Tỉ lệ lớn là có! Nếu chúng ta nghĩ kia cao hơn, càng lớn, Tam gia, Tứ gia trường bối của bọn hắn, hay không còn tồn tại ở thế gian thời gian? Ta thậm chí hoài nghi, bọn họ chỗ tông môn, là trong truyền thuyết xa không thể chạm, cao cao tại thượng kia Tiên Tông!”

Trong mật thất, Kim gia mọi người hô hấp, một cái trở nên ồ ồ.

Tiên Tông!

Thanh Dương Quốc có Đế Võ, Tiên Đạo tuyệt tích.

Nhưng cái này cũng không hề ảnh hưởng, bọn họ tự truyện nói, chuyện bịa bên trong nghe nói, có quan hệ Tiên Đồ kia đủ loại truyền thuyết.

Hô phong hoán vũ, tản đậu thành lính, càng có kéo dài sinh cơ, trường sinh cửu thị khả năng.

Kim gia, nếu có thể leo lên trên một cái Tiên Tông, còn cần sống cẩn thận như vậy cẩn thận, xem Đế Đô khắp nơi quyền quý sắc mặt? Chỉ sợ biến hóa nhanh chóng, là sẽ trở thành Thanh Dương Quốc ở bên trong, đứng đầu nhất quyền quý hào phú!

Kim lão gia tử trầm giọng nói: “Ngày hôm nay, Kim Nhã mang về tin tức thứ nhất, Tam gia luyện đan cần Đại Tinh Nguyên, chính thức hướng Kim gia đưa ra giao dịch.”

Hắn ánh mắt lợi hại, ném có tiếng, “Cái này giao dịch, lão phu phá lệ nhúng tay, cho phép! Các ngươi có ý kiến gì không?”

Mọi người đều lắc đầu.

Nói nhảm, như vậy kia tốt đẹp cơ hội tốt, nếu như bỏ qua mới không có đầu óc.

Đại Tinh Nguyên hoàn toàn chính xác trân quý, nhưng có bỏ ra mới có thu hoạch, đây là đạo lý rất đơn giản.

“Tốt, vậy quyết định như vậy rồi!” Kim lão gia tử đánh nhịp, hơi dừng một chút, vừa trầm tiếng nói: “Đã là muốn đưa nhân tình, dứt khoát một tiễn đưa đến cùng, Kim Nhã ngươi chuyển cáo Tam gia, Đại Tinh Nguyên Kim gia hai tay dâng tặng không lấy một xu, vả lại ngày sau có bất kỳ cần, Kim gia đều nguyện dốc sức cống hiến sức lực!”

Mọi người trừng lớn mắt, nghiêm chỉnh phần Đại Tinh Nguyên, hắn giá bán ít nhất trăm vạn hoàng kim trở lên.

Nói tiễn đưa sẽ đưa, lão gia tử quả nhiên khí phách!

Kim Nhã mừng rỡ trong lòng, vội vàng nói: “Gia gia sáng suốt, nhất thời tổn thất lại có làm sao? Nếu có thể kết giao đối phương, Kim gia chắc chắn được ích lợi vô cùng!”

“Ừ, Kim Nhã, ngày hôm nay ngươi làm vô cùng tốt, lão phu những năm này không có phí công tài bồi ngươi!” Kim lão gia tử ánh mắt nhu hòa, nhìn quanh mọi người, “Ngay trong ngày lên, khôi phục Kim Nhã tất cả hạn, Đế Đô Kim Đỉnh tổng bộ, cũng giao cho nàng toàn quyền quản lý, được hưởng tất cả việc đời, tài vật đợi điều phối quyền xử trí!”

Mọi người cùng kêu lên xưng phải, trong lòng cảm thán, nha đầu kia chung quy vẫn là trở mình rồi.

Cái này, rất nhiều người phải có phiền toái!

“Đa tạ gia gia, cháu gái nhất định đem hết toàn lực, nhất định không phụ người nhìn qua làm cho!” Kim Nhã lớn tiếng mở miệng, đôi mắt sáng chói như hoa.

Ngàn vạn vui mừng, kích động tại tâm, nhưng hiện tại trong óc nàng, hiện ra kia cũng là La Quan thân ảnh.

Bởi vì Kim Nhã rất rõ ràng, đây hết thảy xét đến cùng, vẫn là bái thiếu niên kia ban tặng, “Tiểu tử thối, đã chạy đi đâu? Tỷ tỷ nhớ ngươi muốn chết!”

…

Cả đánh vài cái hắt xì, trong tiểu viện La Quan vẻ mặt tràn đầy cảnh giác, ngầm cho rằng người nào ở sau lưng mù nhắc tới, như bị ta bắt được nhất định không dễ tha!

Chợt, liền nhận được Lý Thế Thông kia truyền tin, nhìn thấy đằng sau lộ ra dáng tươi cười, “Lão sư, làm xong!”

Không uổng công hắn một phen giày vò, đối đãi bắt được nguyên vẹn Đại Tinh Nguyên, lại tại Huyền Quy dưới sự trợ giúp, thành tựu mạnh nhất Thiên Sơn Cảnh.

Thực lực tăng vọt không cần phải nói, càng trọng yếu chính là La Quan tiếp xuống, liền có thể tiếp tục tu luyện! Loại này ngâm mình ở Linh Vụ ở bên trong, nhưng lại ngay cả thở cũng phải cẩn thận từng li từng tí kia tư vị, hắn nhận đủ rồi.

Tu luyện, ta muốn tu luyện!

Cho Lý Thế Thông hồi âm, La Quan mặc vào hắc bào, đẩy cửa đi ra ngoài.

Chương 64 : Đêm Trăng Ám Sát

Lúc này đám sương lồng trăng, gió nhẹ lay động đường cành lá, phát ra vuốt phẳng nhẹ vang lên. Tiểu viện nằm ở dài ngõ hẻm một bên, ngày xưa hoàn toàn chính xác thanh tĩnh, nhưng ngày hôm nay tầm mắt đạt tới tới, lại không có một bóng người.

Hắc bào lần La Quan nhíu mày, mắt lộ băng hàn, đã phát giác được trong không khí xơ xác tiêu điều.

“Đi ra!”

Bốn phía tĩnh lặng, không có nửa điểm động tĩnh truyền ra, nhưng trong lòng hắn bất an càng đậm, quanh thân giống như trở nên thấp triều, lạnh lẽo tận xương.

Địch nhân ở tới gần, La Quan lại không tìm tung tích, hẳn là đối phương có thể ẩn thân? Hay là nói, địch nhân căn bản không có ở đây mặt!

Xẹt –

La Quan mãnh liệt ngẩng đầu, liền gặp ảm đạm dưới ánh trăng, tầng mây bóng đen thời gian, hai người đứng lơ lửng trên không.

Lăng Vân Cảnh… Hai tên!

Trái tim co rụt lại, cũng không đợi La Quan có phản ứng, một người trong đó hai mắt trong nháy mắt đỏ thẫm, tại đây đêm trăng tầm đó toát ra ánh sáng màu đỏ.

Bị cái này đôi quỷ dị đôi mắt nhìn thẳng, La Quan thân thể cứng đờ, chỉ cảm thấy ý thức bị đống kết, hướng bóng đêm vô tận trong trầm luân.

“Chỉ chút bản lĩnh này, còn cần hai người chúng ta liên thủ?” Cười lạnh một tiếng vang lên.

Tên còn lại nhíu mày, “Nắm chặt động thủ, đừng lãng phí thời gian.”

“Vậy hãy để cho ta, tự tay chiết cái này Đế Võ tân tấn thiên tài!”

Hô –

Một người tự trời mà rơi, một quyền oanh hướng La Quan giữa lông mày, ánh mắt khát máu mà hưng phấn.

Nhưng vào lúc này, kiếm minh đột nhiên vang lên, người này sắc mặt đại biến, nhưng hắn cũng không né tránh, ngược lại ra quyền tốc độ nhanh hơn!

Nhưng hắn nhanh, La Quan lại nhanh hơn, rút kiếm một trảm một nửa cánh tay phóng lên trời.

“A!”

Tập sát người kêu thảm thiết, thân thể trong nháy mắt

bay xa, ôm lấy cánh tay đứt khuôn mặt vặn vẹo, “Ngươi dám chắc chắn ta một tay, ta xé nát ngươi!”

Oanh –

Huyết vụ phá thể mà ra, trong nháy mắt đưa bao bọc, không giống tiếng người kia gào rú, không ngừng từ trong truyền ra.

Rất nhanh, một cái lợi trảo xé rách huyết vụ thò ra, xuất hiện ở trước mặt đấy, rõ ràng là một cái quái vật – Hắn sau lưng mọc lên gai nhọn, dài ra bao trùm lân giáp kia cái đuôi, ánh mắt bạo ngược mà điên cuồng, âm lãnh khí tức điên cuồng tăng vọt, đảo mắt đạt tới Lăng Vân đỉnh phong, thở dốc thời gian thành từng mảnh sền sệt nướt bọt nhỏ xuống, càng đem mặt ăn mòn ra, mảng lớn cái hố.

La Quan sắc mặt biến hóa, không chỉ là đối phương triển lộ ra thực lực kinh khủng, càng bởi vì trước mặt một màn, lúc trước hắn từng gặp. Kỳ Liên sơn mạch ở bên trong, bị hắn tiêu diệt kia Chu Lão, trước khi chết cũng là biến thành loại này, không người không quỷ bộ dáng, giống như cùng hung thú dung hợp.

Chỉ có điều, cùng người trước mắt so sánh với, Chu Lão thực lực yếu đi rất nhiều.

La Quan đột nhiên nghĩ đến, từng tại Tần Lãng trong túi tiền tìm được cái kia phong mật tín, Tần gia âm thầm cùng Đế Đô quý nhân, tiến hành không thể cho ai biết kia giao dịch.

“Giết…” Mơ hồ không rõ gào rú, tự quái vật trong miệng phát ra, mặt trong nháy mắt văng tung tóe, lõm hình thành bẫy lớn, nó bạo lướt mà đến mang theo liên tiếp hư ảnh, móng vuốt sắc bén hàn quang chói mắt!

Đứng lơ lửng trên không, mắt bốc lên ánh sáng màu đỏ người, lúc này há miệng im ắng tiếng rít. Hắc bào lần La Quan kêu lên một tiếng buồn bực sắc mặt trắng nhợt, động tác lại không nửa điểm dừng lại, đưa tay một kiếm đâm ra.

Quái vật đôi mắt thô bạo ở bên trong, lộ ra một tia cười nhạo, thực lực đối phương hắn biết rõ, mặc dù toàn lực một kiếm cũng không phải đối thủ của hắn. Hiện tại bị quấy nhiễu lần bay bổng kia một kiếm, lại càng không có nửa điểm uy hiếp.

Nhưng sau một khắc, “Oanh” kia một tiếng vang thật lớn, quái vật chỉ cảm thấy trước mặt tới kiếm, đột nhiên biến lớn vô số gấp bội, giống như vượt qua áp trời thời gian, như nguy nga vô tận Thần Sơn, mà hắn chính là một cái không biết sống chết kia con sâu cái kiến, đem hết toàn lực đụng vào.

Trong nháy mắt, liền chia năm xẻ bảy!

Phần còn lại của chân tay đã bị cụt chắc chắn thân thể bắn tung toé, dày đặc máu tanh xông vào mũi, mắt bốc lên ánh sáng màu đỏ người thấy thế, sợ tới mức thân thể run lên thiếu chút nữa rơi xuống, lại nhìn về phía La Quan, ánh mắt tràn ngập sợ hãi cùng không thể tưởng tượng nổi, không chút do dự xoay người bỏ chạy.

Vừa vặn sau đó một tiếng vang thật lớn, liền gặp thiếu niên quỳ gối ngoặt chân ra sức đạp một cái, toàn bộ người như tảng đá lớn phóng lên trời, tại trong đêm trăng, một kiếm liền đem người này đâm lạnh thấu tim.

Giảm bớt lực rơi, La Quan nhìn thẳng trước mặt thi thể, biểu lộ ngưng trọng.

Người này có thể lăng không phi hành, hẳn là Lăng Vân Cảnh, nhưng vô luận mắt bốc lên huyết quang hay trước kia thét lên, đều chỉ tính phụ trợ năng lực, hắn bản thân sức chiến đấu tối đa chính là Trùng Tiêu Cảnh. Sử dụng kiếm đẩy ra người này cổ áo, chỉ thấy chi chít mấy hàng tỉ mỉ trống rỗng, biên giới bao trùm lân giáp, quả nhiên cũng có hóa thú dấu hiệu.

Không hề nghi ngờ, bọn họ đến từ cùng một tổ chức!

Nếu không có La Quan phóng thích một đám Đế kiếm kiếm ý, thuấn sát cái kia Lăng Vân đỉnh phong, kết quả khó có thể dự liệu.

Là Tần gia sự tình bại lộ, mới có tối nay sát cục, hoặc giả có nguyên nhân khác? Nhưng không hề nghi ngờ, La Quan có phiền toái!

Một lần liền xuất động hai vị Lăng Vân Cảnh, tuy nói một cái hơi nước rất lớn, nhưng trên thực tế nếu không Huyền Quy tương trợ, hắn phụ trợ năng lực vô cùng đáng sợ, chỉ là không may gặp được La Quan, mới có vẻ rất vô dụng.

Có thể đoán trước, cái này tổ chức thực lực nhất định

kinh khủng, tối nay là dựa vào Đế kiếm kiếm tức giết địch, nhưng lần sau đây? Dù sao đối phương tổn thất nặng nề, tuyệt sẽ không dễ dàng bỏ qua!

La Quan trong lòng, đột nhiên sinh ra tăng thực lực lên kia bức thiết, vừa liếc nhìn thi thể, ánh mắt của hắn chớp lên đem nhấp lên, bí mật đi đi tới Đế Đô một cái phồn hoa phố dài, dùng sức đem ném ra ngoài.

“Mau nhìn, có hóa thú yêu nhân!”

Hô to một tiếng, hắn xoay người rời đi.

Mà phía sau, người đến người đi kia Đế Đô đường cái, giống như một nồi nát cháo loại loạn cả lên.

Không quản đối phương là người nào, sau lưng lại có cái gì quý nhân chỗ dựa, đều khẳng định không thể lộ ra ngoài ánh sáng, vậy trước tiên cho bọn hắn điểm phiền toái hãy nói.

Biến chiến tranh thành tơ lụa? Coi như hết, La Quan cũng không nhận ra, chỉ bằng bản thân lớn lên đẹp trai, có thể người gặp người thích hoa gặp hoa nở.

Chảy óng ánh sông, hay ban ngày cái kia thuyền hoa.

Lý Thế Thông đợi trên boong thuyền, tuyệt không cùng Kim Nhã một chỗ một phòng, tình ngay lý gian hiềm nghi, trừ phi hắn muốn chết rồi, nhất định là nửa điểm không dám nhiễm.

Đúng lúc này, hắc bào thân ảnh từ phương xa mà đến,

hắn ánh mắt sáng ngời vội vàng rời thuyền, khom người nói: “Bái kiến Đại khách khanh!”

“Ừm.” La Quan gật gật đầu, đi đến dưới ánh sáng.

Lý Thế Thông trừng lớn mắt, mặt lộ vẻ kinh sợ, “Đại khách khanh các hạ, người không sao chứ?” Hắc bào trên có rõ ràng vết máu, thậm chí hiện tại cũng không hoàn toàn khô cạn, tản ra dày đặc máu tanh, quanh thân xơ xác tiêu điều quanh quẩn.

La Quan vẫy vẫy tay, “Có hai thích khách đột nhiên động thủ, đã bị ta đoán để ý.” Hắn suy nghĩ một chút, nói: “Tiểu Lý, ngươi thông qua hiệp hội điều tra một cái, Đế Đô ở đâu có cái loại này, khí tức âm lãnh động thủ tiêu ra máu sương mù nổi lên bốn phía hạng người, nếu có kết quả bẩm báo cùng ta.”

Bị động bị đánh không hoàn thủ, cũng không phải là La Quan kia phong cách, nếu có thể tra ra đối phương là người nào, đối phó liền đơn giản nhiều.

Lý Thế Thông mặt sắc mặt xanh mét, cắn răng nói: “Đại khách khanh các hạ yên tâm, ta trở về tiện tay điều tra, mau chóng cho ngài hồi phục.”

Hắn hiện tại, thật sự vừa kinh vừa sợ!

Lý - đại sư đã nhận định, phải ôm chặt Đại khách khanh kia đùi, vì thế thậm chí không tiếc tổn hại hiệp hội lợi ích, càng tuân theo La Quan phân phó, đưa cùng Kim gia kia giao dịch giấu giếm, đối mặt hiệp hội hỏi thăm giả câm vờ điếc, hơn nữa trước Đại Tinh Nguyên sự tình, đã dẫn

phát hiệp hội nội bộ rất lớn bất mãn.

Hôm nay, hai người lợi ích đã trói buộc chung một chỗ, hắn khẳng định không muốn La Quan gặp chuyện không may, bằng không bản thân cũng phải có lớn - phiền toái.

La Quan nhìn Lý Thế Thông một cái, thông qua Kim gia kia sự tình, hắn cũng cảm thấy có như vậy một cái chân chạy rất tốt, hơn nữa còn có thể mượn nhờ Đan Sư hiệp hội kia lực lượng.

Lật tay, hắn lòng bàn tay vô căn cứ nhiều ra một quyển sách, “Cái này ghi chép lấy một chút, đột phá Tứ phẩm Đan Sư tâm đắc, ngươi lấy về nhìn xem, hoặc có thu hoạch… Nhớ kỹ, đây là bổn môn bí mật bất truyền, tuyệt đối không thể tiết lộ ra ngoài!”

Lý Thế Thông hô hấp trì trệ, có loại bầu trời rơi xuống quá lớn, bị trong nháy mắt đập mộng kia cảm giác, kích động kia nói năng lộn xộn, “Nhiều… Nhiều… Cám ơn… Đại khách khanh các hạ… Ta… Tiểu Lý ta ngày sau… Là người xông pha khói lửa… Tại… Không chối từ…”

Tứ phẩm, hắn nhìn xa đã lâu, lại trì trệ không thể con đường.

Từng có Phó hội trưởng nói, đối với hắn rất xem trọng, nói hắn ba năm năm thời gian nhất định có thể đột phá.

Thối lắm!

Lão tử chính mình cũng không biết, ngươi biết? Thật muốn xem trọng ta, liền truyền thụ cho ta đột phá kinh

nghiệm hả? Múa mép khua môi ai không có thậm chí, đến từ ngoại giới xem trọng, đã dần thành loại áp lực nào đó, để cho Lý Thế Thông không thở nổi, càng kịch liệt hơn tại đột phá.

Nhưng càng nhanh, thì càng khó khuy môn kính.

Nhưng hôm nay, Nguyên Tịch Đại khách khanh cứ như vậy, trực tiếp đưa cho hắn một bản, đột phá Tứ phẩm Đan Sư tâm đắc. Tuy nói, Đại khách khanh các hạ ngữ khí yên lặng, đối với lần này giống như cũng không coi trọng, nhưng Lý Thế Thông biết rõ nho nhỏ này một quyển sách phân lượng.

Ném đi ra, đầy đủ để cho bất kỳ một cái nào, khốn tại tam phẩm Đan Sư, kêu cha gọi mẹ kia tranh đoạt.

Ôm chặt Đại khách khanh bắp đùi quyết định, quả nhiên là vô cùng chính xác!

Ta, Tiểu Lý, từ hôm nay trở đi, chính là Đại khách khanh các hạ môn hạ tay sai.

Uông –

Uông uông –

Lý Thế Thông rời đi, kích động kia chân trực tiếp sốt, La Quan nhìn hắn hình bóng, đột nhiên có điểm tâm hư nhượt, “Lão sư, tập bên trong đồ vật không có vấn đề a?” Nếu nói bổn môn bí mật bất truyền, trên thực tế là hắn, bỏ ra nửa canh giờ viết xong đấy.

“Yên tâm, chỉ cần Tiểu Lý không phải là rất ngu xuẩn, đồ vật trong này, phàm là ngộ ra ba hai thành, đột phá Tứ phẩm không thành vấn đề.”

La Quan gật gật đầu, cất bước đi đến thuyền hoa.

Hay lầu hai gian phòng, Kim Nhã đã chờ đợi đã lâu, gặp La Quan tiến đến vội vàng hành lễ, “Bái kiến Tam gia!” Đem hộp ngọc kính cẩn đặt lên bàn, “Nơi này là Kim gia có, toàn bộ Đại Tinh Nguyên, gia gia để cho ta chuyển cáo người, vật ấy Kim gia kính hiến cho Tam gia, không lấy một xu.”

La Quan trong lòng cảm thán, có thể xông dưới Kim gia to như vậy sản nghiệp, Kim lão gia tử quả nhiên hảo phách lực, chứng kiến cơ hội liền không chút do dự dưới trọng chú.

Dù sao, đây chính là gần như nghiêm chỉnh phần Đại Tinh Nguyên, giá trị ít nhất trăm vạn hoàng kim trở lên.

Vốn là, là muốn cái hố Đan Sư hiệp hội một cái, dù sao nợ quá nhiều không lo… Nhưng hôm nay, ngược lại muốn thiếu nợ một phần nhân tình.

Một chút trầm mặc, La Quan chậm rãi nói: “Tốt, Kim gia tâm ý, lão phu nhận.”

Đầu một câu, khiến cho Kim Nhã vui vô cùng, rất nhiều lời không cần phải nói rõ, ngầm hiểu là đủ. Nàng thái độ càng phát ra cung kính, “Kim gia hướng người hứa hẹn, ngày sau nhưng có chỗ cần, chúng ta chắc chắn kiệt lực là Tam gia cống hiến sức lực.”

Phất tay áo đem hộp ngọc lấy đi, thủ đoạn này để cho Kim Nhã thất kinh, càng thừa nhận trước kia phỏng đoán – Tam gia, Tứ gia hai cái vị này, hẳn là xuất thân Tiên Tông!

Đồ vật đưa đến, ngầm hiểu lẫn nhau kia liên hệ đã đạt thành, Kim Nhã đứng dậy cáo từ, nhưng đi được hai bước sau đó nàng mặt lộ vẻ chần chờ, “Tam gia, ta có thể hay không mạo muội hỏi thăm một cái, La Quan hắn hôm nay ở đâu?”

Hắc bào lần La Quan nhíu mày, các nàng này muốn làm gì? Phát giác được ta thân phận? Không tệ a, rõ ràng giấu rất tốt!

Hắn trầm mặc không nói, lại dọa sợ Kim Nhã, sắc mặt trắng bệch dáng tươi cười miễn cưỡng, “Là Kim Nhã thất lễ, thỉnh Tam gia chớ trách, ta… Ta chỉ phải…” Chỉ là có chút, tưởng niệm cái tiểu tử thúi kia rồi, nhưng này câu nói làm sao nói ra được? Hơn nữa coi như là nói, Tam gia cũng nhất định không tin.

Lại sợ vừa vội, thầm mắng mình choáng váng sao? Lại làm ra cái này kích thích cử động!

Ngay sau đó, Kim Nhã nàng đỏ mắt, nước mắt đi dạo.

Chương 65 : Mạnh Nhất Thiên Sơn Cảnh

Một màn này, tuy là ý chí sắt đá, cũng phải mềm trên ba phần.

La Quan nhịn mấy chịu đựng, nhịn không được, “Tiểu tử kia, hôm nay cùng lúc đó Đế Đô…”

Nói một cái ra khỏi miệng, hắn liền lại đã hối hận!

Quả nhiên, đối mặt Kim Nhã nữ nhân này, không nghĩ qua là liền dễ dàng phạm sai lầm.

Nàng đơn giản, chính là nam nhân nhược điểm!

Kim Nhã ánh mắt sáng ngời, mừng rỡ không thôi, “Đế Đô, hắn lại cũng đến Đế Đô sao? Đa tạ Tam gia báo cho!”

“… Ta đây nhất phái môn nhân, không thích quá nhiều ầm ĩ lộn xộn, lần này lão phu cùng Kim gia kết giao, là bởi vì các ngươi đưa cho vào ta, một phần nguyên vẹn Đại Tinh Nguyên, ý của ta ngươi hiểu hay không?”

Kim Nhã nghiêm nghị gật đầu, “Tam gia xin yên tâm, trừ Kim gia bên ngoài, tuyệt sẽ không có người đem người, cùng Giang Ninh nghĩ đến cùng một chỗ, về phần La Quan cùng người hai vị kia liên quan đến, Kim gia cũng

vẻn vẹn ta cùng với một vị tâm phúc biết được, ta sẽ bảo thủ bí mật này.”

Thần bí ẩn thế Tiên Tông… Nào đó không biết giới luật… Hay hoặc giả là, tông môn có kẻ địch đáng sợ… Cần bảo hộ hậu bối… Não bổ sung loại chuyện này, đã làm một lần về sau, lần thứ hai càng thêm thuần thục.

“Ừ, ngươi hiểu là tốt rồi.” Kim Nhã nữ nhân này, quả nhiên vẫn là thông minh.

La Quan thoả mãn gật đầu, “Cái kia, lão phu liền đi trước một bước.”

Xẹt –

Hắn nhảy xuống thuyền hoa, mũi chân nhẹ một chút mặt nước, biến mất tại mông lung đêm trăng.

“Đế Đô, ngươi cư nhiên lại có thể cùng lúc đó Đế Đô…” Kim Nhã nghiến chặc hàm răng, đôi mắt sáng ngời, “Tỷ tỷ vì ngươi, đã thành lời đồn đãi bên trong vô sỉ dâm phụ? Ngươi cư nhiên lại có thể một mực trốn tránh tránh mà không cách nhìn, náo nhiệt nhìn rất thoáng tâm a?”

“Đợi lấy a, chúng ta rất nhanh liền sẽ gặp mặt!”

Có câu nói, nàng tại Giang Ninh đã nói qua – Hữu xạ tự nhiên hương, hắn mạt lập kiến!

Mà có ít người, mặc dù tại đây sâu không lường được kia Đế Đô, cũng đã định trước bất phàm, chỉ cần dùng tâm nghe ngóng, nhất định lại có thu hoạch.

…

Tiểu viện, tạm thời là không thể đi trở về, La Quan không biết hắn vứt xác kia khiêu khích cử động, sẽ hay không nghênh đón đến đối phương trả thù. Đương nhiên, làm đều làm, một lần nữa vẫn là như vậy, hắn đinh điểm đều không hối hận.

Hôm nay đối với La Quan mà nói, an toàn nhất kia mới có, không thể nghi ngờ là Đế Võ học viện, hắn tin tưởng đối phương lại thần thông quảng đại, cũng tuyệt không dám không kiêng nể gì cả.

Rời khỏi chảy óng ánh sông, đem hắc bào xử lý sạch về sau, La Quan hướng Đế Võ học viện bước đi.

Mà liền tại hắn gấp rút lên đường thời gian, xa xôi kia Lạc Dương quận, cửa thành tại nồng đậm trong bóng đêm mở ra, một chi đội ngũ lặng yên rời đi.

Hồ San lần đầu tiên tham dự áp tiêu, vẻ mặt hưng phấn xem cái nào đều tốt kỳ, “Gia gia, chúng ta vì cái gì trong đêm xuất phát hả? Ban ngày thật tốt, tiêu đội mênh mông cuồn cuộn qua thành phố, cũng có thể làm cho người ta nhìn một cái ta Hồ gia uy phong!”

Hồ Xung trừng cháu gái một cái, “Uy phong có cái gì hữu dụng? Đây không phải là rõ ràng nói cho người khác biết, có dê béo ra khỏi thành á, nghĩ buôn bán tin tức tranh thủ thời gian đi!” Hắn cười đắc ý, “Ta Hồ gia, đi tiêu nhiều năm sở dĩ bình an, chính là chú ý cẩn thận trước, ai có thể nghĩ tới chúng ta nửa đêm đi ra ngoài,

đợi những người khác phát hiện ta sớm đi không thấy rồi.”

Loại này lão giang hồ kia kinh nghiệm, tại Hồ San nghe tới rất không có ý nghĩa, phủi dưới miệng, “Ta đi tìm thanh vật trang trí, chính ngài tại đây a.”

“Nha đầu thối, giang hồ nhiều hiểm ác, ngươi mới hiểu bao nhiêu.” Hồ Xung lắc đầu, ánh mắt lộ ra ngưng trọng, lần này áp tiêu không tầm thường, bằng không hắn cũng sẽ không đích thân xuất mã, quay người nhìn về phía bên cạnh, “Tiểu Ngũ, lần này cho ngươi cùng theo đi một chuyến, phải bị liên lụy rồi.”

Ngũ trưởng lão nhếch miệng cười, “Người nói gì vậy, lúc trước La gia gặp nạn, cũng không nhờ có người tương trợ. Hơn nữa, Đế Đô thật tốt a, ta còn không có đi qua, lần này vừa vặn mở mang kiến thức. Mặt khác, La Quan tiểu tử kia trước trận, làm cho người ta tìm kiếm tin về nhà, lưu lại cái chỉ nói cùng lúc đó Đế Đô.”

“Tam ca của ta kia tính khí người cũng biết, là một cái mặt lạnh tim nóng đấy, đối với duy nhất này nhi tử lo lắng rất, ta xuất phát trước một đêm, làm cho người ta cho ta đưa cái bao bọc, đây là để cho ta đi xem, miễn cho La Quan tiểu tử kia ở bên ngoài ăn phải cái lỗ vốn.”

Bên này, Hồ San San chạy lên xe ngựa, nắm ở Hứa Thanh Thanh, vẻ mặt ước mơ, “Thanh Thanh, nghe nói trên sông Lưu Tinh kia người trong trắng, đều dài hơn kia nhưng đẹp, đợi chúng ta đến Đế Đô về sau, đi xem một chút thế nào?”

“Được… A, chảy óng ánh sông ta nghe người ta nói qua, cái loại này mới có chúng ta không bỏ đi a?” Hứa Thanh Thanh vẻ mặt chần chờ.

Hồ San San hừ hừ, “Nam nhân có thể đi, dựa vào cái gì chúng ta không thể? La Quan tiểu tử kia, nghe nói ngay tại Đế Đô, nói không chừng đi qua rất nhiều lần rồi.”

Nàng nghiến răng nghiến lợi, rất là hâm mộ.

“La Quan không phải loại người như vậy, lại nói mò, ta cũng không để ý ngươi rồi!” Hứa Thanh Thanh quay đầu, nhìn ngoài cửa sổ loan nguyệt, ngầm cho rằng La Quan ngươi bây giờ, đang làm gì đấy?

…

Đế Võ phía sau núi, một cái yên lặng vô chủ tiểu viện, La Quan đơn giản thanh lý về sau, mở ra tiền nhiệm chủ nhân lưu lại kia ngăn cách trận pháp.

Xác định không có vấn đề, La Quan lấy ra nở rộ Đại Tinh Nguyên kia hai cái hộp ngọc, bởi vì thuộc tính đặc biệt nó không thể bại lộ trong không khí, bằng không rất nhanh liền đã tản ra chạy, lần nữa trở về lớn, đây cũng là Đại Tinh Nguyên, thưa thớt, trân quý một trong những nguyên nhân.

“Lão sư, ta muốn làm thế nào?”

Huyền Quy nói: “Đại Tinh Nguyên gặp nước lại hòa hợp, đem hộp ngọc ở trong nước mở ra, đối đãi hoàn toàn hòa tan trước hấp thu Tinh Nguyệt tới âm, lại đặt mặt

trời dưới bạo chiếu, hấp thu mặt trời Liệt Dương, đối đãi giữa trưa thời gian Âm Dương hỗ trợ, lại triệt để kích phát Đại Tinh Nguyên lực lượng, nước hiện lên vàng óng ánh tiến vào bên trong, như ngâm dược tắm loại vận chuyển công pháp hấp thu."

Hậu viện có một vạc nước, trong núi nước suối bị dẫn vào tiểu viện, La Quan đem nó đem đến trong nội viện, đem hai cái hộp ngọc đưa vào vạc nắm chắc sau đó mở ra. Sền sệt lạnh như băng kia lưu chất tự hộp ngọc tuôn ra, hắn bản thân hiện lên màu vàng đất, cùng nước tiếp xúc trong nháy mắt dung nhập, nước chất lập tức trở nên đục ngầu.

Ngẩng đầu liếc mắt đỉnh đầu Tinh Nguyệt, La Quan kiên nhẫn chờ đợi.

Rất nhanh sắc trời đại lượng, kiêu dương nhảy ra Vân Hải, trên đường bò đến đỉnh đầu!

Giữa trưa, nhật quang mãnh liệt nhất thời gian, trong vạc đục ngầu kia nước thân thể, đột nhiên trở nên làm sáng tỏ, tiếp theo vô số điểm sáng màu vàng óng từ trong hiện lên, tại nhật quang chiếu rọi xuống, giống như một ao Lưu Kim.

"Ngay tại lúc này!"

La Quan không chút do dự, tiến vào trong chum nước, nhắm mắt vận chuyển Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm, lập tức từng khỏa điểm sáng màu vàng óng, xuôi theo lỗ chân lông chui vào bên trong thân thể, dung nhập quanh thân huyết nhục.

Oanh –

Khí huyết tại tăng vọt, vốn là La Quan cũng đã, chạm đến Thiên Sơn Cảnh đỉnh phong, khí huyết cường thịnh trở lại vài phần muốn tự hành đột phá. Nhưng theo Đại Tinh Nguyên dung nhập bên trong thân thể, lung lay sắp đổ kia cảnh giới ngưỡng cửa, bỗng nhiên trở nên không gì phá nổi.

Giống như một đạo cương thiết lớn đê, ngăn lại tăng vọt khí huyết một lần lại một lần trùng kích, phòng thủ kiên cố!

Lúc này đây tu luyện, lại ước chừng hai ngày hai đêm, La Quan mới đưa dung nhập trong nước kia Đại Tinh Nguyên, toàn bộ thu nạp sạch sẽ.

Xẹt –

Hắn đôi mắt mở ra, vạc thân thể trong nháy mắt nghiền nát, bọt nước văng khắp nơi bị khủng bố khí huyết, chấn vỡ thành một đoàn rất nhỏ hơi nước. Hiện tại mặt trời chiếu rọi, nhật quang xuyên thấu hơi nước, lại là thiếu niên quanh thân khảm nạm một vòng thất thải chi sắc, sương mù như huyễn, anh tuấn vô song!

Nắm chặt song quyền, bên trong thân thể kinh khủng khí huyết chảy xiết, mênh mông cuồn cuộn rong chơi giống như Đại Hà, vượt qua Trùng Tiêu Cảnh chi đỉnh, khách quan Lăng Vân chỉ kém một đường.

Mạnh nhất Thiên Sơn Cảnh, đạt thành!

Kiếm Tháp rất mau đem lại lần nữa mở ra, đối đãi tiến vào bên trong, liền Đăng Đệ lục trọng thiên, mượn Đế kiếm mảnh vỡ kiếm ý rèn luyện bản thân, bồi dưỡng khí huyết.

Dự liệu không lâu, lại đột phá Vạn Trọng, đến lúc đó La Quan thực lực, sẽ nghênh đón bay vọt về chất!

Huyền Quy nói: “La Quan, ta đem ngươi ý thức kéo vào Huyễn Giới, mau chóng nắm giữ bên trong thân thể tăng vọt khí huyết.”

Xẹt –

La Quan xuất hiện ở Huyễn Giới ở bên trong, lão diễn viên bóng đen xuất hiện, không nói một lời đánh giết tới.

Quen thuộc, nắm giữ thực lực biện pháp tốt nhất, chính là chiến đấu.

Một cuộc không đủ, vậy liền mười cuộc, trăm cuộc.

Oanh –

La Quan rút kiếm nơi tay.

“… Không cho phép sử dụng kiếm ý!” Huyền Quy nghiêm chỉnh cảnh cáo.

Huyễn Giới đại chiến bộc phát, La Quan một kiếm chém về phía bóng đen, nhưng khí huyết tăng vọt nhất thời không có khống chế tốt, quá độ phát lực dẫn đến thân

thể nhỏ đốn.

Nhìn như cũng không rõ ràng, nhưng cao thủ so chiêu thắng bại chỉ nháy mắt, bóng đen trong nháy mắt ép đến, một quyền đưa đánh bay ra ngoài, lăng không nổ thành một đoàn.

“Lại đến!”

“Lại đến!”

“… Lại đến!”

Lần lượt bị đánh bại, nhưng La Quan kiên trì thời gian, đang trở nên càng ngày càng dài, hắn đang lấy tốc độ kinh người, thích ứng tăng vọt thực lực.

Đột nhiên, lại một kiếm chém ra, bóng đen kiệt lực né tránh, vẫn bị một kiếm gọt sạch đầu người.

“Kiếm Tháp sắp mở ra, ngươi ý thức hao tổn nghiêm trọng, liền dừng ở đây a.”

La Quan ý thức trở về thân thể, chỉ cảm thấy hoa mắt váng đầu, trước mặt Kim Tinh văng khắp nơi, kéo lấy thân thể trở lại trong phòng, hắn nằm xuống đi nằm ngủ.

Trong bóng đêm, Đế Võ phía sau núi hoàn toàn yên tĩnh, ánh trăng tròn hơn vài phần, yên tĩnh chiếu rọi lớn.

Nhưng không biết có phải hay không ảo giác, La Quan chỗ khu nhà nhỏ này, dường như hứng lấy càng nhiều tháng hơn quang, so với cái khác mới có muốn nhỏ đấy,

sáng một chút như vậy.

La Quan nằm mơ rồi, hắn đặt mình trong một chiếc thuyền con, trôi nổi tại “Đại Hồ” tầm đó, hiện tại không sóng không gió Đại Hồ như kính, phản chiếu Tinh Nguyệt làm hắn sinh ra ảo giác, chỉ cảm thấy trời ở trong nước, viên kia trăng cùng hắn chỉ cách một chút.

Mơ hồ trong đó, hắn cảm giác phải giữa trăng, như có một khuôn mặt ẩn hiện, khép kín hai mắt mơ hồ không rõ, đã có vô tận huyền diệu.

Nhìn khuôn mặt này, La Quan chỉ cảm thấy vô cùng yên lặng, an tâm, giống như tất cả tâm tình tiêu cực, đều tại cách hắn đi xa.

Đột nhiên, cái kia giữa trăng thật dài mi nhi bỗng nhúc nhích, tiếp theo hai con ngươi chậm rãi mở ra, giống như kinh ngạc kia xem ra một cái – Như là đang nói…, ngươi có thể nào chứng kiến ta?

Sau đó, La Quan liền tỉnh, mặt lộ vẻ mờ mịt.

Hắn chỉ nhớ rõ, mình làm một giấc mộng, trong mộng nội dung mơ hồ không rõ, chỉ hai hàng lông mi thon dài, cùng một đôi sáng ngời đôi mắt vô cùng rõ ràng, giống như tại hắn trong đầu để xuống nào đó lạc ấn.

“Làm sao vậy?” Huyền Quy giống như phát giác được không đúng, lên tiếng hỏi thăm.

La Quan chần chờ một cái, nói: “Lão sư, ta làm một giấc mộng, cũng không nhớ kỹ trong mộng xảy ra chuyện

gì…” Cặp kia xinh đẹp mặt mày, hoặc là xuất phát từ thiếu niên thẹn thùng, ngượng ngùng, hắn chôn ở đáy lòng.

“Nằm mơ? Đại khái là bởi vì, lần này tại Huyễn Giới ngươi ý thức hao tổn quá nặng, ngày sau chú ý chút là tốt rồi.” Huyền Quy tiếp tục nói: “Trạng thái khôi phục chưa vậy? Hôm nay, Kiếm Tháp muốn lại lần nữa mở ra!”

La Quan đứng dậy, hoạt động một chút thân thể, mặt lộ vẻ chờ mong, “Ta đã chuẩn bị xong.”

Sau nửa canh giờ, Kiếm Tháp bên ngoài.

Trình lão phất phất tay, “Không trì hoãn các ngươi thời gian, vào đi thôi!”

“Đa tạ Trình lão!”

Thiên bảng Tam Ngưu ưỡn ngực ngẩng đầu, liếc qua La Quan, đi nhanh tiến vào Kiếm Tháp.

Tiểu tử, chớ có liều lĩnh!

Hoặc là bởi vì, cảm nhận được cường đại áp bách, giao lưu hội sau đó một phen bế quan, ba người có riêng tinh tiến.

Cảm thấy lần này, nhập Kiếm Tháp lục trọng thiên, là dễ như trở bàn tay.

Tư chất vô song thì như thế nào? Ăn không được đau

khổ, không chịu nổi tâm tính khổ tu, cũng đã định trước khó có thành tựu!

La Quan phát giác được, đến từ Thiên bảng Tam Ngưu đám người, không cam lòng kia ánh mắt, hơi có khó hiểu chợt để xuống, hắn thời gian tu luyện còn không đủ dùng, nào có thời gian để ý tới người khác cơn giận không đâu.

Đối với lão Trình vừa chắp tay, quay người đi về hướng Kiếm Tháp.

Nhìn La Quan hình bóng, Trình lão mặt lộ vẻ nghi ngờ, thế nào cảm giác tiểu tử này khí tức, có chút làm người ta nhìn không thấu rồi hả?

Chương 66 : Vượt Qua Thiên Sơn Mà Vào Vạn Trọng

La Quan tiến vào Kiếm Tháp, Đế kiếm kiếm ý áp chế phủ xuống, Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm công pháp vận chuyển tốc độ, tùy theo tăng vọt một đoạn, khí huyết không ngừng hiện lên. Hắn không ngừng bước, đang lúc mọi người phức tạp trong ánh mắt, thẳng vào ngũ trọng thiên.

“Mặc dù đã sớm biết, chuyện này thật sự, nhưng hôm nay tận mắt nhìn thấy, hay chấn động khó tả a!” Trương Thành than nhẹ một tiếng, mặt lộ vẻ không cam lòng.

Vương Vĩ cười khổ, vỗ vỗ bả vai hắn, “Ta và ngươi không phải là Kiếm tu, có thể xông đến Kiếm Tháp ba tầng trời, đã là cực hạn… Nhưng, Mục, Diệp, Túc ba vị, lần này nắm chắc thắng lợi trong tay, nhất định nhưng khuất nhục La Quan kia kiêu ngạo, tốt cho hắn biết ta và ngươi đều là Đế Võ mười Thiên Vương danh sách, không dám không coi ai ra gì!”

Tứ trọng thiên, cũng có đệ tử đang nghị luận, phấn khởi, cảm thấy cùng Thiên bảng Tam Ngưu vinh nhục cùng hưởng – Ngày hôm nay, muốn La Quan biết rõ, cần tu khổ luyện mới là tu hành căn bản.

Hàn Đống vô tình ý xen vào trong đó, chỉ là chầm chầm nhanh La Quan trèo lên tháp hình bóng, nắm chặt trường thương trong tay.

Một cuộc trao đổi, hắn được ích lợi không nhỏ.

La Quan, cái này một tháng, ta nhất định trèo lên ngũ trọng thiên.

Cuối cùng sẽ có một ngày, ta đem đuổi theo ngươi, đuổi kịp và vượt qua ngươi!

Nhắm mắt khoanh chân, hắn bắt đầu tu luyện.

Mà lúc này, La Quan cũng tới đến Kiếm Tháp ngũ trọng thiên, liếc mắt liền thấy được, phía trước Thiên bảng Tam Ngưu, mặt lộ vẻ khó hiểu.

Ba người này, lại như là chuyên môn, đang đợi hắn!

Mục Bắc thần tình nghiêm túc, xem ra một cái, bật hơi quát khẽ như sấm, “Ngày hôm nay, Mục mỗ đem trèo lên Kiếm Tháp lục trọng thiên, che áp Đế Võ!”

Diệp Phong vẻ mặt lạnh nhạt, “Diệp mỗ như trên.”

“Ta Túc Nam, cũng như trên!”

Thiên bảng Tam Ngưu cười lạnh, phất tay áo quay người, ngẩng đầu lên đài giai, khí thế kiêu ngạo vô song.

Tiểu tử, lại tiếp tục kiêu ngạo hả? ! Ngày hôm nay liền hung hăng chấn nhiếp ngươi, làm cho ngươi biết, thế hệ

ta vùi đầu khổ tu, cũng có thể áp ngươi một đầu.

Trong nội tâm ngứa ngáy rồi a? Chấn kinh rồi a? Coi như là thẳng vào Kiếm Tháp tầng năm thì như thế nào! Có thể đi vào Kiếm Tháp lục trọng thiên, mới là thật lợi hại!

Hiện tại, ba người chỉ cảm thấy, hung hăng ra một cái trong lòng ác khí, biết bao thống khoái!

Mục Bắc cao ngất như tùng, tiếng như tơ nhện, “Tiểu tử kia sắc mặt thế nào?”

Diệp Phong ngông nghênh chống trời, mặt không biểu tình, “Không có rất thấy rõ, như là có chút giật mình, nhưng biến hóa không lớn.”

“Không đúng sao? Hắn có thể không có điểm phản ứng?” Túc Nam trường bào chấn động, khí thế ngút trời, “Nếu không, ta quay đầu lại liếc mắt nhìn?”

“Không thể!” Mục Bắc ngăn cản, mặt lộ vẻ cười lạnh giống như thấy rõ hết thảy, “Tận mắt nhìn thấy, ta và ngươi ba người cùng tiến, trèo lên Kiếm Tháp lục trọng thiên, La Quan làm sao có thể không khiếp sợ? Lúc này trấn định hẳn là hành trang! Hắn mặt ngoài càng trấn định, trong lòng thì càng chua xót, khó chịu nổi, ghen ghét, chúng ta tiếp tục hướng phía trước, không hề nhiều liếc hắn một cái, chính là lớn nhất nhục nhã!”

“Không sai!”

“Đích thị là như thế!”

Thì cứ như vậy, kiếm đạo Tam Ngưu ngẩng đầu trèo lên lục trọng thiên, bước vào một cái chớp mắt trên mặt ngay ngắn hướng lộ ra kinh ngạc vui mừng.

“Kiếm ý càng mạnh, đối với thân thể rèn luyện hiệu quả, vượt xa quá ngũ trọng thiên!”

“Đi theo công pháp vận chuyển, khí huyết tăng tốc, gần như nhanh hơn gấp đôi!”

“Ta và ngươi ở đây tu luyện, thực lực tốc độ tăng lên, làm sao có thể La Quan có thể so sánh? Đợi hắn đăng nhập lục trọng thiên, ta và ngươi nhất định đã tiến thêm một bước!”

Liếc nhau, Mục Bắc, Diệp Phong, Túc Nam tin tưởng phóng đại.

Kiếm đạo thiên phú tuyệt luân thì như thế nào? Mặc dù đang ở tu luyện thánh Kiếm Tháp, tu vi bản khuyết điểm cũng không phải là trong thời gian ngắn, là có thể đuổi kịp đến.

Một bước tranh lên trước, từng bước trước, chỉ cần chúng ta toàn lực ứng phó tu luyện, từ đó về sau La Quan liền đều phải bị giẫm ở dưới chân!

Tầng thứ năm, La Quan nhíu mày, ba người này không phải là có tật xấu a? ! Hắn lắc đầu, cảm thụ được ngoại giới kiếm ý áp bách, thành tựu mạnh nhất Thiên Sơn Cảnh về sau, rõ ràng có chút không đủ.

“Liền lên một tầng nữa a.”

La Quan đi trên thềm đá, đi vào Kiếm Tháp tầng thứ sáu, quả nhiên kiếm ý áp chế phóng đại, hắn lại cảm nhận được, khí huyết kia rất nhanh tăng trưởng.

Nhưng dường như, còn không phải cực hạn a… Có muốn hay không lên một tầng nữa?

Đang do dự, ngẫng đầu, hãy cùng ba hai tròng mắt đối mặt, La Quan không khỏi cảm thán, vốn người kia ánh mắt có thể, trừng kia lớn như vậy!

Lớn hơn nữa điểm, đoán chừng liền phát nổ a? Cái kia thật đúng là rất máu tanh rồi.

Vì ngăn ngừa ba vị học trưởng, tại chỗ biểu diễn kích thích “Bạo mắt” vở kịch lớn, La Quan cảm giác mình hay cách bọn họ xa một chút, miễn cho đến lúc đó nói không rõ.

Ngay sau đó, hắn xa xa gật đầu, đi về hướng Kiếm Tháp tầng thứ bảy.

Mới vào Kiếm Tháp lục trọng thiên, xoa tay muốn làm một vố lớn, ra sức tu luyện Thiên bảng Tam Ngưu, nhìn một màn trước mắt… Liền triệt để phá đại phòng!

Lần đầu tiên, chúng ta tại ngũ trọng thiên, ngươi cũng tiến vào ngũ trọng thiên.

Lần thứ hai, chúng ta tiến lục trọng thiên, ngươi theo vào lục trọng thiên… Sau đó, lườm chúng ta một cái, liền

vừa muốn tiến thất trọng thiên…

Dựa vào cái gì? !

Kiếm đạo thiên phú kinh người, cũng phải có cái độ a? Mạnh mẽ đến loại trình độ này, quả thực không hợp thói thường mẹ nó cho không hợp thói thường Khai Môn – Không hợp thói thường đến nhà!

Hoàn toàn tĩnh mịch ở bên trong, tiếng bước chân từ từ đi xa, cuối cùng biến mất không thấy gì nữa, cuối cùng vẻ mong đợi triệt để thất bại.

“Hắn… tiến Kiếm Tháp thất trọng thiên rồi…” Mục Bắc hoảng hốt mở miệng

Diệp Phong vẻ mặt đờ đẫn, “Cái này… mới thật sự là thiên tài sao?”

“Hai vị, tiếp nhận thực tế a, cùng La Quan so sánh với, chúng ta kém xa tít tắp…” Túc Nam thở sâu, vẻ mặt tràn đầy đắng chát.

Thiên tài đều là kiêu ngạo, Đế Võ ngàn vạn đệ tử ở bên trong, sát nhập Thiên Vương bảng kia đều nhân trung long phượng.

Có thể chiếm cứ sắp xếp ba thứ hạng đầu, càng là tuyệt đối thiên kiêu, cái nào ở bên ngoài không phải là phong quang vô hạn.

Nhưng dù cho như thế, có ít người, bọn họ cũng chỉ có thể nhìn lên!

Diệp Phong đột nhiên mở miệng, “Ta nghe nói, những người kia muốn trở về rồi…” Bên tai đột nhiên yên tĩnh, nghênh đón hai người ánh mắt, hắn biểu lộ nghiêm túc, “Là nhà ta giáo sư, uống nhiều sau đó vô tình ý lỡ miệng, không có sai đấy.”

Mục Bắc, Túc Nam đều trầm mặc.

Kiếm Tháp ở bên trong, phong ấn một thanh kiếm, cái này tại hậu sơn không phải là bí mật, Đế Võ vẫn luôn đang tìm kiếm, có thể nắm giữ kiếm này người.

Ngay sau đó rất nhiều năm trước, liền sáng lập một cái, tối cao quy cách kia chuẩn bị chọn Chấp Kiếm Nhân danh sách, chỉ đứng đầu nhất Đế Võ Kiếm tu, mới có tư cách tiến vào trong đó. Bọn họ mỗi một cái, đều từng vượt qua áp Đế Võ nhất thời, làm tất cả cùng thế hệ nhìn lên.

Trèo lên đỉnh Kiếm Tháp tầng thứ chín về sau, bọn họ đều không ngoại lệ đều lựa chọn du ngoạn thiên hạ, ma luyện kiếm đạo của bản thân, lấy cầu hoàn thành loại đột phá nào đó… Đối đãi trở về Đế Võ, liền đem quyết tâm ra mạnh nhất một cái, trở thành mới kia Đế Võ Chấp Kiếm Nhân.

“Ta vốn tưởng rằng, bản thân hoặc có một ngày, có thể trở thành một thành viên trong đó, nhưng bây giờ xem, đã không còn kịp rồi.” Mục Bắc cười khổ, lại nhìn mắt đỉnh đầu, “… Có lẽ, hôm nay Đế Võ ở bên trong, cũng chỉ có La Quan, còn cơ hội này.”

“Thẳng vào Kiếm Tháp ngũ trọng thiên, lần thu nhập một tháng thất trọng thiên, La Quan hôm nay tỉ lệ lớn đã tiến vào danh sách, nhưng đây đối với hắn mà nói, cũng không nhất định là chuyện tốt.” Diệp Phong chậm rãi mở miệng, dừng một chút, tiếp tục nói: “Dù sao, tương đối Chấp Kiếm danh sách những người khác, La Quan rất non nớt, căn bản không có đạt được thành thời gian dài.”

“Nếu ta là hắn, liền chủ động ra khỏi Chấp Kiếm danh sách, bằng không lớn tranh giành cuộc chiến, hắn rất khó sống sót… Dù sao, Phàn Nhạc sư huynh cùng Bách Vân tông nguồn gốc rất sâu.” Túc Nam giống như nghĩ đến cái gì, mặt lộ vẻ kính sợ.

Phàn Nhạc, bọn họ duy nhất tiếp xúc qua đấy, Đế Võ Chấp Kiếm danh sách thành viên.

Sáu năm trước, hắn lựa chọn Kiếm tu thêm khảo thi, còn chưa bắt đầu liền dẫn tới, thí luyện tràng trong một cái phong ấn cổ Kiếm chủ động nhận chủ, chấn động Đế Võ bị trực tiếp đặc biệt trúng tuyển.

Về sau trên đường quật khởi, cường thế trèo lên đỉnh Thiên Vương bảng, tại Đế Võ phía sau núi bế quan hai năm sau, rời khỏi Kiếm Tháp trường kiếm Thiên Nhai.

Tin đồn, hắn từng tại đầm lầy hiện thân, kiếm bổ Giao Long, cũng du ngoạn đạp Thiên Cảnh, thành tựu võ đạo tuyệt đỉnh!

La Quan tiến vào Kiếm Tháp thất trọng thiên về sau, liền nắm chặt thời gian tu luyện, cũng không biết, hắn sắp lại

có một cuộc lớn - phiền toái.

Đại lượng khí huyết, liên tục không ngừng từ trong cơ thể nộ tuôn ra, tu vi võ đạo tiến nhanh chóng kinh người, nhưng Vạn Trọng Cảnh ngưỡng cửa giống như sơn nhạc nguy nga, không chút sứt mẻ.

Đảo mắt, hai mươi ngày đi tới.

La Quan ngầm kinh hãi, hắn tu luyện Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm, có được Kiếm Tháp tương trợ, trong hai mươi ngày tăng vọt khí huyết vô số. Chỉ có như vậy, lại trì trệ không thể đột phá, như đổi lại những người khác, lấy bình thường tốc độ tu luyện mà nói, chỉ sợ cái này một Đạo Môn hạm, liền đầy đủ khiến cho tuyệt vọng.

Mạnh nhất võ đạo chi lộ – đạt được vượt xa cùng giai thực lực đồng thời, cũng cần bỏ ra thường nhân không tưởng tượng nổi kia tích lũy, đại giới!

Rất nhanh, liền lại là mười ngày.

Một tháng đi tới, Kiếm Tháp năm nay, lần thứ ba mở ra ngày.

Lúc này, tháp trước hoàn toàn tĩnh mịch.

Liền Trình lão, nhìn Kiếm Tháp cửa vào, cũng nhịn không được nữa mặt lộ vẻ cảm khái – La Quan tiểu tử kia, tự tháng trước tiến vào bên trong về sau, còn chưa đi ra.

Đây là… Bộ vòng sao?

Nhìn trước mắt, đang tiến hành Đế Võ Thiên Vương bảng thành viên, phức tạp muôn phần sắc mặt, Trình lão cũng nhịn không được nữa sinh ra đồng tình.

Cùng như vậy một cái biến thái, cùng chung tại Kiếm Tháp tu luyện, áp lực có thể nghĩ.

“Khụ! Người đã đến đông đủ, vào đi thôi!”

“Đa tạ Trình lão.”

Mọi người nối đuôi nhau tiến vào Kiếm Tháp, từ đầu đến cuối trầm mặc, không có một người phát ra tiếng.

Kiếm Tháp lục trọng thiên, Mục Bắc đột nhiên nói: “Ta cảm thấy, coi như là La Quan tiến vào Chấp Kiếm danh sách, cũng chưa chắc không có cơ hội.”

“Như cho thêm hắn một năm… Không, dù là nửa năm, có lẽ ta cũng sẽ đồng ý… Thế nhưng những người này, muốn về trở lại Đế Đô.” Diệp Phong lắc đầu, “Không còn kịp rồi.”

Túc Nam nói: “Đây đối với La Quan mà nói, quá không công bằng.”

“A, thế đạo này nào có cái gì công bằng có thể nói, bằng không vì sao ta và ngươi còn ở lại chỗ này, La Quan đã tiến Kiếm Tháp thất trọng thiên, càng bế quan trọn vẹn một tháng… Sinh không gặp thời, cũng là mệnh trong đã định trước a!”

Ba người mắt nhìn đỉnh đầu, lắc đầu bắt đầu tu luyện.

Mà giờ khắc này, Kiếm Tháp thất trọng thiên, La Quan ngồi xếp bằng, bên trong thân thể truyền ra “Oanh long long” trầm thấp trầm đục, như phong lôi tề tụ, khí thế làm cho người ta sợ hãi. Trường bào không gió trống rong chơi, kinh người khí huyết uy áp, so với bình thường Lăng Vân Cảnh, thậm chí đều phải càng mạnh hơn nữa vài phần!

Lúc này, La Quan vận chuyển Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm, điều động bên trong thân thể toàn bộ khí huyết, hóa thành động trời sóng biển điên cuồng trùng kích Bình Cảnh.

Cái kia mơ hồ tiếng sấm nổ mạnh, chính là bởi vậy mà đến.

Lần lượt trùng kích, lần lượt thất bại, thậm chí đối với La Quan bản thân, đã tạo thành tổn thương nghiêm trọng. Quanh người hắn lỗ chân lông, hướng ra phía ngoài chảy ra máu tươi, dưới cổ nổi gân xanh, giống như một mảnh dài hẹp đại xà. Quanh thân giống như đâm vào vô số kim nhọn, theo khí huyết trùng kích chấn động, tạo thành thường nhân khó có thể chịu đựng kia thống khổ.

Thân thể buông xuống cực hạn, cảnh giới Bình Cảnh như núi… Không thể phá vỡ!

Nhưng vào lúc này, La Quan đột nhiên sinh ra một tia hiểu ra, hắn cũng không tư cách đi mạnh nhất võ đạo chi lộ, Huyền Quy cưỡng ép đưa đẩy vào, trái với thiên quy lại, đã định trước nhiều ma luyện.

Mà dưới mắt, chính là hắn mạnh nhất võ đạo chi lộ, gặp phải kia một kiếp – Vạn Trọng quan!

Cửa này núi cao Vạn Trọng, không gì phá nổi, như ngày hôm nay không thể phá cảnh, cuộc đời này chỉ có thể khốn tại Thiên Sơn Cảnh, võ đạo chi lộ đoạn tuyệt.

La Quan đáy lòng, đột nhiên sinh ra một chút tức giận, thế gian tu hành tất cả pháp, mạnh nhất võ đạo chi lộ đã tồn tại, ta vì sao liền đi không thể?

Chính như lúc trước, đối mặt Đế kiếm mảnh vỡ khảo nghiệm thời gian, La Quan trong tuyệt cảnh tức giận mắng lên tiếng, thiếu niên thực chất bên trong bổn chính là một cái, kiêu ngạo vả lại cố chấp người.

Ngươi không để cho ta đi, ta càng muốn đi.

Dám ngăn cản ta… Vậy chém chết ngươi!

“Phá cho ta!”

La Quan gầm thét một tiếng, Vĩnh Hằng kiếm thể mới nhất thôn phệ kia lượng sợi Đế kiếm kiếm ý, trong đó một đám hóa thành động trời một kiếm, oanh hướng võ đạo Bình Cảnh.

Hiện tại, thiếu niên bên trong thân thể như vạn lôi tề nổ, thân thể mãnh liệt run rẩy, miệng mũi thất khiếu tràn máu.

Một kiếm này, chém về phía võ đạo Bình Cảnh, cũng là

chém về phía chính hắn, cùng địch đều tổn hại!

Oanh long long –

Võ đạo Bình Cảnh tại rung động lắc lư, La Quan cháng váng đầu hoa mắt, bên tai giống như xuất hiện ảo giác, nghe được vô số giận dữ mắng mỏ, quát mắng, để cho hắn có chừng có mực, không được mưu toan thu hoạch, vốn không nên thuộc về mình kia Đại Đạo.

Máu tươi tí tách, thiếu niên ngửa đầu, trên mặt lộ ra vẻ điên cuồng.

“Lại trảm!”

Lại một sợi Đế kiếm kiếm ý ra, đỉnh đầu Vạn Sơn đều sụp đổ, gông cùm xiềng xích vỡ vụn.

Hắn từng ngụm từng ngụm thổ huyết, lại cười kia tùy ý đường hoàng, “Lão tặc thiên, chính là ngươi muốn ngăn ta, cũng ngăn không được!”

Hiện tại, lượng kiếm phá quan núi, La Quan vượt qua Thiên Sơn mà qua, nhập Vạn Trọng!

Cười to vẫn còn Kiếm Tháp tiếng vọng, thiếu niên đã ngã vào lên, như vậy mê man.

Chương 67 : Cầu Viện

Kiếm Tháp tầng chín, có một Đạo Môn.

Môn này khảm nạm tại thạch bích thời gian, không biết đi thông nơi nào.

Hiện tại, tại La Quan phá cảnh, bước vào Vạn Trọng thời điểm, phía sau cửa đột nhiên có kiếm vang lên âm vang, có vô tận vui mừng, vui mừng.

Tựa như nói, ta đạo không cô!

Sau một khắc, cái kia Kiếm Tháp thất trọng thiên bên trong, tất cả kiếm tức trong nháy mắt nhu hòa, giống như tia nước nhỏ, thay trong mê ngủ kia La Quan chải vuốt thân thể.

Thiếu niên lông mày giãn ra, thay đổi cái nằm ngang tư thế, trong miệng hừ một tiếng, "… Đi ngươi - mẹ kiếp!" Lại trong mộng đều tại chửi mẹ, cũng biết tức giận vô cùng.

Thông Thiên cốt lần nghe bên tai kiếm minh gào thét, Huyền Quy lượng móng vuốt ôm đầu, "Ta biết sai rồi, nên trước thời hạn nói rõ với hắn, mạnh nhất võ đạo chi lộ kia hung hiểm… Có thể coi là nói, không phải là muốn đi, hắn nghĩ kế thừa phần này lực lượng, đây là phải qua đường."

Kiếm minh nhỏ đốn, từ từ đi xa.

Huyền Quy buông lỏng một hơi, lau mồ hôi, “Tên này, còn bảo vệ trên con bê rồi… Làm rõ ràng, hắn là đồ đệ của ta được không?” Cau mũi một cái, nó nhếch miệng cười cười, “Tiểu tử thối, quả nhiên đủ không chịu thua kém, không có để cho Quy gia… Khụ, không có khiến ta thất vọng!”

Nhưng cảm giác, thiếu niên bên trong thân thể thành tổ ong, nó lại nhịn không được đau lòng.

Võ đạo mạnh nhất đường, càng lên cao đi càng gian nan, Vạn Trọng chỉ là bắt đầu. Từ nay về sau một cảnh một cửa ải, mỗi một cửa ải đều là nơi hiểm yếu, Huyền Quy cũng không hoài nghi, La Quan có thể đem hắn chúng nó từng cái đánh vỡ, chỉ là trong quá trình này, khó tránh khỏi muốn chảy rất nhiều máu, muốn ăn rất nhiều đau khổ.

“Lão tặc thiên, ta đây đệ tử thật tốt a, dựa vào cái gì không thể đi mạnh nhất võ đạo đường? Cái này lên trời giai rõ ràng ngay tại, còn muốn phân ra đủ loại khác biệt, đợi hắn ngày thầy trò chúng ta quật khởi, nhất định cùng ngươi nói một chút!”

…

Đế Đô, hẻm Thanh Lương.

Đêm đó phát sinh ở cái này kinh khủng chém giết, như là rơi vào trong hồ kia một viên cục đá, tóe lên vài vòng sóng lớn về sau, liền biến mất không thấy gì nữa, bị ném

đến phố dài kia cỗ thi thể kia, kéo đến quan nha sau đó cũng ly kỳ mất tích, nhưng không ai lại đi miệt mài theo đuổi, điều tra.

Sự tình như vậy bỏ qua.

Trình Nhàn thử qua âm thầm truy xét, nhưng rất nhanh liền gặp được lực cản, vài cái manh mối bị cắt đứt về sau, hết thảy đều lâm vào sương mù.

Càng như vậy, càng cho thấy đối phương có được, sức mạnh cực kỳ đáng sợ.

Từ đó về sau, Trình Nhàn liền tại hẻm Thanh Lương ở bên trong, bố trí ánh mắt – một cái đột ngột, bán bánh đúc đậu kia quầy hàng, là công nhiên tuyên cáo, Trình gia đối với La Quan kia che chở, cũng là một loại uy hiếp.

Ngày hôm đó, ánh mắt truyền tới một tin tức, Trình Nhàn đọc qua sau đó nhíu mày, hô xa phu đi ra ngoài.

Rất nhanh, xe ngựa lái vào hẻm Thanh Lương, nàng nhìn thấy La Quan trước tiểu viện, hai mắt sưng đỏ hơi có vẻ chật vật kia Hứa Thanh Thanh.

“Tiểu tử này, là bội tình bạc nghĩa, bị người đã tìm tới cửa sao?” Nói thầm một câu, Trình Nhàn đi xuống xe ngựa, đi tới trước mặt nàng, “Ngươi tìm ai?”

Thất kinh, không biết nên làm cái gì bây giờ kia Hứa Thanh Thanh, ngẩng đầu nhìn đến Trình gia đại tiểu thư, như là bắt lấy cây cỏ cứu mạng, “Ta tìm La Quan, hắn

cho nhà đưa tin, nói thì ở lại đây… Nhưng ta gõ rất lâu, trước sau đều không ai mở cửa.”

“Tỷ tỷ, ngươi biết La Quan sao? Chúng ta tại Đế Đô đã xảy ra chuyện, Ngũ trưởng lão bị thương rất nặng, hắn sắp chết rồi!”

Trình Nhàn sắc mặt, một cái trở nên ngưng trọng, “Ngươi đến từ Giang Ninh?”

Hứa Thanh Thanh dùng sức gật đầu, “Đúng, chúng ta là Giang Ninh đến đấy.” Nàng đột nhiên kịp phản ứng, “Tỷ tỷ, ngươi có thể mang ta đi tìm La Quan sao?”

Trình Nhàn chỉ do dự một giây, liền gật đầu, “Theo ta lên xe, trên đường đi nói!”

Xe ngựa thay đổi, thẳng đến Đế Võ học viện.

Trên đường đi, Trình Nhàn hỏi thăm sau đó biết được, trọng thương ngã gục kia lại La Quan kia thân Ngũ thúc, sắc mặt không khỏi càng thêm ngưng trọng.

Đế Võ bên ngoài, nàng đi xuống xe ngựa, trầm giọng nói: “Thanh Thanh cô nương, ngươi biết đường, để cho xa phu mang ngươi đón Y sư, trước chạy trở về cứu người, ta đi truyền tin La Quan.”

Hứa Thanh Thanh một chút do dự, “Cảm ơn Trình tỷ tỷ!” Xe ngựa hấp tấp chạy nhanh cách.

Nàng dựa vào cửa sổ xe, làm ân tình phát sinh đến nay, liền lo lắng hãi hùng kia một lòng, cuối cùng cảm thấy

vài phần yên ổn.

Ngũ trưởng lão bị trọng thương, Hồ Xung, Hồ San đám người mất tích, tất cả mọi người chân tay luống cuống, triệt để hoảng hồn. Bọn họ đến bước đường cùng, mới nghĩ đến La Quan, nhưng trên thực tế Hứa Thanh Thanh đến thời điểm, cũng không biết tìm được La Quan sau đó có thể làm cái gì?

Dù sao, đối phương thế nhưng là cả Thiên Long tiêu cục cũng không dám trêu chọc, thậm chí nếu không có bận tâm cùng Hồ gia giao tình, muốn đuổi bọn hắn rời đi.

La Quan đến Đế Đô không lâu, nhân sinh không quen đấy, khẳng định cũng không giúp được một tay… Có điều vị này Trình tỷ tỷ, nhìn không phải là người bình thường, hy vọng có thể giúp được bọn hắn.

Đế Võ phía sau núi cửa vào, Trình Nhàn đi qua đi lại, vẻ mặt lo lắng.

“Đã xảy ra chuyện gì? Ngươi hấp tấp chạy tới nơi này!” Trình lão lăng không mà đến, biểu lộ ngưng trọng, lớn cháu gái tâm tính trầm ổn, cũng biết sự tình khẩn cấp.

Trình Nhàn vội vàng nói: “Gia gia, trong nhà mạnh khỏe, là La Quan người trong nhà, tại Đế Đô đã xảy ra chuyện.” Lúc này, đem sự tình nói một lần.

“Tình huống khẩn cấp, La Quan hôm nay ở đâu?”

Trình lão đạo: “Hắn đang Kiếm Tháp trong…” Hơi dừng một chút, tiếp tục nói: “Tự tháng trước tiến vào Kiếm

Tháp về sau, hắn đến nay còn chưa có đi ra, Đế Võ tự học kiến tạo Kiếm Tháp, có lưu văn tự ghi chép đến nay, còn chưa bao giờ có người làm được điểm ấy, lão phu suy đoán hắn tại trong đó, nhất định phải đại cơ duyên."

Đây không phải hắn một người suy đoán, viện trưởng cũng nghĩ như vậy đấy, dù sao tiến vào Kiếm Tháp thất trọng thiên, đã có tư cách tiếp xúc Kiếm Tháp chi đỉnh. Chỉ tiếc, Kiếm Tháp ngũ trọng thiên trở lên, chính là hắn cùng với viện trưởng cũng không cách nào nhận biết, không xác định cuối cùng đã xảy ra chuyện gì.

Trình Nhàn vừa nghe, liền hiểu ý của gia gia, suy đi nghĩ lại, "Gia gia, ta vẫn là cho là, chuyện này ứng với nói với La Quan, để cho chính hắn quyết định." Thở sâu, tiếp tục nói: "La Quan rất nặng tình nghĩa, nếu chúng ta giấu giếm chuyện này, một khi xảy ra bất trắc, sự tình thì phiền toái."

Trình lão nhíu mày, "Ngươi xác định?"

Trình Nhàn trọng trọng gật đầu.

"… Được rồi!" Trình lão lựa chọn, tin tưởng cháu gái kia phán đoán, dù sao toàn bộ Trình gia, nàng cùng La Quan tiếp xúc tối đa.

Kiếm Tháp, tầng thứ bảy.

La Quan trong ngủ say tỉnh lại, chỉ cảm thấy sảng khoái tinh thần, trạng thái trước đó chưa từng có thì tốt hơn.

Tràn đầy khí huyết, đi theo hô hấp trong người lưu

chuyển, một chút nắm chặt nắm tay, liền có thể cảm nhận được trong đó ẩn chứa đấy, bạo tạc tính chất kia lực lượng.

La Quan lộ ra dáng tươi cười, lúc này hắn một quyền có thể đánh chết Trùng Tiêu, như cầm kiếm nơi tay, đạp Thiên Cảnh dưới liền không sợ hãi!

Đúng lúc này, Đế Võ thân phận bài thu được tin tức, hắn nhíu mày lấy ra, sắc mặt lập tức xanh mét.

Oanh –

Lạnh như băng, thô bạo sát ý phá thể mà ra.

Không chút do dự, La Quan đứng dậy liền đi, tầng thứ sáu đang vùi đầu khổ tu Mục Bắc, Diệp Phong, Túc Nam ba người, bị đột nhiên thức tỉnh, nhìn cả người sát ý quanh quẩn kia La Quan, hô hấp đều có trong nháy mắt đình trệ.

Thật mạnh!

Cho dù, chỉ là theo trước người bọn họ đi ra, không xem thêm đến một cái, thậm chí cái này sát ý chỉ là ảnh hướng đến bọn họ, liền làm ba người sau lưng mồ hôi lạnh ứa ra, sắc mặt tái nhợt.

Đế Võ Thiên Vương thời gian chiến tranh, bọn họ tận mắt nhìn thấy rồi, La Quan đánh với Giang Thiên một trận, lúc đó hắn tuy rằng kinh diễm, nhưng chỉ là làm ba người, cảm thấy vài phần uy hiếp mà thôi… Cái này, mới trôi qua bao lâu?

Thiên Vương bảng Tam Ngưu đối mặt, đều nhìn ra lẫn nhau đáy lòng kinh hãi, tiểu tử này là trước liền che giấu thực lực, hay trong khoảng thời gian ngắn, thì có kinh người như thế tăng lên?

Dưới đường đi đến tầng thứ nhất, La Quan rời khỏi Kiếm Tháp, sải bước đi ra ngoài.

Trình lão thân ảnh, xuất hiện ở cách đó không xa, nhìn hắn rời đi hình bóng, miệng hơi hơi lớn lên – Truyền tin, mới vừa vặn đưa vào đi đi? Tiểu tử này là một chút do dự đều không có, liền trực tiếp đi ra.

Mắt nhìn người của đại tôn nữ ta, quả nhiên tinh chuẩn!

Có điều… thật đáng tiếc a.

Theo Trình lão, trên đời nào có nhiều trùng hợp như vậy, La Quan nhất định là thu được truyền tin về sau, liền gián đoạn rồi “đại cơ duyên” .

Như thế tạo hóa, Đế Võ vô số năm qua, cũng không có người từng chiếm được, hắn liền bỏ qua như vậy… Ngày sau có hay không còn có thể phát động, ai cũng không dám cam đoan.

Ô…ô…n…g –

Một đám kiếm tức nở ra, viện trưởng thân ảnh hiện lên, nhìn đi xa La Quan, trong mắt hiện lên thưởng thức, “Trọng tình trọng nghĩa, tiểu tử này thật rất không tệ.”

Trình lão than nhẹ, xem ra một cái, “Nếu như người xem trọng như vậy hắn, vì sao không đợi thêm một chút, cho nhiều hắn một chút thời gian, dù là nửa năm cũng tốt.”

Viện trưởng chắp hai tay sau lưng, mơ hồ trên gương mặt cặp con mắt kia, trong bình tĩnh lại có một tia bất đắc dĩ, “Lão phu cũng muốn chờ một chút, cho Đế Võ hơn chút thời gian chuẩn bị, nhưng thiên mệnh như thế lại có thể thế nào?”

Lần đầu tiên, thẳng vào Kiếm Tháp ngũ trọng thiên.

Lần thứ hai, liền vào nhập đệ thất trọng thiên, cũng ở trong đó ngưng lại hơn một tháng.

Thiên phú như vậy, trước đó chưa từng có!

“Lần sau, dẫn hắn tới gặp ta.”

Xẹt –

Viện trưởng thân ảnh tản đi.

Đế Võ phía sau núi bên ngoài, lo lắng chờ đợi kia Trình Nhàn, ánh mắt đột nhiên sáng ngời – Ta biết ngay, tiểu tử ngươi nhất định sẽ đi ra!

Không chờ La Quan mở miệng, nàng nói thẳng: “Xe ngựa sẽ chờ ở bên ngoài, ta hiện tại dẫn ngươi đi.”

“Đa tạ Trình giáo tập.”

Hai người leo lên xe ngựa, cảm thụ được La Quan

quanh thân lạnh như băng, Trình Nhàn không được tự nhiên xê dịch thân thể, do dự một chút, nhắc nhở: “Đế Đô không thể so với cái khác mới có, sự tình còn chưa tra ra trước, ngươi tuyệt đối không được kích thích, miễn cho tự nhiên đâm ngang.”

La Quan mặt không biểu tình, “Không có gì hay điều tra đấy, cả gan làm tổn thương ta Ngũ thúc, ai cũng trốn không thoát!”

Trình Nhàn cười khổ, xem ra La Quan cùng hắn vị này Ngũ thúc kia cảm tình, thật vô cùng tốt.

Nàng hôm nay, chỉ hy vọng sự tình sẽ không náo kia quá lớn.

Rất nhanh, xe ngựa ngừng lại.

La Quan đẩy cửa xuống xe, ngẩng đầu nhìn thoáng qua biển ngạch — Thiên Long tiêu cục!

Trình Nhàn ở bên cạnh nhỏ giọng nói: “Ta biết cái này, Đế Võ thập đại tiêu cục một trong, hơi có chút danh khí, cùng ta Trình gia cũng có qua hợp tác…”

Đúng lúc này, một trận kêu loạn thanh âm, theo trong cửa lớn truyền ra.

“Cút cút cút! Đem bọn họ đều đuổi đi, một đám nông thôn đến kia lớp người quê mùa, bản thân muốn chết cũng đừng lôi kéo chúng ta cùng một chỗ!”

Chửi bới ở bên trong, vài tên mặc Thiên Long tiêu cục

trưởng bào người, vẻ mặt tràn đầy xúi quẩy giơ lên cáng cứu thương đi tới cửa, trực tiếp nhét vào trên.

“Ngũ trưởng lão!” La Ninh nổi giận gầm lên một tiếng, vọt tới, “Các ngươi hơi quá đáng, vội chúng ta đi chính là, cần gì động thủ!”

“Động thủ? Cái này đều tính khách khí! Lão gia hỏa mắt thấy tắt thở, vội vàng đem người ném xa một chút, chết ở cửa ra vào nhiều xúi quẩy!”

Trình Nhàn kia biểu lộ cứng đờ, cảm giác quanh thân độ nóng, lúc này hạ đến đóng băng.

Nhìn bên cạnh, La Quan âm trầm ướt át sắc mặt, trong nội tâm liền một cái ý niệm trong đầu – Thiên Long tiêu cục bọn này ngu xuẩn, chết chắc rồi!

Chương 68 : Diệt Thiên Long Tiêu Cục

“Dừng tay!” La Ninh gào thét, lại bị người một quyền đánh đập, Hồ gia tiêu đội mọi người, lập tức cùng Thiên Long tiêu cục nổi lên xung đột. Không biết làm sao, giữa lẫn nhau thực lực sai biệt quá lớn, đảo mắt đã bị đánh ngược lại một, kêu thảm không gào to mắng.

Thiên Long tiêu cục mới có, cầm đầu một vị cẩm bào người trẻ tuổi, đối với một màn này không thêm ngăn trở, ánh mắt lại trở nên càng thêm băng hàn.

Hắn muốn, chính là cùng Hồ gia tiêu đội những người này, triệt để thoát ly liên quan.

Náo a, huyên náo càng lớn càng tốt, nếu mà bắt buộc, hắn tuyệt không chú ý thêm mấy cái nhân mạng.

Dù sao đều là chút, bên ngoài đến kia nông dân, mặc dù náo đến quan nha đi, chuẩn bị một chút có điều bồi thường chút vàng bạc xong việc.

Nếu như thế, có thể theo vòng xoáy trong thoát thân, hắn ngược lại vui cười gặp hắn thành!

“Thất thần làm gì, bả cái này chết tiệt lão già kia, theo chân bọn họ cùng một chỗ ném ra bên ngoài, còn dám tới gần ta Thiên Long tiêu cục kia cổng chính, hết thảy

giết!”

“Vâng!”

Vài tên Thiên Long tiêu cục tiêu sư, đi về hướng trên kia cáng cứu thương, nhưng liền khi bọn hắn xoay người thời gian, bên tai đột nhiên truyền đến kinh khủng tiếng xé gió.

Oanh –

Oanh –

Một cái nháy mắt, nhanh đến mọi người còn chưa kịp phản ứng, mấy người kia liền kêu thảm bay rớt ra ngoài, “Đùng đùng” xương cốt đứt gãy vô số.

Xẹt –

Bên tai đột nhiên yên tĩnh, tất cả ánh mắt tụ đến.

“La Quan!” La Ninh kêu to, con mắt một cái liền đỏ lên, “Ngươi không cần phải xen vào chúng ta, nhanh nghĩ biện pháp cứu cứu Ngũ trưởng lão, hắn không nhanh được.”

Nam nhi không dễ rơi lệ, chỉ là chưa tới chỗ thương tâm, đoạn đường này đi tiêu kia hung hiểm, hắn nửa điểm chưa hề dao động, có thể vào Đế Đô sau đó kia tao ngộ, lại làm cho cái này La gia leng keng nam nhi, lúc này tuyệt vọng đến cực điểm.

“La Quan? Các ngươi là cùng một chỗ! Gan chó thật

lớn, lại dám đánh tổn thương người của Thiên Long tiêu cục! Còn cứu người? Hôm nay ngươi cũng đi không hết!" Cẩm bào người trẻ tuổi Thi Lương ánh mắt sáng ngời, đây quả thực trời ban cơ hội tốt, cho hắn dưới nặng tay kia cơ hội.

"Người đâu, giết chết hắn tại chỗ!"

"Vâng, Thiếu Đông Gia!"

Thiên Long trong tiêu cục, một người đi ra, mặc màu đen tiêu cục trưởng bào, trước ngực thêu lên một cái trông rất sống động Kim Long.

La Ninh kinh hãi, tranh thủ thời gian nói: "La Quan chạy mau, đây là Thiên Long tiêu cục kia đại tiêu sư, có Trùng Tiêu Cảnh tu vi võ đạo, ngươi tuyệt không phải là đối thủ!"

"Chạy trốn? Làm tổn thương ta Thiên Long tiêu cục người, có chạy đằng trời!" Đại tiêu sư cười lạnh một tiếng, một bước đạp rơi thân ảnh vọt tới, va chạm không khí phát ra "Ầm ầm" nổ mạnh, thanh thế làm cho người ta sợ hãi.

"Tiểu tử, đi chết đi!"

Đấm ra một quyền.

La Quan cười lạnh, đưa tay cũng là một quyền, "Oanh" kia một tiếng vang thật lớn, sát khí ngút trời đại tiêu sư, cả cánh tay tự nắm tay hướng lên, từng tấc một bạo liệt, nứt vỡ, cốt nhục da thịt đều tại lực lượng kinh khủng lần

bị trong nháy mắt chấn vỡ thành một đoàn huyết vụ.

Tiếp theo toàn bộ người, trực tiếp bay rớt ra ngoài, đem Thiên Long tiêu cục một cánh cổng chính đụng nát, bị mất mạng tại chỗ!

“Đuổi Ngũ thúc ta, đánh tộc huynh ta, còn muốn giết ta? Các ngươi Thiên Long tiêu cục, thật sự là thật to gan!” La Quan gầm thét, trường bào chấn động, “Ngày hôm nay, các ngươi ai cũng đừng hòng trốn!”

Thi Lương sắc mặt đại biến, “Ngươi rốt cuộc là ai?” Hồ gia chẳng qua chỉ là, Lạc Dương quận trong một bản cường hào, cùng bọn họ có chút giao tình mà thôi, đi theo kia họ La mấy người, càng là đến từ không đáng giá nhắc tới kia chính là Giang Ninh tiểu thành, làm sao lại có như thế cường giả?

Trùng Tiêu Cảnh đại tiêu sư, đều bị một quyền đấm chết!

La Dũng, Hứa Thanh Thanh đám người, hiện tại cũng trừng to mắt, vẻ mặt tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

Đây quả thật là, bọn họ biết La Quan sao?

Một quyền, liền đánh chết Trùng Tiêu Cảnh!

“Hừ! Nơi nào đến kia hung đồ, dám tại Thiên Long tiêu cục quát tháo, thật cho là nơi này là ngươi có thể giương oai kia mới có sao?” Cười lạnh, một lão đầu tự tiêu cục đi ra, nhìn như tuổi già sức yếu, trong mắt cũng

không ngừng hiện lên tinh quang, khí thế làm cho người ta sợ hãi.

Hắn trên người trường bào màu đen, hiển hách thêu lên hai cái Kim Long, chiếm giữ thành đoàn!

“Hứa gia gia, mau đưa người này đánh chết, không có khả năng thả hắn đi!” Nhìn người tới, Thi Lương quét qua kinh hoảng, đại hống đại khiếu.

Hứa lão đầu mặt không biểu tình, “Thiếu Đông Gia yên tâm, giết ta đệ tử, tự nhiên không thể tha cho hắn!” Một bước về phía trước, chân đạp hư không mà đứng, từ nay về sau liên tục vài bước, đã lên cao nhập không trung.

Trường bào không gió mà bay, kinh khủng uy áp hàng lâm, đem Hồ gia, La gia đám người, toàn bộ bao phủ ở bên trong, “Các ngươi ăn ở tại ta Thiên Long tiêu cục, cũng không hiểu cảm ơn, ngược lại ngày hôm nay tùy ý hành hung, lão phu liền đem toàn bộ các ngươi đánh giết, răn đe!”

Hai nhà mọi người, đều sắc mặt trắng bệch, vẻ mặt tràn đầy hoảng sợ, tuyệt vọng.

Lăng Vân Cảnh!

Như vậy trong truyền thuyết kia võ đạo cường giả, bọn họ đều là lần đầu tiên cách nhìn, cảm thụ được đối phương khí tức khủng bố, chỉ cảm thấy bản thân nhỏ bé tựa như con sâu cái kiến.

Hứa Thanh Thanh mặt lộ vẻ thống khổ, đều là nàng không tốt, không nên đi tìm La Quan, mới đưa hắn kéo vào ngày hôm nay hung hiểm, cùng một chỗ mất đi tính mạng.

Đúng lúc này, một tiếng vang thật lớn mãnh liệt bộc phát.

Liền cách nhìn, La Quan trùng trùng điệp điệp đạp mạnh, lực lượng kinh khủng văng tung tóe lớn, đưa trong nháy mắt đẩy vào không trung, tốc độ nhanh kéo liên tục tàn ảnh.

Một quyền, trùng trùng điệp điệp đánh tới hướng Hứa lão đầu, người sau sắc mặt đại biến, ánh mắt kinh sợ, sau một khắc toàn bộ người bị oanh bay.

Oanh –

Thiên Long tiêu cục một cánh cửa khác, hiện tại chia năm xẻ bảy.

Hứa lão đầu toàn bộ người, bị đánh nhập tại trung tâm, vết rạn như mạng nhện lan tràn khắp nơi, từng ngụm từng ngụm thổ huyết. Nhìn về phía rơi kia La Quan, vẻ mặt tràn đầy hoảng sợ, khó có thể tin, “Lăng Vân Cảnh! Ngươi cũng là Lăng Vân Cảnh!”

Thi Lương trừng lớn mắt, sắc mặt “Xẹt” kia một cái trắng bệch, bất luận thế nào cũng không nghĩ đến, La Quan lại Lăng Vân Cảnh cường giả.

Dù sao, trông hắn cũng chỉ mới mười tám mười chín

tuổi, nhưng sự thật ngay tại dưới mắt! Mà hắn, tại mới vừa nói, muốn tru sát một vị Lăng Vân Cảnh võ đạo tuyệt cường giả…

Chạy trốn!

Hắn xoay người chạy, nhưng vào lúc này, tiếng xé gió từ sau lưng truyền đến, mắt thấy một khối đá vụn muốn đánh nát đầu của hắn, một thân ảnh xuất hiện, một quyền đem vỡ thạch chấn vỡ.

“Cha!”

Nhìn người tới, Thi Lương chân mềm nhũn, thiếu chút nữa ngược lại, “Hắn muốn giết ta! Hắn dám giết ta! Cha ngươi nhất định phải ta là hả giận a!”

Kém một chút, liền kém một chút, nếu không phải cha đi đến, hắn hiện tại đã chết.

Nghĩ vậy, Thi Lương mặt trắng lạnh mình, ánh mắt oán độc.

Thi Thiên Đức biểu lộ ngưng trọng, trừng nhi tử một cái, thở sâu chắp tay, “Vị này La tiểu hữu, ngày hôm nay lão phu bế quan, cái này nghiệt tử thừa dịp ta không có ở đây tùy ý làm bậy, mạo phạm La, Hồ hai nhà các vị, mới có trận này xung đột, hết thảy đều là hiểu lầm.”

“Cha…”

“Nghiệt tử, ngươi câm miệng cho ta!” Thi Thiên Đức nghiến răng gầm thét, “Lão phu mệnh ngươi, hảo hảo

chiêu đãi khách nhân, ngươi chính là như vậy làm hay sao? Coi như là quý khách không ra tay, ta cũng muốn hung hăng trừng phạt ngươi!”

La Quan cười lạnh, không chút khách khí đưa vạch trần, “Lão già kia, thật sự cho rằng ta nhìn không ra, chuyện hôm nay chính là ngươi sai khiến, mắt thấy không khống chế được mới nhảy ra giả bộ làm người tốt!”

Muốn ngăn trở, hắn đã sớm hiện thân, cần gì chờ tới bây giờ?

Thi Thiên Đức biến sắc, trầm giọng nói: “Các ngươi cũng không đã bị thực chất thương tổn, ngược lại là ta Thiên Long tiêu cục tử thương vô cùng nghiêm trọng, ngươi còn muốn thế nào?”

“Các ngươi phải chết!” La Quan mặt trầm như nước, ngữ khí băng hàn.

Ngày hôm nay là hắn đến kịp thời gian, bằng không năm dài lão bọn hắn bị đuổi đi ra, hẳn là lành ít dữ nhiều.

Thiên Long tiêu cục người, đều đáng chết!

“Cuồng vọng! Ngươi thật cho là, Thiên Long tiêu cục chả lẽ lại sợ ngươi?” Thi Thiên Đức mắt thấy không có cách nào bỏ qua, nghiến răng gầm thét, “Lão phu ngăn chặn La Quan, lương nhân huynh dẫn người ra tay, đem La, Hồ hai nhà tất cả mọi người nắm bắt, như hắn còn dám phản kháng, liền hết thảy đều giết!”

“Đúng, cha!”

Đúng lúc này, phương xa truyền đến cười to, “Thi huynh, nghe nói ngươi gặp được phiền toái, Tôn mỗ đặc biệt đến tương trợ.”

Một người lăng không bay tới, Lăng Vân Cảnh khí huyết uy áp, chấn nhiếp thập phương!

Thi Lương mừng rỡ, “Cha, là Tôn thúc thúc!” Tiếp theo mặt lộ vẻ nhe răng cười, “La Quan, ngươi không phải là kiêu ngạo sao? Hôm nay nhìn ngươi chết như thế nào!” Tiếp theo rống to, “Thiên Long tiêu cục mọi người, nghe ta hiệu lệnh ra tay, đưa bọn họ toàn bộ đánh chết, một tên cũng không để lại!”

Thi Thiên Đức trên mặt, cũng lộ ra tiếu ý, hắn hiện thân trước liền đã truyền tin, trước lí do thoái thác có điều là nghĩ, tạm thời ổn định La Quan kéo dài thời gian… Nhưng cũng may, lão Tôn đến kia rất nhanh, ngày hôm nay đại cục đã định.

Hắn lăng không mà đến, ánh mắt băng hàn, “Tiểu bối, ngươi muốn tốt chết như thế nào sao?”

Trình Nhàn thở sâu, đang tiến lên quang minh thân phận thời gian, La Quan xuất thủ. Hắn đưa tay nắm chặt, trường kiếm trống rỗng xuất hiện, tiếp theo rút kiếm một trảm, toàn bộ động tác nhanh như tia chớp.

Mặt lộ vẻ nụ cười Thi Thiên Đức, biểu lộ đột nhiên cứng đờ, một cái huyết tuyến xuất hiện tại hắn giữa lông mày, toàn bộ người một phân thành hai!

Lạch cạch –

Thi thể ngược lại, máu tanh ngút trời.

“La công tử, ngày hôm nay hiểu lầm, tại hạ chỉ là đi ngang qua!” Tôn Lăng Vân quay người, “Vèo” kia một tiếng xa xa chạy trốn, vẻ mặt tràn đầy mồ hôi.

Thực lực của hắn, cũng chỉ cùng Thi Thiên Đức như nhau, La Quan một kiếm phân thây, tự nhiên cũng có thể tiện tay giết hắn.

“Chết tiệt Thi Thiên Đức, chính ngươi trêu chọc Diêm Vương, còn muốn kéo lão tử chôn cùng, sao ngươi không sớm một chút chết!” Cũng may, La Quan không có đuổi giết, Tôn Lăng Vân thở phào một hơi đồng thời, xa xa quay đầu lại nhìn thoáng qua.

Hắn biết rõ, ngày hôm nay về sau, Thiên Long tiêu cục triệt để nguội lạnh!

Kích động, hưng phấn Thiên Long tiêu cục mọi người, từng cái một cứng tại nguyên, mặt lộ vẻ hoảng sợ.

“Chạy trốn!”

“Chạy mau a!”

Thi Thiên Đức đều bị một kiếm chém giết, bọn họ nơi nào còn có dũng khí ngăn cản, vội vàng thoát thân.

Thi Lương hô xoạt cả thở gấp, toàn bộ sức mạnh đều sử đi ra rồi, theo một tiếng kiếm minh hưởng qua, thi thể

không đầu tiếp tục hướng phía trước vọt lên vài bước, “Phụt phù” ngược lại.

Trình Nhàn đôi mắt dị sắc liên tục, nhìn thẳng La Quan hình bóng, vẻ mặt tràn đầy đều là sợ hãi thán phục cùng khó có thể tin.

Lần trước nàng gặp La Quan ra tay, hay Đế Võ Thiên Vương thời gian chiến tranh, một kiếm giết Giang Thiên liền đã đầy đủ kinh diễm!

Nhưng vừa mới qua đi, hơn hai tháng mà thôi, ngày hôm nay La Quan lại ra tay, giết Lăng Vân lại chỉ cần một kiếm – Cực kỳ dễ dàng, tuyệt đối nghiền ép.

Cái này chính là thiên tài tốc độ phát triển sao? !

Trình Nhàn nguyên cho là mình, đối với La Quan đầy đủ coi trọng, nhưng hắn lại một lần lại một lần, đổi mới bản thân đối với hắn kia nhận thức.

Tiểu tử này quả thực chính là nấp trong trong sương mù dày đặc kia kéo dài sông rộng, khi ngươi thấy được núi non thời gian, lại không biết cái kia có lẽ chỉ là, dãy núi trong một góc mà thôi.

Đúng lúc này, Hứa Thanh Thanh đột nhiên kêu to, “La Quan, ngươi mau đến xem xem Ngũ trưởng lão, hắn muốn không được rồi!”

Biến sắc, La Quan đi tới Ngũ trưởng lão bên người, lúc này sắc mặt hắn trắng bệch, hiện lên quỷ dị tím xanh sắc, toàn thân run rẩy.

Trước một bước đi đến kia Y sư, mặt lộ vẻ bất an, “Tiểu thư, vị này Ngũ Gia trong một loại, cực quỷ dị Huyết Độc, ta thử vài loại biện pháp cũng không có hiệu quả.”

Hắn nhìn lén La Quan, nhanh sợ quá khóc.

Trình Nhàn phất tay đưa đuổi xuống dưới, đang nói làm cho mình nhìn một cái, liền gặp La Quan đưa tay đặt tại Ngũ trưởng lão ngực, nhắm hai mắt lại.

“Lão sư, ta Ngũ thúc tình trạng thế nào?”

Huyền Quy nói: “Tốt âm tàn kia Huyết Độc, cũng may ngươi tới kịp thời, chậm một chút nữa độc tận xương tủy, liền thật không có cứu.”

Rất nhanh, La Quan thu tay lại nhìn về phía mọi người, “Không sao.”

Quả nhiên, thanh âm hắn vừa dứt lần Ngũ trưởng lão trên mặt tím xanh rút đi, khí tức cũng ổn định xuống dưới.

Trình Nhàn: …

Tiểu tử ngươi, đến cùng còn giấu bao nhiêu bản lĩnh!

Nàng thở sâu, đè xuống chấn động, “La Quan, chuyện nơi đây giao cho ta xử lý, xa phu đã mang bọn ngươi trước thu xếp xuống.”

Đế Đô nặng, trên đường cả giết mấy người, tính chất có

thể nói ác liệt đến cực điểm, nếu không Trình Nhàn giúp đỡ, tất có một phen phiền toái.

La Quan gật gật đầu, “Vậy giao cho ngươi rồi, chúng ta đi trước.”

“Tốt!”

Trình Nhàn mặt lộ vẻ tiếu ý, La Quan càng không khách khí, cho thấy song phương liên quan đến càng thân mật.

Về phần chuyện hôm nay… Chính là Thiên Long tiêu cục, chết cái Lăng Vân thì như thế nào? Đối với Trình gia mà nói, không coi là đại sự.

Chương 69 : Vĩnh Phong Phố Số Hai Mươi Bảy

Sau nửa canh giờ, Trình gia một cái nhàn rỗi trạch viện, La Quan đem một nhóm thu xếp thỏa đáng, lại sai người cho Ngũ trưởng lão đi lấy thuốc.

La Ninh vẻ mặt tràn đầy vui mừng, “La Quan, may mắn có ngươi đang ở đây, bằng không thì chúng ta lúc này đây, sợ là đều phải chiết tại Đế Đô rồi!”

Xung quanh mấy người liên tục gật đầu, lòng còn sợ hãi, nhìn về phía La Quan ánh mắt, lúc này tràn ngập không thể tưởng tượng nổi.

Lăng Vân Cảnh… Đây chính là Lăng Vân Cảnh, một kiếm liền giết đi!

La Quan hắn, hiện tại rốt cục mạnh đến mức nào?

La Quan phát hiện điểm ấy, rất khó giải thích dứt khoát giả bộ không biết, cau mày nói: “La Ninh ca, cuối cùng xảy ra chuyện gì?”

La Ninh thở sâu, nói: “Tháng trước, Hồ gia nhận đến một phần trọng yếu áp tiêu ủy thác, nhằm đề phòng ngộ nhỡ có chuyện gì xảy ra hướng chúng ta cầu viện, gia chủ liền phái Ngũ trưởng lão mang bọn ta đến đây tương trợ, trên đường tuy có hung hiểm, thực sự an ổn

đem tiêu vật tiễn đưa đạt. Đêm qua Hồ lão gia tử, mang Ngũ thúc bái phỏng một vị bạn cũ, không biết sao liền xảy ra chuyện, Ngũ trưởng lão trốn về Thiên Long tiêu cục về sau, rất nhanh ngất đi, Hồ Xung lão gia tử cùng San San biểu muội đám người tung tích không rõ."

Hắn một chút do dự, "Ta suy đoán, Thiên Long tiêu cục nhất định biết chút ít cái gì, Thi Thiên Đức từng tại Ngũ trưởng lão trước khi hôn mê, cùng hắn hỏi thăm qua cái gì, về sau liền thái độ đại biến… Chuyện sau đó, ngươi sẽ biết."

La Quan suy nghĩ một chút, nói: "Nơi đây rất an toàn, các ngươi yên tâm ở, ta lại đi chuyến Thiên Long tiêu cục, xem có thể hay không tra được cái gì."

"Ừ, ngươi tuyệt đối cẩn thận!"

La Quan sau khi rời đi, rất nhanh lại trở về Thiên Long tiêu cục, lúc này nơi đây đã dán lên giấy niêm phong, thi thể, vết máu đều bị dọn dẹp sạch sẽ. Tiến vào tiêu cục nội bộ, khắp nơi bừa bộn một mảnh, hiển nhiên Thi Thiên Đức phụ tử bị giết về sau, có người thừa dịp loạn cướp sạch một phen.

La Quan đang nhíu mày, tìm không được người hỏi thăm thời gian, đột nhiên nghe được một chút động tĩnh.

Thu liễm khí tức, hắn lặng yên sờ lên, tại một cái nhìn như chất đống tạp vật kia trong tiểu viện, chứng kiến một cái thân ảnh quen thuộc.

Đúng là trước, bị hắn một quyền đánh chính là thổ huyết

kia lão Hứa. Lúc này, hắn đang trộm đạo theo một gian phòng chui ra, lưng đeo cái dài bao bọc, vẻ mặt không thể che lấp hết kia vui mừng.

Nhưng rất nhanh, chứng kiến trong nội viện mặt không biểu tình kia La Quan, lão Hứa đứng chết trân tại chỗ.

Sát tinh này, sao lại đã trở về?

“Phụt phù” một tiếng, lão Hứa quỳ gối lên, nước mắt tuôn đầy mặt, “La ta, là Thi gia phụ tử bức ta làm đấy, cầu người khoan dung độ lượng, sẽ đem ta đem thả rồi a!”

Đường đường Lăng Vân, khóc kia thương tâm gần chết.

Nhưng La Quan sắc mặt, lại không chút nào biến hóa, lạnh giọng nói: “Ta tới là muốn hỏi chuyện, ngươi thành thật trả lời, ta liền buông tha ngươi.”

Lão Hứa mừng rỡ, “Ta người hỏi!”

“Làm tổn thương ta Ngũ thúc người, ở đâu? Đừng nói không biết, bằng không Thiên Long tiêu cục vì sao, lo lắng đuổi bọn hắn rời khỏi!”

La Quan ánh mắt lạnh như băng, “Cơ hội chỉ có một lần, tốt cho ngươi tốt nắm chắc.”

Lão Hứa đáy mắt hiện lên một tia kinh ngạc vui mừng, trên mặt lại ra vẻ khó xử, cắn răng nói: “Tốt, ta đây liền nói với La ta… Những người kia, giấu ở Vĩnh Phong phố số hai mươi bảy tòa viện kia, người vừa đi liền biết.”

La Quan phất tay, “Đừng có lại để cho ta nhìn thấy ngươi!”

“Dạ dạ dạ…” Lão Hứa xoay người rời đi, ra sân nhỏ mặt lộ vẻ - âm tàn.

Tiểu tử, dám đả thương ngươi Hứa gia gia, đợi tiến vào Vĩnh Phong phố số hai mươi bảy, cũng đừng nghĩ đi ra ngoài nữa!

Xẹt –

Thấy hoa mắt, lão Hứa trừng lớn mắt.

La Quan cười lạnh, “Không phải nói, đừng có lại để cho ta nhìn thấy ngươi, ngươi là một chút không có bả, ta mà nói để ở trong lòng a, muốn chết!”

Oanh –

Lão Hứa bị một quyền đánh bay, bị mất mạng tại chỗ, trước khi chết trong mắt không thể tin, để cho La Quan đều có chút ngượng ngùng rồi.

Đương nhiên, cũng chỉ một chút.

Lại thi thể một bộ đi đến, La Quan nhặt lên cái kia bao bọc, quay người rời khỏi Thiên Long tiêu cục.

Rất nhanh một cái trong hẻm nhỏ, tiện tay đem kim phiếu, đồ châu báu thu hồi, La Quan nhìn chằm chằm vào trong tay quyển trục, trên mặt vừa mừng vừa sợ.

“Lão sư, là một bộ a?”

Trên quyển trục, cũng là vô số vẽ xấu loại kia lộn xộn đường cong, ẩn cảm giác chói mắt.

Huyền Quy nói: “Không sai, xem ra tiểu tử ngươi cùng bộ kiếm pháp kia, rất có duyên phận a.”

Thỉnh nó đem quyển trục những vật này cất kỹ, La Quan mặt lộ vẻ dáng tươi cười, “Đệ tử vận khí tương đối khá!”

Hoàn toàn chính xác là vận khí tốt, nhưng càng bởi vì, hắn đem thân nhân đặt ở vị thứ nhất.

Như trời sinh tính bội bạc, hoặc không muốn gây chuyện không phải, La Quan tự nhiên cũng sẽ không thể, tìm được quyển trục này.

Sau đó không lâu, La Quan trở lại Trình gia trạch viện, gặp được chờ ở phòng khách kia Trình Nhàn.

“Không sao.”

Chỉ một câu đơn giản nói, nhưng không hề nghi ngờ, Trình gia nhất định bỏ bao nhiêu công sức, mới có thể trong thời gian ngắn như vậy đem sự tình giải quyết.

La Quan chắp tay, “Đa tạ Trình… tỷ tỷ.”

Trình Nhàn cười đến híp cả mắt, “Không có việc gì, đều người một nhà.”

Hai người lại nói vài câu, có hạ nhân đến bẩm báo, nói là Ngũ gia tỉnh.

La Quan hấp tấp đi đến thời gian, Ngũ trưởng lão vừa uống xong dược, chứng kiến hắn vẻ mặt kích động, “Tiểu tử, Ngũ thúc cái này mệnh, may mắn mà có ngươi!”

“Ngũ thúc, đây là ta nên làm, người thương thế còn chưa khỏi hẳn, tâm thần không được kịch liệt chấn động.” La Quan tiến lên nói chuyện, lại kiểm tra một chút thân thể của hắn, xác định không có không thích đáng, “Không sao, lại nghỉ ngơi một đoạn, người có thể khỏi hẳn.”

Ngũ trưởng lão cười khổ, “Ta là không sao, nhưng Hồ thúc cùng San San nha đầu kia, còn tung tích không rõ… Ài, việc này đều tại ta…”

Vốn ngày ấy, Ngũ trưởng lão đám người bái phỏng trở về thời gian, gặp trên đường đi chạy tới cầu cứu kia phụ nữ, trong ngực còn ôm hài tử.

Về sau một cuộc xung đột, Ngũ trưởng lão thừa cơ trốn tới, Hồ Xung đám người lại bị bắt đi.

“Đều tại ta nhúng tay chuyện này, mới liên lụy Hồ thúc bọn họ… La Quan, Ngũ thúc cầu ngươi nhất định muốn cứu bọn hắn, bằng không thì đời ta đều tâm bất an…”

La Quan trầm giọng nói: “Ngũ thúc yên tâm, Hồ lão gia tử đã giúp chúng ta, San San càng là cô cô kia nữ nhi, ta tuyệt đối sẽ không ngồi im mà nhìn bỏ qua.”

“Có điều, Ngũ thúc các ngươi gặp chuyện không may kia mới có, là nơi nào?”

Ngũ trưởng lão suy nghĩ một chút, “Dường như là Vĩnh Phong phố.”

“Vĩnh Phong phố…” La Quan trong lòng nhất định, đứng lên nói: “Ngũ thúc sớm nghỉ ngơi một chút a, chuyện này liền giao cho ta.”

Ra cửa, Trình Nhàn nói: “La Quan, nếu biết gặp chuyện không may điểm, ta có thể thỉnh Đế Đô Binh Mã ti ra mặt, điều tra chuyện này.”

La Quan lắc đầu, “Đối phương dám ở Đế Đô như chuyến này sự tình, tuyệt không phải hạng người tầm thường, quan mặt ra tay chưa hẳn thuận lợi, ta lo lắng sẽ xảy ra chuyện.” Hắn đáy mắt hiện lên hàn quang, “Tối nay, ta liền đi tìm tòi hư thực, xem có thể hay không cứu về Hồ lão gia tử bọn họ.”

Rất nhanh, sắc trời bắt đầu tối.

Vĩnh Phong phố đèn đuốc sáng trưng, hai bên tửu quán, khách sạn như rừng, lui tới người đi đường như dệt. La Quan một bộ hắc bào, đi trong đám người, rất nhanh liền tới đến số hai mươi bảy trạch viện.

Mặt ngoài xem đây là một cái tư nhân nơi ở, cửa ra vào có hai thủ vệ, trong nội viện ánh đèn không rõ, làm cho người ta một loại âm trầm cảm giác.

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Trong nhà này bộ, bố trí che lấp trận pháp, khí cơ tối nghĩa nhận biết không rõ, ngươi cẩn thận một chút.”

La Quan nói: “Biết được, lão sư.”

Liền tại hắn chuẩn bị, theo chỗ bí mật lẻn vào trong đó thời gian, một chiếc xe ngựa dừng ở trạch viện bên ngoài. Xe ngựa thượng, hạ tới một vị mặc hắc bào người, đối với thủ vệ lộ ra ngón giữa một quả bạc giới về sau, đối phương liền kính cẩn Khai Môn, đem mời đi vào.

Khoảng cách có chút xa, nhưng La Quan hay thấy rõ, cái miếng kia Giới Chỉ kia bộ dáng, chợt cảm thấy rất quen thuộc.

Không sai!

Chính là giết chết Tần Nghiệp về sau, từ trên người hắn tìm được, cái miếng kia cổ bạc giới, cả hai giống nhau như đúc.

Đây nhất định không phải là trùng hợp!

La Quan nghĩ đến cái kia phong mật tín, cùng mật tín trong đề cập kia quý nhân, trong lòng đã có vài phần phỏng đoán. Suy nghĩ mấy hơi, cùng Huyền Quy hơi chút thương nghị, hắn đi nhanh đi tới.

“Thật xin lỗi, nơi này là tư nhân nơi ở, không phải thỉnh không được đi vào!” Thủ vệ ánh mắt cảnh giác, đưa ngăn lại.

La Quan đưa tay, lộ ra ngón giữa kia cổ bạc giới, thủ vệ vội vàng hành lễ, “Bái kiến đại nhân, yến hội sắp bắt đầu, mời ngài vào!”

“Ừm.”

La Quan bước vào tiểu viện, giống như xuyên qua một tầng vô hình cách ngăn, cảm giác cùng ban đầu ở đáy hồ Tiên Đồ trong động phủ, cái kia ngăn cách hồ nước kia che đậy rất giống.

Sau một khắc, trước mặt sáng tỏ thông suốt – tu kiến tinh xảo kia hoa viên, từng chiếc từng chiếc đèn sáng thắp sáng, chiếu ánh kia cả vườn màu sắc và hoa văn, càng thêm đỏ tươi diễm lệ.

Bởi vì này chút ngọn đèn, mỗi một chén đều là thầm trầm màu đỏ, trùng điệp ánh sáng chiếu xuống, đi theo âm ảnh di động, giống như là từng đạo kia huyết lãng.

Một vị ăn vận mát lạnh, da hoàn toàn như tuyết nữ tử, đang chờ ở trong nội viện, lúc này cung kính hành lễ, “Thiếp thân cung nghênh đại nhân!”

La Quan không biết nội tình, chỉ có thể giữ yên lặng, bất động thanh sắc gật đầu.

“Tối nay, ta là người kia thị nữ, đại nhân mời đi theo ta.” Nữ tử tiến lên, ôm lấy La Quan cánh tay, kinh người mềm mại truyền đến, thân thể của hắn nhỏ đốn.

Nữ tử kinh ngạc kia xem ra một cái, nhưng cũng không

suy nghĩ nhiều, cùng hắn dọc theo hoa viên con đường nhỏ, hướng yến hội sảnh bước đi, “Tối nay món chính, là tỉ mỉ xào nấu kia canh Tử La Thăng Tiên, đại nhân uống qua sau đó đã cảm thấy thân thể nóng rang, nhưng người không cần phải lo lắng, đây hết thảy đều là bình thường, thiếp thân sẽ vì đại nhân tiêu mất không khỏe.”

Đang lúc nói chuyện mị nhãn như tơ, ôm lấy La Quan kia cánh tay càng chặt, đến nỗi hãm sâu mềm hút trong, đầu ngón tay còn bất chợt du tẩu hai cái.

Cũng may rất nhanh tới yến hội sảnh, nữ tử có chỗ thu liễm, La Quan buông lỏng một hơi đi nhanh bước vào, vài đạo ánh mắt lập tức rơi ở trên người hắn.

Đột nhiên, một đạo âm lãnh thanh âm vang lên, “Vị bằng hữu kia, ta rất thích ngươi thị nữ, chúng ta trao đổi một chút đi.”

La Quan lúc này, một chút đều không muốn để người chú ý, hơn nữa bên cạnh nữ nhân này lại ôm lại động vào, hắn ước gì đuổi đi, “Tốt, cho ngươi rồi!”

Trong phòng yến hội, vang lên vài tiếng tiếng cười, ánh mắt lộ ra khinh miệt.

Ở chỗ này, cũng không coi trọng khiêm tốn lễ nhượng bộ kia, thực lực mới là vị thứ nhất!

Nắm tay người nào lớn, người đó là cấp trên.

Huyết Liêm tên này, vô cùng nhất lòng tham chưa đủ,

hôm nay tìm được một quả hồng mềm, nhất định một nắm đến cùng.

Tiểu tử này, phải có phiền toái!

Quả nhiên, rộng thùng thình hắc bào che lấp lần âm lãnh thanh âm chủ nhân liếm liếm khóe miệng, hì hì cười lạnh, “Ta đột nhiên cảm thấy, có hai người thị nữ làm bạn càng tốt hơn, ngươi liền tự mình một người a!”

La Quan ngầm cho rằng cái này nhưng thật tốt quá, gật gật đầu quay người muốn tìm chỗ ngồi xuống.

“Đứng lại! Lão tử cho ngươi đi rồi sao?” Huyết Liêm ánh mắt lạnh hơn, lạnh giọng nói: “Hai mỹ nhân, ban đêm quá tiêu hao thể lực rồi, ta phải ăn nhiều một chút mới được, vì vậy đêm nay ngươi kia cái kia phần món chính, chính là lão tử rồi, ngươi nghe hiểu chưa vậy?”

Xẹt –

Trong phòng yến hội, vô số ánh mắt nhìn tới.

La Quan nhíu mày, hắn biết chính đạo không thể lui nữa để cho, bằng không hăng quá hoá dở, nhất định sẽ khiến hoài nghi.

Ngay sau đó, hắn một bước tiến lên, nắm tay oanh ra.

Bành –

Trong tiếng nổ vang, Huyết Liêm bị đánh bay ra ngoài, miệng mũi máu tươi điên cuồng phun!

Chương 70 : Canh Thịt Người

Bên tai, trong nháy mắt an tĩnh xuống, cái kia vô số xem ra trong ánh mắt, kính sợ. Huyết Liêm tên này, tuy rằng tham lam đáng giận, đã có Trùng Tiêu đỉnh phong thực lực, trong chúng nhân đều là thượng du. Một quyền liền đưa trọng thương, La Quan ít nhất triển lộ ra, Lăng Vân Cảnh a tu vi.

“Đại nhân tha mạng, tối nay của ta món chính, khiến cho cho ngài rồi!” Huyết Liêm kêu to, một bên lui ra phía sau, còn đang không ngừng thổ huyết.

“Hừ!” La Quan cười lạnh một tiếng, mắt thần hoàn rõ ràng, cùng hắn ánh mắt tiếp xúc, tuyệt đại bộ phận người vội vàng cúi đầu, sợ rước họa vào thân.

“Hai người các ngươi, tới.”

Hai tỳ nữ vội vàng tiến lên, nơm nớp lo sợ hành lễ.

La Quan một tay nắm ở một cái, bước đi đến một cái chỗ ngồi trước, ngồi ở phía trên hắc bào nhân, một chút trầm mặc đứng dậy liền đi.

Quả nhiên, thấy hắn như thế kiêu ngạo cử động, mọi người càng phát ra cho là hắn trước nhượng bộ, là ở cố ý trêu đùa Huyết Liêm. Đối với như vậy tâm tính tàn

nhẫn, vặn vẹo người, ai cũng không muốn trêu chọc, những thứ kia bốn phía xung quanh kia ánh mắt, cuối cùng thiếu đi xuống dưới.

Rất nhanh, theo một tiếng cái chiêng vang, yến hội sảnh cổng chính đóng cửa.

Một vị mang theo mặt nạ ác quỷ, mặc trường bào màu tím nam tử, xuất hiện ở chủ vị, cười chắp tay, “Tối nay, ta thay chủ nhân chủ trì yến hội, chiêu đãi các vị quý khách, mọi người thỏa thích hưởng dụng là đủ.”

Nói xong, hắn phủi tay.

Đàn sáo diễn tấu nhạc khí khảy đàn vang lên, đám vũ nữ nhanh nhẹn tới, trong đại sảnh xinh đẹp vũ mị kia vũ động, câu hồn phách người. Cùng lúc đó, từng đạo đẹp đẽ đồ ăn phẩm đưa đi lên, không thiếu đối với tu luyện rất có ích lợi chi vật.

Mọi người đẩy chén giao chén nhỏ, bầu không khí rất nhanh nhiệt liệt lên, có cái kia hầu nhanh chóng đã nhịn không được, ôm trong ngực mỹ nhân giở trò, biết bao vui sướng.

La Quan hỏi thăm qua Huyền Quy, xác định rượu và thức ăn không có vấn đề, phân phó một vị thị nữ rót rượu, hắn lại ôm làm một người yên tĩnh ăn uống. Mới đầu, hai thị nữ vẫn tự tại, nhưng thấy hắn trước sau như thế, cũng dần dần yên lòng.

Đột nhiên, trong ngực da hoàn toàn thị nữ, cảm giác được một cái đại thủ rơi vào trên mông, nàng trong lòng

cười thầm giả vờ chính đáng, chủ động hướng về phía sau dán đích càng chặt chút, ở bên tai thổ khí như lan, “Đại nhân, ta không thích nhiều người, chúng ta trở về phòng lại đến được không nào?”

La Quan phát giác được, đến từ người đeo mặt nạ kia ánh mắt dời đi, bất động thanh sắc thu tay lại, thản nhiên nói: “Được.”

Đúng lúc này, lại một tiếng chiêng vang.

Người đeo mặt nạ đứng dậy, nâng chén nói: “Các vị, món chính chuẩn bị xong, mọi người uống qua ấy chén, liền bắt đầu hưởng dụng a.”

Từng chiếc từng chiếc đẹp đẽ đến cực điểm kia gốm sứ vò gốm, bị tỳ nữ cẩn thận ôm vào trong ngực, bầy đặt ở trước mặt mọi người.

Mà La Quan trước người, lại thả hai ngọn.

Thấy mọi người không thể chờ đợi được mở ra gốm sứ vò gốm, ngửa đầu ngốn từng ngụm lớn, nhấm nuốt, La Quan khẽ nhíu mày, ngửi được vài phần máu tanh.

Một chút do dự, hắn mở ra một chén, liền gặp trong đó màu sắc nước trà đỏ thẫm, tựa như máu tươi, một cây Tử La nhẹ nhàng tại mặt ngoài, hút ăn no nước canh về sau, như huyết ngọc loại tinh oánh sáng long lanh.

Mùi máu tươi, một cái nồng nặc lên!

Trong ngực kia thị nữ, thân thể trở nên cứng ngắc, cấp

bách vội vàng cúi đầu, La Quan trong lòng khẽ nhúc nhích, tại bên tai nàng nói: “Ngươi dường như rất sợ?”

Thị nữ hoảng sợ lắc đầu, mặt lộ vẻ cầu khẩn.

La Quan nói nhỏ, “Xem ra, ngươi biết canh này nấu ra sao…” Không có lại bức nàng, miễn cho bị người khác phát hiện khác thường, hắn làm bộ bưng lên gốm sứ vò gốm, “Lão sư, canh này cuối cùng là vật gì?”

“Canh thịt người!” Huyền Quy kia thanh âm, lần đầu tiên toát ra, rõ ràng phẫn nộ cùng sát ý, “La Quan, còn nhớ rõ trước, ngươi giết đi kia những thứ kia, không người không yêu kia quái vật sao? Bọn họ coi như là một chút, không nhập lưu kia Huyết Yêu, lấy thân người dung hợp Yêu Huyết, lấy thu hoạch lực lượng cường đại.”

“Ta vốn tưởng rằng, bọn họ là dựa vào chồng chất mệnh, mới chồng chất ra vài cái tàn thứ phẩm, lại không nghĩ tới những người này là thu hoạch lực lượng, có thể làm ra như vậy táng tận thiên lương sự tình! Bọn họ đây là đem Yêu Huyết, trước đút cho người bình thường, kinh bọn họ pha loãng về sau, lại coi như thuốc đại bổ tài chế biến thành, thì có trước mắt ngươi chén canh này!”

La Quan đôi mắt, trong nháy mắt trở nên băng hàn, trong lòng sát ý tăng vọt.

Hắn từ nhận, đã đem nhân tâm thấy được đầy đủ hiểm ác, nhưng tối nay kiến thức đến kia hết thảy, hay vượt quá hắn tưởng tượng phía trên. Tầm mắt đạt tới, trong phòng yến hội mọi người, đều tại ngụm lớn ăn uống,

nuốt, giống như đang hưởng thụ vô thượng mỹ vị, hắn ánh mắt lạnh hơn.

“Lão sư, ta nghĩ đem bọn họ toàn bộ giết!”

“… Tốt, ngươi buông tay đi làm!”

Giờ khắc này, thầy trò hai người sát cơ ngút trời.

Đúng lúc này, đột nhiên có người chạy đến mặt nạ nam bên người, thấp giọng thì thầm vài câu, hắn bưng chén rượu kia cánh tay nhỏ đốn, mắt lộ băng hàn.

“Các vị bằng hữu, mọi người thỉnh lưu lại nguyên bất động, tối nay cái này trong phòng yến hội, lại có người không rõ mà đến!” Hắn lành lạnh mở miệng, ánh mắt liếc nhìn xung quanh.

Sau một khắc, yến hội sảnh đại môn mở ra, một vị hắc bào nhân đi tới, thanh âm khàn giọng, “Lão phu ngược lại muốn, người nào to gan như vậy, dám thế thân ta đến dự tiệc!”

Xẹt –

Bên tai đột nhiên yên tĩnh, từng cái một hắc bào lần kinh hoảng sau đó đều là hung quang.

Bọn họ rất rõ ràng, bản thân làm dễ dàng hết thảy tuyệt đối không thể lộ ra ngoài ánh sáng, bằng không thân bại danh liệt việc nhỏ, chỉ sợ tất cả đều phải chết!

“Mặt nạ đại nhân, chúng ta bái nhập chủ nhân bộ hạ thời

gian, đều có lưu khí tức lạc ấn, xin ngài từng bước từng bước kia kiểm tra, cần thiết bắt được người này, chém thành muôn mảnh!”

“Không sai, tất cả mọi người đừng nhúc nhích, đợi mặt nạ đại nhân nghiệm minh thân phận.”

“Tối nay, tuyệt không thể bỏ qua người này!”

Mặt nạ nam đứng dậy, đưa tay chỉ qua xung quanh, “Tối nay, các vị quý khách tề tụ, bất luận người tới là người nào, cũng đừng nghĩ thoát thân.”

“Hiện tại, ta cho các hạ một cái cơ hội, chủ động đứng ra đây, như nguyện gia nhập chúng ta, có lẽ còn một chút hi vọng sống.”

Hoàn toàn yên tĩnh ở bên trong, La Quan trong ngực kia thị nữ, biểu lộ đột nhiên cứng đờ, nhìn mình bị đẩy ra.

“Chạy xa điểm.”

Nhẹ nói xong, hắn đứng dậy, lạnh như băng mắt thần hoàn rõ ràng, “Các vị vừa rồi ăn uống đấy, thật sự rất thơm ngọt… Vậy các ngươi, cuối cùng có biết hay không, bản thân ăn uống chính là cái gì?”

Không ai có nói, nhưng trong trầm mặc những thứ kia bối rối, kinh sợ kia ánh mắt, đầy đủ cho thấy hết thảy.

Ngày hôm nay ở đây, không một người oan uổng!

Cái này liền đủ rồi.

Mặt nạ nam đột nhiên hạ lệnh, “Giết hắn đi!”

Rào…

Rào…

Rào…

Ba mũi tên nhọn phá không mà đến, có thể so sánh lúc trước Trích Tinh lâu lên, Tang Khải cái kia hai mũi tên mạnh quá nhiều.

Lăng Vân Cảnh tiễn thủ!

Vội vàng không kịp chuẩn bị bắn chết, lại là ba mũi tên đều tới, đạp Thiên Cảnh dưới không người có thể tránh. Một khi bị thương, dù là may mắn không chết, tối nay cũng tuyệt không may mắn thoát khỏi!

Nhưng sau một khắc, một màn kinh người xuất hiện – chỉ thấy, cái kia nhanh hơn bôn lôi bắn về phía La Quan ba mũi tên, trực tiếp đình trệ không đình chỉ, mũi tên, đuôi tên kịch liệt rung động lắc lư ở bên trong, từng khúc văng tung tóe biến thành bột mịn.

Huyền Quy thanh âm dưới đáy lòng vang lên, “Tiểu tử, buông tay đi giết!”

Nó xuất thủ.

Tự cùng La Quan Thông Thiên cốt tương dung, Huyền Quy bản thân chế ngự, đi theo La Quan cảnh giới tăng

lên, cũng chỉ khôi phục một chút lực lượng.

Tối nay cưỡng ép ra tay, nó đem bỏ ra đại giới… Thật có chút sự tình, nhất định phải làm!

“Đa tạ lão sư!” La Quan rút kiếm nơi tay, thô bạo sát cơ ngút trời, ngữ khí băng hàn, “Tối nay, thỉnh chư vị chịu chết!”

Mặt nạ nam đồng tử co rút lại, phẫn nộ gầm thét, “Cùng một chỗ động thủ, giết hắn đi!”

Oanh –

La Quan một kiếm rơi xuống, không có chút nào giữ lại, Huyễn Giới trong thức tỉnh kia kiếm ý, lần đầu tiên dùng cho thực chiến giết chóc.

Oanh –

Một đạo kiếm ảnh quét ngang, hắn phụ cận trên chỗ ngồi, vài tên hắc bào nhân kêu thảm thiết cũng không thể phát ra nửa tiếng, đã bị tại chỗ chém giết.

Sát cơ ngập trời mọi người, giống bị một chậu nước lạnh tưới vào đỉnh đầu, biết vậy nên lạnh lẽo thấu xương.

“Kiếm ý!”

Có người thét lên, lại đưa tới mảng lớn hỗn loạn, hoảng sợ!

Mà La Quan một kiếm ra tay, không có nửa điểm do dự, chính là kiếm thứ hai chém xuống.

Mục tiêu, đúng là trước một vị tiễn thủ giấu kín tới, người này mặt lộ vẻ hồi hộp né tránh, sau lưng lại có hai mũi tên phá không mà đến.

La Quan không tránh không né, hai mũi tên cùng lúc trước đồng dạng, nháy mắt bất động vỡ thành bột mịn, mà kiếm của hắn cũng đã đuổi kịp phía trước tiễn thủ.

Mắt thấy đào thoát không hết, người này nửa quỳ trong nháy mắt kéo cung như trăng tròn, vô cùng thê thảm sát khí ngút trời, một mũi tên bắn về phía La Quan mặt.

Oanh –

Mũi tên dài vỡ nát, tiễn thủ đầu người cũng bị La Quan chém xuống, hắn trở tay lại là một kiếm chém ra, đem ý đồ đánh lén một vị hắc bào nhân, tại chỗ chém thành hai đoạn.

Đạp chân xuống, La Quan lướt ầm ầm ra, đánh về phía tên thứ hai tiễn thủ – tối nay, ba người này đối với hắn uy hiếp lớn nhất, trước hết giết bọn hắn – lão sư che chở, tất nhiên là có đại giới.

“Bảo hộ tiễn thủ!” Mặt nạ nam gầm thét.

Mấy tên hắc bào nhân phóng lên trời, cầm đầu hai người khí huyết chấn động kinh người, rõ ràng là Lăng Vân cường giả.

Hiện tại, kèm theo tiếng gầm, cuồn cuộn huyết vụ phá thể mà ra, từng cái một biến thành dữ tợn Huyết Yêu, bạo ngược khí cơ ngút trời!

La Quan không sợ chút nào, đưa tay một kiếm chém rụng, không gian giống bị xuyên thủng, nhanh đến không thể tưởng tượng nổi, nháy mắt quét ngang mà qua.

Vài cái sau khi biến thân kia Huyết Yêu, tại chỗ đột tử!

Oanh –

Lại là một kiếm, đem tên thứ hai tiễn thủ đánh chết, La Quan lại lần nữa quay người.

Vài cái trong nháy mắt, hắn đã ở trong phòng yến hội giết tiến giết ra, trường kiếm chém rụng không ai có thể ngăn cản, làm cho triển lộ ra kia thực lực kinh khủng, khiến cho mọi người run như cầy sấy!

Mặt nạ nam trơ mắt, nhìn La Quan phóng tới một tên sau cùng tiễn thủ, đáy mắt lộ ra ngoan lệ. Nơi đây, là chủ nhân là quan trọng nhất bí mật một trong, tuyệt đối không cho sơ thất.

Khẽ cắn môi, hắn từ trong lòng ngực lấy ra một quả ngọc bội, trùng trùng điệp điệp ném vụn tại, “Tất cả mọi người, không tiếc đại giới ngăn chặn hắn, không có khả năng để cho người này đào thoát!”

Đáp lại hắn đấy, là một tên sau cùng tiễn thủ trước khi chết kia kêu thảm thiết.

La Quan cầm kiếm trở lại, hiện tại tầm mắt đạt tới huyết vụ tràn ngập, toàn bộ trong phòng yến hội quần ma loạn vũ, tình cảnh cực kỳ kinh người.

Đột nhiên, vài cái Huyết Yêu há miệng thét lên, phát động tâm thần công kích. Nhưng thanh âm vừa vặn phát ra, bọn họ đầu trực tiếp bạo tạc nổ tung, tại chỗ đều chết hết.

Hóa thân Huyết Yêu về sau, mọi người linh trí không được đầy đủ, hôm nay nhận huyết vụ đầy trời ảnh hưởng, hơn nữa giữa mũi miệng máu tanh ngút trời, từng cái một bị kích thích kia triệt để điên cuồng, liều lĩnh điên cuồng vọt tới.

La Quan một người một kiếm, trực diện cả điện Huyết Yêu, trong mắt có chỉ là lạnh như băng.

“Giết “

Quát lớn ở bên trong, trường kiếm tự trời mà rơi, Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm kia kinh khủng giết có năng lực, bắn tung toé lên vô số phần còn lại của chân tay đã bị cụt thịt nát.

Mà giờ khắc này, đình viện ở chỗ sâu trong một cái hồ nước, “Ừng ực” “Ừng ực” tiếng truyền ra, như có một con quái vật mở cái miệng rộng, đem nước ao hút khô, lộ ra phía dưới đen như mực thạch động, không biết đi thông đâu.

Theo từng trận gào rú, từng cái toàn thân đỏ thẫm, triệt để đánh mất hình người kia Huyết Yêu, từ trong chui ra,

gầm thét phóng tới yến hội sảnh.

Ô…ô…n…g –

Đình viện trận pháp toàn lực mở ra, che lấp tất cả khí tức, thanh âm, đem ấy phát sinh hết thảy, hạn chế tại đây mảnh nhỏ hẹp khu vực.

Oanh –

La Quan một kiếm chém rụng, mặt nạ nam kêu thảm một tiếng, nửa bên đầu đều bị chém đứt, nhưng như vậy thương thế nghiêm trọng hắn cư nhiên lại có thể không chết, một bên chạy thục mạng một bên điên cuồng tru lên, “Giết hắn đi! Giết hắn đi!”

Yến hội sảnh bên ngoài, nhóm lớn Huyết Yêu tràn vào, điên cuồng phóng tới La Quan, trong miệng phát ra vô ý thức kia gầm thét. Chúng nó đều là thí nghiệm trong kia thất bại phẩm, bị giam giữ tại nắm chắc, nguyên kế hoạch ngày sau mấu chốt thời gian vận dụng, nhưng hôm nay cũng đã bất chấp quá nhiều.

Phát sinh ở chuyện nơi đây, tuyệt không cho phép bại lộ!

La Quan không biết, bản thân chém ra nhiều ít kiếm, mỗi một kiếm cũng có thể giết chết Huyết Yêu, nhưng bọn hắn số lượng thật sự quá nhiều.

Hơn thật giống như, mãi mãi cũng giết không sạch sẽ!

Mặc dù, lấy hắn khí huyết sự hùng hậu, lúc này cũng cảm thấy kiệt lực.

Xa xa né tránh kia mặt nạ nam, còn sót lại một con con mắt bên trong, tràn ngập khiếp sợ, sợ hãi. Trong đế đô, khi nào lại thêm như vậy một vị, kiếm đạo thông thiên tuyệt cường giả!

Cũng may, người này mặc dù cường thịnh trở lại, khí huyết cũng đem hao hết.

Nhưng vào lúc này, một tiếng kiếm vang lên âm vang, mặt nạ nam mãnh liệt trừng lớn độc nhãn – kiếm ảnh đầy trời nháy mắt hiện lên, ngang dọc gào thét, chỉ là một cái nháy mắt, liền đem trong tầm mắt trong phạm vi, tất cả Huyết Yêu toàn bộ đánh chết!

“Kiếm Ý nhị trọng thiên!”

Mặt nạ nam thét lên, mắt lộ hoảng sợ.

Hắn biết rõ, tối nay giết không được La Quan rồi, xoay người bỏ chạy.

Ô…ô…n…g –

Một tiếng kiếm minh tại vang lên bên tai.

“Không!”

Mặt nạ nam thét lên, sau một khắc kiếm ảnh xuyên thủng đầu lâu của chúng nó, thi thể không đầu ngã quỵ.

La Quan đi ra yến hội sảnh, chỉ nghe “Ken két” âm thanh, chỗ này cực lớn kiến trúc ầm ầm ngược lại.

Lúc này, đầy trời bụi dương kích khởi, thiếu niên hắc bào tận máu, sắc mặt trở nên trắng.

Hắn đột nhiên quay người, nhìn về phía hòn non bộ về sau, một đạo nơm nớp lo sợ thân ảnh, từ phía sau đi ra, “Cầu ngươi đừng giết ta…”

Đúng là trước, nghe hắn nói chạy xa kia da hoàn toàn thị nữ, bằng không nàng này đã sớm cùng rất nhiều đồng bạn đồng dạng, mất mạng trong đó.

Chương 71 : Quỷ Nhỏ

La Quan nhíu mày, “Sao ngươi còn ở lại chỗ này?”

Thị nữ nhẹ nhàng thở ra, tranh thủ thời gian nói: “Ta biết bị bắt tới kia người nhốt tại cái nào, nhưng cho đại nhân dẫn đường.”

“Làm sao ngươi biết, ta là tới cứu người hay sao?”

“Ban ngày ta hầu hạ… Thời gian, nghe nói Thiên Long tiêu cục một chuyện, bọn họ nói là cái kiếm tu lợi hại, nhằm đề phòng vạn nhất có chuyện gì xảy ra phải kịp thời thanh lý… Ban đêm, đại nhân ngài đã tới rồi…”

Nữ nhân này, ngược lại thông minh.

La Quan thản nhiên nói: “Dẫn đường a.”

Rất nhanh, hai người xuyên qua mấy trọng sân nhỏ, đi tới hậu viện bên hồ nước, ao ở bên trong đen như mực cửa động, tản ra âm hàn khí tức.

Con gái người vô ý thức ôm chặt hai vai, “Đại nhân, mọi người giam giữ ở bên trong.”

La Quan phất tay, “Ngươi đi đi.”

Nữ nhân cắn môi, mặt lộ vẻ cầu khẩn, “Ta nghĩ cùng người cùng một chỗ xuống dưới.”

La Quan nhìn nàng một cái, “Tùy ngươi.”

Không để ý tới nàng nữa, thả người nhảy đến cửa động, thấp người chui vào.

Hiển nhiên, động này nơi cửa cũng có cấm chế, hắc ám rất nhanh biến mất, nhảy động kia ngọn lửa chiếu sáng xung quanh.

Tiếp tục tiến lên không lâu sáng tỏ thông suốt, một cái cực lớn kia ao máu, xuất hiện ở trước mặt.

Tha phương tròn hơn mười trượng, không biết sâu mấy phần, biên giới khắc dấu lấy không biết kia quỷ dị phù văn, hôm nay đổ đầy sền sệt huyết tương, không ngừng toát ra từng cái một bát bong bóng lớn, vỡ tan thời gian phóng xuất ra, làm người ta buồn nôn kia dày đặc máu tanh.

Ánh lửa phản chiếu ao máu, đem toàn bộ dưới không gian, đều phủ kín kinh khủng máu tươi!

Lảo đảo tiếng bước chân, từ phía sau truyền đến, thị nữ kia lại thật kia theo tới, chứng kiến ao máu thời gian dùng sức che miệng, mới không có thét lên đi ra.

La Quan lườm nàng một cái, trong lòng nói: “Lão sư, cái này trong hồ đấy, dường như là máu hung thú.”

Luyện chế Bách Thú Đan thời gian, hắn tiếp xúc đại lượng máu hung thú, đối với hắn khí tức rất quen thuộc.

“… Không sai.” Huyền Quy thanh âm vang lên, giống như bệnh nặng một cuộc suy yếu vô lực, “Làm sư phụ vốn còn muốn không thông, bằng bọn họ thế nào lấy được Yêu Huyết, hóa ra là thông qua ao máu này, luyện hóa máu hung thú không ngừng nhắc đến thuần túy đoạt được, trong đó tạp chất quá nhiều vả lại hỗn loạn, mới có thể dẫn đến Huyết Yêu sau khi biến thân, có lưu các loại hóa thú dấu hiệu.”

La Quan mặt lộ vẻ lo lắng, “Lão sư, người không sao chứ?”

“Ngươi động tác rất nhanh, giải quyết xong ba gã tiễn thủ, ta bỏ ra đại giới không lớn, nghỉ ngơi mấy ngày liền không ngại.” Huyền Quy hơi dừng một chút, thanh âm ngưng trọng, “Cẩn thận một chút, ta ở chỗ này cảm nhận được, cực kỳ nồng đậm oán khí, hoặc có hung hiểm!”

La Quan trong lòng hơi rét, vung kiếm chém vỡ ao máu xung quanh phù văn, hủy diệt cái này hại người chi vật, lúc này mới bỏ qua cho tiếp tục tiến lên.

Sau đó không lâu, hắn nhìn đến giam giữ “Huyết Yêu” kia lao lồng, nói bọn họ là “Huyết Yêu” cũng không thỏa đáng, bởi vì này những người này càng giống là, pha loãng Yêu Huyết kia cơ thể sống vật chứa, hôm nay bị Yêu Huyết gặm nhấm, từng cái một trở nên kinh khủng đến cực điểm, hoặc thân thể trực tiếp dị hoá, hoặc làn da toàn bộ bạo liệt, tróc ra, không ngừng nhỏ xuống đỏ thẫm huyết châu, hay hoặc là trực tiếp biến thành, một bãi còn sống kia thịt nhão!

Mất đi ý thức, biến thành không trọn vẹn Huyết Yêu coi như may mắn, nhưng như còn có một sợi thần trí, liền cần thời khắc thừa nhận không phải của mình tra tấn. Lúc này, thì có một gian trong lồng giam, một cái toàn thân sinh đầy gai xương kia “Huyết Yêu”, không ngừng gào thét va chạm lồng giam, không để ý chút nào bản thân bị lao lồng gai nhọn, đâm kia mình đầy thương tích máu tươi chảy ròng, mắt tràn đầy cầu khẩn.

La Quan ngắn ngủi trầm mặc, đưa tay một kiếm, đem tiến đến trước người đầu người đâm thủng, điểm cuối của sinh mệnh thời khắc, hắn trong mắt lộ ra cảm kích.

Tử vong, đối với với hắn mà nói, mới là duy nhất kia giải thoát.

Có lẽ cảm nhận được đồng loại chết đi, trong lồng giam kia “Huyết Yêu” đám, điên cuồng gầm thét gào thét, La Quan sắc mặt biến hóa, quay người nhìn về phía huyệt động ở chỗ sâu trong.

Oanh long long –

Kinh khủng tiếng bước chân vang lên, giống như cái nào đó lớn - vật đang băng băng mà tới, tùy theo cùng nhau phủ xuống, còn vô tận thô bạo sát cơ!

Cuối cùng, theo một cái tu kiến tại nắm chắc kia nhà gỗ bị đụng nát, La Quan thấy rõ đến vật, đồng tử một trận kịch liệt co rút lại –

Nó cao mấy trượng, thân hình khổng lồ kia tựa như một cái núi thịt, mà tạo thành nó thân hình đấy, rõ ràng là

từng khối thi thể hài cốt, hôm nay bị tử thanh sắc kia quỷ dị xúc tu xỏ xuyên qua, cưỡng ép khe hở hợp lại cùng nhau. Quỷ dị nhất đấy, là ở đầu người kia vị trí, lại một cái vừa ra đời không lâu kia trẻ mới sinh, tất cả xúc tu đều là từ trên người hắn chui ra, mặt xanh nanh vàng tựa như Lệ Quỷ!

Lúc này, quỷ nhỏ xanh hồng con mắt nhìn thẳng La Quan, đột nhiên rít lên một tiếng, lập tức oán khí ngút trời! Cuồng bạo lực lượng, trùng kích kia toàn bộ dưới huyệt động, đều tại rung động lắc lư nổ vang, vô số bụi bặm đá vụn vung vãi.

La Quan cầm kiếm nơi tay, vẻ mặt ngưng trọng!

Quái vật kia khí tức chi khủng bố, vượt xa Lăng Vân Cảnh võ đạo cường giả, cực có thể chạm đến Đạp Thiên cấp độ.

Cùng chém giết, hắn không có nửa điểm nắm chắc… Nhưng dù cho như thế, hay là muốn thử một lần.

Bằng không, như mặc cho nó từ nơi này xông ra đi, chỗ này trạch viện trận pháp căn bản trói không được nó, mà bên ngoài chính là phồn hoa Đế Đô đường cái, không biết bao nhiêu người đem chết oan chết uổng.

Trong lúc đó, một thanh âm tại sau lưng vang lên, “Đại nhân, xin cho ta thử xem.”

La Quan quay người, nhìn nàng sắc mặt tái nhợt, “Ngươi dựa vào cái gì?”

Thị nữ nhìn phương xa quái vật, vẻ mặt thống khổ mà lại kiên định, nói khẽ: “Bởi vì, hắn là con của ta nha.”

Nàng đối với La Quan thi lễ một cái, “Đại nhân, ngài là người tốt, cám ơn ngươi.”

Nói xong, đứng dậy đi đến quái vật trước người, ngửa đầu nhìn Quỷ nhỏ, duỗi ra hai tay mặt lộ vẻ mỉm cười, “Bé con, mẹ tại đây a, ngươi không biết mẹ sao?”

Quỷ nhỏ khịt khịt mũi, đột nhiên nhếch miệng nở nụ cười, hắn đột nhiên giằng co, từng đám cây xúc tu rất nhanh thu hồi bên trong thân thể, thi thể hài cốt tạo thành kia quái vật to lớn, trong nháy mắt sụp đổ.

Một cái nhảy lên, quỷ nhỏ rơi vào thị nữ trong ngực, hai tay nhu hòa cẩn thận, ôm lấy mẹ thân thể, dữ tợn kinh khủng trên khuôn mặt, lại lộ ra hạnh phúc vô cùng kia dáng tươi cười.

Thị nữ ôm chặt hắn, nước mắt liền rơi xuống, “Bé con, là mẹ vô dụng, không thể bảo vệ tốt ngươi, để cho chúng ta bé con nhỏ như vậy, liền chịu những khổ này. Nhưng bây giờ, mẹ tới tìm ngươi rồi, về sau lại không có người có thể đem chúng ta tách ra.”

“YAA.A.A..! Nha!” Quỷ nhỏ vươn tay, giúp nàng lau nước mắt, đã có từng khỏa huyết lệ, theo xanh hồng con mắt thời gian chảy xuống.

“Mẹ không khóc! Mẹ là cao hứng a!” Thị nữ ôm hắn, hôn lấy hôn để, “Bé con cũng đừng khóc, mẹ cho ngươi ca hát được không? Ngươi vừa ra đời thời điểm không

muốn ngủ, mẹ đều là như vậy cho ngươi hát đấy.”

Ôn nhu tràn ngập ý nghĩ - yêu thương kia hừ nhẹ, trong huyệt động vang lên, thị nữ ôm quỷ nhỏ, đem một chi ngọn lửa lấy đến trong tay, quỷ nhỏ trên mặt lộ ra một tia bất an, hướng trong ngực nàng rụt rụt, thị nữ vỗ nhẹ hắn, “Bé con không phải sợ, mẹ ở đây.”

Một bên nói qua, nàng một bên đem ngọn lửa trong kia dầu trơn, tưới trên người mình, sau đó đốt.

Hỏa diễm một cái bốc lên, đem mẫu tử hai bao bọc, quỷ nhỏ phát cuồng thét lên, toàn thân toát ra cuồn cuộn hắc khí, nhưng trong ngọn lửa kia thị nữ, dùng sức ôm chặt hắn, không ngừng tiếp tục ngâm nga,

Quỷ nhỏ không muốn thương tổn mẫu thân, hắc khí từng điểm từng điểm thu liễm, nó giống như cảm nhận được mẫu thân ý, yên tĩnh cuộn mình trong ngực nàng, cùng nàng tại trong ngọn lửa biến thành tro tàn.

La Quan nhìn nhảy lên kia ngọn lửa, bên tai dường như còn nghe được, cái kia ôn nhu ngâm nga thanh âm, không khỏi cái mũi đau xót.

Cực kỳ lâu trước đây, hẳn là cũng có như vậy một cái ôn nhu nữ nhân, tại đêm khuya hát ca dao, dỗ dành hắn chìm vào giấc ngủ a.

La Quan sử dụng kiếm đào cái hố, đem mẫu tử mai táng cùng một chỗ – Từ nay về sau, các ngươi đem có thể vĩnh viễn cùng một chỗ.

Nhìn chằm chằm vào nấm mồ nhìn mấy lần, La Quan thở sâu, tiếp tục đi về hướng huyệt động ở chỗ sâu trong.

Đơn giản xử lý đi vài cái, cá lọt lưới kia Huyết Yêu về sau, La Quan tại nắm chắc ở chỗ sâu trong đã tìm được, bị giam giữ người ở chỗ này. Bọn họ đại bộ phận, đều ở vào trạng thái hôn mê, hiển nhiên bị phục nào đó dược vật để tránh cho phản kháng, cũng may tính mạng không ngại.

Một phen tìm lục soát, cuối cùng ở trong đó một gian trong lồng giam, đã tìm được bị giam giữ kia Hồ Xung, Hồ San San đám người, đưa bọn họ đưa ra ngoài.

Dưới huyệt động còn rất nhiều người, La Quan không thể nào toàn bộ mang đi, hắn suy nghĩ một chút thả cây đuốc, tại hướng Thiên Hỏa quang kinh động ngoại giới trước, mang theo mấy người tiến vào đã sớm chuẩn bị tốt kia xe ngựa, lặng yên đã đi ra Vĩnh Phong phố.

“Cháy rồi sao!”

“Báo quan, mau báo quan a!”

Tiếng kinh hô từ sau lưng vang lên, La Quan không quay đầu lại, đối đãi Đế Đô Binh Mã Ti kia người chạy đến, huyệt động - bên trong người dĩ nhiên là có thể được cứu.

Một tia rên rỉ vang lên, tiếp theo là một tiếng khó có thể tin kia kêu lên, “La… La Quan!”

Hồ San San dùng sức bấm một cái bản thân, đau!

La Quan khóe miệng co giật, "… Đừng thử, không phải là ảo giác."

Hồ San San bổ nhào vào trong lòng ngực của hắn, lên tiếng khóc lớn.

Do dự một chút, La Quan ôm lấy nàng, nói khẽ: "San San đừng sợ, không sao."

Vĩnh Phong phố trên một cái đại hỏa, thiêu kia tối nay kia Đế Đô hỗn loạn tưng bừng, quý nhân phẫn nộ ngã ly, một số người hoảng sợ khó ngủ.

Mà lúc này, Trình gia trong trạch viện cũng là một mảnh vui mừng, Hồ Xung lão gia tử tỉnh lại, đối với La Quan trịnh trọng biểu hiện cảm tạ. Nhưng hắn cuối cùng lớn tuổi, trước bị thương lại bị mớm thuốc, rất nhanh liền tinh thần không tốt, trước thời hạn trở về phòng nghỉ ngơi.

Hứa Thanh Thanh nhìn an tĩnh Hồ San San, mặt lộ vẻ lo lắng, "Ngươi không sao chứ?"

"A… Không có việc gì, ta rất tốt!" Hồ San San kiệt lực che đậy kín, đáy mắt bối rối, rồi lại nhịn không được nhìn thoáng qua, bị mọi người vây quanh kia La Quan. Ánh đèn chiếu rọi xuống, khuôn mặt này trước đây thấy thế nào đều chán ghét kia mặt, đột nhiên nhiều ra một tia cảm giác nói không ra lời.

Ta là điên rồi sao?

Hồ San San dùng sức lắc đầu, quay người ôm lấy Hứa Thanh Thanh, làm nũng nói: “Thanh Thanh, lần này ta thiếu chút nữa tựu chết rồi, trong lòng vẫn là rất sợ hãi, ban đêm căn bản không dám bản thân ở lại đó, chúng ta cùng một chỗ ngủ ngon không tốt?”

Hứa Thanh Thanh cảnh giác nhìn nàng một cái, “… Được rồi, nhưng không cho ngươi có những thứ kia, kỳ kỳ quái quái kia cử động.”

“Hảo hảo hảo, ta tất cả nghe theo ngươi… Ai ôi, đầu ta tốt chóng mặt, một đám nam nhân thối có cái gì tốt xem đấy, Thanh Thanh ta mau đi ngủ đi.” Hồ San San kéo lấy nàng liền đi, lộ ra vẻ mặt đắc ý.

Ban đêm nha, nằm mơ rất bình thường a? Lại mộng du một cái gì gì đó, cũng khẳng định đáng giá tha thứ.

Hắc hắc hắc hắc!

La Quan nhìn thoáng qua, hai người phương hướng rời đi, khóe mắt hung hăng nhảy dựng.

Hồ biểu muội phần này đặc thù yêu thích, thật là khiến người lo lắng a, có muốn hay không tìm cơ hội, cùng Hồ lão gia tử nói lại đây?

Hắn do dự mà, lâm vào trầm tư.

La Ninh nói: “La Quan, ngươi đang suy nghĩ gì?”

“Ta suy nghĩ nam nữ tự mình nhận thức ý thức chướng

ngại chứng giải quyết như thế nào… Hức, không có gì, chính là một chút phiền toái nhỏ.”

Hay được rồi!

Hồ biểu muội đã lâu lớn, lập tức tới ngay lập gia đình niên kỷ, việc này hay để lại cho Hồ gia, cùng nàng tương lai vị hôn phu đau đầu đi đi.

Chương 72 : Kiếm Ý Cửu Trọng

Sáng sớm ngày hôm sau, Trình Nhàn hấp tấp chạy đến, ngăn chặn đang rời đi La Quan.

“Đêm qua Vĩnh Phong phố số hai mươi bảy kia đại hỏa, là ngươi làm a?”

La Quan nhíu mày, “Không phải là ta, không quan hệ với ta, ngươi đừng nói mò!”

Nghe hắn chuyện phiếm, Trình Nhàn trên mặt ngược lại lộ ra thoả mãn, “Không sai, về sau bất kể ai hỏi ngươi, đều nhất định trả lời như vậy!”

“Chậc chậc, cái thanh này lửa, thế nhưng là hơi kém, sẽ đem Đế Đô kia trời cho thiêu cái lỗ thủng, nghe nói Đế Cung Kỳ Niên Điện kia tiếng gầm gừ, truyền đi mấy dặm.”

La Quan ho nhẹ, “Ta chính là đơn thuần hiếu kỳ, đến cùng chuyện gì xảy ra?”

Trình Nhàn liếc hắn một cái, tận lực tinh giản đấy, đem Vĩnh Phong phố số hai mươi bảy đại hỏa về sau, chuyện xảy ra nói tới.

Chẳng hạn như, Đế Cung tức giận.

Chẳng hạn như Đại hoàng tử kia phủ đệ, một đêm đèn đuốc sáng trưng.

Lại chẳng hạn như, Nhị hoàng tử bộ hạ, hơn mười người Khách khanh suốt đêm đi ra ngoài.

Còn Binh Mã Ti trong, mười ba tên các cấp quan viên, một đêm toàn bộ tự sát vân vân.

Cuối cùng, nàng cảm thán, làm ra ý vị ngàn vạn kia tổng kết, “Cái thanh này lửa, hẳn là thiêu tại, một vị đại quý nhân dưới mông.”

“Như vậy một phen giày vò, đến ngày hôm nay sáng sớm, lại không có thêm nữa đến tiếp sau động tĩnh, năng lượng thật sự cao dọa người a!”

La Quan trịnh trọng gật đầu, “Trêu chọc mắc như vậy người, khẳng định hung hiểm muôn phần, nếu là ta, liền nhất định giấu kỹ tốt, ít xuất hiện làm người.”

Trình Nhàn nở nụ cười, đưa mắt nhìn La Quan rời đi, suy nghĩ một chút, phân phó nói: “Nói với trong phủ kia khách nhân, từ hôm nay trở đi không nên rời đi phủ đệ, tất cả sinh hoạt cần thiết những vật này, đều phái người mua sắm đưa tới, nếu có người hỏi thăm… Cứ nói là ta Trình gia không muốn gây phiền toái, thỉnh khách nhân đám lý giải.”

Lớn nhỏ là nồi nấu, ta liền thay ngươi cõng a.

La Quan vừa thoát khỏi một cái, tinh minh nữ nhân,

không ngờ đảo mắt ngay tại bên ngoài sân nhỏ mặt, gặp thứ hai. Chứng kiến thân ảnh kia kia trong nháy mắt, hắn thiếu chút nữa quay đầu liền đi, đang do dự, đối diện liền vang lên ngạc nhiên tiếng chào hỏi, “La Quan!”

Kim Nhã di chuyển chân dài bước nhanh đi tới, đôi mắt đẹp nhìn chằm chằm vào ngõ hẻm trong thiếu niên, hiện tại mặt trời mọc lên ở phương đông, chiếu rọi hai bên chạc cây vung vãi bóng rừng, để cho thiếu niên sắc sảo rõ ràng khuôn mặt, tại quang thầm giao thoa phụ trợ lần càng nhiều hơn mấy phần thâm sâu, thần bí. Hơn nữa, thiếu niên dài cao rất nhiều, hôm nay lại nhìn hắn thời điểm, lại cần nhìn lên.

Ngắn ngủn mấy tháng, thiếu niên giống như đột nhiên liền lớn lên!

“Này? Ngươi đây là cái gì biểu lộ, không tình nguyện đấy, thật sự làm cho người ta quá thương tâm á!” Kim Nhã bất mãn lầm bầm, nói xong mới phát hiện cái này lại giống như là, tại đối với hắn làm nũng, trên mặt không khỏi một đỏ.

Cũng may, thiếu niên giống như không nhận thấy được, than nhẹ một tiếng, “Kim Nhã… tỷ, sao ngươi lại tới đây?” Là hắn biết, lúc trước nhất định không nên mềm lòng, lấy nữ nhân này thông minh, hơn nữa Kim gia giao thiệp, vị trí, tìm được hắn chỉ là vấn đề thời gian.

Kim Nhã hừ lạnh, nhìn hắn chằm chằm, “Lúc trước từ biệt, hấp tấp đã là nửa năm, ta cũng không giống như có chút nhẫn tâm tràng người, biết rõ ta tại Đế Đô, lại qua vô cùng không tốt, cũng còn không nhìn tới một cái!”

“… Ta bận quá rồi, nhất thời không có nhín chút thời gian.” Bị nàng chằm chằm kia thật sự chịu không được, La Quan không nhịn được lải nhải, “Kim gia thọ yến, ngươi không phải là đã xuất tận danh tiếng đi!”

Kim Nhã đôi mắt đẹp sáng ngời, khóe miệng vẽ ra tiếu ý, chỉ một câu này nàng liền xác định, Tam gia xuất hiện nhất định cũng có La Quan kia nguyên nhân… Bằng không, một vị Đan Sư hiệp hội Đại khách khanh, phải lấy được Kim gia trong tay Đại Tinh Nguyên, biện pháp có rất nhiều loại, hoàn toàn không cần như thế cao điệu.

Thấy nàng khóe miệng, đuôi lông mày, trong lúc vui vẻ kia đắc ý, La Quan đưa tay bóp lông mày, “Kim Nhã tỷ, ngươi thông minh như vậy, cẩn thận về sau không gả ra được!”

Kim Nhã trừng hắn, “Ai cần ngươi lo? Ta đã ở cái này liên tục đợi vài ngày, cuối cùng bắt được ngươi rồi, vẫn tranh thủ thời gian mở cửa mời ta đi vào!”

La Quan mặt lộ vẻ do dự, nhưng tại nàng không giỏi ánh mắt nhanh chằm chằm ở bên trong, hay nhượng bộ rồi.

Mở ra cửa sân, Kim Nhã sát bên người đi vào, vừa định trào phúng La Quan cho dù là Kim Ốc Tàng Kiều, lâu như vậy không trở lại, chim hoàng yến nhỏ cũng đã sớm đã bay, sau đó biểu lộ liền cứng đờ, hơi hơi hé miệng.

Con suối Linh lực mở ra về sau, có tụ linh pháp trận bao phủ, ngoại giới nhận biết không đến dị thường, nhưng một khi tiến vào bên trong liền đặt mình trong Linh Vụ

tầm đó, rung động có thể nghĩ.

La Quan đóng cửa cửa sân, bất đắc dĩ nói: “Kim Nhã tỷ, ngươi là trừ ta ra, thứ hai biết rõ trong tiểu viện ân tình người, nhất định phải bảo thủ bí mật a.”

Kim Nhã lấy lại tinh thần, trịnh trọng gật đầu, “La Quan, ngươi yên tâm là tốt rồi, ta tuyệt sẽ không đem việc này, báo cho bất kỳ người nào!”

Xem ánh mắt của hắn, không khỏi trở nên nhu hòa.

Tiểu viện nội bộ có khác Động Thiên, Thiên linh lực dồi dào đến cực điểm, lại ngưng tụ thành sương mù, nếu không có tận mắt nhìn thấy nàng tuyệt khó tin tưởng.

Chắc hẳn, cái này đích thị là Tam gia, Tứ gia ra tay, cho trong tông tiểu bối chuẩn bị nơi tu luyện. Cùng ấy so sánh với, Kim Nhã từng nghe đã từng nói qua đấy, một chút Đế Đô trong nếu nói tu hành thánh, quả thực không đáng giá nhắc tới.

Song phương căn bản cũng không tại một tầng nữa!

Như thế chuyện trọng yếu, khó trách vừa rồi La Quan muốn do dự, nhưng hắn lại nguyện ý dẫn ta tiến đến – được tín nhiệm kia cảm giác, thật tốt!

Mà cái này, cũng cởi bỏ Kim Nhã nghi ngờ trong lòng – vì sao, La Quan nhưng trong khoảng thời gian ngắn, lấy tốc độ kinh người quật khởi, hôm nay càng là vị trí, Đế Võ Thập Thiên Vương đệ tứ, trở thành Đế Đô vô số quyền quý, đều tại nghị luận, chú ý kia thiếu niên thiên

kiêu.

Có Tam gia, Tứ gia, loại này đẳng cấp cao Luyện Đan Sư kia sư trưởng, hơn nữa tiểu viện nội bộ, dồi dào đến bất khả tư nghị Thiên linh lực, La Quan nghĩ không trở nên mạnh mẽ cũng khó khăn!

Bị nàng ánh mắt thấy được đơn giản không được tự nhiên, La Quan ho nhẹ một tiếng, “Kim Nhã tỷ… Một chút tin đồn ta nghe nói, cho ngươi tạo thành quấy nhiễu, ta thật xin lỗi.”

Những việc này, cuối cùng bởi vì hắn làm cho lên.

Kim Nhã mỉm cười, “Ngươi cũng không nói, Kim gia thọ yến lên, ta ra tận danh tiếng, hôm nay bọn họ sợ ta sợ kia phải chết, không dám nhiều lời nửa câu, hơn nữa…”

Nàng trên dưới dò xét, che miệng cười, “Muốn cho những thứ kia người nhiều chuyện người biết, lời đồn đãi bên trong đối tượng, là như vậy cái anh tuấn tuấn lãng đám thiếu niên, không hâm mộ chết.”

La Quan vẻ mặt im lặng, đối diện Kim Nhã lại cười kia gập cả người, trong tiểu viện tràn đầy thoải mái, vui sướng bầu không khí.

Hoặc bởi vì xa cách từ lâu gặp lại, hoặc giả hai người riêng phần mình kinh lịch khó khăn trắc trở, lại lần nữa gặp nhau lại có vài phần, xa cách từ lâu gặp bạn cố tri kia tư vị, liên quan đến một cái liền thân cận rất nhiều.

Phân chủ khách ngồi xuống, La Quan nấu ấm trà, hai

người đơn giản nói một lần lẫn nhau tình hình gần đây về sau, Kim Nhã ném ra mời, “Mấy ngày nữa, có một cuộc yến hội, La Quan ngươi theo giúp ta cùng đi chứ, coi như là cho ta làm bạn.”

La Quan lắc đầu, nhưng cự tuyệt còn chưa nói ra miệng, đã bị nàng cắt ngang, “Tốt đệ đệ, chính ta rất nhàm chán, ngươi hãy cùng ta cùng một chỗ a, hơn nữa cái này trên yến hội, có rất nhiều mỹ nữ a, tỷ tỷ ta giới thiệu cho ngươi.”

Đại mỹ nhân chợt lóe ánh mắt, hai tay giao thoa giữ tại trước ngực, ôn ngôn nhuyễn ngữ khẩn cầu, La Quan giữ vững được kiên trì nữa… Không có chịu đựng!

“… Tốt, tại đây một lần, ta còn phải tu luyện.”

“Nói định rồi, yến hội cái ngày kia ta tới đón ngươi.” Kim Nhã cười kia vui vẻ, đứng lên nói: “Vậy không đã quấy rầy La Quan đệ đệ cố gắng, hảo hảo tu luyện, về sau tỷ tỷ gặp phiền toái, còn phải tìm ngươi chỗ dựa.”

Tiễn đưa nàng rời khỏi, La Quan thở dài một tiếng, nữ nhân này quả thực là yêu tinh, không tự chủ cũng làm người ta rơi vào mơ hồ.

Về sau, hay tận lực cách xa nàng điểm, bằng không thì nói không chừng ngày nào đó, đã bị mê kia không biết nam bắc á!

Vứt bỏ ý niệm trong đầu, La Quan lấy ra quyển trục, đem mở ra treo trên tường.

Vô Danh Kiếm Pháp quyển thứ ba, không biết trong đó ghi chép đấy, lại là cái nào một kiếm?

Đã có trước hai lần tìm hiểu kinh nghiệm, La Quan rất nhanh đắm chìm trong đó, vô số lộn xộn đường cong trở nên rõ nét, giống như xuyên qua giấy ra ngoài ngưng là thật chất, lạc ấn đến tâm thần hắn trong.

Khi sắc trời chạng vạng, chòm sao lóng lánh thời gian, quyển trục lặng yên không một tiếng động vỡ nát.

Xẹt –

La Quan mở hai mắt ra, như có kiếm ảnh tại đáy mắt hiện lên, cùng Tinh Nguyệt tôn nhau lên sấn!

“Bạt Sơn Hà…”

Trong miệng hắn than nhẹ, nhịn không được mặt lộ vẻ dáng tươi cười.

Trước Đế Võ Thiên Vương chiến, La Quan là thủ thắng không thể không tiến vào Huyễn Giới, vô số lần tử vong nếm thử về sau, mới miễn cưỡng lấy Đại Hoang Thập Nhị Đế Kiếm, mạnh mẽ hòa hợp Lô Thân Kiếm, Trục Nhật Nguyệt hai kiếm, bộc phát một kích giết chết Giang Thiên.

Nhưng ngày hôm nay về sau, liền không cần lại phiền toái như vậy, bởi vì “Bạt Sơn Hà” đúng là lô thân, Trục Nhật Nguyệt tầm đó, thiếu kia một kiếm kia.

Hôm nay ba kiếm nơi tay, lấy lô thân là lên, tụ họp Bạt

Sơn Hà chi lực, chém ra Trục Nhật Nguyệt một kiếm… Uy lực của nó, nhất định động trời!

“Làm sư phụ ngược lại cảm thấy, trước ngươi mạnh mẽ hòa hợp lượng kiếm cách làm, còn có thể tiếp tục giữ lại, dù sao dung nhập Đế kiếm chi uy, đầy đủ làm ba kiếm này hợp nhất tới kiếm, uy lực càng tăng lên.” Huyền Quy cho ra đề nghị, hơi dừng một chút tiếp tục nói: “Có điều, muốn sửa mạnh mẽ hòa hợp chi pháp là thuận tiện dẫn dắt, ở trong đó rót vào Đế kiếm chi uy, lúc trước ngươi làm không được điểm ấy, nhưng bây giờ kiếm ý đột phá… Nhị trọng, có thể thử một lần.”

La Quan nhạy cảm phát giác được, trong đó mấu chốt, “Kiếm ý nhị trọng? Lẽ nào, kiếm ý cũng chia cảnh giới?”

“Không sai, kiếm ý có sơ ngưng giai đoạn, như tư chất còn nhưng, ra kiếm thứ nhất thời gian lại thuận tiện, bước vào kiếm ý nhất trọng – Dung Vu Kiếm. Về sau chính là ngươi tại Vĩnh Phong phố số hai mươi bảy, chém ra kiếm ảnh đầy trời một kích, làm kiếm ý nhị trọng – Tán Vu Thiên.”

“Về sau, còn tam trọng che thập phương, tứ trọng lập một vực, ngũ trọng mở ra kiếm giới, lục trọng hợp ở một, thất trọng sống ở hai, bát trọng cuối cùng ba, cùng với đệ cửu trọng sinh vạn vật! Nhất trọng cảnh giới nhất trọng thiên, kiếm ý mỗi tăng lên một trọng, lại kiếm uy tăng gấp đôi!”

“… Tuy nói ngươi vận khí không tệ, lại có vì sư trợ giúp… Ừ, miễn cưỡng thức tỉnh kiếm ý, cũng bước vào đệ nhị trọng, lại cần biết kiếm đạo bát ngát sâu xa, đỉnh

đầu còn có vô số cảnh giới, càng lên cao đi càng là gian nan, lúc ấy khắc bảo trì lòng kính sợ, không thể tự ngạo tự đại!”

La Quan tâm trí hướng về, không biết kiếm ý cửu trọng thiên thời gian, sẽ là loại nào thời gian? Sinh vạn vật, chỉ là danh tự, đã cảm thấy cường đại lại cao cấp!

Ta kiếm đạo tư chất bình thường, toàn bộ ỷ lại lão sư mới có ngày hôm nay, lấy được một chút không quan trọng thành tựu, nhất định không dám có chút buông lỏng tự đắc… Đương nhiên, ta có thể có loại này giác ngộ, cũng là may mắn mà có lão sư, lúc nào cũng không quên đối với ta khuyên bảo.

Lão sư đối với ta, thực là dụng tâm lương khổ!

“Đệ tử đần độn, ngày sau nhất định chăm học khổ luyện, tại lão sư chỉ điểm xuống, leo lên kiếm đạo đỉnh núi cao, lấy cầu ngày sau có một cơ hội, làm cái kia tiêu dao đám mây nhất niệm vạn dặm kia Kiếm Tiên.”

“… Ừ, ngươi biết là tốt rồi, tu luyện a!”

Bên dưới Thông Thiên trụ, Huyền Quy biểu lộ đờ đẫn.

Kiếm ý nhị trọng… Liền nhị trọng nữa a…

Thức tỉnh kia vậy thì đột nhiên, đột phá cũng vậy thì đột nhiên, việc này như truyền đi, những thứ kia vùi đầu khổ tu thiếu chút nữa đem mình bức điên, vẫn còn cách kiếm ý xa vạn dặm kia đám kiếm tu, không thể bi phẫn gần chết?

Cái này ganh đua so sánh chi tâm, cũng không phải là đồ tốt, các ngươi xem ta? Liền không có chút nào ghen ghét!

Không sai, ta sẽ không ghen ghét!

“A a a a a a – “

Hô to một trận, tại bát ngát khắp nơi truyền ra, bi phẫn tuyệt luân.

Chương 73 : Trường Đình Dạ Yến

Mấy ngày kế tiếp, La Quan tại tiểu viện bế quan, thỉnh thoảng còn bị Huyền Quy, kéo vào Huyễn Giới luyện thêm, để cho hắn nếm thử đem ba kiếm hợp nhất ở bên trong, gia nhập Đế kiếm kiếm uy. Là nhanh hơn tiến độ, trả lại cho La Quan triệu hoán đến rồi, một cái Đạp Thiên Cảnh kia bóng đen làm bồi luyện.

Ngay sau đó mấy kiếm sau đó, không hề có lực hoàn thủ kia La Quan, cũng sẽ bị bóng đen đánh bay, chết đi sống lại kia chua thoải mái đến cực điểm.

Trên đám mây, mặc không vừa vặn mặt trời mặt trăng và ngôi sao pháp bào kia Tiểu La Ly, liền vẻ mặt cười tủm tỉm – Tiểu tử thối, cho ngươi có thể!

Cho đến một ngày này, Kim Nhã lại đi tới tiểu viện, gõ mở cửa chứng kiến La Quan sắc mặt tái nhợt, chấn động, “Ngươi không sao chứ?”

La Quan vuốt vuốt ấn đường, giảm bớt đau xót căng ra không khỏe, “Không có việc gì, ngươi tại sao cũng tới… A, yến hội ngay tại ngày hôm nay?”

Kim Nhã mặt lộ vẻ lo lắng, chần chờ nói: “Bằng không, hôm nay sẽ không đi, ta cho ngươi nấu điểm cháo, ngươi ăn nghỉ ngơi thật tốt.”

“Thật không có sự tình, gần nhất ngủ kia không tốt lắm, đợi chút nữa trên đường đi ta híp mắt một hồi là tốt rồi.” Đáp ứng sự tình, La Quan không muốn nuốt lời, “Đi thôi, miễn cho đi trễ, người ta nói ngươi Kim đại tiểu thư tự cao tự đại.”

Thấy hắn còn có tâm tư ba hoa, Kim Nhã trong lòng hơi tùng, “Được rồi, lên xe ngươi đi nằm ngủ, đến mới có ta lại hô ngươi.”

Xa phu là Liễu Thanh, nhìn thấy La Quan vội vàng hành lễ, “Vấn an La công tử!”

“Liễu Thanh a, không cần đa lễ, ta đây sẽ có chút cháng váng đầu, đi lên trước.” Tiến vào xe ngựa, bên trong có nhìn giường êm, màu trắng da lông mềm mại thoải mái dễ chịu, La Quan tựa vào phía trên ngửi ngửi sâu thẳm mùi thơm, thoải mái thở hắt ra.

Mấy ngày nay, hắn bị lão sư giày vò thảm rồi – nhất định là, ta tăng lên quá chậm, gây nó lão nhân gia mất hứng, La Quan ngươi phải tiếp tục cố gắng a – về phần tại Đế Võ kia quật khởi, lão sư nhân vật bậc nào, chính là Thanh Dương Quốc mà thôi, chưa chắc có một người nhưng vào pháp nhãn, vì vậy cho dù là so với bọn hắn đều mạnh mẽ, cũng không coi vào đâu!

Kim Nhã leo lên xe ngựa, nhìn tựa vào trên giường êm kia La Quan, trên mặt hơi đỏ lên.

Đây là nàng ngày thường xử lý gia tộc sự vật, mệt mỏi thời gian tạm thời nghỉ ngơi kia mới có – Tiểu tử này,

cũng không phải chảy nước miếng!

Nhưng mắt thấy, hắn nhắm mắt dựa vào giường êm, cũng còn khẽ nhíu mày, Kim Nhã không biết sao lại có chút đau lòng, do dự một chút chuyển đến bên cạnh, thò ra ngón tay nhẹ nhàng vì hắn vuốt ve đầu lông mày.

Mười ngón nhu hòa hơi lạnh, La Quan hô hấp nhỏ đốn, rất nhanh liền tại buông lỏng thoải mái dễ chịu ở bên trong, trầm đã ngủ say.

Không biết qua bao lâu, hắn bị nhẹ nhàng lay tỉnh, “La Quan, chớ ngủ, chúng ta đã đến.”

Mắt nhìn ngoài cửa sổ, hoàn toàn đêm đen đi sắc trời, xe ngựa gấp rút lên đường hiển nhiên dùng không lâu như vậy, Kim Nhã đích thị là cố ý, để cho hắn ngủ nhiều có

“Xấu hổ, gần nhất hơi mệt.” La Quan cười cười, đạp ghế đẩu đi xuống xe ngựa.

Trước mặt, là một cái đẹp và tĩnh mịch bát ngát đường cái, người đi đường không nhiều lắm, từng chiếc từng chiếc đèn đường chiếu rọi, hiển thị rõ hai bên nhà cao cửa rộng đại trạch uy nghiêm.

La Quan duỗi người ra, dùng sức chà xát mặt, cảm thấy tinh thần rất nhiều, cười nói: “Xem ra, ngày hôm nay bày tiệc đấy, là Đế Đô trong kia đại nhân vật.”

Thiếu niên ngủ trên đường, áp kia quần áo có nhiều nếp nhăn, Kim Nhã rất tự nhiên kia đưa tay giúp hắn vuốt

lên, gật đầu nói: “Đích xác là một vị, vị trí tôn sùng quý nhân…”

Nàng hơi dừng một chút, “La Quan, thật xin lỗi a, ta hôm nay mời ngươi cùng đi, chính là muốn ngươi giới thiệu cho vị quý nhân này. Nhưng ngươi yên tâm, ta không có đem chuyện của ngươi nói cho hắn biết… Chỉ là… Chỉ là… Hy vọng các ngươi có thể trở thành bằng hữu… Ngươi sẽ không tức giận a?”

Nghênh đón hướng nàng tâm thần bất định đôi mắt đấy, là thiếu niên kia mỉm cười, “Ta tại đáp ứng ngươi thời gian, cũng đã đoán được a… Đi thôi, ta cũng muốn biết, cuối cùng là như thế nào quý nhân, có thể làm cho Kim Nhã tỷ ngươi như thế để tâm.”

Kim Nhã gánh nặng trong lòng liền được giải khai, dáng tươi cười tươi đẹp, trong nháy mắt nói: “Rất lợi hại rất lợi hại kia quý nhân a, tin tưởng ta, nếu có thể đạt được hắn tình hữu nghị, mặc dù đối với La Quan đệ đệ ngươi mà nói, ngày sau cũng có trợ giúp rất lớn.”

Hai người tới trước phủ, không chờ Kim Nhã đưa ra thiệp mời, đã bị cung thỉnh đi vào.

Đợi bọn hắn bị tỳ nữ dẫn dắt, chạy tới Yến Hội Tràng, trong âm ảnh đi ra một cái khuôn mặt trắng ngần, khí chất âm nhu nam tử trung niên, xoay người cúi đầu lại mặt mày băng hàn, “Đi đem việc này nói với nương nương.”

“Vâng.”

Phía sau một đạo thân ảnh gầy nhỏ, cúi đầu hấp tấp rời đi.

Đình viện thật sâu, lối kiến trúc mặc dù không trương dương, nhưng mỗi một chỗ chi tiết đều hết sức tinh xa xỉ, chương hiện ra chủ nhân thân phận quý trọng!

Trong gió đêm, một cái lầu nhỏ đứng ở bên hồ, La Quan lúc này mới phát hiện, ấy chủ nhân lại xuôi theo hồ xây dựng chỗ này đại trạch, phương xa hồ nước có khối lồi ra kia Lục, loại trên một mảnh phía nam đặc hữu thủy sinh rừng trúc về sau, liền đem một mảnh này hồ nước biến thành bản thân bên trong trong kia lớn hồ nước.

Cái này, mới thật sự là hào hoa xa xỉ!

Nhưng đại khái là bởi vì, trước đây không lâu mới tiến vào qua, cái nào đó hồ nước dưới đáy kia huyệt động, một màn như vậy La Quan nhịn không được khẽ nhíu mày.

Kim Nhã có chút đã hiểu lầm, suy nghĩ một chút, nói khẽ: “La Quan, khi ngươi biết ngôi viện này chủ nhân kia thân phận về sau, liền hiểu hắn chỉ chiếm hồ nước một góc riêng dùng, đã là vô cùng minh kia cử động… Cần biết, lúc trước tu kiến chỗ này đại trạch, bọn họ vốn là chuẩn bị, đem toàn bộ Trường Đình hồ đều tính vào trong đó, bị quý nhân cự tuyệt sau đó mới biến thành bây giờ bộ dáng.”

La Quan nở nụ cười, không có làm nhiều giải thích.

Rất nhanh, hai người tới bên hồ, thấy được một cái

Trường Đình – một cái, lấy “Trường Đình” mệnh danh, trước khi hồ mà kiến tạo kia tầng chín cao lâu.

Hôm nay, nó ở trong màn đêm đèn đuốc sáng trưng, phản chiếu rơi vào trong hồ, tựa như đáy biển Long cung.

Đủ biết hắn xa hoa!

Sớm có người đợi chờ ở đây, kính cẩn hành lễ, “Kim tiểu thư, quý nhân đã đợi chờ đã lâu, xin ngài cùng ta lên lầu a.” Ánh mắt xéo qua, giống như lơ đãng đảo qua La Quan.

“Làm phiền!” Kim Nhã gật gật đầu.

Ngày hôm nay dạ yến, liền mở ra tại lầu thứ chín, đối đãi hai người đi đến thời gian, đã là khách quý chật nhà. La Quan tùy ý quét qua, nhịn không được nhíu mày, không nghĩ tới ở chỗ này, lại vẫn gặp người quen.

Hắn khẽ quét mà qua, cũng vô thượng trước đánh ý nghĩ bắt chuyện, người khác lại cũng nhìn thấy hắn.

Ngụy Úy trầm giọng nói: “Là La Quan, hắn lại cũng đến rồi!” Nhưng nghĩ lại, lấy Hiền Vương rất khiêm tốn kia thanh danh, đối với người mới kia coi trọng, khao khát, mời La Quan cũng là chuyện đương nhiên.

Nam Cung Đóa Đóa ánh mắt sụp xuống, ánh mắt một phen lưu chuyển, rơi trên người Kim Nhã, “Cô gái này, ta như không nhìn lầm đấy, xác nhận Kim gia đại tiểu thư, hôm nay nắm giữ Kim Đỉnh thương hội hơn phân

nửa thực quyền Kim Nhã, La Quan lại cùng nàng cùng một chỗ đến đây, hai người liên quan đến nhìn như… Rất thân cận?”

Nàng nhịn không được nhíu mày, do dự có hay không muốn đi nhắc nhở La Quan, không được cùng Kim Nhã đi quá gần… Dù sao, đối với hào phú đại tộc mà nói, mặc dù rời xa Đế Đô, nhưng tin tức cũng không bế tắc, đối với cao cao tại thượng kia quý nhân đám, càng là ngạch ngoại chú ý.

Biết được sâu, vượt xa thường nhân!

Dương Kiên xem nàng sắc mặt biến hóa, không khỏi nhếch miệng, vị này Nam Cung tiểu thư tâm trí cổ tay tư chất tu luyện v.v. Là thượng đẳng, là quá qua tinh thông tính toán, đáy lòng của hắn rất không thích.

Đúng lúc này, một tiếng cười khẽ vang lên, thanh âm ôn hòa dễ thân, “Kim Nhã, làm sao ngươi tới kia muộn như vậy? Nhanh chút lên đây đi, tối nay Lý - đại sư ở đây, ngươi cần phải phạt một chén rượu.”

Lầu thứ chín lên, lại nổi lên một cái đài cao, xung quanh thành lan can Khinh Sa rủ xuống, gió đêm nhẹ lay động trong làm quý nhân gương mặt như ẩn như hiện.

Trên yến hội, thanh âm đột nhiên thấp xuống.

Nam Cung Đóa Đóa nắm tay xiết chặt, giương mắt nhìn về phía đài cao, quý nhân mặt mày mỉm cười giọng điệu ung dung, nhưng nàng lại đã nhận ra, nụ cười kia ở chỗ sâu trong một vòng băng hàn.

Không còn kịp rồi!

Nàng cúi đầu, đem lúc trước ý niệm trong đầu bóp tắt, thở dài trong lòng. Cái này La Quan, đối với Đế Đô thế cục một mảnh mờ mịt, liền dựa vào thiên phú, thực lực, một đầu xâm nhập tiến đến. Lại không biết, Đế Võ bên ngoài kia thế giới, hơi có nửa bước đi kém liền sai, sẽ lại có đại họa.

Cái này, xem như hắn gieo gió gặt bão!

Như lúc trước, tiếp nhận áy náy của nàng, cùng nàng trở thành bằng hữu, há lại sẽ phạm phải ngày hôm nay sai lầm lớn… Quý nhân giận dữ, thây người nằm xuống trăm dặm, tung thiên tài vô song tiếu ngạo Đế Võ thì như thế nào? Ở trong mắt Thiên gia, có điều chính là một vũ phu, trong nháy mắt nhưng diệt.

Kim Nhã muốn nói cái gì, bị quý nhân phất tay cắt ngang, “Thế nào? Vẫn chưa yên tâm ngươi mang tới vị tiểu hữu này? La Quan, ngày đó Đế Võ Thiên Vương thời gian chiến tranh, cô cũng ở tại chỗ, là gặp nhau ngươi kia! Tối nay ngươi có thể tới, cô cao hứng phi thường, bên kia còn mấy vị, cùng ngươi cùng năm nhập Đế Võ kia nhân tài mới xuất hiện, các ngươi không ngại ngồi cùng một chỗ, lẫn nhau trao đổi tu luyện tâm đắc, cũng là hay sự tình.”

Hời hợt vài câu, đã lộ rõ bản thân, lại cho La Quan làm ra an bài, càng làm cho Kim Nhã hãy nói không xuất ra những lời khác, “… La Quan, ngươi đi trước, ta lát nữa sẽ tới tìm ngươi.”

Trong ánh mắt, thật có lỗi.

La Quan cười cười, “Tốt, ngươi đi là được.”

Triệu Điền dựa vào lan can mà đứng, đáy mắt hiện lên băng hàn, chợt che lấp tại ôn hòa trong lúc vui vẻ, đi đến trước đài nhìn về phía thướt tha đi tới kia Kim Nhã, “Từ ban đầu từ biệt, ta và ngươi đã có ba năm chưa từng thấy mặt… Kim Nhã, ngươi đã hoàn hảo?”

Kim Nhã hành lễ, “Cảm tạ điện hạ tưởng nhớ, mọi chuyện đều tốt.”

“Không nên gọi ta là điện hạ, ta và ngươi cùng nhau lớn lên, vẫn gọi ta Triệu Điền là đủ.” Hắn vô thức đưa tay, lại đình trệ giữa không trung, mỉm cười nghiêng người hư nhượt dẫn, “Mau tới đi, tất cả mọi người đang chờ ngươi.”

Kim Nhã đáy mắt hiện lên một tia thất lạc, chợt gật đầu, “Vâng.” Nàng đi vào đài cao, “Lý - đại sư, chúng ta lại gặp mặt.”

Lý Thế Thông từ lâu đứng dậy, cười hoàn lễ, “Bái kiến Kim tiểu thư.”

Một màn này, làm đài cao chủ - chỗ ngồi mọi người, không khỏi ghé mắt.

Phía sau, Thanh Dương Quốc Nhị hoàng tử Triệu Điền điện hạ, trên mặt tiếu ý càng đậm.

Mà bên này, người hầu mang theo La Quan đi tới bàn tròn bên cạnh, hành lễ lui ra.

Không chờ hắn ngồi xuống, Nam Cung Đóa Đóa đột nhiên đứng dậy, “Ngụy Úy, ta nhìn thấy mấy vị thế gia hảo hữu, ngươi theo ta cùng đi tiếp kiến.”

Dứt lời, nhìn cũng không nhìn La Quan một cái, xoay người rời đi.

Một màn này, cùng đài cao một màn gần như đồng thời phát sinh, nhưng trên cái bàn tròn mọi người ánh mắt, lại trở nên có chút cân nhắc.

“Khụ! Tại hạ cũng nhớ tới, còn mấy vị hảo hữu cũng đang, đi trước một bước.”

“Ta vừa rồi cũng nhìn thấy Lưu huynh, cùng đi cùng đi!”

“… Một nhà nào đó đi như xí!”

Đảo mắt, bàn tròn không đi hơn phân nửa, chỉ đối diện hai người trung niên, vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười ngồi ở nguyên, tự lo dùng bữa, uống rượu, đối với La Quan là không thèm quan tâm đến lý lẽ.

Dương Kiên một chút do dự, hạ giọng, “La Quan, ngươi ngày sau tốt nhất cách Kim gia đại tiểu thư xa một chút, bằng không tất có tai họa.”

Trong những lời này, bao hàm tin tức rất nhiều.

La Quan ánh mắt chớp lên, nhìn thoáng qua đài cao,

liền có chút kịp phản ứng, khó trách Nam Cung Đóa Đóa đám người tránh không kịp.

“Dương huynh sẽ không sợ, sẽ bị ta liên quan đến?”

Dương Kiên nói: “Ta xuất thân Mạc Bắc Hắc Thiết quân, quý nhân đang mưu cầu trong quân ủng hộ, chắc là sẽ không làm gì ta đấy.”

La Quan đang ở Đế Đô, tự cũng đã được nghe nói một chút, về Thiên gia sự tình, “Tối nay bày tiệc đấy, là vị nào hoàng tử?”

“… Nhị điện hạ!” Dương Kiên suy nghĩ một chút, nói: “La Quan, ngươi cuối cùng thật nhiều kết giao mấy vị, Đế Đô con em quyền quý, hoặc giả bái nhập Đế Võ một vị đại giáo thụ môn hạ, như vậy thì có bản thân tin tức con đường, miễn cho ngày sau tái phạm kiêng kị.”

Hắn lời ấy thật là tốt ý, La Quan cười cười, “Đa tạ Dương huynh nhắc nhở.”

Mà lúc này, bàn tròn đối diện hai người trung niên, cũng đang thấp giọng nói chuyện với nhau.

Đột nhiên, một người trong đó nói, hấp dẫn La Quan kia chú ý.

Chương 74 : Kẻ Thù

“… Chung Xá huynh, nghe nói ngươi bộ hạ hai hảo thủ, trước đây không lâu chiết tại Lạc Dương quận lần một cái kêu Giang Ninh kia tiểu thành, còn có chuyện này?”

Chung Xá trầm mặt gật đầu, “Đúng là như thế.”

“Thành nhỏ như vậy, chuyện gì cần Chung huynh phí sức?”

“Nói rất dài dòng! Mười mấy năm trước, Chung mỗ nhận uỷ thác đi Giang Ninh giết một người, lúc ấy đánh trúng hắn Mệnh môn, lấy người nọ tu vi võ đạo hẳn phải chết không nghi ngờ. Nào có thể đoán được trước đây không lâu, ta một lần tình cờ biết được, người nọ không chỉ có còn sống, hắn chỗ gia tộc càng nghịch thế dựng lên, hôm nay đã là Giang Ninh đệ nhất đại tộc!”

Chung Xá chau mày, mắt lộ ra hàn ý, “Cho nên, ta phái bộ hạ hai hảo thủ, tiến đến Giang Ninh điều tra chuyện này, như là thật liền đem người này giết chết, lại không nghĩ bọn họ bởi vậy, ngược lại mất mạng! Xem ra, là Chung mỗ coi thường nhất tộc này, đối đãi tối nay điện hạ yến hội sau đó, ta liền tự mình đi một chuyến Giang Ninh, cũng muốn xem bọn hắn cuối cùng cất giấu thủ đoạn gì!”

“Hặc hặc! Lấy Chung Xá huynh Lăng Vân Cảnh tu vi, chính là chật hẹp nhỏ bé tới, cánh tay lại che bầu trời!

Cái gì kia Giang Ninh đệ nhất đại tộc, tiện tay nhưng diệt.”

“Hừ! Giết ta dưới tay, tự sẽ không bỏ qua bọn họ!”

Đúng lúc này, một thanh âm đột nhiên vang lên, “Không biết năm đó, các hạ muốn giết người, tên gọi là gì?”

Chung Xá nhướng mày, ánh mắt liếc, “La tiểu hữu trẻ tuổi nóng tính, sợ là không biết lòng hiếu kỳ quá nặng, Cũng là chuyện tốt… Có điều, nói đến cũng là trùng hợp, người nọ cũng họ La, với ngươi ngược lại bổn gia… Kêu… Gọi là cái gì nhỉ… Thời gian trôi qua quá lâu, không đáng giá nhắc tới kia tiểu nhân vật, ta có chút không nhớ được.

“La Chấn Dương.”

“Không sai, chính là để cho…” Chung Xá sắc mặt biến hóa, ánh mắt trầm ngưng, “Làm sao ngươi biết?”

Bên cạnh, Dương Kiên sắc mặt cũng thay đổi.

Hắn thế nhưng là biết rõ, La Quan chính là tới từ, Lạc Dương quận dưới Giang Ninh thành.

Vì vậy… Đây là kẻ thù gặp nhau cục?

Đài cao, chủ - trên ghế.

Lý Thế Thông đã nhận được, Nhị hoàng tử Triệu Điền nhiệt tình chiêu đãi, ngôn từ thời gian tôn sùng đầy đủ, không ngừng nâng chén mời uống.

Kim Nhã nhìn một màn này, trong lòng cười khổ.

Nàng hiển nhiên nhìn ra được, Triệu Điền cử động lần này thâm ý, là muốn thông qua Lý Thế Thông, cùng hắn phía sau thần bí Nguyên Tịch đại khách khanh thành lập liên hệ.

Như thế mất công giao hảo, lại không biết ngày hôm nay Chân Thần ở đây – La Quan, thế nhưng là Nguyên Tịch đại khách khanh (Tam gia) kia sư điệt, phía sau hắn thậm chí còn có một vị, thực lực hoặc không có ở đây hắn ở dưới lão sư (Tứ gia)!

Cùng La Quan giao hảo, nước chảy thành sông có thể, đạt được hai vị cao phẩm Đan Sư tình hữu nghị, đối với Triệu Điền mà nói có thể nói như hổ thêm cánh.

Nhưng hắn lại lại cứ, đem La Quan vắng vẻ ở bên, Kim Nhã mặc dù ngồi ở chỗ này, cùng người chuyện trò vui vẻ, ánh mắt xéo qua nhưng thủy chung không rời La Quan chi phối, vì vậy Nam Cung Đóa Đóa đám người rời đi một màn, nàng thấy được rành mạch, ý niệm trong đầu chuyển động liền đoán được nguyên nhân.

Điều này làm cho Kim Nhã càng phát ra lo lắng, nàng tối nay mang La Quan tới đây, là muốn đưa tiến cử cho Triệu Điền, mà không phải là để cho hai người sinh ra khoảng cách.

Đang nàng quyết định, nói với Triệu Điền chút gì thời điểm, một tiếng vang thật lớn đột nhiên truyền ra, Kim Nhã sắc mặt một cái liền thay đổi.

“Khốn kiếp! Ngươi làm cái gì? !” Chung Xá hai người chật vật tránh né, vẫn bị lật tung kia cái bàn, gắn một thân nước canh.

Trường Đình lầu thứ chín, một cái an tĩnh xuống, vô số con mắt trừng lớn, tràn ngập khiếp sợ.

Trước, mắt thấy La Quan cùng Kim Nhã dắt tay nhau tới, hai người trao đổi cử chỉ thân cận thời gian, không ít người đã ở đáy lòng lắc đầu, ngầm cho rằng tiểu tử này đường đi chật vật.

Lại đâu nghĩ đến, hắn dám trước mặt mọi người lật bàn, cần biết ngày hôm nay bày tiệc đấy, chính là Nhị hoàng tử điện hạ Triệu Điền, đây không thể nghi ngờ là không cho Nhị điện hạ thể diện!

Đây cũng không phải là đường đi chật vật rồi, đây là triệt để đấy, cho nó phong kín bỏ thêm khóa.

Đế Võ gần đây quật khởi thiên tài, Thiên Vương bảng thứ tư, hoàn toàn chính xác phong quang vô hạn, tương lai đều có thể. Nhưng lại không biết như vậy thân phận, tại một vị Thiên Hoàng hậu duệ quý tộc trước mặt đây tính toán là cái gì? Đường làm quan rộng mở liền quá độ bành trướng, thật đúng tự tìm đường chết!

Tiểu tử này, đã xong!

Triệu Điền nhíu mày, đặt chén rượu xuống, trước một khắc ôn nhuận như gió xuân, nhưng lúc này cái kia một thân Thiên gia uy nghiêm, liền mọi người không thở nổi.

Kim Nhã khẩn trương, tranh thủ thời gian nói: “Điện hạ, La Quan hắn từ từ đã quen, làm việc lỗ mãng rồi điểm, ta thay hắn hướng người xin lỗi.”

Xung quanh vài đạo ánh mắt, liền lộ ra kinh ngạc, cái này Kim Nhã cùng người này, đến cùng quan hệ thế nào? Lúc này lại vẫn dám vì hắn nói chuyện!

“Thật sao? Cô cũng là hiếu kỳ, La Quan hắn có lý do gì, xốc Cô kia cái bàn.” Triệu Điền thanh âm yên lặng, lại tràn ngập lãnh khốc.

Rất hiển nhiên, nếu không cho ra một cái công đạo, chuyện này sẽ không dễ dàng bỏ qua.

Kim Nhã căng thẳng nhìn chằm chằm vào dưới đài, lại không biết một cử động kia, làm quý nhân trong lòng hàn ý càng sâu, biểu lộ cũng càng phát ra lạnh nhạt.

Lầu thứ chín, hoàn toàn yên tĩnh ở bên trong, La Quan bỏ qua xung quanh ánh mắt, chằm chằm nhanh Chung Xá, chậm rãi nói: “Gia phụ, La Chấn Dương!”

Quả là thế!

Dương Kiên thở sâu, thấp giọng nói: “La Quan, ta biết ngươi bây giờ rất phẫn nộ, nhưng ngày hôm nay là quý nhân thiết yến, ngươi…”

La Quan đưa tay đưa cắt ngang, “Lão sư từng nói, cha ta năm đó bị đánh tổn thương thời gian, liền hẳn là chết rồi, nhưng hắn vẫn gượng chống xuống. Vốn là chống

đỡ xuống, cũng là sống không lâu, nhưng hắn lại chịu đựng tạng phủ bị hao tổn, bên trong thân thể thành tổ ong, cả ngày lẫn đêm đều giống như lăng trì thống khổ, liều chết chịu đựng xuống dưới… Mà hết thảy này, cũng là vì ta!”

Hơi dừng một chút, thanh âm tiếp tục vang lên, “Vì vậy ngày hôm nay, cái này Trường Đình lầu chín phía trên, Chung Xá ngươi cùng ta tầm đó, chỉ một người có thể còn sống rời đi!”

Nghe thế yên lặng nói như vậy, thấy lạnh cả người đột nhiên tự đáy lòng của mọi người tuôn ra, cũng rốt cuộc minh bạch, La Quan vì sao đột nhiên trở mặt.

Kim Nhã đối với La gia chuyên môn điều tra qua, đương nhiên biết rõ La Chấn Dương kia sự tình, rõ ràng hơn phụ tử tầm đó cảm tình hạng gì thâm hậu, “Điện hạ, ta có thể làm chứng, La Quan theo như lời đều là thật, hắn tìm được kẻ thù sau đó nhất thời kích động trong lòng, tuyệt không đối với ngài bất kính chi ý!”

Nói xong, mới phát giác được trên đài cao, mọi người ánh mắt khác thường.

Giang Ninh… La Quan…

Trước đây không lâu, về Kim gia đại tiểu thư kia phong lưu tươi đẹp sự tình, tại Đế Đô lưu truyền sôi sùng sục, mọi người nhưng còn không quên.

Hôm nay, hết thảy liền đáp lại số!

Kim Nhã đây là, mang theo tiểu bạch kiểm, tới tham gia Nhị hoàng tử kia tiệc tối? Không đều nói, Kim gia đại tiểu thư thông minh cơ trí, thủ đoạn cao minh, hôm nay việc này làm đấy, thật sự là làm cho người ta không nghĩ ra?

Là muốn nói với Nhị hoàng tử, cho dù là ngươi không quan tâm ta rồi, ta cũng có thể tìm được nhỏ thịt tươi? Đây quả thực là tại đánh Nhị hoàng tử kia mặt!

Kim Nhã cũng kịp phản ứng, vừa vội vừa giận, “Điện hạ, ta…”

Triệu Điền đưa tay cắt ngang, đi đến rào chắn trước, đem rèm cửa đẩy ra, “Chung Xá, đả thương La Quan phụ thân sự tình, thế nhưng là thật sao?”

Chung Xá khom người, “Bẩm điện hạ, thật có chuyện này.”

“Tốt! Các ngươi một cái là, Đế Đô nổi danh kia võ đạo cường giả, một cái là Đế Võ Thiên Vương bảng thứ tư, tân tấn thiên kiêu, nếu như lẫn nhau gặp nạn hóa giải kia ân oán, cô cùng ngày hôm nay ở đây các vị, liền cho ngươi hai người làm chứng.” Triệu Điền đưa tay chỉ một cái, “Tối nay cái này Trường Đình lầu chín, chính là hai người các ngươi kia võ đài, sau đó ai cũng không thể truy cứu nữa!”

Kim Nhã khẩn trương, “Điện hạ!”

“Tốt rồi, cô đã quyết ý, liền không cần nói nhiều rồi.”

Rất nhanh, lầu thứ chín lên, đã bị thanh lý ra hơn phân

nửa.

Chung Xá cười lạnh vào bàn, vẻ mặt tràn đầy sát cơ.

Oanh –

Lăng Vân Cảnh khí tức khủng bố bộc phát, mọi người tim đập nhanh!

“La Quan, năm đó là Chung mỗ chủ quan, không có một chưởng đánh chết cha ngươi, lúc này mới cho ngươi trưởng thành kia cơ hội, dám chạy đến trước mặt của ta giương oai. Có điều như vậy cũng tốt, tối nay Chung mỗ trước hết đánh chết ngươi, lại đi Giang Ninh diệt toàn bộ La gia!”

“Lúc này đây, Chung mỗ nhất định sẽ vô cùng cẩn thận, cẩn thận, tuyệt không buông tha từ trên xuống dưới nhà họ La bất kỳ người nào, không chỉ có muốn đem bọn họ đều đánh chết, còn phải phóng một mồi lửa thiêu sạch sẽ… Nhổ cỏ nhổ tận gốc miễn cho ngày sau, lại lưu lại cái gì gieo họa!”

Chung Xá đã đoán được quý nhân tâm tư người, rất tình nguyện làm một cái giết người đao.

Lúc này nói, đều phát ra từ đáy lòng, có thể nói tình chân ý thiết sát ý tràn đầy. Đương nhiên, nếu có thể chọc giận La Quan, để cho hắn kích thích, lỗ mãng, tự nhiên là càng tốt hơn.

Dù sao, vị trí Đế Võ Thiên Vương bảng thứ tư, thực lực vẫn phải có… Cùng lúc đó, đáy lòng cũng có vài phần

vui mừng.

Cũng may, hắn không có vội vã tiến đến Giang Ninh, tới tham gia điện hạ yến hội, như La Quan biết được sau đó trốn ở Đế Võ không xuất ra, nhiều hơn nữa tu luyện vài năm, đó mới là phiền toái!

Tối nay, liền giết đi tiểu tử này… Về phần hậu hoạn!

Không nói đến có ngày hôm nay là Nhị điện hạ chứng kiến, mặc dù Đế Võ bất mãn, trận chiến này cũng là La Quan chủ động vén lên, cái kia đã chết cũng là chết vô ích.

Dương Kiên cười khổ một tiếng, không có nhiều lời nữa.

Không còn kịp rồi!

Quý nhân lên tiếng, trận chiến này La Quan trên cũng phải lên, không hơn cũng phải trên.

Nếu nói miệng vàng lời ngọc, đã là như thế.

Nhưng hắn, sẽ là Chung Xá đối thủ sao? Một vị uy tín lâu năm Lăng Vân Cảnh cường giả, hắn thủ đoạn cùng chiến lực, là rất khó tưởng tượng kia!

Trong đám người, Nam Cung Đóa Đóa biểu lộ hờ hững, mắt lộ thương cảm.

Cái này La Quan, vốn có cơ hội quật khởi, tương lai không thể hạn lượng.

Lại tự kiêu ngạo tự ngạo, nội tâm bành trướng đến cực điểm, chính là tối nay phát hiện tổn thương thù cha người thì như thế nào? Không thể nhịn một chút, đợi yến hội chấm dứt, xác minh đối phương sâu cạn lại tính toán?

Bị lửa giận choáng váng đầu óc, một mặt mạnh mẽ đâm tới, mới rơi vào hôm nay bước – cái này Chung Xá, nàng là biết rõ đấy, tuy chỉ có Lăng Vân Cảnh tu vi, nhưng có bộc phát bí pháp, càng có một kiện cường đại thần binh, chân thật chiến lực có thể so sánh Lăng Vân chi đỉnh.

La Quan hắn, thua không nghi ngờ!

Mà tối nay thất bại, chính là thập tử vô sinh.

Còn lại mọi người, ánh mắt cũng là lạnh lùng, giọng mỉa mai, hoặc giả có một chút thương hại.

Nhưng đều không ngoại lệ, đối với hắn tuyệt không xem trọng!

La Quan giống như không phát hiện, trong tràng trầm trọng bầu không khí, nhìn Giang Ninh phía, nói khẽ: “Cha, ngày hôm nay nhi tử liền giết người này, báo thù cho ngài.”

Từ vừa mới bắt đầu, ngoại trừ nhấc lên bàn bên ngoài, hắn bất kể vẻ mặt vẫn ngữ khí, đều vô cùng yên lặng.

Phần này yên lặng, là La Quan kia ngụy trang, che lại hắn kia nghĩ mà sợ, sợ hãi – hắn không dám tưởng

tượng, nếu không có lúc trước tâm tư khẽ động, thu phục Quỷ Kiếm nữ sau đó đem nàng phái đến Giang Ninh, sự tình sẽ như thế nào? Như vậy hậu quả, hắn chỉ là muốn tưởng tượng, giống như rơi vào hầm băng.

Rồi sau đó, phần này nghĩ mà sợ, sợ hãi, lúc này toàn bộ biến thành, chiếm giữ trong lòng tầm đó, tàn sát bừa bãi gầm thét kia sát ý.

So với mấy ngày trước, tại Vĩnh Phong phố số hai mươi bảy thời gian, còn cường thịnh hơn gấp mười lần, gấp trăm lần!

Bởi vì, cái này dính đến đấy, là phụ thân của hắn, là hắn tất cả thân nhân.

Chung Xá phải chết, La Quan muốn thông qua chuyện này, cảnh cáo tất cả mọi người – thân nhân là nghịch lân của hắn, người nào động người nào chết!

La Quan quay người đi vào trong tràng, mặt như tĩnh hồ, lòng có ngàn vạn Giết

“Chết!”

Chung Xá gầm thét một tiếng, rút ra màu đen trường đao, vật này là hắn đắc ý nhất kia thần binh, cùng hắn tu luyện mất hồn đao pháp phù hợp, lẫn nhau chồng lên nhưng làm giết có năng lực cao hơn.

Mà theo trường đao chém xuống, trong cơ thể hắn cũng có nổ vang truyền ra, giống như lớn đê sụp đổ, trong nháy mắt có mênh mông cuồn cuộn nước lũ mãnh liệt

mà ra.

Cái này, là Chung Xá tu luyện bí pháp, trong người cấu tạo một cái phong bế chỗ, đổ đầy khí huyết chỉ đợi đại chiến thời gian, có thể trong nháy mắt bộc phát siêu cường chiến lực.

Hôm nay, thần binh, bí pháp phát ra cùng một lúc, Chung Xá một đao chém rụng, liền bộc phát ra thực lực mạnh nhất, có thể so với Lăng Vân chi đỉnh, gắng đạt tới một đao ra tay, đem La Quan chém giết tại chỗ!

Cái này, cũng là người từng trải kia trí tuệ.

Không có thăm dò, theo dõi, ra tay liền đem hết toàn lực, hắn bằng đao này, giết Lăng Vân chi đỉnh, huống chi chính là một ít thế hệ? !

Mọi người khiếp sợ tại, Chung Xá một đao chi khủng bố thời gian, La Quan triển khai.

Hắn đưa tay nắm chặt, rút kiếm liền trảm!

Chương 75 : Không Chào Đón

Một kiếm ra tay, sáng chói kiếm quang bộc phát, đầy lầu ánh đèn nháy mắt ảm đạm.

Sau một khắc, hắc đao cùng trường kiếm va chạm nhau, nổ mạnh nháy mắt nổ bung, giống như bằng phẳng sấm sét.

Va chạm trùng kích như con nước lớn, quét ngang bốn phương tám hướng, kêu lên trong tới gần mấy người, bị trực tiếp đánh bay ra ngoài. Thực lực cường đại hạng người, một cái trở mình rơi sắc mặt trắng bệch, kém chút kia liền biến thành lăn hồ lô, đập kia thất điên bát đảo vẻ mặt tràn đầy máu tươi.

Nhưng hôm nay lại không người, có lòng dạ thanh thản nhìn bọn họ, chỉ vì trong tràng chuôi này rất có hung danh kia hắc đao… Lúc này lại đứt gãy!

Chung Xá phun ra một ngụm máu tươi, vừa sợ vừa giận, trừng mắt xem La Quan, là tuyệt đối nghĩ không ra, kiếm trong tay hắn lại hung hãn như vậy.

Không, không phải là kiếm, mà là kiếm của hắn hơi thở, sắc bén bá đạo, mới có thể một kích chắc chắn hắn thần binh!

“Kiếm ý!”

Hắn nghẹn ngào gầm nhẹ, vẻ mặt tràn đầy chấn động.

Trên đài cao, Nhị hoàng tử đặt tại rào chắn trên kia tay, đột nhiên cứng một cái. Hắn bất động thanh sắc, nhìn về phía trong góc kia Viên tiên sinh, văn sĩ trung niên biểu lộ ngưng trọng, suy đi nghĩ lại chậm rãi lắc đầu.

Lúc này, La Quan đưa tay lại là một kiếm, chắc chắn đao bay ra ngoài, tùy theo cùng nhau bay ra đấy, còn một cánh tay, máu tươi phun ra ngoài, đưa tới nhiều tiếng hô kinh ngạc.

Chung Xá ôm lấy cánh tay đứt miệng vết thương, nghiến răng phóng tới cửa sổ, hắn là Lăng Vân Cảnh có bay lượn phía chân trời khả năng, chỉ cần ra Trường Đình, La Quan cường thịnh trở lại cũng khó giết hắn.

Nhưng vào lúc này, “Oanh” kia một tiếng vang thật lớn, La Quan quỳ gối phát lực phóng lên trời, đuổi theo Chung Xá dẫm ở bộ ngực hắn, trùng trùng điệp điệp rớt xuống.

Oanh –

Toàn bộ Trường Đình đều tại rung động lắc lư, bản nghiền nát dưới lõm, kinh khủng vết rạn lan tràn khắp nơi.

Chung Xá ngã vào trong đó, từng ngụm từng ngụm thổ huyết.

Giờ khắc này Trường Đình lầu chín, lâm vào yên lặng.

Cho dù một màn này ngay tại dưới mắt, nhưng tất cả mọi người vẫn là cảm thấy khó có thể tin, thủ đoạn ra hết chiến lực kinh người Chung Xá, liền cứ là lượng kiếm, liền rơi vào đao đứt tay cũng chắc chắn, bị người giẫm ở dưới chân kia kết cục.

Cái này La Quan, có phải hay không mạnh quá phận?

Hay là nói, tại viện trưởng đại nhân dưới sự dẫn dắt, Đế Võ thực lực lại có đột nhiên tăng mạnh… Dù sao, tên này bề ngoài giống như, chỉ là Thiên Vương bảng thứ tư?

Nhưng Nam Cung Đóa Đóa đám người lại biết rõ, La Quan hôm nay tiện tay một kiếm, so với lúc trước Thiên Vương thời gian chiến tranh, mạnh đâu chỉ vài lần.

Ẩn giấu thực lực… Hay hoặc là, đây là hắn tiến vào Đế Võ phía sau núi, lấy được kia tiến bộ? Như người phía trước, bọn họ cũng may tiếp nhận chút, nhưng nếu như là người sau, không khỏi liền thật đáng sợ!

La Quan ngữ khí yên lặng, “Nói, năm đó là ai cho ngươi, tiến về trước Giang Ninh giết người?”

“Ngươi đáp ứng buông tha ta, ta cứ nói… A!”

Hét thảm một tiếng, hắn một cánh tay khác, bị trực tiếp đạp chắc chắn, bén nhọn xương cặn bã đâm rách da thịt sau đó chui ra, đau vẻ mặt tràn đầy vặn vẹo.

“Ta hỏi cái gì, ngươi cứ nói cái gì.”

Đúng lúc này, một tiếng phẫn nộ thét lên vang lên, “Dừng tay!” Cao gầy nữ tử vượt qua đám người ra, mặt mày ngạo khí ánh mắt lạnh như băng, đang chằm chằm hướng La Quan.

Bên người nàng cùng theo đấy, lại người quen biết cũ Phòng Nham, quý danh Trung Thuật.

“Phòng trưởng lão, ngươi đi giết hắn đi!”

Phòng Nham nghe vậy mặt đều tái rồi, nghĩ thầm Chung tiểu thư người lời này, không phải là để cho ta chịu chết?

Mà thôi, mất mặt luôn so với bỏ mệnh tốt!

“… Lão phu không phải là cái hung đồ này đối thủ, người tốt nhất thỉnh quý nhân ra mặt, cái này La Quan vô cùng nhất cuồng vọng tàn nhẫn, hắn thật kia dám giết người!”

Nhấp lên cái này, lão Phòng thiếu chút nữa khóc lên.

Đối với La Quan kia tàn nhẫn vô tình, Bách Vân tông có thể nói cảm thụ khắc sâu – Cái kia đều là dùng từng cái một, đệ tử ưu tú kia tính mạng, đổi lấy máu tanh kinh nghiệm.

Hơn nữa, lão Phòng thập phần không nghĩ ra, vì sao thường cách một đoạn thời gian gặp tiểu tử này, thực lực của hắn liền bỗng nhiên mà tăng mạnh rồi một

đoạn? Đến ngày hôm nay, hắn mà ngay cả dũng khí xuất thủ tất cả đều không còn rồi.

Chung Tình nhíu nhíu mày, đối với đài cao hành lễ, “Điện hạ, xin ngài ngăn cản người này hành hung!”

Triệu Điền: …

Sự tình là ta nói ra, ngươi để cho ta hiện tại ngăn cản, không biết xấu hổ?

“Chung tiểu thư, ngày hôm nay là lệnh tôn cùng La Quan hai người, bởi vì thù riêng quyết tử chiến, cô là nhân chứng, bất tiện nhúng tay.”

Liền khi bọn hắn đối thoại thời gian, lại hét thảm một tiếng vang lên, La Quan đạp chắc chắn Chung Xá bắp chân, “Nói hay không?” Một bên hỏi, lại là một cước giẫm ở đùi, cái kia bí mật chập choạng xương bể nát tiếng làm cho người ta tê cả da đầu!

Như Chung Xá là người bình thường, đã sớm đau ngất đi, nhưng Lăng Vân Cảnh cường đại khí huyết, để cho hắn gặp sau khi trọng thương vẫn bảo trì thanh tỉnh, kêu thảm thiết đều đặc biệt hữu lực.

“Chung Tình! Cứu ta, nhanh cứu ta!” Chung Xá dốc sức liều mạng tru lên.

“Lớn mật, ngươi lại vẫn dám đả thương cha ta!” Chung Tình giận dữ, “La Quan, ngươi gan to bằng trời, liền lập tức buông cha ta ra, cho ngươi lưu lại toàn thây!”

“Bằng không, không chỉ có ngươi muốn chết, cha mẹ ngươi phải chết, bổn tiểu thư trực tiếp sai người, diệt ngươi La gia cả nhà mười tộc!”

Phòng Nham sắc mặt đại biến, giữ chặt nàng nhanh lùi lại, sau một khắc “Oanh” kia một tiếng vang thật lớn, kinh khủng kiếm ảnh trảm ở trên.

Chung Tình trên mặt trắng bệch, trợn to con mắt hoảng sợ, vừa rồi đầu kém một chút, nàng liền đã chết! Tận lực bồi tiếp nổi giận, lớn tiếng thét lên, “Giết ta, ngươi lại dám giết ta? Có biết hay không ta là ai? Ta là Phàn Nhạc kia nữ nhân! Ngươi dám động thủ với ta, không ai có thể cứu ngươi, bổn tiểu thư muốn đem ngươi chém thành muôn mảnh!”

La Quan ánh mắt lạnh như băng, “Lại oa oa kêu nửa câu, tối nay ta phải giết ngươi!”

Thét lên im bặt mà dừng.

Cái nhìn này, làm Chung Tình trái tim gần như ngưng đập, thân thể run rẩy.

La Quan nhìn về phía Chung Xá, “Một cơ hội cuối cùng, nói hay không?”

Chung Xá đáy mắt hiện lên âm lãnh, cắn răng nói: “Ta nói, để cho ta đi Giang Ninh chính là…”

Rặc rặc –

La Quan một cước, đạp chắc chắn cổ họng của hắn,

miệng mũi hướng ra phía ngoài phun ra bọt máu, Chung Xá trừng lớn trong hai mắt tràn ngập ngạc nhiên, không cam lòng.

Hắn sao đột nhiên hạ sát thủ?

“Ta nghĩ đã thông, ngươi nếu biết, hôm nay nhất định sẽ chết, lại sao có thể có thể nói với ta chân tướng. Vừa rồi, là muốn trước khi chết, lại cho ta đào hố a? Tùy tiện liên quan vu cáo một người, chỉ cần tên nói ra, ta đại khái sẽ có phiền toái.”

“Nhưng thật xin lỗi, ta tuy rằng phẫn nộ, vẫn còn bảo trì lý trí, vì vậy mời ngươi đi trước chết, năm đó sai khiến người của ngươi, ta nhất định tìm được, lại đưa đi gặp ngươi.”

Chung Xá “Hô xoạt” vài tiếng, khí tuyệt bỏ mình!

“Cha!” Chung Tình thét lên, nước mắt chảy ra đến.

Nàng không dám nói nữa cái gì, ánh mắt lại vô cùng oán độc.

La Quan nhìn về phía nàng, thản nhiên nói: “Ta giết cha ngươi, ngươi có thể tới tìm ta báo thù, nhưng cơ hội chỉ có một lần, tốt cho ngươi tốt nắm chắc.”

Trên đài cao, Triệu Điền thở ra một hơi, trầm giọng nói: “Đủ rồi! La Quan, ngươi đã thay cha báo thù, liền rời đi a, Cô kia Trường Đình không chào đón ngươi.”

Xẹt –

Lầu thứ chín lên, càng phát ra chết tịch vô tiếng.

Những lời này, rất nặng!

Nặng đến tối nay sau đó, liền giống như núi nghiêng rơi xuống biển, thế tất nhấc lên vô tận sóng to gió lớn, quét sạch Đế Đô. Được "Không chào đón" đánh giá kia La Quan, đem tại thủy triều vỗ vào lần đi lại duy khó khăn. Thậm chí còn, như vậy trầm xuống nhập biển, khó hơn nữa trở mình.

Cái này, chính là Thiên gia hậu duệ quý tộc, một lời có thể chắc chắn tương lai!

Nhưng La Quan biểu lộ, lại không có thay đổi gì, chỉ là nhìn thoáng qua đài cao, xoay người rời đi. Cũng không hoan nghênh, vậy liền đi nhanh lên đi, chẳng lẽ còn phải đợi người đến vội?

Hắn cái này biểu hiện, trong mắt mọi người, liền càng lộ ra cuồng vọng, càn rỡ.

"Hừ! Thiếu niên thiên kiêu, chính là như vậy bành trướng, không biết quý nhân chi uy!"

"Đối đãi qua tối nay, Đế Đô tuy lớn, lại không La Quan dung thân chỗ."

"Mỗ đánh cuộc, có điều ba ngày, người này nhất định khóc ròng ròng, quỳ gối Trường Đình ngoại hướng điện hạ bồi tội."

“Không biết trời cao dày, có hắn kia nếm mùi đau khổ!”

Trên đài cao, thân phận quý trọng kia các tân khách đang cười lạnh, vài đạo ánh mắt nhìn về phía Kim Nhã.

Tiểu bạch kiểm bị đuổi đi, không biết Kim đại tiểu thư hiện nay, cảm thụ thế nào?

Nhưng rất nhanh, bọn họ liền trừng to mắt, vẻ mặt tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

Kim Nhã hành lễ, ngữ khí ngưng trọng, “Điện hạ, La Quan là ta mang tới, người cũng không hoan nghênh hắn, ta cũng chỉ cáo từ.”

Triệu Điền híp híp mắt, “Được.”

Kim Nhã xoay người rời đi, tại vô số khiếp sợ trong ánh mắt, bước nhanh đuổi theo, “La Quan, ta cùng ngươi cùng đi… Hôm nay, thật xin lỗi a!”

Nàng rất áy náy, cũng có chút không rõ ràng cho lắm, sự tình sao tiến triển đến tận đây.

Năm đó cái kia ôn hòa hữu lễ, cơ trí vô song kia Nhị điện hạ, sao biến thành như vậy? Vừa rồi, trong giọng nói kia xa cách, lãnh đạm, làm cho nàng thương tâm đến cực điểm.

Ta nghĩ hết biện pháp, mời La Quan dự tiệc, là ở giúp ngươi a!

Nhưng ngươi… lại làm cái gì?

La Quan nhìn thoáng qua, trên mặt nàng tâm thần bất định, bất an, mỉm cười, “Có liên quan gì tới ngươi? Lui một vạn bước nói, cũng nên ta cám ơn Kim Nhã tỷ, nếu không có ngày hôm nay dự tiệc, lại há có thể tìm được Chung Xá, gia phụ thân báo thù.” Hơi dừng một chút, tiếp tục nói: “Ta thật không có sự tình, ngươi hay lưu lại, miễn cho có phiền toái.”

Kim Nhã lắc đầu, ngữ khí kiên quyết, “Ngày hôm nay ta cùng với ngươi cùng đi đấy, tự nhiên muốn cùng đi!”

“… Cái kia, được rồi.” La Quan bất đắc dĩ lắc đầu, “Có điều ngày hôm nay về sau, Kim Nhã tỷ ngươi là tiểu bạch kiểm trùng quan giận dữ, rơi xuống Nhị hoàng tử thể diện kia sự tình, chỉ sợ vừa muốn trong Đế Đô, truyền kia bay lả tả rồi.

Kim Nhã cười cười, biểu lộ lại ảm đạm.

Ngay tại hai người, sắp rời khỏi lầu thứ chín thời gian, lại bị người ngăn lại.

Trước mặt mấy người, cầm đầu là một khắp người quý khí, mặt chứa uy nghi cô gái trẻ tuổi, lúc này ánh mắt lạnh như băng, rơi trên người bọn hắn.

Kim Nhã sắc mặt biến hóa, chủ động hành lễ, “Dân nữ, bái kiến nhị Vương phi.”

“Kim Nhã tỷ tỷ, ba năm không thấy ta và ngươi tầm đó, ngược lại không thạo rồi.” Nhị Vương phi dưới cao nhìn xuống, nhàn nhạt mở miệng, “Ngày hôm nay ta vốn

định, với ngươi hảo hảo chuyến ôn chuyện, nhưng tỷ tỷ ngươi làm kia sự tình, thật sự có thất ổn thỏa.”

Nàng đưa tay, chỉ vào La Quan, “Năm đó, ngươi cùng chúng ta nhà Vương gia tầm đó, mặc dù không có chút danh phận, nhưng Đế Đô tất cả nhà ai chẳng biết hiểu cái kia đoạn chuyện cũ. Ngày hôm nay, Vương gia nhà ta hảo tâm thiết yến, tỷ tỷ vì sao phải mang cái này tiểu bạch kiểm đến? Đây không phải trước mặt mọi người, đánh Vương gia nhà ta kia mặt, để cho hắn xuống đài không được sao?”

Kim Nhã vội vàng nói: “Nhị Vương phi, người đã hiểu lầm…”

Nhị Vương phi quát lạnh, “Không có hiểu lầm gì đó đấy, Vương gia nhà ta tính khí tốt, nhưng ta thân là Vương Phi, quyết không thể ngồi nhìn mặc kệ! Người tới, bắt hắn cho ta giết!”

“Phải.”

Phía sau nàng một vị cúi đầu tỳ nữ, hành lễ lĩnh mệnh.

Cất bước về phía trước, kinh người khí tức bộc phát, rõ ràng là một vị chân chính, Lăng Vân đỉnh phong võ đạo cường giả.

Nhưng để cho La Quan cau mày, không phải là đối phương tu vi, mà là hắn tại cô gái này trong hơi thở, cảm nhận được một tia quen thuộc âm lãnh. Sau một khắc, im ắng sấm sét tại trong đầu nổ tung, giống như mấy chục cây nhọn bám, bị trùng trùng điệp điệp một

búa, trực tiếp nhập vào đỉnh đầu.

Nhị Vương phi phía sau, mấy tên khác đi theo kia tỳ nữ, lúc này đáy mắt ở chỗ sâu trong, hiện lên một tia không dễ dàng phát giác kia màu đỏ tươi.

Lăng Vân đỉnh phong tỳ nữ, đột nhiên một bước tới gần, trắng ngần non mịn bàn tay, hướng La Quan ngực đập đi.

Một chưởng này, đủ tồi kim liệt thạch!

Chương 76 : Hai “Cố Nhân Về Sau “

Sinh tử một đường, La Quan kêu lên một tiếng buồn bực, buông lỏng hai con ngươi khôi phục thanh minh. Trực tiếp hướng về phía sau ngã xuống, tránh đi chí mạng một chưởng, cùng lúc đó rút kiếm liền đâm.

Lăng Vân Cảnh tỳ nữ sắc mặt biến hóa, nàng thả người về phía trước, kiếm này lại mau kinh người, đã tới không kịp né tránh. Mắt thấy cũng bị thấu ngực mà ra, nàng lại trực tiếp lấy tay chụp vào mũi kiếm, một trận “Chối tai” âm thanh, như sắt đá ma sát, kèm thêm hoả tinh bắn tung toé.

Cho dù, cái này tỳ nữ động tác cực nhanh, nhưng La Quan hay thấy được, nàng lòng bàn tay trong nháy mắt nổi lên kia tỉ mỉ lân giáp.

Vừa mới cảm nhận được kia âm lãnh, đột nhiên phủ xuống tâm thần trùng kích, cùng với trước mặt một màn này, La Quan đã xác định, Vĩnh Phong phố số hai mươi bảy trong nội viện, những thứ kia Huyết Yêu trong miệng chủ nhân… Chính là Nhị hoàng tử Triệu Điền!

Sơn Hà thành Tần gia, chuyên kinh doanh máu hung thú sinh ý, cùng Đế Đô quý nhân thời gian kia giao dịch nào đó… Cũng chỉ đều có giải thích.

Khó trách, Vĩnh Phong phố sự kiện đến tiếp sau, bị qua loa chấm dứt.

Trình Nhàn cũng nhịn không được sợ hãi thán phục, thế lực của đối phương mà cảnh cáo La Quan, không được cùng xung đột – Một vị đế quốc hoàng tử, ngôi vị hoàng đế chỉ hai kia người thừa kế một trong, lại La Quan hết lần này đến lần khác tao ngộ đấy, kinh khủng Huyết Yêu tổ chức phía sau màn chủ nhân.

Thật sự là một kiện, cực kỳ châm chọc sự tình!

La Quan tâm niệm thay đổi thật nhanh, Lăng Vân Cảnh tỳ nữ đã lại lần nữa đánh tới, nhị vương phi phía sau kia tỳ nữ, đáy mắt lại lần nữa hiện lên màu đỏ tươi.

Nhưng lúc này đây, các nàng còn không tới kịp phát động năng lực, liền mãnh liệt trừng lớn hai mắt, con mắt mặt ngoài rất nhỏ mạch máu, hiện tại rất nhanh bành trướng, dần màu đỏ, tiếp theo “Bành” “Bành” vài tiếng, đầu trực tiếp nổ tung.

Lăng Vân Cảnh tỳ nữ kia thân thể, cũng đang hiện tại cứng ngắc, một tiếng kiếm minh sau đó, đầu người phóng lên trời.

Trên lầu chín, lập tức máu tanh xông vào mũi!

Trong nháy mắt, chính là một thi thể.

Nhị vương phi bị tung tóe một thân máu tươi, sắc mặt trắng bệch, “Lớn mật! Lớn mật!”

“Ngươi dám giết bổn cung kia tỳ nữ, có ai không, đem hắn bắt lại cho ta!”

Oanh long long –

Vô số cao thủ, thả người xông lên Trường Đình lầu chín, đem La Quan bao bọc vây quanh.

Triệu Điền mặt sắc mặt xanh mét, Viên tiên sinh bước nhanh đi tới, thấp giọng nói: “Điện hạ, La Quan người này khắp nơi thần bí, ta hoài nghi hắn có khác bối cảnh, xin ngài cẩn thận!”

“Viên tiên sinh cảm thấy, ngày hôm nay Cô còn lựa chọn sao?” Triệu Điền thở sâu, đôi mắt lành lạnh.

Hắn, là Thanh Dương Quốc Nhị hoàng tử.

Dưới một người, trên vạn vạn người.

Như cục diện hôm nay, còn để cho La Quan rời khỏi, chắc chắn bị Đế Đô quyền quý cười nhạo, khinh thường. Hắn có dã tâm lớn, sớm tập trung đại vị, đương nhiên sẽ không cho phép, xảy ra chuyện như vậy.

Triệu Điền phất tay, “Giết hắn đi!”

Đài cao chủ - chỗ ngồi, mọi người đều sắc mặt xấu xí, mắt thấy quý nhân ngày hôm nay chật vật, đối với bọn họ mà nói cũng không phải cái gì chuyện tốt.

Chỉ có Lý Thế Thông, vẫn vẻ mặt lạnh nhạt, bảo trì trấn định.

Hắn, Luyện Đan sư hiệp hội Tam phẩm Đan Sư, hôm nay lại nghiễm nhiên, đã thành Nguyên Tịch Đại khách khanh kia người phát ngôn, vị trí nước lên thì thuyền lên.

Tuy là Nhị hoàng tử, đối với hắn cũng chấp lễ quá mức cung kính, ngôn từ thời gian có nhiều dụ dỗ mượn sức, căn bản không lo lắng sẽ bị giận chó đánh mèo.

Tối nay luân phiên sóng lớn, tại Lý - đại sư xem ra, có điều là chút tu luyện võ đạo, đem đầu óc đều luyện thành bắp thịt ngốc nghếch mãng phu kia trò khôi hài.

Mà thôi, tối nay hứng thú thất bại tận, cái này máu hô xoẹt xẹt kia mới có, dù có sơn trân hải vị cũng ăn không vô, đối đãi người này cúi đầu, liền cáo từ a.

Đúng lúc này, Lý - đại sư thân phận bài, thu được một cái tin tức.

Sau một khắc, hắn sắc mặt đại biến!

Mãnh liệt đứng dậy, động tác biên độ quá lớn, thiếu chút nữa lật tung cái bàn, không để ý tới mọi người kinh ngạc ánh mắt, Lý Thế Thông rống to, “Dừng tay!”

Thậm chí không kịp, cùng Triệu Điền nhiều lời, hắn thả người liền nhảy xuống tới, trên đường chạy như điên đi tới La Quan trước người, trên dưới dò xét xác định hắn không có việc gì, mới thở dài một hơi.

Lầu thứ chín lại an tĩnh, mọi người ngốc ngốc nhìn cảnh này, không biết cử chỉ cao nhã, khí độ ung dung kia Lý -

đại sư, đột nhiên nổi điên làm gì?

Triệu Điền chau mày, trầm giọng nói: “Lý - đại sư, người đây là ý gì?”

Lý Thế Thông thở sâu, “Điện hạ, La Quan là Lý mỗ cố nhân về sau, xin ngài giơ cao đánh khẽ, bỏ qua cho hắn lần này.”

Vừa rồi, người Lý - đại sư còn ổn thỏa đài cao, vẻ mặt thờ ơ vô cảm, mặt mày đều là khinh thường.

Kết quả sau một khắc liền nhảy ra, hô lớn cái gì “Cố nhân về sau”, coi chúng ta ngốc hả? Cái này, tất có nội tình!

Mọi người nghĩ đến, Kim gia thọ yến phát sinh sự tình, ánh mắt nhìn về phía Kim Nhã – chẳng lẽ là nàng? Trừ lần đó ra, giống như không cái khác giải thích.

Là nhỏ tình lang, liền không quan tâm rồi, nữ nhân này thật đúng là điên cuồng vả lại ngốc nghếch… Làm tức giận quý nhân, Kim gia có tiền nữa lại có thể thế nào?

Về phần Lý - đại sư, có phải hay không rất bành trướng điểm? Cũng không nhìn cục diện hôm nay, liền trực tiếp nhúng tay, thật sự cho rằng quý nhân đối với ngươi ôn hòa hữu lễ, liền không dám rơi ngươi thể diện!

Làm rõ ràng, ngươi một cái người phát ngôn mà thôi, còn không phải Tứ phẩm Đan Sư!

Quả nhiên, Triệu Điền trầm mặc một cái, chậm rãi nói:

“Lý - đại sư, bên cạnh sự tình theo người nói cũng là không ngại, nhưng La Quan cả gan làm loạn, dám giết Vương phi tỳ nữ, chính là đại bất kính tới tội!”

“Xin ngài thông cảm, đừng để cho Cô khó xử.”

Thông cảm, liền còn là bạn tốt.

Bằng không, ngươi để cho Cô khó xử, cũng chỉ đừng trách Cô, không cho ngươi thể diện.

Lý Thế Thông âm thầm kêu khổ, cắn răng, “Điện hạ, Lý mỗ xin ngài mượn một bước nói chuyện.”

Triệu Điền sắc mặt, một cái liền phai nhạt.

Ngươi có ý gì?

Cô lời nói chẳng lẽ còn không đủ hiểu rõ, hiện tại ngươi nhiều lời một chữ, đều là đối với bản vương kia mạo phạm!

“Người tới, tiễn đưa Lý - đại sư đi ra ngoài!”

Mọi người cười lạnh, tin đồn Thiên Khu Các Lý Thế Thông, là một cái khéo léo, tâm tư kín đáo hạng người, hôm nay gặp mặt lại ngu không ai bằng.

Nói là đưa ra ngoài, cùng trục xuất có gì khác nhau đâu? Đối đãi ngày mai, nhất định thành Đế Đô trò hề!

“Nhị hoàng tử thật lớn uy phong, ta Đan Sư hiệp hội Tam phẩm Đan Sư nói vội liền vội, cái kia không biết lão phu

gương mặt này, còn có hay không dùng?”

Một thân ảnh lăng không bay tới, ánh đèn chiếu rọi xuống, lửa đỏ tóc dài đặc biệt bắt mắt.

“Liệt Hỏa đại sư!”

“Đan Sư hiệp hội Phó hội trưởng!”

“Hắn làm sao tới rồi!”

Hiện tại, trong bóng tối vô số dây cung kéo động tiếng vang lên, lạnh như băng khí cơ tập trung Liệt Hỏa, nhưng hắn không hề sợ hãi, vẻ mặt tràn đầy cười lạnh.

“Dừng tay! Đều dừng tay cho Cô!” Triệu Điền hét lớn, trong mắt kinh sợ.

Như tối nay, đã ngộ thương Liệt Hỏa Phó hội trưởng, hắn cùng với Đan Sư hiệp hội kia liên quan đến, thế tất ngã vào băng điểm.

Hậu quả này, chính là hắn cũng khó có thể chịu đựng!

Xẹt –

Liệt Hỏa rơi vào Trường Đình lầu chín, chắp tay một cái, “Đa tạ điện hạ tha mạng, vừa rồi lão phu thật sự cho rằng, bản thân cũng bị tại chỗ bắn chết.”

Triệu Điền bài trừ đi ra mỉm cười, “Liệt Hỏa đại sư nói quá lời, người ngày hôm nay có thể tới là bản vương vinh hạnh, Cô nhất định đã trùng trùng điệp điệp trừng

phạt bọn họ, hướng đại sư bồi tội.”

“Bồi tội không cần, lão phu cùng điện hạ đổi người ân tình.” Liệt Hỏa đưa tay chỉ một cái, “Tiểu tử này, cũng là cố nhân của ta về sau, xin mời người thả hắn a.”

Triệu Điền dáng tươi cười càng thêm miễn cưỡng, “Liệt Hỏa đại sư người lên tiếng, bản vương tự nhiên làm theo.” Hắn thở sâu, “Tất cả lui ra!”

“Đa tạ điện hạ!” Liệt Hỏa đại sư đi đến La Quan bên người, “Có rãnh rỗi, chúng ta bây giờ liền đi.”

La Quan chắp tay, “Đa tạ Liệt Hỏa đại sư.”

Liệt Hỏa gật gật đầu, “Nhị điện hạ, lão phu liền cáo từ.”

Xoay người rời đi.

Lý Thế Thông chắp tay, “Chính Lý mỗ đi, không nhọc điện hạ đưa tiễn!”

Đối với La Quan cười cười, đi nhanh xuống lầu rời khỏi.

Cầu tài như khát nước kia Hiền Vương? Có Đế Vương chi tướng kia Thiên Hoàng hậu duệ quý tộc? Mù!

Còn hao tổn tâm cơ, muốn từ hắn cái này được biết, về Nguyên Tịch Đại khách khanh kia tin tức… Sau ngày hôm nay, đường đã đi tuyệt, ngươi cũng đừng nghĩ rồi.

La Quan giương mắt đảo qua mọi người, nói khẽ: “Đã quấy rầy chư vị tối nay hứng thú, ta thật xin lỗi.”

“Kim Nhã!”

Triệu Điền đột nhiên mở miệng.

Kim Nhã bước chân dừng một chút, “Điện hạ, dân nữ cáo lui.”

Nàng đuổi theo La Quan, một nhóm rời khỏi Trường Đình, ra chỗ này xa hoa đình viện.

Trên lầu chín, tịch liêu im ắng.

Nhiều người người đưa mắt nhìn nhau, không hiểu ngày hôm nay, sao đột nhiên liên lụy đến Đan Sư hiệp hội? Hai “Cố nhân về sau”, thực tế Liệt Hỏa hiện thân, chính là Nhị điện hạ cũng chỉ có thể cúi đầu.

Trong này, tất có lớn ẩn tình!

Chẳng lẽ nói, La Quan còn có cái gì thân phận, cùng Đan Sư hiệp hội có quan hệ?

Mọi người đột nhiên nghĩ đến, Lý Thế Thông lúc trước kia căng thẳng muôn phần, lại nghĩ tới hắn gần đây kia phong sinh thủy khởi, giống như cùng Đan Sư hiệp hội vị kia Đại khách khanh có quan hệ.

Đối với Đế Đô tất cả quyền quý mà nói, tung Đan Sư hiệp hội nội bộ phong tỏa tin tức, nhưng vẫn dần dần biết được mấu chốt – vị kia Đại khách khanh, hư hư thực thực Ngũ phẩm đan đạo Tông Sư!

Tin tức truyền ra, Đế Đô chấn động các nơi, cầu tài như khát nước kia Hiền Vương Nhị điện hạ, càng vẫn luôn tại siêng năng đấy, tìm kiếm lấy vị đại sư này kia hạ xuống.

Một cái ý niệm trong đầu, đột nhiên tự đáy lòng của mọi người chui ra – hẳn là, La Quan cùng vị kia Đại khách khanh, tồn tại liên quan nào đó?

Cái này vừa chuyển động ý nghĩ, bọn họ biết vậy nên miệng đắng lưỡi khô, dốc sức liều mạng cúi đầu!

Viên tiên sinh nhìn thoáng qua, sắc mặt âm tình bất định, ruột gan rối bời kia Triệu Điền, thầm than một tiếng, “Điện hạ, ngày hôm nay yến hội hưng tận, trước hết mời các vị quý khách lối ra a.”

“A… Tiên sinh nói rất đúng!” Triệu Điền thở sâu, miễn cưỡng mỉm cười, “Các vị, tối nay bản vương chiêu đãi không chu đáo, sau này tái thiết tiệc bồi tội.”

Mọi người như được đại xá, không dám nói nhảm nhiều nửa câu, hấp tấp rời đi.

Chung Xá kia thi thể, bị Chung Tình đám người mang đi, chỉ còn lại vài tên tỳ nữ, dáng người uyển chuyển tuy nhiên cũng thiếu đầu người, tại ánh đèn chiếu rọi phía dưới, âm trầm mà quỷ dị.

“Điện hạ…” Nhị vương phi sắc mặt tái nhợt, mặt lộ vẻ bất an.

“Người tới, tiễn đưa Vương phi đi về nghỉ.”

“… Nô tì cáo lui.”

Rất nhanh, trên lầu chỉ còn Triệu Điền, Viên tiên sinh hai người, hắn cười khổ một tiếng, “Tiên sinh, Cô rất hối hận, không nghe theo nhắc nhở của ngươi.”

Viên tiên sinh an ủi, “Điện hạ, hôm nay mấu chốt nhất đấy, là mau chóng biết rõ ràng, La Quan cuối cùng đã ẩn tàng loại nào thân phận. Chuyện này, người nhưng hướng Kim Nhã tiểu thư chứng thực, dự liệu đến lại có thu hoạch.”

“Mặt khác, ta lập tức triệu kiến Ô Tư Đạo người này tại Giang Ninh cùng La Quan có nhiều tiếp xúc, hoặc cũng có thể có thu hoạch.”

“Còn chính là, điện hạ ngài hẳn là đi Giác Dương Quan, bái phỏng một cái quốc sư đại nhân, có chút phiền phức chỉ cần lão nhân gia người một câu, lại giải quyết dễ dàng… Thậm chí còn, nhưng đem nguy cơ biến thành cơ hội.”

Triệu Điền ánh mắt sáng ngời, mặt lộ vẻ cảm kích, “Cô có thể được Viên tiên sinh tương trợ, quả thật rất may!”

Trước xe ngựa, Liệt Hỏa trên dưới dò xét La Quan, “Ngươi cùng Nguyên Tịch Đại khách khanh, là quan hệ như thế nào?”

La Quan một chút do dự, “Hắn là sư bá ta.”

Liệt Hỏa đôi mắt nhỏ trừng, nhìn về phía Kim Nhã,

“Ngươi Kim gia, tại Giang Ninh kết giao kia đẳng cấp cao Đan Sư, là La Quan kia lão sư?”

Kim Nhã hành lễ, “Đại sư mắt sáng như đuốc!”

“Khó trách, cái kia hết thảy liền đều nói kia đã thông… La Quan, tiểu tử ngươi có phúc lớn, lại có như vậy hai vị sư trưởng, khó trách có thể một bước lên trời, Tào Sí tiểu tử kia thất bại trong tay ngươi không oan!”

Lý Thế Thông nhẹ giọng giải thích, “Liệt Hỏa Phó hội trưởng xuất thân Thiên Hỏa tông, Tào Sí muốn hô một tiếng sư thúc tổ đấy.”

La Quan giật mình, nghĩ đến ngày đó Trích Tinh lâu trên một chuyện, có chút xấu hổ nói: “Ngày ấy không biết Tào sư huynh thân phận, ra tay nặng.”

Liệt Hỏa khoát tay, “Không ngại, vừa vặn cũng làm cho tiểu tử này chịu chút khổ não, miễn cho không biết trời cao dày, bị người cầm lấy đi làm thương khiến!”

“Tào Sí tổn thương đã tốt không sai biệt lắm, quay đầu lại ta để cho hắn đi Đế Võ tìm ngươi, ngày sau La Quan thay ta nhiều hơn quản giáo, hắn nếu có thể có ngươi một nửa tiền đồ, lão phu liền cảm thấy mỹ mãn.”

“Cái này… Không tốt lắm đâu?”

Liệt Hỏa vung tay lên, “Quyết định như vậy đi, bọn hắn không nghe lời trực tiếp đánh, lão phu còn có việc, liền đi trước một bước! Thay ta hướng Nguyên Tịch Đại khách khanh… Cùng thầy của ngươi vấn an, nếu có cơ

hội thỉnh bọn họ đi Đan Sư hiệp hội một chuyến, chúng ta quét dọn giường chiếu đón chào!”

Vèo –

Không cho La Quan cơ hội cự tuyệt, Liệt Hỏa đạp không mà đi.

Chương 77 : Việc Vặt

Lý Thế Thông cảm thấy hâm mộ, có sư thúc tổ thật là tốt, Tào Sí tiểu tử kia một cái, hãy cùng La Quan dính líu quan hệ. Dù là làm tiểu tùy tùng, cũng coi như gián tiếp, cùng hai vị đại lão đã có liên quan đến.

Không, không chỉ như vậy!

La Quan sau lưng cực có thể, là một vô cùng cường đại tông phái, lão sư, sư bá (Nguyên Tịch đại sư) đều là cao phẩm Đan Sư.

Ai biết, còn có hay không cái khác sư thúc, sư bá, thậm chí là lợi hại hơn trưởng bối? Thật • càng nghĩ càng hâm mộ!

Đúng lúc này, La Quan đột nhiên mở miệng, “Lý - đại sư, tối nay cho ngươi thêm phiền toái.”

“A… Không có việc gì không có việc gì, có thể kết bạn La công tử, là Lý mỗ vinh hạnh.” Lý Thế Thông dáng tươi cười sáng lạn, “Ta ngốc già này mấy tuổi, La công tử gọi ta là lão Lý là được, như vậy lộ ra thân cận.”

Hôm nay hắn mặc dù treo lên, Nguyên Tịch Đại khách khanh người phát ngôn danh hiệu, nhưng Lý Thế Thông rất rõ ràng, hắn có điều vận khí tốt, trước một bước tiếp xúc đến Đại khách khanh.

Cái này nếu nói người phát ngôn, đổi lại người nào làm đều đồng dạng, bàn về thân phận, thân cận trình độ, căn bản là không có cách cùng La Quan đánh đồng.

Hắn phải nịnh bợ!

La Quan mỉm cười, “Lão Lý, ta đây liền không khách khí, dưới mắt vừa vặn có chuyện, muốn xin ngươi hỗ trợ.”

Lý Thế Thông ánh mắt sáng ngời, vỗ ngực, “La công tử cứ nói đừng ngại, lão Lý ta có thể làm được, tuyệt không hai lời!”

“Là như thế này, ta nghĩ thông qua Thiên Khu Các, mua sắm một chút đan dược, đây là danh sách.”

Lý Thế Thông nhận lấy, nhìn thoáng qua, “Không có vấn đề, ta tối nay liền sai người chuẩn bị thỏa đáng, La công tử ngày mai tới lấy là được.”

“Đa tạ!”

“Người khách khí.” Lý Thế Thông cảm thấy mỹ mãn, lúc này thức thời kia cáo từ rời đi, ấy liền chỉ còn La Quan, Kim Nhã hai người.

“Kim Nhã tỷ, còn phải phiền toái ngươi, đưa ta về nhà.” La Quan mở miệng cười, tại Liễu Thanh cung kính hành lễ ở bên trong, leo lên xe ngựa.

Phía sau, Kim Nhã mặt lộ vẻ cảm kích.

Nàng biết rõ, La Quan cử động lần này chi ý – không bởi

vì chuyện tối nay, mà quở trách tại nàng.

Xe ngựa yên tĩnh chạy, xuyên qua Đế Đô phồn hoa phố dài, lái vào hẻm Thanh Lương bên trong.

La Quan đẩy cửa xuống xe, mắt nhìn đỉnh đầu ánh trăng, “Thời gian không còn sớm, ta sẽ không thỉnh Kim Nhã tỷ, ngươi đi vào uống trà rồi.”

“La Quan!” Kim Nhã hô một tiếng, “Như Tam gia, Tứ gia bất mãn, ta cam nguyện bị phạt…”

La Quan cười cười, “Không có chuyện gì đâu, ngươi mau trở về đi thôi.”

Hắn đẩy cửa đi vào, nhìn đóng cửa cửa sân, Kim Nhã cười khổ một tiếng, sự tình sao liền lần nữa chuyển biến xấu, cuối cùng đến tận đây đây?

Nàng vuốt vuốt ấn đường, ngồi trở lại trong xe ngựa, “Liễu Thanh, về nhà a!”

Trong tiểu viện, La Quan sắc mặt yên lặng, vừa ý ân tình lại cũng không quá tốt.

Tối nay Trường Đình lầu chín, nếu không có hắn mượn Đại khách khanh thân phận, cho Lý Thế Thông, Liệt Hỏa truyền tin, kéo hai người bọn họ đến đây, cục diện nhất định không khống chế được.

Mặc dù Huyền Quy giúp đỡ, La Quan có thể giết ra khỏi trùng vây, nhưng Đế Đô trung tướng không tiếp tục hắn đặt chân tới, thậm chí La gia đều có bị liên quan đến.

“Lão sư, ta còn chưa đủ mạnh mẽ a!”

Bằng không, Triệu Điền không dám hạ lệnh giết hắn?

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Không đủ mạnh, liền tiếp tục tu luyện, Kiếm Tháp bốn lần mở ra buông xuống, ngươi mau chóng xử lý tốt việc vặt.”

“Mặt khác, mạnh nhất Vạn Trọng Cảnh cần thiết, chính là một viên lớn Giao Nội Đan, vật ấy tại Thanh Dương Quốc trong hiếm thấy, ngươi muốn nhanh chóng nghĩ biện pháp.”

“Đúng, lão sư.”

Một đêm tu luyện, đối đãi sắc trời sáng rõ thời gian, La Quan hơi sự tình rửa mặt, thay đổi áo bào sau đó đẩy cửa đi ra ngoài.

Không ngờ, hẻm Thanh Lương ở bên trong, đang có người chờ hắn.

“Xin hỏi, thế nhưng là La Quan La công tử?” Một người cầm đầu mặt lộ vẻ dáng tươi cười, giọng điệu cung kính.

La Quan đảo qua đối diện mấy người, “Ừ, các hạ có việc?”

Trương Đình dáng tươi cười càng phát ra sáng lạn, “Kẻ hèn này đợi chính là Đại hoàng tử môn hạ phụ tá, ngày hôm nay phụng mệnh đến đây, mời La công tử tham gia tối nay Lưu Vân tiểu trúc yến hội.”

“Đại hoàng tử anh minh thần võ, lập tức đang lùc dùng người, lấy La công tử chi tài, nhất định có thể phải điện hạ thưởng thức, ngày sau tiền đồ không thể hạn lượng!”

Vừa cùng lão nhị đụng một cái, quay đầu lão đại tìm tới, phản ứng rất nhanh a.

Đổi lại người khác, đã đắc tội Nhị hoàng tử, đối mặt Đại hoàng tử chủ động ném đến kia cành trám, tất nhiên là sẽ không cự tuyệt đấy.

Có lẽ, trong lòng còn muốn cảm kích, vui mừng, nhưng La Quan đối với lần này lại không nửa điểm hứng thú, cái gì đại vị thuộc sở hữu, vương quyền tranh đoạt… Hắn làm sao có thời giờ lẫn vào!

“Thật có lỗi, La mỗ ngày mai có an bài khác.” Gật gật đầu, hắn bỏ qua cho người này liền đi.

Trương Đình biểu tình ngưng trọng, hiển nhiên không nghĩ tới La Quan lại đã cự tuyệt, vội vàng nói: “La công tử, mời ngươi suy nghĩ kỹ càng, bệ hạ chỉ hai vị trưởng thành hoàng tử, kinh Trường Đình phong ba sau đó… Hẳn là, còn có thể lướt nhẹ qua nhà ta Đại hoàng tử kia thể diện?”

Lời này, liền có chút ý cảnh cáo rồi.

La Quan cũng không quay đầu lại, giống như không nghe được, sải bước rời đi.

“Cuồng vọng! Đây là hạng gì cuồng vọng!” Trương Đình

tức giận mặt sắc mặt xanh mét, thân thể phát run, “Cho thể diện mà không cần, chúng ta đi!”

Có người lắc đầu, “Cái này La Quan, dù có Đan Sư hiệp hội bối cảnh, cũng quá làm càn!”

“Trương huynh không cần tức giận, đối đãi ngươi ta trở về, đem việc này thực sự báo cho Đại điện hạ, tự có La Quan kia quả ngon để ăn.”

“Đợi hắn tại Đế Đô bốn phía vấp phải trắc trở, sẽ lại biết rõ, cự tuyệt Đại hoàng tử là bực nào ngu xuẩn hành vi!”

Đắc tội hai vị hoàng tử, cùng cấp tự tuyệt tại Thanh Dương Quốc, hậu quả này không ai có thể gánh chịu… Vài phần nghiến răng nghiến lợi rời đi.

Thiên Khu Các.

La Quan vừa tới cửa ra vào, đã bị đợi chờ đã lâu Lý Thế Thông, nhiệt tình mang vào phòng khách quý.

“La công tử, người muốn đều ở đây, thỉnh kiểm tra và nhận.”

Nhìn qua một lần, đồ vật phẩm chất đều rất tốt, La Quan thoả mãn gật đầu, “Đa tạ Lý - đại sư, không biết tổng cộng bao nhiêu tiền?”

Lý Thế Thông lắc đầu, “Lão Lý! Gọi ta lão Lý! Ta là người thích nhất kết giao bằng hữu, cùng La công tử mới quen đã thân, chút này liền coi như là Lý mỗ, cho La công tử kia lễ gặp mặt.” Hắn biểu lộ nghiêm túc, “Như La

công tử coi trọng Lý mỗ, xin mời mang thứ đó nhận lấy!”

“… Cũng tốt, đa tạ Lý huynh rồi.”

Một câu “Lý huynh”, để cho Lý Thế Thông mặt mày hớn hở.

Lại hàn huyên vài câu, La Quan đứng dậy cáo từ, lão Lý tự mình đưa đến bên ngoài, đưa tới vô số sợ hãi thán phục ánh mắt. Ngầm cho rằng vị này, không biết là Đế Đô nhà ai quý công tử, có thể để cho Lý - đại sư tự mình đưa tiễn?

Một lát sau, Trình gia đình viện.

La Quan đi trước vấn an Ngũ thúc, hắn hôm nay thương thế tốt hơn hơn nửa, nói chuyện trung khí mười phần, qua đã mới vỗ đầu một cái, kết quả dùng sức quá lớn, đau kia một trận nhe răng.

“Suýt nữa quên mất, đến Đế Đô trước, cha ngươi để cho ta dẫn theo cái bao bọc, ngươi chờ một chút.” Rất nhanh, La Ninh hấp tấp chạy đến, đem bao bọc giao cho La Quan.

Bên trong có phong thư, là La Chấn Dương kia chữ viết – ta mà La Quan thân mở…

Thư rất ngắn, chỉ là đơn giản nói một lần trong nhà tình hình gần đây, lại nhắc nhở hắn Đế Đô núi cao nước rộng, làm việc khi cẩn thận vân vân, nhất phái nghiêm phụ phong: Phong cách của cha phạm, nhưng một câu cuối cùng thời gian, hay toát ra tưởng niệm cùng gửi

treo, "… Ngươi thích ăn bánh trắng, đặc biệt sai người chế chút, ngâm nước nóng ăn tới, khi có vài phần trong nhà mùi vị."

Ngũ trưởng lão trừng lớn mắt, vẻ mặt tràn đầy im lặng, "Tam ca để cho ta phế lớn như vậy kình phong, trên đường dẫn tới Đế Đô đấy, lại chút này hoàn toàn bánh!"

La Quan cười cười, đem tin chồng tốt thu hồi, nhấp lên bao bọc, "Cha ta là có một chút bưng đấy, Ngũ thúc cũng đừng cười hắn, người tiếp tục nghỉ ngơi, ta đi nhìn xem Hồ lão gia tử."

Ra ngoài phòng, La Quan nhìn về phía La Ninh, đột nhiên nháy mắt mấy cái, "Được a, ta hôm nay mới nghe nói, ngươi đều nhanh làm cha!"

Vội vàng không kịp chuẩn bị, La Ninh náo cái mặt đỏ, "Muốn cười liền cười, ta biết ngay khẳng định có người miệng rộng!"

"Hặc hặc hặc hặc!" La Quan cười to, "Ta là thật tiếc nuối, không thể chứng kiến mộc lão gia tử, đề đao đuổi theo ngươi một màn kia."

La Ninh nghiến răng, "Được rồi, ngươi đừng quá mức… Nhà ta lão thái sơn, liền nhất thời nghĩ không ra mà thôi, bây giờ đối với ta khá tốt."

La Quan có chừng có mực, mỉm cười chắp tay, "Chúc mừng La Ninh ca, vợ, hài tử đều đã có, có thể nói nhân sinh viên mãn."

“Cái nào a… Ta là bị triệt để buộc lao rồi, về sau đời này, cũng phải cho cái này mẹ hai ra sức.” Nói thê thảm, lại cười kia vô cùng sáng lạn, giống như nghĩ đến đến sinh ra thê tử, La Ninh mặt mày tràn đầy nhu hòa.

La Quan suy nghĩ một chút, nói: “La Ninh ca, hài tử Mãn Nguyệt Tửu ta không thể quay về, cái này có phần lễ vật, liền trước thời hạn cho ngươi rồi.”

Nói qua, lấy ra một chiếc bình ngọc.

“Cái này, có mười con lạp hoàn, mỗi đầu bên trong bịt lại một viên đan dược, tự hài tử sáu tuổi bắt đầu, ngươi hàng năm cho hắn nuốt một viên, có thể tăng thêm khí huyết cải thiện căn cốt, đối đãi hài tử mười sáu tuổi, không có gì bất ngờ xảy ra lại thuận lợi ngưng tụ Thông Thiên cốt.”

La Ninh trừng lớn mắt, “A… Không nên không nên, điều này thật sự là quá quý trọng rồi…”

“Cũng không phải đưa cho ngươi, ngươi cự tuyệt cái gì! Đã thành, ta đi trước vấn an Hồ lão gia tử, ngươi đi giúp chuyện của mình a.”

Nhìn hắn hình bóng, La Ninh nắm chặt bình ngọc, vẻ mặt tràn đầy cảm kích.

La Quan cho, không phải là một lọ đan dược, mà là cho hài tử một cái tương lai!

Nhân tình này, quá lớn.

“La Quan, cám ơn ngươi!”

Hồ Xung nhìn thấy La Quan, lại là một phen cảm tạ, hắn biết rõ nếu không có thiếu niên trước mắt ra tay, hắn cùng với cháu gái đều chết hết.

Nói cao hứng, không nên lưu lại hắn cùng nhau ăn cơm, muốn hảo hảo uống một chén. Khuyên can mãi, mới bị La Quan lấy bất lợi với thân thể khôi phục thành từ, bỏ đi ý niệm trong đầu này.

Hắn đứng dậy muốn đi, Hồ Xung tranh thủ thời gian nói: “San San? San San? Nha đầu kia, vừa còn ở đây, cũng không biết đi ra gặp khách.”

La Quan lắc đầu, “Không ngại, vãn bối cáo từ.”

Ra ngoài phòng, hắn mơ hồ cảm giác được, có mắt Thần rơi vào trên người.

Là Hồ San San!

Tuy rằng nàng giấu vô cùng tốt, nhưng La Quan hôm nay cảnh giới võ đạo, tuỳ tiện liền tập trung nàng tức giận hơi thở.

Tiểu nha đầu này, có chút cổ cổ quái quái đấy.

Ngầm lắc đầu, La Quan không có làm để ý tới, trực tiếp bước nhanh mà rời đi.

Cuối hành lang, trốn ở nơi hẻo lánh kia Hồ San San, lúc này nghiến răng nghiến lợi, vẻ mặt tràn đầy hoảng sợ.

“Điên rồi! Ta nhất định là điên rồi!”

“Không thể nào, tuyệt đối không thể nào!”

Nhưng nàng biết rõ, theo đêm đó bị La Quan cứu ra về sau, có chút cải biến liền đã xảy ra.

Chẳng hạn như, đêm đó nàng ôm Hứa Thanh Thanh cùng một chỗ ngủ, nhưng căn bản đề không nổi tinh thần… Thậm chí, còn làm một cái, cực kỳ khiến người ta ghét bỏ, mộng đáng sợ!

Hồ San San vốn tưởng rằng, là bị dọa dẫm phát sợ bố trí, nghỉ ngơi vài ngày là tốt rồi. Nhưng loại tình huống này, theo mấy ngày trôi qua, chẳng những không có chuyển biến tốt đẹp, ngược lại trở nên càng thêm nghiêm trọng.

Thế cho nên, nàng hôm nay thậm chí đều không có cách, lại đối mặt La Quan, “La Quan, ngươi tên khốn nạn này! Sông Lưu Tinh… Đúng, ta muốn đi sông Lưu Tinh!”

“Đợi đến đó, ta liền không sao rồi!”

Hồ San San hốt hoảng chạy trốn.

La Quan rời khỏi Hồ Xung chỗ ở, đã tìm được đang gõ chịu đựng thân thể kia La Dũng, lần này tiến Đế Đô, hắn đi theo Ngũ trưởng lão đến đây.

“La Dũng ca!”

La Dũng được sủng ái mà lo sợ, vội vàng tới, “La Quan… Ngươi tìm ta có việc… Không phải là, ta… Ta chính là cảm thấy… Ngươi bây giờ thân phận… Này! Ta cũng không biết, mình ở nói gì.”

La Quan lắc đầu, “Mặc kệ cái gì thân phận, ngươi dù sao vẫn là tộc huynh của ta, hơn nữa ta nghe nói, Thiên Hỏa vực sâu sau đó ngươi còn bởi vì ta lấy người đánh một trận.”

La Dũng vuốt cái ót, “Đó là bọn họ vỡ miệng, nên đánh!”

La Quan cười cười, lấy ra hai viên đan dược, “Cái này một viên là Xung Huyết Đan, ăn vào sau đó nhưng trong khoảng thời gian ngắn, tăng lên một khoảng lớn bên trong thân thể khí huyết cường độ, lấy La Dũng ca hôm nay trạng thái, có hơn phân nửa xác suất có thể ngưng tụ Thông Thiên cốt.”

“Một viên khác là Tố Cốt Đan, mang về cho ca ngươi, mặc dù không thể để cho hắn khôi phục như lúc ban đầu, nhưng hoạt động tự nhiên ứng với không vấn đề.”

Chương 78 : Quốc sư đệ tử

La Dũng mặt mũi tràn đầy chấn kinh.

Đem đan dược nhét tiến vào tay hắn bên trong, La Quan nói: “Trong tộc đối cha con ta tận tâm tận lực, bây giờ ta hơi có thành tựu, tự nhiên hồi báo La gia.”

“Cho nên, không chỉ huynh đệ các ngươi sẽ có, liền thu cất đi.”

La Dũng mắt đục đỏ ngầu, “La Quan, cám ơn ngươi!”

“Ừm, La Dũng ca cố lên, La gia cường đại cần dựa vào mọi người, hi vọng lần sau gặp lại ngươi đã thuận lợi ngưng tụ thông thiên xương.”

La Quan không đi ra bao xa, liền thấy tận lực quay người, nhìn về phía chỗ hắn Trình Nhàn, bỗng cảm giác đau đầu, “Đại tỷ, nghe lén có ý tứ sao?”

Trình Nhàn cũng không phủ nhận, cười nhẹ vài tiếng 2 mắt tỏa ánh sáng, “La Quan, ta vây ở ngút trời đỉnh phong hơn hai năm, ngươi có thể hay không cũng đưa ta viên thuốc, liền ăn một lần liền có thể đột phá loại kia?”

La Quan khóe miệng co giật, xoay người rời đi.

“Uy! Chớ đi a ngươi, coi như không ăn 1 viên liền có thể

đột phá, ăn 3 viên năm khỏa loại kia cũng được a!” Trình Nhàn đuổi theo.

La Quan bộ pháp càng nhanh.

Trình Nhàn nhìn chằm chằm hắn, mặt mũi tràn đầy hiếu kì, muốn nói lại thôi.

“Đừng hỏi, hỏi ta cũng không nói, sẽ chỉ tổn thương chúng ta ở giữa giao tình.” La Quan một câu, liền đem nàng chắn trở về, nghẹn Trình Nhàn một trận mắt trợn trắng.

“Không nói được rồi, không tầm thường a!” Trình Nhàn lại bắt đầu nói thầm “Qua sông đoạn cầu” “Gỡ mài giết cái kia” loại hình.

La Quan chỉ coi nghe không được.

Trình Nhàn nghiến răng nghiến lợi, thở hổn hển mấy cái, “Không có lương tâm! Ta tới là nhắc nhở ngươi, đêm qua trường đình phong ba về sau, Đại hoàng tử có thể phái người đến, vô luận ngươi là có hay không nguyện ý, đều tốt nhất trước tiếp nhận… Dù sao, thanh dương chỉ có 2 vị hoàng tử, ngươi nên minh bạch!”

La Quan khoát tay, “Đa tạ trình giáo tập nhắc nhở, nhưng ngươi nói chậm chút.”

“… Có ý tứ gì?”

“Buổi sáng lúc ra cửa, Đại hoàng tử phụ tá tìm tới ta, nói là đêm nay dự tiệc cái gì, ta cho cự tuyệt… Đừng trừng

mắt, trách thì trách ngươi dậy trễ, không sớm một chút nói với ta."

Nhìn hắn trả đũa, Trình Nhàn mau tức điên, "Bệ hạ 3 con trai, thành niên liền 2, ngươi đều cho đắc tội…"

Cục diện này, nàng tưởng tượng liền đau đầu muốn nứt, ngươi La Quan lợi hại hơn nữa, có bối cảnh đi nữa, ngày sau chỉ cần tại Thanh Dương quốc hỗn, còn có thể vén trời đi?

La Quan khoát khoát tay, "Được rồi, kiếm tháp 4 lần mở ra sắp đến, ta sẽ tiến vào trong đó bế quan, trong thời gian ngắn sẽ không ra."

"Ta Ngũ thúc bọn hắn, nếu muốn rời đi đế đô lời nói, cực khổ trình giáo tập ngươi giúp đỡ tặng tặng, sau đó đem cái này bao khỏa giao cho bọn hắn."

Bên trong là La Quan vì La gia, chuẩn bị đan dược, cụ thể làm sao phân phối, để phụ thân, Đại bá bọn hắn quyết định liền tốt.

Trình Nhàn tiếp nhận bao khỏa, xoa đem mặt, "La Quan, mau chóng trở nên càng mạnh đi, nếu không ta lo lắng ngươi ngày nào, liền sẽ bị người đánh chết."

"… Ta cũng nghĩ như vậy." La Quan có chút buồn bực, nổi nóng nhíu mày, "Còn có chuyện, ngươi giúp ta lưu ý lấy, nhìn có thể hay không tìm tới lớn giao nội đan."

Trừ Trình gia, La Quan còn truyền tin cho liệt hỏa, mời hắn hỗ trợ lưu ý. Dùng, đương nhiên là "Sư môn trưởng

bối” danh nghĩa, phó hội trưởng lúc này biểu thị không có vấn đề.

Trình Nhàn gật đầu, “Biết.”

“Được, vậy ta liền đi trước một bước.” La Quan rời đi phủ trạch, thẳng đến đế võ học viện.

Tiến về phía sau núi trên đường, bị người ngăn lại đường đi.

Tào Sí sắc mặt khó coi, cả người khó chịu đến cực điểm, nhìn thấy La Quan lúc, gạt ra tiếu dung so với khóc còn khó coi hơn, “… Bái kiến, La đại ca!”

Trước mắt bao người, đối tổn thương, nhục nhã mình người hành lễ, còn muốn chủ động hạ thấp thân phận, hô một tiếng đại ca.

Quả thực quá xấu hổ!

Tào Sí đỏ mặt, giống như là muốn lửa cháy, biểu lộ đều vặn vẹo.

Nhưng, đây là sư thúc tổ cho hắn dưới tử mệnh lệnh, nhất định phải theo hắn phân phó làm, nói nếu dám có chút điểm chiết khấu, liền để hắn chịu không nổi.

La Quan khóe miệng co quắp dưới, không nghĩ tới liệt hỏa người này, đúng là nói được thì làm được, nhìn Tào Sí không cam lòng không muốn bộ dáng, hắn nghĩ nghĩ, “Không phục?”

“… Không dám!”

La Quan cười lạnh, “Không phục liền nói, lão liệt để ta giúp đỡ quản giáo ngươi, nếu dám nói dối lời nói, ta nhưng đánh ngươi cái mông.”

Tào Sí trừng mắt trợn tròn, “La Quan, ngươi đừng khinh người quá đáng!” Đón giống như cười mà không phải cười ánh mắt, hắn cắn răng, “Không sai, ta chính là không phục, ngày ấy tại trích tinh trên lầu, ngươi tất làm thủ đoạn, nếu không tuyệt đối ngăn cản không nổi, ta đốt linh chi hỏa.”

La Quan thản nhiên nói: “Được, cho ngươi thêm lần cơ hội.” Tiện tay nhặt lên một mảnh lá rụng, “Chỉ cần đem nó nhóm lửa, ngươi liền tự do.”

Nói, đưa tay hướng về phía trước 5 ngón tay mở ra, Diệp tử liền tại lòng bàn tay.

Bị hấp dẫn người tới bầy, một trận xao động.

Tào Sí kém chút tức nổ phổi, hắn thừa nhận La Quan cực mạnh, tự thân tuyệt không phải đối thủ.

Nhưng lời này của ngươi, không khỏi thật ngông cuồng đi!

Ta, đế võ phóng hỏa tay thiện nghệ, 3 giới thịt nướng giải thi đấu liên tục quán quân, ngọc thụ lâm phong lại bá đạo tuyệt luân · Tào Sí, há có thể thụ này khuất nhục.

“Tốt! La Quan, ta nếu là ngay cả mảnh này Diệp tử đều

đốt không xong, sau này sẽ là ngươi môn hạ tiểu đệ, hết thảy nghe ngươi phân phó!”

Nhanh chân hướng về phía trước, Tào Sí thở sâu, đưa tay một nắm.

Bành ——

Một đám lửa trống rỗng mà sinh, hắn thần sắc ngưng trọng, 5 ngón tay không ngừng nắm chặt, hỏa diễm thể tích không ngừng co lại nhỏ, mà trong quá trình này, nó nhan sắc cũng bắt đầu biến hóa, từ xích hồng dần dần biến thành đỏ sậm, thậm chí nhiều một điểm đen chìm.

Khủng bố nhiệt độ cao từ đó phóng thích, mắt thấy cảnh này người, đều kinh hãi không thôi.

Phổ thông đốt linh chi hỏa đều khó giải quyết vô song, huống chi trước mắt cái này 1 đám, rõ ràng là Tào Sí “Tỉ mỉ chuẩn bị” !

“La Quan, ngươi bây giờ hối hận, còn tới kịp, nếu không cũng đừng trách ta không khách.”

La Quan nhíu mày, “Nhanh lên, ta thời gian đang gấp.”

Tào Sí: …

Luận cuồng vọng, ta liền phục ngươi!

Hắn cắn răng, hướng về phía trước đẩy.

Đỏ sậm gần đen lửa thốc, nháy mắt đem La Quan bàn

tay bao khỏa, dẫn tới một tràng thốt lên, nhưng rất nhanh bọn hắn liền trợn to tròng mắt, một mặt không thể tưởng tượng nổi.

“Không có khả năng!” Tào Sí nghẹn ngào gào thét, trợn tròn con mắt bên trong, tràn đầy chấn động.

Hắn gắt gao tiếp cận La Quan lòng bàn tay Diệp tử, không có biến hóa chút nào, thậm chí… Đốt linh chi hỏa mà ngay cả hắn một cây mồ hôi mao đều không đốt rơi!

“Đốt linh chi hỏa, đây chính là đốt linh chi hỏa…”

“Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, ta tuyệt không tin tưởng!”

“La Quan hắn là một tên kiếm tu, đúng không? Chưa nghe nói qua, cái kia cửa kiếm pháp còn có như vậy, siêu cường hỏa diễm miễn dịch a?”

“Không hổ là quét ngang trích tinh lâu, thẳng lên trời vương bảng siêu cấp thiên kiêu, quả thật thâm bất khả trắc!”

Trong tiếng than thở kinh ngạc, La Quan tiện tay vung lên, kia đám đốt linh chi hỏa diệt…

Cứ như vậy… Bị diệt…

Tào Sí con mắt đều muốn trừng bạo, miệng lớn thở dốc, một mặt hoài nghi nhân sinh.

Hồi lâu, hắn gian nan ngẩng đầu, “Ngươi…”

Chỉ nói 1 chữ liền bị đánh gãy, “Đừng hỏi, hỏi chính là trời sinh, ngươi có phục hay không?”

Tào Sí hít thật dài một hơi, khom người cúi đầu, “… Phục!”

La Quan xoay người rời đi, nhưng rất nhanh liền cau mày, “Ngươi cũng có việc?”

Tịch Sắc Vi một bộ váy đỏ, mặt mày thanh lãnh ngạo nghễ, nhưng tới hình thành mãnh liệt tương phản chính là, nàng thanh âm mềm mại ngọt ngào, “La sư đệ, ta gọi Tịch Sắc Vi, Thiên vương chiến trước đó chúng ta thấy qua. Không biết hôm nay ngươi là có hay không nhàn rỗi? Chiêu Nhược tự bên cạnh mới mở 1 nhà, Giang Nam Phong cách quán trà, ta muốn mời La sư đệ cùng nhau thưởng thức bóng đêm.”

Đế đô có thật nhiều, đặc điểm tươi sáng địa phương, tỉ như Lưu Tinh hà, làm nổi danh nhất Yên Liễu chi địa, thanh danh vang vọng, thậm chí vang rền toàn bộ Thanh Dương quốc.

Chiêu Nhược tự cũng là trong đó 1 trong, chỉ là thuộc tính khác biệt —— thanh niên nam nữ, như lẫn nhau cố ý, liền hẹn nhau chùa dưới phố dài, chung du lịch bóng đêm lúc, lặng yên mười ngón nắm chặt.

Nói đơn giản, mời Chiêu Nhược tự dưới, cùng cấp công nhiên biểu đạt ái mộ.

Thế là, theo Tịch Sắc Vi nói xong, này khu vực cây kim

rơi cũng nghe tiếng. Chính là bị đả kích, thất hồn lạc phách Tào Sí, cũng không nhịn được trừng lớn 2 mắt.

Tịch Sắc Vi… Kia một bộ thanh lãnh váy đỏ, không biết thu hoạch đi, bao nhiêu mới biết yêu thiếu niên, 1 viên nóng bỏng trái tim.

Si mê đan đạo, chỉ phí phí một nửa thời gian luyện kiếm, liền để Vân sơn tán thưởng, phá lệ thu làm môn hạ, càng từng công khai biểu thị, Tịch Sắc Vi có đăng đỉnh võ đạo chi đỉnh tư chất —— thanh danh của nàng, đã sớm truyền khắp đế võ.

Không biết bao nhiêu người, đối nàng khởi xướng quá mãnh liệt truy cầu, nghe đồn còn có thân phận cực cao trẻ tuổi quyền quý, cuối cùng đều gãy kích trầm sa.

Thậm chí có tiểu đạo nghe đồn, nói đế võ đóa này hoa hồng đỏ, không thích nam nhân… Nhưng hôm nay, bọn hắn lại tận mắt thấy, Tịch Sắc Vi chủ động xuất kích…

Tốt a, ta thừa nhận hắn La Quan, đích xác mạnh hơn một chút, soái một chút, nhưng ta vẫn là chua… So ăn 10 cân chua đậu giác còn chua!

Ước ao ghen tị ánh mắt, 4 phương 8 hướng tụ đến, La Quan nhìn xem cúi đầu không nói, giống như thẹn thùng Tịch Sắc Vi, lông mày cau chặt.

Nữ nhân này, làm cái quỷ gì? Trước đó tiếp xúc dù không sâu, La Quan lại có thể phát giác được, trong lòng nàng giấu kín lấy một loại nào đó kiên trì.

Tịch Sắc Vi tuyệt sẽ không, tuỳ tiện đối người động tâm… Lui 10,000 bước, coi như thật động tâm, nàng cũng không biết cái này cao điệu tỏ tình.

Nhất là thanh âm này… Có vấn đề, tuyệt đối có vấn đề!

Đột nhiên, một tiếng gầm thét vang lên, “Ta không đồng ý!”

Đám người hướng ngoại tách ra, cẩm bào thanh niên nhanh chân mà đến, hắn nghiến răng nghiến lợi, tái nhợt mặt mày méo mó, “Tịch Sắc Vi, ta hẹn ngươi 32 lần, ngươi nhiều lần cự tuyệt.”

“Hôm nay, lại vạn chúng nhìn trừng trừng dưới, chủ động mời tiểu tử này đi Chiêu Nhược tự… Ta giết hắn!”

Oanh ——

Khủng bố kiếm hơi thở bộc phát, trong chốc lát ngưng tụ kiếm ảnh, ngang nhiên chém xuống.

La Quan 1 quyền đánh ra, kinh người khí huyết sát na bộc phát, đem kiếm ảnh chấn vỡ, hắn ánh mắt băng lãnh, rơi vào trên người người này.

Nam Cung Đóa Đóa vội vàng tiến lên, lớn tiếng nói: “La Quan, Quảng Phong công tử chính là Quốc sư thân truyền đệ tử, ngươi không được vô lễ!”

Mọi người giật mình.

Thanh Dương quốc chỉ có 1 vị Quốc sư, chính là Giác

Dương quan bên trong, vị kia công khai 5 phẩm đan đạo tông sư.

Quốc sư thân truyền đệ tử!

Chỉ cái này một cái thân phận, liền đầy đủ khiến người kiêng kị.

Quảng Phong tay cầm cổ ngọc, vừa rồi cái kia kiếm chính là này ngọc phát ra, “Nam Cung Đóa Đóa, ngươi tránh ra cho ta, bản công tử hôm nay tất sát người này!”

Nam Cung Đóa Đóa: …

Ngươi sợ là nghe lầm, ta không có ngăn đón ngươi, ta là sợ La Quan tức giận đem ngươi giết, ta cũng được gây một thân phiền phức.

Nàng thở sâu, tranh thủ thời gian thấp giọng nói vài câu, điểm danh La Quan thân phận, cũng cường điệu nhắc nhở —— người này là hung đồ!

Tiến vào đế võ không lâu, gãy tại trên tay hắn, một cái tay đều nhanh phải kể tới không đến.

Quảng Phong cười lạnh liên tục, không sợ chút nào, “Thì tính sao? Lão sư ta là Thanh Dương quốc Quốc sư, 5 phẩm đan đạo tông sư nhân vật, cho hắn 10 cái lá gan, cũng không dám đụng đến ta nửa điểm!”

Hắn đưa tay một chỉ, “La Quan, đã ngươi cũng là, có chút thân phận bối cảnh, bản công tử liền cho ngươi một cái cơ hội, hiện tại liền lăn, về sau cách Tịch Sắc Vi xa

xa, nếu không bản thiếu tha không được ngươi!”

La Quan khí cười, hắn coi là trường đình phong ba về sau, trong thời gian ngắn đế đô ứng không ai, còn dám ở trước mặt hắn giương nanh múa vuốt, nhưng hắn sai, trên đời này ngốc - rất thật nhiều.

“Quảng Phong công tử cẩn thận!” Tại hắn cười một cái chớp mắt, Nam Cung Đóa Đóa nhịp tim đều ngừng một nhịp.

Nhưng cái này nhắc nhở, hay là quá muộn.

Bá ——

La Quan một bước đạp xuống, nháy mắt tới gần người này, bắt lấy cổ, đem hắn từ dưới đất giơ lên.

“Lời nói mới rồi, lặp lại lần nữa?”

Quảng Phong há mồm liền mắng, “Con rùa…”

Ba ——

Trùng điệp một bạt tai, đem hắn còn lại lời nói đánh lại.

La Quan híp mắt, “Nói sai, lại nói.”

“Ta giết…”

Ba ——

Lại là một bạt tai.

Mấy khỏa gãy răng, hòa với máu tươi bay ra ngoài.

“Lại sai, kế tiếp theo.”

Quảng Phong hồng hộc thở, bờ môi bỗng nhúc nhích, rốt cục không còn dám mắng, ánh mắt tràn ngập oán độc.

Ba ——

“Để ngươi nói, không có để ngươi trừng mắt!”

Quảng Phong: …

Không nói lời nào ngươi cũng đánh, có còn hay không là người? Vừa tức vừa giận, trợn trắng mắt lại ngất đi.

Chương 79 : Mảnh vỡ kí ức

La Quan cười lạnh, tiện tay đem hắn ném trên mặt đất, lại 1 cước đạp bay, “Đế võ đại môn thấy thế nào? Cái gì loạn thất bát tao cẩu vật, đều bỏ vào đến.”

“Thừa dịp còn có khí, tranh thủ thời gian kéo đi, nhìn xem liền chướng mắt!”

Nam Cung Đóa Đóa âm thầm cắn răng, mắng Quảng Phong là cẩu vật, vậy bọn hắn đây tính toán là cái gì? La Quan đây là bắt lấy cùng một chỗ mắng!

Nhưng cắn răng về cắn răng, bao quát nàng ở bên trong không ai dám thốt một tiếng, thực tế La Quan chiến tích quá mức chói lọi, để người run như cầy sấy.

“Chúng ta đi!”

Một nhóm nhấc lên bị đánh thành đầu heo Quảng Phong vội vàng rời đi.

Tịch Sắc Vi mặt lộ vẻ bất an, tiến lên phía trước nói: “La sư đệ, ta không phải cố ý…” Vừa mở miệng, liền bị phất tay đánh gãy.

La Quan nói: “Nếu ngươi là cố ý, liền sẽ không còn đứng ở cái này, ta mặc kệ ngươi có cái gì tính toán, đều tốt nhất đừng đối ta dùng.”

Lạnh lùng nhìn nàng một cái, quay người rời đi.

Ngay tại vừa rồi, đế võ thân phận bài thu được truyền tin, kiếm tháp mở ra, hắn làm sao có thời giờ tại cái này lãng phí.

Đưa mắt nhìn La Quan sải bước rời đi, Tịch Sắc Vi thở sâu, đáy mắt lộ ra đắng chát, bất đắc dĩ…

Nếu không phải bất đắc dĩ, nàng sao lại làm như thế? Nhưng hôm nay đế đô bên trong, chỉ sợ cũng chỉ La Quan, có khả năng đến giúp nàng.

Cảm thụ được xung quanh những cái kia phức tạp, lạnh lùng chế giễu ánh mắt, Tịch Sắc Vi thở sâu, “Vô luận như thế nào, ta là sẽ không bỏ rơi…”

Đế Vũ Hậu núi.

Kiếm tháp!

La Quan đến thời điểm, những người khác đã đi vào, lão Trình ngay tại chờ hắn. Không biết phải chăng là ảo giác, hôm nay hắn cho La Quan cảm giác rất mệt mỏi, ánh mắt muốn nói lại thôi.

Nhưng cuối cùng, lão Trình chỉ là phất phất tay, “Đi vào đi, ngươi đã muộn.”

Câu nói này, hắn nói rất bình tĩnh, nhưng lại tựa như thâm ý tràn đầy.

La Quan bước vào kiếm tháp, lông mày lập tức cau

chặt, trực giác nói cho hắn tất nhiên phát sinh một ít sự tình.

Mà việc này, cùng hắn có quan hệ!

Suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, lại không tìm tới chút đầu mối nào, La Quan thở sâu, đem tất cả suy nghĩ đè xuống.

Mặc kệ phát sinh cái gì, chỉ cần hắn thực lực đầy đủ mạnh, liền có thể trấn áp hết thảy!

Lập tức, tu luyện mới là mấu chốt.

Không ngừng bước, La Quan một đường tiến vào kiếm tháp tầng thứ 7, hơi 1 do dự về sau, dứt khoát bước vào tầng thứ 8.

Oanh ——

Kiếm ý cường độ nháy mắt tăng vọt, thể nội đại hoang 12 đế kiếm công pháp, vận chuyển tốc độ lại lần nữa tăng lên, đối kháng áp lực ở bên ngoài.

Mà liền tại, La Quan bước vào tầng thứ 8 nháy mắt, một tiếng kiếm minh từ kiếm tháp truyền ra, vang vọng đế Vũ Hậu núi.

Bá ——

Bá ——

Lần lượt từng thân ảnh, xuất hiện ở giữa không trung,

có là trung niên bộ dáng, có tuổi già sức yếu, có thể không như nhau bên ngoài quanh thân đều kích động, doạ người khí huyết ba động.

Mỗi 1 cái, lại đều là đạp trời cảnh!

Bây giờ, từng cái mặt lộ vẻ chấn động, nhìn hướng kiếm tháp phương hướng.

“Có người, xông tiến vào tầng thứ 8!”

“Là kia La Quan.”

“Hẳn là hắn, bây giờ đế võ bên trong, chỉ hắn 1 người có cơ hội.”

“Hậu sinh khả uý!” Một vị lão nhân mặt lộ vẻ cảm khái, chợt than nhẹ, “Nhưng cũng tiếc… Hắn bây giờ tới quá muộn.”

Mọi người trầm mặc.

Trong nhà tranh, kiếm hơi thở phong bạo càng thêm mãnh liệt, như cuồng phong bạo vũ dưới nộ hải, thỉnh thoảng nhấc lên kinh đào hải lãng.

Viện trưởng bình tĩnh thanh âm, từ đó truyền ra, “Chịu 30 năm, cái này lão tặc thiên lại không muốn, lại cho ta thời gian… Dù là… Lại nhiều nửa năm…”

Ngoài cửa, lão Trình trầm mặc hồi lâu, chậm rãi nói: “Viện trưởng, ngài vì đế võ, đã đủ khổ.”

“Muốn trách, liền quái La Quan thời vận không đủ, ngài hết sức.”

Trong lòng của hắn, lại như thế nào cam tâm? Như người kia trở thành, mới đế võ người cầm kiếm, Trình gia tất tai kiếp khó thoát.

Nhưng hôm nay, bọn hắn đều không được chọn…

Kiếm minh vang lên lúc, La Quan cũng nghe đến, nhưng là ở đáy lòng hắn trực tiếp vang lên. Sau đó, liền lặp lại lúc trước, lần thứ 1 tiến vào kiếm tháp lúc, chuyện xảy ra —— ý thức bị túm ra bên ngoài cơ thể, không ngừng cất cao xuyên qua mây tầng, đi tới mặt trời phía dưới.

Nhìn thấy kia treo trời 1 kiếm lúc, ý thức lên cao tốc độ lại chưa đình chỉ, La Quan ám đạo không tốt giãy dụa, lại chỉ có thể trơ mắt “Nhìn xem” mình, đụng đầu vào trên mũi kiếm.

Oanh ——

Trước mắt lâm vào hắc ám, ngay tại La Quan kinh nghi không hiểu lúc, một thanh âm vang lên.

“A Cổ, nhanh lên, hôm nay là lên núi săn thú thời gian.”

Bá ——

Trước mắt một chút, liền có ánh sáng.

Hắn thấy rõ đối diện, là cái mặc da thú, tay chân trần trụi bên ngoài, màu da đen nhánh thiếu niên.

“Biết, ta cái này liền lên.”

Theo thanh âm này trả lời, La Quan ánh mắt bắt đầu đung đưa, hắn đi theo đi tới bờ sông, cố gắng trừng lớn 2 mắt, nhưng thủy chung không nhìn thấy nước sông bên trong, phản chiếu ra “Mình” bộ dáng.

Liền phảng phất, có một cỗ không biết thần bí, đem khuôn mặt này che lấp, không thể thăm dò.

Một phen chuẩn bị về sau, bộ lạc đội đi săn lên núi.

Trời đông sắp tới, đây là một lần cuối cùng đi săn, bọn hắn nhất định phải bắt được đủ nhiều con mồi, bộ lạc mới có thể chống nổi cái này đáng sợ mùa đông.

Sau đó, là bộ lạc mọi người đi săn hình tượng, bọn hắn phối hợp ăn ý, thủ pháp thành thạo, lão luyện, giết chết một đầu lại một đầu, La Quan căn bản không biết cự thú.

Thẳng đến ngày thứ năm, đội đi săn phạm sai lầm.

Sơn động bên trong đại xà không chỉ 1 đầu, tại bọn hắn sắp giết chết bạch xà lúc, hắc xà vương chạy về. Nó quá mạnh, mấy người ôm hết thân thể, chừng dài trăm trượng, cái đuôi lớn quét ngang ngay cả bộ lạc cường tráng nhất dũng sĩ, đều bị trực tiếp đánh bay.

Chết thật nhiều người, mọi người la lên tách ra trốn.

Nhưng A Cổ nhưng đứng ở nguyên địa bất động, hắn

nhìn xem chết thảm tộc nhân, nghe bọn hắn kêu rên, hô hấp trở nên thô trọng.

Đột nhiên hét lớn một tiếng, hướng hắc xà vương tiến lên, sau lưng truyền đến tộc nhân kinh hô, để hắn tranh thủ thời gian trở về.

A Cổ không những không ngừng, tốc độ ngược lại càng lúc càng nhanh, hắn từ bên hông rút ra một thanh kiếm, ra sức nhảy đến giữa không trung.

“Giết!”

Chém xuống một kiếm.

Đầu đội thiên không, đột nhiên tối đi một chút, giống bị thứ gì che lấp.

Sau đó, kia che giấu đồ vật, liền thật xuất hiện.

Một thanh kiếm, 1 đem rất rất lớn, lớn đến đầy đủ đem bầu trời, đều che khuất một mảnh kiếm.

Nó từ trên trời giáng xuống, đem hắc xà vương tại chỗ chém giết, lại nằng nặng đánh vào ngọn núi, hình thành 1 đạo sâu không thấy đáy khủng bố vết kiếm.

Hình tượng đến tận đây dừng lại.

Sau một khắc, như không chịu nổi một kiếm này chi uy, trước mắt thế giới như mặt gương từng khúc băng liệt.

La Quan ý thức lại lần nữa lâm vào hắc ám, tiếp theo là

cấp tốc hạ xuống cảm giác, chờ hắn khôi phục chưởng khống lúc, đã trở lại thể nội.

Bá ——

Kiếm tháp tầng thứ 8, La Quan mở 2 mắt ra, mặt lộ vẻ kinh nghi.

Vừa rồi ký ức, là của ai? Cùng đế kiếm mảnh vỡ có quan hệ? Hẳn là, gọi là A Cổ thiếu niên, chính là đã từng đế kiếm chủ người?

Rất nhanh, La Quan liền phát hiện, biến hóa trong cơ thể ——

Một thanh kiếm!

Càng xác thực nói, là từ từng sợi đế kiếm kiếm ý, tự hành hội tụ mà thành trường kiếm hình thái.

Trước đó, lấy vĩnh hằng kiếm thể “Khẩu vị”, 1-2 tháng cũng bất quá có thể, gặm xuống tới 1 lượng sợi kiếm ý mà thôi.

Nhưng hôm nay, tạo thành thanh kiếm này kiếm ý, đâu chỉ 1,000 sợi!

Hiển nhiên, cái này cùng lúc trước khối kia mảnh vỡ kí ức có quan hệ —— La Quan càng phát ra xác định, hắn chỗ đọc đến ký ức, liền tới từ đế kiếm chi chủ, xác nhận nó thuở thiếu thời kỳ… Cho nên những này đế kiếm kiếm hơi thở, mới có thể được thuận lợi thu nạp tiến vào thể nội.

Huyền Quy thanh âm vang lên, "… Tiểu tử, có nghe hay không? Nhanh lên trả lời!" Mới đầu có chút mơ hồ, giống như là từ bịt kín rương bên trong truyền ra, dần dần trở nên rõ ràng, ngữ khí lo lắng.

"Lão sư, ta không sao." La Quan tranh thủ thời gian trả lời, lại hơi nghi hoặc một chút, "Ngài làm sao rồi?"

Huyền Quy kêu to, "Ta làm sao rồi? Tiểu tử ngươi ý thức, một chút liền biến mất, ta mới vừa rồi còn coi là, ta sư đồ 2 cái, hôm nay liền muốn mệnh tuyệt ở này!"

"… Nói, ngày đó từ thiên hỏa uyên ra, ngươi lấy loại nào hình thái, xuất hiện ở đâu?

La Quan khóe miệng giật một cái, "Lão sư, ta không có bị đoạt xá… Ngày đó ta tại bờ sông, bị một đám đại hán truy… Ngài hài lòng đi, đừng có lại hỏi!"

Hắc lịch sử cái gì, nhấc lên liền đau đầu.

"Hô ——" Huyền Quy thở dài một hơi, "Còn tốt còn tốt, tiểu tử ngươi không có việc gì."

Vừa rồi, La Quan sóng ý thức hết thảy bình thường, xác định không có đọc đến ký ức, nó lúc này mới yên tâm.

Thế giới chi lớn, các loại chuyện ly kỳ cổ quái, thực tế nhiều lắm. Năm đó, đi theo lão già bên người lúc, nó kiến thức vô số.

Hiểu nhiều, lo lắng cũng liền nhiều!

“Vừa rồi xảy ra chuyện gì?”

La Quan không có giấu diếm, đem thu hoạch mảnh vỡ kí ức một chuyện nói tới, “… Lão sư, ta cảm giác đã qua đi vài ngày, bên ngoài mới một hồi sao?”

“Ừm, thu hoạch ký ức thời gian tốc độ chảy, cùng thế giới chân thật khác biệt…” Huyền Quy như tại suy nghĩ cái gì, ngữ khí có chút không yên lòng, “La Quan, ngươi thử một chút có thể hay không, chưởng khống cái này đem… Ách, kiếm ý chi kiếm?”

La Quan nhắm mắt lại, thể nội thanh kiếm kia chỉ là bỗng nhúc nhích, liền trở về tại yên lặng, hắn lắc đầu, “Lão sư, ta chỉ có thể khống chế một chút xíu.”

Huyền Quy nghĩ nghĩ, nói: “Thanh kiếm này bây giờ đối ngươi mà nói, đích xác quá nặng đi… Xem ra, nó cũng phát giác được khốn cảnh của ngươi, mới có hôm nay cử động.”

La Quan ánh mắt chớp lên, “Lão sư, ngài nói nó là…”

“Còn có thể là ai, đương nhiên là kiếm tháp bên trong, phong ấn đế kiếm mảnh vỡ.” Huyền Quy cảm thán, “Ta vốn cho rằng, luyện hóa nó là kiện chuyện cực kỳ khó khăn, nhưng không ngờ đế kiếm mảnh vỡ không ngờ tán thành, nếu ngươi thực lực đầy đủ, hiện tại liền có thể động thủ, đến lúc đó nho nhỏ Thanh Dương quốc, 1 kiếm liền có thể quét ngang!”

“Đáng tiếc… Còn thất thần làm gì? Tranh thủ thời gian tu

luyện a!”

Một câu cuối cùng, tràn đầy ghét bỏ.

La Quan: …

Quả nhiên, hay là tiến bộ quá chậm, khiến lão sư phi thường bất mãn.

Ta, kiếm đạo tư chất phổ thông · La Quan, phải tăng gấp bội cố gắng a!

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy 1 con trảo trảo, tại trước mặt họa cái vòng tròn, đem đầu chui vào, lúc này mới dám nhỏ giọng thầm thì.

“Không nên a, như thế nào thuận lợi như vậy? Nếu không phải ta đã sớm dò xét qua, La Quan không phải chuyển sinh chi linh, ta đều phải hoài nghi, tiểu tử này lai lịch.”

“Không nghĩ ra! Thực tế không nghĩ ra!”

Đế kiếm mảnh vỡ lại dễ dàng như vậy, liền để La Quan quá quan —— ách, sẽ không phải, tiểu tử này kiếm đạo thiên phú, cao đến ngay cả đế kiếm đều không muốn bỏ lỡ a?

Như coi là thật như thế, ta cái này đệ tử, về sau tất có triển vọng lớn a!

Nghĩ đến cái này, Huyền Quy một mặt vui mừng hớn hở, chỉ cảm thấy rùa sinh tương lai tiền đồ vô hạn.

Ta, một ngày nào đó sẽ trở về!

…

Đế đô nơi nào đó, 1 nhà không đáng chú ý tửu lâu.

Nhị hoàng tử Triệu Điền dựa vào lan can mà đứng, nghe tới sau lưng tiếng bước chân, khóe miệng lộ ra mỉm cười, “Cô liền biết, ngươi cuối cùng rồi sẽ đến.”

Kim Nhã hành lễ, “Bái kiến Nhị điện hạ.”

Triệu Điền tiếu dung hơi ngừng lại, có chút nổi nóng, “2 người chúng ta, khi nào sinh điểm đến tận đây?”

Kim Nhã cúi đầu không nói, đèn đuốc chiếu rọi xuống, càng thêm xinh đẹp động lòng người.

Triệu Điền ánh mắt dừng một chút, vội vàng tránh đi, “… Ngồi đi, cô tự mình làm vài món thức ăn, hồi lâu không có xuống bếp, ngươi nếm thử hương vị như thế nào?”

Đơn giản mấy món ăn thức, đều là nàng thích ăn, Kim Nhã trong lòng hơi ấm, “Đa tạ điện hạ.”

“Ngươi… Được rồi, yêu hô cái gì hô cái gì đi.” Nhị hoàng tử bất đắc dĩ cười cười, “Biết ngươi không thích uống rượu, cố ý chuẩn bị dương mai nước, sai người thêm đường.”

Đến tận đây, bầu không khí càng thêm hòa hoãn.

Ăn cơm ôn chuyện, 2 người đều cố ý tránh đi, gần ba năm đến phát sinh sự tình, kể khi còn bé cũng là vui vẻ hòa thuận.

Bữa tiệc kết thúc, Nhị hoàng tử đứng dậy, “Xe ngựa đã chuẩn bị tốt, ngươi về sớm một chút nghỉ ngơi, ngày ấy yến hội… Là cô hiểu lầm ngươi, ta xin lỗi ngươi.”

Kim Nhã mặt lộ vẻ giãy dụa, thở sâu, “Điện hạ, La Quan cùng nguyên tịch lớn khách khanh, quan hệ cực kì thân cận, trong cái này sự thỉnh ngài cẩn thận châm chước.”

Nàng mặt lộ vẻ ảm đạm, chẳng biết tại sao, lúc này nội tâm tràn ngập áy náy.

Nếu là lúc trước, đối trước mắt người có lợi sự tình, nàng không chút do dự liền sẽ làm. Nhưng hôm nay, trong đầu nhưng đều là, thiếu niên kia thân ảnh.

“La Quan, thật xin lỗi a… Nhưng ta thật không hi vọng, 2 người các ngươI trở thành địch nhân…”

Triệu Điền hơi dừng một chút, chậm rãi nói: “Cô muốn cùng La Quan xây xong, ngươi nguyện giúp ta sao?”

“Ta nguyện ý.”

Đưa mắt nhìn Kim Nhã rời đi, Nhị hoàng tử sắc mặt âm trầm xuống.

Vừa rồi, Kim Nhã vẻ mặt dị dạng, hắn để ở trong mắt.

Nàng, thật biến!

Viên tiên sinh từ thuyền hoa bên trong đi tới, “Đan sư trong hiệp hội ám tuyến, truyền ra bí ẩn tin tức, La Quan đứng sau lưng, là 2 vị cao phẩm Luyện Đan sư… Trong đó 1 vị, tại Giang Ninh thành lúc liền đã xuất hiện… Kim tiểu thư nàng, vẫn chưa đối với ngài biết gì nói nấy.”

“Cô biết!” Triệu Điền lạnh lùng mở miệng, “Đều nói nữ nhân giỏi thay đổi… Cô chỉ là không nghĩ tới, nàng cũng như thế.”

Viên tiên sinh cúi đầu, “Đôi này điện hạ mà nói, không phải cũng là chuyện tốt sao?”

Triệu Điền nhắm mắt lại, lại mở ra lúc một mảnh yên tĩnh, “Tiên sinh nói rất đúng, cứ như vậy, cô cũng liền không cần trong lòng còn có áy náy.”

Chương 80 : Cầm kiếm danh sách

Chung gia đại trạch.

Một mảnh làm cảo, quan tài ngừng chính điện!

Chung tình một thân đồ tang, quỳ gối quan tài trước.

“Cha, ta đã thu được truyền tin, hắn liền muốn trở về.”

“Mời ngài lại cùng 1 các loại, nữ nhi rất nhanh liền sẽ, cầm La Quan đầu người, đến tế bái ngài!”

Nàng nhẹ giọng nói nhỏ, mặt mũi tràn đầy oán độc.

…

Đế cung.

Cung điện đứng lặng, uy nghiêm như biển.

Trong đại điện, thỉnh thoảng truyền ra ho khan, canh giữ ở phía ngoài cung nhân nhóm, liều mạng cúi đầu.

Phương xa, đèn cung đình từ xa mà đến gần, Thái y viện các đại nhân, đêm khuya vội vàng vào cung.

Thánh thể hơi việc gì, không có gì đáng ngại!

Cứ việc tin tức này, rất nhanh liền truyền ra, nhưng tại

cái này đêm khuya, rất nhiều người đều khó mà ngủ.

Bệ hạ thân thể không tốt, tự đi năm bắt đầu mùa đông đến, hơn phân nửa thời gian đều tại tĩnh dưỡng.

Những năm qua thời tiết ấm lại, đợi xuân về hoa nở lúc, liền có thể dần dần khôi phục.

Nhưng năm nay, tựa hồ có chút khác biệt.

…

Dãy núi ở giữa, sông lớn chảy xiết.

Một chiếc cỡ lớn tàu chở khách, chính vùng ven sông mà hạ.

Tàu chở khách tầng cao nhất, là mở ra thức sân thượng, một trận yến hội ngay tại tổ chức.

Lúc này vũ nữ nhẹ lay động, giọng hát động lòng người.

Mấy tên hài đồng tay cầm giấy máy xay gió, truy đuổi chơi đùa.

Đột nhiên, một tiếng vang thật lớn từ trong núi truyền ra, như đất bằng kinh lôi, dọa mọi người nhảy một cái. Sau đó, 2 thân ảnh một trước một sau, từ trong núi gào thét bay ra.

Đạp trời sống uổng, một bước chính là vài trăm mét, mỗi một lần xuất thủ giao kích, đều bộc phát ra kinh thiên oanh minh, dẫn sông lớn cuồn cuộn, tàu chở khách kịch

liệt lay động.

“Phàn Nhạc, ngươi điên rồi sao? Rốt cuộc muốn làm gì!” Người chạy trốn gầm thét, hắn miệng mũi chảy máu, thụ thương không nhẹ.

Kẻ đuổi giết mặt không biểu tình, ánh mắt đạm mạc, “Đế võ cầm kiếm hậu tuyển, có một mình ta là được, các ngươi đều phải chết.”

“A —— viện trưởng sẽ không bỏ qua cho ngươi!” Kêu thảm bên trong, người này bị chém xuống, thi thể bị khủng bố kiếm hơi thở bao phủ, biến thành bột mịn.

Hô ——

Một trận gió thổi qua, trên đại hà huyết tinh đáng sợ!

Phàn Nhạc quay người nhìn về phía thuyền lớn, nâng tay lên trúng kiếm.

Oanh ——

Khủng bố kiếm ảnh vạch một cái mà qua, cả chiếc thuyền lớn bị một phân thành hai, hắn mặt không biểu tình, chân đạp hư không đi xa.

Sau lưng, thuyền lớn mảnh vỡ bị sóng dữ thôn phệ, chìm vào đáy nước.

…

Vào đêm.

Một chi đội ngũ lái rời đế võ, biến mất trong bóng đêm.

Trên xe ngựa, Hứa Thanh Thanh thất vọng mất mát, “La Ninh ca, chúng ta lúc này đi sao?”

La Ninh mặt lộ vẻ không đành lòng, hắn tự nhiên biết, nữ hài tâm sự. Nhưng hôm nay, nàng cùng La Quan ở giữa, đã lại không thể có thể.

Nghĩ nghĩ, hắn 1 câu hai ý nghĩa, “Ngũ trưởng lão nói, chúng ta lưu tại đế đô, sẽ chỉ là La Quan liên lụy, nhanh chóng về nhà mới tốt.”

“Liên lụy à…” Hứa Thanh Thanh cắn môi, não hải hiện ra thuở thiếu thời, cái kia hầu ở bên cạnh hắn, tiếu dung ôn hòa thân ảnh.

Bọn hắn từng không có gì giấu nhau, nàng không chỉ một lần ảo tưởng qua, 2 người tương lai… Nhưng hôm nay, hết thảy cũng không kịp.

Đội ngũ khiến một bên, hồ san san đỉnh lấy nồng đậm mắt quầng thâm, thẳng tắp nằm, “Ta bệnh, ta bệnh thật là lợi hại!”

“Đi, đi nhanh lên, đế đô nơi này, là 1 ngày cũng không thể đợi!”

…

Đế Vũ Hậu núi.

Thiên bảng 3 trâu mục, lá, túc bọn người, dù tự nhận đã chết lặng, có thể nhìn hướng kiếm tháp ánh mắt, vẫn phức tạp vạn điểm.

Lại bộ vòng —— La Quan hắn, lại lần nữa tại kiếm trong tháp, ngưng lại vượt qua 1 tháng, mà lại là tại tầng thứ 8…

Hắn thế mà nhanh như vậy, liền lại tiến một bước, nó kiếm đạo thiên phú, hẳn là coi là thật khoáng cổ tuyệt kim?

Nhưng coi như như thế, không đều nói lần trước La Quan được vận may lớn, mới hoàn thành bộ vòng hành động vĩ đại, làm sao liền lại tới đây?

Không chỉ đám bọn hắn, đế Vũ Hậu núi bên trong, những cái kia bế quan không ra tìm kiếm đột phá con đường các đại lão, cũng không nghĩ ra.

Nhắc tới kiếm tháp, tại đế Vũ Hậu núi đứng lặng 400 năm, còn chưa từng xuất hiện loại tình huống này —— nếu như, La Quan thật sự là, đế võ một mực đau khổ tìm kiếm, vị kia chân chính người cầm kiếm, lão thiên lại vì sao để hắn, xuất hiện muộn như vậy đâu?

Mà lúc này, kiếm tháp tầng thứ 8, La Quan mở 2 mắt ra, một trận tinh mang phun trào.

Vạn Trọng cảnh đỉnh phong!

Thể nội khí huyết như nước thủy triều, sôi trào mãnh liệt.

Hắn xuất ra đế võ thân phận bài, cùng lớn khách khanh thân phận bài, vẫn là không có truyền tin, lập tức nhíu mày.

Trình gia tạm thời không nói, lấy đan sư hiệp hội giao thiệp, bối cảnh, thế mà cũng không tìm được, cũng biết vật này sao mà hiếm thấy.

“Cái này cũng bình thường, có thể được xưng tụng lớn giao, tất đã đột phá hung thú cấp độ hóa thân thành yêu, có đằng vân giá vũ thậm chí khả năng hô phong hoán vũ, đã xem như truyền thuyết chi vật. Thanh Dương quốc bên trong cũng vô thâm uyên đầm lầy, cơ bản rất khó sinh ra, cái này trong nước bá chủ.”

Huyền Quy thanh âm vang lên, hơi dừng lại, “Như thực tế tìm không thấy, cũng là có thay thế chi pháp, miễn cưỡng có thể tiếp theo mạnh nhất võ đạo chi lộ, nhưng chung quy có lưu khuyết điểm.”

La Quan lắc đầu, “Lão sư, đệ tử không muốn chấp nhận, ta kế tiếp theo tìm kiếm một thời gian lại nói.”

“Ừm, ngươi bây giờ còn có thể bảo trì trầm ổn, không nóng không vội cái này rất tốt.” Huyền Quy biểu thị hài lòng, nhưng trong lòng có lo lắng.

Mạnh nhất võ đạo chi lộ, đến một bước này có thể nói 1 cảnh một quan, quan quan khổ sở.

Đế kiếm mảnh vỡ cho La Quan kiếm ý chi kiếm, thật là một lá bài tẩy, nhưng cũng từ khía cạnh cho thấy, nó cũng phát giác được cái gì —— con đường này vốn là

gian nan vô song, nhưng tại La Quan dưới chân, lại là khó càng thêm khó!

Như cuối cùng thất bại, sợ đem không gượng dậy nổi, lại khó xoay người.

Cho nên, Huyền Quy mới đưa ra thay thế chi pháp, không hoàn mỹ mạnh nhất võ đạo chi lộ, hiệu quả dù giảm bớt đi nhiều, nhưng độ khó khăn cũng đem diện rộng hạ thấp.

La Quan không biết những này, chỉ là bản năng cảm thấy, mình không thể lùi lại mà cầu việc khác.

Thở sâu, hắn nhanh chân rời đi kiếm tháp.

Lão Trình đang chờ hắn, gần 2 tháng chưa gặp, hắn trạng thái rõ ràng càng hỏng bét, trên mặt trùng điệp nếp uốn bên trong, tràn ngập rã rời.

Nhìn thấy La Quan, hắn không có đi vòng vèo, nói thẳng: “La Quan, viện trưởng muốn gặp ngươi.”

Tiến vào đế võ hồi lâu, đã sớm nghe nói qua viện trưởng thanh danh, là đế võ hoàn toàn xứng đáng người mạnh nhất, nhưng thủy chung không gặp hắn lộ diện.

Đi theo lão Trình, đi tới toà kia nhà tranh bên ngoài lúc, La Quan rốt cuộc minh bạch, vì sao đường đường đế Vũ viện trưởng, từ đầu đến cuối bế quan không ra. Không phải hắn không muốn, mà là viện trưởng như ra, chỉ sợ to lớn đế võ, thậm chí cả tòa đế đô, đều đem gặp hạo kiếp!

La Quan cảm giác bên trong, trong nhà tranh kiếm hơi thở phong bạo, so trước đó càng thêm cuồng bạo, như sau một khắc liền đem bộc phát, đem hết thảy xé rách.

“La Quan, lão phu vốn là không có ý định gặp lại ngươi, nhưng do dự mãi, vẫn là để lão Trình chạy một lần, ngươi cũng biết nguyên nhân?”

Ánh mắt chớp lên, nghĩ đến tiến vào kiếm tháp trước, lão Trình nói lời, La Quan nói: “Trình lão từng nói qua, ta đã muộn… Lời ấy, ta cảm thấy có thâm ý, lại cũng không rõ ràng.”

“Hôm nay, lão phu liền nói cho ngươi.” Viện trưởng thanh âm bình tĩnh, “Kiếm trong tháp, phong ấn 1 khối kiếm thể mảnh vỡ, không ai biết nó đến từ cái kia bên trong, lại là như thế nào xuất hiện tại, toà này kiếm tháp bên trong. Năm đó đế võ đám tiền bối, chẳng qua là quay chung quanh nó, tu kiến hiện tại đế võ học viện.”

“Chúng ta nếm thử chưởng khống khối này kiếm thể mảnh vỡ, thế là liền sinh ra đế võ người cầm kiếm nhất hệ, 400 năm qua mới cũ truyền thừa, trấn thủ học viện thủ hộ đế đô. Vì bảo đảm truyền thừa không ngừng, đế võ chưa hề đình chỉ qua, khai quật kiếm đạo thiên tài bước chân, thỏa mãn điều kiện người sẽ bị thu nhập, cầm kiếm dự bị danh sách, cũng cuối cùng từ đó quyết ra người mạnh nhất, trở thành mới đế võ người cầm kiếm.”

“Mà ngươi, chính là cái cuối cùng, được thu vào cầm kiếm danh sách đế võ học viên, liệt vị thứ 7.”

La Quan suy nghĩ nhanh quay ngược trở lại, nghĩ đến lão Trình biểu hiện, lại cảm thụ được trong nhà lá, sắp mất khống chế kiếm hơi thở phong bạo, rất nhanh đạt được một cái kết luận, “Viện trưởng là muốn nói cho ta, cầm kiếm dự bị danh sách lựa chọn cuối cùng, muốn bắt đầu sao?”

“Không sai.” Viện trưởng nói: “Lão phu vốn cho rằng, còn có thể kiên trì một đoạn thời gian nữa, ngươi có lẽ còn có cơ hội, nhưng biến hóa đều ở kế hoạch bên ngoài, ta đem không còn sống lâu nữa, đế võ cầm kiếm vị trí không thể trống chỗ.”

La Quan nhíu mày, “Đế võ cầm kiếm dự bị danh sách bên trong, có vô địch người, có thể trấn áp cùng thế hệ?”

Nhà tranh trầm mặc.

“Không sai.” Lão Trình cười khổ, biểu lộ phức tạp, “Người này danh tự ngươi cũng đã được nghe nói, chính là Phàn Nhạc.”

“Hắn 6 năm trước gia nhập đế võ, cùng ngươi kinh lịch có chút cùng loại, cũng tại thí luyện giữa sân chấn động học viện, về sau một đường quật khởi, đoạt 10 ngày vương chi vị, nhập phía sau núi kiếm tháp trở thành cầm kiếm dự bị danh sách vị thứ sáu.”

Lão Trình ngữ khí trầm thấp, “Năm nay đế võ cầm kiếm dự bị, ngay cả ngươi ở bên trong chung 7 người, nhưng hôm nay còn sống, cũng chỉ có ngươi cùng Phàn Nhạc.”

La Quan sắc mặt biến hóa, đã nghe ra cái này một câu đơn giản bên trong, ẩn chứa đáng sợ tin tức.

7 vị cầm kiếm dự bị, bây giờ chỉ còn 2, 5 người chết… Đều chết tại Phàn Nhạc trong tay!

La Quan ý niệm đầu tiên là, đế võ như thế nào cho phép xảy ra chuyện như vậy, nhưng nghĩ lại liền nghĩ thông —— Phàn Nhạc căn bản không sợ hãi.

Giết chết bọn hắn, hắn chính là duy nhất lựa chọn, đế võ cho dù biết được cũng không có biện pháp… Nói cách khác, tân tấn cầm kiếm dự bị vị thứ 7 La Quan, chính là hắn mục tiêu kế tiếp!

Thở sâu, hắn trầm giọng nói “Phàn Nhạc rất mạnh?”

“Rất mạnh.” Viện trưởng cho ra đáp án, “Đế võ cầm kiếm danh sách, yếu nhất cũng là lăng vân đỉnh phong, trong đó 3 người càng là sớm đã, đột phá tới đạp trời cảnh. Lấy kiếm tu sát phạt thiên hạ thứ 1 để tính, tung đối mặt tiên đồ luyện khí cường giả, cũng có thể một trận chiến.”

Chỉ một câu này thôi, không cần càng nhiều.

Đã đầy đủ cho thấy, Phàn Nhạc cường đại.

Thực lực, nhưng so tiên đồ luyện khí… Thậm chí càng mạnh!

La Quan trầm mặc, hắn biết rõ đừng nói hiện tại, cho dù

tìm tới lớn giao nội đan, tu thành mạnh nhất Vạn Trọng cảnh, dù là lại đột phá đến ngút trời, đều tuyệt không phải người này đối thủ.

Con đường tu hành, càng lên cao đi mỗi 1 cảnh giới ở giữa chênh lệch, đều đem lớn hơn.

Chớ nói chi là, Phàn Nhạc bây giờ thực lực, đã bước vào tiên đồ phương diện!

Khó trách, lão Trình sẽ nói hắn tới chậm…

Đúng lúc này, Huyền Quy thanh âm vang lên, “Muộn là chậm chút, nhưng chưa hẳn liền không có cách nào.”

Thấy La Quan trầm mặc, lão Trình lắc đầu than nhẹ, cục diện như vậy đích xác làm người tuyệt vọng, bất đắc dĩ. La Quan hắn nguyên bản, là có cơ hội… Không, thậm chí có thể nói, hắn mới là nhất phù hợp, đế võ người cầm kiếm chi tuyển!

2 lần lưu tại kiếm tháp, vượt qua 1 tháng thời gian chính là chứng cứ rõ ràng, đây cũng không phải là cơ may lớn gì, mà là kiếm thể mảnh vỡ đối với hắn tán thành.

Viện trưởng thanh âm từ nhà tranh truyền ra, “La Quan, ngươi rời khỏi cầm kiếm dự bị đi, lập tức rời đi đế đô, hoặc còn kịp.”

La Quan nhìn về phía nhà tranh, “Viện trưởng, ta có 2 vấn đề?”

“Ngươi hỏi.”

“Thứ 1, ngài còn có thể kiên trì bao lâu?”

“Nhiều nhất, bất quá 1 tháng.”

Đứng trước tử vong, thanh âm hắn bình tĩnh như trước, hoàn toàn không có nửa điểm sợ hãi.

La Quan đưa tay, “Thứ 2, Phàn Nhạc như trở về, tại cái này trong một tháng, ngài có thể hay không cam đoan an toàn của ta?”

“… Đế đô có đại trận bao phủ, đạp trời cảnh trở lên xuất thủ, đem dẫn phát trấn áp. Ta nhưng mời đế cung mở ra trận này, bảo đảm ngươi trong một tháng không việc gì.” Viện trưởng hơi dừng một chút, “Nhưng, cái này không có chút ý nghĩa nào.”

Lão Trình lắc đầu, ngắn ngủi 1 tháng, cho dù La Quan thiên phú dị bẩm lại như thế nào? Chung quy là quá ngắn! Hắn tuyệt đối không thể, đột phá đến có thể cùng Phàn Nhạc một trận chiến trình độ.

La Quan gánh nặng trong lòng liền được giải khai, chắp tay, “Vậy liền mời viện trưởng, cho ta 1 tháng thời gian.”

“Ngươi xác định?”

“Xác định!”

Nhà tranh trầm mặc hồi lâu, “Tốt, lão phu đáp ứng ngươi.”

“Đa tạ viện trưởng!” La Quan bước nhanh mà rời đi.

Đưa mắt nhìn hắn bóng lưng biến mất, lão Trình cười khổ… Không sai, lại là cười khổ.

Hắn cảm thấy, mình đời này cười khổ, đều không có hôm nay nhiều, thực tế là tâm lý khổ oa.

“Ngài thật tin hắn?”

Viện trưởng nói: “Hắn dám để lên mệnh cược 1 đem, lão phu vì sao không tin? Cho dù thất bại, cũng bất quá là theo lão phu chung phó Hoàng Tuyền.”

Hắn cười nhẹ, “Ta nhìn tiểu tử này, hay là rất thuận mắt, trên đường làm bạn cũng không tệ.”

Lão Trình: …

Ngài nhưng nhanh ngậm miệng đi!

Ta vốn nghĩ, từ ngài cái này cần đến giờ lòng tin, cái này nói đều là cái gì?

Bằng nhanh nhất tốc độ, đăng lâm kiếm tháp tầng thứ 8, lại ngay cả tiếp theo 2 lần ngưng lại kiếm tháp, thời gian vượt qua 1 tháng… La Quan, tiểu tử ngươi khẳng định có át chủ bài đúng hay không? Ta cũng cảm thấy ta lão Trình nhà, vẫn là có thể cứu giúp một chút.

Cho nên, tuyệt đối đừng múa mép khua môi a!

Chương 81 : Giận

Rời đi đế Vũ Hậu núi, La Quan dưới chân vội vàng, biểu lộ ngưng trọng.

Huyền Quy biện pháp, kỳ thật rất đơn giản, đã bởi vì đế võ người cầm kiếm không thể có thiếu, mới sốt ruột tuyển ra mới cầm kiếm.

Kia, để nó không thiếu sót là được!

"… Nhà tranh bên trong kia tiểu tử, từng mượn đế kiếm mảnh vỡ chi uy xuất thủ, khiến cho thể nội kiếm hơi thở bạo tẩu, mới rơi vào bây giờ kết cục bi thảm."

"Nói đến, tiểu tử này cũng đủ hung ác, cùng cha ngươi không kém cạnh, lại ngạnh sinh sinh kiên trì đến bây giờ, cũng còn không nổ thể mà chết."

"Khục… Tóm lại, ngươi lấy đế kiếm kiếm hơi thở xuất thủ, nhưng giúp hắn tạm thời ổn định tình trạng, cứu mạng là không thành, nhưng tục mệnh một năm nửa năm vấn đề không lớn."

Biện pháp có, nhưng khuyết điểm cũng có, đó chính là La Quan bây giờ thực lực, quá yếu!

Như Huyền Quy lời nói, viện trưởng đã không có cách nào chưởng khống, tự thân bạo tẩu kiếm hơi thở, lấy La Quan bây giờ thực lực, đừng nói đi vào giúp hắn điều trị, chỉ sợ đẩy cửa đi vào không đi 2 bước, liền phải tại chỗ thành cặn bã.

Cho nên, lập tức đối La Quan mà nói, trọng yếu nhất chính là tìm tới lớn giao nội đan, thực lực đại trướng mới có thể thay viện trưởng trị thương, tiến tới cho mình tranh thủ thời gian.

1 tháng!

La Quan thở sâu, hắn nhất định phải thành công.

Nên từ cái kia bắt đầu đâu?

Giấu trong lòng đầy ngập vẻ u sầu, La Quan trở lại Thanh Lương ngõ hẻm, xa xa liền nghe tới phía trước, truyền đến hỗn loạn ầm ĩ. Nhíu mày, hắn đi mau mấy bước, đợi thấy rõ phía trước phát sinh sự tình, lập tức mặt lộ vẻ - âm trầm!

Thời gian đẩy về trước nửa ngày.

Trên sông Lưu Tinh, thuyền hoa dừng sát ở rừng rậm ở giữa, một đám đế đô nổi danh ăn chơi thiếu gia, ngay tại vui cười chơi đùa.

Thỉnh thoảng, dẫn tới trong ngực mỹ nhân trận trận hờn dỗi, có thể nói khoái hoạt đến cực điểm.

Nhưng mọi người bao vây ở giữa, ngồi tại chủ vị Quảng Phong, lại chỉ là cắm đầu uống rượu, không hứng lắm.

“Quảng thiếu, ngài thế nhưng là rất lâu không đến rồi? Nha! Ngài đuôi lông mày này làm sao thanh rồi? Là đâm vào cái kia sao? Nhanh để nô cho ngài xoa xoa…”

“Cút!” Quảng Phong giận tím mặt, một bạt tai đem nàng đánh bại, “Ngươi cái tiện nhân, cũng dám chế giễu bản thiếu!”

Trong lòng mọi người nén cười, cũng không dám biểu lộ ra, “Không có nhãn lực kình đồ vật, cút nhanh lên!”

“Còn có các ngươi, cùng một chỗ xéo đi!”

“Đúng, bây giờ huynh đệ chúng ta, liền bồi Quảng Phong huynh uống rượu, muốn cái gì nữ nhân!”

Một trận cụng chén giao ngọn, Quảng Phong sắc mặt lúc này mới đẹp mắt một chút, nhưng rượu trong chén càng uống, lại cảm thấy càng khổ.

Sắc mặt âm trầm ướt át!

Tất cả mọi người biết lúc trước đế võ phát sinh chuyện này, nghe nói hắn bị khiêng đi cứu chữa lúc, mặt kia bầm tím, đại phu giật nảy mình.

Nhưng sau tiếp theo… Lại không sau tiếp theo!

Bị người đánh mất mặt, nhưng càng mất mặt là, đánh cũng liền đánh, một điểm động tĩnh đều không có.

Kia mới thật sự là, nén giận ổ đến nhà bà ngoại!

Quảng Phong luôn luôn ngang ngược ương ngạnh, chưa bao giờ từng ăn loại này thiệt thòi lớn, gần 2 tháng quá khứ, mỗi lần nhớ tới đều là nghiến răng nghiến lợi.

“Khục! Quảng Phong huynh, ngươi muốn thật nuốt không dưới một hơi này, huynh đệ có cái biện pháp, không nói để ngươi báo thù, chí ít cũng có thể hung hăng buồn nôn một phen kia La Quan, còn để hắn không có cách nào!” Đúng lúc này, 1 người đặt chén rượu xuống, mở miệng cười.

Quảng Phong nhìn hắn một cái, “Biện pháp gì?”

Người này từ mang bên trong, móc ra 1 trương khế nhà, mặt lộ vẻ tự mãn, “Chúng ta đều biết, La Quan tại Thanh Lương ngõ hẻm bên trong, mua 1 tòa tiểu viện, lúc trước hắn giao dịch hoàn thành về sau, là môi giới hỗ trợ thay đổi tân phòng khế. Chỉ bất quá, môi giới về sau đưa mấy lần, La Quan từ đầu đến cuối không ở nhà, liền tạm thời đem khế nhà giao đến chính vụ ti bảo tồn, chờ hắn tự đi trước nhận lấy.”

“Hắc hắc! Bây giờ, cái này khế nhà không biết thế nào, liền bị chuyển dời đến đế đô 1 cái phá sản thương nhân danh nghĩa, mà vừa lúc, cái này thương nhân thiếu ta một số tiền lớn, chính vụ ti liền đem trương này khế nhà, gán nợ giao cho ta, như Quảng Phong huynh không chê, hôm nay ta liền đưa nó tặng cho ngươi , mặc ngươi xử trí.”

Quảng Phong ánh mắt sáng lên, lúc này chếnh choáng dâng lên, cười lạnh một tiếng đem khế nhà nắm bắt tới tay bên trong, đứng dậy hét lớn một tiếng, “Chư vị huynh đệ, ta nhìn này cẩu thí viện tử không vừa mắt, nghĩ phá làm bãi rác dùng, còn xin chư vị cho ta làm chứng.”

“Tốt!”

“Cùng đi cùng đi!”

“Thanh Lương ngõ hẻm vị trí, làm bãi rác đáng tiếc, không bằng vây lên làm chó vòng, chúng ta đều nuôi tới mấy đầu như thế nào?”

Quảng Phong cười to, “Ý kiến hay! Dù sao chỗ kia, thích hợp nhất chó ở!”

Một đám không sợ trời không sợ đất, cuồng vọng quen đầu óc cũng không dễ dùng lắm đế đô đám công tử bột, kêu gọi thuyền hoa cập bờ, mặt mũi tràn đầy hưng phấn lên xe liền đi, một đường đi tới Thanh Lương ngõ hẻm.

“Chúng tiểu nhân, nhìn thấy viện này không? Cho bản thiếu phá!” Quảng Phong đưa tay một chỉ, hăng hái.

Chỉ cảm thấy, viện này chính là La Quan mặt, bây giờ liền muốn giẫm tại dưới chân, ném bùn nhão chồng bên trong tùy ý chà đạp.

“Vâng!”

Một đám gia nô, hộ vệ, 1 tổ ong xông đi lên.

Thanh Lương ngõ hẻm bên trong, bán bánh đúc đậu chủ quán, lúc này kinh ngạc đến ngây người.

Hắn tự nhiên nhận ra, hôm nay ra sân những này hoàn khố, từng cái đều có đại bối cảnh, đánh giết ba năm người đều như chơi đùa.

Đầu đầy mồ hôi, hắn tranh thủ thời gian chạy đến nơi hẻo lánh bên trong, hướng đại tiểu thư truyền tin.

Trình Nhàn đến rất nhanh, nhưng đế đô rất lớn, lại nhanh cũng cần thời gian. Mấu chốt là, nàng không thể ngờ đến, lại sẽ có người cầm phá viện tử làm trả thù, đối này không có chút nào phòng bị.

Đợi nàng đuổi tới Thanh Lương ngõ hẻm lúc, tiểu viện đại môn tổn hại nghiêm trọng, tường vây lung lay sắp đổ.

Mà cái này, hay là bởi vì 5 phẩm tụ linh pháp trận, có không sai năng lực phòng ngự, nếu không nơi đây sớm đã bị san thành bình địa.

“Dừng tay!”

Trình Nhàn ngăn lại mọi người, sắc mặt khó coi, “Các ngươi muốn làm gì? Tùy ý tổn hại người khác phòng ốc, các ngươi mắt bên trong còn có hay không đế quốc luật pháp!”

Quảng Phong cười lạnh, nâng tay lên bên trong khế nhà, “Trình đại tiểu thư, ngươi có thể nhìn rõ ràng, phòng này bây giờ là bản công tử, ta muốn làm sao phá liền làm sao phá, ai cũng không xen vào!”

“Thất thần làm gì? Cho ta phá! Này cẩu thí tụ linh pháp trận, đánh vỡ nó!”

“Vâng!”

Mấy tên hộ vệ áo đen, nhanh chân hướng về phía trước.

Oanh ——

Khí huyết ba động bộc phát, lại đều là ngút trời cảnh cao thủ, thả người nhảy lên ngay cả tiếp theo oanh ra.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

5 phẩm tụ linh pháp trận, bị tại chỗ đánh vỡ.

Sau một khắc, “Sương mù” đổ xuống mà ra, mọi người trừng lớn 2 mắt.

“Linh lực ngưng sương mù!” 1 người kinh hô.

Hô ——

Không khí đột nhiên yên tĩnh, sau đó kia từng đôi đôi mắt bên trong, bộc lộ lửa nóng.

Tất cả mọi người không ngốc, cao như thế nồng độ Linh Vụ tồn tại, chỉ có một lời giải thích —— bên trong khu nhà nhỏ này, tồn tại 1 cái linh lực con suối!

Mà lúc này, bọn hắn cũng hiểu được, vì sao cái này không đáng chú ý tiểu viện, lại sẽ bị bố trí 1 cái cao phẩm tụ linh pháp trận.

Trình Nhàn thở sâu, nàng cho là mình tìm được, La

Quan nhanh chóng quật khởi nguyên nhân 1 trong, khó trách hắn tình nguyện tại cái này tu luyện, cũng không lưu lại tại đế Vũ Hậu núi.

2 người này, đơn thuần liền linh lực nồng độ mà nói, căn bản cũng không phải là một cái cấp độ!

Linh lực ngưng sương mù… Quả thực chính là, trong truyền thuyết Tiên gia động phủ, mới có cảnh tượng.

Nhưng rất nhanh, Trình Nhàn liền ngầm cười khổ, hôm nay sợ là phiền phức.

Quả nhiên, Quảng Phong ngốc trệ qua đi, đem khế nhà xếp xong thu tiến vào mang bên trong, vỗ người bên cạnh bả vai, lớn tiếng nói: “Hảo huynh đệ, ngươi đưa ta ngôi viện này, ngày sau ta tất có hậu báo!”

Người kia toét miệng, kém chút khóc.

Không chỉ bởi vì, hắn tự tay đưa 1 cái linh lực con suối cho Quảng Phong, càng bởi vì việc này… Muốn ồn ào lớn.

Như 1 cái bình thường tiểu viện, bọn hắn đùa nghịch chút thủ đoạn phá liền phá, nhưng liên quan đến 1 cái linh lực con suối, đây chính là tất cả người tu hành nghĩ cũng không dám nghĩ tu luyện thánh địa… Nói trực tiếp điểm, so đoạn người tài lộ giết người phụ mẫu, đều nghiêm trọng nhiều!

Bất luận một vị nào người tu hành, đối mặt việc này đều muốn phát cuồng, huống chi kia La Quan càng là cái, vô

pháp vô thiên chi đồ —— nó hơn bất luận, dám trước mặt mọi người hành hung Quảng Phong, chính là chứng cứ rõ ràng… Không đáng cùng hắn xung đột.

“Quảng Phong huynh, bằng không chúng ta hay là đi trước a?” Có người đánh trống lui quân.

Đám công tử bột không quá thông minh đầu óc, rốt cục khôi phục một tia lý trí.

“Đi? Tại sao phải đi?” Quảng Phong cười to, lòng tin tràn đầy, “Nhà ta lão sư, gần đây muốn khai lò luyện đan, đang thiếu một chỗ linh lực dồi dào chỗ bố trí đan lô.”

“Viện này, ngày mai ta liền hiếu kính cho lão sư, như ai có ý kiến gì lời nói, có thể tự đi Giác Dương quan lý luận!”

Đám công tử bột sáng mắt lên.

Nếu ngươi nói như vậy, vậy chúng ta coi như không sợ!

Quốc sư đại nhân mặt bài, bệ hạ cũng phải làm cho 3 điểm.

Ngươi La Quan lợi hại hơn nữa, dám đối Quốc sư vô lễ? Quản ngươi bối cảnh gì, hết thảy trấn áp!

Mấy người nhìn xem mặt mũi tràn đầy khoái ý Quảng Phong, đối với hắn lau mắt mà nhìn, không nghĩ tới gia hỏa này, lại vẫn có thể nghĩ ra diệu kế như thế.

Uể oải khí diễm, một chút lại lớn lối.

“Nhìn cái gì vậy? Lăn, toàn bộ xéo đi! Nay về sau, đây chính là Quốc sư đại nhân, tại Thanh Lương ngõ hẻm phòng luyện đan!”

“Đem người đều đuổi đi , bất kỳ người nào không được đến gần!”

“Huynh đệ ta mấy cái, nay muốn thay Quốc sư đại nhân, bảo vệ tốt nơi này.”

Trình Nhàn không đáp ứng, tiến lên cùng mấy người lý luận, Quảng Phong tự nhận là việc này vạn vô nhất thất, có lão sư ở sau lưng chỗ dựa, lực lượng mười phần!

“Trình tiểu thư, xin đừng nên hồ ngôn loạn ngữ, nơi đây từ hôm nay, thuộc về Giác Dương quan tất cả.”

“Ngươi lại đương chúng nói xấu, chính là đối Quốc sư bất kính, hậu quả này ngươi cần phải hiểu rõ… Người tới, đưa Trình tiểu thư rời đi!”

Trình Nhàn cắn răng, “Giữ vững viện tử!”

Nàng mang đến Trình gia người, phóng tới đối diện.

Nhưng cũng tiếc, song quyền nan địch tứ thủ, đối diện mấy cái hoàn khố tự biết đắc tội nhiều người, đi ra ngoài luôn luôn đều là tiền hô hậu ủng.

Rất nhanh, Trình gia người bị đánh bại trên mặt đất.

Quảng Phong cười lạnh liên tục, “Trình Nhàn! Đừng

tưởng rằng ngươi Trình gia, lưng tựa đế võ học viện, liền có thể cuồng vọng vô lễ! Hôm nay, mạo phạm nhà ta lão sư một chuyện, ngươi nhất định phải cho ra bàn giao!”

“Muốn bàn giao? Quảng Phong, ngươi đầu chân thiết, là thật không sợ chết a!” Một thanh âm, tại đám người sau vang lên, cảm thụ được kia phần băng lãnh, kiềm chế khí tức, đám người cuống quít hướng ngoại tách ra.

La Quan nhanh chân mà đến, ánh mắt băng hàn.

Hôm nay, hắn là chân nộ!

Không trêu ai gây ai, an phận thủ thường tại đế võ tu luyện, lại bị người phá nhà… Cả đám đều cho là ta dễ khi dễ đúng không? !

“La Quan!” Quảng Phong biến sắc, đáy mắt hiện lên hoảng sợ, ngày đó liên tiếp không giảng đạo lý cái tát, thật là lưu lại ám ảnh.

Nhưng rất nhanh, hắn liền nghiến răng nghiến lợi, “Ngươi trở về lại như thế nào? Nhìn thấy khế nhà không, viện này bây giờ là ta Giác Dương quan, ngươi còn dám tranh đoạt không thành?”

“Không sai! Quốc sư đại nhân nhìn trúng cái này, muốn làm phòng luyện đan, ngươi tốt nhất thức thời!”

“Quốc sư dưới một người trên vạn người, tại ta Thanh Dương quốc bên trong, ai dám trêu chọc?”

“Đừng tưởng rằng, ngươi tại đế võ uy phong, liền có thể không kiêng nể gì cả! Quốc sư chi nộ, cũng không phải ngươi có thể tiếp nhận!”

Đám công tử bột cáo mượn oai hùm, gầm thét liên tục.

Bọn hắn nhận định, hôm nay có Quốc sư mặt này đại kỳ tại, La Quan coi như tức giận vạn điểm, cũng không dám đối bọn hắn như thế nào. Về phần về sau… Chung gia ngừng quan tài không phát một chuyện, đã sớm truyền ra, chung tình càng là công khai tuyên bố, La Quan tử kỳ sắp tới.

Đối đây, đế đô các phương đều ngầm thừa nhận, dù sao phía sau nàng đứng nam nhân, là Phàn Nhạc!

Một kẻ hấp hối sắp chết, còn gì phải sợ?

Chương 82 : Nhị điện hạ lần nữa mời

Trình Nhàn trước thở phào, tiếp lấy sắc mặt biến hóa, “La Quan, đừng xúc động, ngươi đã đánh Quảng Phong một lần, như lại động thủ Quốc sư chắc chắn sẽ nhúng tay.”

“Ta không có xúc động… Mà lại lần này, ta sẽ không lại đánh hắn.” La Quan tiến lên, híp mắt nhìn về phía Quảng Phong trong tay khế nhà, nghe rõ 2 người đối thoại hắn, giờ phút này một mặt phách lối, “Trừng lớn mắt, thấy rõ ràng đúng hay không? La Quan ngươi không phải lợi hại sao? Lại dám đánh ta! Hôm nay, cũng chỉ là mới bắt đầu, ta Quảng Phong tất để ngươi biết được, cái gì là hối hận, cái gì là…”

Nói còn chưa dứt lời, La Quan bắt hắn lại cổ, Quảng Phong sắc mặt trắng nhợt, “Ngươi làm gì? Tự ngươi nói không đánh ta… Không phải, hôm nay ta chiếm lý, ngươi còn dám làm càn, nhà ta lão sư tất không buông tha ngươi!”

La Quan: “Nha!”

Sau đó, một cú đạp nặng nề đá vào trên đùi hắn, chỉ nghe “Răng rắc” một tiếng, Quảng Phong chân từ chỗ đầu gối bẻ gãy, hướng ngoại cong thành 90 độ. Màu trắng mới mẻ mảnh xương, đâm rách da thịt xuất hiện, chỉ một chút cũng làm người ta tê cả da đầu, mồ hôi lạnh ứa ra!

“A!” Quảng Phong kêu thê lương thảm thiết, con mắt đều muốn trừng bạo, dắt cuống họng gào, “La Quan, ta giết ngươi, ta nhất định giết ngươi!

Răng rắc ——

Lại là 1 cước, một cái chân khác cũng đoạn mất.

Lần này, Quảng Phong không gọi, 2 mắt một phen ngất đi.

La Quan cười lạnh, “Gia hỏa này, thấy ta một lần bất tỉnh một lần, có phải là có cái gì bệnh nặng? Vừa vặn nhân cơ hội này, cùng một chỗ hảo hảo điều tra thêm, liền không cần cảm tạ ta, cho ngươi cơ hội này.” Vung tay, đem hắn ném trên mặt đất, quay người nhìn Trình Nhàn, “Ngươi nhìn, ta nói không đánh hắn a?”

Trình Nhàn: …

Ngươi là không có đánh, đổi dùng đạp.

Tê, não nhân đau quá!

“Điên! Ngươi điên!”

“La Quan, Quốc sư tuyệt sẽ không bỏ qua ngươi!”

“Lần này, ngươi triệt để xong!”

Đám công tử bột thét lên, nhưng rất nhanh, bọn hắn sắc mặt liền trợn nhìn.

La Quan nhìn xem mấy người, thản nhiên nói: “Các ngươi có biết hay không, cái gì gọi là rận quá nhiều không ngứa? Lại hoặc là, nợ nhiều không lo?”

Hắn nhanh chân hướng về phía trước!

“Ngăn lại hắn! Nhanh ngăn lại hắn!” Một tên hoàn khố kêu to.

Hộ vệ cắn răng xông đi lên, “Bành” một tiếng, lấy càng nhanh chóng hơn độ bay ngược mà quay về.

La Quan một phát bắt được người này, “Loảng xoảng” chính là hai cước, để hắn cùng Quảng Phong thành cá mè một lứa.

“Trốn!”

“Chạy mau a!”

Những người còn lại thét lên tứ tán.

Nhưng La Quan đã động thủ, muốn thu thập bọn hắn, cấp cho mấy người 8 đầu chân, đều không có địa phương trốn. Đạp chân xuống, hắn nháy mắt gia tốc, thân thể mang theo tàn ảnh, mấy cái lên xuống về sau, trên mặt đất ngược lại một mảnh.

Quảng Phong ở bên trong 6 người, đều bị đạp gãy 2 chân, kêu rên không ngớt!

Có 2 cái, thậm chí tiểu trong quần.

La Quan cười lạnh một tiếng, đuổi ruồi như phất phất tay, “Lần này hai cái đùi, lần sau chính là 3 đầu, đặt lên bọn hắn, xéo đi nhanh lên!”

Các nhà hộ vệ, tranh thủ thời gian hô nhau mà lên, nâng lên riêng phần mình chủ tử chật vật thoát đi.

Xe ngựa dừng lại, Kim Nhã đi tới lúc, liền nhìn thấy trước mắt một màn, nhìn về phía thiếu niên bóng lưng, ánh mắt lộ ra một tia kính sợ.

Nguyên lai, hắn tại trước mặt người khác, là lãnh khốc như vậy, bá đạo sao?

La Quan nhìn thấy nàng, ánh mắt chớp lên, “Làm sao ngươi tới rồi?”

Kim Nhã đi tới, hơi 1 do dự, nói: “La Quan, Nhị hoàng tử không muốn cùng ngươi trở mặt, mời ta làm người trung gian, mời ngươi tối nay lại dự tiệc.”

“Lần này, không có những người khác, là điện hạ chuyên môn vì ngươi chuẩn bị, muốn hướng ngươi xin lỗi.”

Gặp hắn trầm mặc, Kim Nhã nói: “Điện hạ cùng Quốc sư đại sư giao hảo, ngươi hai lần đả thương Quảng Phong, chắc chắn sẽ có phiền phức, như điện hạ ra mặt, có thể hóa giải việc này.”

La Quan mỉm cười, “Kim Nhã tỷ, ngươi hi vọng ta đi sao?”

Kim Nhã gật đầu.

“Tốt, vậy liền đi.” La Quan đáy mắt, hiện lên một tia lạnh lẽo.

Hôm nay, hắn xuất kiếm tháp.

Vừa lúc, liền gặp gỡ Quảng Phong bọn người, đến phá hắn viện tử.

Lại vừa lúc, Kim Nhã tới mời hắn.

Lại vừa lúc, Nhị hoàng tử cùng Quốc sư đại nhân, giao tình cũng không tệ lắm.

Nhưng trên đời này, lấy ở đâu nhiều như vậy vừa lúc, chúng ta vị này Nhị điện hạ, tiểu thủ đoạn cũng không phải ít.

Kim Nhã lại không biết, La Quan lúc này suy nghĩ, mặt lộ vẻ kinh hỉ, “La Quan… Cám ơn ngươi!” Nàng là thật không muốn, nhìn thấy bọn hắn là địch, “Vậy chúng ta bây giờ… Ách…”

Nhìn xem tàn tạ tiểu viện, nàng thanh âm dừng lại.

La Quan nói: “Sao để cho quý nhân lâu các loại, chúng ta bây giờ liền đi.” Hắn quay người, “Trình giáo tập, cái này bên trong liền làm phiền ngươi.”

Đẹp mắt liền gọi người tỷ tỷ, không dễ nhìn liền gọi giáo tập!

Hừ! Nam nhân!

Trình Nhàn trong lòng nói thầm cô, đưa mắt nhìn 2 người leo lên xe ngựa bên trong đi.

Bọn hắn vừa đi, lại một chiếc xe ngựa lái tới, lý thế thông đầu đầy mồ hôi lao xuống, “Chuyện gì xảy ra? Ai to gan như vậy? La công tử hắn không có sao chứ?”

Đánh gãy mười hai đầu chân, vứt xuống cục diện rối rắm, quay đầu liền mang theo mỹ nữ người dự tiệc đi, có thể có chuyện gì? Trình Nhàn con mắt xoay xoay, “Lý - đại sư, La Quan vừa mới rời đi, thời điểm ra đi nói, nếu như nhìn thấy ngài, xin ngài giúp bận bịu xử lý một chút phiền phức.”

Một bên khác, Kim gia trên xe ngựa.

La Quan dựa vào giường êm, chóp mũi mùi thơm quanh quẩn, hắn đôi mắt khép hờ, “Kim Nhã tỷ, ngươi cùng Nhị hoàng tử là như thế nào nhận biết?”

Kim Nhã nói: “Khi còn bé liền nhận biết, xem như cùng nhau lớn lên… Trên thực tế, ta lúc đầu coi là, mình sẽ gả cho hắn, nhưng đế cung bên trong 1 câu truyền lời, ta liền bị đánh rớt bụi bặm, giam cầm 2 năm sau bị lưu vong, lúc này mới đi Giang Ninh thành, nhận biết ngươi.”

La Quan mở mắt ra, “Ngươi bị giam cầm, lưu vong, hắn liền không quan tâm?”

Kim Nhã trầm mặc một chút, nói khẽ: “Thiên gia sự tình,

há có thể tùy tâm sở dục, ta không trách hắn.”

La Quan cười lạnh, một cái nam nhân, ngay cả thích nữ nhân của mình cũng không bảo vệ được, quả thực là phế vật!

Thấy Kim Nhã sắc mặt ảm đạm, hắn không có như vậy lại nhiều nói, “Vậy ta, ngược lại là muốn thay Giang Ninh thành bên trong đám nam nhân, cảm tạ đế cung bên trong lên tiếng vị kia, dù sao ngươi đến, thế nhưng là để bọn hắn mở rộng tầm mắt.”

Kim Nhã mặt ửng đỏ, trừng mắt liếc hắn một cái, “Nói mò gì!”

La Quan cũng cảm thấy, lời nói có chút quá đầu, Giang Ninh thành bên trong nam nhân, cũng không phải đem hắn, cũng cùng nhau tính ở trong đó rồi?

Quả nhiên, Kim Nhã nữ nhân này, chính là rất dễ dàng để người ta buông lỏng, không cẩn thận liền nói ra lời trong lòng.

“Khục! Nay ở đâu ăn cơm?”

“… Nghe Phong Tiểu Trúc, đế đô mới mở một nhà tửu lâu… Ách… Đầu bếp là trọng kim từ phía nam mời đến… Ta đề cử hấp tiểu hoàng ngư… Bạch măng canh cũng không tệ…” Kim Nhã nói không được, trên thực tế nàng cũng không biết, mình đang nói cái gì.

Một trái tim phanh phanh nhảy, không dám nhìn thiếu niên ở trước mắt.

La Quan “A” một tiếng, toa xe lâm vào yên tĩnh, hắn vốn định dùng trầm mặc, bỏ qua vừa rồi một chút xấu hổ. Nhưng không ngờ, trong xe ngựa không gian thu hẹp, một khi an tĩnh lại, hắn thậm chí có thể rõ ràng nghe tới, Kim Nhã tiếng hít thở.

Nàng tựa hồ hơi nóng? Hô hấp hơi có vẻ gấp rút, dư quang liếc qua, cúi đầu trên mặt hồng hồng.

Ngay tại La Quan, cũng cảm thấy có chút khô nóng lúc, Kim Nhã bỗng nhiên đứng dậy, kém chút đâm vào trên xe ngựa, “Đến… Chúng ta đến!”

Nói xong, vội vàng đi xuống xe ngựa.

Đằng sau, La Quan sờ mũi một cái, sắc mặt ngượng ngùng.

Ngươi dạng này, cũng là ta làm một chút cái gì như.

Tối nay quý nhân đặt bao hết, cử chỉ có độ tùy tùng chờ ở bên ngoài, cung kính hành lễ, “La công tử, quý nhân ngay tại đợi ngài, mời đi theo ta.”

“Làm phiền.”

Đi đến trước phòng, tùy tùng quay người, “Công tử mời.”

Kim Nhã nói: “Ta chờ ngươi ở ngoài.”

“Được.”

La Quan đẩy cửa đi vào, Triệu Điền đứng ở cửa sổ, quay người mặt lộ vẻ mỉm cười, “La Quan, đây là cô cùng ngươi lần thứ 3 gặp mặt.”

“Trường đình dạ yến, có thật nhiều ngoài ý muốn nhân tố, mới đưa đến ngươi ta hiểu lầm, cô xin lỗi ngươi, hi vọng ngươi có thể tiếp nhận.”

“Điện hạ thiên hoàng quý tộc, La mỗ không chịu nổi.” La Quan lùi sang bên một bước, đôi mắt bình tĩnh. Lúc này, trong đầu hắn, hiện ra trong địa động, táng thân hỏa diễm bên trong đôi kia mẹ con.

Như xin lỗi hữu dụng, kia phạm sai lầm chi phí, không khỏi quá thấp chút.

Hôm nay không quan hệ trường đình, cũng không quan đêm đó Thanh Lương ngõ hẻm trong ám sát… Hắn chỉ là đơn thuần, chán ghét Triệu Điền người này!

Sở dĩ đến, bất quá là nghĩ cho thấy tự thân thái độ.

Triệu Điền cảm nhận được, đến từ La Quan lạnh lùng, đáy mắt hiện lên che lấp. Đường đường hoàng tử, thân phận gì cùng tôn quý, chủ động bày yến xin lỗi, ngươi còn muốn như thế nào?

Nhưng cuối cùng, hắn hít một hơi, mặt lộ vẻ mỉm cười, “La Quan, tối nay không có hoàng tử, cô… Ta chỉ là 1 cái muốn cùng ngươi người kết giao bằng hữu, ngươi có thể gọi ta Triệu Điền.”

Hắn hơi dừng một chút, tiếp tục nói: “Ta biết ngươi trong lòng có khí, không ngại nghe trước một chút, ta vị bằng hữu này có thể giúp ngươi cái gì, có được hay không?”

La Quan nghĩ nghĩ, “Mời nói.”

Triệu Điền gõ nhẹ mặt bàn, dựng thẳng lên ngón tay, “Thứ 1, ta cùng Phàn Nhạc là bằng hữu, hắn trở về đế đô sắp đến, ta có thể cam đoan, chỉ cần ngươi sẽ không tiếp tục cùng Phàn Nhạc là địch, hắn sẽ không ra tay với ngươi.”

Đón lấy, dựng thẳng lên ngón tay thứ hai, “Quảng Phong là Quốc sư đại nhân, không thành khí nhất 1 người đệ tử, nhưng cha mẹ của hắn, là Quốc sư đại nhân thân cận bạn cũ, song song bỏ mình trước mời Quốc sư thay chăm sóc con trai độc nhất, Quốc sư cuối cùng sẽ không không quan tâm.”

“Ta cam đoan sẽ để cho Quảng Phong đổi giọng, cùng ngươi biến chiến tranh thành tơ lụa, lại tự mình hướng Quốc sư nói cùng, có thể miễn việc này dư ba.”

“Thứ 3…” Triệu Điền hít một hơi, hơi chút dừng lại, “Bắt đầu từ hôm nay, Kim Nhã là ngươi!”

Một mực giữ vững bình tĩnh La Quan, sắc mặt rốt cục xảy ra biến hóa.

Triệu Điền nắm chặt nắm đấm, tiếu dung lại ấm áp thân cận, “Trước đó, đế đô bên trong từng nghe đồn, ta cùng Kim Nhã ở giữa như thế nào, kia cũng là tin đồn.”

“Ta cùng Kim Nhã, chỉ là hảo bằng hữu mà thôi, nàng có thể tìm tới La huynh như vậy lương nhân, ta sẽ chỉ thay nàng cảm thấy cao hứng.”

La Quan lắc đầu, thản nhiên nói: “Lúc đến ta cùng Kim Nhã nói chuyện phiếm, nàng nói từng coi là, mình sẽ gả cho điện hạ, cái này cùng ngài nói tới lại không giống nhau lắm.”

“Đương nhiên, hoặc là Kim Nhã mong muốn đơn phương, việc này không làm tranh luận, nhưng Kim Nhã cùng ta chỉ là bằng hữu, điện hạ ngài suy nghĩ nhiều… Mà xem như bằng hữu của nàng, ta rất không thích nghe đến, ngài thay nàng làm ra loại này quyết định.” Hắn ngẩng đầu, ánh mắt bình tĩnh, “Này sẽ để ta cảm thấy, bằng hữu của ta nhận vũ nhục.”

Trong phòng an tĩnh xuống.

Triệu Điền nhíu mày, mắt lộ không hiểu, “Cô đã biểu lộ đủ nhiều thành ý, ngươi coi là thật không muốn, cùng ta bắt tay giảng hòa?”

La Quan đứng dậy, “Điện hạ, ta đối đại vị chi tranh, cũng không có hứng thú gì, chỉ cần ngài không còn an bài, tỷ như hôm nay phá ta chỗ ở loại này nhàm chán tiết mục, ta sẽ hết sức không xuất hiện tại ngài trước mắt, miễn cho ngươi ta đều không tự tại.”

Hơi dừng một chút, tiếp tục nói: “Còn có, ngài nắm tay quá gấp, khớp xương ‘Răng rắc’ tiếng vang tuy nhỏ, nhưng ta nghe được.”

Đối Nhị hoàng tử, làm như không thấy đã là La Quan cực hạn, làm bằng hữu… Hắn sợ những cái kia dưới mặt đất oan hồn, sẽ nửa đêm gõ cửa!

“La Quan!” Triệu Điền đột nhiên quát khẽ, ánh mắt sáng ngời, “Vĩnh phong đường phố một chuyện, phải chăng cùng ngươi có liên quan?”

La Quan nhíu mày, lộ ra vừa đúng không hiểu, “Điện hạ đang nói cái gì?”

Triệu Điền không tìm được dị dạng, phất phất tay, “Không có gì… Không làm được bằng hữu, cô cũng không hi vọng, cùng ngươi trở thành địch nhân.”

La Quan nói: “Cái này quyết định bởi tại, điện hạ ngài ý chí.”

Quay người, đẩy cửa đi ra ngoài.

Chương 83 : Quảng Phong cái chết

Triệu Điền thở sâu, nhẫn mấy nhẫn nhịn không được, chén trà “Ba” một tiếng vỡ nát, nóng hổi nước trà ướt nhẹp cẩm bào.

Viên tiên sinh từ sau tấm bình phong đi tới, lắc đầu nói: “Điện hạ, ngài không nên hỏi một câu cuối cùng.”

“Cô chỉ là muốn biết, La Quan vì sao chán ghét ta… Hắn lại dựa vào cái gì, dám làm như vậy!” Triệu Điền ngữ khí băng hàn, mắt lộ ra sát ý.

Viên tiên sinh hơi 1 do dự, “Ngài quyết định rồi?”

Triệu Điền lạnh lùng nói: “Bất luận sự kiện kia, có phải là hắn hay không làm, đã không thể làm bằng hữu, vậy cũng chỉ có thể hủy hắn.”

“Đi làm đi!”

Viên tiên sinh than nhẹ, lĩnh mệnh rời đi.

Xe ngựa lái rời nghe Phong Tiểu Trúc, Kim Nhã muốn nói lại thôi, nàng đối Nhị hoàng tử là hiểu rõ, hôm nay đã mở tiệc chiêu đãi La Quan, nhất định làm tốt mạo xưng điểm chuẩn bị.

Hắn từ trước đến nay mưu định sau động, vì sao vẫn tan rã trong không vui? Nàng không nghĩ ra.

La Quan thở dài một hơi, xoa mi tâm, “Đừng bộ dáng này, ta nói với ngươi chính là.”

Hơi dừng lại, “Lão nhị cho ta xách ba điểm, đầu tiên là hỗ trợ ngăn lại Phàn Nhạc, ta chỉ cần cúi đầu nhượng bộ, liền có thể bình yên vô sự.”

“Nhưng hắn a, từ trên căn liền tính sai việc này, cho nên cái này đầu thứ nhất chính là nói nhảm, lướt qua không đề cập tới.”

“Thứ hai là như như lời ngươi nói, giúp ta giải quyết Quảng Phong sự tình, nhưng ta cảm thấy, Quốc sư nhân vật bậc nào, sao lại không phân tốt xấu…”

Đón Kim Nhã ánh mắt, hắn giơ tay lên, “Được, ta nói thật, Giác Dương quan muốn thật khi dễ người, ta cũng không phải không có chỗ dựa!”

5 phẩm đan sư? Rất lợi hại phải không? Lão sư ta, một đỉnh 10! Thật làm ầm ĩ, tin hay không lão sư xuất mã, vén ngươi Giác Dương quan chiêu bài.

Kim Nhã nhíu mày, “Thứ 3 đâu?”

Trọng yếu nhất , bình thường đều đặt ở đằng sau.

La Quan nói: “Hắn đem ngươi cho ta.”

“…”

“Đừng cái ánh mắt này, ngươi không nghe lầm, liền mặt

chữ ý tứ.” La Quan điểm điểm nàng, lại điểm điểm mình, “Đem ngươi, cho ta.”

Kim Nhã vành mắt một chút liền đỏ.

Nàng không tin, nhưng La Quan ánh mắt, tuyệt không phải nói đùa.

Tuy nói, từ bị lưu vong bắt đầu, nàng liền dần dần nản lòng thoái chí, nhưng lòng dạ chỗ sâu vẫn nói với mình, Triệu Điền có hắn nỗi khổ tâm.

Thậm chí đáy lòng bên trong, còn ôm lấy vẻ mong đợi.

Nhưng hôm nay, tất cả đây hết thảy, đều biến thành xuyên qua tim phổi đao kiếm, thở dốc đều vô song gian nan.

Xát 1 đem khóe mắt, Kim Nhã cố gắng ngẩng đầu, “… Hắn dựa vào cái gì đem ta tặng cho ngươi… Hắn có tư cách gì…”

“Đúng!” La Quan vỗ tay một cái, tức giận bất bình, “Ta cũng cho rằng như vậy, cho nên khi trận liền thay ngươi, cùng lão nhị trở mặt! Hắn tính là thứ gì, cũng xứng cùng ta làm bằng hữu, kiếp sau đi!”

Kim Nhã thương tâm, khổ sở, đều bị dọa đi một nửa, nhịn không được trừng lớn mắt, nàng còn là lần đầu tiên, nghe được có người dám dạng này mắng 1 vị hoàng tử.

“Ngươi… Ngươi về sau không cho phép lại nói, bị người

khác nghe tới, liền phiền phức!”

La Quan nháy mắt mấy cái, “Kim Nhã tỷ, ngươi sẽ không chạy tới báo cáo ta đi? Ta hôm nay làm đây hết thảy, đều là vì ngươi.”

“Nói mò… Rõ ràng liền là chính ngươi, nhìn lão nhị… Hoàng tử không vừa mắt, chớ cùng ta kéo quan hệ.” Kim Nhã thở sâu, quay lưng đi, “Về sau, chuyện của các ngươi ta mặc kệ, yêu như thế nào như thế nào đi!”

“Kim Nhã tỷ.

“Làm gì?”

“Ta đói!”

“…”

“Thật đói! Ta từ học viện trở về, liền giày vò đến bây giờ, ngươi nghe cái này bụng kêu… Ngươi đem ta lôi ra đến, phải phụ trách.”

“… Tốt.”

Xe ngựa dừng ở 1 đầu hẻm nhỏ, Kim Nhã phân phó Liễu Thanh đi trước, nói muốn dẫn La Quan, đi nếm một chút địa đạo đế đô mỹ thực.

Ven đường mấy chén đèn dầu, tùy ý chi mấy trương cái bàn, lão bản là một đôi ngoài sáu mươi tuổi vợ chồng, tay chân lanh lẹ chiêu đãi khách nhân.

“Ta trước kia, đến nếm qua mấy lần, ngươi tại ta đây đi gọi món ăn.”

La Quan nhìn xem nàng bóng lưng, trong lòng than nhẹ.

Bởi vì cái gọi là, đau dài không bằng đau ngắn, Nhị hoàng tử âm tàn độc ác, không phải hạng người lương thiện, cách xa hắn một chút đối Kim Nhã càng tốt hơn. Đã nói xong gọi món ăn, bất quá 2 phần đơn giản rau xào, một bàn trứng tráng, lại thêm tràn đầy hai bát mì, khối trạng thịt bò phủ kín tầng 1.

Kim Nhã đưa qua đũa, “Nếm thử, hương vị vừa vặn rất tốt.”

La Quan ăn vài miếng, gật đầu, “Thật là không tệ.”

Nhưng Kim Nhã lại cảm thấy chưa đủ kình, lại chạy đến lão bản kia, mua 1 vò tự nhưỡng rượu, “Nhà hắn rượu, không so bên ngoài danh tiếng lâu năm kém, 2 ta 1 người một nửa.”

Nhưng cuối cùng, hô hào 1 người một nửa Kim Nhã, trừ cho La Quan chén thứ nhất bên ngoài, giống như là đột nhiên hoạn chứng mất trí nhớ, còn lại đều ngược lại tiến vào chính mình miệng bên trong.

Say rối tinh rối mù, lại khóc lại cười lại làm ầm ĩ, có khách bất mãn, La Quan chủ động thay đối phương tính tiền, chắp tay nói tiếng thật có lỗi.

Đi ngang qua mấy cái tiểu du côn, nhìn một màn này ánh mắt chớp động, cũng không chờ bọn hắn có hành

động, liền bị một ánh mắt, bị hù sắc mặt trắng bệch, tè ra quần chật vật đào tẩu.

La Quan mặc cho Kim Nhã ôm, khóc như mưa, nước mũi nước bọt cọ hắn đầy người đều là, thẳng đến nàng tình trạng kiệt sức thiếp đi.

Ôm ngang mà lên, đi ra hẻm nhỏ.

Vốn định đưa nàng về nhà, nhưng Kim Nhã bộ dáng này, chỉ sợ nói không rõ ràng. Mà lại, nàng bây giờ tay nắm đại quyền, bị người nhìn thấy cái này trạng thái, chung quy không tốt.

Do dự mãi, La Quan ôm nàng đi tới một cái khách sạn, tại lão bản ao ước ánh mắt bên trong, thuê một gian phòng.

Đẩy cửa vào nhà, đem Kim Nhã đặt lên giường, khóc 2 mắt sưng đỏ nàng, thành thục phong vận bên ngoài tăng thêm mấy điểm yếu đuối có thể lấn.

La Quan giúp nàng đắp lên chăn mỏng, quay người thối lui đến bên cạnh bàn, uống liền ba chén trà lạnh về sau, lắc đầu cười khổ.

Quân tử không lấn phòng tối… Nói đến đơn giản, nhưng ai thử ai biết, quân tử cũng không phải dễ dàng như vậy, liền có thể làm!

Nhất là, hay là Kim Nhã loại này, thiên kiều bách mị đại mỹ nữu, ngay tại có thể đụng tay đến chi địa… Lại gian phòng đi!

La Quan đóng cửa xuống lầu, tại lão bản không thể tưởng tượng nổi, tiếp theo thương hại vạn điểm ánh mắt bên trong, tại Kim Nhã sát vách mở căn phòng thứ hai.

Lười nhác cùng hắn so đo, về đến phòng La Quan ngồi xếp bằng, nỗi lòng dần dần bình phục, “Lão sư, kéo ta tiến vào huyễn giới đi… Ân, sát vách ngài hỗ trợ nhìn một chút.

Huyền Quy nói: “Biết, thân lò, bạt sơn hà, từng ngày nguyệt 3 kiếm hợp 1, dung nhập đế kiếm kiếm uy một chuyện, ngươi nắm chắc tiến độ.”

“Còn có, mau chóng xử lý những này việc vặt, đừng quên ngươi nhiều nhất, còn có 1 tháng thời gian.”

La Quan nghiêm nghị gật đầu, “Đệ tử minh bạch.”

…

Một đêm này, cũng không thái bình.

Đế đô 100 năm lão điếm, công nhận nối xương trình độ tốt nhất tiếng thông reo y quán bên trong, tràn ngập đám công tử bột kêu rên, giận mắng.

Đang nghe được thương thế nghiêm trọng, sợ sẽ có lưu di chứng chẩn bệnh về sau, mấy tên quý phụ nhân khóc lóc nỉ non, trêu đến y quán chính đường bên trong, mấy vị khí độ bất phàm nam tử trung niên, nhịn không được nhíu mày.

Trường đình phong ba về sau, La Quan chi danh vang rền đế đô, kia là cái có bối cảnh, có thực lực tàn nhẫn chủ, dù đều là cao môn đại hộ, lại ai cũng không muốn trêu chọc.

Nhưng con trai trưởng đều bị đánh thành tàn tật, như không hề có động tĩnh gì, chẳng lẽ không phải mất hết mặt mũi? Mấy người trong lòng mắng to không nên thân, liếc nhau, đều mặt ủ mày chau, hơi có chút tiến thối lưỡng nan.

Đột nhiên, một trận hoảng sợ thét lên, từ y quán hậu viện truyền đến.

“Người chết! Người chết!”

Mấy tên trung niên nhân sắc mặt đại biến, vội vàng đứng dậy tiến đến.

Một tên y quán gã sai vặt, bị hù sắc mặt trắng bệch, “Ta cho Quảng Phong công tử đưa lúc, hắn liền đã tắt thở, không quan hệ với ta, không phải ta a!”

Chết người, đúng là Quảng Phong.

Nhìn thấy một màn này, mấy tên trung niên nhân sắc mặt, đột nhiên trở nên vi diệu, đáy mắt hiện lên ý mừng.

Cái này Quảng Phong, chết thật sự là vừa vặn!

Sau đó, tự có Quốc sư đại nhân xuất thủ, bọn hắn chỉ cần ngồi bích đứng ngoài quan sát, cùng La Quan không may là đủ. Chỉ đợi hắn rơi xuống bụi bặm, là tròn là

phương, còn không mặc cho bọn hắn nắm?

Mấy người hữu tâm thôi thúc dưới, việc này truyền ra bỗng nhiên tại đế đô trong màn đêm, nhấc lên sóng lớn cuồn cuộn.

Các phương ánh mắt hội tụ Giác Dương quan, chậm đợi Quốc sư đại nhân phản ứng!

…

Kim Nhã tỉnh, ngắn ngủi mờ mịt về sau, đêm qua ký ức, từng chút từng chút hiện lên. Nàng trừng to mắt, miệng há mở, mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

Tiếp lấy “A” hét lên một tiếng, một đầu ngã xuống giường, dùng chăn mền đem mình tầng tầng bao khỏa, quấn thành 1 con cái kén lớn.

Nhưng rất nhanh, Kim Nhã lại mãnh ngồi dậy, nàng chỉ nhớ rõ mượn rượu làm càn sự tình, đằng sau là thế nào tới… Cái này rõ ràng, là một cái khách sạn.

Nhanh chóng kiểm tra thân thể, lại cau mày, cẩn thận cảm giác một chút… Tựa hồ, không có gì khác biệt? Kim Nhã buông lỏng một hơi, cũng không biết sao, sâu trong đáy lòng lại tựa như, còn có chút thất lạc?

Phi!

Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng!

Ta làm sao lại chờ mong loại chuyện đó, uống nhiều,

đây nhất định là sau khi say rượu di chứng.

Quả nhiên, người không thể mê rượu a, rượu thứ này thật là xấu thấu, làm cho người sa đọa!

Kim Nhã hít sâu mấy hơi, nghiến răng nghiến lợi, "… Trước kia chỉ nghe người nói qua, cầm thú cùng không bằng cầm thú cố sự, La Quan… Chúc mừng ngươi lại giải tỏa thành tựu mới…"

"Phốc phốc" một tiếng, nàng cười ra tiếng.

Không biết là trải qua đêm qua phát tiết, lại hoặc là cái gì, trong lòng thống khổ không ngờ tiêu tán hơn phân nửa.

Đúng lúc này, tiếng đập cửa vang lên.

"Lên sao?" Là La Quan.

Kim Nhã tranh thủ thời gian xuống giường, chỉnh lý tóc, váy dài, hơi đỏ mặt mở cửa.

La Quan đứng ở ngoài cửa, thần sắc bình tĩnh, "Trời sáng rõ, chúng ta đi thôi."

"… Ân."

Trả phòng đi ra ngoài, chủ tiệm ánh mắt đồng tình, để Kim Nhã buồn cười, lấy nàng thông minh đương nhiên đoán được, người này suy nghĩ cái gì.

La Quan khóe miệng co giật, "Đại tỷ, xin ngươi chú ý

một chút biểu lộ quản lý, đừng quá mức điểm có được hay không!”

Đêm qua, là bởi vì ai, hắn mới bị hiểu lầm?

Bằng không, ta nhắc lại một lần nữa? Ta để cho ngươi biết, “Cầm thú” 2 chữ này, là thế nào tăng lớn to thêm!

“… Ách… Ha ha ha… Thật xin lỗi, ta không phải cố ý!” Kim Nhã cười ngửa tới ngửa lui, nhìn xem La Quan biểu lộ, càng phát ra không dừng được.

Đế đô sáng sớm, phố dài người đến người đi, rất nhiều ánh mắt bị vui vẻ tiếng cười hấp dẫn tới.

La Quan mặt đen lên, đi mau mấy bước đem nàng bỏ lại đằng sau.

“Không cười, thật không cười!” Kim Nhã đuổi theo, mím môi, chân thành nói: “La Quan, đêm qua cám ơn ngươi.”

La Quan lắc đầu, “Khách khí Kim Nhã tỷ, ta nhưng là bằng hữu, không đúng sao?”

Kim Nhã trọng trọng gật đầu, “Không sai, chúng ta là bằng hữu!”

Trước đó, nàng một mực tâm tâm niệm niệm, muốn cùng La Quan rút ngắn quan hệ, ý đồ thông qua hắn đầu tư tương lai, ôm chặt Tam gia, Tứ gia đùi.

Nhưng hôm nay, nghe La Quan chính miệng xác nhận điểm này, trong lòng nàng có chỉ là ấm áp cùng yên tĩnh.

Xe ngựa theo sau, đại tiểu thư cả đêm không về, loại sự tình này Kim gia làm sao có thể mặc kệ, đêm qua liền tìm được khách sạn. Chỉ bất quá, xác định Kim Nhã là cùng La Quan, đi vào chung về sau, bọn hắn mới lựa chọn ngầm thừa nhận , chờ đợi.

Liễu Thanh nhảy xuống xe ngựa, đối 2 người hành lễ, “Tiểu thư, La công tử, việc lớn không tốt!”

Kim Nhã nhíu mày, “Chuyện gì xảy ra?”

Liễu Thanh cười khổ, mặt lộ vẻ ý sợ hãi, “Đêm qua, tại tiếng thông reo y quán bên trong, Quảng Phong chết!”

Chương 84 : Huyết bào nhân

“Cái gì? !” Kim Nhã biểu lộ đại biến.

La Quan sắc mặt cũng âm trầm xuống, hôm qua hắn trừng trị Quảng Phong bọn người, đặt chân dù nặng nhưng nhiều nhất lưu lại tàn tật, sẽ không cần nhân mạng.

Nhưng bây giờ, Quảng Phong lại chết!

Ở trong đó, tất có ẩn tình.

Nhưng bây giờ lại không phải, lúc cân nhắc những thứ này… Quảng Phong vừa chết, Giác Dương quan thế tất xuất thủ, phải có phiền phức.

Kim Nhã hiển nhiên, cũng nghĩ đến điểm này, ánh mắt lo lắng, “La Quan, ngươi tranh thủ thời gian về đế võ học viện, lại truyền tin cho Tam gia, Tứ gia.”

Quốc sư giận dữ, phóng nhãn Thanh Dương quốc, ai có thể ngăn cản? Giết hắn đệ tử, việc này muốn ồn ào lớn!

La Quan thở ra một hơi, “Yên tâm, trong lòng ta biết rõ.” Sắc mặt hắn bình tĩnh lại, “Kim Nhã tỷ, các ngươi đi trước đi, ta muốn làm chút chuẩn bị.”

“Tốt, ngươi Hãy cẩn thận… Nếu có cần ta hỗ trợ địa phương, cứ mở miệng!”

“Ừm.”

La Quan bước nhanh mà rời đi, đáy mắt hiện lên băng hàn.

Đêm qua, mới nói không muốn đối địch với ta, đảo mắt liền đưa cho ta, như thế lớn kinh hỉ.

Lão nhị, ngươi có thể!

Có chút sự tình, tự do tâm chứng là được, không cần càng nhiều.

Huyền Quy nói: “Tiểu tử, ngươi bây giờ chuẩn bị đi đâu?”

“Tiếng thông reo y quán!”

“Cũng tốt, hiện tại nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, nếu có thể tìm tới dấu vết để lại, có thể miễn một phen phiền phức.” Huyền Quy biểu thị tán thành.

Rất nhanh, tiếng thông reo y quán đến.

Quốc sư đệ tử chết oan chết uổng, y quán đã bị phong tỏa, Binh Mã ty, thành vệ quân, Kinh Đô phủ người, 3 bên loạn thành một bầy. Ai cũng không muốn gánh sự tình, lại ai cũng không dám đi, đành phải cực điểm “Cãi cọ” “Xô đẩy” chi năng, hi vọng đem bóng da đá cho đối phương.

Ngay lúc này, La Quan đến.

Biết được thân phận của hắn về sau, 3 bên chủ quan một chút liền mắt choáng váng, ám đạo ta ngài đây là cái gì thao tác? Ta xem không hiểu a!

Người chết, đương nhiên là muốn truy nã hung thủ, trước đó bọn hắn còn có thể dùng, “Hung thủ” tung tích không rõ đến kéo dài thời gian, dù sao tất cả mọi người rõ ràng, việc này cuối cùng như thế nào, không phải bọn hắn định đoạt, mọi người ứng phó đi cái đi ngang qua sân khấu, cho đủ Quốc sư đại nhân mặt mũi là đủ.

Nhưng bây giờ, chúng ta làm sao bây giờ?

Làm như không thấy… Thật sự cho rằng, Giác Dương quan bên ngoài kia 2 tôn đá bạch ngọc sư sẽ không ăn người? Cần phải động thủ, vị này thanh danh cũng không quá tốt, chọc giận hắn, chỉ sợ bọn họ những người này, bây giờ liền đều phải bồi tiếp, Quảng Phong cùng lên đường!

Chính tình thế khó xử, La Quan nói: “Mang ta đi hiện trường phát hiện án.”

“Ây… Nhanh, mang La công tử đi vào!”

1 cái thằng xui xẻo bị đá ra, vẻ mặt cầu xin dẫn đường, rụt cổ kẹp cái mông, sợ 1 giây sau chọc giận cái này sát tinh, đưa tay liền đập nát đầu hắn.

Quảng Phong thi thể trên giường, sắc mặt trắng bệch khí tức hoàn toàn không có, cái này ngang ngược càn

rỡ đế đô hoàn khố, cuối cùng là tìm đường chết chính mình.

La Quan mặt không biểu tình nhìn lướt qua, tại phòng bệnh dò xét về sau, không có gì thu hoạch. Cái này cũng bình thường, dám trêu chọc Quốc sư đại nhân, tự nhiên sẽ đem dấu vết dọn dẹp sạch sẽ.

Hắn đứng tại trong phòng, cùng Huyền Quy kế tiếp theo dò xét, nó thanh âm rất nhanh vang lên, “Trong thi thể, có chú sát khí tức lưu lại, mặc dù rất yếu ớt, nhưng không giấu giếm được vi sư!”

“Tiểu tử, sai người cửa phòng đóng chặt, đợi ta thi triển thủ đoạn đưa nó đoàn tụ, có lẽ có thể tìm tới hung thủ!”

La Quan đi ra ngoài, đem trốn xa xa 3 bên chủ quan, gọi vào trước người, “Giết Quảng Phong hung thủ, ta đã tìm tới chút manh mối, chờ chút ta sẽ đóng cửa phòng, không có mở ra trước ai cũng không cho phép đi vào, nhớ chưa?”

Khuyên bảo bọn hắn về sau, La Quan đóng cửa lại, “Lão sư, ngài có thể bắt đầu.”

“Ừm.”

La Quan nhắm mắt lại, lại mở ra về sau, liền bắt đầu trong phòng đi lại. Mấy bước về sau, “Hắn” cười lạnh một tiếng, đạp chân xuống, “Ra!”

Đông ——

Một tiếng vang trầm, gian phòng bên trong tia sáng, đột nhiên ảm đạm đi, nhiều mấy phút giây sâm quỷ dị.

Từng sợi hắc khí, dọc theo Quảng Phong miệng mũi thất khiếu chui ra, giãy dụa lấy bị tụ lại đến cùng một chỗ, ngưng tụ thành 1 trương mặt quỷ.

Nó mơ hồ không rõ, như tầng 1 sương mù, lúc này trống rỗng - trong hốc mắt, rõ ràng bộc lộ kinh sợ. Hiển nhiên không nghĩ tới, đối phương có thể bằng vào chú sát dư ba, liền cưỡng ép đem nó phục hồi như cũ, cũng cùng bản thể thành lập liên hệ.

Mặt quỷ tránh thoát không được, đối La Quan, há miệng chính là một tiếng rít.

Ô ô ——

Trong phòng, âm phong đột khởi, vô số vỡ nát thì thầm xuất hiện.

“Hừ!” La Quan phất tay áo vung lên, “Điêu trùng tiểu kỹ, cũng dám ở trước mặt ta làm càn.”

Sau một khắc, thì thầm nháy mắt biến mất, một đoàn tái nhợt hỏa diễm trống rỗng xuất hiện, đem mặt quỷ cuốn vào trong đó.

Đế đô hướng nam 300 dặm, tiếp giáp Kỳ Liên sơn mạch chỗ, có 1 cái thôn xóm. Lúc này trời sáng choang, ngày đã thăng đến giữa không trung, lại vẫn vắng vẻ một mảnh, không thấy bóng dáng.

Nhất là quỷ dị chính là, toàn bộ thôn xóm yên tĩnh im ắng, kia từng tòa an tĩnh viện lạc, làm lòng người ngọn nguồn ứa ra hàn khí.

Đột nhiên, một tiếng hét thảm bỗng dưng vang lên, trong thôn 1 tòa tiểu viện, ngồi xếp bằng Huyết bào nhân, bỗng nhiên ngửa đầu mặt lộ vẻ kinh sợ.

“Ai!”

“Có thể lấy chú sát khí tức, phản phệ tại ta!”

Hắn nổi giận gầm lên một tiếng, trong tay nắn pháp quyết, vô số hắc khí lập tức từ thôn xóm ở giữa hiện lên, lên đỉnh đầu xen lẫn thành nồng vụ.

“Thập phương huyết khôi, mau tới!”

“Hộ ta pháp thân!”

Hắc vụ dưới, như nghịch chuyển âm dương, trong thôn lạc đen kịt một màu, chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy, hình bóng trác trác thân ảnh, nam nữ lão ấu đều có, thân thể cứng đờ như cái xác không hồn, hướng Huyết bào nhân chỗ viện lạc bước đi.

Nếu có người có thể thấy rõ, liền sẽ phát hiện tất cả thôn dân, lúc này đều nhắm chặt hai mắt, giữa lông mày một đoàn không ngừng vặn vẹo huyết sắc, như vật sống một nửa.

Lúc này, bọn hắn từng cái, khóe miệng lộ ra mỉm cười, nhìn như tường hòa, vui sướng, nhưng tại cái này hoàn

cảnh dưới, lại hiển thị rõ âm trầm, quỷ dị.

Từng cái thôn dân, đi tới Huyết bào nhân bên người, lấy hắn làm trung tâm ngồi xuống, tạo thành một vòng lại một vòng bức tường người, sau đó, bọn hắn bắt đầu chảy máu… Không, nói xác thực hơn pháp, là tại rướm máu!

Quanh thân lỗ chân lông, từng giọt đỏ thắm huyết châu thẩm thấu ra, thẩm thấu áo bào sau nhỏ xuống trên mặt đất, tựa như bọn hắn giữa mi tâm huyết sắc đồng dạng, nhanh chóng nhúc nhích, lan tràn, lẫn nhau liên tiếp đến cùng một chỗ, lại tạo thành 1 tòa khổng lồ mà phức tạp đại trận màu đỏ ngòm.

Huyết bào nhân, chính là trận này hạch tâm!

Tiếng thông reo y quán, tái nhợt hỏa diễm bên trong mặt quỷ, như ăn chán chê máu tươi, đột nhiên trở nên hoàn toàn đỏ đậm, óng ánh sáng long lanh, giống như huyết ngọc điêu khắc thành.

Nó trống rỗng - trong hốc mắt, dấy lên huyết sắc hỏa diễm, phác hoạ ra đôi mắt hình thái, khóa chặt La Quan.

“Chết!”

Ngắn ngủi âm tiết, từ mặt quỷ trong miệng phát ra.

Khủng bố chú sát chi lực, giáng lâm!

Cảm giác này, thuận tiện như một cái đại thủ nắm chặt trái tim, không ngừng tăng lực để nó không cách nào

nhảy lên.

Cùng lúc đó, não hải hình như có 10 triệu lôi đình đồng thời nổ tung, đem ý thức xé thành vỡ nát, như vậy trầm luân lâm vào vĩnh ám!

Nhưng La Quan sắc mặt lại không nửa điểm biến hóa, không nhìn chú sát chi lực, nhanh chân hướng về phía trước.

Đưa tay, chỉ điểm một chút nhập tái nhợt hỏa diễm, rơi vào xích hồng như huyết ngọc mặt quỷ bên trên.

Ba ——

Một tiếng vang nhỏ, mặt quỷ mi tâm vỡ vụn, bị một chỉ này xuyên thủng, tiếp lấy La Quan ngón cái, ngón giữa đâm vào nó trong hốc mắt, dùng sức nắm chặt.

“Ngươi trốn không thoát!”

Trong sơn thôn, đại trận trung tâm Huyết bào nhân, bỗng nhiên kêu thảm.

Nó giữa mi tâm, thêm ra một cái lỗ máu, chính “Cốt cốt” hướng ngoại bốc lên máu. Sau một khắc, hắn một đôi mắt châu bạo liệt, mặt mày méo mó, sợ hãi.

Bên tai, nghe tới kia âm thanh, để hắn sợ hãi tận xương thanh âm, “… Ngươi trốn không thoát!”

Hoảng sợ muốn tuyệt Huyết bào nhân đưa tay vào ngực, lấy ra 1 khối ngọc giản, dùng sức bóp nát.

Tiếng thông reo y quán, trong nội viện 3 bên nhân viên, lúc này đầu lớn như cái đấu —— Giác Dương quan người, đến rồi!

“La Quan ở đâu?” Một người cầm đầu tên là Từ Chấn, là Giác Dương quan đại đệ tử, 3 phẩm đỉnh phong Luyện Đan sư, tại đế đô rất có danh khí.

Giờ phút này khẽ quát một tiếng, 3 bên chủ quan miệng bên trong, cùng ăn hoàng liên đồng dạng.

Giấu, là khẳng định không dám giấu diếm.

“Từ đại sư, La Quan hiện tại Quảng Phong công tử trong phòng bệnh…” Binh Mã ty chủ quan kiên trì mở miệng, cũng không phải hắn mạo xưng đầu to tỏi, thực tế Từ Chấn bây giờ ánh mắt, chính lạnh lùng nhìn chằm chằm hắn, tránh cũng không thể tránh.

Từ Chấn sắc mặt tái xanh, “Các ngươi có thể nào để hắn đi vào? Đánh chết Quảng Phong sư đệ không tính, còn muốn đến diễu võ giương oai? La Quan, thực tế khinh người quá đáng!”

Hắn nhanh chân hướng về phía trước, “Các ngươi còn chưa động thủ, mở cửa cầm xuống cái này hung đồ!”

“Từ đại sư, La Quan trước đó cố ý bàn giao, tại hắn ra trước đó, không cho phép bất luận kẻ nào đi vào.” Kinh Đô phủ chủ quan cười khổ mở miệng.

3 bên nhân viên, từng cái liều mạng cúi đầu, mài cọ lấy

tuyệt không tiến lên.

Đúng lúc này, Từ Chấn sắc mặt biến hóa, hắn gầm thét một tiếng, “Phế vật! Đều cút ngay cho ta!” Nhanh chân hướng về phía trước, 1 cước đá vào trên cửa.

Oanh ——

Tiếng vang bên trong, cả tòa phòng ốc đều tại rung động, cửa gỗ chia năm xẻ bảy, nhưng nó giống bị lực lượng vô hình giam cầm, vẫn chưa sụp đổ.

Thống khổ tiếng gào thét, xuyên thấu qua cửa gỗ khe hở truyền ra, mọi người sắc mặt biến hóa, Từ Chấn cắn răng lại là 1 cước, cửa rốt cục ngược lại. Ánh nắng chiếu nhập, tái nhợt hỏa diễm bên trong huyết sắc mặt quỷ, như gặp phải gặp liệt hỏa sương bạch, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

“Đáng tiếc, liền kém một chút…” Huyền Quy nổi nóng thanh âm biến mất.

Bá ——

La Quan ánh mắt băng lãnh, Từ Chấn trái tim co rụt lại, đến miệng quát mắng, đều chậm một nhịp.

“… La Quan, ngươi cái này hung đồ, giết sư đệ ta không nói, ngươi còn muốn làm cái gì tà ma sự tình không thành?”

“Ngậm miệng!” La Quan rất muốn đem người này đánh chết, “Vừa rồi, ta đã tìm tới giết chết Quảng Phong chân

hung, nếu không phải ngươi xông tới…”

Hắn đột nhiên tiến lên, một phát bắt được Từ Chấn.

“Ngươi làm gì?”

“Hung đồ, mau buông ra Từ sư huynh!”

“Ngươi điên!”

3 bên chủ quan, cũng đã biến sắc, như Từ Chấn hôm nay cũng xảy ra chuyện, bọn hắn đều thoát không khỏi liên quan.

“Buông xuống! Mau thả dưới!”

“La công tử chuyện gì cũng từ từ!”

“Tuyệt đối đừng xúc động!”

La Quan 1 bàn tay, đánh Từ Chấn răng gãy mấy khỏa, “Ta tính tình không tốt lắm, ngươi lại cử động một chút thử một chút?”

Cười lạnh, đưa tay ở trên người hắn lục soát, tìm tới 1 khối thẻ ngọc màu đỏ ngòm.

Vào tay lạnh buốt!

Nhưng vào lúc này, ngọc giản “Răng rắc “Một tiếng, vỡ thành mấy mảnh.

La Quan híp híp mắt, mặt lộ vẻ cười lạnh, “Quả nhiên

không phải trùng hợp! Lão nhị cho ngươi chỗ tốt gì, dám làm loại sự tình này.”

Từ Chấn đáy mắt kinh hoảng, cắn răng nói: “Ta không hiểu ngươi nói cái gì!”

“Nghe không hiểu không quan hệ, Quốc sư mắt sáng như đuốc, tự có thể nhìn rõ hết thảy.” La Quan tiện tay đem hắn bỏ qua, bước nhanh mà rời đi.

“Lão sư, thật sự như thế bỏ qua hắn?”

Huyền Quy xuất thủ lúc, La Quan “Nhìn” đến kia Huyết bào nhân, cùng bên cạnh hắn lít nha lít nhít thôn dân, tự nhiên sẽ hiểu hắn làm xuống, gì cùng người người oán trách sự tình.

Đồ diệt 1 thôn xóm, mấy trăm miệng tính mệnh, chỉ vì hãm hại hắn!

Việc này, tuy không phải La Quan gây nên, nhưng cuối cùng là do hắn mà ra.

Như thả người này đào tẩu, trong lòng của hắn khó có thể bình an.

“Yên tâm, hắn sẽ chết rất thê thảm!” Huyền Quy cười lạnh.

Thật sự cho rằng, chạy thoát liền có thể sống mệnh? Nằm mơ!

Lúc này, sơn thôn tiểu viện.

Huyết bào nhân hai mắt nhắm chặt, trong miệng thổ huyết không ngừng, không kịp trải nghiệm sống sót sau tai nạn may mắn, đứng dậy liền muốn thoát đi.

Nhưng vào lúc này, hắn đột nhiên nghe tới động tĩnh, thân thể cứng đờ —— chỉ gặp, kia từng vòng từng vòng vây quanh hắn, ngồi xếp bằng thôn dân, đột nhiên mở 2 mắt ra.

Bọn hắn không còn mỉm cười, đờ đẫn quay người tiếp cận Huyết bào nhân.

“A… Không muốn… Cứu mạng… Cứu…”

Kêu thảm dần dần biến mất, hắc vụ dưới chỉ có trận trận cắn xé, nhấm nuốt âm thanh, khiến da đầu run lên!

Chương 85 : Giác Dương quan

1 canh giờ sau, đế đô bên ngoài 300 dặm, sơn thôn bên ngoài.

La Quan nhìn xa xa, trên bầu trời bao phủ hắc vụ, sắc mặt nặng nề.

“Tiểu tử, không cần cảm thấy tự trách, đối một ít người mà nói, vì đạt được mục đích không từ thủ đoạn, chuyện gì đều làm ra được.”

“Cái này, không trách được ngươi.”

La Quan thở sâu, “Đệ tử biết, chỉ là thấy cảnh này, có chút không dễ chịu.” Hắn trầm mặc một chút, tiếp tục nói, “Ngưng tụ thông thiên xương, đặt chân con đường tu hành, tuy là nghịch thiên cải mệnh không ngừng làm bản thân lớn mạnh, nhưng đệ tử từ đầu đến cuối đều cảm thấy, không nói người tu hành thực lực càng mạnh trách nhiệm càng lớn, chí ít khẩn cấp thủ bản tâm, không thay đổi làm người dự tính ban đầu.”

“Vì sao, càng muốn đi đến đường tà đạo, như cái này huyết bào người, lấy tự thân vất vả tu luyện đoạt được lực lượng, nguy hại thế gian đâu?”

“Bảo vệ chặt bản tâm… Không thay đổi dự tính ban đầu… Hắc hắc! Tiểu tử, ngươi cũng biết 2 câu này nói nghe dễ dàng, lại có bao nhiêu người có thể làm được?”

Huyền Quy cười lạnh, “Có người đạt được lực lượng, liền cảm giác bao trùm chúng sinh phía trên, nhất niệm liền có thể quyết nó sinh tử, tâm tính tùy theo bành trướng, tự nhiên cũng liền không đem người mệnh để ở trong mắt.”

“Ngươi hôm nay lời nói rất tốt, vi sư hi vọng ngươi có thể vĩnh viễn ghi nhớ… Lực lượng, từ đầu đến cuối cũng bị người tâm nắm giữ, mà không phải lòng người, bị lực lượng chỗ điều khiển.”

La Quan chắp tay, “Đệ tử ổn thỏa nhớ kỹ!”

Giết người, hắn không ngại.

Thậm chí, từ bước vào tu hành đến, chết tại La Quan trong tay người, 2 tay đã không thể lượt số.

Nhưng người bị giết, đều có đường đến chỗ chết, hắn không thẹn với lương tâm.

Đời này, tuyệt không lạm sát kẻ vô tội —— cái này, trở thành La Quan, cho mình lập đầu thứ nhất ranh giới cuối cùng.

Huyền Quy nói: “Đốt đi, nơi đây oán khí không tiêu tan, ngày sau tất thành tai họa.”

La Quan gật đầu, hắn từ trong núi mang tới rất nhiều cây khô, 1 đem đại hỏa nhóm lửa sơn thôn.

Ánh lửa ngút trời bên trong, đem bầu trời hắc vụ xua tan… Tất cả mọi thứ, đều đem bụi về với bụi, đất về với

đất.

Có lẽ, đôi này nơi đây thôn dân mà nói, mới là kết cục tốt nhất.

Nhìn xem hỏa diễm, La Quan đột nhiên sinh ra một tia minh ngộ, "… Hủy diệt cũng không phải là đều là tà ác."

Hắn quay người rời đi.

Trở lại đế đô, bước qua cửa thành bước đầu tiên, La Quan tâm thần khẽ động, ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời. Kia bên trong không có vật gì, nhưng hắn lại cảm nhận được, một phần vô hình uy hiếp, giấu kín thương khung ở giữa.

Một khi phát động, liền sẽ nghênh đón lôi đình một kích!

"Lão sư, đây chính là viện trưởng nói, đế đô bên trong đại trận sao?"

Huyền Quy nói: "Không sai, trận pháp này cực mạnh, uy lực có thể ngăn cản tiên đồ Trúc Cơ cảnh."

Hơi dừng một chút, "Giác Dương quan phương diện, ngươi chuẩn bị xử lý như thế nào?"

La Quan đưa tay chỉ chỉ trời, "Đã đại trận phía dưới, Đạp Thiên cảnh trở lên bị hạn chế, không cách nào tuỳ tiện động thủ, vậy ta an toàn hẳn không có vấn đề."

"Nếu như thế, liền chờ đợi xem đi, ta nghĩ Quốc sư đại nhân có thể thành 5 phẩm đan sư, khi sẽ không tùy tiện

liền bị lợi dụng a?”

Hắn bây giờ, nhất lo lắng hay là, đi cái kia tìm được lớn giao nội đan.

Nếu không phải lớn giao, đã đột phá hung thú chi cực lột xác thành yêu, hắn đều hận không thể chạy đến thâm sơn đại trạch bên trong, đi tự mình săn giết.

Ai, hay là quá yếu a, ngay cả đầu lớn giao đều giết không được!

Phàn Nhạc mài đao xoèn xoẹt sắp tới, mà hắn lại khốn tại tu hành, chỉ có kiếm tháp “Lớn treo bức” mà không thể dùng, quả thực phiền muộn.

Tâm tình không tốt La Quan, trở lại Thanh Lương ngõ hẻm, kém chút bị Lý Thế Thông chọc cười. Chỉ thấy tiểu viện bị trong đêm tu tập hoàn hảo, mới tinh cửa sân bên cạnh, treo 1 cái dễ thấy dựng thẳng bài —— đan sư hiệp hội trú Thanh Lương ngõ hẻm cơ quan!

“La huynh đệ trở về, thời gian quá vội vàng, ngươi như đối cái kia không hài lòng, ta tùy thời sai người tu chỉnh.” Lý Thế Thông vẻ mặt tươi cười, 1 người độc chiếm 1 cái linh lực con suối, như vậy điều kiện tu luyện, đừng nói gặp qua… Quả thực chưa từng nghe thấy!

Bởi vậy có thể thấy được, đại khách khanh cùng một vị khác đại lão, đối La Quan coi trọng… Cho nên, nịnh bợ cường độ nhất định phải gấp đôi.

Về phần Quảng Phong cái chết, Giác Dương quan

phong ba tới lúc gấp rút… Theo Lý Thế Thông vấn đề không lớn, đại khách khanh cùng một vị khác đại lão, có thể trơ mắt nhìn La Quan xảy ra chuyện?

“Viện này, là lão Lý ngươi tu?”

Trình Nhàn nữ nhân này, thật biết vung tay a.

Lý Thế Thông mỉm cười gật đầu, “Linh lực con suối sự tình, giấu là không gạt được, nhưng có hiệp hội bảng hiệu tại, ứng không ai dám có ý đồ xấu.”

“Hữu tâm.” La Quan phất phất tay, đi thẳng vào vấn đề, “Lớn giao nội đan sự tình, có mặt mày sao?”

Lý Thế Thông lắc đầu, “Còn không có, liệt hỏa phó hội trưởng đã sai người đi nước láng giềng thăm viếng, kia bên trong thủy hệ trải rộng bao sâu uyên đầm lầy, có lẽ có thể có thu hoạch.”

La Quan bất đắc dĩ, đi nước láng giềng tìm kiếm, không nói đến có thu hoạch hay không, đơn có qua có lại đường xá hao tổn, liền không chỉ một nguyệt.

Nước xa giải không được gần lửa a!

“Được rồi, ta về nhà trước, lão Lý ngươi đi mau đi, khỏi phải canh giữ ở cái này.”

Đẩy ra cửa sân, bên trong cách cục không thay đổi, trừ tổn hại một chút đồ dùng trong nhà thay đổi, cùng lúc trước không có gì khác biệt. La Quan tiến vào đáy nước, kiểm tra một chút linh lực con suối, xác định cũng không

có không ổn, liền trở lại trong viện.

Hiển nhiên, Lý Thế Thông một lần nữa chữa trị, bị hao tổn tụ linh pháp trận, cảm thụ được quanh thân nồng đậm Linh Vụ, La Quan thở dài một hơi.

“Lão sư, ta vẫn là tiến vào huyễn giới đi!”

Bây giờ, duy nhất để hắn cảm thấy an ủi, chính là thân lò, bạt sơn hà, Trục Nhật Nguyệt Tam kiếm, cùng đế kiếm kiếm uy dung hợp một chuyện, đã sắp hoàn thành.

Cuối cùng, không phải hoàn toàn sống uổng thời gian.

Sáng sớm hôm sau, La Quan bị tiếng đập cửa bừng tỉnh.

Là Trình Nhàn.

Nàng đỉnh lấy mắt đen thật to vòng, tinh thần uể oải, “Giác Dương quan công khai lên tiếng, muốn ngươi vào hôm nay buổi trưa, tiến đến tự biện…”

Quảng Phong đột tử, Từ Chấn bị đánh, sự tình chung quy là muốn tới, La Quan đã sớm chuẩn bị, “Biết.” Hắn nhìn xem Trình Nhàn, “Ta nói trình giáo tập, bây giờ đêm không thể say giấc, sợ hãi khó an, nên là ta đi? Ngươi làm sao nhìn, so ta còn muốn thảm.”

Trình Nhàn cười miễn cưỡng, ánh mắt phức tạp, “… Nhà bên trong xảy ra chút sự tình, đêm qua ngủ không ngon…” Nàng do dự mãi, thấp giọng nói: “La Quan, đợi lắng lại Giác Dương quan một chuyện, ngươi không

bằng rời đi đế đô, du lịch thiên hạ đi… Khục, bởi vì cái gọi là luyện 10 triệu kiếm, không bằng đi vạn dặm đường, đây cũng là tu hành.”

La Quan nhíu mày, “Phàn Nhạc sự tình, ngươi biết rồi?”

Trình Nhàn cười khổ, “Gia gia cho nhà bên trong truyền lời, ta từ hôm qua bắt đầu, ngay tại chuẩn bị ứng đối việc này… Trước kia lúc, Trình gia cùng Phàn Nhạc từng có xung đột… Cụ thể, liền không cùng ngươi nhiều lời, tóm lại hắn như kế nhiệm đế võ cầm kiếm… Trình gia liền muốn bại…”

“Nghiêm trọng như vậy, xem ra mâu thuẫn không tiểu a.” La Quan giật mình, vì sao Trình Nhàn hôm qua không tại, hôm nay lại bộ dáng này.

Hắn nghĩ nghĩ, nói: “Trước đừng tuyệt vọng, đế võ cầm kiếm dự bị, còn không có ta đây? Nói không chừng, Trình gia sẽ không ngược lại, ngược lại càng phát ra thịnh vượng.”

Trình Nhàn thở dài, “Như cho ngươi thêm 1 năm, 2 năm, có lẽ còn có cơ hội… Nhưng bây giờ, quá muộn.”

“… Hôm qua, Đế Võ Hậu Sơn thu được truyền tin, Phàn Nhạc hôm nay liền đem đến đế đô!”

Trong mắt nàng, tràn ngập không cam lòng, tiếc nuối.

Áp trúng La Quan, Trình Nhàn xác định mình không nhìn lầm, mà La Quan biểu hiện, đủ để chứng minh điểm này.

Đáng tiếc, thời gian không có đứng tại bọn hắn bên này!

Trình Nhàn đi, lại khuyên bảo La Quan một lần, xử lý tốt… Không, nàng lời nói bên trong ý tứ, thậm chí là đang nhắc nhở La Quan, hiện tại liền chạy.

Rời xa đế đô, bảo toàn tính mệnh!

Nhìn xem nàng xe ngựa đi xa, La Quan trong lòng hơi ấm, tuy nói hắn cùng Trình gia ban đầu, là bởi vì lợi ích quan hệ mà đến gần.

Nhưng hôm nay Trình Nhàn còn đến gặp hắn, nhiều lần yêu cầu hắn rời đi đế đô, hiển nhiên là đã thật, đem hắn coi là bằng hữu.

Hả? Không đúng, làm sao còn có cỗ xe ngựa.

Đúng lúc này, cửa xe từ bên trong mở ra, Trình Tĩnh Tọa ở bên trong, thần sắc khẩn trương, “La Quan, tỷ tỷ của ta nói, nếu như ngươi nguyện ý đi, ta liền cùng ngươi cùng rời đi.”

“Xe ngựa bên trong, có đầy đủ tiền tài…” Nàng nói, liền đỏ cả vành mắt, “Đến cùng xảy ra chuyện gì? Tỷ tỷ không nói cho ta… Ta… Không nghĩ cứ như vậy đi…”

Tiểu cô nương khóc lê hoa đái vũ, La Quan híp híp mắt, nói khẽ: “Nếu không muốn đi, vậy chúng ta liền không đi.”

Hắn leo lên xe ngựa, ở bên cạnh ngồi xuống, đối xa phu nói, “Quay đầu, đi Giác Dương quan.”

Đón trình tĩnh, con mắt trợn to, La Quan mỉm cười, “Quốc sư sổ sách, là không tốt xấu, hay là xử lý tốt đi.”

Xe ngựa quay đầu, hướng ngoại chạy tới.

Phiền phức tuy nhiều, nhưng từng kiện giải quyết, luôn có thể hoàn thành.

Quốc sư như thế nào? Phàn Nhạc lại như thế nào? Liền làm thật sự cho rằng, hắn đã thân hãm tuyệt cảnh, không thể lại xoay người? Kia không khỏi, quá coi thường ta.

Thiếu niên 2 mắt khép hờ, mặt như tĩnh hồ, đuôi lông mày khóe mắt ở giữa, đều là ngạo nghễ —— tương lai đem như thế nào, còn chưa biết được!

Trình tĩnh nhìn xem La Quan bên mặt, phanh phanh nhảy tâm, chẳng biết tại sao liền an ổn xuống dưới. Tựa hồ, trên người thiếu niên có một loại nào đó, kỳ dị làm người an tâm ma lực.

Nàng đột nhiên có loại trực giác, La Quan nói ra “Không đi” lúc, tất cả quấn quanh nàng đã gần Trình gia phiền phức, đều tương nghênh lưỡi đao mà giải.

Xe ngựa không ngừng, một đường hướng nam!

Dần dần, có mắt thần rơi vào trên xe ngựa, tùy thời ở giữa trôi qua, chính trở nên càng ngày càng nhiều.

Trình Nhàn đạt được hồi bẩm, nghe tới La Quan mệnh

xe ngựa thay đổi, mang theo trình tĩnh đi Giác Dương quan. Nàng ngây ngốc một chút, chợt lắc đầu cười khổ, vừa ý bên trong nhưng vẫn là nhịn không được, đối kia tiểu tử cảm thấy vẻ khâm phục.

Không nói những cái khác, liền phần này đảm lượng, liền đủ để vượt qua tuyệt đại một số người!

Thôi, theo hắn đi thôi… Dù sao, đề nghị hắn hiện tại liền chạy, cũng chỉ là nhất thời xúc động. Bây giờ, đế đô không biết bao nhiêu người, tiếp cận Thanh Lương ngõ hẻm trong thiếu niên. Cho dù hắn thật cứ thế mà đi, lại há có thể thật, liền tuỳ tiện thoát thân?

Trường đình tầng 9, Nhị hoàng tử dựa vào lan can mà đứng, ánh mắt xuyên qua mặt hồ, rơi vào thần võ trên đường cái.

Kia bên trong, có một chiếc xe ngựa, chính yên tĩnh hành sử.

La Quan, an vị ở bên trong!

Viên tiên sinh xuất hiện, khom mình hành lễ, “Điện hạ, hay là không tìm được.”

“Tiếp tục tìm!”

Triệu Điền ngữ khí bình tĩnh mà băng hàn, hắn nhịn không được nheo cặp mắt lại, giống như là muốn thấy rõ ràng, xe ngựa kia bên trong thiếu niên.

Thấy rõ, trên người hắn đến tột cùng, ẩn tàng bao nhiêu

bí mật? Không ngờ gãy trong tay hắn, 1 đem mọi việc đều thuận lợi đao nhọn!

Chung Trạch.

Chung Tình một thân mộc mạc váy dài, trang dung tinh xảo, đang muốn leo lên xe ngựa.

Có người vội vàng mà đến, nói nhỏ vài câu.

Nàng nhướng mày, nhìn về phía thành nam, “Hi vọng, hắn có thể còn sống rời đi Giác Dương quan!”

Hôm nay, Phàn Nhạc muốn trở về.

Nàng nam nhân, núi dựa của nàng… Chung gia chỗ dựa lớn nhất, trở về!

La Quan, ngươi nhưng tuyệt đối đừng chết, ta còn muốn bắt ngươi đầu lâu, đi tế điện phụ thân của ta.

Chương 86 : Hội trưởng đại nhân

Đế Đô thành nam Tam Thanh đạo, có 1 gạch xanh ngói xám đạo quán, kỳ danh giác dê.

Nghe nói là mấy chục năm trước, 2 cái dạo chơi lão đạo, cầu gia gia cáo nãi nãi cầu 10 năm, mới vất vả vô cùng một viên ngói một viên gạch xây thành.

Nhưng đạo quán hoàn thành không lâu, 2 cái lão đạo lần lượt buông tay nhân gian, chỉ để lại ba năm cái bất thành khí đệ tử, giữ cửa nhưng la tước đạo quán nhỏ, khổ cáp cáp chịu thời gian.

Loại tình huống này, thẳng đến Thiên Bảo 3 năm, 1 thanh niên đạo nhân ôm ấp bé gái đi tới đế đô, tiến vào Giác Dương quan. Không biết sao, liền lắc mình biến hoá, thành Giác Dương quan quán chủ.

Qua mấy năm, cũng không biết sao, liền nhảy lên một cái, thụ đương kim bệ hạ sắc phong, thành cao cao tại thượng Quốc sư đại nhân.

Bởi vì cái gọi là, núi không tại cao có tiên tắc linh, xem không tại đại… Có Quốc sư là xong!

Nho nhỏ Giác Dương quan, từ đó hương hỏa cường thịnh, mỗi ngày không biết bao nhiêu quan lại quyền quý, tới đây dâng hương, cầu nguyện, ngựa xe như nước náo nhiệt đến cực điểm.

Tam Thanh đạo nhiều lần mở rộng, dần dần hình thành hội chùa, đem thành nam mảnh này khu ổ chuột, biến thành 1 trải thiên kim bảo địa.

Lão các trụ hộ bởi vậy phát tài, đối Giác Dương quan càng phát ra cung kính, mỗi lần đề cập đều cảm kích vạn điểm. Cho nên, khi xem bên trong lên tiếng lâm thời phong bế 1 ngày, dẫn đến Tam Thanh đạo thượng thanh lạnh vô song, một bóng người đều không nhìn thấy lúc, mọi người cũng đều tỏ ra là đã hiểu.

Dù sao, Quốc sư đại nhân đệ tử, bị người đánh chết!

Một chiếc xe ngựa, ngay lúc này, lái vào Tam Thanh đạo, đường bên cạnh 2 bên cửa hàng cánh cửa về sau, từng đôi mắt đều nhìn chằm chằm.

Khi xe ngựa dừng lại, La Quan đi xuống, thấy rõ hắn hình dạng về sau, một trận kiềm chế thấp giọng hô truyền ra —— tuấn tú như vậy hậu sinh, thế nào lại là nghe đồn bên trong, kia hung thần ác sát hung đồ? Việc này, sẽ không phải tính sai đi?

La Quan chỉnh lý áo bào, xoay người nói: “Chờ ta ở đây?”

Trình tĩnh dùng sức gật đầu.

Lúc trước Thiên vương trước khi chiến đấu, Trình Nhàn tiễn hắn chờ hắn, hôm nay là trình tĩnh… Ta cùng Trình gia, còn thật sự là rất có duyên điểm.

La Quan cười cười mười bậc mà lên, đi tới Giác Dương quan trước, đưa tay gõ cửa.

Rất nhanh, cửa từ bên trong mở ra, mặc áo bào xanh tiểu đạo sĩ hiển nhiên đã đạt được phân phó, chỉ hiếu kỳ nhìn hắn một cái, liền thối lui đến bên cạnh.

La Quan cất bước đi vào, quay đầu nhìn về phía tiểu đạo sĩ, nhất thời mắt lớn trừng mắt nhỏ.

Hắn bất đắc dĩ, “Các ngươi để cho ta tới, tốt xấu nói cho ta, bây giờ đi đâu a?”

“A… Ta cũng không biết…” Tiểu đạo sĩ rõ ràng rất mơ hồ, gãi gãi đầu, “Thời gian này, sư phó hẳn là đang dùng cơm, ngươi có thể đến hái hà đài tìm xem.”

Nói, chỉ rõ phương hướng.

La Quan, “… Tốt a.”

Chí ít không phải vừa vừa đến, liền bị người kêu đánh kêu giết, coi như không tệ.

Hắn quay người, theo tiểu đạo sĩ chỉ phương hướng, vòng qua Giác Dương quan đại điện, hướng phía sau bước đi.

Bên ngoài nhìn xem không lớn đạo quán, bên trong lại giấu giếm càn khôn, dọc kéo dài đem 1 cái thấp bé đỉnh núi, cho vòng nhập trong đó.

Hái hà đài ngay tại đỉnh núi, là phiến hướng ngoại lồi ra

nham thạch, trải qua nhân công tu chỉnh về sau, liền thành 1 tòa đài cao. Như hôm nay sáng không lâu, mặt trời bay lên, chiếu rọi trong núi xanh biếc một mảnh, có hơi nước bay lên, ngưng tụ làm sương mù.

La Quan xuyên sương mù mà đi, leo núi lúc tại đường bên cạnh nhìn thấy một tên, cô gái mặc áo trắng, ngay tại xoay người trồng hoa cỏ. Nàng 2 tay dính đầy bùn, làm bẩn váy trắng, nhưng ánh mắt rơi vào trên người nàng, lại không nửa điểm vô cùng bẩn cảm giác, có chỉ là tinh khiết, cao khiết, cùng… Tự ti mặc cảm?

Cuối cùng cái này từ, dù không thể hoàn toàn diễn ý, nhưng đại khái cũng coi như tinh chuẩn, nữ tử này như thiên nhiên có thánh khiết quang điểm bao phủ, nhưng chiếu lòng người, khiến người không dám có nửa điểm khinh nhờn chi tâm.

Cho nên, La Quan ánh mắt, chỉ ở trước ngực nàng lưu luyến 2 mắt, liền thu hồi lại, mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm —— hứa kha đã đầy đủ kinh người… Nàng, chí ít 2 cái kinh người!

Mặc niệm một tiếng, quả thật một núi càng so một núi lớn, cổ nhân thật không lừa ta.

La Quan thác thân mà qua, tiếp tục hướng bên trên.

Sau lưng, nữ tử áo trắng đứng dậy, lau thái dương mồ hôi, lưu lại một vòng bùn đất đồng thời, đáy mắt hiện lên một chút kinh ngạc.

Nghĩ nghĩ, nàng đi đến bên cạnh, tại trong thùng gỗ rửa

sạch 2 tay, cũng hướng về trên núi bước đi.

La Quan nghe tới, sau lưng tiếng bước chân, nhịn không được nhíu mày —— chính là nhìn qua, không đến mức không buông tha a?

Lại nói, ta chính là không muốn nhìn thấy, cũng rất khó khăn, tốt a?

Nhưng nàng tựa hồ cũng vô, tiến lên lý luận ý tứ, La Quan cũng không để ý nữa.

Rất nhanh, hái hà đài đến.

Như thế lịch sự tao nhã danh tự, hoặc cùng Đạo gia tu hành có quan hệ, La Quan vốn cho rằng sẽ thấy, người mặc pháp bào tay cầm phất trần, khuôn mặt uy nghiêm mà thanh quắc Quốc sư đại nhân, mặt hướng phương đông hái ăn ánh bình minh, quanh thân có mây mù lượn lờ, khí tràng bàng bạc ——

Nhưng hiện thực là, một mảnh khói lửa!

Có khói lại có lửa, xưng chi khói lửa.

Chỉ thấy mấy khối gạch xanh, bị tùy ý đắp lên thành bếp lò, phía trên đỡ một mảnh nồi sắt, bây giờ củi tại nồi dưới đốt, dầu trong nồi bốc lên, cầm lấy một cây cắt gọn mì sợi, kéo một phát kéo một cái ném bên trong, “Ầm ầm” vài tiếng quá khứ liền thành, một cây kim hoàng lập lòe bánh quẩy.

Quốc sư không có mặc đạo bào, một thân vải thô áo

đuôi ngắn, lê lấy giày vải màu đen, lúc này ngẩng đầu lộ ra 1 trương béo ngậy mặt, khẽ cau mày, “Làm sao ngươi tới rồi?”

La Quan thầm nói, hẳn là đi nhầm địa phương, nay không phải là các ngươi để cho ta tới? Nhưng nghĩ lại nghĩ đến cái gì, trở lại nhìn lại.

Nữ tử áo trắng thần sắc bình tĩnh, “Nghe được sư huynh ngươi nổ bánh quẩy mùi thơm, vừa vặn có chút đói.” Nhìn về phía La Quan, “Ăn sao?”

“… Không có.”

“Vậy liền cùng một chỗ ăn chút đi.”

Cùng ngồi xuống, bánh quẩy sở trường bên trong, trước mặt mang lên một bát sữa đậu nành lúc, La Quan cũng còn không có hoàn hồn.

Đây là cái gì thao tác?

Dám ở Giác Dương quan bên trong, trước mặt mọi người chi nồi chiên bánh tiêu, còn không có bị hành hung một trận ném ra bên ngoài, hẳn là chỉ có Quốc sư bản nhân a?

Không nói đến, 5 phẩm đan đạo tông sư, tại sao lại có cái này yêu thích, cũng không nói trước đó không nghe người ta đề cập, Quốc sư còn có cái, xinh đẹp như vậy sư muội… Ta hiện tại, là lúc ăn cơm sao? Có phải là, là lạ ở chỗ nào?

Trên thực tế, bây giờ cảm thấy không thích hợp, không chỉ La Quan 1 cái, Quốc sư đại nhân cũng hoang mang vô cùng.

Sư muội mau tới yêu thích yên tĩnh, chán ghét dầu mỡ ăn uống, ngày xưa đừng nói đến hái hà đài, cùng hắn ăn điểm tâm, chính là nghe được dầu chiên hương vị, đều muốn cau mày quay người liền đi.

Cho nên, nay là chạy tiểu tử này đến?

Quốc sư nhìn xem sư muội, nhìn nhìn lại La Quan, đột nhiên đáy mắt vui mừng, tiếp lấy lại mặt lộ vẻ do dự.

Nhưng cuối cùng, cắn một cái đoạn bánh quẩy, uống nửa bát sữa đậu nành, đứng lên nói: “Quảng Phong sự tình, liền như vậy mới thôi đi.”

Nhanh chân dưới hái hà đài, biến mất không thấy gì nữa.

La Quan: …

Đã nói xong, để ta đến nhà tự biện đâu? Vốn cho rằng, hôm nay muốn ồn ào đằng một trận, cái này liền xong rồi?

Nhìn xem tay bên trong bánh quẩy sữa đậu nành, lại nhìn đối diện chậm tư trật tự, ăn một miếng nhíu một cái lông mày áo trắng đại cô nương, La Quan cảm thấy nay việc này thực tế cổ quái.

Được rồi, quản cái này rất nhiều làm gì, đã phiền phức

giải quyết, hay là đi nhanh lên người.

Dù sao… Sữa đậu nành đúng là mặn, mà cái này bánh quẩy cũng nổ quá lão một chút, không bằng trở về ăn phụ thân mang hộ đến bạch bánh.

“Chờ một chút.” Áo trắng cô nương mở miệng, đôi mắt sáng tỏ có thần, rơi vào trên mặt hắn, “Nguyên Tịch đại khách khanh, thấy ta người hội trưởng này, sao không chào hỏi?”

La Quan nhíu mày, “Cô nương gọi ta cái gì?”

Nàng lau lau tay, ném 1 khối bảng hiệu trên bàn, “Đan sư hiệp hội cao giai thân phận bài, một phần là ta sư huynh luyện chế, hắn tuy là 5 phẩm đan sư, nhưng chân chính yêu thích lại là luyện khí… Chỉ là, trình độ chẳng ra sao cả.”

“Ngươi vận khí không tốt, cầm tới chính là sư huynh xuất phẩm, nó tồn tại 1 cái tiểu bỏ sót, một khi cùng ta tới gần liền sẽ bị cảm giác.”

La Quan: …

Đùa ta đây!

Ta ngụy trang tốt như vậy, chưa hề ra nửa điểm chỗ sơ suất, kết quả chỉ gặp mặt một lần, áo lót liền rơi rồi? Cẩu thí luyện khí trình độ chẳng ra sao cả? Lừa gạt quỷ a!

Các ngươi khẳng định cố ý!

“… Là Nguyên Tịch sư bá, để ta mang theo của hắn thân phân bài, lỡ như cùng Quốc sư đại nhân xung đột, liền quang minh thân phận nếm thử hóa giải…”

Áo trắng cô nương nháy mắt mấy cái, “A, vừa rồi quên nói cho ngươi, thân phận bài có ngầm thừa nhận nhận chủ công năng, ngươi cầm tới sau nó liền sẽ tự hành, lạc ấn thuộc về khí tức của ngươi.”

La Quan tê dại!

Cái gì thánh khiết không thể khinh nhờn, đều là giả.

Nữ nhân, tên của ngươi gọi tâm tư hiểm ác!

“Yên tâm, ta sẽ không nói cho bất luận kẻ nào, dù sao sư huynh năm đó mới tới đế đô, cũng cho mình bộ rất nhiều thân phận, ta còn phối hợp biểu diễn qua, biết quay ngựa giáp xấu hổ cùng xấu hổ… Cho nên, ngươi về sau muốn dùng thân phận gì đều được.”

Áo trắng phá hỏng nữ nhân mỉm cười, “Chính thức giới thiệu một chút, ta gọi Nam Ly, đan sư hiệp hội hội trưởng, Quốc sư đại nhân sư muội.”

La Quan xoa đem mặt, hắn hiện tại, 1 chữ đều không muốn nhiều lời.

Nam Ly điểm một cái bộ ngực mình, một chỉ 1 hãm sâu, “Sư huynh là nhìn ta mặt mũi, mới bỏ qua chuyện này, cho nên ngươi nợ ta một món nợ ân tình, như thế nào?”

Huyền Quy thanh âm đột nhiên vang lên, “Tiểu tử, ngươi

không phải một mực, đều muốn giúp vương tôn khôi phục tay cụt? Cái kia cần một loại, tên là hoá sinh đan đặc thù đan dược, cần luyện đan người nội tâm thuần tịnh vô hạ, mới có thể luyện chế thành công.”

“Nữ nhân này, liền phù hợp yêu cầu.”

Nội tâm thuần tịnh vô hạ? Lão sư ngài có phải hay không, tính sai cái gì?

La Quan suy nghĩ lưu chuyển, “Nam Ly hội trưởng, trước ngươi vẫn chưa nói ra thân phận ta, Quốc sư hoặc là nhìn ta mi thanh mục tú lại đầy người chính khí, tuyệt không phải gian nịnh hung tà hạng người, mới không truy cứu nữa Quảng Phong một chuyện… Khục, cho nên thiếu ngươi một phần ân tình có thể, nhưng phải kèm theo điều kiện.”

Nam Ly đôi mắt có chút trừng lớn, như không nghĩ tới hắn da mặt lại dầy như vậy, suy nghĩ một chút mới nói: “… Điều kiện gì?”

“Ta nghĩ mời sẽ mọc ra tay, luyện chế một lò hoá sinh đan.”

“Được.”

Nam Ly một lời đáp ứng.

Lần này, La Quan không chắc, “Ngài muốn cái này ân tình, chuẩn bị làm cái gì?”

Nam Ly lắc đầu, “Còn chưa nghĩ ra, về sau sẽ nói cho

ngươi biết.” Hơi dừng một chút, tiếp tục nói: “Bất quá bây giờ, ngược lại là có cái tin tức, ta lại muốn đổi lấy ngươi một cái nhân tình.”

“Đừng!” La Quan lắc đầu, một mặt cảnh giác, “Nếu không còn chuyện gì, cáo từ.”

Nam Ly thản nhiên nói: “Liên quan tới lớn giao nội đan.”

La Quan chắp tay, mỉm cười, “Ta đáp ứng “

Nam Ly đôi mắt mỉm cười, “Phàn Nhạc từng hiện thân đầm lầy kiếm trảm Giao long, ta được đến một chút huyết nhục, lân giáp, này giao đã hóa yêu, nó nội đan có thể thỏa mãn nhu cầu của ngươi.”

Đúng lúc này, nàng như cảm ứng được cái gì, quay người nhìn về phía đế đô lấy đông, “La Quan, hắn đến rồi!”

Chương 87 : Trời ban hậu lễ

Đế Võ Hậu Sơn, nhà tranh.

Oanh ——

Một tiếng kiếm minh truyền ra, đế đô thương khung ở giữa, mấy đóa mây trắng lặng yên tiêu tán.

Trên đỉnh đầu, mặt trời càng thêm óng ánh, tùy ý vẩy xuống quang nhiệt.

Trình lão mặt lộ vẻ ngưng trọng, đã cảm nhận được cùng thuộc kiếm tu ở giữa, kia phần vô hình áp bách.

Từ đông mà đến, hạo đãng như núi biển, không thể ngăn cản!

“Thật mạnh!”

Hắn trầm giọng mở miệng, mặt lộ vẻ đắng chát.

La Quan tiểu tử này, hiện tại chính là muốn đi, cũng không kịp!

Đế đô, cửa Đông.

Một thân ảnh xuất hiện ở phương xa, hắn nhanh chân tiến lên, bộ pháp nhìn như không nhanh, nhưng một bước rơi xuống liền có thể vượt ngang mấy chục

trượng.

Ngắn ngủi mười mấy hô hấp, liền tới đến ngoài cửa thành, phía trước xếp hàng vào thành mọi người, thân thể bỗng dưng cứng đờ, bị lực vô hình đẩy ra.

Phàn Nhạc vượt qua cửa thành, nhíu mày ngẩng đầu nhìn trời, nó đôi mắt chỗ sâu, có kiếm ảnh hiển hiện, như ẩn nấp trong thâm uyên, một khi kiếm ra liền muốn đem thương khung, đâm cho lỗ thủng lớn.

Khóe miệng hơi vểnh, hắn lộ ra một tia cười lạnh.

Viện trưởng, xem ra ngài đối ta, khá là ý kiến a!

“Phàn Nhạc!” Chung Tình chạy như bay đến, nhào tiến vào trong ngực hắn, nước mắt một chút liền chảy ra, “Ngươi trở về, ngươi rốt cục trở về!”

Thanh âm chưa dứt, liền kinh hô một tiếng, Phàn Nhạc đưa nàng ôm ngang mà lên, bước đi lên xe ngựa.

Xa phu đối một màn này, như chưa nhìn thấy, thay đổi xe ngựa rời đi.

Hồi lâu, vân thu vũ hiết.

Chung Tình mặt mũi tràn đầy ửng hồng, co quắp ở trên xe ngựa, đôi mắt khép hờ thở dốc.

Phàn Nhạc nhàn nhạt mở miệng “Cha ngươi bị giết rồi?”

Chung Tình gật đầu, ôm lấy bên người nam nhân, “…

Khắc nhi thuở nhỏ, là cha ta tự mình chăm sóc lớn lên, hắn rất khó chịu, khóc mấy cái ban đêm.”

Phàn Nhạc trong mắt, hiện lên một tia trào phúng, con của hắn hắn biết, không có loại này mềm yếu tư thái.

Nữ nhân, hắn có rất nhiều.

Luận xinh đẹp, động lòng người, luận cảm kích thức thời Chung Tình đều không có chỗ xếp hạng, nhưng chỉ có nàng thành, bị Phàn Nhạc tán thành nữ nhân.

Nguyên nhân rất đơn giản, nàng là một cái duy nhất, vì Phàn Nhạc sinh hạ nhi tử.

Cho nên, đối Chung Tình một chút cử động, Phàn Nhạc có thể khoan dung.

“Yên tâm đi, hắn sẽ chết.” Một câu đơn giản lời nói, trong bình tĩnh ẩn chứa cường đại tự tin.

Hắn đưa tay, gõ gõ xe ngựa.

Xa phu kéo một chút dây cương, thay đổi phương hướng.

…

La Quan rời đi Giác Dương quan, lông tóc không tổn hao!

Một màn này, khiến đông đảo chú ý ánh mắt, bộc lộ thất vọng. Không hề nghi ngờ, ý vị này Quảng Phong bị giết

một chuyện, như vậy có một kết thúc.

Trình tĩnh mặt mũi tràn đầy kinh hỉ, trên dưới dò xét, “Giải quyết sao?”

La Quan cười cười, “Ừm…” Hắn hơi dừng một chút, nói: “Ngươi về nhà trước đi, ta còn có chút sự tình.”

Trình tĩnh mặt lộ vẻ không hiểu, nhưng cuối cùng vẫn là gật gật đầu.

Đưa mắt nhìn xe ngựa rời đi, La Quan ngẩng đầu, nhìn thoáng qua Thanh Lương ngõ hẻm phương hướng.

Kia bên trong, có kiếm ý trùng thiên!

Là Phàn Nhạc, ngay tại chờ hắn.

Gia hỏa này, thật đúng là không kịp chờ đợi… Lại phách lối! Cứ như vậy bày ra tư thái, như ở trên cao nhìn xuống quát hỏi —— ngươi, có dám tới hay không?

“Tiểu tử, nghĩ rõ ràng rồi?” Huyền Quy thanh âm ngưng trọng, “Hắn rất mạnh, so vi sư trong tưởng tượng càng mạnh, dù có đại trận áp chế, cũng có lẽ có nguy hiểm.”

“Đệ tử biết.” La Quan thở sâu, “Nhưng cũng không thể, người khác chắn cửa, ta lại ngay cả mặt cũng không dám lộ a?”

“Mặt khác chẳng biết tại sao, đệ tử luôn cảm thấy, hôm nay nên đi gặp hắn một chút.”

Huyền Quy hơi trầm xuống mặc, “Vậy liền đi thôi.”

“Ừm.”

La Quan bật hơi, hướng kia trùng thiên kiếm ý bước đi.

Trên thực tế, lúc này rơi vào trên người thiếu niên ánh mắt, xa so tiến vào Giác Dương quan lúc càng nhiều —— đều nhân, Phàn Nhạc đi Thanh Lương ngõ hẻm!

Mà La Quan lựa chọn, mọi người sợ hãi thán phục.

“Trực diện Phàn Nhạc, dứt bỏ những thứ không nói khác, tiểu tử này dũng khí kinh người!”

“Như thế tâm chí, khó trách viễn siêu cùng thế hệ, khinh thường đế võ!”

“Đáng tiếc… Sinh không gặp thời a…”

Tùy thời ở giữa trôi qua, một chút liên quan tới Phàn Nhạc, đế võ tin tức ngầm, bắt đầu tản. Rơi vào trên người thiếu niên ánh mắt, cảm thán qua đi, liền đều là tiếc hận.

Đương nhiên, phấn khởi, kích động người, cũng không phải số ít.

La Quan, ngươi tử kỳ sắp tới!

Giác Dương quan, hái hà trên đài.

Quốc sư đi mà quay lại, hay là trước đó quần áo, khí thế

lại hoàn toàn khác biệt, giống như thiên địa 2 người.

Nam Ly hành lễ, “Đa tạ sư huynh.”

Quốc sư khoát tay, “Quảng Phong gỗ mục khó điêu, không nghĩ ăn năn nên có kiếp nạn này… Ngược lại là vị kia, lại tính toán đến trên đầu ta, trước tạm cùng hắn ghi lại.”

Nam Ly hơi trầm mặc, “Từ Chấn dù sao đi theo nhiều năm, còn xin sư huynh xét xử trí.” Khi còn bé, nàng còn từng cùng đối phương là bạn chơi.

“Ta tự có phân tấc.” Quốc sư thở dài một hơi, nhìn về phía tam thanh đường phố, “Không đề cập tới những này! Sư muội, ngươi muốn La Quan hai cái nhân tình, liền ngồi nhìn hắn đi chịu chết?”

Nam Ly lắc đầu, “Hắn sẽ không chết.”

Quốc sư nhíu mày, “… Trực giác?”

Nam Ly gật đầu.

Quốc sư mặt lộ vẻ ngưng trọng, “Xem ra, tất cả mọi người xem nhẹ hắn… Khục! Sư muội, ngươi niên kỷ không nhỏ, nên suy tính một chút vấn đề cá nhân, ta cảm thấy cái này La Quan, liền rất không tệ…”

“Ừm.”

Quốc sư sắc mặt, một chút trở nên rất đặc sắc.

Thanh Lương ngõ hẻm, một chiếc xe ngựa đỗ.

Phàn Nhạc đứng tại cổng, nhìn xem “Cơ quan” dựng thẳng bài, ánh mắt nghiền ngẫm.

Đúng lúc này, tiếng bước chân từ sau lưng truyền đến, hắn quay người, “La Quan, ta vốn cho rằng, ngươi sẽ dọa đến trực tiếp trốn về đế võ.”

La Quan lần đầu tiên, nhìn thấy Phàn Nhạc lúc, một phần không thể ngăn chặn sát ý, từ đáy lòng mãnh liệt mà ra.

Mãnh liệt đến cực điểm, cơ hồ khó mà khống chế!

“Lão sư, chuyện gì xảy ra?” Hắn lần thứ 1, xuất hiện tình trạng như vậy, liền như người trước mắt, là số mệnh thiên địch.

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Tiểu tử, ngươi hôm nay đến đúng, cái này Phàn Nhạc chính là thành tựu ngươi, trọng yếu nhất thời cơ… Trước ứng phó dưới mắt, về sau vi sư lại cùng ngươi nói tỉ mỉ.”

Đối diện, Phàn Nhạc cười, “Ngươi muốn giết ta.”

Hắn ngữ khí bình tĩnh, đôi mắt hơi sáng lên, bộc lộ hưng phấn.

“Không cần che lấp, ta đối sát ý cực kỳ nhạy cảm , bất kỳ cái gì một tia đều bất mãn qua cảm ứng… Mà lại, ta cũng rất muốn giết ngươi.”

“Cho nên, hôm nay ta liền tới!”

Phàn Nhạc đột nhiên đưa tay, cũng chỉ 1 trảm.

Oanh ——

Kiếm ảnh sát na ngưng tụ, toàn thân xích hồng chi sắc, như trong lòng đất trong nham tương, dung luyện 100,000 năm. Giờ phút này 1 kiếm xuất thủ, Thanh Lương ngõ hẻm trong nhiệt độ tiêu thăng, 2 bên cây cối cành lá nháy mắt khô héo, tiếp theo bị kiếm ảnh kích thích cuồng phong cuốn đi, xoắn nát thành bột mịn.

Từ đỉnh đầu mà đến, muốn đốt diệt thế gian!

La Quan đưa tay, trường kiếm trống rỗng xuất hiện, rút kiếm 1 trảm.

Oanh ——

Nổ vang rung trời, xích hồng kiếm ảnh rung động bên trong, hóa thành lưu hỏa tứ tán, đem tan mất cành lá 2 bên cây khô dẫn đốt, ánh lửa ngút trời.

Ầm ầm ——

Đế đô phía trên, thương khung sát na phong vân biến ảo, trước một khắc mặt trời treo cao, sắc trời đang sáng. Lúc này lại trời u ám, vô số đạo khủng bố kiếm ảnh, giống như như lôi đình nổ tung, thỉnh thoảng từ mây đen bên trong vút qua, phóng xuất ra khủng bố uy áp.

Phàn Nhạc nhìn thoáng qua đỉnh đầu, ánh mắt băng

hàn, “Như hôm nay, ta khăng khăng giết ngươi, dù có đế đô đại trận, cũng ngăn không được.”

“Nhưng vì ngươi… Cũng không đáng giá!”

Khóe miệng của hắn, câu lên tàn khốc cười lạnh, “La Quan, ngươi thật sự không yếu, nhưng ở trước mặt ta, bất quá một con giun dế. Ta cũng phải nhìn, viện trưởng có thể hộ ngươi đến mấy ngày? Đến lúc đó, giết ngươi bất quá 1 kiếm.”

La Quan sắc mặt trắng nhợt, “Ta khuyên ngươi hôm nay, hiếu động nhất tay.”

“Ha ha ha ha!” Phàn Nhạc cười to, “Cầu xin tha thứ vô số, muốn chết lại chỉ ngươi 1 cái… Đừng có gấp, 1 ngày này sẽ đến.”

Hắn quay người lên xe, xa phu thay đổi rời đi.

Giờ phút này, Thanh Lương ngõ hẻm trong ánh lửa ngút trời, khô nóng khó nhịn bên trong thiếu niên kêu lên một tiếng đau đớn, phun ra một ngụm máu tới.

Ầm ầm ——

Cái này máu tươi chạm đến mặt đất, liền như dầu nóng, mãnh liệt thiêu đốt.

Thật bá đạo liệt hỏa chân ý!

Uy lực dù hạn chế tại Đạp Thiên cảnh phía dưới, vẫn 1 kiếm đem hắn đả thương, như toàn lực xuất thủ… Một

kiếm này liền có thể lấy mạng.

Cái này Phàn Nhạc, quả thực mạnh khủng bố.

“Hỏa hoạn á!”

“Cứu hỏa, nhanh cứu hỏa!”

Hỏa diễm dẫn đốt vài toà dân cư, một mảnh ầm ĩ, hỗn loạn.

La Quan đi mau mấy bước, đẩy ra cửa sân đi vào, có tụ linh pháp trận thủ hộ, hắn viện này bình yên vô sự.

“Lão sư, ngài lời nói mới rồi, chỉ nói một nửa.”

Huyền Quy nói: “Không trước chữa thương?”

“Phun ngụm máu mà thôi, vấn đề không lớn, ngài nói đi.”

Huyền Quy trầm mặc một hồi, mới nói: “Mạnh nhất võ đạo chi lộ, tại xa xưa tuế nguyệt trước đó, lại được xưng làm cực cảnh võ đạo, nói đơn giản chính là nghĩ hết biện pháp, đem võ đạo tu hành mỗi 1 cảnh đều đạt tới cực hạn, nện vững chắc tự thân căn cơ, vì phá phàm nhập tiên làm tốt tích lũy.”

“Nhưng cực cảnh võ đạo xuất hiện, lại là đối với thiên địa ý chí khiêu chiến… Trình độ nào đó, ngươi có thể hiểu thành, thế gian sinh linh tự hạ thế lên, liền bị phân chia thành tam lục cửu chờ. Bên trên cùng người sinh ra khí vận gia thân, có tự thân nền móng, tương lai nhưng có một phen thành tựu. Đê tiện người, thì là lục bình

không rễ, có lẽ có nhất thời chói lọi óng ánh, nhưng cuối cùng rồi sẽ điêu linh.”

Nói đến đây, nó cười lạnh một tiếng, “Thế nhân thường nói, người tu hành nghịch thiên cải mệnh, lại không biết từ võ đạo bước đầu tiên lên, cải mệnh liền đã bắt đầu. Như đạp sai bước đầu tiên, tung đem khẩu hiệu kêu lại như thế nào vang dội, kết cục cũng đều đã chú định.”

“Nhưng coi như, thuận lợi bước vào cực cảnh võ đạo, thiên sơn trước đó còn tốt, từ vạn trọng bắt đầu chính là 1 cảnh một quan, quan quan đều khó! Dù rằng thuận lợi xông qua quan khẩu, từ lăng vân lại bắt đầu, thành tựu cực cảnh võ đạo cần thiết, liền không còn là bình thường ngoại vật, mà là hư vô mờ mịt, có thể nói mà không thể biết khí vận…”

La Quan trầm giọng nói: “Lão sư nói là, cái này Phàn Nhạc chính là, thân có khí vận người?”

“Không sai! Lăng vân cảnh, bản chất chính là ngưng tụ khí vận tại dưới chân, hóa mây nhờ nâng trong mây trời, mà không phải cẩu thí có thể bay lượn chân trời, có phi hành thuật có thể. Bản thân ngươi không còn khí vận, làm sao bây giờ? Chỉ có thể đoạt! Đoạt người khác khí vận, quy về bản thân.”

Huyền Quy thanh âm lãnh khốc, “Nhưng khí vận ký sinh tại mệnh, muốn đoạt khí vận liền muốn tổn thương mệnh, chỉ khi nào tổn thương mệnh, khí vận cũng đem tán loạn. Thế gian thật có rất nhiều bí thuật, có thể trực tiếp mạnh nuốt khí vận, nhưng lấy ngươi bây giờ cảnh giới, căn bản thi triển không ra. Vậy cũng chỉ có thể,

đoạt nó khí vận đồng thời, mà bảo đảm nó mệnh không vẫn, Phàn Nhạc liền phù hợp yêu cầu này… La Quan, người này đối ngươi mà nói, chính là trời ban hậu lễ, đã gặp được liền tuyệt không thể bỏ lỡ.”

“Giết hắn, đoạt nó khí vận, ngươi cực cảnh võ đạo chi lộ có thể thành! Vi sư trước kia thường nói, tiểu tử ngươi vận khí không tệ, nhưng lần này, mới là ngươi chân chính vận khí!”

“Mà lại, hắn trả lại cho ngươi đưa tới, bây giờ trọng yếu nhất lớn giao nội đan, nghĩ hết tất cả biện pháp, mau chóng từ trong tay hắn cầm tới!”

La Quan cảm nhận được, Huyền Quy trong giọng nói khẩn trương, bức thiết, bởi vì còn có ít lời, Huyền Quy cũng chưa nói cho hắn biết —— trời ban hậu lễ, cũng không phải là dễ cầm như vậy, đem hết thảy bày ở trước mắt, nhìn như là cơ duyên gặp gỡ, nhưng hung hiểm vĩnh viễn tới xen lẫn.

Như, La Quan không thể giết Phàn Nhạc, chính là trời cho không nhận, tất thụ nó hại!

Hắn cùng Phàn Nhạc, từ gặp nhau bắt đầu từ thời khắc đó liền chú định, 2 người này cuối cùng chỉ có thể sống kế tiếp.

Cho nên, mới gặp lần đầu tiên, La Quan mới có thể không có chút nào lý do, từ đáy lòng hiện lên mãnh liệt sát ý —— khi ngươi ta ngây thơ vô tri lúc, sinh mệnh bản năng, liền đã cho ra đáp án!

Chương 88 : Bổ Thiên đan

Xe ngựa lái rời Thanh Lương ngõ hẻm.

Chung Tình tựa ở nam nhân mang bên trong , mặc cho đại thủ du tẩu, trên thân bị bóp tím xanh một mảnh, cũng không dám phát ra nửa điểm thanh âm.

Nàng phát giác được, Phàn Nhạc tâm tình rất tệ.

Tựa hồ, là từ nhìn thấy La Quan bắt đầu, mới xuất hiện biến hóa.

Chung Tình phán đoán không sai.

Như La Quan lần đầu tiên nhìn thấy hắn, liền sát ý bộc phát đồng dạng, khi nhìn đến La Quan lúc, Phàn Nhạc cũng giống như vậy tình trạng.

Không, muốn càng hỏng bét chút!

Cảm giác kia, liền như một đôi băng lãnh đôi mắt, từ phía sau bóng tối hiển hiện, một mực khóa chặt.

Hắn lại có gan, sẽ bị đi săn cảm giác.

Thợ săn không phải hắn!

Cho nên, Phàn Nhạc đột nhiên xuất thủ, liệt hỏa kiếm đạo chân ý bộc phát, muốn giết La Quan.

Đáng tiếc, một kiếm này chưa thể thành công.

Hắn đã cảm nhận được, đến từ viện trưởng cảnh cáo —— nếu chỉ là như thế, Phàn Nhạc cũng dám ngạnh kháng đế đô đại trận, thống hạ sát thủ, rút đi nguyên nhân thực sự là… Hắn không có nắm chắc!

La Quan trên thân có gan, hắn khó mà nắm lấy khí tức, trực giác nói cho Phàn Nhạc, cho dù hắn cưỡng ép xuất thủ, cũng giết không được La Quan, sẽ chỉ được không bù mất.

Bây giờ, duy nhất khiến Phàn Nhạc an tâm chính là, một kiếm này thăm dò ra, La Quan thực lực. Người này xác thực không yếu, tốc độ phát triển càng thêm kinh người, nhưng… Hắn không có thời gian!

Viện trưởng không còn sống lâu nữa, tại hắn trước khi chết, nhất định phải sinh ra mới đế võ người cầm kiếm, đây chính là La Quan bùa đòi mạng!

Lại cùng 1 các loại, 1 ngày này sẽ không quá lâu.

Nhắm mắt lại, Phàn Nhạc trầm ngâm liên tục, “Đổi đường, đi Thiên Xu các.”

Hắn tu vi võ đạo đã đến đạp trời đỉnh phong, thấy rõ phía trước con đường, nhất niệm liền có thể phá phàm nhập tiên, đặt chân tiên đồ.

Sở dĩ, chậm chạp không có vượt qua 1 bước này, là bởi vì hắn luôn cảm thấy, còn có một loại nào đó khiếm

khuyết… Vừa rồi, muốn giết La Quan 1 kiếm xuất thủ lúc, Phàn Nhạc đột nhiên minh ngộ.

Này thiếu không phải ngoại vật, mà là bản thân hắn không viên mãn!

Một lát sau, xe ngựa dừng ở Thiên Xu các.

Phàn Nhạc một mình tiến vào bên trong, sau nửa canh giờ mới rời đi.

Mà liền tại, hắn sau khi rời đi không lâu, La Quan đại khách khanh thân phận bài, thu được một cái truyền tin.

Là Nam Ly.

Nhìn qua truyền tin nội dung, La Quan ánh mắt sáng lên —— Phàn Nhạc hướng lên trời trụ cột các hạ đơn đặt hàng, trọng kim mua Bổ Thiên đan, thù lao phong phú, một loại trong đó thình lình chính là lớn giao nội đan!

Mừng rỡ qua đi, La Quan lại từ đáy lòng, sinh ra một hơi khí lạnh.

Tựa hồ, mệnh vận hắn thật đã, cùng Phàn Nhạc dây dưa thành đoàn, trong cõi u minh có một cỗ không nhìn thấy lực lượng, không ngừng đem bọn hắn đẩy hướng cùng một chỗ.

Có lẽ, đây mới là lão sư khẩn trương nguyên nhân.

Thở sâu, bình phục tất cả suy nghĩ, La Quan hồi phục tin tức về sau, đem 2 khối linh thạch nắm trong tay, kế tiếp

theo tĩnh dưỡng thương thế.

Lúc bóng đêm giáng lâm lúc, hắn mở 2 mắt ra một tia tinh mang hiện lên, mượn linh thạch chi lực, thể nội thương thế đã hoàn toàn khôi phục.

La Quan đứng dậy đi ra ngoài, lúc này Thanh Lương ngõ hẻm trong lọt vào trong tầm mắt bừa bộn, mấy hộ nhân gia bị thiêu huỷ, ngay tại thanh lý còn sót lại vật phẩm, từng cái thần sắc nặng nề.

Có hài đồng như bị dọa dẫm phát sợ, một mực khóc rống không ngớt, nhưng rất nhanh liền bị bên người phụ nhân, chăm chú che miệng, mặt lộ vẻ bất an nhìn tới.

La Quan hơi suy nghĩ một chút, hướng bọn hắn đi tới.

“Khuyển tử tuổi nhỏ, quấy rầy La công tử tu hành, là ta chờ thêm sai, mời ngài giơ cao đánh khẽ… Chúng ta bây giờ liền đi!” Trung niên nhân liên tục hành lễ, mặt mũi tràn đầy sợ hãi.

Phụ nhân ôm chặt hài tử, thần sắc khẩn trương vạn điểm.

La Quan trầm mặc một chút, nói: “Không cần sợ hãi, này tới là nói cho các ngươi biết, trận này đại hỏa bởi vì La mỗ mà lên, ta sẽ phụ trách tất cả bồi thường, các ngươi tính một chút đại khái…” Ngữ khí dừng lại, hắn lấy ra kim phiếu, nhét vào nam nhân tay bên trong, “Ta còn có việc, ngươi cùng nó hơn mấy nhà điểm đi.”

Để bọn hắn ra giá, tất nhiên là không dám, dứt khoát

chớ trì hoãn thời gian.

Ra Thanh Lương ngõ hẻm, mấy cái thả người lên xuống, tránh đi ánh mắt sau La Quan đi tới đan sư hiệp hội tổng bộ lúc, đã đổi 1 kiện rộng lớn áo bào đen.

1 cái không đáng chú ý đế đô phổ thông đình viện, Lý Thế Thông chính cung kính chờ ở bên ngoài, nhìn thấy hắn vội vàng tiến lên hành lễ, “Bái kiến đại khách khanh, hội trưởng ngay tại đợi ngài.”

“Dẫn đường đi.”

2 người tiến vào tiểu viện, xuyên qua vườn hoa hành lang, đi tới bên ngoài gian phòng, Lý Thế Thông cung kính nói: “Đại khách khanh, ngài mời tiến vào.”

Đẩy cửa đi vào, nhìn thấy Nam Ly lúc này trang phục, La Quan trong lòng hứng khởi —— nữ nhân này, bây giờ cũng là áo bào đen gia thân, bao khỏa cực kỳ chặt chẽ, xem ra nàng tại đan sư hiệp hội bên trong, cũng là đỉnh lấy áo lót.

Nghĩ đến cũng đúng, như đan sư hiệp hội hội trưởng là cái “Lớn” mỹ nhân, tin tức đã sớm vang rền đế đô, huyên náo mọi người đều biết.

Nói cách khác, hôm qua mọi người cùng nhau rơi áo lót, La Quan tâm lý thoải mái rất nhiều, mỉm cười chắp tay, “Gặp qua hội trưởng.”

Nam Ly kéo xuống mũ, như đoán được hắn nghĩ như thế nào, con ngươi lóe lên một cái, “Việc này, cũng mời

ngươi giữ bí mật cho ta.” Như nghĩ đến cái gì, nàng lắc đầu, “Cái này cũng không thể triệt tiêu ân tình.”

La Quan nói thầm trong lòng, nữ nhân này muốn nhiều người như vậy tình làm cái gì? Sẽ không phải chuẩn bị, muốn tính kế ta một cái đi? !

Có thể nghĩ đến hôm nay là Nam Ly truyền tin, hắn ho nhẹ một tiếng, “Hội trưởng khi ta người nào? Ngài giúp ta đại ân, La mỗ sao lại không biết tốt xấu.”

“Vậy là tốt rồi.” Nam Ly ánh mắt, có chút chớp động, “Nói chính sự đi, truyền tin ngươi đã nhìn qua, nhưng có chút tình huống, ta phải nói cho ngươi.”

Hơi dừng một chút, nàng tiếp tục nói: “Phàn Nhạc bây giờ cảnh giới võ đạo, là Đạp Thiên cảnh đỉnh phong, ta có thể cảm nhận được hắn kinh người tích lũy, nội tình hùng hậu đến cực điểm, như hắn nguyện ý theo lúc đều có thể, phá phàm nhập tiên bước vào Tiên Đồ cảnh.”

“Nhưng hắn, lại một mực ngưng lại Đạp Thiên cảnh, ta hoài nghi… Hắn tự thân có thiếu! Cho nên, mới có thể mở ra kinh người giá cả, cầu - mua Bổ Thiên đan. Đan này, có hóa mục nát thành thần kỳ hiệu quả, nhưng tu bổ căn cơ khiến tự thân vô để lọt, như Phàn Nhạc cầm tới, bù đắp tự thân lại thuận thế đột phá, thực lực chắc chắn tăng vọt!”

Nam Ly xem ra, ngữ khí ngưng trọng, “Cho nên, ngươi phải suy nghĩ cho kỹ, coi là thật muốn đón lấy, luyện chế Bổ Thiên đan ủy thác?”

Thân là Quốc sư sư muội, đan sư hiệp hội hội trưởng, nàng biết được đế đô cầm kiếm dự bị danh sách… Cũng biết bây giờ cái này danh sách bên trong, chỉ còn La Quan, Phàn Nhạc 2 người.

Phải lớn giao nội đan, liền phải giúp Phàn Nhạc, chỉ khi nào như thế hắn tất thực lực tăng vọt, La Quan càng vô phần thắng.

Lưỡng nan lựa chọn!

Có thể để Nam Ly không nghĩ tới chính là, La Quan không có nửa điểm do dự, liền gật đầu, “Ta đã suy nghĩ kỹ càng, đón lấy phần này ủy thác.”

Nam Ly hơi dừng một chút, “… Đan sư hiệp hội chú trọng danh dự, lại Phàn Nhạc không phải người bình thường, hắn có thể nghiệm chứng đan dược thật giả, công hiệu…”

La Quan nâng trán, “Hội trưởng đại nhân, ngài nghĩ quá nhiều, ta đã đón lấy ủy thác, tự sẽ luyện ra chân chính Bổ Thiên đan.”

Chỉ bất quá, hơi thêm điểm tiểu thủ đoạn mà thôi, hắn cùng lão sư đã có kế hoạch.

Bổ Thiên đan hay là Bổ Thiên đan, nhưng hấp thu bắt đầu nha, hiệu suất liền có chút kém… Về phần nhiều kém?

Hừ hừ! Hình người chất khác biệt, cái này nhưng không cách nào cam đoan.

Nam Ly gật đầu, “Nếu như thế, vậy ngươi chuẩn bị khi nào khai lò? Luyện đan khí cụ, hiệp hội có thể cung cấp, nhưng Bổ Thiên đan các loại vật liệu, lại không dễ tìm cho lắm.”

“Khục! Việc này, còn phải phiền phức hội trưởng ngài hỗ trợ.”

“Lại thêm một cái nhân tình.”

La Quan nhíu mày, nhìn nàng chằm chằm, “Hội trưởng, ngài muốn ta nhiều người như vậy tình làm cái gì? Đầu tiên nói trước, ta người này gan tiểu sợ chết, phải có cái đại sự gì, cũng đừng trông cậy vào ta.”

Nam Ly ngữ khí bình tĩnh, “Yên tâm, sẽ không để cho ngươi liều mạng.”

“… Đi! Ta đáp ứng!” La Quan tranh thủ thời gian bổ sung, “Nhưng ngài cũng được ghi nhớ, lời mới vừa nói, ta thật không đáng tin cậy.”

Nam Ly sắc mặt có chút cổ quái, lấy ra một chiếc bình ngọc, “4 phẩm hoá sinh đan, ta luyện tốt, ngươi thuận tiện mang đi đi.”

“Nhanh như vậy?” La Quan có chút kinh ngạc, đây chính là 4 phẩm đan, ngắn ngủi như vậy thời gian liền thuận lợi luyện thành, hội trưởng đại nhân có chút đồ vật.

Mở ra nhìn thoáng qua, Huyền Quy xác nhận không sai, hắn đứng dậy chắp tay, “Đa tạ hội trưởng, vậy ta liền đi

trước, cực khổ ngài mau chóng chuẩn bị đầy đủ vật liệu… Mặt khác, ta không hi vọng người khác biết, là ta tiếp phần này ủy thác.”

“Có thể.” Hơi dừng một chút, Nam Ly thanh âm kế tiếp theo vang lên, “La Quan, từ giờ trở đi, ngươi thiếu ta 3 người tình.”

“Biết biết!”

La Quan bước chân vội vàng, luôn cảm thấy nữ nhân này, không có hảo ý a.

Nhìn xem đi xa bóng lưng, Nam Ly đôi mắt thật sâu, ngay từ đầu nàng nhắc nhở La Quan, chính là muốn hay không đón lấy phần này ủy thác, mà cũng không phải là hắn có thể hay không hoàn thành ủy thác.

Cần biết Bổ Thiên đan chính là 6 phẩm, lại tại 6 phẩm bên trong, đều thuộc về độ khó luyện chế cao nhất kia một nắm, tung nàng cùng sư huynh liên thủ cũng không có quá nhiều nắm chắc.

Nàng cố ý không có xách… Có thể nhìn La Quan phản ứng, như đối này lòng tin mười phần.

Nam Ly nói nhỏ, “Có lẽ, sự tình đúng như ta suy đoán.”

Cự tuyệt Lý Thế Thông đưa tiễn, rời đi đan sư hiệp hội tổng bộ, La Quan thẳng đến đế võ học viện. Sau nửa canh giờ, đế Vũ giáo sư khu cư trú, hắn tìm tới Trâu Thành Vĩ, “Bái kiến Trâu sư.”

“La Quan, ngươi không sao chứ?” Trâu Thành Vĩ lo lắng, trên dưới dò xét một phen, gặp hắn hoàn hảo mới thở phào, biểu lộ vẫn ngưng trọng như cũ, “Phàn Nhạc sự tình, ta nghe nói… La Quan, như không có vạn toàn nắm chắc, khi lấy tự thân an nguy làm trọng.”

Cảm nhận được hắn khẩn trương, quan tâm, La Quan cười cười, “Trâu sư yên tâm chính là, đệ tử trong lòng hiểu rõ.” Hắn nhìn trong viện một chút, “Vương tôn sư huynh đâu? Ta có việc tìm hắn.”

“Kia tiểu tử, chính cùng người học kiếm đâu!” Trâu Thành Vĩ tức giận bất bình, dư quang xem ra một chút, “Liền cái kia, gọi Tịch Sắc Vi nha đầu, trận này không gián đoạn hướng nhà ta bên trong chạy, ta đuổi mấy lần, hàng ngày vương tôn tên khốn này bị ma quỷ ám ảnh, ngươi nói hắn có phải hay không ngốc?”

“Ngày này bên trên, đĩa bánh cũng sẽ không rơi, còn có thể đến rơi xuống 1 cái, thiên kiều bách mị khuê nữ? Không nghe ta, sớm muộn phải thiệt thòi lớn!”

Tịch Sắc Vi?

La Quan khẽ nhíu mày, trong lòng có chút căm tức, nữ nhân này lại làm cái gì? Bất quá, Trâu sư lời này nghe, hương vị không đúng lắm a.

“A… La Quan, ngươi đến…” Đúng lúc này, Trâu San San hứng thú bừng bừng chạy vào, nhìn thấy hắn mặt lộ vẻ ngượng ngùng.

Trâu Thành Vĩ ánh mắt sáng lên, “San san, ngươi trở về

vừa vặn! La Quan có chuyện tìm vương tôn, ngươi mau dẫn hắn quá khứ, mắt thấy sắc trời này không còn sớm, các ngươi làm xong thuận tiện ra ngoài dạo chơi, ăn một bữa cơm cái gì, muốn đi quá xa đêm nay liền đừng về…”

“Cha!” Trâu San San kêu to, “Ngài nói bậy bạ gì đó a… La Quan, ta dẫn ngươi đi, chúng ta đi mau.”

Ra cửa, La Quan liền kịp phản ứng, Tịch Sắc Vi ngày đó công khai “Tỏ tình”, tại lão nhăn mắt bên trong đó chính là, cùng hắn đoạt con rể, có thể cho hoà nhã mới là lạ.

Cho nên, mới nhắc nhở “Vương tôn”, không nghe lời phải bị thua thiệt.

Cái này lão nhăn, còn chưa hết hi vọng đâu!

Trâu San San cười khổ, bất đắc dĩ nói: “La Quan, ngươi đừng nghe cha ta nói mò… Hắn người này, chính là lớn tuổi lão hồ đồ.”

La Quan: …

“Sư tỷ, bằng không ngươi nói cho địa phương, chính ta đi?”

Trâu San San, “Tốt!” Đi ra ngoài mấy bước, lại quay đầu, “La Quan, ngươi đừng nóng giận a… Chủ yếu là… Ta có người thích… 2 ta đi cùng một chỗ, ta sợ hắn hiểu lầm…”

La Quan đờ đẫn gật đầu.

Yêu đương hôi chua vị?

Hừ!

Loại vật này, sẽ chỉ ảnh hưởng ta tốc độ rút kiếm.

Bất quá, Trâu San San nói người là ai? Ta La đại soái so, không phục!

—

Chương 89 : Tịch gia

Kiếm các bên ngoài rừng trúc, nội bộ có bao nhiêu phiến đất trống có thể cung cấp luyện kiếm, vương tôn, Tịch Sắc Vi 2 người, bây giờ ngay tại cái này bên trong.

La Quan đến thời điểm, Tịch Sắc Vi chính chỉ điểm, hắn bây giờ vận kiếm phát lực, 2 người 1 cái giảng giải vô song cẩn thận, 1 cái nghe vạn điểm nghiêm túc.

Nhưng La Quan luôn cảm thấy, từ một màn này bên trong lại ngửi được, một chút để hắn cấp trên hương vị.

“La sư đệ!”

Vương tôn mặt lộ vẻ ý mừng, tiếp lấy lại có chút mất tự nhiên, “… Làm sao ngươi tới rồi? Không! Không phải… Vi huynh là muốn nói… Ách… Đã lâu không gặp, ta thật có chút nghĩ ngươi.”

Không biết nói dối người, ánh mắt không biết nhìn đâu, lỗ tai đều đỏ.

La Quan như có điều suy nghĩ, liếc mắt Tịch Sắc Vi, đáy mắt lãnh ý để thân thể nàng lắc một cái, trên mặt hiển hiện tái nhợt, “Có chút việc, cùng sư huynh nói.” Hắn quay người, thản nhiên nói: “Tịch sư tỷ, như không có việc gì, ngươi có thể đi.”

Tịch Sắc Vi cắn môi một cái, sắc mặt ảm đạm.

“Chờ chút!” Vương tôn gọi nàng lại, xoay người nói: “La

sư đệ, Tịch sư muội có chuyện tìm ngươi, nàng giúp ta không ít, ngươi nhìn có thể hay không…”

Mặt lộ vẻ cầu khẩn.

La Quan phất tay, “Vậy liền mời Tịch sư tỷ, đến bên cạnh chờ một lát đi.”

“Tạ ơn La sư đệ!”

“Ngươi hẳn là Tạ vương Tôn sư huynh.”

Tịch Sắc Vi nhìn vương tôn một chút, gật gật đầu rời đi.

Đợi nàng vừa đi, La Quan tiến lên nắm ở vương tôn bả vai, cười nói: “Làm sao? Chúng ta vương tôn sư huynh, động xuân tâm rồi?”

Vương tôn mặt như vải đỏ, lắp bắp, “La sư đệ… Đừng nói mò… Tịch sư muội gì cùng phong thái, sao lại coi trọng ta…”

“Sư đệ, cám ơn ngươi a, vừa rồi cho ta mặt mũi.”

La Quan mỉm cười, “Vương tôn sư huynh ở ta nơi này, mặt mũi là nhất định.”

Trong lòng của hắn, thở dài một hơi.

Vương tôn bộ dạng này, giống như là đã trầm luân a.

Bất quá, có nói chuyện 1, Tịch Sắc Vi nữ nhân này, đích xác có tư bản.

Hắn lấy ra ngọc bình, nói: “Bên trong là hoá sinh đan, nhưng chữa trị sư huynh tay cụt tổn thương , khiến cho khôi phục như lúc ban đầu, mỗi ngày 1 viên chung 10 viên, nhớ được nhất định ăn xong.”

Vương tôn trừng lớn mắt, dù trước đó thu được, La Quan cho linh thạch lúc, hắn liền có điều chờ mong.

Nhưng lúc này, vẫn cảm giác phải một trái tim phanh phanh nhảy, vành mắt một chút liền đỏ.

“La sư đệ… Ta…” Hắn nghẹn ngào, không biết nên nói cái gì.

La Quan mỉm cười, “Chính như sư huynh ngươi khi đó, chưa từng oán ta đồng dạng, hiện tại cũng liền đừng nói cái gì.” Vỗ vỗ bả vai hắn, lui ra phía sau một bước, “Được rồi, Tịch sư tỷ còn chờ ta đâu, sư huynh ngươi cũng đừng khóc, bị người ta nhìn thấy nhưng mất mặt.”

Vương tôn tranh thủ thời gian xát mắt, nhìn về phía Tịch Sắc Vi rời đi phương hướng, sau đó liền nghe tới cười to, “Liền cái này, sư huynh ngươi còn phủ nhận đâu? Thích liền thích, có cái gì không có ý tứ!”

La Quan trêu ghẹo 1 câu, xoay người rời đi.

Nhìn xem hắn bóng lưng, vương tôn mặt lộ vẻ áy náy, “Sư đệ… Ta biết Tịch sư muội tiếp cận ta, là vì cùng ngươi có gặp nhau… Sư huynh có lỗi với ngươi…”

Hắn hiện tại, tràn đầy cảm giác tội lỗi.

Động lòng người ở giữa 80,000 chữ, duy “Tình” nan giải nhất, lúc đến giây lát nhược phong, đợi phát giác lúc liền đã lướt nhẹ qua mặt, vừa mắt, tan tiến vào trong tim.

Trong rừng trúc, nghe được tiếng bước chân đến gần, Tịch Sắc Vi vội vàng xoay người, không đợi nàng mở miệng, La Quan cười lạnh một tiếng, “Ta hỏi, ngươi đáp.”

“Nếu có nửa câu hư giả, đoạn tha không được ngươi!”

Tịch Sắc Vi thần sắc khẩn trương, thở sâu gật đầu.

“Thứ 1, ngươi có thích hay không vương tôn?”

Điểm này, rất trọng yếu.

Như Tịch Sắc Vi là cố ý, dẫn vương tôn rơi vào võng tình, nhờ vào đó tới gần hắn, như thế tâm cơ quyết không thể khoan dung.

Dù là, vương tôn sẽ thống khổ một đoạn thời gian, La Quan cũng muốn không lưu tình chút nào, đưa nàng đánh rớt bụi bặm.

Tịch Sắc Vi mặt lộ vẻ giãy dụa, “… Là.” Một chữ lối ra, nàng như dỡ xuống nặng ngàn cân thua, cả người từ bên trong tự đứng ngoài, toát ra nhẹ nhõm.

“La Quan, ta trước đó cử động, là nghĩ lấy tự thân vì thẻ đánh bạc, đổi lấy ngươi trợ giúp… Ta thừa nhận, ngay từ đầu tiếp cận vương tôn, cũng là ôm thông qua hắn tới

tiếp xúc mục đích của ngươi, nhưng sự tình phát triển cùng tưởng tượng khác biệt… Ta nghĩ tới rời đi, nhưng vương tôn còn tại rừng trúc chờ ta, kia hạ hạ thật là lớn mưa…”

“Về sau ngày thứ 2, ngày thứ 3, mưa không có ngừng, hắn mỗi ngày đều tới… Ta nhịn không được, ra thấy hắn… Từ ngày đó bắt đầu ta liền biết, ta đã không có cách, kế tiếp theo cùng ngươi giao dịch.” Tịch Sắc Vi thở sâu, “Hôm nay, ta chỉ là muốn nói cho ngươi, về sau ta sẽ không lại dây dưa ngươi.”

Nàng đỏ mắt, rơi lệ im ắng.

Những năm này, mệt mỏi quá mệt mỏi quá, tất cả mọi người nói với nàng, không muốn lại làm vô dụng nếm thử.

Không có khả năng!

Nàng không tin, không từ bỏ, thuyết phục người trong nhà, còn nói phục mây sư, mới tiến vào Thiên Xu các, có tiếp xúc Luyện Đan sư cơ hội.

Sau đó, nàng gặp Nguyên Tịch đại khách khanh, hắn là cái chân chính người tốt, bởi vì đại khách khanh nàng mới chính thức, tiến vào Luyện Đan sư thế giới.

Nhưng… Thật là khó a!

Nàng đã vô cùng vô cùng cố gắng, những cái kia lý luận tri thức, đã sớm đọc ngược như chảy, nhưng lần lượt nếm thử, lại ngay cả 1 viên đơn giản nhất đan dược đều

luyện không ra. Khi ngươi tất cả cố gắng, cuối cùng đều là phí công lúc, loại kia thật sâu tuyệt vọng, đủ để đem nhân ý chí đánh.

Người khác chỉ biết, áo đỏ Tịch Sắc Vi thiên tư kinh người, chỉ phí phí một nửa thời gian luyện kiếm, liền có thể bái nhập mây sư môn hạ… Nhưng lại không biết, nàng vì làm được điểm này, từ 16 tuổi đến nay mỗi ngày đều chỉ ngủ 2 canh giờ.

Nàng thật mệt mỏi.

Rừng trúc gió nhẹ, run lẩy bẩy rung động.

Hồng Y cô nương im ắng rơi lệ, áo bào đen thiếu niên lại chỉ là nhìn xem nàng, không có an ủi ý tứ.

Không phải lạnh lùng, cũng không phải chất vấn.

Mà là La Quan biết, lúc này khóc lên đối nàng càng tốt hơn.

Hồi lâu, Tịch Sắc Vi dụi mắt một cái, “Tạ ơn La sư đệ, ta hiện tại thật nhiều, ngươi còn có cái gì muốn hỏi?”

Nàng vành mắt sưng đỏ, biểu lộ lại trở nên thong dong, giữa lông mày tự nhiên toát ra, một tia xa cách, ngạo khí.

Đây mới là, nàng chân chính bộ dáng.

La Quan nói: “Ngươi muốn cho ta giúp ngươi cái gì?”

Tịch Sắc Vi trầm mặc một chút, "… 12 tuổi năm đó, ta ầm ĩ lấy muốn ra khỏi thành đạp thanh, mẹ ta bị quấn không có cách nào đành phải đáp ứng, nhưng chúng ta vừa ra khỏi thành không lâu liền tao ngộ ám sát, mẹ ta vì bảo hộ ta, trọng thương lâm vào hôn mê, đến nay đều không thể tỉnh lại… Gần nhất, nàng trạng thái càng không tốt, cha mời đế đô y sư giỏi nhất… Nhưng đều vô dụng…"

Nàng cúi đầu xuống, mặt mũi tràn đầy ảm đạm, "Muốn cứu nàng, chỉ có 6 phẩm Bổ Thiên đan mới có thể làm đến, nhưng Thanh Dương quốc bên trong mạnh nhất Luyện Đan sư, Giác Dương quan bên trong Quốc sư đại nhân, cũng bất quá là 5 phẩm… Mà lại, coi như thật xuất hiện Bổ Thiên đan, loại này đối với tu hành người mà nói, chỉ có thể ngộ mà không thể cầu linh đan diệu dược, há lại sẽ cứu 1 cái hôn mê nhiều năm cô gái bình thường…"

Cho nên, nàng mới nghĩ hết biện pháp, muốn làm một tên Luyện Đan sư.

Cho nên, khi mẫu thân tình huống nguy cấp, nàng tìm tới La Quan.

Vội vàng mà trực tiếp, không để ý tôn nghiêm.

Bổ Thiên đan?

La Quan ánh mắt chớp lên, nói: "Tịch sư tỷ, ngươi thật từ bỏ, cầu ta hỗ trợ?"

Tịch Sắc Vi gật đầu, "Kỳ thật, vừa rồi tại ngươi trước khi

đến, ta đầy trong đầu đều còn tại nghĩ, làm như thế nào cầu ngươi cứu ta nương.”

“Nhưng khi ngươi hỏi ra vấn đề thứ 1, ta liền biết, ta chỉ có thể cho ra tâm lý đáp án… Ta nghĩ, mẹ ta sẽ tha thứ ta.”

La Quan nghĩ nghĩ, xoay người rời đi, “Hôm nay ta có thời gian, Tịch sư tỷ như thuận tiện lời nói, mang ta đi nhìn một cái đi.”

Tịch Sắc Vi ngẩn ngơ, chợt trừng lớn mắt, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin.

“Đừng bộ dáng này, ta chỉ là đi xem một cái, vẫn chưa hứa hẹn cái gì.”

Tịch Sắc Vi vội vàng nói: “Ta biết ta biết! La sư đệ… Tạ ơn…”

Xe ngựa lái vào Tịch gia, một đường đi tới hậu trạch.

Thấy đại tiểu thư trở về, tỳ nữ vội vàng nghênh đón, nhưng khi trước từ xe ngựa bên trong xuống tới, lại là cái tuấn tiếu người trẻ tuổi.

Chỉ nhìn một chút, liền để mấy cái nuôi dưỡng ở nội viện nha đầu, trực tiếp đỏ mặt.

Nhưng ánh mắt, còn đang không ngừng liếc trộm.

Hữu thụ sủng tỳ nữ, đánh bạo hỏi, “Tiểu thư, đây là ngài khách nhân sao? Dài thật là dễ nhìn!”

Tịch Sắc Vi giật mình, tranh thủ thời gian đuổi người, “Đi đi đi, đừng tại đây thêm phiền!” Quay người mặt lộ vẻ bất an, “La sư đệ, nhà bên trong nha đầu bị ta làm hư, không có lớn không có tiểu xin ngươi đừng trách móc.”

“Không sao, ta ngược lại là cảm thấy, tiểu tỷ tỷ nói rất tốt.” La Quan đối với các nàng cười cười, lại nháy mắt mấy cái, “Ta hôm nay đến, thế nhưng là có chính sự, các ngươi nhìn ta như vậy, nếu là xấu hổ nhưng như thế nào là tốt?”

Lời này, dẫn tới một trận yêu kiều cười.

Tịch Sắc Vi trừng mắt, làm sao đều không nghĩ tới, La Quan tự mình bên trong, lại còn có cái này một mặt. Đuổi đi một đám, lưu luyến không rời tỳ nữ, nàng mang theo La Quan, đi tới mẫu thân tĩnh dưỡng viện tử.

La Quan nhìn xem trên giường, gầy gò mà tái nhợt nữ tử, hơi suy nghĩ một chút ngồi tại bên giường, đem ngón tay khoác lên cổ tay nàng bên trên.

Rất nhanh, Huyền Quy thanh âm vang lên, “Thật là bị thương nặng, dẫn đến ý thức hôn mê, liền hiện nay tình trạng đến xem, nên có 7, 8 năm lâu.”

Xác định điểm này, La Quan mới hoàn toàn yên tâm, đứng lên nói: “Tịch sư tỷ, ta còn có việc, hôm nay trước hết cáo từ.”

“A… Tốt, ta đưa ngươi ra ngoài.”

Đúng lúc này, một người trung niên nam tử đi tiến vào trong viện, đôi mắt sắc bén, “Tường vi, đây là bằng hữu của ngươi sao?” Người này bốn mươi năm mươi tuổi, tóc mai điểm bạc, lại vẫn khó nén oai hùng chi khí, trong lúc nói chuyện, ánh mắt uy nghiêm rơi vào La Quan trên thân.

“Cha, ngài làm sao trở về rồi?” Tịch Sắc Vi thi lễ một cái, xoay người nói: “Cùng ngài giới thiệu, vị này là…”

La Quan đánh gãy nàng, chắp tay nói: “Tịch bá phụ, ta cũng là đế võ học viên, cùng lão sư học chút y thuật, nghe Tịch sư tỷ đề cập bá mẫu sự tình, hôm nay chuyên tới để thăm viếng.”

“Hữu tâm.” Tịch cha gật gật đầu, cảm thấy người trước mắt khá quen, nhưng quải niệm vợ cả không rảnh suy nghĩ nhiều, “Tường vi ngươi đưa tiễn đồng học.”

Hắn cất bước vào phòng bên trong.

2 người đi ra ngoài, La Quan nói: “Bá phụ trên thân khí thế rất nặng, là người trong quan trường a?”

Tịch Sắc Vi gật đầu, không có làm giấu diếm, “Tịch gia cùng Hoàng tộc, xem như dính chút thân thích, cha ta bây giờ trong cung nhậm chức.”

“Khó trách.” La Quan gật gật đầu, “Tốt, Tịch sư tỷ liền đưa đến cái này đem.”

Hơi dừng một chút, hắn tiếp tục nói: “Vương tôn sư huynh mấy ngày kế tiếp, hẳn là sẽ còn tại rừng trúc, cho

nên Tịch sư tỷ không bận rộn, chớ có quên phó ước.”

Tịch Sắc Vi mặt đỏ lên, “Được.”

La Quan cười cười, bước nhanh mà rời đi.

“Tiểu tử, Bổ Thiên đan thế nhưng là rất quý giá, chân quyết định lấy ra 1 viên cho nàng?” Huyền Quy thanh âm vang lên.

La Quan nói: “Phụ mẫu chi ái con cái, nhưng không màng sống chết, con cái vì cứu phụ mẫu, cũng đem hết toàn lực… Đối với chuyện này, ta không nghĩ để nàng thất bại.” Suy nghĩ một chút, “Đại khái, cũng chính là bởi vì điểm này, nàng mới có thể cùng vương tôn sư huynh đến gần đi.”

Liên quan tới vương tôn, cùng Trình Nhàn nói chuyện phiếm lúc, nàng từng bát quái qua vài câu… Cũng khó trách, trở thành kiếm tu sẽ là hắn chấp niệm.

1 cái kiếm tu, nhất định phải làm Luyện Đan sư.

Mà 1 cái không có kiếm tu tư chất, lại lại muốn làm kiếm tu.

Cũng coi như phù hợp.

“Tiểu tử, ngươi có hay không nghĩ tới, thế gian sao mà chi lớn, cực khổ mỗi giờ mỗi khắc đều tại phát sinh, bằng ngươi lại có thể quản bao nhiêu? Vi sư cũng không phải là phản đối việc này, chỉ là phải nhắc nhở ngươi, vạn sự khi lấy tự thân làm trọng, nhất định không thể bỏ

vốn trục kết thúc.”

La Quan gật đầu, “Đa tạ lão sư đề điểm, đệ tử ghi nhớ!”

Hắn rất thanh tỉnh, chưa hề đem tự thân coi là chúa cứu thế, chỉ là đủ khả năng bên trong phạm vi bên trong, muốn để người bên cạnh càng tốt hơn một chút hơn.

Đối La gia như thế, đối vương tôn cũng như thế.

—

Chương 90 : Nội đan tới tay

2 ngày sau.

Huyễn giới, La Quan nhắm mắt tổng kết, lần trước thất bại nguyên nhân.

Một lát sau, hắn bỗng dưng mở 2 mắt ra.

Oanh ——

Đưa tay 1 trảm, khủng bố kiếm hơi thở bộc phát, ngưng vì 1 đạo kiếm ảnh, ngang nhiên rơi xuống.

Đây là, thân lò kiếm!

1 kiếm chém ra, hắn không hề dừng lại, kiếm thế từ đuôi đến đầu bốc lên, kiếm ảnh một kích không tiêu tan, ngược lại trở nên càng thêm ngưng thực.

Khí thế cuồng bạo tuyệt luân, có quét ngang sơn hà chi uy.

Đây là, bạt sơn hà!

Đợi trường kiếm đánh hụt, chỉ phía xa thương khung lúc lại bỗng nhiên gia tốc, kiếm ảnh càng thêm rõ ràng, thậm chí có thể nhìn thấy mặt ngoài, một ít pha tạp vết rỉ, như ở sâu dưới lòng đất chôn vô số năm.

Đây là, từng ngày nguyệt!

Nhanh đến ánh mắt khó mà bắt giữ, nhưng lại lại cứ mang theo, thân lò, sơn hà 2 kiếm chi uy, 3 kiếm liên chiêu hợp nhất, kiếm thế trùng điệp uy năng tăng vọt.

Không chỉ như vậy!

Từng ngày nguyệt trảm ra lúc, kia pha tạp thân kiếm xung quanh thình lình hiện ra, tầng 1 nhạt nhẽo nhật nguyệt hư ảnh, vỡ vụn, hủy diệt.

Như vô tận năm tháng trước đây, coi là thật có người vung ra kiếm này, chém xuống nhật nguyệt!

Mà cái này, chính là dung nhập đế kiếm chi uy về sau, chỗ sinh ra biến hóa.

Oanh ——

Huyễn giới bên trong, xuất hiện 1 đầu khủng bố khe hở, thẳng tắp hướng về phía trước chừng 100m, ở vào khe hở vị trí bên trên bóng đen, bị triệt để nghiền nát.

Thành công!

La Quan mặt lộ vẻ kinh hỉ, một kiếm này rốt cục hoàn thành, uy lực không có để hắn thất vọng, hoàn toàn có thể nói là La Quan bây giờ mạnh nhất 1 kiếm.

Kiếm này, nhưng đối cứng Đạp Thiên cảnh!

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Có thể đối cứng đạp trời

lại như thế nào? Cái này bên trong là huyễn giới, vi sư nhưng giúp ngươi nháy mắt khôi phục hao tổn, nhưng nếu tại trong hiện thực, chém ra một kiếm này, ngươi còn có mấy điểm chiến lực?”

La Quan cười khổ, tăng lên cảnh giới võ đạo chi niệm, càng phát ra bức thiết.

Đúng lúc này, thân phận bài thu được truyền tin.

Bá ——

Ý thức trở về, La Quan liếc mắt qua, mặt lộ vẻ ý mừng —— Nam Ly đã chuẩn bị tốt, luyện chế Bổ Thiên đan tài liệu cần thiết.

Không chút do dự, La Quan trực tiếp khởi hành, tiến về Thiên Xu các.

Số 1 bên ngoài đan phòng, hắn nhìn thấy một thân áo bào đen, khí tức uy nghiêm Nam Ly, gật đầu nói: “Nguyên Tịch đại khách khanh, đa tạ ngươi đến giúp đỡ.”

Đừng nói, nữ nhân này giả, còn rất giống tang.

Nghe thanh âm, nghiễm nhiên là cái mênh mang lão ẩu, lại không người biết cái này dưới hắc bào, ra sao cùng vĩ ngạn bát ngát cảnh tượng.

Ách… Cũng không phải La Quan lúc này, còn có tâm tư đoán mò, thực tế là lúc trước một màn, lực trùng kích quá đủ, khiến người ấn tượng khắc sâu.

La Quan chắp tay, “… Bái kiến hội trưởng.”

Lại đối bên cạnh liệt hỏa các loại, đan sư hiệp hội cao tầng mọi người gật đầu.

Nam Ly: …

Luôn cảm thấy, ngươi vừa rồi ánh mắt, có chút mạo phạm.

“Tốt, chư vị mời rời đi đi, ta sẽ tại Nguyên Tịch đại khách khanh hiệp trợ dưới, nếm thử luyện chế Bổ Thiên đan.” Đây là 2 người nghị định lí do thoái thác.

Liệt hỏa bọn người nhìn về phía La Quan ánh mắt, bộc lộ kính sợ.

Không cần càng nhiều, chỉ hôm nay một màn liền có thể xác định, đại khách khanh hẳn là 5 phẩm.

Nếu không, há có tư cách hiệp trợ hội trưởng? Phải biết, Bổ Thiên đan thế nhưng là 6 phẩm!

“Vâng!”

Đợi tất cả mọi người thối lui, Nam Ly nói: “Đan phòng đã chuẩn bị thỏa đáng, tất cả cần thiết đều ở trong đó, ngươi còn có cái gì yêu cầu, cứ mở miệng.”

La Quan lắc đầu, “Khỏi phải, hôm nay liền làm phiền hội trưởng, thay ta hộ pháp.”

“Được.”

La Quan gật đầu, nhanh chân tiến vào phòng luyện đan, theo máy móc chuyển động âm thanh, đại môn chậm rãi quan bế.

Huyền Quy theo thường lệ trước dò xét một lần, xác định không có không ổn, lúc này mới tiếp chưởng thân thể quyền chủ đạo, “Vi sư muốn bắt đầu.”

Phất tay áo vung lên, kích hoạt đan lô trận pháp, theo phù văn lần lượt sáng lên, hỏa diễm bắt đầu thiêu đốt.

Bên ngoài, Nam Ly nhìn thoáng qua, bên ngoài đan phòng chỉ thị đánh dấu —— hỏa diễm ký hiệu thắp sáng, đại biểu luyện chế đã bắt đầu.

La Quan lại không cần sớm chuẩn bị, chế định luyện chế trình tự chờ… Thuận tiện giống như đã từng trải qua luyện chế qua, không chỉ một lần Bổ Thiên đan, đối hết thảy hiểu rõ tại tâm.

Nàng càng phát ra nhận định, đáy lòng phỏng đoán ——

La Quan tất cùng sư huynh đồng dạng, thu hoạch được đan đạo tiền bối truyền thừa, mới có thể tại như vậy tuổi tác, có được không thể tưởng tượng nổi luyện đan thực lực.

Nhưng loại này thu hoạch phương thức, sẽ đối một cái nhân tạo thành ảnh hưởng cực lớn, như sư huynh mười mấy năm trước chính là 5 phẩm, hiện tại vẫn là 5 phẩm.

Nếu không thể đánh vỡ, truyền thừa mang đến giam cầm, liền đem lại khó tấc tiến vào.

La Quan đạt được truyền thừa, rõ ràng so sư huynh càng mạnh, cũng liền mang ý nghĩa, hắn đem đứng trước càng thêm không gì phá nổi giam cầm.

Dưới hắc bào, Nam Ly khóe miệng lộ ra mỉm cười, bởi vì loại này giam cầm… Nàng có thể đánh vỡ.

Chỉ này một điểm, La Quan liền trốn không thoát, lòng bàn tay của nàng.

Có thể nghĩ đến đánh vỡ giam cầm phương pháp, nàng khẽ cắn môi, trên mặt nhiều tầng 1 hồng hà.

Chung gia.

Trong diễn võ trường, 4-5 tuổi nam hài, chính di chuyển lấy 1 khối, còn cao hơn hắn ụ đá, trên tay bọng máu bị mài hỏng, máu me đầm đìa nhưng trên mặt hắn một mảnh hờ hững.

Phàn Nhạc đứng tại bên diễn võ trường duyên, nhìn xem một màn này, mặt lộ vẻ mỉm cười.

Cái này, mới là con của hắn!

Xa phu vội vàng mà đến, khom người nói nhỏ vài câu.

Phàn Nhạc khóe miệng hơi vểnh, đều là đùa cợt, “Vì lớn giao nội đan, mà ngay cả nhà mình đệ tử chết sống, đều không để ý sao? Cái này hành sự phong cách, quả

nhiên rất giống tiên tông bộ kia.” Hắn đáy mắt, hiện lên tinh mang, “Không cần để ý, bọn hắn có thể luyện ra Bổ Thiên đan, ta liền đem thù lao 2 tay dâng lên!”

Lần này, hắn ra lớn đại giới.

Lớn giao nội đan dù trân quý, nhưng cũng chỉ là thù lao 1 trong, có thể nói một thân tích lũy tài phú hơn phân nửa, đều đều ở trong đó.

Nhưng, cái này cũng không trọng yếu.

Chỉ cần ăn vào Bổ Thiên đan, bù đắp tự thân bỏ sót, hắn liền có thể vượt qua tiên, phàm hồng câu, chân chính đặt chân Tiên Đồ cảnh.

Giết La Quan, dễ như trở bàn tay, đợi cầm tới kiếm tháp tầng thứ 9 sau cửa đá, cất giấu nặc kia đem tuyệt thế kiếm khí mảnh vỡ… Hắn, liền sẽ thành Thanh Dương quốc, chí cao vô thượng thần.

Đến lúc đó tất cả mọi người, đều muốn tuân theo ý chí của hắn!

Đúng lúc này, một tên mỹ mạo tỳ nữ, từ cửa nhỏ đi tiến vào diễn võ trường, dịu dàng nói: “Phiền đại nhân, phu nhân mời ngài đi dùng cơm.”

Phàn Nhạc ánh mắt lạnh lẽo, 1 quyền đánh ra.

Bành ——

Tỳ nữ tại chỗ bạo liệt, biến thành một bãi xương vỡ thịt

nhão.

“Muốn chết!” Phàn Nhạc hừ lạnh.

Nhi tử là hắn duy nhất uy hiếp, vì ngăn ngừa bị cừu nhân tính toán, trừ số ít mấy người bên ngoài, không ai biết Chung Tình sinh con một chuyện.

Diễn võ trường, tại Chung gia cũng là cấm địa, không phải cho phép không thể bước vào!

Cái này tỳ nữ, xem như bị ma quỷ ám ảnh, tự nhận là sinh xinh đẹp, liền nghĩ bò lên trên chủ tử giường, cải biến cả đời vận mệnh.

Kết quả, còn chưa kịp dụ hoặc, liền bị một quyền đấm chết.

Trong diễn võ trường, kia nho nhỏ nam đồng, chỉ là ánh mắt đạm mạc, hướng nơi đây xem ra một chút, liền đầu kế tiếp theo vận chuyển tảng đá lớn.

Phàn Nhạc cười, thoải mái đến cực điểm!

Trường đình tầng 9.

Nhị hoàng tử xem hết trong tay thư tín, tiện tay đem nó thiêu huỷ, khóe miệng lộ ra trào phúng —— Nguyên Tịch đại khách khanh xuất thủ, hiệp trợ đan sư hiệp hội hội trưởng, chung luyện Bổ Thiên đan…

Phàn Nhạc muốn giết La Quan, Bổ Thiên đan là Phàn Nhạc muốn, gián tiếp cũng liền chẳng khác gì là ——

Nguyên Tịch đại khách khanh trợ giúp Phàn Nhạc, giết chết La Quan!

Quả nhiên thế giới này, duy lợi ích trên hết.

Vì lớn giao nội đan, đại khách khanh các hạ ngay cả nhà mình tiểu bối, đều không quan tâm.

Bị tông môn vứt bỏ, lại cùng Phàn Nhạc là địch, cục diện này… La Quan ngươi sống thế nào?

“Người tới, mang rượu tới!”

Như thế diệu sự tình, khi nâng ly mấy chén trợ hứng.

Cùng lúc đó, Thiên Xu trong các phát sinh sự tình, trong thời gian ngắn nhất, truyền khắp đế đô.

Dẫn tới vô số chú ý, nghị luận.

Có người thương hại, có người cười lạnh… Nhưng đều không ngoại lệ, trong mắt bọn hắn, La Quan tai kiếp khó thoát.

1 viên con rơi mà thôi, tử cục chú định!

Thiên Xu các, số 1 đan phòng.

Lô hỏa dập tắt, nhiệt lượng thừa bốc hơi, bốn khỏa Bổ Thiên đan, 3 đại 1 tiểu An nằm yên tĩnh tại đáy lò.

Huyền Quy thanh âm vang lên, “3 viên lớn cho Phàn Nhạc, tiểu nhân 1 viên ngươi cầm đi cứu người, vi sư

cần nghỉ ngơi 2 ngày, chính ngươi cẩn thận.”

“Đa tạ lão sư!”

La Quan mặt lộ vẻ cảm kích, đợi độ nóng trong lò giảm xuống về sau, đem bốn khỏa Bổ Thiên đan phân biệt cất kỹ, mở ra đan phòng đại môn.

Nam Ly ngửi được mùi thuốc, “Chúc mừng thành đan.”

La Quan gật đầu, “Thông tri Phàn Nhạc, hoàn thành giao dịch đi.”

“… Tốt, ngươi nghỉ ngơi trước một chút.” Nam Ly nhìn, hắn hơi có vẻ sắc mặt tái nhợt, phát giác được La Quan trong lòng bức thiết.

“Ừm.” La Quan vuốt vuốt mi tâm, làm dịu ê ẩm sưng khó chịu.

Rất nhanh, đan sư hiệp hội hội trưởng, luyện chế thành công Bổ Thiên đan tin tức truyền ra.

Đế đô các phương sợ hãi thán phục vạn điểm, đối thần bí hội trưởng đại nhân, tăng thêm mấy điểm kính sợ.

Trong lúc sự tình truyền đến đế cung, đang lúc giá trị tịch đông đình, trên mặt hiện lên vẻ kích động, nhưng rất nhanh liền lại trở nên ảm đạm.

Bổ Thiên đan gì cùng quý giá, tung dốc hết Tịch gia tài vật, tài liệu luyện chế đều chưa hẳn có thể góp đủ, nói gì mời sẽ mọc ra tay?

Chung quy, là hắn vô dụng…

Nghĩ đến hôn mê bất tỉnh, thời gian không nhiều vợ cả, lại nghĩ tới những năm gần đây, vẫn luôn đang cố gắng nếm thử nữ nhi, tịch đông đình không khỏi đỏ mắt.

1 canh giờ sau, Thiên Xu các phòng khách quý.

Phàn Nhạc ngưng thế như núi, dù an tọa một góc, khí thế lại như uông - dương biển cả, hoành ép thập phương.

3 viên Bổ Thiên đan, bây giờ bày ở trong hộp gấm, trải qua 3 vị thâm niên Luyện Đan sư cẩn thận sau khi giám định, xác định không có không ổn.

“Rất tốt!” Phàn Nhạc ánh mắt sáng tỏ, đem 1 con hòm gỗ bỏ lên trên bàn, “Thù lao đều ở bên trong, các ngươi nhìn một chút đi.”

Nam Ly mở ra hòm gỗ, La Quan liếc mắt liền thấy, trong đó viên kia lớn giao nội đan.

Nó toàn thân thuần trắng hẹn nắm đấm lớn nhỏ, mặt ngoài lại thỉnh thoảng hiện ra Giao long hư ảnh, gào thét lăn lộn. Đạt được Huyền Quy xác nhận, La Quan gánh nặng trong lòng liền được giải khai, không để lại dấu vết gật đầu.

Nam Ly nói: “Giao dịch hoàn thành.”

Phàn Nhạc lấy đi 3 viên Bổ Thiên đan, đột nhiên nói: “Vị

nào, là Nguyên Tịch đại khách khanh?”

La Quan nhíu mày, “Ta là.”

Phàn Nhạc mỉm cười, chắp tay, “Còn muốn đa tạ đại khách khanh xuất thủ, giúp ta luyện chế đan này, mặt khác xin chuyển cáo La Quan, đợi ta xuất quan ngày, chính là hắn đột tử thời điểm.”

Xoay người rời đi, bóng lưng lộ ra cường đại tự tin.

Bá ——

Mọi người ánh mắt, hội tụ đến áo bào đen bên trên, La Quan nhưng không có lại nói tiếp.

Chuyển cáo?

Ta ngay tại trước mắt ngươi, đều nhận không ra, ngốc - bức!

Nam Ly phất tay, “Ta cùng đại khách khanh còn có chuyện trò chuyện, các ngươi lui ra đi.”

“Vâng.”

Mọi người rời đi.

Nam Ly nói: “Phàn Nhạc được Bổ Thiên đan, thực lực tất tiến thêm một bước, ngươi đến cùng có tính toán gì?”

Nàng không nghĩ ra, La Quan có thể có biện pháp nào lật bàn… Dù sao, giữa 2 người thực lực sai biệt, thực tế

quá lớn.

Lớn đến, căn bản cũng không khả năng, trong khoảng thời gian ngắn đền bù.

La Quan tự nhiên sẽ không theo nàng nói, cười cười, “Xem tiếp đi, ngươi liền biết.” Hắn đứng dậy, lấy đi lớn giao nội đan, nhìn xem cái rương bên trong những vật khác, lại cầm 1 khối không biết tên cốt phiến, “Hội trưởng, còn lại những này đều cho ngươi, có thể hay không triệt tiêu một lần ân tình?”

Nam Ly gật đầu, “Được.”

Nữ nhân này, lại đáp ứng như thế dứt khoát? La Quan càng bất an.

Đột nhiên cảm thấy, lòng tin nàng mười phần, thuận tiện như nói —— coi như không có những ân tình này, ngươi cũng trốn không thoát!

Khóe miệng co quắp một chút, La Quan chắp tay một cái, xoay người rời đi.

Hạ quyết tâm, về sau cùng hội trưởng đại nhân, nhất định phải giữ một khoảng cách! ——

Chương 91 : Chân Long huyết mạch

Rời đi Thiên Xu các, La Quan đi thẳng tới đế võ, đem một chiếc bình ngọc giao cho vương tôn, dặn dò hắn nhất định phải tự tay chuyển giao Tịch Sắc Vi.

Về sau, tiến vào phía sau núi tiểu viện.

Mở ra ngăn cách trận pháp về sau, lấy ra lớn giao nội đan, vật này cùng đại địa tinh nguyên khác biệt, trực tiếp liền có thể luyện hóa.

Mà luyện hóa chi pháp, Huyền Quy sớm đã nói cho hắn.

“Lão sư, ta bắt đầu!”

La Quan thở sâu, cắn nát ngón tay chỉ tại lớn giao trên nội đan, máu tươi vẫn chưa trượt xuống, ngược lại bị nháy mắt hấp thu, sau đó dọc theo vô số đỏ thắm đường cong, lít nha lít nhít lẫn nhau xen kẽ xen lẫn, liền như một cái lưới lớn lạc ấn vào bên trong đan bên trong.

Đón lấy, hắn ngồi xếp bằng, đem lớn giao nội đan đặt 2 tay ở giữa, vận chuyển luyện hóa chi pháp.

Oanh ——

Nội đan rung động, từng tia từng sợi sương mù màu trắng, lập tức từ đó tuôn ra, dọc theo La Quan mười ngón dung nhập thể nội. Giao long hư ảnh hiển hiện,

mặt lộ vẻ hoảng sợ gầm thét liên tục, nó điên cuồng xung kích, ý đồ mượn tràn ra ngoài sương trắng chạy ra.

Nhưng lớn giao nội đan mặt ngoài Huyết Võng, đưa nó lần lượt ngăn lại, khốn tại trong đó.

Mà theo sương trắng không ngừng bị rút lấy, Giao long hư ảnh dần dần trở nên suy yếu, không biết qua bao lâu nương theo một tiếng không cam lòng gào thét, nó biến mất không thấy gì nữa.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Lớn giao nội đan mặt ngoài, hiển hiện vô số vết rạn, càng nhiều bạch khí mãnh liệt mà ra, một nháy mắt liền đem La Quan bao phủ ở bên trong.

Lúc này ngân nguyệt sáng trong, yên tĩnh vẩy xuống ngân huy, chiếu rọi tại sương trắng bên trên. Một sợi nhạt nhẽo huyết sắc, ở trong sương mù hiển hiện, rung động bên trong chống ra, lại hóa thành 1 con băng lãnh đôi mắt.

Ngay tại nó muốn nhìn hướng La Quan lúc, cái này đôi mắt đột nhiên cứng đờ.

“Ai…” Kinh sợ gào thét, chưa tới kịp phát ra, chỉ nghe răng rắc một tiếng, đôi mắt chia năm xẻ bảy.

Mà nương theo lấy, cái này đôi mắt vỡ vụn, một tia huyết sắc dung nhập sương trắng.

Cứ việc nó chỉ có một tia, lại tại nháy mắt, liền khiến cả đoàn sương trắng tất cả đều xích hồng.

Ầm ầm ——

La Quan quanh thân lỗ chân lông mở ra, đem huyết vụ hút vào thể nội, nháy mắt dung nhập huyết nhục, thúc đẩy sinh trưởng ra lượng lớn khí huyết đồng thời, lại để cho cả người hắn, nhiều một tia không hiểu… Uy nghiêm!

Giờ khắc này, Đế Võ Hậu Sơn bên trong, tất cả bị chăn nuôi hung thú, đều tứ chi mềm nhũn nằm rạp trên mặt đất.

1 vị lão đạp trời, nhìn xem đổ vào trước mắt, miệng sùi bọt mép không chỉ đốm đen tam nhãn hổ dữ, mặt mũi tràn đầy kinh sợ cùng không thể tưởng tượng nổi.

Tình huống này, thấy thế nào đều giống như, bị hù dọa rồi? Nhưng gia hỏa này, thực lực so hắn cũng không kém bao nhiêu… Đây rốt cuộc, là thế nào rồi?

Lão đạp trời đương nhiên không biết, lúc này ở hung thú cảm ứng bên trong, xuất hiện một tia lạc ấn tại trong huyết mạch, vĩnh viễn không thể ma diệt đại khủng sợ —— nó đến từ, chuỗi sinh vật đỉnh cao nhất tồn tại!

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy lẩm bẩm nói: “Ngươi tiểu tử này, nên nói ngươi vận khí tốt hay là hỏng đâu? Chỉ là 1 đầu tiểu giao, tạp không biết bao nhiêu đời đồ vật, thể nội lại có một tia, thuần chính nhất chân long

huyết mạch…”

Thứ này, giấu thực tế quá sâu, nó trước đó cũng không phát giác —— đương nhiên, là bởi vì La Quan quá yếu, ảnh hưởng nó nhãn lực, nếu không loại này ngoài ý muốn, quả quyết không có khả năng phát sinh.

“Hừ hừ! Ngươi bây giờ biết, có thể để cho nó thiếu một cái nhân tình, là nhiều may mắn sự tình đi? Ân… Không đúng, 1 cái tiểu tiểu nguyệt bộc mà thôi, ân tình có thể bao lớn? Gia hỏa này về phần, lần một lần hai hỗ trợ?” Huyền Quy đột nhiên trừng lớn mắt, ngẩng đầu hướng lên, “Hẳn là, gia hỏa này cũng nhìn trúng La Quan rồi? Muốn cùng ta tranh đệ tử!”

Không có cửa đâu!

Huyền Quy nhe răng trợn mắt, “Uy! Ta biết ngươi có thể nghe thấy, ta cho ngươi biết nghĩ cũng đừng nghĩ, đây là ta khai sơn đại đệ tử, là ta!”

Đế Võ Hậu Sơn, ngân nguyệt im ắng.

Nó không trả lời.

Như sớm thành thói quen, vạn cổ đến nay trầm mặc.

Chí thanh thần lúc điểm, tập thể động kinh Đế Võ Hậu Sơn lớn sủng vật, rốt cục khôi phục lại, sứt đầu mẻ trán các chủ nhân, rốt cục buông lỏng một hơi, hỏi chúng nó đến cùng phát sinh cái gì, kia từng cái hung ác đầu, dao liền cùng máy xay gió đồng dạng.

Tựa như nói —— ngươi lại truy hỏi, ta liền đem cổ cho dao đoạn, tin không?

Trong tiểu viện, La Quan mở 2 mắt ra, đã nghe đến một cỗ hôi thối, cúi đầu chỉ thấy mặt ngoài thân thể, bao trùm một lớp bụi đen chi vật.

Những này thể nội tạp chất, lúc trước sử dụng tắm thuốc, luyện hóa địa hỏa hồng liên lúc hắn từng gặp, làm sao hôm nay lại tới một lần?

Mạnh nhất võ đạo chi lộ, còn có tôi thể hiệu quả?

Không kịp nghĩ nhiều, La Quan vội vàng vọt tới hậu viện, mượn dẫn lưu đến nước suối, đem tự thân dọn dẹp sạch sẽ. Nhìn xem trên mặt nước cái bóng của mình, hắn sờ sờ cái cằm, lâm vào trầm tư… Này làm sao, liền lại trở nên đẹp trai rồi?

Thay đổi mới áo bào, La Quan nhắm mắt cảm giác, mạnh nhất Vạn Trọng cảnh đạt thành, thể nội khí huyết tăng vọt, có thể so đạp trời sơ cảnh.

Như chém ra mạnh nhất 1 kiếm, đạp thiên chi đỉnh cũng có thể khí lực va chạm (chỉ lần này 1 kiếm)!

Nhưng cái này, còn xa xa không đủ.

Phàn Nhạc cho hắn cảm giác vô cùng cường đại, Đạp Thiên cảnh đỉnh phong tu vi, nó chân thực chiến lực càng mạnh… Như viện trưởng nói, cực khả năng có, so sánh tiên đồ Luyện Khí cảnh cường hãn thực lực.

Mà lần này, Phàn Nhạc đạt được Bổ Thiên đan, chắc chắn phá phàm nhập tiên, chân chính bước vào tiên đồ.

Thực lực, đem lại lần nữa tăng vọt!

Nguy cơ sinh tử còn tại, La Quan bây giờ, không thể có nửa điểm chủ quan.

Lại qua 2 ngày, đợi Huyền Quy khôi phục lại, đem hắn ý thức kéo vào huyễn giới, triệt để nắm giữ thể nội tăng vọt khí huyết.

“Lão sư, chúng ta nên đi vì viện trưởng điều trị.”

Huyền Quy nói: “Ừm, làm xong việc này, liền tiến vào kiếm tháp, xung kích mạnh nhất võ đạo Vạn Trọng quan.”

“Đệ tử minh bạch.”

La Quan rời đi tiểu viện, đi tới nhà tranh trước, lão Trình rõ ràng đạt được truyền tin, rất nhanh vội vàng đuổi tới.

Câu đầu tiên chính là, “La Quan, Phàn Nhạc đã rời đi đế đô, tiến về Bách Vân tông bế quan, toàn lực luyện hóa Bổ Thiên đan, ngươi nếu muốn đi, hiện tại là cơ hội tốt nhất!”

Viện trưởng thanh âm, từ trong nhà tranh truyền ra, “Không sai, ngươi bây giờ, còn có hậu hối hận chỗ trống.” Cùng bình tĩnh thanh âm khác biệt chính là, bây giờ nhà tranh nội bộ, kia khủng bố kiếm hơi thở phong bạo, đã đến bên bờ biên giới sắp sụp đổ.

Như sau một khắc, liền đem bộc phát hủy diệt hết thảy, viện trưởng sinh mệnh, cũng đem tùy theo cùng nhau tiêu tán!

Mà hắn vừa chết, đế võ tướng lại không có người, có thể ép chế Phàn Nhạc… Hắn tùy thời có thể trở về đế đô.

La Quan trước đối lão Trình gật gật đầu, đối nhà tranh khom mình hành lễ, “Trước đó cũng không nắm chắc, cho nên đệ tử vẫn chưa nhiều lời… Hôm nay ta tới, là muốn giúp viện trưởng ngài điều trị thân thể, cử động lần này tuy vô pháp triệt để trị tận gốc, nhưng ít ra có thể, diên tiếp theo một đoạn thời gian tuổi thọ.”

Lão Trình trừng lớn mắt, “Ngươi muốn cho viện trưởng điều trị?” Biểu tình kia, chính là viết kép to thêm —— nói đùa cái gì!

Liền nhà tranh này, nhìn xem không đáng chú ý, nhưng dựng ra tốn hao, quả thực là thiên văn số tự.

Bây giờ, hắn cũng không dám tới gần, viện trưởng đã vô lực hoàn toàn điều khiển, một khi bị kiếm hơi thở phong bạo cuốn vào, chính là chém thành muôn mảnh hạ tràng.

Liền mặt chữ ý tứ, chém thành muôn mảnh!

Viện trưởng cũng phản đối, “Lão phu tình trạng, mình rất rõ ràng, ngươi không nên uổng phí khí lực…” Trong lòng hắn, nguyên là có một tia hi vọng, dù là chỉ có thể sống

lâu một năm nửa năm, đế võ cũng có thể nhiều chút thời gian chuẩn bị.

Dù sao, có ít người chờ hắn chết, đã nghiến răng nghiến lợi cùng thật nhiều năm.

Nhưng cuối cùng, đúng là dạng này… Cũng không phải khó mà nói, tương phản đây tuyệt đối là lập tức cục diện, biện pháp hữu hiệu nhất.

Nhưng mấu chốt ở chỗ, căn bản không có thành công khả năng.

La Quan nói: “Viện trưởng cảm thấy, ta sẽ lấy chính mình tính mệnh nói đùa? Hay là nói, ta bị Phàn Nhạc bị hù váng đầu não?”

Hắn lắc đầu, “Đệ tử đã nói, phải vì ngài điều trị thân thể, tự nhiên là có nắm chắc.”

Ngắn ngủi trầm mặc, viện trưởng trầm giọng nói: “Ngươi thật chứ?”

La Quan gật đầu.

“Tốt! Vậy ngươi liền thử một chút đi.”

Lão Trình cười khổ, chỉ chỉ nhà tranh, “Ngươi có thể bình yên đi tới cửa lại nói… Ai, những năm này, đế võ nếm thử vô số loại biện pháp… Ngươi a… Chờ chút như không kiên trì nổi, tuyệt đối đừng liều chết!”

La Quan cười cười, sải bước đi hướng nhà tranh.

Mấy bước qua đi, hắn liền cảm nhận được, đến từ kiếm hơi thở phong bạo khủng bố áp chế.

Cùng kiếm tháp khác biệt, trước mắt là tuyệt đối hủy diệt, ngang ngược, như một đoàn chân chính hải dương phong bạo, lại như quái thú miệng lớn, muốn đem người kéo vào trong đó, nhấm nuốt vỡ nát!

Hồi hộp cảm giác, từ đáy lòng tuôn ra, đây là sinh mệnh bản năng, nhưng lại sau đó một khắc bị La Quan đè xuống.

Hắn bộ pháp, cũng chỉ là hơi dừng lại, liền tiếp tục hướng phía trước.

Ầm ầm ——

Thể nội, đại hoang 12 đế kiếm công pháp vận chuyển, điều động thể nội kinh người khí huyết, triệt tiêu trước mắt áp lực.

Thấy cảnh này, lão Trình con mắt, một chút liền trợn tròn!

“Đạp Thiên cảnh!”

“Không, cái này sao có thể… Cái này…”

Hắn nói năng lộn xộn, cơ hồ khó mà tin được, giờ phút này nhìn thấy một màn.

Dù sao, từ La Quan bộc lộ tài năng bắt đầu, liền đã tiến

vào đế võ cao tầng ánh mắt.

Bởi vì Trình Nhàn duyên cớ, hắn càng là ngoài định mức chú ý, rất rõ ràng La Quan thực lực.

Hắn làm sao có thể, có được so sánh Đạp Thiên cảnh thực lực? Nhưng viện trưởng trạng thái, hắn phi thường rõ ràng, nếu không phải Đạp Thiên cảnh, căn bản khó mà tới gần.

Trong nhà tranh, viện trưởng đáy mắt nổ tung một đoàn tinh mang, khóe miệng hiển hiện ý cười.

Hắn đột nhiên cảm thấy, trước đó phán đoán, có chút quá võ đoán.

La Quan hắn, có lẽ có thể mang đến kinh hỉ!

Mà giờ khắc này, La Quan đã đi tới nhà tranh bên ngoài, hơi dừng một chút về sau, đưa tay đem cửa đẩy ra.

Hô ——

Trường bào không gió phồng lên, gợi lên tóc đen ở sau ót khuấy động bay giương, hắn híp híp mắt, trên mặt hiển hiện mấy đầu mảnh tiểu Huyết ngấn.

Nhưng trong chớp mắt, chút điểm này vết thương, liền lại tự động khép lại, máu tươi cũng không chảy ra.

Thích ứng một chút, đột nhiên tăng vọt kiếm hơi thở phong bạo áp lực, La Quan thở sâu, một bước bước vào trong đó.

Ầm ầm ——

Giờ phút này, bên tai như vạn lôi tề phát, liền giống như là thật, sa vào đến một cơn gió bạo bên trong. Khủng bố kiếm hơi thở tứ ngược xé rách, quanh thân truyền đến trận trận nhói nhói, dù là lăng vân cảnh võ đạo cường giả, cũng phải bị nháy mắt xé thành vỡ nát.

La Quan rốt cục nhìn thấy, đế đô học viện người mạnh nhất, một mực bế quan không ra viện trưởng đại nhân —— hắn râu tóc bạc trắng, ngồi tại trên giường, quanh thân xích sắt màu đen quấn quanh, mặt ngoài phù văn lưu chuyển, mỗi một cây đều thật sâu không xuống đất ngọn nguồn, nhờ vào đó vây khốn bạo tẩu kiếm hơi thở.

Bây giờ, xích sắt màu đen mặt ngoài, phù văn ảm đạm đến cực điểm, hiển nhiên đã đến cực hạn chịu đựng, sẽ bị khủng bố kiếm hơi thở ma diệt. Hắn chính nhìn về phía La Quan, đôi mắt như biển sâu, trong đó kiếm ảnh gào thét, tung hoành 100,000 dặm!

“Đệ tử, bái kiến viện trưởng!” La Quan hành lễ.

Trong cơ thể hắn khí huyết cường độ, nghiêm ngặt tới nói hơi yếu hơn Đạp Thiên cảnh, sở dĩ bình yên vô sự, là bởi vì đế kiếm chi uy thiên nhiên liền có thể, áp chế thế gian hết thảy kiếm đạo.

Viện trưởng gật đầu, “Bắt đầu đi.”

“Mời ngài buông ra ý thức, vô luận phát sinh cái gì, đều không cần chống cự…”

“Ha ha ha ha, lão phu có cái gì đáng sợ? Ngươi buông tay hành động là được!”

“Kia, đệ tử mạo phạm!”

La Quan tiến lên, đưa tay một chỉ, điểm tại viện trưởng trên thân.

“Lão sư, mời ngài bắt đầu đi.”

“Ừm.”

Hạo đãng đế kiếm kiếm hơi thở, giống như thủy triều mãnh liệt mà ra, rót vào viện trưởng thể nội, sắc mặt hắn lập tức khẽ biến. Làm đương nhiệm đế võ người cầm kiếm, viện trưởng có thể nói là, đế đô bên trong đối kiếm tháp tầng 9 trong cửa đá bí mật, biết sâu nhất người.

Huống chi, hắn hiện nay trạng thái, chính là bởi vì năm đó 1 kiếm, quá độ mượn dùng kiếm tháp chi lực mà dẫn đến.

Cho nên, La Quan kiếm hơi thở tràn vào thể nội, hắn liền cảm thấy một tia quen thuộc. Ở sâu trong nội tâm, từ đầu đến cuối quanh quẩn không hiểu hoang mang, rốt cục có giải thích.

Nguyên lai đúng là dạng này…

Khó trách, La Quan tiến vào kiếm tháp về sau, đủ loại biểu hiện kinh người.

Viện trưởng đột nhiên nở nụ cười, không chỉ là bởi vì tràn vào thể nội kiếm hơi thở, ngay tại nhanh chóng chữa trị, hắn sắp sụp bại trạng thái.

Càng bởi vì hắn phát hiện, đế võ đau khổ tìm kiếm 400 năm, rốt cục đợi đến, “Nó” chủ nhân chân chính.

Đế võ, có người kế tục!

Lại người này, hắn phi thường hài lòng, há có thể không từ đáy lòng cuồng hỉ?

Sau nửa canh giờ, La Quan thu tay lại lui ra phía sau, nhìn viện trưởng biểu lộ, liền biết hắn đã phát giác.

Trên thực tế, trước khi xuất thủ, Huyền Quy liền nhắc nhở qua điểm này.

Suy nghĩ một chút, hắn chắp tay, “Còn xin viện trưởng, thay ta bảo thủ bí mật này.”

—

Chương 92 : Vừa bay ngút trời

Viện trưởng mỉm cười, “Được.” Hắn nhìn về phía La Quan, mặt mũi tràn đầy cảm khái, “Đế võ quay chung quanh kiếm tháp mà tu kiến, đối ngoại nói thủ hộ nó 400 năm, trên thực tế là kiếm tháp, che chở đế võ đến nay.”

“Bây giờ, rốt cục đợi đến người kế nhiệm của nó, cũng coi như vật quy nguyên chủ… Nhưng La Quan, lão phu có một điều thỉnh cầu, nếu đem đến kiếm tháp không còn tồn tại, hi vọng ngươi có thể xuất thủ, chớ có để đế võ như vậy cô đơn.”

La Quan gật đầu, chân thành nói: “Viện trưởng yên tâm, ta là đế võ bên trong một viên, tự sẽ hết sức, trợ nó phát giương lớn mạnh.”

“Tốt! Có ngươi câu nói này, lão phu liền yên tâm.” Viện trưởng cười to, “Kể từ hôm nay, ngươi có thể tự do ra vào kiếm tháp, đã không còn có hạn chế.”

“Toàn lực tu luyện đi, chỉ cần lão phu còn sống 1 ngày, tại cái này trong đế đô, liền không ai có thể tổn thương ngươi!”

Đây là viện trưởng hứa hẹn, cũng là hắn hồi báo.

“Đa tạ viện trưởng.” La Quan hành lễ, rời khỏi nhà tranh.

Lão Trình mặt mũi tràn đầy chấn kinh, xem hắn, lại nhìn

xem nhà tranh, “Ngươi… Thành công rồi?”

“May mắn không làm nhục mệnh.” La Quan gật gật đầu, “Trình lão, ta còn muốn tiếp tục tu luyện, trước cáo từ.”

Quay người bước nhanh mà rời đi.

Lão Trình do dự một chút, thử thăm dò hướng về phía trước mấy bước, “Viện trưởng? Viện trưởng không có sao chứ? Ngài như nghe tới, về cái lời nói.”

“Lão già, ta còn chưa có chết!” Viện trưởng cười mắng 1 câu, ngữ khí cảm khái, “Trình Nhàn nha đầu kia, quả nhiên là hảo nhãn lực, lần này các ngươi Trình gia, là thật áp trúng bảo.”

“Đừng hỏi, hỏi cũng không nói cho ngươi, chuyện hôm nay muốn giữ bí mật, đối với người nào cũng không thể đề cập… La Quan kia, vô luận có bất kỳ cần, dốc hết đế võ tất cả một mực đáp ứng… Như còn không được, lão phu truyền tin đế cung, hướng bệ hạ mở miệng!”

Kiếm ngoài tháp, La Quan lộ ra thân phận bài, cửa tháp trực tiếp mở ra.

Hắn không chút do dự, cất bước bước vào trong đó.

Phương xa, vài đôi con mắt trừng lớn, ngẩng đầu nhìn một chút sắc trời, lại nhìn xem lẫn nhau.

Mục Bắc mặt mũi tràn đầy kinh nghi, “… Thời gian này, ta nhớ không lầm chứ? Bây giờ kiếm tháp mở ra sao?”

Không ai trả lời.

1 người, có lẽ sẽ nhớ lầm.

Nhưng bọn hắn tất cả mọi người, còn có thể toàn phạm hồ đồ?

Có người nói: “Nếu không, ta đi thử xem.”

Sau đó, một đám người liền tại kiếm tháp dưới, lâm vào thật sâu trầm mặc.

Diệp Phong nhìn thoáng qua nhà tranh phương hướng, thần sắc phức tạp, “Có thể giao phó kiếm tháp mở ra quyền hạn, chỉ có viện trưởng… Lão nhân gia ông ta, xuất thủ.”

“Kiếm tháp mỗi lần mở ra, đều cần trả giá cực lớn đại giới, cho nên mới hạn định, mỗi tháng chỉ mở ra một lần, viện trưởng vì sao lại, cho La Quan đặc quyền… Cái này, lại có ý nghĩa gì?”

Thanh Lương ngõ hẻm trong, Phàn Nhạc xuất kiếm ánh lửa ngút trời, sớm đã mọi người đều biết. Lại thêm, lục tiếp theo bị nghiệm chứng tin tức —— hắn tất nhiên, sẽ không bỏ qua La Quan.

Đối mặt cường đại Phàn Nhạc, La Quan không có phần thắng!

Kiếm tháp tầng thứ 8.

La Quan ngồi xếp bằng, đại hoang 12 đế kiếm toàn lực

vận chuyển, thể nội đại lượng khí huyết hiện lên.

Thành công vì viện trưởng tục mệnh, hắn bây giờ cần phải làm là toàn lực ứng phó, đột phá mạnh nhất võ đạo Vạn Trọng quan, đặt chân ngút trời cảnh.

Tu luyện!

Tu luyện!

Bây giờ, hắn không còn 2 niệm.

…

Bách Vân tông.

Phàn Nhạc đôi mắt hờ hững, đảo qua phía trước mấy người.

“Từ hôm nay trở đi, ta đem nhập kiếm tiên hang đá bế quan , bất kỳ người nào không nỡ đánh quấy!”

Phòng Nham ở bên trong, Bách Vân tông cao tầng mọi người, cùng nhau quỳ rạp trên đất, mặt lộ vẻ kích động.

“Ta chờ ở đây, lặng chờ lão tổ xuất quan!”

Bá ——

Phàn Nhạc thả người nhảy lên, biến mất tại cửa hang.

Oanh ——

Đoạn Long thạch rơi xuống, đem trong ngoài phong kín.

Phòng Nham đứng dậy, quay người nhìn ra xa đế võ, “Các vị, ta cùng ẩn nhẫn nhiều năm, rốt cuộc đã đợi được 1 ngày này.”

“Đợi lão tổ phá quan mà ra, tất phá phàm nhập tiên, thực lực hoành ép Thanh Dương, ta Bách Vân tông cũng sẽ bởi vậy, tái hiện năm đó huy hoàng!”

Hắn đáy mắt, hiện lên lạnh lùng.

La Quan tiểu nhi, lần này tung ngươi 3 đầu 6 tay, cũng được chết!

…

Biển mây đại lục rất lớn, lớn đến nếu có người đạp lâm cửu tiêu, quan sát toà này mênh mông hải vực ở giữa bao la lục địa, liền sẽ phát hiện đối phàm nhân mà nói, lớn đến đời này cũng khó khăn đi ra Thanh Dương quốc, bất quá chỉ là lệch bắc đất liền bên trong, không đáng chú ý một khối nhỏ.

Lại xem nước vận mệnh thế, liền sẽ phát hiện Thanh Dương trên không u ám tối nghĩa, lại xem xung quanh 5 nước, thương khung ở giữa xích hồng như lửa, lạnh lùng túc sát… Mổ chính binh đại kiếp!

Ngụy quốc.

Quốc đô, đế cung!

Một tên thân ảnh mơ hồ, khí tức mờ mịt đạo nhân, đứng tại đại điện bên trong, Ngụy quốc quân thần ở bên trong hơn mười người, đều phủ phục hành lễ, cung kính vạn điểm.

"… Tiên tôn đêm xem thiên tượng, phỏng đoán Thanh Dương đại loạn sắp đến, ngươi cùng chuẩn bị sẵn sàng, đợi tiên lệnh ban xuống biên quân ngay hôm đó xuất phát!"

Ngụy quốc quân thần cúi đầu, đại lễ thăm viếng, "Cẩn tuân tiên lệnh!"

Tề quốc.

Trung niên nữ tu đứng lơ lửng trên không, trường bào phiêu diêu, tư thái như trích tiên.

Quảng trường khổng lồ bên trong, đế vương, tướng tướng quỳ xuống đất, hô to "Vấn an thượng tiên" !

"Tề quốc quốc chủ nghe lệnh, bình định lập lại trật tự, quét sạch hoàn vũ cơ hội đã đến, lập tức chỉnh bị quân vụ, không được nửa điểm đến trễ!"

Mọi người dập đầu, "Cẩn tuân tiên lệnh!"

Mà này các loại tình huống, tại Trung Sơn quốc, nước Ngô, Chu quốc, cũng đồng thời lên diễn.

Trong một ngày, 5 nước vận sức chờ phát động, như hung ác đàn sói, ngóng nhìn Thanh Dương!

…

Trường đình.

Triệu Điền tiếp đãi, 1 vị thần bí khách tới, 2 người mật nghị hồi lâu, cuối cùng đạt thành nhất trí. Đợi đưa tiễn khách nhân, sắc mặt hắn phiền muộn, dựa vào lan can mà đứng nhìn về phía phồn hoa đế đô bóng đêm, đột nhiên thở dài, “Tiên sinh, ngài nói ta có phải hay không sai rồi?”

Viên tiên sinh từ trong bóng tối đi ra, quỳ một chân trên đất, “Lầu cao sắp đổ, không phải sức người có thể vãn hồi, điện hạ chịu nhục, đều là vì thiên hạ thương sinh kế.”

“Cuối cùng sẽ có một ngày, thế nhân sẽ cảm kích điện hạ.”

Triệu Điền trầm mặc một hồi, đột nhiên cười khổ, “Kỳ thật, cô cũng không có tiên sinh nói tới cao thượng như vậy, ta sở dĩ cùng bọn hắn hợp tác, là bởi vì cô rất rõ ràng.”

Hắn thở sâu, nhìn về phía nơi nào đó, “Như cô không tiếp thụ, bọn hắn ném đến thiện ý, ta vị kia ngu xuẩn tự đại ca ca, nhất định sẽ không kịp chờ đợi, đem ta chém thành muôn mảnh.”

“Cô không có lựa chọn… Dù sao, phụ hoàng cùng viện trưởng, bọn hắn đều già rồi…”

Mà cùng một ngày, Đại hoàng tử phủ đệ thủ vệ sâm

nghiêm.

Trong thư phòng, đèn đuốc trắng đêm tươi sáng.

Cứ việc mục tiêu nhất trí, nhưng lựa chọn đạt thành mục tiêu con đường, lại không hoàn toàn giống nhau… Mà lại Thanh Dương quốc rung chuyển, đối bọn hắn mà nói càng mãnh liệt càng tốt.

Dạng này, vô luận ai trở thành người thắng sau cùng, đều đem chảy hết máu tươi suy yếu vạn điểm, biến thành bị chưởng khống khôi lỗi.

Một đêm này, đế cung chỗ sâu, cầu năm trong điện tiếng ho khan, càng phát ra nghiêm trọng.

Canh giữ ở cung điện bên ngoài cung nhân, liều mạng cúi đầu, bọn hắn đã ngửi được, trong đêm tối một ít đáng sợ hương vị.

Hoàng tộc quý tộc, sinh ra liền sặc sỡ loá mắt, vì thế nhân làm gương mẫu… Nhưng Thiên gia cũng không tình, khi đại vị chi tranh giáng lâm, phụ tử huynh đệ lại như thế nào? !

…

Thanh Dương quốc phong vân đem tuôn, chấn động giáng lâm trước, đế đô ngược lại nghênh đón một đoạn khó được bình tĩnh.

Liền tại phần này trong bình tĩnh, đế võ 400 năm kỷ niệm ngày thành lập trường kỳ hạn tới gần, đế Võ sư sinh

khẩn trương bận rộn, vì thế làm chuẩn bị lúc, số con khoái mã sáng sớm phi nhanh vào kinh thành.

Cái kia lập tức, là 4 phương mặc giáp biên quân, đều là mặt mũi tràn đầy gian nan vất vả bờ môi rạn nứt, cũng biết đã ngay cả tiếp theo số ngày đêm, tích thủy chưa tiến vào.

Sau người, gánh vác ngũ kỳ, gió táp bên trong bay phất phới!

“Biên quân ngũ kỳ…” Trà lâu bên trên, một tên đế đô lão nhân, tay run một cái ngã nát cái chén, “Đây là đẳng cấp cao nhất quân tình khẩn cấp, đại chiến lại muốn tới sao?”

Rất nhanh, đế cung truyền ra chiếu lệnh, huân quý cùng văn võ trọng thần, vội vàng đi.

Cầu năm điện đại môn, cho đến sắc trời chạng vạng lúc mới mở ra, từng vị đế đô quyền quý chau mày, đi lại nặng nề.

Đến ban đêm, ngụy, đủ, bên trong núi, ngô, thứ năm nước biên quân tiếp cận tin tức, đã tự mình truyền ra.

Nhất thời thần hồn nát thần tính, người người cảm thấy bất an!

Thường ngày khách nhân nối liền không dứt Lưu Tinh hà, trong lúc nhất thời đều vô song quạnh quẽ… Thời gian qua đi mấy chục năm, chiến tranh mây đen, lại lần nữa bao phủ đế đô.

Mà đế võ cũng tại ngày hôm đó, thu được một phong gửi thư —— phùng đế võ 400 năm kỷ niệm ngày thành lập trường thời khắc, Huyết Uyên, Thi Giáp, Mi Sơn 3 tông, đem dắt tay đều tới, lấy đồng hồ chúc mừng!

…

Kiếm tháp tầng 8.

Ầm ầm ——

Khí huyết chảy xiết thanh âm, giống như hạo đãng giang hà càn quét, lại như vạn mã bôn đằng.

La Quan bây giờ, đã ở phá cảnh trước mắt!

Mạnh nhất võ đạo Vạn Trọng quan, nó quan cao vạn trọng, như đứng ở cửu thiên chi thượng.

Có thiên hà treo thương khung, trấn áp chi lực hạo đãng không hết, giống như thiên hà cuồn cuộn, kích thích sóng lớn vạn trọng.

Một làn sóng như một núi, liền như thế từ chín ngày mà đến, nện ở La Quan trên thân.

Muốn để đầu hắn phá máu chảy, muốn triệt để nện đứt… Sống lưng của hắn!

Lúc này, La Quan như một con cá lớn, ra sức xung kích tại cuồn cuộn sóng dữ bên trong, xuôi theo thiên hà đi ngược dòng nước, muốn vọt kia Long môn (Vạn Trọng

quan), phá quan tân sinh.

Nhưng “Thiên hà” hạo đãng, sóng dữ vô cùng vô tận, tung hắn con cá lớn này, luyện hóa 1 viên Giao long nội đan, có hóa rồng tiềm chất, nhưng con đường phía trước hung hiểm, ám lưu vô số, như sống không qua sóng lớn đập, liền muốn bị nện rơi Cửu U, thê thảm vạn điểm.

“Thối lui! Thối lui!”

“Thiên hà vô tận, không phải phàm nhân có thể sang?”

“Lại chấp mê bất ngộ, thập tử vô sinh!”

“Thiên đạo đại nạn, há sâu kiến có thể phá?”

Vô số hoặc uy nghiêm, hoặc phẫn hận, hoặc thương xót thanh âm, trong đầu vang lên.

Bọn hắn ý đồ, tan rã La Quan ý chí, phàm là hắn sinh ra một tia thoái ý, liền sẽ bị thiên hà sóng lớn đánh rớt bụi bặm.

Mạnh nhất võ đạo chi lộ đoạn tuyệt!

Nhưng La Quan đối đây, căn bản không nghe thấy không để ý, hắn chỉ là cắn chặt hàm răng, điều động thể nội toàn bộ khí huyết, ra sức xông lên phía trên kích.

Một kích phá một làn sóng, nhưng thiên hà treo chín ngày, hạo đãng sóng lớn trùng điệp bất tận, kia sóng lớn tầng tầng lớp lớp, đâu chỉ vạn số?

Rả rích không dứt, như không ngừng nghỉ!

Tuy là ngoan thạch đúc bằng sắt, tại cái này khủng bố cọ rửa, trấn áp xuống, cũng đem từng chút từng chút vỡ vụn, vỡ vụn, cuối cùng hóa thành bột mịn.

Con đường phía trước vô sinh cơ, ngóng nhìn sinh tuyệt vọng.

La Quan gầm thét, “Tung thiên hà vô tận, ta cũng muốn đưa ngươi đánh xuyên qua, đăng lâm chín ngày!”

“Tới tới tới!”

“Nhìn các ngươi còn thủ đoạn nào nữa? Có thể ngăn ta!”

Thiên hà hơi ngừng lại, chợt nổi giận, kia chín ngày mà đến sóng lớn, uy lực sát na gấp đôi.

Ầm ầm ——

Sóng lớn vô cùng tận, như muốn đem cái này nghịch thiên người, triệt để nghiền sát!

Nhưng kia sóng lớn phía dưới, kia ngang nhiên mà lập thân ảnh, từ đầu đến cuối lưng eo thẳng tắp, chưa từng uốn cong nửa điểm.

Hắn phá sóng mà đi, từng bước lên trời!

Kiếm trong tháp, thân thể thiếu niên căng cứng, toàn

thân cao thấp lỗ chân lông, không ngừng tràn ra huyết sắc, đem trường bào thẩm thấu.

Thỉnh thoảng, sẽ có “Đôm đốp “Nhẹ vang lên, từ toàn thân ở giữa truyền ra, kia là xương cốt, huyết nhục, da thịt thậm chí tạng phủ, không chịu nổi như thế cuồng bạo khí huyết xung kích, tại vỡ vụn, băng liệt.

Đổi lại thường nhân, kinh khủng như vậy xông quan phản chấn, nhục thân sớm đã sụp đổ.

Là vĩnh hằng kiếm thể, thân lò kiếm cùng trước đó, luyện hóa lớn giao nội đan lúc đoạt được một sợi Chân Long huyết mạch, để hắn khổ chống đỡ đến nay.

Nhưng thiếu niên bây giờ, thừa nhận, lại là chém thành muôn mảnh, nghiền xương thành tro thống khổ!

Dù vậy, hắn vẫn lưng eo như tùng khuôn mặt kiên nghị, bờ môi cắn nát vết máu nhỏ xuống, mặt mày ở giữa lại kiệt ngạo không giảm.

Hôm nay, hắn muốn phá cảnh, tung thiên băng địa liệt, cũng không thể đỡ!

Không biết qua bao lâu, khi lại 1 tầng sóng lớn bị đánh vỡ, thiếu niên quanh thân không còn, trong đầu gào thét, quát lớn, đều biến mất. Ngẩng đầu hướng về phía trước, kia đứng lặng cửu thiên chi thượng, xa không thể chạm Long môn (Vạn Trọng quan), lúc này đang ở trước mắt.

Hắn nhếch miệng, một cú đạp nặng nề đạp lên!

Oanh ——

Long môn mở.

Giờ phút này, La Quan phá quan mà vào, vừa bay ngút trời!

—

Chương 93 : Chết loại phát sinh cơ

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy một mặt ngưng trọng.

“Không đúng! Cái này rất không đúng!”

“Mạnh nhất võ đạo chi lộ đích xác gian nan, nhưng cũng không nên tại Vạn Trọng quan lúc, liền khó đến tình trạng như thế.”

“Nếu không phải là La Quan, đổi 10 ngàn người xông quan, hôm nay đều phải chết!”

Huyền Quy nghiến răng nghiến lợi, “Đến cùng chỗ nào có vấn đề?” Nó ngẩng đầu, “Uy, ngươi nói một câu a? Liền cái này trạng thái, làm sao phá ngút trời quan?”

Mạnh nhất võ đạo chi lộ, từ thiên sơn bắt đầu, 1 cảnh một quan tầng 1.

Mỗi lần một bước, độ khó gấp bội!

Tuy nói trước đó liền phát giác được, độ khó cao hơn nữa, nhưng hiện thực xa so tưởng tượng khủng bố. Cái này Vạn Trọng quan, đều kém chút muốn La Quan mệnh… Kế tiếp còn đi như thế nào?

Kiếm minh ẩn nấp, không có trả lời.

Huyền Quy mày nhíu lại càng chặt, không phải là bởi vì nó trầm mặc, mà là đột nhiên kịp phản ứng… Nó có lẽ, là không thể nói!

Cần biết đại đạo vô hình, tồn giữa thiên địa.

Đâu đâu cũng có!

Huyền Quy như đột nhiên ý thức được cái gì, đôi mắt trợn tròn.

Đại đạo có cảm giác một chút 10,000 năm, hẳn là từng nhìn qua La Quan? Từ thời gian trường hà tương lai bên trong, phát giác được một ít không ổn chỗ, cho nên không thích.

Vì đại đạo không thích, chính là vứt bỏ!

Này vứt bỏ, chính là thiên địa bất dung, là thế gian đại khủng bố.

Trực tiếp nhất ví dụ —— La Quan mạnh nhất võ đạo chi lộ, thông quan độ khó chi cao, đem vượt qua trạng thái bình thường gấp 10 lần… Thậm chí gấp trăm lần!

Đường dù phía trước, cũng đã tuyệt cảnh.

Kiếm tháp tầng thứ 8.

Thiếu niên ngón tay động dưới, đôi mắt chậm rãi mở ra.

Đau nhức!

Toàn thân trên dưới, mỗi một chỗ đều giống bị như tê liệt, chính là hô hấp vận may lưu tràn vào lồng ngực ở giữa, đều như đao róc thịt.

Ngưng thần cảm giác, xương cốt đoạn mất mấy chục cây, huyết nhục, da thịt vỡ tan nhiều vô số kể, liền ngay cả tạng phủ đều nhiều chỗ bị hao tổn.

Thương thế này, nghiêm trọng đến La Quan cũng hoài nghi, hắn thế mà còn sống!

Duy nhất tin tức tốt là, liên tục không ngừng khí huyết, chính theo công pháp lưu chuyển hiện lên, chữa trị hắn hỏng bét đến cực điểm trạng thái.

Thiếu niên nhếch miệng lên, đau hít một hơi lãnh khí, trong mắt nhưng đều là ý cười —— đột phá!

Bây giờ, hắn là ngút trời cảnh.

Nhưng cái này phá cảnh quá trình, có phải là quá khó một chút? La Quan đối đoạn này thống khổ hồi ức, nghĩ đều không muốn nghĩ, hiện tại còn cảm thấy 2 lỗ tai oanh minh, đầu choáng váng mắt trướng.

“Lão sư, cái này võ đạo mạnh nhất con đường, không khỏi quá không dễ đi đi? Ta cảm giác mình, là kiếm về một cái mạng.”

Cùng một hồi, Huyền Quy thanh âm vang lên, “… Ân, vi sư cũng cảm thấy, đường này quá nguy hiểm.”

“Bằng không, ta đổi con đường đi?”

La Quan ánh mắt ngưng lại, “Lão sư, là có cái gì không đúng sao?”

“Không có không có, chẳng qua là cảm thấy con đường này, thực tế quá khó, vi sư học cứu thiên nhân thông kim bác cổ, biết được đại đạo 10 triệu, cho ngươi thêm tuyển đầu tốt hơn… Cũng không phải không thể.”

La Quan nói: “Như đổi con đường, ta còn có cơ hội, đánh bại Phàn Nhạc sao?”

Huyền Quy: …

La Quan lắc đầu, “Ngài nói thật liền tốt, càng là che lấp, đệ tử càng bất an.”

Huyền Quy thở dài, nói: “La Quan, ngươi mạnh nhất võ đạo chi lộ, đích xác có vấn đề… Không phải tu luyện bản thân, mà ở chỗ… Nói như thế nào đây, người khác đi đường này, hung hiểm độ là rất, nhưng tại trên người ngươi, chí ít chính là 100 điểm.”

“Đừng hỏi vì cái gì, vi sư hiện tại cũng rất mờ mịt, nhưng có thể xác định là, Vạn Trọng quan đều cơ hồ muốn ngươi mệnh, ngút trời quan làm sao phá? Tốt, coi như ngươi ý chí kiên định, có thể phá ngút trời đến lăng vân, nhưng mà phía sau còn có lăng vân quan, lăng vân xem xét còn có đạp thiên quan… Không, nói xác thực hơn, là phá phàm nhập tiên lạch trời hoành cách!”

Nó trầm mặc mấy hơi, lời nói thấm thía, “Nếu có khả năng, vi sư cũng hi vọng ngươi có thể đi tiếp, nhưng

mạnh nhất võ đạo chi lộ đối ngươi mà nói, đã là 1 đầu tuyệt lộ, lại kế tiếp theo ngươi sẽ chết.”

Huyền Quy không có giấu diếm, đem tình hình thực tế báo cho, bởi vì nó đã nghĩ rõ ràng, lấy La Quan tính cách tuyệt sẽ không tuỳ tiện buông tay. Chỉ có cho hắn biết, tàn khốc chân tướng, mới có thể từ bỏ.

Sư đồ lâm vào trầm mặc.

La Quan mày nhíu lại gấp, cứ việc cái này đơn giản động tác, đều mang đến vô tận thống khổ, nhưng hắn biểu lộ lại không bất kỳ biến hóa nào. Cảm thụ được thể nội, nhanh chóng tuôn ra khí huyết, trước một khắc quanh quẩn trong lòng đột phá vui sướng, bây giờ đã không còn sót lại chút gì?

Hắn tin tưởng Huyền Quy phán đoán, huống chi đột phá Vạn Trọng quan đại khủng bố, là hắn tự mình chỗ kinh lịch… Đường này, coi là thật đoạn tuyệt?

Nhưng nếu không đi mạnh nhất võ đạo chi lộ, hắn lại như thế nào cải mệnh?

Hồi lâu, La Quan nói: “Lão sư, ngài từng đề cập với ta cùng, liên quan tới cực cảnh võ đạo (mạnh nhất võ đạo chi lộ) sinh ra, mục đích, cùng thế gian sinh linh hàng thế, liền bị phân chia thành tam lục cửu cùng sự tình… Đệ tử có thể có hôm nay, toàn do lão sư tài bồi, đã là lớn lao may mắn… Nhưng ta đã biết được, thiên địa sự bao la mênh mông, liền không muốn lại làm kia lục bình không rễ.”

“Nhất thời óng ánh chói lọi, cuối cùng rồi sẽ điêu tàn phiêu linh, cái nhìn này liền có thể nhìn thấy cuối vận mệnh, đệ tử không muốn. Như cuối cùng rồi sẽ vừa chết, ta tình nguyện hiện tại liền buông tay đánh cược một lần, thành công tắc thiên địa bao la, đại đạo tại ta dưới chân, như thất bại… Bất quá cũng là chết.”

Hắn thở sâu, trịch địa hữu thanh, “Cho nên, mạnh nhất võ đạo chi lộ, đệ tử vẫn như cũ muốn đi xuống dưới, mời lão sư giúp ta!”

Ông ——

Kiếm trong tháp, một tiếng kiếm minh vang lên, như từ cách xa bên ngoài mà đến, vượt qua mênh mông thời không, truyền đến bên tai lúc đã cực kì yếu ớt.

Nhưng trong đó, lại có một phần ngang nhiên khí thế, trực trùng vân tiêu.

Tựa như nói —— nam nhi đại trượng phu, sinh tại thế chỗ nào sợ? Tung tuyệt cảnh lại như thế nào, lại buông tay một trận chiến, ngươi ta cùng ở tại!

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy sắc mặt âm tình bất định, hồi lâu thở dài một tiếng, “Chết thì chết đi, các ngươi còn không sợ, Quy gia càng sẽ không sợ!”

“Bất quá La Quan, đã biết được việc này, ngươi phá ngút trời quan sự tình, liền cần cẩn thận chuẩn bị, tận khả năng đề cao cơ hội.”

“Tất nghe lão sư phân phó!”

Kiếm trong tháp, thiếu niên mắt lộ ra kiên định, như bàn thạch không thể lay động.

Mạnh nhất võ đạo chi lộ, hắn đi định.

Ai cũng ngăn không được!

10 ngày sau, La Quan thương thế khỏi hẳn, mà đây là hắn tự thân, thể chất mạnh không thể tưởng tượng nổi. Lại có rất nhiều bí pháp, lại thêm kiếm tháp trợ giúp, mới có thể làm đến.

Mà Huyền Quy, minh tư khổ tưởng về sau, cũng rốt cuộc tìm được, 1 cái giúp La Quan sống sót biện pháp.

Sư đồ nghị định về sau, La Quan không chút do dự, tiếp tục bắt đầu tu luyện.

Lúc trước, Kỳ Liên sơn mạch bên trong, hắn tại thôn xóm trong tế đàn, đạt được một mảnh côn bằng vũ.

Vật này một mực thu tại Huyền Quy trong tay, không biết nó như thế nào làm được, lại trong đó ngưng tụ ra, một sợi côn bằng chân huyết.

Mảnh này côn bằng vũ chính là, La Quan thành tựu mạnh nhất ngút trời cảnh, cần thiết chi vật.

Cho nên, hắn mới biết rõ Phàn Nhạc cường đại vô song về sau, vẫn ôm lấy lòng tin.

Bởi vì, lớn giao nội đan chính là, La Quan mạnh nhất võ

đạo chi lộ, khiếm khuyết cuối cùng một vật.

Chỉ cần cầm tới, hắn liền có thể mượn kiếm tháp tu hành, trong khoảng thời gian ngắn, thực lực điên cuồng tiêu thăng.

Ngút trời cảnh, không phải Phàn Nhạc đối thủ, kia lăng vân cảnh đâu?

Đợi hắn thành tựu mạnh nhất ngút trời, lại phá vỡ mà vào lăng vân về sau, tung Phàn Nhạc thuận lợi phá phàm nhập tiên, hươu chết vào tay ai cũng chưa biết chừng!

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là hắn có thể xông qua, khủng bố đến cực điểm ngút trời quan.

…

Bách Vân tông, kiếm tiên hang đá.

Viên thứ nhất Bổ Thiên đan, bị luyện hóa hấp thu.

Phàn Nhạc mở mắt ra mặt lộ vẻ ý mừng, hắn có thể cảm nhận được, tự thân bỏ sót chỗ, ngay tại đạt được chữa trị. Đợi luyện hóa thừa hơn 2 viên Bổ Thiên đan, liền có thể triệt để quy về hoàn mỹ, hắn cũng chấp nhận đây, vừa bước một bước vào tiên đồ.

“Viên thứ nhất Bổ Thiên đan, luyện hóa chậm nhất, thừa hơn 2 viên nhiều thì nguyệt hơn, liền có thể hoàn toàn hấp thu.”

“Đến lúc đó, ta sắp xuất hiện quan, lấy vô địch chi tư, hoành ép đế võ!”

Đáy lòng của hắn, sát ý phun trào.

Cái này sát ý, trực chỉ La Quan!

Phàn Nhạc cũng không biết vì sao, hắn tự bế quan bắt đầu, liền sát cơ dâng trào, ngày càng sâu nặng.

Nguyên bản còn lo lắng, này sẽ ảnh hưởng đối Bổ Thiên đan luyện hóa, hấp thu, nhưng không ngờ sát ý càng mạnh, hấp thu liền càng nhanh.

Đem thừa hơn 2 viên bổ thiên đạo, cùng nhau ăn vào nháy mắt, Phàn Nhạc sinh ra mãnh liệt suy nghĩ —— đợi triệt để hấp thu Bổ Thiên đan, chính là sát ý mạnh nhất thời điểm, hắn sẽ tại ngày đó, giết chết La Quan!

…

Đế võ có hồ, kỳ danh tẩy kiếm.

Giờ phút này thuyền cô độc 2 người, hiện tại trên hồ.

Tịch Sắc Vi buông xuống trong lòng tảng đá lớn, mặt mày tỏa sáng, ánh mắt ôn nhu nhìn về phía đối diện.

Vương tôn nửa dựa tiểu Chu, khẽ thở dài, “La sư đệ ngươi ta 2 người, đều có tái tạo chi ân, cần hồi báo mới là.”

Tịch Sắc Vi gật đầu, lại mặt lộ vẻ chần chờ, “Lấy La sư

đệ bây giờ tu vi, chúng ta sợ không giúp được hắn.”

Vương tôn cười cười, “Đúng vậy a…” Hắn mở mắt ra, chung quanh bình tĩnh mặt hồ, “Buồn ngủ, ta ngủ một hồi, ngươi chờ chút đừng quên, đánh cho ta dù.”

Hôm nay trời trong 10,000 dặm, mặt trời giữa trời, mang đem dù ra, ngươi còn muốn phòng nắng không thành?

Tịch Sắc Vi không cao hứng trừng hắn, đã thấy vương tôn khoan thai nhắm mắt, đã nhập ngủ say.

Đột nhiên, vạch thuyền Tịch Sắc Vi, sắc mặt biến hóa.

Nàng như phát giác được cái gì, trừng mắt nhìn về phía đối diện.

Sau một khắc, cả tòa tẩy kiếm hồ lâm vào đình trệ, kia trong hồ nước bóng ngược, gió nhẹ lay động gợn sóng, cùng đi tại mặt hồ tiểu Chu, đều muốn bị đè xuống tạm dừng khóa.

Sau đó, tĩnh hồ vỡ tan như gương băng, bỗng nhiên có vô số vết rách hiển hiện, từ dưới nước đến phá hồ mà ra, cuốn lên vô số sóng lớn.

Kiếm minh lên, trong mây trời!

Nó âm thanh trận trận… Nó ý rả rích!

Vương tôn mang dù, nhưng cuối cùng bị, xối 1 cái toàn thân ướt đẫm.

Hắn lắc đầu, mặt lộ vẻ bất đắc dĩ, “Không phải nói, muốn ngươi giúp ta bung dù?”

Thanh hà quận Vương gia con thứ, nhập đế võ 4 năm có nửa, hôm nay cuối cùng nhập kiếm đạo.

Một bước, liền có kiếm ý sinh, phá hồ ngút trời!

Thế nhân thường nói, có cái kia kiếm đạo thiên thụ, tư chất siêu quần người, là kiếm chủng tử.

Tu hành 1 ngày 1,000 dặm!

Nhưng đã là hạt giống, liền có sống loại, chết loại chi phân.

Chết, sống ở giữa tuy không tuyệt đối định luận, nhưng hướng chết mà con đường sống, gian nan đến cực điểm.

Vương tôn chuyên cần khổ luyện, hướng kiếm chi tâm chân thành, chắc chắn, lại trải qua tay cụt tai vạ bất ngờ kiếm tu chi mộng vỡ vụn, tại trong tuyệt vọng giành lấy cuộc sống mới, mới có hôm nay chết loại phát sinh cơ.

Tịch Sắc Vi cùng vương tôn quen biết rất sớm, dù chưa có gặp gỡ quá nhiều, lại nghe quá nhiều liên quan tới hắn lời đàm tiếu ——

“1 cái con thứ, bất an điểm thủ mình, còn muốn lật trời?”

“Không có kiếm tu tư chất, mỗi ngày hướng Kiếm các chạy, bị người đùa nghịch không biết bao nhiêu lần, đồ

đần 1 cái!”

“Nghe nói không? Kia đồ đần lại đi sân thí luyện!”

“A! Đế võ kiếm đạo nghi nan, bằng hắn còn dám đụng? Không biết trời cao đất rộng!”

Nàng từng nghĩ, nguyên lai đế võ bên trong, cũng giống như ta như vậy, mong mà không được người.

Tại hôm nay, người này rốt cục, trở thành kiếm tu.

Tịch Sắc Vi đứng dậy, nghiêm túc hành lễ, “Chúc mừng vương tôn sư huynh!”

“Đa tạ sư muội.” Vương tôn ngẩng đầu, mắt chiếu thương khung như biển sâu, “Ta đem về thanh hà quận, vì La sư đệ chuẩn bị một con đường lùi.”

“Ta cùng ngươi cùng một chỗ.”

Đón nàng ánh mắt kiên định, vương tôn nghĩ nghĩ, nói: “Được.”

—

Chương 94 : Tiên tông 10 lôi

Đế võ 400 năm kỷ niệm ngày thành lập trường kỳ hạn, cuối cùng đã tới.

Huyết Uyên, Thi Giáp, Mi Sơn 3 tiên tông đội ngũ, này ngày đến đế đô.

Có huyết vân như biển, như bóng với hình, như thâm uyên phản chiếu đỉnh đầu, khiến người rất cảm thấy uy nghiêm hồi hộp.

Có khôi ngô thi khôi, lực lớn vô cùng, mỗi một bước đều làm đại địa chấn chiến, liếc nhìn đám người đôi mắt xích hồng tham lam.

Đội ngũ đi tại đế đô phố dài, dẫn tới trận trận kinh hô, nhưng chân chính cao trào, lại đến từ Mi Sơn tông.

8 thớt toàn thân trắng như tuyết, không có chút nào tạp sắc thượng cấp tuấn mã, kéo động lên một cỗ to lớn xa giá, mười mấy tuổi trẻ nữ tử, tại lụa mỏng che lấp lại, hoặc che miệng yêu kiều cười, hoặc mặt mày đưa tình, nhất cử nhất động phong tình vạn chủng, cực điểm xinh đẹp dụ hoặc.

Chỉ là đi quá dài đường phố, kia cười nhẹ duyên dáng gọi to âm thanh, liền dẫn tới nước bọt vô số, khiến không biết bao nhiêu nam tử thẳng mắt, ném hồn.

Tung bị bóp tím xanh một mảnh, cũng không bỏ chuyển mắt.

“Tảo Tình tỷ tỷ, những nam nhân này lá gan thật to lớn, lại dám nhìn như vậy chúng ta, ta đều nhanh nhịn không được.” Một nữ tử nhỏ giọng mở miệng, liếm láp môi đỏ.

“Thanh Dương không phải Trung Sơn quốc, có đế võ trấn áp, các ngươi đều thu liễm một chút, không muốn tùy ý làm bậy.” Tảo Tình ngữ khí hơi ngừng lại, tiếp tục nói: “Nhưng, loại cục diện này rất nhanh liền sẽ kết thúc, đợi Thanh Dương trở thành tiên tông nông trường, ta cùng có thể tự thỏa thích hưởng dụng.”

“Hì hì! Thật hi vọng, 1 ngày này sớm một chút tới… Thấy, lại không thể ăn tư vị, thực tế khó chịu cực.”

“Đúng vậy a, cũng không biết đại sư huynh 1 người, làm sao chịu đựng được, dù sao hắn phương diện kia nhu cầu, thực tế quá mạnh.”

Lời này dẫn tới một trận vui cười, xa giá bên trên chúng mỹ nhân, từng cái đôi mắt nước nhuận tiếng cười xinh xắn, càng dẫn tới mảng lớn ánh mắt truy đuổi.

1 tôn thi khôi bên trên, người khoác đen nhánh huyền thiết giáp, khuôn mặt che lấp nam tử, nhìn về phía Mi Sơn tông xa giá, “Một đám biểu - tử!”

“Đinh Bí, không nên trêu chọc sự cố, hôm nay 3 tông đủ bái đế võ, gánh vác nhiệm vụ trọng yếu.” Cao hầu ngữ khí bình tĩnh, “Đợi chiếm đoạt Thanh Dương, ta Thi Giáp phái cùng Mi Sơn đạo ở giữa, phải làm qua một trận,

Huyết Uyên tông cũng sẽ không ngồi nhìn bọn hắn độc chiếm… Ngươi muốn báo thù, có rất nhiều cơ hội.”

“Vâng, sư huynh!” Đinh Bí thở sâu, lời nói xoay chuyển, “Ta nghe nói, Mi Sơn đạo mới ra 1 vị đại sư huynh, thiên phú kinh diễm tuyệt luân, đã bước vào Luyện Khí cảnh.”

Cao hầu gật đầu, “Đúng là như thế.” Hắn nhìn về phía Mi Sơn đạo xe ngựa, khẽ cau mày, “Người này độc thân tới trước, ta ngược lại hi vọng hắn tại đế đô, dẫn xuất một trận phong ba, mượn đế võ chi thủ đem hắn diệt trừ, để tránh ngày khác trở thành họa lớn trong lòng.”

Huyết Uyên tông đội ngũ, đỉnh đầu huyết vân như biển, bao phủ phía dưới khí cơ tối nghĩa, khiến người khó mà cảm giác. Nhưng trong đó mỗi 1 người, quanh thân dày đặc huyết tinh, đều như ăn chán chê vô số máu tươi, ánh mắt âm hàn.

“Lần này, 3 tông liên thủ, tất đánh gãy đế võ sống lưng, phế căn cơ!” 1 người uy nghiêm mở miệng, đằng đằng sát khí.

Hắn có 1 sư đệ, trước đây không lâu tiến vào Thanh Dương quốc, vốn là phải vì chuyến này làm tiền trạm, lại rơi phải thân tử đạo tiêu hạ tràng.

Đây là đang Thanh Dương, như đổi nó hơn 5 nước bất luận cái gì một chỗ, dám giết Huyết Uyên tông môn nhân, thế tất khóa lớn thiên hạ đuổi bắt hung thủ, diệt nó cả nhà răn đe!

“Thiện Giang sư đệ yên tâm, lần này chiều hướng phát

triển, Thanh Dương đã là cái thớt gỗ thịt cá, chỉ đợi Đế Võ Hậu Sơn nhà tranh bên trong, kia lão bất tử quy thiên về sau, Huyết Uyên tông huyết trì, đem trải rộng cái này bên trong mỗi một tòa thành trì."

Lại 1 người cười lạnh "Không sai, năm đó ta Huyết Uyên tông, có Trúc Cơ vẫn lạc ở đây, thâm cừu đại hận tất yếu Thanh Dương quốc tuyệt đối sinh linh máu tươi, mới có thể hoàn lại!"

Đế võ cửa chính, Vương giáo sư, Vân Sơn cùng người đọc sách, đứng tại đội ngũ trước nhất, nhìn về phía 3 tông đội ngũ đều mặt lộ vẻ thần sắc lo lắng.

Kẻ đến không thiện a!

"Sợ cái gì? Một đám tự xưng tiên nhân tà ma, thực có can đảm tại đế võ giương oai, lão phu kiếm nhưng không tha cho bọn hắn!" Vương giáo sư cười lạnh, hắn từng lấy đế võ thân phận kiếm tu, tham gia qua năm đó trận đại chiến kia, đối cái gọi là 3 tiên tông chi lưu, hiểu rõ rất sâu.

Vân Sơn gật đầu, "Ta có 1 kiếm, có thể trảm si mị võng lượng!"

Lời ít mà ý nhiều.

Người đọc sách lại liếc đến một chút, ngữ khí đạm mạc, "Nếu không phải viện trưởng tại hậu sơn, chấn nhiếp 3 tông đại lão, các ngươi dám nói lời này?"

Vân Sơn ho nhẹ.

Vương giáo sư bĩu môi, “Lời này của ngươi nói… Như không có phía sau núi mấy cái lão bất tử kia, liền bọn hắn bọn này tiểu Tà ma, dám ở đế đô rêu rao khắp nơi?”

Vừa ý bên trong, lại thở dài.

Đế Võ Hậu Sơn, giấu kín lấy chân chính lực lượng, nhưng cùng 3 tiên tông so sánh, vẫn có cực lớn chênh lệch.

Điểm này vô luận thừa nhận hay không, đều là sự thật.

Có viện trưởng tại, nhưng chấn nhiếp 3 tiên tông, nhưng viện trưởng lão nhân gia ông ta, chung quy là già rồi.

Một khi ngày nào đó nhà tranh khuynh đảo, đại kiếp tất nhiên giáng lâm… Bây giờ, Thanh Dương biên giới 5 nước đại quân áp cảnh, chính là báo động!

“Chúng ta, đi nghênh đón đi.” Vân Sơn thanh sam lỗi lạc, như trường kiếm ra khỏi vỏ khí thế bức người, “Có ta đế võ tại 1 ngày, Thanh Dương cảnh nội tiên tông cúi đầu!”

Người đọc sách gật đầu, “Không sai… Chúng ta đọc sách thánh hiền, khi trấn áp tà ma, hộ một phương bình an!”

Lúc này, Đế Võ Hậu Sơn.

Lão Trình đem 3 người, đưa đến nhà tranh trước.

Không cùng mở miệng, viện trưởng cười lạnh truyền ra,

“Liền ngươi chỉ là 3 người, liền không sợ lão phu 1 kiếm, đem các ngươi lưu tại cái này!”

Huyết Uyên, Thi Giáp, Mi Sơn 3 tiên tông trưởng lão, sắc mặt đều biến.

Trúc Cơ cảnh, tung tại tiên tông bên trong, cũng là gần với Tiên tôn đỉnh tiêm tồn tại.

Pháp giá giáng lâm 5 nước, tung một nước chí tôn cũng muốn quỳ sát dập đầu, hô to thượng tiên, chưa từng nhận qua như vậy uy hiếp, khi nhục.

Nhưng hôm nay, tung trong lòng kinh sợ vạn điểm, nhưng đối mặt trong nhà lá vũ phu, 3 tên tiên đồ Trúc Cơ chỉ có thể cắn răng ẩn nhẫn.

Nhân, sớm tại 30 năm trước, Thanh Dương phiêu linh đem rơi thời khắc, chính là hắn 1 kiếm bắt nguồn từ đế võ, liên trảm 4 vị Trúc Cơ, giết tiên tông người tận gan hàn.

Lại 1 người đơn kiếm phó đại chiến tiền tuyến, tại trong vạn quân liên sát Đại tướng, ép 5 nước đại quân, không còn dám tiến vào Thanh Dương nửa bước!

“Viện trưởng khai sáng cao thượng, ta cùng chúc mừng đế Võ giáo khánh mà đến, ngài sao lại vô tội mà tru.” Huyết Uyên tông Trúc Cơ khom người, mặt lộ vẻ mỉm cười.

Nhưng nụ cười này, còn chưa hoàn toàn mở ra, liền bị cười lạnh đánh gãy, “Chồn chúc tết gà, các ngươi có thể

có hảo tâm? Có gì tính toán, nói đi!”

Thi Giáp tông Trúc Cơ ồm ồm, “Viện trưởng, đã ngài đi thẳng vào vấn đề, ta cùng cũng không làm che lấp… Năm đó đế đô một trận chiến, ngài 1 kiếm xâu không, liên trảm 3 tông 4 vị Trúc Cơ, uy chấn 5 nước.”

“Đến nay đã 30 năm lâu, tất cả tiên tông môn nhân đều kìm nén một hơi, muốn đăng đế võ tái chiến một trận, rửa sạch năm đó sỉ nhục.”

Ông ——

Trong nhà tranh, một tiếng kiếm minh, “Các ngươi muốn tới khiêu chiến lão phu? Tốt, ta chuẩn!”

Thi Giáp tông Trúc Cơ, mặt đều lục.

Lão thất phu, khinh người quá đáng!

“Viện trưởng nói đùa, năm đó 4 vị Trúc Cơ thượng cảnh, cũng đỡ không nổi ngài 1 kiếm, ta cùng sao dám tự rước lấy nhục.” Mi Sơn đạo Trúc Cơ, là vị ba mươi mấy tuổi phụ nhân, sinh đoan trang, cao nhã, lúc này ôn nhu thì thầm, “Ta cùng 3 tông, muốn tại đế võ thiết 10 lôi, thủ lôi người đều là tiên tông đương đại đệ tử, phàm là đế võ học viên đều có thể lên đài một trận chiến.”

Nàng ngẩng đầu, đề cao âm lượng, “Từ lôi đài mở ra vì bắt đầu, 5 nước đại quân áp trận không tiến, phá 1 lôi, đại quân lui 10 dặm, phá 2 lôi, thì lùi 100 dặm.”

“Phá 3 lôi, một nước lui binh.”

“Phá 5 lôi, 2 nước lui binh.”

“Cứ thế mà suy ra, như đế võ có thể phá tiên tông 10 lôi, thì 5 nước đại quân lui sạch, càng có thể ký kết minh ước, 30 bên trong không còn bước vào Thanh Dương nửa bước , cùng cấp lại xuất hiện năm đó, viện trưởng đại nhân công tích vĩ đại!”

“Cái này, chính là 3 bên tiên tông thành ý, không biết viện trưởng ý như thế nào?”

Nhà tranh trầm mặc, kiếm hơi thở phong bạo phun trào, như vực sâu như ngục.

3 vị tiên đồ Trúc Cơ, lúc này thân thể căng cứng, liếc nhìn nhau, đều thấp thỏm, bất an.

“Tốt, lão phu đáp ứng!”

Huyết Uyên tông Trúc Cơ đôi mắt hơi sáng, “Viện trưởng, liên quan tới sự kiện kia, còn xin ngài suy nghĩ thêm một chút, 3 tông đối với ngài thành ý mười phần… Ngài tội gì, một mực cự người ở ngoài 1,000 dặm?”

Nhà tranh im ắng.

Là trầm mặc, cũng là trả lời!

(nơi đây làm sửa đổi)

…

Kiếm tháp tầng 9, lại có 1 cửa đá.

La Quan bây giờ, liền đứng ở trước cửa, hắn có thể rõ ràng cảm giác được, đế kiếm mảnh vỡ ngay tại sau cửa đá.

Như gần trong gang tấc, có thể đụng tay đến, lại sinh lại có một loại, nó ở xa ngàn tỉ bên ngoài, hoành cách vô tận khoảng cách cảm giác.

Hơi 1 do dự, hắn đem để tay tại trên cửa đá, thể nội thanh kiếm kia ý chi kiếm, bỗng dưng một tiếng chấn minh.

Cường đại lực phản chấn, đem La Quan trực tiếp bắn ra, liên tiếp lui ra phía sau mấy bước, sắc mặt trắng nhợt.

“Tiểu tử, đừng quá sốt ruột, ngươi bây giờ, còn không đủ tư cách đẩy ra cánh cửa này.” Huyền Quy thanh âm vang lên, hơi dừng một chút, “Thời gian cấp bách, ngươi nên rời đi.”

La Quan thở sâu, lại liếc mắt nhìn cửa đá, “Vâng, lão sư.” Hắn xoay người rời đi, một đường sải bước, lại không tại kiếm trong tháp nhìn thấy bất luận kẻ nào, cảm thấy không khỏi hơi kinh ngạc.

Mục Bắc, Diệp Phong, Túc Nam những người kia, tu luyện luôn luôn khắc khổ, bây giờ lại không tại cái này bên trong. Vừa chuyển động ý nghĩ mà qua, La Quan vẫn chưa suy nghĩ sâu xa, bước ra kiếm tháp nhìn thoáng qua đỉnh đầu bóng đêm.

Lúc này mây đen che trời, trăng sao khó gặp, không khỏi từ đáy lòng, sinh ra một chút ngột ngạt.

Ra phía sau núi, La Quan dưới chân vội vàng, tại học viện gặp được mấy người, bọn hắn nhìn thấy La Quan liền xa xa ngừng chân, ánh mắt xem ra hình như có phức tạp.

Nhưng cuối cùng, không nói gì.

La Quan ra đế võ, trở lại Thanh Lương ngõ hẻm, trước nhìn thoáng qua mới tu kiến bắt đầu, đã hoàn thành mấy nhà đình viện, mới đẩy cửa tiến vào tiểu viện.

Hơi cùng một hồi, tiếng đập cửa vang lên.

Là Nam Ly.

Phía sau nàng, còn đứng lấy 1 người, người mặc đạo bào khuôn mặt túc mục uy nghi, hình tượng tương phản chi lớn, đến mức La Quan lúc này, lại có chút không có kịp phản ứng.

Nam Ly nói: “Luyện đan ta có thể, nhưng tu hành phương diện, sư huynh càng mạnh một chút, ngươi đã mời ta đến hộ pháp… Ta nghĩ đến, hay là đem sư huynh gọi tới càng ổn thỏa.”

La Quan gật đầu, “Làm phiền.” Lại chắp tay, “Đa tạ Quốc sư đại nhân.”

Quốc sư cũng là dứt khoát, nói thẳng: “Thật muốn cám

ơn ta, coi như ngươi lại nhiều thiếu, tiểu sư muội một món nợ ân tình của nàng đi.”

La Quan: …

Ngài sư huynh muội 2 vị, là ân tình cuồng ma sao?

Nam Ly lắc đầu, “Sư huynh, hôm nay La Quan mời ta đến hộ pháp, là đối tín nhiệm của ta, không nói ân tình.” Nàng nhìn về phía La Quan, “Ngươi có thể bắt đầu, ta cùng sư huynh sẽ canh giữ ở Thanh Lương ngõ hẻm, bảo đảm tại ngươi ra trước đó, sẽ không bị người quấy rầy.”

Nàng quay người rời đi.

Quốc sư cười khổ đi theo, hắn đến nay vẫn khó có thể tin, sư muội lại thực sẽ gặp một lần Chung Tình? Luôn cảm thấy, nàng lén gạt đi cái gì.

Quốc sư đại nhân không nghĩ ra, La Quan cũng rất mơ hồ, khi cùng Huyền Quy chế định tốt, đột phá ngút trời quan kế hoạch về sau, hắn tìm hộ pháp lúc cái thứ 1 nghĩ tới, thế mà là chỉ có mấy lần gặp mặt Nam Ly.

Nhất là, là tại đã phát giác được, nữ nhân này đối với hắn, có ý đồ tình huống dưới… Cái này hiển nhiên không quá bình thường!

Nhưng Huyền Quy đối đây, lại cũng đồng hồ tán thành.

Hỏi thăm, nó chỉ nói là bởi vì, Nam Ly tâm tính thuần khiết, tuyệt sẽ không làm bất lợi cho chuyện của hắn, lại

cầm hoá sinh đan làm chứng. Đây cũng nói thông được, nhưng cùng Quốc sư đồng dạng, nam nhân trực giác nói cho La Quan, sự tình chưa hẳn chỉ đơn giản như vậy.

Nhưng bây giờ, lại không phải xoắn xuýt thời điểm.

Đóng lại cửa sân, La Quan đi tới giếng nước trước, thả người nhảy vào trong đó.

—

Chương 95 : Táng thần hư không

Một đường lặn xuống, tiến vào linh lực con suối, La Quan đảo qua xung quanh, đáy mắt lộ ra một tia không bỏ.

Nhưng chợt, liền bị đè xuống.

Huyền Quy thanh âm vang lên, “La Quan, vi sư hỏi lại một lần cuối cùng, coi là thật phải mạo hiểm? Ngươi bây giờ, còn có hậu hối hận chỗ trống.”

La Quan lắc đầu, “Đệ tử tâm ý đã quyết.”

“… Bắt đầu đi!”

La Quan ngồi xếp bằng, lật tay một cái côn bằng vũ xuất hiện tại lòng bàn tay, nó vốn là toàn thân đen nhánh, bây giờ càng giống là đem trọn phiến bầu trời đêm đều che ở mặt ngoài, thâm trầm mà mênh mông. Tuy chỉ là một mảnh vũ mao, lại cho hắn một loại, có thể lật che trời địa chi cảm giác!

Lúc này như phát giác cái gì, côn bằng vũ lại giằng co, mơ hồ trong đó tựa như nghe tới, một thanh âm vang lên triệt chân trời hót vang.

La Quan vạch phá lòng bàn tay, đem côn bằng vũ ép vào vết thương, nắm chặt nắm đấm máu tươi nháy mắt đem vũ mao thẩm thấu, toàn lực vận chuyển luyện hóa

pháp.

Nắm đấm không ngừng rung động, kia là côn bằng vũ phản kháng, tung chỉ có một tia côn bằng chân huyết, lại cơ hồ khó mà áp chế. Thật là khiến người khó có thể tưởng tượng, một đầu chân chính côn bằng đại yêu, thực lực chính là kinh khủng bực nào.

Từng lần một nếm thử, La Quan lấy loại này thô bạo phương thức, cưỡng ép cùng côn bằng vũ, thành lập liên hệ.

Oanh ——

Hắn ý thức chấn động, nháy mắt đi tới đáy biển, “Mình” đang điên cuồng tránh né lấy, đến từ sau lưng truy sát.

Đen nhánh biển sâu, không có nửa điểm tia sáng, hắn lại có thể thấy rõ xung quanh ——

To lớn đáy biển sơn mạch, phía trên sinh trưởng hình thù kỳ quái, giống như yêu ma khủng bố san hô, thỉnh thoảng bỗng nhiên mở ra miệng rộng, lộ ra sắc bén răng nanh, đem đến gần loài cá thôn phệ.

Có cát đá phía dưới, giấu kín lấy to lớn đôi mắt, thỉnh thoảng mở ra băng lãnh nhìn về phía xung quanh , chờ đợi 1 cái hữu duyên con mồi.

Càng xa xôi, từng cái dữ tợn đáng sợ, gọi không ra tên biển sâu sinh vật, tới lui tại mảnh này băng lãnh, tàn khốc thế giới.

Giết chóc, tùy thời đều đang tiến hành.

Có phần hơn trước, thu hoạch mảnh vỡ kí ức kinh lịch, La Quan đối một màn này cũng không lạ lẫm —— hắn bây giờ nhìn thấy, xác nhận mảnh này vũ mao chủ nhân —— đầu kia từng tung hoành giữa thiên địa đỉnh cấp đại yêu côn bằng, chỗ từng tự mình kinh lịch sự tình.

Bằng vào tốc độ, côn bằng chạy ra truy sát, về sau thời gian rất lâu, nó đều tại mảnh này dưới biển sâu hoạt động, bắt giết con mồi dần dần mạnh lên. Đến cái này bên trong, ký ức tốc độ chảy rõ ràng tăng tốc, có khi một cái nháy mắt, côn bằng hình thể đều rõ ràng biến lớn vài vòng.

Không biết bao lâu về sau, nó giết chết mảnh này dưới biển sâu, cường đại nhất cự thú, trở thành mới bá chủ.

Nhưng côn bằng vẫn chưa dừng lại khuếch trương bước chân, nó không ngừng mở rộng lãnh địa, giết chết cái này đến cái khác, dám can đảm ngăn cản nó đáy biển cự thú. Nuốt ăn huyết nhục của bọn nó, luyện hóa bọn chúng yêu đan, từng bước một trở nên càng mạnh.

Ký ức tốc độ chảy càng nhanh, La Quan 1 cái trong thoáng chốc, bỗng dưng ra phủ đỉnh lôi đình gào thét bừng tỉnh, hắn bỗng nhiên ngẩng đầu liền thấy côn bằng bây giờ, nhưng vẫn biển sâu đi tới mặt nước.

Lúc này thương khung đen nhánh như thâm uyên, vô số tầng mây lăn lộn, có 10 triệu lôi đình nổ tung, chướng mắt, đáng sợ lôi quang, chiếu sáng trên mặt biển, côn bằng kia kinh người đến cực điểm, lớn đến không thể

tưởng tượng nổi thân thể.

Đột nhiên, côn bằng rít lên một tiếng, chấn toàn bộ hải vực sôi trào, nó ra sức 1 cái lật qua lật lại, lại trực tiếp nhảy ra mặt nước. Một đôi tròng mắt, gắt gao tiếp cận đỉnh đầu đen nhánh thương khung, ánh mắt kia có sợ hãi, nhưng càng nhiều hơn chính là hướng tới cùng kiên quyết.

“La Quan, ngay tại lúc này!” Quát khẽ một tiếng, bỗng dưng tại não hải vang lên, La Quan đột nhiên phát hiện, lúc này hắn biến thành côn bằng.

Nộ hải phía trên sóng lớn cuồn cuộn, hắn phá hải mà ra, khổng lồ như núi thân thể, chính phát sinh biến hóa kinh người —— vụng về, tráng kiện thân thể, nhanh chóng kéo duỗi trở nên thon dài, bao trùm toàn thân lân giáp, lại biến thành từng mảnh từng mảnh màu đen vũ mao.

Một tiếng hót vang, từ côn hóa bằng!

La Quan trong lòng, đột nhiên sinh ra minh ngộ, Huyền Quy mượn một tia côn bằng chân huyết, để hắn lại đi xa xưa tuế nguyệt trước, đại yêu thuế biến con đường —— chỉ bất quá, bây giờ cuối con đường này, là hắn mạnh nhất võ đạo chi lộ, chỗ gặp phải ngút trời quan!

Cái gọi là, đại bàng 1 ngày cùng gió nổi, lên như diều gặp gió 90,000 dặm, La Quan mượn chính là đại yêu thuế biến con đường, càng là phần này thiên địa đại thế.

Cho nên, tại luyện hóa hoàn thành nháy mắt, liền trực tiếp khởi xướng xông quan!

Vỗ cánh một cái, côn bằng phóng lên tận trời, xông vào đen nhánh thương khung, kia bên trong vô số mây đen trùng điệp, cuồn cuộn, nặng nề giống như thương khung chi hải.

Oanh ——

Lôi đình nổ tung, giương nanh múa vuốt lôi quang, trùng điệp đánh vào côn bằng trên thân, liền như vô số gai ngược trường tiên, khiến mảng lớn vũ mao vỡ nát, máu me đầm đìa.

Mà cái này, chỉ là lôi hỏa đại kiếp bắt đầu, 1 lôi về sau là thứ 2 lôi, thứ 3 lôi… Trong nháy mắt, xông vào đám mây côn bằng, liền bị lôi quang bao khỏa.

Bọn chúng như từng đạo xiềng xích, muốn đem côn bằng khóa kín, lại giống là từng đầu lôi xà, muốn hợp lực nuốt đầu này, nghịch thiên mà đi đại yêu.

“Cút!”

Côn bằng gào thét, 2 cánh bỗng dưng chấn động, đem từng tầng từng tầng lôi quang xé nát. Nhưng thương khung thiên lôi vô số, bọn chúng rống giận gào thét, tùy ý phóng thích lực lượng hủy diệt.

Đánh vỡ tầng 1 có 10 tầng, đánh vỡ 10 tầng có trăm tầng… Lôi quang trùng điệp dày đặc, tràn ngập toàn bộ tầm mắt, khủng bố đến cực điểm!

Côn bằng vũ mao vỡ vụn, tung tại huyết quang thoáng

hiện bên trong không ngừng sống lại, nhưng căn bản đuổi không kịp lôi kiếp hủy diệt tốc độ, nó trần trụi huyết nhục mặt ngoài, mảng lớn khét lẹt, nát rữa.

Nhưng côn bằng đôi mắt bên trong, không có chút nào dao động, e ngại, chỉ là một lần lại một lần, đem hết toàn lực vỗ cánh, xé rách trùng điệp lôi đình, không ngừng phóng tới thương khung.

Không biết qua bao lâu, lôi đình gào thét dần dần biến mất, phía trước tầng mây biến thành xích hồng, tựa như là từng đoàn từng đoàn tại chín tầng mây bên trên, cháy hừng hực thiên hỏa.

Đây là, lôi hỏa đại kiếp cửa thứ 2.

Khủng bố nhiệt độ cao sát na đánh tới, liền như 1 trương khủng bố miệng lớn, đem côn bằng nuốt vào trong bụng —— như đặt mình vào địa ngục ở giữa!

Tự thông Thiên cốt cùng Huyền Quy dung hợp một thể, La Quan lần thứ 1 cảm nhận được, đến từ hỏa diễm đốt cháy thống khổ. Như tại lò than bên trong, lọt vào trong tầm mắt đều xích hồng, như cả người đều muốn ở trong đó, bị sống sờ sờ đốt thành tro bụi.

Hắn biến thành côn bằng yêu thân, huyết nhục tại khét lẹt, tróc ra, thậm chí trực tiếp tán loạn thành chất lỏng. Loại đau này, siêu việt lăng trì 10 triệu lần, ngôn ngữ đã khó hình dung.

“A!”

Linh lực trong con suối, La Quan phát ra vô ý thức gào thét, hắn bây giờ thân ở trong nước, nhưng cả người lại toàn thân xích hồng.

Trên thân trường bào, sớm đã hóa thành tro tàn, mỗi một tấc máu thịt đều tại phóng thích lấy, khủng bố đến cực điểm nhiệt độ cao. Trong tiểu viện, cái này miệng dưới mặt đất giếng sâu, bây giờ giống như là một ngụm bị đốt lên nồi lớn, “Ừng ực” “Ừng ực” điên cuồng lăn lộn, khói trắng cuồn cuộn.

Càng kinh khủng chính là, La Quan nhục thân, lại khét lẹt, nát rữa, hình như có không nhìn thấy hỏa diễm, chính hừng hực đốt cháy.

Bá ——

Xuyên nhật nguyệt tinh thần đại pháp bào tiểu la lỵ, xuất hiện tại đáy giếng, nàng ánh mắt ngưng trọng, khẩn trương nhìn chằm chằm La Quan, giờ phút này phất tay áo vung lên, cả tòa linh lực con suối chấn động.

Sau một khắc.

Oanh ——

Tất cả linh thạch, điên cuồng phóng thích linh lực, nó nồng độ chi cao cơ hồ ngưng là thật chất, một nháy mắt liền đem La Quan bao khỏa, liều mạng dung nhập thể nội.

Chữa trị, hắn sắp sụp đổ nhục thân.

“La Quan, chịu đựng!”

Trong biển lửa, côn bằng thống khổ gào thét, nó thân hình khổng lồ đã bị sinh sinh luyện hóa, chỉ còn hơn ban đầu một nửa lớn tiểu.

Vũ mao hủy hết huyết nhục tróc ra, lộ ra mảng lớn bạch cốt, thậm chí có thể nhìn thấy thể nội, những cái kia gian nan nhúc nhích tạng phủ.

Nhưng nó vẫn chưa từ bỏ, một lần lại một lần kích động cánh, tại trong biển lửa xuyên qua.

Cứ như vậy, không biết qua bao lâu, khủng bố nhiệt độ cao bỗng nhiên biến mất.

Tùy theo mà đến, là hoàn toàn tĩnh mịch.

Côn bằng 2 mắt, sớm đã ở trong biển lửa, bị đốt cháy càng tro tàn, lúc này theo huyết quang phun trào, 2 mắt một lần nữa sinh ra.

Lọt vào trong tầm mắt, là vô tận hạo đãng hư vô, chung quanh không có vật gì.

Nếu không phải tự thân, bây giờ thoi thóp, quanh thân thương thế còn tại, thật muốn hoài nghi kia khủng bố đến cực điểm lôi hỏa đại kiếp, liền chỉ là một trận ảo giác.

Cái này, là xông qua sao?

Không đúng!

Hắn còn tại phá cảnh trạng thái.

Nhưng trước mắt hư vô, liền tiếp xuống khảo nghiệm sao?

Yên tĩnh, vắng vẻ, trừ cái đó ra không có vật khác, đạt được thở dốc cơ hội côn bằng, huyết nhục nhanh chóng sinh sôi, một lần nữa mọc ra vũ mao.

Nó dần dần khôi phục trạng thái, vỗ cánh một cái chính là 1,000 dặm 10,000 dặm, nhưng tại mảnh không gian này, tựa hồ lúc, không pháp tắc đều đã mất đi hiệu lực… Lại hoặc là, bọn chúng bị rút ra ra ngoài, khiến cái này một mảnh hư vô thế giới, thành vô thủy vô chung lồng giam.

Vừa vào trong đó, chính là tuyệt cảnh.

La Quan rốt cục cảm nhận được, cửa này đáng sợ, nó chỉ là tồn tại ở đây, mặc cho ngươi tại gào thét tung hoành, không có bất kỳ cái gì áp chế, tổn thương… Cũng đã đưa ngươi vĩnh viễn trục xuất!

Tại cái này bên trong, hắn chỉ có thể nghe tới, cánh vỗ thanh âm, cùng giữa bộ ngực nhịp tim.

Trừ cái đó ra, chính là vĩnh hằng tĩnh mịch!

1 ngày, 2 ngày… 1 tháng, 2 tháng… 1 năm, 2 năm… Cái này nghiễm nhiên là một trận, vĩnh viễn không cuối phi hành.

La Quan không biết, hắn phải bay đến khi nào, lại muốn bay đến đi đâu , mặc cho hắn điều khiển côn bằng yêu thân tìm kiếm, dò xét, từ đầu đến cuối tìm không thấy đường ra.

Dần dần, theo thời gian trôi qua, hắn ý thức trở nên mơ hồ, chỉ là bản năng một lần lại một lần, vỗ cánh không ngừng tiến lên.

“Táng thần hư không!”

Linh lực trong con suối, tiểu la lỵ sắc mặt đại biến.

Trước mắt nàng, La Quan quanh thân bị thương, tại kinh người linh lực trợ giúp dưới, đã khôi phục như lúc ban đầu.

Nhưng hôm nay, cả người hắn khí tức, nhưng đang nhanh chóng suy bại.

Một tia nếp nhăn, bò lên trên La Quan khuôn mặt, sau đó nhanh chóng trở nên dày đặc, kia đầu đầy đen nhánh sáng tỏ tóc, dần dần mất đi quang trạch, biến thành quỷ dị xám trắng. Quanh người hắn thời gian tốc độ chảy, giống bị gia tốc 10 triệu lần, chỉ là trong chốc lát, liền quá khứ vô tận tuế nguyệt.

Thiếu niên không còn, lưng eo còng lưng… Bây giờ ở trước mắt, nghiễm nhiên là một tên mênh mang lão hủ, quanh thân đều là mục nát khí tức.

Còn tiếp tục như vậy, dùng không được quá lâu, hắn liền sẽ tại thời gian ăn mòn dưới, hóa thành một bộ xương

khô.

Táng thần hư không, nhất niệm 10,000 năm… Ở trong đó, lúc, không độn đi, chỉ có một mảnh vô tận hư vô.

Hư giả ảo giác sẽ để cho người cho rằng, thời gian nhanh chóng trôi qua, mà loại này trôi qua nhưng lại sẽ, chân chính tác dụng tại trên thân người.

Khủng bố vạn điểm!

Thế là liền có, phát sinh ở La Quan trên thân một màn này.

Tiểu la lỵ nghiến răng nghiến lợi, “Qua điểm! Quá mức điểm!”

“Lôi hỏa đại kiếp cũng liền thôi, lại vẫn giáng lâm táng thần hư không, đây chính là thành tiên chi đỉnh, mới cần gặp phải khảo nghiệm!”

Đây là muốn, triệt để đưa La Quan vào chỗ chết, không cho hắn nửa điểm xoay người cơ hội.

Tiểu la lỵ gấp xoay quanh, nàng bây giờ bị giới hạn La Quan, dù có một thân phiên thiên thủ đoạn, lại nửa điểm đều thi triển không ra.

“Các ngươi còn tại chờ cái gì? Hắn sẽ chết, không thấy được a!”

“Nói cho các ngươi biết, ta cùng La Quan vui buồn có nhau, như hắn chết ta cũng sống không được.”

“Đến lúc đó ngươi cùng ngươi, trơ mắt nhìn xem không giúp đỡ, liền đều là đồng lõa! Lão già tuyệt sẽ không, cùng các ngươi coi xong!”

Nàng tức hổn hển, cắn răng giơ chân.

Giờ phút này, không ai chú ý tới, đế đô bầu trời đêm đột nhiên gió bắt đầu thổi.

Mây đen bị thổi tan một góc, kia ẩn vào phía sau trăng sao, rốt cục lộ đầu ra.

—

Chương 96 : Thiên địa khóa

Thanh Lương ngõ hẻm.

Nam Ly thần sắc ngưng trọng, trước đó đại địa chấn chiến, đầu nguồn chính là La Quan tiểu viện. Hắn không phải nói, muốn bế quan tu hành, sao làm ra động tĩnh lớn như vậy? Lại chẳng biết tại sao, nàng nhìn về phía tiểu viện lúc, luôn cảm thấy trong lòng kiềm chế, không hiểu bất an.

Ngẩng đầu nhìn lên trời, tối nay mây đen dày đặc, đưa tay khó gặp 5 ngón tay, chưa phát giác ở giữa liền sinh ra nôn nóng, cái này khiến Nam Ly âm thầm nhíu mày.

Đúng lúc này, gió bắt đầu thổi.

Gió lay động trên người nàng váy dài, cũng đang lặng lẽ ở giữa, thổi ra đế đô trên không mây đen, ánh trăng trong ngần im ắng vẩy xuống.

Nam Ly trừng to mắt ——

Chỉ thấy mây đen ở giữa, phá vỡ một cái khe, ngân nguyệt mang theo quần tinh hiển hiện, đem 1 đạo yên tĩnh ngân huy vẩy xuống Thanh Lương ngõ hẻm.

Liền rơi vào… La Quan tiểu viện!

Bá ——

Nàng bỗng nhiên đứng dậy.

Nhắm mắt chợp mắt Quốc sư, mở mắt ra, “Sư muội, làm sao rồi?”

Hắn trái phải nhìn lại, cũng không có không ổn.

Mà trước đó, kia giống như thần tích một màn, lúc này đã không gặp.

Mây đen che trời, trăng sao biến mất.

Nam Ly thở ra một hơi, chậm rãi nói: “Không có việc gì.”

Quốc sư kỳ quái nhìn nàng một cái, âm thầm lắc đầu… Quả nhiên, yêu đương bên trong nữ nhân, đều có chút vui buồn thất thường. Cũng may, ta rất nghe lão sư, chưa từng đem tinh lực, lãng phí ở những chuyện này bên trên.

Giấu trong lòng một tia không hiểu cảm giác ưu việt, Quốc sư một lần nữa nhắm mắt lại.

Nam Ly nhìn xem một lần nữa, bị bóng tối bao trùm tiểu viện, nàng không biết vừa rồi một màn ý vị như thế nào, nhưng nó… Tuyệt không bình thường!

Đế Võ Hậu Sơn.

Kiếm tháp tầng 9!

Liền tại, kia 1 đạo ánh trăng vẩy xuống nháy mắt, kiếm

minh bỗng dưng từ sau cửa đá truyền ra.

Táng thần hư không!

Côn bằng đại yêu máy móc vỗ cánh, bị chấp niệm cùng bản năng khu sử, tiếp tục hướng phía trước.

Đột nhiên, 1 đạo ánh trăng từ đỉnh đầu mà đến, xuyên qua vô tận hư vô, đánh vỡ thời không không có ở đây hỗn loạn, vô tự, tinh chuẩn rơi vào côn bằng trên thân.

Nó thân hình khổng lồ, nhất thời như tro bụi chôn vùi, tiêu tán, hiện ra La Quan thân ảnh, hắn nhắm chặt hai mắt quanh thân tử khí tràn ngập.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, bỗng dưng vang vọng hư không, đem La Quan tỉnh lại.

Sau đó, trong tay hắn liền thật, xuất hiện một thanh kiếm —— 1 đem, từ vô số kiếm ý ngưng tụ, tạo thành kiếm ý chi kiếm!

Ầm ầm ——

Khủng bố uy áp, từ đó trong kiếm truyền ra, hình thành mắt trần có thể thấy xung kích, từng vòng từng vòng hướng ngoại quét ngang.

Mà La Quan ý thức, tại giữa lông mày một điểm Thanh Lương trợ giúp dưới, cũng triệt để thanh tỉnh.

Mồ hôi lạnh, nháy mắt xông ra.

Hắn đã biết, vừa rồi hung hiểm —— hắn thật, chỉ thiếu một chút, liền muốn vĩnh viễn lưu tại cái này bên trong!

Lửa giận từ đáy lòng mãnh liệt mà ra, La Quan rất muốn hỏi một câu, vì cái gì?

Vì cái gì, hắn con đường tu hành, muốn gian nan như vậy!

Mà phần này gian nan, lại là bởi vì ai mà lên… Đừng để ta tìm tới ngươi, nếu không rút kiếm đến nhà, đem ngươi chém thành 80,000 khối!

Lửa giận hừng hực, ngang ngược sát ý từ trong lòng lên, kiếm trong tay ý chi kiếm, như cảm nhận được La Quan bây giờ trạng thái, từng tiếng kiếm minh trùng thiên.

Hô ——

Lại có một đoàn ngọn lửa trong suốt, từ kiếm thân hiển hiện.

Nó yên tĩnh nhảy vọt, lại khiến hư vô bất an, tóe lên tầng tầng gợn sóng.

“Cho gia chết!”

La Quan gào thét một tiếng, rút kiếm liền trảm.

Quản ngươi hắn - mẹ là ai? Dám khốn hắn, liền hết thảy

chém nát, chặt đứt.

Ai cản ai chết!

Oanh ——

1 kiếm xuất thủ, khủng bố kiếm ảnh nổ bắn ra mà ra, mang theo thần bí trong suốt chi hỏa, trùng điệp trảm tại hư không ở giữa.

Như chín ngày Thần sơn rơi xuống biển sâu, nhấc lên vô tận kinh đào hải lãng, kia khủng bố xung kích khiến hư không hoàn toàn méo mó, có vô hình sương mù điên cuồng lưu chuyển, triệt tiêu một kiếm này chi uy.

La Quan trong tay, kiếm ý chi kiếm hình thể trở thành nhạt rất nhiều, đã hao tổn 1 uy năng.

Sắc mặt hắn, lại không một chút biến hóa, đưa tay chính là kiếm thứ 2!

Oanh ——

Cả tòa hư không bỗng nhiên rung động, như như ngầm hiện khe hở, xuất hiện trong tầm mắt, nương theo mà đến là quỷ dị không biết thì thầm.

Những cái kia dồn dập âm tiết, La Quan 1 cái đều nghe không hiểu, lại có thể minh bạch ý tứ:

“Phá táng thần hư không người, xứng nhận thiên phạt!”

Này âm có nam có nữ có lão có nhỏ, liền như dùng triệu

tỉ tỉ sinh linh thanh âm, cộng đồng dung hợp, bện mà thành. Khi nó truyền vào trong tai, tại tâm thần ở giữa vang lên, liền có ngập trời uy hiếp, trấn áp, đem nhân hồn phách bao phủ.

Hồi hộp, kính sợ, sợ hãi… Mà tuyệt vọng!

“Thảo!”

La Quan gầm thét, “Ngươi đều phải giết ta, còn muốn gia đưa cổ bất động? Có thể đi cha ngươi đi!” Hắn một bước hướng về phía trước, nhấc lên chỉ còn 1 đạo cạn ảnh kiếm ý chi kiếm, chém ra kiếm thứ 3.

Trước mắt hư vô, đột nhiên lâm vào đứng im, bao quát kia điên cuồng lưu chuyển vô hình sương mù, cùng khe hở bên trong truyền đến thì thầm…

Sau một khắc, ầm vang vỡ vụn!

Linh lực trong con suối, tiểu la lỵ ánh mắt sáng lên, bỗng dưng đưa tay, hướng về phía trước ra sức vồ một cái.

Oanh ——

Dưới nước rung động, lại có 1 đầu hư ảo vạn điểm, hình như có mê vụ bao phủ vô tận trường hà hư ảnh, từ đó nổi lên.

Không gặp cuối cùng cũng không khởi nguyên, nó hạo đãng chảy xiết, ánh mắt rơi xuống liền cảm giác đau đầu muốn nứt, như cả người lâm vào khôn cùng hỗn loạn, ý thức sẽ bị xé nát.

Nhưng nếu là, có thể thấy rõ cái này trường hà bản chất, liền sẽ phát hiện —— kia mỗi một đoàn bọt nước, mỗi 1 đạo thủy triều bên trong, đều có vô số gương mặt không ngừng hiện lên, sóng lên lúc oa oa rơi xuống đất, sóng hạ thấp thời gian râu tóc bạc trắng, sát na liền đã là phàm nhân cả đời!

Nó —— chính là tồn tại ở từ nơi sâu xa, không thể chạm đến, không thể sửa đổi, không thể chưởng khống thời gian trường hà.

Bây giờ, bị tiểu la lỵ hút tới, bất quá là nó 1 đạo hình chiếu.

“Táng thần hư không đã phá, đem vốn không nên bị ngươi mang đi thời gian, trả lại!” Trường hà hư ảnh run rẩy, 1 viên giọt nước bắn tung toé ra, chợt tiêu tán.

Tiểu la lỵ tay mắt lanh lẹ, một phát bắt được giọt nước, đặt tại La Quan giữa lông mày.

Oanh ——

Thời gian uy lực, lại lần nữa hiện ra.

Nhưng lúc này đây lại là ngược dòng lưu nghịch chuyển, La Quan lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ, từ già nua vô cùng bộ dáng, khôi phục như lúc ban đầu.

Yếu ớt đến cực điểm, gần như dập tắt sinh mệnh chi hỏa, một lần nữa trở nên tràn đầy. Cũng không biết là thời gian trôi qua, cuối cùng rồi sẽ mang đi cái gì, lại

hoặc một loại nào đó không biết nguyên nhân, La Quan tóc hiện ra màu xám, để cả người hắn đột nhiên nhiều mấy điểm lạnh lùng, túc sát!

Đột nhiên, thiếu niên tiệp mao run lên, liền muốn mở 2 mắt ra.

“A ——” tiểu la lỵ hốt hoảng quay người, lại bị không vừa vặn rộng lớn pháp bào vấp một phát, lảo đảo trốn vào hư vô.

La Quan nhíu mày, mới vừa rồi là hoa mắt sao? Thế nào cảm giác, có cái tiểu nha đầu thân ảnh, lóe lên một cái rồi biến mất?

Nhưng xuống giếng không gian cứ như vậy một điểm, căn bản không gặp cái khác tung tích, ngưng thần cảm giác cũng không có mảy may dị thường, đại khái là nhìn lầm.

La Quan thở ra một hơi, “Lão sư, ta thành công!”

Ngữ khí bình tĩnh, trầm ổn.

Trong hiện thực, hắn bế quan hướng cảnh bất quá một đêm, nhưng tại táng thần hư không, La Quan lại như là chân chính, vượt qua dài dằng dặc vô song thời gian.

100 năm tuế nguyệt, 100 năm cô độc!

Vắng vẻ hư vô, không có cuối con đường phía trước, tĩnh mịch một mảnh chỉ có thể thông qua tiếng tim đập xác định, mình vẫn như cũ còn sống.

Tung biết được đây là phá cảnh chi kiếp, nhưng cái này đặc thù kinh lịch, khiến thiếu niên đáy mắt nhiều tang thương, kiên nghị.

"… Tiểu tử, ngươi bây giờ nhiều nhất chỉ tính, thành công một nửa." Huyền Quy thanh âm vang lên, "Cẩn thận cảm giác một chút, tự thân trạng thái."

La Quan nhắm mắt lại, rất nhanh lại mở ra, chau mày, "Lão sư, chuyện gì xảy ra?"

Hắn bây giờ, đích xác phá ngút trời quan, nhưng lại không thể chân chính, bước vào lăng vân cảnh.

Mà là, bị 1 đạo lực vô hình, cưỡng ép giam cầm tại giữa hai bên.

Ngút trời phía trên, lăng vân phía dưới…

Đây là một loại, cực kỳ vi diệu cấp độ.

La Quan thậm chí có thể, rõ ràng cảm thấy được, đạo này giam cầm mỗi 1 đạo nhỏ bé đường cong. Nó tựa như là 1 trương to lớn vô cùng mạng nhện, đem La Quan tầng tầng quấn quanh, triệt để khóa kín!

"Đại đạo hàng phạt, thiên địa khóa!"

Huyền Quy thanh âm nặng nề mà phức tạp, "Chớ nói ngươi, chính là vi sư cũng rất muốn không thông, nó đến tột cùng trên người ngươi, nhìn thấy cái gì."

Táng thần hư không không phải nói đến là đến, thiên địa khóa càng không phải là tùy tiện, liền có thể hạ xuống —— phá hư quy củ, liền cần trả giá lớn đại giới!

La Quan tung thật là, kiếm đạo 100,000 cổ mới gặp vô thượng thiên tài, tại dài dằng dặc vô tận thời gian trường hà bên trong, ngàn tỉ tuế nguyệt ở giữa đây tính toán là cái gì?

So hắn kinh tài tuyệt diễm, so hắn càng thêm yêu nghiệt, thậm chí sinh mà đại đạo cộng minh, vạn pháp bao vây hạng người cũng không chỉ 1 cái.

Vì sao, đối với hắn như thế khắc nghiệt? Không, không phải khắc nghiệt, mà là không kịp chờ đợi, muốn đem hắn bóp chết tại tu hành chỗ!

“Thiên địa khóa…” La Quan đột nhiên nghĩ đến, 3 kiếm phá hư không lúc, chỗ nghe được thanh âm —— phá táng thần hư không người, xứng nhận thiên phạt!

Hắn thở sâu, “Lão sư, ngài nói tới nó…”

“Cấm ngôn!” Huyền Quy quát khẽ, “Không nên nghĩ, không nên hỏi, càng không được nói nhiều ngôn ngữ.”

La Quan con ngươi co vào, thông qua lão sư phản ứng xác định suy đoán, hồi hộp như thâm uyên đem tâm thần nuốt hết, làm hắn thân thể cứng ngắc.

Há to miệng, lại không phát ra được thanh âm nào.

Trầm mặc hồi lâu, hắn nói: “… Vì cái gì?”

“Không có nguyên nhân.” Huyền Quy hơi dừng một chút, “Cũng không cần nguyên nhân.”

La Quan trên mặt, lộ ra một tia đau thương.

Đúng a!

Như suy đoán làm thật, lấy nó tồn tại muốn giết hắn, liền như nghiền chết thương hải hoành lưu bên trong 1 chỉ là phù du, cần lý do sao?

Nhưng, dựa vào cái gì!

Nghĩ đến lôi hỏa đại kiếp bên trong sống không bằng chết, nghĩ đến táng thần trong hư không 100 năm cô độc tra tấn, La Quan trong lòng hồi hộp, sợ hãi, dần dần biến thành phẫn nộ.

Hắn thở ra một hơi, ngữ khí băng hàn, “Lão sư, ta đã không có đường lui đi?”

Huyền Quy nói: “Vâng.”

“Thiên địa khóa giáng lâm, nếu không thể đem nó đánh vỡ, ngươi cả cuộc đời này tu vi đều sẽ bị giam cầm ở đây, lại khó tấc tiến vào!”

La Quan khom người cúi đầu, “Mời lão sư giúp ta.”

“Yên tâm, thiên địa khóa lại như thế nào? Đã không cho ngươi ta sư đồ đường sống, vậy liền cùng nó chạm thử!” Huyền Quy cắn răng cười lạnh, “Mà vi sư vừa lúc, liền

nhận biết 1 cái, từng phá vỡ thiên địa khóa người.”

“Nói không chừng, còn có thể hóa nguy cơ vì tạo hóa… Thiên địa này khóa, ngược lại là chuyên môn đưa tới, đưa cho ngươi một món lễ lớn!”

La Quan nói: “Lão sư, ta nên làm như thế nào?”

Huyền Quy nói: “Thiên địa khóa nhằm vào ngươi, cũng chỉ có thể từ tự thân bài trừ, ngoại lực đều không hiệu… Tiểu tử, ngươi nhưng từng nghe qua ‘Nhân định thắng thiên’ ?”

Nó hơi dừng một chút, “Thắng là kết quả, nhưng chân chính mấu chốt, thì ở chỗ 1 cái ‘Định’ chữ! Này ‘Định’, là muốn ngươi ý chí kiên định, bất khuất lại không sợ, càng là muốn ngươi bằng vào phần này ương ngạnh ý chí, kích phát tiềm lực tuôn ra toàn bộ lực lượng, một kích phá phong tỏa mở lại tu hành đường.”

“Đối ngươi ý chí chi kiên, vi sư chưa từng hoài nghi nửa điểm, cho nên ngươi bây giờ cần, là kích phát tự thân tiềm lực cơ hội —— mà chiến đấu, chính là tốt nhất con đường, một trận không đủ vậy liền 10 trận, cần biết giữa sinh tử không chỉ có đại khủng bố, càng có đại cơ duyên.”

—

Chương 97 : Đế võ nguy cơ

Biện pháp có, có thể để sư đồ 2 người nhức đầu là, muốn đi đâu tìm mạnh như vậy địch… Sinh tử ma luyện, liền muốn sinh tử đại chiến mới có thể!

Cũng không thể, tiến vào Đế Võ Hậu Sơn, cùng những cái kia lâu dài bế quan tu hành lão tiền bối liều mạng… Lại hoặc là, trực tiếp tập kích đế cung đi!

Giấu trong lòng phần này buồn rầu, La Quan nhíu mày nhìn về phía xung quanh, vì bảo đảm tính mạng hắn Huyền Quy điên cuồng - rút ra linh lực, linh lực con suối hao hết căn cơ.

“Đừng nhìn, không hủy nơi này, ngươi chết sớm!” Huyền Quy nhắc nhở hắn, “Nhìn còn có bao nhiêu linh thạch, có thể dùng toàn bộ hái đi.”

La Quan gật đầu, rất mau đem linh thạch thu thập không còn, thả người nhảy ra giếng nước.

Ngay tại hắn rời đi nháy mắt, mất đi chèo chống linh lực con suối, trực tiếp đổ sụp, lõm.

Từ đó về sau, cái này bên trong cũng chỉ là 1 cái, phổ thông giếng nước.

La Quan mở ra cửa sân, lúc này mặt trời mới lên, ánh sáng mặt trời chiếu ở cửa sân, cho thiếu niên quanh

thân khảm nạm tầng 1 vòng sáng. Hắn chưa từng như hôm nay như vậy, rõ ràng cảm nhận được, ánh nắng lại như thế ấm áp, ngõ nhỏ bên trong cây xanh cùng người đi đường, đều rất cảm thấy thân thiết.

“La Quan!” Nam Ly mặt lộ vẻ chần chờ, “Tóc của ngươi…”

Dưới ánh mặt trời, thiếu niên tóc xám phá lệ bắt mắt.

Cúi đầu nhìn, hắn mỉm cười, “Không có việc gì.” Trở về từ cõi chết, có thể còn sống sót đã là vạn hạnh, cái này xác thực không tính là gì.

Quốc sư biểu lộ ngưng trọng, “Khí tức của ngươi… Lần này bế quan đột phá, thất bại rồi?”

Nam Ly ánh mắt biến đổi, lúc này mới phát giác được, trước mặt trên người thiếu niên, lại không có nửa điểm tu vi ba động.

“… Cũng có thể nói như vậy.” La Quan mập mờ suy đoán, không phải nói thành công một nửa, hay là nói kẹt tại 2 cảnh ở giữa? Cũng không cách nào cùng người giải thích.

“Ngươi thật không có việc gì?” Nam Ly hơi trầm mặc, “Nếu như, có cần ta hỗ trợ chỗ, ngươi chi bằng mở miệng.”

La Quan lắc đầu, “Đa tạ hảo ý, không cần.” Lại chắp tay, “Đêm qua, có nhiều phiền phức 2 vị, các ngươi mời trở về đi.”

Quốc sư nói: “Sư muội, chúng ta đi thôi.”

Nam Ly gật đầu.

Đợi xe ngựa lái ra Thanh Lương ngõ hẻm, Quốc sư nhìn thoáng qua, Nam Ly nhíu mày, trầm giọng nói: “Sư muội, La Quan nguy rồi!”

“Đêm qua đột phá, đối với hắn mà nói tất cực kỳ trọng yếu, hoặc chính là bởi vì điểm này, hắn mới có lực lượng trực diện Phàn Nhạc… Nhưng hiển nhiên, hắn thất bại.”

“Mặc kệ nguyên nhân gì, cái này bại một lần, đem vô xoay người chỗ trống… Bách Vân tông truyền về tin tức, kiếm tiên hang đá bên trong kiếm hơi thở như nước thủy triều, hạo đãng như biển vô biên vô hạn, Phàn Nhạc thực lực lớn tiến vào, muốn xuất quan.”

Đưa tiễn 2 người, La Quan ngã đầu liền ngủ, bây giờ hắn vô luận nhục thân hay là tinh thần, đều rã rời vạn điểm.

Mà liền tại, La Quan ngủ say lúc, có quan hệ thần lúc Thanh Lương ngõ hẻm trong phát sinh sự tình, cấp tốc truyền khắp đế đô!

Đêm qua, Nam Ly cùng Quốc sư đều tới, cho dù làm che lấp, còn là bị người phát hiện.

Âm thầm có vô số ánh mắt, nhìn chằm chằm vào cái này bên trong, giữa song phương đối thoại, tất nhiên là giấu

diếm không ngừng.

Trình Nhàn đến nhất nhanh, gõ mở cửa sân lúc, La Quan xoa giữa lông mày, sắc mặt khó coi, “Đại tỷ, ngài dùng lại thêm chút sức, chúng ta cũng phải nát.”

Trình Nhàn lại không nói chuyện, nhìn chằm chằm hắn tóc, bờ môi động dưới, cười khổ một tiếng, “… Cũng là không cần, đem mình bức thành dạng này.”

“Nhưng từ một góc khác độ cân nhắc, cái này hoặc là chuyện tốt, lấy Phàn Nhạc tu vi ứng sẽ không, lại đối biến thành người bình thường ngươi động thủ.”

Nàng buông xuống một chút bổ dưỡng dược phẩm, thở dài rời đi.

Tất cả chờ đợi, chờ đợi, đến tận đây triệt để thất bại.

Trình gia, vận mệnh đã định!

Vừa đưa tiễn nàng, Kim Nhã liền tới, nhìn thấy La Quan nháy mắt, liền trực tiếp đỏ mắt.

Kéo hắn liền đi.

“Ta dẫn ngươi đi Nhị điện hạ, ta cầu hắn, để Phàn Nhạc cho ngươi một con đường sống!”

La Quan ngăn lại nàng, “Ta không sao, Kim Nhã tỷ không cần phải lo lắng.”

“Đều như vậy, ngươi còn nói không có việc gì!” Kim Nhã

thét lên, ôm lấy hắn khóc lớn, “Thật xin lỗi, thật xin lỗi…”

Thiếu niên trước mắt, giúp nàng tìm về mặt mũi, tại Kim gia một lần nữa đặt chân, mình lại gánh vác lấy, thường nhân khó có thể tưởng tượng áp lực.

Đến mức, đem mình bức đến 1 bước này!

Mà nàng, lại cái gì đều làm không được, chỉ có thể trơ mắt nhìn xem.

La Quan thân thể cương một chút, rất nhanh liền buông lỏng, nhẹ nhàng ôm nàng, “Kim Nhã tỷ, ta thật không có việc gì.”

“… Tóc chỉ là ngoài ý muốn, qua một đoạn thời gian, liền có thể khôi phục.”

“Thật nhiều người nhìn xem đâu, ngươi đừng khóc, cũng bị người trò cười.”

Kim Nhã hít mũi một cái, thối lui một bước, “La Quan, ngươi đừng sợ, ta hiện tại liền đi làm chuẩn bị, mang ngươi rời đi đế đô!”

Nàng cũng nghĩ thông, đi cầu Nhị hoàng tử vô dụng, hắn cái kia lòng người ngực vốn cũng không lớn, không bỏ đá xuống giếng coi như tốt.

Hiện tại muốn giúp La Quan, cũng chỉ có thể dựa vào chính mình!

Nhìn xem nàng vội vàng rời đi bóng lưng, La Quan sinh

lòng ấm áp.

Sau đó Thanh Lương ngõ hẻm, liền náo nhiệt lên.

La Quan không nghĩ tới, dương kiên lại sẽ đến nhìn hắn, gia hỏa này vừa ngồi xuống, liền một mặt tiếc hận, “La Quan , biên cảnh thế cục căng thẳng, ta muốn về trong quân hiệu lực, hôm nay đã là nhìn ngươi, cũng là đến cùng ngươi cáo biệt.”

“Nói thật, ngươi cái này nhân tính cách, thật rất hợp ta khẩu vị, như lần sau trở về đế đô lúc, ngươi còn sống, ta mời ngươi uống rượu.”

Hắn không có ở lâu, nói xong đứng dậy liền đi.

Hun đúc, trương thiết đến, “La sư đệ, vương tôn sư huynh một đoạn thời gian trước, cùng Tịch sư tỷ đi thanh hà quận, bây giờ không tại đế đô, ngươi có cái gì muốn ăn uống sao? Chúng ta mua cho ngươi đi.”

Trương thiết gãi gãi đầu, “Khỉ ốm, lần trước nhìn ngươi kia nhanh chết già thúc gia lúc, ngươi cũng nói như vậy, thế nào luôn muốn ăn…”

Chưa nói xong liền bị che, hun đúc mặt mũi tràn đầy xấu hổ, “Ha… Ha… La sư đệ… Ta không phải ý tứ này… Ách… Sư muội cũng tới, chúng ta đi ra ngoài trước.”

Kéo lấy trương thiết liền đi.

Trâu San San không phải 1 người, bên người đi theo, thế mà là mặc giáp cầm thương Hàn Đống. Nhìn 2

người giữa cử chỉ, toát ra thân mật, La Quan nhịn không được trừng mắt, “Sư tỷ, các ngươi đây là…”

Trâu San San nói: “Là ta theo đuổi hắn, sư đệ ngươi muốn trách, liền trách ta.”

Hàn Đống không nói chuyện, đem nàng kéo ra phía sau.

La Quan: …

Ngài 2 vị, xác định là tới thăm sao?

Mà lại, liền điểm kia phá sự, ta chẳng lẽ còn không có giải thích rõ ràng?

“Khục! Sư tỷ, ngươi có thể tìm tới chân ái, ta cao hứng cũng không kịp.” La Quan cười cười, nhìn về phía Hàn Đống, “Sư tỷ ta là cô gái tốt, hảo hảo đối nàng.”

Hàn Đống gật đầu.

Cái này chết băng côn, còn rất sâu chìm.

“Khục!” Ngoài cửa truyền đến ho khan.

Trâu San San rụt cổ một cái, “La sư đệ, cố lên! Ta tin tưởng ngươi nhất định có thể tốt, lại lần nữa sáng tạo kỳ tích!”

Hàn Đống rốt cục nói chuyện, “Đừng chết, ta cuối cùng cũng có 1 ngày, sẽ siêu việt ngươi!”

… Ngươi hay là ngậm miệng đi, nói cái gì chuyện hoang

đường.

Trâu Thành Vĩ trầm mặt, đi vào phòng bên trong, thở dài một tiếng, “La Quan, ta có lỗi với ngươi a!”

“San san nàng… Ai, miệng ta da đều nói toạc, nửa điểm không dùng được, kia Hàn Đống trên dưới trái phải, cái kia so ngươi tốt?”

“Ngươi nếu không thống khoái, liền mắng ta đi, ta thay san san giải thích với ngươi!”

La Quan tranh thủ thời gian khoát tay, “Trâu sư Trâu sư, ngài nói quá lời, cái nào cùng cái nào a… Ta đối sư tỷ cho tới bây giờ đều không có loại kia ý tứ, là ngài suy nghĩ nhiều.”

“La Quan, đừng nói, ta đều hiểu!” Trâu Thành Vĩ bôi đem khóe mắt, “Tốt bao nhiêu hài tử, thụ như thế lớn ủy khuất, đều mình nuốt bụng bên trong, cũng không muốn ta làm khó.”

“Cái này lão tặc thiên, thật đúng là không có mắt, ta tốt như vậy một tên đệ tử, con đường tu hành sao cứ như vậy nhiều tai nạn? !”

Hắn thở sâu, hạ giọng, “La Quan, vương tôn trước khi đi, nói với ta hắn muốn tại thanh hà quận bên trong, vì ngươi lưu 1 đầu đường lui.”

“Tối nay, ta liền mang ngươi rời đi đế đô, chúng ta thẳng đến thanh hà… Ta lão nhăn, tuyệt sẽ không trơ mắt, nhìn xem ngươi xảy ra chuyện!”

La Quan phí hết đại lực khí, mới khuyên hắn từ bỏ ý niệm này, cùng Trâu Thành Vĩ chạy, đã toát ra 1 trán nhi mồ hôi rịn.

Vừa ý tình, cũng rất không tệ.

Tiến vào đế đô đến nay, giết không ít người, nhưng cũng thu hoạch rất nhiều chân thành tha thiết tình nghĩa.

Bất quá lập tức, lại không phải cảm động thời điểm, La Quan cau mày nghĩ —— bằng không, liền đi đem Triệu Điền đầu, vặn xuống tới làm cầu để đá?

Nhất cử lưỡng tiện!

Mà liền tại, La Quan châm chước, cái này nguy hiểm suy nghĩ thời điểm.

Đế võ học viện chính diện gặp, cực kỳ chật vật cục diện.

2 ngày trước.

Huyết Uyên, Thi Giáp, Mi Sơn 3 tiên tông, liên thủ bày xuống 10 lôi, liền tại đế võ cửa chính —— lý do là, trận chiến này đế đô trên dưới, đều là chứng kiến!

Bất luận cái gì đế Vũ đệ tử, đều có thể lên đài một trận chiến.

Phá 1 lôi, 5 nước đại quân lui 10 dặm.

Phá 2 lôi, lui 100 dặm.

Phá 3 lôi, một nước lui binh.

Phá 5 lôi, 2 nước lui binh.

Cứ thế mà suy ra, như đế võ phá tiên tông 10 lôi, thì 5 nước đại quân lui sạch, trong vòng ba mươi năm không còn bước vào Thanh Dương nửa bước.

Đế đô xôn xao, tiếp theo cười lạnh liên tục!

3 tiên tông lại như thế nào? 30 năm trước, cường giả ra hết khí thế hùng hổ mà đến, còn không phải bị đế đánh võ bại, chật vật thối lui.

Bây giờ, dám như thế làm càn, bành trướng a tiểu lão đệ!

Huống hồ, ta Đại đế vũ thiên mới xuất hiện lớp lớp, 10 lôi bất quá 10 người mà thôi, phá đi khách khí? Một khi đạt thành , biên cảnh nguy cơ tự giải.

Thế là, lôi đài mở ra ngày, đế võ ngoại nhân sơn nhân biển, tiếng hò hét trùng thiên.

Cái gì “Tiên tông cuồng vọng” “Đế võ ngưu bức nhất” “Đem bọn hắn toàn chơi ngã” loại hình khẩu hiệu, kia là vang vọng chân trời.

Nhưng rất nhanh, những âm thanh này liền nhỏ xuống, từng chút từng chút biến mất.

Bởi vì, tất cả leo lên lôi đài đế võ học viên, toàn bộ lạc

bại!

Tiên tông thủ lôi người cố kỵ phía sau núi nhà tranh, dù chưa đả thương người tính mệnh, nhưng bị bọn hắn đánh bại đế võ học viên, nhẹ thì xương cốt đứt gãy, nặng thì tu vi mất hết.

Nhưng đế võ, vẫn chưa vì vậy mà trầm mặc, dù là biết rõ không địch lại, vẫn không ngừng có người xuất thủ.

Nhìn xem cái này đến cái khác, xông lên lôi đài đế võ học viên, rơi vãi máu tươi bay xuống lôi đài, đám người triệt để lâm vào trầm mặc.

Nam nhân cửa hô hấp thô trọng, nắm chặt nắm đấm.

Các nữ nhân, thì đã đỏ mắt, nước mắt không ngừng nhỏ xuống.

“Tiên tông người… Làm sao lại mạnh như vậy?” Có người thì thào nói nhỏ, đối này khó có thể tin.

Lại có người rống to, “Đế võ thiên tài chân chính, ở đâu? Vì sao còn không xuất thủ!”

Đột nhiên, trong đám người một tên, mặt rầu rĩ phú gia ông bỗng nhiên đứng dậy, đẩy ra trước người mấy người, vọt tới dưới lôi đài, ngăn lại một tên thanh niên.

“Trương Thành! Ngươi muốn làm gì? Trở về… Ngươi nhanh cho ta trở về!”

Hắn dồn sức đánh ánh mắt, ánh mắt lo lắng.

Trương Thành thần sắc kiên nghị, quỳ trên mặt đất, “Cha, nhi tử đứng hàng Thiên Vương bảng thứ 10, thụ này vinh quang gia thân, lại há có thể không đếm xỉa đến.”

“Thật xin lỗi, nhi tử hôm nay muốn ngỗ nghịch ngài!”

Hắn đứng dậy, thả người nhảy lên lôi đài.

Rất nhanh, theo một tiếng vang thật lớn, Trương Thành rớt xuống lôi đài, sắc mặt hắn trắng bệch miệng mũi thất khiếu không ngừng tuôn máu.

“Cha… Thật xin lỗi… Nhi tử không thể cho ngài tranh sĩ diện…”

Trương phụ ôm lấy hắn, “Không có việc gì… Cha biết, con trai ta là cái hán tử đỉnh thiên lập địa… Cha vì ngươi cảm thấy kiêu ngạo…”

Bá ——

Tiếng xé gió bên trong, có 1 người bay tới

“Vương Vĩ sư huynh!” Đám người kinh hô.

“Thiên Vương bảng vị thứ 9, Vương Vĩ… Cái này, hắn cùng Trương Thành thực lực tương đương… Vì sao… Vì sao còn muốn…”

Có người gầm nhẹ, “Tấm, vương 2 vị sư huynh, biết rõ không phải là đối thủ, vẫn trèo lên lôi đài là phải vì ta đế

võ, chống lên sống lưng!”

“Ta đế võ, có lẽ sẽ bại, nhưng tuyệt sẽ không sợ, càng sẽ không bị tiên tông phá tan!”

Mọi người động dung, bầu không khí thảm liệt.

“Phàn Nhạc kia tiểu tử, nên giết!” Vương giáo sư nghiến răng nghiến lợi, “Nếu không phải hắn đi này đại hung, đế võ cầm kiếm dự bị trở về, há lại cho tiên tông những này đám tiểu tể tử, không kiêng nể gì như thế!”

Vân Sơn nắm chặt kiếm, đôi mắt băng hàn, “Như người này chấp chưởng đế võ, Vân mỗ liền từ đi giáo sư chức, quy ẩn sơn lâm.”

“Bây giờ nói những này, thì có ích lợi gì?” Người đọc sách nhìn về phía phía sau núi, “Tiên tông cử động lần này dụng tâm hiểm ác, viện trưởng vì sao muốn đáp ứng chứ?”

—

Chương 98 : Khuất nhục

“Viện trưởng, lôi đài chiến không thể lại kế tiếp theo!” Lão Trình thần sắc lo lắng, gầm thét, “Đó căn bản, chính là 3 tiên tông âm mưu.”

“Bọn hắn cử động lần này là muốn đánh gãy đế võ sống lưng, hủy đi đế võ căn cơ, ngài lại ngồi nhìn mặc kệ… Đế võ tương lai, liền toàn xong!”

Nhà tranh trầm mặc chốc lát, viện trưởng thanh âm vang lên, “Lão phu biết.”

Hắn bình tĩnh thanh âm bên trong, nhiều mấy điểm khàn khàn, trơ mắt nhìn xem, từng cái ưu tú đế võ học viên, máu vẩy lôi đài hắn há có thể không đau lòng?

“5 nước đại quân áp cảnh , biên quân trụ sở thuộc dân không kịp rút lui, một khi đại chiến bộc phát, sẽ có mấy triệu người mệnh tang trong đó.”

“Mà bây giờ, đế võ nhiều kiên trì một khắc, liền có thành tựu trên ngàn vạn bách tính, có thể lui về đến khu vực an toàn bên trong.”

Lão Trình há to miệng, lẩm bẩm nói: “… Vậy chúng ta cũng chỉ có thể, trơ mắt nhìn ta tốt đẹp đế Vũ nhi lang, bị hủy diệt à…”

“Biên quân rút dân một chuyện, đã bí mật thông báo cho bọn hắn, giờ phút này lên đài là ta đế võ học viên, cam nguyện làm ra lựa chọn.” Viện trưởng thanh âm trầm

thấp, “Ngươi không được quên, đế võ tồn tại ý nghĩa, chính là thủ hộ Thanh Dương!”

…

Bách Vân tông.

Một đám đế võ học viên, cưỡng ép xông vào, đi tới kiếm tiên hang đá bên ngoài.

“Phàn Nhạc sư huynh, mau cứu đế võ!”

“3 tiên tông thiết hạ lôi đài, làm tổn thương ta đế võ học viên vô số, quá thảm!”

“Phàn Nhạc sư huynh, bây giờ chỉ có ngài xuất thủ, nhưng ngăn cơn sóng dữ.”

“Cầu sư huynh xuất quan!”

Mọi người quỳ xuống đất, lớn tiếng mở miệng.

Phòng Nham dẫn người vội vàng chạy đến, “Các ngươi làm cái gì?” Sắc mặt hắn xanh xám, “Kiếm tiên hang đá chính là bế quan chi địa, há lại cho các ngươi giương oai? Mau chóng rời đi!”

“Phòng giáo sư không nên quên, ngài cũng là đế võ một viên!” Có học viên gầm thét, “Ngài có thể nào dạng này?”

“Đúng, chúng ta muốn gặp Phàn Nhạc sư huynh, mời sư huynh xuất quan chủ trì đế võ đại cục!”

“Sư huynh! Sư huynh! Ngươi mau ra đây a!”

Đúng lúc này, một tiếng kiếm minh bỗng dưng vang lên.

Đông đảo đế võ học viên, kêu lên một tiếng đau đớn bị đánh bay ra ngoài, miệng lớn thổ huyết.

Phàn Nhạc thanh âm lạnh như băng, từ kiếm Tiên thạch quật truyền ra, “Đuổi bọn hắn đi!” Hắn luyện hóa Bổ Thiên đan, đã đến thời khắc mấu chốt, tuyệt không có khả năng ra ngoài.

3 tiên tông ức hiếp đế võ? Thì tính sao!

Phòng Nham sớm biết kết quả này, cười lạnh nói: “Đem bọn hắn ném ra sơn môn, còn dám xông vào trực tiếp động thủ, không cần lưu tình!”

Đế võ xuống dốc? Đây không phải là vừa vặn, về sau Thanh Dương quốc, khi lấy Bách Vân tông vi tôn!

Bị đuổi đi đế võ học viên, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin —— Phàn Nhạc lại đối bọn hắn động thủ, càng đối đế võ tao ngộ, nửa điểm không để ý tới!

“Đây chính là, ta đế võ cầm kiếm danh sách bên trong, công nhận đệ nhất cường giả? Tương lai đem chấp chưởng đế võ người?”

“Hắn có thể nào dạng này!”

“Ta không nghĩ tới, Phàn Nhạc đúng là loại người này…

Hiện tại, ai còn có thể cứu vớt đế võ?”

Mọi người thất hồn lạc phách, mặt mũi tràn đầy tuyệt vọng

Tào Sí, liền ở trong đó.

Hắn cắn răng, xoay người rời đi.

“Tào huynh, ngươi đi đâu?”

“Về đế đô, tìm ta đại ca!”

Mọi người ngây ngốc một chút, mới phản ứng được, hắn nói là La Quan, ánh mắt hơi sáng.

Không sai, đế võ còn có La Quan, từ lúc trước hắn triển lộ thực lực nhìn, xem như Phàn Nhạc phía dưới, đế võ học viên thực lực người mạnh nhất.

Có lẽ, nhưng cùng tiên tông một trận chiến!

“Đi để làm gì?” Một tên đế võ học viên thở dài, “Ta nghe giáo sư đề cập, La Quan bây giờ đang lúc bế quan, lấy ứng đối Phàn Nhạc.”

“Phàn Nhạc sớm đã tỏ thái độ, muốn giết La Quan… Bây giờ thời khắc mấu chốt, hắn tất nhiên sẽ không, để ý tới đế võ đứng trước cục diện.”

“Sáng sớm hôm nay, có tin tức ngầm nói, La Quan tại Thanh Lương ngõ hẻm phá cảnh thất bại… Hắn bây giờ, đã là tự thân khó đảm bảo.”

Mọi người ánh mắt ảm đạm.

Đúng vậy a, nguy cơ sinh tử phía trước, La Quan sao có thể có thể xuất thủ.

Tào Sí trở mình lên ngựa, trùng điệp quất một roi, hắn biết mời được La Quan cơ hội, tiểu chi lại tiểu.

Nhưng hôm nay, hắn đã là đế võ, hi vọng cuối cùng!

Một đường phi nhanh, Tào Sí chạy về đế đô, đi vào cửa thành nháy mắt, dưới hông bảo câu gào thét một tiếng, trực tiếp khí tuyệt ngã xuống đất.

Tào Sí trên mặt đất lăn lộn vài vòng, không để ý mình quẳng đầu rơi máu chảy, xát đem mặt chạy về phía Thanh Lương ngõ hẻm.

Bành ——

Bành ——

Tiếng gõ cửa dồn dập, để La Quan nhíu mày, cái này đến là ai? Vừa mở cửa, liền gặp máu me nhầy nhụa 1 người, “Bành” một tiếng quỳ xuống đất.

“Đại ca! Cầu ngươi xuất thủ cứu cứu đế võ!”

Tào Sí?

Tiểu tử này, rút cái gì điên?

“Trước đứng dậy.” La Quan cau mày, “Nói một chút, xảy ra chuyện gì?”

Tào Sí lúc này, đem 3 tiên tông thiết hạ lôi đài sự tình nói ra, thần tình kích động, “Hôm nay, đã là ngày thứ 3, ta đế võ chí ít có một hai trăm học viên, bị đánh xuống lôi đài, kẻ nhẹ xương cốt đứt gãy, nặng thì tu vi võ đạo tẫn phế!”

“Ta mới vừa từ Bách Vân tông trở về, Phàn Nhạc tiện nhân kia, thế mà căn bản không quản việc này, còn đối với chúng ta động thủ… Đại ca, hiện tại ngươi đã là, đế võ duy nhất có thể giữ thể diện người… Ta biết ngươi rất khó, Phàn Nhạc muốn giết ngươi… Nhưng chúng ta thân là đế võ một viên, há có thể trơ mắt nhìn xem, tiên tông quát tháo đem đế võ giẫm tại dưới chân, tùy ý chà đạp!”

“Ngài như đáp ứng, chính là ta đời này vĩnh viễn đại ca, Phàn Nhạc tiện nhân kia đánh tới, ta cùng ngươi cùng một chỗ liều mạng đều được… Không phải, chúng ta từ hôm nay trở đi, liền không có cái gì quan hệ, ta hiện tại liền về đế võ, cùng tiên tông liều mạng!”

Chắn đế võ cửa chính, bày 10 lôi đài, 3 tiên tông đệ tử quét ngang đế võ… Đây thật là phách lối đến cực điểm, lại mạnh mẽ đến cực điểm.

Muốn đem đế võ sống lưng, triệt để phá tan!

La Quan ánh mắt sáng tỏ… Nếu không phải bầu không khí không đúng, quả muốn cười to vài tiếng, bối rối hắn nan đề, lúc này giải quyết dễ dàng.

3 tiên tông… Thật sự là ngày tuyết tặng than a!

Biết hắn cần, sinh tử đại chiến ma luyện, lấy phá vỡ thiên địa khóa phong ấn, liền đem riêng phần mình môn hạ mạnh nhất đệ tử đều cống hiến ra tới.

Há có thể không cười nhận?

Thấy La Quan trầm mặc, Tào Sí đáy mắt hiện lên thất vọng, cắn răng liền đi.

Nhưng vừa mới chuyển thân, liền bị gọi lại, “Ta đáp ứng.”

“A…” Tào Sí ngược lại ngây người, “Đại ca… Ngươi nhận… Nghiêm túc sao?”

La Quan gật đầu, “Nhưng ngươi cũng đừng quên, mới vừa nói qua lời nói, cùng Phàn Nhạc đến thời điểm, nhớ được cản phía trước ta.”

“… Tốt, ta Tào Sí lời ra tất thực hiện!”

“Đi thôi.”

La Quan cười cười, tiểu tử này, ngược lại là rất có thú.

Ra cửa, nhìn về phía đế võ phương hướng, hắn đáy mắt hàn quang phun trào.

3 tiên tông…

Thật cho là, đế võ không người sao?

Đã đến, liền đều lưu lại đi!

…

Đế võ cửa chính, 3 tiên tông 10 lôi.

Mục Bắc buộc chặt tóc dài, cầm kiếm mà đến, “2 vị, ngươi ta tranh chấp nhiều năm, từ đầu đến cuối khó điểm cao thấp, liền nhìn hôm nay ai có thể trước phá thứ 1 lôi.”

Diệp Phong mặt không biểu tình, “Tốt!”

Túc Nam nói: “Hôm nay thủ nhanh, hẳn là ta.”

3 người đối mặt, cười to bên trong phóng lên tận trời.

“Là Thiên bảng 3 trâu!”

“Bọn hắn rốt cục xuất thủ!”

“Năm nay Thiên Vương bảng bên trong, xếp hạng trước 3 người, chính là đế võ học viên bên trong mạnh nhất.”

“3 vị sư huynh, đánh bại những này đáng chết tiên tông tạp toái!”

Đám người vang lên reo hò, từng đôi đôi mắt, một lần nữa bộc lộ hi vọng. Bọn hắn đã mắt thấy, quá nhiều lần thất bại, từng cái đế võ học viên, ngã trong vũng máu.

Trong lòng kiêu ngạo, tín niệm, cơ hồ bị nghiền nát, lung lay sắp đổ.

Bây giờ, bức thiết cần một trận thắng lợi, đến ổn định lòng người!

Oanh ——

Gần như đồng thời, 3 trận đại chiến bộc phát.

3 người chiến tại 3 tông lôi đài, tuyển Huyết Uyên, Thi Giáp, Mi Sơn các 1.

Trong lúc nhất thời, kiếm hơi thở tung hoành, quát tháo gào thét!

Huyết Uyên tông Thiện Giang, Thi Giáp cửa Đinh Bí, Mi Sơn đạo Tảo Tình, sắc mặt bộc lộ nghiêm túc, đăng lâm đế võ Thiên Vương bảng trước 3 người, quả nhiên có chút thực lực.

Nhưng… Cũng giới hạn trong này!

Đánh bại bọn hắn, chỉ là nhiều phế chút khí lực mà thôi, đây chính là bằng vào một kích chi lực, ngăn cản 3 tiên tông 30 năm lâu đế võ sao?

Hữu danh vô thực!

Đinh Bí thủ đoạn tàn nhẫn, cùng hắn đối chiến đế võ học viên, mỗi cái đều bị đánh cho tàn phế, “Tiểu tử, ngươi cũng sẽ chỉ tránh sao? Cẩu thí đế võ kiếm tu, bất quá là chỉ đào hang chuột!”

Hắn đấm ra một quyền, lực lượng kinh khủng đem Mục Bắc đánh bay, mặt mũi tràn đầy nhe răng cười, “Nếu không phải trưởng lão hạ lệnh, không cho phép ta giết người, bây giờ đế võ ngoài cửa, đã sớm chất lên 1 cái đầu người kinh quan! Liền các ngươi, còn mưu toan trấn thủ Thanh Dương… Không biết tự lượng sức mình! Chỉ là đế võ học viện, thần phục tiên tông làm môn kia dưới chó săn, mới là đường sống duy nhất, nếu không chắc chắn hôi phi yên diệt!”

Mục Bắc thở sâu, “Nhục Đế Võ giả, chết!”

Hắn đưa tay, 1 kiếm chém ra.

Oanh ——

Kiếm hơi thở trùng thiên, uy lực tăng vọt mấy lần.

Đầy trời kiếm quang sát na hiện lên, như hạo đãng triều cường càn quét, đem Đinh Bí bao phủ, tiếng kim thiết chạm nhau không ngừng truyền ra, nương theo rất nhiều đốm lửa bắn tung toé.

“Lại trảm!”

Mục Bắc sắc mặt tái nhợt, đưa tay chém xuống kiếm thứ 2, kiếm ra nháy mắt liền bỗng nhiên, phun ra một ngụm máu tươi.

Kiếm này, là hắn mạnh nhất át chủ bài, uy lực siêu việt lăng vân chi đỉnh.

1 kiếm xuất thủ liền tổn hao nhiều bản thân, xuất liên tục 2 kiếm, đã là Mục Bắc cực hạn.

Vô số kiếm quang, điên cuồng vây giết Đinh Bí!

“Phá!” Gầm lên giận dữ, đầy trời kiếm quang lâm vào trì trệ, sau một khắc ầm vang nổ tung.

Đinh Bí trên thân thiết giáp, trải rộng lít nha lít nhít vết chém, trần trụi bên ngoài huyết nhục, bị cắt đứt mở vô số đầu mảnh vết thương nhỏ.

Nhưng cái này nhưng lại chưa thể đối với hắn, tạo thành tính thực chất tổn thương.

“Dám đả thương ta, ngươi tội đáng chết vạn lần!” Đinh Bí một phát bắt được Mục Bắc, đem hắn bỗng nhiên vung lên, đập ầm ầm tại lôi đài.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Một kích, xương cốt liền không biết đoạn mất bao nhiêu.

Đón lấy, lại là hung hăng một đập!

Có Thi Giáp phái môn nhân nhắc nhở, “Đinh Bí sư huynh, trưởng lão không để tại lôi đài giết người.”

Đinh Bí cười lạnh, một cú đạp nặng nề đem Mục Bắc đá bay, “Nhục Đế Võ giả chết? Xem ai chết!”

Hắn ánh mắt cuồng ngạo, quét ngang xung quanh, “Đế võ học viện đều là phế vật, 1 cái có thể đánh đều không có? Ai không phục, cứ đi lên!”

Oanh ——

Oanh ——

Đúng lúc này, hai tiếng nổ mạnh gần như đồng thời bộc phát, Diệp Phong, Túc Nam 2 người, cũng bị đánh xuống lôi đài.

Khấp huyết không ngừng, thương thế cực nặng!

Không giết đế võ học viên, là cố kỵ phía sau núi nhà tranh, nhưng đây cũng không có nghĩa là, tiên tông môn nhân liền sẽ nương tay.

Đệ tử tầm thường, đánh gãy gân cốt liền thôi, càng là thực lực cường đại, tương lai có hi vọng đế võ học viên, bọn hắn liền hạ thủ càng nặng!

Trận chiến này, lấy biên cảnh thế cục làm giao dịch, chính là muốn thừa cơ đem đế võ một đời phá tan… Hủy đi bọn hắn, đế võ nhất định tiêu vong.

Đế võ ngoài cửa chính, hoàn toàn tĩnh mịch.

Bại… Lại bại…

Thiên Vương bảng 3 trâu, đế võ mạnh nhất học viên, đều đã lạc bại… Ai, còn có thể đánh một trận?

Đế võ… Thanh Dương chi kiêu ngạo… Cứ như vậy bị tiên tông, giẫm tại dưới chân rồi?

Không ai nguyện ý thừa nhận, nhưng trước mắt một màn, liền như từng đạo giận bắn mà đến mũi tên, đem bọn hắn đóng đinh trên mặt đất.

Thống khổ mà khuất nhục, nhưng lại không thể động đậy!

—

—

Chương 99 : La sư huynh cao thượng

Đinh Bí một thân máu tươi, khí diễm cuồn cuộn, “Người đâu? Cái gọi là đế vũ thiên kiêu, chúng ta ngay tại cái này, làm sao còn không xuất thủ?”

“Hay là nói, đây chính là các ngươi đế võ, toàn bộ thực lực? Quả thực quả thực không chịu nổi một kích!”

Hắn cuồng tiếu, “Về sau, tuyệt đối không được lại nói, cái gì nhục Đế Võ giả tử chi loại nói nhảm, sẽ chỉ rước lấy chế giễu.”

“Ta liền nhục, các ngươi có thể như thế nào?”

Dưới lôi đài, đám người xao động.

Có tuổi trẻ đế võ học viên, cắn nát bờ môi, “Khinh người quá đáng!”

Hắn liền muốn tiến lên, bị người ngăn lại.

“Đừng đi chịu chết…” Kia là hắn sư huynh, giờ phút này thất hồn lạc phách, “Thiên bảng 3 trâu đều bị đánh bại, đế võ bại… Triệt để bại…”

Khôi ngô cao lớn hán tử, giờ phút này vành mắt đỏ bừng, rơi lệ.

“Không đúng! Ta đế võ còn có người mạnh hơn… Phàn

Nhạc, đúng, còn có Phàn Nhạc!” Lại có người kêu to, “Không phải đã, có người đi Bách Vân tông mời hắn xuất quan? Phàn Nhạc đến, tất có thể trấn áp thập phương, khiến tiên tông cúi đầu!”

“Không sai, còn có Phàn Nhạc sư huynh! Hắn thực lực mạnh, vượt qua tưởng tượng, hoành ép tiên tông dễ như trở bàn tay!”

“Chúng ta còn có hi vọng!”

Đúng lúc này, phương xa đến một đám đế võ học viên.

“Là bọn hắn! Phàn Nhạc đâu? Phiền sư huynh ở đâu?”

“Quá tốt, đế võ sống lưng, còn không có đoạn!”

“Mời Phàn Nhạc sư huynh lên đài, là đế võ chống trời!”

Nhưng rất nhanh, kích động mọi người, liền phát giác được không đúng.

Trở về đế võ học viên, từng cái trầm mặc cúi đầu, mặt có xấu hổ giận dữ chi ý… Mà Phàn Nhạc thân ảnh, vẫn chưa xuất hiện.

Đám người, lại lần nữa trầm mặc.

Rốt cục, có người mở miệng, “Phàn Nhạc hắn… Không chịu xuất thủ!”

Hoa ——

Tuy có đoán trước, nhưng khi việc này đạt được xác định, hay là nhiều tiếng hô kinh ngạc. Từng cái đế võ học viên, trừng lớn trong 2 mắt, bộc lộ thất vọng, phẫn nộ!

Đế võ đã bị giẫm tại dưới chân, Phàn Nhạc lại bỏ mặc… Vì cá nhân lợi ích, liền thật có thể, đến hết thảy tại không để ý? Đế võ cầm kiếm danh sách mạnh nhất, tương lai chấp chưởng đế võ người đều như vậy làm, vậy bọn hắn kiên trì, còn có ý nghĩa gì!

Có nữ học viên, đau khóc thành tiếng, đầy mắt đều mê mang, các nàng không biết nên như thế nào.

Đế võ, cứ như vậy bại rồi?

Trên lôi đài, Mi Sơn đạo nữ tu Tảo Tình, chậm rãi mở miệng, “Đế võ, không người còn dám ứng chiến sao? Đây thật là, khiến người thất vọng…”

Nàng ánh mắt ở trên cao nhìn xuống, “3 tiên tông nhưng lui thêm bước nữa, phàm là lên đài đế võ học viên, chúng ta đều để 1 chiêu… Nếu như vậy các ngươi còn không dám lên đài, vậy cái này đế võ học viện, liền không có tồn tại tất yếu!”

Nó hơn lôi đài tiên tông môn nhân cười to, ám đạo Mi Sơn đạo biểu - tử, thủ đoạn là thật không ít. Bọn hắn bây giờ muốn làm, chính là tận khả năng bức càng nhiều đế võ học viên lên đài, đem bọn hắn toàn bộ trọng thương, hủy đi!

“Thả ngươi nương thối cẩu thí!” Một tiếng quát tháo

truyền đến, “Nhường một chút, đều nhường một chút, ta đại ca đến rồi!”

Đám người tách ra, lộ ra Tào Sí thân ảnh, hắn vội vàng thối lui đến bên cạnh, “Đại ca mời!”

La Quan nhanh chân mà tới.

“Là hắn… Không nghĩ tới, hôm nay hắn lại sẽ đến.” Có đế võ học viên, thần sắc phức tạp.

Hắn có tông môn bối cảnh, đối La Quan ấn tượng cực kém, chỉ cảm thấy đây là cái cuồng vọng hung đồ.

Nhưng hôm nay, lại ra ngoài ý định.

“Đến lại như thế nào?” Một người khác cười khổ, “Hôm nay có tin tức truyền ra, nói La Quan xông quan thất bại, tu vi đại giảm… Các ngươi nhìn hắn tóc, liệu tới là thật.”

“Ta cũng nghe nói.”

“A… Như thế nào dạng này…”

Đám người nghị luận bên trong, La Quan nhìn về phía đài cao, đôi mắt nhắm lại, “Như lời ngươi nói, thật là?”

Tảo Tình đáy mắt, hiện lên một tia âm hàn, “Nếu ngươi có thể để cho, bên người người lên đài đánh với ta một trận, đó chính là thật.”

La Quan nói: “Tốt, liền như vậy ước định!”

Bên cạnh, Tào Sí mặt đều lục, nhưng vẫn là cắn răng, “Đại ca, ngươi muốn ta lên đài, ta liền lên!”

1 bộ bỏ vốn liền nghĩa bộ dáng.

La Quan nhìn hắn một cái, “Yên tâm, không để ngươi chịu chết.” Hắn nhìn quanh mọi người, cao giọng nói: “Chư vị, các ngươi hẳn là nhận biết ta, ta gọi La Quan!”

“Nếu như trong các ngươi có người không cam lòng hôm nay, tiếp nhận tiên tông như thế khi nhục, muốn vì đế võ vãn hồi danh dự, vậy liền đi theo ta.”

Hắn quay người, nhanh chân tiến vào đế võ.

“Ta đi!”

“Ta cũng đi!”

“Có lẽ, hắn thật có biện pháp…”

Một đám người, theo sau lưng.

Vương giáo sư, Vân Sơn, người đọc sách nhíu mày, không biết La Quan hồ lô bên trong, muốn làm cái gì.

“Đi, theo sau nhìn xem!”

Rất nhanh, đế võ một gian phòng học.

La Quan đứng tại trên đài, nhìn về phía mọi người.

“Chư vị, 3 tiên tông người đã hứa hẹn, muốn để chúng

ta 1 chiêu, có viện trưởng đại nhân chấn nhiếp, bọn hắn không dám nuốt lời.”

“Vậy chúng ta, còn có cái gì phải sợ? Lớn không được, đánh 1 quyền ra 1 kiếm về sau, liền trực tiếp nhận thua, bọn hắn có thể như thế nào?”

Đế võ chúng học viên: …

Đây chính là ngươi biện pháp? !

Theo ở phía sau kiếm đạo 3 trâu, lông mày cau chặt.

Thật muốn đánh 1 quyền ra 1 kiếm liền nhận thua, kia đế võ sống lưng, liền thật đoạn mất.

Tiểu tử thúi này, xách cái quỷ gì đề nghị.

La Quan đoán được mọi người ý nghĩ, ngữ khí bình tĩnh, “Nói là đánh 1 quyền ra 1 kiếm, lại không phải phổ thông 1 quyền 1 kiếm.” Hắn đảo qua mọi người, “La mỗ trong tay, có một môn bộc phát bí pháp, tất cả mọi người nhưng nhẹ nhõm học được, đợi trèo lên phía sau lôi đài, tự sẽ cho tiên tông mọi người kinh hỉ!”

Vương giáo sư đi tới, “La Quan, như lời ngươi nói bí pháp ở đâu? Để lão phu nhìn xem.”

La Quan sớm biết bọn hắn đi theo, “Lại cầm giấy bút tới.”

Còn muốn hiện viết… Lão Vương khóe miệng giật một cái, phất phất tay, “Đi lấy tới.”

Rất nhanh giấy bút đưa đến, La Quan vung lên mà liền, ngắn ngủi trên dưới một trăm hơn chữ, đích xác rất đơn giản.

Lão Vương 1 đem cầm tới, nhìn kỹ một lần, hơi suy nghĩ một chút mắt lộ ra sợ hãi thán phục, thật sâu xem ra một chút, “Ngươi theo ta ra ngoài.”

Đến ngoài cửa, đem bí pháp giao cho Vân Sơn, người đọc sách, 2 người truyền đọc về sau, cũng là ánh mắt sáng lên chợt nhíu mày.

“La Quan, ngươi phần này bí pháp uy lực cực mạnh, học tập đơn giản trình độ, quả thực thấp không thể tưởng tượng nổi… Có thể nói, phàm là đặt chân người tu hành, đều có thể luyện thành. Nhưng nó giá quá lớn, một khi thi triển, sẽ đối tự thân tạo thành, không thể nghịch chuyển tổn thương.”

Lão Vương lắc đầu, “Như tại tính mệnh du quan lúc, đích xác có thể dùng, lão phu thậm chí hi vọng ngươi có thể, đưa nó cống hiến ra đến, truyền thụ cho tất cả đế võ học viên… Có thể dùng tại hôm nay, không thỏa đáng.”

“Không sai.” Vân Sơn nói: “Ngươi có hay không nghĩ tới, chân truyền thụ này bí pháp cho mọi người, đợi ngày sau bọn hắn nhiệt huyết bình tĩnh lại, là muốn trách ngươi.”

Người đọc sách gật đầu.

La Quan mỉm cười, “Nếu ta có biện pháp, hóa giải bí

pháp tệ nạn đâu?” Hắn lật tay, lấy ra 1 khối linh thạch, “Thứ này, 3 vị giáo sư đều nên nhận biết, thi triển bí pháp về sau, chỉ cần có thể nhanh chóng hấp thu linh lực tu bổ, liền có thể đem tự thân tổn thương xuống đến thấp nhất, suy yếu một đoạn thời gian liền có thể khôi phục.”

Lão Vương ánh mắt sáng lên, “Linh thạch! Không sai, như lấy linh thạch, nhanh chóng bổ sung thể nội hao tổn, thực sự có thể giảm bớt đại giới.”

Hắn xem ra, “Tiểu tử ngươi thật nguyện ý, đem linh thạch dùng tại cái này? Phải biết, thứ này giá trị, thế nhưng là cực kỳ đắt đỏ!”

Toàn bộ Thanh Dương quốc, cũng không phát hiện mấy đầu linh mạch, khai thác ra linh thạch, đã ít lại càng ít.

Mỗi 1 khối, đều giá trị vạn kim!

La Quan cười lạnh, “Thối cứt chó 3 tiên tông, dám chạy tới đế võ giương oai, ta đương nhiên phải nghĩ biện pháp, để đế võ học viên trút cơn giận.”

Nói, phủi tay, “3 vị giáo sư nên biết, ta ở tòa tiểu viện kia, có một chỗ linh lực con suối, cho nên linh thạch thứ này, ta bao no.”

Lão Vương mặt lộ vẻ cảm động, “La Quan, ngươi bây giờ trạng thái, còn tâm niệm đế võ… Cùng kia Phàn Nhạc so sánh, quả thực trên trời dưới đất!”

Hắn thở sâu, “Ngươi yên tâm, ta hôm nay cam đoan với

ngươi, như Phàn Nhạc khăng khăng đối phó ngươi, lão phu tất đứng tại ngươi bên này.”

Vân Sơn nói: “Ngươi như nguyện ý, ta mang ngươi trở về sơn môn, có lẽ có biện pháp giúp ngươi khôi phục tu vi.”

Người đọc sách nói: “Ta từng ngẫu nhiên được đến, một môn chữa trị căn cơ chi pháp, chờ chút cho ngươi.”

La Quan một đầu tóc xám, tu vi khí tức hoàn toàn không có, tự nhiên không gạt được bọn hắn. Nhưng nguyên nhân chính là như thế, hắn bây giờ gây nên, mới càng phát ra khiến người cảm động —— kiếm đạo 3 trâu đều hiểu, La Quan cử động lần này là lo lắng đế võ mọi người, tâm chí bị hao tổn từ đó không gượng dậy nổi, muốn cho bọn hắn 1 cái phát tiết cơ hội!

“Đa tạ 3 vị giáo sư hảo ý, nhưng bây giờ chúng ta có phải hay không, trước cho 3 tiên tông đưa chút kinh hỉ?”

“Ha ha ha! Tốt, vậy liền để bọn hắn nhấm nháp dưới, chiến thuật biển người đáng sợ!”

Kiếm đạo 3 trâu trở lại phòng học, nói rõ trước La Quan cử động lần này thâm ý, đem linh thạch giơ lên, “Thứ này, 1 khối liền giá trị vạn kim!”

“Lão phu hi vọng các ngươi ghi nhớ, sau ngày hôm nay, các ngươi đều thiếu La Quan một cái nhân tình.”

Rất nhanh, Tào Sí chạy tới, một mặt kích động, “Đại ca, ta học xong!” Đằng sau, là càng nhiều đế võ học viên,

khom mình hành lễ, “La sư huynh cao thượng, ta cùng bái tạ!”

Luận nhập học trước sau, bọn hắn đều là sư huynh, sư tỷ, nhưng La Quan thực lực cùng hôm nay cử động, đã thu hoạch được tôn trọng của bọn hắn.

Một tiếng này sư huynh, mọi người cam tâm tình nguyện.

La Quan hoàn lễ, “Mọi người không cần phải khách khí, ngươi ta đều là đế võ một viên, tự nhiên cùng chung mối thù, cho tiên tông đón đầu thống kích!”

“Hiện tại, nên chúng ta đăng tràng!”

Hắn quay người, dẫn đầu mọi người quay về tiên tông lôi đài.

Mắt thấy bọn hắn đi mà quay lại, thay đổi trước đó mê mang xu hướng suy tàn, rất có kích động chi ý, không khỏi khiến mọi người hiếu kì. Nhìn về phía La Quan ánh mắt, tràn ngập không hiểu, sợ hãi thán phục, nghĩ không ra hắn có thủ đoạn gì, lại trong khoảng thời gian ngắn, làm bọn hắn trọng chấn cờ trống.

“Đại ca, kia biểu - tử miệng đầy phun phân, ta hiện tại liền lên đi, cho nàng cái giáo huấn!” Tào Sí lớn tiếng mở miệng, hấp dẫn đến chú ý.

Lưng eo lập tức càng thêm thẳng tắp, cố phán sinh tư, cùng một hồi không gặp có phản ứng, trán “Bá” một chút toát ra mồ hôi lạnh, “Đại ca… Ách… Ngài cái này… Có

phải là… Quên một chút cái gì?”

La Quan cười lạnh, “Ta là cho ngươi giội điểm nước lạnh, miễn cho ngươi tào đại thiếu, nhất thời hưng phấn quá mức, cho chơi qua!” Hạ giọng, “Ghi nhớ, cũng chỉ có một kích, tiếp lấy lập tức cho ta nhận thua, không phải bị người đánh chết cũng là chết vô ích.”

Tào Sí tranh thủ thời gian gật đầu, cầm tới linh thạch, thả người nhảy lên lôi đài, ánh mắt bễ nghễ, “Thối biểu - tử, ăn ta đại hỏa cầu!”

2 tay bỗng nhiên một túm, 1 viên đỏ sậm hỏa cầu xuất hiện, tuy chỉ có lớn cỡ bàn tay nhỏ, lại phóng xuất ra làm người sợ hãi khí tức khủng bố.

Sắc mặt trắng bệch, há mồm thở dốc, Tào Sí tranh thủ thời gian hướng về phía trước đẩy.

Oanh ——

Hỏa cầu nổ tung nháy mắt, hắn đã ôm linh thạch cuồng hút, trong miệng hét lớn, “Lão tử đầu hàng!”

Xé mở biển lửa, bị nổ đầy bụi đất Tảo Tình, một tay âm độc pháp quyết còn chưa đánh ra, cắn răng cứng tại nguyên địa.

Nàng gắt gao tiếp cận Tào Sí, như ánh mắt có thể giết người, gia hỏa này sợ là đã thành cặn bã!

—

—

Chương 100 : Có dám hay không đáp ứng

“Nha, cái này ánh mắt, rất đáng sợ a!” Tào Sí cười lạnh liên tục, “Đừng nhìn, coi như trừng bạo tròng mắt, Tào gia ta cũng không phải, ngươi có thể được đến nam nhân.”

Tảo Tình mắt đều đỏ.

“Tảo Tình sư tỷ, không muốn mắc lừa!”

Tảo Tình thở sâu, đột nhiên mị tiếu, “Tào tiểu lang quân, nô ghi nhớ ngươi, chúng ta về sau nhất định còn sẽ gặp lại.”

“Còn muốn ăn ta đại hỏa cầu? Nữ nhân, tên của ngươi gọi tham lam!” Tào Sí xoay người rời đi, nghênh ngang đi tới La Quan bên người, “Lão đại, ta đại hỏa cầu mãnh không mãnh? Nữ nhân kia, đừng nhìn nàng cười vũ mị, này sẽ khẳng định mau tức nổ!”

La Quan thản nhiên nói: “Ngươi liền không sợ, nàng sau đó tìm ngươi phiền phức? Nghe nói, Mi Sơn đạo nữ tu sĩ, một đêm liền có thể đem cái tinh tráng hán tử hút thành người khô.”

Tào Sí sắc mặt cứng đờ, gian nan nuốt nước miếng, “Đại ca, ngươi nhất định sẽ không trơ mắt, nhìn loại này thảm kịch phát sinh a?”

La Quan không để ý tới hắn, vỗ vỗ tay, “Chư vị, nghĩ lên đài, hiện tại liền có thể xếp hàng, chúng ta từng bước từng bước đến!”

Một nháy mắt, trước mặt hắn liền xếp thành trường long.

“La sư huynh, ta tới trước!”

“Ta ta, còn có ta!”

“Tiên tông tạp toái, tiểu gia ta đến rồi!”

Trên lôi đài, 3 tiên tông mọi người, sắc mặt biến hóa.

Giờ phút này, đều cảm giác đại sự không ổn.

Quả nhiên, sau một khắc dự cảm thành thật!

3 tiên tông bày xuống 10 lôi, bây giờ cũng chỉ có 9 lôi có người trấn thủ, thứ 10 lôi thủ lôi người, vẫn luôn chưa hiện thân.

Bây giờ, bất quá thời gian nháy mắt, 9 toà lôi đài liền đều có người.

“Ăn ta Phích Lịch chưởng!”

“Nhìn ta Thiết Sơn quyền!”

“Hắc Hổ đao pháp!”

“Khiếu Nguyệt kiếm!”

Ầm ầm ——

Các loại thủ đoạn tề xuất, không có chỗ nào mà không phải là thế lớn uy mãnh, sát thương kinh người.

Càng trùng hợp chính là, những này đế võ học viên xuất thủ về sau, từng cái sắc mặt trắng bệch, ôm lấy linh thạch cuồng hút đồng thời, rống to “Lão tử nhận thua” !

Quay đầu liền nhảy xuống lôi đài, ngồi xếp bằng khôi phục trạng thái.

Chỉ để lại trên lôi đài, từng cái tiên tông môn nhân, sắc mặt tái xanh.

Bá ——

Bọn hắn ánh mắt, đồng thời rơi vào La Quan trên thân, dùng đầu gối nghĩ cũng biết, việc này khẳng định cùng hắn có quan hệ.

Linh thạch, những này đế võ học viên tay bên trong ôm, thế mà là từng khỏa linh thạch… Nếu không, thi triển loại này bộc phát bí thuật, phản phệ liền có thể muốn bọn hắn nửa cái mạng.

Người này là ai?

Làm sao có nhiều như vậy linh thạch? Thế mà còn dùng ở loại địa phương này! Tuy nói, bị đòn là bọn hắn, nhưng tiên tông mọi người tức giận chi hơn, cũng không nhịn được đau lòng.

Lãng phí, quá lãng phí!

Cũng không cùng tiên tông 9 người suy nghĩ nhiều, mới một nhóm đế võ học viên lại đã lên đài.

Oanh ——

Oanh ——

Oanh ——

Trước mắt, là vừa rồi một màn lặp lại.

“Lão tử nhận thua!”

Rống qua về sau, mọi người xoay người rời đi, căn bản cũng không cho, tiên tông thủ lôi đệ tử cơ hội phản kích.

Đinh Bí giơ chân mắng to, “Không muốn mặt! Đây chính là các ngươi cái gọi là, đế võ kiêu ngạo? Cẩu thí không phải!” Hắn chỉ vào dưới đài, “Có loại lời nói, các ngươi liền lưu lại, ăn ta 1 quyền!”

Tào Sí một mặt, nhìn trí - chướng biểu lộ, “Đánh xong liền đi tốt bao nhiêu? Lưu lại để ngươi báo thù, nghĩ cái rắm ăn đâu!” Hắn nhìn về phía mọi người, lớn tiếng nói: “Các huynh đệ, ta phải thừa nhận, luận tu vi chúng ta thực sự không phải là đối thủ, nhưng hắn tiên tông 10 lôi bày xuống đến, không có hạn chế lên đài nhân số a? Để chúng ta 1 chiêu, cũng là tiên tông cao đồ nhóm, tự mình làm quyết định đi?”

“Cho nên, bọn hắn là tự tìm, ta không có gì không có ý

tứ! Huống chi, bây giờ biên cảnh thế cục khẩn trương, nếu ngươi ta tài giỏi ngược lại bọn hắn, liền có thể miễn đi một trận đại họa, cứu vớt ngàn tỉ lê dân. Cùng này so sánh, người ném điểm mặt mũi loại hình, căn bản cũng không tính sự tình!”

La Quan nhìn hắn một cái, mặt lộ vẻ hài lòng.

“Không sai, Tào Sí nói rất đúng!”

“Ném cái gì mặt? Ta lại không có vi phạm quy tắc?”

“Là bọn hắn tiên tông, mình cho mình đào hố!”

Đế võ mọi người lẽ thẳng khí hùng.

Nghe tới cái này tiên tông môn nhân, kém chút tức hộc máu.

La Quan vẫn không quên đổ dầu vào lửa, “Chư vị, nhưng 10 triệu nói lời giữ lời, nếu ai dám làm hư quy củ… Viện trưởng đại nhân khẳng định không cao hứng, lão nhân gia ông ta khẽ động giận, các ngươi 1 cái đều đi không được.”

Vỗ vỗ tay, “Nhanh a, đừng để tiên tông các vị cao đồ lâu các loại, nhóm thứ ba góp đủ đi? Nhanh lên lên đài, đằng sau còn một đám người đâu!”

Nói, liền cho mọi người phân phát linh thạch.

“Ha ha, đến ta!”

“Mi Sơn đạo tiểu nương môn giao cho ta, ăn ta một cây đen côn sắt!”

“Đáng tiếc, ta cũng có cái đại đông tây, nghĩ đút cho nàng.”

“Tranh cái rắm, tranh thủ thời gian đánh xong xuống tới, lão tử 80m đại đao đã đói khát khó nhịn!”

Bầu không khí, triệt để đi chệch.

Cái gì trấn áp đế võ một đời, đánh gãy đế võ sống lưng… Bây giờ nghiễm nhiên, thành khỉ làm xiếc ván.

Trên lôi đài, 3 tiên tông 9 vị cao đồ, chưa từng nhận qua như vậy nhục nhã, từng cái ánh mắt muốn ăn thịt người.

Trở mặt… Nói nhảm, nếu dám trở mặt, đã sớm lật 800 lượt!

La Quan cảnh cáo, chính là bọn hắn ma chú, chỉ cần phía sau núi nhà tranh bên trong lão bất tử còn không có tắt thở, tiên tông người liền phải cụp đuôi.

Vương giáo sư cười thoải mái, “La Quan tiểu tử này biện pháp, cũng thực không tồi, ngươi nhìn mấy cái này tiên tông tiểu Tà ma, đoán chừng đều khí nội thương.”

Vân Sơn nói: “La Quan cử động lần này đã giúp một đám tiểu bối, phát tiết trong lòng bi phẫn, biệt khuất, lại rơi tiên tông khí diễm… Chính là, hơi có chút hồ nháo!”

Nói là dạng này, khóe miệng của hắn, lại lộ ra mỉm cười.

“Hồ nháo tính là gì? Hữu hiệu là đủ.” Người đọc sách nói: “Ta ngược lại cảm thấy, biện pháp này hay lắm, tiên tông như đổi ý chính là rụt rè, đế võ lật về một ván! Mà chết chống đỡ… Ngược lại càng tốt hơn , ta đế võ học viên đông đảo, trước cho bọn hắn vượt qua một vòng, nhìn tiên tông môn đồ có thể chống đến khi nào.”

Trên thực tế, 9 trên lôi đài tiên tông môn đồ nhóm, bây giờ khổ không thể tả.

Không sai, hiện tại lên đài đế võ học viên, luận tu vi không đáng giá nhắc tới, một cái tay liền có thể trấn áp.

Nhưng mấu chốt là, bọn hắn không biết từ cái kia học được bộc phát bí pháp, uy lực cương mãnh tuyệt luân, đi lên trực tiếp mở lớn, mở xong nhận thua rời đi.

Không cùng tiên tông môn đồ thở một ngụm, đám tiếp theo đế võ học viên lại tới… Lần một lần hai không có vấn đề, 3 lần năm lần cũng vẫn được.

Nhưng nhìn lấy dưới lôi đài, càng tụ càng nhiều, quần tình xúc động ma quyền sát chưởng đế võ học viên, đội ngũ kia đều bài xuất mấy bên trong địa, tiên tông môn đồ nhóm lá gan đều rung động!

Cứ như vậy xuống dưới, làm bằng sắt người cũng được bị làm hao mòn thành cặn bã a.

“Ngừng! Ngừng!” Đinh Bí rống to, khí mặt đều lục, “Các ngươi đế võ còn biết xấu hổ hay không? Loại này hèn hạ xa luân chiến đều dùng!”

“Vừa rồi nói không tính, lão tử không nhận!”

Hắn, lập tức gây nên cộng minh.

Huyết Uyên tông Thiện Giang thở sâu, ổn định giữa bộ ngực chấn động khí huyết, “Tiếp xuống lôi đài chiến, ta cũng không còn lễ nhượng!”

“Muốn báo thù, liền quang minh chính đại đến, tiên tông 9 lôi ở đây, ai dám lên?”

“Hèn hạ hành vi, liền đến này là ngừng đi!”

La Quan tiến lên, mặt mũi tràn đầy cười lạnh, “Ai hèn hạ? Ai không muốn mặt? Thiết lôi đài là các ngươi, đổi quy củ cũng là các ngươi, cái này không có vấn đề a? Hiện tại sợ hãi, liền nghĩ không nhận nợ, nào có đơn giản như vậy!”

“Đúng, nói không sai.”

“Các ngươi khi ta đế võ là địa phương nào?”

“Ta nói với các ngươi, ta viện trưởng đại nhân ghét nhất, chính là nói không giữ lời!”

Đế võ mọi người rống to.

Muốn chạy? Nói đùa cái gì, chúng ta còn chưa lên trận đâu!

Đinh Bí nghiến răng nghiến lợi, trực tiếp vung nồi, “Vừa

rồi, ta Thi Giáp phái cũng không có nói, ai nói ra, các ngươi tìm ai đi!”

Thiện Giang gật đầu.

Ngu xuẩn thối biểu - tử, xách cái gì cẩu thí đề nghị? Bị đế võ học viện bắt lấy lỗ thủng, bắt lấy bọn hắn dừng lại đánh cho tê người.

Đem trước hoành ép đế võ cục diện, phá hư hầu như không còn!

Các ngươi tạo thành phiền phức, mình đi giải quyết, dù sao là đừng nghĩ, chúng ta lại cùng theo không may.

3 tiên tông đồng khí liên chi, chung mục 5 nước chi địa…

Đây đều là lời xã giao, cái gọi là đồng minh chẳng phải có chuyện như vậy? Mặt ngoài hòa hòa khí khí, ngươi tốt ta tốt, âm thầm bên trong minh tranh ám đấu, hận không thể đối phương nhanh đi chết.

Địa bàn cứ như vậy lớn, sản xuất cứ như vậy nhiều, ai cũng muốn chiếm thêm một điểm!

La Quan mặt lộ vẻ chần chờ, “Dạng này a… Ngược lại cũng có chút đạo lý!”

Hắn quay người, “Chư vị, đã Thi Giáp, Huyết Uyên 2 tông rời khỏi, vậy kế tiếp chúng ta, cũng chỉ đánh Mi Sơn đạo lôi đài.”

“Khục… Ta mới vừa rồi còn nghe nói, các ngươi đều có đại đông tây nghĩ ném uy, kiên nhẫn chờ đợi tất cả mọi người có cơ hội! Tới tới tới, đều đến Mi Sơn đạo dưới lôi đài xếp hàng, chúng ta kế tiếp theo.”

Tảo Tình tay chân lạnh buốt, răng đều nhanh cắn nát, Thi Giáp, Huyết Uyên 2 tông đám khốn kiếp này, các ngươi đều chờ lão nương.

Còn có dưới đài, cái kia một đầu tóc xám tiểu tử, đừng rơi lão nương tay bên trong, nếu không muốn ngươi sinh tử lưỡng nan!

Tiếp chiến?

Đương nhiên không có khả năng, liền bọn này như lang như hổ đế vũ vũ tu, các nàng nhưng nhịn không được.

“Chờ một chút!” Tảo Tình kêu to, “Ước định vừa rồi hết hiệu lực, không giữ lời!”

La Quan cười lạnh, “Nói đổi liền đổi nói biến liền biến, đây là đế võ, không phải nhà ngươi!”

“Đương nhiên, chúng ta không phải không giảng đạo lý, muốn làm phế cũng được, tiên tông phải trả ra đại giới, để biên cảnh 5 nước đại quân, đều lui ra phía sau 30 dặm.”

Thông qua biện pháp này, buồn nôn một phen tiên tông, cho đế võ mọi người xuất ngụm ác khí có thể, thật nghĩ cứ như vậy lấy được thắng lợi, căn bản không có khả năng.

Tiên tông lại không ngốc!

Không bằng thừa cơ đưa yêu cầu, giảm bớt biên cảnh bách tính tử thương.

Tảo Tình biến sắc, đó căn bản không phải, nàng có thể quyết định.

Đúng lúc này, một thanh âm vang lên, “Có thể, bản tọa thay mặt Mi Sơn đạo đáp ứng.”

“Không chỉ như thế, nếu ngươi tiểu bối này, hôm nay dám lên đài một trận chiến… Vô luận thắng bại, 5 nước biên quân lại lui 20 dặm!”

Thanh âm từ bốn phương tám hướng mà đến, từ không khí chấn động phát ra, rộng lớn mênh mông thâm bất khả trắc, “Ngươi muốn cứu Thanh Dương biên cảnh bách tính? Bản tọa cho ngươi cơ hội, liền nhìn ngươi có dám hay không đáp ứng.”

Mọi người sắc mặt khẽ biến.

Lời này, là đem La Quan đỡ lên, đặt ở trên lửa đốt.

Tào Sí vội vàng nói: “Lão đại, đừng nghe tên không nam không nữ này tất tất, có thể bức liên quân của ngũ quốc lui ra phía sau 30 dặm, đều là ngươi công lao, tiên tông đây là muốn giết ngươi trút giận, ta nhưng không thể mắc lừa!”

Vương giáo sư đi tới, “Tào Sí tiểu tử nói không sai, La

Quan ngươi ngay tại dưới đài, nhìn hắn tiên tông có thể như thế nào.” Có thể lật về một ván, lại cho biên cảnh rút dân tranh thủ đến lúc, hắn đã rất hài lòng.

Đón lấy, đối Tào Sí giơ ngón tay cái, “Vừa nói chuyện, là Mi Sơn đạo trưởng lão, tiên đồ Trúc Cơ cảnh cao nhân, tiểu tử ngươi ngay cả nàng cũng dám mắng, can đảm lắm!”

Tào Sí: …

Ta hiện tại, liền cho miệng tìm giữ cửa, còn kịp sao?

La Quan mỉm cười, “Vương giáo sư, ta rất vững tin chỉ cần tại dưới đài, tiên tông Trúc Cơ cũng chỉ có thể múa mép khua môi, không dám đụng đến ta mảy may.”

Hơi dừng một chút, “Nhưng trên thực tế, hôm nay ta vốn chính là, hướng bọn hắn đến a.”

Chương 101 : Nửa người nửa thi

Bang chúng đế võ học viên xuất khí, đích thật là vì ngăn ngừa, bọn hắn tâm chí bởi vậy bị hao tổn, mất võ đạo dũng cảm tiến tới chi tâm.

La Quan từng đã đáp ứng viện trưởng, phải vì chấn hưng đế võ ra một phần lực, cho nên chuyện này, hắn là nghĩa bất dung từ.

Đương nhiên, cũng có tư tâm.

Đó chính là —— kéo cừu hận!

Chỉ có tiên tông mọi người, đối với hắn hận thấu xương, chiến đấu bên trong mới có thể bộc phát ra, 12 điểm thực lực.

Kia, mới là 1 khối hợp cách mài kiếm thạch, mới có thể giúp hắn, mài ra mạnh nhất sắc nhất 1 kiếm, phá vỡ thiên địa khóa!

“Ngươi…” Lão Vương trừng lớn mắt, “Đừng xúc động, phá quan thất bại tu vi mất hết, cũng chưa chắc liền không có cách nào chữa trị… Nhưng mệnh chỉ 1 đầu, chết liền hết rồi!”

La Quan khoát tay, không nghĩ giải thích cũng không có cách nào giải thích, dù sao thiên địa khóa thứ này, nói thế nào?

“Ý ta đã quyết, Vương giáo sư không cần nhiều lời.”

Nói xong, lớn tiếng nói: “Ta đáp ứng!”

“Lão đại!” Tào Sí trừng lớn mắt, tay tại run, “Ngươi thật phá cảnh thất bại? Tu vi hoàn toàn biến mất?”

Hắn thở sâu, mặt mũi tràn đầy cảm động, “Ngươi đây là, muốn dùng mạng của mình, vì biên cảnh bách tính tranh thủ sinh cơ, ta Tào Sí hoàn toàn phục!”

“Ngươi yên tâm đi, ta Tào Sí phát thệ, tất tuân theo lão đại ý chí, làm thủ hộ lê dân vì ta Thanh Dương quốc, cùng tiên tông tử chiến đến cùng, tuyệt không lui ra phía sau!”

Đám người, yên tĩnh.

Kia từng đạo ánh mắt, giờ phút này tràn ngập chấn kinh, La Quan bóng lưng, một chút trong mắt bọn hắn, trở nên vô song cao lớn.

Như nguy nga chi sơn nhạc, thẳng vào mây tiêu!

“Ta cùng trước đó, hiểu lầm La sư huynh a!”

“Đúng vậy a, sư huynh hiệp can nghĩa đảm, là ta đế võ chân chính sống lưng!”

“Chúng ta, cung tiễn La sư huynh!”

“Đưa La sư huynh!”

Mọi người núi thở, khom người cúi đầu

Giờ phút này bầu không khí, nghiễm nhiên phong tiêu tiêu hề dịch thủy hàn, tráng sĩ đi mà không quay lại.

La Quan: …

Cái quỷ gì? Ta ở đâu? Đến cùng không đúng chỗ nào?

Hung hăng trừng mắt liếc Tào Sí, đều là tên khốn này, không làm rõ ràng được tình trạng, ngươi mù lên cái gì hống.

Nhưng hôm nay, mọi người đầy người bi tráng, khí thế thảm liệt… Ách, đây mới là thật, bị chống chọi!

Kiên trì, La Quan đi hướng lôi đài, nhưng hắn cúi đầu trầm mặc không nói biểu hiện, trong mắt mọi người tăng thêm gấp trăm lần anh hùng khí khái.

“La sư huynh!” Có đế võ nữ tu, khóc thành nước mắt người.

Còn có nữ tu kêu to, “Sư huynh, nếu ngươi còn sống trở về, ta liền gả ngươi, cho ngươi sinh con dưỡng cái!”

“Ta cũng gả cho sư huynh!”

La Quan đầu thấp hơn, bước càng gấp.

Vừa lúc này, Đinh Bí gầm lên giận dữ, “Họ La tiểu tử, mau tới bên trên ta!”

Bá ——

Bên tai đột nhiên tĩnh mịch.

Thút thít đế võ nữ tu nhóm, nháy mắt trừng lớn mắt.

Tiên tông mọi người, cũng là một mặt cổ quái.

“Không phải bên trên ta… Là bên trên ta lôi đài… Phi! Lão tử bị ngươi khí, lời nói đều nói không rõ!” Đinh Bí nổi giận đan xen, gầm thét liên tục, “Mau lên đây, lão tử hôm nay muốn đem ngươi xé nát!”

La Quan ngẩng đầu, đáy mắt hiện lên băng hàn.

Cũng tốt, trước hết bắt ngươi khai đao… Ai bảo ngươi, dám vũ nhục bản soái so thẩm mỹ cùng lấy hướng, quả thực tội ác tày trời!

Bá ——

Hắn thả người nhảy lên lôi đài.

Trong đám người, không ít người nhắm mắt lại, không đành lòng nhìn tiếp xuống một màn.

Phá cảnh thất bại, tu vi mất hết La Quan, như thế nào là tiên tông môn đồ đối thủ? Sợ là 1 quyền, liền muốn bị cái này Đinh Bí đánh chết.

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn truyền vào trong tai, từ từ nhắm hai mắt mọi người, nước mắt rơi xuống tới.

La sư huynh, đi tốt!

Ân…

Giống như không đúng, bên tai làm sao an tĩnh như vậy.

Từng đôi đôi mắt, đang chần chờ bên trong mở ra, sau đó liền càng trừng càng lớn, tiếp lấy cùng người bên cạnh đồng dạng, lâm vào thật sâu trầm mặc.

Trên lôi đài, La Quan đứng tại chỗ, như cái gì cũng không phát sinh, đối diện một thân khối cơ thịt, hất lên thiết giáp ngưu cao mã đại Đinh Bí, lại bay ngược mấy chục mét, đem lôi đài một góc đụng nát.

Hoa ——

Đám người nổ tung!

Cái này tình huống như thế nào? Không nói La sư huynh tu vi mất hết? Chẳng lẽ là ảo giác? Nhưng coi như ảo giác, cũng luôn không khả năng là, mọi người cùng nhau đi!

Ai có thể cho ta cái giải thích?

“Khục!” Trên lôi đài, La Quan ho nhẹ một tiếng, “Ta tu vi, đích xác xảy ra vấn đề, nhưng lại tại vừa rồi, các vị vì ta reo hò đưa tiễn, ta rất là cảm động cảm xúc khuấy động… Cái này một kích động, tu vi lại khôi phục… Ân,

chính là như vậy!”

Mọi người: …

Chúng ta tựa hồ làm ô long?

La sư huynh đây là, tại cho chúng ta giảng hòa?

Vương giáo sư một mặt trấn định, cao giọng nói: “Loại này tình huống, trong cổ tịch thật có ghi chép, không ngờ hôm nay lại phát sinh ở La Quan trên thân, quả nhiên là trời phù hộ đế võ!”

Hắn vung cánh tay lên một cái, “La Quan cố lên, đánh bại tiên tông!”

Tào Sí cái thứ 1 hưởng ứng, “Lão đại vô địch, quét ngang tiên tông!”

Đảo mắt, chính là chỉnh tề vạch 1 khẩu hiệu ——

“Lão đại vô địch, quét ngang tiên tông!”

Trên lôi đài, Đinh Bí lắc lắc đầu, ánh mắt ngưng trọng, “La Quan… Ngươi thật là đủ hèn hạ, thế mà âm mưu ám toán ta!”

“Ta giết ngươi!”

Hắn gào thét một tiếng, lao đến.

Trong lòng, sợ hãi khôn cùng.

Tiểu tử này, che giấu khí tức thủ đoạn, quả thực quá lợi hại, hắn chút điểm đều không có phát giác được.

Cũng may, 1 quyền này tuy mạnh, lại không đánh trúng yếu hại, nếu không hắn nói không chừng đã chết!

Nghĩ đến cái này, Đinh Bí vừa sợ vừa giận.

Oanh ——

Khí huyết toàn lực phóng thích, nương theo “Lốp bốp” cốt nhục tiếng nổ đùng đoàng, Đinh Bí thân thể tăng vọt vài tấc, khí tức càng thêm cuồng bạo. Tựa như là một đầu, trong ngủ mê thức tỉnh hung thú, “Ầm ầm” lôi đài chấn động bên trong, lấy quét ngang thế như 10,000 tấn đánh tới.

La Quan đáy mắt, hiện lên vẻ hài lòng, lúc này mới đủ kình.

Muốn giết người, hắn vừa rồi liền có thể giết, lưu Đinh Bí một mạng chính là vì, để hắn bộc phát ra thực lực chân chính.

Liên phá vạn trọng, ngút trời 2 cảnh, nói thật La Quan hiện tại, cũng không biết mình mạnh bao nhiêu.

Đạp chân xuống, hắn thả người đập ra, đón lấy Đinh Bí 1 quyền đánh ra.

Oanh ——

Nổ vang rung trời, tựa như đất bằng kinh lôi, chấn người

2 lỗ tai vù vù. Cả tòa lôi đài, dưới một kích này, nháy mắt nổ tung, băng liệt.

Mắt trần có thể thấy xung kích kình khí quét ngang, nhấc lên cuồng phong cuốn lên bụi mù, thổi mọi người mở mắt không ra. 1 đạo cao lớn thân ảnh, việc này bay rớt ra ngoài, xông phá bụi bặm đập ầm ầm hạ.

“A, tay của ta!”

Đinh Bí kêu thảm, bây giờ toàn bộ nắm đấm, huyết nhục băng liệt lộ ra gãy xương… Đúng là bị 1 quyền, đánh cốt nhục tách rời, một cánh tay cũng không đủ sức rủ xuống.

Bá ——

Tiên tông mọi người sắc mặt, triệt để biến!

Trước đó 1 quyền, bọn hắn cho rằng là Đinh Bí chủ quan, bị đánh lén bố trí.

Nhưng bây giờ nhìn, căn bản cũng không phải là dạng này, cái này La Quan thực lực, có thể xưng khủng bố.

1 quyền, liền phế Đinh Bí một tay!

Dưới lôi đài, reo hò trùng thiên.

“Lão đại vô địch, quét ngang tiên tông!”

“Lão đại vô địch, quét ngang tiên tông!”

Từng cái đế võ học viên, kích động vạn điểm.

Trước đó, dù ép tiên tông cúi đầu, bọn hắn xả được cơn giận.

Nhưng chuyện này chỉ có thể xem như tiểu thủ đoạn, chân chính giao phong bên trong, đế võ rơi vào tuyệt đối hạ phong, đây là đáy lòng của mọi người, từ đầu đến cuối không vòng qua được một cây gai!

Nhưng bây giờ, La Quan dùng 1 quyền này, để bọn hắn nhìn thấy hi vọng.

Thắng một ván… Dù chỉ là thắng một ván, đế võ cũng không tính thất bại thảm hại.

Lão Vương sợ hãi thán phục, “La Quan 1 quyền này, thật mạnh… Lão phu đều cảm thấy kinh hãi!”

Vân Sơn gật đầu, “Xem ra hắn hôm nay, thật là có chuẩn bị mà đến, nếu có thể kế tiếp theo kiên trì, có lẽ có thể phá tiên tông mấy lôi.”

“Đúng vậy a, liền nhìn hắn có thể kiên trì bao lâu… Nhưng như vậy cưỡng đề tu vi bí pháp, tất khó bền bỉ a.” Người đọc sách làm ra tổng kết.

Bọn hắn đối La Quan, một mực có nhiều chú ý.

Tuy nói hắn tu vi đích xác rất mạnh, cũng tuyệt đối không đạt được, hôm nay trình độ như vậy.

Cần biết cái này Đinh Bí, đã chạm đến đến đạp trời cấp

độ, chính là bọn hắn lên đài, cũng được phí chút thủ đoạn mới có thể đem nó đánh bại.

La Quan có thể tiện tay xuất ra, khiến đế võ mọi người nhẹ nhõm học được bộc phát bí pháp, lại hắn một đường tại đế đô quật khởi, cũng có nhiều tuyệt cảnh phản kích thí dụ, có chút át chủ bài, bí pháp rất bình thường.

Không nói đến cái khác… Phá Thi Giáp phái cái này 1 lôi, khi không có vấn đề.

“A!” Đinh Bí gào thét một tiếng, khuôn mặt rung động vặn vẹo, lộ ra thống khổ chi ý.

Một cỗ màu đen thi khí, từ hắn mặc thiết giáp bên trong tuôn ra, nháy mắt bị nhục thân hấp thu, cả người hắn lập tức sinh ra đáng sợ biến hóa.

Chỉ thấy Đinh Bí trần trụi bên ngoài huyết nhục, nhanh chóng khô quắt xuống dưới, như trong nháy mắt mất đi nước điểm, biến thành quỷ dị màu xanh tím, áp sát vào xương cốt bên trên, nghiễm nhiên thành một bộ thây khô, nó bàn tay sở thụ khủng bố thương thế, tại thi khí tu bổ dưới, lại khôi phục nhanh chóng như lúc ban đầu.

Cái này, chính là Thi Giáp phái bí pháp!

Hấp thu thi khí tiến hành luyện hóa hấp thu, đem nó rót vào chiến giáp, sinh tử đại chiến lúc hấp thu, có thể biến đổi thành nửa người nửa thi trạng thái, không chỉ có thể chữa trị tự thân sở thụ tổn thương, càng có thể khiến nhục thân cường độ tăng lên trên diện rộng, thực lực

tăng vọt.

Nhưng cái này 1 bí pháp, tu luyện lại rất gian nan, mỗi một sợi thi khí đều cần, chí ít giết chết 10 người mới có thể rèn luyện mà thành.

Bây giờ cái này một cỗ thi khí, mỗi cỗ đều cần 100 sợi mới có thể tụ tập mà thành… Nói cách khác, chỉ cái này Đinh Bí 1 người vì tu luyện Thi Giáp phái bí pháp, liền giết chí ít mấy ngàn người, thậm chí nhiều hơn.

La Quan phát giác được, tử khí nồng đậm oán khí, loại tình huống này hắn chỉ ở vĩnh phong đường phố số hai mươi bảy trong địa động, cùng đế đô nam toà kia, bị Huyết bào nhân làm hại sơn thôn bên trong, từng cảm nhận được qua.

Tiên tông, đây là hắn - mẹ cẩu thí tiên tông, xưng chi ma quỷ càng thêm thỏa đáng!

Sát ý, từ đáy lòng mãnh liệt mà ra, hắn không quản được người trong thiên hạ, càng không biện pháp ngăn cản tà ma hành hung, nhưng đã dám xuất hiện ở trước mặt hắn, liền phải chết.

“Giết!”

Đinh Bí gào thét, nửa người nửa thi trạng thái dưới, thanh âm khàn khàn có khủng bố xuyên thấu, chui vào não hải liền khiến người hồi hộp, sợ hãi. Trước mắt, như hiển hiện núi thây biển máu, từng trương hoảng sợ, tuyệt vọng gương mặt, ở trong đó lăn lộn hiển hiện.

Đây là thi người gầm rú bên trong, tự mang tâm thần công kích, nhưng chấn nhiếp cường địch, cắt giảm thực lực!

Hắn thả người vọt lên, 1 quyền đánh ra.

Oanh ——

Quyền chưa rơi, đã lớn phiến vỡ tan, bị hao tổn lôi đài, giờ phút này nhanh chóng sụp đổ, đổ sụp.

1 quyền này, uy lực chi đáng sợ, thẳng đến đạp trời!

Nửa người nửa thi trạng thái Đinh Bí, lại thêm khủng bố nhục thân, nó chân thực chiến lực, thậm chí so với bình thường Đạp Thiên cảnh càng mạnh.

La Quan nửa ngồi, túc hạ lôi đài vỡ nát nháy mắt, hắn phóng lên tận trời.

Oanh ——

Lúc lên lúc xuống, 2 thân ảnh giữa không trung đánh thẳng, La Quan trở xuống mặt đất, túc hạ lôi đài phế tích bên trong, xuất hiện khủng bố hố sâu.

Nhưng hôm nay, hấp dẫn hơn ánh mắt, lại là giữa không trung Đinh Bí —— hắn lăn lộn hướng lên, trong miệng thê lương tru lên, chỉ gặp hắn 1 đầu thi hóa thủ cánh tay, đã bị đánh nát, chỉ có một đoạn mảnh xương treo khô quắt huyết nhục, trong gió du đãng.

Màu đen thi khí không ngừng hội tụ, ý đồ tay cụt mọc lại,

nhưng mỗi lần đều bị đánh tan, xoắn nát!

Bỗng dưng, lại một tiếng nổ đùng, Đinh Bí kêu thảm bên trong bị nổ bay.

Chỗ cụt tay xâm nhập bá đạo đế kiếm kiếm hơi thở, giờ phút này ầm vang nổ tung, đem hắn một tay triệt để hủy đi không nói, còn xé rách trước ngực mảng lớn huyết nhục, lộ ra xương sườn cùng phía dưới, cách màng bên trong bao khỏa tạng phủ.

Chương 102 : 1 máu

Đinh Bí, sợ!

Vừa rồi, hắn thậm chí cảm giác, mình sẽ bị đánh giết.

Hắn giữa không trung giữ vững thân thể, bối rối nhìn về phía La Quan, đáy mắt sợ hãi không che giấu được.

Tiên tông trên lôi đài, giờ phút này hoàn toàn tĩnh mịch.

Bọn hắn tuyệt đối không nghĩ ra, cái này đế võ học viên, như thế nào mạnh đến tình trạng như thế?

Cần biết, nửa người nửa thi trạng thái Đinh Bí, đủ để đại chiến Đạp Thiên cảnh, nhưng tại trước mặt hắn vẫn bị một kích trọng thương.

Tu vi, hẳn là đã phá phàm nhập tiên, bước vào tiên đồ?

Không đúng!

Như coi là thật như thế, 3 tiên tông tất nhiên thu được tình báo, nhưng bọn hắn trước đó căn bản, liền không được đến nhắc nhở.

Đúng lúc này, Thi Giáp phái Cao hầu mắt sáng lên, đưa tay vào ngực nắm chặt ngọc giản, đọc đến trong đó tin tức —— La Quan lấy bí thuật mà chiến, bản thân không vào lăng vân cảnh!

Nếu là người khác, cho hắn truyền quy tắc này tin tức,

Cao hầu tất 1 chưởng đập nát nó đầu, liền cái này hai lần liền đem Đinh Bí làm chết một nửa Mãnh Nhân, ngươi nói với ta không vào lăng vân?

Nhưng truyền tin, là Thi Giáp phái Trúc Cơ đại lão, hắn trực tiếp liền tin.

Trong lòng ở giữa, nhịn không được sợ hãi thán phục, cái này La Quan trong tay bí pháp, quả thực không thể tưởng tượng nổi, có thể lấy không vào lăng vân tu vi, đem Đinh Bí đánh thành dạng này.

Nếu ta có thể được đến… Cao hầu liếm liếm khóe miệng, ánh mắt nóng bỏng, “Đinh Bí! Người này lấy bí thuật mà chiến, tu vi không vào lăng vân, ngươi chỉ cần bay lượn tại trời, hắn liền không làm gì ngươi được!”

Nghe nói như thế, không chỉ có tiên tông mọi người, dưới đài đế võ học viên cũng kinh ngạc đến ngây người.

Gia hỏa này, sẽ không là bị La sư huynh dọa sợ, bắt đầu nói mê sảng đi?

Không nói đến cuộc chiến hôm nay, liền La sư huynh lúc trước, nhiều trận hiển hách chiến tích, bọn hắn đều nhất thanh nhị sở, ngươi nói hắn không vào lăng vân? Nói đùa cái gì!

Nhưng cũng có mặt người lộ ngưng trọng, tỉ như kiếm đạo 3 trâu các loại, bọn hắn đột nhiên nghĩ đến, tựa hồ La Quan chưa hề trước mặt người khác lăng không đứng vững qua… Hẳn là đúng là thật?

Huyết Uyên tông Thiện Giang gật đầu, “Cao hầu nói không sai.”

Vừa rồi, hắn cũng thu được Trúc Cơ trưởng lão truyền tin, xác nhận việc này.

Mắt sáng lên, hắn hạ giọng, “2 vị sư đệ, nếu có cơ hội đừng giết La Quan, đem nó nắm giữ trong tay, có lẽ có cực lớn thu hoạch.” Chỉ là đế võ 1 học viên, không vào lăng vân thực lực lại như thế cường hãn? Trên thân tất có đại bí mật!

Không chỉ có Huyết Uyên tông, Mi Sơn đạo nữ tu, ánh mắt cũng tập trung ở La Quan trên thân, nóng bỏng giống như là muốn một ngụm đem hắn nuốt mất.

Hiển nhiên tại đế đô bên trong, cũng có tin tức con đường.

Trong lòng đại loạn, khủng hoảng không thôi Đinh Bí… Kém chút một ngụm máu phun ra!

Làm nửa ngày, đem ta đánh thành dạng này La Quan, đúng là cái còn chưa bước vào lăng vân cảnh hàng tiểu bối.

Mất mặt!

Hắn nghiến răng nghiến lợi, liều mạng thôi động thi khí khôi phục thương thế, một trái tim yên ổn xuống dưới. Lão Cao tuyệt sẽ không, cầm loại sự tình này nói đùa, nếu như thế lời nói, kia còn có cái gì có thể sợ?

Lấy bí thuật mà chiến?

Vậy ta lão Đinh liền để ngươi biết, cái gì gọi là Đạp Thiên cảnh, ta từng bước cao thăng nhập cửu tiêu phía trên, cũng phải nhìn ngươi có thể bắt ta như thế nào? !

Bằng ngút trời nhảy lên? Hừ! Ngươi nếu có thể đụng phải ta một cây mao, ta lão Đinh liền đem đầu hái xuống, tặng cho ngươi làm cầu để đá!

Không, không chỉ như vậy, bí thuật siêu cường bộc phát, tất khó mà bền bỉ.

La Quan a La Quan, đợi ngươi bí thuật có tác dụng trong thời gian hạn định thoáng qua một cái, chính là ta báo thù rửa hận thời điểm, tất yếu đưa ngươi chém thành muôn mảnh… Không, luyện thành thi khôi, ngày đêm tra tấn!

Tâm tư nhất định, Đinh Bí thả người hướng lên, chỉ thấy mấy bước về sau, liền thăng đến cao trăm trượng, hét lớn một tiếng, “Ngươi qua đây a!”

“Không tốt, La sư huynh như không vào lăng vân, làm sao có thể đánh tới người này?”

“Cao trăm trượng không, ngút trời nhảy lên dù rằng đến, Đinh Bí từ lâu tránh né.”

“Như mang xuống, thế cục sợ đối La sư huynh không ổn!”

“Hèn hạ tiên tông tạp toái, vô sỉ!”

Đế võ mọi người xao động, bất an lúc, mặt đất trong hố sâu, La Quan thản nhiên nói: “Tốt!”

Hắn đưa tay 1 kiếm, phóng lên tận trời.

Tốc độ nhanh như bôn lôi, như không nhìn không gian ngăn trở, kiếm lên lúc nơi tay, kiếm rơi liền đã gần thân.

Kiếm này, từng ngày nguyệt!

Đinh Bí đùa cợt tiếu dung còn chưa khuếch tán, liền bỗng dưng cứng đờ, mặt lộ vẻ hãi nhiên.

Không kịp né tránh, chỉ nghe một tiếng hét thảm, theo mảng lớn máu tươi rơi vãi, bị chém xuống tới.

Oanh ——

Nương theo tiếng vang, Đinh Bí ngạnh sinh sinh tại mặt đất, ném ra 1 cái 10m hố to. Hắn nằm tại đáy hố, trên thân thiết giáp băng liệt, cả người toàn thân trên dưới, tất cả xương cốt cơ hồ đều đã vỡ nát.

Miệng mũi ở giữa, không ngừng hướng ngoại chảy máu, đầy mắt đều là sợ hãi.

“Ta nhận…”

Răng rắc ——

Một tiếng vang giòn, ngắt lời hắn, cũng làm cho toàn bộ tràng diện, triệt để tĩnh mịch!

La Quan 1 cước, giẫm bạo đầu hắn, đỏ trắng văng khắp nơi.

“Thật có lỗi a, kiếp sau muốn nói chuyện, nhất định phải nhanh, nếu không gặp gỡ ta loại này tính nôn nóng, là thật lở.”

Đinh Bí chết!

Vạn chúng nhìn trừng trừng dưới, bị La Quan 1 cước bể đầu, đều chết hết thấu.

Cao hầu bỗng nhiên gào thét, “La Quan, ngươi dám giết người…”

Vừa rống nửa câu, liền bị đánh gãy, “Từ các ngươi chắn đế võ đại môn, bày xuống cẩu thí 10 lôi đài bắt đầu, liền nên làm tốt chết chuẩn bị.”

La Quan cười lạnh, sát ý bừng bừng, “Đừng nói cái gì, các ngươi không giết người, các ngươi không giết là không dám… Nhưng ta, dám giết người!”

Cao hầu bị nghẹn, kém chút tức nổ phổi, mà nhất làm cho hắn sinh khí chính là, La Quan lời nói hắn càng không có cách nào phản bác.

Đường đường 3 tiên tông, chưởng khống 5 nước chi địa, bọn hắn đi đến đâu bên trong, đều được tôn là thượng tiên, lọt vào trong tầm mắt hết thảy cho lấy cho đoạt!

Lại cứ nho nhỏ Thanh Dương, chỉ dựa vào 1 cái đế võ, ép tiên tông 30 năm đến nay.

“Tiểu bối, ngươi thật to gan!”

Bá ——

3 đạo thân ảnh, xuất hiện giữa không trung.

Đứng lơ lửng trên không, chỉ là một câu, liền chấn nhiếp toàn trường.

Bàng bạc uy áp giương cung mà không phát, liền làm nơi đây tất cả mọi người, hô hấp lâm vào đình trệ.

Nhưng cái này 1 trạng thái, chỉ duy trì nháy mắt.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh vang vọng, liền đem mọi người đỉnh đầu áp chế chấn vỡ.

“3 người các ngươi, muốn làm cái gì?”

Khinh thường thập phương, uy áp đế đô tiên tông 3 Trúc Cơ, sắc mặt đủ cương.

Lão vương bát đản, bao che cho con cũng quá mức điểm đi!

Chúng ta đệ tử bị giết, ngay cả câu nói cũng không thể nói?

“Khục! Viện trưởng chúng ta trước đó đã nói xong, lôi đài giao đấu không liên quan sinh tử, La Quan rõ ràng phạm quy!” Thi Giáp phái Trúc Cơ, kiên trì mở miệng.

Viện trưởng cười lạnh, “Đó là các ngươi nói, lão phu cũng không có đáp ứng!”

Hơi dừng một chút, “Ta ngược lại cảm thấy, La Quan nói không sai, các ngươi đã dám chắn đế võ cửa chính võ đài, chết cái đem người tính là gì?”

Thi Giáp phái Trúc Cơ vừa muốn mở miệng, lại 1 đạo kiếm minh, trực tiếp ghé vào lỗ tai hắn vang lên, người nhất thời cứng đờ.

“Chớ ép bức lại lại, còn muốn đánh nữa hay không? Các ngươi như sợ, liền trực tiếp nhận thua, cút ngay!”

Ngang ngược, bá đạo, không giảng đạo lý!

Huyết Uyên tông Trúc Cơ cắn răng, “… Đinh Bí bị ngộ sát một chuyện, chúng ta nhận! Nhưng đã, La Quan bị giết người, vậy ta tiên tông đệ tử, như cũng ngộ sát hắn…”

“La Quan, lão già này muốn giết ngươi, có sợ hay không?”

La Quan chắp tay, “Trúc Cơ cảnh đại lão, có viện trưởng ngài trấn áp, đệ tử không cần sợ.” Hắn ánh mắt quét ngang, cười lạnh, “Về phần trên lôi đài, này một đám gà đất chó sành… Muốn giết ta, cứ việc động thủ là được!”

“Tốt!” Viện trưởng cười to, “Lão già, có nghe hay không? Các ngươi nếu có thể giết La Quan, vậy liền đi giết!”

Thi Giáp phái Trúc Cơ thở sâu, “Cao hầu, Tiêu Sơn, đừng để Đinh Bí chết vô ích!”

Cao hầu nháy mắt, minh bạch trưởng lão thâm ý… Giết Đinh Bí phía trước, cái này La Quan bí thuật lại nghịch thiên, cũng kém không nhiều đi?

Nhiều nhất, còn có một hai lần xuất thủ chi lực, chỉ cần ngăn chặn hắn, liền có thể đắc thủ!

Thi Giáp phái am hiểu nhất luyện thi, đây là cửa tinh tế sống, cao cấp thi khôi thậm chí có thể giữ lại, khi còn sống tuyệt đại bộ điểm linh trí.

Cho nên, đối hồn phách phương diện, bọn hắn rất có nghiên cứu!

Giết chết La Quan, đoạt nó hồn phách, liền có thể đạt được trên người hắn, ẩn tàng đủ loại thần bí.

Cao hầu nhìn qua, trầm giọng nói: “Tiêu Sơn sư đệ, ngươi cùng Đinh Bí giao hảo, đã phải vì hắn báo thù, vậy liền đừng cùng!”

“Sư huynh nói đúng, ta cùng Đinh Bí sư đệ tình như thủ túc, hôm nay hắn chết, để ta đau đến không muốn sống a!” Tiêu Sơn mặt mũi tràn đầy thống khổ, hét lớn một tiếng, “La Quan, ngươi có dám lên đài, đánh với ta một trận?”

“Tiên tông cẩu tặc không muốn mặt, ta La sư huynh vừa đại chiến một trận, ngươi là muốn kiếm tiện nghi sao?”

“Không sai, mời La sư huynh làm theo khả năng, ngươi giết Đinh Bí, đã cho chúng ta xả giận!”

“Ta đế võ có La sư huynh tại, vẫn chống trời đạp đất, có thể trấn áp tiên tông!”

Mọi người rống to, chỉ cảm thấy thổ khí dương mi, cảm xúc bành trướng.

La Quan 1 trận chiến này, quả thực tồi khô lạp hủ, trực tiếp trấn sát Đinh Bí, không cho nửa điểm phản kháng chỗ trống.

Có thể nói uy vũ vô song, bằng sức một mình, trọng lập đế võ sống lưng!

Tiêu Sơn cười lạnh, “La Quan, ngươi nếu muốn nghỉ ngơi, tiêu nào đó có thể chờ ngươi… Nhưng nếu như, ngươi là sợ lời nói, liền lập tức quỳ xuống đến, hướng Đinh Bí sư đệ dập đầu, ta có thể bỏ qua cho ngươi!”

La Quan lắc đầu, “Lão tiêu, ngươi lá gan thật to lớn.”

Nghỉ ngơi? Hắn cần sao!

Liền vừa rồi, quả thực làm nóng người cũng không tính là.

Bá ——

Thả người nhảy lên lôi đài, La Quan nói: “Đã các ngươi quan hệ tốt như vậy, vậy thì nhanh lên động thủ đi, ta đưa ngươi đoạn đường, cũng để cho 2 ngươi trên đường làm bạn.”

“Cuồng vọng!” Tiêu Tác gầm thét, “La Quan, nhìn là ai chết!”

Hắn dám đứng ra, đương nhiên là có ỷ vào.

Luận chính diện chém giết, Tiêu Tác ngay cả Đinh Bí đều đánh không lại, nhưng vì sao hắn là Thi Giáp phái Nhị sư huynh, gần với Cao hầu phía dưới?

Giết người, có khi chưa hẳn cần nhờ man lực!

Trên lôi đài, đột nhiên lên sương mù, xám đen chi sắc lộ ra không rõ.

Mà Tiêu Tác thân ảnh, thì biến mất ở trong sương mù, như dung nhập ở giữa.

Ầm ầm ——

Lôi đài mặt ngoài, đột nhiên truyền ra tiếng hủ thực, nương theo trận trận hơi khói, trở nên gập ghềnh.

Cái này sương mù, lại có kịch độc!

Tiếng cười lạnh, từ trong sương mù truyền ra, “La Quan, ta cái này tuyệt mệnh thi độc, lấy bí pháp luyện chế mà thành, cho dù ngươi ngừng thở cũng vô dụng.”

Cái này, chính là hắn lực lượng.

Bằng này thủ đoạn, Tiêu Tác từng ngạnh sinh sinh, mài chết qua một tên đi ngang qua luyện khí thượng cảnh tán tu.

La Quan mạnh hơn lại như thế nào? Lâm vào thi độc bên trong, dù có 10 triệu thủ đoạn, cũng thi triển không ra.

Chỉ đợi độc tố ăn mòn không ngừng xâm nhập, hắn đem lâm vào suy yếu, cuối cùng ngã lăn!

La Quan: …

Hắn hiện tại, cảm thấy tốt thất vọng.

Ta nghe ngươi tất tất, đầy cõi lòng chờ mong, kết quả liền cái này?

Huyền Quy cười lạnh vang lên, "… Hắn sợ là không biết, Quy gia ta trừ thủy hỏa bất xâm, càng là bách độc tránh lui thân thể, ngươi đã phải vi sư che chở, chỉ là tiểu độc tính cái rắm!"

"Tranh thủ thời gian xử lý hắn, người này trừ một thân kịch độc, chính là cái phế vật, đối ngươi không được nửa điểm ma luyện hiệu quả."

Chương 103 : Huyết ma chi nhãn

La Quan nhanh chân hướng về phía trước, đấm ra một quyền.

“Bành” một tiếng vang thật lớn, giấu kín trong đó Tiêu Sơn, bị đánh bay ra ngoài, mặt mũi tràn đầy kinh sợ, “Ngươi có thể nào tìm tới ta?”

Hắn cái này tuyệt mệnh thi độc, nhược điểm lớn nhất chính là bản thể, cho nên tại giấu kín phương diện, Tiêu Sơn dưới đại lực khí, Trúc Cơ cảnh dưới tuyệt khó khóa chặt.

Nhưng hôm nay, lại bị 1 quyền đánh ra.

Mà lại, càng làm cho hắn cảm thấy, cảm thấy không thể tưởng tượng nổi chính là, La Quan nắm đấm uy mãnh tuyệt luân, nửa điểm không có dấu hiệu trúng độc.

Cái này sao có thể?

Bá ——

Tiêu Sơn cắn răng, nuốt xuống một ngụm máu, lại lần nữa giấu kín.

Cùng lúc đó thôi động sương độc, điên cuồng lưu chuyển, toàn lực ăn mòn.

Nhưng đây hết thảy, lại không hề có tác dụng.

La Quan cười lạnh một tiếng, đạp chân xuống, thả người liền đập ra.

Oanh ——

Lại 1 quyền, nện ở trong sương mù, Tiêu Sơn bị lại lần nữa đánh bay ra khí, một ngụm máu tươi phun ra, trừng lớn mắt sắc mặt trắng bệch.

Không chỉ là thụ thương, còn là bị dọa đến.

Hắn lớn nhất ỷ vào, chính là độc cùng giấu, bây giờ đều bị La Quan nắm, chẳng lẽ không phải một con đường chết?

Không được, ta phải nhanh nhận thua… Suy nghĩ còn không có chuyển qua, một cơn gió mạnh tới gần, cổ cũng đã bị nắm chặt.

Cảm thụ được, đúc bằng sắt cánh tay bên trong, ẩn chứa lực lượng kinh khủng, chỉ cần hơi vừa dùng lực, liền có thể để hắn làm trận mất mạng!

“Ta nhận thua! Ta nhận thua!”

Tiêu Sơn liều mạng kêu to.

La Quan cười lạnh, “Ta cự tuyệt!” Ánh mắt của hắn chớp lên, “Bất quá, ngươi như quỳ trên mặt đất, hô to 3 tiếng tiên tông là chó, ta có thể tha cho ngươi khỏi chết.”

Tiêu Sơn trừng lớn mắt.

Dưới đài, đột nhiên có người kêu to, “La sư huynh, không thể bỏ qua cho người này, ta đế võ mười mấy tên đồng học, đều bị hắn độc thủ sống không bằng chết!”

“… La sư huynh cử động lần này có lẽ có thâm ý.”

“Giết Đinh Bí, lại giết cái này Tiêu Sơn, tử thù liền triệt để đánh chấm dứt, Thi Giáp tông Trúc Cơ còn nhìn xem đâu… La sư huynh tha cho hắn bất tử, cũng có thể lý giải.”

La Quan cười lạnh, “Hô không hô? Không phải liền chết đi!”

Tiêu Sơn khóc, “Ta như hô, hạ tràng cũng là vừa chết… Ta học chó sủa được hay không? Thật, ta học vừa vặn rất tốt!”

La Quan gật đầu, “Cũng được.”

“Gâu gâu… Uông uông… Gâu gâu gâu gâu…” Tiêu Sơn nằm rạp trên mặt đất, liền kém vẫy đuôi.

La Quan cười to, “Học coi như không tệ, xem ra Thi Giáp phái ở phương diện này, tạo nghệ rất sâu a!”

“Cút đi!”

Tiêu Sơn đứng lên liền đi.

Hôm nay, hắn xác thực đem người mất hết, ngày sau tất

bị chế giễu, tại tông môn không ngóc đầu lên được!

Nhưng cùng chết so ra, lại đáng là gì?

Cái này La Quan, nhất định có gia tộc thân quyến, đợi ta điều tra rõ ràng, liền trực tiếp đi tới độc, đem hắn nhất tộc giết sạch sẽ!

Không, là nguyên một tòa thành, ngay cả người biết hắn, cũng được chết.

Đến lúc đó, trực tiếp trốn hướng cái khác thấp linh khu tông môn, thiên hạ chi lớn, La Quan lại có thể thế nào?

Nhục nhã ta? Cái này chính là ngươi đời này, sai lầm lớn nhất.

Chính nghiến răng nghiến lợi, trong lòng quyết tâm, đột nhiên một trận kình phong tới gần.

Lòng mang ý đồ xấu Tiêu Sơn, lập tức hoảng hốt, “Hắn lật lọng!”

Oanh ——

Vô ý thức quay người, 1 quyền đánh ra.

La Quan nhìn xem, đánh vào ngực nắm đấm, mặt lộ vẻ nhe răng cười, “Ta hắn - mẹ đều bỏ qua ngươi, ngươi lại vẫn dám động thủ đánh ta!”

Oanh ——

1 quyền, đánh gãy Tiêu Sơn yết hầu, hắn tại chỗ đột tử!

Tiếp lấy quay người, biểu lộ tức giận, “Tiên tông chư vị đều nhìn thấy rồi? Cái này thật là không trách ta, là tiểu tử này mình muốn chết.”

Thi Giáp tông Trúc Cơ khóe mắt cuồng loạn, nếu là có thể xuất thủ, hắn đã sớm 1 bàn tay, đem tên khốn này tiểu tử đập thành bánh thịt.

Hỗn đản!

Ngươi khi lão tử mù a? Ngươi chính là cố ý, sát nhân chi trước còn muốn trêu đùa, đến cùng chúng ta ai mới là luyện thi ma đầu? !

Dưới lôi đài, ngắn ngủi trì trệ về sau, ầm vang cười to.

“Không sai, là hắn muốn chết!”

“La sư huynh khoan dung độ lượng rộng lượng, tha cho hắn tính mệnh, người này lại vẫn dám đánh lén… Ân, chính là đánh lén, chết cũng là đáng đời!”

“Sư huynh bị ép giết người, thực tế quá khó!”

Cao hầu sắc mặt tái xanh, cắn răng liền muốn tiến lên, bị Thi Giáp phái Trúc Cơ một ánh mắt ngăn lại.

Hắn bây giờ, đã phát giác được không thích hợp.

Lấy bí thuật mà chiến, là có người nói cho hắn, La Quan không vào lăng vân cảnh, thì là tận mắt nhìn thấy.

Cho nên, hắn mới có thể tin tưởng, cái này truyền tin.

Nhưng hôm nay nhìn, sự tình hiển nhiên không có đơn giản như vậy, trên đời nào có loại này vừa mở ra, liền có thể liên tục đại chiến giết người, còn mặt không đỏ, hơi thở không gấp?

Cái này La Quan, cổ quái!

“2 vị trưởng lão, 3 tiên tông bày xuống 10 lôi, để rửa xoát năm đó sỉ nhục, ta Thi Giáp phái đã vì thế, tổn thất 2 tên môn hạ tinh anh, tiếp xuống nên nhìn các ngươi!”

Huyết Uyên tông Trúc Cơ gật đầu, “Thiện Giang, vậy thì do ngươi, hướng đế vũ thiên kiêu lĩnh giáo.”

“Vâng, trưởng lão!” Thiện Giang nhanh chân hướng về phía trước, đứng tại trong võ đài ở giữa, “La Quan, ngươi có dám đánh với ta một trận?”

Tiểu tử này, có chút đồ vật!

Mắt thấy hắn liên sát Thi Giáp phái Đinh Bí, Tiêu Sơn, còn dám phách lối như vậy, tất có ỷ vào.

La Quan ánh mắt sáng, hắn bây giờ chỉ lo lắng, tiên tông cao đồ nhóm đều là trước đó mặt hàng —— càng mạnh, hắn càng cao hứng. Nếu không, ngay cả buộc hắn toàn lực một trận chiến đều làm không được, làm sao đàm lâm vào sinh tử khốn cảnh, kích phát tự thân tiềm lực đánh vỡ thiên địa khóa?

“Tốt!”

Nhảy lên lôi đài, La Quan 1 quyền đánh ra.

Một tiếng vang thật lớn, Thiện Giang đứng tại chỗ bất động, một bước đã lui.

La Quan cười to, “Rốt cục có 1 cái, có thể đánh!”

Thiện Giang cười lạnh, “La Quan, tiên tông nội tình thâm hậu, há lại ngươi có thể tưởng tượng? Đừng tưởng rằng phá mất 2 lôi, liền có thể không kiêng nể gì cả!”

Dưới chân hắn đạp mạnh, “Hôm nay, ta liền đưa ngươi chém ở nơi đây!”

Oanh ——

Vô số huyết vụ, sát na phá thể mà ra, hội tụ trên lôi đài không, hóa thành tầng 1 huyết vân. Mà giờ khắc này, đứng tại huyết vân phía dưới, Thiện Giang thân thể xuất hiện, kinh người, đáng sợ biến hóa.

Chỉ gặp hắn cả người, như thổi hơi bành trướng, đảo mắt thân cao tổng cộng đến trượng hơn, mặt ngoài làn da bị căng nứt, tróc ra, xích hồng huyết nhục trực tiếp trần trụi, từng khối ngọ nguậy khủng bố khối thịt, ẩn chứa làm người sợ hãi lực lượng kinh khủng.

Rống ——

Rít lên một tiếng, máu hóa cự nhân vọt tới, cả tòa lôi đài đều tại rung động, rên rỉ, mỗi một bước đều lưu lại rõ

ràng dấu chân.

“La Quan nhận lấy cái chết!”

To lớn nắm đấm, mang theo vạn quân chi lực, ầm vang rơi đập.

Oanh ——

Trong điện quang hỏa thạch, một tiếng vang thật lớn bộc phát, chênh lệch cách xa hai nắm đấm, trùng điệp va chạm.

Thế lực ngang nhau!

Máu hóa cự nhân cùng La Quan, hai chân đều chui vào lôi đài.

Khủng bố phản chấn xung kích, chỉ một nháy mắt, liền từ giữa hai người làm ranh giới, đem lôi đài xé rách.

1 quyền xuất thủ, máu hóa cự nhân không hề dừng lại, đưa tay lại là 1 quyền.

“Đến hay lắm!” La Quan huy quyền nghênh tiếp.

2 người nguyên địa đối oanh, khẩn thiết chạm vào nhau tiếng như kinh lôi, mỗi một kích ở giữa đều phóng xuất ra, khủng bố đến cực điểm lực lượng.

Có người kinh hô, “Không nghĩ tới, La sư huynh trừ thân phận kiếm tu bên ngoài, nhục thân lại cũng như thế cường hãn!”

“… Đâu chỉ cường hãn, quả thực là mạnh không biên giới được không?”

“Khí huyết này cường độ, chỉ là xa xa cảm thụ, liền để ta khó mà hô hấp… La sư huynh hắn thật, không vào lăng vân cảnh?” Một tên đế võ học viên rên rỉ, mặt mũi tràn đầy sợ hãi thán phục, ao ước, “Vậy hắn cái này một thân khủng bố khí huyết, đến tột cùng làm sao tới?”

Đâu chỉ hắn không nghĩ ra, bây giờ cự nhân hóa Thiện Giang, cũng là càng đánh càng kinh hãi. Hắn thi triển Huyết Ma đại pháp, khí huyết cường độ tiêu thăng không nói, tự thân bị thương tổn, còn có thể hấp thu đỉnh đầu huyết vân nhanh chóng chữa trị.

Hắn hôm nay, cơ hồ đứng ở thế bất bại!

Nhưng hôm nay, song phương đối oanh hơn 100 quyền, hắn đã mấy lần hấp thu huyết vân, chữa trị máu hóa cự nhân thân thể, đối diện La Quan lại sắc mặt, lại không thay đổi gì hóa.

Hắn thân thể, liền xem như sắt thép đúc thành, cũng không có khả năng mạnh như vậy a?

Mà lại, kia “Ầm ầm” gào thét khí huyết, như nộ hải sóng lớn lăn lộn, đến nay cũng không một chút xu hướng suy tàn… Thuận tiện như, La Quan hắn có thể đứng ở cái này, cùng hắn đối oanh đến thiên hoang địa lão!

Quái vật… Ngay cả lăng vân cảnh cũng không bước vào, nhục thân cường độ cùng khí huyết hùng hậu trình

độ, nhưng còn xa so Đạp Thiên cảnh càng kinh người.

Không phải nói, hắn là cái kiếm tu?

Thiện Giang thở sâu, không thể lại tiếp tục, đã chỉ bằng vào Huyết Ma đại pháp giết không chết La Quan, vậy liền thêm một loại thủ đoạn.

Oanh ——

Đỉnh đầu huyết vân, đột nhiên mãnh liệt lăn lộn, ở trong quá trình này lại có từng cái quỷ dị phù văn, từ đó nổi lên. Theo phù văn xuất hiện, huyết vân nhan sắc bỗng nhiên làm sâu sắc, ám trầm, dày đặc tản mát ra vô tận huyết tinh.

Máu hóa cự nhân đột nhiên gào thét, huyết vân bên trong vô số phù văn, nháy mắt hội tụ đến cùng một chỗ, lẫn nhau dung hợp, gây dựng lại, lại hóa thành 1 trương đáng sợ khuôn mặt.

Nó mặt xanh nanh vàng hai mắt nhắm nghiền, đặt lăn lộn huyết vân bên trong, thuận tiện như cửu thiên chi thượng Ma thần, xoay người quan sát thế gian… Chỉ có một khuôn mặt xuyên qua tầng mây, xuất hiện ở trước mắt thế nhân!

Băng lãnh, ngang ngược, kiềm chế…

Khí tức hủy diệt, trong chốc lát giáng lâm, bao phủ La Quan.

Sợ hãi, tuyệt vọng cảm xúc, bản năng bên trong sinh ra,

quanh thân khí huyết lưu chuyển tốc độ, đều tùy theo trở nên chậm.

Máu hóa cự nhân rống to, “Huyết ma chi nhãn, mở!”

Oanh ——

Đỉnh đầu huyết vân, giờ phút này gần như sôi trào.

Kia huyết ma trên khuôn mặt, một con con mắt rung động, bỗng nhiên mở ra.

Bá ——

Băng lãnh ánh mắt, dường như có như thực chất, nhìn về phía La Quan.

Hắn nhắm đôi mắt lại, cả người cứng tại nguyên địa, trần trụi bên ngoài huyết nhục mặt ngoài, nháy mắt bò đầy vô số huyết sắc phù văn.

Cùng lúc trước, ngưng tụ thành huyết vân khuôn mặt những cái kia phù văn, có chút cùng loại.

Đón lấy, tái nhợt từ giữa lông mày khuếch tán, chỗ đi qua huyết sắc cởi tận… Thuận tiện như, La Quan thể nội tất cả máu tươi, đều bị rút ra, tước đoạt!

Tùy theo cùng nhau bị đoạt đi, còn có tính mạng của hắn.

Máu hóa cự nhân trong mắt, lộ ra tàn nhẫn, hưng phấn, đại thủ chụp vào La Quan, nó 5 ngón tay lại trực tiếp

phân giải, sinh ra từng cây mũi nhọn vỡ ra, mọc đầy răng nanh xúc tu, liền muốn chui vào hắn miệng mũi thất khiếu!

La Quan trên thân có đại bí mật hắn biết rõ, nhưng cho dù cầm tới, có thể thuộc sở hữu của hắn sao? Không bằng, trước nuốt vào mình có thể được đến!

Tỉ như, La Quan một thân huyết nhục.

Không vào lăng vân, liền có như thế kinh người nhục thân, khí huyết, nhục thể của hắn chính là bảo vật, mà Huyết Uyên tông tu luyện căn bản, càng là cùng máu, thịt thoát không ra quan hệ.

Thiện Giang có mãnh liệt trực giác, chỉ cần có thể nuốt vào La Quan, hắn tất có đại thu hoạch… Tiểu tử này, đối với hắn mà nói chính là một gốc sống thiên tài địa bảo.

Ngay tại lúc này, chết đi!

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, tất cả xúc tu nháy mắt chặt đứt, máu hóa cự nhân một tiếng hét thảm, ánh mắt lộ ra chấn động.

“Không có khả năng, ngươi bị huyết ma chi nhãn khóa chặt, làm sao còn có thể phản kháng?”

Hắn hơi 1 do dự, bỗng nhiên cắn răng, “Huyết ma chi nhãn, lại mở!”

Oanh ——

Lần này, huyết vân sôi trào đến cực hạn, lại bỗng nhiên bốc cháy lên.

Huyết diễm hừng hực, lại không nửa điểm nhiệt độ, âm hàn ngập trời!

Máu hóa cự nhân khí tức, nháy mắt yếu mấy điểm, lại còn tại cầm tiếp theo không ngừng cắt giảm… Bởi vì, giờ phút này thiêu đốt nhìn như là huyết vân, kì thực là hắn sinh cơ!

Huyết ma gương mặt hơi nhếch khóe môi lên lên, như đối hiến tế cảm thấy hài lòng, khiến một con mắt tại rung động bên trong, chậm rãi mở ra.

Mà đúng lúc này, La Quan lại cũng mở 2 mắt ra, nhìn về phía huyết ma gương mặt, khóe miệng cười lạnh giống như là đang nói… Bắt đến ngươi!

Chương 104 : Mua mệnh tiền

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy mặt lộ vẻ hưng phấn, “Huyết ma hình chiếu, tuy nói là bảy lần quặt tám lần rẽ, mới giáng lâm tại thế, huyết thống cũng không thế nào thuần khiết, nhưng… Chân muỗi dù sao cũng là thịt!”

Nó, khổ a!

Bây giờ bị giới hạn La Quan, một thân thủ đoạn thi triển không được, vì giúp đệ tử tu luyện, còn thỉnh thoảng phải cắn răng mở ra huyễn giới.

Hao tổn này, đều là hồn phách của nó bản nguyên, lại như thế thâm hụt xuống dưới, không cùng tiểu đồ đệ 1 kiếm chống trời có triển vọng lớn, nó liền phải chơi xong.

Cho nên, liền tại huyết ma gương mặt cái thứ 2 mắt mở ra nháy mắt, Huyền Quy 2 con trảo trảo, bỗng nhiên đưa tay về phía trước.

Oanh ——

Thiêu đốt huyết vân, ngọn lửa nháy mắt cao 10 trượng, ở vào trong đó huyết ma gương mặt, bộc lộ kinh sợ.

Răng rắc ——

Một vết nứt, xuất hiện tại nó giữa lông mày, liền muốn

vỡ vụn hình chiếu thoát thân… Cũng đã không kịp!

Lực lượng vô hình giáng lâm, đem huyết ma gương mặt giam cầm, chỉ nghe một tiếng hét thảm, nó lại bị ngạnh sinh sinh từ huyết vân bên trong kéo ra, từng cây giống như mạch máu, kinh mạch sợi tơ, bị sinh sinh kéo đứt.

Hướng về La Quan quá trình bên trong, huyết ma gương mặt không ngừng co lại nhỏ, cuối cùng lại “Ba” một tiếng băng liệt, biến thành một giọt xích hồng huyết châu, chui vào hắn giữa lông mày.

Két ——

Két ——

Thông thiên xương dưới, vang lên thanh thúy nhấm nuốt âm thanh, như ăn 1 viên mỹ vị đường đậu.

“A!”

Thiện Giang thống khổ gào thét, máu hóa cự nhân thân thể, giờ phút này lại hòa tan… Không, càng xác thực nói, là tại bị một cỗ không biết chi lực thôn phệ. Trước đó, nói hắn như thổi phồng biến lớn, kia bây giờ chính là tại thả khí, mỗi qua 1 hơi co lại tiểu một vòng.

Triệu hoán huyết ma hình chiếu, hạ xuống chú sát chi thuật, uy lực đích xác khủng bố, nhưng đây là cần trả giá đắt.

Nó bản chất, cùng loại một loại khế ước.

Mà bây giờ, giáng lâm huyết ma hình chiếu, bị Huyền Quy khi đường đậu cho ăn, huyết ma tìm không thấy Huyền Quy… Khục, tỉ lệ lớn cho dù tìm tới, cũng không dám có động tác, kia đương nhiên cũng chỉ có thể, đem toàn bộ lửa giận đều phát tiết đến Thiện Giang trên thân.

Có khế ước ràng buộc, đối huyết ma loại này ác ma sinh vật mà nói, lấy mạng của hắn dễ như trở bàn tay!

“Cứu ta! Trưởng lão cứu ta!” Thiện Giang hoảng sợ tru lên, ngã xuống đất lăn lộn.

Sưu ——

Huyết Uyên tông Trúc Cơ, một chút bay ra mấy trăm trượng.

Đồ hỗn trướng!

Đây là huyết ma phản phệ, ta chỉ là 1 cái tiểu trúc cơ, tại như vậy ác ma sinh vật trước mặt, giòn ngay cả trái trứng cũng không bằng.

Cứu ngươi? Đừng hắn - mẹ nghĩ liên lụy lão tử!

Kêu thảm bên trong, Thiện Giang cả người, cứ như vậy từng ngụm, bị “Liếm láp” đến chết, hoàn toàn biến mất ở cái thế giới này.

La Quan chau mày, đôi mắt ngưng trọng, tu hành thế giới quỷ dị, đáng sợ, hắn hôm nay xem như kiến thức đến một góc của băng sơn.

“Đừng lo lắng, tiểu tiểu một đầu không phải thuần chủng huyết ma, Quy gia ta ăn nó đầy miệng, kia là nó 10 đời đã tu luyện phúc khí, cho nó 100 cái gan, cũng tuyệt không dám đến trả thù.”

Huyền Quy chẹp chẹp miệng, “Tiểu tử, về sau cái này Huyết Uyên tông, ngươi quan tâm kỹ càng điểm.”

Thế nào? Hao dê mao còn hao nghiện rồi?

La Quan ngầm cười khổ, nhưng trải qua chuyện hôm nay, Huyết Uyên tông trên dưới trừ phi chán sống lệch, ai còn dám ở trước mặt hắn chơi cái này tay.

Đế võ cửa chính, tĩnh mịch im ắng!

Tận mắt nhìn thấy, Thiện Giang bi thảm kiểu chết, mặt khác 2 cái Huyết Uyên tông đệ tử Cảnh Dạ, Mai Dương, sắc mặt hoàn toàn trắng bệch.

Luận thực lực, bọn hắn không phải Thiện Giang đối thủ, duy nhất có thể đem ra được, cũng chính là một tay chú sát… Huyết Uyên tông người, nhiều giỏi về đạo này!

Nhưng hôm nay, cầm tính cầm đao đỡ trên cổ, 2 người cũng không dám thi triển chú sát a.

“Nhận thua! Chúng ta nhận thua!”

Cảnh Dạ, Mai Dương giật ra giọng hô to, 2 người còn không biết từ cái kia kéo khối vải trắng giơ cao lên, sợ La Quan giả điếc, trang mù… Dù sao, liền Tiêu Sơn cái chết đến xem, cái này đế võ sát tinh thật có khả năng

làm việc này.

Huyết Uyên tông Trúc Cơ khóe miệng co giật, liếc mắt nhìn chằm chằm La Quan, quay lưng đi.

Thiện Giang đều kết cục này, hắn cũng không thể ép buộc 2 người chịu chết.

Tào Sí kích động, trên mặt đỏ bừng, “Thấy không, ta đại ca, kia là ta đại ca!”

Bộ dáng kia, trái ngược với bây giờ trên lôi đài, là hắn.

“Đại ca dũng mãnh phi thường, trấn áp tiên tông!”

Đám người cùng theo rống.

“La sư huynh dũng mãnh phi thường, trấn áp tiên tông!”

“La sư huynh dũng mãnh phi thường, trấn áp tiên tông!”

Giờ phút này, bọn hắn triệt để mở mày mở mặt.

La sư huynh, thật là ta đế võ sống lưng, định hải thần châm.

Vừa ra tay liền quét ngang tiên tông, liên sát 3 người, dọa đến Huyết Uyên tông 2 cái tiểu ma đầu, tại chỗ run chân cầu xin tha thứ.

Quả thực là uy phong hắn bà ngoại cho uy phong mở cửa, uy phong đến nhà bà ngoại!

Ngưu bức ——(phá âm)

Nhưng giờ phút này, phong quang vô hạn ngưu bức kéo oanh La Quan, tâm tình lại không tốt lắm, “Lão sư, tiên tông cao đồ liền cái này? Bằng bọn hắn, ta nhiều lắm là xem như làm nóng người, căn bản vô dụng a.”

Cũng liền Thiện Giang, hóa thân cự nhân cùng hắn đối oanh lúc, thiên địa khóa có chút động hạ.

Ngoài ra, liền không có nửa điểm phản ứng!

Huyền Quy cũng nhíu mày, “Những này tiểu Tà ma, yếu cũng có chút vượt quá vi sư đoán trước… Ân, nếu không ngươi lại kích thích bọn hắn một chút, nói không chừng liền có thể bức đi ra, tiên tông chân chính thủ đoạn.”

“Kia… Ta thử lại lần nữa?”

Đối thoại kết thúc, La Quan một mặt hung ác, “Nhận thua? Cẩu thí nhận thua!”

“Các ngươi nghĩ võ đài liền võ đài, nghĩ nhận thua liền nhận thua? Khi đế võ là địa phương nào! Đừng nói ta không đáp ứng, coi như đáp ứng, chúng ta viện trưởng cũng không nhận!”

Ông ——

Kiếm minh vang lên, viện trưởng cười lạnh, “Không sai, lão phu không đáp ứng.”

Huyết Uyên tông Trúc Cơ cắn răng, “La Quan, ngươi rốt cuộc muốn như thế nào?”

“Giao mua mệnh tiền!” La Quan chà xát ngón tay, “Trước đó, ta thế nhưng là tốn không ít linh thạch, tiền bối ngươi không thấy được?”

“Ta dù sao cũng phải đem bộ này điểm, bù trở về a? Không đắt, 1 người 2,000 linh thạch, giao tiền lại ăn ta 1 kiếm, liền có thể xéo đi!”

Huyết Uyên tông Trúc Cơ gào thét, “Ngươi đoạt a!”

4,000 linh thạch, cái này hỗn đản đã không phải công phu sư tử ngoạm, mà là muốn đầy miệng thôn thiên.

“1,000! 2 người 1,000, đây là cực hạn… Lão phu khuyên ngươi đừng quá mức điểm!”

La Quan bĩu môi, “1,000 liền 1,000, tranh thủ thời gian giao tiền.”

1 cái tiên đồ Trúc Cơ đại lão, thế mà bị cái chỉ là ngay cả lăng vân cảnh, đều không phải võ đạo sâu kiến cho trước mặt mọi người bắt chẹt? Một màn này nhìn ngốc mọi người.

Huyết Uyên tông Trúc Cơ răng đều muốn cắn nát, “Cho ngươi!” Từ trong nhẫn chứa đồ, lấy ra linh thạch vứt xuống đến, ánh mắt muốn ăn thịt người.

Đồng thời truyền âm cho Cảnh Dạ, Mai Dương, “… Bút trướng này, coi như các ngươi trên thân! Nghe kỹ, đừng

không bỏ được trả giá đắt, tiểu tử này nói là 1 kiếm, đoán chừng có quỷ!”

Cảnh Dạ, Mai Dương nhanh khóc, 1,000 linh thạch… Bọn hắn tương lai mấy năm, đều phải cho trưởng lão làm trâu làm ngựa.

Nhưng cùng sinh tử so sánh, trâu ngựa liền trâu ngựa đi!

1 kiếm mà thôi, chúng ta lớn không được đem vốn liếng đều kéo ra, lại liều mạng phòng thủ, còn có thể ngăn không được?

La Quan lấy đi linh thạch, trường kiếm nơi tay, “Ai chết trước… Tới?”

Cảnh Dạ cắn răng, “Ta trước!”

Cái này lôi đài, hắn là một khắc đều không nghĩ ở lại.

Xã chết… Nay đối với hắn mà nói, chính là triệt triệt để để xã chết a.

Tranh thủ thời gian chống nổi một kiếm này, nhảy xuống lôi đài đào hố, đem mình trên chôn!

“Cảnh Dạ đúng không? Đi tốt không tiễn!” La Quan 1 kiếm xuất thủ.

Oanh ——

Khủng bố kiếm ảnh hiển hiện, đây là hắn trên lôi đài,

chân chính ra kiếm thứ 2, cùng giết Đinh Bí 1 kiếm khác biệt, không có cực hạn tốc độ, thế đại lực trầm uy mãnh tuyệt luân!

Kiếm này, bạt sơn hà!

“A!”

Cảnh Dạ hoảng sợ kêu to, từ này 1 kiếm bên trong, cảm nhận được khí tức hủy diệt.

Hắn bỗng nhiên cắn chót lưỡi, há miệng phun một cái huyết châu nháy mắt bành trướng, biến thành một bộ huyết khôi. Cao mấy trượng, nổi giận gầm lên một tiếng nhanh chân hướng về phía trước, che ở trước người hắn.

Cùng lúc đó, Cảnh Dạ thể nội “Bành” “Bành” vài tiếng trầm đục, dày đặc huyết vụ nháy mắt từ quanh thân toát ra chui ra, âm phong trận trận gào thét không dứt, tựa hồ huyết vụ này bên trong, giấu kín vô số uổng mạng người hồn phách.

Cuối cùng thời gian, hắn lại lấy ra 1 kiện thiết giáp, mặc trên người.

Kiếm ảnh rơi xuống!

Khôi ngô cao lớn, như một tòa núi nhỏ huyết khôi, chỉ ngăn cản chớp mắt, liền bị 1 trảm mà qua, thân hình khổng lồ một phân thành hai, thống khổ gào thét bên trong tán loạn.

Đón lấy, là kia ngưng trọng muốn chảy máu sương mù, tại dưới kiếm phong, như mỡ bò bị nhẹ nhõm cắt vào.

“Không!”

Thiết giáp chia năm xẻ bảy, tùy theo cùng một chỗ vỡ nát, còn có Cảnh Dạ thi thể.

Kiếm thế không ngừng kế tiếp theo rơi xuống, đem trọn tòa lôi đài chém nát, cuối cùng xuất hiện trên mặt đất, là 1 đạo sâu không thấy đáy khủng bố vết kiếm.

Đế quân nhân bầy ngốc.

Tiên tông mọi người mộc.

La Quan lắc đầu, “Cái này cũng không trách ta, ta đã nói xong liền 1 kiếm, ai biết ngươi yếu như vậy, 1 kiếm cũng đỡ không nổi.”

Sau đó, mũi kiếm nhất chuyển, “Uy, mặt khác kia tiểu tử, đến lượt ngươi!”

Mai Dương chân mềm nhũn, “Ta đừng! Ta đừng!” Hắn nhảy xuống lôi đài quay đầu liền chạy, “Trưởng lão cứu ta, cứu ta a!”

Oanh ——

Kiếm minh vang lên!

Phi nước đại bên trong Mai Dương, bị 1 kiếm gọt sạch đầu, thi thể không đầu phi nước đại ra mấy chục mét,

mới “Bành” một tiếng ngã xuống đất.

Đến tận đây, Huyết Uyên tông đội diệt!

La Quan gầm thét, “Đã nói xong 1 kiếm, ngươi sao có thể chạy? Nói không giữ lời tiểu nhân hèn hạ, may mắn ta xuất kiếm đủ nhanh!” Xoay người nói: “Tiền bối, chúng ta giao dịch đạt thành, ngươi dẫn bọn hắn đi thôi… Ân, muốn hay không mượn ngươi cái cái túi?”

Huyết Uyên tông Trúc Cơ: …

Răng rắc ——

Răng nát!

Hiện tại, hắn đương nhiên biết rõ, từ đầu tới đuôi đều bị La Quan đùa nghịch.

Tiểu tử này, ngay từ đầu liền muốn đuổi tận giết tuyệt.

Cái này… Ngược lại là không sai.

Huyết Uyên tông trên thân mọi người, kia phần dày đặc mùi máu tươi, từ ngay từ đầu La Quan liền cảm thấy quen thuộc.

Đường đường Thanh Dương quốc Nhị hoàng tử, đế vị duy 2 người thừa kế 1 trong, lại cùng tử địch tiên tông cấu kết… Đây thật là đáng buồn!

Không cần nghĩ cũng biết, Nhị hoàng tử thủ hạ những cái này, loạn thất bát tao huyết yêu, đều là đến từ Huyết

Uyên tông thủ bút. Bao nhiêu người vô tội, bởi vậy mất đi tính mạng… Những súc sinh này, bỏ qua bất kỳ một cái nào, đều tương đương với trợ trụ vi nghiệt!

Đương nhiên, cũng bởi vì nợ quá nhiều không lo.

Làm 1 cái cùng làm 3 cái, Huyết Uyên tông đều muốn chơi chết hắn, dứt khoát giết thống khoái!

“Tốt! Tốt! Tốt!” Huyết Uyên tông Trúc Cơ gãy răng lưu thông máu nuốt, “Đế vũ thiên kiêu thủ đoạn, bản tọa hôm nay lĩnh giáo, chỉ hi vọng La Quan tiểu hữu, ngươi có thể an ổn trường thọ, đợi hắn ngày ta Huyết Uyên tông tất có hồi báo.”

Bình tĩnh trong giọng nói, từng chữ đều sát cơ bạo rạp!

La Quan cười lạnh một tiếng, quay người rống to, “Viện trưởng, lão nhân gia ngài nghe được không? Lão vương bát đản này uy hiếp ta, hắn thế mà tại đế võ cửa chính, biết rõ ngài ở tình huống dưới, hắn uy hiếp ta! Đây quả thực, chính là không nhìn đế võ, càng không đem ngài đặt ở mắt bên trong!”

“Việc này muốn đổi ta, thế nhưng là thật nhịn không được!”

Mặt như trầm uyên, toàn thân sát ý quanh quẩn, băng lãnh khí tức có thể khiến thiên địa đông kết Huyết Uyên tông Trúc Cơ… Nháy mắt liền tê dại!

Tên vương bát đản này, ở đâu ra tao thao tác? Càng làm cho hắn phẫn nộ chính là, Đế Võ Hậu Sơn bên

trong, theo kiếm minh vang lên, khủng bố khí cơ đem hắn khóa chặt.

Một ngụm máu tươi kém chút phun ra, Huyết Uyên tông Trúc Cơ quay đầu bước đi!

——

Chương 105 : Thế đạo bất công

Là thật đi, lại ở lại xuống dưới, hắn sợ mình 100 năm khổ tu lòng dạ, đều muốn bị tại chỗ tức điên.

Huống chi, Huyết Uyên tông đều đoàn diệt, còn để lại làm gì?

Mi Sơn đạo Trúc Cơ, tên kia đoan trang phụ nhân, cung kính hành lễ, “Viện trưởng, hôm nay sắc trời đã tối, liền dừng ở đây đi.”

Hơi dừng một chút, “Ngày mai, lôi đài kế tiếp theo!”

Viện trưởng thanh âm vang lên, “Được.”

Trên lôi đài, Cao hầu cùng Mi Sơn đạo 3 cái nữ tu, lập tức buông lỏng một hơi, vội vàng đi xuống lôi đài.

“Vậy chúng ta trước hết cáo từ.” Mi Sơn đạo Trúc Cơ hành lễ, quay người muốn đi gấp.

La Quan đột nhiên nói: “Tiền bối, cũng đừng quên truyền tin tức, để 2 nước lui binh.”

Hôm nay, bị giết 5 người, phá 5 lôi.

Người tại đế đô, lại giải biên cương nguy hiểm!

Mi Sơn đạo Trúc Cơ mỉm cười, đoan trang ung dung

giữa lông mày, tỏa ra một tia vũ mị, câu hồn phách người, “La tiểu hữu yên tâm, tiên tông đã làm ra hứa hẹn, tự nhiên tuân thủ.”

Quay người lượn lờ mà đi.

La Quan ánh mắt hơi sáng, xem ra, 3 tiên tông còn có át chủ bài.

Cái này nhưng… Quá tốt!

“La Quan.” Viện trưởng thanh âm vang lên, “Ngươi đến phía sau núi một chuyến.”

“Vâng.”

Đế Võ Hậu Sơn, nhà tranh bên ngoài.

Viện trưởng mở miệng liền nói: “La Quan, Mi Sơn đạo nữ tử, đều là hất lên da người xinh đẹp xà hạt, ngươi đừng có thể di động tâm tư!”

La Quan trừng mắt, “… Ngài cái kia nhìn ra, ta đối với các nàng động tâm rồi?”

“Hừ! Liền vừa rồi ngươi cặp mắt kia, sáng đều nhanh sáng lên, há có thể giấu diếm được lão phu?” Viện trưởng tận tình khuyên bảo, “Những nữ nhân này thật không thể chạm vào, ngươi phải thích mỹ nhân, ta đế võ còn nhiều, không được ta truyền tin đế cung, từ bên trong cho ngươi chọn 10 cái 8 cái đưa tới.”

Cái này đều cái nào cùng cái nào a, La Quan dở khóc

dở cười, ba ba dừng lại giải thích, mới bỏ đi viện trưởng vì hắn tuyển tú dự định.

Chủ đề, cuối cùng trở lại quỹ đạo.

“La Quan, ngươi có đại cơ duyên, tu hành vấn đề lão phu không hỏi, cũng sẽ khiến người khác ngậm miệng, nhưng ngày mai ngươi ngàn vạn không thể chủ quan.” Viện trưởng trầm giọng nói: “3 tiên tông những người này, tất có thủ đoạn.”

La Quan than nhẹ, “Ta không sợ bọn họ có thủ đoạn, chỉ lo lắng không đủ mạnh.”

“Ha ha ha! Hảo tiểu tử, đã ngươi tự tin như vậy, lão phu liền không nói nhiều. Tối nay, ngươi liền lưu tại phía sau núi, cẩn thận là hơn.”

Tiên tông thủ đoạn quỷ dị, kiến thức Thiện Giang cái chết, La Quan cũng không dám chủ quan, gật đầu nói phải. Vừa vặn đi một chuyến kiếm tháp, nhìn có thể hay không đẩy ra tầng thứ 9 bên trong cái kia đạo cửa đá… Từ tiến vào tầng thứ 9 bắt đầu, đáy lòng của hắn liền từ đầu đến cuối có một loại, mở ra nó xúc động.

Đang muốn rời đi, lại nghĩ tới một vấn đề, La Quan chắp tay, “Viện trưởng, đệ tử không phải quá lý giải, 3 tiên tông lúc này vì sao muốn đến đế đô… Ân, bọn hắn hiển nhiên, không dám cùng ngài là địch.”

Viện trưởng nói: “Tiểu tử ngươi là muốn nói, đã đánh không lại lão phu, bọn hắn vì sao không chờ ta chết lại đến, càng muốn hiện tại chạy tới thụ ngược đãi, đúng

không?”

“Nguyên nhân có mấy cái, đầu tiên là thăm dò hư thực, lão phu những năm này bế quan phía sau núi không ra, dù là thu được lại nhiều mật tín, chỉ có tận mắt qua, xác định lão phu trạng thái về sau, bọn hắn mới có thể an tâm.”

“Thứ 2, ngươi cũng nhìn thấy, 3 tiên tông lấy biên cảnh thế cục vì trao đổi, lập 10 lôi đài muốn ngừng ta đế võ sống lưng, hỏng ta đế võ tương lai… Nhưng bây giờ gặp được ngươi, cái này tính toán là hủy.”

“Thứ 3, này đến 3 cái Trúc Cơ tu sĩ, ngươi có thể nhìn thành là mồi, nhưng bằng bọn hắn còn chưa đủ tư cách để lão phu xuất kiếm, đương nhiên 3 người cũng biết điểm này, khắp nơi nén giận.”

Hơi trầm xuống mặc, viện trưởng nói: “La Quan, ngày sau nếu có cơ hội, ngươi nhưng tiến về xung quanh 5 nước nhìn một chút, cái gọi là tiên tông đến tột cùng ra sao cùng bộ dáng… Đừng nhìn hôm nay, 3 cái Trúc Cơ khúm núm, như tại 5 nước chi địa, chính là Hoàng đế cũng muốn hướng bọn hắn quỳ xuống đất hành lễ, nhân mạng tại nó trong mắt tiện như cỏ rác!”

“Cho nên, đám tiền bối mới sáng tạo đế võ, cùng Thanh Dương quốc hoàng thất hợp tác, 400 năm qua trả giá vô số tính mệnh, ngăn cản tiên tông vu quốc cảnh bên ngoài.”

Kỳ thật, không cần viện trưởng giải thích, La Quan cũng có thể đoán được bị 3 tiên tông thống trị 5 nước cương

vực, ra sao cùng cục diện.

Thi Giáp tông cuồn cuộn thi khí, Huyết Uyên tông huyết vân lăn lộn, cái nào không phải vô số nhân mạng chồng chất mà thành? Mi Sơn đạo hôm nay dù chưa xuất thủ, nhưng cùng bọn hắn kẻ đặt ngang hàng, như thế nào thiện tới bối.

Hắn đột nhiên may mắn, mình sinh ở Thanh Dương quốc, nếu không chỉ sợ căn bản là không sống tới hiện tại.

“Nhìn ngươi biểu lộ, đã trong lòng hiểu rõ, vậy là tốt rồi.” Viện trưởng cười cười, “Còn có một điểm cuối cùng… Thật cũng không muốn nói ra, nhưng đã ngươi hỏi, liền nói cho ngươi đi.”

“3 tiên tông lần này, nghĩ kéo lão phu gia nhập bọn hắn.”

La Quan trừng lớn mắt!

“Ngươi không nghe lầm.” Viện trưởng thản nhiên nói: “Bọn hắn hứa hẹn, vì lão phu tạo nên thân thể, chuyển di hồn phách giành lấy cuộc sống mới.”

“Thậm chí, chỉ cần ta gật đầu, hiện tại liền có thể thực hiện.”

La Quan thở sâu, “… Ngài, cự tuyệt rồi?”

“Ừm.”

“Vì cái gì?”

Giữa sinh tử có đại khủng bố, càng là thực lực cường đại, càng không muốn đứng trước tử vong. Viện trưởng có thụ tra tấn, chịu khổ đến hôm nay, nếu có giành lấy cuộc sống mới cơ hội… Cái này dụ hoặc, lớn vượt quá tưởng tượng!

Như cùng viện trưởng trao đổi thân phận, chính hắn cũng không biết, có thể hay không bỏ qua hi vọng sống sót.

Viện trưởng thản nhiên nói: “Trên thực tế, đây là tiên tông lần thứ 3 tìm tới lão phu, về phần tại sao cự tuyệt… Ta cũng nói không rõ ràng, đại khái là ép 3 tiên tông cả một đời, không muốn tiếp nhận bọn hắn bố thí, lại hoặc là tuân theo đế võ chi tín niệm, không muốn thẹn với sư trưởng, tiền bối.”

“Lại hoặc là… Viện trưởng ngài là không muốn nhìn thấy, đế đô biến thành tu la trận, không muốn nhìn thấy thế gian bách tính rơi xuống thâm uyên!” La Quan khom người cúi đầu, “Đệ tử thay mặt thế nhân, đa tạ viện trưởng!”

Viện trưởng cười to, “Tiểu tử ngươi, cho lão phu mang mũ cao, là sợ ta đổi ý sao? Đi thôi đi thôi, nhanh đi nghỉ ngơi, ngày mai còn có một cuộc ác chiến đang chờ ngươi.”

La Quan xưng phải, quay người rời đi.

Lồng ngực ở giữa, nhịp tim như nổi trống, nỗi lòng như nước thủy triều.

“Lão sư…”

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Ngươi muốn cứu hắn?”

La Quan gật đầu, “Viện trưởng vì Thanh Dương, vì thiên hạ thương sinh, thực tế trả giá rất rất nhiều, hắn không nên rơi vào kết cục này.”

“Không kịp.” Huyền Quy thở dài, “Thân thể của hắn, đã sớm bị thể nội kiếm hơi thở phá hủy, bây giờ chỉ là bằng vào cường đại tu vi, cưỡng ép treo một hơi.”

“Cứu hắn chỉ có nhất pháp, chính là 3 tiên tông đề cập nặng đắp nhục thân, cần phải làm được điểm này, ít nhất phải sát sinh 1 triệu lấy nó huyết nhục, mới có thể luyện thành.”

“Tiểu tử này, là cá nhân kiệt, đáng tiếc!”

La Quan trầm mặc, quay người tướng mạo nhà tranh, ngóng nhìn hồi lâu.

“Lão sư, thế đạo này, vì sao như thế bất công?”

“Thế đạo, cho tới bây giờ đều không công bằng.”

“Vậy ta nên làm như thế nào?”

“Mạnh lên đi tiểu tử, khi ngươi chân chính có thể, 1 kiếm kình thiên niệm động sơn hà lúc… Có lẽ, mới có thể làm chút gì.”

Đối thoại kết thúc, La Quan quay người nhanh chân tiến lên.

Giờ phút này ánh trăng treo lên, chiếu sáng thiếu niên bóng lưng, trầm mặc mà kiên nghị!

Nhập tiến vào tháp, thẳng đăng đệ tầng 9.

La Quan đi tới cửa đá bên cạnh, dùng sức đẩy.

Oanh ——

Phản chấn lực lượng bộc phát, La Quan kêu lên một tiếng đau đớn, thân ảnh lại đã lui sau.

Hắn thở sâu, hét lớn, “Cho ta mở!”

Ầm ầm ——

Cả tòa kiếm tháp, lúc này đều tại chấn động, trước mắt cửa đá, mở ra một cái khe hở.

Trong đó… Một vùng tăm tối, không nhìn rõ bất cứ thứ gì.

Sau một khắc, “Ầm ầm” gào thét vang lên, mới đầu yếu ớt như tại vô tận xa xôi bên ngoài, nhưng rất nhanh liền trở nên đinh tai nhức óc, tại kiếm tháp tầng 9 không ngừng tiếng vọng.

Bá ——

Giờ phút này, có khí thế mênh mông, vượt qua ngàn tỉ

mà đến, đem La Quan bao phủ.

Là đế kiếm mảnh vỡ!

Mừng rỡ, kích động, nó tại toà này sau cửa đá, đã cùng vô số năm.

Nhưng rất nhanh, đế kiếm mảnh vỡ liền trở nên phẫn nộ, từng tiếng kiếm minh không ngừng từ sau cửa đá truyền ra, sát cơ ngập trời.

La Quan thể nội, thiên địa khóa rung động, co vào, lại có run rẩy chi ý.

Một tia minh ngộ nổi lên trong lòng, đế kiếm mảnh vỡ chi nộ, là phát giác được thiên địa khóa, đối La Quan giam cầm.

Đối với nó mà nói, năm đó đi theo chủ nhân, chiến thiên đấu địa bễ nghễ thập phương, bây giờ thật vất vả đợi đến 1 hậu bối, lại bị như thế chập trùng, lửa giận thẳng muốn Phần Thiên!

Nhưng cuối cùng, sau cửa đá kiếm minh dần nghỉ.

Không phải là bởi vì, nó chém không đứt thiên địa khóa, mà là La Quan bây giờ quá yếu, 1 kiếm nát chi hắn cũng sẽ bởi vậy bị mất tính mệnh.

Ông ——

Kiếm tháp tầng 9, 1 đạo kiếm ảnh trống rỗng xuất hiện, La Quan cũng không lạ lẫm, hắn 2 lần ý thức bị lôi ra

bên ngoài cơ thể, trên chín tầng trời kia nhìn thấy, chính là thanh kiếm này.

Chỉ bất quá bây giờ, nó thể tích co lại tiểu vô số lần, một tay có thể cầm.

Cho nên, hơi 1 do dự về sau, La Quan đưa tay đưa nó giữ tại trong lòng bàn tay.

Oanh ——

Hắn ý thức, nháy mắt tiến vào một cái thế giới, cùng huyễn giới cùng loại nhưng lại hoàn toàn khác biệt.

Bởi vì, bên trong thế giới này tràn ngập, lít nha lít nhít vô số kiếm ảnh.

Giờ phút này, như phát giác được La Quan đến, kiếm minh bỗng dưng vang lên, sau đó kia vô số kiếm ảnh, phô thiên cái địa đánh tới!

Một nháy mắt, La Quan liền lâm vào khổ chiến, đối mặt hạo đãng kiếm ảnh tập sát, hắn chỉ có thể thi triển kiếm ý 2 tầng tán ở trời, triệu hoán kiếm ảnh tới đối kháng.

Dần dần, hắn phát hiện những này kiếm ảnh, cũng không phải là thật muốn giết hắn, mà là tại không ngừng trợ giúp hắn, đang đối kháng với bên trong rèn luyện kiếm ý.

Nhất trực quan cải biến, là La Quan có thể triệu hồi ra kiếm ảnh, theo thời gian trôi qua, đang trở nên càng ngày càng nhiều.

…

Đế đô, nơi nào đó đại trạch.

Cái này bên trong, là đế võ học viện sản nghiệp, bây giờ để mà an trí tiên tông mọi người.

1 đạo cấm chế, đem gian phòng bên trong bên ngoài ngăn cách, 3 vị Trúc Cơ đại lão tề tụ.

Liếc nhau, đều cảm nhận được lẫn nhau đáy lòng phẫn nộ, sát cơ.

“Cái này La Quan, phải chết!” Huyết Uyên tông Trúc Cơ cắn răng gầm nhẹ, lần này Huyết Uyên tông 3 người đoàn diệt, hắn sau khi trở về tất bị vấn trách.

Thi Giáp tông Trúc Cơ, sắc mặt cũng âm trầm ướt át, “Không giết kẻ này, ngươi ta liền muốn có lớn - phiền phức.” 3 tông không tiếc điều động 5 nước đại quân ép một bên, nhờ vào đó lập xuống 10 lôi, muốn ngừng đế võ sống lưng, hủy nó tương lai.

Bây giờ bởi vì La Quan xuất thủ, đã đủ bàn đều thua, từ phải có người đối này phụ trách. Chỉ có giết chết La Quan, mới có thể đem công chuộc tội!

2 người ánh mắt, nhìn về phía Mi Sơn đạo nữ tu.

Nàng thần sắc bình tĩnh, chậm rãi nói: “Ta đã truyền tin Cơ Thường, nhưng hắn có tông chủ đặc cách, không nhận ta tiết chế, cụ thể khi nào trở về, ta không thể cam

đoan.”

Tiếng đập cửa vang lên.

Được phép về sau, Cao hầu đẩy cửa vào, khom mình hành lễ, “Bái kiến trưởng lão, ngày mai đệ tử tấu mời, ngày mai nghênh chiến La Quan!”

Thi Giáp phái Trúc Cơ nhíu mày, “Cao hầu, không muốn hành động theo cảm tính, ngươi không phải kẻ này đối thủ.”

“Trưởng lão yên tâm, đệ tử tuyệt không phải xúc động.” Cao hầu cười lạnh, “Này đến Thanh Dương trước, tông chủ đem Bạch Cốt phiên ban thưởng, mệnh ta chờ đợi sau tiếp theo chỉ lệnh.”

“Ngay tại vừa rồi, tông chủ truyền xuống khu động Bạch Cốt phiên chi pháp, mệnh ta thao khống này bảo trấn sát La Quan, vì 3 tông lập uy!”

Thi Giáp phái Trúc Cơ đại hỉ, “Bạch Cốt phiên trên người ngươi? Tốt, quá tốt!” Hắn cười to, “Nhà ta tông chủ mưu tính sâu xa, lại đối hết thảy sớm có an bài, ngày mai liền mời Huyết Uyên, Mi Sơn 2 tông sống chết mặc bây, ta Thi Giáp phái tất tru giết La Quan, quét ngang đế võ!”

Chương 106 : Bạch Cốt phiên

Lưu Tinh hà.

1 đầu thuyền hoa tại ban đêm tới lui, bây giờ trên lầu hai, truyền ra trận trận vui thích âm thanh.

Chỉ thấy trong phòng, 1 nam tử toàn thân trần trụi, chính ôm nữ tử bận rộn, hắn ánh mắt ôn nhu đến cực điểm, trợ nàng leo lên mây tiêu.

Nữ tử co quắp một trận, ngã oặt ở trên người hắn.

Nam tử ôn hòa cười cười, đưa nàng đặt ở bên cạnh, “Trước nghỉ một lát, chờ chút lại tới tìm ngươi.”

Nâng cao hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang, hắn đi hướng bên cạnh, quấn ở cùng nhau 2 cỗ uyển chuyển thân thể, “Phía dưới, đến các ngươi nha.”

Hồi lâu, hồi lâu…

Lầu 2 an tĩnh xuống, lọt vào trong tầm mắt xuân quang vô hạn, lại chừng 7-8 tên nữ tử, không được mảnh vải ngủ thật say, mặt mày đều là thỏa mãn.

Nam tử đứng dậy mặc quần áo, cử chỉ thong dong ánh mắt sáng tỏ, hoàn toàn không có nửa điểm vẻ mệt mỏi. Đi tới trước cửa sổ, hắn nhìn về phương xa, đột nhiên thở dài, nói khẽ: “Thật đúng là, là một đám phế vật a.”

Đi xuống lầu 2, hắn phân phó thuyền hoa cập bờ, có nữ tử duyên dáng gọi to truyền đến, “Cơ công tử nhất định là mệt mỏi, mau tới nô gia trên thuyền nghỉ ngơi một hồi, ta chuẩn bị cho ngươi ngâm tắm nước nóng.”

“Đừng nghe nàng, Cơ công tử đến ta cái này, nô cho tự mình làm cho ngươi tốt đồ ăn.”

“Các ngươi lăn, Cơ công tử, ngươi 3 ngày không đến xem ta, ta nghĩ tâm đều nát.”

Mấy chiếc thuyền hoa vây quanh ở xung quanh, lúc này mỹ nhân kêu gọi trận trận, để chống thuyền gã sai vặt đều nhìn ngốc, một mặt khâm phục, ao ước!

Cơ công tử là nửa tháng trước, đến Lưu Tinh hà, trong vòng một đêm liền thanh danh xa giương, dẫn tới các cái thuyền hoa cô nương chen chúc mà tới.

Không chỉ bởi vì, Cơ công tử xuất thân giàu có xuất thủ hào phóng, càng có bản thật lĩnh (nơi đây kiểu chữ tăng lớn to thêm), phàm là cùng hắn kết giao qua cô nương, liền như đột nhiên biến thành người khác, cả ngày đối với hắn cơm nước không vào, hận không thể như vậy hoàn lương gả cho hắn.

Có thể nói chưa từng nghe thấy.

Cơ cười dài cười, bao quanh chắp tay, “Đa tạ các vị tỷ tỷ hảo ý, ta ngày mai có chuyện quan trọng, tối nay sớm đi nghỉ ngơi.”

“Ngày mai như muốn gặp ta… Nhưng hướng đế võ học viện một nhóm!”

…

Bách Vân tông.

Phòng Nham thần sắc ngưng trọng, trong mắt đều là kinh sợ, lúc này tiên tông 10 lôi tình báo mới nhất, chính bày ở trước mặt.

La Quan hắn, lại mạnh đến tình trạng như thế?

Liên sát tiên tông 5 người, phá 5 lôi… Trong đó yếu nhất, đều là Đạp Thiên cảnh.

Ngẫm lại từ đế võ triệu tập dự thi, cách nay còn chưa 1 năm, La Quan tốc độ phát triển, quả là nhanh không thể tưởng tượng nổi.

Ầm ầm ——

Trận trận kiếm minh, từ kiếm Tiên thạch quật phương hướng truyền đến, Phòng Nham đi tới trước cửa sổ, tung trong đêm tối vẫn có thể nhìn đến, bên trong vùng trời kia có vô số kiếm ảnh lăn lộn.

Mỗi 1 đạo, đều ẩn chứa khủng bố đến cực điểm lực lượng, làm hắn lạnh mình!

Phòng Nham mặt lộ vẻ kích động, lão tổ thần uy tất đã vượt qua tiên phàm đại nạn, 1 kiếm xuất thủ, tung võ đạo Đạp Thiên cảnh cũng là sâu kiến.

Đợi lão tổ xuất quan lúc, chính là La Quan tử kỳ!

Lại yêu nghiệt, thiên tài, đều muốn im bặt mà dừng, thân thành tro bụi.

…

Kiếm tháp tầng thứ 9, La Quan đứng tại trước cửa đá, không nhúc nhích.

Mà ý thức của hắn, chính kiếm giới bên trong khổ chiến.

Vô số kiếm ảnh, vờn quanh tại La Quan quanh thân, cùng đầy trời kiếm quang đối bính, chôn vùi.

Đột nhiên, một tia minh ngộ từ đáy lòng hiển hiện.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh vang lên, kiếm ảnh đầy trời lâm vào đứng im.

La Quan khóe miệng, lộ ra vẻ mỉm cười.

Nguyên lai, đây chính là kiếm ý tầng 3, cái thập phương —— lập thân chỗ, quanh mình phạm vi trăm trượng bên trong, dù có 10 triệu kiếm, nhất niệm tận cúi đầu!

Bá ——

La Quan ý thức trở về, hắn thở sâu, đối cửa đá khom người cúi đầu.

“Đa tạ tiền bối!”

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, từ từ đi xa, sau cửa đá hạo đãng khí tức, bình tĩnh lại.

La Quan rời đi kiếm tháp, trở lại ở lại tiểu viện, nhắm mắt điều tức.

Một đêm trôi qua.

Cùng ngày làm vinh dự sáng, đế võ ngoài cửa chính, sớm là người ta tấp nập.

Hôm qua, La Quan quét ngang tiên tông sự tình truyền ra, đế đô chấn động, phấn chấn. Đều muốn đến tận mắt chứng kiến, ta Đại đế vũ thiên kiêu, phá tiên tông 10 lôi hành động vĩ đại!

“La Quan, 1 người phá 5 lôi, thiên kiêu vô song!”

“Nghe nói , biên cảnh 5 nước đại quân, đêm qua đã lui 2.”

“Cái này La Quan, đối ta Thanh Dương có công lớn!”

Tào Sí xen lẫn trong đám người bên trong, không ngừng cười to, “La Quan, lão Đại ta, hiểu?” Kia miệng, cơ hồ liệt đến sau bên tai.

Hắn bây giờ, đối sư thúc tổ anh minh, cảm thấy vạn

điểm khâm phục. Có đại ca phía trước, ta Tào Sí tương lai, nhất định quang minh óng ánh!

Vô số người xem ra, mặt mũi tràn đầy ao ước.

Lúc trước, Tào Sí bị thu phục lúc, còn có không ít người chế giễu, nói hắn lúc trước kém chút bị người đánh chết, còn bái người làm đại ca, quả thực mất mặt đến cực điểm.

Bây giờ, chỉ hận lúc trước bị đánh không phải mình.

Bất quá, lúc này hấp dẫn nhất ánh mắt, lại không phải Tào Sí.

Trong đám người, một đoàn oanh oanh yến yến tập hợp một chỗ, líu ríu vô cùng náo nhiệt, khiến không ít người nhìn mà trợn tròn mắt.

Trên sông Lưu Tinh, có chút danh khí cô nương, lại cơ hồ đều đến. Tính đến tỳ nữ loại hình, chí ít hai, ba trăm người, bây giờ nhìn về phía lôi đài mong mỏi.

Một màn này, khiến đế võ mọi người bùi ngùi mãi thôi —— La sư huynh, trâu a!

Chưa từng nghe nói, có quan hệ hắn chuyện tình gió trăng, nguyên lai đúng là thâm tàng bất lộ.

Thần không biết quỷ không hay, liền bắt được các vị cô nương phương tâm, nếu không hôm nay như thế nào, chạy tới cái này bên trong thay hắn trợ uy cố lên.

Người soái, tu luyện lợi hại, lại biết dỗ cô nương… La sư huynh, thật là chúng ta mẫu mực!

Đột nhiên, đám người an tĩnh xuống.

Tiên tông người, đến rồi!

Nhưng cùng 2 ngày trước, kiềm chế, tuyệt vọng bầu không khí khác biệt, ngắn ngủi yên tĩnh về sau, trong đám người truyền ra cười to.

“Tiên tông ngưu bức kéo oanh, chỉ cao khí giương kình đâu? Hôm nay làm sao ỉu xìu rồi?”

“Sợ thôi? La sư huynh vừa ra tay, liên phá 5 lôi! Nay cũng đừng còn không có cùng bắt đầu, liền có người kêu khóc giao mua mệnh tiền.”

“Ha ha ha, đừng nói, thật là có khả năng này!”

Tiên tông mọi người sắc mặt cực kỳ khó coi, nhưng lại không cách nào phản bác.

Đúng lúc này, Cao hầu đạp lâm hư không leo lên lôi đài, ánh mắt băng lãnh “La Quan, ra nhận lấy cái chết!” Cường đại tu vi kiên trì dưới, gầm thét như sấm nháy mắt truyền khắp đế võ, tiếng vang trận trận.

“Tiểu tử này, điên rồi đi!” Tào Sí trừng lớn mắt, “Hôm qua, kém chút dọa tè ra quần, nay không nói tranh thủ thời gian giao mua mệnh tiền, lại trực tiếp lên đài khiêu khích!”

Bên cạnh có người, mặt lộ vẻ ngưng trọng, “Cử động lần này khác thường, chỉ sợ tiên tông có chuẩn bị.”

“Không sai, như không có lực lượng, cái này Cao hầu như thế nào dám can đảm, trêu chọc La sư huynh.”

“Tiên tông thủ đoạn quỷ dị, có đủ loại bí pháp…”

Bầu không khí trở nên ngưng trọng.

Không ai ngốc, chỉ một màn này, liền đầy đủ liên tưởng quá nhiều.

Tào Sí cười lạnh, “Có thể có chuyện gì? Lão Đại ta, chuyên trị không phục!” Hắn nhìn quanh mọi người, “Các ngươi ngẫm lại, từ ban đầu đến nay, phàm là cùng ta lão đại đối đầu, ai có kết cục tốt?”

“Quản ngươi tiên tông có thủ đoạn gì, lão đại tất thắng!”

Đế võ cửa chính, 1 đạo thẳng tắp thân ảnh xuất hiện.

“La sư huynh đến rồi!”

Sưu ——

Tào Sí tiến lên, nhỏ giọng nhắc nhở, “Lão đại, họ Cao không thích hợp, ngài cẩn thận một chút, chớ để cho hắn tính toán.”

Chiến lược bên trên, muốn xem thường địch nhân.

Chiến thuật bên trên, phải cẩn thận cẩn thận!

Hắn tự hiểu rõ.

La Quan gật đầu, “Ta ngược lại hi vọng, hắn thật có thể mang đến điểm kinh hỉ.”

Bước ra một bước, leo lên lôi đài.

Cao hầu cười lạnh, “La Quan, sang năm hôm nay, liền là ngày giỗ của ngươi.”

“Ghi nhớ, người giết ngươi, Thi Giáp phái Cao hầu!”

Oanh ——

Khí tức khủng bố phá thể mà ra, thi khí cuồn cuộn, lại trên đỉnh đầu hắn, ngưng tụ ra một mặt Bạch Cốt phiên.

Như hư như thực, đón gió bay phất phới.

Trong chốc lát âm phong đột khởi, trong không khí nhiệt độ, giờ phút này điên cuồng giảm xuống.

Tiếng nghẹn ngào, như khóc như khóc, khiến người rùng mình.

Chương 107 : Núi thây biển máu

“Giết!”

Cao hầu quát lớn, 1 quyền đánh ra.

Thi khí sát na ngưng tụ, hóa thành khô lâu mặt quỷ, cắn xé mà tới.

La Quan ánh mắt sáng, lộ ra hưng phấn.

Rốt cục có cái chân chính có thể đánh, tuy nói là mượn sau lưng, mặt này Bạch Cốt phiên gia trì… Nhưng, quản hắn nhiều như vậy!

Ông ——

Kiếm minh vang lên, hắn đưa tay 1 trảm, kiếm ảnh chớp mắt đã tới, đem khô lâu mặt quỷ chém nát.

“Liền điểm này thủ đoạn, liền nghĩ giết ta? Cao hầu, ngươi còn chưa tỉnh ngủ!”

Cười lạnh, La Quan lại là 1 kiếm.

Nhưng kiếm ảnh vừa tới gần, không cùng Cao hầu xuất thủ, liền như gặp khủng bố áp chế, rung động bên trong vỡ vụn.

“La Quan, ta có Bạch Cốt phiên gia trì, vạn pháp bất

xâm! Tung ngươi chém ra 10 triệu kiếm, cũng khó thương ta nửa điểm!” Cao hầu cười to, “Trận chiến này, ta đã không tại thất bại địa.”

Hắn nâng lên 2 tay, trùng điệp hướng phía dưới nhấn một cái, “Núi thây!”

Oanh ——

Bạch Cốt phiên hư ảnh rung động, hư không lại hiện ra, 1 cái cổ chiến trường hư ảnh.

Thây ngang khắp đồng, lọt vào trong tầm mắt thi thể hàng trăm triệu.

Có Nhân tộc, nhưng càng nhiều hơn là, một chút quỷ dị sinh vật, hoặc nửa người nửa thú, hoặc người khoác lân giáp, hoặc thân cao 10 trượng ——

Nghiễm nhiên, chính là một chỗ bách tộc tử chiến chi địa!

Đúng lúc này, toà này cổ chiến trường hư ảnh bên trong, những cái kia ngã xuống đất mất mạng thi thể, nhao nhao bò lên. Gào thét bên trong, bọn hắn ra sức xông lên, lại tránh thoát toà này cổ chiến trường, thẳng đến La Quan đánh tới.

Liền giống như là, bị chiêu mộ mà đến không tử vong linh!

Thủ đoạn như thế, đã vượt qua thường nhân lý giải, chạm đến không biết, thần bí cấp độ.

Một nháy mắt, vô số thi ảnh liền đem La Quan bao phủ.

“A!”

Dưới lôi đài, kinh hô trận trận.

Mắt thấy kia vô số khủng bố thi ảnh, điên cuồng vây giết, gào thét, trong đó kiếm minh không ngừng truyền ra, phóng thích từng đợt “Ầm ầm” tiếng vang.

Đột nhiên, kiếm minh biến mất không thấy gì nữa.

Đế võ mọi người trừng lớn 2 mắt, mặt lộ vẻ lo lắng.

La sư huynh… Sẽ không phải xảy ra chuyện đi…

“Ha ha ha! La Quan, ngươi 1 người độc kiếm, làm sao có thể cản?” Cao hầu cười to, nhưng sau một khắc, tiếng cười im bặt mà dừng.

Oanh ——

Nổ vang rung trời, tất cả vây giết thi ảnh, bị toàn bộ đánh bay.

Ông ——

Ông ——

Trong không khí, trăm ngàn đạo kiếm ảnh tung hoành gào thét, đưa chúng nó xé thành vỡ nát.

La Quan cầm kiếm mà đứng, khuôn mặt bình tĩnh, “Một mình ta độc kiếm, liền có thể trấn áp tiên tông!”

“Trảm!”

Hắn 1 kiếm rơi, giữa thiên địa vạn kiếm đi theo, kia lít nha lít nhít vô số kiếm ảnh, phô thiên cái địa mà tới.

Nhưng cùng lúc trước 1 kiếm đồng dạng, còn chưa chạm đến Cao hầu, liền nhao nhao bạo liệt.

Bạch Cốt phiên chấn động, như núi cao nguy nga, hoành ép thập phương.

Cao hầu cười lạnh, “Uổng phí sức lực, kiếm của ngươi, căn bản không đả thương được ta.”

“Thật sao?” La Quan mặt không biểu tình, trường kiếm hướng về phía trước, “Lại trảm!”

Oanh ——

Kiếm ảnh đầy trời, số lượng đột nhiên tăng gấp bội.

“3 trảm!”

Kiếm ảnh gào thét tung hoành, trực tiếp hóa thành 1 cái phong bạo, đem Cao hầu nuốt hết.

“Ta liền không tin, ngươi thúc đẩy Bạch Cốt phiên, sẽ không có đại giới.”

“Có thể cản thiên kiếm, vạn kiếm, kia 100,000, 1 triệu

kiếm, ngươi khả năng ngăn lại?”

“Hôm nay, nhất định chém ngươi nơi này!”

Bạch Cốt phiên dưới, Cao hầu sắc mặt khó coi, La Quan nói đúng.

Mượn Bạch Cốt phiên chi lực, mỗi thời mỗi khắc đều muốn hao tổn, hắn đại lượng sinh cơ.

Như thật bị chém lên 100,000, 1 triệu kiếm, hắn tại chỗ liền phải bị rút thành thây khô.

“Kiếm ý tầng 2!”

Cao hầu vừa sợ vừa giận, sao có thể nghĩ đến, hắn lại có như thế khủng bố kiếm đạo tu vi.

Không còn dám kéo dài, Cao hầu bỗng nhiên gào thét, “Huyết hải!”

Oanh ——

Bạch Cốt phiên chấn động, vô biên huyết hải sát na hiển hiện, liền như 1 trương phúc thiên huyết sắc miệng lớn, đem tất cả kiếm ảnh nuốt vào trong đó.

Khủng bố ăn mòn chi lực bộc phát, lại trong nháy mắt, đem toàn bộ kiếm ảnh chôn vùi.

Sau một khắc, huyết hải mặt ngoài ầm vang vỡ vụn, 1 con khủng bố xương cánh tay từ đó nhô ra.

Như viễn cổ cự ma thi hài phục sinh, ngũ trảo chớp động băng lãnh quang trạch, “Ầm ầm” cuốn lên sóng lớn cuồn cuộn, ngang nhiên bắt tới.

La Quan cười lạnh, “Loè loẹt!”

“Một kiếm phá vạn pháp, cho ta nát!”

Bạt sơn hà.

Oanh ——

Khủng bố kiếm ảnh phóng lên tận trời, nháy mắt đem kia xương cánh tay chặt đứt, thế đi không giảm đánh vào huyết hải, lập tức nhấc lên vô số sóng lớn.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Huyết hải hư ảnh truyền ra vỡ tan âm thanh, 1 kiếm phía dưới, cơ hồ bị chém vỡ.

Cao hầu sắc mặt trắng bệch, La Quan kiếm uy mạnh, để trong lòng hắn hồi hộp.

Xem ra lần này, phải bỏ ra lớn đại giới… Nhưng chỉ cần, hôm nay có thể giết chết La Quan, lấy Bạch Cốt phiên đem nó thôn phệ, tông chủ chắc chắn sẽ cho hắn đủ nhiều đền bù.

Thở sâu, hắn trở tay 1 chưởng, trùng điệp đập vào giữa bộ ngực, một ngụm máu tươi phun ra.

Cái này máu tươi không rơi, giờ phút này rung động bên trong, lại hóa thành 1 viên quỷ dị phù văn.

Phù văn ngưng tụ nháy mắt, Cao hầu bỗng nhiên ngẩng đầu, “Bạch Cốt phiên, tan!”

Trên đỉnh đầu, đón gió mà đứng Bạch Cốt phiên, nó đỉnh bạch cốt khô lâu, lập tức nhếch miệng truyền ra “Khặc khặc” cười quái dị, như đối với hắn hiến tế cảm thấy hài lòng.

Há miệng 1 nuốt, máu tươi chỗ ngưng phù văn, nháy mắt ngập vào miệng bên trong.

Sau một khắc, Bạch Cốt phiên bỗng nhiên chìm xuống, đâm vào Cao hầu đỉnh đầu, sinh sinh chui vào trong cơ thể hắn.

Quá trình này, hiển nhiên cũng không tốt đẹp gì, Cao hầu mặt mày méo mó, thân thể run rẩy kịch liệt.

Nhưng khi Bạch Cốt phiên, triệt để dung nhập người này thể nội, hắn khí tức điên cuồng tăng vọt.

Nhưng cái này, mới chỉ là bắt đầu.

“La Quan, ngươi thật sự rất mạnh, đem ta bức đến 1 bước này.”

“Vậy liền để ngươi biết được, cái gì mới thật sự là thiên kiêu, ta sinh ra liền cao quý, vượt qua ngươi vô số lần!”

“Thuỷ Tổ chân thân, giáng lâm!”

Oanh ——

Cuồn cuộn thi thể trùng thiên, hóa thành trượng viên viên trụ, bay thẳng đỉnh đầu 100 trượng mây tiêu.

Trong chốc lát, thương khung liền tối xuống, mảng lớn mây đen tuôn ra, càng đem sắc trời ngăn trở bên ngoài.

Giữa thiên địa một mảnh u ám, như ban ngày vào đêm!

“A a a…” Cao hầu phát ra, thống khổ lại như hưng phấn gào thét, cả người hắn thân thể, ngay tại xuất hiện đáng sợ biến hóa.

Chỉ gặp, hắn thân thể mặt ngoài huyết nhục, nháy mắt nát rữa, nhỏ xuống, tạo thành trống rỗng bên trong, lại sinh ra từng con con mắt.

Lít nha lít nhít, chừng mấy trăm con, trải rộng toàn thân cao thấp… Ánh mắt rơi vào trên người hắn, liền có thể cảm nhận được, kia phần hỗn loạn, vô tự, ngang ngược cùng hủy diệt!

Xa xưa tuế nguyệt trước, trên trời rơi xuống tinh hỏa, dị tộc tùy theo xâm nhập.

Một trận thế gian hạo kiếp, dị tộc cuối cùng bị đánh bại, trên thế gian mai danh ẩn tích.

Nhưng bọn hắn huyết mạch, nhưng lại chưa ngừng tuyệt, nhiều đời truyền thừa xuống.

Chỉ bất quá, những này dị tộc huyết mạch, đại bộ phận điểm đã trở nên vô song mỏng manh, khiến cho dị tộc hậu đại cùng người thường không khác.

Thậm chí rất nhiều dị tộc hậu đại, chính mình cũng không biết được, thể nội còn có dị chủng huyết mạch.

Nhưng, mọi thứ đều có ngoại lệ.

Như Cao hầu, chính là huyết mạch đột biến, phản tổ, bây giờ dung hợp Bạch Cốt phiên, mượn nhờ lực lượng của nó cưỡng ép lột xác thành dị tộc bản thể.

Cũng chính là, hắn nói tới Thuỷ Tổ chân thân!

Vương giáo sư sắc mặt đại biến, “Dị tộc!”

Hắn rút kiếm ra khỏi vỏ, bỗng dưng một tiếng kiếm minh, đem mọi người bừng tỉnh.

“Nhắm mắt, lui ra phía sau!”

Dưới lôi đài, mọi người sắc mặt đại biến, vừa rồi chỉ nhìn Cao hầu một chút, bọn hắn ý thức liền lâm vào ngây ngô.

Ngang ngược, điên cuồng từ đáy lòng mãnh liệt mà ra, như muốn đem bọn hắn kéo vào thâm uyên, biến thành chỉ biết giết chóc cái xác không hồn.

Mà cái này, vẫn chỉ là vội vàng cong lên, Cao hầu mục tiêu, căn bản cũng không phải là bọn hắn.

Kia bây giờ, ngay tại trên lôi đài, cùng hắn chính diện giao phong La Quan, lại nên thừa nhận kinh khủng bực nào tâm thần xung kích?

Chỉ là tưởng tượng, mọi người liền không rét mà run!

Chương 108 : Dị tộc

Trên thực tế, La Quan không có cảm giác nào, đã không bị chấn nhiếp tâm thần, cũng không có bị hù sợ. Tương phản, hắn giờ phút này cảm xúc phá lệ tỉnh táo, một tia chán ghét, miệt thị, từ đáy lòng hiển hiện.

Tiếp theo biến thành, cháy hừng hực lửa giận —— như hùng ngồi chuỗi sinh vật đỉnh sinh vật, gặp dưới cùng ti tiện tồn tại mạo phạm!

Không ai phát giác được, La Quan đôi mắt chỗ sâu, hiện ra mặt khác một đôi con ngươi, mơ hồ đến cực điểm chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy dựng thẳng đồng.

Băng lãnh mà uy nghiêm.

Bây giờ, nó gắt gao tiếp cận, hóa thân dị tộc chân thân Cao hầu.

“Đánh chết hắn!”

“Liền dùng nắm đấm, 1 quyền lại 1 quyền, đem hắn đánh nát thành cặn bã!”

“Triệt để hủy diệt!”

Bạo ngược lửa giận, như nham tương không ngừng xung kích La Quan tâm thần, hắn đã phát giác được không đúng, nhưng cả người trạng thái, lúc này lại phá lệ tốt.

Bành ——

Bành ——

Giữa bộ ngực, trái tim đại lực nhảy lên, thể nội khí huyết tốc độ chảy, so trước đó tăng vọt mấy lần

. Mỗi 1 khối gân cốt, huyết nhục đều tại hưng phấn, kích động, tựa hồ vạn điểm khao khát, đến một trận quyền quyền đến thịt đại chiến.

Nhưng chân chính để La Quan quyết định, bỏ mặc lửa giận thả ra, là bởi vì trong cơ thể hắn thiên địa khóa, bây giờ đang không ngừng rung động.

Lúc này trong thân thể của hắn, hình như có lực lượng nào đó ngay tại thức tỉnh, đối với nó tạo thành mãnh liệt xung kích!

“La Quan!” Cao hầu phát ra gầm nhẹ, lại tựa hồ như là 10 triệu người, tại đồng thời gào thét, hỗn loạn mà vô tự, ngang ngược tàn nhẫn.

Hắn giơ cao 2 tay, si mê nhìn xem, hai cánh tay bên trên những cái kia hiện ra con mắt, bọn hắn chính lạnh lùng liếc nhìn thế giới này, như có ý thức của mình.

“Nhìn thấy sao? Đây mới là ta hoàn chỉnh trạng thái, đến gần vô hạn Thuỷ Tổ chân thân, cỡ nào mỹ diệu mà cường đại thân thể…”

Đột nhiên, Cao hầu dừng lại cử động, trực câu câu tiếp cận La Quan… Không chỉ hắn, kia nát rữa máu thịt bên

trong, mọc ra con mắt, cũng đều khóa chặt La Quan.

“Loại vị đạo này… Rất quen thuộc… Huyết mạch trực giác nói cho ta, nếu như đưa ngươi ăn hết, ta có lẽ liền có thể chân chính, có được Thuỷ Tổ chân thân!”

Cao hầu kích động lên, toàn thân trên dưới con mắt, bởi vì sung huyết mà biến xích hồng, hắn gào thét một tiếng vọt tới. Thân thể đánh vỡ không khí, phát ra chói tai tiếng xé gió, tốc độ nhanh kinh người, 1 quyền oanh đến lúc lưu tại nguyên địa tàn ảnh mới dần dần tiêu tán.

Oanh ——

Nổ vang rung trời!

Cái này nhanh như bôn lôi, ngang ngược đến cực điểm 1 quyền, bị ngăn trở.

La Quan chậm rãi ngẩng đầu, đôi mắt ở giữa hai mắt ẩn hiện, đáy lòng tứ ngược lăn lộn lửa giận, sát ý, giờ phút này lại không áp chế.

“Ăn ta? Bằng ngươi cũng xứng!”

Hắn bỗng nhiên phát lực, đem Cao hầu trùng điệp vung lên, “Oanh” một tiếng nện xuống.

Chỉ một kích, đêm qua bị chuyên môn gia cố qua lôi đài, liền chia năm xẻ bảy.

La Quan không hề dừng lại, lật tay kéo lại là trùng điệp vung mạnh.

Oanh ——

Oanh ——

Mỗi một tiếng, đều làm đại địa chấn chiến, khuếch tán truyền ra lực lượng kinh khủng, khiến đại địa nổ tung vô số vết rạn.

Bành ——

Một tiếng bạo tạc, Cao hầu bị bắt lại cánh tay, giờ phút này bỗng nhiên nổ tung.

Huyết nhục văng tung tóe ở giữa, sinh trưởng tại tay cụt bên trong những cái kia con mắt, lại hoàn hảo không chút tổn hại. Bọn chúng phát ra hưng phấn, dồn dập quỷ dị âm tiết, bổ nhào vào La Quan trên thân, tại tiếp xúc một nháy mắt, ánh mắt nội bộ liền sinh trưởng ra, lít nha lít nhít vô số mảnh tiểu giống như sợi rễ xúc tu, liền muốn dọc theo lỗ chân lông, chui vào La Quan thể nội —— đúng là muốn, cưỡng ép ký sinh hắn!

“Cút!”

La Quan nổi giận gầm lên một tiếng, làn da mặt ngoài phía dưới, một loại nào đó lân phiến hư ảnh lóe lên một cái rồi biến mất.

Ánh mắt cùng nhau truyền ra thống khổ kêu thảm, xúc tu giống bị liệt diễm đốt cháy, nháy mắt khét lẹt, tróc ra.

Bọn chúng bật lên thoát đi, lại trở lại Cao hầu trên thân,

mà lúc này nghiêm trọng tay cụt thương thế, không ngờ khôi phục như lúc ban đầu.

“Thối bò sát!”

Hắn gầm thét, thân thể đều đang run rẩy, mặt ngoài thân thể tất cả con mắt, tại xích hồng đến cực hạn về sau, lại bắt đầu hướng ngoại rướm máu

Tựa hồ, thông qua vừa rồi tiếp xúc, đã phát giác được, La Quan ẩn tàng thân phận. Phẫn nộ, sợ hãi xen lẫn va chạm, để Cao hầu không chút do dự thi triển ra, bây giờ cường đại nhất năng lực.

Thân thể của hắn mặt ngoài, tất cả con mắt đột nhiên khép kín, sau một khắc lại mở ra lúc, lại không có con ngươi, tròng trắng mắt, chỉ còn hơn quỷ dị khô héo.

Ông ——

Quỷ dị lực lượng ba động, trong chốc lát phóng thích, đem La Quan bao phủ. Thân thể của hắn mặt ngoài, lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ hóa đá, đảo mắt bao trùm toàn thân.

Ầm ầm ——

Cao hầu thẳng đến La Quan mà đến, trong quá trình này đầu của hắn vỡ ra, huyết nhục điên cuồng sống lại, lại biến thành 1 trương khủng bố miệng lớn, trong đó sắc bén răng nanh dày đặc, muốn đem La Quan một ngụm nuốt vào.

Sinh tử một đường, một tiếng vang nhỏ truyền ra.

Đón lấy, La Quan thể đồng hồ hóa đá tầng, ầm vang vỡ vụn.

Hắn một cú đạp nặng nề, đá vào mở cái miệng rộng bên trong, theo vô số răng nanh vỡ nát, Cao hầu bị trùng điệp đạp bay.

Oanh ——

Mặt đất bỗng nhiên sụp đổ, La Quan phóng lên tận trời, đuổi kịp hắn bắt lấy miệng lớn 2 bên, dùng sức xé ra.

Lại trực tiếp, đem Cao hầu xé thành hai nửa!

Nhưng hắn hiển nhiên không chết, gãy thành hai nửa thân thể bên trong, đột nhiên truyền ra quỷ dị thanh âm, có vô số xúc tu điên cuồng chui ra, quấn đến La Quan trên thân.

Một màn này, quỷ dị mà khủng bố.

Xa xa lui ra phía sau mọi người, sớm đã ngốc trệ nghẹn ngào, bọn hắn căn bản không hề nghĩ tới, cái gọi là dị tộc đúng là đáng sợ như vậy.

La Quan bắt lấy trên thân xúc tu, dùng sức kéo đứt, một cú đạp nặng nề đem nó đạp rơi.

Sau một khắc, thân thể của hắn mau chóng chìm xuống, nện ở Cao hầu (hai đoàn thịt nhão?) trên thân, trực tiếp oanh ra khủng bố hố to. Đón lấy, 1 quyền lại 1 quyền

không ngừng đánh xuống, hỗn loạn mà sợ hãi thét lên, gầm thét, từ bị đánh nát huyết nhục bên trong phát ra, còn có xúc tu không ngừng sinh sôi, điên cuồng - quật La Quan.

Nhưng hôm nay, hắn như triệt để điên dại, đối đây hết thảy không quan tâm, chỉ là 1 quyền lại 1 quyền nện xuống.

Oanh ——

Oanh ——

Mỗi một tiếng vang thật lớn, đều là tuyệt đối lực lượng bắn ra, khiến đại địa chấn động.

Cuối cùng, hết thảy quy về yên tĩnh.

La Quan từ trong hố sâu đi ra, tiện tay vứt xuống một đoàn thi thể —— kia dữ tợn vung vẩy xúc tu, mềm mềm rơi trên mặt đất, thịt nhão chân chính biến thành thịt nhão, lại không một chút khí tức.

Vị này mượn Bạch Cốt phiên, cưỡng ép thuế biến dị tộc chân thân Thi Giáp phái đại đệ tử, bị La Quan sống sờ sờ, tại chỗ đánh chết!

Răng rắc ——

La Quan thể nội, truyền ra một tiếng vang nhỏ, nhưng tại hắn trong tai, lại tựa như kinh lôi.

“Lão sư!”

Huyền Quy nói: “Lúc trước thôn phệ lớn giao nội đan, được một tia Chân Long chi huyết, lúc đầu lấy ngươi tu vi, trong thời gian ngắn không cách nào hấp thu.”

“Nhưng hôm nay tao ngộ dị tộc hậu duệ, 2 tộc từng có số mệnh huyết cừu, Chân Long chi huyết sát cơ bộc phát, ngươi dẫn dắt tùy thế, không chỉ có đem luyện hóa, càng phá vỡ thiên địa khóa đệ nhất trọng.”

La Quan nhíu mày, “Đệ nhất trọng?”

“Thiên địa khóa 3 tầng, muốn triệt để phá vỡ, còn có 2 bước.” Huyền Quy hơi dừng một chút, “Ngươi không muốn thất vọng, cái gọi là vạn sự khởi đầu nan, đã phá đệ nhất trọng, đằng sau liền đơn giản.”

La Quan cười khổ, “Đệ tử không phải thất vọng, là lo lắng a… Tiên tông, còn có đệ tử giết cho ta sao?” Cao hầu hôm nay, thế nhưng là mãnh đến không biên giới, giáng lâm Thuỷ Tổ chân thân về sau, quỷ dị thủ đoạn tầng ra không dứt, còn có gần như bất tử bất diệt chi thân.

Chỉ có như vậy, đều bị La Quan ngạnh sinh sinh đánh chết, ai còn dám bên trên?

Tiên tông 3 Trúc Cơ… Đương nhiên đủ thực lực, nhưng mấu chốt đối đầu bọn hắn, La Quan sợ là 1 bàn tay, liền muốn bị chụp chết.

Đúng lúc này, dị biến nảy sinh!

Chương 109 : Âm u giới bóng ngược

Cao hầu trong thi thể, đột nhiên toát ra cuồn cuộn thi khí, ngưng tụ thành Bạch Cốt phiên. Đỉnh đầu lâu, giờ phút này há mồm 1 nuốt, đem hắn trực tiếp nuốt vào.

Theo nhấm nuốt, lại có từng tia từng tia từng sợi khí tức, từ khô lâu giữa mũi miệng tràn ra, hóa thành Cao hầu hư ảnh.

Cái này đúng là, hồn phách của hắn!

Ngắn ngủi mờ mịt về sau, Cao hầu tiếp cận La Quan, ánh mắt oán độc vô song.

Hắn đột nhiên quay người, đối Bạch Cốt phiên cúi đầu.

Đầu lâu truyền ra cười quái dị, như ngờ tới điểm này, không kịp chờ đợi bỗng nhiên khẽ hấp.

Cao hầu hồn phách nháy mắt vỡ vụn, bị nó thôn phệ!

Ừng ực ——

Khô lâu nuốt xuống bụng, đột nhiên nhìn về phía La Quan, trống rỗng - trong hốc mắt, rõ ràng truyền ra tham lam.

“… Âm u giới, mở!”

Một tiếng cười nhẹ, ghé vào lỗ tai hắn vang lên, sau một khắc không gian vỡ ra, đem La Quan thôn phệ.

Ông ——

Bạch Cốt phiên trống rỗng tiêu tán.

“La Quan!” Vương giáo sư kinh hãi, xông lên lôi đài, nhưng hôm nay đã căn bản không cảm giác được, thuộc về La Quan khí tức.

“Hắn ở đâu? Nhanh đem người phóng xuất!”

Rút kiếm ra khỏi vỏ, kiếm hơi thở trùng thiên.

Vân Sơn, người đọc sách, cũng tại đồng thời, khóa chặt tiên tông mọi người.

Không chỉ đám bọn hắn.

Oanh ——

Oanh ——

Đế Võ Hậu Sơn, lần lượt từng thân ảnh thăng thiên mà lên, đều chau mày, sát cơ ngập trời. Bọn hắn dù vẫn luôn tại hậu sơn, có thể đối tiên tông 10 lôi chi chiến, nhưng thủy chung chú ý.

2 ngày trước, mắt thấy từng người từng người đế võ học viện, đổ vào trên lôi đài, bọn hắn phẫn nộ vô song lại chỉ có thể liều mạng áp chế, kém chút nín chết.

Thẳng đến La Quan xuất hiện, 1 người độc kiếm xuất thủ, quét ngang tiên tông mọi người, giết bọn hắn luôn miệng khen hay, cảm thấy thống khoái!

Nhưng hôm nay, bọn hắn lại trơ mắt, nhìn xem La Quan bị tính kế… Một đám lão đạp trời nhóm, triệt để giận!

Bọn hắn dù chưa bước vào tiên đồ, nhưng một thân tu vi võ đạo, sớm đã ma luyện đến đỉnh phong, khí huyết hùng hậu như vực sâu như ngục, bây giờ cùng một chỗ bộc phát, liền như vô hình sơn nhạc giáng lâm, hoành đặt ở đỉnh.

Khủng bố khóa chặt, khiến tiên tông mọi người biến sắc!

“Các vị muốn làm cái gì?” Thi Giáp phái Trúc Cơ, sắc mặt âm trầm, “Ta phái đệ tử Cao hầu, bị La Quan đánh chết tươi!”

“Mà hắn, bất quá là chết tại Bạch Cốt phiên phản phệ dưới, đây cũng là lôi đài chiến một bộ điểm, chư vị muốn phá hư quy củ sao?”

Oanh ——

Tiên đồ Trúc Cơ khí tức khủng bố, phóng lên tận trời.

Sau một khắc, sắc mặt hắn đại biến, bỗng nhiên lui ra phía sau.

Ông ——

Một sợi kiếm hơi thở, dán bên tai chém qua, cắt tóc vẩy

xuống lại tại sau một khắc, trực tiếp vỡ thành bột mịn.

Thi Giáp phái Trúc Cơ, sắc mặt trắng bệch, đáy mắt kinh sợ vạn điểm.

Bá ——

Bá ——

Gần như đồng thời, Huyết Uyên, Mi Sơn 2 tông Trúc Cơ, phân biệt lui hướng phương vị khác nhau, cách xa nhau rất xa. Cũng không phải là bọn hắn muốn bán đồng đội, mà là rất rõ ràng, như viện trưởng coi là thật xuất kiếm, 3 người bọn hắn cộng lại cũng ngăn không được.

Riêng phần mình tách ra, viện trưởng như xuất kiếm, cũng chỉ có thể giết 1 người… Cái này, mới là duy nhất tự vệ chi pháp.

“Một đám tiểu bối làm càn, lão phu không cùng so đo, nhưng các ngươi 3 người ai dám tại đế đô xuất thủ… Chính là thả cái rắm, lão phu cũng tuyệt không tha thứ!”

Viện trưởng thanh âm vang lên, ngang ngược bá đạo.

“Ta cùng không dám!”

3 Trúc Cơ trong lòng hơi lỏng, khom mình hành lễ.

“Hừ!” Viện trưởng cười lạnh một tiếng, nói tiếp: Các ngươi cũng lui ra, mù kích động cái gì a? Ai nói cho các ngươi biết, La Quan chết!”

Vương giáo sư trừng lớn mắt, “Viện trưởng, ngài là nói…”

“Nói cái gì nói, chờ lấy là được!”

Phía sau núi, lão Trình hơi 1 do dự, “Viện trưởng…”

“Ngậm miệng!”

Vừa mở miệng, liền bị đánh gãy.

Nhà tranh bên trong, viện trưởng vò lông mày, cái này 1 cái 2 cái, làm sao lòng hiếu kỳ như thế tràn đầy? Lại không thể có điểm nhãn lực kình?

Hắn đời này, chính là cái kiếm tu, Tiên Đồ cảnh đều chỉ tiến vào nửa bước, làm sao biết La Quan đi đâu rồi? Hỏi một chút hỏi, để ta thế nào nói!

Đương nhiên, có một chút viện trưởng rất xác định, La Quan tuyệt đối không có việc gì.

Dù sao, hắn nhưng là kiếm tháp tầng 9 sau cửa đá, “Vị kia” cùng mấy trăm năm người thừa kế.

Như hắn xảy ra chuyện, kiếm tháp đã sớm nổ, tuyệt sẽ không an tĩnh như vậy.

…

Mắt tối sầm lại, đợi La Quan ánh mắt khôi phục, liền đã đi tới 1 cái quỷ dị thế giới. Đỉnh đầu ảm đạm, vô số sương mù xen lẫn, tạo thành nặng nề tầng mây, nặng nề

kiềm chế.

Đại địa bên trên, từng tòa màu đen sơn phong, tựa như là cự thú viễn cổ răng nanh, đột nhiên đột ngột từ mặt đất mọc lên, chỉ phía xa thương khung.

Lọt vào trong tầm mắt, không gặp nửa điểm sinh cơ, hoang vu tĩnh mịch!

Kia mặt Bạch Cốt phiên, bây giờ liền cắm ở một ngọn núi chi đỉnh, đỉnh bạch cốt khô lâu, nhìn chằm chằm La Quan… Nước bọt bốn phía!

Cứ việc nó không có, có thể dùng cái từ này để hình dung, nó bây giờ trạng thái, lại là lại chuẩn xác bất quá.

“Kiệt kiệt kiệt kiệt…”

Cười quái dị truyền ra, nó lại phát ra tiếng người, “Chân Long chi huyết… Đúng là Chân Long chi huyết, đây thật là thiên đại tạo hóa!”

“Tiểu tử, cho ngươi một cái cơ hội, nói ra để cờ gia ta sợ hãi bối cảnh, có lẽ ta có thể mở một mặt lưới thả ngươi đi.”

La Quan: …

“Lão sư, cuối cùng là thứ gì, còn biết nói chuyện?”

“Khí linh.” Huyền Quy hơi dừng một chút, “Đương nhiên, ngươi cũng có thể đem nó, cho rằng 1 cái cực kỳ đáng thương thằng xui xẻo.”

“Có độc lập ý thức, lại bị vĩnh viễn phong cấm tại, mặt này phá phướn gọi hồn bên trong . Bất quá, có thể mở ra âm u giới bóng ngược, cũng coi như có chút đồ vật, đáng tiếc thực lực quá yếu, ngay cả cái đường đậu đều không làm được!”

Bẹp bẹp miệng, rõ ràng có hơi thất vọng.

“Âm u giới bóng ngược?” La Quan chung quanh xung quanh, “Ngài là nói, nơi này chỉ là, 1 cái bóng ngược… Ta rõ ràng…”

“Cảm giác rất chân thực, đúng không?” Huyền Quy nói: “Ngươi bây giờ, tiếp xúc phương diện còn quá thấp, không biết thiên địa bao la, khủng bố.”

“Nếu ngươi đủ mạnh, chính là một ngón tay cái bóng, từ cửu thiên chi thượng mà đến, cũng có thể nện chìm 1 cái đại lục, tạo thành ngàn tỉ sinh linh tuyệt diệt đại hạo kiếp.”

La Quan líu lưỡi, kinh hãi vạn điểm.

Một ngón tay cái bóng…

Tràng cảnh kia, hắn không cách nào tưởng tượng!

“Uy! Tiểu tử thúi, cờ gia ta đã nói với ngươi đâu? Ngươi dám không nhìn ta!” Bạch Cốt phiên giận dữ, đỉnh khô lâu bạch cốt, mỗi cái lỗ đều đang bốc lên khí.

Trống rỗng - hốc mắt, gắt gao tiếp cận La Quan, “Toàn

thân trên dưới, ngay cả kiện pháp khí đều không có, liệu ngươi cũng sẽ không có đại bối cảnh, chết đi cho ta!”

Khô lâu bạch cốt hét lớn, “Ra đi, 12 bạch cốt sát!”

Ầm ầm ——

Đại địa chấn chiến, vô số đá vụn lăn xuống, mười hai vị thân cao qua 10 trượng, người khoác khôi giáp cự hình hài cốt, xé rách đại địa chui ra.

Bọn chúng tiếp cận La Quan, bỗng dưng đồng thời gào thét, liền như 1 cái rỉ sét chuông đồng, ở bên tai bị trùng điệp gõ vang!

Cái này gào thét bản thân, chính là một loại cực đáng sợ tâm thần công kích, nhất là mười hai vị bạch cốt sát đồng thời xuất thủ, tiên đồ Trúc Cơ cảnh dưới, đều rất khó ngăn cản.

Sau đó, không có nửa điểm do dự, mười hai vị bạch cốt sát trực tiếp tiến công.

Có bạch cốt trường cung kéo thành trăng tròn, cốt tiễn trống rỗng ngưng tụ, làm người ta khiếp sợ nhất chính là, đầu mũi tên lại một mảnh đỏ thắm, như trước một khắc mới xuyên thủng, không biết sinh vật thân thể.

Rống ——

Cầm đao bạch cốt sát vọt lên, 2 tay trùng điệp chém xuống, kia cũ nát không chịu nổi, mặt ngoài trải rộng vết rách trường đao, lại bộc phát khủng bố đao quang.

Hưu ——

Trường thương phá không, mũi thương chỗ trải qua chỗ không gian rung động vặn vẹo, hoàn toàn mơ hồ bên trong lại mơ hồ, có mảng lớn nhỏ bé khe hở hiển hiện.

…

Khí tức cảm ứng, mười hai vị bạch cốt sát bất quá Đạp Thiên cảnh, nhưng bọn chúng công kích, lại làm cho La Quan đáy lòng hiện lên bất an.

Không kịp nghĩ nhiều, La Quan 1 quyền đánh ra, đem phóng tới cốt tiễn đánh nát.

Đúng lúc này, đầu mũi tên dính vào tinh hồng, lại bỗng nhiên bốc cháy lên, một mảng lớn xích hồng huyết diễm, đem hắn thân ảnh nuốt hết.

Huyết diễm hừng hực lại không một chút cực nóng, có chỉ là cực hạn băng hàn, xuôi theo quanh thân lỗ chân lông chui vào thể nội, muốn đem máu tươi, hồn phách đều cùng nhau đông kết.

Nhưng loại tình huống này chỉ tồn tại nháy mắt, bao trùm La Quan xích hồng huyết diễm, như tao ngộ bất khả kháng hoành chi lực, trực tiếp dập tắt.

Chương 110 : 12 bạch cốt sát

La Quan trong lòng thất kinh, xích hồng hỏa diễm gần người lúc, hắn hồn phách bản năng run rẩy, cảm nhận được cực kỳ khủng bố khí tức.

Bạch cốt sát thực lực không mạnh, thủ đoạn lại phi thường quỷ dị, nếu không phải có Huyền Quy che chở, sợ là đã thiệt thòi lớn!

Khó trách vừa rồi, hắn sẽ tâm sinh bất an.

La Quan đạp chân xuống, thân ảnh hướng về phía trước bạo tiến vào, như không ngờ đến hắn có thể không nhìn đốt hồn huyết diễm, bạch cốt sát phối hợp xuất hiện bỏ sót.

Tránh đi chém xuống đao quang, cùng nổ bắn ra mà dài thương, La Quan liên tiếp mấy bước, tới gần cầm cung bạch cốt sát trước người, 1 quyền đưa nó đánh bay.

Lực lượng cường đại, để tôn này bạch cốt sát, ở giữa không trung băng liệt, giải - thể.

Cái này liền chết rồi?

La Quan nhíu mày, luôn cảm thấy sự tình, sẽ không như thế đơn giản.

Quả nhiên, rơi xuống đất vỡ vụn bạch cốt, nhanh chóng

rung động, như nam châm tương hỗ hấp dẫn nhanh chóng gây dựng lại, đảo mắt khôi phục như lúc ban đầu.

Vẫy vẫy còn có chút mê muội đầu, nó nhặt lên xương cung kéo ra, cốt tiễn trống rỗng ngưng tụ, bất quá lần này đầu mũi tên mặt ngoài nhiễm, biến thành một loại nào đó dịch nhờn, bỗng nhiên phóng tới.

Có trước đó tao ngộ, La Quan đưa tay 1 kiếm, đem cốt tiễn xa xa chém vỡ, chỉ nghe “Bành” “Bành” nổ đùng liền vang, những cái kia dịch nhờn lại trực tiếp bạo tạc, lập tức mùi tanh hôi nồng nặc.

Cho dù ngừng thở, trước mắt cũng có chồng ảnh trùng điệp… Cái này dịch nhờn có kịch độc!

La Quan trong lòng giận dữ, bọn này bạch cốt sát uy phong lẫm liệt, nhìn xem hung ác muôn vàn, thủ đoạn lại là như thế hèn hạ âm hiểm.

“Cho gia chết!”

Oanh ——

Kiếm ý 2 tầng, tán ở trời!

Sát na, giữa thiên địa vô số kiếm ảnh hiển hiện, “Ầm ầm” đưa chúng nó cuốn vào trong đó, như kiếm bão táp quét ngang, “Rầm rầm” gãy xương rơi đầy đất.

Bạch Cốt phiên bên trên, khô lâu bạch cốt giận dữ, “Một đám phế vật, nhanh cho ta đứng lên, chơi hắn!”

Phần phật ——

Vô số xương vỡ nặng đắp, tân sinh, cũng không biết là bận bịu bên trong phạm sai lầm, còn là bị đánh có chút mộng, cầm đao bạch cốt sát bây giờ cầm trong tay, là màu trắng xương cung, nó chuôi này cũ nát không chịu nổi trường đao, lại bị trường thương bạch cốt sát cầm nơi tay bên trong.

Mà cầm cung bạch cốt sát đầu, càng là trực tiếp sinh trưởng ở, một bộ rõ ràng xương cốt tráng kiện, chắc nịch, tay cầm xương thuẫn bạch cốt trên thân thể… Xương thuẫn bạch cốt sát, thì nhìn chằm chằm “Mình” tinh tế, thon dài cẳng tay, lâm vào trong trầm tư…

Bạch Cốt phiên nhanh điên, tại đỉnh núi nổi trận lôi đình, “Các ngươi những này ngu xuẩn, lại tính sai, còn không cho ta đổi tới!”

Một trận “Lốp bốp”, ngươi gỡ ta cánh tay, ta cắt đầu ngươi, còn có mấy đầu xương chân, mình nhảy cà tưng phi nước đại. Qua một lúc lâu, 12 bạch cốt sát mới khôi phục, ban đầu bộ dáng.

La Quan khóe miệng co giật, nếu không phải bây giờ, thân ở mảnh này quỷ dị chi địa, mà trước đó lại suýt chút nữa gặp bọn chúng tính toán.

Hắn cơ hồ đều muốn cho rằng, bọn này bạch cốt sát, là sân khấu bên trên hài kịch diễn viên… Thế nào? Đánh không lại ta, liền muốn cười chết ta? !

12 bạch cốt sát cũng giận, hai mươi bốn trống rỗng - hốc

mắt, chết tiếp cận La Quan, giật ra giọng chính là rống to một tiếng.

Ngao… Ngao… Ngao…

Mới đầu cao mãnh liệt, hừng hực khí thế.

Dần mà mỏi mệt không còn chút sức lực nào, phù phiếm không thật.

Cuối cùng khí nhược kiệt lực, nhỏ bé yếu ớt muỗi kêu.

Không biết 12 bạch cốt sát như thế nào làm được, hốc mắt càng trừng càng lớn, cơ hồ chiếm cứ bán vị diện lỗ, đem “Chấn kinh” 2 chữ, diễn dịch vô cùng nhuần nhuyễn —— đại ca, chúng ta đều rống nhanh chấn vỡ mình sọ não, ngài có thể hay không có chút phản ứng?

Nhưng hiện thực là, La Quan chỉ là khẽ nhíu mày, từ đầu đến cuối đều không có toát ra, nửa điểm thống khổ khó chịu.

Lạnh lùng nhìn chằm chằm bọn chúng, đưa tay lại là 1 kiếm!

Oanh ——

Kiếm bão táp lại đến, đem 12 bạch cốt sát xoắn nát, “Rầm rầm” lại dưới một trận, quy mô hùng vĩ xương cốt mưa.

Bạch Cốt phiên nghiến răng nghiến lợi, tên khốn này tiểu tử thế mà, căn bản không nhận bạch cốt ma âm ảnh

hưởng, đến cùng cái quỷ gì?

Phải biết, 12 bạch cốt sát mỗi lần bị đánh nát, sống lại, đều cần hao tổn lực lượng của nó.

Liền vừa rồi 2 kiếm, Cao hầu hồn phách, coi như ăn không!

“Siêu cấp bạch cốt sát, cho ta dung hợp!”

Một chỗ xương vỡ, nhanh chóng hội tụ thành đoàn, bọn chúng lẫn nhau điên cuồng gây dựng lại, dung hợp, lại hóa thân 1 tôn cao 100 trượng, giống như viễn cổ cự ma siêu cấp khô lâu! Nó khí tức cũng tại điên cuồng tăng vọt, một đường tiêu thăng đến đạp thiên chi đỉnh, đầu tiên là rít lên một tiếng, bạch cốt ma âm xâu tai đồng thời, huy quyền rơi đập.

Ầm ầm ——

Cuồng bạo lực lượng quét ngang, còn chưa giáng lâm liền đã cát bay đá chạy, to lớn bóng tối vẩy xuống như 1 quyền này, liền che đậy thương khung. Lại phối hợp thêm, siêu cấp bạch cốt sát bản thân, cao tới 100 trượng khủng bố thân thể, 1 quyền này lực lượng chi khủng bố, tiên đồ luyện khí cũng muốn tạm thời tránh mũi nhọn.

“Bạt sơn hà!”

La Quan quát khẽ, 1 kiếm chém ra.

Ngập trời kiếm ảnh hiển hiện, mang theo càn quét sơn hà chi uy, phóng lên tận trời.

Nổ vang rung trời, siêu cấp bạch cốt một cái lảo đảo, La Quan dưới chân liên tiếp lui ra phía sau.

Một cái đối cứng, lại thế lực ngang nhau.

La Quan ánh mắt sáng tỏ, “Có chút đồ vật, lại đến!”

Hắn bây giờ, chỉ phá thiên địa khóa 1 tầng, địch nhân càng mạnh càng hưng phấn.

Oanh ——

Lại là 1 kiếm, ầm vang chém ra.

Siêu cấp bạch cốt sát gầm thét, huy quyền đánh ra, nó nhíu mày, biểu lộ cực kỳ nổi nóng.

Chúng ta đều mở lớn, bạch cốt ma âm làm sao còn không có hiệu quả?

Mà lại, trước mắt cái này hiện thế sinh linh tại âm u giới bóng ngược bên trong, lại không bị ảnh hưởng chút nào, một thân khí huyết sôi trào như giang hải, bỗng nhiên quả thực như hình người hung thú.

1 kiếm chém ra, có thể theo chân chúng nó đối cứng!

Kiếm minh không dứt, tiếng vang kinh thiên, mỗi đạo đều như đất bằng kinh lôi.

Cái này tiếng vang cực lớn, nương theo lấy khủng bố va chạm dư ba, quét ngang 4 phương 8 hướng, đem từng

tòa sơn phong đẩy ngã, ép Bạch Cốt phiên không ngừng tránh lui đồng thời, cũng truyền vào đỉnh đầu mây tiêu.

Kia bên trong, sương mù tràn ngập đem hết thảy che đậy, theo cuồng phong gào thét quay cuồng không ngừng.

Nhưng hôm nay, lại không người chú ý tới, đỉnh đầu sương mù phun trào, từ một đoạn thời khắc bắt đầu, chính trở nên càng ngày càng kịch liệt.

“Thống khoái!” La Quan rống to, hắn có thể cảm giác được, theo từng nhát đối oanh, thể nội thiên địa khóa ngay tại rung động.

Có lẽ, lại đến cái 100, một ngàn lần, nó liền có thể đem mình đánh gãy?

“Lại đến, lại đến!”

Siêu cấp bạch cốt sát: …

Đây là chúng ta sân nhà, hay là ngươi sân nhà?

Đến cùng, ai mới là hung ác tàn nhẫn, ăn người không nhả xương bạch cốt sát?

Ngươi dạng này, chúng ta có chút hoảng!

Oanh ——

Lại một lần đối bính về sau, siêu cấp bạch cốt sát xoay người chạy, “Ầm ầm” một trận phi nước đại, thả người

nhảy lên đỉnh núi.

“Làm gì? Các ngươi đám hỗn đản này làm gì? Lên a, đi cùng hắn đánh, làm chết tiểu tử này!” Bạch Cốt phiên gầm thét.

Nhưng siêu cấp bạch cốt sát, căn bản không để ý tới nó gào thét, một tay lấy nó rút lên, khuất thân phát lực đem trọn ngọn núi giẫm sập, phóng lên tận trời đưa nó trùng điệp ném hướng lên bầu trời.

“Ta không trốn! Tuyệt không! Các ngươi bọn này hèn nhát, bạch đã lớn như vậy người cao, 12 cái liên thủ thế mà đánh không lại tiểu tử này…”

Siêu cấp bạch cốt sát ầm vang rơi xuống đất, nháy mắt phân giải biến thành vô số xương vỡ, đào mở mặt đất liền chui đi vào, biến mất không còn tăm tích.

Bạch Cốt phiên gầm thét, im bặt mà dừng.

“… La Quan, hôm nay tính ngươi vận khí tốt, đợi cờ gia ta tĩnh dưỡng tốt, lại tới tìm ngươi một trận chiến!”

“2 ta ở giữa, không xong…”

Bành ——

Một tiếng vang thật lớn, đưa nó còn lại lời nói đánh gãy.

“A!”

Thống khổ thét lên bên trong, Bạch Cốt phiên đỉnh đầu

lâu, biểu lộ hoàn toàn méo mó, “Đau nhức đau nhức đau nhức đau nhức! Sọ não của ta muốn nát!”

“Thông đạo đâu? Đánh như thế nào không ra? Không có khả năng, đây không có khả năng a!”

Oanh ——

Lại một tiếng vang thật lớn.

Răng rắc ——

Đầu lâu bên trên, thật nhiều một cái khe, Bạch Cốt phiên kêu thê lương thảm thiết, “12 bạch cốt sát, hộ giá! Mau ra đây hộ giá!”

Chương 111 : Nữ đế

Mỹ nam im lặng!

La Quan khóe miệng co giật, gia hỏa này xác định là, tà ma ngoại đạo sát sinh hung khí? Bên ngoài nhìn rất bình thường, làm sao vừa đến cái này liền biến sắc mặt!

Thoát ly ngoại nhân ánh mắt, vứt bỏ thần tượng bao phục, thiên tính phóng thích rồi?

“Không thích hợp!” Huyền Quy thanh âm ngưng trọng, “Mảnh này âm u giới bóng ngược, giống bị một cỗ lực lượng cưỡng ép phong bế, không cho phép ra vào.”

La Quan sắc mặt biến hóa, đúng lúc này, bầu trời truyền ra “Ầm ầm” tiếng vang.

Bỗng nhiên ngẩng đầu, hắn vô ý thức trừng mắt.

Chỉ gặp, kia tràn ngập chân trời, đem hết thảy che giấu sương mù, giờ phút này điên cuồng phun trào, lại hóa thành 1 tòa cự đại vòng xoáy.

Liền như, có đồ vật gì, đem từ này vòng xoáy bên trong giáng lâm.

Khủng bố đến cực điểm uy áp, từ đó phóng thích mà đến, bao phủ thiên địa!

“Lão sư, đây là cái gì?”

Huyền Quy trầm giọng nói: “Cái này bên trong là âm u giới hình chiếu, vậy ta ngươi đỉnh đầu, dĩ nhiên chính là chân chính âm u giới.” Nó hơi dừng một chút, “Xem ra là trước đó, ngươi cùng Bạch Cốt phiên chiến đấu, bị nào đó 1 vị phát giác được.”

“Chậc chậc, động tĩnh như vậy, hẳn là âm u giới bên trong đại lão, cường đại như thế tồn tại lại sẽ chú ý, 2 người các ngươI tiểu bất điểm chém giết, ngược lại là có chút kỳ quái. Nhưng không cần lo lắng, âm u giới có đạo thì phong ấn, trước đó cảm ứng được các ngươi khí tức, hoặc là đạo tắc lưu chuyển có một tuyến bỏ sót cũng thuộc về bình thường, nhưng bây giờ nó đã tới gần, đạo tắc tất đã phong kín, đem hình chiếu cùng âm u giới ngăn cách, nó ra không được.”

La Quan gánh nặng trong lòng liền được giải khai.

Đúng lúc này, vòng xoáy bên trong lại có biến hóa.

Chỉ thấy nó chỗ sâu nhất, lúc này kịch liệt chấn động, lại tựa như 1 đạo mặt nước, nhanh chóng trở nên rõ ràng, trong suốt.

Xuyên qua nó, La Quan nhìn thấy “Đối diện” cảnh tượng ——

Thương khung như máu, lọt vào trong tầm mắt xích hồng!

Có khủng bố phong bạo, đang gầm thét, chuyển động.

Một đầu bạch cốt cự chim, 2 mắt thiêu đốt lên hừng hực

kim sắc hồn phách chi hỏa, chính liều mạng vỗ cánh, ý đồ từ đây địa thoát đi.

Nó xòe hai cánh chừng 10,000 trượng, cũng biết khi còn sống hẳn là một đầu chân chính, 1 vũ liền có thể che sơn hà tuyệt thế đại yêu, !

Nhưng hôm nay, lại tại kêu thảm bên trong bị vòng xoáy thôn phệ, xé thành vỡ nát.

Mà nó, bất quá là vòng xoáy người bị hại 1 trong, còn có thật nhiều khủng bố thân ảnh, ngay tại điên cuồng chạy trốn.

Thậm chí, La Quan còn chứng kiến 1 đầu 10,000 trượng cốt long, không cam lòng, sợ hãi gào thét bên trong, rơi vào cùng cự chim giống nhau hạ tràng.

Mà tạo thành đây hết thảy, lại là một nữ tử.

Nàng một bộ màu đen váy dài, thật dài hoa lệ váy kéo tại sau lưng, dáng người thẳng tắp khí thế uy nghiêm cao quý, như vô thượng Nữ đế!

Trên đỉnh đầu, chính là trung tâm phong bạo, theo nàng mà động —— tựa hồ, cơn bão táp này sở dĩ tồn tại, chính là vì muốn thôn phệ nàng.

Cự chim, cốt long loại hình, đều chỉ là lọt vào tác động đến, rơi vào đột tử hạ tràng.

Đúng lúc này, nữ tử đột nhiên cúi đầu, nàng khuôn mặt mơ hồ không rõ, bị không biết chi lực bao trùm không

thể nhìn thẳng.

Nhưng kia một đôi tròng mắt, lại phá lệ rõ ràng.

Giờ phút này, như vượt qua vô tận ngăn trở, xuyên thủng đạo tắc phong ấn ngăn trở, rơi vào La Quan trên thân.

“Lão sư…”

“Đồ nhi đừng sợ, nữ nhân này chân thân tại âm u giới, ngươi bây giờ có thể thấy được nàng, nàng lại không nhìn thấy ngươi… Không có việc gì, đợi nàng tìm không thấy mục tiêu, tự nhiên là sẽ đi… Đứng tại chỗ tuyệt đối đừng động a!”

Lão sư, ngươi dạng này, ta thật là sợ.

La Quan nuốt một hớp nước miếng, “Ngài không phải nói, âm u giới có đạo thì phong ấn…”

“Là có đạo thì phong ấn, nhưng cái này nữ ma đầu, quả thực quá hung!” Thông thiên xương dưới, Huyền Quy 4 con trảo trảo run rẩy, con mắt trừng tròn vo, “Thế gian sinh linh, kẻ yếu chết đi trực tiếp hồn phi phách tán, cường giả chân linh bất diệt, liền bị lưu vong đến âm u giới, tại thời gian trường hà bên trong dần dần ma diệt nó ý biết, cuối cùng cát bụi trở về với cát bụi, khiến hết thảy tan thành mây khói.”

“Đây là đại đạo có hạn, không người nào có thể siêu thoát! Nhưng có kia cường giả tuyệt thế, dù bản thể vẫn lạc chân linh lại như mặt trời treo cao, vạn kiếp bất xâm.

Tung tại âm u giới bên trong, cũng có thể vượt qua tuyên cổ tuế nguyệt, bất hủ bất diệt!”

“Nhưng có thể làm đến điểm này, thế gian ít càng thêm ít… Nữ ma đầu này cho ta cảm giác cực kỳ đáng sợ, quanh thân tuế nguyệt khí tức tràn ngập, ta hoài nghi nàng thậm chí là, cùng lão già cùng thời đại tuyệt thế yêu ma, mới có thể làm âm u ý chí, đều đối nàng không thể làm gì!”

“Như vậy tồn tại, đã vượt qua lẽ thường phạm trù, hết thảy chuyện phát sinh tại nó trên thân, cũng có thể. Cho nên tuyệt đối đừng phát ra âm thanh, nữ ma đầu chỉ là nhất thời hiếu kì, rất nhanh liền sẽ rời đi.”

Đúng lúc này, cười lạnh một tiếng vang lên, “Tiểu quy, ngươi biết sự tình không ít a!”

Thanh âm rõ ràng vô song, như liền đứng tại trước mắt.

Váy đen Nữ đế khóe miệng, có chút câu lên, lộ ra một tia nghiền ngẫm.

La Quan kêu to, “Lão sư, ngài không phải nói, nàng không nhìn thấy ta? Làm sao bây giờ?”

“Không có khả năng! Không có khả năng a!”

“Nơi đây tuy là âm u bóng ngược, nhưng có đạo tắc phong tỏa, nàng có thể nào nghe tới ta nói chuyện?”

“… Không được!” Huyền Quy như phát giác được cái gì, 1 khối màu trắng cốt phiến trống rỗng xuất hiện, “La

Quan, mau đánh nát nó!”

Phàn Nhạc thanh toán luyện chế Bổ Thiên đan thù lao lúc, trừ lớn giao nội đan bên ngoài, còn lấy khối này cốt phiến. Lúc ấy chỉ cảm thấy, nó khí tức có chút không giống bình thường, Huyền Quy dò xét không có thu hoạch, liền ném ở một bên.

Nào có thể đoán được khối này cốt phiến, lại cùng âm u giới bên trong cái này khủng bố nữ nhân có quan hệ, lúc này trở thành nàng, khóa chặt La Quan neo điểm!

Oanh ——

La Quan phản ứng cực nhanh, Huyền Quy mở miệng nháy mắt, 1 kiếm chém ra.

Nhưng cái này toàn lực 1 kiếm, lại bị 2 con trắng nõn ngón tay kẹp lấy, tiếp theo là một cánh tay, sau đó toàn bộ thân ảnh dần dần hiển hiện.

Người mặc màu đen hoa lệ váy dài, khí tức uy nghiêm Nữ đế, lại giáng lâm đến tận đây!

“Tổn hại đế ban thưởng chi vật, tội lỗi khi chết!” Nữ đế môi đỏ khẽ mở, “La Quan, ngươi muốn chết sao?”

Mồ hôi lạnh, nháy mắt trải rộng cái trán.

La Quan dùng sức, nghiêm túc lắc đầu, “Ta nói mới vừa rồi là thất thủ, ngài tin sao?”

Nữ đế mặt không biểu tình, “Tội khi quân, cũng chết.”

La Quan cảm thấy, hắn hiện tại tiếu dung, nhất định rất khó nhìn.

“Lão sư cứu ta, nàng… Nàng… Ra!”

Huyền Quy thanh âm yếu ớt vang lên, “… Không có ra, đây chỉ là bóng dáng của nàng… Nhưng cùng ra, cũng không có khác nhau…”

Nữ đế mạnh, nó cảm thụ rõ ràng, chỉ là một cái bóng, liền làm cả âm u giới hình chiếu, nháy mắt nghiền nát.

Chỉ bất quá bây giờ, bị sức mạnh vô thượng cưỡng ép trấn áp… Nàng tuyệt đối là, cùng lão già cùng thời đại viễn cổ đại yêu ma, lại là cực kỳ kinh khủng loại kia!

Đừng nói nó bây giờ, bị giới hạn La Quan tu vi, năng lực 10 không còn 1, chính là hoàn hảo không chút tổn hại lúc, cũng không có nửa điểm lực lượng chống lại.

La Quan: …

Lão sư, tỉnh lại a, ngài nếu là bày nát, coi như thật xong đời!

Nữ đế đột nhiên nhíu mày, ngẩng đầu nhìn về phía thương khung, xuyên thấu qua phong bạo chi nhãn, nàng nhìn thấy mình bản thể… Cùng âm u giới bên trong, kia đã đi theo nàng mấy chục ngàn năm âm u phong bạo.

Bây giờ, như phát giác được Nữ đế, mượn nhờ neo

điểm can thiệp hiện thế cử động, âm u phong bạo triệt để bạo tẩu.

Lại có một con con mắt, xuất hiện tại phong bạo hạch tâm, nhìn thấy nó lần đầu tiên, liền có thể cảm nhận được vô số hủy diệt, tử vong, trầm luân, tịch diệt.

Tựa hồ, nó chính là vạn vật kết thúc!

Giờ phút này, cái này đôi mắt rung động, muốn mở ra.

Nữ đế cười lạnh, “Gấp cái gì? Trẫm nói mấy câu liền đi, như chút mặt mũi này cũng không cho, đừng trách trẫm triệt để trở mặt!”

Âm u trong gió lốc đôi mắt, lại thật yên tĩnh lại, nhưng lại chưa tiêu mất —— đại khái ý là, muốn nói mau nói, nhịn ngươi một chút!

La Quan triệt để tê dại.

Kia con mắt, hẳn là lão sư nói âm u ý chí a?

Nữ đế mà ngay cả nó cũng dám uy hiếp, hơn nữa còn thành công… Liền không hợp thói thường!

—

Chương 112 : Hiện thế hành tẩu

Nữ đế cầm lấy cốt phiến, trực tiếp ấn về phía La Quan giữa lông mày, nhưng vào lúc này, nàng như phát giác được cái gì, ánh mắt chớp lên.

Suy nghĩ một chút, đem cốt phiến đặt ở La Quan lồng ngực, vật này nháy mắt hư hóa dung nhập.

“Đế ấn dung hợp, ngay hôm đó lên ngươi chính là, trẫm tại hiện thế hành tẩu.”

“Cái này, là ngươi đời này lớn nhất vinh quang!”

Vinh quang không vinh quang, trước không đi quản.

Nhìn điệu bộ này, hôm nay khỏi phải chết rồi…

La Quan gánh nặng trong lòng liền được giải khai, “Nữ đế… Tỷ tỷ, ta điểm này hơi kết thúc tu vi, tại trước mặt ngài không đáng giá nhắc tới, nếu không ngài đem ta thả, ta đề cử 3 tiên tông Trúc Cơ cao thủ, thật bọn hắn lão lợi hại…”

Nữ đế ánh mắt nhìn tới.

“… Có thể vì Nữ đế tỷ tỷ hiệu lực, là ta mười thế đã tu luyện phúc khí, tiểu tử nhất định toàn lực ứng phó, không để tỷ tỷ thất vọng!”

La Quan ưỡn ngực ngẩng đầu, ánh mắt kiên định.

“Tốt nhất như thế, nếu ngươi dám có hai lòng, trẫm tâm niệm vừa động, đế ấn liền có thể làm ngươi vạn kiếp bất phục!” Nữ đế phất tay áo vung lên, “Nghe kỹ, trẫm chi bản thể, hãm sâu âm u giới bên trong, ngươi cần mau chóng tăng cao tu vi, xâm nhập âm u giúp ta trở về hiện thế.”

Ầm ầm ——

Trên đỉnh đầu, truyền ra oanh minh tiếng vang.

Âm u ý chí cụ hiện đôi mắt, rung động bên trong nứt ra một cái lỗ khe hở, liền muốn nhìn về phía La Quan.

“Hừ!”

Nữ đế cười lạnh, âm u giới bên trong bản thể, một bước đăng lâm chín ngày, đưa tay ghìm xuống.

Như 10 triệu lôi đình đồng thời nổ tung, càng đem toàn bộ âm u phong bạo đánh nát, âm u ý chí cụ hiện đôi mắt, tùy theo vỡ nát!

La Quan đầu đầy mồ hôi lạnh, mãnh liệt trực giác nói cho hắn… Như âm u ý chí, vừa rồi thật thấy rõ, hắn hẳn phải chết không nghi ngờ.

Đại tỷ, vượt ngục loại sự tình này, ngài nhỏ giọng một chút được không? Sợ người khác không biết a!

Bất quá, Nữ đế là thật là mạnh.

Một chưởng này bổ xuống, âm u ý chí đều bị đánh nát, vậy đây là không tính nhân họa đắc phúc, lại ôm lấy 1 đầu siêu cấp lớn thô chân?

Dù sao, ta bây giờ thế nhưng là Nữ đế, tại hiện thế hành tẩu, như gặp được nguy hiểm nàng có thể trơ mắt, nhìn xem ta xảy ra chuyện? !

Không đúng, dưới mắt hắn không học hỏi có, một cọc lớn - phiền phức!

“Nữ đế tỷ tỷ yên tâm, tiểu đệ tất toàn lực tu luyện, ngày khác giết vào âm u giới bên trong, trợ tỷ tỷ thoát khốn!” La Quan sắc mặt 1 khổ, “Nhưng hôm nay, ta bị thiên địa khóa vây khốn, hiện thế còn có 1 cái sinh tử đại địch, thực lực mạnh mẽ hơn ta quá nhiều.”

“Nếu không thể phá vỡ thiên địa khóa, ta khó thoát khỏi cái chết… La Quan chết liền chết rồi, nhưng nếu bởi vậy ảnh hưởng, Nữ đế tỷ tỷ trở về hiện thế, vậy liền tội không thể xá.”

Nữ đế thản nhiên nói: “Chỉ là thiên địa khóa, tiện tay có thể phá.”

Chỉ điểm một chút rơi.

Răng rắc ——

La Quan thể nội truyền ra nhẹ vang lên, thiên địa khóa tầng thứ 2, nát! Sau đó, lại có một tia nhỏ bé tiếng vang truyền ra, kia là thiên địa khóa trước 3 tầng.

Mắt thấy cũng phải bị một chỉ này điểm phá lúc, Nữ đế đột nhiên thu tay lại, thân ảnh biến mất không gặp.

“Giới này sắp sụp, ngươi có thể tự rời đi!”

La Quan ngẩng đầu, tại tầng mây vòng xoáy biến mất nháy mắt, chỉ thấy Nữ đế đưa tay một trảo, âm u giới xích hồng thương khung nháy mắt thất sắc.

Trong tay nàng, liền thêm ra 1 thanh huyết kiếm…

Tẫn thủ thương khung huyết sắc làm kiếm, nữ nhân này sẽ không phải nghĩ, trực tiếp đem âm u ý chí cho chặt đi?

La Quan xát đem mồ hôi lạnh, ngầm cười khổ.

Hắn cũng không biết, mình là may mắn hay là không may… Nhưng hiển nhiên, hắn đời này cũng đừng nghĩ, thoát khỏi Nữ đế.

Đáng tiếc, thiên địa khóa còn kém tầng 1 không có bị đánh vỡ… Nhưng tin tức tốt là, nó đã xuất hiện buông lỏng.

“Chủ nhân! Chủ nhân!”

Thâm tình la lên, để La Quan rùng mình một cái, vô ý thức 1 cước đạp ra ngoài.

“Bành” một tiếng, Bạch Cốt phiên xa xa ném đi, rơi trên mặt đất lộn mấy vòng, bên cạnh lật vừa kêu, “Chủ nhân

tốt cước pháp!”

La Quan: …

Một phen thay đổi rất nhanh, kém chút quên gia hỏa này.

Bất quá, nó cái này lại rút cái gì điên?

Bạch Cốt phiên đứng lên, 1 cái đầu lâu, thế mà đem “Nịnh nọt” cái này từ, biểu hiện ra rất sống động, liền kém cho mình trán khe hở bên trong, chen vào một cây cái đuôi.

“Cây quạt nhỏ có mắt không tròng, trước đó có nhiều mạo phạm, cực khổ chủ nhân một phen đánh, rốt cục đại triệt đại ngộ!”

“Bây giờ, cây quạt nhỏ lạc đường biết quay lại, chỉ cầu chủ nhân có thể thu lưu, từ đó về sau ngài để ta hướng đông ta tuyệt không hướng tây, dãi nắng dầm mưa, toàn bằng chủ nhân phân công!”

La Quan khóe miệng co giật, mồm mép như thế trượt? Ngươi mãi nghệ đâu!

Bất quá bây giờ hắn cũng kịp phản ứng, Bạch Cốt phiên gia hỏa này, khẳng định là mắt thấy trước đó, Nữ đế uy thế, cường đại.

Thái độ mới có, một trăm tám mươi độ chuyển biến lớn, gia hỏa này cũng muốn đi theo ôm đùi!

Không chỉ như vậy, hẳn là còn lo lắng sẽ bị diệt khẩu…

Dù sao, Bạch Cốt phiên thế nhưng là toàn bộ hành trình dự thính, Nữ đế vượt ngục kế hoạch… Tuy nói kế hoạch này, liền một câu.

Nhưng, đầy đủ!

Thật sự cho rằng, biết đại lão bí mật, là chuyện tốt? Hừ hừ! Tình huống này, hoặc là ngươi là người một nhà, hoặc là… Cũng chỉ có thể là người chết.

“Lão sư, làm sao bây giờ?”

Huyền Quy nói: “Bạch Cốt phiên có thể mở mang thông hướng âm u giới bóng ngược lối vào, đối ngươi ngày sau phải có chỗ trợ giúp… Nhận lấy nó, cũng là không sao.”

“Hừ hừ, dù sao chính là cho nó 10,000 cái lá gan, cũng tuyệt không dám phản bội ngươi.”

Này cũng không sai.

La Quan suy nghĩ một chút, cười lạnh nói: “Tốt! Nhưng Bạch Cốt phiên ngươi nghe kỹ cho ta, ngày sau đã đi theo tại ta, liền không thể lại làm thương thiên hại lí sự tình, nếu không tất không dễ tha!”

“Cây quạt nhỏ, chủ nhân gọi ta cây quạt nhỏ là được!” Bạch Cốt phiên thề phát thệ, “Ta trước kia, kia cũng là bị Thi Giáp tông bức bách, về sau không dám tiếp tục.”

Ầm ầm ——

Đại địa vỡ tan, mười hai vị bạch cốt sát chui ra ngoài, đối mặt La Quan quỳ một chân trên đất.

Động tác kia, chỉnh tề vạch 1, túc mục uy nghi bên trong, lại rất có mỹ cảm!

Bạch Cốt phiên thấy cảnh này, kém chút không có ngất đi, các ngươi đám hỗn đản này, vừa rồi hô hộ giá thời điểm 1 cái đều không ra.

Hiện tại, lão tử vừa giải quyết phiền phức, liền chạy ra khỏi đến biểu trung tâm? Sao, chỉ bằng các ngươi, còn muốn cùng cờ gia ta tranh thủ tình cảm a? !

Như phát giác được, Bạch Cốt phiên tức giận, mười hai vị bạch cốt sát sầu mi khổ kiểm, liên tục xin khoan dung.

“Hừ! Nếu không phải nhìn các ngươi, hoặc đối chủ nhân có chỗ trợ giúp, hôm nay chắc chắn các ngươi bỏ qua!” Bạch Cốt phiên cười lạnh, bỗng nhiên lay động, “Còn không đều lăn trở lại cho ta!”

12 bạch cốt sát trực tiếp biến mất, hóa thành từng đạo bạch quang, chui vào Bạch Cốt phiên bên trong.

Huyền Quy nói: “La Quan, cái này Bạch Cốt phiên cùng 12 bạch cốt sát, có chút không bình thường, ngươi giao nó cho ta, cẩn thận điều tra một hai.”

La Quan gật đầu, “Cây quạt nhỏ, không nên chống cự, ta đưa ngươi thu lại.”

Phất tay áo vung lên, Bạch Cốt phiên biến mất không

thấy gì nữa.

Ầm ầm ——

Đại địa bắt đầu rung động, trong phạm vi tầm mắt, từng tòa sơn phong sụp đổ, đỉnh đầu thương khung ở giữa hiện ra từng đạo khủng bố vết rách.

Ngay tại toà này cái bóng thế giới, sắp sụp bại thời điểm, La Quan đột nhiên nghĩ đến một sự kiện, "… Lão sư, ngài không phải nói, thiên địa khóa chỉ có thể 'Nhân định thắng thiên', không cách nào mượn nhờ ngoại lực đánh vỡ?"

Kia vừa rồi, phát sinh là cái gì.

Nữ đế tiện tay một chỉ, liền hơi kém, giúp hắn liên phá lưỡng trọng thiên địa khóa.

Cái này nói với lão sư, không giống nhau lắm a… Lão sư, đương nhiên không có khả năng lừa hắn, chẳng lẽ Nữ đế xuất thủ, sẽ có cái gì tai hoạ ngầm?

La Quan biến sắc, "Lão sư, ngài ở đây sao?"

"… Không tại!"

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy ngửa mặt lên trời thở dài, có khi nó cảm thấy, ta đệ tử này thông minh tuyệt đỉnh.

Nhưng vì sao hắn hiện tại, muốn để bầu không khí trở nên như thế cứng đờ?

Ngươi không đề cập tới ta không đề cập tới, mọi người ăn ý, đem sự tình lật thiên không tốt sao?

“Ta không xấu hổ!”

“Ta không xấu hổ!”

“Ta không… A a a a!”

—

Chương 113 : Trở về

Đế võ.

Bầu không khí ngột ngạt, kiềm chế, song phương đều đang đợi.

Thi Giáp phái Trúc Cơ, mặt mũi tràn đầy cười lạnh, “Bạch Cốt phiên chính là ta Thi Giáp trọng bảo, uy lực khủng bố tuyệt luân, có thể thông âm u chi địa.”

“Sinh linh rơi vào trong đó, đem gặp âm u khí tức ăn mòn, khí huyết khô bại sinh cơ đoạn tuyệt… Cái này La Quan, hẳn phải chết không nghi ngờ!”

Huyết Uyên tông Trúc Cơ, cùng Mi Sơn đạo nữ tu, lại như cũ nhíu mày.

Bạch Cốt phiên lợi hại, bọn hắn đương nhiên biết rõ, những năm này minh tranh ám đấu, bị nó thôn phệ 2 tông đệ tử nhiều vô số kể.

Nhưng mấu chốt là, nhà tranh lão thất phu kia lời nói, làm bọn hắn trong lòng không chắc.

Bất quá, theo thời gian trôi qua, 2 vị Trúc Cơ đại lão sắc mặt dần dần hòa hoãn, trong lòng đại định.

Quá khứ lâu như vậy, kia tiểu tử tại âm u chi địa, nói không chừng đã bị ăn mòn thành, một bộ bạch cốt.

Tiên tông một phương, bầu không khí trở nên nhẹ nhõm,

trên mặt mọi người lộ ra tiếu dung.

“La Quan hung đồ, cuối cùng là chết!”

“Hắn tuy có thiên kiêu chi tư, kinh diễm tuyệt luân, nhưng cùng ta tiên tông là địch, kết cục chú định!”

“Người này vừa chết, đế võ liền lại không người, có thể chịu được một trận chiến.”

“Hừ! Hôm nay, đế võ sống lưng đã đứt!”

Đế võ mọi người biểu lộ ngưng trọng, La sư huynh sao còn chưa có trở lại, nhất là giờ phút này tiên tông một phương biểu hiện, càng tăng lên hơn bọn hắn trong lòng bất an.

Có người nhỏ giọng mở miệng, “La sư huynh, sẽ không phải xảy ra chuyện đi?”

“Đánh rắm! Viện trưởng nói, La sư huynh không có việc gì, liền nhất định không có việc gì.”

“Đúng đúng, La sư huynh nhân vật bậc nào, sao lại bị tiên tông tà ma gây thương tích, chúng ta lại cùng các loại, hắn rất nhanh liền sẽ trở về!”

Nhưng tiếp xuống, lôi đài trong phế tích, vẫn không có nửa điểm động tĩnh.

Kiếm đạo 3 trâu liếc nhau, đều ánh mắt nặng nề.

Tiên tông thủ đoạn quỷ dị, La Quan lại thiên kiêu vô

song, cũng bất quá là người thiếu niên.

Hắn, còn có thể hay không trở về?

Đế Võ Hậu Sơn, từng vị lão đạp trời, chau mày.

Bọn hắn phần lớn tham gia qua, 30 năm trước trận kia diệt quốc chi chiến, biết rõ Bạch Cốt phiên hiển hách hung danh.

“La tiểu tử, hẳn là gặp được phiền phức!”

Nhà tranh bên ngoài, lão Trình gấp xoay quanh, “Viện trưởng, đều nhanh nửa canh giờ, La Quan hắn còn chưa có trở lại, chuyện gì xảy ra?”

“Cùng!”

Nhà tranh bên trong, liền truyền ra 1 chữ.

Viện trưởng đại nhân, hiện tại cũng rất thất vọng, nhìn chằm chằm kiếm tháp phương hướng, một mặt không hiểu.

Lẽ ra, La Quan phải có sự tình, nó khẳng định không thể an tĩnh như vậy.

Nhưng muốn nói không có việc gì… Đều lâu như vậy, làm sao còn chưa có trở lại?

“Đại ca! Đại ca! Ngươi đừng dọa ta, chơi không sai biệt lắm liền trở lại đi!” Tào Sí vọt tới lôi đài phế tích bên cạnh, mắt đều đỏ, “Ngươi khẳng định là, tìm không thấy

trở về đường, ta ngay tại cái này hô, đại ca ngươi có nghe hay không? Nhanh lên trở về a!”

Đế đô truyền ngôn, La Quan xông quan thất bại, tu vi mất hết… Ta mất bà ngươi cái chân a, liền ta đại ca 2 ngày nay, bỗng nhiên một nhóm!

Hắn biết rõ, Phàn Nhạc không để ý tới đế võ cầu cứu, kế tiếp theo tại Bách Vân tông bế quan, nhưng vẫn là nghĩa vô phản cố ra Thanh Lương ngõ hẻm, là đế võ chống lên sống lưng, vì biên cảnh lê dân tranh thủ sống sót cơ hội!

Cái gì gọi là hy sinh vì nghĩa, nghĩa bạc vân thiên? Đây chính là!

Trách ta! Đều tại ta a!

Nếu không phải, ta chạy tới Thanh Lương ngõ hẻm, đại ca kế tiếp theo bế quan tu luyện, cũng sẽ không xảy ra loại sự tình này.

Nghĩ đến cái này, Tào Sí nước mắt đều rơi xuống.

“Đừng kêu, ngươi chính là la rách cổ họng, hắn cũng không về được!” Mi Sơn đạo một phương, Tảo Tình mặt lộ vẻ cười lạnh, thả người leo lên lôi đài, “Rơi vào âm u chi địa, La Quan thập tử vô sinh!”

“Đừng lãng phí thời gian, ta tiên tông 10 lôi còn có 4 toà, kế tiếp theo đi.” Nàng ánh mắt giọng mỉa mai, nhìn về phía Tào Sí, “La Quan tuy là chết tại, Thi Giáp phái trong tay, nhưng 3 tiên tông đồng khí liên chi, Tào tiểu lang

quân muốn báo thù, tìm ta cũng giống vậy.”

“Liền sợ, ngươi căn bản không dám lên đài! Nếu chỉ tranh đua miệng lưỡi, hay là tranh thủ thời gian đi xuống đi, miễn cho mất mặt xấu hổ.”

“Thối biểu - tử, ta đại ca sẽ không chết!” Tào Sí nổi giận gầm lên một tiếng, phóng tới lôi đài.

Vương giáo sư biến sắc, “Tào Sí trở về, đừng xúc động!”

Nhưng hôm nay, lại không kịp.

“Chết đi cho ta!” Đốt linh chi hỏa nháy mắt bộc phát.

Tảo Tình đưa tay một chỉ, “Diệt!”

Trong không khí lửa cháy hừng hực, nháy mắt dập tắt.

Nàng nét mặt tươi cười như hoa, đôi mắt chỗ sâu lại một mảnh băng hàn, “Tào tiểu lang quân, nô đã sớm nói đi, chúng ta sẽ còn gặp lại.”

“Ngươi nhìn, bây giờ tại cái này trên lôi đài, liền lại không hẹn mà gặp… Cho nên, ngươi nói nô là đánh trước đoạn tay chân của ngươi, hay là trước đem ngươi cái miệng này cho xé nát?”

Tào Sí cười lạnh, “Ai cũng có thể làm chồng con mụ lẳng lơ nhóm, tại Tào gia trước mặt bán cái gì manh? Có thủ đoạn gì, sử hết ra, Tào gia tiếp lấy!”

Tảo Tình nghiến răng nghiến lợi, “Vậy ta trước hết, đem ngươi miệng cho xé nát, lại đem ngươi cái này một ngụm răng, từng khỏa rút ra!”

Nàng phất tay áo vung lên, tơ hồng gào thét mà ra, như 1 đầu đại xà, trực tiếp cuốn lấy Tào Sí.

“Thối biểu - tử, tay ngươi quá, không bán phân phối Tào gia nhổ răng!” Tào Sí cười lớn một tiếng.

Oanh ——

Khủng bố hỏa diễm, sát na phá thể mà ra.

Bây giờ, cả người hắn tựa như là, 1 cái điên cuồng thiêu đốt ngọn đuốc, không muốn sống, phóng xuất ra mạnh nhất thiêu đốt chi lực.

“Muốn tự sát? Nằm mơ!” Tảo Tình nháy mắt tới gần, đưa tay một chỉ, lại xuyên thủng lửa cháy hừng hực, điểm tại Tào Sí giữa lông mày.

Cả người hắn, lập tức cứng tại nguyên địa, một thân tu vi bị phong chết.

“Mắng a? Ngươi lại cho ta mắng!” Tảo Tình ánh mắt muốn ăn thịt người, lại cười xán lạn, “Ta tiên tông một phương, bị La Quan đánh chết 6 người, giết các ngươi đế võ mấy cái học viên, chuyện đương nhiên a?”

“Cái thứ 1, chính là cái này Tào Sí, ta liền để ngươi biết, cái gì gọi là thiên đao vạn quả… Đây chính là mạo phạm tiên tông hạ tràng!”

Đúng lúc này.

Oanh ——

Một tiếng vang trầm, truyền vào trong tai mọi người, nó như phát sinh ở cực xa xôi bên ngoài, truyền đến nơi này lúc đã trở nên vô song yếu ớt.

Nhưng nó chỗ mang theo kia phần khí tức hủy diệt, lại rõ ràng vô song, làm người sợ hãi, kinh hãi.

Sau một khắc, lôi đài phế tích bên trên, không gian vỡ vụn.

Một thân ảnh, từ đó cất bước mà ra —— liền gặp, phía sau hắn thế giới, lúc này bầu trời vỡ vụn đại địa sụp đổ, vạn sự vạn vật đều tại hủy diệt.

Cảnh tượng cực kỳ kinh người!

Cái này hủy thiên diệt địa một màn, trực tiếp khiến cho mọi người trừng lớn 2 mắt, mặt mũi tràn đầy chấn kinh… Chính là 3 vị tiên tông Trúc Cơ đại lão, cũng không ngoại lệ.

Ba ——

La Quan rơi trên mặt đất, sau lưng vết nứt không gian biến mất, cũng đem kia hủy thiên diệt địa một màn che giấu. Hắn nhìn về phía xung quanh, đón mọi người chấn kinh ánh mắt, cùng sau khi, bất đắc dĩ nói: “Nơi đây, không nên có reo hò sao?”

“A!” Trong đám người, một tên đế võ nữ tu thét lên, “Biết nói chuyện, hắn biết nói chuyện, không phải ảo giác!”

“La sư huynh trở về!”

“Ta trời, các ngươi nhìn thấy sao? Vừa rồi đó là cái gì cảnh tượng, thiên địa đều đang đổ nát!”

“Ta La sư huynh, nhưng hủy thiên diệt địa, thần uy vô song!”

“Ngưu bức! Ngưu bức!”

Trên lôi đài, Tào Sí giật ra cuống họng liền gào, “Ô ô ô ô… Lão đại ngươi không có việc gì, ta liền biết ngươi khẳng định không có việc gì!”

“Cái kia… Cứu ta, lão đại nhanh cứu ta, cái này thối biểu - tử muốn nhổ ta răng!”

Tảo Tình: …

Hiện tại, nàng cả người đều cứng đờ.

La Quan lại vẫn còn sống!

Làm sao bây giờ?

La Quan nhíu mày, “Ngươi chạy thế nào phía trên đi?”

“Đều là cái này thối biểu - tử, nói lão đại ngươi chết rồi, ta nhất thời đầu óc phát sốt… Không, ta là đau đến

không muốn sống, liền lên đến cùng với nàng liều mạng, nghĩ đến cùng lão đại ngươi chung phó Hoàng Tuyền, toàn ngươi ta huynh đệ tình nghĩa…”

“… Xéo đi!” La Quan một mặt ghét bỏ, “Ai muốn cùng ngươi chung phó Hoàng Tuyền!”

Hắn ánh mắt quét qua, thản nhiên nói: “Khiêu chiến của ta còn không có kết thúc, thả hắn.”

——

Chương 114 : Mi Sơn đạo đại sư huynh

Tảo Tình: Ta trực tiếp thả người, có thể hay không quá mất mặt ? Lộ ra hình như rất sợ hắn.

La Quan nhíu mày, “Thả người, ta cho ngươi 1 cái, lăn xuống lôi đài cơ hội.”

“Không thả, ngươi giết hắn, ta giết ngươi!”

Tảo Tình xoay người rời đi.

“Thối biểu - tử, chạy nhanh như vậy làm gì? Nhanh cho ngươi Tào gia mở trói! Trói thuần thục như vậy, bình thường không ít chơi tốn sống a ngươi!”

“Không phải muốn cho ta nhổ răng? Tào gia chờ lấy, có gan ngươi liền đến!” Tào Sí nhảy xuống lôi đài, “Lão đại, ngươi trở về quá kịp thời, muộn một hồi ta liền lạnh thấu…”

“Ngậm miệng, lại nói nhảm, ta liền đem ngươi ném vào đi.” La Quan bị nhao nhao não nhân đau, tiểu tử này há miệng, rất có thể ba ba.

Thi Giáp phái Trúc Cơ, giờ phút này mặt mũi tràn đầy kinh sợ, “La Quan, ta phái chí bảo Bạch Cốt phiên đâu? Ngươi đem nó làm sao rồi?”

La Quan nhíu mày, “Nhà ngươi bảo bối mất đi, mình tìm

đi, hỏi ta làm gì?”

“Làm càn! Bản tọa cảnh cáo ngươi, tranh thủ thời gian như thật nói ra, nếu dám…”

“Lăn ngươi - mẹ!” La Quan gầm thét, “Gọi ngươi âm thanh tiền bối, thật làm mình là đầu to tỏi rồi? Đây chính là đế võ, ngươi nghĩ vu oan giá họa a!”

Đế võ mọi người: La sư huynh thật mạnh mẽ, Trúc Cơ đại lão, cũng dám chính diện cương!

Thi Giáp phái Trúc Cơ mặt đều trợn nhìn, “Tốt! Đợi bản tọa xuất ra chứng cứ, nhìn ngươi còn có lời gì nói…”

Tiểu hỗn đản, tội đáng chết vạn lần, a a a a!

Tức chết ta.

Hắn nghiến răng nghiến lợi, bóp ra 1 cái pháp quyết, “Bạch cốt chân linh, chỉ dẫn!”

Ông ——

1 con khô lâu hư ảnh trống rỗng xuất hiện, bỗng nhiên ngửi mấy ngụm, “Sưu” một chút bay đến La Quan trước mặt, trực câu câu nhìn chằm chằm hắn.

Thi Giáp phái Trúc Cơ rống to, “Bạch Cốt phiên ngay tại trên người ngươi, La Quan tiểu tặc có lời gì có thể nói? Nhanh đem bản phái chí bảo trả lại!”

Bạch Cốt phiên đối Thi Giáp phái mà nói, có cực trọng

yếu tác dụng, tuyệt đối không cho sơ thất.

La Quan rút kiếm liền trảm, đem khô lâu hư ảnh chém nát, ho nhẹ một tiếng nhìn về phía dưới đài, “Các ngươi vừa rồi thấy cái gì rồi?”

“Cái gì đều không nhìn thấy!” Tào Sí con mắt ùng ục nhất chuyển, “Các huynh đệ tỷ muội, các ngươi nhìn thấy sao?”

“Không có, vừa rồi chuyện gì đều không có phát sinh!”

“Đúng vậy a, ta cũng không nhìn thấy.”

“Tiên tông thật không biết xấu hổ, dám vu oan La sư huynh!”

La Quan mỉm cười, “Nghe được không? Lão già ngươi sống quá lâu, mắt đều hoa, còn chạy đến làm gì?”

“Ta đề nghị ngài, mau về nhà dưỡng lão đi, nói không chừng còn có thể sống lâu mấy năm.”

Thi Giáp phái Trúc Cơ thở mạnh khí thô, đầu bốc khói trắng, liền muốn làm trận bạo tẩu.

Huyết Uyên tông Trúc Cơ trầm giọng nói: “Đừng xúc động!”

“Rớt không phải nhà ngươi bảo bối, ngươi đương nhiên nhịn được!” Thi Giáp phái Trúc Cơ gầm nhẹ, “Cơ Thường đâu? Hắn làm sao còn chưa tới, nhanh đem La Quan cho giết, đoạt lại ta phái chí bảo!”

Đột nhiên, cười khẽ vang lên.

“Tiền bối lời nói này, ta Mi Sơn đạo tu sĩ, dựa vào cái gì thay ngươi Thi Giáp phái đoạt bảo?”

Bá ——

Một thân ảnh, lơ lửng lược ảnh lóe lên, rơi vào trên lôi đài.

Tảo Tình cùng Mi Sơn đạo nữ tu, ánh mắt sáng lên, “Bái kiến đại sư huynh!”

Cùng lúc đó, dưới lôi đài, cũng vang lên mảng lớn duyên dáng gọi to.

“Cơ công tử thật là đẹp trai!”

“Tâm ta nhảy thật nhanh, muốn choáng!”

“Tướng công, ta tới thăm ngươi á!”

“Ngậm miệng, đây là nam nhân ta!”

Một màn này, để đế đô đám nam nhân, bỗng nhiên trừng lớn mắt.

Trên sông Lưu Tinh bọn này nương môn, là vì thế người đến? !

Một nháy mắt, bọn hắn liền phá phòng —— đế đô gia môn, vô số người mấy đời người cày cấy cố gắng, cũng

không thấy cái này cảnh tượng?

Tên tiểu bạch kiểm này một mình độc thương, dáng dấp cũng không có gì đặc biệt, thể trạng cũng không khôi ngô… Liền đem các ngươi đều cho hàng phục rồi?

Cái này mẹ nó, tổn thương tính không lớn, vũ nhục tính bạo rạp a!

Làm sao nhẫn?

“La sư huynh, chơi chết hắn!”

“La Quan tiểu ca, đem hắn diệt thành cặn bã!”

“Quyết không thể để người này còn sống, rời đi đế đô!”

“Giết giết giết giết!”

Giờ khắc này, đế đô đám nam nhân, bộc phát ra để người khiếp sợ trùng thiên sát ý.

Cơ Thường không thèm để ý chút nào, tiên triều các sư muội gật gật đầu, lại đối dưới đài phất tay, dẫn tới càng lớn một mảnh reo hò bên trong, thản nhiên nói: “Đợi giết người này, Bạch Cốt phiên chính là, ta Mi Sơn đạo chiến lợi phẩm, Thi Giáp phái muốn liền cầm linh thạch mua.”

Thi Giáp phái Trúc Cơ cắn răng, “Tốt!”

“Vậy còn dư lại sự tình, ta liền không tham dự, ngài cùng trưởng lão thương nghị đi.” Cơ Thường quay người, đối La Quan vẫy tay, “Tới đi, xử lý ngươi, ta cũng xong đi

bồi bồi các tỷ tỷ… Chậc chậc, các nàng đối ta, là thật một khắc cũng không thể rời đi.”

La Quan: …

Mặc dù, hắn đối trên sông Lưu Tinh các cô nương, một chút hứng thú đều không có, .

Nhưng vẫn là nhịn không được, sinh ra một cỗ nổi nóng.

Gia hỏa này, thực tế quá trang - bức!

“La Quan cố lên!”

“La Quan lợi hại nhất!”

“Tỷ tỷ vĩnh viễn ủng hộ ngươi!”

Liễu Thanh trừng lớn mắt, nhìn đứng ở trên xe ngựa, giật nảy mình đại tiểu thư, cảm giác hắn chí ít mơ hồ mấy hơi thở.

Đây là cái kia, thành thục, ổn trọng, thông minh lại cơ trí Kim gia người cầm quyền sao?

Kim Nhã trước đó hiển nhiên khóc qua, vành mắt có chút sưng đỏ, nhưng cái này không chút nào tổn hại, đại mỹ nữu thành thục phong vận cùng mỹ lệ, ngược lại càng thêm khiến người trìu mến.

Đầu tiên là mắt thấy La Quan, bị Bạch Cốt phiên mang đi, lâu dài chờ đợi sau lo lắng, sợ hãi, tại hắn thoát khốn trở về về sau, đều hóa thành kinh hỉ, nỗi lòng thay đổi rất

nhanh phía dưới, kiềm chế cảm xúc triệt để bạo phát đi ra.

Chúng ta La Quan, cũng có người trợ uy, hắn chính là lợi hại nhất!

Trình Nhàn trừng trình tĩnh, “Ngươi còn chờ cái gì? Lên a!”

Trình tĩnh “A” một tiếng, bị ngạnh sinh sinh đẩy ra.

“La sư huynh… Ta… Ta thích ngươi!”

Tiểu cô nương vừa căng thẳng, liền nói lời trong lòng mao bệnh, lại phạm.

Một câu kêu đi ra, mặt liền thành đỏ chót vải, chỉ muốn tìm đầu kẽ đất chui vào.

Trình Nhàn lấy tay nâng trán, mặt mũi tràn đầy sinh không thể luyến.

“Sư đệ cố lên, quét ngang tiên tông!”

Trâu San San nhảy dựng lên, không ngừng phất tay.

Người tuy ít, nhưng ba người các nàng, đều là thỏa thỏa đại mỹ nữ, lại thêm khác lạ khí chất, nháy mắt hấp dẫn vô số ánh mắt.

Trên lôi đài, La Quan khóe miệng co giật, trong mắt lại hiển hiện ý cười.

“Thanh Dương đế đô bên trong, lại có như thế mỹ nhân.” Cơ Thường ánh mắt sáng lên, mặt lộ vẻ mỉm cười, “Đợi hôm nay về sau, tất yếu tiến đến 1 cúi đầu thăm.”

La Quan ánh mắt, bỗng nhiên băng lãnh, “Ngươi muốn chết!”

Oanh ——

Đưa tay 1 kiếm, ngang nhiên chém xuống.

Cơ Thường phất tay áo vung lên, hạo đãng chi lực trống rỗng xuất hiện, đem một kiếm này bao phủ, “Thô bỉ vũ phu, há hiểu khuê phòng chi nhạc?”

“Cái này trong số ba nữ, thuộc kia váy đỏ nữ tử nhất là tươi ngon, đợi ta đưa ngươi diệt sát, lấy 1 đám tàn hồn phong ấn, đến lúc đó dẫn ngươi đi quan sát, như thế nào?”

Đang khi nói chuyện, chỉ điểm một chút rơi.

1 đóa hàn mai trống rỗng xuất hiện, tiếp theo nở rộ, giống bị hàn phong bao khỏa, cánh hoa từng mảnh vẩy xuống. Một chính là 1 kiếm, càng nương theo lấy lạnh lẽo thấu xương, đem nhân ý niệm đều muốn đông kết!

Cái này Cơ Thường, đúng là tên vô cùng lợi hại kiếm tu, lại đã lĩnh ngộ kiếm đạo chân ý.

Nó ý, cực hàn!

Nhìn như không đáng chú ý một chỉ, sát cơ ngập trời.

Cho nên, hắn mới cố ý ngôn ngữ khiêu khích, ý đồ chọc giận La Quan.

Cần biết nửa điểm phân thần, tại cường giả trong chém giết, cũng có thể biến thành, sơ hở trí mạng.

Nhưng cũng tiếc, Cơ Thường điểm này thủ đoạn, sớm đã bị La Quan khám phá.

Hàn mai nở rộ nháy mắt, hắn trường kiếm liền đã đâm ra.

Oanh ——

Kiếm ảnh đầy trời sát na bộc phát, cùng kia vô tận hàn mai cánh hoa, ở giữa không trung va chạm, chôn vùi.

Từng tiếng nổ vang rung trời bên trong, khủng bố kiếm hơi thở quét ngang thập phương!

Kiếm tu hàng trăm triệu, cảm nhận được tỉnh kiếm ý người, lại ít càng thêm ít.

Nhưng hôm nay trận chiến này, song phương không chỉ có đều tay cầm kiếm đạo chân ý, càng đều bước vào tầng 2.

Kiếm ảnh chôn vùi, hoa mai nát.

Trong lúc nhất thời, lại giết thế lực ngang nhau ở giữa.

Không khí bên trong, hàn ý dần dần dày!

—

Chương 115 : Kiếm ý tầng 3

Cơ Thường đưa tay một nắm, “10 dặm băng phong!”

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Giữa thiên địa, khủng bố băng hàn nháy mắt đông kết, hóa thành 1 cái băng phong lồng giam, kiếm ảnh đầy trời ở trong đó, bị nháy mắt trấn áp.

Mà kia đầy trời hoa mai lại càng thêm kiều diễm, như vừa từ đầu cành rơi xuống, theo gió mà đến trôi hướng La Quan, tốc độ như chậm thực nhanh.

Chỉ một mảnh, liền có thể xuyên qua lồng ngực, khiến nhân sinh cơ đoạn tuyệt!

“Kiếm ý tầng 3!” Vương giáo sư gầm nhẹ, mặt mũi tràn đầy chấn kinh.

Vân Sơn, người đọc sách, cũng đã biến sắc.

Mắt thấy kia đầy trời hoa mai, liền muốn đem La Quan bao phủ, đế võ mọi người lên tiếng kinh hô.

Mi Sơn đạo tên kia phụ nhân, nhìn một màn trước mắt, đôi mắt bộc lộ kiêu ngạo, “Mi Sơn, nguyên danh là Mai sơn… Đã từng là cao linh khu vực, một phương kiếm

đạo đại phái, có đệ tử vạn số.”

“Môn phái suy sụp, mới bị ép dời vào thấp linh khu bên trong, vì diên nói tiếp thống truyền thừa, đổi tên Mi Sơn hưng khởi song tu chi pháp.”

“Nhưng, Mai sơn kiếm chi truyền thừa không dứt, trời phù hộ ta Mi Sơn đạo, Cơ Thường chính là kiếm đạo bất thế thiên kiêu, thức tỉnh kiếm ý tầng 3, sẽ làm nhưng làm vinh dự Mi Sơn, quay về tông phái tổ địa!”

Nói đến về sau, trên mặt nàng ửng hồng, một mảnh kích động.

“Kiếm ý 3 tầng!”

Huyết Uyên, Thi Giáp 2 tông Trúc Cơ, sắc mặt biến hóa.

Bọn hắn đã sớm biết, Mi Sơn đạo đại sư huynh tư chất kinh diễm, sớm bước vào Luyện Khí cảnh, một thân tu vi thâm bất khả trắc.

Nhưng kiếm ý 3 tầng, hay là vượt qua tưởng tượng.

Như vậy không thể tưởng tượng nổi kiếm đạo tư chất, bước vào Luyện Khí cảnh, đối Cơ Thường mà nói chỉ là cất cánh bắt đầu. Hắn chắc chắn lấy tốc độ kinh người, đột phá Trúc Cơ cảnh, thậm chí là vậy nhưng nhìn mà không thể thành… Kim Đan đại đạo!

Mi Sơn đạo có này đệ tử, tương lai có hi vọng, trái lại nói cách khác, hai người bọn họ tông cuộc sống sau này, sợ là không dễ chịu.

Về phần La Quan… Hôm nay hắn hẳn phải chết không nghi ngờ!

Kiếm ý 3 tầng, nhưng cái thập phương.

Phạm vi bên trong, vạn kiếm cúi đầu!

Tuy chỉ kém một trọng, lại là khác nhau một trời một vực, Cơ Thường nhưng nhẹ nhõm trấn áp La Quan, đem hắn đánh giết.

“Đại sư huynh thần kiếm vô song!”

“Kiếm ý 3 tầng, ai có thể ngăn cản?”

“Ta Mi Sơn, hôm nay trấn áp đế võ!”

Mi Sơn đạo nữ tu nhóm, nhao nhao khẽ kêu, reo hò.

Trên lôi đài, Cơ Thường khóe miệng mỉm cười, thần sắc thong dong, “La Quan, ngươi tu vi tại lăng vân phía dưới, trong tay tất có một loại nào đó, khắc chế thần bí bảo vật, mới có thể liên sát tiên tông đệ tử.”

“Nhưng trận chiến này, ta không mượn thần bí chi lực, thuần lấy tu vi áp chế, đưa ngươi đánh giết.”

“Phóng nhãn Thanh Dương ở bên trong 6 nước, ta kiếm mới ra, vạn kiếm cúi đầu!”

Chung quy vẫn là bại lộ.

Cơ Thường dư quang, đảo qua thần sắc ngưng trọng Huyết Uyên, Thi Giáp 2 tông Trúc Cơ, trong lòng cười lạnh. Chỉ sợ, 2 cái này lão bất tử, bây giờ đang nghĩ ngợi, thế nào làm rơi hắn chấm dứt hậu hoạn.

Cái này, mới là 3 tiên tông, bây giờ chân thật nhất quan hệ!

Mà La Quan, hắn đã không còn quan tâm.

Đã, thi triển ra kiếm ý 3 tầng, hắn liền đã là người chết.

Đột nhiên, một tiếng kiếm minh vang lên.

Kia gào thét mà đến, đem La Quan bao phủ đầy trời hoa mai, bỗng dưng lâm vào cứng đờ.

Liền như, có vô hình chi lực giáng lâm.

Rung động bên trong, từng mảnh từng mảnh hoa mai, vỡ thành bột mịn.

Ông ——

Ông ——

Kiếm minh càng vang, từng tiếng chấn thiên!

Băng phong lồng giam vỡ vụn, kia bị đông cứng kiếm ảnh, gào thét xoay quanh tại La Quan xung quanh, đem thiếu niên thẳng tắp dáng người sấn thác, như vạn kiếm chủ làm thịt.

Giờ phút này, thiên địa tĩnh mịch, vô số con mắt trợn tròn.

Kiếm ý 3 tầng… Cái này… Cái này lại cũng là kiếm ý 3 tầng…

Vương giáo sư thở dài một tiếng, “Lão phu cuối cùng minh bạch, La Quan vì sao hết lần này đến lần khác cự tuyệt ngươi ta 3 người.”

“Chúng ta, căn bản là không có tư cách, làm lão sư của hắn a!”

Vân Sơn thì thào nói nhỏ, “Kiếm ý tầng 3…” Hắn cả đời tu kiếm, cần cù cố gắng đến nay cũng không dám có, một chút xíu thư giãn.

Nhưng cách này cảnh, còn không biết có bao nhiêu chênh lệch.

Lại nghĩ tới ngày ấy, tẩy kiếm trên hồ kiếm minh, vương tôn 1 ngày nhập kiếm đạo, liền có kiếm ý trùng thiên.

Người tuổi trẻ bây giờ, đều khủng bố như vậy sao?

Mặt mũi tràn đầy ý mừng, reo hò không chỉ Mi Sơn đạo nữ tu, biểu lộ cứng ở trên mặt.

La Quan hắn, lại vẫn che giấu thực lực!

“Lão đại ngưu bức!” (phá âm)

Tào Sí nhanh điên, hắn phát hiện mình người đại ca

này, quả thực thâm bất khả trắc.

Đối thủ mạnh, hắn liền càng mạnh.

“Ta La sư huynh, vai kháng đế võ, chân đạp tiên tông!”

“Cẩu thí hoa mai, nương môn chít chít, tuyệt không phải La sư huynh đối thủ!”

“Sư huynh tất thắng!”

Đế võ mọi người rống to.

Cơ Thường khẽ nhíu mày, mắt lộ ngưng trọng, “Không nghĩ tới, ngươi cũng đạt tới kiếm ý 3 tầng… Nhưng, thì tính sao?”

“Cùng là tầng 3, cũng có cao thấp chi phân!”

Hắn cười lạnh, một bước hướng về phía trước.

Trong hư không, hàn mai đóa đóa không ngừng nở rộ, mỗi 1 đóa đều bay xuống dưới, vô số cánh hoa mai.

Giờ phút này không gió mà bay, trôi hướng đối diện.

La Quan cầm kiếm chém ngang, ngập trời kiếm ảnh hiện lên, tung hoành gào thét ở giữa, sát cơ kinh thiên.

Ầm ầm ——

Hoa mai cùng kiếm ảnh, điên cuồng đụng vào nhau, không ngừng vỡ vụn, chôn vùi. Thuận tiện như, đem

toàn bộ thế giới một phân thành hai, một nửa hoa mai tung bay, một nửa kiếm ảnh gào thét.

Giờ phút này, 2 người so đấu chính là kiếm đạo chân ý, càng là riêng phần mình nội tình!

Cái này mỗi 1 đạo kiếm ảnh, mỗi một hoa mai, nhìn như là đơn giản đến cực điểm, kì thực hao tổn cực nặng.

Ai không kiên trì nổi trước, liền sẽ tại sau một khắc, bị đối phương kiếm đạo chân ý bao trùm, trong chốc lát chính là “Thiên đao vạn quả” “Chém thành muôn mảnh” hạ tràng.

Có thể nói hung hiểm đến cực điểm!

Cơ Thường luyện khí tu vi, đã bước vào tiên đồ bên trong, hấp thu thiên địa linh lực tốc độ kinh người, nhưng liên tục không ngừng luyện hóa thành pháp lực.

Liều hao tổn, hắn căn bản không sợ!

Trái lại La Quan, tu vi chân chính còn không vào lăng vân, tung chiến lực kinh người, luận nội tình như thế nào cùng hắn so sánh?

Cho nên trận chiến này, Cơ Thường lòng tin mười phần, chính là ngạnh sinh sinh chịu, cũng có thể đem La Quan chịu chết!

Ầm ầm ——

Nổ đùng không ngừng, kiếm hơi thở ngập trời!

Lôi đài sớm đã vỡ nát, 2 người chiến trường xung quanh, trong phạm vi phương viên bách trượng, không người dám can đảm tới gần —— 2 cái “Kiếm vực” hình thức ban đầu đối bính, mọi người run như cầy sấy, dẫn tới thập phương chú ý.

La Quan thể nội, thiên địa khóa cuối cùng 1 tầng, vốn là bị Nữ đế một chỉ đả động, xuất hiện vỡ tan, bất ổn.

Giờ phút này, thụ trong cơ thể hắn cuồng bạo khí huyết xung kích, không ngừng truyền ra nhỏ bé tiếng vang.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Như mạng nhện, tầng tầng lớp lớp đem La Quan, triệt để phong ấn thiên địa khóa, ngay tại từng chút từng chút sụp đổ. Nó tróc ra mảnh vỡ, ẩn chứa cực kỳ khủng bố năng lượng, dù chỉ là cực ít một điểm, bị hấp thu sau liền nháy mắt chuyển hóa thành hải lượng khí huyết.

La Quan ánh mắt sáng tỏ, trong lòng đã xác định, cái này Cơ Thường chính là hắn, phá vỡ thiên địa khóa cuối cùng 1 khối bàn đạp!

“Không đúng! Cái này La Quan, thể nội có bao nhiêu khí huyết, trải qua được như vậy hao tổn?” Mi Sơn đạo Trúc Cơ, chau mày.

Ngay từ đầu đến bây giờ, hắn cùng Cơ Thường đang đối mặt oanh, 2 cái “Kiếm vực” hình thức ban đầu chém

giết, hao tổn kinh khủng bực nào.

Cơ Thường bây giờ, sắc mặt đều hiện lên một chút tái nhợt, nhưng La Quan lại cùng ban đầu, không có bất kỳ biến hóa nào… Không, hắn khí tức cho người cảm giác, khí tức thậm chí thay đổi mạnh.

Như một trận đại chiến xuống tới, khí huyết chẳng những không có hao tổn, ngược lại càng ngày càng nhiều.

Huyết Uyên tông Trúc Cơ, mặt mũi tràn đầy nặng nề, “La Quan trên thân, tất có đại ẩn bí!” Bởi vì tu luyện công pháp nguyên nhân, hắn đối khí huyết ba động cảm giác, cực kì nhạy cảm.

Cái này La Quan, thể nội dường như có, 1 cái liên tục không ngừng khí huyết nguồn suối, có thể không ngừng bổ sung hao tổn.

Loại tình huống này, đừng nói gặp qua, quả thực chưa từng nghe thấy.

Tiểu tử này, trên thân đến cùng còn có bao nhiêu bí mật?

Lấy hắn Trúc Cơ tu vi, giờ phút này đối mặt La Quan, lại lòng có bất an!

—

Chương 116 : Ăn người

Huyết Uyên tông Trúc Cơ, cùng Thi Giáp phái Trúc Cơ đối mặt, đều chau mày.

Cơ Thường là tai hoạ ngầm, cái này La Quan càng là họa lớn trong lòng, nếu có lựa chọn… 2 người đương nhiên càng hi vọng, hôm nay chết là cái sau.

Dù sao, 10 lôi là 3 tông cộng đồng bày xuống.

Như Cơ Thường bị giết, liền lại không có người, có thể cùng La Quan một trận chiến, bọn hắn liền triệt để bại!

… Nó hậu quả, không người dám can đảm tiếp nhận.

Đáng ghét!

Chỉ là 1 cái, mới nhập đế võ không đến 1 năm tiểu tử, ở đâu ra kinh khủng như vậy thực lực? !

Tiên tông 3 Trúc Cơ, triệt để không bình tĩnh, lại tiếp tục như thế, chỉ sợ muốn bị tươi sống chịu chết, sẽ là Cơ Thường!

Trên lôi đài, Cơ Thường đầy mắt kinh sợ, hắn vô luận như thế nào đều không nghĩ ra, mình tại so đấu hao tổn phương diện, làm sao lại thua?

Nhưng cái này, hiển nhiên đã là sự thật!

Nếu không phải hắn có khác tính toán, sớm chuẩn bị tốt

chuẩn bị ở sau, chỉ sợ hôm nay có vẫn lạc nguy hiểm.

Vừa nghĩ tới đó, Cơ Thường trong lòng sát cơ tăng vọt, hắn xuất thân cao quý, lại bị buộc đi tới mảnh này man hoang chi địa kéo dài hơi tàn. Đã sớm lập xuống lời thề, cuối cùng sẽ có một ngày muốn trở về, đem lúc trước xem thường hắn những người kia, toàn bộ đều giẫm tại dưới chân.

Cho nên, Cơ Thường mới cam nguyện mạo hiểm, tiến vào Thanh Dương đế đô… Nhưng mục tiêu của hắn từ ngay từ đầu, cũng không phải là tham gia tiên tông 10 lôi, mà là Đế Võ Hậu Sơn, toà kia thần bí kiếm tháp!

Một mình sớm khởi hành, tiến vào Lưu Tinh hà bên trong, làm ra hết thảy đều là vì, ứng đối đến từ Đế Võ Hậu Sơn nguy hiểm.

Nhưng không ngờ, hôm nay lại bị La Quan bức đến, không thể không vận dụng tình trạng… 1 cái chỉ là, không vào lăng vân cảnh thô bỉ vũ phu!

Cái này khiến tâm cao khí ngạo, tự cao tự đại Cơ Thường không thể nào tiếp thu được, rõ ràng hắn mới là thiên chi kiêu tử, nhưng không sánh được người này.

Giết La Quan, nhất định phải giết hắn!

Cơ Thường thở sâu, hướng dưới đài một trảo.

Oanh ——

Oanh ——

Chỉ nghe vài tiếng tiếng vang, trên sông Lưu Tinh mấy vị cô nương xinh đẹp, trực tiếp tại chỗ tự bạo, tất cả khí huyết sinh cơ, đều hóa thành huyết vụ bay tới, bị hắn một ngụm nuốt vào.

Mi Sơn đạo có hợp hoan bí pháp, nhưng tại hoan ái quá trình bên trong, đem “Hạt giống” lưu tại nữ tử thể nội, khiến cho biến thành thi thuật giả “Cơ thể sống dự trữ” . Có cần lúc, trực tiếp tước đoạt nó khí huyết, sinh cơ, nhưng trên diện rộng khôi phục tự thân hao tổn, tu bổ thương thế chờ.

Tàn nhẫn, huyết tinh… Cùng cấp ăn người!

Nuốt vào huyết vụ, Cơ Thường sắc mặt trở nên hồng nhuận, thể nội khô kiệt pháp lực, đạt được cực lớn bổ sung.

“La Quan, lại đến!”

Ầm ầm ——

Kiếm minh gào thét!

Liền không tin, trong cơ thể ngươi khí huyết, thật có thể vô cùng vô tận.

“Tà ma! Tà ma!”

Giờ phút này dưới lôi đài, một mảnh xôn xao, vừa rồi một màn, vượt qua bọn hắn tưởng tượng.

“Mi Sơn đạo yêu nhân, dám công nhiên tàn sát đế đô dân chúng, tội ác tày trời!”

“Đây chính là cái gọi là tiên tông, không bằng chó má đồ vật, một đám ăn nhân ma quỷ!”

“Giết cái này yêu nhân, vì các cô nương báo thù!”

Quần tình xúc động bên trong, lại có giọng dịu dàng quát mắng vang lên.

“Ngậm miệng, các ngươi sao có thể, nói như vậy Cơ công tử?”

“Có thể vì Cơ công tử hiến thân, chúng ta cam tâm tình nguyện!”

“Bọn tỷ muội, bảo hộ Cơ công tử, ai dám tổn thương hắn, trước hết giết chúng ta!”

Một đám nữ tử lao ra, ngăn trở mọi người, giống như là mê muội.

Mi Sơn đạo một phương, Tảo Tình cùng nữ tu mặt lộ vẻ trào phúng, cười lạnh.

“Các nàng là cam tâm tình nguyện, là đại sư huynh hiến thân, liên quan quái gì đến các người?”

“Mù kích động, có thể cùng đại sư huynh hòa làm một thể, những người này cầu còn không được.”

“Một đám thấp hèn nữ nhân, đại sư huynh coi trọng, là

phúc khí của các nàng !”

Các nàng đối đây, cảm thấy đương nhiên.

Mi Sơn đạo công pháp, vốn là dạng này, Trung Sơn quốc bên trong các nàng mỗi người, đều có mấy trăm, hơn 1,000 “Cơ thể sống dự trữ” .

Tại kia bên trong, có thể vì tiên tông hiến thân, thậm chí sẽ bị coi là, là một loại lớn lao vinh quang.

Bành ——

Bành ——

Lại có mấy tên nữ tử, nổ thành huyết vụ bị thôn phệ, đế võ mọi người muốn bị tức điên.

“La sư huynh, xử lý cái này tà ma!”

“Nhất định giết hắn!”

“Đem người này chém thành muôn mảnh!”

Trên lôi đài, “Kiếm vực” hình thức ban đầu va chạm, càng phát ra kịch liệt hướng tới gay cấn. Không ngừng đạt được “Bổ sung” Cơ Thường, bộc phát ra càng cường sát hơn lực, hoa mai điên cuồng hiện lên, giống như một đoàn giết chóc phong bạo.

Nhưng cái này cuồng phong bạo vũ công kích, lại bị La Quan quanh thân tăng vọt kiếm ảnh, toàn bộ ngăn lại.

Càng đánh, Cơ Thường liền càng kinh ngạc!

Lúc này hao tổn, đem so với trước nhiều mấy lần, nhưng La Quan cả người, khí huyết vô cùng mênh mông vô tận, như có thể chiến đến thiên hoang địa lão.

Cơ Thường cắn răng, khom người cúi đầu, “Mời chư vị tỷ tỷ giúp ta!”

Oanh ——

Lần này, chừng gần trăm tên Lưu Tinh hà nữ tử, hóa thành huyết vụ gào thét mà tới.

Cơ Thường chỉ điểm một chút rơi.

“Hàn mai ngạo tuyết!”

Cái này, là Mai sơn kiếm đạo trong truyền thừa, cao thâm nhất 1 tầng cảnh giới.

Liền thấy đầy trời hoa mai bên trong, vô số bông tuyết từ đó hiển hiện, lẫn nhau quấn giao lưu động, giữa thiên địa hàn ý tăng vọt, cũng khiến “Kiếm ngục hình thức ban đầu” uy lực, tùy theo tăng vọt.

Ầm ầm ——

Va chạm tiếng vang bên trong, chiến trường thế cân bằng bị đánh vỡ, hoa mai, bông tuyết một đường xâm nhập, đem vô số kiếm ảnh nghiền nát, trấn áp.

Ép về phía La Quan!

Ông ——

Kiếm minh trùng thiên, La Quan cầm kiếm hướng về phía trước, một bước đạp xuống.

Khí huyết bộc phát tốc độ thuận giá phóng đại, luyện hóa Chân Long chi huyết về sau, hắn nhục thân lại lần nữa đạt được rèn luyện, cường độ tăng lên trên diện rộng.

Nếu không phải như thế, chỉ là loại trình độ này kinh người khí huyết bộc phát, liền đủ để khiến bình thường Đạp Thiên cảnh, nhục thân nháy mắt sụp đổ.

Ngăn lại!

Một kiếm này, thế mà đều giết không được La Quan.

Cơ Thường con ngươi co vào, đáy lòng sinh ra ẩn sợ.

Thở sâu, dưới chân hắn đạp mạnh, vọt thẳng trời mà lên.

Oanh ——

Dưới lôi đài, thừa hơn trên sông Lưu Tinh nữ tử, giờ phút này toàn bộ nổ tung.

Hóa thành huyết vụ trường long, gào thét phóng tới giữa không trung.

Nhưng cái này, còn chưa đủ!

Cơ Thường chắp tay cúi đầu, “Tảo Tình sư muội, mời giúp ta một chút sức lực.”

Mi Sơn đạo bên trong một phương, Tảo Tình sắc mặt cứng đờ, trợn to con mắt bên trong, đột nhiên hiện lên sợ hãi.

“Không!”

“Trưởng lão cứu ta!”

Nàng như phát giác được cái gì, xoay người bỏ chạy.

Sau một khắc, cả người ầm vang nổ tung, hóa thành một đoàn nồng đậm huyết vụ, phóng lên tận trời.

“Buổi trưa dương, muộn mưa 2 vị sư muội, mời!”

Oanh ——

Oanh ——

Lại là hai tiếng nổ mạnh, Mi Sơn đạo thủ lôi 3 người, giờ phút này lại toàn bộ đột tử, bị Cơ Thường thôn phệ.

Nguyên lai, ba người các nàng cũng tại cũng bất giác, bị Cơ Thường lưu lại “Hạt giống”, trở thành bị nó chưởng khống khôi lỗi.

Nhưng, cái này vẫn như cũ không đủ.

Cơ Thường thở sâu, “Các vị sư muội, đa tạ!”

Mi Sơn đạo triệt để vỡ tổ, Trúc Cơ nữ tu trên mặt, cũng là một mảnh kinh sợ.

“Cơ Thường, ngươi làm cái gì, mau dừng tay!”

Nhưng hôm nay, đi đến 1 bước này, Cơ Thường tự nhiên không có dừng tay khả năng.

Hắn từ La Quan trên thân, cảm nhận được ngang ngược sát ý, hôm nay không giết người này, chết chính là hắn. Tại tự thân sinh tử, cùng người khác tính mệnh ở giữa, nên lựa chọn như thế nào? Đối với hắn mà nói căn bản không cần cân nhắc!

“Trưởng lão cứu ta!”

“Đại sư huynh tha mạng a!”

“Ta không muốn chết, ta không muốn chết!”

Mi Sơn đạo nữ tu kêu khóc không ngớt.

Một màn này khiến người thương hại, có thể nghĩ đến trước đó, trên sông Lưu Tinh nữ tử bỏ mình lúc, phản ứng của các nàng , liền lại cảm thấy rất buồn cười!

Oanh ——

Oanh ——

Một trận tiếng nổ về sau, Mi Sơn đạo đoàn diệt… Là chân chính trên ý nghĩa, đều chết rồi.

Trừ Cơ Thường bên ngoài, cũng chỉ còn lại có tên kia Trúc Cơ nữ tu.

Ầm ầm ——

Giờ phút này, đỉnh đầu trên bầu trời, huyết vụ hóa thành vòng xoáy.

Cơ Thường liền ở trong đó, hắn toàn thân run rẩy, như tiếp nhận vạn quân chi trọng, đưa tay nhấn một cái.

“Đất nứt!”

Lôi đài phế tích chỗ, theo sâu trong lòng đất, một tiếng trầm thấp oanh minh tiếng vang.

Tựa như long xoay người, lực lượng kinh khủng khuếch tán, nháy mắt khiến đại địa vỡ vụn, băng liệt mở từng đầu thâm uyên, giống như cự thú khủng bố miệng lớn.

Chương 117 : Trời sập

Lúc này, đại địa tại vỡ vụn, đổ sụp!

Thôn phệ chi lực từ đó bộc phát, liền muốn đem La Quan cuốn vào trong đó, mượn đại địa chi lực, đem hắn trấn sát.

Bành ——

La Quan đạp chân xuống, thân ảnh phóng lên tận trời.

“Hừ! Không vào lăng vân, lại há có thể bay trời? Nhìn hắn trốn nơi nào!” Huyết Uyên tông Trúc Cơ cười lạnh, lúc này tâm tình thật tốt.

La Quan hung mãnh, ép Cơ Thường vì tự vệ, lại không tiếc tàn sát đồng môn.

Hôm nay về sau, hắn cùng Mi Sơn đạo tất sinh hiềm khích… Như thao tác thoả đáng, náo ra một cọc “Phá tông bất hoà” lớn kịch cũng không khó.

Nói cách khác, hôm nay 2 cái tai hoạ ngầm, nhưng cùng nhau giải quyết!

Thi Giáp phái Trúc Cơ gật đầu, “Cơ Thường thi triển chi pháp, tất có lai lịch lớn, uy lực khủng bố đến cực điểm.”

“Chỉ cần bị nuốt vào dưới mặt đất, La Quan hẳn phải chết!”

Chỉ có Mi Sơn đạo Trúc Cơ, sắc mặt tái xanh, không biết đang suy nghĩ gì.

“La sư huynh cẩn thận!”

“Hèn hạ tiên tông yêu nhân, đánh không lại liền đùa nghịch ám chiêu!”

“Hỏng bét, La sư huynh không cách nào bay trời, như thế nào né tránh?”

Đế võ mọi người kinh hô.

Phía sau núi nhà tranh, một tiếng kiếm minh vang lên.

Ngoài cửa, lão Trình sắc mặt đại biến, hắn biết ý vị này, viện trưởng muốn xuất thủ.

Nhưng cho dù trải qua, La Quan trước đó điều trị, viện trưởng cũng chỉ là đè xuống, sắp sụp đổ, bạo tẩu kiếm hơi thở phong bạo.

Như xuất thủ, liền đem triệt để dẫn bạo, đã xảy ra là không thể ngăn cản!

Viện trưởng đây là không tiếc đại giới, cũng muốn bảo vệ La Quan.

Tuy nói tiểu tử này đáng giá, chỉ khi nào viện trưởng đổ xuống, 3 tiên tông không cố kỵ nữa, đế võ, Thanh Dương chắc chắn đứng trước hạo kiếp.

La Quan hắn, có thể chống đỡ sao?

Ngút trời đạp mạnh nhưng bay đến chân trời, nhưng cũng chỉ có cái này xông lên chi lực, thế tận thì rơi.

Liền tại vô số ánh mắt chú ý bên trong, La Quan xông đến cuối cùng, nó thân đình trệ nháy mắt, khí huyết phá thể mà ra, lại sau lưng ngưng tụ 2 cánh.

Hoành triển chừng mấy trượng, toàn thân đen nhánh chi sắc, mỗi một mảnh lông vũ đều như ăn chán chê bóng đêm, cho người ta vô tận thần bí, thâm thúy cảm giác.

Bá ——

2 cánh vỗ, lực lượng cường đại thôi động La Quan, mang theo một chuỗi tàn ảnh.

Ầm ầm ——

Quanh thân “Kiếm vực hình thức ban đầu” (kiếm ý tầng 3) đi theo, liền như nhấc lên 1 đạo kiếm chi nộ triều, gào thét ở giữa bay thẳng trời cao.

“Ha ha ha ha!” Trong nhà tranh, viện trưởng cười to, “Lão phu liền biết, tiểu tử này sẽ không dễ dàng như vậy, liền lâm vào tuyệt cảnh.”

Quả nhiên không hổ là, “Vị kia” chờ đợi mấy trăm năm người thừa kế, La Quan thủ đoạn nhiều, quả thực để mắt người tốn hỗn loạn.

Có 2 cánh gia thân, không vào lăng vân, cũng có thể bay lượn chân trời!

Lão Trình thở dài một hơi, lúc này mới phát hiện trên trán, đã lít nha lít nhít trải rộng tinh mịn mồ hôi.

Nghe tới cười to, nhịn không được bĩu môi, ngài vừa rồi kia phản ứng, nhưng giống bây giờ nói dạng này.

Bất quá, viện trưởng có thể không xuất thủ, chính là đế võ may mắn, Thanh Dương may mắn!

Chỉ cần hắn tại 1 ngày, liền như định hải thần châm, chấn nhiếp tiên tông.

Oanh ——

La Quan 1 kiếm chém ra.

Cơ Thường vừa sợ vừa giận, nguyên lai tưởng rằng tất sát 1 chiêu, lại bị tuỳ tiện hóa giải.

Cái này La Quan, đến cùng còn có bao nhiêu át chủ bài?

Trong lòng hắn hồi hộp càng nặng, mà đối kiếm tu đến nói, mất đi quyết chí tiến lên tất thắng tín niệm, kiếm uy liền muốn giảm bớt đi nhiều.

Cơ Thường tự biết, nếu không mượn nhờ ngoại lực, đã tuyệt không phải La Quan đối thủ…

Mặt đất, truyền đến Mi Sơn đạo Trúc Cơ nữ tu, kinh sợ gào thét, “Cơ Thường, ngươi thật là lớn gan!”

Nàng nửa người, ầm vang nổ tung, hóa thành cuồn

cuộn khí huyết trùng thiên.

Một màn này, mọi người trừng lớn mắt, kinh hô quý vòng thật loạn.

Cái này Cơ Thường, lại cùng nhà mình trưởng lão, đều từng có 1 chân… Ách, cũng có thể là là rất nhiều chân.

Mà lại, thật đúng là bị hắn tính toán thành công.

Đường đường Trúc Cơ cường giả, dù chỉ là bạo non nửa bên cạnh thân thể, nó khí huyết, sinh cơ cường thịnh, cũng kinh người đến cực điểm.

Cơ Thường gào thét, đưa tay một nắm, “Trời sập!”

Oanh ——

La Quan chỗ, không gian bỗng dưng sụp đổ, đem hắn cuốn vào trong đó, điên cuồng vặn vẹo. Hình như có 1 con vô hình thần ma chi thủ, giờ phút này không ngừng phát lực, muốn đem hắn nghiền nát.

Kiếm minh bộc phát, không gian sụp đổ bị trảm phá, La Quan lảo đảo mà ra, phun ra một ngụm máu tươi.

“Ha ha ha ha! Ngươi thụ thương, ngươi rốt cục thụ thương!”

Cơ Thường 1 viên, bị sợ hãi bao phủ tâm, đột nhiên đại định.

Hắn là thật sợ hãi, La Quan còn có thủ đoạn gì nữa,

ngay cả “Trời sập” đều có thể không nhìn.

Phải biết, năm đó cũng là bởi vì, môn đại thần thông này, hắn mới rơi vào mức hiện nay.

“Chết chết chết!”

“Ta nhìn ngươi, có thể đỡ mấy lần!”

Cuồng tiếu bên trong, hắn lại lần nữa ra tay.

Oanh ——

Không gian đổ sụp, đem La Quan thôn phệ.

Này thần thông kinh khủng nhất chỗ, liền ở chỗ đây, chỉ cần ở vào giữa thiên địa, quanh thân chỗ sau một khắc chính là sát cơ lồng giam.

Tránh cũng không thể tránh, không thể trốn đi đâu được!

Một khi bị cuốn vào, nếu không thể phá vỡ chạy ra, liền hẳn phải chết không nghi ngờ… Nhưng cho dù từ đó thoát đi, lại có thể kiên trì đến khi nào? Lực lượng cuối cùng cũng có cuối cùng, huống chi La Quan đã bị thương, theo thương thế tăng thêm, chỗ hắn cảnh sẽ càng phát ra hung hiểm.

Kiếm minh không dứt, một lần lại một lần, đem “Trời sập” trảm phá.

Nhưng mỗi phá một lần, La Quan sắc mặt liền tái nhợt mấy điểm, không ngừng thổ huyết.

Chỉ nhìn cảnh tượng trước mắt, hắn hoàn toàn chính là ở vào bị động bị đánh trạng thái, ngay cả Cơ Thường góc áo đều sờ không tới.

Thế là lúc này, liền hình thành 2 loại, hoàn toàn khác biệt nhận biết.

La Quan: Tốt, quá tốt!

Tới một lần, một lần nữa!

Thiên địa khóa sụp đổ tại gia tốc, hắn sợ dọa chạy Cơ Thường, tản mát mảnh vỡ cũng không hấp thu, liền dựa vào mình ngạnh kháng.

Lớn không được, cùng thực tế nhịn không được, lại luyện hóa 1 khối.

Quan chiến mọi người:

Đế võ phương, La sư huynh nguy rồi!

Tiên tông phương, cái này sát tinh, cuối cùng cũng phải chết!

“La sư huynh, ngươi còn có đường lui! Nhận thua, chỉ cần ngươi nhận thua, tiên tông tuyệt không dám truy sát ngươi!” Có người rống to.

Ngắn ngủi yên lặng.

“Không sai, La sư huynh nhanh nhận thua!”

“Ngươi là đế võ, đã làm quá nhiều, đủ đầy đủ!”

“La sư huynh, khi lấy bảo toàn tự thân làm trọng, nhất thời thắng bại tính là gì? Chỉ cần ngươi còn sống, đế võ liền sẽ không ngược lại!”

Kiếm đạo 3 trâu đối mặt, gượng cười.

Bọn hắn bây giờ, đều rõ ràng cảm thấy được, La Quan quanh thân thẳng tiến không lùi chiến ý —— tuyệt không từ bỏ, đến chết mới thôi!

Trận chiến này, hắn tuyệt sẽ không nhận thua.

Lại tiếp tục như thế, liền thật muốn xảy ra chuyện rồi? ? Nhưng chém giết đến tận đây, chiến cuộc trình độ kinh khủng, đã không phải bọn hắn có thể can thiệp.

3 người chỉ có thể trầm mặc , chờ đợi phía sau núi phản ứng —— viện trưởng đại nhân, khi sẽ không trơ mắt, nhìn xem La Quan bị giết đi? ?

Trên không trung, đại chiến vẫn còn tiếp diễn tiếp theo.

La Quan phá vỡ “Trời sập” tốc độ, chính trở nên càng ngày càng chậm, phía sau đen nhánh cánh chim, đều trở nên ảm đạm, mơ hồ.

Kia là khí huyết muốn hao hết biểu hiện, hắn đã là cường nỗ chi kết thúc… Nhưng, La Quan còn tại chiến!

Tào Sí thở sâu, rống to, “Tiên tông 10 lôi, bây giờ đã tính

phá vỡ 9 toà, Cơ Thường chính là cửa ải cuối cùng… Lão Đại ta, hắn đây là không tiếc mạng sống, cũng muốn hóa giải biên cảnh nguy cơ! Tựa như năm đó viện trưởng như vậy, một người một kiếm vì Thanh Dương quốc, tranh thủ 30 năm an ổn.”

“Hắn hôm nay chống lên, không chỉ có là ta đế võ sống lưng, càng là vì ta Thanh Dương quốc ngàn tỉ lê dân, chống lên một mảnh bầu trời! Cho nên hắn không thể thua, càng tuyệt không hơn sẽ nhận thua!”

Bá ——

Mọi người nhìn về phía bầu trời ánh mắt, lập tức bộc lộ xấu hổ, ảo não, nhưng cùng nhiều lại là, phát ra từ phế phủ cảm động cùng rung động.

La sư huynh, đúng là như thế hiệp can nghĩa đảm, nghĩa bạc vân thiên! !

Một tên đế võ nữ học viên, lau sạch nước mắt, “La sư huynh cố lên!”

Người thứ hai đuổi theo, tiếp theo là thứ 3, cái thứ 4…

“La sư huynh cố lên! !”

100,000 người hò hét, truyền vào mây tiêu.

Bao hàm lấy bọn hắn thâm trầm nhất, nhiệt liệt tình cảm, trong đó khâm phục, cảm kích, kính ngưỡng… Để La Quan có chút xấu hổ! ——

Chương 118 : Đế võ đại sư huynh

Hắn bây giờ, nhìn xác thực thê thảm, bị đánh chết đi sống lại, không ngừng thổ huyết không nói, trên thân còn bị không gian vặn vẹo, vỡ ra vô số vết thương.

Nhưng vậy, chỉ là nhìn xem thảm mà thôi.

Không sai, La Quan đích xác thụ thương, thể nội khí huyết cũng cơ hồ hao tổn hầu như không còn… Nhưng đây là bởi vì, La Quan sợ hãi dọa chạy Cơ Thường.

Như thế 1 khối, ra sức, hợp cách… Lại đáng chết bàn đạp, đốt đèn lồng cũng khó khăn tìm.

Nếu không, chỉ cần luyện thêm hóa một chút xíu, thiên địa vụn vặt phiến, thời gian nháy mắt hắn liền có thể khôi phục như lúc ban đầu.

Cho nên… Đế võ các bạn học, bi tráng mà kính ngưỡng la lên, để hắn cảm động chi hơn liền chỉ có thật sâu bất đắc dĩ.

Ta có thể làm sao?

Đành phải bị ép lên đài, lại cùng bọn họ diễn một trận, cũng miễn cho chờ chút cục diện, quá mức xấu hổ.

Rất nhanh, La Quan liền không tâm tư, suy nghĩ tiếp những thứ này.

Lúc này thiên địa khóa, như đập lớn lung lay sắp đổ, chỉ kém một kích cuối cùng.

Cái này thời cơ, sắp đến!

Tiểu Cơ cố lên, ngươi liền muốn làm được, lại kiên trì một hồi.

Cơ Thường rất ngột ngạt!

Hắn nhìn chằm chằm La Quan, giống như là đang nhìn một cái quái vật, rõ ràng nôn nhiều máu như vậy, toàn thân cao thấp cơ hồ không có khối hoàn hảo chi địa, làm thế nào đều giết không được.

Thật lâu trước đó, ngươi lung lay sắp đổ.

Rất lâu sau đó, còn lung lay sắp đổ?

Đại ca, ngươi cho rằng mình, là đang ngồi lung lay xe sao?

Liền xem như cái thiết nhân, thạch đầu nhân, cũng sớm nên nát!

Bất an từ đáy lòng tuôn ra, Cơ Thường có thể trở thành Mi Sơn đạo đại sư huynh, không lộ ra dấu vết tính toán sư muội tính toán trưởng lão, đầu óc là có.

Nhìn xem bị mình cuồng đánh, không có lực phản kháng chút nào La Quan, một cái ý niệm trong đầu đột nhiên hiện lên —— hẳn là, hắn là cố ý?

Vừa nghĩ đến đây, Cơ Thường toàn thân băng hàn, đầu lông mày một trận cuồng loạn.

Nam nhân trực giác, ngẫu nhiên cũng sẽ ứng nghiệm, cũng tỷ như hiện tại —— hắn xác định mình bị đùa nghịch, dù không biết La Quan đến cùng, có chủ ý gì.

Nhưng không hề nghi ngờ, đôi này hắn mà nói, tuyệt không phải tin tức tốt.

Trốn!

Đây là hắn bây giờ, ý niệm duy nhất.

Oanh ——

Lại một lần không gian đổ sụp, đem La Quan thôn phệ, Cơ Thường xoay người chạy.

Sau một khắc, khí tức khủng bố như núi lửa, từ sau lưng bộc phát.

“Ngươi đánh thoải mái đi? Hiện tại đến ta!”

Không gian vặn vẹo ầm vang vỡ vụn, La Quan cất bước mà ra, theo mấy khối thiên địa vụn vặt phiến bị luyện hóa, suy yếu quét sạch.

Mặt ngoài thân thể, nhìn như thê thảm, đáng sợ thương thế, nhanh chóng kết vảy, tróc ra.

Đảo mắt, liền khôi phục như lúc ban đầu.

Phá thiên địa khóa, đúng lúc này!

“Trảm!”

1 kiếm chém ra, vạn kiếm giáng lâm.

Kiếm ý 3 tầng, cái thập phương!

Trong chốc lát, vô số kiếm ảnh gào thét mà tới, nó uy tăng vọt, kiếm quang gần vô tận.

“Hàn mai ngạo tuyết!”

Cơ Thường gầm thét, liều mạng thôi động kiếm đạo chân ý đối kháng.

Nhưng hôm nay, vừa đối mặt liền bị đánh tan.

“A!”

Kêu thảm truyền ra, Cơ Thường móc ra 1 khối ngọc bội, bỗng nhiên đánh nát.

Ông ——

Tầng 1 lồng ánh sáng màu vàng, đem hắn bao phủ ở bên trong, “La Quan, ta là thánh đô Cơ gia huyết mạch, ngươi dám can đảm giết ta, tất bị không chết không thôi truy sát!”

Đúng lúc này, lồng ánh sáng màu vàng mặt ngoài, đột nhiên rung động, hiển hiện 1 trương mơ hồ gương mặt,

“Nghiệt chướng, rốt cuộc tìm được ngươi, còn không nhanh đem bảo sách giao ra!”

Cơ Thường hô to, “Lão tổ, ta nguyện giao ra bảo sách, cầu ngài cứu ta!”

Gương mặt hơi ngừng lại, tiếp lấy 1 đạo cường hoành thần niệm đảo qua, dò xét xung quanh, “Hừ! Phế vật vô dụng, tại như vậy man hoang chi địa, lại bị người bức đến tuyệt lộ.”

“Nhưng, hắn lại như thế nào, cũng là Cơ gia huyết mạch, can đảm dám đối với nhà họ Cơ chúng ta hậu duệ động thủ, muốn chết!”

Oanh ——

Khủng bố thần niệm lại lần nữa bộc phát, một cái đại thủ trống rỗng xuất hiện, 1 chưởng chụp về phía La Quan.

Khí tức chi khủng bố, sát na hoành ép đế đô, như cửu thiên chi thượng Thần sơn giáng lâm, ép tất cả mọi người không cách nào thở dốc, lại khó động đậy nửa điểm.

Đứng mũi chịu sào La Quan, càng là tại bàn tay này đập xuống lúc, liền bị trực tiếp trấn áp.

Sinh tử một cái chớp mắt lúc, hừ lạnh một tiếng vang lên.

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy bỗng nhiên giương trảo, đưa tay về phía trước.

“A… Trên người ngươi là cái gì… Không…” Kinh hoảng thanh âm, rất nhanh biến thành kêu thảm, im bặt mà dừng.

Kia ầm vang mà tới, đủ đem một tòa núi lớn, đều đập nát khủng bố đại thủ, sát na vỡ vụn, vỡ vụn.

Hóa thành một cỗ linh lực triều cường, cuốn lên cuồng phong từ La Quan bên người xông qua, hắn đôi mắt hơi khép không nhúc nhích tí nào, giờ phút này đỉnh đầu tầng mây, đều bị linh triều tách ra, ánh nắng không trở ngại vẩy xuống trên người thiếu niên —— một màn này, khiến cho mọi người rung động, không nói gì.

“Chỉ là Nguyên Anh thần niệm, cũng dám ở Quy gia trước mặt diễu võ giương oai… Không biết sống chết!” Huyền Quy cười lạnh một tiếng, đem 1 viên đường đậu ném tiến vào miệng bên trong.

Giòn!

“Phi, mùi vị kia, so máu người ma kém xa…”

“Lão tổ! Lão tổ!” Cơ Thường quá sợ hãi, nhưng mặc cho hắn như thế nào la lên, cũng không chiếm được nửa điểm đáp lại.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Quanh người hắn, lồng ánh sáng màu vàng lung lay sắp

nát.

“La Quan, ta có một phần thần bí bảo sách, ngươi như tha ta mạng, ta liền đem vật này 2 tay dâng lên!”

“Nếu không, ngươi tuyệt đối tìm không thấy!”

La Quan phất tay áo, kiếm ảnh xông phá lồng ánh sáng màu vàng, nháy mắt đem nó bao phủ.

Vẫy gọi, 1 viên nhẫn trữ vật bay tới, bị hắn thu hồi.

Quay người hướng sau núi cúi đầu, “Đa tạ viện trưởng xuất thủ!”

“… Ân, không có việc gì liền tốt.”

Mặt đất ngốc trệ mọi người, mới chợt hiểu ra, nguyên lai vừa rồi đúng là, viện trưởng đại nhân xuất thủ, khó trách kia khủng bố đến cực điểm đại thủ, sẽ bị trực tiếp đánh nát.

Về phần bọn hắn vì sao, từ đầu đến cuối đều không có cảm nhận được, nửa điểm khí tức ba động… Viện trưởng đại nhân gì cùng tồn tại, cái này rất bình thường.

Từ 30 năm trước, 1 kiếm bắt nguồn từ đế võ, liên sát tiên tông 4 vị Trúc Cơ thượng cảnh về sau, viện trưởng trong lòng mọi người, liền thành không gì làm không được thần!

Dù là có người nói, viện trưởng 1 kiếm quá khứ, liền có thể đem trên trời mặt trời cho chém xuống, đoán chừng

bọn hắn cũng sẽ nghiêm túc cân nhắc, sau đó thành khẩn thỉnh cầu viện trưởng đại nhân, cho cái kia cẩu nhật mặt trời một con đường sống, miễn cho mọi người đi ra ngoài đều phải sờ soạng.

“Viện trưởng uy vũ bá khí!”

“Cái này cũng không tính phạm quy, là kia yêu nhân Cơ Thường, trước viện binh.”

“Không sai!”

Sau đó, mọi người liền lâm vào trầm mặc.

La sư huynh thắng.

Trước một khắc, còn bị đánh muốn chết muốn sống, máu không cần tiền như cuồng phún.

Sau đó, một chút liền khôi phục như lúc ban đầu, lại sau đó nhẹ nhõm 1 kiếm, liền đem Cơ Thường cho xử lý.

Hợp lấy trước đó, ngài chọc cười tử đâu? Diễn như vậy rất thật, đem chúng ta đều làm hồ đồ!

La Quan ho nhẹ, bao quanh chắp tay, “Lúc trước cục diện, đích xác hung hiểm đến cực điểm, ta kém chút liền bị Cơ Thường đánh giết.”

“Nhờ có các vị trợ uy, làm ta tâm thần phấn chấn, mới có thể tại trong tuyệt cảnh nhất cử đột phá, tiếp theo nghịch chuyển chiến cuộc!”

Mọi người: …

Đại ca, lý do này, ngươi hôm qua liền dùng qua! !

“… Ách, thật, không tin các ngươi nhìn xem, ta thật đột phá.” La Quan hướng về trên mặt đất, tán đi phía sau 2 cánh, đứng lơ lửng giữa không trung.

Giết hết tiên tông 10 lôi (bị ăn 3 cái cũng coi như), cuối cùng tại vừa rồi 1 kiếm bên trong, đánh vỡ thiên địa khóa cuối cùng 1 tầng… Lúc này, hắn bước vào lăng vân! !

“La sư huynh ngưu bức!”

An tĩnh đám người, đột nhiên có người rống to.

Đón lấy, là một tiếng lại một tiếng, kích động gào thét.

“Thắng, chúng ta thắng!”

“Tiên tông 10 lôi, vào hôm nay rách hết!”

“Ta Đại đế võ, trấn áp tiên tông!”

“Trời phù hộ Thanh Dương, lại nhưng phải 30 năm an ổn thái bình! !”

Thiên bảng 3 trâu, Mục Bắc, Diệp Phong, Túc Nam, giờ phút này đẩy ra nâng người, khom người cúi đầu.

“La sư huynh kiếm chống đỡ đế võ, quét ngang tiên tông, vì Thanh Dương ngàn tỉ lê dân miễn đi đao binh

đại họa, xin nhận ta cùng cúi đầu!”

“La sư huynh, thụ ta cùng cúi đầu! !”

Ầm vang một tiếng, mọi người phủ phục.

Không chỉ có đế võ học viên, càng có hàng trăm triệu, tụ đến đế võ dân chúng.

Chính là Vương giáo sư, Vân Sơn, người đọc sách, cũng một mặt nghiêm túc, chắp tay làm lễ.

Lúc này, thiếu niên đứng lơ lửng trên không, đôi mắt chung quanh, người tận cúi đầu!

Viện trưởng thanh âm từ phía sau núi mà đến, vang vọng đế võ, “Ngay hôm đó lên, mở trích tinh thứ lầu mười tầng, La Quan là đế võ đại sư huynh!”

Chương 119 : Thiên tuyển chi tử

Đế võ có cao lầu, kỳ danh trích tinh.

Tung Thiên Vương bảng thành viên, cũng chỉ có thể tiến vào tầng thứ 9.

Lầu mười tầng không ra, là bởi vì đế võ “Đại sư huynh” chi vị, đã trống chỗ mấy chục năm.

Muốn được lúc này, không chỉ cần có hoành ép đế võ, có một không hai cùng thế hệ siêu cường thực lực, càng muốn thu hoạch được đế võ trên dưới nhất trí tán thành.

Tài đức vẹn toàn, mới là đại sư huynh!

Đế võ trừ viện trưởng bên ngoài, những người còn lại thấy chi đều cần hành lễ —— nhân, cái này không chỉ có là một phần tôn vinh, càng mang ý nghĩa truyền thừa giao thế.

Tức, viện trưởng đại nhân công khai tán thành La Quan, chỉ định hắn trở thành đế võ, đời sau người nối nghiệp.

Như tại trước đó, nhất định có người không phục, đế võ người cầm kiếm danh sách bên trong, còn có Phàn Nhạc. Hắn tại đế võ danh dự cực cao, tông môn phe phái một phương, càng là đã sớm tỏ thái độ, ủng hộ hắn tiếp chưởng đế võ.

Nhưng lúc này, lại không một người đứng ra, biểu thị phản đối. La Quan không để ý tự thân, vai kháng đế võ quét ngang tiên tông cử chỉ, đã xem tất cả mọi người tin phục.

Liền thấy đế võ mọi người mặt lộ vẻ nghiêm nghị, chỉnh lý áo bào, khom người cúi đầu.

“Bái kiến đại sư huynh!”

La Quan hơi dừng một chút, chắp tay, “Cùng chư quân cùng nỗ lực.”

Một trận kinh thiên gợn sóng, đến tận đây kết thúc!

Thiếu niên La Quan chi danh, vang rền Thanh Dương quốc.

3 tiên tông ký kết 6 nước minh ước về sau, vội vàng rời đi đế đô, cùng lúc đến phong quang vô hạn khác biệt, bây giờ hiển thị rõ thê thảm, bối rối.

Huyết Uyên tông, Thi Giáp phái, thủ lôi đệ tử chết hết.

Nhưng thảm nhất, hay là Mi Sơn đạo.

Bây giờ, cũng chỉ có nửa người, sống mà đi ra đế đô.

30 năm trước, 1 kiếm bắt nguồn từ đế đô, trấn áp tiên tông.

Ba mươi năm sau, từ Giang Ninh mà đến thiếu niên, 1 người độc kiếm liên phá 10 lôi.

Tiên tông mọi người nghiến răng nghiến lợi đồng thời, lại nhịn không được trong lòng hoảng sợ, “Hẳn là, đế võ liền thật, là tiên tông không thể đánh vỡ ác mộng?”

…

Đế Võ Hậu Sơn, kiếm tháp tầng 9.

La Quan thở sâu, “Lão sư, ta bắt đầu!”

Thiên địa khóa, đã là thiên địa hàng phạt, cũng có thể coi như là, một trận trời ban tạo hóa.

Điều kiện tiên quyết là, có thể đem nó đánh vỡ, mà bây giờ, liền đến thu hoạch thời điểm.

Oanh ——

La Quan thể nội, đại hoang 12 đế kiếm công pháp, giờ phút này toàn lực vận chuyển, đem từng khối thiên địa vụn vặt phiến trực tiếp luyện hóa.

Hắn khí tức, lập tức lấy tốc độ kinh người, điên cuồng tăng vọt.

Quanh thân càng có thần bí đạo uẩn quanh quẩn, quanh thân lỗ chân lông ở giữa, không ngừng tràn ra tạp chất, nhục thân cường độ cũng tại tăng lên trên diện rộng.

Thiên địa vụn vặt phiến, tới một mức độ nào đó, đáng nhìn vì đại đạo quy tắc biến thành, trong đó ẩn chứa Đạo tàng có vô thượng vĩ lực.

Sau 2 canh giờ, La Quan khí tức liền từ mới vào lăng vân, trực tiếp tăng lên đến lăng vân chi đỉnh, nhục thân trải qua lần thứ 3 rèn luyện (địa hỏa hồng liên, Chân Long chi huyết) về sau, cơ hồ hướng tới hoàn mỹ.

Khí huyết như uông - dương, niệm động vén sóng lớn… Nhưng nghiêng trời lệch đất!

Cường đại, cường đại trước nay chưa từng có, La Quan thậm chí cảm thấy phải, chỉ bằng mượn nhục thân bộc phát, liền có thể 1 quyền đánh nổ Đạp Thiên cảnh.

Không chỉ bởi vì La Quan nội tình thâm hậu, cũng bởi vì hắn lăng vân cảnh, chính là hấp thu thiên địa vụn vặt phiến tạo thành, xem như “Thiên địa đúc thành”, hoàn mỹ vô khuyết!

“Mạnh nhất võ đạo chi lộ, dù có mạnh nhất danh xưng, vẫn bị người lực có hạn —— thiên địa đúc thành, mới thật sự là tròn trịa vô để lọt.”

Ý niệm này, đột nhiên từ La Quan đáy lòng hiển hiện, chợt biến thành một cỗ, mãnh liệt đến cực điểm xúc động —— kế tiếp theo luyện hóa thiên địa vụn vặt phiến, võ đạo thành tựu chỉ cao hơn chứ không thấp hơn!

“Cái gọi là mạnh nhất, bất quá nhân gian biết, há có thể cùng trời ban thưởng có thể so sánh.”

“La Quan, luyện hóa toàn bộ thiên địa vụn vặt phiến, võ đạo chi lộ có thể thành.”

“Đường này trời ban, thuộc thế gian mạnh nhất, còn không tranh thủ thời gian tiếp nhận?”

“Đi đường này, chính là thiên tuyển người, ngươi tiền đồ bằng phẳng lại vô gặp trắc trở, tương lai vô hạn quang minh!”

Từng đạo rộng lớn thanh âm, ở bên tai vang lên, như cửu thiên chi thượng thần minh, uy nghiêm đến cực điểm.

Thậm chí, La Quan vào lúc này rõ ràng cảm nhận được, kia hư vô mờ mịt khí vận. Đó là chân chính thuộc về hắn, thiên địa hạ xuống khí vận, bây giờ quanh quẩn quanh thân, có thể đụng tay đến.

Chỉ cần luyện hóa thiên địa vụn vặt phiến, đạp lên trời ban võ đạo, liền có thể trực tiếp đem hấp thu.

Đáy lòng xúc động như núi lửa bộc phát, kia là sinh mệnh bản năng, giờ phút này làm ra lựa chọn —— lục bình không rễ, cũng có trưởng thành đại thụ che trời chi niệm!

Cơ hồ nháy mắt, liền muốn phá hủy La Quan lý trí.

Ông ——

Liền tại đây là, một tiếng kiếm minh đột nhiên vang lên, như đến từ cực xa xôi bên ngoài, lại bảo vệ hắn cuối cùng một tia thanh minh không tiêu tan. Nhưng hôm nay, tại bản năng xung kích dưới, cũng như ánh nến, sau một khắc liền đem dập tắt.

Như phát giác được, đến từ La Quan kháng cự, bên tai những cái kia rộng lớn to lớn thanh âm, trở nên băng lãnh, tàn khốc.

“Trời ban con đường không đi, nhất định tiêu vong!”

“Chống lại thiên đạo người, thập tử vô sinh!”

“La Quan, chớ có chôn vùi tự thân, tự tìm đường chết!”

Ầm ầm ——

Như ma âm xâu tai, ở trong ý thức nổ vang.

Kiếm trong tháp, thiếu niên lớn tiếng gào thét, “Mau mau cút!”

“Con đường của ta, chính ta đi!”

“Cẩu thí thiên địa ban ân, đều cút ngay cho ta!”

Bá ——

Tất cả thanh âm nháy mắt biến mất không còn tăm tích, La Quan mở mắt ra, từng ngụm từng ngụm thở dốc, đem thừa hơn thiên địa vụn vặt phiến phong tồn.

“Tiểu tử, ngươi biết vừa rồi, mình cự tuyệt cái gì sao?” Huyền Quy phức tạp thanh âm, tại hơi dừng lại sau vang lên.

“Không biết, cũng không muốn biết.” La Quan lại thở

mấy ngụm, “Nhưng đệ tử biết, trước một khắc còn muốn trăm phương ngàn kế làm - chết ngươi, quay đầu liền lại cho ngươi đưa tới, 1 đầu nhìn như phong quang vô hạn thang lên trời, việc này 80% không đáng tin cậy.”

“Nào có bánh từ trên trời rớt xuống chuyện tốt, đã có chỗ được tất có chỗ mất, ta như thật luyện hóa thiên địa khóa, có lẽ thật có thể, thành tựu 1 đầu không chút nào yếu tại, thậm chí là mạnh hơn võ đạo chi lộ, nhưng tất cả những thứ này tất có đại giới.”

Huyền Quy cười khổ, “Ta không biết nên nói ngươi nhân gian thanh tỉnh, hay là không biết tốt xấu… Thiên tuyển chi tử, đây chính là thiên tuyển chi tử thân phận!”

“Thế gian sinh linh triệu tỉ tỉ, vô số người tha thiết ước mơ, vì thế cam nguyện trả giá bất cứ giá nào, chỉ cầu có thể vào mắt của nó. Một khi thành tựu, chính là thiên địa tán thành đại vận gia thân, con đường tu luyện đem thông suốt, tương lai bất khả hạn lượng…”

“Tiểu tử, ngươi thật không hối hận? ?”

La Quan nghĩ nghĩ, “… Bằng không, ngài đi khuyên nhủ, để nó lại đến một chuyến? ?”

“Xéo đi!” Huyền Quy bị tức cười.

La Quan nói: “Hay là lời nói mới rồi, có được tất có mất.” Hắn hơi dừng một chút, “Lão sư tầm mắt bao la, cái gọi là thiên tuyển chi tử, ứng gặp qua không chỉ một… Vậy bọn hắn cuối cùng, có người có thể đi đến, cùng lão sư ngài sánh vai tình trạng sao?”

“Không có.” Huyền Quy ngạo kiều, “Lão sư ta ra sao cùng tồn tại, há lại bọn hắn có thể so… Tiểu tử thúi, dã tâm rất lớn a!”

La Quan mỉm cười, “Đệ tử toàn do lão sư, mới biết thiên địa bao la, đã có cơ hội, liền nghĩ đi cao hơn một chút.”

“Bởi vì cái gọi là, trò giỏi hơn thầy, thân là đệ tử của lão sư, ta tự nhiên toàn lực ứng phó, không để ngài thất vọng!”

Ông ——

Kiếm minh vang lên, tại kiếm tháp tầng 9 quanh quẩn, vui vẻ mà vui mừng.

La Quan đối cửa đá cúi đầu, “Đa tạ tiền bối! !”

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy trảo trảo họa vòng, thầm thầm thì thì.

“Vị kia, thế mà muốn chiêu an?”

“Ha ha, việc này Quy gia hay là, lần đầu tiên nghe nói.”

“Tình huống như thế nào? ? Hẳn là La Quan tiểu tử này, thật sự là cái gì đại bối cảnh? Ta rõ ràng tra xét rõ ràng qua, không có chút nào chuyển sinh vết tích.”

Nó ngẩng đầu, “Uy, ngươi có phải hay không biết cái gì, ta nhưng là cùng một bọn, nói cho ta một chút thôi?”

Kiếm minh ẩn nấp, như chưa nghe nói.

Huyền Quy bĩu môi, đem lời đến khóe miệng, lại nuốt trở vào.

Được rồi, tạm thời không phải nó đối thủ, liền chớ tự lấy khổ ăn.

Hừ, chờ xem, Quy gia sớm muộn có một ngày, sẽ biết rõ ràng đến cùng chuyện gì xảy ra!

—

Chương 120 : Dạ Yến kiếm

La Quan đế võ thân phận bài, thu được một cái truyền tin, ánh mắt hơi sáng hắn xuất kiếm tháp, rời đi Đế Võ Hậu Sơn.

Trên đường đi, gặp được tất cả đế võ học viên, đều khom mình hành lễ.

“Bái kiến đại sư huynh.”

“Chào Đại sư huynh!”

“Chào Đại sư huynh soái, ta yêu ngươi!” Có đế võ nữ học viên công khai thổ lộ, cứ việc xấu hổ mặt đỏ bừng, ánh mắt lại cực nóng lớn mật.

“… Hảo hảo tu luyện, chớ suy nghĩ lung tung.” Nghe được sau lưng cười vang, La Quan mặt lộ vẻ bất đắc dĩ, cũng may tiến vào giáo sư khu cư trú về sau, người rõ ràng ít đi rất nhiều.

Nhưng ở cái này bên trong, nhưng lại gặp được người quen.

Nam Cung Đóa Đóa cùng mấy người, chính thấp giọng trò chuyện với nhau, chờ ở 1 tòa trạch viện bên ngoài. Trước mặt bọn họ, sắp xếp đội ngũ thật dài, xác nhận muốn bái kiến một vị nào đó giáo sư.

Cái này tại đế võ rất phổ biến, có chút thực lực cường đại giáo sư, thời gian khẩn trương, quý giá, gặp một lần cần rất sớm trước đó liền hẹn trước.

Sau đó, giáo sư chọn một ngày, tập trung tiếp kiến chỉ điểm tu hành.

“Mau nhìn, là đại sư huynh.”

Đám người đột nhiên yên tĩnh, tất cả mọi người xoay người nhìn lại.

Giờ phút này La Quan nhanh chân mà đến, dáng người thẳng tắp, ánh nắng xuyên qua lá cây vẩy xuống, pha tạp tia sáng làm hắn khuôn mặt càng phát ra góc cạnh rõ ràng.

Không thiếu nữ học viên, một chút liền mặt lộ vẻ mê ly.

Sợ lại gây ra, vừa rồi một màn kia, La Quan đối mọi người gật gật đầu, làm cái im lặng động tác. Nhưng mới rồi một tiếng la lên, hay là kinh động người ở bên trong, cửa sân mở ra 1 vị thầy giáo già, bước nhanh từ đó đi ra.

“Bái kiến thiếu viện!”

Râu tóc bạc trắng, hơn 70 tuổi thầy giáo già, cẩn thận tỉ mỉ nghiêm túc hành lễ.

La Quan tranh thủ thời gian né tránh, mặt lộ vẻ xấu hổ, “Ngài không cần như thế, là tiểu tử quấy rầy giáo sư dạy học.”

Thầy giáo già nhíu mày, “Ngươi đã là đế võ đại sư huynh, chính là thiếu viện, viện trưởng phía dưới bất luận kẻ nào lễ, ngươi đều nhận được.”

“Đây là quy củ, thiếu viện như dẫn đầu không tuân thủ, chẳng lẽ không phải để người chế giễu, đế võ không biết trên dưới tôn ti, đây là thượng vị giả tối kỵ.”

La Quan cười khổ, “Vâng vâng vâng, đệ tử thụ giáo… Cái kia, ta còn có việc, trước hết cáo từ.”

Nhìn xem bóng lưng của hắn, thầy giáo già cứng nhắc trên khuôn mặt, lộ ra vẻ mỉm cười.

Phương hướng này, xác nhận đi Trâu Thành Vĩ viện tử, viện trưởng chọn vị này kế vị người, tâm tính coi là thật không sai.

Trong đám người, Nam Cung Đóa Đóa biểu lộ phức tạp, xung quanh mấy người cũng ít nhiều biết, lúc trước nàng cùng La Quan ở giữa phát sinh sự tình, ánh mắt vi diệu.

Lúc trước, cái kia nàng không quá, lọt vào mắt xanh thành nhỏ thiếu niên, bây giờ đã nhảy lên một cái, trở thành đế võ đại sư huynh.

Mà nàng, nhờ quan hệ mời người mang hộ lời nói, mới đến hôm nay bái kiến cơ hội… Nghĩ đến trước đó, thầy giáo già khom mình hành lễ một màn, Nam Cung Đóa Đóa chỉ cảm thấy miệng đầy đắng chát.

Giữa 2 người chênh lệch, đã là khác nhau một trời một vực.

Đã từng, nàng cũng có cơ hội, đạt được La Quan hữu nghị… Tỉ như đế võ đại bỉ ngày ấy, lại tỉ như trường đình tầng 9 dạ yến…

Nhưng hôm nay, hết thảy cũng không kịp!

La Quan đến, để Trâu Thành Vĩ vừa mừng vừa sợ, kịp phản ứng vội vàng hành lễ, “Đế võ giáo tập Trâu Thành Vĩ, bái kiến thiếu viện!”

“Trâu sư không cần như thế, cũng có vẻ sinh điểm.” La Quan mỉm cười, “Tiên tông lôi đài thời gian chiến tranh, ngài tại dưới đài vì ta trợ uy hò hét, đệ tử có thể nhìn đến.”

Trâu Thành Vĩ đáy mắt, hiện lên một vẻ bối rối, không biết La Quan nhìn thấy, là cái kia một màn?

“Ây… Hẳn là hẳn là.” Hắn xấu hổ cười một tiếng, tranh thủ thời gian đi thẳng vào vấn đề, “Vương tôn kia tiểu tử, đang thử kiếm hội bên trong nhất cử đoạt giải nhất, bây giờ đã là thanh hà quận Vương gia thế tử, đây là hắn đưa cho ngươi tin, cùng hạ lễ.”

Nội dung bức thư, trong câu chữ lộ ra nồng đậm ý mừng, vương tôn đối La Quan quét ngang tiên tông, trở thành đế võ đại sư huynh sự tình biểu thị chúc mừng.

Bởi vì bây giờ, vừa trở thành Vương gia thế tử, còn có rất nhiều sự tình cần xử lý, tạm thời còn không thể trở

về đế võ, vì thế hướng La Quan xin lỗi.

Cũng nhìn như lơ đãng, tại trong phong thư đề cập, thanh hà quận bên trong có sông lớn nối thẳng hải vực, hắn đã sai người chuẩn bị tốt thuyền lớn, hoan nghênh La Quan đến đây Thanh Hà, cùng hắn ra biển chung du lịch.

Thư tín cuối cùng mới nâng lên lễ vật, chỉ nói là Vương gia phủ khố bên trong một thanh cổ kiếm, kỳ danh dạ yến, làm hạ lễ mời La Quan nhất thiết phải nhận lấy.

La Quan mặt lộ vẻ ý cười, một là vì vương tôn cảm thấy cao hứng, nhiều năm tâm nguyện có thể thực hiện. Thứ 2… Hắn lại thật, tại thanh hà quận chuẩn bị đường lui. Nhìn ý tứ, thậm chí làm tốt từ bỏ Vương gia cơ nghiệp, cùng hắn đào vong trên biển chuẩn bị.

Lão Vương gia hỏa này, ngược lại là giảng nghĩa khí!

Chỉ là, ta đều quét ngang tiên tông, thành đế võ đại sư huynh, thế mà còn không coi trọng ta? Liền có chút khiến người không lời.

Đem thư tín cất kỹ, cầm lấy bên cạnh dài mảnh hộp gỗ, một thanh trường kiếm yên tĩnh nằm ở trong đó —— vỏ kiếm đen nhánh, nhìn xem cho người ta cảm giác, lại cùng côn bằng cánh chim tương tự, đen giống như đêm khuya thương khung.

Rút kiếm ra khỏi vỏ, uy nghiêm hàn ý đập vào mặt, trên thân kiếm mơ hồ trong đó, lại có lộng lẫy tinh quang phun trào, ban ngày hiển tinh!

La Quan đôi mắt ngưng trọng, hiển nhiên vương tôn tại trong phong thư, thuận miệng nhấc lên thanh kiếm này, tuyệt đối không đơn giản!

Không nói đến ra khỏi vỏ tức tự sinh dị tượng, riêng là phần này sắc bén chi khí, liền làm cho người kinh hãi.

“Hảo kiếm! !” Huyền Quy thanh âm vang lên, “Vi sư lại từ đó, cảm nhận được một tia trăng sao khí tức… Chỉ này một điểm liền cực kỳ bất phàm.”

“Vương tôn tiểu tử này, sợ là đem Vương gia phủ khố bên trong, quý giá nhất đồ vật tặng cho ngươi, ngược lại là hiểu được có ơn tất báo, không uổng công ngươi nhiều lần giúp hắn.”

La Quan than nhẹ, “Vương tôn sư huynh, cho ta một món lễ lớn a.”

Trâu Thành Vĩ nói: “Thanh kiếm này rất quý giá? ?” Hắn nhìn qua, “La Quan, hắn đã đưa, ngươi nhận lấy chính là, nếu không phải ngươi, vương tôn cũng không có hôm nay.”

Đúng lúc này, cửa sân từ bên ngoài đẩy ra, Trâu San San, hun đúc, trương thiết 3 người chạy tới.

“Bái kiến đại sư huynh!”

La Quan thu hồi Dạ Yến kiếm, chắp tay, “Bái kiến 2 vị sư huynh, sư tỷ.”

“Ha ha, ta liền biết, La sư đệ sẽ không thụ chúng ta lễ!” Hun đúc một mặt hưng phấn, “Phải La sư đệ, hôm nay hô một tiếng sư huynh, ta khỉ ốm cái này ngưu bức, đủ thổi cả một đời!”

Trương thiết chỉ là cười ngây ngô.

“Tốt, đóng cửa lại ở nhà bên trong, hô 1 hô liền thôi, đi ra ngoài bên ngoài các ngươi ai cũng không được càn rỡ.” Trâu Thành Vĩ nhắc nhở.

“Biết biết, La sư đệ bây giờ là đế võ đại sư huynh, ở bên ngoài ta khẳng định cung cung kính kính hành lễ.”

Trâu San San do dự một chút, nói: “La sư đệ, trời tối ngày mai ngươi có thời gian không?”

“Sư tỷ có việc? ?”

“Không có việc gì không có việc gì!” Trâu Thành Vĩ vội vàng mở miệng, trừng nữ nhi một chút, “La Quan, đại địch sắp tới, ngươi an tâm tu luyện liền tốt.”

Trâu San San cúi đầu không nói.

La Quan cười cười, “Biết Trâu sư.” Hắn ngữ khí hơi ngừng lại, “Nhưng bây giờ, đã đến giờ cơm, ngài cũng không thể đuổi ta đi a? ?”

“Phần cơm phần cơm! Ta tự mình xuống bếp, san san tiến đến hỗ trợ.” Trâu Thành Vĩ cười to, tâm tình vô cùng tốt.

Cùng cha con 2 cái, tại phòng bếp bận rộn, La Quan nói: “Đào sư huynh, đến cùng chuyện gì?”

Hun đúc nghĩ giả ngu, nhưng bị hắn ánh mắt nhìn chằm chằm, chỉ có thể cười khổ đầu hàng, “Tốt a ta nói, ngày mai là Trâu sư 50 thọ khánh, sư muội là muốn mời ngươi qua đây, vì Trâu sư thọ yến làm rạng rỡ thêm vinh dự.”

Hắn do dự một chút, nhỏ giọng nói: “Ta nghe nói, sư muội sớm mời một chút quý khách, nhưng Hàn Đống sư đệ ngày trước đi biên cảnh, những người kia biết về sau, thái độ liền có chút lập lờ nước đôi.”

La Quan ánh mắt chớp lên, đã minh bạch việc này ngọn nguồn, Trâu San San đây là muốn, kéo hắn tới cứu trận.

Về phần việc này, vì sao không có nói cho hắn, từ trước đó phản ứng nhìn, xác nhận Trâu sư chủ ý, không muốn quấy rầy hắn tu hành.

Hắc, Trâu sư người này, thực lực dù kém một chút, nhưng không thể nghi ngờ là cái hợp cách lão sư!

Nghĩ tới hướng đủ loại, La Quan tâm lý có tính toán.

Ăn cơm xong hắn không có lại ở lâu, đứng dậy cáo từ.

—

Chương 121 : Thọ yến xung đột

Lưu Vân tiểu trúc, dựa vào núi tựa hồ xây lên, chính là đế đô quy cách tối cao tửu lâu 1 trong, bối cảnh thâm hậu.

Trâu gia thọ yến, liền ở đây tổ chức.

Thân bằng tân khách tề tụ 1 đường, Trâu Thành Vĩ vẻ mặt tươi cười, đứng dậy nâng chén cảm tạ mọi người hôm nay đến đây.

Nhưng lời nói còn chưa nói vài câu, một tên Lưu Vân tiểu trúc quản sự, liền mặt âm trầm, dẫn người xông tới.

“Trâu giáo tập, là các ngươi sớm báo cho, tối nay sẽ có rất nhiều quý khách đến đây dự tiệc, chúng ta mới đưa nơi đây khách quý đình viện cho ngài.”

“Nhưng bây giờ, các ngươi nói tới những cái kia quý khách, ta 1 cái cũng không thấy, ngài có phải hay không nên cho ta một lời giải thích?”

Trâu Thành Vĩ nhìn, sắc mặt trắng nhợt nữ nhi, trong lòng than nhẹ trên mặt gạt ra mỉm cười, “Các quý nhân lâm thời có việc, không cách nào đến đây dự tiệc, chúng ta cũng không phải là cố ý lừa gạt.”

“Thật sao?” Quản sự cười lạnh, một mặt đùa cợt, “Trâu giáo tập sợ là không biết, tối nay cái này bên trong có

hai trận thọ yến, mà ngài nói tới, những cái kia có việc không cách nào đến đây quý khách, bây giờ hơn phân nửa đều tại đối diện!”

Hắn phất tay, “Tốt, ta tới là thông tri các ngươi, sát vách thọ yến quý khách quá nhiều, không cách nào an trí dưới, các ngươi mang khá lắm nhân vật phẩm, lập tức rời đi.”

Tân khách xôn xao.

Trâu Thành Vĩ trên mặt đỏ lên, vừa sợ vừa giận, “Các ngươi sao có thể dạng này? Chúng ta giao qua tiền, tân khách cũng đều đã đến trận…”

“Trâu giáo tập, ngươi khi Lưu Vân tiểu trúc là địa phương nào? Há lại có tiền liền có thể, ở đây bày yến!” Quản sự mặt mũi tràn đầy không kiên nhẫn, mặt lộ vẻ uy hiếp, “Ta khuyên ngươi, tốt nhất chủ động rời đi, nếu để chúng ta động thủ, coi như thật không thể diện!”

Tân khách bên trong, có đế võ đồng liêu mặt mũi tràn đầy tức giận, “Không khách khí lại như thế nào? Hẳn là còn muốn đối với chúng ta đánh!”

“Đế võ giáo tập tại đế đô bên trong, dù tính không được đại nhân vật, nhưng cũng không phải tùy tiện ai, đều có thể khi nhục.”

“Không sai, ta cùng ngược lại muốn xem xem, Lưu Vân tiểu trúc có thủ đoạn gì!”

Quản sự đảo mắt mọi người, “Chư vị đã tại đế võ nhậm

chức, nên có riêng phần mình tin tức con đường, liền không biết Lưu Vân tiểu trúc bối cảnh?”

Hắn cười lạnh một tiếng, “Nhắc lại các ngươi 1 câu, tối nay đối diện bày thọ yến, chính là chân chính quý nhân, dưới một người trên vạn vạn người! Như làm tức giận quý nhân… Việc này hậu quả, chư vị tự hành gánh chịu.”

Yến thính đột nhiên yên tĩnh.

Mấy tên đế võ giáo tập mặt lộ vẻ kinh sợ, nghĩ lại nói cái gì, bị người bên cạnh giữ chặt.

“Khục! Lão nhăn, ta đột nhiên nhớ tới, nhà bên trong có chuyện khẩn yếu, nay trước hết cáo từ.” Có người chắp tay một cái, đứng dậy liền đi.

Đây là nói rõ, không muốn cùng làm việc xấu.

“Cái kia, bằng không liền chuyển sang nơi khác? Ăn bữa cơm mà thôi, ta liền biết một nhà tửu lâu, làm đồ ăn là cực tốt.”

“Lão nhăn đừng xúc động…”

“Chúc thọ là việc vui, chớ có chọc bên trên phiền phức.”

Mắt thấy tân khách mọi người, nhao nhao mặt lộ vẻ bất an, Trâu Thành Vĩ thở sâu, “Tốt, chúng ta đi!”

“Cha…” Trâu San San khẩn trương.

Còn không nói chuyện, liền bị đánh gãy, “San san nghe lời, cha biết, ngươi nghĩ nở mày nở mặt, làm cho ta trận này thọ yến, nhưng chúng ta nếu ngươi không đi, liền muốn cho khách nhân áp lực.”

Quản sự cười lạnh, “Sớm dạng này tốt bao nhiêu, lãng phí miệng lưỡi!”

“Nhanh đem cái này dọn dẹp sạch sẽ, đi mời sát vách khách nhân ngồi vào vị trí, làm việc đều cẩn thận một chút, đừng giảm bớt thứ gì ngại khách quý mắt.”

Đúng lúc này, yến thính cửa bị người đẩy ra.

La Quan phát giác được bầu không khí không đúng, nhíu nhíu mày, “Trâu sư, ngài đây là chuẩn bị đi đâu?”

“La Quan!”

“Hắn vậy mà đến rồi!”

“Không nghĩ tới, lão nhăn có phần này mặt mũi, có thể mời được hắn.”

“Lần này, có náo nhiệt nhìn!”

Đám người một trận xao động.

Trâu Thành Vĩ một mặt giật mình, “La Quan? Ngươi làm sao tại đây?” Hắn nghĩ tới cái gì, quay đầu hung hăng trừng mắt liếc, co đầu rụt cổ hun đúc.

“Không trách Đào sư huynh, ngược lại là Trâu sư ngài,

mừng thọ loại sự tình này, có thể nào không nói cho ta." La Quan chắp tay cúi đầu, "Đệ tử La Quan, này đến vì Trâu sư chúc, chúc ngài phong thái năm thắng 1 năm, vạn sự an khang!"

"Thật… Tốt…" Trâu Thành Vĩ kích động, tay run rẩy.

Mặt mũi, thiên đại mặt mũi!

Lấy La Quan thân phận hôm nay, phóng nhãn đế đô, mấy người có thể để cho hắn tự mình đến đây, khom người mừng thọ?

Trước đó, hắn ngăn cản Trâu San San mời La Quan, thứ nhất là thật không muốn, bởi vì loại sự tình này chậm trễ hắn tu hành.

Thứ 2, cũng là cảm thấy mình thân phận, mời La Quan có mặt thọ yến, thực tế quá rêu rao.

Nhưng hôm nay, bị Lưu Vân tiểu trúc khu trục, ngay trước tất cả thân bằng trước mặt, hắn Trâu Thành Vĩ không biết xấu hổ sao? Chỉ bất quá, là cắn răng gượng chống.

Lúc này trong nội tâm, cảm xúc khuấy động như triều cường.

Nhưng hắn không biết, La Quan hôm nay cho hắn phong quang, không chỉ có những chuyện này.

Hắn quay người giới thiệu, "Trâu sư, vị này là đan sư hiệp hội hội trưởng."

Nam Ly khẽ gật đầu.

“… Vị này, là Giác Dương quan quán chủ, Thanh Dương quốc sư.”

Nói thật, La Quan không có mời hắn, Quốc sư nhất định phải chạy tới, ánh mắt còn rất không thích hợp.

1 bộ sợ, nhà mình cải trắng bị trộm đi bộ dáng, để La Quan rất im lặng.

Quốc sư đại nhân ho nhẹ, “Nhăn lão đệ có như thế 1 vị đệ tử, có phúc lớn a.”

Đan sư hiệp hội hội trưởng… Quốc sư…

Mà lại Quốc sư đại nhân, còn gọi ta lão đệ…

Trâu Thành Vĩ con mắt trừng tròn vo, đột nhiên nắm chặt hun đúc lỗ tai, hung hăng vặn một cái.

“A! Trâu sư đau đau đau đau… Ta sai ta sai, ngài hạ thủ lưu tình a…”

Trâu Thành Vĩ: …

Ha ha, sẽ hô đau.

Không phải là mộng, đây không phải mộng.

Ta lão nhăn, có thể có hôm nay!

“Các ngươi làm gì? Còn không đi nhanh lên!” Lưu Vân tiểu trúc quản sự, sắc mặt bất thiện, “Đối diện quý khách lập tức tới ngay, đừng ép ta nhóm động…”

Ba ——

Một bạt tai, đem hắn đánh bay ra ngoài, gãy răng hòa với máu tươi bay loạn.

La Quan cười lạnh, “Cái này Lưu Vân tiểu trúc, là bối cảnh gì, lại lớn lối như thế?”

“Nơi đây, là Đại hoàng tử sản nghiệp.” Nam Ly thanh âm, ở bên tai vang lên.

La Quan híp híp mắt, khó trách trước đó cảm thấy quen thuộc, lúc trước Trương Đình cùng cái gọi là phụ tá, mời hắn phó Đại hoàng tử mở tiệc chiêu đãi lúc, xách chính là cái này.

Cùng lão nhị trở mặt, bây giờ liền lại đổi thành lão đại? La Quan cảm thấy mình cùng hai anh em này, nhất định là bát tự không hợp! !

Bành ——

Sau lưng đại môn, bị trùng điệp đẩy ra.

Một đám người tràn vào.

“Không phải nói, để ngươi lập tức đem người đuổi đi…” Lưu Vân tiểu trúc chưởng quỹ trừng lớn mắt, nhìn xem bị đánh bại quản sự, “Làm càn, dám tại cái này nháo sự,

đem bọn hắn toàn bộ cầm xuống! !”

Lần này, khỏi phải La Quan xuất thủ, tân khách bên trong đế võ giáo tập trực tiếp tiến lên.

Thuần thục, liền đem đám người này đánh bại một chỗ.

“Tốt! Tốt! Các ngươi chớ đi, chờ đó cho ta!” Mắt thấy một đám đế võ giáo tập nổi điên, Lưu Vân tiểu trúc chưởng quỹ nghiến răng nghiến lợi, xoay người rời đi.

Trâu Thành Vĩ thần sắc thấp thỏm, “La Quan, nếu không chúng ta đi thôi, chớ chọc phiền phức.”

Hắn biết, lấy La Quan thân phận hôm nay, coi như phá Lưu Vân tiểu trúc, cũng sẽ không có sự tình.

Nhưng vừa nghĩ tới, bởi vì hắn sẽ, dẫn xuất một trận sóng to gió lớn, liền trận trận hoảng hốt.

“Không có việc gì…” Nhìn Trâu Thành Vĩ biểu lộ bất an, La Quan ngữ khí hơi ngừng lại, “Thôi, coi như bọn họ vận khí tốt, hôm nay là Trâu sư thọ yến, đừng bị hỏng hào hứng.”

“Đúng đúng đúng, chúng ta chuyển sang nơi khác…”

Gãy răng quản sự đứng lên, mặt sưng oán độc, “1 cái cũng đừng nghĩ chạy!”

“Tiểu hỗn đản dám đánh ta, hôm nay lão tử liền muốn ngươi, chết không có chỗ chôn! !”

Bành ——

La Quan 1 cước, đem hắn đạp bay ra ngoài, “Trâu sư, ta chờ thêm chút nữa, ta ngược lại muốn xem xem, bọn hắn có thủ đoạn gì.”

Rất nhanh, bên ngoài liền có động tĩnh.

Một tên mặt mày uy nghiêm, rất có khí thế nam tử trung niên, đi đến.

“Lưu thành, tấm hách, vương thân…” Hắn liên tiếp kêu lên, mấy vị đế võ giáo tập danh tự, thanh sắc câu lệ, “Các ngươi tốt lớn mật, dám tại cái này bên trong động thủ!”

Có đế võ giáo tập giải thích, “Dư giáo sư, là bọn hắn động thủ trước…”

“Im ngay! ! Bất luận cái gì nguyên nhân, động thủ chính là sai lầm lớn, ta cảnh cáo các ngươi, đối diện quý nhân hiện tại rất tức giận, hôm nay nhất định phải có người, vì chuyện này trả giá đắt.” Dư giáo sư cười lạnh, “Là ai dẫn đầu đánh người? Mình đứng ra!”

“Là ta.”

Đế võ giáo tập tách ra, lộ ra La Quan thân ảnh, hắn mặt không biểu tình, “Dư giáo sư là dự định áp ta quá khứ, cho quý nhân bồi tội sao?”

—

—

Chương 122 : Thiên gia lão tam

“Thiếu viện!”

Dư giáo sư trừng lớn mắt.

Tối nay, hắn thụ quý nhân mời, đến Lưu Vân tiểu trúc dự tiệc, nghe tới có đế võ giáo tập nháo sự, liền chủ động xin đi giết giặc giải quyết việc này.

Nào ngờ tới, càng nhìn đến La Quan!

Bá ——

Mồ hôi lạnh, nháy mắt trải rộng cái trán.

“Đế Vũ giáo sư Dư Thừa Trạch, bái kiến thiếu viện… Lúc trước không biết, là thiếu viện ở đây, chỗ mạo phạm xin ngài thứ lỗi!”

La Quan cười lạnh, “Dư Thừa Trạch, ta chính là kẻ cầm đầu, ngươi làm sao còn chưa động thủ, chẳng lẽ còn muốn ta chủ động đội gai nhận tội?”

Dư Thừa Trạch đầu đầy mồ hôi, “Không dám không dám…”

La Quan trùng điệp đập bàn, “Ngươi có cái gì không dám? Hôm nay nếu không phải ta ở chỗ này, ngươi liền muốn không phân tốt xấu, ép ta đế võ giáo tập cho quý

nhân cúi đầu nhận tội!”

“Đừng quên, ngươi Dư Thừa Trạch là ta đế Vũ giáo sư, không phải quý nhân môn hạ chó săn… Lăn đến bên cạnh, chào đón đến viện trưởng, ta sẽ nói rõ với hắn việc này, lại đối ngươi xử lý.”

Trước chịu 1 bàn tay, lại bị một đá Lưu Vân tiểu trúc quản sự, giờ phút này trợn to mắt, nhìn trừng trừng tới.

“Rồi… Rồi…”

Răng trên răng dưới một trận đánh nhau, hắn trợn trắng mắt liền chết ngất.

Lưu Vân tiểu trúc sát vách đình viện, một phái ca múa mừng cảnh thái bình, mọi người không ngừng nâng chén, bầu không khí nhiệt liệt.

Đột nhiên, “Ba” một tiếng vang nhỏ, từ màn che hậu truyện ra, quý nhân quẳng cái chén, thanh âm lanh lảnh tức giận, “Chỉ là mấy cái đế võ giáo tập, còn dám lật trời đi?”

Có người cười làm lành, “Tam công tử đừng nóng giận, hôm nay ta từ nhà bên trong, mang mấy cái hảo thủ, hiện tại liền để bọn hắn quá khứ, đem người áp tới cho ngài dập đầu xin lỗi.”

“Đúng, Tam gia thật vất vả ra nằm, đừng bởi vì bọn hắn, hỏng tâm tình của ngài.”

“Giao cho chúng ta xử lý, tất để ngài xuất khí!”

Quý nhân cười lạnh, “1 người đánh gãy một cái chân… Xảy ra chuyện, gia dốc hết sức gánh!”

Bên ngoài tiệc rượu mọi người, ánh mắt lộ ra thương hại.

Người khác đối mặt đế võ giáo tập, có thể trong lòng còn có kiêng kị, nhưng hôm nay vị này cũng sẽ không sợ.

Đối diện đám người này, phải ngã nấm mốc!

Nghe nói là có người chúc thọ? Ha ha, làm không tốt tối nay, liền phải quyển cái chiếu, đào hố chôn!

Trong đó một số người, khẽ cau mày, hình như có chỗ cố kỵ. Nhưng nghĩ lại, tối nay thân phận của quý nhân, liền bỏ đi khuyên can chi ý.

Đừng nói tối nay Hàn Đống không tại, chính là hắn ở đây, đối mặt quý nhân thịnh nộ, cũng chỉ có thể cúi đầu, nhận lầm.

Dù sao, Tam công tử vô dục vô cầu, lại có thụ sủng ái, tự nhiên có không chút kiêng kỵ tư bản.

Một đám võ đạo cao thủ, khí thế hùng hổ giết ra ngoài, sau đó… Liền không hiểu rõ sau. Đừng nói thống khổ kêu rên, thút thít tiếng cầu xin tha thứ, liền ngay cả âm thanh quát lớn đều không có truyền tới.

Đôi kia mặt đình viện, giống như là sâu không thể gặp hồ lớn, một ngụm liền đem những người này nuốt

xuống!

Bầu không khí, dần dần trở nên quỷ dị.

Mọi người 2 mặt nhìn nhau, đều nhìn ra lẫn nhau đáy lòng kinh ngạc, bất quá là mấy cái đế võ giáo tập, có thể có như vậy thủ đoạn?

Sự tình có chút không đúng!

“Tốt! Rất tốt!”

“Bản thiếu ngược lại muốn xem xem, đối diện là người nào, dám cùng ta khiêu chiến!”

Bá ——

Màn che đẩy ra, đi đầu đi ra, lại là mười tuổi khoảng chừng thiếu niên, giờ phút này mặt âm trầm, lại cũng tràn đầy sát khí.

Hắn đi tới đối diện, tự có người tiến lên, 1 cước đem cửa sân đá văng.

“Ai bắt người của bổn thiếu? Cút ra đây cho ta!”

Thiếu niên gầm thét, sát khí đằng đằng.

Nhưng rất nhanh, hắn biểu lộ hơi ngừng lại, tiếp lấy giống ảo thuật đồng dạng, lộ ra vẻ mặt tươi cười, “Quốc sư đại nhân, ngài làm sao tại đây? Triệu Triều cho ngài hành lễ!”

Nói bước nhanh hướng về phía trước, cung cung kính kính cúi đầu.

Cùng lúc trước phách lối khí diễm, tưởng như hai người.

Quốc sư cho La Quan cái ánh mắt, lúc này mới nói: “Tam điện hạ không cần đa lễ, lão phu là hôm nay được mời, đến đây dự tiệc.”

Triệu Triều nhãn châu xoay động, mặt lộ vẻ kinh ngạc, “Ở đây chuẩn bị tiệc thọ yến, đúng là Quốc sư đại nhân bằng hữu… Kia, ngược lại là phiền phức!”

Hắn đưa tay một chỉ, “Cô tối nay ở đây khánh sinh, mẫu phi lo lắng an toàn, cho cô sai khiến mấy cái này cung đình thị vệ, tuy nói đều là nô tài, có thể ra cửa bên ngoài đại biểu lấy Thiên gia uy nghiêm, bây giờ lại bị người đánh… Quốc sư đại nhân, cô không để ngài làm khó, chỉ cần đem đả thương người hung thủ giao ra, việc này liền dừng lại.”

Quốc sư đôi mắt thật sâu, “Bọn hắn lúc trước vẫn chưa cho thấy thân phận, cái gọi là người không biết không trách, điện hạ liền chớ có truy cứu.”

Triệu Triều sắc mặt biến hóa, tiếu dung liền có chút miễn cưỡng.

Tiểu tiểu thiếu niên hoà nhã nhất mặt, lại luôn luôn ngang ngược càn rỡ quen, hôm nay hắn tự thân xuất mã như cứ như vậy xám xịt trở về, còn mặt mũi nào mà tồn tại?

Nhưng mẫu phi nói qua, Quốc sư không thể gây…

Thở sâu, Triệu Triều nói: “Nếu như thế, liền để đả thương người người ra, cho cô dập đầu xin lỗi, sự tình như vậy coi như thôi!”

La Quan im lặng.

Náo nửa ngày, cùng hắn tại cái này so tài, đúng là cái miệng còn hôi sữa tiểu tử thúi.

Thiên gia lão tam…

Người khác mắt bên trong, hoặc thân phận cao quý không tả nổi, càng có ngập trời quyền thế.

Nhưng tại La Quan xem ra, chính là 1 cái không hiểu chuyện tiểu thí hài, nháy mắt cảm thấy tẻ nhạt vô vị.

Hắn lắc đầu, đứng dậy liền đi, “Quốc sư đại nhân, làm phiền ngươi giải thích đi, chúng ta liền đi trước.”

“Được.”

Quốc sư gật đầu.

Lão tam: …

Các ngươi đang làm gì?

Coi ta là không khí?

Khi dễ ta? !

Từ nhỏ đến lớn, đỉnh đầu “Ương ngạnh ngang ngược” bốn chữ, chưa từng nhận qua nửa điểm ủy khuất Tam điện hạ, tâm lý ủy khuất triệt để bộc phát.

“Dừng lại! !”

“Ngươi - là cái thứ gì? ? Cô để ngươi đi!”

“Người tới, vậy hắn hai cái đùi đều đánh gãy!”

Tiểu tiểu thiếu niên gào thét, chói tai mà bén nhọn.

Quốc sư ta không thể gây, còn không dám động tới ngươi rồi? Coi như liều, trở về bị mẫu phi quở trách, cũng được ra cái này một ngụm ác khí.

“Vâng!”

Mắt thấy điện hạ nổi giận, một tên cung đình cao thủ đập ra, lăng vân chi đỉnh võ đạo khí tức, ầm vang bộc phát. Nhưng vào lúc này, một thân ảnh xông ngang mà đến, 2 người giữa không trung va chạm một cái, trầm đục bên trong riêng phần mình lăn lộn rơi xuống đất.

Cung đình cao thủ mặt mũi tràn đầy kinh sợ, “Dư Thừa Trạch, ngươi làm gì? ?”

Tam điện hạ khuôn mặt nhỏ, khí đều vặn vẹo, hôm nay là làm sao rồi? 1 cái 2 cái, cũng dám ra khiêu khích hắn! !

Răng rắc ——

1 viên hoạt động răng, bị cắn rơi.

Phi ——

Lão tam một ngụm phun ra, còn sống máu, biểu lộ hung ác.

Dư Thừa Trạch cười khổ, “Điện hạ, tuyệt đối không thể a, vị này chính là ta đế võ thiếu viện!”

Lão tam hung ác biểu lộ, lập tức cứng đờ.

Cung đình cao thủ cái trán, một chút trải rộng mồ hôi lạnh, hai chân run rẩy… Quét ngang tiên tông 10 lôi, La Quan chi danh vang rền thiên hạ, nó hung hãn thực lực ai không biết?

Hắn vừa rồi, thỏa thỏa là tại quỷ môn quan bên ngoài dạo qua một vòng, nhặt về một cái mạng!

La Quan lạnh lùng nhìn Dư Thừa Trạch một chút, “Tam điện hạ, người là La mỗ đánh, ngươi nếu không cam tâm, nhưng sai người động thủ đánh lại.”

“Nhưng về phần, có thể hay không đánh đoạn ta cái này hai cái đùi, liền xem bọn hắn bản sự.”

Bá ——

Lão tam sau lưng, một đám người liều mạng cúi đầu, bộ dáng kia hận không thể đem chính mình đầu thu hạ đến, nhét tiến vào đũng quần bên trong.

Tam điện hạ trầm mặc, tiểu tiểu thiếu niên cảm thấy, mình hôm nay vận khí, thực tế quá kém.

Quốc sư không thể gây… Cái này 1 vị, cũng không quá có thể…

Thở sâu, Triệu Triều ngậm miệng, “Không biết La Thiếu Viện ở trước mặt, cô thất lễ… Ngài chịu ra tay, hỗ trợ điều giáo cung đình thị vệ, là phúc khí của bọn hắn.”

Nói xong, lại vẫn ngạnh sinh sinh, gạt ra 1 cái khuôn mặt tươi cười.

La Quan nhìn mà than thở, ám đạo không hổ Thiên gia bên trong người, chính là cái tiểu thí hài, lại cũng hiểu được co được dãn được đạo lý.

Hắn nhìn xem lão tam, lắc đầu, “Khuôn mặt nhỏ đều trợn nhìn, tính tình vẫn còn lớn… Ân, nếu như không có chuyện gì, vậy ta liền đi.”

—

—

Chương 123 : Trích tinh lầu mười tầng

Nam Ly đuổi theo, hiếu kì xem ra một chút, “La Quan, ngươi nên biết, bệ hạ liền 3 con trai a?”

“… Biết.” La Quan thở dài, “Ta cũng rất bất đắc dĩ a, đế đô lớn như vậy, làm sao cái kia đều có thể đụng vào bọn hắn.”

“Quốc sư biết hay không thuật xem tướng, bằng không cho ta nhìn một cái, như cái kia bên trong cùng Thiên gia tướng khắc, nhìn còn có thể hay không bổ cứu?”

Nam Ly trợn mắt trừng một cái, đáng tiếc có áo bào đen che lấp, không người thấy cảnh này, cắn răng nói: “Sẽ không, tự nghĩ biện pháp đi.”

La Quan cười cười, “Hội trưởng đại nhân, kỳ thật hôm nay mời ngài dự tiệc, còn có khác một cọc sự tình, muốn xin ngài giúp bận bịu.”

“Nói.”

“Lần này tiên tông bày xuống 10 lôi, trọng thương đế đô đông đảo học viên, trong đó một chút thương thế cực nặng, ta nghĩ mời hội trưởng tổ chức trong hiệp hội, như liệt hỏa cùng cao phẩm đan sư, hỗ trợ luyện chế một nhóm trị liệu đan dược… Ân, ngài cũng biết, ta còn có cái lớn - phiền phức, thực tế bận quá không có thời gian.”

Nam Ly nhìn chằm chằm hắn, “Ta nói ngươi làm sao lại, chủ động truyền tin mời ta dự tiệc, đây mới là mục đích chủ yếu đi!”

La Quan ho nhẹ một tiếng, “Nhìn ngài nói, dự tiệc về dự tiệc, luyện đan là luyện đan, cái này hoàn toàn hai chuyện khác nhau… Đương nhiên, ta sẽ không để cho hội trưởng cùng chư vị bạch xuất lực. Lý Thế Thông tay bên trong có vốn sách nhỏ, là do ta viết một chút luyện đan tâm đắc, liền coi như là ta làm đại khách khanh, vì hiệp hội làm một chút cống hiến, cụ thể như thế nào sử dụng, ngài tự hành châm chước là được.”

Nam Ly ánh mắt chớp lên, “Lý Thế Thông ngày trước, đã đột phá 4 phẩm đan sư, việc này còn chưa công khai… Chính là bởi vì, ngươi cho hắn quyển sổ này?”

“Vậy ta cũng không dám cam đoan.” La Quan nói: “Có lẽ, là Tiểu Lý mình đầy đủ cố gắng, hậu tích bạc phát đâu.”

Nam Ly nói: “Tốt, ta đáp ứng.”

“Đa tạ hội trưởng, cái này có 1,000 linh thạch, mời ngài trước nhận lấy, nếu như còn chưa đủ liền đi tìm đế võ, ta sẽ truyền tin cho viện trưởng.”

Linh thạch là từ Huyết Uyên tông gõ đến, ngay từ đầu La Quan không có ý định độc chiếm.

Đế võ những học viên kia, biết rõ không phải tiên tông đối thủ, vẫn tre già măng mọc lên đài, là vì thay biên

cảnh lê dân tranh thủ sinh cơ, đều là tốt.

Khả năng giúp đỡ 1 đem, liền giúp bọn hắn 1 đem, cũng coi như làm được cho viện trưởng hứa hẹn.

Nam Ly thật sâu xem ra một chút, nhận lấy linh thạch, “Vậy bây giờ, ta có phải hay không nên đi, xong đi cho các ngươi đế võ làm việc?”

“Cũng là khỏi phải vội như vậy, hôm nay là Trâu sư thọ yến, mặc dù lên một chút gợn sóng, nhưng nên làm vẫn là phải làm.” La Quan nghĩ nghĩ, xoay người nói: “San San sư tỷ, làm phiền ngươi thông tri mọi người, chúng ta sẽ tại trích tinh thứ lầu mười tầng, bày rượu vì Trâu sư khánh thọ.”

Lại đối hun đúc, trương thiết nói: “2 vị sư huynh, rất sớm đã đáp ứng ngươi, muốn tại trích tinh lâu mời khách, hôm nay liền xem như bổ sung.”

“A…” Trâu San San trừng lớn mắt, mặt mũi tràn đầy kích động, “La sư đệ… Tạ ơn… Cám ơn ngươi…”

Tối nay nếu không phải La Quan, Trâu gia đem mất hết thể diện.

Bây giờ, lại cho bọn hắn, 1 cái thiên đại mặt mũi.

Trích tinh thứ lầu mười tầng, mở thọ yến!

Loại sự tình này, quả thực chưa từng nghe thấy.

Trâu Thành Vĩ sau khi nghe được, tại chỗ liền mộng,

một đường tiến vào đế võ, đi tới trích tinh dưới lầu lúc, cũng còn phạm mơ hồ.

Mắt thấy mọi người, thật muốn đi lên lầu, hắn một cái giật mình giữ chặt La Quan, “Không được không được, hôm nay quá nhiều người, thật tại lầu mười tầng mở yến, kia phải tốn hao bao nhiêu học viện tích phân? Ta tại lầu năm, lầu năm liền rất tốt, ngươi đem tích phân lưu lại, có thể cùng học viện hối đoái tu luyện cần thiết.”

La Quan hạ giọng, “Trâu sư, cách cục tiểu a, ta bây giờ thế nhưng là thiếu viện, thật cần gì tu luyện vật tư, viện trưởng sẽ không cho ta?”

“Ây…”

Không đợi hắn lại mở miệng, La Quan cao giọng nói: “Tối nay vì Trâu sư khánh thọ, yến mở lầu mười tầng, mọi người mời thỏa thích ăn uống!”

“Đa tạ thiếu viện!”

Một đám đế võ giáo tập, kém chút vui hỏng.

Trích tinh lâu lầu mười tầng, luận bức cách so Lưu Vân tiểu trúc, cao không biết gấp bao nhiêu lần!

Chớ nói chi là còn có rất nhiều, ngày thường khó gặp trân quý nguyên liệu nấu ăn, đối bọn hắn đều rất có ích lợi.

Tham gia lão nhăn thọ yến, quả nhiên là bọn hắn chính xác nhất quyết định.

Một đám giáo tập hạ quyết tâm, chờ chút muốn tìm nhiều cơ hội kính thiếu viện mấy chén, lấy gia thêm ấn tượng.

“Đại sư huynh ngưu bức! !”

Hun đúc giật ra giọng, hưng phấn mặt đều đỏ, hắn không nghĩ tới mình đời này, thế mà còn có thể tiến vào trích tinh lầu mười tầng ăn tịch.

Nước bọt “Rầm rầm”, căn bản ngăn không được! !

Đêm đó, trích tinh lầu mười tầng mở, dẫn đế võ oanh động.

Đợi nghe nói, là La Quan ra mặt, vì Trâu Thành Vĩ khánh thọ về sau, càng làm cho vô số người trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin.

Đế Võ Hậu Sơn, trong nhà lá một trận cười to, “Tiểu tử này, có ý tứ!”

Lão Trình cười khổ, “Có ý tứ cái gì… Đế kho vũ khí phòng bên trong, phàm là trân quý điểm nguyên liệu nấu ăn, đều sắp bị La Quan điểm xong.”

“Trâu Thành Vĩ tiểu tử này thọ yến, quy cách quả thực cao không biên giới, nhưng những vật kia cho bọn hắn ăn, thật sự là lãng phí!”

Viện trưởng cười nói: “La Quan tích phân, hắn muốn làm sao tốn, là chính hắn sự tình.”

Một chút nguyên liệu nấu ăn mà thôi, hắn căn bản không xem ở mắt bên trong.

Trọng yếu nhất chính là, thông qua chuyện này, lần nữa thấy rõ La Quan nhân phẩm.

Người là một loại rất phức tạp sinh vật, đê tiện lúc thường thường trọng tình trọng nghĩa, chỉ khi nào lên như diều gặp gió, thường thường giống như biến thành người khác.

May mà hắn ánh mắt không có phạm sai lầm, lần này là đế võ, tìm được 1 cái chân chính hợp cách người nối nghiệp!

Một đêm này, Vương giáo sư mặt trầm như nước.

Người đọc sách đối sách nửa ngày, cười khổ một tiếng vứt xuống.

Vân Sơn đóng cửa từ chối tiếp khách, lại có người tại góc tường, nghe được trận trận thở dài thở ngắn.

Trâu Thành Vĩ uống nhiều, say rối tinh rối mù, cười cười, liền khóc lên, “A nguyệt! A nguyệt ngươi thấy sao? ? Ta lão nhăn hôm nay, triệt để phong quang!”

“Trích tinh lầu mười tầng, đây chính là trích tinh lầu mười tầng, năm đó ta cùng ngươi khoác lác, nói sớm tối muốn dẫn ngươi tiến đến, vừa xem đế võ cảnh đêm… Nhưng ngươi làm sao liền đi, không cho ta cơ hội… Như hôm nay, ngươi còn sống, vậy nên tốt bao nhiêu…”

Trâu Thành Vĩ bị khiêng đi, lúc gần đi giữ chặt La Quan, hung hăng mà nói, đời này có thể có ngươi cái này đệ tử, ta lão nhăn giá trị! !

La Quan mỉm cười, nói nhờ có Trâu sư ngài, ta mới có thể lưu tại đế võ, đây đều là đệ tử lẽ ra vì ngài làm.

Quốc sư cùng Nam Ly cáo từ, lấy bọn hắn thân phận, có thể lưu đến bây giờ, hoàn toàn là nhìn La Quan mặt mũi.

Tự mình đưa đến bên ngoài, La Quan chắp tay, “Tối nay, phiền phức Quốc sư.”

Quốc sư nói: “Lão phu không có gì phiền phức, ngược lại là La Thiếu Viện, đã cây tại Thanh Dương, cũng nên cho tương lai làm tốt dự định.”

Nam Ly cũng nói: “Sư huynh nói không sai…” Nàng hơi dừng một chút, “Bệ hạ gần đây, thân thể càng phát ra không tốt, ngươi phải có điều chuẩn bị.”

Đưa bọn hắn rời đi, La Quan nhìn thoáng qua đế cung phương hướng, nhíu mày.

Lấy hắn thân phận hôm nay, như coi là thật hoàng quyền giao thế, sợ là không thể không đếm xỉa đến.

Lão nhị không được.

Lão tam quá tiểu.

Dùng phương pháp bài trừ lời nói, tựa hồ cũng liền lão

đại…

Nhưng vô luận là lúc trước, Trương Đình bọn người nhìn như hữu lễ, kì thực kiêu căng mời, hay là tối nay phát sinh ở Lưu Vân tiểu trúc sự tình, đều để La Quan trong lòng không thích.

Thôi, cân nhắc nhiều như vậy làm gì, việc này cũng không phải mình có thể quyết định.

Dù sao chỉ cần nắm đấm đủ lớn, bất luận cuối cùng ai ngồi lên cái ghế kia, liền đều phải đối với hắn cung kính có thừa.

La Quan trở về, đợi đem tất cả tân khách đưa tiễn, mặt đều cười tê dại.

Trâu San San một mặt áy náy, “La sư đệ, vất vả ngươi.”

“Không có việc gì, sư tỷ cũng đi nhanh đi, Trâu sư uống quá nhiều, ngươi đi chiếu khán một chút.”

“Ừm… Sư đệ, nếu có kiếp sau, ta nhất định gả cho ngươi!” Nói xong, Trâu San San đỏ mặt, xoay người rời đi.

La Quan lấy tay nâng trán, Trâu sư a Trâu sư, ngài làm ra đến hiểu lầm, là không giải được a!

Hắn cười khổ một tiếng đang muốn rời đi, lại bị người gọi lại, “La Thiếu Viện, trích tinh lầu mười tầng không chỉ có riêng, là chỗ ăn cơm.”

Hắn chỉ chỉ, lầu mười tầng phía trên nơi nào đó, “Kia có một cánh cửa, có thể thông hướng trích tinh lâu chỗ cao nhất, thích nghi nhất xem sao, tối nay chân trời sáng sủa trăng sao tề tụ, ngài liền không đi nhìn một cái sao?”

—

—

Chương 124 : Kiếm chấp trăng sao

Nói chuyện chính là vị lão tiên sinh, mặc kiện tẩy tới trắng bệch kiểu cũ đế võ giáo tập trường bào, chính thân thể còng xuống, thanh lý tiệc rượu tàn cuộc.

Lúc này xoay người lại, già nua trên khuôn mặt, một đôi tròng mắt bình tĩnh sáng tỏ, lòng bàn tay lẳng lặng nằm 1 đem đồng thau chìa khoá.

Nhìn chìa khoá mặt ngoài bao tương, hiển nhiên đã ở trong tay hắn lưu lại rất nhiều năm.

La Quan từ trên người đối phương, không có cảm nhận được nửa điểm tu vi ba động, cũng không biết vì sao, bị lão tiên sinh ánh mắt nhìn chằm chằm, hắn lại có loại toàn thân cao thấp, lại vô bí ẩn cảm giác.

Huyền Quy kinh ngạc nói: ” “Không nghĩ tới, đế võ bên trong lại có tu thần người!”

“Lão sư, cái gì là tu thần?”

“Thế gian sinh linh triệu tỉ tỉ, tuyệt đại bộ điểm chú định bình thường, không cách nào ngưng tụ thông thiên xương, cũng sẽ không thể bước vào tu hành. Nhưng luôn có một số người, đối này trong lòng còn có không cam lòng, tiến vào vô số nếm thử sau bọn hắn cách khác kỳ kính, nhảy qua nhục thân tu hành, chuyên chú hồn phách rèn luyện thần niệm.” Huyền Quy hơi dừng

một chút, tiếp tục nói: “Nhưng tu hành chi đạo giảng cứu thế cân bằng, cần nhục thân hồn phách đều xem trọng, mới có thể leo lên đại đạo.”

“Không tu nhục thân chuyên chú hồn phách, hậu quả chính là hồn phách cường đại mà nhục thân yếu đuối, khó có thể chịu đựng hồn phách chi trọng, dẫn đến nhục thân khí huyết gia tốc hao tổn, khô kiệt. Cho nên, tu thần giả nhiều chết yểu… Tựa như trước mắt ngươi người, nhìn như già nua đến cực điểm, kì thực bất quá hơn bốn mươi tuổi.”

La Quan ám cảm giác kinh hãi, hơi suy nghĩ một chút, hắn chắp tay, “Đa tạ tiên sinh nhắc nhở, vậy ta liền lên lầu nhìn qua.”

Cầm tới đồng thau chìa khoá, thả người nhảy lên quả nhiên phát hiện một chỗ cửa ngầm, dung nhập xung quanh bay trời bích hoạ ở giữa, nếu không phải tới gần căn bản không phát hiện được.

Bích hoạ bên trong, thần nữ trong tay ngọc bình miệng, chính là lỗ khóa.

Để vào chìa khoá, cửa ngầm lặng yên mở ra, La Quan cất bước tiến vào bên trong, lại có thế giới khác ——

Liền gặp, trích tinh lầu mười tầng phía trên, có một chỗ lầu các.

Diện tích không lớn, hẹn 3 trượng phương viên, dưới đất là nguyên một khối to lớn bạch ngọc, trên đỉnh đầu trải, thì là một loại nào đó trong suốt ngói lưu ly.

Bây giờ, trăng sao quang mang chiếu rọi, xuyên qua ngói lưu ly phiến vẩy xuống, rơi vào bạch ngọc trên mặt đất, lại bị chiết xạ đến giữa không trung.

Dường như bởi vì, chiếu xuống trăng sao chi quang, cùng ánh sáng phản xạ choáng tương xung, lại lầu các giữa không trung, bày biện ra 1 bộ kỳ diệu cảnh tượng.

Có trăng sao chi ảnh, ở trong đó hiển hiện, như trống rỗng lập cái gương, phản chiếu bầu trời đêm tinh biển!

La Quan mặt lộ vẻ ngưng trọng, nhìn chằm chằm trước mắt tinh biển bóng ngược, lại từ đó cảm nhận được một tia sắc bén khí tức, bên tai có kiếm minh trận trận.

Hóa hư thành thực, giấu kiếm tinh biển?

Trước đó, tại La gia tổ trạch bên trong, La Quan từng tại Huyền Quy trợ giúp dưới, tìm được một thanh kiếm tiên còn sót lại thần kiếm, bằng này tu thành vĩnh hằng kiếm thể.

Nhưng rất nhanh, La Quan liền phát hiện, sự tình cùng hắn nghĩ khác biệt… Cũng không phải là kiếm giấu tinh biển, mà là trước mắt tinh hải chi ảnh, bản thân liền là 1 kiếm!

Lặng yên không một tiếng động, sau lưng cửa ngầm quan bế, đem nơi đây cùng ngoại giới ngăn cách.

Mái nhà bích hoạ ở giữa, thần nữ trong tay ngọc bình, cũng không biết khi nào lặng yên thay đổi phương

hướng, miệng bình hướng vào phía trong đem lỗ khóa che giấu.

Trích tinh lầu mười tầng, quét dọn bừa bộn lão tiên sinh, ngẩng đầu nhìn đến một chút, trong miệng than nhẹ. Cái này thở dài ở giữa, có ao ước có vui mừng càng có một tia, phát ra từ đáy lòng phức tạp.

Lão tiên sinh quay người, đi ra thứ lầu mười tầng, đem đại môn đóng chặt.

Rất nhanh, một cái mệnh lệnh khẩn cấp hạ đạt —— đại sư huynh ở đây bế quan, trích tinh lâu tạm thời phong bế!

Không có bất kỳ cái gì lời oán giận, tất cả đế võ học viên lập tức đứng dậy rời khỏi lâu bên ngoài, mắt thấy trong lầu đèn đuốc, từng chiếc từng chiếc dập tắt.

Cuối cùng toàn bộ trích tinh lâu, lâm vào một vùng tăm tối bên trong, yên tĩnh đứng lặng tại bầu trời đêm phía dưới.

Cũng không biết có phải là ảo giác hay không, thấy cảnh này mọi người, cảm giác phải trong bóng tối trích tinh lâu, giờ phút này như đang phát sáng, cùng đỉnh đầu trăng sao cùng sáng!

Lầu mười tầng phía trên lầu các.

La Quan ngồi xếp bằng, đặt mình vào trong bóng tối, nhìn trước mắt trăng sao bóng ngược, hắn bây giờ có thể xác định, trong đó cất giấu 1 chiêu rất lợi hại kiếm

pháp.

Như Huyền Quy lời nói, kiếm này liên quan đến trăng sao, tất nhiên kinh thiên!

Ngưng thần quan sát, La Quan bên tai kiếm minh thanh âm, càng ngày càng rõ ràng, nhưng thủy chung như cách thật dày tầng 1 mê vụ, không cách nào phải dòm chân dung.

“Không đúng! Cái này trăng sao bóng ngược không đúng!” La Quan đột nhiên mở miệng, chau mày, “Ta cảm thấy, nó cũng không hoàn chỉnh.”

Đưa tay một chỉ, “Lão sư ngươi nhìn, mảnh này tinh biển phạm vi bên trong, như thiếu cái gì, dù nhìn xem cùng xung quanh cũng không khác biệt, nhưng cho ta cảm giác phi thường khó chịu.”

Huyền Quy: …

Ta cái gì cũng không nhìn ra? Làm sao bây giờ?

“… Ân, vi sư đã sớm phát hiện, kia bên trong có chút không ổn, nhưng cái này tinh biển bóng ngược hoặc liên quan đến kiếm đạo truyền thừa, cần ngươi tự thân thể ngộ, liền không có nhắc nhở ngươi.”

“Bây giờ, đã tìm tới không trọn vẹn chỗ, ngươi liền thử một chút, có thể hay không đem nó bổ sung, có lẽ chính là phá giải mấu chốt.”

La Quan gật đầu, “Lão sư nói không sai, ta cũng có dự

cảm, nếu có thể đem không trọn vẹn bù đắp, tinh biển bóng ngược chi bí tự giải.”

“Thiếu cái gì? Mảnh này tinh biển phản chiếu… Hả? ? Ta thế nào cảm giác, có một chút quen thuộc, giống như là ở nơi nào gặp qua? ?”

Đột nhiên, một cái ý niệm trong đầu hiện lên, La Quan lớn tiếng nói: “Lão sư, nhanh đem vương tôn sư huynh, đưa tới kia đem Dạ Yến kiếm cho ta?”

Bá ——

Đen nhánh trường kiếm trống rỗng xuất hiện, La Quan 1 nắm chặt, rút kiếm ra khỏi vỏ. Chỉ nghe một tiếng kiếm minh, thân kiếm xung quanh trăng sao hiển hiện, so ban ngày lúc càng thêm rõ ràng.

Ông ——

Hình như có sở cảm ứng, trước mắt tinh biển bóng ngược hiển hiện gợn sóng, La Quan phúc linh tâm chí, đem Dạ Yến kiếm thuận thế đưa ra.

Buông tay, trường kiếm đứng lơ lửng giữa không trung, liền như một con cá lớn, tại tinh biển phản chiếu bên trong tự hành du tẩu, đi tới trước đó La Quan cảm giác bên trong có thiếu chỗ.

Thân kiếm trăng sao dị tượng, lập tức cùng tinh biển bóng ngược hòa làm một thể, liền như 1 bộ ghép hình, rốt cục bù đắp cuối cùng 1 khối.

Oanh ——

Kiếm minh bỗng nhiên lọt vào tai, La Quan mắt tối sầm lại, đợi ánh mắt khôi phục lúc, lại “Đi tới” nơi nào đó nguy nga trên đỉnh núi.

Lúc này, mây đen áp đỉnh, thiên địa đến ám.

Dưới chân mây mù cuồn cuộn, theo cuồng phong gào thét, phun trào như chảy xiết sông lớn.

Có kiếm tu đưa lưng về phía mà ngồi, tại kia đỉnh núi trên tảng đá lớn, tay cầm hồ lô rượu, ngửa đầu uống liền hô thống khoái.

Đột nhiên, kiếm tu này bỗng nhiên đem hồ lô ném ra ngoài, rút kiếm ra khỏi vỏ, ngửa mặt lên trời cười to.

“Ta nay cầm kiếm mở 1 yến, chỉ phía xa bầu trời đêm mời trăng sao!”

Ông ——

Liền nghe được một tiếng kiếm minh, đầu kia đỉnh mây đen, liền bị bàng bạc vĩ lực vỡ vụn, sáng trong trăng tròn cùng bầu trời đầy sao hiển hiện.

Chiếu sáng đỉnh núi kiếm tu, cũng chiếu sáng dưới núi, kia từng tôn nguy nga to lớn, nhưng lại dữ tợn vạn phần thân ảnh…

Có mang cao 100 trượng, ba đầu tám cánh tay.

Có toàn thân nát rữa, khí độc trùng thiên.

Có mang sinh thiên mục, vô tự hỗn loạn!

Dị tộc!

Giết Thi Giáp phái Cao hầu phía trước, bây giờ La Quan một chút, liền nhận ra những này khủng bố thân ảnh thân phận.

Trước mắt một màn này, đúng là một trận phát sinh ở cổ lão tuế nguyệt trước, một vị nào đó kiếm tu cùng dị tộc ở giữa chiến đấu! !

Nhưng, kiếm tu chỉ 1 người 1 kiếm, dưới núi dị tộc nhiều, thô sơ giản lược một chút đâu chỉ 100,000 tôn, lại từng cái hung thần thực lực ngập trời khủng bố, hắn há lại đối thủ?

Nhưng vào lúc này, cái kia kiếm tu đột nhiên quay người, nhìn về phía La Quan vị trí, đôi mắt bên trong như nháy mắt hiện lên vô số quang ảnh, “Thú vị thú vị, bản tọa mở yến mời trăng sao, lại vẫn mời đến 1 vị, hậu thế không biết bao nhiêu năm tháng sau tiểu bối? ?”

“Gặp lại chính là hữu duyên, vậy liền mời tiểu hữu chứng kiến, bản tọa hôm nay kiếm chấp trăng sao, giết dị tộc 3,000 tại đây… Ha ha ha ha, bản tọa đi vậy!”

Hắn đứng dậy, một bước đạp xuống.

Oanh ——

Đỉnh đầu bầu trời đêm, tùy theo bỗng nhiên rung động, làm cho người rung động không nói gì một màn, lúc này xuất hiện.

Chỉ gặp, viên kia nguyệt cùng bầu trời đầy sao, giờ phút này bỗng dưng run lên, lại riêng phần mình phân ra một cái bóng mờ, theo kiếm tu mà động.

Liền như, kia trùng trùng điệp điệp vô tận trăng sao, coi là thật thụ kiếm này mời, giáng lâm nhân gian!

“Bản tọa Hồng Lô, như hậu thế không ta chi danh truyền xướng, liền mời tiểu hữu nhớ được, có Nhân tộc kiếm tu ở đây, vì thương sinh mà chiến…”

Sau một khắc.

Trăng sao rơi, dị tộc kêu rên!

Trước mắt mảnh thế giới này, như không chịu nổi kiếm này chi uy, ầm vang vỡ nát.

—

—

Chương 125 : Kim Nhã xảy ra chuyện

Trích tinh lầu mười tầng phía trên, lầu các ở giữa.

La Quan mở 2 mắt ra, thần sắc chấn động, hắn thở sâu, khom người cúi đầu, “Hậu bối La Quan, đa tạ Hồng Lô tiền bối ban kiếm.”

Trăng sao hình chiếu ở giữa Dạ Yến kiếm chấn minh, như nhớ lại vô tận năm tháng trước đây, từng cùng chủ nhân sóng vai mà chiến, giết dị tộc 3,000.

La Quan đưa tay nắm chặt kiếm này, “Ta phải Hồng Lô tiền bối truyền thừa, nếu ngươi không bỏ, ngày sau liền cùng ta đại đạo đồng hành, Lệnh tiền bối kiếm này tái hiện thế gian, tận diệt tà ma!”

Ông ——

Dạ Yến kiếm chấn minh, chợt có một tia liên hệ, xuất hiện tại nó cùng La Quan ở giữa.

Ý vị này, nó sơ bộ tán thành, mình vị này tân chủ nhân.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Vỡ vụn âm thanh bên trong, mặt đất bạch ngọc vỡ tan, giữa không trung trăng sao hình chiếu, lập tức biến mất

không thấy gì nữa. Truyền thừa đã có thuộc về, nơi đây sứ mệnh đạt thành, liền không có kế tiếp theo tồn tại đi xuống tất yếu.

La Quan trong mắt, hiện lên một tia tiếc hận, sau này thế gian liền lại không người, nhưng mắt thấy Hồng Lô tiền bối kiếm trảm dị tộc ngạo thế phong thái.

Ông ——

Dạ Yến kiếm khẽ kêu.

La Quan mỉm cười, “Không sai, chỉ cần ta sống, Hồng Lô tiền bối chi danh, liền sẽ tại thế gian truyền xướng!”

Hắn đảo qua một chút xung quanh, rời khỏi lầu các.

Mở ra thứ lầu mười tầng đại môn lúc, La Quan lại gặp được, vị kia tu thần lão tiên sinh, chính yên lặng lau sạch lấy bệ cửa sổ.

Nghe tới tiếng mở cửa, hắn xoay người lại, mỉm cười hành lễ, “Chúc mừng La Thiếu Viện, phải kiếm đạo tiên hiền truyền thừa!”

Quả nhiên, người này sớm biết đây hết thảy.

La Quan chắp tay, “Không biết tiên sinh tục danh? Trong lầu các kiếm đạo truyền thừa, là ai lưu lại?”

“Danh tự ta đã sớm quên, không đề cập tới cũng được.” Người này chậm rãi lắc đầu, “Về phần truyền thừa lai lịch, kỳ thật ta cũng không biết.”

Hắn mỉm cười, “Ta chỉ là thời gian trước, vô ý đạt được cái này mai chìa khoá, phát hiện lầu các bên trên bí mật mà thôi… Đế võ không có đại sư huynh, bí mật này liền cũng liền ẩn tàng đến nay, thẳng đến tối nay thiếu viện ở đây mở thọ yến.”

“Có lẽ, nó vẫn luôn tại , chờ đợi thiếu viện đến.”

La Quan cảm thấy, người này vẫn chưa nói thật, nhưng hơi trầm ngâm về sau, hắn không có lại kế tiếp theo truy hỏi.

“Đa tạ tiên sinh lúc trước nhắc nhở, La Quan cáo từ.”

Ra trích tinh lâu, lúc này bóng đêm tịch liêu, đỉnh đầu trăng sao óng ánh.

Không biết có phải hay không ảo giác, học được kiếm này về sau, La Quan lại cảm giác tự thân cùng trăng sao ở giữa, hình như có mấy điểm thân cận. Bây giờ, tắm rửa trăng sao phía dưới ánh sáng, chỉ cảm thấy toàn thân thư thái, chính là thể nội khí huyết lưu chuyển đều càng nhanh mấy điểm.

Đem việc này báo cho Huyền Quy, nó trầm ngâm liên tục, chậm rãi nói: “Có thể tại trong truyền thừa, cảm thấy được ngươi tồn tại, tất đã liên quan đến thời gian trường hà, này cấp độ cường giả, tuyệt không phải hạng người vô danh, nhưng ta chưa nghe nói qua Hồng Lô chi danh, có thể thấy được hắn đã sớm vẫn lạc.”

“Đáng tiếc, như người này bất tử, riêng lấy kiếm này chi

uy, liền có thể chiếm cứ thế gian kiếm tu trước 3… La Quan, hảo hảo tu luyện, chớ có bôi nhọ kiếm này uy phong!”

“Vâng, đệ tử ghi nhớ.” La Quan ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời đêm, ám đạo nếu ta xuất kiếm, có thể có Hồng Lô tiền bối mấy điểm phong thái?

Đại khái, là không có một chút.

Con đường tu hành từ từ vô tận, được chứng kiến tiền bối thần uy, mới biết tự thân yếu đuối, tại đại đạo trong khi tiến lên, miểu tiểu Nhã sâu kiến!

Về phía sau núi tiểu viện, La Quan tay cầm Dạ Yến kiếm, đứng yên bất động xem sao nguyệt.

Đợi sắc trời sáng rõ, liền đem Dạ Yến kiếm thu hồi, lấy ra 1 khối thoi vàng, đưa nó nhét vào trong lửa. Vật này gặp lửa thì tan, lại biến thành 1 khối, vuông vức kim sách, trong đó có văn tự hiển hiện.

Đây chính là lúc trước Cơ Thường bị giết trước, chỗ đề cập kim sách, trên đó ghi lại một môn thần thông, kỳ danh —— thiên băng địa liệt!

Cũng khó trách, Cơ Thường sẽ uy hiếp, nói giết hắn về sau, La Quan tuyệt đối tìm không thấy kim sách.

Gia hỏa này, nhẫn trữ vật bên trong lại đặt vào 1 rương mấy trăm thoi vàng, chỉ từ mặt ngoài nhìn, từng cái đều dáng dấp giống nhau như đúc.

Đừng nói nghĩ không ra bảo bối là cái thoi vàng, chính là biết điểm này, đối mặt 1 rương thoi vàng, không thông giám định chi pháp cũng sẽ nhức đầu vô song.

Nhưng Huyền Quy chỉ là nhìn một chút, không cần tốn nhiều sức, liền tìm tới “Chính chủ”, cũng phá giải kim sách mở ra phương thức.

Môn thần thông này, Huyền Quy phê bình lai lịch bất phàm, dường như một môn đại thần thông bên trong tạo thành bộ điểm, lấy La Quan bây giờ cảnh giới, còn không có tư cách tu luyện.

Bất quá, trong đó liên quan đến không gian (trời sập) vận dụng bộ điểm, ngược lại là có thể đơn độc lấy ra lĩnh hội. Không chỉ có thể làm ra kiếm tốc độ biến nhanh, có không gian xé rách sát thương, càng đối kiếm ý tăng lên có trợ giúp rất lớn.

Dù sao, kiếm ý tầng thứ 4 lập 1 vực, nó bản chất chính là mở ra, 1 cái kiếm vực không gian.

Cứ như vậy, ban đêm cầm kiếm xem sao nguyệt, ban ngày vây lửa ngộ kim sách, La Quan lâm vào bận rộn tu hành. Lâu lâu, còn muốn tiến vào huyễn giới, nghiệm chứng tự thân đoạt được.

Cảnh giới tuy vô pháp tăng lên, nhưng thực lực của hắn, cũng đang không ngừng mạnh lên!

Thẳng đến 1 ngày này, La Quan đang tu luyện bên trong, đột nhiên lòng có cảm giác, quay người nhìn về phía Bách Vân tông phương hướng. Trong cõi u minh,

còn không thèm chú ý không gian trở ngại, rõ ràng cảm nhận được, đến từ Phàn Nhạc khí tức.

Mênh mông như biển bàng bạc ngút trời, kia nóng rực, ngang ngược kiếm thế thuận tiện như, trên trời lại nhiều 1 viên hừng hực mặt trời, liệt hỏa sát cơ ngập trời vô tận!

Giờ khắc này, La Quan đáy lòng hiện lên mãnh liệt suy nghĩ —— Phàn Nhạc thành công, đã triệt để luyện hóa 3 viên Bổ Thiên đan, bù đắp tự thân bỏ sót.

Oanh ——

La Quan đứng dậy, kiếm minh sát na vang vọng đế võ, một thân tu vi không có chút nào nửa điểm giữ lại, hóa thành trùng thiên chi thế… Chỉ đợi một trận chiến! !

Giờ khắc này, đế đô chấn động.

Vô số võ đạo cường giả, con ngươi co vào ở giữa, nhìn về phía Đế Võ Hậu Sơn phương hướng, mặt mũi tràn đầy hồi hộp.

Thật mạnh! !

Kia ngập trời kiếm thế, liền chỉ là xa xa cảm ứng, liền làm bọn hắn ở rể hầm băng, như toàn thân huyết dịch đều muốn bị đông kết.

Nhưng rất nhanh, La Quan liền nhịn không được nhíu mày, Phàn Nhạc không hề động thân, ngập trời kiếm thế giương cung mà không phát… Thuận tiện như, là đang

chờ cái gì.

Cái này khiến La Quan đáy lòng, sinh ra một tia bất an, suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, hắn trầm giọng nói: “Lão sư, ta muốn đi Bách Vân tông, giết Phàn Nhạc!”

Núi không đến, ta liền quá khứ.

Ngươi không muốn chiến, ta lại muốn chiến!

Huyền Quy trầm giọng nói: “Việc này không thể.”

“Bách Vân tông chính là Phàn Nhạc sân nhà, có lẽ cử động lần này chính là cố ý, dẫn ngươi quá khứ. Như xúc động tiến về, có thể rơi vào trong cạm bẫy, đây là nó 1.”

“Thứ 2, bây giờ thời gian như cũ tại ngươi bên này, vô luận đêm xem sao nguyệt hay là lĩnh hội kim sách, đều sẽ để ngươi không ngừng trở nên càng mạnh!”

La Quan nhíu mày, “Đệ tử cũng chỉ có thể chờ?”

“Cùng cùng lại có làm sao? ?” Huyền Quy cười lạnh, “Như Phàn Nhạc lúc này liền xuất kiếm, hoặc phần thắng càng lớn, nhưng hắn giương cung mà không phát, liền đã rơi vào tầm thường, cái này đối ngươi mà nói là chuyện tốt.”

La Quan thở sâu, “Được.”

Tán đi quanh thân kiếm thế.

Rất nhanh, hắn đế võ thân phận bài, thu được một cái

truyền tin.

La Quan đi ra ngoài, đi tới nhà tranh bên ngoài, khom mình hành lễ, “Bái kiến viện trưởng!”

Viện trưởng nói: “Vừa rồi, là bởi vì Phàn Nhạc? ?”

“Vâng.” La Quan không có giấu diếm, trầm giọng nói: “Hắn đã xuất quan, cũng không biết vì sao, lại không lập tức chạy đến giết ta.”

“Liền giống như là, đang chờ cái gì.”

Viện trưởng trầm mặc.

La Quan đôi mắt chớp lên, “Viện trưởng, ngài có phải hay không biết cái gì?”

“… Việc này, lão phu vốn không nên nói cho ngươi.” Viện trưởng thở dài một tiếng, “Thôi, đến tột cùng như thế nào làm, ngươi tự làm quyết định đi.”

“Viện trưởng!” Lão Trình trừng lớn mắt.

“Cho hắn.”

Lão Trình cười khổ, móc ra một phong thư, “Thiếu viện, ngươi cần phải hiểu rõ, tuyệt đối đừng xúc động.”

Tin đến từ Kim gia, là Liễu Thanh viết.

Kim Nhã xảy ra chuyện!

Chương 126 : Điều tra

La Quan sắc mặt âm trầm, “Phốc” một tiếng, trong tay giấy viết thư bị kiếm hơi thở chấn vỡ, “Viện trưởng, ta muốn đi một chuyến Kim gia.”

Hắn chắp tay, xoay người rời đi.

“Thiếu viện! Thiếu viện!” Lão Trình gấp giơ chân, “Viện trưởng, việc này nói rõ, chính là cái âm mưu a, ngài vì cái gì còn muốn nói cho hắn?”

Viện trưởng thản nhiên nói: “La Quan cùng Kim gia nữ tử quan hệ không ít, lấy hắn tâm tính như sau đó biết được việc này, ngươi cảm thấy sẽ như thế nào? Huống hồ, lấy La Quan bây giờ tu vi, muốn tính kế hắn cũng không dễ dàng sự tình.”

Hơi dừng một chút, “Truyền lệnh, đế võ tất cả quyền hạn, ngay hôm đó lên đều chuyển xuống chí ít viện trên thân, phía sau núi mọi người cũng thụ điều khiển, tiết chế!”

“Lão phu ngược lại muốn xem xem, lần này đến tột cùng là ai, dám đối ta đế võ thiếu viện động thủ, đào sâu ba thước cũng muốn đem người móc ra!”

Kim gia.

La Quan đến, khiến Kim gia chấn động, mọi người vội vàng ra nghênh đón.

“Ta cùng bái kiến thiếu viện!”

Kim lão gia tử cầm đầu, Kim Phàm cùng Kim gia đời thứ 2 bọn người, cùng nhau khom mình hành lễ.

La Quan trầm mặt, “Liễu Thanh ở đâu? Để hắn tới gặp ta!”

Rất nhanh, Liễu Thanh bị gọi, “Phù phù” một tiếng quỳ xuống đất, “La công tử, cầu ngài mau cứu tiểu thư nhà ta, nàng mất tích!”

“Đến cùng chuyện gì xảy ra, nói rõ ràng!”

Đế đô đỉnh cấp quý phụ vòng, sẽ định kỳ tổ chức tụ hội, cũng mời các nhà chưa xuất các nữ tử, cùng uống trà nói chuyện phiếm.

Thứ nhất là muốn thông qua loại phương thức này, chọn lựa ra hài lòng tương lai con dâu, thứ 2 đây cũng là các gia tộc ở giữa, lẫn nhau truyền lại tin tức trọng yếu con đường, hòa hoãn quan hệ lẫn nhau.

Ngày hôm trước, Kim Nhã được mời tiến về tây sơn Lan Đình, tham gia một trận tụ hội, toàn bộ quá trình hết thảy thuận lợi. Thẳng đến một vị nào đó tiểu thư, mời Kim Nhã tự mình giao lưu, 2 người từ yến hội rời đi về sau, liền cũng không trở về nữa.

2 vị đế đô đại tộc tiểu thư, đang tụ hội nửa đường biến mất, lập tức dẫn phát sóng to gió lớn. 2 ngày ở giữa đế đô Binh Mã ty, thành vệ quân cùng Kinh Đô phủ người, đem Lan Đình trong ngoài lục soát mấy chục lượt, kém

chút đem toàn bộ tây sơn lật qua, nhưng thủy chung không có tìm được tung tích của các nàng .

Nếu là bình thường bắt cóc, bọn cướp đã sớm truyền tin yêu cầu tiền chuộc, có thể từ đầu đến đuôi, đều không có bất kỳ người nào liên lạc qua Kim gia.

“La công tử, ta thực tế không có cách, chỉ có thể cầu người tìm tới Trâu Thành Vĩ Trâu tiên sinh, mời hắn cho ngài truyền lại thư tín. Tiểu thư nhà ta, khẳng định là xảy ra chuyện!”

La Quan mặt trầm như nước, “Hôm trước sự tình, làm sao hôm nay mới truyền tin cho ta?”

“Không trách Liễu Thanh, là lão phu sai.” Kim lão gia tử cười khổ, “Ta vốn cho rằng, đây chỉ là một trận phổ thông vụ án bắt cóc, liền không nghĩ lấy kinh động thiếu viện.”

La Quan nổi nóng phất tay, “Đừng nói trước những này, cùng Kim Nhã cùng một chỗ mất tích người, là ai?”

Liễu Thanh nói: “Là Mạnh gia tam phòng tiểu thư, Mạnh Kiều.”

Mạnh Kiều?

La Quan nhướng mày, “Nàng có phải hay không đế võ học viên?”

Liễu Thanh vội vàng gật đầu, “Không sai.”

La Quan ánh mắt băng hàn, quả nhiên cùng nghĩ đồng dạng, Kim Nhã xảy ra chuyện nguyên nhân, ngay tại trên người hắn.

Nhưng chỉ bằng 1 cái Mạnh Kiều, liền có thể làm được việc này? Trực giác nói cho La Quan, sự tình tuyệt không phải đơn giản như vậy.

“Các ngươi có hay không, đi Mạnh gia hỏi thăm qua?”

“Đến hỏi qua, nhưng Mạnh gia đối này hoàn toàn không biết gì, chỉ bất quá…” Liễu Thanh biểu lộ không hiểu, “Mạnh Kiều người nhà phản ứng có chút kỳ quái, bọn hắn tựa hồ cũng không lo lắng… Ngược lại đối Mạnh Kiều mất tích, có loại cảm giác như trút được gánh nặng…”

“Ta cũng không biết, cảm giác của mình đúng hay không, dù sao chính là rất không thích hợp.”

La Quan cười lạnh, “Ta hiện tại, liền đi một chuyến Mạnh gia!”

Ngay vào lúc này “Ầm ầm” tiếng bước chân truyền đến, liền tăng trưởng trên đường số lớn thành vệ quân, mặc giáp cầm thương bước nhanh mà tới. Đằng sau, là Binh Mã ty chiến xa, cùng số lớn Kinh Đô phủ bổ khoái, số lượng cộng lại quá ngàn số, ô ương ương khí thế kinh người!

“Chỉ là việc nhỏ, cần gì cực khổ thiếu viện tự mình tiến về, mời ngài tại Kim gia hơi các loại, thuộc hạ lập tức sai người đem Mạnh gia một đám mang đến!”

Cầm đầu một viên tướng lĩnh, khom người cong xuống, “Thành vệ quân tham tướng Triệu Thái, bái kiến thiếu viện.”

Bên cạnh hắn 1 người, xuyên màu xanh quan phục, “Kinh Đô phủ Thông phán Trịnh Dương, bái kiến thiếu viện.”

“Binh Mã ty đô thống Từ Triết, bái kiến thiếu viện.”

Trình Nhàn từ mấy người sau lưng đi tới, cung kính hành lễ, “Thiếu viện, viện trưởng đã hạ lệnh, đem đế võ quyền hạn tối cao hạ phóng cho ngài. Bọn hắn xuất từ đế võ học viện, lúc này liền thụ thiếu viện tiết chế, đây là bệ hạ đặc cách đế võ quyền lực, không người dám can đảm chất vấn.”

“Giờ phút này, đế đô 9 môn đã phong, Binh Mã ty liên hợp thành vệ quân khóa lớn toàn thành, tam bang lục phái 12 cửa các vùng dưới thế lực, cũng đã toàn bộ phát động. Chỉ cần Kim Nhã còn tại đế đô, hôm nay bên trong, nhất định tra ra tung tích của nàng… Ngoài ra, viện trưởng để ta cho ngài mang hộ lời nói, đã chọc tới đế võ trên đầu, liền không cần có nửa điểm cố kỵ, liền đem trời chọc ra cái lỗ thủng, hắn cũng có thể cho ngài bổ sung!”

La Quan nhìn thoáng qua 3 người, khua tay nói: “Thời gian cấp bách, đi làm việc đi.”

“Vâng.”

Triệu Thái, Trịnh Dương, Từ Triết 3 người rời đi.

Trình Nhàn đến gần, nhỏ giọng nói: “Gia gia để ta nhắc nhở ngươi, Hãy cẩn thận, việc này không đơn giản.”

Phàn Nhạc xuất quan, kiếm thế giương cung mà không phát, Kim Nhã đúng vào thời khắc này xảy ra chuyện… Sự tình, đương nhiên không đơn giản!

La Quan sớm có phát giác, lại không nửa điểm do dự, hắn tuyệt không thể trơ mắt, nhìn xem Kim Nhã xảy ra chuyện.

Nhất là, nàng tao ngộ kiếp nạn này, đều là do hắn mà ra.

Duy nhất để La Quan, cảm thấy an tâm chính là, đối phương mục tiêu nếu là hắn, tại không được tay trước ứng sẽ không bất lợi cho Kim Nhã.

Kim gia mọi người, lúc này trợn mắt hốc mồm, chưa từng gặp qua như vậy chiến trận, từng cái xem ra ánh mắt bên trong, tràn ngập kính sợ.

Rất mau theo lấy một trận ầm ĩ, Mạnh gia một đám bị cưỡng ép mang đến, nhìn trong đó mấy người mặt mũi bầm dập bộ dáng, hiển nhiên đã phát sinh xung đột.

“Lão phu muốn cáo trạng các ngươi! Thành vệ quân, Binh Mã ty, Kinh Đô phủ lại như thế nào? ? Ta Mạnh gia, há lại cho ngươi cùng làm nhục như vậy! !”

“Không có bất kỳ chứng cớ nào, liền cưỡng ép phá cửa bắt trói? Là ai cho các ngươi dũng khí? Thật làm ta

Mạnh gia không người a!”

“Kim gia, tốt một cái Kim gia, không biết các ngươi tốn bao nhiêu tiền, mới khiến cho bọn này binh lính binh hán phát điên! Nhưng ta Mạnh gia, lại không phải dễ khi dễ! !”

Mọi người quát mắng liên tục, trên đường đi dẫn tới vô số vây xem, bây giờ lít nha lít nhít đám người, cơ hồ ngăn chặn toàn bộ phố dài

Mạnh gia lão thái gia hơn 70 tuổi, khí mặt đều trợn nhìn, hắn cả một đời phong quang hưởng thụ, nào có thể đoán được lâm lão lại thụ này lớn nhục.

Bỗng nhiên 1 trụ quải trượng, gầm thét, “Kim lão gia tử, chúng ta cũng coi như tình bạn cũ, ngày xưa không oán không cừu, ngươi dám như thế cuồng vọng, hôm nay nếu không cho một cái công đạo, lão phu tất không cùng các ngươi từ bỏ ý đồ!”

Đúng lúc này, một thanh âm vang lên, “Mạnh lão thái gia, hôm nay là ta lệnh người, mời các ngươi đến phối hợp điều tra, cùng Kim gia không quan hệ.”

Thiếu niên vượt qua đám người ra, ánh mắt băng lãnh, “Thời gian cấp bách, bản thiếu viện không có rảnh, cùng ngài tại cái này quá nhiều giải thích, như không có ý kiến lời nói, ta liền muốn hỏi thăm.”

“La… La Thiếu Viện…” Mạnh lão gia tử dù mắt mờ, nhưng cũng nhận ra, đế đô mới nhất quật khởi đế võ thiếu viện, sắc mặt lúc này đại biến.

Hắn biết, hôm nay đã là La Quan ra mặt, vậy cái này bỗng nhiên nhục nhã, Mạnh gia chỉ có thể sinh thụ.

Trở mặt? ?

Kia là muốn chết!

Mạnh lão gia tử gạt ra khuôn mặt tươi cười, “Không biết thiếu viện ở trước mặt, lão phu lúc trước mạo phạm, ngài có bất kỳ vấn đề, từ trên xuống dưới nhà họ Mạnh tuyệt đối phối hợp.” Quay người lớn tiếng quát lớn, “Cũng nghe được không? Thiếu viện nhưng có yêu cầu, các ngươi không được có nửa điểm giấu diếm!”

Lão gia tử đều chịu thua, Mạnh gia hò hét ầm ĩ mọi người, lúc này triệt để ỉu xìu.

—

—

Chương 127 : Đừng tới

“Mạnh Kiều phụ mẫu là ai?”

Trong đám người, một đôi trung niên nam nữ, bạch nghiêm mặt tiến lên, “Bái kiến thiếu viện.”

La Quan nói: “Bản thiếu viện đem sự tình làm rõ, Mạnh Kiều cùng ta có thù cũ, tự sát Ngô Cẩn Ngôn bắt đầu, đến tiến vào đế võ về sau, bởi vì nàng dẫn xuất rất nhiều phiền phức, Ngô gia nam nhân cơ hồ bị ta giết sạch, việc này các ngươi hẳn là rất rõ ràng.”

“Kim Nhã cùng ta giao hảo, nàng bây giờ lại cùng Mạnh Kiều cùng một chỗ mất tích, đừng nói cái gì không có quan hệ gì với các ngươi, ngươi ta đều rất rõ ràng, đây chính là đối ta trả thù.”

“Mạnh Kiều trước đây nhưng có chỗ dị thường? Lại hoặc là nói, cùng ai kết giao mật thiết? Bản thiếu viện cho các ngươi cơ hội, đem biết hết thảy nói rõ, nếu không Ngô gia ví dụ phía trước, các ngươi tốt nhất suy nghĩ kỹ càng.”

“A…” Mạnh mẫu chân mềm nhũn, tại chỗ ngã oặt.

Mạnh cha sắc mặt trắng bệch, “Thiếu viện đại nhân, chúng ta không biết… Chúng ta không biết a…”

La Quan phất tay, “Trịnh Dương!”

Kinh Đô phủ Thông phán bước nhanh về phía trước,

“Mời thiếu viện phân phó.”

“Kinh Đô phủ bên trong, nên có am hiểu thẩm vấn cao thủ, ngươi đi mời mấy vị tới, từ 2 người bọn họ bắt đầu, cho Mạnh gia các vị lên lớp.” Hơi dừng một chút, La Quan mặt mũi tràn đầy lãnh khốc, “Đừng sợ người chết, việc này tất cả hậu quả, từ bản thiếu viện gánh chịu.”

Tuy nói hắn phán đoán, Kim Nhã ứng không có việc gì, khả thi ở giữa đã qua đi 2 ngày, ai biết sẽ phát sinh cái gì? Hắn muốn trong thời gian ngắn nhất, tìm tới manh mối!

“Vâng!”

Trịnh Dương xoay người rời đi.

“Thái gia! Lão thái gia!”

Lại là Mạnh lão thái gia, vừa nhắm mắt ngất đi.

Mạnh gia mọi người, lâm vào trong kinh hoảng.

Đột nhiên, một tên sợ hãi rụt rè, sắc mặt trắng bệch Mạnh gia tiểu thư, giơ tay lên.

La Quan đưa tay một chỉ, “Ngươi nói.”

Nữ tử này run giọng nói: “Ta… Ta mấy ngày trước đây… Đi Giác Dương quan thắp hương… Vô ý nhìn thấy tam tỷ… Chính là Mạnh Kiều nàng cùng Giang phu nhân cùng một chỗ… Giọng điệu rất thân…”

La Quan híp mắt, “Giang phu nhân là ai? Còn có, ngươi vì cái gì cảm thấy, các nàng cùng một chỗ không thích hợp?”

“Giang phu nhân là cấm vệ quân thống lĩnh, Giang Tự Lưu thê tử… Mạnh gia trước kia từng đắc tội sang sông phu nhân, thụ không ít chèn ép, việc này người nhà họ Mạnh tất cả đều biết… Mà là Mạnh Kiều trước đó cùng Giang phu nhân, cũng không có cái gì liên hệ…”

Kim lão gia tử nói: “La Thiếu Viện, Kim Nhã chỗ dự tiệc sẽ, người tổ chức 1 trong chính là Giang phu nhân… Việc này hẳn là thật, cùng nàng có quan hệ?”

Giang Tự Lưu… Họ Giang…

La Quan nhìn về phía Trình Nhàn, “Giang thiên cùng bọn hắn ra sao quan hệ?”

Trình Nhàn thấp giọng nói: “Giang thiên là Giang Tự Lưu nhi tử… La Quan, Giang phu nhân có hoàng gia huyết thống, theo bối nên nay bệ hạ, cũng phải gọi một tiếng biểu tỷ.”

“Bởi vì Thiên gia huyết mạch đơn bạc, lại thêm thân thể khó chịu nguyên nhân, bệ hạ gần đây thường xuyên triệu nàng vào cung nói chuyện, 3 vị hoàng tử cùng vị cô cô này, quan hệ cũng biến thành thân cận.”

La Quan híp híp mắt, “Viện trưởng ngăn không được?”

Trình Nhàn cười khổ.

Viện trưởng đương nhiên chống đỡ được, đừng nói 1 cái Giang gia, chính là cầm kiếm đem đế cung đại môn bổ sảng khoái củi đốt, bệ hạ cũng muốn phái người giúp đỡ đưa đến đế võ.

Nhưng vấn đề là, ngươi có thể ngăn cản sao?

“Còn không có chứng cớ xác thật…”

Lời còn chưa dứt, liền bị phất tay đánh gãy, “Ta không có thời gian chờ.”

La Quan quát khẽ, “Triệu Thái, đi Giang gia bắt người!”

“Vâng, thiếu viện!”

Triệu Thái tuân mệnh, quay người dẫn người rời đi.

La Quan quay người phân phó, “Kim lão gia tử, mời ngươi sai người đi Kim Nhã trong phòng, lấy một chút nàng vật phẩm tư nhân đến, tốt nhất là vật thường dùng.”

“Tốt, thiếu viện hơi chờ.”

Kim lão gia tử phân phó một tiếng, Kim Phàm mang theo mấy người, vội vàng chạy tới Kim gia nội trạch.

Cùng lúc đó, La Quan dùng đại khách khanh thân phận bài, hướng Nam Ly truyền tin, mời nàng điều động đan sư hiệp hội lực lượng trợ giúp tìm kiếm.

Cũng biểu thị, như Quốc sư đại nhân có thể xuất thủ

tương trợ, hắn đem vô cùng cảm kích.

Rất nhanh, Kim Phàm mang theo 2 tên tỳ nữ gấp trở về, trong tay các nàng riêng phần mình cầm lược, đồ trang sức các loại, còn có vài cọng tóc.

“Tìm yên tĩnh gian phòng!”

La Quan đóng cửa lại, đem đồ vật đặt ở trước mắt, “Lão sư, ta nên làm như thế nào?”

“Có tóc liền đơn giản nhiều, ngươi dùng tóc của nàng, quấn ở lược, đồ trang sức bên trên, cái khác liền giao cho vi sư.”

Rất nhanh, La Quan làm xong đây hết thảy, nhắm mắt lại mở ra, khí tức liền khác nhau rất lớn.

Hắn đưa tay hướng về phía trước một điểm, trong miệng nói lẩm bẩm, chỉ thấy quấn ở đồ vật mặt ngoài sợi tóc, lúc này nhưng vẫn đi bốc cháy lên, toát ra trận trận hơi khói, phiêu phù ở giữa không trung.

“Ngược dòng vốn quy nguyên!”

“Tật!”

Khẽ quát một tiếng, hơi khói nháy mắt chấn động, lại hiện ra 1 cái hư ảo tràng cảnh ——

Tia sáng u ám, như ở sâu dưới lòng đất, có ngọn đuốc yên tĩnh thiêu đốt, xích hồng như máu.

Không gian chỗ sâu, trưng bày một bộ quan tài, chất liệu như như thủy tinh, nhưng mơ hồ nhìn thấy trong đó, đang nằm một thân ảnh.

Ánh mắt nhanh chóng rút ngắn, trong quan tài thân ảnh trở nên rõ ràng, là Kim Nhã!

Phốc ——

Nhưng vào lúc này, hình như có lực vô hình giáng lâm, cưỡng ép đánh gãy ngược dòng tìm hiểu, hơi khói vỡ nát nhanh chóng tiêu tán.

Huyền Quy ý niệm thu hồi, La Quan tiếp chưởng thân thể, vội vàng nói: “Lão sư, Kim Nhã ở đâu? ?”

“Nàng khí cơ, bị cường đại ngoại lực can thiệp, không thể khóa chặt cụ thể phương vị, nhưng có một chút có thể xác định, nàng bây giờ còn tại đế đô bên trong.”

“Ngoài ra, Kim Nhã khí tức tuy có chút suy yếu, tinh thần bị kinh sợ, nhưng cũng vô tính mệnh nguy hiểm, ngươi không cần lo lắng quá mức.”

Hơi dừng một chút, Huyền Quy nói: “Tiểu tử, ngươi sẽ không phải là, thích nàng đi? ?”

La Quan biểu lộ hơi cương, “Lão sư, đều loại thời điểm này, ngài làm sao còn có tâm tư nói đùa… Kim Nhã tỷ là bằng hữu ta, đệ tử đương nhiên không thể để cho nàng xảy ra chuyện!”

“Được rồi, ta chỉ là nhắc nhở ngươi, cứu người cũng

làm có chút phân tấc.” Huyền Quy ngữ khí ngưng trọng, “Che đậy Kim Nhã khí cơ cỗ lực lượng này, rất quỷ dị, cường đại, chính ngươi cẩn thận một chút.”

La Quan gật đầu, “Vâng, lão sư.”

…

Nơi nào đó sâu dưới lòng đất, đào móc ra cự đại không gian, mấy cái ngọn đuốc quang mang, căn bản không đủ để xua tan xung quanh hắc ám.

1 con băng quan, bày ra trong đó.

Đột nhiên, kinh hô bỗng dưng vang lên, trong quan tài băng người, bỗng nhiên mở 2 mắt ra.

“La Quan…” Kim Nhã trừng to mắt, liền tại vừa rồi nàng cảm giác, mình tựa hồ nhìn thấy, tấm kia góc cạnh rõ ràng khuôn mặt.

Nhưng mở mắt ra, mình còn bị vây ở trong quan tài băng, to lớn thất lạc, sợ hãi, để trong mắt nàng nháy mắt đổ đầy nước mắt.

“La Quan… Ngươi ở đâu a… Ta rất sợ hãi…” Giờ phút này Kim Nhã cũng không biết vì sao, đầy trong đầu đều là thiếu niên thân ảnh.

Nguyên lai, giữa bất tri bất giác, La Quan không ngờ trải qua, đi đến nội tâm của nàng chỗ sâu.

“Hừ! Kim Nhã tiểu thư, xem ra ngươi cùng La Quan

quan hệ, thật rất không bình thường… Như thế, ngược lại là không thể tốt hơn.” Bén nhọn cười lạnh vang lên, như sắt thạch ma sát, từ trong bóng tối đi ra 1 cái, mặc rộng lớn hắc bào người, nhìn thân ảnh là nữ tử.

“Hết thảy sắp chuẩn bị thỏa đáng, ngươi yên tâm đi, chính là La Quan tìm không thấy manh mối, đến lúc đó chúng ta cũng sẽ đem hắn dẫn tới.”

“Nơi đây, chính là hắn nơi táng thân!”

Trong quan tài băng, Kim Nhã trừng lớn 2 mắt, đem hết toàn lực hô to, “La Quan, ngươi có thể nghe tới sao? Tuyệt đối không được tới cứu ta, đừng tới! !”

…

La Quan trở lại bên ngoài, Triệu Thái lại vẫn không có trở về, không khỏi nhíu mày, “Trịnh Dương, ngươi đi phái người…”

Còn chưa nói xong, liền nghe được một trận gấp rút tiếng vó ngựa, có thành vệ quân cưỡi ngựa chạy nhanh đến, “La Thiếu Viện, xảy ra chuyện!”

La Quan nhíu mày, “Chuyện gì xảy ra? ? Nói rõ ràng!”

Thành này vệ quân sắc mặt trắng bệch, “Chúng ta lúc chạy đến, Giang gia ngay tại đại yến tân khách, Nhị hoàng tử điện hạ ra mặt, muốn triệu tham tướng dẫn người lui ra, bị cự tuyệt sau liền hạ lệnh, đem tham tướng bọn người cầm xuống.”

Lão nhị, lại là lão nhị.

Làm sao mỗi lần có phiền phức, gia hỏa này đều xuất hiện trùng hợp như vậy?

La Quan mặt không biểu tình, “Dẫn đường, đi Giang gia!”

—

—

Chương 128 : Tiên tông chi cục

Một bên khác, Giang gia.

Yến hội vẫn còn tiếp diễn tiếp theo, bầu không khí lại trở nên cổ quái.

Triệu Thái tuy bị cầm xuống, nhưng mới rồi nói lời, mọi người lại nghe được rõ ràng.

Đế võ thiếu viện La Quan!

Hôm nay một trận rung chuyển, Binh Mã ty cùng thành vệ quân cơ hồ dốc toàn bộ lực lượng, khóa lớn đế đô sự tình, bọn hắn tự nhiên đều biết.

Việc này, nếu là vị kia, luôn luôn cường ngạnh, bá đạo La Thiếu Viện ý tứ, tuyệt sẽ không cứ như vậy tuỳ tiện kết thúc.

Không ít ánh mắt mịt mờ nhìn về phía thượng vị chủ - tịch, Nhị điện hạ đây là dự định, cùng La Thiếu Viện triệt để xé rách da mặt? Vì Giang gia, đáng giá không? Hay là nói, trong đó có ẩn tình khác.

Giang phu nhân tiếu dung miễn cưỡng, đáy mắt khó nén bối rối, “Điện hạ, ngài cần phải vì ta làm chủ, cái này La Quan thực tế quá cuồng vọng, tự cho là có đế võ làm chỗ dựa liền không kiêng nể gì cả, lại không đem Thiên gia uy nghiêm để ở trong mắt!”

Triệu Điền mỉm cười, “Cô cô không cần phải lo lắng, chất nhi hôm nay ở đây, tự sẽ hộ ngài chu toàn.”

Đúng lúc này, “Ầm ầm” tiếng bước chân, từ bên ngoài truyền đến, nương theo lấy Giang gia hạ nhân kinh hô.

Rất nhanh, quản gia cái mông nước tiểu lưu mà đến, vẻ mặt cầu xin, “Phu nhân, bên ngoài đến thật nhiều người, cố xông vào!”

Bá ——

Yến thính cửa chính, La Quan ngang nhiên mà vào, băng lãnh ánh mắt quét ngang, “Đế võ làm việc, người không liên quan cùng lui ra!”

Bên tai bỗng nhiên yên tĩnh, dự tiệc đông đảo tân khách, trong lòng hung hăng nhảy một cái.

La Quan lại tự mình đến.

Giọng điệu này muốn xảy ra chuyện, xảy ra đại sự!

“Đều lưu lại, cô cùng cô mẫu thiết yến, đương nhiên muốn hưng tận mới có thể.” Triệu Điền đứng dậy, thần sắc nhàn nhạt: “La Thiếu Viện, không mời mà tới là ác khách, nhưng cô hôm nay vẫn nguyện ý, mời ngươi uống một chén.”

La Quan nhìn xem hắn, đột nhiên nói: “Lão nhị, ngươi có biết hay không, ta bây giờ thấy ngươi gương mặt này, đã cảm thấy rất phiền.”

“Ngươi không phải đã từng hỏi, liên quan tới vĩnh phong đường phố số hai mươi bảy sự tình? Hiện tại ta cho ngươi biết, không sai, là ta làm!”

Hắn ánh mắt băng lãnh, ngữ khí lạnh hơn, “Cho nên, thừa dịp ta trả lại cho ngươi lưu mặt mũi, lùi cho ta qua một bên, đừng ép ta!”

Yến thính bên trong, tĩnh mịch im ắng.

Vĩnh phong đường phố số hai mươi bảy… Cái này tại đế đô, cơ hồ trở thành 1 cái cấm kỵ, tất cả mọi người mơ hồ nghe nói một chút, nhưng lại không phải đặc biệt rõ ràng.

Chỉ biết… Đây là sẽ chết người sự tình!

Các phương đối này giữ yên lặng, chỉ coi sự kiện kia chưa hề phát sinh.

Giờ phút này, mọi người áo bào bị mồ hôi lạnh ướt nhẹp, hận không thể ngất đi tại chỗ, thầm mắng mình là thật tiện, làm gì hôm nay đến dự tiệc.

Quý nhân việc ngầm, dù là chỉ nghe nửa câu, đều là muôn lần chết sai lầm!

Triệu Điền vừa sợ vừa giận, khí ngón tay phát run, không nghĩ tới La Quan, dám ở trước mặt uy hiếp hắn, không lưu nửa điểm quay đầu.

Mà việc này, đích thật là hắn uy hiếp… Một khi bị phơi

bày ra, hậu quả khó mà đoán trước.

Ánh mắt băng lãnh, Triệu Điền gắt gao tiếp cận La Quan, lại không có thể từ trên mặt hắn, tìm tới dù là một tơ một hào chần chờ.

Có, chỉ là lãnh khốc quyết tuyệt.

“Ta đếm ba tiếng!” La Quan lạnh giọng mở miệng, dựng thẳng lên ngón tay, “1.”

“2!”

Đúng lúc này, cười lạnh từ bên ngoài vang lên, nương theo mà đến là đại địa chấn chiến, một đội hung hãn quân đế quốc đội, đem toàn bộ Giang gia vây quanh.

Nặng cung kéo động âm thanh, “Băng” “Băng” liên tiếp rung động, khủng bố khí cơ bộc phát, đem La Quan khóa chặt.

Đại hoàng tử một thân nhung trang, sải bước tiến vào yến thính, “Cô cô, triệu nắm tới chậm, còn xin thứ tội.”

Giang phu nhân đại hỉ, vội vàng đứng dậy, “Đại hoàng tử có thể đến, chính là mặt của ta… Chỉ là, hôm nay có một chút phiền toái, sợ là muốn hỏng, Đại hoàng tử ngài hào hứng.”

Triệu nắm cười cười, “Cô cô yên tâm, ta cùng lão nhị ở đây, còn có thể để người khi dễ ngài?” Hắn nhìn qua, “La Thiếu Viện, đế võ cường đại hơn nữa, cũng là Thanh Dương đế võ, thụ Thiên gia nâng đỡ, cung cấp

nuôi dưỡng mới có hôm nay.”

“Cần biết trong thiên hạ đều là vương thổ, đất ở xung quanh hẳn là vương thần… La Thiếu Viện hôm nay cử động, không phải là muốn tạo phản sao?”

Cùng lão nhị làm bộ quân tử khiêm tốn phong phạm khác biệt, lão đại vô luận hình dạng hay là khí chất, đều rõ ràng thô ráp hơn nhiều. Vóc người khá cao, mặc một thân giáp trụ hiển thị rõ oai hùng, nghe nói cho tới nay, hắn đều rất được đế quốc quân đội ủng hộ.

Giờ phút này, 1 cái chụp mũ, liền trực tiếp phủ xuống đến, dẫn tới mọi người ghé mắt, kinh hô.

Cái này… Đại hoàng tử hôm nay, thái độ cũng cường ngạnh không giống bình thường a! Những năm gần đây, hắn cùng Nhị hoàng tử ở giữa, mặt ngoài huynh hữu đệ cung, âm thầm lại đấu lợi hại, ngày xưa hận không thể đối phương, đi ra ngoài liền rơi hố phân bên trong chết đuối, bây giờ lại nhất trí đối ngoại?

Mà lại nhằm vào, hay là đế võ thiếu viện, đây rốt cuộc tình huống như thế nào? !

La Quan ánh mắt băng lãnh, lão nhị phía sau là Huyết Uyên tông, cái kia có thể cùng hắn đấu nhiều năm như vậy, nửa điểm không rơi vào thế hạ phong lão đại, há lại sẽ không ai ủng hộ?

Thi Giáp phái, lại hoặc là hợp hoan nói? Lại có 2 người hôm nay, khác thường cường ngạnh thái độ, này ván đã nổi lên mặt nước!

Phía sau màn chủ đạo, điều khiển, hẳn là tiên tông!

Bắt cóc Kim Nhã, bất quá giả thoáng 1 thương, mục đích chính là dẫn La Quan vào cuộc… Cái này cũng liền có thể giải thích, Huyền Quy dò xét Kim Nhã lúc, tại sao lại bị lực lượng cường đại ngăn chặn, cũng nhắc nhở hắn phải cẩn thận.

Đế võ 400 năm qua, trả giá vô số đại giới, ngăn tiên tông thế lực vu quốc cảnh bên ngoài, nhưng hôm nay Thanh Dương duy 2 2 vị trưởng thành hoàng tử, lại đều cùng tiên tông có cấu kết, quả thực là hắn - mẹ lẽ nào lại như vậy!

La Quan không nghĩ ra, chuyện này ngay cả hắn đều đã phát hiện, qua nhiều năm như vậy viện trưởng không biết? Đế cung vị kia cũng không biết?

Hết thảy nói đến cực chậm, nhưng tại trong đầu, bất quá mấy cái suy nghĩ chuyển qua, La Quan cười lạnh một tiếng, “Chư vị còn không ra, là muốn trơ mắt nhìn xem, bản thiếu viện bị người bắn thành cái sàng sao?”

Hưu ——

Hưu ——

Tiếng xé gió liên tiếp vang lên, mười mấy đạo thân ảnh chân đạp hư không mà tới, khí tức khủng bố đồng thời bộc phát, sát na bao phủ toàn trường.

“Ta cùng tất nghe thiếu viện phân phó!”

La Quan phất tay, “Còn dùng ta phân phó? Bọn hắn tiễn, bây giờ chính chỉ vào bản thiếu viện đầu!”

Oanh ——

Hơn 10 vị Đạp Thiên cảnh đồng thời xuất thủ, như hùng ưng tấn công mà ra, ngắn ngủi kêu thảm vang lên, mấy chục cái đầu bị ném trên mặt đất.

Một tên một mắt Đạp Thiên cảnh, ánh mắt ngang ngược, “Lão tử năm đó ra chiến trường thời điểm, các ngươi bọn này oắt con còn đang bú sữa, dám đối thiếu viện vận dụng trong quân nặng cung, muốn chết!”

“Bảo hộ thiếu viện! !”

“Ai dám vọng động, giết không tha! !”

Toàn bộ Giang gia, tĩnh mịch im ắng.

Giết người…

Mà lại chết, là Đại hoàng tử dưới trướng trong quân hảo thủ, hôm nay thế cục đã hung hiểm đến cực điểm, một cái sơ sẩy chính là di thiên đại họa!

Đại hoàng tử sắc mặt tái xanh, lạnh giọng nói: “La Thiếu Viện, ngươi cũng đã biết, mình lúc này đang làm cái gì?”

La Quan mặt không biểu tình, “Bản thiếu viện rất thanh tỉnh, nhưng có câu nói, Đại hoàng tử lại nói sai, không phải Triệu thị Hoàng tộc nâng đỡ, cung cấp nuôi dưỡng

đế võ, mà là đế võ che chở Thanh Dương, cho ngươi nhóm Triệu thị Hoàng tộc, 1 cái an ổn thái bình thiên hạ.”

“Hôm nay, ngươi cùng lão nhị là nghĩ, đại biểu toàn bộ Triệu thị Hoàng tộc, cùng đế võ cắt đứt sao? Như coi là thật như thế, ta thân là đế võ thiếu viện, phải viện trưởng chuyển xuống quyền hành, có thể đại biểu đế võ học viện, đối với chuyện này làm ra tỏ thái độ… Các ngươi, nghĩ rõ chưa?”

Điên! !

Triệt để điên!

Một đám đế đô quyền quý, nhìn một màn trước mắt, kinh hãi kém chút ngất đi, lại ngoảnh đầu không được giả chết đóng vai đà điểu, từng cái nhảy ra ngăn cản.

“Đại điện hạ, tuyệt đối không được xúc động! !”

“Nhị điện hạ, việc này tuyệt đối không thể!”

“Đế võ chính là ta Thanh Dương kình thiên chi trụ, tuyệt đối không thể có biến a!”

“La Thiếu Viện bớt giận, hôm nay một trận hiểu lầm, đều là hiểu lầm!”

—

—

Chương 129 : Dưới đĩa đèn thì tối

Đại hoàng tử, Nhị hoàng tử vừa kinh vừa sợ, không nghĩ tới La Quan, càng đem sự tình trực tiếp làm tuyệt.

Đế võ cùng Triệu thị Hoàng tộc cắt đứt…

Khả năng này, liền chỉ là suy nghĩ một chút, liền làm bọn hắn tê cả da đầu.

Hỗn đản!

2 người cũng không ngu ngốc, biết La Quan lời này, càng nhiều hơn chính là uy hiếp, nhưng bọn hắn không dám nhận chiêu. Như lỡ như… Vậy coi như thật, chính là trời đất sụp đổ cục diện!

Nhất là, cho đến giờ phút này, Đế Võ Hậu Sơn như cũ duy trì trầm mặc. Mà phần này trầm mặc, không thể nghi ngờ mang ý nghĩa tán thành… Viện trưởng hắn, ủng hộ La Quan!

Nhị hoàng tử gầm nhẹ, “La Quan, đây là Kim gia sự tình, ngươi dựa vào cái gì nhúng tay?”

La Quan nhìn hắn một cái, “Kim Nhã là nữ nhân của ta, lý do này có đủ hay không?” Hắn cười lạnh, “Tránh ra, hoặc là khai chiến, các ngươi tuyển!”

Đúng lúc này, một đội cấm vệ quân, hộ tống xe ngựa vội

vàng mà tới.

Lão hoạn quan tè ra quần, từ xe bên trong lao ra, ngã một phát mũ đều rơi, tiêm giọng kêu to, “Thánh thượng khẩu dụ, lão đại, lão nhị tất cả lui ra, để La Thiếu Viện bắt người!”

Đại hoàng tử, Nhị hoàng tử vội vàng quỳ xuống đất, “Nhi thần cẩn tuân khẩu dụ!”

Lão hoạn quan nâng đỡ mũ, vẻ mặt đau khổ thi lễ một cái, “La Thiếu Viện, bệ hạ cũng có khẩu dụ cho ngài, xin nghe tốt.”

La Quan nhíu mày, “Ta cũng được quỳ?”

Lão hoạn quan liên tục khoát tay, “Khỏi phải khỏi phải, ngài là đế võ thiếu viện, có diện thánh không bái đặc quyền.” Hắn thở sâu, “Thánh thượng khẩu dụ, La Quan, trẫm bây giờ liền cái này 1 người tỷ tỷ, người ngươi có thể bắt có thể thẩm, nhưng nếu không làm được bàn sắt, ngươi liền chủ động từ đi thiếu viện chi vị, như thế nào?”

La Quan nói: “Tốt, tựa như bệ hạ lời nói.” Quay người, “Lão nhị, đem người của ta phóng xuất.”

Nhị hoàng tử cắn răng, phất phất tay.

Rất nhanh, Triệu Thái bọn người bị thả ra, quỳ trên mặt đất, “Ta cùng vô năng, cho thiếu viện mất mặt.”

La Quan thản nhiên nói: “Đi bắt người.”

“Vâng!”

Triệu Thái cắn răng, “Bắt người!” Một đám thành vệ quân xông đi lên.

Giang phu nhân sắc mặt trắng bệch, thét to: “Các ngươi làm gì? Các ngươi muốn làm gì? Ta là đương triều mệnh phụ, không có chứng cứ, các ngươi không thể bắt ta!”

“Lão gia, lão gia cứu ta a, ta là oan uổng, bọn hắn muốn hại ta…” Trợn trắng mắt, nàng ngã trên mặt đất bất tỉnh nhân sự.

Hộ tống lão hoạn quan, đến truyền chỉ cấm vệ quân bên trong, một người trung niên tướng lĩnh tiến lên, khom mình hành lễ, “Mạt tướng Giang Tự Lưu, bái kiến La Thiếu Viện.”

Hắn cười khổ, “Nhà ta phu nhân gần đây thân thể khó chịu, lang trung nhìn qua nhiều lần, nói nàng là ưu tư thương tâm quá độ bố trí… Ngài nhìn, phải chăng trước hết mời lang trung thay nàng chẩn trị về sau, lại theo ngài đi điều tra.”

La Quan nhìn hắn một cái, “Bản thiếu viện hơi biết y thuật, liền thay Tôn phu nhân nhìn một chút đi.” Hắn đi tới gần, chỉ điểm một chút rơi.

Kiếm hơi thở như châm, trùng điệp đâm vào mấy chỗ huyệt đạo, Giang phu nhân kêu thảm một tiếng, trực tiếp nguyên địa lăn lộn.

“A! Đau chết ta!”

“Lão gia cứu mạng, hắn muốn giết ta, hắn muốn giết ta!”

1 vị đương triều mệnh phụ, thể nội càng có hoàng gia huyết mạch, 3 vị hoàng tử gặp mặt cũng phải gọi âm thanh cô cô… Thân phận quý giá như thế, lại rơi phải như vậy thê thảm bộ dáng, thấy mọi người tâm hàn. Đồng thời, đối La Quan bá đạo, lãnh khốc, có tiến thêm một bước nhận biết.

Xem ra, vị này La Thiếu Viện, hôm nay không đạt mục đích là quyết không bỏ qua!

“Phu nhân! Phu nhân!” Giang Tự Lưu khẩn trương, “La Thiếu Viện, bây giờ còn không có chứng cứ, ngài làm là như vậy không phải quá mức phần rồi?”

La Quan mặt không biểu tình, “Giang đại nhân yên tâm, Tôn phu nhân không có việc gì, ta chỉ là giúp nàng thanh tỉnh một chút, miễn cho lại ngất đi.”

Hắn cười lạnh, “Giang phu nhân, Kim Nhã ở đâu?”

Giang phu nhân thét lên, “Không biết, ta không biết… La Quan, ngươi ác ma này, giết nhi tử ta không nói, bây giờ còn muốn tới giết ta.”

“Ta là oan uổng, Kim gia sự tình không liên quan gì tới ta!”

La Quan nhíu mày, nữ nhân này ý chí, ngược lại là đủ

cứng cỏi, “Lão sư, ngài có hay không biện pháp, để nàng mau chóng mở miệng?”

Huyền Quy nói: “Đơn giản, nhìn vi sư.”

Ông ——

1 đạo thần niệm xung kích, đem Giang phu nhân bao phủ, nàng đột nhiên đình chỉ lăn lộn, ngẩng đầu trực câu câu nhìn chằm chằm La Quan, “Là ngươi, là ngươi giết nhi tử ta, ta muốn giết ngươi!”

Nàng thét chói tai vang lên nhào tới, bị Giang Tự Lưu ngăn lại, “Phu nhân tỉnh táo, ngươi đây là làm sao rồi?”

“Giang Tự Lưu? Ha ha ha, ngươi tên hèn nhát này, con của chúng ta bị giết, ngươi ngay cả một điểm phản ứng cũng không dám có, ta làm sao gả cho, ngươi oắt con vô dụng như vậy!” Giang phu nhân thét chói tai vang lên, mấy lần đem Giang Tự Lưu cào ra một mặt máu, lại trực câu câu nhìn chằm chằm La Quan, “Nhưng ta muốn trả thù, ta tuyệt đối không thể, để ông trời của ta nhi cứ như vậy bạch bạch chết đi! !”

“La Quan, thực lực ngươi rất mạnh, ta không giết được ngươi, nhưng ta có thể giết ngươi người bên cạnh! ! Kim Nhã cái kia xú nha đầu, nàng là nữ nhân của ngươi, ta liền muốn đem nàng bắt lại, sống sờ sờ hành hạ chết, ta muốn để nàng nhận hết tất cả cực hình…”

Ba ——

Trùng điệp một bạt tai, đưa nàng điên cuồng tru lên

đánh gãy, La Quan ngữ khí băng hàn, “Giang phu nhân, hiện tại nói cho ta Kim Nhã ở đâu, việc này liền đến ngươi mới thôi, nếu không toàn bộ Giang gia đều cho ngươi chôn cùng!”

“Chôn cùng? Vậy quá tốt, trước hết giết Giang Tự Lưu, dù sao nhi tử ta chết rồi, Giang gia người dựa vào cái gì còn sống… Ha ha ha, ngươi muốn biết Kim Nhã ở đâu, ta sẽ không nói cho ngươi… Ngươi đời này, cũng đừng nghĩ lại tìm đến nàng…”

La Quan đôi mắt tĩnh mịch, nhìn chằm chằm nàng 2 mắt, “Ngươi sẽ nói cho ta… Nói, Kim Nhã ở đâu?”

Giang phu nhân tràn ngập điên cuồng đôi mắt, đột nhiên tan rã, nàng vùng vẫy một hồi, “Kim Nhã… Kim Nhã liền bị giam tại…”

Thanh âm im bặt mà dừng, trên mặt nàng đột nhiên lộ ra, cực lớn sợ hãi, như nhìn thấy cái gì, vô song đáng sợ đồ vật.

Sau một khắc, “Oanh” một tiếng, Giang phu nhân đầu nổ tung, thi thể không đầu bên trong chui ra 1 đầu, xấu xí đến cực điểm côn trùng, rơi trên mặt đất chết cứng quá khứ.

Một màn này, mọi người kinh hô, Giang Tự Lưu trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin.

La Quan lạnh lùng nhìn thoáng qua thi thể của nàng, hiển nhiên đây cũng là, tiên tông cấm chế thủ đoạn.

Chỉ là, bọn hắn đã muốn mượn Kim Nhã dẫn hắn ra, lại vì sao muốn ngăn cản dò xét?

Hẳn là, là nhằm vào hắn sát cục, còn không có làm tốt? ? Như coi là thật như thế, lão đại, lão nhị trước đó cường ngạnh thái độ, liền cũng là vì kéo dài thời gian.

La Quan trong lòng, càng nhiều một tia cảnh giác, nhìn về phía lão hoạn quan, “Vừa rồi sự tình ngươi đều nhìn thấy, liền mời thay ta, hướng bệ hạ hồi phục đi.”

Ngữ khí hơi ngừng lại, nhìn về phía 2 vị hoàng tử, “Lão đại, lão nhị, đây chính là các ngươi hôm nay, nếu không tiếc đại giới giữ gìn cô cô… Bản thiếu viện bây giờ hoài nghi, nàng là tiên tông gian tế, 2 người các ngươl đối điểm này, có phải là đã sớm biết?”

Nói xong, không để ý tới 2 người kinh sợ sắc mặt, La Quan xoay người rời đi.

Manh mối lại đoạn mất, Kim Nhã đến cùng giấu ở đây? ?

Ông ——

Đế võ thân phận bài, cùng đại khách khanh thân phận bài, không ngừng thu được truyền tin, nhưng thủy chung đều không có bất kỳ phát hiện nào.

Bây giờ trong đế đô, chính phủ cùng thế lực ngầm, cơ hồ toàn bộ điều động, xúc giác có thể nói trải rộng mỗi một tấc nơi hẻo lánh.

Kim Nhã đã, còn tại trong đế đô, làm sao có thể tìm không thấy?

Đột nhiên, một cái ý niệm trong đầu tại não hải xẹt qua, La Quan bỗng nhiên dừng bước, quay người nhìn về phía tây sơn.

Dưới đĩa đèn thì tối… Tuy nói 2 ngày này, thành vệ quân, Binh Mã ty, Kinh Đô phủ người, cơ hồ đem trọn ngọn núi lật lên.

Nhưng đã là tiên tông xuất thủ, người bình thường khó mà phát giác, cũng rất bình thường.

Trình Nhàn nói: “La Quan, ngươi nghĩ đến cái gì rồi?”

Không kịp giải thích, La Quan ôm lấy nàng, vọt thẳng trời mà lên, sau một khắc khí huyết bộc phát ngưng tụ 2 cánh, thẳng đến tây sơn!

—

—

Chương 130 : Biển hoa tinh linh

Mặt đất trận trận kinh hô bên trong, La Quan ôm Trình Nhàn, rất nhanh bay chống đỡ tây sơn, cũng tại nàng chỉ dẫn dưới, tìm được Lan Đình chỗ.

Đây là một mảnh, tu kiến cực kì xa hoa, khảo cứu khu kiến trúc, ban công tiểu tạ nước suối leng keng, vô số con cá tại trong ao nhàn nhã vẫy đuôi.

Bá ——

Rơi trên mặt đất, La Quan buông ra Trình Nhàn, trên mặt nàng ửng đỏ, vội vàng nói: “Ngươi hoài nghi, Kim Nhã bị giấu ở cái này bên trong?”

La Quan gật đầu, “Ngày đó nơi đây, có đế đô rất nhiều quý phụ tụ hội, riêng phần mình trong nhà cao thủ, nhất định điều tra liên tục thủ vệ sâm nghiêm, chỉ bằng Mạnh Kiều 1 người, có thể nào lặng yên không một tiếng động giấu diếm được đông đảo ánh mắt, đem Kim Nhã bắt cóc mang rời khỏi nơi đây?”

“Mà lại, chuyện này có Mạnh phu nhân tham dự, nàng lại là lần tụ hội này chủ sự người 1 trong, vừa ăn cướp vừa la làng đem Kim Nhã giấu ở cái này bên trong, cũng không phải là không có khả năng.”

Một bên giải thích, hắn cẩn thận đảo qua xung quanh, âm thầm mời lão sư hỗ trợ dò xét.

Trình Nhàn ánh mắt sáng lên, “Không sai, bây giờ trong đế đô tra khắp tất cả không có kết quả, có lẽ Kim Nhã thật, liền bị người giấu ở cái này.”

“Nhưng Lan Đình cùng tây sơn, đã bị lục soát rất nhiều lần, như thật ở đây, bọn hắn làm sao lại không có bất kỳ phát hiện nào?”

La Quan không có quá nhiều giải thích, “Trước tìm xem nhìn.”

Một lát sau, hắn tại toàn bộ Lan Đình bên trong, nhanh chóng đi một lượt.

Cái này khiến Trình Nhàn mặt mũi tràn đầy hoang mang, nhưng nhìn lấy La Quan nghiêm túc biểu lộ, hay là đem nghi vấn dằn xuống đáy lòng.

Rất nhanh, 2 người lại lần nữa trở lại, trước đó đến địa phương.

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Địa phương này đích xác không thích hợp, Kim Nhã hẳn là ngay tại cái này bên trong, nhưng đối phương giấu kín thủ đoạn cực kỳ cao minh… Như mượn dùng, một loại nào đó có thể che đậy khí cơ chi vật, khiến cả tòa đình viện phạm vi bên trong, khí tức tối nghĩa không hiểu, khó mà khóa chặt đối phương chỗ.”

“Ngươi đừng có gấp, vi sư còn có thủ đoạn khác, đã đối phương tại cái này bên trong, ta liền nhất định có thể đem bọn hắn bắt tới!”

“Khỏi phải, đệ tử đã có biện pháp.” La Quan đáy mắt, hiện lên 1 đạo lệ mang, “Trình Nhàn, ngươi ra ngoài, rời cái này xa một chút.”

Cảm nhận được, quanh người hắn băng lãnh khí tức, Trình Nhàn tranh thủ thời gian gật đầu, xông ra Lan Đình lại một hơi chạy hứa xa mới dừng lại.

Quay người, liền nhìn thấy La Quan từng bước một, đạp lâm giữa không trung.

Sau đó, hắn đưa tay một nắm, Dạ Yến kiếm rơi vào trong tay, rút kiếm liền trảm!

Oanh ——

Trong chốc lát, trăm ngàn đạo kiếm ảnh hiển hiện, “Ầm ầm” như dưới một trận mưa kiếm, từ trên trời giáng xuống mang theo vô tận khí tức hủy diệt, đối toàn bộ Lan Đình triển khai không khác biệt công kích.

1 kiếm rơi xuống, La Quan không hề dừng lại, lại chém ra thứ 2, kiếm thứ 3.

Trình Nhàn nhịn không được trừng lớn mắt, miệng há lớn, chỉ nghe “Ầm ầm” trận trận nổ vang rung trời, mảnh này hao phí to lớn, tu kiến mà thành tinh mỹ, xa hoa đình viện, ngay tại kiếm ảnh triều cường dưới, hóa thành một vùng phế tích.

La Quan ngưng thần chăm chú nhìn phía dưới, đã là tiên tông thủ đoạn, kia tại hắn không khác biệt công kích

đến, cũng nhất định sẽ lộ ra vết tích.

Rất nhanh, hắn ánh mắt sáng lên!

Bá ——

Thân ảnh khẽ động, rơi trên mặt đất, vừa lúc lúc trước La Quan cùng Trình Nhàn 2 người, ban đầu đi tới địa phương.

Bây giờ, ban công tiểu tạ vỡ vụn, nhưng trước mặt toà này hồ nước, lại duy trì ban đầu bộ dáng —— ao nước thanh tịnh thấy đáy, cá bơi uể oải, chậm rãi du động.

Huyền Quy: …

Cái này xác thực, là cái biện pháp tốt.

Đơn giản thô bạo, lại cực kỳ hữu hiệu!

Trình Nhàn cũng chạy tới, nhìn chằm chằm ao nước, “Tình huống như thế nào?”

Thanh âm vừa dứt, trong hồ nước tỏa ra biến hóa ——

Chỉ thấy hồ nước dưới đáy đột nhiên, xuất hiện 1 cái vòng xoáy.

Kia vô số đầu, uể oải du động con cá, lúc này toàn bộ ngừng lại.

Bọn chúng ngửa đầu, ánh mắt xuyên qua mặt nước, trực câu câu nhìn chằm chằm La Quan.

Hoàn toàn yên tĩnh bên trong, tràng diện quỷ dị vạn điểm!

Trình Nhàn hít một hơi lãnh khí, cả người nổi da gà lên, “La Quan, chuyện gì xảy ra a? Những này cá, thực tế quá làm người ta sợ hãi!”

“Kim Nhã ngay tại cái này!” La Quan thở sâu, “Trình Nhàn, ngươi hay là thối lui đến bên ngoài đi, tại ta chưa hề đi ra trước, đừng để người tới gần.”

Trình Nhàn trừng mắt, “Ngươi muốn mình đi vào? ? Không được không được, vậy quá nguy hiểm…”

La Quan nói: “Ta như gặp được nguy hiểm, ngươi cảm thấy những người khác đi vào, sẽ như thế nào? ?” Hắn lắc đầu, “Tốt, liền theo ta nói xử lý, chớ trì hoãn thời gian.”

Hắn thả người nhảy lên, trực tiếp nhảy vào hồ nước.

Bành ——

Bành ——

Bành ——

Trong nước những cái kia, trực câu câu xem ra con cá, đột nhiên toàn bộ tự bạo, máu tươi một nháy mắt liền đem trọn cái hồ nước nhuộm đỏ, cũng đem La Quan thân ảnh bao phủ. Cực hạn băng lãnh, âm hàn khí hơi thở, từ trong hồ nước phát ra, băng sương nhanh chóng

hiển hiện, hướng 4 phương 8 hướng không ngừng lan tràn.

Trình Nhàn chạm đến một điểm, liền cảm giác cả người, ở rể trong hầm băng, mặt một chút liền trợn nhìn. Nàng vội vàng rời khỏi Lan Đình phế tích, mà giờ khắc này sau lưng giữa không trung, cũng truyền tới tiếng xé gió.

Mười mấy vị đế võ Đạp Thiên cảnh cường giả, rốt cục đuổi theo, có người lớn tiếng nói: “Trình nha đầu, thiếu viện ở đâu?”

Trình Nhàn cười khổ, đưa tay chỉ hướng hồ nước, “Hắn xông vào.”

Đợi mọi người thấy rõ sở, bây giờ xung quanh băng sương ngưng kết, xích hồng như máu tươi đổ đầy ao nước, sắc mặt nhao nhao đại biến.

“Ngươi có thể nào để thiếu viện độc thân mạo hiểm? Đi, chúng ta cùng một chỗ xông vào, bảo hộ thiếu viện!”

Trình Nhàn lớn tiếng nói: “La Thiếu Viện có lệnh, để chúng ta chờ ở bên ngoài…” Mắt thấy mọi người quần tình xúc động, nàng cười khổ, “Cái này hồ nước rất đáng sợ, ta chỉ nhiễm một tia hàn khí, bây giờ cũng còn toàn thân băng lãnh, khí huyết không lưu chuyển thuận lợi, các vị tiền bối nếu không tin, có thể đến gần thử một chút.”

Rất nhanh, một đám Đạp Thiên cảnh, liền đều lâm vào trầm mặc.

“Ai! Ta cùng vô dụng a, lại chỉ có thể trơ mắt, nhìn xem thiếu viện mạo hiểm.”

“Không có việc gì, thiếu viện gì cùng thần uy, cầm kiếm nơi tay chính là một giới đều có thể đánh vỡ, chỉ là huyết trì há có thể tổn thương hắn.”

“Hi vọng như thế đi, đế võ hưng suy bây giờ đều hệ Vu thiếu viện 1 người, nhưng tuyệt đối đừng xảy ra chuyện.”

“Nhiều lời vô ích, ta chờ ở trấn này thủ, như coi là thật có hung hiểm, chính là bỏ được tính mệnh, cũng muốn giết đi vào cùng thiếu viện sóng vai tử chiến! !”

La Quan xâm nhập vòng xoáy nháy mắt, như xông qua tầng 1 vô hình cách ngăn, sau một khắc lại xuất hiện tại, một mảnh mộng ảo trong biển hoa.

Nhành hoa thô to, giống như cây cối, chống đỡ từng đoá từng đoá phòng ốc như to lớn nụ hoa. Toàn bộ biển hoa hoàn toàn yên tĩnh, như đang say giấc nồng, bây giờ bởi vì La Quan xâm nhập, mà bị giật mình tỉnh lại.

Từng đoá từng đoá to lớn nụ hoa, giờ phút này lặng yên tràn ra, lại có từng đạo uyển chuyển thân ảnh ngủ ở trong đó… Có ba năm cái, có 2-3 cái, các nàng ngoại hình cùng Nhân tộc không khác, phía sau lại sinh trưởng một đôi, tinh xảo vô cùng trong suốt cánh.

Liền như, trong truyền thuyết biển hoa tinh linh.

Khiến người trố mắt chính là, các nàng lại chỉ mặc hơi

mỏng sa y, như ẩn như hiện.

Lúc này, các tinh linh mở to mắt, lẫn nhau ôm ở cùng một chỗ, động tác khó mà miêu tả, tiếng hít thở từ bốn phương tám hướng mà đến, lại trực tiếp tại người đáy lòng vang lên.

Theo “Tích đáp, âm thanh, không khí dần dần tràn ngập ra một loại nào đó thơm ngọt hương vị, liền như tại trong liệt hỏa dội xuống, một chậu bồn lăn dầu, ánh lửa ngập trời!

Đột nhiên, gió bắt đầu thổi.

Biển hoa bị gợi lên, từng đoá từng đoá phòng ốc như đóa hoa bay xuống xuống tới, có ở giữa không trung, có rơi trên mặt đất, có rơi nước vào lưu ở giữa…

Có chút tốn phòng từ trước mắt thổi qua, thiếu niên cái kia bên trong trải qua, như vậy tràng diện hương diễm, mắt đều thẳng

“Hì hì ha ha…”

“Đần độn, ngươi qua đây a.”

“Người ta mệt mỏi quá a, tiểu lang quân mau tới giúp ta một chút.”

“Hắn đỏ mặt, thật đúng là đáng yêu! !”

##########################

Chương 131 : Xương trạm canh gác

Đột nhiên, các tinh linh như bị kinh sợ, nhao nhao hướng 2 bên thối lui.

Một gốc rõ ràng so xung quanh đồng bạn lớn hơn một vòng hoa mộc, lấy bộ rễ vì hai chân, “Ầm ầm” xuyên qua biển hoa mà tới.

Nó dừng sát ở, La Quan đối diện.

Đón lấy, kia to lớn nụ hoa yên tĩnh mở ra.

Bên trong chỉ có một nữ nhân, nàng mặc hoa lệ màu đen váy dài, thật dài váy kéo trên mặt đất, ngồi đồng dạng là màu đen cái ghế, một cái chân khoác lên một cái chân khác bên trên, váy mở miệng lộ ra kinh người trắng nõn, cho đến bẹn đùi.

Không khỏi làm người hoài nghi, nàng cái này hoa lệ dưới váy dài, đều không mặc gì.

Bây giờ, nàng chính ngẩng cao lên tuyết trắng cái cổ, ở trên cao nhìn xuống nhìn về phía La Quan, khuôn mặt mơ hồ không rõ, chỉ có một đôi tròng mắt băng lãnh đạm mạc, như thế gian chí cao vô thượng đế hoàng chúa tể, quân uy như biển.

Cực hạn uy nghiêm, cùng cực hạn dụ hoặc hỗn hợp.

Tí tách… Tí tách…

Lúc này, có không biết chất lỏng, theo hai đùi trắng nõn nhi, không ngừng nhỏ xuống.

Thiếu niên thán phục một tiếng, nhịn không được nhìn thoáng qua… 2 mắt… Sau đó, liền tranh thủ thời gian cúi đầu.

Sau một khắc, hắn nơi lồng ngực, bỗng dưng một trận cực nóng.

Liền như nung đỏ bàn ủi, lại toát ra trận trận khói trắng, La Quan thậm chí ngửi được, mình huyết nhục bị nướng chín mùi thơm.

Hắn lập tức cười khổ, liều mạng cúi đầu, nghĩ thầm mới vừa rồi là thật không nên, nhìn nhiều kia 2 mắt a…

Sau một khắc, biển lửa bỗng nhiên bộc phát, màu đen ngọn lửa lấy thiếu niên làm trung tâm, trong chốc lát quét ngang toàn bộ biển hoa thế giới.

Tất cả mọi thứ, đều tại tịch diệt hắc viêm dưới, nháy mắt hóa thành tro bụi.

“A!”

Có kêu thê lương thảm thiết, ở bên tai vang lên, lộ ra vô tận hoảng sợ, tuyệt vọng.

Sau một khắc, im bặt mà dừng.

“Hừ!”

Hừ lạnh một tiếng, để La Quan tâm can nhảy loạn, ngẩng đầu liền thấy trước mắt tịch diệt hắc viêm bên trong, Nữ đế mơ hồ gương mặt nổi lên.

Kia lạnh lẽo đôi mắt, để hắn đầu đầy mồ hôi, liều mạng lắc đầu, “Không phải ta, không quan hệ với ta, đây đều là nó làm!”

“Không cho phép nếu có lần sau nữa…”

Cảm giác từng chữ, nàng đều là nghiến răng nghiến lợi, Nữ đế gương mặt biến mất, đốt cháy toàn bộ biển hoa thế giới tịch diệt hắc viêm, biến mất theo không gặp.

Toàn bộ thế giới vắng vẻ một mảnh, bị tịch diệt hắc viêm đốt cháy về sau, chính là tro tàn cũng sẽ không lưu lại, chỉ có tuyệt đối hư vô!

Sau một khắc, trước mắt không gian vỡ vụn.

Ba ——

La Quan cước đạp thực địa, trước mắt 1 tôn ngọc đài, có bạch cốt ngồi xếp bằng trên đó, nhìn xương cốt tinh tế khi còn sống xác nhận một nữ tử. Hắc ám bên trong, cỗ này bạch cốt lại tản ra oánh oánh bạch quang, như một loại nào đó trân quý ngọc chất, tỉ mỉ tạo hình, rèn luyện mà thành.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Đột nhiên, nhỏ bé tiếng vang, từ trước mắt bạch cốt bên trong truyền ra, từng đạo đen nhánh vết rách xuất hiện, số lượng càng ngày càng nhiều, đảo mắt liền đem cái này bạch cốt “Chém thành muôn mảnh”, biến thành vô số màu đen bột mịn vẩy xuống… Sau đó, từng chút từng chút chôn vùi.

La Quan thở dài một hơi, nhỏ giọng nói: “Ngươi thật đúng là không biết trời cao đất rộng, giả trang ai không tốt, dám đi diễn… Tay cầm trăng sao, chân đạp âm u, thần uy vô song, vạn cổ vĩnh tồn, uy nghiêm như vực sâu như ngục, mỹ lệ vô song khuynh quốc khuynh thành Nữ đế tỷ tỷ.”

“Ngươi cái này, không phải muốn chết sao?”

“Hừ!”

Bên tai, mơ hồ trong đó như nghe tới, một tiếng nhỏ khó thể nghe cười lạnh.

Bao phủ tâm thần kia phần băng hàn, rốt cục chậm rãi tiêu tán.

La Quan trên trán, một giọt mồ hôi lạnh xẹt qua, từng ngụm từng ngụm thở, “Lão sư, cửa này ta chuyện gì? Ta rõ ràng cũng là người bị hại a!”

Trầm mặc hồi lâu, Huyền Quy yếu ớt thanh âm vang lên, “… La Quan, chẳng lẽ ngươi không biết, sắc dục ma cốt huyễn hóa đối tượng, là trực tiếp tới từ thụ thuật giả sâu

trong đáy lòng?”

La Quan trừng lớn hoảng sợ 2 mắt, “Ta không có… Ta ta ta ta…” Cà lăm nửa ngày, “… Ta thế mà còn sống!”

“Ừm, ta cũng rất giật mình.” Huyền Quy trầm mặc một chút, “Các ngươi Nhân tộc một ít tư duy, ta là không quá có thể hiểu được, nhưng ngày sau đừng nghĩ lung tung.”

“Bởi vì, có khi ngươi chỉ là thoáng, dù là chỉ động một điểm không nên có suy nghĩ, nói không chừng liền sẽ hại chết chính mình.”

La Quan cười khổ, “Ta nếu thật là nghĩ, cái kia cũng đáng đời, nhưng mấu chốt ở chỗ…”

“Tiềm thức hiểu không?” Huyền Quy cười lạnh một tiếng, “Giống đực sinh vật một ít bản năng, là rất khó khống chế.”

“Được rồi, đừng xoắn xuýt điểm này… Ân, cỗ này sắc dục ma cốt tại tịch diệt hắc viêm dưới, thế mà còn có thể lưu lại đồ vật đến!”

Chỉ gặp, ngay tại chôn vùi tro tàn bên trong, lộ ra một chút tái nhợt, tiếp lấy toàn bộ nổi lên. Đúng là 1 con xương trạm canh gác, nhìn ngoại hình tựa hồ là, dùng một đoạn xương ngón tay rèn luyện mà thành.

Cùng sắc dục ma cốt trước đó, bày biện ra ngọc chất khác biệt, cái này xương trạm canh gác bình thường, là bình thường bạch cốt tái nhợt chi sắc. Nhưng nó đã có thể, tại tịch diệt hắc viêm đốt cháy bên trong, hoàn chỉnh

bảo tồn lại, liền tuyệt không phải vật tầm thường.

“Đừng có gấp, lại chờ một lát… Những này tro tàn, ngươi tiếp xúc đến dù là 1 viên, đều sẽ bị trực tiếp đốt cháy thành cặn bã!”

La Quan ngầm cười khổ, đối Nữ đế đại nhân khủng bố, có rõ ràng hơn nhận biết… Khục, nàng sẽ không phải cho ta nhớ cái quyển vở nhỏ vốn a? ?

Cùng Huyền Quy xác nhận về sau, đem xương trạm canh gác cầm vào tay, chỉ là một cây xương ngón tay mà thôi, lại làm cho La Quan cảm giác phi thường phí sức! !

Phải biết, lấy La Quan bây giờ thực lực, nhưng nhẹ nhõm ôm lấy một tòa núi nhỏ… Một cây xương ngón tay, lại nặng hơn sơn nhạc? Bản thể của nó, lại chính là kinh khủng bực nào.

“Âm u giới khí tức… Cái này tiết xương ngón tay là âm u chi vật!” Huyền Quy thanh âm ngưng trọng, “Nó có thể, tồn tại ở hiện thế, mà không bị đạo tắc ma diệt, quả thực không thể tưởng tượng nổi!”

“Khó trách, có thể ngạnh kháng tịch diệt hắc viêm mà lông tóc không tổn hao, nó bản thể chỉ sợ là, âm u giới bên trong cổ xưa nhất tồn tại 1 trong, nó khủng bố khó có thể tưởng tượng!”

Trêu chọc 1 cái âm u Nữ đế, liền đủ kinh dị, La Quan tay run một cái, kém chút đem xương trạm canh gác ném ra bên ngoài, “Lão sư, thứ này, ta hay là đặt ở cái này bên

trong… Lưu lại chờ người hữu duyên đi.”

Huyền Quy nói: “La Quan, ngươi đã đem nó cầm nơi tay bên trong, lại vứt bỏ… Ngươi cảm thấy, âm u giới bên trong một vị nào đó đại lão, có thể hay không cảm thấy ngươi là tại ghét bỏ nó? ?”

La Quan: …

Chúng ta đều tê dại!

Những này đại lão, làm sao không có việc gì thích ném loạn đồ vật? ? Bỏ liền bỏ đi, làm gì lão để ta gặp được!

“Cái này xương trạm canh gác xác nhận một loại nào đó tín vật, chỉ cần không đem thổi lên, có đạo thì ngăn chặn hiện thế cùng âm u, sẽ không tùy tiện bị cảm thấy được, trước nhận lấy đi. Mặt khác, vật này nội bộ tự thành một vùng không gian, là uẩn dưỡng Quỷ đạo sinh vật tuyệt hảo chi địa… Ân, tỉ như tay ngươi bên trong Bạch Cốt phiên, còn có kia 12 bạch cốt sát, đều có thể thu được bên trong đi.”

La Quan cười khổ gật đầu, cũng chỉ đành dạng này.

Đợi Huyền Quy thu hồi xương trạm canh gác, hắn nhìn thoáng qua xung quanh, cái này bên trong rõ ràng là dưới đất, có rõ ràng nhân công mở vết tích. Dường như vì đuổi tiến độ, La Quan bây giờ chỗ đầu này dưới mặt đất hành lang, mặt ngoài gập ghềnh, lộ ra có chút thô ráp.

Có một chút tia sáng, tự đi hành lang cuối cùng truyền

đến.

Cẩn thận cảm ứng, không có phát giác được không ổn, La Quan nín hơi ngưng thần, hướng cuối hành lang đi đến.

Rất nhanh, 1 cái phòng khách nhỏ xuất hiện ở trước mắt, hôi thối xông vào mũi.

Từng cỗ thi thể, lộn xộn chồng chất cùng một chỗ, lúc này còn chưa hoàn toàn hư thối, có thể thấy rõ ràng, một chút màu trắng giòi bọ, tại thịt nhão bên trong chui tới chui lui.

Từ áo bào, cùng vứt trên mặt đất các loại mở công cụ đến xem, đào móc chỗ này không gian dưới đất người, hẳn là đều tại đây.

Cứ việc tia sáng u ám, nhưng La Quan hay là rõ ràng, nhìn thấy 4 phía trên vách tường, kia từng đạo màu đỏ sậm vết trảo, không khỏi mặt lộ vẻ nặng nề.

Những người này trước khi chết, nên là gì cùng sợ hãi, tuyệt vọng?

Ba ——

Ba ——

Tiếng bước chân, ở bên tai vang lên, có người đến!

—

Chương 132 : Băng quan

“La Quan, không nghĩ tới ngươi tới nhanh như vậy, xem ra Kim Nhã tiện nhân kia, quả thật cùng ngươi quan hệ không ít!” Âm thanh như kim thiết giao thoa, bén nhọn chói tai.

Dưới hắc bào ánh mắt, băng lãnh oán độc.

La Quan mặt không biểu tình, “Mạnh Kiều?”

“Lạc lạc lạc lạc, không nghĩ tới, ngươi có thể nhận ra ta tới.”

Bá ——

Áo bào đen bị ném trên mặt đất, “Vậy bây giờ đâu?”

Trước mắt một màn, khiến La Quan nhịn không được nhíu mày.

Chỉ gặp, nàng bây giờ toàn thân cao thấp, trải rộng hư thối mủ đau nhức, còn có từng khỏa gồ cao lấy, bao khỏa chất lỏng màu vàng bong bóng. Một con mắt đã hoàn toàn mục nát, còn sót lại độc nhãn, cũng bởi vì sung huyết, phát ngâm, mà phồng lớn cơ hồ gấp đôi, chính gắt gao nhìn tới.

Dày đặc tanh hôi, từ trên người nàng phát ra, càng đem nơi đây thi xú vị, đều ép xuống. Cái này Mạnh Kiều, đâu còn có trước đó nửa điểm mỹ mạo bộ dáng, giống như trong địa ngục ác quỷ, khiến da đầu run lên!

Giống bị La Quan trong mắt cảm xúc nhói nhói, Mạnh Kiều điên cuồng thét lên, “La Quan, ta biến thành hôm nay dạng này, đều là bởi vì ngươi!”

“Cha ta, mẹ ta, Mạnh gia tất cả mọi người, đều chỉ trích ta không biết tốt xấu, mắng ta là gia tộc tai tinh! Bọn hắn đều xa lánh ta, đem ta nhốt tại nhà bên trong, cái kia đều không cho ta đi, thậm chí có người mắng ta, vì cái gì không chết đi? ! Nhưng rõ ràng giết người chính là ngươi, ta không có làm sai, ta không có sai!”

“Ngươi vì cái gì bất tử? Ta cả đêm ngủ không được, vô số lần ngóng trông ngươi bị giết chết, chỉ cần ngươi vừa chết, bao phủ ta ác mộng liền đem tiêu tán, hết thảy đem trở về quỹ đạo.”

“Nhưng ngươi vẫn như cũ còn sống, mà lại sống càng ngày càng tốt, ngươi quét ngang tiên tông phong quang vô hạn, ngươi trở thành đế võ đại sư huynh, vạn chúng kính ngưỡng thiếu viện… Nhưng, cái này vẫn như cũ không thể thay đổi, ngươi là hung thủ giết người sự thật!”

Mạnh Kiều tố chất thần kinh nở nụ cười, “Ngươi càng sặc sỡ loá mắt, ta liền càng đau đến không muốn sống, đã bọn hắn đều giết không chết ngươi, vậy ta liền tự mình đến giết… Dùng ta đầu này đã, bị giẫm tiến vào rãnh nước nát mệnh, kéo ngươi cùng một chỗ xuống địa ngục!”

La Quan trầm mặc, hắn không phải hối hận lúc trước, không có trảm thảo trừ căn, mà là không nghĩ ra sự tình

tại sao lại đến một bước này?

Mạnh Kiều… Đích xác, nàng cho La Quan mang đến một chút phiền phức, nhưng trên thực tế cho dù không có nàng, tự sát chết Ngô Cẩn Ngôn một khắc kia trở đi, đây hết thảy sớm muộn cũng sẽ phát sinh.

Cho nên đối nàng, La Quan chưa nói tới chán ghét mà vứt bỏ hoặc oán hận, sau tiếp theo đối nàng đối Mạnh gia, cũng không có làm bất luận cái gì trả thù.

Thậm chí, nếu không phải lần này Kim Nhã xảy ra chuyện, “Mạnh Kiều” cái tên này đem từ từ, từ hắn trong trí nhớ làm nhạt, lãng quên.

Nhưng hết lần này tới lần khác, nữ nhân này hôm nay, lấy bộ dáng này xuất hiện ở trước mặt hắn, phát ra nghỉ tư ngọn nguồn bên trong oán độc gào thét.

Đứng tại Mạnh Kiều góc độ, có lẽ đây hết thảy đích xác, đều bởi vì La Quan mà lên, nhưng nàng luân lạc tới 1 bước này, thật trách hắn sao?

Nhân tính, khó mà suy nghĩ!

La Quan thở ra một hơi, “Còn sống đối ngươi mà nói, đã là lớn nhất tra tấn, trước khi chết, ngươi muốn nói cái gì?”

Mạnh Kiều thét lên, “La Quan, hôm nay ngươi nhất định sẽ chết!”

Oanh ——

Nàng cả người nổ tung, liền như một trận huyết nhục mưa to, bao trùm 4 phương.

La Quan phất tay áo vung lên, kình khí đem trước mắt quét sạch sẽ, mặt lộ vẻ trầm ngưng.

Hắn cũng không cho rằng, Mạnh Kiều chạy đến trước mặt hắn, chính là vì một phen phát tiết về sau, lại làm trận biểu diễn cái “Đại bạo người sống” .

Quả nhiên, quỷ dị, kinh dị sự tình phát sinh!

Mạnh Kiều tự bạo, vỡ nát huyết nhục bao trùm tại những cái kia, nửa hư thối trên thi thể, bọn chúng lại nhao nhao lung lay đứng lên, con mắt xích hồng gắt gao tiếp cận La Quan, yết hầu chỗ sâu phát ra như dã thú gào thét.

La Quan nhíu mày, liền cái này?

Trải qua tiên tông 10 lôi, kiến thức đông đảo không biết, thần bí về sau, trước mắt tràng cảnh không tính là gì.

Nhất là, những này nhìn như hung ác, khủng bố, chết rồi sống lại xác thối, khí tức chỉ là so với người bình thường hơi mạnh một chút.

Đây chính là Mạnh Kiều thủ đoạn? ? Hoặc là càng xác thực nói, là nàng cái này mai bị lợi dụng quân cờ sau lưng, tiên tông thủ đoạn? ?

La Quan 1 quyền đánh ra, khí huyết bộc phát như triều cường, nháy mắt hình thành phạm vi xung kích, đem tất

cả xác thối trực tiếp đánh nát.

Nhưng sắc mặt hắn vẫn chưa buông lỏng, ngược lại càng ngưng trọng thêm.

Trước mắt một chỗ thịt nát gãy xương, rung động tụ lại, lẫn nhau như sáp chất nhanh chóng mềm hoá, dung hợp một chỗ, lại mấy cái hô hấp ở giữa, biến thành 1 tôn to lớn thi khôi.

Nó sinh ra 3 cái đầu, 6 đầu cánh tay, khí tức tăng vọt lại nhưng so lăng vân cảnh, giờ phút này nổi giận gầm lên một tiếng bỗng nhiên đánh tới.

La Quan lại là 1 quyền, đem cái này 3 thủ 6 tay thi khôi đánh nổ, nhưng tiếp xuống liền lại là, vừa rồi một màn lặp lại…

Khi nó một lần nữa dung hợp, sinh trưởng hoàn thành, khí tức liền lại tăng vọt một đoạn, đột phá đạp trời cấp độ.

Thứ này, chẳng những giết không chết, mà lại mỗi đánh nổ một lần, liền đem trở nên càng mạnh!

Tiên tông thủ đoạn, quả nhiên vẫn là quỷ dị như vậy, đáng sợ.

Nhưng cỗ này thi khôi tất nhiên tồn tại cực hạn, không có khả năng vĩnh viễn giết không chết, lại vô hạn mạnh lên… La Quan cũng không đối này cảm thấy e ngại. Hắn bây giờ lo lắng chính là, cỗ này thi khôi xuất hiện ở đây, mục đích chưa chắc là giết hắn… Mà là muốn kéo dài

thời gian!

Vừa nghĩ đến đây, La Quan đưa tay một nắm, rút kiếm ra khỏi vỏ chém xuống.

Oanh ——

Hẹp trong phạm vi nhỏ, 100,000 kiếm ảnh hiển hiện, 1 cái sát na liền đem thi khôi chém vỡ, nó vụn vặt cốt nhục rung động bên trong còn chưa hoàn thành mới dung hợp, liền lần nữa bị xé nứt.

La Quan một bước đạp xuống, kiếm ý 3 tầng bao phủ quanh thân, trực tiếp xuyên qua kiếm ảnh đầy trời. Sau lưng vang lên thi khôi gầm thét, “Ầm ầm” kinh thiên động địa tiếng vang bên trong, nó phi nước đại truy sát mà tới.

La Quan cũng không quay đầu lại, nhanh chóng xuyên qua thông đạo, tiến vào 1 cái đại sảnh.

Cảnh tượng trước mắt rất quen thuộc, chính là trước đây không lâu, Huyền Quy dò xét Kim Nhã chỗ lúc, từng tại hơi khói trông được đến một màn kia.

La Quan trong lòng vui mừng, quả nhiên ở đại sảnh chỗ sâu, nhìn thấy toà kia băng quan!

Rống ——

Thi khôi đuổi tới cửa vào, khí tức lại tăng vọt đến, tiên đồ cấp độ luyện khí, nhưng nó lại như sợ hãi cái gì, không dám xông vào nhập đại sảnh nửa bước.

La Quan trong lòng hơi rét, lại không nửa điểm do dự, sải bước đi hướng băng quan.

Rất nhanh, hắn liền nhìn thấy, băng quan bên trong nằm thân ảnh, chính là Kim Nhã!

Nhưng cùng trước đó khác biệt chính là, bây giờ nàng toàn thân xích lỏa, tiệp mao cùng tóc đen ở giữa, bao trùm lấy tầng 1 sương trắng, ngay tại trong hôn mê.

Như nghe tới, từ xa mà đến gần tiếng bước chân, Kim Nhã tầm mắt run rẩy mấy lần, chậm rãi mở ra.

Nhìn thấy La Quan lúc, nàng rõ ràng ngây người, nước mắt nháy mắt tuôn ra.

Nhưng ngay sau đó, Kim Nhã như nghĩ đến cái gì, mặt lộ vẻ hoảng sợ hô to, “La Quan đi mau, cái này bên trong là nhằm vào ngươi cạm bẫy! !”

“Đừng quản ta, ngươi đi nhanh một chút!”

La Quan trong mắt không có nửa điểm tà niệm, đối nàng ôn hòa cười cười, “Kim Nhã tỷ, thật xin lỗi a, bởi vì ta để ngươi thụ sợ.”

“Yên tâm, ta đã đến, ngươi liền không có việc gì.”

Hắn thở sâu, khí tức quanh người một nháy mắt, tiến vào rét đậm thời tiết, ánh mắt lạnh lẽo quét ngang, “La mỗ đã tới, tiên tông chư vị còn không hiện thân? ?”

Cười khẽ dưới đất vang lên, thanh âm không linh tựa

như ảo mộng, mang theo vô tận dụ hoặc, “La Thiếu Viện quả nhiên hảo thủ đoạn, thế mà nhanh như vậy liền đuổi tới, nô còn chưa làm chuẩn bị cẩn thận, phải làm sao mới ổn đây?”

Một chùm sáng, từ đỉnh đầu chiếu xuống, phác hoạ ra nữ tử thân ảnh, uyển chuyển yêu kiều.

Nàng đối La Quan, cười ngọt ngào động lòng người.

La Quan mắt sáng lên, “Vị này tiên tông tỷ tỷ, Kim Nhã tu vi không cao, không chịu nổi băng quan hàn khí xâm nhập, không bằng trước đem nàng thả, ta lưu tại cái này bên trong chậm rãi chờ.”

Nữ tử che miệng yêu kiều cười, “La Thiếu Viện miệng thật ngọt, nô nghĩ nếm một ngụm đâu? Nhưng các ngươi nam nhân quá yêu nói dối, nô bên trên quá nhiều khi, đã không dám tin nữa nha.”

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Đối phương rất cẩn thận, nàng này chỉ là trận pháp hình chiếu, ngoại trừ ngươi cùng Kim Nhã bên ngoài, cái này bên trong không có những người khác.”

“Lão sư, Kim Nhã tình trạng như thế nào?”

“Nàng bị dưới cấm chế nào đó, cùng băng quan khóa làm một thể, nhất định phải tìm tới phương pháp phá giải, mới có thể đem nàng cứu ra.”

Quả nhiên, hủy nhà băng quan biện pháp, căn bản không làm được.

Chương 133 : Không làm lão xử nữ

La Quan trong lòng hơi trầm xuống, suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, “Tỷ tỷ hẳn là rõ ràng, ta sở dĩ xuất hiện ở đây, là vì cứu Kim Nhã. Nếu nàng xảy ra chuyện, ta cũng không có, lưu lại nữa tất yếu.”

“Đến lúc đó, ta quay đầu liền đi chỉ cần hướng Đế Võ Hậu Sơn vừa trốn, tiên tông dù có đủ kiểu thủ đoạn, cũng khó thực hiện nửa điểm tại trên người ta.”

Nữ tử khẽ cau mày, mắt lộ chần chờ, “La Thiếu Viện nói rất đúng đâu, phải làm sao mới ổn đây?” Nàng nháy nháy mắt, “Bằng không, nô đem băng quan mở ra chút, La Thiếu Viện nằm đi vào ôm lấy nàng, lấy ngài tu vi nhất định có thể cứu nàng.”

“A…! Nô thật là thông minh, có thể nghĩ ra loại này, vẹn toàn đôi bên biện pháp… Chỉ là không biết, La Thiếu Viện có nguyện ý hay không?”

Kim Nhã mặt mũi tràn đầy lo lắng, “La Quan, tuyệt đối đừng tin nàng lời nói, cái này băng quan chính là nhằm vào ngươi cạm bẫy, tuyệt đối không thể tiến đến… A!” Nàng hét lên một tiếng, thân thể cuộn mình đến cùng một chỗ, toàn thân cao thấp da thịt tái nhợt, không nhìn thấy nửa điểm huyết sắc.

Nữ tử cau mày, “Kim Nhã tiểu thư, nô ghét nhất lúc nói chuyện, có người xen vào… Như thế, ta sẽ nói không rõ

ràng.”

Nàng hì hì cười một tiếng, “La Thiếu Viện, ngài cân nhắc thế nào?”

La Quan gật đầu, “Tốt, vậy liền mời tỷ tỷ, đem băng quan mở ra đi.”

“La Thiếu Viện thật đúng là, trọng tình trọng nghĩa nam nhi tốt, nô ẩm ướt nữa nha…” Nữ tử làm ra 1 cái vuốt ve động tác, mị nhãn như tơ, “Kia nô liền mở a, ngài cũng chớ làm loạn, không phải tổn thương Kim Nhã tiểu thư, nô cũng không chịu trách nhiệm.”

Răng rắc ——

Một tiếng vang nhỏ, băng quan từ từ mở ra, lộ ra đầy đủ 1 người ra vào khe hở.

La Quan cất bước đi hướng băng quan, nhưng lại chưa đợi đến, Huyền Quy có thể cứu người nhắc nhở,

Kim Nhã nước mắt rơi như mưa, liều mạng lắc đầu, “… Không… Không muốn… Ngươi… Đi a… Đi mau…”

La Quan không có trả lời, tiến vào trong quan tài băng, 2 tay đưa nàng ôm vào lòng, “Kim Nhã tỷ đừng sợ, chúng ta không có việc gì!”

Răng rắc ——

Băng quan khép lại, nữ tử xinh đẹp mà đến, ghé vào quan tài thượng nhiệm bằng xuân quang lộ ra ngoài,

nhìn chằm chằm La Quan mặt lộ vẻ không hiểu, “Ngài lại thật đi vào… Cái này thật đúng là, ra ngoài ý định.”

“Bất quá là cái bình thường nữ tử, dù có chút tư sắc, lấy La Thiếu Viện thân phận hôm nay, ba nghìn mỹ nữ cũng chỉ là bình thường, coi là thật đáng giá?”

La Quan thản nhiên nói: “Một nữ nhân, đời này nếu ngay cả cái dám vì nàng liều mạng nam nhân đều không gặp được, chẳng phải là rất đau xót?”

Nữ tử đôi mắt thật sâu, than nhẹ, “La Thiếu Viện nói, khá là đạo lý a… Nô bây giờ, lại có chút không nỡ giết ngươi.”

“Như vậy đi, nô phá lệ cho La Thiếu Viện, 1 cái sống sót cơ hội… Tại ngươi không kiên trì nổi lúc, chỉ cần tự tay giết Kim Nhã, ta liền thực hiện cái này hứa hẹn.”

Nàng lui ra phía sau 2 bước, cười vui vẻ đến cực điểm, “La Thiếu Viện không cần nóng lòng trả lời, nô có nhiều thời gian, tại cái này chậm rãi chờ.”

Tia sáng thu lại, nữ tử thân ảnh biến mất, thi khôi cũng đã lui đi, toàn bộ dưới mặt đất đại sảnh lâm vào yên tĩnh. Chỉ có trong quan tài băng, ôm chặt cùng một chỗ 2 người, có thể rõ ràng nghe tới giữa lẫn nhau nhịp tim.

Khí huyết vận chuyển, La Quan cả người, tản ra bừng bừng nhiệt lực, để Kim Nhã đông cứng thân thể, dần dần khôi phục lại.

Nàng lòng tràn đầy cảm động, khóc rối tinh rối mù, ngoài

miệng cũng đang không ngừng oán trách, “Ngươi làm sao không nghe lời? Để ngươi trốn liền mau trốn, biết rõ là cạm bẫy, còn muốn tiến đến chịu chết, La Quan ngươi nói ngươi người này, có phải là ngốc? !”

La Quan “Ôi” một tiếng, Kim Nhã vội vàng ngẩng đầu, “Làm sao rồi? Làm sao rồi? Có phải là tiên tông người, ám toán ngươi!”

Nhưng đợi nàng thấy rõ, La Quan cất giấu ý cười ánh mắt, liền biết mình bị lừa, “Ngươi người này, đến lúc nào rồi, còn ở lại chỗ này náo… Ta…”

Nàng đột nhiên ngây người, bỗng nhiên hét lên một tiếng, ôm chặt lấy La Quan, “Ngươi ngươi ngươi ngươi… Cho ta nhắm mắt lại… Nhanh nhắm lại… Ta… Ta quần áo ở đâu… Ngươi đừng nhìn a…”

La Quan: …

Nữ nhân này, hiện tại mới phản ứng được sao? Nhưng ngươi không cảm thấy, bây giờ lại nói những này, đã quá trễ rồi?

Trước đó, La Quan đích xác không có tâm tư, suy nghĩ đông nghĩ tây, nhưng bị Kim Nhã một nhắc nhở như vậy… Lại thêm giờ phút này bị nàng 2 tay ôm chặt, các phương diện xúc cảm trở nên phá lệ rõ ràng.

Thế cục, đột nhiên liền trở nên, có chút không bị khống chế.

Giờ phút này hương mềm trong ngực, hô hấp có thể

nghe…

La Quan mặt đều nghẹn đỏ, đường đường đế võ đại sư huynh, hắn lại không thể hoàn toàn chưởng khống thân thể của mình, quả thực lẽ nào lại như vậy!

Kim Nhã thân thể đột nhiên cứng đờ, nàng dù chưa cùng nam tử thân cận, nhưng đến cái này tuổi tác, nên hiểu tự nhiên đã sớm biết.

Một trận không hiểu run rẩy sau.

Trong quan tài băng, lâm vào lâu dài trầm mặc.

Hồi lâu, La Quan khàn giọng, gian nan thanh âm vang lên, cả người đều ỉu xìu, "… Kim Nhã tỷ, đáp ứng ta, vĩnh viễn không muốn đối người nhắc lên chuyện này! !"

Cảm thụ được, trong lời nói nặng nề, bi phẫn, Kim Nhã "Phốc phốc" một tiếng bật cười, cả người ngửa tới ngửa lui.

Thẳng đến sau lưng lại có động tĩnh, nàng mới kinh ngạc thốt lên một tiếng che miệng, nhưng ngay sau đó liền lại cười lên tiếng đến, "… Đây chính là cái gọi là, thời gian không đủ số lần đến góp sao? ? La Quan, ngươi còn trẻ như vậy, cần phải chú ý điểm thân thể của mình a."

La Quan im lặng!

Cái quỷ gì?

Ngươi làm sao đột nhiên, liền hào phóng bắt đầu, mới vừa rồi còn xấu hổ không được, hiện tại thế mà chủ động trêu chọc?

Kim Nhã hơi dừng một chút về sau, chủ động càng thêm gần sát La Quan, thanh âm giống như là nói mê, “Tỷ tỷ năm nay 28 tuổi, trước đây ít năm bị người mắng tự cam thấp hèn, câu dẫn thiên hoàng quý tộc, gặp được ngươi về sau, lại bị mắng là chẳng biết xấu hổ, nuôi tiểu bạch kiểm phong lưu đãng phụ, nhưng trên thực tế tỷ tỷ đến nay, vẫn không biết vị thịt a… Không đỉnh bêu danh lại cái gì cũng không làm qua, thực tế là oan uổng.”

La Quan cuống họng có chút gấp, “… Kim Nhã tỷ, ngươi muốn nói cái gì?”

“Không có gì, chính là đột nhiên có chút không cam tâm.” Kim Nhã đột nhiên đem mặt, áp vào La Quan mang bên trong, “Ta không nghĩ mình tới chết, đều vẫn là cái lão xử nữ.”

La Quan nuốt nước bọt, lắp bắp, “Tỷ… Ngươi… Tuyệt đối đừng nói đùa… Ha ha… Ha ha ha… Ta nhất định có thể cứu ngươi ra ngoài… Ta cam đoan với ngươi…”

Kim Nhã nói: “Lỡ như đâu? ? Dù sao ta hiện tại, đều bị ngươi nhìn hết, còn có cái gì tốt lo lắng? La Quan, ngươi vừa rồi đều… Như đổi người, ta khẳng định giết hắn, có thể đối ngươi ta tâm lý lại không ghét… Thật, ta cũng không sợ mất mặt… Ta là nguyện ý…”

Thân thể nàng run rẩy, hô hấp dồn dập, “La Quan, ngươi… Ngươi có nguyện ý hay không… Muốn ta…”

“Tỷ… Ngươi nghiêm túc? ? Ách… Cái này bên ngoài, nhưng còn có người nhìn xem đâu?”

“Nữ ngươi sợ cái gì? Nàng nguyện ý nhìn, liền để nàng nhìn lại!”

La Quan thở sâu, do dự mãi, cắn răng một cái run rẩy đưa tay ra… .

—

—

—

Chương 134 : Trảm linh

“Ừm ~~ “

Kim Nhã hừ một tiếng, tiếp lấy bỗng nhiên trừng lớn mắt, nhìn về phía La Quan.

Sau một khắc, nàng ngất đi.

Hồng hộc ——

Hồng hộc ——

La Quan há mồm thở dốc, mặt mũi tràn đầy cười khổ.

Chuyển sang nơi khác, hắn tuyệt đối nhẫn không được, nhưng hôm nay cục diện này, thực tế không phải giày vò thời điểm.

Cúi đầu nhìn thoáng qua, La Quan cắn răng, “Còn không cho ta ngồi xuống, thứ không có tiền đồ, nên là ngươi còn có thể chạy rồi?”

Lấy ra 1 cái hắc bào, vì Kim Nhã mặc vào, La Quan hít sâu mấy hơi, sắc mặt dần dần bình tĩnh lại.

“Lão sư? Lão sư? Ngài nghe tới sao?”

Cùng một hồi, Huyền Quy thanh âm mới nhớ tới, “… Xong việc rồi? ?”

La Quan sắc mặt cứng đờ, cắn răng cấm, “Cái nào cùng

cái nào a, ngài nghĩ nhiều lắm! ! Đệ tử dù không phải chính nhân quân tử, nhưng cũng không làm được lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn sự tình.”

Hắn thở sâu, “Hiện tại mấu chốt, là thế nào từ cái này chạy đi, ngài nhưng dò xét rõ ràng rồi?”

Huyền Quy có chút xấu hổ, lại có chút ngạc nhiên, vừa rồi kia cục diện, tiểu tử này đều có thể nhịn xuống? Sẽ không phải, thật có tật xấu gì a?

“Khục… Ân, vi sư đã xác minh, lấy toà này băng quan làm môi giới, Kim Nhã thể nội bị nhân chủng linh, có người muốn thông qua nàng, đưa ngươi ăn hết.”

Huyền Quy thanh âm, lộ ra một tia ngưng trọng, “Ngươi cẩn thận cảm giác, lúc này thể nội khí huyết, hao tổn tốc độ hẳn là rất nhanh, mà lại ngay tại, liên tục không ngừng tán loạn, như hư không tiêu thất.”

La Quan hơi 1 cảm giác, vẻ mặt nghiêm túc, “Không sai, xác thực như lão sư nói, ngài nhưng có hóa giải chi pháp?”

“Vi sư biết một môn kiếm quyết, tên là trảm linh… Khục, nhưng ta bây giờ nhận hạn chế, mạo muội thi triển sợ sẽ làm bị thương đến Kim Nhã.”

“Cho nên, được ngươi mình học, chỉ cần học được kiếm này, hôm nay nguy cơ tự giải.” Thông thiên xương dưới, Huyền Quy mặt mũi tràn đầy bất đắc dĩ.

Trảm linh a! !

Nhằm vào thiên hạ linh thức chi vật, tung không có thực thể, cũng có thể 1 kiếm trảm nó bản nguyên, làm cho tan thành mây khói.

Có thể nói là một môn, cực kỳ lợi hại kiếm quyết.

Từng có 1 cái lão đạo sĩ, bằng kiếm này giết vào Quỷ giới bên trong, ép kia thông thiên Quỷ vương, không thể không há mồm nôn còn thân hơn nhân hồn phách.

Tuy nói, lão đạo cuối cùng đột tử, nhưng trảm linh kiếm nhưng cũng bởi vậy, mà danh chấn thiên hạ!

Lão già đạt được môn này kiếm quyết về sau, Huyền Quy từng lĩnh hội hồi lâu, lại chậm chạp không thể bước vào con đường, dưới cơn nóng giận, liền ném sau ót… Trên thực tế, không ném cũng không được.

Lão già nói, trảm linh không phải thế gian bình thường kiếm đạo, tu luyện cánh cửa cực cao, túng kiếm nói vạn cổ mới gặp thiên tài, cũng chưa chắc liền có thể lĩnh hội.

Nhưng ta đệ tử này, chí ít là cái 100,000 cổ, học cái trảm linh vô cùng đơn giản.

Huyền Quy há miệng, phun ra một mảnh bí văn, che ở thông thiên xương bên trên.

“Tiểu tử, nắm chặt thời gian lĩnh hội, như trì hoãn quá lâu, sẽ phải bị hút thành người khô.”

La Quan nhắm mắt lại, tâm thần nháy mắt đắm chìm

trong đó.

…

Ngoài 10 nghìn dặm, có đại sơn đột ngột từ mặt đất mọc lên, toàn thân khô héo không gặp nửa điểm lục sắc, đúng là một chỗ sinh cơ đoạn tuyệt chi địa.

Đỉnh núi có nhân công mở hang đá, cao 100 trượng, đủ phương viên số bên trong chi lớn, có thể dung nạp mấy chục ngàn người ở đây.

Nhưng toà này lớn đến kinh người hang đá, bây giờ lại chỉ an trí lấy, 1 cái quan tài thuỷ tinh.

Ánh mắt rơi xuống, trong quan tài nằm một nữ tử, dáng người uyển chuyển không được mảnh vải, 2 tay hư điểm như chính ôm thứ gì.

Từng sợi bạch khí, lúc này trống rỗng xuất hiện, bị nữ tử hút vào trong miệng, trên mặt lộ ra hài lòng đến cực điểm mỉm cười.

Như lại nhìn cẩn thận chút, liền sẽ phát hiện nữ tử này phần bụng chắp lên, đúng là đang có mang. Thậm chí, kia chắp lên phần bụng, thỉnh thoảng sẽ có chập trùng —— liền như, nàng chỗ dựng dục hài tử, đã không kịp chờ đợi muốn ra, mở mắt nhìn xem thế giới này.

“Bé ngoan, không nên gấp gáp a, lần này nương cho ngươi tìm được, 1 cái phi thường hoàn mỹ con mồi… Hoàn mỹ đến, hắn khí huyết, sinh cơ, để nương đều có chút không nỡ, đều cho ngươi ăn.”

Bành ——

Một tiếng vang trầm đúng là nữ tử phần bụng, bị trùng điệp đạp lên, tại quan tài thuỷ tinh nội bộ, lưu lại một cái rõ ràng chân nhỏ ấn.

“Đừng nóng giận nha, nương nói đùa, ta tân tân khổ khổ nhiều năm như vậy, vẫn luôn đang chờ đợi ngươi hàng thế. Yên tâm đi, hắn là ngươi, nương khẳng định đều cho ngươi ăn.”

Trầm thấp buồn bực rống, từ nữ tử trong bụng truyền ra, trên mặt nàng lộ ra bất đắc dĩ, “Biết ngươi thích ăn loại người này, nương đáp ứng ngươi, sẽ hết sức cho ngươi tìm, tốt a? ?”

Lăn lộn phần bụng, lúc này mới bình tĩnh lại, nữ tử than nhẹ, “La Thiếu Viện, không phải nô nói không giữ lời, thực tế là ngươi hương vị, quá mức mê người.”

“Ta khuê nữ muốn ăn ngươi, ta cái này làm nương, đương nhiên chỉ có thể thỏa mãn nàng.”

Một tiếng chuông reo, từ quan tài thuỷ tinh bên trong truyền ra, rất nhanh có tiếng cầu xin tha thứ, tiếng khóc, từ cửa hang phương hướng truyền đến. Một đám người, bị dây thừng buộc chặt, như súc vật bị khu trục lấy, đuổi tiến vào trong động.

Người mặc áo bào trắng, đem toàn thân che lấp ở bên trong, chỉ lộ một đôi tròng mắt mấy tên nữ tử, quỳ gối cửa hang, “Mời tông chủ hưởng dụng.”

“A!”

“Cứu mạng!”

Tiếng kêu thảm thiết, từ trong thạch động truyền ra, rất nhanh liền an tĩnh xuống.

Từng đôi trợn to tròng mắt, tuyệt vọng, bất lực nhìn chằm chằm đỉnh đầu vách đá, máu tươi chính liên tục không ngừng, từ đám bọn hắn quanh thân lỗ chân lông chảy ra, bị khô ráo mặt đất hấp thu, không biết thông qua phương thức gì, hội tụ đến quan tài thuỷ tinh chỗ.

Ừng ực ——

Ừng ực ——

Giờ phút này, lại có nuốt âm thanh truyền ra, như toà này quan tài thuỷ tinh, ngay tại uống từng ngụm lớn máu. Sau đó nó trên nội bích, lưu lại chân nhỏ kia ấn, từng chút từng chút trở thành nhạt, cuối cùng biến mất không thấy gì nữa.

Trên mặt đất, kia nằm ngang vô số thi thể, thì đã triệt để khô quắt, biến thành từng cỗ thây khô.

“Sàn sạt” âm thanh bên trong, mặt đất cát đá chậm rãi tách ra, đem những này thây khô nuốt vào, theo một trận nhấm nuốt tiếng vang lên về sau, hết thảy khôi phục như lúc ban đầu, liền như cái gì cũng không phát sinh.

…

Bầu trời u ám, có nồng vụ lăn lộn, lọt vào trong tầm mắt thế giới, là hoàn toàn u ám.

Thuận tiện như, thế gian hết thảy sắc thái, đều bị thôn phệ… Lại hoặc là, căn bản không được cho phép, xuất hiện tại toà này thế giới bên trong.

Một đoàn u ám sương mù tung bay theo gió, bên trong có cực tấm cô gái xinh đẹp gương mặt, 2 mắt khi thì thanh tỉnh, khi thì hỗn loạn.

Đột nhiên, mặt đất một đoàn màu xám bụi gai, giờ phút này bỗng nhiên nổ tung, lại hóa thành một tên mênh mang lão ẩu, 2 tay bỗng nhiên bắt lấy sương mù đoàn, há to mồm, liền đưa nó sinh sinh nhét đi vào.

“Ừng ực” một tiếng vào trong bụng, lão ẩu trên mặt lộ ra hài lòng, hôm nay thuận lợi thôn phệ 1 cái du hồn, xem như tiểu bổ dừng lại.

Nhưng vào lúc này, lão ẩu sắc mặt đại biến, lộ ra thống khổ chi ý, nàng hãi nhiên cúi đầu, liền thấy 1 con thoa màu đỏ sơn móng tay bàn tay, lại sinh sinh xé mở bụng của nàng, từ đó chui ra.

Lão ẩu há to mồm, lại không phát ra được nửa điểm thanh âm, chỉ có thể trơ mắt nhìn xem, thân thể bị xé thành từng khối, bị nuốt ăn sạch sẽ.

Nhuộm đỏ móng tay, cô gái mặc áo trắng, có thật dài tóc đen, trên đầu cài lấy một chi cây trâm gỗ, nàng liếm láp xong trên ngón tay, một điểm cuối cùng tàn hơn về sau,

trong mắt lãnh khốc, sát ý, nháy mắt biến mất không thấy gì nữa, chỉ có một mảnh mờ mịt.

Tựa hồ, nàng căn bản cũng không biết, mình là ai, lại tại sao lại xuất hiện tại đây? Chỉ là máy móc, đang tìm kiếm cái gì.

Ở cái thế giới này bên trong, nàng đi rất nhiều rất nhiều năm, có đôi khi đi mệt, liền biến thành sương mù đoàn nho nhỏ ngủ một giấc.

Duy nhất để nữ tử, cảm thấy tức giận là, không biết bao nhiêu năm, nàng chưa từng ngủ qua 1 cái an giấc, luôn luôn bị người đánh thức.

Mí mắt rủ xuống rủ xuống, nữ tử lại cảm thấy buồn ngủ, nàng ăn đồ vật về sau, cũng thích đi ngủ. Nên quay đầu, kế tiếp theo đi lên phía trước lời nói, một ít khí tức liền sẽ trở nên, để nàng rất không được tự nhiên.

Ngay tại nữ tử quay người lúc, một tiếng vang lên ầm ầm, đỉnh đầu lăn lộn nồng vụ điên cuồng lưu chuyển, hóa thành 1 trương to lớn gương mặt.

—

—

—

Chương 135 : Quỷ giới đại hung

Nữ tử toàn thân áo trắng, nháy mắt trở nên xích hồng, liền như tân nương xuất giá ngày đó, mặc một thân hồng trang.

Màu đỏ móng tay dài ra, quỷ dị màu đen đường vân, hiện lên ở nàng trắng nõn tinh tế trên khuôn mặt, mờ mịt, buồn ngủ đôi mắt, giờ phút này chỉ có băng hàn.

Nàng ngẩng đầu, gắt gao tiếp cận trên đỉnh đầu, trương này chán ghét khuôn mặt.

Lần thứ 1 gặp mặt, là rất nhiều rất nhiều năm trước, khuôn mặt này đột nhiên xuất hiện, muốn đem nàng ăn hết.

Nữ tử bị thương rất nặng, mới miễn cưỡng đào tẩu, vì thế ngủ say rất lâu.

Từ đó về sau, mỗi qua một chút năm, khuôn mặt này liền muốn xuất hiện một lần, nhưng nữ tử ứng đối lại càng ngày càng nhẹ nhàng.

Từ trọng thương, đến vết thương nhẹ, lại đến toàn thân trở ra… Trận chiến cuối cùng, là tại 1,000 năm trước, gương mặt bị nàng đào ra một con mắt.

Từ đó về sau, nó liền rốt cuộc chưa từng xuất hiện.

Hôm nay, không ngờ đến rồi!

Nữ tử liếm láp khóe miệng, nàng phát hiện mình giờ phút này, không có nửa điểm sợ hãi, ngược lại vô song hoài niệm viên kia ánh mắt hương vị.

Bạo tương mà thơm ngọt!

Nhưng lúc này đây, trên bầu trời khuôn mặt này, nhưng không có đối nữ tử động thủ, trầm thấp như sấm rền thanh âm vang lên, “Giúp ta tìm tới hắn, giết chết hắn… Sự thành về sau, ta đem hứa hẹn, ngươi có thể đạt được tự do hành tẩu ở, toàn bộ Quỷ giới quyền lợi!”

Nữ tử nghiêng đầu, giống như là tại suy nghĩ, “… Tốt.”

Nàng thanh âm, lại phá lệ ôn nhu.

Trên đỉnh đầu, to lớn gương mặt biến mất, ngược lại có 1 cái vòng xoáy xuất hiện.

Nữ tử cùng một hồi, lúc này mới một bước lên trời, tiến vào vòng xoáy không gặp.

…

Thông thiên xương dưới, 2 con trảo trảo lau mồ hôi.

Huyền Quy có chút hoảng!

Lúc trước, La Quan lĩnh hội đại hoang 12 đế kiếm lúc, mới dùng không đến nửa canh giờ?

Nhưng hôm nay, đã qua đi trọn vẹn, 1 canh giờ, hắn lại vẫn không có tỉnh lại!

Không bình thường, đây tuyệt đối không bình thường.

“Đáng chết, đến cùng cái kia xảy ra vấn đề?” Huyền Quy nghiến răng nghiến lợi, “Không thể lại các loại, nếu không La Quan tiểu tử này, liền thật muốn bị người, cho hút thành thây khô!”

Trong quan tài băng, La Quan ôm Kim Nhã, nhắm mắt như ngủ say.

Cuồn cuộn khí huyết, quả thực như vỡ đê giang hà, điên cuồng mãnh liệt mà ra, không ngừng rót vào Kim Nhã thể nội. Nương theo lấy, còn có từng tia từng tia từng sợi bạch khí… Cái này, chính là La Quan dương khí, hoặc là nói xác thực hơn, là trong cơ thể hắn sinh cơ!

Bây giờ, đang bị điên cuồng cướp đoạt.

Huyền Quy đã nếm thử, cưỡng ép tỉnh lại La Quan, gián đoạn hắn lĩnh hội, nhưng không có hiệu quả gì. Thuận tiện như, hắn ý thức bây giờ, bị phong ấn ở cái nào đó không biết chỗ!

Xảy ra chuyện, tuyệt đối xảy ra chuyện.

Huyền Quy cắn răng, tại trước mặt vẽ một vòng tròn, tiếp lấy 2 con trảo trảo các bắt lấy một bên, dùng sức xé ra!

Chỉ nghe một tiếng oanh minh, vòng tròn vỡ ra khe hở,

nó thăm dò đi vào, sắc mặt lập tức đại biến.

Liền thấy mênh mông hỗn độn bên trong, cao bằng một người viên cầu lơ lửng, theo “đông” “đông” tiếng tim đập, không ngừng co vào, phồng lên.

Nữ tử áo đỏ như máu, đang ngồi ở viên cầu bên trên, tay nâng lấy cái cằm, đôi mắt nửa khép nửa mở, giống như là tại buồn ngủ. Váy đỏ vạt áo mở ra, đem viên cầu bao vây lấy, mơ hồ có thể thấy được 2 đầu thon dài trắng nõn đùi, chớp động lên loá mắt quang trạch.

Lúc này, hình như có phát giác, nữ tử đột nhiên quay người, tròng mắt màu đỏ ngòm khóa chặt Huyền Quy, ngắn ngủi mờ mịt sau trắng nõn trên khuôn mặt, màu đen đường vân điên cuồng lan tràn.

Nàng liếm láp khóe miệng, có óng ánh nhỏ xuống, “Tương bạo rùa - đầu…”

Chỉ nhô ra cái đầu, xâm nhập La Quan tâm thần thế giới Huyền Quy, bỗng dưng tê cả da đầu.

Quỷ giới đại hung!

Kia huyết sắc áo đỏ, đều là oán khí, tử khí nhuộm thành, không biết đã ăn bao nhiêu quỷ vật mới có thể ngưng tụ, có thể nói hung thần ngập trời.

Đánh không lại, tuyệt đối đánh không lại!

Sưu ——

Huyền Quy rụt đầu liền chạy, bên tai tựa hồ nghe đến, Quỷ giới đại hung thất vọng than nhẹ, này nương môn muốn tương bạo đầu của ta, quả thực hung tàn rối tinh rối mù.

Xong đời xong đời, La Quan hỗn tiểu tử này, tại sao lại trêu chọc Quỷ giới đại hung?

Tuy nói trảm linh một mạch, từ lão đạo kia thay mặt bắt đầu, liền cùng Quỷ giới kết xuống đại thù, nhưng La Quan loại này tiểu bất điểm, như thế nào dẫn tới Quỷ giới đại hung xuất thủ?

Huyền Quy biểu lộ cứng đờ, như nghĩ đến cái gì, nghiến răng nghiến lợi, “Chiêu an không thành, đây là triệt để thẹn quá hoá giận, không để ý thể diện rồi?”

Trừ vị kia, nhắc nhở Quỷ giới bên ngoài, Huyền Quy nghĩ không ra cái thứ 2 khả năng.

Không muốn mặt!

Ngươi có phải hay không suốt ngày, ăn no nhàn không có chuyện làm? Thế gian này hạo đãng, sinh linh triệu tỉ tỉ, lão nhìn ta chằm chằm đồ đệ làm gì? !

Khó trách La Quan ra không được, kia váy đỏ che lại, chính là 10 triệu quỷ vật oán khí đều tới, nói câu che khuất bầu trời không chút nào qua điểm.

Cho dù lão đạo sĩ sống lại, đều chưa hẳn có thể bổ ra, huống chi hắn cái này mới học trảm linh, chưa bước vào tiên đồ hàng tiểu bối?

“Xú nương môn, cứ như vậy ngồi đầu người bên trên, ngươi cũng không sợ đi hết!” Huyền Quy mắng to một tiếng, lúc này mồ hôi rơi như mưa.

Quỷ giới đại hung tựa hồ, là kiêng kị trảm linh chi uy, muốn sống sờ sờ vây chết La Quan, vậy liền còn có giải cứu cơ hội.

Nhưng trong quan tài băng, lại không thể lại cùng, bây giờ gọi không dậy La Quan, muốn cứu hắn liền chỉ có 1 cái biện pháp. Nhưng làm như vậy, hắn chưa chắc sẽ niệm tốt… Huyền Quy cắn răng, quản không được nhiều như vậy, nó chỉ có thể trước hết nghĩ biện pháp, bảo trụ La Quan tính mệnh!

Trong hôn mê Kim Nhã, chậm rãi mở mắt ra, sau đó liền thấy rõ, La Quan gần trong gang tấc, cực kỳ nhợt nhạt khuôn mặt.

“A!”

Nàng kinh hô một tiếng, “La Quan! La Quan ngươi làm sao rồi?”

“Hắn sắp chết! !” Một thanh âm, trực tiếp tại não hải vang lên.

Kim Nhã kinh hãi, “Ai? ?”

“Đừng quản ta là ai, chính ngươi thấy rõ ràng, hiện tại chính phát sinh sự tình.”

Kim Nhã lại lần nữa thấp giọng hô, đã phát hiện mình, ngay tại thôn phệ La Quan khí huyết, sinh cơ sự thật.

“Tại sao có thể như vậy? Không phải ta, ta cái gì cũng không làm!”

Thanh âm kia vang lên, “Là không trách ngươi, nhưng đây hết thảy căn nguyên, ngay tại trên người ngươi.” Hơi trầm xuống mặc, “Như ngươi nhìn thấy, còn tiếp tục như vậy, La Quan hẳn phải chết không nghi ngờ.”

“Muốn cứu hắn, liền chỉ có 1 cái biện pháp… Ngươi chết! Chỉ cần ngươi chết đi, môi giới biến mất liền không có người, có thể lại tổn thương đến La Quan.”

Kim Nhã lớn tiếng nói: “Ta nguyện ý vừa chết, chỉ cần có thể cứu hắn!” Thật sâu, nhìn La Quan một chút, khóe miệng nàng lộ ra mỉm cười, bỗng nhiên vọt tới băng quan! !

…

Cái gọi là trảm linh chân ý.

Chính là muốn đem, tự thân coi là 1 viên hạt giống, chôn sâu phía dưới mặt đất, lại một kiếm phá vỡ giam cầm, hoàn thành phá xác mà ra.

Hạt giống nảy mầm —— tức là, linh tính sinh ra!

Kiếm này, từ sinh mà chết, có thể giao phó linh tính, liền có thể tuỳ tiện giáng lâm hủy diệt! !

(thế gian vạn vật, sống vĩnh viễn so chết gian nan)

Bây giờ La Quan ý thức, liền tại “Hạt giống” bên trong, một kiếm phá chi trảm linh hoạt thành.

Nhưng hôm nay, hắn đã xuất rất nhiều kiếm, nhưng thủy chung không cách nào đem nó trảm phá.

Cái này không khỏi, để La Quan đối tự thân kiếm đạo thiên phú, sinh ra thật sâu hoài nghi —— hẳn là, là ta lĩnh hội sai lầm rồi sao?

Châm chước liên tục, không ngừng thử lại phép tính, cân nhắc, không sai a!

Nhưng kiếm quyết rõ ràng nói, trảm linh sâm ngộ kiếm ra có thể phá, dù có ngoài ý muốn cũng chỉ cần, tái xuất 3 lượng kiếm liền có thể thoát thân mà ra.

Tình huống như thế nào? La Quan thở sâu, thần sắc ngưng trọng.

Oanh ——

Lại 1 kiếm chém ra, trước mắt tấm màn đen không ngừng chấn động, lăn lộn, cùng lúc trước vô số lần đồng dạng, dần dần lại bình tĩnh lại.

Mỗi lần, cái này tấm màn đen cho La Quan cảm giác, đều là sắp vỡ vụn… Lại nhiều lần thất vọng.

Đầu đau hơn, giống như là có đem đao, ở bên trong dùng sức khuấy động, quả thực muốn bạo tạc.

Trảm linh cùng cái khác kiếm quyết khác biệt, thi triển chỗ hao tổn, là La Quan tự thân linh tính —— có thể đơn giản hiểu thành, là hắn hồn phách lực lượng.

Bây giờ còn có thể xuất kiếm, là La Quan nhục thân cường đại vô song, hồn phách cường độ bị uẩn dưỡng viễn siêu thường nhân.

Ngoài ra, chính là giữa lông mày một điểm lạnh buốt, làm hắn ý thức bảo trì thanh tỉnh.

Nếu không, như vậy cường độ hồn lực hao tổn, đổi người sớm không biết, đã hôn mê bao nhiêu lần.

—

—

—

Chương 136 : Tất yếu giết người

La Quan thở sâu, ép buộc mình giữ vững tỉnh táo, hắn ý thức bị vây ở “Hạt giống” bên trong, đã có 1 canh giờ.

Không nói đến trước mắt gặp phải quỷ dị, cực khả năng đại biểu đại hung hiểm, chính là bản thể hắn tình trạng, cũng vô pháp bền bỉ.

Nhất định phải nhanh nghĩ biện pháp, từ cái này bên trong chạy đi!

Trảm linh…

Phế!

Dù không biết nguyên nhân, nhưng không hề nghi ngờ, kiếm này đã không thể giúp hắn “Phá xác mà ra” .

Vậy liền nếm thử dưới, biện pháp khác.

La Quan cũng không biết, làm như vậy có hữu dụng hay không, nhưng hắn không có khả năng ngồi chờ chết.

Oanh ——

Oanh ——

Tấm màn đen trước, La Quan thủ đoạn ra hết, bởi vì là ý thức thế giới, hắn không làm giữ lại chút nào. Nhưng tất

cả công kích, đều đá chìm đáy biển… Không, nói xác thực hơn, là không có nửa điểm tác dụng.

Trước đó còn phối hợp lấy, “Biểu diễn” một phen đem phá không phá cục diện tấm màn đen, triệt để bày nát.

Mặc cho La Quan xuất thủ, toàn bộ không phản ứng chút nào!

La Quan cắn răng, cái này cùng kiếm quyết bên trong ghi lại, ngược lại là đối đầu hào —— “Loại bên trong” thế giới, duy trảm linh có thể phá, những người còn lại vô dụng.

Nhưng mấu chốt là, trảm linh không dùng a đại ca, ngươi cái này nội dung nên đúng không đúng, không nên đúng lại toàn mẹ nó nói trúng!

Bây giờ, hắn còn có một chiêu cuối cùng không dùng.

Thở sâu, La Quan đưa tay một nắm, sắc mặt hiển hiện ý mừng, hắn lại mơ hồ trong đó cảm thấy được, thuộc về Dạ Yến kiếm khí tức… Cái này tại trước đó là không có! Khí tức như có như không, tuyệt đối tiếp theo tiếp theo, La Quan ngưng thần bất loạn, rốt cục bắt được Dạ Yến kiếm khí tức.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, tại tấm màn đen trước vang lên, La Quan trong tay hiện ra, Dạ Yến kiếm hư ảnh, hắn không dám có nửa điểm chần chờ, 1 kiếm đâm ra!

“Ta nay cầm kiếm mở 1 yến, chỉ phía xa bầu trời đêm mời trăng sao…” Trong đầu, giờ phút này hiển hiện Hồng Lô tiền bối, cười to mà đi thân ảnh.

La Quan nhìn chằm chằm trước mắt tấm màn đen, nghĩ thầm vật này cũng rất đen, xem như màn đêm có được hay không?

Kết quả là… Không thành!

Màn đêm như lúc ban đầu, không có nửa điểm ba động, càng không nửa điểm trăng sao chi ảnh từ đó hiển hiện.

Dạ Yến kiếm hư ảnh, biến mất không thấy gì nữa.

La Quan cười khổ, cuối cùng vẫn là thất bại, hắn thở sâu, hét lớn một tiếng, “Lão sư cứu ta!”

Ngay tại La Quan “Loại bên trong” kêu cứu lúc, “Loại bên ngoài” mênh mông giữa hỗn độn, giờ phút này đột nhiên có biến hóa.

Viên cầu bên trên, nguyên nhân chính là Huyền Quy đào tẩu, mà rầu rĩ không vui váy đỏ nữ tử, bỗng dưng ngẩng đầu lên.

Liền thấy cái này hư vô một mảnh tâm thần thế giới, giờ phút này đột nhiên rung động, theo chập trùng khuếch tán, lại có một vùng biển sao từ đó hiển hiện.

Ảm đạm đến cực điểm, như cách xa khoảng cách vô tận, lại như xông phá vô số trở ngại, mới giáng lâm đến tận đây.

Quần tinh ở giữa có một vòng ánh trăng, nó bây giờ chỉ có một vòng nhàn nhạt sáng sắc, phác hoạ ra tự thân tồn tại… Liền như bọt biển huyễn ảnh, sau một khắc liền đem vỡ vụn.

Nữ tử áo đỏ như lâm đại địch, chăm chú tiếp cận tinh biển hư ảnh, ngập trời khí tức hung sát, trong chốc lát phá thể mà ra, liền như trùng trùng điệp điệp vô tận Cửu U huyết hải, lại đỉnh đầu nàng phía trên, ngưng tụ ra 1 tôn khủng bố quỷ vật, rõ ràng là —— phóng đại vô số lần, nữ tử áo đỏ bản nhân!

Chỉ bất quá, cùng bản thể so sánh, cái này khí tức hung sát chỗ ngưng thân ảnh, quanh thân ngang ngược, giết chóc, hủy diệt quanh quẩn, cực hạn băng hàn, âm lãnh khí tức, như muốn đem toàn bộ thế giới hủy diệt. Nàng há miệng, đối trăng tròn chi ảnh phát ra một tiếng rít, khủng bố xung kích sát na quét ngang, khiến toàn bộ hư vô không gian kịch liệt chấn động.

Liền tựa hồ, cái này được triệu hoán ra, mới là Quỷ giới đại hung hoàn chỉnh hình thái.

Ánh trăng càng thêm ảm đạm, nhưng cái này cùng Quỷ giới đại hung thét lên không quan hệ, mà là có một đôi xinh đẹp mà sáng tỏ đôi mắt, từ đó nổi lên.

Nàng lẳng lặng nhìn chăm chú lên Quỷ giới đại hung, cái sau đôi mắt vẫn như cũ xích hồng, trên mặt lại lộ ra suy tư, song phương như đang nhìn nhau bên trong, liền đã hoàn thành một loại nào đó giao lưu.

Trầm ngâm liên tục, Quỷ giới đại hung gật gật đầu, "… Ngươi… Nếu dám… Lừa gạt… Ta… Nhất định… Giết hắn…"

Trăng tròn im ắng, cặp kia xinh đẹp đôi mắt, lộ ra một chút quyện đãi, như chỉ là giáng lâm ở đây, liền hao tổn cực lớn lực lượng.

Nàng nhắm mắt lại, cứ thế biến mất không gặp.

Rống ——

Phẫn nộ gào thét, đột nhiên từ cách xa bên ngoài truyền đến, hư vô không gian kịch liệt chấn động, hình như có cái nào đó kinh khủng tồn tại muốn giáng lâm. Bỗng dưng, một tiếng kiếm minh vang lên, không gian chấn động về sau, vậy sẽ phải cưỡng ép xâm nhập tồn tại, lâm vào lâu dài trầm mặc.

Cuối cùng, nó lựa chọn thối lui.

Quỷ giới đại hung huyết mâu tĩnh mịch, lại có một chút ngạc nhiên, như không nghĩ tới 1 cái mới vào tu hành thái điểu, bối cảnh lại thâm hậu như thế. Nhưng cái này không thể nghi ngờ để mặt trăng lời nói, trở nên càng thêm có thể tin, nàng liếc mắt nhìn chằm chằm "Hạt giống", thân ảnh tiêu tán không gặp.

Tới cùng nhau biến mất, còn có viên cầu bên trên, kia ngồi váy đỏ nữ tử. Mà liền tại, nàng biến mất nháy mắt, "Hạt giống" xác ngoài nháy mắt băng liệt, vỡ nát.

Nó sớm tại La Quan trảm linh kiếm dưới, bị triệt để đánh

nát, chỉ vì bị Quỷ giới đại hung trấn áp, mới duy trì ban đầu bộ dáng.

…

Bành!

Một tiếng vang trầm, Kim Nhã trừng to mắt, nhìn xem ngăn tại trước mắt bàn tay.

“Kim Nhã tỷ, ngươi đây là muốn, biểu diễn một trận lấy đầu phá quan tài sao? Ta đánh cược đầu của ngươi, khẳng định không có cái đồ chơi này rắn chắc.”

Mang theo mỉm cười khàn khàn âm thanh, ở bên tai vang lên.

“La Quan!”

Kim Nhã nước mắt, một chút liền rơi xuống, liều mạng ôm chặt hắn, nhưng lại sau đó một khắc bỗng nhiên đem hắn đẩy ra.

“Cách ta xa một chút, ngươi nhanh tránh xa một chút!”

“Ta… Ta đang hại ngươi… Không, không phải ta… Nhưng ngươi đi cùng với ta… Sẽ chết…”

La Quan bắt lấy tay của nàng, “Cho nên, ngươi muốn thông qua tự sát, tới cứu ta?”

“Ta… Ta không có cách nào…” Kim Nhã cắn môi, “La Quan, đều là bởi vì ta, ngươi mới rơi vào hung hiểm, hết

thảy đều là lỗi của ta.”

Nàng thở sâu, “Nếu như chúng ta 2 người, chú định chỉ có thể sống 1 cái, ta muốn ngươi kế tiếp theo còn sống! La Quan, ngươi giết ta đi, nàng đáp ứng sẽ bỏ qua ngươi… Ta không sợ… Thật, ta là tự nguyện, ngươi bây giờ liền động thủ!”

La Quan lau đi trên mặt nàng nước mắt, “Kim Nhã tỷ, ngươi có tin ta hay không?”

Kim Nhã gật đầu.

“Vậy liền yên tâm, chúng ta ai cũng sẽ không chết, ngươi bây giờ nhắm mắt ngủ một giấc, đợi tỉnh lại hết thảy liền đều kết thúc.” La Quan mỉm cười, “Thật, nhanh nhắm mắt lại.”

Kim Nhã nhắm mắt lại.

Ông ——

Tiếng kiếm reo, tại trong quan tài băng vang lên.

La Quan đưa tay, điểm tại nàng giữa lông mày.

“Trảm linh! !”

Đọc nhấn rõ từng chữ như kinh lôi.

Đôm đốp ——

Một tiếng vang nhỏ, từ Kim Nhã thể nội truyền ra, sắc

mặt nàng một chút trở nên tái nhợt, như bệnh nặng một trận trực tiếp đã hôn mê.

Cùng lúc đó, La Quan trước mắt trong thoáng chốc, như nhìn thấy 1 trương nữ tử gương mặt, lúc này vặn vẹo lên phát ra thống khổ tru lên.

Xa xôi bên ngoài, kia đột ngột từ mặt đất mọc lên hoang vu núi cao, trong thạch động đột nhiên vang lên, gấp rút vô cùng tiếng chuông.

Liền thấy kia trong quan tài kiếng, nữ tử ôm chặt phần bụng, kêu thảm không ngừng lăn lộn, có màu đỏ sậm huyết tương từ nàng hạ thân tuôn ra.

“Con của ta! !”

“Con của ta!”

Nàng bỗng nhiên xé rách váy dài, càng đem mình một cánh tay, trực tiếp cắm vào phần bụng, “Răng rắc” “Răng rắc” cắn xé, nhấm nuốt âm thanh, lập tức từ đó truyền ra.

“Ăn, nhanh lên ăn!”

“Con ta yên tâm, nương vô luận như thế nào, nhất định sẽ bảo trụ ngươi!”

Đinh đinh đinh ——

Tiếng chuông càng thêm gấp rút.

Vô số đạo lảo đảo, hoảng sợ thân ảnh, xuất hiện ở ngoài cửa động, có cô gái áo bào trắng bay trời, đem bọn hắn cưỡng ép đuổi tiến vào hang đá.

“A!”

“Cứu mạng! !”

“Mau cứu ta!”

Trước khi chết kêu thảm, cùng tuyệt vọng gào thét, nghe da đầu run lên.

“Không đủ! ! Không đủ!”

“Ta muốn càng nhiều, càng nhiều!”

Nương theo lấy trong quan tài kiếng thét lên, ánh mắt kéo đến giữa không trung, liền thấy cửa hang bên ngoài, lít nha lít nhít đều là bóng người, nhiều vô số kể… Mà vận mệnh của bọn hắn, lúc này đã chú định.

“La Quan, ngươi dám tổn thương con ta, ta không tiếc bất cứ giá nào, tất yếu giết ngươi!”

Oán độc, điên cuồng thét lên, tại đỉnh núi quanh quẩn.

—

—

—

Chương 137 : Phàn Nhạc xuất thủ

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Băng quan vỡ tan, La Quan ôm Kim Nhã, 1 cái xoay người rơi xuống đất.

Trong thông đạo dưới lòng đất, có thể nghe tới thi khôi thống khổ tru lên, theo “Oanh” một tiếng vang thật lớn, hết thảy quy về tĩnh mịch.

Rầm rầm ——

Vô số miếng đất, đá vụn, nhao nhao giáng xuống, mảnh đất này dưới không gian muốn sập.

La Quan thở sâu, tay cầm Dạ Yến kiếm, bỗng nhiên hướng lên chém xuống!

Tây sơn, Lan Đình.

Bầu không khí khẩn trương đến cực điểm, thiếu viện đã đi vào trong đó hồi lâu, chậm chạp chưa hề đi ra, đế võ mọi người đã là lòng nóng như lửa đốt.

“Không thể lại cùng!” Một mắt lão đạp trời gầm nhẹ, “Chư vị, theo ta cùng một chỗ giết vào huyết trì, cùng thiếu viện sóng vai mà chiến!”

“Cứu ra thiếu viện!”

Gào thét bên trong, một đám Đạp Thiên cảnh liền muốn xông vào.

Đúng lúc này, sâu trong lòng đất một tiếng vang thật lớn, chấn động bên trong có kiếm minh truyền ra.

Sau một khắc, cả tòa huyết trì bị kiếm ảnh trảm phá, từ đó một phân thành hai, xung quanh bao trùm băng sương vỡ vụn.

La Quan ôm Kim Nhã bay ra, sau khi hạ xuống một cái lảo đảo.

“Thiếu viện!”

Mọi người đầu tiên là vui mừng, chợt quá sợ hãi.

La Quan bây giờ trạng thái, là mắt trần có thể thấy hỏng bét, khí tức suy yếu sắc mặt tái nhợt, đôi mắt ảm đạm không ánh sáng, liền như bệnh nặng một trận.

“La Quan!” Trình Nhàn xông lại, mặt mũi tràn đầy lo lắng, “Ngươi thế nào? Không có sao chứ?”

La Quan lắc đầu, đem Kim Nhã đẩy qua, “Mang theo nàng, lập tức đi…”

Lời còn chưa dứt, hắn bỗng nhiên ngẩng đầu, sau một khắc phương xa chân trời có kiếm minh bộc phát, “Ầm ầm” tiếng vang bên trong, ngang ngược trùng thiên.

Kia khủng bố thiêu đốt khí tức, lại khiến phía cuối chân trời, đều biến thành một mảnh xích hồng, như mặt trời rơi xuống lúc tạo thành ráng đỏ tầng.

Cuồn cuộn kiếm uy phô thiên cái địa, xa xa khóa chặt La Quan, liền cũng đem toàn bộ Lan Đình, thậm chí là toàn bộ tây sơn đều bao phủ!

Như cửu thiên chi thượng hỏa diệm sơn, ầm vang khuynh đảo liền muốn mang theo vô tận thần hỏa, đốt diệt vạn vật.

Toàn bộ đế đô, vô số tu hành cường giả ngẩng đầu, nhìn về phía chân trời thiêu đốt tầng mây, mắt lộ ra hãi nhiên —— kia là kiếm hơi thở đang lăn lộn tứ ngược.

Phàm là biết được nội tình người, bây giờ liền chỉ có một cái ý niệm trong đầu —— Phàn Nhạc đến rồi!

Tại La Quan cứu ra Kim Nhã, tự thân vô cùng suy yếu lúc, hắn không chút do dự xuất thủ.

“Tiểu nhân hèn hạ!”

“Cái này Phàn Nhạc, trước đó quả nhiên là nhìn lầm!”

“Thiếu viện hôm nay chi họa, cực khả năng liền cùng người này có quan hệ!”

Lan Đình trong phế tích, đế võ mọi người vừa sợ vừa giận.

Một mắt lão đạp trời nhổ ra một cục đàm, bỗng nhiên quay người, “Chư vị, nhưng nguyện theo lão phu cùng một chỗ, bảo hộ thiếu viện đại nhân?”

Hơi trầm xuống tịch, mọi người ầm vang đồng ý!

“Có gì không dám!”

“Muốn động thiếu viện, liền từ chúng ta những lão già này trên thi thể, bước qua đi!”

“Thiếu viện nắm chặt vận công điều trị, ta cùng lại ngăn hắn một lát!”

Đế võ mọi người, xem La Quan vì kế nhiệm lãnh tụ, đối với hắn tán thành, ủng hộ, cũng không phải là chỉ là viện trưởng đại nhân bổ nhiệm.

Càng quan trọng, là hắn thông qua tự thân hành động thực tế, thu hoạch được đế võ trên dưới tôn kính.

La Quan trong lòng cảm động, cười lớn một tiếng, “Tiên sinh chư vị, chỉ là Phàn Nhạc mà thôi, há có thể làm tổn thương ta?”

“Các vị trước tạm thối lui, hôm nay tây sơn phía trên, bản thiếu viện liền cùng người này, triệt để làm chấm dứt!”

Không người rút đi.

Theo bọn hắn nghĩ, La Quan giờ phút này suy yếu vô song, há lại Phàn Nhạc đối thủ? Bây giờ lời này, bất quá

là nghĩ đẩy ra bọn hắn, không mọi người mạo hiểm.

Thiếu viện đại nhân cao thượng, nhưng càng là như thế chúng ta càng không thể đi, tung vừa chết lại như thế nào? Định không thể để cho Phàn Nhạc tiểu nhân đạt được!

La Quan: …

Chư vị, các ngươi thật nghĩ quá nhiều!

Như không có nắm chắc, ta đã sớm chạy, sẽ còn lưu tại cái này chờ chết? Nhưng hôm nay, nhưng không có thời gian làm nhiều giải thích!

Hắn thở sâu, đưa tay, “Đế võ mọi người nghe lệnh! Lập tức rời khỏi tây sơn , bất kỳ người nào không được ngưng lại, người vi phạm nghiêm trị!”

Đôi mắt uy nghiêm, đảo qua mọi người.

“Thiếu viện!”

Một mắt lão đạp trời gầm nhẹ.

“Lui ra!”

“… Là!”

Đế võ mọi người quay người, nhanh chóng rời khỏi tây sơn, từng cái thần sắc túc mục, ánh mắt bi tráng.

Trình Nhàn ôm hôn mê Kim Nhã, nhìn trước mắt tái

nhợt, động lòng người khuôn mặt, lý trí nói cho nàng La Quan cử động lần này xúc động lỗ mãng.

Vừa vặn vì một cái nữ nhân, nàng đối La Quan biết rõ hôm nay là cạm bẫy, vẫn nghĩa vô phản cố cứu người cử động, từ đáy lòng bên trong cảm động không thôi.

“Cố lên! Cố lên! !”

“La Quan, ngươi nhất định phải sống sót! !”

…

Đế cung.

Cầu năm điện đại môn, giờ phút này từ từ mở ra, đã hồi lâu chưa từng công khai lộ diện lão Hoàng đế, bị người đẩy lên ngoài cửa.

Tuế nguyệt cùng tật bệnh, tại thế gian này tôn quý nhất trên thân nam nhân, lưu lại thật sâu vết tích, trùng điệp nếp nhăn cùng màu nâu xám mảng lớn điểm lấm tấm, đều lộ ra một tia không rõ.

Nhưng đôi mắt của hắn, lại cơ trí mà thông thấu, như một mảnh sâu không thấy đáy biển, ai cũng không biết hắn đến tột cùng đang suy nghĩ gì.

Bây giờ, hắn lẳng lặng tựa lưng vào ghế ngồi, nhìn về nơi xa tây sơn.

…

Lưu Vân tiểu trúc, nơi nào đó không đối ngoại đình viện.

Đại hoàng tử một thân nhung trang, hiển thị rõ oai hùng.

Đối diện, Nhị hoàng tử người mặc cẩm phục, tay cầm quạt xếp, khí chất khiêm khiêm như ngọc.

Mỹ mạo tỳ nữ phủ phục, vì 2 vị thiên hoàng quý tộc rót rượu, dáng người xinh đẹp.

Nhưng rõ ràng, 2 người tâm tư đều không ở chỗ này, bọn hắn nhìn về phía phương xa, kia giống như sóng lớn "Ầm ầm" mà tới ráng đỏ tầng.

Hôm nay, La Quan dù sao cũng nên chết đi?

…

Giác Dương quan, hái hà đài.

Quốc sư thần sắc ngưng trọng, "Cái này Phàn Nhạc, bước vào Tiên Đồ cảnh về sau, thực lực lại kinh khủng như vậy!" Hắn muốn nói lại thôi, "Sư muội…"

Nam Ly một bộ váy trắng, hơi trầm mặc, nói: "Trận chiến này xu thế, ta cảm giác không đến, hình như có lực vô hình đem nó che lấp."

Nàng thở sâu, "Nhưng ta tin tưởng, La Quan hắn tuyệt sẽ không bại!"

…

Chung Trạch.

Quan tài vẫn bày ở chính điện, Chung Tình một thân đồ tang, quỳ xuống đất thì thầm.

“Cha, Phàn Nhạc xuất thủ.”

“Hôm nay, La Quan nhất định sẽ chết.”

“Nữ nhi cầm đến đầu của hắn, an ủi ngài trên trời có linh thiêng… Ngài rốt cục, có thể nghỉ ngơi!”

Mạnh gia.

Bị một phen làm nhục, mất hết thể diện mọi người, lúc này nghiến răng nghiến lợi.

La Quan a La Quan, để ngươi kiêu căng ương bướng đến đâu, không coi ai ra gì!

Hôm nay, nhìn ngươi chết như thế nào! !

Ngô gia.

Ngô đấu biển vọt tới trong viện, ngửa mặt lên trời cười to.

“Nhị đệ, Phàm nhi, nếu các ngươi trên trời có linh, liền mở mắt xem một chút đi!”

“La Quan hắn, tử kỳ đã tới! !”

“Ta Ngô gia, sẽ không như vậy suy tàn, đợi Bách Vân

tông quật khởi, Ngô gia cũng đem triệt để thịnh vượng.”

Hắn nghiến răng nghiến lợi, mặt mũi tràn đầy oán độc, “Đến lúc đó, ta đem thân phó Giang Ninh, đem hắn toàn bộ La gia, toàn bộ đồ sát hầu như không còn!”

“Cho các ngươi báo thù rửa hận!”

…

Trên thực tế, không chỉ đế đô các đại nhân vật, chính chú ý tây sơn.

Một chút mọi người không biết nơi hẻo lánh bên trong, bây giờ cũng có người mở mắt ra.

Đế đô phía nam 30 dặm, vào kinh thành trước cuối cùng 1 cái dịch trạm, hôm qua đến cái nghèo túng đạo nhân, bẩn thỉu một thân đạo bào tràn đầy tràn dầu. Dường như uống rượu say, đổ vào bên đường cỏ oa tử bên trong, đã ngủ 1 ngày một đêm.

Dịch thừa dựa vào quầy hàng, chép miệng, “Liền loại này con ma men, muốn tại rét đậm thời tiết, sớm đông lạnh thành một cỗ thi thể.”

“Đi, đem hắn oanh…”

Thanh âm im bặt mà dừng, dịch thừa dùng sức dụi dụi mắt, cũng đã tìm không thấy đạo nhân thân ảnh, thanh thiên bạch nhật bên trong lại toát ra một thân mồ hôi lạnh.

Trên nóc nhà, lão đạo nhân bắn ra 2 khối dử mắt, trước ngửa đầu uống một hớp rượu, lúc này mới còn buồn ngủ nhìn về phía đế đô, thì thầm trong miệng, “Đi ngủ cái đồ chơi này, cũng không đỉnh đói a… Viện trưởng đại nhân, không bằng liền mời ngài ra cuối cùng này 1 kiếm, lão đạo ta cũng tốt rộng mở khẩu vị ăn hắn 1 thống khoái, há không diệu ư?”

Đế đô bắc hướng 50 dặm, có phiến bãi tha ma, phần lớn là nhà cùng khổ hoặc đột tử không người nhận lãnh hạng người, bị qua loa chôn ở cái này bên trong.

Lúc này, 1 con nửa mục nát bàn tay, từ trong đất bùn chui ra ngoài, bắt lấy bên cạnh rủ xuống nhánh cây, cả người ngồi dậy.

Nhưng tại trong quá trình này, nương theo lấy “Ầm” tiếng vang, từ này nhánh cây bắt đầu, toàn bộ đại thụ lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ chết héo, mặt ngoài cháy đen một mảnh, giống bị đại hỏa đốt cháy.

Một trận gió, rủ xuống vô số khô đen tiêu diệp, xuyên qua lá khô ở giữa khe hở, chỉ thấy cỗ này xác thối rũ cụp lấy 1 viên tróc ra con mắt, chính trực ngoắc ngoắc nhìn về phía đế đô.

—

—

—

Chương 138 : Chỉ 1 người có thể sống

Chân trời lăn lộn ráng đỏ, hạo đãng mà đến bức lâm đế đô, chính là người bình thường cũng nghe đến, kiếm minh gào thét gào thét.

Phàn Nhạc đến!

Chân hắn đạp hư không tiến lên, sau lưng kiếm ảnh trùng điệp, hội tụ thành biển lửa ngập trời, khủng bố uy áp không có chút nào che lấp, quét ngang thập phương.

Phía sau núi, nhà tranh.

Lão Trình ở ngoài cửa, mặt mũi tràn đầy kinh hãi, “Viện trưởng, cái này Phàn Nhạc hắn… Lại mạnh đến tình trạng như thế… Phải làm sao mới ổn đây?”

Hơi trầm xuống mặc, viện trưởng cười lạnh vang lên, “Khá lắm Phàn Nhạc, lão phu ngược lại là khinh thường hắn, lại dám cùng tiên tông tướng cấu kết.”

“Thành nam đến cái thích ăn người lão đạo, thành bắc chui ra một bộ ngũ độc xác thối… Bọn hắn đây là bức lão phu, hôm nay làm quần chúng!”

Lão Trình cười khổ, “Vậy chúng ta, cũng chỉ có thể trơ mắt, nhìn La Quan bị giết chết?” Hắn thở sâu, “Viện trưởng, ngài nhưng từng báo cho đế cung?”

Viện trưởng thản nhiên nói: “2 ngày trước có đế cung truyền tin, nói đại trận căn cơ biến chất, tổn hại, cần mấy ngày mới có thể chữa trị.”

“Lẽ nào lại như vậy!” Lão Trình vừa sợ vừa giận, “La Quan là ngài chỉ định thiếu viện, Triệu thị Hoàng tộc muốn làm cái gì? Bọn hắn chẳng lẽ còn dám…”

Phía sau liên quan đến đại ẩn bí, hắn ngạnh sinh sinh ngừng lại, sắc mặt cực kỳ khó coi.

“Thời gian có thể để người lãng quên rất nhiều chuyện, huống chi lão phu cùng bệ hạ đều lão, tiền đồ khó lường lúc nhiều một tay chuẩn bị, lão phu có thể lý giải.”

Viện trưởng cười lạnh, “Nhưng chuyện này, bệ hạ lại làm sai, đế võ tương lai, chú định đem giao phó đến La Quan trong tay.”

“Triệu thị Hoàng tộc… Lão phu đã không có thời gian đi xử lý, hay là lưu lại chờ về sau, để chính La Quan đi giải quyết đi.”

Lão Trình trừng lớn mắt, vừa mừng vừa sợ, “Ngài lời này có ý tứ là, La Quan có thể thắng? Nhưng truyền tin rõ ràng nói… Viện trưởng, ngài là không phải có chuyện gì giấu ta?”

“Vâng, đừng hỏi, hỏi cũng không nói cho ngươi.” Nhà tranh bên trong, viện trưởng nhìn thoáng qua kiếm tháp phương hướng, trên mặt lộ ra mỉm cười.

Đã tầng 9 sau cửa đá vị kia, lúc này vẫn vững như bàn

thạch… Đế đô bên trong, những cái kia ngóng trông La Quan xảy ra chuyện người, liền nhất định thất vọng!

Tây sơn, Lan Đình phế tích.

La Quan ngửa đầu, liền thấy biển lửa rào rạt mà tới, khủng bố nhiệt độ cao bao phủ xuống, trong núi vô số cỏ cây biến thành khô héo, tiếp lấy chính là một trận đáng sợ núi lửa.

Cũng may, trong núi mọi người có đầy đủ thời gian thoát đi, nếu không đại hỏa tứ ngược phía dưới, không biết bao nhiêu vô tội đem mệnh tang hôm nay.

Một bước đạp xuống, La Quan phóng lên tận trời, khí huyết ngưng tụ 2 cánh, gào thét xông vào chín ngày… Không chút do dự, trực diện Phàn Nhạc!

Mà liền tại, 2 người gặp mặt nháy mắt, “Ầm ầm” tiếng vang, từ trên tầng mây vang lên, có bàng bạc uy áp vẩy xuống. Bao phủ tây sơn, đem nơi đây cùng ngoại giới ngăn cách, như 1 đạo vô hình bình chướng… Lại giống là, 1 tòa cự đại lồng giam!

Rõ ràng mà ý niệm mãnh liệt, từ 2 người đáy lòng hiển hiện —— lần này, bọn hắn chỉ có 1 người, có thể sống rời đi!

“La Thiếu Viện cố lên!”

“Ngươi nhất định có thể thắng!”

“Phàn Nhạc tiểu nhân, lợi dụng lúc người ta gặp khó

khăn!”

“Thiếu viện, ta chờ ở đây, xin đợi ngài phá địch mà về!”

Tây sơn bên ngoài, đế võ mọi người gào thét, Đạp Thiên cảnh kia lớn giọng, cơ hồ truyền khắp nửa cái đế đô.

Mây tiêu phía trên, cũng có thể rõ ràng nghe nói!

Phàn Nhạc khóe miệng hơi vểnh, lộ ra đùa cợt, “Thế gian này, chưa từng luận âm mưu quỷ kế gì, chỉ nói được làm vua thua làm giặc… Đợi ta giết chết ngươi, bọn hắn tự nhiên sẽ ngậm miệng.”

La Quan lắc đầu, “Được làm vua thua làm giặc là không sai, nhưng hôm nay chết, chưa hẳn là ta.”

“Ha ha ha ha!” Phàn Nhạc cười to, “La Quan, ngươi thật sự ngoài dự liệu, thực lực tăng lên không thể tưởng tượng nổi, nhưng biết rõ phiền nào đó đã xuất quan, kiếm thế giương cung mà không phát, lại vì chỉ là một nữ nhân, khiến tự thân rơi vào tình trạng như thế, thực tế ngu không ai bằng.”

“Hôm nay giết ngươi, 1 kiếm là đủ!”

Ông ——

Kiếm minh lên, giữa thiên địa nhiệt độ bỗng nhiên tiêu thăng, kia đầy trời biển lửa ngưng ra 100 trượng cự kiếm, như thiên thần một kích ngang nhiên chém xuống.

“Thật sao?”

La Quan lưng eo thẳng tắp, thể nội 1 khối bị phong tồn thiên địa vụn vặt phiến, bị trực tiếp luyện hóa, hóa thành bàng bạc lực lượng, để hắn nháy mắt khôi phục đỉnh phong.

Dạ Yến kiếm cảm thấy được, chủ nhân trong lòng sát ý, nổ đùng một tiếng chém ra ngập trời kiếm ảnh.

Oanh ——

Nổ vang rung trời, như cửu thiên thần lôi nổ tung, “Ầm ầm” tiếng vọng thanh âm, kinh hãi đế đô vô số sắc mặt người tái nhợt.

Thật là khủng khiếp kiếm!

Như đổi lại bọn họ, đừng nói trúng vào một kích, liền chỉ là bị dư ba xung kích, liền muốn bị tại chỗ xé nát.

La Quan cầm kiếm mà đứng, khuấy động cuồng phong cuốn lên tóc đen, tại sau lưng kích giương, hắn hơi hơi híp mắt, trong đó sát ý như nước thủy triều.

“Nếu ta không chủ động, biểu hiện ra suy yếu, lại há có thể dẫn ngươi tới giết ta?”

“Phàn Nhạc, lại nhìn hôm nay, ngươi ta ai chết ai sống!”

Tây sơn bên ngoài, đế võ mọi người ngây người, chợt cuồng hỉ.

“Thiếu viện ngưu bức!”

“Nguyên lai đây hết thảy, đều là tương kế tựu kế!”

“Buồn cười cái này Phàn Nhạc, tự cho là âm mưu đạt được, lại bị thiếu viện an bài thỏa đáng!”

“Ha ha ha ha, ta đế võ thiếu viện, há lại ai cũng có thể tính toán?”

Trình Nhàn kích động mặt đều đỏ, tiểu tử này giả y như thật, vừa rồi bộ kia suy yếu bộ dáng, quả thực giống như thật.

Quả nhiên, nam nhân đều là diễn viên, không thể dễ tin… Nhưng, coi như hắn lừa gạt ta, ta hiện tại hay là thật kích động a.

Trận chiến này, không chỉ có liên quan đến La Quan 1 người, toàn bộ Trình gia mấy trăm miệng sinh tử, đều hệ nơi này! !

Phàn Nhạc nhíu nhíu mày, đáy mắt hiển hiện một tia ngưng trọng, “Ngươi khí huyết tổn hao nhiều không phải giả tượng, hồn phách suy yếu càng là sự thật… Có thể nháy mắt khôi phục, thủ đoạn này đích xác kinh người, nhưng phiền nào đó không tin nó không có chút nào đại giới.”

“Liền nhìn ngươi, có thể kiên trì đến khi nào! !”

Oanh ——

Lại 1 kiếm xuất thủ, giữa thiên địa cực nóng bốc lên,

phía dưới núi gấu lửa gấu, giống như mở ra một phương địa ngục.

“1 kiếm sen sinh!”

Theo Phàn Nhạc quát khẽ, kiếm này chém xuống nháy mắt, giữa thiên địa lại có 100,000 hỏa liên xuất hiện, nụ hoa chớm nở mỗi 1 đóa bên trong, đều phát ra khí tức khủng bố, phô thiên cái địa mà tới.

La Quan đưa tay liền trảm, “Thân lò kiếm!”

Một kiếm này, từ đế vũ thiên vương chiến, giết chết giang thiên bắt đầu, hắn liền bắt đầu uẩn dưỡng.

Lấy La Quan bây giờ tu vi, vừa ra tay có thể nói kiếm thế ngập trời, trong chốc lát chém vào đầy trời hỏa liên bên trong, một đường nghiền ép uy không thể đỡ!

Phàn Nhạc thần sắc không thay đổi, quát khẽ trúng kiếm minh tái khởi, “2 kiếm sen nở!”

Kia đầy trời hỏa liên, lúc này cùng nhau nở rộ, mỗi đóa bên trong đều có một chùm đài sen, đài sen thai nghén cửu tử, từng cái đều xích hồng! !

Khủng bố, ngang ngược, khí tức hủy diệt, từ hạt sen bên trong truyền ra, liền như vô số bị phong ấn hỏa diễm ác ma.

Oanh ——

Oanh ——

Hạt sen nổ tung, vô số đoàn xích hồng hỏa diễm, đem trọn cái bầu trời nhuộm dần, La Quan chém ra 1 kiếm đảo mắt bị biển lửa thôn phệ.

“Bạt sơn hà!”

La Quan vẫn chưa tránh lui, Dạ Yến kiếm từ dưới cùng bên trên, nháy mắt bốc lên kiếm chỉ thương khung.

Oanh ——

Trong biển lửa, hình như có cự thú thức tỉnh, bàng bạc kiếm hơi thở như sông lớn dậy sóng, đem biển lửa mổ thành hai.

Mang theo bạt núi thác hải chi lực, thẳng tiến không lùi! !

“Phần thiên chử hải!”

Phàn Nhạc cười lạnh, chém ra kiếm thứ 3, hình như có cuồn cuộn dầu nóng, rót vào trong biển lửa, thế lửa sát na tăng vọt gấp 10 lần.

Thương khung vì biển lửa bao trùm, cực hạn nhiệt độ cao khiến không khí vặn vẹo, nếu không phải có vô hình uy áp, đem 2 người trận chiến này ngăn cách, sợ là toàn bộ đế đô đều muốn bị dẫn đốt.

Nhưng dù cho như thế, cũng như bầu trời dâng lên 10 viên mặt trời, thiêu đốt nơi đây thiên địa vạn vật kêu rên.

Tây sơn bên trong, mấy cái dòng sông, hồ nước, đều sôi

trào như nấu, tôm cá chết hết!

Đáng sợ hơn chính là, giờ phút này che trời biển lửa ở giữa, lại có 1 cái khủng bố thân ảnh hiển hiện, nó đỉnh đầu song giác mắt như nham tương thâm uyên, há miệng phát ra rít lên một tiếng, liền như trong truyền thuyết hỏa diễm quân chủ.

Biển lửa vô biên bỗng nhiên phun trào, liền như mở ra khủng bố miệng lớn, thẳng nuốt La Quan!

—

—

—

Chương 139 : Rung động

“Hủy diệt hỏa linh quân chủ…” Thành nam dịch trạm, bẩn lão đạo sĩ nhe răng nhe răng, “Phàn Nhạc tiểu tử này lấy Hỏa hệ kiếm đạo chân ý, mà ngay cả loại này khủng bố chi vật, đều triệu hoán đi ra, tuy chỉ là 1 đạo hình chiếu, lại có thể khiến kiếm uy tăng vọt gấp 10 lần.”

“La Quan kia tiểu tử, thực lực dù so lôi đài chi chiến, còn muốn cường hoành hơn rất nhiều, nhưng giết không chết hỏa linh quân chủ hình chiếu, tranh luận trốn bị biển lửa thôn phệ, thân thành tro tẫn hạ tràng. Chậc chậc chậc, đế võ khí số vẫn phải có a, như 2 cái này tiểu bối, lẫn nhau không vì tử địch, chính là viện trưởng đại nhân vẫn lạc, tiên tông muốn quét ngang đế võ nuốt hết Thanh Dương, sợ cũng không phải tuỳ tiện sự tình.”

“Nhưng cũng may, khí vận chung quy đứng tại ta tiên tông một phương!” Bẩn lão đạo cười hắc hắc, ánh mắt chờ mong, “Viện trưởng đại nhân, ngài thật muốn trơ mắt, nhìn tự chọn bên trong thiếu viện, bị giết chết sao?”

Thành bắc bãi tha ma.

Một mảnh hỗn độn, vô số mộ địa bị đào lên, chỉ nghe “Két” “Két” nhấm nuốt âm thanh, không ngừng từ lộng lẫy sương mù bên trong truyền ra.

Có xích hồng đôi mắt, ở trong sương mù hiển hiện, trực câu câu nhìn chằm chằm tây sơn đỉnh mây, kia che trời trong biển lửa chiến đấu kịch liệt.

“Thật là mỹ vị khí huyết… Thật muốn ăn… Ăn không được… Đáng ghét… Đáng chết đế võ… Các ngươi hết thảy đều đáng chết!”

Cắn xé, nhấm nuốt âm thanh, càng thêm rõ ràng, hung ác, mà theo từng cỗ thi thể bị ăn sạch, lộng lẫy sương mù chính trở nên càng ngày càng đậm.

Mỗi một sợi, đều ẩn chứa đầy đủ giết chết 100,000 người kịch độc.

Bọn hắn đều tại các loại, cùng viện trưởng kìm nén không được xuất kiếm… Phàn Nhạc dù cùng tiên tông hợp tác, nhưng hắn chung quy là đế võ người.

Người này chết sống, bọn hắn cũng không thèm để ý, thậm chí tại mắt thấy, được triệu hoán ra hủy diệt hỏa linh quân chủ hình chiếu về sau, 2 cái tiên tông cường giả sinh ra lòng kiêng kỵ, ước gì hắn bị giết chết, miễn cho ngày sau trở thành tai họa.

Đế Võ Hậu Sơn từ đầu đến cuối trầm mặc, bọn hắn chờ đến lại là trên Tây sơn, lại một tiếng trùng thiên kiếm minh!

“Từng ngày nguyệt!”

La Quan khuôn mặt kiên nghị, trực diện ngập trời biển lửa, 1 kiếm đâm ra.

Kiếm rơi nháy mắt, biển lửa bị trực tiếp xé rách, có kiếm ảnh nổ bắn ra mà ra, thẳng đến hủy diệt hỏa linh quân chủ.

Tốc độ nhanh không thể tưởng tượng nổi, mắt thường đã vô pháp bắt giữ, sau đó liền nghe tới một tiếng, cực kỳ thống khổ thê thảm tru lên.

Liền thấy kia nguy nga chống trời, thân như sơn nhạc hủy diệt hỏa linh quân chủ, nó giữa lông mày bị 1 kiếm xuyên thủng, nó thân ảnh to lớn, lúc này chính nhanh chóng tiêu tán.

Chỉ vì kiếm này bên trong, ẩn chứa có trảm linh chân ý!

Dù không mạnh mẽ lắm, lại đủ để giết chết hỏa linh quân chủ hình chiếu, về sau kiếm thế không ngừng, như thuyền lớn theo gió vượt sóng, xuyên qua biển lửa thẳng hướng Phàn Nhạc.

Một kích này, điệp gia thân lò, bạt sơn hà, Trục Nhật Nguyệt Tam kiếm chi uy, lại là lấy La Quan bây giờ thực lực chém ra, uy lực của nó trải qua trùng điệp tăng vọt về sau, mạnh không thể tưởng tượng nổi.

Tung lấy Phàn Nhạc bây giờ thực lực, giờ phút này cũng con ngươi co vào, mặt lộ vẻ ngưng trọng.

Hắn là thật không nghĩ tới, La Quan trận chiến này lại có thể, bộc phát ra lực lượng kinh khủng như vậy… Lại đến nay, vẫn không có xu hướng suy tàn!

Khí huyết khô kiệt hồn lực tổn hao nhiều, một nháy mắt liền khôi phục đến trạng thái đỉnh phong, lại thật không có chút nào đại giới? Phàn Nhạc không tin!

“Hừ!”

Trùng điệp hừ lạnh, hắn giương kiếm vung lên.

“Vạn vật tuyệt diệt!”

Che trời biển lửa bỗng dưng rung động, hỗn loạn, khí tức khủng bố, từ đó điên cuồng bộc phát.

Sau một khắc biển lửa vỡ vụn, cũng trong quá trình này, nháy mắt bắn ra khó có thể tưởng tượng lực lượng hủy diệt.

Lọt vào trong tầm mắt, đều là một mảnh xích hồng, chưa gần người kia khủng bố thiêu đốt, liền làm lòng người sinh tuyệt vọng.

Như cửu thiên thập địa, đều sẽ bị thôn phệ, đốt diệt, không thể trốn đi đâu được!

Oanh ——

Tây sơn phía trên, khủng bố núi lửa giờ phút này lại bị dẫn động, hỏa diễm sát na tăng vọt, thẳng đốt mây tiêu phía trên.

Một màn này, xa xa xem ra liền như thiên hỏa giáng lâm, hỏa bạo phát… 2 lửa tại thương khung ở giữa hợp hai là 1, hóa thành diệt thế đại kiếp!

La Quan thân ảnh, nháy mắt bị ngọn lửa thôn phệ, cháy hừng hực bên trong, không gian hoàn toàn méo mó hết thảy trở nên mơ hồ không rõ.

“Thiếu viện!”

Tây sơn bên ngoài, bị nướng mặt mặt đỏ bừng, mồ hôi rơi như mưa mọi người, lúc này bi thiết một tiếng. Kinh khủng như vậy biển lửa, chính là sắt thép ném tiến vào trong đó, cũng phải bị nháy mắt đốt thành nước, huống chi huyết nhục chi khu?

“Không có khả năng! Lão Đại ta tuyệt sẽ không chết!” Vội vàng chạy tới Tào Sí, mắt đỏ thét lên, “Lúc trước, ta đốt linh chi hỏa, ngay cả lão đại một cây hàn mao đều không đả thương được.”

“Này cẩu thí biển lửa, khẳng định không gây thương tổn được hắn… Đúng, lão Đại ta hắn, tuyệt sẽ không xảy ra chuyện!”

Mọi người trầm mặc, cứ việc việc này bọn hắn cũng có chỗ nghe nói, nhưng Tào Sí tu vi cùng Phàn Nhạc so sánh, quả thực khác nhau một trời một vực, há có thể đánh đồng.

“La Quan!” Trình Nhàn kêu to, “Kim Nhã trẻ tuổi xinh đẹp, nếu ngươi bị người giết chết, nàng nhất định sẽ tái giá người khác, ngươi có nghe hay không?”

“Đi ra cho ta, nhanh cho ta xông ra đến a!”

Thiên khung biển lửa một mảnh yên lặng, liền tại đế võ mọi người, một trái tim dần chìm thung lũng lúc, kiếm minh thanh âm bỗng dưng vang lên.

Tùy theo mà đến, là La Quan vang tận mây xanh quát khẽ, “Đế kiếm uy!”

Oanh ——

Diệt thế biển lửa ở giữa, có kiếm ảnh phá hải mà ra, nguy nga như sơn nhạc, kiếm hơi thở như cuồn cuộn giang hà, không ngừng từ đó bộc phát.

Cường hoành, bàng bạc, to lớn… Như một trận càn quét thiên địa phong bạo, coi là thật cuốn lên kinh đào hải lãng, chỗ đi qua hỏa diễm dập tắt, lộ ra bầu trời nhan sắc ban đầu.

1 kiếm ra, khiến thương khung màu đỏ lui tán… Lại ngạnh sinh sinh, đem diệt thế biển lửa đánh tan!

Giờ phút này bầu trời tầng mây vô tung, ánh nắng không có chút nào che giấu, chiếu xuống tại trên người thiếu niên, hắn cầm kiếm mà đứng quanh thân uy nghiêm tràn ngập.

Như giữa thiên địa, tuyên cổ vĩnh tồn chi kiếm đạo chúa tể, khiến người sinh ra vô hạn kính sợ.

Thành nam bẩn lão đạo, bỗng dưng ngồi thẳng thân thể, rượu vẩy ra đến đúng là một mảnh xích hồng, huyết tinh dày đặc, “1 kiếm liền giết hỏa linh quân chủ hình chiếu, càng chính diện đánh vỡ, Phàn Nhạc diệt thế biển lửa kiếm đạo chân ý… Cái này La Quan, quyết không thể lưu!”

Cùng hắn so sánh, trong bãi tha ma xác thối, giờ phút

này càng là sát cơ tăng vọt.

Thi Giáp phái dù am hiểu hồn phách điều khiển chi đạo, nhưng về căn bản pháp còn là tu luyện nhục thân, “Linh” là bọn hắn tự thân điểm yếu.

La Quan kiếm này, khiến cỗ này ngũ độc xác thối, cảm nhận được mãnh liệt uy hiếp.

“Giết… Giết… Nhất định phải giết hắn…”

Tiếng gào thét, khiến lộng lẫy sương độc kịch liệt lăn lộn!

Trong đế đô, vô số kinh hô vang lên, từng đôi đôi mắt trừng lớn, mặt mũi tràn đầy rung động.

La Quan hắn, lại bình yên không tổn hao! !

1 kiếm hủy diệt thiên khung biển lửa… Kiếm này chi uy, so với lúc trước tiên tông 10 lôi lúc, triển lộ thực lực tăng vọt đâu chỉ mấy lần! !

Hắn đến tột cùng mạnh bao nhiêu? Trong tay, lại còn có bao nhiêu át chủ bài?

Hẳn là, hôm nay Phàn Nhạc trở về, đều không thể giết hắn? !

Lưu Vân tiểu trúc, Chung gia, Mạnh gia, Ngô gia… Những cái kia đầy cõi lòng chờ mong người, lúc này nghiến răng nghiến lợi, từng cái mặt trầm như nước.

Nhưng có càng nhiều người, tại phấn chấn, reo hò!

Giác Dương quan bên trong, Quốc sư đôi mắt thật sâu, “La Quan đến tột cùng thần thánh phương nào, hắn giấu kín chi sâu, chính là ta cũng nhìn không thấu! !”

Nam Ly nghe ra, sư huynh ý dò xét, nhưng lại chưa cho đáp lại, nàng có chút nheo mắt lại, không khỏi nghĩ đến đêm đó, mây tạnh một góc ánh trăng giáng lâm một màn.

La Quan bối cảnh… Sợ là muốn so tất cả mọi người trong tưởng tượng, đều càng sâu.

Cho nên, nàng mới tin tưởng vững chắc tung hôm nay Phàn Nhạc trở về, La Quan cũng không bị thua!

Tây sơn mây tiêu phía trên, Phàn Nhạc chau mày, 4 kiếm xuất thủ kiếm uy trùng điệp, lại chưa thể trảm La Quan tại trước người.

Thậm chí, kia cuối cùng đãng dập lửa biển 1 kiếm, làm hắn sinh lòng cực kỳ kinh hãi sợ! !

2 người lần đầu gặp nhau đến nay, mới trôi qua bao lâu? Lúc trước La Quan, ngăn không được hắn tiện tay 1 kiếm, bây giờ lại có thể cùng hắn lực lượng ngang nhau.

Như vậy tốc độ tăng lên, quả thực chưa từng nghe thấy… Như lại cho hắn một chút thời gian, chẳng lẽ không phải 1 kiếm xuất thủ, liền có thể giết hắn?

Phàn Nhạc nheo lại đôi mắt, trong lòng sát cơ bốc lên.

Hắn giơ tay, kiếm chỉ thương khung!

—

—

—

Chương 140 : Kiếm vực chi uy

“Ly Hỏa kiếm vực!”

Quát khẽ bên trong, tràn trề áp lực giáng lâm, sát na bao phủ thập phương.

Liền như, đem cái này 1 khối khu vực, từ giữa thiên địa “Tước đoạt” ra ngoài, thu hoạch được tạm thời chưởng khống quyền.

Ở đây khu vực phạm vi bên trong, Phàn Nhạc thực lực, sẽ đạt được khủng bố tăng phúc.

Đây là, kiếm ý tầng 4, lập 1 vực!

Trong chốc lát, như muôn vàn đại sơn đủ hàng, đặt ở La Quan đầu vai, muốn đem hắn sinh sinh nghiền nát.

Nhưng cái này, còn không phải kinh khủng nhất —— liền gặp, Ly Hỏa kiếm vực phạm vi bên trong, giờ phút này 1 đóa lại 1 đóa xích hồng hỏa liên lần lượt xuất hiện. Một màn này, cùng lúc trước 【 1 kiếm sen sinh] cùng loại, nhưng cho người ta cảm giác sợ hãi, tăng vọt đâu chỉ gấp 10 lần!

Từng đoá từng đoá hỏa liên, tự hành nở rộ, lộ ra đài sen phía trên, 9 viên giống như hỏa tinh hạt sen, sau đó hoa sen vỡ vụn hóa thành đại hỏa, kia 9 viên hạt sen thì tại trong ngọn lửa, nhanh chóng bành trướng, triển khai,

biến thành 9 đóa giống nhau như đúc hoa sen.

Về sau, chính là vừa rồi một màn lặp lại, sen sinh cửu tử, cửu tử sinh sen… Như thế lặp lại, liền như vô cùng vô tận. Mà trong quá trình này, hoa sen số lượng ngay tại bao nhiêu lần tăng, bọn chúng mỗi vỡ vụn 1 đóa, đều sẽ phóng thích khủng bố hỏa diễm.

Mỗi 1 đám, đều là lăng lệ 1 kiếm, đảo mắt liền thành liệu nguyên chi thế, hóa thành hàng trăm triệu kiếm, kiếm kiếm đều giết La Quan!

Đế cung, cầu năm ngoài điện.

Hoàng đế sau lưng, chẳng biết lúc nào xuất hiện, 1 vị thân thể còng xuống, tuổi già sức yếu hoạn quan, mặt trắng không râu tóc hoa râm, giờ phút này đáy mắt nổ tung một đoàn tinh mang, nói khẽ: “Kiếm ý tầng 4… Bệ hạ, cùng điều tra tư liệu tương ấn chứng, Phàn Nhạc người này tỉ lệ lớn, chính là Bách Vân tông trong lịch sử, một vị nào đó lão tổ chuyển linh chi thân.”

“Nếu không lấy nó tuổi tác, túng kiếm đạo thiên tư kinh diễm vô song, cũng tuyệt đối không thể có hôm nay cảnh giới.”

Lão Hoàng đế ho nhẹ vài tiếng, khoát khoát tay, “Tu hành phương diện sự tình, trẫm cũng không quá rõ ràng, lão cẩu ngươi nhìn cuộc chiến hôm nay, ai có thể thắng được?”

Lão hoạn quan không chút do dự, “Phàn Nhạc khi thắng.”

“Kiếm ý tầng 4, lập một phương kiếm vực, tùy thời ở giữa trôi qua, kiếm uy không ngừng bạo tăng, trừ phi có thể đem nó đánh vỡ, nếu không La Quan hẳn phải chết không nghi ngờ.”

“Mà lấy hắn thực lực, dù có kiếm đạo 3 tầng thực lực, cũng khó làm đến điểm này.”

Hoàng đế gật đầu, “Lão cẩu nhãn lực của ngươi, trẫm là tin tưởng.” Hắn hơi dừng một chút, ngẩng đầu nhìn về phía đế võ chỗ, “Chỉ là, viện trưởng chỉ định vị này thiếu viện, như như vậy bị giết, trẫm lo lắng hắn sẽ tức giận.”

Lão hoạn quan nâng người lên, giờ khắc này lại có bàng bạc tinh khí, như 1 cây thẳng tắp lớn thương, lấy bễ nghễ chi thế trực trùng vân tiêu.

Hắn khô quắt, già nua khuôn mặt, hiển hiện mỉm cười, “Như viện trưởng trách tội, lão nô khi lấy tự thân, cùng hắn chung phó Hoàng Tuyền…” Nói, lại mặt lộ vẻ chờ mong, “Lão nô cái này ti tiện, không trọn vẹn chi thân, nếu có thể cùng viện trưởng Hoàng Tuyền đồng hành, cũng là lớn lao vinh quang.”

Ầm ầm ——

La Quan quanh thân, trăm ngàn đạo kiếm ảnh gào thét tung hoành, tạo thành 1 đạo kín không kẽ hở kiếm hơi thở chi tường, đem hỏa diễm ngăn cách bên ngoài. Đến từ Ly Hỏa kiếm vực áp lực, khiến từng đạo kiếm ảnh, tại lít nha lít nhít “Răng rắc” âm thanh bên trong, nhanh chóng vỡ vụn.

Kiếm ý 3 tầng cùng tầng 4, tuy chỉ kém tầng 1, uy năng lại là chênh lệch cách xa, trực tiếp trấn áp La Quan, chỉ có thể bị động tiếp nhận, Ly Hỏa kiếm vực càng ngày càng mạnh oanh sát.

Bất lực phản kháng, càng không có biện pháp đào thoát…

Phàn Nhạc ánh mắt băng lãnh, thần sắc hờ hững.

Trận chiến này, hắn đã đứng ở thế bất bại!

Sở dĩ, không có ngay từ đầu, liền thi triển kiếm ý tầng 4, thứ nhất là cho mình lưu tấm át chủ bài, dù sao cùng tiên tông hợp tác, không khác bảo hổ lột da, hắn phải đề phòng một tay.

Thứ 2, là không muốn bị người bởi vậy xác định, hắn cùng Bách Vân tông quan hệ, cái này có thể gây nên đế cung nghi kỵ, kết nối chưởng đế võ một chuyện bất lợi.

Nhưng La Quan thực lực, mạnh ra ngoài ý định, ép Phàn Nhạc chỉ có thể triển lộ thực lực.

Mắt thấy Ly Hỏa kiếm vực bên trong, La Quan chống ra kiếm ý 3 tầng, lấy cái thập phương chi thế, tại “Biển lửa kiếm công” bên trong liều chết, khóe miệng của hắn lộ ra cười lạnh.

Không phá kiếm vực, cuối cùng là vừa chết… Cũng phải nhìn, ngươi có thể kiên trì đến khi nào!

Duy nhất khiến Phàn Nhạc không hiểu là, Đế Võ Hậu Sơn đến nay, đều giữ yên lặng. Tiên tông người dù đã đến đến, nhưng lấy viện trưởng tính tình, bao nhiêu nên có chút động tĩnh mới đúng?

Trên thực tế, viện trưởng thật không có động tĩnh.

Lão Trình tại nhà tranh bên ngoài, gấp thẳng vòng quanh, “Kiếm ý tầng 4… Lão thiên… Cái này Phàn Nhạc quả nhiên… Viện trưởng, ngài chẳng lẽ đã sớm biết, hắn có như vậy kiếm đạo cảnh giới?”

“Không biết.”

Lão Trình trừng lớn mắt, “Vậy ngài hiện tại, làm sao còn có thể lãnh tĩnh như vậy… La Quan hắn bây giờ, duy trì kiếm ý tầng 3, mỗi thời mỗi khắc đều hao tổn kinh người, mà theo lấy Ly Hỏa kiếm vực uy lực càng ngày càng mạnh, phần này hao tổn còn đem không ngừng tăng vọt, hắn cho dù nội tình hùng hậu, cũng kiên trì không được quá lâu!”

“Ngài đến cùng biết cái gì, mau nói cho ta biết a? ? Không phải ta cái này 1 viên yếu ớt lão tâm, thật là phải thừa nhận không ngừng! !”

Viện trưởng thanh âm bình tĩnh, cho người ta cảm giác hiểu rõ hết thảy, “Đừng lải nhải, đây là La Quan bí mật, lão phu sẽ không nói cho bất luận kẻ nào.”

Nhà tranh bên trong, lão viện trưởng mặt mũi tràn đầy buồn vô cớ.

Hắn cũng rất muốn biết, La Quan đến tột cùng còn có cái gì át chủ bài… Hắn dựa vào cái gì, liền có thể ngăn trở Nam Ly kiếm vực trấn sát?

Nhưng kiếm tháp yên tĩnh im ắng, chính là tốt nhất chứng cứ, tiểu tử này nhìn xem bị đè lại đánh cho tê người, sinh tử nguy cơ sớm tối, lại cũng chỉ là… Nhìn xem mà thôi.

Viện trưởng đột nhiên nghĩ đến, tiên tông 10 lôi trận chiến cuối cùng, kia dẫn đến Mi Sơn đạo đoàn diệt Cơ Thường, cùng La Quan một trận đại chiến… Cùng trước mắt một màn, có phải là có điểm giống?

Ầm ầm ——

Sen sinh sen diệt sen vô tận!

Ly Hỏa kiếm vực phạm vi không thay đổi, cùng cùng trong không gian, như bởi vì hỏa diễm tụ tập rất rất nhiều, lượng biến rốt cục dẫn phát chất biến.

Kia xích hồng chi hỏa, giờ phút này lại hiển hiện mấy bôi màu trắng, liền như một mảnh Hồng Hải bên trong, nhiều mấy đạo không đáng chú ý tơ trắng tô điểm.

Nhưng chính là điểm này biến hóa, lại làm cho Nam Ly kiếm ngục uy lực, nháy mắt tăng vọt gấp đôi!

Nhân, Nam Ly vốn bạch… Cái này, mới thật sự là Nam Ly chi hỏa, cũng là Phàn Nhạc phương này Nam Ly kiếm ngục cuối cùng hình thái.

Lấy Phàn Nhạc bây giờ tu vi, vốn không đủ để giáng lâm Nam Ly chi hỏa, bây giờ thuần túy là bởi vì, Nam Ly kiếm ngục tại oanh sát La Quan quá trình bên trong, trải qua đầy đủ thời gian dài chồng chất, ngạnh sinh sinh sinh ra Nam Ly chi hỏa.

Một sát na, La Quan quanh thân kiếm ý hình thức ban đầu (3 tầng cái thập phương), liền vỡ vụn hơn phân nửa, hắn kêu lên một tiếng đau đớn miệng mũi chảy máu.

Kiếm ý hình thức ban đầu vốn là, tại Nam Ly kiếm ngục trấn áp xuống co lại nhỏ rất nhiều, bây giờ kia khủng bố nam minh ly hỏa, cách hắn chỉ có chỉ cách một chút.

Phàn Nhạc trên mặt tươi cười, nhưng rất nhanh liền lại nhíu mày, nhìn chằm chằm Nam Ly kiếm ngục, đáy mắt hiển hiện không hiểu, âm trầm.

La Quan hắn, lại vẫn tại kiên trì! !

Hắn bên ngoài cơ thể kiếm ý 3 tầng, đối mặt nam minh ly hỏa oanh kích, ở vào dễ dàng sụp đổ trạng thái, lại tại sụp đổ nháy mắt, liền lại bị một lần nữa phóng xuất ra… Loại này hao tổn có thể nói khủng bố, thường nhân chính là ba, năm lần, đều chưa hẳn có thể làm được.

Mà La Quan đâu?

Bây giờ mỗi quá khứ 1 hơi, liền ngang ngửa với hắn lại phóng xuất ra, 1 cái hoàn toàn mới “Kiếm ý hình thức ban đầu”, quả thực không thể tưởng tượng! !

Đương nhiên, loại này nháy mắt bộc phát, La Quan cũng trả giá cực lớn đại giới, lúc này quanh người hắn lỗ chân lông, đều đang hướng ra bên ngoài rướm máu.

Trên thân trường bào, đã bị máu tươi cuối cùng, thậm chí ánh mắt mặt ngoài, những cái kia nhỏ bé mạch máu, bây giờ đều tại khủng bố áp lực dưới nổ tung, làm hắn một đôi tròng mắt xích hồng.

Nhưng hôm nay, cái này song xích hồng trong đôi mắt, nhưng không có nửa điểm sợ hãi, liền như một phương sâu không thể gặp khủng bố Huyết Uyên, chính băng lãnh khóa chặt Phàn Nhạc.

Như trong bóng tối người săn đuổi, chính chờ đợi, khởi xướng một kích trí mạng thời khắc!

Phàn Nhạc bây giờ chiếm hết thượng phong, vô luận ai nhìn hắn sẽ thành, trận chiến này thắng lợi cuối cùng nhất người… La Quan, bất quá kéo dài hơi tàn, không còn sống lâu nữa!

Nhưng lúc này, bị La Quan huyết mâu khóa chặt, hắn nhưng vẫn đáy lòng bên trong, sinh ra một phần khó mà kiềm chế băng hàn.

Liền như cửu thiên chi thượng, đột nhiên nổi lên một trận gió lớn, đem mặt trời che lấp, khiến thuộc về hắn thế giới, đột nhiên bịt kín một lớp bụi ám.

Này điềm báo, không rõ!

—

Chương 141 : Phàn Nhạc chết, La Quan thắng!

Phàn Nhạc mặt trầm như nước, hắn không nghĩ ra La Quan, vì sao còn không chết đi? Hắn đến cùng bằng vào cái gì, có thể kiên trì đến nay.

Càng nghĩ không thông, hắn rõ ràng thắng lợi trong tầm mắt, tâm thần lại bị bất an bao phủ, mà theo lấy thời gian trôi qua, chính trở nên càng ngày càng mạnh.

Nhất định có vấn đề!

Phàn Nhạc thở sâu, đột nhiên trở tay 1 chưởng, trùng điệp đập vào lồng ngực, phun ra một ngụm trong lòng tinh huyết. Cái này cùng phổ thông máu tươi khác biệt, là hắn một thân khí huyết căn cơ sở tại, cho nên chỉ là một ngụm, sắc mặt liền trở nên tái nhợt.

Nhưng ngay sau đó, Phàn Nhạc lại không hề dừng lại, lại là ngay cả tiếp theo 2 chưởng rơi xuống, ba miệng tinh huyết lơ lửng ở trước mắt, không ngừng lăn lộn phun trào, liền như có tự thân sinh mệnh.

Mà Phàn Nhạc, thì bởi vậy lâm vào trạng thái hư nhược, thậm chí võ đạo căn cơ, đều muốn nhận một chút ảnh hưởng.

Không chút do dự, hắn trùng điệp hướng về phía trước đẩy, tinh huyết dung nhập Nam Ly kiếm vực, liền nghe được kiếm minh thanh âm, sát na vang tận mây xanh.

Như ở trong biển lửa, rót vào cuồn cuộn dầu nóng, thế lửa sát na tăng vọt trùng thiên, lại có vô số Nam Ly chi hỏa bị thai nghén mà ra.

Nam Ly kiếm vực uy lực, giờ phút này điên cuồng tăng vọt!

Nháy mắt, kia tái nhợt chi sắc hỏa diễm, liền đem La Quan thân ảnh nuốt hết.

Ầm ầm ——

Nam Ly kiếm vực điên cuồng tứ ngược, kia khủng bố giết chóc, khí tức hủy diệt, tuy là tại mây tiêu phía trên, cũng khiến vô số người run như cầy sấy.

La Quan thân ảnh, đã triệt để không nhìn thấy.

Vô số người, chăm chú nhìn hắn biến mất chỗ, nín hơi ngưng thần.

Có người chờ mong hắn sinh, có người hận nó hẳn phải chết… Nhưng vô luận mỗi người bọn họ, giấu trong lòng như thế nào suy nghĩ, đều can thiệp không được thời gian trôi qua.

1 hơi hơi thở quá khứ, Nam Ly kiếm vực bên trong kiếm minh đối kháng âm thanh, dần dần dập tắt.

“Thiếu viện!”

Tây sơn bên ngoài, mọi người bi thiết.

Lưu Vân tiểu trúc bên trong, vang lên vui sướng chạm cốc âm thanh, 2 vị thiên hoàng quý tộc như trút được gánh nặng, lúc này uống một hơi cạn sạch.

Chỉ cảm thấy, liền hô hấp đều là thống khoái!

Chung gia, Mạnh gia, Ngô gia… Vô số thoải mái cười to vang lên, khoái ý đến cực điểm.

La Quan a La Quan, ngươi cuối cùng là chết!

Giác Dương quan, Quốc sư thở dài một hơi, nhìn về phía sư muội muốn nói lại thôi.

Nam Ly lắc đầu, “Ta không tin!”

Lúc này, mọi người đắm chìm trong, riêng phần mình cảm xúc bên trong, vẫn chưa chú ý tới kia treo ở phía tây mặt trời, rốt cục không tình nguyện bị đuổi xuống núi đi.

Đêm, đến!

Dù mỗi ngày không vẫn là sáng sắc, nhưng từ mặt trời xuống núi một khắc kia trở đi, thế gian này liền tiến vào, trăng sao chúa tể thời khắc.

Nam Ly kiếm vực, màu trắng Nam Ly chi hỏa bên trong, đột nhiên vang lên quát khẽ, “Ta có 1 kiếm, nhưng chấp trăng sao!”

Sau đó một màn, khiến vô số người trừng lớn 2 mắt

——

Mặt trời lặn trời vẫn sáng, nhưng hôm nay màn trời bên trong, lại có tinh thần hiển hiện.

Như giờ khắc này, thời gian chi chuông bị người kích thích, sát na liền đã vào đêm!

Một vòng trăng tròn, tại quần tinh bảo vệ ở giữa hiện thân, sáng trong ánh trăng mang theo quần tinh chi huy vẩy xuống.

Như thiên hà khuynh đảo, càn quét thế gian!

Trên thực tế, như kiếm này tu luyện chí cao chỗ sâu, 1 kiếm nhưng mời trăng sao giáng lâm, lấy diệt thế tư thái đánh xuống.

Như Hồng Lô như vậy, kiếm xuất thủ, 3,000 dị tộc tận đền tội!

Nhưng La Quan bây giờ tu vi cùng Hồng Lô so sánh, nói câu hạt gạo chi quang cùng mặt trời tranh nhau phát sáng, đều không chút nào qua điểm.

Nhưng trong cơ thể hắn, nhưng lại có thế gian đại khủng bố, cũng là thiên địa vận may lớn —— thiên địa vụn vặt phiến!

Bằng vật này, La Quan mới có thể tại Ly Hỏa kiếm vực khủng bố oanh sát dưới, cắn răng kiên trì đến mặt trời lặn đêm đến.

Càng là bằng đây, hắn chém ra hôm nay 1 kiếm… Dù không thể mời trăng sao hạ xuống, triển lộ diệt thế chi uy, cũng là nhưng dẫn ánh sáng trăng sao vẩy xuống, ngưng vì 1 kiếm.

Thế là, kia đầy trời mà tới trăng sao quang huy, tại vô số trợn to con mắt bên trong, ngưng tụ thành 1 kiếm.

Nó từ trăng sao mà đến, cư cửu thiên chi thượng, giờ phút này ầm vang chém xuống, thậm chí cho người ta một loại, thiên địa sẽ bị 1 kiếm cũng trảm cảm giác!

Phàn Nhạc con ngươi co vào, đáy lòng hiện lên cực kỳ kinh hãi giật mình, hắn rốt cuộc minh bạch tự thân bất an, là từ đâu mà tới.

La Quan hắn, lại có như thế khủng bố thủ đoạn!

Trốn không thoát… Trăng sao chi kiếm ngưng tụ nháy mắt, khí cơ liền đã xem hắn gắt gao khóa chặt, như như giòi trong xương, tránh cũng không thể tránh.

“Ly hỏa thí thiên!”

Phàn Nhạc gào thét một tiếng, thể nội oanh minh tiếng vang, vô số huyết vụ từ quanh thân trong lỗ chân lông, nháy mắt bộc phát.

Cả người hắn, một chút trở nên khô quắt, gầy gò, cơ hồ thoát giống.

Mà kia cuồn cuộn khí huyết, như trường long, xông vào Ly Hỏa kiếm vực.

Kiếm vực nháy mắt sôi trào, toàn bộ hỏa diễm tại thời khắc này, tất cả đều biến thành màu trắng.

Thuần túy nam minh ly hỏa ở giữa, lại truyền ra uy nghiêm, bạo ngược hót vang, có đại điểu từ đó xuất hiện, 2 cánh mở ra chừng mấy trăm trượng, ánh mắt băng lãnh ngang ngược, sát na phóng lên tận trời, cùng trăng sao chi kiếm đụng vào nhau.

Nổ vang rung trời như 1 triệu lôi đình đủ nổ, mắt trần có thể thấy sóng xung kích động, từ va chạm chỗ bộc phát, nháy mắt quét ngang thương khung, bao trùm mấy trăm dặm.

Cuồng phong từ chín ngày mà đến, cát bay đá chạy thổi người ngã trái ngã phải, đế đô một chút lâu năm thiếu tu sửa phòng ốc, thậm chí bị trực tiếp lật tung.

Vô số người vô ý thức há hốc miệng ba, ngơ ngác nhìn một màn trước mắt —— như thế chém giết, đối thế nhân mà nói, gần như thần tích!

Trăng sao chi kiếm, cùng ly hỏa huyễn hóa đại điểu, tại đối oanh bên trong chôn vùi, tạo nên một màn này 2 người, xuất hiện tại mọi người trong tầm mắt.

Thảm!

1 cái, bị đốt toàn thân cháy đen, đều là nát rữa.

Khiến 1 cái, thì huyết nhục tận bạo, thành lung lay sắp đổ da bọc xương.

Nếu chỉ từ trước mắt một màn nhìn, trận chiến này có thể tính ngang tay, 2 người riêng phần mình át chủ bài ra hết, đã liều dầu hết đèn tắt! !

Nhưng hôm nay, 2 người chỉ có 1 cái, có thể còn sống đi ra tây sơn.

Cho nên 1 trận chiến này, không có thế hoà! !

“A!”

Phàn Nhạc gào thét một tiếng, khàn khàn mà bén nhọn, bỗng nhiên xông về trước ra… Hắn còn có một kích chi lực!

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Cháy đen, thành than huyết nhục tầng ngoài, nhanh chóng băng liệt, tróc ra, lộ ra phía dưới tân sinh huyết nhục.

La Quan phất tay, theo kiếm minh vang lên, Phàn Nhạc thi thể tách rời.

Sau một khắc lại có vô số kiếm ảnh bộc phát, đem hắn thi thể cuốn vào trong đó, xé rách thành vô số mảnh vỡ.

Cái này kinh thiên động địa, đánh thương khung biến sắc, khiến cả tòa đế đô rung động không lời khủng bố chém giết, đến tận đây rốt cục hạ màn kết thúc.

Phàn Nhạc chết, La Quan thắng!

Trận chiến này, nghiêm ngặt mà nói không tính công bằng, La Quan có thiên địa vụn vặt phiến, có không thể tưởng tượng nổi lực lượng, có thể trong nháy mắt chữa trị tự thân tổn thương, bù đắp thể nội trạng thái. Nếu không phải như thế, đối mặt hôm nay Phàn Nhạc, nhất là Nam Ly kiếm vực chi uy, hắn tất dữ nhiều lành ít.

Nhưng từ một góc khác độ đến xem, thiên địa khóa chính là thiên địa hàng phạt, muốn đem người tu hành con đường đoạn tuyệt, như vậy trầm luân không dậy nổi. La Quan mượn 3 tiên tông đệ tử đầu lâu ma luyện Kiếm Phong, lại có rất nhiều gặp gỡ gia trì, mới gian nan phá vỡ, hóa thập tuyệt chi cảnh vì đại cơ duyên!

Như đổi 1 người khả năng làm được? ? Bản thân cái này, chính là hắn nội tình!

“Lão sư? ?”

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Bắt đến!”

La Quan ánh mắt sáng lên, lúc này thương khung trăng sao sắp tán chưa tán, thiếu niên chân đạp hư không lăng thiên mà đứng, như thiên thần hạ phàm.

Uy nghiêm mà tôn quý!

Tây sơn bên ngoài, một mắt lão đạp trời bọn người, kích động hét lớn, “Chúc mừng thiếu viện, tru sát cường địch!”

Thăng sóng cuồn cuộn, thẳng vào mây tiêu.

Cũng tại thời khắc này, vang vọng cả tòa đế đô, triệt để đánh vỡ một ít người trong lòng may mắn, làm bọn hắn mặt xám như tro, tiếp theo toàn thân run rẩy.

Phàn Nhạc chết rồi… Hắn vậy mà chết rồi…

Đế cung cầu năm ngoài điện, lão hoạn quan khẽ cau mày, mặt lộ vẻ ngưng trọng, “Vị này La Thiếu Viện, nô tài nửa điểm cũng nhìn không thấu.”

Hoàng đế than nhẹ, “Viện trưởng chọn trúng người, quả thật không hề tầm thường… Lão cẩu, chuyện này, trẫm có lẽ thật làm sai.”

Hơi trầm xuống mặc, “Truyền chỉ, mời La Thiếu Viện khỏi bệnh về sau, đến đế cung dự tiệc.” Đã hôm nay, sống sót chính là La Quan, Triệu thị Hoàng tộc lập trường cùng bố cục, cũng muốn tùy theo làm ra điều chỉnh.

Có khe hở, xung đột cũng không đáng sợ, dài dằng dặc 400 năm qua, Triệu thị Hoàng tộc đã tích lũy phong phú, cùng đế võ thương lượng kinh nghiệm. Chỉ cần trả giá đủ nhiều đại giới cùng kiên nhẫn, liền cuối cùng rồi sẽ có thể, tại giữa lẫn nhau thành lập mới cân đối.

—

—

Chương 142 : Đoạt khí vận

Thành nam dịch trạm, bẩn lão đạo đôi mắt thật sâu, nhìn về phía tây sơn mây tiêu phía trên, một kiếm kia xuất thủ, mời trăng sao hiển hiện thiếu niên. Như trong lòng sát ý có thể đả thương tính mạng người, La Quan bây giờ sợ là, đã bị trảm hoàn thành trên ngàn vạn khối.

Kẻ này chưa trừ diệt, tất thành tiên tông họa lớn!

Thở sâu, lão đạo khom người hướng Đế Võ Hậu Sơn cúi đầu, quay người đi xa.

Thành bắc bãi tha ma, ngũ độc xác thối phẫn nộ gào thét, “La Quan… Chết… Phải chết…” Hắn đôi mắt ở giữa, sát ý trùng thiên.

Mở cái miệng rộng hung hăng khẽ hấp, đầy trời lộng lẫy sương độc đều vào bụng, 1 cước đạp nát đại địa, xác thối chui vào trong đó không gặp.

Đế Võ Hậu Sơn.

Lão Trình kích động, đỏ bừng cả khuôn mặt, “Thắng! Ha ha ha ha! La Quan quả nhiên thắng!”

“Đúng vậy a, La Quan thắng.” Viện trưởng thanh âm bình tĩnh, “Nhưng ngươi cảm thấy, tiên tông khổ cùng 30 năm, mới rốt cục muốn chịu chết lão phu, bọn hắn sẽ nguyện ý nhìn thấy, đế võ tái xuất 1 cái như lão phu như

vậy… Không, thậm chí là mạnh hơn ta, càng có tiềm lực người kế nhiệm sao?”

Lão Trình tiếng cười im bặt mà dừng, “Viện trưởng, ý của ngài là… Tiên tông sẽ xuống tay với La Quan? !” Hắn suy nghĩ nhanh quay ngược trở lại, càng nghĩ càng thấy phải có lý, tâm cũng liền càng hoảng… Như đổi lại hắn là tiên tông người, cũng chắc chắn sẽ nghĩ hết tất cả biện pháp, giết chết La Quan.

“Đáng chết tiên tông! Viện trưởng, chúng ta tuyệt không thể, để bọn hắn âm mưu đạt được!”

Viện trưởng thanh âm yếu ớt, “Yên tâm đi, lão phu sống không bằng chết, khổ chống đỡ 30 năm, mới rốt cục cho ta đế võ, tìm tới 1 vị hoàn mỹ người kế nhiệm, muốn dẫn dắt đế võ, đi đến quật khởi con đường.”

“Tại thời khắc mấu chốt này, lão phu tuyệt không cho phép bất luận kẻ nào, tổn thương đến La Quan… Ai dám động đến tay, lão phu liền tiễn hắn lên đường!”

Nhà tranh bên trong.

Viện trưởng cầm lấy bên người, 1 đem không đáng chú ý kiếm sắt, mặt lộ vẻ mỉm cười, “Lão tiểu nhị, những năm này có lỗi với ngươi, bây giờ đế Vũ Hậu kế có người, chúng ta rốt cục có thể, yên tâm chém ra cuối cùng 1 kiếm.”

Ông ——

Kiếm sắt rung động, nó đen nhánh mặt ngoài có huyết

văn hiển hiện, hung thần đột khởi!

“Không nên gấp gáp lão tiểu nhị, ngươi ta dù đem qua đời, nhưng trước khi chết cũng nên, nhiều kéo mấy người chung phó Hoàng Tuyền mới là.”

“Lấy lão phu đối tiên tông hiểu rõ, 1 ngày này rất nhanh liền sắp đến… Chúng ta bây giờ cần làm, chính là lại kiên nhẫn cùng 1 chờ.”

Tây sơn một trận chiến kết thúc, từ La Quan trở thành đế võ thiếu viện đến, phản ứng trì độn đế đô các phương, rốt cục làm ra vốn có phản ứng.

Thanh Lương ngõ hẻm trong, treo “Đan sư hiệp hội cơ quan” dựng thẳng bài bên ngoài sân nhỏ, bây giờ ngựa xe như nước, hội tụ các phương bái phỏng nhân viên, đều có dưới hậu lễ, chỉ cầu nhìn thấy thiếu viện một mặt.

Cửa sân từ đầu đến cuối đóng chặt.

Trên thực tế, tất cả mọi người rất rõ ràng, vừa mới trải qua một trận đại chiến, La Thiếu Viện bây giờ tất nhiên, là phải nắm chặt tĩnh dưỡng thương thế, tỉ lệ lớn ngay tại đế võ bế quan.

Nhưng bọn hắn căn bản không dám, chạy tới phía sau núi quấy rầy viện trưởng đại nhân, đến Thanh Lương ngõ hẻm bái phỏng 1 cái không người tiểu viện… Càng nhiều hơn chính là một loại thái độ.

Đơn giản giải thích chính là —— La Thiếu Viện, ngài thấy được sao? Chúng ta xx phủ thượng đối với ngài,

đây chính là cung kính vạn điểm nha!

Chính là cử động lần này chỉ có lỡ như hi vọng, có thể thu được đến từ La Thiếu Viện nửa điểm hảo cảm, bọn hắn đều đem toàn lực ứng phó!

Ngay cả tiếp theo mấy ngày bái phỏng tính là gì? Tin hay không, chỉ cần thiếu viện 1 ngày không công khai hiện thân, loại này tỏ thái độ chúng ta có thể tiến hành mấy tháng!

Mà hết thảy này căn bản, là La Quan thân phận hôm nay, triệt để đạt được cuối cùng xác nhận —— tây sơn một trận chiến, công khai giết chết Phàn Nhạc.

Đế cung cầu năm trong điện, triệu La Quan dự tiệc ý chỉ, đã là mọi người đều biết! Triệu thị Hoàng tộc thái độ, đều đã phát sinh chuyển biến… La Quan thiếu viện chi vị, vững như bàn thạch! !

Lão viện trưởng tình trạng cơ thể, đế quốc cao tầng sớm có tin tức lưu truyền, thiếu viện hoặc không lâu sau đó, liền đem nhận vị đế võ.

Đến lúc đó, chính là chân chính, bao trùm trên vạn vạn người, tung đối mặt đế quốc Hoàng đế bệ hạ, cũng có thể bình khởi bình tọa! !

Tùy thời ở giữa trôi qua, Thanh Lương ngõ hẻm trong người bái phỏng càng ngày càng nhiều, đã nghiêm trọng tắc giao thông, ảnh hưởng xung quanh cư dân bình thường sinh hoạt, hấp dẫn đến vô số chú ý, sợ hãi thán phục, sôi trào giương giương.

Cuối cùng là Trình Nhàn thay mặt La Quan ra mặt, đem tất cả người bái phỏng nhân viên đăng ký tạo sách, đem nó lễ vật kỹ càng ghi chép, tạm thời thu nhập Trình gia đảm bảo, mới kết thúc cuộc nháo kịch này.

Mà liền tại, Trình Nhàn một bên kinh ngạc tại, các nhà không tiếc vốn gốc đại thủ bút lễ vật, một bên vội vàng ghi chép lúc, La Quan đang lúc bế quan.

Kiếm tháp tầng 9, cửa đá bên ngoài.

La Quan ngồi xếp bằng, 2 tay vây quanh phía trước, 10 ngón tay hơi cong đối lập, giống như là 1 cái lồng giam, đem vật gì đó giam cầm ở bên trong.

“Tiểu tử, chuẩn bị sẵn sàng không có?” Huyền Quy thanh âm vang lên.

La Quan gật đầu, “Lão sư, bắt đầu đi!” Sau một khắc hắn mặt lộ vẻ nghiêm nghị, 10 ngón tay không ngừng rung động, liền như trong đó bị giam cầm chi vật, đang cố gắng chạy trốn.

Oanh ——

La Quan thể nội, luyện hóa chi pháp vận chuyển, khí tức đột nhiên biến đổi.

Cả người hắn trở nên uy nghiêm đạm mạc, giống như đạo quán miếu thờ bên trong, những cái kia lạnh như băng mộc thai bùn đắp tượng thần.

Lại có gan, thoát ly “Người” phạm trù, hóa thân “Dị loại” cảm giác!

La Quan 10 ngón tay rung động càng thêm lợi hại, trong quá trình này, lại có từng tia từng tia từng sợi đỏ sương mù, trống rỗng nổi lên.

Bọn chúng như cùng sống vật, liều mạng xung kích ra ngoài, lại bị 10 ngón tay phong trấn, khó mà từ đó chạy ra.

Cái này, chính là Phàn Nhạc sau khi chết, Huyền Quy bắt đến, nguyên bản thuộc về hắn khí vận!

Như phát giác được tự thân vị trí cục diện, khí vận đỏ sương mù bỗng nhiên hội tụ thành đoàn, hóa thành 1 đầu xích xà, lại có 1 trương nam tử gương mặt, từ mắt rắn chỗ sâu hiển hiện.

Nhìn mặt mày, cùng Phàn Nhạc giống nhau đến mấy phần, nhưng cho người cảm giác, lại hoàn toàn khác biệt.

Lúc này, gương mặt này 2 mắt mở ra, băng lãnh khóa chặt La Quan, há miệng chính là 1 đạo im ắng gào thét.

Nhưng cũng tiếc chính là, vận chuyển “Khí vận luyện hóa pháp” La Quan, bây giờ là “Tượng đất mộc đắp” trạng thái, đối với ngoại giới hết thảy mặt trái xung kích, đều ở vào miễn dịch trạng thái.

Xích xà đôi mắt chỗ sâu, khuôn mặt kia bộc lộ kinh sợ, trong mắt sát ý cuồn cuộn.

Tòa nào đó cung điện dưới đất, tu kiến tại 1,000m trở xuống, cực hàn địa mạch phía trên.

Lọt vào trong tầm mắt đều là băng phong, khủng bố cực hàn, đủ để trong nháy mắt đông chết Đạp Thiên cảnh.

Chính là tiên đồ bên trong người, như ở đây ngưng lại hơi lâu, sợ là cũng phải bị đông kết pháp lực, biến thành một bộ sinh động như thật băng điêu! !

Nhưng hôm nay, tại ở giữa cung điện này, hội tụ cực hàn địa mạch hàn ý chỗ, lại trưng bày 1 con bồ đoàn.

Có tuổi trẻ đạo nhân ngồi xếp bằng, một bộ màu đen đạo bào, đỉnh đầu trên búi tóc, cắm 1 đem màu mực băng kiếm.

Đột nhiên, đạo nhân bỗng dưng mở 2 mắt ra, biểu lộ nháy mắt dữ tợn, lại giống như là ác quỷ doạ người!

“Dám cướp đoạt bản tọa khí vận, muốn chết! !”

Hắn phất tay áo vung lên, lại có 1 tòa trận pháp, hư không ngưng tụ quay chung quanh quanh thân.

Rống ——

Rít lên một tiếng, trẻ tuổi đạo nhân trên đỉnh đầu, hiện ra 1 đầu băng xà hư ảnh. Nó toàn thân thuần trắng, lân phiến lớn lại khoan hậu, đỉnh đầu lại có một chỗ nhô lên, như muốn chui ra giác đến!

Khí vận hóa giao…

Cái này trẻ tuổi đạo nhân, nhất định lai lịch bất phàm!

Bây giờ, theo hư không trận pháp vận chuyển, vô số lưu quang hiện lên, băng xà chậm rãi nhắm đôi mắt lại.

Ông ——

Một tiếng trận pháp oanh minh, lưu quang rung động lưu động bên trong, băng xà thân ảnh tùy theo trở nên mơ hồ, cho người ta một loại hư ảo cảm giác.

Đó là bởi vì, nó bây giờ nhìn như thân ở nơi đây, lại lấy khí vận liên hệ làm môi giới, mượn lực trận pháp, giáng lâm đến xa xôi bên ngoài!

—

—

—

—

Chương 143 : Thành công

Đế Võ Hậu Sơn, kiếm tháp tầng 9!

La Quang 10 ngón tay ở giữa, khí vận xích xà đột nhiên ngửa đầu, phát ra rít lên một tiếng.

Sau một khắc, theo không gian rung động, lại có 1 đầu thuần trắng băng xà, trực tiếp hiển hiện.

Nó đầu tiên là lạnh lùng, nhìn thoáng qua La Quan, tiếp lấy gầm nhẹ một tiếng, như cùng xích xà hô ứng.

2 đầu rắn đuôi lẫn nhau cắn, liền thành 1 cái, xích hồng, thuần trắng hai màu tròn trịa, nhanh chóng chuyển động bắt đầu.

Xoay tròn bên trong, không chỉ có ngăn chặn, đối khí vận luyện hóa, cướp đoạt, hai màu tròn bên trong càng bộc phát ra, khủng bố đến cực điểm phản phệ chi lực, đem La Quan bao phủ, liền muốn đem hắn hồn phách rút ra, xé thành vỡ nát!

Nhưng La Quan đối đây, lại không nửa điểm phản ứng, liền như bây giờ lưu tại đây là, chỉ là một bộ thể xác.

Trên thực tế, La Quan bây giờ tình trạng, đích xác cực kỳ cổ quái.

Hắn có thể rõ ràng, cảm giác cũng điều khiển nhục thân, nhưng lại siêu thoát tại bên ngoài, tựa như là 1 chỗ đặt sẵn thân sự tình bên ngoài người đứng xem.

Chính là bởi vì điểm này, mới có thể làm đến “Tượng đất mộc đắp”, mới có thể không nhận phản phệ gây thương tích.

“Lão sư thật thần tiên vậy!”

Liệu địch tại trước, đối phương hết thảy phản ứng, đều đã sớm chuẩn bị.

Huyền Quy cười lạnh vang lên, “Quả nhiên đến, tiểu tử dựa theo kế hoạch đã định, động thủ đi!”

La Quan xưng phải, sau một khắc liền gặp hắn 10 ngón tay ở giữa, đột nhiên có vô số điểm sáng hiển hiện, nhìn như nhỏ vụn yếu ớt, như hạt bụi, lại cho người ta một loại, cực tiểu lại cực lớn cảm giác… Ý vị lưu chuyển, huyền diệu khó lường.

Sau một khắc, điểm sáng bỗng nhiên thiêu đốt, gần như trong suốt hỏa diễm bên trong, lại có đạo uẩn phun trào, có không thể tưởng tượng nổi uy năng!

Bởi vì lúc này, thiêu đốt những điểm sáng này, chính là La Quan thể nội, thiên địa vụn vặt phiến.

Liền như 1 trương miệng lớn, đem xích xà, băng xà nuốt vào trong đó, kêu thê lương thảm thiết thanh âm, lập tức theo bọn nó trong miệng phát ra.

“A!”

Dưới mặt đất cực hàn băng cung, trẻ tuổi đạo nhân kêu

thảm một tiếng, thất khiếu chảy máu sắc mặt trắng bệch.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Quanh người hắn trận pháp, nháy mắt băng liệt, vỡ vụn, chấn động lưu quang tiêu tán, băng xà thân thể “Bành” một tiếng nổ tung, tuy nói sau một khắc liền khôi phục như lúc ban đầu, vừa vặn thân rõ ràng co lại nhỏ một vòng.

Đáng sợ nhất chính là, băng xà trên đỉnh đầu nhô lên, cơ hồ không nhìn thấy —— khí vận hóa giao thời cơ, lại bị sinh sinh đánh tan!

Trẻ tuổi đạo nhân thần sắc vặn vẹo, mặt như lệ quỷ, “Giết phân thân ta đoạt ta khí vận, bất luận ngươi là ai, bản tọa tất yếu ngươi chết không có chỗ chôn!”

Oán độc gào thét, dưới đất vang vọng thật lâu.

Một bên khác, La Quan 10 ngón tay ở giữa, cứ việc băng xà đã thoát đi, lại bị ép lưu lại, một đoàn thuần bạch khí vận chi sương mù.

Lúc này, nó như vật vô chủ, bản năng bên trong tới gần xích xà, trực tiếp dung nhập vào trong cơ thể nó.

Mà theo, thuần bạch khí vận chi sương mù dung nhập, xích xà con mắt chỗ sâu khuôn mặt kia, đột nhiên lộ ra mờ mịt, giãy dụa, dần dần biến thành Phàn Nhạc bộ dáng.

Đột nhiên, xích xà đình chỉ giãy dụa, lại miệng nói tiếng người, “Giả! Giả!”

“Ha ha ha ha, ta cả đời này, thậm chí ta bản thân, rõ ràng đều là giả!”

“Buồn cười! Đáng buồn! Đáng hận!”

Phàn Nhạc bây giờ, đã minh bạch hết thảy.

Khó trách, hắn sẽ tự thân có thiếu, Bổ Thiên đan bù đắp, cũng chỉ là 1 cái hư ảo viên mãn.

Bản thân hắn liền không hoàn chỉnh!

Cho dù Phàn Nhạc không có bị La Quan giết chết, một khi đạt được kiếm tháp cơ duyên, chính là hắn tiêu vong thời điểm.

Bởi vì, đây chính là hắn tồn tại ở thế gian ở giữa, duy nhất ý nghĩa…

Xích xà nghiến răng nghiến lợi, “Không! Ta là Phàn Nhạc, là Bách Vân tông lão tổ, là đế võ cầm kiếm danh sách người mạnh nhất, là 1 cái người sống sờ sờ!”

“Cút mẹ mày đi - khôi lỗi, lão tử là người!”

Nó hét lớn một tiếng, “La Quan, hôm nay ta liền đem cái này một thân khí vận, đều tặng cho ngươi!”

“Lão tử liền một cái yêu cầu, giúp ta giết hắn, nhất định

giết hắn!”

Oanh ——

Xích xà vỡ vụn, hóa thành một đoàn đỏ sương mù, bao vây lấy không đáng chú ý một chút thuần trắng chi sắc, lấy La Quan 10 ngón tay vì thông đạo, nháy mắt dung nhập vào trong cơ thể hắn.

Phàn Nhạc tồn tại, đến tận đây triệt để tan thành mây khói, mà La Quan sinh mệnh, thì tại lúc này nghênh đón không thể tưởng tượng nổi biến hóa.

Toàn thân hắn trên dưới, mỗi một tấc máu thịt, gân cốt, đều đang run sợ, reo hò.

Bọn chúng cảm nhận được, từ đó lúc bắt đầu, cùng quá khứ lại không giống nhau… Đây là tới từ, sinh mệnh bản năng vui sướng!

Liền như lục bình không rễ, nước chảy bèo trôi vô số năm sau, rốt cục mọc ra mình cây nhi, tuy nói còn rất non nớt, suy nhược, nhưng chung quy chân chính, chạm tới thế giới này… Có cắm rễ ở đây, trưởng thành đại thụ che trời hi vọng!

Bá ——

La Quan mở mắt ra, mặt ngoài nhìn hắn cùng lúc trước, không có bất kỳ biến hóa nào, nhưng khí chất lại nhiều mấy điểm khó nói lên lời thuế biến.

Nếu muốn lấy ngôn ngữ để hình dung —— chính là trảm

phá một mực đến, bao phủ quanh thân nào đó nói cách ngăn, làm hắn cả người đều trở nên, càng thêm tươi sống.

Không sai, chính là “Tươi sống” cái từ ngữ này, dùng tại nơi đây thỏa đáng.

Như 1 bộ rộng lớn bức tranh, 4 phương kéo dài vô cùng vô tận, trong bức họa kia có triệu tỉ tỉ sinh linh, lại phần lớn chỉ là một cái thoáng mà qua lược ảnh, như che lấp tại sương mù về sau, mơ hồ không rõ.

Mà bây giờ, La Quan chính là phá sương mù mà ra, tại bộ này thiên địa trong bức họa, rốt cục có 1 cái rõ ràng nhưng biết hình ảnh!

Nhìn như chỉ là, không có ý nghĩa một điểm biến hóa, lại đại biểu cho sinh mệnh cấp độ nhảy lên, là hắn tu luyện mạnh nhất võ đạo chi lộ, từ Vạn Trọng cảnh bắt đầu, liền 1 cảnh một quan 1 đại kiếp, trèo lên mây tiêu Long môn… Xông lôi hỏa đại kiếp… Phá táng thần hư không… Đánh vỡ thiên địa khóa… Quan quan khổ sở quan quan qua, trận chiến cuối cùng gian nguy giết chết Phàn Nhạc, mới đến cơ hội thay đổi số phận!

La Quan nắm chặt nắm đấm, cuống họng phát câm, “Lão sư, ta thành công!”

“Chúc mừng ngươi, La Quan! !” Huyền Quy thanh âm bên trong, cũng có muôn vàn cảm thán.

Dù có hắn trợ giúp, nhưng một đường này đi tới, cũng là cửu tử nhất sinh.

Tuy nói có rất nhiều cơ duyên, nhưng vận khí bản thân liền là, người tu hành không thể sơ sót một điểm.

Cho dù đem đây hết thảy, đều thả đến một người khác trên thân, như không có La Quan bền gan vững chí, vĩnh viễn không từ bỏ ý chí, cũng tuyệt khó đi đến hôm nay.

Cũng may, phen này vất vả, cố gắng, chung quy không có uổng phí.

Đoạt khí vận mang theo, La Quan mạnh nhất lăng vân cảnh đã thành, bây giờ chỉ kém 1 bước cuối cùng, liền có thể thành tựu mạnh nhất võ đạo chi lộ, chân chính nghịch thiên cải mệnh! !

La Quan hành lễ, “Đệ tử bái tạ lão sư!” Đứng dậy, lại đối cửa đá thật sâu hành lễ, “Cũng ở đây, đa tạ tiền bối!”

Ông ——

Tiếng kiếm reo, từ sau cửa đá truyền ra, như trưởng giả sau khi thấy bối thành tài, vui mừng mà mừng rỡ.

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy 2 trảo ôm ngực, thầm thầm thì thì.

“Đắc ý cái gì? Đệ tử ta, ta!”

Nó nhếch miệng, lại mặt lộ vẻ do dự, La Quan vừa mới đột phá, muốn hay không để hắn cao hứng bao nhiêu một hồi? ?

Ngay tại Huyền Quy do dự lúc, La Quan nói: “Lão sư, Phàn Nhạc lại chỉ là một bộ phân thân khôi lỗi, ta đoạt nó khí vận, đối phương tuyệt sẽ không từ bỏ ý đồ!”

Hắn biểu lộ, trầm ngưng vạn điểm.

Chỉ là phân thân, liền mạnh đến tình trạng như thế? ? Huống chi bản thể!

Nghĩ đến xích xà vỡ vụn trước đó, Phàn Nhạc gào thét, gào thét, La Quan trong lòng kiềm chế đồng thời, lại thay hắn cảm thấy bi ai.

Nhân sinh một thế, lại chỉ là bị người sớm viết xong kịch bản… Cái này đổi ai, đều khó mà tiếp nhận.

“Không sai!” Huyền Quy trầm giọng nói: “Vốn chỉ muốn, để ngươi cao hứng bao nhiêu một hồi, đã nâng lên, vậy liền trở về hiện thực đi.”

“La Quan, ngươi giết Phàn Nhạc đoạt nó khí vận, lại cũng không hoàn chỉnh, chắc hẳn ngươi cũng phát giác được, bây giờ dù chạm đến thiên địa, nhưng dù sao có không chặt chẽ hư ảo cảm giác, đó là bởi vì ngươi chưa chân chính đạp lập thiên địa, cắm rễ ở đây.”

“Muốn làm đến điểm này, nhất định phải giết chết chế tạo Phàn Nhạc người… Mà đối phương mất đi bộ điểm khí vận, cũng tất nhiên sẽ, không tiếc đại giới giết chết ngươi, lấy khiến tự thân khôi phục hoàn chỉnh!”

—

Chương 144 : Phá cảnh chuẩn bị

La Quan thở sâu, suy nghĩ nhanh quay ngược trở lại, “Lão sư, chế tạo Phàn Nhạc người, thực lực dù cực mạnh, nhưng nhiều nhất cùng viện trưởng xấp xỉ như nhau, thậm chí hơi kém một chút.”

“Nếu không, đối phương căn bản không cần, dùng phiền toái như vậy biện pháp, đến giành đế kiếm mảnh vỡ, trực tiếp đánh tới là được.”

Huyền Quy nói: “Không sai, đối phương tỉ lệ lớn là giả đan cấp độ, chỉ cần không vào Kim Đan cảnh, ngươi liền có cơ hội xử lý hắn!”

“Lại vừa rồi cưỡng đoạt khí vận lúc, đối phương bản thể khí vận băng xà giáng lâm, bị thiên địa vụn vặt phiến đốt cháy chi hỏa gây thương tích, nhất định nguyên khí tổn hao nhiều, trong thời gian ngắn ứng sẽ không xuất thủ, cho nên…”

La Quan nói: “Cho nên, tiếp xuống khoảng thời gian này, đệ tử không có nửa điểm thư giãn chủ quan, nhất định toàn lực ứng phó tăng thực lực lên.”

“Ngươi minh bạch liền tốt.” Huyền Quy nói: “Mạnh nhất lăng vân cảnh đã thành, mượn đế kiếm kiếm ý ma luyện, ngươi rất nhanh liền có thể tấn thăng đỉnh phong, nhưng đột phá lăng vân quan tấn thăng đạp trời một bước, tất hung hiểm vạn điểm!”

La Quan nghĩ đến, lúc trước phá vỡ mà vào lăng vân cảnh lúc gian nan, liền không nhịn được cười khổ, "Đúng vậy a, không biết cửa này, như thế nào gian nan."

"Ngươi trước tu luyện đi, phá quan sự tình giao cho vi sư."

Sau đó nửa tháng, La Quan lưu tại kiếm trong tháp, đem thực lực tăng lên đến lăng vân chi đỉnh (mạnh nhất lăng vân), thực lực lại lần nữa tăng vọt một đoạn.

Mà Huyền Quy, trải qua minh tư khổ tưởng về sau, cũng rốt cục thiết kế ra phá cảnh chi pháp.

"Thứ 1, hay là linh lực con suối, ngươi đột phá lúc nhục thân cực khả năng sụp đổ, nhất định phải có đầy đủ dư thừa thiên địa linh lực, mới có thể kịp thời chữa trị. Nhưng đã đột phá lăng vân cảnh lúc độ khó đến xem, chỉ bằng linh lực con suối phụ trợ có lẽ không đủ, cho nên vi sư chuyên môn vì ngươi thiết kế 1 cái đan hồ, đem các loại chữa trị, tăng thêm đan dược, theo nhất định tỉ lệ phối hợp về sau, nghiền nát hóa nhập trong đó, cùng linh lực con suối điệp gia sử dụng."

"Thứ 2, bởi vì cái gọi là tốt gió bằng vào lực, đưa ta bên trên mây xanh… Ngươi muốn đột phá Đạp Thiên cảnh, thực lực bản thân bên ngoài, còn muốn mượn trận gió! Kỳ Liên sơn mạch bên trong toà kia thôn xóm, ngươi còn nhớ chứ? Nó trong tế đàn khối kia xương thú, đối ngươi có trợ giúp rất lớn."

"Thứ 3…"

La Quan cùng mấy hơi, “Lão sư, thứ 3 là cái gì?”

“Khục! La Quan a, ngươi bằng không cân nhắc, tìm nữ nhân cho mình lưu cái sau? Ta nhìn Kim Nhã liền rất phù hợp…”

“Lão sư!” La Quan im lặng, “Ngài đang nói cái gì a?”

Huyền Quy nói: “Tiểu tử ngươi, đừng không biết tốt xấu, tuy nói vi sư làm vạn toàn chuẩn bị, nhưng ai dám cam đoan không có gì bất ngờ xảy ra?”

“Dù sao, ta nhắc nhở qua, chính ngươi cân nhắc.”

La Quan trong đầu, Kim Nhã thân ảnh chợt lóe lên, chợt liền bị đè xuống.

Hắn thở sâu, “Đệ tử nhất định có thể thành công!”

Rời đi kiếm tháp, La Quan đi tới nhà tranh, “Bái kiến viện trưởng.”

Hơi trầm xuống mặc, viện trưởng thanh âm vang lên, “Quả nhiên không hổ là, nó cùng mấy trăm năm người thừa kế, thực lực ngươi so trước đó, không ngờ có tăng lên cực lớn, như vậy tu hành tốc độ thực tế là làm người sợ hãi thán phục.”

“Không cần giải thích, lão phu chỉ là cảm khái đôi câu mà thôi, liên quan tới ngươi tự thân bí mật, đế võ bất luận kẻ nào cũng sẽ không tìm tòi nghiên cứu.”

La Quan chắp tay, “Đa tạ viện trưởng, đệ tử hôm nay đến, là có một chuyện, hi vọng ngài có thể giúp đỡ.”

Lúc này, đem Kỳ Liên sơn mạch chỗ sâu, toà kia bí ẩn thôn xóm sự tình nói tới.

“Đệ tử bởi vì tự thân tu hành nguyên cớ, nhất định phải lấy đi nó thôn xóm trong tế đàn, cuối cùng 1 kiện thủ hộ vật, đến lúc đó bọn hắn sẽ mất đi che chở. Cho nên, đệ tử hi vọng đế võ có thể, tại kinh kỳ phụ cận, vì bọn họ tìm kiếm một chỗ an trí chỗ.”

Viện trưởng nói: “Kỳ ngay cả núi chỗ sâu thôn xóm… Bọn hắn nên là tiền triều dư nghiệt, bị ép đào vong trong đó, nhưng bây giờ vật đổi sao dời, lão phu sẽ xử lý tốt việc này.” Hơi dừng một chút, nói: “Liền phái Vân Sơn đi thôi, ngươi lấy đi thủ hộ vật về sau, hắn sẽ hộ tống thôn dân đi ra đại sơn.”

“Tốt, vậy ta đi tìm Vân Sơn giáo sư, lập tức xuất phát! !”

“Chờ một chút.” Viện trưởng nói: “Tây sơn chi chiến hậu, bệ hạ đã truyền chỉ, mời ngươi nhập đế cung dự tiệc… Tuy nói sớm đi chậm chút không ngại, nhưng ngươi như là đã hiện thân, vẫn là phải cho Hoàng tộc mấy điểm mặt mũi.”

“La Quan, ta biết ngươi đối Hoàng tộc bản thân, cũng vô quá nhiều hảo cảm, nhưng dưới mắt hay là khi lấy đại cục làm trọng, ngươi minh bạch lão phu ý tứ sao? ?”

La Quan ánh mắt chớp lên, “Viện trưởng, lúc trước đế đô đại trận đột nhiên trục trặc, dẫn đến Phàn Nhạc thừa

dịp hư mà đến ra tay với ta, việc này hắn Triệu thị Hoàng tộc phải nhận a?”

Viện trưởng nói: “Đương nhiên, đã làm sai chuyện, liền muốn trả giá đắt.”

“Cho nên, nếu như ngươi gõ… Đưa yêu cầu lời nói, hoàn toàn không cần phải khách khí! Ân… Nếu có cần, lão phu có thể đứng ra cho ngươi chỗ dựa.”

La Quan mặt lộ vẻ tiếu dung, “Được, đợi đệ tử trở về, liền đi đế cung đi một lần.”

Ra phía sau núi, hơi 1 chờ đợi Vân Sơn vội vàng chạy đến, hắn đã thu được truyền tin.

“Bái kiến thiếu viện!”

Một bộ thanh sam lưng eo thẳng tắp, vị này đế võ kiếm đạo giáo sư khí tức, liền như 1 đem ra khỏi vỏ thần kiếm, sắc bén không thể đỡ.

La Quan chắp tay, “Chúc mừng Vân Sơn giáo sư, tu vi tiến thêm một bước, thuận lợi tiến giai Đạp Thiên cảnh!”

Vân Sơn khoát tay, “Một chút tăng lên, tại thiếu viện trước mặt không đáng giá nhắc tới… Chỉ bất quá, lão Vương cùng đọc sách tên kia, gần nhất cũng không biết đang bận cái gì, đã vài ngày không gặp bọn hắn lộ diện.”

La Quan cười to, “Ta đoán 2 vị giáo sư, hẳn là đều chạy tới bế quan.”

Đế võ kiếm đạo 3 trâu, đều là lăng vân chi đỉnh tu vi, lẫn nhau tuy là hảo hữu, nhưng cũng vẫn âm thầm tranh phong, phân cao thấp.

Bây giờ, Vân Sơn vượt lên trước một bước, đột phá Đạp Thiên cảnh, 2 vị khác tự nhiên ngồi không yên.

“Ừm, liệu là như thế, 2 người bọn họ a… Này, cao tuổi rồi, còn như thế tranh cường háo thắng! !” Vân Sơn lắc đầu thở dài, khóe miệng đuôi mắt lại có mỉm cười. Có thể thấy được tâm lý, đối có thể ép 2 cái lão tiểu nhị một đầu, cũng là rất cảm thấy đắc ý.

Lại hàn huyên vài câu, La Quan cùng hắn thuyết minh sơ qua một chút, sau đó phải làm sự tình.

Vân Sơn nói: “Thiếu viện tốc độ nhanh nhưng đi đầu một bước, cùng thôn xóm hoàn thành thương lượng, chỉ cần lưu lại đánh dấu, ta rất nhanh liền sẽ đuổi kịp.”

“Cũng tốt, vậy ta trước hết đi.”

Hô ——

Khí huyết phá thể mà ra, ngưng tụ màu đen 2 cánh, La Quan phóng lên tận trời, thoáng qua biến mất không còn tăm tích. Lấy hắn bây giờ tu vi, rất nhanh liền đuổi tới kỳ ngay cả núi, căn cứ ký ức tìm được, toà kia bí ẩn thôn xóm chỗ.

“Ừm? Xem ra, là gặp được phiền phức.”

La Quan ngưng thần nhìn lại, liền thấy giữa hai ngọn núi

thôn xóm, lúc này đang bị đàn thú vây công, cũng may có tầng 1 hơi mỏng thanh quang, như chén lớn ngã úp đem thôn xóm bảo hộ ở trong đó, mới kiên trì đến nay.

Đàn thú chừng mấy trăm đầu, bọn chúng chủng tộc khác biệt, có chút thậm chí xem lẫn nhau là thiên địch, ngày xưa gặp mặt liền muốn chém giết, bây giờ lại dốc sức hợp tác, hiển nhiên là có vấn đề.

Quả nhiên, La Quan xoay chuyển ánh mắt, liền phát hiện càng xa xôi, 1 khối nhô lên trên tảng đá lớn, ngồi xổm lấy một đầu Bạch Hổ.

Cùng bình thường lão hổ khác biệt, sau lưng nó lại sinh ra 2 cánh, đôi mắt băng lãnh uy nghiêm ở giữa, toát ra rõ ràng suy tư thần sắc, ngẫu nhiên gầm nhẹ vài tiếng, chỉ huy đàn thú khởi xướng tiến công.

Rất rõ ràng, loại này vây công đã, cầm tiếp theo thật lâu.

Thủ hộ thôn xóm thanh quang, trở nên cực kỳ ảm đạm, tại đàn thú xung kích dưới lung lay sắp đổ.

“Thôn trưởng, phải làm sao mới ổn đây? ?” 1 vị thôn lão, gấp đầu đầy mồ hôi.

Phía sau bọn họ, là một đám trong thôn thanh niên trai tráng, riêng phần mình tay cầm đao xiên những vật này, nhưng đối mặt khủng bố đàn thú từng cái sắc mặt trắng bệch.

Già trẻ phụ nữ trẻ em, thì tụ tập tại phía sau cùng, có hài tử bị bị hù khóc lớn, tràng diện hỗn loạn tưng bừng.

Thôn trưởng sắc mặt đau thương, cắn răng nói: “Tế đàn thủ hộ đem phá… Chư vị, tử chiến đi!”

“Ngươi ta vợ con phụ mẫu đều tại sau lưng, chúng ta không có đường lui!”

Mọi người mắt lộ tuyệt vọng.

Nói là tử chiến, nhưng đối mặt khủng bố đàn thú, bọn hắn làm sao có thể cản? Đúng lúc này, “Oanh” một tiếng vang trầm, bao trùm thôn xóm lồng ánh sáng màu xanh, bị đàn thú xông phá.

Rống ——

Rống ——

Từng tiếng hưng phấn cuồng hống, vô số hung thú chen chúc mà tới.

—

—

—

—

Chương 145 : Thanh chim

Bén nhọn hót vang, bỗng dưng từ tế đàn phương hướng truyền đến, lộ ra vô tận phẫn nộ.

Sau một khắc, thanh quang gào thét chém tới, đem xông vào trước nhất mấy chục con hung thú, nháy mắt chém vỡ.

Oanh ——

Đại địa tiếng vang, xuất hiện 1 đạo khủng bố vết chém, chừng dài chừng mười trượng, sâu không thấy đáy!

Đàn thú hoảng sợ dừng lại, có mấy con hung thú bản năng bên trong quay đầu chạy trốn, nhưng Bạch Hổ 1 cái đánh giết, liền đưa chúng nó trực tiếp phân thây.

Há miệng, chính là một tiếng hổ khiếu, chấn nhiếp sơn lâm!

Đàn thú xao động, nhưng ở Bạch Hổ uy hiếp dưới, chỉ có thể lại cứng rắn da đầu vọt tới.

Thanh quang lại lần nữa hiển hiện, lại co lại nhỏ đến không đủ vừa rồi một nửa, lại giết chết một đám hung thú về sau, tế đàn triệt để không có động tĩnh.

Bạch Hổ ánh mắt sáng lên, gào thét một tiếng chỉ huy đàn thú, phóng tới tuyệt vọng thôn dân. Mà ánh mắt của nó, thì nhìn về phía tế đàn, đáy mắt bộc lộ cực nóng.

Này hổ cơ duyên phía dưới, tại Kỳ Liên sơn mạch chỗ sâu, lầm phục một gốc trời sinh linh thảo, thực lực lớn tiến vào càng thức tỉnh linh trí, cảm ứng được trong thôn lạc xương thú khí tức, liền có hôm nay một màn.

Tiểu nữ hài bị hù khóc lớn, “Nương, ta sợ hãi!”

Phụ nhân ôm chặt lấy nàng, “Đừng sợ… Nương ở đây… Nương ở đây…”

Nước mắt, đã là cuồn cuộn mà rơi.

Liền ở nhân gian thảm kịch, sắp phát sinh lúc, hừ lạnh một tiếng vang lên, truyền vào đông đảo hung thú trong tai, liền như kinh lôi cuồn cuộn.

Một nháy mắt liền dũng khí mất hết, đến tự sinh mệnh bản năng bên trong sợ hãi, để bọn chúng xụi lơ trên mặt đất, thân thể run không ngừng.

Bạch Hổ cũng không ngoại lệ!

Dù là, nó bây giờ đã xem như yêu thú, tại Chân Long chi huyết khí tức áp chế xuống, cũng không có lực phản kháng chút nào.

Mọi người mặt mũi tràn đầy chấn kinh, ngẩng đầu liền thấy La Quan thu hồi phía sau 2 cánh, chân đạp hư không mà đến, thản nhiên nói: “Thôn trưởng, đã lâu không gặp.”

“A… Đại nhân!” Thôn trưởng trừng to mắt, “Phù phù” một tiếng quỳ xuống, cuống quít dập đầu, “Đa tạ đại

nhân xuất thủ, cứu ta toàn thôn lão tiểu tính mệnh, ngày sau ta trong thôn nhất định, vì đại nhân lập trường sinh đền thờ, quanh năm hương hỏa cung phụng, vì ngài khẩn cầu bình an!”

“Nhanh, tất cả nhanh lên một chút quỳ xuống, bái tạ đại nhân!”

Đảo mắt, “Phần phật” quỳ đầy đất.

Các thôn dân vui đến phát khóc, cuống quít dập đầu.

La Quan phất tay, “Đều đứng lên đi.” Hắn nhìn về phía tê liệt ngã xuống một chỗ, thậm chí đã bị bị hù đại tiểu tiện bài tiết không kiềm chế đông đảo hung thú, nhướng mày, “Cút!”

Cảm nhận được, đến từ Chân Long khí tức khu trục, đám hung thú như được đại xá, quay đầu liền chạy.

“Để ngươi đi rồi sao? Tới đây cho ta!”

Bạch Hổ mắt hổ rưng rưng, nhưng căn bản không dám chống lại, đến từ La Quan ý chí.

Nơm nớp lo sợ, đi đến bên cạnh hắn, bộ dáng kia muốn bao nhiêu dịu dàng ngoan ngoãn liền nhiều dịu dàng ngoan ngoãn, nửa điểm không gặp trước đó, khu trục vua của bầy thú người phong phạm.

Thôn trưởng bọn người, nhìn trước mắt làm người ta sợ hãi Bạch Hổ, mặt đều trợn nhìn, vô ý thức hướng lui về phía sau tránh.

“Thôn trưởng, hôm nay là ta tới kịp thời, mới cứu các ngươi, như ban đêm nhất thời nửa khắc, sợ là chư vị đều đã, thành hung thú no bụng chi vật.” La Quan hơi dừng một chút, tiếp tục nói: “Đã có một lần tức có lần thứ hai, như lại phát sinh một lần loại sự kiện này, các ngươi phải làm như thế nào?”

“Đúng vậy a! Nếu không phải đại nhân, chúng ta đều đã chết!”

“Phải làm sao mới ổn đây?”

Thôn trưởng cười khổ, khom mình hành lễ, “Đại nhân, ta cùng đã bị bị hù loạn tâm trí, còn xin ngài cho chúng ta, chỉ một con đường sáng.”

La Quan nói: “Rất đơn giản, toàn thôn chuyển ra Kỳ Liên sơn mạch, chỉ có dạng này, các ngươi tài năng không lại thụ hung thú uy hiếp.”

“Cái này…” Thôn trưởng chần chờ, “Ta cùng từ tiên tổ thời kì, liền tránh cư thâm sơn, bây giờ đối với ngoại giới hoàn toàn không biết gì…”

“Ta có thể giúp các ngươi, tại ngoại giới thu hoạch một chỗ sinh tức chi địa, nhưng tất cả những thứ này cũng không phải là không có đại giới.” La Quan đưa tay một chỉ, “Ta muốn tế đàn bên trong khối kia xương thú, trên thực tế hôm nay ta xuất hiện ở đây, chính là vì thế mà đến, không biết thôn trưởng ý như thế nào?”

Thôn trưởng nhìn xem La Quan, lại xem hắn bên người,

dịu dàng ngoan ngoãn như mèo con Bạch Hổ, tranh thủ thời gian gật đầu, “Chúng ta đều nguyện ý!”

La Quan mỉm cười, “Tốt, các ngươi đã tin ta, ta liền cho các ngươi hứa hẹn, cho dù trở về ngoại giới, cũng sẽ không có bất kỳ phiền phức.”

Nhìn ra được, thôn trưởng cùng mấy vị tộc lão, rõ ràng nhẹ nhàng thở ra.

Lấy La Quan thực lực, cùng hôm nay thế cục, căn bản không có lừa gạt bọn hắn tất yếu.

“Đại nhân, ta mang ngài đi tế đàn.”

Rất nhanh, La Quan đẩy cửa, đi tiến vào trong tế đàn.

Lần này, liền không có những cái kia, loè loẹt đồ vật, bao tương trên giá gỗ chính bày biện 1 khối, cô linh linh xương thú.

Ngay tại La Quan, chuẩn bị động thủ đưa nó lấy đi lúc, lại có 1 đạo vội vàng thanh âm, trực tiếp tại não hải vang lên, “Chờ chút chờ chút! !”

“Vị thiếu gia này, ta bây giờ chính là 1 khối, không có gì dùng xương cốt… Coi như lấy ra luyện khí, cái đồ chơi này hắn cũng điềm xấu, ngài nói đúng hay không? ?”

“Ban đầu là ta sai, cầu ngài giơ cao đánh khẽ, đem ta thả đi!”

La Quan mặt lộ vẻ kinh ngạc, không nghĩ tới cái này

xương cốt, không ngờ sinh ra ý thức.

Đây coi như là, xương yêu?

Chậc chậc, sinh lý cấu tạo, thế nhưng là đủ đơn giản!

“Phi thăng lôi kiếp thất bại, có thể ý thức bất diệt, gia hỏa này tất có kỳ ngộ, lần trước lại tránh thoát vi sư cảm giác!” Huyền Quy tấm tắc lấy làm kỳ lạ, “Bất quá dạng này đến, liền có chút phiền phức, nó nếu không chủ động từ bỏ đối cái cục xương này chưởng khống, cho dù cầm tới cũng khó phát huy tác dụng.”

La Quan ánh mắt chớp lên, “Mời lão sư lấy ra Bạch Cốt phiên.”

“Ha ha, không sai, như thế cái biện pháp! !”

Bá ——

Bạch Cốt phiên xuất hiện.

Nó gần đây, vẫn luôn bị thu tại xương trạm canh gác bên trong, rõ ràng có một chút biến hóa.

Rõ ràng nhất, chính là đỉnh đầu lâu, không chỉ có vết rách biến mất không thấy gì nữa, nó tính chất lại cũng trở nên giống như là ngọc thạch. Dù còn không thể, cùng lúc trước gặp cỗ kia sắc dục ma cốt so sánh, nhưng hiển nhiên được chỗ tốt cực lớn.

Lúc này vừa xuất hiện, liền biểu lộ khoa trương, nịnh nọt nói: “Cây quạt nhỏ bái kiến chủ nhân, nguyện chủ nhân

pháp lực vô biên, uy áp thiên hạ!”

La Quan mặc kệ hắn những này nói nhảm, “Ngậm miệng, chờ ở bên cạnh.” Đối xương thú nói: “Ta tu luyện cần mượn dùng cái cục xương này, ngươi như nguyện ý giao ra, liền tiến vào Bạch Cốt phiên bên trong, ta cam đoan ngày sau, sẽ xem tình huống cho ngươi nhất định đền bù.”

“Nếu không…”

Phía dưới, La Quan chưa hề nói, nhưng trong ngữ phong một tia băng lãnh, đã đầy đủ cho thấy thái độ.

Xương thú run một cái, thanh âm kia nhanh khóc, “Ta mượn khối này bản mệnh xương, chịu không biết bao nhiêu năm, mới rốt cục có ý thức, ta như mất đi nó, không bao lâu liền sẽ tan thành mây khói.”

Nó cắn răng, “Vị thiếu gia này, không phải ta không biết điều, nếu như ngài không thể xuất ra, đầy đủ để ta tin tưởng hứa hẹn, ta tình nguyện chết ngay bây giờ, cũng tốt hơn ngày sau một chút xíu, dần dần tan thành mây khói! !”

La Quan hừ lạnh một tiếng, lật tay lòng bàn tay thêm ra một vật, chính là tại sắc dục ma cốt trên thân, đạt được viên kia xương ngón tay xương trạm canh gác.

Không hiểu khí tức, từ đó phát ra.

Ông ——

Xương thú bên trên, một đoàn quang ảnh hiển hiện, hóa thành màu xanh đại điểu, đôi mắt linh động đến cực điểm.

Giờ phút này, đầu tiên là hoảng sợ, hốt hoảng, nhìn thoáng qua xương trạm canh gác, liền giống bị nung đỏ bàn ủi, cho hung hăng bỏng một chút, vội vàng cúi đầu.

“Lão nô thanh chim, bái kiến thiếu gia!”

Nó cúi đầu liền bái, cuống quít dập đầu, “Lúc trước, không biết thiếu gia thân phận, có nhiều chỗ mạo phạm, lão nô tự mình vả miệng!”

Lốp bốp ——

Nó 2 cánh ngay cả lật, cái tát không dứt, đánh đầu mình nổ lại ngưng, ngưng lại nổ.

Động thủ không lưu tình chút nào!

La Quan khóe miệng co quắp một chút, 1 cái Bạch Cốt phiên còn chưa đủ, bây giờ lại đến, như thế 1 con vô sỉ lão điểu.

Hắn có dự cảm, về sau mang tai, đại khái rất khó thanh tĩnh.

“Được rồi, đã ngươi đáp ứng, liền tiến vào Bạch Cốt phiên đi.”

Bạch Cốt phiên muốn nói cái gì, bị La Quan trừng mắt liếc, đành phải ủy ủy khuất khuất mở ra thông đạo, đem

thanh chim thu vào.

Cầm lấy xương thú, Huyền Quy xác định không sai về sau, La Quan đưa nó cùng xương trạm canh gác cùng cùng nhau lấy đi, đảo qua một chút xung quanh, quay người đi ra ngoài.

—

—

—

—

Chương 146 : Thần đạo

Bạch Hổ thành thành thật thật chờ ở bên ngoài, thôn trưởng bọn người thì đều trốn xa xa, thấy La Quan ra, mới vội vàng đi tới.

“Đại nhân, ngài nhìn chúng ta lúc nào, có thể xuất phát?” Triệt để mất đi tế đàn che chở, bọn hắn một khắc cũng không muốn, tại cái này bên trong chờ lâu.

La Quan nhìn ra, trên mặt mọi người khẩn trương, bức thiết, “Thu thập hành trang tế nhuyễn đi, 1 canh giờ sau, liền có thể xuất phát.”

“Vâng.”

Thôn trưởng dẫn người vội vàng rời đi, La Quan thì quay người, nhìn về phía sau lưng tế đàn.

Theo xương thú bị hắn lấy đi, cái này bên trong đã biến thành một chỗ phổ thông phòng ốc, nhưng tại La Quan cảm giác bên trong, nó khí tức vẫn có chút khác lạ.

Một viên ngói một viên gạch, như tại dài dằng dặc thời gian bên trong, nhuộm dần đến lực lượng nào đó… Mơ hồ trong đó, hắn cảm giác phải như cùng khí vận, có một chút liên quan.

“Lão sư, cái này tế đàn hẳn là cất giấu, một loại nào đó không biết bí ẩn?”

Lấy thôn xóm bây giờ trạng thái, hiển nhiên không có

khả năng chạm đến khí vận cấp độ, nhưng La Quan cẩn thận quan sát về sau, cũng không thể từ tế đàn bản thân phát giác được không ổn.

Cái này khiến hắn có chút không hiểu.

Huyền Quy nói: “Thế nhân xây đạo quán miếu thờ, dựng lên tượng thần lấy thăm viếng, đốt hương lúc theo hơi khói mịt mờ ưng thuận tâm nguyện, theo năm tháng dài đằng đẵng trôi qua, tượng đất mộc đắp cũng có thể sinh ra linh thức, thu nạp hương hỏa lớn mạnh tự thân, hương hỏa càng thịnh thì tự thân càng mạnh… Đây chính là thần đạo!”

“Như trước mắt ngươi nhìn thấy, tòa tế đàn này liền có thể coi là, là 1 cái đơn giản thần đạo đạo trường, xương thú có thể linh thức bất diệt, tất có kỳ ngộ là nó 1, nhưng hương hỏa tế tự cũng là trọng yếu nguyên nhân, cho nên nó che chở thôn xóm, làm bọn hắn có thể sinh tồn.”

Thần đạo?

La Quan lần đầu tiên nghe nói, còn có loại này tu hành đường đi, không khỏi chấn động, “Chỉ là dựng nên tượng thần, thụ chúng sinh cúng bái, tế tự, liền có thể không ngừng lớn mạnh thực lực? Nếu thật sự là như thế, chẳng lẽ không phải người người đều có thể bước vào thần đạo? Cái này tu hành pháp, không khỏi quá mức đáng sợ!”

“Bất quá…”

Huyền Quy tiếp lời, “Bất quá, đã thần đạo như thế

nghịch thiên, vì sao thế gian khó tìm, cơ hồ chưa hề gặp được, cũng không nghe người ta đề cập?”

Nó cười lạnh, “Thế gian sự tình, đều giảng cứu 1 cái công bằng, đi đường tắt liền cần, trả giá đem đối ứng đại giới. La Quan, ngươi cũng biết như thế nào hương hỏa? Khi đốt hương thời điểm, tín đồ thành kính lễ bái, cầu nguyện, liền sẽ hiến tế xuất từ thân một tia khí vận… Đừng bộ biểu tình này, thế nhân vô vận chỉ nói là, không có thu hoạch được đại đạo tán thành, không đủ để cắm rễ giữa thiên địa, có đạp trời tranh phong tư cách.”

“Nhưng đã giáng sinh ở giữa thiên địa, liền có một tia tiên thiên khí vận, chỉ bất quá quá mức mỏng manh suy yếu, không cách nào khiến lục bình mọc rễ. Cái gọi là tụ thiếu thành nhiều tích sa hóa biển… Chính là thần đạo bản chất, nó hấp thu tín đồ khí vận, khiến tự thân linh tính thuế biến, có không thể tưởng tượng nổi vĩ lực.”

“Nhưng con đường này có lớn tệ nạn, hấp thu tín đồ khí vận thụ nó hương hỏa, cũng đem cùng nhau tiếp nhận, nó các loại cảm xúc ăn mòn. Đơn vừa đến nhìn yếu ớt vô song, nhưng theo hương hỏa dần nhiều tiệm thịnh, cuối cùng rồi sẽ ảnh hưởng bản thân ý thức, khiến ‘Thần linh’ lâm vào hỗn loạn, đến lúc đó chính là thần vẫn chi kiếp, hồn phách bị khí vận phản phệ, tan thành mây khói vĩnh thế không được siêu sinh!”

“Đây là kết quả tốt nhất, như thần linh điên cuồng, bị tà niệm ăn mòn, chiếm lấy thân thể, thậm chí có thể tạo thành một trận, vô số tín đồ tùy theo chôn cùng khủng bố hạo kiếp… Vi sư liền biết, từng có 1 tôn thần đạo cường giả, ý thức bị vực ngoại thiên ma dung hợp, trong

vòng một đêm có ngàn tỉ tín đồ thụ thần ân dẫn đạo phát cuồng, cơ hồ hủy diệt một giới chi địa, tử thương người vô số kể!”

La Quan biểu lộ ngưng trọng, “Lão sư xin yên tâm, đệ tử tuyệt đối sẽ không, thất thần nói con đường.”

Thứ này, cũng quá nguy hiểm!

Hay là cước đạp thực địa, dựa vào chính mình tu luyện mạnh lên, mới đáng tin nhất.

“Có ta ở đây, ngươi muốn đi cũng đi không lên!” Huyền Quy cắn răng, “Vi sư là nhắc nhở ngươi, về sau gặp thần đạo bên trong người, liền cách bọn họ xa một chút, kia cũng là một đám tên điên, không biết lúc nào liền ‘Bành’ một tiếng nổ, ai tới gần ai không may!”

La Quan từ đó, nghe tới thật sâu oán niệm, ám đạo hẳn là lão sư, liền nếm qua thần đạo thua thiệt? Có thể thấy được nó ngữ khí bất thiện, liền không có truy hỏi.

Hơi suy nghĩ một chút, nói: “Lão sư, chẳng lẽ thần đạo con đường, liền thật sự là tuyệt cảnh, tử lộ?”

Huyền Quy nói: “Cũng không hẳn vậy, nếu có được đến thiên địa chí bảo, trấn áp tự thân linh thức không nhận hương hỏa ăn mòn, cũng là đầu đại đạo.”

“Nhưng vừa đến, đúng quy cách được cho, ‘Thiên địa chí bảo’ danh hiệu bảo vật, phóng nhãn chu thiên bốn trảo liền có thể lượt số, muốn lấy được khó khăn cỡ nào.”

“Thứ 2, chính là đạt được, lại thuận lợi đi đến thần đạo… Nhưng ngươi bình yên vô sự, có gì khác tại sáng loáng nói cho thế nhân, ngươi có chí bảo trấn áp linh thức? ? Hừ! ! Đến lúc đó, chỉ sợ chết càng nhanh!”

La Quan lại liếc mắt nhìn tế đàn, xoay người rời đi.

Nơi này, hay là tránh xa một chút đi!

Hưu ——

Tiếng xé gió truyền đến, thôn dân kinh hoảng bên trong, La Quan cũng đã thấy rõ ràng, đến chính là Vân Sơn.

“Bái kiến thiếu viện!”

Hắn rơi xuống khom người cúi đầu, ánh mắt vô ý thức nhìn về phía La Quan sau lưng, đầu kia sinh ra 2 cánh Bạch Hổ, nhịn không được mặt lộ vẻ sợ hãi thán phục.

Yêu thú!

Bạch Hổ khí tức mạnh, lấy hắn bây giờ cảnh giới, cũng cực kì kiêng kị.

La Quan gật đầu, “Vân Sơn giáo sư, ta đã cùng nơi đây thôn dân nói xong, tiếp xuống liền làm phiền ngươi, hộ tống bọn hắn rời đi Kỳ Liên sơn mạch.”

Hắn tiếp xuống, muốn toàn lực ứng phó vì phá cảnh làm chuẩn bị, không có khả năng tiêu tốn rất nhiều thời gian ở đây.

Vân Sơn gật đầu, “Thiếu viện yên tâm, Vân mỗ tự nhiên hết sức bảo đảm bọn hắn bình an, chỉ bất quá…” Hắn nhìn thoáng qua Bạch Hổ, “Kỳ Liên sơn mạch chỗ sâu, lại có như thế yêu vật ẩn hiện, một mình ta sợ lực có thua, tốt nhất mời viện trưởng lại từ phía sau núi, điều khiển các vị tiền bối tới.”

La Quan nói: “Không cần như thế phiền phức.” Hắn quay người, “Bạch Hổ, ngươi cùng Vân Sơn cùng một chỗ, hộ tống thôn dân rời đi thâm sơn, có nghe hay không? ?”

Bạch Hổ gầm nhẹ một tiếng, nằm rạp trên mặt đất.

Chân Long chi huyết, đến tự sinh vật liên đỉnh cao nhất tuyệt đối áp chế, để nó căn bản không sinh ra, nửa điểm ý niệm phản kháng.

Vân Sơn trong lòng thất kinh, thiếu viện quả nhiên không tầm thường người, cường đại như vậy yêu thú, cho dù có thể đem đánh bại, cũng tuyệt khó thu phục.

Nhưng tại thiếu viện trước mặt, lại như gia nuôi lớn mèo, quả thực không thể tưởng tượng nổi!

Lại gọi tới thôn trưởng, cùng hắn nói vài câu, La Quan đối Vân Sơn gật gật đầu, đạp mạnh xông vào mây tiêu, 2 cánh triển khai gào thét đi xa.

Chớp mắt, liền biến mất ở chân trời.

Thôn trưởng bọn người cung kính hành lễ, “Vân Sơn đại

nhân, bỉ thôn trên dưới mấy trăm miệng, toàn do thiếu viện đại nhân xuất thủ, mới lấy sống đến lúc này. Ta cùng thụ này đại ân lại không thể hồi báo, chỉ có thể vì thiếu viện lập trường sinh đền thờ, vì hắn ngày đêm cầu phúc."

Hắn cười khổ, "Nhưng hôm nay, bỉ thôn trên dưới lại còn không biết, thiếu viện đại nhân tục danh, thỉnh cầu Vân Sơn đại nhân nhất thiết phải báo cho."

Vân Sơn gật đầu, "Các ngươi nghe kỹ, đem chư vị cứu, là ta đế võ học viện thiếu viện La Quan, dưới một người trên vạn vạn người! !"

"Toà này trường sinh đền thờ lập nên, là các ngươi cảm niệm ân nhân, nhưng cũng là các ngươi toàn bộ thôn xóm, lớn nhất chỗ dựa!"

"Chỉ cần đền thờ tại 1 ngày, phóng nhãn toàn bộ Thanh Dương quốc, liền không cái gì người, dám can đảm làm khó dễ các ngươi."

Thôn trưởng ánh mắt, trở nên vô song sáng tỏ, từ Vân Sơn lời nói bên trong, cảm nhận được vô thượng thực lực, quyền thế!

Giờ khắc này, hắn ngộ.

Cho nên tạo nên, tương lai "100 trượng đền thờ hướng mây tiêu, La Quan 2 chữ diệu tinh thần" Thanh Dương thần tích, dẫn vô số người đến đây quan sát, thăm viếng.

Hương hỏa chi thịnh, trải qua không suy!

—

—

—

—

Chương 147 : Nhập đế cung

La Quan sao có thể nghĩ đến, hắn hạ quyết tâm tránh không kịp thần đạo con đường, liền bởi vì Vân Sơn một câu, liền cho chôn xuống phục bút.

Lúc này, 2 cánh triển rơi thân hóa lôi đình, lấy tốc độ kinh người chạy về đế đô.

Phá quan cần thiết xương thú, đã cầm tới.

Sau đó, chính là linh lực con suối cùng dược trì kiến tạo.

Dược trì có lão sư xuất thủ, luyện đan có thể mời Nam Ly hỗ trợ… Ân, dù sao nợ nhiều, cũng không kém lại thêm cái này một bút.

Chỗ khó, ở chỗ linh lực con suối!

Cũng may tiếp xuống, còn có một bữa muốn ăn cơm, có thể hay không có thu hoạch, liền nhìn nó.

Tiến vào đế võ, La Quan đi tới nhà tranh, cùng viện trưởng một trận nói thầm về sau, trên mặt tươi cười.

Linh lực con suối đế võ cũng có… Nhưng nhà mình đồ vật, sao có thể tùy tiện tai họa!

Rất nhanh, đế võ học viện truyền tin, La Thiếu Viện khỏi bệnh xuất quan, có thể tùy thời tiến về đế cung dự tiệc.

Đế cung phản ứng cực nhanh, sau nửa canh giờ một chiếc xe ngựa, lái vào đế võ học viện, đại biểu Triệu thị Hoàng tộc bụi gai long văn, dẫn tới vô số ánh mắt.

Tin tức, như vậy truyền ra —— này đêm, đế cung khai gia yến, độc mời La Quan!

Đổi qua một thân, đại biểu đế võ thiếu viện thân phận, có hắc long chiếm cứ trường bào, La Quan đầu buộc bạch ngọc quan, uy nghiêm tuấn mỹ, leo lên xe ngựa lái về phía đế cung.

Một đường tiến lên thông suốt, vào cung cửa mà không ngừng, đi thẳng tới đế cung cầu năm ngoài điện.

“La Thiếu Viện, chúng ta đến.”

La Quan đẩy cửa đi ra ngoài, liền thấy nguy nga cung điện kéo dài, hiển thị rõ hoàng gia uy nghiêm, tôn quý.

Một đám hoạn quan, cung nữ, kính cẩn quỳ rạp trên đất, cầm đầu lão hoạn quan đúng là người quen, ngày đó Giang gia truyền Hoàng đế khẩu dụ chính là hắn.

La Quan mỉm cười, “Công công, chúng ta lại gặp mặt.”

Lão hoạn quan cười rạng rỡ, con mắt híp lại, “Lão nô kẻ ti tiện, thiếu viện đại nhân lại vẫn nhớ được, thật sự là lớn lao phúc điểm.”

Hắn khom người dẫn đường, “La Thiếu Viện, yến hội đã chuẩn bị thỏa, mời ngài theo lão nô tới.”

“Làm phiền.”

Từng bước mà lên, 2 bên có đế cung cấm vệ thủ hộ, thể nội khí huyết dồi dào, khí tức lăng lệ cường đại. Nhưng đối mặt La Quan, bọn hắn đều chân sau quỳ xuống đất, trong miệng quát khẽ: “Bái kiến thiếu viện đại nhân! !”

Cái này cúi đầu, là La Quan thân phận, có tư cách để bọn hắn hành lễ.

Càng là ra ngoài, đối La Quan phát ra từ đáy lòng cảm kích —— nhân, đế cung cấm vệ đều là 4 phương biên quân tinh nhuệ, bị rút mất mà đến tạo thành, bọn hắn tuyệt đại bộ phân ra bên người cảnh.

Lúc trước, 5 nước đại quân áp cảnh, như đại chiến mở ra , biên cảnh hẳn là thối nát chi cục. Bọn hắn thân quyến, người nhà, không biết có bao nhiêu, đem mệnh tang trong đó.

La Quan hoành không xuất thế, lấy sức một mình càn quét tiên tông 10 lôi, hóa giải một trận hạo kiếp, liền cùng cấp là cứu bọn hắn thân nhân tính mệnh.

Đây là đại ân, bọn hắn cảm kích tại tâm, lúc này đương nhiên phải quỳ.

La Quan bước chân hơi ngừng lại, mặt lộ vẻ không hiểu.

Lão hoạn quan thần sắc kính sợ, nhẹ giọng giải thích vài câu.

La Quan gật gật đầu, đảo qua xung quanh đế cung cấm vệ, ngẩng đầu nhanh chân tiến lên.

Cái quỳ này, hắn nhận được lên! !

Cầu năm ngoài điện, 3 vị hoàng tử đứng sóng vai, lúc này bóng đêm giáng lâm, 2 bên cấm vệ cầm ngọn đuốc quỳ xuống đất, thiếu niên sải bước mà đến, khuôn mặt dù vẫn có một tia non nớt, nhưng kia uy nghiêm túc mục khí thế, lợi dụng sơn hải chi thế đập vào mặt.

Chính là hoàng gia quý tộc, giờ phút này cũng hô hấp khẩn trương, lão đại, lão nhị còn có thể miễn cưỡng, bảo trì thần sắc bình tĩnh, tuổi tác nhỏ nhất lão tam, trong mắt cũng đã lộ ra bối rối tới.

“Lão tam, đứng thẳng, ánh mắt chớ núp.” Triệu Điền chậm rãi mở miệng, “Ngươi khi ghi nhớ, vô luận ngày sau cái ghế kia lên ngồi là ai, thiên hạ này chung quy là ta Triệu gia thiên hạ, chúng ta có tư cách, ở trước mặt bất kỳ người nào, đều thẳng lưng!”

Đại hoàng tử Triệu Bỉnh, khóe miệng lộ ra một tia chế giễu, lão nhị người này a, luôn yêu thích đùa bỡn những này tiểu thủ đoạn, ngươi thuyết giáo liền thuyết giáo, lớn tiếng như vậy làm gì? Không phải là muốn truyền vào phụ hoàng trong tai, cho mình tranh thủ càng thật tốt hơn cảm giác.

Hắn đưa tay, giữ chặt Tam hoàng tử, “Đi thôi, phụ hoàng để ngươi ta chờ đợi ở đây khách nhân, huynh đệ chúng ta cũng không thể thất lễ.”

2 người tiến ra đón, Đại hoàng tử mỉm cười chắp tay, “La Thiếu Viện, lão tam ngày đó hồ nháo, cùng ngươi có chút không thoải mái, ta cái này làm huynh trưởng, thay hắn xin lỗi ngươi.”

Nhị hoàng tử: …

Lão đại ngươi không giảng cứu, cướp ta lời kịch làm cái gì!

Mà lại, 2 người các ngươI đều lên trước, lưu ta ở phía sau có ý tứ gì? Là muốn cho phụ hoàng nhìn thấy, ta không biết ẩn nhẫn biến báo? ?

Trong lòng hắn ngầm bực, trên mặt lại như mộc xuân phong, “La Thiếu Viện gì cùng phong thái nhân vật, sao lại cùng lão tam so đo, đại ca không khỏi nghĩ nhiều.”

Triệu Điền đưa tay một chỉ, “Thiếu viện, cầu năm trong điện thiết yến, là trong triều huân quý lão thần đều không có đãi ngộ, có thể thấy được bệ hạ đối ngươi coi trọng.”

La Quan không để ý, anh em nhà họ Thiên ở giữa minh tranh ám đấu, đối lão nhị mỉm cười gật đầu, “Có thể được bệ hạ coi trọng, La Quan cảm kích không thôi, trong lòng cũng liền nắm chắc, dù sao hôm nay ta là chuẩn bị, mời bệ hạ giúp một chút.”

Lão nhị một chút, liền bị La Quan cười trong lòng không chắc, luôn cảm thấy hắn không có hảo ý, cười ha hả không tiếp lời, xoay người nói: “La Thiếu Viện, bệ hạ sắp tới, chúng ta liền đi vào trước đi.”

Triệu Bỉnh ánh mắt chớp lên, cười nói: “Không sai, đứng ở bên ngoài nói chuyện, tóm lại không quá thể diện.”

Cầu năm trong điện, tiệc tối đã bố trí thỏa đáng, 3 vị hoàng tử theo trưởng ấu có thứ tự, ngồi ở phía đối diện.

La Quan vừa dứt cái, đối diện tiểu thí hài kia, liền đứng lên, “La Thiếu Viện, mẫu phi nói với ta, ngài vì cứu một nữ tử, biết rõ là hiểm cảnh vẫn độc thân tiến về, là chân chính đại trượng phu, đại anh hùng hành vi, muốn ta tại hôm nay cùng ngài xin lỗi.”

“Triệu Triều còn tiểu không thể uống rượu, hôm nay lợi dụng trà thay rượu, hướng thiếu viện bồi tội, xin ngài tha thứ ta ngày đó lỗ mãng.”

Nói xong, uống một hơi cạn sạch.

Đại hoàng tử vỗ tay mà cười, “Lão tam nói không sai, La Thiếu Viện vì mỹ nhân không tiếc đặt mình vào nguy hiểm, đã truyền là đế đều ca tụng. Vị kia Kim gia tiểu thư, ta trước đó cũng đã gặp, thật là vị hiếm có giai nhân tuyệt sắc, liệu tới đây sự tình về sau, nhất định đối thiếu viện cảm mến.”

Hắn quay người, “Lão nhị, vi huynh nghe nói ngươi cùng Kim gia tiểu thư, là có chút giao tình, liền thay thiếu viện bảo đảm cái này cọc bà mai, như thế nào?”

Triệu Điền biểu lộ hơi cương, chợt lắc đầu, “Đại ca nói đùa, ta cùng Kim tiểu thư bất quá khi còn nhỏ, từng có một chút giao tình, những năm này đã sớm không có liên hệ, nào có làm mai mối người tư cách.”

“Bất quá, như thiếu viện coi là thật cố ý, cô ngược lại là có thể mời mẫu phi ra mặt, liệu đến Kim tiểu thư đối này cũng là vui vẻ.”

Cầu năm ngoài điện, đột nhiên truyền đến động tĩnh, “Bệ hạ giá lâm! !”

Ngự giá dừng lại, lão Hoàng đế một thân thường ngày long văn bào, ngồi dựa vào trên xe lăn, bị người đẩy tiến vào đại điện bên trong.

La Quan lần thứ 1 nhìn thấy, vị này Thanh Dương quốc chấp quyền hành người, già nua mà suy yếu, quanh thân tràn ngập nặng nề mộ ý, nhưng hắn đôi mắt lại cực kỳ sắc bén, như một chút liền có thể, trực tiếp nhìn thấy người đáy lòng.

3 vị hoàng tử vội vàng đứng dậy, bước nhanh về phía trước quỳ xuống đất hành lễ, “Nhi thần tham kiến phụ hoàng!”

Nhưng La Quan, lại chỉ là từ trên bàn tiệc đứng dậy, chắp tay cúi đầu, “La Quan, gặp qua bệ hạ.”

Cũng không phải là thất lễ, mà là hắn thân là đế võ thiếu viện, vốn là có lấy thấy mặt vua không bái đặc quyền.

“Ừm, miễn lễ đi.” Lão Hoàng đế gật gật đầu, nhìn về phía La Quan, trên mặt lộ ra ý cười, “Đã sớm nghe nói, La Quan ngươi thiếu niên thiên kiêu, hôm nay gặp mặt quả thật người bên trong nhân tài kiệt xuất, đáng tiếc trẫm không có vừa độ tuổi công chúa đợi gả, nếu không

tất hứa ngươi làm vợ!”

Một câu, liền rút ngắn lẫn nhau khoảng cách, đều nguyện đem nữ nhi gả ngươi, tán thưởng còn cần lại nói sao? Có thể làm Hoàng đế người, quả nhiên không đơn giản.

—

—

—

—

Chương 148 : Đạt được mục đích

La Quan chắp tay, “Bệ hạ tán dương, La Quan không dám nhận.” Hắn thái độ cung kính, nhưng cũng chỉ là cung kính, đôi mắt chỗ sâu một mảnh yên tĩnh.

Đối Triệu thị Hoàng tộc…

Thật có lỗi, vô luận lão đại lão nhị hành vi, hay là tây sơn chi chiến ngày ấy, xuất từ đế cung ngầm đồng ý, đều để hắn hảo cảm khiếm phụng.

Vốn định đơn giản ứng phó, nhảy qua đoạn này lời dạo đầu, không nghĩ tới lão Hoàng đế đối đây, lại như hứng thú, “La Quan, trẫm hỏi ngươi, như Hoàng tộc thật có 1 vị công chúa, ngươi có nguyện ý không cưới?”

La Quan âm thầm nhíu mày, lắc đầu nói: “Về bệ hạ, La Quan một lòng tu luyện, bây giờ còn không làm nổi nhà chi ý, huống hồ…” Hắn không có ý tứ cười cười, “Ta có vị đường huynh, bây giờ ứng đã làm người cha, ban đầu ở Giang Ninh lúc liền từng khuyên bảo ta, không muốn quá sớm bị buộc lại.”

“Ta còn trẻ, thế giới lớn như vậy, cũng nên đi thêm nhìn xem.”

Cầu năm trong điện, bao quát 3 vị hoàng tử ở bên trong, tất cả mọi người trừng lớn mắt, không nghĩ tới hắn đối mặt bệ hạ hỏi thăm, dám trả lời như vậy.

Lão Hoàng đế bật cười, “Ngươi tiểu tử này, ngược lại là đủ ngay thẳng…” Hắn phất phất tay, “Tốt, người đã đến đủ, liền mở yến đi.”

Trẻ tuổi mỹ mạo cung nữ, vì mọi người rót rượu.

Lão Hoàng đế nâng chén, “Hoàng tộc cùng đế võ, 400 năm qua thân mật dắt tay, chung thủ Thanh Dương thái bình, vì thế gian lê dân chống lên phiến thiên địa này.”

“Nhưng trẫm cùng viện trưởng đều lão, tiếp xuống bộ này gánh nặng, liền muốn giao phó đến các ngươi trên thân, trẫm hi vọng các ngươi có thể đem đây hết thảy, kế tiếp theo kéo dài tiếp.”

Uống qua chén thứ nhất.

Triệu Triều nhìn về phía thượng thủ không vị, mặt lộ vẻ không hiểu, “Phụ hoàng, ta mẫu phi làm sao không đến?”

Lão Hoàng đế ánh mắt nhu hòa, “Ngươi mẫu phi gần đây thân thể có chút không lanh lẹ, vừa rồi đau nửa đầu lợi hại, trẫm liền để nàng ở lại trong cung nghỉ ngơi.”

Triệu Triều thần sắc lo lắng, “Mẫu phi đầu tật tái phát sao?” Hắn đứng dậy, “Phụ hoàng, nhi thần nghĩ hiện tại quá khứ thăm viếng, mời ngài ân chuẩn!”

“Ngươi đứa nhỏ này…” Lão Hoàng đế lắc đầu, mặt lộ vẻ từ ái, “Thôi, đã là một mảnh hiếu tâm, trẫm liền chuẩn.”

Triệu Triều đại hỉ, tạ ơn sau đi đến trong điện, lại đối La Quan hành lễ tạ lỗi, lúc này mới vội vàng rời đi. Một màn này, để lão Hoàng đế trong lòng, càng nhiều mấy điểm hài lòng.

Đáng tiếc lão tam quá tiểu, nếu không… Hắn ánh mắt nhất chuyển, rơi vào 2 cái trưởng thành hoàng tử trên thân, đáy mắt hiện lên bất mãn. Lão thái thái ngạo, lão nhị thái âm, 2 cái cũng không thể làm hắn hài lòng, nhưng hôm nay nhưng cũng không có, cái khác lựa chọn chỗ trống.

Lão Hoàng đế đè xuống tâm tư, nói: “La Quan, trẫm liền cái này 3 con trai, ngươi cũng đều gặp qua, trước đó có lẽ có chút hiểu lầm, hôm nay uống qua chén này liền đều là quá khứ.”

“Người trẻ tuổi, hết thảy khi nhìn về phía trước, ngươi cảm thấy thế nào?”

La Quan mỉm cười gật đầu, “Bệ hạ nói cực phải.”

Gặp hắn tỏ thái độ, lão Hoàng đế tiếu dung càng hơn, Đại hoàng tử, Nhị hoàng tử chủ động đứng dậy, mời La Quan cộng ẩm, bầu không khí càng thêm hòa thuận.

Lại mấy chén uống qua, Đại hoàng tử đột nhiên nói: “La Thiếu Viện, ngươi lúc trước ở ngoài điện lúc, không phải nói hôm nay có sự tình, muốn mời phụ hoàng hỗ trợ? Lúc này phụ hoàng tâm tình đang tốt, chính là đưa yêu cầu thời cơ tốt a.”

“Ồ?” Lão Hoàng đế nghe vậy xem ra, “Trẫm cùng viện

trưởng quen biết tại thanh niên thời kì, cũng là trưởng bối của ngươi, La Quan ngươi có gì yêu cầu, cứ nói đừng ngại.”

La Quan đặt chén rượu xuống, chắp tay, “Đa tạ bệ hạ, kia tiểu tử liền đi thẳng vào vấn đề.”

Hắn suy nghĩ một chút, nói: “Ta bởi vì tự thân công pháp hạn chế, đối với ngoại giới thiên địa linh lực, có tương đối cao nhu cầu, trước đó tại Thanh Lương ngõ hẻm trong, vô ý phát hiện một chỗ linh lực con suối, lúc này mới thỏa mãn tự thân cần thiết. Nhưng cũng tiếc, bởi vì một chút ngoài ý muốn, tiểu viện linh lực tồn tại con suối sự tình, náo mọi người đều biết…”

Nói đến đây bên trong, La Quan hơi dừng một chút, không để lại dấu vết nhìn Triệu Điền một chút, lắc đầu thở dài, “Không lâu sau đó, toà kia linh lực con suối liền bị người phá hư, ta càng là bởi vậy kém chút phá cảnh thất bại, bây giờ một đầu tóc xám chính là lần kia ngoài ý muốn bố trí.”

“Cho nên, La Quan nghĩ mời bệ hạ khai ân, ban thưởng ta 1 cái mới linh lực con suối, lấy cung cấp ta tu luyện cần thiết… Ân, chính là như vậy.”

Cầu năm trong điện hoàn toàn yên tĩnh.

Dẫn dắt La Quan, đi tới cầu năm điện lão hoạn quan, bây giờ núp ở nơi hẻo lánh bên trong, vô ý thức trừng lớn 2 mắt. Trước đó đã cảm thấy, vị này La Thiếu Viện gan lớn không biên giới, tại trước mặt bệ hạ cũng dám tùy tâm sở dục, nhưng hôm nay mới biết được, vừa rồi

vậy coi như cái gì?

Há miệng, chính là 1 cái linh lực con suối!

Thứ này, so 10 toà núi vàng cộng lại đều quý giá, nói là muốn liền có thể muốn sao! ? !

Đại hoàng tử đáy mắt, nổ tung một đoàn tinh mang.

Lão nhị giờ phút này, thì hãi hùng khiếp vía, ám đạo vừa rồi kia họ La, hắn nhìn ta làm gì? ?

“Là như thế này a…” Lão Hoàng đế nhíu nhíu mày, ngón tay gõ nhẹ mặt bàn, “La Quan, ngươi bây giờ thân là đế võ thiếu viện, không thể lâu dài rời xa đế đô, kia cần thiết linh lực con suối, liền muốn tại đế đô bên trong, hoặc là kinh kỳ trong phạm vi.”

“Trẫm không dối gạt ngươi, đế đô cùng kinh kỳ khu vực, thật có cái khác linh lực con suối tồn tại, nhưng bây giờ đều đã ban cho người khác sử dụng, cho nên yêu cầu này, trẫm tạm thời không có cách nào thỏa mãn.

La Quan do dự một chút, nói: “Bệ hạ, không biết ngài có phải không có thể, tạm mượn 1 cái linh lực con suối cho ta? Tiểu tử tu luyện tới khẩn yếu quan đầu, cần mượn lực mới có thể đột phá, thực tế đợi không được. Như hết thảy thuận lợi, nhiều nhất chỉ cần nửa tháng thời gian, còn xin bệ hạ ân chuẩn.”

Lão Hoàng đế khẽ nhíu mày, không biết La Quan đến tột cùng, có chủ ý gì, đế võ lại không phải không có linh lực con suối, ngươi đường đường đế võ thiếu viện, còn cần

chạy tới cùng Hoàng tộc mượn dùng?

Nhưng lúc trước hắn lời nói quá vẹn toàn, lại đã cự tuyệt qua La Quan một lần…

“Có thể.”

“Triệu Điền, ngươi danh nghĩa toà kia linh lực con suối, liền cấp cho La Quan dùng nửa tháng đi.” Có chút sự tình, Hoàng đế không nói, nhưng tâm lý rõ ràng.

Triệu Điền sắc mặt cứng đờ, vội vàng nói: “Phụ hoàng, nhi tử toà kia linh lực con suối, bây giờ ngay tại bồi dưỡng linh dược, để tại ngài thọ đản thời khắc, luyện chế thành đan tiến vào hiến cho phụ hoàng bổ ích thân thể, bây giờ gián đoạn sợ là liền muốn phí công nhọc sức.”

La Quan cười cười, “Nhị hoàng tử yên tâm, La mỗ biết một loại biện pháp, có thể đem linh dược tạm thời lấy ra, bảo tồn một đoạn thời gian không việc gì. Đương nhiên, như Nhị hoàng tử đối này không yên lòng lời nói, ta có thể mang ngươi tự mình đi gặp, am hiểu đạo giả này, người kia liền ở tại vĩnh phong đường phố 20…”

“Tốt, cô đáp ứng!” Nhị hoàng tử quát to một tiếng, răng cắn “Cờ rốp” vang, trên mặt còn cứng hơn gạt ra mỉm cười, “La Thiếu Viện lên tiếng, cô còn có cái gì không tin… Nhưng còn xin thiếu viện bảo đảm, tuyệt đối không được tổn thương linh lực con suối, đây là ngự tứ chi vật, cô cũng chỉ có lâm thời sử dụng quyền hạn.”

La Quan gật đầu, chân thành nói: “Nhị hoàng tử yên

tâm, La mỗ ổn thỏa yêu quý, nhiều nhất sau nửa tháng, nhất định của về chủ cũ.”

Có lẽ là thân thể thực tế suy yếu, lão Hoàng đế còn nói mấy câu, trên mặt lộ ra rõ ràng buồn ngủ, lại thêm yến hội phần sau trình, lão nhị rõ ràng không yên lòng, tràng diện khó tránh khỏi có chút trầm mặc.

La Quan thấy mục đích đã đạt thành, dứt khoát đứng dậy cáo từ.

Lão Hoàng đế không có giữ lại, chỉ là sai người cho, La Quan 1 khối lệnh bài, nói là bằng vật này có thể tùy thời ra vào đế cung.

Ra cầu năm điện, La Quan tại lão hoạn quan chỉ dẫn dưới đi xa.

Nhìn xem hắn bóng lưng, Triệu Điền cắn răng, “Đại ca, đệ đệ thật muốn cảm tạ ngươi, giúp ta đem linh lực con suối mượn ra ngoài!”

Đại hoàng tử mỉm cười, “Lão nhị, ngươi không muốn ghi hận trong lòng, chính là cô không nói, ngươi cảm thấy La Quan liền sẽ không chủ động xách? ?” Hơi dừng một chút, “Xét đến cùng, là chính ngươi quá bất cẩn, bị người cầm tới tay cầm, cái này cũng không thể quái vi huynh đi.”

Hắn chắp tay một cái, quay người liền đi.

Ánh mắt khoái ý!

Lão nhị từ trước đến nay âm hiểm, 2 người giao phong bên trong, hắn ăn thua thiệt ngầm vô số.

Hôm nay, cuối cùng trả thù lại một lần! !

Triệu Điền sắc mặt tái xanh, bị lão đại cái này ngu xuẩn ở trước mặt trào phúng, để hắn khó mà tiếp nhận.

Nhưng hôm nay, lại không phải tức giận thời điểm, hắn danh nghĩa toà kia linh lực trong con suối, cất giấu quá nhiều bí mật, phải sớm thu thập thỏa đáng.

Còn có chính là… Vừa nghĩ tới La Quan tiếu dung, hắn liền tâm lý không chắc, luôn cảm thấy muốn xảy ra chuyện gì!

Gia hỏa này, tại ngự tiền chính miệng hứa hẹn nửa tháng sau, liền đem linh lực con suối của về chủ cũ, hẳn là không dám gây sự a?

Chương 149 : Lãnh cung phụ nhân

Leo lên xe ngựa, La Quan nhắm mắt lại, tựa ở toa xe bên trên suy tư.

Lão Hoàng đế trạng thái, quả như Quốc sư, Nam Ly nói, đã là hỏng bét đến cực điểm, một thân dáng vẻ già nua hiển thị rõ không rõ, chỉ sợ không còn sống lâu nữa!

Đến lúc đó hoàng vị truyền thừa, ngồi lên cái ghế kia, không phải lão đại chính là lão nhị, nghĩ đến đây hai anh em âm thầm, cùng tiên tông cấu kết, La Quan liền rất cảm thấy dính nhau.

Viện trưởng tiếp nhận 30 năm, sống không bằng chết dày vò, dốc hết sức bảo vệ Thanh Dương quốc, liền muốn giao phó đến loại người này trong tay? Vậy hắn thật là, phải vì viện trưởng cảm thấy không đáng.

Đúng lúc này, xe ngựa đột nhiên dừng lại, La Quan mở mắt ra, “Làm sao rồi?”

Lão hoạn quan cung kính nói: “Về thiếu viện đại nhân, phía trước thu vận trai trạch bên trong lão Tần phi, tạm thời ngăn trở đường, mời ngài chờ một chút.”

Đã có cung nhân tiến lên khu trục, lớn tiếng quát lớn.

La Quan đẩy ra cửa sổ xe, liền đem cung nói bên trong một đám tóc hoa râm, quần áo cũ nát phụ nhân, bị xô

đẩy đuổi tới bên đường.

Cách đó không xa, thì là 1 cái rách nát cung điện, trước cửa tấm biển bên trên “Thu vận trai” 3 chữ, bởi vì phai màu trở nên mơ hồ không rõ.

“Các nàng là người nào?”

Lão hoạn quan đi tới, thấp lấy thân thể nói: “Các nàng nha, đều là tiên đế quả phụ , dựa theo trước kia lệ cũ, là muốn chết theo. Ta đương kim bệ hạ nhân từ, đăng cơ sau đưa các nàng đặc xá, sau đó liền một mực u cư ở đây, làm đầu đế giữ đạo hiếu.”

Hắn nghĩ nghĩ, “Là, bây giờ chính là tiên đế sinh nhật ngày giỗ, các nàng xác nhận đi linh tiền lễ bái, ngày thường là không gặp được.”

Nguyên lai là một đám, tại lãnh cung chờ chết đáng thương phụ nhân, khó trách những này cung nhân thái độ như thế ngang ngược, La Quan không muốn làm khó các nàng, “Được rồi, trái phải chờ một lát chính là, để các nàng trước qua đi.”

“Thiếu viện nhân từ!”

Lão hoạn quan the thé giọng nói hô vài câu, một đám cung nhân lúc này mới lui trở về.

La Quan đang muốn đóng lại cửa sổ, một tên dẫn theo giỏ trúc, người mặc váy dài màu lam phụ nhân, lúc này vừa lúc từ bên cạnh xe ngựa trải qua.

“Kim Nhã…”

Lời đến khóe miệng lại nuốt trở vào, phụ nhân này đuôi lông mày khóe mắt, đã có nhỏ bé nếp nhăn, tóc xanh ở giữa càng có tóc trắng sinh ra, hiển nhiên không phải nàng. Nhưng 2 người này tướng mạo, lại là kinh người tương tự, liền ngay cả thân hình, dáng vẻ, đều cực giống 1 người.

Trùng hợp sao?

La Quan bất động thanh sắc, liếc mắt nhìn chằm chằm, biến mất tại thu vận trai cổng váy lam phụ nhân, đem cửa sổ xe đóng lại.

Xe ngựa tiếp tục tiến lên, sau đó không lâu ra đế cung, lão hoạn quan thanh âm vang lên, “La Thiếu Viện, nô tài liền đưa ngài đến cái này.”

La Quan đẩy cửa đi ra ngoài, nhìn đỉnh đầu bóng đêm, nhảy xuống duỗi người một cái, “Được rồi, các ngươi đều trở về đi, hôm nay uống nhiều vài chén rượu, bản thiếu viện tản tản bộ, mình trở về chính là.”

“Cái này… Cũng tốt, kia nô tài bọn người, cung tiễn La Thiếu Viện.”

La Quan phất phất tay, cũng không quay đầu lại rời đi, đợi đi ra một khoảng cách về sau, hắn thân ảnh lóe lên biến mất tại đế đô trong bóng đêm.

1 tòa lầu cao bên trên, La Quan nhìn ra xa đế cung, khẽ cau mày, “Lão sư, vừa rồi nữ tử kia, ngài cũng thấy

được sao?”

“Ừm, cùng Kim Nhã nha đầu kia, cơ hồ một cái khuôn đúc ra, ngươi hoài nghi các nàng ở giữa, tồn tại một loại nào đó quan hệ?”

“Vâng.” La Quan đáy mắt, hiện lên tinh mang, “Lão sư, đệ tử muốn đi xem, đến cùng chuyện gì xảy ra.”

Huyền Quy nhắc nhở: “Ngươi cẩn thận một chút, đế cung bên trong cất giấu 1 đạo, cực kỳ cường hoành khí tức, không muốn bị người này phát giác.”

La Quan trong lòng hơi rét, có thể để cho lão sư chú ý tới, vị này đế cung bên trong ẩn tàng cường giả, thực lực tất nhiên cực kỳ khủng bố. Nhưng ngẫm lại cái này cũng bình thường, Triệu thị Hoàng tộc có thể cùng đế võ học viện hợp tác, thống trị Thanh Dương 400 năm, tự nhiên có nó thủ đoạn.

Nhảy xuống cao lầu, La Quan thay đổi áo bào đen, một đường xuôi theo hắc ám bóng tối tiềm hành, mượn màn đêm một đoàn mây đen lướt qua thời cơ, thả người bay vọt thành cung.

Thanh Dương đế cung, Triệu thị Hoàng tộc chỗ cư trú, tự có một bộ tinh vi phòng ngự hệ thống, như tùy tiện xâm nhập chính là Trúc Cơ cường giả, cũng sẽ bị phát hiện tung tích.

Nhưng có Huyền Quy nhắc nhở, La Quan chỉ là phí chút tay chân, liền lặng yên không một tiếng động sờ đi vào, tránh đi một đội tuần thú cung vệ về sau, thu vận trai đã

ở trước mắt.

Leo tường mà vào, trong viện cỏ dại liên tục xuất hiện, mặt đất chất đầy khô héo lá rụng, nhiều năm thiếu tu sửa cung điện, cột gỗ da mảng lớn bạo liệt, tróc ra. Có chút cửa sổ đều đã tàn tạ, theo gió âm thanh mà ô ô rung động, không biết những nữ nhân này, là thế nào sống qua trời đông thời tiết.

“Bệ hạ, thần thiếp hôm nay đi nhìn ngài, ta trang phục nhiều đẹp nha, nhưng ngài làm sao cũng không mở mắt ra, đến xem ta?”

“Tiện nhân! Các ngươi đều là tiện nhân! ! Bệ hạ sủng ái nhất hạnh chính là ta… Ta muốn Phong quý phi… Không, là muốn làm Hoàng hậu… Đến lúc đó, đem các ngươi tất cả đều treo cổ! !”

“Đánh nàng đánh nàng, cho ta dùng sức đánh, lại dám tại trước mặt bệ hạ nói xấu ta, hại ta mất bệ hạ sủng ái…”

Có phụ nhân liều mạng gõ cửa, vừa khóc vừa gào, “Bệ hạ, ngài nhanh tiếp thần thiếp ra ngoài đi? Cái này nữ nhân đều điên, chỉ một mình ta người bình thường, thần thiếp sợ nha!”

La Quan nhìn im lặng, nguyên lai trước đó ở bên ngoài nhìn thấy, đều là chút bình thường Tần phi.

Càng nhiều, đã sớm tại năm tháng dài đằng đẵng tra tấn dưới phát điên.

Ánh mắt quét qua thu hồi, hắn tránh đi bọn này nửa đêm không ngủ được nữ nhân điên, bắt đầu tìm kiếm vừa rồi tên kia váy lam phụ nhân.

Một lát sau, tại lãnh cung hậu viện, 1 cái vắng vẻ phòng nhỏ bên trong, La Quan ánh mắt xuyên qua mảnh ngói khe hở, rốt cuộc tìm được nàng. Bây giờ, phụ nhân này chính quỳ trên mặt đất, trong miệng nói lẩm bẩm, như ngay tại cầu nguyện cái gì.

La Quan hơi 1 do dự, xoay người lặng yên rơi xuống đất, gõ cửa một cái.

“Ai?”

Cảnh giác thanh âm, từ trong phòng truyền ra.

La Quan hạ giọng, “Nương nương, tại hạ hôm nay ngẫu nhiên cùng ngài gặp nhau, phát hiện ngài cùng ta 1 vị bạn nữ, hình dạng cơ hồ giống nhau như đúc, xin hỏi ngài tại ngoài cung nhưng còn có cái gì thân quyến?”

Cửa phòng bỗng nhiên mở ra, váy lam phụ nhân biểu lộ kích động, vừa muốn nói gì bị La Quan ngăn cản, “Nương nương, cái này bên trong tuy là lãnh cung, nhưng chung quy là cung đình trọng địa, chúng ta tốt nhất đi vào nói, miễn cho bị người khác phát hiện.”

“Mời tiến vào.”

Váy lam phụ nhân nghiêng người, cùng La Quan vào cửa về sau, thăm dò trái phải nhìn một vòng, không có phát hiện có người lúc này mới đóng cửa phòng.

Nàng quay người, liền không kịp chờ đợi nói: “Ngươi vị bằng hữu kia, bây giờ bao lớn rồi? ? Nàng tên gọi là gì? Thật dài cùng ta rất giống? ?”

La Quan trong lòng, lúc này đã có phán đoán, ngữ khí nhu hòa, “Nương nương không cần sốt ruột, ta hôm nay mạo hiểm tìm tới ngài, cũng là muốn giải khai, đáy lòng bí ẩn này.”

“Ta vị bằng hữu này danh tự, tha thứ ta tạm thời không tiện báo cho, nàng năm nay 28 tuổi, bề ngoài, thân hình cùng ngài cực giống 1 người… Như nương nương ngài thật có thân quyến tại ngoài cung, không biết trên thân nhưng có bất luận cái gì đặc thù?”

Váy lam phụ nhân thở sâu, “Ta có một đứa con gái, như còn sống, năm nay cũng là 28 tuổi, nàng lúc sinh ra đời ta chỉ tới kịp nhìn thoáng qua, ngực phải dưới có 2 viên nốt ruồi.”

La Quan đôi mắt sáng lên.

Ngày đó hắn cùng Kim Nhã bị nhốt băng quan, nên nhìn không nên nhìn nhìn toàn bộ, nàng ngực phải dưới đích xác có 2 viên, không đáng chú ý nốt ruồi.

Lại thêm trước mắt, cái này cùng nàng cơ hồ giống nhau như đúc phụ nhân… Cơ bản có thể xác định, Kim Nhã chính là nàng nữ nhi!

Nhưng Kim gia tiểu thư, làm sao liền thành trước mắt vị này, u cư lãnh cung phụ nhân nữ nhi? Trong đó, đương

mùa có ẩn tình.

La Quan suy nghĩ nhanh quay ngược trở lại, khom người cúi đầu, “Bá mẫu xin yên tâm, ngài nữ nhi còn sống, bây giờ ngay tại trong đế đô.”

—

—

—

—

Chương 150 : Thiên gia quý nữ

Váy lam phụ nhân tại chỗ rơi lệ, nàng nghĩ 28 năm, cả ngày lẫn đêm lo lắng nữ nhi, nàng lại thật còn sống!

Cảm xúc thay đổi rất nhanh, lại thêm thân thể suy yếu, nàng trực tiếp xụi lơ xuống dưới, cũng may La Quan tay mắt lanh lẹ đưa nàng đỡ lấy, đưa đến bên giường.

“Bá mẫu không nên kích động, ngồi xuống trước.”

Phụ nhân bắt hắn lại, “Thật? Ngươi nói là thật? Nữ nhi của ta nàng thật còn sống?”

La Quan chân thành nói: “Đúng vậy, nàng còn sống, mà lại sống rất thoải mái.”

Hơi 1 do dự, “Nàng tên bây giờ gọi Kim Nhã, là đế đô Kim gia cầm quyền tiểu thư, cẩm y ngọc thực, không nhận nửa điểm ủy khuất.”

“Tốt tốt tốt…” Phụ nhân lại là một trận rơi lệ, “Coi như hắn có chút lương tâm, cho mình nữ nhi, an bài cái xuất thân!”

Nàng ngẩng đầu, đánh giá một bộ hắc bào La Quan, “Ngươi hẳn là, con rể của ta a?”

Nữ tử dưới ngực, ra sao cùng chỗ bí ẩn, không phải thân mật vô gian người, lại há có thể nhìn thấy.

Phụ nhân đạt được cái này phán đoán, cũng là bình thường.

La Quan gượng cười vài tiếng, “Cái này… Ta cùng Kim Nhã chỉ là hảo hữu… Chỉ bất quá lúc trước, có một ít tình huống khẩn cấp…”

Phụ nhân nhíu mày, chợt than nhẹ một tiếng, “Ta nữ nhi này, thuở nhỏ rời đi phụ mẫu bên người, là cái chân chính người cơ khổ… Giữa các ngươi sự tình, hôm nay ta không nói nhiều, nhưng ngươi phải nhớ kỹ, nam tử hán đại trượng phu nhất định phải xứng đáng, cùng ngươi cùng giường chung gối nữ nhân, biết sao?”

La Quan nhức đầu, chỉ có thể cười khổ gật đầu, tranh thủ thời gian đổi nói chuyện đề, “Bá mẫu, theo ta được biết cái này thu vận trai, chính là tiên đế quả phụ chỗ cư trú, ngài đã tại cái này, kia Kim Nhã nàng…”

Phụ nhân hơi trầm xuống mặc, “Không sai, nàng đích xác là Thiên gia huyết mạch!”

Dù đã có đoán trước, nhưng hôm nay đạt được xác nhận, La Quan vẫn là không nhịn được một trận cảm thán.

Kim chi ngọc diệp, Thiên gia quý nữ…

Kim Nhã nữ nhân này, thế mà còn ẩn giấu đi, kinh người như thế thân phận.

“Bá mẫu, Kim Nhã đã là Tiên Hoàng huyết mạch, lại tại

sao lại lưu lạc Kim gia?”

Phụ nhân trầm mặc càng lâu, đột nhiên cười lạnh, “Kim Nhã là Thiên gia huyết mạch không sai, nhưng phụ thân của nàng, lại là đương kim Hoàng đế!”

La Quan trừng mắt, Kim mẫu là Tiên Hoàng Tần phi, mà Kim Nhã lại là đương kim bệ hạ nữ nhi.

Quan hệ này, quả thực loạn để não người nhân đau.

Khó trách, Kim Nhã vừa ra đời liền bị ôm đi, lưu lạc ngoài cung trở thành Kim gia tiểu thư, thân phận nàng đích xác cao quý không tả nổi, lại… Không thể lộ ra ngoài ánh sáng!

Nếu không, như bị người ta biết, Hoàng đế cùng Tiên Hoàng Tần phi cấu kết, còn đến mức nào.

La Quan đột nhiên nghĩ đến, hôm nay yến hội bắt đầu trước, lão Hoàng đế từng nói “Như Hoàng tộc thật có 1 vị công chúa”… Hẳn là, lão Hoàng đế ngay từ đầu, liền biết Kim Nhã thân phận?

Lại từ này liên tưởng đến, năm đó lão nhị cùng Kim Nhã quan hệ thân cận, lại bị đế cung một lời chia rẽ, Kim Nhã càng là bởi vậy bị đánh rớt bụi bặm.

Đây hết thảy, liền đều đối được!

Kim Nhã bị khu trục, là đế cung ý tứ, Kim Nhã bị ức hiếp, đế cung bảo cầm trầm mặc, đối đây hết thảy làm như không thấy.

Bây giờ, La Quan quật khởi mạnh mẽ, giết Phàn Nhạc ngồi vững vàng đế võ thiếu viện về sau, gặp hắn cùng Kim Nhã quan hệ thân mật, lão Hoàng đế rốt cục nhớ lại, mình còn có như thế 1 cái, lưu lạc bên ngoài nữ nhi?

Làm cha người, đối với mình con gái ruột, lại lãnh khốc như vậy vô tình!

Giờ khắc này, La Quan thậm chí sinh ra, không đem việc này nói cho Kim Nhã suy nghĩ. Nếu không, nếu nàng biết đây hết thảy, nên là thống khổ bực nào, thất vọng.

Phụ nhân như cảm nhận được, La Quan trong trầm mặc phẫn nộ, cười khổ nói: “Đương kim Hoàng đế, năm đó vì đăng lâm đại vị, không biết giết bao nhiêu người, tâm tính thủ đoạn ác nghiệt tàn nhẫn… Kim Nhã bây giờ còn sống, ta đã vừa lòng thỏa ý, lại vô cầu mong gì khác.”

Nàng nhìn lại, “Liên quan tới Kim Nhã thân phận, liên quan tới ta tồn tại, cũng đừng nói cho nàng, nếu không Hoàng đế vì giữ gìn tự thân, không biết có thể làm ra chuyện như thế nào.”

“Ngươi đi đi, ngày sau hảo hảo đối với con gái ta, nếu có có thể nói liền dẫn nàng rời đi đế đô, vĩnh viễn rời xa hoàng gia! !”

Có thể để cho 1 vị mẫu thân, tình nguyện không cùng nữ nhi nhận nhau, cũng muốn để nàng rời xa… Có thể thấy được đối Triệu thị Hoàng tộc, ra sao chờ không tín nhiệm.

La Quan thở ra một hơi, “Bá mẫu, ngài có cái gì đồ vật, để ta mang cho Kim Nhã… Ta chỉ nói, là 1 vị trưởng bối cho, cũng coi như một phần tưởng niệm.”

Phụ nhân từ dưới giường lấy ra hộp gỗ, mở ra bên trong cất đặt lấy, 1 con tinh xảo khóa vàng, “Đây là ta mang nàng lúc, chuẩn bị cho Kim Nhã trường mệnh khóa vàng, nhưng khi nàng sau khi sinh, lại chỉ tới kịp nhìn thoáng qua, liền rốt cuộc chưa thấy qua.”

“Ngươi liền giúp ta, đem cái này mai khóa vàng cho nàng, để nàng ngày sau giao cho các ngươi hài tử, liền coi như ta cái này làm mẫu thân, bồi tiếp nàng đi.”

Lần này, La Quan không có phủ nhận, hắn có thể cảm nhận được, trước mắt 1 vị mẫu thân bi thương, “Bá mẫu mời nhất định bảo trọng thân thể, ngày sau có lẽ, còn có mẫu nữ nhận nhau ngày.”

Hắn khom người cúi đầu, đẩy cửa đi ra ngoài, thả người nhảy ra thu vận trai.

Đường cũ lui về, đi đến nửa trình lúc, lại đối diện gặp gỡ một chi đội nghi trượng ngũ.

Tam hoàng tử Triệu Triều, thế mà cũng ở trong đó, chính dựa vào một tên phụ nhân, cười xán lạn đến cực điểm, “Mẫu phi, hôm nay cầu năm trong điện, ta dựa theo ngài giáo nói, lão đại quả nhiên nắm lấy cơ hội, cùng lão nhị đấu, phụ hoàng xem ở mắt bên trong, khẳng định càng không thích bọn hắn.”

Nữ nhân này, đúng là Tam hoàng tử mẹ đẻ.

“Hướng nhi, nương làm sao nói với ngươi, ở bên ngoài không muốn hồ ngôn loạn ngữ.” Quý phi tuy là răn dạy, thanh âm cũng ôn nhu động lòng người.

Triệu Triều le lưỡi, “Nhi tử biết, mẫu phi đừng nóng giận, ngài đầu còn đau không? ?”

“Không thương, chờ chút nhìn thấy ngươi phụ hoàng…” Quý phi ngữ khí hơi ngừng lại, bỗng dưng quay người lộ ra 1 trương khuynh quốc khuynh thành khuôn mặt, đôi mắt sáng tỏ.

La Quan trong lòng rung động, đạp chân xuống phóng lên tận trời, sau một khắc vị trí, mặt đất ầm vang sụp đổ, liền như 1 trương muốn ăn thịt người khủng bố miệng lớn.

Bá ——

Không chút do dự, hắn phóng tới thành cung phương hướng, sau lưng thì đã truyền đến, cung đình cấm vệ nhóm gầm thét.

“Bắt thích khách!”

Cả tòa đế cung, như trong ngủ mê cự thú, giờ phút này thức tỉnh!

Oanh ——

Oanh ——

Hắc ám ở giữa, mấy đạo khí tức cường đại đồng thời bộc phát, thê lương tiếng xé gió bên trong bọn hắn phóng lên tận trời, ngăn trở phía trước đường đi.

“Giết!”

Chợt quát một tiếng, mấy vị cung đình cao thủ công tới, đều là Đạp Thiên cảnh võ đạo đỉnh cao nhất cường giả!

La Quan 1 quyền đánh ra, cuồng bạo khí huyết ba động, như triều cường ầm vang càn quét.

Đối diện mấy vị cung đình cao thủ sắc mặt đại biến, lại bị 1 quyền này đều đánh bay, lăn lộn bên trong miệng mũi máu tươi cuồng phún.

“Tiên đồ bên trong người! !”

Kinh sợ gào thét, trong đêm tối xa xa truyền ra.

Phía trước, thành cung trên có trận pháp đường vân, trong đêm tối sáng lên, phóng xuất ra đáng sợ trấn áp khí tức.

Một khi hoàn toàn mở ra, liền có thể đem đế cung nội bên ngoài phong kín, khiến thích khách mọc cánh khó thoát!

La Quan hư không đạp xuống, một thân khí huyết toàn lực bộc phát, “Ầm ầm” tiếng vang bên trong, tốc độ nhanh mang theo vô số tàn ảnh.

Ngay vào lúc này, hắn con ngươi bỗng dưng co vào, sau

một khắc sau lưng đế cung chỗ sâu, có khủng bố khí cơ bộc phát, cuồn cuộn khí huyết trùng thiên, như thẳng tắp lớn thương trực chỉ thương khung.

Tây sơn chi chiến ngày ấy, từng hiện thân Hoàng đế sau lưng, cái kia tên là “Lão cẩu” lão hoạn quan, lúc này chân đạp hư không mà đến, ngang ngược, uy nghiêm khí cơ, đã xem La Quan một mực khóa chặt.

“Nơi nào đến nghiệt chướng, dám ban đêm xông vào đế cung! !” Lão cẩu lưng eo thẳng tắp, trong mắt tinh mang phun trào, đưa tay 1 quyền đánh ra.

Oanh ——

1 quyền xuất thủ, vạn pháp đều sụp đổ!

Không có bất kỳ cái gì hoa văn, có chỉ là thuần túy mà tuyệt đối cường hãn khí huyết.

Cái này lão cẩu, đúng là 1 vị chuyên tu khí huyết, đi võ đạo con đường thông thiên cường hãn vũ phu!

Thực lực, càng là khủng bố đến khó lấy tưởng tượng, giờ phút này 1 quyền xuất thủ cho La Quan cảm giác, liền như trời đất sụp đổ, “Ầm ầm” mang theo thế như 10,000 tấn đến, không cách nào tránh né càng khó có thể hơn ngăn cản.

Gầm nhẹ một tiếng, La Quan bỗng dưng quay người, huy quyền đánh ra.

Oanh ——

Nổ vang rung trời, như đất bằng kinh lôi.

La Quan kêu lên một tiếng đau đớn, cắn răng đem vọt tới máu tươi bên mép nuốt xuống, mượn 1 quyền này lực phản chấn, lấy càng nhanh chóng hơn độ đào vong!

—

—

—

—

Chương 151 : Lập Nữ đế

Lão cẩu trừng lên mí mắt, mặt lộ vẻ kinh ngạc, “Thụ lão phu 1 quyền mà bất tử, đế đô khi nào lại nhiều, 1 vị tiên đồ Trúc Cơ cường giả.”

Hắn đối tự thân thực lực, có rõ ràng nhận biết, Trúc Cơ phía dưới 1 quyền rơi đập, tại chỗ không chết cũng bị thương.

Tối nay hắc bào nhân này, dù bị thương nhưng từ đào vong tốc độ nhìn, vẫn chưa thương tới căn bản, chỉ có Trúc Cơ mới có thể làm đến.

Thấy La Quan cũng không quay đầu lại, thẳng đến thành cung mà đi, lão cẩu cười lạnh một tiếng, “Hiện tại biết sợ hãi, đã muộn, cho lão phu lưu lại đi!”

Hắn một bước đạp xuống, không gian oanh minh tiếng vang, 1 quyền lăng không oanh ra.

Khí huyết phá thể mà ra, lại ngưng tụ thành 1 đầu, đỉnh đầu sừng nhọn màu đỏ đại mãng thân ảnh, tê minh một tiếng tốc độ nhanh kinh người, trong chốc lát liền đã truy đến.

Lại một tiếng vang thật lớn, có thể thấy rõ, phía trước người áo đen bị trùng điệp đánh xuống, như một tảng đá lớn đem mặt đất ném ra to lớn hố sâu.

Nhưng sau một khắc, hắn dường như người không việc gì đồng dạng, bỗng nhiên từ đáy hố nổ bắn ra mà ra, 1

quyền đánh bay mấy cung đình cao thủ, tại trận pháp khép lại trước đó, vượt qua thành cung biến mất trong đêm tối.

Bá ——

Lão cẩu rơi vào trên tường thành, nhìn xem đế đô kéo dài quần thể kiến trúc, cũng đã tìm không thấy người kia thân ảnh, chính là khí tức cũng trống rỗng không gặp, không khỏi nhíu chặt lông mày.

Hắn quyền thứ 2, gần như toàn lực xuất thủ, Trúc Cơ cảnh cũng khó toàn thân trở ra, lại như cũ không thể lưu lại người này… Thực lực đối phương, ra ngoài ý định bên ngoài.

Như thế cường giả, chưa hẳn không thể cùng hắn một trận chiến, vì sao quay đầu liền chạy —— hẳn là, là không muốn tại trong lúc giao thủ, bị ép bại lộ thân phận?

Tiếng xé gió bên trong, lại có mấy vị cung đình cao thủ, phi thân rơi vào trên tường thành. Mặt đất “Ầm ầm” tiếng vang, số lớn người mặc trọng giáp, tay cầm liên xạ nỏ - cung cấm vệ đuổi tới.

“Chó gia, ngài tự mình xuất thủ, lại không thể lưu lại người này?” 1 vị cung đình cao thủ, lúc này mặt mũi tràn đầy chấn kinh.

Lão cẩu thản nhiên nói: “Lão phu nguyên lai tưởng rằng, tối nay đến chính là cái, không biết sống chết vật nhỏ, không nghĩ tới đúng là một vị nào đó không muốn bị

nhận ra lão bằng hữu.”

“Không cần truy, chuyện này, lão phu sẽ đích thân hướng bệ hạ hồi bẩm.”

Mọi người khom người xưng là.

Một bên khác, xông ra đế cung La Quan, một mực chạy ra ngoài Hứa Viễn, liên tiếp phun ra mấy ngụm máu tươi, sắc mặt hoàn toàn trắng bệch.

Nhưng hắn động tác, nhưng không có mảy may dừng lại, nhanh chóng dọn dẹp xong vết máu cùng trên thân vỡ vụn áo bào đen, đợi tiến vào phố dài lúc, đã đổi về lúc đầu quần áo.

Hắn hô hấp đều đặn sắc mặt hồng nhuận, cầm vừa mua chuỗi đường hồ lô, thần sắc thong dong ánh mắt thanh thản, phong độ nhẹ nhàng bộ dáng, hấp dẫn đến đông đảo nữ tử ánh mắt truy đuổi.

Nhưng trong lòng bên trong, cũng đang không ngừng cười khổ, một điểm cuối cùng thiên địa vụn vặt phiến, cứ như vậy bị tiêu hao hầu như không còn. Nghĩ đến vừa rồi kia đế cung cao thủ, La Quan vẫn tê cả da đầu, đối phương một thân khí huyết chi khủng bố, quả thực như uông - dương biển cả, vô cùng vô tận!

Nhất là quyền thứ 2, nếu không phải La Quan nhục thân đủ mạnh, sợ là muốn bị tại chỗ đánh chết.

Nhưng cái này một lần thu hoạch, cũng ra ngoài ý định.

Xác định Kim Nhã thân phận là nó 1, thứ 2 chính là… Triệu Triều mẹ đẻ, vị kia hôm nay vắng mặt yến hội, có phần bị Hoàng đế sủng ái quý phi!

Trước đó, La Quan ẩn nấp ở bên, lại bị nàng nháy mắt phát giác, 2 người chỉ vội vàng liếc nhau, lại có cảm giác quen thuộc cảm giác hiển hiện.

Vừa rồi mệt mỏi thoát đi, La Quan vẫn chưa tới kịp suy nghĩ sâu xa, bây giờ cẩn thận hồi tưởng, liền tìm được phần này quen thuộc nơi phát ra.

Ngày ấy bên trong quan tài băng, hắn lấy trảm linh 1 kiếm, phá vỡ Kim Nhã thể nội "Chủng linh" lúc, trước mắt từng hiển hiện qua, một nữ tử gương mặt. Mặt mày ở giữa cùng quý phi, lại có mấy phân thần như, nhất là kia một đôi tròng mắt, cơ hồ hoàn toàn tương tự.

Đây tuyệt đối không phải trùng hợp, lại thêm nàng thâm bất khả trắc tu vi… Hiển nhiên, chúng ta vị này quý phi nương nương, cũng không đơn giản!

Lão đại, lão nhị sau lưng, đều có tiên tông nâng đỡ, mà Thanh Dương quốc đối mặt, lại là 3 tiên tông hợp lực thôn tính chi cục.

Không có gì bất ngờ xảy ra quý phi sau lưng, liền đứng cuối cùng một phương tiên tông.

Đây hết thảy, lão Hoàng đế thật bị che tại trống bên trong? Liền hôm nay ngắn ngủi tiếp xúc, hắn cũng không phải là như thế hoa mắt ù tai người!

La Quan chau mày, 3 vị hoàng tử từng cái đều có tiên tông bối cảnh, Triệu thị Hoàng tộc đây là, triệt để nát đến rễ bên trong!

Đế đô lịch đại đến không tiếc đại giới thủ hộ Thanh Dương, chính là giúp như thế một đám đồ chơi, hưởng hết vinh hoa phú quý, có được thiên hạ?

Đột nhiên, một cái ý niệm trong đầu tại não hải xẹt qua, La Quan liếm liếm khóe miệng, nói khẽ: “Lão sư, ngài cảm thấy Thanh Dương lập 1 vị Nữ đế, thế nào?”

Huyền Quy nói: “Tiểu tử ngươi, đây là nghĩ dưới một bàn lớn cờ, để Thanh Dương sửa họ la a.”

“… Ngài nói đến đi đâu!” La Quan cười khổ, “Đệ tử chỉ là không muốn, đem thiên hạ giao phó đến Triệu thị Hoàng tộc đám người này tay bên trong, nếu không viện trưởng những năm này chịu khổ, ta đế võ lịch đại tiền bối trả giá, chẳng lẽ không phải đều trở nên không có chút ý nghĩa nào?”

“Nữ tử xưng đế tuyên cổ hãn hữu, ngươi muốn làm đến điểm này, trừ phi Triệu thị Hoàng tộc nam đinh chết hết, mà ngươi lại có thực lực tuyệt đối, trấn áp hết thảy phản đối.” Huyền Quy hơi dừng một chút, “Ngươi có thể nghĩ tốt, con đường này cũng không dễ đi, một khi đạp lên liền thế tất cùng Hoàng tộc quyết liệt, lại vô khoan nhượng.”

“Đến lúc đó, liên quan đến, liền tuyệt không phải ngươi 1 người, mà là một trận càn quét toàn bộ Thanh Dương, liên quan đến hàng trăm triệu người rung chuyển!”

La Quan trầm mặc liên tục, thở ra một hơi, “Lão sư, ta làm việc này tuyệt không phải tư dục, nếu để Triệu thị Hoàng tộc những người này, kế tiếp theo chấp chưởng thiên hạ, đó mới là thế gian lê dân chi họa!”

“Về phần có thể thành công hay không, cũng nên thử qua mới biết được.”

Không ai biết, giờ phút này đế đô phố dài, đèn đuốc rã rời chỗ, ăn mứt quả thiếu niên, trong lòng làm 1 cái, cải biến thiên hạ tương lai quyết định! !

Đế võ học viện cửa chính, một đội cung đình cấm vệ chờ đã lâu, đợi thấy rõ kia xa xa đi tới thiếu niên, mọi người vội vàng nghênh tiếp.

“La Thiếu Viện, ngài chạy đi đâu rồi? ? Lão nô bọn người tốt chờ a!” Lão hoạn quan liên tục cười khổ, ánh mắt một trận trên dưới dò xét, thở dài một hơi, “Còn tốt còn tốt, ngài bình yên vô sự.”

La Quan nhíu mày, nhìn lướt qua mọi người, “Xảy ra chuyện gì?”

Lão hoạn quan nói: “Ngài rời đi không lâu sau, đế cung có thích khách xâm nhập, người tới thực lực cường đại, bị phát hiện sau chạy ra ngoài. Bệ hạ lo lắng, thích khách cũng sẽ bất lợi cho ngài, liền mệnh lão nô dẫn người chạy đến, cho thiếu viện ngài đề tỉnh một câu.”

“Thích khách?” La Quan sầm mặt lại, “Ai to gan như vậy, dám ban đêm xông vào đế cung? Bệ hạ không có sao

chứ? ?”

Lão hoạn quan lắc đầu, “Bệ hạ không việc gì, bây giờ cung nội ngay tại điều tra, tạm thời còn chưa tra ra, thích khách lần này mục đích.”

“La Thiếu Viện, đã ngài không có việc gì, lão nô trước hết cáo từ… Đúng, thích khách chưa bắt được trước, ngài mấy ngày nay tốt nhất cẩn thận một chút.”

Lão hoạn quan đi, mang theo một đám cung đình cấm vệ, 1 người trong đó cứ việc giấu kín rất tốt, nhưng vẫn là không có giấu diếm được Huyền Quy cảm giác.

“Bọn hắn là đến xác định, ngươi có bị thương hay không.” Huyền Quy trầm giọng nói: “Còn tốt có thiên địa vụn vặt phiến, giúp ngươi giấu quá khứ, lần sau nhất định phải càng thêm cẩn thận.”

La Quan trong lòng hơi rét, “Biết, lão sư!”

Hắn bây giờ thực lực còn chưa đủ mạnh, nếu có thể đạt tới viện trưởng cấp độ, 3 tiên tông tính là gì? ? Đế cung kia lão thái giám, đây tính toán là cái gì?

Đến lúc đó, đem Kim Nhã đẩy lên đế vị, lại có ai dám lắm miệng?

Linh lực con suối vấn đề đã giải quyết, ngày mai liền đi tìm lão nhị, đem việc này xử lý lưu loát.

Bất quá trước đó, ngược lại là trước tiên có thể cùng Nam Ly liên lạc một chút, để nàng sớm chuẩn bị sẵn

sàng.

La Quan tiến vào đế võ, xuất ra đại khách khanh thân phận bài, cho hội trưởng đại nhân truyền tin.

Rất nhanh, liền thu được nàng hồi phục.

“Gặp mặt đàm!”

—

—

—

—

—

Chương 152 : Đào linh thạch

La Quan mặt lộ vẻ mỉm cười, đem gặp mặt thời gian định tại ngày mai, liền đem thân phận bài thu hồi.

“Lão sư, chúng ta đêm nay tiện tay chuẩn bị, kiến tạo dược trì đi.”

“Được.”

Rất nhanh, một đêm thời gian trôi qua, phía sau núi trong tiểu viện nhiều 1 cái, hai trượng phương viên ao nước.

Đào móc rất đơn giản, khó khăn là tại dược trì xung quanh, in dấu xuống phù văn.

La Quan cẩn thận từng li từng tí, tại Huyền Quy chỉ điểm xuống, hoàn thành cuối cùng một đoạn khắc dấu.

Ông ——

Phù văn lần lượt sáng lên, sáng bóng choáng lưu chuyển, bùn chất ao nước mặt ngoài, lập tức bắt đầu ngưng kết cũng hướng bằng đá chuyển biến.

“Tốt, chỉ cần 3 ngày 3 đêm, hấp thu âm dương chi lực về sau, dược trì liền có thể hoàn thành.” Huyền Quy ngáp một cái, “Tiểu tử ngươi chờ chút cẩn thận một chút, tốt nhất mang nhiều một số người quá khứ… Dù sao diễn

kịch muốn rất thật, còn có thể làm người của chúng ta chứng.”

La Quan cảm thấy lời này rất có đạo lý, rời đi Đế Võ Hậu Sơn trước, chuyên môn mời mấy người tùy hành.

Tỉ như vị kia tính khí nóng nảy, giọng cực lớn một mắt lão đạp trời, nghe nói thiếu viện phải ở bên ngoài bế quan tu luyện, cần bọn hắn thay hộ pháp, mấy người ngay cả vỗ ngực thân biểu thị không có vấn đề.

Dựa theo hôm qua ước định, La Quan tìm tới Triệu Điền, hắn đêm qua hiển nhiên ngủ không ngon, đỉnh lấy nồng đậm mắt quầng thâm, tiếu dung miễn cưỡng, “La Thiếu Viện tới tốt lắm sớm, cô đã đáp ứng, liền sẽ không nuốt lời, còn xin yên tâm là được.”

“Yên tâm yên tâm, La mỗ đối Nhị điện hạ, tự nhiên là tin.” La Quan cười cười, “Kia, chúng ta cái này liền đi qua đi?”

Lão nhị khóe miệng giật một cái, “… Cũng tốt, thiếu viện xin mời đi theo ta.”

2 người tiến vào vương phủ chỗ sâu, xuyên qua tầng tầng thủ vệ, đi tới 1 tòa đình viện bên ngoài.

Nơi đây phòng thủ càng thêm sâm nghiêm, xung quanh kiến trúc bên trong có võ đạo cường giả khí tức ẩn hiện, phương xa vọng lâu bên trên thậm chí, bố trí nhiều đỡ trong quân trọng nỏ.

Triệu Điền nói: “Ngự tứ linh lực con suối, liền tại chỗ này

trong đình viện.” Hắn đảo qua La Quan sau lưng, một mắt lão đạp trời bọn người, “La Thiếu Viện 1 người đi vào liền có thể, còn xin chư vị ở lại bên ngoài.”

La Quan khoát tay, không có phản ứng mấy người, lúc này mới khom người xưng phải, tán đến đình viện xung quanh, ánh mắt lăng lệ liếc nhìn xung quanh.

Thiếu viện cùng Nhị hoàng tử quan hệ, người đế đô tất cả đều biết, tuy nói trừ phi lão nhị nổi điên, hôm nay tuyệt không dám hành động thiếu suy nghĩ… Nhưng mọi thứ, cẩn thận là hơn.

Thiếu viện để bọn hắn theo tới hộ pháp, không phải liền là vì dự phòng lỡ như, bọn hắn cần phải treo lên 12 điểm tinh thần đến, không cô phụ thiếu viện tín nhiệm!

Một màn này, khiến Triệu Điền đôi mắt hơi trầm xuống, chợt che giấu đi, “La Thiếu Viện, mời tiến vào đi.”

2 người tiến vào đình viện, toà này linh lực con suối lối vào, lại cũng là 1 cái giếng nước, lúc này nước giếng chính như suối phun, không ngừng hướng ngoại cuồn cuộn lấy, phóng xuất ra nồng đậm thiên địa linh lực.

Triệu Điền một mặt nghiêm túc, “La Thiếu Viện, mời ngàn vạn ghi nhớ ngài lúc trước hứa hẹn, quá trình sử dụng bên trong chớ có xuất hiện tổn thương.”

La Quan mỉm cười, “Yên tâm đi, La mỗ làm việc, luôn luôn đều rất đáng tin cậy!”

Đang khi nói chuyện, Huyền Quy cũng đã hoàn thành dò

xét, xác định không có vấn đề sau hắn thả người nhảy lên, trực tiếp tiến vào trong giếng.

Linh lực con suối nội bộ cơ bản giống nhau, La Quan đảo qua một chút, “Lão sư, chúng ta động thủ đi!”

Lấy ra Dạ Yến kiếm, La Quan bắt đầu đào linh thạch!

Không nói đến, Huyền Quy thiết kế đột phá phương pháp, cần lấy linh lực con suối, phối hợp dược trì sử dụng. Chính là thật, chỉ cần linh lực con suối là được, La Quan cũng tuyệt đối sẽ không, tại lão nhị địa bàn bên trên đột phá.

Cho nên ngay từ đầu, yêu cầu cũng tốt tạm mượn cũng được, đều chỉ là lấy cớ, chỉ cần tiến đến… Vậy liền hắn định đoạt!

Đào đi linh thạch, tại Đế Võ Hậu Sơn bày trận, hiệu quả cùng linh lực con suối so, cũng không kém nhiều lắm.

Rất nhanh, cuối cùng 1 khối linh thạch, cũng bị La Quan đào xuống dưới.

Trước mắt toà này linh lực con suối, triệt để phế… Tát ao bắt cá cách làm, đã hỏng căn cơ, nó sắp đổ sụp, vỡ vụn.

La Quan thở dài một hơi, “Coi như không phải chính mình đồ vật, nhìn xem cũng đau lòng a… Ta người này, thật đúng là thiện lương.”

Hắn lắc đầu, phất tay áo vung lên Bạch Cốt phiên xuất

hiện, “Cây quạt nhỏ bái kiến chủ nhân, nguyện chủ nhân thiên thu vạn đại, vĩnh trấn sơn hà!”

La Quan cảm thấy gia hỏa này, đại khái là cái nịnh hót chuyển thế, “Được rồi, dựa theo trước đó nói, động thủ đi!”

“Được rồi, cây quạt nhỏ làm việc tuyệt đối đáng tin cậy, chủ nhân yên tâm.”

Oanh ——

Nó cờ thân chấn động, ngập trời thi khí phóng lên tận trời, “Ra đi, 12 bạch cốt sát!”

Ngoài viện.

Một mắt lão đạp trời bọn người, cảnh giác canh giữ ở bốn phía , bất kỳ người nào tới gần nửa bước, đều sẽ nghênh đón bọn hắn ánh mắt lạnh như băng.

Triệu Điền sắc mặt âm trầm, rất muốn hét lớn một tiếng, các ngươi làm rõ ràng, đây là cô vương phủ!

Viên tiên sinh nói khẽ: “Điện hạ, mấy vị này đều là năm đó, từng đi theo viện trưởng tiền tuyến tử chiến đế võ công huân, yết kiến bệ hạ đều có thể cầm kiếm tiến vào điện, ngài không cần cùng bọn hắn đưa khí.”

Lão nhị cười khổ, “Cô biết… Thôi, chỗ này liền làm phiền Viên tiên sinh, ngài hỗ trợ nhìn chằm chằm chút, cô còn có sự tình khác.”

Lão Hoàng đế thân thể ngày càng suy yếu, thân là đế quốc duy hai thành năm hoàng tử 1 trong, Triệu Điền hiện tại mỗi một ngày, đều phi thường bận rộn.

“Điện hạ yên tâm…” Viên tiên sinh biến sắc, đột nhiên quay người nhìn về phía đình viện.

Triệu Điền nói: “Làm sao rồi?”

Sau một khắc ——

Oanh!

Nổ vang rung trời, khí tức khủng bố bộc phát, đại địa kịch liệt rung động, cả tòa đình viện bị nháy mắt san bằng. Liền thấy thi khí cuồn cuộn, trực trùng vân tiêu phía trên, 1 tôn khủng bố 100 trượng cốt ma, xé rách đại địa mà ra.

Cười khằng khặc quái dị, ở trong thiên địa quanh quẩn, “La Quan, hôm nay tính ngươi mạng lớn, nhưng lần sau liền không có, vận khí tốt như vậy!”

“Ta Thi Giáp phái, tất để ngươi nợ máu trả bằng máu!”

Bá ——

100 trượng cốt ma hư không tiêu thất, nếu không phải giữa thiên địa, còn có cuồn cuộn thi khí chưa tán, cơ hồ khiến người hoài nghi vừa rồi một màn, liền chỉ là ảo giác.

“Thiếu viện!”

Một mắt lão đạp trời bọn người, lúc này muốn rách cả mí mắt, bỗng nhiên tiến lên.

“Khụ khụ khụ… Không cần phải lo lắng, ta không sao!” La Quan sắc mặt tái nhợt, từ băng liệt lòng đất nhảy ra, một cái lảo đảo kém chút té ngã, hung dữ nhìn về phía Triệu Điền.

“Triệu Điền! Đế cung dạ yến về sau, có bệ hạ ra mặt điều giải, bản thiếu kịch bản coi là chúng ta ở giữa ân oán, coi như bỏ qua, không nghĩ tới hôm nay, ngươi liền cho ta như vậy đại kinh hỉ!”

“Tốt! ! Ngươi rất tốt! !”

La Quan nghiến răng nghiến lợi, “Lão nhị, chuyện này nếu ngươi không thể, cho bản thiếu viện 1 cái hài lòng giải thích, ta thế không cùng ngươi bỏ qua.”

“Chúng ta đi!”

Một mắt lão đạp trời bọn người, ánh mắt hung ác như muốn ăn người, hồng hộc ngay cả thở xem ra nếu không phải thiếu viện áp chế, tại chỗ liền muốn giết người.

Qua điểm, thực tế quá mức điểm!

Thiếu viện hướng bệ hạ mở miệng, mượn linh lực con suối dùng một lát, kết quả ngày thứ 2 tới, liền lọt vào Thi Giáp phái yêu ma đánh lén, hay là tại linh lực trong con suối… Cái này muốn nói, cùng Nhị hoàng tử không quan

hệ, bọn hắn đánh chết đều không tin.

Thậm chí, như nghĩ càng sâu chút, này sẽ sẽ không là đến từ đế cung thụ ý?

Một đám xuất thân đế võ, bởi vì sống đầy đủ lâu dài, biết rất nhiều bí ẩn lão đạp trời nhóm, lúc này đáy lòng không khỏi toát ra một cái ý niệm trong đầu —— Triệu thị Hoàng tộc muốn làm gì? Năm đó một trận đại biến, chết người còn chưa đủ nhiều không! ? !

La Quan cầm đầu, đế võ một nhóm khí thế hùng hổ mà đi, lưu lại Triệu Điền, Viên tiên sinh bọn người, đứng tại chỗ trợn mắt hốc mồm.

Đột nhiên, Triệu Điền nổi điên như liền xông ra ngoài, đình viện khuynh đảo đại địa băng liệt, giếng nước đã bị lật tung đến không biết cái kia bên trong. Càng làm cho tâm hắn tiêu chính là, loại kia linh lực như suối, không ngừng từ dưới mặt đất phun ra ba động, lúc này không ngờ biến mất không thấy gì nữa.

“Người tới! Mau tới người! !”

“Đào, cho ta đào mở!”

1 canh giờ sau, cả tòa đình viện phế tích, bị đào cái úp sấp, bọn hắn tìm được đã bị đánh nát linh lực con suối, lại không phát hiện nửa khối linh thạch.

Triệu Điền mặt xám như tro, một hơi thở gấp đi lên, ngửa mặt liền ngã.

Bị Viên tiên sinh ôm lấy, một trận vận khí ấn huyệt nhân trung, mới cứu tỉnh tới, há mồm liền hô, “La Quan, cô cùng ngươi thế bất lưỡng lập!”

Linh lực của hắn con suối, hắn cẩn thận che chở, coi như trân bảo linh lực con suối… A a a a!

Bây giờ Nhị hoàng tử, đâu còn có trước đó nửa điểm phong độ, mặt mũi tràn đầy dữ tợn liều mạng giãy dụa, liền muốn đi tìm La Quan liều mạng.

—

—

—

—

—

Chương 153 : Ngợi khen thánh chỉ

Viên tiên sinh gắt gao ôm lấy hắn, “Tỉnh táo, tỉnh táo a điện hạ!”

“Chuyện hôm nay, thực tế quá mức kỳ quặc, kia 100 trượng cốt ma ngươi ta tận mắt nhìn thấy, đoạn không thể nào là giả… La Quan lại như thế nào lợi hại, cũng tuyệt không có khả năng để Thi Giáp phái người, phối hợp hắn diễn tuồng này.”

“Viên mỗ hoài nghi, ngài cùng La Quan 2 người, đều bị người mưu hại!”

Triệu Điền khôi phục một tia lý trí, ánh mắt muốn ăn thịt người, “Thi Giáp phái… Thi Giáp phái… Lão đại!”

“Việc này, nhất định là hắn làm… Khó trách hôm qua, hắn cố ý giúp La Quan, mượn đi cô linh lực con suối… Cô chỉ coi lão đại là thuận thế mà làm, không nghĩ tới hắn lại thiết loại độc này kế!”

Viên tiên sinh biểu lộ ngưng trọng, “Như coi là thật như thế, Đại điện hạ trận này tính toán, cũng đã chuẩn bị hồi lâu, mà lại…” Hắn đảo mắt xung quanh, hạ giọng, “Điện hạ ngài bên người, tất nhiên có gian tế, lại là rất được ngài tín nhiệm người.”

Triệu Điền nghiến răng nghiến lợi, “Tra, cho cô tra đến cùng, bất luận hắn giấu sâu bao nhiêu, đều muốn cho cô

nhổ tận gốc!”

“Cô muốn đem bọn hắn chém thành muôn mảnh, nghiền xương thành tro!”

“Mặt khác…” Triệu Điền con mắt đỏ bừng, “Để cọc ngầm động thủ, nổ lão đại nuôi thi hồ, dám tính toán cô, hắn cũng đừng nghĩ tốt qua!”

Viên tiên sinh mặt lộ vẻ chần chờ, “Điện hạ, sự tình còn chưa tra ra…”

“Khỏi phải tra, đã là Thi Giáp phái động thủ, tất cùng lão đại có quan hệ!”

“… Là, thuộc hạ cái này liền đi làm!”

Viên tiên sinh vội vàng rời đi.

Rời đi vương phủ lúc, hắn đột nhiên kịp phản ứng, Nhị điện hạ vì sao không kịp chờ đợi, muốn đối Đại hoàng tử triển khai trả thù. Linh lực con suối bị hủy , tương đương với gãy đi điện hạ 1 cánh, chỉ có nổ rớt Đại hoàng tử nuôi thi hồ, song phương thực lực mới có thể khôi phục cân đối.

Cho nên, cứ việc điểm đáng ngờ trùng điệp… Nhưng cái này nồi, nhất định phải là Đại hoàng tử đến cõng!

Đương nhiên, tại lão Viên xem ra, Đại hoàng tử cõng nồi tuyệt không oan uổng, Thi Giáp phái ám sát hành động, há có thể không có quan hệ gì với hắn?

Chỉ là, đế võ vị này La Thiếu Viện, tại hôm nay đóng vai, như thế nào nhân vật? 1 vị đơn thuần người bị hại? Lão Viên không tin.

Dù sao, linh lực trong con suối linh thạch, 1 khối đều hết rồi!

Thuận thế mà làm lại hoặc có ẩn tình khác? Lão Viên nghĩ không rõ lắm, nhưng trong lòng đối vị này La Thiếu Viện, lại càng nhiều mấy điểm kiêng kị.

Mà lúc này, đế võ thiếu viện La Quan, tại Nhị hoàng tử phủ thượng gặp chuyện một chuyện, như cự thạch rơi biển nhấc lên kinh đào hải lãng, trong thời gian ngắn nhất truyền khắp đế đô.

Đại hoàng tử nghe nói về sau, đầu tiên là sửng sốt một chút, chợt vỗ tay cười to, chỉ muốn hô một tiếng trời cũng giúp ta!

Nhưng khi hắn nghe thuộc hạ hồi bẩm, đối La Quan động thủ, là 1 tôn 100 trượng cốt ma, cũng tự xưng đến từ Thi Giáp phái lúc, tiếu dung liền cứng đờ.

Ý niệm đầu tiên là, Thi Giáp phái hỗn trướng, dám tự tiện hành động, nhưng ý tưởng này rất nhanh, liền bị ép xuống. Hắn bây giờ cùng Thi Giáp phái, song phương có vinh cùng vinh có nhục cùng nhục, đối phương không có khả năng không cùng hắn câu thông liền động thủ ám sát.

“Lão nhị hãm hại ta!”

“Hắn đây là trả thù!”

Đại hoàng tử sắc mặt tái xanh, chỉ chút chuyện như vậy, ngươi đến mức làm ra lớn như thế chiến trận sao? Còn đem linh lực của mình con suối, đều cho nổ!

Không đúng, không đúng, ở trong đó tất có ẩn tình.

Phụ tá một câu, điểm tỉnh Đại hoàng tử, “Đại điện hạ, bệ hạ bây giờ thân thể ngày càng sa sút, lập Hoàng thái tử một chuyện gần ngay trước mắt! La Quan bây giờ đã ngồi vững vàng đế võ thiếu viện chi vị, tương lai kế thừa hoàng vị người, tất yếu cùng hắn thân mật hợp tác… Nhị điện hạ, đây là rút củi dưới đáy nồi độc kế a, nổ rớt linh lực của mình con suối, trả giá thảm như vậy đau nhức đại giới, ai còn sẽ lại đi hoài nghi động cơ của hắn?”

“Lại thêm, tôn kia xuất thân Thi Giáp phái 100 trượng cốt ma, cái này miệng oan ức liền muốn ngạnh sinh sinh, đắp lên ngài trên đầu. Đế võ nghĩ như thế nào? Bệ hạ lại sẽ nghĩ như thế nào? Nhị hoàng tử cái này tính toán, thực tế là quá ác, muốn đem ngài triệt để giẫm đổ!”

Đại điện hạ vừa sợ vừa giận.

Lão nhị, thật sự là âm hiểm độc ác tiểu nhân! !

Hắn bỗng nhiên đứng dậy, “Chuẩn bị ngựa, cô muốn đi đế cung, bái kiến phụ hoàng.”

Vô luận như thế nào, cái này miệng che trời đại hắc nồi, hắn tuyệt không thể cõng.

…

La Quan tại về đế võ trên đường, thương thế liền bộc phát, trên đường dài vô số người tận mắt nhìn thấy, La Thiếu Viện một ngụm máu tươi phun ra, lúc này hôn mê.

Dẫn phát trận trận kinh hô! !

Một mắt lão đạp trời bọn người, mang lấy hắn hướng tiến vào đế võ, sau đó toàn bộ đế võ học viện, kém chút tại chỗ vỡ tổ.

Nếu không phải rất nhanh, viện trưởng liền công khai lên tiếng, La Quan thương thế ổn định, cũng vô tính mệnh mà lo lắng, sợ là quần tình kích phấn đế võ học viên môn, liền muốn vọt tới đế bên ngoài cửa cung, muốn Triệu thị Hoàng tộc cho cái bàn giao!

Đế Võ Hậu Sơn, tiểu viện.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, có kiếm hơi thở nổ tung, phác hoạ ra viện trưởng thân ảnh, hắn nhìn thoáng qua nằm ở trên giường, nhắm mắt sắc mặt tái nhợt La Quan.

“Được rồi, người cũng đã rời đi, ngươi còn chuẩn bị một mực diễn tiếp.”

La Quan mở mắt ra, xoay người xuống giường, “Bái kiến viện trưởng.”

“Ta nói ngươi tiểu tử, muốn hay không mỗi lần, đều đem sự tình huyên náo lớn như vậy? Lão nhị toà kia linh lực con suối, một mực bảo bối không được, ngươi thế mà cho hắn đào rỗng, nghe nói ngay cả 1 khối linh thạch đều không có còn lại!”

La Quan nhíu mày, “Oan uổng a viện trưởng, ta thế nhưng là người bị hại, bị Thi Giáp phái người ám sát, cái gì linh thạch mất linh thạch, cùng ta cũng không có nửa điểm quan hệ.”

Viện trưởng gật đầu, “Xem ra trước kia, làm không ít loại sự tình này a, đều có kinh nghiệm… Không sai, về sau với ai đều nói như vậy, ta đế võ là người bị hại!”

Hắn mặt lộ vẻ ý cười, “Chỉ bất quá, lão phu có chút hiếu kỳ, 100 trượng cốt ma cùng kia ngập trời thi khí, đến cùng chuyện gì xảy ra? ? Hơn nữa còn liền thật là, Thi Giáp phái đường lối, để người nghĩ cãi lại cũng khó khăn… Ân, ta gia chính là, đơn thuần nghiên cứu thảo luận một chút.”

La Quan nháy mắt mấy cái, “Nghiên cứu thảo luận a… Vậy ngài còn nhớ rõ không, tiên tông 10 lôi lúc đó, Thi Giáp phái ném 1 kiện bảo bối gọi Bạch Cốt phiên, còn không phải vu là ta lấy đi, người nào a!”

“Khục… Ta cảm thấy, khả năng cùng thứ này có quan hệ, đương nhiên đây là giải thích nói, có thể làm không được chuẩn.”

Viện trưởng cười to, “Lão phu cảm thấy, ngươi cái này suy đoán vô cùng có khả năng… Ha ha ha ha, đã là thụ

thương, vậy liền hảo hảo nuôi 2 ngày, lão phu chờ chút liền cho đế cung truyền lời, hỏi một chút bệ hạ chuyện này, đến cùng cái gì cái ý tứ.”

“Ta đế võ thiếu viện, cũng không thể vô duyên vô cớ, cứ như vậy bị người cho ám sát, việc này bao nhiêu phải có chút bàn giao! !”

La Quan khom người, “Ngài đi thong thả, đệ tử không đưa.”

Đợi viện trưởng rời đi, Huyền Quy thanh âm vang lên, “Ta đột nhiên phát hiện, các ngươi 1 lão 1 gần hai cái, thực tế âm hiểm đến cực điểm, Triệu thị Hoàng tộc gặp được các ngươi, là gặp vận đen tám đời.”

La Quan lắc đầu, “Lão sư, lời nói cũng không phải nói như vậy, ngài không cảm thấy đây coi như là, Triệu thị Hoàng tộc gieo gió gặt bão sao?”

“… Dù sao tiểu tử ngươi, từ khi tiến vào đế đô về sau, cái này cong cong quấn quấn đồ vật, một chút liền vô sự tự thông.”

“Lão sư, không biết ngài có nghe hay không qua một câu, gọi gần son thì đỏ gần mực thì đen?”

“Ngậm miệng!”

Sư đồ 2 cái đùa vài câu, La Quan lấy ra hộp gỗ, bên trong đặt vào 1 con khóa vàng. Hắn biểu lộ có chút do dự, nghĩ nghĩ lại thu lại, tây sơn một trận chiến sau hắn đến nay, còn không có gặp qua Kim Nhã. Nói thật, La

Quan có chút không biết, làm như thế nào đối mặt nàng… Được rồi, đợi phá cảnh về sau, lại đi gặp nàng đi.

Cất kỹ hộp gỗ, La Quan lấy ra đại khách khanh thân phận bài, cho Nam Ly truyền cái tin. Hắn gặp chuyện thụ thương nha, cũng chỉ có thể phiền phức hội trưởng đại nhân đi một chuyến, đến đế võ gặp hắn.

Nhưng La Quan còn không có chờ đến Nam Ly, lại trước nghênh đón, đến từ đế cung ý chỉ.

Xác thực nói, là 1 đạo ngợi khen thánh chỉ.

Đơn giản khái quát chính là đế võ thiếu viện La Quan, quét ngang tiên tông 10 lôi, hóa giải Thanh Dương nguy cơ, với đất nước có đầy trời đại công vân vân.

Phong 1 cùng công, ban thưởng trạch, tiền thưởng ngân tài bảo vô số… Tóm lại, thổi chính là thiên hoa loạn trụy, đem La Quan khen trên trời ít có, trên mặt đất tuyệt không, liền kém tại đỉnh đầu hắn khắc lên “Rường cột nước nhà” bốn chữ lớn.

May mắn, La Quan lấy dưỡng thương làm lý do, là đế võ ra mặt thay tiếp thánh chỉ, nếu không hắn cảm thấy mình nhất định đỏ mặt.

—

—

—

Chương 154 : Khởi Linh Dẫn Tinh trận

Tin tức truyền ra, đế cung ban thưởng chi phong phú, dẫn tới vô số sợ hãi thán phục. Nhưng các phương cũng đều rõ ràng, cái này thông thiên không có xách chuyện ám sát thánh chỉ, chính là đối La Quan trấn an… Nghe nói, Đại hoàng tử, Nhị hoàng tử bị phạt quỳ gối cầu năm ngoài điện, đã có 2 canh giờ.

Dính đến La Thiếu Viện, chính là hoàng tử cũng kinh ngạc, đây là gì cùng uy phong bát diện!

Đế đô các phương sợ hãi thán phục tại, La Thiếu Viện uy thế lúc, Nam Ly đến. Có thiếu viện mời, viện trưởng ngầm đồng ý dưới, nàng thuận lợi tiến vào phía sau núi.

Hay là một bộ áo bào đen, đem tự thân che lấp ở bên trong, La Quan kỳ thật rất hiếu kì, nàng dùng cái gì biện pháp che lại kia đại hung chi vật?

Mặt ngoài, lại nửa điểm cũng nhìn không ra tới.

Hiếu kì nhiều liếc vài lần, La Quan mỉm cười chắp tay, “Hội trưởng đại nhân, cực khổ ngài tự mình chạy tới, thực tế là thất lễ.”

Nam Ly kéo xuống áo bào đen, lộ ra tuyệt mỹ khuôn mặt, “La Thiếu Viện, xem ra thương thế của ngươi, cũng không như trong truyền thuyết nghiêm trọng như vậy.”

Còn có tâm tư ngắm loạn, khi nàng không nhìn thấy sao? !

“Khục… Nhìn xem không có việc gì, kỳ thật ta thụ thương rất nặng…” La Quan một trận chột dạ, “Cái kia, hội trưởng đại nhân mời ngồi, hôm qua nói với ngài sự tình, còn xin nhất định giúp bận bịu.”

Huyền Quy thiết kế dược trì, cần 36 loại đan dược, lẫn nhau phối hợp sử dụng, lại mỗi loại đều chí ít là 4 phẩm trở lên. Như thế nặng nề quá trình luyện chế, lại thêm thu thập vật liệu, như đều tự mình động thủ, ít nhất phải cần mấy ngày thời gian.

Nam Ly ánh mắt chớp lên, “Ngươi muốn xây dược trì?”

“Không sai.” La Quan mỉm cười, “Mời hội trưởng đại nhân tới đây, La mỗ liền không nghĩ lấy giấu diếm, ngươi ứng đã nhìn thấy trong viện, còn chưa hoàn thành dược trì.”

Nam Ly hơi trầm xuống mặc, “36 đủ loại cao phẩm đan dược, lẫn nhau dược lực hỗn hợp, quá trình sử dụng đối nhục thân nhu cầu cực cao… Cho dù nhục thân có thể tiếp nhận, nhưng kia phần thống khổ, cũng đủ để khiến người sụp đổ.”

Nàng ánh mắt không hiểu, “Ngươi bây giờ, đã là đế võ thiếu viện, hoàng tử ở trước mặt ngươi đều muốn kinh ngạc, vì sao còn muốn như thế gấp gáp?”

La Quan than nhẹ, “Hội trưởng cùng Quốc sư từng nhắc nhở ta, bệ hạ già rồi… Nhưng viện trưởng, cũng lão a!”

Hắn lắc đầu, “Ta nhất định phải nhanh mạnh lên, mới có thể chống lên đế võ, mới có thể ứng đối đến từ Thanh Dương bên ngoài uy hiếp… Cho nên, việc này xin nhờ! !”

Nam Ly phát giác được, La Quan lời nói bên trong nặng nề, biểu lộ nghiêm một chút, “Liệt tốt danh sách, 2 ngày sau ta sẽ đích thân, đem tất cả đan dược đưa tới.”

La Quan chắp tay, “Đa tạ hội trưởng! !”

Danh sách sớm đã chuẩn bị thỏa đáng, Nam Ly nhìn qua về sau, đứng dậy liền đi.

“Chờ chút!” La Quan nói: “Còn không có đàm thù lao, vừa vặn đế cung vừa đưa tới một nhóm vàng bạc tài vật, hội trưởng đại nhân chi bằng…”

Nam Ly cũng không quay đầu lại, “Khỏi phải, đợi luyện đan sau khi hoàn thành, lại nói những thứ này.”

Áo bào đen đi xa, La Quan nhìn xem nàng bóng lưng, đáy mắt hiển hiện ấm áp.

Cùng hội trưởng đại nhân tiếp xúc, mặc dù cũng không nhiều, nhưng nàng là thật, đã giúp La Quan rất nhiều bận bịu. Như ngày sau, hội trưởng đại nhân có sở cầu, đủ khả năng phạm vi bên trong, liền tận lực giúp nàng 1 đem.

La Quan lòng có chỗ quyết, nháy mắt nhẹ nhõm rất nhiều, dù sao nợ nhân tình quá nhiều, cũng là loại gánh vác a.

“Lão sư, chúng ta bắt đầu bày trận đi!”

Hắn muốn bày, là linh thạch chi trận.

Đem linh thạch dựa theo đặc thù phương vị sắp xếp, tạo thành 1 cái liên hệ trận pháp, nhưng tại lúc cần phải đồng thời điều động, trận pháp phạm vi bên trong toàn bộ linh thạch ẩn chứa linh lực.

Giống như là, là nhân tạo 1 cái, nhưng một lần tính sử dụng linh lực con suối, nó xa hoa lãng phí trình độ chính là tại tiên tông, cũng rất khó tưởng tượng.

“Trận này, đối ứng chu thiên tinh đấu ảnh thu nhỏ mà thành, lại tên Khởi Linh Dẫn Tinh trận, tại ban đêm sử dụng có thể mượn dùng một tia, đầy trời tinh hải chi lực.”

“Bày trận lúc, cần khắc nghiệt đối ứng tinh đấu phương vị, không thể có nửa điểm chếch đi, bỏ sót, cho nên nhất định phải cẩn thận, cẩn thận.”

“Trước từ trận trụ cột một bộ bắt đầu, nơi đây cần linh thạch 108 khối…” Huyền Quy thanh âm vang lên, La Quan dựa theo chỉ thị của nó, lấy dược trì làm trung tâm bắt đầu bày trận.

Đêm đó, đế đô phía bắc, 1 cái quân doanh trọng địa, đột nhiên truyền ra khủng bố tiếng nổ.

Ánh lửa ngút trời, tại yên tĩnh trong đêm khuya, cả tòa đế đô đều rõ ràng nghe nói.

Sau đó, có thông báo quân tình, nói là quân doanh kho thuốc nổ xảy ra bất trắc, 300 hơn tên trong quân tướng sĩ, tại bạo tạc bên trong mất mạng.

Việc này, dẫn đến Binh bộ tả thị lang bị vấn trách, 3 tên viên ngoại lang cách chức điều tra, có khác trong quân thiên tướng cùng 6 người cùng nhau hạ ngục.

Có khác tin tức ngầm, nói Đại hoàng tử phủ đệ đèn đuốc một đêm chưa diệt, ở xa ngoài trăm trượng đều mơ hồ có thể nghe tới, kia phẫn nộ đến cực điểm gào thét.

Đan sư hiệp hội.

Hội trưởng đại nhân hạ lệnh, khẩn cấp triệu tập hiệp hội nội bộ, tất cả 4 phẩm trở lên đan sư. Cái này từ hiệp hội thành lập tới nay, còn là lần đầu tiên, rất nhanh một đám đan đạo cường giả, tề tụ Thiên Xu các.

Bàn dài 2 bên, mọi người ở đây xì xào bàn tán, không rõ nguyên do lúc, cửa phòng từ bên ngoài đẩy ra, một thân hắc bào hội trưởng đại nhân, đem 1 bản thường thường không có gì lạ sách nhỏ, bày ở trước mắt mọi người.

“Chư vị, hôm nay triệu tập các ngươi đến đây, là có 2 chuyện tuyên bố.”

“Thứ 1, hiệp hội 3 phẩm đan sư Lý Thế Thông, ngày trước thuận lợi đột phá, đã tấn thăng 4 phẩm, theo hiệp hội quy định đặc biệt tấn thăng làm phó hội trưởng, nhân đây báo cho.”

Phía sau nàng, Lý Thế Thông tiến lên, đối mọi người gật đầu thăm hỏi.

Mọi người một trận chúc mừng, ánh mắt ở giữa có nhiều sợ hãi thán phục.

Tuy nói Lý Thế Thông tư chất không tệ, thật có thành tựu cao phẩm đan sư cơ hội, nhưng nhanh như vậy liền có thể đột phá 4 phẩm, vẫn ra ngoài ý định.

Nhưng chỉ tấn thăng 1 vị phó hội trưởng, hiển nhiên không cần như thế đại trận cầm, xem ra hôm nay trọng điểm, là còn chưa đề cập chuyện thứ 2.

Nam Ly đảo qua mọi người, thản nhiên nói: “Chuyện thứ 2, Nguyên Tịch đại khách khanh trước đó, từng hướng hiệp hội cung cấp một phần, người luyện đan tâm đắc. Lý hội phó là cái thứ 1, nếm thử lĩnh hội hiệp hội thành viên, cũng tại trước đây không lâu thuận lợi đột phá…”

Hoa ——

Nàng còn chưa nói xong, phía dưới liền một mảnh xôn xao, thậm chí có người bỗng nhiên đứng dậy, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin.

Sau một khắc, tất cả ánh mắt liền đều, hội tụ đến Lý Thế Thông trên thân.

Đối mặt mọi người, hắn trầm ổn gật đầu: “Không sai, việc này Lý mỗ có thể đảm bảo, ta đích xác là phải Nguyên Tịch đại khách khanh trợ giúp, mới có thể nhất cử tấn thăng làm 4 phẩm.”

Liên quan tới điểm này, là Nam Ly cùng Lý Thế Thông câu thông về sau, hơi chút điều chỉnh sau lí do thoái thác, để mọi người càng thêm dễ dàng tiếp nhận.

3 phẩm cùng 4 phẩm, tuy chỉ kém một bước, nhưng ở Luyện Đan sư quần thể bên trong, lại đại biểu cho bay vọt về chất! 1 bản có thể giúp, 3 phẩm tấn thăng 4 phẩm luyện đan tâm đắc… Nó giá trị, khó mà đánh giá!

Từng đạo cực nóng ánh mắt, nhìn về phía bày ở trên bàn dài quyển sách kia sách, Nam Ly gõ vang mặt bàn, “Hiệp hội đem từng bước, đối chư vị mở ra, bản này luyện đan tâm đắc nội dung, nhưng đem đối ứng, mọi người cũng cần vì hiệp hội, làm ra càng nhiều cống hiến.”

“Mà bây giờ, liền có 1 cái khẩn cấp luyện đan ủy thác, cần chư vị cùng đi hoàn thành… Đương nhiên, như vị nào không có thời gian, có thể lựa chọn rời khỏi.”

Tất cả mọi người, chỉnh tề vạch gật đầu một cái, tranh nhau chen lấn.

Thế là, chỉ dùng một ngày rưỡi thời gian, đan sư hiệp hội lợi dụng siêu cao hiệu suất, hoàn thành La Quan danh sách bên trên 36 loại cao phẩm đan dược! !

Nam Ly mang theo tràn đầy 1 bao lớn đan dược, lại lần nữa đi tới Đế Võ Hậu Sơn lúc, La Quan linh thạch đại trận bố trí, cũng đã đến hồi cuối.

Một mắt lão đạp trời, chắp tay nói: “Nam Ly hội trưởng,

thiếu viện trước đó phân phó nói, hắn chưa chủ động mở cửa trước, bất luận kẻ nào không nỡ đánh quấy, còn xin hơi chờ.”

Nam Ly gật đầu, “Vậy ta liền ở đây chờ một chút.”

Sau nửa canh giờ, mấy người nói nhỏ truyền vào trong tai.

“Các ngươi có hay không cảm thấy, thiếu viện đại nhân ngôi viện này xung quanh, tinh quang tựa hồ so xung quanh, muốn càng thêm nồng đậm chút?”

“Ta còn tưởng rằng, liền một mình ta cảm thấy như vậy, thiếu viện đại nhân cái này nhìn xem, đích xác so xung quanh khu vực càng sáng thêm hơn đường.”

“Hắc! ! Chẳng lẽ, cái này trên trời trăng sao, cũng yêu tuấn tiếu lang quân?”

“Ít tại cái này chua, các ngươi cũng đừng quên, ngày đó tây sơn một trận chiến, thiếu viện cuối cùng một kiếm kia, thế nhưng là dẫn ban ngày sao hiện!”

Nam Ly ngẩng đầu, quả nhiên thấy La Quan trên khu nhà nhỏ không, có trăng sao quang huy bao phủ, cho người ta cảm giác tĩnh mịch mà huyền diệu. Nàng lại nghĩ tới, đêm đó nhìn thấy một màn, không khỏi trong lòng thầm than —— La Quan, ngươi đến cùng còn ẩn giấu đi, như thế nào bối cảnh?

Nguyên bản, Nam Ly cho rằng nàng đã, nắm chặt La Quan, bí mật lớn nhất.

Nhưng hôm nay nhìn, luyện đan chi đạo có lẽ chỉ là, trên người hắn đông đảo bí ẩn 1 trong… Thậm chí, xa xa không tính là trọng yếu.

—

—

—

—

—

Chương 155 : Mây tiêu Thần sơn

Kẹt kẹt ——

Nhẹ vang lên bên trong, cửa sân từ bên trong đẩy ra.

La Quan đi tới, trên mặt ủ rũ.

“Bái kiến thiếu viện!”

Đế võ mọi người vội vàng hành lễ.

La Quan gật gật đầu, “Làm phiền chư vị, ta đã vô sự, mọi người đi về nghỉ ngơi đi.”

Một mắt lão đạp trời bọn người, xưng là quay người rời đi.

“Sẽ lâu dài cùng, mời tiến vào.” La Quan mời Nam Ly vào cửa, nàng ánh mắt một chút, liền bị mặt đất Khởi Linh Dẫn Tinh trận hấp dẫn.

“Đây là…”

La Quan xoa ê ẩm sưng giữa lông mày, “Phối hợp dược trì, giúp ta đột phá phụ trợ trận pháp, vừa mới hoàn thành.”

Nam Ly im lặng, nàng thực tế không nghĩ ra, La Quan tu luyện đến cùng là loại nào công pháp, một lần phá cảnh

liền to lớn chiến trận.

Lấy 36 loại cao phẩm đan dược, phối hợp mà thành dược trì đều không đủ, lại vẫn không tiếc đại giới, bố trí toà này linh thạch đại trận!

Gần đây đế đô bên trong, huyên náo sôi trào giương giương, Nhị hoàng tử phủ đệ sự kiện ám sát, nàng tự nhiên biết, lại so với người bình thường biết được càng nhiều… Nhìn cái này một chỗ linh thạch, đâu còn có thể không rõ, vị này thiên hoàng quý tộc là bị La Quan cho tính toán.

Thuận tiện, còn đem Đại hoàng tử vòng đi vào, dẫn tới song phương ra tay đánh nhau —— quân doanh bạo tạc sự kiện, tuy bị đè xuống, nhưng luôn có một chút phong thanh truyền ra.

Nam Ly âm thầm cảm thán, La Quan coi là thật hảo thủ đoạn, nhưng hắn lại chưa giấu diếm việc này, loại này tự nhiên mà vậy tín nhiệm, làm cho lòng người bên trong rất dễ chịu.

“Đan dược tại cái này, ngươi kiểm tra một chút.”

La Quan không có khách khí, phá lăng vân quan nhất định hung hiểm, dung không được nửa điểm qua loa.

Cũng may, tất cả đan dược đều phù hợp cần.

Hắn mặt lộ vẻ tiếu dung, “Đa tạ hội trưởng, để ngài hao tâm tổn trí.”

Nam Ly nhìn xem hắn, “Nếu thật muốn cám ơn ta, liền hảo hảo sống sót, dù sao ngươi bây giờ còn thiếu, ta thật nhiều cái ân tình.”

La Quan khóe miệng co giật, “… Tốt.”

Trước đó bạch cảm động, coi như hắn nghĩ không nhận nợ, nữ nhân này cũng sẽ không bỏ qua hắn a.

Nam Ly quay người rời đi, leo lên xe ngựa về sau, Quốc sư gặp nàng 2 tay trống trơn, mặt đều lục, “Sư muội, ta thù lao đây? Ta bị ngươi bắt tráng đinh, 2 ngày không ngủ không nghỉ, sẽ không ngay cả khối tiền đồng đều không có a?”

“Quên…” Nam Ly hơi dừng một chút, “Sư huynh, ngươi nói La Quan có thể chống lên đế võ sao?”

Quốc sư chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, lại không nỡ nói nàng, “… Vậy phải xem, viện trưởng có thể kiên trì đến khi nào, như thêm một năm nữa nửa năm, lấy La Quan tu vi tốc độ tăng lên, vấn đề không lớn.”

“Nhưng nếu ta là tiên tông một phương, là tuyệt đối sẽ không, kế tiếp theo cho La Quan trưởng thành thời gian, hoặc là nghĩ biện pháp giết hắn, hoặc là bức viện trưởng xuất thủ.”

“Cho nên, không có gì bất ngờ xảy ra, chẳng mấy chốc sẽ xảy ra ngoài ý muốn.”

Nam Ly nhìn về phía Đế Võ Hậu Sơn, nàng đột nhiên cảm nhận được, La Quan bây giờ tình cảnh.

Ngoại nhân trong mắt, hắn là phong quang vô hạn đế võ thiếu viện, nắm quyền lớn trên vạn người… Nhưng chỗ cao không thắng hàn, hắn cũng chịu đựng lấy, thường nhân không tưởng tượng nổi áp lực.

Cho nên, hắn chỉ có thể bức bách mình, không ngừng mạnh lên.

Xương thú, đan dược, Khởi Linh Dẫn Tinh trận… Phá cảnh 3 kiện bộ đầy đủ, bây giờ chỉ đợi dược trì hình thành, liền có thể bắt đầu đột phá.

La Quan trở về phòng ngã đầu liền ngủ, một trận lớn cảm giác qua đi, cả người tinh thần khí, đều khôi phục đỉnh phong.

Nhắm mắt yên tĩnh điều tức, thời gian rất nhanh liền đi tới, ngày thứ 3 ban đêm, dược trì triệt để ngưng kết.

Tối nay trời trong 10,000 dặm, trăng sao óng ánh lấp lánh, La Quan đi đến trong viện, không chút do dự đem 36 loại đan dược nghiền nát, dung nhập dược trì.

Hắn thả người nhảy vào trong đó, khoanh chân nhắm mắt.

Oanh ——

La Quan thể nội, khí huyết sát na sôi trào, hạo đãng chảy xiết như trường giang đại hà, phát ra “Ầm ầm” nổ vang rung trời.

Giờ phút này, hắn khởi xướng xông quan, muốn phá lăng vân, bên trên đạp chín ngày!

Khí huyết cuồn cuộn, hóa thành kinh đào hải lãng, điên cuồng xung kích bình cảnh.

Như sóng lớn đập đê, khủng bố lực phản chấn, khiến La Quan thân thể rung động, thể nội không ngừng truyền ra nhỏ bé “Đôm đốp” tiếng vang.

Kia là gân cốt huyết nhục, bị xông quan phản chấn gây thương tích, dược trì xung quanh phù văn sáng lên, đem từng tia từng sợi dược lực, rót vào La Quan thể nội, chữa trị chỗ bị thương.

Khí huyết xung kích trùng điệp mà tới, liền như 1 đạo lại 1 đạo kinh lôi, không ngừng oanh minh nổ tung!

La Quan ý thức, liền tại cái này kéo dài không ngừng tiếng vang bên trong, dần dần lâm vào kỳ diệu hoàn cảnh —— ý thức như thoát ly nhục thân, tại một mảnh hư vô bên trong trôi nổi, quanh thân như bao vây lấy tầng 1 thật dày cách ngăn, khiến ngoại giới hết thảy đều mơ hồ không rõ.

Không biết qua bao lâu, “Ba” một tiếng vang nhỏ, quanh thân cách ngăn vỡ tan, trước mắt hết thảy bỗng nhiên rõ ràng.

Liền thấy mênh mông hư vô ở giữa, lại có một con sông lớn huyền không chảy xiết, không biết nó từ nơi nào đến, cũng không biết muốn đổ đi đâu, lao nhanh hạo đãng liền như quán xuyên, toàn bộ hư vô thế giới, vô

thủy cũng không cuối cùng!

Thân thể chìm xuống nháy mắt, đen nhánh 2 cánh triển khai, nhưng hai vai phía trên bây giờ lại như gánh vác sơn nhạc, muốn đem người vĩnh trấn tuyệt uyên.

Mà tuyệt uyên, chính là phía dưới con sông lớn này!

Ánh mắt rơi xuống nháy mắt, La Quan sinh lòng đại khủng bố, như trực diện tử vong… Tuyệt đối không thể, rơi vào sông này bên trong, nếu không thập tử vô sinh!

Lúc này, La Quan tự nhiên mà vậy biết được, hắn dù thân ở đế võ, lại bị “Hình chiếu” đến tận đây, tổn thương cùng bản thể chung gánh.

Nói cách khác, hắn như tại cái này chết đi, bản thể cũng đem tùy theo tử vong.

Ngay tại La Quan suy nghĩ chuyển động ở giữa, 1 đạo kêu thảm truyền đến, hắn ngẩng đầu nhìn lại, liền thấy phương xa có một thân ảnh, từ cửu thiên chi thượng rơi xuống, người này kinh sợ liên tục liều mạng giãy dụa, mảng lớn hào quang phá thể mà ra, kiệt lực muốn ổn định thân hình.

Nhưng tất cả những thứ này, chung quy chỉ là phí công, cả người liền như một tảng đá lớn, đập ầm ầm nhập trong sông.

Nhưng trường hà chảy xuôi, lại chưa tóe lên nửa điểm bọt nước, liền như nó chỉ là một cái bóng mờ. Nhưng đạo hư ảnh này, lại thật có thể ăn người, vừa rồi kia rơi

xuống người, đã biến mất vô tung.

Tại rơi sông nháy mắt, thanh âm người này im bặt mà dừng, tùy theo cùng nhau biến mất, còn có trong cơ thể hắn băng phát ra những hào quang này.

Sát na biến mất, giống bị từ thế gian lau đi… Tựa như, chủ nhân của nó!

La Quan con ngươi co vào, đem ánh mắt thu hồi, ngẩng đầu nhìn về phía phía trên, tại vô tận mây tiêu phía trên, có 1 cái Thần sơn huyền không. Nó cho người ta cảm giác cao xa mà mênh mông, có không thể tưởng tượng nổi uy năng, thuận tiện dường như thiên địa hóa thân, chỉ tồn tại ở đây, liền có thể trấn áp vạn vật.

Lúc này, La Quan nhận thấy cảm giác đến áp lực, liền tới từ nó. Nếu không có chuyện ngoài ý muốn, kia bị đánh rớt bụi bặm, bị sông lớn thôn phệ người… Cũng là bút tích của nó!

La Quan trong lòng sinh ra một tia minh ngộ, chín ngày Thần sơn chính là thiên địa, muốn phá lăng vân mà đạp chín ngày, liền muốn đăng lâm núi này.

Bây giờ, dưới chân đã là trèo núi chi đồ, cũng là đường lên trời!

Thành công thì coi như đây, chân chính lập túc vu thiên địa, thất bại… Kia kết cục, sợ là so tử vong, còn kinh khủng hơn vô số lần.

Mà bây giờ, từ La Quan bước vào giới này bắt đầu, hắn

liền đã không có đường lui. Hoặc là, như vậy đạp lâm chín ngày, hoặc là bị từ thế gian lau đi, lại không một chút vết tích! !

Thở sâu, La Quan 2 cánh mở ra, bay thẳng trời cao.

Hắn đã lựa chọn đi mạnh nhất võ đạo chi lộ, liền sớm đã chuẩn bị sẵn sàng, tung phía trước muôn lần chết chi cảnh, cũng muốn xông ngang mà qua.

Ai… Đều không thể ngăn cản! !

Giương cánh hướng mây tiêu, sát na chính là khoảng cách vô tận, khả thi ở giữa không khô trôi qua, La Quan bay không biết bao nhiêu khoảng cách, chín ngày Thần sơn còn tại mây tiêu phía trên, cùng lúc trước không có nửa điểm cải biến… Liền như, nó là tồn tại ở, xa xôi không biết bỉ ngạn, mong muốn mà không thể thành.

Duy nhất biến hóa chính là, theo La Quan không ngừng xung kích mây tiêu, đỉnh đầu giáng lâm tràn trề áp lực, đang không ngừng tăng lên.

Trong quá trình này, La Quan tại mảnh này hư vô thế giới, lại nhìn thấy những người khác.

Có nữ tử phất tay triệu hoán biển lửa, ngưng tụ làm Phượng Hoàng, cõng lên nàng xung kích mây tiêu.

Có trọc đầu tăng nhân, chân đạp hư không bộ bộ sinh liên, đi hướng chín ngày.

Còn có một tên thanh sam kiếm khách, chân đạp tiên

kiếm gào thét tung hoành, muốn đăng lâm Thần sơn.

Thậm chí, La Quan còn chứng kiến một tên, tựa như hài đồng thân ảnh gầy nhỏ, bây giờ chính cưỡi tại một đầu Phi Mãng phía trên.

Kia Phi Mãng, đầu sinh sừng nhọn toàn thân đen nhánh, càng một cặp màu đen cánh thịt, 2 cánh điên cuồng vỗ ở giữa, lại bắn tung toé ra vô số hỏa hoa, hiển nhiên ngay tại thừa nhận, cực kỳ khủng bố áp lực!

Tuy nói ban đầu, khi nhìn đến rơi sông người kia lúc, La Quan liền biết phương này thế giới thần bí bên trong, cũng không phải là chỉ có hắn 1 người. Nhưng hôm nay, mắt thấy phía trước đông đảo thân ảnh, hắn mới xác định —— nơi đây đúng là 1 cái, lên trời người tổng hợp sân thí luyện!

Mọi người ở đây gặp nhau, xác nhận cùng một thời gian đột phá duyên cớ.

Nhưng có một chút, La Quan không thể xác định, bọn hắn đi phải chăng cũng là mạnh nhất võ đạo chi lộ?

Oanh ——

Từ đỉnh đầu mà đến trọng áp, đột nhiên tăng vọt một đoạn, liền như vừa rồi vượt qua, nào đó đạo vô hình giới tuyến.

Hỏa Phượng Hoàng hót vang, quanh thân cháy hừng hực hỏa diễm, rõ ràng ảm đạm mấy điểm.

Đầu trọc tăng nhân bên ngoài cơ thể, thì nhiều một vòng kim quang, có mảnh tiểu kinh văn tại mặt ngoài lưu chuyển.

Thanh sam kiếm khách lấy ra thứ 2 thanh kiếm, 1 cước đạp lên 1 cái, lúc này mới ổn định thân hình.

Thảm nhất, thì là kia điều khiển Phi Mãng người, lúc này gầm thét liên tục lại giọng nói như chuông đồng, Phi Mãng tại trọng áp dưới lung lay sắp đổ.

La Quan phía sau 2 cánh quang hoa lưu chuyển, đen nhánh như thâm trầm màn đêm, lộ ra vô tận thâm thúy, thần bí, ngăn cản được Thần sơn trấn áp!

Côn bằng cánh chim uy lực, tại lúc này hiển hiện, để La Quan có thể nhẹ nhõm ngăn cản, đến từ chín ngày Thần sơn trấn áp. Nhưng vào lúc này, hắn đột nhiên cảm nhận được, một phần mãnh liệt ác ý.

Quay người liền thấy Phi Mãng bên trên tiểu cái đầu, chính hung dữ tiếp cận hắn, cười lạnh nói: “Tiểu tử, đem ngươi cánh cho ta! !”

Đang khi nói chuyện, đưa tay một trảo.

Ầm ầm ——

Lại có khủng bố cự trảo, trống rỗng ngưng tụ ra, mặt ngoài trải rộng dày mật vảy giáp màu đen, chụp vào La Quan phía sau 2 cánh, liền muốn ngạnh sinh sinh kéo xuống tới.

Phương này sân thí luyện bên trong, lại có thể động thủ? !

La Quan sắc mặt trầm xuống, không chút do dự đưa tay, đấm ra một quyền.

Nổ vang rung trời, một quyền này của hắn chi lực, cùng cự trảo đồng thời vỡ vụn, biến mất không thấy gì nữa, sóng xung kích động như triều cường, ầm vang càn quét! !

“Trần thằng lùn, ngươi muốn giết người tránh xa một chút, kinh đến cô nãi nãi Phượng Hoàng, ta hỏa thiêu ngươi!” Băng lãnh giọng nữ, từ Phượng Hoàng trên thân truyền đến.

Tăng nhân cúi đầu, tuyên một tiếng phật hiệu.

Thanh sam kiếm khách túc hạ, 2 kiếm oanh minh.

2 người dù chưa nói chuyện, lại đều là cảnh cáo!

La Quan nhíu mày, xem ra hắn phán đoán sai, bọn hắn giữa lẫn nhau vậy mà nhận biết.

3 người đối một màn này phản ứng, cũng không cảm thấy kinh ngạc… Xem ra, tại hắn đến trước đó, đã có người bị cướp đoạt.

Liền tỉ như, lúc trước rơi sông người kia!

Người này có lẽ, cũng không phải là chết tại Thần sơn trấn áp phía dưới, mà là bị người sống sờ sờ, từ cửu

thiên chi thượng đánh rớt.

—

—

—

—

—

Chương 156 : Diệt sát

Trần Trúc đáy mắt hiện lên âm tàn, xú nương môn về sau đừng rơi vào tay ta, nếu không tất để ngươi biết, ngươi thấp gia lợi hại!

Một bồn lửa giận, thuận lý thành chương liền rơi La Quan trên thân, cắn răng cười lạnh, “Tiểu tử có chút thực lực, nhưng cái này đường lên trời, không phải ngươi phối đi!”

Hắn vỗ dưới thân Phi Mãng, nó mở ra 2 cánh, 2 mắt một mảnh uy nghiêm, khóa chặt lại La Quan.

Sau một khắc, tại cái này Phi Mãng phía trên, lại bỗng dưng hiện ra, 1 tôn khủng bố hư ảnh —— nó đại khái có thể hình dung thành, là Phi Mãng hoàn chỉnh thể, chừng 1,000 trượng lớn nhỏ, xòe hai cánh che khuất bầu trời, càng có tiếng phong lôi oanh minh vờn quanh quanh thân, như viễn cổ ma rắn!

Cái này Phi Mãng, chính là Trần Trúc bản mệnh ngự thú, cùng hắn hồn phách một thể, cho nên mới có thể theo hắn cùng một chỗ, cùng xông vào đường lên trời. Đáng tiếc nó năng lực, ở chỗ này bị nghiêm ngặt hạn chế, chỉ có thể đánh cái khác “Thí luyện giả” chủ ý, lấy duy trì tự thân.

Nhưng Trần Trúc sai liền sai tại, dám nhằm vào La Quan, liền tại viễn cổ ma rắn hư ảnh, khóa chặt La Quan nháy mắt, hắn đôi mắt chỗ sâu bỗng dưng, hiện ra tầng thứ 2 dựng thẳng đồng.

Băng lãnh mà uy nghiêm, cư cửu thiên chi thượng, sát khí đằng đằng —— La Quan thể nội Chân Long chi huyết, lúc này bị triệt để chọc giận!

Chớ nói trước mắt, chỉ là 1 đầu huyết mạch hỗn tạp tiểu xà, chính là nó tiên tổ, chân chính viễn cổ ma rắn giáng lâm, tại Chân Long trước mặt cũng được quỳ xuống đất cúi đầu —— nhân, ma rắn nhất tộc từ xưa tới nay, chính là Chân Long một mạch nô bộc, giữa lẫn nhau từ vô số năm tháng trước, lời ghi chép đặt trước chủ phó khế ước.

Mà liền tại, La Quan đôi mắt hiển hiện dựng thẳng đồng nháy mắt, Trần Trúc dưới thân Phi Mãng, đột nhiên phát ra kêu thê lương thảm thiết, toàn thân nó lân phiến nháy mắt vỡ tan, mạo phạm huyết mạch chi chủ phản phệ, lúc này đã giáng lâm.

“Phi Mãng, ngươi làm sao… A!” Bản mệnh ngự thú tiếp nhận phản phệ, đối Trần Trúc mà nói cùng cấp thân thụ, một nháy mắt thân thể của hắn mặt ngoài, liền hiển hiện vô số vết nứt, càng làm cho hắn hoảng sợ là, những này vết nứt ngay tại điên cuồng, hướng chỗ sâu lan tràn, liền như muốn đem hắn cả người, cho cắt đứt thành vô số cốt nhục khối vụn.

Một màn này, ngoài tất cả mọi người dự liệu, Hỏa Phượng Hoàng bên trên nữ tử, tăng nhân cùng kiếm tu, giờ phút này đều sắc mặt đại biến.

Theo bọn hắn nghĩ, cái này sự thực tại khó có thể lý giải được, La Quan chỉ là xem ra một chút, liền để Trần Trúc

tao ngộ không biết tập kích khủng bố.

“A!”

Chỉ nghe một tiếng tru lên, Trần Trúc càng đem ngón tay, duỗi tiến vào tự thân giữa mi tâm, ngạnh sinh sinh từ đó kéo ra 1 đạo phù văn, đưa nó trực tiếp bóp nát, cưỡng ép cắt ra cùng Phi Mãng ở giữa bản mệnh quan hệ.

Vốn là tiếp nhận huyết mạch phản phệ Phi Mãng, lại tao ngộ hủy diệt đả kích, thống khổ tru lên thân thể lại trực tiếp vỡ vụn, như vậy tiêu tán.

Trần Trúc bây giờ tình trạng, cũng thê thảm vạn điểm, thân ảnh đều trở nên mơ hồ.

Oán độc nhìn La Quan một chút, hắn từ bỏ chống lại, thân thể nháy mắt như tảng đá lớn, bị Thần sơn trọng áp từ mây tiêu ghìm xuống.

Nhưng vào lúc này, có mây mù trống rỗng mà sinh, đem Trần Trúc nâng ở trong đó, nương theo một trận rung động, sương mù ở giữa lại hiển hiện một cái như ẩn như hiện cửa.

“Giết ta bản mệnh ngự thú, hỏng ta lên trời cơ duyên, này đại thù chắc chắn ngươi chém thành muôn mảnh, mới có thể giải mối hận trong lòng ta!”

La Quan thần sắc ngưng trọng, không phải là bởi vì Trần Trúc uy hiếp, mà là hắn xác định một sự kiện… Những người này, cùng hắn khác biệt!

Cái này trống rỗng xuất hiện đem Trần Trúc cứu, thậm chí sắp mở ra một cánh cửa, dẫn hắn rời đi này ra sương mù, rõ ràng là khí vận chi lực.

Bọn hắn, sinh mà có khí vận!

Ông ——

Khí vận chi môn rung động, muốn mở ra.

Cùng lúc đó, kiếm minh vang lên!

Trần Trúc mặt lộ vẻ cười lạnh, “Muốn giết ngươi trúc gia, sợ là kiếm của ngươi không đủ nhanh…” Sau một khắc hắn biểu lộ cứng đờ, trợn to con mắt ở giữa, không lộ ra tận hoảng sợ.

Liền gặp, La Quan đưa tay 1 trảm, kiếm ảnh gào thét mà ra.

Tốc độ nhanh không thể tưởng tượng nổi, như không nhìn không gian ngăn trở, sát na liền đã giáng lâm.

Nếu chỉ là phổ thông 1 kiếm, nhiều nhất làm hắn thương thế càng nặng mấy điểm, có thể để Trần Trúc hoảng sợ là, hắn nhưng vẫn kiếm này bên trong ngửi được khí tức tử vong.

“Không! !”

Phốc ——

Một tiếng vang trầm, kiếm ảnh xuyên qua hắn giữa lông mày, trảm linh chi lực bộc phát, nháy mắt đem nó linh thức chôn vùi.

Trần Trúc cả người, liền cùng vừa rồi Phi Mãng, thân thể nháy mắt vỡ vụn.

Sau một khắc, quanh người hắn khí vận chi sương mù, trực tiếp trở nên xích hồng, liền như hấp thu vô số máu tươi.

Điên cuồng lăn lộn phun trào, giống như sôi trào huyết trì, ầm vang phóng lên tận trời, hóa thành 1 đạo huyết sắc trường hồng chui vào cửu tiêu Thần sơn! !

Hỏa Phượng Hoàng, tăng nhân cùng kiếm tu, đồng thời hét lên kinh ngạc.

Trần Trúc chết!

Cứ như vậy bị người 1 kiếm, giết chết tại đường lên trời, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, bọn hắn căn bản không thể tin được.

3 đạo ánh mắt rơi vào La Quan trên thân, chấn kinh vạn điểm!

Bá ——

Thiếu niên đột nhiên quay người, 3 người cùng nhau lui ra phía sau, mặt lộ vẻ hồi hộp.

Nhưng La Quan nhưng không có, đối 3 người làm cái gì,

chỉ là ánh mắt đảo qua, 2 cánh mở ra kế tiếp theo phóng tới mây tiêu.

Phía dưới, Hỏa Phượng Hoàng, tăng nhân, kiếm tu, vô ý thức nhẹ nhàng thở ra.

Nhưng chợt, lại lâm vào làm khó.

Tuy nói, 3 người riêng phần mình xuất thân, cũng không e ngại vị nam ngự linh một phái, nhưng bọn hắn mắt thấy Trần Trúc bị giết một chuyện, như cứ vậy rời đi, sợ rằng sẽ nói không rõ ràng.

“Chúng ta liền ở chỗ này, hơi cùng một lát đi.” Hỏa Phượng Hoàng bên trên nữ tử mở miệng, “Trần Trúc là Ngự Linh tông Đại trưởng lão ái tử, hôm nay bị người giết chết, bọn hắn tất sẽ không từ bỏ ý đồ.”

Kiếm tu gật đầu, “Cũng tốt.”

Tăng nhân trên mặt, lại có một tia chần chờ, “Liền chỉ sợ, lúc trước người kia lại bởi vậy, đối ngươi ta ghen ghét tại tâm…”

Nữ tử cười lạnh, “Tiểu hòa thượng ngươi nghĩ quá nhiều, chỉ cần Ngự Linh tông xuất thủ, nhất định trảm thảo trừ căn, không cho người này nửa điểm mạng sống cơ hội.”

Rất nhanh, có tiếng oanh minh vang lên, 3 người nhìn lại sắc mặt biến hóa, “Là hắn?”

Liền thấy phương xa thiên khung, đầy trời lôi vân gào

thét mà tới, vô số lôi quang băng liệt, phóng xuất ra chướng mắt quang mang. Mơ hồ có thể nhìn thấy, trong đó có một đầu 4 chân Lôi Thú, miệng mũi thở dốc ở giữa, liền có vô số lôi đình bắn ra.

Nam tử áo đen đứng tại Lôi Thú trên thân, liền như Lôi thần hàng thế, đôi mắt ở giữa sát ý lưu chuyển, “Là ai, giết chết Trần Trúc?”

Quát khẽ đang vang rền gia trì dưới, vang vọng thập phương.

“Hỏa Hoàng cung Tô Nhu, bái kiến Ngự Linh Lôi Linh Tử sư huynh! !” Hỏa Phượng Hoàng bên trên nữ tử, nhảy xuống cung kính hành lễ, “Kẻ giết người, chính là một tên cõng triển màu đen 2 cánh, cực kì trẻ tuổi nam tử xa lạ, người này bây giờ ngay tại xung kích đường lên trời.”

Tăng nhân, kiếm tu vội vàng gật đầu, “Đúng là như thế.”

Lôi Linh Tử ngẩng đầu, trong mắt lôi quang phun trào, cực kỳ kinh người, “Giết ta ngự linh đệ tử, còn dám tiếp tục lưu lại đường lên trời, cuồng vọng!”

Rống ——

Lôi Thú phẫn nộ gào thét, toàn bộ lôi vân sát na sôi trào, lấy quét ngang nghiền ép chi thế, “Ầm ầm” đuổi sát mây tiêu phía trên.

Tô Nhu sắc mặt trắng nhợt, “Không nghĩ tới hôm nay, đúng là Lôi Linh Tử tự mình xuất thủ, hắn thực lực so trong truyền thuyết càng thêm đáng sợ! !”

Kiếm tu thở sâu, “Người kia, chết chắc!”

Tăng nhân nói một tiếng phật hiệu, mặt lộ vẻ hưng phấn, “2 vị, không nhìn tới náo nhiệt sao?”

Tô Nhu cười lạnh, “Ngươi hòa thượng này, người không đều nói, người xuất gia lòng dạ từ bi?”

Tăng nhân lắc đầu, “Không phải vậy, thế gian thực khổ, còn sống mới là dày vò… Có thể sớm đăng cơ vui, chưa chắc không phải may mắn.”

Hưu ——

3 người khởi hành, xa xa đi theo lôi vân về sau.

—

—

—

—

—

Chương 157 : Ngự linh đạo tử

La Quan nghe tới, dưới thân phương hướng truyền đến lôi đình oanh minh, càng có uy nghiêm sát ý, đem hắn xa xa khóa chặt.

Cúi đầu, nhìn thấy Lôi Thú nháy mắt, hắn liền đoán được người này, hẳn là giết Trần Trúc một chuyện diên tiếp theo.

Mảnh này thế giới kì dị, thế mà còn có thể dao người? La Quan nhíu mày, chợt bình tĩnh lại.

“Là ngươi giết Trần Trúc?” Lôi Linh Tử quát khẽ, lôi đình oanh minh khí thế kinh người.

La Quan gật đầu, “Vâng, ngươi muốn thế nào?”

Lôi Linh Tử mặt không biểu tình, “Nói ra lai lịch của ngươi, nếu có để ta ngự linh một mạch cúi đầu thực lực, có thể tha cho ngươi khỏi chết.”

La Quan im lặng, không nghĩ tới cái này chơi lôi gia hỏa, hay là cái cẩn thận người.

“Không lai lịch, muốn động thủ cũng nhanh chút, ta thời gian đang gấp!”

Lôi Linh Tử giận dữ, “Muốn chết!” Sắc mặt hắn xanh xám, “Đã không nói, vậy liền hủy diệt đi.”

Oanh ——

10 triệu lôi đình đồng thời nổ tung, một nháy mắt, liền đem La Quan thân ảnh bao phủ.

Liền như trống rỗng, xây 1 cái lôi trì!

Đuổi theo mà đến Tô Nhu bọn người, vừa mới bắt gặp một màn này, không khỏi trong lòng cảm thán, không hổ là Ngự Linh tông võ đạo cảnh, mạnh nhất đệ tử 1 trong.

Thực lực như vậy, quả thực khiến lòng run sợ.

Lôi trì phun trào, nội bộ bắn ra khủng bố ba động, cho dù cách Hứa Viễn, cũng làm bọn hắn sợ hãi không thôi.

Kia tiểu tử, hắn chết chắc!

Lôi Linh Tử một trái tim, cũng triệt để buông xuống, bị hắn lôi đình một kích liền chết mặt hàng, liệu đến cũng sẽ không có gì bối cảnh.

Trần Trúc gia hỏa này thật sự là phế vật, thế mà bị người này giết chết, quả thực làm mất mặt Ngự Linh tông!

Đột nhiên, kiếm minh bỗng dưng từ lôi trì bên trong truyền ra, liền thấy có kiếm ảnh sát na chém ra, lấy càn quét sơn hà chi thế, đem lôi trì bổ hai nửa.

Kiếm thế không ngừng, chém về phía trong lôi vân.

Mà La Quan thân ảnh, cũng xuất hiện ở trước mặt mọi người, hắn cùng lúc trước không có chút nào biến hóa, lại chưa đụng phải nửa điểm tổn thương.

Cũng không phải hắn có thể miễn dịch lôi đình oanh sát, mà là Lôi Linh Tử phương này lôi trì, đối xông qua lôi hỏa đại kiếp La Quan mà nói, thực tế quá yếu.

“Lôi thuẫn!”

Lôi Linh Tử một mặt kinh sợ, dưới thân Lôi Thú một tiếng gào thét, đỉnh đầu 2 cây sừng thú, lúc này bắn ra mảng lớn lôi quang, trước người xen lẫn thành thuẫn.

La Quan đôi mắt chỗ sâu, dựng thẳng đồng lại lần nữa hiển hiện, khí tức một nháy mắt trở nên, vô song ngang ngược, bá đạo, “Cút cho ta!”

Tiếng gầm gừ, lại mơ hồ ở giữa, hình như có một tiếng long ngâm ở bên trong.

Lôi Thú “Nghẹn ngào” một tiếng, thân thể trực tiếp xụi lơ, ngưng tụ ra lôi thuẫn, cũng theo đó vỡ vụn.

“A…”

Lôi Linh Tử mặt lộ vẻ hoảng sợ, chỉ có thể trơ mắt nhìn xem kiếm ảnh chém xuống, đầu lâu rút trời mà lên.

Trảm linh chi ý phóng thích, nháy mắt đem nó linh thức chôn vùi, cả người hắn, như phong hóa vỡ vụn!

Khí vận nổi lên, như Trần Trúc bị giết lúc đồng dạng,

nhanh chóng trở nên xích hồng, hóa thành máu cầu vồng phóng lên tận trời, chui vào cửu tiêu Thần sơn.

Ông ——

Lại một tiếng kiếm minh, ở trong thiên địa vang vọng.

Chính trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ Tô Nhu 3 người, sắc mặt đại biến.

“Trốn!”

3 người xoay người chạy, khí vận chi sương mù phá thể mà ra, liền muốn mở ra đại môn, thoát đi đường lên trời.

Nhưng kiếm này, tốc độ thực tế quá nhanh, tăng nhân kêu thảm một tiếng, mi tâm liền đã bị xuyên thủng.

Thân thể của hắn nháy mắt tiêu tán, khí vận hóa thành máu cầu vồng, phóng lên tận trời.

Lại một tiếng kiếm minh, Tô Nhu nhanh khóc, trước mắt nàng đại môn sắp mở ra, chỉ cần 1 hơi liền có thể tiến vào bên trong.

Nhưng cái này 1 hơi ở giữa, lại có sinh tử đại kiếp!

“Đừng giết ta… Đừng giết ta…”

Kiếm tu kêu thảm, thân thể đã xâm nhập trong môn, lại bị đuổi giết 1 kiếm xuyên thủng lồng ngực.

Đạo thứ 3 máu cầu vồng trùng thiên lúc, Tô Nhu thân

ảnh, rốt cục biến mất không thấy gì nữa.

La Quan nhíu mày, hắn cũng không phải thương hương tiếc ngọc, kiếm tu trốn càng nhanh, cho nên trước hết giết hắn. Đáng tiếc thời gian quá ngắn, bọn hắn lại trốn rất quả quyết, chỉ tới kịp lưu lại 2 người.

Không thể toàn bộ giết chết, chỉ sợ sẽ còn lại có khó khăn trắc trở… La Quan thở sâu, quay người kế tiếp theo phóng tới cửu tiêu Thần sơn.

Chỉ hi vọng, có thể tại phiền phức đến trước, tranh thủ thời gian hoàn thành phá cảnh, rời đi nơi này!

…

“A!”

Hoảng sợ thét lên, từ trong tế đàn truyền ra, Tô Nhu bỗng nhiên mở mắt ra, sắc mặt trắng bệch.

Canh giữ ở tế đàn bên ngoài Hỏa Hoàng cung trưởng lão, vội vàng nói: “Tô Nhu, làm sao rồi? ?”

Tô Nhu thân thể run rẩy, “Chết rồi, đều chết rồi… Ngự Linh tông Trần Trúc bị người giết chết, Lôi Linh Tử đến đây trả thù, cũng bị người giết chết tại đường lên trời, còn có bình minh Kiếm tông kiếm tu, tiểu tu di chùa hòa thượng… Liền một mình ta trốn thoát…”

Trưởng lão mặt sắc đại biến, rất nhanh Hỏa Linh cung cung chủ, thu được truyền tin đuổi tới.

Hỏi rõ tường tình về sau, nàng trầm giọng nói: “Tô Nhu, đem người này đồ ảnh in dấu xuống đến, lập tức truyền tin Ngự Linh tông, bình minh Kiếm tông cùng tiểu tu di chùa! !”

Tô Nhu mặt lộ vẻ hoảng sợ, “Cung chủ… Hắn… Hắn nhất định sẽ trả thù chúng ta…”

“Đừng sợ!” Hỏa Linh cung cung chủ trấn an nàng, “Người khác không nói đến, kia Lôi Linh Tử chính là Ngự Linh tông hạch tâm đệ tử, thể nội tất có yêu tổ lưu niệm, cho dù chúng ta không nói, Ngự Linh tông cũng có thể tra được hung thủ… Đến lúc đó, chúng ta liền sẽ có phiền phức.”

“Về phần trả thù…” Cung chủ cười lạnh, “Kẻ này liên sát các tông khí vận đệ tử, phạm phải tội lớn ngập trời, trừ phi hắn có thông thiên bối cảnh, nếu không cho dù chạy ra đường lên trời, cũng hẳn phải chết không nghi ngờ!”

Hỏa Hoàng cung truyền tin, trước hết nhất đưa đạt Ngự Linh tông.

Trần Trúc, Lôi Linh Tử trước sau bị 1 người giết chết, ngự linh một mạch triệt để phẫn nộ, sát ý trùng thiên.

Tông chủ uy nghiêm thanh âm, tự đại trong điện truyền ra, “Đi bế quan chi địa, mời tông môn đạo tử xuất quan, nhập đường lên trời, đem người này chém thành muôn mảnh!”

Đường lên trời, là các tông khí vận đệ tử lịch luyện chỗ, ý đồ tranh thủ kia, một bước lên trời vô thượng cơ

duyên. Dù giữa lẫn nhau, các loại tranh đấu không dứt, đả thương người sự kiện nhiều lần có phát sinh, lại rất ít xuất hiện tử vong.

Vừa đến khí vận đệ tử, bản thân phải thiên địa tán thành, tiến vào đường lên trời về sau, như gặp nguy hiểm nhưng mở ra khí vận chi môn thoát đi.

Thứ 2 các tông môn ở giữa, lẫn nhau sớm có ước định… Dù sao khí vận đệ tử, đối các tông môn mà nói, đều là cực kỳ quý giá tài phú, tổn thất 1 cái đều khó mà tiếp nhận.

Nhưng hôm nay, Ngự Linh tông lại có 2 vị khí vận đệ tử, tại đường lên trời bị người đánh giết.

Nếu không thể xử lý hung thủ, Ngự Linh tông đem uy nghiêm quét rác, mãi mãi cũng không nhấc lên nổi đầu… Thậm chí, sẽ cho người tạo thành, cực kỳ đáng sợ tâm lý ám chỉ… Ngự Linh tông người, có thể giết!

Cho nên, bọn hắn không tiếc kinh động, tại tông môn bí cảnh bế quan đạo tử, cũng muốn diệt trừ hung thủ.

Cùng lúc đó, bình minh Kiếm tông cùng tiểu tu di chùa, cũng đang hành động.

Đường lên trời bên trong, một trận sóng to gió lớn, đã lặng yên hình thành.

Lúc này không ai biết, chuyện này cuối cùng, sẽ phát triển đến loại tình trạng nào! !

…

La Quan nhíu mày, hắn đã phát giác được, lúc này không ngừng có người, hướng hắn chỗ chạy đến, hội tụ.

Bọn hắn dừng ở nơi xa, chỉ là lạnh lùng trông lại, như đang chờ đợi cái gì.

Dù thấy không rõ, những người này biểu hiện trên mặt, lại có thể từ những cái kia ánh mắt bên trong, cảm nhận được uy nghiêm chi ý.

Hiển nhiên, phải có phiền phức!

La Quan cảm thấy nổi nóng, hắn này đến vì phá cảnh lên trời, cũng không phải giết người mài kiếm! !

Những người này, liền không thể yên tĩnh điểm.

Còn sống không tốt sao? Nhất định phải đi tìm cái chết!

Oanh ——

Có khí tức cường đại xuất hiện, khóa chặt La Quan.

1 chân người đạp hư không mà đến, mỗi một bước đều phát ra oanh minh tiếng vang, liền như sơn nhạc hoành hành, thế không thể đỡ!

—

—

Chương 158 : Đường lên trời

Nơi xa, xa xa vây xem mọi người, lúc này kinh hô.

“Kim Thịnh!”

“Ngự Linh tông đạo tử!”

“Trong truyền thuyết long huyết người!”

“Đã là hắn xuất thủ, người này hẳn phải chết không nghi ngờ!”

Tông môn đạo tử địa vị tôn sùng, chỉ có cường đại nhất, có tiềm lực nhất đệ tử, mới có thể thu được phong.

Cái này Kim Thịnh tại 1 năm trước đó, xung kích đường lên trời, liền nhập tầng 8. Nghe đồn, hắn vẫn luôn đang bế quan, thế muốn phá vỡ mà vào tầng thứ 9, thu hoạch được thiên địa ban ân.

Nếu không, tuyệt không bước ra 1 bước cuối cùng, phá phàm nhập tiên!

Có nghe đồn, hắn khi tiến vào tầng 8 lúc, liền có thể cùng Trúc Cơ sơ cảnh một trận chiến.

Hôm nay, thực lực tất nhiên càng mạnh!

“Ti tiện bò sát, bởi vì ngươi, ta bị ép sớm xuất quan.”

“Này cùng đại tội, ngươi phải làm muôn lần chết!”

Kim Thịnh thể nội, “Lốp bốp” cốt nhục nổ đùng, người này thân thể tăng vọt, từng mảnh từng mảnh vảy giáp màu đen, từ máu thịt bên trong hiển hiện, liền như vì hắn mặc vào, 1 kiện dán vào thân thể chiến giáp. Hắn một đôi con ngươi, lúc này lại biến thành kim sắc, dựng thẳng đồng một mảnh uy nghiêm, tản ra làm người sợ hãi uy hiếp.

Uy nghiêm, lãnh khốc mà kiêu ngạo, ở trên cao nhìn xuống.

Liền như chuỗi sinh vật đỉnh tồn tại, lạnh lùng nhìn chăm chú lên, trước mắt không chịu nổi một kích con mồi, khí tức khủng bố quét ngang, khiến vô số người nín hơi, trừng lớn 2 mắt.

Đây là tông chủ bàn giao, muốn hắn lấy mạnh nhất vô địch chi tư, tồi khô lạp hủ đánh giết hung thủ, không cho đối phương cơ hội bỏ trốn.

Đồng thời, cũng là chấn nhiếp các phương, để cho bọn hắn thấy rõ ràng, Ngự Linh tông tuyệt không tốt trêu chọc!

Mà La Quan giờ phút này… Rất im lặng!

Hắn thực tế không hiểu rõ, Ngự Linh tông một mạch, có phải là thương lượng xong, đứng xếp hàng đưa? Trần Trúc liền không nói, Lôi Linh Tử chết, chẳng lẽ còn không phải cảnh cáo?

Nhìn trước mắt, thôi phát huyết mạch chi lực, hóa thân long nhân trạng thái Kim Thịnh… Thật sự là hắn rất mạnh, thậm chí so với lúc trước Phàn Nhạc, đều không kém bao nhiêu.

Tình huống bình thường La Quan muốn xử lý hắn, cũng được phế chút khí lực, nhưng hết lần này tới lần khác hắn lại là 1 cái, hỗn tạp long huyết hậu duệ.

“Bò sát?” La Quan cười lạnh, hắn cất bước hướng về phía trước, trùng đồng băng lãnh uy nghiêm, “Kim Thịnh, ngươi trừng to mắt thấy rõ ràng, ai mới là bò sát!”

Oanh ——

Khí huyết phá thể mà ra, lại La Quan sau lưng ngưng tụ Chân Long chi ảnh, dù mơ hồ không rõ, nhưng kia thuộc về Chân Long khí tức, lại tinh thuần đến cực điểm.

La Quan đưa tay nhấn một cái, “Quỳ xuống!”

Kim Thịnh trực tiếp quỳ xuống, thân thể run rẩy kịch liệt, trong cơ thể hắn hỗn tạp long huyết, lúc này run rẩy không thôi. Chỉ vì, La Quan bây giờ khí tức, chính là tại Chân Long một mạch, đều là tồn tại khủng bố nhất.

Chân Long ở trước mặt đều muốn quỳ hắn, huống chi chỉ là Kim Thịnh!

Thiên địa tĩnh mịch im ắng, vô số người trợn mắt hốc mồm, nhìn một màn trước mắt.

Ngự Linh tông đạo tử, trong truyền thuyết lấy võ đạo tu vi, nhưng đối cứng Trúc Cơ siêu cấp Mãnh Nhân, chưa ra một chiêu nửa thức, liền bị người áp đảo quỳ xuống đất!

“Chân Long huyết duệ!”

Có người nghẹn ngào gào lên, đánh vỡ giờ phút này tĩnh mịch.

Bá ——

Vô số ánh mắt, hội tụ đến La Quan trên thân, rung động vạn điểm.

Chân Long…

Thời kỳ viễn cổ, từng xưng bá thế gian kinh khủng tồn tại, mỗi 1 đầu Chân Long chỉ cần sống đến trưởng thành, liền có thành tiên cảnh thực lực.

Hô phong hoán vũ, không gì làm không được!

Còn có truyền thuyết bên trong long tổ, hoành ép một thế, chấn nhiếp chư thiên.

Không ai biết, cụ thể nguyên nhân gì, Chân Long một mạch trong vòng một đêm, từ thế gian mai danh ẩn tích, lúc này mới có lúc sau Nhân tộc quật khởi.

Mà bây giờ, bọn hắn thế mà nhìn thấy, có Chân Long chi huyết tồn tại… Khó trách, Ngự Linh tông sẽ liên tục kinh ngạc, đạo tử Kim Thịnh tự mình đến đây, cũng bị tiện tay

trấn áp.

Tại Chân Long trước mặt, thế gian hết thảy yêu linh chủng tộc, đều bị thiên nhiên khắc chế. Nó mới thật sự là, chiếm cứ tại chuỗi sinh vật đỉnh cao nhất tồn tại, cho dù đã biến mất vô số năm, nhưng dấu ấn kia tại huyết mạch trong truyền thừa sợ hãi, lại sẽ không biến mất.

Kim Thịnh run rẩy kịch liệt, nước mắt nước mũi cùng nhau tuôn ra, hắn tâm thần đã bị sợ hãi bao phủ, đối mặt La Quan thậm chí không làm được, nửa điểm phản kháng.

“Tha… Tha ta… Ta… Cũng không dám lại…”

La Quan dựng thẳng đồng băng lãnh, không có nửa điểm tâm tình chập chờn, đưa tay một chỉ điểm tại hắn giữa lông mày.

Trảm linh chi lực bộc phát, nháy mắt chôn vùi nó linh thức, cũng trong quá trình này, cưỡng ép đọc đến hắn bộ điểm ký ức.

Bản thân cái này, chính là trảm linh 1 kiếm chỗ có được năng lực, nhưng yêu cầu thụ thuật giả, nhất định phải phóng khai tâm thần hoàn toàn không có chống cự.

Bị Chân Long chi huyết trấn áp Kim Thịnh, tâm thần sụp đổ trạng thái dưới, phù hợp yêu cầu này.

Một nháy mắt, La Quan liền tìm được, mình muốn tìm nội dung ——

Đường lên trời, sinh mà có khí vận người sân thí luyện, chỉ cần đánh đổi khá nhiều mở ra đặc thù tế đàn, liền có thể giáng lâm tại đây.

Bọn hắn xung kích mây tiêu, ý đồ đăng lâm Thần sơn, một khi làm được liền có thể thu hoạch được thiên địa tán thành, trở thành cao quý không tả nổi, tiền đồ vô hạn thiên tuyển chi tử!

Dù là không thể đăng lâm, chỉ cần xung kích đến độ cao nhất định, cũng có thể đạt được thiên địa ban ân, hạ xuống khí vận lớn mạnh tự thân.

Nếu muốn rời đi, tựa như La Quan trước đó nhìn thấy, chỉ cần phóng thích tự thân khí vận, liền có thể mở ra khí vận chi môn toàn thân trở ra.

Đương nhiên, đường lên trời tồn tại hạn chế, chỉ có tiên đồ trở xuống cảnh giới, mới có thể tiến vào bên trong, tranh thủ trời ban tạo hóa. Chính là bởi vì điểm này, vô số thiên kiêu, đạo tử, liều mạng áp chế tu vi, để cầu tranh thủ đại cơ duyên!

La Quan đôi mắt càng phát ra băng hàn, cẩu thí đường lên trời, khí vận người nhưng nhiều lần nếm thử, lại tới lui tự nhiên. Nhưng đối vô vận người mà nói, một khi giáng lâm chính là chỉ tiến vào vô lui… Thành thì đứng ở giữa thiên địa, chết thì bị triệt để lau đi!

Kia rơi sông biến mất người, hiển nhiên chính là 1 vị, bị giết chết vô vận người!

Dù đã sớm biết, thế gian tuyệt không công bằng có thể

nói, nhưng lúc này La Quan trong lòng, vẫn như cũ tràn ngập phẫn nộ.

Thế là Kim Thịnh cả người, liền như 1 viên khí cầu ầm vang bạo liệt, khí vận đỏ sương mù kịch liệt lăn lộn, hóa thành máu cầu vồng trùng thiên!

“Hôm nay, ai dám ngăn ta, giết không tha!”

Băng lãnh quát khẽ, ở trong thiên địa quanh quẩn.

La Quan kế tiếp theo “Leo núi”, nương theo một tiếng long ngâm, kia Chân Long chi ảnh gào thét dung nhập La Quan thể nội.

Bình minh Kiếm tông 2 vị kiếm tu, cùng tiểu tu di chùa 3 tên tăng nhân, đối mặt im lặng.

Xuất thủ?

Quên đi thôi!

Chân Long huyết duệ a… Ai biết vị này, đến cùng lai lịch ra sao?

Nhưng bọn hắn trầm mặc, cũng không có nghĩa là, sự tình như vậy bỏ qua… Chân Long chi huyết xuất hiện tin tức, lấy tốc độ kinh người truyền ra.

Vô số chấn động, cực nóng ánh mắt, nhìn về phía đường lên trời.

Trong trầm mặc, bọn hắn đều đang chờ.

Cùng La Quan sau lưng, không biết bối cảnh lộ diện, như đủ cường đại nhưng chấn nhiếp các phương, vậy hôm nay sự tình liền như vậy kết thúc.

Nếu không…

Chắc chắn là một trận, điên cuồng vây giết, dù sao đây chính là vô số năm sau, phần thứ nhất hiện thân thế gian Chân Long chi huyết.

Đối vô số người mà nói, bản thân nó chính là một phần ngập trời tạo hóa!

Cuối cùng, một mảnh trầm mặc.

Không có bất kỳ cái gì thế lực, đứng ra tỏ thái độ.

Hai loại khả năng, hoặc là La Quan thế lực sau lưng, đối với hắn có đầy đủ nhiều lòng tin, cho là hắn có thể trấn áp hết thảy.

Hoặc là, chính là phía sau hắn, trống rỗng không một người! !

Một nửa xác suất, đã đầy đủ mạo hiểm xuất thủ… Mà đứng mũi chịu sào, đụng phải áp lực thật lớn, chính là Ngự Linh tông.

Ngày hôm đó, Ngự Linh tông trên không, đột nhiên mây đen áp đỉnh, giữa thiên địa bỗng nhiên hắc ám, giống bị sức mạnh to lớn ngợp trời nghịch chuyển âm dương.

Sau đó không lâu, hắc ám tán đi, hết thảy khôi phục như lúc ban đầu.

Không ai biết trong thời gian này, đến tột cùng phát sinh cái gì, nơi đây âm dương khí cơ, đều bị triệt để đảo loạn, không cách nào bị người ngược dòng tìm hiểu, điều tra.

Rất nhanh, một tin tức truyền ra —— ngự thú tông nguyện mở ra, 1 viên yêu tổ chi chủng làm đại giá, treo thưởng truy sát La Quan! !

Trần Trúc, Lôi Linh Tử 2 vị khí vận đệ tử không nói, liền ngay cả tông môn đạo tử đều bị giết chết, bọn hắn có đầy đủ lập trường.

Thế là, động thủ lý do, có!

Cho dù cược sai một nửa khác xác suất, cũng có Ngự Linh tông ngăn tại phía trước… Đường lên trời phong ba, đến tận đây bỗng nhiên chảy xiết!

Từng vị tông môn thiên kiêu, đạo tử, tự bế quan bên trong đi ra, bước vào trong tế đàn, theo hiến tế giáng lâm đường lên trời.

Bọn hắn mục đích chỉ có 1 cái, giết chết La Quan, cướp đoạt Chân Long chi huyết!

…

Đế Võ Hậu Sơn, tiểu viện.

1 đạo lực vô hình đem viện lạc che đậy, làm cho trong ngoài ngăn cách, không cách nào bị người cảm giác.

Lúc này trăng sao chiếu rọi xuống, có quang hoa chảy xuôi mà ra, tiểu la lỵ thân ảnh hiện ra, kéo lấy kia thân không vừa người nhật nguyệt tinh thần pháp bào, nhìn về phía dược trì bên trong La Quan, khẽ cau mày.

“Dược lực hao tổn gần nửa, tiểu tử này làm sao còn không phá quan? Cái này một thân bốc hơi sát ý, lại là làm sao cái tình huống? ?”

“Không đúng, không chỉ là sát ý!”

Tiểu la lỵ sắc mặt biến hóa, bởi vì giờ khắc này, tại nàng trong tầm mắt, La Quan quanh thân đang có từng tia từng tia xích hồng nghiệp lực hiển hiện.

Từng vòng từng vòng, đem hắn chăm chú quấn quanh ở bên trong, khiến giữa lông mày ám trầm… Đây là điềm dữ, chủ sinh tử đại kiếp! !

“Tiểu tử này, bị giết người, mà lại giết cũng đều là, trời sinh có khí vận hạng người!” Tiểu la lỵ cắn răng, “Ta liền biết, hôm nay rất khó sẽ thuận lợi, đỉnh đầu cái kia chết đồ vật, tuyệt sẽ không để La Quan, an an ổn ổn đột phá!”

Thở sâu, nàng đưa tay xa điểm trăng tròn, bỗng nhiên có từng tia từng tia từng sợi ánh trăng, tại nàng đầu ngón tay ngưng tụ, hóa thành một giọt hư ảo chất lỏng.

Đứng dậy trôi hướng La Quan, tiểu la lỵ đem một chỉ

này, điểm tại hắn mi tâm. Chất lỏng dung nhập nháy mắt, mượn mặt trăng chi lực, nàng rốt cục cảm thấy được, La Quan bây giờ tình cảnh.

Con ngươi một chút tròn vo, nghẹn ngào gào lên, “Đường lên trời!”

—

—

—

—

—

Chương 159 : Đương thời đại hung

La Quan đoán được, hắn không có khả năng một câu, liền dọa lùi tất cả mọi người, nhưng phiền phức đến tốc độ, hay là so trong dự liệu nhanh.

Chỉ là, hắn có chút không rõ, trước mắt thân thân thể mập gia hỏa, là từ đâu bên trong được đến tự tin?

“Vị huynh đệ kia, có thể hay không đưa ngươi thể nội Chân Long chi huyết, rút ra ra cho ta?”

La Quan mặt không biểu tình, “Ngươi đang tìm cái chết.”

Mập mạp lắc đầu, “Ta không phải Ngự Linh tông người, Chân Long chi huyết áp chế, đối ta vô hiệu.” Hắn một bước đạp xuống, “đông” một tiếng oanh minh, như sơn nhạc đập ầm ầm hạ.

Màu vàng đất vầng sáng phá thể mà ra, trong chốc lát lại đỉnh đầu hắn phía trên, ngưng tụ ra núi non trùng điệp chi ảnh, khủng bố trấn áp chi lực quét ngang thập phương.

“Hiện tại thế nào? Huynh đệ ngươi có phải hay không, có thể cân nhắc…”

Lời còn chưa dứt, kiếm minh ầm vang vang lên.

La Quan đưa tay liền trảm, kiếm quang sát na xé rách

sơn ảnh, 1 kiếm liền đem mập mạp chém thành 2khúc, khí vận máu cầu vồng trực trùng vân tiêu.

“Nói ngươi đang tìm cái chết, ngươi sẽ chết!” La Quan quay người, kế tiếp theo lên trời.

Không có bay ra ngoài quá xa, liền lại bị người ngăn lại.

“Kiếm tu?” Đối diện 2 người mặt mũi tràn đầy cười lạnh, “Chúng ta trận pháp 1 đạo, trời sinh chính là khắc tinh của ngươi!”

“Hư không ngưng trận, khóa lớn thiên hạ!”

2 người đưa tay nhấn một cái, vô số phù văn trống rỗng xuất hiện, lẫn nhau nhanh chóng tổ hợp đến cùng một chỗ, hóa thành 1 tòa khổng lồ trận pháp. Lại có hai con cá lớn xuất hiện, du tẩu ở giữa đẩy ra tầng tầng gợn sóng, mà cái này mỗi 1 đạo gợn sóng, đều hóa thành đạo đạo sợi tơ.

Như mưa xuân rả rích không dứt, hướng La Quan bay tới, muốn đem hắn phong trấn trong đó.

Oanh ——

1 kiếm xuất thủ, kiếm ảnh tồi khô lạp hủ, đem vô số sợi tơ chặt đứt, nhưng bọn chúng vô cùng vô tận, cuối cùng chôn vùi trong đó.

Trận sư cười lạnh, “Vô dụng, loại cường độ này kiếm, căn bản trảm không phá chúng ta trận pháp, hôm nay ngươi đã là cá trong chậu!”

“Thật sao?” La Quan đưa tay lại là 1 kiếm.

Nhưng một kiếm này, lại cùng lúc trước khác biệt.

Kiếm uy tăng vọt không nói, càng nhiều khủng bố cắt đứt chi lực, 1 kiếm xuất thủ cơ hồ đem trận pháp trảm phá.

“Kiếm ý!” Khiến một trận sư sắc mặt biến hóa, “Tầng 1 mà thôi, như mạnh hơn chút, có lẽ thật đúng là muốn bị ngươi đào tẩu.”

La Quan nói: “Vậy liền mạnh hơn chút!”

Kiếm thứ 3 xuất thủ, trong chốc lát vô số kiếm ảnh bộc phát, tồi khô lạp hủ xé nát trận pháp, đem 2 cái trận sư cuốn vào trong đó.

Kêu thảm bên trong, 2 đạo máu cầu vồng gào thét trùng thiên.

Đảo mắt, không ngờ có 3 tên khí vận người tu hành, mệnh tang La Quan trong tay, như thế hung tàn giết chóc, khiến người vây xem tay chân lạnh buốt.

Nguyên bản kích động một trái tim, lúc này chìm đến thung lũng, La Quan trừ Chân Long chi huyết bên ngoài, một thân kiếm đạo tu vi lại kinh khủng như vậy!

“Người này thân có Chân Long chi huyết, càng là thức tỉnh kiếm ý kiếm chủng tử, quả thực đáng sợ!”

“Không sai, như thế nội tình, thực lực, có thể xưng thiên kiêu chi tư!”

“Thiên kiêu lại như thế nào? Không có thế lực, đứng ra vì hắn chỗ dựa, hôm nay đường lên trời bên trên, hắn tất máu vẩy tại chỗ!”

“Không sai, theo ta được biết, đã có tầng thứ 9 siêu cường giả giáng lâm, ngay tại chạy đến trên đường.”

Mọi người nghị luận bên trong, phương xa một cây cờ lớn xuất hiện, tiếp theo là mặt thứ hai, thứ 3 mặt… Rất nhanh, chừng 7 đạo đại kỳ, đứng ở phương vị khác nhau, quấn thành 1 cái cự đại tròn, đem La Quan quay chung quanh trong đó.

“Cắm cờ!”

Trong tiếng gầm nhẹ, 7 lá cờ lớn đồng thời cắm vào, bọn chúng đứng lặng hư không, đón gió bay phất phới. Cường đại phong cấm lực lượng, tự đại bên trong bộc phát, 7 đạo dung hợp về 1, đem tròn bên trong không gian phong trấn.

Bây giờ, vòng tròn phạm vi bên trong, khí vận chi lực đã bị trấn áp, không cách nào mở ra khí vận chi môn.

Hưu ——

Hưu ——

Tiếng xé gió bên trong, 3 đạo thân ảnh phi nhanh mà tới, đều gánh vác trường kiếm, khí tức lăng lệ ngút trời.

“Vô cực Kiếm tông 3 kiếm thủ!”

“Không nghĩ tới, là bọn hắn muốn xuất thủ!”

“Ruột thịt cùng mẹ sinh ra, kiếm tâm hợp nhất… 3 người liên thủ, có thể chiến tầng 9 siêu cường giả!”

La Quan đôi mắt hơi khép, trước mắt 3 tên kiếm tu, thân cao, hình dạng hoàn toàn giống nhau, càng làm cho người ta giật mình là, khí tức lẫn nhau tương liên.

Tuy là 3 người, lại đáng nhìn vì một cái chỉnh thể.

Lúc này rút kiếm ra khỏi vỏ, lăng lệ ngập trời kiếm ý, liền đã xem La Quan khóa chặt.

“Kiếm đạo vô cực!”

Quát khẽ bên trong, 3 người đồng thời xuất kiếm, trong chốc lát 10 triệu kiếm ảnh, bao trùm cả vùng không gian, liền như 1 cái kiếm bão táp, đem La Quan thân ảnh bao phủ.

Ầm ầm ——

Kia là kiếm hơi thở chảy xiết, là kiếm ý đang gầm thét, khủng bố xé rách khí tức, xông thẳng tới chân trời.

Bọn hắn không chỉ có kiếm tâm hợp nhất, 3 kiếm xuất thủ cùng cấp 1 kiếm, lẫn nhau cũng có thể dung hợp, bổ sung, khiến kiếm uy tăng vọt.

3 cái kiếm ý tầng 2, lúc này sát lực mạnh, có thể so kiếm ý 3 tầng!

Thậm chí trong lúc mơ hồ, hình thành kiếm ý hình thức ban đầu thái độ, có “Cái thập phương” chi uy, có thể trấn áp phạm vi bên trong kiếm tu.

Nhưng cái này, chung quy không phải chân chính kiếm ý 3 tầng!

Oanh ——

Một tiếng kiếm minh, trước mắt kiếm bão táp, bị xé mở cái khe to lớn.

La Quan cất bước mà ra, chỗ đi qua, vô số kiếm ảnh lâm vào đình trệ, rung động bên trong sụp đổ, tiêu tán.

“Đây mới là kiếm ý 3 tầng, các ngươi thấy rõ ràng.”

“Trảm!”

Hắn phất tay 1 kiếm, cuồn cuộn kiếm ảnh như trường hà, đem vô cực Kiếm tông 3 kiếm thủ bao phủ. Kiếm ý 3 tầng trấn áp, làm bọn hắn thực lực giảm đi nhiều, căn bản khó mà chống cự.

“A!”

Kêu thảm bên trong, lại có 3 đạo máu cầu vồng, xông vào chín ngày Thần sơn.

Vô cực Kiếm tông 3 kiếm thủ, đột tử!

Tất cả người quan chiến, lúc này như rơi vào hầm băng, trợn to con mắt bên trong, toát ra thật sâu hồi hộp.

Bọn hắn căn bản không dám nghĩ, La Quan đến tột cùng mạnh bao nhiêu? Lại hoặc là nói, hắn bây giờ đến cùng, còn ẩn giấu đi bao nhiêu thực lực.

Kiếm ý 1 tầng 2 tầng 3 tầng… Mỗi khi đối thủ mạnh lên, hắn liền sẽ không chút do dự, tế ra thực lực càng mạnh mẽ hơn, một kích mất mạng.

Như tính đến ban đầu, bị La Quan xử lý Trần Trúc, bình minh Kiếm tông cùng tiểu tu di chùa các 1 người, bây giờ đã có mười một tên khí vận đệ tử, hôm nay mất mạng trong tay hắn.

Sát ý ngút trời, sát khí bừng bừng… Mấy thành, vô địch chi thế!

La Quan phía sau 2 cánh mở ra, thân ảnh hóa thành lưu quang, lao thẳng tới 7 lá cờ lớn 1 trong.

Kia dưới cờ người, vội vàng hướng về sau nhanh lùi lại, khí vận chi sương mù tuôn ra, liền muốn mở ra khí vận chi môn thoát đi.

Nhưng kiếm minh vang lên, nháy mắt liền đã giết tới, người này chỉ có thể trừng lớn 2 mắt, tại tuyệt vọng tru lên bên trong bị 1 kiếm phân thây.

Oanh ——

Máu cầu vồng trùng thiên.

Thứ mười hai người! !

La Quan huy kiếm, đem cờ xí chém ngã xuống đất, đôi mắt băng hàn đảo mắt, “Nếu không sợ chết, cứ tới! !”

Đường lên trời bên trong, người mạnh nhất cũng không vào tiên đồ, lấy hắn bây giờ thực lực, căn bản không sợ hãi.

Nếu không phải ngay tại phá quan trạng thái, thời gian rất gấp bách, lấy chân thân giáng lâm ở đây, La Quan 1 người độc kiếm, liền có thể giết cái bảy vào bảy ra!

Bá ——

Nó hơn 6 lá cờ lớn, nháy mắt bị lấy đi, phía dưới người tu hành trực tiếp mở ra khí vận chi môn, từ đó ở giữa thoát đi.

Giữa thiên địa, lại lần nữa lâm vào yên tĩnh.

Chân Long chi huyết tuy tốt, nhưng cũng phải có mệnh cầm tới mới được, La Quan lấy phích lịch giết chóc thủ đoạn, đem mọi người chấn nhiếp tại chỗ!

Ánh mắt đi tới chỗ, mọi người nhao nhao cúi đầu, không dám đối mặt.

Đột nhiên, có oanh minh tiếng vang, từ chân trời mà tới.

Có 1 huyền y kiếm tu, đứng ở trên trường kiếm, kiếm

này cực lớn liền như cánh cửa, phi hành thuật trung quyển động phong vân, khí thế bàng bạc.

Lúc này, hắn xa xa dừng lại, khẽ cau mày chưa lại hướng trước.

Gần như đồng thời, có một bộ áo xanh, mặt mày như vẽ nữ tử đến, một thân khí tức lại lạnh lẽo thấu xương, thẳng đến hồn phách.

Giữa thiên địa, lúc này lại có tảng băng ngưng tụ, không ngừng bay xuống xuống dưới.

Vây xem trong đám người, vang lên kinh hô liên tục, như nhận ra nữ tử này thân phận, vội vàng tránh né không dám chạm đến tảng băng nửa điểm.

Nhưng có 1 người, lại không nhìn tảng băng sải bước đi đến, hắn xích lỏa thân trên, lộ ra tráng kiện thân thể, màu đồng cổ da thịt, giống như kim loại đúc thành. Tảng băng chạm tới hắn nháy mắt, liền trực tiếp vỡ vụn, tại khủng bố khí huyết chấn động bên trong, hóa thành bột mịn vẩy xuống.

Người này, đi là võ đạo con đường thông thiên!

“Thật mạnh!”

“Dù không biết 3 vị này thân phận, nhưng nó khí tức, hẳn là tầng 9 bên trong tuyệt cường người! !”

“Bọn hắn cũng vì Chân Long chi huyết mà đến, vì sao không động thủ?”

Có người nói: “Hẳn là… Bọn hắn không có nắm chắc? ?”

Mọi người đột nhiên yên tĩnh.

Lại nhìn La Quan lúc, liền càng nhiều mấy điểm kính sợ.

Huyền y kiếm tu tới trước, cũng cái thứ 1 làm ra quyết định, hắn mỉm cười, đối La Quan xa xa chắp tay, quay người liền đi.

Dù đáp ứng xuất thủ, cướp đoạt Chân Long chi huyết, nhưng đối thủ thực lực quá mạnh, hắn lựa chọn từ bỏ.

Băng lãnh nữ tu nhíu nhíu mày, giữa thiên địa hàn ý càng hơn, nhưng cuối cùng, nàng cũng quay người.

1 vị thức tỉnh, kiếm ý 3 tầng đáng sợ kiếm tu, cho dù có thể đem lưu lại, nàng cũng được bỏ ra cái giá khổng lồ.

Cái này cũng không có lời!

Xung kích đường lên trời, thu hoạch trời ban khí vận, mới là lập tức mấu chốt. Nếu không, nàng cùng tầng thứ 9 bên trong những tên kia, đã sớm vượt qua tiên phàm đại nạn, đột phá tiên đồ.

Đi thông thiên võ đạo người thẳng thắn nhất, như trầm mặc đến đồng dạng, hắn xoay người rời đi.

Ngay vào lúc này, mây tiêu phía trên truyền đến oanh minh, liền thấy Thần sơn chấn động, có xích hồng huyết

vụ lăn lộn, hung thần mà âm lệ!

Bá ——

Đỏ sậm huyết quang, từ chín ngày mà đến, rơi vào La Quan giữa lông mày, hóa thành 1 viên tinh hồng chấm tròn.

Rộng lớn hạo đãng thanh âm, từ Thần sơn bên trong phát ra, sát na vang vọng thập phương ——

“Chân đạp âm u, thân vai Huyết Uyên, đây là đương thời đại hung.”

“Giết chết, nhưng phải thiên địa ban ân!”

—

—

—

—

—

Chương 160 : Kiếm ý tầng 4

Tiếng gầm cuồn cuộn như sóng lớn, ở trong thiên địa quanh quẩn, rõ ràng truyền vào tất cả mọi người trong tai.

Cái này… Đây là…

Thiên địa hàng phạt!

Truyền thuyết sự tình, hôm nay liền phát sinh ở trước mắt, ngắn ngủi chấn động về sau, mọi người đôi mắt cực nóng, chăm chú tiếp cận La Quan, hô hấp trở nên thô trọng.

Liền giống như là, đang nhìn 1 cái còn sống “Ngập trời cơ duyên” !

“Nhanh, nhanh truyền tin tông môn, mời đạo tử giáng lâm nơi này!”

“Tuyệt thế thiên kiêu lại như thế nào… Thiên phạt người chết không có gì đáng tiếc, chính là giết hắn, cũng không có người dám can đảm làm trái thiên ý!”

“Giết chết, nhưng phải trời ban tạo hóa, cái này cùng cấp là hứa, 1 cái vô hạn tương lai!”

“Nhanh nhanh nhanh, tuyệt không thể để người này, bị những người khác giết chết!”

Đám người sôi trào.

Liền thấy phiến phiến khí vận chi môn liên tiếp mở ra, bọn hắn muốn bằng nhanh nhất tốc độ, đem tin tức truyền về.

Mà lúc này, đang muốn rời đi huyền y kiếm tu, áo xanh nữ tu cùng võ đạo thông thiên người, 3 người đồng thời quay người khóa chặt La Quan.

“2 vị, hôm nay lên trời cơ hội liền tại ngươi ta trước mắt, không bằng liên thủ tru sát người này, cùng hưởng trời ban!” Theo kiếm tu mở miệng, ngập trời kiếm minh trực trùng vân tiêu, bàng bạc kiếm ý phá thể mà ra, tại đỉnh đầu hắn phía trên ngưng tụ nguy nga kiếm ảnh, sát ý trùng thiên.

Áo xanh nữ tu, võ đạo thông thiên người không chút do dự gật đầu.

Lúc trước bọn hắn đã thấy biết đến La Quan cường đại, nếu chỉ độc xuất thủ trong thời gian ngắn, chưa hẳn có thể đem cầm xuống.

Bây giờ “Trời ban” tin tức truyền ra, không biết bao nhiêu người ngay tại trên đường đi tới, bọn hắn nhất định phải đánh nhanh thắng nhanh.

“Băng phong thiên địa!” Áo xanh nữ tu quát khẽ, xuất thủ chính là thủ đoạn mạnh nhất, theo nàng chỉ điểm một chút rơi, thiên địa giờ phút này đông kết.

Cũng không phải là hình dung, mà là chân chính như vào đông hồ lớn, bị khủng bố cực hàn chi lực, sát na bao trùm, phong trấn, khiến phương viên 100 trượng không gian, hóa thành 1 cái thật tâm lớn tảng băng.

Này băng tái nhợt ở giữa, lại có một chút u lam, kia là băng hàn chi lực tăng lên đến cực hạn về sau, mới có thể xuất hiện cải biến.

Giờ phút này, giữa thiên địa nhiệt độ điên cuồng giảm xuống, đã không phải tảng băng ngưng kết, mà là bỗng nhiên ở giữa, dưới lên tuyết lông ngỗng. Một mảnh lại một mảnh, mỗi một mảnh đều có, khủng bố băng phong chi lực, vây xem mọi người kinh hô bên trong vội vàng tránh về phía sau.

Mà cái này, cũng là áo xanh nữ tu xuất thủ trước nhất mục đích, phạm vi tổn thương bức lui mọi người, không cho bọn hắn đục nước béo cò cơ hội.

“Kiếm trảm!”

Huyền y kiếm tu thủ đoạn gọn gàng mà linh hoạt, không có nửa điểm sức tưởng tượng, đưa tay hướng về phía trước vung lên, đầu kia trên đỉnh kình thiên kiếm ảnh, liền như núi nghiêng, mang theo hạo đãng hủy diệt chi thế ngang nhiên chém xuống.

Tuyết lớn tại dưới kiếm phong, trực tiếp vỡ vụn, vỡ nát, đối với nó không có nửa điểm ảnh hưởng, liền như vậy trùng điệp trảm tại tảng băng phía trên.

Vô tận kiếm hơi thở sát na tràn vào, như hủy diệt triều

cường càn quét, chỉ nghe “Răng rắc” “Răng rắc” băng liệt tiếng vang lên, tảng băng mặt ngoài nháy mắt, xuất hiện vô số đầu khe hở.

Nhưng cái này dĩ nhiên không phải, muốn cứu La Quan thoát khốn, khi băng phong hoàn thành một khắc, nó sát thương phóng thích liền đã hoàn thành. Theo sát phía sau trọng kích, mới có thể trình độ lớn nhất bên trên, đối La Quan tạo thành trí mạng thương hại.

Ầm ầm ——

Thiên địa rung mạnh, kia là võ đạo thông thiên người, chính đại bước mà đến, trong cơ thể hắn khí huyết sôi trào, giống như 1 cái hoả lò, lúc này cả người đều tại, hướng ngoại tản ra kinh người nhiệt lực, ngang ngược, hủy diệt khí cơ, từ trong cơ thể hắn bộc phát, liền như một đầu hình người viễn cổ hung thú.

Một cú đạp nặng nề đạp xuống, hắn gào thét một tiếng huy quyền ném ra, tuyệt đối lực lượng liền như lửa núi bộc phát, dọc theo băng phong khe hở, lấy không thể ngăn cản chi thế, oanh sát hướng La Quan.

Tảng băng không chịu nổi lực lượng kinh khủng xung kích, đang vặn vẹo bên trong vỡ vụn hóa thành đầy trời mảnh vỡ, đem tất cả ánh mắt che chắn, khiến người thấy không rõ lắm nơi đây tràng cảnh.

“Người kia sẽ không là… Chết đi?”

“Bất tử mới không bình thường! 3 vị tầng 9 tuyệt cường người liên thủ oanh sát, ai có thể ngăn trở?”

“3 người này thật sự là gặp may, lấy không một phần trời ban cơ duyên… Cho dù đồng đều điểm, cũng là không thể tưởng tượng tạo hóa!”

“Đáng tiếc, ta tông đạo tử ngay tại chạy đến trên đường… Ai, không kịp!”

Mọi người thở dài thở ngắn, mặt mũi tràn đầy bất đắc dĩ.

Đột nhiên, một tiếng kinh hô vang lên, “Không đúng! Không chết, hắn không chết!”

Mọi người giật mình, vội vàng ngưng thần nhìn lại, lúc này đầy trời hàn băng mảnh vỡ tán đi hơn phân nửa, bọn hắn lại thật mơ hồ trong đó, ở trong đó trông thấy một thân ảnh.

Hắn đứng lơ lửng trên không, kia gào thét mà đến, xen lẫn lực lượng kinh khủng hàn băng mảnh vỡ, tại ở gần hắn lúc như đụng vào vô hình bình chướng, nháy mắt vỡ thành bột mịn.

Liền góc áo đều không đụng tới, chớ nói chi là đối với hắn, tạo thành bất cứ thương tổn gì.

Vô số người trợn to tròng mắt, ngơ ngác nhìn một màn trước mắt —— lúc này, ánh mắt triệt để khôi phục, La Quan còn tại nguyên địa bất động, như cái gì cũng không phát sinh. Nhưng 3 vị tầng 9 siêu cường giả, đồng thời xuất thủ oanh sát, là bọn hắn tận mắt nhìn thấy…

Đây rốt cuộc tình huống như thế nào!

Huyền y kiếm tu con ngươi co vào, gắt gao nhìn chằm chằm La Quan, “Kiếm ý tầng 4!”

“Mau trốn!”

Ông ——

Kiếm minh vang lên, người này quay đầu liền chạy.

Hắn là kiếm tu, hiểu thêm kiếm ý tầng 4, ra sao cùng khủng bố.

Lập 1 vực!

La Quan chỗ, quanh thân tự thành không gian độc lập, trừ phi là cường đại đến, có thể trong nháy mắt đem nó phá hủy lực lượng, nếu không thân ở giới này bên trong, liền có thể vạn pháp bất xâm.

Cho nên, huyền nữ băng phong hắn xuất kiếm, lại thêm vũ phu 1 quyền này, 3 người đem hết toàn lực, lại ngay cả đối phương góc áo cũng không đánh trúng.

Kiếm ý tầng 4 mới ra, giữa lẫn nhau thực lực đẳng cấp, liền đã không còn cùng một cấp bậc, không chạy hẳn phải chết… Nhưng chạy, cũng chưa chắc có thể sống!

Cho nên huyền y kiếm tu mới chủ động nhắc nhở 2 người, riêng phần mình trốn hướng phương hướng khác nhau, mạng sống tỉ lệ lớn hơn.

Hưu ——

Hưu ——

Kiếm tu chạy trốn nháy mắt, nữ tử áo xanh cùng vũ phu, cũng xoay người chạy.

Tốc độ bọn họ cực nhanh, nhưng La Quan kiếm càng nhanh, kiếm ý tầng 4 gia trì dưới, từng ngày nguyệt liền như thật sự có truy đuổi nhật nguyệt chi năng.

Kiếm minh ở bên tai vang lên, huyền y kiếm tu đau thương cười một tiếng, nháy mắt đột tử thân hóa huyết cầu vồng.

Về sau, là kiếm thứ 2, kiếm thứ 3…

Cô gái áo đen thét lên bên trong, ngưng tụ băng hàn phòng ngự, vũ phu thì nổi giận gầm lên một tiếng, khí huyết bộc phát ngưng tụ cự thú hư ảnh hộ thể. Khí vận chi môn tại rung động, trong cơ thể của bọn họ khí vận càng mạnh, mở cửa tốc độ càng nhanh, chỉ cần kiên trì 1 hơi liền có thể thoát đi.

Nhưng tại dưới kiếm phong, 2 người thủ đoạn bảo mệnh yếu ớt như giấy mỏng, đảo mắt lại là 2 đạo máu cầu vồng trùng thiên… Lên trời thứ 9 cảnh 3 vị siêu cường giả, đều vẫn lạc! !

La Quan cầm kiếm, đảo qua mọi người, “Còn có ai? ?”

Không người dám động.

Hắn quay người, kế tiếp theo lên trời.

“Ha ha ha ha!” Cười to vang lên, một tên cẩm bào nam tử gào thét mà đến, mặt mũi tràn đầy cuồng hỉ, “Không nghĩ tới, ngươi lại vẫn còn sống!”

“Vậy liền nên là, ta Từ Kiệt phải ngày này ban thưởng tạo hóa!”

Xa xa, hắn nhìn thấy trong môn 1 vị sư đệ, chính liều mạng phất tay, như kêu to cái gì.

Ngươi nhìn, Liên sư đệ đều đang vì ta cảm thấy cao hứng, hò hét trợ uy!

Ta phải tranh thủ thời gian xuất thủ, nhưng trăm triệu không thể, bị người khác đoạt trước.

Từ Kiệt 1 quyền đánh ra, phía sau hắn bỗng nhiên hiện ra, nguy nga cự nhân hư ảnh, quyền thế dẫn tới thiên địa oanh minh, khí thế doạ người.

“Chết! !”

Cự nhân hư ảnh tùy theo ra quyền, khủng bố một kích oanh ra, có thể để Từ Kiệt không hiểu là, người này lại không có chút điểm phản ứng?

Bị dọa sợ sao? ? Ha ha, vậy liền chết đi cho ta!

Nổ vang rung trời, khủng bố 1 quyền lại chưa đánh trúng La Quan, liền giống bị vô hình sơn nhạc chắn ngang, trực tiếp tiêu tán.

Mà lúc này, Từ Kiệt cũng rốt cục, mơ hồ nghe tới một chút thanh âm, “… Sư huynh… Trốn… Mau trốn…”

Hắn trừng lớn mắt, ý thức cuối cùng, nghe tới một tiếng kiếm minh!

Chương 161 : Trời ban người

Nghe nói “Trời ban” tin tức, một đường vô cùng lo lắng đạo tử, thiên kiêu nhóm, rốt cục giáng lâm đường lên trời.

Tìm được, bọn hắn nhất định phải được, thế muốn giết chi “Tuyệt thế đại hung” .

Thế là Từ Kiệt sự cố về sau, lại có 3 vị thiên kiêu xuất thủ, kết cục đều không ngoại lệ, vì La Quan tăng thêm mấy điểm hung danh.

Kiếm ý tầng 4…

Như quay đầu một chậu nước lạnh, công chúng thiên kiêu nhóm nội tâm lửa nóng, nháy mắt giội tắt.

Trừng lớn mắt, nhìn chằm chằm hướng trên đỉnh đầu kia cõng triển 2 cánh thân ảnh, bọn hắn rõ ràng cảm nhận được, cái gì là bất đắc dĩ cùng tuyệt vọng!

Trời ban tạo hóa đang ở trước mắt, giết chi tiện có thể đạt được … Nhưng bọn hắn, chỉ dám nhìn xa xa.

Lúc trước, bị giết cái thứ 3 thằng xui xẻo, chỉ bất quá thoáng tới gần chút, liền có 1 kiếm chém tới, bị ép “Xuất thủ”.

Đi không bỏ được đi, bên trên lại không dám bên trên,

thế là liền hình thành trước mắt, cực kì cổ quái một màn ——

La Quan dẫm lên trời, phía dưới đen nghịt đám người, xa xa trầm mặc đi theo.

Hình như có 1 đầu vô hình tuyến, đem mọi người ngăn trở bên ngoài, không người dám vượt qua Lôi trì nửa bước.

Thiếu niên ngẩng đầu trèo lên cửu tiêu, 10,000 người đưa mắt nhìn!

“Đường lên trời tuyên cổ vĩnh tồn, đến nay không biết bao nhiêu năm tháng, nhưng các ngươi nhưng từng nghe tới, giống như ngày hôm nay sự tình?” Có người tu hành mở miệng, dẫn tới vô số cười khổ.

“Một người một kiếm, lại giết các phương thiên kiêu, dừng bước không còn dám trước… Như người này hôm nay bất tử, tất thành truyền thuyết!”

“Làm thiên địa hàng phạt người, xưng chi đương thời đại hung người, há có thể đơn giản? Người này bây giờ, liền đã là 1 cái truyền thuyết.”

“Đáng tiếc, ngươi ta tuy là truyền thuyết này bên trong một bộ điểm, lại chú định chỉ có thể trở thành, hắn giẫm tại dưới chân vô danh gạch ngói vụn!”

Hôm nay đường lên trời, có thể nói thiên kiêu tụ tập, đạo tử đếm không hết.

Cái nào không phải công nhận tu hành thiên tài, có thụ tông môn coi trọng, lực áp cùng thế hệ lòng ôm chí lớn, muốn cùng ông trời sánh vai!

Cho nên, mới áp chế cảnh giới tu hành, lưu tại võ đạo cấp độ, chỉ cầu có thể thu hoạch được lên trời cơ duyên. Nhưng hôm nay bọn hắn lại bị đả kích, đỉnh đầu thiếu niên thẳng tắp dáng người, không hề nghi ngờ sẽ thành, mọi người trong trí nhớ không thể xóa nhòa bóng tối.

Có một tông đạo tử, cắn răng gầm nhẹ, “Chư vị, hẳn là ngươi ta liền muốn trơ mắt, nhìn người này bước lên trời, đưa ngươi ta triệt để giẫm tại dưới chân?”

“Người này tuy mạnh, nhưng cũng chỉ là 1 người 1 kiếm, ngươi ta liên thủ chưa hẳn không thể một trận chiến!”

Trong đám người, 1 kiếm tu thiên kiêu, nghe vậy cười lạnh, “Ngu xuẩn! Kiếm ý tầng 4, lập 1 vực vì tự thân chưởng khống, chính là một phương tiểu thế giới.”

“Chính là hôm nay ở đây, tất cả mọi người đâm chết ở đây mặt người trước, cũng không đả thương được hắn nửa điểm… Ngươi muốn tìm chết mình bên trên, đừng mang lên chúng ta!”

“Không sai.” Lại một tên kiếm tu mở miệng, mặt lộ vẻ cảm thán, “Đây chính là võ đạo chi cảnh kiếm ý tầng 4, ta mạch này truyền thừa mấy chục ngàn năm, xem khắp lịch sử vô số kiếm đạo thiên tài, không một người có thể đạt tới thành tựu như thế… Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, ta tất không tin.”

“Tiên Đồ cảnh dưới, người này chính là vô địch!”

Mà đường lên trời chỉ có không vào tiên đồ người, mới có tư cách tiến vào, cái này liền hình thành 1 cái, vô giải chết theo điểm.

Đám người trầm mặc.

Nhưng vào lúc này, La Quan lại dừng bước lại, quay người nhìn về phía chân trời.

Có người đến.

1 nam 1 nữ, đều khuôn mặt mơ hồ, giống bị lực vô hình bao phủ, có thể miễn tại ngoại giới nhìn trộm. Theo 2 người tới gần, có không hiểu uy áp đến, như trực diện sơn hải… Liền giống như là, 2 người này trên thân có, bộ điểm thiên địa ban cho uy năng.

“Trời ban người!”

“Lên trời đệ thập trọng!”

“Bọn hắn lại xuất thủ rồi? Vậy hôm nay kết cục, liền còn chưa biết được!”

Đám người kinh hô liên tục.

Đường lên trời có thập trọng, vượt qua về sau liền có thể đăng lâm Thần sơn, thu hoạch được thiên địa tán thành, trở thành trong truyền thuyết thiên tuyển chi tử.

Nhưng nhìn chung đương thời, thiên tuyển chi tử lại có

mấy người? Cái nào không phải vô địch tồn tại, có thể trấn áp một thế! !

Có thể xông đến lên trời đệ bát trọng, liền có thể tính thiên kiêu, đến tầng thứ 9 người đã là phượng mao lân giác, vì cùng thế hệ bên trong người nổi bật.

Xung kích đến bát trọng, 9 tầng người, đã có xác suất, phải trời ban khí vận lớn mạnh tự thân, như tiến thêm một bước chính là đệ thập trọng.

Bọn hắn cùng trời tuyển chi tử, chỉ kém tầng 1, tuy vô pháp đăng lâm Thần sơn, cũng có thể đạt được đại lượng khí vận gia trì, cho nên lại được xưng là trời ban người, số lượng cực kỳ ít ỏi.

Trời ban người đã cơ hồ là, đường lên trời đỉnh cao nhất, tiếp nhận cái này một thân phận liền mang ý nghĩa, đem bỏ qua xưng là thiên tuyển chi tử khả năng.

Cho nên, bọn hắn một khi trở thành trời ban người, liền sẽ cấp tốc đột phá tới Tiên Đồ cảnh.

Cũng chính là bởi vì điểm này, đường lên trời bên trong cơ hồ, chưa hề xuất hiện qua trời ban người thân ảnh, cho nên mọi người lúc trước, mới không có nghĩ đến bọn hắn.

Nhưng hôm nay lại có 2 vị trời ban người giáng lâm, trước mắt một màn, không khỏi dẫn tới rất nhiều suy nghĩ sâu xa… 2 vị này, thật là vừa lúc thu hoạch được xưng hào, mà chưa đột phá sao? ? Lại hoặc là nói, bọn hắn là cố ý, đang chờ đợi hôm nay.

Chân đạp âm u, vai kháng Huyết Uyên đương thế đại hung… Xem ra thiên địa ý chí, là quyết ý muốn tru sát người này!

2 tên trời ban người, nam tử xuyên một bộ áo bào đen, nữ tử thân mang váy trắng, đều là thuần túy nhan sắc, không có nửa điểm tân trang.

Giờ phút này, bọn hắn dừng bước lại, ánh mắt đạm mạc nhìn về phía La Quan.

“Bị thiên phạt người, không cho phép tồn tại trên đời.”

Nữ tử mở miệng, thanh âm bình tĩnh lại dẫn động thiên địa cộng minh, hóa thành “Ầm ầm” hạo đãng triều cường.

Giờ phút này, có bàng bạc uy áp giáng lâm, bao phủ La Quan.

Bởi vì lúc này, nữ tử này liền ngang ngửa với, là thiên địa người phát ngôn (đại đạo hóa thân), nói ra tức pháp!

Kiếm minh ngút trời, La Quan quanh thân không gian, lúc này chấn động, vặn vẹo, kia là kiếm vực ngay tại tiếp nhận, đến từ thiên địa áp chế.

“Hừ!” La Quan cười lạnh, “Mượn tới lực lượng, chung quy không phải tự thân sở hữu.”

Hắn là kiếm vực chi chủ, giờ phút này tự nhiên cảm thấy được, nữ tử này hư thực.

“Phá cho ta!”

1 kiếm chém ra, trấn áp mà đến lực lượng kinh khủng, ầm vang vỡ vụn.

La Quan mặt không biểu tình, “Như trời ban người, liền chỉ có loại thực lực này, các ngươi có thể chết! !” Đưa tay, lại chém xuống một kiếm.

Áo bào đen nam tử hướng về phía trước một nắm, hình như có 1 trương quái vật miệng rộng, một ngụm liền đem kiếm này nuốt vào… Trực tiếp biến mất!

Không gian chi lực! !

La Quan ánh mắt ngưng lại, hắn lĩnh hội thiên băng địa liệt kim sách, mới đột phá tới kiếm ý tầng 4, đối không gian chi lực cũng không lạ lẫm.

Áo bào đen nam tử xuất thủ lúc, trước mắt nhìn như không có biến hóa, không gian lại đột nhiên vỡ ra, đem một kiếm này chuyển dời đến chỗ hắn.

Đột nhiên, áo bào đen nam tử khóe miệng, lộ ra vẻ mỉm cười, “Tìm được!”

Hắn bắt lấy nữ tử áo trắng, một bước đạp xuống 2 người thân ảnh, biến mất tại chỗ không gặp.

Sau một khắc, chỉ nghe một tiếng oanh minh tiếng vang, 2 người bọn họ lại trực tiếp, xâm nhập đến kiếm vực bên trong.

Phát giác được ngoại địch xâm nhập, kiếm vực tự hành làm ra phản ứng, trong chốc lát liền có 10 triệu kiếm ảnh hiển hiện, “Ầm ầm” chém xuống.

Kiếm vực phòng ngự uy năng, chỉ là bổ sung thuộc tính, nó chân chính kinh khủng hay là tự thân sát phạt, 2 người này xâm nhập tiến đến, liền cùng cấp tự chui đầu vào lưới, đem tự thân đặt kiếm vực mạnh nhất sát phạt phía dưới.

La Quan nhíu mày, trực giác nói cho hắn, sự tình sẽ không như thế đơn giản!

Quả nhiên, chỉ nghe một tiếng gầm nhẹ, 10 triệu kiếm ảnh oanh sát tạo thành hủy diệt kiếm bão táp, lúc này lại bị sinh sinh nứt vỡ.

Nữ tử áo trắng thân thể, lấy tốc độ kinh người tăng vọt, đảo mắt liền hóa thân trở thành, 1 tôn hơn 10 trượng cự nhân. Nó giữa mi tâm, có kỳ dị phù văn hiển hiện, rõ ràng cũng không nhận ra, nhưng ánh mắt rơi xuống lại tự nhiên mà vậy, đọc lên 1 cái “Cổ” chữ!

Nàng chân đạp kiếm vực, 2 tay làm chống trời chi thế, có không biết chi lực bộc phát khiến kiếm minh tiêu tán, càng đem cả tòa kiếm vực cưỡng ép trấn áp.

—

—

—

Chương 162 : Cổ thần

“Cổ thần!”

Trong đám người, bỗng dưng vang lên kinh hô, từng đôi con mắt trợn tròn!

Khá lắm, hôm nay không chỉ có Chân Long chi huyết ra mắt, mà ngay cả Cổ thần nhất tộc hậu duệ, đều hiện thân thế gian.

Nghe đồn, tuyên cổ trước đó có cự nhân nhất tộc, thân thể có thể đạt tới 1,000 trượng, có không thể tưởng tượng nổi uy năng, tự xưng Cổ thần một mạch!

Là từng cùng long, phượng đại chiến, tranh đoạt qua thế gian chúa tể cường hãn chủng tộc, cuối cùng cũng cùng long phượng 2 tộc đồng dạng, biến mất tại năm tháng dài đằng đẵng trường hà bên trong.

Có cổ tịch ghi chép, Cổ thần nhất tộc chân đạp chư thiên, vai gánh nhật nguyệt, nó huyết mạch chi lực có trấn áp một giới chi uy.

Tựa như nhìn thấy trước mắt, nữ tử áo trắng hóa thân Cổ thần hình thái, liền đem kiếm vực áp chế, phá mất La Quan thủ đoạn mạnh nhất.

Đương nhiên, đây cũng không phải là không có đại giới, “Trấn áp” kiếm vực trạng thái dưới, nữ tử áo trắng cũng sẽ mất đi, kế tiếp theo xuất thủ tư cách, chỉ có thể làm một tên quần chúng.

Nam tử áo đen thản nhiên nói: “Nên kết thúc!” Hắn đưa tay một nắm, không gian bỗng nhiên vặn vẹo, lại trực tiếp hư không thành sen, đem La Quan nuốt vào trong đó.

Hoa sen hơi mờ nhược ngọc chất, lưu chuyển bên trong truyền ra, làm người sợ hãi khí tức hủy diệt, xung quanh không gian rung động oanh minh.

Lại có từng đạo khe hở xuất hiện, muốn đem “Hoa sen” cùng xung quanh cắt đứt, mở ra thông hướng không gian loạn lưu thông đạo, đem La Quan lưu vong.

Ầm ầm ——

Có khủng bố oanh minh, từ khe hở bên trong mơ hồ truyền đến, như lệ quỷ địa ngục gào thét, một khi rơi vào trong đó liền thập tử vô sinh!

“Thân lò!”

La Quan đưa tay 1 kiếm, bàng bạc kiếm thế sát na đánh xuống, khiến hoa sen lưu chuyển hơi dừng lại.

Áo bào đen nam tử cười lạnh, hắn cái này hư không táng sen chi pháp, chính là từ một môn đại thần thông diễn biến mà đến, uy lực khủng bố đến cực điểm.

1 cái bị trấn áp kiếm vực , cùng cấp phế hơn phân nửa thực lực kiếm tu, làm sao có thể phá vỡ? Bất quá là vùng vẫy giãy chết!

Nhưng một màn kế tiếp, lại làm cho áo bào đen nam tử, nhịn không được trừng lớn mắt.

“Bạt sơn hà!”

La Quan 1 kiếm xuất thủ, kiếm thế chưa rơi thời khắc, liền lại có 1 kiếm từ dưới lên trên, lấy trùng thiên chi thế bộc phát.

Bá đạo, hung hãn, tồi khô lạp hủ.

Hư không chi sen chấn động, lại có “Răng rắc” vỡ tan âm thanh, từ đó truyền ra.

Mà lúc này, La Quan chém ra kiếm thứ 3.

“Từng ngày nguyệt!”

Kiếm này cực nhanh, liền như kiếm thế trùng thiên đến mây tiêu chi đỉnh, bỗng dưng từ cửu tiêu chém xuống.

“Ầm ầm” kiếm hơi thở chảy xiết, kiếm ảnh xung quanh lại có nhật, nguyệt chi ảnh hiển hiện, tại chấn động bên trong vỡ vụn, băng liệt… Ánh mắt rơi xuống, liền có thể từ trước mắt hư ảnh bên trong, cảm nhận được vô tận tang thương khí tức.

Liền như, tại xa xưa tuế nguyệt trước, coi là thật có người từng dùng cái này kiếm trảm cửu tiêu, vỡ vụn nhật nguyệt!

Hư không chi sen tại chỗ vỡ vụn, chưa mở ra lưu vong thông đạo, tiêu tán theo. Kiếm ảnh phá sen mà ra, mang

theo nhật, nguyệt vỡ vụn chi ảnh, kế tiếp theo chém xuống.

Áo bào đen nam tử mặt lộ vẻ kinh sợ, 2 tay đưa lưng về phía hướng về phía trước cắm xuống, 10 ngón tay tách ra như nắm chặt, hung hăng hướng 2 bên xé ra, “Mở!”

Quát lớn bên trong, 1 đầu vết nứt không gian xuất hiện, đem chém xuống 1 kiếm thôn phệ, nhưng tại biến mất trước đó, người này bị nhật, nguyệt hư ảnh đảo qua, kêu lên một tiếng đau đớn mặt lộ vẻ tái nhợt.

“Kiếm vực bị trấn áp, lại còn có thực lực như thế, ngược lại là khinh thường ngươi!”

La Quan mặt không biểu tình, “Mất đi kiếm ý phong mang, ta vẫn là 1 vị kiếm tu, chỉ cần trong tay có kiếm, liền có thể giết người.”

Hắn giơ tay, mũi kiếm chỉ phía xa, “Hiện tại, ngươi chuẩn bị kỹ càng đi chết sao?”

“Cuồng vọng!” Áo bào đen nam tử cười lạnh, “Hôm nay liền để ngươi biết được, trời ban người cường đại, không phải ngươi có thể tưởng tượng.”

Hắn nâng lên 2 tay, hướng phía dưới kéo một phát, “Không gian bích lũy!”

Quanh người hắn không gian, giống bị bàng bạc vĩ lực bao trùm, liều mạng hướng vào phía trong áp súc, không ngừng đổ sụp, trùng điệp lại hình thành 1 cái…“Mai rùa” !

Tròn trịa, bởi vì không gian nếp uốn, có mảng lớn hoa văn trạng hiển hiện, đem tự thân bọc tại trong đó, cũng không liền vô song hình tượng.

Cái gọi là nói vô cùng tàn nhẫn nhất lời nói, xử lý nhất sợ sự tình… Đại khái như thế!

Nhưng La Quan cũng không cho rằng, đối phương cử động lần này là cúi đầu nhận thua, hắn đưa tay 1 kiếm, kiếm ảnh trảm tại không gian bích lũy bên trên. Liền như gió nhẹ lay động mặt hồ, nhàn nhạt mấy đạo gợn sóng hiện lên, hết thảy bình tĩnh lại.

Thật mạnh phòng ngự!

“Đừng uổng phí sức lực, ta toà này không gian bích lũy, lực phòng ngự có thể so kiếm vực, ngươi chính là gian lận vạn kiếm cũng không đánh tan được.”

“Trận chiến này, chúng ta đã đứng ở thế bất bại! !” Nam tử áo đen cười lạnh, “Hiện tại, đến ta xuất thủ.”

Chỉ gặp hắn tiện tay vung lên, không gian mảng lớn băng liệt, hình thành từng đạo mảnh cái khe nhỏ, dài không quá tấc hơn, số lượng lại nhiều kinh người, gào thét vây giết mà tới.

Một tiếng kiếm minh, kiếm ảnh hiển hiện đem La Quan bảo hộ ở trong đó, “Lốp bốp” dày đặc nổ đùng vang lên. Một cái vết nứt không gian tổn thương không cao, nhưng bọn chúng số lượng thực tế quá nhiều lại kéo dài không dứt, kiếm ảnh rất nhanh liền lấy mắt thường có

thể thấy được tốc độ, trở nên ảm đạm xuống.

La Quan đưa tay một điểm, kiếm ảnh nháy mắt nặng đắp, nhưng sắc mặt hắn lại vô song ngưng trọng.

Nữ Cổ thần trấn áp kiếm vực, khiến cho thoát ly chưởng khống, bây giờ chính là 1 cái lồng giam, đem hắn cùng 2 tên trời ban người giam ở trong đó.

Áo bào đen nam tử thi triển không gian bích lũy, chính là hạ quyết tâm, muốn kéo dài thời gian. Vết nứt không gian liền như con kiến, nhưng chỉ cần số lượng đủ nhiều, một chút xíu làm hao mòn, cũng có thể cắn chết voi.

Huống chi, La Quan bây giờ ngay tại phá quan, bản thể trạng thái cũng không cho phép, hắn ở đây lãng phí thời gian.

Oanh ——

Kiếm ảnh bay ra, thẳng đến nữ Cổ thần, có thể trảm ở trên người nàng, lại chưa tạo thành nửa điểm tổn thương.

“Vô dụng, Cổ thần nhất tộc huyết mạch thiên phú, trấn áp thiên địa lúc, liền cùng thiên địa tan về một thể.” Nữ Cổ thần nhàn nhạt mở miệng, liền giọng nói như chuông đồng, “Ngươi muốn giết ta, liền cần trảm phá toà này kiếm vực.”

La Quan không tin, lại ngay cả tiếp theo vài kiếm chém ra, kết quả cũng giống nhau.

Hắn lông mày, lập tức nhíu chặt.

Phiền phức! !

Áo bào đen nam tử trốn ở mai rùa bên trong, nữ Cổ thần lại ở vào miễn tổn thương trạng thái, giết không được bọn hắn, La Quan liền sẽ bị vây ở cái này. Như coi là thật như thế, thậm chí không cần 2 người động thủ, một khi La Quan bản thể trạng thái sụp đổ, phá cảnh tất nhiên thất bại.

Đến lúc đó , chờ đợi hắn, chỉ có một con đường chết!

La Quan cắn răng, lại thi triển một lần, thân lò, bạt sơn hà, Trục Nhật Nguyệt Tam kiếm hợp nhất, oanh không gian bích lũy rung động.

Nhưng… Cũng chỉ là rung động, chính là một vết nứt cũng không xuất hiện, chớ nói chi là đem nó đánh vỡ.

Dưới mắt, lại thành một cái tử cục!

La Quan một đường quật khởi, trấn sát vô số cường địch, có ngạo thế thiên kiêu chi tư… Nhưng hắn chung quy, cũng chỉ là người thiếu niên.

Lúc này khó tránh khỏi, có một ít tim đập nhanh, toán loạn. Nhưng rất nhanh, hắn liền thở sâu, đem tâm tình tiêu cực đè xuống, ép buộc tự thân quy về tỉnh táo.

“Không thể gấp, không thể loạn!”

“Nếu không, hôm nay liền thật muốn chết rồi.”

La Quan suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, nhìn chằm chằm trước mắt 2 tên trời ban người, ý đồ từ trên người bọn họ, tìm tới phá cục mấu chốt.

Rất nhanh, hắn ánh mắt sáng lên!

“Như thật, chỉ là muốn đem ta khốn tại nơi đây, nữ Cổ thần 1 người xuất thủ, trấn áp kiếm vực hóa thành lồng giam là đủ… Nàng cùng kiếm vực tan về một thể, ta liền không tổn thương được nàng.”

“Áo bào đen nam tử tác dụng, hẳn là liền chỉ là đem nữ Cổ thần đưa vào kiếm vực? ? Tại kiếm vực bên ngoài, nó huyết mạch chi lực liền không cách nào thi triển, cái này nói không thông! Như bài trừ rơi điểm này, áo bào đen nam tử xuất hiện liền vô song gân gà, thậm chí có thể nói nhiều hơn! !”

Vây xem mọi người có thể đoán được, trời ban người xuất hiện ở đây, chưa chắc là trùng hợp, đã sớm lịch rất nhiều “Thiên phạt” La Quan, đương nhiên đã sớm nghĩ đến điểm này.

Cho nên, áo bào đen nam tử hôm nay ở đây, tất có nó nguyên nhân.

Là cái gì?

Trực giác nói cho La Quan, cái này chính là hắn, phá vỡ dưới mắt tử cục mấu chốt.

Đột nhiên, não hải một tia sáng hiện lên, La Quan chỉ cảm thấy rộng mở trong sáng —— mê hoặc!

Áo bào đen nam tử tác dụng lớn nhất, là nhiễu loạn hắn phán đoán, ngay cả tiếp theo không ngừng vết nứt không gian công kích, cũng là vì để cho hắn lâm vào bối rối, mất đi tỉnh táo suy tư năng lực.

Bởi vì, phá cục mấu chốt, ngay tại ở nữ Cổ thần… Ở chỗ kiếm vực bản thân!

—

—

—

—

—

—

Chương 163 : Kiếm đến

Kiếm vực chỉ là bị trấn áp, mà cũng không phải là tước đoạt, bây giờ dù đã mất đi chưởng khống, nhưng nó cùng La Quan gặp liên hệ vẫn còn tại. Chỉ cần, La Quan có thể cường hóa cái này 1 liên hệ, đánh vỡ nữ Cổ thần trấn áp, liền có thể khôi phục đối kiếm vực chưởng khống.

Cái này, mới là phá vỡ dưới mắt tử cục, biện pháp duy nhất!

La Quan một trái tim triệt để yên ổn, kinh hoảng thường thường đến từ không biết cùng mê mang, đã có phương hướng, liền cũng đã có lực lượng —— lão tử kiếm vực, còn có thể bị cái nương môn cho ngăn chặn? Coi như ngươi có cao mười mấy trượng, không phải cũng hay là cái nương môn!

Hắn ngồi xếp bằng, toàn bộ tâm thần phóng thích, kiệt lực tăng lên tự thân, cùng kiếm vực ở giữa liên hệ, nếm thử đoạt lại chưởng khống.

Một màn này, khiến nữ Cổ thần cùng áo bào đen nam tử, nhịn không được nhíu mày.

Bọn hắn không sợ nhất, chính là La Quan nổi điên công kích, vậy sẽ chỉ gia tốc hắn diệt vong.

Nhưng hôm nay…

Nữ Cổ thần trầm giọng mở miệng, “Hắn đang nỗ lực,

đoạt lại kiếm vực quyền hành.”

“Buồn cười!” Người áo đen lắc đầu, “Cổ thần huyết mạch chi lực, ra sao chờ cường đại vô song, há lại hắn có thể đánh vỡ.”

“Người này, quả thực si tâm vọng tưởng!”

Nữ Cổ thần nói: “Lời tuy như thế, nhưng trong lòng ta lại có, một tia dự cảm không tốt.”

“Quấy nhiễu hắn, phân tán tâm thần!”

Áo bào đen nam tử ánh mắt hơi rét, “Được.” Đưa tay một điểm, vết nứt không gian số lượng tăng vọt một đoạn, đã là bây giờ có khả năng điều động cực hạn.

Hắn không gian năng lực, bây giờ tuyệt đại bộ điểm, đều dùng cho duy trì không gian bích lũy tồn tại.

Lọt vào trong tầm mắt, liền thật giống như là, từng con hung hãn con kiến, bò đầy La Quan toàn thân, liều mạng cắn xé.

Kiếm ảnh rung động, oanh minh, nhưng mỗi khi muốn tán loạn lúc, liền sẽ nháy mắt đoàn tụ.

Thời gian từng giờ trôi qua, kiếm vực từ đầu đến cuối ở vào bị trấn áp trạng thái, cũng không cái gì dị thường, áo bào đen nam tử cùng nữ Cổ thần hoàn toàn yên tâm, liếc nhìn nhau, đều có mấy điểm ý mừng.

Bọn hắn thân là trời ban người, thụ thiên mệnh mà đến,

hôm nay tru sát La Quan, biết muốn so những người khác càng nhiều —— liền tỉ như, người trước mắt là lấy đường lên trời, làm phá cảnh chi giai.

Đây là gì cùng cuồng vọng, cũng khó trách sẽ bị thiên địa chán ghét mà vứt bỏ, đánh lên “Đại hung” nhãn hiệu, muốn để nó vĩnh rơi thâm uyên, lại vô xoay người cơ hội!

Cũng chính vì vậy, mới tự tìm đường chết… Bọn hắn chỉ cần đem La Quan vây ở cái này, đợi nó phá cảnh thất bại, chính là đột tử thời điểm. 2 người cũng sẽ bởi vậy thu hoạch được, đến từ thiên địa ban ân, có lẽ liền có thể nhờ vào đó, tiến giai suốt ngày tuyển chi tử!

Nghĩ đến cái này, 2 vị trời ban người đôi mắt, liền trở nên phá lệ sáng tỏ, kích động trong lòng như nước thủy triều.

Thiên tuyển chi tử…

Thụ thiên mệnh che chở, tán thành, có đại khí vận gia thân, tu luyện thuận buồm xuôi gió, có thể nói lịch kiếp mà không vẫn, tuyệt cảnh có sinh cơ!

Là ván đã đóng thuyền, ngày sau tất có đại thành tựu, sẽ có cơ hội trở thành thiên địa cự phách, nhất niệm tinh hà động, tiện tay có thể che trời!

Mà liền tại, 2 tên trời ban người vô ý thức, ước mơ mỹ hảo tương lai lúc, La Quan tâm thần lại tiến vào một mảnh kỳ dị thế giới.

Xám trắng, tĩnh mịch, dưới đất là thô ráp hạt cát, đỉnh đầu là ảm đạm thương khung, không có bất kỳ cái gì sinh vật, càng không có bất luận cái gì động tĩnh, thậm chí liền ngay cả phong thanh đều không có.

Tất cả mọi thứ, đều lâm vào đình trệ, liền giống bị 1 con bàn tay vô hình, vì thế ở giữa đè xuống tạm dừng. Thời gian trường hà đường vòng mà đi, không còn vào xem ở đây, cũng không có thời gian trôi qua.

La Quan đi tại ở giữa, hắn đã tại này đi thật lâu, lâu đến toàn thân trên dưới, đều đau nhức không thôi. Cái này dĩ nhiên không phải, chân chính mỏi mệt, mà là tinh thần của hắn, ý thức, quá độ hao tổn bố trí.

Nhưng cuối cùng, hắn không thu hoạch được gì… Trầm mặc hồi lâu, La Quan ngồi xuống.

Hắn biết, trước mắt mảnh thế giới này, chính là kiếm của hắn vực.

Thân ở trong đó, lấy tay nhưng sờ… Lại vẫn cứ, không có cách nào nắm giữ, Cổ thần huyết mạch chi lực trấn áp, liền làm thật khó giải sao?

Không, không đúng.

Rõ ràng là ta đồ vật, ta muốn bắt trở về, liền nhất định có biện pháp!

Không biết qua bao lâu, La Quan đột nhiên đưa tay, từ mặt đất nhặt lên một khối đá, nhìn chằm chằm khối này tái nhợt, trầm mặc đá vụn, hắn đột nhiên nở nụ cười.

“Nguyên lai, đúng là dạng này…”

Oanh ——

Yên lặng thế giới, đột nhiên bộc phát, phát ra kiềm chế về sau gầm thét.

Giữa bầu trời kia yên tĩnh mây, phương xa trầm mặc núi, dưới chân im ắng đá vụn, đều tại thời khắc này phóng lên tận trời, hóa thành vô cùng vô tận kiếm ảnh.

Thế giới này, lúc này sống lại, biến thành kiếm hải dương!

Thế là, khi La Quan mở mắt ra, liền nhìn thấy nữ Cổ thần trên mặt, hiện ra kinh sợ cùng khó có thể tin.

“Kiếm vực không phải vực, mà là kiếm.”

“Kiếm nơi tay, thì vực tùy tâm…”

“Đây là, tùy tâm sở dục!”

Hắn đưa tay, hướng về phía trước một nắm.

“Kiếm đến! !”

Oanh ——

Cả tòa kiếm vực sát na sôi trào, lại có 1 kiếm từ đó hiển hiện, chém về phía nam tử áo đen.

“Ngươi đứng ở thế bất bại? ? Vậy liền nhìn ta kiếm này, khả năng giết ngươi!”

Kiếm này cực nhanh, sát na chém xuống không gian bích lũy, nó liền như 1 viên bọt khí, tại dưới kiếm phong vỡ nát.

Áo bào đen nam tử chỉ tới kịp, trừng lớn hoảng sợ 2 mắt, cả người liền đã bị nghiền nát —— là chân chính hoành ép, kiếm thế chỗ trải qua chỗ, hết thảy hủy diệt!

Oanh ——

Máu cầu vồng trùng thiên, phá lệ tráng kiện vô song, liền như 1 đạo chống trời cột máu.

Giết trời ban người 1, La Quan giữa lông mày điểm đỏ, nhan sắc càng phát ra xích hồng, làm hắn khí tức cả người, càng thêm hung thần, lăng lệ. Chỉ xa xa nhìn chăm chú, liền giống bị viễn cổ hung thú khóa chặt, sợ hãi tự nhiên sinh ra, từ đáy lòng bắn ra muốn đem hồn phách đông kết.

Không rét mà run!

“Không!” Nữ Cổ thần thét lên, nàng mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, ngửa đầu nhìn về phía mây tiêu Thần sơn, “Cứu ta! ! Cầu ngài cứu ta!”

Nàng là Cổ thần hậu duệ, sinh mà có đại khí vận, có vô hạn tương lai, càng từ lâu hơn phát thệ muốn trọng chấn Cổ thần một mạch.

Lại thế nào, có thể chết tại đây? ?

Nhưng cuối cùng, nàng chết tại cái này.

Chết tại La Quan kiếm thứ 2 dưới, hơn mười trượng Cổ thần thân thể, tại dưới kiếm phong bị 1 chém làm 2, nhanh chóng vỡ vụn, tiêu tán.

Nhưng nàng giữa lông mày, viên kia huyền diệu vô song, khiến người "Thấy chi tắc biết" chữ cổ phù, lại từ khí vận trong huyết vụ tránh ra, rung động bên trong nhanh chóng làm nhạt, liền muốn từ đây ở giữa thoát đi.

La Quan đôi mắt chỗ sâu, dựng thẳng đồng nháy mắt hiển hiện, nhìn chằm chằm chữ cổ phù.

Một tiếng long ngâm vang lên, bàng bạc khí huyết phá thể mà ra, Chân Long chi ảnh lại lần nữa xuất hiện, gào thét mà ra một ngụm đưa nó nuốt vào.

Sau một khắc, thống khổ gào thét bộc phát, chính là La Quan đều gặp liên luỵ, mặt ngoài thân thể nhiều chỗ băng liệt, hiển hiện lít nha lít nhít vết thương. Cả người, liền như nung thất bại gốm tượng, bộ dáng thê thảm vạn điểm!

Chân Long chi ảnh liều mạng lăn lộn, cái đuôi đập đại địa, tuy chỉ là một cái bóng, nhưng cũng truyền ra "Ầm ầm" nổ vang rung trời.

Ánh mắt xuyên qua, nó hơi mờ thân thể, có thể thấy rõ chữ cổ phù bây giờ, biến thành xích hồng chi sắc liền như bàn ủi, nương theo cuồn cuộn hơi khói bốc hơi,

Chân Long chi ảnh lại không ngừng co lại tiểu… Kia là Chân Long chi huyết tại bị hao tổn!

Nhưng dù cho như thế, Chân Long chi ảnh cũng tuyệt không há miệng, không tiếc đại giới cũng muốn đưa nó thôn phệ.

Cuối cùng, khi nó thân thể thừa hơn, chỉ có ban đầu 1 lúc, chữ cổ phù yên tĩnh lại.

Sau một khắc, Chân Long chi ảnh giữa lông mày, lại có phù văn hiển hiện, mơ hồ đến cực điểm căn bản nhìn không rõ ràng, nhưng tuyệt không phải chữ cổ phù.

Mà là một cái khác, “Thấy chi tắc biết” đặc thù phù văn.

Nó ngửa đầu phát ra long ngâm, dù suy yếu vạn điểm lại cho người ta một loại, vô tận uy nghiêm, tôn quý cảm giác.

Như vạn long chi long, chí cao vô thượng!

—

—

—

—

—

—

Chương 164 : Nhưng nguyện thần phục?

Oanh ——

Đạo thứ 2 cột máu phóng lên tận trời, nữ Cổ thần thân ảnh tiêu tán.

Đến tận đây, 2 vị trời ban người đều vẫn.

Thiếu niên quanh thân sát khí bốc lên, có Chân Long chi ảnh vờn quanh, như thần ma giáng lâm, cử thế vô địch!

Phía dưới vô số thân ảnh, con mắt cơ hồ trừng bạo, cho dù vừa rồi hết thảy là tận mắt nhìn thấy, cũng cảm thấy như tại mộng cảnh.

Mà lại, là cái cực kỳ đáng sợ ác mộng!

“Kiếm vực hóa kiếm… Cái này… Đây là trong truyền thuyết, kiếm ý tầng 6… Mới có thể chạm đến cấp độ…” Có kiếm tu rên rỉ lên tiếng, trong đôi mắt, tràn ngập vô tận rung động.

“Người này đến cùng thần thánh phương nào? Không phải là viễn cổ kiếm tiên chuyển thế? Nếu không làm sao có thể, mạnh như thế không giảng đạo lý!”

“Kiếm ý tầng 4 đã đầy đủ khủng bố, lại vẫn có thể vượt cấp thi triển, tầng 6 uy năng? Thế giới này triệt để điên!”

Chấn động, bối rối về sau, là vô tận trầm mặc.

Từng đạo ánh mắt, nhìn về phía mây tiêu bên trên thiếu niên, phức tạp mà kính sợ.

Thân là cùng thế hệ thiên kiêu, mặc dù bọn hắn cực không nguyện ý thành ý, nhưng hôm nay hết thảy đã thành kết cục đã định —— có thần bí thiếu niên, 1 người độc kiếm giết xuyên cùng thế hệ.

Tuy là thiên phạt, cũng không thể ngăn mũi kiếm chỗ hướng!

Bọn hắn chung quy, thành thiếu niên trèo núi trên đường, dưới chân không có tiếng tăm gì cát sỏi.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, có long ngâm hô ứng, liền thấy thiếu niên quay người, ngẩng đầu trèo lên mây tiêu.

Hắn hôm nay tới đây, vốn cũng không phải là vì giết người, càng cũng không phải là trấn áp cùng thế hệ, lập nên vô địch chi danh.

La Quan mục đích chỉ có 1 cái —— phá lăng vân chi quan, đạp lâm chín ngày!

Có tông môn thiên kiêu lẩm bẩm nói: “Hắn gánh vác thiên phạt, bị thiên địa chán ghét mà vứt bỏ, vì sao còn muốn xông đường lên trời? Hắn hẳn là, còn muốn làm trái thiên đạo, cưỡng ép đăng lâm không thành?”

“Không có khả năng!” Lại 1 người mở miệng, “Người này mạnh hơn, lại như thế nào có thể nghịch thiên? Bị thiên địa chán ghét mà vứt bỏ, tuyệt không lên trời cơ hội.”

“Không sai, đường này với hắn mà nói, từ thiên phạt hạ xuống bắt đầu, liền đã đoạn tuyệt.” 1 kiếm tu lắc đầu, “Đáng tiếc, như người này không nhận thiên phạt, có lẽ hôm nay ngươi ta liền có thể, tận mắt nhìn thấy cái thế thiên kiêu, đăng lâm Thần sơn thụ phong thiên tuyển chi tử.”

“Hắn bây giờ, hoặc là không có cam lòng, hoặc là còn phải lại thử một chút… Nhưng rất nhanh, hắn liền sẽ biết khó mà lui… Làm trái thiên đạo người, lại há có thể bước lên trời?”

La Quan không biết phía dưới chúng thiên kiêu, lúc này thở dài cùng phán định, nhưng cho dù là biết, hắn cũng sẽ không để ý nửa điểm.

Thiếu niên đi võ đạo mạnh nhất con đường, đến hôm nay xông qua bao nhiêu ma luyện, hung hiểm, duy mình rõ ràng nhất, bao nhiêu lần thân hãm tuyệt cảnh, cũng đều đi tới.

Bây giờ trong mắt của hắn, cũng chỉ có mây tiêu phía trên toà kia thiên địa Thần sơn, ngươi dù có 100,000 thủ đoạn, ta vẫn như cũ còn đứng ở cái này.

Từng bước tiến lên, từng bước lên trời!

Liền muốn nhìn, ai còn có thể ngăn ta?

Thiên địa im miệng không nói, thiếu niên phía trước lại không trở ngại, nhưng trở ngại lớn nhất, đúng vào thời khắc này mới bắt đầu.

Gió bắt đầu thổi!

Mây tiêu phía trên, thiếu niên độc thân hướng về phía trước, có gió thổi phật mà qua, thân thể của hắn mặt ngoài, liền bỗng nhiên nhiều vô số vết thương.

Không cách nào chống cự, càng khó có thể hơn tránh né, này gió từ chín ngày mà đến, mang theo đạo uẩn khí tức, có thể tuỳ tiện phá hủy huyết nhục chi khu.

Nhưng La Quan bước chân, lại chỉ là dừng một chút, liền tiếp tục hướng phía trước. Hắn biết, tuy nói không thể nói vị kia tồn tại, đã là không kịp chờ đợi, muốn đem hắn giết chết… Nhưng nó không thể trực tiếp động thủ.

Nếu không, La Quan đã sớm chết vô số lần, bây giờ nó đủ khả năng làm được, chính là cho thiếu niên thiết lập trùng điệp trở ngại.

Nhưng nhiều nhất, bất quá cửu tử nhất sinh.

Đại đạo 50, thiên diễn 49, người độn nó 1… Tung thập tuyệt chi cảnh, cũng phải lưu một chút hi vọng sống.

La Quan đọ sức, chính là cái này một tuyến cơ hội!

Gió càng lớn, vòng quanh người mà qua thiếu niên chớp mắt, liền thành cái huyết nhân.

Máu tươi tí tách ở giữa, hắn nhanh chân tiến lên!

…

Đế Võ Hậu Sơn, tiểu viện.

Lúc này nguyệt đến giữa bầu trời, yên lặng như tờ.

Có trăng sao quang mang, tại tiểu la lỵ trước mặt ngưng tụ, liền như một phương màn nước, dù hơi có mơ hồ nhưng cũng miễn cưỡng có thể thấy rõ, chính là đường lên trời công chính phát sinh một màn!

Nàng mắt thấy La Quan, trong tuyệt cảnh lĩnh ngộ kiếm đạo chân ý, 2 kiếm kích giết trời ban người, trấn áp thập phương thiên kiêu, mặt mũi tràn đầy đều là kiêu ngạo, đắc ý.

Cái này, chính là đệ tử của hắn!

100,000 cổ… Không, chí ít là 1 triệu cổ, mới có thể mới gặp siêu cấp kiếm đạo thiên tài.

Lấy kiếm ý tầng 4 cảnh giới, phóng thích kiếm ý 6 tầng chi uy, xem khắp thế gian kiếm đạo thiên kiêu, ai có thể đánh một trận?

Nhưng chính là, cái này để nàng hài lòng đến, không thể lại hài lòng đệ tử, bây giờ lại gặp phải vô sỉ đến cực điểm mưu sát!

Đại đạo chi ảnh, chín ngày cương phong!

So táng thần không gian càng kinh khủng, đây là thành tiên cảnh trở lên, mới có thể tao ngộ thiên địa ma luyện.

Lấy La Quan bây giờ cảnh giới, căn bản không có khả năng xông qua.

Tiểu la lỵ nghiến răng nghiến lợi, khuôn mặt đều vặn vẹo, “Không muốn mặt! Không muốn mặt!”

“Ngươi làm như vậy, thật sự là một điểm quy củ đều không giảng! Trả giá như thế đại giới, cũng muốn giết đồ đệ của ta, có phải là sắp điên?”

Làm hư quy củ, là phải bỏ ra đại giới.

Như táng thần hư không, như thiên địa khóa… Mà chín ngày cương phong cần thiết đại giới, chính là chỉ là suy nghĩ một chút, nàng đã cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Nó đến tột cùng, tại thời gian trường hà bên trong, nhìn thấy cái gì? Hẳn là, là La Quan cầm kiếm lên trời, đem nó cho chém sống rồi?

Nhưng coi như như thế, liền không năng lực tâm cùng chờ? Cái này vạn cổ tuế nguyệt đến, nhiệt huyết xông lên đầu nhao nhao muốn Phần Thiên, diệt thiên, làm trời, đồ thiên người còn thiếu sao? Chỉ cần tại thời khắc mấu chốt, động như vậy một chút tiểu tay chân, liền có thể nhất tiểu đại giới , khiến cho vạn kiếp bất phục.

Loại sự tình này, nó làm không ít.

Nhưng tại La Quan trên thân, nó hoàn toàn mất đi, quá khứ kiên nhẫn cùng hờ hững, biểu hiện ra xúc động cùng không kịp chờ đợi, quả thực không hề có đạo lý!

Dược trì dược lực, sớm đã hao tổn hầu như không còn, Khởi Linh Dẫn Tinh trận ầm vang vận chuyển, cuồn cuộn thiên địa linh lực điên cuồng tuôn ra, ngưng tụ thành sương mù đem La Quan bao phủ, liều mạng dung nhập vào trong cơ thể hắn, chữa trị kia từng đạo trống rỗng xuất hiện khủng bố vết thương.

Nhưng cái này, chỉ là bắt đầu.

Chín ngày cương phong… Trước thương thế phách, lại diệt thần hồn! !

Đến lúc đó, linh khí nhưng chữa trị nhục thân thương thế, nhưng hồn phách bị hao tổn lại khó mà đền bù.

Ngay vào lúc này, trong dược trì La Quan thân thể run lên, sắc mặt hắn nháy mắt tái nhợt, khí tức tùy theo suy yếu.

Thần hồn chi kiếp đến! !

Chín ngày cương phong như đao, ngay tại hao hết hồn phách, diệt hắn linh thức.

Tiểu la lỵ cắn răng, lóe lên xuất hiện tại La Quan trước người, 5 ngón tay đều giương hướng trăng tròn hư nắm, vô tận ánh trăng mãnh liệt mà tới. Một cái tay khác, thì điểm tại hắn giữa lông mày, lấy tự thân làm môi giới,

đem nguyệt hoa chi lực rót vào trong cơ thể hắn.

Nhưng La Quan tình trạng, chỉ duy trì một hồi, liền lại lần nữa chuyển biến xấu.

Chín ngày cương phong sát thương càng mạnh, lấy nguyệt hoa chi lực, đã khó mà chữa trị.

Tiểu la lỵ đột nhiên cắn nát ngón tay, có đỏ thắm huyết châu hiển hiện, trực tiếp đưa đến La Quan bên miệng.

Sắc mặt nàng, lập tức trở nên tái nhợt, cắn răng kêu to, “Nó mặt đều không cần, các ngươi còn phải xem đến cái gì? Chờ đợi thêm nữa, La Quan liền thật muốn chết!”

…

Đường lên trời, tĩnh mịch im ắng!

Vô số thiên kiêu trừng to mắt, nhìn về phía trên đỉnh đầu, kia tại cửu thiên cương phong bên trong lung lay sắp đổ thân ảnh.

Áo quần rách nát, đều bị máu tươi thẩm thấu, mà kinh khủng nhất lại là, hắn hồn phách bây giờ ngay tại kinh lịch hết thảy.

Cương phong như đao, đao đao trảm hồn… Trong đó thống khổ, xa so nhục thân tổn thương, phải mạnh mẽ gấp trăm lần!

Cẩu thả chí kiên định hạng người, ba đao 5 đao có thể ngăn cản, 10 đao 8 đao hoặc cũng có thể làm, nhưng

100 đao, ngàn đao đâu? ?

Chúng thiên kiêu rung động không hiểu, tiếp theo trong lòng kính sợ, đến tận đây liền chỉ có 2 cái nghi vấn?

Một là thiếu niên vì sao không đi? ? Dù là mất đi lên trời cơ duyên, lấy hắn triển lộ ra thực lực, bằng tự thân cũng có thể xông ra 1 đầu thông thiên đại đạo!

2 là… Hắn vì sao còn chưa đổ xuống?

Chín ngày cương phong trước thương thế phách, trên người thiếu niên không biết có bao nhiêu vết thương, máu tươi liệu đến đã chảy hết.

Lại hao tổn tinh thần hồn, đao kia đao trảm hồn, hắn bị bao nhiêu đao không người biết được, nhưng dù có 9 mệnh cũng nên đã sớm hồn phi phách tán.

Đột nhiên, Thần sơn oanh minh tái khởi, rộng lớn thanh âm vang vọng đất trời, “La Quan, ngươi nhưng nguyện thần phục?”

—

—

—

—

—

—

Chương 165 : Hướng chết mà sinh

Đây là, thiên vấn!

Liền như hàng trăm triệu người đồng thời lên tiếng, hội tụ thành câu này, uy áp hạo đãng càn quét thập phương, để người nghiêm nghị sinh ra sợ hãi.

Chín ngày cương phong bên trong, thiếu niên gian nan ngẩng đầu, híp bị máu tươi nhiễm đỏ 2 mắt, như tại trầm ngâm.

Sau một khắc, có kim quang từ chín ngày mà đến, dừng ở trước mặt hắn, hóa thành một phương kim ấn.

Uy nghiêm mà tôn quý, để mắt người thần rơi xuống, liền từ đáy lòng sinh ra kính sợ, thần phục —— nhân, này ấn bên trong lại ẩn chứa, bộ điểm trời ban quyền hành.

“Quỳ sát tại đất, tiếp chưởng kim ấn, có thể miễn sinh tử đại kiếp, nhưng mở đường lên trời.”

“Ngay hôm đó lên, chính là thiên tuyển chi tử!”

“Ầm ầm” tiếng gầm như sóng lớn, càn quét mà qua làm thiên địa tĩnh mịch, vô số con mắt trừng lớn, tâm thần trống rỗng.

Cái này… Đây là cái gì…

Thiên địa chủ động mời chào, chỉ cần La Quan nguyện ý, đưa tay hướng về phía trước tiếp được kim ấn, liền có thể trở thành thiên tuyển chi tử.

Mà bọn hắn, trả giá vô số vất vả, cố gắng, tại đường lên trời bên trong nếm thử một lần lại một lần, lại đều là phí công, chưa từng phải thiên địa xem ra một chút.

Đây chính là, giữa người và người chênh lệch sao? Chúng thiên kiêu nội tâm bên trong, chấn động về sau liền chỉ còn hơn, thật sâu cay đắng.

Bọn hắn ngẩng đầu, ngưỡng vọng thiếu niên thân ảnh, nghĩ thầm nếu là bọn họ, đã sớm không kịp chờ đợi đón lấy kim ấn, ngươi còn chờ cái gì?

Nhưng tiếp xuống nghe được, lại làm cho mọi người tâm thần lại lần nữa, tiếp nhận đến 120,000 điểm bạo kích.

“Cẩu thí thiên tuyển chi tử!”

“Muốn cho ta đeo lên dây cương, trở thành ngươi tọa hạ trâu ngựa, nằm mơ!” Thiếu niên cười to, tùy ý tấm giương, “Hôm nay, ta liền muốn đăng lâm chín ngày, nghĩ ngăn ta… Ngươi chi bằng xuất thủ!”

Cự tuyệt… Hắn lại cự tuyệt…

Bọn hắn tha thiết ước mơ, nguyện vì chi trả bất cứ giá nào, khổ sở khổ theo đuổi đồ vật, La Quan vậy mà chẳng thèm ngó tới.

Mà lại, là tại lập tức cục diện… Chúng thiên kiêu trầm mặc, có người đầy mặt đắng chát, có người nghiến răng nghiến lợi, có người ngu trệ kinh ngạc.

Nhưng đều không ngoại lệ, bọn hắn đều có một phần không hiểu —— cái này La Quan, hắn thật không sợ chết sao?

Như chúng thiên kiêu biết được, sớm tại lúc trước thiếu niên liền đã, cự tuyệt qua một lần trở thành thiên tuyển chi tử cơ hội, không biết lại sẽ là gì cùng tâm tính?

“Minh ngoan bất linh!”

Thần sơn phẫn nộ, kia chín ngày mà đến cương phong, bỗng nhiên mãnh liệt lên, lại hóa thành một cơn lốc xoáy, đem thiếu niên thân ảnh nuốt hết.

“Vô vận người La Quan, giết trời ban người, tà đạo thiên đạo đại tội không dung xá!”

“Đoạn nó đường lên trời… Không lùi thì chết!”

Ầm ầm ——

Chín ngày cương phong gào thét, băng lãnh, ngang ngược khí tức, phóng xuất ra vô tận hủy diệt ý chí.

Đoạn tuyệt đường lên trời, là nó quyền hành 1 trong, cho thiếu niên thối lui lựa chọn, là “Quy củ” hạn định nó không được giết sinh.

Nhưng hôm nay, thiếu niên ngay tại phá cảnh trạng thái,

vừa lui liền mang ý nghĩa thất bại, mà thất bại… Chính là thập tử vô sinh chi cục.

Nhìn như có lưu một tuyến, kì thực đuổi tận giết tuyệt!

Chín ngày cương phong vòng xoáy, khiến La Quan thân ảnh cực kì mơ hồ, nhưng hắn vẫn chưa đổ xuống, thậm chí còn đang từng bước kế tiếp theo lên trời.

Thế là, liền có dưới mắt, cực kỳ rung động một màn ——

Chỉ thấy thiếu niên lẻ loi một mình, kéo lấy cương phong vòng xoáy, nương theo lấy “Ầm ầm” khủng bố tiếng vang, đi hướng mây tiêu Thần sơn.

Hắn bộ pháp cực chậm, mỗi một bước đều như gánh vác 10,000 dặm non sông, lại càng không biết còn muốn tại 1 bước này ở giữa, trúng vào bao nhiêu cương phong chi đao.

Đao này đã thương thế phách, cũng tổn hại thần hồn, mang đến thống khổ không phải người thường có thể tưởng tượng, tung lấy La Quan tâm thần chi kiên, cũng đã ý thức mơ hồ.

Hắn lung lay sắp đổ, nhưng thủy chung không ngã, kia đơn bạc sống lưng, lưng eo, chính là đối thế giới này im ắng gầm thét, gào thét!

Thiên địa bất công, vậy liền lấy tay trúng kiếm, chém ra 1 đầu con đường thông thiên.

Có chết… Cũng không cúi đầu!

Thiếu niên là thật sẽ chết, hắn thậm chí có thể rõ ràng, cảm thấy được tử vong giáng lâm thời gian điểm… Còn có 10 hơi!

9.

8.

7.

Như hồi quang phản chiếu, La Quan ý thức đột nhiên khôi phục, thậm chí so dĩ vãng bất cứ lúc nào, đều càng thêm thanh tỉnh. Hắn ngạc nhiên phát hiện, mình lại không có nửa điểm sợ hãi, đời này trong trí nhớ hình tượng, từng màn nhanh chóng hiển hiện.

La Quan nghĩ đến đế võ bên trong bằng hữu, nghĩ đến Giang Ninh thân nhân, nghĩ đến khi còn bé trong gió rét, khóc rèn luyện thân thể.

Phụ thân đứng bên người, La Quan tựa như là người đứng xem, có thể thấy rõ, hắn trầm mặc, lạnh lùng dưới khuôn mặt đau lòng.

Lại kế tiếp theo, ký ức hình tượng liền trở nên tuyệt đối tiếp theo tiếp theo, kia là hắn khi còn nhỏ ký ức, bởi vì tuổi tác quá tiểu phá thành mảnh nhỏ.

Cái này thuộc về, là ký ức tiềm thức khu vực, như tại dưới tình huống bình thường, La Quan mãi mãi cũng sẽ không nhớ lại.

Mà liền tại, những ký ức này mảnh vỡ bên trong, La Quan tìm được 1 cái hình tượng ——

Nàng hai mươi mấy tuổi, có một đầu mái tóc đen nhánh, Mi nhi cong cong, trong mắt là tràn đầy yêu thương, chính nửa ngồi trước mặt, nắm 1 con thịt đô đô tay nhỏ, miệng bên trong nhẹ giọng ngâm nga lấy cái gì.

Nương…

Nàng chính là ta nương sao?

Đời này gần 20 năm, nhưng vẫn là lần thứ 1 biết, mẫu thân là cái bộ dáng này.

Nguyên lai, nàng thật từng dạng này, ôn nhu mà cười cười, vì hống ta chìm vào giấc ngủ mà hát lên ca dao… La Quan đột nhiên cảm giác an tâm, mà chết sau có thể gặp đến mẫu thân, cũng là 1 kiện chuyện hạnh phúc đi.

Hắn nhìn chằm chằm nữ nhân hình tượng, khóe miệng lộ ra tiếu dung.

Mà sinh mệnh đếm ngược, cũng đã đi tới cuối cùng.

4.

3.

2…

“La Quan, La Quan ngươi cho ta mở mắt ra!”

“Không cho phép chết, ta không cho phép ngươi chết, có nghe hay không! !”

Có người đang gọi hắn, là cái lo lắng giọng nữ, mềm mềm non nớt hẳn là, 1 cái rất mỹ lệ tuổi trẻ nữ hài tử a? ?

Nàng là ai?

Vì sao ta trong trí nhớ, chưa bao giờ có thanh âm của nàng?

La Quan giấu trong lòng hoang mang, quay người hướng về sau nhìn lại, hắn nhìn thấy 1 cái vòng sáng, đối diện là… Đế Võ Hậu Sơn tiểu viện.

Dược trì… Khởi Linh Dẫn Tinh trận… Tiếp xuống, hắn nhìn thấy mình, bây giờ máu me khắp người, bộ dáng thê thảm vạn điểm.

1 cái bóng lưng xuất hiện ở trước mắt, kia là cái có một đầu mái tóc nữ hài, lại mặc một thân cực không vừa vặn, có nhật nguyệt tinh thần hiển hiện rộng lớn pháp bào, đang dùng lực lay động hắn.

Nàng là ai?

La Quan trong đầu, chuyển qua cái cuối cùng suy nghĩ.

1!

Hắn thế giới, lâm vào một vùng tăm tối.

“A! !”

Trong tiểu viện, vang lên nữ hài thét lên, nàng trừng mắt đỉnh đầu trăng sao, “Ngươi đem đệ tử của ta còn cho ta! Còn cho ta! !”

Mà liền tại, tiểu la lỵ thét chói tai về sau, kia từ đầu đến cuối thờ ơ, trầm mặc bất động trăng sao, lúc này rốt cục có biến hóa.

Liền thấy cả tòa bầu trời đêm, lúc này bỗng dưng rung động, liền có vô số trăng sao quang huy, trên chín tầng trời ngưng tụ, hóa thành 1 đạo thẳng tắp cột sáng, chiếu xuống tại Đế Võ Hậu Sơn, đem La Quan thân ảnh bao phủ ở bên trong.

Giờ khắc này, cả tòa đế võ, thậm chí là toàn bộ đế võ, đều rung động không nói gì. Vô số người ngẩng đầu, ngơ ngác nhìn trước mắt, giống như thần tích một màn.

Bọn hắn không biết, đến cùng xảy ra chuyện gì, lại đều không hẹn mà cùng nghĩ đến, vị kia đế võ thiếu viện. Tây sơn một trận chiến, thiếu niên từng 1 kiếm ra, khiến ban ngày sao hiện!

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, từ kiếm tháp tầng 9 truyền ra, nó như đến từ cách xa bên ngoài, lại rõ ràng truyền vào mỗi người trong tai. Làm bọn hắn ý thức rung động, hiển hiện kinh người hình tượng —— có 1 kiếm, vượt qua vô tận tinh hà mà đến, “Ầm ầm” gào thét bên trong sát ý

trùng thiên!

Bởi vì cái gọi là, hướng chết mà sinh…

Từ cái này vị không nhìn quy củ, không có chút nào ranh giới cuối cùng động thủ lúc, bọn chúng liền đang chờ.

Bởi vì chỉ có chết qua một lần, mới có thể nghênh đón tân sinh, mới có thể đem kia cưỡng đoạt mà đến khí vận, chân chính biến thành tự thân sở hữu.

Cho đến lúc này!

—

—

—

—

—

—

Chương 166 : Kiếm bổ đại đạo

Đường lên trời, chín ngày cương phong vòng xoáy bên trong, thiếu niên rốt cục đổ xuống.

Một màn này, sớm tại mọi người trong dự liệu, cũng không biết vì sao tận mắt thấy lúc, bọn hắn chỉ cảm thấy trong lòng kiềm chế, nặng nề.

Kia 1 người độc kiếm mà đến, giết xuyên cùng thế hệ, trấn áp thập phương tuyệt thế thiên kiêu, cuối cùng đổ vào “Thiên phạt” phía dưới!

Mà bọn hắn, cũng rốt cuộc minh bạch, La Quan vì sao không lùi…

Vô vận người!

Những cái kia trong mắt bọn hắn, yếu nhỏ như sâu kiến, chỉ là lục bình không rễ, nhất định bị gió thổi mưa rơi phiêu tán, điêu linh “Bàn đạp”, có thể có như thế nhân vật.

La Quan không lùi, là bởi vì hắn muốn bước lên trời, mới có thể nghịch thiên cải mệnh, vì chính mình đoạt 1 đạo khí vận, chân chính đặt chân giữa thiên địa. Cái này đường lên trời, với hắn mà nói một khi đạp lên, cũng chỉ có thể dũng cảm tiến tới, lại không một chút lui lại chỗ trống.

“Vì cái gì, hắn không tiếp thụ thiên địa ban ân, trở thành thiên tuyển chi tử…” Một tông cửa thiên kiêu thì thào nói nhỏ.

Có người trả lời, “Như hắn nguyện ý tiếp nhận, đến từ thiên địa ban ân, hoặc căn bản là đi không đến hôm nay… Người này là tại lấy tính mệnh, đến đối kháng thiên địa bất công, thà chết không hàng!”

“Ta không bằng hắn.” 1 ngày kiêu cười khổ.

“Ta v.v. Không bằng hắn!”

Mọi người trầm mặc.

“La Quan… Danh tự này, ta ghi lại, ngày sau nếu có cơ hội, khi đi nó trước mộ phần kính một chén rượu.”

“Nếu có được gặp, cũng coi như ta một chén.”

“Người này, đích xác đáng giá khâm phục!”

Thần sơn trở nên yên ắng, chín ngày cương phong tiêu tán, thiếu niên máu me khắp người thân ảnh, xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Hắn như tảng đá lớn, từ mây tiêu rơi xuống, đem rơi xuống đầu kia hư không trường hà bên trong, từ đó biến mất không tồn tại ở thế gian ở giữa.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên một tiếng oanh minh bộc phát, khiến cả tòa thế giới rung động.

Lại có trăng sao chi ảnh, trống rỗng nổi lên, đem La Quan bảo hộ ở trong đó, để hắn huyền không không ngã.

Tiếp theo, có ngập trời kiếm minh, sát na truyền vào trong tai.

Đón lấy, đường lên trời phương này thế giới kì dị, liền bị từ ngoại giới sinh sinh đánh vỡ.

Có nguy nga kiếm ảnh như kình thiên sơn nhạc, xuôi theo trăng sao hình chiếu phá giới mà đến, rơi vào thiếu niên bên người, kiếm minh ngút trời hoành ép thập phương!

Đột nhiên xuất hiện một màn, khiến chúng thiên kiêu mặt lộ vẻ kinh hãi, mỗi người bọn họ có đại bối cảnh, đối đường lên trời biết được rất sâu.

Nhưng chưa hề có người, tại bất luận cái gì trên điển tịch, nhìn thấy qua liên quan tới trước mắt một màn ghi chép —— lại có trăng sao hiển hiện, kiếm ảnh muốn kình thiên!

Không có chút nào ngoài ý muốn, đây hết thảy biến hóa, đều bởi vì ngã xuống thiếu niên.

Vô vận người… Thế gian này lại còn có, dạng này vô vận người sao? Bởi vì 1 người đổ xuống, liền có trăng sao mang theo kiếm mà tới.

Hẳn là, là muốn kiếm thí trời xanh?

Nhưng ngay sau đó, phát sinh một màn, càng làm bọn hắn hơn khó có thể chịu đựng.

Liền thấy vô tận trăng sao chi quang hội tụ, lại hóa thành một cánh cửa, có người từ ngoại giới đẩy, liền cất bước đi đến.

Kia là cái, một bộ màu đen váy dài, khí tức uy nghiêm muôn vàn, giống như đế hoàng lâm thế nữ tử.

Khuôn mặt mơ hồ, khiến người nhìn không rõ ràng, nhưng kia một đôi tròng mắt bên trong băng lãnh, sát ý, lại như muốn đông kết thế giới này.

Vô số thiên kiêu, giờ phút này tất cả đều nghẹn ngào, thân cương như sắt, chính là thở dốc đều đã đình chỉ!

Không động đậy dám động!

Cảm giác kia, liền như đối phương một ánh mắt, liền có thể dễ như trở bàn tay, làm bọn hắn tất cả mọi người hình thần câu diệt.

Không thuộc về hiện thế, từ âm u mà đến Nữ đế, quanh thân hủy diệt cùng giết chóc khí cơ, gào thét không ngớt.

Lúc này, nàng ngửa đầu nhìn về phía, mây tiêu phía trên Thần sơn, khóe miệng có chút câu lên, lộ ra cười lạnh.

Đưa tay một nắm, đế kiếm rơi vào trong tay, nàng huy kiếm liền trảm.

Ầm ầm ——

Một kiếm này, có thể khiến trời sập, có thể khiến đất sụt, có thể để quy tắc phá diệt, có thể để đạo uẩn tẫn tán! !

Không thể ngăn cản, lấy thế tồi khô lạp hủ nghịch thiên mà lên.

Nữ đế dắt La Quan tay, liền ở đây kiếm về sau, mang theo hắn từng bước lên trời.

Phía trước, chín ngày cương phong vỡ vụn, Thần sơn đạo tắc vầng sáng vỡ vụn, kia trùng thiên 1 kiếm không hề dừng lại, trùng điệp trảm tại Thần Sơn bên trên.

Sát na núi lở, lại bị sinh sinh chém ra 1 đầu, sâu không thấy đáy khủng bố khe hở, có hải lượng khí vận nồng vụ, từ khe hở bên trong bộc phát.

Nữ đế phất tay, đem La Quan đưa vào khí vận sương mù, tiến vào nháy mắt liền bị trực tiếp bao khỏa, vô số khí vận chi lực xuôi theo miệng mũi thất khiếu, điên cuồng tràn vào đến trong cơ thể hắn.

Trong quá trình này, hắn chịu thương thế, chớp mắt khôi phục như lúc ban đầu. Giữa bộ ngực truyền ra “Bành” một tiếng vang nhỏ, kia yên lặng trái tim, giờ phút này lại lần nữa nhảy lên.

Giờ phút này, thiếu niên giành lấy cuộc sống mới.

Đăng lâm Thần sơn, hoàn thành phá cảnh! !

Cái này đường lên trời, thiên đạo không cho phép đi, lại có trăng sao mang theo kiếm mà đến, Nữ đế giáng lâm phất tay chém ngang, liền ngạnh sinh sinh, vì hắn bổ ra 1 đầu đại đạo.

Nữ đế nhìn về phía Thần sơn, ngữ khí đạm mạc, “Là ngươi trước phá hư quy củ, chúng ta mới có thể xuất thủ, cái này đánh ngươi phải thụ lấy.”

Mây tiêu phía trên, Thần sơn oanh minh, phẫn nộ gào thét vang lên, “Ngươi hiện thân ở đây, cũng phá hư quy củ, khi trả giá đắt.”

“Đó là của ta sự tình, không cần ngươi hao tâm tổn trí.” Nữ đế nói xong, đột nhiên nhíu nhíu mày.

Quay người, liền thấy trăng sao chi môn ầm vang nổ tung, huyết sắc vòng xoáy từ đó bộc phát. Ánh mắt xuyên qua, có thể nhìn thấy xích hồng thương khung, kia là âm u thế giới. Bây giờ, 1 đạo hư ảo thân ảnh xuất hiện, khí tức chi khủng bố, liền chỉ là ánh mắt rơi xuống, hồn phách đều muốn bị đông kết.

“Nữ đế…”

Hư ảnh mở miệng, một lời ra liền có muôn vàn huyết sắc lôi đình, tại âm u thế giới nổ tung.

Xích hồng lôi quang ngang ngược phun trào, hóa thành 1 đầu 10,000 trượng lôi long, há miệng chính là gầm lên giận dữ!

… Lại cũng chỉ tới kịp, phát ra một tiếng này gầm thét,

liền thấy 1 đầu xương cánh tay ngang nhiên xâm nhập tầm nhìn, trực tiếp đem lôi long đánh nát, tiếp lấy thế đi không giảm, nện ở hư ảnh trên thân.

Huyết sắc thương khung sát na băng liệt, ngàn vạn đạo khủng bố vết rách, lan tràn hướng 4 phương 8 hướng, cho đến cuối tầm mắt, liền như một mặt bị đánh vỡ tấm gương.

Tại vòng xoáy băng liệt nháy mắt, mọi người như mơ hồ nghe tới một tiếng, căm tức gào thét, “Để ngươi nhao nhao ta đi ngủ…”

Nếu đem trước mắt một màn chậm dần, lại nhìn cẩn thận chút, liền sẽ có người chú ý tới, cái này xương cánh tay nắm chắc quả đấm, ngón út bên trên thiếu cuối một đoạn.

Đứt gãy vuông vức, trơn bóng, giống như là bị người 1 kiếm chém xuống.

Mây tiêu Thần sơn trầm mặc.

Tựa hồ, nó cũng không nghĩ tới, đã ngủ say vô số năm vị kia, lại sẽ ra tay.

1 quyền, liền đem âm u đánh ngã!

Nữ đế cúi đầu, liếc mắt nhìn chằm chằm, khí vận trong sương mù La Quan, quay người biến mất không thấy gì nữa.

Đế kiếm xông vào trăng sao ở giữa, theo một đoàn tinh

quang tràn ngập, cùng nhau từ đó giới biến mất.

La Quan đã đăng lâm, nó liền không cách nào lại ra tay, an toàn không là vấn đề.

Một trận đột nhiên xuất hiện xung đột, như vậy hạ màn kết thúc. Nhìn như đơn giản, nhưng liên lụy phạm vi rộng, ra sân người quy cách chi cao, quả thực khó có thể tưởng tượng.

Mà hết thảy này, liền chỉ là vì, kia khí vận chi trong sương mù, chính ngang nhiên mê man thiếu niên ——

1 cái, ngay cả tiên đồ cũng không bước vào, tu hành giới thái điểu!

Nhưng chim non cuối cùng rồi sẽ lớn lên, trải qua mưa gió ngăn trở, cánh chim mới có thể đầy đặn, mới có thể trong tương lai ngày nào đó giương cánh bay lượn, tung hoành chín ngày.

Ừng ực ——

Phía dưới, chúng thiên kiêu cùng nhau nuốt nước bọt, chỉ cảm thấy hoa mắt váng đầu, nhịp tim sắp bạo tạc.

Trăng sao, kiếm, Nữ đế, khủng bố xương cánh tay…

Vừa rồi ra sân cái này từng vị, đều là cử thế vô địch tồn tại, đây là 1 cái vô vận người, có thể có bài diện cùng bối cảnh?

Người này, đến cùng có gì nền móng! ? !

Mọi người đột nhiên cảm thấy, La Quan mạnh tới mức này, là kiện chuyện rất bình thường. Có mấy cái này đại lão, đứng tại phía sau chỗ dựa… Nghĩ không trở nên mạnh mẽ, đều rất có độ khó a!

“La Quan! !”

“Danh tự này, nhất định phải nhớ kỹ!”

“Người này, không được trêu chọc!”

“Đường lên trời bên trong, La Quan chi danh đã là thần thoại!”

—

—

—

—

—

—

Chương 167 : Ngươi tâm tính thật tốt

Đế Võ Hậu Sơn, trăng sao dị tượng tán đi, kiếm tháp bình tĩnh lại.

Tiểu la lỵ sắc mặt tái nhợt, nhìn thoáng qua trong dược trì La Quan, quay người biến mất không thấy gì nữa.

Mơ hồ trong đó, nhưng nghe tới trong miệng nàng nghĩ linh tinh, “Lỗ lớn… Lần này lỗ lớn…”

Ủy ủy khuất khuất, như muốn rơi lệ.

Hừng đông, khi mặt trời nhảy ra biển mây, vẩy xuống vô tận quang nhiệt lúc, La Quan ngón tay bỗng nhúc nhích, chậm rãi mở 2 mắt ra.

Ngắn ngủi mờ mịt về sau, hắn trừng to mắt… Còn sống, hắn lại vẫn còn sống!

Thể nội khí huyết mênh mông, như giang hải phun trào, lăng vân quan vỡ vụn, hắn bây giờ đã là Đạp Thiên cảnh.

Càng quan trọng, là La Quan bây giờ, cùng quanh thân giữa thiên địa, nhiều một tia không hiểu liên hệ.

Phá lăng vân, trèo lên chín ngày… Khí vận sinh cây, đặt chân thiên địa!

Hắn làm được… Nhưng đến cùng, xảy ra chuyện gì? Trước đó ý thức của hắn, rõ ràng đã lâm vào hắc ám.

Khí tức tử vong, là không có sai.

“Lão sư? Lão sư?” La Quan vội vàng mở miệng, lại chậm chạp không có đạt được đáp lại, “Ngài không có sao chứ? Nhưng tuyệt đối đừng làm ta sợ!”

Ngay tại hắn cảm thấy bối rối lúc, rốt cục nghe tới không kiên nhẫn đáp lại, “Sáng sớm, ngươi quỷ gào gì… Liền không thể để ta, an ổn ngủ một hồi!”

Hô ——

La Quan thở dài một hơi, bị mắng lại cười vui vẻ, “Lão sư, ngài không có việc gì liền tốt! Đúng, ta là thế nào đột phá? Ta nhớ được ta rõ ràng…”

“Rõ ràng đã chết rồi, đúng không?” Huyền Quy cười lạnh, “Yên tâm đi, hiện tại thiếu nhiều người như vậy tình, tiểu tử ngươi về sau coi như muốn chết, đều rất khó!”

Một đoạn hình tượng, đột nhiên xuất hiện tại La Quan trong đầu, đúng là hắn ý thức yên lặng về sau, phát sinh ở đường lên trời bên trong sự tình.

La Quan nhìn thấy trăng sao hiển hiện, nhìn thấy đế kiếm giáng lâm, cũng nhìn thấy Nữ đế huy kiếm trảm Thần sơn, cùng kia hoành không xuất thế, 1 quyền đánh bại âm u ý chí xương cánh tay…

Huyền Quy còn tri kỷ, cho một màn này làm phóng đại, hàng nhanh xử lý, để La Quan có thể rõ ràng, nhìn thấy nó thiếu thốn một tiết xương ngón tay.

La Quan khóe miệng co giật, minh bạch Huyền Quy.

Lần này, ân tình đích xác thiếu lớn!

Nhưng có một điểm, La Quan nghĩ không rõ lắm, những này các đại lão vì sao, đối với hắn ngoài định mức chiếu cố?

“Lão sư, ta không phải là đại năng giả chuyển sinh? Lại hoặc là, thể nội chảy xuôi thần thánh huyết mạch? Hay là ta có cái gì, chính mình cũng không nhận thấy được thần bí đặc chất?”

Tu hành thiên phú cao tuyệt? Đương thời thiên kiêu? Quên đi thôi!

Tại những này đại lão trước mặt, những này không bằng cái rắm, lấy tầm mắt của bọn hắn, lịch duyệt, gì cùng kinh tài tuyệt diễm người chưa thấy qua.

Cũng căn bản không cần, vì 1 cái chỉ là tiểu bối, liền lớn phí trắc trở.

Có vấn đề, trong này khẳng định có vấn đề!

Nợ nhân tình không đáng sợ, đáng sợ là ngươi căn bản cũng không biết, mình là dựa vào cái gì, thiếu những người này tình… Không biết mới làm lòng người hoảng.

Huyền Quy yếu ớt nói: “Tiểu tử ngươi ý tứ ta minh bạch, nhưng nói thật… Ngươi vừa rồi xách những cái kia, 1 cái đều không có.”

Về phần 1 triệu cổ kiếm đạo thiên phú… Khục, việc này không thể nói, không phải về sau, nó còn thế nào tại La Quan trước mặt hỗn!

Ngẫm lại đi, 1 cái kiếm đạo ngớ ngẩn, muốn đi giáo sư 1 vị 1 triệu cổ mới gặp kiếm đạo siêu cấp thiên tài, quả thực cách lớn phổ.

La Quan sờ sờ cái mũi, “Là như vậy sao?”

“Hừ! Tiểu tử ngươi hiện tại, hay là suy nghĩ thật kỹ, làm như thế nào còn những ân tình này đi.” Huyền Quy cười lạnh, “Mấy cái này đại lão, cũng không phải hữu nghị ra sân, bọn hắn đã ra tay giúp ngươi, liền cũng nên thu hồi thù lao.”

La Quan cười khổ, “… Thay cái góc độ nghĩ, đệ tử không trả người hoàn mỹ tình trước, bọn hắn cũng đều xem như, đằng sau ta chỗ dựa, cái này cũng đối a?”

Huyền Quy im lặng, “Ngươi tâm tính thật tốt!”

“Được rồi, bên ngoài người một đống lớn, chính ngươi nghĩ biện pháp giải thích, ta đi ngủ.”

La Quan nói: “Lão sư hơi các loại, lúc trước ta sắp chết lúc, mơ hồ nhìn thấy một thiếu nữ, nàng người mặc một bộ không vừa vặn rộng lớn nhật nguyệt tinh thần pháp bào, hô hào để ta đừng chết, đây là tình huống như thế

nào?”

“Ảo giác!” Huyền Quy chém đinh chặt sắt, “Ngươi kia là thụ thương quá nặng, dẫn đến thần chí không rõ.”

La Quan nhíu mày, “Không đúng, ta rõ ràng rất thanh tỉnh, mà lại thiếu nữ kia thân ảnh, ta giống như là ở đâu gặp qua… Đúng, chính là phá ngút trời quan lúc, ta cũng thấy được nàng.”

Hắn biểu lộ ngưng trọng, “Lão sư, ta sẽ không phải là, sinh ra tâm ma đi? Lại hoặc là, có cái gì yêu tà chi vật, đã để mắt tới ta!”

“… Ngươi nghĩ quá nhiều!”

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy 2 trảo phát điên, “Tâm ma? Yêu tà chi vật? Ha ha, a a a a, không tức giận, ta không tức giận!”

“Mình thu đồ đệ, cắn răng cũng phải nhận… A a a a, La Quan ngươi tên nghịch đồ này! !”

La Quan mang theo một tia hoang mang, đứng dậy mở ra cửa sân, luôn cảm thấy Huyền Quy ngữ khí có chút cổ quái.

Sau đó, hắn liền không tâm tư, suy nghĩ tiếp việc này.

Lọt vào trong tầm mắt, chỉ thấy bên ngoài sân nhỏ lít nha lít nhít, dặm ngoài ba vòng đứng đầy người, từng người trợn to hai mắt mặt mũi tràn đầy hiếu kì, chấn động.

Tục ngữ nói, kinh diễm chỉ vì kém kiến thức, nhưng có thể tiến vào Đế Võ Hậu Sơn chủ, liền không có mấy cái hạng người tầm thường. Thực tế vừa rồi kia trăng sao sáng rõ, hội tụ cột sáng từ Thiên nhi hàng một màn, kia thật là mở đến nay, đều chưa từng nghe thấy.

Chớ nói chi là, kiếm tháp tầng 9 còn góp náo nhiệt, kia "Thiên ngoại đến kiếm "Một màn, bọn hắn bây giờ nghĩ đến, cũng còn nhịn không được toàn thân run rẩy.

Lúc này, mắt thấy cửa sân đẩy ra, La Quan đi tới, mọi người khom người liền bái, "Ta cùng gặp qua thiếu viện! !"

La Quan nhìn thấy quen thuộc, một mắt lão đạp trời các loại, còn có Thiên bảng 3 trâu, cùng phía sau núi bên trong mấy vị, cơ hồ chưa từng lộ diện bế quan cuồng ma.

Bây giờ, kia từng đôi mắt, sáng giống như là muốn phát sáng, liền kém tại trán khắc lên "Chúng ta hiếu kì" bốn chữ lớn.

La Quan ho nhẹ một tiếng, "Bản thiếu viện lúc trước, bị tiên tông yêu nhân ám toán, thụ một chút thương thế, đành phải bế quan tu hành, ân… Thuận tiện đột phá một chút tu vi, quá trình bên trong động tĩnh hơi lớn hơn một chút, quấy nhiễu các vị mộng đẹp, thật có lỗi."

Hoa ——

Đám người nháy mắt sôi trào.

Một mắt lão đạp trời một mặt tự ngạo, “Như thế nào? Lão phu đã sớm nói, thiếu viện nhân vật bậc nào, chỉ là tiên tông tính toán, căn bản không tổn thương được hắn.”

“Nhìn một cái, bây giờ không chỉ có thương thế khỏi hẳn, còn tiện thể lấy đột phá cảnh giới… Ân, ta thiếu viện lại đột phá, cái này tu hành tốc độ, đó cũng là không người có thể so nha!”

Có lão tiểu nhị phá, “Vâng vâng vâng, ngươi nói đều đúng, nhưng mới rồi cũng không biết, ai gấp đều nhanh phun lửa rồi? Nếu không phải ta lôi kéo, sợ là đã sớm vọt vào.”

“Ha ha ha ha! Vừa rồi kia động tĩnh, đích xác có chút doạ người… Trăng sao ngưng cột sáng, kiếm minh chấn bầu trời đêm, thiếu viện đại nhân đột phá động tĩnh này, đích xác hơi lớn.”

“Ta thiếu viện, nhất cử nhất động, kia cũng là kinh thiên đồ vật, dẫn bát phương chú mục! ! Đây là cái gì? Đây chính là ngưu bức! !”

La Quan khóe miệng co giật, từ đôi câu vài lời bên trong, cũng biết đại khái phát sinh chuyện gì.

Ngay tại hắn nghĩ đến, làm như thế nào mau chóng đưa tiễn, bọn này rõ ràng lâm vào phấn khởi trạng thái gia hỏa lúc, viện trưởng đại nhân lên tiếng.

“Được rồi, thiếu viện đã vô sự, các ngươi liền lui ra đi.”

Mọi người khom người, “Vâng, ta cùng cáo lui.”

Viện trưởng lời nói, tại đế võ chính là quy củ, đảo mắt bên ngoài sân nhỏ, liền vắng vẻ xuống dưới.

La Quan chắp tay, “Đa tạ viện trưởng.”

“Ừm, ngươi trước ổn định cảnh giới, hơn sự tình không cần để ý.”

Viện trưởng khí tức tán đi.

La Quan đứng dậy, trên mặt lộ ra mỉm cười, viện trưởng đối với hắn là thật, yêu mến có thừa.

Nhưng hắn nào biết được, bây giờ nhà tranh bên trong, viện trưởng đại nhân chính thở dài thở ngắn, “Ai, trước đó đem lời nói quá vẹn toàn, bây giờ chính là 100 trảo cào tâm, cũng không thể há mồm…”

Bất quá rất nhanh, viện trưởng đại nhân khóe miệng, liền lộ ra mấy được chia ý, “Lão tiểu nhị, ta cho đế võ chọn người thừa kế này, rất không tệ a?”

Kiếm sắt chấn minh.

Viện trưởng gật đầu, “Nhanh, liền tiên tông kia nước tiểu tính, ta còn không rõ ràng lắm?” Trên mặt hắn bộc lộ ước mơ, “La Quan bây giờ, đã không sai biệt lắm có thể chống lên đế võ… Lão phu cũng không kịp chờ đợi, lại muốn ra 1 kiếm.”

Hắn khẽ vuốt thân kiếm, đôi mắt vô song sáng tỏ.

1 vị tuyệt thế kiếm tu, chịu khổ 30 năm, phong kiếm không ra, đây mới là lớn nhất tra tấn.

Về phần tử vong…

Đối viện trưởng mà nói, ngược lại là tốt nhất giải thoát!

Đế cung bên trong, lão Hoàng đế ngồi tại phía trước cửa sổ, nhìn về nơi xa Đế Võ Hậu Sơn, than nhẹ một tiếng, “Lão cẩu, vị này đế võ thiếu viện, thật là kinh diễm quyết tuyệt a.”

Hắn là Thanh Dương quân vương, đứng hàng 9 5 nắm quyền thiên hạ, cho dù là Đế Võ Hậu Sơn, cũng có thuộc về hắn nhãn tuyến.

Tự xưng Thiên gia chó săn, cả đời chưa ra đế cung nửa bước lão hoạn quan, nghe vậy gật đầu, “La Thiếu Viện phong thái, cũng là lão nô đời này ít thấy.” Hơi dừng một chút, “Như hắn có thể sống đến lão nô như vậy tuổi tác, không biết đem cường đại cỡ nào?”

Lão Hoàng đế nhíu nhíu mày, “Ngươi đi xuống đi, trẫm nghĩ 1 người lẳng lặng.”

Lão cẩu khom người, “Nô tài lớn tuổi, nhất thời thất ngôn còn xin bệ hạ thứ tội.” Hắn còng lưng thân thể, biến mất trong bóng đêm.

Chỉ bất quá, rời đi cầu năm điện lúc, lão cẩu nhịn không

được quay đầu, lại liếc mắt nhìn kia tản ra sáng ngời cửa sổ.

Lão Hoàng đế lẳng lặng ngồi ở kia, nhìn chăm chú lên đế cung bên trong bóng đêm, không biết đang suy nghĩ gì.

Quý phi cung bên trong.

Tam hoàng tử Triệu Triều tựa ở mẫu thân mang bên trong, khóe miệng mỉm cười thiếp đi.

Quý phi động tác nhu hòa, đem hắn giao cho cung nhân, “Cẩn thận một chút, điện hạ giấc ngủ cạn, đừng bừng tỉnh hắn.”

Đợi cung nhân cẩn thận rời đi, phụng dưỡng cung nhân nói: “Nương nương đối Tam điện hạ, thật đúng là yêu thương muôn vàn.”

Quý phi nhấp một ngụm trà, mỉm cười nói: “Hắn là bảo bối của ta, bản cung tự nhiên trân ái.”

Đang khi nói chuyện, nàng đưa tay che môi đỏ, một trận ho khan.

Cung nhân nói: “Nương nương phong hàn, làm sao còn không có khỏi hẳn, minh cái muốn hay không, lại mời thái y đến xem?”

Quý phi khoát tay, “Không cần, ta cái này phong hàn là cây không có khứ trừ, mới có thể một mực nhiều lần, thái y là không có cách nào.”

Trên mặt nàng, lộ ra 1 cái đẹp đến kinh tâm động phách tiếu dung, “Cũng may, bản cung rất nhanh liền có thể, đem căn này cho rút.”

Đế đô tiếp giáp Kỳ Liên sơn mạch, xung quanh địa thế có nhiều dãy núi chập trùng, phía tây 100 dặm 1 cái vô danh đỉnh núi, có đạo nhân ngóng nhìn đế võ.

Vừa lúc này hắn thu được truyền tin, đem ngọc giản lấy ra đọc đến, sắc mặt lộ ra ngưng trọng, “La Thiếu Viện, ngài thật sự chính là, thâm bất khả trắc a…”

“Dạng này ngài, là tuyệt đối không thể sống đi xuống, nếu không 3 bên tiên tông đạo thống sợ là, muốn vĩnh viễn không ngày yên tĩnh.”

Đạo nhân nói nhỏ thôi quay người, đạp chân xuống thăng trong mây trời, cả người liền như một cái bóng, trong chốc lát phiêu nhiên đi xa.

…

Đế Võ Hậu Sơn, kiếm tháp tầng 9.

La Quan ngồi xếp bằng, mượn đế kiếm kiếm ý rèn luyện tự thân, nương theo đại lượng khí huyết không ngừng hiện lên, rất nhanh liền củng cố tu vi.

Hắn tạm dừng tu luyện, đứng dậy đi tới trước cửa đá, thở sâu 2 tay đè lại phát lực, liền nghe được “Ầm ầm” trầm đục, cửa đá từ từ mở ra. Nhưng theo, cửa đá mở ra góc độ biến lớn, lực phản chấn cũng tại, lấy tốc độ

kinh người tăng vọt.

Cực hạn!

La Quan thu tay lại lui ra phía sau, bây giờ trước mắt toà này cửa đá, đã bị đẩy ra một nửa, có thể cung cấp 1 người nghiêng người ra vào.

Nhưng trực giác nói cho hắn, tốt nhất đừng nếm thử, bước vào cửa đá về sau.

Ông ——

Đế kiếm mảnh vỡ chấn minh, từ sau cửa đá truyền đến, tiếp lấy kiếm tháp tầng 9 bên trên, kia ở khắp mọi nơi kiếm ý, bắt đầu nhanh chóng mạnh lên.

Nghiêm nghị kiếm uy từ bốn phương tám hướng mà đến, đem La Quan trấn áp ở bên trong, trong cơ thể hắn đại hoang 12 đế kiếm công pháp tự hành vận chuyển, kiếm vực tùy theo phóng thích, đối kháng đến từ đế kiếm mảnh vỡ áp chế.

La Quan không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, hắn có thể rõ ràng cảm thấy được, đế kiếm kiếm uy bây giờ, đang giúp trợ hắn rèn luyện tự thân kiếm vực.

Liền như 1 khối kiếm phôi, chỉ có kinh lịch đánh về sau, mới có thể triển lộ phong mang. Mà trong quá trình này, La Quan đối kiếm vực chưởng khống, cũng đang không ngừng mạnh lên.

Đảo mắt, nửa tháng trôi qua, nương theo lấy kiếm minh

vang lên, sau cửa đá đế kiếm mảnh vỡ khí tức đi xa.

Bá ——

La Quan mở mắt ra, đứng dậy cúi đầu, “Đa tạ tiền bối! !” Hắn đôi mắt sáng tỏ, khóe miệng lộ ra ý cười.

Trải qua nửa tháng rèn luyện, kiếm vực uy lực so trước đó tăng vọt một đoạn, mà lực khống chế tăng lên trên diện rộng, thì để La Quan mượn kiếm vực chi uy lúc, có thể thuận lợi chém ra kiếm thứ 3.

Đường lên trời bên trong, bị giết 2 vị trời ban người, nhìn như đơn giản cũng đã lúc ấy, La Quan có thể làm đến cực hạn. 3 kiếm cùng 2 kiếm… Sở ý vị, tuyệt không chỉ là số lượng bên trên một điểm chênh lệch, mà là kiếm ý cảnh giới tăng lên trên diện rộng.

Bởi vì cái gọi là, nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật…

Bây giờ, La Quan đã đứng tại “ba” ngưỡng cửa này bên trên, khoảng cách diễn hóa vạn vật, hóa thành một phương thế giới, sẽ còn xa xôi sao? ?

Mà tại La Quan thụ đế kiếm mảnh vỡ trợ giúp, rèn luyện kiếm vực quá trình bên trong, trong cơ thể hắn khí huyết cũng tại, lấy tốc độ kinh người tăng lên.

Lúc này đã là đạp trời đỉnh phong, có thể rõ ràng cảm thấy được, trước mặt tiên phàm chi cách… Nặng nề, dày đặc, giống như lạch trời.

Nó từ chín ngày mà đến, đứng ở La Quan trước mặt, như muốn đem hắn vĩnh ngăn ở đây, không thể thành tiên!

Nhưng La Quan chỉ là nhíu nhíu mày, liền chưa lại để trong lòng, hắn từ Vạn Trọng cảnh bắt đầu, mỗi lần phá cảnh đều gian nan vô song, huống chi là tiên phàm lớn cách… Hắn đối đây, sớm đã có đoán trước.

Còn nữa, một đường xông đến hôm nay, ngay cả chết đều chết qua một lần, còn có cái gì có thể sợ?

Đi ra kiếm tháp lúc, La Quan lại cảm giác một chút, Huyền Quy trạng thái, từ hắn đột phá sau khi tỉnh dậy, sư đồ chỉ làm qua một lần kia giao lưu.

Về sau, Huyền Quy liền một mực ngủ say.

La Quan có thể đoán được, hẳn là ngày ấy hắn xông đường lên trời lúc, lão sư vì giúp hắn, hao tổn tự thân quá nhiều lực lượng.

Cũng may, Huyền Quy khí tức rất ổn định, hắn khôn ngoan cảm giác an tâm.

Lão Trình vội vàng chạy đến, tựa hồ vẫn luôn tại , chờ đợi La Quan xuất quan, “Viện trưởng muốn gặp ngươi.”

La Quan hơi kinh ngạc, viện trưởng muốn gặp hắn, trực tiếp thông tri liền tốt, làm gì còn muốn lão Trình chạy một lần.

Rất nhanh, hắn liền minh bạch, hôm nay gặp mặt, vì sao

như thế chính thức.

Nhà tranh bên ngoài, lão Trình đứng ở, thuộc về mình vị trí bên trên.

Mà ở hai bên người hắn, còn đứng lấy đế võ học trong viện, mấy vị Phó viện trưởng, cùng phía sau núi bên trong mấy cái cực ít lộ diện bế quan cuồng ma.

Một mắt lão đạp trời cũng tại, hắn đối La Quan gật đầu, biểu lộ rất túc mục.

La Quan suy nghĩ nhanh quay ngược trở lại, chắp tay, “Bái kiến viện trưởng.”

“Đến.” Viện trưởng thanh âm vang lên, “Hôm nay gọi ngươi đến, chỉ là sớm an bài một ít chuyện, ngươi dự thính là đủ.”

Hơi dừng một chút, hắn tiếp tục nói: “Bản viện từ nguyên khánh 29 năm, tiếp chưởng đế võ đến nay, đã có 43 năm lâu, hôm nay triệu tập chư vị, chính là muốn chính thức tuyên bố, La Quan sẽ tại bản viện về sau, trở thành đế võ tân nhiệm viện trưởng.”

“Này chỉ lệnh, này ngay hôm đó lên có hiệu lực, vĩnh viễn không thay đổi… Còn xin chư vị biết, tại tương lai toàn lực phụ tá La Quan, ngăn tiên tông tà ma tại bên ngoài, thế thiên dưới thương sinh chống lên nơi đây thiên địa, không phụ đế võ lịch đại tiền bối chi nguyện!”

Lão Trình bọn người nghiêm nghị khom người, “Cẩn tuân viện trưởng chỉ lệnh!” Lại quay người, đối La Quan

quỳ một chân trên đất, “Bái kiến thiếu viện đại nhân.”

Trước đó, La Quan là đế võ thiếu viện, nhưng đó là đế võ đại sư huynh, bị thêm vào mà đến thân phận.

Hôm nay, mới thật sự là nhận định.

Đế võ chi tương lai, tận giao với hắn! !

La Quan thở sâu, “Nguyện cùng chư vị dắt tay, chấn hưng đế võ che chở thương sinh!”

Lão Trình bọn người hành lễ, lần lượt rời đi.

La Quan rốt cuộc kìm nén không được, “Viện trưởng, ngài thân thể xảy ra vấn đề sao? ? Đệ tử cái này liền đi vào, cho ngài xem xét một chút.”

“Không có.” Viện trưởng mỉm cười, “Chỉ bất quá, ta bây giờ trạng thái, ai cũng không dám cam đoan, có thể duy trì đến khi nào.”

“Phòng ngừa chu đáo, sớm nhắc nhở một chút hậu sự mà thôi, ngươi không cần phải lo lắng.”

Cảm giác bên trong, trong nhà tranh kiếm hơi thở phong bạo, đích xác đối lập bình tĩnh, không có mất khống chế dấu hiệu… Tựa hồ xác minh, viện trưởng nói, cũng không biết vì sao, La Quan trong lòng vẫn có chút bất an.

Liền như, muốn chuyện gì phát sinh.

Loại cảm giác này, mãi cho đến hắn rời đi phía sau núi lúc, đều quanh quẩn tâm thần không tiêu tan.

“Bái kiến thiếu viện!”

“Bái kiến đại sư huynh!”

Trên đường đi, đế võ mọi người cung kính hành lễ, giọng điệu tôn sùng.

La Quan thanh âm uy, tại đột phá chi dạ về sau, càng phát ra như mặt trời ban trưa.

Nhìn thấy Trình gia xe ngựa, Trình Nhàn đi xuống, hành lễ, “Bái kiến thiếu viện, không biết ngài hôm nay cho gọi, cần làm chuyện gì?”

“Lên xe hẳng nói.”

2 người lên xe ngựa, thuận miệng phân phó 1 câu, xa phu quay đầu đi ra ngoài.

—

—

—

—

—

—

Chương 168 : Có chút hoảng

La Quan nhíu mày, mặt lộ vẻ do dự.

Hắn không nói lời nào, Trình Nhàn cũng giữ yên lặng, ánh mắt sáng liền như đèn ngâm, tại trên mặt hắn lưu luyến một lần lại một lần.

Hồi lâu, La Quan vuốt vuốt lông mày, “Đại tỷ, lại nhìn liền chảy nước miếng, ta đều quen như vậy, ngươi tốt xấu chú ý hạ.”

Trình Nhàn một mặt lẽ thẳng khí hùng, “Ngươi cái này vừa biến mất, chính là 1 tháng, 2 tháng, ta thật vất vả gặp một lần, còn không cho nhìn cái đủ rồi? Lại nói…” Nàng liếc đến một chút, “Ta cùng ta muội phu, mới có thể làm người quen, nếu không ngươi cân nhắc?”

La Quan bị nghẹn một chút, trừng mắt nàng, “Đủ a, ta cái này chính đau đầu đâu, ngươi đừng cho ta kiếm chuyện.”

Trình Nhàn nháy mắt mấy cái, “Bây giờ, cùng Kim Nhã có quan hệ?”

La Quan mặt không biểu tình, “Đại tỷ, ta có hay không đã nói với ngươi, nữ nhân quá thông minh sẽ rụng tóc, nhìn ngươi cái này mép tóc tuyến, đều nhanh thượng thiên.”

“…” Trình Nhàn nghiến răng nghiến lợi, miệng của người này, hay là ác độc như vậy, “Ngươi có còn muốn hay không, để ta hỗ trợ rồi? Nói thêm câu nữa, có tin ta hay không hiện tại, liền để xa phu đuổi ngươi xuống dưới!”

La Quan nhíu mày, “Cái này đều có thể đoán được? Trình Nhàn tỷ, ngươi sớm muộn phải thông minh tuyệt đỉnh.” Mắt thấy nàng thật muốn phát điên, hắn tranh thủ thời gian dừng lại, “Đi đi, nói chính sự.”

“Ừm… Là như thế này, ta có kiện đồ vật, nghĩ mời Trình Nhàn tỷ ngươi hỗ trợ, chuyển giao cho Kim Nhã… Ngươi cảm thấy thế nào?”

Trình Nhàn nhìn hắn chằm chằm, trên dưới dò xét, “Đây là chúng ta, luôn luôn lôi lệ phong hành, làm việc dứt khoát quả quyết thiếu viện đại nhân sao? Thật uổng cho ngươi, có thể nghĩ ra loại này chủ ý ngu ngốc.”

Nàng bĩu môi, “Tuy nói, ta là thật nghĩ vì Trình gia, thu ngươi làm con rể, nhưng ở việc này bên trên còn phải nhắc nhở ngươi 1 câu, tâm tư của nữ nhân rất nhẫn mịn, cùng nó che che lấp lấp, không bằng gặp một lần đem sự tình nói rõ ràng, nếu không treo con gái người ta bất ổn hàng đêm khó ngủ, cái này không quá lỗi lạc.”

“Đương nhiên, đây chính là đề nghị của ta, cuối cùng lựa chọn như thế nào, còn phải chính ngươi quyết định… Kim Nhã nữ nhân kia, ta nhìn đều mê, ngươi muốn thật không dám gặp, ta cũng có thể hiểu được.”

La Quan nổi nóng, “Ai không dám thấy, ngươi người này nói, thật sự là có ý tứ!”

Hắn khẽ cắn môi, đẩy ra cửa sổ xe tiện tay một chỉ, “Ầy, liền tửu lâu này, ta ở bên trong chờ lấy, ngươi tiếp người đi thôi!”

Lên lầu, La Quan liền hối hận, co cẳng muốn đi nhưng lại gánh không nổi người này, cắn răng một cái ngồi xuống.

“Tiểu nhị, đưa rượu lên!”

Mà lúc này, tiến đến tiếp người Trình Nhàn, cũng hối hận mặt đều lục.

“2 người này, vốn là câu kết làm bậy, gặp lại còn không phải xảy ra chuyện? Trình Nhàn a Trình Nhàn, ngươi mù làm cái gì lạn người tốt, cho mình chiêu cái muội phu không tốt sao? Ngươi về nhà, như thế nào đi đối mặt, trông mong nhìn qua ngươi tiểu Trình tĩnh.”

Tây sơn chi chiến hậu, là Trình Nhàn tự mình, đem trong hôn mê Kim Nhã, đưa về Kim gia.

Về sau vì ngỏ ý cảm ơn, Kim Nhã tự mình đến nhà, một tới hai đi 2 nữ lẫn nhau, lại thành khá là ăn ý bằng hữu.

Lúc này mới có chuyện hôm nay.

“Ai, trời cũng muốn mưa… Đại cô nương phải lập gia đình, việc này thích thế nào địa đi!”

“Xe nhanh điểm, ta tốc độ tiếp người, đừng để tửu lâu kia tiểu tử, vụng trộm trốn thoát!”

Một đường đuổi tới Kim gia, Kim Nhã rất nhanh ra, nhìn thấy Trình Nhàn liền cười, “Ngươi làm sao cái giờ này đến rồi? Có chuyện gì?”

Trình Nhàn kéo nàng lên xe, phân phó xa phu quay đầu, há mồm liền ra, “La Quan muốn gặp ngươi, mình không có ý tứ đến nhà, để cho ta tới tiếp.”

“A…” Kim Nhã mặt một chút liền đỏ, chân tay luống cuống, “Cái này… Hắn… Hắn thật… Là để ngươi tới… Ta còn không có thay quần áo, hôm nay váy… Có chút làm…”

Trình Nhàn nắm ở nàng, “Được rồi, liền ngươi yêu tinh này, còn cần đánh như thế nào đóng vai? La Quan đều chờ không nổi, chúng ta hay là nhanh lên đi.”

Lời này, để Kim Nhã khuôn mặt nháy mắt đỏ thấu, chính là 2 con óng ánh lỗ tai nhỏ, đều chụp lên tầng 1 màu hồng.

Xe ngựa đuổi tới tửu lâu, Kim Nhã giữ chặt Trình Nhàn, lại bị nàng một tiếng cự tuyệt, “Ngươi cảm thấy, tràng diện này ta thích hợp xuất hiện? Nhanh lên đi đi, ta bây giờ chính là thụ thiếu viện đại nhân chỉ điểm công cụ nhân, ta có cái này giác ngộ.”

Tội nghiệp Kim Nhã, cuối cùng vẫn là bị Trình Nhàn, cho đẩy tới lập tức xe.

“Tỷ muội, ngươi chờ đợi ngày này, đều đợi bao lâu rồi? Ta cho ngươi biết, nam nhân bất dũng thời điểm, liền

nên chúng ta xuất kích.”

“Ngươi muốn thật thích hắn, liền lớn mật một điểm, chớ có bỏ lỡ hôm nay cơ hội tốt!”

Kim Nhã cắn răng một cái, giậm chân một cái, lên tửu lâu.

Tìm tới La Quan chỗ bao phòng, nàng thở sâu, đưa tay đẩy cửa.

Cửa không có mở!

Kim Nhã trừng mắt, có dạng này thức người không? Hắn mời khách ăn cơm, để người đem nàng kéo đến cái này đến, kết quả từ bên trong chen vào cửa, ý gì?

“Kim Nhã tỷ?” La Quan thanh âm, từ bên trong truyền đến.

Kim Nhã cắn răng, “La Quan, ngươi có ý tứ gì? Cho ta mở mở!”

Nàng có chút nổi nóng, lại cảm thấy buồn cười, uy phong lẫm liệt, đế đô không ai dám trêu chọc đế võ thiếu viện, lại bị sợ đến như vậy?

Nguyên lai, hoảng không chỉ ta 1 cái!

Nữ nhân chính là như vậy, khi nàng cảm thấy mình ở vào yếu thế lúc, các nàng kinh hoảng luống cuống, chính là đi đường chân đều thẳng run.

Chỉ khi nào phát hiện, đối diện so với nàng càng sợ… Ha ha, chúc mừng ngươi, ngươi đem giải tỏa ra, một nữ nhân chân diện mục!

Kim Nhã dùng sức gõ cửa, “Ta cảnh cáo ngươi, đây chính là nhà đại tửu lâu, bây giờ cũng coi như giờ cơm, khách nhân nhưng nhiều nữa đâu! ! Muốn để người biết, ngươi đường đường… Ân, thế mà bị ta cái nhược nữ tử, bị hù trốn ở bên trong không dám mở cửa, biết đến lớn không được nói câu sợ nữ nhân, không biết còn tưởng rằng, ngươi cõng ta làm cái gì việc không thể lộ ra ngoài, bị bắt cái kia ở đây! !”

“Mở một chút, nhanh, không phải ta nhưng hô!”

La Quan: …

Ta liền biết, khóa cửa chiêu này yếu bạo, việc này lập tức, liền đem mình ngọn nguồn cho để lọt rồi?

Thở sâu, hắn đem cửa mở ra, một mặt cười ngượng ngùng, “Cái này phá tửu lâu, cửa còn có thể hỏng, chọc ta Kim Nhã tỷ sinh khí, chờ chút ta phải mắng bọn hắn dừng lại!”

Kim Nhã gần sát La Quan, cắn răng cười, “Thật sao? Vậy ta còn thật sự là, trách oan thiếu viện đại nhân ngài đâu…” 2 người cách rất căng, nàng cắn răng nói chuyện tiểu bộ dáng, cùng từng tia từng sợi mùi thơm truyền vào miệng mũi, La Quan mặt đều cương, mau nhường đường.

“Kim Nhã tỷ mau mời tiến vào, thịt rượu điểm tốt, cũng

không biết có hợp hay không ngươi khẩu vị… Cái kia, ngươi tranh thủ thời gian ngồi đi.” Mấy câu, liền có một chút đổ mồ hôi.

Kim Nhã đóng cửa lại, rơi khóa, đi đến bên cạnh bàn, “Nha, sớm uống nhiều rượu a, nghe nói rượu tráng sợ người gan, thiếu viện đại nhân ngài hiện tại, chuẩn bị đối ta làm chuyện gì? ?”

La Quan cười khổ một tiếng, chà xát mặt, “Kim Nhã tỷ ta sai, ngươi đừng như vậy được không? Ta thật sự là tâm không chắc! !”

Kim Nhã cắn răng, “Vậy ngươi nói, ngươi sai cái kia rồi?” Nàng tiếp cận La Quan, vành mắt đột nhiên liền đỏ, nước mắt rơi xuống tới.

La Quan một chút, liền cảm nhận được, đến từ đối diện nữ nhân ủy khuất.

Ngày ấy tây sơn dưới mặt đất, trong quan tài băng 2 người tiếp xúc thân mật, tự biết sắp chết Kim Nhã, lá gan so bất cứ lúc nào đều lớn.

Khi nàng tại Kim gia sau khi tỉnh lại, khẳng định rất bối rối, rất xấu hổ, không biết nên làm sao bây giờ, xác nhận thấp thỏm, chờ mong hồi lâu… Sau đó, liền đợi đến thiếu viện đại nhân bế quan tin tức, mãi cho đến hôm nay.

“Đừng khóc a Kim Nhã tỷ… Ta sai, ta nên đi trước xem ngươi… Nhưng ta thật có sự tình, gạt người lời nói chết không yên lành!”

Kim Nhã xát đem mắt, “Đừng nói mò, ta… Ta biết ngươi bận bịu…” Nàng hít mũi một cái, “Vậy hôm nay, ngươi muốn nói với ta cái gì?”

Ánh mắt của nàng thật lớn, thật sáng, cứ như vậy nhìn qua.

Cứng rắn đối “Không thể nói” vị kia, La Quan đều có thể mặt không đổi sắc, bây giờ lại có chút hoảng.

Tay run một cái, liền đem hộp gỗ đem ra.

—

—

—

—

—

—

Chương 169 : Nâng chén mời trăng

“Đây là cái gì?” Kim Nhã hiếu kỳ nói, chỉ chỉ mình, “Tặng cho ta?”

La Quan gật đầu.

Nàng cầm tới, mở ra ánh mắt sáng lên, “Thật xinh đẹp khóa vàng, nhưng nó tốt tiểu a, ta mang lên sẽ rất kỳ quái đi…”

Đột nhiên, nàng biểu lộ hơi cương, không biết nghĩ đến cái gì, trên mặt “Đằng” một chút giống như là bắt lửa, ánh mắt bối rối cúi đầu.

Kim tỏa này, rõ ràng chính là cho tiểu hài tử, mang trường mệnh khóa a, hắn thế mà đưa ta loại vật này, là nghĩ biểu đạt ý gì?

Cũng còn không kết hôn… Sao có thể xách dạng này sự tình, ta… Ta có muốn cự tuyệt hay không hắn? Nhưng khóa vàng thật xinh đẹp, về sau cho tiểu hài tử mang, nhất định xinh đẹp cực.

Nữ hài tốt, hay là nam hài tốt?

Nha! Kim Nhã, ngươi tranh thủ thời gian thanh tỉnh một chút, đang suy nghĩ gì a?

Thế là, tại La Quan nghi hoặc ánh mắt bên trong, Kim

Nhã đầu càng ngày càng thấp, cơ hồ muốn chôn lên núi bên trong, đem mình cho nín chết.

“Khục… Kim Nhã tỷ, kim tỏa này… Ân, là ta 1 vị trưởng bối chuẩn bị, hôm nay liền tặng cho ngươi, hi vọng ngươi có thể thích đáng đảm bảo.”

“Ừm…” Kim Nhã tiếng như ruồi muỗi, nếu không phải La Quan nhĩ lực tốt, cơ hồ nghe không được.

Nàng ngẩng đầu, dũng cảm nhìn qua, nghĩ thầm hắn ngay cả khóa vàng đều đưa, mình liền làm 1 cái Trình Nhàn trong miệng, dũng cảm nữ nhân đi!

Cắn răng một cái, Kim Nhã đi tới, ôm lấy La Quan.

“Ngươi muốn làm cái gì… Đều được… Nhưng đừng tại đây…”

La Quan tê dại!

Làm gì vậy tỷ? Ta không phải ý tứ này, ngài đừng hiểu lầm a.

Ta mặc dù nghĩ… Phi, ta chính nhân quân tử, tiểu La ngồi xuống cho ta!

“Tỷ, ta còn có việc đâu… Tu luyện, đối… ta còn phải tu luyện, đế võ có một đống phiền phức… Ta cho ngươi khóa vàng chính là… Chính là…”

Miệng bầu, ta nên nói cái gì? Ăn ngay nói thật? Không được không được, việc này phải cân nhắc đến, không

thể trực tiếp nói cho nàng.

Kim Nhã lại hiểu, nàng buông ra La Quan, ôn nhu nhìn xem hắn, “Ta biết, nam tử hán khi lấy tu hành, đại nghiệp làm trọng, ngươi bây giờ đăng lâm đế võ thiếu viện đại vị, không biết bao nhiêu người đang theo dõi ngươi… Ta không nóng nảy, ngươi cho ta cái này tín vật… Ta sẽ một mực chờ ngươi, chờ ngươi xử lý tốt tất cả sự tình… Lại đến cưới ta…”

Nói xong, nàng quay người chạy ra ngoài, lưu lại La Quan trong gió lộn xộn.

Kim Nhã tỷ, ngươi cái này sức tưởng tượng, có phải là có chút quá phong phú? Hắn đưa tay xoa đem mặt, thở dài một tiếng.

Nữ nhân này, đại khái chú định, là khắc tinh của hắn đi!

Bất kể thế nào quấn, thế mà đều có thể quấn đến cùng nhau đi… Được rồi, trước hết để cho nàng cảm thấy như vậy đi, không phải khóa vàng việc này, đích xác không có cách nào giải thích.

Về phần về sau như thế nào… Nói thật, La Quan đối Kim Nhã, là rất có cảm giác.

Ách… Đây coi như là câu nói nhảm , bất kỳ cái gì một người nam nhân bình thường, tại đối mặt nàng thời điểm, cũng không thể thờ ơ.

Về phần vì sao, một mực kiềm chế tự thân, nhất định phải lần lượt đạt thành “Không bằng cầm thú” cái này

xưng hào… Là bởi vì La Quan rất lo lắng.

Lo lắng cái kia 1 ngày, hắn liền chết rồi… Dù sao, nhìn như phong quang vô hạn La Thiếu Viện, chỉ là một lần cảnh giới đột phá, liền đã chết một lần. Tuy nói như Huyền Quy lời nói, hắn sau này muốn chết độ khó có rất lớn… Nhưng kia, cũng chỉ là 1 câu trò đùa lời nói.

Dù sao, đắc tội đỉnh đầu “Không thể nói” vị kia, ai dám nói mình, nhất định có thể còn sống nhìn thấy ngày mai mặt trời? Có lẽ, hung hiểm tử cục sau một khắc liền sẽ giáng lâm!

Như lỡ như… Kim Nhã nên như thế nào thương tâm? Kia chẳng lẽ không phải hại nàng.

La Quan đi tới trước cửa sổ, nhìn xem Kim Nhã leo lên xe ngựa, Trình Nhàn ngẩng đầu nhìn đến một chút, ánh mắt kia có thương hại cùng đồng tình.

Để hắn cảm thấy nhận mạo phạm, không khỏi càng cảm giác nổi nóng.

Cắn răng ám đạo, nữ nhân này, khẳng định chưa nghĩ ra sự tình!

Kết hết nợ, La Quan đi ra tửu lâu, hoặc là thụ Kim Nhã kích thích, hắn cảm xúc không cao.

Đế võ… Không nghĩ về, đi vậy liền luôn cảm thấy, hắn gặp thời khắc không ngừng tu luyện mới được.

Thiếu niên dù quen thuộc, này cùng gấp gáp cùng tự

hạn chế sinh hoạt, nhưng loại cuộc sống này đích xác khiến người rất cảm thấy kiềm chế, hắn hôm nay nghĩ thở mấy hơi thở.

Đi đâu đây?

Bây giờ tại đế đô, La Quan cũng có 1 cái đại trạch, kia là lão Hoàng đế ban cho phủ công tước, tại thành đông huân quý tụ tập công hầu đại đạo bên trên, nghe nói tu kiến khí thế không tầm thường, hoa mỹ vạn điểm.

Đáng tiếc đầu chỉ là nhất chuyển, liền bị hắn đè xuống, thật đi toà kia công tước đại trạch, chỉ sợ phải có 1 tổ ong người đến nhà cầu kiến, La Quan không thèm để ý.

Lưu Tinh hà?

Thiếu niên ý động 3 điểm, cuối cùng thở dài một tiếng, đường đường đế võ thiếu viện, xuất quan ngày đó liền không kịp chờ đợi tiến đến “Lưu tinh” …

Việc này nói thì dễ mà nghe thì khó a! !

Hắn có chút hối hận, lúc trước nên thừa dịp thanh danh không hiện lúc, đi trước kiến thức một phen, dù sao cũng tốt hơn bây giờ làm tên âm thanh chỗ mệt mỏi, chỉ có thể chùn bước.

Được rồi, về Thanh Lương ngõ hẻm đi! !

Không có kinh động bất luận kẻ nào, La Quan lặng lẽ trở lại ban đầu ở lại khu nhà nhỏ này, nó hiển nhiên bị người tu tập qua, bây giờ toà kia từng cất giấu linh lực

con suối giếng nước, đều bị một lần nữa đào móc, nước giếng phản chiếu lấy trên trời nguyệt, rất có mấy điểm tĩnh mịch.

Nhưng thiếu niên tối nay, cảm xúc có chút sa sút, tịch liêu bóng đêm ngược lại để hắn, nội tâm tăng thêm mấy điểm úc ý, xuất ra vò rượu xa đối nguyệt ảnh, “Vậy hôm nay, cũng chỉ có thể mời ngài, cùng ta uống vài chén.”

Lấy La Quan tu vi, tuy là uống 10 đàn 8 đàn, cũng chỉ là nhiều nước, nhưng tối nay hắn hữu tâm cầu say, không lấy tu vi hóa giải trạng thái dưới, rất nhanh liền mắt say lờ đờ mông lung.

Có người gõ cửa? Mới đầu La Quan cảm thấy, hoặc là mình nghe lầm.

Nhưng qua mấy hơi, tiếng đập cửa lại lần nữa vang lên.

“Ai vậy?” Hắn đi tới cửa trước, ngữ khí có chút không kiên nhẫn.

Hơi dừng một chút, tràn ngập oán khí thanh âm, từ ngoài cửa vang lên, “Tuy nói ta biết hôm nay chính là, thiếu viện đại nhân công cụ của ngươi người, nhưng công cụ nhân cũng không thể, sử dụng hết liền ném a?”

Là Trình Nhàn.

La Quan vỗ đầu một cái, tâm tình của hắn không tốt, tính tiền liền đi, quên thông báo nàng một tiếng.

Việc này, đích xác làm có chút không chính cống.

Mở cửa, nhìn xem nàng xú xú mặt, La Quan chắp tay, “Lỗi của ta, Trình tỷ đừng nóng giận, mời tiến vào mời tiến vào.”

“Ngươi đây là làm sao rồi?”

Trình Nhàn mặt lộ vẻ kinh ngạc, còn là lần đầu tiên, gặp hắn loại này bộ dáng.

“Không có việc gì.” La Quan vung tay lên, “Ngươi tới vừa vặn, trên trời vầng trăng này nó lão không nói lời nào, 2 ta cùng uống điểm.”

Trình Nhàn đóng lại cửa sân, mơ hồ phát giác được, La Quan hôm nay cảm xúc không tốt lắm, nàng suy nghĩ một chút đem bên miệng lời nói nuốt xuống, “Được, tỷ tỷ cùng ngươi uống chút, phải biết lúc trước, ta thế nhưng là danh xưng đế đô trong rượu nữ hào kiệt, ngươi nhưng cẩn thận một chút.”

“Ha ha ha! !” La Quan cười to, “Ta vẫn là Giang Ninh vò rượu Tiểu Bá Vương đâu? Ít tại cái này chỉ nói không luyện, ta so tay một chút.”

Giờ phút này trăng lên giữa trời, có gió thổi qua mây tầng, khiến ánh trăng hơi có vẻ mơ hồ, mơ hồ trong đó dường như có một đôi tròng mắt từ đó hiển hiện. Lẳng lặng nhìn xem trong viện, thỉnh thoảng cười to vài tiếng, từng ngụm từng ngụm uống rượu thiếu niên, bên tai giống như là nghe tới khẽ than thở một tiếng.

La Quan say, đời này lần thứ 1, hắn ngồi dưới đất, 2 tay

ôm lấy Trình Nhàn đùi, đem đầu tựa ở trên người nàng.

Trình Nhàn hoảng, ám đạo nguyên lai tiểu tử ngươi, lại tốt cái này một ngụm? ? Nhưng nhà bên trong có muội muội, bên ngoài có Kim Nhã, ta như trâu già gặm cỏ non, về sau nhưng là không còn mặt.

Tới lúc gấp rút đổ mồ hôi, La Quan đột nhiên kêu lên nương, “Nương… Nương ngươi không nên rời bỏ ta… Không muốn…” Hắn lại lầm bầm vài câu, ngủ thật say.

Trình Nhàn nhìn xem, thiếu niên nơi khóe mắt vết ướt, hơi do dự, đưa tay đem hắn nắm ở, “Ngủ đi, ngủ tâm lý liền không khổ.”

La Quan thân thế nàng là biết đến, nguyên lai thiếu niên cứng rắn, hung hãn xác ngoài dưới, cũng ẩn giấu đi nỗi thống khổ của mình cùng yếu ớt.

Nhưng… Vì cái gì gọi ta nương? Bản tiểu thư thật có như thế già sao?

Trình Nhàn thở dài một tiếng, khí thẳng cắn răng!

—

—

—

—

—

—

Chương 170 : Giang Ninh thành bên trong lôi thôi đạo nhân

Mà liền tại, La Quan say như chết ngủ say lúc, đế đô tứ hải tiêu cục hậu viện, đột nhiên vang lên một trận tiếng gõ cửa dồn dập.

Vừa đem thứ 12 phòng tiểu thiếp, đào thành 1 con con cừu trắng nhỏ tôn lăng vân, bị hù khẽ run rẩy, lập tức lửa bốc 3 trượng, “Muốn chết a? Xéo đi nhanh lên, có việc ngày mai nói!”

“Cha, 100,000 khẩn cấp, thật không thể chờ a!”

Là con trai cả.

Lão cha chuyện tốt, bị thân nhi tử cho quấy nhiễu, tôn lăng vân mặt đen lên, không mặc y phục mở cửa, “… Thư phòng nói!”

Thắp sáng cây nến, trước “Tấn tấn tấn” một chén trà lạnh, tôn lăng vân biểu lộ lúc này mới khôi phục lại bình tĩnh, “Đến cùng chuyện gì?”

Tôn con trai cả vội vàng tiến lên, đem một phong dúm dó, hiển nhiên tại vận chuyển quá trình bên trong, từng chịu đựng không ít tàn phá thư tín, bày trên bàn, “Cha, phong thư này là nhà ta tiêu đội, hôm nay vừa đưa đạt đế đô, điểm lấy phái đưa lúc bị 1 vị cẩn thận quản sự

phát hiện, vội vàng đưa tới.”

Tôn lăng vân cầm lên, trước nhìn địa chỉ, biểu lộ hơi túc, “Công hầu đại đạo thứ số mười một…” Có thể ở tại kia, liền không có người bình thường.

Nhưng hắn nghĩ một lát, cũng không có nhớ lại, số mười một trạch viện bên trong ở lại, là vị nào quý nhân.

Tôn con trai cả cười khổ, “Cha, công hầu đại đạo số mười một trạch, là 1 cùng trấn quốc công phủ, bệ hạ trước đây không lâu hạ chỉ ban cho đế võ La Thiếu Viện.”

“Mà lại, hài nhi đã xác minh qua, phong thư này chính là từ Giang Ninh thành hệ thống tin nhắn đến.

“A…” Tôn lăng vân tay run một cái, kém chút đem thư vứt bỏ, luống cuống tay chân tiếp được, cầm tới trước mắt nhìn kỹ một lần.

Hô ——

Hắn thở dài một hơi, đưa tay xoa xoa trên trán mồ hôi lạnh, còn tốt phong thư tuy nhiều có nếp uốn, nhưng lại chưa xuất hiện tổn hại. Thiên long tiêu cục ngày đó hủy diệt, lão Tôn tận mắt nhìn thấy, đối thiếu viện đại nhân e ngại, đã sớm khắc vào xương bên trong.

Tôn lăng vân “Vụt” một tiếng nhảy dựng lên, “Còn thất thần làm gì? Nếu là thiếu viện đại nhân thư nhà, còn không tranh thủ thời gian đưa đi!”

“Cha! Cha! Cái này đều nửa đêm, ta chính là đưa tin, cũng được đợi đến ngày mai a.” Tôn con trai cả vội vàng ngăn lại hắn.

“Đúng đúng, thiếu viện đại nhân nói không chừng, đã nằm ngủ!” Tôn lăng vân đi qua đi lại, “Lại có 3 canh giờ, trời không sai biệt lắm liền sáng, ta hiện tại liền đi qua, tại công phủ bên ngoài chờ lấy.”

Rất nhanh Tôn thị phụ tử, mang theo một đám tiêu cục tiêu sư, như hộ tống trọng bảo vội vàng đi ra ngoài.

Thời gian đẩy về phía trước một đoạn thời gian, liền tại trăng sao ngưng tụ cột sáng, kiếm minh vang tận mây xanh đêm đó sau ngày thứ 4, Giang Ninh thành ngoại lai một tên bẩn đạo nhân, hắn râu tóc bạc hết, ngẩng đầu nhìn về phía cửa thành ánh mắt, lộ ra thật sâu ủ rũ.

“Nơi này, thật là đủ vắng vẻ, cũng không có gì hiếm lạ, sao liền có thể đi ra như vậy nhân trung long phượng?” Bẩn đạo nhân lắc đầu, đối này biểu thị không hiểu.

Hắn tiến vào cửa thành, hơi 1 hỏi thăm liền tìm được La gia đại trạch, liền thấy hôm nay giăng đèn kết hoa, đỏ chót đèn lồng treo lên thật cao, một phái vui mừng hớn hở.

Đạo nhân nghe vài câu, nguyên lai bây giờ là La phủ Tam gia thọ yến, trong thành các phương tai to mặt lớn tề tụ, nghe nói quận trưởng lão gia, đều sai người tự mình đưa tới hạ lễ, chuyên môn từ xung quanh quận huyện chạy đến chúc mừng hào môn đại tộc, càng là nhiều vô số kể.

Cả một đầu phố dài, ngựa xe như nước chen vai thích cánh, đều là mừng thọ tân khách, tốt một phái thịnh vượng cảnh tượng, thấy lão đạo nhân đôi mắt sáng rõ, nhưng tiếp lấy nhưng lại thở dài. Phá cảnh thất bại, hắn bây giờ cũng chỉ có thể nhìn một chút, lại là hữu tâm vô lực, muốn ăn cũng ăn không dưới.

Theo dòng người, hắn đi tới La phủ trước cửa chính, liền thấy mấy cái La phủ hàng tiểu bối, ngay tại ngoài cửa tiếp đãi bát phương khách tới.

Nhìn thấy lôi thôi đạo nhân, La Ninh ngơ ngác một chút, chợt cười tiến lên, “Vị đạo trưởng này, hôm nay nhà ta phủ thượng trưởng bối khánh thọ, như ngài không chê, còn xin đi vào uống một chén rượu.”

“Cũng tốt, Đạo gia vừa vặn mệt mỏi, ngay tại các ngươi cái này nghỉ chân một chút.” Lôi thôi đạo nhân gật gật đầu, nghênh ngang vào cửa.

Có La gia tiểu bối nhíu mày, “Người nào a, chạy tới ăn uống miễn phí, còn bộ này chỉ cao khí giương bộ dáng, muốn ta nói…”

La Ninh đánh gãy hắn, “Được rồi, ngay trước các vị khách nhân trước mặt, ngươi nói ít vài ba câu.” Hắn nhìn thoáng qua, đạo nhân đi xa bóng lưng, lắc đầu kế tiếp theo chào hỏi cái khác tân khách.

Bất quá là cái độc thân lão đạo, lại có thể ăn uống bao nhiêu? Tam thúc hôm nay mừng thọ, hết thảy lấy vui mừng, thể diện làm trọng, không được cho ngoại nhân

chê cười.

Lão đạo tiến vào La gia, cũng mặc kệ hạ nhân chào hỏi, tự lo tìm cái ghế ngồi xuống, dẫn tới cùng bàn mọi người chau mày.

Như chuyển sang nơi khác, bọn hắn tất nhiên muốn gọi người đến, đem cái này lôi thôi lão đạo đuổi đi, cùng nó ngồi cùng bàn chẳng lẽ không phải mất thân phận. Nhưng hôm nay… Do dự một chút, mấy người hừ lạnh một tiếng nhẫn, riêng phần mình hướng về hai bên phải trái bỏ qua một bên chút, kế tiếp theo đề tài mới vừa rồi.

“Cái này La gia, quả nhiên là mộ tổ bốc lên khói xanh, 1 cái không biết tên tiểu gia tộc, có thể bay ra 1 đầu chín ngày Chân Long! !”

“Đúng vậy a, lúc trước ta biết lúc, cả người đều ngốc… Đế võ thiếu viện, tương lai đem chấp chưởng toàn bộ đế võ học viện, kia là gì các vùng vị, quyền thế, quả thực không thể tưởng tượng.”

“Quận thành Hồ gia, trước kia cũng liền phổ thông chếch xuống dưới tiêu chuẩn, bây giờ dựa vào cùng La gia quan hệ, nghe nói 2 ngày trước quận trưởng đại nhân thiết yến, đều mời hồ hướng tiến về, cho đủ hắn mặt mũi! !”

“Này! Đây chính là 1 người đắc đạo, gà chó lên trời đi… Chậc chậc, cái này La gia, là muốn triệt để thịnh vượng phát đạt!”

Một đám người cảm khái liên tục, đột nhiên có người

nói: “Nghe nói, ta thiếu viện đại nhân đến nay, cũng còn chưa từng ưng thuận hôn ước…”

“Nghĩ gì thế? Thiếu viện đại nhân nhân vật như vậy, không phải chúng ta có thể lo nghĩ!”

“Lời tuy như thế, nhưng ta lại nghe nói, thiếu viện đại nhân nặng nhất hiếu đạo, bây giờ la Tam gia còn tại Giang Ninh, như lão gia tử lên tiếng… Không nói chính thất chi vị, làm Thiên viện phu nhân, ứng không khó a? ?”

Lời này nghe mọi người ánh mắt sáng lên, liền tại bọn hắn tâm tư lưu động lúc, cười lạnh một tiếng vang lên.

Lão đạo bẹp lấy miệng, miệng lớn ăn uống giống như là đói thật lâu, nhưng trên mặt hắn biểu lộ, nhưng không có nửa điểm hưởng thụ, ngược lại 1 bộ sầu mi khổ kiểm biểu lộ, liền như tại thụ hình đồng dạng.

Giờ phút này, đón mọi người tức giận ánh mắt, hắn làm như không thấy, chỉ là một mực ăn như hổ đói.

“Ngươi lão đạo này thật vô lễ, ta cùng trò chuyện ngươi nếu không nguyện ý nghe, liền lăn đến địa phương khác đi!” 1 cẩm bào tân khách quát khẽ.

Lôi thôi lão đạo nhìn cũng không nhìn hắn, “Đạo gia trời sinh liền sẽ không lăn, nếu không ngươi dạy một chút ta? ?”

Cẩm bào tân khách giận dữ, “Thật can đảm…”

Nhưng rất nhanh, liền bị người giữ chặt, khuyên hắn không nên vọng động, hôm nay không được mạo phạm vân vân.

Cẩm bào tân khách cắn răng, “Đợi La gia thọ yến kết thúc, vốn lão gia lại tiêu khiển ngươi, để cho ngươi lão đạo này biết, như thế nào họa từ miệng mà ra!”

Lôi thôi lão đạo tại vô cùng bẩn đạo bào bên trên lau lau tay, ánh mắt đảo qua cười lạnh mọi người, “La Quan kia tiểu bối, Đạo gia ta tại đế đô gặp qua, tuấn đủ để xấu hổ mà chết trên đời này, 99% nữ tử.”

“Liền ngươi cùng như vậy tôn vinh, sinh nữ nhi còn muốn leo lên cành cây cao? Chậc chậc, sợ là cởi sạch rửa sạch ném trên giường, hắn cũng liền nhìn cũng sẽ không nhìn một chút.”

Lời này triệt để phạm chúng nộ, cũng không có mấy người phát tác, liền có một thanh âm, từ sau lưng vang lên, “Vị đạo trưởng này coi là thật, từng tại đế đô gặp qua khuyển tử?”

—

—

—

—

—

—

Chương 171 : Giang Ninh gửi thư

Tục ngữ nói, có nó tử tất có nó cha.

La Quan đẹp trai người người oán trách, lão cha tự nhiên cũng không kém, chỉ bất quá lúc trước bị ốm đau tra tấn, dẫn đến bội hiển già nua.

Bây giờ, thể nội tình trạng có thể khống chế, lại thêm nhi tử một đường quật khởi, lòng mang lớn sướng đồng thời cả người liền như trẻ tuổi 20 tuổi.

Bây giờ nhìn xem, nghiễm nhiên trung niên lão soái 1 viên, lúc này chính nhìn về phía đạo nhân, sắc mặt có chút bức thiết.

Lôi thôi đạo nhân quay người, thản nhiên nói: “Ngày ấy tây sơn chi đỉnh, La Quan đánh với Phàn Nhạc một trận, lão phu nhìn toàn bộ hành trình, tự nhiên là gặp qua hắn.”

Hắn ánh mắt dừng một chút, “Ngươi thân thể này, thế nhưng là thâm hụt lợi hại, bây giờ còn có thể duy trì lấy, nên có cao nhân xuất thủ. Liệu đến, cũng là La Thiếu Viện thủ bút, xem ra bọn này ngu xuẩn có một việc không có nói sai, thật sự là hắn là cái hiếu tử.”

Lão đạo trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười, như tâm tình không tệ.

La Chấn Dương trong lòng hơi rét, có thể một chút xem thấu hắn trạng thái, lại thêm giọng điệu ở giữa bộc lộ ung dung không vội, tất không tầm thường hạng người.

“Đạo trưởng hảo nhãn lực, ngài có thể tham gia hôm nay thọ yến, từ trên xuống dưới nhà họ La rất cảm thấy vinh hạnh, trước đó thật thất lễ, còn xin ngài dời bước chủ - tịch, cho ta cùng 1 cái nhận lỗi cơ hội.”

Lôi thôi lão đạo lắc đầu, “Không cần, lão đạo hôm nay hào hứng đã hết, như vậy cáo từ.” Hắn đứng dậy liền đi, nhưng lại nhìn về phía La Chấn Dương sau lưng, một tuổi trẻ nữ tử mang bên trong, ôm một đứa bé, “Tiểu cô nương này, trời kho khoáng đạt phương viên có độ, ngược lại là cái khó được phúc tướng, là ngươi La gia đời thứ 3 sao?”

La Chấn Dương gật đầu, “Là cháu của ta ái nữ.”

La Ninh vội vàng tới, hơi 1 hỏi thăm làm sau lễ, “Đa tạ đạo trưởng cho tiểu nữ xem tướng.”

“Là con gái của ngươi?” Lôi thôi lão đạo lắc đầu, bước nhanh mà rời đi.

Một màn này, để mọi người thẳng rơi vào mơ hồ.

Trước 1 câu còn nói có phúc chi tướng, hiện tại lại lắc đầu? Lão đạo sĩ này, sẽ không phải đầu óc không bình thường đi!

La Ninh cau mày, hữu tâm đuổi kịp lão đạo hỏi thăm, nhưng chờ hắn chạy đến bên ngoài phủ lúc, cũng đã tìm

không thấy thân ảnh của hắn.

1 việc nhỏ xen giữa mà thôi, La gia thọ yến kế tiếp theo, chỉ bất quá vừa rồi bàn kia hơn mấy vị khách nhân, ăn uống lúc không ngừng lắc đầu, ám đạo chung quy là nội tình không đủ, cho dù thiếu viện đại nhân nhất phi trùng thiên, cái này La gia cũng kém quá nhiều.

Chỉ là 1 cái, không biết nơi nào đến điên đạo nhân, thuận miệng nói vài câu mê sảng, thế mà liền muốn được mời đến chủ - tịch? La Tam gia người này, không khỏi quá không có nhãn lực kình!

Đương nhiên, ý niệm này bọn hắn chỉ dám ngẫm lại, là vạn không dám nói ra. Đợi mặt trời ngã về tây, thọ yến mới tính kết thúc, các phương tân khách cáo từ rời đi.

Nhưng trong đó một chiếc xe ngựa, vừa ra Giang Ninh không lâu, liền ngừng lại, tiếp lấy vang lên hạ nhân hoảng sợ thét lên.

“Lão gia… Lão gia chết!”

Liền thấy kia nửa mở toa xe bên trong, bây giờ ngã 1 cái cẩm bào nam thi, đầu lâu không cánh mà bay, máu tươi chảy đầy đất.

Giang Ninh thành ngoài có núi, tên là nương nương lĩnh, phía trên xây lấy 1 cái nương nương miếu, trước kia cũng là hương hỏa cường thịnh qua một đoạn, nhưng cái nào đó dông tố đan xen ban đêm, 1 đạo thiên lôi bổ vào miếu bên trên, đem tượng thần đánh nát mấy mảnh, sau đó liền suy tàn xuống dưới.

Đến bây giờ, đã sớm rách nát không chịu nổi, thành một chút trong núi trùng rắn tẩu thú nơi dừng chân chi địa. Bất quá hôm nay, lại có thêm một cái lôi thôi lão đạo, chính đối đống lửa gặm thứ gì, ăn rất là thơm ngọt.

Nhưng rất nhanh, lão đạo liền đột nhiên nghiêng người, đem vừa rồi ăn hết đồ vật, một mạch đều phun ra.

Đẫm máu một mảnh, rõ ràng là một đống, bị qua loa nhấm nuốt thịt nhão.

Mà bây giờ, tại ánh lửa chiếu rọi xuống, cũng thấy rõ tay hắn bên trong ôm, rõ ràng là một cái đầu người!

“Ai… Nhớ ngày đó, Đạo gia ta một đêm, liền có thể ngay cả gặm 36 khỏa, bây giờ 1 cái cũng chưa ăn dưới, liền đều phun ra… Quả nhiên, là mệnh số sắp hết!”

Hắn không thôi, nhìn thoáng qua bị gặm hoàn toàn thay đổi đầu người, thở dài ném tiến vào đống lửa bên trong, tiện tay lau miệng, xuất ra hồ lô uống một hớp lớn.

Bên trong là chút, tanh nồng màu đen dịch nhờn, nhìn lão đạo sắc mặt, hương vị hiển nhiên không tốt, nhưng đây là tục mệnh đồ vật… Hắn còn phải chống đỡ một trận, phải hoàn thành tông môn bàn giao mới có thể chết.

Ục ục ——

Ục ục ——

Tiếng chim hót, từ ngoài miếu truyền đến.

Lão đạo buông xuống hồ lô, cười lạnh một tiếng, “Sợ cái rắm! Đạo gia ta hiện tại, không thích ăn thịt người.”

Nói, từ mang bên trong móc ra một phong thư, trực tiếp ném ra ngoài, “Tìm tiêu đội, để người đưa đến đế đô công hầu đại đạo số mười một, sau đó chờ lấy là được.”

Tin không có rơi trên mặt đất, một trận gió thổi qua, liền đưa nó cuốn đi, biến mất ở ngoài miếu đêm tối bên trong.

Lôi thôi lão đạo lẩm bẩm, “Trên đời này a, có ít người khó đối phó nhất, nhưng cũng dễ đối phó nhất… Chỉ cần bắt được nó nhược điểm, liền có thể đạt được ước muốn.”

Hắn nghĩ tới, năm đó bái nhập tiên tông lúc, lớp đầu tiên chính là tự tay, giết chết muội muội của mình, da mặt run một cái, chợt lộ ra quỷ dị mỉm cười.

Người tu hành khi tuyệt tình diệt tính, chặt đứt phàm trần hết thảy lo lắng, mới có thể leo lên đại đạo… La Quan, liền để lão phu cho ngươi, hảo hảo bên trên cái này bài học đi!

…

Lúc sáng sớm điểm, công hầu đại đạo số mười một trạch, cửa sân mở ra nháy mắt, Tôn thị phụ tử bọn người liền vọt tới, chắp tay hành lễ.

“Cái này bên trong có một phong, đến từ Giang Ninh thư nhà, không biết thiếu viện đại nhân ở đâu?”

Thiếu viện đại nhân tại Thanh Lương ngõ hẻm, vừa mới từ say rượu bên trong tỉnh lại, mở mắt ra nháy mắt, hắn đáy mắt hiện lên ngắn ngủi mờ mịt, chợt liền nhớ lại hôm qua hết thảy.

Cười khổ một tiếng, hắn vuốt vuốt đầu lông mày, thể nội khí huyết hơi 1 vận chuyển, say rượu mang tới khó chịu liền đã đều biến mất.

Cửa phòng từ bên ngoài đẩy ra, Trình Nhàn đi tới, bưng một phần cháo hoa, “Tỉnh rồi? Thiếu viện đại nhân ta đã nói xong, Giang Ninh vò rượu Tiểu Bá Vương đâu? Tửu lượng này cũng không được a!”

La Quan ho nhẹ, “Giờ nào rồi? Ta tối hôm qua… Ân, hẳn là đơn thuần, ngủ một giấc a?”

Trình Nhàn mắt trợn trắng, “Không phải đâu? Ngươi còn muốn có cái gì?” Nàng mặt mũi tràn đầy ghét bỏ, “Tranh thủ thời gian húp cháo, bản cô nương còn là lần đầu tiên xuống bếp, hương vị cái gì, ngươi nhiều gánh vá đi.”

Khó trách, mét không có chịu nát, còn có cỗ tử mùi khét lẹt, nhưng nhìn lấy Trình Nhàn sắc mặt, La Quan quả quyết uống một hơi cạn sạch, giơ ngón tay cái, “Hảo thủ nghệ!”

Trình Nhàn “Hừ” một tiếng, “Được rồi, nếu không có sự tình nói cho ngươi, hôm qua cái ngươi say ngã ta liền đi, cũng không đến nỗi chờ tới bây giờ.”

Nàng ngồi xuống, nhìn xem La Quan, “Ngươi đưa Kim Nhã khóa vàng, nàng cho ta nhìn… Ta thật không nghĩ tới, ngươi cái đại nam nhân, thế mà đưa loại đồ vật này làm tín vật. .. Bất quá, đây không phải mấu chốt.”

“Kim Nhã nói với ta, khóa vàng là ngươi 1 vị trưởng bối đồ vật, nhưng ta xem qua, vật kia là cung đình thợ thủ công tay nghề.”

Trình Nhàn cau mày, “Ngươi không phải nguyên quán Giang Ninh? Lúc nào, lại nhiều thêm một vị, xuất thân cung đình trưởng bối?”

La Quan trong lòng hơi rét, mặt ngoài lại chưa bộc lộ, “Chính là cái khóa vàng, ta nhìn rất phổ thông, ngươi làm sao sẽ biết, nó xuất từ cung đình?”

Trình Nhàn bĩu môi, “Kém kiến thức liền nói nhỏ chút, sợ người khác nghe không được a? Liền kia khóa vàng công nghệ, người sáng suốt liếc mắt liền nhìn ra đến, hơn nữa còn là cung đình bên trong, rất có thân phận quý nhân, mới có tư cách sử dụng quy cách.”

“Uy? Ngươi nói thật, đồ vật đến cùng ở đâu ra?” Nàng trừng lớn mắt, “Lần trước, ngươi được mời tiến vào đế cung dự tiệc, sẽ không phải… Sẽ không phải là, ngươi cấu kết lại, thâm cung bên trong cái nào đó trống rỗng oán phụ a?”

“Là là, ta nghe nói đêm đó, đế cung xuất hiện thích khách, cung đình cao thủ ra hết đều không thể đem đối phương lưu lại!”

Nàng nhìn chằm chằm La Quan, 1 bộ phát hiện chân tướng kinh ngạc biểu lộ.

La Quan mặt đều lục, nữ nhân này cái gì não mạch kín? ? Càng mấu chốt chính là, trừ một ít địa phương rất không hợp thói thường bên ngoài, lại thật còn 80-90%.

Hắn cắn răng nói: “Cơm có thể ăn bậy, lời nói ngươi cũng không thể nói lung tung, ta đây chính là 1 vị trưởng bối cho khóa vàng, ai biết nơi nào đến, cùng đế cung không có nửa xu quan hệ, ngươi nhớ chưa? ?”

“… Ân, mặt khác ngươi nói cho Kim Nhã một tiếng, khóa vàng là trưởng bối ban tặng, tận lực hay là không muốn đưa cho người khác nhìn… Ngươi nhìn ta làm gì? Không phải ngươi nói thứ này, khả năng đến tự cung đình? Ta đây cũng là, không muốn trêu chọc phiền toái không cần thiết!”

Trình Nhàn cười lạnh, “Không nói là xong… Về phần lời nói, ta đêm qua liền nhắc nhở Kim Nhã, trên thực tế coi như ta không nói, nha đầu kia cũng không bỏ được, đem ngươi tặng đồ vật tuỳ tiện gặp người.”

Nữ nhân này, sớm muộn phải bại đỉnh!

La Quan hơi sự tình rửa mặt, 2 người đẩy cửa ra ngoài, lại một chút liền nhìn thấy, chờ ở ngoài cửa trình tĩnh.

“A… Lẳng lặng a, ngươi nghe ta nói…” Trình Nhàn có chút hoảng, cũng không có đợi nàng giải thích, trình tĩnh liền che miệng cười, “Tỷ, ta hiện tại có phải là, muốn đổi

giọng hô tỷ phu? ?”

Nhìn nàng một mặt cười trộm biểu lộ, Trình Nhàn khí đập nàng một chút, “Ngươi cái nha đầu điên, học với ai a, lời gì cũng dám nói!”

La Quan mỉm cười, “Đương nhiên là cùng với nàng tỷ tỷ học, đúng hay không? ? Trình tĩnh muội muội.”

Trình tĩnh mặt đỏ lên, hành lễ nói: “Thiếu viện đại nhân, cái này có một phong nhà của ngài sách, tứ hải tiêu cục người tìm không thấy ngài, liền đưa đến Trình gia.”

Hôm qua, Trình Nhàn tiếp đi La Quan sự tình, có không ít người nhìn thấy, tìm tới Trình gia rất bình thường.

Thư nhà?

La Quan nhận lấy, lông mày chính là nhíu một cái, chữ viết rất lạ lẫm, là ai gửi cho hắn?

Đúng lúc này, sắc mặt hắn khẽ biến, bỗng nhiên đem tin ném ra.

Hỏa diễm nháy mắt dấy lên, thư tín hóa thành tro tàn, có sương mù bay lên, phác hoạ ra 1 lão 1 gần hai đạo thân ảnh.

Tã lót bên trong anh hài không biết, nhưng La Chấn Dương thân ảnh, hắn một chút liền nhận ra!

Thân ảnh tán đi, sương mù hóa thành một nhóm văn tự, “Phú quý không về cố hương, như cẩm y dạ hành…

Tiên tông 1 lão đạo, tại Giang Ninh thành xin đợi, nhìn thiếu viện đại nhân mau trở về.”

—

—

—

—

—

—

—

Chương 172 : Tiên tông tạp toái đáng chết

La Quan túc hạ gạch xanh, nháy mắt vỡ thành bột mịn, ngang ngược sát cơ phá thể mà ra, như rét đậm chi phong lạnh lẽo thấu xương!

Trình Nhàn, trình Tĩnh tỷ muội, bị hắn giật mình, nhìn hắn sắc mặt liền biết xảy ra chuyện.

“Tình huống như thế nào?”

La Quan không kịp giải thích, khoát khoát tay, lấy ra đế võ thân phận bài, phát ra 1 đạo tin tức.

Rất nhanh liền thu được hồi phục, vội vàng nhìn qua về sau, hắn biểu lộ buông lỏng.

Từ La Quan quét ngang tiên tông, trèo lên trích tinh lầu mười tầng về sau, đế võ liền đã bí mật điều động, phía sau núi bên trong 2 vị Đạp Thiên cảnh cường giả, tiến về Giang Ninh để phòng lỡ như.

Trên người bọn họ mang theo, một loại đặc thù linh trùng, một đực một cái lâu dài ngủ say, một khi trong đó 1 con tỉnh lại, một cái khác vô luận người ở chỗ nào, đều sẽ đồng thời thức tỉnh phát ra hót vang. Dùng cái này, có thể làm đơn giản tin tức truyền lại, mà bây giờ đế võ bên trong con kia linh trùng, còn tại trong ngủ mê, La gia liền không có xảy ra chuyện.

Liệu đến cũng là như thế, tiên tông đã muốn bắt người nhà uy hiếp, tại chưa giải quyết La Quan trước đó, liền sẽ không đối bọn hắn như thế nào.

Hô ——

La Quan thở ra một hơi, trầm giọng nói: “Vừa rồi hiển hiện 2 thân ảnh, trong đó vị trưởng giả kia, là phụ thân ta La Chấn Dương!”

“A!” Trình gia tỷ muội trừng lớn mắt, khó trách La Quan vừa rồi khí tức, sẽ như vậy dọa người.

“Họa không kịp người nhà, tiên tông cử động lần này quả thực hèn hạ vạn điểm!” Trình tĩnh khí đỏ mặt, ánh mắt lại lộ ra lo lắng.

Trình Nhàn nói: “La Quan, ngươi 10 triệu tỉnh táo, đây chính là 1 cái, nhằm vào ngươi cạm bẫy.”

La Quan nói: “Các ngươi yên tâm, ta tự có phân tấc.” Hắn ngữ khí bình tĩnh, nhưng giữa bộ ngực, lại có muôn vàn sát ý sôi trào.

La gia, là hắn cây!

Ai dám động đến thân nhân của hắn, phải chết!

“Ta về đế võ một chuyến, đi trước.” Nói xong, La Quan thả người nhảy lên, 2 cánh bỗng dưng triển khai, lóe lên biến mất không còn tăm tích.

Rất nhanh, Đế Võ Hậu Sơn.

La Quan tìm tới viện trưởng, một già một trẻ mật nghị một lát, sau đó không lâu đế võ công khai tuyên bố, thiếu viện La Quan đem trở về Giang Ninh thăm viếng, ngay hôm đó lên đường.

Sau đó không lâu, một chiếc mây thuyền đằng không mà lên, vật này là 30 năm trước một trận đại chiến, đế võ lấy được chiến lợi phẩm 1 trong. Đến từ tiên tông, lấy linh thạch khu động nhưng bay lượn chân trời, 1 ngày 1,000 dặm.

Thanh Dương quốc chỉ có cái này một chiếc mây thuyền, ban đầu được đưa đến đế cung, nhưng lại bị Triệu thị Hoàng tộc đưa trở về, nói thẳng vật này duy viện trưởng 1 người có tư cách sử dụng.

Nhưng viện trưởng năm đó đại chiến về sau, liền cực ít công khai lộ diện, về sau càng là từ tù ở phía sau núi nhà tranh, đây là ba mươi năm qua, mây mũi tàu lần bay trời, dẫn tới phía dưới vô số kinh hô.

Chuyến này, có Đế Võ Hậu Sơn Đạp Thiên cảnh cường giả mười hai người, như Vân Sơn, một mắt lão đạp trời các loại, đều tại trong danh sách. Còn có trấn quốc công phủ hộ vệ 400, tùy hành tỳ nữ 32, cùng hoàn chỉnh một bộ công tước nghi trượng, tổng cộng gần ngàn người, có thể nói thanh thế to lớn.

Dù sao lần này danh nghĩa, là trở lại quê hương thăm viếng, đương nhiên phải phong quang.

Nhưng lại tại, vân thuyền bay ra đế đô không lâu, con

đường một tòa sơn mạch lúc, có bóng đen chợt lóe lên.

La Quan rơi trên mặt đất, nhìn xem vân thuyền đi xa, thở sâu xoay người rời đi.

Bá ——

2 cánh triển khai, hắn xông vào mây tiêu, đảo mắt biến thành 1 viên điểm đen, biến mất ở chân trời cuối cùng.

Công khai tuyên bố hồi hương, là cho cho tiên tông đáp lại, để bọn hắn không nên khinh cử vọng động. Mà 12 vị Đế Võ Hậu Sơn Đạp Thiên cảnh, cùng 400 võ đạo hộ vệ tùy hành… Thì là mê hoặc, để tiên tông cho rằng La Quan tuy bị bách trở lại quê hương, cũng không dám tuỳ tiện mạo hiểm.

Trên thực tế, La Quan đã độc thân trước chạy tới Giang Ninh, hắn đi đường tốc độ xa so vân thuyền càng nhanh, nhưng đánh đối phương trở tay không kịp.

Đây là 1!

2… Lấy La Quan bây giờ tu vi, trừ phi 3 tiên tông lão tổ thân hàng, hắn căn bản không sợ hãi. Lần này liền muốn tra được, tiên tông toàn bộ người xuất thủ, đem bọn hắn chém tận giết tuyệt, răn đe!

Giang Ninh.

Đêm như nước, một tên áo bào đen thân ảnh, xuất hiện ở ngoài thành.

Hắn đầu tiên là đứng một hồi, như tại cảm giác cái gì, tiếp lấy đạp chân xuống, cả người liền như 1 đạo nhẹ nhàng cái bóng vượt qua tường thành.

Rất nhanh, người này đi tới, La gia đại trạch chỗ.

Dưới hắc bào đôi mắt, lộ ra một chút kinh ngạc, liền thấy lúc này phố dài một bên, có đại trạch đột ngột từ mặt đất mọc lên, tu kiến khí thế rộng rãi, hiển thị rõ quyền thế, phú quý. Nếu không phải, đích xác treo “La phủ” tấm biển, hắn cơ hồ hoài nghi, mình đi nhầm địa phương.

Xem ra, rời đi khoảng thời gian này, nhà bên trong cũng có rất lớn cải biến.

La Quan lặng yên sờ đi vào, chỉ bất quá nghĩ đến, về nhà mình thế mà còn muốn, lén lén lút lút như vậy, sắc mặt hắn liền có chút cổ quái, tiếp theo đối đáng chết tiên tông, càng nhiều mấy điểm sát ý.

Đều do bọn này đồ hỗn trướng!

Đi trước nhìn lão cha, hắn viện tử cùng lúc trước không có quá nhiều biến hóa, chỉ là sử dụng đồ vật, rõ ràng tinh tế rất nhiều.

La Quan nhìn thấy khổ thúc, hắn chính uống chút rượu, cùng người nói lúc trước, liên quan tới thiếu gia sự tình… Cái gì ta đánh tiểu liền nhìn ra, thiếu gia tài hoa xuất chúng, tuyệt không phải hạng người tầm thường, bây giờ quả nhiên ứng nghiệm vân vân, nghe được La Quan lắc đầu cười, nguyên lai khổ thúc uống nhiều cũng thích thổi ngưu bức, đây quả nhiên là nam nhân bệnh

chung.

Tránh đi hộ vệ, đi tới lão cha trước phòng, hắn đã nằm ngủ, La Quan cẩn thận cảm giác một phen, xác định không có vấn đề, lúc này mới triệt để nhẹ nhàng thở ra.

Từ viện tử lui ra ngoài, lại gặp gỡ một đám uống say say say, ầm ĩ không thôi La gia tiểu bối, có 2 cái ban đầu ở yến hưng trên lầu, còn cùng La Quan liều qua rượu. Lúc này, từng cái toàn thân son phấn khí, cũng biết vừa rồi rượu ván, tất nhiên không phải quá đứng đắn.

La Ninh cũng ở trong đó, nhưng xem sắc mặt hắn vẫn chưa uống nhiều, phân phó hạ nhân đem bọn hắn riêng phần mình đưa về chỗ ở, cười khổ quay người rời đi.

“Phi! ! Trang cái gì thanh cao? ? Vừa rồi ta đều ngủ, liền hắn 1 cái ở bên ngoài chờ.”

“La Ninh người này, không khỏi quá không thích sống chung!”

“Còn không phải người ta, cùng La Quan quan hệ tốt? Bây giờ tầm mắt cao, cùng chúng ta không chơi được cùng đi!”

“Cẩu thí! Tất cả mọi người là đường huynh đệ, không sai biệt lắm xa gần, lần sau hắn còn như vậy, ta không phải náo hắn cái không còn mặt mũi! !”

Một đám say khướt gia hỏa, bị người vịn đi, La Quan nhíu mày đi tới, hơi suy nghĩ một chút đi theo sau La Ninh.

Hắn bây giờ đã thành thân, có đơn độc viện lạc, không lớn lại thu thập gọn gàng, Mộc Nhan đang giúp hắn thoát áo ngoài, cũng chuẩn bị tốt trà nóng.

“Hôm nay làm sao muộn như vậy? Một thân mùi rượu, liền không thể uống ít một chút.”

La Ninh nói: “Mấy người bọn hắn mời ta nhiều lần, tổng không đi cũng không tốt…”

Mộc Nhan trừng hắn, “Ta nhưng nghe nói, La Thành mấy người bọn hắn không học tốt, tổng yêu đi những cái kia bẩn chỗ chơi, ngươi nếu dám cùng bọn hắn hỗn, cha ta tha không được ngươi! !”

La Ninh cười khổ, “Nhưng tuyệt đối đừng nói cho nhạc phụ đại nhân, ta ngày sau không đi chính là.” Hắn thở dài một hơi, “Trước kia nhà bên trong tài nguyên có hạn, tất cả mọi người tranh cướp giành giật tu hành, đọ sức một phần đường ra, mỗi người đều rất cố gắng.”

“Nhưng hôm nay, điều kiện gia đình tốt, tài nguyên tu luyện người người đều có, bọn hắn ngược lại sa đọa, cả ngày bừa bãi, thật là khiến người nghĩ mãi mà không rõ.”

Mộc Nhan đập hắn một chút, “Nhà này bên trong, trở nên cũng không phải một điểm nửa điểm, dù sao ai có thể nghĩ đến, La Quan có thể có hôm nay? Ta quản tốt mình là được.”

Một trận hài nhi khóc lóc truyền đến, Mộc Nhan vội vàng

đi vào, ôm 1 cái phấn điêu ngọc trác, đáng yêu đến cực điểm tiểu nữ hài ra.

La Quan ánh mắt chớp lên, nguyên lai trong thư hài nhi thân ảnh, đúng là La Ninh nữ nhi, chỉ xa xa nhìn một chút, hắn liền phát giác được, nha đầu này khí tức hình như có chút không đủ.

“Từ nửa tháng trước, Tam thúc khánh thọ ngày ấy bắt đầu, nàng vẫn ngủ không an ổn, mắt thấy đều gầy đi trông thấy, minh lại để cho đại phu đến xem đi.” Mộc Nhan cẩn thận dỗ dành, mặt mũi tràn đầy đau lòng.

La Ninh gật đầu, “Được, ta minh trước kia liền đi mời.”

La Quan lui ra, đôi mắt băng hàn, hắn đã đoán được, La Ninh nữ nhi bây giờ tình trạng, là bởi vì lá thư này mà lên.

Đối còn tại trong tã lót hài nhi, đều hạ thủ được, tiên tông những này tạp toái, thật đáng chết! Tại La gia cẩn thận dạo qua một vòng, xác định không có không ổn chỗ, La Quan lặng yên rời đi, rơi vào trong thành 1 tòa lầu cao phía trên, ánh mắt đảo qua bóng đêm.

Hiện tại, nên đem những cái kia tạp toái, tìm cho ra!

—

—

—

Chương 173 : Chẳng lẽ điên

Không thu hoạch được gì!

La Quan tốn hao một buổi tối, cơ hồ tìm khắp Giang Ninh thành phố lớn ngõ nhỏ, lại không tìm tới nửa điểm, liên quan tới tiên tông yêu nhân vết tích.

Thuận tiện như, trước đó lá thư này, liền chỉ là 1 cái đùa ác.

Nhưng hiển nhiên, tuyệt không có khả năng này!

Sáng sớm, La Quan đứng tại thành bắc bến tàu, 1 cái hải đăng phía trên, suy tư bị mặt đất truyền đến ầm ĩ đánh gãy, cúi đầu liền thấy 2 phe nhân mã hỗn chiến một đoàn.

Dẫn đầu 2 người, đều có thiên sơn cảnh tu vi, xuất thủ chiêu chiêu ngoan lệ, gào thét lớn bến tàu khối khu vực này là riêng phần mình địa bàn, làm cho đối phương lăn.

Lúc trước, phách lối nhất thời Thanh giang giúp, theo từ biển bọn người bị giết, sớm đã chia năm xẻ bảy, mới có hôm nay hỗn chiến.

Thân là việc này kẻ đầu têu, La Quan bây giờ lại đúng, phía dưới chém giết đề không nổi nửa điểm hứng thú, bất quá rất nhanh hắn ánh mắt hơi sáng.

Những bang phái này thế lực, tiếp xúc tam giáo cửu lưu, đối trong thành gió thổi cỏ lay mẫn cảm nhất, có lẽ có thể vì hắn cung cấp tình báo.

“Hừ!”

Hừ lạnh một tiếng, đang liều giết 2 phe vang lên bên tai mọi người, liền như đất bằng kinh lôi, lập tức liền cứng tại nguyên địa, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ.

Ngẩng đầu, liền thấy người áo đen chân đạp hư không, từng bước mà tới.

Một màn này, khiến hai đám nhân mã - con mắt, đều kém chút trừng bạo!

Lăng vân cảnh đại lão… Cái này chí ít, là lăng vân cảnh mới có năng lực.

“Bái kiến tiền bối!” Một tên bang phái thủ lĩnh, vội vàng khom người hành lễ, đã toát ra 1 trán mồ hôi lạnh.

Ánh mắt nhìn về phía đối diện, đã thấy kia đối thủ một mất một còn, bây giờ cũng là hoảng sợ vạn điểm, lúc này mới cảm thấy an tâm một chút.

Còn tốt, không phải đối phương chỗ dựa, nếu không hôm nay liền chết chắc!

Dưới hắc bào, vang lên nhàn nhạt thanh âm, “Ta có chuyện, muốn phân phó các ngươi, đi thăm dò dưới gần nhất một tháng qua, Giang Ninh thành bên trong có hay không xuất hiện, những cái nào không thích hợp gương

mặt lạ, lại hoặc là khác hẳn với bình thường sự tình phát sinh.” Hơi dừng một chút, “Ai có thể tra được, ta cần thiết tin tức, ai liền có thể trở thành, thành bắc bến tàu chủ nhân mới.”

2 cái bang phái thủ lĩnh, ánh mắt đồng thời sáng lên.

“Tiền bối yên tâm, chúng ta lập tức liền đi điều tra!”

Rất nhanh, Giang Ninh địa giới phạm vi bên trong, tất cả bang phái phần tử, cơ hồ toàn bộ điều động. Thực lực bọn hắn thấp, có thể tiếp xúc mặt rất rộng, cơ hồ bao dung các mặt, rất nhanh liền có thu hoạch.

Nhiều như rừng, mấy chục phần tin tức bị đưa tới, La Quan loại bỏ rơi tuyệt đại bộ điểm, cuối cùng nhìn về phía trong đó 2 phần ——

Đầu tháng 3 ngày, La gia Tam gia đại thọ kỳ hạn, có một chán nản lôi thôi đạo nhân vào thành, lấy được mời tiến vào La gia thọ yến, lớn tiếng đế đô tây sơn chi thời gian chiến tranh, từng tận mắt nhìn thấy thiếu viện, cùng la Tam gia có ngắn ngủi trò chuyện. (cấp 17.)

Lâm huyện hào cường Hứa thị nhất tộc, gia chủ phó La gia thọ yến về sau, trở về trên đường bị giết, thi thể chỗ khác biệt đầu lâu không biết tung tích. (chú thích: Người chết cùng cấp 17 đề cập lôi thôi đạo nhân, từng ngồi cùng bàn cộng ẩm, hình như có xung đột.)

Đạo nhân!

La Quan nghĩ đến, thư tín tự cháy về sau, sương mù

biến thành kia một nhóm văn tự, "… Tiên tông 1 lão đạo, tại Giang Ninh thành xin đợi…"

Đáy mắt nổ tung một đoàn tinh mang, La Quan điểm trụ cái này 2 phần tình báo, "Liên quan tới đạo nhân này, kế tiếp theo tra… Nếu có phát hiện lập tức đến báo, không được hành động thiếu suy nghĩ!"

Một bang phái thủ lĩnh, mặt lộ vẻ ý mừng, "Vâng, tiền bối yên tâm, chỉ cần người này còn tại Giang Ninh, chính là đào sâu ba thước cũng có thể đem hắn tìm tới!"

Khác một bài lĩnh, thì lo lắng.

Rất nhanh, lại có tin tức đưa tới, là lo lắng giúp tìm tới manh mối, nói là có trong núi người đốn củi, từng tại nương nương trên núi nhìn thấy qua, 1 cái lôi thôi đạo nhân.

La Quan đứng dậy liền đi.

"Tiền bối… Tiền bối… 2 chúng ta… Cái kia…"

La Quan tiện tay một chỉ, "Liền ngươi."

Lo lắng giúp đỡ chủ đại hỉ, "Phù phù" quỳ xuống đất, "Đa tạ tiền bối, đa tạ tiền bối!"

Một người khác, thì thất hồn lạc phách, khẽ cắn môi, "Bái kiến bang chủ!"

"Ha ha! Hôm nay về sau, ngươi chính là Phó bang chủ…"

Lăng vân đại lão ý chí, bọn hắn căn bản không dám nghịch lại.

Một lát sau, nương nương dưới núi.

La Quan nhìn về phía trước mắt thanh thúy tươi tốt sơn lâm, hôm nay sắc trời vô cùng tốt, phóng nhãn nhìn lại bầu trời xanh 10,000 dặm, nhưng núi này bên trên tia sáng, lại so ngoại giới ảm đạm rất nhiều.

Lại bên tai tĩnh mịch, đứng ở chỗ này lại nghe không được, trong núi nửa điểm động tĩnh, liền như kia trùng rắn tẩu thú các loại, sớm đã bị bị hù thoát đi.

Quả nhiên có vấn đề!

La Quan đáy mắt tinh mang hiện lên, nhưng hắn vẫn chưa tùy tiện xâm nhập, mà là lui ra phía sau một khoảng cách, liền bắt đầu yên tĩnh chờ đợi.

Thẳng đến màn đêm buông xuống, trăng sao nổi lên, La Quan lúc này mới khởi hành, bước vào nương nương núi.

Mà liền tại, hắn tiến vào nương nương núi nháy mắt, liền phát giác được một tia dị dạng ba động.

Liền như 1 viên cục đá, rơi xuống tĩnh trong hồ, lập tức kích thích từng vòng từng vòng gợn sóng, tại cái này bị bóng đêm bao phủ giữa rừng núi khuếch tán.

Tiếng cười nhẹ, ở bên tai vang lên, “Không nghĩ tới a

không nghĩ tới, thiếu viện đại nhân dám độc thân mạo hiểm, ngài kia chiếc mây thuyền, thật đúng là lừa gạt không ít người.”

Tiếng cười kia bên trong, có kinh ngạc, có cảm khái, nhưng càng nhiều hay là vẻ đắc ý.

Bởi vì, hắn sớm hơn nửa tháng đi tới Giang Ninh, cũng sớm đã làm tốt vạn toàn chuẩn bị, cái gọi là “Công lúc bất ngờ” hôm nay là không làm được.

Có, chỉ là tự chui đầu vào lưới!

Ông ——

Ông ——

Nhỏ bé rung động, từ nương nương núi các nơi truyền đến, kích thích vô số gợn sóng, tại không khí bên trong va chạm, xen lẫn, hóa thành 1 cái trận, bao phủ toàn bộ nương nương núi.

Lúc này, từ ngoại giới nhìn lại, nương nương núi hết thảy như lúc ban đầu.

Nhưng trận pháp bên trong, cũng đã sát cơ ngập trời!

La Quan ngẩng đầu, nhìn thoáng qua đỉnh đầu đại trận, liền tiếp tục tiến lên. Rất nhanh, hắn đi tới đỉnh núi, một chút liền nhìn thấy miếu hoang bên trong, chính vây quanh đống lửa sưởi ấm lão đạo.

Trên mặt hắn tử khí tràn ngập, hiển thị rõ không rõ, bọc

lấy vô cùng bẩn đạo bào, lúc này nhếch miệng lộ ra một ngụm nát răng, cười đắc ý, “Thiếu viện đại nhân thấy tin về sau, liền độc thân trở về Giang Ninh, tâm hệ đồng tộc cùng một mảnh hiếu tâm khiến người khâm phục!”

La Quan ánh mắt đảo qua một chút 4 phía, “Đạo trưởng lớn phí trắc trở, để người đưa tin đi, bản thiếu viện từ không thể để cho ngài lâu chờ…” Hắn tiếng hơi ngừng lại, “Không biết tiên tông hôm nay, bày ra như thế nào sát cục, liền mời âm thầm chư vị, đều hiện thân đi.”

Hoàn toàn yên tĩnh!

Lão đạo không đắc ý, hắn cau mày, vốn là tử khí tràn ngập mặt mo, bây giờ run rẩy lên, cắn răng gầm nhẹ, “La Quan, ngươi dám xem thường lão phu? !”

Hắn giận!

Đường đường Trúc Cơ thượng cảnh, chính là phá quan thất bại, nhưng chỉ cần hắn không chết, liền tổng còn có một kích chi lực.

Huống chi, vì ổn thỏa lý do, hắn còn không ngại cực khổ tại cả tòa trên núi, bày ra tòa đại trận này, kỳ danh kiếm ngục!

Kiếm tu một khi tiến vào bên trong, một thân tu vi liền muốn bị phế hơn phân nửa, cho dù là kiếm ý 3 tầng, cũng được lớn thụ ảnh hưởng.

Cục diện như vậy, lão đạo ngàn vạn không nghĩ đến, La Quan lại vẫn dám như vậy càn rỡ.

Ngươi bây giờ nên sợ hãi, nên cầu xin tha thứ, nên khóc ròng ròng… Kiếm ngục, đây chính là kiếm ngục!

Lão phu thủ đoạn cuối cùng, ai có thể nghĩ tới 1 cái ăn hàng, lại vẫn là 1 vị, vô cùng lợi hại Trận Pháp sư.

Ngươi ngươi ngươi… Quả thực tức chết ta vậy!

La Quan nhíu mày, hắn có thể cảm nhận được, đối diện lão đạo phát ra từ đáy lòng phẫn nộ, kia đôi mắt giống như là muốn phun lửa, như bị vô cùng nhục nhã.

Có ý tứ gì? ?

Nay, liền hắn 1 cái? ?

Ta đều làm tốt, muốn kiếm trảm tiên tông quần ma, giết cái thiên băng địa liệt, máu chảy thành sông… Ngươi bây giờ nói cho ta, là ta nghĩ quá nhiều?

“Đạo trưởng, bản thiếu viện đều đã đến, ngươi ta đứng đối mặt nhau, làm gì còn phải lại che che lấp lấp!”

“Ra đi, ta đã sớm phát giác được, khí tức của các ngươi!”

Lôi thôi lão đạo tức điên, giận quá mà cười, “Tiểu bối, liền chỉ lão phu 1 người, hôm nay cũng có thể đưa ngươi đánh rớt thâm uyên!”

Oanh ——

Kiếm ngục chi uy bộc phát, khủng bố trấn áp chi lực, đem La Quan bao phủ.

Sợ hãi đi! !

Kêu rên đi!

Lão phu coi như ăn nôn, nôn ăn, cũng được đem ngươi tiểu tử cho nhai, thực tế quá làm giận! !

Trước khi chết, vốn nghĩ làm kiện đại sự kinh thiên động địa, nào có thể đoán được lại bị chỉ là tiểu bối, cho vô tình chế giễu.

Không thể nhịn!

La Quan nhíu mày, bây giờ cái này nương nương trên núi, thật sự lão đạo 1 cái?

Hắn thở dài, mắt lộ không hiểu ——

1 người, liền dám chạy tới giết hắn, đạo nhân này chẳng lẽ điên rồi?

—

—

—

—

—

Chương 174 : Thần đạo nến

“Chết đi!”

Lão đạo một điểm lý trí cuối cùng, bị La Quan ánh mắt triệt để đánh nát, hắn một bước đạp xuống, khô hắc thủ chưởng hung hãn đánh ra.

1 chưởng này, là Trúc Cơ thượng cảnh người, đem hết toàn lực một kích, chính là một ngọn núi cũng phải bị đánh nát!

Lão đạo biết, La Quan trong tay có một loại nào đó, đối kháng thần bí át chủ bài.

Cho nên, hắn lựa chọn là lấy lực giết người, bây giờ La Quan bị kiếm ngục áp chế, thực lực giảm đi nhiều, tuyệt đối ngăn không được.

Nhưng trước mắt, La Quan động cũng không động, chỉ là ánh mắt nhiều một tia biến hóa —— thương hại? Lạnh lùng chế giễu? Xem thường? Lại hoặc là, là đồng tình.

Tiểu bối cuồng vọng!

Sau một khắc, liền nghe được “Oanh” một tiếng nổ vang rung trời, sát cơ sôi trào đem hết toàn lực 1 chưởng, oanh sát mà đến lão đạo, như đụng vào một mặt vô hình vách tường, cả người treo ở giữa không trung.

Răng rắc ——

Cẳng tay bị chấn đoạn, đâm rách da thịt mà ra, lão đạo phát ra một tiếng thống khổ tru lên, ánh mắt gắt gao tiếp cận La Quan, chấn kinh mà không hiểu.

Giống như là đang nói, ngươi đây là thủ đoạn gì?

Mà sau một khắc, hắn liền minh bạch.

Ông ——

Chỉ nghe một tiếng kiếm minh, đem La Quan bao phủ khủng bố áp lực, giờ phút này ầm vang vỡ vụn. Mà tùy theo, cùng nhau vỡ vụn, còn có bao phủ cả tòa nương nương núi kiếm ngục đại trận.

Cái gọi là kiếm ngục, chính là nhằm vào thế gian kiếm tu, hóa đại trận vì một phương lao ngục, đem “Kiếm đạo” trấn áp trong đó, cắt giảm nó uy.

Nhưng hôm nay, này phương kiếm ngục lại quan 1 cái, vượt qua tự thân cực hạn tồn tại —— kiếm vực đối kiếm ngục, La Quan toàn thắng, phá ngục mà ra!

Cũng liền có lão đạo 1 chưởng đánh ra, đem mình chấn gần chết một màn.

“Kiếm vực!”

Lôi thôi lão đạo thét lên, con mắt kém chút trừng bạo.

Tây sơn chi chiến còn tại trước mắt, Phàn Nhạc lấy Ly Hỏa kiếm vực, đem La Quan đẩy vào gần chết hết cảnh… Hắn khi đó, vẫn chỉ là kiếm ý 3 tầng.

Vừa mới qua đi bao lâu? Kiếm ý, đây chính là kiếm ý, người khác nhập môn đều muôn vàn khó khăn, nhưng ngươi phá ba người 4 loại sự tình này, nói thành là thành rồi?

Kiếm ý tầng 3 cùng 4 tầng ở giữa, tuy chỉ có 1 cảnh chi kém, lại có chất bay vọt, là hoàn toàn khác biệt hoàn toàn mới thiên địa.

Đột nhiên, lão đạo liền hiểu, hắn rốt cuộc minh bạch, vì sao La Quan dám can đảm độc thân trở về Giang Ninh.

Vì sao, tại phát hiện kiếm ngục đại trận về sau, còn có thể bảo trì trấn định.

Lại vì sao, sẽ là trước đó vẻ mặt đó… Nguyên lai, thằng hề đúng là chính ta!

Oanh ——

Có 1 kiếm chém tới, lão đạo vốn là trợn tròn con mắt, giờ phút này lại phồng lớn một vòng.

Kiếm này… Kiếm này…

Uy lực của nó, vượt quá tưởng tượng cực hạn, cơ hồ cho hắn một loại, đối mặt tông môn lão tổ cảm giác!

La Quan hắn khi nào, có tu vi như thế?

Phá cảnh thất bại không còn sống lâu nữa, trước khi chết thụ mệnh đến đây Giang Ninh, một phen vất vả bố trí, nguyên lai tưởng rằng là ôm cây đợi thỏ tất sát ván… Bây giờ mới biết được, đây chỉ là một trò cười.

Hôm nay La Quan, ai có thể giết?

Tiên tông, phải có lớn - phiền phức! !

Lão đạo đau thương cười một tiếng, nhắm mắt lại.

Hắn muốn chết, đây hết thảy cùng hắn, tự nhiên cũng liền không có quan hệ.

Bây giờ não hải bên trong, chỉ có muội muội thân ảnh ——

Ca ca, tuyệt đối đừng từ bỏ, tiên nhân liền ở tại trên núi, chỉ cần chúng ta leo đi lên, liền có thể bái tiên nhân vi sư, đến lúc đó bệnh của ngươi là có thể trị tốt.

Ca ca đừng sợ, ta cõng ngươi, chúng ta nhất định có thể thành công! !

Ca, chúng ta đến, chúng ta thành công!

Huynh muội nhìn thấy tiên nhân, nhưng tiên nhân nói, hắn sẽ chỉ thu 1 người đệ tử, mà lại là có điều kiện, bọn hắn chỉ có 1 ngày thời gian cân nhắc.

Cái kia buổi tối hắn tự tay bóp chết, đem hắn một đường trên lưng núi muội muội.

Muội muội lúc ấy rất sợ hãi, liều mạng giãy dụa, nhưng khi thấy rõ cưỡi tại trên thân chính là ca ca lúc, nàng từ bỏ chống cự.

Ngày thứ 2, hắn thuận lợi bái nhập tiên nhân môn hạ, một đường đi đến hôm nay,

Bây giờ sắp chết lúc, lão đạo đột nhiên sinh ra một cái ý niệm trong đầu, nếu có thể lựa chọn lần nữa lời nói, hắn phải chăng còn sẽ làm như vậy đâu?

Không có đáp án, bởi vì hắn còn chưa tới kịp tiếp tục suy nghĩ, liền đã bị 1 kiếm chém qua, như vậy nói tiêu!

Oanh ——

Kiếm ảnh không ngừng, thật sâu chém vào trong núi, phương xa cái kia vốn là rách nát không chịu nổi miếu thờ bị tác động đến, triệt để sụp đổ.

La Quan cầm kiếm mà đứng, ánh mắt cảnh giác nhìn về phía xung quanh… Hắn vẫn là không dám tin tưởng, tiên tông nhằm vào hắn một trận sát cục, cứ như vậy phá.

“Đừng tìm, núi này bên trên bây giờ ngoại trừ ngươi, 1 cái vật sống đều không có.” Huyền Quy thanh âm, lúc này ở đáy lòng vang lên.

Có lẽ là bị ngoại giới tranh đấu kinh động, nó rốt cục tỉnh lại, ngáp một cái, mang theo một tia ngủ say sau khó nén quyện đãi.

“Lão sư!” La Quan đại hỉ, quen thuộc Huyền Quy tồn tại, đối mặt khoảng thời gian này ngủ say, hắn rất không thích ứng.

Lúc này, đem trong lòng nghi hoặc nói ra.

Huyền Quy nói: “Lão đạo này là Trúc Cơ thượng cảnh, tuy nói phá cảnh thất bại, nhưng thực lực vẫn phải có, lợi dụng tây sơn chi thời gian chiến tranh, ngươi chỗ triển lộ ra thực lực, bị giết ngươi cũng không khó, chớ nói chi là còn sớm chuẩn bị, 1 cái kiếm ngục đại trận.”

“Nhưng cũng tiếc, hắn không biết ngươi, là Quy gia đệ tử của ta, tiến cảnh tu vi há lại thường nhân nhưng so? ? Tin tức kém hiểu không? Cho nên, liền có hôm nay, hắn nhìn như chịu chết sát cục.”

Ta tiến bộ quá nhanh, dẫn đến địch nhân của ta chạy tới chịu chết…

La Quan vỗ đầu một cái, trước đó bị tức điên, lại sát ý lên não, lại thêm cảm thấy tiên tông đã xuất thủ, nhất định hung hiểm vạn điểm, lại không có nghĩ tới phương diện này.

Hắn cười khổ, “Nguyên lai là dạng này.”

“Đi thôi, người đều giết hết, còn ở lại chỗ này hoang sơn dã lĩnh ở lại… Hả? ? Xem ra trước đó, lời nói quá vẹn toàn, đất này ngoại trừ ngươi cái người sống bên ngoài, thế mà còn có 1 con quỷ.”

La Quan bây giờ, cũng phát giác được ba động, ngẩng

đầu hướng về phía trước liền thấy kia trước đó, bị tác động đến ngã xuống đất miếu thờ phế tích bên trên, bây giờ lại có 1 tòa miếu vũ trống rỗng xuất hiện, vách tường, ngói mái hiên nhà đều đang phát sáng, liền như trong truyền thuyết tiên nhân chỗ ở, có chút thần dị.

Lúc này, cửa miếu tự hành mở ra, có 1 nam 1 nữ 2 cái, môi hồng răng trắng đồng tử từ đó đi ra, khom mình hành lễ, “Vị này kiếm tiên, nương nương nhà ta cho mời.”

Thần đạo?

Trước đó, ở trong núi thôn xóm lúc, La Quan từng phát giác được một chút khí tức, cùng trước mắt 2 tên đồng tử thân bên trên có chút cùng loại.

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Có chút ý tứ, một phương cô hồn dã quỷ, lại nhưng lịch lôi kiếp mà bất tử, càng suýt nữa ngưng tụ thần đạo kim thân… Đi vào nhìn một cái, bây giờ ngươi tính giúp nàng đại ân, dù sao cũng nên có chút biểu thị.”

La Quan cảm thấy an tâm một chút, nghe lời này ý tứ, không có nguy hiểm gì. Hắn gật gật đầu, đi theo 2 tên đồng tử, nhanh chân tiến vào miếu bên trong.

Một bước bước vào, lại có loại hư ảo cảm giác, quay đầu hướng về sau có thể nhìn thấy cửa miếu mở rộng, vừa vặn ở chỗ này lại cùng ngoại giới, giống như là cách rất xa.

Liền thấy bàn thờ bên trên, lúc này có hương hỏa đốt

cháy, sương mù mịt mờ bên trong có thể nhìn thấy, thần đàn bên trên là một vị nữ tử tượng thần, mặt ngoài có mảng lớn cháy đen vết tích, càng vỡ vụn thành mấy khối, bây giờ giống như là bị người nhặt lên, một lần nữa hợp lại mà thành.

Lúc này, một trận linh quang hiện lên, lại có một tên cùng cái này tượng thần, giống nhau như đúc nữ tử, từ đó đi xuống, rơi trên mặt đất đối La Quan hành lễ, “Đa tạ kiếm tiên hôm nay xuất thủ, cứu thiếp thân chạy ra lồng giam, khôi phục thân tự do.”

Như nhìn ra, La Quan vẻ mặt không hiểu, nữ tử mỉm cười nói: “Năm đó 1 đạo thiên lôi, đem thiếp thân kim thân đánh nát, lôi văn hóa lồng giam, đem ta thần thức vĩnh trấn tại đây. Lúc trước, kiếm tiên 1 kiếm trảm phá miếu thờ phế tích, liền cũng đem lôi văn vỡ vụn, khiến thiếp thân giành lấy cuộc sống mới.”

Nữ tử này một mặt cảm kích, phủ phục quỳ xuống đất, “Vân nương, bái tạ kiếm tiên đại ân, nguyện đem vật này tiến vào dâng cho ngài, lấy tỏ lòng biết ơn.”

Nàng 2 tay hướng lên, phụng lấy 1 con nến, nó như thanh đồng tạo thành, mặt ngoài trải rộng pha tạp vết rỉ, nhìn xem cực không đáng chú ý.

Nhưng lúc này, La Quan não hải ở giữa, lại vang lên Huyền Quy kinh hô!

“Nến!”

—

—

—

—

—

—

—

Chương 175 : Sắc phong

“… Lão sư, ta nhìn thấy, ngài khỏi phải lớn tiếng như vậy.” La Quan não nhân đều “Ông” một tiếng, trước mắt biến đen.

Huyền Quy rống to, “Tiểu tử ngươi biết cái gì, nhanh nhận lấy, đừng cho nàng cơ hội hối hận!”

La Quan giật mình trong lòng, có thể để cho lão sư khẩn trương như vậy, hẳn là vật này có khác càn khôn? Hắn bất động thanh sắc, đem nến cầm vào tay.

“Lão sư, đây rốt cuộc là vật gì?”

Dừng lại mấy hơi, Huyền Quy thanh âm mới vang lên, “Ngươi còn nhớ rõ, lúc trước vi sư khuyên bảo ngươi, thần đạo con đường không thể đi lúc, ngươi đã từng hỏi qua ta một vấn đề.”

“Thần đạo không có tương lai, nhưng cũng có ngoại lệ, cần phải 1 kiện thiên địa chí bảo, trấn áp tự thân thần thức, không nhận hương hỏa xâm nhập.”

La Quan trừng mắt.

“Như hôm nay địa ở giữa công khai, có thể trấn áp thần thức thiên địa chí bảo, trong đó một kiện chính là kiện nến, danh tự cũng gọi nến. Năm đó một trận đại chiến, nắm giữ nến thần đạo cường giả, bị vây công đến chết, vi sư từng xa xa nhìn qua một chút, về sau vật này liền tung tích không rõ…”

La Quan tay đều run, có loại bị trên trời đĩa bánh, cho nện choáng cảm giác.

Nhưng thời khắc mấu chốt, Huyền Quy lời nói xoay chuyển, "… Nhưng cũng tiếc, thứ này không phải chân chính nến, hẳn là kiện phảng phẩm. Nhưng dù cho như thế, cũng coi là kiện bên trên cùng thần đạo pháp bảo, có thể trợ tu hành thần đạo người trấn áp thần thức, cái này cô hồn dã quỷ có thể thụ thiên kiếp bất tử, liền xác nhận cái này nến nguyên nhân."

La Quan khóe miệng co quắp một chút, phảng phẩm ngài kích động cái gì a? Lão sư, nói chuyện lưu một nửa mao bệnh, cần phải không được a!

Thiên địa chí bảo… Coi như không tu thần nói, cũng tất có rất nhiều diệu dụng, đáng tiếc là cái phảng phẩm.

La Quan lắc đầu, "Vật này đối ta vô dụng, ngươi nếu có cần, liền lấy về đi."

Thần đạo đồ vật, hay là tránh xa một chút tốt, cái này cần quái Huyền Quy, lúc trước kia một phen, quả thực để tâm hắn tồn kiêng kị!

Vân nương dập đầu không dậy nổi, mặt lộ vẻ đau khổ, "Hôm nay tiến vào hiến nến tại kiếm tiên, thiếp thân thực có 1 cái yêu cầu quá đáng, nguyện kiếm tiên thương hại ban thưởng ta 1 đạo sắc phong, thoát ly hoang dã du hồn thân phận, nếu không ngày khác lại có 1 đạo thiên lôi đánh xuống, thiếp thân tất hình thần câu diệt."

2 tên đồng tử cũng quỳ trên mặt đất, cuống quít dập đầu.

Huyền Quy nói: “Khó trách nàng như thế bỏ tiền vốn, bảo mệnh chi vật đều đưa ngươi làm tạ lễ, nguyên lai là đánh lấy cái chủ ý này.”

“Lão sư, cái gì là sắc phong?”

“Cô hồn dã quỷ không vào luân hồi, nên hồn phi phách tán, chính là cơ duyên xảo hợp bước vào thần đạo, cũng vì thiên địa bất dung, cho nên liền có trước đó 1 đạo thiên lôi, kém chút đem nữ tử này đánh chết.” Huyền Quy thản nhiên nói: “Sắc phong nha… Nói đơn giản chính là cho nàng 1 cái thần đạo thân phận, phải thiên địa tán thành, sau đó nhưng an ổn tu hành, đã không còn thiên kiếp gia thân nỗi khổ.”

Sắc phong thần nói… La Quan âm thầm líu lưỡi, dù không rõ ràng cho lắm, nhưng lời này nghe xong liền tuyệt không phải bình thường. Hắn chính là cái kiếm tu, giết người còn có thể, có thể đối loại chuyện này, thực tế nhất khiếu bất thông.

Lúc này cự tuyệt.

Vân nương lệ rơi đầy mặt, cuống quít dập đầu, nói tiện nữ tử tự biết cầu xin này hoang đường vô lý, cũng thật là cùng đường mạt lộ, cầu kiếm tiên ban thưởng một con đường sống.

2 cái đồng tử càng là oa oa khóc lớn, làm lòng người sinh trắc ẩn.

“Lão sư… Sắc phong thần nói việc này, nàng làm sao tìm được bên trên ta rồi?”

“Còn không phải ngươi vừa rồi 1 kiếm, chém tới lôi văn phong trấn, để cái này cô hồn dã quỷ cảm thấy, gặp kiếm đạo Chân Tiên.” Huyền Quy cũng có chút không hiểu, La Quan kiếm, vì sao có thể trảm lôi văn? ?

Tuy chỉ là thấp nhất chờ phong trấn, nhưng cũng ẩn chứa một tia Thiên Lôi chi lực, có đạo uẩn gia trì. Cuối cùng chỉ có thể đem nó quy tội, Nữ đế kiếm trảm mây tiêu Thần sơn, đem La Quan đưa vào trong đó hấp thu khí vận chi lực lúc, hoặc tự thân nhiễm một chút thiên uy dư vị.

La Quan cười khổ, “Cái này nhưng hiểu lầm, đệ tử đối thần đạo nhất khiếu bất thông, lại nơi nào hiểu được…” Hắn tiếng dừng lại, “Lão sư, ngài có biện pháp? ?”

Huyền Quy thản nhiên nói: “Nếu muốn sắc phong danh sơn đại trạch, đích xác không đơn giản, nhưng chỉ là hoang dã chi địa, một lời liền có thể.”

“Nhưng ban thưởng sắc phong, liền có nhân quả liên lụy, như phong thần ngày sau làm ác, nghiệp báo cũng đem quy tội cùng ngươi, tổn hại tự thân khí vận, phúc phận.”

La Quan nhìn thoáng qua, trước mặt đau khổ cầu khẩn Vân nương, cùng 2 cái tiểu đồng tử, mắt lộ suy tư, “Lão sư, nữ tử này quá khứ nhưng có việc ác?”

Huyền Quy nói: “Thế thì không có, ngươi nhìn thần đàn trước mộc án, nàng bị lôi kiếp đánh nát kim thân, phong trấn nơi này nhiều năm, vẫn có hương hỏa tế tự, nói rõ còn có tín đồ cảm niệm nó ân đức. Lại là sư xem nữ tử này khí tượng, tuy là du hồn dã quỷ xuất thân, nhưng cũng công chính bình thản, vẫn chưa giết hại những sinh linh khác.”

Hơi dừng một chút, “Thế nào, muốn giúp nàng?”

La Quan gật đầu, “Đệ tử thật có này niệm, vừa đến đã gặp nhau, liền có mấy điểm duyên điểm, tổng không tốt trơ mắt nhìn xem, nàng chú định hồn phi phách tán.”

“Thứ 2… Đệ tử hi vọng cử động lần này nhưng vì La gia tăng thêm một phần bảo hộ, tránh ngày sau lại phát sinh loại này sự tình.”

Lần này, là tiên tông sai lầm phán đoán, La Quan thực lực, mới đưa đến một trận “Tuyệt sát ván”, cơ hồ biến thành nháo kịch. Nhưng ngày sau đâu? La Quan mỗi lần nghĩ đến, lão đạo kia từng tiến vào La gia, càng cùng phụ thân đối diện trò chuyện, cũng còn có hậu sợ.

Lúc đến trên đường, La Quan từng có đem phụ thân, tiếp vào bên người suy nghĩ, thậm chí nghĩ tới đem La gia, chỉnh thể di chuyển đến đế đô.

Nhưng dù cho như thế, liền thật an toàn sao? Đế đô chỗ kia, Hoàng tộc đều đã nát đến trên căn, quỷ biết sẽ phát sinh chuyện gì.

Một khi có biến cố lớn, đế đô tất đứng mũi chịu sào! !

Lưu tại Giang Ninh, có lẽ mới là lựa chọn tốt hơn, nhưng nhằm vào phụ thân, La gia bảo hộ lực lượng, nhất định phải đề cao.

Huyền Quy thầm thầm thì thì, “Ta còn tưởng rằng, tiểu tử ngươi là coi trọng nữ tử này, nuôi dưỡng thần đạo nữ tử vì sủng cơ, xác thực đã từng vang bóng một thời…”

Dù sao, cái này gọi Vân nương thần đạo, tập hợp đẹp, lớn, dài, mượt mà, dễ đẩy cùng đa trọng thuộc tính.

La Quan liên tục cười khổ, hắn bây giờ đâu còn có tâm tư, suy nghĩ những việc này, “Lão sư, ta vừa rồi nói sự tình, như thế nào?”

“Có thể thực hiện.” Huyền Quy cho khẳng định, nghĩ mấy hơi, “Thậm chí có thể nói, là cái cực tốt biện pháp.”

La Quan ánh mắt sáng lên, “Mời lão sư chỉ điểm.”

Huyền Quy nói: “Ngươi nhưng từng nghe nói, nhân gian thực quyền, âm thế thay mặt chưởng? ? Thanh Dương Hoàng đế không phải cho ngươi phong cái, 1 đẳng Công tước vị, thứ này bây giờ, ngược lại là phát huy được tác dụng.”

“Vi sư nhưng sắc phong Vân nương, vì thế núi sơn thần, ngươi đem nhân gian quyền hành chuyển xuống, đến lúc đó phương viên 1,000 dặm bên trong, đều là âm thế thần quốc , bất kỳ cái gì gió thổi cỏ lay đều không thể gạt được cảm giác của nàng. Vi sư lại mưu đồ một phen, giao phó nàng một chút quyền hành, có thể che chở La

gia.”

Sư đồ 2 người, lại thương lượng vài câu, đem việc này quyết định.

La Quan nhìn về phía Vân nương, “Thôi được, niệm tình ngươi bản tính hướng thiện, chưa từng làm thương thiên hại lí sự tình, bản tọa liền ban thưởng ngươi 1 đạo sắc lệnh.”

Vân nương đại hỉ, liên tục dập đầu, “Đa tạ kiếm tiên, đa tạ kiếm tiên!”

“3 ngày sau, mặt trời lặn lúc điểm, bản tọa sẽ lại đến núi này.” La Quan nhắc nhở nàng, “Ghi nhớ, tuyệt đối đừng lầm canh giờ.”

Ông ——

Kiếm minh vang lên, hắn thân ảnh đi xa.

Vân nương trừng to mắt, liền tại La Quan nói ra thời gian điểm về sau, nàng liền đã sinh ra cảm ứng —— 3 ngày sau, nàng đem phong thần!

“Thiếp thân cung tiễn kiếm tiên đại nhân!”

—

—

—

Chương 176 : Về nhà

Ngày mới sáng, La phủ bên ngoài một thân ảnh nhanh chân mà đến, canh giữ ở cổng hộ vệ, thấy rõ người tới sau con mắt nháy mắt trợn tròn.

“La Quan thiếu gia… Không, thiếu viện đại nhân, thiếu viện đại nhân trở về!”

Một tiếng kinh hô, làm cho cả La gia, lâm vào ầm ĩ, hỗn loạn.

Tối hôm qua, La gia mới thu được thông tri, nói thiếu viện từ đế đô lên đường, cưỡi mây thuyền hồi hương thăm viếng, không nghĩ hừng đông liền đến!

Các Phòng trưởng lão, cung phụng, cùng một đám tiểu bối, gia quyến, một mạch bừng lên.

Ngũ trưởng lão vô cùng quen thuộc giọng, xa xa truyền đến, “La Quan đâu? Tiểu tử này, nói thế nào đến liền đến!”

La Quan cười hành lễ, “Ngũ thúc, ta ở chỗ này đây.”

Gặp hắn điệu bộ như vậy, tâm lý có chút dẫn theo La gia mọi người, tiếu dung lập tức càng thêm xán lạn, không ngừng có người chào hỏi.

Có người tuổi trẻ kêu to, “Thiếu viện đại nhân, lần này trở về, còn cùng chúng ta đụng rượu không?”

La Quan cười cười, “Không có vấn đề, đã về nhà, đón tiếp rượu luôn luôn muốn uống.”

Lại một trận cười vang.

Đám người đột nhiên hướng ngoại tách ra, La Chấn Dương vội vàng mà đến, nhưng chờ hắn nhìn thấy nhi tử, bước chân nhưng lại chậm xuống dưới. Ho nhẹ một tiếng, nhíu mày, “Không phải nói, còn có 2 ngày mới có thể đến? Làm sao sáng sớm bên trên, liền nhiễu người nghỉ ngơi.”

Cái này lão cha, hiện tại còn thân lấy!

La Quan bước nhanh đến phía trước, quỳ trên mặt đất, “Cha, nhi tử cho ngài dập đầu, ngài gần đây đã hoàn hảo?”

“Thật… Tốt… Mau dậy đi!” La Chấn Dương đỡ dậy hắn, nhìn xem cái đầu lại cao lớn một đoạn, hắn đã cần ngưỡng vọng nhi tử, nụ cười trên mặt rốt cuộc không che giấu được, lại vẫn không quên nhắc nhở, “Ngươi bây giờ, thân phận không hề tầm thường, không nên hơi một tí liền quỳ, cái này có hại ngươi uy nghi.”

La Quan cười nói, “Nhi tử quỳ lão cha, thiên kinh địa nghĩa.”

“Lại nói, trừ ngài bên ngoài, cái này trong thiên hạ, cũng không ai có thể lại thụ ta đại lễ… Cho nên, lão cha ngài muốn cảm thấy kiêu ngạo, liền cười ra tiếng đi, không người cười lời nói ngài.”

La Chấn Dương dở khóc dở cười, “Ngươi tiểu tử này, càng nói càng không có chính hình!”

La Chấn Sơn đi tới, “Chấn dương, La Quan về nhà là thiên đại hỉ sự, ta lệnh người chuẩn bị yến, chúng ta hảo hảo nói chuyện.”

“Được, đại ca ngươi an bài chính là.”

La Quan nói: “Đại bá, ta là nhớ nhà mới mình sớm chạy về đến, việc này bị người ta biết, sợ là phải trò cười.”

“Cho nên, chúng ta 1 nhà họp gặp thuận tiện, liền chớ kinh động những người khác.”

La Chấn Sơn mỉm cười, “Yên tâm, Đại bá tâm lý nắm chắc.” Hắn quay người, đảo qua mọi người, “Lời nói mới rồi, cũng nghe được đi? Ngoài miệng lưu cái giữ cửa, giữa trưa đến ăn bữa gia yến.”

“Hiện tại, tất cả giải tán đi!”

Biết La Quan phụ tử cửu biệt gặp lại, khẳng định có lời muốn nói, mọi người nhao nhao hành lễ cáo từ, từng cái biểu lộ hưng phấn.

Trở lại La phụ ở lại đình viện, khổ thúc mang theo một đám hạ nhân, quỳ xuống đất hành lễ, “Cung nghênh thiếu gia về nhà!”

La Quan cười cười, nghĩ thầm ta nhưng đã sớm trở lại qua, còn nghe được khổ thúc ngài, cùng một đám hàng tiểu bối khoác lác đâu.

“Đều đứng lên đi, thiếu gia ta không ở nhà, các ngươi chiếu cố cha ta có công, chờ đợi nhân viên thu chi mỗi người chi 100 lượng tiền thưởng, liền nói là ta ý tứ.”

Một đám hạ nhân lại vội vàng dập đầu, quả thực vui điên! !

Khổ thúc dẫn bọn hắn xuống dưới về sau, La Chấn Dương nhíu mày, “Như thế đại bút tiền thưởng, cái khác mấy phòng hạ nhân, sợ là sẽ phải có lời oán giận.”

“Có liền có đi, bọn hắn nếu không hài lòng, làm ầm ĩ dưới thử một chút? ? Con trai của ngài ta, đường đường đế võ thiếu viện, hoàng tử đều theo trên mặt đất ma sát, còn có thể sợ bọn họ?”

La Chấn Dương không nói lời nào.

La Quan sờ sờ cái mũi, “Cha, ngài đừng nhìn ta như vậy a, khiến cho người ta sợ hãi… Lớn không được, cái này tiền thưởng ta tam phòng mình phát, được rồi đi.”

“Từ ngươi về nhà, vi phụ đã cảm thấy không thích hợp, La Quan ngươi nói thật, lần này trở về có phải là, giấu diếm cái gì?”

“Không có không có…”

“Đừng đi phía trái nhìn, lúc trước không phải nhắc nhở qua ngươi, làm sao còn không có từ bỏ?” La Chấn Dương nhíu mày, “Nói thật…”

La Quan vò đầu, “Đánh tiểu nhân quen thuộc, đổi lấy có chút khó… Ta nói ta nói… Cái kia, cha… Ngài cũng biết, nhi tử bây giờ là đế võ thiếu viện, cái gọi là lên cao người tất có hàn phong xâm nhập, có ít người đối phó không được ta, liền muốn đánh ngài cùng La gia chủ ý.”

“Ngài đừng nóng vội đừng trừng mắt a, sự tình ta đã giải quyết, nhi tử cùng ngài cam đoan, về sau tuyệt đối sẽ không, lại phát sinh cùng loại sự tình.”

Thấy La Chấn Dương mặt lộ vẻ lo lắng, La Quan tranh thủ thời gian đi một vòng, lại nhảy lên, “Ta tốt đây, chỉ là tôm tép nhãi nhép, tiện tay liền cho đuổi, cha ngài yên tâm đi.”

Gặp hắn xác thực, không có thụ thương dấu hiệu, La Chấn Dương sắc mặt hơi lỏng, tâm lý lại thở dài.

Như coi là thật, là không đáng giá nhắc tới đối đầu, La Quan làm sao đến mức vội vàng chạy về? La gia mọi người, sợ là đã không phát giác gì, tại quỷ môn quan bên ngoài dạo qua một vòng.

“La Quan, ngươi ghi nhớ, vô luận lúc nào, nhất định phải lấy tự thân làm trọng.”

“Cho dù là vi phụ xảy ra chuyện, ngươi cũng muốn bảo toàn tự thân… Có nghe hay không? ?”

La Quan gật đầu, “Nhi tử ghi nhớ.”

Hắn nghĩ nghĩ, chân thành nói: “Vừa rồi lời của con, không phải an ủi ngài, ta đích xác đã có vạn toàn chi

pháp, có thể bảo vệ ngài cùng La gia an toàn.”

“Những chuyện tương tự, sẽ không lại phát sinh.”

Việc này, nhất định phải giải thích rõ ràng, nếu không lão cha tâm lý, nhất định nhớ mãi không quên.

“Vậy là tốt rồi.” La Chấn Dương biết rõ nhi tử tâm tính, như Giang Ninh đích xác hung hiểm, chỉ sợ hắn ngay lập tức, sẽ an bài hắn rời đi.

Bây giờ đã chưa nói cùng, sự tình đem tại khả khống phạm vi.

“Cha, nhi tử đói, ta bồi ngài ăn điểm tâm đi.”

“Được.”

Phụ tử xa cách gần 1 năm sau, rốt cục lại ngồi xuống, cùng 1 cái bàn ăn bên trên.

Bát cháo, bạch bánh, dưa muối… La Quan ăn say sưa ngon lành, La Chấn Dương trên mặt, cũng một lần nữa lộ ra tiếu dung.

Điểm tâm kết thúc, hai cha con uống trà nói chuyện phiếm, La Quan lựa lấy, đem phát sinh ở trên thân sự tình, đại khái nói một lần.

“Kim Nhã? Ngươi nói thế nhưng là, kim đỉnh trong phòng đấu giá, vị kia Kim chưởng quỹ? ?”

La Quan lòng có điểm hư, nghĩ thầm lão cha ngài vì sao,

luôn luôn như thế mắt sáng như đuốc? Ta đều tận lực nói rất đơn giản, hay là một chút tìm đến mấu chốt.

“Ừm, là 1 người… Khục, nhi tử tiến vào đế đô về sau, trong lúc vô tình phát hiện, nàng lại cũng tại đế đô, xem như có chút giao tình.”

Ân, lần này ta không có hướng bên trái nhìn!

La Chấn Dương xem ra một chút, “Chúng ta La gia, cũng coi như nhận Kim chưởng quỹ ân tình, đã là cùng ở tại đế đô, ngày sau đủ khả năng phạm vi bên trong, ngươi khi giúp đỡ lấy chút.”

“… Ân.” La Quan gật đầu, luôn cảm thấy lão cha ánh mắt bên trong, có loại không hiểu ý vị.

“La Quan a, ngươi lớn lên, rất nhiều chuyện đều có phán đoán của mình, cha sẽ không ước thúc ngươi, muốn làm gì đều tốt.”

“Nhưng có một chút cha phải nhắc nhở ngươi, đại trượng phu sống ở thế gian, cần đỉnh thiên lập địa có đảm đương, nhất là không thể có lỗi với người bên cạnh… Khục, ngươi đêm qua đoán chừng cũng không có nghỉ ngơi tốt, ăn cơm xong liền đi ngủ một hồi đi.”

La Quan chạy trối chết.

La Chấn Dương khóe miệng, lộ ra vẻ mỉm cười, “Tiểu tử thúi, rốt cục lớn lên.”

Hắn sờ sờ mang bên trong ngọc bội, nói khẽ: “Khánh

Dương, có lẽ tiếp qua không lâu, ngươi liền muốn làm nãi nãi… Ngươi biết không?”

—

—

—

—

—

—

—

Chương 177 : Tổ trạch kiếm minh

La phụ tiểu viện, nghênh đón một đợt lại một đợt khách nhân.

Nhị bá mang theo 1 vị, bá mẫu nhà mẹ đẻ cháu gái, nói là vừa lúc ở nhà bên trong làm khách, Tứ thúc là đồng dạng lý do, chính là luôn luôn tính tình nóng nảy Ngũ thúc, cũng nhăn nhó mang đến 1 vị nghĩa nữ, quỳ trên mặt đất nũng nịu hô hào “Tam thúc” .

Mấy vị cung phụng thì phải rõ ràng nhiều, phàm là vừa độ tuổi trong nhà nữ tử, cơ hồ đều bị mang đi qua, oanh oanh yến yến vô cùng náo nhiệt.

Hứa Thanh Thanh cũng tới, nhìn thấy La Quan lúc nàng có chút xấu hổ, tuy nói sau khi lớn lên liền cùng thiếu niên xa lánh, nhưng lẫn nhau chung quy là, cùng nhau lớn lên thanh mai trúc mã. Nàng có thể thông qua thiếu niên đầu lông mày đuôi mắt, một chút nhỏ xíu biểu lộ, phát giác được đối phương không kiên nhẫn.

“Cha, Tam trưởng lão cần tĩnh dưỡng, chúng ta đi thôi.”

Hứa thái cung phụng phát giác được nữ nhi ánh mắt, thuận thế đứng dậy, “Cũng tốt, vậy chúng ta cha con, hôm nay liền cáo từ.”

Những người khác thấy thế, cũng không tốt lại ở lại xuống dưới, nhao nhao cáo từ.

Trải qua La Quan bên người lúc, Hứa Thanh Thanh thấp giọng nói: “Thật xin lỗi a, ta không muốn tới… Thế nhưng là cha ta hắn…”

“Không có việc gì, ta còn phải cám ơn ngươi.” La Quan lắc đầu, bọn người đi, lúc này mới nói: “Vốn cho rằng không kinh động ngoại nhân, ta hai cha con có thể thanh tĩnh chút, nào nghĩ tới nhà bên trong cũng dạng này… Ngài cũng thế, làm gì lên dây cót tinh thần, bưng trà tiễn khách là được.”

La phụ vuốt vuốt mi tâm, “Cuối cùng là người một nhà, trong tộc những năm này, đối ngươi ta phụ tử không tệ.”

La Quan thở dài, “Ngài uống trước chén trà, ta lại thay ngài kiểm tra hạ thân thể.”

Huyền Quy xuất thủ, vừa cẩn thận dò xét một lần, tình trạng còn tốt, cùng trong dự đoán không sai biệt lắm.

“Cha, tắm thuốc cùng ăn bổ đơn thuốc, ta sẽ làm chút điều chỉnh, về sau còn xin là kim đỉnh thương hội phối đưa, ngài 10 triệu nhớ được đúng hạn sử dụng.”

La Chấn Dương gật đầu, “Biết.” Hai cha con cái còn nói hội thoại, hắn đứng dậy, “Đi thôi, đại bá của ngươi bọn hắn hẳn là đều đến, chúng ta không muốn đến trễ.”

“Ừm.”

Phụ tử đi tới La gia, mới tu kiến đại điện, hôm nay yến hội ở đây tổ chức.

“Tam thúc!”

“La Quan ca!”

Trên đường đi, không ngừng có người vấn an, đều vẻ mặt tươi cười, giọng điệu cung kính.

La Chấn Dương đối với bất kỳ người nào, đều mỉm cười gật đầu, ngẫu nhiên sẽ còn dừng lại, cùng cùng thế hệ trò chuyện vài câu.

La Quan liền đi theo bên cạnh, yên tĩnh chờ đợi.

Bởi vì là gia yến, không có quá nhiều khách sáo, tộc trưởng La Chấn Sơn nói đơn giản vài câu, nhìn về phía La phụ lúc hắn khoát tay cự tuyệt, yến hội liền như vậy bắt đầu.

Đây là La Chấn Dương ý tứ, hắn cũng không hi vọng con của mình, bị đặc thù đối đãi.

Dù là bây giờ, đã không có khả năng lại có người, đem hắn coi là một cái bình thường La gia con cháu… Nhưng ít ra, mặt ngoài còn như ban đầu đồng dạng.

La Quan vị trí, tại một đám tiểu bối ở giữa, hắn dù chưa cùng phụ thân câu thông, cũng đã thông qua quan sát, minh bạch phụ thân tâm ý, lúc này chủ động nâng chén, cười nói: “Chư vị, không phải muốn cùng ta uống rượu không? Tối nay lại phóng ngựa tới.”

La gia một đám tiểu bối, triệt để hưng phấn, rất nhanh

liền có người uống lớn, lời nói cũng biến thành nhiều hơn.

“La Quan… Chúng ta là thật không nghĩ tới… Ngươi có thể có hôm nay… Trước kia chỗ không phải, đừng để trong lòng…”

“Ha ha, ta La gia bây giờ, chính là Giang Ninh thứ 1 tộc… Không, chính là phóng nhãn Thanh Dương, cũng không có mấy nhà nhưng so!”

“Phong quang, huynh đệ chúng ta bây giờ, như triệt để phong quang, đi ra ngoài đến đó nhấc lên ta La gia biển chữ vàng, ai không được cho mấy điểm mặt mũi? ? Lại không có người, dám khi nhục nửa điểm! !”

“Đây hết thảy, đều là La Quan ngươi kiếm đến, chúng ta tâm lý rõ ràng, nhà bên trong đều đọc lấy ngươi tốt.”

La Thành nháy mắt ra hiệu, “Hắc hắc, nhà ta bên trong nam đinh, bây giờ đều là bánh trái thơm ngon, không biết bao nhiêu đại tộc nữ tử, đều nghĩ đến đến nhà chúng ta. Nhưng các nàng cũng không trừng lớn mắt nhìn một cái, bây giờ ta La gia, là các nàng có thể với cao sao?”

Hắn đỏ bừng cả khuôn mặt, phun mùi rượu, “La Quan, bây giờ các trưởng bối đều ở đây, uống không thoải mái, chờ chút ca ca dẫn ngươi đi cái địa phương, bao ngươi hài lòng.”

La Ninh nhíu mày, nói: “La Thành ca, ngươi uống nhiều…”

La Quan phất tay đem hắn đánh gãy, “La Thành ca ngươi chuẩn bị, mang ta đi cái kia bên trong chơi?”

La Thành ánh mắt sáng lên, tinh thần tỉnh táo, “Hắc! Thành Tây một nhà tửu lâu, mới tới mấy vị hầu rượu tiểu nương tử, trong đó 2 vị nghe nói, là xuất thân đại tộc thế gia tiểu thư, thụ bậc cha chú liên lụy mới lưu lạc đến tận đây, bộ dáng kia, tư thái, quả thực chính là Thiên Tiên…”

Hắn còn muốn nói tiếp xuống dưới, lại bị người bên cạnh đánh gãy, đợi thấy rõ đối diện, La Quan nhạt đi xuống sắc mặt, tửu kình nháy mắt tỉnh hơn phân nửa.

“Ây… Ha ha, cái kia ta nói đùa đâu… La Quan ngươi đừng để ý…”

Ba ——

La Quan đặt chén rượu xuống, thanh âm cũng không lớn, nhưng bọn tiểu bối một bàn này, nháy mắt cây kim rơi cũng nghe tiếng.

Trong đại điện, các trên mặt bàn ánh mắt, vẫn luôn chú ý bên này. Thế là, vô cùng náo nhiệt gia yến, đột nhiên liền quạnh quẽ xuống dưới.

La Quan trầm mặc một chút, đột nhiên nói: “La Dũng ca, ngươi đã ngưng tụ thông thiên xương đi?”

La Dũng vội vàng đứng dậy, “Là… Nhờ có ngươi hỗ trợ, ta trở lại Giang Ninh không lâu, liền thuận lợi ngưng

xương.”

La Quan gật gật đầu, “Ngươi ca đâu? ? Hắn hiện tại thế nào?”

“Thân thể đã cơ bản cùng người thường không khác.”

“Vậy là tốt rồi.” La Quan nói: “Ta còn nhớ rõ ngày đó từ đường bên ngoài, La Dũng ca lời của ngươi nói… Ngươi ca ca kỳ thật, chỉ kém một lần ngưng xương cơ hội, nếu không cũng không đến nỗi rơi vào bây giờ hạ tràng.”

Thấy La Dũng mặt lộ vẻ bối rối, hắn khoát tay, “Ta xách việc này cũng không phải là lôi chuyện cũ, mà là phải nhắc nhở chư vị, ngay tại 1 năm trước, ta La gia con cháu còn muốn vì một lần ngưng xương cơ hội, mà toàn lực tranh đoạt.”

“Ta cầm tới 3 lần ngưng xương cơ hội, La Dũng ca ca liền mất đi, đặt chân tu hành khả năng, về sau càng thiếu chút nữa biến thành phế nhân.”

“Đương nhiên, cơ hội lần thứ ba ta cũng không thể thành công, là cha ta đánh cược mình thông thiên xương, vì ta đổi lấy tiến vào thiên hỏa uyên cơ hội, lần thứ tư ngưng xương thành công, lúc này mới có ta hôm nay…”

La Quan đảo mắt mọi người, “Hôm nay La gia, phàm là có tư chất tu luyện người, đều chí ít có thể đạt được, 3 lần ngưng xương cơ hội, nhưng các ngươi để tay lên ngực tự hỏi, bây giờ còn có bao nhiêu tâm tư, đặt ở trên

tu hành? ?”

“Lần này trở về Giang Ninh, ta nhìn thấy mới tinh đại trạch, nhìn thấy La gia quyền thế, địa vị, nhìn thấy các phe tôn trọng, kính sợ… Nhưng ta hi vọng, La gia vẫn như cũ là lúc trước La gia, mọi người có thể cải biến, nhưng không muốn biến quá nhiều.”

Thanh âm rất nhẹ, nhưng lời nói bên trong ý tứ, lại làm cho trong đại điện không ít người, sắc mặt biến hóa.

La Chấn Sơn trầm giọng nói: “La Quan lời nói rất đúng, trong tộc khoảng thời gian này một chút cải biến, ta cũng xem ở mắt bên trong, các ngươi khi ghi nhớ…”

Tộc trưởng phát biểu, mọi người cung nghe, La Quan cũng thuận thế mỉm cười ngồi xuống.

Về sau yến hội quá trình bên trong, hắn không tiếp tục biểu lộ cái gì, cho đến kết thúc.

Đưa La phụ quay về chỗ ở, La Quan nói: “Thật xin lỗi a cha, ta nhẫn, nhưng là nhịn không được.”

La phụ khoát tay, “Tộc bên trong một chút biến hóa, ta cũng rất không thích, trước cho bọn hắn đề tỉnh một câu, dù sao cũng tốt hơn ngày sau phạm phải sai lầm lớn.”

Hắn mỉm cười, “Vi phụ mặc dù hi vọng, ngươi có thể bày ngay ngắn tự thân, không muốn tại thân tộc sa sút phải lương bạc chi danh, lại cũng không cổ hủ, ngươi làm không có sai.”

Buổi sáng hao tổn quá nhiều tinh thần, La phụ có chút quyện đãi, trở về trong phòng nghỉ trưa.

La Quan thì tại viện tử của mình, nhìn thấy La Ninh, “La Ninh ca, làm sao ngươi tới rồi?”

La Ninh nói: “La Quan, La Thành ca để cho ta tới, thay hắn giải thích với ngươi… Trước đó uống nhiều, ngươi đừng để trong lòng.”

La Quan khoát tay, “Người một nhà, ta không có nhỏ mọn như vậy.” Hắn không nghĩ nhắc lại việc này, “Nhà ngươi khuê nữ thế nào rồi? Nghe ta cha nói, gần nhất có chút không có tinh thần.”

La Ninh cười nói: “Nhắc tới cũng kỳ quái, hôm qua cái còn có chút ỉu xìu, bây giờ ngươi sau khi về nhà, tiểu nha đầu lập tức liền tốt.”

“Vậy là tốt rồi.”

Còn nói vài câu, La Ninh cáo từ rời đi, lấy La Quan thân phận hôm nay, thời gian quý báo dường nào, cho dù hắn bình dị gần gũi, cùng lúc trước không có biến hóa, nhưng làm người trọng yếu nhất, chính là phải có phân tấc.

Mắt tiễn hắn rời đi, La Quan suy nghĩ một chút, lại đi tới tổ trạch bên ngoài, cái này bên trong cũng không người trông coi, hắn trực tiếp đẩy cửa đi vào.

Lúc trước, hắn chính là tại cái này bên trong, tìm tới “Luyện thật là hư” thanh kiếm kia tiên lưu kiếm, mới

thuận lợi đột phá 100 phu cảnh, hóa giải La gia nguy cơ.

Hết thảy rõ mồn một trước mắt, phảng phất giống như hôm qua, nhưng khi đó thành nhỏ thiếu niên, bây giờ đã thành là đế võ thiếu viện, đạp lâm chín ngày!

Nhóm lửa 1 nén hương, La Quan khom người cúi đầu, “Này đến, là vì báo cho tiền bối, tiểu tử vẫn chưa bôi nhọ, ngài lưu lại chi kiếm.”

Ông ——

Lúc này, một tiếng kiếm minh đột nhiên vang lên.

—

—

—

—

—

—

—

Chương 178 : Leo núi phong thần

La Quan mặt lộ vẻ trầm ngưng, cúi đầu nhìn về phía trên mặt đất, những cái kia vẩy xuống bóng tối.

Kiếm minh thanh âm, bắt đầu từ bên trong phát ra!

Lúc này, ngày vừa qua giữa trưa, ánh nắng vãi xuống đến, khiến những này bóng tối phá lệ rõ ràng.

Thế nhưng vẻn vẹn như thế.

Ngưng thần cảm giác, không có bất kỳ cái gì thu hoạch, thuận tiện như vừa rồi một tiếng kiếm minh, cũng chỉ là ảo giác.

“Lão sư, ngài có hay không cảm thấy, những này bóng tối bên trong, giống như là cất giấu thứ gì?”

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy trừng mắt, “… Ân, ngươi rốt cục phát hiện.”

La Quan ánh mắt sáng lên, “Quả nhiên có vấn đề, lão sư ngài thấy cái gì rồi?”

“Khục! Việc này không thể nói, có thể hay không có thu hoạch, muốn nhìn ngộ tính của ngươi.” Huyền Quy thanh âm bình tĩnh, trên thực tế hoảng 1 thớt.

Nó nhìn ra cái chùy!

Nhưng đồ đệ đều phát giác không đối, nó có thể nói mình, cái gì đều không nhìn thấy sao? Thể diện của lão sư cùng uy nghiêm, còn muốn hay không?

La Quan biểu lộ nghiêm một chút, nghĩ đến đêm đó tại trích tinh lầu mười tầng bên trên, toà kia trong lầu các, thu hoạch Hồng Lô tiền bối ban kiếm lúc, lão sư cũng là nói như vậy.

Chẳng lẽ bóng ma này bên trong, không chỉ có cất giấu một thanh kiếm tiên lưu kiếm, càng có một môn cực kỳ cao thâm kiếm quyết? Lão sư không nói cho ta, là bởi vì truyền thừa liên quan đến thần bí? Cần ta tự mình phát hiện, mới có thể thuận lợi thu hoạch? Ân, nhất định chính là dạng này!

La Quan thở sâu, trực tiếp ngồi xếp bằng, nhìn về phía trên mặt đất bóng tối.

Lần ngồi xuống này, liền ngồi xuống mặt trời lặn phía tây, tổ từ bên trong một vùng tăm tối, bóng tối chui vào trong đó, đã sớm khó mà nhận ra.

La Quan mày nhăn lại, trên mặt lộ ra suy tư, hắn cảm giác mình giống như là nắm chắc đến cái gì, nhưng lại còn có khiếm khuyết.

Phần này không hoàn chỉnh cảm giác, để hắn từ đầu đến cuối khó mà, chân chính lĩnh hội bóng tối chi bí.

Không biết qua bao lâu, tháng đó sáng dâng lên, ánh trăng trong ngần vãi xuống đến, xua tan tổ trạch bên

trong hắc ám, cũng làm cho những cái kia biến mất bóng tối, lại lần nữa nổi lên.

Như một tia chớp trong mê vụ xẹt qua, La Quan đột nhiên tìm được, phá giải bóng tối chi mê, thiếu hụt mất kia bộ điểm.

Nguyên lai, cái bóng cũng có thể phân âm dương!

Mặt trời chiếu rọi, cùng ngân nguyệt im ắng… 2 loại bóng tối chồng chất lên nhau, trùng điệp chỗ mới là phá giải nơi đây câu đố mấu chốt.

La Quan nhắm mắt lại, có nhỏ bé tiếng kiếm reo, từ trong bóng tối không ngừng truyền ra.

Nhỏ vụn mà lộn xộn, nhưng bọn chúng tần suất, cũng đang không ngừng tiếp cận, liền như mở ra “Cộng hưởng” hiệu ứng.

Khi tất cả tiếng kiếm reo, cuối cùng quy về 1 đạo, La Quan rốt cục lĩnh hội bóng tối chi mê!

Nó thật sự, là một môn kiếm quyết truyền thừa, lại cùng hắn rất có nguồn gốc ——

Kiếm này, trảm âm dương!

Cùng thân lò, bạt sơn hà, từng ngày nguyệt có cùng nguồn gốc, La Quan cũng là lĩnh hội về sau, mới phát giác được điểm này.

Hẳn là, năm đó từng ở Giang Ninh vị kia kiếm tiên, chính

là bộ kiếm pháp này người sáng tạo?

Như coi là thật như thế, La Quan cùng đối phương duyên điểm, có thể nói cực kỳ thâm hậu!

Một trận gió thổi qua, hứa gạch ngói mảnh vỡ rơi xuống, lại có mảnh gỗ vụn bay tán loạn, nhìn như là năm tháng dài đằng đẵng công chính thường mài mòn, lại mang ý nghĩa từ La Quan về sau, liền lại không có người có thể đạt được, nơi đây lưu lại truyền thừa.

Trảm âm dương! !

Tới bên trên chỗ xách 3 kiếm cùng là một bộ, nhưng lại có thể coi là, hoàn toàn khác biệt khác một hệ thống.

Lại 1 kiếm lưỡng dụng! !

Bình trảm, đoạn âm dương khí cơ, giết người không dính nhân quả, không thể ngược dòng tìm hiểu.

Chém thẳng , gọt sinh cơ mệnh số, như thời gian trường hà gia tốc, lại tên trảm xuân thu.

Dù là La Quan, bây giờ chấp chưởng kiếm này, đối nó uy lực cũng cảm thấy kiêng kị.

Hắn đột nhiên có chút minh bạch, vì sao thân lò, bạt sơn hà, Trục Nhật Nguyệt Tam kiếm, đều có quyển trục truyền thừa, kiếm này lại bị lưu tại, một gian không đáng chú ý phòng ốc bên trong.

Nếu không phải La Quan, sợ là tiếp qua 1,000 năm,

10,000 năm, trảm âm dương cũng tuyệt đối sẽ không, bị bất luận kẻ nào tìm tới, cuối cùng đem đoạn đi truyền thừa.

Một kiếm này, uy lực thực tế nghịch thiên, căn bản không nên tồn tại ở thế gian, bình thường biện pháp khó mà truyền thừa ghi chép… Lại hoặc là, sáng tạo kiếm này vị kia kiếm tiên, bản ý cũng là thuận theo tự nhiên, nếu có thể truyền thừa tiếp tốt nhất, nếu không liền tán ở thiên địa.

“Lão sư, ngài nhìn kiếm này như thế nào?”

Huyền Quy trầm giọng nói: “Không thể khinh động!”

“Kiếm này chi uy, không phải ngươi bây giờ có thể điều khiển, như cưỡng ép thi triển, đả thương người trước tổn thương mình, nhất định được trả giá đắt.”

Hơi dừng một chút, tiếp tục nói: “Vốn cho rằng lúc trước, đối sáng tạo một bộ này kiếm quyết người, đã đầy đủ coi trọng, nhưng hôm nay… Vi sư đã khó mà đánh giá.”

“Dứt bỏ nó hơn không đề cập tới, liền chỉ là trảm âm dương (trảm xuân thu) kiếm này, nó kiếm đạo cảnh giới chi sâu, cấp độ chi cao liền không thể tưởng tượng.”

La Quan gật đầu, hắn bây giờ là kiếm ý tầng 4, lập một phương kiếm vực, quy về tự thân chấp chưởng, nhưng khoảng cách sáng tạo kiếm này người, lại kém không biết bao nhiêu cái cảnh giới.

Kiếm ra, có thể trảm âm dương khí cơ, vừa gọt sinh cơ

mệnh số… Sao mà khủng bố!

“Đa tạ tiền bối ban kiếm.”

La Quan khom người cúi đầu, rời khỏi tổ trạch.

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời đêm, tối nay trăng sao óng ánh —— lại đột nhiên có gan, ta xem sao nguyệt lúc, trăng sao cũng xem cảm giác của ta.

Huyền diệu vạn điểm, lóe lên liền biến mất.

La Quan hơi suy nghĩ một chút, liền đem việc này đè xuống, hắn bây giờ cùng trăng sao cách xa nhau xa xôi, suy nghĩ nát óc cũng chưa chắc có thể có thu hoạch.

Đợi hắn ngày, bên trên nhập cửu tiêu, cùng trăng sao chung chiếu rọi lúc, tự nhiên liền có thể biết được hết thảy.

Đảo mắt, 2 ngày thời gian quá khứ.

Đế võ thiếu viện mây thuyền, rốt cục ngày hôm đó, phá vỡ tầng mây giáng lâm Giang Ninh, dẫn tới muôn người đều đổ xô ra đường tiến đến vây xem.

12 Đạp Thiên cảnh võ đạo cường giả, khí tức trầm ngưng như sơn nhạc, hoành ép thập phương. Lại có 400 trấn quốc công phủ hộ vệ tinh nhuệ, từng cái mặc giáp cầm thương, hành tẩu như một chút thần sắc bén.

Phía sau cùng thì là trọn vẹn, hoàn chỉnh công tước ỷ vào, đội ngũ kéo ra kéo dài số bên trong, dẫn phát kinh

hô trận trận, vô số đôi mắt tràn ngập kính sợ.

Đội ngũ thẳng vào La gia, không có ai biết, La Quan cũng sớm đã, chờ ở nhà mình bên trong.

“Bái kiến thiếu viện!”

Vân Sơn, một mắt lão đạp trời bọn người, khom mình hành lễ.

La Quan cười cười, “Đứng lên đi, cái này một lần phiền phức chư vị.” Hắn đã truyền tin, báo cho mọi người nguy cơ giải quyết, bọn hắn biểu lộ có chút nhẹ nhõm.

“Giang Ninh bảo địa, có thể đản sinh ra thiếu viện đại nhân như vậy nhân trung long phượng, ta chờ đến này có lẽ, cũng có thể nhiễm mấy điểm số phận.”

“Là cực kỳ cực, có thể cùng ngài cùng một chỗ trở lại hương thăm viếng, đây chính là rất nhiều người cầu không được cơ duyên! !”

Có người cười nói: “Không biết tối nay, thiếu viện đại nhân nhưng nguyện bày rượu, để chúng ta nhấm nháp một chút, Giang Ninh đặc sắc mỹ thực?”

La Quan nói: “Bày rượu là không có vấn đề, nhưng đoán chừng phải chậm chút.” Hắn hơi dừng một chút, “Tối nay, còn có chút sự tình, muốn mời chư vị hỗ trợ.”

Mọi người vẻ mặt nghiêm một chút, “Mời thiếu viện đại nhân phân phó! !” Nhẹ nhõm bầu không khí, nháy mắt biến mất hầu như không còn, uy nghiêm sát ý lưu

chuyển.

“Chư vị không cần khẩn trương, chỉ là một chút chuyện nhỏ.” La Quan nói: “Hôm nay mặt trời lặn lúc điểm, bản thiếu viện đem leo núi sắc phong thần nói, còn xin chư vị thay trấn thủ 12 phương, để phòng có trong núi tinh mị du hồn quấy nhiễu, xáo trộn sắc phong nghi thức.”

Đế võ mọi người trừng mắt…

Sắc phong thần nói, loại chuyện này bọn hắn chỉ ở trong truyền thuyết từng nghe nói, ta thiếu viện đại nhân mà ngay cả điểm này, đều có thể làm được?

Liền hỏi một chút các ngươi, còn có ai? !

Mặt trời ngã về tây, trấn quốc công nghi trượng tái khởi, thẳng đến ngoài thành nương nương núi, một đường có 400 hộ vệ bảo vệ 2 bên, 12 Đạp Thiên cảnh lăng không tùy hành.

Một màn này lại dẫn tới vô số chú ý, suy đoán.

Rất nhanh, một tin tức tại Giang Ninh thành bên trong truyền ra, thiếu viện (quốc công) đại nhân sẽ ở mặt trời lặn lúc điểm, leo núi phong thần!

—

—

—

Chương 179 : Ngụy đại sơn thần

Nương nương dưới núi, 400 hộ vệ dừng lại, ngay tại chỗ bố trí phòng tuyến, tại sắc phong nghi thức kết thúc trước, bất luận kẻ nào không được xâm nhập.

Đội nghi trượng ngũ tiếp tục tiến lên, có 12 Đạp Thiên cảnh mở đường, một đường ngạnh sinh sinh, mở ra 1 đầu phong thần đại đạo.

Cho đến đỉnh núi!

Vân nương đã sớm cảm nhận được, từ dưới núi mà đến kinh người động tĩnh, giờ phút này hiển hóa ra tự thân miếu thờ, từ đó ra đón.

“Thiếp thân bái kiến kiếm tiên đại nhân!”

Trong giọng nói của nàng, có kích động càng có kính sợ.

Hôm nay La Quan một thân mãng long bào, khí thế uy nghiêm cùng ngày ấy, liền như hoàn toàn khác biệt 2 người.

“Ừm.” La Quan gật gật đầu: “Vân nương, bản tọa ứng ước mà đến, ngươi cũng chuẩn bị sẵn sàng?”

Vân nương vội vàng nói: “Vâng, thiếp thân đã chuẩn bị kỹ càng.”

La Quan quay người, “Chư vị, thỉnh cầu trấn thủ 12 phương vị, lấy khí máu vì hộ, trấn thủ núi này.”

“Vâng, thiếu viện đại nhân!”

Vân Sơn, một mắt lão đạp trời bọn người ầm vang tuân mệnh, riêng phần mình tuyển một phương vị bay ra, đứng vững sau khí huyết bộc phát.

Oanh ——

Oanh ——

12 võ đạo khí huyết khí tức, giống như thẳng tắp lớn thương, thẳng vào mây tiêu ở giữa.

Bừng bừng cực nóng, thiêu đốt, từ đám bọn hắn thể nội phóng thích, chấn nhiếp trong núi tà mị!

Mà giờ khắc này, tây thùy mặt trời, rốt cục biến mất tại kia một mảnh, xích hồng đám mây về sau.

Sắc phong thời cơ đã đến!

La Quan mặt lộ vẻ nghiêm nghị, giờ phút này chân đạp hư không, từng bước lên trời.

Hô ——

Trong núi đột nhiên gió bắt đầu thổi, cuốn lên hắn một thân áo mãng bào, kia mãng long như sống lại, tại quanh người hắn xoay quanh.

Giờ khắc này, thiếu niên uy nghi muôn vàn, như nhân gian chúa tể! Không ai có thể biết, nhìn như trấn định, uy nghiêm mặt ngoài dưới, La Quan ở sâu trong nội tâm, bây giờ lại có một chút hoảng.

“Lão sư, ngươi xác định làm như vậy không có việc gì? Nếu không ta ổn thỏa chút, miễn cho xảy ra sự cố.”

Huyền Quy bình chân như vại, “Yên tâm, vi sư tự mình xuất thủ, không có ngoài ý muốn.”

“Huống hồ, bây giờ tên đã trên dây, đã không phát không được… Nhanh bắt đầu đi!”

La Quan thở sâu, đưa tay một chỉ, “Lấy ta chân ý, sắc phong thần linh!”

Ầm ầm ——

Lúc này mặt trời dù rơi, nhưng thiên khung vẫn như cũ sáng tỏ, theo La Quan quát khẽ, bỗng nhiên có lôi đình tiếng oanh minh, từ chín ngày mà tới.

Vân nương thân thể run lên, sắc mặt trở nên tái nhợt, nhưng nàng rất rõ ràng, sắc phong nghi thức một khi mở ra, liền không có đường lui nữa.

Hôm nay, nếu không thể phong thần, liền sắp chết tại lôi kiếp phía dưới —— cái này tiếng sấm, chính là thiên địa chất vấn?

Là hỏi nàng, đời này nhưng từng làm ác?

Cũng là hỏi La Quan, vì sao muốn lấy nhân gian chi lực, can thiệp âm thế quyền hành?

Dưới tình huống bình thường khi tiếng sấm qua đi, La Quan muốn tụng niệm phong thần cầu nguyện, cuối cùng đốt cháy tiến vào dâng lên trời, lấy được phép hứa.

Nhưng hắn lại trực tiếp, nhảy qua tất cả trình tự, đưa tay hướng về phía trước một nắm, “Thần vị, ngưng!”

Liền gặp, có từng tia từng tia từng sợi kim sắc quang hoa, tại La Quan trước mặt trống rỗng hội tụ, hóa thành 1 cái ngón tay lớn nhỏ sơn ảnh.

Trong chốc lát, bỗng nhiên cùng phía dưới nương nương núi, lẫn nhau sinh ra cảm ứng.

Vân nương trừng to mắt, giật mình nhìn một màn trước mắt, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, nàng căn bản không thể tin được.

Đường đường sơn thần chính vị, thế mà cứ như vậy ngưng tụ hoàn thành!

Trước mắt kiếm tiên các hạ, đến tột cùng ra sao thân phận, nền móng? Lại có không cùng thiên địa câu thông, trực tiếp sắc phong siêu nhiên vị cách.

Ô ô ô ——

Trong sơn dã, gió càng lớn.

Có thể thấy được lờ mờ, thụ sắc phong khí cơ hấp dẫn,

từ bốn phương tám hướng tụ đến, đều là trong thiên địa này phiêu đãng du hồn, tinh mị.

Bây giờ, bị 12 Đạp Thiên cảnh võ đạo khí tức chấn nhiếp, xa xa dừng lại mắt lộ kính sợ.

Huyền Quy nói, sắc phong hoang dã sơn thần, một lời là đủ.

Vậy liền thật, chỉ cần một câu.

Nhưng chỉ bằng những này, Vân nương dù có thể thành tựu sơn thần, lại bất lực che chở La gia.

Cho nên, chân chính sắc phong nghi thức, từ sơn thần vị cách ngưng tụ, mới chính thức bắt đầu!

La Quan đưa tay một chỉ, điểm tại sơn thần vị cách bên trên, thanh âm vang vọng đất trời, “Ngay hôm đó lên, núi này đổi kỳ danh, nói nhìn đều!”

Oanh ——

Sơn thần vị cách kịch liệt rung động, hình như có lực lượng thần bí giáng lâm, bởi vậy tên mạo phạm, liền muốn đem nó nghiền nát. Cả tòa nương nương núi, giờ phút này như địa long xoay người, “Oanh minh” tiếng vang từ đại địa chỗ sâu bộc phát, ngọn núi mảng lớn băng liệt, vô số tảng đá lớn lăn xuống.

“Trấn!”

La Quan một chữ lối ra, sơn thần vị cách cấp tốc bình

tĩnh lại, phía dưới núi lở đất nứt một màn, biến mất theo không gặp.

Liền gặp, nương nương sơn chủ phong, theo lòng đất "Oanh minh" tiếng vang, không ngừng nhổ lên cao, rất nhanh liền đột phá 1,000m.

Sơn thần vị cách bên trên, có 2 cái phù văn xuất hiện, mơ hồ chính là "Nhìn đều" 2 chữ.

Chỉ bất quá, cái này hai chữ bây giờ còn tại vặn vẹo, như muốn vặn vẹo, vỡ vụn, chỉ là bị La Quan (Huyền Quy) cưỡng ép áp chế, mới có thể lưu giữ lại.

Kia 4 phương hội tụ du hồn, tinh mị, đã sớm bị một màn này chấn nhiếp, quỳ rạp trên đất liên tục dập đầu, không còn dám sinh tà niệm.

12 vị đế võ Đạp Thiên cảnh, lúc này rung động vạn điểm, nhìn về phía trước mắt giống như thần tích một màn!

La Quan thở sâu, lớn tiếng nói: "Ban thưởng nhữ phong hào, nhìn đều phu nhân! !"

Oanh ——

Trên đỉnh đầu bỗng dưng rung động, La Quan ngẩng đầu nhìn lại, liền sẽ có một ngọn núi ảnh, tại mây tiêu phía trên hiển hiện. Núi này nguy nga bao la, phương viên không biết mấy phần, cao ngất như thẳng vào chín ngày, liền chỉ là một cái bóng mờ, ánh mắt rơi xuống cũng thản nhiên sinh ra kính sợ.

Khẽ than thở một tiếng, từ sơn ảnh bên trong truyền ra, “Các ngươi… Cái này liền qua điểm a.”

Đành chịu, càng có đau đầu! !

Bá ——

1 đạo ánh sáng nhạt, từ La Quan thể nội lóe ra, sau một khắc liền đăng lâm mây tiêu, rơi vào kia sơn ảnh bên trong.

Nhưng lúc trước thanh âm cùng giờ phút này một màn, chỉ có phong thần người bản nhân có thể nhìn thấy, trong mắt người khác, liền chẳng qua là cảm thấy đầu đội trời tế, đột nhiên âm u một chút, có hạo đãng áp lực giáng lâm, thở dốc đều trở nên phá lệ khó khăn.

“Khục… Tất cả mọi người là người quen, chút mặt mũi này cũng không cho?” Là Huyền Quy thanh âm, “Thế gian trùng họ trùng tên người đếm không hết, nhìn đều danh tự này, ngươi liền không phải độc chiếm?”

Bất đắc dĩ thanh âm vang lên, “Thế nhân như lấy tên nhìn đều, ta tận tùy bọn hắn đi, nhưng các ngươi hôm nay gây nên, rõ ràng chính là cưỡng ép ăn vạ… Đúng không, ta nhớ được thuyết pháp này, hay là lúc trước ngươi nói cho ta.”

“Đừng làm rộn được không, tiểu… Gia? Nhìn đều núi danh tự, ngài có thể dùng, nhưng phong hào làm ơn tất thay đổi, liền coi như là ta cầu ngài.”

Núi nhưng trùng tên, nhưng thần đạo phong hào liên quan đến quá lớn, liên quan đến từ nơi sâu xa khí vận.

La Quan trong lòng chấn động, dù đã sớm biết, Huyền Quy bối cảnh kinh người, tất có lai lịch lớn. Nhưng hôm nay nhìn thấy, vẫn là để hắn kinh thán không thôi, lão sư đây quả thực là, đột nhiên không biên giới.

Đỉnh đầu ngọn núi này ảnh, tuy chỉ là một cái bóng, liền để hắn có gan, tung 10 triệu kiếm rơi xuống, cũng khó hao hết nửa điểm cảm giác bất lực.

Hẳn là một phương đại lão!

Trước đó dù nghe Huyền Quy đề cập, muốn cho Vân nương làm cái “Danh phận”, lại không nghĩ rằng nó mục tiêu, đúng là sinh mãnh như vậy nhân vật.

Càng mấu chốt chính là, làm xuống cái này “Cưỡng ép ăn vạ” sự tình, đối phương còn muốn chủ động nói mềm lời nói… Đây mới là thực ngưu bức! !

Huyền Quy cười lạnh một tiếng, “Ngươi ngụy đại sơn thần mặt mũi, ai dám không cho? Đi, vậy liền đổi cái phong hào, ngươi cảm thấy nhìn đều lão mẫu như thế nào? ?”

Ngụy sơn thần trầm mặc thật lâu, thở dài một tiếng, “Thôi, ta ngài mặt mũi này, Ngụy mỗ nếu không lên a.”

“Phu nhân liền phu nhân đi, nhưng cho dù ta đáp ứng, cái này phong hào muốn quyết định, nhưng cũng không phải đơn giản như vậy.”

Hắn Ngụy mỗ nhiều người 1 vị “Phu nhân”, vẫn là nhìn đều núi sơn thần, thiên hạ thứ 3.

Nhưng hắn “Phu nhân”, lại muốn bằng thêm mấy phân thần uy, vị cách tăng lên trên diện rộng.

Loại này đi quá giới hạn sự tình, thiên địa há có thể đáp ứng? Nếu không cái này thần đạo đạo thống, chẳng lẽ không phải muốn lộn xộn đi!

Liền gặp, giờ phút này trong núi gió thổi càng mạnh, không biết từ cái kia bên trong phá đến mảng lớn mây đen, đem trọn phiến thiên không đều che kín.

Phong thần chi yến, giao phó âm thế quyền hành, như không có trăng sao trình diện, chính là danh bất chính, ngôn bất thuận, thần đạo vị cách đem lớn thụ ảnh hưởng.

Ngụy sơn thần lúc này thỏa hiệp, có thể thấy được là có một ít, mình tiểu tâm tư.

Dù sao thiên địa không cho phép, không làm gì được!

Huyền Quy nói: “Liền như thế nói định, chuyện còn lại, cũng không nhọc đến ngươi ngụy đại sơn thần hao tâm tổn trí.”

—

—

Chương 180 : Kết bái

Ánh sáng nhạt từ sơn ảnh bên trong bay về, Huyền Quy đắc ý cười to vang lên, “Ngụy đầu to gia hỏa này, hay là dễ dàng như vậy tính toán, sự thành!”

La Quan vội vàng nói: “Lão sư, nói thế nào?”

Huyền Quy nói: “Trông thấy trên đỉnh đầu, những cái này mây đen không? Phía trên không thể nói vị kia, đối ngươi sắc phong thần nói việc này có chút ý kiến.”

“Nói không chừng, ngươi đạt được bên trên 1 kiếm, mời trăng sao giáng lâm, phó tối nay phong thần chi yến, đến lúc đó liền có thể trần ai lạc địa.”

“Chỉ đơn giản như vậy?”

“Đơn giản?” Huyền Quy cười lạnh, “Đó là bởi vì, bây giờ là vi sư xuất thủ, đổi người ngươi thử một chút? Ngụy đại sơn thần một ngón tay, liền có thể nện chìm cả tòa Giang Ninh thành! !”

La Quan hít một hơi lãnh khí, đối đỉnh đầu sơn ảnh cung khom người, quả thật là đại lão, không thể trêu vào! !

Nhưng lòng dạ bên trong, lại hiện lên ý mừng.

Lớn như thế lão, chỉ cần ăn vạ thành công, Vân nương thần đạo vị cách tất nhiên phóng đại.

Đưa tay, Dạ Yến kiếm hiển hiện.

La Quan kiếm chỉ bầu trời đêm, lớn tiếng nói: “Hôm nay sắc phong đã thành, ta mời trăng sao giáng lâm, khai thần nói yến hội.”

Ông ——

Kiếm minh ngút trời!

Như tại trước đó, La Quan có thể không có nắm chắc, không biết kiếm này xuất thủ , có thể hay không mời được trăng sao.

Nhưng liền tại, tổ trạch ngộ kiếm đêm đó về sau, hắn liền cảm giác tự thân, cùng trăng sao ở giữa liên hệ, trở nên càng thêm chặt chẽ. Lúc này 1 kiếm xuất thủ, chỉ phía xa bầu trời đêm, kiếm hạ thấp thời gian La Quan liền có dự cảm, trăng sao sẽ cho đáp lại.

Quả nhiên, ngay tại kiếm minh về sau, đầu kia đỉnh thiên không bên trên tầng mây, liền bị lực vô hình xua tan, trăng sao từ đó hiển hiện.

Sáng trong quang mang, từ đỉnh đầu phía trên vẩy xuống, chiếu rọi tại sơn ảnh phía trên, nó trầm mặc liên tục về sau, đột nhiên thở dài một tiếng.

“Tạo hóa trêu ngươi… Đã chú định, Ngụy mỗ có này một cọc nhân duyên, vậy ta liền đành phải nhận.”

Bá ——

La Quan bên người, có chút sợi quang ảnh hiển hiện,

huyễn hóa ra một tên nam tử, hắn vóc người khá cao một bộ áo trắng, tay cầm quạt xếp phong độ nhẹ nhàng, lúc này chắp tay cười một tiếng, “La tiểu hữu, Ngụy mỗ hôm nay phải này nhân duyên, còn muốn đa tạ ngươi đến trợ lực.”

Người này, chính là nhìn đều núi sơn thần, thần đạo người thiên hạ thứ 3, Ngụy Vô Kỵ.

La Quan không dám thất lễ, vội vàng hoàn lễ, “La Quan bái kiến ngụy sơn thần.” Trên mặt hắn, lộ ra mấy điểm xấu hổ, “Hôm nay, thực tế là mạo phạm, tiểu tử thực có bất đắc dĩ nỗi khổ tâm trong lòng, xin hãy tha lỗi.”

Ngụy Vô Kỵ mỉm cười, “Không sao, Ngụy mỗ vai kháng thiên hạ, lại nhiều một tuyến ràng buộc mà thôi, không tính là gì.” Hắn lời nói xoay chuyển, đôi mắt thật sâu, “Ngược lại là hôm nay, có thể nhận biết la tiểu hữu, Ngụy mỗ chuyến đi này không tệ.”

“Ngụy sơn thần nói quá lời.”

“Không nặng không nặng.” Ngụy Vô Kỵ cười cười, “Thần đạo vị cách đã thành, la tiểu hữu hay là tranh thủ thời gian, hoàn thành 1 bước cuối cùng đi.”

La Quan gật đầu, “Vân nương!”

Vân nương bay tới, đầu tiên là kính sợ nhìn thoáng qua, ý cười đầy mặt ngụy đại sơn thần, lúc này mới cung kính quỳ rạp trên đất.

“Thiếp thân lễ bái kiếm tiên.”

“Từ hôm nay, ngươi chính là cái này Giang Ninh thành bên ngoài, nhìn đều núi sơn thần!” La Quan phất tay áo vung lên, thần đạo vị cách gào thét mà ra, rơi vào Vân nương giữa lông mày, trực tiếp dung nhập trong cơ thể nàng.

Một nháy mắt, nàng cả người nhất thời có, biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Liền gặp, Vân nương đỉnh đầu ngưng tụ tử kim mũ phượng, váy bào mặt ngoài hiển hiện long phượng hoa văn, mặt mày ở giữa Thần Văn sáng lên, uy nghiêm vạn điểm.

Phương xa, kia hiển hiện ra nương nương miếu, giờ phút này nháy mắt khuếch trương gấp trăm lần không ngừng, từng tòa đại điện đột ngột từ mặt đất mọc lên, kim quang lấp lánh khiến người kính sợ.

1 nam 1 nữ 2 cái đồng tử, lúc này kinh hô liên tục, tại cung điện ở giữa phi nước đại, mặt mũi tràn đầy đều là kinh hỉ.

“Chúng ta, bái kiến nhìn đều phu nhân, khẩn cầu phu nhân khai ân, thu ta chờ nhập tọa hạ thúc đẩy.” Sơn dã bên trong, hình bóng trác trác mở miệng.

Vân nương nhìn về phía La Quan.

“Âm thế quyền hành từ ngươi chưởng khống, việc này nhưng tự làm quyết định.” La Quan lật tay, lấy ra 1 khối kim bài, trên có 1 cùng trấn quốc công chữ chìm khắc

dấu, “Bản tọa hôm nay, đem nhân gian thực quyền giao cho ngươi thay mặt chưởng, sau đó phương viên 1,000 dặm địa vực, đều thụ ngươi thần quốc quản hạt.”

“Bản tọa chỉ có một cái yêu cầu, Giang Ninh thành bên trong La gia, vì ta huyết mạch đồng tộc, cha ta La Chấn Dương cũng cư trú ở đây, ngươi cần dốc hết toàn lực che chở La gia, chớ để bọn hắn gặp uy hiếp, khả năng làm được?”

Vân nương 2 tay tiếp nhận kim bài, cung kính nói: “Kiếm tiên đại nhân yên tâm, Vân nương lấy thần đạo vị cách lập thệ, nguyện thế hệ thủ hộ La gia, lấy báo sống lại đại ân.”

La Quan gật đầu, “Tốt, hôm nay thần đạo minh ước, còn xin ngụy sơn thần làm chứng.”

Ngụy Vô Kỵ cười to, “Phu nhân có thể được la tiểu hữu sắc phong, là nàng mười thế đã tu luyện cơ duyên, chính là không có Ngụy mỗ chứng kiến, cũng sẽ không có biến.”

Vân nương vội vàng nói: “Ngụy sơn thần nói cực phải.”

Nàng phất phất tay, mảng lớn hình bóng trác trác, gào thét mà đến bay vào nhìn đều trong sơn thần miếu, chỉ thấy kim quang liên tục hiện lên, liền huyễn hóa thành từng người từng người mặc giáp lực sĩ, lại hoặc là mỹ mạo tỳ nữ, giờ phút này quỳ rạp trên đất, “Ta cùng chúc mừng phu nhân, sắc phong tại trời, sau đó thần đạo hưng thịnh! !”

Vân nương mệnh bọn hắn nhanh đi chuẩn bị, cung kính hành lễ, “Mời kiếm tiên cùng ngụy sơn thần, cùng chư vị nhân gian võ đạo đỉnh cao nhất, nhập trong điện dự tiệc.”

La Quan chắp tay, “Ngụy sơn thần, mời.”

Ngụy Vô Kỵ cười gật đầu, “Vậy liền quấy rầy… La tiểu hữu, lại cùng ta đồng hành.”

Nói, kéo lại La Quan, sóng vai nhập đại điện.

Vân Sơn, một mắt lão đạp trời bọn người, lúc này theo ở phía sau, hết nhìn đông tới nhìn tây mặt mũi tràn đầy hiếu kì.

Thần đạo yến hội, bọn hắn còn là lần đầu tiên tham gia.

Rất nhanh, yến hội bắt đầu.

Rượu ngon món ngon từng đạo, bị tỳ nữ đưa ra, bày ở trước mặt mọi người, sắc hương vị đều đủ, cực kỳ mê người.

Thấy đế võ mọi người, lúc này có chút không biết làm sao, Vân nương nói khẽ: “Thần đạo trong yến hội món ăn, rượu, tuy là huyễn hóa mà thành, lại lấy thế núi, địa mạch tinh hoa cô đọng, đối người ở giữa tu hành cũng có chỗ tốt, chư vị không ngại dùng nhiều chút.”

Một bên khác, ngụy sơn thần đã lôi kéo La Quan, 2 người ghép thành rượu tới.

Dùng ngụy sơn thần lời nói nói chính là, hôm nay cùng la tiểu hữu mới quen đã thân, liệu là kiếp trước từng có nguồn gốc, đương thời đã gặp lại, nhất định phải nâng ly một trận mới có thể.

La Quan bị nhiệt tình của hắn, làm có chút hồ đồ, không có kịp phản ứng đâu, liền “Ừng ực” “Ừng ực” làm mấy chén rượu lớn.

Thần đạo chi rượu uy lực, không phải nhân gian rượu có thể so sánh, La Quan lại không giống ngụy đại sơn thần như vậy, đã sớm thân kinh bách chiến, bất tri bất giác có chút say.

Mơ mơ màng màng, liền bị ngụy đại sơn thần lôi kéo, tại trăng sao chứng kiến dưới, kết bái làm khác phái huynh đệ, cái sau càng lớn tiếng la hét sau đó có phúc cùng hưởng, có họa cùng chia, không cầu đồng niên cùng tháng sinh, nhưng cầu đồng niên cùng tháng chết vân vân.

La Quan chếnh choáng cấp trên, ý thức thanh tỉnh thời khắc cuối cùng, liền nhớ được ngụy sơn thần giữ chặt tay của hắn, ngôn từ khẩn thiết, “… Huynh đệ, tảng đá kia ngươi cầm, chính là ca ca hôm nay, đưa cho ngươi lễ gặp mặt, ngày sau như xem ai không vừa mắt, trực tiếp ném ra ngoài đi nện, lại xem ai có thể ngăn trở, ca ca ta lưng chừng núi chi uy…”

Về sau, hắn liền ngủ thiếp đi.

Cùng tỉnh lại lúc, đã là ngày thứ 2, lúc này trời sáng choang, La Quan nằm tại xe ngựa bên trong, tự có tỳ nữ

cẩn thận chiếu cố. Hỏi thăm qua sau biết được, hừng đông lúc điểm có một đám mặc giáp lực sĩ, cung kính đem bọn hắn tiễn xuống núi đến, về sau liền biến mất không gặp.

La Quan xoa mi tâm, cố gắng nghĩ lại đêm qua thần đạo yến hội lúc, chuyện xảy ra, đợi nhớ lại cùng ngụy đại sơn thần kết bái, khóe miệng của hắn không khỏi lộ ra cười khổ.

Lật tay, lòng bàn tay xuất hiện 1 khối hòn đá màu đen, hẹn tiểu nhi nắm đấm lớn nhỏ, bề mặt sáng bóng trơn trượt mượt mà, giống bị người thưởng thức rất nhiều năm.

Xúc cảm hơi lạnh, nói là tảng đá lại càng giống là, 1 khối toàn thân hoàn mỹ mặc ngọc.

Chính là đêm qua, ngụy đại sơn thần đưa cho hắn lễ vật.

“Hừ!” Huyền Quy tức giận thanh âm vang lên, “Đáng chết ngụy đầu to, nguyên lai tưởng rằng hôm qua, tính toán hắn một lần, không ngờ lại ngược lại là, bị hắn cho tính toán! !”

La Quan không hiểu, “Ngụy sơn thần đồng ý chúng ta sắc phong, lại đưa ta bảo vật… Ách, tuy nói kết bái sự tình có chút vội vàng, nhưng cũng không tính được tính toán a?”

Huyền Quy giận dữ, “Chính là chuyện này!”

“Ta sớm nên nghĩ tới, ta sớm nên nghĩ… Ngụy đầu to cái này hỗn đản, ta nói hắn hôm qua, lại dễ nói chuyện như vậy.”

Nó nghiến răng nghiến lợi, “Gia hỏa này, hắn rõ ràng chính là chủ động chạy tới, cho chúng ta tính toán, mục đích đúng là muốn cùng ngươi kết xuống nhân quả!”

—

—

—

—

—

—

—

Chương 181 : Huyết hải thâm cừu

Nghe Huyền Quy giải thích, La Quan đại khái biết rõ ràng, là chuyện gì xảy ra.

Đường lên trời phong ba, cửu tiêu Thần sơn bị 1 kiếm chém ngang, việc này náo sôi trào giương giương.

La Quan danh tự, bởi vậy truyền ra.

Trăng sao giáng lâm… Nữ đế xuất thủ… Che trời xương cánh tay…

Mỗi 1 cái, đều là vô địch tồn tại, thực lực ngập trời.

Bọn chúng nguyện ý trợ giúp La Quan, công khai đối kháng “Không thể nói” vị kia, nó bản thân chính là một loại tỏ thái độ, ý vị thật sâu.

Dù không biết nguyên do, nhưng có một chút lại nhưng xác định —— cùng La Quan giao hảo, liền có thể gián tiếp, cùng hắn sau lưng chư vị đại lão, thành lập một tia liên hệ.

Cho nên, mới có ngụy sơn thần hôm qua chi hành.

La Quan trầm mặc, hắn có thể xác định, Huyền Quy nói tới làm thật, ngụy sơn thần cử động lần này tới một mức độ nào đó, đích thật là “Tính toán” .

Nhưng từ một góc khác độ, việc này là bọn hắn chủ động “Ăn vạ”, ngụy sơn thần bất quá thuận nước đẩy thuyền, mà lại cũng đích xác giúp bọn hắn bận bịu.

Nếu không, thật sự cho rằng thần đạo thứ 3, nói là nói mà thôi? Nhìn đều núi sứ, thế gian lại có mấy người dám (có thể) đụng?

La Quan thở ra một hơi, mặt lộ vẻ mỉm cười, “Lão sư, đừng nóng giận, ngụy sơn thần cử động lần này tuy có mưu tính, nhưng cũng coi như bày ở ngoài sáng.”

“Đã đã kết bái, lại thu người ta lễ vật, vị này tiện nghi đại ca, liền nhận dưới tốt… Về phần ngày sau như thế nào, lại đi lại nhìn là được.”

Huyền Quy cười lạnh, “Nếu không phải như thế, ngươi cảm thấy vi sư, coi là thật có thể để cho hắn toại nguyện? Hừ hừ, gia hỏa này lần này, cũng coi như dưới tiền vốn.”

“Tay ngươi bên trong tảng đá kia, nhưng tuyệt đối không được khinh thường, kia là ngụy đầu to tiền thân luyện hóa đoạt được, nói có hắn lưng chừng núi chi lực cũng là bất quá điểm.”

La Quan ước lượng, tay bên trong nhẹ nhàng tảng đá, “Lưng chừng núi chi lực?” Hắn nghĩ tới mây tiêu bên trên, kia nguy nga chống trời sơn ảnh, sắc mặt có chút cổ quái.

Huyền Quy nói: “Khối đá này là ngụy đầu to tự tay tặng cho, ngươi cầm chi cũng không thụ nó nặng, như đổi 1

người… Hừ hừ, nháy mắt liền sẽ bị đè ép! Đương nhiên, lấy ngươi bây giờ tu vi, không thể thôi phát khối đá này uy lực, ném ra ngoài nện người nhiều nhất chính là, cùng ngươi một kích toàn lực tương đương.”

La Quan trừng mắt, “Là tay ta đoạn ra hết, toàn lực xuất thủ một kích?”

“Ừm.”

La Quan lập tức, đem tảng đá nắm chặt, mặt mũi tràn đầy cảm khái, “Ngụy đại ca đêm qua, thực tế đi quá gấp, hôm nay nên lại uống một trận!”

“… Tiểu tử ngươi, chẳng lẽ quên vi sư, cho lúc trước cảnh cáo của ngươi? Thần đạo những người này, tốt nhất là tránh xa một chút, ngụy đầu to người này tuy nói không có cái gì việc xấu, nhưng năm đó… Tóm lại, ngươi đừng nhìn thấy chỗ tốt, liền không có ranh giới cuối cùng!”

Huyền Quy như lại nghĩ tới, trước kia bi thương chuyện cũ, một hồi lâu nghiến răng nghiến lợi.

La Quan không nói chuyện, tâm lý lại thở dài, “Lão sư, ta đêm qua thế nhưng là tự tay, sắc phong 1 tôn sơn thần a…”

Lại thêm ngụy sơn thần, trực giác nói cho La Quan, chỉ sợ từ đó về sau, hắn đều muốn cùng thần đạo ở giữa dây dưa không rõ.

Bên ngoài truyền đến một trận ầm ĩ, đêm qua say rượu

mọi người, bây giờ nhao nhao tỉnh lại.

La Quan đẩy cửa xe ra ra ngoài, liền thấy Vân Sơn, một mắt lão đạp trời bọn người, đều chờ ở bên ngoài.

Ở giữa hắn ra, mọi người biểu lộ nghiêm một chút, đồng thời nửa quỳ dưới đất, “Ta cùng bái tạ thiếu viện đại nhân!”

Cái này cúi đầu, bọn hắn cam tâm tình nguyện.

Hôm nay sáng sớm dậy, mọi người liền kinh hỉ phát hiện, riêng phần mình tu vi đều có tăng lên.

Như Vân Sơn, mới vào Đạp Thiên cảnh không lâu, bây giờ cảnh giới triệt để vững chắc không nói, càng lại tiến về phía trước một bước, khoảng cách trung cảnh không xa.

Mấy vị tại Đế Võ Hậu Sơn, bế quan nhiều năm lão nhân, thì phát giác được tự thân bình cảnh buông lỏng, thấy được một chút tiên đồ phong quang.

Nói không chừng, lại cho bọn hắn một chút thời gian, liền có thể phá vỡ tiên phàm lớn cách, bước vào Tiên Đồ cảnh!

Mà hết thảy này, không hề nghi ngờ chính là hôm qua, một trận thần đạo yến hội quà tặng, mà bọn hắn làm, liền chỉ là trấn thủ một phương… Thậm chí, liền chút xung đột đều không có phát sinh, cơ hồ lấy không, trận này thiên đại tạo hóa.

La Quan ánh mắt chớp lên, đã trong lòng hiểu rõ, mỉm cười nói: “Cũng không thể để chư vị, bạch bồi ta chạy một lần Giang Ninh, liền coi như một chút hồi báo.”

Một mắt lão đạp trời nhếch miệng cười, “Thiếu viện khí quyển! Nếu để phía sau núi bên trong, cái khác lão gia hỏa biết được việc này, tất ao ước con mắt đỏ bừng!”

“Không sai, ta trước đó liền nói, cùng thiếu viện ra, kia là người bên ngoài cầu không được cơ duyên? Như thế nào, hiện tại xác minh đi!”

“Thiếu viện đại nhân, về sau có việc ngài phân phó, chúng ta bọn này lão huynh đệ, chỉ đâu đánh đó tuyệt không hai lời!”

La Quan nói: “Chư vị có công lớn tại đế võ, nếu không phải năm đó một trận đại chiến, có lẽ các ngươi cũng sớm đã, đột phá tới Tiên Đồ cảnh.”

“Viện trưởng đối này một mực lòng có thua thiệt, lần này cũng như thế, bản thiếu viện thay lão nhân gia ông ta, cho chư vị một chút đền bù.”

30 năm trước, 3 tiên tông quy mô xâm lấn Thanh Dương, chiến hỏa nổi lên bốn phía thực lực quốc gia nguy cơ, là đế võ mọi người không tiếc đại giới ngăn chặn tiên tông, lúc này mới có lúc sau viện trưởng lâm chiến “Đột phá”, kiếm áp tiên tông sự tình.

Trận chiến kia, đế võ cường giả tử thương thảm trọng, bây giờ bế quan phía sau núi các lão nhân, tuyệt đại bộ điểm đều là 30 năm trước người sống sót, thân thể bao

nhiêu có lưu ám thương, con đường tu hành gian nan, dẫn đến đế võ tại cấp cao vũ lực phương diện, xuất hiện cực lớn trống không.

Cho nên mới có, viện trưởng 1 người độc kiếm, khổ chống đỡ đế võ cục diện.

Cần biết 400 năm qua, đế võ dốc hết sức đối kháng 3 tiên tông, đỉnh phong thời kì Đạp Thiên cảnh hơn 100, chính là luyện khí, Trúc Cơ cường giả cũng có thật nhiều! Lập tức, đã xem như cô đơn… Nếu không, cũng không đến nỗi xuất hiện “Tiên tông 10 lôi” loại sự tình này.

La Quan đột nhiên nghĩ đến, Triệu thị Hoàng tộc cùng tiên tông ám thông khúc khoản, có lẽ liền cùng này có quan hệ. Dù sao, lâm vào suy bại đế võ, một khi viện trưởng qua đời, liền đem bất lực trấn thủ Thanh Dương. Đây là mắt thấy lầu cao sắp đổ, liền sớm cho mình, tìm xong nhà dưới?

Hắn đáy mắt, hiển hiện một tia lãnh ý, lão Triệu nhà những người này, thật đúng là đủ vương bát đản? Liền bọn hắn, cũng xứng tự xưng Thiên gia thủ hộ thương sinh? Có thể đi ngươi - mẹ đi!

Trở về trên đường, La Quan đem một mắt lão đạp trời, gọi vào lập tức trên xe, mở miệng liền hỏi, “Lão Từ, ngươi nói thật với ta, Triệu thị Hoàng tộc đến cùng tình huống như thế nào? Liền bọn hắn sở tác sở vi, đừng nói đế võ không biết.”

Một mắt lão đạp trời họ Từ tên tranh, là cái tính tình

nóng nảy, nghe vậy nhìn hai bên một chút, “Thiếu viện, ngài làm sao đột nhiên hỏi cái này sự tình?”

La Quan nhíu mày, “Mau nói, quấn cái gì phần cong, cái này lại không có ngoại nhân.”

“Hắc hắc…” Từ Tranh cười vài tiếng, “Ngài chỉ, là Triệu thị Hoàng tộc cùng tiên tông, câu kết làm bậy chuyện này a? ? Hừ, cái này cũng không có gì hiếm lạ, xem như bọn hắn lão Triệu nhà, tổ truyền ưu lương truyền thống.”

Mặc dù là đang cười, nhưng hắn ánh mắt bên trong, rõ ràng hàn quang lấp lóe.

La Quan ngửi được, một tia huyết tinh vị đạo, “Ngồi xuống, nói kĩ càng một chút.”

Từ Tranh cũng không khách khí, trực tiếp ngồi xuống, “Kỳ thật việc này đi, nói phức tạp rất phức tạp, nói đơn giản cũng rất đơn giản, lão Triệu nhà có được thiên hạ, ngay từ đầu cùng chúng ta đế võ cũng coi như một lòng, khả thi ở giữa lâu đi, hậu nhân liền lên ý đồ xấu.”

“Quá xa sự tình ta không có trải qua, chưa kể tới, gần nhất liền tại 50 năm trước, lão Triệu nhà có cái Hoàng đế, mắt thấy sắp chết già, lại không nỡ thế giới phồn hoa này, nghĩ hết biện pháp diên tiếp theo tuổi thọ, không biết sao liền cùng tiên tông cấu kết lại… Khi đó, ta vừa bái nhập đế võ không lâu, đi theo lão viện trưởng… Ân, là đời trước viện trưởng đại nhân, tự mình tiến vào đế cung.”

“Lão Triệu nhà lần kia, chết không ít người, về sau mới

đến phiên mạch này Triệu thị kế thừa đế vị, thành hoàng gia chính thống.” Từ Tranh nhếch miệng cười, “Ta lần thứ 1 giết người, chặt chính là Thiên gia quý tộc đầu, lão viện trưởng nói với ta đừng sợ, nhắm mắt chém đi xuống, cùng mổ heo không có khác nhau… Ách, nhà ta thế hệ đều là mổ heo, cha ta cũng làm cả một đời đồ tể, tiếc nuối nhất sự tình, chính là đem ta đưa vào đế võ, dẫn đến tổ tiên cái này tay mổ heo tuyệt chiêu, đến ta cái này đời liền tuyệt.”

La Quan nghe thẳng trừng mắt, hắn ngược lại thật sự là không nghĩ tới, đế võ cùng Triệu thị Hoàng tộc ở giữa, lại còn có lấy như vậy “Huyết hải thâm cừu” . Nhưng đã đều như vậy, vì sao không dứt khoát đem lão Triệu nhà chạy xuống, khiến lập Hoàng tộc lại hoặc là dứt khoát, từ đế võ tiếp chưởng Thanh Dương? ?

Ngay sau đó, La Quan nghĩ đến, đế cung vị kia võ đạo thông thiên lão hoạn quan, trên mặt như có điều suy nghĩ.

“Thiếu viện ngài cũng đoán được mà? Triệu thị Hoàng tộc tuyệt đối không chỉ, mặt ngoài những này bài, mặc dù ta không biết, bọn hắn đến tột cùng ẩn giấu đi loại thủ đoạn nào, nhưng đã có thể để cho lịch đại đế Vũ viện trưởng, đều ẩn nhẫn lại… Cho dù là có, lấy đại cục làm trọng suy nghĩ, Triệu thị Hoàng tộc bản thân thực lực, cũng tuyệt đối không thể khinh thường.”

Từ Tranh độc nhãn bên trong, hàn quang lập loè, “Như tương lai ngày nào, thiếu viện ngài có nắm chắc đem lão Triệu nhà, cho nhổ tận gốc, ta cái thứ 1 rút đao cùng ngài lên!”

Từ Tranh đi.

La Quan ngồi ở trên xe ngựa, rốt cục nghĩ rõ ràng cái này, đã bối rối hắn thật lâu nghi vấn.

Nguyên lai, đế võ cùng Triệu thị Hoàng tộc, đã sớm bằng mặt không bằng lòng, chỉ là giữa lẫn nhau có điều cố kỵ, mới bảo trì bình an vô sự. Bây giờ, đế võ xu hướng suy tàn đã hiển, viện trưởng lại đại nạn sắp tới… Triệu thị Hoàng tộc chỉ sợ, cũng phải có hành động.

Loạn trong giặc ngoài a!

La Quan vuốt vuốt mi tâm, đột nhiên cảm giác trên vai gánh, lại nặng mấy điểm, nhịn không được thở dài.

“Lão sư, ngài nói chế tạo Phàn Nhạc người, vì sao còn chưa tới tìm ta?”

Hắn lại cảm thấy, thực lực mình không đủ dùng.

Bây giờ, La Quan tu vi đã tăng lên đến đạp thiên chi đỉnh, muốn kế tiếp theo mạnh lên, cũng chỉ có thể đạt thành mạnh nhất Đạp Thiên cảnh —— xử lý kẻ sau màn, đoạt cả người khí vận, “Thay vào đó” chân chính đạp lâm thiên địa.

Cái này, chính là hắn sau đó phải đi đường! !

Huyền Quy nói: “Ngươi đây không cần phải lo lắng, đối phương bị ngươi giết chết phân thân, phá hư mưu đoạt đế kiếm mảnh vỡ kế hoạch không nói, khí vận còn bị

ngươi cướp đi, nhất định sẽ nghĩ hết biện pháp giết ngươi, lấy khiến tự thân khôi phục hoàn chỉnh.” Dừng một chút, “Nói không chừng, người này bây giờ cũng đã, đang nghĩ biện pháp tính toán ngươi.”

La Quan gật đầu, “Hi vọng như thế… Hi vọng, hắn có thể càng nhanh một chút!”

Viện trưởng đã sớm, an bài tốt hậu sự, cái này khiến trong lòng của hắn, càng nhiều mấy điểm gấp gáp.

Luôn cảm thấy, muốn chuyện gì phát sinh.

Nghi trượng một đường trở về Giang Ninh, mà bây giờ ngoài thành, đã sớm lít nha lít nhít đứng đầy người, nhìn xem đi tới đội ngũ, trên mặt lộ ra thật sâu kính sợ.

Đêm qua, có lôi đình oanh minh, có cuồng phong càn quét, có trăng sao hiển hiện, có kim quang trùng thiên… Nương nương kia núi, lại theo oanh minh tiếng vang, tại vô số song trừng lớn trong 2 mắt, không ngừng cất cao thẳng vào trời cao, khiến người hoài nghi như đưa thân vào mộng cảnh.

Nhưng đây không phải mộng, mặt trời mọc lên ở phương đông chiếu rọi thiên địa, phương xa kia cao ngất sơn ảnh, không giờ khắc nào không tại nhắc nhở lấy mọi người, đây chính là sự thật! ! Lại nghĩ tới, thiếu viện (quốc công) đại nhân đêm qua leo núi phong thần… Đây hết thảy, còn cần nhiều lời sao?

Rất nhanh, có tin tức trong đám người truyền ra ——

Thiếu viện (quốc công) đại nhân sắc lệnh đã hạ, nương nương núi sau ngày hôm nay, đổi tên nhìn đều núi.

Sắc phong nhìn đều phu nhân vì nhìn đều sơn thần, ban thưởng nhân gian thực quyền, vạch Giang Ninh xung quanh phương viên 1,000 dặm, vì âm thế thần quốc!

Một mảnh xôn xao, tiếp theo sôi trào, vô số người hô to thiếu viện uy vũ, nhân gian, âm thế đều không song!

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 182 : Huyền y đạo nhân muốn giết người

2 ngày sau sáng sớm, La Quan bái biệt phụ thân, đạp lên đường về.

Hắn bây giờ là đế võ thiếu viện, phùng này bấp bênh thời tiết, nhất định phải nhanh chóng chạy về đế đô, cùng viện trưởng sóng vai cùng chống chọi với.

“Cha, “Nhi tử bất hiếu, cho ngài dập đầu!” La Quan quỳ trên mặt đất, rắn rắn chắc chắc dập đầu ba cái, đứng dậy bước nhanh mà rời đi.

La Chấn Dương nhìn xem La Quan bóng lưng, ánh mắt vui mừng mà kiêu ngạo, con của hắn bây giờ đã đăng lâm cửu tiêu, giương cánh bay lượn!

La Chấn Sơn đứng ở bên cạnh, hơi 1 do dự, “Chấn dương, quan nhi đã xuất đầu người địa, ngươi vì sao không đem năm đó sự tình chân tướng, nói cho hắn?”

La Chấn Dương lắc đầu, “Đại ca, ta đời này đã vô sở cầu, chỉ nguyện con ta có thể bình an thuận tiện… Việc này, liền đừng nhắc lại.”

Hắn ngữ khí bình tĩnh, kiên định, nhưng đáy mắt chỗ sâu, lại hiện lên một tia thống khổ. Nhưng liên quan tới những người kia bối cảnh, thực lực, hắn từng nghe thê tử đề cập, căn bản liền không phải bọn hắn có thể tưởng tượng… Liền để La Quan cho rằng, mẫu thân hắn cũng

sớm đã qua đời đi.

“Khánh Dương, hi vọng ngươi chớ có trách ta.”

Mây thuyền bay lên không, phá vỡ tầng mây đi xa.

Phía dưới, Giang Ninh thành bên trong, vô số người khom người cung tiễn.

Nhìn đều trên núi, theo một trận kim quang hiện lên, Vân nương hiện ra chân thân, quỳ xuống đất dập đầu.

1 đạo dịu tiếng nói, ở sau lưng nàng vang lên, “Phu nhân, ta hiền đệ đã đem 1 nhà lão tiểu An nguy, tận giao tại tay ngươi bên trong, còn xin nhất thiết phải dốc hết toàn lực, không được ra nửa điểm sai lầm.”

Ngụy đại sơn thần một bộ áo trắng, tay cầm quạt xếp đi tới, nhìn qua đi xa mây thuyền, khóe miệng lộ ra mỉm cười.

Mượn vị kia tiểu… Gia chi thủ, cái này một đợt đảo ngược mưu tính, hắn bây giờ nghĩ đến, vẫn còn có chút tự đắc.

Vân nương cung kính nói: “Mời ngụy sơn thần yên tâm, thiếp thân phải kiếm tiên đại nhân ban ân, mới có thể có hôm nay, nhất định muôn lần chết lấy báo.”

“Muôn lần chết ngược lại không đến nỗi, ta vị này hiền đệ, có đại bối cảnh, đại khí vận, lớn nền móng… Tương lai chú định bất khả hạn lượng, có thể được hắn tự mình sắc phong, ngươi là một cọc ngập trời tạo hóa, nói

không chừng Ngụy mỗ ngày sau, còn muốn dính ngươi quang đâu.”

Ngụy đại sơn thần ngôn cười nhẹ nhàng, “Cho nên phu nhân ngày sau, tuyệt đối không được khách khí, như gặp bất khả kháng chi lực, Ngụy mỗ rất tình nguyện hỗ trợ.”

Vân nương trong lòng chấn động, ngụy sơn thần tại nàng cảm giác bên trong, thần đạo vị cách như thiên uy, khí tức hạo đãng phóng xạ tứ hải, mạnh không thể tưởng tượng.

Nhưng chính là vị này, thiên hạ thần đạo bên thứ ba, đều như thế phí hết tâm tư cùng La Quan đến gần, kiếm tiên đại nhân lại chính là gì cùng tồn tại?

Nàng trong lòng ở giữa, kính sợ thật sâu!

Mây thuyền bay ra Giang Ninh địa giới, La Quan đem ánh mắt từ ngoài cửa sổ thu hồi, thản nhiên nói: “Vào đi.”

Cửa phòng từ bên ngoài đẩy ra, mang theo mặt nạ quỷ kiếm nữ tiến đến, quỳ xuống đất hành lễ, “Bái kiến la sư!”

“Nói ta không phải ngươi lão sư, lúc trước truyền cho ngươi kiếm pháp, ngươi cũng đã làm ra hồi báo, từ ngày này trở đi ngươi liền tự do.” La Quan phất phất tay, “Thiên hạ chi lớn, ngươi chi bằng đi phải, không cần lại gánh vác gông xiềng.”

Quỷ kiếm nữ mắt lộ kích động, cung kính dập đầu, “Đa tạ thiếu viện đại nhân!” Nàng rời khỏi bên ngoài, thả người nhảy xuống mây thuyền, gào thét đi xa.

1 năm qua này, quỷ kiếm nữ kiếm đạo lớn tiến vào, đã đột phá tới lăng vân cảnh.

Nhìn xem nàng đi xa phương hướng, La Quan lắc đầu, một cái nữ hài tử nếu không phải có bất đắc dĩ lý do, sao lại tu luyện như vậy tàn nhẫn kiếm đạo? Kiếm này uy lực đích xác cường đại, còn chưa sát nhân chi trước, liền đã xem mình trở nên không người không quỷ.

Thả nàng tự do, chính là để quỷ kiếm nữ có thể, đi kết tự thân chấp niệm… Mà lại, bây giờ Giang Ninh thành, cũng không còn cần nàng trấn thủ.

La Quan nghĩ nghĩ, lấy ra thoi vàng, tại trong lửa hòa tan làm một phương kim sách.

Kiếm vực tầng 4 có thể nhanh như vậy đột phá, vật này cư công chí vĩ, bây giờ La Quan đã đứng tại “ba” ngưỡng cửa, tiến thêm một bước, chính là kiếm ý 5 tầng hóa thế giới. Mà này cảnh, cũng liên quan đến không gian phương diện, lĩnh hội kim sách tất nhiên là có trợ giúp rất lớn.

La Quan tu vi, bây giờ dù tạm thời đạt tới bình cảnh, không cách nào kế tiếp theo tăng lên, nhưng nếu kiếm ý đột phá tới tầng thứ 5, thực lực cũng sẽ nghênh đón tăng lên trên diện rộng.

Mà liền tại, La Quan tay cầm kim sách tu hành lúc, xa

xôi tha hương nơi đất khách, một trận liên quan tới hắn âm mưu đang nổi lên.

Một gian phổ thông trong núi trạch viện, một cái bình thường gian phòng.

Trên ghế riêng phần mình bày biện 1 cái người bù nhìn, chỉ bất quá bây giờ, trong đó 1 cái đã tự cháy, thành đầy đất tro tàn.

Lão đạo thất bại!

1 vị Trúc Cơ thượng cảnh, dù là phá cảnh thất bại không còn sống lâu nữa, nhưng một kích chi lực luôn luôn có? Huống chi hắn trả, sớm bố trí 1 cái kiếm ngục.

Lấy Giang Ninh vì uy hiếp, bức La Quan bước vào tuyệt sát tử cục… Nhưng cuối cùng kết quả, lại giống như là một chuyện cười.

Tiên tông có ám tử, ở phía xa mắt thấy toàn bộ quá trình, La Quan chỉ xuất 1 kiếm, liền khiến kiếm ngục vỡ nát lão đạo đột tử.

Hắn có mạnh như vậy? Hiển nhiên là không có khả năng!

Lão đạo sớm nửa tháng đến Giang Ninh, bày ra vạn vô nhất thất sát cục, cuối cùng lại chết tại… Thương thế của mình chuyển biến xấu!

Không sai, đây chính là 3 tiên tông, đối Giang Ninh sát cục thất bại, tổng kết ra duy nhất giải thích.

Cái này kết luận, khiến đầy cõi lòng chờ mong, lặng chờ tin lành 3 tiên tông cao tầng, lâm vào thật lâu trầm mặc.

Đột nhiên, 1 cái người bù nhìn nói chuyện, nó miệng bất động, thanh âm từ giữa ngực bụng truyền ra, “Ám tử đã xác nhận, Giang Ninh xung quanh 1,000 dặm cương vực, xác thực đã bị thần quốc bao phủ, kia La Quan hắn lại thật, sắc phong 1 vị cao cấp vị cách sơn thần!”

Lời này, khiến trong phòng, lại lâm vào một trận thật sâu trầm mặc.

Sắc phong thần nói…

Đây là trong truyền thuyết, tu hành đạt tới cực kỳ cao thâm cấp độ, mới có thể có được năng lực, lại cũng chỉ có thể sắc phong một chút đê vị cách thổ địa, thần sông chờ.

Sơn thần chính vị, lại là thần quốc quản hạt, vượt qua phương viên 1,000 dặm cao vị cách thần đạo, bọn hắn khó có thể tưởng tượng lấy La Quan tu vi, đến tột cùng là như thế nào làm được?

Lại có người bù nhìn mở miệng, ngữ khí yếu ớt, “Bây giờ lớn nhất khả năng, chính là La Quan người này, chính là đại năng giả chuyển thế trùng tu chi thân.”

Cái này, liền có thể giải thích hết thảy.

Tỉ như, hắn sắc phong thần nói sự tình.

Lại tỉ như, La Quan kinh người đến cực điểm tăng lên tốc độ.

Cùng, các loại tầng tầng lớp lớp át chủ bài.

“La Quan phải chết… Lại muốn trong thời gian ngắn nhất, không cho hắn kế tiếp theo trưởng thành cơ hội! !” Nghiến răng nghiến lợi thanh âm, trừ băng hàn bên ngoài, còn có một tia hồi hộp.

Ngẫm lại đi, một vị đại năng người chuyển thế chi thân, bây giờ tỉ lệ lớn đã, thức tỉnh trí nhớ kiếp trước.

Như vậy, tu vi tốc độ tăng lên, không thể nghi ngờ đem khủng bố vạn điểm.

3 tiên tông đã trải qua, cùng La Quan kết xuống tử thù, nếu không giết hắn, như vậy chờ đợi bọn hắn… Tất nhiên chỉ có hủy diệt! !

Lại 1 người bù nhìn mở miệng, là cái giọng nữ ôn nhu, “Ngươi ta đều muốn giết chết La Quan, mấu chốt là nên như thế nào động thủ? Viện trưởng còn chưa vẫn lạc, cưỡng ép xuất thủ chắc chắn sẽ bị trả thù, liệu đến ngươi ta 3 tông ai cũng không muốn, hi sinh chính mình tác thành cho hắn người a?”

“Giang Ninh sát cục, tìm được La Quan nhược điểm, nhưng hôm nay cái này nhược điểm đã bị hắn kịp thời tu bổ… Quản hạt phương viên 1,000 dặm âm thế thần quốc, muốn tại vị kia nhìn đều núi sơn thần dưới mắt, lại đối La gia động thủ đã không có khả năng, chỉ cần La Quan hướng đế võ vừa trốn, ngươi ta liền thúc thủ vô

sách.”

Có người nói: “Có thể để Triệu thị Hoàng tộc xuất thủ? Cũng không thể chúng ta tử thương thảm trọng, bọn hắn lại núp ở phía sau mặt, ngư ông đắc lợi a?”

“Triệu thị dù cùng tiên tông đạt thành ước định, nhưng viện trưởng chưa chết trước đó, bọn hắn không dám hành động thiếu suy nghĩ… Mấy chục năm trước trận kia giết chóc, đã dọa phá đảm lượng của bọn hắn, như một lần nữa, Triệu thị liền thật muốn tuyệt chủng.”

Đồng đội không đáng tin cậy, tự mình động thủ lại sợ bị trả thù, tiểu đến tiểu đi ám sát, đối bây giờ La Quan mà nói lại không hề có tác dụng… Sự tình lâm vào cục diện bế tắc.

Đột nhiên, một tiếng cười khẽ, từ ngoài viện truyền đến.

“Chư vị, nếu là muốn giết La Quan lời nói, không như nghe nghe bần đạo đề nghị.”

Khí tức băng hàn phóng thích, trong chốc lát liền là cả tòa tiểu viện, bao trùm lên tầng 1 băng phong, đem tất cả người bù nhìn trấn áp nguyên địa.

Cửa phòng tự hành mở ra, trẻ tuổi đạo nhân cất bước đi tới, hắn một bộ màu đen đạo bào, đỉnh đầu trên búi tóc cắm 1 đem màu mực băng kiếm.

Thần sắc thong dong, khóe miệng mang theo một chút ý cười.

Sau một khắc, trước mắt không gian kịch liệt chấn động, lại hiện ra 3 cái hình tượng.

Chỗ thứ nhất, hoàn toàn đỏ đậm, như vô tận huyết hải, mơ hồ có thể thấy được một thân ảnh, ngồi xếp bằng ở giữa.

Thứ 2 chỗ, thi khí trùng thiên, ngưng tụ thành sương mù, có khủng bố bóng đen thổ tức, dẫn thi khí cuồn cuộn.

Cuối cùng một chỗ, thì là một ngọn núi động, có to lớn quan tài thuỷ tinh ở đây, mơ hồ có thể nhìn thấy, trong đó nằm nghiêng một nữ tử.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Băng phong vỡ vụn, người bù nhìn vội vàng đứng dậy, “Bái kiến lão tổ! !”

3 tiên tông truyền thừa đến nay, đều có lão tổ trấn áp đạo thống, chỉ bất quá bởi vì một chút tự thân nguyên nhân, bọn hắn cực ít lộ diện. Thực lực, đều tại giả đan cấp độ, bây giờ bàng bạc uy nghiêm giáng lâm, ép hướng khách không mời mà đến.

Huyền y đạo nhân đưa tay một điểm, băng phong sát na hiển hiện, đem hắn bảo hộ ở sau lưng, “3 vị đạo hữu bớt giận, bần đạo này đến, là muốn cùng các ngươi hợp tác.”

Nói chuyện hợp tác, liền muốn song phương ở vào, cùng một cấp bậc mới có thể.

Cho nên, đạo nhân ra sân liền triển lộ ra, không kém gì 3 tông lão tổ thực lực.

Ngắn ngủi trầm mặc, huyết hải cuồn cuộn bên trong, kia ngồi xếp bằng thân ảnh mở miệng, “Đạo hữu mời nói.”

Huyền y đạo nhân mỉm cười, “Bần đạo có nhất pháp, có thể khiến La Quan thập tử vô sinh, nhưng 3 vị đạo hữu cần, đáp ứng ta mấy cái yêu cầu.”

Có vô hình chi lực, đem trọn tòa đình viện bao phủ, khiến trong ngoài ngăn cách, không cách nào bị ngoại giới cảm giác.

Một lát sau, huyền y đạo nhân đi tới, mỉm cười nói: “Bần đạo đi trước một bước, tại Thanh Dương Lương Châu thành bên trong, lặng chờ tiên tông chư vị giá lâm.”

Hắn cất bước đi xa, dưới chân nhìn như không nhanh, nhưng rải rác mấy bước về sau, thân ảnh liền đã biến mất không gặp.

Sau đó không lâu, mảng lớn hỏa diễm bay lên, đem trọn tòa tiểu viện nuốt hết, tại ngọn lửa tứ ngược bên trong hết thảy hóa thành tro tàn. 3 tiên tông mật nghị chỗ, cũng không chỉ nơi đây một chỗ, đã đã bị ngoại nhân phát hiện, liền không thể lại giữ lại.

Hỏa diễm bên trong, huyết hải, thi khí, sơn động hình tượng, không bị ảnh hưởng chút nào.

Huyết hải hư ảnh trầm giọng nói: “Đạo nhân này lai lịch không biết, không thể không đề phòng.”

“Nhưng hắn cung cấp biện pháp, cũng không có vấn đề… Trận này một thành, La Quan hẳn phải chết!” Thi khí bên trong khủng bố bóng đen mở miệng.

Quan tài thuỷ tinh - bên trong, truyền đến nữ tử ôn nhu vô song, nhưng lại oán độc đến cực điểm thanh âm, “Trước hết giết La Quan, lại bàn về cái khác… Tiểu bối này, phải chết! !”

Như vậy, đạt thành ước định.

Huyền y đạo nhân dẫm lên trời, nhìn lại một chút, trong núi đại hỏa hừng hực chỗ, sắc mặt một mảnh đạm mạc.

Hắn quay người, ngóng nhìn Thanh Dương, “La Quan, ngươi chuẩn bị kỹ càng nghênh đón tử vong sao?”

###

Mọi người cảm thấy, là rạng sáng đổi mới tốt, hay là giữa trưa đổi mới tốt? Lại hoặc là sáng sớm đổi mới?

—

—

—

—

Chương 183 : Cá nhân liên quan

Mây thuyền đến đế đô lúc, đúng lúc gặp đế võ năm đầu triệu tập dự thi, La Quan đứng tại mây trên thuyền, nhìn xem đế võ ngoài cửa chính ô ương ương đám người, trên mặt lộ ra cảm khái. Năm ngoái lúc này, hắn liền cùng những người này đồng dạng, mặt mũi tràn đầy ước mơ, chờ mong.

Có thể đi năm cái kia, mới vào đế đô thiếu niên, bây giờ đã nhảy lên một cái, trở thành đế võ thiếu viện, dưới một người trên vạn người! Việc này, đừng nói là người khác, chính là thiếu niên mình nghĩ đến, cũng cảm thấy có chút mộng ảo.

Khi mây thuyền hạ xuống, La Quan lần đầu tiên liền thấy, chờ ở phía ngoài lão Trình, không khỏi cười nói: “Ngài làm sao tới rồi?”

Lão Trình nói: “Viện trưởng nói, lần này thí sinh, chính là ngươi tiếp chưởng đế Vũ Hậu, nhóm đầu tiên xuất từ ngươi môn hạ học viên , dựa theo đế võ lệ cũ, cần ngươi tự mình ra đề mục.” Dừng một chút, “Vì cùng thiếu viện đại nhân trở về, triệu tập dự thi ngày đã so sớm định ra bên trong, trì hoãn 2 ngày.”

Nguyên lai không phải trùng hợp.

La Quan im lặng, đề tài này bên trong thâm ý có chút nặng nề, phía sau hắn mọi người sắc mặt, cũng nhao

nhao bộc lộ ảm đạm, cũng có một chút bối rối.

Viện trưởng chính là đế võ trời, có hắn tại 1 ngày, liền có thể thiên hạ thái bình, chỉ khi nào. .. Bất quá, khi mọi người ánh mắt, rơi vào phía trước trên người thiếu niên lúc, phần này bối rối liền tiêu tán rất nhiều.

“Tốt, ta biết.” La Quan thở ra một hơi, lại gượng cười, “Có dự bị a? Tổng sẽ không thật, để ta làm trận ra đề mục a?”

Lão Trình cười cười, đem một quyển sách cho hắn.

La Quan lật một lần, “Liền cái này.” Cùng lão Trình xác định về sau, hắn nhìn về phía mọi người, “Tất cả giải tán đi, ta đi nhìn một chút viện trưởng.”

Tiến vào phía sau núi, đi tới nhà tranh bên ngoài, viện trưởng tiếng cười truyền ra, “Yên tâm, lão phu không có việc gì, ngược lại là chúng ta thiếu viện đại nhân, lần này lại ra đại đại danh tiếng.”

“Sắc phong thần nói… Chậc chậc, loại chuyện này, chính là lão phu, cũng chưa từng được chứng kiến.”

La Quan trong lòng khẽ buông lỏng, “Này, đệ tử cũng không nghĩ như thế phong cách, thực tế là không có cách, tiên tông yêu nhân không giảng võ đức, ta chỉ có thể phòng ngừa rắc rối có thể xuất hiện.”

Viện trưởng nói: “Dạng này cũng tốt, miễn cho bọn hắn lại đánh ngươi trong nhà chủ ý.” Dừng một chút, “Người nhà thân quyến, đối với tu hành người mà nói, chính là

thế tục ràng buộc… Đây là chuyện riêng của ngươi, lão phu vốn không nên nhiều lời, nhưng ngươi xem như đến trong lòng hiểu rõ, minh bạch như thế nào nặng nhẹ, ngươi biết không?”

La Quan biết, lần này hắn vội vàng chạy về Giang Ninh, dù không có xảy ra ngoài ý muốn, nhưng đứng tại đế võ góc độ, đích xác rất không chịu trách nhiệm. Dù sao, hắn bây giờ gánh vác, không chỉ là 1 cái La gia, càng có toàn bộ đế võ tương lai.

“Viện trưởng xin yên tâm, đệ tử cam đoan sẽ không, lại phát sinh loại này tình huống.”

“Vậy là tốt rồi.”

Còn nói vài câu, La Quan cáo từ rời đi, trở lại phía sau núi tiểu viện, lấy ra thoi vàng hòa tan thành sách, tiếp tục tham ngộ trong đó.

“Thiên băng địa liệt” thần thông, liên quan đến không gian cái này một bộ điểm, theo La Quan kiếm ý cấp độ tăng lên, càng phát ra cảm thấy huyền diệu tuyệt luân. Hắn rốt cuộc minh bạch, Huyền Quy đối với nó vì sao coi trọng như vậy, càng phán đoán này thần thông, chính là một môn đại thần thông tạo thành bộ điểm.

La Quan bây giờ đã ẩn ẩn, cảm giác mình chạm tới, kiếm ý 5 tầng hóa thế giới bình cảnh, tuy nói khoảng cách đột phá còn có khoảng cách, nhưng loại này tốc độ tăng lên, như bị cái khác kiếm tu biết được, sợ là ao ước 2 viên tròng mắt đều phải bạo chết!

Quả thật, La Quan “Thường thường không có gì lạ” kiếm đạo thiên phú là nó 1, nhưng bản này kim sách tác dụng, cũng là cực kỳ trọng yếu.

Cho nên…

Cảm tạ Cơ Thường lão Thiết, không tiếc lấy tính mệnh làm đại giá, đưa tới tu hành máy gia tốc.

Lão Thiết khí quyển!

Tâm thần đắm chìm ở tu hành, không biết qua bao lâu, tiếng đập cửa vang lên.

La Quan nhíu mày, hắn tại Đế Võ Hậu Sơn lúc tu luyện, không tất yếu tình huống dưới, có rất ít người trở về quấy rầy?

Đứng dậy mở cửa, bên ngoài là Vân Sơn, vị này tân tấn đế võ Đạp Thiên cảnh, vừa trở về liền bị lão Trình bắt tráng đinh, đi phụ trách triệu tập dự thi công việc.

Khảo thí xảy ra chuyện rồi?

Thật đúng là!

“Thiếu viện, triệu tập dự thi một chuyện tại nửa canh giờ trước, đã toàn bộ kết thúc, nhưng có một tên rơi kiểm tra người, ầm ĩ lấy không chịu rời đi, nói là nhất định phải lưu tại đế võ…”

“Xem ra vị thí sinh này, khá là bối cảnh a, lại để ngươi như thế làm khó.” La Quan nhíu nhíu mày, “Nói đi, quan

hệ với ai hộ?”

Vân Sơn trầm mặc.

La Quan sắc mặt, một chút trở nên rất đặc sắc, chỉ chỉ mình, “Ta?”

Khi hắn tại Vân Sơn dẫn đầu dưới, nhìn thấy “Nháo sự” người về sau, nháy mắt đầu lớn như cái đấu, vô ý thức quay đầu bước đi.

“Biểu ca…” Hồ San San vừa hô một tiếng, liền trừng to mắt, “La Quan, ngươi đứng lại đó cho ta!”

Nàng xông lại, nghiến răng nghiến lợi, “Ngươi có ý tứ gì? Ta 1,000 dặm xa xôi, chạy đến đế đô tìm tới dựa vào ngươi, ngươi chính là như thế, đối với mình thân biểu muội!”

La Quan khóe miệng co quắp một chút, “Ha ha… Cái kia là san san a, đều nói nữ lớn 18 biến, một đoạn thời gian không gặp, ta đều nhanh không nhận ra ngươi.”

Đây cũng không phải lời nói dối, trước kia Hồ San San mặc quần áo phong cách, phần lớn khuynh hướng trung tính, bây giờ lại ăn mặc trang điểm lộng lẫy.

Nếu không biết nàng nội tình, thỏa thỏa chính là 1 đại gia khuê tú.

Vân Sơn rất có nhãn lực kình phất phất tay, mang theo đế võ mọi người rút đi, miễn cho thiếu viện đại nhân làm khó.

Biểu muội, bộ dáng còn rất duyên dáng… Vân Sơn giáo sư mặt lộ vẻ suy tư, mình năm nay có phải là, nên lại thu mấy tên đệ tử rồi?

Hồ San San cười lạnh, “Đã nhận ra, liền nói làm thế nào chứ?”

La Quan đau đầu, “San san, ngươi nghĩ như thế nào đến, muốn gia nhập đế võ đâu? Tại cái này tu luyện rất vất vả… Mà lại ta thân là thiếu viện, nhất định phải làm gương tốt, nếu không như thế nào phục chúng? Nếu không ngươi về nhà đi, ta phái người đưa ngươi, đế võ cao thủ làm hộ vệ, khẳng định để ngươi có mặt mũi!”

“Nói xong rồi?” Hồ San San nói: “Ta cho ngươi biết, đừng nghĩ đuổi ta rời đi, hôm nay ngươi nếu không để ta lưu lại, có tin ta hay không hiện tại liền ngã dưới lăn lộn? ?”

“Ta 1 cái hoàng mao nha đầu, mặt mũi cái gì không đáng giá nhắc tới, nhưng ngươi đường đường thiếu viện đại nhân, sẽ phải gánh vác 1 cái lãnh khốc vô tình thanh danh… Biểu muội ngươi, thân, độc thân đến đế đô, đưa mắt không quen lẻ loi hiu quạnh, lại bị ngươi cưỡng ép đuổi đi.”

“Hừ hừ, tóm lại ngươi nghĩ rõ ràng.”

Đây là, bị đe doạ rồi? ?

San san nha đầu này, từ nhỏ đã to gan lớn mật, nói đến ra nói đến đến!

Coi như hôm nay, cưỡng ép đem nàng đuổi đi ra, ngày mai nàng còn sẽ tới.

La Quan khóe miệng co giật, cắn răng, “Nói, đến cùng tình huống như thế nào? Ngươi tại sao phải chạy đế võ đến rồi? Nếu không cho ta cái giải thích hợp lý, ta không có cách nào giúp!”

Hồ San San vành mắt, một chút liền đỏ, “Cha ta bức ta lấy chồng… Ta không nguyện ý, hắn liền nói cái gì môi chước chi ngôn phụ mẫu chi mệnh…”

“Biểu ca, van cầu ngươi biểu ca, hiện tại chỉ có ngươi có thể giúp ta, nếu như ngươi đuổi ta đi, đó chính là bức ta đi chết! !”

La Quan tin.

Để Hồ San San lấy chồng, đích xác cùng giết nàng, không hề khác gì nhau. Nhưng cái này đều chuyện gì a, chính ngươi thói hư tật xấu, phải ta phụ trách?

Cau mày nửa ngày, La Quan thở dài, “Quy củ chính là quy củ, ngươi không có thông qua đế võ triệu tập dự thi, liền không thể gia nhập… Ai ai ai, ngươi làm gì? ? Cho ta đứng vững, nghe ta nói hết lời!”

Nha đầu này, vừa rồi kém chút liền ngã.

La Quan xoa mi tâm, “Ngươi đi với ta phía sau núi, ta cho ngươi tìm sống… Liền xem như đế võ công nhân làm thuê, tạm thời trước ở lại đi.”

“Tạ ơn biểu ca!”

###

Chương 184 : Cửu U mở ra

La Quan cho Hồ San San an bài làm việc, là chiếu cố Đế Võ Hậu Sơn những cái kia “Lớn sủng vật” . Tiểu nha đầu xa xa nhìn thấy, thú vườn bên trong những cái kia hung ác sắc mặt lúc, liền trợn to tròng mắt, một mặt hoảng sợ, “La Quan, ngươi muốn mượn thú ngươi muốn giết người à? !”

Mới vừa rồi còn hô biểu ca, hiện tại liền La Quan!

Nữ nhân, thật hiện thực.

La Quan mặt không biểu tình, “Đi hay là lưu, chính ngươi tuyển?”

Hồ San San nhanh khóc, cắn răng, “Ta làm!”

Xú nha đầu, để ngươi những năm này, mọi chuyện cùng ta đối nghịch.

La Quan đáy mắt, hiện lên một chút ý cười, đúng lúc này, một trận phong thanh truyền đến.

Hồ San San bị hù thét lên, “Lão hổ! Biết bay lão hổ… Cứu ta, biểu ca nhanh cứu ta!”

Bá ——

Bạch Hổ rơi trên mặt đất, nghi ngờ nhìn thoáng qua, hô

to gọi nhỏ Hồ San San, kính cẩn nghe theo quỳ xuống đất cái đuôi to bày đến bày đi, biểu đạt mình cung kính.

Thú vườn bên trong, những cái kia đại đại nho nhỏ các loại hung thú, cũng đều ngoan ngoãn nằm rạp trên mặt đất, bên tai đột nhiên an tĩnh xuống.

Mấy tên phụ trách chăm sóc thú vườn đế Võ lão người, đi tới hành lễ, “Bái kiến thiếu viện đại nhân.” Bọn hắn có què cánh tay, có gãy chân, đều là năm đó đại chiến người sống sót, nhà bên trong không có thân quyến, liền dứt khoát lưu tại đế võ dưỡng lão.

Bây giờ, nhìn xem ngoan ngoãn quỳ xuống đất Bạch Hổ, nhìn nhìn lại cả vườn, không động đậy dám động hung thú, từng cái tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Không nói những cái khác, cái này Bạch Hổ thế nhưng là yêu thú, thực lực mạnh mẽ lại có cực cao trí tuệ, thỏa thỏa thú vườn một phương bá chủ, bọn hắn ngày thường bên trong đều thật không dám tới gần.

La Quan cười gật đầu, “Không cần đa lễ, hôm nay tới là đưa nha đầu này, tại thú vườn cho chư vị đánh cái hạ thủ, nàng trẻ tuổi thân thể tốt, về sau có cái gì việc tốn thể lực, liền đều giao cho để nàng làm.”

Hơi dừng một chút, hắn dùng chân đạp một cái Bạch Hổ, “Về sau, ngươi nhìn chằm chằm điểm Hồ San San, đừng để nàng làm việc lười biếng.”

Bạch Hổ trầm thấp rống một tiếng.

“Biểu ca…”

“Ngươi nên gọi ta thiếu viện.” La Quan nhìn nàng một cái, “Được rồi, ta còn có việc, ngươi tại cái này làm quen một chút hoàn cảnh đi.”

Đối mấy ông lão gật gật đầu, hắn quay người liền đi.

Hồ San San ủy khuất ba ba, trơ mắt nhìn xem, hắn biến mất không thấy gì nữa.

“Ha ha, Hồ cô nương đúng không? Ngươi tới vừa vặn, Bạch Hổ chỗ ở, rơm rạ hẳn là đổi, liền làm phiền ngươi.”

Bạch Hổ đứng lên, nhìn thoáng qua Hồ San San, đi 2 bước gặp nàng không nhúc nhích, quay đầu gầm nhẹ một tiếng.

Một cái giật mình, Hồ San San vẻ mặt cầu xin, cùng nó đi tới,

“Chậc chậc, như thế một đại mỹ nữ, hay là nhà mình biểu muội, thiếu viện đại nhân thật là nhẫn tâm, ném đến thú vườn đến làm việc nặng.” 1 cái tay cụt lão nhân, nhếch miệng cười, lộ ra một ngụm răng vàng.

Có người cười lạnh, “Ngươi biết cái gì! Giang Ninh chuyện này, chúng ta lão ca nhóm mấy cái, không có nghe nói sao? Đem vị này Hồ tiểu thư đưa tới phía sau núi, đặt ở Bạch Hổ bên người, nhìn như là chịu khổ bị liên lụy, nhưng trên thực tế lại an toàn bất quá.”

“Không sai, chúng ta thiếu viện đại nhân, là cái trọng tình

nghĩa người lặc.”

“Đó còn cần phải nói? Đổi người, ai dám độc thân 1 cái, liền giết trở lại Giang Ninh đi? Viện trưởng đem đế võ giao cho thiếu viện, quả nhiên là anh minh đến cực điểm!”

Rống ——

Phương xa, truyền đến Bạch Hổ gầm nhẹ, thúc giục Hồ San San làm việc, tiểu nha đầu dọa đến xoay người một cái, đổ vào bùn nhão bên trong, tại chỗ thành tượng đất.

Mấy lão già, liếc nhau, “Ha ha” cười ha hả.

Tại Đế Võ Hậu Sơn, Hồ San San chắc chắn sẽ không có việc gì, La Quan đem việc này buông xuống, một lần nữa đem tinh lực vùi đầu vào trong tu hành.

Trước đó, hắn dù nói với Huyền Quy, hi vọng chế tạo Phàn Nhạc kẻ sau màn, có thể sớm đi đến…

Nhưng trên thực tế, La Quan rất rõ ràng, thực lực đối phương tất nhiên cực kỳ cường hoành, lấy hắn bây giờ tu vi, tất nhiên còn có một số chênh lệch.

Đột phá kiếm ý 5 tầng, chính là mấu chốt.

Đảo mắt, thời gian trôi qua nửa tháng.

Đế đô một mảnh yên tĩnh, không sóng không gió, nhưng tại phần này bình tĩnh mặt ngoài dưới, xa xôi Lương Châu thành bên trong, một trận hạo kiếp sắp tới!

Nơi nào đó đại trạch, dưới mặt đất bị đào rỗng, hình thành không gian thật lớn.

Rộng lớn tế đàn đột ngột từ mặt đất mọc lên, chừng tầng 9, toàn thân hắc ám khắc dấu lấy, vô số xích hồng phù văn, nó sắc như máu tươi, khiến người thấy tâm thần run rẩy.

Huyền y đạo nhân bây giờ, liền đứng tại tế đàn bên trên, vì cả tòa trận pháp, hoàn thành sau cùng lạc ấn.

Ông ——

Rung động vang lên, xích hồng vầng sáng tại tế đàn mặt ngoài lưu chuyển, những cái kia huyết sắc phù văn như sống lại, liền giống như là vô số chỉ, trát động huyết mâu.

Đạo nhân khóe miệng, lộ ra mỉm cười, “Cửu U tuyệt diệt trận, xong rồi!” Hắn quay người, nhìn về phía tiên tông mọi người, “Chư vị, chuyện kế tiếp, liền giao cho các ngươi phụ trách, bần đạo liền không tham dự.”

Tiên tông bên trong, có mấy người đi ra, quay chung quanh cả tòa đại trận cẩn thận chu đáo, sau một hồi lần lượt gật đầu.

“Không sai, đích thật là trong truyền thuyết, nhưng hạ xuống tuyệt sát nguyền rủa Cửu U tuyệt diệt trận!”

“Trận này một khi kích hoạt, đem giết chết Lương Châu thành bên trong toàn bộ sinh linh, tẫn thủ nó huyết nhục,

hồn phách, triệu hoán Cửu U giáng lâm!”

“Lấy 1 thành 1 triệu sinh linh vì chôn cùng, cái này La Quan chết, cũng coi như oanh oanh liệt liệt! !”

Cửu U tuyệt diệt trận, là từ huyền y đạo nhân đưa ra, dẫn đạo 3 tiên tông mọi người bố trí mà thành. Nhưng Lương Châu thành, lại là tiên tông lựa chọn, dùng cái này phòng bị trong đó, sẽ có cái khác tính toán.

Song phương dù hợp tác, nhưng giữa lẫn nhau, nhưng cũng không có tín nhiệm cơ sở.

“Kích hoạt Cửu U đại trận, cần không ít thời gian, vậy liền bắt đầu đi! !” Huyết Uyên tông đi ra một tên Trúc Cơ cảnh, lật tay lấy ra 1 viên huyết sắc tảng đá, óng ánh sáng long lanh.

Thi Giáp tông Trúc Cơ, thì tay cầm một đoạn bạch cốt.

Sau cùng Mi Sơn đạo Trúc Cơ, lại xem như người quen, chính là lúc trước tiên tông 10 lôi lúc, bởi vì làm loạn quan hệ bị cướp đoạt nửa người huyết nhục tên kia nữ tu.

Nàng người mặc rộng lớn áo bào đen, chỉ lộ ra hé mở đoan trang, trang nhã gương mặt, tay cầm 1 đám mái tóc đen nhánh, ánh mắt oán độc đến cực điểm.

“Ta muốn đích thân chủ trì đại trận!”

Nàng hận Cơ Thường, hại nàng biến thành như vậy, không người không quỷ bộ dáng, biến thành tông môn

trò cười.

Nhưng nếu không có La Quan xuất hiện, sự tình tuyệt sẽ không như thế.

Cơ Thường đã chết… Nàng lòng tràn đầy oán hận, cũng chỉ có thể phát tiết đến La Quan trên thân!

Cho nên chủ động xin đi, đi tới Lương Châu thành, không tiếc gánh vác 1 triệu sát nghiệt, cũng phải tự tay giết hắn.

Huyết Uyên, Thi Giáp 2 tông Trúc Cơ gật đầu, “Được.”

3 người đăng lâm tế đàn, nó đỉnh cao nhất đúng là một vũng ao nước, cầm trong tay vật riêng phần mình ném vào, máu thạch, bạch cốt gặp nước thì hóa, biến thành xích hồng, tái nhợt hai đoàn chất lỏng.

Mái tóc đen nhánh, thì như vật sống giãn ra, thình lình hình thành 1 cái, co lại tiểu vô số lần Cửu U tuyệt diệt trận, đem xích hồng, tái nhợt hai màu hấp thu.

Bởi vậy, liền tạo thành 1 đem, mở ra Cửu U chìa khoá!

Ông ——

Quỷ dị, âm hàn, đáng sợ khí tức, từ đó chảy ra đến, bắt đầu lấy toà này không gian dưới đất làm trung tâm, không ngừng hướng ngoại khuếch tán.

Trên mặt đất đại trạch, viên ngoại một mình trong thư phòng ngồi hồi lâu, “Người tới, đi đem phu nhân, thiếu

gia cùng tiểu thư, toàn bộ mời đến.”

Rất nhanh, đầu đầy châu ngọc nữ chủ nhân, mang theo một đôi còn tại trong tã lót nhi nữ đến.

“Phu nhân, ngươi không phải nhớ thương, nhạc phụ đại nhân thân thể sao? Vừa vặn gần đây cửa hàng bên trong, tân thu đến một cây 100 năm sâm núi, ngươi mang đến thăm viếng một cái đi.” Viên ngoại ánh mắt quét qua, “Vừa vặn, mang lên 2 người bọn họ, cũng làm cho lão lưỡng khẩu cao hứng một chút.”

Nữ chủ nhân sắc mặt biến hóa, “Lão gia có ý tứ gì? ? Là nghĩ đem chướng mắt người đều đuổi rời đi, tốt cưới tiểu hồ ly kia tinh nhập môn? ! Ta cho ngươi biết họ Vương, việc này không cửa, cũng không soi mặt vào trong nước tiểu mà xem mình, nếu không phải mẹ ta nhà dìu dắt, ngươi có thể có hôm nay? ?”

Vương viên ngoại nhíu mày, “Phu nhân hiểu lầm, ta không phải cái này…”

“Đừng nói, ta cái kia đều không đi, liền ở nhà bên trong!” Nữ chủ nhân cười lạnh đánh gãy.

Vương viên ngoại trầm mặc một chút, “Phu nhân, thật không đi?”

“Không đi!”

“Được, vậy cũng chớ đi.”

Vương viên ngoại đưa tay, 1 đem vặn gãy phu nhân cổ.

2 cái lão mụ tử không nhúc nhích tí nào, như chưa nhìn thấy trước mắt một màn, nhưng các nàng trong ngực hài nhi, như cảm nhận được cái gì, lên tiếng khóc lớn lên.

Vương viên ngoại thở dài một hơi, “Đưa đến ngoài thành, sống hay chết, xem bọn hắn tạo hóa đi…”

“Vâng.”

Vương viên ngoại nhìn thoáng qua, thi thể trên đất, đẩy cửa ra ngoài.

“Người tới, chuẩn bị xe.” Vương viên ngoại ngữ khí hơi ngừng lại, “Thân thể phu nhân khó chịu, hôm nay lưu tại thư phòng nghỉ ngơi, không có ta cho phép , bất kỳ người nào không nỡ đánh quấy.”

“Vâng, lão gia.” Quản gia cung kính nhắc nhở, “Ngài đi ra ngoài lời nói, liền mang nhiều bộ y phục, nhìn xem sắp biến thiên, có thể sẽ trời mưa.”

Vương viên ngoại ngẩng đầu, nhìn u ám sắc trời, “Đúng vậy a, sắp biến thiên.”

Huyền y đạo nhân đứng tại phía trước cửa sổ, nhìn xem Vương viên ngoại đón xe đi ra ngoài, cũng nhìn thấy 2 cái, lặng yên rời đi lão mụ tử.

Hắn thần sắc hờ hững, đối này vẫn chưa tiến hành can thiệp, nói khẽ: “Tin, cũng nên đến.”

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 185 : Cung tiễn viện trưởng

Đế võ cửa chính.

Một tên phụ nhân ôm hài tử đi tới, nàng trang dung tinh xảo, khuôn mặt mỹ lệ, chỉ là tinh thần hình như có chút hoảng hốt, bộ pháp lảo đảo bất ổn.

Ngẩng đầu, chăm chú nhìn một hồi lâu, phụ nhân trên mặt lộ ra nụ cười cổ quái, “Đế võ học viện… Là đế võ học viện… Ta đến…”

Nói, nàng đem hài tử giơ lên, trùng điệp quẳng xuống đất, “Oa” một tiếng ngắn ngủi khóc lóc, máu tươi thẩm thấu tã lót.

Nhặt lên, lại kế tiếp theo quẳng xuống, cho đến hài tử không có động tĩnh.

Người qua đường kinh hãi, đế võ thủ vệ vọt tới, “Dừng tay, ngươi dám cái gì?”

Phụ nhân 2 tay tràn đầy máu tươi, đột nhiên cười quái dị một tiếng, một đầu vọt tới cột đá, bị mất mạng tại chỗ.

Quỷ dị như vậy sự tình, rất nhanh kinh động đế võ nội vụ ti, đem mẹ con thi thể mang về kiểm tra, lại phát hiện bị máu tươi thẩm thấu tã lót bên trên, bị người méo mó khúc khúc viết một hàng chữ ——

Lương Châu thành… Hiến tế 1 triệu sinh linh… Mở Cửu U… Giết La Quan…

Nội vụ ti kinh hãi, không dám có nửa điểm trì hoãn, vội vàng đem việc này thượng bẩm, mà cái này nhuốm máu tã lót, rất nhanh liền xuất hiện tại nhà tranh bên ngoài.

Một đám đế võ cao tầng đều tề tụ ở đây, thần sắc ngưng trọng vạn điểm.

Lão Trình trầm giọng nói: “Viện trưởng, ta đã truyền tin Lương châu, muốn bọn hắn lập tức tự tra, xác định việc này thật giả.”

Mọi người trầm mặc.

Lương châu đường xa, vừa đến vừa đi truyền tin, chí ít cần 2 ngày.

Ngày hôm nay sự tình, nó quỷ dị, huyết tinh trình độ, tất nhiên là tiên tông thủ bút, đối phương đã công khai đưa đạt tử vong tin tức.

Về thời gian, tất nhiên không kịp!

Kẹt kẹt ——

Nhà tranh cửa phòng, đột nhiên từ bên trong mở ra, viện trưởng một bộ trường bào màu xanh, tóc trắng chỉnh tề buộc chặt, tay cầm kiếm sắt đi ra.

“Viện trưởng!”

Đám người thất kinh.

Lão Trình càng là xông lại, “Ngài mau trở về, mau trở về a!”

Viện trưởng mỉm cười, “Đã ra, liền lại không thể quay về, ngươi hẳn là không biết? Tốt, lão phu ẩn nhẫn 30 năm, thực tế là dính nhau.”

“Tiên tông truyền này tin đến, chính là muốn bức lão phu làm lựa chọn, vậy lão phu tựa như bọn hắn ý, chém ra cuối cùng 1 kiếm.”

“Viện trưởng, việc này còn chưa xác định a… Nói không chừng… Nói không chừng chính là cái âm mưu… Ngài làm gì…” Lời còn chưa dứt, liền sẽ đánh gãy.

Viện trưởng lắc đầu, “Không phải âm mưu.”

Kiếm tâm tươi sáng, hung hiểm tự biết… Việc này liên quan đến viện trưởng, hắn đã rõ ràng cảm nhận được, từ Lương châu phương hướng truyền đến, trực thấu cốt tủy uy nghiêm khí cơ.

La Quan không thể chết… Lương châu 1 triệu dân chúng, lại càng không nên uổng mạng.

Cho nên, viện trưởng rút kiếm ra nhà tranh, thần sắc bình tĩnh.

Vừa đến sinh tử sự tình hắn sớm đã coi nhẹ, thứ 2 đối cục diện hôm nay, sớm đã có đoán trước.

Chỉ là, viện trưởng có chút nghĩ không thông, tiên tông nếu sớm có thủ đoạn này, vì sao muốn đợi đến hôm nay? Huống hồ truyền tin việc này, cũng lộ ra quỷ dị.

Mời hắn xuất kiếm có thể, nhưng kiếm của hắn, nhưng là muốn giết người… Tiên tông những người này, không sợ chết sao? Viện trưởng lắc đầu, hắn bây giờ thời gian quý giá, không nghĩ ra sự tình, vậy liền không nghĩ thêm.

Ánh mắt đảo qua mọi người, “Hôm nay cùng chư quân từ biệt, khó có thể gặp lại.”

“Bảo trọng!”

Ông ——

Kiếm minh vang lên, hắn đã đi tới, La Quan ở lại bên ngoài sân nhỏ.

Mà giờ khắc này, cửa sân từ bên trong mở ra, La Quan vội vàng đi ra, hắn đã phát giác được viện trưởng khí tức.

“Viện trưởng, ngài làm sao…”

“Trên đường nói.”

Viện trưởng bắt hắn lại, kiếm minh ầm vang bộc phát, như kinh lôi vang vọng thập phương, sát na thẳng vào mây tiêu.

“Cung tiễn viện trưởng!” Phía sau núi, lão Trình bọn người quỳ xuống đất, lệ rơi đầy mặt.

Rất nhanh, toàn bộ đế võ, tất cả mọi người quỳ trên mặt đất, “Cung tiễn viện trưởng!”

Cùng lúc đó, đế đô tất cả người tu hành, đều cảm nhận được, kia phóng lên tận trời khủng bố kiếm hơi thở.

Hoảng sợ như thiên uy, hạo đãng không thể đỡ!

Kiếm thế này… Viện… Viện trưởng đại nhân?

Vô số người trừng to mắt, tiếp theo sắc mặt tái nhợt xuống dưới…

Năm đó một trận chiến về sau, viện trưởng trạng thái thân thể không tốt, một mực tại Đế Võ Hậu Sơn bế quan, cái này tại đế đô bên trong cũng không phải là bí mật.

Nhưng hôm nay, lão nhân gia ông ta lại lần nữa xuất kiếm.

Xảy ra chuyện, mà lại là đại sự kinh thiên động địa!

Giác Dương quan bên trong, Quốc sư ngưỡng vọng thương khung, nhìn xem kiếm ảnh đi xa phương hướng, nghiêm nghị khom người cúi đầu.

“Cung tiễn viện trưởng!”

Đế cung.

Lão Hoàng đế kinh ngạc nhìn xem, viện trưởng phương

hướng rời đi, trong miệng khẽ than thở một tiếng.

1 ngày này, rốt cục vẫn là đến.

“Viện trưởng đi thong thả.”

Phía sau hắn, võ đạo thông thiên lão hoạn quan, sắc mặt phức tạp vạn điểm. Khổ tu cả đời, hắn mơ ước lớn nhất, chính là có thể chết tại viện trưởng dưới kiếm.

Nhưng hôm nay, chung quy là thất bại.

“Cung tiễn viện trưởng!”

Quý phi cung bên trong, có tiếng cười vang lên, thanh thúy êm tai giống như chuông gió.

Tam hoàng tử Triệu Triều ngửa đầu, “Mẫu phi? Kiếm này minh thật là chói tai a, ngài làm sao còn cười rồi? ?”

Quý phi nói: “Treo ở đỉnh đầu 30 năm, kiếm này vừa đi, chính là trời trong 10,000 dặm…” Nàng nhìn xem Triệu Triều, ánh mắt ôn nhu vạn điểm, “Con của ta, vi nương nuôi ngươi 10 năm, một mực coi như trân bảo, nếu muốn ngươi trả lại vài thứ, ngươi có bằng lòng hay không? ?”

Triệu Triều vỗ ngực, “Nhi mệnh đều là mẫu phi cho, vô luận muốn cái gì, nhi tử đều cho ngài!”

Quý phi ôm hắn vào lòng, nét mặt tươi cười như hoa, “Con ta thật sự là tri kỷ, không uổng là nương thương ngươi một trận.”

Giờ khắc này, trong đế đô có người rơi lệ, có người thở dài, có người vui vẻ… Dù phản ứng không 1, nhưng không hề nghi ngờ, viện trưởng tuy nhiều năm không hiện thân thế gian, nhưng chỉ cần hắn rút kiếm ra khỏi vỏ, liền có thể dẫn động thiên hạ.

Lấy 1 kiếm, hoành ép tiên tông 30 năm, phóng nhãn thế gian, ai có thể đụng? !

Ầm ầm ——

Kiếm ảnh gào thét mà đi, một đường chỗ đi qua, mây mù vỡ vụn, nếu có người nhưng nhìn cửu tiêu phía trên, liền có thể thấy rõ, 1 đầu bạch tuyến từ đế đô mà lên, thẳng đến Lương châu.

Tốc độ, nhanh không thể tưởng tượng nổi, phía dưới núi non sông ngòi, hướng về sau gào thét phi nước đại!

…

Lương Châu thành, triệt để biến thiên.

Mây đen xen lẫn, như tấm màn đen đem bầu trời bao phủ, đợi cho vào đêm rất, càng là đưa tay không thấy được năm ngón.

Đỉnh đầu đen nhánh trầm mặc mà kiềm chế, như mở ra cự thú miệng lớn, chỉ đợi thời cơ đến, liền muốn một ngụm nuốt cả tòa thành trì!

Theo bóng đêm dần sâu, thành trì hoàn toàn yên tĩnh,

không gây nửa điểm động tĩnh truyền ra.

Như 1 cái thành không.

Ngoài thành số bên trong, 1 cái thấp bé trên gò núi, bây giờ nhiều một già một trẻ 2 thân ảnh, chính xa xa nhìn về phía Lương Châu thành.

La Quan nhẫn một đường, rốt cục nhịn không được, “Viện trưởng, đến cùng chuyện gì xảy ra? ?”

Thần sắc hắn nặng nề, ngữ khí càng thêm nặng nề.

Viện trưởng từ tù tại nhà tranh, nhưng cùng lúc nhà tranh cũng thế, áp chế viện trưởng thể nội kiếm hơi thở phong bạo 1 đạo phong ấn.

Bước ra nhà tranh, liền mang ý nghĩa viện trưởng sinh mệnh, đã tiến vào không thể nghịch đếm ngược!

Tuy nói, La Quan đã sớm biết, 1 ngày này sớm muộn muốn tới.

Nhưng hôm nay hết thảy, hay là quá đột ngột, đột nhiên đến hắn trầm mặc một đường, đều không thể để cho mình khôi phục một tia thong dong.

Viện trưởng cười cười, “Hoảng rồi? ? Ngươi sớm muộn là muốn, đối mặt cục diện hôm nay.” Hắn tiến lên 2 bước, nhìn xem đen nhánh trong màn đêm to lớn thành trì, “Đây là Lương châu, Thanh Dương phương bắc lớn nhất thành trì 1 trong, lâu dài ở lại nhân khẩu tại 1 triệu trở lên.”

“Mà tối nay, tiên tông sẽ lấy thành này vì hiến, đồ 1 triệu người, mở ra Cửu U hạ xuống chú sát… Mục tiêu, chính là giết ngươi.”

La Quan con ngươi co vào!

“Vì giết 1 người, liền hiến tế 1 thành đồ diệt 1 triệu, có phải là cảm thấy cái này rất khó tưởng tượng? Nhưng đây chính là, tiên tông một mực đến tác phong. Trong mắt bọn hắn, không có tư chất tu hành người bình thường, cùng súc vật không khác, chỉ cần có thể đạt tới mục đích, tử thương lại nhiều cũng không đáng kể.”

“Cho nên, ta đế võ mới phải độc chống đỡ Thanh Dương, vì thiên hạ này chúng sinh, giữ lại một chỗ sinh tồn tiếp Tịnh thổ. La Quan, vô luận ngày sau đứng trước gian nan thế nào, hung hiểm cục diện, nhất định phải kiên trì, bởi vì ngươi vai kháng không chỉ là đế võ, còn có thiên hạ này thương sinh!”

—

—

—

—

—

—

Chương 186 : Vạn kiếm cùng giết

La Quan trầm mặc nửa ngày, "… Chú sát chi thuật, chưa hẳn có thể giết đến đệ tử."

"Lão phu biết." Viện trưởng đưa tay một chỉ, "Nhưng tối nay, nếu ta không xuất kiếm, cái này 1 thành 1 triệu sinh linh đều phải chết."

"Lấy lão phu phong chúc tàn khu, đổi 1 thành bách tính sống sót, cái này mua bán rất có lời. Cho nên tiểu tử ngươi, không muốn áy náy, tự trách, lão phu là vì thương sinh mà chết, chết có ý nghĩa."

Từ viện trưởng trên thân, La Quan không có cảm nhận được nửa điểm phẫn nộ, không cam lòng, có chỉ là thong dong, thản nhiên.

Cái này khiến đáy lòng của hắn, sinh ra vô tận khâm phục cùng tôn trọng, nhịn không được hỏi mình, như cùng viện trưởng trao đổi vị trí, hắn khả năng làm được?

Không có đáp án.

Viện trưởng cười to, quay người từng bước lên trời, "Phong kiếm không ra 30 năm, nhưng tại lão phu trong lòng, cũng đã ra 100,000, 1 triệu kiếm."

"Hôm nay, liền đem cái này 100,000, 1 triệu đều hoà vào 1 kiếm, La Quan ngươi hãy nhìn kỹ, lão phu một kiếm

này như thế nào.”

La Quan biết, đây mới là hôm nay, viện trưởng đem hắn đưa đến Lương châu nguyên nhân chủ yếu —— lấy trước khi chết 1 kiếm, truyền thụ cho hắn.

Lúc này, đỉnh đầu bầu trời đêm đen nhánh, như nghiên mực lớn đem nuốt vạn vật, viện trưởng thanh bào kiếm sắt, đạp lâm Lương Châu thành bên trên. Tóc trắng trong gió kích giương, thuộc về hắn kiếm đạo ý chí, nương theo lấy kiếm hơi thở phóng thích, trong chốc lát bao phủ thập phương.

Uy nghiêm như sơn hải, thiên địa không thể bình!

Trong thành, đông đảo tiên tông người, bỗng dưng ngẩng đầu.

“Viện trưởng!”

Sau khi kinh hô, là vô tận hoảng sợ, 1 kiếm hoành ép tiên tông 30 năm, viện trưởng dù không xưng vô địch, cũng đã vô địch tại thế. Mà bây giờ, cái này vô địch tại thế kiếm tu, từ Đế Võ Hậu Sơn mà đến —— tự nhiên, là muốn giết người!

Đại trạch dưới mặt đất, tiên tông các cường giả mặt mũi tràn đầy kinh hãi, dù nhiều người thế nặng, nhưng cảm thụ được đỉnh đầu mà đến khủng bố kiếm hơi thở, bọn hắn tất cả đều gan hàn.

Chủ trì Cửu U tuyệt diệt trận Mi Sơn đạo nữ tu, lớn tiếng thét lên, “Chư vị, hôm nay ngươi ta không thể trốn đi đâu

được, chỉ có mở ra Cửu U, hoặc còn có một chút hi vọng sống.”

“Mau tới giúp ta!”

Tế đàn dưới tiên tông mọi người, phi thân đăng lâm tế đàn, không chút do dự đem một thân tu vi, đều rót vào trong đó. Nương theo lấy, còn có trong cơ thể của bọn họ cuồn cuộn tinh huyết, sinh cơ, ao nước lập tức sôi trào, bốc hơi bên trong 1 cái vòng xoáy hư ảnh, từ đó nổi lên.

Lương Châu thành bên trên, đen nhánh bầu trời đêm ở giữa, tầng kia chồng xen lẫn mây đen, đột nhiên điên cuồng phun trào, xoay quanh, hóa thành vòng xoáy khổng lồ.

Khát máu, giết chóc, khí tức hủy diệt, từ đó phóng xuất ra, có thể mơ hồ nhìn thấy, vòng xoáy chỗ sâu có đỏ sậm chảy xiết, liền tựa như ngọn nguồn chỗ sâu dung nham.

Cửu U tuyệt diệt đại trận, nơi này khắc, triệt để mở ra! !

Thông đạo đã đả thông, một khi Cửu U giáng lâm, liền muốn thôn phệ cả tòa Lương châu, khiến cái này 1 triệu thành lớn hóa thành, một mảnh tử vong yên tĩnh chi địa.

Viện trưởng ngẩng đầu, ngưỡng vọng bầu trời đêm vòng xoáy, thần sắc bình tĩnh, “Ta từ 1 kiếm, có thể phá vạn pháp! !” Hắn cầm kiếm nơi tay, kiếm sắt chấn vang lên triệt mây tiêu, chính là 1 kiếm chém ra.

Rống ——

Tiếng rống giận dữ, từ vòng xoáy chỗ sâu bộc phát, lại có 1 đầu đen nhánh tay lớn từ đó nhô ra, nó chừng dài mấy trăm trượng, toàn thân bao trùm vảy giáp màu đen, lòng bàn tay vỡ ra 1 đầu lỗ hổng, rõ ràng là 1 trương trải rộng răng nanh miệng lớn, bỗng nhiên đập xuống.

Nổ vang rung trời, như 100,000 lôi đình đồng thời bộc phát, nhô ra vòng xoáy đen nhánh tay lớn, lại bị 1 kiếm trực tiếp chặt đứt. Kiếm thế không ngừng, trùng điệp trảm tại vòng xoáy bên trên, ngạnh sinh sinh đem đầu này, câu thông hiện thế cùng Cửu U thông đạo, cho cưỡng ép trảm phá.

Vỡ tan, đổ sụp, vỡ vụn quá trình bên trong, có thể mơ hồ nhìn thấy, 1 tôn quái vật khổng lồ hư ảnh, tại một vị khác mặt nổi trận lôi đình. Nó có 9 thủ, 9 đuôi, trước đó nhìn thấy, kia chảy xiết đỏ sậm, lại chỉ là tôn này quái vật khổng lồ đôi mắt bên trong huyết sắc.

Cuối cùng, hết thảy trừ khử không gặp.

Không gian dưới đất, tầng 9 tế đàn chi đỉnh, ao nước nháy mắt nổ tung, kia tóc đen tại kêu thảm bên trong tự hành dấy lên, hóa thành một mảnh tro tàn. Tế đàn mặt ngoài huyết sắc phù văn, đồng thời dập tắt vỡ vụn, mỗi 1 đạo phù văn chỗ, lại đều hiện lên 1 đạo vết kiếm.

Mi Sơn đạo nữ tu run rẩy, nửa khuôn mặt cùng độc nhãn bên trong, lại lộ ra cuồng hỉ, “Chúng ta sống sót…” Viện trưởng chỉ có 1 kiếm nơi tay, kiếm này chém nát Cửu U thông đạo, tự nhiên là không thể lại giết bọn hắn.

Nhưng bên tai tĩnh mịch, không có nửa điểm đáp lại.

Nữ tu quay người, lại chỉ cảm thấy trước mắt ánh mắt, một trận trời đất quay cuồng, “Bành” một tiếng như vật nặng rơi xuống đất, tiếp lấy ùng ục ục lăn xuống tế đàn, trời đất quay cuồng bên trong mới đứng vững ánh mắt, nàng con mắt bỗng dưng trợn tròn —— liền gặp, từng cỗ thi thể không đầu, đứng tại vỡ vụn tế đàn bên trên, máu tươi dâng trào như suối.

Lại hướng bên trên, nữ tu nhìn thấy mình, bây giờ nàng áo bào đen vỡ vụn, lộ ra nửa bên đầy đặn mê người, nửa bên khô quắt khô gầy thân thể.

Trên cổ, đồng dạng rỗng tuếch.

“1 kiếm xuất thủ, vạn kiếm cùng giết… Nguyên lai trên đời, thật có như vậy cao thâm kiếm đạo cảnh giới.”

Chết ở đây dưới kiếm, cũng coi như vinh hạnh.

Ý thức lâm vào hắc ám nháy mắt, Mi Sơn đạo nữ tu thở dài, rốt cục khỏi phải lại nhìn thấy, mình bộ kia đáng sợ bộ dáng.

Chết không chỉ là bọn hắn, bây giờ Lương Châu thành bên trong, tất cả tiên tông người, đã hết đều chém đầu!

Giờ phút này, bầu trời đêm bên trong nghiên mực lớn lui tán, có trăng sao hiển hiện, chiếu sáng Lương Châu thành.

Viện trưởng đứng ở giữa không trung, hắn lớn tiếng ho khan, lưng eo còng lưng trên mặt nếp nhăn trùng điệp, quanh thân mục nát khí tức tràn ngập, liền như thế gian thường thấy nhất, những cái kia không còn sống lâu nữa lão nhân.

Nhưng tại La Quan trong mắt, hắn bóng lưng lại như một ngọn dãy núi, kình thiên đạp đất không thể siêu việt!

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Nhà tranh cái này 1 vị, đích thật là cái kiếm đạo kỳ tài, hắn là từ đế kiếm mảnh vỡ bên trong, ngộ ra thuộc về mình kiếm đạo. Cho nên mới có thể dùng võ phu chi thân, chém ra kinh khủng như vậy 1 kiếm… Đáng tiếc, đáng tiếc!”

La Quan đáy lòng, đột nhiên hiện ra, 1 cái ý niệm mãnh liệt, “Lão sư, viện trưởng hắn có thể hay không, bước vào thần đạo chi đồ?”

Hắn không muốn, là đế võ, vì Thanh Dương, trả giá hết thảy viện trưởng, cuối cùng rơi vào kết quả như vậy. La Quan muốn vì viện trưởng lại tranh một lần, cho dù là lấy thần đạo phương thức, kế tiếp theo sống sót! !

“Mạnh mượn đế kiếm chi uy, là phải bỏ ra đại giới, từ cái này bắt đầu từ thời khắc đó, hồn phách của hắn liền đã không còn hoàn chỉnh, không cách nào bị sắc phong thành thần.” Huyền Quy thở dài, “La Quan, ta biết trong lòng ngươi không dễ chịu, nhưng ngươi muốn học, đi quen thuộc loại cảm giác này.”

“Đại đạo tu hành, cũng không phải là một mảnh đường bằng phẳng, luôn có long đong cùng ngoài ý muốn, đưa

ngươi bên người người cướp đi. Con đường này, nhất định là cô độc… Cho dù ngươi có thể thủ hộ bên người người, nhưng theo tu vi tăng lên, ngươi sẽ có được dài dằng dặc vô cùng thọ nguyên, 100,000 năm trôi qua về sau, quay đầu quá khứ lại có mấy người còn tại?”

“Cho nên, mới có đại đạo độc hành, ngẩng đầu trong mây trời thuyết pháp… Không muốn quyến luyến, không nên quay đầu lại, hết thảy tiến về phía trước nhìn! !”

Đương nhiên, trừ cái đó ra, còn có khác 1 khả năng.

Nếu có đăng lâm đại đạo chi đỉnh, đưa tay hái nhật nguyệt, nhất niệm biển cả hóa ruộng dâu lúc, liền có thể ngược dòng thời gian trường hà, đền bù tự thân hết thảy khuyết điểm.

Nhưng từ xưa tới nay, tuế nguyệt triệu tỉ tỉ, người tu hành tốt so bầu trời đầy sao nhiều vô số kể, lại không một người có thể làm được.

Cho nên, trên đời này mới có, như vậy rất nhiều khiến người bi thương tiếc nuối.

Huyền Quy không nói, là không nghĩ cho La Quan hi vọng, lại để cho hắn rất cảm thấy tuyệt vọng —— dù sao, leo lên đại đạo con đường dù tại dưới chân, nhưng lại chưa bao giờ có người chân chính đạp lâm đỉnh núi!

La Quan trầm mặc thật lâu, đi tới viện trưởng bên người, khom người cúi đầu, “Đệ tử thay mặt Lương Châu thành bên trong 1 triệu dân chúng, bái tạ viện trưởng!”

Viện trưởng khoát tay áo, “Thế gian kiếm tu truy cầu cực hạn kiếm đạo, nghịch thiên mà đi, muốn một người một kiếm liền có thể chống trời đạp đất.”

“Nhưng tại lão phu xem ra, chống trời đạp đất không chỉ có đại biểu cho tuyệt đối lực lượng, càng là một phần trĩu nặng trách nhiệm… Cần biết, giữa thiên địa, nhiều nhất là những cái kia, không cách nào tu hành người bình thường, cũng nên có người đi vì bọn họ chống lên một phiến thiên địa.”

“Lão phu nói những này, cũng không phải là yêu cầu ngươi cái gì, chỉ là nhắc nhở ngươi, chúng ta kiếm tu bất cứ lúc nào, cũng nên đối tự thân có phần rõ ràng nhận biết… Chúng ta, đã từng là người bình thường.”

La Quan giờ phút này, sinh ra mãnh liệt cộng minh, nghiêm nghị khom người.

“Đệ tử ghi nhớ!”

Viện trưởng cười cười, quay người rời đi.

La Quan lại liếc mắt nhìn, trăng sao chiếu rọi xuống Lương Châu thành, lúc này có linh tinh chó sủa vang lên, vì nó thêm vào một vòng không thể thiếu linh động sinh cơ.

Cái gọi là thiên hạ thái bình, kỳ thật đại bộ phận tiến hành cùng lúc đợi, là bởi vì có người trong đêm tối, yên lặng thủ hộ.

Chương 187 : 2 cái hài nhi

Viện trưởng muốn chết rồi.

Nhanh thì ba năm ngày, chậm thì 7-8 ngày.

Đến lúc cuối cùng 1 kiếm chém ra, thể nội kiếm hơi thở phong bạo phóng thích, hắn sinh cơ liền đã đoạn tuyệt.

Bây giờ còn chưa còn sống, chỉ là bởi vì một thân cao tuyệt kiếm đạo cảnh giới, cưỡng ép treo cuối cùng một hơi.

Bọn hắn đều rất rõ ràng điểm này, nhưng lại ăn ý cũng không đề cập.

Chậm rãi bay ra mấy chục dặm, viện trưởng rơi trên mặt đất, dựa vào trên tảng đá thoải mái thở dài, “La Quan, lão phu có chút đói, ngươi đi tìm một chút ăn.”

“Vâng, mời viện trưởng hơi chờ.”

La Quan rất mau trở lại đến, đánh 2 con gà rừng, tại trên đống lửa nướng.

Nghe mùi thịt, viện trưởng cười to, “Khi còn bé, nhà bên trong rất nghèo, quanh năm suốt tháng không gặp thức ăn mặn, lão phu cùng một đám cùng thôn thiếu niên, cả ngày liền nghĩ pháp bắt chim bắt cá, nếu có thể bắt được 1 con gà rừng, liền có thể vui nhảy cao ba thước.”

La Quan cười cười, “Kia chờ chút, liền mời ngài nếm thử, ta nướng hương vị như thế nào.”

“Ngươi không được.” Viện trưởng khoát tay, “Gà nướng đây chính là một môn việc cần kỹ thuật, ta vừa rồi nhìn thấy, phương xa có đầu sông lớn, ngươi đi bờ sông tìm xem, có hay không răng cưa trạng mở hoa trắng cỏ xanh, hái chút đến đảo thành nước, bôi ở gà nướng bên trên tư vị kia… Tê, phải chảy nước miếng, nhanh đi nhanh đi, lão phu giúp ngươi xem hỏa hầu.”

La Quan đi hướng sông lớn, một lát sau trở về, trên tay không có cỏ xanh, ngược lại ôm 1 con chậu gỗ. 2 cái trong tã lót hài nhi, như kêu khóc mệt mỏi, khuôn mặt nhỏ ỉu xìu ỉu xìu, chính dựa chung một chỗ ngủ.

“Bờ sông nhặt được, hẳn là ban ngày lúc, bị người thả tiến vào sông bên trong.”

Viện trưởng nhìn thoáng qua, sông lớn thượng du Lương châu phương hướng, sắc mặt hình như có chút phức tạp, “Kia đại khái, chính là hổ dữ không ăn thịt con đi.”

Ngay vào lúc này, như ngửi được gà nướng mùi thơm, 2 cái hài nhi khóc lớn lên, cuống họng đều câm.

La Quan cười khổ, “Viện trưởng, làm sao bây giờ?”

“Ngươi nhặt được bọn hắn, chính là một trận duyên điểm, không bằng liền nuôi dưỡng ở bên người.”

“… Ngài đừng nói giỡn, ta làm sao nuôi hài tử!” La Quan đầu đều lớn, liên tục khoát tay.

Viện trưởng không còn đùa hắn, “Đi thành ngõ điểm sữa đến, ghi nhớ muốn người sữa, bọn hắn quá tiểu, ăn không được những vật khác.”

La Quang trừng lớn mắt.

“Phát cái gì ngốc? Nhanh đi, bọn hắn đói chết!”

La Quan chỉ có thể kiên trì gật đầu, cùng tiến vào Lương Châu thành, ngược lại là rất nhanh liền tìm được, một tên thời kỳ cho con bú phụ nhân.

Bởi vì Cửu U tuyệt diệt trận nguyên nhân, bây giờ nàng cùng hài tử đều tại mê man, chỉ nhìn một chút kia túi bộ ngực, hắn liền một trận cười khổ.

Đang lo lắng, La Quan đột nhiên ánh mắt sáng lên.

Phất tay áo vung lên, triệu hồi ra Bạch Cốt phiên.

“Cây quạt nhỏ, bái kiến chủ nhân!” Đầu lâu miệng khép mở, nghĩa chính nghiêm từ, “Ta nơi ở, tức là chủ nhân hàng rào, muốn thương tổn chủ nhân nửa điểm, liền cần từ trên người ta bước qua đi!”

“Rất tốt! Ta liền biết, cây quạt nhỏ ngươi trung thành cảnh cảnh, dưới mắt ta liền có 1 cái gian khổ nhiệm vụ, muốn giao cho ngươi làm.”

Một lát sau, Bạch Cốt phiên nâng tràn đầy 1 túi nước

sữa, từ trong phòng bay ra.

Lảo đảo, giống như là uống rượu say, cặp kia trống rỗng - đôi mắt bên trong, một mảnh ảm đạm, mờ mịt.

Ta là ai? Ta ở đâu? Ta làm cái gì?

Đường đường Bạch Cốt phiên, ăn người không nháy mắt đại hung chi vật, thế mà luân lạc tới cho người ta vắt sữa… Nó đột nhiên cảm thấy tâm thật mệt mỏi.

“Làm cho gọn gàng vào!”

La Quan tán một tiếng, đem Bạch Cốt phiên thu hồi, đường cũ chạy về.

Ăn uống no đủ, 2 cái tiểu gia hỏa vừa lòng thỏa ý thiếp đi, nhìn xem viện trưởng một tay 1 cái, đem bọn hắn cẩn thận ôm trong ngực bên trong, La Quan cảm thấy trước mắt một màn, buồn cười mà ấm áp.

“Cười cái rắm, còn không mau tới, đem bọn hắn buông xuống.” Chậu gỗ đầy đủ 2 cái tiểu bất điểm ngủ, nhưng ngày mai còn muốn đi đường, cũng không thể một mực bưng cái bồn kia.

Viện trưởng cho ra giải quyết biện pháp, để La Quan gãy một chút cành cây mềm mại, tập kết 2 cái rổ, ở giữa xuyên một cây thẳng mộc, liền thành 1 bộ giản dị bản hài nhi đòn gánh.

Thịt gà nướng cháy, cũng không có vẩy lên loại kia cỏ xanh nước, nhưng viện trưởng vẫn như cũ ăn thơm

ngọt, đợi uống một ngụm La Quan mang tới rượu ngon, một mặt thoải mái.

“Rất nhiều năm, không có nhẹ nhàng như vậy qua.”

La Quan nghĩ nghĩ, “Viện trưởng, tiếp xuống mấy ngày, đệ tử bồi ngài trên thế gian đi một chút, cũng để cho ngài tận mắt nhìn, ngài những năm gần đây một mực bảo vệ Thanh Dương, bây giờ là dáng dấp ra sao.”

Viện trưởng gật đầu, “Cái này đề nghị cũng không tệ.” Hắn nhìn thoáng qua xung quanh, tiện tay một chỉ, “Liền tuyển cái phương hướng này đi.”

La Quan gật đầu, lại nhíu mày, “Viện trưởng, 2 cái này hài nhi làm sao bây giờ? Chúng ta cũng không tốt, một mực mang theo trên người đi.”

Viện trưởng nói: “Trước mang theo, đợi khi tìm được phù hợp cơ hội, liền đem bọn hắn giao phó cho người khác… Cũng nên cho bọn hắn cái đường sống.”

Nếu đem hài nhi đưa về quận thành, liên quan đến tiên tông đại án, ai dám nuôi sống?

Sáng sớm hôm sau, La Quan vẻ mặt đau khổ, đi bờ sông tẩy tã.

Viện trưởng tại sau lưng, cười vô song thoải mái.

Mặt trời dần thăng, một già một trẻ chọn 2 cái hài nhi, xuôi theo quan đạo tiến lên, nhìn xem cũng là 1 nhà đời thứ 3 đuổi thân thích.

Chỉ tiếc, hai người đều là quang côn, một đường dẫn tới rất nhiều đại cô nương, tiểu tức phụ ánh mắt truy đuổi —— kia chọn đòn gánh thiếu niên, mau nhìn xem ta, làm ngươi bé con mẹ kế, ta nguyện ý nha!

Càng về sau, thậm chí có kia gan lớn phụ nhân, mượn nhìn hài tử danh nghĩa trực tiếp tiến lên bắt chuyện, đem La Quan bị hù chạy trối chết.

Lúc này trên quan đạo, người đi đường nối liền không dứt, nhìn một màn trước mắt phần lớn buồn cười, càng có người huýt sáo ồn ào.

Viện trưởng “Ha ha” cười to, đây chính là hắn phấn đấu cả đời, chỗ theo đuổi đồ vật a!

…

Đáy sông đột nhiên trồi lên 1 khối băng cứng, bại lộ tại dưới ánh mặt trời, lập tức nhanh chóng tan rã. Huyền y đạo nhân đi ra, hắn nhìn thoáng qua Lương Châu thành phương hướng, trên mặt lộ ra trầm ngưng, sợ hãi thán phục.

“Viện trưởng đại nhân kiếm, quả nhiên danh bất hư truyền!”

Một kiếm kia ra, chặt đứt Cửu U thông đạo, tận giết tiên tông người, hắn phong bế khí tức giấu kín sông lớn phía dưới, cũng rõ ràng cảm giác.

Nhưng cũng may, dạng này kiếm, từ đó về sau đem

tuyệt tích thế gian.

Hắn chỉ cần các loại, cùng viện trưởng bỏ mình, liền có thể động thủ.

Cùng 3 tiên tông hợp tác?

Huyền y đạo nhân khóe miệng, lộ ra một tia đùa cợt, La Quan giết hắn phân thân, đoạt hắn khí vận, tự nhiên chỉ có thể chết trong tay hắn bên trong, chỉ có như thế mới có thể làm tự thân quy về hoàn chỉnh.

Đây hết thảy, bất quá là lợi dụng mà thôi, lợi dụng 3 tiên tông hoàn thành Cửu U tuyệt diệt trận bố trí, lại cho tin đế võ bức viện trưởng xuất thủ.

Viện trưởng vừa đi, hắn liền không cố kỵ nữa!

Đáng tiếc, mưu đoạt đế kiếm mảnh vỡ kế hoạch, triệt để thất bại trong gang tấc.

Huyền y đạo nhân thở dài một tiếng, quay người rời đi.

…

Thương Nam quận gặp đại hạn tai, bảy, tám tháng bên trong, chỉ tí tách tí tách dưới một cơn mưa nhỏ, cả mặt đất cũng không đánh ẩm ướt.

Địa bên trong hoa màu không thu hoạch được một hạt nào, nhà giàu nhóm còn có thể dựa vào tồn lương sống qua ngày, bình dân bách tính liền gặp tai vạ. Hưởng ứng quan phủ hiệu triệu, huyện thành bên trong mấy nhà từ

trước đến nay thích hay làm việc thiện, thanh danh cực tốt nhà giàu, hợp lực ở ngoài thành mở cháo bày.

Lưu dân đói xanh xao vàng vọt, vẻ mặt ngây ngô xếp hàng lĩnh cháo lúc, trong thành 1 cái đại trạch, chính tổ chức lấy một trận yến hội.

Món ăn phong phú trái cây đầy đủ, càng có mỹ mạo tỳ nữ tựa sát, thỉnh thoảng yêu kiều cười vài tiếng.

Chủ vị, uống qua một chén thành chủ đại nhân, thở dài một hơi, “Giá trị này lớn tai chi niên, nào đó cùng chư vị ở đây hưởng lạc, trong lòng khó có thể bình an a.”

Bầu không khí ngưng lại.

1 nhà giàu viên ngoại đứng dậy, “Thành chủ đại nhân sầu lo dân sinh, quả thật trong huyện bách tính chi phúc, ta cùng may mắn có thể tại đại nhân trì hạ, tự nhiên vì ngài phân ưu.”

Hắn nhìn qua mọi người, “Từ mai, ngoài thành cháo bày mỗi ngày gia tăng 300 cân lương thực, hao tổn từ chúng ta mấy nhà đồng đều bày, như thế nào?”

“Không có vấn đề.”

“Đại nhân yêu dân như con, ta cùng bội phục!”

“Tại hạ kính đại nhân một chén!”

Thành chủ đại nhân cười thoải mái, lại ngay cả uống mấy chén, liền giống như là uống say, đầu hung hăng

hướng tỳ nữ mang bên trong chui.

Nhà giàu viên ngoại nói: “Sắc trời không còn sớm, đại nhân bôn ba lao lực 1 ngày, liền tại phủ bên trong an trí đi.”

Thành chủ đại nhân hô hào không muốn, lại trung thực nện bước chân, bị 2 tên tỳ nữ đỡ đi.

1 mặt người lộ khinh thường, “Hừ! Chúng ta vị thành chủ này, thật đúng là lại biểu lại lập.”

“Quan nha, tham tài háo sắc yêu tên, không đều 1 cái tang, chỉ cần chịu hợp tác là được.”

“Có phủ thành chủ ghi mục phê văn, chúng ta vận lương thuyền, mới có thể thông qua sông lớn bên trên kiểm tra, vận chống đỡ thuyền núi huyện… Hắc, chỗ kia mới là nặng tai khu, lương thực quá khứ khẽ đảo tay, chí ít hơn gấp mười lần lợi nhuận.”

“Các vị, ngươi ta cùng uống chén này, chúc ngày này ban cho tai năm!”

Sông lớn bên trên, nước ăn cực sâu vận lương thuyền, chính yên tĩnh đi thuyền.

“Đều giữ vững tinh thần, phía trước chính là thuyền núi huyện, chỉ cần lương thực an toàn vận đến, mỗi người thưởng ngân ba mươi lượng nương môn 1 cái!”

Quản sự lời này, dẫn tới một trận reo hò, bọn hộ vệ từng cái 2 mắt tỏa ánh sáng.

Bành ——

Nơi xa một tiếng vang trầm, như vật nặng ngã xuống đất.

Quản sự sắc mặt biến hóa, “Nhanh đi xem xét, đã xảy ra chuyện gì?”

Một đám hộ vệ tiến lên, lại là vài tiếng trầm đục, lửa đem tùy theo dập tắt, có người thét lên, “Giặc cướp! Có giặc cướp…”

Thanh âm im bặt mà dừng.

Quản sự mặt nháy mắt trợn nhìn, nhìn về phía bên người người, “Thẩm quán chủ, xem ra muốn phiền phức ngài.”

Thẩm quán chủ bước nhanh đến phía trước, trầm giọng quát khẽ, “Tại hạ Thương Nam quận thành thái nhạc võ quán thẩm lập, tối nay đến chính là bằng hữu phương nào, mời hiện thân gặp mặt.”

Tiếng bước chân vang lên, trong bóng tối đi ra một người thanh niên.

Thẩm trợn mắt thần biến biến, “Các hạ cùng ta đều là võ đạo người tu hành, làm gì…”

Bành ——

Một tiếng vang trầm, hắn bị trực tiếp đánh bay ra ngoài,

lăn lộn rơi vào trong sông, không có động tĩnh.

Quản sự trừng lớn mắt, mấy nhà trọng kim mời tới Vạn Trọng cảnh cao thủ, cứ như vậy xong rồi?

Người tuổi trẻ: “Mình nhảy, hay là ta giúp ngươi?”

Quản sự một trận chạy chậm, nhảy đến sông bên trong, “A… Cứu mạng… Ừng ực ừng ực… Ta không biết bơi… Ừng ực ừng ực… Cứu…”

Không biết bơi, còn nhảy, đây coi là tự sát.

Nếu như thế, liền tôn trọng cá nhân hắn ý nguyện đi.

Người trẻ tuổi ngẩng đầu, ánh trăng soi sáng ra 1 trương, góc cạnh rõ ràng khuôn mặt, “Viện trưởng, ta thật nghĩ đem đám hỗn đản này đều giết!”

“Một đám nghe lệnh làm việc tiểu lâu lâu, giết lại có thể thế nào? Coi như ngươi đi thành bên trong, đem đám kia nhà giàu đều làm thịt, cũng không có ý nghĩa gì. Thương nhân trục lợi chính là thiên tính, giết bọn hắn qua mấy năm lại sẽ toát ra một nhóm, là giết không hết.”

“Thế gian chi lớn, bất bình sao mà nhiều? Đủ khả năng phạm vi bên trong, làm được không lỗ tâm cũng chính là.” Viện trưởng biểu lộ đột nhiên cứng đờ, chỉ nghe “Phốc phốc” vài tiếng trầm đục, mùi thối bốn phía.

“Tiểu tử thúi, không học một ít em gái ngươi, có thể ăn lại có thể lạp… La Quan, nhanh đi tẩy tã…”

Hừng đông lúc điểm.

Thuyền núi huyện, bến tàu.

Một đám quần áo tả tơi, xanh xao vàng vọt nạn dân, trừng lớn mắt nhìn về phía mặt nước.

Tiếng nước vang lên, một chiếc thuyền lớn chậm rãi lái tới.

“Có thuyền!”

“Thật sự có thuyền!”

Rất nhanh, thuyền lớn đỗ bên bờ, đám người xông tới.

“Lương thực, tràn đầy một thuyền lương thực!”

“Lão thiên gia, chúng ta có thể cứu!”

“Không phải là mộng, đây không phải mộng!”

“Trên thuyền không có bất kỳ ai, thần tiên hiển linh, đây là thần tiên hiển linh!”

Nạn dân quỳ gối trên thuyền, không ngừng dập đầu.

Lại không chú ý tới, bên kia bờ sông một già một trẻ, chọn 1 cái đòn gánh, đang không ngừng đi xa.

“… Viện trưởng, ngài không phải nói, tã hôm nay ngài tẩy?”

“Ta nói sao?”

“Nói!”

“A, vậy liền bắt đầu từ ngày mai đi.”

“Lời này, ngài hôm qua nói qua…”

“Vậy ta thay cái lý do? Gần nhất đau thắt lưng, lão phu ngồi xổm không đi xuống a.”

“… Viện trưởng, ngài da mặt thật dày.”

“Ngươi đứa nhỏ này, viện trưởng ta lão, một mặt nếp may, có thể không dày sao?”

Trò chuyện ở giữa, 2 người bộ pháp nhìn như không nhanh, lại một bước hơn mười trượng xa, thời gian nháy mắt liền biến mất ở cuối tầm mắt.

Ra Thương Nam quận, tình hình hạn hán rốt cục làm dịu, ven đường nhiều hơn rất nhiều thương lục.

Mùi An thành Dưỡng Tế viện bên ngoài, hôm nay nhiều 2 cái trong tã lót hài nhi, trắng nõn nà tay nhỏ, đối rừng rậm bắt nha bắt, một chút cũng không khóc náo.

Mà bây giờ, ở ngoài thành bến tàu, chờ lấy đi thuyền một già một trẻ, đang ngồi ở hỗn độn bày ra.

Bán hỗn độn chính là cái ở goá phụ nhân, hơn 30 tuổi bộ dáng, trên mặt dù thêm mấy điểm nếp nhăn, nhưng cũng càng lộ vẻ phong vận.

Bị viện trưởng hung hăng chăm chú nhìn, phụ nhân mặt đều đỏ, nhưng lại không tiện cùng một vị lão nhân tranh luận, vội vàng buông xuống hai bát mì hoành thánh, liền tranh thủ thời gian chạy xa xa.

“Viện trưởng, ta còn ở lại chỗ này ngồi đâu, lão nhân gia ngài thu liễm một chút được chứ? ?” La Quan ăn miệng mì hoành thánh, mặt lộ vẻ bất đắc dĩ.

“Lão phu tại hậu sơn ngồi 30 năm lao, bây giờ rốt cục ra, lại không làm cái gì, nhìn xem còn không được? ?” Viện trưởng trừng đến một chút, “Ta cho ngươi biết, như như vậy tuổi tác phụ nhân, nhất là cảm kích thức thời, nhớ năm đó… Khục, không có dấm, lão bản nương tới đưa chút dấm!”

La Quan cười khổ, đúng lúc này quầy hàng bên ngoài, đột nhiên truyền đến một trận ầm ĩ, lại là một tên hành thương bị người đánh cắp túi tiền, chính đuổi theo hai cái rưỡi đại tiểu tử tại bến tàu phi nước đại.

“Bắt trộm a! Bắt bọn hắn lại!”

1 cái tiểu gia hỏa vận khí không tốt, bị hành thương tùy tùng bắt lấy, túi tiền lại không ở trên người hắn, dẫn tới một đám người vây xem.

“Lại là cái này 2 tiểu tử, mỗi ngày tại bến tàu đi trộm, sớm tối phải thiệt thòi lớn!”

“Ai, cũng là một đám người đáng thương, Dưỡng Tế viện Hứa đại nhân, năm nay đều nạp thứ 2 phòng thiếp

thất, xin hỏi tiền này là ở đâu ra? ? Bọn hắn không có cơm ăn, vì không chết đói, cũng chỉ có thể tự mưu sinh lộ.”

“Xuỵt! Hứa đại nhân thế nhưng là thành chủ đường đệ, dám loạn tước cái lưỡi, ngươi không muốn sống a! !”

La Quan nhíu mày, trước mặt mì hoành thánh, nháy mắt liền không thơm.

Mắt thấy vậy được thương, hùng hùng hổ hổ dẫn người đi đưa quan, hắn nhíu nhíu mày, đột nhiên đứng dậy, “Viện trưởng, ngồi thuyền đường xá buồn tẻ, ta đi cấp ngài mua chút hoa quả, cũng cũng may trên đường đỡ đói.”

Viện trưởng nhìn chằm chằm lão bản nương thân eo chính nhìn chính mê mẩn, nghe vậy cũng không quay đầu lại phất tay.

La Quan đứng dậy liền đi.

Sau nửa canh giờ, Mùi An thành bên trong đột nhiên truyền ra, 1 cái bạo tạc tính chất tin tức —— Dưỡng Tế viện Hứa đại nhân, bị người đánh cái gần chết, lột sạch quần áo treo ở phủ thành chủ!

Tin tức truyền ra, vô số người vỗ tay khen hay.

Hứa thành chủ vội vàng chạy đến, nhìn thấy đường đệ trò hề, lúc này vừa sợ vừa giận, “Nhanh bắt hắn cho…” Nói được nửa câu, đột nhiên nhìn thấy trên mặt đất viết một hàng chữ:

Đế võ tuần tra từng du lịch qua đây!

Đằng sau, là cái đơn giản phù văn đánh dấu.

Chữ ai cũng có thể viết, nhưng cái này đánh dấu lại không người dám dùng linh tinh, Hứa thành chủ sắc mặt trắng nhợt, “… Ta mang xuống, hung hăng đánh!”

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 188 : Cả đời bạn tri kỉ

Thuyền mở, mì hoành thánh bày đã triệt để không nhìn thấy, viện trưởng lưu luyến không rời thu hồi nhãn thần, trừng mắt nhìn La Quan, “Ngươi không phải ghét bỏ tẩy tã phiền phức, tại sao lại đem 2 cái này vật nhỏ, cho mang về rồi? Còn có, lão phu hoa quả đâu?”

La Quan chọn đòn gánh, “Ngài nói, gặp nhau chính là hữu duyên, đã nhặt được bọn hắn, cũng nên có cái thích đáng an trí.” Hơi dừng một chút, “Ngài nhìn, cái này sông lớn bên trên cảnh sắc coi như không tệ, ta qua bên kia nhìn một cái trước.”

“Tiểu tử ngươi!” Viện trưởng cười mắng 1 câu, nhưng đáy mắt lại đều là hài lòng. Hắn đi đến mạn thuyền bên cạnh, dựa vào lan can mà đứng, nhìn qua trước mắt sông lớn chảy xiết, lúc này mặt trời tây thùy, vì mặt nước dát lên tầng 1 màu đỏ, theo sóng nước lấp loáng, liền như trong nước bốc cháy lên đại hỏa.

Chiếu đỏ viện trưởng khuôn mặt, cũng vì 2 bên sông núi, phủ thêm tầng 1 áo đỏ.

Chim nước giương cánh bay lượn, con cá trong nước du đãng, viện trưởng đáy mắt hiện lên một tia quyến luyến, thiên hạ này sao mà bao la mỹ hảo.

Nhưng thuộc về hắn thời gian, lại sắp kết thúc.

Viện trưởng đột nhiên nhịn không được, ở trong lòng hỏi mình một câu, nếu có thể lại bắt đầu lại từ đầu, hắn phải chăng còn sẽ một lần lại một lần cự tuyệt tiên tông? Nhưng đại khái, hắn hay là sẽ làm như vậy đi.

Vào đêm, viện trưởng bắt đầu ho khan, hắn khoát tay cự tuyệt, La Quan vì hắn điều tức. Thân thể của mình tự mình biết, hắn bây giờ là chân chính dầu hết đèn tắt, ngoại lực đã không hề có tác dụng.

2 cái tiểu gia hỏa bị đánh thức, tiếng khóc tại ban đêm phá lệ to rõ, La Quan luống cuống tay chân hống nửa ngày, trán đều đổ mồ hôi.

Thanh âm ôn nhu từ sau lưng truyền đến, “Vị này tiểu tướng công, hài tử có lẽ là đói.”

Nói chuyện chính là cùng thuyền một tên phụ nữ trẻ, ban ngày lúc liền gặp qua, bây giờ vuốt mắt ra, có thể thấy được cũng là bị đánh thức.

La Quan trước một giọng nói thật có lỗi, đưa tay đi lấy túi nước, Lương Châu thành sau Bạch Cốt phiên lại đi mượn 2 lần sữa, bây giờ còn lại chút.

Nhưng cử động của hắn, bị phụ nhân ngăn cản, nàng hơi chần chờ, “Tiểu tướng công nếu là yên tâm, liền đem bọn hắn giao cho ta đi.”

Dư quang nhanh chóng, đảo qua một chút phụ nhân túi ngực, La Quan liên tục cảm tạ.

Phụ nhân ôm bọn hắn, lui trở về trong bóng tối, tiếng

khóc rất nhanh biến mất, mơ hồ có thể nghe tới thơm ngọt nuốt âm thanh.

Trên mặt đỏ hồng, phụ nhân ngẩng đầu nhìn đến một chút, chợt an ủi mình, bây giờ bóng đêm thâm trầm, vị kia tiểu tướng công hẳn là không nhìn thấy.

Nhưng nàng nào biết được, nhà ta La Thiếu Viện con mắt, đã sớm có thể làm được ánh sáng nhạt thấy vật, vừa rồi kia bật lên ra 2 bôi trắng nõn, để hắn tranh thủ thời gian thu hồi nhãn thần.

Sau đó không lâu, phụ nhân đem hài tử đưa trở về, cũng biểu thị nàng ngày mai xuống thuyền trước, còn có thể hỗ trợ cho ăn một lần hài tử.

La Quan lần nữa ngỏ ý cảm ơn.

Sau nửa đêm, viện trưởng kiềm chế tiếng ho khan, rốt cục lắng lại.

Hắn đi tới, “Cho lão phu đi, ngươi nghỉ ngơi hội.”

La Quan do dự một chút, không có cự tuyệt.

Hắn nhìn xem viện trưởng, một tay ôm một đứa bé, đem bọn hắn cẩn thận bảo hộ ở mang bên trong.

Lúc này, đỉnh đầu trăng sao tịch liêu, chỉ có mấy viên lấp lánh.

Viện trưởng mặt mũi nhăn nheo, đáy mắt đều là mỏi mệt, nhưng nhìn lấy tã lót bên trong 2 cái tiểu gia hỏa,

hắn lại nở nụ cười.

Giữa lông mày, đều là bình thản, nhu hòa.

1 cái sinh mệnh sắp đi đến cuối cùng, mà đổi thành bên ngoài 2 cái, lại vừa mới bắt đầu, tiếp xúc thế giới này.

Sinh mệnh cùng tử vong, liền bày ở trước mắt.

La Quan nhìn xem một màn này, đột nhiên lòng có sở ngộ, nguyên lai sinh cùng tử cũng không phải là nhất định đối lập… Tử vong, cũng có thể ôm tân sinh!

Một đêm này, La Quan vẫn chưa tu luyện, nhưng kiếm đạo của hắn, lại có tăng lên rất nhiều.

Tăng lên bao nhiêu, thiếu niên cũng không biết, nhưng đại khái là muốn, so trước đó mạnh lên mấy đâu đâu.

Lần này đột phá, là thụ trước mắt một màn xúc động, nhưng lại không chỉ như thế ——

La Quan lĩnh hội kim sách, là tự thân tích lũy.

Lương Châu thành bên trên, kia uy che trời địa 1 kiếm, là phát động.

Viện trưởng trước khi chết thong dong, thản nhiên, là cảm ngộ.

Đến nay đêm, xem sinh cùng tử, mới cuối cùng phá đất mà lên.

Mặt trời mọc, mặt trời đỏ diệu sông!

La Quan đứng ở đầu thuyền, chỉ cảm thấy lại xem trước mắt thiên địa, liền cùng trước đó lại có mấy điểm, hoàn toàn khác biệt cảm thụ.

Phụ nhân muốn xuống thuyền, trước khi đi lại giúp đỡ cho ăn một lần hài tử, La Quan giúp nàng dẫn theo bao khỏa, đưa nàng dưới thuyền.

Phất tay từ biệt, tựa ở phụ nhân chân bên cạnh tiểu nha đầu, nãi thanh nãi khí nói: “Nương, vị đại ca ca này dài thật là dễ nhìn.”

“Thật là tốt nhìn tiểu tướng công.” Phụ nhân cười cười, săn tóc, “Nhưng tại nương mắt bên trong, cha ngươi cái kia cẩu thả hán nha, mới là tốt nhất.”

Nàng nhấc lên bao khỏa, “Đi thôi, cha ngươi tại bến tàu bên ngoài chờ lấy đâu…” Nói, phụ nhân sắc mặt biến đổi, dưới chân nhưng không có dừng lại.

Thẳng đến tại bến tàu bên ngoài, tìm được tới đón trượng phu, phụ nhân mới cẩn thận, đem bao khỏa mở ra một góc. Nàng con mắt một chút trợn tròn, liền thấy mấy cái tròn vo thỏi vàng ròng, chính yên tĩnh nằm ở bên trong.

Thuyền hành đến buổi chiều, tại 1 tòa mô hình nhỏ bến tàu cập bến, viện trưởng mang theo La Quan xuống thuyền, nói là hôm nay muốn leo núi thăm bạn.

Viện trưởng bằng hữu, thế mà ở tại nơi này? La Quan

nhìn xem giữa sườn núi, không biết thị trấn nhỏ, đáy mắt hiện lên một tia kinh ngạc.

Mua 2 vò rượu, lại cắt 1 khối thịt heo, viện trưởng tự mình dẫn theo, đi tới trấn đầu đông cổng trồng vào một gốc cái cổ xiêu vẹo cây hòe tiểu viện, tiến lên gõ cửa.

Mở cửa, là cái tướng mạo đôn hậu trung niên nhân, mặt lộ vẻ nghi hoặc, “Lão tiên sinh, xin hỏi ngài tìm ai?”

Viện trưởng trên dưới dò xét, “Ngươi là phúc cây a? Ta tìm cha ngươi Dương đại chí, hắn bây giờ đi không có đi câu cá?”

“Nguyên lai là phụ thân bằng hữu, ngài mau mời tiến vào!” Tên là phúc cây, kỳ thật xuyên một bộ thanh bào, rất có thư quyển khí trung niên nhân, vội vàng đưa tay hư dẫn, “Cha ta gần nhất ngẫu cảm giác phong hàn, đang ở nhà bên trong nghỉ ngơi đâu.”

“Ai đến rồi?” Lê lấy giày vải Dương đại chí đi tới, mặt lộ vẻ nghi hoặc, “Các ngươi 2 vị là?”

Viện trưởng cười lạnh, “Tốt một cái Dương lão 5, ngươi ba phen mấy bận mời ta, đến nhà ngươi bên trong làm khách, bây giờ lại trở mặt không quen biết, là sợ ta, đem ngươi cá đều cho câu quang sao?”

Dương đại chí trừng mắt, “Tuần tuân theo, là ngươi!” Sắc mặt hắn, nháy mắt trở nên kích động, “Ngươi không phải nói, nhà bên trong có nhiều việc đi thẳng không ra? Làm sao cũng không chào hỏi một câu, liền trực tiếp tới.”

“Phúc cây, nhanh cho ngươi Chu thúc hành lễ, đây là cha năm đó chạy thương đội lúc hảo hữu, nếu không phải hắn xuất thủ cứu giúp, ta đã sớm chết.”

Phúc cây cung kính nói: “Bái kiến Chu thúc, cha đề cập với ta ngài rất nhiều lần, vẫn luôn đang mong đợi ngài đến, hôm nay rốt cục đợi đến.”

“Mời ngài cùng phụ thân vào nhà bên trong nói chuyện phiếm, ta đi cấp các ngài 2 vị, chuẩn bị một chút nước trà điểm tâm… Ân, vị tiểu huynh đệ này là?”

Viện trưởng nói: “Tiểu tử này, là ta thế hệ con cháu, ngươi gọi hắn La Quan là được.”

La Quan chắp tay hành lễ, “Bái kiến Dương bá bá, gặp qua Dương đại ca.” 2 cái tiểu gia hỏa, đột nhiên mở mắt náo loạn lên, tiếng khóc to rõ.

Dương đại chí trừng mắt, “Cái này… Đây là…”

Viện trưởng nói: “Ngươi tại trên thư, không phải nói lão Dương nhà không người kế tục? Ta lai lịch bên trên, con đường Thương Nam quận, chỗ kia gặp nạn hạn hán, liền thuận tay cứu 2 hài tử.”

“Cái này một đôi tôn nhi, ngươi có muốn hay không?”

Dương đại chí vui râu ria đều nhếch lên đến, “Muốn! Đương nhiên muốn! !”

Cẩn thận từng li từng tí ôm lấy 2 cái tiểu gia hỏa, “Một

trai một gái, ha ha ha, ta lão Dương nhà bây giờ, cũng đủ trước 'Tốt' chữ! !"

"Phúc cây, nhanh đem ngươi nàng dâu gọi tới, lại đi đặt mua một bàn trên nhất chờ bàn tiệc, bây giờ ta muốn cùng ngươi Chu thúc không say không về!"

Phúc cây nàng dâu trở về, là cái trung thực vốn điểm nữ nhân, ôm 2 đứa bé hôn lấy hôn để, nước mắt liền rơi xuống.

Chỉ này một màn, La Quan liền triệt để yên tâm, đem hài tử giao phó cho bọn hắn.

Nhìn về phía trong đường, viện trưởng chính cùng Dương đại chí uống rượu, 2 người không biết nâng lên cái gì chuyện cũ, giờ phút này chính cười thoải mái đến cực điểm.

Viện trưởng say, mất đi tu vi hắn, bây giờ liền chỉ là 1 vị bình thường lão nhân. Nhưng chỉ cần hắn còn sống, liền vẫn như cũ có thể, khiến thiên hạ thái bình.

"Dương lão 5 gia hỏa này, lúc tuổi còn trẻ liền không phục ta? Sao giọt? Tối nay lại nằm sấp đi!" Viện trưởng đôi mắt sáng tỏ, một mặt kiêu ngạo.

Như kiếm bổ Cửu U, giết tiên tông cường giả vô số một kiếm kia, cũng không bằng tối nay thắng đụng rượu, để hắn càng thêm đắc ý.

La Quan vịn hắn, "Biết ngài tửu lượng tốt, nhưng như hôm nay sắc đã muộn, ngài hơi nói nhỏ chút, cho

Dương bá bá chừa chút mặt mũi.”

“Ha ha ha! ! Đi, liền cho Dương lão 5 chừa chút mặt.” Viện trưởng hoảng du du ngồi xuống, uống vào mấy ngụm trà lạnh, “Tiểu tử, lão phu cho hai tiểu gia hỏa này an bài, ngươi còn hài lòng?”

La Quan gật đầu, “Viện trưởng từ bi… Nhưng nếu trước đó, đệ tử không có đem hai người bọn họ, từ Dưỡng Tế viện mang về, làm sao bây giờ? ?”

“Ngươi đã mang về.” Viện trưởng không có chính diện trả lời, nhưng cũng cho đáp án.

Quả nhiên, nhìn chằm chằm mì hoành thánh nương tử thời điểm, trong lòng của hắn cũng ghi nhớ lấy việc này.

La Quan không đi, hắn cũng sẽ đi.

Lão nhân này nhi, chính là mạnh miệng.

La Quan cười cười, “Ngài cùng Dương bá bá nhận biết rất nhiều năm sao? Hắn một mực, liền không biết thân phận của ngài?”

“Nhanh 50 năm, khi đó lão phu vừa mới bái nhập đế võ, một lần đi đường trên đường, thuận tay giúp một chút chuyện nhỏ, bị lão Dương kéo lấy uống mấy lần hoa tửu, liền xem như nhận biết… Hắc hắc, ta nói cho ngươi, đừng nhìn lão nhân này hiện tại chững chạc đàng hoàng, lúc tuổi còn trẻ kia hoa văn nhiều nữa đâu.” Viện trưởng vỗ ngực một cái, “Đương nhiên, lão phu không kém hắn, mấy trận so tài về sau, có thể nói kỳ

phùng địch thủ.”

May mắn, viện trưởng 1 câu mang qua, không có cụ thể dính đến trong tỉ thí cho, “Về sau, lão phu chừa cho hắn 1 cái, tại đế đô ở tạm địa chỉ, những năm này liền một mực duy trì thư liên lạc, lão Dương hiện tại còn cho rằng, lão phu chính là đế đô bên trong, 1 nhà hiệu buôn chưởng quỹ.”

Mấy chục năm thông tin tình nghĩa, khó trách 2 vị lão nhân dù 50 năm chưa gặp, lại có thể tại hôm nay, nói chuyện như thế ăn ý. Dương đại chí cương mới, bị nhi tử cõng đi thời điểm, cũng còn la hét, muốn ngày mai rượu trận tái chiến.

La Quan nói: “Vậy ngài cùng Dương bá bá, thật sự là cả đời bạn tri kỉ.”

Viện trưởng bĩu môi, “Ngay từ đầu, lão phu căn bản không nghĩ để ý đến hắn, lão Dương gia hỏa này miệng quá nát, cái gì lông gà vỏ tỏi sự tình, đều viết tại trên thư, cái gì hắn dọn nhà a, cùng hàng xóm cãi nhau a, nhi tử có thích cô nương… Thấy lão phu não nhân đau. Nếu không phải nể tình, nhiều năm như vậy tình điểm, ta đã sớm không cho hắn hồi âm.”

Ngoài miệng ghét bỏ, có thể nói thời điểm, viện trưởng khóe miệng, lại lộ ra vẻ mỉm cười.

La Quan đột nhiên minh bạch, vì sao đường đường đế Vũ viện trưởng, lại sẽ cùng cái này Thiên viện chi địa, một chỗ tiểu trấn ông già bình thường, thành cả đời bạn tri kỉ ——

Viện trưởng thông qua Dương đại chí không rõ chi tiết thư tín, liền cùng cấp là lấy một người bình thường thân phận, qua bình thường cả đời.

Đây là viện trưởng đáy lòng khát vọng, nhưng lại không thể chạm đến yêu cầu xa vời.

Thậm chí có thể nói, Dương đại chí tiện là viện trưởng cho mình, ở nhân gian tìm 1 cái neo điểm.

Cái này neo điểm, có thể để cho viện trưởng thời khắc ghi nhớ… Hắn đã từng cũng là 1 cái vui cười giận mắng, cùng hảo hữu chung du lịch thanh lâu, còn làm qua rất nhiều hoang đường tranh tài người bình thường.

Viện trưởng ngủ, một đêm này hắn không có ho khan, nhưng trên mặt nếp nhăn, lại so trước đó càng nhiều chút.

Tầng kia chồng bên trong, ẩn chứa tang thương tuế nguyệt, cũng cất giấu viện trưởng ầm ầm sóng dậy một đời!

—

—

—

—

—

Chương 189 : Trời sập

Sáng sớm hôm sau, viện trưởng ngồi trên ghế, an tĩnh húp cháo.

Viện tử bên trong, Dương đại chí ôm tôn nữ trêu đùa lấy, tiểu tôn tử thì tựa ở con dâu mang bên trong, đang ngủ thơm ngọt.

Phúc cây chạy tới chạy lui, một hồi nhìn xem cái này, một hồi nhìn xem cái kia, mặt mũi tràn đầy ý mừng.

Tuy nói không phải con cái ruột thịt, nhưng hắn đời này nhận định thê tử, tất sẽ không ngừng nghỉ vợ khiến cưới, có thể có hôm nay kết quả đã coi như viên mãn.

Nhìn chằm chằm trước mắt một màn nhìn hồi lâu, viện trưởng buông xuống bát đũa, “La Quan, ta đi thôi.”

La Quan gật đầu, hắn mang theo viện trưởng, không làm kinh động Dương gia người, 2 người thân ảnh biến mất tại tiểu trấn cuối cùng.

Lương châu 1 kiếm xuất thủ, đến nay đã là ngày thứ năm, La Quan có thể rõ ràng cảm thấy được, viện trưởng sinh mệnh chi hỏa sắp hết.

Tại trên bến tàu thuyền, La Quan do dự mãi, hay là không có mở miệng.

Điểm cuối của sinh mệnh, viện trưởng muốn đi đâu bên trong, hẳn là chính hắn quyết định.

Thuyền hành 1 ngày, dựa vào khoang tàu viện trưởng, đột nhiên thở dài, “La Quan.”

“Viện trưởng, xin mời ngài nói.”

“Mang ta tới đi, thuyền này chạy, cũng quá chậm!” Viện trưởng cau mày, có chút bất mãn.

Chủ thuyền vừa lúc đi qua, lúc này vẩy một cái lông mày mao, “Lão nhân gia này, ngài có thể đi nghe ngóng dưới, ta a rất nhà thuyền, là trên con sông này nhanh nhất, ngài như còn không hài lòng, vậy cũng chỉ có thể bay qua.”

Boong tàu bên trên hành khách, nghe vậy nhao nhao gật đầu, biểu thị chủ thuyền nói không sai, cái này đích xác là nhanh nhất 1 đầu thuyền.

La Quan chắp tay, “Thật có lỗi, là chúng ta có việc gấp.” Hắn cõng lên viện trưởng đi đến đầu thuyền, hướng về phía trước thả người nhảy lên.

“A!”

Mọi người kinh hô bên trong, một đôi cánh chim màu đen bỗng dưng triển khai, cuồng phong cuốn lên sóng nước, thuyền lớn tùy theo kịch liệt lay động.

Chủ thuyền 1 cái không có đứng vững, “Lạch cạch” ngã tại boong tàu bên trên, nhưng hắn lại giống như là quên đau, trừng to mắt trực câu câu nhìn về phía chân trời.

Bay…

Thế mà thật bay!

Viện trưởng chỉ đường, La Quan chỉ dùng nửa canh giờ, liền tới đến 1 tòa thành bên ngoài. Vừa dứt dưới, liền nghe được một trận gấp rút tiếng vó ngựa, nương theo lấy trận trận hưng phấn hô quát.

“Nhanh nhanh nhanh! Hôm nay ai trước đuổi tới đầu tường núi, bản thiếu gia trùng điệp có thưởng!” Cầm đầu, là cái cẩm bào công tử trẻ tuổi, không ngừng vung roi quật tọa kỵ, một mặt hăng hái.

Phía sau hắn, một đám nam nữ trẻ tuổi, đều cưỡi ngựa cao to, từ thành nội gào thét mà ra. Dẫn tới người qua đường kinh hô, nhao nhao hướng 2 bên tránh né, có cái chọn món ăn lão phụ nhân, né tránh chậm một điểm, bị một roi rút ngã xuống đất.

“Mù ngươi mắt? Dám cản ta con đường, cút ngay cho ta!” Cẩm bào công tử gầm thét một tiếng, phóng ngựa gào thét đi xa.

Một đám người tới cũng nhanh, đi cũng nhanh, nhưng ngoài cửa thành cũng đã người ngã ngựa đổ.

Nhưng bọn hắn tựa hồ biết, cẩm bào công tử thân phận, lại hoặc là cũng sớm đã, quen thuộc hôm nay hết thảy, trầm mặc riêng phần mình thu thập.

Một tên mặc áo bào xanh tuổi trẻ quan viên, dẫn người đuổi theo ra ngoài thành, nhìn qua một đám nghênh

ngang rời đi phóng ngựa thiếu niên, khí một trận nghiến răng nghiến lợi.

“Vô pháp vô thiên!”

“Ta Thanh Dương luật lệ, nghiêm cấm phố xá sầm uất phóng ngựa, bọn hắn cái này 1 tháng đến, đã phạm phải 3 lần đả thương người sự kiện, quả thực lẽ nào lại như vậy!”

Tùy hành người cười khổ, tranh thủ thời gian tiến tới, thấp giọng nói vài câu cái gì.

Trẻ tuổi quan viên không chỉ có không nghe, ngược lại càng thêm nổi giận đùng đùng, “Chính là có công lớn với đất nước tộ xã tắc, cũng không thể như thế!”

Hắn đi qua, đỡ dậy bị đánh bại lão phụ, nhìn xem trên mặt nàng đẫm máu vết roi, trên mặt lập tức đỏ lên.

“Ta đã làm, cái này Thông Châu thành cửa thành quan, tại vị trí này 1 ngày, liền muốn vì triều đình hiệu lực, vì bách tính phụ trách.”

“Người tới, cùng ta tiến đến Chu công đường cái, dưới bắt trói thông cáo!”

Một loại thuộc hạ vội vàng cúi đầu, nguyên địa giả chết.

Trẻ tuổi quan viên gầm thét, “Các ngươi không dám đi? Ta 1 người đi! Cũng phải nhìn thiên hạ này, có còn vương pháp hay không có thể nói!”

Hắn xoay người rời đi, tùy hành mấy người liếc nhau, không khỏi cảm thấy đau đầu, thầm mắng cái này lăng đầu thanh là mấy người thượng quan, như hắn chọc ra cái sọt, mọi người cũng được đi theo không may.

“Nhanh đi bẩm báo thành chủ!”

Một đám người vội vàng chạy vào thành bên trong.

Đám người tứ tán, có mặt người lộ kích động, có người liền hô thanh thiên, nhưng càng nhiều hơn chính là, lại là một mặt cười khổ cùng chết lặng.

Tựa hồ đã, ngờ tới việc này kết quả.

“Đi thôi, chúng ta vào thành.” Viện trưởng nhẹ giọng mở miệng, nghe không ra cảm xúc chập trùng, lại có một tia không che giấu được rã rời.

Thông châu tuy là lấy “Châu” mệnh danh, diện tích cũng không lớn, nhưng thành nội đại đạo rất rộng rãi, mặt đường bao trùm lấy bằng phẳng bàn đá xanh, 2 bên cây xanh râm mát.

Khi xuyên qua 2 cái giao lộ, ở bên trái chuyển về sau, vốn là rộng chỉnh đại đạo, nháy mắt lại khuếch trương gần gấp đôi, xa xa có thể thấy được 1 cái đại trạch, cổng có 2 cái sư tử đá, mỗi cái đều là trượng hơn cao, khí thế kinh người.

Mà con đường 2 bên, trừ cái này 1 nhà trạch viện bên ngoài, càng lại vô nhà thứ hai, cũng biết nó quyền thế.

Cửa thành, nhìn thấy qua tuổi trẻ quan viên, bây giờ ngay tại bên ngoài phủ lớn tiếng nói gì đó, mặt mũi tràn đầy tức giận.

Hắn đối diện, đại khái là trong trạch viện một vị nào đó quản gia, dáng người hơi mập, mặc một thân nhìn như không đáng chú ý, kì thực tinh xa xỉ cẩm bào, khóe miệng ngậm lấy một tia cười lạnh, không cùng trẻ tuổi quan viên nói xong, liền phất phất tay. Mấy cái trông coi cửa trạch hộ vệ, tiến lên một trận xô đẩy, liền muốn đem hắn khu trục rời đi.

La Quan híp híp mắt, dám đối triều đình quan viên như thế ngang ngược, cái này 1 nhà xác thực không tầm thường người.

Đúng lúc này, lại có gấp rút tiếng vó ngựa truyền đến, Thông Châu thành chủ vội vàng chạy đến, sai người ngăn lại trẻ tuổi quan viên, nghiêm nghị quát lớn vài câu, quay người đối mặt Quản gia kia lúc, liền đã là cười rạng rỡ.

Song phương nói vài câu, quản gia chỉ chỉ trẻ tuổi quan viên, sắc mặt bất thiện. Thành chủ lại cười làm lành giải thích, quản gia sắc mặt mới tốt nhìn chút, dẫn người quay người hồi phủ.

“Đi đi đi, nhanh đem gia hỏa này mang đi!”

Người khác kéo không nhúc nhích, thành chủ tự mình tới, kéo lấy trẻ tuổi quan viên, “Vương càng, xem như ca ca cầu ngươi được không? Tuần này nhà, tuyệt đối không động được.”

“Ai! Bắt đầu từ ngày mai, ngươi trước hết đừng làm cửa thành quan, ta viết một lá thư nói cho thúc phụ, đưa ngươi điều đi chỗ hắn đi.”

Trẻ tuổi quan viên gầm thét, “Ta không có sai, hắn Chu gia lại quyền thế vô song, còn dám giết ta không thành…” Phía sau, bị người che miệng, biến thành một trận phẫn nộ nói quanh co.

Thành chủ dẫn người đi, trên đường cái khôi phục yên tĩnh, cổng kia 2 cái sư tử đá, kiêu ngạo ngửa đầu, đối này như căn bản khinh thường ngoảnh đầu.

Một già một trẻ 2 cái, sa vào đến trong trầm mặc.

“Đoán được rồi?”

“… Ân.”

La Quan rốt cuộc minh bạch, tại điểm cuối của sinh mệnh, viện trưởng vì sao muốn đuổi tới cái này bên trong.

Lá rụng về cội.

Quyền thế ngập trời, chỉ là một quản gia, đều có thể khiến đứng đầu một thành bồi tiếu, là Chu gia.

Là viện trưởng Chu gia!

“Chớ kinh động bọn hắn, đi vào trước.”

Từ này câu nói bên trong, La Quan phẩm vị ra phức tạp ý vị, hắn không nói gì, gật gật đầu.

Lấy La Quan bây giờ tu vi, cố ý giấu diếm dưới, cho dù là tại ban ngày, cũng có thể làm được thần không biết quỷ không hay.

2 người xuyên qua Chu gia bao la hào hoa xa xỉ đại trạch, cuối cùng dừng ở, 1 cái đại điện bên ngoài.

Một cỗ trên xe lăn, ngồi trung niên nhân, tay hắn cầm thư quyển, chính yên tĩnh đọc sách.

Đột nhiên, không biết hắn đọc được thứ gì, cảm xúc một chút trở nên kích động, bỗng nhiên đem thư quyển ném ra ngoài, chửi ầm lên, “Phụ từ tử hiếu? ? Cẩu thí phụ từ tử hiếu! ! Cái này thánh nhân trên sách, làm sao cũng chỉ toàn viết những này, rắm chó không kêu đồ vật!”

Trung niên nhân trên mặt đỏ lên, nghiến răng nghiến lợi, kia dữ tợn bộ dáng cùng lúc trước tưởng như hai người.

Viện trưởng nhắm mắt lại, nói khẽ: “Lão phu sinh ra ở, khoảng cách thành này ngoài mấy chục dặm, 1 cái vắng vẻ thôn xóm, huynh đệ tỷ muội 4 người, từ tiểu qua nghèo khó, cơm no cũng chưa từng ăn mấy trận. Cho nên a, khi lão phu tại đế võ dương danh, có một chút địa vị về sau, liền không kịp chờ đợi, đem phụ mẫu cùng 2 vị ca ca một người muội muội, tất cả đều an trí tại thành bên trong, nghĩ đến để bọn hắn sau đó hưởng phúc, không còn thụ nửa điểm đau khổ.”

“Về sau, lão phu địa vị càng ngày càng cao, cho đến tiếp

chưởng đế võ, thành Thanh Dương quốc bên trong đám mây phía trên nhân vật, toà này bản danh thông hóa huyện thành, cũng cải mệnh vì Thông châu… Là châu, cũng là ta Chu gia tuần! Vào thời khắc ấy, Chu gia có được, trước nay chưa từng có phong quang, lão phu năm đó biết được việc này về sau, dù người trước không hiện, nhưng cũng âm thầm cao hứng hồi lâu.”

“Lão phu biết lòng người dễ biến, lại không ngờ tới, người thân cận nhất của mình, lại biến thành bộ dáng như vậy… Lại năm năm sau, lão phu trở lại Thông Châu thành, tự tay giết đại ca, quan nhị ca, đem muội phu sung quân biên quan, đánh gãy nhi tử 2 chân, để hắn rơi xuống tàn tật suốt đời.”

“Không sai, trước mắt ngươi người, chính là lão phu con trai trưởng.” Viện trưởng mở mắt ra, ngữ khí trầm trọng, “Chu gia bởi vì ta mà phú quý, nhưng cũng cùng ta đoạn mất thân tình.”

“Chuyện hôm nay, ngươi hãy nhìn kỹ ghi tạc tâm lý, có lẽ nhiều năm về sau, cũng là ngươi khả năng gặp phải cục diện… Liền chỉ coi, là lão phu cho ngươi, bên trên bài học cuối cùng.”

La Quan trầm mặc, lần này trở về Giang Ninh, hắn cũng đã phát hiện, trong tộc một ít biến hóa.

Mà kia, bất quá mới ngắn ngủi 1 năm!

“… Đa tạ viện trưởng, đệ tử biết.”

Cái này bài học, không liên quan đến tu hành, lại liên

quan đến lòng người, thân tình.

Thế tục ràng buộc, nếu không thể xử lý tốt, cũng là khôn cùng nghiệp chướng!

Viện trưởng lại sâu sắc, nhìn thoáng qua còn tại phát cuồng nhi tử, rã rời nói: “Đi thôi, lại cho lão phu đi một nơi.”

Ngoài thành 10 dặm, xây dựng 3 cái phần mộ lớn, viện trưởng quỳ trên mặt đất, cung cung kính kính dập đầu.

“Cha, mẹ, nhi tử trở về nhìn ngài.”

Một câu về sau, từ bước vào Thông châu đến nay, từ đầu tới cuối duy trì bình tĩnh viện trưởng, liền đã đỏ mắt.

Một năm kia, Thông châu Chu gia kịch biến, Chu gia lão gia tử tại chỗ bị bệnh, sau 3 ngày buông tay nhân gian.

Lão phu người cũng tại sau một tháng, buồn bực sầu não mà chết.

Chu gia, như vậy cửa nát nhà tan! !

“Cha, ngài lâm chung trước đó, đều không cho nhi tử vào cửa… Không để nhi tử vào cửa a!” Viện trưởng thanh âm khàn giọng, “Giết đại ca, là ta không thể không giết, hắn phạm sai lầm thực tế quá lớn quá lớn, ngài vì sao không thể, lý giải nhi tử nỗi khổ tâm trong lòng? ?”

“Tuy nói, nương tại qua đời trước, nói nàng không oán ta… Nhưng nhi tử biết, nương là oán, nàng trách ta đối

tiểu muội 1 nhà quá lãnh khốc… Nhưng ta không có cách, ta thật không có cách nào!”

“Bây giờ, nhi tử muốn chết rồi, ta hi vọng các ngài Nhị lão, có thể tha thứ ta… Lão đại, ngươi như đối tâm ta mang oán hận, như vậy đợi đến dưới mặt đất, lại đánh với ta một khung đi. Lần này, ta không hoàn thủ, để ngươi hảo hảo ra một hơi.”

Trước mộ phần, viện trưởng quỳ hoài không dậy, như vậy không dậy nổi.

La Quan thở sâu, khom người cúi đầu, “Viện trưởng đi tốt!”

Ầm ầm ——

Mây tiêu phía trên, đột có kinh lôi cuồn cuộn, cuồng phong gào thét mà lên.

Viện trưởng đi.

Thanh Dương trời, sập!

—

—

—

—

—

Chương 190 : Muốn viện trưởng phong quang đại táng

Chu công đại đạo.

Lên cái tên này, tự nhiên cùng Thông Châu thành đồng dạng, đều là vì đập vị kia ở xa đế đô, lại uy che trời dưới, viện trưởng đại nhân mông ngựa.

Tựa như trước đó, Chu phủ chỉ là một tên quản gia, liền dám ở thành chủ trước mặt chỉ cao khí giương, không đem mệnh quan triều đình để ở trong mắt… Mượn, chính là viện trưởng đại nhân thế.

Tất cả người Chu gia, từ các phòng người nói chuyện, cho tới canh cổng hộ vệ, mấy chục năm qua một mực đưa thân vào, viện trưởng đại nhân cánh chim phía dưới.

Đến mức, để bọn hắn sinh ra một loại ảo giác —— Chu gia sắc màu rực rỡ, Chu gia thịnh vượng quyền thế, sẽ vĩnh viễn kéo dài tiếp.

Thẳng đến 1 ngày này, Chu công trên đường cái xuất hiện, một tên trầm mặc mà đến thiếu niên, hắn một bộ áo bào đen thần sắc túc mục, cõng 1 vị râu tóc bạc trắng lão nhân, đi tới Chu phủ trước cửa.

Hắn đảo qua 2 tôn uy nghiêm sư tử đá, lại nhìn về phía

uy nghiêm khí phái đại môn, yên lặng nói 1 câu ——
viện trưởng, chúng ta về đến nhà!

Trước cửa hộ vệ hét lớn, “Ở đâu ra tiểu tử? Mau mau cút đi, đây không phải ngươi có thể đứng địa phương!”

La Quan thản nhiên nói: “Ngươi đi thông bẩm, viện trưởng đại nhân về nhà, để Chu gia chỗ đích mạch tất cả mọi người, toàn bộ ra quỳ nghênh.”

“Viện trưởng đại nhân? Liền trên lưng ngươi lão già này? Ở đâu ra tiểu tử điên, muốn chết!”

Hộ vệ nhe răng cười bên trong, 1 bàn tay đập xuống, mang theo gào thét phong thanh.

Nhưng ngay sau đó chính là một tiếng hét thảm, thiếu niên động cũng không động, hộ vệ liền lăn lộn bay ra ngoài, ôm tay cụt thống khổ kêu rên.

Một màn này, khiến trước phủ mọi người sắc mặt đại biến.

Bao nhiêu năm, còn là lần đầu tiên, có người dám can đảm ở Chu gia trước cửa động thủ đả thương người.

Liền không đề cập tới Chu gia quyền thế, chỉ là âm thầm bảo hộ đế võ cao thủ, liền đầy đủ để tiểu tử này, hối hận giờ phút này cử động.

Hắn chết chắc!

Cũng không biết vì sao, những cái kia ngày thường bên

trong, ngẫu nhiên có thể thấy được đế võ cao nhân, lúc này lại vẫn chưa hiện thân. Mà thiếu niên trước mắt này, rõ ràng khó đối phó, có người hét lớn một tiếng, “Xem trọng tiểu tử này, đừng để hắn chạy!”

Vội vàng xông về phủ bên trong, đi viện binh.

Rất nhanh, một tên sắc mặt trắng bệch, hiển nhiên tửu sắc quá độ, bị móc sạch thân thể trung niên nhân, dẫn một đám người đi tới.

“Ai dám đến ta Chu gia làm càn…”

Chỉ mới nói nửa câu, liền bỗng nhiên dừng lại, liền thấy người này trợn to tròng mắt, trực câu câu nhìn chằm chằm La Quan phía sau.

Đột nhiên đẩy ra mọi người, thất tha thất thểu chạy về.

Bá ——

Toàn bộ Chu phủ trước cửa bỗng nhiên tĩnh mịch, mọi người đều từ đó phẩm vị ra, khác hẳn với bình thường hương vị, cái trán bắt đầu đổ mồ hôi.

Rất nhanh cửa phủ mở rộng, một đám người vọt ra, trong đó liền có vị kia, ngồi tại trên xe lăn tàn tật trung niên nhân.

“Tránh ra, đều tránh ra cho ta!” Hắn liều mạng đẩy xe lăn, chen đến trước mặt mọi người, một chút liền nhận ra, phụ thân của mình.

Đoan chính thái đứng thẳng bất động nguyên địa, cái kia hắn oán 30 năm, hận 30 năm nam nhân, thế mà cứ như vậy chết rồi.

Mà giờ khắc này, hắn nhưng lại không tưởng tượng bên trong thống khoái, não hải trống rỗng.

“Là hắn! Thật sự là hắn!”

“Viện trưởng chết rồi…”

“Xong, Chu gia muốn xong!”

Chu gia trước cửa, nháy mắt lâm vào hỗn loạn.

Năm đó một trận chiến, viện trưởng 1 kiếm ra, giết tiên tông cường giả vô số. Về sau, càng là bằng sức một mình, ngạnh sinh sinh áp chế tiên tông 30 năm, khó nhập Thanh Dương nửa bước.

Nếu nói cừu hận, tiên tông người sợ là, hận không thể đem viện trưởng chém thành muôn mảnh.

Nhưng hôm nay, viện trưởng chết rồi.

Thân là huyết mạch đồng tộc, Chu gia thế tất sẽ nghênh đón, tiên tông thảm thiết nhất trả thù.

Vừa nghĩ tới, tiên tông thủ đoạn tàn khốc, mọi người tay chân lạnh buốt, đầy mắt hoảng sợ.

“Trốn! Chạy ra Thông Châu thành, hoặc còn có một con đường sống!”

“Sản nghiệp tất cả đều bỏ qua, mở ra phủ khố, điểm tiền tài liền đi!”

“Thông tri nhà bên trong, chuẩn bị đào mệnh!”

Thân là gia chủ đoan chính thái, trở nên không người hỏi thăm, tất cả mọi người giờ phút này, đều cách hắn xa xa.

Tiên tông muốn trả thù, thân là viện trưởng nhi tử, không hề nghi ngờ hắn hẳn là cái thứ 1 chết!

“Các ngươi làm gì! Chu gia còn không có ngược lại… Ta còn ở lại chỗ này… Các ngươi đứng lại cho ta!”

Không người nào để ý hắn, đoan chính Tara ở trước mắt 1 người, “Đường huynh, ngươi mau giúp ta…”

Ba ——

Trùng điệp một bạt tai, đem hắn đánh bại trên mặt đất, bị hô làm đường huynh trung niên nhân, thần sắc dữ tợn, “Cha ngươi giết cha ta! Cái này đại thù, ta một mực ghi tạc tâm lý, nếu không phải lão già còn sống, ngươi cho rằng ta sẽ đối ngươi thấp 3 lần khí? Cút cho ta!”

Đoan chính thái ngơ ngác nhìn xem đã từng, cùng hắn quan hệ mật thiết, thân như huynh đệ đường huynh, lại nhìn về phía thờ ơ Chu gia mọi người.

Hắn đột nhiên ý thức được, nguyên lai một mực oán hận phụ thân, những năm này còn tại che chở lấy hắn!

“Dừng lại!” Quát khẽ một tiếng vang lên, “Hôm nay, các ngươi 1 cái cũng không thể đi.”

Thiếu niên ngữ khí bình tĩnh, “Quỳ xuống, nghênh viện trưởng về nhà!”

Thanh âm không cao, lại rõ ràng truyền vào tất cả mọi người trong tai, chẳng biết tại sao nhìn xem thiếu niên khuôn mặt, mọi người nhưng vẫn bản năng bên trong, sinh ra mấy điểm kính sợ.

Trước phủ ầm ĩ, hỗn loạn, bỗng nhiên đình trệ.

Đường huynh cười lạnh, “Ngươi là ai? ? Ta Chu gia sự tình, ai cần ngươi lo! !” Hắn đảo mắt mọi người, “Lão già đã chết, các ngươi muốn lưu lại chôn cùng, kia tùy các ngươi!”

Bá ——

Bá ——

Nơi hẻo lánh bên trong, xông ra mấy thân ảnh, mỗi cái đều khí tức kinh người, có không kém tu vi võ đạo, đứng tại sau lưng hắn.

Hắn nhanh chân hướng về phía trước, tiếp cận La Quan, “Cút ngay cho ta…”

Ông ——

Kiếm minh bỗng dưng vang lên, không ai thấy rõ xảy ra

chuyện gì, chỉ nghe “Phốc” một tiếng vang trầm.

“A!”

“Giết người!”

Liền chuyển biến tốt lớn một cái đầu lâu phóng lên tận trời, thi thể không đầu lắc mấy lần, mới “Phù phù” ngã xuống đất.

Huyết tinh xông vào mũi!

Chu gia mọi người mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, nhìn chằm chằm giết người thiếu niên, “Ngươi đến cùng là ai? ?” Mấy cái võ đạo cường giả, rống giận xông lại, nhưng bọn hắn chưa tới gần, liền bị đánh bại trên mặt đất.

Từ ẩn tàng chỗ, hiện thân đế võ cao thủ, thần sắc bi thương nhìn thoáng qua, thiếu niên phía sau viện trưởng, cùng nhau quỳ xuống đất.

Thiếu niên ngẩng đầu, thanh âm bình tĩnh, “Ta là ai? Ta là đế võ thiếu viện, tân nhiệm đế Vũ viện trưởng! !” Hắn cõng viện trưởng, đi hướng Chu gia đại môn.

Viện trưởng chết rồi, Thanh Dương trời sập, tiên tông tất nhiên xuất thủ, mắt thấy chính là một trận ngập trời đại kiếp.

Đứng tại lý trí góc độ, có lẽ bây giờ nhất nên làm, là bí không phát tang, lấy tranh thủ càng nhiều thời gian.

Nhưng La Quan không muốn.

Hắn không muốn, vì Thanh Dương, vì thiên hạ trả giá hết thảy viện trưởng, sau khi chết lại thụ nửa điểm ủy khuất.

Nếu không, viện trưởng cả đời này, liền quá không đáng.

Thiếu niên hôm nay, liền muốn chiêu cáo thiên hạ, viện trưởng đại nhân cưỡi hạc đi về phía tây. Tung cử động lần này sẽ dẫn phát rất nhiều gợn sóng, biến cố, hắn dốc hết sức chống được.

Ai nếu dám tới, phá hư viện trưởng đại nhân tang lễ, vậy liền lấy tay trúng kiếm, giết hắn cái máu chảy thành sông.

Cũng là cảm thấy an ủi viện trưởng trên trời có linh thiêng —— trời sập, còn có hắn.

Đế võ ngược lại không, Thanh Dương vẫn như cũ sẽ là, ngài thủ hộ cả đời Thanh Dương.

Thiếu niên hắn, muốn viện trưởng phong quang đại táng!

Hôm ấy, Chu phủ một mảnh làm cảo, Chu công đại đạo bên trên chật ních, Thông Châu thành bên trong các phương diện mạo nhân vật.

Viện trưởng cùng hôm nay, kia cửa thành quan vương càng, cũng trong đám người, sắc mặt trắng bệch tay

chân lạnh buốt.

Có khoái mã từ cửa thành ra, khoác bạch giáp, buộc dây gai, 800 dặm khẩn cấp, thẳng đến đế đô!

###

Hôm nay núi đông tỉnh internet tác hợp thành lập, giày vò 1 ngày, thể xác tinh thần đều mệt… Đại cao trào kịch bản, không dám viết linh tinh, hôm nay cũng chỉ có 1 chương… Mai kia, sẽ đem thiếu càng bổ sung, nuốt lời người tất ngắn ba tấc!

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 191 : Nhân gian đất khô cằn

Thời gian đẩy về phía trước một chút.

Lương Châu thành đêm, viện trưởng xuất kiếm sau 2 ngày, huyền y đạo nhân ngồi một mình đỉnh núi, đột nhiên khẽ than thở một tiếng.

“3 vị đạo hữu tới tốt lắm nhanh, bần đạo hữu lễ.”

Trước người hắn, không gian chấn động bắt đầu, có hình tượng từ đó hiển hiện ——

Huyết hải cuồn cuộn, thi khí cuồn cuộn, cùng bên trong hang núi kia quan tài thuỷ tinh.

Tuy là hư ảnh nhưng cho người ta cảm giác, lại vô song chân thực, thuận tiện như sau một khắc, bọn chúng liền đem từ đó bước ra, giáng lâm tại đây.

“Lương châu bên trong, 3 tiên tông Trúc Cơ 9 người, có khác luyện khí đệ tử gần 100, đều chết bởi 1 kiếm phía dưới! Việc này, ngươi muốn thế nào giải thích?”

Huyết hải thân ảnh gào thét, khí tức khủng bố phóng thích, nháy mắt bao phủ cả tòa dãy núi, làm thiên địa tĩnh mịch lại không một chút âm thanh.

Vô số sinh linh, tại nó uy áp dưới run rẩy!

Thi khí bên trong khủng bố bóng đen, quan tài thuỷ tinh - bên trong nữ tử, bây giờ dù chưa mở miệng, băng lãnh sát cơ nhưng cũng đem đạo nhân khóa chặt.

Huyền y đạo nhân nói: “Việc đã đến nước này, mấu chốt không tại bần đạo giải thích như thế nào, mà là 3 vị như thế nào đối đãi chuyện này.”

Hắn thần sắc bình tĩnh, “Liền trước xách kết quả xấu nhất, 3 vị hôm nay đến, như khăng khăng muốn đối bần đạo động thủ, ta tuy không phải 3 vị liên thủ chi địch, nhưng muốn chạy trốn lấy mạng lại không khó. Xin tin tưởng bần đạo, ta bảo mệnh bản lĩnh, đích xác coi như lợi hại, nếu không cũng không có khả năng, bây giờ còn có thể giữ vững bình tĩnh. Mà 3 vị đâu, một trận đại chiến xuống tới, thế tất dao động Kim Đan (giả đan), khiến tự thân thọ nguyên tổn hao nhiều.”

“Hai chúng ta bại câu thương, còn đem lẫn nhau trở thành sinh tử đại địch, cái này đại giới còn xin 3 vị, nhất định phải suy nghĩ kỹ càng.”

Huyết hải, thi ảnh, quan tài thuỷ tinh trầm mặc, như đang do dự.

Đạo nhân mỉm cười, “Đổi một cái góc độ, cho dù Cửu U tuyệt diệt trận thuận lợi mở ra, hiến tế Lương châu giết chết La Quan, viện trưởng đại nhân không còn sống lâu nữa, mắt thấy duy nhất có khả năng, nâng lên đế võ đại kỳ người kế nhiệm bị giết, 3 vị đoán hắn sẽ kế tiếp theo kéo dài hơi tàn, hay là sẽ nổi điên? Bần đạo cảm thấy, tỉ lệ lớn là cái sau, đến lúc đó 3 vị đạo hữu bên trong tất có 1 người, đem tiếp nhận viện trưởng cuối cùng 1 kiếm, ai

có nắm chắc có thể toàn thân trở ra?”

“Hao tổn 9 vị Trúc Cơ, gần bách luyện khí đệ tử, dù khiến tiên tông thực lực suy yếu, nhưng chỉ cần có tài nguyên lại tốn hao chút thời gian, chung quy có thể khôi phục. Mà bây giờ, trọng yếu nhất chính là, chúng ta trả giá những này đại giới về sau, treo ở đỉnh đầu một kiếm kia đã chém ra, chỉ cần lại mấy ngày, đợi viện trưởng chết đi về sau, Thanh Dương sẽ không còn khả năng ngăn cản tiên tông… Đến lúc đó, muốn giết La Quan, bất quá lật tay ở giữa.”

Hắn lui ra phía sau một bước, thần sắc thành khẩn, “Nói nhiều như vậy, là muốn mời 3 vị biết, bần đạo cũng không cùng 3 tiên tông trở mặt chi niệm.”

3 bên hình chiếu trầm mặc không nói.

Nhưng trên đỉnh núi, bừng bừng sát cơ dần tán.

Đương nhiên, mồm mép vĩnh viễn chỉ có thể, đưa đến tác dụng phụ trợ, chân chính để bọn hắn cải biến tâm ý, vẫn là thực lực.

Dù chưa chân chính giao thủ, nhưng huyền y đạo nhân cho bọn hắn cảm giác, rất mạnh. Mọi người dù cùng là giả đan, đạo nhân xác nhận trên nhất chờ… 3 người liên thủ có thể giết hắn, nhưng cái kia cần trả giá cực nặng đại giới. Huống chi, như lỡ như bị người này đào tẩu, liền càng thêm được không bù mất.

Huyền y nói chắp tay cúi đầu, quay người rời đi.

Khóe miệng của hắn, lộ ra vẻ mỉm cười.

Hôm nay kết quả trong dự liệu, như không có những này nắm chắc, hắn lại sao dám tính toán 3 tiên tông?

Nghĩ đến bây giờ, đầy ngập lửa giận, úc ý tiên tông mọi người, chắc chắn sẽ đem phát tiết mục tiêu, chỉ hướng Thanh Dương chỉ hướng đế võ, chỉ hướng cái kia hắn rất muốn một chút xíu, đem nó thiên đao vạn quả La Quan.

Kia, liền chỉ cần các loại, cùng 1 cái tự tay, giết chết La Quan cơ hội!

…

Viện trưởng chết rồi.

Tin tức truyền đến đế đô, liền như tinh thần rơi biển, nhất thời sóng lớn cuồn cuộn, như muốn ngập trời!

Có người cực kỳ bi ai khóc lớn, có sắc mặt người trắng bệch, có người thất hồn lạc phách… Đều cảm nhận được, vô tận băng hàn, sợ hãi.

Đế cung ngay lập tức làm ra ứng đối, tuyên bố Thanh Dương từ ngày này trở đi, tiến vào trạng thái khẩn cấp. Từng đạo chiếu lệnh, bằng nhanh nhất tốc độ đưa đạt biên quan, mệnh biên cảnh trú quân làm tốt, nghênh đón đại chiến chuẩn bị.

Dù đế võ 400 năm kỷ niệm ngày thành lập trường lúc, tiên tông 10 lôi bị phá, 5 nước bị buộc ký kết minh ước,

nhưng ai đều biết loại vật này, tùy thời đều có 100 loại lý do, có thể trực tiếp xé bỏ.

Đế đô đại trận mở ra!

Gấp gáp, bầu không khí ngột ngạt, khiến cho mọi người đỉnh đầu, đều như ép một tòa núi lớn.

Trên thực tế, núi vẫn luôn tại, chẳng qua là có người, vì bọn họ dốc hết sức nâng lên.

Mà bây giờ, người kia đổ xuống! !

Đế võ bên trong, mây thuyền bay lên không, lấy Đại hoàng tử, Nhị hoàng tử cầm đầu lo việc tang ma đội ngũ, mang theo đế cung ý chỉ, bằng nhanh nhất tốc độ đi Thông Châu thành.

Người đi theo, bất quá hộ vệ mấy người, phụ trách tuyên chỉ lão hoạn quan, tuổi già sức yếu cúi đầu, trong đám người không chút nào thu hút.

Nhưng ngẫu nhiên, khi hắn lúc ngẩng đầu, đáy mắt có tinh mang hiện lên, như âm mây bên trong lôi đình, dù lóe lên một cái rồi biến mất lại có vạn quân chi lực! !

…

Trong sơn cốc, chướng khí phun trào, lăn lộn ở giữa ngẫu nhiên có thể thấy được, mặt đất từng cỗ bạch cốt. Số lượng nhiều, lại bao trùm cả tòa thung lũng, không biết có bao nhiêu người, chết ở trong đó.

Đột nhiên, 1 đạo ánh sáng nhạt từ thiên ngoại mà đến, gào thét xuyên qua chướng khí chui vào sơn cốc. Mấy hơi về sau, cả tòa sơn cốc bên trong chướng khí, sôi trào quay cuồng lên, lại hóa thành 1 trương dữ tợn mặt quỷ.

Nó miệng khép mở, phát ra cười to, “Chết rồi, lão thất phu kia, cuối cùng là chết!”

“Giết ta quỷ môn một phái ba mươi bảy người, ngươi còn muốn an ổn hạ táng? Nằm mơ!”

“Ta chắc chắn ngươi chém thành muôn mảnh, lại hạ xuống thế gian ác độc nhất nguyền rủa, để ngươi vĩnh đọa thâm uyên, lại vô luân hồi cơ hội!”

Oanh ——

Mặt quỷ phóng lên tận trời, thẳng đến Thanh Dương.

…

Đại giang bên bờ, có một trung niên kiếm khách, giờ phút này mắt lộ ra tinh mang.

“Viện trưởng trên thân, tất có đại ẩn bí, mới có thể dùng võ phu chi thân, có trảm thiên kiếm uy.”

“Nếu ta có thể được đến, thiên hạ này chi lớn, ai là một hiệp chi địch? ?”

Ông ——

Kiếm minh vang lên, trung niên kiếm khách trực trùng vân tiêu, mang theo khủng bố kiếm ý, một đường ầm ầm tiến lên.

…

“Thanh Dương tương khuynh, bản tông đã lấy được Thi Giáp cho phép, chỉ cần có thể giúp bọn hắn đoạt đến viện trưởng thi thể, liền cho phép chúng ta, tại Thanh Dương tuyển lựa đất đai một quận, làm Dưỡng Quan địa.”

Đen nhánh dưới mặt đất, ngọn đuốc ảm đạm tia sáng nhảy vọt, soi sáng ra từng cỗ quan tài hình dáng, tản ra âm trầm, đáng sợ khí tức.

Giờ phút này, theo thanh âm này rơi xuống, “Bành” “Bành” âm thanh không ngừng truyền ra, nắp quan tài kịch liệt chấn động, như trong đó chi vật đã không kịp chờ đợi, muốn từ đó xông ra.

“Không nên gấp, ta hiện tại liền dẫn các ngươi quá khứ… Lần này, không ai có thể ngăn cản chúng ta.”

“Đợi việc này đạt thành, tẫn thủ một quận sinh linh huyết nhục, hồn phách vì đất màu mỡ, ta Dưỡng Quan một mạch tất nhiên, có thể lại lần nữa quật khởi!”

…

Cùng loại sự tình, tại rất nhiều nơi phát sinh.

Viện trưởng đi tây phương, tin tức chiêu cáo thiên hạ,

Chu gia treo trên cao làm cảo, Thông Châu thành bên trong tiếng khóc chấn thiên.

Đế đô phái ra lo việc tang ma đội ngũ, ngay tại lao tới trên đường.

Đây hết thảy hết thảy, đều cho thấy, Đế Võ Hậu Sơn lão thất phu kia, là thật chết rồi.

Nhưng những năm này, tiên tông một phương tại viện trưởng trong tay, ăn quá nhiều thua thiệt. Thực tế không dám dễ tin, kia nhân gian hung kiếm, thật cứ như vậy đổ xuống? ?

Cẩn thận một chút, luôn luôn không sai.

Đương nhiên, một khi bọn hắn xác định, viện trưởng xác thực vẫn lạc… Kia Thanh Dương, liền chuẩn bị nghênh đón, đến từ tiên tông trả thù đi!

Tất cả thù mới hận cũ, cùng nhau thanh toán.

Chu gia, chỉ là vừa mới bắt đầu… Lão thất phu không phải, muốn che chở thiên hạ thương sinh, cho bọn hắn chống lên một mảnh, sống sót thiên địa?

Kia tiên tông, càng muốn để mảnh này cương vực, biến thành nhân gian đất khô cằn!

Khuấy động ám lưu, cuồn cuộn sát ý, bây giờ từ bốn phương tám hướng mà đến, tề tụ Thông châu.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 192 : Thiếu niên giơ kiếm nơi này

Thông Châu thành bên ngoài, huyền y đạo nhân đăng lâm đỉnh núi, mặt lộ vẻ chế giễu.

3 tiên tông những người này, thật đúng là một đám phế vật, bị viện trưởng giết sợ, ngay cả sau khi hắn chết lại vẫn không dám trực tiếp động thủ.

Bất quá, cũng là không sao, đã chờ lâu như vậy, không kém hôm nay điểm này thời gian.

Lại để bọn hắn, đi thử xem La Quan mũi kiếm, phải chăng sắc bén —— viện trưởng sau khi chết, huyền y đạo nhân trước hết nhất, đến Thông Châu thành bên ngoài.

Trông về phía xa thành trì lúc, chẳng biết tại sao, đáy lòng của hắn lại có một tia bất an.

Cũng không mãnh liệt, lại rõ ràng tồn tại!

Hẳn là, La Quan có khác sát chiêu? Át chủ bài?

Suy nghĩ qua đi, huyền y đạo nhân quyết định các loại, chờ hắn cùng tiên tông một phương, giết lưỡng bại câu thương lúc, hắn lại vào sân thu hoạch.

Đột nhiên, đạo nhân quay người nhìn về phía Tây Bắc, kia bên trong có ầm ầm thanh âm truyền đến, mơ hồ có

thể nhìn thấy, là 1 trương dữ tợn mặt quỷ.

Sát khí đằng đằng!

Khối thứ nhất thí kiếm thạch, đến.

Chu công đại đạo, Chu gia!

Trên linh đường, tàn tật đoan chính thái, quỳ gối quan tài khóc không thành tiếng, không biết hắn là thật biết sai, hay là sợ hãi tại không biết vận mệnh.

Phía dưới, là Chu gia mọi người, đều sắc mặt tái nhợt.

Ánh mắt thỉnh thoảng nhìn về phía, đầu kia buộc Bạch Hiếu, trầm mặc không nói thiếu niên.

Đột nhiên, “Ầm ầm” tiếng vang từ chân trời mà đến, uy nghiêm gào thét vang vọng cả tòa Thông Châu thành, “Lão thất phu, ngươi nghĩ phong quang đại táng? Nằm mơ!”

“Hôm nay, bản tọa liền giết hết ngươi Chu gia huyết mạch, lại đem ngươi từ quan tài bên trong đào ra, chém thành muôn mảnh!”

Trong linh đường, nháy mắt lâm vào bối rối.

Chu gia mọi người, từng người trợn to hai mắt, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ.

“Đến rồi! Đến rồi!”

“Này khí tức, là tiên tông Trúc Cơ, hẳn là tiên tông Trúc Cơ!”

“Chu gia xong, chúng ta đều xong!”

Thiếu niên thần sắc bình tĩnh, “Ngậm miệng, quỳ xuống, khóc!” Hắn đi ra ngoài, nhìn về phía phương xa ngập trời chướng khí, biến thành kia khủng bố mặt quỷ, rút kiếm liền trảm.

Oanh ——

Kiếm minh đột khởi, sát na trùng thiên, khủng bố kiếm ý lấy vô địch chi thế, thẳng đến chướng khí mặt quỷ. Tốc độ nhanh không thể tưởng tượng, trước một khắc tại linh đường chém xuống, tiếp theo một cái chớp mắt liền đã bức lâm.

“A!”

Liền chỉ nghe, một tiếng kêu thê lương thảm thiết, kia sát khí đằng đằng khí thế hùng hổ mà đến mặt quỷ, lại bị mũi kiếm 1 chém làm 2.

Máu tươi rơi vãi, thi thể tại kiếm hơi thở xâm nhập dưới, nháy mắt hóa thành bột mịn, liền như một kiếm này, ở trên trời điểm 1 đóa hoa hồng.

Bên tai, thanh tĩnh!

Chu gia mọi người trợn to tròng mắt, ngơ ngác nhìn một màn trước mắt, liền như hóa đá.

“Ừm?”

Thiếu niên nhíu mày.

Chỉ nghe “Phù phù” “Phù phù”, Chu gia mọi người quỳ xuống đất, gào khóc.

La Quan có chút đau đầu, nhưng bọn hắn chung quy là, viện trưởng huyết mạch thân quyến… Thôi, tùy bọn hắn đi thôi.

Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía chân trời.

Từ đế đô mà đến mây thuyền, trải qua một đường phi nước đại về sau, rốt cục tại hôm nay, đuổi tới Thông Châu thành.

Vừa lúc, liền xa xa nhìn thấy, thiếu niên 1 kiếm xuất thủ, bổ ra mặt quỷ giết người một màn.

“Tốt!”

“Thiếu viện đại nhân uy vũ! !”

“Đáng chết tiên tông tạp toái, dám đến viện trưởng linh tiền nháo sự, liền nên đem bọn hắn cho lăng trì! !”

Đế võ mọi người rống to, lại nghiến răng nghiến lợi.

Lão đại, lão nhị đứng ở đầu thuyền, biểu hiện trên mặt hơi dừng lại, đáy mắt lộ ra ngưng trọng.

Nhưng khi 2 người dư quang, đảo qua kia tuổi già sức

yếu lão hoạn quan về sau, biểu lộ liền khôi phục như lúc ban đầu.

Mây thuyền rơi vào Chu gia, lão đại, lão nhị đi đầu nhảy xuống thuyền tới, thần sắc bi thống thẳng đến linh đường.

“Viện trưởng, chúng ta tới đưa ngài cuối cùng đoạn đường!”

2 cái hoàng tử, trực tiếp quỳ gối linh tiền, cung cung kính kính dập đầu, đây là viện trưởng lẽ ra nhận tôn trọng.

Lại cùng đoan chính thái, nói vài câu nén bi thương cùng lời nói, lúc này mới đi tới La Quan trước người, “Thiếu viện đại nhân, chúng ta phụng hoàng mệnh mà đến, nghênh viện trưởng về đế đô, lấy quốc táng chi lễ hạ táng Đế lăng, vị cùng quân vương.”

La Quan híp híp mắt, thản nhiên nói: “Mời 2 vị điện hạ, thay hướng bệ hạ ngỏ ý cảm ơn, nhưng viện trưởng lâm chung trước đó, đã về đến cố hương, đã cho thấy tâm nguyện.”

“Cái gọi là lá rụng về cội, liền xin cho viện trưởng, an táng tại bên ngoài Thông Châu thành, cùng phụ mẫu làm bạn đi.”

Đại hoàng tử nhíu mày, “La Thiếu Viện, đây là bệ hạ ý chỉ…”

Lời còn chưa dứt, liền bị đánh gãy, “Đại hoàng tử sai, từ viện trưởng đi tây phương bắt đầu từ thời khắc đó, ta

liền đã tự động tiếp chưởng đế võ, ngươi nên gọi ta viện trưởng.”

La Quan thản nhiên nói: “Lão viện trưởng, liền lưu tại Thông châu, cái kia đều không đi.”

Thanh Dương thiên hạ, từ Triệu thị Hoàng tộc chấp chưởng, hoàng quyền là trời.

Duy đế Vũ viện trưởng, nhưng địa vị ngang nhau, cùng trời chung đủ!

Viện trưởng không muốn, chính là hoàng quyền cũng vô dụng.

Đại hoàng tử sắc mặt biến hóa, cũng không chờ hắn lại nói cái gì, mây trên thuyền theo tới đế võ mọi người, đã cùng nhau quỳ xuống đất.

“Ta cùng bái kiến viện trưởng!”

Trong lòng khẩn trương, bối rối, luống cuống, lúc này bỗng nhiên tán đi hơn phân nửa. Bởi vì, từ này bắt đầu từ thời khắc đó, đế võ lại có, chống trời nguy nga dãy núi.

Có lẽ non nớt, nhưng bọn hắn tin tưởng, thiếu niên cầm kiếm nơi tay, chính là vô địch!

Lão hoạn quan ngẩng đầu, ánh mắt rơi vào La Quan trên thân, thiếu niên thần sắc bình tĩnh, đối với hắn đối mặt.

Một phương võ đạo thông thiên, nhìn như già nua, khô mục nhục thân dưới, cất giấu khủng bố mênh mông khí huyết, như uông - dương vô biên vô hạn.

Một phương khác, thì thiếu niên thiên kiêu, kiếm đạo cảnh giới 1 ngày 1,000 dặm, đạt không thể tưởng tượng cảnh giới, kiếm ra có thể khiến thiên địa thất sắc.

Không có ai biết, lặng yên không một tiếng động ở giữa, song phương liền đã tiến hành, một trận ý thức phương diện giao phong.

Lão hoạn quan đáy mắt, hiện lên một tia tán thưởng, chợt lại có chút tiếc nuối, thanh âm hơi có khàn khàn, “Bệ hạ nói, như viện trưởng không muốn về kinh, nhưng lưu tại Thông châu hạ táng.”

La Quan quay người đi ra ngoài, “Viện trưởng lo việc tang ma một chuyện, liền giao cho các ngươi.”

Một mắt Từ Tranh trừng mắt, “Viện trưởng, ngài đi đâu? ?”

La Quan không có quay đầu, thản nhiên nói: “Lão viện trưởng đi về phía tây, liền có một ít thứ không biết chết sống, cảm thấy mình lại đi.”

“Ta đi chờ bọn hắn, cũng miễn cho bị một đám con rệp, nhiễu lão viện trưởng trên trời có linh thiêng.”

Thiếu niên chân đạp hư không, tại vô số ánh mắt chú mục dưới, rơi vào Thông Châu thành đầu tường, ôm kiếm đứng.

Ông ——

Kiếm minh vang lên, thiếu niên dù chưa xuất kiếm, lại có trùng thiên kiếm ý, thẳng đến mây tiêu.

Cái thập phương, trấn vạn địch.

Nó ý… Hôm nay giơ kiếm ở đây, dám can đảm xông trong thành nửa bước người, chết!

Thông Châu thành bên ngoài, đỉnh núi huyền y đạo nhân lông mày, giờ phút này hơi nhíu lên.

1 kiếm xuất thủ, bổ mặt quỷ giết người, có thể nói đối mặt ở giữa, đã phân sinh tử.

Gọn gàng mà linh hoạt, làm người sợ hãi.

La Quan thực lực, so trong tưởng tượng càng mạnh, cũng khó trách hôm nay, hắn cường thế như vậy.

Nhưng rất nhanh, đạo nhân lông mày liền giãn ra, bình tĩnh lại.

Bây giờ, chỉ là 1 đạo khai vị thức nhắm mà thôi, chân chính sát cục còn chưa tới tới.

3 tiên tông chết nhiều người như vậy, trả giá to lớn đại giới, rốt cục đẩy ra treo đỉnh 1 kiếm, sao lại lại cho đế võ xoay người cơ hội? ?

La Quan bây giờ, biểu hiện ra thực lực càng mạnh, bọn

hắn sát cơ càng nặng.

Hôm nay, hắn hẳn phải chết!

Đương nhiên, cuối cùng nhất định là sẽ, chết trong tay hắn bên trong.

Hưu ——

Có kiếm minh bộc phát, từ chân trời mà đến, kia là một trung niên kiếm khách, chân đạp hư không sau người, lại có sông lớn hư ảnh hiển hiện.

Lăn lộn, gào thét, bộc phát ra hạo đãng kiếm hơi thở, chỉ là quan sát từ đằng xa, liền làm lòng người thần run rẩy.

Như một kiếm này, thật muốn hóa thành chín ngày trường hà, lấy càn quét thiên địa chi uy quét ngang, thế không thể đỡ!

Chương 193 : Còn có ai?

“Đế Vũ viện trưởng kiếm áp thiên hạ, khiến thế gian kiếm tu đều ảm đạm phai mờ, bản tọa cũng thế.”

Trung niên kiếm khách tiếng như kinh lôi, mang theo hạo đãng kiếm minh mà đến, “Mấy chục năm trước bại một lần, khốn nào đó đến nay mấy thành tâm ma, khiến kiếm đạo lại khó tấc tiến vào.”

“Cho nên, nào đó hôm nay xuất kiếm, muốn chém xuống viện trưởng đầu lâu, phá trong lòng ác mộng, để cầu suy nghĩ thông suốt nặng đắp kiếm đạo!”

Kiếm khách ánh mắt, rơi vào đầu tường, “Tiểu bối, ngươi lúc này thối lui, nào đó không giết ngươi.”

Hắn tu vi dù khốn tại Trúc Cơ trung cảnh hơn 30 năm, nhưng cũng bởi vậy, lĩnh ngộ giang hà 1 kiếm. Xuất thủ chính là thiên hà cuốn ngược, nhưng quét ngang thập phương, đối chiến Trúc Cơ thượng cảnh, cũng không hề yếu.

Chỉ là 1 kiếm nói hậu bối, dù có mấy điểm kiếm uy, cũng bất quá Trúc Cơ trung cảnh cấp độ, tuyệt không phải đối thủ của hắn. Đương nhiên, trung niên kiếm khách không phải hạng người lương thiện, không đối La Quan xuất thủ, là nghĩ bảo tồn thực lực, lấy ứng đối tiếp xuống có khả năng, xuất hiện cường địch.

Viện trưởng vẫn lạc, ngấp nghé Thông Châu thành người, há lại sẽ chỉ hắn 1 người?

Thiếu niên đứng ở đầu tường, rút kiếm ra khỏi vỏ, “Ngươi nói nhảm nhiều quá, muốn chết liền tới!”

Trung niên kiếm khách sắc mặt trầm xuống, “Thôi được, trước hết giết ngươi, lại tiến vào Thông châu.” Hắn đưa tay 1 kiếm, trường hà hư ảnh sát na bộc phát.

Như thiên hà khuynh đảo, lấy hạo đãng chi thế rơi thẳng, khủng bố tuyệt luân, khó mà ngăn cản.

Hô ——

Kiếm chưa đến, cuồng phong gào thét mà đến, cuốn lên thiếu niên mái tóc đen dài, đầu buộc Bạch Hiếu theo gió khuấy động.

Hắn trực diện trên đỉnh đầu, hạo đãng mà dài sông, 1 kiếm xuất thủ, từ dưới lên trên kiếm chỉ mây tiêu.

Kiếm minh kinh thiên, hạo đãng kiếm uy bộc phát, lấy bạt sơn hà chi thế, phóng lên tận trời.

Thứ 1 đạo kiếm ảnh hiển hiện, về sau là đạo thứ 2, đạo thứ 3… Lít nha lít nhít, ngàn vạn đạo kiếm ảnh hội tụ đến cùng một chỗ, liền giống như là 1 đầu kiếm hà, cùng chém tới 1 kiếm ngang nhiên đối bính.

Nổ vang rung trời như lôi đình nổ tung, trường hà hư ảnh rung động bên trong vỡ vụn, kiếm hà ngược dòng trùng thiên chi thế không giảm, đem trung niên kiếm khách cuốn vào.

Hắn kinh sợ gào thét, một mặt khó có thể tin, không nghĩ ra hắn mấy chục năm qua, ngộ ra mạnh nhất 1 kiếm, vì sao bị tuỳ tiện phá vỡ.

Trung niên kiếm khách muốn từ kiếm trong sông giết ra, lại đột nhiên trừng to mắt, chỉ cảm thấy kiếm trong tay một nháy mắt, giống bị ép thiên sơn vạn thủy, nặng nề mấy khó nắm chắc, chớ nói chi là xuất kiếm tự vệ. Kêu thảm bên trong, hắn thân ảnh bao phủ tại kiếm hà bên trong, bị kiếm ảnh đầy trời xé nát!

Hôm nay viện trưởng đại tang kỳ hạn, thiếu niên ra 2 kiếm, giết 2 người.

Toàn bộ thiên địa, lúc này hoàn toàn yên tĩnh.

4 phương 8 hướng, âm thầm không biết bao nhiêu ánh mắt, lúc này con ngươi co vào, bộc lộ chấn kinh, kiêng kị.

Kiếm bổ mặt quỷ còn dễ nói, dù sao chỉ là Trúc Cơ sơ cảnh, thực lực qua quýt bình bình. Có thể trúng năm kiếm khách, lại tại tán tu bên trong có to lớn thanh danh, một tay thiên hà sát kiếm uy lực vô tận, từng cùng Trúc Cơ thượng cảnh một trận chiến toàn thân trở ra, có thể nói tán tu quần thể bên trong gánh cờ người.

Bây giờ, lại cũng bị 1 kiếm đánh giết, chết tại kia trùng thiên kiếm hà bên trong.

“Không thích hợp, kiếm hà chi uy dù thịnh, nhưng nhiều nhất bất quá cùng trời sông sát kiếm tương tự, có thể nào 1 kiếm liền giết thiên hà kiếm?”

“Vừa rồi, hắn rõ ràng chuẩn bị phá kiếm sông mà ra, lại đột nhiên đột tử, thực tế quá mức đột ngột.”

“Hẳn là, thiên hà kiếm là gặp, thủ đoạn nào đó ám toán?”

Bọn hắn không nghĩ ra, nhưng sự thật đã ở dưới mắt, thiếu niên giơ kiếm đứng ở tường thành, xuất thủ liền giết người!

Loại này không biết, cường thế, làm cho nhiều người đáy lòng, đánh lên trống lui quân. Tiên tông hứa hẹn dù mê người, nhưng cũng muốn còn sống, mới có tư cách lĩnh dùng.

“Tốt!” Từ Tranh hét lớn một tiếng, mặt mũi tràn đầy kích động, “Viện trưởng kiếm uy vô song, đương thời vô địch!”

Lời này hiển nhiên là khoác lác, nhưng kích động đế võ mọi người, bây giờ đâu còn chú ý được những này, nhao nhao giật ra giọng rống to.

“Viện trưởng đương thời vô địch!”

“Viện trưởng đương thời vô địch!”

Từng cái, phấn khởi không thôi.

Trong thoáng chốc, như lại nhìn thấy 30 năm trước, kia bước ngoặt nguy hiểm, 1 kiếm bắt nguồn từ đế võ, lượt trảm tiên tông cường giả một màn.

Cùng hôm nay, sao mà tương tự.

Lão đại, lão nhị đứng tại linh đường bên ngoài, ngưỡng vọng đầu tường thiếu niên, cứ việc kiệt lực giữ vững bình tĩnh, đáy mắt hay là một mảnh nặng nề.

Thật mạnh! !

Tây sơn chi chiến một màn còn tại trước mắt, nhưng hôm nay La Quan xuất thủ, kiếm uy đâu chỉ tăng gấp bội? ? Quả thực thần đến sát thần, thế không thể đỡ.

Hẳn là, đế võ lại muốn xuất hiện 1 cái, cầm kiếm trấn áp thiên hạ, không ai bì nổi người? Kia Triệu thị Hoàng tộc, lại đem đi con đường nào?

Lão hoạn quan còng lưng thân ảnh, đứng tại 2 người về sau, nói khẽ: “La viện trưởng kiếm thế vô song, đích xác thiên hạ hãn hữu, nhưng chính là bởi vì điểm này, tiên tông tất sẽ không ngồi nhìn.”

Hắn buông thõng con mắt, nhìn không ra nửa điểm nỗi lòng, “2 vị điện hạ, lại lại kiên nhẫn cùng các loại, hôm nay mới chỉ là bắt đầu.”

Cái này cùng huyền y đạo nhân phán đoán giống nhau, là bởi vì bọn hắn cũng sớm đã, xem thấu hôm nay chi cục —— dưới mắt, bất quá là 3 tiên tông, vứt ra đá dò đường. Nó mục đích chỉ có 1 cái, xác định viện trưởng phải chăng đã, chân chính chết đi.

Mà viện trưởng đại nhân, đích thật là chết!

Lão hoạn quan tự mình xác nhận, đương nhiên sẽ không có sai, mà tin tức này cũng đã, thuận lợi đưa ra ngoài. 3 tiên tông người, chẳng qua là tại cùng 1 cái thời cơ xuất thủ, thuận tiện khiến cái này quân cờ, hao tổn La Quan lực lượng.

1 người độc kiếm, nếu không phải kình thiên chi uy, lại há có thể thật chống trời? La Quan hắn, cùng lão viện trưởng so sánh, hay là kém chút.

Hôm nay, hắn tất nhiên sẽ chết.

Mà đây cũng là lão hoạn quan, đi theo 2 vị hoàng tử, đến đây Thông châu mục đích chủ yếu… Hắn nhất định phải, tự mình xác nhận 2 chuyện.

1 kiện, đã hoàn thành.

Một kiện khác… Giờ cũng nhanh! !

Lão hoạn quan đáy lòng, thở dài, hắn cũng không biết bệ hạ quyết định, đến tột cùng là đúng hay sai. Vừa vặn là trời nhà chó săn… 1 đầu bị Thiên gia, nuôi cả một đời lão cẩu, hắn nhưng thật ra là không nên đi nghĩ những thứ này.

Nghe bệ hạ lời nói, tuân theo Thiên gia ý chí, chính là hắn duy nhất ứng làm.

Lão đại, lão nhị bị La Quan kiếm uy chấn nhiếp, bây giờ đột nhiên tỉnh ngộ lại, trong lòng lập tức buông lỏng.

Nhìn xem vui mừng khôn xiết đế võ mọi người, bọn hắn cùng theo cười, nhưng đuôi lông mày khóe mắt ở giữa, lại cất giấu mấy phần lãnh ý.

Thanh Dương, sẽ vĩnh viễn là, Triệu thị Hoàng tộc Thanh Dương.

Mà đế võ, thì chắc chắn tại gió táp mưa sa bên trong điêu linh… Chỉ cần La Quan chết, chỉ cùng La Quan chết!

Trên đầu thành thiếu niên, khuôn mặt còn có một tia non nớt, cũng đã vai kháng vạn quân gánh nặng, tung đao quang mưa kiếm cũng không thể lui ra phía sau nửa bước.

Nếu không, sẽ có hàng trăm triệu người, vì vậy mà vong.

Hắn thở sâu, chậm rãi phun ra, “Còn có ai? ?” Quát khẽ bạn kiếm minh, tại thiên địa này ở giữa, xa xa truyền ra.

Huyền y đạo nhân cùng lão hoạn quan có thể nghĩ tới, La Quan trong lòng càng rõ ràng hơn, hôm nay tuyệt sẽ không bởi vì hắn 2 kiếm đều giết người, liền như vậy kết thúc.

Thiếu niên trong lòng không có e ngại, có chỉ là bình tĩnh.

Muốn thiên hạ thái bình, liền cần trước hết giết hắn cái máu chảy thành sông, nếu không đem tiên tông đánh đau đánh sợ, bọn hắn sao lại thu tay lại?

Ầm ầm ——

Thông Châu thành bên ngoài, đại địa đột nhiên lăn lộn, băng liệt, từng cỗ đen nhánh quan tài, phá đất mà lên.

Số lượng nhiều, lít nha lít nhít chừng gần 1,000 cỗ!

Âm trầm, khí tức băng hàn, từ trong quan tài chảy ra đến, lại khiến trên đỉnh đầu sắc trời, đều bỗng nhiên u ám xuống dưới.

“Dưỡng Quan một mạch đến đây, mời tân nhiệm đế Vũ viện trưởng chịu chết!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 194 : Dưỡng Quan nhất tộc

Khàn khàn gầm nhẹ, từ trong quan tài truyền ra, có nam có nữ trẻ có già có, đều bén nhọn chói tai như sắt thạch ma sát. Xếp đến cùng một chỗ, liền giống như là từng cây vết rỉ pha tạp đinh sắt, theo xương đầu khe hở, hung hăng nện đi vào.

“Dưỡng Quan nhất tộc!”

“Bọn hắn lại vẫn chưa ngừng tuyệt!”

“Không nghĩ tới hôm nay, cái này khủng bố nhất tộc, lại sẽ lại xuất hiện thế gian.”

Nhìn hướng Thông Châu thành đông đảo đôi mắt, lúc này tất cả đều trợn tròn.

10,000 năm trước, có nhất tộc đột nhiên quật khởi, kỳ danh Dưỡng Quan. Bộ tộc này, tự hạ sinh bắt đầu từ thời khắc đó, liền sinh hoạt tại trong quan tài, cuối cùng cả đời không bước ra nửa bước. Nó tộc đàn hung tàn, khát máu, giết chóc thế gian sinh linh, tẫn thủ nó huyết nhục, hồn phách, uẩn Dưỡng Quan mộc lấy lớn mạnh tự thân.

Cổ tịch ghi chép bên trong, Dưỡng Quan nhất tộc từng cực thịnh một thời, từng có một đêm thôn tính một nước, giết chóc ngàn tỉ sinh linh khủng bố hành vi. Về sau, bởi vì không biết nguyên nhân, nhanh chóng suy bại, cơ hồ

tuyệt tích tại thế.

Theo truyền văn, tộc này gánh vác đặc thù sứ mệnh, giáng lâm thế gian là vì hủy diệt vạn vật, tại trong tử vong phục sinh 1 vị kinh khủng tồn tại.

Giờ phút này cuồn cuộn thi khí, từ quan tài khe hở ở giữa, mãnh liệt mà ra. Sền sệt mà đen nhánh, gần như tại thể lỏng, càng mang theo dày đặc tanh hôi. Chạm đến mặt đất nháy mắt, trực tiếp đem nó ô nhiễm, khiến cho đại địa hiện ra đen nhánh chi sắc.

Từng đạo thi khí, lẫn nhau hội tụ đến cùng một chỗ, liền như một phương đen nhánh thi nước, đem tất cả quan tài “Bao phủ” trong đó, đem ánh mắt che chắn.

Kẹt kẹt ——

Kẹt kẹt ——

Quan tài khép mở âm thanh, từ đen nhánh thi khí bên trong truyền ra, kia nghe đồn cuối cùng cả đời, không hiện thân tại thế Dưỡng Quan tộc tộc nhân, lại đi ra.

Sau đó, thi khí điên cuồng lăn lộn, như nước sôi, tiếp theo bắt đầu chảy xuôi, dọc theo một cái phương hướng xoay quanh, hóa thành 1 cái cự đại vòng xoáy.

Ánh mắt rơi xuống, thi khí vòng xoáy sâu không thấy đáy, tựa như nối thẳng địa ngục, băng hàn, hủy diệt khí cơ, từ đó mãnh liệt mà ra.

Đột nhiên, 1 con bầm đen sắc đại thủ, từ vòng xoáy bên

trong nhô ra, nắm chặt đi sau Lực tướng thân hình khổng lồ lôi ra, rõ ràng là 1 tôn khủng bố cự thi.

Nó chừng cao mấy chục trượng, toàn thân huyết nhục tất cả đều, bày biện ra bầm đen sắc, mặt ngoài trải rộng mảng lớn thi ban, cũng dưới đất chôn sâu vô số năm. Bây giờ, nó được triệu hoán ra, trên thân treo mảng lớn bùn đất, kia bùn đất xích hồng phát ra dày đặc huyết tinh, như ăn chán chê vô tận huyết nhục.

Rống ——

Cự thi rít lên một tiếng, âm phong bỗng nhiên nổi lên, vốn là âm u xuống bầu trời, bị bịt kín tầng 1 nặng nề bóng tối. Cát bay đá chạy ở giữa, vì kia nguy nga cự thi thể ảnh, tăng thêm mấy điểm khí thế, giống như thượng cổ Thi vương!

Ngắn ngủi âm tiết từ thi khí bên trong bộc phát, bén nhọn chói tai như thao khống chú ngữ, cự thi đã triệt để khô quắt, tạo thành trống rỗng - trong hốc mắt, lúc này có xích hồng huyết quang sáng lên. Nó tiếp cận đầu tường thiếu niên, “Ầm ầm “Băng băng mà tới, dẫn đất rung núi chuyển.

La Quan đáy mắt, hiển hiện một tia ngưng trọng, đưa tay chính là 1 kiếm. Kiếm ảnh gào thét mà đến, trùng điệp trảm tại cự thi thể bên trên, tiếng vang bên trong nó lay động một cái, mặt ngoài thân thể lại chỉ là, hiện ra 1 đạo nhàn nhạt vết chém.

Một màn này, khiến tất cả người quan chiến, mặt lộ vẻ chấn kinh.

Thật đáng sợ phòng ngự!

La Quan kiếm uy mạnh, bọn hắn vừa rồi tận mắt nhìn thấy, 2 kiếm xuất thủ liên sát Trúc Cơ, lại gần như không thể đối cự thi phá phòng.

Dưỡng Quan nhất tộc, chỗ triệu hồi ra tôn này cự thi, đến tột cùng ra sao lai lịch?

La Quan nhíu mày, đưa tay lại là 1 kiếm, thẳng đến thi khí vòng xoáy. Nhưng 1 kiếm chém vào, lại như đá chìm đáy biển, lại bị trực tiếp thôn phệ, không có truyền ra nửa điểm động tĩnh.

Ầm ầm ——

Cự thi bức lâm tường thành, lấy nó khủng bố thân thể, một khi xâm nhập trong thành, thế tất tử thương vô số.

“A! Mau trốn! !”

“Quái vật, quái vật a! !”

Trong thành dân chúng điên cuồng chạy trốn, thành chủ cùng trẻ tuổi quan viên vương càng, đang liều mạng khai thông dân chúng thoát đi phiến khu vực này.

2 người ngẩng đầu, nhìn thấy kia khủng bố cự thi, sắc mặt hoàn toàn trắng bệch. Như La Quan ngăn không được… Chỉ sợ hôm nay, toàn bộ Thông Châu thành, đều đem biến thành một mảnh tử địa.

Trên đầu thành, thiếu niên đột nhiên đưa tay, hướng về phía trước 5 ngón tay hư nắm.

“Ầm ầm” một tiếng vang thật lớn, kia băng băng mà tới cự thi, như đụng vào vô hình sơn nhạc, bỗng nhiên ngừng lại.

Nó hất đầu một cái, xích hồng con mắt tiếp cận La Quan, đấm ra một quyền.

Đông ——

Không gian tiếng vang, cuồng bạo lực lượng điên cuồng xung kích, trước mắt tóe lên từng vòng từng vòng gợn sóng, nhanh chóng hướng ngoại khuếch tán. Gợn sóng phác hoạ dưới, lại có 1 cái “Lồng giam” hiển hiện, đem cự thi trấn áp ở bên trong.

Thi khí vòng xoáy bên trong, ngắn ngủi âm tiết càng thêm vội vàng, cự thi tùy theo trở nên cuồng bạo, như một đầu mất khống chế cự thú, điên cuồng công kích xung quanh. Từng đạo gợn sóng, không ngừng chấn động hiện lên, lại như không thể phá vỡ hàng rào, từ đầu đến cuối đưa nó giam ở trong đó.

La Quan 5 ngón tay nắm tay, “Giết!”

Oanh ——

“Lồng giam” bên trong, trong chốc lát có trùng trùng điệp điệp vô tận kiếm ảnh xuất hiện, mỗi 1 đạo đều mang theo, khủng bố đến cực điểm lực lượng, như điên phong bạo mưa, đem cự thi thể ảnh bao phủ.

Nó phòng ngự đích xác kinh người, La Quan 1 kiếm xuất thủ, cũng chỉ có thể tại nó thân hình khổng lồ bên trên, chém ra 1 đầu không có ý nghĩa vết thương. Nhưng lại nhỏ vết thương, số lượng đủ nhiều lời nói, cũng có thể tạo thành khủng bố tổn thương.

Liền tỉ như, thân hãm “Lồng giam” bên trong cự thi , mặc cho nó gầm thét liên tục, cũng không thể từ đó chạy ra, mà giờ khắc này theo thời gian trôi qua, nó thân hình khổng lồ đang không ngừng biến tiểu.

Nói xác thực hơn, là cự thi ngay tại tiếp nhận lăng trì chi hình ——

Mênh mông cuồn cuộn vô số kiếm ảnh, đối cự thi điên cuồng rèn luyện, cứ việc 1 kiếm chỉ có thể chém xuống, cùng số ít huyết nhục, nhưng 10 triệu kiếm quá khứ, cũng đầy đủ chặt đứt tay chân của nó, chém xuống đầu lâu của nó, tiếp theo tại kiếm ảnh trong gió lốc, bị làm hao mòn thành cặn bã!

Cự nhân gầm thét càng ngày càng suy yếu, cuối cùng ầm vang ngã xuống đất, liền như một đầu đổ vào bầy kiến bên trong voi, bị nhanh chóng phân giải.

Thi khí vòng xoáy bên trong, đột nhiên truyền ra phẫn nộ gào thét, như cách xa khoảng cách vô tận, mơ hồ không rõ lại trực tiếp dưới đáy lòng vang lên.

Trong thoáng chốc, trước mắt như hiện ra, 1 cái huyết sắc thế giới ——

Kia bên trong, bầu trời cùng đại địa, đều là xích hồng.

Từng tòa phế phẩm bia đá, ngổn ngang lộn xộn lung tung cắm trên mặt đất, tại mỗi tòa bia đá về sau, đều có 1 cái to lớn nấm mồ.

Bây giờ, tòa nào đó nấm mồ thình lình vỡ ra, ngủ say trong đó tồn tại, đã không biết tung tích.

Ánh mắt kéo xa, vượt qua lít nha lít nhít vô số bia đá, nấm mồ, có to lớn bóng đen hiển hiện, như che đậy mặt trời dãy núi.

Không!

Đây không phải là dãy núi… Mà là 1 cái, cực lớn đến đỉnh cơ hồ, chạm đến huyết sắc thương khung phần mộ!

Sau một khắc vòng xoáy vỡ vụn, trước mắt hình tượng tiêu tán, từng cỗ quan tài đen nổi lên, nhưng trong truyền thuyết Dưỡng Quan nhất tộc, nhưng không thấy tung tích, chỉ có không quan tài bại lộ tại mọi người trước mắt.

Hô ——

Một trận gió thổi tới, quan tài đen giống như là kinh lịch vô tận tuế nguyệt ăn mòn, trực tiếp hóa thành bột mịn vẩy xuống. Chỉ có cháy đen bị ô nhiễm mặt đất, cùng đại địa bên trên kia từng cái, khủng bố to lớn dấu chân, chứng minh chuyện mới xảy ra vừa rồi, cũng không phải là ảo giác.

“Kiếm ý tầng 4, lập 1 vực! !” Lão hoạn quan chậm rãi mở miệng, mờ nhạt lão mắt chỗ sâu tinh mang hiện lên, “La viện trưởng không hổ là, hiếm thấy trên đời kiếm đạo thiên tài, lại như vậy tuổi tác, đạt tới cao thâm như vậy kiếm đạo cảnh giới, khiến người khâm phục!”

Lúc trước tây sơn một trận chiến, Phàn Nhạc cũng là kiếm ý tầng 4, nhưng cho dù đều là tầng 4, uy lực lại không thể so sánh nổi.

La Quan kiếm, rõ ràng càng mạnh! !

Lão hoạn quan híp mắt, nhìn về phía trên đầu thành thiếu niên, ám đạo hẳn là quả nhiên là, đế võ khí số chưa hết? Nếu không làm sao đến mức, tại viện trưởng sinh mệnh cuối cùng 1 năm, vốn lại xuất hiện vị này, từ Thiên viện thành nhỏ mà đến, một đường quật khởi tân nhiệm viện trưởng.

Suy nghĩ lưu chuyển, khí tức dần hàn, giấu vào nhục thân ở giữa, không hiện nửa điểm ——

Hắn này đến, là vì xác định một số việc.

Nếu có thể xác định, liền đặt mình vào đứng ngoài quan sát.

Nếu như không thể… Vậy liền xuất thủ, để cuối cùng kết cục, tuân thủ bệ hạ ý chí.

Lão hoạn quan thầm nghĩ, như lão cẩu ta xuất thủ, mấy quyền mới có thể oanh phá, La viện trưởng kiếm ý tầng 4?

Hắn không biết, cũng không chờ mong, chỉ là lẳng lặng nhìn qua đầu tường thiếu niên.

Chương 195 : Huyết yêu chân thân

Kiếm ý tầng 4!

Thông Châu thành bên ngoài, âm thầm thăm dò rất nhiều ánh mắt, giờ phút này tràn đầy chấn kinh, lại nhìn về phía đầu tường thiếu niên, liền lộ ra thật sâu kính sợ.

Lão viện trưởng vừa vẫn, đế võ liền lại muốn ra 1 vị, kiếm đạo thông thần hoành ép thập phương tân nhiệm viện trưởng? Bọn hắn cũng rốt cuộc minh bạch, thiên hà kiếm tại sao lại chết tại một kiếm kia hạ. Đạp lâm kiếm ý tầng 4 cảnh, lập một phương kiếm vực vì hộ, trong thiên hạ này kiếm tu tại đối mặt La Quan lúc, đều muốn bị áp chế.

Trên đỉnh núi, huyền y đạo nhân nhíu mày, hẳn là hắn chỗ cảm thụ đến bất an, liền nguồn gốc từ này? Không đúng! Kiếm ý tầng 4 tuy mạnh, có thể khiến La Quan bộc phát kinh người sát lực, lại còn chưa đủ lấy tạo thành uy hiếp đối với hắn.

Hẳn là La Quan trừ cái đó ra, còn có càng mạnh át chủ bài? Đạo nhân chung quanh xung quanh, Dưỡng Quan nhất tộc đoàn diệt, sợ là không ai dám lại ra tay.

Tiên tông người, cũng kém không nhiều nên đăng tràng…

Đúng lúc này, huyền y đạo nhân ánh mắt chớp lên, nhìn

về phía ngoài thành nơi nào đó, liền thấy một thân ảnh chính cất bước đi tới.

Kia là cái cực kỳ cao to mập mạp, chừng trượng hơn, ngang cũng là không sai biệt lắm, một thân thịt mỡ theo bước chân thoải mái, kích thích từng tầng từng tầng gợn sóng. Hắn sầu mi khổ kiểm, thở hồng hộc, hiển nhiên cái này một thân mỡ, đối với hắn tạo thành cực lớn bối rối.

Rốt cục, đi tới Thông Châu thành bên ngoài, hắn nhìn về phía đầu tường thiếu niên, hài lòng thở dài, rốt cục đuổi tới. Cao lớn mập mạp lau mồ hôi, mặt lộ vẻ nghiêm túc, đối thiếu niên chắp tay cúi đầu, “Huyết Uyên tông 9 giới, gặp qua đế Vũ viện trưởng.”

La Quan nói: “Tiên tông mệnh ngươi tới giết ta?”

9 giới khoát tay, “Ta chỉ là đến giúp đỡ, giết viện trưởng ngươi, một người khác hoàn toàn.” Nói, hắn nhếch miệng cười một tiếng, “Kia, chúng ta liền bắt đầu.”

Một chỉ điểm tại giữa lông mày, cái này cao lớn mập mạp thân thể, như thoát hơi lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ, nhanh chóng gầy gò xuống dưới. Ngắn ngủi mấy cái hô hấp, cả người liền là đã, thành một cây dài nhỏ tê dại cán, cơ hồ biến thành da bọc xương.

Hắn kia một thân thịt mỡ, hóa thành cuồn cuộn huyết khí, đều rót vào bên trong lòng đất, đem mặt đất nhuộm thành màu đỏ, mặt ngoài nhanh chóng mềm nát, vũng bùn, không ngừng có mảng lớn bọt khí toát ra, nổ tung sau tản mát ra huyết vụ, lại bốc lên đến giữa không trung.

Ra sân cao lớn béo, bây giờ da bọc xương 9 giới, thần sắc ngưng trọng quát khẽ, “Huyết Uyên giáng lâm!”

Ầm ầm ——

Đỉnh đầu huyết vụ lăn lộn, mặt đất mềm nát không chịu nổi huyết sắc đại địa, đột nhiên chui ra từng đầu tái nhợt cánh tay, điên cuồng vung vẩy cào. Mà theo, những cánh tay này vung vẩy, hỗn loạn, vô tự khí tức phóng xuất ra, dung nhập vào này phiến thiên địa, liền đem trật tự đại loạn, khiến cho hết thảy không thể khống —— liền tỉ như, La Quan kiếm vực!

Không gian bị quấy nhiễu, kiếm vực liền khó mà hình thành, hắn bây giờ cường đại nhất, có thể dựa vào lực lượng, liền bị phế đi, mà đây chính là tiên tông thủ đoạn, cũng vạch trần trong giới tu hành một sự thật —— cường đại, cho tới bây giờ đều là tương đối mà nói.

Như kiếm vực, như chính diện phá đi, trừ phi 3 tiên tông lão tổ, liều thọ nguyên hao tổn làm đại giá xuất thủ, nếu không rất khó làm được. Có thể đổi một góc độ, từ phương diện khác bắt đầu, liền trở nên đối lập đơn giản.

9 giới khom người cúi đầu, túc hạ xích hồng bùn nhão vỡ ra, đem hắn nuốt hết trong đó, cùng Huyết Uyên tan về một thể.

Sau đó, muốn người giết người, liền đến.

Hay là Huyết Uyên tông!

Đây là cái làn da tái nhợt, như quanh năm không thấy ánh mặt trời người trẻ tuổi, nhìn xem bất quá hai mươi mấy tuổi, quanh thân lại tràn ngập, dày đặc tuế nguyệt khí tức.

Lúc này, hắn liếm láp khóe miệng, “Thật thơm ngọt máu tươi khí tức…” Giữa lông mày, đều là tham lam, “Viện trưởng đại nhân, làm tốt chết chuẩn bị sao?” Kiếm vực bị phá, La Quan thực lực mạnh hơn, lại như thế nào có thể, là Trúc Cơ thượng cảnh đối thủ?

Đưa tay một nắm, cuồn cuộn huyết khí bộc phát, hóa thành một cái đại thủ, chụp vào đầu tường thiếu niên. Trước hút đế võ mới viện trưởng, lại đem lão viện trưởng từ quan tài bên trong đào ra gặm 1 gặm, nói không chừng hắn đời này còn có cơ hội, đi xung kích một chút giả đan cảnh.

Vừa nghĩ đến đây, mặt ngoài trẻ tuổi trên thực tế, đã sống không biết bao nhiêu năm Huyết Uyên tông lão quái, cứng đờ khuôn mặt hiển hiện mỉm cười. Nhưng lại tại, nụ cười này vừa mới tràn ra, còn chưa tới kịp khuếch tán lúc, liền bỗng dưng cứng đờ.

Ông ——

Kiếm minh vang lên, chỉ thấy Huyết Uyên bao phủ xuống, hỗn loạn vô tự bên trong, theo không gian rung động, lại có 1 cái kiếm vực hư ảnh hiển hiện.

Đường lên trời bên trong, nữ Cổ thần lấy huyết mạch vì phong, khiến La Quan lĩnh ngộ được kiếm vực chân lý, có thể làm đến “Tùy tâm sở dục” .

Kiếm nơi tay, vực tùy tâm!

Như thế nào, chỉ là Huyết Uyên tông người, liền có thể can thiệp, nhiễu loạn.

Oanh ——

Kiếm vực bỗng dưng rơi xuống, liền như 1 trương miệng lớn, đem Huyết Uyên tông lão quái nuốt vào trong đó.

“Không! !”

Huyết Uyên tông lão quái thét lên, sau một khắc cuồn cuộn kiếm minh, đem hắn thanh âm bao phủ… Cùng nhau, cũng đem hắn toàn bộ cuốn vào trong đó.

Ầm ầm ——

Kiếm ảnh tung hoành, thân hãm kiếm vực trong đó, trừ phi có siêu cường thực lực, có thể đem nó một kích mà phá. Nếu không, bị khốn ở trong đó, hạ tràng có thể đoán trước.

Kêu thảm bên trong, huyết vụ mãnh liệt mà ra, truyền ra Huyết Uyên tông lão quái, hoảng sợ tru lên, “Bằng vào ta chi huyết, triệu hoán huyết ma…”

Kiếm vực trên không, đột nhiên hiện lên mảng lớn huyết vân, 1 trương huyết ma gương mặt từ đó hiển hiện, “Là ai…”

Dát! !

Thanh âm dừng lại, huyết ma như cảm nhận được, một loại nào đó đáng sợ khí tức, “Sưu” một chút gương mặt biến mất, huyết vân tùy theo vỡ vụn.

Cùng lúc đó, truyền ra nó phẫn nộ gào thét, “Đáng ghét bò sát, dám hại ta!”

“A…”

Huyết Uyên tông lão quái kêu thảm, lập tức trở nên càng thêm thê lương, sau một khắc “Bành” một tiếng, huyết vụ lại bỗng nhiên bốc cháy lên.

Hắn tại huyết diễm bên trong, bị đốt cháy thành tro bụi.

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy phát ra một tiếng, tiếc nuối thở dài. Cái này tiểu Huyết ma, phản ứng thật đúng là nhanh, không phải hôm nay hẳn là có thể, lại ăn 1 viên đậu ngọt.

La Quan đưa tay một nắm, hướng mặt đất hung hăng kéo một phát, kiếm vực ầm vang giáng lâm, lấy thế như 10,000 tấn đánh vào vũng bùn xích hồng đại địa.

Ngàn vạn đạo kiếm ảnh, trong chốc lát phun ra đến, chỉ nghe một tiếng hét thảm, huyết vụ nhanh chóng tán đi, mặt đất khôi phục như lúc ban đầu, kia dung nhập đại địa Huyết Uyên tông 9 giới, liền vĩnh viễn lưu tại lòng đất. Ở trước mặt ta trang bức? Sợ là không biết, “Tử” chữ là như thế nào tăng lớn to thêm!

Thiếu niên đầu tường giương kiếm, gió thổi Bạch Hiếu,

“Còn có ai?”

Câu nói này, là hắn lần thứ 2 hỏi.

Nhưng rơi vào trong tai mọi người, nhưng lại có hoàn toàn khác biệt phân lượng! !

Thiếu niên kiếm ra, ngày càng ngạo nghễ, không một người có thể ngăn cản.

Giờ phút này cuồn cuộn tiếng gầm, ở trong thiên địa không ngừng tiếng vọng.

“Cuồng vọng!”

Ngắn ngủi yên lặng, có phẫn nộ gào thét, vang vọng đất trời.

“Chư vị, phía sau núi lão thất phu đã chết, chẳng lẽ ngươi ta còn muốn trơ mắt, nhìn tiểu bối này quát tháo sao? ?”

“Tiên tông cùng đế võ, chính là không chết không thôi huyết cừu, không cần có bất kì cố kỵ gì, ngươi ta đồng loạt ra tay, đem hắn chìm vào thâm uyên!”

Oanh ——

Tinh hồng khí huyết sát na bộc phát, như núi lửa dâng trào, sát na trực trùng vân tiêu, trùng trùng điệp điệp liền như một phương huyết hải! Mơ hồ có thể thấy được trong đó, có mười mấy nói Huyết Uyên tông tu sĩ, chính đại bước mà tới. Đỉnh đầu phía trên, kia vô biên huyết

hải bên trong, lúc này hiện ra khủng bố thân ảnh, vung vẩy 2 tay ngửa mặt lên trời rít lên một tiếng.

Giết chóc, hủy diệt, khí tức tử vong, quét ngang thập phương, làm lòng người thần hồi hộp.

Đây là Huyết Uyên tông, một môn vô cùng lợi hại bí pháp, nhưng dung hội chúng nhân chi lực, ngưng tụ thượng cổ huyết yêu, bộc phát thực lực kinh người.

Nó uy, khủng bố tuyệt luân!

Mà cái này, mới chỉ là bắt đầu.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 196 : Kim Đan

Lại một tiếng trầm thấp gào thét, nương theo lấy đại địa băng liệt, 1 tôn khủng bố thân ảnh, từ sâu trong lòng đất chui ra. Nó cao tới gần 100 mét, quanh thân thi khí cuồn cuộn, là Thi Giáp phái hao phí vô số tâm huyết, tài nguyên, phỏng theo thượng cổ cự ma luyện chế mà thành siêu cấp thi khôi.

Bây giờ, tại cái này thi khôi sau lưng, cũng có một đám Thi Giáp phái người tu hành, đang hợp lực điều khiển. Từng bước một, thi khôi bước về phía Thông Châu thành, khiến đại địa không ngừng oanh minh, băng liệt mở khủng bố khe hở, hướng 4 phương 8 hướng lan tràn!

Một phương khác, mảng lớn mê vụ trống rỗng hiển hiện, có nữ tử thân ảnh từ trong đó hiển hiện, ôm ấp tì bà nửa đậy mặt, đầu ngón tay nhẹ nhàng kích thích, liền có động lòng người tiếng tỳ bà, từ trong sương mù truyền ra. Nữ tử này cực kỳ mỹ lệ, một đầu mái tóc đen nhánh, trong gió phiêu động lấy, truyền ra nàng yếu ớt tiếng thở dài, như đang hỏi kia nhẫn tâm lương bạc lang quân, khi nào mới có thể trở về?

Nhưng nếu chuyển cái góc độ, ánh mắt rơi vào nữ tử sau lưng, liền sẽ phát hiện nàng chỉ có một mặt, là mỹ lệ làm rung động lòng người nữ tử. Mặt khác, thì là bạch cốt âm u, có sền sệt hắc khí tại nàng vắng vẻ thân thể bên trong lăn lộn, thỉnh thoảng hiện ra nam tử thống khổ gương mặt, khi thì vỡ vụn khi thì ngưng tụ, như hồn phách bị cầm tù ở đây, tiếp nhận vô cùng vô tận thống

khổ, khó mà siêu thoát.

Huyết yêu, thi khôi phóng tới thành trì, trong sương mù nữ tử, đôi mắt cũng đổ chiếu ra, trên đầu thành thiếu niên thân ảnh, nàng mặt lộ vẻ ý mừng như rốt cuộc tìm được, cái kia người trong lòng, đứng lên nói: “Tiểu lang quân, nô tại tử sinh ở giữa bồi hồi 100 năm, rốt cục đợi đến ngươi, mau mời cùng ta về nhà đi!”

Bị nàng đôi mắt khóa chặt, uy nghiêm hàn ý bỗng nhiên từ đáy lòng tuôn ra, suy nghĩ dừng lại, khí huyết trì trệ, cả người như muốn bị đông cứng. Sương mù gào thét mà đến, liền muốn đem thiếu niên cuốn đi, rơi vào nữ tử trong ngực cùng nàng bỉ dực song phi, từ đó lại không tách rời.

“Hừ!”

Huyền Quy cười lạnh một tiếng, xâm nhập hàn ý lập tức tán loạn.

Thân thể thiếu niên hơi dừng lại, liền đã khôi phục như lúc ban đầu, hắn đưa tay hướng về phía trước một nắm, kiếm vực oanh minh gào thét, phóng xuất ra khiến người hồi hộp đáng sợ khí tức.

Liền gặp, kiếm vực bên trong có 1 kiếm hiển hiện, ngang nhiên chém xuống.

1 kiếm ra, trực tiếp xuyên qua sương mù, đánh vào trên người nữ tử, đưa nàng nửa bên túi da trảm phá, bạch cốt chi thân một phân thành hai.

Mảng lớn hắc khí chạy ra, hiện ra cái này đến cái khác nam tử hư ảnh, đều là từng bị nàng nuốt ăn người. Bây giờ trên mặt bộc lộ cảm kích, đối La Quan cúi đầu, thân ảnh như vậy tiêu tán.

1 kiếm xuất thủ, La Quan không có nửa điểm dừng lại, đưa tay lại là 1 kiếm, chém về phía vô biên huyết hải.

Huyết hải bị một kiếm phá mở, kia vực ngoại huyết yêu nổi giận gầm lên một tiếng, 1 quyền đánh phía kiếm ảnh, nổ vang rung trời trúng kiếm ảnh vỡ vụn, cũng biết huyết yêu thực lực đích xác khủng bố. Nhưng vào lúc này, nó lại phát ra một tiếng, cực kỳ thống khổ tru lên, to lớn xích hồng trong 2 con ngươi, lộ ra vô tận kinh sợ.

Sau một khắc, huyết yêu thân hình khổng lồ, ầm vang vỡ vụn.

Chỉ vì, kiếm này bên trong, ẩn chứa trảm linh chân ý.

Vực ngoại huyết yêu thân thể tuy mạnh mẽ, nhưng giáng lâm linh thức lại rất yếu nhỏ, bị 1 kiếm trảm diệt về sau, huyết yêu cũng liền tùy theo vỡ vụn.

Cái này lại một lần nữa, nghiệm chứng tu hành thế giới, không có tuyệt đối cường đại nói chuyện —— huyết yêu mạnh hơn, nhưng La Quan giết chết, cũng chỉ cần 1 kiếm.

Kiếm thứ 3, chém về phía Thi Giáp phái siêu cấp thi khôi.

Nhất sinh nhị, nhị sinh tam… Một kiếm này, đại biểu cho

kiếm vực một kích mạnh nhất, cũng là La Quan lĩnh ngộ kiếm này sau lần thứ 1 chém ra.

Kiếm Lạc Phong mây biến sắc, phát ra “Ầm ầm” gào thét, từ chân trời mà đến, đem khổng lồ thi khôi thân thể nháy mắt một phân thành hai.

Không phải Thi Giáp phái siêu cấp thi khôi không chịu nổi một kích, mà là La Quan một kiếm này quá mạnh, đã vượt qua kiếm ý tầng 4 cực hạn.

Lúc này, nồng vụ tiêu tán, huyết yêu vỡ vụn, thi khôi ngã xuống đất… Lộ ra bọn chúng về sau, Mi Sơn, Huyết Uyên, Thi Giáp 3 phái tu sĩ, từng cái bị vùi dập giữa chợ ngã xuống đất. Chợt có 1 lượng cái không chết, cũng là toàn thân máu tươi gian nan rên rỉ, mắt thấy chính là hít vào nhiều mà thở ra không bao nhiêu.

Giữa thiên địa, tĩnh mịch!

Từ hôm nay, tờ thứ 1 mặt quỷ đến, bị thiếu niên 1 kiếm trảm chi, đến 3 tiên tông kìm nén không được, “Không giảng võ đạo” liên thủ công sát, đều là gà đất chó sành.

Thiếu niên kiếm ra, tức vô địch!

Vô số con mắt, nhìn về phía trên đầu thành, giờ phút này cơ hồ trừng bạo. Cứ việc La Quan đã lần lượt, đổi mới bọn hắn đối “Cường đại” nhận biết, nhưng cái này ngay cả tiếp theo 3 kiếm xuất thủ, hay là mọi người gan hàn.

Lương Châu thành đêm, viện trưởng chém ra cuối cùng

1 kiếm, nát Cửu U thông đạo, tận giết tiên tông người… Kia, mới là đương thời mạnh nhất 1 kiếm.

Nhưng một kiếm kia, người xem chỉ La Quan 1 người, lúc này ở Thông Châu thành trong ngoài vô số trong lòng người, hắn chính là thế gian kiếm tu mạnh nhất!

Khó trách, thiếu niên dám đăng lâm đầu tường, kiếm trấn thập phương.

Không phải cuồng vọng, không phải xúc động… Mà là, hắn vốn là có lấy, hoành ép một thế siêu cường thực lực.

Ai, còn dám lại đến Thông châu, ngăn viện trưởng phong quang đại táng?

Ai, còn dám nói đế võ tướng nghiêng, Thanh Dương đem loạn?

Hôm nay, La Quan liền muốn lấy tay trúng kiếm, chiêu cáo thiên hạ —— viện trưởng về sau, đế võ còn có hắn, Thanh Dương mảnh trời này liền sẽ không sập!

“Còn có ai? ?”

Thiếu niên 3 vấn, thiên địa im ắng.

Duy tiếng gió rít gào, cuốn lên trường bào phồng lên, bay phất phới.

Hắn bóng lưng thẳng tắp, như dãy núi, thẳng vào mây tiêu.

Đứng ở địa, chống đỡ chín ngày! !

Chu gia, linh đường.

Từ Tranh cùng đế võ mọi người, quỳ gối quan tài trước, “Viện trưởng, ngài nhìn thấy sao? Đế Vũ Hậu kế có người, ngài dưới mặt đất có thể nghỉ ngơi.”

“Ta đế võ, tại La viện trưởng dẫn đầu dưới, tất có thể nghịch thế quật khởi, vĩnh trấn tiên tông!”

“Viện trưởng kiếm ra, thiên hạ kinh, ai nhưng đánh một trận?”

Đại hoàng tử, Nhị hoàng tử trầm mặc không nói, rung động trên khuôn mặt, ẩn có một tia tái nhợt.

Hôm nay liên tục đại chiến, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, bọn hắn tuyệt không tin tưởng… La Quan hắn, không ngờ mạnh đến tình trạng như thế!

Lão hoạn quan trong mắt, lúc này tinh mang phun trào, giữa bộ ngực mệt mỏi trái tim, đột nhiên khôi phục sức sống, đại lực nhảy lên bên trong thôi động quanh thân khí huyết, tự ngủ say bên trong khôi phục.

Viện trưởng đã chết, đế võ chi khí số, nên ngừng vào hôm nay! !

Nhưng La Quan thực lực, viễn siêu ra đoán trước, cưỡng ép giết chi hắn tất không cách nào toàn thân trở ra, khó hộ 2 vị điện hạ an nguy… Lão hoạn quan đáy

mắt, hiện lên băng lãnh sát ý, liền muốn động thủ đem trên linh đường mọi người, đều giết chết.

Nhưng vào lúc này, lão hoạn quan lông mày nhướn lên, trên mặt lộ ra kinh ngạc, chợt hóa thành một mảnh nặng nề! Liền thấy Thông Châu thành bên trên, đột nhiên cuồng phong nổi lên, không gian kịch liệt chấn động bên trong, lại có một bức tranh hiển hiện ——

Vô tận xích hồng, như cuồn cuộn huyết hải, lọt vào trong tầm mắt tận gan hàn. Có một thân ảnh, lúc này chân đạp huyết hải, đi về phía trước tới.

Đến bức tranh biên giới chỗ, dưới chân hắn hơi dừng lại, chợt lại một bước bước rơi, lại thật từ đó bước ra, bước vào hiện thế! !

Oanh ——

Khủng bố uy áp sát na quét ngang thập phương, cường đại vô song khí tức, khiến cả tòa trong thành trì bên ngoài, vô số sắc mặt người trắng bệch.

Đây là, viễn siêu ra bọn hắn tưởng tượng, chưa bao giờ gặp qua cường đại, như cửu thiên chi thượng thần linh, nhất niệm liền có thể giết người.

“Kim Đan!”

Một tiếng kinh hô, từ Lương Châu thành bên ngoài, 1 lão giả trong miệng phát ra, hắn trước kia từng tại dị vực, được chứng kiến Kim Đan chi uy.

Chính là như vậy phô thiên cái địa, hoành áp thiên dưới!

3 tiên tông có Kim Đan lão tổ trấn áp đạo thống, đây cũng không phải là bí mật, nhưng bọn hắn cơ hồ chưa từng xuất thủ, càng hiếm khi hiện thân thế gian.

Hôm nay, lại có Huyết Uyên tông Kim Đan, mượn huyết hải hình chiếu làm dẫn, giáng lâm Lương Châu thành!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 197 : Lão già, ngươi vì sao không chơi nổi?

Huyền Quy ngưng trọng thanh âm, dưới đáy lòng vang lên, “Tiểu tử, còn chống đỡ không chịu đựng được? Thực tế không được, liền viện binh đi!”

Nó đồng ý La Quan hôm nay “Làm loạn”, là có nắm chắc hắn tuyệt không về phần, rơi vào hẳn phải chết tuyệt cảnh. Đường lên trời bên trong, những cái kia từng ra sân các đại lão, còn không có từ trên thân La Quan, đạt thành riêng phần mình mục đích, là tuyệt sẽ không để hắn chết.

Mặc kệ bọn hắn cái nào xuất thủ, liền chỉ là động động ngón tay, liền có thể dễ như trở bàn tay, đem người này như sâu kiến nghiền chết.

Trên đầu thành, thiếu niên nhịp tim như nổi trống, nhịn không được miệng đắng lưỡi khô, Kim Đan uy áp làm kinh sợ, chính là thở dốc đều vô song gian nan, nhưng hắn thở sâu hay là lựa chọn cự tuyệt… Nợ nhân tình, chung quy là phải trả!

“Lão sư, đệ tử nghĩ thử trước một chút.”

Hắn nhìn về phía mây tiêu phía trên, kia đạp lập hư không thân ảnh, người này ngay tại kia bên trong, cho hắn cảm giác chính là một ngọn núi, một vùng biển.

“Đây chính là Kim Đan sao? Thật mạnh!”

Huyền Quy cười lạnh, “Kim Đan? Ngươi quá đề cao hắn, 1 cái tên giả mạo mà thôi… Ngô, xem ra, là lấy thông linh chi bảo làm hạch tâm, ngưng tụ giả đan, hôm nay hắn có thể thông qua hình chiếu giáng lâm ở đây, cũng là mượn bảo vật này uy năng…”

Trúc Cơ phía trên, vì Kim Đan cảnh.

Nhưng thế gian ngàn tên Trúc Cơ, cũng không một người có thể, thuận lợi ngưng tụ Kim Đan. Siêu cao tiến giai độ khó, làm cho nhiều Trúc Cơ cảnh, chỉ có thể tại trong tuyệt vọng hao hết thọ nguyên, như vậy thân tử đạo tiêu.

Vì diên tiếp theo số tuổi thọ, kinh lịch vô số nếm thử về sau, khó mà đột phá Kim Đan Trúc Cơ nhóm, rốt cuộc tìm được 1 cái diên tiếp theo sinh mệnh biện pháp.

Giả đan!

Pháp này, phân thượng trung hạ 3 chờ.

Bên trên các loại, lấy người khác Kim Đan, luyện hóa thu về tự thân, độ khó là lớn nhất, tử vong tỉ lệ cực cao. Chỉ khi nào thành công, thực lực cũng mạnh nhất, gần như có thể có, chân chính Kim Đan cảnh một nửa uy năng.

Trung cấp, mượn thông linh chi bảo làm hạch tâm, luyện hóa sau thu về thể nội, thay thế Kim Đan vận chuyển.

Pháp này, đối đồ vật yêu cầu cực cao, cần lấy tự thân tinh huyết chăn nuôi, đợi nó sinh ra linh thức về sau, liền có thể tiến hành luyện hóa. Độ khó đối lập giảm xuống, sau khi thành công thực lực nhưng có Kim Đan cảnh 30%.

Dưới các loại, lấy yêu thú nội đan vì thay thế, có nhất định xác suất thụ yêu đan ăn mòn, dẫn đến tự thân tính tình đại biến, hung tàn thị sát, cho dù thành công cũng chỉ có, Kim Đan cảnh 20% thực lực.

Nhưng dù cho như thế, đối đi đường không đường khô tọa chờ chết Trúc Cơ cảnh mà nói, đây cũng là 1 đầu đại đạo. Dù là dưới nhất chờ, lấy yêu thú nội đan thành tựu giả đan, thực lực cũng có thể tăng lên trên diện rộng, thọ nguyên gia tăng 300 năm.

La Quan âm thầm kinh hãi, trước mắt Huyết Uyên tông lão tổ, như Huyền Quy lời nói là lấy bảo vật làm hạch tâm, ngưng tụ thành giả đan, có chân chính Kim Đan 30% chi uy, liền đã kinh khủng như vậy… Kia, chân chính Kim Đan cảnh, lại đem mạnh đến loại tình trạng nào? !

Như cảm nhận được, La Quan nỗi lòng ba động, Huyền Quy nói: “Xa xưa tuế nguyệt trước đó, khi đó hệ thống tu luyện, là đem võ đạo thất cảnh cho đến Trúc Cơ, chung cửu đoạn đều coi là rèn luyện tự thân cấp độ.”

“Tu thành, tức hoàn thành Trúc Cơ, mới có leo lên đại đạo, chân chính tu hành tư cách. Chỉ bất quá hậu thế thiên địa có biến, nhiều khí vận một vật… Ân, ngươi có thể lý giải thành, là không thể nói vị kia, ngoài định mức

cho vạn vật sinh linh thêm 1 đạo ‘Sàng chọn’ . Thế là, võ đạo đến luyện khí giai đoạn, liền có 1 đạo cái gọi là tiên phàm chi cách, nhưng trên thực tế ngươi cũng nhìn thấy, đê giai tiên đồ như luyện khí, Trúc Cơ, đối mặt đỉnh tiêm võ đạo cường giả, căn bản không chịu nổi một kích.”

“Như ngươi, như quan tài bên trong cái kia, đều có thể tuỳ tiện làm được… Nhưng Kim Đan khác biệt, nghiêm ngặt trên ý nghĩa nói, nó mới là đăng lâm đại đạo, bước ra bước đầu tiên. Này cảnh, ngưng kết tự thân tinh khí thần hồn, tan nạp về 1 kết xuất 1 viên đại đạo Kim Đan, là sinh mệnh cấp độ thuế biến, không chỉ có tuổi thọ đột phá 1,000 năm, càng có hơn khả năng hô phong hoán vũ. Hương dã trong truyền thuyết, rất nhiều tiên thần chi lưu, chính là Kim Đan cảnh cường giả tung tích.”

“Như ngươi hôm nay thực lực, toàn lực xuất thủ Trúc Cơ cảnh bên trong, gần như không một hiệp chi địch, nhưng nếu đối chiến Kim Đan… Tung 10 cái, trăm cái ngươi cộng lại, cũng chỉ có chịu chết phần. Cho nên, đừng tưởng rằng hôm nay giết tiên tông mọi người tè ra quần, ngươi liền lợi hại… Chân chính đại đạo, tiểu tử ngươi còn không có chạm đến, mà Kim Đan cảnh tại trong giới tu hành, cũng chỉ là 1 cái điểm xuất phát.”

La Quan đột nhiên đã cảm thấy, trước mắt Huyết Uyên tông lão tổ, không có đáng sợ như vậy.

Ngươi ngưu bức nữa, không phải là 1 cái, ngay cả Kim Đan đại đạo cũng không có tư cách đi củi mục? Chỉ có thể mượn ngoại vật ngưng tụ giả đan, kéo dài hơi tàn.

Tuy có, bộ điểm Kim Đan chi uy, nhưng đời này chú định cũng liền dạng này, lại vô chân chính thành tựu Kim Đan cơ hội. Thậm chí, vì có thể sống càng lâu, bình thường cửa cũng không dám ra ngoài, chỉ có thể thông qua bế quan, ngủ say, áp chế giả đan “Bài xích” phản ứng.

Mỗi lần xuất thủ, giả đan bộc phát uy năng càng mạnh, thì hao tổn thọ nguyên càng nhiều. Bất quá bởi vậy cũng có thể nhìn ra tiên tông hôm nay, giết quyết tâm của hắn —— Huyết Uyên tông giả đan lão tổ, tình nguyện hao tổn thọ nguyên, cũng muốn giáng lâm.

Thọ nguyên sao?

La Quan thở sâu, đột nhiên có ý nghĩ.

Sư đồ 2 người, nhìn như nói liên miên lải nhải nói rất nhiều, kì thực tâm thần giao lưu, mấy cái hô hấp thời gian liền đã hoàn thành.

Lúc này, Huyết Uyên tông Kim Đan giáng lâm, khí tức khủng bố hoành ép thập phương, làm thiên địa tĩnh mịch im ắng, vạn vật run rẩy run rẩy.

Mạnh như đi võ đạo con đường thông thiên, thâm bất khả trắc đế cung lão hoạn quan, bây giờ đều một mặt nặng nề, những người còn lại càng không cần nói.

Trên linh đường, đế võ mọi người sắc mặt trắng bệch, ánh mắt toát ra sợ hãi. La Quan hôm nay, bộc phát thực lực mạnh, đã viễn siêu mọi người tưởng tượng, có thể nói cùng thế hệ bên trong đương thời thứ 1, không người có thể đụng.

Nhưng hắn thời gian tu luyện, dù sao quá ngắn, lão viện trưởng vẫn lạc về sau, tiên tông không cố kỵ nữa… Lúc này Kim Đan giáng lâm, như thế nào cản?

“Vị này đế võ tân nhiệm viện trưởng, muốn chết!”

“Kim Đan xuất thủ, ai có thể sống sót?”

“Lão viện trưởng vừa chết, đế võ khí số liền tận!”

“Cuối cùng kết thúc!”

Trên đỉnh núi, huyền y đạo nhân mặt lộ vẻ túc mục, đã làm tốt xuất thủ chuẩn bị, La Quan có thể chết, nhưng nhất định phải chết trong tay hắn.

Nhưng lòng dạ, lại còn có một tia kinh nghi?

Huyết Uyên tông giả đan đã tới, vì sao đáy lòng của hắn bên trong, kia phần bất an còn tại? La Quan hắn, chẳng lẽ còn có thể chống đỡ Kim Đan (giả đan)?

Huyền y đạo nhân không tin.

Mà liền tại, cái này vạn vật tĩnh mịch lúc, trong mắt mọi người tai kiếp khó thoát, chú định sắp chết La Quan, đột nhiên có cử động.

Liền gặp, trên đầu thành thiếu niên kia, lúc này thả người nhảy lên, sau lưng của hắn đen nhánh 2 cánh triển khai, gào thét bay thẳng trời cao.

Một màn này, dẫn tới vô số kinh hô, kia từng đôi đôi mắt bên trong, đều là hãi nhiên cùng khó có thể tin.

Kim Đan ở trước mặt, hắn không chỉ có không sợ, lại vẫn dám chủ động xuất kích? Dứt bỏ cái khác đều không xách, liền chỉ là điểm này, liền đầy đủ khiến người khâm phục.

Chí ít, phần này đảm phách, tâm chí, tuyệt không phải người thường có thể đụng!

Đế võ tân nhiệm viện trưởng La Quan, đã sớm danh truyền thiên hạ, hôm nay không ít người, lại là lần thứ 1 gặp hắn… Có thể nói, gặp mặt càng hơn nghe danh.

Ngắn ngủi 1 năm, quật khởi con đường không thể tưởng tượng nổi, nếu như lại cho hắn một chút thời gian… Nhưng trên đời này, không có nếu như.

Hắn muốn chết, mà La Quan vừa chết, đế võ, Thanh Dương kết cục, liền đã chú định!

Huyết Uyên tông lão tổ, đáy mắt hiện lên một tia lãnh ý, hắn đưa tay một chỉ, liền muốn kết thúc hết thảy. Nhưng vào lúc này, kiếm minh bỗng nhiên vang lên, “Ầm ầm” từ bốn phương tám hướng mà đến, đem hắn giam cầm ở bên trong.

Kiếm vực?

Mọi người lắc đầu, kiếm ý tầng 4 lập một phương kiếm ngục vì tự thân chưởng khống, đích xác cực mạnh.

Có thể dùng để trấn áp 1 vị Kim Đan cảnh, chính là không biết tự lượng sức mình!

Thông Châu thành bên ngoài, đỉnh núi huyền y đạo nhân lại con ngươi co vào, thể nội một tia lực lượng tiết ra ngoài, dẫn đến cả đỉnh núi trong chốc lát, bị băng phong bao trùm.

Nhưng hôm nay, hắn cũng đã không lo được những này, chăm chú tiếp cận kia cõng triển 2 cánh, bay thẳng trời cao thiếu niên, rốt cuộc minh bạch tự thân bất an, nguồn gốc từ cái kia bên trong.

Kiếm ý 5 tầng, hóa thế giới!

Huyết Uyên tông lão tổ, nhướng mày, trên mặt hiển hiện che lấp.

Hắn đột nhiên may mắn, hôm nay lựa chọn xuất thủ, như lại cho cái này La Quan một chút thời gian, có trời mới biết hắn trở nên cường đại cỡ nào?

Kiếm ý 5 tầng… Đây chính là kiếm ý 5 tầng…

Tung năm đó, Huyết Uyên tông còn chưa trầm luân, tại cao linh khu vực lúc, như như vậy kiếm đạo tuyệt thế thiên tài, cũng là 1,000 năm không gặp.

Hôm nay, nhất định phải giết chết hắn!

Oanh ——

Huyết Uyên lão tổ xuất thủ, một chỉ liền làm thiên địa

oanh minh, bàng bạc vĩ lực như hải khiếu, “Ầm ầm” càn quét bát phương lục hợp.

Đáng sợ va chạm, như ngàn vạn đạo lôi đình đồng thời nổ tung, kia khủng bố tiếng vang vang vọng đất trời, khiến vô số trợn to con mắt càng bành trướng một vòng.

Bởi vì, cứ việc sắc mặt trong nháy mắt này trở nên tái nhợt, nhưng thiếu niên lại ngăn trở, Huyết Uyên lão tổ một chỉ này chi uy!

“Không phải kiếm vực, đây không phải kiếm vực…” Lão hoạn quan thì thào mở miệng, nhìn chằm chằm mây tiêu phía trên thiếu niên, khô quắt mặt già bên trên bộc lộ rung động.

“Kiếm ý 5 tầng, hóa thế giới! Lấy kiếm làm dẫn, hóa một phương thế giới, bao phủ phía dưới đều là quốc gia của “kiếm”, nhất niệm kiếm sinh vô tận, 1 giết tức vạn giết!”

“Bệ hạ, như ngài có thể dự liệu được hôm nay một màn, ngài sẽ còn làm như vậy sao? La Quan chỉ cần bất tử, ngày sau tất có thể dẫn dắt đế võ, thậm chí là toàn bộ Thanh Dương, khai sáng không thể tưởng tượng tương lai… Bệ hạ… Lão cẩu ta có chút… Không biết nên như thế nào…”

Mây tiêu phía trên, thiếu niên muôn người chú ý, kia tất cả xem ra ánh mắt, đều không lộ ra tận rung động, kính sợ. Không người là đồ đần, chính mình từ đó phẩm vị ra chân tướng… Huyết Uyên lão tổ giáng lâm, xuất thủ sẽ không lưu tình, một kích này bị ngăn lại, là bởi vì thiếu niên kia lúc này, thật có hoành cản Kim Đan thực lực.

Kiếm ý 5 tầng!

Vô số người hô hấp đình trệ, cơ hồ cảm thấy trước mắt thế giới, triệt để điên.

Mà trên thực tế, chân chính điên cuồng, lúc này mới vừa mới bắt đầu.

1 kiếm ra, hóa thế giới, trấn áp Kim Đan (giả đan) đại lão… Cái này xác thực uy phong bát diện, nhưng trên thực tế vừa rồi một chỉ, liền để La Quan bị thương.

Hắn không biết mình, có thể cản Huyết Uyên lão tổ bao lâu, cho nên cơ hồ không có thời gian suy nghĩ, quyết định của mình có chính xác không, đã cầm kiếm nơi tay.

Từ trên xuống dưới, 1 kiếm chém thẳng .

Kiếm này, trảm xuân thu!

Huyền Quy từng nhắc nhở, một kiếm này không phải hắn bây giờ cảnh giới, có thể vận dụng.

Đả thương người, trước phải thương tới.

Thế là 1 kiếm chém ra, thiếu niên vốn là hiện ra màu xám một chòm tóc, nháy mắt biến bạch.

Trong đầu, hình như có vang lên ầm ầm, phiêu miểu ở giữa mơ hồ có thể nghe, “Kiếm này, giảm thọ 10 năm!”

Kiếm chi thế giới bên trong, kia chém thẳng 1 kiếm gào

thét mà đến, Huyết Uyên lão tổ con ngươi co vào, nhưng vẫn trong đó cảm nhận được uy hiếp lớn lao.

Tuyệt đối không thể, bị kiếm này chém trúng!

Oanh ——

Một bước đạp xuống, Huyết Uyên lão tổ nhanh lùi lại, nhưng vô luận hắn như thế nào né tránh, tốc độ nhanh vượt qua mắt thường bắt giữ, cơ hồ hóa thành một đoàn tàn ảnh, nhưng thủy chung không thể thoát khỏi, một kiếm này khóa chặt.

Tựa hồ, một kiếm này tự chém rơi nháy mắt, liền đã ở trong cõi u minh, khóa chặt hắn khí cơ… Không thể tránh lui!

Huyết Uyên lão tổ mặt trầm như nước, hắn đường đường giả đan, một phương tiên tông lão tổ, lại bị 1 chỉ là tiểu bối bức đến như thế, quả thực buồn cười.

Liền nhìn, ngươi một kiếm này, đến tột cùng có gì thành tựu!

Phất tay áo vung lên, cuồn cuộn huyết khí bộc phát, như kinh đào hải lãng trong chốc lát, liền đem một kiếm này bao phủ. Nhưng nó lại phảng phất, nửa điểm không bị ảnh hưởng, lại hoặc là nói là kia hạo đãng huyết khí, cùng nó không tại cùng 1 cái phương diện.

Kiếm ảnh phá huyết khí sóng lớn mà ra, trảm tại Huyết Uyên lão tổ trên thân, hắn con mắt bỗng dưng trợn tròn, lộ ra vô tận kinh hãi.

“Không có khả năng! Tuyệt không có khả năng!”

“Kiếm của ngươi, có thể nào chém tới lão phu số tuổi thọ? !”

Giả đan cũng là đan, có bộ điểm Kim Đan uy năng, nhưng từ cảm giác số tuổi thọ, sinh cơ. Bây giờ, chịu La Quan 1 kiếm, tại Huyết Uyên lão tổ cảm giác bên trong, hắn thọ nguyên suy giảm 10 năm.

Cái này như thế nào, không để hắn kinh sợ vạn điểm!

“Phá cho ta!” Huyết Uyên lão tổ gầm thét, vô tận huyết khí sát na phá thể mà ra, nháy mắt tràn ngập cả tòa kiếm chi thế giới, hóa thành huyết sắc triều cường điên cuồng xung kích.

Giả đan chi uy, đã bị triệt để điều động, không tiếc bởi vậy dẫn phát “Bài xích”, hao tổn tự thân sinh cơ.

Bởi vì, cùng này so sánh, La Quan kiếm càng thêm đáng sợ!

Ầm ầm ——

Nổ vang rung trời, giữa thiên địa quanh quẩn, La Quan sắc mặt càng thêm tái nhợt, miệng mũi ở giữa tràn ra máu tươi.

Nhưng sắc mặt hắn, lại bình tĩnh vạn điểm, không dậy nổi nửa điểm gợn sóng.

Đưa tay, lại là một cái chém thẳng !

Đỉnh đầu tóc trắng tăng thêm một sợi, tiếp theo là Huyết Uyên lão tổ, phẫn nộ đến cực điểm gào thét, “La Quan tiểu nhi, lão phu chắc chắn ngươi rút hồn luyện phách, nghiền xương thành tro, mới có thể tiêu mất mối hận trong lòng!”

Hắn thành tựu giả đan đến nay, đã có hơn hai trăm năm, còn thừa số tuổi thọ không đủ trăm năm, trong khoảng thời gian ngắn liền bị La Quan chém tới 20%, tất nhiên là oán hận.

Ầm ầm ——

Huyết khí triều cường triệt để điên cuồng, Huyết Uyên lão tổ muốn xông ra kiếm chi thế giới, giết La Quan.

Nhưng rất nhanh, hắn liền sinh ra hàn ý trong lòng, bởi vì ngoại giới kia tiểu bối, cứ việc từng ngụm từng ngụm thổ huyết, lại không lùi nửa bước, liều mình duy trì kiếm giới.

Sau đó, đưa tay chém ra kiếm thứ 3!

La Quan một nửa tóc, đều đã thuần trắng, cùng địch đều tổn thương chung giảm thọ số 30.

“A a a a! ! Dừng tay, ngươi cho lão phu dừng tay! !” Huyết Uyên lão tổ điên, hắn bây giờ còn có 54 số tuổi thọ, như La Quan liều mạng, có thể tại hôm nay kéo hắn cùng một chỗ vẫn lạc.

Tên điên, đế võ tên điên!

Năm đó tuần tuân theo như thế, hôm nay La Quan cũng như thế, bọn hắn liền không sợ chết sao?

La Quan đương nhiên sợ chết, hắn còn có rất nhiều tâm nguyện, lo lắng, hắn còn muốn đăng lâm cửu tiêu phía trên, cùng nhật nguyệt chung chiếu rọi, thấy thiên địa bao la, xem thế gian thương hải tang điền.

Nhưng hắn biết, càng là mình sợ chết, càng phải biểu hiện không sợ chết, chỉ có dạng này mới có thể hù sợ những cái kia không muốn chết người.

Thế là, tại Huyết Uyên lão tổ gào thét lúc, thiếu niên chém ra kiếm thứ tư.

“Kiếm này, giảm thọ 10 năm!”

Quen thuộc oanh minh tại não hải vang lên, hắn đột nhiên cảm giác mệt mỏi quá, toàn thân cao thấp đều là đau nhức, đầu giống như là muốn vỡ ra.

Cuồng phong gợi lên thiếu niên tóc trắng, cùng Bạch Hiếu mấy thành một thể, nhưng sắc mặt hắn lại cùng lúc trước, không có nửa điểm cải biến… Thậm chí, hắn ánh mắt càng đạm mạc, như sớm đã làm tốt, cùng địch cùng vong chuẩn bị.

Huyết Uyên lão tổ sợ!

Hắn tốn sức thiên tân vạn khổ, không tiếc ăn lão sư, vợ con, đệ tử… Mới gian nan thành tựu giả đan, thêm 300

năm thọ nguyên, xưng tông Đạo tổ hưởng hết thế gian vinh hoa phú quý, hắn sao bỏ được chết? ?

Lần này, nếu không phải Thi Giáp, Mi Sơn 2 phái, nguyện ý trả giá lớn đại giới, hắn cũng nhất định không chịu giáng lâm Thông châu. Lại cái kia bên trong ngờ tới, chết 1 cái lão già điên, quay đầu liền lại đụng vào, 1 cái không sợ chết tên điên. Càng mấu chốt chính là, cái này 1 lão 1 gần hai người điên, cũng đều có kéo hắn cùng chết năng lực? Liền mẹ hắn đáng ghét! !

Giơ kiếm, kia tiểu tử lại giơ kiếm… Huyết Uyên lão tổ phát ra một tiếng, biệt khuất lại phẫn nộ gào thét, cuồn cuộn huyết hải đồ ảnh hiển hiện, nó xen vào hư ảo cùng hiện thế ở giữa, không nhìn trở ngại giáng lâm chí kiếm quốc độ.

Thế là, liền tại muôn người chú ý dưới, kia mang theo quét ngang thiên địa chi uy, bễ nghễ thập phương giáng lâm Huyết Uyên lão tổ, liền như vậy trốn trở về, chật vật mà không chịu nổi.

Cửu tiêu phía trên, thiếu niên cầm kiếm mà đứng, hắn mày nhăn lại, hình như có bất mãn ——

Giống như là nói, lão già, ngươi vì sao không chơi nổi?

Lúc này, thiên địa tĩnh lặng, những cái kia chấn kinh, kinh ngạc, khó có thể tin ánh mắt, nhìn về phía La Quan lúc, chỉ có vô tận kính sợ.

1 ngày này, thiếu niên kiếm lui Kim Đan, uy chấn thiên

hạ!

Chương 198 : Thiên hạ thái bình

Mây tiêu phía trên, La Quan nhìn thoáng qua ngoài thành nơi nào đó, hơi chờ đợi sau lông mày mao chau lên, chợt 2 cánh mở ra trở về trong thành.

Linh đường bên ngoài, đế võ mọi người nghênh ra, quỳ một chân trên đất, “Cung nghênh viện trưởng đại thắng trở về!” Từng cái, khuôn mặt kích động đỏ bừng.

“Đứng lên đi.” La Quan ánh mắt quét qua, vượt qua lão đại, lão nhị, rơi vào vị kia võ đạo thông thiên, lão hoạn quan trên thân.

Đối phương bây giờ, cũng đang lẳng lặng xem ra, 2 người ánh mắt đối sờ, hơi trầm xuống mặc về sau, lão hoạn quan mỉm cười khom người, “Nhìn sau ngày hôm nay, La viện trưởng nhưng dẫn dắt đế võ, bảo đảm thiên hạ thái bình!”

Giọng điệu ở giữa, đúng là địch ý tiêu hết, La Quan trong lòng kinh ngạc, thật sâu xem ra một chút, “Bản viện chỗ chức trách, tất dốc hết toàn lực.” Hắn quay người, “Khởi linh, hôm nay ta chẳng khác gì đây, cung tiễn lão viện trưởng nhập thổ vi an!”

Từ Tranh cùng đế võ mọi người, nâng lên viện trưởng quan tài, La Quan tiến lên tiếp nhận cái cuối cùng vị trí.

Quan tài ra Chu gia, xuôi theo phố dài hướng ngoại, vô

số người từ trong nhà tuôn ra, đường hẻm đưa tiễn.

Thông Châu thành thành chủ, cùng kia cửa thành quan vương càng, lúc này hét lớn một tiếng, “Ta cùng quỳ đưa lão viện trưởng!”

Phần phật ——

Đảo mắt, đám người quỳ đầy đất, chung quanh đều cúi đầu.

Thật dài đưa ma đội ngũ, ra khỏi cửa thành hướng ngoại, cho đến 10 dặm chỗ Chu gia mộ tràng.

Quan tài nhập thổ, Chu gia mọi người khóc tê tâm liệt phế, nhưng trong đó lại có thể có mấy phần thật tâm? ? La Quan nhìn về phía sau lưng, kia lít nha lít nhít đám người, có thể cảm nhận được bọn hắn lúc này, phát ra từ đáy lòng bi thống.

Cái này liền đủ! !

Luôn có người nhớ được, là viện trưởng đại nhân một mình chống trời, vì Thanh Dương che gió che mưa, mới có bọn hắn hôm nay an ổn thái bình.

Ngôi mộ mới chất lên, mộ bia đứng lặng, La Quan trong lòng nói: “Viện trưởng, đệ tử không phụ kỳ vọng, ngài nhưng nghỉ ngơi.” Hắn rút kiếm ra khỏi vỏ, kiếm minh vang vọng thập phương, “Ngay hôm đó lên, Thông châu trong vòng phương viên trăm dặm, quỷ thần lui tránh âm tà lui tán, như làm trái nghịch người, liền như thế núi!”

1 kiếm ra, phương xa “Ầm ầm” tiếng vang, kia bị băng phong bao trùm đỉnh núi, lại bị 1 kiếm san bằng.

Hắn muốn viện trưởng sau khi chết, lại không chấn kinh nhiễu.

Thiếu niên hơi híp mắt lại, nhìn về phía bị san bằng đỉnh núi, xem ra kia huyền y đạo nhân, là thật đi.

Lúc trước kiếm chi thế giới giáng lâm, hoành cản Huyết Uyên lão tổ lúc, đối phương một tia khí tức tiết lộ, liền đem trọn ngọn núi đỉnh băng phong, vẫn chưa tránh đi La Quan cảm giác. Nhìn thấy huyền y đạo nhân lần đầu tiên, hắn liền biết được thân phận đối phương… Không cần bất kỳ lý do gì, bởi vì bọn hắn 2 cái, bây giờ là tại công cộng, giữa thiên địa 1 đạo khí vận, tuy không phải một cây cùng sinh, nhưng cũng là đồng tông đồng nguyên.

Nguyên lai tưởng rằng, huyền y đạo nhân sẽ thừa cơ xuất thủ… Nhưng hôm nay xem ra, kinh sợ thối lui Huyết Uyên lão tổ đồng thời, cũng hù dọa trụ hắn.

Nhưng La Quan trong lòng, bây giờ lại không một chút buông lỏng, lần này dù giết tiên tông cường giả vô số, 4 kiếm lui Kim Đan nhìn như cường thế vô song, nhưng hắn biết mình vì thế, trả giá gì cùng đại giới, lúc này còn có thể đứng tại cái này bên trong, toàn bằng siêu cường ý chí kiên trì.

Huống chi, chuyện hôm nay kết thúc, cũng không mang đại biểu sau đó liền có thể gối cao không lo —— vô luận tiên tông, hay là kia nhìn thoáng qua, liền lặng yên thối

lui huyền y đạo nhân, đều tuyệt sẽ không từ bỏ ý đồ.

Giữa song phương, sớm muộn muốn làm 1 cái triệt để kết thúc, mà 1 ngày này tất sẽ không quá lâu.

Thiếu niên thu kiếm vào vỏ, mặt như tĩnh hồ đôi mắt thật sâu, hắn xông qua vô tận hung hiểm, mới sống đến hôm nay, tâm thần đã sớm bị rèn luyện vô song cường hãn, tung con đường phía trước hung hiểm trùng điệp hoặc là cửu tử nhất sinh, cũng vô nửa điểm e ngại.

Bọn hắn muốn tới, vậy liền tới đi!

…

Huyền y đạo nhân đang đi đường, thần sắc túc mục, mắt lộ nặng nề.

La Quan mạnh, vượt qua ngoài ý liệu, kiếm ý 5 tầng hóa một phương thế giới, giả đan cảnh cũng có thể hoành cản.

Nhất là, hắn kia khủng bố sát sinh kiếm pháp, lại có thể tự thân đại giới, sinh sinh gọt đi đối phương số tuổi thọ.

Như vậy thủ đoạn, coi là thật chưa từng nghe thấy.

Đạo nhân trong lòng nặng nề đồng thời, cũng có mấy điểm may mắn, cũng may hắn đầy đủ cẩn thận, hôm nay trước làm một tên quần chúng.

Như vội vàng hạ tràng, sợ là chịu sát sinh 4 kiếm, chính là hắn.

Nghĩ đến Huyết Uyên lão tổ chật vật thoát đi bóng lưng, đạo nhân thở dài một hơi, hắn bỏ qua cơ hội tốt rút đi, thật là bởi vì La Quan quá mạnh. Như hôm nay giết hắn, tất yếu trả giá cực lớn đại giới, hắn cũng không nguyện ý.

2, cũng là điểm trọng yếu nhất, tại La Quan tế ra sát sinh chi kiếm, tự thân số tuổi thọ tổn hao nhiều khí cơ chấn động lúc, huyền y đạo nhân phát hiện 1 cái, để hắn khó mà tiếp nhận sự thật. Hắn khí vận, đã triệt để bị La Quan cướp đi, cùng nó tan về một thân, như cứ như vậy giết hắn, khí vận cũng đem tiêu tán theo.

Muốn đoạt lại, tất lấy thủ đoạn đặc thù mới có thể.

Cũng may, huyền y đạo nhân trong lòng, bây giờ đã có so đo, nhất định có thể khiến La Quan thập tử vô sinh!

Về phần hôm nay rút đi, đem cho La Quan càng nhiều thời gian… Đạo nhân cũng không lo lắng, trận chiến ngày hôm nay La Quan đã là cường nỗ chi kết thúc, bị thương cực nặng ngược lại là việc nhỏ, thọ nguyên tổn hao nhiều mang tới di chứng, mới là đáng sợ nhất. Hắn tiếp xuống, đem khổ vì ứng phó những này, có thể ổn định tự thân trạng thái liền rất khó, chớ nói chi là còn muốn kế tiếp theo tăng cao tu vi.

Cho nên, hắn có đầy đủ thời gian, hoàn thành cuối cùng sát cục —— giết La Quan, đoạt lại khí vận là nó 1, có lẽ còn có thể có, không tưởng được thu hoạch.

“La Quan, trên người ngươi đến cùng, cất giấu như thế

nào bí mật?” Huyền y đạo nhân thấp giọng thì thào, nó đôi mắt chỗ sâu, một mảnh cực nóng.

…

Viện trưởng tang sự kết thúc về sau, La Quan tuyên bố sẽ tại Thông Châu thành, vì viện trưởng giữ đạo hiếu một đoạn thời gian, lấy toàn hậu bối đệ tử chi trách.

Thương thế chưa lành trước, hắn sẽ không trở về đế đô.

Từ Tranh mang theo mấy người, lưu tại Thông châu cung cấp viện trưởng đại nhân thúc đẩy, những người còn lại thì cưỡi mây thuyền, lên đường trở về đế đô.

Khi mây thuyền lên không, thoát ly phạm vi tầm mắt về sau, La Quan phân phó Từ Tranh mấy người hộ pháp, ngã xuống giường liền ngủ thật say.

Thiếu niên kiên trì đến lúc này, đã là cực hạn! !

Mây thuyền gào thét tiến lên, phía dưới tầng mây, sơn hà gào thét lui lại, Đại hoàng tử, Nhị hoàng tử không hẹn mà cùng, đi tới cửa một gian phòng trước.

“2 vị điện hạ mời tiến vào.” Lão hoạn quan thanh âm truyền ra.

2 người đẩy cửa đi vào, lại khom mình hành lễ, “Bái kiến chó thúc.”

Lão hoạn quan ngồi ngay ngắn bất động, thần sắc bình tĩnh, “2 vị điện hạ là muốn hỏi lão cẩu ta, vì sao không

đối La viện trưởng xuất thủ sao?”

Dù trong phòng, nhưng nghe hắn đi thẳng vào vấn đề, lão đại, lão nhị hay là sắc mặt biến hóa. Thực tế là, Thông Châu thành bên ngoài một trận chiến, La Quan vô địch chi tư đã thật sâu, lạc ấn tại 2 người tâm thần ở giữa, bản năng bên trong liền sinh ra kính sợ

“Vâng.” Đại hoàng tử khom người, “Chó thúc, bệ hạ trước khi đi đã dưới khẩu dụ, mời ngài xét tự đoạn… Ngài vì sao thác thất lương cơ? ?”

Lão hoạn quan thản nhiên nói: “La viện trưởng dù lâm vào suy yếu, nhưng kiếm ý 5 tầng cực mạnh, lão cẩu ta như xuất thủ, lớn nhất khả năng chính là đồng quy vu tận. Lão cẩu ta chết không có gì đáng tiếc, nhưng đến lúc đó 2 vị điện hạ, lại nên như thế nào? Đế võ những người kia, sợ là muốn nổi điên.”

Đại hoàng tử, Nhị hoàng tử sắc mặt biến hóa, “Thì ra là thế, thật là chúng ta suy nghĩ không chu toàn.”

Còn nói vài câu, 2 người khom người cáo từ.

Ra cửa về sau, lão đại, lão nhị liếc nhau, đều nhìn ra lẫn nhau đáy mắt âm trầm.

Thiên gia nuôi đầu này lão cẩu, bây giờ lại sinh hai lòng? Hắn muốn làm gì!

Trước cửa sổ, lão cẩu rũ cụp lấy đầu, mặt ủ mày chau nhìn xem bên ngoài, vô ý thức lật qua lại, những cái kia cực kỳ lâu trí nhớ lúc trước…

Một năm kia, muội muội 8 tuổi, cha mẹ mang theo bọn hắn đi đuổi đại tập.

Sau đó, một trận đột nhiên xuất hiện biên cảnh chiến tranh bộc phát, cha mẹ cùng muội muội đều bị giết chết, chỉ một mình hắn sống tiếp được.

Lão cẩu bây giờ còn nhớ rõ, muội muội nho nhỏ trên mặt bị máu tươi nhiễm đỏ, nàng con mắt trừng lớn lớn, lại vô thần hái.

“Thiên hạ thái bình… Lão cẩu ta chỉ là nghĩ, thiên hạ này có thể thái bình a…” Hắn lầm bầm 1 câu, bóng lưng tiêu điều.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 199 : Mã não linh dịch

Trong phòng, La Quan ngủ say sưa lấy, hắn chau mày, sắc mặt tái nhợt. Ánh trăng xuyên qua cửa sổ, chiếu sáng thiếu niên trên đầu, vượt qua một nửa tóc trắng.

Đột nhiên, một vòng quang hoa trống rỗng hiển hiện, đi ra một tên tiểu la lỵ, gương mặt tròn trịa tràn đầy nghiêm túc, trừng mắt mê man La Quan, cắn răng, “Khoe khoang!”

Nhưng giữa lông mày, lại tràn đầy đau lòng.

Giật giật trên thân, rộng lớn nhật nguyệt tinh thần pháp bào, tiểu la lỵ thở sâu, đưa tay một chỉ điểm hướng ngoài cửa sổ trăng tròn, lại một chỉ rơi vào hắn giữa lông mày.

Từng tia từng sợi nguyệt hoa chi lực, nhanh chóng tụ đến, lấy nàng 2 tay làm môi giới, rót vào La Quan thể nội, làm dịu lấy hắn bây giờ ngay tại tiếp nhận thống khổ.

Nhìn xem thiếu niên trên đầu tóc trắng, tiểu la lỵ biểu lộ tức giận, “Các ngươi làm gì vậy? Tiểu tử này cưỡng, các ngươi liền không thể chủ động điểm? Nhất định phải nhìn xem hắn, đem mình giày vò không thành nhân dạng, các ngươi mới dễ chịu?”

“Ta nhưng nói cho các ngươi biết, ta liền cái này 1 người

đệ tử, hắn tuyệt đối không xảy ra chuyện gì… Phía trên cái kia, ngươi nhanh thêm ra phần lực, hẹp hòi ba ba, điểm này nguyệt hoa chi lực đủ làm gì?”

Trăng tròn im ắng, nhưng La Quan chỗ toà này đình viện, ánh trăng lại rõ ràng, trở nên so xung quanh càng thêm sáng tỏ. Canh giữ ở phía ngoài Từ Tranh bọn người, thấy cảnh này đã sớm không cảm thấy kinh ngạc, chúng ta viện trưởng đại nhân vốn là thụ, trên trời trăng sao chào đón, tâm lý thì đồng thời nhẹ nhàng thở ra.

Xem ra, viện trưởng đã ở vận công chữa thương, vấn đề ứng không lớn.

Trên thực tế, vấn đề là có chút lớn, bọn hắn chỉ thấy thiếu niên đầu bạc, nhưng lại không biết 4 kiếm rơi xuống, La Quan liền ngạnh sinh sinh, hao tổn 40 năm thọ nguyên. Chỉ bằng nguyệt hoa chi lực nhưng chậm lại thống khổ, lại không cách nào từ trên căn bản, hóa giải La Quan bây giờ, chỗ gặp phải hung hiểm thế cục.

Ngay tại tiểu la lỵ mặt ủ mày chau lúc, một tiếng ho nhẹ vang lên, liền thấy một khối đá trống rỗng xuất hiện, tiếp theo đi ra 1 người.

Ngụy đại sơn thần một bộ áo trắng, tay cầm quạt xếp phong độ nhẹ nhàng, chắp tay hành lễ, “Tiểu thần, bái kiến ta.”

“Tiểu thần bái ta, nói còn rất thuận mồm, nhưng ngươi đường đường thần đạo thiên hạ thứ 3 ngụy đầu to, cái kia bên trong tiểu rồi?” Tiểu la lỵ cười lạnh liên tục.

Ngụy đại sơn thần cười khổ, “Ngày ấy, là Ngụy mỗ sai, còn xin ta tha thứ.” Nói, hắn lấy ra một cái bình ngọc, “Trong này, là nhìn đều núi gần trăm năm nay, góp nhặt một bình mã não linh dịch, nghĩ đến La hiền đệ có lẽ có thể cần dùng đến, ta liền tranh thủ thời gian đưa tới.”

“Mã não linh dịch?” Tiểu la lỵ ánh mắt sáng lên, lại “Hừ” một tiếng, “Được rồi, Quy gia ta đại nhân có đại lượng, liền không chấp nhặt với ngươi, mau đem tới! !”

Ngọc bình tới tay, xác định không có vấn đề, trên mặt nàng lộ ra tiếu dung.

Nhìn đều dưới núi có đầu bạch ngọc tủy, tồn thế dài dằng dặc lâu đời, đã sinh ra bản thân linh thức, mỗi 100 năm nhưng ngưng ra một bình mã não linh dịch, là trong thiên hạ hiếm có vật đại bổ.

Lão Ngụy người này, cũng coi như hữu tâm.

Bất quá, mã não linh dịch hiệu lực, khá là bá đạo, lấy La Quan bây giờ tu vi, còn không thể trực tiếp hấp thu, nhất định phải tìm một vật tiến hành trung hoà.

Tiểu la lỵ nhìn về phía ngụy sơn thần, ánh mắt để hắn phát mao, một nắm quạt xếp lui ra phía sau 2 bước, vẻ mặt đau khổ nói: “Ta, ngài còn muốn như thế nào? ? Ngụy mỗ hôm nay, thế nhưng là thành ý tràn đầy!”

“Hừ… Quên, ngươi là thần đạo chi thể, căn bản là không có nhục thân…” Tiểu la lỵ mặt lộ vẻ bất đắc dĩ, “Tiểu tử thúi, gặp gỡ ngươi như thế người đệ tử, vi sư ta

thật là, gặp vận rủi lớn nha.”

Nàng cắn nát ngón tay, gạt ra từng giọt kim sắc máu tươi, rót vào trong bình ngọc, màu trắng mã não linh dịch nháy mắt biến thành kim sắc, bảo quang oánh uẩn tản mát ra vô tận thơm ngọt khí tức.

Một màn này, thấy ngụy đại sơn thần trong lòng là cảm thán liên tục, vị này ta lại nguyện vì La Quan, không tiếc hao tổn tự thân. Lại nhìn xem, cái này đầy phòng chảy xuôi nguyệt hoa chi lực, hắn nhìn về phía trên giường, trong mê ngủ thời niên thiếu, liền nhịn không được sinh lòng ao ước, đồng thời vì chính mình trước đó cử động, càng thêm cảm thấy may mắn.

Nước cờ này, đi đối oa!

Tiểu la lỵ sắc mặt tái nhợt, nhìn như chỉ là mấy giọt kim sắc máu tươi, hao tổn lại là, nàng bản nguyên chi lực. Cẩn thận từng li từng tí đem La Quan nâng lên đến, đem ngọc bình tiến đến bên miệng, cho hắn ăn toàn bộ uống xong. Sắc mặt hắn, bỗng nhiên lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ, trở nên hồng nhuận, tóc trắng phơ dù chưa biến, thể nội sinh cơ nhưng đang nhanh chóng khôi phục.

Thấy cảnh này, tiểu la lỵ yên tâm lại, thọ nguyên tổn hao nhiều cửa này, xem như qua. Chỉ cần chút thời gian, đợi thân thể hoàn toàn sau khi hấp thu, La Quan liền có thể cơ bản khôi phục.

Dụi dụi mắt, nàng đánh cái đại đại ngáp.

Ngụy đại sơn thần vô cùng có nhãn lực kình, liền nói ngay: “Ta ngài nghỉ ngơi, Ngụy mỗ cáo từ.”

“Chờ chút.” Tiểu la lỵ ngăn lại hắn, “Đồ vật là ngươi đưa tới, ta lười nhác giải thích, ngươi tại cái này phòng thủ tới một đêm, tự mình nói với La Quan đi.”

Ngụy đại sơn thần mặt lộ vẻ ý mừng, “Đa tạ ta!”

Bá ——

Quang hoa lóe lên, tiểu la lỵ bước vào hư vô không gặp.

Ngụy đại sơn thần chuyển cái ghế tới, ngồi tại trước giường có chút nhắm mắt, đúng là thật, tự mình đi cho La Quan gác đêm.

Hắn, thân là nhìn đều núi sơn thần, có hắn khí tức xâm nhiễm, La Quan thể nội mã não linh dịch chi lực, hấp thu tốc độ lập tức tăng tốc.

“Chậc chậc, vị kia ta, đối ta vị này hiền đệ, là thật rất để bụng a!”

Rất nhanh, một đêm thời gian trôi qua, La Quan trong ngủ say tỉnh lại, trừng mắt nhìn, lại trừng mắt nhìn.

Ngụy đại sơn thần mỉm cười, “Hiền đệ không cần hoài nghi, thật là vi huynh.”

Nghe hắn gọi thân cận, La Quan đáy lòng bên trong, không khỏi hiển hiện vẻ lúng túng, “Khục… Nguyên lai là đại ca, ngài làm sao tới rồi? ?”

“Nghe nói hiền đệ thụ chút thương thế, ta cố ý chạy đến, đưa lên một phần mã não linh dịch, trợ giúp hiền đệ tĩnh dưỡng thân thể.” Ngụy đại sơn thần mở miệng cười, “Bất quá cái này mã não hiệu lực có chút bá đạo, nhờ có ta… Ân, chính là nhà ngươi lão sư, lấy tự thân máu tươi làm dẫn, trung hoà dược hiệu sau đút cho ngươi ăn vào, bây giờ cảm giác như thế nào?”

Kia ta, ngay từ đầu muốn dùng, là ta máu! !

Nghĩ đến cái này, ngụy đại sơn thần liền khóe miệng co quắp rút, còn tốt thần đạo chi thể, không có những vật kia. Nếu không, hắn hoài nghi mình đêm qua, liền phải bị người ở trên người, phủi đi ra 1 đầu lỗ hổng lớn.

La Quan giờ mới hiểu được, vì sao tỉnh lại sau giấc ngủ, thân thể liền nhẹ nhõm rất nhiều, càng có liên tục không ngừng sinh cơ, không ngừng dung nhập thể nội.

Hắn hít một hơi, mặt mũi tràn đầy cảm kích, “Đa tạ đại ca không xa 10,000 dặm đến đây, tiểu đệ khắc trong tâm khảm.” Đối với người ngoài, mới cần cho thấy thái độ, đối lão sư… Hắn chỉ cần ghi nhớ liền có thể.

“Ha ha ha ha! Hiền đệ sao lại nói như vậy? Ngươi ta huynh đệ kết nghĩa kim lan, nhưng sớm đã có qua ước định, muốn đồng sinh cộng tử, vi huynh há lại sẽ trơ mắt, nhìn ngươi xảy ra chuyện.” Ngụy sơn thần cười sơ lãng khí quyển, một bộ áo trắng hiển thị rõ phong độ, “Hiền đệ làm người cẩn thận, không muốn tuỳ tiện kinh động chư vị đại lão, nhưng đối vi huynh lại không cần phải khách khí, tảng đá kia là lễ vật cũng là tín vật, chỉ

cần hiền đệ cần, vi huynh vui lòng cống hiến sức lực.”

Dù biết rõ, ngụy đại sơn thần có khác sở cầu, nhưng hắn thiên nhiên liền có một loại, khiến người tin phục, thân cận đặc chất. Lúc này vẻ mặt tươi cười, ngữ khí hòa hoãn ánh mắt khẩn thiết, chính là La Quan trong lòng, cũng không thấy sinh ra mấy điểm hảo cảm, lúc này gật đầu, “Ngày sau nếu có cần, ta tự sẽ mời đại ca hỗ trợ.”

“Thế này mới đúng.” Ngụy đại sơn thần tiếu dung càng sâu, nói: “Ngày ấy ta cùng hiền đệ vội vàng từ biệt, uống không quá thống khoái, không bằng hôm nay, ngươi ta huynh đệ lại uống qua một trận?”

Hắn biết được Huyền Quy tâm ý, là muốn để tự thân lưu lại, trợ La Quan hấp thu mã não, tự nhiên phải cùng sự tình xong xuôi mới có thể đi.

Đương nhiên, từ bản tâm mà nói, ngụy sơn thần đối này cũng cầu còn không được.

—

—

—

—

—

—

Chương 200 : 1 kiếm cáo trời

Ngụy sơn thần tại Thông Châu thành ở 10 ngày, mã não linh dịch hấp thu xong thành về sau, liền mỉm cười cáo từ, đạp tinh quang phiêu nhiên đi xa.

Hắn trước khi đi, cuối cùng cùng La Quan uống bỗng nhiên rượu, 10 ngày này thời gian tiếp xúc, 2 người quan hệ quen thuộc rất nhiều, rượu cuối cùng rồi sẽ tán lúc, La Quan mượn chếnh choáng, hỏi ra một vấn đề.

“Đại ca vì sao nhiều lần giúp ta?”

Ngụy sơn thần cử chỉ thong dong, vừa đau uống mấy ngụm, mới nói: “Không dối gạt hiền đệ, vi huynh cũng không biết.” Hắn nháy mắt mấy cái, “Chẳng qua là, vừa lúc ta tìm tới ta, nghĩ đến đường lên trời bên trong, kia rất nhiều đại lão xuất thủ… Vi huynh liền thuận nước đẩy thuyền, cùng ngươi kết xuống lần này nhân quả.”

Hắn lời này, ngược lại là đủ ngay thẳng.

La Quan trợn mắt trừng một cái, “Vậy ta đầu tiên nói trước, ân tình có thể thiếu, nhưng về sau muốn ta hỗ trợ, hay là phải xem tình huống.”

“Ha ha ha! Kia là tự nhiên, vi huynh cam đoan với ngươi, ngày sau tuyệt không lấy ân tình làm áp chế… Cho dù có sở cầu, cũng muốn ngươi cam tâm tình nguyện mới tốt.”

Ngụy sơn thần đi, La Quan nhìn xem hắn thân ảnh, biến mất tại cuối tầm mắt, mặt lộ vẻ trầm ngâm. Tuy nói lão Ngụy gia hỏa này, biểu hiện rất thoải mái, nhưng luôn cảm thấy vấn đề này, hắn không nói lời nói thật.

Đường đường thiên hạ thần đạo thứ 3, có thể cùng lão sư liên hệ cường giả tuyệt thế, có chuyện gì cần hắn hỗ trợ? Còn có những cái này đại lão, vì sao cả đám đều tìm tới hắn?

Hỏi Huyền Quy, nó trầm ngâm liên tục, cho ra một đáp án, “Có lẽ, là bởi vì dung mạo ngươi soái?”

La Quan cười khổ, liền biết lão sư, không muốn nhiều thảo luận việc này, đành phải đè xuống suy nghĩ. Nhưng trong lòng, lại mơ hồ có cái suy nghĩ —— chính là bởi vì, trên đầu “Không thể nói “Vị kia, nhất định phải đẩy hắn vào chỗ chết, các đại lão mới có thể ra tay giúp đỡ.

Mục đích chính là muốn thông qua hắn, cùng “Không thể nói” vị kia nói dóc nói dóc, mà hắn bây giờ bất quá là, bàn cờ bên trong một con cờ.

La Quan thở dài, nhìn xem đỉnh đầu trăng sao, chẳng biết lúc nào hắn mới có thể, từ bàn cờ bên trong đi ra đến, biến thành chấp tử người? Liệu đến, con đường này còn rất dài rất dài.

Ngày thứ 2, La Quan đi viện trưởng trước mộ phần, mở ra vò rượu tưới vào mặt đất, nói khẽ: “Viện trưởng, ta muốn đi.”

Đế võ rắn mất đầu, gần đây nhiều lần truyền tin Thông châu, rất nhiều chuyện đều chờ đợi, hắn đi xử lý. La Quan biết, cũng không phải là đế võ bên trong, thật có nhiều như vậy khẩn yếu sự tình, không phải hắn ra mặt không thể, mà là Lương châu một trận chiến về sau, các phương đều tại quan sát , chờ đợi, hắn nhất định phải công khai hiện thân, ổn định lập tức cục diện.

Để cho thế nhân biết được, một trận đại chiến về sau, đế Vũ viện trưởng vẫn chưa đổ xuống, ai cũng đừng có cái gì tiểu động tác, sẽ chết người!

Thiếu niên khom người cúi đầu, quay người bước nhanh mà rời đi.

Sau 5 ngày, đế đô!

Trên đường dài, vang lên chỉnh tề vạch 1 tiếng bước chân, số lớn thành vệ quân mặc giáp quân sĩ, quét sạch phố dài sau tại 2 bên xếp hàng.

Từng chiếc xe ngựa, vội vàng lái về phía ngoài thành, đợi thấy rõ xe ngựa huy chương chỗ đại biểu quyền thế, địa vị về sau, lập tức dẫn phát trận trận kinh hô, không biết đến tột cùng phát sinh chuyện gì, lại khiến nhiều như vậy đại nhân vật nghênh ra khỏi thành bên ngoài. Đợi số lớn cung đình cấm vệ xuất động, 3 vị hoàng tử xa giá theo thứ tự xuất hiện lúc, phần này chấn động đạt tới đỉnh phong.

Rất nhanh, một tin tức trong đám người truyền ra —— viện trưởng đại nhân muốn trở về!

Thông châu một trận chiến, tin tức vang rền thiên hạ, đế đô thân là Thanh Dương trung tâm, tin tức tự nhiên càng thêm linh thông.

Khó trách, hôm nay trong triều quyền quý ra hết, 3 vị hoàng tử đều muốn tự mình cung nghênh.

Viện trưởng…

Không ít người trong đầu, hiện ra La Quan anh tuấn thân ảnh, tiên tông 10 lôi đại chiến còn rõ mồn một trước mắt, kia lúc trước thiếu niên, không ngờ trưởng thành đến, nhưng kình thiên đạp đất tình trạng.

Thông Châu thành bên ngoài, giết tiên tông cường giả như heo chó, 4 kiếm lui Kim Đan, ngạo thị thiên hạ!

“Đi, chúng ta cũng đi ngoài thành, cung nghênh viện trưởng!” Trà lâu bên trong, 1 lão giả đứng dậy, đảo mắt mọi người, “Ngươi ta biết được hiểu, nhiều năm qua ta cùng có thể ở chỗ này an ổn thưởng thức trà, đều là bởi vì lão viện trưởng kiếm chống đỡ Thanh Dương, hoành ép tiên tông 30 năm.”

“Bây giờ, lão viện trưởng qua đời, La viện trưởng lại một lần đánh lui tiên tông ma chưởng, chống đỡ Thanh Dương sơn hà không ngã, chúng ta nên cúi đầu.”

“Không sai, Thanh Dương có đế võ, mới có hôm nay thái bình, ta cùng cấp đi!”

“Đi đi đi, đi nghênh đón viện trưởng… Tiếp ta Thanh Dương thiên hạ, mới kình thiên thủ hộ!”

Mà một màn này, lúc này ngay tại các nơi địa phương, đồng thời phát sinh.

Dòng người từ bốn phương tám hướng mà đến, rất nhanh hội tụ thành 1 đầu dòng lũ, đi theo các quý nhân xe ngựa, đi tới đế đô ngoài cửa đông.

Người ta tấp nập, nhưng lại tĩnh lặng im ắng, giờ phút này tất cả mọi người mong mỏi, nhìn về phía quan đạo cuối cùng.

Đột nhiên, có tiếng vó ngựa xa xa truyền đến, đã có thể nhìn thấy, kia phóng ngựa mà đến đội ngũ. Người cầm đầu, là một mặt bên trên vẫn có một chút non nớt thiếu niên, nhưng đầu hắn phát cũng đã trợn nhìn hơn phân nửa, lúc này một ngựa đi đầu, cứ việc chỉ có mấy kỵ, lại có loại mang theo thiên quân vạn mã mà đến, uy không thể đỡ kinh người khí thế!

Kéo một phát dây cương, tuấn mã đứng thẳng người lên, giờ phút này mặt trời giữa trời, ánh nắng chiếu xuống tại trên người thiếu niên, chói mắt khiến người vô pháp nhìn thẳng, như thiên thần hạ phàm.

3 vị hoàng tử cầm đầu, đế đô các phương quyền quý, cùng nhau tiến lên hành lễ, “Cung nghênh viện trưởng! !”

Ô áp áp đám người, giờ phút này như ở trong mộng mới tỉnh, “Ầm ầm” quỳ sát tại đất, “Chúng ta, cung nghênh viện trưởng! !”

Sau lưng mấy kỵ, Từ Tranh bọn người xuống ngựa,

cũng nửa quỳ dưới đất.

Lúc này giữa thiên địa, chỉ thiếu niên 1 người ngồi ở trên ngựa, vì muôn người chú ý, cử thế vô song!

Tiến vào đế đô, một đường muôn vàn dân chúng đường hẻm đón lấy, đến đế võ trước cửa chính.

Nhìn thấy Trình Nhàn, Vân Sơn, Vương giáo sư, người đọc sách cũng tại, bọn hắn cùng một đám đế võ cao tầng, cùng nhau khom mình hành lễ, “Cung nghênh viện trưởng về nhà!”

La Quan tung người xuống ngựa, nhanh chân đi tới đế võ trước cửa, suy nghĩ một chút, nói: “Nghe nói, đế Vũ viện trưởng kế vị lúc, có cầu nguyện thượng thiên nghi thức?”

“Vâng, sau 3 ngày, ngài chính thức kế nhiệm điển lễ bên trên, sẽ có cái này 1 khâu.” 1 bộ viện trưởng cung kính mở miệng.

La Quan lắc đầu, “Không cần như thế phiền phức.” Hắn đưa tay một nắm, Dạ Yến kiếm rơi vào trong lòng bàn tay, rút kiếm ra khỏi vỏ, 1 kiếm chém về phía đỉnh đầu.

Ông ——

Kiếm minh thanh âm, sát na vang vọng cửu tiêu, hóa một phương kiếm chi thế giới, hoành ép bát phương lục hợp.

Kiếm uy cuồn cuộn, như kinh đào hải lãng càn quét,

hoảng sợ như thiên uy.

“Kiếm này cáo trời, là đủ!”

Thiếu niên từ Thông châu trở về, 1 kiếm trảm thiên, kiếm uy quét ngang thập phương.

Cái này, chính là trực tiếp nhất, mạnh mẽ nhất tuyên ngôn.

Dù Thông châu một trận chiến tin tức truyền ra, La Quan kiếm lui Kim Đan, dẫn tới thiên hạ chấn động. Nhưng hôm nay, cảm thụ được trên đỉnh đầu, kiếm chi thế giới hạo đãng uy áp, mọi người mới chân chính cảm nhận được hắn vô địch, cường đại. Kia từng đạo, từ bốn phương tám hướng mà đến, hội tụ ở đế võ ánh mắt, chấn động về sau chính là vô tận kính sợ.

Đám người bên trong, Trình Nhàn con ngươi đăm đăm, ám đạo tiểu tử này vốn là, đẹp trai người người oán trách, bây giờ tăng thêm rất uy nghiêm bá khí, lực sát thương có thể nói thẳng tắp lên cao. Dư quang liếc qua, quả nhiên nhà mình muội muội, lúc này 2 mắt trợn tròn, mặt như vải đỏ.

Hoàng đế có tam cung lục viện phi tần vô số, nhà ta đường đường đế Vũ viện trưởng, vị cùng quân vương cưới nhiều mấy phòng thê thiếp, cũng chuyện đương nhiên a? ? Khục, bởi vì cái gọi là bất hiếu có 3, vô hậu vi đại… Ách, là trước thành gia, lại lập nghiệp, La Quan đều là viện trưởng, cưới vợ sự tình, cũng không thể lại kéo!

Đương nhiên, không phải tất cả mọi người, đều cùng Trình đại tiểu thư, não động như thế mới lạ.

Giác Dương quan bên trong, Quốc sư trông về phía xa đế võ, trong miệng thở dài, “Sư muội, quả nhiên vẫn là ánh mắt của ngươi càng tốt hơn , vi huynh dù cảm thấy La Quan, không tầm thường hạng người, nhưng cũng không nghĩ tới, hắn có thể trong thời gian thật ngắn, liền thành dài đến hôm nay tình trạng.”

“Cái này to lớn Thanh Dương, đưa mắt nhìn bốn phía vô luận tu vi, địa vị, hắn đều đã đạp lâm đỉnh cao nhất, quả nhiên là bất thế ra ngạo thế thiên kiêu! !”

Nam Ly nhếch miệng lên, con ngươi dị sắc liên tục.

Nàng nhìn người, tất nhiên là không sai.

La Quan, ngươi thiếu ta nhiều người như vậy tình, bây giờ cũng nên còn đi? Chỉ là, loại sự tình này, nàng làm như thế nào mở miệng?

Đế cung, cầu năm trong điện khẽ than thở một tiếng, có thất vọng cũng có một chút bất đắc dĩ.

Cũng mặc kệ là kinh hỉ chờ mong, hay là bất đắc dĩ thất vọng, thiếu niên cứ như vậy mang theo đại thắng vô địch chi thế, bước vào đế đô bên trong.

1 kiếm vang tận mây xanh, là chấn nhiếp các phương, cũng là tối cường ngạnh phát biểu… Sau đó Thanh Dương sự tình, cần trải qua ta mà đứt!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 201 : Kiếm giới chân ý

Đơn giản cùng đế võ mọi người, hơi chút một chút trò chuyện về sau, La Quan tiến vào phía sau núi, con đường nhà tranh lúc dưới chân hắn hơi ngừng lại, khom người về sau tiếp tục hướng phía trước.

Tiến vào kiếm tháp, đăng đệ tầng 9, La Quan đứng tại nửa mở trước cửa đá, hoặc là bởi vì kiếm ý tăng lên đến tầng thứ 5 nguyên cớ, lúc này đứng ở ngoài cửa, hắn cũng có thể rõ ràng cảm thấy được, phía sau cửa hắc ám bên trong, ẩn chứa khủng bố kiếm uy.

Càng là cường đại, cảm giác càng rõ ràng, liền cũng càng là có thể, phát hiện tự thân miểu tiểu.

Mà sau cửa đá, bất quá chỉ là 1 khối đế kiếm mảnh vỡ, hoàn chỉnh đế kiếm nên mạnh bao nhiêu? Năm đó tay cầm kiếm này, sáng lập 【 đại hoang 12 đế kiếm], vị kia vô thượng cường giả, lại nên là kinh khủng bực nào? Liệu đến, kiếm mở tinh hà, hoành ép 3,000 giới, cũng chỉ là bình thường.

Nhưng chính là, dạng này 1 vị mạnh đến, cơ hồ không cách nào tưởng tượng vô địch tồn tại, cuối cùng nhưng cũng vẫn lạc tại thời gian trường hà bên trong.

Trước đây không lâu, tận hưởng vô thượng vinh quang, bị thế nhân tôn sùng, kính sợ, đế võ tân nhiệm La viện trưởng, giờ phút này triệt để thanh tỉnh. Đại đạo từ từ vô

tận, hắn còn cần càng thêm cố gắng mới là, huống chi bây giờ con đường phía trước bên trong, còn có ám lưu cuồn cuộn muốn ăn người.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, từ sau cửa đá truyền đến, lộ ra vui vẻ, vui mừng, dường như tại trên người La Quan, nhìn thấy chủ nhân năm đó dáng người. Cũng là như vậy thiếu niên khí phách, cũng là như vậy ngạo thế thiên kiêu, một đường tồi khô lạp hủ quật khởi cho đến vô địch tại thế!

La Quan khom người cúi đầu, 2 tay đặt tại trên cửa đá, bỗng dưng phát lực “Ầm ầm” tiếng vang bên trong, cả tòa kiếm tháp đều tại rung động.

Cửa đá lại một lần, bị thôi động một chút, bây giờ đã mở hơn phân nửa, kiếm minh rõ ràng nghe nói, như ở trước mắt xuất thủ có thể đụng.

Nhưng vào lúc này, cường đại lực phản chấn bộc phát, đem hắn trực tiếp bắn ra, giữa bộ ngực một trận khí huyết phun trào.

Kiếm minh tái khởi, bất quá lần này, lại lộ ra một tia nhắc nhở —— ngươi bây giờ thực lực, còn chưa đủ.

La Quan cười khổ, đáy mắt có chút thất vọng, nếu có thể cầm tới đế kiếm mảnh vỡ, đem luyện hóa về sau, hắn thực lực tất nhiên tăng vọt.

Đến lúc đó, cẩu thí 3 tiên tông, huyền y đạo nhân, đừng

nói gì đến Triệu thị Hoàng tộc, hết thảy đều là đồ rác rưởi, tiện tay liền có thể nghiền ép.

Nhưng tưởng tượng rất đầy đặn, hiện thực tặc xương cảm giác.

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Nó là đối ngươi tốt, thực lực không đủ mạnh mẽ bắt lấy đế kiếm mảnh vỡ hạ tràng, nhà tranh kia tiểu tử chính là ví dụ tốt nhất.”

“Đệ tử biết, là ta có chút vội vàng xao động.” La Quan thở sâu phun ra, thần sắc bình tĩnh lại.

Huyền Quy nói: “Vội vàng xao động rất bình thường, đối mặt bây giờ áp lực, ngươi còn có thể giữ vững tỉnh táo, đã rất không tệ.” Hơi dừng một chút, “Kia huyền y đạo nhân, ngươi thấy đi? Phàn Nhạc về sau chính chủ, rốt cục hiện thân.”

“Tìm tới hắn, xử lý hắn, mạnh nhất võ đạo chi lộ triệt để thành tựu, đến lúc đó lấy kiếm ý 5 tầng chi uy, chưa hẳn không thể đối cứng giả đan.”

La Quan lắc đầu, “Huyền y đạo nhân rất mạnh… Thậm chí, cho đệ tử cảm giác, so Huyết Uyên lão tổ càng mạnh, giết hắn rất khó.”

Đây mới là, hắn hôm nay vội vàng nguyên nhân.

Bây giờ mặt ngoài, dù gió êm sóng lặng, nhưng La Quan rất rõ ràng, 3 tiên tông cùng huyền y đạo nhân, tất nhiên ngay tại hành động. Nhưng hắn bây giờ, thực lực lại đến bình cảnh, chỉ có thể khô chờ đối phương xuất thủ…

Loại này cảm giác bất lực, để hắn rất bất an.

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy thầm thầm thì thì, “Đương nhiên khó, kia huyền y đạo nhân thế nhưng là, trên nhất chờ giả đan… Mà lại, cho người ta cảm giác vô song phù hợp, cũng là kim đan kia, vốn là hắn đồng dạng, kỳ quái đi.”

Lời này, nó chưa nói cho La Quan, miễn cho hắn áp lực quá lớn.

“Khục! Tu vi dù không có cách nào tăng lên, lại cũng không mang ý nghĩa, thực lực ngươi không cách nào mạnh lên, kiếm ý 5 tầng hóa một phương kiếm giới, ngươi bây giờ bất quá mới vào này cảnh, còn chưa nắm giữ tinh túy. Như kiếm vực tầng 4 lúc, 3 kiếm xuất thủ uy lực vô tận, kiếm ý 5 tầng cũng có tự thân diệu dụng.”

Ông ——

Sau cửa đá, kiếm minh vang lên, đối này biểu thị đồng ý.

La Quan gật đầu, “Vậy liền xin tiền bối, chỉ điểm thêm.”

Sau cửa đá, bóng đêm vô tận bên trong, vang lên kinh thiên oanh minh, hình như có thiên ngoại 1 kiếm giáng lâm.

Bàng bạc kiếm ý, như như sóng to gió lớn, đem La Quan bao phủ, cũng đem hắn tâm thần, kéo vào đến kiếm chi thế giới ——

Có thể đem nó, coi là là đế kiếm mảnh vỡ, mở ra kiếm ý

5 tầng. 1 kiếm hóa thế giới, La Quan thân ở trong đó, liền có thể khoảng cách gần, lĩnh hội ảo diệu trong đó.

Đương nhiên, đôi này kiếm đạo tư chất, là có một ít yêu cầu, liền tỉ như thông thiên xương dưới nào đó rùa, trừng lớn 2 mắt nhìn hồi lâu, chỉ cảm thấy 2 mắt chua xót, bị kiếm ý phong mang đâm đau nhức, trừ 1 đem nước mắt bên ngoài, cái gì đều không được đến.

Không khỏi thở dài một tiếng, thế đạo này thực tế quá không có thiên lý, như ta như vậy phong thần tuấn lãng, vĩ ngạn vô song tuyên cổ thứ 2 thần quy, thế mà là cái kiếm đạo ngớ ngẩn? Cái kia phân rõ phải trái đi!

2 trảo ôm đầu, Huyền Quy dứt khoát đến cái nhắm mắt làm ngơ, ngủ ngon đi.

Đế kiếm mảnh vỡ, mở ra kiếm ý thế giới bên trong, La Quan thần sắc rung động, nhìn xem kiếm ảnh đầy trời gào thét, hóa thành vô tận sóng lớn thoải mái.

Nhìn như hỗn loạn vô tự, chỉ là tùy ý hủy diệt, nhưng tại hắn trong tầm mắt, cái kia kiếm ảnh khi thì hóa thành bầy cá, khi thì tổ hợp thành cự kình, phá sóng mà ra nháy mắt, lại hóa thành 1 con côn bằng, vỗ cánh trực trùng vân tiêu phía trên, 2 cánh cũng đủ thành 1 kiếm, không đâu địch nổi…

Nguyên lai, đây mới thực sự là kiếm ý 5 tầng, hóa thế giới.

Cái gọi là 1 kiếm ra, mở một phương kiếm chi thế giới, cũng không phải là đơn thuần mặt chữ ý tứ, nó chân ý vì

——

Kiếm giới bên trong, ta vì tạo vật!

Nhưng hiểu thì hiểu, muốn làm đến điểm này, lại rất khó. Cái này cần đối tự thân kiếm giới, làm được hoàn toàn chưởng khống, hơi hào chỗ cũng thu phát tùy tâm, trong một ý niệm đáng kinh ngạc đào sóng biển, trong một ý niệm nhưng 10,000 dặm trời trong.

Sau 3 ngày, La Quan bước ra kiếm tháp, trên mặt hơi có quyện sắc.

Hôm nay, là hắn chính thức kế nhiệm đế Vũ viện trưởng đại điển, nếu không phải như thế, hắn thật không muốn ra.

Trình Nhàn cũng sớm đã, chờ ở phía sau núi bên trong, gặp hắn ra vội vàng nói: “Viện trưởng đại nhân của ta, điển lễ sắp đến, ngài chậm thêm sẽ, liền thật không kịp.”

“Tại sao là ngươi tại đây?” La Quan nhíu mày, “Trình lão gia tử đâu? Ta trở về về sau, còn không có gặp qua hắn.”

Trình Nhàn biểu lộ hơi dừng lại, “… Gia gia của ta đi, cùng viện trưởng cùng ngày.” Không có cùng La Quan hỏi nhiều, nàng vội vàng nói: “Tốt, người đều chờ lấy đâu, ngươi còn phải thay quần áo, chúng ta nhanh.”

La Quan nhìn nàng một cái, gật gật đầu không có nói thêm nữa.

Phía sau núi tiểu viện, La Quan tắm rửa thay quần áo, thay đổi một bộ trường bào màu đen, xuất hiện tại điển lễ hiện trường.

“Bái kiến viện trưởng!”

Chỗ đi qua, mọi người nhao nhao hành lễ.

Đến rất nhiều người, La Quan phần lớn không biết, nhưng có tư cách có mặt hôm nay điển lễ, liền đầy đủ cho thấy thân phận quý giá.

Hắn đảo mắt toàn trường, hơi trầm xuống mặc, nói: “Bản viện kế vị đế võ, đem lo liệu lão viện trưởng di chí, trấn thủ Thanh Dương che chở thương sinh, nhìn chư vị cùng bản viện, chung thủ cái này một mảnh thái bình thiên hạ!”

“Vâng, cẩn tuân viện trưởng đại nhân chỉ lệnh!”

Về sau một chút quá trình, cũng chỉ là quá trình, tại La Quan biểu thị không muốn lãng phí thời gian về sau, liền bị trực tiếp lướt qua.

Nhưng có ít người, vẫn là phải gặp.

Tỉ như, hôm nay lại lần nữa đến đây, Triệu thị Hoàng tộc 3 vị hoàng tử, thay thế lão Hoàng đế đối tân nhiệm viện trưởng biểu thị chúc mừng. 3 người chấp lễ rất cung, giọng điệu hiển thị rõ tôn sùng, cũng biểu thị bệ hạ mời viện trưởng, lại hướng đế cung dự tiệc.

Thanh Dương thiên hạ, từ Triệu thị Hoàng tộc cùng đế

võ chung chưởng, bây giờ La Quan kế nhiệm viện trưởng, như thế phải có sự tình. Nghĩ nghĩ, La Quan gật đầu đáp ứng, lại đột nhiên nói: “Lương Châu thành bên trong, nhìn thấy vị kia lão hoạn quan, hiện nay ở đâu?”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 202 : Ngươi cưới ta đi

Lão đại, lão nhị trên mặt, hiện lên một tia không được tự nhiên, nhưng tại La Quan nhìn chăm chú, chỉ có thể nhắm mắt nói: “Từ Lương châu trở về, giao liễu soa sau đó, chúng ta liền tách ra, đối này xác thực không biết.”

La Quan gật gật đầu, “Không biết liền quên đi, chẳng qua là cảm thấy đế cung bên trong, lại có như thế cao thủ, muốn tìm cơ hội luận bàn một hai.”

Hắn phất phất tay, thả 3 cái thiên hoàng quý tộc rời đi, quay người liền thấy Nam Ly —— hôm nay, nàng lại không có ngụy trang, mà là một bộ váy trắng, đẹp loá mắt. 2 cái hứa kha lớn như vậy núi, chống đỡ tràn đầy, khiến người một trận hoa mắt thần mê.

Bây giờ, có mấy người đứng tại bên người nàng, mặt ngoài nhìn như thận trọng hữu lễ, nhưng mắt bên trong nóng bỏng, hắn cách Hứa Viễn đều cảm thấy.

La Quan âm thầm lắc đầu, những người này dám quấy rối Nam Ly, lá gan đủ mập, sợ là không biết “Tử” chữ viết như thế nào! Lại không đề cập tới đan sư hiệp hội hội trưởng thân phận này, liền chỉ là “Hộ muội cuồng ma” Quốc sư đại nhân, liền đầy đủ chém chết bọn hắn 800 về.

“La Quan!”

Nam Ly đột nhiên mở miệng, nháy mắt hấp dẫn đến vô số chú ý, mấy cái quay chung quanh tại bên người nàng người, mặt lúc này liền lục.

Nhìn xem đẹp, không gì sánh được Nam Ly, nhìn nhìn lại lưng eo thẳng tắp, tuấn lãng vô cùng viện trưởng đại nhân… Ngẫm lại đi, 1 cái trước kia chưa bao giờ thấy qua, mỹ lệ nổi lên nữ nhân, đột nhiên xuất hiện tại hôm nay nơi chốn, lại dám gọi thẳng viện trưởng đại nhân danh tự.

Kia quan hệ, còn có thể xa rồi?

Mấy cái liền nói thật có lỗi, xoay người rời đi, bóng lưng hoảng sợ.

Nói nhảm!

Dám động cùng La viện trưởng, quan hệ thân cận nữ nhân, quả thực là muốn chết.

Mắt thấy Nam Ly nện bước chân dài đi tới, La Quan đột nhiên có chút bất an, bản này có thể phản ứng, để hắn sinh ra cảnh giác, “Khục… Làm sao ngươi tới rồi? Ách… Không phải không chào đón a, chỉ là có chút ra ngoài ý định.”

Nam Ly nhìn chằm chằm hắn, thản nhiên nói: “Đã hoan nghênh, vì sao còn muốn 1 bộ đề phòng bộ dáng?”

Nữ nhân này, thật là nhạy cảm cảm giác.

La Quan xấu hổ cười một tiếng, “Có câu nói không phải

nói, trên đời này càng xinh đẹp nữ nhân, thì càng nguy hiểm… Bản năng phản ứng, bản thật có thể phản ứng.”

Nam Ly con ngươi hơi sáng, “Ngươi đây là, tại khen ta dài đẹp mắt?”

Lúc này, 4 phương 8 hướng vô số ánh mắt mịt mờ, không ngừng dò xét tới, trước mặt Nam Ly hôm nay rõ ràng có chút không đúng, luôn cảm thấy nàng muốn gây sự.

Cho nên, La Quan đầu tiên là nghiêm túc gật đầu làm ra trả lời, hạ giọng nói: “Có việc? Bằng không, đi bên ngoài nói.” Hắn cũng không muốn, vừa mới chính thức kế nhiệm đế võ, lại đột nhiên thành đế đô dân chúng trà dư tửu hậu đề tài câu chuyện, quá không có mặt bài.

“Được.” Nam Ly xoay người rời đi, La Quan sờ sờ cái mũi, theo ở phía sau.

Đằng sau, những cái kia bắn phá mà đến ánh mắt, càng sáng tỏ.

Đại điện một góc, chính cùng người trò chuyện Trình Nhàn, miệng há có thể nhét trứng gà? Thứ đồ gì? Ta chính là ngẫm lại, còn chưa kịp động thủ đâu, cái này liền có người nhanh chân đến trước? Không được không được, đây tuyệt đối không được!

Tỷ muội ta Kim Nhã chờ lấy, em gái ta trình tĩnh cũng chờ lấy, ngươi bằng cái gì chen ngang? Mà lại cô gái này, không chỉ có quy mô kinh người, lại lớn lên mỹ lệ vạn điểm, uy hiếp thực tế quá lớn.

Nói một tiếng thật có lỗi, Trình Nhàn vội vàng ra ngoài, Kim Nhã đâu? Cái này nha đầu chết tiệt kia, rõ ràng nói xong muốn tới, chạy đi đâu rồi? !

Ra đại điện, tránh đi mọi người ánh mắt, 2 người tại dưới bóng rừng đứng vững.

Không có cùng La Quan mở miệng, Nam Ly quay người, một câu liền để hắn trợn mắt hốc mồm.

“La Quan, ngươi cưới ta đi.”

Cái gì?

Nghe nhầm rồi?

Ảo giác?

Lấy La Quan tâm chí kiên định, cũng chí ít choáng 1 giây, “… Hội trưởng đại nhân, ngươi vừa rồi nói cái gì? Ha ha… Ha ha… 2 ngày nay, không thế nào nghỉ ngơi tốt, không có nghe rõ.”

Nam Ly nhìn thẳng hắn 2 mắt, ngữ khí bình tĩnh mà nghiêm túc, “Ta nói, ngươi cưới ta đi.”

Từ ngay từ đầu, cùng hội trưởng đại nhân nhận biết đến, La Quan liền biết, nữ nhân này đối với hắn tất ôm lấy không thể cho ai biết suy nghĩ.

Nếu không, cũng sẽ không làm 1 cái, lãnh khốc người vô tình tình cuồng ma. Nhưng hắn chẳng thể nghĩ tới,

hội trưởng đại nhân lại sẽ tại cái này, yên tĩnh mà tường hòa buổi chiều, đưa ra như thế một cái yêu cầu.

1 cái… Để người tưởng tượng nghĩ, liền không nhịn được ánh mắt liếc trộm, tiếp theo miệng đắng lưỡi khô, lại nói tiếp miên man bất định, khó mà tự kiềm chế yêu cầu.

Hội trưởng các hạ, ngài có ý tứ gì a? Cái này gọi yêu cầu sao? Ngài đây quả thực là, phúc lợi đại phóng túng! !

Ổn định, 10 triệu ổn định, nói không chừng nữ nhân này giống như Mi Sơn đạo, đều có song tu đại pháp mang theo.

Ngẫm lại những cái này, bạo chết Lưu Tinh hà hoa khôi, cùng Mi Sơn đạo những cái kia nữ tu, ta nhưng trăm triệu không thể xúc động! !

Thở sâu, lại hít vào một hơi, La Quan gạt ra tiếu dung, “Đừng nói giỡn, hội trưởng đại nhân ngài nói thẳng đi, chỉ cần không liều mạng, ta đều đáp ứng.”

Hắn có chút hoảng.

Nam Ly nhíu mày, trước cúi đầu nhìn thoáng qua… Ân, quen thuộc che chắn, vẫn như cũ không nhìn thấy mũi chân, lại đưa ra 2 tay, nghiêng thân… Cái mông cũng là vểnh vểnh, vừa rồi những người kia ánh mắt, nàng cảm thụ rõ ràng, không có vấn đề a.

Đột nhiên, nàng biểu lộ cứng đờ, trên mặt lần thứ 1 lộ ra

chấn kinh biểu lộ, có chút trợn tròn 2 mắt, hé miệng nhìn xem La Quan, lâm vào trong trầm mặc.

Ánh mắt gì a uy? Hội trưởng đại nhân ngươi như thế 1 cái, toàn thân trên dưới lộ ra thuần tịnh vô hạ nữ nhân, làm sao cũng sẽ sinh ra, loại kia mạo phạm suy nghĩ?

La Quan cắn răng, “Ta rất bình thường… Hội trưởng đại nhân, mời ngươi đứng đắn một chút!”

Nam Ly nói: “Vậy ngươi vì cái gì không đáp ứng?”

Vấn đề này, rất sắc bén a…

Ngẫm lại đi, đường đường đan sư hiệp hội hội trưởng, Quốc sư đại nhân sư muội, bản thân hay là 1 cái đẹp đến nổi lên, 1 ngực chống đỡ 2 kha đại mỹ nữu.

Để ngươi thiếu rất nhiều nhân tình về sau, lại chủ động đưa ra muốn gả cho ngươi… Loại này giống như nằm mơ sự tình, liền phát sinh ở trước mắt, một cái nam nhân như cự tuyệt, vậy hắn có thể bình thường sao? ?

La Quan đột nhiên tốt đau đầu, nói thật không tâm động khẳng định là giả, bản năng cái đồ chơi này, thánh nhân cũng không thể tránh được, huống chi hắn như thế 1 cái, huyết khí phương cương soái tiểu tử. Nhưng mấu chốt là, việc này nó đến quá nhanh quá đột ngột, hoàn toàn liền không có chút điểm chuẩn bị.

Ngay tại hắn cân nhắc, làm như thế nào trả lời lúc, hội trưởng đại nhân đột nhiên tiến lên một bước, gần sát đến bên cạnh hắn, mùi thơm như có như không.

“Không bức ngươi tỏ thái độ, nhưng việc này ta làm một nữ nhân, đã nói ra, hi vọng ngươi nhất định nghiêm túc cân nhắc.”

“Ta là nghiêm túc.”

Nam Ly hơi dừng một chút, đưa tay nhẹ nhàng ôm một hồi La Quan, quay người rời đi.

Nhìn xem nàng bóng lưng, La Quan buông lỏng một hơi đồng thời, lại nhịn không được gượng cười, đây là thế nào rồi? Không hiểu thấu, lại nhiều một bút sổ nợ rối mù!!

Chẳng lẽ, đúng như lão sư nói, hết thảy nguyên nhân đều là bởi vì, hắn quá tuấn tú rồi?

Được rồi, sau ngày hôm nay liền bế quan, kéo qua một trận đi, có lẽ sẽ lớn lên người liền sẽ cải biến tâm ý.

Đang nghĩ ngợi, La Quan quay người lại, người đều mộc.

Nay là thế nào, có số đào hoa a…

Đối diện, là một bộ váy đỏ Kim Nhã, nàng thật phi thường thích hợp, loại này tiên diễm đỏ chót, không có bình thường nữ tử, loại kia khống chế không được dung tục, ngược lại hiển thị rõ ung dung, khí quyển. Tựa như là 1 đóa, đón mặt trời nở rộ đóa hoa, sáng rực chói mắt.

Nhưng hôm nay, nàng biểu lộ rõ ràng không đúng, nhìn

chằm chằm La Quan ánh mắt, yếu ớt oán oán giống như là bắt đến, bên ngoài ăn vụng nam nhân.

Đầu gối nghĩ cũng biết, Kim Nhã khẳng định là nhìn thấy, vừa rồi lúc gần đi cái kia ôm… Ách, thay cái góc độ nghĩ, hội trưởng đại nhân có thể hay không, là cố ý? Vừa rồi 2 người đối diện mà đứng, nàng không có khả năng không nhìn thấy, đứng ở phía sau Kim Nhã a!

Nghĩ đến cái này, La Quan đầu càng đau.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 203 : Làm một lần người

“Nàng là ai? Nàng vừa rồi tại làm gì? La Quan ngươi có phải hay không thay lòng?” Chất vấn tam liên qua đi, Kim Nhã vành mắt lập tức liền đỏ.

La Quan tranh thủ thời gian giải thích, “Hiểu lầm hiểu lầm, vừa rồi cái kia… Là ta chủ nợ, Kim Nhã tỷ ngươi đừng khóc, ta cái gì đều không có làm.”

Kim Nhã trừng mắt, “Chủ nợ? Ngươi lừa gạt quỷ đâu, La Quan ngươi cái bại hoại!” Đường đường đế Vũ viện trưởng, sẽ thiếu nợ? Hơn nữa còn là 1 cái, xinh đẹp như vậy nữ nhân? Phong lưu nợ đi ngươi!

Nghĩ đến mình, cả ngày nơm nớp lo sợ, trông mong ở nhà bên trong các loại, La Quan lại tại bên ngoài chiêu ong dẫn điệp, Kim Nhã nước mắt liền rơi xuống.

La Quan tê dại, một trận thề phát thệ, các loại giải thích mới rốt cục, để nàng ngừng lại nước mắt.

Cảm giác bén nhạy nói cho hắn, bây giờ có người chính len lén, hướng bên này nhìn. Thông suốt quay người ánh mắt như điện, ngay tại chỗ ngoặt về sau, đối mặt Trình Nhàn thiêu đốt lên, hừng hực bát quái chi hỏa 2 mắt.

Quả nhiên, chính là ngươi, ta nói Kim Nhã làm sao tới trùng hợp như vậy, còn trực tiếp đụng vào… Ngươi cái

này người nhiều chuyện, chạy đâu!

Sưu ——

Không cho hắn bão nổi cơ hội, Trình Nhàn quả quyết lùi về đầu, vỗ ngực một cái, “Ta đây là vì tỷ muội bênh vực kẻ yếu… Ta là chính nghĩa… Là La Quan ngươi bội tình bạc nghĩa, không có nửa điểm trách nhiệm tâm… Đúng, ta không sai a, ta đứng tại đạo đức điểm cao!”

Nàng sống lưng lại thẳng, hữu tâm quay người kế tiếp theo nhìn lén, nhưng cuối cùng hay là bĩu môi, hậm hực đi.

Thật vất vả, Kim Nhã sắc mặt nhiều mây chuyển tinh, nói khẽ: “Gia gia của ta hi vọng, có thể mời viện trưởng đại nhân, đi Kim gia ăn bữa cơm.”

Đón nàng đã mới vừa khóc, hơi có hai mắt sưng đỏ, lại nghĩ tới trong đế đô, liên quan tới 2 người sôi trào giương giương truyền ngôn, còn có ngày ấy băng quan bên trong phát sinh hết thảy… Cự tuyệt, tại bên miệng chuyển vài vòng, cuối cùng vẫn là nuốt trở vào.

“… Tốt, trận này có chút bận bịu, qua mấy ngày.”

“Tốt, ta chờ ngươi!” Kim Nhã trên mặt, một chút phát ra hào quang, cả người đều trở nên tiên hoạt.

Đưa nàng rời đi, Kim Nhã leo lên xe ngựa, lại đột nhiên quay đầu, nhỏ giọng nói: “Mặc kệ bên ngoài có ai, ta đều muốn làm lớn nhất cái kia.”

Nói xong, liền mặt mũi tràn đầy đỏ lên, chui tiến vào xe ngựa bên trong thúc giục xa phu đi nhanh lên.

La Quan ngây người nguyên địa, tình cảm vừa rồi kia một đống lời nói, đều nói vô ích.

Mấy cái này nữ nhân, làm sao 1 cái 2 cái, sức tưởng tượng đều như thế phong phú? ?

Ân… Bên trái là Kim Nhã, bên phải là Nam Ly…

Tê! !

La Quan hít một hơi lãnh khí, tranh thủ thời gian đánh gãy miên man bất định, đưa tay xoa đem mặt, một trận nghiến răng nghiến lợi, “Trình Nhàn, ngươi chờ đó cho ta!”

Vội vàng trốn về Trình gia Trình Nhàn, vừa ngồi xuống không hẳn sẽ, nghe tới đế Vũ viện trưởng đến thăm tin tức về sau, bị trà nóng nóng “Ngao” một tiếng, đem chén trà quẳng vỡ nát, trừng lớn mắt mặt mũi tràn đầy chấn kinh.

Không phải đâu!

Chỉ có ngần ấy việc nhỏ, ngươi đường đường đế Vũ viện trưởng, còn tự thân truy sát tới cửa? Không có đạo lý này a! Đầy cõi lòng thấp thỏm, mang theo Trình gia mọi người nghênh ra, lúc này liền bị La Quan, hung hăng trừng mắt liếc.

Nhưng cũng may hắn vẫn chưa nói thêm cái gì, nói

thẳng: “Làm phiền mang bản viện, đi cho Trình lão gia tử, bên trên một nén hương đi.”

Tiến vào Trình gia từ đường, cho lão Trình dâng một nén nhang, La Quan nhìn xem bài vị, “Đến cùng chuyện gì xảy ra? ?” Trên đời này, nào có trùng hợp nhiều như vậy, viện trưởng qua đời ngày, lão Trình cũng cùng đi.

Trong đó, tất có liên quan.

Trình Nhàn nói khẽ: “Ta cũng vậy, tại gia gia trước khi chết, mới biết được.” Nàng mắt lộ đau thương, “Năm đó, viện trưởng mượn kiếm tháp chi lực, gia gia cũng tham dự… Kể từ lúc đó, hắn liền cùng viện trưởng tính mệnh tương quan, đồng sinh cộng tử.”

La Quan thầm than, quả nhiên là dạng này.

Thế hệ trước đế võ cường giả, vì Thanh Dương trả giá quá nhiều, trừ viện trưởng bên ngoài còn có thật nhiều, không muốn người biết anh hùng.

Lão Trình chính là một ví dụ.

La Quan khom người, “Trình lão xin yên tâm, có bản viện tại 1 ngày, Trình gia liền có thể an hưởng thái bình, đây là lời hứa của ta.”

Hắn dĩ nhiên không phải, thật đến tìm Trình Nhàn phiền phức, hơi lưu lại sau khi, liền đứng dậy cáo từ.

Trình tĩnh nhìn xem, La Quan rời đi bóng lưng, nói khẽ: “Viện trưởng đại nhân, thật là 1 cái, rất nhớ tình cũ

người a.”

Trình Nhàn gật đầu, có La Quan hôm nay đến nhà một nhóm, lại thêm câu nói mới vừa rồi kia, Trình gia địa vị đem vững như bàn thạch.

Cùng cấp là, vì Trình gia lại diên tiếp theo 100 năm phú quý!

“La Quan người này, soái, tu vi cường đại, lại là đế Vũ viện trưởng quyền thế ngập trời, nhân phẩm còn tốt… Muội muội a, không phải tỷ tỷ thúc giục ngươi, muốn thật có ý nghĩ, nhưng nhất định phải nắm chặt. Ngươi như thật, có thể cùng La Quan, ta Trình gia mới xem như, triệt để ôm chặt đùi a… Tỷ tỷ ta về sau, có thể hay không hưởng phúc coi như đều dựa vào ngươi.”

Trình tĩnh mặt đỏ lên, con mắt có chút ngượng ngùng, dừng lại mấy hơi về sau, nàng chậm rãi lắc đầu, “Như hắn hay là trước kia cái kia La đại ca, ta đương nhiên muốn gả cho hắn, nhưng hôm nay hắn đã là đế Vũ viện trưởng, chú định đem bay lượn trên đường chân trời, có bất khả hạn lượng tương lai cùng tiền đồ… Tỷ tỷ, về sau như vậy, cũng không cần lại nói, nếu không sẽ chỉ làm viện trưởng cảm thấy áp lực, cùng chúng ta xa lánh.”

Nàng thở dài một hơi, “Có thể bảo trì hiện tại quan hệ, đối Trình gia mà nói, chưa chắc không phải lựa chọn tốt nhất.”

Muốn mang vương miện, tất nhận nó nặng.

Đế Vũ viện trưởng nữ nhân, không phải dễ làm như vậy,

gia gia đã chết đi, Trình gia bây giờ cần chính là giấu tài.

Trình Nhàn trừng lớn mắt, giống như là lần thứ 1 nhận biết cái này, đánh tiểu vẫn thụ nàng “Khi dễ” muội muội.

Trình tĩnh đạo: “Nhìn cái gì đấy tỷ? ? Ngươi không phải một mực phàn nàn, gia gia sau khi qua đời, nhà bên trong một số người liền trở nên, có chút nhảy thoát rồi? Viện trưởng vừa đi, chính là tổ chức gia tộc đại hội thời cơ, liệu đến sau ngày hôm nay, bọn hắn liền sẽ trở nên theo phần rất nhiều.”

La Quan rời đi Trình gia, chạy về đế võ trên đường, lão hoạn quan chính quỳ gối cầu năm trong điện, lúc này cửa sổ đóng chặt không gặp ánh nến, dù cho là tại ban ngày, trong điện cũng là một mảnh u ám, dũng động nhàn nhạt âm hàn.

“Lão cẩu, ngươi còn có cái gì muốn nói?” Lão Hoàng đế hữu khí vô lực thanh âm, từ màn che về sau truyền đến, xuyên thấu qua hơi mờ chất liệu, chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy thân ảnh của hắn.

“Nô tài là Thiên gia chó săn, vi phạm chủ tử ý chí, tất nhiên là tội đáng muôn lần chết.” Lão hoạn quan cung kính mở miệng, già nua trên khuôn mặt, không vui không buồn.

Hắn đập cái đầu, “Bệ hạ, lão cẩu đi.”

Đứng dậy rời khỏi đại điện, lão cẩu ngửa đầu nhìn thoáng qua, trên trời sáng tỏ ngày, miệng bên trong thấp giọng lầm bầm vài câu cái gì, kéo lấy già nua thân thể,

hướng đế cung chỗ sâu bước đi.

Sau lưng của hắn, cầu năm trong điện vang lên khẽ than thở một tiếng.

Lão cẩu xuyên qua đế cung bên trong, 1 đầu hành lang rất dài về sau, cảnh tượng trước mắt lập tức trở nên tiêu điều, mặt đất chất đầy cành khô lá rụng, đường lát đá cái hố bên trong tràn đầy vũng bùn, trước mắt trống rỗng không một người, liền như một mảnh bị cố ý lãng quên khu vực.

Lại hướng đi về trước, có mảng lớn hỏa thiêu vết tích, như nhiều năm trước đó cái này bên trong, từng phát sinh qua một trận đại hỏa, cũng không biết có bao nhiêu người táng thân trong đó.

Lão cẩu thở dài một hơi, đứng tại đất khô cằn bên trong, 1 cái cô linh linh tảng đá trước phòng, nó cũng không cao lớn tại đế cung nguy nga kiến trúc bên trong, xem như cực không đáng chú ý. Nhưng đại hỏa về sau, một mảnh hỗn độn, trong phế tích, liền chỉ còn toà này bị đốt đen như mực tảng đá phòng.

Đẩy cửa phòng ra, bên trong rất đen, ra ngoài ý định đen, như ánh nắng căn bản là không có cách chiếu nhập trong đó… Lại hoặc là nói, tất cả rơi vào trong đó tia sáng, đều bị hắc ám thôn phệ.

Lão cẩu đáy mắt hiện lên một tia giãy dụa, chợt mặt lộ vẻ tự giễu, nguyên lai sống nhiều năm như vậy mình, cũng vẫn là sợ chết. Nhưng nếu là chó, liền phải nghe lời, đã làm trái chủ nhân một lần, lại thế nào còn có thể

có lần thứ 2 đâu?

“Cái này chó a, liền vĩnh viễn đừng nghĩ làm người… Nhưng nếu lại một lần, lão cẩu ta đại khái, vẫn là phải làm một lần người…” Thở dài một hơi, lão cẩu bước vào cửa đá, hắc ám đem hắn thân ảnh nuốt hết, có tiếng xé gió truyền ra, như vật gì đó ngay tại di chuyển nhanh chóng.

Nương theo lấy “Phốc” một tiếng vang trầm, “Ừng ực” “Ừng ực” ngốn từng ngụm lớn âm thanh, từ trong bóng tối truyền đến, khiến người rùng mình.

Thạch ốc cửa, lặng yên không một tiếng động quan bế, cái này bên trong lại khôi phục trước đó tĩnh mịch, liền như chưa hề có người đến qua.

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 204 : Thái miếu chân dung

Lão Hoàng đế mời ăn cơm, còn phải xem tâm tình, lại cân nhắc lúc nào đi, khắp thiên hạ có thể làm đến điểm này, cũng chính là La Quan phần độc nhất. Nhưng coi như dạng này, cũng tổng không tốt hết lần này đến lần khác đẩy, đế cung đã sai người đến hỏi thăm mấy lần, đế võ mọi người thương nghị một chút, đành phải cho viện trưởng đại nhân truyền tin, đem việc này nói rõ mời hắn tạm dừng tu luyện.

Nhưng cho dù là, đã thu được đế võ truyền tin, La Quan từ kiếm tháp đi ra lúc, thời gian cũng đến ngày thứ 2 ban đêm, lúc này đỉnh đầu trăng sao óng ánh, hắn xoa mi tâm mặt mũi tràn đầy ủ rũ, nhịn không được lớn ngáp một cái. Chờ ở kiếm ngoài tháp đế võ mọi người thấy thế cười khổ, đành phải đáp lời đế cung, viện trưởng đại nhân ngày mai lại đi dự tiệc.

Vân Sơn cẩn thận nhắc nhở, “Viện trưởng đại nhân, cũng không thể lại sau này đẩy, nếu không đế cung mặt mũi, liền thật không có địa phương đặt.”

“Biết, ngày mai nhất định đi.” La Quan phất phất tay, “Mệt mỏi, ta đi ngủ một giấc trước.”

Trở lại phía sau núi tiểu viện, hắn tiến vào trong phòng ngã đầu liền ngủ.

Là thật mệt mỏi, đế kiếm mảnh vỡ mở ra kiếm chi thế

giới, lĩnh hội trong đó cần hao tổn cực lớn tinh lực, cũng may thu hoạch không tiểu. La Quan mơ hồ cảm thấy, đã nắm chắc đến một chút chỗ mấu chốt, hoặc gần đây liền có thể có đột phá.

Một đêm vô mộng, cho đến bình minh.

La Quan lấy ra thoi vàng, hòa tan làm kim sách sau cẩn thận thẩm duyệt, kiếm ý 5 tầng sau tầm mắt tăng lên, hắn càng phát ra cảm thấy cái này "Thiên băng địa liệt" thần thông không tầm thường, rất có loại suy cảm giác.

Thẳng đến tiếng đập cửa vang lên, La Quan mới thỏa mãn thu hồi kim sách, đứng dậy đẩy cửa ra ngoài.

Trình Nhàn chờ ở bên ngoài, một mặt bất đắc dĩ, "Viện trưởng đại nhân, bọn hắn cũng không dám đến thúc, nhưng ngài lại không xuất phát, cơm trưa liền muốn biến cơm tối."

La Quan vỗ vỗ trán, nhìn sắc trời, "1 bận rộn, liền quên thời gian, chúng ta hiện tại xuất phát, còn kịp."

Nhìn qua xe ngựa lái ra đế võ, hướng đế cung bước đi, Trình Nhàn trên mặt lộ ra khâm phục, La Quan có thể có thành tựu ngày hôm nay, thiên tư không cần nhiều lời, phần này chuyên cần không ngừng ý chí, cũng là trong đó mấu chốt.

Đế Vũ viện trưởng xuất hành, một đường thông suốt, đi thẳng tới đế ngoài cung, cung đình cấm vệ nhao nhao quỳ xuống đất hành lễ, cung kính nói: "Bái kiến viện trưởng!"

Có người quen, chính là từng tại Tịch gia, gặp qua một lần tịch đông đình, Tịch Sắc Vi nói hắn tại đế cung trực, xem bộ dáng là đế cung cấm vệ trung tướng lĩnh.

La Quan khẽ gật đầu, vẫn chưa nói thêm cái gì, tịch đông đình cũng chỉ là trong mắt chứa cảm kích xem ra một chút, liền khôi phục lại bình tĩnh.

Xe ngựa thẳng vào đế cung, lại một lần dừng ở cầu năm ngoài điện, nhưng cùng lần trước khác biệt chính là, hôm nay lão Hoàng đế tự mình nghênh ra.

Đế võ thiếu viện cùng đế Vũ viện trưởng, chỉ kém một chữ, lại đại biểu cho hoàn toàn khác biệt địa vị. Nhất là, La Quan đã thông không thực tế hành động, chứng minh thân phận của mình, là danh chí thực quy.

La Quan xuống xe, nhìn về phía lão Hoàng đế, cùng phía sau hắn 3 tên hoàng tử, đột nhiên cảm giác rất buồn cười. Rõ ràng cái này bên trong, là Thanh Dương đế cung, nhưng nhìn lấy bọn hắn La Quan lại có một loại, tiến vào ổ trộm cướp cảm giác, bản năng ở giữa, liền có thật sâu kiêng kị, đề phòng.

Âm thầm lắc đầu, đè xuống lăn lộn tâm tư, La Quan bước nhanh đến phía trước, 3 vị hoàng tử đi đầu tiến lên, cung kính hành lễ, “Bái kiến viện trưởng đại nhân.”

La Quan gật gật đầu, chắp tay nói: “Bệ hạ, bản viện bế quan tu luyện, dẫn đến yến hội đẩy lại đẩy, xin hãy tha lỗi.”

Lão Hoàng đế mỉm cười, “La viện trưởng chuyên chú tu hành, là đế võ chi phúc, cũng là Thanh Dương chi phúc, dù sao ngày sau thiên hạ này, còn nhiều hơn ỷ vào viện trưởng.”

La Quan nói: “Thiên hạ sự tình, còn cần đế võ cùng Triệu thị Hoàng tộc, chân thành hợp tác mới có thể… Bệ hạ, ngài cảm thấy thế nào?”

“Ha ha ha, kia là tự nhiên, Hoàng tộc cùng đế võ 400 năm tình nghĩa, là Thanh Dương vững chắc nền tảng.” Lão Hoàng đế quay người phân phó, “Các ngươi đều ghi nhớ, ngày khác bất luận ai kế thừa hoàng vị, đều muốn theo sát La viện trưởng bước chân, tạo phúc Thanh Dương bách tính.”

“Vâng, bệ hạ!” 3 vị hoàng tử khom người.

Hàn huyên kết thúc, yến hội bắt đầu.

Lần này, 3 cái thiên hoàng quý tộc cũng không có, ngồi vào vị trí đi ăn cơm tư cách, chỉ có thể phụng dưỡng trái phải.

Này yến là Thanh Dương Hoàng đế bệ hạ, mời đế Vũ viện trưởng gặp mặt, đại biểu cho Thanh Dương cương vực bên trong, cấp độ cao nhất quyền lực tiếp xúc.

Chỉ từ yến hội không khí nhìn, lần này tiếp xúc không thể nghi ngờ là thành công lại viên mãn, lão Hoàng đế thỉnh thoảng cười to, La viện trưởng cũng là thỉnh thoảng gật đầu.

Yến hội kết thúc, lão Hoàng đế đứng dậy, nghiêm mặt nói: “La viện trưởng, mời theo trẫm tiến về thái miếu, tế điện khai quốc tiên đế cùng đế võ người nhậm chức đầu tiên viện trưởng.”

Cái này, mới là đế cung chuyến này mấu chốt, La Quan đã sớm biết được, nghe vậy gật đầu, “Tốt!”

Thái miếu tại đế cung lấy đông, là một mảnh độc lập rộng lớn dãy cung điện, bây giờ cũng sớm đã, làm tốt tất cả tế tự chuẩn bị.

Vô số cung nhân, quỳ sát thềm đá 2 bên, lão Hoàng đế cùng La Quan sóng vai đồng hành, tại vô số tôn sùng, ánh mắt kính sợ bên trong, đăng lâm thái miếu.

Ở trong đó, có đại đại tiểu tiểu gần 100 ở giữa đại điện, cung phụng lịch đại Thanh Dương đế vương, cùng phối hưởng thái miếu lịch đại xã tắc trọng thần. Ngày hôm nay, có tư cách tiếp nhận lão Hoàng đế cùng La Quan tế tự, là thái miếu chủ điện, trong đó liền thờ phụng khai quốc Đại đế, cùng đế võ người nhậm chức đầu tiên viện trưởng.

Đế Vũ viện trưởng, vị cùng quân vương… Đây cũng không phải là một câu, mà là 400 năm trước, liền đã xác lập xuống tới.

Trước kia có không ít viện trưởng, sau khi chết táng nhập Đế lăng, nhập thái miếu hưởng thụ cung phụng, nhưng về sau phát sinh một chút sự tình, cái này 1 truyền thống liền gác lại, trở nên chỉ còn trên danh nghĩa.

Bước vào rộng lớn đại điện, trong không khí tràn ngập túc mục, liền thấy hương hỏa quanh quẩn ở giữa, 2 phe cũng đủ bài vị về sau, riêng phần mình treo 1 bộ sinh động như thật bức tranh.

Thanh Dương khai quốc Đại đế, là vị anh tuấn nam tử trung niên, người khoác hoàng kim giáp, tay cầm Thiên Tử kiếm, thần sắc kiên nghị khí độ bất phàm.

Khẽ quét mà qua, La Quan ánh mắt liền rơi vào, bức họa thứ hai cuốn lên, trên mặt lộ ra kinh ngạc.

Tuy nói, hắn đã sớm biết, người nhậm chức đầu tiên viện trưởng đại nhân được cung phụng tại hoàng gia thái miếu, nhưng hôm nay mới biết nàng đúng là tên nữ tử.

1 cái, sinh cực xinh đẹp, gánh vác trường kiếm mặt mày khí khái hào hùng bừng bừng nữ kiếm tiên!

Trước mắt bức tranh, 1 cái là khai quốc Đại đế, anh tư thẳng tắp, 1 cái là đế Vũ viện trưởng, mỹ lệ vô song… Lại thêm, 2 người được cung phụng tại cùng 1 cái đại điện, cái này rất khó không khiến người ta hoài nghi, giữa bọn hắn từng có một đoạn cố sự.

La Quan đột nhiên liền có gan, bị thiệt lớn cảm giác… Nữ kiếm tiên tiền bối, hồ đồ a! Lão Triệu nhà, cũng không phải cái gì người tốt, ngài lúc ấy thật nên đánh bóng 2 mắt, cách bọn họ xa một chút.

Đương nhiên, đây chính là một loại cảm xúc bên trên bất

mãn, dù sao dài dằng dặc 400 năm tuế nguyệt, năm đó người cùng sự tình, không thể đứng tại hôm nay góc độ đi cân nhắc.

Nhưng cho dù minh bạch những này, La Quan tâm lý, hay là rất khó chịu.

Tế tự điển lễ bắt đầu, dù đều là một chút quá trình tính đồ vật, nhưng cũng túc mục uy nghiêm, cũng không biết sao, La Quan nhìn qua sương mù quanh quẩn về sau, Đại đế cùng nữ viện trưởng chân dung, nhưng dù sao cảm thấy có chút cổ quái.

“Lão sư, ngài có hay không cảm thấy, là lạ ở chỗ nào?”

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Là có chút kỳ quái, hoàng gia thái miếu chi địa, có quốc vận gia trì vốn ở trong chính bình thản, nhưng nơi này… Lại có một tia âm hàn quanh quẩn… Nhìn trên bức họa 2 người, rất có bất cát cảm giác… Cảm giác này, trước kia giống như là ở đâu gặp qua…”

Trải qua Huyền Quy nhắc nhở, La Quan mới phản ứng được, hắn sở dĩ cảm thấy kỳ quái, chính là bởi vì sương mù quanh quẩn sau chân dung, lại cho hắn một loại sống tới cảm giác… Bọn hắn con mắt, chính trực ngoắc ngoắc chằm chằm tới… Liền giống như là, đang nhìn 1 đạo mỹ vị món ngon!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 205 : Nữ nhân đều là diễn viên

La Quan trong lòng hơi trầm xuống, trực giác nói cho hắn, Hoàng tộc bên trong Thái Miếu, tất ẩn giấu đi bí mật. Nhưng hôm nay vạn chúng nhìn trừng trừng dưới, hắn không có cách nào dò xét, chỉ có thể cùng tế tự quá trình đi đến, theo lão Hoàng đế cùng rời đi.

Đầu tiên là một trận yến hội, lại tế tự thái miếu, lão Hoàng đế mặt mũi tràn đầy mệt mỏi, hiển nhiên tinh lực không tốt, “La viện trưởng, trẫm thân thể có chút khó chịu, liền về trước cung nghỉ ngơi.”

“Bệ hạ tự đi là được.” La Quan gật đầu, đưa mắt nhìn Hoàng đế loan giá rời đi, lúc này hắn đứng ở thái miếu trên đài cao, đưa mắt nhưng quan sát đế cung.

Rất nhanh, một mảnh cháy đen vết tích, xuất hiện trong tầm mắt hắn, chẳng biết tại sao nhìn thấy nơi đây lúc, trái tim của hắn bỗng dưng co vào, sinh ra một chút bất an. Thuận tiện như, hắn nhìn về phía nơi đây lúc, cũng có một đôi tròng mắt, chính ngắm nhìn hắn.

La Quan lại nhìn lại một chút, tại cung nhân cung kính dẫn đầu dưới, bước xuống thềm đá leo lên xe ngựa, một đường hướng ngoại rời đi đế cung.

“Vân Sơn.”

Ngoài xe ngựa, ngồi trên lưng ngựa Vân Sơn, khom

người nói: “Viện trưởng có gì phân phó?”

“Đế cung bên trong thái miếu phía bắc, có một mảnh hỏa thiêu khu vực, ngươi sai người tra một chút, là như thế nào tạo thành.” La Quan hơi dừng một chút, “Việc này, làm cẩn thận chút.”

Vân Sơn biểu lộ ngưng lại, “Vâng, thuộc hạ minh bạch.”

Trở lại đế võ, La Quan trước xử lý mấy chuyện, liền lại tiến vào phía sau núi, tiến về kiếm tháp trên đường, hắn luôn cảm giác mình, giống như là quên một chút cái gì.

Đúng, Hồ San San!

Nha đầu này mặt dày mày dạn, nhất định phải lưu tại đế võ, bị hắn nhét vào thú vườn về sau, liền không có quản không có hỏi.

Bao nhiêu, là có chút quá điểm.

Thay đổi tuyến đường thú vườn, mới vừa đến liền xa xa trông thấy, Hồ San San thân ảnh, nha đầu này thay đổi một thân váy dài, mặc vải thô áo dài quần dài, chính đẩy một xe ăn thịt, tại thú trong vườn phân phát.

Bạch Hổ đi thong thả nhàn nhã bước chân, đi theo sau nàng, thỉnh thoảng gầm nhẹ một tiếng, đốc xúc nàng nghiêm túc làm việc. Cùng thật vất vả, đem tất cả ăn thịt phân phát hoàn tất, Hồ San San mới nhìn đến, đang đứng tại thú viên ngoại mặt La Quan.

Con mắt một chút trợn tròn, nàng “Ngao” một tiếng liền

xông lại, ôm lấy La Quan không buông tay, “Biểu ca! Ta sai biểu ca, đưa ta về nhà, ngươi vẫn là để người đưa ta về nhà đi!”

Hồ San San từ Tiểu Kiều sinh quen nuôi, cái kia bên trong nếm qua đau khổ, chớ nói chi là loại này việc tốn thể lực, nói nói liền nước mắt rưng rưng.

Như thế, để La Quan có chút xấu hổ, “Khục, về nhà ngươi liền không sợ, lại bị bức hôn rồi?”

Hồ San San trừng lớn mắt, cả người đều tê dại, một mặt sinh không thể luyến.

Bạch Hổ đi tới, kính cẩn nghe theo nằm sấp dưới đất, ngoắt ngoắt cái đuôi tranh công.

Nó thật là, hết sức chăm chú giám sát Hồ San San, nha đầu này những ngày này, một lần lười biếng đều không thành công.

Thú vườn bên trong các lão nhân, đi tới khom mình hành lễ, “Ta cùng bái kiến viện trưởng.”

Hồ San San bỗng nhiên ngẩng đầu, “Viện trưởng… Ngươi làm viện trưởng…” Thấy La Quan gật đầu, nàng nước mắt lập tức càng phát ra mãnh liệt.

Ngẫm lại đi, đường đường đế Vũ viện trưởng biểu muội, hắn thân biểu muội!

Lại luân lạc tới, tại đế võ bên trong làm việc tay chân tình trạng, còn cả ngày ra phủ lão hổ khi dễ, đây quả

thực không phải 1 cái “Thảm” chữ có thể hình dung.

“Khoảng thời gian này, đa tạ chư vị chiếu cố nha đầu này, hôm nay ta liền trước mang nàng rời đi.” La Quan lôi kéo nàng đi, Hồ San San cũng không phản kháng, chính là hung hăng yên lặng rơi lệ, trong ánh mắt ai oán, quả thực muốn đem người chết đuối.

La Quan cười lạnh, “Thu hồi bộ dáng này a, 2 ta từ nhỏ đấu đến lớn, ta còn không hiểu rõ ngươi? Nếu không ta quay đầu, liền đem ngươi đưa trở về, Bạch Hổ gặp ngươi rời đi, thế nhưng là rất không nỡ.”

“Đừng!” Hồ San San bôi đem nước mắt, 1 giây trở mặt, “Biểu ca, ngươi tốt nhất biểu ca, trước kia đều là ta niên kỷ tiểu không hiểu chuyện, ngươi chớ cùng ta chấp nhặt.”

“Khục… Cái kia, biểu ca ngươi chuẩn bị mang ta đi cái kia a? Lời nói mới rồi, ta vừa nói chơi đâu, về nhà là không thể nào về nhà, coi như bị đánh gãy hai cái đùi, ta đều muốn bò trốn tới!”

La Quan “Hừ” một tiếng, liền biết ngươi vừa rồi, kia cũng là giả vờ, quả nhiên nữ nhân đều là trời sinh diễn viên.

Liếc nàng một chút, nói: “Cho ngươi tìm lão sư, đã lưu tại đế võ, cũng nên học ít đồ.” Dừng một chút, “Nhưng ta cảnh cáo ngươi, bái sư liền cho ta học tập cho giỏi, đừng làm loạn thất bát tao a, không phải ta lập tức đưa ngươi đi! !”

Hồ San San mặt đỏ lên, vụng trộm liếc mắt nhìn hắn, “…

Cái gì a, kia cũng là khi còn bé không hiểu chuyện… Người ta đã sớm không thích như thế… Ai nha ngươi thật là phiền, bao nhiêu năm trước sự tình, vẫn luôn treo ở bên miệng, nếu không phải như thế, ta cũng sẽ không từ nhỏ đã cùng ngươi không hợp nhau.”

“Ta phiền? ?”

“Không có không có, biểu ca ngươi tốt nhất, là biểu muội nói sai, ngài đại nhân đại lượng, cũng đừng chấp nhặt với ta.”

“Tính ngươi cơ linh.”

Trình Nhàn vội vàng chạy đến, nhìn thấy Hồ San San thời điểm, con mắt chớp chớp, liền có chút hiểu được, “Để ta cho ngươi chiếu cố biểu muội đến rồi?”

La Quan giơ ngón tay cái lên, “Trình tỷ thông minh, vậy ta liền đi thẳng vào vấn đề, nha đầu này tư chất tu luyện, giao cho người khác ta cũng không yên lòng, liền cực khổ ngươi chiếu cố một hai.”

Viện trưởng đại nhân biểu muội, muốn tại đế võ bái sư, tin tức truyền đi, lập tức liền sẽ có một đám người chen chúc mà tới. Nhưng kia, không phải La Quan muốn, hắn cũng không hi vọng Hồ San San, sẽ bị người có dụng tâm khác lợi dụng.

Càng nghĩ, giao cho Trình Nhàn đều thích hợp nhất, lấy hắn cùng Trình gia quan hệ, bọn hắn khi sẽ không “Vẽ rắn thêm chân” mới là.

Một tiếng Trình tỷ, kêu Trình Nhàn mặt mày hớn hở, “Yên tâm, người liền giao cho ta, ngày thường bên trong ta sẽ xem chừng một chút, không để nàng chạy loạn khắp nơi, ngươi yên tâm chính là.”

La Quan kêu đến Hồ San San, đưa nàng giới thiệu cho Trình Nhàn về sau, lại nhắc nhở đôi câu, liền muốn quay người rời đi.

Hắn bây giờ, là thật thời gian không đủ dùng, hận không thể một mực tại kiếm tháp tu luyện.

“Biểu ca!” Hồ San San hô một tiếng, biểu lộ có chút thấp thỏm, “Ta về sau, có việc có thể đi tìm ngươi a?”

Lần này, nàng toát ra bất an, ngược lại là thật.

La Quan gật đầu, “Đương nhiên, có việc lời nói, liền đến phía sau núi…” Hắn đột nhiên nghĩ đến, mình phần lớn tại kiếm trong tháp tu luyện, chính là học viện cao tầng, đều tuỳ tiện không gặp được hắn, chớ nói chi là Hồ San San.

Hơi dừng một chút, hắn lật tay lấy ra 1 khối đế võ thân phận bài, “Thứ này cho ngươi, có việc lời nói, có thể trực tiếp cho ta truyền tin.”

Dạng này lệnh bài, tại đế võ đô không nhiều, cho Hồ San San dùng xem như đặc biệt.

“Tạ ơn biểu ca!” Hồ San San cầm tới lệnh bài, mặt lộ vẻ tiếu dung.

Nhìn La Quan bóng lưng, lại nhìn xem Hồ San San lệnh bài trong tay, Trình Nhàn mỉm cười nói: “San san đúng không? ? Đi, vi sư trước an bài cho ngươi 1 cái chỗ ở.”

“Mặt khác, liên quan tới thân phận của ngươi, tốt nhất đừng tuỳ tiện nói cho người khác biết, miễn cho tự nhiên đâm ngang? Ân… Vi sư ý tứ, ngươi có thể hiểu chưa? ?”

Hồ San San gật đầu, “Biểu ca hiện tại là đế Vũ viện trưởng, lão sư là sợ có người có ý khác, có ý đồ với ta… Ngài yên tâm chính là, ta biết.”

Nàng lại không ngốc, không đa nghi bên trong hay là sảng khoái a, có loại cải trang vi hành cảm giác? Hừ hừ! Nếu ai dám đắc tội ta, lập tức liền cho viện trưởng đâm thọc, tin hay không?

Nếu để Trình Nhàn biết, nàng bây giờ suy nghĩ, sợ là liền sẽ không một mặt vui mừng.

La Quan trở lại kiếm tháp, tiến vào tầng thứ 9 bên trong, đối cửa đá khom người cúi đầu, “Tiền bối, ta trở về, chúng ta kế tiếp theo đi.”

Ầm ầm ——

Sau cửa đá trong bóng tối, vang lên kinh thiên kiếm minh, bàng bạc kiếm ý gào thét mà đến, đem hắn thân ảnh bao phủ.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 206 : Giết chóc chân ý

Đế kiếm mảnh vỡ mở ra kiếm giới bên trong, La Quan chống ra tự thân kiếm chi thế giới, hạo đãng vô tận kiếm ảnh lưu chuyển, “Ầm ầm” như giang hà gào thét.

Đột nhiên, hắn đưa tay hướng về phía trước một nắm, tất cả kiếm ảnh gào thét mà đến, sát na hội tụ đến cùng một chỗ, lại phác hoạ ra 1 đạo nguy nga thân ảnh ——

Hắn thân cao 100 trượng, người khoác màu đen chiến giáp, 2 tay cầm kiếm cao cao giơ lên, mũi kiếm ở giữa có đen nhánh vầng sáng chấn động, phóng xuất ra hủy diệt, khí tức tử vong.

Chỉ là ánh mắt rơi xuống, liền khiến người từ đáy lòng chỗ sâu, sinh ra vô tận sợ hãi, tuyệt vọng.

Thuận tiện như, cái này màu đen chiến giáp thân ảnh, là hủy diệt bản nguyên hóa thân, một khi giáng lâm tại thế, liền đem mang đến một trận giết chóc hạo kiếp.

Có lẽ, chính là bởi vì điểm này, hắn giáng lâm không được cho phép, ngay tại thân ảnh này đem ngưng tụ nháy mắt, đột nhiên vỡ vụn, tiêu tán.

Lại thất bại!

La Quan nhíu mày mặt lộ vẻ bất đắc dĩ, hắn bây giờ còn làm không được, như đế kiếm mảnh vỡ như vậy, đem

kiếm giới chơi gian lận đủ kiểu hoa văn. Triệu hoán 100 trượng chiến giáp hư ảnh, là hắn nếm thử hoàn toàn chưởng khống kiếm giới lúc, tự nhiên xuất hiện một màn… Liền như 1 khảo nghiệm, chỉ có hoàn thành ngưng tụ, hắn mới có thể chân chính chấp chưởng tự thân kiếm giới.

Nhưng hắn đã nếm thử rất nhiều lần, kết quả đều lấy thất bại mà kết thúc, nhưng rõ ràng lĩnh hội đã đầy đủ, cẩn thận cân nhắc cũng không có không ổn, đến cùng nơi nào vấn đề?

Kiếm tháp tầng 9, La Quan mở 2 mắt ra, vuốt vuốt tính sổ sách giữa lông mày, nhịn không được thở dài.

Nhìn về phía cửa đá, hắn nói: “Tiền bối, ta cần ngài chỉ điểm.”

Trận trận kiếm minh, từ sau cửa đá hắc ám trong hư vô truyền ra, hiển nhiên nó biết La Quan gặp phải vấn đề, chính cho hắn làm ra giải thích.

Nhưng vấn đề là, kiếm minh thứ này, cho dù có chút âm tiết cao thấp biến hóa, nó cũng liền chỉ là kiếm minh mà thôi, La Quan căn bản nghe không hiểu, không khỏi cười khổ.

Thông thiên xương dưới, chính 2 trảo ôm đầu, ngủ ngon ngọt Huyền Quy, đột nhiên “Ngao” một tiếng tỉnh lại, phẫn nộ trợn tròn 2 mắt, “Làm gì? Ngươi làm gì? Êm đẹp vì sao muốn đâm ta… Hỏng ta mộng đẹp, ngươi quả thực tội ác tày trời…”

Một tiếng kiếm minh, bỗng dưng ở bên tai vang lên, Huyền Quy bá bá miệng nhỏ, lập tức liền cứng đờ, "… Để ta làm phiên dịch, ngươi hảo hảo nói, ta còn có thể không đáp ứng sao? Làm gì bạo lực như vậy a!"

Nhưng đợi đến, Huyền Quy nghe rõ ràng hết thảy về sau, biểu lộ liền ngốc, con ngươi trừng càng tròn, cơ hồ muốn làm trận bạo chết.

"Giết chóc chân ý! La Quan kiếm ý thuộc tính, thế mà là giết chóc chân ý?"

Thế gian kiếm tu ngàn tỷ, cảm nhận được tỉnh kiếm ý người ít càng thêm ít, cho nên cũng không có nhiều người biết được, kiếm ý cũng có khác biệt thuộc tính. Tựa như ma quỷ Phàn Nhạc, kiếm ý của hắn thuộc tính chính là Nam Ly minh hỏa, xem như Hỏa hệ trong kiếm ý, có chút hiếm thấy một loại.

Nhưng cùng La Quan giết chóc chân ý 1 so, liền xem như đầu đường rau cải trắng… Giết chóc chân ý, lấy giết nuôi giết, kiếm thích hồn máu, không đâu địch nổi! !

Kiếm tu giả, sát phạt chi lực thiên hạ thứ 1.

Mà giết chóc chân ý, lại là kiếm tu bên trong, sát lực mạnh nhất! !

Đợi đại thành về sau, thiên địa vạn vật chi bằng giết, 1 kiếm ra, liền có thể khiến nhật nguyệt thất sắc, hạ xuống vạn vật hạo kiếp, là chân chính đại khủng bố.

Huyền Quy đột nhiên nghĩ đến, ban đầu ở Giang Ninh

thành bên ngoài nhìn đều núi, La Quan kiếm ra chém vỡ lôi văn, đem kia nhìn đều núi sơn thần Vân nương tung ra ngoài… Vốn cho rằng, là đường lên trời bên trong, Nữ đế kiếm bổ Thần sơn, La Quan nhiễm một tia thiên uy dư vị.

Hiện tại nhìn, căn bản cũng không phải là có chuyện như vậy, mà là tiểu tử này giết chóc chân ý, khi đó liền đã sơ bộ thức tỉnh.

“Tiểu tử thúi, thế mà ngay cả loại này trong truyền thuyết, giết trời đánh địa giết vạn vật tuyệt thập phương khủng bố kiếm đạo chân ý, đều cho ngươi thức tỉnh… Thật đúng là ngưu bức đến không phản bác được!” Huyền Quy cảm khái liên tục, lại đột nhiên hít một hơi lãnh khí, “Tê… Chẳng lẽ, lúc trước nhất thời miệng này, lại nói đến điểm quan trọng bên trên… Nếu không, đỉnh đầu không thể nói vị kia, vì sao nhất định phải đến La Quan vào chỗ chết?”

Huyền Quy cảm giác mình phát hiện 1 cái, thiên đại bí mật, con mắt tròn vo trừng mắt đỉnh đầu, nhưng kiếm minh thu lại không nói gì.

Không có trả lời, hoặc là ngầm thừa nhận việc này, lại hoặc là… Nó cũng không biết.

Huyền Quy lẩm bẩm nói: “Tiểu tử thúi, ngươi về sau con đường, sợ rằng sẽ thật không tốt đi a…”

Kiếm tháp tầng thứ 9, La Quan não hải ở giữa, vang lên Huyền Quy thanh âm, “Tiểu tử, ngươi thức tỉnh chính là giết chóc chân ý, sở dĩ khó mà đột phá, là bởi vì ngươi

sát sinh quá ít.”

Lúc này, đem có quan hệ giết chóc chân ý, cùng tự thân suy đoán nói cho hắn.

Huyền Quy không làm giấu diếm, một là La Quan ý chí đầy đủ kiên định, sẽ không bởi vậy liền sinh lòng sợ hãi, nhát gan không còn dám trước, 2 là để hắn chuẩn bị tâm lý thật tốt, ứng đối tương lai phong ba.

Nhưng La Quan phản ứng, hay là ra ngoài ý định, hắn chỉ là hơi dừng một chút, liền “A” một tiếng.

Chỉ thế thôi.

Huyền Quy nhíu mày, “Một điểm không sợ?”

“Có chút.” La Quan ăn ngay nói thật, tiếp lấy thở dài, “Nhưng việc này, đệ tử không phải, căn bản là không có phải tuyển nha.”

Hắn có thể làm sao? Cũng không thể, đem tự thân kiếm đạo chân ý cho phế đi? ? Vậy cũng chỉ có thể, cầm kiếm đi đại đạo, cái khác thích thế nào địa.

Lui 10,000 bước nói, mọi người đã sớm vạch mặt, sợ hữu dụng không?

La Quan thở sâu, con mắt trở nên sáng tỏ, hắn bây giờ càng để ý là, tìm được đột phá kiếm ý bình cảnh biện pháp.

Sát sinh không đủ? ?

Như lão sư lời nói, liên quan tới giết chóc chân ý nội dung, hắn hiện tại chỉ cần giết người, liền có thể tự nhiên mà vậy nắm giữ kiếm giới.

Triệu hồi ra giết chóc hình chiếu, chém ra khủng bố 1 kiếm… Nhưng mấu chốt là, đi cái kia giết người?

Cũng không thể, cùng tiên tông những cái kia tà ma tạp toái đồng dạng, không đem mạng người coi là cỏ rác, tùy tiện tìm thành trì liền tế kiếm a?

La Quan xoa lông mày, chính thầm nghĩ muốn hay không, vụng trộm chạy đến 3 tiên tông địa bàn bên trên, đi đại sát đặc sát một trận, đột nhiên thu được đến từ Vân Sơn truyền tin.

Trước đó, phân phó hắn đi điều tra, đế cung bên trong kia phiến hỏa thiêu khu vực sự tình, rốt cục có hồi phục ——

Đại khái ý là, bên trong vùng cung điện kia, trước kia cư trú 1 vị, cực được sủng ái phi tử, cùng 1 vị Triệu thị Hoàng tộc công chúa, đêm nào đột nhiên một trận đại hỏa, phi tử cùng công chúa 2 người, toàn bộ táng thân trong biển lửa. Lão Hoàng đế thương tâm vô song, liền hạ lệnh phong tỏa khu vực kia , bất kỳ người nào không được tùy ý xâm nhập.

Đến cái này bên trong cũng đều xem như bình thường, nhưng Vân Sơn hiển nhiên minh bạch, La Quan để hắn điều tra thâm ý, tiếp xuống lại ngoài định mức tiêu chú mấy điểm.

1, đại hỏa màn đêm buông xuống, đế đô từng xuống một cơn mưa nhỏ.

2, hỏa thiêu cung điện khu vực bên trong, phi tử, công chúa ở bên trong, tổng cộng 327 người, cuối cùng không gây 1 người còn sống.

Đế võ có thể cùng Triệu thị Hoàng tộc đặt song song, kỳ năng lượng không thể nghi ngờ, điều tra đạt được tin tức, độ chính xác có thể tin tưởng.

Vậy cái này sự kiện, liền rất không bình thường.

Lấy đế cung phòng cháy bố trí, đêm đó lại có mưa, làm sao lại để thế lửa, lan tràn đến lớn như vậy phạm vi. Mà lại coi như thế lửa kinh người, cũng chỉ có bốc cháy điểm, sẽ cho xung quanh người phản ứng thời gian, há lại sẽ 327 người, toàn bộ đều táng thân biển lửa.

Việc này, cho người cảm giác, cũng là có người, cố ý thả cái này 1 đem đại hỏa, lấy che giấu trong đó phát sinh một ít sự tình.

La Quan nghĩ đến thái miếu bên trong, hai bức chân dung quỷ dị, lại nghĩ tới nhìn ra xa cháy đen chỗ lúc, loại kia cảm giác bị nhìn chằm chằm.

Lại thêm cái này trận này, đã có thể là cố ý đại hỏa.

Xem ra, đế cung bên trong, cất giấu bí mật rất lớn a!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 207 : Đèn lồng đỏ

La Quan đột nhiên sinh ra, tiến đến tìm tòi hư thực suy nghĩ, nhưng chuyển động vài vòng về sau, liền bị đè xuống. Đế cung có đại bí mật, điểm này là tất nhiên, nếu không Triệu thị Hoàng tộc dựa vào cái gì, cùng đế võ chung chưởng Thanh Dương.

Hoàng gia chính thống thân phận? Huyết mạch tôn quý? Kia cũng là hư, xét đến cùng là muốn, có đủ cường đại thực lực.

Cho nên, tung Hoàng tộc cùng đế võ ở giữa, có “Huyết hải thâm cừu”, lẫn nhau cũng vẫn như cũ có thể, duy trì mặt ngoài bình tĩnh.

Mà phần này bình tĩnh, nhưng lý giải thành là lẫn nhau cố kỵ!

Như đế cung bên trong, cái kia tên là lão cẩu lão hoạn quan, chính là Hoàng tộc 1 trương bài, nhưng lão Triệu nhà bài, hiển nhiên tuyệt sẽ không, chỉ có cái này 1 trương.

Mạo muội xốc lên, sẽ chỉ đánh vỡ dưới mắt bình tĩnh… Mà La Quan bây giờ, còn không có kiếm ra ép thập phương, quét ngang thế gian địch thực lực.

2 ngày sau, một phong bí ẩn tin tức bị đưa đạt đế đô, thấy rõ đánh dấu phù văn về sau, cái này phong truyền

tin được đưa đến cao tầng trên bàn.

Đợi giải mã giải đọc sau khi hoàn thành, nhiều năm qua một mực phụ trách, đế võ công tác tình báo Phó viện trưởng, không chút do dự truyền tin kiếm tháp.

La Quan đến rất nhanh.

Phó viện trưởng họ Lý, là lão viện trưởng thời kỳ đế Võ lão người, luôn luôn trung tâm đáng tin, khom mình hành lễ, “Bái kiến viện trưởng.” Hắn tác phong gọn gàng mà linh hoạt, nói thẳng: “Ngài từng đã phân phó, trọng điểm chú ý đế cung thu vận trai, đây là vừa lấy được tình báo.”

Đế cung cùng đế võ, lẫn nhau đều có thẩm thấu, trộn lẫn hạt cát cử động.

Liền chỉ nhìn, ai thủ đoạn cao hơn.

Cho nên, đế cung bên trong, là có đế võ nhãn tuyến, mà lại tuyệt không chỉ 1 cái.

La Quan mở ra tình báo, nhanh chóng đọc qua về sau, sắc mặt trầm xuống.

Nội dung tình báo rất đơn giản, đại khái ý là, thu vận trong phòng lãnh cung phụ nhân, ngày gần đây không ngừng kỳ quặc mất tích, sau tiếp theo tình huống đang điều tra.

Lý viện phó trầm giọng nói: “Viện trưởng, cái này bên trong còn có mấy phần, đến từ bên trong tình báo, hoặc

nhiều hoặc ít cũng đề cập, cung nhân mất tích sự kiện.”

Vượt qua cái khác mấy phong truyền tin, loại tình huống này từ nửa tháng trước, liền đã bắt đầu xuất hiện. Đặt ở to lớn đế cung, cái này bên trong thiếu mấy người, kia bên trong thiếu mấy người, một chút cũng không đáng chú ý, dù sao luôn có đui mù nô tài, đắc tội các quý nhân, cứ thế biến mất cũng là bình thường sự tình.

Có thể đem những tin tình báo này đặt chung một chỗ, liền sẽ phát hiện 1 cái làm cho người kinh hãi sự thật —— cả tòa đế cung, tựa như cất giấu một đầu quái vật, ngay tại vụng trộm ăn người.

Từ biệt Lý viện phó, La Quan trở lại phía sau núi, xa xa nhìn ra xa đế cung, biểu lộ trầm ngưng.

Xem ra, chung quy vẫn là muốn, đi đi một chuyến.

Khác không nói đến, nếu biết Kim Nhã mẹ đẻ, bây giờ ngay tại thu vận trong phòng, lại há có thể trơ mắt nhìn xem nàng xảy ra chuyện?

Chỉ hi vọng, hiện tại còn kịp.

Vào đêm, thành cung bên trên một đầu mèo đen, cơ hồ an toàn dung nhập trong bóng đêm, chính trừng to mắt nhìn chằm chằm nơi hẻo lánh bên trong, 1 con to mọng chuột.

Đột nhiên, mèo đen 1 cái đánh giết, chuột “Chi chi” tiếng thét chói tai, ở trong màn đêm truyền ra, dẫn tới cung đình thủ vệ cười mắng, đại ý là trong cung này mèo

hoang, thực tế là nhiều lắm, nên nghĩ biện pháp thanh lý một phen.

Mèo đen ngậm chuột mập thả người rời đi, lỗ tai đột nhiên giật giật, nghi ngờ nhìn một chút đỉnh đầu, luôn cảm thấy vừa rồi tựa hồ có đồ vật gì, từ cái này bay đi.

Một bộ áo bào đen, đem toàn thân che lấp ở bên trong, La Quan thần không biết quỷ không hay, liền sờ đến thu vận trai chỗ. Leo tường tiến vào bên trong, chỉ nhìn lướt qua, liền không nhịn được nhíu mày, đã từng những cái kia du đãng nữ nhân điên, bây giờ chỉ có lẻ tẻ mấy cái.

Rách nát hành lang dưới, có một nữ nhân co ro, hoảng sợ trừng lớn 2 mắt, “Đừng bắt ta! Đừng bắt ta! ! Các ngươi những này cẩu nô tài, bản cung là bệ hạ ái phi, các ngươi sao dám làm càn! !”

“Ăn người nha… Ha ha ha… Thật muốn ăn thịt người nha… Các ngươi những này tiện nhân, đều phải bị kéo ra ngoài bị ăn sạch…” Lại 1 cái nữ nhân điên, đột nhiên đẩy cửa phòng ra lao ra, “Ta không biết, ta thật cái gì cũng không biết, các ngươi đừng giết ta…”

“Chết tốt, chết tốt… Các ngươi đều chết rồi, liền không ai cùng ta tranh thủ tình cảm, bệ hạ hắn liền có thể hồi tâm chuyển ý!”

La Quan thu hồi nhãn thần, thẳng đến Kim Nhã mẹ đẻ chỗ ở, xa xa nhìn thấy ánh đèn, tiến tới vào bên trong nhìn thoáng qua, trong lòng lập tức buông lỏng.

Chỉ thấy phụ nhân đang ngồi ở trước bàn, tay cầm một

chuỗi phật châu, chính thấp giọng tụng niệm.

Nghĩ nghĩ, La Quan đưa tay gõ cửa.

“Ai?” Phụ nhân một mặt cảnh giác.

“Bá mẫu, là ta.”

Cửa phòng rất mau đánh mở, phụ nhân một mặt giật mình, “Ngươi tại sao lại đến rồi? Cái này cung đình trọng địa, há lại ngươi có thể tự tiện xông vào!”

Đêm hôm ấy, La Quan sau khi rời đi không lâu, cung bên trong liền truyền đến bắt thích khách động tĩnh, dọa đến phụ nhân vài ngày ngủ không ngon. Cũng may, từ 1 tên hộ vệ trong miệng biết được, thích khách chạy ra đế cung, nàng lúc này mới yên tâm lại.

La Quan nói: “Bá mẫu, vừa rồi ta nghe phía bên ngoài nữ nhân, đang nói ăn người nha… Thu vận trai bên trong người, đích xác ít đi rất nhiều, không biết ngài có phải không biết, đến tột cùng xảy ra chuyện gì? ?”

Phụ nhân nhíu mày, nói: “Trong cung đình bí mật, ngươi biết không có chỗ tốt… Thôi, ta cho ngươi biết, nghe xong nhưng phải đi nhanh lên.”

“Cái này đế cung bên trong, cách mỗi một chút năm, liền sẽ phát sinh chuyện cổ quái, sẽ có đại lượng cung nhân không hiểu thấu mất tích, nghe đồn có người từng tại, đế Cung mỗ chỗ gặp được, ăn người quái vật… Về sau tin tức này, ngay tại tự mình truyền ra… Mà gần nhất, chuyện như vậy, tựa hồ lại bắt đầu phát sinh.”

Phụ nhân do dự một chút, “Cái này vài đêm, ta nghe tới cửa cung mở ra thanh âm, cái gì khác đều không có… Ngày thứ 2, liền có một ít người biến mất, ta không dám mở cửa nhìn, không biết đến tột cùng xảy ra chuyện gì.” Nàng thúc giục La Quan, “Tốt, ta biết chỉ những thứ này, ngươi đi nhanh đi!”

La Quan như có điều suy nghĩ, đứng lên nói: “Bá mẫu, đế cung bên trong quá nguy hiểm, ngài không thể kế tiếp theo ở chỗ này.”

Phụ nhân một mặt chấn kinh, “Ngươi muốn làm gì? ? Ta là lãnh cung người, đời này đều chỉ có thể lưu tại cái này chờ chết, tuyệt đối đừng làm chuyện ngu xuẩn!”

“Ngài yên tâm, ta sẽ an bài tốt hết thảy, bá mẫu chờ chút cùng đi theo người đi liền tốt.” La Quan đẩy cửa ra ngoài, thả người biến mất không thấy gì nữa.

Rời đi thu vận trai, La Quan căn cứ ký ức, rất nhanh tới gần thái miếu phía bắc, kia phiến bị ngọn lửa đốt cháy qua địa phương.

Từ xa nhìn lại, bây giờ trong đêm tối, nơi đây càng thêm quỷ bí, hoàn toàn tĩnh mịch bên trong, ẩn chứa cực lớn bất an.

Đúng lúc này, La Quan sắc mặt biến hóa, lui trở về trong bóng tối.

Tiếng bước chân vang lên, một đám người hướng nơi đây đi tới, cầm đầu là cái dẫn theo đèn lồng đỏ, sắc mặt

trắng bệch tiểu thái giám, biểu lộ một mảnh đờ đẫn.

Phía sau hắn, thì là xếp thành một đội, trầm mặc không lời cung nhân, có thái giám có cung nữ, quỷ dị chính là bọn hắn bây giờ, đều nhắm 2 mắt giống như là đang ngủ say, khóe môi nhếch lên tiếu dung, như đắm chìm ở trong mộng đẹp.

Đêm khuya đèn lồng đỏ, chiếu vào chật hẹp trong đường tắt, liền là xung quanh bôi lên bên trên, tầng 1 nồng đậm huyết sắc, lộ ra kiềm chế, không rõ!

Chờ bọn hắn quá khứ, La Quan từ trong bóng tối đi ra, đã minh bạch vì sao phụ nhân trước đó tại thu vận trong phòng, chỉ nghe được cửa cung chốt mở âm thanh.

Nhìn xem đi xa đèn lồng đỏ, La Quan hơi 1 do dự, khởi hành đi theo.

Lúc này đỉnh đầu u ám, trăng sao biến mất vô tung tích, gió đêm quét mà qua lại âm hàn vô song, xuyên qua huyết nhục trực thấu cốt tủy chỗ sâu!

—

—

—

—

—

Chương 208 : Quỷ đạo nuôi thi

Đèn lồng đỏ cũng không chỉ một chén!

Tiến vào đại hỏa đốt cháy khu vực về sau, La Quan lại đối diện lại gặp, một chén vòng trở lại đèn lồng đỏ.

Đèn lồng chính là cái trẻ tuổi cung nữ, cùng tiểu thái giám đồng dạng, đều là mặt không có chút máu trắng bệch, biểu lộ một mảnh đờ đẫn.

Song phương thác thân mà qua, ánh mắt bình thẳng hướng về phía trước, không có chút biến hóa.

Nhưng khi kia đèn lồng cung nữ, trải qua La Quan chỗ ẩn thân lúc, bước chân lại đột nhiên dừng lại.

Thân thể nàng bất động, cổ quay lại, ánh mắt trực câu câu, trong tay đèn lồng đỏ như cảm nhận được cái gì, ngọn lửa bắt đầu im ắng nhảy vọt.

Đột nhiên, cung nữ đưa tay về phía trước, nhưng vẫn trong bóng tối móc ra 1 con mèo hoang, đưa đến bên miệng cắn một cái hạ.

Ừng ực ——

Ừng ực ——

Ngốn từng ngụm lớn âm thanh bên trong, mèo hoang thi

thể, nhanh chóng khô quắt xuống dưới, liền như một thân huyết nhục đều bị cướp đoạt.

Vứt xuống mèo thi, đèn lồng cung nữ biến mất tại cuối tầm mắt.

La Quan đi ra hắc ám, nhìn xem trên mặt đất mèo thi, nó bây giờ chỉ còn tầng 1 da kề sát tại xương cốt bên trên, hình dạng thê thảm.

Mày nhíu lại càng chặt, La Quan thở sâu, tiếp tục hướng phía trước bước đi.

1 cái tảng đá phòng ở đứng lặng tại mảng lớn cháy đen bên trong, bởi vì xung quanh đều là đại điện bị thiêu hủy về sau, lưu lại hài cốt, xa xa lúc gặp lại liền sẽ đem nó xem nhẹ, xem như là cháy đen một bộ điểm.

Bây giờ, dẫn theo đèn lồng tiểu thái giám, đem đèn lồng đỏ treo ở tảng đá trên phòng, cửa lặng yên không một tiếng động mở ra, lộ ra vô biên hắc ám.

Những cái kia nhắm 2 mắt, khóe miệng mỉm cười cung nhân, như nhận đèn lồng đỏ chỉ dẫn, theo thứ tự bước vào tảng đá phòng, thân ảnh bị hắc ám nuốt hết.

Hưu ——

Tiếng xé gió, từ trong bóng tối truyền ra, tiếp theo là “Phốc phốc” trầm đục, cùng từng ngụm từng ngụm nuốt thanh âm.

Liền cùng trước đó, kia ăn hết mèo hoang cung nữ đồng

dạng.

Nguyên lai, đế cung thật sự có quái vật, cũng thật sẽ ăn người!

Đúng lúc này, La Quan trong lòng hiển hiện một tia báo động, sau một khắc thạch phòng ở bên trong, vang lên một tiếng như dã thú tiếng gầm gừ.

Bá ——

Một đạo hắc ảnh bỗng nhiên từ đó xông ra, toàn thân hắn trên dưới đều bị máu tươi thẩm thấu, già nua khô quắt trên khuôn mặt, một đôi xích hồng đôi mắt bên trong, đều là khát máu, điên cuồng.

La Quan biến sắc, không phải bị đối phương hù sợ, mà là người trước mắt, hắn nhận ra. Chính là vị kia, đi võ đạo con đường thông thiên, chiến lực kinh khủng lão hoạn quan!

Bây giờ, hắn hiển nhiên đã, không thể lại xưng là người, mà biến thành một loại nào đó ăn người khát máu quái vật.

Lúc này nhìn chằm chằm La Quan, từ yết hầu chỗ sâu phát ra gào thét, bỗng nhiên nhào tới, không khí bị va chạm phát ra thê lương rít lên.

“Quỷ đạo nuôi thi!” Huyền Quy thanh âm vang lên, “La Quan đi mau, đây chỉ là cái tiểu nhân vật, bên trong còn có đại gia hỏa!”

Trái tim bỗng dưng co vào, La Quan dưới chân trùng điệp đạp mạnh, thân ảnh phóng lên tận trời. Mà đúng lúc này, hắn nhìn thấy tảng đá trong phòng, đột nhiên sáng lên 2 cái điểm đỏ, tinh hồng như không có tận thâm uyên —— kia đúng là, Huyền Quy trong miệng “Đại gia hỏa” con mắt!

Chỉ là bị cái này song xích hồng đôi mắt khóa chặt, La Quan cả người, liền như rơi vào cực hàn băng quật, trái tim giống bị bàn tay vô hình nắm, chỉ cần hơi vừa dùng lực liền có thể để hắn vạn kiếp bất phục.

Ông ——

Huyền Quy khí tức phóng thích, nháy mắt xua tan ngạt thở khủng bố, La Quan gào thét trực trùng vân tiêu. Phẫn nộ gào thét từ mặt đất truyền đến, lão hoạn quan bỗng nhiên đạp mạnh, lại đại địa giẫm ra 1 cái, hơn mười trượng hố sâu, lực lượng kinh khủng thôi động thân thể, kéo một chuỗi tàn ảnh truy sát mà tới.

Một khối đá, lúc này từ giữa không trung rơi xuống, nó so với người trưởng thành nắm đấm hơi nhỏ một chút, đối mặt sát khí đằng đằng bay thẳng bầu trời đêm lão hoạn quan, căn bản không đáng giá nhắc tới.

Nhưng lại tại, đụng chạm lấy tảng đá nháy mắt, lão hoạn quan liền giống như là, đối diện đụng vào 1 cái khủng bố sơn nhạc. Cả người hắn, lại bị ngạnh sinh sinh, trực tiếp từ giữa không trung nện xuống.

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, mặt đất xuất hiện 1 cái khủng bố hình người lỗ lớn, sâu không thấy đáy.

Cả tòa đế cung, đều chấn mấy chấn.

Đúng lúc này, lại rít lên một tiếng, tại đế cung khiến một phương hướng truyền ra, liền thấy thi khí cuồn cuộn trùng thiên bên trong, 1 tôn 100 trượng cốt ma thân ảnh, trực tiếp trống rỗng xuất hiện.

Nó gào thét bên trong, “Ầm ầm” thẳng đến cầu năm điện, chỗ đi qua đại điện sụp đổ, một đường mạnh mẽ đâm tới, dẫn phát trận trận kinh hô.

Cùng lúc đó, trùng thiên ánh lửa dấy lên, “Hỏa hoạn rồi” tiếng thét chói tai, xa xa truyền ra.

Liền thấy trong bóng đêm, Bạch Cốt phiên gào thét bay tán loạn, cười khằng khặc quái dị lấy, thỉnh thoảng vứt xuống một đoàn yếu ớt quỷ hỏa.

Giết người lại phóng hỏa, đã lâu cảm giác, đây mới là nó này nhân gian đại hung khí, chuyện phải làm.

Vắt sữa…

Phi!

Ngươi mới vắt sữa, cả nhà ngươi đều vắt sữa.

Lời đồn, phỉ báng, đây không phải là ta! !

Trong nháy mắt, đế cung như tám mặt địch đến, lâm vào

hỗn loạn tưng bừng.

Thu vận trai cũng bốc cháy, bây giờ thế cục dưới, căn bản không ai còn có thể lo lắng cái này bên trong.

Đột nhiên, kiếm minh từ cửu thiên chi thượng truyền đến, sát na vang vọng thập phương.

Liền gặp, kia che chắn trăng sao tầng mây, lúc này bị khủng bố kiếm ý chấn vỡ, thiếu niên đạp trời mà đến, tay cầm trường kiếm bễ nghễ thập phương.

“Tiên tông tà ma, tội đáng muôn lần chết! !”

Đưa tay, trên đỉnh đầu trăng sao, lúc này bỗng nhiên sáng lên, có vô số tinh huy tụ đến, hóa thành khủng bố kiếm ảnh. Tinh huy óng ánh loá mắt, liền như liệt diễm cháy hừng hực, giờ phút này theo thiếu niên phất tay, mang theo vạn quân chi lực ngang nhiên chém xuống, thẳng trảm kia 100 trượng cốt ma.

“Đế Vũ viện trưởng, ngươi xen vào việc của người khác, đáng chết!” Phẫn nộ gào thét từ cốt ma trong miệng phát ra, nó thân hình khổng lồ ầm vang giải - thể, bạch cốt rơi xuống mặt đất, trực tiếp chui vào trong đó không gặp.

“Ta sẽ còn trở lại!”

Trăng sao chi kiếm trảm không, lại thế đi không giảm, từ đế cung nguy nga trên cung điện không lướt qua, trùng điệp trảm tại kia một mảnh cháy đen chi địa.

Thạch phòng ở nháy mắt chia năm xẻ bảy, khủng bố

kiếm hơi thở sát na bộc phát, như kinh đào hải lãng quét ngang, đem trọn phiến cháy đen chi địa, vén cái úp sấp!

Một tiếng thống khổ gào thét mơ hồ truyền ra, chợt liền trở về tại bình tĩnh.

La Quan rơi trên mặt đất, không để lại dấu vết nhặt lên một khối đá, tiếng xé gió lên, một đám cung đình cao thủ gào thét mà tới.

“Bái kiến viện trưởng!”

La Quan gật đầu, “Bệ hạ như thế nào? ? Nhưng từng chịu đến quấy nhiễu?”

“Về viện trưởng, bệ hạ không việc gì.”

“Vậy là tốt rồi.” La Quan nhìn qua xung quanh, mày nhăn lại, “Đây là địa phương nào? ? Bản viện kiếm rơi vào đây, chớ có thương tới vô tội mới là.”

Một đám cung đình cao thủ, mặt lộ vẻ làm khó, chính chần chờ đáp lại như thế nào lúc, lại một mảnh dày đặc tiếng bước chân truyền đến.

Lão Hoàng đế ngồi tại ngự giá bên trên, hoặc là bởi vì bị nửa đêm bừng tỉnh, sắc mặt khó coi, “Viện trưởng yên tâm chính là, nơi đây là cung bên trong vòng cấm, cũng không người ở lại.”

Đến rất nhanh a!

La Quan trong lòng cười lạnh, trên mặt lại là một mảnh

yên tĩnh, “Vậy thì tốt rồi.”

Lão Hoàng đế đôi mắt thật sâu, “Tối nay, nhờ có viện trưởng xuất kiếm, mới làm kinh sợ mà đẩy lùi kia 100 trượng cốt ma, giải đế cung nguy hiểm.”

“Bệ hạ nói quá lời.” La Quan nói: “Ngày đó Nhị hoàng tử trong phủ, bản viện chính là bị cái này cốt ma đánh lén, kém chút liền bị thiệt lớn, không ngờ tới nó hôm nay, cũng dám dạ tập đế cung… Tiên tông cẩu tạp toái, quả thật nên chết!”

Lão Hoàng đế gật đầu, “Đúng vậy a, lão viện trưởng vừa mới đi tây phương, tiên tông liền nhiều lần xâm chiếm, vong ta Thanh Dương chi tâm bất tử, ngày sau còn cần viện trưởng mang theo đế võ chúng hiền tài, trấn thủ thiên hạ.”

“Chuyện bổn phận, nghĩa bất dung từ!” La Quan chắp tay, “Bệ hạ, đã tối nay nguy cơ đã giải, bản viện liền cáo từ.”

Chân hắn đạp hư không, lên trời mà đi.

Trên mặt đất, lão Hoàng đế trầm mặc liên tục, đảo qua mảnh này cháy đen chi địa, tại mặt đất sâu không thấy đáy hình người hố sâu bên trên hơi dừng một chút, đáy mắt hiển hiện yếu ớt lãnh ý.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 209 : 6 nước đại chiến

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Tiểu tử ngươi vừa rồi, thật đúng là gan lớn, liền không sợ lão Triệu nhà đám kia tiện nhân, thật trở mặt với ngươi?”

La Quan nói: “Tiên tông bây giờ hận ta tận xương, tất trừ về sau nhanh, lão Hoàng đế sao lại không biết? Nếu ta là hắn đương nhiên sẽ nhịn một chút, mượn tiên tông chi thủ giết ta, cũng dù sao cũng tốt hơn mạo hiểm… Dù sao đường đường giả đan đệ tử đều đánh lui qua, hắn sẽ không dễ dàng trở mặt.”

Hơi dừng một chút, “Lão sư, cái gì là Quỷ đạo nuôi thi?” Vừa rồi kia tinh hồng đôi mắt, hắn lúc này nhớ tới, cũng còn lòng còn sợ hãi.

Huyền Quy nói: “Đơn giản tới nói, Quỷ đạo nuôi thi cùng thần đạo có chút cùng loại, chỉ bất quá 1 cái là phụng dưỡng nhục thân, 1 cái là tế tự hồn phách. Nhưng cụ thể phương thức lại khác nhau rất lớn, Quỷ đạo nuôi thi đối lập thần đạo mà nói, vô luận quá trình cùng kết quả, đều muốn tàn nhẫn nhiều.”

“Trước nói qua trình, thi không phải tùy tiện liền có thể nuôi, nó cần cùng nuôi thi người, có giống nhau huyết mạch —— tức, hậu nhân chăn nuôi tiên tổ, khiến cho hóa thành thi quỷ không vào luân hồi, sau đó chăn nuôi người hậu bối mỗi một thời đại bên trong, đều cần hiến tế ra chí ít 1 người cung cấp thi quỷ thôn phệ, như thế

mới có thể áp chế thi quỷ oán khí. Lại mỗi cách một đoạn thời gian, thi quỷ trong ngủ say tỉnh lại, đều cần ăn đại lượng huyết thực, cho nên mới có tối nay ngươi thấy một màn này."

"Về phần kết quả… Vừa rồi cũng nâng lên, thi quỷ bị hậu nhân chăn nuôi, mất đi luân hồi chuyển sinh tư cách, trùng thiên oán khí mặc dù có thể thông qua, mỗi một thời đại tiến vào hiến máu mạch hậu duệ tới áp chế, nhưng theo thời gian trôi qua, thi quỷ thực lực càng ngày càng mạnh, oán khí cũng đem càng ngày càng nặng, vậy liền cần càng nhiều huyết mạch hậu duệ đến hiến tế, một khi thi quỷ triệt để thoát ly chưởng khống, chuyện thứ nhất chính là, giết chết tất cả huyết mạch hậu duệ."

La Quan đột nhiên nghĩ đến cái gì, chau mày, "Vừa rồi thạch trong phòng, vẫn chưa xông ra đầu kia thi quỷ, thực lực cực kỳ đáng sợ, cho đệ tử cảm giác so Huyết Uyên lão tổ cũng chỉ yếu mấy điểm, muốn đạt tới trình độ này, cần chăn nuôi bao lâu?"

"Chí ít cần 300 năm trở lên." Huyền Quy cười lạnh, "Cho nên, vi sư mới nói lão Triệu nhà bọn hắn, là một đám tiện nhân, người ta ngay từ đầu liền đề phòng các ngươi đế võ, tình nguyện đem tiên tổ chuyển biến làm thi quỷ, cũng muốn lưu 1 trương bài nơi tay bên trong."

Hơi dừng một chút, tiếp tục nói: "Vi sư biết ngươi nghĩ như thế nào, kỳ thực hiện tại cơ bản đã có thể xác định… Thái miếu bên trong kia hai bức chân dung, tỉ lệ lớn chính là bị nuôi thi đối tượng."

La Quan sắc mặt khó coi, lão Triệu nhà muốn nuôi thi,

giày vò tổ tông mình hắn không xen vào, nhưng đế võ người nhậm chức đầu tiên viện trưởng cũng ở đằng kia? Vừa nghĩ tới đế võ lão tổ tông, cũng có thể là bị người dưỡng thành thi quỷ, La Quan tâm lý tà hỏa liền từ từ ứa ra!

Mà lại dài dằng dặc hơn 300 năm, cần bao nhiêu cái nhân mạng, mới có thể nuôi ra một đầu, cơ hồ so sánh giả đan khủng bố thi quỷ?

Lão Triệu nhà đám khốn kiếp này, đều nên bị chém thành muôn mảnh! Ách… Kim Nhã ngoại trừ, nàng khẳng định là vô tội… La Quan cắn răng, đáy mắt hàn quang lập loè.

Chờ xem, đợi hắn ngày kiếm mở chín ngày lúc, trước phải xử lý Triệu thị Hoàng tộc bọn này hỗn trướng! !

…

Tối nay đế cung bị tập kích, đế đô thực hành lâm thời cấm đi lại ban đêm, một cỗ Binh Mã ty xe ngựa, tại một mảnh ầm ĩ bên trong yên tĩnh hành sử.

Tựa ở toa xe bên trên phụ nhân, bây giờ trừng lớn 2 mắt, nhìn xem bên ngoài chợt lóe lên cảnh tượng, mặt mũi tràn đầy đều là chấn kinh.

Thu vận trai bốc cháy thời điểm, nàng còn có chút không thể tin được, sau đó liền thật sự có người, đưa nàng từ đế cung mang ra ngoài. Một đường thông suốt, thẳng đến ngồi lên chiếc xe ngựa này, rời xa đế cung thời điểm, phụ nhân cũng còn cảm thấy khó có thể tin.

Nàng cái kia con rể, rốt cuộc là ai? ? Lại có như thế lớn năng lượng!

Không biết qua bao lâu, xe ngựa dừng lại đến, thanh âm cung kính ở bên ngoài vang lên, “Phu nhân chúng ta đến, mời xuống xe.”

Phụ nhân đi tới, trước mắt là 1 tòa tiểu viện, có hạ nhân chính cung kính chờ ở bên ngoài.

“Chủ nhân nhà ta phân phó, mời phu nhân ngài ở đây ở một thời gian ngắn, đợi thời cơ chín muồi về sau, tự sẽ mang ngài đi gặp nhớ nhung người kia.” Người này nói xong, lại cung kính hành lễ, thay đổi xe ngựa rời đi.

…

Đế cung.

Lão hoạn quan thi thể, bị từ lòng đất đào lên, hắn toàn bộ lồng ngực bây giờ bị hoàn toàn nện dẹp, ngực dán đến lưng, tất cả xương cốt, tạng phủ đều vỡ nát vì bột mịn.

U ám gian phòng bên trong, một đám người vây quanh hắn bận rộn, cuối cùng được ra kết luận —— lão hoạn quan, là nhận ngoại giới trọng kích, bị một kích mất mạng!

Kết quả này rất nhanh được đưa đến lão Hoàng đế trước mặt, ngón tay hắn gõ nhẹ mặt bàn, trên mặt lộ ra suy tư.

La Quan một thân tu vi đều tại kiếm đạo phía trên, đối mặt oanh sát lão cẩu một kích này, hắn tuyệt đối làm không được.

Nói cách khác, trước hết nhất xâm nhập đế cung, là một người khác hoàn toàn.

Lão Hoàng đế nghĩ đến, kia đột nhiên xuất hiện 100 trượng cốt ma, cùng đế cung bên trong các nơi, cháy hừng hực lên quỷ hỏa, sắc mặt một mảnh âm trầm.

Tiên tông… Bọn hắn đến cùng muốn làm cái gì? Kỳ thật lão Hoàng đế trong lòng, đã có mấy điểm suy đoán, đó chính là bức Triệu thị Hoàng tộc, cùng đế võ học viện trở mặt!

Tiên tông muốn ngư ông đắc lợi, ngồi nhìn Thanh Dương nội chiến.

Một đám vương bát đản, trẫm sao lại để các ngươi toại nguyện? ? Lão Hoàng đế thở sâu, nhắm mắt lại lại mở ra, sắc mặt liền trở về tại bình tĩnh.

Cùng 1 các loại, lại cùng 1 các loại, hiện tại còn thời cơ chưa tới.

Cầu năm trong điện, vang lên lão Hoàng đế khẽ than thở một tiếng, có một chút bất đắc dĩ, nhưng càng nhiều hơn là, một phần thật sâu chờ mong.

…

Đế cung bị tập kích sự kiện sau bốn ngày, Thanh Dương biên cảnh báo nguy, 5 nước lấy biên cảnh thôn xóm bị Thanh Dương quân đội đồ sát làm lý do, xé bỏ minh ước đại quân ngang nhiên xâm lấn.

Lần này cùng lúc trước tiên tông 10 lôi, 5 nước tiếp cận lúc khác biệt, các quốc gia đại quân đã đánh vào Thanh Dương cảnh nội, chỗ đi qua chiến hỏa hừng hực, đem toà này quốc gia trực tiếp kéo vào đến chiến tranh trong thâm uyên, trong lúc nhất thời đế đô thần hồn nát thần tính, người người cảm thấy bất an!

Ngụy, đủ, ngô, tuần, bên trong núi 5 nước liên thủ, binh phong mạnh một đường thế như chẻ tre, mỗi một ngày đều nhưng thu được biên cảnh luân hãm, thành trì bị công phá tin tức.

Mà đế võ chỗ nhận được tin tức, không thể nghi ngờ càng nhiều càng thêm toàn diện, phụ trách công tác tình báo Lý viện phó, một mặt lo lắng, “4 cảnh biên quân báo nguy, địch quân trong đại quân hư hư thực thực có tiên tông cao thủ lẫn vào, nhu cầu cấp bách đế võ gấp rút tiếp viện, việc này cấp tốc, còn xin viện trưởng sớm làm quyết định! !”

La Quan đoán được tiên tông một phương chắc chắn sẽ có hành động, lại không ngờ tới đầu tiên bộc phát, đúng là 5 nước phạm bên cạnh đại chiến.

Duy nhất có chỗ an ủi là, bởi vì lúc trước 5 nước đại quân áp cảnh phong ba , biên cảnh lê dân đã bị rút lui đến khu vực an toàn, tạm thời còn chưa có xuất hiện, phạm vi lớn bình dân tử thương.

1 ngày này đế võ cao tầng tề tụ, trải qua thảo luận về sau, gấp rút tiếp viện danh sách bị nhanh chóng quyết định, từ Đế Võ Hậu Sơn Đạp Thiên cảnh cường giả cầm đầu, chia 4 chi đội ngũ ngay hôm đó xuất phát, đi biên cảnh tiền tuyến.

“Tiểu tử, cái này đối ngươi đến nói, thế nhưng là cái cơ hội tốt.” Huyền Quy thanh âm vang lên.

La Quan biết lão sư chỉ là cái gì, hắn kiếm đạo giết chóc chân ý từ đầu đến cuối khó mà ngưng tụ, căn nguyên liền ở chỗ sát sinh không đủ, mà lúc này bộc phát 6 nước đại chiến, không thể nghi ngờ chính là cơ hội tốt nhất. Trên chiến trường, địch quốc quân đội con số hàng triệu, không thể nghi ngờ là tuyệt hảo tế kiếm chi tuyển!

Duy nhất khiến La Quan lo lắng chính là, hắn rời đi đế võ đi biên cảnh, có thể hay không bị người trộm nhà? Đem điểm này nói rõ về sau, Huyền Quy nói: “Ngươi bây giờ thực lực dù so ra kém nhà tranh bên trong vị kia, nhưng cũng có chấn nhiếp tác dụng, tại không giết chết trước ngươi, tiên tông sẽ không bức ngươi nổi điên.”

Nói đơn giản, chỉ cần La Quan bất tử, đế võ liền có thể đứng lặng không ngã.

Chương 210 : Đế võ át chủ bài

Nhưng lời tuy như thế vẫn là phải cẩn thận chút, dù sao đế võ địch nhân không chỉ tiên tông, còn có Triệu thị Hoàng tộc đám kia vương bát đản, La Quan “Lưu tại” đế đô bên trong, bọn hắn làm việc mới có thể càng nhiều mấy điểm cố kỵ.

Cho nên đang quyết định lao tới tiền tuyến chiến trường về sau, La Quan trước quay về phía sau núi kiếm tháp, cùng sau cửa đá đế kiếm mảnh vỡ câu thông về sau, thu hoạch được trợ giúp của nó —— đế kiếm mảnh vỡ sẽ thỉnh thoảng chấn động tự thân kiếm hơi thở, cho ngoại nhân một loại La Quan bây giờ, vẫn ngay tại kiếm trong tháp bế quan cảm giác.

Về sau, La Quan triệu kiến đế võ nội bộ nhất đáng tín nhiệm mấy người, đem việc này báo cho bọn hắn, dặn dò bọn hắn hết thảy cẩn thận, như gặp vấn đề trước tạm ẩn nhẫn, đợi hắn trở về về sau lại nói.

Lý viện phó nói: “Viện trưởng xin yên tâm, cho dù ngài không tại đế đô, ta đế võ cũng không phải dễ khi dễ.” Hôm nay ở đây đều là người một nhà, có độ tin cậy không có vấn đề, hắn nói chuyện cũng liền ít đi rất nhiều cố kỵ, “Đế cung cất giấu chuẩn bị ở sau, ta đế võ cũng có thủ đoạn, nếu có người cảm thấy thừa dịp hư mà vào, vậy coi như mười phần sai.”

Thấy La Quan nhíu mày, một vị khác Phó viện trưởng

cười khổ, “Viện trưởng không biết? Xem ra lão viện trưởng trước khi đi, có chút sự tình vẫn chưa tới kịp nói cho ngài.” Hắn hơi 1 do dự, nói: “Trích tinh lầu mười tầng viện trưởng ngài chỉ đi một lần, không biết có thể nhìn thấy 1 vị lão tiên sinh?”

La Quan lập tức nghĩ tới trích tinh lầu mười tầng bên trên, nhìn thấy vị kia tu thần giả, đôi mắt ngưng lại, “Thế nhưng là xuyên một bộ kiểu cũ đế võ giáo tập trường bào vị kia?”

“Không sai.” Phó viện trưởng gật đầu, “Vị kia, chính là ta đế võ ẩn giấu thực lực một bộ điểm, cái khác bộ điểm chúng ta cũng không có quyền hạn biết được, ngài có thể phía trước đế võ bí trong các tìm đọc… Tóm lại ngài yên tâm liền tốt, cho dù tiên tông lão tổ tự mình giáng lâm, chúng ta cũng có thể chịu mấy lần.”

La Quan trong lòng nhất định, ám đạo dạng này mới đúng, đế võ dù bởi vì 30 năm trước một trận đại chiến, dẫn đến cấp cao vũ lực xuất hiện nghiêm trọng đứt gãy, nhưng cũng không nên không có chút nào át chủ bài, dù sao dài dằng dặc 400 năm tuế nguyệt kinh doanh, bao nhiêu nên có mấy phân gia ngọn nguồn.

Kết thúc trận này hội nghị, La Quan trước hướng bí các đi một chuyến, đường đường đế Vũ viện trưởng mà ngay cả nhà mình vốn liếng đều không rõ ràng, khó tránh khỏi có chút không ổn. Mà bí các vị trí, cũng hoàn toàn ra khỏi La Quan dự kiến, thế mà chính là trích tinh lâu bên cạnh 1 cái không đáng chú ý tòa lầu gỗ nho nhỏ.

Nhưng khi La Quan bước vào nơi đây bước đầu tiên,

liền cảm nhận được một phần vô hình áp lực, giống như thủy triều từ bốn phương tám hướng mà đến, chợt như xác nhận hắn thân phận, lại lặng yên không một tiếng động lui tán. Quả nhiên, đã là đế võ bí các, tất có lực lượng cường đại thủ hộ, tuyệt không phải mặt ngoài đơn giản như vậy.

Lầu một bố trí đơn giản, giống như là một chỗ đãi khách phòng trà, lầu 2 thì là nghỉ ngơi chi địa, rõ ràng có người ở tai nơi này bên trong. Nhưng La Quan đi một vòng lại không tìm tới chủ nhân, ngay tại lo nghĩ lúc một thanh âm vang lên, “Viện trưởng, mời lên một lần.”

Lầu nhỏ cũng chỉ có 2 tầng, lại đến muốn đi nơi nào? La Quan ánh mắt rơi vào, đứng ở góc tường 1 con cái thang bên trên, Huyền Quy thanh âm vang lên, “Có chút ý tứ, cái này bên trong là một chỗ tiết điểm , liên tiếp lấy mặt khác một vùng không gian… Yên tâm, không có nguy hiểm.”

La Quan leo lên cái thang, đi đến cuối cùng lúc hơi dừng một chút, lại hướng về phía trước phóng ra một bước, 1 bước này liền trực tiếp bước vào trong hư vô, theo từng vòng từng vòng gợn sóng tạo nên, cả người liền biến mất trong đó.

Trước mắt ánh mắt tối sầm lại, khôi phục lại lúc La Quan cũng đã, xuất hiện tại một chỗ cùng loại phòng hồ sơ địa phương —— trống trải kiến trúc nội bộ chỉnh tề trưng bày, từng cỗ cao lớn đưa vật đỡ, phía trên là lít nha lít nhít hồ sơ, bị chỉnh tề, có thứ tự trưng bày. Mặt đất màu xanh phiến đá trơn bóng sạch sẽ, phản chiếu ra mặt đỉnh phía trên bảy viên lơ lửng quang cầu, bọn chúng

tản ra sáng tỏ, tia sáng dìu dịu, đem trọn phiến không gian nội bộ chiếu sáng.

Bên tai nghe tới chút động tĩnh, La Quan theo đi qua, nhìn thấy một tên lão giả áo bào trắng bóng lưng, hắn áy náy thanh âm vang lên, “Ra chút vấn đề nhỏ, còn xin viện trưởng đại nhân hơi cùng một lát, rất nhanh liền có thể xử lý tốt.”

La Quan ánh mắt ngưng lại, liền thấy lão giả áo bào trắng đứng tại không trung, 10 ngón tay nhu hòa như gió nhưng lại nhanh mang theo liên tiếp tàn ảnh, không điểm đứt ở trong hư vô, như hơi giọt mưa nhập mặt hồ, tóe lên từng vòng từng vòng mảnh tiểu ba lan, tại cái này gợn sóng bên trong ẩn có một ít hình tượng nổi lên, đúng là đế võ học trong nội viện bộ tràng cảnh, ngẫu nhiên có thể thấy được bóng người từ đó lóe lên một cái rồi biến mất.

Nói rất nhanh thật là nhanh, La Quan chỉ cùng một lát, theo lão giả áo bào trắng cuối cùng chỉ điểm một chút thất bại ở giữa gợn sóng tán đi, hắn xoay người lại mỉm cười khom người, “Đế võ chương thái a, bái kiến viện trưởng đại nhân.”

“Thật có lỗi, bản viện tiếp chưởng đế võ không lâu, không biết được tiên sinh thân phận của ngài.” La Quan chắp tay, trên mặt lộ ra một tia áy náy.

Chương thái a cười cười, “Lão phu chỉ là đế võ bên trong một tên trận sư mà thôi, viện trưởng đại nhân không cần phải khách khí, ngài hôm nay tới đây liệu tới là muốn biết, ta đế võ còn cất giấu bài tẩy gì đi… Kỳ thật

cũng không tính là gì át chủ bài, chỉ là 1 tòa trận pháp mà thôi.”

Hắn phất tay áo vung lên, không gian tùy theo chấn động bắt đầu, thoải mái ba động ở giữa vô số hình tượng từ đó hiển hiện, rõ ràng là cả tòa đế võ học viện hình chiếu, có thể thấy rõ từng người từng người đế võ học viên, ngay tại trong đó đi lại, trò chuyện, tu luyện, mà mỗi một người bọn hắn trên đỉnh đầu đều có 1 viên điểm sáng. Giờ phút này theo hình tượng ảm đạm xuống, chỉ còn hơn đế võ học viện hình dáng còn tại sáng lên, liền như cát cứ một mảnh bầu trời đêm tinh biển, có quần tinh ở trong đó lấp lánh.

Chương thái a thanh âm vang lên, “Cách đây mấy năm, Triệu thị Hoàng tộc tu kiến đế đô đại trận để phòng bị tương lai bất trắc, dù sao vào niên đại đó tiên tông cùng Thanh Dương không ngừng xung đột, lúc nào cũng có thể bộc phát đại chiến, ta đế võ cũng là ủng hộ. Về sau phát sinh một chút sự tình, lão Triệu nhà một số người liền thay đổi, đế võ đám tiền bối vì để phòng lỡ như, liền tu kiến toà này lấy đế võ vì bản thiết kế trận pháp, về sau không ngừng gia cố, tăng lên, đến lão phu trong tay lúc mới tính triệt để hoàn thành.”

“Trận này hạch tâm là người, là ta đế võ trên dưới toàn bộ thầy trò, như tương lai ngày nào đó coi là thật hạo kiếp giáng lâm, trận pháp mở ra sau tất cả đế quân nhân đều là trận pháp năng lượng hạch tâm, nhưng vì đại trận cung cấp cuồn cuộn không dứt năng lượng chèo chống. Luận phạm vi bao trùm dù so ra kém đế đô đại trận, uy lực lại chỉ có hơn chứ không kém, tung Kim Đan cảnh đến đây cũng có thể chống đỡ qua một đoạn thời gian.”

Cái này, chính là đế võ học viện lịch đại tiền bối, để dành đến một phần quý giá tài phú, là đế võ cuối cùng 1 đạo bình chướng, như tương lai ngày nào đó trận này mở ra, hẳn là đế võ sinh chết tồn vong thời điểm.

Cho nên chương thái a mới có thể nói nó không tính là bài tẩy gì, chỉ là 1 tòa trận pháp mà thôi, hắn dù triệt để tạo dựng hoàn thành trận này, lại không hi vọng nhìn thấy sẽ có 1 ngày này đến.

La Quan phát giác được hắn đôi mắt bên trong thâm ý, hơi trầm xuống mặc nói: “Bản viện nhất định đem hết toàn lực, trấn thủ đế võ che chở Thanh Dương thiên hạ, nhưng tương lai không có gì người có thể xác định… Duy nhất niệm nhớ cho kỹ, thề cùng đế võ cùng tồn vong là được.”

Bình tĩnh lời nói lại trịch địa hữu thanh, chương thái a mặt lộ vẻ vui mừng khom người cúi đầu, “Viện trưởng đã có này tâm, đế võ trên dưới khi bỏ sinh đi theo.”

Lão viện trưởng không có nhìn lầm người!

Hôm nay La Quan nhập bí các xem đế võ nội tình, lại không biết cũng có người muốn nhìn hắn —— nhìn vị này tân nhiệm viện trưởng có đáng giá hay không tin cậy, phải chăng nhưng vai kháng đế võ tương lai?

Từ biệt chương thái a, La Quan ra bí các, từ trong tiểu lâu đi tới về sau, lại có người ngay tại bên ngoài chờ hắn.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 211 : Tây cảnh

1 kiện tẩy tới trắng bệch kiểu cũ đế võ giáo tập trường bào, tu thần giả lưng eo còng lưng, đang lẳng lặng nhìn tới.

“Bái kiến viện trưởng đại nhân.”

Chẳng biết tại sao hắn nói lời này lúc, La Quan cảm nhận được một tia bi thương, “Tiên sinh không cần đa lễ, ngài hôm nay tới là có chuyện gì sao?”

Tu thần giả hơi chần chờ, nói: “Nghe nói lão viện trưởng qua đời trước đó, một mực từ viện trưởng đại nhân hầu ở bên người, không biết hắn khi đó nhưng có thống khổ?”

La Quan nghĩ nghĩ, nói: “Lão viện trưởng tại Lương Châu thành xuất kiếm giết tiên tông yêu tà vô số, cứu thành nội 1 triệu lê dân, sau đó đi qua sổ quận chi địa, đã cứu nạn dân hài nhi lại bái phỏng nhiều năm lão hữu, cuối cùng tại bên ngoài Thông Châu thành song thân trước mộ phần qua đời… Một đường an nhiên bình tĩnh.”

Thống khổ? Đại khái là có a, có thể đối viện trưởng mà nói ba mươi năm qua dày vò mới là lớn nhất thống khổ, như vậy giải thoát chính là bình yên.

Tu thần giả dừng lại một chút, gật gật đầu, “Vậy là tốt rồi.” Hắn chắp tay cúi đầu quay người rời đi, bóng lưng bộc lộ một tia tiêu điều.

La Quan mặt lộ vẻ không hiểu, đúng lúc này có tiếng bước chân vang lên, là Trình Nhàn.

Nàng nhìn về phía tu thần giả bóng lưng, ánh mắt có chút phức tạp, nói khẽ: “Có phải là không nghĩ ra, hắn vì sao muốn tìm ngươi hỏi cái này chút?”

La Quan nói: “Ngươi biết cái gì?”

Trình Nhàn nói: “Ta cũng là tại gia gia trước khi lâm chung, mới từ trong miệng hắn biết đến chuyện này.” Dừng một chút tiếp tục nói: “Vị này trích tinh trên lầu ẩn cư không ra tu thần giả, là viện trưởng đại nhân con thứ hai… Cũng là hắn cái cuối cùng nhi tử.”

La Quan biến sắc, đột nhiên nghĩ đến ban đầu ở Thông Châu thành lời của lão viện trưởng —— “… Trước mắt ngươi người, chính là lão phu con trai trưởng…”

Lúc ấy hắn lo lắng viện trưởng lại tâm thần chấn động, vẫn chưa chú ý tới điểm này, lúc này lại nhớ tới vị kia đã ngủ say tại Lương Châu thành bên ngoài lão nhân, liền không khỏi cảm thấy lòng chua xót.

Nhìn như cả đời phong quang vô hạn, kì thực một mình tiếp nhận 30 năm ốm đau tra tấn, càng giết huynh phế tử rơi vào phụ mẫu oán trách, tâm kết đến chết cũng không giải khai. Đến hôm nay càng phát hiện, viện trưởng con thứ hai cũng tại đế võ, bước vào tu thần con đường đem không còn sống lâu nữa.

Phát giác được La Quan trầm mặc, Trình Nhàn giải thích

nói: “Gia gia của ta nói, viện trưởng nhị tử trước kia là 1 vị kinh tài tuyệt diễm tu hành thiên kiêu, sau bởi vì ngoài ý muốn tu vi mất hết, lúc này mới đi đến tu thần con đường… Gia gia còn nói, kia ngoài ý muốn không phải ngoài ý muốn, viện trưởng đại nhân là đế võ, vì Thanh Dương, thực tế trả giá rất rất nhiều.”

Nói nói, nàng vành mắt liền đỏ, không biết là vì viện trưởng bi thương, lại hoặc là nghĩ đến gia gia của mình.

La Quan đột nhiên minh bạch vì sao vừa rồi, chương thái a muốn hắn tỏ thái độ, bởi vì đế Vũ viện trưởng vị trí này, không phải ai đều có thể làm —— tại nó vị, liền muốn vai kháng thiên hạ, thì phải có là đế võ vì thương sinh, trả giá hết thảy chuẩn bị.

Lão viện trưởng chính là làm như vậy, nhưng hắn chưa hề đối người nói qua, chỉ là 1 người dưới đáy lòng, yên lặng tiếp nhận đây hết thảy. Nhưng nửa đêm tỉnh mộng lại hoặc trầm tư quá khứ lúc, lão viện trưởng trong lòng liền thật không có một tia hối hận không? Đại khái là có.

Nếu là mình, khả năng làm được điểm này? La Quan không có đáp án, chỉ cảm thấy trong lòng chua xót càng nặng, cũng càng phát ra kiên định một cái ý niệm trong đầu ——

Lão viện trưởng trả giá hết thảy, toàn lực chèo chống thiên hạ, hắn nhất định phải bảo vệ cẩn thận, không để lão viện trưởng tâm huyết cho một mồi lửa!

…

Thái thương thành, Thanh Dương tây cảnh trọng trấn 1 trong, có được trú quân 100,000, là tây cảnh phòng tuyến bên trong một chỗ trọng yếu tiết điểm. Lúc trước 5 nước đại quân áp cảnh, rút lui biên cảnh lê dân bách tính lúc, nơi đây liền tiếp nhận xung quanh khu vực bên trong, vượt qua 500,000 dân vùng biên giới.

Nhưng hôm nay, toà này tây cảnh trọng trấn cũng đứng trước phá thành hung hiểm, liền thấy kiên dưới thành quân địch như triều cường, “Ầm ầm” hung hãn không sợ chết vọt tới, bọn hắn tựa như là một đám điên cuồng con đỉa, ô áp áp một chút căn bản không nhìn thấy cuối cùng. Cứ việc vô số cổ thi thể đổ vào đỉnh đầu tảng đá lớn, mũi tên, dầu hỏa phía dưới, có thể địch quân sĩ khí nửa điểm không bị ảnh hưởng, ngược lại giống như là bị tử vong cùng máu tươi kích thích, mà trở nên càng thêm điên cuồng.

Hưu ——

Hưu ——

Tiếng xé gió lên, trong quân địch một mảnh thân ảnh ngút trời mà đến, mỗi người đều bộc phát ra võ đạo cường giả khí tức, tốc độ kinh người bay thẳng thái thương trên đầu thành.

“Kinh thiên nỏ! Bắn cho ta!”

Tướng quân trong tiếng gầm rống tức giận thô trọng, trầm thấp nặng dây cung kéo động âm thanh, lập tức tại đầu tường vang lên, liền thấy 12 toà to lớn đen nhánh trọng nỏ, mặt ngoài khắc dấu phù văn sáng lên, sau một

khắc trưởng thành cánh tay thô khủng bố tên nỏ, theo “Bành” một tiếng vang thật lớn gào thét bắn ra.

Trên bầu trời lập tức nổ tung huyết hoa, phàm là bị cự nỏ bắn trúng quân địch võ đạo tuyệt cường người, thân thể tại chỗ liền bị xuyên thủng, tiếp theo bị tên nỏ xé thành vỡ nát.

“Đừng có ngừng, kế tiếp theo trang tiễn!” Tướng quân đưa tay 1 kiếm, đem xông lên đầu tường một tên quân địch võ đạo cường giả đánh chết, 1 cước đạp dưới đầu tường, “Bắn, kế tiếp theo bắn cho ta! !”

Đúng lúc này, một tên trẻ tuổi giáo úy hốt hoảng mà đến, mặt mũi tràn đầy kiềm chế không biết sợ hãi, “Tướng quân, Ngụy quốc trên đại quân dưới đều điên, bọn hắn căn bản không biết sợ hãi, quân ta tử thương thảm trọng, đã không kiên trì nổi…”

“Ngậm miệng! !” Tướng quân gầm thét, “Hôm nay thành tại người tại, thành vong người vong, ta lữ hách phải bệ hạ tin nặng, tất không để địch quốc đại quân lại nửa trước bước!”

“Cha… Thật nhịn không được, hiện tại bỏ thành còn có thể trùng sát ra ngoài, lưu được núi xanh ngày sau mới có thể kế tiếp theo ra sức vì nước, chúng ta đã hết sức…”

Phốc ——

Mũi kiếm chém qua đầu lâu phóng lên tận trời, thi thể đoạn cái cổ máu chảy như suối, Lữ tướng quân đáy mắt

hiện lên một tia bi thống, chợt bình tĩnh lại, nâng tay lên bên trong nhuốm máu trường kiếm, lên tiếng rống to, “Lâm trận e sợ chiến, dao động quân tâm người, trảm!”

Hắn đảo mắt mọi người, “Chư vị, bây giờ thái thương thành nội có bách tính 800,000, sinh tử đều hệ tại ta cùng trong tay đao thương! Trong bọn họ có ngươi ta vợ con phụ mẫu, gia tộc thân quyến, trận chiến này chúng ta há có thể lui? Hôm nay thế cùng thái thương cùng tồn vong, bản tướng chính là chết cũng muốn chết tại trên thành tường này, mời chư quân cùng ta chịu chết mà chiến! !”

“Tử chiến!”

“Tử chiến! !”

Trên đầu thành la lên chấn thiên, uể oải sĩ khí vì đó rung một cái, có thể địch quân thực tế quá nhiều, lại có rất nhiều võ đạo cường giả hỗn tạp trong đó, thỉnh thoảng đối thái thương đầu tường khởi xướng xung kích, tuy bị đánh lui một đợt lại một đợt, trong thành trú quân cũng tổn thất nặng nề.

12 đỡ trong quân trọng nỏ kinh thiên, bây giờ đã tổn hại hơn phân nửa, ngoài thành quân địch tiếng gào thét, vang vọng cả tòa thái thương thành. Vô số dân chúng run run rẩy rẩy, mặt mũi tràn đầy sợ hãi nhìn hướng thành trì phương hướng, một khi thành phá đi về sau, bọn hắn hạ tràng đem thiết tưởng không chịu nổi.

Oanh ——

Quân địch trận doanh trên không, đột nhiên xuất hiện một tên đạo nhân, khuôn mặt lạnh lùng một mảnh túc sát, lúc này 2 tay giơ lên bỗng nhiên có ngọn lửa màu đen hiện lên, mặt đất trong thi thể nồng đậm tử khí giống bị triệu hoán, bay lên rót vào ngọn lửa màu đen bên trong, nó thể tích bỗng nhiên lấy tốc độ kinh người tăng vọt, đảo mắt liền hóa thành 1 cái 100 trượng biển lửa, phóng xuất ra khủng bố doạ người khí tức.

Lữ tướng quân rống to, “Kinh thiên nỏ, bắn giết tên này yêu đạo!” 2 đạo tên nỏ phá không mà ra, lại bị Ngụy quốc quân trận bên trong 2 tên vọt lên Đại tướng huy quyền đánh bay.

“Chết đi!” Đạo nhân cười lạnh bên trong đưa tay hướng phía dưới nhấn một cái, kia 100 trượng màu đen biển lửa, lập tức hướng về trên đầu thành.

Lữ tướng quân đáy mắt hiện lên một tia tuyệt vọng, kinh thiên trọng nỏ tổn hại hơn phân nửa về sau, bọn hắn không còn thủ đoạn nữa chế ước tiên tông yêu nhân.

Ngay vào lúc này, thái thương thành biên giới chiến trường, đến tên một bộ áo bào đen, mang theo mặt nạ người trẻ tuổi.

Hắn rút kiếm nơi tay, hướng về phía trước 1 trảm!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 212 : Kiếm tiên uy vũ

Kiếm minh bỗng dưng vang lên, “Ầm ầm” như giang hà chảy xiết gào thét, sát na vang vọng thập phương thiên địa, đem trên chiến trường kia khủng bố tiếng chém giết đều đè xuống.

Ngụy quốc quân trận phía trên, mặt mũi tràn đầy túc sát lạnh lùng đạo nhân đột nhiên mặt lộ vẻ hoảng sợ, như cảm nhận được lớn lao sợ hãi, quay người liền muốn chạy trốn, nhưng thân thể chỉ chuyển qua một nửa liền cứng tại nguyên địa, có kiếm ảnh gào thét mà đến đem hắn từ đầu đến chân bổ làm hai.

Hướng về đầu tường màu đen biển lửa mất đi chưởng khống về sau, trực tiếp vỡ vụn vẩy xuống đại địa, liền giống như là dưới một trận hắc hỏa mưa to, đem vô số quân địch bao trùm ở bên trong, từng cái hỏa nhân điên cuồng lăn lộn, phát ra thê lương đến cực điểm kêu thảm.

Biên giới chiến trường, áo đen mặt nạ tay cầm trường kiếm người trẻ tuổi, 1 kiếm chém ra về sau không có nửa điểm do dự, thẳng đến Ngụy quốc đại quân đánh tới.

Hắn cầm kiếm nơi tay nhanh chân tiến lên, kiếm minh gào thét bên trong có vô số kiếm ảnh, tại quanh thân lăn lộn, xoay quanh, chỗ đi qua vô số chân cụt tay đứt bay tứ tung, không gây một hiệp chi địch.

Quân Ngụy rất nhanh liền phát hiện, cái này đột nhiên xâm nhập kẻ quấy rối, soái kỳ phía dưới mặc giáp chủ tướng ánh mắt băng lãnh, “Bàn Long vệ xuất động, vây giết người này!”

Người mặc long văn trọng giáp, tay cầm long văn trường kiếm Bàn Long vệ, vọt thẳng hướng cầm kiếm mà đến người kia, bọn hắn kết thành chiến trận khí tức tan nạp về 1, nhưng bộc phát ra thực lực kinh người, tung võ đạo đỉnh cao nhất cường giả rơi vào trong đó, cũng phải bị sống sờ sờ mài chết.

Nhưng lúc này đây kết quả, lại khiến cho mọi người trừng to mắt, Ngụy quốc tốn hao lớn đại giới chuyên môn xây dựng chế độ Bàn Long vệ, yếu ớt dường như giấy, tại kia người trẻ tuổi áo bào đen dưới kiếm nhao nhao ngã xuống đất, đảo mắt liền bị giết xuyên ra tới. Hắn liền như một chi khủng bố màu đen mũi tên, từ biên giới chiến trường bắn vào trận địa địch, một đường tồi khô lạp hủ thẳng đến trung quân soái kỳ, thế không thể đỡ!

“Bảo hộ đại soái!”

“Giết hắn!”

Trong tiếng gầm rống tức giận, từng người từng người quân Ngụy Đại tướng, mang theo dưới trướng thân vệ vọt tới, nhưng căn bản chạm đến không đến người áo đen thân ảnh, liền nhao nhao đổ xuống.

Soái kỳ ngay tại dưới mắt, dưới mặt nạ cặp kia bình tĩnh đôi mắt, khóa chặt một thân trọng giáp chủ tướng, đưa

tay chính là 1 kiếm rơi xuống. Một kiếm này xuất thủ, ngang nhiên xuyên qua vô số trọng thuẫn, tỏa giáp, tại quân Ngụy nghiêm phòng tử thủ trong phòng ngự, ngạnh sinh sinh xé mở 1 đầu khủng bố khe hở, tướng soái cờ cùng chủ tướng cùng một chỗ chém vỡ.

Giờ phút này, thiên địa đột nhiên tĩnh mịch.

1 người độc kiếm, giết xuyên thiên quân vạn mã, trảm quân địch soái kỳ tại trước trận. Áo bào đen mặt nạ cầm kiếm thiếu niên, như thiên thần hạ phàm, không ai bì nổi!

Thái thương đầu tường, Lữ tướng quân trừng lớn 2 mắt, ngơ ngác nhìn một màn trước mắt, đợi lấy lại tinh thần trên mặt nháy mắt đỏ lên, kích động gào thét, “Là ta Thanh Dương kiếm tiên, gấp rút tiếp viện tây cảnh mà đến!”

“Kiếm tiên uy vũ!”

“Kiếm tiên uy vũ!”

Đại quân kinh hỉ reo hò, tiếng gầm cuồn cuộn trực trùng vân tiêu.

Lữ tướng quân quyết định thật nhanh, “Chỉnh hợp tất cả có thể chiến chi quân, mở cửa thành ra, ta cùng theo kiếm tiên cùng một chỗ giết lùi quân Ngụy!”

Chủ tướng bị giết quân Ngụy, ngắn ngủi bối rối sau nhanh chóng bình phục, phó tướng tiếp chưởng chiến trường quyền chỉ huy hạn, phát ra nghênh địch chỉ lệnh…

Sau đó, liền không hiểu rõ sau.

Áo đen cầm kiếm thiếu niên đánh tới, 1 kiếm xuất thủ tiễn hắn quy thiên.

Về sau, là cái thứ 2 quân Ngụy tướng lĩnh, cái thứ 3, cái thứ 4… Cho đến quân Ngụy triệt để sụp đổ, đại quân chạy tứ phía.

Lữ tướng quân suất lĩnh thái thương trong thành tàn quân, truy sát quân địch mấy chục dặm, chém đầu vô số. Đợi vòng trở lại, liền thấy kia áo đen mặt nạ kiếm tiên, đứng tại trên đầu thành, gió lớn phát động áo bào đen, tóc dài tại sau lưng kích giương, lúc này mặt mũi tràn đầy kính sợ.

“Ta cùng bái tạ kiếm tiên đại nhân, cứu thái thương 1 thành lê dân! !”

Lữ tướng quân dẫn đầu đại quân, ầm vang quỳ xuống đất.

Kiếm tiên khoát tay áo, quay người liền muốn rời đi, đúng lúc này sau lưng đột nhiên vang lên, Lữ tướng quân thanh âm, “Kiếm tiên đại nhân, lần này đi Tây Bắc ngoài 500 dặm, có 1 thành tên là tường hồi nhà, 3 ngày trước từng phát ra tín hiệu cầu cứu, về sau liền triệt để mất liên lạc… Lữ mỗ khẩn cầu đại nhân đi tường hồi nhà thành, hoặc còn có cơ hội cứu bọn hắn.”

“Biết.”

Kiếm tiên dứt lời một bước phóng ra, kiếm minh bỗng dưng vang lên, thân thể hóa thành kiếm ảnh cầu vồng, gào thét thẳng đến phương hướng tây bắc mà đi.

Kiếm tiên này, chính là từ đế đô một đường chạy tới La Quan, bây giờ hắn mặt ngoài nhìn như bình tĩnh, giữa bộ ngực lại nhịp tim như sấm. Lúc trước phá Ngụy quốc đại quân, hắn một đường giết xuyên trận địa địch, Dạ Yến kiếm nơi tay ăn máu tươi vô số, giết chóc kiếm ý hưng phấn gào thét, truyền ra vô tận ngang ngược, tham lam.

Lại cơ hồ ảnh hưởng đến La Quan tâm thần, để hắn hận không thể đem trước mắt tất cả mọi người giết chết, cho nên thiếu niên mới thu kiếm đứng ở trên đầu thành, nhìn như trang bức kì thực gian nan vô cùng, mới đưa tâm thần tránh ra, đè xuống trong lòng ngang ngược sát cơ.

“Lão sư, đây là tình huống như thế nào? ?”

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Giết chóc chân ý được vinh dự kiếm tu bên trong sát phạt thứ 1, có tuyệt đối hủy diệt thuộc tính, đại thành về sau có thể đối thiên địa vạn vật, tạo thành trí mạng thương hại. Nhưng bởi vì cái gọi là giữa thiên địa, hết thảy đều có định số… Khục, câu nói này ngươi nghe một chút thì thôi, là lừa gạt người, nói đơn giản chính là giết chóc chân ý quá mạnh, cho nên người tu luyện cần tiếp nhận to lớn mặt trái đại giới, như bị giết chóc chân ý xâm nhập liền đem rơi vào ma đạo, cuối cùng biến thành ý thức tẫn tán, chỉ biết giết chóc cái xác không hồn.”

La Quan nhếch nhếch miệng, “Nghiêm trọng như vậy di

chứng, lão sư ngài có phải hay không hẳn là, sớm nhắc nhở ta một chút?” Vừa rồi hắn đều có chút hoảng, còn tưởng rằng mình ra vấn đề gì, lại hoặc là bị tâm ma ăn mòn ý thức.

“Ta chưa nói qua sao?” Huyền Quy ho nhẹ một tiếng, “Không muốn đi xoắn xuýt những này vấn đề nhỏ, vi sư đối ngươi ý chí chi kiên, vẫn rất có lòng tin, ngươi nhất định có thể kháng qua giết chóc kiếm ý xâm nhập, tuyệt đối không có vấn đề!”

La Quan cười khổ một tiếng, ám đạo mình khoảng thời gian này, có phải là lại làm cái gì, gây lão sư không cao hứng sự tình? Ngay tại bản thân nghĩ lại lúc, đột nhiên nghe tới một chút động tĩnh, La Quan hướng phía dưới nhìn lại, ánh mắt lập tức đọng lại.

Liền thấy trên đại hà mang lấy 1 cái cầu gỗ, đầu cầu bây giờ ngay tại bộc phát một trận truy sát, có mười mấy tên người già trẻ em đang bị người hộ tống qua sông, đằng sau thì là vô cùng quen thuộc quân Ngụy đội.

“Chư vị, đại tướng quân đợi ngươi ta không tệ, đã đem gia quyến phó thác ngươi ta, ta đám huynh đệ tự nhiên liều mạng hộ lão phu người, tiểu công tử bọn người an toàn.” Một tên Thanh Dương trong quân giáo úy, vung tay hét lớn, “Hôm nay ngươi ta liền táng thân ở đây, lại xem ai có thể kéo càng nhiều ngụy chó chôn cùng! !”

Hắn một đao chặt đứt cầu gỗ, cái thứ 1 quay người phóng tới quân địch, cái khác trong quân tướng sĩ thụ này khích lệ, cũng cười to xông ra.

“Đại tướng quân tử thủ trong thành, ta giống như đuổi mau một chút, hoặc còn có thể dưới mặt đất đuổi kịp tướng quân bộ pháp, tại âm thế kế tiếp theo vì đại tướng quân hiệu lực.”

“Không sai, lần này lão tử muốn làm đại tướng quân thân vệ trưởng, từ 3 ngươi cái này hỗn đản nếu như còn dám cùng ta tranh, lão tử chùy bạo của ngươi đầu chó!”

“Ha ha ha! ! Tốt, vậy ta liền để ngươi một lần, xuống đất liền để ngươi làm đầu.”

Hơn 10 người xung kích mấy trăm quân trận, khí thế thảm liệt trùng thiên, lại không một người mặt mang vẻ sợ hãi. Sông lớn bờ bên kia, hộ tống qua sông mấy tên thân vệ, lúc này 2 mắt đỏ bừng.

Lão phu người giữ chặt tiểu công tử, quỳ trên mặt đất, “Hài tử ngươi phải nhớ kỹ, hôm nay chúng ta có thể còn sống sót, là bởi vì bọn hắn bỏ qua tự thân tính mệnh, nhanh cho các thúc thúc dập đầu!”

Đúng lúc này, tiểu công tử đột nhiên trừng lớn mắt, chỉ vào trên trời, “Nãi nãi, kia có người đang bay?”

Thân vệ sắc mặt đại biến, liền gặp mây tiêu phía trên, có áo bào đen người cầm kiếm mà đến, đưa tay chém xuống.

Oanh ——

Kiếm hơi thở bộc phát, mấy trăm quân Ngụy quân trận,

sát na quét sạch sành sanh!

Chương 213 : 1 cái đều trốn không thoát

Thân vệ đại hỉ, “Là ta Thanh Dương kiếm tiên!”

Cầu bờ bên kia, đã làm tốt chịu chết chuẩn bị mấy người, lúc này mặt lộ vẻ kích động đồng loạt quỳ xuống đất, “Đa tạ kiếm tiên đại nhân xuất thủ cứu giúp.”

Sâu kiến còn sống tạm bợ, huống chi là người?

Nhưng rất nhanh, mấy người như nghĩ đến cái gì, cuống quít dập đầu, “Cầu kiếm tiên đại nhân xuất thủ, cứu ta nhà đại tướng quân, cùng tường hồi nhà trong thành mấy trăm ngàn lê dân bách tính.”

Từ trong miệng vài người La Quan biết được, hôm qua tường hồi nhà thành bị quân địch công phá, đại tướng quân suất bộ chúng tử chiến không lùi.

Hôm qua…

Dưới mặt nạ, La Quan ánh mắt ngưng lại, “Thái thương thành nguy cơ đã giải, các ngươi nhưng hướng nơi đó đi.” Dứt lời một bước phóng ra, kiếm minh ầm ầm bên trong gào thét đi xa.

500 dặm khoảng cách, lấy La Quan bây giờ tu vi sau đó không lâu liền đến, xa xa nhìn thấy trên mặt đất, đứng lặng tường hồi nhà thành.

Lúc này ngày tây thùy tà dương xích hồng, chiếu xéo tại đại địa phía trên, vì cả tòa thành trì phủ thêm tầng 1 huyết sắc. Cửa thành to lớn, bây giờ phá thành mảnh nhỏ ngã xuống đất, tường thành trải rộng chiến hỏa vết tích, lọt vào trong tầm mắt chi địa, vô số cổ thi thể lít nha lít nhít xếp, máu tươi thẩm thấu đại địa, nồng đậm huyết tinh xông thẳng tới chân trời. Hắc nha “Oa oa” hót vang xoay quanh tại thành trì phía trên, càng có còn chưa ngừng diệt cuồn cuộn khói đặc, khiến cả tòa thành trì tăng thêm mấy điểm bi thương, tĩnh mịch.

La Quan rơi vào đầu tường, ánh mắt nặng nề nhìn quanh 4 phương, hắn tìm được một bộ Đại tướng thi thể, trên thân cắm đầy mũi tên, lít nha lít nhít vết thương trải rộng toàn thân cao thấp, để người hoài nghi hắn tại tử vong trước đó, trên thân máu tươi cũng đã chảy hết. Lúc này Đại tướng chết đi đã lâu, nhưng như cũ trừng mắt trợn tròn lưng tựa tường thành mà không ngã, trong tay vẫn dẫn theo 1 đem màu đen đao gãy.

Đây chính là kia mấy tên thân vệ trong miệng chỗ đề cập đại tướng quân, đến phá thành lúc vẫn tử chiến tại trên đầu thành không lùi nửa bước, La Quan đi ra phía trước đưa tay đem hắn trợn tròn 2 mắt khép lại, nói khẽ: “Mời tướng quân đi tốt, Thanh Dương bách tính sẽ vĩnh viễn nhớ kỹ, ngài hôm nay làm ra hết thảy.”

Một lát sau, La Quan tại tường hồi nhà trong thành dạo qua một vòng, nhìn thấy chỉ có vô số thi thể cùng đại hỏa hài cốt, không có bất kỳ cái gì một người sống.

Đồ thành!

Đơn giản 2 chữ, khi nó xuất hiện tại trong sách vở thời điểm, chỉ sẽ làm trong lòng người run lên, tiếp theo sinh ra một chút cảm thán, chỉ có tự mình kinh lịch trong đó lúc, mới có thể rõ ràng cảm nhận được “Đồ thành” 2 chữ bên trong, ẩn chứa băng lãnh, tàn khốc.

Tường hồi nhà thành rất lớn, La Quan đến tây cảnh trên đường từng làm qua công khóa, biết nó cùng thái thương thành đồng dạng, đều là Thanh Dương tây cảnh phòng tuyến bên trong 1 cái trọng trấn. Nói cách khác tòa thành trì này bên trong, chí ít có mấy trăm ngàn dân chúng vô tội, biến thành vong hồn dưới đao.

Tịch nhật phồn hoa trên đường dài, giờ phút này chỉ đứng thiếu niên 1 người, hắn nhìn chằm chằm phía trước một màn, khí tức quanh người càng ngày càng lạnh.

Liền thấy một người trung niên nam tử triển khai 2 tay, đem thê tử ôm vào trong ngực, mà tại thê tử dưới thân thì là 1 cái, còn tại trong tã lót anh hài. 1 nhà 3 người vốn nên trải qua tường hòa, cuộc sống yên tĩnh, bây giờ lại thành 3 bộ thi thể lạnh băng.

Nhất là trong tã lót, kia nho nhỏ thậm chí còn chưa mở mắt ra, chân chính nhìn một chút thế giới này hài nhi, bị lợi khí trực tiếp xé rách thân thể, khô cạn hắc ám máu tươi thẩm thấu tã lót, cũng bắn tung toé đến phụ mẫu song thân trên mặt.

Nam tử trung niên con mắt trừng đại đại, lộ ra vô tận sợ hãi cùng phẫn nộ, giống như là tại im ắng chất vấn —— vì cái gì? ? Bọn hắn chỉ là dưới gầm trời này bình

thường nhất người bình thường, trải qua phổ thông sinh hoạt, chưa từng làm bất luận cái gì thương thiên hại lí sự tình.

Vì cái gì, liền không thể an ổn sống sót? ?

Lúc này đứng tại trong thành, La Quan bên tai như có thể nghe tới, vô số âm thanh phẫn nộ, không cam lòng mà sợ hãi kêu rên, hắn thở sâu, “Lão sư, đồ thành sự tình quá khứ không lâu, ngài hẳn là có thể tìm được, những cái kia phạm phải ngập trời tội nghiệt quân Ngụy a?”

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Có thể.”

Oanh ——

Mặt đất bỗng dưng đổ sụp, thiếu niên phóng lên tận trời, dưới mặt nạ một đôi tròng mắt, giờ phút này lạnh lẽo thấu xương.

Sắc trời sắp đen, quân Ngụy tại lưng chừng núi chi địa cắm trại trại đâm, như đắm chìm trong trước đây không lâu đồ thành phấn khởi bên trong, quân doanh bầu không khí rõ ràng có chút xao động. Vì trấn an dưới trướng quân tướng, quân Ngụy thống soái hạ lệnh phân phát rượu thịt, cũng y theo quân công ban thưởng phá thành đoạt được tiền bạc.

“Ha ha, kia Thanh Dương quốc phụ nhân, tư vị quả thật là khác biệt, đáng tiếc đồ thành khiến đã hạ, nếu không tất yếu đưa nàng mang về.”

“Nữ nhân tính là gì? Nhìn ta vớt tiền hàng! Này lão đầu tử còn chết không mở miệng, bị ta lôi ra đến nhi tử, cháu trai từng cái chém chết, liền đều ngoan ngoãn đem ra.”

“Lần này huynh đệ chúng ta đều phát, lại có phá thành quân công bàng thân, trở về đều có thể xoay người đứng trên kẻ khác, hưởng vinh hoa phú quý.”

Một đám lão binh tụ cùng một chỗ, ăn miếng thịt bự uống từng ngụm lớn rượu, vui cười ở giữa biết bao thống khoái. Mà liền tại bọn hắn cách đó không xa, còn có một số người từ đầu tới cuối duy trì trầm mặc, bọn hắn biểu lộ hoảng hốt, sắc mặt ẩn ẩn trắng bệch.

“Căn thúc, ta… Ta muốn về nhà…” Trẻ tuổi thanh âm tại nơi hẻo lánh bên trong vang lên, kia là cái trẻ tuổi Ngụy quốc tiểu binh, trước mắt có rượu có thịt mang bên trong còn có vừa đạt được vàng bạc ban thưởng, nhưng trên mặt hắn không có nửa điểm vui vẻ, ngược lại đầy mắt sợ hãi.

Bên cạnh 30-40 tuổi, thân thể thấp tráng hán tử, một tay bịt miệng của hắn, “Không muốn sống! Việc này ngươi có thể nghĩ, nhưng tuyệt không muốn nói ra tới…” Ngữ khí dừng một chút, vỗ vỗ bả vai hắn, “Yên tâm, chúng ta đều có thể còn sống trở về.”

“Căn thúc, ta không biết mình làm sao… Cảm giác hoàn toàn mất đi khống chế… Ta không phải cố ý giết người… Ta…” Nói chuyện, là cái tuổi tác nhỏ hơn Ngụy quốc tiểu binh, hắn ngửa đầu 2 mắt nước mắt, “Chúng ta thật có thể còn sống về nhà sao? ?”

Căn thúc nhìn quanh xung quanh mọi người, dùng sức gật đầu, “Chúng ta nhất định có thể về nhà, các ngươi…” Hắn còn chưa có nói xong, lại đột nhiên nghe tới, đến từ trung quân gấp rút tiếng trống, sắc mặt lập tức biến đổi, “Có địch nhân, nhanh cầm lấy vũ khí của các ngươi!”

Một đám người luống cuống tay chân riêng phần mình lấy được vũ khí, sau đó liền nghe tới kia từ xa mà đến gần kiếm minh, tựa như là 1 đầu chảy xiết sông lớn, “Ầm ầm” từ phương xa mà đến, tốc độ nhanh kinh người. Mới đầu còn tại cực xa xôi bên ngoài, bất quá trong vòng mấy cái hít thở liền đã tới gần, khí tức khủng bố từ đỉnh đầu phía trên giáng lâm, như thâm uyên địa ngục có thể đem hết thảy thôn phệ, hủy diệt.

Căn thúc trừng lớn mắt, trên mặt lộ ra ngạc nhiên, địch đến lại chỉ có 1 người, tuy là 1 vị cực kỳ mạnh mẽ người tu hành, nhưng 1 người độc kiếm liền dám xông vào nhập trong đại quân, đây quả thực là muốn chết! !

Quân Ngụy trong quân doanh, mấy đạo khí tức cường đại bộc phát như lang yên ngút trời, mấy người phóng lên tận trời thẳng đến cái kia kiếm tu mà đi, cùng lúc đó lại truyền ra, trong quân trọng nỏ bị kéo động lúc trầm thấp trầm đục, lăng lệ khí cơ cũng đã khóa chặt tên kia xông đến kiếm tu.

Căn thúc ám đạo người này muốn chết rồi.

Sau một khắc, kiếm minh bỗng dưng vang lên, kia xông vào giữa không trung mấy quân Ngụy trung võ nói cường giả, trong chốc lát thi thể tách rời, tiếp theo bị

cuồng bạo kiếm hơi thở xoắn nát, máu tươi thịt nát rơi vãi mà rơi lúc, băng lãnh quát khẽ như rét đậm hàn phong, vang vọng nơi đây thiên địa.

“Hôm nay, các ngươi đều phải chết!

“1 cái đều trốn không thoát!”

Thiếu niên cầm kiếm mà đến sát cơ trùng thiên, thề phải vì tường hồi nhà trong thành, bị tàn sát mấy trăm ngàn bách tính, đòi lại một cái công đạo.

Giờ khắc này, giết chóc chân ý sôi trào, sắc trời chạng vạng lúc không người chú ý tới, tại thiếu niên kia sau lưng hơi đen trong màn đêm, có một cái bóng mờ như ẩn như hiện.

Hắn chừng cao trăm trượng, người mặc màu đen chiến giáp, 2 tay cầm kiếm, đôi mắt hờ hững quan sát nhân gian!

—

—

—

—

—

—

Chương 214 : Không để bọn hắn lâu cùng

“Bắn!”

Ngắn ngủi yên lặng, kinh ngạc về sau, quân Ngụy trong đại doanh vang lên gầm thét, theo sát mà đến chính là kia từng nhánh phá không khủng bố tên nỏ, xuyên qua không khí phát ra thê lương rít lên.

Nhưng tiếp xuống một màn lại khiến phía dưới quân Ngụy đại doanh, lâm vào càng thêm lâu dài yên lặng, liền thấy kia từng cây đủ đối Đạp Thiên cảnh tạo thành trí mạng thương hại khủng bố trọng nỗ tiến mũi tên, còn chưa chạm tới cái kia kiếm tu, tựa như là đụng vào 1 cái vô hình đại sơn, tại chấn động bên trong vỡ thành bột mịn.

Mây tiêu phía trên, một bộ áo bào đen mang theo mặt nạ, đôi mắt băng hàn thiếu niên, lúc này đưa tay hướng lên 5 ngón tay hư nắm, như kéo lấy lấy thứ gì hướng mặt đất hung hăng ghìm xuống, “Kiếm giới giáng lâm!”

“Ầm ầm” ngập trời kiếm minh vang vọng thập phương, liền giống như là 1 cái khủng bố kiếm ngục, đem quân Ngụy đại doanh một góc nuốt vào trong đó, sau đó hàng trăm triệu đạo kiếm ảnh trống rỗng xuất hiện, theo thiếu niên phất tay mà chém xuống, chỗ đi qua nhất thời gió tanh mưa máu, vô số gãy chi hài cốt 4 phía bay tán loạn.

“Giết tên này kiếm tu!”

Quân Ngụy bên trong trướng bên trong vang lên thống soái băng lãnh gào thét, cả tòa quân doanh lập tức bị kích hoạt, tại các cấp tướng lĩnh dẫn đầu dưới, tựa như là 1 trương sinh đầy khủng bố răng nanh miệng lớn, điên cuồng cắn xé mà tới.

Nhưng sắc bén răng nanh hôm nay lại đụng vào 1 khối tảng đá cứng rắn, chen chúc mà đến quân Ngụy như cỏ khô đổ xuống, mà bọn hắn công kích lại không cách nào, đối cái kia kiếm sửa chữa và chế tạo thành nửa điểm tổn thương. Liền như hắn vị trí, quanh thân chính là một thế giới khác, có thể đem hết thảy trấn áp tại bên ngoài, không nhận nửa điểm xâm hại. Nhưng kiếm tu mỗi lần xuất thủ, đều có trăm ngàn đạo kiếm ý hiển hiện, tạo thành quân Ngụy đại lượng tử thương.

Trong lúc nhất thời, trận này 1 người độc kiếm cùng cả tòa quân trận chiến tranh, lại tiến vào hoang đường nghiêng về một bên đồ sát —— có thể nhìn như vô địch thiếu niên, bây giờ nhưng cũng ngay tại kinh lịch lấy, một trận cực lớn hung hiểm.

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy thần sắc ngưng trọng, “Hỏng bét, tiểu tử này hôm nay sát sinh quá nhiều, giết chóc chân ý đã ở mất khống chế biên giới, lại tiếp tục như thế liền phiền phức.”

Nó tại trước mặt họa cái tròn, duỗi ra 2 con trảo trảo riêng phần mình bắt lấy một bên, dùng sức hướng ngoại xé ra, liền nghe được “Phốc” một tiếng vang trầm, một cái khe nổi lên.

Tối nay thiên khung có mây, trăng sao như ẩn như hiện, lúc này liền tại một đoàn trên tầng mây, không gian đột nhiên chấn động bên trong vỡ ra, tiểu la lỵ từ đó thò đầu ra, nhìn về phía trên mặt đất chiến trường. Lúc này thiếu niên quanh thân kiếm giới lưu chuyển, kiếm chỉ chỗ tồi khô lạp hủ, không ai đỡ nổi một hiệp.

Tại tiểu la lỵ trong mắt có thể thấy rõ, thiếu niên phía sau kia 100 trượng mặc giáp thân ảnh, ngay tại hấp thu sát lục khí tức, hư ảo thân thể không ngừng trở nên ngưng thực, trường kiếm trong tay trên mũi kiếm, đen nhánh vầng sáng rung động, phun trào, phóng xuất ra vô tận khí tức hủy diệt.

Giết chóc chân ý ngưng tụ đối La Quan mà nói là chuyện tốt, có thể để hắn kiếm đạo sát phạt chi lực phóng đại, nhưng mọi thứ đều cần giảng cứu cái tuần tự dần tiến vào… Thái thương ngoài thành thiếu niên kiếm ra giết người, liền cảm nhận được giết chóc xâm nhập tự thân, đành phải kịp thời thu kiếm áp chế. Nhưng hôm nay hắn bởi vì tường hồi nhà đồ thành một chuyện, trong lòng sát ý quá thịnh trợ trướng giết chóc chân ý chi uy, lại thêm hôm nay kinh người sát sinh số lượng, liền có phản phệ bản thân nguy hiểm.

“Tiểu tử thúi, gặp chuyện còn chưa đủ tỉnh táo, bây giờ nếu không phải vi sư tại, có ngươi nếm mùi đau khổ.” Thầm thầm thì thì 1 câu, tiểu la lỵ ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời đêm phía trên, “Uy! Đều giúp nhiều như vậy bận bịu, cũng không kém hôm nay điểm này đúng không? ?”

Nàng dừng một chút, trống trống mặt, “Lẽ ra những sự

tình này cũng khỏi phải ta một mực nhắc nhở đi, các ngươi tự giác một chút không được? ? Nên xuất thủ liền xuất thủ, tiểu tử này gặp phải hung hiểm sinh tồn hoàn cảnh, ta đều rất rõ ràng, muốn không có mấy cái cường lực người hộ đạo hắn đã sớm không có.”

Trăng sao im ắng, nhưng sau một khắc cửu thiên chi thượng đột nhiên gió bắt đầu thổi, trăng sao từ trong tầng mây hiển hiện, vãi xuống yên tĩnh ngân huy, chiếu xuống tại trên người La Quan lúc, hắn giữa lông mày như hiện lên một tia sáng tỏ, tiếp theo có trận trận khí lạnh lẽo hơi thở tản mát ra, nhanh chóng vuốt lên La Quan trong tâm thần, càng ngày càng thịnh ngang ngược sát ý, để hắn ý thức khôi phục thanh minh.

Đúng lúc này, La Quan sau lưng kia hư ảnh, đột nhiên phát ra im ắng gào thét, hắn quay người nhìn về phía bầu trời đêm phía trên trăng sao, hờ hững đôi mắt chỗ sâu, hiện lên ngang ngược sát ý.

Trốn ở trên tầng mây tiểu la lỵ, thè lưỡi, “Thật đáng sợ, không hổ là giết chóc bản nguyên hình chiếu, cho dù chỉ có một tia, nhưng vẫn là đột nhiên rất, đối nguyệt sáng cũng dám biểu lộ sát cơ, cũng khó trách nó sẽ bị đánh về bản nguyên trạng thái, từ đầu đến cuối khó mà thai nghén tân sinh.”

Quân Ngụy đại doanh hỗn loạn tưng bừng, đại lượng tử thương về sau không ngờ có sụp đổ hiện ra, mấy chục ngàn quân trận bị 1 người độc kiếm giết tới như thế trạng thái, nếu không phải tự mình kinh lịch tuyệt không người dám can đảm tin tưởng.

Thanh Dương cảnh nội, lại có như thế khủng bố kiếm tu!

Ô ô ô ——

Tiếng kèn vang lên, truyền khắp hôm nay chiến trường, sau đó La Quan liền phát hiện, sắp bị giết sụp đổ quân Ngụy đột nhiên biến.

Bọn hắn con mắt mặt ngoài nhỏ bé mạch máu, nhanh chóng sung huyết bành trướng, khiến cả viên con mắt trở nên xích hồng, khí tức hung hãn, cuồng bạo, trong miệng phát ra như là dã thú gào thét, thực lực đột nhiên tăng vọt một đoạn, biến không sợ sinh tử. Dù là biết rõ, bọn hắn công kích không cách nào đối La Quan tạo thành tổn thương, vẫn như cũ hung hãn không sợ chết giống như thủy triều, từ bốn phương tám hướng vọt tới.

Như sâu kiến lay núi… Núi dù chưa động, nhưng cũng bởi vì sâu kiến tử thương mà ngay tại thừa nhận, tâm thần ở giữa ma luyện cùng dày vò —— La Quan rất rõ ràng, nếu không phải giờ phút này giữa mi tâm, liên tục không ngừng khí lạnh lẽo hơi thở, hắn ý thức sợ là đã bị giết chóc chân ý xâm nhập, tiếp theo triệt để bạo tẩu, một khi bị giết chóc chân ý điều khiển, nó hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

Tới trước này là ngừng!

Suy nghĩ hiện lên, La Quan thân ảnh phóng lên tận trời, phía sau lại có hơn 10 người truy sát mà đến, bị kiếm hơi thở xé thành vỡ nát, quay đầu nhìn thoáng qua những cái kia, ở dưới ánh trăng bay lả tả huyết nhục bột mịn, hắn đôi mắt thật sâu.

Một đường đi nhanh, La Quan thân thể như tảng đá lớn từ giữa không trung rơi xuống, đập ầm ầm nhập sông lớn bên trong. Lạnh buốt nước sông tại tiếp xúc đến hắn nháy mắt, liền phát ra “Phốc” “Phốc” dày đặc trầm đục, bị quanh thân sát ý chấn vỡ hóa thành mảng lớn hơi nước.

Hồi lâu, La Quan mới từ đáy sông nâng lên, sắc mặt hơi có tái nhợt, tại bên bờ trên một tảng đá ngồi xuống, “Tạ ơn lão sư.”

“Khục, vậy ngươi hôm nay, thế nhưng là tạ lầm người.” Huyền Quy thanh âm có chút xấu hổ, “Bất quá, ngươi ngược lại là đích xác, nên nói một tiếng tạ ơn.”

La Quan như có điều suy nghĩ, ngẩng đầu nhìn một chút, bầu trời đêm bên trong yên tĩnh trăng sao, “… Đa tạ đại lão!”

Ân tình thêm 1.

Cái này khiến trên mặt hắn nhịn không được, lộ ra một nụ cười khổ, luôn cảm thấy tương lai ngày nào, phải trả ra đầy đủ đại giới mới được.

Huyền Quy hiển nhiên đoán được hắn lúc này suy nghĩ, cười lạnh một tiếng, “Lần này cũng không nên trách vi sư, không có sớm nói cho ngươi đi? Nói sớm tu luyện giết chóc chân ý phải cẩn thận cẩn thận, ngươi hay là không có yên tâm trong lòng a.”

“Là đệ tử sai.” La Quan không có giải thích, chỉ là dưới

đáy lòng bên trong âm thầm khuyên bảo mình, ngày sau vô luận đối mặt chuyện gì, đều muốn giữ vững tỉnh táo, không được lại bởi vì nhất thời xúc động, khiến tự thân lâm vào nguy hiểm.

Thở sâu, hắn đứng dậy.

“Ngươi muốn làm gì đi? ?”

“Trở về giết người.”

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy trừng lớn mắt, hận không thể nhảy dựng lên mắng to.

Ngươi cái hỗn trướng tiểu tử, mới vừa rồi còn nhận lầm đâu? Quay đầu liền quên! !

La Quan nói khẽ: “Đệ tử tâm lý nắm chắc, đã chống nổi lần này giết chóc chân ý xâm nhập, có đề phòng liền sẽ không bị nó thừa lúc… Tường hồi nhà trong thành, mấy trăm ngàn uổng mạng lê dân bách tính còn chưa nhắm mắt, đệ tử lại há có thể để bọn hắn lâu cùng!”

Oanh ——

Thiếu niên phóng lên tận trời, đường cũ quay trở lại!

Chương 215 : Tây cảnh chấn động

Quân Ngụy đại doanh hoàn toàn tĩnh mịch, trước đó phấn khởi, xao động, bây giờ đều hóa thành phẫn nộ, sợ hãi. Đường đường mấy chục ngàn đại quân, lại kém chút bị 1 người độc kiếm giết băng, quả thực là sỉ nhục.

Trung quân soái trướng, vừa cầm xuống phá thành chi công thống soái, bây giờ sắc mặt tái xanh.

“Đại soái yên tâm, người kia tối nay rút đi tất đã lực lượng hao hết, đợi ta chờ ngày mai báo cáo tiên tông, mời tiên nhân xuất thủ tất có thể giết chết người này.”

“Đúng, người này tuyệt không dám lại đến, chỉ cần qua tối nay, chúng ta liền an toàn.”

“Lời tuy như thế, nhưng tối nay tử thương thảm trọng, ta cùng nên như thế nào hướng quốc chủ bàn giao…”

Trong soái trướng, lâm vào một trận khó chịu trầm mặc.

Quân Ngụy thống soái cắn răng, “Bản soái ngược lại là hi vọng, cái kia kiếm tu còn dám lại đến, lần này ta tất để hắn có đến mà không có về, chết không có chỗ chôn!”

Sau một khắc ——

Oanh!

Tiếng kiếm reo từ phương xa mà đến, trong trướng mọi người sắc mặt đại biến, quân Ngụy thống soái nghiến răng nghiến lợi biểu lộ, trực tiếp cứng ở trên mặt.

“Địch tập!”

Quân Ngụy trong đại doanh từng đôi đôi mắt trừng lớn, nhìn về phía mây tiêu phía trên kia áo bào đen kiếm tu, mặt nạ bao trùm dưới băng lãnh đôi mắt, làm bọn hắn từ đáy lòng hiện lên vô tận sợ hãi.

“Kèn lệnh, nhanh thổi hiệu giác!” Thống soái kinh sợ gào thét.

Ô ô ——

Tiếng kèn tại trong đại doanh vang lên, hoảng sợ, bối rối các cảm xúc, nhanh chóng từ quân Ngụy đáy mắt biến mất, còn lại chỉ có điên cuồng cùng ngang ngược.

Kiếm minh lăn lộn gào thét, trăm ngàn đạo kiếm ảnh xé rách bầu trời đêm, vô tình thu gặt lấy sinh mệnh, máu tươi rải đầy đại địa. Một lát sau, kiếm minh bỗng nhiên đi xa, cái kia kiếm tu đại sát tứ phương về sau, lại một lần quay người rời đi.

Nhưng lần này trong soái trướng bầu không khí, liền như ép một tòa núi lớn, khiến người khó mà thở dốc.

“Phát tín hiệu cầu cứu! Hiện tại, lập tức!” Thống soái không lo được mặt mũi, nhìn qua ngoại giới đen nhánh bóng đêm, sắc mặt trắng bệch.

Hắn bây giờ chỉ hi vọng, có thể an ổn chống nổi tối nay, đợi tiên tông cao thủ đến nguy cơ liền có thể giải trừ.

1 canh giờ sau.

Ầm ầm ——

Ngập trời kiếm minh lại lần nữa đến, quân Ngụy thống soái sụp đổ.

Một đêm này, là tất cả quân Ngụy ác mộng, cái kia kiếm tu thứ ba 3 đi, đại doanh vị trí sớm đã là thây ngang khắp đồng. Tuyệt đại bộ điểm đều là bị cái kia kiếm tu giết chết, còn có 1 tiểu bộ điểm, thì là tại phát cuồng trạng thái dưới, tự giết lẫn nhau mà chết.

Kèn lệnh dù có thể tỉnh lại quân Ngụy thể nội, ẩn tàng một ít lực lượng, nhưng tấp nập quá độ sử dụng, cũng là muốn trả giá đắt. Lúc này sắc trời đem sáng, lần thứ tư tiếng kiếm reo vang lên, bị tra tấn một đêm quân Ngụy thống soái, cái thứ 1 xông tới. Hắn đã nghĩ rõ ràng, đối phương sở dĩ một mực không giết hắn, chính là muốn để hắn đang sợ hãi bên trong có thụ dày vò.

Trốn? Có khả năng trốn đi được sao? Kiếm tu này rõ ràng chính là vì tường hồi nhà thành báo thù mà đến, vậy hắn liền chỉ có một con đường chết.

Một tiếng kiếm minh vang lên, đầu lâu phóng lên tận trời lúc, quân Ngụy thống soái thở dài, hắn đã sớm đoán được đồ thành người tất vô kết cục tốt, nhưng chuyện này hắn cũng là thân bất do kỷ, ngươi kiếm tu này lợi hại như thế, có dám đi tìm tiên tông đòi lại công đạo? ?

Cái cuối cùng suy nghĩ chuyển qua lúc, quân Ngụy thống soái lại nghe được tiếng kèn, hắn đáy mắt hiện lên một tia trào phúng, nghĩ thầm thật sự là 1 thằng ngu, như kèn lệnh còn hữu dụng lời nói, hắn sẽ lao ra chịu chết sao? ?

Trong đại doanh còn sống quân Ngụy, bây giờ từng cái da bọc xương, như một thân huyết nhục đều bị hao tổn hầu như không còn, lúc này nghe tới tiếng kèn vang lên, thân thể nhanh chóng run rẩy mang tới, lại miệng mũi thất khiếu chảy máu tại chỗ chết đi. Tình trạng của bọn họ đã không đủ để, lại tiến vào "Điên dại" trạng thái, cưỡng ép khu động chính là kết cục này.

Nhưng, còn có người còn sống.

La Quan hạ xuống thân ảnh, nhìn trước mắt giãy dụa bên trong mấy người, bọn hắn con mắt xích hồng trong miệng phát ra vô ý thức gầm nhẹ, liều mạng muốn xông lại, cũng đã không có duy trì lực lượng của thân thể, chỉ có thể trên mặt đất không ngừng lăn lộn, run rẩy.

"Lão sư, bọn hắn đây là trạng thái gì?"

Huyền Quy nói: "Xem ra, giống như là bị một loại nào đó ngoại lực khống chế, biến thành cùng loại khôi lỗi tồn tại." Hơi dừng một chút, "Ngươi tiến lên, vi sư đè xuống bọn hắn thể lực dị thường lực lượng, có thể lấy từ trong miệng những người này, biết được một vài thứ."

La Quan gật đầu, tiến lên mấy chỉ điểm rơi, Huyền Quy lực lượng xâm nhập mấy người thể nội, bọn hắn giãy

dụa động tác lập tức trì trệ, trong mắt xích hồng nhanh chóng tan rã, lộ ra vài đôi rã rời đến cực điểm đôi mắt. Đợi thấy rõ trước mặt La Quan lúc, trên mặt mấy người lộ ra sợ hãi, vô ý thức giãy dụa lui ra phía sau.

“Căn thúc! Căn thúc ta sợ!” Nói chuyện chính là người thiếu niên, chừng mười 4-5 tuổi, non nớt khuôn mặt đã gầy thoát tướng, thanh âm đang run rẩy.

“Đừng sợ…” Căn thúc thở sâu, “Bất quá hôm nay, chúng ta đại khái là muốn chết rồi… Căn thúc không có gạt người, động lòng người luôn luôn muốn chết, sớm một chút tối nay mà thôi.”

Hắn gạt ra tiếu dung, “Kiếm tiên đại nhân, ngài có cái gì muốn hỏi, chúng ta đều nói cho ngài, chỉ cầu ngài cho thống khoái.” 3 tiên tông thống trị dưới 5 nước, Căn thúc nghe nhiều các loại tàn khốc hình phạt, hắn bây giờ chỉ muốn chết thống khoái điểm.

La Quan ánh mắt đảo qua mấy người, nói: “Các ngươi nhưng biết, mình tại sao lại biến thành dạng này?”

“Biết, là trong quân ban thưởng Chiến Dũng thang, uống liền có thể không sợ…” Căn thúc dừng một chút, “Còn có chính là có đôi khi sẽ mất khống chế, biến triệt để mất lý trí, nhưng mời kiếm tiên đại nhân tin tưởng, cái này tuyệt không phải là bản ý của chúng ta.”

Chiến Dũng thang? ? Xem ra đây chính là tiên tông điều khiển những này ngụy người, biến thành giết chóc khôi lỗi đồ vật.

La Quan đảo qua mấy người, bọn hắn trước đó hẳn là cũng chỉ là Ngụy quốc bên trong người bình thường, chỉ bất quá bởi vì trận này 6 nước đại chiến, mới biến thành hôm nay bộ dáng. Giết người chính là bọn hắn, nhưng chân chính sai lại là tiên tông, bọn hắn cũng bất quá chỉ là một đám, bị người chưởng khống đáng thương khôi lỗi.

Hơi trầm xuống mặc, hắn nói: “Các ngươi sẽ chết, còn có cái gì muốn nói?”

Căn thúc trừng lớn mắt mặt lộ vẻ chấn kinh, hiển nhiên không nghĩ tới bọn hắn những người này, thế mà còn có lưu lâm chung di ngôn cơ hội, trước mắt vị này kiếm tiên đại nhân, cùng hắn trước đó tiếp xúc qua Ngụy quốc người tu hành, tựa hồ có chút không giống.

Hắn nghĩ một lát, xoay người nói: “Đến cây, hai nhà chúng ta danh tự bên trong đều có cái ‘Cây’ chữ, đây chính là duyên điểm, ta là thật nghĩ đem nhà mình khuê nữ gả cho ngươi, nàng năm nay cũng 18 tuổi, bộ dáng đoan chính tư thái còn tốt, 2 ngươi nếu là thành thân, không ngoài một năm liền có thể để ngươi tiểu tử ôm vào con trai mập mạp… Đáng tiếc a tiểu tử ngươi không có phúc khí, cũng không nên trách ta nuốt lời.”

Đến cây là cái tướng mạo đôn hậu người trẻ tuổi, nghe vậy một mặt ước mơ, “Nếu ta có thể cưới Căn thúc khuê nữ, 3 năm để ngươi ôm 2, 5 năm sinh 6 cái…”

“Cút! ! Ta khuê nữ lại không phải heo mẹ, ngươi tiểu tử ngốc này một điểm không biết thương người, đáng đời ngươi đời này đều cưới không lên nàng dâu!”

Đến cây nhếch miệng, đại khái là muốn cười một chút, kết quả lại khóc lên, “Thúc, ta muốn cưới nàng dâu, nhà ta liền chính ta, ta nếu là chết liền tuyệt hậu nha.”

Căn thúc không có trả lời, đang nói xong câu nói mới vừa rồi kia về sau, hắn liền đã không có khí tức, con mắt nhìn chằm chằm Ngụy quốc phương hướng, khóe miệng lộ ra vẻ mỉm cười, đại khái là nghĩ đến, mình ở xa quê quán nữ nhi.

Đến cây khóc khóc cũng không có động tĩnh, chỉ có nhỏ nhất thiếu niên kia, trực câu câu nhìn xem đỉnh đầu, miệng bên trong không ngừng thì thào, “Ta không muốn chết… Ta không muốn chết…”

Không muốn chết thiếu niên vẫn là chết rồi, La Quan nhìn trên mặt đất thi thể, phát ra khẽ than thở một tiếng, tiếp theo hóa thành băng lãnh sát cơ.

Tiên tông tà ma tội đáng chết vạn lần, khi vạn kiếp bất phục!

Nhưng sát cơ vừa lên La Quan liền kêu lên một tiếng đau đớn, khóe miệng tràn ra máu tươi, trong vòng một đêm giết 3 tiến vào 3 ra, bức Ngụy quốc đại quân chết hết, hắn dù kháng trụ giết chóc chân ý xâm nhập, tự thân nhưng cũng thụ một chút phản phệ tổn thương.

Lau đi khóe miệng vết máu, La Quan quay người rời đi, bất quá tại quay người nháy mắt, hắn đưa tay lại là 1 kiếm chém ra.

Oanh ——

Đại địa chấn chiến, xuất hiện 1 đầu khủng bố khe hở, ẩn thân dưới mặt đất tiên tông tạp toái bị tại chỗ phân thây.

Sau nửa canh giờ, 2 thân ảnh gào thét mà đến, đợi thấy rõ trên mặt đất khủng bố chiến trường, lập tức sắc mặt đại biến.

1 ngày này có tin tức truyền ra, tây cảnh đến 1 vị vô cùng lợi hại Thanh Dương kiếm tu, vì tường hồi nhà đồ thành thảm án bên trong người vô tội báo thù, 1 người độc kiếm tru diệt một chi Ngụy quốc đại quân.

Tây cảnh chấn động!

Chương 216 : Nhân gian khí tức

Một lát sau kiếm minh tiêu tán, La Quan dẫn theo tù binh ngút trời mà đi, lưu lại quân Ngụy trong đại doanh một mảnh hỗn độn.

Thi thể lít nha lít nhít, máu tươi nhuộm đỏ đại địa, huyết tinh trùng thiên!

Trung quân ngoài trướng, thống soái cùng dưới trướng một đám thuộc cấp, lúc này sắc mặt trắng bệch.

“Thanh Dương kiếm tu… Là hắn… Nhất định là hắn…”

“Trên đời này, lại thật có kinh khủng như vậy kiếm tu!”

“1 người độc kiếm tại trong vạn quân như chỗ không người… Ta trước đó lại vẫn không tin…”

Thống soái cắn răng, “Mồi thuốc lá lửa, lập tức thông bẩm tiên tông, chúng ta cần cứu viện!” Có Ngụy quốc biên quân bị đồ diệt thí dụ phía trước, bọn hắn triệt để sợ.

Nhưng một đêm này, cái kia đáng sợ Thanh Dương kiếm tu, nhưng không có trở lại.

Sắc trời sắp sáng lúc, La Quan từ trong sơn động đi tới, kia cầm tiếp theo mấy canh giờ thống khổ tru lên, rốt cục an tĩnh xuống.

“Lão sư, xem ra người này là thật không biết, cái này Chiến Dũng thang giải dược.”

Huyền Quy nói: “Vi sư còn là lần đầu tiên, gặp ngươi lãnh khốc như vậy vô tình.”

“Tiên tông tạp toái đã không tính là người, đối bọn hắn lại như thế nào tàn nhẫn, trong hàng đệ tử tâm đều không có chút nào ba động.” La Quan hơi dừng một chút, tiếp tục nói: “Lão sư, Chiến Dũng thang phối phương cùng phương pháp luyện chế, chúng ta đã cầm tới, ngài có thể hay không từ đây bắt đầu tiến hành đẩy ngược, tìm tới hóa giải chi pháp? ?”

“Có hơi phiền toái, vi sư có thể thử một chút.” Huyền Quy nói: “Làm sao? ? Tiểu tử ngươi chẳng lẽ, còn muốn cứu Ngụy quốc người không thành?”

La Quan lắc đầu, “Đệ tử không phải thánh nhân, ta đã sinh ở Thanh Dương, tự nhiên lấy Thanh Dương an nguy làm trọng, trên thực tế nếu có thể hóa giải mất Chiến Dũng thang tác dụng, quân Ngụy chiến lực đem giảm bớt đi nhiều, tây cảnh biên quân cùng lê dân bách tính có thể giảm bớt rất nhiều tử thương.”

Hắn đồng tình bị tiên tông điều khiển Ngụy quốc người, nhưng cũng chỉ là đồng tình mà thôi, trên chiến trường tuyệt sẽ không có nửa điểm mềm lòng. Chỉ bất quá, lúc này não hải bên trong vẫn là không nhịn được, hồi tưởng lại mấy cái kia Ngụy quốc người, trước khi chết một màn.

Lắc đầu, La Quan đè xuống tất cả tâm tư, thân ảnh phóng lên tận trời.

Từ này 1 ngày lên, xâm nhập tây cảnh Ngụy quốc trong đại quân, bắt đầu lưu truyền lên “Thanh Dương kiếm tu” khủng bố cố sự.

Ban đêm, hắn liền như xuất quỷ nhập thần u linh, ngay cả tiếp theo tập kích Ngụy quốc đại quân trụ sở, giết thây ngang khắp đồng máu chảy thành sông.

Ban ngày, trên chiến trường hắn lại hóa thân thành khủng bố sát thần, 1 kiếm xuất thủ liền có ngập trời kiếm minh quét ngang, kiếm hướng tới tồi khô lạp hủ, căn bản không ai đỡ nổi một hiệp.

Thanh Dương kiếm tu!

4 chữ này đã trở thành, quanh quẩn quân Ngụy không tiêu tan khủng bố ác mộng, mấy chi đại quân bị tập kích, dẫn đến kế hoạch đã định bên trong nhằm vào tuy xa thành tổng tiến công bị gác lại.

Mà tại Thanh Dương một phương, liên quan tới vô địch kiếm tiên đủ loại truyền thuyết, càng là diễn sinh ra rất nhiều phiên bản, trong quân đội, dân gian truyền bá.

Có người nói, hắn là ẩn cư sơn lâm thượng cổ kiếm đạo truyền nhân, cầm kiếm giúp đỡ thiên hạ.

Có người nói, hắn là Thanh Dương triều đình bí mật bồi dưỡng cường giả tuyệt thế, phụng mệnh trấn thủ tây cảnh.

Còn có người nói, kiếm tiên đại nhân chính là chân chính thần tiên chi lưu, cảm nhận được lê dân bách tính cầu nguyện, lúc này mới giáng lâm thế gian.

Nhiều như rừng không 1 mà liền, càng truyền càng ly kỳ.

Bởi vậy còn khích lệ Thanh Dương quốc cảnh nội rất nhiều võ đạo người tu hành, bắt chước kiếm tiên đại nhân gấp rút tiếp viện tây cảnh, không ngừng đánh lén, quấy rối Ngụy quốc đại quân, làm bọn hắn ngày đêm mệt mỏi ứng phó.

1 ngày này, tuy xa ngoài thành đến 1 cái mang mặt nạ người trẻ tuổi, một bộ trường bào phong trần mệt mỏi, ngẩng đầu nhìn về phía cửa thành lúc, bình tĩnh đôi mắt bên trong khó nén thật sâu ủ rũ.

Lập tức thế cục khẩn trương, tuy xa làm tây cảnh đại thành đệ nhất, vào thành thẩm tra cực kì nghiêm ngặt, cần cung cấp đầy đủ chứng minh thân phận đồ vật, mới có thể thu được chuẩn tiến vào thành nội.

La Quan xếp hàng lúc phát giác được một chút ánh mắt, không ngừng ở trên người hắn dò xét, không khỏi âm thầm nhíu mày, nhìn lại quá khứ lúc này mặt lộ vẻ kinh ngạc.

Chỉ thấy bây giờ trong đội ngũ, lại có chí ít mười mấy người cùng hắn đồng dạng trang phục, đều là một bộ áo bào đen mang theo mặt nạ, còn có mấy người gánh vác trường kiếm, cho thấy nó thân phận kiếm tu.

Tiếng bàn luận xôn xao truyền vào trong tai.

“Đóng vai kiếm tiên đại nhân người, gần nhất là càng ngày càng nhiều!”

“Khẳng định nhiều a, quân Ngụy sợ kiếm tiên đại nhân như hổ, liền chỉ là cái này trang phục vừa có mặt, bọn hắn liền e sợ 3 điểm dũng khí.”

“Thật, nghe nói đêm qua có một chi người tu hành đội ngũ, tập kích Ngụy quốc nơi nào đó quân doanh, cũng bởi vì 1 người trong đó đóng vai kiếm tiên đại nhân, dọa đến quân Ngụy cơ hồ tại chỗ nổ doanh.”

“Các ngươi cảm thấy ai nhất giống? Ầy, nhìn thấy phía trước xếp hàng cái kia không có, hắn dù không có cầm kiếm nơi tay, nhưng trong lúc giơ tay nhấc chân đều cảm thấy phi thường phù hợp.”

“Ta cũng cảm thấy, chỉ thấy bóng lưng của hắn liền rất có cảm giác… Nói không rõ ràng, đã cảm thấy rất lợi hại! !”

La Quan khóe miệng co giật, nào ngờ tới sẽ là cục diện này, đành phải giả vờ như nghe không được, qua cửa thành kiểm tra đi nhanh lên người.

“Uy! Phía trước vị kia huynh đài, không biết có nguyện ý hay không gia nhập đội ngũ của chúng ta? ? Mời cùng 1 chờ… Ai, ngươi đừng đi a!”

Mắt thấy phía trước áo bào đen thân ảnh, biến mất tại trong dòng người, người này mặt mũi tràn đầy tiếc nuối,

“Đáng tiếc, tốt như vậy hoá trang, nếu có thể chiêu về chỗ ngũ bên trong, nhất định có thể bị hù quân Ngụy tè ra quần, chúng ta động thủ cũng muốn nhẹ nhõm rất nhiều.”

Đợi tiến vào tuy xa thành, La Quan phát hiện trên đường cái, mặt nạ, áo bào đen, trường kiếm cái này 3 món đồ, càng là khắp nơi có thể thấy được, thậm chí còn có một ít cửa hàng, công khai bán “Kiếm tiên 3 kiện bộ”, dẫn tới mọi người tranh nhau mua. Ám cảm giác im lặng đồng thời, La Quan cũng nhẹ nhàng thở ra, chí ít hắn không tiếp tục giống như trước đó, như vậy làm cho người ta chú ý.

“Tiểu tử, đừng lề mà lề mề, tranh thủ thời gian tìm người nhiều địa phương.” Huyền Quy thanh âm vang lên.

La Quan gật đầu, hắn lần này vào thành cũng không phải vì hưởng thụ bị người chú mục đãi ngộ, mà là đến mượn lực… Mượn người ở giữa khí tức, áp chế trong lòng sát cơ!

Thiếu niên nhập tây cảnh đến, mỗi một ngày đều tại giết chóc bên trong vượt qua, giết chóc chân ý cho nên tăng vọt, bắt đầu đối tự thân tạo thành ảnh hưởng —— sát cơ mãnh liệt quanh quẩn trong lòng, hình như có trăm ngàn đạo thanh âm, không ngừng trong đầu gào thét, mê hoặc, để hắn buông tay đi giết, giết hết trước mắt tất cả mọi người, giết chết trên đời này vạn vật, cuối cùng cùng giết chóc tan về một thể, hóa thân trở thành vạn vật kết thúc!

Mà đây cũng là La Quan bây giờ đầy người mệt mỏi

nguyên nhân thực sự, mỗi giờ mỗi khắc đối kháng, áp chế trong lòng sát ý, hao phí hắn vô số tâm lực. Kỳ thật loại tình huống này, như Huyền Quy lời nói biện pháp tốt nhất, chính là tạm dừng giết chóc, khiến tự thân dần dần thích ứng tăng vọt giết chóc chân ý, lâu là 2 tháng ngắn thì nguyệt hơn liền có thể khôi phục.

Nhưng bây giờ chiến cuộc thế cục khẩn trương, một khi "Thanh Dương kiếm tu" biến mất trong chiến trường, chỉ sợ không ra 1 tháng toàn bộ tây cảnh đều muốn luân hãm, không biết bao nhiêu người đem táng thân trong đó, cho nên trải qua sau khi thương nghị, mới có La Quan hôm nay chi hành.

Cái gọi là nhân gian khí tức, chính là đại lượng sinh linh nơi tụ tập, riêng phần mình sinh mệnh ba động xen lẫn đến cùng một chỗ, tạo thành một loại đặc thù lực lượng. Huyền Quy có thể giúp La Quan, hấp thu loại lực lượng này ngăn chặn giết chóc chân ý, cuối cùng đem nó trấn áp.

Nhưng tệ nạn thì là, loại này cùng loại phong ấn biện pháp, sẽ dẫn đến giết chóc chân ý cũng không "Thần phục", tương lai ngày nào đó sẽ lại lần nữa bộc phát phản phệ.

Huyền Quy đã cảnh cáo La Quan, nói rõ giết chóc chân ý mỗi bộc phát một lần, phản phệ uy lực đều đem tùy theo tăng gấp bội, nhưng thiếu niên do dự về sau hay là đến tuy xa thành.

Chương 217 : Lý Thu Thu đại ma vương

La Quan làm không được thánh nhân, nhưng đại khái còn tính là cái, có chút mềm lòng người.

Địa phương càng nhiều người, nhân gian khí tức liền càng nồng đậm, tại trên đường dài đi một hồi, La Quan nhìn thấy một mảnh thấp bé khu nhà lều. Bọn hắn phần lớn là từ địa phương khác, chạy trốn tới tuy xa thành, lấy tránh né chiến hỏa uy hiếp. Lúc này chính vào giờ cơm, vô số khói bếp bốc lên, có tiểu hài chạy nhanh chơi đùa đùa giỡn, một mảnh ầm ĩ cảnh tượng.

Như đối cái khác người tu hành mà nói, tự nhiên không thích loại này hỗn loạn hoàn cảnh, nhưng nó vừa vặn chính là La Quan, bây giờ cần thiết.

Khu nhà lều chủ nhân là trong thành phú hộ, nơi đây lúc đầu xây dựng 1 cái, chiếm diện tích quy mô cực lớn chuồng ngựa, là xa gần nghe tiếng hấp kim bảo địa. Chiến tranh bộc phát về sau, phú hộ không chút do dự phá lập tức trận, đem nơi đây cải biến vì thu nạp nạn dân khu nhà lều, cũng đem tất cả mông ngựa đều quyên góp cho trú quân.

“Từ lão gia là người tốt a, nếu như không phải hắn, chúng ta những người này chỉ có thể đi ngủ đường cái.” Tựa ở ven đường lão nhân một mặt cảm kích, đưa tay chỉ chỉ, “Ầy, nhìn thấy xuyên màu xanh áo choàng hơi có vẻ phúc hậu vị kia không? Đó chính là Từ lão gia, ngươi

muốn tại cái này thuê lại xuống tới, trực tiếp tìm hắn là được.”

La Quan nói tiếng cám ơn, đi tới Từ lão gia trước mặt nói rõ ý đồ đến, Từ lão gia trên dưới dò xét một chút, “Các hạ là gấp rút tiếp viện tuy xa thành người tu hành?”

“… Xem như thế đi.”

Trả lời có chút mập mờ, nhưng Từ lão gia vẫn gật đầu, “Nếu như thế, các hạ trực tiếp ở lại liền tốt, không cần giao nạp bất luận cái gì phí tổn.”

Hắn phân phó hạ nhân, mang La Quan tiến đến an trí.

Chỗ ở tại 1 viên dưới tàng cây hoè, là một gian đơn sơ tấm ván gỗ phòng, bên trong trừ một cái giường bên ngoài, thứ gì đều không có. Nhưng tại chiến hỏa bay tán loạn lúc, có thể có một chỗ nhưng che gió che mưa địa phương, đã phi thường khó được.

La Quan ở lại đây xuống dưới, không có ghế hắn liền chuyển 1 khối đá vụn, ngồi tại cửa ra vào nhìn xem người đến người đi.

Sau một lát, có người tới mời hắn cùng đi ăn cơm, La Quan sau khi nói cám ơn từ chối nhã nhặn, nhưng tiểu cô nương kia đi về sau lại chạy về đến, đem một tô mì đặt ở bên cạnh hắn, ngẩng đầu ngọt ngào nở nụ cười, quay người chạy đi.

La Quan nhìn xem nóng hôi hổi mì sợi, nhìn nhìn lại tiểu cô nương bóng lưng, khóe miệng lộ ra vẻ mỉm cười,

nghĩ nghĩ hắn bưng lên đến đem cái này một tô mì sợi, toàn bộ ăn vào bụng bên trong.

Tiểu cô nương đến thu bát thời điểm, La Quan biết tên của nàng, Lý Thu Thu.

Hỏi nàng vì cái gì gọi cái tên này, Lý Thu Thu nghiêng đầu nghĩ nửa ngày, nói danh tự là cha nàng lấy, phải chờ thêm 2 ngày cha trở về hỏi hắn mới biết được. Cũng cùng La Quan ước định, đến lúc đó lại đến nói cho hắn, La Quan cười gật đầu.

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy mặt lộ vẻ vui mừng, muốn mượn người ở giữa khí tức cho mình dùng, cần thân ở trong nhân thế. Mà La Quan tiểu tử này, bây giờ cũng đã làm được, hắn mặc dù có thể chao liệng cửu thiên phía trên, nhưng thủy chung không có quên mình cây ở đâu bên trong.

“La Quan, vi sư muốn bắt đầu, đối xử mọi người ở giữa khí tức bị thu nạp tiến vào thể nội, giết chóc chân ý chắc chắn sẽ có phản ứng, ngươi cẩn thận chút nhất định phải đưa nó ngăn chặn.”

Nhân gian khí tức đến tột cùng là cái gì? La Quan cũng không quá rõ ràng, hắn thậm chí không thể cảm thấy được rõ ràng lực lượng ba động, có thể giết lục kiếm ý phản ứng đủ để chứng minh, Huyền Quy đã xuất thủ.

Trong đầu gào thét càng thêm điên cuồng, như trăm ngàn vạn người đồng thời mở miệng, cuồn cuộn tiếng gầm hội tụ đến cùng một chỗ, rót vào trong ý thức.

“Phóng khai tâm thần, tiếp nhận giết chóc chân ý, đây mới là ngươi số mệnh!”

“La Quan, giết chóc lựa chọn ngươi, ngươi chính là vạn vật kết thúc hóa thân, làm gì còn muốn giãy dụa?”

“Cùng giết chóc dung hợp một thể, ngươi có chí cao vô thượng lực lượng, đến lúc đó tất cả mọi thứ đều muốn phủ phục tại chân ngươi dưới!”

“Đối kháng kẻ giết chóc, tất bị giết chóc chán ghét mà vứt bỏ, cuối cùng rơi xuống hủy diệt thâm uyên, vĩnh thế không được siêu thoát!”

La Quan ánh mắt càng phát ra ảm đạm, đưa tay vuốt vuốt mi tâm, nói khẽ: “Ngươi một bộ này, ta đã sớm trải qua a.”

Một đêm này La Quan không ngủ, thẳng đến sắc trời đem sáng lúc, trong đầu cuồng oanh loạn tạc suốt cả đêm tiếng gầm gừ, mới yên tĩnh lại.

Huyền Quy rã rời thanh âm vang lên, “Ban ngày nghỉ ngơi, ban đêm lại kế tiếp theo.”

Đẩy cửa ra ngoài, sát vách đến hàng xóm mới, ngay tại bận rộn phân phối chỗ ở, hôm qua thấy qua Từ lão gia cũng cùng theo bận rộn, thấy La Quan ra cười chào hỏi.

La Quan gật đầu cho đáp lại, ngồi tại hôm qua tảng đá kia bên trên, qua không hẳn sẽ Lý Thu Thu lại đưa tới một tô mì sợi, lần này La Quan nhìn thấy nàng mẫu thân, kia là cái khuôn mặt hơi tròn tuổi trẻ phụ nhân,

đứng ở đằng xa cùng nữ nhi trở về.

La Quan đứng dậy hành lễ, nàng hàm súc cười cười, nhưng lại không lên đến đây nói cái gì.

Lý Thu Thu nói nàng cha ngày mai liền muốn trở về, sẽ cho nàng mang đến ăn ngon bánh kẹo, một mặt nhảy cẫng, chờ mong.

Tuy xa thành ngay tại thu thập các loại vật tư, lấy ứng đối muốn bộc phát đại chiến, trong thành thanh niên trai tráng giúp làm sự tình, sẽ có được nhất định lương thực phân phối, Lý Thu Thu phụ thân liền chủ động chấp nhận mà đi.

La Quan nói, đó nhất định là ăn thật ngon bánh kẹo, Lý Thu Thu kiêu ngạo gật đầu, nói kia là nhất định.

Phụ nhân hô một tiếng, Lý Thu Thu le lưỡi cáo từ, cũng nói bát đũa giữa trưa lại tới cầm, để hắn mau thừa dịp còn nóng ăn.

Thật là một cái đáng yêu tiểu nha đầu!

La Quan ăn chén thứ 2 mặt, đến trưa thời điểm, hắn giữ chặt Lý Thu Thu, nói cho nàng về sau mỗi ngày chỉ đưa một tô mì là được, cũng vỗ bụng biểu thị hắn cũng không đói.

Lý Thu Thu không tin, có thể nghĩ muốn nàng vẫn gật đầu, nhà bên trong mặt không nhiều, nhưng chờ cha trở về liền tốt, đến lúc đó nhất định mời hắn ăn hai bát… Không, ăn 3 bát!

Bóng đêm giáng lâm, Huyền Quy lại bắt đầu hấp thu nhân gian khí tức, La Quan sớm trở lại trong phòng, làm tốt đối kháng giết chóc chân ý chuẩn bị.

Lần này không có gào thét, chỉ có trong lòng phía trên sát ý cuồn cuộn, như kinh đào hải lãng điên cuồng xung kích, muốn đánh tan La Quan tâm thần.

Tiếng đập cửa đột nhiên vang lên, La Quan vốn không muốn để ý tới, nhưng người tới lại rất có kiên nhẫn. Đơn giản tiếng đập cửa, bây giờ lại làm cho thiếu niên từ đáy lòng chỗ sâu, sinh ra vô tận bực bội, ngang ngược.

Mở mắt ra, trong bóng tối thiếu niên đôi mắt ửng đỏ, có chút cúi đầu mở cửa phòng, “Chuyện gì?”

Ngoài cửa 3 người, cầm đầu là một người trung niên nam tử, đi theo phía sau một đôi nam nữ trẻ tuổi.

“Huynh đài, hôm qua ở cửa thành lúc chúng ta gặp qua, bây giờ lại làm hàng xóm, có thể thấy được là có chút duyên điểm. Từ lão gia sai người chuẩn bị một bàn thịt rượu đưa tới, ta cùng chuyên tới để mời huynh đài quá khứ uống rượu với nhau, mọi người nhận thức một chút.” Nam tử trung niên mỉm cười mở miệng, giọng điệu thành khẩn.

Trong môn, thiếu niên cúi đầu, “Không tiện.”

Nam tử trung niên tiếu dung hơi dừng lại, “Khục, là ta cùng mạo muội…”

Bành ——

Cửa đóng lại!

Sau lưng nam tử trẻ tuổi, liền muốn tiến lên đạp cửa, bị nam tử trung niên giữ chặt, “Tốt, người ta không nguyện ý, chúng ta đi chính là.”

“Qua điểm! Người này quả thực lẽ nào lại như vậy, sẽ không cho là mình xuyên 3 kiện bộ, liền thật sự là kiếm tiên tiền bối đi?” Xa xa, còn có thể nghe tới hắn gào thét.

Nữ nhân cũng thở phì phì, một mặt bất mãn.

Trung niên nam nhân nhìn thoáng qua, cửa phòng đóng chặt nhà gỗ, chẳng biết tại sao đáy lòng bên trong, lại đột nhiên sinh ra một tia nỗi khiếp sợ vẫn còn. Liền như trong lúc vô tình, đã cùng một loại nào đó cực kỳ khủng bố sự vật, lặng yên gặp thoáng qua.

Đại khái, là ngày mai liền muốn hành động, trong lòng của hắn có chút khẩn trương đi.

“Tốt, bây giờ có thể thụ kiếm tiên tiền bối ảnh hưởng, đến đây gấp rút tiếp viện tây cảnh đều là hảo hán tử, có lẽ người ta thật sự có sự tình.”

Hừng đông, La Quan đẩy cửa đi tới, đáy mắt đều là tơ máu. Hắn tựa ở trên tảng đá, phơi ấm áp mặt trời, lại trực tiếp ngủ thiếp đi.

Tỉnh lại thời điểm, Lý Thu Thu đang ngồi ở bên cạnh, dùng que gỗ đùa với trên đất con kiến, thỉnh thoảng vẽ

lên mấy đầu tuyến, liền cảm giác cho con kiến bố trí gian khổ nhiệm vụ, ở bên cạnh cho chúng nó cổ vũ động viên, nói con kiến nhỏ a con kiến nhỏ, các ngươi nhất định phải cố gắng, Lý Thu Thu đại ma vương liền muốn bị các ngươi đánh bại.

La Quan cười ra tiếng, tiểu nha đầu mặt đỏ lên, nói ngươi làm sao nghe lén người nói chuyện, dậm chân một cái đứng dậy chạy đi. Nhưng qua không lâu, liền lại bưng một tô mì chạy về đến, bảo hôm nay phân lượng ít một chút, La Quan rõ ràng nhìn thấy nàng nuốt nước miếng.

“Ngươi chưa ăn cơm?”

Lý Thu Thu lắc đầu, nhưng tại La Quan nhìn chăm chú, lại gật đầu một cái, nói nhà bên trong liền thừa những này mặt.

Còn nói, cha ngày mai liền trở lại, đến lúc đó nhà bên trong liền có ăn.

La Quan sờ sờ đầu nhỏ của nàng, bưng lên mì sợi lôi kéo Lý Thu Thu về nhà, lại gặp được nàng mẫu thân, thành khẩn nói tạ sau biểu thị hắn là một tên người tu hành, mấy ngày không ăn cơm đều không có vấn đề.

Dưới sự kiên trì của hắn, mẫu nữ chia ăn tô mì này đầu, Lý Thu Thu hung hăng nói xong no bụng tốt no bụng, để mẫu thân ăn nhiều một chút.

La Quan quay đầu thấy cảnh này, cảm thấy nàng thật sự là 1 cái nhu thuận đứa bé hiểu chuyện, như về sau hắn

cũng có thể có một đứa con gái như vậy, liền cũng thỏa mãn.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 218 : Xảy ra chuyện

Đến gõ cửa hàng xóm ra khỏi thành, đêm qua La Quan mơ hồ nghe tới một chút, bọn hắn như muốn có hành động, đi dò xét 1 cái thần bí sơn cốc vân vân.

Nhìn lướt qua mấy người ở lại phòng nhỏ, La Quan trở lại cổng ngồi xuống, não nhân lại bắt đầu đau, đây là tinh lực hao tổn quá độ bố trí. Cũng may như lão sư lời nói, không có gì bất ngờ xảy ra lại có hôm nay một đêm, liền có thể hoàn thành đối với giết chóc chân ý trấn áp.

Nhắm mắt dưỡng thần kế tiếp theo phơi nắng, 2 cái này ban đêm dù qua cực kỳ vất vả, nhưng thiếu niên nhưng cũng hồi lâu không có hưởng thụ qua, loại này yên tĩnh, thanh thản thời gian.

Lý Thu Thu đại ma vương lại chạy tới, lần này nàng bỏ qua trên mặt đất đáng thương con kiến nhỏ, ngồi tại La Quan bên cạnh nhìn hắn chằm chằm, tựa hồ đối với trên mặt hắn mặt nạ sinh ra hứng thú thật lớn, lặng lẽ meo meo vươn tay nhỏ tới.

“Không thể lấy xuống rơi.” La Quan đột nhiên mở miệng, dọa đại ma vương nhảy một cái, nàng cong lên miệng bất mãn nói: “Vì cái gì? Cả ngày mang theo mặt nạ thật kỳ quái, thúc thúc ngươi đều không rửa mặt sao? Mẹ ta kể không thích sạch sẽ nam nhân, là chú định không kiếm được vợ.”

La Quan khóe miệng co quắp một chút, “… Thúc thúc xấu xí, lấy xuống mặt nạ sẽ hù đến người khác, ngươi nhìn khẳng định làm ác mộng.”

“Không tin!” Lý Thu Thu hầm hừ, “Thúc thúc lời này của ngươi nghe xong chính là đang gạt tiểu hài.”

Nàng lại gần, kéo lấy ống tay áo lắc lư, “Nhìn một chút, liền hái xuống nhìn một chút, ta muốn biết thúc thúc ngươi hình dạng thế nào.”

La Quan bất đắc dĩ, “Không được, thật không được.” Danh khắp thiên hạ đế Vũ viện trưởng, một khi lộ ra chân dung thế tất bị người nhận ra, kia náo nhiệt coi như lớn.

Thấy tiểu nha đầu rầu rĩ không vui, La Quan nghĩ nghĩ, “Thúc thúc đáp ứng ngươi, về sau nhất định lấy xuống mặt nạ, để ngươi nhìn xem cái này được đi? ?”

Lý Thu Thu duỗi ra ngón út, “Giữ lời nói, ngoéo tay! !”

“… Tốt.”

Kéo câu, đóng dấu, Lý Thu Thu đại ma vương trên mặt, lúc này mới một lần nữa lộ ra tiếu dung.

La Quan rất mệt mỏi, trong đầu giống như là từng cái bị ghim, hắn vốn nên ngủ tiếp một giấc, nhưng nhìn lấy trước mặt Lý Thu Thu, tâm lý lại phá lệ yên tĩnh.

Theo nàng chơi một hồi lâu, Lý Thu Thu thời điểm ra đi, mặt mũi tràn đầy ước mơ mà nói, “Cha ta ngày mai trở

về, đường cho ngươi ăn 1 viên… 2 viên, nhiều nhất chính là 2 viên, chó con tử bọn hắn không tin, cha ta có thể mua được đường, nhưng cha đáp ứng ta, liền nhất định có thể làm được, cha ta hắn lão lợi hại lão lợi hại.”

Lúc nói lời này, đại ma vương mặt mũi tràn đầy kiêu ngạo, đại khái người tại lúc nhỏ, đều sẽ cảm giác phải phụ thân chính là không gì làm không được thần, có thể thỏa mãn bọn hắn toàn bộ yêu cầu.

Trời tối, các bạn hàng xóm còn chưa có trở lại, La Quan ám đạo tòa sơn cốc kia, xem ra khoảng cách rất xa, hắn cũng vui vẻ phải bên tai thanh tịnh. Tối nay là hấp thu nhân gian khí tức, phong ấn giết chóc chân ý ngày cuối cùng, nó chắc chắn sẽ không trung thực an điểm, liệu đến phải có một phen giày vò.

Quả nhiên rất giày vò!

Giết chóc chân ý tựa như là trên thảo nguyên mãnh liệt nhất ngựa hoang, cho dù đã bị mặc lên dây cương, hay là nài ép lôi kéo kéo lấy La Quan, sờ soạng lần mò giày vò một đêm, cuối cùng tại một tiếng phẫn nộ gào thét bên trong, mới hoàn toàn yên tĩnh lại.

Nhưng La Quan lại từ cái này âm thanh gào thét bên trong, nghe ra uy hiếp cùng ngang ngược —— đơn giản giải thích đại khái nên là, ta sẽ còn trở lại, 2 ta ở giữa không xong!

Huyền Quy rã rời đến cực điểm, thanh âm trở nên khàn khàn, “Tiểu tử, chính ngươi lựa chọn, về sau chịu đau khổ cũng đừng hối hận.”

La Quan lắc đầu, “Đệ tử không hối hận.” 3 ngày thời gian hoàn thành đối với giết chóc chân ý trấn áp, có thể đổi đến tây cảnh an ổn, cứu người vô số.

Mà lại, hắn còn nhận biết Lý Thu Thu đại ma vương, đây cũng là kiện làm người ta cao hứng sự tình.

La Quan đẩy cửa ra ngoài, lại ngồi tại trên tảng đá ngủ, không biết qua bao lâu hắn bị bên ngoài ầm ĩ âm thanh đánh thức, là sát vách hàng xóm trở về, chỗ ở hội tụ rất nhiều người.

Nghe một hồi, nguyên lai đêm qua dò xét qua trình bên trong xảy ra ngoài ý muốn, đêm trước gõ cửa trung niên nhân tung tích không rõ, chỉ có mấy người trốn thoát, bọn hắn chính thương lượng triệu tập bằng hữu, giúp đỡ, tối nay tiến đến cứu người.

La Quan đột nhiên nhíu mày, ngẩng đầu nhìn một chút sắc trời, đến hôm nay đầu thoáng chếch đi hướng tây, nhưng hắn lại không chờ đến đưa đường tiểu nha đầu. Nghĩ nghĩ, hắn đứng dậy đi hướng mẹ con hai người chỗ ở, lúc này sau lưng vang lên dõng dạc tỏ thái độ âm thanh.

“Lưu huynh làm người trượng nghĩa, cùng ta là bạn tốt nhiều năm, hôm nay hắn thân hãm hiểm cảnh, tại hạ nhất định xuất thủ tương trợ.”

“Tính ta một người! Lúc trước Chu mỗ gặp rủi ro, toàn bộ nhờ Lưu tiền bối cứu.”

“Phiến khu vực này ở đây lấy không ít, gấp rút tiếp viện tây cảnh mà đến võ đạo người tu hành, mọi người riêng phần mình phát động bằng hữu, tận lực nhiều mời một số người.”

“Đúng đúng, như thế lan, thế thanh nói, sơn cốc kia đích xác có chút quỷ dị, ta cùng không thể chủ quan.”

Hướng thế lan mặt mũi tràn đầy cảm kích đối mọi người hành lễ, dư quang lại tại giờ phút này lơ đãng, đảo qua kia ngay tại rời đi áo bào đen bóng lưng, nhịn không được nhíu mày.

Đệ đệ hướng thế thanh theo nhìn lại, lúc này cười lạnh một tiếng, “Chạy cũng thật là nhanh, nhưng hắn lại là suy nghĩ nhiều, chúng ta mời người nào cũng sẽ không mời hắn!” Đêm trước sự tình hắn còn tức giận bất bình, nếu không phải thúc phụ ngăn cản, tất yếu để tiểu tử này biết, cái gì gọi là cấp bậc lễ nghĩa.

Có cùng tuổi mấy người hỏi thăm, hướng thế thanh cắn răng nói vài câu, lập tức dẫn tới một mảnh phẫn uất, có người nhìn xem hướng thế lan sắc mặt, biểu thị muốn tìm cơ hội cho tiểu tử này một chút giáo huấn, dạy bảo hắn đạo lý làm người.

Hướng thế lan vội vàng ngăn cản, “Khỏi phải khỏi phải, chỉ là một chút việc nhỏ mà thôi.” Trừng mắt nhìn đệ đệ, tiếp tục nói: “Chúng ta hay là thương nghị một chút, ban đêm đi cứu người sự tình đi.”

La Quan nghe tới đến từ sau lưng bức lẩm bẩm âm thanh, sắc mặt lại không nửa điểm biến hóa, một đám tại

mỹ nhân trước mặt tranh nhau khai bình tiểu bối mà thôi, thực tế chẳng thèm cùng bọn họ so đo.

Xa xa nhìn thấy mẫu nữ chỗ ở, rất nhiều người vây quanh, có tiếng khóc truyền tới, là Lý Thu Thu! !

La Quan sắc mặt biến hóa, chen qua vây xem mọi người, đi tới mẫu nữ tấm ván gỗ trước phòng, liền thấy tiểu nha đầu khóc thở không ra hơi, mặt nhỏ tràn đầy bi thương, sợ hãi.

Lý Thu Thu mẫu thân, chính ngồi liệt trên mặt đất, cả người giống như là mất hồn.

“Đêm qua đội áp vận ngũ, đang đuổi về trên đường trải qua một cái sơn cốc lúc, đột nhiên toát ra quỷ dị sương mù, một ngụm liền nuốt mất hơn phân nửa đội ngũ, cũng chỉ có cực ít người trốn thoát.”

“Nghe người ta nói, bên trong thung lũng kia có yêu quái, ban đêm liền ra ăn người.”

“Đáng thương Lý gia mẫu nữ, trông mong tinh tinh trông mong mặt trăng nhiều ngày như vậy, mắt thấy nam nhân muốn trở về, lại gặp được loại sự tình này.”

“Ta nhìn lần này, anh em nhà họ Lý là dữ nhiều lành ít, ai, thế đạo này là thật sự không cách nào sống!”

2 tên tuy xa thành trẻ tuổi trú quân, hẳn là đến thông tri chuyện này, bây giờ chân tay luống cuống đứng ở bên cạnh, không biết nên đi hay là nên ở lại.

“Thu thu! !” La Quan đi tới, nhìn xem tiểu nha đầu bộ dáng, một trận đau lòng.

Lý Thu Thu ngẩng đầu, “Oa” một tiếng liền khóc lớn lên, “Thúc thúc… Thúc thúc… Cha ta… Bọn hắn nói cha ta…”

Một câu làm thế nào đều nói không nên lời.

La Quan quỳ một chân trên đất, đưa nàng ôm tiến vào mang bên trong, “Thu thu đừng sợ, cha ngươi chỉ là tạm thời mất tích, chưa chắc sẽ xảy ra chuyện.”

“Ngươi quên sao? Thúc thúc là cái người tu hành, ta đáp ứng ngươi nhất định sẽ giúp ngươi tìm tới cha ngươi, ngươi phải tin tưởng thúc thúc.”

Lý Thu Thu trừng lớn mắt, “Thật… Thật sao?”

“Ừm.” La Quan gật đầu, lại an ủi nàng vài câu, “Lý đại tẩu, hiện tại còn không xác định như thế nào, mời ngươi tỉnh lại chút chiếu cố tốt thu thu.” Hắn đứng dậy, đối 2 tên trú quân gật gật đầu, “Liên quan tới chuyện này, ta muốn biết một chút nội dung cặn kẽ.”

Từ trong miệng hai người La Quan biết đại khái sự tình trải qua, cùng tòa sơn cốc kia vị trí, nghe bọn hắn nói đến đêm qua còn có mấy tên người tu hành, cũng tại sơn cốc phụ cận sau khi mất tích, La Quan nghĩ đến ở bên cạnh mấy người, không phải là cùng một nơi?

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 219 : Quỷ dị sơn cốc

Một lát sau, tuy xa thành phủ tướng quân, La Quan lộ ra 1 khối lệnh bài về sau, lập tức bị cung thỉnh tiến vào bên trong. Tại cái này bên trong hắn tìm đọc đến, có quan hệ sơn cốc tài liệu cặn kẽ, Lý Thu Thu phụ thân xảy ra chuyện địa phương, quả nhiên cùng sát vách mấy người đêm qua dò xét chính là cùng một chỗ sơn cốc.

Như tư liệu ghi chép, nơi đây từ chiến tranh bộc phát không lâu sau, liền có gì đó quái lạ sự tình phát sinh, ban ngày lúc hết thảy đều rất bình thường, nhưng vừa tiến vào ban đêm liền sương mù tràn ngập, có “Ô ô” tiếng khóc từ đó truyền đến, từng có người mắt thấy trong sương mù, mơ hồ có thể thấy được 1 cái đại trạch, tại đêm khuya bên trong thắp sáng lấy vô số đỏ chót đèn lồng, trong đó lờ mờ như ở rất nhiều người.

Bởi vì tòa sơn cốc này khoảng cách tuy xa thành chỉ có không đến 100 dặm, vì để phòng lỡ như trong thành từng phái người tiến đến dò xét, một chi tiểu đội hơn 100 người, rốt cuộc không thể từ sơn cốc sương mù bên trong đi ra.

Về sau chiến tranh thế cục khẩn trương, việc này liền bị tạm thời buông xuống, thẳng đến đêm qua lại xảy ra ngoài ý muốn.

Mới nhất ghi chép tin tức là, Lý Thu Thu phụ thân chỗ vận chuyển đội ngũ, tao ngộ quân Ngụy sau cuống quít

chạy trốn, mới tới gần sơn cốc chỗ khu vực, vẫn chưa tiến vào bên trong, liền bị đột nhiên bộc phát ra một đoàn sương mù, cho trực tiếp cuốn vào trong đó.

“Ban ngày hết thảy bình tĩnh, ban đêm liền bắt đầu giày vò?” Huyền Quy thanh âm vang lên, “Cái này phong cách, cũng là Quỷ đạo.”

Quỷ đạo?

Tây cảnh bên trong trước đó cũng vô loại này tin tức truyền ra, chiến tranh bắt đầu không lâu sau, mới đột nhiên bộc phát ra dị thường, dùng đầu gối nghĩ cũng biết chuyện này, tất cùng tiên tông có quan hệ. Coi như không có Lý Thu Thu phụ thân chuyện này, La Quan nếu biết, cũng là muốn đi xem một cái.

“Lý gia cùng ta có cũ, mẫu nữ 2 người các ngươi chiếu cố một hai.”

“Vâng, mời đế võ tuần tra đại nhân yên tâm.”

Rời đi phủ tướng quân, La Quan trở lại chỗ ở, ngồi xếp bằng vận chuyển đại hoang 12 đế kiếm, khôi phục tự thân trạng thái.

Rất nhanh, sắc trời sắp đen.

Hắn đẩy cửa ra ngoài, xung quanh hoàn toàn yên tĩnh, hiển nhiên sát vách những người kia đã sớm tiến đến. La Quan thả người nhảy lên, vọt thẳng trời mà lên, thẳng đến sơn cốc chỗ.

100 dặm khoảng cách rất nhanh liền đuổi tới, La Quan nhìn thấy chỗ kia ghi chép bên trong quỷ dị sơn cốc, bây giờ ở giữa không trung quan sát, nó cùng xung quanh thế núi địa mạch cũng không khác biệt, cũng không có phát giác được dị thường khí tức.

Có người chính chờ ở cốc bên ngoài, ô áp áp một mảnh đầy đủ hơn mười người nhiều, hướng thế lan, hướng thế thanh tỷ đệ chính chỉ vào sơn cốc, thần tình nghiêm túc, “Chư vị, chính là nơi này, chờ chút mời nhất định cẩn thận.”

Một lát sau, giữa thiên địa đột nhiên gió bắt đầu thổi, có “Ô ô” nhỏ bé tiếng vang truyền ra, cũng không mãnh liệt lại như có người ghé vào bên tai thút thít, khiến người rùng mình.

Nguyên bản bình thường trong sơn cốc, đột nhiên hiện lên mảng lớn nồng vụ, đảo mắt khuếch tán ra đến, đem trọn ngọn núi cốc bao trùm trong đó.

Màn đêm phía dưới sương mù che trời, ánh mắt bị hoàn toàn ngăn trở, thấy không rõ trong cốc tình huống, chỉ mơ hồ nghe tới một chút động tĩnh từ đó truyền đến

——

Có tiếng bước chân, tiếng xe ngựa, đàm tiếu âm thanh, giống như là đột nhiên chạy đến rất nhiều người, về sau là một mảnh cái bàn xê dịch âm thanh, yếu ớt khúc nhạc tấu lên, ca nữ ôn nhu giọng hát xa xa truyền đến, liền như tối nay cái này sương mù bên trong chủ nhân mở cửa yến khách.

Nhưng đợi đã lâu cũng không nghe thấy, bên trong truyền ra ăn cơm động tĩnh, liền như chủ khách song phương bây giờ đều tại , chờ đợi lấy trên yến hội món ăn… Chờ bọn hắn, chủ động nhảy đến mình bàn ăn lên!

“Ừng ực!” Có người nuốt ngụm nước miếng, nhìn xem sương mù tràn ngập sơn cốc, đáy lòng bên trong hàn khí ứa ra.

Cảnh tượng này thực tế quỷ dị, dù đã nghe hướng gia tỷ đệ nói qua, nhưng tận mắt nhìn thấy mang tới cảm thụ, lại là hoàn toàn khác biệt.

Nhất là giờ phút này, mọi người nhìn chăm chú lên sơn cốc lúc, lại có bên trong cảm giác bị người dòm ngó, cực nóng mà tham lam tựa như là đang nhìn từng đạo mỹ vị món ngon.

Nhưng đến đều đã đến, bộ ngực đập vang động trời, cái gì “Lưu huynh như chân tay ta” “Lưu tiền bối đối ta có đại ân” “Tất cứu Lưu huynh thoát khốn” lời nói đã nói ra ngoài, cho dù trán mồ hôi lạnh ứa ra, cũng chỉ có thể kiên trì xông đi lên.

“… Chư vị, chờ chút chúng ta đi vào chung, tất cả mọi người đừng sợ, chúng ta nhiều người như vậy cùng một chỗ, dù có cái gì tà ma chi vật, 1 người 1 quyền cũng có thể đem chùy bạo!” Nói chuyện chính là cái tạo bào lão giả, hiển nhiên hơi có chút uy vọng, mọi người nhao nhao gật đầu, trong lòng hơi cảm giác yên ổn.

“Đi!”

Một đám người bước chân cẩn thận, từng chút từng chút tới gần sơn cốc, dần dần chui vào sương mù bên trong.

La Quan rơi trên mặt đất, nhíu mày nhìn về phía trước mắt sơn cốc, cái này sương mù đích xác phi thường quỷ dị, chính là hắn cũng không thể khám phá.

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Quả nhiên là Quỷ đạo thủ đoạn… Trong sơn cốc này có nhân thiết 1 cái tế đàn, hiến tế vong hồn, tử khí, mở ra 1 đầu Quỷ giới khe hở, mời quỷ vật giáng lâm tại đây.”

Quỷ giới quỷ vật! !

La Quan trong lòng hơi rét, “Lão sư, trong đó nhưng có hung hiểm? ?”

Huyền Quy nói: “Từ khí tức cảm ứng nhìn, nơi đây chỉ là 1 đầu cực tiểu nhân khe hở, sẽ không phải có đại gia hỏa chạy đến… Ngươi cẩn thận chút, khi không có việc gì.”

Đúng lúc này, trong sơn cốc sương mù đột nhiên chấn động bắt đầu, hoảng sợ tiếng thét chói tai từ đó truyền đến.

“Thứ gì?”

“Trốn! Nhanh lên trốn!”

“Cứu mạng a! Có quỷ, có quỷ! !”

Lần lượt từng thân ảnh lảo đảo, từ trong sơn cốc chạy đến, sắc mặt trắng bệch như nhìn thấy một loại nào đó, cực đáng sợ đồ vật.

Sưu ——

Sưu ——

Tiếng xé gió liên tiếp vang lên, từng đầu xúc tu phá sương mù mà ra, đuổi kịp 1 người liền đem nó quấn lấy, trực tiếp kéo về sơn cốc.

Bây giờ chạy trước tiên chính là kia tạo bào lão giả, hắn nửa điểm không thấy già bước tư thái, mở rộng bước chân một đường phi nước đại, thần sắc hoảng sợ lại vô trước đó “Chùy bạo” khí thế.

“Phía trước tiểu tử, nhanh lên tránh ra!”

“Chạy mau a, đằng sau có quỷ quái! !”

“Tiểu tử này sẽ không là dọa sợ đi?”

“Quản hắn làm gì, đào mệnh quan trọng!”

Sưu ——

1 đầu xúc tu cuốn về phía La Quan, còn chưa chạm tới thân thể của hắn, liền nghe được một tiếng kiếm minh, xúc tu trực tiếp vỡ vụn, vỡ nát.

Sương mù bên trong, truyền ra thống khổ gào thét, tiếp lấy “Sưu” “Sưu” liền vang, lại có mấy đầu xúc tu gào thét

mà đến, nhưng kết quả hay là đồng dạng.

Vượt qua La Quan phi nước đại chạy trốn mọi người, rốt cục phát giác được dị thường, vô ý thức quay người từng cái miệng lập tức mở lớn.

Liền thấy áo bào đen kiếm tu đưa lưng về phía mà đứng, đang nhanh chân đi hướng sơn cốc, vô số xúc tu quật mà đến, lại ngay cả hắn một mảnh góc áo đều không đụng tới, liền bị trực tiếp xoắn nát.

Đột nhiên, trong sơn cốc sương mù điên cuồng cuồn cuộn, tiếng vó ngựa từ đó truyền ra, “Ầm ầm” trầm thấp tiếng vang bên trong đại địa chấn chiến, hình như có thiên quân vạn mã chính băng băng mà tới.

1 thớt khô lâu chiến mã xông ra sương mù, nó đôi mắt xích hồng có hỏa diễm đang thiêu đốt, trên lưng cưỡi một tên kỵ sĩ không đầu, người khoác chiến giáp tay cầm trường đao. Mà tại kỵ sĩ sau lưng, thì là lít nha lít nhít bạch cốt đao binh, cùng kỵ sĩ đồng dạng đều không có đầu lâu, công kích thời điểm hung thần ngập trời.

Chỉ là nhìn xa xa, liền khiến thoát đi sơn cốc mọi người hai chân rung động rung động, sinh ra vô tận sợ hãi, vô ý thức liền muốn quay người lại trốn.

Sau một khắc, trong mắt bọn họ kia áo bào đen kiếm tu đưa tay, có trường kiếm trống rỗng xuất hiện, rút kiếm hướng về phía trước chém xuống.

Oanh ——

1 kiếm ra, lại hình như có 100,000 kiếm đồng thời chém xuống, khủng bố kiếm ý tung hoành gào thét, đem cái này một chi không nên tồn tại ở hiện thế Quỷ giới đại quân cuốn vào trong đó, trực tiếp chém thành bột mịn.

Kiếm thế không ngừng một đường oanh minh hướng về phía trước, đem sương mù xé rách lộ ra sâu trong thung lũng, 1 cái khí thế rộng rãi hào hoa xa xỉ đại trạch, từng con đỏ chót đèn lồng treo cao, vì cả tòa trạch viện phủ thêm tầng 1 xích hồng… Liền giống như là, ăn chán chê vô số máu tươi!

Chương 220 : Quỷ vương

Sơn cốc trạch viện bên ngoài, sinh trưởng một gốc to lớn hòe mộc, cái này hòe mộc thụ chơi lên có 1 trương già nua gương mặt, bây giờ chính mặt mũi tràn đầy kính sợ nhìn về phía cốc bên ngoài thiếu niên.

Đầu cành bên trên, từng người từng người người tu hành bị treo ở trên đó, hiển nhiên những cái kia vừa rồi phá sương mù truy sát xúc tu, chính là nó chạc cây.

Hướng thế lan, hướng thế thanh tỷ đệ bọn người, đều bị vây ở hòe mộc phía trên, lúc này trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

Thiếu niên nhanh chân mà đến, đi tới trạch viện trước, ngẩng đầu nhìn một chút hòe mộc, thản nhiên nói: “Thả người.”

Hòe mộc thân hình khổng lồ run rẩy một chút, ngoan ngoãn buông ra chạc cây, sẽ bị bắt mọi người để dưới đất, trên cành cây già nua gương mặt mặt lộ vẻ cầu khẩn.

Huyền Quy nói: “Đây là Quỷ giới hòe mộc, một chút cao giai Quỷ vương khôi lỗi, thụ mệnh tại quỷ mà thôi, bản thân cũng không có gì việc ác.” Hơi dừng một chút, tiếp tục nói: “Bất quá, trước đó phán đoán sợ là có chút không đúng, có thể vượt giới giáng lâm một gốc quỷ hòe, địa vị khi sẽ không quá nhỏ, ngươi phải càng cẩn thận chút.”

La Quan ánh mắt chớp lên, phất phất tay, “Chạy trở về Quỷ giới!”

Hòe mộc mặt lộ vẻ cảm kích, trực tiếp hóa thành một cỗ hắc khí, chui vào đại địa không gặp.

La Quan ngẩng đầu nhìn về phía đại trạch, trước cửa treo 2 con đỏ chót đèn lồng, so cái khác đèn lồng rõ ràng lớn hơn một vòng, mặt ngoài vẽ lấy ác quỷ hình ảnh, thanh mắt răng nanh giương nanh múa vuốt, sinh động như thật như tùy thời đều muốn từ đèn lồng bên trong lao ra.

Lúc này hung ác gào thét, từ đèn lồng bên trong truyền ra, “Thật to gan phàm nhân, dám hỏng Quỷ Vương đại nhân yến hội!”

“Ngươi cứu bọn hắn, mình liền muốn trở thành tối nay tiệc tối món ăn. .. Bất quá, ngọt ngào như thế ngon miệng huyết thực, Quỷ Vương đại nhân hẳn là cũng sẽ hài lòng.”

La Quan cười lạnh một tiếng, huy kiếm chém xuống liền nghe được 2 tiếng kêu thảm, trước cửa đèn lồng bị từ đó trảm phá, hai đoàn hắc vụ trốn về đại trạch.

Phẫn nộ quát khẽ tự đại trong nhà truyền ra, “Giết bổn vương dưới trướng quỷ binh, hỏng bổn vương hôm nay dạ yến, ngươi này nhân gian kiếm tu thật là lớn gan, có dám vào phủ đệ đến?”

Chỉ nghe “Kẹt kẹt” một tiếng, cổng lớn tự hành mở ra.

La Quan nhìn về phía bị buông ra mọi người, thản nhiên nói: “Rời đi cái này.”

“A… Vâng vâng vâng, đa tạ đại nhân cứu giúp!” Mọi người mặt lộ vẻ kinh hỉ, kéo lấy đờ đẫn hướng gia tỷ đệ 2 người, một đường xông ra sơn cốc.

Tạo bào lão giả đám người trên mặt, lộ ra xấu hổ chi ý, đối diện lẫn nhau không nói gì. Cái gọi là hô vang dội nhất khẩu hiệu, lòng bàn chân bôi nhất trượt dầu… Đại khái là như thế.

“Tỷ…” Hướng thế thanh nuốt nước bọt, gian nan mở miệng, “Người kia… Người kia là…”

Hướng thế lan gật đầu, “Ngươi không có nhận lầm, chính là thúc thúc đêm đó, muốn mời vị kia.” Nàng nhìn về phía sơn cốc, giờ phút này áo bào đen kiếm tu cất bước, ngẩng đầu bước vào đại trạch.

Bành ——

Cổng lớn quan bế sương mù lấp đầy, đem hết thảy một lần nữa che lấp, nhưng kia áo bào đen thẳng tắp bóng lưng, cũng đã in dấu thật sâu khắc ở nàng đáy lòng.

“Thanh Dương kiếm tiên!” Hướng thế lan đôi mắt sáng tỏ, bộc lộ kích động, “Tây cảnh bên trong có kiếm này uy người, chỉ có trong truyền thuyết vị kia… Không nghĩ tới ngươi ta, một ngày kia có thể nhìn thấy.”

Mọi người trợn to con mắt, nhìn về phía sương mù che lấp lại sơn cốc, trên mặt đều là không thể tưởng tượng

nổi.

Hướng thế thanh thân thể run rẩy, biểu lộ so với khóc đều khó nhìn, nghĩ đến mình đêm đó xúc động, hắn liền cảm giác hai chân bủn rủn.

Đại trạch bên ngoài chính điện, có cầm thương mặc giáp quỷ binh trấn thủ, bây giờ cửa điện mở rộng ánh đèn đổ xuống - ra, có thể thấy được trong đó tân khách đông đảo, đều áo mũ chỉnh tề khí độ uy nghi, nếu không phải nơi đây âm khí âm u, coi là thật có loại đại yến Vương hầu khách quý cảm giác.

Đại điện chủ vị bên trên, ngồi ngay thẳng một tên tướng mạo đường đường, đầu đội tử kim quan Quỷ vương, lúc này khóe miệng ngậm lấy cười lạnh, “1 người độc kiếm liền dám xông vào nhập bổn vương phủ đệ, ngươi kiếm tu này ngược lại là có chút đảm phách, bổn vương cho ngươi một cái cơ hội, tự sát vào hôm nay trên đại điện, bổn vương cho phép ngươi làm bên người thân vệ, sau đó theo cô tiến vào Quỷ giới, có thể bảo vệ hồn phách chân linh bất diệt!”

La Quan giương kiếm, “Ta cũng cho ngươi một cái cơ hội, đem đêm qua bắt tới người toàn bộ giao ra, lại mang theo bọn hắn chạy trở về Quỷ giới, có thể tha cho ngươi nhóm bất tử.”

Quỷ vương trên mặt lộ ra kinh ngạc, chợt giận dữ, “Không biết sống chết! ! Ai nguyện ý xuất thủ, đem hắn hồn phách tách ra ngoài, đưa vào đèn lưu ly bên trong làm thành bấc đèn, cô muốn để hắn tiếp nhận 100,000 năm thống khổ dày vò, làm mạo phạm bổn vương đại

giới! !”

“Thần nguyện vì vương thượng phân ưu!” Trong đại điện, một tên giáp vàng Đại tướng đứng dậy, tay cầm 9 điểm đen cõng đại đao, cười lạnh thả người vọt lên…

Cũng liền chỉ là vọt lên, không chờ hắn rơi xuống đất thiếu niên liền 1 kiếm chém xuống, chỉ nghe kiếm minh vang lên, kia giáp vàng Đại tướng kêu thảm một tiếng thân thể 4 5 phân liệt, hóa thành một bãi hắc thủy.

Đại điện đột nhiên tĩnh mịch!

Quỷ vương ở bên trong đông đảo quỷ vật đều trợn to con mắt, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin, cái này giáp vàng Đại tướng là Quỷ Vương dưới trướng một viên mãnh tướng, lại bị người này 1 kiếm đánh chết.

Cái này sao có thể?

Cần biết bọn hắn đều là chân chính Quỷ giới quỷ vật, không phải bên ngoài tiểu lâu lâu có thể so sánh, chí ít đều trải qua 100 năm tu luyện, hấp thu Quỷ giới âm khí lột xác thành âm linh chi thể.

Nhân gian kiếm tu 1 kiếm, liền đem bọn hắn chém thành hai nửa, cũng có thể nháy mắt khôi phục như lúc ban đầu, nhiều nhất hao tổn một điểm âm linh chi lực thôi.

Đột nhiên, Quỷ vương như cảm thấy được cái gì, nghiến răng nghiến lợi, “Trảm linh chân ý… Ngươi là trảm linh một mạch!”

Trong đại điện đông đảo quỷ vật, sắc mặt lập tức đại biến, nhìn về phía thiếu niên ánh mắt bộc lộ sợ hãi.

Năm đó lão đạo sĩ độc thân giết vào Quỷ giới, một tay trảm linh chi kiếm đại sát tứ phương, thậm chí có thông thiên Quỷ vương cấp tồn tại bị chém xuống, khiến Quỷ giới huyết vũ như trút nước 3 tháng không thôi.

Sau đó, “Trảm linh” 2 chữ liền thành, tất cả Quỷ giới quỷ vật ác mộng… Hôm nay tao ngộ trảm linh một mạch là đại hung hiểm, nhưng đồng dạng cũng là một cơ duyên to lớn.

Năm đó Quỷ giới hạo kiếp về sau, mấy vị thông thiên Quỷ vương liên hợp hạ lệnh, không tiếc đại giới tru diệt trảm linh một mạch , bất kỳ cái gì giết chết trảm Linh giả Quỷ giới quỷ vật, đều có thể thu hoạch được hậu thưởng.

Nhìn xem trong điện La Quan, tử quan Quỷ vương sắc mặt âm tình bất định, bỗng nhiên cắn răng, “Bầy quỷ linh nghe lệnh, không tiếc đại giới tru sát người này, lấy nó hồn phách người phong quỷ tướng, thưởng âm linh chi khí 100 phần! !”

Trong điện quỷ vật trên mặt lộ ra tham lam, ánh mắt khóa chặt mà đến —— tiểu tử này bất quá chỉ là nhân gian kiếm tu, còn chưa bước vào tiên đồ cấp độ, tung lĩnh hội trảm linh chân ý lại có thể chém ra mấy kiếm? Bởi vì cái gọi là cầu phú quý trong nguy hiểm, lời này tại Quỷ giới cũng rất lưu hành.

“Giết! !”

Quát lớn bên trong trong điện quỷ vật gần như đồng thời vọt tới, tán đi huyễn hóa thân ảnh từng cái lộ ra bản thể bộ dáng, hoặc đỏ mặt răng nanh hoặc bụng sinh mặt quỷ hoặc máu me đầm đìa… Từng cái làm người ta sợ hãi đến cực điểm quỷ khí trùng thiên, trước mắt một màn, nghiễm nhiên chính là 1 bộ vạn quỷ lấy mạng đồ.

La Quan cười lạnh một tiếng, trên mặt hoàn toàn không có nửa điểm ý sợ hãi, đưa tay trường kiếm chém xuống, “Ầm ầm” kiếm minh gào thét vang lên, liền nghe được từng tiếng kêu thê lương thảm thiết, vọt tới quỷ vật nhao nhao sụp đổ, hóa thành mảng lớn hắc thủy, “Rầm rầm” rơi đầy một chỗ liền giống như là dưới một trận mưa đen.

Trốn ở bầy quỷ về sau Quỷ vương, lúc này càng xem càng kinh hãi, này nhân gian kiếm tu đến cùng cái gì lai lịch, trảm linh hao tổn là hồn phách chi lực, hắn chỉ là 1 cái võ đạo Đạp Thiên cảnh, ở đâu ra như thế hùng hậu hồn phách lực lượng?

Đột nhiên, Quỷ vương trừng lớn 2 mắt, nhìn chằm chằm La Quan sau lưng ——

Liền thấy 1 đạo thân ảnh mơ hồ, lúc này nổi lên, theo La Quan huy kiếm mà huy kiếm, khí tức băng lãnh, uy nghiêm.

Chỉ là nhìn lại một chút, Quỷ vương liền từ bản năng bên trong, sinh ra cực lớn sợ hãi, nghẹn ngào gào lên, “Giết chóc chân ý! Ngươi đây là giết chóc chân ý!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 221 : Các ngươi đều đừng sống

Thiếu niên tự giác tỉnh giết chóc chân ý, nhập tây cảnh chiến trường sát sinh ngưng luyện đến nay, đây là nó lần thứ 1 chân chính hiển uy.

Mũi kiếm chỗ hướng chỗ bầy quỷ kêu rên, tận như gà đất chó sành, không ai đỡ nổi một hiệp!

Mưa đen như trút nước bên trong bầy quỷ cuối cùng là bị giết sợ, liều mạng lui ra phía sau rời xa trong điện thiếu niên, từng đôi trong đôi mắt đều là sợ hãi.

Lúc này đại điện bên trong bầy quỷ vây quanh, người thiếu niên cầm kiếm nơi tay liền khiến vạn quỷ lui tránh, không còn dám tiến lên nửa bước.

Hắn giương kiếm chỉ hướng Quỷ vương, uy nghiêm sát ý như triều cường, “Thả người!”

Quỷ vương sợ.

Giết chóc chân ý khủng bố hắn biết rõ, tung quỷ thể lại như thế nào ngưng thực, cũng bất quá có thể nhiều kháng mấy kiếm, cuối cùng chỉ có một con đường chết.

Kẻ thức thời mới là tuấn kiệt, hôm nay trước tạm chịu thua, đợi đem việc này truyền về Quỷ giới bên trong, người này tung 3 đầu 6 tay cũng hẳn phải chết không nghi ngờ —— trảm linh một mạch người thừa kế, cảm

giác tỉnh khủng bố tuyệt luân, có thể giết diệt thiên địa vạn vật giết chóc chân ý, một khi biết được việc này, thông thiên các Quỷ Vương tất nhiên sẽ trảm thảo trừ căn!

Suy nghĩ nhất định, Quỷ vương gạt ra tiếu dung, chắp tay nói: “Vâng vâng vâng, mời kiếm tiên đại nhân bớt giận, bổn vương cái này liền sai người, đem bọn hắn dẫn tới.”

“Nhanh! Đem đêm qua bắt tới người, đều đem thả!”

Mấy tên quỷ vật vội vàng rời đi, rất mau đem một đám người mang tiến vào đại điện, bây giờ bọn hắn từng cái sắc mặt trắng bệch, thần sắc ở giữa đều là hoảng sợ. Kia trước đó gõ cửa họ Lưu tu sĩ cũng ở trong đó, bây giờ chính trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

La Quan nói: “Người đều tại đây?”

Quỷ vương liên tục gật đầu, “Đêm qua bắt được cũng chỉ có những người này, bổn vương nguyên là muốn tại tối nay mở yến… Khục, 1 cái cũng không ít!”

La Quan ánh mắt chớp lên, “Ai là Lý Thu Thu phụ thân?”

Không ai đáp lại.

La Quan lại hỏi một lần, sắc mặt âm trầm xuống, “Quỷ vương, ngươi dám gạt ta? !”

“Không có không có!” Quỷ vương mặt lộ vẻ bối rối, tiếp

theo giận dữ, “Người đâu? Còn không mau mang tới!”

Dưới trướng quỷ vật ấp úng, “Cái này… Cái này…”

Oanh ——

1 kiếm rơi xuống, quỷ vật này tại chỗ biến thành hắc thủy, La Quan tiếp cận cái khác quỷ vật, “Nói, người đến cùng ở đâu?”

“Kiếm tiên tha mạng! Kiếm tiên tha mạng! Đêm qua đám người này bị bắt tới về sau, bị trông coi tiểu quỷ ăn vụng mấy cái, cái này cùng chúng ta không quan hệ a!”

Trong lòng trầm xuống, La Quan lạnh giọng nói: “Sống thì gặp người, chết phải thấy xác… Tất cả đều đưa tới!”

Thi thể đưa tới, từng cái da bọc xương, như một thân huyết nhục đều bị nuốt ăn sạch sẽ.

La Quan tại một cỗ thi thể mang bên trong, tìm được một bao bị cẩn thận bao khỏa đường, kia là cái ba mươi mấy tuổi nam tử, giữa lông mày lờ mờ có thể nhìn đến mấy phần chín tất.

Hắn chính là Lý Thu Thu phụ thân!

Nhìn trước mắt thi thể lạnh băng, La Quan não hải hiện ra tiểu nha đầu thân ảnh, “Cha ta ngày mai sẽ phải trở về… Cho ngươi tối đa là 2 viên đường… Cha ta lão lợi hại lão lợi hại…”

Nàng đầy cõi lòng chờ mong chờ đợi mình phụ thân,

nhưng hắn cũng đã bị Quỷ giới quỷ vật làm hại, vĩnh viễn lưu tại tòa sơn cốc này.

Rốt cuộc không thể quay về!

Làm như thế nào nói cho nàng chuyện này? La Quan lông mày càng nhăn càng chặt, khí tức quanh người băng hàn, cả tòa đại điện hoàn toàn tĩnh mịch.

Giờ khắc này, tất cả quỷ vật đều đang run rẩy.

Quỷ vương thét lên, “Ăn người hỗn trướng đâu? Cho bổn vương lôi ra đến, ta muốn đem bọn hắn xé nát, cho kiếm tiên đại nhân bàn giao!”

“Khỏi phải.” La Quan lắc đầu đi ra ngoài, “Mang lên thi thể, các ngươi đều cùng ta ra.”

Còn sống mọi người vội vàng nâng lên thi thể, đi theo sau hắn rời đi đại điện.

La Quan đưa tay 1 kiếm, che trời sương mù bị trảm phá, lộ ra rời đi sơn cốc con đường, “Dọc theo cái phương hướng này đi thẳng, không nên quay đầu lại.”

Hắn quay người, một lần nữa bước vào đại điện, đem cửa điện đóng lại.

Quỷ vương đầu đầy mồ hôi, thần sắc khẩn trương, “Kiếm tiên đại nhân, ngài nhìn người cũng thả, chuyện hôm nay phải chăng như vậy bỏ qua?”

La Quan lắc đầu, nói khẽ: “Lý Thu Thu là cái rất đáng

yêu tiểu nữ hài, ta đáp ứng nàng, muốn đem phụ thân của nàng mang về, nhưng bây giờ phụ thân nàng chết rồi… Vậy các ngươi, cũng đều đừng sống!”

Đại điện bên trong, lập tức lâm vào tĩnh mịch, bầy quỷ vật hoảng sợ trừng lớn 2 mắt.

Quỷ vương tức hổn hển gầm thét, “Nhân gian kiếm tu ngươi đừng lấn quỷ quá đáng? Bức gấp bổn vương, lớn không được đồng quy vu tận!”

La Quan cười lạnh, “Đồng quy vu tận? Các ngươi còn chưa xứng!” Hắn 1 kiếm chém ra, kiếm giới sát na triển khai, đem trọn cái đại điện bao phủ ở bên trong.

“Chết đi cho ta!”

“Ầm ầm” trăm ngàn đạo kiếm ảnh hiển hiện, mỗi 1 đạo đều ẩn chứa khủng bố giết chóc chân ý, như kinh đào hải lãng quét ngang thập phương.

Một nháy mắt, trong đại điện này quỷ vật, liền tại kêu thảm bên trong tan thành mây khói, chỉ có kia Quỷ vương hiện ra bản thể, là một đầu toàn thân xích hồng, đầy đủ cao mấy trượng lệ quỷ, cuồn cuộn quỷ khí vờn quanh quanh thân, miễn cưỡng ngăn trở giết chóc chân ý công phạt.

Nhưng mỗi chém xuống một kiếm đều có mảng lớn quỷ khí, trực tiếp vỡ vụn, tiêu tán, nó kiên trì không được quá lâu, lúc này đầy mắt sợ hãi, “Bổn vương chính là trời minh Quỷ vương nhi tử, ngươi nếu dám giết ta, phụ vương ta tất có cảm giác, tuyệt đối sẽ không bỏ qua

ngươi!”

La Quan đưa tay hướng về phía trước, 5 ngón tay nắm chặt, “Vậy liền để hắn đến! !”

Quỷ vương kêu thê lương thảm thiết bị trực tiếp chém vỡ, hóa thành mảng lớn hắc thủy, “Soạt” rơi đầy đất.

“Phụ vương báo thù cho ta! !”

Trước khi chết, hắn phát ra oán độc thét lên.

Oanh ——

Sau một khắc, sơn cốc bỗng dưng rung động, như phía dưới mặt đất có khủng bố cự - vật thức tỉnh.

“Là ai? Dám can đảm giết ta ái tử, thật to gan!”

Lúc này đại địa điên cuồng chấn động, “Răng rắc” “Răng rắc” âm thanh bên trong, 1 đầu cái khe to lớn xuất hiện, quán xuyên cả tòa hẻm núi, có xích hồng huyết quang từ đó bộc phát, âm trầm, đáng sợ khí tức, điên cuồng phun ra ngoài.

1 con xích hồng huyết thủ từ đó nhô ra, bắt lấy sơn cốc khe hở, kéo lấy thân hình khổng lồ từ đó, ngạnh sinh sinh ép ra ngoài, rõ ràng là 1 tôn cùng bị giết Quỷ vương có chút cùng loại xích hồng ác quỷ, vừa vặn thân lại so hắn lớn không chỉ gấp mười lần, chính là ngày đó minh Quỷ vương.

Hắn to lớn xích hồng đôi mắt, gắt gao tiếp cận La Quan,

há miệng rít lên một tiếng, “Đáng chết Nhân tộc, bổn vương muốn đem ngươi toái thi…”

Thanh âm im bặt mà dừng, hơn phân nửa thân thể đã ngạnh sinh sinh chen chúc tới, chỉ có một cái chân còn kẹt tại phía sau trời minh Quỷ vương, như gặp được một loại nào đó cực đáng sợ sự tình, trên mặt dữ tợn, ngang ngược nháy mắt biến thành hoảng sợ.

“Không!”

“Ta cũng không có phạm sai lầm, ngài làm sao có thể… Van cầu ngài bỏ qua ta! Bỏ qua ta! !”

“A!”

Trời minh Quỷ vương liều mạng giãy dụa, 2 tay điên cuồng chụp vào đại địa, nhưng thân hình khổng lồ còn là bị ngạnh sinh sinh, kéo về đến khe hở bên trong.

Mơ hồ ở giữa, còn có thể nghe tới hắn kêu rên, khẩn cầu âm thanh, nhưng rất nhanh liền biến mất không thấy gì nữa, chỉ có “Răng rắc” “Răng rắc” thanh âm truyền ra, dứt khoát mà lưu loát, tựa như là đang gặm một cây mới mẻ dưa leo.

La Quan thần sắc ngưng trọng, tại mặt đất khe hở nhanh chóng lấp đầy, biến mất trước, như nhìn thấy một bộ áo đỏ ——

Kia là 1 cái cực kỳ mỹ lệ bóng lưng, chính một tay cầm thứ gì, không ngừng đưa bên miệng, cất bước đi hướng phương xa.

Mà trước đó, hắn chỗ nghe được “Răng rắc” âm thanh, liền do này mà tới.

Quỷ giới.

Một bộ áo đỏ Quỷ giới đại hung, mơ mơ màng màng mở to mắt, nhìn chằm chằm tay bên trong chỉ còn một đoạn “Dưa leo”, mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, “Tại sao lại có ăn chủ động đưa tới cửa? ? Ân, hương vị coi như không tệ.”

“Răng rắc” “Răng rắc” mấy ngụm ăn xong, liếm liếm khóe miệng, nàng lại cảm thấy buồn ngủ, nhắm mắt lại mộng du như tiếp tục hướng phía trước.

Nàng không biết muốn đi đâu, nhưng luôn cảm giác mình ném cái gì, phi thường trọng yếu đồ vật, nhất định phải tìm tới mới có thể.

Cho nên, nàng một mực du đãng a du đãng, tại Quỷ giới chuyển vô số vòng, nhưng thủy chung đều không có gì thu hoạch.

Bất quá tin tức tốt là, đã có cái người rất lợi hại, đáp ứng giúp nàng cùng một chỗ tìm… Nhưng nàng có biết nói chuyện hay không không tính toán? Ân, không sợ!

Quỷ giới đại hung khóe miệng, lộ ra vẻ mỉm cười, nàng đã ghi nhớ sinh linh kia khí tức. Nếu như nàng dám nuốt lời… Hừ hừ, nàng răng lợi, thế nhưng là rất tốt rất tốt!

Điểm này, toàn bộ Quỷ giới đều biết.

Chương 222 : Rất nhiều "Lý Thu Thu "

Sơn cốc bên trong, đại trạch như như ảo ảnh tiêu tán, chỉ có một chỗ tanh hôi hắc thủy, chứng minh vừa rồi đã phát sinh hết thảy.

La Quan nhìn dưới mặt đất, mặt mũi tràn đầy ngưng trọng, "Lão sư, vừa rồi kia là?"

"Quỷ giới đại hung!" Thông thiên xương dưới Huyền Quy một mặt tức giận, nữ nhân kia đáng ghét vô cùng, lần thứ 1 gặp mặt liền muốn tương bạo đầu của nó, quả thực hung tàn rối tinh rối mù.

La Quan nghe ra nó lời nói bên trong kiêng kị, "Lão sư nhận biết nàng?"

"… Tính nhận biết đi." Huyền Quy dừng một chút, tiếp tục nói: "Muốn nói quen thuộc, 2 người các ngươI mới xem như người quen, dù sao nàng trên người ngươi ngồi hồi lâu, hơi kém cho ngươi ngạt chết."

Lúc trước tu luyện trảm linh, đưa đến sau tiếp theo phong ba, vì ngăn ngừa La Quan áp lực quá lớn, Huyền Quy cũng chưa nói cho hắn biết. Nhưng lúc trước đường lên trời bên trong một trận chiến, các đại lão nhao nhao đăng tràng, ân tình đều nhiều như vậy, cũng không kém lại thêm 1 cái.

La Quan trầm mặc, hắn làm sao biết mình cũng sớm đã,

cùng vị này Quỷ giới đại hung đã từng quen biết —— nguyên lai không phải trảm linh có vấn đề, là có 1 đầu váy đỏ 2 con đùi ngọc, đắp lên trên đỉnh đầu, nếu không phải trăng sao giáng lâm mặc cho hắn gian lận vạn kiếm, cũng khó “Phá xác mà ra” .

Âm u Nữ đế… Quỷ giới đại hung… Thần bí xương trạm canh gác… Đỉnh đầu trăng sao… Đúng, còn phải lại tăng thêm thiên hạ thần đạo thứ 3, nhìn đều núi sơn thần Ngụy Vô Kỵ, chính là không tính cả đế kiếm mảnh vỡ, cũng có trọn vẹn 5 vị đại lão cùng hắn kết xuống nhân quả.

Cái gọi là thạch rơi trong giếng tất có tiếng vọng, đây hết thảy tất nhiên cũng sẽ ở tương lai, đối với hắn tạo thành không thể dự đoán ảnh hưởng, ngẫm lại đã cảm thấy tốt đau đầu, cho nên tạm thời cũng đừng nghĩ.

Đại lão bố cục tất có thâm ý, nên biết thời điểm, dù là La Quan nghĩ giả bộ hồ đồ cũng khó khăn, làm gì hiện tại phí đầu óc.

La Quan đè xuống lăn lộn suy nghĩ, tại Huyền Quy chỉ điểm xuống, tìm được toà kia dựng dưới đất tế đàn, huy kiếm đem nó hủy đi.

Tiên tông rốt cuộc muốn làm gì? Phát động 6 nước đại chiến, lại âm thầm bố trí tế đàn, hiến tế vong hồn, tử khí, mở Quỷ giới thông đạo, luôn cảm thấy ở trong đó cất giấu đại âm mưu.

“Một số thời khắc không nghĩ ra sự tình, có thể dùng đơn giản đẩy ngược đến xác định.” Huyền Quy cười

lạnh một tiếng, “Vô luận tiên tông cũng được, hay là thoáng hiện liền không gặp tung tích huyền y đạo nhân, bọn hắn mục đích cuối cùng nhất đều là vì giết ngươi, kia trước mắt sự tình còn cần suy nghĩ nhiều sao? Hướng chính ngươi trên thân bộ khẳng định không sai!”

La Quan: …

Lão sư lời này đơn giản thô bạo lại đâm tâm, nhưng cẩn thận ngẫm lại lại nửa điểm không sai, dù không biết tiên tông âm mưu là cái gì, nhưng 6 nước đại chiến cùng trước mắt tế đàn, tất nhiên đều là trong đó 1 điểm.

Thật là phiền!

Ta an ổn tu luyện, chọc ai gây ai rồi? Từng cái đều nghĩ làm chết ta. Một đám hỗn trướng vương bát đản, cho ta chờ lấy, sớm tối từng cái tìm tới cửa, đem các ngươi tất cả đều chém thành 800 đoạn!

Đảo mắt sơn cốc xác định không có không ổn về sau, La Quan quay người ra ngoài, cốc bên ngoài mọi người vội vàng khom người hành lễ, “Ta cùng bái kiến kiếm tiên đại nhân, đa tạ đại nhân cứu giúp!”

La Quan đảo qua mọi người, hơi dừng một chút, nói: “Liên quan tới ta thân phận, không thể nói cho bất luận kẻ nào, các ngươi có nghe hay không?”

“Vâng, ta cùng ghi nhớ!”

La Quan phất tay, “Đi thôi, đem bọn hắn đưa về tuy xa thành.” Hắn cau mày, trên mặt lộ ra làm khó, không biết

nên làm sao đối mặt, đến từ Lý Thu Thu ánh mắt.

Hắn chung quy, là nuốt lời!

Hừng đông không lâu, sơn cốc mất tích mọi người trở về, tin tức truyền ra gia thuộc vọt tới cửa thành nghênh đón, thân nhân gặp nhau ôm đầu khóc rống, tràng diện cảm động đến cực điểm.

Nhưng Lý Thu Thu cuối cùng chờ đến, lại là phụ thân thi thể lạnh băng, ánh mắt của nàng trừng đại đại, nước mắt im ắng rơi xuống.

Lý mẫu nhào vào trượng phu trên thân, khóc chết đi sống lại, La Quan đem Lý Thu Thu ôm vào lòng bên trong, “Thật xin lỗi a thu thu, thúc thúc không có thể cứu về cha ngươi…”

Lý Thu Thu ngẩng đầu, “Thúc thúc, đây là mộng đúng hay không? Cha ta hắn hảo hảo, còn muốn mang cho ta đường đâu, hắn làm sao lại chết.”

“Ừm, đây chính là giấc mộng! Thúc thúc ta mệt mỏi quá, ta phải ngủ một giấc… Tại mộng bên trong ngủ, mở mắt ra liền có thể tỉnh lại, ta liền có thể nhìn thấy cha ta.”

Tiểu nha đầu tựa ở mang bên trong ngủ thật say, thật dài tiệp mao bị nước mắt ướt nhẹp, giống như là 1 con nhu nhược thú nhỏ, để La Quan hung hăng đau lòng.

Chiến tranh mây đen bao phủ xuống, căn bản không có xử lý tang sự điều kiện, Lý Thu Thu phụ thân bọn người, ngày đó liền bị qua loa hạ táng. Không có mộ bia, nhân

sinh một thế cuối cùng cũng chỉ còn lại có, ngoài thành 1 cái nho nhỏ đống đất.

Lý mẫu nói trượng phu dù đã hạ táng, nhưng dựa theo quê quán tập tục, nàng tối nay còn muốn vì trượng phu túc trực bên linh cữu, mời La Quan thay chiếu cố Lý Thu Thu, cũng giao cho hắn 1 cái thú bông búp bê, nói đây là Lý Thu Thu thích nhất đồ vật, muốn ôm đi ngủ mới có thể an ổn.

La Quan đồng ý.

Ngày thứ 2, sớm có người tới gõ cửa, thần sắc khẩn trương nhìn thoáng qua, còn ngủ Lý Thu Thu, nhỏ giọng nói: “Xảy ra chuyện! !”

Lý mẫu đi, nàng dùng môt cây chủy thủ kết thúc mình trẻ tuổi sinh mệnh, đại khái khi nhìn đến trượng phu thi thể lúc, liền đã bắt đầu sinh tử chí.

Ngoài thành lại nhiều 1 cái tiểu đống đất, La Quan vội vàng trở lại chỗ ở lúc, Lý Thu Thu vừa vặn tỉnh lại, tay lý chính cầm một bao đường, nhảy đối với hắn phất tay, “Thúc thúc, cha ta trở về, hắn mang cho ta đường, nhưng ngọt nhưng ngọt! !”

La Quan đi tới, nhìn thoáng qua tay nàng bên trong bịt đường, nói khẽ: “Thu thu, ngươi không sao chứ?”

“Không có việc gì a! Cha nói với ta, hắn phải đi xa nhà một chuyến, đi kiếm tiền cho thu thu mua rất nhiều ăn ngon, bởi vì đường quá xa đồ vật cũng rất nhiều, cần ta nương cũng đi theo hỗ trợ, thu thu đáp ứng nữa nha, ta

đã là cái đại hài tử, có thể chiếu cố tốt chính mình.” Lý Thu Thu vỗ ngực, lại vụng trộm xem ra một chút, “Lại nói, ta còn có thúc thúc đâu, ngươi sẽ chiếu cố ta a?”

La Quan dừng một chút, cười gật đầu, “Đương nhiên, thu thu đáng yêu như thế, thúc thúc phi thường vui lòng có thể chiếu cố ngươi.”

“Tạ ơn thúc thúc, thu thu cho ngươi ăn kẹo!”

La Quan lột 1 viên thả tiến vào miệng bên trong, đường rất ngọt.

Lúc này ánh nắng xuyên qua chạc cây vẩy xuống, trên mặt đất ném xuống từng đạo tia sáng, quang ảnh pha tạp bên trong hắn tựa hồ nhìn thấy, mơ hồ 2 thân ảnh, đối diện hắn khom mình hành lễ, sau đó quay người dắt tay đi xa, biến mất tại quang minh bên trong.

“Thúc thúc ngươi đang nhìn cái gì? ?”

“Không có gì, thúc thúc chỉ là đang nghĩ, hôm nay muốn dẫn thu thu ăn cái gì đâu? Thật nhiều ăn ngon, ta cũng không biết nên chọn cái kia.”

La Quan thật mang theo Lý Thu Thu, đi ăn thật nhiều ăn ngon, tại phủ tướng quân phòng ăn bên trong, tiểu nha đầu nhìn xem cái này lại sờ sờ kia, một mặt không thể tưởng tượng nổi, “Thúc thúc, chúng ta về sau thật muốn ở tại nơi này a? ?”

“Ừm, cái này bên trong có thúc thúc bằng hữu, chúng ta mượn trước ở một thời gian ngắn, cùng thúc thúc sau

khi hết bận ta mang ngươi về nhà ta có được hay không? Kia bên trong gọi Giang Ninh, là cái rất xinh đẹp thành nhỏ, thúc thúc từ nhỏ tại kia bên trong trưởng thành, ngươi hẳn sẽ thích.”

“Tốt tốt, nhưng chúng ta đi, cha mẹ trở về có thể hay không tìm không thấy ta?” Lý Thu Thu có chút do dự.

La Quan cười cười, sờ lấy đầu nhỏ của nàng, “Chúng ta có thể lưu tin a, nếu như bọn hắn trở về, liền đi Giang Ninh tiếp ngươi.”

Lý Thu Thu dùng sức gật đầu, “Thúc thúc ngươi thật thông minh… Giang Ninh, thu thu tốt chờ mong a, thúc thúc nhà nhất định rất tốt rất tốt, chỉ là bọn hắn có thể hay không cùng thúc thúc đồng dạng, cũng thích thu thu đâu?”

La Quan gật đầu, “Thu thu đáng yêu như thế, tất cả mọi người sẽ thích ngươi.”

Lý Thu Thu ngủ, một tay nhấc lấy bịt đường, một tay ôm búp bê vải.

La Quan ngồi tại bên cửa sổ, nhìn xem thành nội bóng đêm, kia từng chiếc từng chiếc đèn đuốc phía dưới, đại biểu cho chính là từng cái gia đình. Trong bọn họ có rất rất nhiều cái “Lý Thu Thu”, cho nên mới cần người đi thủ hộ, đi để những cái này “Lý Thu Thu”, có thể có được 1 cái hoàn chỉnh nhà.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 223 : Tử kỳ sắp tới

Vì thủ hộ càng nhiều “Lý Thu Thu”, La Quan muốn rời khỏi, Thanh Dương kiếm tiên đã biến mất mấy ngày, tây cảnh chiến trường cần kiếm của hắn đi chèo chống.

Lý Thu Thu rất nghe lời, cứ việc không bỏ được nhưng như cũ gật đầu, lúc gần đi trông mong nhìn xem La Quan, “Thúc thúc, thu thu tại cái này bên trong chờ ngươi, làm xong nhất định nhớ được phải tới thăm ta, thu thu vẫn chờ muốn đi Giang Ninh đâu.”

“Tốt, thúc thúc đáp ứng ngươi, làm xong liền trở lại.” La Quan cười cười, đối phủ tướng quân người gật gật đầu, quay người rời đi.

Mà liền tại La Quan rời đi tuy xa thành không lâu sau, toà kia từng bày ra tế đàn, mở ra Quỷ giới khe hở trong sơn cốc, đến một tên đạo nhân. Người này một bộ huyền y, búi tóc cắm màu mực băng kiếm, nhìn về phía bị hủy diệt tế đàn, nhíu mày.

“Thanh Dương kiếm tu…” Trong miệng hắn thì thào, bây giờ trong óc, vô ý thức hiện ra một thân ảnh, “La Quan, không phải là ngươi sao?”

Nhưng rất nhanh, hắn liền đem cái này nhất niệm đầu đè xuống.

Ngày đó Thông Châu thành bên ngoài, thiếu niên 4 kiếm

kinh thiên địa, hiến tế tự thân sinh cơ ngạnh sinh sinh, chém tới Huyết Uyên lão tổ 40 năm thọ nguyên, đem nó cưỡng ép bức lui. Như vậy thảm trọng đại giới, tuyệt không phải trong thời gian ngắn có thể khôi phục, lại bây giờ Thanh Dương đế đô bên trong có tin tức truyền về, La Quan ngay tại Đế Võ Hậu Sơn kiếm tháp bế quan.

Không phải La Quan, Thanh Dương cảnh nội lại từ đâu bên trong, đụng tới như thế 1 vị kiếm uy ngập trời cường giả? Đối với hắn kế hoạch đều đã tạo thành ảnh hưởng.

Huyền y đạo nhân ngay tại suy tư, đột nhiên ánh mắt chớp lên, lật tay lấy ra 1 khối ngọc khuê, vật này tự động huyền không phát ra tia sáng, ở giữa không trung phác hoạ ra một bức tranh.

Mới đầu chấn động mơ hồ liền giống bị gió thổi nhíu mặt hồ, nhưng rất nhanh liền ổn định xuống dưới, hiện ra một nữ tử thân ảnh, nàng người mặc vàng nhạt váy dài, mắt như trăng sao lông mày như núi xa, lúc này nhẹ giọng mở miệng, “Diêu Tín, ta xuất quan.”

Huyền y đạo nhân trầm mặc một chút, mỉm cười chắp tay, “Chúc mừng Cơ Huyên đạo hữu, thuận lợi vượt qua Kim Đan thiên kiếp, sau đó 1,000 năm không ngã, nhưng trèo đại đạo chi đồ.”

Cơ Huyên nói: “Ta có Cơ gia trợ giúp, vượt qua Kim Đan thiên kiếp không khó, ngược lại là ngươi tại sao khăng khăng bên ngoài, không muốn tiếp nhận Cơ gia trợ giúp?”

Huyền y đạo nhân lắc đầu, “Cái này một lời đề ngươi ta

đã biện thật nhiều lần, hôm nay cũng không cần nhắc lại.”

“Tốt, ngươi không nghĩ xách liền thôi, vậy ngươi khi nào mới có thể trở về?” Cơ Huyên dừng một chút, tiếp tục nói: “Ngươi phải nhớ kỹ, chúng ta đạo lữ đại điển đã trì hoãn 10 năm, trong tộc đối này đã có một chút ý kiến.”

Huyền y đạo nhân nói: “Chờ xử lý hảo thủ đầu việc vặt, nhiều nhất 2 năm trái phải, ta liền sẽ trở về thánh đô.”

Trò chuyện kết thúc, ngọc khuê thu ánh sáng lại, trở xuống huyền y đạo nhân trong tay, hắn biểu lộ có chút phức tạp, “Diêu Tín… Đã khá lâu không nghe thấy, có người gọi ta như vậy.”

“Nhưng bây giờ, ta còn tính là Diêu Tín sao?” Huyền y đạo nhân thở dài, 30 năm trước 3 tiên tông cùng đế võ một trận chiến, hắn từng trong bóng tối đứng ngoài quan sát, kiến thức viện trưởng ngập trời kiếm uy về sau, mới xác định kiếm trong tháp chính là hắn cần thiết chi vật.

Về sau một phen vất vả chuẩn bị, mấy chục năm mưu đồ mắt thấy sắp thành công lúc, lại bị La Quan triệt để phá hư, dẫn đến thất bại trong gang tấc.

Lắc đầu, huyền y đạo nhân đè xuống trong lòng không cam lòng, phẫn nộ, lập tức mấu chốt nhất chính là trước làm cho tự thân quy về hoàn chỉnh, lại đối phía sau núi kiếm tháp chầm chậm mưu toan.

Thanh Dương kiếm tu… Lần này kế hoạch tiến độ bị kéo chậm, đều là bởi vì người này, xem ra phải nghĩ cái biện

pháp, trước đem hắn diệt trừ!

Huyền y đạo nhân quay người, chân đạp hư không mà đi.

…

Biến mất mấy ngày Thanh Dương kiếm tu lại xuất hiện, ngay cả tiếp theo tập kích mấy chi Ngụy quốc đại quân, giết chết quân Ngụy vô số.

Thanh Dương một phương reo hò lúc, lớn ngụy Lan Đình quận vương ngay tại vương trong trướng nổi trận lôi đình, “Buồn cười, quả thực buồn cười!”

“Ta lớn ngụy 1 triệu đại quân xua binh đông tiến vào, một đường tồi khô lạp hủ phá thành vô số, lại bị chỉ là một tên kiếm tu ngăn chặn, chậm chạp khó mà công ksi cảnh.”

“Nếu không thể giết chết người này, ta lớn quân Ngụy sắp trở thành thiên hạ trò cười! !”

Hắn nghiến răng nghiến lợi, mặt mũi tràn đầy dữ tợn.

Trong trướng các phương Đại tướng, từng cái mặt mũi tràn đầy cười khổ, quận vương nói tới hết thảy bọn hắn há có thể không biết? ? Nhưng kia Thanh Dương kiếm tu thực lực khủng bố, trong đại quân giết tiến vào giết ra như vào chỗ không người, bọn hắn căn bản ngăn cản không nổi.

“Quận vương, chỉ bằng ta cùng khó giết kẻ này, còn cần

phải tiên tông xuất thủ mới có thể.” Một viên Đại tướng đứng dậy, trầm giọng mở miệng.

“Không sai, nếu có tiên tông xuất thủ, cái này Thanh Dương kiếm tu tung 3 đầu 6 tay, cũng chỉ có một con đường chết.”

“Người này xuất quỷ nhập thần, hành tung khó mà nắm lấy, cho dù tiên tông xuất thủ cũng khó đem nó giết chết… Trừ phi, có thể dự phán hắn quỹ tích, sớm bày ra thiên la địa võng.”

“Đúng, nếu không một khi bắt giết thất bại, cái này Thanh Dương kiếm tu có phòng bị, lại nghĩ giết hắn liền càng khó.”

Mọi người nhao nhao mở miệng.

Lan Đình quận vương đánh mặt bàn, trong mắt âm tình bất định, sau một lúc lâu trùng điệp đập bàn, “Tìm không thấy người này hành tung, vậy liền buộc hắn chủ động hiện thân!” Hắn đứng dậy đi qua đi lại, mặt lộ vẻ dữ tợn, “Người này không phải tự xưng Thanh Dương cứu tinh? Muốn cầm kiếm cứu vớt thiên hạ lê dân sao? Bổn vương càng muốn làm xuống một trận cực kỳ bi thảm đại sự, lại lấy tự thân làm mồi nhử, lại nhìn hắn có dám tới hay không!”

1 ngày này, Lan Đình quận vương thượng thư quốc chủ, chuyển trình tiên tông sau ngày thứ 2, liền đạt được trả lời:

Chuẩn! !

Đơn giản 1 chữ, lại không biết yếu hại bao nhiêu tính mệnh, một trận hậu thế 100,000 năm sau, cũng còn bị nhân khẩu miệng tương truyền đại khủng bố sự kiện, vào hôm nay lặng yên bắt đầu.

Lan Đình quận vương đứng tại hành quân đồ trước, do dự mãi về sau, một chỉ trùng điệp điểm rơi, “Liền tuyển cái này bên trong!”

…

Nơi nào đó sơn động, La Quan đột nhiên mở 2 mắt ra, nhíu mày.

Chẳng biết tại sao, vừa rồi hắn trong tu luyện, đột nhiên cảm thấy một trận tim đập nhanh, liền như sẽ có cực không rõ sự tình phát sinh. Nhưng cảm giác này tới cũng nhanh, đi cũng nhanh, bây giờ lại cẩn thận cảm giác liền chỉ còn hơn, một chút gợn sóng dư vị ngay tại trừ khử.

Thuận tiện như, vừa rồi chỉ là ảo giác.

Huyền Quy đều: “Hoặc là bởi vì giết chóc chân ý ảnh hưởng… Vi sư đã sớm nói qua cho ngươi, mượn người ở giữa khí tức trấn áp, sớm muộn sẽ có phản phệ, kia đại khái chính là báo hiệu.”

La Quan gật đầu, tiếp nhận cái này 1 giải thích, cười nói: “Phản phệ liền phản phệ đi, đệ tử đã làm ra lựa chọn, liền làm tốt tiếp nhận hậu quả chuẩn bị.”

Hắn đứng dậy đi ra sơn động, lúc này đỉnh đầu đen kịt một màu, có “Ầm ầm” trầm thấp trầm đục từ đó truyền ra, có thể thấy được mảng lớn lôi quang lấp lánh.

Muốn mưa! !

Bá ——

Thiếu niên thả người nhảy lên, gào thét thẳng đến phương xa, theo đỉnh đầu một tiếng lôi đình oanh minh tiếng vang, mưa rào xối xả mà tới. Ở phương xa trên mặt đất, có thể thấy được mảng lớn quân trướng kéo dài, kia là quân Ngụy doanh địa, bây giờ một mảnh đen kịt không có nửa điểm sáng ngời.

Cũng không phải là trong quân không cần chiếu sáng, mà là bọn hắn sợ hãi ánh lửa, sẽ hấp dẫn đến kia trong đêm tối u linh ác mộng!

Ông ——

Kiếm minh vang tận mây xanh, nương theo lấy lôi đình oanh minh, hàng trăm triệu đạo kiếm ảnh nổi lên, xé rách màn mưa ầm vang mà tới.

Ác mộng, tối nay chung quy vẫn là đến!

…

Sau 5 ngày, một đám người thần bí tiến vào Lan Đình quận vương doanh địa, hắn đem mọi người cung kính đón vào vương trướng, một phen mật nghị lui lại ra, mặt lộ vẻ phấn khởi, “Thanh Dương kiếm tu… Tử kỳ của

ngươi, cũng nhanh muốn tới!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 224 : Tuy xa hạo kiếp

Lan Đình quận vương cắn răng nhe răng cười lúc, trong lều vua bầu không khí lại cũng không nhẹ nhõm, 9 vị tiên tông Trúc Cơ cường giả nhìn lẫn nhau, đều phát giác được riêng phần mình đáy lòng ngưng trọng.

1 người trong đó trầm giọng nói: “Chư vị, động thủ trước đó ngươi ta cần đạt thành chung nhận thức, như kế hoạch thuận lợi có thể giết chết Thanh Dương kiếm tu tốt nhất, nếu không ngươi ta cũng muốn kịp thời rút lui, không thể tại tây cảnh bên trong ở lâu.”

“Triệu đạo hữu lời ấy cực kỳ, Thanh Dương có kình thiên trấn thủ, vạn sự cần cẩn thận!”

“Nếu không phải như thế 6 quốc chi chiến bên trong, cũng sẽ không Trúc Cơ tuyệt tích… Ai! Ta đường đường tiên tông, lại bị 2 người ở giữa vũ phu áp chế, có thể nói vô cùng nhục nhã.”

Trong trướng một mảnh trầm mặc.

Trúc Cơ cường giả tại tiên tông bên trong là gần với lão tổ tồn tại, địa vị cực kỳ tôn sùng, du tẩu 5 nước cương vực đến bất kỳ một chỗ, đều được tôn sùng là khách quý.

Chỉ có Thanh Dương…

“Tốt, sao phải nói những lời nói buồn bã như thế, ta cùng lần này đến đây mục đích, là giết kia Thanh Dương kiếm tu. Chỉ cần động tác đủ nhanh, cho dù ở xa đế đô Thanh Dương trấn thủ biết được, cũng không thể làm sao ngươi ta.”

“Đúng, lại giết cái này Thanh Dương kiếm tu, ra một ngụm trong lòng ác khí… Hừ hừ, đợi sau đó không lâu Thanh Dương trấn thủ vẫn lạc, đến lúc đó một phương này quốc gia tự nhiên trở thành tiên tông nông trường, hết thảy mặc cho ngươi ta cho lấy cho đoạt!”

Giống như là nghĩ đến cái gì thời điểm, một đám Trúc Cơ cường giả lộ ra tiếu dung, cũng đoán trước tương lai ngày nào đó, tiên tông giá lâm Thanh Dương một màn.

…

Thanh Dương quốc chỗ biển mây đại lục hướng tây bắc vị, đông lâm nước Ngô nam tiếp Chu quốc, bắc nhận Tề quốc, số tây cảnh cương vực phổ biến nhất, cùng Ngụy quốc, Trung Sơn quốc giáp giới, có thể nói đứng ở 5 nước vờn quanh chi địa, 4 phía đều địch.

Tây cảnh bởi vì phạm vi quá lớn lại có Nam cảnh, bắc cảnh chi phân, Ngụy quốc chủ công Nam cảnh, bắc cảnh thì là Trung Sơn quốc chiến trường chính, gần đây Trung Sơn quốc đại quân tấp nập điều động, bắc cảnh ngay cả tiếp theo bộc phát mấy trận đại chiến, Thanh Dương nhiều tòa thành trì bị công khắc, quân dân tử thương vô số, trong lúc nhất thời trở thành các phương chú mục tiêu điểm.

So sánh với nhau xâm nhập Nam cảnh Ngụy quốc đại quân, gần đây thì an điểm rất nhiều, nhưng tại phần này bình tĩnh phía dưới, một trận khủng bố tai nạn không hề có điềm báo trước giáng lâm!

1 ngày này thời tiết vô cùng tốt, mặt trời treo trên cao cửu thiên chi thượng, chiếu sáng thế gian vạn vật, tắm rửa dưới ánh mặt trời tuy dương thành, khiến người cảm nhận được đã lâu yên tĩnh, tường hòa. Trên đầu thành tinh thần căng cứng trú quân, trừ phụ trách cảnh giới người, lúc này tốp năm tốp ba dựa vào tường thành, phơi ấm áp ánh nắng ngủ gật.

Đột nhiên, một tiếng trầm thấp tiếng oanh minh truyền vào trong tai mọi người, đem bọn hắn giật mình tỉnh lại, nhưng đỉnh đầu không gặp tầng mây, nơi nào đến tiếng sấm? Mọi người ở đây 2 mặt nhìn nhau lúc, lại một tiếng vang thật lớn truyền ra, trong thành trì bên ngoài lâm vào yên tĩnh, vô số người nhìn xem dưới chân, kia như lôi đình oanh minh dường như là đến từ sâu trong lòng đất.

Sau một khắc, đất rung núi chuyển! Như địa long xoay người, đại địa nháy mắt vỡ vụn, băng liệt, kịch liệt chập trùng, lăn lộn liền như sóng dữ cuồn cuộn mặt sông, xích hồng ánh lửa từ sâu trong lòng đất bộc phát, xuyên qua khe hở phun ra ngoài, rõ ràng là nóng hổi nham tương, vô số kinh hô, giữa tiếng kêu gào thê thảm, cả tòa tuy xa thành cơ hồ một nháy mắt liền bị ngọn lửa nuốt hết.

Đại địa hóa thân trở thành khủng bố hồ dung nham, từng khối vỡ vụn thành trì mảnh vỡ bị đổ nhào, bao phủ

, liên đới lấy hàng trăm triệu cái nhân mạng, liền một ngụm cho nuốt vào. Từ tường hòa yên tĩnh đến nhân gian luyện ngục, trước sau bất quá mười mấy hô hấp, tây cảnh bên trong lớn nhất thành trì 1 trong tuy xa thành, liền bị triệt để hủy diệt.

Chỉ có cực ít một số người, tại tai nạn giáng lâm lúc từ trong thành trốn thoát, nhưng chờ đợi bọn hắn chính là 4 phương 8 hướng, như triều cường vô biên vô hạn quân Ngụy, mũi tên phô thiên cái địa phóng tới, đem vừa mới chạy ra ngoài thành người đóng đinh trên mặt đất. Chợt có mấy cái võ đạo cường giả, trong tiếng gầm rống tức giận phóng lên tận trời, đảo mắt cũng bị trong quân trọng nỏ bắn xuống, lại hoặc bị quân Ngụy bên trong cường giả tại chỗ giết chết.

9 tên tiên tông Trúc Cơ từ lòng đất khe hở bên trong bay ra, đúng là bọn họ liên thủ cắt đứt địa mạch, mới dẫn bạo trận này địa hỏa đại kiếp, bây giờ lăng không đứng ở quân Ngụy quân trận phía trên, thưởng thức kiệt tác của bọn hắn.

“Kia huyền y đạo nhân đến tột cùng ra sao lai lịch? Lại biết được nhiều như vậy thượng cổ đại trận.” Một tên Trúc Cơ mặt lộ vẻ sợ hãi thán phục, nhìn xem đại hỏa hừng hực bên trong, bị đốt thành tro bụi tuy xa thành, chẳng biết tại sao đáy lòng của hắn bên trong, lúc này hiện ra một tia bất an, thuận tiện như cái này hỏa diễm bên trong đang có một đôi băng lãnh, tĩnh mịch đôi mắt, chính lạnh lùng nhìn lại.

Người này nhíu mày, nhưng xung quanh người đều thần sắc hưng phấn, thương nghị về sau còn có thể một lần

nữa, lấy chấn nhiếp Thanh Dương vân vân, hiển nhiên vẫn chưa phát giác được không ổn… Không phải là ta quá khẩn trương rồi? ?

Cái này Trúc Cơ ngầm cười khổ, lần nữa nhìn về phía tuy xa thành, dù cho là tại xem nhân mạng như cỏ rác tiên tông, cũng cực ít có người tạo xuống kinh khủng như vậy sát nghiệt. Hôm nay tuy xa trong thành, ở lại bách tính lại thêm trú quân, số lượng đâu chỉ 1 triệu… Bây giờ, đều tại địa hỏa trong nham tương hóa thành tro tàn.

Lan Đình quận vương - giục ngựa tiến lên, trên mặt đều là lãnh khốc, uy nghiêm, “Hôm nay, hủy tuy xa thành người, chính là lớn ngụy Lan Đình quận vương! !”

“Thanh Dương kiếm tu, bổn vương tại lá phong hạp bên trong chờ ngươi, muốn cho bọn hắn báo thù thì tới đi… Nếu không dám vậy liền mang theo kiếm của ngươi, có bao xa cho bổn vương lăn bao xa!” Hắn đưa tay, “Bây giờ thu binh, lưu lại mấy cái người sống, đem bổn vương lời nói truyền khắp tây cảnh!”

Quân Ngụy rút đi, nhưng hỏa diễm còn tại cháy hừng hực, cuồn cuộn khói đen ngưng tụ ra khủng bố trụ đen, trực trùng vân tiêu phía trên. 1 ngày này, tuy xa thành thất thủ tin tức truyền ra, quân dân gần 2 triệu, chỉ có không đủ 100 người sống tiếp được.

Quân Ngụy hung tàn, khủng bố thủ đoạn thiên hạ chấn động, vô số đạo ánh mắt nhìn về phía bắc cảnh, bởi vì bị Lan Đình quận vương kêu gọi Thanh Dương kiếm tu, gần đây chính sinh động tại phiến khu vực này. Rất rõ

ràng, tuy xa thành kết cục chính là lớn quân Ngụy phương trả thù, mà lá phong hạp bên trong tất nhiên bày ra thiên la địa võng, chỉ cần Thanh Dương kiếm tu dám can đảm hiện thân, chính là thập tử vô sinh chi cục.

Bắc cảnh, nơi nào đó thành trì, trong tửu lâu nhiệt nghị nhao nhao.

“Tuy xa thành hạo kiếp dù làm lòng người đau nhức, nhưng cái này không thể trách kiếm tiên đại nhân? Nếu không có hắn tây cảnh sớm đã thất thủ, ta cùng đều muốn trở thành quân Ngụy vong hồn dưới đao!”

“Không sai, cho nên kiếm tiên đại nhân tuyệt đối không được, bên trong quân Ngụy tính toán! !”

“Ai… Gần hai triệu người a, cứ như vậy bị giết chết, quân Ngụy thật sự là tội đáng chết vạn lần!”

“Động thủ là tiên tông đám kia tà ma tạp toái, thật hi vọng tương lai có một ngày, ta Thanh Dương có thể phản công 6 nước, triệt để diệt đi bọn này súc sinh! !”

Tửu lâu cổng, một tên người áo đen dừng ở nguyên địa, gã sai vặt tới chào hỏi, hắn cũng không có nửa điểm phản ứng.

Liền như cả người, bây giờ đột nhiên mất hồn.

“Khách quan? Khách quan ngài không có sao chứ? Êm đẹp, ngài đừng chặn lấy cửa a…” Thanh âm càng ngày càng thấp, gã sai vặt sắc mặt trắng bệch, chỉ cảm thấy trước mắt áo bào đen phía dưới, bây giờ cất giấu một

đầu khủng bố cự thú, như sau một khắc liền muốn bị xé thành vỡ nát.

Mà loại này hồi hộp, bất an, cũng không phải là chỉ hắn 1 người phát giác được, náo nhiệt, ồn ào náo động tửu lâu đột nhiên liền an tĩnh xuống, từng đạo ánh mắt nhìn về phía cổng người áo đen, từ hắn trên người tản mát ra băng hàn, như muốn đem không khí đều cho đông kết.

Đột nhiên, người áo đen mở miệng, thanh âm hắn khàn giọng, “Các ngươi nói, tuy xa thành làm sao rồi?” Hắn ngữ khí rất chậm rất chậm, mỗi một chữ đều giống như, hỗn hợp có máu và lửa, mang theo khó nói lên lời nặng nề áp lực, như từng khối tảng đá lớn nhập vào đáy lòng, khiến người thở dốc đều trở nên gian nan.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 225 : Kiếm tiên đại nhân không xảy ra chuyện gì

Hoàn toàn tĩnh mịch, không ai dám đáp lời.

Người áo đen đưa tay, “Ngươi nói.”

Được tuyển chọn người trẻ tuổi mặt đều lục, chân mềm nhũn kém chút khóc lên, “… 2 ngày trước, tuy xa thành thất thủ… Nói là tiên tông điều khiển địa long xoay người, thật là tốt đẹp lớn lửa…”

Người áo đen trầm mặc một chút, “Người đều chết rồi?”

“Nghe nói… Chỉ sống sót không đến 100 người…” Người trẻ tuổi vẻ mặt cầu xin, “Vị đại nhân này… Ta liền biết những thứ này…”

Người áo đen quay người liền đi, bao phủ tửu lâu khí tức khủng bố, lập tức tiêu tán trống không.

Hồng hộc ——

Hồng hộc ——

Mọi người miệng lớn thở dốc, nhìn xem áo bào đen bóng lưng, mặt lộ vẻ kính sợ, sợ hãi.

Thật đáng sợ người tu hành!

Vừa rồi bọn hắn thật cảm thấy, tự thân liền tại kề cận cái chết, như sau một khắc liền muốn vạn kiếp bất phục.

Có người nói: “Vị này cường đại người tu hành, xác nhận xuất thân tuy xa thành… Ai, nói không chừng 1 nhà thân quyến, đều ở tại kia.”

“Khó trách, vậy nhưng quá thảm!”

“Tiên tông tạp toái, thật sự là thương thiên hại lí!”

Đột nhiên một tiếng kiếm minh vang lên, vang vọng cả tòa thành trì, khiến cho mọi người trong lòng hồi hộp, như nhìn thấy vô biên hắc ám giáng lâm, bao phủ cả tòa thiên địa.

Hủy diệt, tử vong, giết chóc… Trong bóng tối kia như ẩn chứa, thế gian này tất cả khủng bố, đại biểu cho vạn vật kết thúc, giống như ác mộng quanh quẩn trong lòng, khiến vô số người lên tiếng kinh hô, mồ hôi lạnh đã ướt nhẹp áo bào!

Tâm thần hoảng sợ nhìn về phía cái kia kiếm vang lên lên chỗ, liền thấy áo bào đen thân ảnh phóng lên tận trời, áo bào đen như không chịu nổi, quanh người hắn khủng bố sát ý mà từng khúc vỡ vụn, lộ ra kia mang theo mặt nạ khuôn mặt.

Ầm ầm ——

Kiếm minh gào thét, khủng bố kiếm ảnh trực trùng vân tiêu, sát na biến mất tại cuối tầm mắt.

Thành trì ngắn ngủi tĩnh mịch về sau, vô số kinh hô vang lên.

“Kiếm tiên đại nhân!”

“Đây là kiếm tiên đại nhân!”

…

Mấy Trung Sơn quốc người tu hành, chính bay ở giữa không trung vẽ núi non sông ngòi xu thế, để ngày sau đại quân hành động.

“Vẽ liền muốn hoàn thành, đều cẩn thận một chút, đừng bị Thanh Dương người tu hành phát hiện.” Một người cầm đầu vừa nói xong, sắc mặt bỗng dưng biến đổi.

Thông suốt ngẩng đầu liền mỗi ngày tế cuối cùng, có khủng bố kiếm ảnh ầm ầm mà tới, kia uy nghiêm, ngang ngược khí cơ làm hắn sắc mặt, trở nên trắng bệch trong nháy mắt.

“Trốn!”

Bọn hắn căn bản không sinh ra nửa điểm chống lại suy nghĩ, quay người liền muốn chạy trốn, nhưng lại bỗng nhiên cứng tại nguyên địa.

Sau một khắc, cái này mấy tên Trung Sơn quốc người tu hành, lăng không bạo thành một đoàn huyết vụ!

…

Đại địa phía trên 2 quân đang giao chiến, Thanh Dương một phương ở thế yếu, đã bị đối phương vây khốn, chỉ đợi chia cắt về sau từng miếng từng miếng một mà ăn rơi.

“Các huynh đệ, hôm nay cùng Trung Sơn quốc tạp chủng liều, giết 1 cái không lời không lỗ, giết 2 liền có kiếm! Huynh đệ chúng ta dưới mặt đất gặp nhau, lại đau uống một chén!”

“Giết cho ta!”

Giáo úy trong tiếng gầm rống tức giận mang theo tàn quân xung kích, mắt thấy sẽ bị giết chết lúc, đỉnh đầu truyền ra “Oanh minh” tiếng vang, như cuồn cuộn kinh lôi.

Sau một khắc, kiếm ảnh đầy trời giáng lâm, đem Trung Sơn quốc đại quân chôn vùi.

“Kiếm tiên! Là ta Thanh Dương kiếm tiên!” Giáo úy đại hỉ, chợt biến sắc, “Phương hướng này… Là muốn đi về phía nam cảnh đi… Kiếm tiên đại nhân đã biết, tuy xa thành phát sinh sự tình… Hỏng bét!”

Hắn trên mặt đất phi nước đại, truy đuổi kiếm ảnh đi xa phương hướng, “Đại nhân tuyệt đối không được trúng kế, tuy xa 1 triệu quân dân dù chết, cũng không oán ngài nửa điểm!”

Kiếm ảnh không ngừng, biến mất tại cuối tầm mắt, giáo úy cắn răng rống to, “Nhanh nhanh nhanh! ! Quét dọn

chiến trường, đem kiếm tiên đại nhân nam về một chuyện thượng bẩm! !”

Bây giờ toàn bộ tây cảnh, ai không biết là kiếm tiên đại nhân, 1 người độc kiếm ngạnh sinh sinh ngăn chặn Ngụy quốc, Trung Sơn quốc xâm nhập đại quân, mới duy trì được tây cảnh tình hình chiến đấu.

Kiếm tiên đại nhân, hắn tuyệt đối không xảy ra chuyện gì!

…

Tuy xa thành…

Trước mắt tràng cảnh, đại khái muốn dùng di tích 2 chữ hình dung, mới càng thêm chuẩn xác. Cứ việc đã qua đi 3 ngày thời gian, nhưng địa hỏa vẫn như cũ cháy hừng hực, khói đen cuồn cuộn không dứt.

Xung quanh trống trải khu vực, bây giờ tụ tập vô số người, hoặc ôm đầu khóc rống hoặc nghiến răng nghiến lợi… Bọn hắn đều có thân nhân ở đây.

Có nam tử trung niên, đầy rẫy xích hồng, “Cha, mẹ! Nhi tử bất hiếu, là nhi tử vô năng a! Ta phát thệ, đời này thế cùng Ngụy quốc không đội trời chung, tất yếu để bọn hắn nợ máu trả bằng máu!”

Có tuổi trẻ nữ tử thất hồn lạc phách, “Con của ta, con của ta… Ngươi ở đâu… Nương tìm không thấy ngươi…” Một tràng thốt lên, đúng là cái này trẻ tuổi nữ nhân, muốn hướng trong biển lửa hướng, may mắn bị

bên người người giữ chặt, nàng ngã xuống đất gào khóc.

“Con ta chết! ! Ta cũng không nghĩ lại sống!”

“Để ta chết đi! !”

Xung quanh người đều động dung, âm thầm gạt lệ.

Ngay lúc này, phương xa đến một người thanh niên, hắn ngơ ngác nhìn hồi lâu, mới cất bước hướng thành trì di tích đi tới.

Bước chân chậm chạp, nặng nề, như mỗi một bước đạp xuống, đều có thiên quân chi trọng.

Có người nhìn thấy hắn, vội vàng nói: “Người trẻ tuổi, nhanh cách xa một chút, biển lửa kia cũng không ổn định, cũng không nên bị cuốn vào trong đó.”

Người trẻ tuổi như không nghe được, đúng lúc này đột nhiên “Bành” một tiếng, như vật gì đó tại hỏa diễm đốt cháy dưới nổ tung, biển lửa nháy mắt tăng vọt.

“A!”

Xung quanh người kinh hô, nhưng lại sau đó một khắc trừng lớn mắt, chỉ thấy kia ầm vang xoắn tới đáng sợ ngọn lửa, còn chưa tới gần người tuổi trẻ kia liền bị lực vô hình áp chế, lại sinh sinh tại mảng lớn trong biển lửa, xuất hiện trống rỗng khu vực.

Người trẻ tuổi cất bước hướng về phía trước, hắn chỗ

hướng chỗ hỏa diễm nhao nhao dập tắt, giống như thần tích một màn, nhìn ngốc ngoài thành vô số người.

Đột nhiên, có trung niên nhân điên cuồng vọt tới, quỳ trên mặt đất dập đầu, “Nhà ta ở tại cửa thành phía Tây đường cái nhất đông, mở 1 nhà mọc lên ở phương đông tiệm vải, cầu ngài giúp ta nhìn xem, cha mẹ ta thi thể phải chăng còn tại… Cầu ngài, cầu ngài!”

Kia tìm chết tuổi trẻ nữ nhân, liều mạng kêu to, “Nhi tử ta là phủ tướng quân thiên tướng chi tử, hắn ở tại phủ tướng quân đông đường viện, trên thân mang theo 1 khối thuý ngọc, cầu ngài đi cứu cứu hắn!”

Nàng đập phá đầu, máu tươi lăn xuống đến lại không nửa điểm phát giác.

Người trẻ tuổi thân ảnh biến mất ở trong biển lửa, lối của hắn kính cửa thành phía Tây đường cái, tìm được mọc lên ở phương đông tiệm vải chiêu bài, tại đại hỏa đốt cháy dưới chỉ còn hơn gần một nửa, mà toàn bộ cửa hàng vị trí chỗ ở, đều đã chìm vào nham tương, người kia phụ mẫu song thân thi cốt, hiển nhiên là tìm không thấy.

Dưới chân hắn dừng một chút, tiếp tục hướng phía trước bước đi, con đường trước đó từng ở lại qua khu nhà lều, tấm ván gỗ dựng giản dị phòng ốc toàn bộ bị thiêu huỷ, có thể thấy được từng cỗ khét lẹt thi thể, trong đó một bộ co ro trốn ở một khối đá đằng sau, thân thể nho nhỏ nhiều nhất bất quá, là cái 5-6 tuổi hài tử.

Tại điểm cuối của sinh mệnh, hắn nhất định rất sợ hãi,

kêu khóc muốn tìm được phụ mẫu, nhưng đại địa đột nhiên sụp đổ nham tương phóng lên tận trời, cả tòa thành trì một nháy mắt lâm vào trong biển lửa… Có lẽ cha mẹ của hắn vào thời khắc ấy cũng đã chết đi. Cho nên, hắn chỉ có thể 1 người cô độc, tại vô tận sợ hãi trong tuyệt vọng, co ro kết thúc mình ngắn ngủi sinh mệnh.

Từ bắc cảnh một đường chạy nhanh đến, sắc mặt có chút trắng bệch, đôi mắt quyện đãi ảm nhiên người trẻ tuổi, đột nhiên có loại dừng bước ở đây, không còn dám trước cảm giác. Hắn sợ hãi mình nhìn thấy, không thể nào tiếp thu được một màn… Nhưng cuối cùng, hắn hay là tiếp tục hướng phía trước.

Phủ tướng quân đến, tịch nhật uy nghiêm, túc mục dinh thự, bây giờ sụp đổ, triệt để biến thành một vùng phế tích.

Người trẻ tuổi xuyên qua cháy hừng hực đại hỏa, đi tới trong trí nhớ viện lạc, hắn tỉ mỉ tìm một vòng, lại không hề phát hiện thứ gì.

Ngay tại người trẻ tuổi đáy lòng, tuôn ra một tia không thực tế kỳ vọng lúc, Huyền Quy nặng nề thanh âm vang lên, “… Đằng sau toà kia giả sơn.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 226 : Đại sát một trận

Giả sơn nguyên bản đứng ở hồ nước bên trong, là phủ tướng quân bên trong 1 cảnh, nội bộ có nhân công mở thạch thất, liệu tới là bước ngoặt nguy hiểm lúc ẩn thân sở dụng. Bây giờ đại địa băng liệt, hồ nước sớm đã khô cạn, giả sơn khuynh đảo trên mặt đất, lộ ra nguyên bản ẩn tàng cửa đá.

La Quan chậm rãi đưa tay, đem nóng hổi cửa đá đẩy ra, hẹp tiểu nhân nội bộ không gian lập tức bại lộ ở trước mắt ——

Chỉ thấy núi giả nội bộ, có 5 đứa bé nhét chung một chỗ, trên mặt bọn họ duy trì trước khi chết hoảng sợ, có thể để người rõ ràng cảm nhận được, ngay lúc đó sợ hãi cùng tuyệt vọng.

Lý Thu Thu ngay tại cái này, nàng một cái tay ôm thật chặt, mẫu thân tự tay may búp bê vải, tay kia thì nắm lấy phụ thân mang tới bịt đường, khuôn mặt nhỏ trắng bệch trắng bệch, cũng sớm đã không có khí tức.

Tuy nói đối với kết quả này, La Quan đã có đoán trước, cho mình làm đủ nhiều tâm lý kiến thiết, nhưng khi hắn nhìn thấy trước mắt một màn lúc, nước mắt nháy mắt liền bừng lên.

Chua xót như triều cường, trong lòng trong hồ thoải mái, xung kích, hắn vốn cho là Lý phụ, Lý mẫu chết đi lúc, đã

là Lý Thu Thu nho nhỏ sinh mệnh bên trong đau khổ nhất thời điểm, nhưng không ngờ vận mệnh vẫn không nguyện ý bỏ qua nàng, nhất định phải cướp đi tính mạng của nàng.

Vì cái gì? Dựa vào cái gì? Các ngươi những súc sinh này, có thủ đoạn gì chi bằng hướng ta đến, mà nàng vẫn chỉ là một đứa bé!

La Quan lâm vào thật sâu thống khổ, tự trách, hắn chỉ cảm thấy giữa bộ ngực như nhét vô số khối, cứng rắn lại sắc bén tảng đá, theo hắn mỗi một lần nhịp tim mà lăn lộn, lẫn nhau ma sát xé rách tim phổi, máu me đầm đìa bên trong để hắn hận không thể đem bộ ngực của mình xé rách, mới có thể thở nổi.

Bởi vì Lý Thu Thu, nhưng cũng không chỉ là bởi vì Lý Thu Thu, hắn nghĩ tới rời đi tuy xa thành trước một đêm, kia lấm ta lấm tấm nhà nhà đốt đèn, nghĩ đến mình tiến vào tây cảnh mục đích —— thiếu niên là muốn mượn sát sinh ngưng tụ giết chóc chân ý không sai, nhưng hắn đồng dạng là muốn tận lực cứu, tây cảnh bên trong hàng trăm triệu lê dân bách tính, để càng nhiều người có thể sống sót.

Nếu không, hắn căn bản không cần mệt mỏi như vậy… Nhưng vì cái gì sự tình sẽ tới 1 bước này?

Huyền Quy thanh âm vang lên, lộ ra lo lắng, khẩn trương, “La Quan tỉnh táo, tuyệt đối không được mất khống chế! Ngươi đã làm nên làm sự tình, xuất hiện hôm nay kết quả, là có chút người biến thành súc sinh, đó cũng không phải lỗi của ngươi! Có nghe hay không?

Ngươi cho ta tỉnh lại!”

“Lão sư, ta thật khó chịu, ta tốt phẫn nộ… Có lẽ giết chóc có khi vẫn chưa nói sai, thế gian này giấu vào quá nhiều dơ bẩn, tàn nhẫn, cần hủy diệt giáng lâm, đem bọn hắn toàn bộ thanh lý, càn quét.” La Quan nhẹ giọng mở miệng, hắn mặt đầy nước mắt lại thần sắc đờ đẫn, đôi mắt chính một chút xíu biến thành xích hồng, như Cửu U Huyết Uyên sóng lớn cuồn cuộn.

Huyền Quy gầm thét, “Đại đạo tu hành há có thuận buồm xuôi gió? Nếu ngay cả điểm này ngăn trở, ngươi cũng không thể tiếp nhận, nói gì đạp lâm đại đạo chi đỉnh, nói gì cùng nhật nguyệt sóng vai! Ngươi phải nhớ kỹ, con đường tu hành gian khổ vạn điểm, tai nạn, tử vong bất cứ lúc nào cũng sẽ giáng lâm tại bên cạnh ngươi, cũng không luận phát sinh cái gì, đều muốn bảo trì 1 viên cường đại trái tim.”

La Quan nhắm mắt lại, “Ngài nói đều đúng, có thể làm dưới những chuyện này người, cùng bọn hắn có liên quan người… Bọn hắn đều phải chết.”

“Lão sư, ta muốn giết người.”

Huyền Quy cắn răng, “Dù là giết chóc phản phệ?”

“Dù là giết chóc phản phệ!”

La Quan mở mắt ra, hắn ôm lấy Lý Thu Thu, lại phất tay áo cuốn lên cái khác 4 đứa bé, rời đi giả sơn thân ảnh phóng lên tận trời.

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy nghiến răng nghiến lợi, 4 cái trảo trảo khí run rẩy, “Điên! Ngươi tiểu tử thúi, là triệt để điên!”

Nhưng vào lúc này, nó như phát giác được cái gì, bỗng dưng ngẩng đầu liền thấy bao la trên đường chân trời, lại có một vòng ánh trăng hiển hiện. Hư ảo mà phiêu miểu, treo ở cuối chân trời, như tại im ắng tự thuật lấy cái gì?

Huyền Quy biểu lộ một chút xíu trở nên ngưng trọng, đôi mắt trợn tròn như nghe tới, cái gì khó lường tin tức, “Việc này thật chứ?”

Ánh trăng im ắng, nhưng hiển nhiên nó cùng Huyền Quy ở giữa, tồn tại đặc thù phương thức câu thông.

Huyền Quy trợn tròn đôi mắt bên trong, một trận âm tình bất định, như đang do dự cái gì, nhưng cuối cùng nó hay là cắn răng, “Tiểu tử này điên, khẳng định là ngăn cản không được, vậy liền nhân cơ hội này làm một món lớn, như thành công liền cũng là một trận cơ duyên!”

Nó ngẩng đầu, hung ác nói: “Nhưng chuyện này, liền hai người chúng ta không được, ngươi phải nghĩ biện pháp thuyết phục những người khác cùng một chỗ.”

Ánh trăng lặng yên biến mất, đây cũng không phải là là cự tuyệt, mà là nó cần phải đi tiếp xúc những người khác… Dù sao, trận này tính toán không thể coi thường, vô luận thành công hay là thất bại, đều sẽ có cực lớn hung hiểm.

Huyền Quy lẩm bẩm nói: “Lớn lớn, lần này cần chơi lớn… Chỉ khi nào thành công…” Nó liếm một chút khóe miệng, hung dữ cắn răng, “Lão già trước kia nói qua, cầu phú quý trong nguy hiểm, nó năm đó nếu không phải liều một phen, cũng không có hôm nay lần này địa vị!”

“Làm!”

Tuy xa ngoài thành, La Quan thân ảnh rơi xuống, cô gái trẻ tuổi cái thứ 1 xông lại, ôm lấy trong đó một đứa bé trai, khóc tê tâm liệt phế.

Hắn quay người nhìn về phía nam tử trung niên, không nói gì chỉ là lắc đầu, cái sau ánh mắt ảm đạm, nhưng vẫn là khom người hành lễ nói tạ.

La Quan quay người rời đi, ôm Lý Thu Thu đi tới 2 cái tiểu đống đất trước, nói khẽ: “Thật xin lỗi, ta không có chiếu cố tốt thu thu.” Ngôi mộ mới tái khởi, 1 nhà 3 người chôn ở cùng một chỗ, dạng này Lý Thu Thu hẳn là có thể, dưới đất tìm tới phụ thân của nàng, mẫu thân.

“Thu thu, hi vọng ngươi có thể tha thứ thúc thúc…” La Quan thấp giọng mở miệng.

Nhưng vào lúc này, Huyền Quy thanh âm vang lên, “Tiểu tử, ngươi không phải nghĩ buông tay đại sát một trận sao? Vậy liền rộng mở giết!”

“Không muốn áp chế, liền khiến giết chóc chân ý bạo tẩu, giết càng nhiều càng tốt, đem những cái kia làm nhiều việc ác tạp toái môn, toàn diện đưa tiến vào địa

ngục!”

La Quan không có hỏi vì cái gì, hắn chỉ là thở sâu, chậm rãi gật đầu, “Tốt!”

Oanh ——

Một tiếng kiếm minh, thiếu niên phóng lên tận trời, thẳng đến lá phong hạp.

Mà liền tại La Quan rời đi không lâu, mấy đạo thân ảnh gào thét mà đến, nhìn qua kia đi xa khủng bố kiếm ảnh, trên mặt lộ ra lo nghĩ.

“Không được! Kiếm tiên đại nhân đi! !”

“Lá phong hạp, hắn muốn đi lá phong hạp! !”

“Tiên tông tạp toái môn định đã bày ra thiên la địa võng, kiếm tiên đại nhân chuyến đi này, tất có hung hiểm!”

“Tướng quân, chúng ta nên làm như thế nào?”

Một người cầm đầu thở sâu, cắn răng nói: “Truyền ta tướng lệnh, tận điều tây cảnh có thể dùng đại quân, vây công lá phong hạp! Chính là lấy mạng người chồng, cũng phải cấp ta tích tụ ra một con đường sống, cứu ta Thanh Dương kiếm tiên thoát thân!”

Rất nhanh, tin tức lấy tốc độ kinh người truyền ra —— Thanh Dương kiếm tiên từ tuy xa thành khởi hành, thẳng đến lá phong hạp.

Tây cảnh bên trong các cái thủ vững thành trì, bây giờ từng tòa mở rộng cửa thành, vô số quân đội chen chúc mà ra, tại tướng quân dẫn đầu dưới hội tụ đến cùng một chỗ.

“Các huynh đệ, lần này đi ngươi ta kết cục khó liệu, mà theo ta Thanh Dương kiếm tiên cùng một chỗ, cùng quân Ngụy chém giết một trận! !”

“Ngươi ta có lẽ sẽ chết, nhưng chết bởi bảo vệ quốc gia, chết bởi thủ hộ lê dân thương sinh, chính là ta cùng tốt đẹp nam nhi kết cục.”

“Lại cùng ta, hướng chết một trận chiến!”

Tướng quân gầm thét vang vọng đất trời.

“Chiến! !”

“Chiến!”

“Chiến!”

Đại quân gào thét bay thẳng trời cao, vô tận sát khí bốc lên, lại dẫn tới mây đen hiển hiện, đem mặt trời cùng nhau che lấp.

Ầm ầm ——

Kia là thiên quân vạn mã lao nhanh, trực chỉ lá phong cốc!

Chương 227 : Tu la giáng lâm

Khắp núi cây phong lá tận đỏ, như hồng trang phủ kín đại địa, tại đại nhật quang mang chiếu rọi xuống, chiết xạ mở vô tận huyết sắc bao trùm này phương thiên địa. Gió thổi lá động dẫn tới xích hồng lưu động, tựa như mảng lớn máu triều cuồn cuộn, cảnh này rơi vào trong mắt lại có loại khó tả tim đập nhanh cảm giác.

Cái này bên trong chính là lá phong cốc, là tây cảnh bên trong một chỗ tiêu chí, hòa bình tuế nguyệt lúc cái này bên trong từng hấp dẫn đến vô số ngắm cảnh người. Nhưng hôm nay, cái này đầy khắp núi đồi xích hồng lá phong, cho người ta cảm giác chỉ có vô tận túc sát, kiềm chế!

Lan Đình quận vương vương trướng, đứng ở lá phong trong cốc ương, xung quanh có vô tận đại quân đóng quân, từng cái trong quân trọng nỏ chỉ phía xa bầu trời, tên nỏ tại đại nhật quang mang phía dưới, chớp động lên băng lãnh kim loại sáng bóng.

“Bẩm quận vương, Thanh Dương kiếm tu hiện thân tuy xa thành, ngay tại chạy đến lá phong cốc trên đường.”

“Bẩm quận vương, Thanh Dương kiếm tu cách đây, còn có 200 bên trong.”

“Bẩm quận vương, Thanh Dương kiếm tu cách đây, còn có 100 dặm.”

“Bẩm quận vương…”

Trong hẻm núi bầu không khí ngưng trọng, quân Ngụy đại quân đều thần sắc khẩn trương, thực tế là Thanh Dương kiếm tu chi danh, tại bọn hắn mà nói chính là giết chóc cùng tử vong đại danh từ.

Rốt cục, “Ầm ầm” kiếm minh tiếng gầm gừ, từ cuối chân trời truyền đến, đã có thể cảm nhận được kia phô thiên cái địa mà đến, hoành ép vạn vật khủng bố kiếm hơi thở.

Lan Đình quận vương ngẩng đầu, khóe miệng lộ ra nhe răng cười, “Rốt cục đến rồi! Hôm nay, chính là tử kỳ của ngươi!” Hắn phất tay, “Ô ô” tiếng kèn vang lên, quân Ngụy khí thế một chút liền thay đổi, thô trọng trong lúc thở dốc nguyên bản đáy mắt sợ hãi, kính sợ, lúc này đều hóa thành ngang ngược.

“Bắn!”

Quát lớn bên trong, trong quân trọng nỏ cùng nhau phóng ra, trăm ngàn đạo tên nỏ mang theo lực lượng kinh khủng, ầm vang trực trùng vân tiêu.

La Quan đưa tay 1 kiếm, kiếm ảnh đầy trời bộc phát như triều cường, đem tất cả phóng tới tên nỏ cuốn vào trong đó, toàn bộ xoắn thành vỡ nát.

“Giết!”

Quát lớn bên trong, cả người hắn liền như một tảng đá

lớn, từ trời rơi xuống đập ầm ầm nhập đại địa, nổ vang rung trời bên trong xuất hiện to lớn hố sâu, lực trùng kích lượng hướng 4 phương 8 hướng khuếch tán, nhấc lên mắt trần có thể thấy đại địa sóng dữ, đem xung quanh vô số quân Ngụy tung bay ra ngoài.

Sau một khắc kiếm hơi thở phá đất mà lên, hướng 4 phương 8 hướng nổ bắn ra, La Quan nơi ở đảo mắt liền thành 1 cái cối xay thịt, vô số tàn chi đoạn xương cốt bị chém bay, mùi huyết tinh trùng thiên. Nhưng tại tiếng kèn bên trong quân Ngụy như cuồn cuộn triều cường, hung hãn không sợ chết từ bốn phương tám hướng vọt tới, tiếp lấy lại tảng lớn mảng lớn đổ xuống, căn bản ngăn cản không được hắn nửa điểm.

Vương kỳ phía dưới Lan Đình quận vương thần sắc bình tĩnh, khóe miệng ngậm lấy cười lạnh, cái này Thanh Dương kiếm tu thực lực đích xác khủng bố, nhưng ngươi chỉ có 1 người 1 kiếm, lá phong trong cốc có quân Ngụy mấy trăm ngàn, chính là đứng bất động để ngươi chặt, cũng có thể đưa ngươi tươi sống mệt chết.

Huống chi phía sau hắn vương trong trướng, còn có 9 vị tiên tông Trúc Cơ cường giả, đang đợi thời cơ xuất thủ… Chỉ cần La Quan lộ ra vẻ mệt mỏi, chính là hắn đột tử thời điểm, tuyệt không có khả năng chạy trốn nữa.

Giết đi! Giết đi!

Giết càng nhiều càng tốt, Lan Đình quận vương đôi mắt uy nghiêm, cũng phải xem ngươi kiếm, có thể sắc bén đến khi nào.

Ô ô ô ——

Kèn lệnh kế tiếp theo bị thổi lên, lộ ra một tia thúc giục, cổ động, bị Chiến Dũng thang xâm hại quân Ngụy, trở nên triệt để điên dại.

Mấy trăm ngàn Ngụy quốc đại quân, đã hoàn toàn mất đi chương pháp, chỉ là tại bản năng điều khiển, tựa như là từng đầu mất khống chế dã thú, điên cuồng vây giết La Quan 1 người. Cảnh tượng này, chớ nói đặt mình vào trong đó, liền chỉ là xa xa nhìn một chút, đáy lòng liền hàn ý ứa ra.

Kiếm minh oanh minh, mỗi 1 kiếm rơi xuống đều sẽ mang đi mảng lớn sinh mệnh, máu tươi thẩm thấu sơn cốc, lẫn nhau hội tụ đến cùng một chỗ, hóa thành chảy nhỏ giọt máu tươi dòng suối hướng ngoại chảy xuôi. Thiên địa hình như có nhận thấy, sáng tỏ, bầu trời trong xanh bên trong, mảng lớn mây đen nhanh chóng hiển hiện, khiến thế gian lâm vào một mảnh u ám.

Vương trong trướng, 9 vị tiên tông Trúc Cơ thần sắc ngưng trọng.

“Cái này Thanh Dương kiếm tu quả nhiên cường hãn!”

“Thực lực, so nghe đồn rằng, tựa hồ còn muốn càng mạnh.”

“Kiếm của hắn, có khủng bố hủy diệt thuộc tính… Cũng may ngươi ta không có lựa chọn, trực tiếp xuống tay với hắn.”

“Hừ! Mạnh hơn lại như thế nào? Ngươi ta dĩ dật đãi lao là được.”

“Liền khiến cái này vô dụng heo khôi lỗi, đi tiêu hao Thanh Dương kiếm tu lực lượng, ngươi ta liên thủ một kích liền có thể lấy nó tính mệnh!”

Trúc Cơ nhóm cười lạnh liên tục, kế tiếp theo chờ đợi.

Giết chóc tại kế tiếp theo, vô số quân Ngụy mất mạng tại chỗ, cái gọi là núi thây biển máu không gì hơn cái này.

Nhưng La Quan vẫn tại xuất kiếm, tốc độ của hắn không có giảm xuống nửa điểm, thậm chí so trước đó càng nhanh, kiếm thế cũng so trước đó càng mạnh.

Ầm ầm ——

Kiếm ảnh gào thét tung hoành, tùy ý thu hoạch sinh mệnh!

Vương trướng bên trong, dĩ dật đãi lao 9 vị tiên tông Trúc Cơ, chân mày cau lại, ánh mắt bộc lộ bất an, kinh ngạc.

Từ xâm nhập lá phong trong cốc, hắn liền bắt đầu huy kiếm giết người, cái này Thanh Dương kiếm tu không phải là làm bằng sắt người sao? ? Hắn lại không có chút nào sẽ mệt mỏi! !

Không chỉ như thế… Bây giờ kia Thanh Dương kiếm tu, cho 9 vị tiên tông Trúc Cơ cảm giác, thậm chí trở nên

càng thêm đáng sợ. Liền tựa như theo điên cuồng giết chóc, trong thân thể của hắn giấu kín một loại nào đó khủng bố chi vật, ngay tại từng chút từng chút triệt để thức tỉnh.

“Chư vị, sự tình có chút không đúng!” Một tên Trúc Cơ trầm giọng mở miệng, mặt mũi tràn đầy ngưng trọng.

“Ta cũng cảm thấy không đúng, cái này Thanh Dương kiếm tu khí tức, mạnh hơn!”

“Cái này sao có thể… Hắn mỗi ra 1 kiếm đều có tổn thất cực kỳ lớn hao tổn, làm sao có thể càng ngày càng mạnh…”

“Quỷ dị, người này thật quỷ dị!”

Có Trúc Cơ cường giả thở sâu, “Không thể lại cùng, ngươi ta hiện tại liền xuất thủ, liên thủ trấn sát người này!”

“Tốt! !”

“Xuất thủ!”

Oanh ——

Vương trướng nháy mắt vỡ vụn, 9 tên Trúc Cơ phóng lên tận trời, băng lãnh ánh mắt khóa chặt La Quan, giờ phút này đồng thời đưa tay hướng phía dưới nhấn một cái.

“Tu la giáng lâm! !”

Huyền y đạo nhân bán 3 tiên tông một lần, dẫn đến Lương Châu thành thượng viện dài 1 kiếm, giết tiên tông cường giả đầu người cuồn cuộn, nguyên khí trọng thương. Muốn một lần nữa thu hoạch được 3 tiên tông "Tín nhiệm", lẫn nhau một lần nữa đạt thành hợp tác, tự nhiên là phải bỏ ra một chút thành ý.

Như mai táng tuy xa thành, kia cắt đứt địa mạch dẫn bạo địa hỏa chi pháp, cùng hôm nay "Tu la giáng lâm" đều là đến từ huyền y đạo nhân, uy lực cực kỳ cường hãn.

Lúc này theo 9 vị tiên tông Trúc Cơ xuất thủ, mỗi người bọn họ pháp lực bị nhanh chóng rút ra, không gian chấn động bên trong lại thật có 1 tôn tu la hư ảnh hiển hiện, nó toàn thân xích hồng giống bị máu tươi đổ bê tông mà thành, tay cầm 1 đem huyết sắc trường đao, gào thét bên trong ngang nhiên chém xuống.

La Quan bỗng nhiên ngẩng đầu, bây giờ hắn một đôi tròng mắt, lại cũng là xích hồng chi sắc, như vô biên huyết hải cất giấu ngập trời ngang ngược. Bị cái này một đôi tròng mắt khóa chặt, bị 9 vị tiên tông Trúc Cơ liên thủ, triệu hoán mà đến tu la chi ảnh lại bỗng nhiên rung động, truyền lại ra hoảng sợ, e ngại cảm giác.

Kia từ trên trời giáng xuống ánh đao màu đỏ ngòm, lăng không vỡ vụn, vỡ vụn.

"Cút!"

La Quan trong miệng gào thét, "Oanh" một tiếng vang thật lớn, tu la chi ảnh tại chỗ vỡ nát.

9 vị tiên tông Trúc Cơ sắc mặt, nháy mắt trở nên tái nhợt, từng ngụm từng ngụm máu tươi phun ra, đã gặp nhận bí pháp phản phệ.

Nhưng hôm nay, bọn hắn lại không lo được những này, từng cái con mắt trừng tròn vo, gắt gao tiếp cận La Quan.

Không có khả năng… Tuyệt không có khả năng này!

Tu la chi ảnh uy lực, bọn hắn đã thí nghiệm qua, tung đối mặt giả đan lão tổ cũng có thể chịu bên trên hai lần, bây giờ lại bị người rống to một tiếng liền xử lý.

Thế giới này là điên rồi sao? !

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 228 : Giết chóc bản nguyên

Trốn!

Không cần cân nhắc, đây là tiên tông 9 vị Trúc Cơ cường giả, bây giờ ý niệm duy nhất.

Trên thực tế, bọn hắn cũng chính là làm như vậy, dưới chân đạp thật mạnh rơi, 9 người các hướng một cái phương hướng điên cuồng chạy trốn.

“Không nên ta!”

“Không nên ta!”

9 người trong lòng rống to, nhưng bản năng bên trong cảm ứng, liền như trời sập núi nghiêng, khủng bố bóng đen đã xem bọn hắn bao phủ.

Thập phương đều là tuyệt cảnh, không thể trốn đi đâu được.

“Các ngươi, muốn đi đâu?”

Thanh âm lạnh như băng tại sau lưng vang lên, chạy trốn bên trong 9 tên tiên tông Trúc Cơ, thân ảnh đồng thời cứng tại nguyên địa, trên mặt bộc lộ thống khổ.

Lúc này đã có một đôi bàn tay vô hình, nắm trái tim của bọn hắn, kia là đáng sợ sát ý cụ hiện —— bởi vì lúc này,

buông ra hết thảy áp chế, lựa chọn cùng giết chóc chân ý về 1 La Quan, có thể coi là là giết chóc bản nguyên phân thân, có không thể tưởng tượng nổi vĩ lực.

“A!”

Kêu thảm bên trong, 9 tên Trúc Cơ cường giả đồng thời miệng mũi chảy máu, giữa bộ ngực trái tim bây giờ đã bạo chết, biến thành một bãi bùn nhão. Chỉ bất quá bởi vì cường đại tu vi, lại thêm tự thân tràn đầy sinh mệnh lực, mới không có lập tức chết mất, có thể đối bọn hắn mà nói còn không bằng trực tiếp bị giết chết, cũng liền không cần tiếp nhận bây giờ sợ hãi cùng tuyệt vọng.

La Quan chân đạp hư không, đi tới một tên tiên tông Trúc Cơ trước người, hắn mắt như Huyết Uyên nhếch miệng lên băng lãnh đường cong, như mỉm cười lại như thút thít, “Khí tức tử vong, ngươi ngửi được sao?”

1 kiếm rơi xuống đem hắn đầu lâu chém bay, máu tươi phóng lên tận trời lúc, La Quan đi tới người thứ hai bên người, “Cẩn thận phẩm vị, bởi vì loại này sợ hãi, các ngươi từng gây cho vô số người.”

Lại một viên đầu lâu bay lên.

“Khi các ngươi tùy ý giết chóc người khác lúc, nhưng từng nghĩ tới một ngày kia, giết chóc cũng sẽ giáng lâm đến các ngươi trên thân?”

Bá ——

Viên thứ ba đầu lâu!

La Quan 1 kiếm 1 cái, đem 9 tên Trúc Cơ đầu toàn bộ trảm xuống dưới, khóe miệng của hắn đường cong càng lớn, đôi mắt càng phát ra xích hồng.

Thở sâu, trên mặt lộ ra hưởng thụ cùng tham lam, “Đây chính là giết chóc a, cỡ nào mỹ diệu… Nhưng như thế vẫn chưa đủ, còn xa xa không đủ.” Cười nhẹ một tiếng, La Quan trở xuống lá phong cốc, “Ầm ầm” kiếm minh gào thét tái khởi, vô số quân Ngụy như cỏ dại ngã xuống đất.

Vương trướng trước đó, Lan Đình quận vương sắc mặt trắng bệch, thân thể đang run rẩy.

Hắn nhìn thấy cái gì… 9 vị tiên tông Trúc Cơ, liên thủ công kích ra sao cùng khủng bố, nhưng không nhưng không có thể gây tổn thương cho đến Thanh Dương kiếm tu nửa điểm, ngược lại bị hắn 1 kiếm 1 cái toàn chặt đầu.

Ác mộng, cái này nhất định là ác mộng!

Ầm ầm ——

Đỉnh đầu dày mật trong mây đen, lúc này truyền ra lôi đình gào thét, lôi quang tùy ý nở rộ lúc, mưa to tùy theo rơi xuống.

Bị xối thấu Lan Đình quận vương, đột nhiên rùng mình một cái, hắn quay người nhìn thấy đám thân vệ, không thấy máu sắc khuôn mặt.

“Quận vương! Mau chạy đi quận vương!”

“Thanh Dương kiếm tu đến, bị giết tới!”

Lan Đình quận vương như ở trong mộng mới tỉnh, “Nhanh! Nhanh ngăn lại hắn!”

“Chúng ta đi, mau chóng rời đi cái này!”

Ô ô ô ——

Kèn lệnh gấp rút, quân Ngụy triệt để điên cuồng, nhưng bọn hắn xung kích không hề có tác dụng, tại La Quan trước mặt từng mảng lớn đổ xuống.

Giết chóc chân ý lấy giết nuôi giết… Càng giết càng mạnh!

Giết chóc không ngừng, liền có thể một mực chiến đấu tiếp.

Đột nhiên, đầy trời màn mưa bỗng dưng đình trệ, khí tức khủng bố giáng lâm, đem nơi đây thiên địa bao trùm.

Liền thấy 3 khu đồ ảnh bức tranh, lúc này nhanh chóng hiển hiện, triển khai.

Có hoàn toàn đỏ đậm, như không có tận huyết hải, một thân ảnh chính ngồi xếp bằng ở giữa.

Có thi khí ngưng tụ thành sương mù, có thể thấy được khủng bố bóng đen thổ tức, dẫn tới thi khí cuồn cuộn.

Còn có trong sơn động, thủy tinh - quan tài bên trong thân ảnh mơ hồ, lại có thể rõ ràng cảm giác được, trong đó đang có băng lãnh ánh mắt rơi xuống.

La Quan ngẩng đầu, ánh mắt xuyên qua màn mưa, rơi vào 3 khu trên tấm hình, xích hồng đôi mắt trung lưu lộ hưng phấn.

“Giết!”

Quát lớn bên trong hắn đưa tay 1 kiếm, kiếm giới ầm vang triển khai, đem 3 khu hình tượng toàn bộ cuốn vào.

Sau một khắc, có khủng bố thân ảnh tại kiếm giới bên trong hiển hiện, người mặc đen nhánh chiến giáp, 2 tay cầm kiếm trên mũi kiếm đen nhánh vầng sáng phun trào, lúc này theo La Quan xuất kiếm, thân ảnh này cùng nhau huy kiếm chém xuống, sát ý ngút trời phóng lên tận trời.

“1 kiếm hóa giới! ! La Quan, ngươi là La Quan! !” Cuồn cuộn huyết hải bên trong, kia ngồi xếp bằng thân ảnh cắn răng gào thét, đều là kinh sợ.

Thi khí bên trong khủng bố bóng đen, cùng kia thủy tinh - quan tài bên trong, khí tức đều có biến hóa.

Thông Châu thành bên ngoài một trận chiến, thiếu niên sát sinh 4 kiếm, Huyết Uyên lão tổ bị sinh sinh chém tới 40 năm thọ nguyên… Nếu không phải như thế, 3 tiên tông đã sớm san bằng Thanh Dương! Nhưng tin tức rõ ràng nói, La Quan tại Đế Võ Hậu Sơn bế quan… Đáng chết Triệu thị Hoàng tộc, chẳng lẽ bọn hắn lại dự định, đi

đầu quân đế võ rồi?

Đúng lúc này, La Quan chém ra 1 kiếm đã đến đến, nhưng Huyết Uyên lão tổ ở bên trong 3 tông giả đan đại lão, đối này cũng không thèm để ý. Bây giờ 3 người bọn họ, đều là mượn Huyết Uyên lão tổ giả đan (linh bảo) chi lực, giáng lâm hình chiếu như thế, thuộc về nửa hư ảo nửa ngưng thực trạng thái, chỉ cần không từ bên trong bước ra, liền có thể miễn dịch hết thảy công kích.

Nhưng rất nhanh, 3 vị giả đan đại lão sắc mặt, liền triệt để biến.

“A!” Đứng mũi chịu sào hay là Huyết Uyên lão tổ, dù sao lúc này giáng lâm, chính là dựa vào hắn lực lượng.

Một kiếm kia trảm tại đồ quyển hư ảnh bên trong, liền như xuyên qua tầng 1 vũng bùn, lại ngạnh sinh sinh giết đi vào. Huyết hải như bị kích thích, trong chốc lát sôi trào, có thể thấy được 1 đạo kiếm ảnh rơi ầm ầm Huyết Uyên lão tổ trên thân, đem hắn đánh bay ra ngoài.

“Giết chóc chân ý, ngươi đây là giết chóc chân ý!” Huyết Uyên lão tổ thét lên.

Cuồn cuộn thi khí bên trong, khủng bố bóng đen 1 quyền đánh ra, đem chém tới 1 kiếm đánh nát, nhưng hắn trên nắm tay lại nhiều 1 đạo xoay tròn vết thương, có thể nhìn thấy phía dưới màu đen xương cốt.

Trong sơn động quan tài thuỷ tinh, thì bằng vào tự thân cứng rắn sinh sinh chống được kiếm này, mặt ngoài hiển hiện vết rạn, có xích hồng máu tươi từ bên trong chảy

ra.

1 kiếm bổ ngang 3 vị giả đan đại lão, làm đối phương riêng phần mình bị hao tổn, một kiếm này uy lực mạnh quả thực không thể tưởng tượng, nhưng kiếm giới bên trong giết chóc chi ảnh, đối này lại cũng không hài lòng.

Thậm chí nói, nó cảm giác mình nhận vũ nhục —— đường đường giết chóc bản nguyên, tung chỉ là muôn vàn phần có 1 hình chiếu, cũng có hủy diệt thiên địa vạn vật, xem hết thảy người tu hành làm kiến hôi siêu nhiên tâm tính, chỉ là 3 cái giả đan, cũng dám xuất hiện tại trước mặt nó, muốn chết! !

Rống ——

Giết chóc chi ảnh gầm nhẹ một tiếng, trực tiếp tiến lên một bước, thân ảnh nhanh chóng co lại nhỏ, lại trực tiếp dung nhập vào La Quan thể nội, thân thể của hắn mặt ngoài lập tức hiện ra, đen nhánh quỷ dị hoa văn, vốn là xích hồng đôi mắt, tựa như áp súc ngàn tỉ sinh linh máu tươi, chỉ là một ánh mắt liền đầy đủ làm người tim đập thình thịch đình chỉ, toàn thân huyết dịch đều muốn đông kết.

Hủy diệt, giết chóc, tử vong… Giờ khắc này, La Quan chính là vạn vật kết thúc, là thế gian hết thảy khắc tinh!

Dạ Yến kiếm chấn minh, lại bị sát ý xâm nhiễm toàn thân biến thành huyết sắc, theo La Quan đưa tay lại 1 kiếm chém ra, thẳng đến mây tiêu phía trên.

“Giết chóc phản phệ! ! Cái này La Quan đã triệt để nhập

ma, đem đánh mất hết thảy lý trí, biến thành bị giết chóc điều khiển cái xác không hồn!” Trong quan tài kiếng, vang lên nữ tử thét lên, “Huyết Uyên, chúng ta đi mau, không muốn bị hắn lôi kéo đệm lưng!”

“Không sai, không cần ngươi ta động thủ, hắn cũng sẽ hủy diệt tự thân!” Cuồn cuộn thi khí bên trong, Thi Giáp lão tổ gầm nhẹ.

Huyết Uyên lão tổ đưa tay một điểm, 3 khu hình tượng chấn động bên trong biến mất, nhưng La Quan một kiếm này lại giống như là, khóa chặt khí tức của bọn hắn.

Ông ——

Giết chóc kiếm ảnh rung động, trực tiếp chui vào hư vô, bên tai mơ hồ ở giữa, như nghe tới vài tiếng kêu thảm.

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 229 : Nhập ma

La Quan phẫn nộ gào thét, thanh âm trầm thấp kiềm chế, lộ ra vô tận ngang ngược, sắp tới tay con mồi, lại bị chạy thoát!

Bộ thân thể này, quá yếu.

Căn bản không có biện pháp, tiếp nhận càng nhiều giết chóc, nếu không hắn 1 kiếm xuất thủ, chính là ngày này cũng đều có thể chém thành hai nửa.

Lúc này, La Quan hay là La Quan, ý thức phi thường thanh tỉnh, nhưng phần này thanh tỉnh cũng đã bị giết chóc thẩm thấu —— hắn hôm nay không có bất kỳ cái gì tình cảm, trong mắt chỉ có hủy diệt.

Cúi đầu nhìn về phía lá phong cốc, bị tiếng kèn điều khiển Ngụy quốc đại quân, liều mạng hướng phía hắn gào thét, càng có võ đạo cường giả không ngừng phóng lên tận trời. Cũng không chờ bọn hắn tới gần La Quan, liền lăng không bạo thành vô số xương vỡ thịt nhão, “Rầm rầm” vãi xuống tới.

“Mạo phạm kẻ giết chóc, cuối cùng rồi sẽ vĩnh đọa thâm uyên…” La Quan uy nghiêm mở miệng, đưa tay chém xuống một kiếm.

1 kiếm xuất thủ, lại có hàng trăm triệu kiếm nổi lên, mỗi 1 đạo kiếm ảnh đều quán chú vô tận sát ý, cho nên biến thành xích hồng.“Ầm ầm” từ đỉnh đầu phía trên giáng lâm, liền như hủy diệt triều cường, đem còn sót lại Ngụy

quốc đại quân toàn bộ cuốn vào trong đó.

Lan Đình quận vương hoảng sợ trừng lớn 2 mắt, “Không…”

Thét lên im bặt mà dừng, cả người hắn đã ở xích hồng trong bóng kiếm, bị xé thành vỡ nát.

La Quan nửa khép lấy mắt, mặt mũi tràn đầy hưởng thụ tham lam, mặt nạ không chịu nổi trong cơ thể hắn vô tận sát ý, lúc này vỡ thành bột mịn. Lộ ra La Quan trải rộng màu đen hoa văn khuôn mặt, chỉ bất quá bây giờ những hoa văn này, đã lớn nửa biến thành xích hồng… Tựa như là theo giết chóc, mà hút đủ nhiều máu tươi, dần dần xuất hiện thuế biến.

Khi cái này mặt mũi tràn đầy vằn đen đều hóa thành xích hồng lúc, liền mang ý nghĩa La Quan sẽ ở giết chóc chân ý, triệt để tan về một thể. Đến lúc đó, giết chóc bản nguyên liền chính thức có được một bộ, có thể thực hiện động tại thế gian nhục thân… Hủy diệt mới đưa chân chính giáng lâm!

Ầm ầm ——

Lá phong cốc bên ngoài vang lên kinh thiên oanh minh, là Thanh Dương Đại tướng dẫn đầu viện quân chạy đến, nhưng ngay sau đó tất cả mọi người ngốc tại chỗ, trợn to tròng mắt nhìn một màn trước mắt, thân thể bởi vì sợ hãi mà run rẩy.

Thi thể, lít nha lít nhít thi thể, phủ kín trong tầm mắt mỗi một tấc nơi hẻo lánh, thậm chí lẫn nhau xếp cơ hồ thành

một tòa núi nhỏ. Lúc này mưa to như trút nước, không ngừng cọ rửa thi thể, máu tươi cuồn cuộn hội tụ, một chút thi thể đã phiêu lên… Tựa như là một cái biển máu!

Thiếu niên đứng lơ lửng trên không, một mặt nửa đen nửa đỏ hoa văn, sát cơ ngập trời quanh quẩn quanh thân, đem màn mưa xé rách khó mà tới gần. Cho nên cũng làm cho gấp rút tiếp viện mà đến Thanh Dương đại quân, thấy rõ hắn khuôn mặt, cái kia vốn là trợn tròn đôi mắt, lúc này càng lớn một vòng.

“Viện… Viện trưởng!”

“Không sai, ta xem qua đế đô công báo, phía trên có viện trưởng đại nhân đồ ảnh, chính là La Quan viện trưởng!”

“Nguyên lai Thanh Dương kiếm tu chính là viện trưởng đại nhân… Khó trách sẽ mạnh như vậy…”

“La viện trưởng 1 người cũng giết Ngụy quốc mấy chục vạn đại quân… Cái này… Cái này quả nhiên là không thể tưởng tượng nổi!”

Kinh hô trận trận bên trong, Thanh Dương gấp rút tiếp viện đại quân khí tức, cũng gây nên La Quan chú ý. Tròng mắt màu đỏ ngòm xem ra, băng lãnh, ngang ngược sát cơ, một nháy mắt phô thiên cái địa bộc phát, Nhược Hạo đãng triều cường cuốn tới.

Chấn kinh, kích động Thanh Dương đại quân, đột nhiên cứng tại nguyên địa, sắc mặt trở nên trắng bệch.

“Viện trưởng đại nhân làm sao rồi?”

“Không được! Viện trưởng đã tẩu hỏa nhập ma!”

“Chúng ta làm sao bây giờ?”

Giữa không trung, La Quan khóe miệng lộ ra mỉm cười, đưa tay giơ lên xích hồng Dạ Yến kiếm.

Nhưng vào lúc này, hắn xích hồng đôi mắt chỗ sâu, hiển hiện một tia gợn sóng, sắp chém xuống mũi kiếm cứng tại chỗ cũ, La Quan trên mặt lộ ra thống khổ, giãy dụa, trong miệng phát ra gào thét, “Từ bỏ đi? Ngươi đã chọn chọn cùng giết chóc dung hợp, liền lại vô hậu lui khả năng!”

“Giết bọn hắn, ngươi sẽ thu hoạch được càng nhiều giết chóc chi lực, trở nên vô cùng cường đại… Giết bọn hắn cho ta, giết!”

La Quan ngửa đầu, điên cuồng rống to, “Đi! ! Toàn bộ đều đi! !”

“Ta liền muốn khống chế không nổi, các ngươi đi nhanh một chút!”

Thanh Dương Đại tướng cắn răng, bỗng nhiên phất tay, “Đại quân xuất phát, tốc độ cao nhất rút lui!”

Ầm ầm ——

Đại quân hướng lui về phía sau đi, hắn chỉ có thể nghe tới lá phong trong cốc, truyền ra “Ầm ầm” khủng bố kiếm

minh, đại địa đều tại chấn động, run rẩy, tung cách xa vô tận khoảng cách, Đại tướng hay là toàn thân băng hàn.

Là bởi vì La Quan kiếm hơi thở chi khủng bố, càng là bởi vì… Viện trưởng hắn nhập ma!

Ngày sau, ai còn có thể chống đỡ Thanh Dương? Thiên hạ này, sợ là thật muốn triệt để đại loạn.

Rất rất lâu, lá phong trong cốc kiếm minh, rốt cục chìm xuống.

Toàn bộ sơn cốc đã bị khủng bố kiếm hơi thở, ngạnh sinh sinh triệt để cày một lần, mấy trăm ngàn quân Ngụy thi thể lại vô một bộ hoàn chỉnh, chỉ có vô tận huyết tương, thịt nát dung nhập bên trong lòng đất, liệu đến sang năm nơi đây tung lại vô một mảnh lá phong, cũng đem đỏ rực như lửa.

Oanh ——

La Quan phóng lên tận trời, quanh thân huyết quang phun trào, ngang ngược sát ý sôi trào như nấu, “Thật sự là 1 cái ngoan cường vật chứa a… Vậy liền khiến giết chóc, đến càng nhiều hơn một chút, khi ngươi ta triệt để về nhất thời, ngươi cũng sẽ không lại phản kháng, càng sẽ không cảm nhận được thống khổ.”

“Ha ha ha ha! !”

Cười to bên trong, La Quan gào thét mà đi, huyết quang xẹt qua bầu trời, liền như 1 viên huyết sắc lưu tinh.

1 ngày này, tây cảnh bên trong có đại khủng bố giáng lâm, theo hậu thế ghi chép có máu tinh xẹt qua bầu trời, chỗ đi qua Ngụy quốc, Trung Sơn quốc đại quân, toàn bộ chết oan chết uổng.

Còn có tin tức ngầm, nói từng có người tận mắt nhìn thấy, máu tinh bên trong khủng bố tà ma, 2 mắt xích hồng tay cầm huyết kiếm, tạo dưới khôn cùng giết chóc.

Lá phong cốc.

Huyền y đạo nhân đến, nhìn một màn trước mắt, hắn thần sắc ngưng trọng, mặt mũi tràn đầy chấn kinh, không thể tưởng tượng nổi.

“Giết chóc chân ý… Lại thật là giết chóc chân ý…” Thì thào nói nhỏ bên trong, có sợ hãi thán phục có khó có thể dùng tin, dần dần biến thành một tia cực nóng, liền như ngày mùa thu cỏ khô vùng quê ở giữa, đột nhiên rơi xuống 1 đóa ngọn lửa.

Đảo mắt, chính là liệu nguyên chi thế!

Huyền y đạo nhân đôi mắt sáng tỏ, lộ ra vô tận kích động, “La Quan, ngươi thật sự chính là, luôn có thể cho người ta ngoài ý muốn cùng kinh hỉ… Đây thật là quá mỹ diệu! !”

Bây giờ hắn cùng La Quan 2 người, dùng chung giữa thiên địa 1 đạo khí vận, xem như đồng căn đồng nguyên. Cái này liền cho huyền y đạo nhân, có thể thao tác chỗ trống, nếu có thể cướp đoạt đến giết chóc chân ý, cho dù lấy không được Đế Võ Hậu Sơn kiếm trong

tháp cơ duyên, hắn cũng có nắm chắc thuyết phục Cơ gia, mở ra thánh địa vì hắn dung hợp Kim Đan, khởi động lại tu hành đại đạo!

Sơn trọng thủy phục nghi vô lộ, liễu ám hoa minh hựu nhất thôn… Lời ấy tuyệt đối phù hợp, huyền y đạo nhân bây giờ tâm cảnh, suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, hắn bỗng dưng cắn răng, “Không cùng, cơ hội trời cho phía trước, nếu muốn bốc lên một chút phong hiểm, cũng là đáng!”

Bá ——

Huyền y đạo nhân phóng lên tận trời, hắn muốn đi tìm đến La Quan, tại hắn bị giết chóc chân ý phản phệ hủy diệt trước, hoàn thành tự thân kế hoạch.

Mà liền tại huyền y đạo nhân quyết định bí quá hoá liều lúc, tây cảnh bên trong có quan hệ La Quan chính là Thanh Dương kiếm tiên, đã tẩu hỏa nhập ma tin tức, bằng nhanh nhất tốc độ đưa đạt đế đô.

Đế võ học viện lúc này tuyên bố, tự thân tiến vào tối cao tình trạng báo động, triệu hồi bên ngoài tất cả đế Võ sư sinh, nghiêm cấm bất luận kẻ nào tùy ý ra vào học viện. Cùng lúc đó, khẩn cấp phát động tây cảnh phạm vi bên trong, tất cả đế võ chấp chưởng lực lượng, tìm kiếm viện trưởng đại nhân tung tích.

Đế cung cầu năm điện bên trong, lại là một hồi lâu gian nan ho khan lão Hoàng đế, nhìn chằm chằm ngự án bên trên truyền tin, đôi mắt càng ngày càng sáng.

1 ngày này, cuối cùng là đến!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 230 : Cưỡng đoạt giết chóc bản nguyên

Trung Sơn quốc, Nam cảnh dãy núi.

Hôm ấy, có máu tinh hàng thế, âm thanh chấn 100 dặm có thể thấy được huyết quang trùng thiên, trong núi tẩu thú chết hết.

Trong núi này sâu trong lòng đất, tòa nào đó to lớn trong hang đá, gào thét gào thét không ngừng truyền ra, ẩn chứa ngang ngược, giết chóc, khiến người rùng mình.

Nếu có người tiến vào nơi đây, liền có thể nhìn thấy không thể tưởng tượng nổi một màn, chỉ thấy cái này đen nhánh trong hang đá, bây giờ lại quang hoa chói lọi, có thể thấy được trăng tròn treo cao quần tinh bảo vệ lấp lánh, liền như đem trọn cái bầu trời đêm chuyển đến đây.

Từng đầu trăng sao vầng sáng ngưng tụ mà thành vầng sáng, từ giữa không trung rủ xuống đến, đem một thân ảnh tay chân trói buộc dán tại giữa không trung, mà trước đó chỗ nghe được khủng bố gào thét, chính là từ trong miệng hắn phát ra.

Đây là cái cực nam tử trẻ tuổi, mặt mũi tràn đầy xích hồng hoa văn, đôi mắt càng là tinh hồng một mảnh, giống như giấu vào cả tòa huyết hải, lúc này điên cuồng giãy dụa kéo động trăng sao chi ảnh chấn dao muốn ngã, cuồng bạo sát ý lại quanh người hắn ngưng tụ ra,

mắt trần có thể thấy huyết sắc đám mây cụ hiện, sôi trào như nấu sát cơ trùng thiên.

“Các ngươi thật to gan, dám tính toán tại ta!” Tiếng gầm gừ tức giận, dưới đất hang đá không ngừng tiếng vọng, “Ầm ầm” như kinh đào hải lãng, “Ta lấy giết chóc chi danh phát thệ, tất yếu các ngươi trả giá đắt!”

Trăng sao chi ảnh tịch liêu im ắng, thành thói quen 10 triệu năm qua trầm mặc, lại hoặc là một loại im ắng ngầm thừa nhận… Đã xuất thủ tự nhiên liền làm tốt, ứng đối hết thảy hậu quả chuẩn bị.

Nàng, cũng nên xuất thủ!

Sau một khắc, tại cái này hang đá trăng sao chiếu rọi xuống, không gian đột nhiên rung động, có một phương đồ ảnh từ đó hiển hiện —— có thể thấy được thương khung xích hồng như huyết sắc thẩm thấu, có khủng bố vòng xoáy chuyển động, phát ra “Ầm ầm” nổ vang rung trời, mà vòng xoáy này mục tiêu thì là phía dưới, tên kia người mặc màu đen váy dài nữ tử.

Âm u giới Nữ đế!

Nữ đế đột nhiên một bước phóng ra, lại trực tiếp bước vào hiện thế, xuất hiện tại toà này dưới mặt đất hang đá, ánh mắt băng lãnh, hờ hững.

Như cảm nhận được uy hiếp, “La Quan” đột nhiên giằng co, quanh thân xích hồng đám mây lăn lộn bên trong, lại hóa thành một thân ảnh, gắt gao nhìn chằm chằm nàng, “Mạo phạm kẻ giết chóc, cuối cùng rồi sẽ…”

Ba ——

Nữ đế đột nhiên xuất thủ, một bạt tai đem xích hồng thân ảnh đầu đánh nổ.

Xích hồng thân ảnh khôi phục, phẫn nộ gào thét, “Nữ nhân, ngươi thật lớn…”

Lại là một bạt tai!

“Vốn giết chóc tất nhiên muốn ngươi trả giá…”

Cái thứ 3 cái tát!

“A a a a…” Xích hồng thân ảnh tức điên, muốn nó đường đường giết chóc bản nguyên, thế gian vạn vật hủy diệt kết thúc, cho tới bây giờ chỉ có người khác sợ hãi, kính sợ nó, chưa từng nhận qua như vậy khuất nhục.

“Giết ngươi, hủy diệt ngươi! Vốn giết chóc…”

Nữ đế cười lạnh, “Nói nhảm thật nhiều! !” Bây giờ đã giáng lâm, tự nhiên là muốn đối ngươi động thủ, không phải còn có thể là thăm người thân? ?

Giết chóc bản nguyên biến thành xích hồng thân ảnh không lên tiếng nữa, chỉ là gắt gao tiếp cận Nữ đế, đôi mắt tràn ngập vô tận oán độc, sát ý.

“Can đảm dám đối với bản đế bất kính, ngươi tội đáng chết vạn lần!” Nữ đế cười lạnh một tiếng, đưa tay một

nắm.

Liền thấy không gian chấn động bên trong, chỗ bày biện ra âm u giới bức tranh bên trong, lúc này bỗng dưng đại biến ——

1 đầu huyết hà đột nhiên xuất hiện, giống như là bị Nữ đế triệu hoán mà đến, nó chảy xiết tại âm u thế giới, hạo đãng vô tận không gặp điểm xuất phát cũng không gặp cuối cùng, “Ầm ầm” sóng máu cuồn cuộn, tản mát ra ngập trời hung thần. Sau một khắc huyết hà này lại cũng giáng lâm hiện thế, nhanh chóng co lại tiểu rơi vào Nữ đế trong tay lúc, đã biến thành 1 đầu xích hồng trường tiên.

Đôm đốp ——

Trường tiên hất lên, trùng điệp quất hướng thân ảnh màu đỏ ngòm, đem hắn thân thể không ngừng đánh tan. Giết chóc bản nguyên gầm thét liên tục, dẫn hang đá chấn động trăng sao lay động, lại gắt gao bị giam cầm tại nguyên địa, khó mà tránh ra.

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy trừng lớn mắt, lẩm bẩm nói: “Thật hung thật hung…”

2 cô gái này, quả thực đáng sợ.

Về sau trăm triệu không thể đắc tội bọn hắn, nếu bị trả thù… Nhìn một cái đi, đây chính là thế gian kinh khủng nhất giết chóc bản nguyên, tuy nói chỉ là trong đó cực thiểu số một bộ điểm, cũng là khủng bố tuyệt luân tồn tại, nhưng mới vừa vặn giáng lâm thế gian, liền rơi vào

dưới mắt kết cục bi thảm.

Rùng mình một cái, Huyền Quy âm thầm quyết định, về sau đối 2 cô gái này nhất định phải khách khí chút. Cùng lúc đó, nó đôi mắt dần dần sáng lên, lộ ra hưng phấn chi ý —— sự tình có cửa!

Xa xưa tuế nguyệt trước đó, bởi vì giết chóc bản nguyên tứ ngược thương sinh, tạo dưới khôn cùng hủy diệt hạo kiếp, bị cùng công chi đánh nát chân thân trở về hỗn độn bản nguyên hình thái.

Bây giờ La Quan lấy tự thân làm dẫn, hấp dẫn giết chóc giáng lâm, các nàng cần phải làm là… Cưỡng đoạt bộ này điểm giết chóc bản nguyên! Một khi thành công, La Quan chưởng khống giết chóc bản nguyên, lại tu luyện kiếm đạo giết chóc chân ý lúc, liền có thể miễn đi bị phản phệ hung hiểm, tự thân kiếm đạo uy lực cũng sẽ đạt được kinh người tăng lên.

Bước đầu tiên chính là bắt chước năm đó, đánh tan bộ này điểm giết chóc bản nguyên đản sinh ý thức, làm nó quy về hỗn độn, cũng chính là Nữ đế bây giờ ngay tại làm sự tình.

Âm u huyết hà biến thành trường tiên, một roi roi không ngừng rút rơi, giết chóc bản nguyên cũng phát giác được, các nàng hôm nay mục đích.

Nó triệt để giận!

“Vốn giết chóc ra sao cùng tồn tại, sao lại bị 1 chỉ là phàm nhân chưởng khống! ? !”

“Hôm nay, vốn giết chóc liền kéo hắn cùng chết, để các ngươi tính toán thất bại!”

Thân ảnh màu đỏ ngòm nội bộ, La Quan trên mặt xích hồng huyết văn, bây giờ như sống lại không ngừng nhúc nhích.

Thân thể của hắn run rẩy khuôn mặt trở nên vặn vẹo, trên dưới quanh người tất cả lỗ chân lông, đều đang hướng ra bên ngoài rướm máu.

Hang đá bên trong trăng sao chi ảnh kịch liệt rung động, càng thêm nồng đậm trăng sao quang mang phun ra ngoài, sền sệt cơ hồ hóa thành thực chất, theo trăng sao chỗ ngưng giam cầm vầng sáng rót vào trong cơ thể hắn, nhanh chóng chữa trị La Quan bây giờ, đang bị giết chóc ăn mòn, hủy diệt nhục thân.

Nhưng chỉ bằng trăng sao chi lực chữa trị rõ ràng không đủ, La Quan khí tức chính lấy có thể cảm giác tốc độ, nhanh chóng suy yếu xuống dưới.

Nữ đế đưa tay một chỉ, “Đế ấn, trấn! !”

La Quan lồng ngực chỗ có ánh sáng ban sáng lên, có thể thấy được mơ hồ là 1 khối phương ấn, uy áp khí tức tràn ngập, bảo vệ hắn ngực bụng ở giữa yếu hại. Cùng lúc đó, hắn giữa lông mày cũng có ánh sáng choáng lưu chuyển, lại mơ hồ trong đó hiện ra khẽ cong ánh trăng, ngăn cản giết chóc chi lực ăn mòn.

Giết chóc, Nữ đế, mặt trăng… 3 vị đại lão lấy La Quan

nhục thân vì chiến trường, lẫn nhau lực lượng đối bính, mang đến trực tiếp nhất hậu quả, chính là La Quan nhục thân bắt đầu sụp đổ, từng mảng lớn huyết nhục trực tiếp khô quắt, chết héo, sau một khắc tại rung động bên trong vỡ nát!

Huyền Quy thần sắc ngưng trọng, nó cắn răng, tại trước mặt họa cái tròn, duỗi ra 2 cái trảo trảo riêng phần mình bắt lấy một bên, hung hăng từ đó xé mở.

Sau một khắc, hang đá bên trong không gian vỡ ra, tiểu la lỵ người mặc nhật nguyệt tinh thần pháp bào, một mặt nghiêm túc từ đó đi ra. Nàng đi tới La Quan bên người, đưa tay điểm tại mình giữa lông mày, khuôn mặt nhỏ lập tức vo thành một nắm, lộ ra thống khổ chi ý, lại ngạnh sinh sinh tại mi tâm ở giữa, vạch ra 1 đầu vết thương.

Một giọt kim sắc máu tươi từ bên trong chảy ra, mơ hồ có thể nhìn thấy, cái này giọt máu bên trong lại có 1 đạo khủng bố thân ảnh —— nó 4 chân đạp đất, mỗi một cái chân đều như kình thiên Thần sơn, mai rùa bao la vô song giống như 1 cái đại lục, chỉ là một cái bóng mờ, liền cho người ta vô cùng cường đại nhưng chống trời đạp đất cảm giác, thấy chi tiện tâm thần hồi hộp khó mà thở dốc.

Huyền Quy chân huyết!

Đây là tiểu la lỵ hàng thế lúc, lão già đưa cho nàng quý giá nhất đồ vật, nếu nàng không nguyện ý, chính là trên đỉnh đầu “Không thể nói” vị kia, cũng vô pháp tước đoạt.

Nhưng hôm nay, nàng lại lấy trong đó một phần đưa cho

La Quan!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 231 : Dung hợp

Nữ đế sắc mặt biến hóa, đôi mắt hiển hiện ngưng trọng, chính là nàng cũng không nghĩ đến, tiểu la lỵ vì La Quan lại có thể làm đến một bước này. Cần biết bản nguyên chi vật, cho dù chỉ là một chút hao tổn, đối tự thân đều là cực lớn tổn thương… Nhất là lấy nàng cấp độ, chỉ một giọt này bản nguyên chi huyết, liền đủ để khiến vô số kình thiên cường giả nổi điên!

Hang đá bên trong trăng sao im ắng, lại có một tiếng như có như không than nhẹ truyền ra, một mảnh trăng sao vầng sáng vọt tới, đem ngã xuống tiểu la lỵ nâng.

Huyền Quy chân huyết nhỏ giọt xuống, hình như có vô tận trọng lượng, lại như có khủng bố nhiệt độ cao, thân ảnh màu đỏ ngòm kêu thảm bên trong thân thể bị trực tiếp xuyên qua, nó rơi vào La Quan giữa lông mày, trực tiếp dung nhập huyết nhục. Một nháy mắt, liền đem giết chóc bản nguyên ăn mòn, triệt để trấn áp xuống dưới, La Quan bị hao tổn nhục thân khôi phục nhanh chóng.

“Vốn giết chóc sẽ không bỏ qua các ngươi, tuyệt sẽ không bỏ qua các ngươi!” Theo cuối cùng gầm lên giận dữ, thân ảnh màu đỏ ngòm ầm vang sụp đổ, theo La Quan miệng mũi thất khiếu, bị hút vào đến thể nội.

Nữ đế buông tay trường tiên gào thét bay trở về âm u giới, hóa thành âm u huyết hà biến mất không gặp, nàng nhìn về phía La Quan, “Tiếp xuống, có thể hay không thuận lợi dung hợp giết chóc bản nguyên, liền xem bản thân hắn.”

Bá ——

Một bước phóng ra, Nữ đế trở về âm u, cho dù có La Quan làm neo điểm, nàng cưỡng ép giáng lâm hiện thế, mỗi nhiều ngưng lại 1 hơi, đều muốn trả giá không ít đại giới.

Trăng sao quang mang bên trong, tiểu la lỵ sắc mặt trắng bệch, “Không có vấn đề, tiểu tử này xương cốt rất rắn, chúng ta đều đem giết lục bản nguyên lưu lại, hắn nhất định có thể ăn được.

Đau nhức!

Cả người giống như là, bị quấn tầng 1 mặt bùn, nhét vào chảo dầu bên trong nổ.

Mỗi một tấc máu thịt, xương cốt, thậm chí là hồn phách, đều tại bị thiêu đốt, đốt cháy, mãnh liệt thống khổ đủ để dễ như trở bàn tay, đem tâm thần người đánh tan.

Trong hang đá, La Quan rơi trên mặt đất, thân thể run không ngừng, hắn mặt ngoài huyết nhục không ngừng vỡ nát, nhưng lại sau đó một khắc khôi phục như lúc ban đầu. Mà quá trình này, mỗi tầng phục một lần liền ngang ngửa với, là kinh lịch một trận lăng trì thống khổ.

Thời gian 1 hơi hơi thở quá khứ.

2 ngày sau, La Quan rốt cục an tĩnh xuống, hắn hô hấp biến bình ổn, đưa thân vào hắc ám như cả người đều dung nhập trong đó, cho người ta một loại không hiểu

hư ảo, khó mà cảm giác, tỏa định cảm giác. Liền tựa như, hắn bây giờ cũng đã, là hắc ám một bộ điểm.

Bá ——

La Quan mở 2 mắt ra, một tia thâm trầm huyết sắc, tại hắn đôi mắt chỗ sâu lướt qua, bây giờ thiếu niên vẫn là ban đầu bộ dáng, nhưng cho người ta cảm giác lại rất khác nhau, như thâm uyên, âm u, băng lãnh mà uy nghiêm.

“Giết chóc bản nguyên… Đây chính là giết chóc bản nguyên à…” Nói nhỏ bên trong La Quan đưa tay hướng về phía trước, giữa năm ngón tay có huyết sắc lưu chuyển, thâm trầm mà tối nghĩa, tản ra vô tận ngang ngược, hủy diệt, điên cuồng. Nhưng hôm nay cũng đã không thể đối với hắn, tái tạo thành nửa điểm ảnh hưởng, bị La Quan triệt để chưởng khống!

Một vài bức hình tượng, tự hành trong đầu hiển hiện, La Quan nhìn thấy hang đá bên trong, kia giáng lâm ở đây trăng sao chi ảnh, cũng nhìn thấy rút ra âm u huyết hà, bước vào hiện thế bá đạo Nữ đế… Còn có 1 cái, mặc rộng lớn nhật nguyệt tinh thần pháp bào, biểu lộ nghiêm túc tiểu la lỵ.

Khi nhìn đến nàng thân ảnh lúc, La Quan liền cảm thấy quen thuộc, một nháy mắt vô số ký ức hiện lên, khóe miệng của hắn lộ ra cười khổ. Nguyên lai là những này, những cái kia dằn xuống đáy lòng nghi hoặc, bây giờ liền đều có giải thích.

Lão sư…

Hắn là tuyệt đối không ngờ rằng, nàng đúng là lão sư như vậy!

Nhưng La Quan nhìn thấy, tiểu la lỵ vạch phá giữa lông mày, lấy ra Huyền Quy chân huyết lúc trên mặt toát ra thống khổ, cùng về sau sắc mặt trắng bệch, bị trăng sao chi quang nâng mới không có đổ xuống. Nữ đế chấn kinh, trăng sao than nhẹ đều đủ để cho thấy, tiểu la lỵ vì cứu hắn trả giá sao mà trả giá nặng nề.

La Quan sắc mặt trở nên nhu hòa, trong mắt lộ ra cảm kích, vô luận lão sư là như thế nào, nàng đều là lão sư của mình, là chân chính đối với mình người tốt.

Cái này liền đủ!

Tâm niệm nhất định, La Quan nói khẽ: “Lão sư, ngài không có sao chứ?”

“… Không có việc gì.” Huyền Quy thanh âm vang lên, vẫn như cũ là trầm thấp nặng nề, rất có mấy phần uy nghiêm, “Cái kia, ngươi cảm giác như thế nào? ? Dung hợp giết chóc bản nguyên về sau, nhưng có cái gì khó chịu? ?”

La Quan nghe ra bất an, chần chờ, suy nghĩ hơi đổi liền đoán được, lão sư đang suy nghĩ gì, xem ra Huyền Quy rất để ý hình tượng của mình.

Đã nàng không muốn bại lộ, vậy liền còn giống như trước kia đi.

“Không có, đệ tử cảm thấy rất tốt.” La Quan biểu lộ nghiêm nghị, khom người cúi đầu, “Đa tạ lão sư!”

Huyền Quy yên tâm lại, cười đắc ý, “Vậy là tốt rồi! Giết chóc bản nguyên… Hắc hắc, đây chính là giết chóc bản nguyên, cũng liền tiểu tử ngươi có thể có lần này tạo hóa, đổi người dám đi tính toán nó, tuyệt đối chính là muốn chết!”

“Ừm?” Huyền Quy ngữ khí khẽ biến, như cảm thấy được cái gì, “La Quan, bên ngoài có người đến… Hay là người quen! !”

Mà lúc này, La Quan cũng đột nhiên ở giữa, sinh ra một phần cảm giác, một phần đến từ thể nội khí vận, trong minh minh dây dưa, đối lập.

Đầu óc hắn, hiện ra ngày ấy Thông Châu thành bên ngoài, nhìn thấy tên kia huyền y đạo nhân.

Là hắn!

Dãy núi ở giữa, huyền y đạo nhân Diêu Tín nhìn về phía trước mắt, bị ngạnh sinh sinh đập ra khủng bố hố sâu, trên mặt lộ ra trầm ngưng.

Tìm được, La Quan ngay tại cái này bên trong.

Hắn không có nửa điểm do dự, trực tiếp thả người nhảy xuống, chui xuống dưới đất hố sâu về sau, rất mau tới đến hang đá.

Nhìn thấy La Quan lúc, huyền y đạo nhân mặt lộ vẻ kinh

ngạc, “Không nghĩ tới ngươi có thể đè xuống, đến tự sát lục chân ý phản phệ, La Quan ngươi người này, quả nhiên không thể lẽ thường nhìn tới.” Đón lấy, nhếch miệng lên ý cười, “Bất quá đối ta mà nói, đây cũng là không thể tốt hơn kết quả, cũng miễn cho lại bất chấp nguy hiểm.”

La Quan nhìn xem hắn, “Ta làm như thế nào xưng hô ngươi? ?”

Huyền y đạo nhân mỉm cười, “Ta thật lâu trước đó, có cái tên gọi Diêu Tín… Đương nhiên, ngươi như nguyện ý, gọi ta Phàn Nhạc cũng không sai, bởi vì bản này chính là, ta cho mình lên tên mới. Nguyên bản cái tên này, sẽ thành đế Vũ viện trưởng, trở thành Thanh Dương quốc mới trấn thủ, nhưng cũng tiếc ngươi vẫn chưa cho ta cơ hội này.”

Hắn lật tay, lấy ra 2 con ngọc bình đến, “Dù không biết trên người ngươi, đến tột cùng chuyện gì xảy ra, nhưng ta cảm giác bên trong lại có mấy điểm bất an… Chỉ là nhân gian vũ phu, lại nhưng uy hiếp Kim Đan cường giả, nguyên lai tưởng rằng trên đời này chỉ tuần tuân theo 1 người có thể làm được, nhưng lại xuất hiện ngươi.”

“Cho nên, hết thảy hay là ổn thỏa tốt hơn!” Huyền y đạo nhân mở ra 2 con ngọc bình, 1 cái bộc phát ra vô tận tử khí, cuồn cuộn như mãnh liệt triều cường, sát na càn quét cả tòa lòng đất hang đá, lại một đường lăn lộn dâng lên trực trùng vân tiêu.

Khiến một cái bình ngọc bên trong thì bay ra ngoài, hàng trăm triệu cái vong hồn, hoặc sắc mặt mờ mịt hoặc mặt

mũi tràn đầy thống khổ, bị tử khí lôi cuốn lấy phóng tới 4 phương 8 hướng.

Tiểu gần hai bình ngọc, không biết là bảo bối gì, dường như có vô cùng lớn không gian, tử khí cùng vong hồn cuồn cuộn không dứt.

Giờ khắc này, La Quan đột nhiên liền hiểu được, vì sao 3 tiên tông sẽ phát động trận này 6 nước đại chiến… Nếu không huyền y đạo nhân muốn đi đâu bên trong, thu thập nhiều như vậy tử khí cùng vong hồn. Quả như lão sư nói, cuối cùng hết thảy mục đích, đều là vì giết hắn!

Như phát giác được, La Quan vẻ mặt phức tạp, huyền y đạo nhân mỉm cười, “Đoán được rồi? Như cảm giác khổ sở lời nói, liền không ngại cùng bọn họ, chết chung đi.”

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 232 : Đại hung xuất thủ

Trong quần sơn cuồn cuộn thi khí phóng lên tận trời, che khuất bầu trời hóa thành 1 cái, phương viên hơn 100 bên trong khủng bố vòng xoáy, xoay tròn bên trong lôi cuốn lấy vô tận vong hồn, phát ra “Ầm ầm” nổ vang rung trời, lại có một tòa thành trì hư dẫn từ đó hiển hiện.

Nó tất cả kiến trúc bao quát tường thành ở bên trong, đều là toàn thân đen nhánh, cửa thành khắc lấy hai cái chữ to, kiểu chữ quỷ dị chưa bao giờ thấy qua, nhưng ánh mắt rơi xuống liền có thể đọc hiểu nó đại biểu chi ý —— phong đều!

Truyền thuyết tại Quỷ giới nơi cực sâu, có 12 toà thông thiên Quỷ vương quản hạt thành trì, đều là Quỷ giới trung tâm, nó 1 chính là phong đều. Giờ khắc này um tùm quỷ khí phóng lên tận trời, lại một nháy mắt khiến âm dương nghịch chuyển, ban ngày hóa thành đen nhánh màn đêm, đưa tay khó gặp 5 ngón tay.

Như vĩnh dạ giáng lâm, hủy diệt sắp tới!

Huyền y đạo nhân phóng lên tận trời, đi tới phong đều quỷ thành phía dưới, khom người cúi đầu, “Phong đều Quỷ vương các hạ, mời ngài tuân thủ cổ lão khế ước, giúp ta bóc ra người này khí vận, tu vi, cùng ta tan về một thể.”

Phong đều quỷ thành trên không, hiển hiện 1 tôn khủng

bố thân ảnh, đầy đủ cao ngàn trượng, thanh âm trầm thấp vang lên như lôi đình oanh minh, “Chỉ là nhân gian Kim Đan, lại có thể triệu hoán phong đều giáng lâm, ngươi đến tột cùng là ai?”

Huyền y đạo nhân nói: “Tại hạ là ai cũng không trọng yếu, trọng yếu chính là ta đã tuân theo khế ước, hoàn thành triệu hoán phong đều hiến tế, Quỷ Vương đại nhân làm gì để ý những này việc nhỏ không đáng kể.”

Khủng bố thân ảnh thật sâu xem ra, “Nói có đạo lý, đối phong đều hoàn thành hiến tế người, liền có thể hướng phong đều đưa ra nguyện vọng, yêu cầu của ngươi có thể bị thỏa mãn.”

Hắn đưa tay vung lên, ngập trời quỷ khí gào thét mà đến, hóa thành đầy trời quỷ ảnh, thẳng đến dãy núi mà đi.

Ông ——

Kiếm minh vang lên, cuồn cuộn kiếm ảnh đột ngột từ mặt đất mọc lên, như trường hà xung kích mây tiêu, đem tất cả quỷ ảnh trảm diệt.

Thiếu niên đạp trời mà đến, tay cầm Dạ Yến kiếm, thần sắc bình tĩnh, thong dong.

Phong đều quỷ thành hơn 1,000 trượng Quỷ vương thân ảnh, lúc này khí cơ khẽ biến, “Trảm linh một mạch, ngươi vậy mà là trảm linh một mạch!” Hắn nghiến răng nghiến lợi, “Lão đạo sĩ sau khi chết, Quỷ giới truy sát mấy chục ngàn năm, không nghĩ tới trảm linh còn chưa

đoạn tuyệt, vậy hôm nay bổn vương liền muốn, để ngươi phẩm vị dưới cái gì gọi là sống không bằng chết.”

Ầm ầm ——

Phong đều quỷ thành 4 môn mở rộng, vô số quỷ vật gào thét bay ra, đem La Quan vây quanh ở trong đó, phát ra từng tiếng dữ tợn gào thét, há miệng đồng thời hướng về phía trước 1 nuốt.

Đây là, vạn quỷ phệ hồn!

Chính là Quỷ giới bên trong tàn khốc nhất hình phạt 1 trong, mục tiêu hồn phách sẽ bị vạn quỷ xé nát phân biệt thôn phệ, không chỉ có muốn tại tử vong trước đó tiếp nhận đến thế gian kinh khủng nhất thống khổ, sau khi chết càng đem hồn phi phách tán vĩnh thế không được siêu sinh.

La Quan sắc mặt biến hóa, khí cơ nháy mắt bị vạn quỷ nuốt vào, sau một khắc liền muốn đem hắn hồn phách xé nát… Nhưng vào lúc này, vô số quỷ vật mặt lộ vẻ thống khổ, như nuốt ăn bọn chúng căn bản là không có cách tiếp nhận chi vật, kêu thảm bên trong thân thể ầm vang bạo tạc.

Một nháy mắt, mưa đen như trút nước!

Cái gọi là vạn quỷ phệ hồn, biến thành vạn quỷ muốn chết.

Giữa thiên địa, đột nhiên lâm vào tĩnh mịch.

Huyền y đạo nhân trừng lớn mắt, mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi, hắn tuy biết hiểu La Quan tuyệt không phải bình thường, đối với hắn ôm lấy cực kỳ kỵ đan, nhưng cũng không thể ngờ đến, hắn có thể làm xuống trước mắt sự tình.

Đến cùng tình huống như thế nào?

“Giết chóc bản nguyên!” Phong đều Quỷ vương nghẹn ngào gào thét, kia 1,000 trượng thân ảnh lúc này trợn to con mắt, chăm chú tiếp cận La Quan.

Ngưng thần cảm giác, giết chóc vạn quỷ về sau khí cơ ba động, bây giờ còn chưa tan đi đi.

Không sai, tuyệt sẽ không sai.

Là giết chóc bản nguyên, chính là giết chóc bản nguyên.

Chỉ là 1 nhân gian vũ phu, Tiên Đồ cảnh cũng không bước vào sâu kiến, làm sao có thể có được, cái này 1 khủng bố tuyệt luân đại sát khí.

Có vấn đề!

Phong đều Quỷ vương đoán được, La Quan tất có đại bối cảnh, lai lịch lớn, nhưng hắn vẫn là không nhịn được tâm động, đầy mắt tham lam. Hắn bây giờ bất quá là hình chiếu giáng lâm, không kịp bản thể 1% thực lực, cho dù tiểu tử này có chút thủ đoạn, nghiêm túc xuất thủ một ngụm liền có thể cái khác ăn hết.

Như có thể đoạt phải giết chóc bản nguyên… Sau đó

Quỷ giới bên trong, nó liền có thể đăng đỉnh mạnh nhất, thậm chí đạt tới trong truyền thuyết cấp độ, đến lúc đó cho dù có phiền phức, cũng hoàn toàn không cần e ngại!

Ầm ầm ——

Giữa thiên địa kia tử khí vòng xoáy, lúc này bỗng dưng sôi trào, bị cuốn vào trong đó vong hồn, tại kêu thảm bên trong nhao nhao vỡ vụn, chôn vùi, chuyển hóa thành lực lượng cường đại, mở ra càng lớn, càng thêm vững chắc Quỷ giới thông đạo.

Phong đều Quỷ vương gắt gao tiếp cận La Quan, hắn di chuyển bước chân, lập tức có nổ vang rung trời truyền ra, cả phiến thiên địa đều tại rung động, không gian đang vặn vẹo bên trong vỡ vụn, dãy núi không chịu nổi kia bàng bạc uy áp ầm vang vỡ nát.

Hắn muốn giáng lâm hiện thế, giết La Quan, cướp đoạt giết chóc bản nguyên! !

Bị phong đều Quỷ vương khí cơ khóa chặt, La Quan cứng tại nguyên địa, loại này siêu cấp vô địch tồn tại, đối hắn hôm nay mà nói thực tế quá khủng bố, căn bản là không có phản kháng chỗ trống.

“Lão sư, nàng làm sao còn không có xuất thủ? ? Đầu này thông thiên Quỷ vương thực lực quá mạnh, ta có thể ngăn cản không ngừng!”

Huyền Quy còn chưa mở miệng, liền thấy nghe được một tiếng phẫn nộ gào thét, “Ngươi làm cái gì? Cái này bên trong là phong đều, là bổn vương lãnh địa!”

Ầm ầm ——

Tử khí vòng xoáy bị ngạnh sinh sinh banh ra gấp đôi, chỗ sâu trở nên trong suốt, tựa như là tầng 1 mặt nước, có thể thấy rõ đối diện.

Kia bên trong đứng lặng lấy 1 cái, quỷ khí trùng thiên bàng bạc thành lớn, chính là chân chính Quỷ giới phong đều!

Một bộ áo đỏ giáng lâm, đạp lên liền muốn cưỡng ép giáng lâm phong đều Quỷ vương, theo “Ầm ầm” nổ vang rung trời, đem hắn đạp trở về.

“Áo đỏ, ngươi đừng quá mức điểm! !” Phong đều Quỷ vương gầm thét.

Áo đỏ đại hung nghiêng đầu suy nghĩ một chút, ngửa đầu phát ra rít lên một tiếng, cuồn cuộn hung thần phóng lên tận trời, lại ngưng tụ ra 1 cái phóng đại vô số lần áo đỏ đại hung bản nhân.

2 người tuy dài giống nhau như đúc, nhưng phóng đại bản Quỷ giới đại hung, hiển nhiên mới nàng hoàn chỉnh hình thái, thần sắc băng lãnh đôi mắt túc sát, quanh thân quỷ khí trùng thiên, bàng bạc uy áp quét ngang thập phương.

Lúc này ở trên cao nhìn xuống, lạnh lùng nhìn về phía phong đều, đến từ Quỷ vương gầm thét im bặt mà dừng.

“Cút!”

Áo đỏ đại hung gầm nhẹ.

Trên mặt đất, kia bàng bạc to lớn không biết chiếm diện tích bao nhiêu diện tích phong đều quỷ thành, giờ phút này bỗng nhiên lay động, lại có vô số chân từ trong đại địa rút ra, “Ầm ầm” một đường phi nước đại đi xa.

Một câu, liền dọa chạy phong đều quỷ thành, khiến 1 tôn thông thiên Quỷ vương im lặng.

Quỷ giới đại hung thực lực, lại lần nữa đổi mới La Quan nhận biết, quả nhiên phía sau hắn những này đại lão, không có 1 cái tỉnh dầu đèn.

“Đa tạ tỷ tỷ xuất thủ tương trợ, tiểu đệ La Quan vô cùng cảm kích! !”

Nam hô đại ca, nữ hô tỷ tỷ… Trên cơ bản không sai.

La Quan cũng không nghĩ nịnh nọt a, nghĩ hắn đường đường Thanh Dương trấn thủ, nhân gian chi kiếm nhưng bổ Kim Đan, nhưng ở Quỷ giới đại hung loại cấp bậc này trước mặt, căn bản cũng không đủ nhìn.

Phóng đại bản Quỷ giới đại hung, cúi đầu lạnh lùng xem ra một chút, chợt biến mất không thấy gì nữa. Còn lại tiểu hào áo đỏ, méo một chút đầu, đột nhiên nói: “Nàng đáp ứng giúp ta tìm đồ, ta mới có thể cứu ngươi, nếu như tìm không thấy lời nói, liền đem ngươi ăn hết.”

Nói thật đại hung dài rất đẹp, biểu lộ hơi có vẻ ngốc manh, lại phối hợp cái này một bộ chói sáng váy đỏ, quả

nhiên là làm lòng người động. Nhưng nghe tới nàng bây giờ nói lời, lại nhìn kia nghiêm túc sắc mặt, La Quan trên trán nháy mắt trải rộng mồ hôi lạnh, mặt đều lục.

Huyền y đạo nhân sắc mặt càng lục, sự tình phát triển đi hướng, cùng hắn trong tưởng tượng hoàn toàn khác biệt.

Vốn cho rằng hôm nay La Quan hẳn phải chết không nghi ngờ, hắn đem tiếp nhận lớn nhất người được lợi… Nhưng sự tình đột nhiên liền trở nên mất khống chế. Giết chóc bản nguyên là cái gì, hắn bây giờ đã không thèm để ý, huyền y đạo nhân liền muốn biết, ta hôm nay còn có thể hay không chạy thoát?

Dù sao cũng phải thử một chút!

Cho nên, tại La Quan hô tỷ tỷ, đại hung uy hiếp tìm không thấy muốn ăn thịt người thời điểm, huyền y đạo nhân túc hạ mặt đất nháy mắt vỡ ra, hắn rơi vào trong đó không gặp. Nhưng sau một khắc liền nghe được một tiếng hét thảm, đại địa bỗng nhiên vỡ nát, huyền y đạo nhân từng ngụm từng ngụm thổ huyết, bị đánh bay ra.

Ầm ầm ——

Đen nhánh trên bầu trời có cuồn cuộn kinh lôi bộc phát, loá mắt lôi quang tùy ý quét ngang, kia là hiện thế đối Quỷ giới giáng lâm trừng phạt, lôi kiếp sắp đến.

Áo đỏ đại hung nhíu mày, nàng đột nhiên đưa tay đưa tay về phía trước, càng đem La Quan cùng huyền y đạo nhân, trực tiếp kéo vào vòng xoáy bên trong. 2 người

như xuyên qua mặt nước, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa, sau một khắc đầy trời lôi đình ầm vang rơi xuống, đem kia thi khí vòng xoáy nổ thành phấn vụn.

Phương viên 100 dặm địa vực, tại lôi đình tứ ngược phía dưới, tận thành bột mịn!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 233 : Giữa thiên địa cuối cùng cũng có ta một chỗ cắm dùi

Bầu trời xám xịt, lọt vào trong tầm mắt hết thảy, đều là buồn tẻ đơn điệu đen trắng, âm u đầy tử khí hoàn toàn lạnh lẽo… Đây chính là Quỷ giới! Xuyên một bộ váy đỏ, hơi có vẻ ngốc manh áo đỏ đại hung, liền thành nơi đây thiên địa bên trong, duy nhất chói sáng động lòng người đường cong.

Nàng nghiêng đầu, nhìn về phía La Quan cùng huyền y đạo nhân, cái sau thở sâu, cung kính nói: “Vị tiên tử này, tại hạ…” Áo đỏ đại hung đột nhiên xuất thủ, móng tay điên cuồng sinh trưởng, xé rách huyền y đạo nhân phần bụng, sinh sinh móc ra hắn Kim Đan trực tiếp ném tiến vào miệng bên trong.

Giòn!

Nàng một bên nhấm nuốt, một bên liếm láp trên ngón tay nhiễm vết máu, tinh hồng cùng trắng nõn cùng kia nho nhỏ đầu lưỡi… Cái này vốn nên là cực kỳ một màn hương diễm, lúc này lại khiến người rùng mình. Áo đỏ đại hung nhìn chằm chằm huyền y đạo nhân, ánh mắt bộc lộ nóng bỏng, nhưng cuối cùng nàng thở dài, “Ta liền ăn một viên Kim Đan, người này liền giao cho ngươi.”

Nàng đi đến cách đó không xa trên một tảng đá ngồi

xuống, 2 tay nâng cằm lên ngơ ngác nhìn về phía phương xa, phe này nhan cùng bóng lưng thấy thế nào, đều không giống như là 1 tôn Quỷ giới đại hung.

Huyền y đạo nhân thống khổ ngã xuống đất sắc mặt trắng bệch, ánh mắt tuyệt vọng mà tự giễu, “Ta không nghĩ tới mình sẽ rơi vào kết cục này…” Dừng một chút tiếp tục nói: “Hôm nay chết vốn nên là ngươi, đích xác hẳn là ngươi a!”

Hắn thở dài, cẩn thận xê dịch thân thể một cái, để cho mình có thể dễ chịu chút… Đương nhiên, Kim Đan bị người móc đi, lúc này đại khái cùng “Dễ chịu” 2 chữ, cũng là không dính nổi bên cạnh.

La Quan nghĩ nghĩ, “Bởi vì ta có đùi ôm.”

Huyền y đạo nhân sắc mặt càng thêm thống khổ, “Vì cái gì? Ngươi bất quá chỉ là 1 nhân gian vũ phu, nàng tại sao phải giúp ngươi?” Vì triệu hoán phong đều giáng lâm, hắn lớn phí trắc trở thuyết phục 3 tiên tông, phát động trận này 6 quốc chi chiến thu thập tử khí, vong hồn, phí sức chín trâu hai hổ mới hoàn thành.

Kết quả đây? La Quan cái gì cũng không làm, liền có áo đỏ đại hung xuất thủ, đường đường phong đều Quỷ vương lại bị trực tiếp chơi ngã quay đầu liền chạy. Một phen vất vả mưu đồ, tự nhận là nắm chắc thắng lợi trong tay, kết quả lại chỉ là 1 tên hề, hắn rất không nghĩ ra.

La Quan lắc đầu, “Không biết.” Hắn là thật không biết, nhưng tại huyền y đạo nhân trong mắt, cái này hiển

nhiên chính là qua loa.

“Không nói thì không nói đi, dù sao ta sẽ chết, biết những bí mật này cũng không có ý nghĩa.” Huyền y đạo nhân ngẩng đầu, đón La Quan ánh mắt, “Nhưng ta cái này bên trong có kiện liên quan tới chuyện của ngươi, La Quan ngươi có muốn hay không biết? ?”

“Không nghĩ.” La Quan đưa tay liền muốn giết người, huyền y đạo nhân vội vàng kêu to, “Liên quan tới chuông xá, liên quan tới phụ thân của ngươi! !”

La Quan nhíu mày, “Nói.”

Huyền y đạo nhân há mồm thở dốc, sắc mặt càng thêm tái nhợt, hắn phần bụng vết thương giống như là vỡ đê, máu tươi không ngừng tuôn ra, thẩm thấu áo bào nhỏ giọt xuống, trên mặt đất tụ thành một bãi.

“Ngươi không phải rất muốn biết, là ai sai sử hắn đả thương cha ngươi? Thánh đô Cơ gia có ngươi muốn hết thảy đáp án!”

La Quan ánh mắt ngưng lại, nháy mắt nghĩ đến tiên tông 10 lôi lúc, bị hắn giết rơi Mi Sơn đạo đại sư huynh Cơ Thường, người này trước khi chết đánh nát ngọc bội, triệu hoán cường giả bí ẩn ý thức giáng lâm… Đề cập chính là thánh đô Cơ gia.

Nhưng vì cái gì? Thánh đô Cơ gia cùng La gia, liền như cự nhân so với sâu kiến, đối phương chỉ cần một ngón tay liền có thể nghiền nát toàn bộ La gia. Song phản căn bản không có kết oán khả năng, cho dù thật muốn giết

người cần gì phải lớn phí trắc trở, tìm chuông xá âm thầm hạ thủ, lại chỉ nhằm vào La Chấn Dương 1 người? Việc này căn bản nói không thông.

Huyền y đạo nhân nói: “Ta nếu muốn lừa ngươi, đều có thể tìm lý do tốt hơn, nhưng đây chính là sự thật… Về phần nguyên nhân, phải nhờ vào chính ngươi đi tìm.”

La Quan mặt không biểu tình, “Ngươi muốn hại ta.”

Huyền y đạo nhân gật đầu, “Vâng.”

2 người đối mặt, La Quan 1 kiếm chém xuống, đầu lâu phóng lên tận trời.

Trời đất quay cuồng bên trong, huyền y đạo nhân khóe miệng lộ ra mỉm cười, phần này dụng tâm hiểm ác dù không thể gạt được La Quan, nhưng chỉ cần hắn biết, tự nhiên là sẽ đi điều tra, như vậy Cơ gia liền sẽ thành mai táng phần mộ của hắn.

Suy nghĩ chuyển động trở nên trì trệ, 2 lỗ tai oanh minh ánh mắt trở nên mơ hồ không rõ, huyền y đạo nhân biết, tử vong sắp đến. Trên thực tế loại này thể nghiệm hắn cũng không lạ lẫm, tại cực kỳ lâu trước đó, hắn cũng đã trải qua… Khi đó, tên của hắn là Diêu Tín.

Không, Diêu Tín hẳn là cũng không phải hắn ban đầu danh tự, bởi vì não hải bên trong luôn luôn sẽ đụng tới, một chút xa lạ ký ức.

Không thuộc về hắn, cũng không thuộc về Diêu Tín.

Huyền y đạo nhân chế tạo Phàn Nhạc, để mà cướp đoạt đế kiếm mảnh vỡ… Như vậy, ta có thể hay không cũng là người khác, chế tác được một quân cờ đâu? ? Huyền y mang theo mang theo một tia buồn vô cớ, không cam lòng, chuyển qua sau cùng suy nghĩ, ý thức lâm vào hắc ám.

“Lạch cạch” một tiếng đầu lâu rơi xuống đất, huyền y đạo nhân như vậy bỏ mình.

Huyền Quy thanh âm vang lên, “La Quan, vận chuyển ‘Khí vận luyện hóa pháp’ cướp đoạt khí vận, như vậy thành tựu mạnh nhất võ đạo chi lộ!”

La Quan ngồi xếp bằng, 2 tay hư ôm mười ngón tay xòe ra, từng tia từng sợi đỏ sương mù từ đó hiện lên, ngưng tụ thành 1 đầu khí vận xích xà, lúc này há miệng đối huyền y đạo nhân thi thể, chính là hung hăng 1 nuốt.

Sương trắng từ hắn trong thi thể tản mát ra, ngưng tụ thành khí vận bạch xà, cái này bạch xà lúc trước La Quan giết chết Phàn Nhạc, luyện hóa khí vận lúc từng gặp, lúc này nó lạnh lùng xem ra một chút xoay người bỏ chạy.

Nhưng nơi đây thiên địa, theo khí vận luyện hóa pháp thi triển đã bị khóa kín, bạch xà thoát đi vô vọng, xích xà thì đã truy sát mà đến, 2 rắn lập tức chém giết đến cùng một chỗ. Huyền y đạo nhân bỏ mình bạch xà mất đi căn cơ, cùng xích xà chém giết một lát sau liền bị xé nát, bị từng ngụm nuốt ăn sạch sẽ.

Xích xà hoàn thành khí vận thôn phệ, ngửa mặt lên trời

một tiếng rít, thân thể nó tại rung động bên trong nhanh chóng bành trướng, so trước đó trọn vẹn lớn gấp đôi. Một thân lân giáp như huyết ngọc, mặt ngoài có huyết quang lưu chuyển, cho người ta vô tận băng lãnh, túc sát cảm giác, thấy chi nghiêm nghị sinh ra sợ hãi! ! Càng kinh người thì là, hoàn toàn mới khí vận chi xà đỉnh đầu, bây giờ nâng lên 2 cái tròn bao, như muốn sinh ra giác tới.

Đầu rắn mọc sừng, đây là hóa giao cơ duyên.

Mà giao loại phần lớn là độc giác, sinh hai sừng chi Giao long, thì mang ý nghĩa có hóa rồng cơ hội!

Khí vận chi xà gào thét bay trở về, chui vào La Quan thể nội, cả người hắn đột nhiên liền có, một loại nào đó không thể giải thích biến hóa.

Như 1 bộ mây mù lượn lờ tranh sơn thủy quyển, họa sĩ chỉ là rải rác mấy bút, tại kia sơn thủy ở giữa phác hoạ ra, thiếu niên thân ảnh mơ hồ. Nhưng hôm nay hình như có một trận gió thổi tới, đem họa bên trong mây mù thổi tan, khiến thiếu niên thân ảnh mơ hồ, lập tức trở lên rõ ràng.

Chảy xiết trên đại hà, kia nước chảy bèo trôi lục bình không rễ, rốt cục mọc rễ đâm vào bên trong lòng đất, có ở trong thiên địa này sống yên phận, trưởng thành là đại thụ che trời tư cách —— từ đó bước vào thiên địa, hoàn thành sinh mệnh cấp độ cuối cùng thuế biến!

3 lần ngưng xương thất bại, thiên hỏa uyên bên trong liều mình đánh cược một lần thiếu niên, một đường vượt

qua thiên tân vạn khổ, vô số lần cùng tử vong sượt qua người, rốt cục bước ra cái này nhất cực kỳ trọng yếu một bước.

Sau đó, mênh mông giữa thiên địa, cuối cùng cũng có ta một chỗ cắm dùi.

Cái này, mới thật sự là Đạp Thiên cảnh!

Oanh ——

La Quan thể nội như núi lửa phun trào, cuồn cuộn khí huyết từ toàn thân ở giữa mãnh liệt mà ra, khí tức điên cuồng tăng vọt.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 234 : Tăng giá cả thiên kiếp

Hoàn thành khí vận thôn phệ, mạnh nhất Đạp Thiên cảnh đạt thành, La Quan mạnh nhất võ đạo chi lộ thành tựu, liền đến thu hoạch thời điểm!

Áo đỏ đại hung bị kinh động, quay đầu nhìn về phía ngồi xếp bằng La Quan, nàng đôi mắt có chút trợn tròn, khóe miệng lộ ra một tia óng ánh. Thật thơm ngọt hương vị, hắn nhất định ăn thật ngon… Đói đói, muốn hay không nếm một ngụm? Ta thật cũng chỉ nếm một ngụm!

Đầu lưỡi khẽ liếm khóe miệng, áo đỏ đại hung giãy dụa liên tục, lộ ra mặt mũi tràn đầy thất vọng. Không được, tiểu tử này là nàng rất quan tâm người, hay là tìm đồ quan trọng… Ăn cơm loại sự tình này, nhịn một chút liền đi qua.

Nhưng rất nhanh áo đỏ đại hung liền phát hiện, La Quan tựa như là 1 con hoàn mỹ mồi nhử, khí tức của hắn hấp dẫn vô số quỷ vật, từ 4 phương 8 hướng tụ đến, tuy nói không thể cùng La Quan so, nhưng cũng là rất ngon miệng đồ ăn a, nàng không kén ăn!

Bắt lấy 1 con vọt tới quỷ vật, tiện tay xoa thành 1 viên đường hoàn, ném miệng bên trong “Dát băng” một tiếng, áo đỏ đại hung hạnh phúc nheo cặp mắt lại, nhìn La Quan ánh mắt đều nhu hòa rất nhiều. Tiếp xuống, Quỷ giới dưới bầu trời, vang lên liên miên bất tuyệt “Dát băng” âm thanh.

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy khóe miệng co giật, yên lặng tại không thể trêu chọc nữ nhân trên danh sách, lại thêm vào một cái tên.

Thật hung! Thật hung!

La Quan gia hỏa này trêu chọc nữ nhân, làm sao 1 cái so 1 cái đáng sợ? Cái này khẩu vị… Khá lắm! Huyền Quy hoài nghi nếu không có người đánh gãy, áo đỏ đại hung 1 người, liền có thể đem toàn bộ Quỷ giới ăn sạch sẽ. Nhưng tuyệt đối đừng ăn cấp trên, bắt lấy La Quan cũng là “Răng rắc” một ngụm, kia việc vui coi như lớn!

2 con trảo trảo chà xát mặt, Huyền Quy ép buộc mình trấn định xuống đi, cẩn thận cảm giác La Quan thể nội biến hóa, trên mặt tươi cười. Phi thường hoàn mỹ, kinh lịch lần lột xác này về sau, La Quan tu hành căn cơ đã thành, ngày sau làm từng bước cũng có thể đi ra 1 đầu đại đạo.

Quỷ giới bên trong, La Quan ngồi xếp bằng, giữa bộ ngực nhịp tim như sấm, thôi động toàn thân khí huyết cao tốc vận chuyển. Hắn từ từ nhắm hai mắt, lâm vào như ngủ không phải ngủ, nửa mê nửa tỉnh trạng thái. Có thể rõ ràng cảm thấy được, thực lực bản thân tăng lên, cùng lúc đó nhục thể của hắn, cũng đang không ngừng đạt được cường hóa. La Quan đột nhiên sinh ra minh ngộ, nguyên lai mạnh nhất võ đạo chi lộ, 1 cảnh một quan một lạch trời đều là phụ trọng tiến lên tích lũy, đến thành tựu mạnh nhất Đạp Thiên cảnh về sau, thể nội tích chứa những này “Bảo tàng” liền triệt để bộc phát.

Đây mới là mạnh nhất võ đạo chi lộ chân chính quà tặng!

Thế gian sự tình chính là như thế công bằng, trả giá đủ nhiều cố gắng, cũng sẽ đạt được tới đối ứng thu hoạch. Hoảng hốt ở giữa không biết trôi qua bao lâu, khi La Quan từ này 1 trạng thái đi ra ngoài, mở 2 mắt ra thời điểm, hắn chân chính cảm nhận được cái gì gọi là cường đại.

Cuồn cuộn khí huyết tại thể nội lao nhanh lưu chuyển, liền như 1 cái bình tĩnh uông - dương biển cả, theo hắn nhất niệm liền có thể nhấc lên kinh đào hải lãng, mang theo vạn quân chi lực quét ngang thập phương, đem tất cả địch nhân trấn áp, đánh! Cụ thể mạnh cỡ nào La Quan không có cách nào tính ra, nhưng lấy Thông Châu thành bên ngoài Huyết Uyên lão tổ làm thí dụ, chém đứt đầu của hắn, cũng không tính quá khó.

Đúng lúc này, La Quan đột nhiên biến sắc, trong lòng sinh ra cực lớn báo động, như sẽ có bất lợi cho hắn đáng sợ sự tình phát sinh.

Trung Sơn quốc, nam bộ dãy núi.

Một đám tiên tông người tu hành ngay tại nơi đây cẩn thận dò xét, ánh mắt đảo qua mảnh này lôi kiếp tứ ngược chi địa, mặt mũi tràn đầy đều là kính sợ, ẩn sợ. Bọn hắn thực tế khó có thể tưởng tượng, nơi đây đến tột cùng xảy ra chuyện gì, có thể dẫn tới kinh khủng như vậy thiên địa hàng phạt.

Đúng lúc này, tiên tông mọi người sắc mặt đại biến,

ngẩng đầu nhìn về phía mây tiêu phía trên, liền thấy một đoàn mây đen lăn lộn nhanh chóng hiện lên, trong đó lôi quang bỗng dưng nổ tung, tiếp lấy mới là “Ầm ầm” nổ vang rung trời, một tia chớp từ đó bổ xuống dưới.

“A!” Liền tại bọn hắn hoảng sợ, tuyệt vọng lúc, cái này lôi đình lại trực tiếp chui vào hư không, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa. Sau một khắc Quỷ giới trên không, không gian rung động bên trong vỡ vụn, lôi kiếp từ đó chui ra, thẳng đến La Quan đánh rớt.

Áo đỏ đại hung bỗng nhiên ngẩng đầu, đưa tay một chỉ kia bổ về phía La Quan lôi kiếp, lại bị nàng trực tiếp siết trong tay, giãy dụa bên trong bị xoa thành 1 viên lôi cầu.

Két ——

Két ——

Miệng nhỏ một trận nhấm nuốt, chỉ nghe trận trận trầm thấp lôi minh, có thể thấy được lôi quang từ nàng miệng mũi thất khiếu ở giữa tràn ra, tơ lụa tóc dài biến thành bạo tạc đầu. Nhưng áo đỏ đại hung biểu lộ lại không nửa điểm biến hóa, cứ như vậy đem lôi kiếp nuốt xuống, biểu lộ còn có chút vẫn chưa thỏa mãn.

Một màn này nhìn La Quan trợn mắt hốc mồm, mồ hôi lạnh trên trán say sưa, vừa sinh ra mấy điểm bễ nghễ thiên hạ hào hùng, lúc này đã là nửa điểm không dư thừa. Điệu thấp, phải khiêm tốn, trên đời này hung hãn tồn tại rất rất nhiều, hắn bây giờ hoàn toàn không đáng chú ý.

Huyền Quy nghiến răng nghiến lợi mắng to, “Không muốn mặt! Thật không biết xấu hổ!”

“Ngươi cái này đều có thể hạ xuống thiên kiếp, còn thủ không tuân thủ một điểm quy củ? Đại đạo giam cầm đâu? Quy tắc pháp lệnh đâu? Cũng làm thành chó cái rắm!”

La Quan nói: “Lão sư bớt giận, không thể nói vị kia đối đệ tử thấy ngứa mắt, cũng không phải một ngày hai ngày, trái phải ta vẫn chưa thụ thương.”

“Sự tình không có đơn giản như vậy!” Huyền Quy thanh âm ngưng trọng, “Ngươi cho rằng, ngươi bây giờ thân ở Quỷ giới việc này, hắn không biết? Đại hung sẽ giúp ngươi ăn hết đạo này thiên kiếp, hắn đã sớm tính sẵn, sở dĩ còn muốn hàng phạt, chính là muốn cho ngươi tăng giá cả! !”

“Thế gian vạn vật sinh linh tu hành, lấy Kim Đan là chân chính điểm xuất phát, từ này một bước mới cần tiếp nhận thiên địa khảo nghiệm, mới có thiên kiếp hạ xuống. Ngươi bây giờ ngay cả tiên phàm chi cách cũng không vượt qua, cách Kim Đan càng 108,000 dặm đâu, hắn liền thưởng ngươi 1 đạo thiên kiếp, chờ ngươi đến Kim Đan thời điểm, chỗ gặp phải liền đem là đạo thiên kiếp thứ hai, kém nhất cũng là Nguyên Anh cấp! !”

“Đến lúc đó, ngươi nghĩ Kim Đan vững chắc triệt để thành tựu, nhất định phải thân thụ lôi kiếp mới có thể , bất kỳ người nào cũng không thể giúp ngươi… Mà lại Kim Đan về sau còn có Nguyên Anh, Nguyên Anh về sau còn có rất rất nhiều cảnh giới… Hiện tại, ngươi hiểu

không?”

La Quan nghiến răng nghiến lợi, “… Làm nhữ mẹ ruột!” Không thể nói vị kia vì giết chết hắn, là thật dùng bất cứ thủ đoạn nào.

Chờ xem, ta sớm muộn có một ngày, muốn dẫn theo kiếm đem ngươi cho bổ!

Một đường phá gian nan trọng trọng, đi đến hôm nay thiếu niên, tâm chí đã sớm bị rèn luyện vô cùng kiên định, cường hãn, ngắn ngủi kinh sợ sau liền trở về tại bình tĩnh. Hắn bây giờ chỉ là võ đạo Đạp Thiên cảnh, liền có nắm chắc đánh chết giả đan, cùng đột phá Kim Đan về sau, còn không thể cùng Nguyên Anh nói dóc nói dóc? Muốn dùng biện pháp này làm chết ta, không có cửa đâu! !

Đột nhiên, “Ầm ầm” trầm thấp trầm đục, từ đỉnh đầu phía trên truyền đến, lại có 1 trương to lớn gương mặt từ đó hiển hiện. Áo đỏ đại hung sắc mặt biến hóa, một phát bắt được La Quan, xé mở không gian đem hắn trực tiếp ném đi vào, “Ngươi nên đi!”

Sau một khắc, ngập trời khí tức hung sát phóng lên tận trời, ngưng tụ ra đại hung hoàn chỉnh hình thái, đôi mắt băng hàn thẳng đến trên trời cao. Đưa tay hướng về phía trước nhấn một cái, “Ầm ầm” nổ vang rung trời bên trong, lập tức bộc phát ra khủng bố đụng nhau, dư ba xung kích thập phương.

“Áo đỏ, đem hắn giao cho ta…” Vết nứt không gian lấp đầy, phẫn nộ gào thét im bặt mà dừng.

Nửa tháng sau đêm khuya, Trung Sơn quốc nơi nào đó xa xôi thôn xóm, chính cử hành cổ lão quỷ thần tế bái nghi thức. Đồ tể dê bò, rửa sạch trái cây những vật này, bị chỉnh tề bày ra tại tế đàn bên trên, mấy trăm tín đồ tại tộc lão dẫn đầu dưới, không ngừng cúng bái cung kính tụng niệm, lấy khẩn cầu quỷ thần che chở.

Đột nhiên tế đàn phía trên không gian vỡ ra, một thân ảnh lảo đảo mà ra, đá ngã thịnh phóng trái cây ngân khí, một trận “Lốp bốp” loạn hưởng.

Tộc trưởng cùng mấy trăm tín đồ trừng lớn mắt, ngơ ngác nhìn một màn trước mắt, bây giờ liền chỉ có một cái ý niệm trong đầu —— quỷ thần giáng lâm! !

Một bộ áo bào đen, tướng mạo tuấn mỹ tuổi trẻ nam tử, ánh mắt đảo qua xung quanh, lập tức thở dài ra một hơi.

Rốt cục ra, đại hung nữ nhân kia làm việc thật không đáng tin cậy, tùy tiện phủi đi cái lỗ hổng liền đem người ném vào, hắn kém chút mê thất trong đó.

“Khục, xin hỏi đây là cái kia bên trong?”

Chương 235 : Thẳng hướng đế cung

Lấy quỷ thần thân phận hỏi thăm, La Quan xác định tự thân chỗ, thả người nhảy lên 2 cánh triển khai, biến mất tại mênh mông màn đêm ở giữa.

Tự sát lục bản nguyên giáng lâm, Quỷ giới bên trong hoàn thành khí vận thôn phệ, lại đến hôm nay thoát thân mà ra, thời gian đã qua đi gần 1 tháng. Hắn mất tích lâu như vậy, sợ rằng sẽ sinh ra biến cố, lúc này La Quan lòng có bất an, không hề dừng lại thẳng đến Thanh Dương.

Lấy hắn bây giờ tu vi thôi động côn bằng cánh chim, tốc độ nhanh kinh người, sắc trời sắp sáng lúc liền đã chạy về tây cảnh, để La Quan trong lòng an tâm một chút chính là, hắn cũng không nhìn thấy chiến hỏa lan tràn, trận kia tịch quyển thiên hạ 6 quốc chi chiến cũng kết thúc.

Sau 3 ngày, đế đô!

Một đường chạy nhanh đến, phong trần mệt mỏi La Quan, đột nhiên nhíu chặt lông mày, lúc này sắc trời sắp đen trăng sao ẩn hiện, chỉ thấy đế đô trên không bao trùm lấy tầng 1 thật dày màn sáng, nương theo phía dưới trận trận chướng mắt quang mang, nhưng nghe tới to lớn oanh minh từ đó bộc phát.

Xảy ra chuyện!

Bá ——

La Quan thu lại côn bằng cánh chim, rơi xuống đất nhanh chân hướng về phía trước, “Bản viện trở về, mau mở ra cửa thành!” Tu vi gia trì dưới thanh âm xa xa truyền ra, trên đầu thành lập tức một mảnh toán loạn, vang lên trận trận kinh hô.

“La viện trưởng? Thật sự là La viện trưởng!”

“Viện trưởng trở về rồi? !”

“Không phải nói, viện trưởng bị phản nghịch tính toán, tẩu hỏa nhập ma đã táng thân tây cảnh…”

“Đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra!”

Một viên Đại tướng vội vàng chạy lên đầu tường, nhìn thấy La Quan nháy mắt sắc mặt trắng nhợt, người này thở sâu, lớn tiếng nói: “Viện trưởng bị nghịch tặc ám toán, đã vẫn lạc tại tây cảnh, người trước mắt chính là tiên tông tà ma ngụy trang mà thành, mơ tưởng lừa qua bản tướng!”

“Người tới, mở trấn thành kinh thiên nỏ, đem cái này tiên tông tà ma bắn giết!”

Trên đầu thành, trầm thấp “Băng” “Băng” âm thanh liên tiếp vang lên, theo to lớn mâm tròn bị chuyển động, gác ở đầu tường cự nỏ bị kéo ra, tên nỏ mặt ngoài khắc dấu phù văn lần lượt sáng lên, phóng xuất ra khí tức khủng bố.

“Giết!”

Mấy đạo tên nỏ lóe ra chướng mắt quang mang, kéo lấy thật dài đuôi cánh, như tinh vẫn phóng tới. Trùng thiên kiếm minh vang lên, khủng bố tên nỏ không thể dựa vào gần La Quan, liền như đụng vào vô hình sơn nhạc, tại rung động bên trong phá thành mảnh nhỏ.

La Quan ánh mắt băng lãnh đảo qua đầu tường, thả người nhảy lên bay đến đế đô trên không, lúc này thật dày màn sáng bao trùm, đem tất cả mọi thứ che lấp.

Thiếu niên đưa tay hướng về phía trước một nắm, Dạ Yến kiếm xuất hiện trong tay, chém xuống một kiếm bỗng nhiên có kinh thiên oanh minh bộc phát, đế đô đại trận như gặp phải trọng kích, kiếm rơi chỗ màn sáng điên cuồng lưu chuyển, đại lượng lực lượng hao tổn trở nên mỏng manh, có thể thấy rõ phía dưới chính phát sinh sự tình —— chỉ thấy hết màn như 1 con ngã úp chén lớn, đem trọn cái đế đô bao phủ, không ngừng ngưng tụ ra từng đạo cột sáng, đánh phía đế võ học viện!

Thanh Dương đế đô thủ hộ đại trận, toàn lực mở ra lại chỉ vì oanh sát đế võ… La Quan đột nhiên cảm thấy rất buồn cười, tiếp theo từ đáy lòng sinh ra vô tận phẫn nộ, hắn “Xảy ra chuyện” sau tiên tông còn chưa xuất thủ, Triệu thị Hoàng tộc liền đã không kịp chờ đợi phản phệ.

Tốt! Rất tốt! !

La Quan ngẩng đầu nhìn về phía đỉnh đầu, lúc này trăng

sao vừa mới hiển hiện, đêm tối giáng lâm đại địa, hắn giơ lên Dạ Yến kiếm chỉ phía xa bầu trời đêm.

“Bằng vào ta chi kiếm, mời trăng sao giáng lâm.”

“Trảm! !”

1 kiếm rơi xuống, bầu trời đêm kịch liệt chấn động, lại thật có trăng sao chi ảnh từ phía trên rơi xuống, “Ầm ầm” liền như thiêu đốt thiên thạch, đánh tới hướng đế đô đại trận. Chỉ nghe từng tiếng tiếng vang, cả tòa đế đô đại trận tại chấn động bên trong, nhanh chóng trở nên mỏng manh.

Đế đô bên trong, vô số người hãi nhiên ngẩng đầu, bọn hắn nhìn thấy trăng sao rơi xuống, cũng nhìn thấy kia tại trăng sao vầng sáng chiếu rọi xuống, như hủy diệt thần cách hàng thế thiếu niên thân ảnh, hắn một bộ áo bào đen khuôn mặt lãnh nghị, quanh thân tràn ngập băng lãnh sát cơ.

“La Quan!”

“Viện trưởng!”

“Hắn không chết!”

Từng tiếng kinh hô bên trong, thiếu niên đáy mắt hiện lên tinh hồng, kia đầy trời mà đến trăng sao chi ảnh, lập tức biến thành xích hồng sắc, uy lực tùy theo tăng vọt. Chấn động bên trong đế đô đại trận, rốt cục không chịu nổi, tại huyết sắc trăng sao oanh kích hạ phá nát, vỡ vụn.

Thiếu niên cầm kiếm chân đạp hư không, từng bước một đi hướng đế võ học viện, kia lung lay sắp đổ đế võ đại trận, lúc này chủ động tán đi.

Một đám đế võ tu hành giả nghênh ra, quỳ trên mặt đất mặt mũi tràn đầy kích động, “Cung nghênh viện trưởng trở về!”

Vương giáo sư, Vân Sơn, người đọc sách… Từ Tranh, Trình Nhàn, Lý viện phó… Mọi người đều sắc mặt tái nhợt, khí tức suy yếu.

La Quan trầm giọng nói: “Chư vị mời lên, đến cùng phát sinh chuyện gì? ?”

Sau đó từ trong miệng mọi người, hắn biết được chuyện đã xảy ra, “Nhập ma” tin tức truyền về không lâu, lão Hoàng đế đột nhiên chết bất đắc kỳ tử, trước khi chết truyền vị Tam hoàng tử Triệu Triều.

Cái này quyết định ngoài tất cả mọi người dự liệu, không có các loại phương tiêu hóa tin tức này, càng kinh người hơn ý chỉ từ đế cung truyền ra —— đế võ học trong viện có người phản bội Thanh Dương, cùng tiên tông liên thủ mưu hại viện trưởng, càng lấy độc kế giết chết Tiên Hoàng.

Về sau, Triệu thị Hoàng tộc coi đây là lấy cớ, đối đế võ nhất hệ phát động đại thanh tẩy, đế đô đại trận bao phủ xuống, người phản kháng bị đều tru sát, bằng nhanh nhất tốc độ chưởng khống đế đô về sau, liền bắt đầu tấn công đế võ học viện.

“Đại thanh tẩy trước đó, có đế cung cường giả bí ẩn tập kích đế võ, may mắn hái tâm trong lầu tu thần giả đem nó đánh lui, chúng ta mới có thể mở ra đại trận chống đến hôm nay.”

Trình Nhàn mặt mũi tràn đầy nghĩ mà sợ, ai cũng không ngờ tới đế cung bên trong lại vẫn cất giấu như vậy cường giả, hơn 10 vị Đế Võ Hậu Sơn Đạp Thiên cảnh, còn có mấy người trước đây không lâu vượt qua tiên phàm lớn cách đột phá tới Luyện Khí cảnh, lại nửa điểm ngăn cản không nổi.

La Quan nhíu mày, “Tu thần giả bây giờ ở đâu?”

Trình Nhàn nói: “Tại trích tinh lâu, hắn trạng thái thật không tốt, viện trưởng như muốn gặp hắn, tốt nhất mau một chút.”

Bá ——

La Quan phóng lên tận trời, rất mau tới đến trích tinh lâu, tại thứ lầu mười tầng bên trên nhìn thấy tu thần giả, lúc này hắn càng thêm già nua, cho người ta cảm giác chính là một đoạn cây khô, thể nội sinh cơ sớm đã đoạn tuyệt, bằng một hơi ngạnh sinh sinh chống đến lúc này.

Nhìn thấy La Quan, người tu hành khóe miệng lộ ra mỉm cười, “Ta liền biết, phụ thân chọn người, tuyệt sẽ không khiến người ta thất vọng.”

La Quan khom người, “La Quan bái kiến thế huynh.”

Tu thần giả nói: “Đế cung bên trong cường giả bí ẩn như không phải người sống, bị ta thần thông đánh trúng về sau, cũng chỉ là nhận trình độ nhất định trọng thương, ngươi Hãy cẩn thận.” Thở hai cái, hắn gian nan đưa tay thi lễ, “Viện trưởng, mời nhất định bảo vệ cẩn thận đế võ… Đây là phụ thân cũng là ta duy nhất tâm nguyện! !”

Cánh tay rủ xuống, tu thần giả ngồi trên mặt đất, lưng tựa vách tường như vậy khí tuyệt.

La Quan thở sâu, nghiêm nghị cúi đầu, “Mời thế huynh yên tâm, chỉ cần có ta ở đây 1 ngày, đế võ liền đem sừng sững không ngã!” Hắn đôi mắt có chút chua xót, lão viện trưởng vì Thanh Dương cống hiến cả đời, hôm nay con của hắn, cũng vì thủ hộ đế võ mà chết.

Ngồi hưởng an ổn thái bình, thế gian vinh hoa Triệu thị Hoàng tộc, lại tại đế võ suy yếu nhất thời điểm, từ phía sau lưng đâm hung hăng một đao. Là thời điểm, vì đây hết thảy triệt để làm kết thúc, tất yếu đem đám khốn kiếp này, toàn bộ đưa tiến vào địa ngục!

Thiếu niên bay ra trích tinh lâu, hắn đạp lập giữa không trung, nhìn ra xa đế cung phương hướng. Hơi trầm xuống mặc về sau, La Quan nhanh chân tiến lên, mỗi lần đạp xuống đều phát ra kinh thiên kiếm minh, “Ầm ầm” khủng bố kiếm đạo ý chí, như không có hình sóng biển càn quét bát phương.

Giờ khắc này, cả tòa đế đô tĩnh mịch, vô số ngẩng đầu nhìn về phía dẫm lên trời thiếu niên, sắc mặt trắng bệch thân thể run không ngừng. Kỳ thật, từ La Quan trở về thời điểm lên, tất cả mọi người liền đã dự liệu được

cảnh này —— hôm nay đế võ cùng Triệu thị Hoàng tộc ở giữa, tất yếu phân ra 1 kết quả.

Bên thắng, vì thế ở giữa chúa tể.

Kẻ bại, thì vạn kiếp bất phục!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 236 : Ngài thật sự là súc sinh không bằng

Đế cung đang nhìn, vô số cung đình cấm vệ, lúc này thần sắc hoảng sợ, không biết nên như thế nào cho phải.

Sau lưng, là bọn hắn tuyên thệ hiệu trung, nguyện đem tính mạng bảo vệ Triệu thị Hoàng tộc.

Mà trước mắt, thì là Thanh Dương trấn thủ, vì thiên hạ lê dân chống lên này phương thiên địa đế Vũ viện trưởng.

“Viện trưởng đại nhân, xin dừng bước!”

Mấy đạo thân ảnh phóng lên tận trời, ngăn trở phía trước đường đi.

“Ầm ầm” kiếm minh kinh thiên, khủng bố uy áp phô thiên cái địa mà đến, mấy người sắc mặt trắng bệch, lại vẫn nửa bước không lùi.

Càng nhiều người, xuất hiện tại phía sau bọn họ, khom mình hành lễ, “Mời viện trưởng dừng bước!” Bọn hắn là Thiên gia cấm vệ, sứ mệnh chính là bảo vệ đế cung , bất kỳ cái gì ý đồ kẻ xông vào, đều chỉ có thể từ bọn hắn trên thi thể bước qua đi.

La Quan chậm rãi nói: “Ngươi v.v. Là ta Thanh Dương quốc trong quân tốt đẹp binh sĩ, bản viện không muốn đối các ngươi động kiếm, lui ra!” Vô hình khí tức như

triều cường quét ngang mà ra, đem trước mắt hoành cản mọi người đẩy lui.

La Quan bước vào đế cung, tâm thần nháy mắt sinh ra cảm ứng, băng lãnh ánh mắt hướng về cầu năm điện, tại kia bên trong hắn cảm nhận được khí tức cực kỳ mạnh.

Đúng lúc này, một tiếng gào thét bỗng dưng vang lên, chỉ nghe “Ầm ầm” tiếng vang, đế cung kia mảnh đại hỏa tứ ngược chỗ, mặt đất vỡ vụn bóng đen phóng lên tận trời, thẳng đến La Quan đánh tới.

Thiếu niên đưa tay 1 kiếm, kiếm ảnh ầm vang rơi xuống đem bóng đen chém bay, người này mặc áo bào đen nháy mắt vỡ vụn, lộ ra phía dưới dữ tợn thân ảnh.

Liền gặp hắn toàn thân huyết nhục đều trình màu đỏ tím, khô quắt cứng rắn kề sát tại xương cốt mặt ngoài, lúc này chịu La Quan 1 kiếm, cũng bất quá thêm ra 1 đầu nhàn nhạt vết thương. 2 viên bén nhọn răng nanh, phá vỡ bờ môi đâm ra, tinh hồng đôi mắt ở giữa đều là điên cuồng, ngang ngược, cuồn cuộn tử khí, sát khí quanh quẩn quanh thân, khiến da đầu run lên.

Quỷ đạo nuôi thi!

Mặc dù hắn bây giờ đã hoàn toàn thay đổi, nhưng La Quan hay là từ trương này dữ tợn mặt quỷ bên trên, nhìn ra một tia quen thuộc —— cái này khủng bố Thi ma, chính là được cung phụng tại thái miếu bên trong Thanh Dương khai quốc Đại đế!

Như hắn biết mình tương lai ngày nào đó, sẽ bị hậu thế đích hệ huyết mạch, chăn nuôi thành như thế 1 cái quỷ đồ vật, không biết nào đó thời đại ngày, Đại đế sẽ hay không lâm trận nhổ thương, đem bọn hắn đều thử đến trên tường.

La Quan vì hắn cảm thấy bi ai đồng thời cũng thở phào, xem ra đế võ người nhậm chức đầu tiên viện trưởng nữ kiếm tiên, vẫn chưa tao ngộ Quỷ đạo nuôi thi. Thi ma gào thét bên trong lại lần nữa vọt tới, thiếu niên đưa tay 1 kiếm triển khai kiếm giới, đưa nó phong ấn trong đó , mặc cho Thi ma gầm thét liên tục lại không thể tránh thoát, bị ngạnh sinh sinh nhờ nâng thăng nhập giữa không trung.

Lúc này trăng sao giữa trời vẩy xuống ngân huy, đem Thi ma thân ảnh chiếu sáng, đế đô bên trong vô số hai con mắt trợn tròn, bộc lộ kinh hãi. Bị La Quan đẩy lui đế cung cấm vệ, càng là mặt mũi tràn đầy kinh sợ, không biết bọn hắn liều chết bảo vệ đế cung bên trong, tại sao lại xuất hiện loại quái vật này.

“Các ngươi thấy rõ ràng cái này Thi ma dáng vẻ, nếu có người đi qua thái miếu, hẳn là có thể từ trên mặt hắn nhìn ra một tia quen thuộc!”

La Quan đưa tay một chỉ, thanh âm vang vọng đất trời, “Cái này Thi ma chính là Thanh Dương khai quốc Đại đế, bị con cháu đời sau lấy Quỷ đạo nuôi thi chi pháp, mới chuyển biến thành hôm nay bộ dáng này. Mà vì nuôi ra dạng này 1 tôn, chỉ so giả đan hơi yếu Thi ma, không biết muốn hại chết bao nhiêu tính mệnh.”

“Đây chính là Triệu thị Hoàng tộc, một đám nên xuống địa ngục tạp toái, các ngươi hiện tại còn muốn, lấy mạng đi thủ hộ đế cung sao?”

Thiên địa tĩnh mịch, cung đình cấm vệ nhóm thần sắc mờ mịt, phẫn nộ.

Có người lẩm bẩm nói: “Nguyên lai đế cung bên trong, thật có ăn người quái vật.”

“Khó trách gần nhất đế cung bên trong, luôn luôn có người mất tích.”

“Triệu thị Hoàng tộc… Bọn hắn cũng xứng làm Hoàng tộc… Thiên hạ này thật sự là không có đạo lý…”

“Chúng ta liều chết thủ vệ, thế mà là là một đám tà ma tạp toái!”

Cấm vệ nhóm nghiến răng nghiến lợi, hướng cầu năm điện phương hướng, trùng điệp nhổ ngụm nước miếng, “Mời viện trưởng đại nhân xuất thủ, quét sạch tà ma còn cái này Thanh Dương thiên hạ, 1 cái tươi sáng càn khôn!”

Hôm nay, Triệu thị Hoàng tộc xấu xí nhất một mặt, bị La Quan đào ra, không giữ lại chút nào hiện ra ở trước mắt người đời. Kiếm giới bên trong bị trấn áp Thi ma, chính là chứng cứ xác thực nhất, bọn hắn căn bản không có biện pháp từ chối.

Triệu thị Hoàng tộc cùng đế võ ở giữa, vốn là tồn tại huyết hải thâm cừu, lần này đối đế vũ động tay, đáng

nhìn vì là vì tiền bối báo thù… Chí ít tại đế đô các phương trong mắt, không ít người chính là như vậy nghĩ. Cho nên La Quan mới phải để lộ, Triệu thị Hoàng tộc vết sẹo, chiếm cứ lần này đại nghĩa, cũng dễ xử lý sau tiếp theo công việc.

Đạt được mục đích La Quan đưa tay một nắm, kiếm giới bên trong "Ầm ầm" ngàn vạn đạo kiếm ảnh, như như sóng to gió lớn cuốn tới, đem Thi ma thân ảnh bao phủ trong đó, thống khổ gào thét bên trong, Thi ma tại kiếm ảnh thủy triều bên trong bị xé thành mảnh nhỏ, nhưng đôi này khai quốc Đại đế mà nói, chưa chắc không phải giải thoát.

Thiếu niên cất bước đi hướng cầu năm điện, trên đỉnh đầu kiếm giới "Ầm ầm" tùy hành, đây là La Quan lần thứ 3 chỗ này, ngẩng đầu nhìn một chút to lớn tấm biển, cất bước bước vào trong đó.

Đế vị phía trên, bây giờ ngồi tiểu tiểu thiếu niên, chính là Tam hoàng tử Triệu Triều, bây giờ Thanh Dương quốc mới Hoàng đế bệ hạ. Hắn lông mày nhẹ nhàng nhăn lại, đôi mắt thâm thúy mà bình tĩnh, nhìn qua bước vào đại điện La Quan, nói khẽ: "Trẫm không nghĩ tới, viện trưởng lại vẫn còn sống." Non nớt thanh âm thiếu niên, lại lộ ra vô tận tang thương, mang theo băng lãnh chi ý tại vắng vẻ đại điện bên trong tiếng vọng.

La Quan trầm mặc một chút, chậm rãi nói: "Bản viện không nghĩ tới, bệ hạ lại cũng còn sống." Trước mắt tiểu tiểu thiếu niên, thật là Tam hoàng tử Triệu Triều, nhưng hôm nay ngồi tại đế vị bên trên, bất quá chỉ là một bộ thể xác, bên trong cất giấu chính là 1 cái già nua mà tàn

nhẫn hồn phách.

“Triệu Triều” thản nhiên nói: “Liệu tới là ông trời chú định, muốn trẫm tự mình chấm dứt, Triệu thị cùng đế võ cầm kiếm ân oán gút mắc.”

La Quan lắc đầu, “Hổ dữ còn không ăn thịt con, bệ hạ ngài thật sự là súc sinh không bằng, bất quá ngẫm lại các ngươi ngay cả khai quốc tiên tổ, đều có thể chăn nuôi thành Thi ma, làm ra loại chuyện này cũng liền chẳng có gì lạ… Triệu thị Hoàng tộc một mạch, thật đúng là đáng chết.”

“Triệu Triều” cười lạnh, “La Quan, trẫm cũng không cùng ngươi tranh luận, tựa như vừa rồi ngươi vạch trần Quỷ đạo nuôi thi một chuyện lúc, trẫm cũng đều tùy ngươi. Bởi vì hôm nay ngươi cuối cùng rồi sẽ chết đi, cái này Thanh Dương quốc sau đó sẽ vĩnh viễn là Triệu thị Thanh Dương… Đây hết thảy đều đem theo ngươi chết, theo đế võ hủy diệt mà triệt để tan thành mây khói… Dù sao lịch sử viết, vĩnh viễn nắm giữ tại người thắng trong tay.”

Tiếng bước chân vang lên, quý phi từ bọc hậu đi ra, đi tới “Triệu Triều” bên người, nàng dung mạo tuyệt mỹ khóe miệng ngậm lấy động lòng người ý cười, đôi mắt ở giữa lại là một mảnh băng hàn, “La Quan, chúng ta rốt cục gặp mặt.”

La Quan nghĩ nghĩ, “Mi Sơn đạo lão tổ?”

Quý phi cười cười, “Quả nhiên, đêm đó xâm nhập cung bên trong thích khách, chính là ngươi.”

Cả 2 lần thứ 1 gặp nhau, là Kim Nhã xảy ra chuyện lần kia, Mi Sơn đạo lão tổ muốn thôn phệ La Quan, vì bào thai trong bụng cung cấp nuôi điểm. Nhưng nàng chân thân rõ ràng tại kia thủy tinh - quan tài bên trong, vì sao lại sẽ xuất hiện tại cái này? Tiên tông tà ma thủ đoạn, quả nhiên là quỷ dị vạn điểm.

Quý phi hành lễ, “Bệ hạ, thần thiếp đã chờ không nổi, muốn hút viện trưởng đại nhân tinh huyết, hồn phách, mời ngài động thủ giết hắn đi!”

“Triệu Triều” đứng dậy, hắn tiểu tiểu thân thể bên trong, lại bộc phát ra vô cùng kinh khủng khí tức, một đôi tròng mắt trở nên xích hồng, thi khí cuồn cuộn trùng thiên.

Giả đan!

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Cái này lão Hoàng đế là cùng Mi Sơn đạo lão tổ song tu, nuôi ra đủ cường đại hồn phách, lại lấy cả 2 huyết mạch kết hợp dựng dục “Thân tử”, làm hoàn mỹ - nhục thân thể phách… Mà giả đan, thì là đến từ Thi ma thi đan!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 237 : Hai mươi bảy năm trước tính toán

Khai quốc Đại đế biến thành Thi ma đã chết, thi đan bị cùng nhau hủy đi, lão Hoàng đế ở đâu ra viên thứ hai? La Quan rất nhanh nghĩ thông suốt hết thảy, lập tức mày nhíu lại gấp mắt lộ ra sát ý, hoặc là trước đó phán đoán sai, đế võ người nhậm chức đầu tiên viện trưởng nữ kiếm tiên, cũng không thoát khỏi bị Quỷ đạo nuôi thi hạ tràng, sở dĩ vẫn chưa xuất hiện, là nàng đã bị lão Hoàng đế giết chết mạnh mẽ bắt lấy thi đan.

Quý phi tiến lên một bước, nàng khí tức lại lúc này, nháy mắt cùng “Triệu Triều” dung hợp một chỗ, làm hắn khí tức lại lần nữa tăng vọt.

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Cẩn thận một chút, đôi này ma đầu lấy song tu chi pháp lẫn nhau lực lượng liên hệ, điệp gia sau thực lực tăng nhiều nhưng so sánh với cùng giả đan!”

La Quan ánh mắt chớp lên liền trở về tại bình tĩnh, “Triệu Triều” triển lộ ra hoàn toàn chắc chắn có thể giết hắn, có át chủ bài chẳng có gì lạ, nhưng mạnh hơn cũng vẫn là giả đan. Thành tựu mạnh nhất võ đạo chi lộ, dung hợp giết chóc bản nguyên sau La Quan, đối tự thân có đầy đủ lòng tin —— dưới kim đan, hắn vô địch!

“Trẫm ẩn nhẫn mấy chục năm, Triệu thị Hoàng tộc vô số huyết cừu, hôm nay cùng nhau thanh toán.” “Triệu Triều” mặt không biểu tình, “La Quan, ngươi có thể chết!” Hắn

phất tay áo vung lên cuồn cuộn thi khí bộc phát, trong chốc lát lại có 1 trương to lớn thi mặt quỷ lỗ hiển hiện, mở ra miệng rộng nuốt tới.

Kiếm minh vang lên, thiếu niên đưa tay hướng về phía trước 1 kiếm chém ra, “Ầm ầm” kiếm giới sát na phóng thích, khủng bố uy áp giáng lâm, “Hôm nay, liền lấy trước 2 người các ngươI tế kiếm!” Hạo đãng kiếm ảnh mãnh liệt mà ra, đều trình xích hồng chi sắc, mang theo khủng bố giết chóc chân ý, lấy bài sơn đảo hải chi thế rơi xuống.

Thi mặt quỷ lỗ kêu thảm bên trong chôn vùi, “Triệu Triều” sắc mặt biến hóa, cảm nhận được mãnh liệt uy hiếp, 2 tay hướng về phía trước 1 giương, cuồn cuộn thi khí quanh quẩn quanh thân, hóa thành 1 đạo kiên dày bình chướng. Nhưng tại kiếm ảnh oanh kích bên trong, thi khí đang không ngừng tán loạn, biến mất… Không, nói xác thực hơn pháp là ngay tại chôn vùi.

Trong bóng kiếm ẩn chứa giết chóc chân ý, có hủy diệt vạn vật thuộc tính, tại chôn vùi thi khí đồng thời, cũng đối người thi triển bản thân tạo thành trình độ nhất định ăn mòn. Nhất trực quan biểu hiện, là “Triệu Triều” mặt ngoài thân thể, đột nhiên băng liệt mở vô số mảnh vết thương nhỏ, không ngừng chảy máu khó khôi phục.

Quý phi thét lên, “Bệ hạ cẩn thận, đây chính là giết chóc chân ý, nhưng hủy diệt thiên địa vạn vật, uy lực bá đạo nhất tuyệt luân!” Ngày đó tây cảnh bên trong nàng bản thể hình chiếu giáng lâm, thụ “La Quan” 1 kiếm, tự nhiên sẽ hiểu giết chóc chân ý đáng sợ.

Nhưng hôm nay đã dám xuất thủ muốn giết La Quan, bọn hắn tự nhiên đã có ứng đối, chỉ nghe một tiếng gầm nhẹ “Triệu Triều” thân thể tỏa ra biến hóa, hắn huyết nhục nhanh chóng khô quắt hiện ra đỏ tía chi sắc, vết thương co rút lại thành từng đầu nhỏ bé vết nứt không chảy máu nữa. Giờ phút này hắn mượn thi đan chi lực lột xác thành nửa người nửa thi trạng thái, liền có thể tăng lên rất nhiều, tiếp nhận giết chóc chân ý ăn mòn năng lực.

Mà ngự sử giết chóc chân ý, là phải bỏ ra đại giới, như quý phi lời nói ngày đó tây cảnh bên trong, La Quan đã gặp thụ giết chóc phản phệ. Dù không biết hắn thông qua loại thủ đoạn nào, nhưng vẫn phản phệ bên trong tránh ra, nhưng chỉ cần quá độ thi triển giết chóc chân ý, phản phệ tất nhiên sẽ còn giáng lâm, lại so với một lần trước càng khủng bố hơn… Nói cách khác bọn hắn chỉ cần chịu đựng, La Quan liền sẽ tự hành tan tác.

Quý phi đưa tay một điểm, cuồn cuộn thi khí bên trong tỏa ra biến hóa, lại có từng đạo thi ảnh hiển hiện, tre già măng mọc phóng tới La Quan. Những này thi ảnh đều là từng chết tại trong tay nàng người, bị nó thôn phệ hồn phách luyện hóa tạo thành, bây giờ tại giết chóc chân ý dưới nhao nhao vỡ vụn, kêu thảm bên trong tiêu tán không gặp. Nàng làm như vậy, cũng là vì tiến một bước gia tốc, giết chóc chân ý phản phệ.

“Ầm ầm” kiếm minh kinh thiên, thiếu niên 1 kiếm nơi tay lại ngăn chặn 2 tên giả đan, bộc phát ra siêu cường chiến lực làm cho người kinh hãi. Nhưng thi hóa “Triệu Triều” cùng quý phi, lại nửa điểm cũng không e ngại —— mượn giết chóc chân ý bộc phát siêu cường chiến

lực, sát phạt kinh người đồng thời nhưng cũng vì tự thân, đã đào móc tốt phần mộ.

Lại nhìn ngươi có thể hung hãn đến khi nào!

Cầu năm điện tại dư ba xung kích dưới đổ sụp, cuồn cuộn trùng thiên thi khí, cùng kia khủng bố kiếm minh thanh âm, dẫn tới các phương chú mục. Tất cả mọi người biết, đế võ cùng Triệu thị Hoàng tộc ở giữa, cuối cùng thắng bại sắp quyết ra… Thấy Thi ma phía trước, lại gặp thi khí cuồn cuộn ở phía sau, lúc này vô số người phát ra từ đáy lòng chờ đợi thiếu niên có thể lấy thắng, nếu không Thanh Dương chi tương lai đem khó mà tưởng nổi.

“Triệu Triều” nhíu mày, tung lấy nửa người nửa thi chi thân trạng thái, tại giết chóc chân ý không ngừng ăn mòn dưới, cũng đem dần dần sụp đổ.

“Quý phi!”

Hắn gầm nhẹ.

Không phải nói, giết chóc chân ý không thể lâu dài vận dụng, nếu không tất có phản phệ?

Quý phi cũng có chút mộng, “Bệ hạ đừng nóng vội, hoặc là lần trước tránh thoát giết chóc phản phệ về sau, La Quan có mạnh hơn áp chế năng lực… Có thể giết lục chân ý tuyệt đối không thể thật bị trấn áp, phản phệ chắc chắn sẽ bộc phát, chúng ta chỉ cần kiên trì một chút nữa.”

Lại một lát sau.

“Quý phi…” “Triệu Triều” đôi mắt âm trầm.

Giết chóc phản phệ? Cẩu thí!

La Quan căn bản cũng không có, nửa điểm dấu hiệu mất khống chế, kia “Ầm ầm” tiếng kiếm reo, ngược lại so trước đó mạnh hơn. Bây giờ hắn thi hóa thân thân mặt ngoài, huyết nhục đều bị chém tới tầng 1, như tại nhân thân trạng thái, nhục thân đã sớm không chịu nổi.

Quý phi cắn răng, “Giết chóc tuyệt sẽ không bị chưởng khống, bệ hạ chúng ta lại chờ chút! !”

“Triệu Triều” trầm mặc một chút, chậm rãi lắc đầu, “Quý phi, trẫm nhịn không được… Liền mời quý phi đưa ngươi lực lượng, toàn bộ cấp cho trẫm.”

Quý phi sắc mặt đại biến, “Bệ hạ muốn làm… A! !” Nàng kêu thảm một tiếng, lại bị thi hóa thủ cánh tay xuyên qua lồng ngực, 1 đem bóp nát trái tim.

Oanh ——

Nàng cả người bây giờ liền giống như là 1 đầu vỡ đê giang hà, cuồn cuộn sinh cơ, khí huyết cùng tu vi pháp lực mãnh liệt mà ra, đang bị điên cuồng cướp đoạt.

“Không có khả năng!” Quý phi trừng lớn 2 mắt, mặt mũi tràn đầy kinh sợ, “Song tu chi pháp bằng vào ta làm chủ, ngươi làm sao có thể phản phệ tại ta!”

“Triệu Triều” mặt không biểu tình, “Hai mươi bảy năm trước, Trung Sơn quốc bên trong xuất hiện 1 cái di tích, có thượng cổ song tu chi pháp ra mắt, có thể mượn bí pháp tạo nên 1 tôn đồng nguyên đồng tu chi thân, đem nó thôn phệ quy về bản thân nhưng thực lực đại trướng… Quý phi, trẫm nói rất đúng không đúng?”

Quý phi thét lên, “Làm sao ngươi biết!” Nàng kịp phản ứng, “Kia thượng cổ song tu chi pháp, là ngươi bày ra cạm bẫy! ? !”

“Không sai, nếu không phải như thế, Mi Sơn lão tổ lại như thế nào nguyện ý trợ trẫm tu hành? Công pháp vốn là trẫm đưa cho ngươi, trẫm tự nhiên biết như thế nào phá giải.” “Triệu Triều” cười lạnh một tiếng, “Liền mời quý phi đem một thân tu vi, đều quà tặng cho trẫm, đến lúc đó trẫm đem đột phá giả đan chi cực, dù là La Quan chấp chưởng giết chóc chân ý, cũng không phải trẫm đối thủ.”

“Không! ! Không! Bệ hạ ta sai, thiếp thân nguyện vì nô tì tỳ cả đời phụng dưỡng, cầu bệ hạ bỏ qua ta!” Quý phi mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, nàng rất rõ ràng môn này thượng cổ song tu pháp khủng bố, tự nhiên sẽ hiểu như tiếp tục, nàng đem rơi vào gì chờ chút trận. Không chỉ có một thân huyết nhục, tu vi, chính là hồn phách cũng phải bị thôn phệ, triệt để trở thành đối phương một bộ điểm, vĩnh thế không được siêu sinh!

“Triệu Triều” cười to, “Quý phi, có chơi có chịu, liền để trẫm đưa ngươi cuối cùng đoạn đường đi.” Hắn thi hóa thân thể bị thương, không chỉ có khôi phục như lúc ban đầu, lúc này theo thôn phệ tiến hành, khí tức đang

không ngừng trở nên càng mạnh.

“Ầm ầm” thi khí lăn lộn, một đường phóng tới bầu trời đêm phía trên, lại hóa thành thật dày tầng 1 thi khí mây, tướng tinh nguyệt che lấp, làm thiên địa ở giữa đen kịt một màu. Khủng bố, kiềm chế, như 1 cái vô hình sơn nhạc trấn áp, khiến người cảm thấy khó mà thở dốc.

Đây mới là “Triệu Triều” chân chính át chủ bài, cũng là hắn dám can đảm trực diện La Quan, có nắm chắc đem nó chém giết lực lượng chỗ.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 238 : Nữ hoàng đăng cơ

Mi Sơn đạo trụ sở, trùng thiên đại sơn chi đỉnh kia trong thạch động, lúc này vang lên thống khổ gào thét, trong quan tài kiếng nữ tử điên cuồng giãy dụa.

“A!”

“Đáng chết lão Hoàng đế, bản tọa nếu có thể chạy thoát, chắc chắn ngươi chém thành muôn mảnh!”

“Cứu ta, hài tử nhanh cứu ta!”

Trong quan tài nữ tử thê lương thét lên, bóng loáng non mịn da thịt nhanh chóng khô quắt, tóc mảng lớn hoa râm, hình như có 1 trương không nhìn thấy giác hút đâm vào đến trong cơ thể nàng, đang điên cuồng cướp đoạt hết thảy. Nàng nâng lên phần bụng điên cuồng phun trào, chỉ nghe “XÌ… Rồi” một tiếng, lại có 1 đầu nho nhỏ cánh tay, xé rách da thịt chui ra.

“Đừng! Hài tử ngươi không thể đối với ta như vậy, mau cứu nương, ngươi mau cứu nương!” Nữ tử thống khổ gào thét, liều mạng giãy dụa.

Nhưng hiển nhiên nàng cũng không thể ngăn cản sự tình phát sinh, toàn thân trần trụi đẫm máu hài nhi, từ phần bụng vết thương chui ra ngoài, phá vỡ phần bụng bên trong cái hang lớn, lại có vô số đầu vung vẩy xúc tu, không ngừng hướng hài nhi xoắn tới, muốn đem nàng

kéo về trong đó.

“Bành” một tiếng vang thật lớn, quan tài thuỷ tinh nắp quan tài, bị trùng điệp đánh bay ra ngoài, hài nhi không để ý nữ nhân cầu khẩn bò ra ngoài.

“Lão tổ!”

“Lão tổ làm sao rồi?”

Từng người từng người Mi Sơn đạo người tu hành bay vào hang đá, sau một khắc kêu thảm vang lên, nương theo lấy từng ngụm từng ngụm nhấm nuốt nuốt thanh âm. Khi hết thảy lắng lại, cửa hang đi ra 1 cái, 7-8 tuổi lớn nhỏ trĩ mỹ nữ đồng, mặt mày đúng là quyến rũ động lòng người, nàng trần trụi hai chân, trên thân vòng quanh 1 khối bị máu tươi nhiễm đỏ vải trắng, cũng không quay đầu lại đi xuống chân núi.

Thanh Dương đế cung.

Quý phi mỹ lệ mê người thân thể, bây giờ chăm chú đoàn co lại đã không đủ lớn cỡ bàn tay, tựa như là 1 khối cất đặt nhiều năm thịt thối, tất cả sinh cơ, lực lượng đều đã bị đều thôn phệ.

“Triệu Triều” tiện tay đưa nàng bỏ qua, đôi mắt ở giữa xích hồng chảy xuôi, hiện lên một tia đáng tiếc. Hắn thông qua cùng Mi Sơn đạo lão tổ ở giữa liên hệ, mơ hồ cảm thấy được nàng bản thể bên trong, còn dựng dục mặt khác một cỗ cường đại lực lượng. Vốn là nghĩ tới một đoạn thời gian, đợi chuẩn bị sau khi hoàn thành lại đem nó cùng nhau thôn phệ… Nhưng kế hoạch không

đuổi kịp biến hóa, còn là bị đối phương cho chạy thoát.

Nhưng dù cho như thế, hiện tại “Triệu Triều” cũng đột phá giả đan chi cực, ước chừng chân chính Kim Đan cảnh 60% thực lực.

“La Quan, tiếp xuống nên đến ngươi!” Hắn xích hồng đôi mắt hiện lên tham lam, ăn hết Mi Sơn đạo lão tổ, lại ăn rơi La Quan, hắn thực lực có lẽ có thể tiến thêm một bước.

Một bước tiến lên hạo đãng thi khí phóng lên tận trời, thẳng vào 100 trượng mây tiêu phía trên, lại hóa thành 1 tôn khủng bố Thi ma hư ảnh, gào thét bên trong 1 chưởng đập xuống, lực lượng đáng sợ làm thiên địa oanh minh, rung động.

Đế đô bên trong vô số ánh mắt trừng lớn, tràn ngập chấn động, kinh hãi, bọn hắn thực tế khó có thể tưởng tượng, đế cung lại vẫn ẩn giấu đi đáng sợ như thế lực lượng.

“Viện trưởng!”

Đế ngoài cung, từng người từng người đế võ cường giả kinh hô, mặt mũi tràn đầy bất an, lo lắng.

“Không có chuyện gì! Khẳng định không có việc gì!”

“Đúng, viện trưởng đại nhân luôn luôn mưu sau mà định ra, đã xuất thủ tất có nắm chắc.”

“Viện trưởng cố lên! !”

Kiếm minh bỗng nhiên vang lên, liền thấy khủng bố thi ảnh đối diện, lúc này xuất hiện 1 tôn cầm kiếm thân ảnh, một bộ huyết giáp như ăn chán chê máu tươi, băng lãnh, tàn khốc, ngang ngược sát cơ, từ này thân ảnh bên trong phóng thích, chỉ là nhìn một chút liền khiến người từ bản năng ở giữa, sinh ra vô tận kính sợ, hồi hộp.

Lúc này đưa tay 1 kiếm, xích hồng kiếm ảnh rơi xuống, chém vào ngập trời thi khí bên trong, đem kia thi ảnh một phân thành hai, thế đi không giảm kế tiếp theo chém xuống. Đế cung oanh minh rung động, đại địa bị mũi kiếm xé nát, xuất hiện 1 đầu khủng bố khe hở, từ dưới chân một mực lan tràn đến cuối tầm mắt.

“Triệu Triều” nhíu nhíu mày, mặt lộ vẻ thống khổ, “Kiếm của ngươi như thế nào mạnh như vậy? ?”

Lạch cạch ——

Hắn ngửa mặt đổ xuống, doạ người nửa người nửa thi thân thể, trực tiếp vỡ vụn, vỡ nát, tại giết chóc bản nguyên một kích dưới hồn phi phách tán!

La Quan đưa tay 1 kiếm, đánh vào mây tiêu phía trên, đem kia thi khí mây đen đánh nát, uy nghiêm thanh âm vang vọng đất trời, “Triệu thị tà ma đã đền tội, bản viện ít ngày nữa đem khác lập tân quân!”

Đế võ, Triệu thị ân oán gút mắc mấy trăm năm, đến tận đây hạ màn kết thúc.

Một đêm này, đế võ cao thủ ra hết, đuổi bắt Hoàng tộc dư nghiệt, đem đế đô nắm giữ trong tay.

Kim gia!

Sáng sớm, trời chỉ là tảng sáng, liền có số lớn nhân mã đuổi tới kêu cửa. Cho dù bọn hắn thái độ có chút cung kính, người gác cổng còn là bị bị hù sắc mặt trắng bệch, tay chân bủn rủn.

Kim lão gia tử cùng một đám người nhà họ Kim, thấy rõ mọi người bảo vệ bên trong La Quan, mới hoàn toàn nhẹ nhàng thở ra, vội vàng hành lễ, “Bái kiến viện trưởng đại nhân.”

La Quan gật đầu, mỉm cười nói: “Kim Nhã từng mời bản viện, đến nhà bên trong ăn một bữa cơm, nhưng về sau 6 nước đại chiến đột nhiên bộc phát, việc này liền cho trì hoãn, còn muốn cho lão gia tử nói một tiếng thật có lỗi.” Hơi dừng một chút, “Kim Nhã ở đâu? Bản viện có chuyện tìm nàng.”

Kim Nhã đến về sau, bị trực tiếp mang lên xe ngựa, nàng cắn môi, “Ngươi không sao chứ? ?” Đêm qua đế cung đại chiến, cả tòa đế đô rõ ràng có thể nghe, nàng lo lắng cả đêm, xác định La Quan không sau đó mới ngủ thật say, vừa ngủ một hồi liền lại bị kêu lên.

La Quan lắc đầu, “Không có việc gì…” Hắn nghĩ nghĩ, nói khẽ: “Chờ chút dẫn ngươi đi cái địa phương, ngươi không nên hoảng hốt, ta đã an bài tốt hết thảy… Còn có, mẹ ngươi ngay tại chờ ngươi, là ngươi chân chính mẫu thân… Cụ thể, liền để nàng nói cho ngươi đi.”

Lão Hoàng đế là cha ngươi, cha ngươi đoạt xá ngươi đệ, mà buổi tối hôm qua ta lại tự tay, đem cha ngươi cho chém chết… Việc này nó không tốt giải thích a, dứt khoát - giao cho Kim Nhã mẹ đẻ, để hai mẹ con này chính mình đạo đi thôi.

“Mẫu thân của ta!” Kim Nhã trừng lớn mắt, mặt mũi tràn đầy giật mình, “La Quan, ngươi đang nói cái gì a? ?”

“Chờ chút ngươi liền biết.”

Xe ngựa đi tới đế cung, không hề dừng lại thẳng vào trong đó, một đám cung nhân tiến lên đón, quỳ xuống đất hành lễ, “Cung nghênh công chúa điện hạ hồi cung.”

“Nữ nhi, nữ nhi của ta ở đâu?” Bị sớm tiếp vào trong cung phụ nhân, một thân thịnh trang vội vàng mà tới. Nhìn thấy Kim Nhã nháy mắt, mẫu nữ 2 người đồng thời ngây người, Kim Nhã vô ý thức quay người nhìn về phía La Quan, hắn mỉm cười gật đầu, “Đi thôi, nàng chính là mẹ của ngươi.”

Sau đó là mẫu nữ nhận nhau trải qua, không biết 2 người bọn họ tại trong đại điện nói cái gì, Kim Nhã lúc đi ra, thần sắc có chút phức tạp, lại có mấy điểm lo sợ không yên, bất an.

Rất nhanh, đế cung đối ngoại tuyên bố, Tiên Hoàng di nữ Kim Nhã công chúa đem kế thừa đế vị, trở thành Thanh Dương quốc vị thứ 1 nữ hoàng.

Nữ tử đăng cơ xưng đế, tuyên cổ hãn hữu sự tình, nháy

mắt như tảng đá lớn nhập vào tĩnh hồ, nhấc lên kinh đào hải lãng. Trong lúc nhất thời, người phản đối vô số… Nhưng rất nhanh, những này thanh âm phản đối liền biến mất không thấy gì nữa.

Bởi vì, đây là viện trưởng đại nhân ý chí!

Kim Nhã thân phận đã đạt được nghiệm chứng, thật là hoàng gia huyết mạch không thể nghi ngờ, nghĩ đến nàng cùng La Quan quan hệ trong đó, thế lực khắp nơi không chỉ có miên man bất định… Cái này Thanh Dương quốc từ nay về sau liền triệt để, thành viện trưởng đại nhân hậu hoa viên a.

Đăng cơ đại điển định tại sau 3 ngày, nguyên lai tưởng rằng việc này truyền ra, Thanh Dương các phương sẽ xuất hiện rung chuyển, nhưng không ngờ đế đô quyền quý đại biểu Tịch gia, địa phương đại tộc đại biểu thanh hà quận Vương gia, cùng quân đội trọng lượng cấp Đại tướng (sắt thương quân, đen thiết quân) cùng trước sau tỏ thái độ, ủng hộ nữ hoàng đăng cơ, một trận phong ba chưa hình thành liền tan thành mây khói.

Sau 3 ngày, Kim Nhã một bộ nữ hoàng thịnh trang, tại quần thần triều bái bên trong, đăng lâm đế vị.

Cùng lúc đó, đế đô nơi nào đó người dân bình thường trong nhà, mấy tên đế võ nhân viên tình báo, đối buộc chặt bên trong 2 người hành lễ, “Đại điện hạ, Nhị điện hạ, 2 vị mời lên đường đi!”

Nữ hoàng đăng cơ, Triệu gia nam nhân chính là tai hoạ ngầm, La Quan đương nhiên phải vì Kim Nhã, bình định

hết thảy khả năng tồn tại phiền phức.

Một lát sau, một trận đại hỏa dấy lên, mấy thân ảnh tản vào đường đi không gặp.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 239 : Đế kiếm mảnh vỡ

Nữ hoàng đăng cơ, đổi niên hiệu ti xem, đại xá thiên hạ.

Sau đó chính là trấn an các nơi quyền quý, tiếp đãi địa phương đại quan, cùng trong quân thống soái gặp mặt chờ chút… Đây là tân hoàng đăng cơ sau chuyện phải làm, lấy xác lập tự thân địa vị.

Kim Nhã… Không, hiện tại nên xưng nàng là Triệu Nhã, sa vào đến bận rộn bên trong. Mọi chuyện cũng rất thuận lợi, các phương đối mới đăng cơ nữ hoàng đều biểu hiện ra, đầy đủ tôn trọng cùng kính sợ, tán thành nàng đối Thanh Dương thống trị.

Cái này khiến nguyên bản thấp thỏm trong lòng Kim Nhã (về sau hay là xưng hô như vậy), đáy lòng nhẹ nhàng thở ra, nhưng cũng minh bạch cái này thuận lợi là bởi vì, Đế Võ Hậu Sơn bên trong bế quan vị kia.

Nghĩ đến kia tiểu tử, Kim Nhã liền không nhịn được cắn răng, đăng cơ ngày đó hắn đều chưa từng xuất hiện, cũng không biết đang bận cái gì.

La Quan tại kiếm tháp, hắn đứng tại tầng thứ 9 trước cửa đá, thần sắc ngưng trọng.

“Lão sư, ta muốn bắt đầu!”

Hôm nay, hắn muốn triệt để mở ra cửa đá, nếm thử

luyện hóa đế kiếm mảnh vỡ.

Huyền Quy trầm giọng nói: “Cẩn thận chút, đế kiếm mảnh vỡ không phải dễ cầm như vậy!”

Gật gật đầu, La Quan thở sâu 2 tay ghìm xuống, chỉ nghe “Ầm ầm” nổ vang, cửa đá hoàn toàn mở ra.

Sau một khắc, sau cửa đá hắc ám đột nhiên mỏng manh xuống dưới, lại từng chút từng chút trở nên rõ ràng, lọt vào trong tầm mắt là một mảnh mênh mông vô ngần hư vô không gian, trong đó trống rỗng cái gì cũng không có. Nhưng lúc này lại có tiếng kiếm reo, từ cách xa bên ngoài truyền đến, lộ ra vui mừng, vui vẻ.

Không chút do dự La Quan một bước phóng ra, bước vào cửa đá về sau, bỗng nhiên có khí tức băng hàn từ bốn phương tám hướng mà đến, thẩm thấu huyết nhục trực thấu cốt tủy. La Quan giữa bộ ngực trái tim đại lực nhảy lên, thôi động toàn thân khí huyết “Ầm ầm” lưu chuyển, phóng xuất ra bừng bừng nhiệt lực, đối kháng ngoại giới băng hàn xâm nhập. Hắn âm thầm kinh hãi, cũng may trước đó không có tùy tiện xâm nhập, nếu không sợ là một nháy mắt toàn thân huyết dịch liền muốn đông kết, biến thành một cái hình người khối băng.

Bá ——

Côn bằng cánh chim triển khai, La Quan hóa thành 1 đạo lưu quang, thẳng đến hư vô chỗ sâu —— kiếm minh, bắt đầu từ kia bên trong truyền ra. Nhưng bay hồi lâu, trước mắt từ đầu đến cuối không có vật gì, mà tràn

ngập hư vô không gian băng hàn, lại đang không ngừng mạnh lên.

La Quan mặt ngoài thân thể, đã bao trùm tầng 1 sương trắng, trần trụi bên ngoài làn da, cảm nhận được như kim đâm nhói nhói. Thể nội "Ầm ầm" gào thét lưu chuyển khí huyết, bây giờ đều nhiều mấy điểm trì trệ, như lại tiếp tục như thế cũng sẽ bị đông kết.

"Lão sư, chuyện gì xảy ra?" Không có trả lời.

La Quan lại hỏi một lần, không khỏi nhíu mày, nơi đây dường như có một loại nào đó không biết lực lượng, đã xem Huyền Quy che đậy.

Sau đó, cũng chỉ có thể dựa vào chính mình.

Băng hàn chi lực càng ngày càng nặng, La Quan nhịp tim trở nên chậm chạp, mí mắt hình như có nặng ngàn cân, cảm nhận được vô tận rã rời. Nhưng thiếu niên bước chân lại không nửa điểm dừng lại, hắn chỉ là đem bộ pháp thả chậm một chút, lại chậm một chút, chậm hơn một chút… Lại còn tại không ngừng tiến lên.

Không biết qua bao lâu, La Quan ánh mắt giật giật, phía trước vô tận trong hư vô, đột nhiên có biến hóa.

Một điểm quang minh xuất hiện, nó đại biểu cho hi vọng, nhưng quang minh xa không thể chạm, La Quan lại đi rất lâu rất lâu, nó vẫn là trước đó bộ dáng, nửa điểm cũng không tới gần. Liền như cái này quang minh, tồn tại ở xa không thể chạm bỉ ngạn, cứ việc có thể nhìn thấy, lại mãi mãi cũng không cách nào chân chính chạm

đến.

Trong tuyệt cảnh cho hi vọng, mới có thể từ đáy lòng bên trong, cảm nhận được chân chính tuyệt vọng, đã bị băng hàn thẩm thấu thiếu niên, lại chỉ là nhíu nhíu mày, liền tiếp tục hướng phía trước.

Bành ——

Giữa bộ ngực trái tim gian nan nhảy lên, thôi động cơ hồ đông kết khí huyết nhúc nhích, nhưng phần này nhúc nhích bản thân liền là khó có thể tưởng tượng cực hình, như rỉ sét thô ráp lưỡi đao, tại huyết nhục ở giữa chậm chạp xâm nhập.

Thiếu niên phóng ra một bước, lại phóng ra một bước, sau đó là bước thứ 3…“Lạch cạch” một tiếng, thiếu niên lại cước đạp thực địa, đã xuất hiện tại một tảng đá lớn bên trên, tảng đá kia không biết làm bằng vật liệu gì, đang tản ra quang minh. Quanh thân khủng bố băng hàn giống như thủy triều thối lui, trái tim lần nữa khôi phục sức sống, bị đông cứng khí huyết lao nhanh lưu chuyển, khôi phục nhanh chóng tự thân trạng thái.

La Quan ngẩng đầu nhìn lại, liền thấy 1 khối to lớn kiếm thể mảnh vỡ chính cắm ở tảng đá kia bên trong, nó chừng mười mấy mét lớn, vỡ vụn bất quy tắc biên giới chỗ, như còn có chưa ngưng kết huyết tương, từng đầu trưởng thành eo thô màu đen xích sắt, đưa nó chăm chú cùng tảng đá lớn buộc chặt cùng một chỗ.

La Quan nhìn về phía mảnh vỡ lúc, cũng sinh ra một loại cảm giác bị nhìn chằm chằm, than nhẹ trong hư không

vang lên, “La Quan, ngươi rốt cục đến.”

Kiếm thể mảnh vụn bên trên không, từng tia từng sợi vầng sáng hội tụ, lại phác hoạ ra một thân ảnh… Lão viện trưởng! La Quan con ngươi co vào, lộ ra vẻ khiếp sợ, bởi vì giờ khắc này xuất hiện ở trước mắt, rõ ràng là đã chết đi tuần tuân theo.

“Lão viện trưởng” mỉm cười, “Ta không phải tiểu Chu, mà là đế kiếm mảnh vỡ dựng dục ra ý thức, sở dĩ là bộ này hình tượng, là bởi vì ta có thể sinh ra, đều là bởi vì 30 năm trước hắn mạnh mượn đế kiếm chi uy, hiến tế bộ phân hồn phách.”

Hắn nhìn xem La Quan, thần sắc vui mừng bên trong lại có tán thưởng, “Giết chóc bản nguyên… Lại thật có thể đoạt được, ngươi so ta tưởng tượng bên trong càng thêm xuất sắc, liệu tới làm sẽ không bôi nhọ, chủ nhân lưu lại truyền thừa.”

La Quan thần sắc lại biến, không nghĩ tới đế kiếm mảnh vỡ đản sinh ra ý thức, lại chỉ là tại 30 năm trước, quá khứ kia trước đó đâu? Lấy đế kiếm cấp bậc, uy năng, cái này hiển nhiên cũng không hợp lý.

Đế kiếm ý biết cười cười, phất tay áo vung lên hai cái ghế trống rỗng xuất hiện, đưa tay hư dẫn, “Còn có chút thời gian, ngươi có cái gì muốn hỏi, ta biết đều có thể nói cho ngươi.”

La Quan khom mình hành lễ, tại khác một cái ghế bên trên ngồi xuống, hơi suy nghĩ một chút hỏi ra vừa rồi nghi hoặc.

“Trước đó, đương nhiên là trống rỗng a, làm ra chỉ là tuân theo bản năng… Ngươi đại khái có thể lý giải, ta ngủ rất lâu rất lâu một giấc, là tiểu Chu đem ta tỉnh lại.” Đế kiếm ý biết thanh âm bình tĩnh, giữa lông mày lại lộ ra mấy điểm phức tạp, “Về phần nguyên nhân, đại khái là chủ nhân lo lắng, hắn tự tử vong bên trong trở về kỳ hạn sẽ không so dài dằng dặc, cho nên đem chúng ta riêng phần mình phong ấn, đang say giấc nồng chờ đợi hắn tân sinh.”

“Mà sinh ra bản thân ý thức thật là 1 kiện, chuyện vô cùng nguy hiểm, nó sẽ để cho ngươi dần dần mất đi bản thân, dần dần trở nên vì tư lợi…” Đế kiếm ý biết xem ra một chút, cảm thán nói: “May mắn ta chỉ cùng 30 năm, liền đợi đến ngươi đến, như tiếp qua 30 năm, lại hoặc là càng lâu thời gian, ta cũng không biết mình phải chăng còn sẽ tuân theo chủ nhân lưu lại ý chí, yên tĩnh chờ đợi tân chủ nhân đến, mà không phải nghĩ biện pháp giết hắn, thay vào đó đi nhìn một chút kia đặc sắc chói lọi thế giới.”

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: “Vừa rồi có một nháy mắt, ta lại hi vọng ngươi sinh lòng nhát gan không còn dám trước, dù chỉ là một chút xíu, ta cũng có thể tước đoạt ngươi kế thừa đế kiếm tư cách, nhưng cũng tiếc ngươi cũng không có, mà ta còn chưa hoàn toàn điên cuồng… Kia đại khái chính là mệnh trung chú định.”

La Quan trong lòng nghiêm nghị, từ này chút bình tĩnh trong lời nói, cảm nhận được vô tận khủng bố, hắn rốt cục minh Bạch Đế kiếm chủ nhân, năm đó vì sao muốn đưa chúng nó phong ấn. Năm tháng dài đằng đẵng trôi

qua dưới, sinh ra ý thức cá thể, là không có cách nào chưởng khống.

Trầm mặc hồi lâu, hắn hỏi ra vấn đề thứ hai, “Đế kiếm chi chủ thực sẽ tự tử vong bên trong trở về?”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 240 : Luyện Khí cảnh

Đế kiếm ý biết nhìn xem La Quan, lắc đầu, “Đã ngươi có thể luyện thành đại hoang 12 đế kiếm, vậy liền mang ý nghĩa chủ nhân, đã triệt để vẫn lạc.”

“Sau đó, ngươi chính là mới đại hoang Kiếm Đế… Là thế gian duy nhất!”

“Nhưng con đường này cũng không dễ đi, năm đó những cái kia giết chết chủ nhân người, sẽ không trơ mắt nhìn xem, ngươi thuận lợi quật khởi.”

La Quan lắc đầu, “Vãn bối vẫn chưa nghĩ xa xưa như vậy, đi trước tốt dưới chân, về phần tương lai như thế nào, lại giao cho tương lai chính mình.”

Đế kiếm ý biết mặt lộ vẻ thưởng thức, “Có thể có phần này tâm tính, đã vượt qua rất nhiều người, ta liền cho ngươi thêm cái cuối cùng nhắc nhở, cẩn thận cái khác đế kiếm mảnh vỡ.”

“Chúng ta dù sao xuất từ một thể, lẫn nhau có cảm ứng, ta có thể minh xác nói cho ngươi, sinh ra ý thức người tuyệt không phải chỉ ta 1 cái. Thậm chí… Ta cảm nhận được cực lớn ác ý, hình như có đế kiếm mảnh vỡ đã lấy được tự do, tại không có đủ cường đại thực lực trước, như gặp được ngươi tốt nhất chạy mau một chút.”

La Quan nghiêm nghị chắp tay, “Đa tạ tiền bối báo cho!”

“Không cần tạ, trên thực tế ta cũng rất bất đắc dĩ, vì sao không thể sớm một chút gặp gỡ tiểu Chu đâu?” Đế kiếm ý biết than nhẹ, thân ảnh nhạt đi tiêu tán, cắm ở trên tảng đá lớn đế kiếm mảnh vỡ, mặt ngoài đột nhiên trở nên xích hồng, nó lại nhanh chóng tan rã thành thể lỏng, không ngừng hướng vào phía trong đổ sụp, áp súc, cuối cùng chỉ còn hơn lớn cỡ bàn tay tiểu một đoàn.

La Quan lấy tay hướng về phía trước một nắm, xích hồng thể lỏng nhanh chóng khuếch tán, bao trùm cánh tay theo lỗ chân lông, nhanh chóng chui vào đến trong cơ thể hắn.“Ầm ầm” đại hoang 12 đế kiếm công pháp, giờ phút này mất khống chế điên cuồng vận chuyển, La Quan cảm giác cả người muốn bị no bạo, cấp tốc tăng vọt lực lượng nhấc lên khí huyết triều cường, điên cuồng xung kích tu vi bình cảnh.

Đã là tiên phàm lớn cách, cũng là La Quan mạnh nhất võ đạo chi lộ, muốn gặp phải đạp thiên quan —— 2 người này dung hợp vì 1, liền như nguy nga đại sơn hoành ép, đem tấn thăng đại đạo đoạn tuyệt.

Bây giờ tại khủng bố khí huyết triều cường xung kích dưới, bình cảnh không nhúc nhích tí nào, La Quan quanh thân huyết nhục lại không ngừng băng liệt, từng khỏa đỏ thắm huyết châu từ lỗ chân lông chảy ra, đây là bị xông quan phản chấn gây thương tích, mà sau một khắc, thương thế liền lại bị thể nội lực lượng nhanh chóng chữa trị.

Khí huyết triều cường gào thét không ngừng, lần lượt khởi xướng công kích, mà theo lấy đế kiếm mảnh vỡ bị

không ngừng hấp thu, La Quan thể nội lực lượng chính trở nên càng ngày càng mạnh. Bình cảnh như lạch trời không thể vượt qua, cũng liền dẫn đến phản chấn xung kích, tùy theo không ngừng mạnh lên.

La Quan mặt ngoài thân thể, huyết nhục lớn diện tích băng liệt, bên tai thậm chí có thể nghe tới, xương cốt vỡ nát phát ra tiếng vang. Lần lượt vỡ vụn lần lượt chữa trị, trong quá trình này, La Quan thể nội còn sót lại Huyền Quy chân huyết bị kích hoạt, triệt để dung nhập huyết nhục, làm hắn nhục thân cường độ phóng đại.

Bên tai bỗng dưng vang lên rít lên một tiếng, lại có Chân Long chi ảnh hiện lên ở đỉnh đầu hắn, như bởi vì thụ Huyền Quy chân huyết tẩm bổ, Chân Long chi ảnh so trước đó ngưng thực rất nhiều, giữa lông mày kia mơ hồ vô cùng văn tự, lúc này ngưng tụ hoàn thành.

Cổ quái vô cùng văn tự, trước đó chưa bao giờ thấy qua, nhưng ánh mắt rơi xuống liền biết biết được nó ý —— cái này Chân Long chi ảnh giữa lông mày, rõ ràng là 1 cái “Tổ” chữ!

Nghe đồn Long tộc sinh ra chi sơ, có tổ long tồn tại ở thế gian, nó thân thể 1 triệu dặm, chưởng phong mưa lôi điện chi lực, nhất niệm có thể khiến tinh hà nghịch chuyển, là viễn cổ tuế nguyệt trong truyền thuyết, kinh khủng nhất tồn tại cường đại.

Rống ——

Chân Long chi ảnh ngửa mặt lên trời gào thét, nó thân thể điên cuồng tăng vọt, lại trong nháy mắt đạt tới 100

trượng, càng phát ra ngưng thực mấy như thực vật, lăn lộn ở giữa khí thế kinh người. Lúc này bỗng dưng vung đuôi, Chân Long chi ảnh gào thét bay trở về, trực tiếp chui vào La Quan thể nội, kia “Ầm ầm” khí huyết gào thét, lăn lộn thanh âm, lập tức tăng vọt mấy điểm! !

La Quan bây giờ cảm thụ, liền như cả người bị một tòa núi lớn, không ngừng vừa đi vừa về nghiền ép, toàn thân trên dưới đều muốn vỡ nát.

Đột nhiên, một tiếng kiếm minh bỗng dưng vang lên, La Quan ý thức nháy mắt thoát ly nhục thân, bị kéo vào đến một mảnh thế giới kì dị:

Nguy nga đỉnh núi, xa xa nhìn lại có thể thấy được một thân ảnh đứng lặng, cũng không như thế nào cao lớn, nhưng kia vai cõng lại như có thể chống lên nhật nguyệt tinh hà. Có không biết chi lực bao phủ, làm hắn gương mặt hoàn toàn mơ hồ, vô luận hiện tại tương lai lại hoặc nghịch chuyển thời gian trường hà, đều không thể thăm dò nó chân dung.

Đột nhiên, kia đỉnh núi người ngẩng đầu, nhìn về phía cửu thiên chi thượng, liền thấy mây đen cuồn cuộn lẫn nhau xen lẫn thành tầng 1 đen nhánh màn trời, có “Ầm ầm” lôi đình gào thét không ngừng vang lên, nổ tung ức vạn đạo lôi quang quét ngang, phóng thích vô tận hủy diệt khí cơ.

Kiềm chế, hủy diệt, hình như có diệt thế thiên kiếp đem từ đó giáng lâm.

Đúng lúc này, đỉnh núi người rút kiếm xuất thủ, hướng

cửu thiên chi thượng chém xuống, sau một khắc liền thấy trên đỉnh đầu đen nhánh màn trời bỗng dưng từ đó vỡ ra, muôn vàn lôi đình dưới một kiếm này chôn vùi! !

1 kiếm, liền đem màn trời xé rách, bên tai như nghe tới một tiếng thống khổ gào thét, tiếp theo có mưa như trút nước, nó sắc xích hồng như máu.

“Kiếm này khai thiên!”

Thanh âm trầm thấp rõ ràng truyền vào La Quan trong tai, hắn ý thức bỗng dưng chấn động, ánh mắt khôi phục lúc lại xuất hiện tại, 1 cái kình thiên đại sơn trước đó.

Núi này nguy nga vô tận, nhìn quanh hai bên không gặp cuối cùng, cao ngất thẳng vào trời cao phía trên, liền như không thể vượt qua lạch trời! Uy nghiêm, túc mục, hình như có một đôi băng lãnh đôi mắt, giấu ở trong núi này, chính lạnh lùng nhìn chăm chú lên hắn, giống như là đang nói ——

Sâu kiến, há có thể lay núi? !

Lửa giận từ đáy lòng mãnh liệt mà ra, La Quan tùy theo sinh ra minh ngộ, trước mắt núi này chính là hoành cản tại trước, ngăn hắn đại đạo tu hành tiên phàm lớn cách.

Vậy hôm nay, liền trảm phá núi này!

Lại xem ai có thể ngăn ta? ?

Rống ——

Rít lên một tiếng, lại có 100 trượng Chân Long chi ảnh xuất hiện, đem La Quan cõng lên mà lên, xoay quanh xông vào mây tiêu. La Quan não hải hiện ra trước đó, nhìn thấy kia khủng bố 1 kiếm, đưa tay hướng về phía trước 1 trảm.

“Ầm ầm” khủng bố kiếm ảnh hiển hiện, mang theo quét ngang hết thảy chi lực, chém xuống ngọn núi lớn này phía trên. Liền nghe được một tiếng nổ vang rung trời, như đại địa bốc lên, dưới chín tầng trời rơi lẫn nhau ầm vang đối bính, khủng bố sóng chấn động động càn quét, trước mắt đại sơn mặt ngoài xuất hiện một vết nứt, tiếp theo là đạo thứ 2, đạo thứ 3…

Núi, ngược lại!

Trên tảng đá lớn, La Quan mở 2 mắt ra, hắn khí tức điên cuồng tăng vọt, nháy mắt xông phá võ đạo chi cực, bước vào hoàn toàn mới tu luyện cấp độ.

Luyện Khí cảnh! !

Khối thứ nhất đế kiếm mảnh vỡ, như vậy luyện hóa hoàn thành!

Xung quanh hư vô không gian, lúc này bắt đầu đổ sụp, nơi đây vốn là dùng để phong ấn đế kiếm mảnh vỡ, bây giờ đã hoàn thành sứ mệnh. Một cỗ lực bài xích bao phủ La Quan, chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, hắn thân ảnh liền đã xuất hiện tại kiếm tháp tầng thứ 9 bên trong.

Mà nguyên bản toà kia đã bị mở ra cửa đá, bây giờ lại biến mất không thấy gì nữa, tràn ngập kiếm trong tháp,

ở khắp mọi nơi khủng bố kiếm ý, tùy theo triệt để tiêu tán.

Sau đó chỗ này Đế Võ Hậu Sơn đất lành để tu hành, liền đem quay trở lại bình thường… Bởi vì kiếm trong tháp kiếm, đã bị La Quan lấy đi.

La Quan đi ra kiếm tháp, lúc này đỉnh đầu mặt trời chiếu rọi, gió nhẹ chầm chậm gợi lên phía sau núi xanh ngắt, hắn vươn tay chậm rãi triển khai, một đoàn ánh sáng nhạt từ đó bay ra, huyễn hóa ra đế kiếm ý biết thân ảnh, hắn mừng rỡ mà tham lam nhìn chăm chú lên xung quanh hết thảy, trên mặt đều là thỏa mãn.

“Nguyên lai, thế giới này là cái dạng này… Cuối cùng là nhìn thấy!” Hắn mỉm cười nói nhỏ, đối La Quan chắp tay cúi đầu, hóa thành điểm sáng tiêu tán không gặp.

La Quan hành lễ, “Cung tiễn tiền bối!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 241 : Mới tu hành

Hưu ——

Hưu ——

Tiếng xé gió bên trong, số lớn đế võ tu hành giả gào thét mà đến, bọn hắn đều cảm nhận được, kiếm tháp bây giờ xuất hiện biến hóa.

Từ Tranh mặt lộ vẻ kích động, kinh nghi, lớn tiếng nói: “Viện trưởng, ta vừa rồi tựa hồ nhìn thấy, lão viện trưởng thân ảnh, một chút lại không gặp!”

“Đúng, ta cũng nhìn thấy!”

“Đích thật là lão viện trưởng, hẳn là lão nhân gia ông ta không chết?”

La Quan lắc đầu, “Không phải lão viện trưởng, mà là ta đế võ một vị khác tiền bối, bây giờ đã tiêu tán ở giữa thiên địa.” Hắn quay người, nhìn về phía kiếm tháp.

Đế võ mất đi kiếm tháp, vậy sau này hắn liền làm kia đem, vĩnh trấn đế võ kình thiên chi kiếm!

Sau 5 ngày, Kỳ Liên sơn mạch chỗ sâu.

“Ầm ầm” kinh thiên kiếm minh gào thét vang lên, trong lúc nhất thời đất rung núi chuyển, vô số viên tráng kiện

đại thụ bị nhổ tận gốc, mấy ngọn núi tại kiếm ảnh dưới sụp đổ, khủng bố kiếm uy quét ngang khiến toàn bộ sơn lâm tĩnh mịch im ắng.

La Quan mặt lộ vẻ tiếu dung, sơ bộ ổn định cảnh giới về sau, hắn cố ý tới đây kiểm nghiệm tu vi, sở dĩ không tại đế võ… Trước mắt một mảnh hỗn độn liền có thể biết được, thật muốn tại đế đô xuất kiếm, động tĩnh thực tế quá lớn.

Rất mạnh! !

Thậm chí so hắn trong dự liệu càng mạnh, La Quan thậm chí cảm thấy phải, như vận dụng giết chóc bản nguyên toàn lực xuất thủ, lại thêm đế kiếm trong truyền thừa đoạt được “Khai thiên 1 kiếm”, cho dù đối mặt chân chính Kim Đan cảnh, hắn đều có lực đánh một trận.

Huyền Quy giội nước lạnh, “Đây chỉ là ảo giác của ngươi… Ngươi bây giờ thực lực mới xem như, chân chính dưới kim đan vô địch, muốn thật gặp gỡ Kim Đan cường giả, trừ phi là đồ ăn đến không thể lại món ăn một màu đan, lại thêm bản thân không có gì sát chiêu yếu gà, mới có thể cùng đối phương đụng chút, nếu không hay là tranh thủ thời gian chạy trốn tương đối tốt.”

La Quan nhếch nhếch miệng, “… Đa tạ lão sư nhắc nhở, có ngài cùng những cái kia đại lão tại, đệ tử là tuyệt đối sẽ không bành trướng.”

“Hừ hừ, tiểu tử ngươi trong lòng hiểu rõ liền tốt.” Huyền Quy dừng một chút, tiếp tục nói: “Thanh Dương quốc ở vào thấp linh khu phạm vi, ngươi bây giờ thực lực đã là

vô địch, tiếp tục ở lại cũng là lãng phí thời gian, ngươi nên cân nhắc khi nào khởi hành rời đi.”

La Quan gật đầu, “Lão sư yên tâm, đệ tử trong lòng hiểu rõ.” Hắn còn muốn đi tìm kiếm cái khác để kiếm mảnh vỡ, tự nhiên không thể ở đây ở lâu, bất quá trước lúc rời đi, còn muốn an bài tốt một ít chuyện mới được.

Ngồi xếp bằng, La Quan nhắm mắt điều tức, tâm thần tiến vào bên trong xem trạng thái, liền thấy khắp nơi bao la ở giữa, có bạch ngọc trụ phóng lên tận trời. Bây giờ đại địa phía trên có thủy khí bốc hơi mà lên, giữa không trung bên trong hội tụ, lẫn nhau xen lẫn thành tầng 1 mây mù.

Đây chính là đột phá Luyện Khí cảnh về sau, trên tu hành biến hóa ——

Bên trong quan chi bên trong, đại địa đáng nhìn vì nhục thân, võ đạo tu hành chính là không ngừng rèn luyện, khiến cho phiến đại địa này hoàn thành thuế biến cùng thiên địa “Đụng vào nhau”, không ngừng hấp thu ngoại giới thiên địa linh lực, chuyển hóa thành hoàn toàn mới lực lượng, pháp lực! ! So với khí huyết, pháp lực thuộc tính cao hơn nữa tầng 1, giống nhau kiếm quyết lấy pháp lực khu động uy lực đem càng mạnh.

Đương nhiên cũng có người tu hành, đột phá võ đạo chi cực sau không tu pháp lực, vẫn kế tiếp theo lớn mạnh tự thân khí huyết, đi võ đạo con đường thông thiên, đợi khí huyết số lượng chồng chất đến cực hạn sẽ dẫn phát huyết biến, mỗi thành công hoàn thành một lần huyết biến, liền tương đương đột phá 1 cảnh, chiến lực hung

hãn không kém tiên đồ cường giả.

Lúc này nội thị phía dưới, mảng lớn sương mù bay lên, nhanh chóng bổ sung bởi vì La Quan xuất kiếm, mà trở nên mỏng manh mây mù. Ở trong đó liên lụy đến 1 cái, hấp thu linh lực tốc độ nhanh chậm vấn đề, nói đơn giản võ đạo căn cơ càng vững chắc, nhục thân càng là cường hãn, hấp thu thiên địa linh lực tốc độ liền càng nhanh.

Như La Quan bất quá trong chốc lát, pháp lực hao tổn liền đã bù đắp, tốc độ khôi phục viễn siêu cùng giai, cái này cần nhờ vào thân lò kiếm, Huyền Quy chân huyết, Chân Long chi huyết đối nhục thân rèn luyện, nhưng nguyên nhân căn bản hay là vĩnh hằng kiếm thể. Thôn phệ khối thứ nhất đế kiếm mảnh vỡ về sau, nó đã đột phá tới đệ nhất trọng, công pháp này sau tiếp theo tổng cộng có 9 tầng, đại thành sau nhưng nhục thân bất tử bất diệt.

Như Huyền Quy lời nói, vĩnh hằng kiếm thể tu đi gian nan, lại tiền kỳ uy lực có hạn, chỉ khi nào tiến vào hậu kỳ liền có thể sinh ra bay vọt về chất. Lấy vĩnh hằng kiếm thể thôi động kiếm quyết, sát lực tăng vọt càng có hơn trấn áp chi uy, có thể ép chế thế gian hết thảy kiếm tu.

La Quan đứng dậy nhảy lên, 2 cánh triển khai phóng lên tận trời, rất mau trở lại đến đế đô. Hắn tìm đến phụ trách đế võ sự vụ ngày thường Phó viện trưởng, mệnh nó chuẩn bị một trận yến hội, danh nghĩa là ăn mừng đế Vũ viện trưởng tu vi đột phá, có thể khiến Phó viện trưởng không hiểu là, La Quan vẫn chưa nói cho hắn yến khách danh sách.

Đến màn đêm buông xuống, yến hội đã chuẩn bị thỏa đáng lúc, ngụy đại sơn thần một bộ áo trắng, tay cầm quạt xếp phong thần tuấn lãng, giáng lâm đế võ học viện.

La Quan tiến ra đón, chắp tay hành lễ, “Tiểu đệ bái kiến đại ca!”

Ngụy sơn thần nhìn chung quanh, chỉ chỉ mình, “Hiền đệ, hôm nay yến hội chỉ xin vì huynh 1 người?”

“Kia là tự nhiên, lấy đại ca thân phận, người bình thường há có thể nhìn thấy.” La Quan vẻ mặt tươi cười, “Tới tới tới, ngươi ta huynh đệ cửu biệt trùng phùng, hôm nay khi uống.”

Ngụy sơn thần cười gật đầu, “Hiền đệ hữu tâm.”

2 người chung bàn mà uống, phía dưới là một đám đế võ cường giả, như Từ Tranh bọn người cùng La Quan đi qua Giang Ninh, từng gặp ngụy đại sơn thần, liền nhỏ giọng vì những thứ khác người giải thích, vị này thần đạo cường giả thân phận. Dù kiến thức nửa vời, nhưng chỉ là một chút kiến thức, liền đầy đủ làm bọn hắn nổi lòng tôn kính, tiếp theo từ đáy lòng sinh ra kiêu ngạo!

Thần đạo thiên hạ thứ 3… Chậc chậc, liền này danh đầu, còn cần càng nhiều giải thích? Dạng này vênh váo trùng thiên nhân vật, là ta viện trưởng kết bái đại ca, liền hỏi ngươi cường đại hay không.

Nhưng viện trưởng rõ ràng đối vị này, chủ động thiếp tới

ngụy sơn thần trong lòng có kiêng kị, tại sao lại chủ động mời người này? ? Còn cố ý phân phó, hôm nay đế võ bên trong lăng vân cảnh trở lên người tu hành, tất cả đều không được vắng mặt… Từ Tranh suy nghĩ chuyển vài vòng, ánh mắt bỗng dưng sáng lên nghĩ đến cái nào đó khả năng, vội vàng đứng dậy liền đi.

Rất nhanh, Từ Tranh lại chạy về, bên cạnh lại nhiều hai người trẻ tuổi, cung cung kính kính đứng ở phía sau.

Thông minh không chỉ Từ Tranh 1 cái, nhất là đi qua Giang Ninh mọi người, từng có một lần thần đạo yến hội kinh lịch, lại nhìn Từ Tranh cử động liền lấy lại tinh thần, thầm mắng Từ lão đầu nhìn như vội vàng xao động thô lỗ, trên thực tế tốt sẽ tính toán, riêng phần mình vội vàng đứng dậy đem xem trọng tiểu bối mang đến. Bất quá bọn hắn cũng là có chừng mực, mỗi cái đều giống như Từ Tranh, nhiều nhất chỉ đem 2 người.

“Uy? Các ngươi làm gì chứ? ?”

“Đừng hỏi! Làm huynh đệ nhắc nhở 1 câu, hiện tại nhanh đi về dẫn người, chớ có bỏ lỡ một trận cơ duyên.”

Yến hội vị trí cao nhất, chủ - trên ghế La Quan khóe miệng co giật, ngược lại là không nghĩ tới những lão gia hỏa này, khứu giác nhạy cảm như thế. Dư quang nhìn ngụy sơn thần, gia hỏa này bình chân như vại, 1 bộ hoàn toàn không biết bộ dáng, nhưng hiển nhiên đây hết thảy tuyệt không thể gạt được hắn.

“Khục… Đại ca, tiểu đệ hôm nay mời ngươi tới, là có cái yêu cầu quá đáng, ngươi nhìn ta cái này đế võ học viện,

bây giờ cường giả khó khăn, tiểu đệ từng đã đáp ứng lão viện trưởng, muốn bảo vệ tốt phần cơ nghiệp này, nhưng ta bây giờ tu vi đã không thích hợp, tiếp tục lưu lại Thanh Dương, cho nên còn xin đại ca hỗ trợ, cho bọn hắn một chút chỗ tốt.”

Vốn là nghĩ uyển chuyển điểm, đã đều như vậy, dứt khoát nói thẳng.

Ngụy sơn thần giơ ngón tay cái lên, một mặt tán thưởng, “Hiền đệ làm người trọng tình trọng nghĩa, đại ca bội phục!” Hắn đảo qua điện hạ mọi người, cười nói: “Ban đầu ở Thông Châu thành bên trong, vi huynh không ít uống hiền đệ rượu ngon, đã sớm nên trở về kính một lần, chọn ngày không bằng đụng ngày liền mời hiền đệ cùng các vị bằng hữu, nhấm nháp một chút nhìn đều núi rượu ngon.”

Trong đại điện, đế võ ánh mắt của mọi người sáng!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 242 : Khối thứ 2 đế kiếm mảnh vỡ tin tức

Ngụy đại sơn thần không hổ thần đạo thiên hạ thứ 3 tên tuổi, thần đạo rượu ngon bao no, trên yến hội đế võ mọi người mặc kệ già tiểu nhân, đều say rối tinh rối mù, nhưng dù cho như thế hay là rộng mở yết hầu, hung hăng hướng miệng bên trong ngược lại.

Dù sao lấy ngụy sơn thần thân phận, xuất thủ há có thể là phàm phẩm? Mọi người uống một ngụm, liền cảm thấy chỗ tốt, nào còn có dư mặt mũi.

Đến cuối cùng, đại điện bên trong hoàn toàn thanh tỉnh lấy, cũng chỉ có La Quan cùng Ngụy Vô Kỵ, “Lần này, để đại ca ngươi tốn kém.”

“Việc nhỏ, hiền đệ không cần phải khách khí.” Ngụy sơn thần khoát khoát tay, chẳng hề để ý, “Bất quá tối nay, vi huynh còn muốn xử lý một số việc, liền không thể lại làm ở lâu.” Hắn phất tay áo vung lên, mặt đất thêm ra mấy cái vò rượu, “Những này rượu lưu cho hiền đệ, tặng người cũng dường như uống cũng được, tự làm quyết định chính là.”

Nói đi ngụy sơn thần chắp tay, một bộ áo trắng đạp nguyệt mà đi, quả nhiên là tiêu sái vô song, thật thật người trong chốn thần tiên.

La Quan nhẹ nhàng thở dài, dù biết rõ Ngụy Vô Kỵ cùng hắn kết giao, tất giấu trong lòng một loại nào đó suy

nghĩ, nhưng như vậy phong cách hành sự rất khó không khiến người ta sinh lòng hảo cảm a.

Hắn chính cảm khái đột nhiên bị người ôm lấy, quay người nhìn là Trình Nhàn, nữ nhân này vừa rồi uống vô song hào phóng, lúc này đã sớm say rối tinh rối mù, mắt say lờ đờ mông lung nhìn xem La Quan, “Nói… Ngươi có phải hay không chuẩn bị… Chuẩn bị muốn chạy trốn…”

Trực giác của nữ nhân? La Quan nói thầm một tiếng lợi hại, nghĩ nghĩ gật đầu, “Là chuẩn bị rời đi Thanh Dương, việc này ta còn chưa đối ngoại tuyên bố, ngươi tạm thời không muốn cùng người nói.”

“Nấc —— ta liền biết, ngươi không phải cái an phận nam nhân… Cũng đúng, ngươi còn trẻ như vậy… Thanh Dương đối ngươi mà nói… Là nhỏ một chút…” Trình Nhàn nhìn chằm chằm hắn con mắt, “Thế nhưng là tiểu lão đệ… Làm một nam nhân… Nên chịu trách nhiệm không thể từ chối… Ngươi coi như muốn đi cũng dù sao cũng phải… Cho người ta cái thuyết pháp đi… Kim Nhã kia nha đầu ngốc còn… Một mực chờ lấy…”

Chưa nói xong, Trình Nhàn tựa ở La Quan trên thân, ngủ say sưa quá khứ.

Kim Nhã…

La Quan trên mặt lộ ra một tia phức tạp, đem Trình Nhàn sắp xếp cẩn thận, đứng dậy đi đến ngoài điện, ngẩng đầu nhìn về phía trong màn đêm trăng sao.

“Là muốn cùng với nàng hảo hảo nói lời tạm biệt.”

Mà liền tại La Quan đau đầu, muốn làm sao cùng với nàng giải thích lúc, đột nhiên cảm thấy quanh thân lạnh lẽo, sau một khắc trước mặt hắn không gian vỡ ra, một bộ áo đỏ Quỷ giới đại hung từ đó đi tới.

La Quan mộng một chút, nhìn nàng một cái lại nhìn xem trăng sao, đột nhiên liền cảm giác không chân thực, ngươi không tại Quỷ giới hảo hảo ở lại, chạy cái này bên trong tới làm gì? Mà lại ngươi nói đến là đến, nhẹ nhõm tùy ý tựa như là, trực tiếp đẩy ra nhà mình cửa… Cái này không thích hợp a?

Đại hung một mặt ngốc manh, nháy nháy mắt, tựa hồ mới hồi phục tinh thần lại, “Nha… Kém chút lại ngủ, ta tìm ngươi có việc.” Như phát giác được, La Quan trên mặt kinh ngạc, đại hung đưa tay chỉ chỉ phía trên, “Nàng nói cho ta ngươi tại cái này, cho ta làm định vị.”

Phương hướng cảm giác cái gì, nàng vẫn luôn không tốt lắm, cho nên tại Quỷ giới bên trong luôn luôn dọc theo một cái phương hướng đi, chỉ cần ta không chuyển biến, tự nhiên cũng sẽ không lạc đường. Đương nhiên, cái này cũng không trọng yếu, dù sao răng lợi tốt đến đó bên trong đều sẽ có ăn.

La Quan ho nhẹ, “Cái kia, không biết tỷ tỷ có chuyện gì?”

Đại hung lật tay, lòng bàn tay xuất hiện 1 cái quang đoàn, bên trong lờ mờ, hình như có vô số đồ ảnh ngay tại nhanh chóng hiện lên, “Đây là… Diêu Tín một đoạn ký ức, gọi là Diêu Tín a? Dù sao loạn thất bát tao, ta

cảm thấy đối ngươi có chút dùng.”

La Quan cầm tới quang đoàn, nó nháy mắt chui vào thể nội, sau một khắc trong đầu hiện ra, đại lượng ký ức hình tượng.

Huyền y đạo nhân… Không, trong trí nhớ người này dù cùng hắn dài giống nhau như đúc, nhưng khí tức lại hoàn toàn khác biệt, nhìn cùng người giao thủ hình tượng, dường như 1 vị Kim Đan cảnh cường giả. Ân… Hình tượng có chút lộn xộn, giống như là bị người nhấm nuốt qua lại chắp vá đến cùng một chỗ, nhưng La Quan hay là đại khái biết rõ ràng, đoạn này ký ức nội dung.

Đại khái là một ít năm trước, một tên gọi Diêu Tín Kim Đan cảnh, tại một trận đoạt bảo quá trình bên trong vẫn lạc… Nhưng hiển nhiên bởi vì một ít nguyên nhân không biết, hắn vẫn chưa triệt để chết đi, mà là chuyển sinh thành huyền y đạo nhân, cuối cùng rơi vào đại hung trong miệng, bị rút lấy ra đoạn này ký ức.

La Quan biểu lộ trở nên ngưng trọng, tại cẩn thận đọc qua qua trong đó mấy trương hình tượng về sau, rốt cuộc minh bạch vì sao đại hung phải đặc biệt mời trăng sao chỉ đường đến đưa cho hắn ——

Liền gặp, vô số thần thông, pháp thuật quang mang xẹt qua bầu trời, cho dù chỉ là 1 trương im ắng đồ ảnh, nhưng thảm liệt chém giết khí tức hay là đập vào mặt. Lúc ấy xác nhận đêm tối, phương xa đứng lặng lấy một ngọn núi ảnh, lắc lư ở giữa hơi có vẻ mơ hồ, nhưng khi La Quan nhìn chăm chú ngọn núi này ảnh lúc, hay là cảm nhận được một loại nào đó nguồn gốc từ bản năng

ba động.

Núi này dốc đứng lăng lệ, như 1 thanh đại kiếm phá đất mà lên, chỉ phía xa đỉnh đầu màn đêm —— đế kiếm mảnh vỡ… Trong núi này, cất giấu khối thứ 2 đế kiếm mảnh vỡ!

“Thanh Tiêu kiếm tông…” La Quan nhìn xem sơn ảnh bên trên khắc chữ, ánh mắt trở nên sáng tỏ, hắn chắp tay cúi đầu, “Đa tạ áo đỏ tỷ tỷ, phần này ký ức đối ta mà nói, đích xác có trợ giúp rất lớn.”

Dù không biết cái này Thanh Tiêu kiếm tông ở đâu bên trong, nhưng nếu biết danh hiệu, đem nó tìm tới tất nhiên không khó. Chỉ bất quá, cái này ức không biết là bao nhiêu năm trước lưu lại, cũng không biết khối này đế kiếm mảnh vỡ, phải chăng còn lưu tại kia bên trong.

La Quan đột nhiên suy nghĩ khẽ nhúc nhích, ngẩng đầu nhìn về phía trăng sao… Bởi vì cái gọi là nhật nguyệt chiếu rọi thế gian, vạn vật đều tại nó bao phủ phía dưới. Đã là trăng sao trợ giúp đại hung giáng lâm hiện thế, đem tin tức này nói cho hắn, vậy có phải cho thấy khối thứ 2 mảnh vỡ còn tại? Cái này rất có thể!

Nghĩ đến cái này, trong lòng hắn đại định.

Khối thứ 2 đế kiếm mảnh vỡ manh mối đã đến tay, La Quan trong lòng sinh ra một tia bức thiết, mau chóng làm rõ bên người mọi việc, hắn muốn khởi hành.

Áo đỏ đại hung méo một chút đầu, đột nhiên nói: “Trên người ngươi thiếu một chút đồ vật…” Nàng suy nghĩ một

chút, đột nhiên nói: “Tìm được!”

Bắt lấy La Quan, nàng một bước phóng ra, 2 người thân ảnh đột ngột biến mất, sau một khắc xuất hiện tại đế Võ mỗ chỗ đại trạch chỗ sâu.

Chung gia!

Theo chuông xá bị giết, Phàn Nhạc cũng tại tây sơn một trận chiến bên trong vẫn lạc, Chung gia liền triệt để bại. Lúc này bóng tối bao trùm dưới, chỉ có một chén ảm đạm đèn đuốc, hiển thị rõ cô đơn, thê lương.

“Con ta, ngươi phải nhớ kỹ, cha ngươi là bị La Quan giết chết, hắn là ngươi cừu nhân giết cha!”

“Ngươi nhất định phải hảo hảo tu luyện, tương lai cho ngươi cha báo thù!”

Chung Tình mặt mũi tràn đầy oán độc, 1 trương xinh đẹp khuôn mặt, tại đèn đuốc chiếu rọi xuống, bây giờ lại dữ tợn như ác quỷ.

Trước mặt nàng là cái 7-8 tuổi bộ dáng nam hài, biểu lộ một mảnh đạm mạc, “Mẫu thân, ta đói.”

Chung Tình tranh thủ thời gian móc ra một cái bánh bao, “Con ta mau ăn, nương chuyên môn mua cho ngươi.”

Nam hài lắc đầu, “Ta muốn ăn thịt.”

Chung Tình ôn nhu nói: “Con ta, nhà bên trong đã không ai… Ngày mai, nương ngày mai liền đi nghĩ biện pháp,

ngươi kiên trì một chút.”

Nam hài trầm mặc một chút, “Vậy ta liền ăn mẫu thân đi.”

Chung Tình trừng lớn mắt, “Con ta đang nói cái gì… A!” Nàng kêu thảm một tiếng, phần bụng đã bị bàn tay cắm vào, miệng lớn nhấm nuốt, nuốt âm thanh, tại gian phòng bên trong vang lên.

Khi hết thảy ngừng, máu me be bét khắp người nam hài đẩy cửa đi ra, không ngờ dài đến 10 tuổi trái phải bộ dáng, cất bước đi hướng hắc ám.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 243 : Viện trưởng ngủ lại đế cung

Nam hài đột nhiên dừng lại, cảnh giác nhìn về phía trước, trong miệng phát ra từng tiếng, như dã thú gào thét. Hắn đôi mắt bên trong tròng trắng mắt bộ mau chóng mau lui đi, lại toàn bộ biến thành đen nhánh, quỷ dị mà đáng sợ!

Đại hung nhíu nhíu mày, “Ma khí tức… Này nhân gian, làm sao lại có ma đồng hàng thế?” Nàng quay đầu nhìn về phía La Quan.

La Quan cười khổ, “Tỷ tỷ nhìn ta làm gì? Cái này nhưng cùng ta không có nửa điểm quan hệ.” Hắn biết Chung Tình cùng Phàn Nhạc quan hệ, nói cách khác trước mắt cái này… Ma đồng, là Phàn Nhạc nhi tử?

Đại hung nghĩ nghĩ, “Hắn cùng ngươi thật, còn có một số quan hệ.” Nàng vỗ tay phát ra tiếng, nam hài thống khổ gào thét, “Lạch cạch” một tiếng cả người trực tiếp nổ tung, vỡ thành một chỗ thịt nhão.

Sau một khắc, 1 viên màu đen hạt giống từ đó bay ra, cũng không chờ nó đào tẩu, liền bị đại hung ôm đồm đi qua, ném miệng bên trong chính là giòn.

La Quan mơ hồ nghe tới gầm lên giận dữ, như đến từ vô tận xa xôi bên ngoài mơ hồ không rõ, lại làm cho hắn từ đáy lòng bên trong, sinh ra cực kỳ kinh hãi sợ.

Nhấm nuốt mấy lần, đại hung há mồm phun một cái, lại có một đoàn bạch khí từ đó bay ra… Khí vận chi lực!

La Quan rốt cuộc minh bạch, đại hung vì sao nói cùng hắn có quan hệ, cái này khí vận thình lình cùng hắn đồng căn đồng nguyên. Nhưng Phàn Nhạc khí vận, rõ ràng là 1 đầu xích xà, con của hắn tại sao lại có một đoàn màu trắng khí vận?

Nghĩ đến huyền y đạo nhân, La Quan thầm than một tiếng, nghĩ thầm đây thật là quá mức, nhi tử cũng có thể thay người cuộc sống gia đình? Bất quá suy nghĩ lại một chút, Phàn Nhạc cùng huyền y đạo nhân cũng coi là 1 người, vậy chuyện này nên nói như thế nào?

Dù sao đều chết rồi, làm gì lại đi suy nghĩ nhiều, La Quan đưa tay một nắm, cái này một đoàn khí vận trực tiếp chui vào trong cơ thể hắn. Sau một khắc, La Quan khí vận chi lực phá thể mà ra, ngưng tụ ra xích hồng đại xà, theo cái này đoàn khí vận dung nhập, nó trên đỉnh đầu 2 con sừng nhọn rốt cục phá xuất.

Khí vận hóa giao!

La Quan lập tức cảm giác, tự thân cùng trước mắt phiến thiên địa này ở giữa liên hệ, càng thêm mật thiết mấy điểm, hấp thu thiên địa linh lực tốc độ cũng biến thành càng nhanh… Ân, tại sao lại cảm thấy lạnh rồi? !

Quay người, liền thấy đại hung chính trực ngoắc ngoắc, nhìn chằm chằm hắn đỉnh đầu khí vận Giao long, khóe miệng óng ánh, “Than nướng Giao long chân… Thịt kho tàu Giao long đầu… Hấp Giao long trảo…”

Tê ——

La Quan hít một hơi lãnh khí, đỉnh đầu hắn giương nanh múa vuốt, khí thế cuồn cuộn Giao long, giống như là thu được kinh hãi, “Sưu” một chút lùi về thể nội.

Cái này khiến đại hung rất là bất mãn, nàng nhìn La Quan một chút, lại xem ra một chút, khi mắt thứ ba thời điểm, La Quan nhịn không được, hắn rõ ràng từ đối phương ánh mắt bên trong, cảm nhận được do dự.

Tỷ tỷ ngươi nghĩ làm gì?

“Cái kia, áo đỏ tỷ tỷ hôm nay giúp ta đại ân, ta mời tỷ tỷ ăn cơm, các loại ăn ngon uống sướng bao no, cam đoan để tỷ tỷ hài lòng!”

Đại hung liền 1 chữ, “Đi!”

Đế võ phòng bếp lại bận rộn, đầu bếp nhóm vạn điểm không nghĩ ra, yến hội đều đã kết thúc, viện trưởng đại nhân làm gì còn muốn làm đồ ăn? Hơn nữa còn là kinh người như vậy phân lượng!

Một đêm này, đế võ phòng bếp đèn đuốc sáng trưng, thẳng đến trăng sao ảm đạm, mặt trời sắp dâng lên lúc, trong đại điện mới truyền ra một tiếng thỏa mãn than nhẹ. Đại hung lau miệng, vỗ vỗ La Quan một mặt nghiêm túc, “Từ hôm nay trở đi, ngươi chính là bằng hữu của ta.”

La Quan gượng cười, “Tỷ tỷ hài lòng liền tốt.”

Đại hung rút ra một sợi tóc, “Cầm, về sau ăn cơm… Ân, gặp được phiền phức có thể tìm ta… Nhưng tốt nhất đừng tại ban ngày, quá phiền phức.”

Tiện tay xé rách không gian, nàng một bước bước vào trong đó.

“Tỷ tỷ đi thong thả!” La Quan đứng dậy, nhìn xem trên bàn một mảnh hỗn độn, chén kia đĩa chất thành một đống, đều nhanh phải có 1 người cao.

Hồi tưởng đến vừa rồi, đại hung vẫn như cũ bằng phẳng bụng dưới, La Quan âm thầm líu lưỡi, cũng không biết nàng một đêm này ăn đồ vật, đều chạy đi nơi đâu. Bất quá có thể sử dụng một bữa cơm, liền thành đại hung bằng hữu, cái này mua bán hay là vô cùng có lời.

Ngay tại La Quan cân nhắc, nên đem căn này tóc đặt ở nơi nào thời điểm, nó đột nhiên như vật sống quấn quanh ở La Quan chỗ cổ tay, trực tiếp nhạt đi biến mất trong tầm mắt. Nhưng La Quan có thể cảm thấy được, tóc còn tại kia bên trong, tản ra nhàn nhạt âm hàn khí hơi thở, cũng là mang 1 cái hàn thiết hộ oản.

Cũng không tệ lắm, tay bên trong xem như lại nhiều 1 trương, có thể cứu mạng át chủ bài… Lớn không được, mấy người tới lại mời nàng có một bữa cơm no đủ, so với cái khác đại lão, đại hung hiển nhiên càng thêm dễ dàng thỏa mãn.

“Hừ! Tóc này là một lá bài tẩy, chưa chắc đã nói được ngày nào, liền biến thành bùa đòi mạng!” Huyền Quy

cười lạnh một tiếng, “Tiểu tử, ngươi tốt nhất cầu nguyện, đỉnh đầu kia phiến trăng sao có thể nói chuyện giữ lời, bằng không… Hắc hắc, Quy gia ta cũng không thể nào cứu được ngươi.”

La Quan sắc mặt lúc này lục, cúi đầu nhìn xem thủ đoạn, lại nhìn xem sắp biến mất trăng sao, “Đại lão, làm người nhất định phải giảng thành tín a!”

…

Thời gian đẩy về phía trước dời một chút.

Tại đại hung xuất thủ đánh giết ma tử, đem ma chủng đều cho giòn thời điểm, Trung Sơn quốc một mảnh núi rừng bên trong, chính co ro ngủ ở bụi cỏ bên trong nữ hài tử, đột nhiên mặt lộ vẻ thống khổ, nàng bỗng dưng đứng dậy nhìn về phía Thanh Dương phương hướng, đôi mắt biến thành đen kịt một màu.

Nàng chừng mười sáu bảy tuổi, mặt mày vũ mị tự nhiên, mặc một bộ đơn bạc váy trắng, trong bóng đêm giống như 1 đóa tràn ra hoa sen.

“Quỷ giới… La Quan…” Thì thào nói nhỏ từ trong miệng nàng phát ra, nữ hài xoay người rời đi, rất nhanh liền biến mất không gặp.

Mà liền tại nàng sau khi rời đi không lâu, không gian bỗng dưng vỡ ra, một thân ảnh từ đó đi ra, đúng là một bộ áo đỏ Quỷ giới đại hung. Nàng khịt khịt mũi, cố gắng tìm kiếm về sau, mặt lộ vẻ tiếc nuối, “1 viên sắp thành thục ma chủng… Đáng tiếc, tìm không thấy.”

Lúc này, nàng ngay tại đế võ bên trong ăn uống, nhưng lại xuất hiện tại cái này bên trong, cũng không biết cũng đến tột cùng là thủ đoạn gì.

Ngay tại áo đỏ đại hung, đối này biểu thị thất vọng lúc, một mảnh bóng đêm vô tận bên trong, vang lên phẫn nộ gào thét.

“Quỷ giới khí tức… Đáng ghét, lại một viên hạt giống bị hủy diệt!”

Ầm ầm ——

Trong bóng tối đột nhiên nổ tung lôi đình, phóng xuất ra chướng mắt huyết quang, mơ hồ chiếu sáng trong bóng tối, 1 cái vô song doạ người khủng bố thân ảnh.

Nó liền như một ngọn núi… Không, mà là 1 đầu kéo dài vô tận, như có thể đem thiên địa đập vụn to lớn dãy núi, trùng điệp chập chùng trên thân thể, bao trùm lấy đen nhánh lân giáp, tùy tiện 1 khối giữ lại, đều có thể đem trọn cái Thanh Dương đế đô nện thành bột mịn.

Cái này bóng tối vô tận, chính là 1 cái lồng giam, đưa nó cầm tù tại cái này bên trong, đã qua không biết bao nhiêu năm tháng.

…

Ngụy sơn thần mời uống rượu sau ngày thứ 2, ngay tại La Quan còn đang do dự, muốn làm sao cùng Kim Nhã giải thích lúc, đế cung truyền đến mời:

Nữ hoàng đại nhân đến nay muộn, mở tiệc chiêu đãi viện trưởng!

Sau khi lên ngôi, đây là 2 người lần thứ 1 gặp mặt, bước vào cung điện lúc La Quan có chút kỳ quái, tại sao không ai phụng dưỡng? ? Mà lại cung điện này, treo từng tầng từng tầng lụa trắng màn che, 4 phía nhìn lại ngay cả bàn lớn đều không có, đây là mời khách ăn cơm? ?

Tiếng bước chân vang lên, một thân ảnh xuyên qua lụa trắng đi tới, ánh nến đưa nàng cái bóng vẩy xuống, theo lụa trắng phát động mà càng có vẻ uyển chuyển.

Là Kim Nhã, La Quan nghe được quen thuộc mùi thơm, có thể ngăn cản thấy rõ nàng bây giờ bộ dáng là, hắn đôi mắt một chút trừng tròn vo.

Một bộ váy đỏ đỏ thắm như lửa, đưa nàng sấn thác càng phát ra xinh đẹp động lòng người, nhưng cái này váy chất liệu so treo ở trong điện lụa trắng còn muốn khinh bạc, có thể nói dãy núi chập trùng vừa xem vô hơn.

“Kim Nhã tỷ…” La Quan chỉ nói một câu, liền bị nàng ôm lấy.

“La Quan, ngươi đem ta đẩy lên đế vị, nhưng vị trí này không phải chỉ có huyết mạch liền có thể ngồi vững vàng… Ngươi sau khi đi ta muốn thế nào?” Kim Nhã cắn môi, “Tại ngươi trước khi rời đi, nhất định phải cho ta 1 cái danh phận… Tối nay đồ ăn, chính là ta!”

Ánh nến dập tắt, 2 thân ảnh quấn giao cùng một chỗ.

“Làm sao rồi? Đều như vậy, ngươi sẽ không là còn muốn chạy a? Ta cho ngươi biết, tuyệt đối không có cửa đâu! !” Kim Nhã nghiến răng nghiến lợi.

“Không phải không phải , chờ một chút!” La Quan tâm lý kêu gọi, “Lão sư? ? Lão sư ngài ở đây sao?”

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy từ trên trời hái được một đoàn mây, trực tiếp đắp lên trên đầu, thầm thầm thì thì, “Nhân tộc thật là kỳ quái, loại chuyện này có cái gì tốt nghiên cứu? Quả thực lãng phí thời gian!”

Không đợi được đáp lại La Quan, triệt để yên lòng.

Một đêm này, viện trưởng ngủ lại đế cung.

Tin tức ở dưới bóng đêm truyền ra, vuốt lên đế đô bên trong, một chút không nhìn thấy nhỏ bé gợn sóng.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 244 : Đế võ La Quan mời chư vị chịu chết

Trên đời lại còn có này mỹ diệu sự tình, La Quan đột nhiên thật hối hận… Sớm định ra rời kinh kế hoạch, thuận lý thành chương trì hoãn. Thẳng đến ngày thứ năm đêm khuya, thiếu niên bị xấu hổ nữ hoàng bệ hạ đuổi ra tẩm cung, nhìn xem cung nữ cúi đầu nén cười vất vả bộ dáng, hắn nhịn không được sờ sờ cái mũi, nhìn xem trăng sao thở dài một tiếng.

Mạnh, cũng có buồn rầu!

“Tiểu tử thúi, ngươi còn chuẩn bị tại ôn nhu hương bên trong sa vào bao lâu? Không định đi đúng không? !” Huyền Quy nổi nóng thanh âm vang lên, “Cứ như vậy chút chuyện, thật không hiểu rõ có cái gì tốt, có thể so tu luyện vui vẻ hơn sao?”

La Quan gượng cười 2 tiếng, việc này cùng lão sư thực tế không thể nào tốt giải thích, hắn thở ra một hơi, “Cũng là thời điểm nên đi.” Quay đầu nhìn thoáng qua cung điện, La Quan quay người bước nhanh mà rời đi, trực tiếp trở lại Đế Võ Hậu Sơn.

Thấy viện trưởng đại nhân trở về, phía sau núi một đám đang bận bế quan tu luyện lão gia hỏa, từng cái nhịn không được mở mắt ra, mặt lộ vẻ kinh ngạc, ám đạo cái này liền không được sao? La Quan như biết những này, khẳng định dẫn theo kiếm lần lượt gõ cửa, để bọn hắn đem uống hết thần đạo rượu ngon, tất cả đều cho phun

ra!

Kiếm tháp tầng 9, La Quan đưa tay lấy ra Dạ Yến kiếm, “Lão sư!”

Huyền Quy “Hừ” một tiếng, hiển nhiên còn có chút bất mãn, nhưng đổi hỗ trợ hay là phải giúp, “Buông ra thân thể, tạm thời giao cho vi sư chưởng khống.”

Sau một khắc, “La Quan” cầm kiếm đi đến tầng thứ 9 trung ương, 1 kiếm đâm vào trong lòng đất, mấy hơi sau hắn thu kiếm lui ra phía sau, nhưng tại nguyên địa nhưng lưu lại 1 đạo kiếm ảnh —— toàn thân xích hồng như máu, băng lãnh, uy nghiêm sát ý quanh quẩn.

“Được rồi, có một kiếm này trấn thủ, trừ phi Kim Đan cảnh xuất thủ, đủ bảo đảm đế võ bình an.” Huyền Quy thanh âm ngừng tạm, “Tuy nói trọng tình nghĩa là chuyện tốt, nhưng ngươi chỉ có một người, bả vai cứ như vậy lớn, làm sao có thể gánh nổi tất cả? La Quan, có đôi khi ngươi cũng hẳn là học, không muốn bận tâm nhiều như vậy, xét đến cùng tu hành chỉ là chuyện riêng.”

La Quan thu hồi Dạ Yến kiếm, “Thanh Dương là đệ tử quê quán, ta cũng đã sớm đáp ứng lão viện trưởng, muốn che chở đế võ an nguy… Mời lão sư yên tâm, đợi bước ra Thanh Dương về sau, đệ tử sẽ tận lực bớt lo chuyện người.”

Bay ra kiếm tháp, La Quan đạp lâm giữa không trung, chậm rãi đảo qua đế đô, tại Giác Dương quan chỗ hơi chút dừng lại, Thanh Dương biến cố sau Quốc sư cùng

Nam Ly lặng yên rời đi, thoát ly trận này vũng bùn, không biết có 2 cái hứa kha lớn như vậy hội trưởng, cái kia nói muốn gả cho nữ nhân của hắn, bây giờ người ở phương nào?

Lắc đầu, có lẽ là ly biệt sắp đến suy nghĩ bốc lên, thiếu niên lại nghĩ tới lúc trước Giang Ninh thành bên ngoài, lần kia cũng là ban đêm rời nhà, nhưng khi đó vô danh tiểu tử, bây giờ đã là đế Vũ viện trưởng, càng thành hiện nay nữ hoàng nam nhân.

Mọi loại suy nghĩ ở trong lòng, cuối cùng hóa thành một mảnh yên tĩnh, La Quan mỉm cười chắp tay, “Chư vị, núi cao đường xa, chúng ta xin từ biệt.” Phía sau 2 cánh triển khai, thiếu niên hóa thành 1 đạo lưu quang, biến mất tại màn đêm cuối cùng.

Mà liền tại La Quan rời đi về sau, Đế Võ Hậu Sơn bên trong từng tòa viện lạc, bế quan mọi người nhao nhao đi ra, quỳ một chân trên đất.

“Ta cùng cung tiễn viện trưởng!”

Tiếng gầm cuồn cuộn, trực trùng vân tiêu.

Động tĩnh này xa xa truyền đến đế cung, tẩm cung đại môn từ bên trong mở ra, một thân áo đỏ Kim Nhã đi tới, si ngốc nhìn qua trên đỉnh đầu màn đêm.

Trình Nhàn đi tới, “Đã nói với ngươi rồi, tiểu tử này muốn chạy trốn, ngươi làm sao còn đuổi hắn rời đi? Lần này hối hận đi!”

Kim Nhã lắc đầu, “Nam nhi tốt chí ở bốn phương, La Quan tương lai không tại Thanh Dương, hắn sớm muộn là muốn rời khỏi, nếu như thế ta tình nguyện chủ động đuổi hắn đi, dạng này tương lai ngày nào đó khi hắn đăng lâm mây tiêu lúc, cũng sẽ nghĩ đến cái này bên trong còn có người đang chờ hắn.”

Bầu trời đêm phía dưới trăng sao chiếu rọi, vì thiếu niên quanh thân thêm tầng 1 ngân huy, hắn đi một chuyến Giang Ninh, nhưng lại chưa về nhà, chỉ là xa xa nhìn ra xa một lát, liền quay người rời đi. Cuối cùng đi đến Thông Châu thành bên ngoài, La Quan cung cung kính kính cho lão viện trưởng đập cái đầu, đứng dậy rời đi lại chưa quay đầu.

10 ngày sau, Ngụy quốc Đại Thanh sơn, Huyết Uyên tông sơn môn.

1 ngày này chân núi, đến một tên người trẻ tuổi áo bào đen, ngẩng đầu nhìn một chút mây mù lượn lờ đại sơn, cất bước đi về phía trước. Sau một khắc kiếm minh vang lên, “Ầm ầm” như lôi đình gào thét, vang vọng thập phương.

Huyết Uyên tông lập tức bị kinh động, tiếng xé gió bên trong một đám người tu hành, từ trong mây mù bay ra, cầm đầu là một tên Trúc Cơ lão giả, mặt mũi tràn đầy âm tàn khát máu, “Là ai không biết chết sống? ? Dám đến Huyết Uyên tông làm càn! !”

Thiếu niên rút kiếm nơi tay, “Đế võ La Quan, hôm nay đến đây bái sơn, mời chư vị chịu chết!”

Oanh ——

1 kiếm chém xuống, khủng bố kiếm ảnh quét ngang, lập tức đầy trời huyết đoàn bạo liệt, trước mắt tất cả Huyết Uyên tông người tu hành đều đột tử. Kiếm ảnh không ngừng chém vào trong mây mù, chỉ nghe kinh thiên oanh minh, Huyết Uyên tông hộ tông đại trận lại bị một kiếm này chém vỡ.

Vô số Huyết Uyên tông người tu hành ngẩng đầu, nhìn về phía dưới núi thiếu niên mặt mũi tràn đầy đều là hoảng hốt, vô địch tại 6 nước tiên tông, lại sẽ bị người đánh tới cửa? Hắn muốn chết.

Tiên tông, thế nhưng là có lão tổ tọa trấn!

Ánh sáng đỏ ngòm ngút trời mà lên che đậy mảng lớn mặt trời, cuồn cuộn như không có tận huyết hải, Huyết Uyên lão tổ từ đó đi ra, quanh thân không gian kịch liệt chấn động, lại hiện ra thi khí ngập trời cảnh tượng, ngồi ngay ngắn trong đó bóng đen bỗng dưng đứng dậy, từ hình chiếu bên trong giáng lâm hiện thế.

Thi Giáp phái lão tổ!

2 vị giả đan cường giả tiến lên, liên thủ hạ xuống khủng bố uy áp, hướng về dưới núi thiếu niên.

“La Quan, 1 người liền dám đến ta Huyết Uyên tông, ngươi đã muốn chết, bản tọa 2 người liền thành toàn ngươi.” Huyết Uyên lão tổ cười lạnh, cái này bên trong là Huyết Uyên tông là hắn sân nhà, nhưng bộc phát ra siêu việt tự thân cực hạn thực lực, lại có Thi Giáp lão tổ

tương trợ, tất có thể chém giết La Quan.

“Huyết Uyên, giáng lâm! !”

Ngút trời huyết quang sôi trào, như một mảnh thiêu đốt huyết hải, vì cả phiến thiên địa bao trùm tầng 1 nồng đậm huyết sắc, dày đặc huyết tinh bên trong, kinh người áp chế lực lượng giáng lâm.

“Chết!”

Huyết Uyên lão tổ đưa tay một nắm, khủng bố huyết sắc tay lớn hiển hiện, trực tiếp đánh phía La Quan.

Thi Giáp phái lão tổ gầm nhẹ một tiếng, há mồm phun ra một tia ô quang, từ một góc khác độ đánh tới.

Thiếu niên thần sắc bình tĩnh, theo kiếm minh vang lên, kiếm giới tùy theo triển khai.

Đưa tay 1 trảm, kiếm giới bên trong truyền ra kinh thiên oanh minh, liền có 1 kiếm ngưng tụ mà ra, trực tiếp trảm phá huyết sắc tay lớn.

Kiếm thứ 2, ô quang bên trong truyền ra kêu thảm, ầm vang vỡ nát.

Kiếm thứ 3 xẹt qua thiên địa, hướng về Huyết Uyên, Thi Giáp phái lão tổ, kinh sợ gào thét bên trong 2 vị giả đan miệng lớn thổ huyết, bị trực tiếp chém bay ra ngoài, mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

“Không có khả năng! ! Ngươi như thế nào mạnh như

vậy?” 2 cái lão quái nghẹn ngào gào lên.

Trước đây không lâu đế đô một trận chiến, Mi Sơn đạo lão tổ vẫn lạc, lão Hoàng đế cũng chết tại La Quan dưới kiếm, nhưng khi đó trận chiến kia giằng co hồi lâu, lại thêm Mi Sơn đạo lão tổ sớm thụ tính toán, bọn hắn chỉ coi là song phương ám đấu, mới bị La Quan nhặt tiện nghi.

Nào ngờ tới thiếu niên triển khai kiếm giới, 3 kiếm xuất thủ liền đem bọn hắn đánh thành trọng thương, lẫn nhau thực lực đã không tại một cái cấp độ.

La Quan giương kiếm, “3 tiên tông cùng đế võ mấy trăm năm ân oán, đến hôm nay mới thôi!”

Oanh ——

1 kiếm rơi, sát cơ cuồn cuộn thiên địa thất sắc.

Huyết Uyên lão tổ thét lên, “Chu Khiết đạo hữu, chúng ta nguyện ý tiếp nhận ngài điều kiện, trở thành ngọc núi tông thuộc hạ phụ thuộc, còn xin đạo hữu xuất thủ cứu giúp!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 245 : Săn giết Kim Đan

“Nên như thế, Huyết Uyên, Thi Giáp đã thành vì ta tông phụ thuộc, bản tọa tự sẽ giúp các ngươi, xử lý hôm nay cường địch.”

Một đạo nhân thân ảnh đột ngột xuất hiện, đưa tay hướng về phía trước một nắm, chém xuống 1 kiếm như bị trấn áp, ở giữa không trung ầm vang vỡ vụn. Hắn một tay chắp sau lưng ở phía sau, giữa lông mày đều là lạnh lùng, “Giả trong nội đan lại có ngươi như vậy cường giả, cũng coi là hiếm thấy, nhưng cũng tiếc hôm nay gặp được bản tọa.”

Hạo đãng uy áp như thủy triều mãnh liệt, phô thiên cái địa giáng lâm, La Quan mặt lộ vẻ ngưng trọng, nơi đây lại có Kim Đan cảnh!

Rất mạnh… Nhưng tựa hồ cũng không có, trong tưởng tượng đáng sợ như vậy, hắn lúc này thậm chí có mấy điểm kích động.

“Lão sư, kim đan này thực lực gì?”

Huyền Quy dừng một chút, mới nói: “… Một màu đan, xem ra hay là mượn một loại nào đó ngoại lực mới miễn cưỡng đột phá, quả thực nói chính là trong kim đan thái kê, rác rưởi nhất loại kia.”

La Quan ánh mắt một chút liền sáng.

Chu Khiết mặt lộ vẻ vẻ giận dữ, từ hắn đột phá Kim Đan về sau, chỗ đến ai không phải kính sợ vạn điểm, La Quan lúc này ánh mắt để hắn cảm nhận được mạo phạm.

“Muốn chết!”

Chu Khiết đưa tay một nắm.

Kim Đan chi uy, há lại cho sâu kiến khiêu khích? Liền để ngươi biết được, Kim Đan cùng giả đan ở giữa chênh lệch, chính là khác nhau một trời một vực.

Một kích, liền có thể làm ngươi vạn kiếp bất phục!

La Quan ánh mắt càng sáng hơn, hắn cảm nhận được mãnh liệt uy hiếp, khí tức khủng bố bài sơn đảo hải mà đến, giữa bộ ngực tim đập loạn. Hắn giương kiếm mà lên, kiếm giới bên trong bộc phát oanh minh tiếng vang, nguy nga thân ảnh từ đó hiển hiện, cao 100 trượng rạn máu giáp đôi mắt băng hàn, phóng xuất ra vô tận giết chóc, hủy diệt, 2 tay cầm kiếm lúc này theo La Quan giơ lên.

“Giết!”

Chợt quát một tiếng kiếm này chém xuống, Đại Thanh sơn bên trong tất cả mọi người, bao quát Huyết Uyên, Thi Giáp phái lão tổ đều trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy hồi hộp hãi nhiên. Một kiếm này chi uy… Làm bọn hắn từ đáy lòng chỗ sâu, sinh ra vô tận tuyệt vọng.

Sau một khắc là nổ vang rung trời, như chín ngày lôi đình cùng nổ, một chút tu vi yếu ớt Huyết Uyên tông người tu hành, kêu thảm một tiếng ngất đi.

Chu Khiết ngây người, giữa lông mày lạnh lùng, cư cao lâm hạ kiêu căng, cùng kia hết thảy đều ở trong lòng bàn tay tự tin… Lúc này toàn bộ đông kết. Ý niệm đầu tiên là không thể nào, lão tử đường đường Kim Đan, hàng thật giá thật Kim Đan, sẽ cùng cái giả đan ngang tài ngang sức?

Nhưng hiển nhiên sự thật ngay tại dưới mắt, Chu Khiết một khuôn mặt bỗng dưng đỏ lên, đến từ Huyết Uyên lão tổ, Thi Giáp phái lão tổ ánh mắt khiếp sợ, càng làm cho hắn cảm nhận được thật sâu mạo phạm. Không sai, ta Chu Khiết đích thật là nhất nát Kim Đan, nhưng lại nát cũng hàng thật giá thật, ngươi sao phối cùng ta đánh đồng!

Thở sâu, hắn cắn răng cười lạnh, “Có chút đồ vật, nhưng loại này siêu cường bộc phát thủ đoạn, ngươi có thể vận dụng mấy lần? Vùng vẫy giãy chết mà thôi, cho bản tọa đi chết!”

Kim Đan giận dữ thiên địa biến sắc, hạo đãng lực lượng “Ầm ầm” trùng sát mà đi.

Thiếu niên trong lòng đại định, lúc này cười lớn một tiếng, “Đến hay lắm!” Hắn không lùi phản tiến vào, kéo lấy “Ầm ầm” kiếm giới tiến lên, lại là 1 kiếm chém xuống.

Thế là tiếp xuống, cái này Đại Thanh sơn bên trên liền như đâm “Lôi” ổ, nổ vang rung trời một tiếng tiếp theo

một tiếng, nương theo lấy tức hổn hển gầm thét.

“Không có khả năng! Tuyệt không có khả năng!”

“Chết cho ta chết chết chết chết!”

Chu Khiết cảm giác thế giới này điên, chỉ là giả đan thế mà có thể cùng, hắn vị này chân chính Kim Đan đại lão tại cái này đang đối mặt oanh. Càng đáng sợ chính là đối phương nửa điểm không hiện vẻ mệt mỏi, thậm chí càng ngày càng hưng phấn, xuất kiếm càng hung hiểm hơn, không ngừng tới gần để hắn đều có chút khó mà chống đỡ.

Cái quỷ gì?

Chu Khiết rốt cục bình tĩnh lại, nhìn về phía La Quan sau lưng thân ảnh màu đỏ ngòm, kia khiến 2 con ngươi nhói nhói khủng bố sát khí, để người này âm thầm kinh hãi.

Giết chóc chân ý? !

Tê!

Chu Khiết hít một hơi lãnh khí, cái đồ chơi này hắn chỉ nghe nói qua, còn là lần đầu tiên gặp, trên đời lại thực sự có người có thể thức tỉnh, loại này hủy thiên diệt địa kiếm ý! Cũng không phải nói, chấp chưởng kẻ giết chóc cuối cùng rồi sẽ bị giết chóc xâm nhập? Người này xuất kiếm nhiều lần như vậy, vì sao nửa điểm không bị ảnh hưởng.

Nhìn xem La Quan hưng phấn biểu lộ, cùng sáng dọa

người đôi mắt, Chu Khiết trái tim co vào, đột nhiên sinh ra một cái ý niệm trong đầu —— người này đã bị giết chóc chưởng khống, trở thành chỉ biết giết chóc hủy diệt cái xác không hồn, khó trách có thể bộc phát ra như thế không hợp thói thường thực lực? Vậy ta cùng hắn tiếp tục đấu, chẳng lẽ không phải muốn bị người này kéo lấy, cùng một chỗ bị giết chóc hủy diệt?

Chu Khiết sợ, hắn bước vào Kim Đan đại đạo, còn có mấy trăm năm dài dằng dặc thọ nguyên có thể hưởng thụ, há có thể cùng 1 chú định kẻ chắc chắn phải chết ngạnh bính? Lại một lần đối oanh về sau, vị này Kim Đan cảnh cường giả quay đầu liền chạy! !

La Quan trừng mắt, nào nghĩ tới đường đường Kim Đan, thế mà lại còn chạy trốn? ? Bây giờ hắn ngay tại cao hứng, cái kia bên trong chịu đáp ứng.

Thiếu niên đưa tay 1 kiếm, giết chóc chi kiếm giáng lâm Đại Thanh sơn, đem Huyết Uyên, Thi Giáp phái lão tổ tại chỗ đánh chết. Đương nhiên, 2 người trên đường cũng không tịch mịch, không biết bao nhiêu Huyết Uyên tông người tu hành, cũng dưới một kiếm này mất mạng.

“Dừng lại, đừng chạy!”

Nổi giận gầm lên một tiếng, hắn truy sát mà đi.

Chu Khiết mặt đều lục, hắn đường đường Kim Đan… Phi! Đừng nói những này, hay là mau trốn đi, đằng sau kia tiểu quá khủng bố, kia một thân giết chóc chân ý càng đánh càng mạnh, hắn là run như cầy sấy.

Một đuổi một chạy, La Quan triển khai côn bằng cánh chim, thể nội pháp lực điên cuồng phun trào, trên mặt nhưng dần dần lộ ra bất đắc dĩ. Đối phương tuy là trong kim đan thái kê, nhưng đào mạng tốc độ là thật nhanh, khoảng cách song phương rất mau đỡ xa, truy là đuổi không kịp.

Đáng tiếc, nguyên bản còn muốn lấy, hôm nay có thể đạt thành Kim Đan 1 máu thành tựu… Đúng lúc này, kêu thảm bỗng dưng vang lên, La Quan biến sắc, liền gặp một cái lưới lớn trống rỗng xuất hiện, đem Chu Khiết cuốn vào trong đó, không biết kia lưới lớn là làm bằng vật liệu gì, lại nhưng khốn ở Kim Đan cảnh.

Sau một khắc 5 đạo áo bào đen thân ảnh phóng lên tận trời, không biết dùng cái gì thủ đoạn, lại bộc phát ra một đoàn ô quang đem Chu Khiết bao phủ, 1 người trong đó bỗng nhiên đem tay cắm vào hắn phần bụng, lại sinh sinh móc ra Kim Đan đến, để vào một phương trong hộp gấm.

Toàn bộ quá trình nhanh kinh người, bất quá rải rác 3 lượng hô hấp ở giữa, 1 vị Kim Đan cảnh cường giả lại như thế bị vây giết vẫn lạc, ngay cả Kim Đan đều bị đoạt đi.

Từ đám người này bạo khởi xuất thủ, đến thu hồi Kim Đan động tác, đều lộ ra một tia tàn khốc thành thạo, hiển nhiên quen làm việc này. Ngay sau đó, Chu Khiết vật phẩm tùy thân bị càn quét không còn, một tiếng vang thật lớn thân thể bị đánh nát, biến thành đầy trời thịt nát vẩy xuống.

Bá ——

Một đám người quay người, ánh mắt âm trầm nhìn chằm chằm La Quan.

Có người áo đen giật mình nói: “Lão đại, tiểu tử này lại không phải Kim Đan? !”

Thủ lĩnh hơi trầm xuống mặc, cười nói: “Vị bằng hữu này, chúng ta là ân oán cá nhân, như có quấy nhiễu chỗ…”

Hưu ——

La Quan xoay người chạy, côn bằng cánh chim vỗ, đem tốc độ tăng lên tới cực hạn.

Thủ lĩnh trừng mắt, chợt giận tím mặt, “Còn đứng ngây đó làm gì? Đuổi theo cho ta, tuyệt không thể để tiểu tử này cho trốn! !”

Ngẫm lại đi, 1 cái không phải Kim Đan người tu hành, có thể truy 1 vị Kim Đan hoảng hốt chạy bừa đào mệnh, điều này nói rõ cái gì? Trên người đối phương tất có đại cơ duyên… Đã đụng vào, thì quyết không thể có thể bỏ lỡ.

Trước một khắc truy người, sau một khắc bị người đuổi giết, cảm thụ được đến từ sau lưng băng lãnh sát ý, La Quan thần sắc vô cùng lo lắng.

Đây chính là tu hành giới tàn khốc cùng hung hiểm sao? ?

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Đây coi là cái gì? Trước ngươi tại Thanh Dương là có đế võ trấn áp, thời gian coi như thái bình, về sau ngươi liền biết, thế đạo xa so trong tưởng tượng của ngươi càng khó.”

Hơi dừng một chút, nó cười lạnh, “Bất quá, liền đằng sau bọn này lính tôm tướng cua, cũng xứng truy sát chúng ta? Lại đưa bọn hắn đoạn đường đi!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 246 : Kim Đan 1 máu

Sau lưng truy sát mấy người, tên kia thủ lĩnh thực lực cùng Chu Khiết tương đương, theo Huyền Quy nói tới cũng là một màu đan, mạnh cũng phi thường có hạn. Bên người nó hơn 4 người, thì đều là giả đan… Lại đều là trên nhất chờ giả đan, tức luyện hóa người khác Kim Đan tạo thành.

Mắt thấy vừa rồi Chu Khiết bị gọn gàng mà linh hoạt giết chết, Kim Đan bị người móc đi một màn kia, La Quan cái kia bên trong còn không nghĩ tới, những người này dùng Kim Đan là từ đâu mà đến, đối phương hiển nhiên là một tổ chức, chuyên môn làm loại này săn giết cường giả cướp đoạt Kim Đan hoạt động.

Nếu đem bọn hắn xử lý, tất nhiên sẽ có phiền phức, nhưng mấy người kia theo đuổi không bỏ, có kim đan kia cảnh tại hắn căn bản trốn không thoát… Là chính các ngươi muốn chết, thì nên trách không được ta!

La Quan đáy mắt hiện lên băng hàn, ánh mắt nhanh chóng đảo qua xung quanh, “Sưu” một tiếng thân thể như tảng đá lớn, trực tiếp chui vào giữa núi rừng.

Hưu ——

Hưu ——

Sau lưng mấy người gào thét mà tới, kia thủ lĩnh sắc

mặt biến hóa, cảm giác bên trong tiểu tử kia khí tức, lúc này lại biến mất không thấy gì nữa. Quả nhiên, có thể truy sát Kim Đan chủ, tuyệt không đơn giản như vậy, nhưng càng là như thế hắn càng hưng phấn!

“Kia tiểu tử liền giấu ở cái này, đều cẩn thận một chút, cho ta tách ra tìm!”

Thủ lĩnh đánh cái thủ thế, 5 người rơi trên mặt đất, hắn ở giữa hướng về phía trước, 4 tên giả đan thì chia hai tổ đều tại trái phải một phương, trình hình quạt hướng về phía trước dò xét.

Một cây đại thụ về sau, La Quan liền núp ở phía sau mặt, bây giờ cả người hắn khí tức toàn bộ thu liễm sạch sẽ, liền như một đoạn cây khô một khối đá. Đột phá Luyện Khí cảnh về sau, Huyền Quy năng lực tùy theo tăng lên, đã có thể làm được che đậy Kim Đan cảm giác.

Nghe càng ngày càng gần tiếng bước chân, La Quan trong lòng mặc niệm:

3.

2.

1!

Ngay tại lúc này.

Oanh ——

Khủng bố kiếm minh ầm vang bộc phát, trước người hắn

đại thụ trong chốc lát liền bị chém vỡ thành bột mịn, kiếm ảnh chém xuống nháy mắt, La Quan căn bản không nhìn tới kết quả xoay người rời đi. Mà liền tại hắn rời đi về sau, lưới lớn trực tiếp rơi xuống, lấy trượng hơn chênh lệch cùng La Quan sượt qua người.

Bên trái 2 tên giả đan, dưới một kiếm này mất mạng hài cốt không còn, thủ lĩnh sắc mặt tái xanh, còn sống 2 người cũng là sắc mặt trắng bệch. Hiển nhiên, bọn hắn bây giờ còn sống, thuần túy chính là vận khí tốt, nếu không bây giờ ngã xuống liền đem là bọn hắn!

Một tên giả đan run giọng nói, “Lão đại… Tiểu tử này tà dị, chúng ta làm sao bây giờ?”

Thủ lĩnh nhìn chằm chằm La Quan thoát đi bóng lưng, hắn đột nhiên dừng một chút, như xoay người ho khan, thanh âm giấu ở kiếm minh bên trong nhưng vẫn là bị hắn đuổi bắt.

Tiểu tử này thụ thương!

Trước đó hắn truy sát Chu Khiết, hẳn là vận dụng một loại nào đó đại giới cực lớn thủ đoạn, bây giờ lại động thủ giết người đã gặp phản phệ.

Một nháy mắt, thủ lĩnh liền hoàn thành não bổ, một tia thoái ý lập tức tiêu tán, “Đuổi theo cho ta, tiểu tử này tuyệt đối trốn không thoát!”

2 tên giả đan âm thầm kêu khổ, lại cũng chỉ có thể kiên trì đuổi theo.

Phía trước, đi nhanh bên trong La Quan, đáy mắt hiện lên một tia lãnh ý.

Phản phệ? Đương nhiên là lừa gạt bọn này đồ đần, không nghĩ tới bọn hắn lại dễ dàng như thế liền bị lừa.

Hôm nay hắn đã bị sau lưng mấy người thấy rõ hình dạng, vậy cũng chỉ có thể trảm thảo trừ căn, tránh ngày sau có phiền toái nữa.

Sưu ——

Thân ảnh lóe lên một cái rồi biến mất, La Quan khí tức lại biến mất, nhưng lúc này đây truy sát 3 người rõ ràng cẩn thận rất nhiều, thủ lĩnh phía trước 2 người ở phía sau, từ đầu đến cuối không có tách ra.

Từng chút từng chút, cẩn thận tại xung quanh phạm vi bên trong tìm kiếm, chỉ cần tìm được kia tiểu tử, bọn hắn ắt có niềm tin đem nó giết chết. Dù sao săn giết Kim Đan loại sự tình này, bọn hắn là chuyên nghiệp, có các loại khắc chế thủ đoạn.

Đột nhiên, thủ lĩnh làm thủ thế, hắn cảm nhận được khí huyết ba động, vô cùng yếu ớt, nếu không phải hắn chuyên môn tu luyện qua một loại nào đó dò xét bí pháp cũng khó khóa chặt… Đối phương giấu không được, kia tiểu tử thân thể quả nhiên xảy ra vấn đề!

Thủ lĩnh ánh mắt băng lãnh, khóa chặt phía trước một cây đại thụ, khóe miệng lộ ra dữ tợn, giống nhau biện pháp còn muốn lại dùng lần thứ 2 đúng không? ? Thật sự cho rằng lão tử, là tốt như vậy lừa gạt! ? !

Oanh ——

Thủ lĩnh bạo khởi xuất thủ, đại thụ ầm vang vỡ nát, hắn nhìn thấy phía sau cây 1 con vô tội con thỏ, hoảng sợ trừng lớn 2 mắt nương theo lấy phấn tiết bay tán loạn, nháy mắt biến thành thịt nhão.

“Không tốt, mắc lừa!”

Sau một khắc, khủng bố kiếm minh tại sau lưng bộc phát, núp ở phía sau mặt 2 tên giả đan bị tại chỗ đánh chết.

“Khụ khụ khụ…” La Quan kịch liệt ho khan, một bên khục một bên thổ huyết, xoay người chạy.

Thủ lĩnh con mắt đều đỏ, dưới trướng 4 tên giả đan bị giết, cho dù hoàn thành đối Chu Khiết săn giết, hắn trở về cũng muốn bị phạt. Nghĩ đến kia tàn khốc hình phạt, thủ lĩnh thân thể run một cái, chợt bộc phát ra ngang ngược sát cơ, bỗng nhiên đuổi theo ra mấy bước, người này thở sâu lại ngừng lại.

Hắn gắt gao tiếp cận La Quan bóng lưng, giận dữ hét: “Giết ta Liệp Thiên điện người, vô luận ngươi chạy trốn tới đâu đây đều sẽ bị tìm tới, tại thống khổ tra tấn bên trong chết đi!”

La Quan dừng lại, ho khan càng thêm lớn âm thanh, máu tươi từng ngụm, không cần tiền như phun ra.

Một màn này, thấy thủ lĩnh khóe miệng co giật, cái này

hỗn đản quả nhiên là giả! May mắn hắn không có tùy tiện truy sát, nếu không ai biết tiểu tử này, còn có cái gì thủ đoạn âm hiểm.

Đi, rời đi trước cái này.

Thủ lĩnh cảnh giác nhìn chằm chằm La Quan, thân ảnh chậm rãi lui ra phía sau.

“Ai!” Thiếu niên thở dài một hơi, lau đi khóe miệng vết máu, “Ta đều như thế dốc hết vốn liếng diễn, ngươi thế mà còn muốn đi? ? Đây thật là không có cách nào.” Kim Đan cảnh muốn đi hắn là đuổi không kịp, điểm này trước đó tại Chu Khiết bên người, cũng đã đạt được nghiệm chứng.

Cho nên, thừa dịp đối phương còn chưa đi xa, hắn chỉ có thể thử một lần.

Thủ lĩnh sắc mặt biến hóa, đột nhiên từ đáy lòng chỗ sâu, sinh ra một tia hồi hộp, như muốn phát sinh một loại nào đó cực đáng sợ sự tình.

Trốn!

Còn không do dự hắn xoay người rời đi, nhưng lại tại người này quay người nháy mắt, trên bầu trời đột nhiên một tiếng oanh minh, đáng sợ khí cơ đem hắn khóa chặt.

Sau một khắc tại thủ lĩnh trong mắt, bầu trời bỗng nhiên một phân thành hai, khủng bố kiếm ảnh giáng lâm, như đến từ mây tiêu phía trên kiếm tiên, 1 kiếm liền có thể

chia cắt thiên địa.

“Không! !”

Thủ lĩnh hét lên một tiếng, bỗng nhiên vung ra một cái lưới lớn, sau một khắc tu vi Kim Đan toàn lực bộc phát, 1 quyền đánh phía chém xuống kiếm ảnh. Nổ vang rung trời, cả tòa sơn lâm đều tại chấn động, dư ba xung kích hướng 4 phương 8 hướng quét ngang, san bằng 1 cái lại một cái ngọn núi.

Khi hết thảy lắng lại, tiếng ho khan dữ dội vang lên, La Quan đẩy ra đè ở trên người đá vụn, đoạn mộc, giãy dụa lấy đứng lên.

Một bên ho khan một lần thổ huyết, lần này hắn là thật thụ thương, sắc mặt trắng bệch hô hấp dồn dập, nhìn chằm chằm kiếm rơi chỗ, như còn có nửa điểm động tĩnh, vậy hắn tuyệt đối co cẳng liền chạy.

Cũng may, kiếm rơi chỗ kia khủng bố câu nứt bên trong, bây giờ tĩnh mịch một mảnh.

Huyền Quy trầm giọng nói: “Chết!”

La Quan gánh nặng trong lòng liền được giải khai, dưới chân một cái lảo đảo, kém chút lại ngã xuống.

Bây giờ trong cơ thể hắn pháp lực khô kiệt, bị “Khai thiên 1 kiếm” hút sạch sẽ, chỗ thiếu sót thậm chí càng khí huyết bổ khuyết, dẫn đến cả người hắn sắc mặt trắng bệch, giống như là bệnh nặng một trận. Nếu không phải La Quan võ đạo căn cơ hùng hậu kiên cố, đổi 1

người tất nhiên muốn bởi vậy, dao động tự thân tu hành căn cơ.

Quả nhiên, khai thiên 1 kiếm 1 chiêu này, còn không phải hắn bây giờ có thể vận dụng. Uy lực đích xác cực kỳ lợi hại, có thể ra một kiếm này về sau, mình cũng thay đổi thành nhuyễn chân tôm.

Thở hổn hển mấy cái, từng tia từng sợi thiên địa linh khí, bị nhanh chóng hút vào thể nội, đợi trạng thái hơi khôi phục mấy điểm, La Quan khởi hành đi qua.

Đầu tiên nhìn thấy chính là một cái lưới lớn, chịu khai thiên 1 kiếm về sau, nó lại chỉ bị trảm phá 1 đạo vết nứt, lại bây giờ vết nứt chỗ có quang mang chớp động, đúng là đang chủ động bản thân chữa trị.

Cái lưới này tuyệt đối là bảo bối!

La Quan không chút do dự đưa nó lấy đi, lại tiếp tục hướng phía trước, nhìn thấy kia thủ lĩnh thi thể… Ân, đại khái coi như hoàn chỉnh, chính là nửa cái đầu thêm non nửa thân thể không có, độc nhãn trợn tròn ngã trong vũng máu, tràn ngập hoảng sợ cùng không cam lòng.

Hôm nay, Kim Đan 1 máu thành tựu, chung quy vẫn là đạt thành!

—

—

—

Chương 247 : Thiên linh hàng rào

Sát nhân chi sau tất có sờ thi, huống chi trước mắt là 1 vị Kim Đan, có thể để La Quan cau mày là, trên người đối phương cái gì cũng không có, túi bên trong so mặt đều sạch sẽ. Không có khả năng a, vừa rồi kia lưới lớn, còn có lúc trước thu phóng Kim Đan hộp gấm… La Quan ánh mắt chớp lên, không phải là có cái gì trữ vật bảo vật?

Vừa cẩn thận lục soát một lần, hắn ánh mắt rơi vào bị xé nứt khác nửa người bên trên, phất tay áo đánh ra kiếm mang theo “Phốc phốc” trầm đục, huyết nhục bị xoắn nát thành bột mịn, một chiếc nhẫn lăn xuống ra, La Quan ánh mắt sáng lên, quả nhiên là tại cái này bên trong.

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Cái này nhẫn trữ vật bị thêm tầng 1 phong ấn, lại đợi vi sư phá vỡ nó.” Mấy hơi sau nhẫn trữ vật mặt ngoài hiển hiện tầng 1 ô quang, “Ai dám giết ta Liệp Thiên điện tu sĩ?” Trong tiếng gầm rống tức giận phác hoạ ra một khuôn mặt, đôi mắt liền muốn mở ra.

“Hừ!” Theo Huyền Quy cười lạnh, ô quang “Ba” một tiếng vỡ vụn, bên tai như nghe tới một tiếng hét thảm, “Được rồi, mở ra xem một chút đi.”

Bị phá vỡ phong ấn nhẫn trữ vật, cầm trong tay liền có thể cảm thấy được, một phương trượng hơn lớn nhỏ không gian, thượng vàng hạ cám vật phẩm không ít, bên

trong thậm chí có 1 rương nữ tử váy dài, kiểu dáng Thanh Lương vải vóc thông thấu, để La Quan khóe miệng co quắp hai lần.

Tiến vào chính đề, đầu tiên là một đống linh thạch, mỗi cái đều to bằng móng tay tiểu Thông thể óng ánh sáng long lanh, thô sơ giản lược khẽ đếm ước chừng hơn 10,000 khỏa. Sau đó là mấy khối hơi mỏng thạch phiến, hiện ra màu đen kịt, La Quan lấy ra một mảnh cầm trong tay, một chút âm hàn khí hơi thở xâm nhập thể nội, pháp lực lưu chuyển ra hiện trì trệ.

Huyền Quy nói: “Có ý tứ, cái này thạch trong phim ẩn chứa một loại nào đó ô uế chi lực, có thể ép chế tu sĩ thể nội pháp lực lưu chuyển, trước đó bọn hắn giết Chu Khiết lúc bộc phát ra ô quang, hẳn là liền đến từ đó vật.”

La Quan ánh mắt sáng lên, ngày sau cùng người chém giết, như gặp hung hiểm dùng cái này vật đánh lén, tất nhiên sẽ có hiệu quả. Cẩn thận cất kỹ La Quan lại lấy ra mấy cái hộp gấm, trong đó 2 cái chứa đồ vật, mở ra sau khi không ngoài sở liệu, chính là 2 viên Kim Đan.

Một viên là Chu Khiết, về phần mặt khác 1 viên… Hiển nhiên tại hôm nay trước, còn có một vị khác Kim Đan ngộ hại.

Hộp gấm không biết ra sao chất liệu, Kim Đan đặt ở trong đó lại nhưng đưa đến “Giữ tươi” tác dụng, để tại ngày sau sử dụng.

Thực chùy!

Đây quả nhiên chính là 1 cái chuyên môn săn giết cường đại người tu hành, cướp đoạt Kim Đan lấy kiếm lời tổ chức, dám xử lí một chuyến này khi còn không có bị hủy diệt, Liệp Thiên điện thực lực tất nhiên cực kỳ đáng sợ, cũng may hôm nay đoàn diệt 5 người, nếu không tất có tai hoạ ngầm.

“Thu đi, trình độ nào đó nói, Kim Đan là tuyệt đối đồng tiền mạnh, tại một chút trường hợp có thể bán ra kinh người giá cao… Dù sao trên đời này luôn có không muốn chết Trúc Cơ, nguyện vì một viên Kim Đan không tiếc đại giới.”

La Quan nghĩ nghĩ lại từ trong thi thể, đào ra viên thứ ba Kim Đan cùng một chỗ cất kỹ, kẻ giết người người vĩnh viễn phải giết, không biết người này phải chăng ngờ tới qua, tự thân sẽ rơi vào kết cục như thế.

Cuối cùng là 1 khối ngọc giản, bên trong ghi chép rất nhiều tin tức, La Quan nhìn thấy Chu Khiết danh tự, cùng với xuất thân bối cảnh, thực lực các loại, hiển nhiên tại động thủ săn giết trước, Liệp Thiên điện trải qua kỹ càng điều tra, cũng xác định hắn hành động quỹ tích, dù là không có gặp được La Quan, Chu Khiết cũng là dữ nhiều lành ít.

Đột nhiên, 1 đầu 3 ngày trước nhận được tin tức, gây nên La Quan chú ý, đại khái ý tứ như sau: 12 ngày cửa 10 năm một lần thiên kiêu tuyển chọn, sẽ ở 1 tháng sau tổ chức, đem mời rất nhiều Kim Đan cảnh cường giả tiến đến xem lễ, Liệp Thiên điện ý đồ tùy thời hành động, âm thầm thu hoạch một đợt.

Đó cũng không phải mấu chốt, mấu chốt chính là La Quan tại 12 ngày cửa trong danh sách, nhìn thấy 1 cái tên quen thuộc —— Thanh Tiêu kiếm tông!

Hắn ánh mắt sáng lên, vô ý thức nắm chặt ngọc giản, “Lão sư, ta biết chúng ta tiếp xuống nên đi cái kia!”

10 ngày sau phong trần mệt mỏi La Quan, thu lại côn bằng cánh chim rơi vào một cái ngọn núi, nhìn về phía trước nối liền đất trời màn sáng, trên mặt lộ ra rung động.

“Đây chính là thiên linh hàng rào sao?”

Liên quan tới nơi đây trong ngọc giản có một ít ghi chép, nói là 10,000 năm trước đó thánh đô liên hợp 12 ngày cửa, lấy vô thượng thủ đoạn đúc thành thiên linh hàng rào, chia cắt biển mây đại lục giữ lại thiên địa linh lực, lấy cam đoan tu sĩ cấp cao có thể duy trì tự thân tu hành.

Cho nên, cũng liền có cao linh khu cùng thấp linh khu phân biệt, thiên linh hàng rào bên trong, biển mây đại lục khu vực phía nam vì cao linh khu, hàng rào bên ngoài biển mây trong đại lục bắc bộ, bao quát Thanh Dương quốc cùng 3 tiên tông nguyên bản chưởng khống 5 nước cương vực, đều thuộc về thấp linh khu.

Xa xa nhìn trời linh bích lũy, rung động qua đi La Quan ánh mắt lộ ra một tia phức tạp, vật này chia cắt biển mây đại lục, người vì giữ lại thiên địa linh lực, đối thánh đô cùng 12 ngày cửa mà nói, tự nhiên là sáng tạo ra 1 cái, thích hợp tu luyện hoàn cảnh.

Nhưng đối với thiên linh hàng rào bên ngoài khu vực đâu? Trong bọn họ tuyệt đại một số người, thậm chí căn bản cũng không biết, vốn có một phần thuộc về bọn hắn thiên địa quà tặng, bị người khác cưỡng ép cướp đi.

Huyền Quy thản nhiên nói: “Trên đời vốn là không có công bằng có thể nói, nắm đấm của ai càng lớn, liền có thể chiếm cứ càng nhiều tài nguyên, điểm này đến chỗ nào đều là đồng dạng. Đi thôi, ngươi muốn đi lăng tiêu Kiếm tông, trước tiên cần phải nghĩ biện pháp thông qua thiên linh hàng rào, tiến vào cao linh khu vực lại nói.”

La Quan gật gật đầu, rất nhanh đuổi tới trong đó một chiếc cổng trời bên ngoài, cái này bên trong hội tụ đại lượng tu sĩ, lại tới gần thiên linh hàng rào khu vực, hình thành 1 cái quy mô không nhỏ thành trì, thỉnh thoảng có thể thấy được có người tu hành ra ra vào vào, thành nội có chút phồn hoa.

Chỗ cửa thành có người thu lấy phí qua đường, cần 10 viên linh thạch mới có thể tiến nhập trong thành, dùng đầu gối nghĩ cũng biết, có thể tại cái này bên trong thu linh thạch thế lực, tất cùng nơi đây Thiên môn có quan hệ, La Quan quả quyết giao linh thạch, thu hoạch được 1 khối lâm thời thân phận bài về sau, thuận lợi tiến vào trong thành.

La Quan ánh mắt chớp lên, phát hiện trong thành thiên địa linh lực, lại so ngoại giới nồng đậm một chút, nhìn đứng lặng tại cách đó không xa Thiên môn, càng phát ra xác định trong lòng phỏng đoán, tòa thành trì này có thể dựng lên, hẳn là đạt được Thiên môn ngầm đồng ý.

Suy nghĩ chuyển vài vòng, La Quan tìm một cái khách sạn, làm vào ở sau hắn gọi lại muốn rời khỏi gã sai vặt, đem mấy khỏa linh thạch đặt lên bàn.

Biện pháp mặc kệ có già hay không bộ, thực dụng chính là tốt nhất.

Sau nửa canh giờ, đơn giản rửa mặt thay đổi che lấp hắc bào La Quan, xuất hiện tại 1 nhà tên là “Trời trai” chợ giao dịch.

Tốn chút món tiền nhỏ, đoạt được tin tức dù rất đơn giản, nhưng cũng đầy đủ đánh giá ra một chút manh mối trọng yếu.

Tỉ như trước mắt toà này chợ giao dịch, phía sau màn hư hư thực thực có Thiên môn bối cảnh, danh xưng có thể mua được bất luận cái gì thứ ngươi muốn.

La Quan tiến vào bên trong, rất nhanh có tỳ nữ chào đón, chưa từng nói trước cười, “Hoan nghênh khách nhân quang lâm, không biết ngài có gì cần?”

“Ta nghĩ mua một chút tin tức.”

“Được rồi, thỉnh khách nhân đi theo ta.” Tỳ nữ cười gật đầu, hiển nhiên đối này cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, quay người phía trước dẫn đường.

Rất nhanh, 2 người tới một gian tĩnh thất bên ngoài, tỳ nữ sau khi gõ cửa tiến vào bên trong, rất nhanh lại đi tới, “Khách nhân mời tiến vào.”

La Quan đẩy cửa đi vào, trong tĩnh thất chỉ có một bàn 2 ghế dựa, đối diện là tên thanh sam trung niên nhân, cười tủm tỉm chắp tay, “Khách nhân mời ngồi, không biết ngài nghĩ mua liên quan tới phương diện kia tin tức? Trời trai có thể cam đoan, nếu có bán ra tức là sự thật.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 248 : Hôm khác cửa

La Quan ngồi xuống, gõ bàn một cái, “Ta muốn biết, như thế nào mới có thể thông qua thiên linh hàng rào.”

Thanh sam trung niên nhân châm trà động tác dừng một chút, chợt khôi phục như lúc ban đầu, “Vấn đề này, giá bán 200 linh thạch.”

Thấy La Quan gật đầu, hắn tiếp tục nói: “Tiến vào thiên linh hàng rào biện pháp, đại khái quy nạp có 3 loại, đầu tiên là thân quyến đảm bảo. Nếu có sinh hoạt tại cao linh khu thân quyến, nguyện thanh toán một bút không ít bảo đảm phí, bị người bảo đảm liền có thể được phép thông qua.”

“Thứ 2, đầy đủ ưu tú thiên phú. Bởi vì cái gọi là nhân tài khó được, thấp linh khu tư chất tu luyện ưu dị người, thông qua khảo hạch sau có thể đạt được , tiến vào cao linh khu tư cách.”

“Thứ 3, đặc cách lệnh bài. Vật này chỉ có 12 ngày cửa mới có tư cách cấp cho, số lượng cực kỳ ít ỏi, người nắm giữ có thể thông qua thiên linh hàng rào.”

Cái thứ 1 trực tiếp bài trừ.

La Quan nói: “Khảo hạch nội dung là cái gì?”

Thanh sam trung niên nhân nói: “Đây là vấn đề thứ hai,

giá bán 100 linh thạch.” Cùng La Quan xác nhận về sau, hắn lấy ra 1 khối ngọc giản, “Khách nhân muốn biết nội dung đều ở bên trong, ngài nhìn qua liền biết.”

Ngọc giản kỹ càng ghi lại, tham dự khảo hạch biện pháp cùng chú ý hạng mục, chỉ nhìn thêm vài lần La Quan liền nhíu mày. Khảo hạch này cực kì kỹ càng, hắn như thật tham gia, sợ là tất cả bí mật đều phải bại lộ, chỉ là giết chóc bản nguyên một điểm, liền đem dẫn tới vô số phiền phức.

La Quan trầm giọng nói: “Trời trong phòng, nhưng có đặc cách lệnh bài bán ra?”

Trung niên nhân lắc đầu, “Trước đó là có 1 khối, nhưng lại tại mấy ngày trước, bị một tên tu nữ trẻ mua đi . Bất quá, khách nhân như coi là thật cố ý, trời trai ngược lại là còn biết khiến 1 khối lệnh bài tung tích, bây giờ ngay tại trong thành. Chỉ bất quá tin tức này, cần 1,000 linh thạch.”

La Quan hoàn thành thanh toán về sau, trung niên nhân trên mặt rõ ràng nhiều mấy điểm ý cười, “Thành tây lớn hòe đường phố số 26, mở 1 nhà đang thịnh sòng bạc, phường chủ Lý Thái trong tay liền có 1 khối, về phần như thế nào cầm tới, liền muốn khách nhân mình suy nghĩ biện pháp.”

Rời đi trời trai, La Quan thẳng đến thành tây, rất nhanh liền tới đến đang thịnh sòng bạc, ngẩng đầu nhìn lướt qua hắn nhanh chân tiến vào bên trong. Hối đoái 1,000 linh thạch thẻ đánh bạc, tại sòng bạc trung chuyển vài vòng, cùng Huyền Quy trao đổi qua về sau, La Quan đã

có lập kế hoạch.

Chiếu bạc trống đi 1 chỗ ngồi, La Quan ngồi xuống, chia bài lay động si chung rơi ầm ầm trên bàn, đưa tay hư dẫn, “Mua lớn mua nhỏ, chư vị khách nhân mời đặt cược.”

“Lớn! Khẳng định là lớn!”

“Nhỏ, ta mua tiểu!”

La Quan nhìn lướt qua si chung, cầm trong tay thẻ đánh bạc đều đẩy đi ra, đặt ở nhỏ hơn.

Chiếu bạc tĩnh một chút, không ít ánh mắt bay tới, cược lớn tiểu một lần xuất thủ 1,000 mai linh thạch, đã là rất bàn tay lớn bút.

“Mua định rời tay, mở!”

“Hai ba 5, tiểu!”

Chia bài động tác lưu loát hoàn thành tiền đặt cược bồi giao, La Quan trước mặt thẻ đánh bạc, đã biến thành 2,000 khỏa linh thạch.

Lay động si chung, một trận nhãn tốn hỗn loạn thao tác về sau, hắn nói: “Chư vị khách nhân mời đặt cược.”

La Quan đưa tay đẩy, 2,000 linh thạch ép tiểu.

“Mở!”

“Nhị nhị 4, tiểu!”

Chia bài lại một lần hoàn thành bồi giao, nhịn không được nhìn La Quan một chút, tiếp tục lắc động si chung. Khi hắn nhìn thấy La Quan đem 4,000 linh thạch thẻ đánh bạc, đều ép đến lớn hơn mặt lúc, cái trán chảy ra tầng 1 tinh mịn mồ hôi.

Khi Lý Thái vội vàng lúc chạy đến, trương này chiếu bạc xung quanh đã bu đầy người, từng cái mặt mũi tràn đầy kích động, quơ thẻ đánh bạc.

“Đại ca ép cái gì? Huynh đệ ta đều cùng ngươi lên!”

Chiếu bạc sau chia bài đã đổi 4 cái, bây giờ vị này nhìn xem chất trên bàn đọng lại thành núi thẻ đánh bạc, sắc mặt hoàn toàn trắng bệch.

“Nhường một chút! Đều nhường một chút!” Thuộc hạ xô đẩy bên trong, Lý Thái đi đến chiếu bạc đằng sau, phất phất tay chia bài như được đại xá, tranh thủ thời gian lui xuống đi.

Hắn trên dưới dò xét một chút, một bộ hắc bào La Quan, “Các hạ hảo thủ đoạn, Lý mỗ tự mình đến cùng ngươi cược một trận.” Ánh mắt lạnh lẽo đảo qua xung quanh, “Các huynh đệ khác cũng không cần lẫn vào, trước tạm làm quần chúng.”

Đám người đột nhiên yên tĩnh, đầu phát nhiệt đám con bạc, trên mặt lộ ra ý sợ hãi, vô ý thức lui ra phía sau.

Lý Thái cầm lấy si chung, tiện tay hơi lung lay một chút,

“Xin các hạ đặt cược!”

Thẻ đánh bạc nhiều lắm, La Quan tùy ý cầm cái, “Đều ép tiểu.”

Lý Thái cười to, “Các hạ thua…”

Hắn bỗng nhiên mở ra si chung, tiếu dung lập tức cứng đờ.

1 một hai, tiểu!

Làm sao có thể, hắn rõ ràng lắc ra khỏi 3 cái 1, đối phương chơi bẩn? ! Không có khả năng a, sòng bạc bên trong si chung đều là chuyên môn luyện chế, nhưng phòng tu sĩ thần thức dò xét, pháp lực can thiệp càng không cách nào giấu diếm được hắn 2 mắt.

Lý Thái sắc mặt tái xanh, trên chiếu bạc thẻ đánh bạc quá nhiều, như coi là thật bồi giao… Trong mắt của hắn âm tình bất định, dần dần hiện lên hung quang.

Đúng lúc này, La Quan đột nhiên nói: “Nghe nói lý phường tay phải bên trong, có 1 khối thông qua thiên linh hàng rào đặc cách lệnh bài, như nguyện đem vật này giao cho tại hạ, thì tất cả thẻ đánh bạc nguyên vật hoàn trả.”

Lý Thái bỗng nhiên ngẩng đầu, gắt gao tiếp cận La Quan, mấy hơi sau thở sâu, “Nguyên lai, các hạ đúng là vì thế mà tới… Tốt, Lý mỗ đáp ứng!”

Hắn lật tay lấy ra 1 khối lệnh bài màu đen, nhét vào trên

chiếu bạc.

“Tê! ! Thật sự là thông quan lệnh bài, vật này ta trước đó gặp một lần.”

“Tiến vào cao linh khu cơ hội a…”

“Hôm nay thật sự là trướng kiến thức! !”

Đám người kinh hô bên trong, La Quan cất kỹ lệnh bài, đứng dậy liền đi, “Cáo từ!”

Ra đang thịnh sòng bạc, dưới chân hắn không ngừng thẳng đến Thiên môn, nhưng vào lúc này tiếng xé gió lên, mấy đạo lợi khí đập vào mặt.

“Hừ!”

Dưới hắc bào cười lạnh một tiếng, La Quan phất tay áo vung lên, lợi khí bay ngược mà quay về, trực tiếp đem mấy người đóng đinh trên mặt đất. Một màn này đem âm thầm thăm dò ánh mắt, dọa đến một cái giật mình, đợi kịp phản ứng La Quan đã phóng lên tận trời, rơi vào Thiên môn trước đó.

Tay hắn cầm lệnh bài nhanh chân đi về phía trước, “Mời khai thiên cửa!”

Cách xa mặt đất chừng trăm trượng chỗ, thiên linh hàng rào ở giữa, khảm nạm lấy 1 tòa cự đại cửa thành, uy nghiêm túc mục khí thế kinh người. Bây giờ trên cửa thành, một đạo nhân mở 2 mắt ra, đưa tay một nắm lệnh bài gào thét mà đến, trực tiếp rơi vào đến trong tay hắn.

Nghiệm minh không sai về sau, đạo nhân bóp 1 cái pháp quyết, nương theo lấy “Ầm ầm” tiếng vang, đóng chặt cửa thành chậm rãi mở lớn.

Sưu ——

La Quan phóng lên tận trời, xuyên qua cửa thành lúc đạo nhân kia liếc đến một chút, trái tim của hắn bỗng dưng nắm chặt, sinh ra cực kỳ kinh hãi sợ.

Thật mạnh!

Chí ít là 1 vị Kim Đan tầng 3 trở lên cường giả, về phần là mấy sắc Kim Đan, vậy liền không thể nào phán đoán. Cũng may đối phương chỉ là xem ra một chút, theo Thiên môn “Ầm ầm” quan bế âm thanh, liền lại lần nữa nhắm mắt tĩnh tu.

Thật là nồng nặc thiên địa linh lực! !

La Quan có thể rõ ràng cảm giác được, trên thân thể dưới mỗi một tấc máu thịt, đều tại bản năng bên trong reo hò, tất cả lỗ chân lông đều tham lam mở ra, điên cuồng hấp thu ngoại giới linh lực.

Đây chính là cao linh khu sao? Cùng trời linh bích lũy bên ngoài so sánh, chí ít cao hơn gấp 10 lần! ! Nhưng hôm nay không phải lúc cảm khái, La Quan thân ảnh không ngừng, thẳng đến phương xa mà đi.

Nhưng rất nhanh hắn liền ngừng lại, nhíu mày nhìn về phía trước.

2 thân ảnh ngự kiếm mà đến, quanh thân tản ra băng lãnh khí tức, “Thứ không biết chết sống, đang thịnh sòng bạc thông quan lệnh bài, cũng là ngươi có thể đụng? !”

Trúc Cơ đỉnh phong!

Bất quá đối phương khí tức, rõ ràng so thấp linh khu Trúc Cơ phải mạnh mẽ hơn nhiều, hiển nhiên là tu luyện một loại nào đó lợi hại công pháp.

Tỉ như cái này ngự kiếm thuật, làm đối phương tốc độ nhanh kinh người, cơ hồ có thể cùng La Quan đánh đồng.

Quay đầu nhìn thoáng qua, xa xa có thể thấy được thiên linh hàng rào, La Quan rút kiếm liền trảm, 2 tên kiếm tu trừng lớn hoảng sợ 2 mắt, trực tiếp tại chỗ sụp đổ.

Hưu ——

La Quan lấy đi 2 người nhẫn trữ vật, gào thét hướng về đại địa.

Sau một khắc thiên linh hàng rào phương hướng, bộc phát ra ngập trời khí tức, trên đầu thành đạo nhân kia như 1 viên cháy hừng hực lưu tinh ầm vang giáng lâm, đôi mắt băng hàn như lưỡi đao, chậm rãi đảo qua đại địa.

Nhíu nhíu mày, đạo nhân đưa tay nhấn một cái, khủng bố đại thủ nháy mắt ngưng tụ mà thành, ầm vang đánh rớt mặt đất. Nổ vang rung trời bên trong, lực lượng kinh

khủng xung kích, khiến đại địa nhấc lên kinh đào hải lãng, “Ầm ầm” xung kích 4 phương 8 hướng.

Lại chờ giây lát, vẫn là không thu hoạch được gì, đạo nhân hừ lạnh một tiếng quay người rời đi.

Chương 249 : Truy sát

Mấy hơi về sau, vốn đã rời đi đạo nhân, đột ngột xuất hiện tại chỗ cũ, đôi mắt băng hàn đảo qua đại địa. Cùng trước kia giống như đúc, người kia hiển nhiên đã không biết, thông qua biện pháp gì thoát đi.

“Dám giết ta Tử Vân tông đệ tử… Tính ngươi mạng lớn!”

Đạo nhân phẩy tay áo bỏ đi, lần này mới là thật đi.

Bùn đất đột nhiên lật ra, ẩn thân trong đó La Quan, ánh mắt kiêng kị nhìn thoáng qua thiên linh hàng rào phương hướng, xoay người rời đi.

Đạo nhân trở lại Thiên môn bên trên, đoạn này thời gian hắn phụ trách trấn thủ nơi đây, không thể lâu cách. Nhưng vừa nhắm mắt một lát, liền có tiếng xé gió lên, đạo nhân nhíu mày, “Các ngươi làm sao tới rồi?”

Tử Vân tông 3 người gào thét bay tới, Đại trưởng lão trầm giọng nói: “Tông chủ, xảy ra chuyện!”

“Vừa rồi Lý Hiển tiếp vào truyền tin, liền cùng một người đệ tử khác vội vàng rời đi, nhưng lại tại vừa rồi, 2 người bọn họ mệnh đèn đột nhiên dập tắt!”

Tử Vân tông tông chủ biến sắc, “Cái gì? Mới vừa rồi bị giết người bên trong có Lý Hiển? !” Lý gia thực lực không yếu, nhưng càng mấu chốt chính là, cái này Lý Hiển mẫu thân xuất từ thánh đô Cơ gia, dù chỉ là bàng chi thứ nữ, thân phận cũng cao quý không tả nổi.

Lý Hiển bị giết, nếu không cho cái bàn giao, Lý gia sao lại từ bỏ ý đồ? ! Thậm chí có khả năng sẽ kinh động thánh đô, cái kia phiền phức liền lớn!

Đại trưởng lão lật tay lấy ra 1 con đỉnh nhỏ đồng thau, “Tông chủ, lão phu đã mang đến Tỏa Hồn đỉnh, mời ngài lấy bí pháp khóa chặt hung thủ.”

Một đám người bay trở về giết người hiện trường, Tử Vân tông tông chủ nắn pháp quyết, mặt đất hai đoàn huyết quang gào thét mà đến, chui vào tiểu đỉnh sau một trận cuồn cuộn, phun ra ngoài sau lại ngưng tụ ra 1 đem huyết sắc tiểu kiếm, gào thét bay về phía phương nam.

“Đại trưởng lão, bản tông trấn thủ Thiên môn không thể tự ý rời, ngươi đuổi theo giết hung đồ, tất yếu có thể bắt được giao cho Lý gia xử trí!”

“Vâng!” Đại trưởng lão tuân mệnh, “2 người các ngươi theo lão phu cùng một chỗ, truy sát hung thủ!”

3 người gào thét đi xa.

Nhìn xem bay xa 3 người, Tử Vân tông tông chủ nhíu mày, chẳng biết tại sao nhưng vẫn đáy lòng bên trong, sinh ra một chút bất an.

“Đại trưởng lão có Kim Đan 2 tầng tu vi, tuy chỉ là một màu đan, nhưng giết kia tiểu bối dễ như trở bàn tay, cho là bản tông nghĩ nhiều.”

Thiên linh hàng rào đã biến mất tại cuối tầm mắt, La

Quan nhẹ nhàng thở ra, cao linh khu quả nhiên không hề tầm thường, vừa tiến đến liền gặp gỡ Kim Đan tầng 3 cường giả, nếu không phải Huyền Quy hỗ trợ che lấp khí tức, hắn nhất định hung hiểm vạn điểm.

“Ừm? ?” La Quan sắc mặt biến hóa, chỉ cảm thấy một tia âm hàn khí cơ, giờ phút này quấn quanh ở thân, “Không tốt, việc này còn không có kết thúc.”

Oanh ——

Hắn triển khai côn bằng cánh chim kế tiếp theo bay về phương xa, bất quá là giết 2 cái Trúc Cơ cảnh, về phần như thế không buông tha sao? ? Còn không biết mình, đã trêu ra lớn - phiền phức La Quan, rất nhanh liền cảm nhận được, đến từ sau lưng băng lãnh sát cơ.

Tử Vân tông 3 người ngự kiếm mà tới.

“Giết ta Tử Vân tông đệ tử, còn muốn đào tẩu? Cho lão phu lưu lại đi!” Đại trưởng lão nổi giận gầm lên một tiếng, 1 kiếm chém ra.

La Quan bỗng nhiên chìm xuống, hiểm hiểm tránh đi một kiếm này, sắc mặt âm trầm xuống. Lão già này thực lực, so Chu Khiết cùng kia Liệp Thiên điện Kim Đan đều mạnh hơn, hẳn là một cái Kim Đan 2 tầng, chính diện đánh hắn khẳng định không phải là đối thủ, chỉ có thể liều một phen!

Oanh ——

Kiếm minh phóng lên tận trời, La Quan cầm kiếm thẳng

bức Đại trưởng lão mà đi, người này liền giật mình chợt mặt lộ vẻ dữ tợn, đối diện tiểu tử này khí tức không yếu, nhưng tuyệt không phải Kim Đan cảnh, đã ngay cả Kim Đan đều không phải, lại vẫn dám chủ động động thủ, quả thực chính là muốn chết.

Ân… Tốt nhất là bắt người sống, dạng này Lý gia phương diện cũng tốt bàn giao chút.

Suy nghĩ chuyển động ở giữa 2 người nhanh chóng tới gần, La Quan trường kiếm giơ lên, “Ầm ầm “Khủng bố kiếm uy khiến Đại trưởng lão híp híp mắt, tiểu tử này có chút thực lực, coi như bằng những này còn không có tư cách ở trước mặt lão phu cuồng vọng! Đang muốn 1 kiếm đem hắn tay chân chặt đứt, đột nhiên đỉnh đầu tối đen, lại có 1 con lưới lớn trống rỗng xuất hiện, trực tiếp đem Đại trưởng lão cuốn vào trong đó.

“Không được! !”

Kim Đan tầng 2 tu vi toàn lực bộc phát, Đại trưởng lão 1 kiếm chém ra, có thể để hắn khiếp sợ là, trước mắt lưới lớn lại lông tóc không tổn hao, đem hắn một kiếm này cản lại. Sau một khắc, tiếng xé gió ở bên tai vang lên, bóng đen gào thét mà tới, Đại trưởng lão vô ý thức huy kiếm đem nó đánh nát.

Chỉ nghe “Răng rắc” vỡ vụn tiếng vang lên, một đoàn ô quang bộc phát đem Đại trưởng lão bao phủ, hắn nháy mắt nín hơi phong bế quanh thân lỗ chân lông, nhưng căn bản liền không có tác dụng, thể nội pháp lực lưu chuyển nháy mắt trì trệ.

Sau một khắc, khủng bố kiếm minh ở bên tai vang lên, “Không…”

Đại trưởng lão thét lên chỉ tới kịp phát ra một nửa, mi tâm liền bị mũi kiếm xuyên thủng, sau một khắc kiếm hơi thở bộc phát cả viên đầu lâu nổ nát vụn, trong lúc nhất thời đỏ trắng bắn tung toé huyết tinh bức người.

Thành công!

La Quan thu hồi lưới lớn, vô ý thức lại là 1 kiếm, tiếp lấy đưa tay đưa tay về phía trước, một viên Kim Đan liền rơi vào trong tay, lật tay lấy ra hộp gấm cất kỹ… Ân, một bộ này - động tác xuống tới lại cũng nước chảy mây trôi, rất có mấy điểm Liệp Thiên điện phong phạm.

2 tên Tử Vân tông tu sĩ ngốc, nào nghĩ tới Đại trưởng lão vừa đối mặt, liền bị người chém giết tại chỗ, đợi lấy lại tinh thần, 2 người lập tức mặt lộ vẻ hoảng sợ xoay người bỏ chạy.

“Hừ! !” Một tiếng lạnh giọng ở bên tai vang lên, sau một khắc thân thể hai người, bị 1 kiếm chém thành vỡ nát.

Xử lý Tử Vân tông 3 người, lại một viên Kim Đan nhập trướng, nhưng La Quan sắc mặt lại cũng không đẹp mắt, bởi vì quanh quẩn quanh thân âm lãnh khí cơ, vẫn chưa theo 3 người chết đi mà tiêu tán. Chỉ giết 2 cái Trúc Cơ, Tử Vân tông liền không buông tha, bây giờ lại chết 1 cái Kim Đan 2 cái Trúc Cơ, còn có thể từ bỏ ý đồ?

Nghĩ đến trên cửa thành tên đạo nhân kia, La Quan sắc mặt càng ngưng trọng thêm, người này thực lực cực kỳ

cường hãn, nếu là hắn tự mình truy sát, cho dù có Liệp Thiên điện sáo trang, hắn cũng chưa chắc chính là đối thủ.

“Coi như mượn nhờ ngoại lực, ngươi cũng đánh không lại đạo nhân kia.” Huyền Quy thanh âm vang lên, “Hắn tu vi là Kim Đan 3 tầng, càng là 1 viên hai màu Kim Đan, thực lực so ngươi vừa rồi giết cái này, cơ hồ phải cường đại gấp đôi.”

La Quan thở sâu, suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, “Lão sư, ngài nhưng có biện pháp, hóa giải đệ tử trên thân đạo này âm hàn khí hơi thở?”

Huyền Quy nói: “Không thể, đạo này âm lãnh khí tức là lấy một loại nào đó ngược dòng tìm hiểu bảo vật, mượn bị ngươi giết chết người, khóa chặt ngươi khí cơ.”

La Quan cười khổ, hắn cái kia bên trong nghĩ đến đối phương thế mà còn có loại thủ đoạn này, trước đó cũng chưa từng gặp được.

Trảm âm dương…

Một kiếm kia ngược lại là có thể làm được, giết người không trảm nhân quả, có thể thi triển giá quá lớn, lúc trước hắn căn bản là không có cân nhắc qua.

Thở sâu, La Quan đè xuống suy nghĩ, ánh mắt quy về tỉnh táo.

Việc đã đến nước này, chỉ có thể bình tĩnh ứng đối.

“Lão sư, ngài nhưng có biện pháp, tạm thời che đậy đối phương khóa chặt?”

Lần này, Huyền Quy cho ra khẳng định đáp án, “Có thể, nhưng cái này trị ngọn không trị gốc, vi sư cũng không thể một mực duy trì.”

La Quan ánh mắt hơi sáng, “Không cần ngài một mực duy trì…” Hơi dừng một chút, hắn tiếp tục nói: “Lão sư, không biết ngài có hay không cùng loại, Tử Vân tông ngự kiếm thuật công pháp, đệ tử nghĩ hóa giải dưới mắt tình thế nguy hiểm, phương diện tốc độ là ta nhược điểm.”

Lúc này đem tự thân ý nghĩ, nói với Huyền Quy một lần.

“Tiểu tử ngươi, ngược lại là đủ âm hiểm, biện pháp này… Ân , có vẻ như cũng có thể đi.” Huyền Quy tuy nói lấy âm hiểm, nhưng thanh âm lại không tự giác lộ ra một chút hưng phấn, “Ngươi muốn tăng lên tự thân tốc độ, căn bản khỏi phải tìm vi sư, mình liền có thể giải quyết.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 250 : Rèn luyện côn bằng cánh chim

Huyền Quy chỉ là côn bằng cánh chim, hơi dừng một chút kế tục nói tiếp: “Kỳ thật ngay từ đầu, bị giới hạn tu vi của ngươi, cũng không có chân chính phát huy ra vật này nên có tốc độ, tại ngươi đột phá Luyện Khí cảnh về sau, vi sư cũng đã tại suy nghĩ, như thế nào đưa nó hai lần kích phát, bây giờ có chừng mấy điểm ý nghĩ, ngươi có thể thử một chút.”

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy nâng lên 1 con trảo trảo, phía trước một điểm.

La Quan não hải ở giữa, lập tức hiển hiện rất nhiều nội dung, chính là liên quan tới đối côn bằng cánh chim cải tạo, cùng hai lần kích phát.

Hắn nhìn kỹ một lần, lập tức ánh mắt sáng lên, Huyền Quy biện pháp nói đơn giản chính là, lấy thể nội pháp lực vì “Lô hỏa”, rèn luyện côn bằng cánh chim, cùng lúc đó đem một tia Chân Long chi huyết dẫn vào trong đó, cử động lần này không chỉ có thể tăng lên trên diện rộng côn bằng cánh chim năng lực, còn có thể đưa nó cùng La Quan triệt để tan về một thể.

“Đa tạ lão sư, đệ tử lập tức liền bắt đầu nếm thử!” Vơ vét qua 3 bộ thi thể, La Quan kế tiếp theo bay một hồi lâu, rơi vào một mảnh rừng rậm ở giữa.

Ngồi xếp bằng, La Quan lại đem Huyền Quy đưa cho

rèn luyện chi pháp, cẩn thận tham khảo mấy lần, xác định không có bỏ sót sau bắt đầu động thủ.

Oanh ——

Thể nội pháp lực lưu chuyển, hóa thành “Hỏa diễm” rót vào côn bằng cánh chim, nguyên bản đen nhánh như màn đêm 2 cánh, lại một chút xíu trở nên xích hồng, liền như sắt tượng lòng lò bên trong bị nung đỏ thỏi sắt.

Rống!

Vang lên bên tai một tiếng long ngâm, Chân Long chi ảnh tùy chi hiển hiện, nó trong đôi mắt rõ ràng có chút kháng cự, nhưng tại La Quan ý chí dưới nhưng lại không thể không khuất phục, theo thân thể run run, vài miếng vảy rồng rụng xuống, lại hóa thành từng đầu tiểu hào Chân Long chi ảnh, chui vào côn bằng cánh chim bên trong, nó mặt ngoài lập tức xuất hiện biến hóa.

Chỉ thấy kia nguyên bản từng cây đen nhánh lông vũ, bây giờ lại biến thành từng mảnh từng mảnh vảy rồng, lẫn nhau chặt chẽ dán vào cùng một chỗ, tựa như là 1 kiện triển khai giáp sắt màu đen, hiển nhiên tại tốc độ bên ngoài có thể dùng, không kém phòng ngự thuộc tính. Ngày sau lại cùng người chém giết, chỉ cần đem 2 cánh khép lại, liền tương đương nhiều xuyên 1 kiện giáp trụ.

Theo Chân Long chi huyết thuận lợi dung nhập, La Quan cùng côn bằng cánh chim ở giữa liên hệ, lập tức trở nên càng thêm mật thiết, lại có một loại huyết mạch tương liên cảm giác, liền như cái này một đôi cánh thật

chính là, từ trong cơ thể hắn mọc ra. La Quan có thể cảm nhận được, nó đang tiến hành thuế biến.

Như Huyền Quy chỗ thôi diễn, dung luyện côn bằng cánh chim đến một bước này, liền xem như kết thúc, nhưng vào lúc này La Quan ánh mắt chớp lên, đã Chân Long chi huyết có thể dung nhập trong đó, kia còn có thể hay không lại dung nhập những vật khác? Tỉ như giết chóc bản nguyên!

Muốn nói phẩm giai, uy năng, nó tuyệt đối là La Quan trong tay, bây giờ mạnh nhất đồ vật, như có thể thành công… Côn bằng cánh chim tăng lên, nhất định kinh người đến cực điểm!

Đem ý tưởng này nói với Huyền Quy một chút, nó rõ ràng ngây ngốc một chút, trầm mặc liên tục, "… Ngược lại là cũng có thể thử một chút."

Có câu nói này, La Quan trong lòng đại định, nói động thủ liền động thủ.

Thoáng yên lặng pháp lực "Lô hỏa", nháy mắt lại trở nên tràn đầy bắt đầu, La Quan phía sau xuất hiện 1 đạo thân ảnh màu đỏ ngòm, đưa tay điểm tại côn bằng cánh chim phía trên.

…

Thiên môn.

Tử Vân tông tông chủ mở mắt ra, lật tay lấy ra Tỏa Hồn đỉnh, nhìn xem trong đó dũng động huyết khí, chân mày

hơi nhíu lại.

Lấy Đại trưởng lão tu vi, lại có tỏa hồn huyết kiếm chỉ dẫn, cũng đã tìm tới đối phương, vì sao còn chưa đem nó giết chết?

Sẽ không phải, thật xảy ra chuyện đi? !

Đúng lúc này, tiếng xé gió gào thét mà đến, một đám Tử Vân tông tu sĩ ngự kiếm mà đến, từng cái sắc mặt tái nhợt như cha mẹ chết.

“Tông chủ, Đại trưởng lão mệnh đèn tắt!”

“Cái gì!” Tử Vân tông tông chủ bỗng nhiên đứng dậy, vừa sợ vừa giận, “Đồ hỗn trướng, dám giết ta Tử Vân tông Kim Đan!”

Hắn là thật đau lòng.

Tử Vân tông ngay cả hắn ở bên trong, chỉ có 3 tên Kim Đan, 1 cái là vừa vặn đột phá bọn họ dưới đại đệ tử, một cái khác chính là Đại trưởng lão, bây giờ chẳng khác gì là bị chém đứt một tay.

“Bản tông tất yếu đưa ngươi chém thành muôn mảnh!”

Giơ chân gầm thét tử tông Vân tông chủ, lấy ra 1 khối lệnh bài đặt tại trên cửa thành , lệnh bài trực tiếp dung nhập thiên linh hàng rào, tòa thành này cửa lại vạn chúng nhìn trừng trừng dưới biến mất không thấy gì nữa.

“Giờ phút này lên, Thiên môn tạm phong!”

Coi như liều bị trừng phạt, hôm nay cũng nhất định phải giết chết người này, nếu không Tử Vân tông còn có gì mặt mũi có thể nói?

Sát cơ ngập trời Tử Vân tông tông chủ, giơ lên Tỏa Hồn đỉnh đến, lấy bí pháp thôi động liền muốn lại lần nữa, khóa chặt hung thủ phương vị.

Không có phản ứng!

Hắn trừng lớn mắt, nhìn xem trong đỉnh huyết khí, nó vẫn tồn tại như cũ cho thấy khóa chặt vẫn chưa mất đi hiệu lực, lại cơ hồ ở vào yên lặng trạng thái.

Đây là bị thủ đoạn nào đó, tạm thời cho che đậy rồi? ! Đáng chết, kia đồ hỗn trướng, nơi nào đến nhiều như vậy quỷ thủ đoạn, Tỏa Hồn đỉnh đều có thể che đậy, loại chuyện này Tử Vân tông truyền thừa 3,000 năm, còn là lần đầu tiên gặp được!

Cái này liền có chút xấu hổ.

Một đám Tử Vân tông tu sĩ nhìn chăm chú, sát cơ trùng thiên tông chủ đại nhân, cứng đờ sau khi, lại yên lặng ngồi xuống lại.

Khoát tay , lệnh bài bay trở về trong tay, Thiên môn một lần nữa hiển hiện.

Đã hiện tại tìm không thấy hung thủ, vậy cũng chỉ có thể các loại, chờ đối phương che đậy thủ đoạn mất đi hiệu

lực, cũng liền không cần bốc lên bị trừng phạt phong hiểm, trực tiếp quan bế Thiên môn.

“Các ngươi về trước đi, bản tông chắc chắn sẽ đánh giết kẻ này, vì Đại trưởng lão bọn người báo thù! !”

Đuổi rơi những người này, Tử Vân tông tông chủ lấy ra thông tin giấy ngọc, hướng hảo hữu phát ra tin tức.

Sau nửa canh giờ, một tên gầy còm hoàng y lão đầu, bay đến thiên linh hàng rào bên ngoài.

“Trương huynh, gấp gáp như vậy gọi lão phu đến, đã xảy ra chuyện gì? ?”

Tử Vân tông tông chủ cười khổ, đem sự tình nói đơn giản một lần, hoàng y lão đầu trừng mắt, “Tử Vân tông Đại trưởng lão bị giết rồi? Thấp linh khu người tới, lúc nào lợi hại như vậy!”

Hắn cảm thán 1 câu, rơi vào trên đầu thành, “Được rồi, ta thay ngươi trấn thủ Thiên môn, ngươi nhanh đi xử lý việc này đi.”

“Ừm? Ngươi tại sao còn chưa đi?”

Tử Vân tông tông chủ khóe miệng co giật, “… Trước hết để cho hắn chạy một hồi, tự giác có hi vọng sống sót, bản tông lại đem hắn đánh rớt thâm uyên vạn kiếp bất phục, như thế mới có thể để cho kia hung đồ, rõ ràng cảm nhận được cái gì gọi là tuyệt vọng! !”

Hoàng y lão đầu giơ ngón tay cái lên, “Cao! Muốn nói tra

tấn lòng người, hay là ngươi Trương tông chủ lợi hại, cũng có thể bảo trì bình thản, việc này muốn phát sinh ở ta mặt trời lặn cốc, lão phu đã sớm tâm tính nổ tung, hận không thể 1 bàn tay liền đem hung thủ cho chụp chết, đâu còn có thể nghĩ đến nhiều như vậy.”

Trương tông chủ cười so với khóc còn khó coi hơn, tâm lý nghiến răng nghiến lợi, đồ hỗn trướng bản tông ngược lại là muốn nhìn, ngươi cái này che đậy thủ đoạn có thể kiên trì đến khi nào? ?

…

Trong rừng rậm, La Quan bỗng dưng mở 2 mắt ra, côn bằng cánh chim nháy mắt thu hồi thể nội, sau một khắc lại lần nữa kích phát ra tới.

Nó bây giờ cùng lúc trước so sánh, triệt để đổi một bộ dáng:

Liền thấy nguyên bản đen nhánh như màn đêm 2 cánh, bây giờ trở nên toàn thân xích hồng, từng mảnh từng mảnh vảy rồng bao trùm tại mặt ngoài , biên giới chớp động lên sắc bén kim loại sáng bóng.

La Quan có thể rõ ràng cảm thấy được, những này vảy rồng đều có thể bay ra, ẩn chứa một tia giết chóc bản nguyên bọn chúng, sát thương uy lực đem cực kỳ kinh người.

Nhưng bây giờ mấu chốt nhất, hay là tốc độ của nó.

La Quan thả người nhảy lên, côn bằng cánh chim nháy

mắt đập xuống, “Sưu” một chút hắn thân ảnh, trực tiếp xuất hiện tại ngoài mấy trăm trượng. Bất quá mấy cái chớp mắt, hắn liền đã trực trùng vân tiêu phía trên, biến thành nhỏ bé không thể nhận ra 1 viên điểm đen.

Cuồng phong đập vào mặt, thiếu niên mặt lộ vẻ hưng phấn, trước sau dung nhập Chân Long chi huyết cùng giết chóc bản nguyên côn bằng cánh chim, tốc độ so trước đó tăng vọt mấy lần.

“Không sai, thế mà thật đúng là bị tiểu tử ngươi, cho dung luyện thành công!” Huyền Quy thanh âm bên trong, lộ ra một tia tán thưởng, “Bây giờ chính là trên cửa thành đạo nhân kia, cũng đừng hòng lại đuổi kịp ngươi.”

Đạt được xác định, La Quan trong lòng đại định, đôi mắt ở giữa lãnh ý lưu chuyển, “Nếu như thế, cũng là thời điểm giải quyết trận này phiền phức.”

Sau một khắc, Huyền Quy buông ra, đối âm lãnh khí cơ che đậy.

Thiên môn đầu tường, bị hoàng y lão đầu xem đi xem lại, cũng nhanh không kềm được Tử Vân tông tông chủ, đột nhiên biến sắc.

Lật tay lấy ra Tỏa Hồn đỉnh, nhìn ở trong đó kịch liệt phun trào huyết khí, hắn cười to 3 tiếng, “Đồ hỗn trướng… Ngươi cũng trốn không sai biệt lắm, vậy liền chịu chết đi!”

Oanh ——

Tử Vân tông tông chủ phóng lên tận trời, biến mất ở chân trời cuối cùng.

Hoàng y lão đầu líu lưỡi, “Cái này sát ý mãnh liệt như thực chất, có thể thấy được trong lòng giận dữ, nhưng như thế căm giận ngút trời đều muốn áp chế không xuất thủ… Hẳn là Trương lão quái cử động lần này là cố ý mượn cơ hội rèn luyện tâm thần, hắn chẳng lẽ muốn đột phá Kim Đan 4 tầng sao?”

Nghĩ như vậy, trên mặt hắn liền lộ ra ao ước.

Chương 251 : Muốn đem ngươi thiên đao vạn quả

Một đường nhanh như điện chớp, Tử Vân tông tông chủ đem tu vi thôi phát đến cực hạn, kéo lấy “Ầm ầm” kiếm minh, sát cơ ngập trời.

Đến!

Liền muốn đến!

Xa xa, Tử Vân tông tông chủ nhìn thấy, trên mặt đất thân ảnh, một bộ áo bào đen che lấp toàn thân. Không sai, chính là kia hỗn trướng, hắn thế mà một điểm không sợ? Cũng là đứng tại kia chờ hắn tới.

Có âm mưu? Trong lòng sinh ra một tia kiêng kị, lão Trương nghiêm nghị gào thét, “Liên tiếp giết ta Tử Vân tông tu sĩ, bản tông hôm nay liền đưa ngươi chém thành muôn mảnh!

Một bên gầm thét một bên ngưng thần cảm giác, không có phát giác được bất cứ vấn đề gì, hắn đây là tự biết không đường có thể trốn, nhận mệnh chịu chết rồi?

La Quan chắp tay, lớn tiếng nói: “Tử Vân tông chủ, chuyện hôm nay nguyên nhân gây ra vì sao, lại vì sao phát triển đến một bước này, ngươi hẳn là rất rõ ràng, tại hạ chỉ là hoàn toàn bất đắc dĩ, mới giết người tự vệ.”

“Không bằng chúng ta đều thối lui một bước, chuyện

hôm nay dừng ở đây, như thế nào?”

Lão Trương đột nhiên cảm thấy rất buồn cười, ngươi đứng tại cái này chờ ta đến, chính là vì nói những này nói nhảm? Dừng ở đây? Lý Hiển chết rồi, bản tông Đại trưởng lão cũng bị ngươi xử lý, còn thế nào dừng!

“Bản tông diệt ngươi, hết thảy tự nhiên kết thúc!”

Dưới hắc bào, La Quan thở dài, nói thật kết quả này trong dự liệu, hắn lắc đầu, “Nếu như thế, liền mời tông chủ nhớ được, hôm nay làm ra quyết định, cũng muốn gánh chịu vì vậy mà đưa tới hết thảy hậu quả.”

Đạp chân xuống hắn phóng lên tận trời… Bay thẳng hướng phương xa.

Vừa nhấc lên một tia đề phòng lão Trương, con mắt có chút trợn tròn, vừa rồi tư thế kia khẩu khí kia, bản tông còn tưởng rằng ngươi muốn mở lớn, kết quả liền cái này?

Chạy! Trực tiếp chạy, một điểm do dự đều không có!

Nhưng bản tông đường đường Kim Đan tầng 3, bây giờ đều giết tới trước mặt, là ngươi muốn chạy liền có thể chạy? Cho ta để mạng lại đi!

Cười lạnh một tiếng, lão Trương thôi động ngự kiếm thuật, đuổi sát La Quan mà đi, hắn chuẩn bị sẵn sàng chỉ đợi đuổi kịp người này, liền 1 kiếm bắt hắn cho bổ, như thế mới có thể tiêu mất mối hận trong lòng.

Đúng lúc này, La Quan phía sau triển khai một đôi cánh chim màu đỏ ngòm, lão Trương mặt lộ vẻ giọng mỉa mai, loè loẹt đồ vật, coi như cho ngươi thêm chen vào 10 đôi cánh, hôm nay cũng tai kiếp khó thoát!

Sau một khắc, lão Trương biểu lộ triệt để ngây người, liền thấy máu sắc cánh chim đập xuống, một đoàn huyết quang đem La Quan bao phủ, tốc độ của hắn nháy mắt tăng vọt, lấy hắn Kim Đan 3 tầng tu vi ngự kiếm thuật, lại chỉ có thể tại phía sau cái mông hít bụi.

“Đồ hỗn trướng, đứng lại cho ta!”

“Ngươi có dám hay không dừng lại, bản tông chấp ngươi một tay, ngươi có dám hay không?”

Mắt thấy huyết quang càng ngày càng nhỏ, sắp biến mất tại cuối tầm mắt, lão Trương nổi giận gầm lên một tiếng, “Hỗn đản! Ngươi coi như chạy trốn tới chân trời góc biển, bản tông cũng có thể tìm tới ngươi!”

Sau một khắc, La Quan thân ảnh, hoàn toàn biến mất mà không gặp.

Tử Vân tông tông chủ dừng lại, lật tay lấy ra Tỏa Hồn đỉnh, bên trong lăn lộn huyết khí, lại lần nữa lâm vào yên lặng trạng thái.

Che đậy lại mở ra… Nói cách khác, cũng không phải là La Quan không có cách nào kế tiếp theo duy trì, mà là cố ý buông ra che đậy, dẫn hắn tới chỗ này, dùng hành động thực tế hung hăng nhục nhã một phen, đường đường Kim Đan (hai màu) tầng 3 đại lão!

Lão Trương nghiến răng nghiến lợi, thân thể run không ngừng, bây giờ mặt đều lục. Có thể nghĩ đến trước đó, La Quan quẳng xuống ngoan thoại, đáy lòng của hắn lại hiện lên bất an, tiểu tử này đến cùng muốn làm gì? ?

La Quan tính toán rất đơn giản, đã không phá hết Tỏa Hồn đỉnh khóa chặt, vậy liền bức Tử Vân tông chủ động từ bỏ đuổi giết hắn, sự tình tự nhiên giải quyết dễ dàng.

Cho nên tại vứt bỏ Tử Vân tông tông chủ về sau, Huyền Quy che đậy lại quanh thân âm hàn khí hơi thở, tiến vào ẩn thân hình thức La Quan, đi tới 1 cái phường thị bên ngoài.

Tử Vân tông là xung quanh khu vực bên trong, rất có danh khí Kiếm tông môn phái, nghe ngóng tin tức của bọn hắn rất đơn giản, tỉ như trước mắt toà này phường thị, chính là Tử Vân tông trọng yếu sản nghiệp 1 trong, từ tông chủ đại đệ tử 1 vị tân tấn Kim Đan cảnh tọa trấn.

La Quan nhanh chân tiến vào phường thị, tại Huyền Quy chỉ dẫn dưới, tuỳ tiện tìm đến vị này, tại “Bế quan” Kim Đan đại đệ tử.

Phá cửa mà vào, chính ôm 1 vị xinh đẹp sư muội, thăm dò nhân thể kết cấu tân tấn Kim Đan, sắc mặt thông suốt đại biến, “Ai…”

Chỉ tới kịp nói ra một chữ này, một đoàn lưới lớn đập vào mặt, tiếp theo là ô quang rơi xuống, kiếm minh vang lên theo.

La Quan móc Kim Đan lấy nhẫn trữ vật xoay người rời đi, hết thảy đều phát sinh ở hô hấp ở giữa, chờ hắn biến mất ở ngoài cửa lúc, ngạo nghễ đứng thẳng tại bên ngoài sư muội, mới bỗng nhiên 2 tay ôm chặt, trong miệng phát ra rít lên một tiếng.

Phường thị bị tập kích, đại đệ tử bị người chém chết, Tử Vân tông tông chủ đuổi tới, nhìn thấy ái đồ thi thể lúc, chỉ cảm thấy một trận trời đất quay cuồng. Hắn đệ tử này tư chất tu luyện ưu tú, không đến 100 năm liền ngưng tụ Kim Đan, là có nhất định tỉ lệ đi xung kích Nguyên Anh cảnh.

Một khi thành công, Tử Vân tông sẽ nghênh đón bay vọt về chất, từ Kim Đan tiểu tông tấn thăng làm Nguyên Anh đại tông, có thể đạt được càng nhiều phạm vi lãnh địa, có được càng nhiều tài nguyên phân phối… Nhưng bây giờ hết thảy đều thành không, hắn bị người giết chết trên giường, trần truồng phá bụng, tựa như là treo ở quầy hàng bên trên heo trắng.

Nghe trong tông tu sĩ hồi bẩm về sau, lão Trương bỗng nhiên trừng lớn mắt, là cái kia hỗn trướng, hắn làm sao dám… Hắn cũng dám! !

“A!”

Trong tiếng gầm rống tức giận, lão Trương đang muốn quẳng xuống 1 câu “Không chết không thôi”, lại hoặc “Thượng cùng bích lạc hạ hoàng tuyền” loại hình ngoan thoại lúc, chỉ nghe trận trận kêu rên, lại một đám Tử Vân tông tu sĩ bay tới.

“Tông chủ, việc lớn không tốt, chúng ta tại Bắc sơn linh điền, dược viên, bị không biết ở đâu ra 1 cái áo bào đen kiếm tu, cho triệt để hủy!”

“Cái gì!” Tử Vân tông tông chủ gào thét một tiếng, ầm vang phóng lên tận trời, khi hắn đuổi tới Bắc sơn lúc chỉ thấy một mảnh hỗn độn.

Linh điền ở giữa vết kiếm giăng khắp nơi, bị hủy diệt không chỉ có là cái này 1 gốc rạ linh thực, còn đem Tử Vân tông tân tân khổ khổ mấy đời người, bồi dưỡng bắt đầu linh điền căn cơ đều cho trảm, muốn khôi phục lại, ít nhất phải tốn hao một hai trăm năm!

Nhưng cái này còn không phải đáng sợ nhất, lão Trương đi tới chỗ càng sâu dược viên lúc, nhìn thấy một màn, để hắn vô ý thức che ngực ——

Các loại linh dược, thành thục bị ngắt lấy không còn, không có quen toàn bộ chém đứt.

Tại dược viên trung ương, lão Trương nhìn thấy 1 con to lớn hố sâu, cái này bên trong nguyên bản đứng thẳng một khối đá, trên tảng đá sinh trưởng một gốc linh sâm.

Hắn còn nhớ rõ đây là 500 năm trước, hắn còn tại Trúc Cơ cảnh lúc, đi theo lão sư tiến vào 1 cái hiểm địa, phát hiện một cọc cơ duyên. Năm đó, vì thuận lợi đem cái này gốc linh sâm, tính cả nó cắm rễ tảng đá lớn cùng một chỗ chuyển về đến, lão sư liều rơi nửa cái mạng, mới dọa lùi âm thầm ngấp nghé người.

Từ đó về sau, Tử Vân tông trên dưới dốc lòng chăm

sóc, đến hôm nay mắt thấy gốc kia linh sâm liền muốn thành thục, lão Trương vốn chỉ muốn lấy cái này gốc linh sâm làm chủ tài, mời thiên dược cốc một vị nào đó đan đạo đại gia xuất thủ, luyện chế một lò tăng thêm tu hành bảo đan, lấy xung kích Kim Đan 4 tầng… Nhưng bây giờ, hết thảy đều thất bại.

Không có… Tất cả đều không có…

“A a a a! !” Gầm thét vang vọng tại Bắc sơn phía trên, Tử Vân tông tông chủ thê lương tru lên, “Hỗn trướng! Ngươi cái này hỗn trướng! !”

“Bản tông phát thệ, nhất định phải đem ngươi thiên đao vạn quả, nghiền xương thành tro!”

Lão Trương triệt để giận, nhưng hắn vô cùng rõ ràng, đối phương ở trong tối hắn ở ngoài sáng, chỉ bằng hắn 1 người rất kia bắt đến đối phương.

Dao người!

Nhất định phải dao người!

Lần này, coi như trả giá lớn đại giới, cũng muốn đem tiểu tử này cho xử lý.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 252 : Cách cục tiểu

Sau đó 2 ngày, Tử Vân tông các nơi sản nghiệp liên tiếp bị tập kích, tu sĩ tử thương thảm trọng, trong tông trên dưới một bọn người tâm hoảng sợ.

Đại trưởng lão treo.

Đại sư huynh treo!

3 cái Kim Đan, bây giờ liền thừa tông chủ 1 người, nguyên bản bồng bột phát triển, có cường thịnh chi thế Tử Vân tông, một chút liền ỉu xìu.

Thẳng đến ngày thứ 3, trải qua một hệ liệt cò kè mặc cả về sau, Tử Vân tông rốt cục mời đến, đủ nhiều Kim Đan cường giả.

“Chư vị, sự tình các ngươi đã biết được, bản tông liền một điều thỉnh cầu, cầm xuống người này lúc làm ơn tất lưu một người sống.” Tử Vân tông tông chủ oán độc thanh âm, ở trong đại điện vang lên.

“Không có vấn đề, lần này thu giá tiền rất lớn, tự nhiên khiến Trương tông chủ hài lòng.”

“Kia tiểu tử chỉ cần dám đến, liền không chỗ có thể trốn!”

“Chúng ta cái này liền lên đường thôi, âm thầm trấn thủ, chờ hắn đến nhà chịu chết!”

Trong điện mọi người, thực lực lớn đều cùng Tử Vân tông tông chủ tương tự, đều là xung quanh các trong tông môn, số một cường giả.

Mời nhiều người như vậy đến trợ quyền, cho dù có ân tình chiết khấu, đại giới chi trọng cũng làm cho Tử Vân tông thương cân động cốt.

Lão Trương chắp tay, “Hết thảy theo kế hoạch làm việc, xin nhờ!”

Mọi người riêng phần mình rời đi, tiến về trấn thủ chi địa, rất nhanh trong đại điện cũng chỉ còn lại có 1 người, chính là Lý gia thái thượng trưởng lão, Lý Hiển thân tổ phụ.

“Trương tông chủ, chỉ cần bắt đến hung thủ, Lý Hiển sự tình như vậy coi như thôi, nếu không nhà ta vị kia nàng dâu, liền muốn đi thánh đô cáo trạng đi.”

Lý tổ hừ lạnh một tiếng, phẩy tay áo bỏ đi.

Nhìn xem hắn bóng lưng, Tử Vân tông tông chủ trên mặt một trận vặn vẹo, nhưng cuối cùng hắn hay là nhẫn xuống dưới.

“Đồ hỗn trướng!”

“Lần này, chỉ cần ngươi dám hiện thân, chính là thập tử vô sinh!”

Lão Trương đứng dậy bước nhanh ra ngoài bước đi,

hắn hôm nay cũng phụ trách trấn thủ một chỗ, tốt nhất kia đồ hỗn trướng, hôm nay có thể đụng vào tay hắn bên trong.

Rất nhanh, nửa ngày thời gian trôi qua.

Hết thảy đều gió êm sóng lặng, chư vị Kim Đan đại lão lẫn nhau không ngừng truyền lại tin tức , bất kỳ cái gì một chỗ có gió thổi cỏ lay, bọn hắn đều có thể kịp thời gấp rút tiếp viện.

Chỉ cần hình thành vây kín, coi như kia hỗn trướng tốc độ lại nhanh, cũng mọc cánh khó thoát!

Thu liễm khí tức khổ chờ Tử Vân tông tông chủ, đột nhiên một trận tim đập nhanh, luôn cảm giác mình tựa hồ, là tính sót cái kia bên trong.

Tử Vân tông sơn môn! !

Làm một phương truyền thừa 3,000 năm, đời đời đều có Kim Đan tọa trấn Kiếm tông, tại cao linh khu dù tính không được một phương đại tông, nhưng nội tình vẫn phải có. Liền tỉ như, trước mắt toà này hộ tông đại trận, trải qua mấy đời người không ngừng gia cố, tăng lên, uy lực có thể nói là khủng bố.

Trừ phi Nguyên Anh đích thân đến, nếu không tung trên kim đan cảnh xuất thủ, cũng tuyệt khó trong khoảng thời gian ngắn đem nó đánh vỡ, thực lực yếu một ít thậm chí còn có thể bị đại trận trấn áp.

La Quan thân ảnh xuất hiện tại, Tử Vân tông sơn môn

một chỗ vắng vẻ chi địa, lật tay lấy ra 1 khối thân phận lệnh bài, gần sát đại trận sau tầng 1 gợn sóng xuất hiện. Đại trận rõ ràng hơi chậm một chút trệ, nhưng cuối cùng vẫn là từ từ mở ra, La Quan ánh mắt sáng lên, lách mình tiến vào bên trong.

Lệnh bài là ma quỷ Đại trưởng lão, Huyền Quy giúp La Quan che lấp khí tức, liền như một khối đá, cây khô, mới cuối cùng lừa qua thủ sơn đại trận. Nếu không, đổi 1 người cho dù tay cầm lệnh bài, khí tức đối ứng không lên, cũng sẽ dẫn phát đại trận phản kích.

Xông qua hộ tông đại trận, không có Kim Đan Tử Vân tông, đối La Quan mà nói liền giống như là, 1 cái không mặc quần áo tiểu nương tử, đương nhiên là muốn thế nào được thế nấy. Bắt lấy một tên lạc đàn tiểu trúc cơ, hơi thi một chút thủ đoạn, liền từ trong miệng hắn hỏi muốn đồ vật.

Một lát sau, La Quan thân ảnh xuất hiện tại Tử Vân tông tông môn khố phòng bên ngoài, nơi đây có vài vị Trúc Cơ trấn thủ, còn có các loại pháp trận phòng ngự. Nhưng hộ tông đại trận đều bị phá, bọn chúng càng thêm không thành vấn đề, La Quan lặng yên không một tiếng động đưa mấy vị Trúc Cơ lên đường, không có kinh động bất luận kẻ nào tình huống dưới, liền tiến vào Tử Vân tông khố phòng.

Mấy ngày nay ngay cả tiếp theo tập kích, vốn định kinh sợ thối lui Tử Vân tông không còn tiếp tục đuổi giết, không nghĩ tới kia lão Trương là cái đầu sắt, không những không dừng tay còn xin số lớn Kim Đan cao thủ, nếu không phải Huyền Quy cảm giác nhạy cảm, sớm

phát giác được không ổn, nói không chừng thật đúng là muốn tại trong tay hắn ăn thiệt thòi.

La Quan ám cảm giác nổi nóng dưới, quyết định quà đáp lễ cho lão Trương một món lễ lớn, ngươi không phải đầu sắt sao? ? Nhìn ngươi có thể chống đến lúc nào!

Dù là La Quan làm được đế Vũ viện trưởng, cũng coi như mở qua tầm mắt, có thể vào Tử Vân tông khố phòng về sau, mới biết được cái gì gọi là giàu có. 1 cái truyền thừa 3,000 năm Kim Đan tông phái, truyền thừa chưa hề đoạn tuyệt qua, lịch đại để dành đến tài phú có thể xưng kinh người!

Linh thạch chồng chất như núi, các loại luyện khí, luyện đan chi vật, phân loại tỉ mỉ cất giữ, còn có một số Tiên Đồ cảnh có thể thúc đẩy bảo vật, phù lục… Nhiều như rừng, nhìn La Quan hoa mắt.

Liếm một cái khóe miệng, La Quan cười nói: “Lão sư ngài nhìn một chút, ta nhưng đừng giảm bớt đồ tốt.”

“Hừ! Tiểu, cách cục tiểu!” Huyền Quy thanh âm vang lên, “Có thể thả tiến vào cái này khố phòng bên trong, đều xem như có chút giá trị, ngươi rời đi Thanh Dương thời điểm, không có bỏ được động đế võ góp nhặt, vừa vặn từ cái này bù bù, tu luyện căn bản tuy là tư chất, thiên phú, nhưng ngoại vật phụ trợ cũng là ắt không thể thiếu, về sau chỗ tiêu tiền nhiều nữa đâu.”

La Quan liền giật mình, chợt kịp phản ứng, “Lão sư nói đúng, kia ta liền thay Tử Vân tông, cho những bảo bối này chuyển cái nhà đi.”

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy mặt mũi tràn đầy hưng phấn, loại cảm giác này đã bao nhiêu năm, đều không có trải nghiệm qua.

Thoải mái! !

Nó duỗi ra 2 con trảo trảo, tại trước mặt họa cái tròn, sau đó từ đó xé mở.

Sau một khắc, Tử Vân tông trong khố phòng, liền thêm một cái không nhìn thấy miệng lớn, kinh người hút vào lực lượng từ đó bộc phát, đem từng đống linh thạch cuốn vào trong đó, đưa vật trên kệ cẩn thận cất giữ các loại vật phẩm… Không đúng, là ngay cả đưa vật đỡ cùng một chỗ, đều cho nuốt vào.

Một lát sau, dù cho là tự mình kinh lịch hết thảy, nhưng khi La Quan nhìn trước mắt trống rỗng, mao đều không thừa Tử Vân tông khố phòng, trên mặt hay là lộ ra một tia cảm thán cùng đồng tình… Lão Trương đầu này sắt gia hỏa, không phải cắn hắn không thả, thật sự là tác nghiệt a!

“Ừm? ?” Huyền Quy thanh âm vang lên, lộ ra một tia kinh nghi, “La Quan, tiểu tử ngươi vận khí coi như không tệ, có đồ tốt!”

Nói một khối đá xuất hiện tại trước mặt, mặt ngoài đen như mực, tính chất thô ráp cấn tay… Trừ cái đó ra, liền không có.

La Quan thấy thế nào, nó cũng liền chỉ là 1 khối đá bình

thường, không có chút điểm chỗ đặc biệt.

“Tiểu tử, ngươi kiến thức hay là kém một chút, tảng đá kia thật đúng là không phải, 1 kiện vật tầm thường.” Huyền Quy cảm thán một tiếng, “Ngươi đem nó bên cạnh thả, lại nhìn kỹ một chút.”

La Quan loay hoay một chút, nhìn kỹ một hồi, sắc mặt biến hóa.

“Địa đồ… Ân, nhìn xem thật đúng là giống như là 1 khối tàn đồ, thứ này là nhân tạo?” Hắn có chút khó có thể tin.

Bởi vì tảng đá kia bên trên, căn bản là nhìn không ra, một chút xíu người vì vết tích. Sợi dây kia đầu, kia lồi lõm, kia thô ráp cảm nhận, xem xét chính là tự nhiên tạo nên.

Huyền Quy nói: “Ai nói địa đồ cũng chỉ có thể là người vì đâu? Trên đời này tồn tại một chút cơ duyên chỗ, kỳ danh thiên linh chi địa, chính là thiên địa cùng đại đạo xúc động, tạo ra một phương bảo địa, trong đó hoặc thai nghén uy năng kinh người bảo vật, hoặc là hiếm thấy trên đời tu hành tài nguyên, lại hoặc là một loại nào đó trân quý thiên địa quà tặng… Nhưng đều không ngoại lệ , bất kỳ cái gì tìm tới thiên linh chi địa người, đều sẽ có cực lớn thu hoạch.”

—

—

—

Chương 253 : Triệt để phá phòng

“Thiên linh chi địa chính là thiên địa tự nhiên sinh ra, tồn tại ở hiện thế trong khe hẹp, chỉ có tay cầm thiên đạo đồ mới có thể tìm tới.” Huyền Quy dừng một chút, tiếp tục nói: “Này đồ theo thiên linh chi địa sinh ra, mà bị cùng nhau dựng dục ra đến, không thể phá vỡ tự hành phân liệt tản mát giữa thiên địa, người có duyên mới có thể đạt được.”

“Cho nên tảng đá kia, đích thật là thiên nhiên chi vật, có thể lên mặt địa đồ cũng là thật, xem ra ngươi bây giờ đạt được, hẹn là trong đó 1, nếu có thể lại tìm đến nó hơn 2 khối, góp đủ về sau liền có thể kích hoạt địa đồ, tìm tới chỗ này thiên linh chi địa.”

La Quan mặt lộ vẻ suy tư, như Huyền Quy lời nói cái này liền tựa như là thiên địa mở 1 cái tàng bảo địa, đồng thời lại làm 1 trương tàng bảo đồ, chờ lấy người hữu duyên tự hành lấy dùng. Nhưng thiên địa đại đạo thật có hảo tâm như vậy? Việc này liền thật, không có đại giới?

Làm một chuyên nghiệp, ra phủ đỉnh không thể nói vị kia, coi là cái đinh trong mắt tốt đẹp thanh niên, La Quan đối này sâu đồng hồ hoài nghi.

Huyền Quy nói: “Vậy ngươi ngược lại là nghĩ nhiều, thiên địa cùng đại đạo giao cảm hạ xuống thiên linh chi địa, chính là đại đạo quy tắc vận chuyển nguyên cớ, là thiên địa cho thiên địa vạn vật sinh linh quà tặng.”

La Quan yếu ớt nói: “Cho dù lão sư nói không sai, nhưng ngài xác định ta như đi, liền thật không có chuyện gì sao?”

Huyền Quy trầm mặc, đường lên trời bên trong, La Quan nhìn như tồi khô lạp hủ, trấn áp hết thảy đối thủ, thanh danh truyền khắp cái nào đó cấp độ.

Nhưng trên thực tế, nếu không phải cuối cùng một đám đại lão xuất thủ, cùng không thể nói cứng rắn một đợt, La Quan cũng sớm đã không có.

“Vậy ngươi chuẩn bị làm sao bây giờ? Thiên đạo đồ tới tay, chẳng lẽ còn có thể lưu lại?”

La Quan lắc đầu, “Lưu là không thể lưu, trước thu đi… Ngài không phải nói vật này không thể phá vỡ, kém nhất cũng có thể làm khối tấm thuẫn dùng.”

Cầm thiên đạo đồ làm tấm thuẫn, tiểu tử này não động đủ có thể!

Huyền Quy khóe miệng co quắp một chút, thu hồi thiên đạo đồ, “Được rồi, sự tình làm không sai biệt lắm, ngươi còn muốn hay không lại thêm chút lửa?”

La Quan minh bạch Huyền Quy ý tứ, hắn lắc đầu, “Chuyển không khố phòng liền không sai biệt lắm, thật diệt đi Tử Vân tông, lão Trương triệt để nổi điên cùng ta cùng chết, ngược lại sẽ rất phiền phức.”

“Ai, chỉ hi vọng hắn có thể dừng cương trước bờ vực,

kịp thời quay đầu là bờ… Ta làm đây hết thảy, đều là bị buộc a!”

Chập chỉ thành kiếm, ở trên tường lưu lại một hàng chữ, hắn xoay người rời đi.

Ra khố phòng, La Quan lại tại Tử Vân tông chuyển vòng, xác định không có bỏ sót chỗ, lúc này mới mượn ma quỷ Đại trưởng lão lệnh bài, lặng yên không một tiếng động rời đi.

Lui ra ngoài rất xa, La Quan đưa tay 1 kiếm, giết chóc bản nguyên chi thân xuất hiện, trùng điệp chém về phía Tử Vân tông đại trận hộ sơn. Chỉ nghe “Ầm ầm” tiếng vang, cả tòa đại trận hộ sơn nháy mắt kích hoạt, khủng bố trấn áp khí tức lúc bộc phát, La Quan đã quay người đi xa.

Khổ cùng “Hỗn trướng” không đến Tử Vân tông tông chủ, đáy lòng bất an dần dần nặng , dựa theo 2 ngày trước phong cách hành sự, hắn đã sớm nên động thủ.

Không đúng, không đúng, hắn cảm thấy muốn xảy ra chuyện!

Làm sao? Bây giờ Tử Vân tông các nơi sản nghiệp, đều có Kim Đan cường giả tọa trấn, có thể nói là thiên la địa võng… Hả? Có một nơi không có Kim Đan!

Sơn môn!

Tử Vân tông tông chủ chấn động trong lòng, rốt cục ý thức được mình, để lọt chỗ nào. Nhưng hắn biểu lộ cũng

vô khẩn trương, ngược lại lộ ra một tia cười lạnh, kia đồ hỗn trướng sẽ không phải, chạy tới Tử Vân tông sơn môn đi? Kia mới thật sự là muốn chết.

Ta Tử Vân tông, truyền thừa 3,000 năm đường đường Kim Đan tông môn, hộ tông đại trận uy lực cường hãn vô song, Nguyên Anh phía dưới đều rất khó đem nó đánh vỡ.

Đúng lúc này, thân phận của hắn bài chấn động, Tử Vân tông tông chủ lấy ra về sau, lập tức trừng lớn 2 mắt —— hộ tông đại trận bị tập kích!

“Ha ha ha ha!” Tử Vân tông tông chủ phóng lên tận trời, “Đồ hỗn trướng, ngươi thật sự là mắt bị mù, dám động chủ ý này.”

“Thanh thiên có đường ngươi không đi, địa ngục không cửa quả thực là xông a… Bản tông nhìn ngươi lần này, còn có thể lại chạy trốn tới đâu đây!”

Buồn cười lấy cười, lão Trương lại đột nhiên cảm thấy một trận đâm tâm, bờ môi đều run rẩy lên.

Hỗn trướng a hỗn trướng, ngươi muốn đưa chết sớm một chút đưa, bản tông cũng liền không tất yếu như vậy gióng trống khua chiêng, mời nhiều như vậy Kim Đan cao thủ tọa trấn. Nghĩ đến những tên khốn kiếp kia, từng cái sư tử đại trương miệng, Tử Vân tông vì vậy mà trả ra đại giới, hắn đã cảm thấy đau lòng vạn điểm, tiếp theo sinh ra căm giận ngút trời!

Tất yếu để kia đồ hỗn trướng, nhận hết trên đời này

thống khổ nhất, đáng sợ tra tấn, mới có thể tiêu mất bản tông mối hận trong lòng!

Một bên đi đường, Tử Vân tông tông chủ một bên nghiến răng nghiến lợi, truyền tin cho cái khác Kim Đan, để bọn hắn không cần lại ngồi chờ.

Đã dám công kích hộ tông đại trận, kia tiểu tử mọc cánh khó thoát, hắn tuyệt đối trốn không thoát.

Rất nhanh, Tử Vân tông sơn môn đang nhìn, một đám trấn thủ các nơi Kim Đan cảnh cường giả, cũng đã chạy tới, nhìn thấy lão Trương chính là một trận lao nhao.

“Cái kia lão Trương, ta trước đó ước định cẩn thận thù lao, cũng không thể thiếu a!”

“Không sai, sự tình trước nói rõ ràng, chúng ta đã tới, giao dịch coi như hoàn thành.”

“Có lẽ cũng là bởi vì, biết chúng ta đều đến, kia hung đồ tự biết cùng đường mạt lộ, mới có thể trước khi chết phản phệ bắt buộc mạo hiểm?”

“Không sai không sai, nhất định là như thế!”

Tử Vân tông tông chủ khóe miệng co giật, thầm mắng một đám vương bát đản, nhưng trên mặt lại gạt ra tiếu dung, “Chư vị yên tâm, Tử Vân tông lời hứa ngàn vàng, là sẽ không để cho mọi người thua thiệt.” Hắn thở sâu, bước nhanh đến phía trước, “Mở ra sơn môn, kia xông sơn hỗn trướng ở đâu? Đem hắn mang ra!”

Bị đại trận trấn áp, không chết cũng là lớn tàn, lão Trương một mặt nhe răng cười, cũng nhìn thấy dưới hắc bào kia đồ hỗn trướng, quỳ gối trước mặt thống khổ kêu rên cầu xin tha thứ.

Trong lúc nhất thời, đau lòng đều nhẹ mấy điểm.

Mắt thấy tông chủ trở về, trấn thủ sơn môn mấy tên Trúc Cơ, nhanh lên đem đại trận mở ra, mây mù nhanh chóng tán đi, lộ ra Tử Vân tông nội bộ chân dung.

Sau đó, chính là mắt to mắt nhỏ nhìn nhau, lão Trương biến sắc, “Người xông lên núi đâu? ?”

Mấy tên Trúc Cơ 2 mặt nhìn nhau, “Hồi bẩm tông chủ, đại trận chỉ là bị người tiến công, về sau liền không có động tĩnh… Chúng ta vẫn chưa phát hiện người xông lên núi a.”

Bá ——

Lão Trương sắc mặt nháy mắt âm trầm xuống, nghiến răng nghiến lợi, “Cái này sao có thể? ? Đã có người xông sơn, liền tuyệt đối trốn không thoát!”

Tại hắn băng lãnh ánh mắt dưới, một đám Tử Vân tông tu sĩ tranh thủ thời gian quỳ xuống đất, trong miệng liền hô oan uổng, bọn hắn là thật cái gì đều không nhìn thấy.

Hoàng y lão đầu đi tới, trầm giọng nói: “Xem ra, là người này phát giác không ổn, vận khí tốt cho hắn kịp thời đào tẩu.”

Mọi người gật đầu, đây không thể nghi ngờ là dưới mắt giải thích hợp lý nhất, dù sao Tử Vân tông hộ tông đại trận, uy lực bọn hắn đều rất rõ ràng.

Tử Vân tông tông chủ lại bắt đầu cảm thấy đau lòng, một phen vất vả giày vò, thế mà là kết quả này… Trọng yếu nhất chính là, giờ phút này một đám Kim Đan hiện thân, kia tiểu tử còn dám trở ra? Như hắn giấu đi không xuất hiện, Tử Vân tông lại gia đại nghiệp đại, mời nhiều như vậy Kim Đan cao thủ trợ quyền, cũng nhịn không được a!

Chỉ có thể lại nghĩ những biện pháp khác.

Lão Trương thở sâu, trầm giọng nói: “Đi mở ra tông môn khố phòng, đem sớm hứa hẹn cho chư vị thù lao thanh toán, ta Tử Vân tông làm việc, từ trước đến nay nhất thủ quy củ!”

Chúng Kim Đan nổi lòng tôn kính, giơ ngón tay cái lên, liền nói lão Trương rộng thoáng, lần sau lại có những chuyện tương tự, ta tuyệt đối cho ngươi đánh gãy.

Lời này nghe Tử Vân tông tông chủ mặt trầm như nước, thầm mắng một đám vương bát đản, lần sau loại chuyện này tốt nhất là phát sinh ở các ngươi trên thân.

Đến cùng nên làm như thế nào, mới có thể bắt đến cái kia hỗn trướng? ? Ngay tại lão Trương trầm tư lúc, sơn môn bên trong đột nhiên truyền ra hét thảm một tiếng.

“Tông chủ! Tông chủ không tốt! !”

Thanh âm kia quả thực giống như là nhìn thấy, mình cha ruột bị người chém chết.

Tử Vân tông tông chủ sắc mặt đại biến, “Sưu” một chút liền vọt tới, hắn đi tới tông môn khố phòng bên ngoài, nhìn thấy thi thể sau sắc mặt đại biến, trực tiếp xông vào.

Sau một khắc, lão Trương ngơ ngác đứng tại khố phòng ngoài cửa lớn, bỗng nhiên lật lên bạch nhãn, đường đường Kim Đan lại bị sống sờ sờ tức ngất đi.

Nhưng rất nhanh, lão Trương liền lại 1 cái nằm ngay đơ, nguyên địa nhảy lên, 2 mắt đỏ bừng gắt gao nhìn chằm chằm trước mắt ——

Ta Tử Vân tông truyền thừa 3,000 năm, để dành đến toàn bộ thân gia, tận gốc mao đều không có còn lại. Toàn bộ khố phòng trống rỗng, thậm chí ngay cả những cái kia trượng hơn cao đưa vật đỡ, đều bị chuyển không.

Ai làm!

Cái này mẹ hắn là ai làm?

Rất nhanh, lão Trương nhìn thấy trên tường, lưu lại hàng chữ kia —— Trương tông chủ, quay đầu là bờ, đây đều là bị ngươi ép a.

Phốc ——

Một ngụm máu tươi phun ra, Tử Vân tông tông chủ triệt

để phá phòng!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 254 : Thanh Tiêu kiếm tông tổ đình

Khố phòng bên ngoài, một đám đi theo mà đến Kim Đan, nhìn một màn trước mắt, sa vào đến thật sâu trầm mặc. Tử Vân tông vốn liếng, đây là bị người cho thanh không rồi? Nếu không phải tận mắt nhìn thấy bọn hắn tuyệt không tin tưởng.

Hộ tông đại trận hảo hảo, người làm sao tới? Nội ứng? Nhưng coi như có nội ứng, kia đạt được bao nhiêu phản đồ phối hợp, mới có thể đem nhà mình tông môn khố phòng, chuyển phải như vậy sạch sẽ.

Ngay sau đó, bọn hắn cũng nhìn thấy khố phòng trên vách tường lưu chữ, nhìn lại thổ huyết lão Trương, một chút liền kịp phản ứng, con mắt lập tức trợn tròn.

Bọn hắn một đám Kim Đan cường giả, liên thủ bày ra thiên la địa võng, chờ lấy hung thủ tự tìm đường chết đâu, kết quả người ta lặng yên không một tiếng động liền chơi một tay trộm nhà.

Cái này ni - mã, muốn hay không dọa người như vậy? !

Một đám trong kim đan, mấy người sắc mặt biến hóa, “Trương tông chủ, thù lao ngày sau lại lấy, bản tọa đột nhiên nghĩ đến còn có một cái khẩn yếu sự tình, liền trước cáo từ.”

Xoay người rời đi, “Sưu” một tiếng biến mất không thấy

gì nữa.

“Khục! Bản tông cũng đi trước một bước, lão Trương ngươi nén bi thương!”

“Đi đi, thù lao ngày khác lại nói.”

“Lý huynh chờ ta cùng một chỗ, vừa vặn có chút việc tìm ngươi thương nghị!”

Đảo mắt, một đám Kim Đan đi bảy tám phần.

Ra Tử Vân tông sơn môn, bọn hắn liếc nhìn nhau, trên mặt đều có một tia may mắn.

Cũng may hôm nay còn chưa kịp cùng hung thủ kia xung đột, như đắc tội người này… Ngẫm lại riêng phần mình sơn môn, bọn hắn liền một trận gan hàn. Dù sao người kia đã có thể lặng yên không một tiếng động, liền xâm nhập Tử Vân tông bên trong, vậy bọn hắn cũng ngăn không được.

Tử Vân tông lần này, thật đúng là gặp vận rủi lớn a!

Khố phòng bên ngoài, áo vàng lão giả tiến lên, “Trương huynh, còn làm lấy thân thể làm trọng, khố phòng bị người đánh cắp, ta còn có thể góp nhặt… Ách…” Nói nói, liền nói không đi xuống.

Tích lũy? Đây chính là Tử Vân tông mấy đời người, 3,000 năm tích lũy, là toàn bộ tông môn nội tình chỗ.

Bỗng chốc bị người bị tranh thủ thời gian, đổi ai cũng

phải thổ huyết.

Lão Trương lung lay sắp đổ, trên mặt không ngừng biến ảo, khi thì dữ tợn như lệ quỷ, khi thì trắng bệch không huyết sắc, cuối cùng cười thảm một tiếng.

Hắn biết, Tử Vân tông sẽ không thể tránh khỏi, lâm vào suy tàn. Mà hết thảy này đầu nguồn, lại chỉ là bởi vì, 1 cái ngay cả Kim Đan đều không phải tiểu bối… Mỗi lần nghĩ đến điểm này, hắn đều cảm thấy như đặt mình vào ác mộng.

“Lão Hoàng, tiếp xuống Tử Vân tông chỉ sợ, muốn trước hướng mặt trời lặn cốc mượn một chút tài nguyên, vượt qua dưới mắt nan quan… Về phần chuyện này, liền dừng ở đây đi!”

Đầu sắt lão Trương, lúc này tỉnh táo lại, hắn biết lại tiếp tục, không nói đến hung thủ kết quả cuối cùng như thế nào, Tử Vân tông liền thật xong!

Đối phương đã có thể sờ tiến đến chuyển không khố phòng, cũng có thể diệt hết toàn bộ Tử Vân tông, trừ phi từ hôm nay về sau hắn cái kia đều không đi, nhưng dạng này đến ở lại bên ngoài sản nghiệp, chắc chắn bị phá hủy hầu như không còn, cuối cùng chờ đợi Tử Vân tông cũng chỉ có tiêu vong một đường.

Có chút đánh, chịu về sau muốn nhận!

Lý gia lão tổ mặt trầm như nước, “Trương tông chủ, Lý Hiển bị hung thủ tàn nhẫn sát hại, việc này các ngươi Tử Vân tông…”

“Ngậm miệng!” Lão Trương nổi giận gầm lên một tiếng, 2 mắt đỏ lên, “Việc này nguyên nhân gây ra chính là ngươi Trương gia, mình không tuân quy củ, đem ta Tử Vân tông hại đến một bước này, các ngươi còn muốn như thế nào?”

“Mau mau cút! Cho bản tông lăn ra ngoài!”

Lý tổ giận dữ, nhưng đón lão Trương ánh mắt, một trận tim đập nhanh, cắn răng nói: “Tốt, rất tốt! Ngươi cho lão phu chờ lấy, sự tình không xong!”

Hưu ——

Hắn phóng lên tận trời.

Áo vàng lão giả muốn nói lại thôi, đôi này Tử Vân tông mà nói, có lẽ cũng coi là trong bất hạnh, kết quả tốt nhất.

Kế tiếp theo trả thù? Quên đi thôi! !

Tử Vân tông tông chủ lật tay lấy ra Tỏa Hồn đỉnh, tán đi trong đó huyết khí nháy mắt, hắn rõ ràng nhẹ nhàng thở ra, lẩm bẩm nói: “Hi vọng việc này thật, liền đến này là ngừng.”

Một chỗ bí ẩn núi lõm bên trong, khoanh chân tu luyện La Quan, đột nhiên mở 2 mắt ra, trên mặt lộ ra ý cười, quanh quẩn quanh người hắn âm hàn khí hơi thở, bây giờ đã biến mất không gặp.

Tử Vân tông dừng tay! !

“Sớm dạng này tốt bao nhiêu? Không phải đầu sắt, lần này ăn thiệt thòi đi, lần sau nhưng nhớ lâu đi, dù sao giống ta người dễ nói chuyện như vậy, thực tế là không nhiều.”

Nói nhỏ vài câu, La Quan phóng lên tận trời, huyết sắc 2 cánh triển khai gào thét thẳng đến phương xa.

Mấy ngày nay, Huyền Quy phá giải Tử Vân tông mọi người nhẫn trữ vật, hắn từ đó tìm tới một phần biển mây đại lục nam bộ bản đồ chi tiết, đã xác định Thanh Tiêu kiếm tông chỗ. Bởi vì một chút cẩu thí sự tình, ở đây trì hoãn mấy ngày, hắn bây giờ đã là không kịp chờ đợi.

Sau sáu ngày, nhờ vào rèn luyện về sau côn bằng cánh chim, tốc độ so trước đó tăng vọt mấy lần, La Quan thuận lợi đến Thanh Tiêu kiếm tông, nhưng trước mắt nhìn thấy một màn, lại cùng hắn trong tưởng tượng một trời một vực ——

Liền gặp, đỉnh đầu trời u ám, mặt trời một mảnh u ám, có sương mù bay lên thẳng đến mây tiêu, đem trọn cái Thanh Tiêu kiếm tông sơn môn đều bao phủ ở bên trong.“Ầm ầm” lôi đình gào thét, thỉnh thoảng tự đại trong sương mù truyền ra, kia chướng mắt lôi quang bên trong, lại lộ ra mấy điểm huyết sắc, uy nghiêm mà kiềm chế, chỉ là nhìn xa xa liền khiến người từ đáy lòng, sinh ra cực lớn hồi hộp!

Đây là Thanh Tiêu kiếm tông sơn môn? La Quan chau mày, lấy ra địa đồ cẩn thận so sánh, đánh dấu chi địa đích thật là cái này bên trong.

Đúng lúc này, cách đó không xa truyền đến trận trận kinh hô, có một tên lão giả tóc trắng, mang theo một đám đệ tử trẻ tuổi ngự kiếm mà tới.

“Đây chính là Thanh Tiêu kiếm tông?”

“Cái gì đều không nhìn thấy a, bất quá toà này phong ấn đại trận, so trong truyền thuyết càng khủng bố hơn, ta chỉ là xa xa quan sát, liền toàn thân ứa ra mồ hôi lạnh! !”

“Đáng tiếc, đã từng kiếm đạo thứ 1 tông, lại rơi vào mức hiện nay, ngay cả sơn môn tổ đình chỗ đều đã mất đi.”

Một đám đệ tử cảm thán liên tục.

Lão giả tóc trắng trầm giọng nói: “500 năm trước, đương đại Thanh Tiêu kiếm tông tông chủ nhập ma, trong lúc nhất thời vô số tu sĩ táng thân nó tay, thừa hơn mười một ngày câu đối hai bên cửa tay, càng có thánh đô cường giả giáng lâm mới đem đánh bại, nhưng thủy chung không có cách nào giết hắn, đành phải bày ra toà này phong ấn đại trận, đem nó trấn áp tại đây.”

“Quá khứ 1,000 năm, Thanh Tiêu kiếm tông phong ma một trận chiến, chính là ta Nam cảnh trong giới tu hành, tử thương thảm trọng nhất một lần, ngươi cùng khi lấy đó mà làm gương, khi nhớ kỹ bất luận khi nào, tu hành nhất định được chú ý cẩn thận, để tránh bị tà ma thừa cơ mà vào, cuối cùng nguy hại thế gian!”

Chúng đệ tử nghiêm nghị xưng phải, biểu lộ ngưng trọng.

Nhưng hiển nhiên, trong đó có người biết được càng nhiều, chần chờ nói: “Trưởng lão, đệ tử từng nghe người đề cập, nói rõ nhàn Kiếm tông tổ đình chi địa, bây giờ đã trở thành lịch luyện trận, nội bộ càng có rất nhiều cơ duyên, không biết là thật là giả? ?”

Phong ấn tà ma chi địa, nội bộ lại tàng lấy cơ duyên? Đại bộ phận điểm đệ tử trên mặt, lộ ra giật mình chi ý, hiển nhiên cũng không hiểu biết.

Lão giả tóc trắng suy nghĩ một chút, nói: “Lời ấy không sai, Thanh Tiêu kiếm tông tổ đình bên trong, như bởi vì phong ấn đại trận tồn tại, mà sinh ra một chút kỳ diệu biến hóa, dù hung hiểm trùng điệp nhưng cũng ẩn chứa rất nhiều cơ duyên, nhưng có thể tiến vào bên trong, chỉ có 12 ngày cửa đệ tử, cùng thánh đô 4 tộc huyết mạch.”

Hắn đảo mắt mọi người, “Ngẫm lại a? Ngay cả thánh đô 4 tộc, đều sẽ ngẫu nhiên điều động huyết mạch hậu duệ, tiến vào Thanh Tiêu kiếm tông tổ đình tìm kiếm cơ duyên, trong đó tạo hóa chi lớn, ứng không cần phải phu nhiều lời. Cho nên lần này 12 ngày cửa tuyển chọn thiên kiêu, ngươi cùng nhất định phải đem hết toàn lực, như nhưng bái nhập 12 ngày cửa bên trong, không chỉ có tông môn sẽ lấy các ngươi làm vinh, càng có thể thu hoạch được ra vào nơi đây tư cách, chưa hẳn liền không thể nhất phi trùng thiên, trở thành tiếu ngạo thiên hạ cường giả!”

—

—

Chương 255 : Phong ấn

Ngay tại một đám đệ tử trẻ tuổi, bị cổ động tâm triều bành trướng lúc, lão giả tóc trắng khẽ nhíu mày, quay người nhìn về phía bên cạnh.

La Quan thân ảnh rơi xuống, chắp tay nói: “Bái kiến tiền bối, tại hạ trong lúc vô tình nghe nói, ngài nói tới có quan hệ Thanh Tiêu kiếm tông sự tình, không biết có thể giải hoặc một hai.”

Lão giả tóc trắng trên dưới dò xét, con ngươi đột nhiên thu nhỏ lại, trên mặt tươi cười, “Tiểu hữu nói quá lời, có quan hệ Thanh Tiêu kiếm tông sự tình, tại Nam cảnh bên trong cũng không phải là bí ẩn, ngươi muốn biết cái gì cứ nói đừng ngại, lão phu biết được nhất định chi tiết lấy cáo.”

Sau lưng một đám đệ tử mặt lộ vẻ kinh ngạc, nhìn kỹ hướng La Quan, cũng không có phát giác được nơi nào có dị thường… Trưởng lão bây giờ, làm sao tốt như vậy nói chuyện rồi?

La Quan cười chắp tay, “Đa tạ tiền bối!” Hắn hơi dừng một chút, nói: “Ngài trước đó nói, Thanh Tiêu kiếm tông đại biến là xuất hiện ở 500 năm trước?”

“Không sai.” Lão giả tóc trắng gật đầu, “Điểm này mọi người đều biết.”

La Quan gật đầu, sở dĩ xác nhận điểm này, là bởi vì hắn đạt được, liên quan tới khối thứ 2 đế kiếm mảnh vỡ, tại

Thanh Tiêu kiếm tông manh mối, là tới từ huyền y đạo nhân ký ức, nhưng hắn chỉ là 1 cái giả đan, làm sao lại có 500 năm trước ký ức? Xem ra “Diêu Tín” cái tên này bên trong, cất giấu bí mật rất lớn!

Suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, La Quan tiếp tục nói: “Tiền bối nói, nơi đây chỉ có 12 ngày cửa, cùng thánh đô 4 tộc huyết mạch hậu duệ có thể tiến vào, nhưng nơi đây cũng không người phòng thủ…” Hắn chỉ nói một nửa, ý tứ lại đầy đủ rõ ràng.

Lão giả tóc trắng cười khổ, “Nơi đây đích xác không có phòng thủ, nhưng tiểu hữu lại sai.” Hắn đưa tay một chỉ, “Toà này phong ấn theo truyền văn nói, chính là lấy năm đó Thanh Tiêu kiếm tông hộ tông đại trận làm căn cơ, từ thánh đô cường giả cùng 12 ngày cửa cộng đồng bày ra, bản thân có phân biệt năng lực, không phải trở lên thuộc về nhân viên một khi tới gần, liền đem lọt vào phong ấn trấn áp, uy lực của nó chính là Nguyên Anh cường giả đều khó mà tiếp nhận!”

La Quan trong lòng hơi rét, “Thì ra là thế, khó trách tiền bối sẽ hi vọng môn hạ đệ tử gia nhập 12 ngày cửa… Vãn bối sơ tung hoành thiên hạ, đối rất nhiều chuyện đều không rõ lắm, có quan hệ thánh đô 4 tộc cùng 12 ngày cửa một chút tin tức, không biết tiền bối có thể chỉ giáo?”

“Chưa nói tới chỉ giáo, lão phu biết cũng chỉ là một chút, rất nhạt đồng hồ tin tức.” Lão giả tóc trắng lật tay, lấy ra 1 viên ngọc giản, “Vật này bên trong ghi lại đồ vật, hẳn là có thể thỏa mãn tiểu hữu cần thiết, nếu có không rõ ràng, có thể hỏi lại lão phu.”

Nói một tiếng tạ, La Quan tiếp nhận ngọc giản, nhanh chóng đọc một lần.

Quả nhiên rất nhạt đồng hồ, chỉ có thánh đô 4 tộc cùng 12 ngày cửa giới thiệu sơ lược, liên quan đến chỗ mấu chốt đều là mơ hồ không rõ.

Tỉ như thánh đô 4 tộc, giới thiệu nói đều có Nguyên Anh thượng cảnh tọa trấn, trừ cái đó ra liền không có.

Nhưng La Quan vẫn là tìm được, mình muốn nội dung —— Cơ gia, thánh đô 4 tộc 1 trong, gia tộc huyết mạch truyền thừa mấy chục ngàn năm, chính là thiên vân đại lục cổ xưa nhất, hiển hách gia tộc 1 trong, trong tộc có bao nhiêu vị Nguyên Anh cường giả, thực lực thâm bất khả trắc!

Nếu không có gì ngoài ý muốn, đây chính là huyền y đạo nhân trước khi chết, cho La Quan đào siêu cấp hố sâu.

Mấy vị Nguyên Anh…

La Quan âm thầm thở dài, bây giờ hắn đối mặt 1 tôn Kim Đan tầng 3, đều muốn tốn sức thủ đoạn, mới có thể thoát thân ra, chính diện cương càng tuyệt không hơn phần thắng, chớ nói chi là khủng bố đến cực điểm Nguyên Anh.

Nhưng cũng may, thiếu niên tâm tính trầm ổn đến cực điểm, rất nhanh liền đè xuống cảm xúc gợn sóng, đem ngọc giản trả lại lão giả tóc trắng, “Một vấn đề cuối cùng, xin hỏi 12 ngày cửa thiên kiêu tuyển chọn, sẽ ở khi nào

chỗ nào cử hành?”

Lão giả tóc trắng nói: “3 ngày sau lần này đi hướng nam 800 dặm, có 1 cái Long Môn sơn, năm nay thiên kiêu tuyển chọn chiến tướng tại kia bên trong cử hành.”

La Quan chắp tay, “Đa tạ tiền bối giải hoặc…”

Đúng lúc này, hắn đột nhiên cảm nhận được một chút động tĩnh, thông suốt quay người nhìn về phía Thanh Tiêu kiếm tông tổ đình chỗ, mấy hơi sau sương mù điên cuồng phun trào, “Ầm ầm” vô tận lôi đình nổ tung, nhiễm huyết sắc bạo ngược lôi quang, lại hội tụ đến cùng một chỗ xen lẫn thành 1 tòa cự đại Lôi môn.

Mấy đạo thân ảnh từ đó đi ra, mỗi 1 cái đều khí vũ hiên ngang, trong lúc giơ tay nhấc chân tản ra kinh người khí tức, hiển nhiên tu vi bất phàm.

Đột nhiên La Quan trong đầu, vang lên một trận thì thầm âm thanh, quỷ dị mà hỗn loạn, có mê hoặc nhân tâm lực lượng kinh khủng.

Một nháy mắt, La Quan cảm giác tự thân, như đứng ở thâm uyên biên giới, một bước hướng về phía trước liền sẽ bị kéo vào trong đó, như vậy vạn kiếp bất phục! Hắn muốn giãy khỏi cách, lại hoàn toàn khống chế không nổi tự thân, cảm giác nguy hiểm cực kỳ mãnh liệt, tràn ngập tâm thần ở giữa.

“Hừ!” Huyền Quy trùng điệp hừ lạnh, đem La Quan từ cái này trạng thái bên trong, trực tiếp kéo ra ngoài, “Đừng nói chuyện, rời đi trước cái này! !”

Hiển nhiên, nó phát giác được cái gì.

La Quan trong lòng nghiêm nghị, đối lão giả tóc trắng chắp tay, xoay người rời đi.

Mà liền tại La Quan rời đi nháy mắt, chính xuyên qua lôi quang giao hội tạo thành đại môn, rời đi Thanh Tiêu kiếm tông tổ đình mọi người, sắc mặt bỗng dưng đại biến.

Liền thấy xung quanh sương mù, giờ phút này chấn động kịch liệt, liền như cắm vào 1 con bàn tay vô hình, điên cuồng khuấy động phát ra nổ vang rung trời. Càng có vô số lôi đình nổ tung, ở giữa huyết sắc đại thịnh, mang theo khủng bố phệ nhân khí tức, “Ầm ầm” gào thét càn quét.

Lôi môn lập tức chấn động bắt đầu, lại có bất ổn dấu hiệu, như sau một khắc liền muốn sụp đổ.

“Không tốt, tà ma ngay tại xung kích phong ấn, chúng ta đi mau! !” Mấy người sắc mặt đại biến, gia tốc từ đó xông ra, sau một khắc Lôi môn ầm vang vỡ vụn, một màn này khiến mấy người sắc mặt càng phát ra khó coi. Liền tại bọn hắn xuất ra thân phận bài, chuẩn bị hướng trong tông truyền lại tin tức lúc, kịch liệt chấn động, lăn lộn phong ấn đại trận, lại dần dần khôi phục yên tĩnh.

Do dự một chút, mấy người thu hồi thân phận bài, “Xem ra chỉ là một lần ngoài ý muốn, vừa lúc bị ngươi ta gặp gỡ mà thôi, ứng không có xảy ra vấn đề.”

“Nên là như thế này, như phong ấn coi là thật lọt vào tà ma xung kích, 12 ngày cửa tự có cảm ứng.”

“Đi thôi, lần này thu hoạch rất tốt, bế quan một đoạn thời gian, có thể lấy nếm thử tiến thêm một bước.”

Đang khi nói chuyện, mấy tên tu sĩ mặt lộ vẻ hưng phấn, nhìn lướt qua phương xa lão giả tóc trắng bọn người, quay người gào thét mà đi.

“Chúng ta đi!”

Lão giả tóc trắng gầm nhẹ một tiếng, phất tay áo phóng xuất ra 1 cái đại hào phi kiếm, đem tất cả mọi người cõng lên bắt đầu, thẳng đến một phương khác hướng. Gặp hắn chau mày, mặt mũi tràn đầy vẻ mặt ngưng trọng, chúng đệ tử trong lòng lo sợ không biết phát sinh chuyện gì, từng cái giữ yên lặng.

Bay ra Hứa Viễn, hết thảy gió êm sóng lặng, lão giả tóc trắng mới buông lỏng một hơi, mang theo mọi người rơi trên mặt đất, trầm giọng nói: “Vừa rồi phát sinh sự tình, tuyệt đối không thể đối với bất kỳ người nào đề cập, các ngươi có nghe hay không?”

“Vâng, trưởng lão!” Chúng đệ tử nghiêm nghị tuân mệnh, nhưng hiển nhiên phi thường không hiểu.

Có người nhỏ giọng nói: “Trưởng lão, đến cùng làm sao rồi? Hẳn là vừa rồi kia tiểu tử, có cái gì không đúng? ?”

Lão giả tóc trắng thở sâu, “Ngậm miệng, đi ra ngoài bên ngoài nhất định phải giảng lễ phép? Cái gì kia tiểu tử,

nhớ lấy họa từ miệng mà ra! !”

Hắn đảo qua mọi người, “Đừng nhìn vừa rồi vị kia tiểu hữu, biểu lộ khí tức chỉ là Luyện Khí cảnh, nhưng lão phu trời sinh cảm giác nhạy cảm, từ hắn trên người cảm nhận được một tia cực mạnh sát khí… Vị tiểu hữu này gần đây giết qua người, nên là 1 vị Kim Đan cảnh!”

Hoa ——

Mọi người một mảnh xôn xao, vang lên nữa La Quan thân ảnh, mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi lúc, liền toát ra thật sâu kính sợ.

Đảo qua mọi người, lão giả tóc trắng trong lòng thở dài, còn có 1 cái hoài nghi, hắn vẫn chưa nói ra ——

La Quan đột nhiên rời đi, về sau Thanh Tiêu kiếm tông tổ đình phong ấn, liền xuất hiện kịch liệt rung chuyển, ở trong đó phải chăng có liên quan?

Như coi là thật như thế, vị tiểu hữu này thân phận, lai lịch, liền thật là khó có thể tưởng tượng!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 256 : Thiên kiêu tuyển chọn chiến

Mây tiêu phía dưới, La Quan gào thét tiến lên, tránh đi ánh mắt sau xích hồng 2 cánh triển khai, lập tức mang theo liên tiếp tiếng xé gió.

Một lát sau, Huyền Quy thanh âm vang lên, “Không có việc gì, dừng lại đi!”

La Quan hướng về mặt đất, thần sắc ngưng trọng, “Lão sư, vừa rồi đã xảy ra chuyện gì, cái kia quỷ dị thì thầm âm thanh là cái gì?”

Huyền Quy nói: “Xem ra, đế võ khối kia đế kiếm mảnh vỡ nhắc nhở, là thành thật.” Nó dừng một chút, ngữ khí trầm trọng, “Thanh Tiêu kiếm tông bên trong khối này đế kiếm mảnh vỡ, đã thức tỉnh bản thân ý thức, lại đã nhập ma!”

Nhập ma?

La Quan trước hết nhất nghĩ tới, là chết tại đại hung trong tay, cái kia quỷ dị tiểu nam hài, nàng gọi là ma chủng.

Đem việc này nói ra, Huyền Quy trầm giọng nói: “Vi sư cũng không xác định, 2 người này ở giữa có tồn tại hay không liên quan, nhưng đế kiếm mảnh vỡ nhập ma đã là sự thật, vừa rồi nó tựa hồ cảm thấy được, một tia thuộc về khí tức của ngươi, muốn dẫn dụ ngươi rơi vào ý thức

ma uyên, một khi thành công ngươi sẽ bị nó điều khiển, sinh tử thân bất do kỷ!”

La Quan kinh hãi, đồng thời lại âm thầm may mắn, cũng may hắn gặp phải khối thứ nhất đế kiếm mảnh vỡ, còn không có như thế phát rồ, nếu không tiến vào đế võ ngày, hắn cũng đã chết rồi.

Thở sâu, “Lão sư, ta nên làm như thế nào?”

Huyền Quy nói: “Không cần phải lo lắng, khối này đế kiếm mảnh vỡ hẳn là, phản phệ lúc trước Thanh Tiêu kiếm tông tông chủ, nhưng bây giờ nó bị phong ấn trong đó, rất khó thoát thân ra. Mà lại tại nó triển khai phản phệ, ý đồ thoát thân rời đi lúc, liền đã vi phạm năm đó Kiếm Đế ý chí, tự thân uy năng đã bị tước, bây giờ chỉ tàn hơn cực tiểu bộ điểm.”

Nói đến đây, Huyền Quy dừng một chút, lại thở dài, “Nhưng ngươi muốn trấn áp nó, đem luyện hóa hấp thu, hay là vô cùng khó.”

Phản phệ Thanh Tiêu kiếm tông tông chủ, lại đã nhập ma… Khó làm là tất nhiên!

La Quan thở sâu, “Không có việc gì, đã tìm tới nó, chúng ta có thể từ từ suy nghĩ biện pháp…” Hắn suy nghĩ chuyển vài vòng, “Lão sư, Thanh Tiêu kiếm tông tổ đình phong ấn, chỉ có 12 ngày cửa cùng thánh đô 4 tộc người, mới có thể tiến vào bên trong, vô luận ngày sau muốn làm thế nào, đệ tử cho rằng đều hẳn là trước gia nhập trong đó, lại tìm cơ hội.”

Nếu ngay cả tiến vào phong ấn đều làm không được, lại nói thế nào trấn áp đế kiếm mảnh vỡ, cũng đem luyện hóa hấp thu.

Huyền Quy nói: “Không sai, cái này đích xác là dưới mắt duy nhất lựa chọn, xem ra lần này 12 ngày cửa thiên kiêu tuyển chọn, ngươi phải đi.” Hơi dừng một chút, nó tiếp tục nói: “Vi sư khoảng thời gian này, sẽ nghĩ biện pháp che lấp rơi, trên người ngươi khí tức.”

Điểm này rất mấu chốt, nếu không cho dù trở thành 12 ngày trong môn một viên, La Quan cứ như vậy tiến vào phong ấn, cũng là dê vào miệng cọp.

“Phiền phức lão sư!”

Mà liền tại, La Quan sư đồ 2 người nghị định lúc, Thanh Tiêu kiếm tông tổ đình chỗ sâu, toà kia đã từng Kiếm tông chủ phong sâu dưới lòng đất.

Sền sệt như mực đen nhánh ma khí bên trong, một đôi tròng mắt bỗng dưng mở ra, “Vừa rồi cái kia đạo khí tức… Không sai, chính là ta muốn chờ người!”

“Chỉ cần tìm được hắn, đem hắn kéo vào ma uyên chăn nuôi đến tầng 1 trình độ, liền có thể dung nạp ý thức của ta, lực lượng, đến lúc đó liền có thể chân chính thu hoạch được tự do!”

Đen nhánh ma khí bên trong, kia đôi mắt bên trong hiển hiện kích động, “Đáng ghét! Chạy thoát, hắn lại chạy thoát… Nhưng ta tin tưởng, ngươi sẽ trở về, ngươi nhất định còn sẽ trở lại.”

“Ngươi là của ta, ngươi là thuộc về ta!”

500 năm chờ đợi, rốt cục có kết quả, cười to tại ma khí bên trong vang lên, không ngừng quanh quẩn.

…

Long Môn sơn.

12 ngày cửa thiên kiêu tuyển chọn, sẽ ở nơi đây tổ chức.

Giải thi đấu bắt đầu trước, Long Môn sơn bị 1 đạo phong ấn che đậy , bất kỳ người nào không được đi vào trong đó.

Thế là chân núi Long Môn trấn, liền thành các phương hội tụ chi địa, vô số mơ ước có thể thông qua thiên kiêu tuyển chọn, gia nhập 12 ngày cửa, tiếp theo cải biến tự thân vận mệnh người tu hành hội tụ ở đây.

Nhiều người địa phương ít, trước hết nhất mang tới là chen chúc, tiếp lấy chính là các loại ma sát.

Nhưng cũng may, mọi người đều biết thiên kiêu tuyển chọn sắp đến, riêng phần mình ẩn nhẫn phía dưới, cũng tịnh chưa phát sinh quá nhiều xung đột.

Nhưng tình huống này, tại thiên kiêu tuyển chọn trước khi chiến đấu 1 ngày, bị 1 đạo đột nhập bắt đầu thông tri triệt để đánh vỡ ——

Thiên kiêu tuyển chọn chiến bắt đầu trước, tại Long Môn trấn bên trong không có chỗ ở người, hết thảy tước đoạt tư cách dự thi!

Mà các cư dân bản địa, thì sớm tại nửa tháng trước đó, liền toàn bộ rút lui nơi đây.

Vốn là xao động bất an Long Môn trấn, bị cái này một tin tức cho triệt để dẫn bạo, Long Môn trấn quá tiểu, càng nhiều người tu hành lựa chọn lưu tại bên ngoài trấn, trái phải bất quá mấy ngày thời gian, đối bọn hắn ảnh hưởng không lớn. Nhưng hôm nay thông tri một chút đạt, mọi người đâu còn ngồi xuống dưới, cắn răng phóng tới Long Môn trấn.

“Cút cho ta! Chỗ này gian phòng, đại gia ta muốn!”

“Dám cùng ta tranh đất phương? Muốn chết!”

“Nhường ra chỗ ở, có thể tha cho ngươi khỏi chết! !”

“Làm cho ta chết hắn! !”

Trong lúc nhất thời, “Ầm ầm” tiếng chém giết nổi lên bốn phía, toàn bộ Long Môn trấn toàn diện nở hoa.

Bên ngoài trấn một chỗ dưới sườn núi, ngừng lại một cỗ tinh mỹ xa giá, bên cạnh trên đồng cỏ, thì phủ lên 1 trương tinh mỹ tấm thảm, công tử áo trắng hài lòng nằm ở phía trên, đầu gối lên mỹ mạo tỳ nữ đùi thon dài, một tay cầm sách khiến một cái tay không ngừng nắm chặt lên nho đưa đến miệng bên trong.

“Diệu a! Diệu a! Cổ nhân nói, trong sách tự có hoàng kim phòng, trong sách tự có nhan như ngọc… Lời ấy đại thiện, thật không lừa ta!”

Mặt mày hớn hở ở giữa, hắn ngẩng đầu nhìn về phía bên cạnh đại thụ, “La huynh, ngươi bây giờ bận bịu thong thả? Không bằng cùng ta cộng đồng đánh giá một hai! !”

Tán cây dưới, ngồi xếp bằng La Quan, nhíu mày một cái mở mắt ra, hắn thị lực vô cùng tốt tại kia sách bên trên khẽ quét mà qua, liền thấy kia trang sách trên có tranh minh hoạ, một chỗ kim bích huy quang cung điện bên trong, đang có 1 nam 1 nữ 2 cái không mặc quần áo tiểu nhân đánh nhau.

Tuy là trạng thái tĩnh họa công lại cực kỳ tinh xảo, cho người ta giống như đúc cảm giác, mỹ nhân kia trong mắt mị ý, dường như muốn chảy ra tới.

“Đa tạ Lưu huynh hảo ý, La mỗ đối này không có hứng thú.”

Sở dĩ trả lời, là bởi vì 2 ngày này, hắn đã sớm được chứng kiến, đối phương nát miệng cùng nhàm chán. Hắn tra hỏi ngươi, ngươi trả lời vẫn còn tốt, nếu không nghe không hỏi hắn nhất định nói dông dài không ngừng, thẳng đến ngươi mở mắt cùng hắn đối thoại mới thôi.

Đang khi nói chuyện, La Quan nhìn lướt qua, kia đê mi thuận nhãn tỳ nữ, cùng trên xe ngựa ngồi ngủ gật xa phu, vô ý thức híp híp mắt.

Lưu huynh như quen thuộc, tự giới thiệu nói gọi Lưu Toàn Chân, là nhà bên trong con một, bị buộc lấy tới tham gia trận này 12 ngày cửa thiên kiêu tuyển chọn. Dùng hắn lại nói, muốn tu luyện ở nhà liền đủ rồi, làm gì góp lần này náo nhiệt, thực tế là lão nhân trong nhà quá mức cố chấp vân vân.

Liền cái này tỳ nữ cùng xa phu, La Quan cho là hắn nói rất có lý.

“Ai, La huynh ngươi cái kia bên trong đều tốt, chính là thẩm mỹ không quá được a, như thế nhân gian tuyệt diệu bảo thư, ngươi lại chẳng thèm ngó tới!” Lưu Toàn Chân đại diêu kỳ đầu bùi ngùi mãi thôi, mặt mũi tràn đầy tiếc nuối bộ dáng, “Nhà ta có cái muội tử, nhất là xinh xắn động lòng người, bây giờ cũng đến nói chuyện cưới gả niên kỷ, nguyên nghĩ đến La huynh như cùng ta hợp ý, liền đem nhà ta muội tử giới thiệu cho ngươi… Đáng tiếc đáng tiếc a! !”

Vừa nói chuyện, một bên ánh mắt liếc tới.

La Quan khóe miệng co giật, nhà ngươi muội tử phải biết, ngươi là như thế cái hảo đại ca, vậy nhất định phải hảo hảo cảm tạ ngươi!

Hắn nhắm mắt lại, tiếp tục tu luyện.

Lưu Toàn Chân thanh âm lại vang lên, “La huynh, ngươi không tiến vào thị trấn sao?”

La Quan nói: “Không nóng nảy.”

“Ha ha, La huynh nói rất đúng, trước hết khiến cái này người làm ầm ĩ một hồi đi.” Lưu Toàn Chân nhìn thoáng qua, “Oanh minh” không ngừng tiểu trấn, lại đảo qua bên ngoài trấn vài chỗ, khóe miệng lộ ra mỉm cười.

Khó trách lão tổ tông nhất định phải hắn đến chuyến này, thế giới bên ngoài quả nhiên rất đặc sắc, tỉ như còn chưa hiện thân mấy vị kia, lại tỉ như đỉnh đầu trên cây vị này La huynh.

Lần này thiên kiêu tuyển chọn chiến, hắn rất chờ mong!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 257 : Khảo nghiệm bắt đầu

Rất nhanh, ngày cuối cùng sắp trôi qua.

Tán cây dưới, La Quan mở 2 mắt ra, tinh mang lóe lên một cái rồi biến mất.

Hắn dư quang đảo qua xung quanh, lúc này có không ít thân ảnh từ ẩn thân chỗ hiện thân, xa xa nhìn về phía Long Môn trấn, trên mặt một mảnh yên tĩnh.

Dám can đảm đợi đến thời khắc này, không hề nghi ngờ đối tự thân thực lực, đều có tuyệt đối tự tin.

Trong đó mấy thân ảnh, chính là lấy La Quan tu vi cũng nhìn không thấu thật sâu cạn, không khỏi trong lòng thầm than, cao linh khu quả nhiên tàng long ngọa hổ.

Đương nhiên cảm thán về cảm thán, trong lòng của hắn một mảnh yên tĩnh, đang muốn khởi hành lúc, sắc mặt hơi đổi một chút.

Mảnh này dốc núi bên ngoài, mấy người áo đen chính đại bước mà đến, dựa vào toa xe ngủ gật xa phu, lúc này mở hai mắt ra.

Chính ngồi chồm hổm ở địa, vì Lưu Toàn Chân đấm chân tỳ nữ, quay đầu nhìn qua.

“Lưu công tử chính là vạn kim chi thể, liền mời ngài hôm

nay quan chiến ở đây, chớ có lẫn vào Long Môn trấn bên trong tranh đấu.” Một tên người áo đen mở miệng.

Hắn phất phất tay, sau lưng mấy người vây lại.

Xa phu nhảy xuống xe ngựa, “Tiểu Điệp, ngươi hộ tống công tử tiến vào Long Môn trấn, bọn hắn liền giao cho lão phu.” Hắn nhanh chân hướng về phía trước, theo bước chân đạp xuống, một thân khí tức lấy tốc độ kinh người tăng vọt, đại địa oanh minh chấn động như sơn nhạc kình thiên uy áp 4 phương!

Võ đạo thông thiên cường giả.

Lại chí ít đã qua 3 lần huyết biến, thực lực mạnh có thể chiến Kim Đan, bây giờ một thân khí huyết sôi trào, cảm giác bên trong liền như 1 viên mặt trời, tản ra sáng rực quang hoa, muốn đem người đốt thành tro bụi.

“Giết!”

Xa phu 1 quyền đánh ra, thiên địa tùy theo nổ đùng, đảo mắt liền cùng mấy vị người áo đen chiến thành một đoàn, lấy một địch nhiều vẫn đại chiếm thượng phong, trong lúc giơ tay nhấc chân bắn ra uy năng, làm cho người kinh hãi không thôi.

Tỳ nữ mang theo Lưu Toàn Chân liền muốn tiến vào Long Môn trấn, nhưng lại có 2 đạo áo bào đen thân ảnh ngăn lại đường đi, “Lưu công tử mời về, chớ có để chúng ta làm khó.”

“Công tử?” Tiểu Điệp xoay người nhìn lại.

Lưu Toàn Chân cắn răng, “Ta đều đáp ứng lão tổ tông, sao có thể bỏ dở nửa chừng? Chơi hắn nhóm!”

Tiểu Điệp người nhẹ nhàng hướng về phía trước, đưa tay hướng về phía trước ghìm xuống, 1 đạo chú ấn lập tức hiển hiện, thẳng đến 2 người rơi xuống.

“Linh chú một phái!”

Đối diện kinh hô, hiển nhiên từ này vừa đánh trúng, nhận ra tỳ nữ lai lịch.

Oanh ——

Oanh ——

2 đạo Kim Đan khí tức bộc phát, cùng chú ấn đối oanh.

Lưu Toàn Chân giật ra giọng, lớn tiếng gào thét, “Các ngươi cùng ta lão Lưu gia là làm tốt ước định, cũng chỉ có thể cản 3 lần, cái này đã 2 lần.”

“Mà lại, bản công tử bây giờ chỉ có một người, nếu là lại có Kim Đan xuất thủ, vậy coi như đừng trách ta không giảng đạo lý!”

Nói, hắn lật tay tay lấy ra phù lục, cứ việc chưa kích hoạt, lại có kinh người khí tức từ đó phóng thích.

Liền thấy bùa này, là 1 một loại nào đó ngọc chất cắt miếng về sau luyện chế, mặt ngoài có 1 tôn giống như hài nhi ngồi xếp bằng thân ảnh.

La Quan biến sắc, “Lão sư, đây là vật gì?”

“Nguyên Anh chân phù!” Huyền Quy thanh âm lộ ra kinh ngạc, “Vật này là Nguyên Anh cảnh cường giả, lấy tự thân Nguyên Anh vì nguyên, thác ấn mà thành phù lục, có Nguyên Anh cảnh cường đại uy năng. Nhưng cử động lần này đối Nguyên Anh cảnh tu sĩ mà nói, có tổn thất cực kỳ lớn hại, phần lớn là thọ nguyên sắp hết người, mới có thể dùng thủ đoạn, lưu cho hậu bối làm phòng thân.”

Dừng một chút, Huyền Quy tiếp tục nói: “Khục! La Quan a, nam tử hán đại trượng phu, đi tại thế gian cái nào không phải tam thê tứ thiếp, bằng không ngươi suy tính một chút, Lưu Toàn Chân lời mới vừa nói?”

La Quan khóe miệng co giật, “Lão sư, ngài liền đừng nói giỡn.” Hắn vuốt vuốt lông mày, nhảy xuống đại thụ quấn một vòng tròn lớn, tránh đi giao chiến chi địa đi hướng Long Môn trấn.

Nhưng vào lúc này, một tiếng hét thảm vang lên, “La huynh cứu ta! Cứu ta a!”

Liền gặp Lưu Toàn Chân đại hô tiểu khiếu, dưới chân toát ra một đoàn thanh quang phi nước đại, sau lưng thì có mấy người theo đuổi không bỏ, các loại pháp quyết không ngừng đánh xuống, nhưng hiển nhiên bọn hắn không dám thật đả thương hắn, dùng phần lớn là cấm khốn chi thuật.

La Quan bước chân dừng một chút, vung tay nói: “Lưu

huynh cố lên, ngươi có thể!” Quay người “Sưu” một tiếng, liền xông vào Long Môn trấn.

Vũng nước đục này, hắn là tuyệt đối sẽ không lội!

“La huynh! La huynh!” Sau lưng Lưu Toàn Chân rống to, tràn ngập khó có thể tin.

Tiến vào Long Môn trấn, lọt vào trong tầm mắt nhìn thấy một mảnh hỗn độn, rất nhiều kiến trúc đều bị đánh nát, cái này cũng càng một bước liên hồi xung đột.

La Quan dừng ở 1 tòa tiểu viện bên ngoài, lúc này cửa sân mở rộng, một tên trẻ tuổi nam tử cầm kiếm, xếp bằng ở trong viện 1 viên cây táo hạ. Lưỡi kiếm kia phía trên, còn có máu tươi vẫn chưa khô cạn, quanh thân sát khí bốc lên!

Đột nhiên, người này mở mắt ra lạnh lùng xem ra, “Cút! Đây không phải ngươi nên đến địa phương! !”

La Quan nhíu mày, cất bước tiến vào tiểu viện, tiện tay đem cửa sân đóng lại.

Xung quanh chỗ ở rất nhiều ánh mắt xem ra, lộ ra thương hại chi ý, tiểu tử này khí tức bình thường, lá gan cũng không nhỏ, dám đi tìm Giang Minh kiếm tông Phương Lỗi, quả thực là muốn chết.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, từ trong tiểu viện truyền ra, về sau liền không có động tĩnh

Ngươi nhìn, cái này liền kết thúc! !

Phương Lỗi là thật mạnh, nghe nói một thân tu vi, đã đột phá tới Trúc Cơ 4 tầng, tu thành Giang Minh kiếm tông sương mù sông kiếm quyết, chiến lực càng thêm kinh người. Sớm có nghe đồn nói, lần này 12 ngày kiêu tuyển chọn, hắn có rất lớn tỉ lệ thông qua khảo nghiệm.

Lạch cạch ——

Một cỗ thi thể bị từ tiểu viện bên trong vứt ra, rơi vào trước cửa.

Một nháy mắt, phiến khu vực này bỗng nhiên yên tĩnh, vô số hai tròng mắt trừng lớn, lộ ra kinh hãi chi ý.

Phương Lỗi!

Không sai, chính là hắn.

Bây giờ, thấu ngực mà qua trí mạng 1 kiếm, sở dụng thế mà chính là, chính hắn bội kiếm.

Làm sao có thể? !

Vô số trong lòng người, lúc này nhấc lên kinh đào hải lãng, lại nhìn về phía kia cửa viện đóng kín tiểu viện, liền toát ra thật sâu kính sợ.

1 kiếm liền giết Phương Lỗi, thực lực này, quả thực mạnh khủng bố.

Lần này 12 ngày cửa tuyển chọn chiến bên trong, người này tuyệt đối không thể trêu chọc!

Mà đây cũng là La Quan mục đích, bây giờ trước hết giết 1 người lập uy, liền có thể giảm bớt rất nhiều phiền phức.

Sau đó 1 canh giờ, lại có mấy người tới mảnh này đường đi, nhưng đều không ngoại lệ khi bọn hắn nhìn thấy, La Quan chỗ tiểu viện ngoài cửa, Phương Lỗi bị mình trường kiếm đánh giết thi thể về sau, sắc mặt riêng phần mình biến đổi, quả quyết từ bỏ cướp đoạt suy nghĩ.

Rốt cục, một thanh âm ở trong thiên địa vang lên, “Thời gian đến, tiểu trấn phạm vi bên trong có được chỗ ở người, tự động thu hoạch được leo núi tư cách, những người còn lại cùng nhau đào thải!”

Hô ——

Trong tiểu trấn, vô số người tu hành lúc này, từ đáy lòng nhẹ nhàng thở ra.

Sau một khắc, liền thấy từng đạo lưu quang, từ đỉnh đầu phía trên bay xuống, rơi vào từng cái tu sĩ trước mặt, tự động ngưng tụ hóa thành một mặt màu đen thiết bài, phía trên chỉ có 1 cái đơn giản số hiệu.

La Quan lệnh bài, số hiệu là 800 43, hắn đảo qua một chút bỏ vào trong ngực, đứng dậy đẩy cửa đi ra ngoài. Quay người nhìn lại bao phủ Long Môn sơn phong ấn trận pháp, bây giờ đã tiêu tán, hiển nhiên có thể leo núi.

Khảo nghiệm, lúc này chính thức bắt đầu! !

Xung quanh tiếng mở cửa liên tiếp vang lên, lần lượt từng thân ảnh đi ra, ánh mắt vô ý thức nhìn về phía La Quan, toát ra thật sâu kính sợ, kiêng kị.

Nhưng có 1 đạo lại khác, bao hàm lấy thật sâu u oán!

La Quan quay người, liền cùng Lưu Toàn Chân mắt lớn trừng mắt nhỏ, hắn một mặt bi thương, ủy khuất, “La huynh, Lưu mỗ vốn cho rằng ngươi ta trải qua 2 ngày hài hòa ở chung, đã xem như bằng hữu, nào có thể đoán được trong lúc nguy nan ngươi lại bỏ ta mà đi, tâm ta đau nhức rất a La huynh! !”

Hắn đang nói ai? Nhìn ta làm gì? Không hiểu thấu!

La Quan mặt không biểu tình thu hồi ánh mắt, nhanh chân hướng bên ngoài trấn bước đi.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 258 : Bầu trời đêm bên trong huyết mâu

Lưu Toàn Chân người đều tê dại, hắn rõ ràng cảm nhận được, La Quan truyền lại ra ý tứ, gia hỏa này thế mà giả không biết!

Ta nhất định phải… A? Người đâu? Lại chạy nhanh như vậy!

Lưu Toàn Chân tức giận bất bình đuổi theo, nhưng đưa mắt nhìn bốn phía khắp nơi đều là ô ương ương đám người, đâu còn có La Quan thân ảnh.

Long Môn sơn bên trên mọi người nhanh chân tiến lên, rất nhanh một màn ánh sáng xuất hiện, trình hình cái vòng bao trùm cả tòa sơn nhạc, hiển nhiên đây chính là 1 đạo khảo nghiệm.

Một người tu sĩ tiến lên, đem tay đè tại màn sáng bên trên, sắc mặt hắn khẽ biến chỉ nghe “Bành” một tiếng vang trầm, lại bị đẩy lui trở về.

Cũng có người đưa tay, nhẹ nhõm hướng về phía trước đẩy, liền trực tiếp xâm nhập màn sáng bên trong, xuyên qua kế tục tiếp theo hướng về phía trước.

La Quan nhìn một hồi, đoán được cửa này đại khái là khảo nghiệm tu vi, xác định không có không ổn về sau, hắn đi đến màn sáng trước. Đưa tay ghìm xuống, bỗng nhiên có lực phản chấn truyền ra, nhưng hắn chỉ là hơi

một lần phát lực liền đem nó đánh lui, tùy theo một bước bước vào trong đó.

Cái này màn sáng có chừng lấy, Trúc Cơ cấp độ lực lượng, nói cách khác Trúc Cơ trở xuống tu vi, cho dù may mắn thông qua Long Môn trấn bên trong cửa thứ 1 lớn sàng chọn, cũng đem dừng bước tại đây.

Gia nhập 12 ngày cửa tu vi yêu cầu, thế mà là Trúc Cơ cảnh… Quả nhiên cánh cửa cực cao!

La Quan tiếp tục hướng phía trước, tại chỗ giữa sườn núi, lại gặp đạo thứ 2 màn sáng.

Cửa này, kiểm nghiệm chính là tuổi tác.

30 tuổi trở lên người, tất cả đều đào thải!

La Quan nhìn thấy một tên nam tử áo đen, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin, “Không có khả năng? Lần trước thiên kiêu tuyển chọn, cốt linh hạn chế hay là 35 tuổi, vì sao đột nhiên lại đề cao độ khó!”

“Ta chịu khổ 10 năm, chính là vì đợi đến hôm nay, bái nhập 12 ngày trong môn, đọ sức 1 cái mới tinh tương lai… Vì sao muốn đối với ta như vậy!”

Hắn phẫn nộ phát cuồng, 1 quyền đánh phía màn sáng, lại bị lực phản chấn đánh bay, từng ngụm từng ngụm thổ huyết mắt thấy là bị trọng thương.

Xung quanh ánh mắt bên trong, có dòng người lộ thương hại đồng tình, nhưng càng nhiều hơn là cười

lạnh, trào phúng.

“35 tuổi cũng không phải không được, nhưng ngươi nghĩ được phá cách tuyển chọn, phải có đầy đủ mạnh thực lực, ngay cả ánh sáng màn đều không đánh tan được, còn bị phản chấn thổ huyết, liền điểm này củi mục thực lực, hay là về nhà sớm tẩy tẩy ngủ đi!”

“Ha ha, tại công kích này màn sáng, cẩn thận chọc giận 12 ngày cửa người, đưa ngươi nấu lại trùng tạo!”

“Không có thực lực, liền có khác ý nghĩ xấu, như người người đều có thể gia nhập 12 ngày cửa, kia còn có cao thấp quý tiện chi phân sao?”

La Quan thu hồi ánh mắt, đưa tay đặt tại màn sáng bên trên, trực tiếp tiến vào bên trong.

Biểu lộ một mảnh yên tĩnh, nhưng mới rồi một màn kia, lại làm cho đáy lòng của hắn sinh ra một chút gợn sóng. Đại đạo vô tình a… Như không có lão sư tồn tại, chỉ bằng xuất thân của hắn, lại như thế nào có thể đi đến hôm nay? Vừa nghĩ đến đây, trong lòng hắn may mắn chi hơn, càng có vô tận cảm kích.

Lão sư đối với hắn, ân cùng tái tạo!

Đạo thứ 3 màn sáng xuất hiện, nhưng hiển nhiên nó cùng lúc trước hai đạo ánh sáng màn đều có chỗ khác biệt. Liền thấy mỗi 1 cái tới gần màn sáng tu sĩ, đều sẽ bị hút vào trong đó, mấy hơi sau có người thuận lợi thông qua, nhưng càng nhiều người lại bị đẩy trở về.

Kẻ thất bại đều sắc mặt trắng bệch đầu đầy mồ hôi, nhìn về phía màn sáng ánh mắt, toát ra thật sâu hồi hộp, như kinh lịch một loại nào đó cực đáng sợ sự tình.

Còn có người không muốn tiếp nhận hiện thực, cắn răng kế nối liền trước, lại trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, tựa như trước đó đạo thứ 2 kiểm nghiệm cốt linh lúc đồng dạng —— thất bại liền sẽ bị đào thải, không có cơ hội thứ hai!

La Quan nhìn thấy mấy cái, vừa rồi vô tình chế giễu tu sĩ, bây giờ bị màn sáng đẩy lui, từng cái thất hồn lạc phách, không gặp lại vừa rồi chế giễu, cay nghiệt tư thái.

Đạo thứ 3 màn sáng, khảo nghiệm là ý chí!

La Quan bước vào màn sáng nháy mắt, bên tai bỗng dưng vang lên rít lên một tiếng, sau một khắc trước mắt thế giới lâm vào hắc ám, tại kia đen như mực thiên khung ở giữa, lại có một đôi tròng mắt màu đỏ ngòm mở ra.

Chỉ một cái liếc mắt liền khiến La Quan trái tim co vào, từ bản năng bên trong sinh ra cực kỳ kinh hãi sợ, hận không thể xoay người bỏ chạy.

Sau một khắc, một tiếng kiếm minh bỗng dưng vang lên, giết chóc bản nguyên tự hành kích hoạt, La Quan đôi mắt vào lúc này, lại cũng biến thành huyết sắc. Cùng thiên khung bên trong tròng mắt màu đỏ ngòm đối mặt, giờ khắc này trong lòng của hắn lại không một chút sợ hãi, có chỉ là vô tận ngang ngược sát cơ.

Mà liền tại, La Quan đôi mắt biến thành huyết sắc lúc, trong vòm trời huyết mâu hình như có cảm giác, nguyên bản đen nhánh thiên khung ở giữa, đột nhiên có huyết sắc lôi đình nổ tung, vô tận lôi quang chảy xiết phun trào ở giữa, 1 đạo khí tức băng hàn từ đó giáng lâm, liền muốn đem hắn khóa chặt. Nhưng vào lúc này, “Răng rắc” “Răng rắc” vỡ vụn âm thanh bỗng dưng vang lên, sau một khắc trước mắt toà này thế giới, như mặt gương phá thành mảnh nhỏ.

Bên tai trận trận kinh hô, La Quan mở 2 mắt ra, đáy mắt cuối cùng một tia huyết sắc rút đi, liền thấy chắn ngang ở phía trước đạo thứ 3 màn sáng, bây giờ không ngờ biến mất không thấy gì nữa.

Sưu ——

Sưu ——

Lần lượt từng thân ảnh bỗng nhiên xông về phía trước, thẳng đến đỉnh núi.

La Quan lại không chút do dự, trực tiếp lui về phía sau.

Sau một khắc chỉ nghe hừ lạnh một tiếng, những cái kia ý đồ đục nước béo cò tu sĩ, từng cái bay ngược trở về, miệng mũi máu tươi cuồng phún.

“Tại 12 ngày cửa ngay dưới mắt đùa nghịch tiểu thủ đoạn? ? Thật sự là không biết sống chết! !” Một thân ảnh xuất hiện ở giữa không trung, ánh mắt âm trầm ánh mắt lạnh lẽo, chậm rãi đảo qua phía dưới.

Kim Đan cao giai!

Chí ít là 1 vị tầng 6 trở lên siêu cấp cường giả, bây giờ chỉ là 1 người, kia khí thế mênh mông tựa như như thủy triều hoành ép thập phương.

Nhưng hiển nhiên hắn vẫn chưa phát giác được không ổn, hơi 1 do dự về sau, trầm giọng nói: “Đem những này người vứt xuống núi, tất cả mọi người nguyên địa chờ, đợi đạo thứ 3 khảo nghiệm khởi động lại về sau, phương có thể tiếp tục hướng phía trước.”

La Quan âm thầm nhíu mày, “Lão sư?”

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Không có việc gì, ngươi một mực đi vào.”

Trong lòng nhất định, La Quan kiên nhẫn chờ đợi, một lát sau màn sáng lại lần nữa hiển hiện, mọi người theo thứ tự tiến lên, rất nhanh liền đến phiên La Quan.

Quen thuộc tràng cảnh, đen nhánh thiên khung ở giữa tròng mắt màu đỏ ngòm hiển hiện, nhưng lúc này đây có Huyền Quy che lấp, giết chóc bản nguyên xao động cũng bị áp chế xuống.

La Quan có thể cảm nhận được, một tia mịt mờ âm hàn khí hơi thở từ trên người hắn đảo qua, mấy hơi sau trước mắt hắc ám thế giới tiêu tán, hắn thân ảnh đã xuyên qua màn sáng.

Nơi đây đã gần kề gần đỉnh núi, La Quan tiếp tục tiến lên không lâu, liền nhìn thấy một màn kinh người.

Chỉ thấy Long Môn sơn chi đỉnh, bây giờ lại bị người 1 kiếm san bằng, xuất hiện 1 tòa cự đại bình đài. Mà trước đó thông qua khảo nghiệm mọi người, bây giờ đều đứng tại bình đài một góc, La Quan nhíu nhíu mày, ám đạo cái này liền thông qua rồi? Tuy nói có chút khó khăn, nhưng 12 ngày cửa khảo nghiệm, không nên qua loa như vậy đi.

Hắn đi tới mọi người đứng phía sau định, não hải lại hiện ra, đạo thứ 3 màn sáng khảo nghiệm bên trong, nhìn thấy cặp con mắt kia.

“Lão sư, kia đôi mắt là cái gì? Tại sao lại kích phát giết chóc bản nguyên, ta cảm thấy nó phi thường… Xao động, giống như là nhận biết cái này hai con mắt.”

Huyền Quy cười lạnh, “Nó đương nhiên nhận biết, bởi vì giết chóc bản nguyên vốn là, từ Thần trên thân tách ra ngoài lực lượng! !”

“Cái gì?” La Quan trong lòng giật mình, nếu không phải tâm chí kiên định, sợ là giờ phút này đã thất thố.

Giết chóc bản nguyên khủng bố hắn hết sức rõ ràng, làm thế nào cũng không ngờ tới, sẽ có được đáp án này… Giết chóc bản nguyên ban đầu người sở hữu? ?

Tê ——

Chỉ là nghĩ một hồi, liền nhịn không được hít một hơi lãnh khí!

Thần, là ai?

Huyền Quy thản nhiên nói: “Không cần sợ hãi, tuy nói năm đó Thần đích xác khủng bố, giáng lâm đến đây giới lúc, kém chút lật trời đi, nhưng cuối cùng vẫn là bị trấn áp, rơi vào bị vĩnh viễn cầm tù thâm uyên, thoát thân không được hạ tràng. Vừa rồi ngươi nhìn thấy đôi mắt, là Thần một tia ý niệm biến thành, nhìn xem dọa người lại uy năng cực kỳ có hạn.”

“Bất quá, Thần bị trấn áp thâm uyên, thế mà còn có thể đem ý niệm giáng lâm hiện thế, đích thật là lợi hại… Hừ hừ, xem ra 12 ngày trong môn, có người lọt vào thâm uyên dẫn dụ, đã sa đọa nhập ma!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 259 : Thế gian chưa từng “Công bằng” 2 chữ

La Quan thở sâu, hỏi ra vừa rồi nghi vấn.

Huyền Quy lắc đầu, “Ta không biết.” Dừng một chút, “Không chỉ là ta, thế gian này không ai biết, Thần đến tột cùng đến từ cái kia bên trong, liền như vậy đột ngột giáng lâm… Ngô, có lẽ đỉnh đầu không thể nói vị kia, có thể có chút manh mối, nhưng hiển nhiên sẽ không nói cho chúng ta.”

“Bất quá có một chút phải nhắc nhở ngươi, ma liền tới từ thâm uyên, Thanh Tiêu kiếm tông chi chủ bị đế kiếm mảnh vỡ phản phệ, mà đế kiếm mảnh vỡ lại đã nhập ma, cái này có lẽ cùng Thần tồn tại liên quan, ngươi về sau rất có thể sẽ còn cùng vị này liên hệ.”

La Quan trong lòng nghiêm nghị, hẳn là bị phong ấn tại thâm uyên Thần, lại cố ý nhúng chàm đế kiếm mảnh vỡ? Thần muốn làm gì? Đương nhiên cái này cũng không trọng yếu, chính là trời sập xuống cũng có người cao đỉnh, không tới phiên hắn đến đau đầu, mấu chốt ở chỗ đế kiếm mảnh vỡ là hắn vật cần… Như như suy đoán như vậy, nhất định phải sinh ra vô số phiền phức!

La Quan cùng Huyền Quy giao lưu lúc, càng nhiều người thông qua 3 đạo sàng chọn, đi tới đỉnh núi bình đài.

Một lát sau, trước đó hiện thân vị kia Kim Đan cao giai, xuất hiện ở trước mặt mọi người, trầm giọng nói: “Ngươi chờ đến ở đây, liền thông qua sơ si, có tư cách chân chính tham gia, 12 ngày cửa thiên kiêu tuyển chọn.”

Quả nhiên, trước đó kia cũng là làm nóng người, chính đề còn chưa bắt đầu.

Kim Đan cao giai thản nhiên nói: “Long Môn sơn bên trong, có thông hướng ngọn núi nội bộ thông đạo, ngươi cùng cần tự hành tìm tới cửa vào, cũng tại ngọn núi trong hang đá thu hoạch tín vật, thuận lợi đem nó đưa đến nơi đây liền coi như thông qua.”

Đang khi nói chuyện, người này lật tay lấy ra một vật, là 1 khối toàn thân thuần trắng ngọc bài, mặt ngoài có oánh quang lưu chuyển, hiển nhiên nhất định không phải phàm vật.

“Bắt đầu đi!”

Nói xong, hắn thân ảnh biến mất không gặp, trên bệ đá mọi người ầm vang tản ra, rất nhanh có kinh hô vang lên, “Ta tìm tới cửa vào!”

Hưu ——

Hưu ——

Tiếng xé gió bên trong, một đám thân ảnh vọt tới.

La Quan không có tham gia náo nhiệt, nhiều người như

vậy đi vào chung, không có tín vật còn tốt, như coi là thật xuất hiện, còn không phải đánh ra chó não chữ đến? Hắn mặc dù không sợ, nhưng 12 ngày cửa khảo hạch vừa mới bắt đầu, quá sớm bại lộ thực lực chân chính, chưa chắc là chuyện tốt.

Đương nhiên, nguyên nhân trọng yếu nhất là có Huyền Quy hỗ trợ, La Quan có thể tuỳ tiện tìm tới, cái khác tiến vào dưới mặt đất hang đá thông đạo.

Rất nhanh, Huyền Quy thanh âm vang lên, “Phía trước sơn cốc, bay đến cuối cùng có 1 cái vách đá, phía dưới vách đá liền có cửa vào.”

La Quan bay vào sơn cốc, quả nhiên thấy vách đá, phía dưới là một mảnh rậm rạp bụi gai, tráng kiện xanh biếc mặt ngoài trải rộng gai nhọn, tại dưới ánh mặt trời lại lóng lánh nhàn nhạt màu lam, hiển nhiên bản thân ẩn chứa kịch độc.

Phất tay áo vung lên, mảng lớn kiếm mang gào thét mà ra, đem bụi gai chém vỡ về sau, lộ ra 1 đầu thông hướng dưới mặt đất vách đá, trải qua Huyền Quy cảm giác không có không ổn về sau, La Quan lách mình tiến vào bên trong.

Vách đá mới đầu hẹp nhỏ, La Quan cần xoay người tiến lên, nhưng bất quá hơn mười trượng về sau, trước mắt liền đột nhiên rộng lớn bắt đầu, thình lình đã tiến vào dưới mặt đất hang đá phạm vi.

Để La Quan kinh ngạc chính là, mảnh này trong hang đá có, có chút rõ ràng nhân công mở vết tích, liền như rất

nhiều năm trước đó, từng có người tại cái này sinh hoạt.

Oanh ——

Có động tĩnh truyền đến, nương theo lấy ẩn ẩn ầm ĩ âm thanh, La Quan ánh mắt chớp lên, thẳng đến động tĩnh đầu nguồn mà đi. Rất nhanh hắn liền nhìn thấy ngay tại trong chém giết mấy người, mà bọn hắn chỗ tranh đoạt mục tiêu, rõ ràng là bị vây công người, trong tay nắm chắc 1 khối ngọc bài.

Tín vật!

“Đáng chết! Các ngươi bọn này hỗn trướng, ta là thái nhạc tông đại sư huynh, các ngươi dám ra tay với ta, đợi rời đi sau ta tuyệt tha không được các ngươi!”

Bị vây công người gầm thét liên tục.

Hắn khiến xung quanh mấy người sắc mặt biến hóa, nhưng rất nhanh liền lại vây giết quá khứ, thủ đoạn càng thêm tàn nhẫn, lăng lệ!

“Chư vị, nếu không nghĩ sau đó bị trả thù, nên biết làm thế nào đi?”

“Xử lý người này, ngươi ta lại tranh tín vật!”

“Tốt!”

Rất nhanh, một tiếng hét thảm vang lên, kia thái nhạc tông đại sư huynh bị 1 đạo linh quang đánh xuyên đầu lâu, bị mất mạng tại chỗ.

Lạch cạch ——

Thi thể rơi trên mặt đất, lại vẫn nắm thật chặt tín vật ngọc bài, trước một khắc liên thủ vây giết mấy người, lúc này lâm vào trầm mặc.

Dư quang lẫn nhau giao thoa, đều là âm trầm, lạnh lùng!

“Giết!”

“Mỗi người dựa vào thủ đoạn!”

“Khối này tin ta, ta muốn!”

Trong tiếng gầm rống tức giận, tiếng chém giết tại trong hang đá lại lần nữa vang lên.

La Quan âm thầm nhíu mày, xem ra trong hang đá tín vật số lượng không nhiều, nếu không không đến mức gây nên, kịch liệt như vậy tranh đoạt. Nhưng lại ngẫm lại đây mới là bình thường, 12 ngày cửa tuyển chọn thiên kiêu, chú định sẽ chỉ thu trong đó ưu dị nhất người bái nhập môn hạ.

Từ Long Môn trấn bắt đầu, sàng chọn cũng đã bắt đầu.

Sóng lớn đãi cát, kim ngọc từ hiện!

Về phần tử thương thảm trọng… Đây chính là đại đạo tu hành, lãnh khốc mà tàn nhẫn.

Chỉ có cường giả, mới có thể thu được lấy cơ duyên,

mới có tư cách tiến thêm một bước.

Kẻ yếu, hoặc là cúi đầu nhận mệnh, hoặc là cũng chỉ có thể liều mình đánh cược một lần.

Sưu ——

Tiếng xé gió lên, ngay tại trong chém giết mấy người, sắc mặt lập tức đại biến.

“Đáng chết! Dừng tay cho ta!”

“Xử lý hắn!”

“Đem thư vật lưu lại!”

Nhưng bọn hắn tốc độ, thực tế là quá chậm, La Quan cầm tới tín vật ngọc bài về sau, một cái lắc mình trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Sau lưng, vang lên từng tiếng phẫn nộ gào thét, La Quan khóe miệng lộ ra ý cười.

Cửa thứ 1, thông qua!

Hắn đường cũ trở về, từ vách đá bên trong đi ra, nhưng vào lúc này sắc mặt biến hóa, bỗng dưng ngẩng đầu liền thấy trong sơn cốc bây giờ, đang chờ 1 người.

Đó là một áo bào tím nam tử trẻ tuổi, khóe miệng mỉm cười ánh mắt lại băng lãnh đến cực điểm, “Quả nhiên, chỉ cần chờ ở cửa vào bên ngoài, tự nhiên là có cần cù con chuột con, chủ động đem tín vật đưa tới.” Hắn đưa

tay, “Ngọc bài cho ta, lại quỳ xuống dập đầu ba cái, ta có thể tha cho ngươi một cái mạng! !”

La Quan: …

Hắn nhìn xem nam tử áo bào tím, tâm lý một trận lắc đầu, còn sống không tốt sao? ? Làm gì nhất định phải muốn chết!

Nam tử áo bào tím từ đối diện ánh mắt bên trong, cảm nhận được một thứ gì đó, sắc mặt lập tức âm trầm xuống.

“Thứ không biết chết sống, ta liền tiễn ngươi một đoạn đường!”

Oanh ——

Hắn một bước đạp xuống, Trúc Cơ 7 tầng uy áp ầm vang giáng lâm, mặt mũi tràn đầy đều là nhe răng cười.

Đúng lúc này, kiếm minh bỗng dưng vang lên, nam tử áo bào tím nhe răng cười, lập tức cứng ở trên mặt.

“A!”

Kinh hô bên trong, một vòng ánh sáng nháy mắt bộc phát, đem hắn bảo hộ ở trong đó.

Kiếm ảnh ngang nhiên chém xuống, vòng sáng trực tiếp vỡ vụn, nhưng cũng triệt tiêu một kiếm này bên trong, ẩn chứa tuyệt đại bộ phân lực lượng.

Nam tử áo bào tím kêu thảm một tiếng, cả người bị đánh bay ra ngoài, hắn từng ngụm từng ngụm thổ huyết, mặt mũi tràn đầy trắng bệch đều là sợ hãi!

Hoảng sợ nhìn thoáng qua La Quan, người này xoay người bỏ chạy.

La Quan khẽ nhíu mày, không nghĩ tới cái này nam tử áo bào tím trong tay, lại còn có bảo mệnh át chủ bài, ngăn lại hắn một kiếm chi uy.

Đang muốn chém ra kiếm thứ 2, đem người này lưu ở nơi đây, La Quan nhíu mày, đột nhiên từ đáy lòng sinh ra một tia rung động.

Hắn quay người liền thấy sơn cốc bên ngoài, 1 viên tráng kiện dưới đại thụ, chẳng biết lúc nào nhiều một người trung niên nam tử, chính diện vô biểu lộ nhìn tới.

Mà trong lòng hắn rung động, chính là nguồn gốc từ này! !

Kim Đan cường giả… So Tử Vân tông tông chủ càng mạnh, chí ít là 1 vị Kim Đan 4 tầng.

Hẳn là người này, cùng vừa rồi nam tử áo bào tím ở giữa, tồn tại liên quan nào đó?

Suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, La Quan đè xuống trong lòng sát ý, đối dưới cây nam tử xa xa chắp tay về sau, quay người hướng đỉnh núi bệ đá bước đi, nhưng phía sau rõ ràng còn có thể cảm nhận được, kia nhìn chăm chú mà đến băng lãnh ánh mắt, cái này khiến sắc

mặt của hắn, không khỏi hiển hiện âm trầm! !

Đáng chết, ta đều bỏ qua cho tính mạng hắn, còn muốn như thế nào?

Đột nhiên, một cái ý niệm trong đầu từ đáy lòng đụng tới —— hẳn là, kim đan này nam tử trung niên, là cố ý xuất hiện tại ngoài sơn cốc.

Nói cách khác, hắn nguyên bản là, vì bảo hộ áo bào tím nam tử trẻ tuổi mà đến!

12 ngày cửa thiên kiêu tuyển chọn chiến bên trong, lại có thể có người công nhiên gian lận, dám can đảm làm như vậy nếu nói không có, đạt được 12 ngày cửa ngầm đồng ý, La Quan tuyệt đối không tin.

Quả nhiên lão sư nói không sai, trên đời này cho tới bây giờ đều không tồn tại, chân chính “Công bằng” 2 chữ!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 260 : Trấn Long tỏa

La Quan trở lại đỉnh núi bệ đá lúc, mấy đạo băng lãnh ánh mắt rơi xuống, sát cơ không chút nào che lấp.

Trước đó đào tẩu kia nam tử áo bào tím, đang cùng bên người mấy người nói nhỏ, mặt mũi tràn đầy vẻ oán độc. Càng ngạc nhiên hơn chính là, bây giờ trong tay người này, thình lình cầm 1 khối tín vật ngọc bài. Hiển nhiên vì "Để phòng lỡ như", đã có người sớm chuẩn bị thỏa đáng, bảo đảm hắn có thể thuận lợi thông qua.

La Quan nhíu nhíu mày, chợt bình tĩnh lại.

Rất mau theo lấy 12 ngày cửa tu sĩ lên tiếng, thứ 1 nói chính thức khảo nghiệm kết thúc, mà bây giờ thuận lợi trở lại trên bệ đá tu sĩ, chỉ còn hơn hẹn 1, tỉ lệ đào thải có thể xưng tàn khốc.

"Tiếp xuống, các ngươi tất cả mọi người đem trở về hang đá, mang về 3 khối tín vật ngọc bài người, liền coi như thông qua cửa thứ 2." Kim đan này cường giả ánh mắt hờ hững, "Cửa này cần thiết tín vật ngọc bài, nhất định phải tự tay cướp đoạt, nếu không hết thảy tước đoạt tuyển chọn tư cách!"

Trên bệ đá một trận xao động, chúng tu sĩ mặt lộ vẻ ngưng trọng, nhưng cuối cùng bọn hắn bảo trì trầm mặc.

12 ngày cửa thiên kiêu tuyển chọn, từ trước cực kỳ gian

nan, bọn hắn phần lớn có chuẩn bị.

Bởi vì cái gọi là muốn trèo lên đại đạo người, tất nhận nó nặng!

“Bắt đầu đi!”

12 ngày cửa Kim Đan thanh âm rơi xuống nháy mắt, mọi người bỗng nhiên tản ra, đối mắt nhìn nhau ở giữa, hiển thị rõ kiêng kị, lạnh lùng.

La Quan quay người liền đi, hắn có thể cảm nhận được đến từ sau lưng, tràn ngập sát ý băng lãnh ánh mắt. Cười lạnh một tiếng, hắn bỗng nhiên hạ xuống thân ảnh, tiến vào sơn lâm bên trong.

Sưu ——

Sưu ——

Tiếng xé gió bên trong mấy người chạy nhanh đến, cũng đã tìm không thấy La Quan thân ảnh, sắc mặt lập tức âm trầm xuống.

“Đáng ghét, để kia tiểu tử trốn thoát!” Nam tử áo bào tím nghiến răng nghiến lợi, “Đại sư huynh, ngươi nhất định phải giúp ta giết người này!”

“Lý tông sư đệ yên tâm, người này trốn được nhất thời, nhưng chỉ cần còn tại Long Môn sơn bên trong, vi huynh tất giết hắn vì ngươi xuất khí.” Đại sư huynh mặt mũi tràn đầy tự tin, lấy hắn Trúc Cơ đỉnh phong tu vi, toàn lực bộc phát có thể chiến giả đan cường giả, dù chỉ là

dưới nhất chờ giả đan, cũng đủ khinh thường cùng thế hệ.

“Không sai, lấy đại sư huynh thực lực, đánh giết người này dễ như trở bàn tay! !”

“Lý tông sư huynh không cần sốt ruột, lại để hắn lại sống tạm một hồi.”

Cười lạnh, mấy người đi tới một chỗ cửa vào, chui xuống dưới đất hang đá.

Mà bây giờ, La Quan sớm đã thông qua một cái khác cửa vào, đi tới hang đá chỗ sâu, có Huyền Quy cảm giác rắc rối dày đặc như mê cung thông đạo dưới lòng đất, đối với hắn mà nói không có áp lực chút nào.

Đứng tại một chỗ chỗ đường rẽ, La Quan ẩn thân tại chỗ ngoặt về sau, một thân khí cơ toàn bộ thu liễm.

Đột nhiên có tiếng bước chân vang lên, 1 người vội vàng đi tới, khắp khuôn mặt là ý mừng. Hắn vận khí không tệ, vừa tiến vào trong hang đá, liền gặp được 1 quả hồng mềm, thuận lợi đoạt đến 1 khối tín vật ngọc bài, lại có 1 khối liền có thể thông quan.

Bành ——

Một tiếng vang trầm, tên này mặt mũi tràn đầy ý mừng tu sĩ, hừ đều không có hừ một tiếng, tại chỗ đã hôn mê.

La Quan lục soát hắn nhẫn trữ vật, Huyền Quy nhẹ nhõm phá giải, 2 khối tín vật ngọc bài xuất hiện trong

tay, khóe miệng của hắn lộ ra ý cười.

Không sai, 12 ngày cửa chính thức khảo hạch, đối với hắn mà nói chính là đơn giản như vậy, dù sao lấy La Quan tu vi lại có Huyền Quy tương trợ, quả thực chính là phủ lên lại bật hack.

Làm xong kết thúc công việc, La Quan quay người rời đi, nhưng tiến lên bất quá một lát sau, hắn đột nhiên mặt lộ vẻ kinh ngạc, nhìn về phía bên cạnh vách đá.

Sau một khắc, bên tai có tiếng long ngâm vang lên, La Quan đôi mắt chỗ sâu lập tức hiện ra một đôi dựng thẳng đồng, băng lãnh mà uy nghiêm.

Dựng thẳng đồng hiển hiện nháy mắt, La Quan trong mắt vách đá lập tức xảy ra biến hóa, như là sóng nước chấn động bên trong, nó mặt ngoài lại hiện ra 1 cái cửa đá.

Cái này cửa đá mặt ngoài, có vô số phù văn lưu chuyển, lít nha lít nhít thật nhỏ như hạt gạo, lẫn nhau cấu kết đến cùng một chỗ, liền như 1 đầu phù văn xiềng xích, đưa nó từng vòng từng vòng quấn quanh, phong cấm.

“Trấn Long tỏa! !”

Huyền Quy thanh âm vang lên, lộ ra một tia chấn kinh, hiển nhiên không ngờ tới, lại sẽ ở chỗ này nhìn thấy thứ này.

La Quan nói: “Lão sư, cái gì là Trấn Long tỏa?”

Huyền Quy như tại tổ chức ngôn ngữ, dừng một chút mới nói: “Giữa thiên địa có linh mạch rải, giấu tại sâu trong lòng đất, phóng thích linh lực tẩm bổ thế gian vạn vật… Ân, ngươi kia đế đô trong tiểu viện, xuống giếng toà kia linh lực con suối, ngay cả thấp nhất chờ linh mạch cũng không tính, nhiều lắm là chính là 1 khối linh mạch mảnh vỡ.”

“Mà linh mạch căn cứ mạnh yếu lớn nhỏ, chia làm khác biệt đẳng cấp, tỉ như Thiên Địa Nhân 3 giai, phía trên còn có hiếm thấy Thánh cấp, Thần cấp linh mạch các loại, mà cấp cao nhất linh mạch lại được xưng là long mạch, như Chân Long tiềm ẩn tại sâu trong lòng đất, tại năm tháng dài đằng đẵng bên trong, thậm chí có nhất định xác suất, nhưng sinh ra bản thân ý thức.”

La Quan trừng mắt, “Chẳng lẽ Trấn Long tỏa, là nhằm vào long mạch chi vật?”

“Không sai.” Huyền Quy nói: “Long mạch hiếm thấy đến cực điểm lại ẩn tàng cực sâu, rất khó bị người phát hiện, chỉ khi nào bại lộ tự thân, liền đem dẫn tới cường giả ngấp nghé, thế là liền có Trấn Long tỏa xuất hiện. Dùng cái này phong ấn dưới mặt đất long mạch, đem luyện hóa, hấp thu, liền chẳng khác gì là chiếm một trận thiên địa tạo hóa, đối với tu hành có cực lớn trợ giúp.”

“Nhưng cử động lần này làm trái đại đạo ý chí, nếu không có đầy đủ mạnh bối cảnh cùng đùi, liền đánh long mạch chủ ý, rất dễ dàng gặp thiên phạt… Liền tỉ như lúc trước mở tu kiến toà này dưới mặt đất hang đá người, bọn hắn năm đó hẳn là phát hiện cái này long mạch, bày ra Trấn Long tỏa về sau bây giờ biến mất không còn tăm

tích, ngươi cảm thấy bọn hắn đi đâu?”

Huyền Quy cười lạnh, “Lòng tham không đủ rắn nuốt voi, chú định lấy giỏ trúc mà múc nước công dã tràng, còn muốn uổng mạng… Bất quá cái này thung cơ duyên, bây giờ lại là tiện nghi ngươi.”

Trong giọng nói có nhiều cảm khái.

Long mạch vốn là ẩn tàng cực sâu, lại có Trấn Long tỏa phong ấn, khí cơ càng thêm khó mà bắt giữ, trước đó chính là nó đều không có phát giác. Nhưng La Quan thể nội có Chân Long chi huyết, lại làm được khí vận hóa giao, cả 2 điệp gia đến cùng một chỗ, mới cảm thấy được dị dạng.

Cái gì gọi là vận khí? Đây chính là! !

La Quan lại không bị cơ duyên choáng váng đầu óc, ngược lại càng thêm cẩn thận, “Lão sư, coi như thiên phạt đã bị người khác cản đi, nhưng long mạch cơ duyên cũng chưa chắc tốt cầm, đệ tử bây giờ tu vi được hay không a?” Cũng đừng chỗ tốt không có mò được, mình lại cho chôn đi vào.

“Yên tâm, vi sư trong lòng hiểu rõ.” Huyền Quy nói: “Trước mắt cái này long mạch, bị phong ấn lúc ứng chỉ là mới sinh trạng thái, nếu không Long Môn sơn địa thế, chí ít lại cao hơn 10,000 trượng không ngừng, lại có khủng bố long uy tràn ngập, đừng nói ngươi Nguyên Anh tới gần cũng sẽ bị trực tiếp trấn sát.”

La Quan ánh mắt sáng lên, “Vậy bây giờ, đệ tử nên làm

như thế nào? ?”

“Trước phá Trấn Long tỏa, đi vào lại nói!” Thông thiên xương dưới, Huyền Quy duỗi ra 2 con trảo trảo, tại trước mặt một trận khoa tay múa chân, lại có 1 đạo phù văn nổi lên.

Nó rõ ràng phi thường phí sức, miệng lớn thở mấy lần, gian nan đẩy về phía trước ra.

La Quan trước mặt không gian chấn động bắt đầu, lại có 1 đạo phù văn từ đó bay ra, trực tiếp rơi vào kia vách đá trên cửa đá. Chỉ nghe “Răng rắc” một tiếng, phù văn xiềng xích đúng là từng khúc vỡ nát, vách đá tùy theo đổ sụp xuống dưới, lộ ra chỗ sâu 1 tòa cự đại hang đá.

“Đi!”

Huyền Quy quát khẽ bên trong, La Quan thả người bay vào trong đó, rất nhanh liền thấy rõ trong động tình huống ——

Liền thấy trong thạch động ương, có một chỗ lõm chi địa, trong đó lại hội tụ 1 hồ ngọc dịch, mảng lớn oánh oánh bảo quang từ đó phát ra!

—

—

—

—

Chương 261 : Long mạch tinh túy

Ngọc dịch sền sệt như năm xưa rượu ngon, tản ra mê người khí tức, bây giờ chỉ là hít một hơi, thể nội pháp lực liền một trận tăng vọt.

“Long mạch tinh túy, quả nhiên là long mạch tinh túy!” Huyền Quy mặt lộ vẻ ý cười, “La Quan, lần này 12 ngày cửa tuyển chọn thi đấu, thật sự là đến đúng rồi!”

“Nhanh, đem bọn nó tất cả đều lấy đi, một giọt cũng không thể để lọt!”

Đây chính là danh xưng, mạnh nhất Trúc Cơ chí bảo long mạch tinh túy, có này bảo La Quan tiên đồ con đường, liền có thể hảo hảo hoạch định một chút.

Tỉ như ngũ sắc Kim Đan, thất thải Nguyên Anh… Trước đó không dám nghĩ, là bởi vì cần thiết hao tổn tài nguyên, thực tế là rất rất nhiều.

Nhiều đến dù là La Quan đã triển lộ ra, hợp cách “Thanh tồn kho” năng lực, Huyền Quy cũng chỉ là bỗng nhúc nhích suy nghĩ, liền trực tiếp ấn xuống.

Cảm nhận được Huyền Quy kích động, La Quan nhưng lại chưa hành động thiếu suy nghĩ, hắn nhìn chằm chằm kia 1 hồ long mạch tinh túy, đôi mắt chỗ sâu dựng thẳng đồng càng phát ra băng lãnh.

Sau một khắc, long mạch tinh túy bỗng dưng quay cuồng lên, lại có một cái bóng rồng bay ra, nó non nớt vô song chỉ có trượng hơn lớn nhỏ, quanh thân lại tràn ngập vô tận uy nghiêm, đôi mắt tràn ngập vô tận oán hận, ngang ngược.

Đương nhiên đó là, cái này long mạch chi linh!

Vô số năm nó bị nhốt ở đây, chỉ có thể trơ mắt nhìn xem thân thể của mình, bị Trấn Long tỏa từng chút từng chút luyện hóa, biến thành cái này 1 hồ long mạch tinh túy, mà nguyên bản nó là có cơ hội lột xác thành Chân Long, quát tháo thiên địa!

Đáng chết Nhân tộc!

Bỗng nhiên vung đuôi, long mạch chi linh gào thét mà đến, muốn xé nát La Quan hồn phách, để hắn vạn kiếp bất phục.

Đột nhiên, long ngâm bỗng dưng vang lên, La Quan sau lưng Chân Long chi ảnh hiển hiện, không cần thôi động nó lại bỗng nhiên đánh giết ra ngoài.

Đảo mắt, 2 đầu long ảnh chém giết đến cùng một chỗ.

Dưới tình huống bình thường, long mạch chi linh vị cách, muốn so bình thường Chân Long cao hơn nhiều.

Nhưng La Quan đạo này Chân Long chi ảnh, lại bởi vì giữa lông mày 1 cái “Tổ” chữ, trở thành Chân Long một mạch bên trong tôn quý nhất tồn tại.

Dù là long mạch chi linh tại trước mặt nó, đều muốn cúi đầu xưng thần!

Theo một tiếng không cam lòng gào thét, long mạch chi linh bị Chân Long chi ảnh xé nát, miệng lớn đem nó thôn phệ, có thể rõ ràng nhìn thấy, Chân Long chi ảnh thân thể lại lần nữa tăng vọt, đảo mắt đạt tới 200 trượng, nó giữa lông mày cái kia “Tổ” chữ, trở nên càng thêm ngưng thực. Hiển nhiên thôn phệ hết long mạch chi linh, La Quan thể nội Chân Long huyết mạch, lại lần nữa được tăng lên rất cao.

Bá ——

Chân Long chi ảnh gào thét bay trở về, chui vào La Quan thể nội, hắn rõ ràng cảm giác được, mình nhục thân đang không ngừng mạnh lên.

Đây là Chân Long chi huyết, đối với hắn thể phách phản hồi, như mặc cho đạo này Chân Long chi huyết kế tiếp theo cường đại xuống dưới, có lẽ tương lai ngày nào đó, La Quan có thể tu thành so sánh Chân Long khủng bố thân thể.

Đến lúc đó 1 quyền xuất thủ, liền có thể làm thiên địa biến sắc, luận võ nói thông thiên tuyệt cường người, cũng nửa điểm không kém.

“Trời sinh Long linh!” Huyền Quy thanh âm vang lên, lộ ra thổn thức, “Cái này long mạch tuyệt không phải bình thường, mới sinh trạng thái liền sinh ra ý thức… Năm đó bày ra Trấn Long tỏa người, có thể nói là bởi vì bản thân chi tư, hỏng biển mây đại lục ngàn tỉ sinh linh một trận

thiên đại tạo hóa!”

“Nếu không, như mặc cho cái này long mạch không ngừng lớn mạnh, biển mây đại lục chỗ thiên địa linh lực nồng độ, đem so hiện nay tăng vọt gấp 10 lần thậm chí là càng nhiều. Mà đầu này thiên địa ban thưởng linh long mạch, cũng rất có thể lột xác thành chân chính cự long… Lão già từng nói qua, xa xưa tuế nguyệt trước liền có một đầu long mạch, trải qua vạn cổ xây ra Chân Long thân thể, lịch hóa rồng thiên kiếp mà không vẫn, nhảy lên liền thành Chân Long một mạch bên trong, thực lực gần với Chân Long chi tổ kinh khủng tồn tại… Đáng tiếc nó tuy có thiên mệnh mang theo, lại mệnh đồ không tốt, cuối cùng rơi vào kết cục như thế.”

La Quan đi tới long mạch tinh túy hồ trước, lật tay lấy ra một chiếc bình ngọc, vật này được từ huyền y đạo nhân, lúc trước hắn lấy ra tồn trữ vô tận tử khí, vong hồn, chính là 1 kiện huyền diệu bảo vật, cũng có thể dùng đến tồn trữ long mạch tinh túy. Pháp lực rót vào về sau, ngọc bình lập tức bị kích hoạt, cường đại hút vào lực lượng bộc phát, đem long mạch tinh túy hút vào trong đó.

Rất nhanh, ao nước liền đã thấy ngọn nguồn, tuân theo Huyền Quy bàn giao, La Quan một giọt đều không có lưu lại.

Phong tốt miệng bình, trên mặt hắn lộ ra tiếu dung, mặc dù còn không biết được long mạch tinh túy cụ thể diệu dụng, nhưng Huyền Quy vừa rồi kích động, liền đầy đủ cho thấy quá nhiều đồ vật.

Đúng lúc này, La Quan nhướng mày, lật tay đem ngọc bình thu hồi, quay người nhìn về phía hang đá cửa vào.

Sưu ——

Sưu ——

Mấy người gào thét mà đến, vừa mới bắt gặp La Quan, thu hồi ngọc bình một màn, sau đó bọn hắn liền ngửi được, trong không khí một tia còn chưa tiêu tán, thuộc về long mạch tinh túy khí tức.

“Là ngươi? !” Áo bào tím lý tông ánh mắt sáng lên, chợt mặt lộ vẻ dữ tợn, “Đây thật là quá tốt, chạy a? Ngươi lại kế tiếp theo chạy!”

Đại sư huynh đưa tay, trầm giọng nói: “Ngươi vừa rồi thu lại chính là cái gì? Giao ra, ta có thể cho ngươi 1 thống khoái!”

Những người còn lại, cũng là ánh mắt sáng tỏ.

Tuy nói bọn hắn cũng không hiểu biết, La Quan đạt được cái gì, nhưng chỉ là lưu lại khí tức, liền để bọn hắn thể nội pháp lực cuồn cuộn.

Tu hành chí bảo, tuyệt đối là tu hành chí bảo!

Đột nhiên, mấy người không hẹn mà cùng nghĩ đến, 1 cái có quan hệ Long Môn sơn truyền thuyết.

Nghe nói tại mấy chục ngàn năm trước, cái này Long Môn sơn bên trên từng có 1 cái cường đại tông môn, là

lúc ấy biển mây đại lục ở bên trên mạnh nhất bá chủ.

Nhưng về sau ngày nào đó, đột nhiên có hạo kiếp giáng lâm, trong vòng một đêm toàn bộ tông môn, hóa thành một vùng phế tích tử địa, không một người sống sót.

Sau đó liền có rất nhiều lời đồn đại tản ra, trong đó 1 đầu lưu truyền phổ biến nhất, nói là cái này một tông cửa ngấp nghé, một loại nào đó không nên bọn hắn rình mò bảo vật, cho nên thụ thiên phạt mà diệt tuyệt.

Hẳn là người này đạt được, chính là cái kia trong truyền thuyết bảo vật? Vừa nghĩ đến đây, mấy người ánh mắt trở nên càng phát ra nóng rực.

Lý tông đột nhiên nói: “Đại sư huynh, nhanh phong bế lối ra, đem nơi đây ngăn cách ra, miễn cho lại dẫn đến những người khác.”

Lần này 12 ngày cửa tuyển chọn, xuất hiện rất nhiều hung hãn nhân vật, hắn cũng không muốn phức tạp.

Đại sư huynh gật đầu, “Lý tông sư đệ nói không sai.” Lật tay lấy ra 1 đạo phù lục, tiện tay ném đi lại đón gió tự cháy, hóa thành 1 đạo phong ấn đem cửa hang phá hỏng. Nhìn về phía La Quan, hắn ánh mắt càng thêm băng lãnh, “Tiểu tử, ngươi tốt nhất ngoan ngoãn nghe lời, miễn cho thụ nhiều da thịt nỗi khổ…”

La Quan nhìn một chút bị phong ấn cửa hang, nhìn nhìn lại trước mắt mấy người, đưa tay một nắm lấy ra Dạ Yến kiếm.

Một màn này, để đại sư huynh mặt lộ vẻ giọng mỉa mai, “Chỉ bằng ngươi, ở trước mặt ta, còn muốn đồ làm giãy dụa sao? Thứ không biết chết sống!”

“Cũng tốt, trước hết chặt đứt tay chân của ngươi, lại để cho ngươi nhấm nháp một chút, cái gì gọi là sống không bằng chết tư vị, ngươi tự nhiên sẽ đem đồ vật giao ra.”

Hắn tiến lên một bước, Trúc Cơ đỉnh phong tu vi bộc phát, ầm vang đánh tới hướng La Quan.

Có thể để đại sư huynh kinh ngạc chính là, tiểu tử này lại không có gì phản ứng, trên mặt lộ ra một tia nghiêm túc.

“Khó trách dám phản kháng, lại còn có chút thực lực, nhưng chỉ bằng những này liền muốn cùng ta đấu, ngươi quả thực quá ngây thơ! !”

Không biết hắn làm cái gì, lại một bước tiến lên, Trúc Cơ đỉnh phong khí tức tại thời khắc này, lần nữa điên cuồng tăng vọt.

Một nháy mắt liền đột phá Trúc Cơ cực hạn, bước vào giả đan cấp độ, nhưng so Kim Đan cảnh 20% uy năng.

Tiểu tử, lần này ngươi nên sợ rồi sao? ?

La Quan: …

Liền cái này? Liền cái này?

Hắn mặt không biểu tình, đưa tay 1 kiếm chém xuống.

Oanh ——

Kinh thiên kiếm minh tại trong thạch động bộc phát, kiếm giới sát na triển khai, đem đối diện mấy người cuốn vào trong đó.

Một nháy mắt, cẩu thí đại sư huynh bọn người, liền bị chém thành vỡ nát.

Chỉ có kia áo bào tím lý tông, lúc này sống tiếp được, thân thể của hắn mặt ngoài bao trùm lấy tầng 1 kim quang, tại kiếm giới oanh sát dưới lung lay sắp đổ.

Tiểu tử này, bị đánh nát 1 cái cứu mạng chi vật, không ngờ có 1 cái? !

“A… Ngươi đến cùng là ai?” Lý tông thét lên mặt mũi tràn đầy trắng bệch, “Ta cảnh cáo ngươi, ta đã thức tỉnh tử vi Thánh thể, cùng thánh đô Cơ gia tiểu thư định ra hôn ước, ngươi như dám can đảm giết ta, chắc chắn sẽ bị Cơ gia truy tra, đến lúc đó ngươi trên dưới xuống đất thập tử vô sinh! !”

Cơ gia, lại là Cơ gia!

Trước đó giết cái Lý Hiển, tựa hồ liền cùng Cơ gia có quan hệ, mới khiến cho Tử Vân tông tựa như phát điên, liều chết với hắn đến cùng.

Lại nghĩ tới tiên tông 10 lôi lúc kia Cơ Thường, hẳn là trong cõi u minh chú định, hắn cùng Cơ gia bát tự phạm khắc? ?

La Quan âm thầm nói thầm một câu, đưa tay hướng về phía trước một nắm.

Oanh ——

Toàn bộ kiếm giới sát na hướng vào phía trong đổ sụp, co vào, lý tông bên ngoài cơ thể kim quang vỡ vụn, cả người biến thành một bãi bùn nhão?

Tử vi Thánh thể? Cái gì cẩu thí đồ chơi! Còn không phải 1 kiếm rơi xuống, liền thành cặn bã.

Về phần chuyện này, có khả năng mang đến phiền phức… La Quan không được chọn, từ khi mấy người kia xâm nhập lúc đi vào, liền chú định đều phải chết.

Liên quan đến Trấn Long tỏa cùng long mạch tinh túy, phàm là có một khả năng nhỏ nhoi để lộ tin tức, La Quan đều phải triệt để ngăn chặn.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 262 : Tìm kiếm hung thủ

Đảo qua mặt đất một mảnh chân cụt tay đứt, La Quan thở sâu, đưa tay lại là 1 kiếm.

Kiếm rơi im ắng, lại có một loại nào đó quanh quẩn ở đây vô hình khí cơ, dưới một kiếm này vỡ vụn.

Khiến cho vừa rồi phát sinh sự tình, chôn vùi vào trôi qua thời gian bên trong, lại không cách nào bị cảm giác.

Kiếm này, trảm âm dương!

Đây là La Quan lần thứ 1 thi triển, thể nội pháp lực nháy mắt bị rút sạch hẹn 1, giữa lông mày càng là một trận chua xót, bất tỉnh trướng, hiển nhiên kiếm này phép chia lực bên ngoài, đối hồn phách cũng có cực lớn gánh vác.

“Ngã một lần khôn hơn một chút, tiểu tử ngươi phản ứng ngược lại là đủ nhanh.”

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Tu vi hay là kém một chút, như đột phá tới Trúc Cơ cảnh, lại thi triển kiếm này liền không có quá lớn ảnh hưởng.” Nó hơi dừng một chút, “Bây giờ thế cục, không có rảnh chậm rãi khôi phục, ngươi lấy một giọt long mạch tinh túy, đem luyện hóa hấp thu.”

La Quan gật đầu, ăn vào một giọt long mạch tinh túy, rơi vào trong bụng nháy mắt, lại bộc phát ra cuồn cuộn linh

lực dòng lũ, không ngừng dung nhập huyết nhục ở giữa, pháp lực hao tổn trong nháy mắt hoàn toàn khôi phục, thậm chí so trước đó hơi có tăng tiến vào.

Tuy chỉ là một điểm, cũng đã đầy đủ kinh người!

La Quan vừa mừng vừa sợ, rốt cuộc minh bạch Huyền Quy trước đó, vì sao biểu hiện ra kích động, cái này long mạch tinh túy quả thực chính là, tu luyện gia tốc chí bảo.

“Hừ! Tiểu tử, hiện tại biết ngươi được, chỗ tốt lớn bao nhiêu đi? ! Nhưng thứ này ngươi không muốn tùy ý dùng, vi sư cần lấy long mạch tinh túy làm căn bản, vì ngươi chế tạo thành tiên con đường, như thuận lợi đi thông lời nói, ngày sau được ích lợi vô cùng!”

La Quan gật đầu, nhanh chóng đem mấy người nhẫn trữ vật những vật này vơ vét không còn gì, lại thanh lý mất tự thân lưu lại vết tích, 1 kiếm trảm phá cửa hang phong ấn, thân ảnh biến mất không gặp.

Rất nhanh, tay cầm 3 khối tín vật La Quan, xuất hiện tại đỉnh núi bình đài. Mà lúc này dưới mặt đất hang đá bên trong, mấy khối bị người vứt bỏ tín vật ngọc bài, dẫn phát một trận hỗn chiến.

“Tiểu tử ngươi ngược lại là đủ gà tặc, bất quá cẩn thận chút, chung quy là tốt.” Huyền Quy đối này biểu thị đồng ý, thế đạo quá nguy hiểm, cẩn thận mới có thể dài mệnh.

Mà La Quan nhất làm cho nó hài lòng, trừ tư chất, tâm tính bên ngoài, chính là phần này cẩn thận thái độ.

Lại qua nửa canh giờ, đạo thứ 2 khảo nghiệm kết thúc, đỉnh núi trên bình đài tu sĩ số lượng lại lần nữa trên diện rộng cắt giảm. Từ Long Môn trấn xuất phát, xuyên qua 3 đạo khảo nghiệm đăng lâm đỉnh núi tu sĩ, lại trải qua dưới mặt đất hang đá ngay cả tiếp theo 2 lần sàng chọn về sau, đến tận đây khắc hẹn là 10 người lấy 1 xác suất.

12 ngày cửa Kim Đan xuất hiện tại trên bình đài, thản nhiên nói: “Có thể đi đến 1 bước này, các ngươi có thể tính cùng thế hệ bên trong tuấn kiệt, lại trải qua cửa ải cuối cùng, liền có thể thu hoạch được bái nhập 12 ngày cửa tư cách.”

“Bây giờ, các ngươi có thể tạm thời nghỉ ngơi, 1 canh giờ sau khảo nghiệm đem kế tiếp theo!”

Đúng lúc này, La Quan âm thầm nhíu mày, hắn cảm nhận được mấy đạo che lấp ánh mắt, rơi vào trên người hắn.

Dư quang cẩn thận đảo qua, 1 người trong đó rõ ràng là, trước đây không lâu tại ngoài sơn cốc, cứu áo bào tím lý tông tên kia Kim Đan cảnh.

Hiển nhiên, lý tông bọn người bị giết một chuyện, bây giờ đã bị phát hiện.

La Quan biểu lộ không có cái gì biến hóa, tự lo đi đến một chỗ, trực tiếp ngồi xếp bằng.

Sau đó không lâu trên bình đài truyền ra một chút động tĩnh, có 12 ngày cửa người tu hành hiện thân, đem mấy

tên tham gia tuyển chọn tu sĩ mang đi.

“Nghe nói, là tại đạo thứ 2 khảo nghiệm bên trong, có người gian lận!”

“Hắc! Thật đúng là không biết sống chết, 12 ngày cửa khảo nghiệm cũng dám làm loạn!”

Có người cười lạnh, “Gian lận? Ngươi cảm thấy ai sẽ ngốc như vậy? ?” Hắn đi tới La Quan bên người, ánh mắt bên trong tràn đầy oán niệm, “La huynh, ngươi cảm thấy thế nào? ?”

Là Lưu Toàn Chân, gia hỏa này thế mà còn không có bị đào thải, xem ra nhuyễn chân tôm đời thứ 2 nhân thiết, quả nhiên là lấy ra gạt người.

La Quan lắc đầu, “Không biết.”

Lưu Toàn Chân bĩu môi, đón xung quanh ánh mắt, “Ta cược 1 khối ngón chân cái, là có người tại đạo thứ 2 khảo nghiệm bên trong bị giết, 12 ngày cửa tìm hung thủ đâu.”

Đám người đột nhiên yên tĩnh, không ít người trừng mắt, nhíu mày, nhưng cũng có một số người thần sắc nhàn nhạt, hiển nhiên đối này sớm có đoán trước.

Đúng lúc này, một tên 12 ngày cửa tu sĩ nhanh chân mà đến, dừng ở La Quan trước mặt, người này Trúc Cơ cảnh tu vi, mặt mày nhàn nhạt, nhìn lướt qua La Quan, nói: “Ngươi, đi theo ta.”

Lưu Toàn Chân trừng mắt, “La huynh, không phải là ngươi chứ?”

La Quan về lấy mỉm cười, nhưng nụ cười bên trong lãnh ý, lại làm cho Lưu Toàn Chân bỗng nhiên co lại dưới cổ, lúng túng thẳng vò đầu, “Không có, ta La huynh nhất là lương thiện, như thế nào làm loại sự tình này? Uy, các ngươi có phải hay không tính sai, cũng đừng oan uổng người tốt!”

12 ngày cửa tu sĩ nhíu mày, “Lưu công tử, xin đừng nên ngông cuồng suy đoán, 12 ngày cửa làm việc, tự có quy củ của mình.”

“Đi thôi!”

Hắn hiển nhiên biết Lưu Toàn Chân thân phận, trong ngôn ngữ có chút khắc chế, như đổi người dám như thế tùy tiện, công nhiên chất vấn 12 ngày cửa tuyển chọn “Tính công bình”, đã sớm chịu miệng rộng bị đuổi xuống núi đi.

“La huynh, ta ở đây đợi ngươi trở về! !” Sau lưng, Lưu Toàn Chân hô to gọi nhỏ.

Dẫn đường 12 ngày cửa Trúc Cơ, nhịn không được nhìn La Quan, mặt mày ở giữa đạm mạc lãnh ý, thoáng tán một chút, hơi do dự nói: “Chờ chút ngươi thành thật phối hợp điều tra liền tốt, nếu không có vấn đề, là sẽ không trì hoãn ngươi, tham gia trận thứ 3 khảo nghiệm.”

“Đa tạ.” La Quan chắp tay, ám đạo Lưu Toàn Chân thân phận, xem ra thật rất không bình thường.

Rất nhanh, La Quan được đưa tới đỉnh núi phía dưới bình đài, 1 cái lâm thời tu kiến trong đình viện.

Bước vào một nháy mắt, hắn liền cảm nhận được, mười mấy nói quét qua mà đến ánh mắt, vô hình khí tức để trong lòng hắn cuồng loạn.

Thật mạnh!

Ngôi viện này bên trong, chí ít có hơn 10 vị cao giai Kim Đan, thậm chí trong đó mấy đạo khí tức, để hắn toàn thân băng hàn như rơi vào hầm băng! !

Quả nhiên không hổ là 12 ngày cửa, thực lực, nội tình cực kỳ khủng bố.

Tiến vào bên trong một căn phòng, đã có 3 người chờ ở trong đó, La Quan một chút liền nhìn thấy, cốc bên ngoài nhìn thấy tên kia Kim Đan cảnh. Hắn nhíu nhíu mày, trên mặt khẩn trương, luống cuống ở giữa, toát ra một tia giật mình, đối mấy người khom mình hành lễ, “Bái kiến các vị tiền bối!”

Mà La Quan lần này biểu lộ, cũng rơi vào trong mắt mọi người, 2 vị Thiên môn Kim Đan liếc nhau, một người trong đó nói: “Tốt, lần này gọi ngươi đến đây, là có một ít sự tình, cần ngươi phối hợp điều tra.”

Đang khi nói chuyện, hắn lật tay lấy ra 1 khối màu xanh giấy ngọc, đặt lên bàn.

“Ngươi cầm lấy vật này, cái gì cũng đừng làm, chậm đợi

mấy tức là đủ.”

La Quan gật đầu nói phải, đem giấy ngọc cầm lên, vật này chất liệu lạnh buốt, vào tay có một tia lãnh ý lưu chuyển. Rất nhanh mấy hơi thời gian trôi qua, hết thảy như lúc ban đầu, giấy ngọc cùng lúc trước so sánh, không có nửa điểm biến hóa.

2 tên Thiên môn Kim Đan trên mặt, lộ ra một bộ quả nhiên bộ dáng, đem giấy ngọc thu hồi về sau, thản nhiên nói: “Tốt, ngươi có thể…”

“Chờ chút!”

Cốc bên ngoài kim đan kia đột nhiên mở miệng, “2 vị đạo hữu, tại hạ nghĩ thử một lần nữa.”

“… Cũng tốt, Từ Tùng đạo hữu xin cứ tự nhiên.” 2 tên Thiên môn Kim Đan sắc mặt nhàn nhạt, đáy mắt lại hiện lên một phần ẩn giận.

Nhưng đối phương chính là thánh đô 4 tộc 1 trong Cơ gia khách khanh, lấy thân phận của bọn hắn, cũng cần lễ nhượng mấy điểm.

Từ Tùng tất nhiên là phát giác được, đến từ Thiên môn Kim Đan bất mãn, nhưng hôm nay lý tông bị giết hắn đã không lo được những này, nhất định phải tìm tới hung thủ mới được, nếu không trở lại thánh đô về sau, hắn chắc chắn lọt vào trọng phạt!

Ánh mắt băng lãnh nhìn về phía La Quan, Từ Tùng lấy ra 1 con màu vàng kim nhạt linh đang, phất tay áo vung

lên liền rơi vào La Quan trên đỉnh đầu.

Đinh đinh đinh ——

Linh đang tự hành chấn minh, từng vòng từng vòng màu vàng kim nhạt gợn sóng phát ra, đem hắn bao phủ ở bên trong.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 263 : Không biết điều nữa

La Quan trong lòng nghiêm nghị, biểu lộ lại không biến hóa gì, ám đạo cũng may lúc trước hắn, trải qua Tử Vân tông truy sát sự kiện, sớm trừ khử rơi tai hoạ ngầm. Nếu không như tại hôm nay bị tra ra, cùng lý tông bọn người cái chết có quan hệ, phiền phức coi như lớn!

Từ Tùng chau mày, sắc mặt một mảnh âm trầm, linh đang phóng thích ra màu vàng kim nhạt gợn sóng, lại chưa sinh ra nửa điểm gợn sóng.

Hung thủ không phải hắn!

Suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, Từ Tùng đột nhiên nói: “Ngươi rất khẩn trương?”

La Quan do dự một chút, gật đầu, “Là… Vị tiền bối này, trước đó tại sơn cốc lúc, chuyện đã xảy ra ngài hẳn là thấy rõ ràng, là vị kia áo bào tím đạo hữu ra tay với ta, muốn cướp đoạt tín vật ngọc bài, vãn bối bị bất đắc dĩ mới ra tay phản kích, lại ngài hiện thân về sau ta đã thả hắn rời đi.”

“Dù không biết được, đến tột cùng phát sinh chuyện gì, nhưng tất cả những thứ này cùng vãn bối, thật không có quan hệ a.”

Hắn liên tục cười khổ, ánh mắt nhìn về phía 2 vị Thiên môn Kim Đan.

Khẩn trương? Đó là đương nhiên là cố ý biểu hiện ra ngoài, nếu bị người tới cái này bên trong còn không có phản ứng gì, đó mới là thật khác thường.

“Từ đạo hữu, đã tra vô chứng cứ rõ ràng, liền để tiểu bối này rời đi đi.” Một tên Thiên môn Kim Đan mở miệng.

Từ Tùng thở sâu, đem kim sắc linh đang thu hồi, “2 vị đạo hữu, là Từ mỗ mạo phạm, nhưng ta cũng là bất đắc dĩ, xin hãy tha lỗi.”

“Không sao.”

Thiên môn Kim Đan phất phất tay, La Quan quay người rời đi.

Nhìn xem hắn bóng lưng, Từ Tùng đôi mắt âm trầm, lý tông đám người thân phận ngọc bài, tuy là tại nó tu sĩ trong tay tìm tới, nhưng kia rõ ràng chính là bị người cố ý vứt bỏ, đem nước đảo loạn cách làm.

Trực giác nói cho hắn, việc này cùng trước mắt tiểu bối này, tất có chỗ liên quan!

Nhưng 12 ngày cửa vấn tâm giấy ngọc, cùng Cơ gia tâm linh dò xét đều không thu được gì, lại là cái gì nguyên nhân đâu? Lấy tiểu bối này tu vi, đoạn không thể nào làm được che lấp.

Từ Tùng khổ tư không hiểu lúc, La Quan trở lại đỉnh núi bình đài, Lưu Toàn Chân chào đón, lớn giọng nói: “La huynh, 12 ngày cửa tìm ngươi chuyện gì? Có phải là

đang điều tra, ai bị xử lý rồi?”

Bá ——

Một nháy mắt, vô số ánh mắt tụ đến.

La Quan thở dài một hơi, “Lưu huynh.”

“Ừm?”

“Có thể hay không làm phiền ngươi, ngậm miệng lại, lại cách ta xa một chút.”

“Vì cái gì?”

La Quan nhìn xem hắn, “Bởi vì, ta hiện tại rất muốn đánh người, lý do này có đủ hay không? ?”

Hắn ngữ khí bình tĩnh, ánh mắt càng thêm bình tĩnh, nhưng chính là phần này trong bình tĩnh, toát ra một ít ý vị, để Lưu Toàn Chân gượng cười 2 tiếng, “Cái này… Đã La huynh tâm tình không tốt, vậy ta liền không quấy rầy.”

Xoay người rời đi.

Gia hỏa này ngược lại là co được dãn được, ngược lại không giống có chút ngớ ngẩn đời thứ 2, dựa vào thân phận liền cuồng vọng vô kỵ.

Nhưng càng như vậy, càng cho thấy tiểu Lưu là người thông minh, bị cái ẩn tàng cực sâu da mặt lại dày gia hỏa cuốn lấy, cái này thật là không phải 1 kiện, có thể

khiến người ta cao hứng sự tình.

La Quan vuốt vuốt mi tâm, tại nơi hẻo lánh chỗ ngồi xếp bằng, những cái kia quanh quẩn mà đến ánh mắt, quan sát liên tục không có phát hiện về sau, nhao nhao thu về.

Thiếu niên sắc mặt bình tĩnh, trong lòng lại một mảnh che lấp, đến từ Từ Tùng ánh mắt, để hắn cảm nhận được cực lớn bất an.

Đối phương đích xác không có chứng cứ… Nhưng có đôi khi, thật cần chứng cứ sao? ?

Nếu không phải hắn bây giờ, thân ở 12 ngày cửa thiên kiêu tuyển chọn bên trong, La Quan không chút nghi ngờ, người này đã đối với hắn trực tiếp động thủ.

Cho dù thật sự là vô tội, cũng bất quá chết một tên tiểu bối mà thôi, căn bản không đáng giá nhắc tới.

Đương nhiên, chuyện nhà mình mình rõ ràng, lý tông đám người thật là, chết ở trong tay hắn, Từ Tùng thật cũng không tính oan uổng hắn.

La Quan suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, từ vừa rồi 2 tên Thiên môn Kim Đan, đối Từ Tùng người này thái độ, lại thêm từ lý tông trong miệng biết được manh mối, đã có thể đạt được phán đoán —— người này nhất định là đến từ thánh đô Cơ gia, nếu không cũng không có khả năng, để 2 vị Thiên môn Kim Đan nhiều hơn nhường nhịn.

Đã hoài nghi vẫn chưa hóa giải, như vậy việc này thì nhất định sẽ có hậu tiếp theo!

Muốn thoát khỏi đến từ Từ Tùng ác ý, liền nhất định phải có đầy đủ phân lượng, làm cho đối phương tại không có chứng cớ xác thật trước, không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Nói cách khác, lần này 12 ngày cửa thiên kiêu tuyển chọn, La Quan không thể lại điệu thấp, hắn cần mượn Thiên môn chi thế, đến đối kháng Cơ gia!

Suy nghĩ nhất định, La Quan thở ra một hơi, nhắm mắt yên tĩnh điều tức.

Rất nhanh, một canh giờ trôi qua, Thiên môn Kim Đan hiện thân lần nữa, nhìn quanh mọi người, “Đạo thứ 3 khảo nghiệm, là mượn bảo thụ chi lực, ngưng luyện ngươi các loại tự thân phần bài, vật liệu chính là Long Môn trấn bên trong, được phép leo núi tham tuyển lệnh bài, cùng trong tay 3 khối tín vật ngọc bài.”

“Cái này liên quan, lấy ngưng luyện thân phận bài nhanh chậm sắp xếp!”

Nói xong, tên này Thiên môn Kim Đan quay người cúi đầu, “Mời lão tổ mở ra Thiên môn.”

Oanh ——

Long Môn sơn trên không, thiên khung bỗng dưng chấn động, chợt lại trực tiếp vỡ ra, óng ánh thần quang từ đó chảy ra đến, tiếp lấy xuất hiện ở trước mắt mọi người,

đúng là một gốc chống trời đại thụ hư ảnh, nó tán cây chi lớn giờ phút này giáng lâm mà tới, liền đem toàn bộ đỉnh núi bao trùm, từng đầu chạc cây rủ xuống đến, cuối kéo lấy từng khỏa to lớn bọt khí, nội bộ hiện ra đỉnh lô hư ảnh.

Nhưng hôm nay càng thêm hấp dẫn ánh mắt, lại là thiên khung khe hở ở giữa, 1 đạo như ẩn như hiện thân ảnh. Bàng bạc uy áp như uông - dương biển cả, chỉ là từ xa nhìn lại, liền cảm giác hồn phách run rẩy sinh ra vô tận hồi hộp… Kia là tuyệt đối cường giả, tự nhiên tản mát ra vô hình uy hiếp.

Nguyên Anh!

Không cần giải thích, La Quan liền đoán được thân phận đối phương, cũng may thiên khung khe hở rất nhanh sát nhập, đối phương uy áp nhanh chóng tán đi, tĩnh mịch im ắng Long Môn sơn bên trên, vang lên trận trận hít một hơi lãnh khí âm thanh.

Nguyên Anh đại lão! !

Khí tức kia để bọn hắn kính sợ vạn điểm, đồng thời lại nhịn không được, sinh ra thật sâu khát vọng.

Không biết tương lai nào đó thời đại, ta có hay không cũng có thể như đại lão như vậy, chỉ là một thân ảnh, liền trực tiếp trấn áp toàn trường đâu?

Nhưng đại đạo tiến lên chính là tích lũy tháng ngày, bây giờ mấu chốt nhất, là đi tốt dưới chân con đường này… 12 ngày cửa thiên kiêu tuyển chọn, chính là cá chép

dược long môn, cải biến đời này vận mệnh thời cơ! !

“Ngươi các loại, có thể bắt đầu!”

Thiên môn Kim Đan thanh âm rơi xuống nháy mắt, mọi người phóng lên tận trời đi tới bảo thụ hư ảnh dưới, riêng phần mình cầm lệnh bài cùng tín vật ngọc bài, bị trực tiếp hút đi rơi vào khoảng cách gần nhất bọt khí bên trong.

Ông ——

Ông ——

Chạc cây chấn động, từng tầng từng tầng linh quang tụ đến rót vào bọt khí bên trong, đỉnh lô hư ảnh tùy theo lấp lóe, bắt đầu ngưng luyện thân phận bài.

Bảo thụ hư ảnh rất lớn, chạc cây càng là lít nha lít nhít, rủ xuống bọt khí nhiều, đầy đủ mỗi người đều chiếm cứ nó 1.

Nếu đem bảo thụ hư ảnh coi là là một đoàn năng lượng nguyên, như vậy bây giờ chính là tất cả, tham gia đạo thứ 3 khảo nghiệm tu sĩ, đồng đều điểm kỳ năng lượng luyện chế thân phận bài, mọi người tiến độ đều là giống nhau.

Mà cửa này khảo nghiệm, là lấy ngưng luyện thân phận bài nhanh chậm sắp xếp, muốn nhanh hơn người khác, vậy liền cần chiếm cứ càng nhiều năng lượng.

“A!” Kêu thảm bên trong, một người tu sĩ bị đánh bay ra

ngoài, miệng mũi không ngừng phun máu.

Mà liền tại người này bị đánh bay nháy mắt, bọt khí trực tiếp đem nó lệnh bài, tín vật phun ra, ngưng luyện quá trình bị trực tiếp đánh gãy.

Người xuất thủ chỗ, bảo thụ rủ xuống đến chạc cây, mặt ngoài linh quang nháy mắt tăng vọt, dường như trực tiếp thôn phệ bị đánh lui người năng lượng số định mức, khiến cho thân phận bài ngưng luyện tốc độ phóng đại.

Người này ánh mắt sáng lên, khóe miệng lộ ra cười lạnh, đảo mắt xung quanh, “Không muốn ăn đau khổ, đều cút ra ngoài cho ta, đợi ta ngưng luyện xong thành, tự nhiên đem địa phương tặng cho các ngươi!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 264 : Người này không thể địch

Hỗn chiến, đột nhiên liền bộc phát!

Đánh lui bên người người, cướp đoạt năng lượng số định mức, gia tốc thân phận lệnh bài ngưng luyện.

Trong lúc nhất thời, bảo thụ hư ảnh phía dưới oanh minh trận trận, các loại thủ đoạn ra hết, để mắt người tốn hỗn loạn.

Phía dưới Long Môn sơn trên bình đài, một đám Kim Đan ngẩng đầu, đem mọi người biểu hiện để ở trong mắt.

“Việt Sơn môn đệ tử thiên tài Vu Bằng, quả như trong truyền thuyết lời nói, thực lực không hề tầm thường.” Một tên Thiên môn Kim Đan gật đầu, mặt lộ vẻ thưởng thức.

Hắn ánh mắt rơi xuống chỗ, có 1 toàn thân linh quang quanh quẩn nam tử trẻ tuổi, lúc này du tẩu xung quanh, chỗ đến bỗng nhiên có kêu thảm vang lên.

Lại 1 Kim Đan mở miệng, “Thiết Lĩnh tông Hàn Sơn, không hổ là thiên phú dị bẩm võ đạo hạt giống, thể nội huyết mạch cực kỳ cường hoành, nhục thân thực lực có thể xưng có một không hai đương đại!”

Hắn nói tới chính là một thân cao 2 mét, bắp thịt cả

người cao ngất, như hình người hung thú mãnh nam.

Đấm ra một quyền, liền khiến không khí bộc phát, ầm ầm như cuồn cuộn kinh lôi, khí thế khủng bố doạ người.

Quyền rơi chỗ, không người là hắn một hiệp chi địch, đều bị trực tiếp đánh bay.

“Nước xanh cung Đồng Dao, không hổ là trời sinh thủy linh chi thể, 26 tuổi liền tu đến Trúc Cơ đỉnh phong, có hi vọng tại 50 tuổi trước đó đột phá Kim Đan.”

Một tên phụ nhân Kim Đan mở miệng cười, hiển nhiên đối tên là Đồng Dao nữ tử cực kỳ xem trọng.

Kia Đồng Dao đồng nhan (cự) sữa, một thân xanh biếc váy dài, quanh thân sóng nước cuồn cuộn thoải mái, giống như hội tụ giang hà mang theo, phất tay áo vung lên liền có thao thiên cự lãng, đem 2 tên ý đồ phản kháng tu sĩ trực tiếp đánh lui.

“Còn có cái này Thối Ngọc tông Chương Trừng, có thể nói là hiếm có thiên tài, tuy chỉ có Trúc Cơ 7 tầng tu vi, cũng đã đem Thối Ngọc tông hàn ngọc thập nhị trọng kiếm pháp tu luyện đến đại thành, càng thức tỉnh băng phong kiếm ý… Ha ha, tới gần hắn tiểu bối chủ động rút đi còn thôi, như thật cùng Chương Trừng giao thủ, sợ là phải bị thua thiệt.” Người nói chuyện, chính là 1 kiếm tu Kim Đan, hơi dừng một chút sau chắp tay, “Nếu không có gì ngoài ý muốn, cái này Chương Trừng tất có thể trúng tuyển, ta Thần Tiêu kiếm tông muốn đem nó thu làm môn hạ, còn xin chư vị…”

Một tiếng kiếm minh, đánh gãy người này lời nói, một đám Kim Đan ánh mắt hội tụ, trên mặt lộ ra ngạc nhiên. Liền thấy trước đó một khắc, bị Thần Tiêu kiếm tông Kim Đan lớn thêm khen ngợi Chương Trừng, bây giờ lại bị 1 kiếm chém bay ra ngoài, miệng mũi thổ huyết sắc mặt trắng bệch, đã mất đi sức tái chiến.

Bá ——

Vô số đạo ánh mắt tụ đến, hướng về một bộ áo bào đen, thần sắc bình tĩnh thiếu niên.

“Là hắn!”

2 tên Thiên môn Kim Đan, lúc này ánh mắt chớp lên, chợt lộ ra giật mình.

Thức tỉnh tử vi Thánh thể ma quỷ lý tông, đều từng trong tay hắn ăn thiệt thòi, có thực lực này cũng coi như bình thường.

Từ Tùng đôi mắt ngưng lại, nhìn chằm chằm bảo thụ hư ảnh dưới thiếu niên, trong lòng trực giác càng thêm mãnh liệt.

Thực lực này, đích xác có khả năng, giết chết lý tông bọn người!

Là hắn, nhất định là hắn.

Có thể nhìn La Quan bây giờ biểu hiện, hắn tỉ lệ lớn có thể thuận lợi, bái nhập 12 ngày trong môn. Tuy nói thánh đô 4 tộc, vô luận thực lực hay là địa vị, đều ở xa 12 ngày

trên cửa… Nhưng giữa lẫn nhau quan hệ thiên ti vạn lũ lại là không tốt khinh động.

Nên làm cái gì?

Từ Tùng mày nhíu lại gấp, suy nghĩ nhanh chóng chuyển động.

Thần Tiêu kiếm tông Kim Đan: …

Ta hiện tại nên là biểu tình gì, mới có thể để cho người cảm thấy, ta không có chút nào xấu hổ?

Thế nhưng là, thật đạp ngựa xấu hổ a!

Hắn nhìn về phía La Quan ánh mắt, toát ra mấy điểm bất mãn.

1 kiếm trảm lui Chương Trừng, xung quanh đông đảo tu sĩ, lập tức mặt lộ vẻ kinh hãi, xem ra ánh mắt bên trong tràn đầy hồi hộp.

“Người này thật mạnh!”

“Chương Trừng thực lực, đã vượt qua Trúc Cơ đỉnh phong, nhưng so yếu nhất cấp độ giả đan, lại bị hắn 1 kiếm đánh bại.”

“Đáng sợ! Cái này áo bào đen nam tử chiến lực, chí ít có 30% Kim Đan chi uy! !”

Thiếu niên cầm kiếm quay người, ánh mắt đảo qua xung quanh, “Mời chư vị tự hành rút đi, chớ có bức ta xuất

kiếm.”

Bình tĩnh thanh âm, truyền vào trong tai mọi người, để bọn hắn gượng cười.

“Đi thôi, người này không thể địch! !”

“Như trúng vào 1 kiếm, không chết cũng là trọng thương!”

“Mỗi lần 12 ngày cửa tuyển chọn, đều có những này biến thái hoành không xuất thế… Ai, ở cùng với bọn họ, thực tế là làm người bị đả kích!”

Sưu ——

Sưu ——

Lần lượt từng thân ảnh chủ động rời khỏi, lại thêm Chương Trừng trước đó đã xuất tay, đánh lui không ít tu sĩ. Vùng này bên trong năng lượng số định mức, đều hội tụ đến La Quan trước mặt.

Đầu này bảo thụ chạc cây bên trong, kia bọt khí bên trong đỉnh lô hư ảnh, lập tức trở nên ngưng thực, “Ầm ầm” tiếng vang truyền ra , lệnh bài cùng 3 khối tín vật ngọc bài lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ hòa tan, cũng dung hợp thành đoàn.

1 khối thân phận hoàn toàn mới bài, ngay tại dần dần thành hình!

Đến lúc này, bảo thụ hư ảnh dưới chiến đấu dần dần

lắng lại, tuyệt đại bộ điểm tham dự tuyển chọn tu sĩ, đều đã bị đuổi đi. Lưu lại chỉ còn hơn rải rác không đủ 100 người, vây quanh to lớn bảo thụ hư ảnh, mỗi người đều vạch điểm một phiến khu vực.

Hiển nhiên, bọn hắn sẽ là nhóm đầu tiên, thuận lợi ngưng luyện thân phận bài người, tại đạo thứ 3 khảo nghiệm bên trong nhổ phải thứ nhất.

Dưới tình huống bình thường, tranh đấu đến một bước này, sẽ tạm thời lắng lại.

Dù sao, bây giờ còn có thể lưu tại bảo thụ dưới đều là ngoan nhân, không có tuyệt đối nắm chắc, ai cũng không muốn lại tự nhiên đâm ngang.

Nhưng lấy ngưng luyện thân phận bài nhanh chậm vì sắp xếp, thì nhất định sẽ có người, muốn đi tranh đoạt vị thứ 1.

Vu Bằng khẽ nhíu mày, ánh mắt đảo qua xung quanh, một chút suy tư về sau, cuối cùng rơi vào La Quan trên thân.

Trước đó 1 kiếm đánh bại Chương Trừng một màn, thật sự là hắn nhìn thấy, lại cũng không cảm thấy kiêng kị, như hắn toàn lực xuất thủ, muốn làm đến điểm này cũng không khó.

Càng quan trọng chính là, kiếm tu phần lớn truy cầu cao nhất công kích, lại cố chấp tín ngưỡng “Trong tay một thanh kiếm, gặp chuyện chính là làm” nguyên tắc, đối ngoại vật cũng không như thế nào tại ý.

Đối với người này động thủ, xác suất thành công càng lớn!

Tâm niệm nhất định, Vu Bằng đôi mắt hiển hiện lãnh ý, sau một khắc La Quan quay người, hờ hững ánh mắt nhìn thẳng hắn.

2 người vẫn chưa giao lưu, nhưng trong không khí bầu không khí, lại đột nhiên căng cứng. Càng xa xôi tu sĩ khác khí tức, lúc này hơi làm thu liễm, nhưng bọn hắn ánh mắt lại chăm chú, nhìn chằm chằm 2 người chỗ. Cái gọi là ngao cò tranh nhau ngư ông đắc lợi… 2 người này như coi là thật động thủ, liền cũng là bọn hắn cơ hội.

Cũng có người ngạc nhiên, Vu Bằng đến cùng có gì át chủ bài? ? Dám đi đánh cái này 1 cái, rõ ràng cực không dễ chọc kiếm tu chủ ý.

La Quan cũng rất buồn bực, hắn đến cùng cái kia bên trong xem ra, giống như là quả hồng mềm? Trước đó hắn còn đang do dự, muốn hay không kế tiếp theo “Mở rộng địa bàn”, bây giờ có người đưa tới cửa, cũng là tính không sai.

Ông ——

Một tia chấn minh ở bên tai vang lên, truyền vào trong óc, liền đã hóa thành kinh đào hải lãng, “Ầm ầm” gào thét lăn lộn bên trong, La Quan ý thức lưu chuyển lập tức xuất hiện một tia trì trệ.

“Ngay tại lúc này! !”

Vu Bằng không chút do dự động thủ, đưa tay hướng về phía trước nhấn một cái, linh quang mãnh liệt mà ra, tại trước người hắn ngưng tụ ra 1 cái phương ấn. Nặng nề, uy nghiêm, túc mục khí tức, từ đó phóng thích mà ra, liền như 1 cái sơn nhạc nguy nga luyện chế mà thành, lúc này ngang nhiên trấn xuống.

“Phiên Thiên Ấn!” Trên bình đài, một tên Kim Đan thấp giọng hô, mặt lộ vẻ chấn động.

“Không nghĩ tới, Vu Bằng lại tu thành, đạo này Việt Sơn môn thất truyền tuyệt học.”

“3,000 năm trước Việt Sơn môn 1 lão tổ, bằng này ấn lấy Nguyên Anh sơ kỳ tu vi, từng đối cứng Nguyên Anh trung kỳ mà không bại, uy lực cực kỳ cường hoành.”

“Cái này áo bào đen tiểu bối, sợ là muốn hỏng việc!”

Đúng lúc này, kiếm minh bỗng dưng vang lên, liền thấy kiếm ảnh phóng lên tận trời, sau một khắc chỉ nghe “Ầm ầm” tiếng vang, lấy sơn nhạc chi thế nện xuống Phiên Thiên Ấn, lại chấn động bên trong nhanh chóng vỡ vụn!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 265 : Áo xanh đại hung muội

Vu Bằng biến sắc, không nghĩ tới vội vàng không kịp chuẩn bị công kích, lại bị nhẹ nhõm hóa giải.

Người này che giấu thực lực!

Mà lại, không đều nói kiếm tu không yêu mượn dùng ngoại vật chi lực? Vì cái gì hắn hồn phách xung kích bí pháp, lại chưa đưa đến nửa điểm tác dụng.

“Là kiếm ý!”

Trên bình đài, sắc mặt khó coi Thần Tiêu kiếm tông Kim Đan, lúc này mặt lộ vẻ ngưng trọng.

Hắn từ này 1 kiếm bên trong, cảm nhận được cực đáng sợ hủy diệt khí cơ, chính là bởi vì như thế, mới có thể đem Phiên Thiên Ấn chém vỡ.

Lại 1 Kim Đan mở miệng cười, “Lại một tên kiếm ý giác tỉnh giả, lần này 12 ngày cửa tuyển chọn, ngược lại là lại nhiều phần kinh hỉ.” Hơi dừng một chút, “Hồ Sóc đạo hữu, vừa rồi ngươi điểm danh muốn kia Chương Trừng, chúng ta đều không nói chuyện, người này ngươi cũng không thể lại trực tiếp chiếm.”

“Không sai, chúng ta dù không phải chuyên môn kiếm tu tông phái, nhưng bồi dưỡng 1 lượng cái kiếm chủng tử, vẫn là không có vấn đề.”

“Ha ha ha, ta là cảm thấy tiểu bối này, cùng ta một mạch thượng thanh một mạch khá là ăn ý.”

Nghe mọi người mở miệng, Hồ Sóc mặt đen một chút, “Chư vị đừng cao hứng quá sớm, Vu Bằng có thể tu thành Phiên Thiên Ấn, tất nhiên che giấu thực lực, thắng thua trận này còn chưa biết được.”

Bảo thụ hư ảnh dưới, âm thanh ủng hộ đột nhiên vang lên, “La huynh ngưu bức, tiểu tử này ăn gan hùm mật báo, dám coi ngươi là quả hồng bóp? Nhanh cho hắn biết thế nào là lễ độ nhìn một cái!”

Lưu Toàn Chân hô to gọi nhỏ, gia hỏa này sống đến bây giờ, toàn bộ nhờ một thân bảo vật ra sức, trước đó La Quan thấy rõ ràng, có người ý đồ đánh lén, kết quả tiểu Lưu đầu cũng không quay lại, người kia liền bị một đoàn bảo quang đánh bay, trực tiếp máu vẩy tại chỗ. Từ đó về sau liền không ai lại đi trêu chọc, vị này toàn thân trên dưới, không biết giấu bao nhiêu bảo bối Lưu đại thiếu.

Vu Bằng mắt lộ - âm trầm, cũng không dám đối Lưu Toàn Chân phát tác, cười lạnh một tiếng, “Có chút thực lực, ngược lại là khinh thường ngươi.” Hơi dừng một chút, tiếp tục nói: “Coi như số ngươi gặp may, liền tới trước này là ngừng.”

Lấy thân phận của hắn, tự nhiên sẽ hiểu 12 ngày cửa khảo hạch, đến một bước này cũng không phải là kết thúc, tiếp xuống mới thật sự là trọng đầu hí. Hiện tại bộc phát thực lực chân chính, cho dù đánh bại La Quan, cũng là được không bù mất.

“Dừng lại!” La Quan cười lạnh, “Muốn động thủ liền động thủ, nghĩ kết thúc liền kết thúc? Ngươi cho rằng ta là cha ngươi, đều phải theo ngươi?”

Đưa tay 1 kiếm chém xuống, kinh thiên kiếm minh bộc phát, Vu Bằng vừa sợ vừa giận không nghĩ tới hắn đã dừng tay, La Quan dám không buông tha.

“Ngươi muốn chết!”

Trong cơn giận dữ, Vu Bằng phất tay áo vung lên, mảng lớn linh quang phun trào bên trong, Phiên Thiên Ấn lại lần nữa hiển hiện. Cùng vừa rồi so sánh nó rõ ràng càng thêm ngưng thực, ấn mặt ngoài thân thể hoa văn rõ ràng, phóng xuất ra càng thêm kinh người uy áp.

Một tiếng vang thật lớn, Phiên Thiên Ấn kịch liệt chấn động, hiển hiện một tia ảm đạm, mơ hồ, lại đem kiếm ảnh trực tiếp chấn vỡ.

Vu Bằng đôi mắt uy nghiêm, “Thứ không biết chết sống, thật cho là ta không thể, đưa ngươi trấn sát tại chỗ sao?”

La Quan mặt không biểu tình, đưa tay búng tay một cái.

Ba ——

Sau một khắc, “Ầm ầm” như giang hà vỡ đê, vô số kiếm ảnh sát na nổi lên, lấy bài sơn đảo hải chi thế đánh xuống.

Vu Bằng con mắt nháy mắt trợn tròn.

“Kiếm ý 2 tầng!” Thần Tiêu kiếm tông Kim Đan thấp giọng hô, trên mặt lộ ra chấn động, hắn thở sâu, “Chư vị, tiểu bối này cùng ta Thần Tiêu kiếm tông hữu duyên, các ngươi liền đừng tranh.”

“Hồ Sóc đạo hữu lời ấy sai rồi! Lão phu vừa rồi liền nói, kẻ này phải làm bái nhập ta một mạch thượng thanh tông!”

“Ta giơ cao Nhật Tông cũng có Kim Đan cao giai kiếm tu, đầy đủ dạy bảo kẻ này.”

“Thần Tiêu kiếm tông bên trong kiếm chủng tử, đã có mấy cái, làm gì còn phải lại tranh?”

Hồ Sóc cười lạnh, đây là cái gì cẩu thí lời nói? ? Kiếm chủng tử còn có người ngại nhiều! ? !

Bằng chừng ấy tuổi liền cảm giác tỉnh kiếm ý 2 tầng, tư chất có thể tính bên trên các loại, có không xác suất nhỏ có thể ngưng kết Kim Đan.

1 vị chấp chưởng kiếm ý Kim Đan kiếm tu, vượt cấp mà chiến rất bình thường, thêm chút bồi dưỡng chính là 1 vị Kim Đan cao giai chiến lực.

Phóng nhãn biển mây đại lục Nam cảnh, đều xem như một phương cường giả, gặp liền quyết không thể bỏ lỡ!

Một nháy mắt, Phiên Thiên Ấn tại kiếm ảnh oanh kích dưới, liền trực tiếp vỡ vụn.

Bị cuốn vào trong đó Vu Bằng, khí tức đột nhiên tăng vọt, hắn lúc này không lo được lại làm ẩn tàng, bộc phát ra thực lực chân chính.

Giả đan cấp độ!

Nhưng so Kim Đan bốn thành, tại cùng thế hệ bên trong đã tính cực mạnh, nhưng hắn hôm nay đối mặt lại là La Quan. Kiếm ảnh triều cường oanh sát dưới, Vu Bằng từng ngụm từng ngụm thổ huyết, kêu thảm bên trong rơi xuống dưới.

Bọt khí bên trong, ngưng luyện đến một nửa thân phận bài, bị trực tiếp phun ra.

Mảng lớn linh quang gào thét hội tụ, thuộc về La Quan bảo thụ chạc cây, bộc phát ra hào quang loá mắt, đỉnh lô hư ảnh mấy như thực chất.

Cơ hồ đảo mắt công phu, thân phận bài liền ngưng luyện xong thành, gào thét bay ra rơi vào trong tay hắn, phía trên nguyên bản văn tự đã biến mất, ngược lại hiện ra 1 cái “5” chữ.

Cái thứ 5 ngưng luyện xong thành!

La Quan cầm tới thân phận bài, quay người hướng về sau bay đi, ánh mắt đảo qua đã ở chờ đợi 4 người.

Đều rất mạnh!

Một tên thân cao 2 mét, bắp thịt cả người như sắt đúc

nam tử, quanh người hắn khí huyết bàng bạc, cảm giác bên trong liền giống như là một đoàn, cháy hừng hực hỏa diễm.

Võ đạo thông thiên người! !

Còn có một tên, một bộ lục sắc váy dài, thật · đồng nhan (cự) sữa nữ tử, La Quan tự nhận cũng coi như từng có một phen kiến thức. Nhưng biết nữ tử bên trong, đại khái là Nam Ly, có thể cùng với nàng ganh đua cao thấp.

Đứng tại nữ tử này bên cạnh, là một tên thần sắc lạnh lùng, mặt mày lộ ra ngạo khí người trẻ tuổi. Bộ dáng coi như tuấn mỹ, nhưng cùng La Quan đứng chung một chỗ, nháy mắt liền bị hạ thấp xuống.

Đại khái là phát giác được bên cạnh, váy lục nữ tử sáng lên đôi mắt, người trẻ tuổi nhíu nhíu mày, ánh mắt nhiều mấy phần lãnh ý.

La Quan bất động thanh sắc, nhưng trong lòng có chút im lặng, ám đạo như vậy tâm tính, là như thế nào tu luyện tới hôm nay tình trạng?

Dứt khoát đi ra mấy bước, cách bọn họ xa một chút, mới nhìn hướng người cuối cùng.

Đó là một nữ tử, hình dạng thường thường dáng người thường thường, mặc một bộ màu đen áo choàng, toàn thân tràn ngập người sống chớ tiến vào lãnh ý.

Từ trên người nàng, La Quan cảm nhận được một tia âm hàn, mà loại khí tức này hắn cũng không lạ lẫm, lúc

trước bị áo đỏ đại hung mang tiến vào Quỷ giới, kia bên trong tràn ngập chính là loại này âm hàn lực lượng.

Nữ tử này, hẳn là cũng đi qua Quỷ giới? ?

La Quan chuyển suy nghĩ, đây hết thảy nói đến cực chậm, kỳ thật chính là ánh mắt khẽ quét mà qua.

Mà hắn dò xét người khác lúc, cũng có người đang xem hắn, dù sao 1 vị thức tỉnh kiếm ý 2 tầng kiếm chủng tử, xem như vô cùng có uy hiếp đối thủ.

Lúc này tiếng bước chân vang lên, La Quan nhíu nhíu mày, ngẩng đầu nhìn tới.

“Nước xanh cung Đồng Dao, gặp qua đạo hữu.” Áo xanh đại hung muội mặt mũi tràn đầy mỉm cười, ánh mắt như nước long lanh, để người rất mê muội.

“Ta từ nhỏ đã hi vọng có thể làm một tên kiếm tu, đáng tiếc nhưng không có tu kiếm tư chất, hôm nay nhìn thấy đạo hữu lại chấp chưởng kiếm ý 2 tầng, trong lòng thực tế là khâm phục.”

La Quan nhìn xem nàng, “Nha.”

Đồng Dao tiếu dung hơi dừng lại.

Phản ứng này nàng không nghĩ tới, không thể nói là lạnh, quả thực chính là muốn đem nàng cho trực tiếp băng phong. Từ khi nàng sau khi thành niên, vô luận đối mặt bất luận cái gì nam tử, còn chưa bao giờ có loại đãi ngộ này.

Chính là nước xanh cung thái thượng trưởng lão, cái kia hơn 800 tuổi lão đầu tử, mỗi lần triệu kiến nàng đều hung hăng nhìn tới nhìn lui.

Gia hỏa này, có phải là nam nhân hay không?

Đồng Dao hít một hơi, trước ngực càng phát ra nguy nga, “Không biết đạo hữu xưng hô như thế nào?”

“La Quan.”

“… La đạo hữu, chờ chút như trong đối chiến gặp nhau, không biết hạ thủ có thể nhẹ chút? Người ta đánh tiểu liền rất sợ đau.”

La Quan nhìn xem nàng, ánh mắt một trận lưu chuyển, ngay tại Đồng Dao trong lòng mừng thầm lúc, đột nhiên nói: “Ta thích ngực phẳng.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 266 : Thiên môn thủ lôi người

Đồng Dao không công mà lui, khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy u oán, xoay người nói: “Tề đại ca, hay là ngươi người tốt, mặc dù là kiếm tu, nhưng không có chút nào cao lãnh.”

Nàng thở dài một hơi, “Ai, người ta vốn là nghĩ, nhiều nhận biết một người bạn, dù sao về sau đều đem bái nhập 12 ngày cửa, cũng coi là cùng thế hệ sư huynh muội, nào có thể đoán được người kia vô lễ như thế…”

Nói nói, con mắt liền đỏ.

Tề Thương cười lạnh, “Đồng Dao cô nương yên tâm, tiếp xuống nếu có cơ hội gặp được người này, Tề mỗ tự sẽ cho ngươi xuất khí.”

Đồng Dao mặt lộ vẻ lo lắng, “Hay là được rồi, người này thức tỉnh kiếm ý hai trọng, thực lực cực kỳ cường hãn, Tề đại ca không muốn vì ta mà mạo hiểm.”

“Hừ! Chỉ là kiếm ý hai trọng mà thôi!” Tề Thương chẳng thèm ngó tới, “Ngươi chờ xem đi, ta tất để hắn dập đầu cho ngươi xin lỗi.”

Đồng Dao mặt lộ vẻ cảm kích, “Hay là Tề đại ca tốt với ta, tiểu muội đa tạ!”

Nàng phủ phục cúi đầu, lập tức ầm ầm sóng dậy, Tề

Thương mắt đều thẳng, chỉ cảm thấy một trận miệng đắng lưỡi khô.

Muốn nói nữ nhân, hắn cũng chơi qua không ít, tùy tiện đếm xem đều có mấy chục hơn 100.

Lớn không phải là không có, nhưng trước mắt Đồng Dao, chẳng biết tại sao chính là có thể, tuỳ tiện dẫn ra trong lòng của hắn hỏa khí.

“Trời sinh nội mị, cộng thêm thủy linh chi thể, cố ý thi triển ra, thật là không có mấy người có thể chống đỡ được.” Huyền Quy chậc chậc ngợi khen, “La Quan, ta đoán tiểu nha đầu này bây giờ, nhất định đang thầm mắng ngươi không phải nam nhân.”

La Quan khóe miệng co quắp một chút, ám đạo lão sư ngài áo lót đã sớm rơi, việc này ngài biết sao?

Sau nửa canh giờ, bảo thụ hư ảnh bỏ chạy không gặp, tất cả tham gia 12 ngày cửa tuyển chọn tu sĩ, đều đã hoàn thành thân phận bài luyện chế.

Thiên môn Kim Đan hiện thân, đảo qua mọi người, “Ngưng luyện thân phận bài mười hai người đứng đầu, có thể đạt được nội môn đệ tử thân phận, cũng tự động trở thành Thiên môn thủ lôi người, cuối cùng thủ lôi người hoàn thành, sẽ đạt được 12 ngày kiêu xưng hào, có tư cách hơn tham dự tranh đấu, lần này thiên kiêu tuyển chọn mạnh nhất Thiên vương chi vị.”

“Chúc mừng các ngươi!”

Người này trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười.

Tuy nói chỉ là tạm định mười hai người đứng đầu, coi như dưới mắt biểu hiện nhìn đều có cực cao xác suất, có thể thành tựu Kim Đan cảnh, tương lai thành tựu chưa hẳn tại hắn phía dưới.

Đón lấy, Thiên môn Kim Đan tiếp tục nói: “Về sau 200 tên, có thể trở thành Thiên môn phổ thông đệ tử, có khiêu chiến Thiên môn lôi đài tư cách.”

“Lại về sau 300 tên, nhưng vì Thiên môn ngoại môn đệ tử, vô tư cách khiêu chiến Thiên môn lôi đài, xếp hạng lại cái sau thì đều đào thải!”

Từ Long Môn trấn bắt đầu một đường trùng điệp sàng chọn, cho dù toàn bộ sau khi thông qua, cũng chỉ có 512 người nhưng bái nhập 12 ngày cửa.

Cái này tuyển chọn cơ chế, có thể nói cực kỳ tàn khốc!

Đỉnh núi trên bình đài không ít tu sĩ mặt lộ vẻ đắng chát, bọn hắn đánh đến cuối cùng, lại chỉ rơi vào bồi chạy kết cục. Nhưng kẻ thất bại nước mắt, cho tới bây giờ đều không ai sẽ để ý, ngắn ngủi trầm mặc về sau, những người này được an bài xuống núi.

Đương nhiên, cứ việc những người này không thể gia nhập 12 ngày cửa, chỉ khi nào rời đi Long Môn sơn về sau, liền sẽ nghênh đón các phương tranh đoạt.

12 ngày cửa là Nam cảnh bên trong, gần với thánh đô 4 tộc mạnh nhất tông phái, cho dù là bọn họ chọn còn lại

tu sĩ, đặt ở phổ thông Kim Đan tông môn bên trong, đó cũng là thỏa thỏa đại sư huynh (Đại sư tỷ) nhân tuyển.

Theo Thiên môn Kim Đan nắn pháp quyết, chỉ nghe “Ầm ầm” nổ vang, lại có 12 toà lôi đài, từ đỉnh núi trong bình đài dâng lên.

Mỗi cái phía trên, đều tiêu chú ký tự, đối ứng một đến mười 2 thân phận bài.

“Thiên môn lôi đài đã mở, 12 thủ lôi người lên đài!” Thiên môn Kim Đan khẽ quát một tiếng, ánh mắt lộ ra ao ước, “Trận chiến này, 200 tên Thiên môn phổ thông đệ tử chi bằng khiêu chiến, thành công liền có thể thay thế đài chủ chi vị, cướp đoạt 12 ngày kiêu xưng hào.”

“Lấy được này xưng hào người, tức là Thiên môn chân truyền đệ tử, nhưng bái nhập Kim Đan cao giai môn hạ, phải ban thưởng tông môn rất nhiều diệu pháp.”

“Mà 12 ngày kiêu bên trong, đem tranh đấu ra sau cùng mạnh nhất Thiên vương, vô luận bái nhập 12 ngày trong môn bất luận cái gì một tông phái, trực tiếp hưởng thụ chuẩn tông tử đãi ngộ, có thể trở thành Nguyên Anh ký danh đệ tử, địa vị cùng cấp tông môn trưởng lão, càng có thể thu hoạch được một phần tham gia sau 3 tháng, tại thánh đô tổ chức thiên hải thịnh yến tư cách! !”

Một câu cuối cùng, mới là Thiên môn Kim Đan ao ước nơi mấu chốt.

Trên bình đài, đông đảo tham dự tuyển chọn tu sĩ, bỗng nhiên trừng lớn mắt, mặt mũi tràn đầy không thể tưởng

tượng nổi.

“Thiên hải thịnh yến! !”

“Trong truyền thuyết, chỉ có 12 ngày môn tông tử, cùng 4 đại tộc đích hệ tử đệ, mới có thể được phép tham gia đỉnh cấp yến hội!”

“Tham dự người, đều có thể đạt được 1 viên bảo thụ trái cây, đột phá Kim Đan trước đó phục dụng, nhưng tại Kim Đan nguyên cơ sở bên trên tăng thêm một màu.”

“Lần này thiên kiêu tuyển chọn, thế mà mở ra như vậy ban thưởng, quả thực không thể tưởng tượng nổi!”

Đồng Dao trừng lớn mắt, “Thiên hải thịnh yến… Bảo thụ trái cây…” Nàng cắn môi, kích động về sau, sắc mặt lộ ra ảm đạm.

Tuy nói nàng thực lực không tệ, thu hoạch được 12 ngày kiêu xưng hào, vấn đề cũng không lớn, cần phải đi tranh đoạt mạnh nhất Thiên vương chi vị liền có chút không đáng chú ý.

Thật không cam lòng!

Đây chính là thiên hải thịnh yến ra trận khoán, không nói đến nhưng vì Kim Đan tăng thêm một màu bảo thụ trái cây, chính là những cái kia nhân mạch, liền để Đồng Dao một trận tâm trì thần diêu.

Nếu nàng có thể tiến vào bên trong, chưa hẳn không thể leo lên trên, 1 vị 4 tộc xuất thân tuyệt thế thiên kiêu, sau

đó nhảy lên đầu cành có được vô hạn tương lai tươi sáng.

Không chỉ là Đồng Dao, giờ phút này đỉnh núi trên bình đài, một tràng thốt lên qua đi, mọi người sắc mặt đều không khác mấy.

Tề Thương đảo qua mọi người, giữa lông mày tràn đầy ngạo nghễ, đáy mắt hiện lên một tia tự đắc. Nguyên bản 12 ngày cửa tuyển chọn bên trong, là không thể nào xuất hiện, cao như vậy quy cách ban thưởng.

Nhưng lần này hắn tham dự tuyển chọn, phần thưởng này cũng liền có.

Nhìn xem không ít người trên mặt, kích động hưng phấn bộ dáng, Tề Thương đáy lòng cười lạnh. Một đám ngu xuẩn, sẽ không phải thật sự cho rằng, có cơ hội cầm tới cái này ban thưởng a?

Đối thánh đô cái kia, từ nhỏ đánh tới chỉ gặp qua 3 mặt phụ thân, Tề Thương đáy lòng lúc này thiếu mấy điểm oán hận. Hắn dù không thể nhận tổ quy tông, nhưng ít ra nên có được đồ vật, hay là cầm tới… Chỉ bất quá, muốn phế một chút trắc trở mà thôi.

Từ Tùng mặt mũi tràn đầy chấn kinh, chuyện này cho dù là hắn, sớm cũng không chút nào biết được.

Tham gia thiên hải thịnh yến tư cách…

Danh sách này chính là tại thánh đô 4 trong tộc, đều bị người tranh phá đầu, làm sao lại vô duyên vô cớ lấy

thêm ra 1 cái, cho 12 ngày cửa làm ban thưởng? ?

Có vấn đề, tuyệt đối có vấn đề!

“Có thể gia tăng Kim Đan một màu! !” Thông thiên xương dưới, Huyền Quy kích động vung vẩy song trảo, “La Quan, cái này mạnh nhất Thiên vương chi vị, ngươi nhất định phải cầm xuống!”

Kim Đan mỗi gia tăng một màu, độ khó đều là bao nhiêu lần tăng.

Tứ sắc đan nhưng phải, ngũ sắc đan tự nhiên… Nói chính là muốn thành tựu ngũ sắc Kim Đan độ khó, dù là chuẩn bị lại mạo xưng điểm, cũng muốn liều mấy phần vận khí.

Nhưng nếu có thể được đến, cái này 1 viên bảo thụ cây ăn quả trái cây, La Quan thành tựu ngũ sắc Kim Đan khả năng, liền đem tăng lên trên diện rộng.

Cơ duyên như thế, lại há có thể bỏ lỡ? !

Bá ——

Bá ——

12 thủ lôi người nhao nhao lên đài, La Quan thở sâu, rơi vào thứ 5 trên lôi đài, lật tay lấy ra Dạ Yến kiếm, quanh thân uy nghiêm khí cơ chảy xuôi.

Cái này mạnh nhất Thiên vương chi vị, hắn nhất định phải được!

Chương 267 : Đừng có ngừng, kế tiếp theo

Tham gia thiên hải thịnh yến tư cách mới ra, phàm là có tư cách lên đài một trận chiến người, đều nội tâm lửa nóng.

Đừng quản có bao nhiêu nắm chắc, đều muốn liều một phen, lỡ như đâu?

Thiên đại cơ duyên đang ở trước mắt, nếu ngay cả xông một lần cũng không dám, ngày sau nhất định hối hận! Nhưng 12 vị Thiên môn thủ lôi người, đã có thể từ khảo nghiệm bên trong trổ hết tài năng, nó cường hãn thực lực không cần phải nói đồng hồ.

Ai cũng không dễ chọc!

12 toà Thiên môn dưới lôi đài, mọi người vẻ mặt ngưng trọng, nhìn xem cái này lại nhìn xem cái kia, không biết hẳn là đối với người nào động thủ.

Mọi người ở đây do dự lúc, 1 cái có quan hệ “Quả hồng mềm” tin tức, không biết sao bắt đầu ở trong đám người truyền ra.

“Luyện Khí cảnh? Không có khả năng! Liền thực lực kia, ngươi ta tận mắt nhìn thấy, sao có thể là Luyện Khí cảnh? !”

“Nguồn tin tức đáng tin… Thật? ! Nếu thật sự là như thế,

kia người này nhất định là vận dụng, một loại nào đó siêu cường át chủ bài, trạng thái tất khó bền bỉ.”

“Tin tức không sai, thật là Luyện Khí cảnh… Cùng người này giao chiến, chỉ cần tránh né mũi nhọn, đợi hắn mệt mỏi thời điểm xuất thủ, liền có thể một kích mà định ra!”

La Quan nhíu mày, hắn cảm nhận được dưới lôi đài từng đạo quét tới, kia không có hảo ý ánh mắt, hưng phấn mà mừng thầm.

Mơ hồ tiếng nghị luận, truyền vào đến trong tai.

Ánh mắt nhất chuyển, hắn nhìn thấy phía dưới nơi hẻo lánh bên trong, đứng Từ Tùng, người này mặt không biểu tình cùng La Quan đối mặt, một thân uy nghiêm khí cơ không chút nào che lấp.

Quả nhiên, đây hết thảy đều là bút tích của hắn!

La Quan híp híp mắt, tâm lý cho cái này Từ Tùng, trùng điệp ghi lại một bút.

Lão vương bát đản, ngươi lại chờ lấy, ta ngày khác tất yếu chặt ngươi!

Coi ta là quả hồng mềm? Ha ha, yêu hắn - mẹ ai ai đi, dù sao hôm nay mặc kệ ai đến, đều là 1 cái chết!

Từ Tùng cảm nhận được, đến từ La Quan đáy mắt băng hàn, nhưng hắn cũng không thèm để ý.

Chỉ là một giới tiểu bối, nếu không phải hôm nay không

tiện xuất thủ, hắn sớm đã đem nó trấn sát, rút hồn luyện phách ép hỏi chân tướng.

Sở dĩ tản tin tức, để dưới lôi đài mọi người, đem mục tiêu chỉ hướng La Quan, chính là vì đem hắn đánh rớt bụi bặm.

Nếu không nếu để La Quan thủ lôi thành công, thành Thiên môn chân truyền đệ tử, đem thụ Thiên môn che chở, vậy liền thật không hiếu động tay!

Càng ngày càng nhiều ánh mắt, hội tụ đến thứ năm lôi đài, rốt cục có người kìm nén không được, cái thứ 1 nhảy lên lôi đài.

Đó là một người mặc trường bào màu đen, thân thể gầy tiểu nhân nam tử, lúc này nhìn về phía La Quan, khóe miệng lộ ra một tia nhe răng cười.

“Chỉ là Luyện Khí cảnh, hay là về nhà bú sữa đi! Nơi này, không phải ngươi có thể chiếm!” Dưới chân hắn đạp mạnh, mặt đất cái bóng kịch liệt phun trào, lại đứng lên biến thành một cái khác, cùng hắn giống nhau như đúc phân thân.

Bá ——

Phân thân thả người nhảy lên, bay thẳng đến giữa không trung, trước mắt nam tử gầy nhỏ ánh mắt nghiền ngẫm, “Ta cái này hóa ảnh phân thân đại pháp, cùng bản thể tùy thời đều có thể trao đổi, trừ phi kiếm của ngươi có thể đồng thời chém giết ta cùng phân thân, nếu không ta chính là thân thể Bất tử.”

La Quan mặt không biểu tình, đưa tay 1 kiếm chém xuống.

Kiếm ý 2 tầng bộc phát, khủng bố kiếm ảnh trong chốc lát, đem nam tử gầy nhỏ bao phủ, một nháy mắt liền bắt hắn cho xé thành vỡ nát.

Thi thể mảnh vỡ hóa thành bóng tối vỡ vụn, không có nửa điểm máu tươi chảy ra, giữa không trung phân thân, lúc này cười ha hả, “Đã sớm nói cho ngươi, công kích như vậy đối ta mà nói, căn bản không có hiệu quả chút nào.”

“Cũng phải nhìn, ngươi còn có thể tái xuất mấy kiếm?”

La Quan thản nhiên nói: “Thật sao?”

Giữa không trung, nam tử gầy nhỏ trên mặt nụ cười đắc ý bỗng dưng cứng đờ, sau một khắc trừng to mắt, lộ ra kinh hãi chi ý, “Không, cái này sao có thể!”

“A!” Kêu thảm bên trong, hắn giữa lông mày xuất hiện 1 đầu tơ máu, tiếp lấy nhanh chóng lan tràn, chớp mắt liền trải rộng toàn thân cao thấp.

Oanh ——

Người này lăng không bạo liệt, hóa thành đầy trời xương vỡ thịt nhão, “Lốp bốp” rơi đầy đất.

Bị giết chóc chân ý đánh giết, quản ngươi phân thân hay là bản thể, liền đều phải chết!

La Quan quay người, “Còn có ai? Không sợ chết, cứ tới!”

Thiếu niên cầm kiếm quát hỏi, hoàn toàn tĩnh mịch.

Vô số người trừng to mắt, mặt lộ vẻ hồi hộp.

Có lẽ tu vi đích thật là, người này lớn nhất uy hiếp, nhưng kiếm của hắn thực tế là khủng bố.

“Thật bá đạo hủy diệt chi kiếm!”

“Kẻ này như đột phá tới Kim Đan, chí ít có thể càng 3 giai mà chiến!”

“Đây là ván đã đóng thuyền Kim Đan cao giai chiến lực, đáng giá đại lực tranh thủ.”

Một đám Kim Đan ánh mắt sáng tỏ, mặt lộ vẻ tán thưởng.

Về phần người chết? ?

Bọn hắn tịnh không để ý, Nam cảnh cái gì đều thiếu, chính là không thiếu người tu hành.

Người tầm thường chết đến hàng trăm triệu lại như thế nào? ? Thiên môn muốn là chân chính thiên kiêu, là có thể gia tăng tông môn nội tình tu sĩ.

Đừng nói là một chút còn không có, chân chính bái nhập sơn môn đệ tử, chính là 12 ngày trong môn bộ, hàng

năm các loại tuyển chọn, khảo hạch, tử vong chỉ tiêu đều là không tồn tại hạn chế.

Rất tàn khốc, nhưng chỉ có loại này tàn khốc phương thức, mới có thể tuyển chọn ra chân chính, có thể nâng lên tông môn đại kỳ hạng người!

Đây cũng là 12 ngày cửa, một mực đến đều có thể đứng ngạo nghễ Nam cảnh nguyên nhân căn bản.

“Đừng muốn tùy tiện, ta đến chiếu cố ngươi!”

Cười lạnh, lại 1 người leo lên thứ 5 lôi đài, một bộ thanh sam khuôn mặt tuấn tú, rất có mấy điểm phong lưu phóng khoáng vận vị. Nhưng cũng tiếc, được chứng kiến ngụy đại sơn thần thật tiêu sái về sau, La Quan lại nhìn người trước mắt, liền cảm giác khắp nơi đều là làm ra vẻ.

Song phương căn bản không thể so sánh nổi.

“Nhiếp hồn!” Thanh sam tu sĩ đưa tay một chỉ, lại có một đoàn hắc quang bộc phát, trực tiếp phác hoạ ra 1 trương đáng sợ mặt quỷ.

Lúc này mở ra miệng rộng, đối La Quan chính là im ắng gào thét, khủng bố hồn phách lực trùng kích lượng, như triều cường ầm vang bộc phát.

“Đoạt phách!”

Chỉ điểm một chút rơi, thanh sam tu sĩ không chút do dự kế tiếp theo xuất thủ, mặt quỷ trong hốc mắt, bỗng dưng

có hỏa diễm bốc cháy lên, nó sắc xích hồng.

Âm trầm khí tức băng hàn lập tức giáng lâm, đem La Quan bao khỏa trong đó, theo quanh thân lỗ chân lông chui vào thể nội, liền muốn đem hắn hồn phách đông kết.

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, thanh sam tu sĩ thả người vọt lên, 1 chưởng chụp về phía La Quan đầu lâu.

Nhiếp hồn đoạt phách chính là một môn, vô cùng lợi hại hồn phách công kích bí pháp, lúc này toàn lực xuất thủ, Kim Đan cảnh dưới tuyệt khó ngăn cản.

Chết đi! !

Thanh sam tu sĩ mặt lộ vẻ dữ tợn.

Nhưng vào lúc này, La Quan đột nhiên ngẩng đầu, khóe miệng móc ra lạnh lùng chế giễu.

Đưa tay 1 kiếm, thanh sam tu sĩ lúc này thi thể tách rời, khủng bố giết chóc chân ý xâm nhập, nháy mắt đem nó hồn phách chôn vùi.

Lạch cạch ——

Đầu lâu rơi vào trên lôi đài, con mắt trừng tròn vo, trước khi chết kinh sợ, sợ hãi bên ngoài, còn có một tia mờ mịt không hiểu.

Hắn làm sao lại không có việc gì?

Bởi vì tu hành cấp độ nguyên nhân, hồn phách công kích bí pháp đối Kim Đan trở xuống tu sĩ, thường thường đều có hiệu quả.

Nhưng La Quan không sợ nhất, chính là cái này thủ đoạn.

Có Huyền Quy trấn thủ thông thiên xương, đừng nói người trước mắt, coi như Nguyên Anh đại lão hồn phách xung kích, đều chưa hẳn có thể động hắn mảy may.

Lại 1 người, bị chém giết tại chỗ! !

La Quan sắc mặt không thay đổi, ánh mắt quét ngang xung quanh, thản nhiên nói: “Đừng có ngừng, kế tiếp theo.”

Coi hắn là thành quả hồng mềm? Nghe Từ Tùng nói nhảm! Ha ha, cũng phải để các ngươi biết, “Xuẩn” chữ là như thế nào tăng lớn to thêm.

Thứ 5 dưới lôi đài, mọi người lâm vào trầm mặc, đột nhiên cảm thấy sự tình, cùng bọn hắn nghĩ có chút không giống.

Khục ——

Tốt a, coi như người này thật, chỉ là luyện khí tu vi, nhưng hắn bộc phát ra nháy mắt sát lực, thực tế là thật đáng sợ.

Hóa ảnh đại pháp cũng tốt, hồn phách thủ đoạn công kích cũng được, đều là rất khó đối phó thủ đoạn, có thể đối bên trên La Quan tất cả đều không dùng được.

Ngay cả một kích cũng đỡ không nổi, đi lên chẳng lẽ không phải là chịu chết?

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 268 : 2 kiếm giết 3 người

Lấy Luyện Khí cảnh tu vi, bộc phát ra kinh khủng như vậy sát lực, tất nhiên khó mà bền bỉ, điểm này mọi người vẫn như cũ tin tưởng không nghi ngờ.

Nhưng mấu chốt là, La Quan còn có thể lại ra tay mấy lần? Mà hắn mỗi lần xuất thủ, đều là muốn chết người.

Trừ phi đối tự thân thực lực, vẫn có đầy đủ tự tin hạng người, bây giờ đều đã gan hàn… Lại hoặc là, bọn hắn là tại các loại, cùng La Quan lộ ra vẻ mệt mỏi.

“Không thể để cho người này nghỉ ngơi!”

“Hắn đã ngay cả tiếp theo xuất kiếm, nhất định hao tổn cực nặng!”

“Gượng chống, người này hẳn là tại gượng chống, không muốn bị hắn hù sợ!”

“Kế tiếp lên đài người, liền có thể đem người này đánh tan!”

Đám người xao động, do dự bên trong, hạng 3 người khiêu chiến lên đài.

Thân thể người này mập mạp, trên mặt từng vòng từng vòng thịt mỡ xếp, khiến một đôi mắt trở nên càng nhỏ, cơ hồ híp mắt đến cùng một chỗ, 2 đầu khe hẹp ở giữa

hàn quang lấp lóe.

Hắn lật tay, lấy ra một tấm hắc sắc trận bàn, mặt ngoài khắc dấu lấy vô số quỷ dị phù văn, lại như vật sống không ngừng nhúc nhích.

Mập mạp này đưa tay đưa tay về phía trước, trùng điệp đặt tại trận bàn bên trên, khẽ quát một tiếng, “Đắp linh!” Liền thấy trận kia trên bàn phù văn, lúc này toát ra linh quang, lại trận bàn phía trên phác hoạ ra một cái bóng mờ.

Dù hơi có vẻ mơ hồ, nhưng vẫn là một chút liền có thể nhìn ra, cái này hư ảnh thình lình chính là La Quan.

“Mục nát thân!”

Trận bàn phía trên hư ảnh, mặt ngoài thân thể lập tức xuất hiện, vô số quỷ dị đốm đen. Mà đối ứng, đứng tại lôi đài đối diện La Quan, trên thân giờ phút này lại cũng hiện ra, từng mảng lớn đốm đen.

“Chú sát chi thuật!”

“A đù! Loại này khủng bố bí pháp, thế mà còn chưa đoạn tuyệt?”

“Vu cổ một mạch truyền thừa, lại hiện thân Nam cảnh.”

“Lấy chú sát chi thuật khủng bố, một khi bị nó khóa chặt, dưới kim đan tuyệt khó toàn thân trở ra, người này tai kiếp khó thoát.”

“Thứ 5 lôi đài, muốn về mập mạp này tất cả.”

“Ai dám đi khiêu chiến một tên, nắm giữ chú sát chi thuật Vu? Ai, ta cùng đều không có cơ hội.”

Mọi người kinh hô bên trong, mập mạp cười lạnh, “Thực hồn!”

Trên trận pháp phương hư ảnh, đốm đen nhanh chóng hướng vào phía trong thẩm thấu, chui vào hư ảnh thể nội, kia hư ảnh lập tức run rẩy lên, lộ ra thống khổ chi ý.

Hắn nhìn về phía La Quan, chờ mong đối phương trên mặt, lộ ra thống khổ tuyệt vọng thần sắc. Cái này có thể để mập mạp, đạt được cực lớn tâm lý thỏa mãn —— thiên tài? Ha ha, tại ngươi Bàn gia trước mặt không phải là bất cứ cái gì!

Không có động tĩnh.

La Quan đứng tại trên lôi đài, toàn thân trên dưới trải rộng đốm đen, ánh mắt lại vô song bình tĩnh, cùng lúc trước không có nửa điểm biến hóa.

Cứ như vậy lạnh lùng, nhìn xem đối diện mập mạp, tựa như là đang nhìn sân khấu bên trên, 1 người làm đơn độc thằng hề.

Cái này thần thái, để mập mạp sắc mặt biến hóa, mắt nhỏ càng phát ra nheo lại, lộ ra âm trầm chi ý.

“Có chút đồ vật, có thể ngăn trở ta chú sát chi thuật, nhưng đã bị ta khóa chặt, ngươi liền thập tử vô sinh!”

Cười lạnh, hắn đưa tay một chỉ, điểm tại trận bàn phía trên.

Quỷ dị một màn xuất hiện, trận bàn mặt ngoài những cái kia phù văn, lúc này lại đồng thời toát ra xúc tu, yếu ớt sợi tơ như kim nhọn, bỗng nhiên đâm vào đến ngón tay hắn.

Ừng ực ——

Ừng ực ——

Ngốn từng ngụm lớn âm thanh trống rỗng vang lên, mập mạp thân thể mập mạp, lại lấy mắt trần có thể thấy tốc độ, trực tiếp gầy đi trông thấy.

Trên trận pháp những cái kia phù văn, giờ phút này trở nên càng thêm sáng tỏ, phác hoạ mà thành La Quan hư ảnh, tùy theo càng thêm ngưng thực.

“Chết đi cho ta!”

Mập mạp gầm nhẹ, trận bàn truyền ra chấn động, càng mạnh chú sát lực lượng giáng lâm, hư ảnh một nháy mắt liền bị đốm đen hoàn toàn ăn mòn.

Trên lôi đài, La Quan trần trụi bên ngoài huyết nhục, đều bị đốm đen bao trùm, nhưng hắn khí tức lại cùng lúc trước đồng dạng, không có chút điểm biến hóa.

Đôi mắt băng lãnh, uy nghiêm bên trong lộ ra giọng mỉa mai.

Mập mạp hoảng!

Hắn cắn răng, bỗng nhiên rống to, “Lấy ta huyết nhục vì tự, triệu hoán Tà linh giáng lâm, chết đi cho ta!”

Trận bàn bỗng nhiên đằng không mà lên, phù văn toát ra xúc tu bị kéo dài, “Ừng ực” “Ừng ực” nuốt âm thanh điên cuồng vang lên, bất quá mấy hơi thở, mập mạp cả người liền biến thành, 1 cái da bọc xương gầy tê dại cán, khí tức tùy theo suy yếu xuống dưới.

Con mắt bên trong lộ ra một tia hận ý, coi như xử lý La Quan, hắn cũng không có cách nào kế tiếp theo thủ lôi, hoàn toàn là cho người khác làm áo cưới.

Đáng chết đồ hỗn trướng, lần này Tà linh giáng lâm, tất yếu ăn hết nhục thể của ngươi, hút hồn phách của ngươi, để ngươi đau đến không muốn sống!

Thôn phệ hết đại lượng huyết nhục trận bàn, tất cả phù văn chấn động mạnh một cái, lại trực tiếp thoát ly trận bàn bản thân, giữa không trung gào thét xoay quanh, hình thành 1 cái vòng xoáy.

Tà linh giáng lâm!

Nó từ vòng xoáy bên trong hiển hiện, tuy chỉ là một cái bóng mờ, cũng đang không ngừng biến ảo, bày biện ra thiên thủ, thiên diện, thiên mục… Các loại hình tượng, cho người ta vô tận hỗn loạn, hủy diệt cảm giác sợ hãi.

“Là ai, triệu hoán…” Tà linh mở miệng, thanh âm quỷ dị

mà âm trầm, ở bên tai vang lên lại trực tiếp truyền vào đáy lòng, khiến người sinh ra sợ hãi.

Nhưng vào lúc này, Tà linh thanh âm im bặt mà dừng, nó đột nhiên nghe tới, xát nước bọt thanh âm.

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy quệt miệng giác, “Cùng nửa ngày, rốt cục đợi đến, lấy ra đi ngươi!”

Nó duỗi ra 2 con trảo trảo, hướng về phía trước ra sức vồ một cái.

“A!”

Trận bàn bên trên phù văn vòng xoáy bên trong, hiện ra Tà linh hư ảnh, lập tức kêu thảm một tiếng.

Nó điên cuồng giãy dụa, vươn ra 100,000 đầu xúc tu, muốn đào thoát ra ngoài, cuối cùng lại bị ngạnh sinh sinh kéo vào hư vô không gặp.

Oanh ——

Trận bàn nổ!

Điều khiển đây hết thảy mập mạp… Ách, đại khái bây giờ xưng hô hắn tê dại cán tương đối phù hợp, lập tức kêu thảm một tiếng thất khiếu chảy máu, tiếp lấy ngã xuống đất điên cuồng lăn lộn.

“A a a!”

“Đau chết ta!”

“Cứu mạng, mau cứu ta!”

Tà linh hình chiếu bị xử lý, chú sát chi thuật thất bại, hắn trực tiếp gặp phản phệ.

Giờ phút này lăn lộn bên trong, người này ngũ quan cùng thân thể huyết nhục, liền như nhiệt độ cao dưới sáp khối, lại nhanh chóng tan rã, hư thối, lộ ra phía dưới bạch cốt, tạng phủ khí quan như ẩn như hiện, mùi tanh hôi nồng nặc khiến người buồn nôn.

Dưới lôi đài, mọi người mặt lộ vẻ hoảng sợ, vô ý thức hướng lui về phía sau tránh.

Vừa rồi gào thét lớn, “Kế tiếp lên đài người, liền có thể đem người này đánh tan” người kia, cúi đầu trốn đến đám người đằng sau.

Khủng bố chú sát chi thuật thế mà đều không giết chết người này, ngược lại bị trực tiếp phản phệ mà chết? Kinh khủng nhất chính là, từ đầu tới đuôi La Quan đều không có xuất thủ.

Một màn này cho người cảm giác chính là, hắn đứng tại chỗ bất động , mặc cho mập mạp đem mình giày vò thành người gầy, lại biến thành bây giờ bộ này thê thảm bộ dáng.

Ta không nhúc nhích, chính ngươi xử lý chính mình… Ách, đại khái như thế! !

Đáng sợ! !

Quả thực khó có thể tưởng tượng!

La Quan đưa tay giương kiếm, thân thể của hắn mặt ngoài tầng 1 nhỏ vụn da mảnh, nháy mắt vỡ nát vì bột mịn vẩy xuống, khôi phục ban đầu trạng thái.

Kia đại khái, cũng coi là thoát một lớp da đi.

“Có thể để cho ta trả giá như thế đại giới, ngươi cũng coi như chết có ý nghĩa!” La Quan trầm giọng mở miệng, đưa tay 1 kiếm chém xuống, đem tê dại cán đánh chết, kết thúc hắn thời khắc này đau đến không muốn sống.

Thu kiếm, hắn nhìn về phía phía dưới lôi đài, “Ta đều đã, bị người đánh thoát một lớp da, các ngươi còn không thừa cơ động thủ, đều đang chờ cái gì đâu?”

Mọi người khóe miệng co giật, nhìn xem La Quan, nhìn nhìn lại trên mặt đất đã triệt để, hóa thành một bãi bùn nhão thi thể, ám đạo loại lời này ngươi là thế nào nói ra?

Nghĩ gạt ta lên đài chịu chết? ? Nằm mơ!

Từ Tùng sắc mặt tái xanh, nào nghĩ tới La Quan lại hung hãn như vậy, như vừa rồi 1 kiếm không tính lời nói, đó chính là 2 kiếm giết 3 người.

Nhưng càng là như thế, trong lòng của hắn càng là nhận định, tiểu bối này chính là hung thủ giết người! !

Cũng may hắn đã thuyết phục người kia, chỉ cần hắn xuất thủ, La Quan thua không nghi ngờ.

Chết?

Không, Từ Tùng muốn không phải La Quan bị giết, hắn nhất định phải bắt đến hung thủ, đem nó mang về thánh đô tiếp nhận trừng phạt, mới có thể trình độ lớn nhất bên trên, giảm bớt mình cần thiết gánh chịu trừng phạt!

Thở ra một hơi, Từ Tùng quay người, “Tang Mộc, Từ mỗ tất hết lòng tuân thủ hứa hẹn, đem đáp ứng đồ vật tặng cho ngươi.”

“Hiện tại, đến lượt ngươi xuất thủ!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 269 : 12 ngày kiêu sinh ra

Tang Mộc người mặc da thú trường bào, nửa cái thân trên trần trụi bên ngoài, đen nhánh bắp thịt rắn chắc, tản ra dã man, hung hãn khí tức.

Hắn nhìn chằm chằm Từ Tùng, dùng không quá tiêu chuẩn khẩu âm, trầm giọng nói: “Ta sẽ đem hắn đánh bại, nhưng mời đại nhân ghi nhớ, không ai có thể lừa gạt thiên hải đảo.”

Nói xong, hắn nhanh chân đi về phía trước, thả người nhảy lên lôi đài.

“Ta, thiên hải đảo đen sườn núi bộ dũng sĩ Tang Mộc, khiêu chiến ngươi!”

Thiên hải đảo?

La Quan trước hết nhất nghĩ tới, chính là Thiên môn Kim Đan nói tới thiên hải thịnh yến, hẳn là tới có quan hệ?

Mà giờ khắc này, đối diện Tang Mộc “Phù phù” một tiếng, trực tiếp quỳ trên mặt đất, cuống quít dập đầu.

Lần này liền đem La Quan, cho cả sẽ không rồi? Sao thế, đây là muốn hiếu chết ta?

Nhưng rất nhanh, hắn liền cảm thấy được không ổn, chỉ thấy theo Tang Mộc cúng bái, phía sau hắn lại hiện ra, 1

cái khôi ngô thân ảnh.

Đầy đủ 100 trượng, người mặc da thú tay cầm búa đá, man hoang khí tức đập vào mặt.

Giờ phút này hư ảnh một bước phóng ra, lại trực tiếp dung nhập Tang Mộc thể nội, chỉ nghe “Lốp bốp” một trận xương cốt nổ đùng, người này khí tức tùy theo điên cuồng tăng vọt.

Đảo mắt, lại trực tiếp đột phá Trúc Cơ viên mãn, phá vỡ mà vào giả đan cấp độ, lại còn tại một đường tăng vọt.

Mà cùng lúc đó, Tang Mộc thân thể cũng đang không ngừng tăng cao, khi hết thảy bình tĩnh lại, lại biến thành 1 tôn gần 3 trượng đáng sợ cự nhân.

Rống ——

Rít lên một tiếng, Tang Mộc đưa tay một nắm, lại có 1 đem búa đá hư ảnh xuất hiện, bỗng nhiên hướng La Quan đập tới. Búa đá hư ảnh lăn lộn bên trong, phát ra “Ầm ầm” tiếng vang, lại có lôi quang từ đó bắn ra, cho người ta một loại vạn phu mạc đương kinh người khí thế.

Rất mạnh!

Cái này Tang Mộc “Thỉnh thần nhập thân” như một phen thao tác, giờ phút này một kích liền đã đột phá giả đan cực hạn, so với lúc trước Thanh Dương lão Hoàng đế càng mạnh.

Có chừng Kim Đan 70% thực lực, đã có đầy đủ tư cách, đi làm Thiên môn thủ lôi người.

Nhưng hắn hôm nay đối thủ lại là La Quan, tuy chỉ có thể khi dễ một chút thái kê Kim Đan… Nhưng lại thái kê, đó cũng là Kim Đan.

So giả đan cấp độ, mạnh không biết bao nhiêu.

La Quan đưa tay chém xuống một kiếm, búa đá bỗng dưng đình trệ, cấp tốc tới gần cùng nháy mắt đình chỉ, loại này thị giác bên trên xung đột cảm giác, khiến người ta cảm thấy lồng ngực kiềm chế, hận không thể thổ huyết.

Cường đại trấn áp chi lực, từ này 1 kiếm xuất thủ nháy mắt, liền quét ngang thập phương.

Tang Mộc khôi ngô kinh người thân thể, lúc này bắt đầu rung động, hắn trợn to tròng mắt mặt mũi tràn đầy chấn kinh nhìn tới. Cả người bây giờ tựa như là, gánh vác lấy một tòa núi lớn, lúc nào cũng có thể bị đại sơn đè sập.

“Kiếm ý 3 tầng, cái thập phương!”

Thần Tiêu kiếm tông Kim Đan Hồ Sóc, lúc này sắc mặt đại biến, lộ ra không thể tưởng tượng nổi.

Dưới kim đan kiếm ý 3 tầng…

Không, xác thực đến nói, là Luyện Khí cảnh kiếm ý 3 tầng!

Thiên tài Thần Tiêu kiếm tông có thật nhiều, Luyện Khí cảnh liền có siêu cường chiến lực, có thể chiến giả đan kinh diễm nhân vật, cũng không phải chưa từng có.

Đặc thù huyết mạch, truyền thừa cường đại, kinh người kiếm khí… Như là cùng các loại, luôn có các loại thủ đoạn. Nhưng kiếm ý loại vật này, là không có cách nào mượn nhờ ngoại lực, chỉ có thể bằng vào tự thân tư chất.

Có thể tìm hiểu liền có thể, không thể lĩnh hội… Chính là 100 năm, một ngàn năm, cũng không có cách nào nhập môn!

Đương nhiên, theo tu vi tăng lên, hồn phách không ngừng đạt được cường hóa, lĩnh hội kiếm ý khả năng, cũng đang không ngừng gia tăng.

So sánh với nhau, Luyện Khí kỳ liền cảm giác tỉnh kiếm ý 3 tầng, cái này kiếm đạo tư chất quả thực là đáng sợ!

Kim Đan, là mười phần chắc chín.

Nguyên Anh, đều có 1 lượng máy nội bộ sẽ!

Đầy đủ.

Thần Tiêu kiếm tông chân truyền đệ tử, cũng bất quá chính là này cấp độ, thậm chí so La Quan còn muốn hơi kém một chút. Dù sao hắn mới là Luyện Khí cảnh, không cần càng nhiều thời gian, có tông môn tài nguyên nghiêng, tài bồi, hắn liền có thể đột phá đến Trúc Cơ cảnh.

Thực lực đem tăng thêm một bước, đến lúc đó thậm chí có thể, cùng Kim Đan cảnh ganh đua cao thấp —— vậy liền đã là, tông môn tông tử cấp độ!

Hồ Sóc thở sâu, “Chư vị, như nguyện đem kẻ này, để cùng ta Thần Tiêu kiếm tông, đệ tử khác chọn lựa bên trên, nhưng tận theo chư vị tâm ý.”

Hắn nói rất lớn tiếng, đầy đủ để trên lôi đài nghe tới, nhìn về phía La Quan lúc, lộ ra một mặt ôn hòa mỉm cười.

Tiểu tử, thấy không, ta đối với ngươi rất coi trọng a… Gia nhập Thần Tiêu kiếm tông, chính là ngươi lựa chọn tốt nhất, mau lại đây đi!

Họ Hồ không muốn mặt!

Một đám Kim Đan trong lòng mắng to, thật vất vả xuất hiện, 1 cái tư chất kinh người kiếm chủng tử, dựa vào cái gì về ngươi Thần Tiêu kiếm tông?

12 ngày cửa tuyển chọn, tất cả trúng tuyển đệ tử, cuối cùng bái nhập cái kia 1 nhà, vậy nhưng còn không có quyết định.

“Khục! Tiểu hữu, ta một mạch thượng thanh tông có cổ lão kiếm điển truyền thừa, trực chỉ Nguyên Anh đại đạo, ngươi như nguyện bái nhập ta tông, lão phu hứa hẹn ngươi tất nhiên có thể, phải thụ môn này vô thượng kiếm điển!”

“Ta Bắc Minh tông dưới trướng, có bao nhiêu vị trên kim đan cảnh kiếm tu, tiểu hữu như nguyện bái nhập ta tông, bọn hắn đều có thể dạy bảo ngươi.”

“Đây coi là cái gì? ? Chỉ cần tiểu hữu gia nhập huyền thiên tông, ta nhưng tấu mời lão tổ, thu ngươi làm ký danh đệ tử, mỗi tháng nhưng có một cơ hội, phải Nguyên Anh lão tổ chỉ điểm tu hành! ! Tiểu hữu, ta huyền thiên tông đối ngươi thế nhưng là thành ý tràn đầy, mời nhất định nghiêm túc cân nhắc!”

Đối phổ thông tu sĩ, 12 ngày cửa cao cao tại thượng, thái độ lãnh đạm đến cực điểm.

Nhưng thiên tài, nhất là đối mặt La Quan loại này, tương lai chú định có một phen thành tựu kiếm chủng tử, sắc mặt của bọn họ liền biến.

Vô luận bất luận cái gì thời đại , bất kỳ cái gì địa phương… Nhân tài đều là trọng yếu nhất!

Vì tranh đoạt La Quan, một đám Kim Đan triệt để không để ý mặt mũi, tại chỗ mở ra tăng giá cả, nháy mắt hấp dẫn đến vô số chú ý, từng khuôn mặt phía trên, tràn đầy vẻ hâm mộ.

Nhất là huyền thiên tông… Bái nhập Nguyên Anh lão tổ môn hạ, đây cơ hồ đã là tông môn tông tử đãi ngộ, có thể thấy được trong lòng bức thiết.

La Quan thần sắc bình tĩnh đối này cũng không thèm để ý, lúc này mới cái kia đến đó? Hắn là nhất định cướp đoạt, mạnh nhất Thiên vương chi vị nam nhân, đến lúc

đó lại nghe bọn hắn ra giá không muộn.

Ánh mắt đảo qua dưới lôi đài, sắc mặt tái xanh Từ Tùng, La Quan tâm niệm vừa động, Tang Mộc tiểu cự nhân như thân thể, nháy mắt chia năm xẻ bảy.

4 kiếm giết 4 người (chấm dứt tê dại cán 1 kiếm tính đến), lúc này dưới lôi đài tĩnh mịch im ắng, La Quan cầm kiếm mà đứng, “Đừng có ngừng, các ngươi kế tiếp theo đến!”

Lại nhìn, kiếm trong tay của ta, có thể hay không đưa ngươi cùng giết tận gan hàn.

Mọi người triệt để sợ! !

Nếu không phải tản tin tức này, là thánh đô Cơ gia Kim Đan khách khanh, bọn hắn nhất định phải cùng nhau tiến lên, đem người này đánh thành đầu heo.

Vương bát đản, ngươi cái miệng này liền đến a!

Luyện Khí kỳ…

Cút mẹ mày đi - Luyện Khí kỳ, liền kinh khủng như vậy thủ đoạn, khác đều không nói, Luyện Khí kỳ chút pháp lực kia có thể chống đỡ nổi sao? ?

Âm mưu, cái này ăn trần trụi chính là âm mưu.

Hẳn là trên đài tiểu tử này, cùng Cơ gia có quan hệ? Đây là cố ý để bọn hắn chịu chết, cho tiểu tử này tranh đoạt mạnh nhất Thiên vương chi vị tạo thế đâu?

Mọi người vừa sợ vừa giận lại sợ, nghe La Quan khiêu khích, hung hăng lui về sau. Lên đài là không thể nào lên đài, coi như bị người đánh gãy chân, bò cũng được leo ra đi.

Đương nhiên, cũng có người chỉ là trong lòng kiêng kị… Nhưng lôi đài có 12 toà, La Quan triển lộ ra khủng bố sát lực về sau, không cần thiết cùng hắn cùng chết.

1 canh giờ sau, Thiên môn lôi đài chiến kết thúc, cuối cùng 12 thủ lôi người sinh ra, thu hoạch được 12 ngày kiêu xưng hào.

Gia nhập Thiên môn, chính là chân truyền đệ tử!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 270 : Cái này coi như không trách ta

Thứ 5 lôi bên trên, La Quan thần sắc bình tĩnh, ánh mắt đảo qua xung quanh.

Trà xanh đại hung Đồng Dao, tháp sắt như giao hàn núi, hai mặt không sai biệt lắm bằng phẳng áo bào đen nữ tử, còn có kia mặt mày ngạo nghễ người trẻ tuổi… 4 người này đều tại.

Mà trừ cái đó ra, thừa hơn 7 vị thủ lôi người, thì cơ hồ đổi một lần.

Muốn bằng sức một mình, trấn áp tất cả người khiêu chiến, loại này không công bằng gần như xa luân chiến phương thức, có thể chống đến sau cùng đều là ngoan nhân.

Tỉ như, số mười trên lôi đài, một tên trên mặt trải rộng quỷ dị vằn đen tu sĩ.

Trước đó tại bên ngoài Long Môn trấn lúc, La Quan liền chú ý tới hắn, khí tức tối nghĩa khó hiểu, tại thủ lôi chi chiến bên trong liên tiếp bại mấy người, đều vẫn chưa triển lộ thực lực chân thật.

Còn có số 2 trên lôi đài Hàn Sơn, người này cơ hồ đạt tới, 3 lần huyết biến trình độ, một thân võ đạo thực lực kinh người đến cực điểm. Vừa rồi người khiêu chiến hắn, phần lớn chịu bất quá ba quyền, liền bị đánh hộc

máu ngã xuống đất.

Như lại có một loại nào đó cường lực thủ đoạn, cái này Hàn Sơn chiến lực còn muốn càng mạnh mấy điểm, tất nhiên không thể khinh thường.

Mà nhất khiến La Quan không nghĩ ra chính là, Lưu Toàn Chân gia hỏa này thế mà, cũng thành 12 ngày kiêu 1 trong.

Bây giờ hắn chính mặt mũi tràn đầy hưng phấn, không ngừng phất tay, “La huynh! La huynh! Ngươi thấy không? Ta là thiên kiêu 1 trong á! Ha ha ha ha, ta Lưu Toàn Chân quả nhiên là lợi hại, xuất thủ phía dưới không người là ta một hiệp chi địch!”

La Quan trầm mặc.

Phía dưới lôi đài mọi người, sắc mặt cổ quái vô song.

Trước đó, Lưu Toàn Chân phương thức chiến đấu, để bọn hắn rõ ràng lý giải, cái gì mới gọi là “Tiêu tiền như nước” .

Các loại có giá trị không nhỏ cường lực phù lục, không cần tiền như ra bên ngoài vung, ban đầu thủ lôi người vừa đối mặt, liền bị ngay cả tiếp theo 10 tấm “Lưu tinh nóng nảy” phù lục, oanh miệng lớn thổ huyết bay rớt ra ngoài.

Về sau, phàm là có người dám lên đài khiêu chiến, đó chính là 1 đem phù lục đập tới , mặc ngươi thực lực mạnh hơn đều phải trực tiếp quỳ.

Ngay cả tiếp theo 3 lần về sau, mắt thấy 12 ngày cửa đối này giữ yên lặng, liền không ai kế tiếp theo lên đài.

Bá ——

Thiên môn Kim Đan xuất hiện, mặt lộ vẻ mỉm cười, “Chúc mừng các ngươi thủ lôi thành công, thu hoạch được 12 ngày kiêu xưng hào, thu hoạch được tranh đấu mạnh nhất Thiên vương chi vị tư cách.”

“1 trận chiến này, sẽ tại ngày mai chính thức bắt đầu, các ngươi đêm nay có thể ở bên cạnh viện lạc bên trong, hảo hảo tĩnh dưỡng khôi phục trạng thái.”

La Quan thu hoạch được 1 cái độc lập tiểu viện, sắc trời vào đêm không lâu sau, liền có tiếng đập cửa vang lên. Ánh mắt của hắn chớp lên, đứng dậy mở ra cửa sân, Thần Tiêu kiếm tông Kim Đan Hồ Sóc, mặt mũi tràn đầy mỉm cười gật đầu, “La Quan tiểu hữu, lão phu mạo muội tới chơi, còn xin đừng nên trách.”

Tại thu hoạch được 12 ngày kiêu xưng hào về sau, mọi người trải qua một phen nghiêm khắc thân phận kiểm tra đối chiếu sự thật, nói đơn giản chính là lấy bí pháp nào đó, dò xét phải chăng giấu diếm lai lịch bối cảnh.

Có Huyền Quy hỗ trợ, trực tiếp liền cho La Quan lập, 1 cái xuất thân Nam cảnh nơi nào đó, ngẫu nhiên đạt được cơ duyên bước vào tu hành lai lịch.

“Bái kiến tiền bối, ngài mời tiến vào.”

Một lát sau, đưa tiễn Hồ Sóc, cũng không có cùng La Quan nghỉ ngơi, liền lại chờ đợi vị thứ 2 người bái phỏng.

Huyền thiên tông Kim Đan mặt mũi tràn đầy chân thành, “Tiểu hữu, ta đã cùng lão tổ truyền tin, chỉ cần ngươi bái nhập ta tông, liền có thể trở thành Nguyên Anh ký danh đệ tử!”

Về sau là vị thứ 3.

Một mạch thượng thanh tông Kim Đan, nắm chặt La Quan 2 tay, “Tiểu hữu a, lão phu cùng ngươi rất có mắt duyên, ngay từ đầu liền chọn trúng ngươi a…”

La Quan biểu lộ cứng đờ.

Cẩu thí một đêm nghỉ ngơi, ngày mai tái chiến.

Rõ ràng chính là cho 12 ngày cửa lưu lại, lôi kéo, tỏ thái độ cơ hội, thẳng đến nửa đêm về sáng, La Quan mới rốt cục rơi vào thanh tĩnh.

Hắn vuốt vuốt mi tâm, gượng cười, “Lão sư, những này Kim Đan cường giả hay là cao lãnh điểm tốt, nhiệt tình như vậy ta thật không thích ứng.”

Huyền Quy cười lạnh, “Được rồi, ít tại cái này tâm lý mừng thầm, có chuyện ngươi không có phát hiện sao?”

La Quan thần sắc nghiêm một chút, chậm rãi gật đầu, “Thanh Tiêu kiếm tông người, thế mà không tìm đến ta!”

Không phải La Quan kiêu ngạo, mà là liền hắn hôm nay biểu hiện, thân là Kiếm tông Thanh Tiêu kiếm tông, tuyệt đối không thể nhìn như không thấy a.

Thần Tiêu kiếm tông… Thanh Tiêu kiếm tông… Gia hỏa này, La Quan còn chuyên môn hỏi qua, 2 cái không phải 1 nhà.

Huyền Quy dừng một chút, tiếp tục nói: “Vi sư cho rằng, Thanh Tiêu kiếm tông vẫn là ngươi, ưu tiên nhất lựa chọn. Dù sao khối thứ 2 đế kiếm mảnh vỡ, vẫn luôn trong tay bọn hắn, lại bị phản phệ cũng là Thanh Tiêu kiếm tông tông chủ, từ kia bên trong ngươi có lẽ có thể đạt được, càng nhiều tin tức hữu dụng.”

La Quan gật đầu, Huyền Quy nói điểm này, hắn sớm cũng nghĩ đến, nhưng mấu chốt là thứ này chỉ riêng hắn mình nghĩ không được a…

12 ngày cửa thiên kiêu tuyển chọn chiến, là 1 đạo song hướng lựa chọn, tu sĩ có thể chọn lựa tông môn, tông môn cũng có thể chọn lựa đệ tử, chỉ có song phương ăn nhịp với nhau, lẫn nhau cố ý mới có thể thuận lợi đạt thành.

Thanh Tiêu kiếm tông thái độ lãnh đạm, không thích hợp a… La Quan lắc đầu đem suy nghĩ đè xuống, nhắm mắt bắt đầu tu luyện.

Mặc kệ, chờ ngày mai đoạt được mạnh nhất Thiên vương chi vị, liền không tin Thanh Tiêu kiếm tông còn có thể kế tiếp theo bảo trì cao lãnh.

Rất nhanh, một đêm thời gian trôi qua, La Quan hơi sự tình rửa mặt mới xuất hiện giường đi ra ngoài, vừa đi ra tiểu viện vô ý thức liền nghĩ quay người.

“La huynh!” Lưu Toàn Chân hô to một tiếng, chạy chậm đến tới, “Đêm qua, có rất nhiều người đi bái phỏng ngươi đi?”

Hắn mặt mũi tràn đầy ao ước, rất nhanh lại nghiến răng nghiến lợi, “Đáng ghét đáng ghét! Tối hôm qua, thế mà không có 1 người đi tìm ta, 12 ngày cửa những người này, thực tế là quá mức!”

“Không chỉ có như thế, bọn hắn thế mà còn phái người đến cảnh cáo ta, nói hôm nay mạnh nhất Thiên vương tranh đoạt chiến bên trong, không cho phép ta lại dùng phù lục khi dễ người… Lời gì? La huynh ngươi nghe một chút, cái này kêu cái gì lời nói?”

“Ta có phù lục ta sai sao? Nhà ta bên trong có tiền, trưởng bối mua cho ta, gặp được nguy hiểm chẳng lẽ ta còn không thể dùng? Bọn hắn muốn dùng, cũng có thể đi mua a, đây coi là cái gì cẩu thí khi dễ? !”

La Quan: …

Cho Thiên môn điểm tán!

Nhất định phải trước đem tiểu Lưu cho loại bỏ, không phải liền hắn hôm qua kia diễn xuất, hôm nay còn tranh cái gì mạnh nhất Thiên vương chi vị?

Trực tiếp cho hắn chính là!

La Quan còn nhớ rõ, tại bên ngoài Long Môn trấn thời điểm, gia hỏa này từng móc ra 1 trương Nguyên Anh chân phù.

Khá lắm!

Nếu không tiến hành hạn chế, bùa này lấy ra hướng trước mặt vừa để xuống, ai còn dám cùng hắn tranh? ?

Nói liên miên lải nhải phàn nàn một trận, Lưu Toàn Chân thở dài buông lỏng, ủ rũ, “Ta là xong, bây giờ trận chiến đầu tiên lên đài liền phải nhận thua, La huynh ngươi còn có cơ hội, nhất định phải cố lên a! !”

Hắn vỗ vỗ La Quan, lẩm bẩm đi, “Còn tốt, buổi tối hôm qua cái kia rắm thúi tiểu tử giống như ta, cũng là không người hỏi thăm… Ai ai, tốt xấu còn tính là có người bạn đi… Chỉ tiếc, thiên hải thịnh yến là không có cơ hội đi, khó chịu a khó chịu!”

La Quan đáy mắt hiện lên một đạo tinh mang.

Rắm thúi tiểu tử…

Là Đồng Dao bên người, cái kia ngạo khí người trẻ tuổi!

Hôm qua điều tra thân phận bối cảnh lúc, tiểu Lưu liền nhìn hắn không thuận mắt, 2 người lẫn nhau trừng qua.

Nhìn xem Lưu Toàn Chân bóng lưng, La Quan híp híp mắt, tiểu Lưu hôm nay sáng sớm chờ lấy, chỉ sợ vì chính là câu nói này.

Là cố ý nhắc nhở hắn sao? Xem ra ngạo khí thanh niên thân phận, cũng không hề tầm thường a!

Thiên hải thịnh yến…

Nghĩ đến trước đó, mọi người biết được tin tức này sau chấn động, hẳn là? ?

La Quan suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, đôi mắt hiển hiện lãnh ý, như coi là thật như thế, vậy cái này chính là một cọc, định hướng chuẩn bị cơ duyên.

Như chiếm, tất nhiên sẽ có phiền phức… Mà lại là lớn - phiền phức!

Thở sâu, La Quan biểu lộ bình tĩnh lại.

Tiếng bước chân từ phía sau phương hướng truyền đến, hắn quay người liền nhìn thấy trà xanh đại hung Đồng Dao, cùng đi theo bên người nàng ngạo khí rắm thúi nam… Hắn tựa hồ là gọi Tề Thương? ?

“Hừ!”

Trải qua lúc, người này cười lạnh một tiếng.

Đồng Dao kéo hắn 1 đem, “Tề đại ca, chúng ta đi trước đi.”

“Đồng Dao muội muội, ngươi yên tâm đi, dám đối ngươi vô lễ người, ta khẳng định cho hắn 1 cái thật sâu giáo huấn! Để cho hắn biết, cái gì gọi là họa từ miệng mà ra!”

Tề Thương mục quang lãnh lệ, hiển thị rõ bất thiện.

Đưa mắt nhìn 2 người rời đi, La Quan than nhẹ, “Chủ động đưa tới cửa, vậy cái này coi như không trách ta…”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 271 : Nam nhân, phải nói lời giữ lời

Long Môn sơn chi đỉnh, các phương Kim Đan tề tụ, phía dưới lôi đài thì là, 500 tên đã được phép bái nhập 12 ngày cửa tu sĩ.

Khi 12 ngày kiêu vào sân, nháy mắt liền hấp dẫn đến vô số ánh mắt, kính sợ mà ao ước.

Lại không đề cập tới sau cùng mạnh nhất Thiên vương chi vị, chính là 12 ngày kiêu thân phận, cất bước liền đã là Thiên môn chân truyền đệ tử. Các loại tông môn đãi ngộ, phúc lợi, đều vượt xa bọn hắn, nhưng phải tông môn đại lực bồi dưỡng.

So ngươi ưu tú, lại có càng nhiều tài nguyên, ngày sau thành tựu có thể tưởng tượng.

Giữa lẫn nhau chênh lệch, từ này bắt đầu từ thời khắc đó cũng đã xuất hiện, mà theo lấy thời gian trôi qua, sẽ trở nên càng lúc càng lớn.

Cường giả hằng cường, kẻ yếu chỉ có thể ngưỡng vọng, đây chính là tu hành thế giới bên trong, băng lãnh mà hiện thực tàn khốc.

Từ Tùng đứng tại một đám xem lễ trong kim đan, như hắn được mời mà đến còn có rất nhiều người, lúc này nhìn về phía giữa mọi người La Quan, sắc mặt âm tình bất định.

Hắn biết rõ, trở thành Thiên môn chân truyền La Quan, đã không thể khinh động.

Mà lấy La Quan lần này biểu lộ ra tư chất, tương lai tu hành thành tựu, tất nhiên khó mà hạn lượng.

Đây là tai hoạ ngầm a!

Song phương kết oán thâm trầm, một khi La Quan tương lai quật khởi, tất nhiên sẽ thanh toán chuyện hôm nay.

Bá ——

Thiên môn Kim Đan hiện thân, mặt mũi tràn đầy mỉm cười, “Chư vị, lần nữa chúc mừng các ngươi, hái 12 ngày kiêu vòng nguyệt quế, vì cùng thế hệ bên trong nhân tài kiệt xuất, ngày sau tiền đồ có hi vọng.”

“Hôm nay các ngươi đem lần nữa leo lên lôi đài, trải qua bốn vòng tranh đấu về sau, sẽ sinh ra lần này 12 ngày cửa thiên kiêu tuyển chọn mạnh nhất Thiên vương, có một không hai cùng thế hệ danh truyền 4 phương!”

“Hiện tại, tiến hành vòng thứ 1 rút thăm, bắt đầu.”

Rất nhanh, rút thăm liền đã kết thúc.

La Quan nhìn xem trong tay thăm trúc —— nước xanh cung, Đồng Dao!

Trà xanh đại hung a, nữ nhân này, vận khí là thật không

được.

Đối diện, nâng cao 2 đống vướng víu trà xanh, bây giờ sắp khóc.

Tuy nói nàng không nghĩ tới, có thể tranh đoạt mạnh nhất Thiên vương chi vị, nhưng xếp hạng càng cao bái nhập tông môn về sau, liền có thể hưởng thụ tốt hơn đãi ngộ.

Nào nghĩ tới, trận chiến đầu tiên liền gặp La Quan, cái này sắt thép lớn thẳng nam, thậm chí có khả năng đều không thích nữ nhân.

“Ta thích ngực phẳng…” Nghe một chút, đây là tiếng người sao? !

Thiên môn Kim Đan đảo qua mọi người, trầm giọng nói: “Rút thăm kết thúc, các thiên kiêu lên đài, vòng thứ 1 tranh đấu chính thức bắt đầu!”

Quay người, “Thỉnh xem lễ tịch bên trong, bị chọn làm trọng tài đạo hữu, tiến vào riêng phần mình lôi đài.”

Đến 12 ngày kiêu cái này một cấp bậc, thu hoạch được chân truyền đệ tử thân phận, đã đầy đủ đạt được Thiên môn coi trọng, tự nhiên sẽ không cho phép tùy ý xuất hiện tử thương. Trọng tài nhiệm vụ, chính là tại thời khắc mấu chốt xuất thủ, bảo đảm đối chiến song phương sinh mệnh an toàn.

Đương nhiên, trọng tài một khi nhúng tay, liền mang ý nghĩa thắng bại đã điểm.

Bá ——

6 tên Kim Đan bay lên lôi đài, 12 ngày kiêu tùy theo lên đài.

Đồng Dao mày nhăn lại, một mặt điềm đạm đáng yêu, hành lễ nói: “La Quan đạo hữu, ta thật rất sợ đau… Xin ngươi hạ thủ lưu tình a!”

Đang khi nói chuyện, nàng rụt rụt thân thể, đồng nhan (cự) sữa gia trì dưới, trọng tài Kim Đan cũng nhịn không được nhìn nhiều mấy lần, nghĩ thầm nước xanh cung nha đầu này, quả nhiên là cái thượng hạng đỉnh lô, cũng không biết ngày sau như thế nào.

Nhưng tiếp xuống La Quan đáp lại, lại làm cho trọng tài một trận trừng mắt, ám đạo kiếm tu quả nhiên là một đám, không hiểu phong tình đầu gỗ.

“Hạ thủ lưu tình là không thể nào, sợ đau liền nhận thua, nếu không chờ chút bị đánh khóc, cũng đừng trách ta không có nhắc nhở ngươi.”

Nói, La Quan đưa tay một nắm, Dạ Yến kiếm rơi vào trong tay.

Ông ——

Kiếm minh phóng lên tận trời, cuồn cuộn kiếm uy phóng thích.

Đồng Dao cắn răng, thầm mắng một tiếng ngươi cái này

biến thái, tuyệt đối là thích nam nhân.

Nàng chưa chiến trước tiên lui, phất tay áo vung lên mảng lớn thủy linh quang mang bộc phát, trùng điệp chồng chất đưa nàng thủ hộ trong đó, liền như cuồn cuộn sóng nước phun trào không ngớt.

“Thủy linh, ngưng sát!”

Khẽ kêu bên trong, Đồng Dao 2 tay bấm pháp quyết, thủy linh quang mang chấn động bên trong, lại có 1 đầu đại xà hư ảnh nổi lên, nó đỉnh đầu có một chi độc giác, hướng ngoại tản ra nồng đậm lam quang, trong không khí nhiệt độ theo lam quang lan tràn, lúc này điên cuồng giảm xuống.

Trọng tài Kim Đan sắc mặt biến hóa, ám đạo cái này nước xanh cung tiểu nha đầu, nhìn xem kiều kiều non nớt, 1 bộ rất dễ dàng khi dễ bộ dáng, thủ đoạn lại rất lăng lệ a.

Nước xanh cung thủy linh hàn rắn, bây giờ đỉnh đầu mọc sừng, đã xem như Giao long chi tướng, uy lực đủ trấn áp giả đan cấp độ.

Luận về trình độ khó chơi, so hôm qua Tang Mộc, đều muốn lợi hại một chút!

“Băng phong!”

Đồng Dao đưa tay một chỉ, thủy linh hàn rắn gào thét bay ra, nó mở cái miệng rộng lộ ra răng nanh, đỉnh đầu độc giác bên trên lam quang càng đậm, liền muốn đánh

ra cực hàn quang tuyến.

Nhưng vào lúc này, thủy linh hàn rắn lãnh khốc đôi mắt bên trong, lại đột nhiên hiển hiện sợ hãi, giữa không trung bỗng nhiên bật lên, trực tiếp tới cái nguyên địa thay đổi, gào thét bay đến Đồng Dao sau lưng, co lại thành một đoàn run lẩy bẩy, lại giống như là bị thứ gì bị dọa cho phát sợ.

Đồng Dao: …

Trọng tài: …

Chúng Kim Đan: …

Quan chiến Thiên môn đệ tử: …

Cái quỷ gì?

Hôm qua kiếm ý 3 tầng xuất thủ, 4 kiếm giết 4 người La Quan, vốn là hôm nay đoạt giải quán quân lôi cuốn nhân tuyển 1 trong.

Hôm nay lên đài về sau, liền hấp dẫn đến mảng lớn chú ý, không ít người đều rất chờ mong, hắn hôm nay có hay không còn có thể lại mang đến kinh hỉ.

Nhưng bọn hắn nhìn thấy cái gì?

Nước xanh cung thủy linh hàn rắn, bên ngoài cũng là hung danh hiển hách, tổ tiên xa xỉ lúc từng có Nguyên Anh tu sĩ, thúc đẩy hàn rắn băng phong qua 1 đầu chảy xiết đại giang, trực tiếp đem ẩn thân đáy nước 1 đầu

chân chính Giao long cho tại chỗ giết chết, thủy cung bên trong yêu vật chết hầu như không còn.

Nhưng hôm nay, làm sao còn không có động thủ, liền trực tiếp dọa mềm rồi?

Đồng Dao cắn môi, này sẽ cảm giác đều nhanh điên, đây rốt cuộc tình huống như thế nào? Trước kia cho tới bây giờ cũng không có xuất hiện qua a!

Nàng có thể thua, nhưng ít ra cũng được triển lộ ra, mình thực lực a? Cái này còn không có động thủ, liền bị người cho hù sợ, về sau chẳng lẽ không phải muốn biến thành trò cười?

“Thủy linh xuất kích!”

“Xuất kích!”

“Ra! !”

Pháp quyết ngay cả thả, trốn ở phía sau nàng thủy linh hàn rắn, đầu dao thành trống lúc lắc, liều mạng hướng về sau một mực thối lui co lại.

Nữ nhân này, sợ là điên rồi đi! !

Ta chính là 1 đầu, hơi có một điểm linh tính hàn rắn, đỉnh thiên xem như dính mấy điểm Giao long chi tướng, ngươi gọi ta đi làm 1 đầu Chân Long?

Không!

Khí tức kia, cảm giác bên trong quả thực thật sự long càng kinh khủng, mạnh đến lấy hàn núi nhỏ yếu linh tính mà nói, đã căn bản khó có thể tưởng tượng.

Nhưng có một chút hàn rắn rất xác định, chỉ cần nó dám động thủ, lẫn nhau cấp độ ở giữa phản phệ, liền có thể để nó nháy mắt tan thành mây khói.

Chân Long chi uy, thiên nhiên trấn áp tất cả long xà một mạch, ngươi cho là nói đùa?

Bị Đồng Dao thúc buồn bực, thủy linh hàn rắn một tiếng gào thét, trực tiếp nguyên địa nổ tung, hóa thành một đoàn thủy linh quang mang tiêu tán.

Để ta chịu chết, không có cửa đâu!

Đồng Dao mặt đều lục, phức tạp mà sợ hãi, nhìn thoáng qua đối diện La Quan, run giọng nói: “Ta nhận thua…”

Không nhận thua không được a, nàng thủ đoạn mạnh nhất đã thi triển, đừng nói động một cái La Quan góc áo, quả thực chính là bị hắn nhìn một chút, liền không chiến mà bại.

Thế này còn đánh thế nào? ?

Trọng tài trầm mặc, hắn đã làm tốt, tại thời khắc mấu chốt xuất thủ, trấn áp toàn trường chuẩn bị.

Kết quả liền cái này? !

Thiên môn thế nhưng là đã, sớm cho thù lao… Khục,

không cần lui a? ?

Hắn thở sâu đang muốn mở miệng tuyên bố kết quả, La Quan đột nhiên phất tay áo vung lên, chỉ nghe “Ba” một tiếng, Đồng Dao trên mặt hiện ra, năm cái rõ ràng dấu ngón tay.

Tiểu Lục trà một chút liền bị đánh cho choáng váng, ta đều nhận thua, ngươi làm sao còn đánh ta? Mà lại thật đau quá!

Nước mắt không bị khống chế, một chút liền xông ra, nàng nước mắt lưng tròng trừng mắt La Quan, ủy khuất bộ dáng làm cho đau lòng người.

Nhưng cũng tiếc, đôi này La Quan mà nói không có nửa điểm tác dụng, thần sắc hắn thản nhiên nói: “Nói đánh khóc ngươi, liền muốn đánh khóc ngươi.”

“Nam nhân, phải nói lời giữ lời!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 272 : Huynh đệ chi ngôn, ổn thỏa nhớ kỹ a

Trên đài dưới đài hoàn toàn tĩnh mịch, hiển nhiên là bị La Quan câu nói này, đều cho chấn trụ.

Huyền thiên tông Kim Đan gượng cười 2 tiếng, “Khó trách La Quan tiểu hữu, bằng chừng ấy tuổi liền có thể, thuận lợi lĩnh hội kiếm ý 3 tầng, quả nhiên là một lòng đắm chìm kiếm đạo, nửa điểm không rảnh quan tâm chuyện khác a!”

“Trong lòng không gái người, rút kiếm tự nhiên thần…” Một tên quan chiến Kim Đan lẩm bẩm nói: “Năm đó, ta nghe được câu này lúc, đối này khịt mũi coi thường, hẳn là đúng là thật?”

Xung quanh mấy tên kiếm tu nghe vậy, không khỏi lâm vào trầm tư.

Bằng không ta trở về cũng thử một chút? Nữ nhân có cái gì tốt, giới!

Chỉ cần có thể lĩnh hội kiếm ý, cái này cũng không tính là sự tình.

Lấy lại tinh thần trọng tài Kim Đan, tranh thủ thời gian tuyên bố kết quả, ánh mắt cảnh cáo nhìn về phía La Quan, sợ tiểu tử này lại động thủ.

Đồng Dao khóc sướt mướt chạy, kia một trận gợn sóng mãnh liệt, khiến vô số người nhìn mà trợn tròn mắt thần.

Ám đạo chúng ta cũng muốn làm được “Trong lòng không gái người” a, tiếc rằng yêu tinh quá mức mê người, đối mặt cái đồ chơi này ai có thể không có điểm phản ứng?

Tiếp theo đối trên lôi đài, cầm kiếm mà đứng La Quan, cảm thấy từ đáy lòng khâm phục.

Quả nhiên, người ta kiếm đạo có thành tựu, kia là có đạo lý!

“Lão tử nhận thua!”

Rống to một tiếng, hấp dẫn đến chú ý.

Lưu Toàn Chân thần sắc bi phẫn, mặt mũi tràn đầy ủy khuất, “Nhưng ngươi ghi nhớ, lão tử không phải sợ ngươi, nếu không phải Thiên môn không cho phép ta dùng phù lục chinh chiến, không phải ngươi bây giờ cũng sớm đã, nằm rạp trên mặt đất cầu xin tha thứ!”

Đối thủ của hắn là Hàn Sơn, vị này cực kỳ hung hãn võ đạo thông thiên người, lúc này mặt âm trầm, “Lưu Toàn Chân, ngươi đừng quá mức điểm, mọi người ai không biết, ngươi trừ sẽ dùng phù lục nện người, ngươi còn có thể như thế nào? Có bản lĩnh đừng nhận thua, chính diện ăn ta 1 quyền!”

Lưu Toàn Chân nghiến răng nghiến lợi, “… Lão tử đã

nhận thua!” Hắn xoay người rời đi.

Hàn Sơn cười lạnh một tiếng, trong lòng lại có mấy điểm ý mừng, trận chiến đầu tiên không đánh mà thắng liền cầm xuống, hắn trạng thái bảo trì hoàn hảo, liền có thể toàn lực nghênh đón vòng thứ 2 tranh đấu.

“La huynh!” Vừa đi xuống lôi đài La Quan, khóe miệng co quắp một chút, nhìn xem hắn chân thành nói: “Lưu đạo hữu, chúng ta không quen.”

Lưu Toàn Chân trừng lớn mắt, biểu lộ càng phát ra bi phẫn, 1 bộ ngươi có thể nào dạng này thê thảm bộ dáng.

Cảm giác kia, quả thực tựa như là, bị người bội tình bạc nghĩa đồng dạng.

“Ta mặc kệ!”

“Ngươi như gặp cái này ngốc đại cá tử, nhất định phải làm cho ta hắn! La huynh, ta coi ngươi là huynh đệ, ngươi nhưng tuyệt đối không được, cô phụ ta tấm lòng thành a!”

Lưu Toàn Chân rống xong liền đi.

La Quan âm thầm cắn răng, cái này hỗn đản chuyện gì xảy ra? Lão tử trêu chọc ngươi rồi? Làm gì nhất định phải cùng ta liên quan đến nhau đi!

Theo Lưu Toàn Chân một trận thao tác, hắn rõ ràng cảm nhận được, đỉnh núi 12 ngày cửa một số người ánh mắt

thay đổi, nhiều mấy điểm cẩn thận, dò xét.

Hỗn đản!

Cũng may trên lôi đài, chiến đấu vẫn còn tiếp diễn tiếp theo, mọi người rất nhanh liền riêng phần mình thu hồi nhãn thần, La Quan buông lỏng một hơi, ngưng thần nhìn về phía lôi đài.

Áo bào đen tấm phẳng nữ rất mạnh, bây giờ quanh thân bao vây lấy, tầng 1 nồng đậm hắc vụ, thỉnh thoảng có thê lương thét lên từ đó truyền ra.

Liền tựa như cái này trong hắc vụ, giấu kín lấy vô số hung thần quỷ vật.

“Quỷ đạo tu sĩ!”

“Đầu tiên là chú sát một mạch truyền thừa lại xuất hiện, bây giờ ngay cả Quỷ đạo cũng xuất hiện, lần này 12 ngày cửa thiên kiêu tuyển chọn chiến, thật đúng là đặc sắc.”

“Hắc! Truyền thừa cổ xưa nhao nhao hiện thế, có lẽ thái bình nhiều năm Nam cảnh, phải có một phen gợn sóng!”

“Cái gì gợn sóng? Thánh đô bên trong có 4 tộc trấn thủ, ngoài có 12 ngày cửa hoành ép, liền coi như ngẫu nhiên tung ra 1 lượng cái nghịch thiên nhân vật, hoặc là thần phục gia nhập hoặc là thân tử đạo tiêu, cái này cách cục ai có thể rung chuyển?”

Một đám Kim Đan nhỏ giọng tất tất, riêng phần mình có

che lấp thủ đoạn, nhưng Huyền Quy thích nghe góc tường, tiện thể lấy La Quan cũng nghe được nhất thanh nhị sở.

Quỷ đạo?

Khó trách trước đó, tại nữ nhân này trên thân, cảm nhận được Quỷ giới khí tức, đối phương nói không chính xác thật đúng là đi qua.

Rất mau theo lấy một tiếng hét thảm, cùng tấm phẳng nữ đối chiến người, co quắp ngất đi.

Mặc dù lôi đài trọng tài xuất thủ, ngăn cản tấm phẳng kế tiếp theo xuất thủ, có thể nhìn người kia trắng bệch sắc mặt, hiển nhiên đã bị thiệt lớn.

Rất nhanh, nó hơn vài toà trên lôi đài chiến đấu, cũng đã phân ra thắng bại.

12 ngày kiêu trải qua vòng thứ 1 chiến đấu, liền trực tiếp đào thải một nửa, giữa bọn hắn sẽ còn sắp xếp, nhưng đã không trọng yếu.

Lưu tại trên lôi đài người, mới là hôm nay nhân vật chính.

La Quan ánh mắt quét qua, liền đem mấy người thu vào trong mắt.

May mắn tiểu Hàn, tấm phẳng nữ, vằn đen nam, kiêu ngạo Tề Thương, còn có một người mặc áo bào tím, ấn tượng không sâu lắm khắc gia hỏa.

Hả?

La Quan đột nhiên nhíu mày, muốn nói đối phương đều đã, giết vào 12 ngày kiêu bên trong, càng lấy được vòng thứ 1 đối chiến thắng lợi, hắn khẳng định đã sớm gặp qua hắn, vì cái gì giờ phút này nhìn xem trương này, coi như đoan chính khuôn mặt, sẽ cảm thấy rất lạ lẫm? !

Thiên môn Kim Đan hiện thân lần nữa, “Chúc mừng các ngươi, thuận lợi tiến vào lục cường, tiếp xuống sẽ tiến hành vòng thứ 2 đối chiến, trục xuất Thiên môn tam giáp!”

“Bắt đầu rút thăm!”

La Quan nhìn xem trong tay thăm trúc —— Thiết Lĩnh tông, hàn núi!

Khóe miệng của hắn giật một cái, ám đạo tiểu Lưu cái này miệng quạ đen, chuẩn như vậy sao?

Nói thật, lục cường bên trong dù không người là quả hồng mềm, nhưng cái này hàn núi tuyệt đối thuộc về, trong đó cường hãn nhất kia một đợt.

Rất nhanh, kết quả rút thăm được công bố.

“La huynh! La huynh!” Lưu Toàn Chân hô to gọi nhỏ, giật nảy mình, biểu lộ hưng phấn đều vặn vẹo, “Huynh đệ chi ngôn, ổn thỏa nhớ kỹ a!”

“Chơi hắn, làm cho ta hắn!”

Hàn Sơn tức giận hừ một tiếng, nhảy lên lôi đài, chỉ nghe “Oanh” một tiếng vang trầm, cả tòa lôi đài đều run mấy lần.

Hắn đưa tay, một chỉ La Quan, “Ngươi muốn cho hắn báo thù? Vậy liền lên đây đi!”

Thức tỉnh kiếm ý 3 tầng kiếm tu? ? Hừ hừ, người khác sợ ngươi, ta cũng không sợ! !

Hoa gì bên trong hồ trạm canh gác đồ vật, tại ta thiết quyền trước mặt, toàn bộ đều là cặn bã.

La Quan nhìn Lưu Toàn Chân, hắn nghiêm túc suy nghĩ một chút, nói: “Lưu huynh, ta giúp ngươi báo thù, ngươi có phải hay không liền thiếu, ta một phần ân tình?”

Dù sao đã bị cái này da mặt dày gia hỏa cho cuốn lấy, đã thoát khỏi không xong, không bằng cho mình tranh thủ điểm chỗ tốt.

Lưu Toàn Chân đại hỉ, vành mắt ửng đỏ cảm giác đều muốn khóc, “La huynh a, ngươi rốt cục chịu nhận ta, ta thực tế là cao hứng!”

“Chỉ cần ngươi đem hắn làm nằm xuống, ta cái gì đều đáp ứng ngươi, chúng ta hảo huynh đệ giảng nghĩa khí, ta tiểu Lưu tuyệt đối nói được thì làm được!”

La Quan ánh mắt sáng lên, “Lưu huynh sảng khoái, ngươi người bạn này, ta giao!” Hắn thả người nhảy lên lôi đài, rút kiếm nơi tay ánh mắt băng hàn, “Hàn Sơn,

ngươi dám khi dễ ta Lưu huynh, hôm nay liền muốn ngươi biết, bông hoa vì sao đỏ! !”

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy mặt lộ vẻ cảm thán, La Quan tiểu tử này có đôi khi, là thật không muốn mặt.

Nhưng nếu như có thể làm đến Nguyên Anh chân phù…

Giá trị a! Quả thực là quá giá trị! !

Mặt?

Ha ha, cái đồ chơi này có thể ăn vẫn có thể uống?

Đại trượng phu đi tại thế gian, da mặt nên muốn thời điểm nhất định phải, không nên muốn thời điểm, phải có loại này thoải mái khí phách.

Hảo đồ đệ, điểm này giống ta!

Hàn Sơn cười lạnh một tiếng, dưới chân trùng điệp đạp mạnh, lôi đài oanh minh bên trong, hắn một thân khủng bố khí huyết giờ phút này triệt để bộc phát.

Oanh ——

Hàn Sơn quanh thân bộc phát kinh người nhiệt độ cao, trần trụi bên ngoài da thịt giờ phút này một mảnh xích hồng, cho người ta cảm giác liền như thể nội khí huyết, bây giờ đều đã sôi trào.

Chỉ nghe một tiếng mãnh hổ gào thét, tại Hàn Sơn trên

đỉnh đầu, bây giờ lại hiện ra 1 đầu cự hổ hư ảnh, mi tâm 1 cái “Vương”, hiển thị rõ hung thần, bá đạo.

Giờ phút này ngửa mặt lên trời gào thét, hổ sát uy hiếp quét sạch tứ phương, khiến người bản năng bên trong, liền sinh ra vô tận hồi hộp.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 273 : Hàn Sơn nhận thua, La Quan thắng

Võ đạo con đường thông thiên, đã có “Thông thiên” 2 chữ, liền cho thấy đây cũng là 1 đầu, thẳng đến đại đạo tu hành con đường.

Tự nhiên không có khả năng chỉ là đơn thuần rèn luyện khí huyết, không ngừng hoàn thành huyết biến bộc phát man lực, mà là có một bộ độc thuộc tự thân truyền thừa bí pháp.

Cũng tỷ như giờ phút này, Hàn Sơn cổ động thể nội khí huyết, ngưng tụ mà thành đầu này mãnh hổ, chính là võ đạo bên trong mãnh hổ sát.

Cái này cùng vừa rồi trận chiến đầu tiên lúc, trà xanh đại hung triệu hồi ra thủy linh hàn rắn có chút cùng loại, lại so hàn rắn muốn hung hãn hơn nhiều.

Hổ sát, chủ công sát chi đạo, nhất là hung hãn khát máu, cùng võ đạo thông thiên cường giả dung hợp, nhưng tăng lên cực lớn thực lực.

Hàn Sơn ngửa mặt lên trời gào thét, mãnh hổ chi ảnh nháy mắt rơi xuống, cả 2 hoàn thành dung hợp nháy mắt, hắn vốn là khôi ngô thân thể lại lần nữa tăng vọt một đoạn.

“Chết đi cho ta!”

1 quyền đánh ra hổ khiếu vang lên theo, tâm thần ý chí không đủ kiên định người, tại một tiếng này gào thét phía dưới sợ là liền muốn bị hù sợ, một thân thực lực giảm đi nhiều.

La Quan mặt lộ vẻ trầm ngưng, cái này Hàn Sơn thực lực quả nhiên cường hãn, giờ phút này 1 quyền đánh tới, cho hắn cảm giác liền như sơn nhạc hoành ép, uy lực không thể ngăn cản. So Kim Đan cấp độ cường giả, tối đa cũng chỉ yếu một bậc, đích xác có khinh thường cùng thế hệ tư cách.

Nếu không phải La Quan có rất nhiều át chủ bài, cơ duyên, đều chưa hẳn là đối thủ của hắn, quả nhiên trên đời này thiên kiêu vô số, đoạn không thể kiêu ngạo tự mãn a.

Tâm niệm chuyển động ở giữa, La Quan đưa tay 1 kiếm, “Cái thập phương!”

Ông ——

Kiếm minh rơi xuống, khủng bố trấn áp chi lực giáng lâm, đem Hàn Sơn bao phủ ở bên trong.

Nhưng bị trấn áp Hàn Sơn, không có chút nào sợ hãi, hắn điên cuồng xung kích, ra quyền, khí thế hung thần liền giống như là một đầu chân chính, bị vây ở trong cạm bẫy mãnh hổ, nương theo lấy từng tiếng oanh minh tiếng vang, lực lượng kinh khủng ba động bộc phát quét ngang, dẫn tới chúng nhân chú mục.

Phụ trách lôi đài Kim Đan trọng tài, khóe miệng co quắp

một chút, ám đạo người tuổi trẻ bây giờ, quả thực 1 cái so 1 cái hung hãn. Bây giờ hắn còn có thể áp chế được, nhưng lại cho bọn hắn thời gian mấy năm, thu hoạch được Thiên môn tài nguyên gia trì về sau, bọn hắn nhất định nhất phi trùng thiên, ai mạnh ai yếu vậy coi như khó mà nói.

“Cái này Hàn Sơn, không hổ là có đặc thù huyết mạch, hổ sát chi lực lại như thế ngang ngược, kiếm ý 3 tầng đều khó mà trấn áp.”

“La Quan gặp được đối thủ, võ đạo thông thiên Hàn Sơn, cũng không phải dễ đối phó!”

“Thắng thua trận này khó mà nói, nhìn như là kiếm ý trấn áp Hàn Sơn, nhưng nếu bị mãnh hổ thoát khốn, vậy coi như gặp hổ phệ.”

“Bây giờ liền xem bọn hắn 2 người, ai có thể ổn định thế cục, trước hết nhất thế kẻ yếu thua không nghi ngờ!”

Chúng Kim Đan trong lúc nói chuyện với nhau, dù lập trường đúng trọng tâm, nhưng từ đáy lòng bên trong lại càng thêm xem trọng Hàn Sơn.

Không phải La Quan không đủ mạnh, mà là tu vi của hắn, đích thật là cực lớn nhược điểm.

Luyện Khí cảnh…

Coi như nội tình lại hùng hậu, liền pháp lực số lượng dự trữ cùng chất lượng mà nói, khẳng định không bằng Trúc Cơ tu sĩ.

Trước đó Thiên môn thủ lôi thời gian chiến tranh, mọi người nhằm vào La Quan sách lược, tại một đám Kim Đan xem ra, nhưng thật ra là rất chính xác.

Chỉ cần có thể mang xuống, La Quan một khi lộ ra vẻ mệt mỏi liền tất thua không thể nghi ngờ, chỉ tiếc bọn hắn không có người, có thể ngăn cản La Quan 1 kiếm.

Hàn Sơn lại khác!

Hắn vốn là có lấy cùng La Quan chính diện đối chiến siêu cường thực lực, tuy bị kiếm ý áp chế, lại còn có lực lượng chống lại, một khi mang xuống, thắng lợi Thiên Bình liền sẽ không ngừng hướng hắn nghiêng.

“La huynh cố lên! La huynh tất thắng!” Lưu Toàn Chân nghiến răng nghiến lợi rống to, “Ta tin tưởng, ngươi khẳng định có thể La huynh!”

“Chơi hắn, chơi hắn!”

La Quan tâm tư khẽ động, thở sâu mặt lộ vẻ quyết tuyệt “Lưu huynh, La mỗ ở đây muốn trước cho ngươi nói lời xin lỗi, trước đó cố kỵ thân phận của ngươi, cố ý cùng ngươi bỏ qua một bên quan hệ, là ta sai!”

“Nhưng bây giờ, ta đã tỉnh ngộ lại, Lưu huynh ngươi chính là ta hảo hữu chí giao, hôm nay đã ngươi mở miệng, La mỗ chính là trả giá lớn đại giới, dù là bởi vậy mất đi tranh đoạt mạnh nhất Thiên vương chi vị cơ hội, cũng muốn đem người này chơi ngã cho ngươi ra một hơi!”

“Vì bằng hữu không tiếc mạng sống, ta La Quan, cũng là tính tình bên trong người!”

Lưu Toàn Chân cảm động hỏng, “La huynh, hảo huynh đệ của ta, ngươi là tại quá làm cho ta cảm động… Nhưng kỳ thật, ngươi cũng là không cần…”

“Không! Ta nhất định phải làm như thế, dám khi dễ bằng hữu của ta, so khi dễ ta nghiêm trọng nhiều!” La Quan hét lớn một tiếng, đem tiểu Lưu đánh gãy, “Xem trọng, ta hiện tại liền để cái này ngốc đại cá tử thổ huyết, xin lỗi ngươi!”

Oanh ——

Kiếm ý uy áp bỗng nhiên bộc phát, nổi nóng không thôi Hàn Sơn, sắc mặt tùy theo đại biến, hắn cảm nhận được rất cường liệt uy hiếp.

“Hổ sát!”

Gào thét một tiếng, Hàn Sơn thân thể tiếp tục bành trướng thêm, nó mặt ngoài thân thể bên trên thậm chí chui ra hổ mao, cả người lại bắt đầu hóa thú.

Khí tức quanh người tăng vọt, cuồn cuộn khí huyết bộc phát ra, hóa thành một đoàn huyết vụ đem hắn bảo hộ ở trong đó.

Sau một khắc, kiếm ảnh đầy trời ầm vang chém xuống.

“Hàn Sơn, cho ta bằng hữu xin lỗi!”

La Quan rống to, sắc mặt hiển hiện tái nhợt, như bộc phát siêu cường sát lực, đã thương tới tự thân.

Kiếm ảnh oanh sát phía dưới, Hàn Sơn khí rống to, “Ngươi mơ tưởng! A a a! Phá cho ta!”

Hắn điên cuồng ra quyền, mỗi một kích đều ẩn chứa, khủng bố đến cực điểm lực lượng.

Đánh hư không chấn minh, kiếm ý trấn áp tùy theo lăn lộn, dường như muốn bị đầu này mãnh hổ lật tung.

La Quan cười lạnh, “Cho ta trấn áp!” Kiếm minh thanh âm tăng vọt, càng nhiều kiếm ảnh hiện lên mà ra, mà sắc mặt hắn thì so trước đó, càng nhiều mấy điểm tái nhợt.

“Hàn Sơn, ngươi có phục hay không?”

Kiếm minh bên trong hổ khiếu liên tục, nổi giận đến cực điểm Hàn Sơn, càng thêm điên dại cuồng bạo, “Lão tử không phục! Chờ ta đánh vỡ kiếm ý, tất 1 quyền đánh nát đầu của ngươi!”

Giờ khắc này, vô số ánh mắt tụ đến, bộc lộ ngưng trọng.

Quả nhiên không hổ là, trong lòng không gái người kiếm tu, mãng bắt đầu là thật hung hãn, cùng Hàn Sơn thế mà đánh thành cái này trạng thái.

2 người đều rất mạnh! !

So Kim Đan đều chỉ yếu một bậc, thực lực như vậy đặt ở 12 ngày trong môn, cũng cơ hồ có tranh đoạt tông tử thân phận tư cách.

Huyền thiên tông Kim Đan vỗ tay khen lớn, “La Quan, thật là nghĩa sĩ vậy! ! Vì bằng hữu, lại cũng không tiếc hết thảy, cùng ta huyền thiên tông phong cách, quả thực tuyệt phối!”

“Trương đạo hữu, còn xin nhất định cẩn thận quan chiến, thời khắc mấu chốt lập tức xuất thủ, không cần thiết để bọn hắn ở giữa xuất hiện tử thương.”

Trên lôi đài, trọng tài tấm Kim Đan nghiêm nghị gật đầu, ám đạo huyền thiên tông người vẫn là không biết xấu hổ như vậy, cùng Thần Tiêu kiếm tông có 1 so.

“La tiểu hữu cẩn thận!”

“Hàn tiểu hữu làm theo khả năng, lấy tự thân làm trọng!”

12 ngày cửa Kim Đan nhóm nhao nhao mở miệng, không để huyền thiên tông độc làm người tốt, bây giờ từng cái đôi mắt sáng tỏ, thầm than đều là hạt giống tốt a.

Nếu có thể đem 2 người này, toàn bộ triệu nhập trong tông môn, về sau 1 cái kiếm ra hoành ép thập phương, 1 cái quyền rơi xuống đất động núi dao, cũng có thể lôi ra đến, xem như chiêu bài tông môn nội tình.

Lưu Toàn Chân cảm động nhanh khóc, “La huynh! La huynh! ! Ngươi làm như vậy, ta tiểu Lưu tất nhiên muốn

đối ngươi, thực tình thành ý a!”

La Quan cười to, “Có thể được Lưu huynh lời ấy, là đủ! !” Hắn đưa tay hướng về phía trước trùng điệp một nắm, “Hàn Sơn, ngươi có phục hay không? !”

Oanh ——

Kiếm minh lại trướng, khủng bố hủy diệt khí cơ, để trọng tài tấm Kim Đan sắc mặt biến hóa.

Hổ khiếu rốt cục bắt đầu suy yếu, có huyết quang từ đó bắn ra, ngay tại tấm Kim Đan chuẩn bị xuất thủ thời điểm, Hàn Sơn phát ra gầm thét, “… Lão tử phục!”

Hắn là điên dại cấp trên, cũng không ngốc.

Kiếm ý này rào rạt kiếm thế như triều cường, lại kế tiếp theo chết tiếp tục gánh vác, hắn liền thật phế.

“Hàn Sơn nhận thua, La Quan thắng!”

Trọng tài Kim Đan tranh thủ thời gian tuyên bố, đem máu me khắp người Hàn Sơn kéo ra.

—

—

—

—

Chương 274 : Ngươi thất vọng quá sớm

“La Quan, xem như ngươi lợi hại! Nhưng ngươi ghi nhớ, hôm nay việc này còn chưa xong, đợi cho 12 ngày cửa đại bỉ chi chiến, ta Hàn Sơn tất yếu ngươi phun máu ba lần xương cốt đứt gãy!”

Hàn Sơn cắn răng gầm thét, ánh mắt tràn đầy không cam lòng, tức giận.

Hôm nay hắn vốn đối mạnh nhất Thiên vương chi vị, là nhất định phải được, sao có thể ngờ tới lại gặp được 1 cái Kiếm điên, tình nguyện liều tự thân tổn hao nhiều, cũng không phải đem hắn chơi ngã.

La Quan cười to, “Bại tướng dưới tay làm sao nói dũng, hôm nay có thể chùy ngươi nhận thua, lần sau ngươi càng không cơ hội!” Hắn quay người, “Lưu huynh, ngươi thấy không có? Ta báo thù cho ngươi!”

Nói xong, liền một ngụm máu tươi phun ra ngoài, sắc mặt trắng bệch lấy, thân thể lung lay sắp đổ.

Lưu Toàn Chân nước mắt rưng rưng, tranh thủ thời gian tiến lên đón đỡ lấy La Quan, “Huynh đệ, hảo huynh đệ!”

“Cái gì cũng đừng nói, về sau ngươi chính là ta anh ruột, ta lão Lưu gia gia sản, huynh đệ chúng ta 2 cái 1 người một nửa!”

“Khụ khụ khụ…” Quan chiến trong kim đan, một lão giả lớn tiếng ho khan, sắc mặt một chút liền lục.

Nào còn có dư quá nhiều, “Sưu” một chút liền vọt tới, cười khổ nói: “Thiếu gia, cũng không dám nói mò a, lão tổ tông biết, không phải đánh gãy ngài chân.”

Lưu Toàn Chân co lại dưới cổ, lại cắn răng, “Vậy ngươi nói làm sao bây giờ? Ta La huynh đối ta, đều đã móc tim móc phổi đến một bước này rồi? Chẳng lẽ ngươi nhường một chút người ở sau lưng, đâm ta tiểu Lưu cột sống? Nói chúng ta Lưu gia không hiểu được có ơn tất báo!”

Lão giả thở sâu, đối La Quan chắp tay, “Đa tạ la tiểu hữu giúp ta nhà thiếu gia xuất khí, nhân tình này ta Lưu gia ghi lại, ngài có yêu cầu gì mời nói ra, phàm là có thể làm được, ta Lưu gia tuyệt không hai lời!”

Lời này nghe rất đại khí, thành ý tràn đầy, cũng đã cho vạch tuyến.

Càng sâu tầng 1 ý tứ chính là, tiểu tử ngươi thấy tốt thì lấy a, đừng cho là chúng ta nhà thiếu gia ngốc, liền thật sư tử há mồm!

La Quan lắc đầu, “Tiền bối nói quá lời, ta cùng Lưu huynh giao hảo, là ta 2 người hứng thú hợp nhau, lẫn nhau ở giữa hữu duyên, ta giúp hắn không cầu hồi báo.”

Hắn thở sâu, “Lưu huynh, ta kế tiếp còn muốn chuẩn bị chiến đấu, trước cáo từ!” Xoay người rời đi, tại dưới lôi đài ngồi xếp bằng.

“Lão sư, tính sai…” Lão Lưu gia thế mà còn có Kim Đan ở đây, bất quá suy nghĩ kỹ một chút, điểm này cũng bình thường.

1 cái lý tông đều có Kim Đan hộ đạo, chớ nói chi là bối cảnh rõ ràng kinh người Lưu Toàn Chân.

Huyền Quy nhếch nhếch miệng, nghĩ thầm tiểu tử ngươi thừa nhận, ngược lại là gọn gàng mà linh hoạt.

Bất quá việc này vốn là thuận tay đánh 1 gậy tre, có táo tốt nhất, không có táo cũng không có tổn thất gì… Ách, nhiều lắm là chính là thật lãng phí một chút nước bọt.

Thổ huyết?

Này, liền La Quan cái này thể trạng, đừng nói phun một ngụm, coi như nôn một chậu cũng vấn đề không lớn.

Bên này, Lưu Toàn Chân cùng lão Kim đan ở giữa, bộc phát một trận cãi vã kịch liệt, từ lão Kim đan cười khổ có thể thấy được, đối nhà mình ngốc thiếu gia hắn là không có cách, chỉ có thể cười khổ gật đầu.

2 người lại đi tới, Lưu Toàn Chân nhỏ giọng nói: “La huynh?”

La Quan mở mắt ra, “Làm sao rồi?”

Lưu Toàn Chân một mặt áy náy, “Muốn ta nói, huynh đệ chúng ta hôm nay liền kết bái, về sau chung điểm Lưu gia gia sản… Ai, nhưng cũng tiếc, ta bây giờ còn chưa

đương gia, lão gia tử cũng chưa chắc có thể đáp ứng, cho nên chỉ có thể thẹn với La huynh.”

Hắn lật tay, lấy ra mấy kiện đồ vật, “La huynh cao thượng, vì huynh đệ ta ra ác khí, tiểu Lưu ta há có thể không có biểu thị? Những này ngươi xem một chút, thích cái nào cầm cái nào, muốn đều thích liền toàn bộ lấy đi!”

Xung quanh lập tức, liền an tĩnh xuống.

Chính là 12 ngày cửa Kim Đan nhóm, giờ phút này cũng nhịn không được trừng to mắt, nhìn về phía Lưu Toàn Chân lấy ra những vật này, mặt mũi tràn đầy đều là chấn kinh, ao ước.

Viên kia quý giá vạn phần Nguyên Anh chân phù thình lình xuất hiện!

Khác đều không nói, liền tấm bùa chú này, là đủ vượt qua ở đây các vị, tuyệt đại một số người toàn bộ thân gia.

Đây chính là có, tương đương với Nguyên Anh một kích chi lực khủng bố phù lục, Nguyên Anh phía dưới ai đụng ai chết.

Có thứ này, tại thời khắc nguy nan, liền chẳng khác gì là nhiều một cái mạng!

La Quan nhịp tim một trận gia tốc, muốn nói không tâm động là giả, nhưng bên cạnh lão Kim đan ánh mắt, để hắn khôi phục tỉnh táo.

Đoán chừng muốn thật cầm Nguyên Anh chân phù, lão Lưu gia mặt ngoài không nói cái gì, sau lưng bên trong khẳng định phải có chút hành động.

“Tiểu tử, cầm bên cạnh mai rùa!” Huyền Quy đột nhiên mở miệng, thanh âm dưới đáy lòng vang lên.

La Quan biểu lộ không thay đổi, tại mấy kiện đồ vật bên trên quét một lần, “Lưu huynh tấm lòng thành, La mỗ liền không khách khí, ta liền muốn mảnh này mai rùa đi.”

Lưu Toàn Chân sững sờ, “La huynh, thứ này là góp đủ số, ngươi tuyển đạo này Nguyên Anh chân phù a, có thứ này nơi tay, Kim Đan ai dám trừng ngươi liền trực tiếp nổ hắn!”

Bên cạnh Lưu gia lão Kim đan mặt đều tê dại, nghĩ thầm thiếu gia a thiếu gia, lần sau ngài lại ra ngoài, ta khẳng định là không đi theo.

Sao?

Đây là muốn xúi giục người khác, xử lý nhà mình khách khanh sao ngài? !

La Quan lắc đầu, “Bằng hữu kết giao quý hồ tâm thành, ta tự nhiên sẽ hiểu Nguyên Anh chân phù quý giá, chính vì vậy, ta mới không thể tuyển a.”

“Quyết định như vậy, những vật khác mời Lưu huynh thu hồi, ta muốn kế tiếp theo điều tức.”

Lưu Toàn Chân một mặt cảm động.

La huynh, thật sự là hảo huynh đệ của ta a!

Hắn thu hồi những vật khác, cùng lão Kim đan đi.

Rất nhanh, nó hơn 2 tòa lôi đài bên trên, đối chiến cũng đã kết thúc.

Tề Thương cầm kiếm ngạo nghễ mà đứng, mặt mày ở giữa đều là đạm mạc, vừa rồi hắn bộc phát ra kiếm ý 3 tầng thực lực, trực tiếp nghiền ép đối thủ, dẫn phát trận trận kinh hô.

Lại 1 viên trời sinh kiếm chủng tử!

Mà lại, liền Tề Thương triển lộ ra thực lực mà nói, nửa điểm không kém gì La Quan.

Mà đổi thành bên ngoài 1 vị người thắng, vậy mà là tấm phẳng nữ, đối thủ của nàng là cái kia, một mặt vằn đen thần bí tu sĩ, đối phương nắm giữ lấy thần bí truyền thừa, thực lực cực kỳ hung hãn, 2 người đại chiến bên trong đen tấm phẳng lại từ thể nội triệu hoán 1 tôn xích hồng Quỷ vương, lúc này mới gian nan lấy được thắng lợi.

Thiên môn ba vị trí đầu sinh ra!

Dưới một trận chiến là vận khí lựa chọn, rút trúng không ký người, đem có thể trực tiếp tấn cấp, cuối cùng mạnh nhất Thiên vương chi chiến.

Tề Thương cái thứ 1 tiến lên, nhìn xem trong tay thăm trúc, đáy mắt lộ ra vẻ hài lòng.

Thiên môn người, hay là rất hiểu quy củ.

Hắn đưa tay, “Không ký!”

Thiên môn Kim Đan gật đầu, “Rất tốt, đã không ký đã sinh ra, ba vị trí đầu nó hơn 2 vị, cũng liền không có rút thăm tất yếu.”

Hắn phất tay áo đem ống thẻ thu hồi, trầm giọng nói: “2 vị mời lên đài một trận chiến, thắng lợi cuối cùng nhất người, đem tham dự Thiên vương chi chiến! !”

Đám người một trận nghị luận ầm ĩ, không ít người nhìn về phía Tề Thương, trên mặt lộ ra ao ước, kính sợ.

La Quan mặc dù rất mạnh, nhưng vì đánh bại Hàn Sơn, mình cũng coi là phế.

Tấm phẳng nữ tại vừa rồi đối chiến bên trong cũng bị thương, đang cùng La Quan tranh tài một trận, cho dù có thể thắng được, tất nhiên cũng có một chút hao tổn. Dù sao, có thể đoạt đến Thiên môn ba vị trí đầu chi vị, dù là liền một cái tay có thể động, cũng tuyệt không cho phép khinh thường! !

Mà Tề Thương, không chỉ có thể nghỉ ngơi nhiều một hồi, trạng thái càng là cơ bản hoàn hảo.

Mạnh nhất Thiên vương chi chiến còn chưa bắt đầu, nhưng ở mọi người nhìn lại, kết quả đã chú định.

Vận khí tốt, cái đồ chơi này cũng rất trọng yếu a!

Nhưng thật là vận khí sao? Mọi người tại đây bên trong, tâm tư thông thấu người, lại hoặc biết một chút ẩn tình cũng không ít.

Tỉ như Từ Tùng!

Hắn nhìn xem rời đi lôi đài, một mặt ngạo khí Tề Thương, đột nhiên từ hắn mặt mày ở giữa, tìm được một chút cảm giác quen thuộc.

Nhị gia!

Từ Tùng trừng mắt, lúc này như thể hồ quán đỉnh, một chút liền nghĩ minh bạch.

Khó trách tham gia thiên hải thịnh yến tư cách, sẽ làm 12 ngày cửa ban thưởng, nguyên lai đúng là dạng này.

“2 vị, mời lên đài đi! !” Thiên môn Kim Đan nói xong, trực tiếp rời đi.

Tấm phẳng nữ mặt không biểu tình, phi thân rơi vào trên lôi đài, mà dưới đài La Quan vừa khởi hành, bên tai liền vang lên cười lạnh một tiếng.

“La Quan, ta nói muốn giáo huấn ngươi, nhưng ngươi tựa hồ căn bản là không có tư cách, đi đến trước mặt ta a?” Tề Thương ôm vai cười lạnh, “Nói thật, ta rất thất vọng! !”

La Quan dừng một chút, quay đầu nhìn xem hắn, “Có lẽ, ngươi thất vọng quá sớm đây?”

Tề Thương cười to, “Cái kia ngược lại là tốt nhất!” Hắn ánh mắt băng lãnh, “Liền để Tề mỗ nhìn xem, ngươi đến tột cùng còn có thủ đoạn gì nữa!”

La Quan gật đầu, “Vậy liền hảo hảo nhìn.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 275 : Kém chút bị hù chết Quỷ vương

Tấm phẳng nữ gọi Mộ Thanh Kết, đáng tiếc như thế 1 cái, rất có vận vị danh tự.

La Quan đảo qua kia không có chút nào chập trùng vuông vức áo bào đen, nội tâm là có chút ngạc nhiên, nữ nhân lại cũng có thể lớn thành dạng này? !

Trên lôi đài, trọng tài Kim Đan vừa lúc là trước kia, chủ trì La Quan cùng trà xanh lớn dao một trận chiến vị kia, lúc này cảnh giác nhìn thoáng qua La Quan, ám đạo tiểu tử này lần này, cũng không thể lại đùa nghịch cái gì yêu thiêu thân đi?

“Đối chiến bắt đầu!”

Khẽ quát một tiếng, hắn thối lui đến bên bờ lôi đài.

Mộ Bình Bản quát nhẹ, đây là La Quan lần đầu tiên nghe được thanh âm của nàng, cùng bên ngoài đồng hồ hoàn toàn khác biệt chính là, lại phá lệ mềm mại động lòng người. Sau một khắc hắc vụ mãnh liệt mà ra, thê lương tru lên từ đó bộc phát, nàng nhìn chằm chằm La Quan, ánh mắt lộ ra kiêng kị.

Trước đó La Quan đánh với Hàn Sơn một trận, nàng là tận mắt nhìn thấy, biết được người trước mắt lợi hại, tuy nói hắn bây giờ trạng thái không tốt, trong lòng cũng không dám chủ quan.

Vừa ra tay chính là thủ đoạn mạnh nhất, cố gắng muốn một kích đem La Quan đánh bại, tránh tự thân hao tổn quá nhiều, lấy ứng đối trận chiến cuối cùng.

Thế là, hắc vụ bên trong thê tiếng gào thét càng phát ra bén nhọn, chói tai, lại có 1 tôn Quỷ vương từ Mộ Bình Bản thể nội bay ra, toàn thân xích hồng há miệng chính là rít lên một tiếng, âm hàn khí tức hung sát lập tức đại thịnh.

Quỷ vương khóa chặt La Quan, mặt lộ vẻ dữ tợn, cực nóng, vừa rồi đối chiến kia tiểu tử, bị hắn hung hăng cắn một cái, hương vị quả nhiên là tốt lắm.

Tu sĩ nhân tộc quả nhiên là ta cùng quỷ vật, trời ban đại bổ huyết thực!

Nghĩ đến cái này, Quỷ vương nhịn không được quay đầu, liếc qua Mộ Bình Bản, đáy mắt tham lam lóe lên liền biến mất.

Còn chưa tới thời điểm, lại vân vân.

Mộ Thanh Kết cúi đầu, như chưa nhìn thấy trước mắt một màn, sắc mặt lại lặng yên ở giữa, hiển hiện mấy điểm tái nhợt.

Quỷ vương cười quái dị một tiếng, mang theo cuồn cuộn hắc vụ, bỗng nhiên nhào về phía La Quan, những này còn không có đột phá Kim Đan, hồn phách không được rèn luyện tiểu tu sĩ, ở trước mặt hắn không có chút nào lực lượng chống lại. Nếu không phải lo lắng, sẽ chọc

giận 12 ngày cửa cường giả, nó một ngụm liền có thể đem tiểu tử này hồn phách ăn hết.

La Quan mặt lộ vẻ ngưng trọng, quỷ vật thủ đoạn âm hiểm khó lường, cái này Quỷ vương rõ ràng khó đối phó.

Hắn đưa tay, lấy ra Dạ Yến kiếm…

Mang theo cuồn cuộn hắc vụ, đánh giết mà đến Quỷ vương, trên mặt dữ tợn bỗng dưng cứng đờ, nó con mắt một chút trừng tròn vo, nhìn chằm chằm La Quan giống như là nhìn thấy, một loại nào đó không thể tưởng tượng nổi tồn tại.

Bên bờ lôi đài, ngưng thần mà đối đãi trọng tài Kim Đan, trong lòng “Lộp bộp” một chút.

Không phải đâu, lại tới? !

Vừa rồi, cùng nước xanh cung Đồng Dao một trận chiến lúc, kia thủy linh hàn rắn chính là bộ dáng này.

Êm đẹp, còn không có cùng xuất thủ đâu, liền 1 bộ gặp quỷ bộ dáng, bị bị hù tại chỗ tự bạo… Ách, chính ngươi đều là Quỷ vương, chẳng lẽ còn có thể sợ quỷ?

“Ngao!”

Quỷ vương vọt tới lão Cao, ngạnh sinh sinh chơi một tay ruộng cạn nhổ hành, lại 1 cái bồ câu về tổ, chui tiến vào trong hắc vụ, tránh Mộ Thanh Kết sau lưng run lẩy bẩy, răng trên răng dưới “Tạch tạch tạch” không ngừng đánh nhau, nghiễm nhiên 1 bộ bị sợ mất mật bộ dáng.

Đâu còn có trước đó nửa điểm, thuộc về Quỷ vương uy phong khí diễm!

Trên lôi đài dưới, giờ phút này lâm vào yên lặng.

Một màn này, rất quen thuộc a…

Trên mặt chỉ ấn chưa tiêu Đồng Dao, vành mắt một chút liền đỏ, các ngươi trừng mắt thấy rõ ràng, không phải ta 1 người dạng này.

Họ La cái này hỗn đản, là thật tà dị!

Mộ Thanh Kết là trời sinh âm u chi thể, chính là thiên hạ quỷ vật nhất tha thiết ước mơ ký sinh thể xác. Đạp lên Quỷ đạo tu hành con đường này, căn bản cũng không phải là nàng chọn, mà là căn bản là không có biện pháp.

Nếu không tu quỷ đạo, nàng cũng sớm đã, bị thể nội ký sinh những cái kia quỷ vật, cho nuốt ăn không còn một mảnh.

Nhưng chính là bởi vì thành một tên Quỷ đạo tu sĩ, Mộ Thanh Kết mới càng rõ ràng hơn, theo tu vi càng cao, nàng đối quỷ vật hấp dẫn năng lực, cũng đem không ngừng mạnh lên.

Cuối cùng cũng có 1 ngày, sẽ bị quỷ vật phản phệ, rơi vào thê thảm mà chết hạ tràng.

Cho nên nàng mới đến tham gia lần này, 12 ngày cửa thiên kiêu tuyển chọn, chính là muốn từ bên trong Thiên

Môn, tìm tới tự cứu chi pháp.

Nhưng bây giờ Mộ Thanh Kết đột nhiên phát hiện, nàng tựa hồ đã tìm được, có thể cứu mình người.

Quỷ vương ký sinh tại trong cơ thể nàng, song phương là khế ước quan hệ, Mộ Thanh Kết có thể thông qua khế ước dò xét, đến từ Quỷ vương tâm tình chập chờn ——

Nàng lần thứ 1 cảm nhận được, mãnh liệt như thế sợ hãi, nguồn gốc từ bản năng bên trong, liền như hèn mọn nhất bò sát, mạo phạm cửu thiên chi thượng thần long, cơ hồ liền muốn dọa chết tươi!

Phải biết, bây giờ ký sinh trong cơ thể nàng, thế nhưng là một đầu thực lực không kém Quỷ vương, có thể để cho nó như thế sợ hãi…

Hẳn là cái này La Quan chính là trong truyền thuyết, vậy được đi tại nhân gian, vì Quỷ giới neo định hiện thế Quỷ giới sứ giả? Chấp chưởng lấy Quỷ giới bộ điểm ý chí!

Nếu không, sao có thể có thể có kinh khủng như vậy uy năng.

Còn chưa động thủ, liền chỉ là một ánh mắt, liền cơ hồ đem 1 cái Quỷ vương cho dọa chết tươi!

Về phần thân phận kiếm tu…

Giả, khẳng định là ngụy trang!

Dù sao cường đại như Quỷ giới sứ giả, cho mình bộ cái

áo lót, còn không phải dễ dàng?

Nếu có thể thu hoạch được, đến từ Quỷ giới sứ giả tán thành, nàng đứng trước tuyệt cảnh tương nghênh lưỡi đao mà giải.

Thở sâu, Mộ Thanh Kết tán đi quanh thân hắc vụ, Quỷ vương không kịp chờ đợi trốn về trong cơ thể nàng, “Ta nhận thua.” Nói xong nàng tiến lên một bước, trực tiếp quỳ trên mặt đất, “Mộ Thanh Kết, khẩn cầu bái nhập đại nhân dưới trướng, vì đại nhân thúc đẩy, núi đao biển lửa không lùi nửa bước!”

La Quan: …

Hắn không để lại dấu vết, nhìn thoáng qua chỗ cổ tay, kia bên trong có một cây đại hung tóc, bây giờ đang phát ra nhàn nhạt hàn ý.

Rất rõ ràng, Mộ Thanh Kết triệu hồi ra Quỷ vương, là bị căn này tóc cho hù sợ.

Xem ra, đại hung tại Quỷ giới bên trong, đích thật là vô song hung hãn tồn tại.

Mà Mộ Thanh Kết đâu… Đại khái não bổ một chút đồ vật, cho nên mới có trước mắt một màn.

Nhưng La Quan có thể nghĩ thông suốt, những người khác lại không thể a, bọn hắn chỉ thấy La Quan đưa tay sắp xuất hiện kiếm, liền đem Quỷ vương dọa gần chết.

Sau đó, Mộ Thanh Kết liền nhận thua.

Nhận thua còn không tính xong, thế mà trực tiếp quỳ xuống đất, muốn bái nhập La Quan dưới trướng… Ni - mã, đường đường Thiên môn chân truyền đệ tử, tương lai chú định Kim Đan cao giai chiến lực, chính là Nguyên Anh cảnh cũng chưa chắc không có cơ hội.

Thế mà cứ như vậy, quỳ cầu người thu lưu, cam làm môn hạ chó săn. Cái gì kịch bản? Cái này phương hướng phát triển, không khỏi quá không hợp thói thường đi!

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, ai có thể tin tưởng! ? !

Thế là kia từng đạo kinh nghi ánh mắt, liền hội tụ đến La Quan trên thân, tìm tòi nghiên cứu bên trong lại toát ra, thật sâu không hiểu.

Tiểu tử này, đến cùng có thủ đoạn gì? ?

Đầu tiên là Đồng Dao, sau là Mộ Thanh Kết, trừ tại Hàn Sơn một trận chiến, cái này cạnh đoạt mạnh nhất Thiên vương chi vị liên tục chiến đấu, đối với hắn mà nói quả thực tựa như là chơi nhà chòi!

Khắc nữ thể chất?

Tự mang trấn thư quang điểm?

12 ngày trong môn, từng cái Kim Đan đôi mắt thật sâu, bây giờ La Quan theo bọn hắn nghĩ, càng thêm thâm bất khả trắc.

Tiểu tử này trên thân, tất nhiên cất giấu đại bí mật!

Phát giác được những ánh mắt này, La Quan ám cảm giác đau đầu, cau mày nói: “Ta sẽ không đem ngươi mang theo trên người, ngươi lui ra đi.”

Mộ Thanh Kết cũng không thất vọng, đường đường Quỷ giới sứ giả đùi, há lại tuỳ tiện liền có thể ôm lấy? ? Nàng ngẩng đầu, “Không biết đại nhân ngài, chuẩn bị bái nhập cái kia một tông?”

Hiển nhiên, là chuẩn bị ỷ lại vào hắn.

La Quan nói: “Ta còn chưa nghĩ ra.”

Mộ Thanh Kết cung kính nói: “Vậy ta liền đợi ngài tuyển về sau, lại làm lựa chọn.”

“Kia là ngươi sự tình! !” La Quan quay người, nhìn về phía mặt mũi tràn đầy khiếp sợ trọng tài Kim Đan, bất đắc dĩ nói: “Tiền bối, ngài là không phải có thể, tuyên bố kết quả rồi?”

“A… A nha!” Trọng tài Kim Đan thở sâu, “Trận chiến này, La Quan thắng!”

—

—

—

Chương 276 : La Quan đáng tiếc

Không được coi trọng La Quan thắng, làm sao thắng được? Thật có lỗi, ở đây các vị 1 cái đều nhìn không hiểu.

Ngầm thao tác? py giao dịch?

Nghĩ cái gì đâu? ! Đây chính là cạnh đoạt mạnh nhất Thiên vương chi vị trước, cuối cùng một trận chiến đấu.

Liên quan đến tự thân tương lai, ai sẽ xem thường từ bỏ? Chính là thân huynh đệ, sợ là đều muốn đánh đầu rơi máu chảy, tất phân ra 1 cái cao thấp.

La Quan người này, nhìn không thấu a!

Tề Thương nhíu mày, rất nhanh liền cười lạnh một tiếng, hắn là không biết La Quan, đến tột cùng đùa nghịch thủ đoạn gì.

Nhưng tất cả những thứ này, đều cũng không trọng yếu.

Tại thực lực tuyệt đối trước mặt, hết thảy tiểu hoa chiêu, tất cả đều là trò cười.

Mà hắn, tất nhiên sẽ hái mạnh nhất Thiên vương danh hiệu, lấy 12 ngày kiêu đương đại đệ tử người thứ 1 thân phận, danh truyền Nam cảnh thiên hạ.

“Đồng Dao muội muội, ngươi hãy nhìn kỹ, đợi ta lên đài đem hắn giẫm tại dưới chân chà đạp, cho ngươi trút cơn giận!”

Nói xong, hắn nhanh chân đi về phía trước.

Thiên môn Kim Đan giữ yên lặng, La Quan đánh với Mộ Thanh Kết một trận kết thúc, lần này 12 ngày cửa thiên kiêu tuyển chọn, liền chỉ còn trận chiến cuối cùng.

Người thắng, liền có thể trở thành mạnh nhất Thiên vương, hoành ép cùng thế hệ tu sĩ!

Bá ——

Tề Thương thả người nhảy lên lôi đài, cười lạnh nói: “La Quan, không nghĩ tới ngươi lại thật, có thể đứng ở trước mặt ta, xem như có chút thực lực.”

La Quan thản nhiên nói: “Trước đó liền nói, là ngươi thất vọng quá sớm.”

“Ít tại trước mặt ta phách lối, thật sự cho rằng ngươi đứng tại trên lôi đài, liền có cùng ta đánh đồng tư cách? Hôm nay liền để biết, cái gì mới thật sự là tuyệt thế thiên tài, mà ngươi cùng ta ở giữa chênh lệch, tuyệt đối so trong tưởng tượng của ngươi càng lớn!”

Tề Thương rút kiếm nơi tay, trực tiếp chém xuống.

Oanh ——

Kinh thiên ngập trời, khủng bố kiếm ý sát na bộc phát,

ngang nhiên quét ngang trấn áp cả tòa lôi đài.

Thần Tiêu kiếm tông Kim Đan Hồ Sóc bỗng nhiên đứng dậy, một mặt chấn kinh, “Kiếm ý tầng 4, lập 1 vực!”

Hắn con mắt trợn tròn, lúc này cơ hồ bạo chết.

Rốt cuộc minh bạch, vì sao thánh đô vị đại nhân vật kia, muốn phí như thế trắc trở, vì vị này con riêng chuẩn bị cái này cọc tạo hóa.

Dưới kim đan, kiếm ý tầng 4…

Cái này thỏa thỏa, là Nguyên Anh chi tư a, như hảo hảo bồi dưỡng một phen, tương lai liền có khả năng sinh ra 1 tôn tông môn lão tổ.

“Chư vị, La Quan về các ngươi, Thần Tiêu kiếm tông chỉ cần Tề Thương, như vậy trời ban kiếm chủng tử, chỉ có chúng ta mới có tư cách dạy bảo!”

Coi như Tề Thương là vị kia con riêng, nhưng chỉ cần bái nhập tông môn, liền cùng chi lại khó thoát ly.

1 vị Nguyên Anh đủ trấn áp tông môn khí vận, tăng lên thực lực tổng hợp, phóng nhãn Nam cảnh đều là không thể khinh thường siêu cường chiến lực.

Tung tại thánh đô bên trong, đối mặt 4 đại gia tộc, đều có nói tư cách!

“Đánh rắm! Họ Hồ, lão phu cảnh cáo ngươi, tuyệt đối không được quá mức điểm!” 1 ngày cửa Kim Đan giận

dữ, “Ta tông có hoàn chỉnh kiếm tu truyền thừa, trực chỉ Nguyên Anh đại đạo… Coi như không thích hợp, chúng ta có thể đi trao đổi, lớn không được trực tiếp đi đoạt! Tề Thương tiểu hữu, ngươi như bái nhập ta Hạo Dương tông, trực tiếp liền có thể thu hoạch được tông tử chi vị, trên tông môn dưới hết thảy tài nguyên tu luyện, đối ngươi rộng mở cung ứng!”

“Thần Tiêu kiếm tông đích thật là kiếm đạo đại tông, nhưng chính vì vậy, hội tụ quá nhiều kiếm đạo thiên tài, Tề Thương tiểu hữu ngươi như đi, tất nhiên không thể được đến tốt nhất tài bồi! Ta một mạch thượng thanh tông có thể cam đoan, chỉ cần ngươi có thể bái nhập, điều kiện gì đều mặc cho ngươi mở!”

“Lão phu đã sớm nhìn ra, Tề Thương tiểu hữu tuyệt không phải hạng người tầm thường, ta Kỳ Sơn phái đại môn từ đầu đến cuối vì ngươi rộng mở, bất luận cái gì nhu cầu, chúng ta đều có thể trao đổi, tất nhiên sẽ để cho tiểu hữu hài lòng!”

Một đám Thiên môn Kim Đan, lúc này cũng không ngồi yên được nữa, nhìn tư thế kia kém một chút, liền muốn làm trận sống mái với nhau.

Không có cách nào!

Đây chính là 1 vị, đột phá kiếm ý tầng 4 siêu cấp kiếm đạo thiên tài, tương lai Nguyên Anh đại đạo mong muốn.

Loại thiên tài này, không đánh vỡ đầu đi tranh, còn tại chờ cái gì đâu?

Về phần La Quan…

Thật sự là hắn cũng là 1 cái, cực kỳ chói sáng thiên tài, nhưng cũng tiếc lại gặp Tề Thương, liền như bầu trời đêm trăng tròn bên cạnh tinh thần, cho dù lại như thế nào lấp lánh, cũng chú định chỉ là vai phụ.

Trận chiến này, kết quả đã định!

Kiếm ý 3 tầng cùng kiếm ý tầng 4, tuy chỉ có tầng 1 chi kém, chỗ đại biểu thực lực, lại là tuyệt đối khác nhau một trời một vực.

Tề Thương 1 kiếm, liền có thể đem La Quan trấn áp, làm sao có thể chiến?

“Tề Thương ca ca uy vũ!” Đồng Dao mặt mày hiện màu, hưng phấn thét lên không thôi, 1 trương đồng nhan khuôn mặt nhỏ đỏ lên.

Giờ khắc này, về sau hài tử kêu cái gì, nàng đều nghĩ kỹ.

Cái gì gọi là kinh hỉ? Đây chính là kinh hỉ!

Tề Thương thế mà mới là cái kia, ẩn tàng sâu nhất lão lục… Ách, thỏi vàng ròng!

Không sai, chính là thuộc về nàng Đồng Dao thỏi vàng ròng, chỉ cần có thể đi cùng với hắn, còn lo lắng không thể trở nên nổi bật sao?

Nguyên Anh phu nhân… Anh anh anh, chỉ là nghĩ một

hồi, nàng liền triều!

Trên lôi đài, Tề Thương kiệt lực giữ vững bình tĩnh, nhưng giữa lông mày kiêu ngạo, cùng khóe miệng kia vẻ đắc ý, hay là khó mà che lấp.

Nhưng giờ khắc này, thật sự là hắn có kiêu ngạo tư cách, ánh mắt ở trên cao nhìn xuống, bễ nghễ nhìn xem La Quan, “Như thế nào? Hiện tại ngươi có thể tin, Tề mỗ trước đó nói lời?”

“Mặc cho ngươi có 100,000 tiểu thủ đoạn, ở trước mặt ta đều là cặn bã, 1 kiếm liền có thể đưa ngươi trấn áp, mặc ta quyền sinh sát trong tay!”

Đồng Dao đang nhảy nhót, kia gợn sóng mãnh liệt rất là cấp trên, Tề Thương thở sâu, “Dao dao, ngươi hãy nhìn kỹ, ta hiện tại liền để người này, quỳ xuống dập đầu cho ngươi xin lỗi!”

“Cảm ơn ca ca! Ca ca ngươi thật tốt!” Đồng Dao thét lên.

Như tại trước đó, nàng sẽ còn vô ý thức đi che lấp một hai.

Kia là trà gốc rễ có thể.

Nhưng bây giờ, nhận định thỏi vàng ròng Đồng Dao, hận không thể người khắp thiên hạ đều biết, nàng cùng Tề Thương ở giữa thân mật.

Về phần La Quan… Ha ha, để ngươi cuồng vọng!

Đắc tội ta… Còn đánh ta cái tát, để ta tại vạn chúng nhìn trừng trừng dưới mặt mũi mất hết, hôm nay liền muốn để ngươi biết, kết cục khi đắc tội ta! !

Đồng Dao cất bước tiến lên, đứng tại dưới lôi đài, cảm thụ được vô số nữ tu ánh mắt bên trong ao ước, nàng lưng eo ưỡn lên càng thêm thẳng tắp.

“Ca ca, ta chuẩn bị kỹ càng! !”

Tề Thương cười to, “Tốt!” Hắn cười lạnh một tiếng, đưa tay một chỉ, “Cho ta quỳ!”

Oanh ——

Ngập trời kiếm minh bộc phát, hóa thành khủng bố trấn áp chi lực, thuận tiện như 1 cái vô hình đại sơn, lúc này trùng điệp rơi xuống.

Dưới lôi đài, có người đầy mặt hưng phấn, cũng có mắt người lộ không đành lòng.

La Quan chung quy là, đi đến mạnh nhất Thiên vương một trận chiến ngoan nhân, nói một câu tuyệt thế thiên kiêu cũng không qua điểm, nhưng hôm nay lại muốn bị như thế làm nhục… Ngày sau như thế nào còn có thể lại ngẩng đầu lên?

Cái gọi là giết người tru tâm, không gì hơn cái này!

“La huynh! ! La huynh!” Lưu Toàn Chân chạy đến dưới lôi đài, khí mắt đều đỏ, “Họ Tề, ngươi dừng tay cho ta a,

dám như thế làm nhục huynh đệ của ta, tiểu Lưu ta tất không cùng ngươi từ bỏ ý đồ! !”

“A a a! Thả ta ra, ngươi thả ta ra!”

Lưu gia lão Kim đan liều mạng ôm lấy thiếu gia nhà mình, trên mặt lại lộ ra một chút thương hại, trải qua chuyện hôm nay, La Quan nội tâm kiêu ngạo, tự tin, chắc chắn sẽ lọt vào hủy diệt tính đả kích.

Như tâm tính không đủ cường hãn, sợ là cả người đều muốn hủy đi.

1 cái thượng giai kiếm chủng tử a, đáng tiếc!

Mà cái này, đại khái chính là giờ phút này, trên lôi đài dưới tất cả mọi người suy nghĩ trong lòng.

Oanh ——

Kiếm ý uy áp rơi xuống, cả tòa lôi đài đều tại rung động.

—

—

—

—

—

—

Chương 277 : Phải quỳ, cũng là ngươi quỳ

Sau một khắc, toàn bộ Long Môn sơn chi đỉnh, liền như đột nhiên bị người, cho đè xuống tạm dừng khóa.

Tất cả mọi người duy trì trước một khắc động tác, chỉ có con mắt càng trừng càng lớn, nhìn xem trên lôi đài ngang nhiên mà đứng thiếu niên, mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

Không có quỳ? La Quan không có quỳ!

Không chỉ là không có quỳ, thiếu niên sắc mặt đều không thay đổi nửa điểm, dù bận vẫn ung dung nhìn về phía đối diện, nhếch miệng lên một tia cười lạnh.

Đạm mạc mà đùa cợt, tựa như là đang nhìn 1 con, bên trên nhảy dưới nhảy hầu tử.

“Tề Thương, cứ như vậy một chút thực lực, liền biểu hiện trên trời dưới đất duy ngã độc tôn, có phải là có chút buồn cười rồi?” La Quan nhàn nhạt mở miệng, “Để ta quỳ? Ngươi không xứng!”

Oanh ——

Khủng bố kiếm ý phá thể mà ra, liền như vô hình trọng kiếm chém ra, nháy mắt đem trấn áp toàn trường kiếm ý, cho sinh sinh đánh vỡ.

Tề Thương kêu lên một tiếng đau đớn, lui ra phía sau một bước mặt lộ vẻ tái nhợt, kiếm ý bị phá hắn gặp một chút phản phệ, cắn răng nói: “Kiếm ý tầng 4!”

Lúc này cả tòa lôi đài bị một phân thành hai, hoàn toàn đối lập 2 loại kiếm ý, ở trong hư vô không ngừng đối bính, chôn vùi.

Khủng bố tiếng kiếm reo, không ngừng rót vào trong óc, khiến người từ đáy lòng sinh ra vô tận hồi hộp.

“2 cái kiếm ý tầng 4!”

“Cái này La Quan, lại cũng che giấu thực lực!”

“Hỏng bét, trước đó tỏ thái độ quá nhanh, không nghĩ tới cái này La Quan, thế mà còn có thể lật bàn!”

Một đám Thiên môn Kim Đan biến sắc, nhao nhao mặt lộ vẻ ảo não.

Huyền thiên tông Kim Đan cười to, “La Quan tiểu hữu lợi hại! Lão phu liền biết, ngươi tuyệt đối sẽ không, dễ dàng như thế liền bị đánh bại!”

Tâm lý lại nhịn không được, lau một vệt mồ hôi lạnh.

Còn tốt vừa rồi, hắn nhịn xuống không có mở miệng, nếu không trước đó biểu hiện nhiều nóng bỏng, hiện tại liền có bao nhiêu bị người hận.

Dư quang đảo qua xung quanh, một đám gượng cười, hối hận Kim Đan, huyền thiên tông Kim Đan chỉ cảm

thấy, như đại thử trời uống một ly đá trấn xốt ô mai thư sướng.

Bây giờ, các ngươi còn dựa vào cái gì cùng huyền thiên tông tranh? Ha ha ha ha, nếu có thể nhận lấy La Quan, hắn chính là một cái công lớn.

Mà huyền thiên tông chi tương lai, cũng có khả năng thêm ra 1 tôn Nguyên Anh kiếm tu, thực lực tất nhiên phóng đại!

“Ngưu bức! Ngưu bức!” Lưu Toàn Chân đều hô phá âm, kích động co giật, “Huynh đệ của ta, kia là vô địch thiên hạ, quản ngươi thứ gì, người nào làm ai!”

“La huynh cố lên, cho ta đem đối diện cái này phách lối tiểu tử, cho chùy dập đầu xin lỗi, để hắn tại ngươi ta huynh đệ trước mặt trang - bức!”

Trước lôi đài, ưỡn ngực ngẩng đầu làm tốt, nghênh đón La Quan dập đầu nhận lầm Đồng Dao, khuôn mặt nhỏ một chút liền trợn nhìn.

Nàng sợ!

Như bị La Quan mang hận, hậu quả kia quả thực không dám nghĩ, cắn môi một cái, nàng liền chuẩn bị về sau rút.

Nhưng vào lúc này, liền nghe được cười lạnh một tiếng, “Kiếm ý tầng 4 lại như thế nào? La Quan, hôm nay liền để ngươi biết được, cái gì mới thật sự là cường đại!”

Tề Thương ánh mắt khinh miệt, một bước tiến lên đạp xuống.

Oanh ——

Kia ngập trời kiếm ý bỗng dưng biến đổi, lại trực tiếp triển khai hóa thành một phương thế giới, nháy mắt đem trọn tòa lôi đài bao khỏa ở bên trong, uy áp tùy theo điên cuồng tăng vọt.

“Kiếm ý 5 tầng, hóa thế giới!” Hồ Sóc gầm nhẹ một tiếng, con mắt trừng tròn vo, kích động bờ môi đều đang run, “Cái này Tề Thương, tất nhiên muốn bái nhập ta Thần Tiêu kiếm tông, ai dám tranh đoạt chính là không cho ta Thần Tiêu kiếm tông mặt mũi, tất không cùng từ bỏ ý đồ!”

“Lão tử sợ ngươi a? Ta một mạch thượng thanh tông cũng không phải hạ lớn!” Thượng thanh Kim Đan thở hổn hển, con mắt đều lục, “Tề Thương tiểu hữu, ngươi bái nhập ta thượng thanh một mạch, ta tông Nguyên Anh lão tổ, tất thu ngươi làm tọa hạ chân truyền, ngày sau trên tu hành bất luận cái gì hoang mang nghi nan, đều có Nguyên Anh lão tổ tự mình dạy bảo!”

“So Nguyên Anh lão tổ? Ta Hạo Dương tông có 3 vị, cùng một chỗ giáo sư Tề Thương tiểu hữu cũng không có vấn đề gì! Các loại tu hành tài nguyên, chỉ cần Tề Thương tiểu hữu cần, ta Hạo Dương tông đập nồi bán sắt, cũng tất nhiên chuẩn bị cho ngươi tốt!”

“Các ngươi tất cả cút trứng! Ta Kỳ Sơn phái…”

Một đám Kim Đan triệt để vạch mặt, từng cái đỏ mặt tía tai, mắt thấy là phải đánh trước một khung.

Không trách Kim Đan cường giả không để ý đến thân phận, biểu hiện không có nửa điểm cường giả phong độ, thực tế là kiếm ý này 5 tầng, quá mẹ nó dọa người a!

Nhìn chung Nam cảnh, từ 1,000 năm nay liền không có xuất hiện qua, tư chất như thế nghịch thiên kiếm đạo thiên tài.

Không có gì bất ngờ xảy ra, Nguyên Anh căn bản là ván đã đóng thuyền!

Lấy kiếm tu siêu cường thực lực, lại thêm kiếm ý điệp gia, một khi đột phá đến Nguyên Anh cấp độ, chiến lực chi khủng bố liền có thể uy hiếp toàn bộ Nam cảnh.

Thánh đô đối mặt như vậy cấp độ siêu cấp cường giả, đều phải lễ ngộ có thừa, cũng không có việc gì đối 4 đại tộc rống hơn mấy cuống họng, kia cũng là vấn đề nhỏ.

Chỉ cần có thể có được như thế 1 vị siêu cường giả, toàn bộ tông môn thực lực, địa vị, sẽ xuất hiện biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Lấy Thiên môn thân phận nhưng cùng thánh đô khiêu chiến, lên một cái như thế cường hãn nhân vật, hay là 500 năm trước nhập ma, bị phong ấn vị kia Thanh Tiêu kiếm tông tông chủ!

Phải biết, thời điểm đó Thanh Tiêu kiếm tông, là danh phù kỳ thực 12 ngày cửa đứng đầu, dậm chân một cái

Nam cảnh đều chấn 3 chấn, từ trước đến nay tới không hợp nhau Thần Tiêu kiếm tông, bị áp chế gần 1,000 năm khó mà thở dốc.

Cái này, còn không đáng lấy được sao? ? Đừng nói mất mặt! !

Chính là thật đánh một trận, đánh mặt mũi bầm dập miệng lớn thổ huyết, thậm chí đem các gia lão tổ đều kéo đến đánh một trận, cũng là đáng.

Huyền thiên tông Kim Đan trừng lớn mắt, trên mặt hưng phấn, đắc ý, lúc này toàn bộ cứng đờ, chỉ cảm thấy miệng chua xót vạn điểm.

Trời đã sinh ra Du sao còn sinh ra Lượng a…

La Quan tiểu hữu mạnh như thế không hợp thói thường, lại vẫn là phải bị trấn áp, thực tế là đáng tiếc.

Bất quá, nhiều người như vậy tranh đoạt Tề Thương, huyền thiên tông không có tí ưu thế nào, không bằng lùi lại mà cầu việc khác.

Dù sao La Quan biểu hiện, đặt ở giới trước thiên kiêu tuyển chọn thi đấu bên trong, cầm xuống mạnh nhất Thiên vương chi vị tuyệt không vấn đề!

“La Quan tiểu hữu, đại trượng phu co được dãn được, nên nhận thua liền nhận thua!”

Lưu Toàn Chân trừng mắt, “Nhận thua? ! Sao có thể nhận thua, ta La huynh hắn…” Phía sau, liền nói không

nên lời.

Lão Kim đan thở dài, “Thiếu gia, kiếm ý ngũ trọng thiên a, cái này tư chất phóng nhãn Nam cảnh, chính là đối so 4 đại trong tộc tuyệt thế yêu nghiệt, đều nửa điểm không kém.”

Hắn dừng một chút, nhìn về phía lôi đài, “La Quan thua định, chủ động mình nhận thua, còn có thể thiếu thụ một chút nhục nhã, đã là kết quả tốt nhất.”

Tề Thương cười to, “Nhận thua? Ta sẽ không cho ngươi cơ hội này! ! Để ngươi quỳ, ngươi liền nhất định phải quỳ, ai cũng không thể thay đổi!”

Hắn đưa tay, lại lần nữa nhấn một cái.

Cái này nhấn một cái, dẫn động chính là toàn bộ kiếm giới lực lượng kinh khủng, Kim Đan cảnh trở xuống căn bản không ai có thể ngăn cản.

Chính là cùng mới vào Kim Đan hạng người đối địch, đều có thể đối cứng bất bại, đây chính là Tề Thương kiêu ngạo lực lượng chỗ.

La Quan, ngươi lấy cái gì cùng ta đấu? ?

Đồng Dao kích động toàn thân run rẩy, vừa muốn lui ra phía sau bước chân, gắt gao đứng tại chỗ, cả người đều toả ra hào quang.

“Tề ca ca uy vũ!”

“Ta Tề ca ca tất thắng!”

“La Quan, nhìn ngươi lần này còn thế nào xoay người, quỳ xuống cho ta nói…”

Dát ——

Thanh âm im bặt mà dừng, trên đài thiếu niên lạnh lẽo ánh mắt, để tiểu Lục trà nháy mắt cứng tại nguyên địa.

Đối mặt kiếm giới chi uy, La Quan không những không lùi, ngược lại tiến lên một bước đạp xuống.

Oanh ——

Nương theo kinh thiên kiếm minh, lôi đài rốt cục không chịu nổi, nháy mắt bộc phát ra lực lượng kinh khủng, bị trực tiếp từ đó xé rách hai nửa.

Giờ khắc này, thiếu niên cầm kiếm mà đứng, mặt mày bình tĩnh lại như 2 cái hoành sơn, có thể đảm nhận sơn hà nhật nguyệt, “Phải quỳ, cũng là ngươi quỳ!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 278 : Có thể trảm thiên địa nhật nguyệt tinh

“Kiếm ý 5 tầng!”

Hồ Sóc cuống họng đều nhanh nghẹn ngào, hắn nhìn một màn trước mắt, chỉ cảm thấy thế giới này triệt để điên.

Trước kia, muốn tìm đến 1 cái, thức tỉnh kiếm ý thiên tài đều rất khó khăn.

Nhưng hôm nay à?

Một trận lôi đài tranh tài, thế mà xuất hiện 2 cái, đột phá 5 tầng kiếm ý tuyệt thế thiên tài.

Hồi tưởng mình, bây giờ đã là Kim Đan 7 tầng, lại chỉ là khó khăn lắm sờ đến ngưỡng cửa của kiếm ý, còn không biết khi nào mới có thể đột phá, hắn đã cảm thấy thế đạo này, thực tế quá hắn - mẹ không công bằng!

“Khá lắm, hôm nay thật sự là tiểu đao kéo cái mông, triệt để mở mắt!”

“2 cái kiếm ý 5 tầng, chuyến đi này không tệ, thật sự là chuyến đi này không tệ a!”

“2 người kia, giấu thật là kỹ, lão phu hiện tại cũng sợ hãi, cái này còn không phải cực hạn của bọn hắn… Như coi là thật như thế, ngươi ta mấy trăm năm qua khổ tu, tới

so sánh chính là một chuyện cười!”

“Tu hành nhiều năm, từ đầu đến cuối biết được trên thế giới này, tồn tại không thể tưởng tượng thiên tài, nhưng tận mắt mắt thấy sau mới hiểu được, cái gì gọi là chênh lệch.”

Một đám Kim Đan bùi ngùi mãi thôi, chớ nói chi là những cái này, vừa gia nhập 12 ngày cửa phổ thông đệ tử, bây giờ trợn tròn cả mắt.

Tất cả mọi người là người đồng lứa, các ngươi vì sao như thế tú? Đây cũng không phải là bị bỏ lại mấy cái thân vị, mà là trực tiếp nhất phi trùng thiên, ngay cả bóng lưng đều nhanh không nhìn thấy!

Cùng 2 người này 1 so, bọn hắn ngay cả cặn bã cũng không bằng.

Tề Thương cũng nhanh điên, cái này La Quan quả thực quá hắn - mẹ tà dị, hắn bộc phát đối diện cũng đi theo bộc phát, lại nửa điểm không yếu hơn hắn.

Mà lại, nhất làm cho Tề Thương kinh sợ chính là, lúc này cảm thụ được La Quan khủng bố kiếm ý, hắn nhưng vẫn đáy lòng sinh ra một tia hồi hộp.

Có ý tứ gì? Tất cả mọi người là kiếm ý 5 tầng, tiểu tử này còn có thể ép ta?

Đáng ghét!

Trên đời này làm sao có thể, có người so ta còn tú? Xử

lý La Quan, nhất định phải làm rơi hắn!

Tham gia thiên hải thịnh yến tư cách, là chuyên môn chuẩn bị cho ta, ai dám đến tranh đoạt liền phải chết!

Đáy mắt hiện lên băng lãnh sát cơ, Tề Thương gầm nhẹ một tiếng 2 tay giơ lên, “Vạn kiếm quyết!”

Quanh người hắn kiếm giới bên trong, bỗng nhiên có lít nha lít nhít kiếm ảnh xuất hiện, tuy chỉ là hư ảo, nhưng mỗi 1 đạo kiếm ảnh lại đều tản ra, cổ lão tuế nguyệt khí tức.

Thuận tiện như trên đời thật tồn tại lấy, những truyền thừa khác vô tận tuế nguyệt bảo kiếm, bây giờ được triệu hoán hình chiếu giáng lâm đến tận đây.

“Giết!”

Tề Thương gào thét một tiếng, vạn kiếm hư ảnh ầm vang bộc phát, như “Ầm ầm” kiếm chi triều cường, thẳng đến La Quan oanh sát mà đi.

Trên lôi đài, trọng tài Kim Đan âm thầm kêu khổ, rõ ràng chỉ là 2 cái tiểu bối tranh đấu, lại để hắn cảm nhận được, một tia cùng giai đối địch uy hiếp.

Chuyện này là sao?

Nhưng chức trách của hắn, chính là kịp thời cứu người, bây giờ nhìn chằm chằm La Quan, một khi xuất hiện nguy hiểm liền chuẩn bị lập tức nhúng tay.

Nhưng vào lúc này, trọng tài Kim Đan con ngươi co vào, hắn nhìn thấy La Quan sau lưng, giờ phút này hiện ra nguy nga thân ảnh.

Người khoác chiến giáp đỏ lòm, tay cầm trường kiếm màu đỏ ngòm, kia ngang ngược sát lục khí tức, khủng bố đến quả thực muốn ngưng tụ trở thành thực chất!

“Giết chóc chân ý!”

Kinh hô tại dưới lôi đài vang lên.

Biết hàng Kim Đan không ít, bây giờ La Quan toàn lực xuất thủ, bọn hắn đương nhiên nhận ra loại này, danh xưng thiên địa vạn vật chi bằng giết khủng bố kiếm ý.

1 cái kiếm ý tầng 5, liền chấn bọn hắn tâm thần loạn chiến, lại thêm giết chóc chân ý… Cái gì cũng đừng nói, chính là một đám Kim Đan cường giả, bây giờ cũng cảm thấy đầu gối hơi mềm… Nghĩ quỳ!

Người tuổi trẻ bây giờ, quả thực thật đáng sợ.

Như cho La Quan thời gian, để hắn thuận lợi trưởng thành, giết bọn hắn chẳng lẽ không phải chính là 1 kiếm sự tình?

Oanh ——

Nổ vang rung trời, đến từ 2 đạo kiếm giới đối bính, lúc này triệt để bộc phát.

La Quan 1 kiếm chém xuống, giết chóc chi ảnh tùy chi

huy kiếm, tuy chỉ có 1 kiếm xuất thủ, lại đem đối diện vạn kiếm đều cho áp chế.

Từng đạo cổ lão kiếm ảnh, tại giết chóc chi kiếm hạ phá nát, Tề Thương con mắt đều đỏ, hắn không tin mình toàn lực xuất thủ, thế mà lại còn thất bại.

Không có khả năng!

Hắn mới là mạnh nhất, cùng thế hệ bên trong tuyệt không có người có thể, có thể so hắn càng thêm cường đại!

“A a a!” Tề Thương bỗng nhiên gào lên, hắn đưa tay trùng điệp điểm tại giữa lông mày, chỉ nghe “Răng rắc” một tiếng vang nhỏ, hình như có thứ gì bị đánh vỡ.

“Không thể! !”

Gầm thét bên trong, một tên người áo đen, nháy mắt xuất hiện ở trong sân.

Tốc độ nhanh chóng, chỉ có số ít Thiên môn Kim Đan cao giai thấy rõ, đợi cảm nhận được người này khí tức quanh người, sắc mặt lập tức biến đổi.

“Kim Đan viên mãn! !”

“Là Cơ gia người hộ đạo!”

“Không sai, cái này áo bào đen bên trên kim văn phù hiệu tay áo, đích xác đại biểu cho Cơ gia.”

“Cái này Tề Thương chẳng lẽ cùng Cơ gia có quan hệ…”

Mọi người 2 mặt nhìn nhau, đột nhiên sinh ra một tia minh ngộ.

Rốt cục nghĩ thông suốt, vì sao lần này 12 ngày cửa thiên kiêu tuyển chọn, sẽ có có mặt thiên hải thịnh yến tư cách làm ban thưởng.

Từ Tùng nắm chặt nắm đấm, đáy mắt lộ ra vẻ hưng phấn, sự tình quả nhiên như hắn suy nghĩ.

Cái này Tề Thương, chính là nhị gia con riêng!

Về phần vì sao không mang về thánh đô… Tự nhiên là bởi vì, nhị gia vị kia hung hãn đạo lữ, nghe nói tu vi so nhị gia càng mạnh, lại xuất thân cực kỳ cao quý, là đến từ trên biển lớn tiên tông đại môn, chính là Cơ gia lão tổ đối vị này con dâu, đều muốn lễ nhượng 3 điểm.

Quá tốt!

Ép nhị gia con riêng phát cuồng, La Quan tuyệt khó kết thúc yên lành… Thân là Cơ gia khách khanh, hắn quá rõ ràng Cơ gia nội tình, kia là người bình thường khó có thể tưởng tượng cường đại.

Trên lôi đài, Tề Thương giữa lông mày hiển hiện 1 đạo phù văn, lúc này từ đó vỡ nát, đáng sợ khí tức như núi lửa bộc phát mãnh liệt mà ra, hắn miệng mũi thất khiếu bắt đầu chảy máu, căn bản không chịu nổi cường đại như thế lực lượng.

“La Quan, bức ta sớm giải phong, ngươi tất yếu trả giá đắt!”

Tề Thương trong tiếng gầm nhẹ giữa lông mày trực tiếp vỡ ra, lại có 1 đạo kiếm ảnh từ đó chui ra, thân thể của hắn kịch liệt run rẩy lộ ra thống khổ, lại một phát bắt được chuôi kiếm, đưa nó trực tiếp rút ra.

Ầm ầm ——

Trên đỉnh đầu phong vân biến sắc, khủng bố kiếm hơi thở phát ra, lại khuấy động thiên tượng biến hóa.

Một màn này, khiến vô số mặt người lộ chấn kinh, phải biết chính là Kim Đan cảnh kiếm tu toàn lực xuất thủ, cũng không đủ làm được điểm này.

Kiếm ra thiên tượng tùy theo biến hóa, là Nguyên Anh cảnh mới có uy năng… Kiếm này đến cùng ra sao lai lịch, lại có thần uy như thế? ?

Cơ gia người hộ đạo sắc mặt khó coi, sớm giải phong kiếm hồn, Tề Thương thế tất căn cơ bị hao tổn, muốn chữa trị phải trả ra lớn đại giới.

Hắn ánh mắt, rơi xuống La Quan trên thân, một mảnh băng hàn!

Đáng chết tiểu bối, nếu không phải là hắn, sự tình cũng sẽ không phát triển đến một bước này.

Bá ——

Mấy vị Thiên môn Kim Đan, trực tiếp rơi vào trước lôi đài, chắp tay nói: “Bái kiến Cơ gia người hộ đạo, hôm nay là 12 ngày cửa mạnh nhất Thiên vương chi chiến, còn xin đạo hữu đứng ngoài quan sát, không nên nhúng tay trong đó.”

Thánh đô 4 tộc thực lực, đích xác tại Thiên môn phía trên, nhưng đó cũng không có nghĩa là, bọn hắn liền muốn không điểm mấu chốt nhường nhịn. Hôm nay vạn chúng nhìn trừng trừng dưới, nếu để Cơ gia người hộ đạo xuất thủ, 12 ngày cửa mặt mũi liền triệt để không có.

“Hừ! ! Kiếm hồn đã xuất, tiểu bối này hẳn phải chết không nghi ngờ, cần gì bản tọa động thủ!” Cơ gia người hộ đạo cười lạnh, nhìn về phía trên lôi đài.

“Kiếm hồn? !” Một đám Kim Đan quá sợ hãi, lộ ra kinh hãi biểu lộ.

Nghe đồn, có tuyên cổ thần kiếm chân linh bất diệt, đem nương theo người có đại khí vận hàng thế, nó uy kinh quỷ thần, có thể trảm thiên địa nhật nguyệt tinh!

—

—

—

—

—

Chương 279 : Đế kiếm bản nguyên một kích

Lưu Toàn Chân nhìn xem đầu đội trời tượng, trợn mắt nói: “Cái gì là kiếm hồn? !”

Lão Kim đan mặt mũi tràn đầy chấn kinh, “Kiếm hồn người, vì thần kiếm bất diệt chân linh, theo luân hồi mà lưu chuyển, uy năng cường đại vô song.”

“Cơ gia thật sự là phúc phận thâm hậu, hậu đại trong huyết mạch lại có thể, đản sinh ra như vậy người có đại khí vận, cái này Tề Thương chi tương lai, quả thực bất khả hạn lượng!”

Chuyện này, nhất định phải lập tức hồi báo trong nhà.

Lưu gia ngày sau, đối Cơ gia thái độ, cũng muốn làm một chút điều chỉnh.

Dù sao, cái này Tề Thương nếu không có chuyện ngoài ý muốn, ngày sau hẳn là uy chấn Nam cảnh tuyệt cường người, Cơ gia thế lực đem tùy theo tăng vọt.

Về phần La Quan…

Chung quy vẫn là đáng tiếc!

Kiếm ý 5 tầng siêu cấp thiên tài, nắm giữ càng là giết chóc chân ý, kinh khủng như vậy kiếm ý, nhưng hắn đối mặt lại là kiếm hồn xen lẫn người có đại khí vận.

Tung lại như thế nào nghịch thiên, đều muốn bị sinh sinh trấn áp, tuyệt khó xoay người!

“Kiếm hồn! Đúng là kiếm hồn!”

“Lần này 12 ngày cửa thiên kiêu tuyển chọn, đầy đủ ghi vào sử sách, bị hậu thế ghi khắc!”

“Kiếm ý 5 tầng còn chưa xong, thế mà ngay cả trong truyền thuyết kiếm hồn luân hồi, hôm nay đều xuất hiện.”

“Ai! Cái này La Quan vốn là ngút trời kỳ tài, chú định dương danh lập vạn, đáng tiếc đụng vào Tề Thương, hôm nay khó thoát nhục nhã.”

“Kiếm hồn mới ra ai dám tranh phong? Cái này Tề Thương, thu hoạch được mạnh nhất Thiên vương chi vị danh chí thực quy, chính là phóng nhãn toàn bộ Nam cảnh, thánh đô 4 tộc thậm chí là trên biển tiên môn đại tông, đều là cùng thế hệ bên trong chí cường vô địch tồn tại!”

Chúng Kim Đan sợ hãi thán phục, thấp giọng hô, trên mặt nhao nhao lộ ra ao ước, kính sợ.

Không sai, chính là kính sợ.

Kiếm hồn mới ra, Tề Thương đủ cùng Kim Đan địch nổi, một khi đột phá tới Kim Đan cảnh, thực lực càng đem sinh ra kinh người tăng vọt, đến lúc đó chính là Kim Đan cao giai, cũng chưa chắc không thể một trận chiến!

Nó hơn mới vào Thiên môn đệ tử, càng là run lẩy bẩy, vốn cho rằng các ngươi đã đầy đủ biến thái, không nghĩ tới còn có thể lại biến một bước.

Cái này ni - mã, còn có để hay không cho chúng ta người bình thường sống rồi? Có thể xông qua vô số đạo sàng chọn, thuận lợi bái nhập 12 ngày cửa người, nói một câu siêu quần bạt tụy tuyệt không qua điểm.

Cần phải cùng Tề Thương đặt chung một chỗ, đích xác không có cách nào so, chênh lệch quá lớn quá lớn, lớn đến bọn hắn lúc này lòng tràn đầy tuyệt vọng.

Trên lôi đài, Tề Thương cầm kiếm hồn mà đứng, đưa tay đỉnh đầu phong vân dũng động, lại có “Ầm ầm” lôi đình oanh minh truyền ra. Sắc mặt hắn trắng bệch, ánh mắt băng lãnh nhìn về phía La Quan, lộ ra ngạo nghễ, bễ nghễ, “Ngươi nói, giữa chúng ta ai muốn quỳ?”

Đồ hỗn trướng, ngươi không phải rất ngông cuồng sao? Đến a lại đến a!

Cho ta kế tiếp theo bạo 1 cái nhìn xem, lão tử kiếm hồn xuất thế, trấn áp cùng thế hệ tuyệt không địch thủ.

Ngươi lợi hại hơn nữa, cũng được cho ta co ro, quỳ xuống đất run run rẩy rẩy!

Đồng Dao đầy mặt ửng hồng, đã đạt tới nhân sinh cao trào, nàng si mê nhìn xem trên lôi đài Tề Thương, đã nghĩ kỹ 99 loại hoa tang.

Buổi tối hôm nay…

Không!

Chờ hắn thắng, đi xuống lôi đài về sau, nàng liền chủ động đưa lên, mặc hắn tùy ý a tùy ý.

“La Quan, ngươi quỳ xuống cho ta!”

Nàng khẽ kêu một tiếng, khí thế mười phần.

Lúc này tất cả ánh mắt tụ đến, nhìn về phía không ngừng bộc phát thực lực mạnh hơn, mỗi lần trong tuyệt cảnh xoay người, cho người ta mang đến vô tận khiếp sợ La Quan.

Lần này, hắn cuối cùng là bại!

Kiếm hồn giáng lâm, không người có thể địch!

“Thối biểu - tử, ngươi hô cái rắm!” Lưu Toàn Chân mắng to một tiếng, “Lại nói nhao nhao, lão tử trực tiếp bắt đi ngươi, tìm 100 đại hán vòng!”

Hắn thở sâu, “La huynh, hảo hán không ăn thiệt thòi trước mắt, chúng ta nhận thua… Đợi ngày sau cố gắng tu luyện, một ngày nào đó có thể lấy lại danh dự!”

La Quan đột nhiên liền có chút không có ý tứ, trước đó cùng Hàn Sơn đối chiến, dù là hắn diễn kỹ lại như thế nào tinh xảo, trải qua cùng Tề Thương liên tục giao thủ, khẳng định là đã lộ tẩy.

Tiểu Lưu không những không tức giận, còn khắp nơi vì

hắn suy nghĩ, cái này liền lộ ra hắn La mỗ người làm việc, hơi có chút không chính cống.

“Đa tạ Lưu huynh nhắc nhở, nhưng nhận thua không nên là ta.” La Quan đột nhiên mở miệng, khiến vô số hai con mắt trừng lớn, lộ ra vẻ khiếp sợ.

Ý gì?

Tiểu tử ngươi còn có át chủ bài? Không thể đi!

Đây chính là kiếm hồn, ngươi phải hiểu rõ, hiện tại nhận thua nhiều lắm là mất mặt, thật muốn lại cứng rắn cương một đợt, nói không chừng sẽ chết người!

Huyền thiên tông Kim Đan vội vàng nói: “La Quan tiểu hữu vạn chớ xúc động, tục ngữ nói lưu được núi xanh không lo không có củi đốt, ngươi còn trẻ, không cần qua điểm so đo nhất thời thắng thua, nhưng tuyệt đối đừng hờn dỗi!”

La Quan không có trả lời, hắn nhìn về phía Tề Thương, “Ngươi bây giờ nhận thua, ta không để ngươi dập đầu, chuyện hôm nay như vậy kết thúc.”

“Ngươi sợ là bị dọa điên rồi đi? ?” Tề Thương cắn răng cười lạnh, “Sắp chết đến nơi, còn dám khẩu xuất cuồng ngôn, ta liền tiễn ngươi một đoạn đường! !”

“Giết!”

Rít lên một tiếng hắn đưa tay chém xuống, đỉnh đầu biến ảo thiên tượng ở giữa, lập tức 1 đạo khủng bố kiếm ảnh

hiển hiện.

Nó chừng 1,000 trượng, tuy chỉ là hơi mỏng một cái bóng mờ, lại phóng xuất ra đáng sợ đến cực điểm khí tức, như sơn hà phía trước đều yếu ớt như sâu kiến.

1 trảm, liền có thể khiến cho vỡ vụn!

Đây chính là kiếm hồn chi uy, ngưỡng vọng thương khung kiếm ảnh, mọi người tại đây trái tim bỗng nhiên co vào, mặt mũi tràn đầy vẻ khiếp sợ.

Bên bờ lôi đài, phụ trách trận chiến này Kim Đan trọng tài, cười khổ một tiếng nhảy xuống lôi đài, một kích này mạnh hắn cũng không dám nhúng tay.

La Quan chết chắc!

Đối mặt kiếm hồn hàng thế, lại vẫn dám nói ngữ khiêu khích, những này yêu nghiệt biến thái nhóm, nội tâm đều là như thế bành trướng sao?

Thật sự là đáng tiếc, như thế 1 vị thức tỉnh kiếm ý 5 tầng siêu cấp thiên tài! !

Cơ gia người hộ đạo một bước tiến lên, cười lạnh nói: “Chư vị không để lão phu nhúng tay, kia trận chiến này các ngươi cũng đừng quản, liền để bọn hắn 2 người, quyết ra cuối cùng thắng bại.”

Mấy tên Thiên môn Kim Đan cười khổ.

Như La Quan là bọn hắn tông môn đệ tử, vậy khẳng

định là muốn ngăn cản, nhưng hôm nay có khả năng nhất đem nó thu nhập dưới trướng, lại là kia huyền thiên tông, nếu như thế cần gì phải đi trêu chọc Cơ gia.

Không phải nhà ta địa bên trong cây, chặt liền chặt đi!

Khẽ than thở một tiếng vang lên, “Đã cho ngươi cơ hội, đã nhất định phải chiến đến cuối cùng, vậy liền nhìn hôm nay, ngươi ta ai chết ai sống! !”

Nói thật, La Quan không muốn vận dụng một kích này.

Vừa đến giá quá lớn, mà lại xử lý Tề Thương, khẳng định sẽ có lớn - phiền phức.

Hắn vốn nghĩ, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, nhưng đối phương hùng hổ dọa người a, không tiếc hết thảy muốn đẩy hắn vào chỗ chết.

Vậy liền không có cách nào!

La Quan thở sâu, thu hồi Dạ Yến kiếm đưa tay một nắm, 1 đạo kiếm ảnh lập tức xuất hiện.

Đây là luyện hóa hết khối thứ nhất đế kiếm mảnh vỡ về sau, đoạt được đế kiếm bản nguyên chi lực, có thể triệu hoán ra chân chính đế kiếm hình chiếu.

Nhưng đế kiếm bản nguyên thực tế quá mạnh, mạnh đến lấy La Quan bây giờ tu vi, căn bản là khó mà cầm giữ.

Dùng Huyền Quy lời nói nói chính là, La Quan vận dụng

đế kiếm bản nguyên, chẳng khác nào là tự sát…

Cho nên, trận đánh lúc trước Tử Vân tông truy sát, La Quan nghĩ cũng không nghĩ.

Nhưng hôm nay, hắn đã không có lựa chọn!

La Quan đưa tay, 1 kiếm chém xuống.

Ầm ầm ——

Chỉ nghe một tiếng vang thật lớn, thiên địa như bỗng dưng rung động, khiến mắt người trước xuất hiện bóng chồng.

Sau một khắc, kia phong vân dũng động, thiên tượng biến hóa không nghỉ thương khung, đột nhiên từ đó một phân thành hai, có 1 kiếm từ chín ngày mà đến, mang theo vẫn lạc trăng sao chi thế giáng lâm, cùng kiếm hồn một kích chỗ ngưng kiếm ảnh trùng điệp va chạm đến cùng một chỗ.

Nổ vang rung trời, như trăm ngàn đạo lôi đình đồng thời nổ tung, vô số kinh hãi đôi mắt nhìn chăm chú, kiếm hồn kiếm ảnh lại trực tiếp vỡ nát!

—

—

—

—

Chương 280 : 12 ngày cửa cúi đầu

1 kiếm bổ kiếm hồn? !

Cái quỷ gì!

Đây không có khả năng!

Từng đôi trợn to con mắt bên trong, hiển hiện hoảng hốt cùng khó có thể tin, nhưng kia phá thiên mà đến 1 kiếm không ngừng, chính kế tiếp theo chém xuống.

Ầm ầm ——

Nó âm thanh kinh thiên, nó uy cái thế!

Cái này, mới thật sự là khai thiên 1 kiếm.

Lấy đế kiếm thôi động, uy lực mạnh đến khủng bố, nhưng trả giá đắt cũng cực kỳ kinh người.

La Quan cầm kiếm ảnh bàn tay, lúc này huyết nhục khô quắt, chỉ còn tầng 1 da dán chặt lấy xương cốt.

Hướng lên tới cổ tay, lại đến toàn bộ cánh tay, lại cái này 1 khủng bố hiện tượng, còn đang không ngừng lan tràn.

Đây chính là Huyền Quy nói tới tự sát!

1 kiếm chém xuống, thật có khai thiên nát vạn vật khủng

bố uy năng, nhưng cũng muốn dựng vào tính mạng của mình.

Nếu không thể ngăn cản “Lan tràn” khuếch tán, La Quan sinh cơ, cuối cùng sẽ bị thôn phệ hầu như không còn.

Cho nên giờ phút này, 1 kiếm chém xuống sắc mặt trắng bệch La Quan, không nhìn kết quả trực tiếp lấy ra ngọc bình, đối miệng bình chính là “Tấn tấn tấn” nâng ly.

Đại lượng long mạch tinh túy tiến vào thể nội, nháy mắt chuyển hóa thành lực lượng cường đại, bổ sung La Quan bị hoàn toàn dành thời gian trạng thái thân thể.

Một bình uống xong, La Quan không hề dừng lại, lại lấy ra thứ 2 bình tiếp tục uống.

Rốt cục, ngay cả tiếp theo 2 bình long mạch tinh túy vào trong bụng, từ bàn tay lan tràn lên phía trên khủng bố thôn phệ, mới rốt cục đình chỉ lan tràn.

Bị cướp đoạt huyết nhục sinh cơ, ngay tại khôi phục nhanh chóng.

Mà giờ khắc này, khai thiên 1 kiếm rốt cục rơi xuống, vốn là bị đánh vỡ lôi đài, dưới một kích này triệt để sụp đổ. Lực lượng kinh khủng xung kích phóng thích, đem Long môn chi đỉnh bị san bằng về sau, chỗ sinh ra to lớn bình đài, vỡ ra vô số khe hở.

Một mảnh hỗn độn, lọt vào trong tầm mắt đều là hủy diệt vết tích!

Tề Thương đứng tại chỗ, tay cầm kiếm hồn chi ảnh, duy trì trước đó động tác không nhúc nhích.

Sau một khắc, chỉ nghe “Ba” một tiếng vang nhỏ, trong tay hắn kiếm hồn lại trực tiếp vỡ vụn.

Mà theo kiếm hồn vỡ vụn, Tề Thương mặt ngoài thân thể hiển hiện vô số dây đỏ, đại lượng máu tươi không bị khống chế phun ra, “Lốp bốp” qua đi, liền chỉ còn hơn một chỗ xương vỡ thịt nhão.

Chết!

1 vị có kiếm hồn xen lẫn, mang theo đại khí vận tuyệt thế thiên kiêu, bây giờ tại vạn chúng nhìn trừng trừng dưới, lại bị nát kiếm hồn tiếp theo phân thây.

Ngay cả cái thể diện đều không có lưu lại!

Giữa thiên địa hoàn toàn tĩnh mịch, nhìn về phía trên lôi đài sắc mặt như cũ trắng bệch La Quan, bọn hắn ánh mắt bên trong lộ ra hồi hộp.

Người này, đến cùng còn có bao nhiêu thủ đoạn?

Kiếm hồn… Đây chính là kiếm hồn, tồn tại trong truyền thuyết a, thế mà đều có thể xử lý!

“Đáng sợ” 2 chữ này, đã không đủ để hình dung, La Quan trong lòng mọi người hình tượng.

Một thân hắc bào Cơ gia người hộ đạo, lúc này mặt mũi tràn đầy kinh sợ, hắn “Sưu” một tiếng xông lên phía

trước, trong tay pháp quyết nắn, lại không thu được nửa điểm đáp lại.

Hồn phách đều chôn vùi… Đây mới thực là, chết đến cặn bã đều không có thừa, triệt để tan thành mây khói.

“Tiểu bối, ngươi tội đáng chết vạn lần!”

Cơ gia người hộ đạo triệt để giận, hắn không dám tưởng tượng, mình sẽ nghênh đón, như thế nào đáng sợ trừng phạt.

1 vị có xen lẫn kiếm hồn Cơ gia huyết mạch hậu duệ, lại hắn dưới mí mắt, bị người cho đánh chết tại chỗ.

Oanh ——

Kim Đan viên mãn khí tức bộc phát, khủng bố sát ý xâm nhập, để La Quan kêu lên một tiếng đau đớn, há mồm phun ra máu tươi.

“Trước cổng trời bối cứu ta!”

Rống to bên trong, hắn thân ảnh hướng về sau nhanh lùi lại.

Cùng lúc đó, mai rùa đã xuất hiện tại trong tay, như coi là thật thế cục hung hiểm, cũng có thể vì hắn tranh thủ đến lúc.

Vật này đến từ Lưu Toàn Chân, là 1 kiện cực mạnh phòng ngự chi vật, chỉ bất quá lúc trước bị phong ấn, vẫn chưa triển lộ chân chính uy năng.

Chúng Thiên môn Kim Đan sắc mặt đại biến, vội vàng ngăn lại Cơ gia người hộ đạo, trầm giọng nói: “Người hộ đạo còn xin bớt giận, lôi đài chi chiến nạn sinh tử miễn, nếu ngươi ra tay với La Quan, chính là công nhiên khiêu khích 12 ngày cửa!”

Vạn chúng nhìn trừng trừng dưới, lại bị La Quan rống 1 cuống họng, nếu bọn họ còn giả câm vờ điếc, Thiên môn mặt mũi liền không còn sót lại chút gì.

Kiên trì, cũng được đem hắn ngăn lại.

La Quan trong lòng khẽ buông lỏng, lớn tiếng nói: “Đa tạ các vị trước cổng trời bối phận, ta hôm nay là bị buộc bất đắc dĩ a, còn xin các tiền bối vì ta chủ trì công đạo.”

“Ngậm miệng!” Cơ gia người hộ đạo rống to, “Ngươi đồ hỗn trướng này, ngươi cũng đã biết Tề Thương là ai? Hắn… Tóm lại, ngươi hôm nay nhất định phải chết, ai dám bảo vệ ngươi, chính là cùng Cơ gia là địch! !”

Hắn bước nhanh đến phía trước, “Đều lùi xuống cho ta, ai dám ngăn trở? ?”

Oanh ——

Kim Đan viên mãn khí tức cường đại bộc phát.

Thiên môn ánh mắt mọi người khẽ biến, đôi mắt cũng âm trầm xuống, “Mời các hạ tỉnh táo một chút, ngươi xác định hôm nay, muốn đại biểu Cơ gia, cùng ta 12 ngày cửa mở chiến sao?”

Thiên môn thiên kiêu tuyển chọn, vừa đản sinh mạnh nhất Thiên vương, như đảo mắt liền bị Cơ gia người hộ đạo cho giết, Thiên môn còn biết xấu hổ hay không?

Cho nên thái độ của bọn hắn, lúc này phá lệ cường ngạnh!

Đương nhiên đây cũng là bởi vì, thực tế bị buộc đến góc tường, đã lui không thể lui.

Cơ gia người hộ đạo sắc mặt tái xanh, đôi mắt một mảnh băng hàn, vừa ý đầu nổi giận chung quy là, so trước đó lắng lại mấy điểm.

Hắn biết, là mình xúc động, lập tức thế cục dưới Thiên môn tuyệt không có khả năng mặc hắn xuất thủ, kia là công khai đánh bọn hắn mặt!

Thở sâu, Cơ gia người hộ đạo lui ra phía sau một bước, chắp tay nói: “Thật có lỗi, mới vừa rồi là lão phu thất lễ.” Hơi dừng một chút, hắn đưa tay một chỉ, “Cái này Tề Thương, là nhà họ Cơ chúng ta lưu lạc tại bên ngoài đích truyền huyết mạch, thân phận quý giá tư chất vô song, rất được gia tộc coi trọng, vì bồi dưỡng hắn không biết hao tổn bao nhiêu tài nguyên.”

“Nhưng hôm nay, hắn bị người giết! ! Một tên Cơ gia đích truyền huyết mạch, chết tại 12 ngày cửa thiên kiêu tuyển chọn chiến bên trong, chuyện này không chỉ có lão phu, chư vị cũng đều cần gánh chịu phần trách nhiệm.”

“Hung thủ nhất định phải giao cho Cơ gia xử lý, lão phu

có thể lui nhường một bước tạm thời không xuất thủ, cũng mời Thiên môn chư vị, đừng để ta làm khó… Nếu không, việc này chỗ tạo thành tất cả hậu quả, đều từ chư vị tới gánh chịu!”

Không khí trầm ngưng, vô tận kiềm chế.

Cơ gia người hộ đạo lời nói, liền kém nói rõ, hôm nay La Quan phải chết! !

Một đám Thiên môn Kim Đan, trong lòng vừa sợ vừa giận, thánh đô Cơ gia vốn là làm việc bá đạo, lại bao che nhất.

Hôm nay quẳng xuống ngoan thoại, như quét nó mặt mũi, tất nhiên sẽ gặp phải trả thù.

Đây không phải mấu chốt, 12 ngày cửa có thể đứng ngạo nghễ Nam cảnh, dù kính sợ thánh đô, nhưng cũng có sức tự vệ.

Chân chính mấu chốt là, có đáng giá hay không?

La Quan đã tội chết Cơ gia, lấy nó phong cách hành sự, chắc chắn sẽ trong thời gian ngắn nhất, không tiếc đại giới đem nó giết chết.

Báo thù xuất khí là nó 1, không lưu tai hoạ ngầm là 2!

Mấy chục ngàn năm qua, hùng ngồi thánh đô Cơ gia, đều là làm như vậy.

Cái này khổng lồ, kinh khủng gia tộc, từng có vô số

cường địch, nhưng cuối cùng toàn bộ tử vong, tiêu tán, chỉ có nó bình yên tồn tại đến nay.

12 ngày cửa thiên kiêu tuyển chọn chiến triệt để kết thúc, năm nay mạnh nhất Thiên vương chi vị sinh ra, lại không người dám tới đối La Quan chúc, ngược lại không ngừng quăng tới ánh mắt thương hại. Tuyệt thế thiên kiêu cũng là cần thời gian, đến chậm rãi trưởng thành, nhưng cùng Cơ gia là địch, liền chú định không có ngày mai.

Lựa chọn La Quan, liền tương đương cùng Cơ gia quyết liệt, cái này đại giới quá lớn…

Lớn đến dù là 12 ngày cửa đều rất rõ ràng, La Quan sẽ có vô hạn quang minh tương lai, có thể trở thành tông môn nội tình, cũng không dám đi bảo vệ cho hắn.

Thế là, từ 12 ngày câu đối hai bên cửa hợp tổ chức, thiên kiêu tuyển chọn chiến đến nay, chưa hề xuất hiện qua buồn cười một màn sinh ra ——

Thân là mạnh nhất Thiên vương, lần này thiên kiêu tuyển chọn người thứ 1 La Quan, đúng là không người hỏi thăm.

12 ngày cửa cuối cùng lựa chọn, hướng Cơ gia cúi đầu.

Như không người mời chào, La Quan chính là chỉ có đầu hàm mạnh nhất Thiên vương, lại không phải 12 ngày cửa tu sĩ.

Tuy nói hay là rất mất mặt, nhưng ít ra cũng coi là có 1

khối, cũng không quá hoàn mỹ tấm màn che.

Huyền thiên tông Kim Đan một mặt cười khổ, đầy mắt đều là phẫn nộ không cam lòng, nhưng đến từ Nguyên Anh lão tổ mệnh lệnh, để hắn chỉ có thể giữ yên lặng.

Bởi vì, trừ phía trên đề cập lý do bên ngoài, còn một cái tin tức kinh người —— Cơ gia lão tổ phá cảnh thành công, bước vào thần hồn cảnh!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 281 : Thanh Tiêu kiếm chủ Dư Nhược Vi

Cơ gia trở thành thánh đô 4 trong tộc, cái thứ 2 có được thần hồn cảnh gia tộc cao cấp, nó quyền thế, địa vị, sẽ đạt được tăng lên cực lớn.

Có thể đoán được, ở sau đó thời gian bên trong, Cơ gia sẽ nghênh đón một đoạn, nhanh chóng bành trướng kỳ.

Không ai hi vọng ở thời điểm này, trở thành bị Cơ gia đả kích mục tiêu, dù là 12 ngày cửa cũng không muốn, cùng 1 vị thần hồn cảnh là địch!

Thế là, dưới loại tình huống này, La Quan liền biến thành, 1 viên bị ném bỏ con rơi.

Xem lễ Kim Đan trừng lớn mắt, chấn kinh, không hiểu về sau, liền sa vào đến thật sâu trầm mặc.

Không người là đồ đần, 12 ngày cửa làm như vậy, tất nhiên có nó nguyên nhân.

Trong lúc nhất thời, nhìn về phía La Quan ánh mắt, tràn ngập đồng tình cùng thương hại.

Quá quan trảm tướng, một đường lấy vô địch chi thế, trấn áp tất cả cùng thế hệ tu sĩ, hái mạnh nhất Thiên vương chi vị, cuối cùng lại là kết cục này…

Thắng tranh tài, lại muốn mất đi sinh mệnh, quả nhiên là

buồn cười!

Cơ gia người hộ đạo ánh mắt băng hàn, như lưỡi đao rơi xuống, “Chư vị, đã tuyển chọn đã kết thúc, vậy cái này tiểu bối có thể, giao cho lão phu xử trí đi?”

La Quan thầm than, trên đời này quả nhiên ai cũng không đáng tin cậy, đang lo lắng muốn mời sau lưng vị nào đại lão xuất thủ lúc, tiếng kiếm reo đột nhiên vang lên.

Trước một khắc, còn tại vô tận xa xôi bên ngoài, đảo mắt liền đã bức lâm, tốc độ nhanh không thể tưởng tượng nổi.

Bá ——

Kiếm quang thu lại, lộ ra một bộ váy trắng, mặt mày thanh lãnh mà đạm mạc, đảo qua phía dưới mọi người, trong không khí nhiệt độ, giờ phút này bỗng dưng giảm xuống.

Tê ——

Không ít người, hít một hơi lãnh khí, vô ý thức treo lên rùng mình.

“Thanh Tiêu kiếm tông tông chủ, Dư Nhược Vi!”

“Nàng lại tự mình đến!”

“Không phải nói, Thanh Tiêu kiếm tông vẫn chưa tham dự, lần này thiên kiêu tuyển chọn?”

“Người cũng đã bị chia xong, nàng hiện tại tới, là muốn làm gì?”

Mọi người kinh hô bên trong, một đám Thiên môn Kim Đan mặt lộ vẻ túc mục, chắp tay nói: “Bái kiến Thanh Tiêu kiếm chủ! Không biết kiếm chủ hôm nay đến, là có chuyện gì?”

Dư Nhược Vi khuôn mặt trắng nõn như mỹ ngọc, đôi mắt bình tĩnh, “Bản tông này đến, tất nhiên là vì chọn lựa đệ tử.”

“Kiếm chủ đây là ý gì? Thanh Tiêu kiếm tông vẫn chưa tham gia…”

Còn chưa nói xong cũng bị đánh gãy, “Đã là 12 ngày cửa tuyển chọn thiên kiêu, Thanh Tiêu kiếm tông đương nhiên, liền đã tham dự trong đó.”

Ngữ khí hơi ngừng lại, Dư Nhược Vi ánh mắt băng hàn, “Hay là nói, chư vị đã đem ta Thanh Tiêu kiếm tông, loại bỏ ra 12 ngày cửa liệt kê?”

Một đám Kim Đan ngữ khí trì trệ.

Tuy nói, bọn họ đích xác chính là nghĩ như vậy, nhưng lời lại không thể nói như vậy.

Dù sao mặt ngoài, Thanh Tiêu kiếm tông vẫn là 12 ngày cửa 1 trong, mà lại vị này Thanh Tiêu kiếm chủ thực lực, cũng rất là cường hãn.

Có tiểu đạo bí văn, nàng từng lấy Kim Đan đỉnh phong tu vi, chính diện đã đánh bại Nguyên Anh cường giả!

Thần Tiêu kiếm tông Kim Đan Hồ Sóc mặt không biểu tình, “Thanh Tiêu kiếm chủ tới chậm, năm nay thiên kiêu tuyển chọn, đệ tử phân phối đã hoàn thành, sợ là muốn một chuyến tay không.”

2 đại Kiếm tông ở giữa, vô số năm qua mối hận cũ trùng điệp, từ trước đến nay cực không hợp nhau, lúc này người khác không dám mở miệng, Hồ Sóc lại không sợ.

Không sai, hắn là đánh không lại Dư Nhược Vi, nhưng nàng cũng không dám tuỳ tiện động thủ, nếu không thật sự cho rằng Thần Tiêu kiếm tông Nguyên Anh lão tổ, là bất tài sao?

Dư Nhược Vi nhìn hắn một cái, “Xem ra Hồ Sóc trưởng lão, là thật lão hồ đồ, 12 ngày cửa thiên kiêu tuyển chọn người thứ 1, bây giờ còn chưa bái nhập tông môn, cái này đều không nhìn thấy sao?”

Nàng nhìn lại, “La Quan, bản tông chính là Thanh Tiêu kiếm tông tông chủ, ngươi nhưng nguyện bái nhập Thanh Tiêu môn hạ?”

Ngắn ngủi yên lặng về sau, xung quanh một mảnh xôn xao!

Vô số người, lúc này trợn to mắt, mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

Dư Nhược Vi điên rồi sao?

Nàng đã biết được La Quan danh tự, hiển nhiên rất rõ ràng, trước đó phát sinh sự tình.

Cứ như vậy, còn dám thu La Quan nhập Thanh Tiêu kiếm tông môn hạ, là cảm thấy Thanh Tiêu một mạch bây giờ thời gian còn chưa đủ gian nan?

Hay là nói, vị này bằng sức một mình, khổ chống đỡ nhiều năm Thanh Tiêu kiếm tông kiếm chủ, đã không chịu nổi gánh nặng bắt đầu cam chịu rồi?

Thanh Tiêu kiếm tông!

La Quan ánh mắt sáng lên, cái này có thể nói là núi nghèo nước phục nghi không đường, liễu ám hoa minh hựu nhất thôn, hắn nguyên bản muốn nhất, chính là bái nhập nó môn hạ.

“Ta nguyện ý!”

Hắn nhanh chân hướng về phía trước, “Đệ tử La Quan, bái kiến tông chủ!”

Một mực trầm mặc Mộ Thanh Kết, không chút do dự tiến lên, “Vãn bối Mộ Thanh Kết, khẩn cầu gia nhập Thanh Tiêu kiếm tông, còn xin tông chủ cho phép.”

Nàng nhận định La Quan, chính là hành tẩu hiện thế Quỷ giới sứ giả, đương nhiên phải không chút do dự, đi theo ở hai bên người hắn.

Một màn này, khiến một đám Thiên môn Kim Đan, sắc

mặt lộ ra âm trầm.

Cái này Mộ Thanh Kết Quỷ đạo tu sĩ thân phận, thực lực, tư chất đều là tuyệt hảo, trước đó không ít người đối nàng ném ra ngoài cành ô liu, đều bị từ chối nhã nhặn.

Không nghĩ tới, lại thật muốn đi theo La Quan đi!

Ngu xuẩn!

Cái này La Quan làm mất lòng Cơ gia, còn muốn mạng sống không thành? Cùng hắn đi cùng một chỗ, tất nhiên sẽ bị liên luỵ.

Hừ, tiểu nha đầu này, ngực không lớn cũng như thế không có đầu óc, tất nhiên sống không lâu.

Dư Nhược Vi gật đầu, “Tốt, bản tông đại biểu Thanh Tiêu một mạch, đưa ngươi 2 người thu làm môn hạ.”

“Chờ một chút! !”

Cơ gia người hộ đạo rốt cục ngồi không yên, mặt mo xanh xám, cắn răng nói: “Thanh Tiêu kiếm chủ, ngươi đây là ý gì? ? Chẳng lẽ là muốn cùng ta Cơ gia, triệt để vạch mặt sao?”

Dư Nhược Vi nhìn xem hắn, “12 ngày cửa sự tình, lúc nào đến phiên Cơ gia đến quản? Ngươi là ai, hôm nay có ngươi nói chuyện phần? !”

1 cái khí chất thanh lãnh đại mỹ nhân, đột nhiên nói ra cường ngạnh như vậy lời nói, hơn nữa còn công khai

mắng chửi người —— thật sự là rất thoải mái!

Chí ít La Quan giờ phút này, đối vị này đột nhiên hiện thân Thanh Tiêu kiếm chủ, liền sinh ra rất nhiều tán đồng cảm giác.

Lão hỗn đản, sách nhỏ bên trên cũng đem ngươi ghi nhớ… Còn có Từ Tùng, 2 người này đều là Cơ gia, tìm cơ hội đem các ngươi 2 cái đều cho chặt! !

“Làm càn!” Đường đường Cơ gia người hộ đạo, Kim Đan viên mãn tu vi, khoảng cách Nguyên Anh cách xa một bước… Dù là 1 bước này, là thật vô song xa xôi, có lẽ đời này đều khó mà vượt qua.

Nhưng lấy thân phận của hắn, hành tẩu ở biển mây đại lục Nam cảnh, khi nào bị người khinh thị như vậy qua… Quả nhiên, Thanh Tiêu kiếm tông người đều là dị đoan, đã sớm nên bị triệt để thanh tẩy! !

Một bước tiến lên, Kim Đan viên mãn tu vi ầm vang bộc phát, Cơ gia người hộ đạo cắn răng gầm nhẹ, “Thanh Tiêu kiếm chủ, hôm nay La Quan tiểu bối này, lão phu tất yếu mang đi xử trí, ngươi bây giờ đem hắn giao cho ta còn kịp, nếu không…”

Còn lại lời nói, lão già dù chưa nói rõ, nhưng uy hiếp trắng trợn chi ý, đã là cực kỳ rõ ràng.

Dư Nhược Vi đột nhiên xuất kiếm, tốc độ nhanh như cầu vồng, thậm chí không ai thấy rõ ràng, nàng một kiếm này đến tột cùng là như thế nào chém xuống.

“A!”

Trong tiếng kêu thảm, phát ngôn bừa bãi Cơ gia người hộ đạo, miệng lớn thổ huyết hướng về sau ném đi, nó giữa lông mày nhiều 1 đầu tơ máu, bây giờ đang không ngừng hướng ngoại kéo dài.

Sắc mặt hắn trắng bệch, hiển nhiên cái này nhìn như không đáng chú ý, nho nhỏ một vết thương, thực tế sát thương uy lực cực kỳ khủng bố.

“Cứu ta, nhị gia cứu ta!”

Cơ gia người hộ đạo bỗng nhiên đánh nát 1 khối ngọc bài.

Vây xem mọi người kinh ngạc đến ngây người.

Tuy nói đã sớm nghe nói, Thanh Tiêu kiếm chủ thực lực khủng bố, nhưng hôm nay gặp mặt mới biết được, nàng lại so trong truyền thuyết lợi hại hơn.

Kim Đan viên mãn Cơ gia người hộ đạo, nghiêm ngặt nói cảnh giới so Dư Nhược Vi, còn phải mạnh hơn 1 cái tiểu cấp độ, lại không phải nàng tiện tay 1 kiếm chi địch.

Không, là bị tiện tay 1 kiếm đánh, liền trực tiếp mở miệng cầu cứu, giữa lẫn nhau thực lực sai biệt, quả thực vô cùng khó tin!

—

—

Chương 282 : Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết

Không gian bỗng dưng chấn động, 1 đạo nam tử trung niên hư ảnh từ đó giáng lâm, thanh bào cao quan không nói cẩu cười, cho người ta vô tận uy nghiêm túc mục cảm giác.

Kinh người uy áp, từ này đạo hư ảnh bên trong phóng thích, nháy mắt bao phủ cả tòa Long Môn sơn.

“Đồ vô dụng!” Quát khẽ bên trong, nam tử trung niên đưa tay một chỉ, Cơ gia người hộ đạo “Oa” một tiếng, lại là ngay cả tiếp theo mấy ngụm máu tươi phun ra.

Cái này máu tươi rơi trên mặt đất, liền truyền ra “Phốc phốc” “Phốc phốc” trầm đục, lại có vô số sắc bén kiếm mang từ đó bộc phát, đem mặt đất vỡ ra tới.

Cơ gia người hộ đạo giữa lông mày không ngừng lan tràn huyết tuyến, rốt cục biến mất không thấy gì nữa, hắn vội vàng quỳ xuống đất, “Đa tạ nhị gia cứu mạng!”

Giờ khắc này, vô số ánh mắt hội tụ, rơi vào thanh bào trung niên nhân trên thân, bộc lộ thật sâu kính sợ.

“Ta cùng bái kiến nhị gia!”

Chúng Thiên môn Kim Đan khom mình hành lễ.

Cơ gia đương đại gia chủ thân đệ, Cơ Thường Thanh.

Nguyên Anh tu vi, cụ thể cảnh giới không rõ, nhưng có nghe đồn hắn từng độc thân tiến vào biển sâu, chém giết qua 1 đầu nguy hại gần biển khu vực yêu giao, thực lực cực kì cường hãn.

“Đứng lên đi.” Cơ Thường Thanh phất tay áo vung lên, ánh mắt nhìn về phía Dư Nhược Vi, thản nhiên nói: “Thanh Tiêu kiếm chủ, ngươi uy phong thật to, nhà họ Cơ chúng ta người hộ đạo trong mắt ngươi, chính là tiện tay có thể giết sao?”

Nguyên Anh chất vấn, tuy là phong khinh vân đạm, lại ẩn chứa ngập trời chi uy!

Một đám Thiên môn Kim Đan, đáy mắt lộ ra hưng phấn, để ngươi Dư Nhược Vi cường thế, lần này biết cái gì gọi là “Trời cao đất rộng” đi? Bọn hắn rất hi vọng, Dư Nhược Vi có thể kế tiếp theo bảo trì trước đó thái độ, tốt nhất là cùng Cơ gia đến một trận xung đột chính diện.

500 năm, Thanh Tiêu kiếm tông nửa chết nửa sống, chiếm 12 ngày cửa một chỗ cắm dùi, thế cục này đã sớm hẳn là cải biến!

Hôm nay, có lẽ chính là một cơ hội.

Dư Nhược Vi nhíu nhíu mày, thanh lệ khuôn mặt hiển hiện lãnh ý, “Xem ra, thời gian trôi qua quá lâu, thánh đô đã quên đi, năm đó cùng 12 ngày cửa ở giữa, chỗ ký kết minh ước, cùng 12 ngày cửa thiên kiêu tuyển chọn chân ý… 1 cái không tuân quy củ Cơ gia người hộ đạo, vốn kiếm chủ tự nhiên có thể giết!”

Nàng đảo qua phía dưới, các Thiên môn các vị Kim Đan, “Các ngươi đừng quên, thiên kiêu tuyển chọn chiến là 12 ngày cửa, cùng thánh đô tranh đoạt đệ tử ưu tú con đường, là năm đó đám tiền bối lấy máu tươi, cho chúng ta tranh thủ đến quyền lợi! Hôm nay các ngươi đứng tại cái này , mặc cho Cơ gia ở đây diễu võ giương oai, liền không cảm thấy xấu hổ sao?”

Chúng Thiên môn Kim Đan trừng lớn mắt, bị một bạt tai này đánh, đầu “Ong ong”, người đều có chút tê dại.

Ta sát!

Cái này Dư Nhược Vi, quả thực vừa 1 thớt a, đối mặt Cơ gia Nguyên Anh, cũng còn dám như thế cường ngạnh.

Càng quan trọng chính là, nàng nói không sai, cảm thụ được 4 phương 8 hướng, tập trung mà đến các loại ánh mắt, bọn hắn rơi vào tình huống khó xử.

“Hừ!” Cơ Thường Thanh tức giận hừ một tiếng, không nói cẩu cười cứng đờ trên khuôn mặt, hiển hiện băng hàn chi ý, “Xem ra Thanh Tiêu kiếm chủ đối nhà họ Cơ chúng ta, ôm lấy rất đại địch ý, vậy hôm nay bản tọa liền tới lĩnh giáo một phen.”

Hắn một bước tiến lên, Nguyên Anh kinh người uy áp, như không có hình đại sơn ầm vang rơi xuống.

Vô số người hoảng sợ trừng lớn 2 mắt, lần thứ 1 rõ ràng cảm thấy được, Nguyên Anh giận dữ đáng sợ.

Cứ việc cũng không phải là nhằm vào bọn họ, nhưng chỉ là xa xa cảm giác, liền từ đáy lòng chỗ sâu sinh ra vô tận hồi hộp, tuyệt vọng.

Như thiên địa sụp đổ, vạn vật hủy hết… Tử vong bóng tối, bao trùm toàn bộ bầu trời, muốn đem bọn hắn kéo vào vạn kiếp bất phục thâm uyên!

Đúng lúc này kiếm minh bỗng nhiên vang lên, Dư Nhược Vi cầm kiếm nơi tay, một thân váy trắng tung bay, khí chất thanh lãnh như trích tiên hàng thế.

Ầm ầm ——

Đỉnh đầu mây tiêu phía trên, sát na mưa gió biến sắc, vô số mây dày nổi lên, lẫn nhau xen lẫn thành thật dày tầng 1 đám mây.

Lôi đình ở trong đó nổ tung, chướng mắt lôi quang lăn lộn, quét ngang, mỗi một lần tràn ra đều bộc phát ra, vô song đáng sợ khí tức.

“Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết!”

“Cái này Dư Nhược Vi lại tu thành, Thanh Tiêu kiếm tông trấn tông tuyệt học!”

“Không phải nói, từ Thanh Tiêu tổ đình luân hãm về sau, kiếm quyết này liền đã không người nào có thể học được?”

“Khí tức thật là mạnh, cho lão phu cảm giác, lại nửa

điểm không kém gì Nguyên Anh cảnh!”

Dư Nhược Vi đạp trời mà đứng, đỉnh đầu phong vân dũng động, vạn lôi cuồn cuộn.

Đưa tay 1 kiếm.

“Hạo thiên thần lôi, ta là tối cao!”

“Trảm!”

Oanh ——

Mấy đạo khủng bố lôi đình ầm vang rơi xuống.

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy một mặt sợ hãi thán phục, “Lấy kiếm ngự lôi dẫn thiên tượng gia trì, bé con này kiếm đạo thiên phú, thật sự là không được.”

Một kiếm này, tại nó cảm giác bên trong lại có, mấy điểm lôi kiếp chi uy ý vị.

Cái này cho thấy Dư Nhược Vi kiếm, đã nắm giữ lôi đình chân ý.

Mà lôi đình chi lực, từ xưa tới nay vì thiên đạo chấp chưởng, có thể lĩnh hội lôi đình chân ý, bản thân chính là 1 kiện rất khó phải sự tình.

La Quan nhìn về phía giữa không trung, lôi quang xen lẫn phụ trợ dưới Dư Nhược Vi, coi là thật như thần nữ, uy nghiêm, tôn quý không cho phép kẻ khác khinh nhờn.

Có thể được lão sư như thế đánh giá, lại lấy tu vi Kim Đan, liền có thể chính diện đối cứng Nguyên Anh… Dư Nhược Vi quả nhiên là lợi hại!

Quả nhiên trên đời này, thiên tài không chỉ hắn 1 cái, mạnh mẽ hơn hắn không biết có bao nhiêu!

Mắt thấy Nguyên Anh cấp một trận chiến, La Quan càng phát ra cảm thấy, tự thân bây giờ yếu nhỏ, tăng thực lực lên suy nghĩ trở nên càng thêm bức thiết.

Cơ Thường Thanh nhíu mày, phất tay áo vung lên đứng giữa không trung, hiển hiện vô số phù lục hư ảnh, trùng điệp xen lẫn lít nha lít nhít, đem lôi đình hoành cản tại bên ngoài.

Nhưng sắc mặt hắn, lại nhiều mấy phút giây chìm.

Nguyên nhân rất đơn giản, Cơ Thường Thanh dù đã đột phá Nguyên Anh, lại cũng còn chưa vượt qua thiên kiếp, bây giờ đối mặt Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết, nghe thiên lôi cuồn cuộn thanh âm, nội tâm lại có một tia hồi hộp bất an —— hắn Nguyên Anh thiên kiếp, lại bị dẫn động!

Mà bây giờ, hắn còn chưa làm tốt vạn toàn chuẩn bị.

“Hừ!”

Hừ lạnh bên trong, Cơ Thường Thanh một bước phóng ra, nháy mắt thoát ly sét đánh phạm vi.

“Thanh Tiêu kiếm chủ quả nhiên danh bất hư truyền,

chuyện hôm nay bản tọa ghi lại!” Hắn ánh mắt quét qua, lạnh lùng rơi vào La Quan trên thân, “Ngươi có thể bảo vệ tiểu bối này nhất thời, lại không thể bảo vệ hắn một thế.”

Bá ——

Thân ảnh tiêu tán.

Cơ gia người hộ đạo mặt lộ vẻ chấn kinh, hắn biết rõ nhị gia phong cách, hôm nay lại chủ động rút đi… Lại nhìn về phía Dư Nhược Vi lúc, đáy mắt liền lộ ra kính sợ.

Hắn quay người, vọt thẳng trời mà lên.

Một đám Thiên môn Kim Đan, cùng xem lễ Kim Đan bọn người, lúc này lâm vào thật sâu trầm mặc.

Đối cứng Nguyên Anh…

Nghe đồn là thật, Thanh Tiêu kiếm chủ lấy tu vi Kim Đan, lại thật làm được cái này, có thể xưng kỳ tích sự tình.

Dư Nhược Vi nhưng lại chưa sa vào tại, mọi người kính sợ, sợ hãi than ánh mắt, nàng đem trường kiếm thu hồi, sắc mặt đạm mạc bình tĩnh, “Chúng ta đi thôi.”

“Chờ một chút!”

Rít lên một tiếng vang lên.

Dư Nhược Vi quay người, ánh mắt lạnh lẽo, tránh ra

miệng người lập tức, liền sắc mặt trắng bệch đầu đầy mồ hôi.

“… Ừng ực!” Người mặc áo bào tím người trẻ tuổi, gian nan nuốt nước miếng một cái, cảm giác sắp khóc, “Vãn bối Hứa Du, bái kiến Thanh Tiêu kiếm chủ! !”

“Ta… Ta là 12 ngày kiêu vị thứ sáu… Không biết có thể hay không bái nhập Thanh Tiêu kiếm tông? ?”

Xung quanh bỗng nhiên yên tĩnh.

Hứa Du? 12 ngày kiêu thứ 6?

Có chút ấn tượng!

Nhưng người này, trước đó làm sao không có bị tuyển đi? Thế mà lưu cho Thanh Tiêu kiếm tông! !

Nhìn xem một đám Thiên môn Kim Đan âm trầm, kinh nghi sắc mặt, Hứa Du sắp khóc, ta như thế lớn 1 người, các ngươi ai cũng không nhìn thấy a.

Ta có thể làm sao? Ta cũng rất tuyệt vọng! !

La Quan khóe miệng co giật, vừa rồi hắn cẩn thận hồi tưởng một chút, mới nhớ lại người này.

Gia hỏa này đến cùng có vấn đề gì? Êm đẹp, chính là để người không nhớ được!

Dư Nhược Vi gật đầu, thản nhiên nói: “Được.”

Hứa Du vui đến phát khóc, rốt cuộc tìm được nhà, “Đệ tử bái kiến tông chủ!”

Bá ——

1 đạo linh quang hiện lên, đem La Quan, Mộ Thanh Kết, Hứa Du 3 người quấn lấy, Dư Nhược Vi một bước phóng ra, mang theo bọn hắn phóng lên tận trời.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 283 : Đem La Quan trục xuất Thanh Tiêu kiếm tông

Một ngày sau, Thanh Tiêu kiếm tông mới sơn môn.

“Tông chủ trở về!”

Đại trận hộ sơn mở ra, Dư Nhược Vi mang theo La Quan 3 người, vừa xuống đất không lâu, liền có một đám người vội vàng tiến lên đón.

“Ta cùng bái kiến tông chủ!”

Cầm đầu là cái một thân áo bào đen, thần sắc lạnh lùng lão giả, không cùng Dư Nhược Vi mở miệng liền trực tiếp đứng dậy, ánh mắt đảo qua phía sau nàng 3 người, mặt lộ vẻ - âm trầm, “Các ngươi ai là La Quan?”

La Quan nhíu mày, lão già ý gì? Ta cái này vừa tới ngươi liền cái này sắc mặt, muốn làm gì?

Hắn tiến lên, thản nhiên nói: “Ta là La Quan.”

Áo bào đen lão giả hừ lạnh, lớn tiếng nói: “Tông chủ hồ đồ a! Cái này La Quan giết Cơ gia người, há có thể đem hắn thu làm môn hạ? Ta Thanh Tiêu kiếm tông bây giờ thế cục, đã phi thường gian nan, không được lại cùng Cơ gia là địch!”

“Lão phu thân là Đại trưởng lão, nhất định phải vì tông môn an nguy phụ trách, mời tông chủ lập tức hạ lệnh, đem người này trục xuất Thanh Tiêu kiếm tông!”

La Quan sắc mặt, một chút liền âm trầm xuống.

Lão vương bát đản!

Đem ta trục xuất Thanh Tiêu kiếm tông? Ta nhìn ngươi 80% còn muốn lấy, quay đầu lại đem ta bắt lấy, đưa cho Cơ gia đi lĩnh thưởng?

Thích 1 người rất khó khăn, nhưng muốn hận 1 người, một câu liền đủ. Liền tỉ như trước mắt cái này, rắm chó không kêu Đại trưởng lão, đã bên trên La Quan sách nhỏ.

“Đại trưởng lão nói không sai, Cơ gia thế lớn không phải chúng ta có thể chống lại!”

“Tông chủ cử động lần này đích xác có chút thiếu cân nhắc.”

“Lưu La Quan tại Thanh Tiêu kiếm tông, chính là 1 cái mầm tai hoạ, ngày sau tất có lớn - phiền phức!”

“Tông chủ nghĩ lại a!”

Một đám Thanh Tiêu kiếm tông tu sĩ nhao nhao mở miệng.

Dư Nhược Vi đưa tay, “Tốt, việc này ta tự có phân tấc, La Quan bái nhập Thanh Tiêu kiếm tông sự tình đã

thành kết cục đã định, không cần nói nữa.”

Dư tỷ ra sức!

La Quan chắp tay nói: “Đa tạ tông chủ, đệ tử ngày sau tất cố gắng tu luyện, làm vinh dự ta tử tiêu một mạch!”

“Ừm.”

Dư Nhược Vi gật gật đầu, hướng đại điện bước đi.

Đại trưởng lão mặt đen lên, hung hăng trừng mắt liếc La Quan, bước nhanh đuổi theo, “Tông chủ…”

“Đại trưởng lão, lời giống vậy bản tông không muốn nói thêm lần thứ 2.” Dư Nhược Vi mặt không biểu tình, trực tiếp đem hắn chắn trở về.

Tiến vào đại điện về sau, mọi người theo thứ tự ngồi xuống, điện hạ đứng La Quan 3 người.

Dư Nhược Vi đảo qua mọi người, thản nhiên nói: “Đệ tử mới nhập tông, không biết các vị trưởng lão, ai muốn đem bọn hắn thu làm môn hạ?”

Hoàn toàn yên tĩnh.

Một đám người ánh mắt, đều nhìn về Đại trưởng lão, hiển nhiên lão già này tại Thanh Tiêu kiếm tông bên trong, rất có có một phen uy tín.

“Hừ! Tông chủ không nghe khuyên bảo, lão phu cũng không có cách, dù sao bây giờ ngài mới là, chúng ta

Thanh Tiêu một mạch kiếm chủ.” Đại lão khuôn mặt sắc khó coi, đưa tay chỉ chỉ, “Cái này Mộ Thanh Kết cùng… Ách một người khác, chúng ta nguyện ý thu làm môn hạ, nhưng La Quan liền miễn. Hắn đắc tội Cơ gia, ai thu hắn làm đệ tử, tất nhiên sẽ bị liên luỵ, còn xin tông chủ không nên làm khó chúng ta.”

Trong điện mọi người nhao nhao gật đầu.

Phát sinh ở Long Môn sơn sự tình, sớm đã truyền khắp Nam cảnh, cái này La Quan là Cơ gia điểm danh muốn giết người, tung lại có mấy điểm tư chất lại như thế nào? Sớm muộn là cái chết.

Thu hắn làm đồ? Ha ha, là muốn chờ bị cùng một chỗ thanh toán sao? !

Tượng đất còn có 3 điểm hỏa khí, đừng nói là La Quan, hắn tiến lên một bước nhìn về phía Đại trưởng lão bọn người, “1 cái Cơ gia, liền đem chư vị trưởng lão sợ đến như vậy, còn tu cái gì kiếm? Cho mình trên cổ bộ đầu dây xích sắt, chạy tới thánh đô làm chó tốt bao nhiêu?”

Bá ——

Đại điện đột nhiên yên tĩnh.

Canh giữ ở ngoài điện, vểnh tai nghe bên trong động tĩnh mấy tên đệ tử, con mắt trừng tròn vo.

Cái này La Quan, thật sự là thật to gan, lại dám trước mặt mọi người mắng một đám trưởng lão làm chó.

Nhất là, trong này còn có Đại trưởng lão!

Bất quá… Như thế đại nghịch bất đạo sự tình, vì cái gì nghe có chút thoải mái?

“Làm càn!” Rít lên một tiếng tại trong đại điện bộc phát, Đại trưởng lão một tay lấy cái bàn đập nát, nghiến răng nghiến lợi, “Không biết tôn ti đồ vật, dám mạo phạm mấy người lão phu, theo ta Thanh Tiêu kiếm tông quy củ, muốn há mồm 100 quất roi 50 thị chúng!”

“Người tới, bắt hắn cho ta mang xuống, dám can đảm phản kháng trực tiếp trấn áp!”

La Quan cười lạnh, “Chờ một chút!”

“Cái này bên trong là Thanh Tiêu kiếm tông a? Tông chủ còn chưa lên tiếng, ngươi bất quá là cái Đại trưởng lão, liền dám vượt trở làm thay trực tiếp hạ lệnh, ngươi đây là xem thường tông chủ.”

“Ai chẳng biết tôn ti? Ta nhìn cái này Thanh Tiêu kiếm tông bên trong, nhất không có quy củ chính là ngươi lão già này! Muốn há mồm, quất roi, cũng nên đánh trước ngươi đầu này lão cẩu!”

Ngay từ đầu liền muốn đem hắn đuổi ra khỏi sơn môn, khắp nơi nhằm vào, đã kết thù, vậy liền trực tiếp xé rách da mặt, xem ai càng mất mặt.

Đại trưởng lão mau tức điên, hắn là Thanh Tiêu kiếm tông bên trong bối điểm cao nhất người, Dư Nhược Vi đều là hắn trông từ nhỏ đến lớn, tự kiềm chế thân phận

luôn luôn đều yêu lên mặt.

Cho tới bây giờ không ai dám đề ý gặp, cái này mới đến đồ hỗn trướng, lại dám ở trước mặt mắng hắn?

Phản, thật sự là phản!

“Tông chủ, lão phu tuyệt không đối với ngài bất kính chi ý, tiểu bối này miệng lưỡi dẻo quẹo, châm ngòi ngươi ta ở giữa quan hệ, mời ngài hạ lệnh nghiêm trị!”

La Quan chắp tay, “Tông chủ, đệ tử luôn luôn kính già yêu trẻ, đối trưởng bối cung kính có thừa, thật có chút người cậy già lên mặt ghê tởm nhất.”

“Là ngài tự mình mở miệng, đem ta thu nhập Thanh Tiêu kiếm tông, lão gia hỏa này đi lên liền nói ngài hồ đồ, còn muốn đem ta trục xuất tông môn, đây quả thực là một chút xíu, đều không có đem ngài đặt ở mắt bên trong!”

“Dạng này Đại trưởng lão, muốn hắn có làm được cái gì? Mời tông chủ xuất kiếm, tru sát đầu này lão cẩu, lấy cây tự thân uy tín!”

Khá lắm!

Mấy tên Thanh Tiêu kiếm tông Kim Đan trừng lớn mắt, tiểu tử này miệng, là thật có thể nói a.

Tuy nói Đại trưởng lão đích xác, là có chút một chút ương ngạnh, làm việc hơi có vẻ không ổn, nhưng cũng không tới 1 bước này a?

“Ngươi… Ngươi…” Đại trưởng lão ngón tay run rẩy, “Lão phu giết ngươi!”

Oanh ——

Kim Đan cao giai khí tức bộc phát.

“Tốt!”

Quát lạnh một tiếng, trong đại điện nhiệt độ, bỗng nhiên hạ thấp xuống đi.

Dư Nhược Vi sắc mặt băng hàn, “Tất cả câm miệng, chuyện này dừng ở đây, ai lại kế tiếp theo dây dưa, bản tông tất không dễ tha! !”

Nàng đảo qua mọi người, “Đã các vị trưởng lão, đều không muốn giáo sư La Quan, kia bản tông liền thu hắn làm đồ, La Quan ngươi có bằng lòng hay không? ?”

La Quan vội vàng hành lễ, “Đệ tử La Quan, bái kiến sư tôn!”

Hắn đáy mắt, hiện lên mỉm cười.

Thành công!

Ngay từ đầu, La Quan liền phát giác được, Dư Nhược Vi đối Đại trưởng lão thái độ bên trong, có một tia không kiên nhẫn.

Lại thêm tiến vào đại điện về sau, thông qua giọng điệu ở giữa đạt được phán đoán, cho nên hắn mới có thể

cường thế như vậy, trực tiếp cùng Đại trưởng lão chính diện cương.

Đương nhiên, chủ yếu cũng là bởi vì đầu này lão cẩu, thực tế làm cho người rất chán ghét.

Về phần đắc tội hắn, có thể bị nguy hiểm hay không? Hừ! Có mai rùa nơi tay, Nguyên Anh xuất thủ đều có thể kháng hai lần, không sợ lão già này làm đánh lén, chỉ cần có Dư Nhược Vi chỗ dựa, liền vấn đề không lớn! !

Mộ Thanh Kết vội vàng tiến lên, hành lễ nói: “Tông chủ, đệ tử cũng nguyện bái nhập ngài môn hạ.”

Dư Nhược Vi gật đầu, “Được.”

“Tông chủ! Tông chủ! !” Hứa Du tranh thủ thời gian nhấc tay, “Còn có đệ tử, ta cũng nguyện bái nhập ngài môn hạ tu hành.”

Dư Nhược Vi lắc đầu, “Không được.”

“Đa tạ… A…” Hứa Du trừng lớn mắt, dựa vào cái gì a? !

La Quan có thể, Mộ Thanh Kết cũng được, ta làm sao lại không được?

Nhưng hiển nhiên, Dư Nhược Vi không có giải thích dự định, nói thẳng: “Tôn Thanh trưởng lão, cái này hứa… Ân, ngươi tên gì?”

“… Hứa Du.”

“Ừm, Hứa Du liền giao cho ngươi.” Nói xong, Dư Nhược Vi đứng dậy, “2 người các ngươI, cái này liền cùng ta tiến vào chủ phong đi.”

Đại trưởng lão phẩy tay áo bỏ đi, sắc mặt tái xanh.

Hôm nay, bị một tên tiểu bối liên tục giận mắng, cuối cùng lại không giải quyết được gì, hắn mặt mũi tổn hao nhiều.

Một đám Kim Đan trưởng lão, lẫn nhau ánh mắt đối mặt, tông chủ thái độ, tựa hồ có chút cải biến.

Đại trưởng lão thời gian, về sau chưa hẳn tốt qua.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 284 : Chỉ có một cái nam nhân chủ phong

Chủ phong, Dư Nhược Vi đem La Quan cùng Mộ Thanh Kết đưa đến về sau, nàng liền trực tiếp rời đi.

“La sư điệt, Mộ sư điệt, hoan nghênh các ngươi gia nhập chủ phong, ta đem phụ trách cho các ngươi an bài chỗ ở, có cái gì không rõ ràng, đều có thể hỏi ta.”

“Đúng, ta gọi Dư Diêu.”

Dư Diêu là cái nhìn xem hẹn 30 tuổi, rất có khinh thục mị lực nữ tử, một bộ màu hồng nhạt váy dài, cổ áo hơi có vẻ rộng rãi, đưa nàng khí chất sấn thác vừa đúng.

Bây giờ mỉm cười mở miệng, lộ ra 2 viên hàm răng đến, càng thêm lộ ra thân hòa.

“Gặp qua Dư sư thúc!” La Quan ánh mắt chớp lên, “Sư thúc ngươi cũng họ Dư, không biết cùng tông chủ là…”

Dư Diêu che miệng, “Ta là tông chủ tiểu cô mụ, giúp nàng quản lý chủ phong việc vặt.”

Hơi dừng một chút, “Tông môn đại điện bên trong sự tình ta đều nghe nói, La Quan ngươi về sau cần phải, nhiều giúp ngươi một chút gia sư tôn, Đại trưởng lão những lão đầu tử kia, tự kiềm chế bối điểm luôn luôn đều rất làm càn, trước kia vi vi nhỏ đến nhường nhịn lấy bọn hắn, bây giờ là thời điểm muốn bọn hắn biết, ai mới

là Thanh Tiêu kiếm tông gia chủ.”

Đang khi nói chuyện, ánh mắt tràn đầy đều là vui mừng, cổ vũ.

La Quan chắp tay, “Dư sư thúc yên tâm, đệ tử may mắn được sư tôn cứu giúp, lúc này mới bái nhập Thanh Tiêu kiếm tông, tự sẽ toàn lực ứng phó vi sư tôn phân ưu.”

“Vậy là tốt rồi, đi thôi, ta mang các ngươi ở chỗ.” Dư Diêu phía trước dẫn đường, La Quan thừa cơ hỏi thăm một chút, có quan hệ Thanh Tiêu kiếm tông sự tình.

Dư Diêu rất nhiệt tình, cơ bản đều làm kỹ càng hồi phục, cái này khiến La Quan đối Thanh Tiêu kiếm tông, rất nhanh có 1 cái sơ bộ hiểu rõ.

Khi 3 người trải qua 1 cái chỗ ngã ba lúc, La Quan nhìn thoáng qua ven đường, sinh trưởng một gốc hoa quế cây, nhíu mày, “Sư thúc, con đường này miệng, chúng ta vừa rồi giống như tới qua.”

“Thật sao?” Dư Diêu sắc mặt có chút mờ mịt, nhìn trái phải, “Không đi sai a, hẳn là ngươi nhớ lầm, theo ta đi là được.”

Một lát sau, 3 người lại lần nữa đi tới, gốc kia hoa quế dưới cây.

Dư Diêu trừng to mắt.

Không một người nói chuyện, không khí bên trong tràn ngập vẻ lúng túng.

“Khục! Hướng cái phương hướng này đi, đúng, chính là cái phương hướng này.” Dư Diêu đưa tay một chỉ, lòng tin mười phần, “Lần này khẳng định không sai.”

Lại một lát sau, cùng một gốc hoa quế cây, đồng dạng 3 người.

“Ôi, ta liền không tin, cứ như vậy lớn một chút địa phương, còn có thể một mực tìm không thấy!” Dư Diêu trống trống quai hàm, vén tay áo lên, “Ai cũng đừng nói chuyện, cùng ta kế tiếp theo đi!”

Lần này, rốt cục không nhìn thấy hoa quế cây.

La Quan đứng tại một cái sơn cốc bên trong, nhìn xem 4 phương 8 hướng, đột nhiên bùng lên cấm chế vầng sáng, cùng còi báo động chói tai, khóe miệng hung hăng giật một cái.

Sưu ——

Sưu ——

Tiếng xé gió bên trong, mấy người gào thét mà đến, thấy rõ Dư Diêu về sau, các nàng sắc mặt một mảnh đờ đẫn.

Không sai, chính là loại kia bị tra tấn vô số lần, cuối cùng đã chết lặng “Mộc” .

“Dư Diêu sư tỷ xin đừng nên loạn động, chúng ta cái này liền giải khai cấm chế, thả các ngươi ra.”

Sơn cốc này tựa hồ là chủ phong bên trên một chỗ cấm địa, bị kích hoạt cấm chế rất phiền phức, phí hết lớn kình mới quan bế cảnh báo.

Dư Diêu ra vẻ trấn định, lỗ tai cũng đã đỏ, nàng nhìn chằm chằm đối diện mấy người, “Cái này… Các ngươi làm sao tới… Ha ha… Một điểm vấn đề nhỏ, ta rất nhanh liền có thể giải quyết.”

Đối diện trung niên phụ nhân mí mắt run lên, “Dư Diêu sư tỷ, ngài lần sau đi ra ngoài bay thẳng đi chính là, tông chủ đã cho ngài đặc cách, tại trong tông phi hành quyền lợi.”

Nàng ánh mắt đảo qua La Quan cùng Mộ Thanh Kết, “2 cái này, chính là mới nhập chủ phong đệ tử đi… Ân, bộ dáng cũng không tệ.”

Phụ nhân trên mặt nhiều mấy điểm nhu hòa, “Đi 2 người, cho Dư Diêu sư bá dẫn đường, đem sư đệ, sư muội an trí thỏa đáng.”

“Vâng, sư tôn!”

2 tên nữ đệ tử tiến lên, “Sư bá, mời ngài cùng chúng ta tới.” Đang khi nói chuyện, ánh mắt tại trên người La Quan quét tới quét lui.

Nha!

Thật đúng là 1 cái rất tuấn tú sư đệ a, nghe nói hay là lần này 12 ngày cửa tuyển chọn mạnh nhất Thiên vương, thật sự là nhan giá trị cùng thực lực gồm nhiều

mặt.

Lần này, 3 người rốt cục thuận lợi đi tới, chủ phong đệ tử chỗ ở.

“A…! Nam nhân!”

“Ta chủ phong bên trong, lại có nam nhân rồi?”

“Nghe nói, đây là tông chủ đệ tử mới thu, tại đại điện lý chính mặt vừa Đại trưởng lão, tràn đầy đều là nam tử khí khái.”

“Thật là dễ nhìn, sư tỷ ta lại nghĩ yêu một trận!”

Một đám nữ tu sĩ trừng lớn mắt, giống như là nhìn gấu trúc lớn, líu ríu.

La Quan sắc mặt thay đổi, khóe miệng của hắn run rẩy, “Dư sư thúc, sư tôn môn hạ không có nam đệ tử sao?”

“Không có.” Dư Diêu tâm tình có chút nhỏ xuống, vô ý thức nói: “Nha đầu kia không thích nam nhân… Ách, ngươi nghe được cái gì rồi?”

La Quan mặt không biểu tình, nghiêm túc dùng sức lắc đầu, “Sư thúc ngài nói chuyện sao?”

Dư Diêu nhìn chằm chằm hắn, “Mặc kệ nghe được không nghe tới, đều cho ta làm không biết.” Nàng căm tức vuốt vuốt mi tâm, “Tóm lại, chủ phong bên trên liền ngươi một cái nam nhân, lấy hậu thiên đen tận lực đừng đi ra ngoài, miễn cho xảy ra chuyện gì, đừng nói không

có sớm nhắc nhở ngươi.”

La Quan: …

Sư thúc ngài lời này, ta nghe có chút cấp trên a!

“Sư thúc, chúng ta cáo từ.” Dẫn đường 2 vị sư tỷ, lại quay đầu nhìn thoáng qua La Quan, lúc này mới hành lễ cáo từ.

Dư Diêu đưa tay chỉ chỉ, “Địa phương này, cổng không có đèn treo tường lồng, liền cũng còn trống không, các ngươi tùy ý lựa chọn là đủ.”

“Sư đệ, tuyển bên cạnh ta, ban đêm có rảnh, sư tỷ đi tìm ngươi tâm sự!”

“Phi! Không muốn mặt… Sư đệ ta viện này lớn, bằng không ngươi chuyển tiến đến, 2 ta ở cùng nhau?”

“Các ngươi những này con mụ điên, đem tiểu sư đệ hù sợ, đều thu liễm một chút… Muốn ăn, cũng là ta người sư tỷ này tới trước! !”

Không trách các nàng kích động.

Chủ phong nữ nhân, khổ a! !

Các nàng ngày thường bên trong, vội vàng tu luyện ra nhiệm vụ, căn bản là không có thời gian đi dạo, quanh năm suốt tháng đều không gặp được mấy lần nam nhân.

Bây giờ, tông chủ thật vất vả, thu 1 cái tiểu sư đệ, còn

như thế tiêu chí… Khục! Có câu nói nói thế nào, khi nữ nhân thiếu thời điểm, các nàng yên tĩnh mà hiền thục, chỉ khi nào các nàng chiếm cứ đại đa số, vậy sẽ trở nên không kiêng nể gì cả.

Đua xe?

Bánh xe từ ngươi trên mặt đè tới, đều không mang giảm tốc!

La Quan bây giờ liền rõ ràng, trải nghiệm 1 đem, bị một đám nữ nhân đùa giỡn tư vị, cảm giác người đều muốn chết lặng.

“Mau mau cút! Một đám tiểu lãng đề tử, hôm nay công khóa tu luyện đều hoàn thành rồi? ? Ta nói cho các ngươi biết, tông môn khảo hạch nhưng sắp đến, nếu ai biểu hiện không hợp cách, hậu quả chính các ngươi rõ ràng!” Dư Diêu chống nạnh cười mắng, đem các nàng đều đuổi đi.

Xoay người lại, đón lấy La Quan trừng to mắt, nàng ho nhẹ một tiếng, “Thật cũng không ngươi nghĩ đáng sợ như vậy… Ân, về sau mặt trời ngã về tây, liền tốt nhất đừng đi ra ngoài, ai gọi ngươi đổi bấc đèn, tu xuống nước loại hình sự tình, tuyệt đối đừng 1 người đi.”

“Khác, cũng liền không có gì.”

La Quan xoa đem mặt, sư thúc ngài đây là an ủi ta, hay là làm ta sợ đâu? ?

Chỉ có một cái nam nhân chủ phong… Cảm giác này,

làm sao giống như là rơi tiến vào nhện tinh bàn tia động!

La Quan quả quyết tuyển một chỗ, đối lập vắng vẻ tiểu viện, xung quanh cũng không có người nào ở lại.

Mộ Thanh Kết bị hắn trừng mắt liếc, đành phải ủy ủy khuất khuất, tuyển mặt khác 1 cái, cách 1 đầu đường nhỏ nơi ở.

Vừa hơi sự tình thanh lý, liền có tiếng đập cửa vang lên.

“Sư đệ ở đây sao? Ta viện bên trong xuống nước chắn, mời sư đệ giúp một chút!”

La Quan ngẩng đầu nhìn một chút sắc trời, quả quyết mở ra, tiểu viện tự mang trận pháp, đem tất cả thanh âm đều ngăn cách bên ngoài.

Tự lẩm bẩm, “Cái này chủ phong, thực tế là quá nguy hiểm, tuyệt không phải nơi ở lâu a…”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 285 : Long mạch tinh túy hiệu quả kinh người

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy nhíu mày, “Tiểu tử, ban đầu ở Thanh Dương quốc hoàng cung, ngươi đều lưu luyến quên về, này sẽ làm sao sợ rồi?”

La Quan cười khổ.

Cái kia có thể đồng dạng?

Trên đời này, cũng chỉ có mệt chết lão ngưu, nào có cày hỏng ruộng? !

Chớ nói chi là, là cái này một mảnh kéo dài không dứt thanh cỏ xanh nguyên.

Nếu thật là hãm đi vào, đừng nói một năm nửa năm, 2 tháng hắn liền hôi phi yên diệt.

Tiểu viện cấm chế phù lục bắt đầu tránh, cái này cho thấy lại có người gõ cửa, La Quan hạ quyết tâm, ngày mai tìm tông chủ thương lượng một chút dọn nhà sự tình!

Thở sâu, La Quan ngồi xếp bằng, “Lão sư, ta muốn bắt đầu tu luyện.”

Hắn lật tay, lấy ra một chiếc bình ngọc, bên trong thịnh

phóng chính là long mạch tinh túy.

Uống một ngụm, La Quan vội vàng vận chuyển đại hoang 12 đế kiếm, toàn lực luyện hóa hấp thu.

1 canh giờ sau, La Quan mở 2 mắt ra, trên mặt lộ ra ý cười.

Cái này long mạch tinh túy quả nhiên là, cực khó lường quý giá, cứ như vậy một ngụm nhỏ, 1 canh giờ luyện hóa hấp thu, lại so ra mà vượt trước đó, hắn nửa tháng khổ tu.

Cái này hiệu quả, quả thực mạnh cách lớn phổ!

Thêm chút sức, có lẽ buổi tối hôm nay, liền có thể đột phá luyện khí tầng 2.

Không chút do dự, La Quan nuốt vào chiếc thứ hai long mạch tinh túy…

Huyền Quy 2 trảo ôm đầu, một mặt thống khổ biểu lộ, “Lãng phí, thật sự là lãng phí a!”

Long mạch tinh túy, đây chính là long mạch tinh túy, cứ như vậy cho 1 cái tiểu tiểu Luyện Khí cảnh sử dụng.

Sự tình nói ra, không biết bao nhiêu bị kẹt tại tu hành bình cảnh bên trong, chậm chạp khó mà đột phá đại lão, muốn đố kị ngửa mặt lên trời gào thét.

Nhưng lại đau lòng, Huyền Quy cũng không có mở miệng ngăn cản, bởi vì La Quan bây giờ tu vi, đích thật

là có chút không đủ dùng.

Mà lại tiểu tử này, gây phiền toái bản sự, kia là một đỉnh 1 lợi hại.

Nếu không mau chóng tăng thực lực lên, nói không chừng tương lai ngày nào, liền lâm vào tuyệt cảnh… Tuy nói còn có mang sau những cái kia đại lão có thể mượn lực, nhưng dựa vào người khác mãi mãi cũng không đáng tin cậy, một khi dưỡng thành ỷ lại tâm lý, người cũng liền triệt để phế.

Chớ nói chi là, mời đại lão xuất thủ, thiếu đều là ân tình.

Đừng nhìn Huyền Quy trước đó, biểu hiện phi thường bình tĩnh, trên thực tế nó cẩn thận, rất cẩn thận.

Thật thiếu quá tình nhân tình, La Quan cuộc sống sau này, tất nhiên sẽ rất khó chống cự —— thật sự cho rằng các đại lão, có thể hảo tâm như vậy?

Hừ hừ! Xét đến cùng, bất quá là nhìn thấy lợi ích mà thôi.

“Không thể nói” vị kia hoành ép chư thiên vô số năm, sớm đã có quá nhiều người bất mãn, ý đồ làm chút gì đó.

Mà La Quan, bất quá là bọn hắn tiện tay bày ra một quân cờ.

Nói khó nghe chút, như tương lai ngày nào đó đại giới thực tế quá lớn, lại hoặc là các đại lão cầm tới, đủ nhiều

lợi ích đền bù, bỏ qua La Quan chỉ ở một ý niệm.

Cho nên, tăng lên thực lực bản thân, mau chóng trở nên càng mạnh, mới là chuyện mấu chốt nhất.

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy thở dài, “Coi như trực tiếp như vậy uống, thực tế là lãng phí, có thể hay không luyện thành đan dược đâu.”

Lấy long mạch tinh túy luyện đan…

Nó nhớ được, tựa hồ từng có người từng làm như thế, đan phương là cái gì tới? Nhíu mày khổ tư nửa ngày, Huyền Quy ánh mắt sáng lên.

Nghĩ đến!

Nhưng cái này nguyên bộ đan phương, đối La Quan mà nói phối trí quá cao, thật luyện ra hắn sau khi phục dụng, cũng cùng tự sát không có khác nhau.

Liền dược lực kia, một chút liền có thể bắt hắn cho no bạo!

Phải đại lượng giản phối, pha loãng… Bất quá dạng này cũng còn tốt, thu thập vật liệu phương diện, độ khó hẳn là có thể giảm xuống một chút.

Rất nhanh, một đêm thời gian trôi qua.

Gian phòng bên trong, khoanh chân tu luyện La Quan, lúc này bỗng dưng mở 2 mắt ra, bên tai như nghe tới “Răng rắc” một tiếng vang nhỏ.

Hô ——

Trường bào không gió mà bay, La Quan thể nội pháp lực lưu chuyển, tốc độ bỗng dưng tăng lên một đoạn.

Đột phá, luyện khí tầng 2!

La Quan nội thị cảm giác, liền thấy mênh mông khắp nơi ở giữa, kia trên bầu trời sương mù, rõ ràng so trước đó nồng đậm rất nhiều.

Luyện Khí kỳ —— chính là không ngừng hấp thu thiên địa linh khí, luyện hóa trở thành pháp lực, tức nội thị trạng thái dưới, nhìn thấy mây mù.

Theo cảnh giới tăng lên, pháp lực không ngừng mạnh lên, “Sương mù” cũng đem tùy theo trở nên càng thêm nồng đậm, cho đến mây mù che trời.

Liền coi như là sơ bộ hoàn thành, Luyện Khí kỳ tu hành.

Mây đầy thì mưa rơi!

Khi thương khung “Tầng mây” bên trong bắt đầu mưa rơi lúc, liền coi như là bước vào Trúc Cơ cảnh.

Mà mưa rơi đại địa phía trên, liền đem không ngừng hội tụ, hóa thành một phương hồ nước, tiếp theo không ngừng mở rộng cuối cùng biến thành hồ nhỏ.

“Thuỷ vực diện tích” mở rộng quá trình, chính là Trúc Cơ cảnh tu hành.

Cho đến mặt hồ bao la, bao trùm qua phương viên 100 trượng khu vực, liền chân chính hoàn thành tích lũy giai đoạn, có thể nếm thử ngưng tụ Kim Đan.

Luyện khí cũng được, Trúc Cơ cũng tốt, đều là 1 cái dài dằng dặc tăng lên bản thân nội tình quá trình, cái này trực tiếp liên quan đến cuối cùng thành đan xác suất cùng phẩm chất.

Kim Đan ngũ sắc, một màu tầng 1!

Đều là Kim Đan cảnh, nhưng đan sắc chênh lệch, đại biểu lấy thực lực ngày đêm khác biệt.

Mà Kim Đan đan sắc càng cao, tương lai đột phá Nguyên Anh khả năng cũng liền lớn hơn.

Cho nên, một bước tích lũy từng bước tích lũy, liên quan đến không chỉ là trước mắt, càng cùng tương lai đại đạo tu hành cùng một nhịp thở.

La Quan lấy mạnh nhất võ đạo chi lộ, vượt qua tiên phàm chi cách nhập Luyện Khí cảnh, nửa trước đoạn căn cơ vững chắc vô song.

Luyện khí cùng Trúc Cơ 2 cảnh, chính là nửa đoạn sau tích lũy.

Lại qua nửa canh giờ, La Quan cũng đã nắm giữ, thể nội tăng trưởng pháp lực.

Cấm chế phù văn lại phát sáng lên, có người tại gõ cửa.

La Quan nhìn sắc trời, ám đạo cái này thanh thiên bạch nhật, sẽ không có nguy hiểm a?

Giải khai tiểu viện cấm chế, hắn mở ra cửa sân, Mộ Thanh Kết chính chờ ở bên ngoài.

Thấy La Quan ra, vội vàng hành lễ, “Đại nhân, vừa rồi Dư Diêu sư thúc tới qua, nói để ngươi ta đi tông môn Nội Vụ ty, đi nhận lấy đệ tử mới thân phận bài những vật này.”

La Quan nhíu mày, “Ngươi ta đều đã bái nhập Thanh Tiêu kiếm tông, ngày sau kêu ta sư huynh là được.”

“Vâng, thanh kết bái thấy sư huynh!” Mộ Thanh Kết trên mặt, giờ phút này bộc lộ tiếu dung.

Không biết sao, La Quan lại đột nhiên cảm thấy, ánh mắt của nàng còn rất đẹp.

Ý niệm này vừa chui ra ngoài, liền dọa hắn nhảy một cái? Không phải đâu, ta thẩm mỹ thật biến rồi?

Cái này tấm phẳng như dáng người, cái này thường thường không có gì lạ hình dạng… Ảo giác, khẳng định là ảo giác! !

Đại khái là hôm qua, bị chủ phong bên trên đám kia nữ nhân, cho ta làm ra bóng ma tâm lý.

La Quan ho nhẹ một tiếng, “Hôm nay, sẽ không phải còn cần Dư Diêu sư thúc, tự mình dẫn đường đi? ?” Hôm

qua hắn cùng Mộ Thanh Kết 2 cái, bị mang theo túi không biết bao nhiêu vòng tròn, quả thực lãng phí thời gian.

Mộ Thanh Kết nói: “Không phải, sư thúc nói nàng còn có việc, liền vội vàng đi.”

La Quan buông lỏng một hơi, “Còn tốt…”

“Hì hì! Sư đệ, ngươi cái phản ứng này, nếu để Dư Diêu sư thúc biết, ngươi đoán nàng có tức giận hay không?” Một tiếng cười khẽ vang lên, mặc màu xanh nhạt váy dài nữ nhân đi tới, trên mặt giống như cười mà không phải cười.

Mộ Thanh Kết hành lễ, “Gặp qua cây đàn sư tỷ.”

La Quan đối nàng có ấn tượng, hôm qua dẫn đầu ồn ào, liền có nữ nhân này.

Ho nhẹ một tiếng, “Cây đàn sư tỷ nói đùa, tiểu đệ kính trọng nhất sư trưởng, chẳng qua là không muốn bởi vì một chút việc nhỏ, trì hoãn Dư Diêu sư thúc quý giá thời gian tu hành.”

“Thật sao? Cái kia ngược lại là sư tỷ ta, oan uổng La sư đệ.”

Cây đàn “Hừ” một tiếng, “Nhưng ta vẫn còn muốn cùng Dư Diêu sư thúc đâm thọc, ai bảo đêm qua, ta gõ mấy lần cửa ngươi đều giả câm vờ điếc!”

La Quan: …

Việc này, ngươi đều có ý tốt nói? ?

Thiên đô đen, để ta đi thông xuống nước? Sư tỷ ngươi muốn làm gì! ? !

“Khục, hôm qua quá mệt mỏi, sớm liền nằm ngủ… Ách, thực tế là không nghe thấy.”

“Bịa đặt lung tung, nam nhân miệng, quả nhiên nhất không thể tin!” Cây đàn nhìn chằm chằm La Quan, nháy mắt mấy cái, “Nếu không, đêm nay ta kế tiếp theo gõ cửa, sư đệ tối nay ngủ?”

La Quan trừng lớn mắt.

“Ha ha! Không đùa ngươi, đi thôi, ta mang các ngươi đi Nội Vụ ty.” Cây đàn cười quay người, ở phía trước dẫn đường.

—

—

—

—

—

—

—

Chương 286 : Nội Vụ ty xung đột

Nội Vụ ty tại một cái khác đỉnh núi, bởi vì La Quan, Mộ Thanh Kết còn không có đạt được thân phận bài, công cộng khu vực cũng vô pháp phi hành, tốn hao trong chốc lát mới đuổi tới.

“La sư huynh, Mộ sư tỷ!” Có người ở phía trước khoát tay, một mặt hưng phấn.

Có chút quen mắt?

Hứa… Du?

Ôi a đù!

Hôm qua mới thấy qua, tại sao lại quên đi!

La Quan khóe miệng co giật, dư quang nhìn lướt qua tấm phẳng mộ, nữ nhân này trong mắt rất rõ ràng, cũng hiện lên một tia mê mang.

Hiển nhiên, không phải một mình hắn như thế.

Cây đàn nhíu mày, “La sư đệ, Mộ sư muội nhận biết?”

“Ừm, người này gọi Hứa Du, là cùng chúng ta cùng một chỗ tham gia 12 ngày cửa tuyển chọn, bái nhập Thanh Tiêu kiếm tông.” La Quan nói đơn giản 1 câu.

Hứa Du đã đi tới, “Quá tốt, chính ta 1 người, đang rầu không biết nên đi tìm ai.”

La Quan mặt lộ vẻ kinh ngạc, “Không ai mang Hứa sư đệ tới sao?”

Hứa Du khóe miệng co giật, “Có… Nhưng mới rồi Lý sư huynh gặp được người quen, để ta đứng ở bên cạnh chờ một lát, sau đó 2 người bọn họ nói nói, liền trực tiếp bay đi, ta ở phía sau hô to hắn đều không nghe thấy.”

Đây là… Bị người cấp quên đi?

La Quan mặt mũi tràn đầy đồng tình, tiểu Hứa đây cũng quá thảm đi, nếu như không phải gặp được bọn hắn, chỉ sợ tại cái này bên trong cùng 1 ngày đều không ai có thể nhớ tới hắn tới.

“Chúng ta vừa vặn cũng muốn đi Nội Vụ ty nhận lấy thân phận lệnh bài những vật này, cùng đi đi.”

Hứa Du cảm kích nói: “Đa tạ La sư huynh!”

Cây đàn mang theo 3 người, thuận lợi tiến vào Nội Vụ ty, cùng kết nối nhân viên cho thấy ý đồ đến về sau, 4 người được an bài đến một bên hơi chờ.

Nội Vụ ty đồng đẳng với là tông môn hậu cần tổng bộ, không ngừng có tu sĩ ra ra vào vào, nhìn xem có chút bận rộn, tại đại điện nơi hẻo lánh bên trong cùng một hồi lâu, từ đầu đến cuối không có người tới, cây đàn nhíu mày, “Các ngươi tại cái này hơi các loại, ta đi qua nhìn một chút.”

Một lát sau, cây đàn đi mà quay lại, sắc mặt khó coi, “Nội Vụ ty hôm nay bề bộn nhiều việc, ngay tại chuẩn bị nguyệt sau tông môn đại khảo công việc, đoán chừng còn phải lại chờ một lát.”

La Quan nói: “Cây đàn sư tỷ nếu có sự tình, trước tiên có thể đi công việc, chúng ta tại cái này cùng chính là.”

“Cái này…” Cây đàn hơi 1 do dự, “Ta hôm nay đích xác có một ít sự tình, vậy các ngươi tại cái này chờ một lát, Nội Vụ ty phương diện ta đã giao tiếp tốt, đợi bọn hắn sau khi hết bận, liền sẽ cho các ngươi làm.”

Nàng vội vàng rời đi.

Lại cùng nửa canh giờ, 3 người hay là không người hỏi thăm, La Quan nhíu nhíu mày, ánh mắt đảo qua xung quanh.

Tại được chứng kiến, long mạch tinh túy hiệu quả về sau, hắn bây giờ hận không thể mỗi thời mỗi khắc đều lấy ra tu luyện, nào có thời gian tại cái này trì hoãn.

“Lão sư, có điểm gì là lạ.”

“Tiểu tử ngốc, hiện tại mới phản ứng được? Khẳng định là không thích hợp a!” Huyền Quy cười lạnh, “Đại điện này bên trong, không ít người nhìn lén các ngươi, ánh mắt có nhiều bất thiện.”

“Hắc hắc, xem ra là ngươi hôm qua, tại đại điện bên trong một trận mắng to về sau, người ta trả thù đến.”

La Quan cũng đoán được điểm này, sắc mặt trầm xuống.

Hắn suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, nhìn Mộ Thanh Kết một chút, “Hứa sư đệ, ngươi kế tiếp theo chờ ở tại đây, chúng ta đi ra ngoài một chuyến.”

Mộ Thanh Kết vội vàng theo ở phía sau.

Ra Nội Vụ ty đại điện, tránh đi ngoại giới ánh mắt về sau, La Quan nói: “Triệu hoán một đầu quỷ vật ra, ta có chuyện phân phó.”

Mộ Thanh Kết cung kính xưng phải, lật tay một đoàn hắc vụ hiện lên, một đầu thanh quỷ chui ra ngoài.

Hô hấp lấy thơm ngọt nhân gian khí tức, nó đang muốn hét lớn một tiếng, lại yêu cầu 70-80 đến cái sinh hồn khi điểm tâm ngọt, biểu lộ bỗng dưng cứng đờ.

Một tay nắm, giống như là vuốt ve mèo chó đồng dạng, rơi vào trên đầu nó.

“Nha, cái này mao gốc rạ, sờ lấy còn có chút khó giải quyết.”

“Cái này răng nanh, nhìn xem cũng rất dọa người.”

La Quan cười tủm tỉm, “Uy, ta cái này có chuyện giao cho ngươi làm, có đáp ứng hay không a?”

Thanh quỷ đều muốn lục, hai cái đùi run thành cái sàng,

nếu là có nước tiểu lời nói, tuyệt đối là tại chỗ một chỗ.

“Đại… Đại… Đại… Nhân… Tiểu quỷ… Ta ta ta…”

La Quan đưa tay chính là 1 cái trán đập, “Cà lăm liền đừng nói chuyện, gật đầu hoặc là lắc đầu.”

Thanh quỷ liều mạng gật đầu, bức kia độ, để người lo lắng nó lại dùng thêm chút sức, sẽ đem mình đầu bỏ rơi tới.

“Ngọc giản này ngươi cầm, chờ chút nghĩ biện pháp len lén lẻn vào bên trong cung điện này…” La Quan thấp giọng nói vài câu, “Nghe hiểu không?”

Thanh quỷ tranh thủ thời gian gật đầu.

“Đi thôi!”

2 tay nhận lấy ngọc giản, thanh quỷ “Sưu” một tiếng, liền chui xuống lòng đất không gặp.

Quỷ vật tà ma loại hình, tại thám thính tin tức phương diện này, trời sinh liền có ưu thế.

Kim Đan cảnh trở xuống, trừ phi linh giác đặc biệt nhạy cảm hạng người, rất khó phát hiện bọn hắn tồn tại.

Mộ Thanh Kết mặt mũi tràn đầy cung kính, trong mắt càng nhiều mấy điểm kính sợ, đối trước mắt một màn nửa điểm không cảm thấy ngạc nhiên.

Quá bình thường sự tình a!

Đường đường Quỷ giới sứ giả, chưởng khống bộ điểm Quỷ giới quyền hành tồn tại, đừng nói chỉ là một đầu thanh quỷ, chính là thông thiên Quỷ vương đến cũng được cúi đầu nghe lệnh.

Có thể gặp được La Quan đại nhân, là nàng đời này lớn nhất phúc khí, cũng là duy nhất sống sót hi vọng!

“Đi thôi, chúng ta trở về.” La Quan cười lạnh một tiếng, quay người trở lại Nội Vụ ty đại điện.

Nội Vụ ty trong đại điện, nơi nào đó gian phòng bên trong.

Hôm nay trực luân phiên chấp sự Bành Sơn, chính một mặt cười lạnh, “Bọn hắn còn ở bên ngoài chờ?”

“Vừa rồi La Quan cùng Mộ Thanh Kết rời đi một hồi, bây giờ lại trở về, còn tại trong đại điện chờ.” Một tên Nội Vụ ty tu sĩ mặt lộ vẻ chần chờ, “Chấp sự đại nhân, bọn hắn chung quy là chủ phong đệ tử, chúng ta làm như vậy sẽ có hay không có phiền phức?”

Bành Sơn cười lạnh, “Sợ cái gì? Nội Vụ ty sự vụ bận rộn, để bọn hắn chờ một chút làm sao rồi? Việc này chính là nháo đến tông chủ kia, chúng ta cũng không cần sợ!”

“Dám đắc tội Đại trưởng lão, hôm nay ta liền để La Quan biết, cái gì gọi là quy củ? ? Không chính diện xung đột, cũng có là biện pháp, để hắn tại Thanh Tiêu kiếm tông nửa bước khó đi! !”

Nội Vụ ty tu sĩ nói: “Nghe nói cái này La Quan, thực lực có chút lợi hại, lỡ như chọc giận hắn…”

“Hừ! Làm sao, hắn còn dám tại Nội Vụ ty nháo sự? Nếu thật dám, vốn chấp sự còn cầu còn không được!” Bành Sơn một mặt cười lạnh, “Phương Lâm sư thúc bây giờ ngay tại lạnh nguyệt đình, tùy thời đều có thể đuổi tới Nội Vụ ty, La Quan nếu dám sinh sự, hôm nay liền có hắn đẹp mắt!”

Lúc này, 2 người vẫn chưa phát giác được, tại góc phòng nơi hẻo lánh trong bóng tối, mặt đất có một đoàn hắc khí phun trào, trong đó 1 viên ngọc giản như ẩn như hiện.

Sưu ——

Hắc khí trốn vào lòng đất không gặp.

Nội Vụ ty trong đại điện, Mộ Thanh Kết ánh mắt chớp lên, lơ đãng khom lưng đi xuống, ngón tay chạm đến mặt đất nháy mắt, một đoàn bóng đen nháy mắt chui vào thể nội.

Nàng đứng dậy lúc, trong tay nhiều 1 khối ngọc giản, cung kính nói: “La sư huynh.”

La Quan lấy tới, thần niệm thăm dò vào trong đó, lúc này cười lạnh một tiếng.

Lật tay đem ngọc giản thu hồi, hắn đứng lên nói: “Nội Vụ ty bận quá, chúng ta quá khứ hỏi một chút, còn muốn

đợi đến lúc nào.”

Đại điện bên trong, không ít người chính nhìn xem bên này, 3 người đi tới Nội Vụ ty trước quầy, còn chưa mở miệng liền bị người trực tiếp quát lớn, “Gấp làm gì? ? Không nhìn đang bận đâu! Đi bên cạnh chờ lấy, chờ đến phiên các ngươi, tự nhiên sẽ gọi các ngươi tới! !”

“Đi đi đi, cút nhanh lên đi sang một bên, đừng tại đây chậm trễ sự tình!”

La Quan híp híp mắt, nhếch miệng lên, “Vậy liền để ta xem một chút, ngươi bận rộn gì sao?”

Hắn đột nhiên xuất thủ, ôm đồm bộc lộ đài người, trong tay cầm sổ.

Mặt ngoài là sổ sách, giải khai tầng 1 thình lình lộ ra hoàn toàn mới phong bì —— « ta cùng 80 lão thái không thể không nói cố sự ».

Còn mẹ nó là đủ màu tranh minh hoạ bản!

—

—

—

—

—

Chương 287 : Mảnh vàng vụn đan 2 trứng

Khá lắm, khẩu vị đủ nặng a.

La Quan nhìn một chút, kém chút ngay tại chỗ nôn.

“Ngươi làm gì?” Nội Vụ ty tu sĩ tức hổn hển, “Hỗn đản, nhanh đem sổ sách cho ta!”

Hắn bỗng nhiên nhào tới, lại bị La Quan cười lạnh, 1 cước đạp ra ngoài.

“Nội Vụ ty người trực trong lúc đó, trốn ở quầy hàng bên trong nhìn loại sách này, thật là khiến người ta mở rộng tầm mắt.” La Quan 1 cước giẫm ở trên người hắn, “Ngươi không phải bận bịu sao? Nội Vụ ty chủ sự ở đâu? Để hắn ra cho ta một lời giải thích!”

Tiếng bước chân vang lên, mấy người vội vàng ra.

“Dừng tay, ngươi là người phương nào? Thật to gan, dám tại Nội Vụ ty nháo sự!” Trực luân phiên chấp sự Bành Sơn mặt mũi tràn đầy kinh sợ, đáy mắt lại hiện lên ý mừng.

Hôm nay, hắn vốn là cố ý khích giận La Quan.

Chỉ cần dám động thủ, hôm nay tất yếu cho hắn một bài học!

La Quan vung tay đem sách đã đánh qua, “Nhìn xem, đây đều là thứ gì, ngươi Nội Vụ ty người cả ngày bên trong không có việc gì, liền nghiên cứu loại này biến thái đồ chơi?”

Bành Sơn sầm mặt lại, đem sách lấy đi, “Làm càn! Ta Nội Vụ ty cơ mật sổ sách, việc quan hệ Thanh Tiêu kiếm tông bí ẩn, ngươi dám cướp đoạt, đọc qua, quả thực vô pháp vô thiên!”

“Người tới, cho ta đem hắn cầm xuống!”

La Quan nhìn mà than thở, nguyên lai người còn có thể vô sỉ đến loại tình trạng này, đối phương nghĩ đem sự tình làm lớn chuyện, vậy liền dùng sức náo.

Nhìn cuối cùng ai mất mặt? !

“Nhanh chóng thúc thủ chịu trói!”

“Tiểu tử, ngươi phiền phức lớn!”

“Cướp đoạt Nội Vụ ty cơ mật sổ sách, đây là đại tội!”

“Đánh gãy hắn tay chân, lại giao cho tông môn xử lý!”

Một đám Nội Vụ ty tu sĩ, cười lạnh vọt tới, trong tay lại riêng phần mình nắm giữ 1 khối trận bàn.

Ông ——

Lúc này liên thủ thôi động, mấy khối trận bàn khí tức lẫn nhau tương dung, nháy mắt hư không hóa trận, thẳng

đến La Quan rơi xuống.

Đây là đã sớm chuẩn bị, liền đợi đến hắn động thủ đâu!

La Quan cười lạnh một tiếng, đưa tay chính là 1 kiếm, kiếm giới nháy mắt triển khai, đem mấy người cuốn vào trong đó. Kiếm giới trấn áp phía dưới, mấy người lập tức cứng tại nguyên địa, cảm thụ được khủng bố sát ý, sắc mặt trở nên trắng bệch.

Hư không tạo thành trận pháp, nương theo lấy “Kẹt kẹt” trọng áp âm thanh, lại trực tiếp vỡ nát, tiêu tán.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Mấy người trong tay trận bàn vỡ vụn, rơi đầy đất.

“Thúc thủ chịu trói? Đại tội? Đánh gãy tay chân?” La Quan cười lạnh, đi đến 1 mặt người trước, “Là như vậy sao?”

Bắt hắn lại cánh tay, bỗng nhiên vặn gãy.

Xương cốt vỡ nát âm thanh bên trong, tên này Nội Vụ ty tu sĩ kêu thảm thiết, mặt mũi tràn đầy đều là sợ hãi.

Sau đó, La Quan bắt chước làm theo, đem tất cả động thủ người, tất cả đều đánh gãy một cánh tay.

Cái này hung tàn một màn, khiến Nội Vụ ty đại điện tĩnh mịch im ắng, vô số người trợn to tròng mắt, mặt mũi tràn

đầy đều là kinh hãi.

Bành Sơn vừa sợ vừa giận, hét lớn: “Vô pháp vô thiên! La Quan, coi như ngươi là chủ phong đệ tử, tùy ý giết hại đồng môn, cũng tất thụ nghiêm trị!”

“Chuyện hôm nay, ta Nội Vụ ty tuyệt không cùng ngươi từ bỏ ý đồ, chính là nháo đến tông chủ trước mặt, cũng tất yếu ngươi trả giá đắt!”

Bá ——

La Quan bỗng nhiên quay người, ánh mắt băng lãnh nhìn về phía hắn, “Nói xong sao?” Đưa tay hướng về phía trước một nắm, kiếm giới chi uy ầm vang rơi xuống.

Bành Sơn như gặp phải trọng kích, miệng mũi máu tươi cuồng phún, tiếp theo bị lực vô hình bắt lấy, kéo đến La Quan trước mặt, “Cố ý làm khó dễ ta? Cho ta cài bẫy? Bằng ngươi cũng xứng!”

Giữ chặt cánh tay của hắn, từ chỗ khuỷu tay bỗng nhiên hướng ngoại bẻ gãy, xương cốt đều xông ra, người này lập tức kêu thê lương thảm thiết.

“Ngươi xong! La Quan ngươi xong!”

“Lần này, Thanh Tiêu kiếm tông bên trong, lại vô ngươi đất lập thân!”

La Quan cười lạnh lại là một cú đạp nặng nề, trực tiếp đem hắn một cái chân đạp gãy, bắt hắn lại tóc, đem hắn nâng lên trước mặt, “Ngươi lặp lại lần nữa thử một

chút?”

Bành Sơn bờ môi run rẩy, bị băng lãnh ánh mắt khóa chặt, nhưng vẫn đáy lòng sinh ra sợ hãi, một câu đều nói không nên lời.

“Làm càn!”

Một tiếng gầm thét, bỗng dưng ở bên tai vang lên, tiếp theo có kinh người uy áp giáng lâm, bao phủ cả tòa Nội Vụ ty đại điện.

Phương Lâm nhanh chân mà đến, mặt trầm như nước, ánh mắt băng hàn, “La Quan, ngươi đại náo Nội Vụ ty phía trước, tùy ý giết hại đồng môn ở phía sau, bản tọa cái này liền đưa ngươi cầm xuống, đánh trước đoạn tay chân của ngươi, lại bắt giữ lấy chủ phong bên trên hướng tông chủ lấy cái nói chuyện!”

Đưa tay hướng về phía trước nhấn một cái, tu vi toàn lực bộc phát.

Kim Đan 2 tầng!

La Quan bỗng nhiên đem Bành Sơn đã đánh qua, Phương Lâm biến sắc, vội vàng tán đi nén giận một kích.

Sau một khắc, kiếm minh bỗng dưng bộc phát, liền thấy máu sắc thân ảnh xuất hiện, đối hắn chính là trùng điệp 1 trảm.

Vội vàng không kịp chuẩn bị dưới, Phương Lâm bị chém

bay ra ngoài, kêu rên bên trong một ngụm máu tươi phun ra, mặt mũi tràn đầy đều là kinh sợ.

Không có khả năng!

Đồ hỗn trướng này, làm sao lại mạnh như vậy?

Long Môn sơn bên trên phát sinh sự tình, bởi vì Cơ gia xuất thủ, khiến 12 ngày cửa mặt mũi mất hết.

Về sau liền cố ý áp chế, có quan hệ thiên kiêu tuyển chọn chiến bên trong, chuyện xảy ra.

Tỉ như La Quan, dù thu hoạch được mạnh nhất Thiên vương chi vị, lại không nửa điểm thanh danh truyền ra…

Trừ mọi người tại đây, cùng 12 ngày cửa cao tầng bên ngoài, những người còn lại cũng không hiểu biết, hắn từng tại trên Long Môn sơn, bộc phát ra gì cùng thực lực kinh người.

Phương Lâm kỳ thật biết một chút, dù sao cha hắn là Đại trưởng lão, nhưng hắn đường đường Kim Đan 2 tầng cường giả, trấn áp một tên tiểu bối, còn không phải dễ như trở bàn tay?

Cái gì tư chất vô song, tuyệt thế thiên kiêu, 10 triệu năm khó gặp một lần kiếm đạo thiên tài? Tại thực lực tuyệt đối trước mặt đều là cặn bã.

Nhưng hôm nay, hắn lại bị La Quan 1 kiếm trảm lui, bị thương thế!

Phương Lâm vừa sợ vừa giận, chợt trong lòng tàn nhẫn đại thịnh, đầu tiên là hôm qua trong đại điện, phụ thân bị La Quan liên tục giận mắng, lại trải qua chuyện hôm nay, giữa song phương có thể nói kết oán đã sâu.

Nhất định phải phế hắn!

Như cho tiểu tử này cơ hội trưởng thành, về sau cái này Thanh Tiêu kiếm tông bên trong, còn có hai người phụ tử bọn hắn đường sống?

Đáy mắt hàn quang đại tác, đang muốn động thủ Phương Lâm, đột nhiên trừng to mắt.

Liền thấy La Quan phía sau lại một cặp cánh chim màu đỏ ngòm bỗng dưng triển khai, bỗng nhiên đập xuống tốc độ nháy mắt tăng vọt, hắn cũng còn không thấy rõ ràng, liền đã tới gần trước người.

Sau một khắc, La Quan bỗng nhiên vung ra 1 khối phiến đá, đập ầm ầm tại Phương Lâm trên đầu, “Ba” một tiếng máu tươi 4 phía bắn tung toé bên trong, một đoàn ô quang đem hắn bao phủ, thể nội pháp lực nháy mắt lâm vào đình trệ.

Phốc ——

Mũi kiếm xuyên thấu bả vai, trực tiếp đem hắn đóng đinh trên mặt đất, La Quan cầm kiếm chuôi mà đứng, một chân giẫm tại trên cổ hắn.

“Lại là đánh gãy tay chân, các ngươi có thể hay không có chút trò mới? Tỉ như, cho phía dưới đến 1 cước!”

Bành ——

Một tiếng vang trầm, ở giữa trứng nát âm thanh rõ ràng có thể nghe, bị đóng đinh trên mặt đất Phương Lâm, lập tức thống khổ co quắp tại cùng một chỗ.

Động tác này liên lụy động đầu vai thương thế, lúc này đau nhức càng thêm đau nhức, hắn gương mặt đều hoàn toàn méo mó.

Toàn bộ đại điện, cây kim rơi cũng nghe tiếng.

Vô số trợn to con mắt bên trong, tràn đầy kinh hãi.

Bọn hắn nhìn thấy cái gì?

Phương Lâm, Đại trưởng lão con trai độc nhất, 1 vị Kim Đan tầng 2 cảnh giới cường giả.

Lại bị La Quan thuần thục, tại chỗ chơi ngã trên mặt đất, còn bị 1 cước nát 2 trứng… Quả thực chính là không hợp thói thường!

Tiểu tử này, đến cùng cái gì lai lịch?

“Nhanh! Nhanh đi thông tri Đại trưởng lão! !”

“Phương Lâm sư huynh bị La Quan ám toán trọng thương! !”

“Nhanh mời Đại trưởng lão đến chủ trì cục diện!”

Kinh hô bên trong, mấy tên Nội Vụ ty tu sĩ hốt hoảng xông ra.

Hứa Du người đều ngốc, tuy nói hắn tận mắt nhìn thấy, La Quan làm chết Tề Thương một trận chiến, biết hắn thực lực cực kỳ cường hoành.

Nhưng hôm nay, hay là lại giật nảy mình.

Kim Đan, đây chính là Kim Đan!

Tại biển mây đại lục Nam cảnh, cũng có thể coi là là một phương cao thủ, có thành lập tông môn tư cách.

Cứ như vậy, bị trực tiếp chơi ngã rồi?

Mắt thấy Nội Vụ ty dao người, Hứa Du run một cái, run giọng nói: “La sư huynh, chúng ta đi nhanh đi, không phải phải có phiền phức!”

La Quan cười lạnh, “Đi? ? Tại sao phải đi? Hôm nay chuyện này, Nội Vụ ty nếu không cho ta một cái công đạo, là tuyệt sẽ không kết thúc! !”

Lời này, nghe mọi người lại là trong lòng đập mạnh, sắc mặt lộ ra cổ quái.

Ngươi hôm nay đều nhanh đem Nội Vụ ty cho phá, còn nát Phương Lâm trứng, ngươi còn muốn bàn giao?

Đại trưởng lão thế nhưng là Kim Đan cao giai cường giả, mấy chục năm trước liền đã đột phá Kim Đan tầng 8, bây giờ thực lực tất nhiên càng mạnh.

Không tranh thủ thời gian chạy trốn, tìm tông chủ đến chỗ dựa, ngươi còn dám lưu lại tiếp tục gọi tấm? Sợ là không biết “Tử” chữ thế nào viết a? !

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 288 : Thật sự là âm hiểm a

Bây giờ Nội Vụ ty trong đại điện, trừ La Quan bên ngoài, liền Mộ Thanh Kết một mặt bình tĩnh.

Đại trưởng lão?

Tại La Quan đại nhân trước mặt, hắn chính là cái điêu mao? !

Thức thời còn tốt, thật muốn kế tiếp theo giày vò xuống dưới, làm tức giận Quỷ giới sứ giả, hai cha con này liền có thể dưới mặt đất đoàn tụ.

Mọi người ở đây biểu lộ khác nhau, tâm tư lưu động lúc, 1 đạo kinh người uy áp, như vô hình sơn nhạc giáng lâm.

Kim Đan cao giai.

Đại trưởng lão đến rồi!

Oanh ——

Nội Vụ ty đại điện cửa chính, tại lực lượng kinh khủng oanh kích dưới, trực tiếp biến thành vỡ nát, một thân hắc bào Đại trưởng lão cất bước đi tới.

Một chút, liền thấy bị kiếm đóng đinh trên mặt đất, còn bị La Quan giẫm lên cổ, khuất nhục vạn điểm ngã xuống

đất Phương Lâm, hắn ánh mắt nháy mắt biến.

Băng lãnh, uy nghiêm sát cơ, bỗng nhiên phá thể mà ra, ánh mắt tiếp cận La Quan, lạnh giọng nói: “Tiểu bối, ngươi thật là lớn gan!”

“Hôm nay chính là tông chủ ra mặt, cũng đừng hòng cứu ngươi, lão phu lấy Thanh Tiêu một mạch Đại trưởng lão thân phận, tuyên án ngươi tội chết!”

La Quan lắc đầu, một mặt cười lạnh, “Lão cẩu, ngươi là khí hồ đồ đi? Hiện tại cầm chết uy hiếp ta, liền không sợ ta tay run một cái, trước đưa ngươi bảo bối này nhi tử lên đường?”

Nói, hắn bắt lấy chuôi kiếm chậm rãi chuyển động, trên đất Phương Lâm, lập tức thống khổ gào lên, “Cha! Cứu ta, nhanh cứu ta a!”

“Dừng tay!” Đại trưởng lão gào thét, ánh mắt có thể giết người lời nói, La Quan đã bị chém thành muôn mảnh, “La Quan, ngươi còn dám đụng đến ta nhi nửa điểm, lão phu chắc chắn ngươi nghiền xương thành tro!”

La Quan lại là 1 cước, trùng điệp đá vào hai chân - ở giữa, vốn là nát thành một đoàn kia đống, lần này triệt để hôi phi yên diệt.

“A!”

Phương Lâm kêu thảm một tiếng, ngất đi.

“Lâm nhi!” Đại trưởng lão khóe mắt, “La Quan, lão

phu…”

Dát ——

Thấy La Quan rút kiếm, điểm tại Phương Lâm giữa lông mày, Đại trưởng lão gầm thét im bặt mà dừng.

Hắn há mồm thở dốc, con mắt đều đỏ, “Hỗn đản, ngươi rốt cuộc muốn như thế nào?”

La Quan cười lạnh, “Ngươi cái này lão cẩu chỉ toàn nói nhảm, tiểu gia ta đương nhiên là muốn, cùng tông chủ đại nhân tới.”

“Việc này a, ngươi nếu không cho ta cái bàn giao, hôm nay tiểu gia ta đem hắn cho làm thịt!”

Đại trưởng lão muốn chọc giận điên, hắn cho tới bây giờ đều không bị qua như vậy khuất nhục, gắt gao tiếp cận La Quan không nói một lời.

Nội Vụ ty đại điện bên trong, mọi người run run rẩy rẩy.

Đại trưởng lão giận dữ!

Cái này La Quan, thật sự là thật to gan? Hắn thật chẳng lẽ không sợ chết?

Đại trưởng lão thế nhưng là Kim Đan cao giai a, làm mất lòng hắn, về sau tại Thanh Tiêu kiếm tông, còn có thể có ngày sống dễ chịu? Nói không chừng ngày nào, liền không hiểu thấu chết bất đắc kỳ tử!

“Tông chủ đến rồi!”

Hưu ——

Hưu ——

Một tràng tiếng xé gió vang lên, Dư Nhược Vi cầm đầu, một đám Thanh Tiêu kiếm tông cường giả, nối đuôi nhau tiến vào Nội Vụ ty đại điện.

Tuy nói trước khi đến, bọn hắn liền đã thu được truyền tin, có thể nhìn đến trước mắt một màn, hay là mí mắt cuồng loạn.

A đù!

Cái này La Quan, quả thực hung tàn đáng sợ, thế mà thật chính diện đối cứng, đem Phương Lâm cho chà đạp.

Trên bờ vai thương thế không tính là gì, mọi người đảo qua hắn máu me đầm đìa hạ thân, chỉ cảm thấy phía sau một trận mồ hôi lạnh ứa ra.

Cái này đoán chừng, là triệt để phế đi? Đại trưởng lão chỉ như vậy một cái nhi tử, từ tiểu liền dốc sức bồi dưỡng, đối với hắn ký thác kỳ vọng, bây giờ trơ mắt nhìn xem, bị người đánh thành bộ dáng này còn không phải nổi điên?

Quả nhiên, ngẩng đầu liền thấy, Đại trưởng lão một đôi xích hồng đôi mắt.

Trong lòng mọi người trầm xuống, ám đạo chuyện hôm nay, là muốn triệt để làm lớn chuyện.

“Lão phu Phương Thái, bái kiến tông chủ đại nhân.” Đại trưởng lão thanh âm bình tĩnh, nhưng thanh âm bên trong hàn ý, lại băng lãnh thấu xương.

Hắn tiến lên một bước, quỳ trên mặt đất.

“Đại trưởng lão!”

“Cái này… Làm như vậy không được a!”

“Ngươi mau dậy đi!”

Mọi người nhao nhao kinh hô.

Đại trưởng lão trên mặt, lộ ra một tia đau thương, “Lão phu vì Thanh Tiêu kiếm tông tận trung cả một đời, lâm lão dưới gối chỉ lần này một tử, hôm nay lại bị người tại tông môn nội bộ, như thế tùy ý khi nhục, tra tấn, ta còn mặt mũi nào làm cái này Đại trưởng lão?”

Hắn trùng điệp cúi đầu, cắn răng gầm nhẹ, “Tông chủ! La Quan tùy ý giết hại đồng môn, như thế điên dại hành vi, ngươi nếu không thể cho lão phu một cái công đạo, ta Phương Thái từ ngày này trở đi, liền không còn là Thanh Tiêu kiếm tông Đại trưởng lão, chính là liều đầu này mạng già, cũng muốn đem cái này hỗn đản tại chỗ tru sát!”

Sát khí đằng đằng, trịch địa hữu thanh.

Một đám Thanh Tiêu kiếm tông cường giả, cảm nhận được hắn lời nói bên trong lạnh lùng, quyết tuyệt, từng cái sắc mặt lại biến.

“Tông chủ, nhanh đem cái này La Quan cầm xuống!”

“Chuyện hôm nay, quả thực phát rồ, tông chủ nếu không cho ra bàn giao, chỉ sợ Thanh Tiêu một mạch lòng người cũng liền tán!”

“Đại trưởng lão lao khổ công cao, là Thanh Tiêu kiếm tông nền tảng, mời tông chủ theo lẽ công bằng xử trí, cho hắn lão nhân gia một cái công đạo!”

Dư Diêu đứng ở trong đám người, mặt mũi tràn đầy đều là lo lắng.

Tên khốn này tiểu tử, ta để ngươi cho ngươi sư tôn phân ưu, không phải để ngươi châm lửa thùng thuốc a!

Hôm nay tình huống này, ai có thể cứu ngươi?

Nàng do dự mãi, cắn răng, “Đại trưởng lão, việc này phải chăng có hiểu lầm…”

“Ngậm miệng!” Đại trưởng lão gầm nhẹ, thanh âm chấn đại điện run run, “Lão phu tận mắt chỗ, Nội Vụ ty nhiều người như vậy đều là chứng nhân, ngươi chẳng lẽ nói là, lão phu tại vu hãm tên khốn này?”

Hắn cắn răng, “Tông chủ, xin ngài quyết định đi!”

Dư Nhược Vi chau mày, thanh lãnh trên khuôn mặt càng

phát ra đạm mạc, nàng nhìn chằm chằm La Quan, “Chuyện hôm nay, ngươi nhưng có giải thích?”

“Có, đệ tử có lời nói!” La Quan hô lớn một tiếng, “Nhưng còn xin sư tôn cam đoan, tại đệ tử tự chứng trong sạch trước đó, lão cẩu… Ách, Đại trưởng lão hắn không thể ra tay với ta, nếu không đệ tử không dám thả người!”

Dư Nhược Vi gật đầu, “Bản tông cam đoan, tại ngươi giải thích kết thúc trước, không ai sẽ động thủ.”

La Quan chắp tay, “Đa tạ sư tôn! !”

Hắn 1 cước đem Phương Lâm đạp bay ra ngoài, Đại trưởng lão bỗng nhiên xông ra đem ái tử ôm lấy, “Ngươi cái đồ hỗn trướng, lão phu…”

“Sư tôn! !”

Dư Nhược Vi tiến lên một bước, đôi mắt xanh lạnh, “Đại trưởng lão, việc này bản tông chắc chắn sẽ cho ngươi một cái công đạo, còn xin an tâm chớ vội.”

Hồng hộc ——

Hồng hộc ——

Đại trưởng lão răng đều nhanh cắn nát, “Tốt, lão phu liền nhìn tiểu súc sinh này, còn có lời gì nói!”

“Ha ha, lão súc sinh ngươi đừng có gấp, ta tự nhiên sẽ nói rõ ràng.” La Quan lật tay, lấy ra 1 khối ngọc giản đến, “Vật này vì đồ lục ngọc giản, nhưng thu nhận sử dụng

hình ảnh thanh âm ở bên trong, xin mọi người đều thấy rõ ràng.”

Hắn rót vào pháp lực, ngọc giản lập tức phát ra quang mang, ở giữa không trung xen lẫn thành đồ ảnh, nương theo lấy ngọc giản rung động có âm thanh truyền ra.

Xuất hiện trước nhất, là phát sinh ở Nội Vụ ty nơi nào đó gian phòng, chấp sự Bành Sơn cùng một tên đệ tử ở giữa đối thoại ——

“Sợ cái gì… Việc này chính là nháo đến tông chủ kia… !”

“Dám đắc tội Đại trưởng lão… Không chính diện xung đột… Để hắn tại Thanh Tiêu kiếm tông nửa bước khó đi!”

“… Hắn còn dám tại Nội Vụ ty nháo sự… Vốn chấp sự còn cầu còn không được!”

“Phương Lâm sư thúc bây giờ ngay tại lạnh nguyệt đình… La Quan nếu là dám sinh sự, hôm nay liền có hắn đẹp mắt! !”

Đón lấy, hình tượng nhất chuyển liền biến thành, một tên Nội Vụ ty tu sĩ, kinh sợ thất thố khuôn mặt, “Hỗn đản, nhanh đem sổ sách cho ta!”

Nhưng đồ lục ngọc giản rõ ràng đem hết thảy, đều ghi chép rõ ràng.

80 lão thái…

Đủ màu tranh minh hoạ…

Đại điện nơi hẻo lánh bên trong, đột nhiên truyền ra “Bành” một tiếng vang trầm, mọi người nhìn sang, liền thấy 1 người đầy đầu mặt mũi tràn đầy máu tươi, đã ngất đi.

Thình lình chính là, “80 lão thái” sự kiện nhân vật chính! !

Hiển nhiên là không chịu nổi, bị phơi bày ra “Tiên thi” tàn khốc, đem mình cho giải thoát.

Về sau, thì là Bành Sơn đưa ra “Cơ mật sổ sách” một màn.

La Quan thu hồi ngọc giản, khom mình hành lễ, “Sư tôn, đệ tử cảm thấy, hẳn là không cần ta nhiều lời đi?”

Đại điện hoàn toàn tĩnh mịch!

Không người là đồ đần, bây giờ đâu còn không rõ, sự tình tiền căn hậu quả.

Khó trách La Quan hôm nay dám can đảm như thế làm càn, nguyên lai đã sớm nắm bắt chứng cứ, chờ ở tại đây đâu.

Tiểu tử này, thật đúng là âm hiểm a!

—

—

Chương 289 : Sư tôn thiếp thân ngọc quyết

Sự tình rất rõ ràng, bởi vì hôm qua đại điện sự kiện, Phương Lâm ghi hận trong lòng, thế là mượn Nội Vụ ty cố ý sinh sự.

Vốn là muốn muốn cho La Quan một bài học, kết quả bị người đè xuống đất dừng lại bạo chùy, trứng đều cho đánh nát.

Kế hoạch là tốt, đáng tiếc nhưng không có phần này lực chấp hành, kết quả liền thành đại ngốc - bức.

Đây thật là 1 cái, vạn điểm bi thương cố sự!

Mọi người nhìn về phía Đại trưởng lão, tấm kia âm trầm ướt át khuôn mặt, thay hắn cảm thấy thẹn phải hoảng, vừa rồi biểu hiện mạnh cỡ nào cứng rắn, bây giờ liền có bao nhiêu mất mặt.

Đổi người bình thường, tỉ như bị tiên thi vị kia, đều phải đem mình đụng ngất đi mới được.

Nhưng Đại trưởng lão không hổ là Đại trưởng lão, da mặt tu luyện không phải bình thường cường hãn, thở sâu, “Tông chủ, việc này đã khuyển tử cũng có sai, vậy liền dừng ở đây đi, lão phu dẫn hắn đi chữa thương!”

Mang theo Phương Lâm liền đi.

“Chờ chút! Đại trưởng lão ngươi lão hồ đồ đi?” La Quan một mặt cười lạnh, “Là con của ngươi tính toán ta, sao có thể dừng ở đây? Ngài thân là Thanh Tiêu kiếm tông Đại trưởng lão, nếu không thể theo lẽ công bằng xử trí, còn mặt mũi nào ngồi vị trí này?”

“Ta nhìn, không bằng liền cùng vừa rồi như ngươi nói vậy, chủ động từ đi chức Đại trưởng lão đi!”

Đại trưởng lão trợn mắt nhìn, “Đồ hỗn trướng, ngươi đã xem con ta bị thương thành dạng này, còn muốn như thế nào? Thật cho là lão phu, bắt ngươi không có cách nào sao?”

“Lão nhân gia ngài đường đường Kim Đan cao giai, đương nhiên là có biện pháp, tỉ như thừa dịp cái nào phong cao đêm không trăng ban đêm, dùng ngài sắc bén kia răng nanh đem ta cho cắn chết.” La Quan cười lạnh, lớn tiếng nói: “Sư tôn, đệ tử ngày sau như xảy ra vấn đề, tất nhiên là Đại trưởng lão làm, ngài nhưng nhất định phải cho đệ tử báo thù!”

“Im ngay, Đại trưởng lão gì ngang phần, sao lại làm loại sự tình này.” Dư Nhược Vi suy nghĩ một chút, nói: “Phương Lâm đã làm sai trước, bây giờ cũng đã đạt được trừng phạt, Đại trưởng lão dẫn hắn đi xuống đi.”

Nói xong, đôi mắt đẹp liếc qua La Quan, “Ngươi ngậm miệng, không cho phép lại nói.”

La Quan cung kính nói: “Vâng, sư tôn.”

Cái gì gọi là chênh lệch?

Đây chính là chênh lệch!

Ngươi Đại trưởng lão nói một câu, thiếu chút nữa bị người phun chết, chỉ vào cái mũi ở trước mặt mắng.

Tông chủ mới mở miệng, liền trực tiếp ngoan ngoãn nghe lệnh.

Một đám Thanh Tiêu kiếm tông tu sĩ, tâm lý bùi ngùi mãi thôi, La Quan mới đến 2 ngày, cũng đã 2 lần đem Đại trưởng lão da mặt, kéo xuống đến vứt trên mặt đất giẫm.

Trước kia, Đại trưởng lão mặc kệ ở đâu bên trong, đều là uy phong bát diện, tông chủ đối với hắn đều muốn né tránh 3 điểm, chưa bao giờ từng ăn cái này thiệt thòi lớn.

Trong tiềm thức, mọi người đối Đại trưởng lão kính sợ, đã lặng yên làm nhạt rất nhiều.

1 cái đệ tử mới nhập môn… Ách, coi như La Quan thực lực mạnh đến mức không còn gì để nói, nhưng tiểu bối chính là tiểu bối, bị hắn liên tục đánh mặt, hơn nữa còn không có biện pháp chỉ có thể kinh ngạc, còn nói cái gì uy tín?

“Hừ!” Đại trưởng lão cũng phát giác được, mọi người ánh mắt biến hóa, trong lòng vừa sợ vừa giận.

Nhưng cục diện hôm nay, lại kế tiếp theo lưu lại đi, chỉ có thể càng thêm mất mặt.

Một ngụm tốt răng kém chút cắn nát, hắn oán hận trừng La Quan một chút, mang theo Phương Lâm vội vàng rời đi!

Một đám Thanh Tiêu kiếm tông cao tầng, liếc nhìn nhau, trên mặt nhao nhao lộ ra xấu hổ.

Vừa rồi, bọn hắn thế nhưng là cùng Đại trưởng lão có cùng ý tưởng đen tối, hô hào muốn nghiêm trị La Quan tới.

“Cái kia, tông chủ ta còn có việc, liền đi trước một bước.”

“Lão phu hôm nay tu luyện còn chưa hoàn thành!”

“Hỏng bét, ta đan dược, còn tại trong lò đan đâu!”

Một đám người các kiếm cớ, nhanh như chớp lòng bàn chân bôi dầu.

Chỉ còn lại có một đám Nội Vụ ty tu sĩ, cúi đầu mặt mũi tràn đầy cười khổ, bọn hắn cũng không có biện pháp chạy trốn.

Cũng may, Dư Nhược Vi chỉ là hơi lườm bọn hắn, liền phất tay, “Thất thần làm gì? Mỗi người quản lí chức vụ của mình đi!”

“Sau đó, lại đến 2 người, đi giúp bọn hắn làm thân phận lệnh bài những vật này.”

Nội Vụ ty mọi người như được đại xá, mặt mũi tràn đầy

cảm kích liên tục gật đầu, bằng nhanh nhất tốc độ giúp La Quan bọn người, làm tốt tất cả tay tiếp theo.

Ra Nội Vụ ty đại điện, Dư Nhược Vi thế mà còn chưa đi, La Quan bước nhanh về phía trước hành lễ, “Bái kiến sư tôn.”

“Ừm.”

Dư Nhược Vi gật gật đầu.

Đứng ở bên cạnh Dư Diêu, mặt mũi tràn đầy hưng phấn chi ý, trùng điệp vỗ một cái La Quan bả vai, “Hảo tiểu tử, sư thúc không nhìn lầm ngươi, quả nhiên lợi hại!”

Bây giờ, nàng có thể tính xả được cơn giận, vừa rồi Đại trưởng lão bộ kia táo bón biểu lộ, nhớ tới nàng liền không nhịn được cười.

La Quan tiểu tử này, là coi như không tệ!

Dư Nhược Vi nhíu mày, “Dư trưởng lão!”

“A… Là ta nói lắm miệng, cái này cũng không có ngoại nhân…” Dư Diêu ngẩng đầu một cái, nhìn chằm chằm Hứa Du, “Ngươi tên là gì? Sẽ không phải chạy tới cáo trạng đi!”

Hứa Du giật mình, tranh thủ thời gian khoát tay, “Đệ tử Hứa Du, là cùng La sư huynh bọn hắn, cùng nhau gia nhập Kiếm tông, tuyệt sẽ không cùng người mật báo.”

“Hứa cái gì? ?”

“Hứa Du.”

“Cái gì du? ?”

“… Hứa Du?”

Dư Diêu căm tức nhíu mày, “Tiểu Hứa a, đặt tên muốn đơn giản trôi chảy dễ nhớ, ngươi lên phức tạp như vậy danh tự làm gì?”

“Được rồi, không phải chúng ta chủ phong người, ngươi đứng tại cái này nghe cái gì? Đi nhanh lên đi! Ta nhưng cảnh cáo ngươi, nếu như dám lắm miệng, có ngươi quả ngon để ăn! !”

Hứa Du bi thương đi.

Dư Nhược Vi phất tay áo vung lên, một đoàn linh quang quấn lấy mọi người, “Về chủ phong đi.”

Nàng một bước phóng ra, mang theo mọi người phóng lên tận trời, rất nhanh rơi vào chủ phong bên trong.

Dư Diêu ho nhẹ, “Mộ sư điệt a, ta có một số việc, cần ngươi giúp cái chuyện nhỏ, cùng ta tới một chuyến.”

Mộ Thanh Kết nhìn thoáng qua tông chủ, lại nhìn xem La Quan, tranh thủ thời gian gật đầu nói phải.

Đợi khiến người rời đi, La Quan khom người, “Sư tôn có gì phân phó?”

Dư Nhược Vi lật tay, lòng bàn tay xuất hiện 1 khối ngọc quyết, phía trên buộc lên một cây dây đỏ, “Vật này ngươi mang ở trên người, thời khắc nguy cơ nhưng tự động phóng thích che chở chi lực, đủ để ngăn chặn Kim Đan cao giai tập sát.”

Đang khi nói chuyện, nàng đôi mắt thật sâu, “Bản tông chấp chưởng Thanh Tiêu kiếm tông, không cần ngươi trợ giúp, về sau hảo hảo tu luyện chính là, không muốn lại đi trêu chọc Đại trưởng lão.”

La Quan do dự một chút, “Đa tạ sư tôn.” 2 tay tiếp nhận ngọc quyết, hắn đột nhiên ngửi được một tia mùi thơm, vô ý thức phóng tới trước mũi.

Không sai, chính là ngọc quyết tản ra, nghe còn có chút quen thuộc.

Bá ——

Dư Nhược Vi đột nhiên quay người, “… Đi, không có chuyện gì khác, liền sẽ đi tu luyện đi! !” Một đôi tiểu xảo trắng noãn lỗ tai, bây giờ nổi lên tầng 1 hồng hà.

La Quan trừng mắt, hắn đột nhiên nghĩ đến, tại sao lại cảm thấy quen thuộc.

Đây là Dư Nhược Vi trên thân mùi thơm!

Trước đó tại bên người nàng lúc, hắn liền ngửi được qua.

Cái này ngọc quyết, là tông chủ thiếp thân chi vật, mới

có thể xâm nhiễm đến khí tức trên người nàng.

Ta sát, động tác mới vừa rồi không có trải qua đại não, sẽ không phải bị xem như biến thái a?

La Quan thở sâu, nhắm mắt nói: “Sư tôn, đệ tử còn có chuyện, hi vọng đạt được ngài cho phép.”

Lúc này, đưa ra dọn nhà sự tình.

Lý do khẳng định là không thể tình hình thực tế nói, cái gì ban đêm có sư tỷ đến gõ cửa, gọi hắn hỗ trợ thông xuống nước loại hình.

Liền nói không tùy tiện, xung quanh đều là một đám sư tỷ, mà lại hắn thích an tĩnh tu luyện hoàn cảnh vân vân.

Dư Nhược Vi không quay đầu lại, gật đầu nói: “Thanh Tiêu kiếm tông bên trong quy củ, là Kim Đan cảnh trở lên, mới có mở độc lập động phủ tư cách.”

“Lấy ngươi bây giờ thực lực, cũng coi như thỏa mãn, ta sẽ nói cho Dư trưởng lão, ngươi tìm nàng làm chính là.”

La Quan vui mừng, “Đa tạ sư tôn!”

Lại liếc mắt nhìn, Dư Nhược Vi yểu điệu bóng lưng, hắn quay người rời đi.

—

—

Chương 290 : Bế quan cùng quỷ vật phản phệ

Sau đó không lâu, Dư Diêu vội vàng chạy đến, nhìn chằm chằm La Quan một trận trên dưới dò xét.

Ánh mắt kia, để La Quan có chút rùng mình, cười khan nói: “Dư trưởng lão, ngài nhìn cái gì đấy?”

Dư Diêu nói: “Không thích hợp! Tông chủ không thích hợp! Tiểu tử ngươi tình hình thực tế nói, vừa rồi chúng ta rời đi về sau, ngươi đều đã làm gì?”

La Quan một chút liền nghĩ đến, hắn nghe ngọc bội sự tình, “… Không có a, đệ tử liền nói một chút, muốn dọn nhà sự tình.”

“Thật?” Dư Diêu một mặt hoài nghi, lại không tìm tới sơ hở, “Hẳn là, thật sự là ta suy nghĩ nhiều, nhưng có chút nha đầu kia trên mặt xấu hổ là chuyện gì xảy ra?”

Nàng nói nhỏ vài câu, “Được rồi, trước làm chính sự đi, tiểu tử ngươi thân ở trong phúc không biết phúc, một đám sư tỷ vây quanh ngươi không tốt sao? Còn muốn mở độc lập động phủ.”

“Đã tông chủ đáp ứng, ngươi liền tự mình tuyển 1 tuyển đi.”

Dư Diêu bóp cái pháp quyết, giữa không trung lập tức hiện ra, 1 bộ chủ phong bản vẽ mặt phẳng, “Phía trên

này điểm sáng, chính là tông môn sớm mở tốt độc lập động phủ, lục sắc đại biểu vô chủ, ngươi có thể tùy ý lựa chọn.”

La Quan nhìn xem địa đồ, sắc mặt có chút cổ quái, ám đạo ngài ngay cả địa đồ đều có thể tiện tay triệu hoán đi ra, thế mà còn có thể lạc đường?

Dân mù đường loại bệnh này, quả nhiên là không có cứu!

Mà lại, ngài đều dân mù đường, bát quái năng lực làm sao còn như thế mạnh? Một chút sự tình, đều có thể phát giác được không thích hợp.

Trong lòng đã có cách vài câu, La Quan ánh mắt rơi xuống trên bản đồ, một phen cân nhắc sau đưa tay một chỉ, “Dư sư thúc, đệ tử liền tuyển toà động phủ này đi.”

Dư Diêu nhìn mấy lần, “A! Vị trí này, thật đúng là đủ vắng vẻ.”

Nàng tán đi địa đồ, nghĩ nghĩ lật tay lấy ra 1 khối lệnh bài, “Đây là mở ra cấm chế lệnh bài, trước ngươi ở tiểu viện, cũng cho ngươi giữ lại, lỡ như tại động phủ ở không quen, cũng có thể trở về ở vài ngày.”

La Quan ám đạo vậy liền rất không cần phải.

Cùng Dư Diêu rời đi, hắn thẳng đến động phủ mà đi, vừa rồi đã ghi lại địa đồ, rất dễ dàng liền tìm được địa phương.

Trước mắt là một cái sơn cốc, diện tích cũng không quá lớn, động phủ liền tu kiến ở trong đó.

La Quan dạo qua một vòng, trên mặt lộ ra hài lòng, nhất là Thanh Tiêu kiếm tông đã, tại ngoài động phủ bố trí trận pháp, chỉ cần kích hoạt về sau, liền có thể đem trọn ngọn núi bĩu môi bao khỏa ở bên trong.

Đến lúc đó địa phương này, liền thành La Quan tư nhân địa bàn, không ai có thể tùy ý xâm nhập.

Tay cầm lệnh bài, La Quan đi tới trước vách đá, bóp 1 cái pháp quyết, động phủ đại môn tự hành mở ra.

Trước tìm tới trận pháp đầu mối, lấp nhập linh thạch về sau, cả tòa trận pháp liền tự động kích hoạt.

Một trận gió nhẹ thổi qua, trận pháp tự động sạch sẽ hiệu quả mở ra, ngắn ngủi một lát sau, cả tòa động phủ liền đã rực rỡ hẳn lên.

Đứng tại động phủ cổng, mắt thấy tầng 1 nhàn nhạt sương mù hiện lên, đem sơn cốc che lấp ở bên trong, La Quan khóe miệng lộ ra ý cười.

Như hắn như vậy, trên thân cất giấu quá nhiều bí mật người, trên thực tế cũng không thích, cùng quá nhiều người ngu cùng một chỗ.

Yên tĩnh độc lập không gian, mới là hắn sở ưa thích.

“Bắt đầu tu luyện đi!”

Hôm nay đánh Đại trưởng lão mặt, còn đem hắn nhi tử 2 viên trứng trứng cho đạp nát, sự tình là rất thoải mái, nhưng chắc chắn sẽ không tuỳ tiện kết thúc.

Bằng không, Dư Nhược Vi cũng sẽ không, đem thiếp thân đồ vật đều cho hắn phòng thân.

Cho nên, tăng lên thực lực bản thân, vẫn là lập tức mấu chốt.

Hừ hừ!

Đại trưởng lão đầu này lão cẩu, chờ sau này ta lợi hại, không phải đem ngươi đầu chó cho chặt.

La Quan phất tay áo vung lên, đem động phủ đại môn quan bế, trực tiếp bế quan tu luyện.

Lần này tu luyện, chính là nửa tháng.

La Quan bản thân liền là 1 cái, cực có khả năng chịu được người tịch mịch, chớ nói chi là có long mạch tinh túy tại, loại kia tu vi không ngừng nhanh chóng tăng lên khoái cảm, quả thực để hắn muốn ngừng mà không được.

Trong lúc này, Mộ Thanh Kết không biết từ cái kia bên trong, thăm dò được La Quan động phủ chỗ, sắc mặt nàng có chút tái nhợt, nhưng nhìn lấy ngoài sơn cốc trận pháp sương mù, do dự mãi hay là không dám đánh quấy, thở dài một hơi quay người rời đi.

Về sau qua 2 ngày, nàng lại tới một lần, sắc mặt càng

thêm tái nhợt, ánh mắt lộ ra vẻ lo lắng.

Dư Diêu cũng đã tới một lần, mặt mũi tràn đầy vẻ mờ mịt, đối sơn cốc nhìn hồi lâu, mới bừng tỉnh đại ngộ, “Đây không phải, La Quan kia tiểu tử chọn động phủ, chạy thế nào cái này đến rồi?”

Nàng gõ gõ đầu của mình, lại tranh thủ thời gian nhìn thoáng qua xung quanh, còn tốt không ai nhìn thấy.

Ai!

Trên đời này làm sao liền không thể, phát minh một loại tự động chỉ đường pháp thuật? Những người khác là thế nào làm được, mỗi ngày đều không lạc đường? !

Đại trưởng lão động phủ.

Trải qua mấy ngày tĩnh dưỡng, Phương Lâm thương thế cơ bản khôi phục.

Nhưng hạ thể thương thế thực tế là quá mức nghiêm trọng, đã tổn thương kinh mạch, dù là mặt ngoài đã khôi phục hoàn hảo, công năng tính cũng đã giảm bớt đi nhiều.

Xác định điểm này về sau, Phương Lâm khí tức cả người, lập tức che lấp đến cực điểm, đầy mắt đều là oán độc.

Đại trưởng lão nói: “Con ta không cần phải lo lắng, vi phụ cùng trời Dược cốc bên trong, 1 vị đan đạo cao thủ là bạn tốt, đã hướng hắn truyền tin cầu lấy linh đan,

chắc chắn sẽ làm ngươi khỏi hẳn.”

“Cha! Ta không cam tâm!” Phương Lâm nghiến răng nghiến lợi, “Hài nhi đường đường Kim Đan cường giả, tại trước mắt bao người, thụ lớn như thế nhục, nếu không thể báo thù, ngày sau còn có gì mặt mũi gặp người?”

Đại trường lão sắc mặt trầm xuống, trước mặt mọi người chịu nhục nào chỉ là Phương Lâm? Hắn cũng mất mặt ném lớn.

Khoảng thời gian này, bất luận hắn đi đến đâu, đều có thể cảm nhận được một chút, để hắn căm tức ánh mắt, cái này tại trước đó là chưa bao giờ có!

“Ngươi muốn làm gì?”

Phương Lâm lạnh giọng nói: “Tiếp qua hơn nửa tháng, chính là tông môn khảo hạch kỳ hạn, nhi tử tại ngày đó, tất yếu La Quan nợ máu trả bằng máu!”

Lúc này, nói ra kế hoạch của mình.

Đại trưởng lão mặt không biểu tình, suy đi nghĩ lại gật đầu, “Kế hoạch là có thể thực hiện, nhưng ngươi có nắm chắc, là La Quan đối thủ?”

Nội Vụ ty trong đại điện, Phương Lâm thế nhưng là ở chính diện trong lúc giao thủ, bị La Quan trực tiếp chơi ngã.

Phương Lâm cắn răng, “Nhi tử tu vi đã ở Kim Đan 2

tầng đỉnh phong, lần này tao ngộ ngăn trở, tu vi bình cảnh ngược lại buông lỏng, mời phụ thân giúp ta đột phá cảnh giới.”

“Mặt khác ngài trước đó truyền thụ cho ta môn kia bí pháp, nhi tử cũng đã tu thành, trong thời gian ngắn nhưng bộc phát ra, có thể so Kim Đan 4 tầng thực lực!”

“Kia La Quan dựa vào cái gì cùng nhi tử đấu? Ta tất yếu tại toàn tông trước mặt, đem hắn gây cho nhi tử sỉ nhục, gấp 10 lần, gấp trăm lần hoàn trả!”

Nội Vụ ty đại điện bại trận, Phương Lâm đến bây giờ đều cảm giác oan uổng, hắn vô ý thức sờ sờ, bị La Quan đánh vỡ não hải, bây giờ tựa hồ còn có thể cảm nhận được, từng đợt đâm nhói.

Ô quang kia hẳn là một loại thủ đoạn ám toán, nhưng hắn đã có phòng bị, tuyệt sẽ không lại bị tính kế.

La Quan, ngươi chờ đó cho ta!

Đại trưởng lão trên mặt âm tình bất định, đột nhiên nói: “Muốn động thủ, liền hạ ngoan thủ, trực tiếp đem La Quan cho phế, để hắn làm một tên phế nhân!”

Trảm thảo trừ căn, tài năng không lưu tai hoạ ngầm.

Về phần tông chủ phẫn nộ… Chẳng lẽ, vì một tên phế nhân, Dư Nhược Vi còn có thể cùng bọn hắn hai cha con vị Kim Đan trở mặt?

“Tốt!” Phương Lâm mặt mũi tràn đầy dữ tợn, “Vậy liền

nhân cơ hội này, phế hắn!”

…

Trong động phủ, La Quan bỗng dưng mở 2 mắt ra, một trận tinh mang phun trào ở giữa, bên tai như nghe tới “Ba” một tiếng vang nhỏ.

Hô ——

Hắn trường bào không gió mà bay, thể nội pháp lực lưu chuyển tốc độ, bỗng dưng tăng lên một đoạn.

Đột phá!

Luyện khí 7 tầng.

Nội thị trạng thái dưới, thiên khung ở giữa mây mù dày đặc, lăn lộn bên trong phát ra “Ầm ầm” tiếng vang, đã có lôi minh mưa rơi dấu hiệu.

Tăng lên kinh người như vậy tốc độ, như bị ngoại nhân biết được, sợ là muốn sống sinh sinh, đem 2 viên con mắt trực tiếp trừng bạo! !

Long mạch tinh túy, thật sự là vạn kim khó cầu tu hành chí bảo.

Nhưng như thế vẫn chưa đủ, La Quan lật tay lấy ra ngọc bình, lại uống một ngụm tiếp tục tu luyện.

Nhưng lần này vừa qua mấy hơi, hắn liền kêu lên một tiếng đau đớn, thể nội pháp lực một trận hỗn loạn, sắc

mặt lập tức trở nên tái nhợt.

“Lão sư, chuyện gì xảy ra? ?”

Vừa rồi, hắn như thường ngày luyện hóa hấp thu, thể nội pháp lực lại đột nhiên mất khống chế, cũng may hắn ý chí đủ mạnh mẽ, lúc này mới đem nó trấn áp xuống dưới.

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Tiểu tử, đây coi như là đưa cho ngươi một bài học, thật sự cho rằng đạt được thiên tài địa bảo, liền có thể không kiêng nể gì cả tăng cao tu vi? Ngươi phải biết, đại đạo tu hành cần cước đạp thực địa, một bước 1 cái dấu chân, mới có thể đi đến đỉnh núi.”

“Như bằng vào ngoại vật một mực tăng thực lực lên, sẽ xuất hiện ngươi vừa rồi gặp phải cục diện —— pháp lực mất khống chế, tẩu hỏa nhập ma! Nói đơn giản một chút, chính là trong cơ thể ngươi pháp lực tăng trưởng quá nhanh, đã vượt qua ngươi chưởng khống cực hạn, nhất định phải ổn vừa vững, đem nó hoàn toàn đặt vào chưởng khống về sau, mới có thể tiếp tục tu luyện, nghe hiểu không?”

La Quan cười khổ, “Lão sư, ngài làm sao không nói sớm một chút?”

“Hừ! ! Liền ngươi nửa tháng này đến, điên dại như hết ngày dài lại đêm thâu tu luyện, vi sư nhắc nhở ngươi, ngươi cũng sẽ không có cam lòng, không bằng để ngươi ăn giáo huấn, mới có thể nhớ kỹ cái gì gọi là căng chặt có độ, cái gì gọi là hăng quá hoá dở. Nếu không, ngươi

về sau tất nhiên gặp nhiều thua thiệt!”

La Quan sờ sờ cái mũi, như trước đó Huyền Quy nói tạm dừng tu luyện, hắn khả năng thật sẽ không nguyện ý. Dù sao loại thực lực đó lấy có thể cảm giác tốc độ, không ngừng tăng lên cảm giác, quả thực để người mê muội.

“Đệ tử biết.” La Quan dừng một chút, “Kia qua bao lâu, đệ tử mới có thể tiếp tục tu luyện a? ?”

Huyền Quy nói: “Ít thì mười ngày nửa tháng, nhiều thì 1 tháng 2 tháng, cái này cần nhìn ngươi tự thân trạng thái, không có cách nào quơ đũa cả nắm.”

La Quan thở dài, “Xem ra, đệ tử đành phải trước xuất quan.”

Khu động lệnh bài, mở ra động phủ đại môn.

Bây giờ bên ngoài đen kịt một màu, chính là đêm khuya lúc điểm, yên lặng như tờ thời điểm.

La Quan phất tay áo vung lên, tán đi che lấp mây mù, óng ánh trăng sao lập tức xuất hiện ở trước mắt, trong lòng hắn một tia nóng nảy ý, nhanh chóng bình phục lại đi.

Trăng sao yên tĩnh im ắng, vạn cổ tuế nguyệt đến nay, liền như vậy lẳng lặng, nhìn chăm chú lên phiến đại địa này.

Tu luyện, là không thể gấp nóng nảy, muốn nhanh mà

không đạt.

Càng nhanh, càng dễ dàng xảy ra vấn đề!

La Quan trong lòng sinh ra một tia minh ngộ, chỉ cảm thấy thể nội pháp lực lưu chuyển, so trước đó càng nhiều mấy điểm thông thuận.

Tựa hồ, là nắm giữ tốt hơn rồi.

“Đa tạ lão sư, là đệ tử sốt ruột… Ta về sau sẽ nhịn ở tâm tính, đi tốt dưới chân mỗi một bước đường.”

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Vi sư biết, ngươi là nhớ nhung phụ thân của mình, nhưng thời gian 3 năm còn sớm, ngươi còn có rất nhiều thời gian.”

“Ừm.” La Quan thở sâu, đột nhiên nhíu mày.

Cốc bên ngoài, tựa hồ ngã 1 người.

Hắn hơi 1 do dự, tiến lên đi vài bước, thấy rõ người bị té xuống đất.

Mộ Thanh Kết!

Nữ nhân này bây giờ sắc mặt hoàn toàn trắng bệch, toàn thân đều là âm hàn khí hơi thở, khí tức đã trở nên cực kỳ yếu ớt.

“Quỷ vật phản phệ!” Huyền Quy thanh âm vang lên, “Đây là Quỷ đạo tu sĩ, ai cũng không tránh thoát một đạo khảm, xem ra nha đầu này là tới tìm ngươi cầu cứu,

nhưng ngươi một mực bế quan không ra… Hắc, nàng thế mà quyết chống, cũng không dám quấy rầy ngươi, ngược lại là có đủ ý tứ.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 291 : Câu quỷ mồi nhử Mộ Thanh Kết

La Quan nhíu mày, “Nữ nhân này, thật ỷ lại vào ta…” Nhìn xem nàng trong hôn mê, vẫn chau mày thống khổ bộ dáng, lại thở dài, “Cũng cũng không thể, thấy chết mà không cứu sao.”

Đem Mộ Thanh Kết mang về động phủ, La Quan mở ra trận pháp, “Lão sư, ngài có hay không biện pháp?”

Huyền Quy nói: “Nhìn bộ dạng này, là có một đầu vô cùng lợi hại quỷ vật, ở trên người nàng lưu lại lạc ấn, muốn đoạt lấy nàng sinh cơ, hồn phách.”

“Tình huống này ứng đã cầm tiếp theo một đoạn thời gian, nha đầu này có thể chịu khổ đến bây giờ, cũng coi là không đơn giản, nàng khí tức đã cực kỳ suy yếu, không có gì bất ngờ xảy ra quỷ vật kia hôm nay, liền sẽ đến lấy đi hồn phách của nàng, giải quyết đầu này quỷ vật, tự nhiên liền có thể cứu nàng.”

La Quan vô ý thức sờ một chút, quấn quanh ở trên cổ tay, đại hung sợi tóc kia, hơi lạnh xúc cảm để trong lòng hắn an tâm một chút.

Lợi hại hơn nữa quỷ vật, cũng không có khả năng so đại hung càng hung a?

Đột nhiên, trên mặt đất Mộ Thanh Kết, thân thể run rẩy lên, tản mát ra nồng đậm âm hàn khí hơi thở.

Dưới người nàng cái bóng, giờ phút này nhúc nhích bắt đầu, lại có một đoàn quỷ ảnh từ đó dâng lên.

“Khặc khặc… Tuyệt vời như vậy âm u chi thể, cuối cùng cũng đến tay… Hả? Làm sao còn có 1 cái tiểu tu sĩ!” Quỷ ảnh mở ra 2 con ngươi, nhìn về phía La Quan, “Hừ hừ! Âm u chi thể cần tiến vào hiến cho đại nhân, ăn tiểu tu sĩ cũng coi như điểm tâm ngọt.”

“Tiểu tử, hôm nay vốn không liên hệ gì tới ngươi, muốn trách thì trách mạng ngươi không tốt a!”

Quỷ ảnh bỗng nhiên đánh tới, sau đó hắn liền thấy, trước mắt tiểu tu sĩ đối hắn vươn tay, cái này có ý tứ gì? Bị ăn sạch trước đó, còn muốn cùng ta nắm cái tay?

Buồn cười! Vốn Quỷ vương cũng là ngươi phối…

Dát!

Quỷ ảnh cười lạnh im bặt mà dừng, duy trì xông ra động tác, tựa như là băng phong sông lớn bên trong cá bơi, cứng tại nguyên địa không nhúc nhích.

Đôi mắt trợn tròn, nhìn chằm chằm trước mặt La Quan, nó trên mặt hiển hiện vô tận hoảng sợ, hãi nhiên!

Này khí tức…

Nhân gian làm sao có thể, có này cấp độ đại nhân tồn tại!

Quỷ ảnh cảm giác bên trong, La Quan như sơn nhạc nguy nga trực trùng vân tiêu chi đỉnh, tung không nhúc nhích, nhưng đến từ thượng vị giả uy hiếp, liền để hắn lâm vào tuyệt vọng.

Kia là nó căn bản, không dám tưởng tượng cảnh giới!

La Quan chính không biết, bước kế tiếp nên làm như thế nào lúc, quấn quanh ở trên cổ tay hắn tóc, đột nhiên gào thét bay ra.

“A!”

Quỷ ảnh kêu thảm, tóc chui vào trong cơ thể nó, chỉ nghe một trận nhấm nuốt âm thanh, nó hình thể lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ co lại nhỏ, cuối cùng hoàn toàn biến mất không gặp.

Sưu ——

Tóc bay trở về, lại lần nữa quấn quanh ở La Quan trên cổ tay, thuận tiện như cái gì đều không có phát sinh.

La Quan trán chảy ra tinh mịn mồ hôi, quỷ ảnh này tại hắn cảm ứng bên trong, so với bình thường Kim Đan cường giả đều mạnh, thế mà bị một sợi tóc trực tiếp ăn hết.

Đại hung nữ nhân này, là thật khủng bố… Đại lão, mời nhất định phải nói lời giữ lời a!

La Quan sắc mặt âm tình bất định lúc, mặt đất một tiếng hừ nhẹ, Mộ Thanh Kết tầm mắt run lên, chậm rãi mở ra.

Đôi mắt mờ mịt một hồi, nàng phát hiện mình còn sống, vành mắt một chút liền đỏ.

“Đại nhân… Đa tạ đại nhân ân cứu mạng!” Mộ Thanh Kết quỳ trên mặt đất, liên tục dập đầu.

La Quan khoát tay, “Đứng lên đi, trong cơ thể ngươi tai hoạ ngầm đã giải trừ, tại cái này bên trong nghỉ ngơi một hồi, không có vấn đề liền sớm một chút rời đi.”

Mộ Thanh Kết mặt lộ vẻ xoắn xuýt, cắn môi không nói chuyện.

La Quan nhíu mày, “Làm gì? Ngươi sẽ không phải là, muốn lưu ở cái này a?”

Mộ Thanh Kết bỗng nhiên ngẩng đầu, ánh mắt tựa như là, bụi cỏ bên trong bị đột nhiên phát hiện tiểu động vật, một mặt thất kinh.

Thật đúng là nghĩ như vậy!

La Quan kém chút khí cười, không thân chẳng quen, cứu ngươi đã là lòng từ bi, ngươi nữ nhân này quả thực là được một tấc lại muốn tiến một thước.

“Không có khả năng, ngươi đi nhanh lên, ta muốn nghỉ ngơi!”

Mộ Thanh Kết cuống quít dập đầu, mặt mũi tràn đầy đau khổ, “Đại nhân! ! Ta là trời sinh âm u chi thể, đối quỷ vật mà nói có lớn lao lực hấp dẫn, tối nay ngài dù đã cứu ta,

nhưng chúng nó sẽ còn lại đến… Ta… Ta van cầu ngài, để ta lưu tại ngài bên người đi, làm nô làm tỳ đều có thể, ta… Ta không muốn chết…”

La Quan cười lạnh, “Kia là ngươi sự tình! ! Chẳng lẽ ngươi có vấn đề, ta về sau liền phải mỗi lần đều cứu…”

Trên cổ tay, đại hung tóc đột nhiên nắm chặt.

Có ý tứ gì? Đây là muốn ta giúp nàng?

Huyền Quy yếu ớt thanh âm vang lên, “Xem ra, đại hung là vừa rồi ăn được nghiện, chuẩn bị cầm nha đầu này làm mồi, cho nàng không ngừng câu quỷ.”

La Quan khóe miệng co giật, nhìn xem quỳ trên mặt đất, không ngừng dập đầu Mộ Thanh Kết, “… Tốt, ta đáp ứng ngươi.”

“A!” Mộ Thanh Kết mặt mũi tràn đầy khó có thể tin, không nghĩ tới mới vừa rồi còn thái độ kiên quyết La Quan, lại lại đột nhiên cải biến tâm ý, “Đa tạ đại nhân, đa tạ đại nhân!”

“Tiểu tỳ về sau chắc chắn tận tâm tận lực phục thị, đối đại nhân trung thành cảnh cảnh.”

La Quan quét nàng một chút, lại nhìn xem trước đó sau bình thân thể, phục thị coi như xong đi.

“Ngươi hãy nghe cho kỹ, ta mặc dù đáp ứng để ngươi lưu tại cái này, nhưng trong động phủ là ta tu luyện tràng chỗ, không có lệnh của ta ngươi không thể tiến vào.”

“Trong sơn cốc, ngươi có thể tự hành chuẩn bị chỗ ở, như lại có quỷ vật quấn lên ngươi, ta sẽ ra tay giúp ngươi giải quyết hết.”

Mộ Thanh Kết liên tục gật đầu, “Tiểu tỳ hết thảy nghe theo đại nhân phân phó! !”

La Quan nhíu mày, “Gọi ta sư huynh.”

“… Là, La sư huynh.”

Mộ Thanh Kết kéo lấy suy yếu thân thể, vui vẻ đi.

Nhìn xem nàng bóng lưng, La Quan vuốt vuốt mi tâm, bên người thêm 1 người, hắn luôn cảm thấy không quá thích ứng.

1 đêm không có chuyện gì xảy ra.

Ngày thứ 2, La Quan đi ra động phủ lúc, trong sơn cốc đã nhiều hơn một tòa nhà cỏ.

Mộ Thanh Kết vội vàng tiến lên hành lễ, “Gặp qua sư huynh.”

Nha đầu này, tay chân ngược lại là đủ chịu khó, trong sơn cốc lúc đầu sinh trưởng một ít cỏ dại, còn có cạnh góc chỗ đá vụn, bây giờ đều đã bị dọn dẹp sạch sẽ.

“Ừm.” La Quan gật gật đầu, thuận miệng nói: “Ngươi trạng thái khôi phục như thế nào?”

Mộ Thanh Kết cảm kích nói: “Đã thật nhiều, đa tạ sư huynh quan tâm.” Đại nhân hắn mặt ngoài lãnh khốc vô tình, trên thực tế là cái người rất hiền lành đâu.

Nàng đột nhiên nghĩ đến cái gì, sắc mặt biến một chút, nói: “La sư huynh, ta 2 ngày trước nghe tới một chút tin tức, là liên quan tới ngươi…”

La Quan nhíu mày, “Chuyện gì? ?”

Mộ Thanh Kết nói: “Thanh Tiêu kiếm tông qua lại có 10 ngày trái phải, đem tổ chức mỗi năm một lần đại khảo, đệ tử trong tông đều muốn tham gia, mấy ngày nay có tin tức lưu truyền, nói sư huynh ngài thực lực quá lợi hại, không thích hợp tham gia phổ thông đệ tử khảo hạch, nếu không đối cái khác người quá không công bằng… Còn nói ngài hẳn là đi tham dự, Kim Đan cảnh cấp độ khảo hạch.”

Nàng nhìn thoáng qua La Quan, tiếp tục nói: “Ta nghe chủ phong bên trên một chút sư tỷ nói, trong này có người cố ý kích động cảm xúc, hoặc muốn đối sư huynh bất lợi.”

La Quan lập tức nghĩ tới Đại trưởng lão, việc này tất nhiên cùng đầu này lão cẩu có quan hệ, lão vương bát đản này thật đúng là bám dai như đỉa! Nhất định phải nghĩ biện pháp, mau chóng xử lý hai cha con này, La Quan cũng không muốn về sau, thời khắc đề phòng bị người mưu hại.

“Ta biết.” La Quan cười lạnh, nửa tháng này đến khổ tu, hắn tu vi có tăng lên cực lớn, đợi cho đại khảo thời

điểm, nói không chừng lại muốn cho bọn hắn một điểm kinh hỉ.

“Ừm?” La Quan ánh mắt chớp lên, lật tay lấy ra thân phận bài, rót vào pháp lực sau 1 đạo thanh lãnh tiếng nói, trực tiếp ở bên tai vang lên.

“La Quan, mau tới đỉnh núi đại điện.”

Là Dư Nhược Vi!

Không biết sao, La Quan nghĩ đến ngày ấy, đối phương cho hắn ngọc quyết sau đó xoay người, 2 con lỗ tai ửng đỏ một màn, nhịp tim lập tức nhanh vỗ.

“Tông chủ gọi ta, ngươi kế tiếp theo nghỉ ngơi đi.”

Ra khỏi sơn cốc, La Quan thẳng đến đỉnh núi, rất mau tới đến đỉnh núi đại điện.

“Sư tôn, đệ tử La Quan cầu kiến.”

Dư Nhược Vi thanh âm truyền ra, “Vào đi.”

—

—

—

—

—

Chương 292 : Trong hàn đàm cất giấu cái đại gia hỏa

Sạch sẽ vắng vẻ đại điện, lộ ra một tia tịch liêu, thanh lãnh, cùng Dư Nhược Vi khí chất, ngược lại là có chút phù hợp.

Bây giờ nàng đứng tại trong đại điện, một bộ váy dài trắng phác hoạ ra hoàn mỹ thân thể, giữa lông mày ẩn chứa lạnh nhạt, xa cách, như cùng thế gian vạn vật đều duy trì vô hình khoảng cách, để người khó mà thân cận.

La Quan hành lễ, “Bái kiến sư tôn!”

“Ừm.” Dư Nhược Vi gật đầu, nói thẳng: “Hôm nay gọi ngươi tới là có 2 chuyện, một là sau đó không lâu tông môn đại khảo, Đại trưởng lão bọn người liên danh đệ trình, yêu cầu ngươi tham dự Kim Đan cấp độ khảo hạch, để tránh cho đối cái khác đệ tử bất công, chuyện này bản tông còn chưa đáp ứng, ngươi như đối này có ý kiến, ta nhưng đặc cách ngươi không cần tham gia lần này tông môn đại khảo.”

Quả nhiên cùng việc này có quan hệ!

La Quan suy nghĩ một chút, trầm giọng nói: “Chỉ có cả ngày làm tặc, không có cả ngày phòng trộm đạo lý, Đại trưởng lão đã còn muốn giày vò, đệ tử há có thể để hắn thất vọng? Lần này đại khảo, đệ tử nguyện ý tham gia.”

Cái này quyết định có 2 cái suy tính.

Vừa đến, có Dư Nhược Vi cho ngọc quyết, lại thêm mai rùa nơi tay, coi như đại khảo bên trong xảy ra vấn đề, hắn cũng đầy đủ tự vệ.

Thứ 2, chính là vì mau chóng thu hoạch được, đến từ Dư Nhược Vi hảo cảm, để thu hoạch có quan hệ để kiếm mảnh vỡ bí ẩn.

Nếu như thế, đương nhiên là chơi hắn nha! Dám lặp đi lặp lại nhiều lần tính toán ta… Coi như ta không chịu thiệt, cũng được cho ngươi năm đầu chân toàn bộ đánh gãy.

Dư Nhược Vi thật sâu xem ra một chút, “Ngươi xác định?”

Thấy La Quan gật đầu, nàng thản nhiên nói: “Yên tâm, bản tông sẽ đem ngươi sắp xếp tân tấn Kim Đan giai đoạn, lấy thực lực của ngươi, cẩn thận chút khi không có vấn đề.”

Đáy mắt bên trong, hiện lên một tia thưởng thức.

Có dũng khí nam nhân, ở đâu đều sẽ bị người coi trọng mấy phần.

Quả thật, nàng đích xác có thể hạ lệnh, lấy La Quan vừa gia nhập Thanh Tiêu kiếm tông làm lý do, miễn đi hắn tham gia lần này đại khảo.

Nhưng ở ngoại giới trong mắt, đây chính là một loại yếu thế, một khi như thế trước đó đối Đại trưởng lão uy tín đả kích, liền đem giảm bớt đi nhiều.

Dư Nhược Vi dù không hi vọng, bốc lên trong tông môn đấu, nhưng lấy Đại trưởng lão cầm đầu những người này, năm gần đây càng ngày càng qua điểm.

Thậm chí cho nàng đưa ra, một chút hoàn toàn không thể tiếp nhận đề nghị, nàng mới hạ quyết tâm muốn đem bọn hắn đè xuống, đáng tiếc vẫn luôn tiến triển chậm chạp, thẳng đến La Quan xuất hiện.

La Quan cười nói: “Đa tạ sư tôn, đệ tử kia càng không cái gì đáng sợ.”

Dư Nhược Vi nói: “Chuyện thứ 2, ngươi cũng đã biết được, ta tổ tông đình luân hãm một chuyện a? Bây giờ tổ đình bị phong ấn, bởi vì một chút không biết biến cố, xuất hiện tu hành cơ duyên, 12 ngày cửa tu sĩ đều có thể tiến vào, tranh thủ tự thân tạo hóa.”

“Nhưng muốn thuận lợi tiến vào phong ấn, cần tu thành đại biểu thân phận công pháp, bằng vào ta Thanh Tiêu kiếm tông làm thí dụ, bây giờ có 3 môn pháp quyết có thể cung cấp lựa chọn.”

“Loại thứ 1, cũng là tuyệt đại bộ phân môn người lựa chọn tu luyện Thanh Tiêu kiếm quyết, lĩnh hội độ khó khá thấp, có thể rất nhanh nhập môn. Loại thứ 2 là thái nguyên cực thăng kiếm quyết, cũng có thể thông qua tổ đình phong ấn. Loại thứ 3, là Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết, chính là ta Thanh Tiêu kiếm tông đích mạch chân

truyền, tại tổ đình bị phong ấn trước đó, chỉ có đem kế thừa kiếm chủ đại vị tông tử mới có tư cách tu hành.”

La Quan ánh mắt sáng lên!

Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết…

Ngày đó Long Môn sơn bên trên, Dư Nhược Vi kiếm ra phong vân biến sắc, dẫn tới thiên lôi cuồn cuộn, cường ngạnh bức lui Cơ gia Nguyên Anh đại lão.

Một màn kia, hắn nhưng là ký ức vẫn còn mới mẻ!

“Đệ tử tuyển Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết.”

Cái này đều không có cái gì tốt do dự.

Dư Nhược Vi thần sắc bình tĩnh, hiển nhiên La Quan lựa chọn, vẫn chưa nằm ngoài dự liệu của nàng.

“Mỗi cái mới bái nhập Thanh Tiêu kiếm tông đệ tử, tại biết được 3 loại kiếm pháp về sau, đại bộ phận điểm đều sẽ lựa chọn Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết, nhưng bản tông phải nói cho ngươi, từ tổ đình bị phong ấn về sau, 500 năm qua chân chính tu thành môn này kiếm quyết, chỉ có một mình ta.”

“Đại bộ phận điểm đệ tử đều là lãng phí thời gian, cuối cùng vẫn là muốn thay đổi hai loại khác kiếm quyết, ngươi xác định hay là cái lựa chọn này?”

La Quan chắp tay, “Sư tôn, đệ tử muốn thử xem.”

Tuy nói, hắn kiếm đạo tư chất cũng liền, nhưng đại hoang 12 đế kiếm đều lĩnh hội, kiếm ý cũng đột phá đến tầng thứ 5.

Tu luyện Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết, vấn đề cũng không lớn a?

Dư Nhược Vi gật đầu, “Cùng bản tông tới.”

2 người xuyên qua đại điện, tiến vào chân chính đỉnh phong khu vực, cái này bên trong lại có 1 cái uy lực cực mạnh trận pháp, La Quan chỉ là nhìn thoáng qua, liền nhịn không được trong lòng hồi hộp.

Dư Nhược Vi phất tay áo mở ra trận pháp, 2 người tiến vào bên trong về sau, trước mắt lại xuất hiện 1 cái đầm nước.

Đầm nước mát lạnh sâu không thấy đáy , biên giới bao trùm lấy thật dày tầng 1 băng sương, chính liên tục không ngừng, hướng ngoại phóng thích ra đáng sợ băng hàn.

Như thế cực hàn, dưới tình huống bình thường mặt nước sớm đã đông kết, biến thành thật dày khối băng.

Nhưng trước mắt hàn đàm, theo gió nhẹ thổi qua, sóng mặt đất lan chầm chậm, hoàn toàn không có kết băng dấu hiệu.

La Quan đáy mắt nổ tung một đoàn tinh mang, sau một khắc lại bình tĩnh lại.

Dư Nhược Vi quay người, nói: “Ngươi ngay tại toà này bên hàn đàm tu luyện đi, nếu có khó chịu lập tức đình chỉ, mặt khác… Nếu như không thể lĩnh hội kiếm quyết, nhớ được có chừng có mực, không muốn quá nhiều lãng phí thời gian.”

Nàng lấy ra 1 viên ngọc giản, giao đến La Quan trong tay, lại phá lệ nhắc nhở, “Ghi nhớ, tuyệt đối không được tiến vào trong hàn đàm.”

“Đa tạ sư tôn nhắc nhở, đệ tử biết.”

Dư Nhược Vi không có ở lâu, bàn giao La Quan nếu là từ bỏ, tự hành rời đi chính là, trận pháp phong trấn chi lực đối ngoại không đối nội.

Nàng quay người rời đi, sắp bước ra trận pháp phạm vi lúc, quay đầu nhìn đồng dạng La Quan ngồi xếp bằng bóng lưng, trong miệng nhẹ nhàng thở dài.

Tu luyện Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết, chính yếu nhất chính là dựa vào tổ đình bên trong, kia thần bí toái kiếm khí tức… Chính là bởi vì điểm này, tổ đình bị phong ấn về sau, 500 năm qua mới có thể chỉ có một mình nàng, tu thành môn này kiếm quyết, đây là Thanh Tiêu một mạch bí ẩn, lịch đại chỉ có tông chủ biết được.

Nhưng La Quan chung quy khác biệt, hắn thể hiện ra kiếm đạo tư chất, thực tế quá mức kinh người, có lẽ liền có thể có kỳ tích xuất hiện.

Cho nên, Dư Nhược Vi mới đưa hắn mang đến toà này hàn đàm… Bởi vì cái này bên trong, còn sót lại một chút,

thuộc về khối kia toái kiếm khí tức.

Năm đó đời thứ 1 lão tổ, chính là tại cái này bên trong tìm tới khối kia thần bí toái kiếm, cũng bởi vậy khai sáng Thanh Tiêu kiếm tông một mạch.

Lắc đầu, Dư Nhược Vi bước ra trận pháp.

Mà liền tại nàng sau khi rời đi không lâu, La Quan đôi mắt mở ra, hắn không nhìn ngọc giản trong tay, mà là tiếp cận trước mắt toà này hàn đàm.

“Lão sư?”

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Dư Nhược Vi đã đi.” Dừng một chút, tiếp tục nói: “Cái này trong hàn đàm, lại có một tia đế kiếm khí hơi thở, thực tế là kỳ quái.”

La Quan đứng dậy, “Đi xuống xem một chút, tự nhiên là biết.”

Thả người nhảy lên, hắn trực tiếp rơi vào trong nước, băng hàn chi lực lập tức bao khỏa toàn thân, nhưng lại sau đó một khắc bị ngăn cách bên ngoài.

Huyền Quy tự mang thủy hỏa bất xâm thiên phú, cũng không phải bài trí.

Một đường lặn xuống, toà này hàn đàm chiều sâu, vượt xa La Quan đoán trước, đã lặn xuống gần 100 trượng lại vẫn không có đến cùng.

Bây giờ xung quanh đen kịt một màu, chỉ có trên đỉnh

đầu, còn có thể mơ hồ nhìn thấy 1 cái nho nhỏ điểm sáng, chính là hàn đàm cửa vào.

Đúng lúc này, Huyền Quy thanh âm đột nhiên vang lên, “Cẩn thận, trong hàn đàm cất giấu cái đại gia hỏa!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 293 : Tu luyện Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết

Đen nhánh, băng lãnh hàn đàm chỗ sâu, đột nhiên sóng nước phun trào, cuồn cuộn ám lưu hung dũng lăn lộn, uy nghiêm ánh mắt khóa chặt La Quan.

Mà hắn cũng rốt cục thấy rõ, Huyền Quy trong miệng đại gia hỏa, đến tột cùng là cái gì ——

1 đầu rắn nước!

Dòng nước khuấy động nhìn không rõ ràng, nhưng kia hình thể chí ít có dài hai mươi, ba mươi trượng, toàn thân bao trùm lấy tinh mịn vảy giáp màu đen.

Hơi có vẻ bằng phẳng trên đầu, lại có chí ít mười mấy đối mắt kép, lít nha lít nhít sắp xếp tại 2 bên, chớp động lên băng lãnh quang trạch.

Cái này rắn nước khí tức, thế mà so với lúc trước Long Môn sơn bên trên, vị kia Cơ gia người hộ đạo nửa điểm không yếu, lấy Nhân tộc cảnh giới tu hành mà nói, đã là Kim Đan viên mãn cấp độ.

Tiến thêm một bước liền có thể dẫn lạc thiên kiếp, trải qua lôi hỏa rèn luyện bên trong, lột xác thành Nguyên Anh đại yêu.

Trong hàn đàm lại có như thế một đầu hung vật trấn thủ, khó trách Dư Nhược Vi sẽ cảnh cáo La Quan, không nên tiến vào trong đó.

Nhưng cái này bên trong lại có một tia, thuộc về đế kiếm mảnh vỡ khí tức, La Quan đã phát giác được, tuyệt không có khả năng không tiến vào nhìn một cái.

Lật tay một cái, mai rùa xuất hiện trong tay, La Quan trong lòng an tâm một chút.

Hắn nhìn chằm chằm rắn nước, chính thầm than hôm nay sợ là không thể tìm tòi hư thực lúc, đối diện dữ tợn rắn nước to lớn đầu, đột nhiên méo một chút, nhìn chằm chằm La Quan một loạt mắt kép bên trong, băng hàn dần tán lại hiện ra kích động, vui vẻ.

Trong hàn đàm ám trào tiêu tán, rắn nước trầm thấp gọi một tiếng, cái đuôi nhẹ nhàng bãi động, bộ dáng kia cùng đầu thôn nhìn thấy chủ nhân về nhà chó vàng nhi, đúng là lạ thường giống nhau.

La Quan mặt lộ vẻ kinh ngạc, “Lão sư, đây là tình huống như thế nào? Ngài xuất thủ rồi sao?”

“… Không có.” Huyền Quy phủ nhận, dừng một chút nói: “Gia hỏa này, sợ là nhận lầm người đi, đem ngươi trở thành chủ nhân của nó?”

Một đầu Kim Đan viên mãn, khoảng cách Nguyên Anh cách xa một bước rắn nước đại yêu, ngài nói nó đầu ngốc rồi? Việc này nghe liền không đáng tin cậy.

La Quan đang do dự lúc, rắn nước lại gọi một tiếng, thanh âm càng thêm yếu ớt, “Ô nghẹn ngào nuốt” lộ ra một tia ủy khuất. Kia hai hàng mắt kép, tội nghiệp nhìn chằm chằm La Quan, cảm giác sắp khóc!

Khẽ cắn môi, La Quan đối với nó vẫy vẫy tay.

Rắn nước hưng phấn quẫy đuôi một cái, vọt thẳng đi qua, tới gần La Quan lúc lại tranh thủ thời gian dừng lại, to lớn đầu lâu cẩn thận tiến đến trước mặt hắn.

La Quan căng cứng thân thể buông lỏng, vừa rồi hắn đã làm tốt, tùy thời chạy trốn chuẩn bị.

Do dự một chút, hắn đưa thay sờ sờ rắn nước đầu, gia hỏa này thoải mái mắt đều nheo lại, cái đuôi to vừa đi vừa về tảo động.

Đột nhiên, rắn nước 1 cái phủ phục, đem La Quan cõng đến trên thân, thay đổi thân thể thẳng đến hàn đàm chỗ càng sâu bơi đi.

Tốc độ nó cực nhanh, bất quá mấy cái hô hấp ở giữa, liền chí ít lặn xuống 300 trượng, tính đến La Quan trước đó chui vào chiều sâu, cái này hàn đàm lại có 400-500 trượng sâu, lại càng đi chỗ sâu thuỷ vực diện tích càng lớn.

Rốt cục đến cùng!

Rắn nước không có lại tiếp tục hướng xuống, La Quan từ trên người nó cảm nhận được, một chút sợ hãi cảm xúc.

Hắn hơi suy nghĩ một chút, lật tay lấy ra 1 khối chiếu minh thạch, đáy nước nồng đậm như mực hắc ám, lập tức được nhu hòa tia sáng xua tan.

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Không sai, đế kiếm khí hơi thở bắt đầu từ nơi đây truyền ra.”

La Quan cũng cảm nhận được, hắn từ rắn nước trên thân xuống tới, tay cầm chiếu minh thạch kế tiếp theo lặn xuống, rất nhanh liền rơi vào hàn đàm dưới đáy.

Nơi này tảng đá, không biết kinh lịch biến cố gì, bây giờ lại biến thành một loại nào đó, cùng loại thạch hơi mờ trạng ngọc chất.

Uy nghiêm kiếm ý lưu chuyển ở giữa, lại có từng đạo nhỏ xíu lôi đình hư ảnh, tại vách đá bên trong hiển hiện, khiến người nghiêm nghị sinh ra sợ hãi!

Ngay cả một mực sống ở trong hàn đàm rắn nước, cũng không dám tới gần, nhưng La Quan đứng ở chỗ này, lại nửa điểm không bị thương tổn.

Chỉ vì đồng căn đồng nguyên đế kiếm bản nguyên chi lực, hắn bây giờ cũng chấp chưởng một bộ điểm, mặc dù cực ít cũng đã đầy đủ để La Quan, không nhận kiếm ý ăn mòn.

Đằng sau, rắn nước nhìn xem một màn này, đáy mắt lộ ra kính sợ, chợt chính là vui sướng.

Nó an tĩnh phiêu ở trong nước không nhúc nhích, miễn

cho quấy nhiễu đến La Quan.

“Nguyên lai là dạng này!” Huyền Quy than nhẹ một tiếng, “Tiểu tử, ngươi đoán được không có?”

La Quan gật đầu, hắn vô ý thức ngửa đầu nhìn lên trên một chút, 400-500 trượng khoảng cách, đã hoàn toàn không nhìn thấy hàn đàm cửa vào.

Tổ chức một chút ngôn ngữ, nói khẽ: “Hẳn là cực kỳ lâu trước đó, có 1 khối đế kiếm mảnh vỡ từ trên trời giáng xuống, nhập vào bên trong ngọn núi này, mới tạo nên ngọn núi này đỉnh hàn đàm. Mà trước mắt những đá này, sở dĩ xuất hiện dị biến, là bởi vì lâu dài chịu đựng đế kiếm khí hơi thở nhuộm dần bố trí.”

“Không sai.” Huyền Quy bổ sung vài câu, “Thanh Tiêu kiếm tông người, phát hiện khối này đế kiếm mảnh vỡ, không biết thông qua biện pháp gì, đem nó chuyển về sơn môn.”

“Ngươi có chú ý đến hay không, vách đá nội bộ lôi đình quang ảnh? Xem ra khối này đế kiếm mảnh vỡ, chấp chưởng chính là lôi đình chi lực.”

La Quan nhíu mày, “Lôi đình chi lực?”

Huyền Quy “Ừ” một tiếng, “Thế gian hết thảy tu hành, đến cực kỳ cao thâm phương diện, đều sẽ trở về bản nguyên, tiến tới chấp chưởng quyền hành.”

“Lợi dụng kiếm tu làm thí dụ, khi ngươi đủ cường đại lúc, 1 kiếm ra thế nhưng là gió táp mưa rào, cũng có thể

hóa lôi đình muôn vàn, lại hoặc biển lửa đốt thế, băng phong 10,000 dặm chờ chút… Tùy tâm sở dục chỉ ở trong một ý niệm.”

“Những vật này, ngươi nếu có thể đạt tới cảnh giới này, không cần vi sư nói nhiều, tự nhiên là có thể minh bạch… Khó trách Thanh Tiêu tổ đình luân hãm về sau, 500 năm qua chỉ Dư Nhược Vi 1 người, tu thành môn này Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết, nó hoàn toàn chính là dựa vào đế kiếm mảnh vỡ, sáng tạo mà thành kiếm quyết, cần mượn đế kiếm mảnh vỡ chi lực mới có thể tu hành.”

Dừng một chút, tiếp tục nói: “Nha đầu này chịu đưa ngươi đưa đến cái này đến, xem bộ dáng là đối ngươi ký thác kỳ vọng, ánh mắt ngược lại là rất không tệ.”

“Tiểu tử, ngươi muốn tu luyện một chút Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết, đây chính là chỗ tốt nhất.”

La Quan gật đầu tỏ ra hiểu rõ, lão sư nói tới kia cùng cao thâm kiếm đạo cảnh giới, cách hắn quá mức xa xôi.

Bây giờ, đi dễ làm dưới là được.

Hắn thở sâu, ngẩng đầu nhìn về phía rắn nước, gia hỏa này hiển nhiên là mượn đế kiếm khí hơi thở, mới có thể tại như thế 1 cái hàn đàm bên trong, liền tu đến Kim Đan viên mãn, kém một bước liền có thể dẫn lạc thiên kiếp biến thành Nguyên Anh đại yêu.

Trước đó, căn bản cũng không phải là nhận lầm người, mà là cảm thấy được La Quan trên thân, thuộc về đế

kiếm bản nguyên khí tức.

Đem La Quan coi là chủ nhân, cũng là không tính sai.

“Tiểu gia hỏa này ngược lại là cơ linh, nó huyết mạch thấp thiên tư có hạn, có thể tu đến Kim Đan viên mãn đã là cực hạn, như không có ngoại lực trợ giúp, khó nhập Nguyên Anh cấp độ.”

La Quan gật đầu, đã minh bạch lão sư ý tứ, đối rắn nước nói: “Ta muốn ở đây bế quan mấy ngày, ngươi canh giữ ở bên ngoài.”

Rắn nước gầm nhẹ một tiếng, vẫy đuôi quay người rời đi.

La Quan dưới đáy nước ngồi xếp bằng, lấy ra Dư Nhược Vi cho hắn ngọc giản, thần niệm thăm dò vào trong đó.

Rất nhanh, có quan hệ Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết nội dung, đã hoàn toàn ghi tạc trong đầu.

La Quan nhắm mắt lĩnh hội, một lát sau hắn mở mắt ra, lẩm bẩm nói: “Cái này Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết, quả nhiên có chút đồ vật…”

Ngự sử chu thiên lôi đình, tu luyện tới cực kỳ cao thâm cấp độ, 1 kiếm nhưng triệu thiên lôi cuồn cuộn, tịch diệt thập phương sinh linh!

Cẩn thận cân nhắc, xác định lĩnh hội cũng không có không ổn, La Quan chính thức bắt đầu tu luyện.

Không biết qua bao lâu, tại hàn đàm dưới đáy, kia đen nhánh trong đầm nước, nương theo nhỏ bé oanh minh, dần dần có lôi quang hiển hiện.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 294 : Dư Nhược Vi hàn đàm chữa thương

5 ngày, La sư huynh làm sao còn chưa có trở lại?

Sơn cốc bên trong, Mộ Thanh Kết sắc mặt trắng bệch, một mặt khóc không ra nước mắt.

Quỷ, lại tới!

Tình huống như thế nào? Nàng hiện tại cũng rất mộng!

Tuy nói âm u chi thể, đích xác trời sinh hấp dẫn các loại quỷ vật, cũng không lâu trước mới có một đầu Quỷ vương, bị La sư huynh cho xử lý, dưới tình huống bình thường chí ít có thể an ổn một năm nửa năm.

Nhưng lúc này mới 5 ngày, liền lại có quỷ vật tìm tới cửa!

Rất mạnh, so trước đó đầu kia Quỷ vương càng thêm đáng sợ, Mộ Thanh Kết trong giấc mộng, liền bị kéo tiến vào Quỷ giới hình chiếu.

Nàng nhìn thấy bạch cốt trên vương vị, đầu kia Quỷ vương khủng bố thân ảnh, đối phương trực tiếp nói cho nàng, sẽ tại ngày thứ bảy lại lần nữa giáng lâm, cướp đi hồn phách của nàng!

Không muốn chết, liền gọi tới giết chết hắn nhi tử người.

Mộ Thanh Kết từ trong lúc ngủ mơ bừng tỉnh, vốn cho rằng là một trận ác mộng, nhưng thể nội thêm ra quỷ ấn, để nàng khóc không ra nước mắt.

“Sư huynh! Sư huynh! Ngài ở trên núi làm gì a? Không về nữa lời nói, ta liền muốn lạnh!”

…

Đại trưởng lão chỗ ở, bế quan thạch thất bên ngoài.

“Tông chủ đã xác nhận, La Quan đem tham gia lần này tông môn đại khảo, tham dự Kim Đan sơ giai cấp độ khảo nghiệm.” Đại trưởng lão ánh mắt trầm ngưng, “Con ta, lần này tuyệt đối không thể, lại xuất hiện ngoài ý muốn.”

Lớn phí trắc trở thôi động dư luận lên men, lại liên hợp mọi người cùng một chỗ đề nghị, Đại trưởng lão vì thế phế rất đại lực khí, ân tình đều dùng xong không ít.

Hắn cảm thụ lớn tự thân, tại Thanh Tiêu kiếm tông địa vị, đã lớn kém xa trước đây.

Như tái xuất ngoài ý muốn…

Phương Lâm thần sắc che lấp, cười lạnh một tiếng, “Phụ thân yên tâm, nhi tử đi!”

Phất tay áo vung lên, cửa đá tự hành mở ra, hắn nhanh chân tiến vào thạch thất, theo cửa đá “Ầm ầm” rơi xuống, đáy mắt hiển hiện ngoan lệ.

“La Quan, lần này bế quan, ta tất nhiên có thể đột phá!”

“Tông môn đại khảo ngày, chính là tử kỳ của ngươi!”

Phế bỏ La Quan? Không!

Hắn muốn giết người!

Không có người chú ý tới, lúc này Phương Lâm đáy mắt, có một chút hắc vụ lăn lộn, để hắn khí tức nhiều mấy điểm quỷ dị, âm trầm.

…

Dư Diêu thần sắc lo lắng đứng tại chủ phong bên ngoài, không ngừng nhìn về phương xa, xung quanh đóng giữ đệ tử, đều bị nàng lấy các loại lý do đuổi rời đi,

Phương xa quen thuộc kiếm minh vang lên, nàng vội vàng tiến lên mấy bước, “Vi vi! Ta tại đây!”

Kiếm ảnh cấp tốc rơi xuống, lộ ra Dư Nhược Vi thân ảnh, nàng thanh lãnh trên khuôn mặt, hiển hiện một tia không bình thường tái nhợt, “Tiểu cô mụ…”

Chỉ nói một câu, nàng liền kêu lên một tiếng đau đớn, khóe miệng chảy ra vết máu.

Dư Diêu giật mình, vội vàng đỡ lấy nàng, “Lão - mao bệnh lại phạm rồi? Đã sớm nói qua cho ngươi, tu luyện trăm triệu không thể sốt ruột!”

“Tốt, không có chuyện gì, tiểu cô mụ hiện tại liền dẫn

ngươi đi đỉnh núi!”

Nàng lật tay tay lấy ra cắt giấy, là một chiếc có chút tinh mỹ lâu thuyền, pháp lực rót vào trong đó về sau, cái này cắt giấy lại nhanh chóng bành trướng, lại biến thành một chiếc chân chính lâu thuyền.

Dư Diêu vịn Dư Nhược Vi tiến vào lâu thuyền, nắn pháp quyết về sau, lâu thuyền lập tức bay lên, thẳng đến đỉnh núi mà đi.

“Nhìn! Là Dư trưởng lão cắt giấy thuyền, nàng lại lạc đường.”

“Ha ha ha, chúng ta vị trưởng lão này, dân mù đường mao bệnh, cũng không biết lúc nào mới có thể tốt.”

“Nhỏ giọng một chút! Như bị Dư Diêu trưởng lão nghe tới, cẩn thận cho ngươi tiểu hài xuyên! !”

Lâu thuyền bay đến đỉnh núi, Dư Diêu vịn Dư Nhược Vi xuyên qua đại điện, đi tới đại trận trước đó.

Mở ra trận pháp về sau, Dư Nhược Vi như nghĩ đến cái gì, 4 phía nhìn một vòng, trong lòng hơi lỏng.

Còn tốt La Quan đã không tại, xem bộ dáng là đã từ bỏ, tiếp tục tu luyện Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết.

“Vi vi, có muốn hay không ta giúp ngươi? ?”

Dư Nhược Vi lắc đầu, “Tiểu cô mụ ngươi canh giữ ở bên ngoài liền tốt, chính ta có thể.”

“Được, có việc lời nói, ngươi trực tiếp gọi ta.” Dư Diêu quay người rời đi.

Dư Nhược Vi đi đến hàn đàm trước, sắc mặt nàng càng thêm tái nhợt, phối hợp thêm thanh lãnh khí chất, yếu đuối cùng lạnh lẽo hỗn hợp, lại có loại phá lệ mãnh liệt dụ hoặc.

Nàng thở sâu, trực tiếp rút đi áo ngoài, chỉ còn lại có tầng 1 thật mỏng màu trắng áo trong, trực tiếp nhảy vào trong hàn đàm.

Có người đến!

Rắn nước to lớn đầu quay tới, một loạt băng lãnh mắt kép nhìn lên, chủ nhân bây giờ đang lúc bế quan, ai cũng không cho phép quấy rầy…

Không sai, mượn nhờ đế kiếm khí hơi thở, mới tu luyện đến hôm nay tình trạng rắn nước, đã xem có đế kiếm bản nguyên La Quan coi là chủ nhân.

Tuy nói, chủ nhân tu vi không mạnh, nhưng đến từ đế kiếm bản nguyên áp chế, để nó trong lòng chỉ có thần phục.

To lớn đuôi rắn đong đưa, rắn nước hướng lên phía trên bơi đi, rất nhanh liền nhìn thấy, chính lặn hướng đáy nước Mộ Thanh Kết.

Là nàng!

Rắn nước mắt kép bên trong hiện lên một tia chần chờ, tiểu nha đầu này xem như nó, tại Thanh Tiêu kiếm tông bên trong bằng hữu duy nhất.

1 người 1 rắn tại khi còn nhỏ liền quen biết, đã có hơn hai trăm năm giao tình.

Dư Nhược Vi thụ thương, rắn nước cảm nhận được, nàng khí tức bên trong suy yếu.

Mà giờ khắc này, Dư Nhược Vi cũng nhìn thấy, từ đáy nước bơi lại rắn nước, trên mặt nàng lộ ra vẻ tươi cười, như đỉnh núi tuyết liên nở rộ, một nháy mắt đẹp không thể tưởng tượng nổi.

Đối rắn nước phất phất tay, nàng chỉ chỉ đầm nước chỗ sâu, liền tiếp tục hướng xuống kín đáo đi tới.

Một bên là bạn tốt, một bên là chủ nhân… Rắn nước tình thế khó xử, nhưng cuối cùng nó không có ngăn cản Dư Nhược Vi.

Mấy trăm niên sinh tồn tại ở đây, nó tự nhiên biết cái này bên trong là Dư Nhược Vi lãnh địa, chủ nhân có thể tiến vào cái này bên trong, tất nhiên là đạt được nàng cho phép.

Chủ nhân tu luyện, đã tạm thời có một kết thúc, hẳn là sẽ không xảy ra chuyện a?

Một bên khác, Dư Nhược Vi đã đi tới hàn đàm dưới đáy, trực tiếp khoanh chân ngồi chung một chỗ trên tảng đá, vận chuyển công pháp điều trị thương thế. Dưới thân

vách đá bên trong, kia nhảy vọt lôi đình hư ảnh, lập tức như bị đến lực vô hình dẫn dắt, không ngừng dung nhập vào trong cơ thể nàng.

Đôm đốp ——

Đôm đốp ——

Nhỏ xíu lôi điện tiếng nổ, tại yên tĩnh trong bóng tối vang lên, đan dệt ra điểm điểm lôi quang.

Cứ việc yếu ớt, lại phác hoạ ra Dư Nhược Vi thân ảnh, trên người nàng vốn là chỉ còn lại có, tầng 1 thật mỏng màu trắng áo trong, bây giờ bị nước thấm ướt sau trực tiếp trong suốt, hiển thị rõ uyển chuyển dáng người.

La Quan trừng lớn mắt nhìn một màn trước mắt, cứ việc thân ở băng lãnh trong đầm nước, hắn hay là một nháy mắt, liền toát ra 1 trán mồ hôi lạnh.

Dư Nhược Vi!

Cái này… Sẽ không phải bị giết người diệt khẩu a? ?

Ừng ực ——

Chật vật nuốt nước bọt, La Quan quay người, liền chuẩn bị lặng lẽ rời đi.

Đúng lúc này, Dư Nhược Vi bỗng dưng mở 2 mắt ra, “Ai!”

Oanh ——

Nàng quanh thân nháy mắt lôi quang đại tác, giống như dưới đáy nước chỗ sâu, thắp sáng một ngọn đèn sáng.

Một nháy mắt, liền chiếu sáng La Quan thân ảnh, lúc này hắn duy trì quay người muốn đi gấp tư thái, tựa như là 1 cái bị tại chỗ bắt lấy cuồng nhìn lén.

“… Đệ tử bái kiến sư tôn.”

La Quan cảm giác, hắn nét mặt bây giờ, nhất định cứng đờ vạn điểm.

“Là ngươi! !” Dư Nhược Vi sắc mặt biến hóa, đáy mắt hiển hiện xấu hổ, “Nhắm mắt lại, lập tức cho ta ra ngoài!”

“Tốt tốt tốt, đệ tử cáo lui!”

La Quan sờ 1 đem mồ hôi lạnh trên trán, quay người hướng thượng du đi.

Nhưng vừa bơi ra đi không xa, bên tai liền nghe tới một tiếng thống khổ kêu rên, cúi đầu nhìn lại liền thấy lôi quang cuồn cuộn, đã có mất khống chế dấu hiệu.

Cái này còn có đi hay không?

Do dự mấy hơi, La Quan khẽ cắn môi, bỗng nhiên quay người du lịch trở về.

—

—

—

Chương 295 : Đệ tử mạo phạm

Lôi quang phun trào bên trong, kiệt lực áp chế thể nội bạo tẩu pháp lực Dư Nhược Vi, lúc này đột nhiên trừng lớn mắt, chảy ra tức giận chi ý.

Tên khốn này tiểu tử, lại trở về!

Làm sao, mới vừa rồi còn không nhìn đủ?

Nghĩ đến đây nàng liền hận cắn răng, lúc này thế cục hung hiểm, Dư Nhược Vi không rảnh quan tâm chuyện khác, chỉ có thể dùng ánh mắt lạnh như băng, dùng sức trừng mắt La Quan.

Đừng nói, cái này ánh mắt lực sát thương, thật sự chính là rất mạnh.

La Quan cười khổ một tiếng, “Sư tôn, tất cả đều là bởi vì đệ tử, mới hại ngài rơi vào trình độ này, ta là muốn cho ngài hỗ trợ.”

Gặp hắn biểu lộ chân thành, ánh mắt sạch sẽ thông thấu cũng ngây thơ niệm, Dư Nhược Vi sắc mặt hơi chậm, cắn răng phun ra 1 chữ, “Cút!”

Sau một khắc, nàng phun ra một ngụm máu tươi, quanh thân tứ ngược phun trào lôi quang, nháy mắt thu sạch về thể nội.

Nhưng cái này cũng không hề mang ý nghĩa, thế cục đã đạt được khống chế, tương phản trở nên càng thêm hung hiểm.

Dư Nhược Vi thanh lãnh khuôn mặt lộ ra thống khổ, thân thể cuộn mình đến cùng một chỗ, toàn thân cao thấp như bạch ngọc da thịt, nháy mắt trở nên xích hồng, hướng ngoại tản mát ra bừng bừng nhiệt lực.

Ngay tại lúc đó tại thân thể nàng mặt ngoài, từng đạo lôi đình hoa văn hiển hiện, tất cả đều xích hồng chi sắc, bày biện ra quỷ dị mỹ cảm.

La Quan vội vàng tiến lên, Dư Nhược Vi bỗng nhiên ngẩng đầu, “Dừng lại! Trong cơ thể ta lôi đình chi lực mất khống chế, ngươi nếu không muốn chết, liền tránh xa một chút!”

Nàng thở sâu, “La Quan, ngươi bây giờ liền rời đi, Dư Diêu trưởng lão bây giờ ngay tại đỉnh núi, báo cho nàng lập tức sơ tán chủ phong đệ tử!”

“Nhanh, lại trễ lời nói, liền muốn không kịp!”

La Quan thở sâu, “Sư tôn, sự tình còn chưa tới một bước kia, đệ tử có thể cứu ngài…” Hắn lật tay, giữa năm ngón tay lôi quang nhảy vọt, “Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết khí tức, ngài là rõ ràng nhất, ta đã tu thành kiếm quyết này, cho nên đệ tử cũng không phải là muốn chết, mời sư tôn nhất định tin tưởng ta.”

Dư Nhược Vi trừng lớn mắt, có một nháy mắt thậm chí đều quên, bây giờ chính diện lâm hung hiểm.

Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết…

La Quan hắn, tu thành rồi?

Lúc này mới mấy ngày?

Tâm thần chấn động dưới, trong cơ thể nàng bạo tẩu lôi đình chi lực, nháy mắt trở nên càng thêm mất khống chế, máu tươi từ Dư Nhược Vi khóe miệng chảy ra.

“Sư tôn, mời bình tâm tĩnh khí, còn lại sự tình giao cho đệ tử.”

La Quan đi tới bên người nàng, thở sâu đưa tay một chỉ, điểm tại nàng trên lưng.

Đồng căn đồng nguyên lôi đình chi lực, vẫn chưa dẫn phát phản phệ, nhưng La Quan sắc mặt, lại trở nên phá lệ ngưng trọng.

Không chỉ có là, Dư Nhược Vi bây giờ thể nội hung hiểm thế cục, càng bởi vì nàng lại có, cực kỳ nghiêm trọng thương thế. Cũng không phải là vừa mới bị người đả thương, mà là bệnh trầm kha bệnh cũ, không tri kỷ tồn tại bao nhiêu năm, bây giờ bị cùng nhau dẫn bạo, mới có thể để nàng khó mà chống đỡ.

Phiền phức!

Nếu chỉ là lôi đình chi lực bạo tẩu, La Quan còn có thể thử nghiệm, giúp Dư Nhược Vi chải vuốt gom, dần dần thu về chưởng khống.

“Lão sư, ngài nhưng có biện pháp?”

Ngắn ngủi trầm mặc, Huyền Quy thanh âm vang lên, “Tiểu nha đầu này chân chính phiền phức, liền ở chỗ thể nội thương thế, nếu có thể tạm thời làm dịu, chính nàng liền có thể, đem bạo tẩu lôi đình chi lực trấn áp.”

“Cho nên muốn cứu nàng, nhất định phải từ phương diện này bắt đầu… Biện pháp nha, vi sư đích xác biết một loại, có thể tạm thời áp chế nàng tai hoạ ngầm chi pháp, nhưng thi triển ra lời nói, sợ là có chút không tiện.”

Sau một khắc, một phần hoàn chỉnh cứu chữa biện pháp, xuất hiện tại La Quan trong trí nhớ, sắc mặt hắn lập tức hơi cương.

Đang do dự không quyết lúc, Dư Nhược Vi thanh âm vang lên, “Vô dụng, bản tông tình huống, mình rất rõ ràng.”

“La Quan, ngươi đã tu thành Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết, chính là ta Thanh Tiêu kiếm tông người nhậm chức môn chủ kế tiếp…”

La Quan vội vàng nói: “Chờ chút! Sư tôn, đệ tử có biện pháp cứu ngài, chỉ là biện pháp này…” Hắn thở sâu, “Mời sư tôn thứ tội, đệ tử mạo phạm!”

Hắn chuyển tới Dư Nhược Vi trước mặt, đón ánh mắt của nàng, kiên trì đưa tay hướng về phía trước.

“La Quan, ngươi làm gì!”

“Dừng tay! Bản tông mệnh lệnh ngươi dừng tay!”

“A… Ngươi dừng lại… Mau dừng lại…”

Sau nửa canh giờ, tại băng lãnh thấu xương trong hàn đàm ngâm, đều ra mồ hôi cả người La Quan, rốt cục thở dài ra một hơi.

Trước mắt, Dư Nhược Vi tình trạng, đã ổn định xuống dưới.

Nàng chính nhắm mắt điều tức, theo thể nội mất khống chế lôi đình chi lực, dần dần bị trấn áp xuống dưới, bao trùm bên ngoài cơ thể xích hồng lôi đình đường vân, ngay tại dần dần tiêu tán.

Chỉ bất quá, những này lôi văn tán đi về sau, Dư Nhược Vi không rảnh như bạch ngọc da thịt mặt ngoài, lại thêm ra mảng lớn dấu tay, thậm chí có chút máu ứ đọng chỗ, liền ngay cả 2 núi chi địa, đều không thể đủ may mắn thoát khỏi…

La Quan cười khổ, hắn phát thệ cái này thật tuyệt không phải, là bản ý của hắn.

Nhưng đây là duy nhất, có thể cứu Dư Nhược Vi biện pháp, cái gọi là sự tình tòng quyền nghi… Khục, tông chủ sau khi tỉnh lại, sẽ không phải chém chết ta đi?

Không được! !

Phải đi nhanh lên, dạng này cùng Dư Nhược Vi tỉnh lại,

còn có thể có chút lạnh tĩnh thời gian.

Hạ quyết tâm, La Quan lại liếc mắt nhìn, 2 mắt, tam nhãn…

Ba ——

Hắn cho mình một bạt tai, quay người hướng thượng du đi, rắn nước bơi tới bày biện cái đuôi, một mặt cẩn thận, lấy lòng.

Kết quả đầu to vừa lại gần, liền bị vỗ một cái.

“Ngươi cái đồ hỗn trướng, không phải nói đừng để người tiến đến? ? Tiểu gia ta nếu như bị người truy sát, ngươi nhưng phải ngăn lại a!”

Rắn nước nước mắt rưng rưng, nhìn chằm chằm La Quan bóng lưng, ám đạo ngươi vừa rồi rõ ràng còn niệm niệm không bỏ, nói trở mặt liền trở mặt a.

Mà liền tại, La Quan rời đi về sau, hàn đàm dưới đáy Dư Nhược Vi, đột nhiên mở mắt ra.

Nàng cúi đầu nhìn thoáng qua, trên thân rách rách rưới rưới áo trong, cùng lưu tại mặt ngoài thân thể, những cái kia máu ứ đọng chỉ ấn, mặt lập tức biến thành vải đỏ.

“La Quan!”

Dư Nhược Vi nghiến răng nghiến lợi, chợt vừa khổ cười một tiếng, được cứu người là nàng, có thể trách La Quan xuất thủ sao?

Về sau, làm như thế nào đối mặt, cái này đệ tử mới thu?

Trong lúc nhất thời, tiểu hơn tâm loạn như ma.

Leo ra hàn đàm, vận chuyển pháp lực đem đầu tóc, quần áo hong khô, La Quan mặt ngậm thần sắc lo lắng, vội vàng đi ra đại trận.

Sau một khắc, sắc mặt hắn biến đổi.

Đối diện, chính lo lắng chờ đợi Dư Diêu, con mắt trừng thành tròn vo, dưới miệng ý thức mở lớn.

“La… La Quan… Ngươi làm sao tại đây? ?”

Lời này, ta còn muốn hỏi đâu, ngài tại cái này làm gì? !

La Quan cười khan một tiếng, “Cái này, sư tôn gọi ta đến có chút phân phó… Dư sư thúc ngài không có chuyện, đệ tử liền đi trước…”

Nói xong, hắn xoay người chạy.

“Sưu” một chút, liền biến mất không còn tăm tích.

Cùng Dư Diêu lấy lại tinh thần, đã tìm không thấy thân ảnh của hắn, nhưng con mắt lại càng trừng càng lớn.

Nàng tự mình đưa vi vi đến, về sau một mực liền canh giữ ở cái này, nói cách khác, La Quan hắn đã sớm tại cái này bên trong.

Trước đó không thấy được… Hàn đàm, hắn tiến vào hàn đàm! !

Mà vi vi chữa thương, cũng muốn tiến vào hàn đàm, hơn nữa còn không thế nào có thể mặc quần áo… Lại thêm, tiểu tử này vừa rồi biểu lộ.

Dư Diêu trong mắt lóe lên một đạo tinh mang, chân tướng chỉ có 1 cái, tiểu tử này hắn nhìn thấy!

Vi vi chán ghét nam nhân, nàng tự nhiên là biết được, La Quan tiểu tử này thế mà còn có thể sống được ra… Có vấn đề, tuyệt đối có vấn đề!

Dư Diêu mặt lộ vẻ hưng phấn, có lẽ nàng rốt cục có thể đạt thành, 1 cái bối rối đời này tâm nguyện.

Đó chính là… Đem Dư Nhược Vi cho gả đi!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 296 : Lôi đình rèn luyện, lại diệt quỷ vương

Rời đi đỉnh núi La Quan, rốt cục thở dài một hơi, về phần về sau như thế nào, vậy liền sau này hãy nói đi!

Một đường không ngừng, vội vàng trở lại sơn cốc, vừa mở ra trận pháp, liền bị giật nảy mình.

“Mộ Thanh Kết, ngươi làm cái gì? !”

Nữ nhân này liền đứng tại lối vào, nhìn trừng trừng tới, sắc mặt tái nhợt, coi như thanh thiên bạch nhật cũng rất đáng sợ.

Mộ Thanh Kết vui đến phát khóc, “Sư huynh! Sư huynh ngươi rốt cục trở về, có quỷ muốn ăn ta, sư huynh cứu mạng a!”

La Quan lúc này mới chú ý tới, nàng sắc mặt trắng bệch, cùng quanh thân nồng đậm âm hàn quỷ khí.

Cảm giác này, so phía trước bị xử lý đầu kia Quỷ vương, tựa hồ càng thêm lợi hại.

Huyền Quy tấm tắc lấy làm kỳ lạ, “Tiểu nha đầu này, hẳn là còn có cái gì, không muốn người biết thiên phú dị bẩm? Tuy nói âm u chi thể đích xác chiêu quỷ, nhưng hiệu suất này cũng quá cao đi.”

Mộ Thanh Kết thật vất vả, rốt cục đem La Quan trông mong trở về, nơi nào còn dám các loại, một mạch liền đem sự tình nói hết ra.

Tình cảm, hay là cái báo thù chi quỷ, đến tìm hắn báo thù!

La Quan khoát tay, “Hôm nay là ngày thứ năm?”

Mộ Thanh Kết liều mạng gật đầu.

“Vậy liền đợi đến ngày thứ 7, ngươi lại đến gõ cửa gọi ta.” La Quan vội vàng đi hướng động phủ, “Cái kia, nếu như 2 ngày nay, có người tới tìm ta, liền nói ta bế quan không tiếp khách.”

Mộ Thanh Kết vẻ mặt cầu xin, nhìn xem động phủ cửa đá quan bế, “Đại nhân ngài nhưng tuyệt đối đừng thật bế quan a!”

Tiến vào động phủ, La Quan xoa đem mặt, đầu ngón tay từng tia từng sợi mùi thơm, để hắn động tác cương một chút.

Thật sự là không dám suy nghĩ nhiều, nhưng đầu óc bên trong những hình ảnh kia, hay là không bị khống chế tán loạn.

Dư Nhược Vi biểu lộ, đầu ngón tay xúc cảm…

“Phi!” La Quan cắn răng mắng to, “Tiểu tử, ngươi là vì cứu người, cũng không phải lợi dụng lúc người ta gặp

khó khăn, phải nhớ kỹ tâm vô bàng vụ, lúc ấy ngươi cái gì cũng không thấy, cũng không có cảm giác được!”

“Đúng, chính là cái dạng này, ta thế nhưng là cứu ngươi mệnh, đường đường Thanh Tiêu kiếm chủ cũng không thể xử lý ra, lấy oán trả ơn sự tình a?”

Tìm được đạo đức điểm cao, vừa rộng an ủi mình, La Quan rốt cục bình tĩnh lại.

“Tiểu tử, ngươi nên tu luyện.” Huyền Quy thanh âm vang lên, “Cái này Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết, có thể phóng thích lôi đình chi lực, đối ngươi bây giờ ngược lại là vừa vặn.”

“Ngự sử lôi đình rèn luyện pháp lực, có thể đem bọn chúng mau chóng thu về chấp chưởng, ngươi liền có thể kế tiếp theo luyện hóa long mạch tinh túy, tăng cao tu vi.”

La Quan ánh mắt sáng lên, như thế niềm vui ngoài ý muốn, lúc này ngồi xếp bằng, tâm niệm vừa động quanh thân bỗng nhiên có lôi quang hiển hiện. Hắn nhắm mắt nội thị, liền thấy thiên địa bát ngát ở giữa, trong tầng mây có lôi quang bắn ra, bị rèn luyện về sau pháp lực, rõ ràng càng thêm tốt chưởng khống.

Quả nhiên hữu hiệu!

Trong lúc nhất thời, trong động phủ lôi quang không ngừng, đảo mắt liền quá khứ 2 ngày.

Sơn cốc bên trong, đứng tại bên ngoài cửa đá Mộ Thanh Kết một mặt do dự, ngay tại nàng cắn răng tiến

lên, chuẩn bị gõ cửa thời điểm, cửa đá tự hành mở ra.

La Quan đi tới, khóe miệng mỉm cười, hiển nhiên tâm tình rất không tệ.

Hắn nhìn thoáng qua Mộ Thanh Kết, nói: “Yên tâm đi, chỉ cần quỷ vật kia dám đến, ta tất nhiên giúp ngươi diệt trừ nó.”

Mộ Thanh Kết vội vàng hành lễ, “Đa tạ sư huynh!”

Rất nhanh, màn đêm buông xuống.

Nhà cỏ bên trong, Mộ Thanh Kết ngồi tại ghế gỗ bên trên, chẳng biết lúc nào lại ngủ thiếp đi, quanh thân âm hàn khí hơi thở dần dần trở nên nồng đậm.

Đến rồi!

Lần này quỷ vật, rõ ràng so với lần trước mạnh rất nhiều, vẫn chưa trực tiếp giáng lâm hiện thế, mà là rơi xuống một mảnh Quỷ giới hình chiếu.

Đem Mộ Thanh Kết ý thức, trực tiếp kéo vào trong đó.

“Lão sư, không có ngoài ý muốn a?”

“Yên tâm.”

La Quan trong lòng nhất định, bắt lấy Mộ Thanh Kết tay, trước mắt nháy mắt lâm vào hắc ám.

Đợi cho ánh mắt khôi phục lúc, hắn đã xuất hiện tại một

mảnh, hoang vu tĩnh mịch thế giới.

Màu đen xám bầu trời, lọt vào trong tầm mắt đều là màu xám trắng điều, không nhìn thấy nửa điểm sinh cơ.

1 tòa cự đại bạch cốt vương tọa, đứng lặng tại cuối tầm mắt, chừng mấy trăm trượng cao, liền giống như là 1 tòa bạch cốt đại sơn.

1 tôn Quỷ vương thân ảnh, ngồi tại vương tọa phía trên, trước mặt nó quỷ khí ngưng tụ thành lồng giam, trong đó giam giữ lấy chính là Mộ Thanh Kết.

“Sư huynh cứu ta! Cứu ta!”

Nhìn thấy La Quan đến, Mộ Thanh Kết kêu to lên, nàng là thật bị dọa thảm.

Cái này Quỷ vương thực tế là đáng sợ, cảm giác tùy tiện há miệng, nhai đều không cần nhai, một ngụm liền có thể đem nàng nuốt vào.

“Là ngươi, giết con ta? !” Thanh âm trầm thấp, từ Quỷ vương trong miệng phát ra, màu đen xám bầu trời lập tức phong vân dũng động, cả tòa Quỷ giới hình chiếu đều tại rung động.

Thật đúng là 1 cái, vô cùng lợi hại gia hỏa!

Nhưng Huyền Quy trước đó, đã cho đánh ngọn nguồn, La Quan không có chút nào hoảng.

Hắn nhanh chân hướng về phía trước đi tới bạch cốt

vương tọa dưới, chỗ cổ tay lạnh buốt khí tức, bây giờ trở nên càng thêm nồng đậm, La Quan lại cảm nhận được, một sợi tóc phát ra hưng phấn.

Nó tại ẩn nấp!

Không sai, cất giấu khí tức của mình, tựa như là rừng cây người săn đuổi, sợ dọa chạy trước mắt con mồi.

“Là ta giết, ngươi muốn thế nào?”

Bạch cốt vương tọa lâm vào trầm mặc, hiển nhiên nó vạn điểm không nghĩ ra, vì sao chỉ là 1 cái, ngay cả Kim Đan đều không phải tu sĩ nhân tộc, có thể giết chết hắn nhi tử?

Mà lại đến hôm nay giờ phút này, cũng còn như thế trấn định, hắn không sợ chết sao? Hay là nói, người này tộc tiểu bối có khác ỷ vào?

Quỷ vương phủ phục, to lớn xích hồng đôi mắt, khóa chặt tại trên người La Quan.

Đột nhiên, hắn mở cái miệng rộng, bỗng nhiên hướng về phía trước 1 nuốt.

Khủng bố thôn phệ lực lượng, trong chốc lát bộc phát, La Quan nháy mắt bị cuốn lên, rơi vào Quỷ vương trong miệng.

Ừng ực ——

Bị nuốt vào trong bụng!

Cái này liền, kết thúc rồi?

Quỷ vương nhíu mày, trên mặt lộ ra một tia kinh ngạc, hắn trong dự liệu, người này tộc tiểu bối sau lưng tất nhiên có cường giả tọa trấn.

Nhưng cái gì đều không có phát sinh, cứ như vậy bị hắn ăn hết… Chẳng lẽ, là hắn nghĩ quá nhiều?

Ngẩng đầu, nhìn về phía quỷ khí lồng giam bên trong Mộ Thanh Kết, đã thấy tiểu nha đầu này chính một mặt thương hại, Quỷ vương trong lòng lập tức bất an.

Sau một khắc, bạch cốt vương tọa bên trên, vang lên một tiếng thống khổ gào thét.

“Không có khả năng!”

“Ngươi đã bị ta thôn phệ, hồn phách nháy mắt liền sắp sụp bại, phân giải, làm sao còn có thể làm tổn thương ta?”

“A… Lực lượng của ta, ngươi là ai, ngươi đến cùng là ai! ? !”

Quỷ vương hoảng sợ gào thét, bạch cốt vương tọa bắt đầu băng liệt, nương theo lấy từng đạo khe hở xuất hiện, nó lại nhanh chóng phân giải.

“Cứu ta! !”

“Không!”

“Tại sao có thể như vậy, cái này bên trong chỉ là hình chiếu… Bổn vương làm sao lại bị giết chết, ngươi là ai? !”

Nương theo lấy cuối cùng rít lên một tiếng, bạch cốt vương tọa ầm vang đến nó, Quỷ vương thân ảnh biến mất không gặp.

La Quan đứng lơ lửng trên không, cùng lúc trước so sánh, chính là góc áo đều không nhúc nhích nửa điểm.

Quỷ khí lồng giam biến mất, Mộ Thanh Kết khôi phục tự do, một mặt kính sợ, tôn sùng, “La sư huynh uy vũ! La sư huynh vô địch!”

Quỷ giới sứ giả, đại nhân hắn tuyệt đối là Quỷ giới sứ giả! !

Trừ cái đó ra, hiện thế bên trong há lại sẽ tồn tại, đáng sợ như thế tồn tại?

Từ này bắt đầu từ thời khắc đó, Mộ Thanh Kết đối La Quan thân phận, triệt để tin tưởng không nghi ngờ.

Mà cùng lúc đó.

Quỷ giới, tòa nào đó to lớn quỷ thành.

“A! !”

Thống khổ gào thét, đột nhiên từ trong thành truyền ra, vô số quỷ vật ngẩng đầu, kinh hãi nhìn về phía Quỷ

Vương đại nhân phủ đệ.

Liền thấy 1 tôn mấy trăm trượng quỷ ảnh, lúc này điên cuồng giãy dụa, nhưng hắn lại giống như là bị một loại nào đó lực lượng vô hình giam cầm, làm ra hết thảy đều là phí công.

Tại vô số quỷ vật hoảng sợ ánh mắt bên trong, cái này mấy trăm trượng quỷ ảnh, lại bị không ngừng thôn phệ, thân thể không ngừng trở nên mơ hồ.

“Tha mạng a!”

“Cầu xin đại nhân tha mạng!”

Cuối cùng, thống trị phương này quỷ thành Quỷ vương, tại rú thảm bên trong tan thành mây khói.

Quỷ vương chết!

Oanh ——

Quỷ thành đại loạn.

—

—

—

—

—

Chương 297 : Thanh Tiêu kiếm tông đại khảo

Trong sơn cốc, tại Mộ Thanh Kết tôn sùng vạn điểm ánh mắt bên trong, La Quan trở lại động phủ.

Sau một khắc, tay hắn cổ tay chỗ đại hung tóc, trực tiếp phóng xuất ra một cỗ âm hàn lực lượng.

Lực lượng này dung nhập thể nội, La Quan chỉ cảm thấy giữa lông mày lạnh buốt, sau một khắc cả người nháy mắt, trở nên vô cùng tinh thần.

Không chỉ như thế!

Hắn nhắm mắt lại, lại mơ hồ có thể cảm thấy được, thân thể xung quanh tình huống.

Cất bước đi đến trước bàn đá, nhấc lên ấm trà, rót một chén trà lạnh.

La Quan mở mắt ra, nhìn xem vừa mới đầy, lại chưa tràn ra nửa điểm chén trà, ánh mắt trở nên vô song sáng tỏ.

Huyền Quy nói: “Đây là tinh thuần nhất hồn phách bản nguyên, yên tâm hấp thu chính là, nhưng lớn mạnh hồn phách của ngươi, đối với tu hành rất có chỗ tốt.”

Quả nhiên, La Quan có thể cảm nhận được, hắn đối pháp lực chưởng khống, lúc này càng phát ra tâm ứng

tay.

Đây coi như là chia của?

Cầm Mộ Thanh Kết câu quỷ, đắc thủ về sau 2 người cùng một chỗ thu lợi?

La Quan mặt lộ vẻ tiếu dung, ánh mắt nhìn về phía động phủ cửa đá, nghĩ thầm Mộ Thanh Kết thật là một cái cô nương tốt, về sau đối nàng thái độ muốn tốt điểm.

“Lão sư, đệ tử tiếp tục tu luyện!”

Thanh Tiêu kiếm tông tông môn đại khảo, liền chỉ có mấy ngày.

Lật tay một cái, ngọc bình xuất hiện trong tay, La Quan uống một ngụm long mạch tinh túy, trực tiếp bắt đầu tu luyện.

Ầm ầm ——

Long mạch tinh túy rơi vào trong bụng, lập tức hóa thành cuồn cuộn pháp lực, không ngừng dung nhập La Quan thể nội, thôi động hắn tu vi lấy tốc độ kinh người tăng lên.

Rất nhanh, thời gian đi tới tông môn đại khảo một ngày trước.

Trong động phủ, La Quan mở 2 mắt ra, trường bào không gió mà bay.

Đột phá, luyện khí tầng 9!

Bây giờ, hắn cách Trúc Cơ cảnh, liền chỉ có 1 bước cuối cùng.

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Đừng có gấp đột phá, Luyện Khí cảnh còn có đường có thể đi, đợi tông môn đại bỉ kết thúc về sau, vi sư lại cùng ngươi nói rõ chi tiết.”

La Quan gật đầu, trên mặt lộ ra suy tư, ngày mai chính là tông môn đại khảo, hôm nay liền không vội mà tăng cao tu vi.

Hắn muốn mượn lôi đình chi lực, rèn luyện thể nội pháp lực, chỉ có đem nó hoàn toàn nắm giữ, mới có thể phát huy ra vốn có thực lực.

Một mực truy cầu tu vi, lại không thể vận dụng tùy tâm, ngược lại sẽ là tự thân vướng víu.

Tâm niệm vừa động, theo “Phích lịch ba ba” nổ đùng, quanh người hắn bỗng nhiên có lôi quang hiển hiện.

Trong sơn cốc, đang tu luyện Mộ Thanh Kết, thân thể đột nhiên run lên.

Nàng bỗng nhiên trừng lớn mắt, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ chi ý, cảm giác tự thân liền giống như là, chân núi một con giun dế, bị đến từ đỉnh mây phía trên ánh mắt khóa chặt.

Băng lãnh, hờ hững.

Nhưng sau một khắc, loại cảm giác này liền biến mất không thấy gì nữa, Mộ Thanh Kết vội vàng cảm giác tự thân, cũng không nhận thấy được bất luận cái gì không ổn.

“Ảo giác sao?”

Nàng cắn môi, vô ý thức nhìn về phía động phủ cửa đá, có thể nghĩ đến ngày mai chính là tông môn đại khảo kỳ hạn, do dự mãi Mộ Thanh Kết đè xuống suy nghĩ.

“Có lẽ không có việc gì đâu… Ân, hôm nay liền không lớn gọi đại nhân, đợi tông môn đại khảo kết thúc sau lại nói.”

Đại trưởng lão chỗ ở, bế quan thạch thất bên ngoài.

Ầm ầm ——

Cửa đá đột nhiên mở ra, Phương Lâm cất bước đi ra, hắn quét qua trước đó chán nản, che lấp, khóe miệng mỉm cười trên mặt đều là tự tin.

“Cha, nhi tử thuận lợi đột phá!”

Đại trưởng lão cười to, “Tốt! Con ta quả nhiên không có để lão phu thất vọng, thực tế là quá tốt!”

Kim Đan tầng 3 tu vi, lại thêm kia nhóm bí pháp, nhưng bộc phát ra thực lực mạnh hơn.

La Quan, hắn dựa vào cái gì cùng ta nhi đấu?

Phương Lâm cắn răng, “Đợi ngày mai, nhi tử tất nhiên muốn để La Quan cái này hỗn đản, hối hận đi đến thế này!”

Hắn cười lạnh ở giữa, đáy mắt hắc quang phun trào.

Chủ phong, đỉnh núi đại điện.

Từ trong hàn đàm sau khi ra ngoài, Dư Nhược Vi vẫn ở chỗ này, lại chưa bước ra một bước.

Tiếng bước chân, ở sau lưng nàng vang lên.

Là Dư Diêu, lúc này mặt lộ vẻ thần sắc lo lắng, “Vi vi, ngày mai sẽ là tông môn đại khảo, La Quan kia tiểu tử sẽ không xảy ra chuyện a?”

Nàng đã nghe nói, Phương Lâm bế quan tu luyện sự tình, Đại trưởng lão bên trên nhảy xuống vọt thúc đẩy việc này, tất nhiên là có nắm chắc.

Dư Nhược Vi thản nhiên nói: “Tiểu cô mụ, ta là Thanh Tiêu kiếm tông kiếm chủ, vô luận ai thắng ai bại, đều là ta Thanh Tiêu môn nhân, bản tông cũng không thèm để ý.”

Dư Diêu nén cười, “Vi vi a, ngươi có biết hay không, cái gì gọi là càng biểu hiện thờ ơ, càng là đang cố ý che lấp?”

Dư Nhược Vi: …

“Tiểu cô mụ, ta mệt mỏi!”

Dư Diêu che miệng, “Được được được, tiểu cô mụ lúc này đi, ngươi thương thế vừa mới khôi phục, cần phải chú ý nghỉ ngơi.” Quay người đi ra đại điện, nàng đôi mắt sáng tỏ.

Có hi vọng! Tuyệt đối là có hi vọng!

Nha đầu này, đánh bản thân nhìn cái này lớn lên, còn muốn giấu diếm?

Hắc hắc, cũng không nhìn một chút ngươi kia lỗ tai nhỏ, đều phấn hồng phấn hồng.

La tiểu tử, ngươi nhưng thêm đem dầu a! !

Rất nhanh, một đêm trôi qua.

Trong động phủ, La Quan quanh thân lôi quang tán đi, hắn vươn người đứng dậy hơi 1 hoạt động thân thể, chính là một trận xương cốt tiếng nổ đùng đoàng.

Dễ chịu! !

Cảm thụ được thể nội, tùy tâm ý lưu chuyển pháp lực, khóe miệng của hắn lộ ra tiếu dung.

Cái này Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết, thật đúng là đến quá kịp thời, có thể giúp hắn cực lớn rút ngắn, chưởng khống thể nội pháp lực thời gian.

Ách…

Lại nghĩ tới Dư Nhược Vi!

Hôm nay tông môn đại khảo, nàng thân là Thanh Tiêu kiếm chủ, là khẳng định phải có mặt.

La Quan sờ sờ cái mũi, chợt nhếch miệng cười một tiếng, đã mấy ngày nay đều vô sự, vậy đã nói rõ sự tình tính quá khứ.

Ngươi không nói, ta không nói, liền chỉ coi chuyện gì không có.

Đúng, chính là như vậy!

Ta giúp người làm niềm vui, ta còn không nói cho người khác… Chậc chậc, cái này ý chí cái này giác ngộ, quả thực không có ai.

Mở ra động phủ cửa đá, La Quan liếc mắt liền thấy, chính chờ ở phía ngoài Mộ Thanh Kết, ánh mắt sáng lên, “Thế nào, lại có quỷ vật quấn lên ngươi rồi?”

“Không có không có!” Mộ Thanh Kết do dự một chút, “Sư huynh, chênh lệch thời gian không nhiều, chúng ta bây giờ liền tiến đến tông môn đại điện đi.”

La Quan có chút thất vọng, “Ừm, lúc này đi thôi.”

2 người rời đi sơn cốc, trên đường gặp cây đàn, còn có chủ phong hơn mấy vị sư tỷ.

“La Quan sư đệ, ngươi làm sao không rên một tiếng liền

dọn nhà rồi? ? Lúc nào xử lý cái thăng quan yến a, chúng ta đều chờ đợi đâu!”

Một đám nữ nhân, ánh mắt lửa nóng lửa nóng.

Không có cách, tiểu tử người soái tu vi còn cao, đối nữ tu sĩ mà nói, thỏa thỏa chính là tốt nhất đạo lữ, nghĩ không tâm động cũng khó khăn.

La Quan gượng cười, “Về sau về sau, hiện tại cả ngày vội vàng tu luyện, thực tế là không có thời gian.” Thật vất vả mới đuổi bọn này, hờn dỗi không thôi sư tỷ.

Cây đàn đi tới, nhỏ giọng nói: “La sư đệ, ta nghe nói Phương Lâm hôm qua xuất quan, tu vi tiến thêm một bước, nếu không có chuyện ngoài ý muốn đã là Kim Đan tầng 3, ngươi Hãy cẩn thận.”

Hơi dừng một chút, “Tông môn đại khảo là không hạn xuất thủ, chính ngươi nắm chắc thế cục, nếu có không ổn liền tranh thủ thời gian nhận thua, hắn đường đường 1 cái Kim Đan, ta không phải là đối thủ cũng bình thường, điểm này không khó coi.”

Nữ nhân này, ngược lại là hữu tâm.

La Quan cười cười, “Đa tạ cây đàn sư tỷ nhắc nhở, trong lòng ta biết rõ.”

Ngày ấy Nội Vụ ty đại điện, Phương Lâm đã bị chính diện chơi ngã, còn dám lại gây sự, hiển nhiên là có nắm chắc.

Kim Đan tầng 3 sao? ?

Hừ hừ!

Đích thật là rất mạnh, dù sao đến Kim Đan cảnh giới, mỗi tầng 1 đột phá, đều đại biểu cho thực lực lớn bức tăng lên.

Nhưng ngươi tại tiến bộ, tiểu gia ta cũng không có nhàn rỗi!

1 trận chiến này, nhất định phải để ngươi rõ ràng thể hội một chút, cái gì gọi là tuyệt vọng.

Tông môn đại điện đến, La Quan một nháy mắt liền cảm nhận được, đến từ đối diện băng ánh mắt lạnh lùng thần.

Là Phương Lâm, bây giờ đứng ở trong đám người, chính trực ngoắc ngoắc nhìn tới.

Hắc!

Cái này ánh mắt còn rất dọa người.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 298 : Ta nhất định thành toàn ngươi

La Quan cười lạnh một tiếng, trực tiếp tiến vào đại điện, tùy ý tìm nơi hẻo lánh đứng vững.

Tiếng bước chân vang lên, Phương Lâm mặt không biểu tình, xuất hiện ở trước mặt hắn.

Bá ——

Xung quanh một chút liền an tĩnh xuống, vô số ánh mắt xem ra, lộ ra hưng phấn chi ý.

Ngày đó Nội Vụ ty đại điện một trận chiến, sự tình náo sôi trào giương giương, Phương Lâm đường đường Kim Đan cảnh cao thủ, bị người giẫm tại dưới chân nát trứng, có thể nói là mất hết thể diện.

Trước đó Thanh Tiêu kiếm tông nội bộ nhấc lên, liên quan tới La Quan tranh luận, mọi người tự nhiên đã sớm đoán được, đây là tới tự đại trưởng lão phản kích!

Hôm nay, phải có náo nhiệt nhìn.

“La Quan, lúc trước nhục nhã, Phương mỗ hôm nay tất yếu gấp 10 lần hoàn trả!”

Hoa ——

Mọi người trừng lớn mắt.

Khá lắm, cái này còn chưa bắt đầu đâu, liền trực tiếp nói dọa.

Xem ra, Phương Lâm là lòng tin mười phần!

“Hôm qua liền nghe nói, Phương Lâm bế quan đột phá cảnh giới, đã là Kim Đan tầng 3 tu vi, xem ra là thật.”

“Tê —— cái này Phương Lâm, tư chất tu luyện có thể nói không tầm thường, như thế tuổi tác liền có thể đột phá Kim Đan tầng 3, đời này cao giai có hi vọng.”

“La Quan nguy hiểm!”

“Ừm, Kim Đan cảnh giới, có thể nói tầng 1 1 cảnh 1 tầng núi, thực lực tăng lên có thể nói kinh người.”

Thấp nghị âm thanh trong đám người vang lên, nhìn về phía La Quan ánh mắt, không khỏi có mấy điểm đồng tình, nhưng cũng có người cảm thấy thống khoái.

Để ngươi tiểu tử tùy tiện, hôm nay tông môn đại khảo ngày, tất yếu ngươi mặt mũi quét rác, lại không cách nào ngẩng đầu làm người.

La Quan nhìn xem Phương Lâm, đột nhiên nói: “Chịu ta trùng điệp hai cước, trứng đều vỡ thành cặn bã, thế mà còn có thể nhanh như vậy khôi phục.”

Hắn một mặt khâm phục, “Phương Lâm, ngươi cái này thể chất là coi như không tệ!”

Mọi người trừng mắt, ám đạo miệng của tiểu tử này, thực tế là quá độc.

Đánh người đánh mặt bóc người vạch khuyết điểm a…

Đây quả thực là, hướng tiểu Phương trái tim bên trên đâm đao!

Phương Lâm con mắt, một chút liền đỏ, nghiến răng nghiến lợi, “La Quan!”

Hắn gầm nhẹ một tiếng, “Ngươi đừng phách lối, ta cho ngươi biết…”

Không nói chuyện liền bị đánh gãy, La Quan cười lạnh, “Ta cho ngươi biết tiểu Phương, hôm nay ngươi còn phải trứng nát, nhưng về phần là nát 2 viên, hay là nát 3 viên, liền nhìn tiểu gia ta tâm tình.”

Hắn phất tay như đuổi ruồi, “Mau mau cút, cái này trước kia mới vừa dậy, chớ đứng ở chỗ này chướng mắt.”

Phương Lâm mau tức nổ, ánh mắt muốn ăn thịt người, “Miệng lưỡi lợi hại!”

“La Quan, ngươi chờ đó cho ta!”

Trận đầu miệng pháo giao phong, tiểu Phương toàn bại.

La Quan nhìn chằm chằm hắn bóng lưng, đột nhiên nói: “Lão sư, gia hỏa này khí tức, tựa hồ có điểm gì là lạ.”

“Tiểu tử ngươi cảm giác, ngược lại là biến nhạy cảm

không ít.” Huyền Quy thanh âm vang lên, “Là Ma loại khí tức, rất yếu ớt, hẳn là 1 viên ma chủng hình chiếu.”

Hơi dừng một chút, tiếp tục nói: “La Quan, xem ra 12 ngày cửa bên trong, cất giấu bí mật rất lớn a… Ma chủng, ngươi cẩn thận một chút, đừng lật thuyền trong mương.”

La Quan ánh mắt chớp lên, nghĩ đến Thanh Tiêu kiếm tông tổ đình, Phương Lâm thể nội ma chủng hình chiếu, tất cùng nơi đây có quan hệ.

Bây giờ hắn đã tu thành Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết, có ra vào Thanh Tiêu tổ đình phong ấn tư cách, đợi tông môn đại khảo kết thúc về sau, cũng nên tìm cơ hội đi đi một chuyến nhìn xem.

Suy nghĩ quay người ở giữa, đột nhiên có người nói: “Tông chủ đến rồi!”

La Quan vô ý thức ngẩng đầu, liền thấy Dư Nhược Vi tiến vào đại điện, nàng hay là một bộ váy dài trắng, khuôn mặt thanh lãnh thần tình lạnh nhạt, nhưng bộ này cự người ở ngoài 1,000 dặm lạnh lùng dưới, lại cất giấu không muốn người biết động lòng người phong cảnh…

Ở não!

Nghĩ gì thế? Sự tình thật vất vả tính quá khứ, tại sao phải muốn chết đâu? !

Cảnh cáo mình 1 câu, La Quan mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm, theo mọi người cùng một chỗ khom mình hành lễ,

không lộ nửa điểm nỗi lòng.

Dư Nhược Vi con ngươi, lơ đãng đảo qua đại điện một góc, gặp hắn 1 bộ cung kính bộ dáng, trong lòng nhịn không được hừ lạnh, thanh âm nhiều mấy phần lãnh ý, “Ừm!”

Nàng đảo qua mọi người, “Hôm nay tông môn đại khảo, y theo những năm qua tổ chức chính là, hi vọng mọi người toàn lực ứng phó, tranh thủ giai tích.”

Kết thúc.

Dư Nhược Vi phất phất tay, “Bắt đầu đi!”

Tôn Thanh trưởng lão tiến lên, tuyên đọc đại khảo quy tắc , dựa theo tu vi, tông môn thân phận các loại, đã phân ra kỹ càng mà hợp lý phân tổ.

Nói đơn giản một chút, chính là Luyện Khí cảnh một bộ điểm —— không sai, Thanh Tiêu kiếm tông cũng là có luyện khí đệ tử, nó hơn Thiên môn cũng đều đồng dạng.

Về phần Long Môn sơn bên trên tổ chức thiên kiêu tuyển chọn, từ danh tự liền nhìn ra được, kia là rộng tung lưới tuyển anh tài, chỉ lấy trong đó người mạnh nhất thu nhập trong môn, cũng không phải là bình thường thu nạp môn nhân con đường.

Đương nhiên, có thể bái nhập 12 ngày cửa Luyện Khí cảnh, tất nhiên có chỗ hơn người.

Bộ 2 điểm, chính là Trúc Cơ cảnh.

Cùng Kim Đan cảnh cái này 3 chờ.

Luyện khí, Trúc Cơ đại khảo đồng thời bắt đầu, tại tông môn trước đại điện chủ trên quảng trường, gần trăm tòa lôi đài oanh minh không ngớt.

Luyện Khí cảnh đại khảo, mặc dù có chút thiên tài, nhưng lấy La Quan bây giờ thực lực, quét vài lần cũng liền thôi.

Ách…

Tuy nói lấy tu vi luận, hắn phải nên tham dự trong đó, thật là muốn làm như vậy, vậy đơn giản chính là khi dễ người.

Đừng nói một đôi 1, coi như Luyện Khí kỳ đệ tử từng bầy bên trên, cũng chỉ có bị nghiền ép phần, song phương thực lực sai biệt quá lớn.

Trúc Cơ cảnh đại khảo, liền có mấy điểm đáng xem, một chút tư chất tuyệt hảo đệ tử, bộc phát ra thực lực, thủ đoạn, có thể khiến mắt người trước sáng lên.

Mộ Thanh Kết tham gia, chính là tổ này đại khảo, nữ nhân này thực lực rất mạnh, cơ hồ là một đường quét ngang, cho đến gặp được Thanh Tiêu kiếm tông bên trong, 1 cái thân thể linh lung nữ kiếm tu.

2 người đại chiến một trận, lại liều lực lượng ngang nhau, cuối cùng bị trọng tài bỏ dở lấy thế hoà kết thúc.

Còn có một trận chiến đấu, hấp dẫn La Quan chú ý.

Hứa cái gì?

La Quan nhíu mày, khổ tư nửa ngày thế mà đều không thể đủ, nhớ tới tên của hắn.

Tại Trúc Cơ cảnh bên trong đại khảo bên trong, cũng chiếm cứ 1 cái không sai thứ tự, đi xuống lôi đài thời điểm, chuyên môn đi tới La Quan trước mặt.

“La sư huynh cố lên, ngươi nhất định có thể!”

La Quan, “… Khục, đa tạ Hứa sư đệ.”

Hứa Du hưng phấn đi, La sư huynh hắn nhớ được ta, ha ha ha… Ta tiểu Hứa rốt cục, không còn là 1 cái người trong suốt!

Kết quả, Trúc Cơ cảnh xếp hạng 2 vị trí đầu 10, tiếp nhận tông môn ban thưởng lúc, trên lôi đài Tôn Thanh trưởng lão gấp ra 1 trán mồ hôi, đem nhân số một lần lại một lần, đều là 19 cái.

“Người đâu? Người cuối cùng ở đâu? Có còn muốn hay không muốn thưởng, tranh thủ thời gian cho lão phu lăn đi lên!”

Đứng ở bên cạnh hắn Hứa Du, lúc này sắp khóc, “Sư tôn, đệ tử ở chỗ này đây… Ta vẫn luôn tại a, ngài chính là không nhìn thấy ta! !”

Tôn Thanh nhíu mày, ánh mắt lộ ra đại lượng, “Ngươi là

ai… Ách? ? Đệ tử của ta, ta có ngươi cái này đệ tử sao? Ân…”

Hắn lật tay, lấy ra sổ lật đến nào đó một tờ, “Hứa Du, ngươi là Hứa Du… Khục, tiểu Hứa a, lần sau đặt tên muốn đơn giản dễ nhớ, ngươi nhìn ngươi cái này nhiều chậm trễ sự tình, cái gì đều đừng nói nhanh lên đi lĩnh thưởng đi.”

Hứa Du khóc!

Lần sau đặt tên?

Sư tôn ngài đây là, nên có bao nhiêu ghét bỏ ta? Đây là muốn để đệ tử ta đi chết a! !

La Quan đứng tại dưới lôi đài, khóe miệng co quắp một trận.

Hứa Du!

Không sai, chính là Hứa Du.

Gia hỏa này, thực tế quá thảm một chút a? ? Cùng cái người trong suốt, làm sao đều khiến người không nhớ được? !

Lĩnh thưởng, Mộ Thanh Kết đi tới La Quan bên người, “La sư huynh, phía dưới đến lượt ngươi đăng tràng, sư huynh cố lên.”

“Ừm.” La Quan gật gật đầu.

Đối diện Phương Lâm một mặt nhe răng cười, kia không kịp chờ đợi bộ dáng, để La Quan cười lạnh liên tục.

Muốn chết, thế mà còn như thế gấp?

Yên tâm đi, ta nhất định thành toàn ngươi!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 299 : Hôm nay, ta tất sát ngươi

Đem Kim Đan cảnh đại khảo đặt ở đằng sau, là hi vọng trên tông môn dưới đều có thể, nhìn thấy tu sĩ cấp cao cường đại, lấy đốc xúc tự thân không kiêu không ngạo, không ngừng phấn bồi dưỡng đi.

Khi Tôn Thanh trưởng lão lên đài, tuyên bố Kim Đan sơ giai đại khảo bắt đầu, Phương Lâm “Sưu” một chút, liền chui lên lôi đài.

Hắn đưa tay một chỉ, cắn răng gầm nhẹ, “La Quan, đừng chỉ là miệng lợi hại, có dám hay không lên đài đánh với ta một trận?”

Bá ——

Vô số ánh mắt, nháy mắt tụ đến.

La Quan cười lạnh, “Chỉ là bại tướng dưới tay, có gì không dám?” Hắn thả người nhảy lên, trực tiếp rơi vào trên lôi đài, “Đã ngươi sốt ruột, ta liền sớm một chút đem ngươi đưa tiễn đi.”

Phương Lâm ánh mắt băng hàn, “Cũng phải xem ngươi miệng, còn có thể cứng rắn đến khi nào!” Hắn quay người, đối Dư Nhược Vi cúi đầu, “Tông chủ, Phương mỗ có thụ La Quan người này nhục nhã, thề không thể cùng hắn cùng tồn tại tại thế, liền mượn hôm nay đại khảo lôi đài, cùng hắn triển khai sinh tử quyết đấu, còn xin tông

chủ đáp ứng!”

Không gian đột nhiên yên tĩnh, vô số con mắt trừng lớn, tiếp lấy “Oanh” một tiếng kinh hô nổi lên bốn phía.

Sinh tử quyết đấu!

Đây là tông môn nội bộ tu sĩ, như lẫn nhau cừu hận khó mà điều tiết, mới có thể đi ra 1 bước cuối cùng.

Một khi mở ra trận chiến này hữu tử vô sinh, cho đến một phương đổ xuống mới có thể kết thúc.

Sự tình náo so trong tưởng tượng càng lớn, cái này Phương Lâm thế mà trực tiếp yêu cầu, cùng La Quan sinh tử quyết đấu!

Dư Nhược Vi nhíu mày, đáy mắt hiển hiện trầm ngưng, nàng cùng Đại trưởng lão giao phong nhiều năm, rất rõ ràng lão già này khó chơi.

Hắn liền cái này một đứa con trai, đối Phương Lâm cực kỳ coi trọng, nếu không có tuyệt đối nắm chắc, là tuyệt đối sẽ không để hắn mạo hiểm.

Thở ra một hơi, nàng âm thanh lạnh lùng nói: “Ta Thanh Tiêu kiếm tông vốn là thế yếu, đang lúc đồng tâm hiệp lực chung ngự ngoại địch, làm sao có thể khiến Kim Đan cảnh cường giả, hao tổn tại nội đấu bên trong, trận chiến này bản tông không cho phép.”

“Tông chủ lời ấy sai rồi!” Đại trưởng lão đột nhiên mở miệng, thần sắc lạnh lùng, “Cái gọi là diệt bên ngoài thì

trước hết phải yên bên trong, Phương Lâm cùng La Quan ở giữa, đã cừu hận khó mà hóa giải, liền nên mau chóng xử lý, càng mang xuống càng phiền phức, hoặc đối tông môn tạo thành tổn thất càng lớn hơn hại.”

Bá ——

Xung quanh đột nhiên yên tĩnh, mọi người âm thầm kinh hãi, hôm nay Đại trưởng lão nói rõ, là muốn cùng tông chủ chính diện giao phong.

Xem ra trước đó ngay cả tiếp theo phát sinh sự tình, để cái này đa mưu túc trí lão gia hỏa, triệt để thật sự nổi giận.

Dư Nhược Vi mặt không biểu tình, “Đại trưởng lão là đang chất vấn, bản tông quyết đoán?”

“Lão phu không dám, chỉ là ăn ngay nói thật mà thôi.” Đại trưởng lão ngữ khí nhàn nhạt, “Huống hồ sinh tử quyết đấu, vốn là nên từ đối chiến song phương tự quyết, tông chủ làm gì nhúng tay?”

Trên lôi đài, Phương Lâm cười to, “La Quan, ngươi không dám đáp ứng sao? Nếu ngươi quỳ xuống, cho ta dập đầu ba cái, lại chửi mình là đầu sẽ chỉ kêu chó, ta có thể giơ cao đánh khẽ, tha cho ngươi một cái mạng chó!”

“Nhưng từ nay về sau, ngươi thấy ta liền lăn xa một chút, miễn cho ngày nào ta không cao hứng, lại đem ngươi kéo ra ngoài cho làm thịt!”

Mọi người sắc mặt biến đổi.

Lời nói này, ai còn có thể nhận thua? Như thật cúi đầu, về sau coi như triệt để không mặt mũi.

Nhưng nếu ứng nghiệm chiến… Dùng đầu gối nghĩ cũng biết, dám nhắc tới ra sinh tử quyết đấu, tất nhiên là có niềm tin cực lớn.

Dưới mắt, có thể nói là lưỡng nan chi cục!

La Quan sẽ làm thế nào?

Dư Nhược Vi đôi mắt càng lạnh, quanh thân băng hàn khí cơ lưu chuyển, nàng đang muốn mở miệng, lại bị một tiếng cười khẽ đánh gãy, “Tông chủ, trận chiến này đệ tử đáp ứng.”

La Quan thần sắc bình tĩnh, khóe miệng móc ra băng lãnh đường cong, “Đại trưởng lão có câu nói không có nói sai, diệt bên ngoài thì trước hết phải yên bên trong nha. .. Bất quá, ta đối lão già này nhân phẩm, thực tế là không tin được, còn xin tông chủ để hắn phát thệ, đừng chờ ta giết chó con, lão cẩu lại đụng tới làm người buồn nôn.”

Hoa ——

Mọi người thấp giọng hô!

Cái này La Quan, quả thực là dữ dội 1 thớt a.

Hôm nay cục diện này, cũng dám trực tiếp mắng lên, một điểm da mặt cũng không lưu lại.

Đại trưởng lão sắc mặt, nháy mắt trở nên xanh xám, ánh mắt giống như là đao, muốn đem La Quan cho chém chết.

Cắn răng, không nói một lời.

Muốn thật nói tiếp, không phải là thừa nhận, chính mình là lão cẩu?

Đồ hỗn trướng!

Nhìn ngươi còn có thể phách lối đến khi nào, chờ chút liền để cho con của ta, trước đem ngươi tứ chi đều đánh gãy, lại chém đứt đầu của ngươi.

Dư Nhược Vi đôi mắt thật sâu, nhìn La Quan một chút, “Yên tâm, sinh tử quyết đấu, lôi đài cừu hận lôi đài kết thúc, ai như dám can đảm sau đó lại truy cứu, bản tông tất không khoan dung!”

Nàng ánh mắt, nhìn thoáng qua Đại trưởng lão, một màn này để Thanh Tiêu kiếm tông mọi người, trong lòng lại là đại chấn.

Tông chủ tức giận!

Dư Nhược Vi đứng dậy, “Phương Lâm, La Quan, bản tông hỏi lại một lần cuối cùng, các ngươi coi là thật muốn mở ra sinh tử quyết đấu? Trận chiến này một khi bắt đầu, liền tuyệt không bỏ dở, tất lấy một bên chết vong làm kết thúc.”

Phương Lâm cười lạnh gật đầu, ánh mắt băng lãnh.

Dư Nhược Vi, ngươi cái tiện nữ nhân? Phương gia ta phụ tử vì Thanh Tiêu kiếm tông, ra bao nhiêu lực?

Chờ xem!

Hôm nay, trước hết xử lý La Quan, lại tìm cơ hội đem ngươi phế bỏ.

Thanh Tiêu một mạch truyền thừa đến nay, cũng nên thay cái chủ nhân, đợi đến thời điểm mới hảo hảo thu thập ngươi.

La Quan phát giác được, Phương Lâm đáy mắt bạo ngược, lạnh lẽo, cùng một tia cực nóng tham lam, trong lòng sát ý phóng đại

Tiểu Phương, lão tử sư tôn, cũng là ngươi phối lo nghĩ?

“Tông chủ, đệ tử ứng chiến!”

Dư Nhược Vi phất tay, “Bản tông tuyên bố, sinh tử quyết đấu mở ra!”

Phương Lâm nhe răng cười, “La Quan, sang năm hôm nay, liền là ngày giỗ của ngươi, chết đi cho ta!”

Oanh ——

Khí tức khủng bố bộc phát, Kim Đan tầng 3 uy áp, sát na quét ngang toàn trường.

“Kim Đan tầng 3!”

“Quả nhiên, Phương Lâm đã đột phá!”

“Cái này La Quan, thực tế là cuồng vọng, thật sự cho rằng lúc trước mưu lợi đánh bại Phương Lâm, hôm nay còn có thể lại thắng?”

“Tầng 1 chi kém, thực lực lại là hoàn toàn khác biệt a!”

Phương Lâm đưa tay, 1 kiếm trực tiếp chém xuống, “Ầm ầm” nổ vang rung trời, dẫn tới các phương chú mục.

La Quan cười lạnh một tiếng, đối mặt kiếm này một bước đạp xuống, đưa tay kiếm giới trực tiếp triển khai, huyết sắc giết chóc bản nguyên thân ảnh hiển hiện.

Ầm ầm ——

Đột nhiên tiếng sấm đại tác, theo giết chóc thân ảnh huy kiếm, lại có từng đạo huyết sắc lôi đình trống rỗng hiển hiện, trực tiếp bổ xuống dưới.

Phương Lâm Kim Đan tầng 3 một kích, tại lôi đình oanh kích phía dưới, bị ngạnh sinh sinh đánh tan.

“Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết!”

Kinh hô bỗng dưng vang lên, tiếp theo là một trận, chỉnh tề hít một hơi lãnh khí âm thanh.

Không sai, tuyệt đối không sai.

Tuy nói bị giết chóc chân ý xâm nhiễm, nhưng lôi đình chi lực bản chất chưa biến, bọn hắn mặc dù vẫn chưa tu luyện thành công, nhưng đều tiếp xúc qua môn này kiếm quyết, tất nhiên sẽ không nhìn lầm.

Một đám Thanh Tiêu kiếm tông cường giả trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

500 năm, Thanh Tiêu kiếm tông một mạch liền chỉ có, chính Dư Nhược Vi tu thành đạo này kiếm quyết.

Hiện tại, lại xuất hiện 1 cái… Mà lại kinh người nhất chính là, La Quan mới bái nhập Thanh Tiêu kiếm tông bao lâu? Thế mà liền đã tu thành!

Hẳn là, cái này La Quan là thượng thiên ban cho Thanh Tiêu một mạch, đem dẫn đầu bọn hắn quay về tịch nhật huy hoàng? ?

Vừa nghĩ đến đây, mọi người mặt lộ vẻ - âm tình bất định, thậm chí có người trực tiếp mở miệng, “Mời tông chủ xuất thủ, ngăn cản trận chiến này! !”

1 cái La Quan, mà chết cũng liền chết rồi, nói không chừng còn có thể miễn đi, Thanh Tiêu kiếm tông một trận phiền phức.

Dù sao Long Môn sơn bên trên, La Quan giết chết Tề Thương một chuyện, bây giờ nhìn như gió êm sóng lặng, nhưng lấy Cơ gia phong cách hành sự, tất nhiên sẽ có sau văn.

Nhưng bây giờ, tình huống không giống!

La Quan tu thành Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết, liền mang ý nghĩa, sẽ có khả năng nâng lên Thanh Tiêu kiếm tông đại kỳ.

Coi như làm không được, tỉ lệ lớn cũng có thể đạt tới Dư Nhược Vi cao độ, 2 người liên thủ liền có thể, ổn định Thanh Tiêu kiếm tông phiêu diêu thế cục.

Dạng này La Quan, có thể nào xảy ra chuyện?

Đại trưởng lão vừa sợ vừa giận, sắc mặt một mảnh xanh xám, “Im ngay!”

Hắn gầm nhẹ một tiếng, ánh mắt hung hăng đảo qua xung quanh, “Sinh tử quyết đấu đã bắt đầu, lại há có thể bỏ dở nửa chừng? Lão phu tuyệt không đáp ứng! !”

1 cái Dư Nhược Vi, hắn liền đã khó mà chống đỡ, nếu để La Quan lại trưởng thành, Thanh Tiêu kiếm tông còn có cha hắn tử nơi sống yên ổn?

Trên lôi đài, La Quan cười to, “Lão cẩu, ngươi không cần tức hổn hển, chính là hiện tại các ngươi nghĩ kết thúc, ta cũng không đồng ý.”

Hắn giương kiếm, “Phương Lâm, ngươi liền điểm này thủ đoạn sao? ? Vậy nhưng thật là khiến người ta thất vọng!”

“La Quan!” Phương Lâm gào thét, hắn đôi mắt chỗ sâu, lúc này hiển hiện đen nhánh sương mù đoàn, kịch liệt lăn lộn bên trong hiển thị rõ dữ tợn, điên cuồng.

“Hôm nay, ta nhất định giết ngươi!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 300 : Ta lại không phải cha hắn

Phương Lâm khí tức tăng vọt, đáy mắt đen nhánh sương mù đoàn mở rộng, chiếm cứ toàn bộ đôi mắt.

Âm hàn, đáng sợ!

Thậm chí hắn trên khuôn mặt, lúc này có quỷ dị vằn đen hiển hiện.

La Quan ánh mắt ngưng lại, ma chủng lực lượng quả nhiên rất cường đại, nháy mắt liền để Phương Lâm thực lực, trực tiếp tăng lên một đoạn.

“Thật mạnh!”

“Cái này Phương Lâm lại vẫn tu luyện, một loại nào đó bộc phát bí pháp.”

“Liền khí tức mà nói, so Kim Đan 4 tầng chỉ yếu mấy điểm.”

“Các ngươi có hay không cảm thấy, bí pháp này có chút cổ quái? Cho ta cảm giác không tốt lắm!”

Đúng lúc này, một tên Thanh Tiêu kiếm tông cường giả nói: “Đây cũng là từ tổ đình trong phong ấn, đạt được bộc phát bí pháp.”

“Không sai, ta trước đó cũng được chứng kiến, cùng loại

này như thủ đoạn.”

“Quỷ dị là quỷ dị, nhưng đối tu sĩ tự thân, cũng không có quá lớn nguy hại, nhằm vào điểm này thánh đô đã làm qua kỹ càng khảo thí.”

Dư Nhược Vi đáy mắt băng hàn, nàng đối tổ đình phong ấn kiêng kị rất sâu, từng hạ lệnh Thanh Tiêu kiếm tông môn nhân, không được tự tiện tu luyện trong đó đoạt được công pháp, bí thuật.

Đại trưởng lão đây là công khai, chống lại ý chí của nàng!

Cái này lão cẩu, nếu không phải hắn trước kia đích xác, vì tông môn lập xuống quá lớn công, nàng đã sớm khoan dung không dưới.

La Quan có thể hay không kháng trụ? Cũng không có vấn đề, ban đầu ở Long Môn sơn chi đỉnh, hắn chỗ triển lộ ra thủ đoạn xa không chỉ tại đây.

Dư Nhược Vi biểu lộ hơi cương.

Ta đây là, đang lo lắng hắn? !

Không phải, tuyệt đối không phải…

Ân, ta thân là Thanh Tiêu kiếm chủ, bây giờ môn hạ đệ tử tu thành Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết, ta cho coi trọng cái này rất bình thường.

Không sai, đây hết thảy rất bình thường!

Đại trưởng lão phát giác được, đến từ Dư Nhược Vi lãnh ý, nhưng hôm nay thế cục, hắn đã không rảnh bận tâm những thứ này.

Hừ!

Tu luyện liền tu luyện rồi? Lại có thể thế nào!

Hôm nay mấu chốt, là nhất định phải thắng, xử lý La Quan đè xuống chủ phong khí diễm, ổn định tự thân nền móng.

Mắt thấy Phương Lâm thi triển bí pháp, thực lực lại lần nữa phóng đại, Đại trưởng lão khóe miệng lộ ra cười lạnh, chỉ là La Quan làm sao có thể cùng ta nhi đối kháng?

Chính là ngươi luyện thành Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết, hôm nay cũng tai kiếp khó thoát!

Nhưng việc này, tất nhiên làm tức giận Dư Nhược Vi…

Có lẽ, hắn nên nghiêm túc suy tính một chút, đến từ thánh đô truyền tin.

“Chết!”

Nhe răng cười bên trong, Phương Lâm đưa tay 1 kiếm, trên mũi kiếm lại dấy lên ngọn lửa màu đen, ngang ngược, âm hàn khí hơi thở bỗng nhiên bộc phát.

La Quan hít sâu một cái, tay cầm Dạ Yến kiếm, đột

nhiên 1 kiếm xuất thủ.

Kiếm giới bên trong giết chóc bản nguyên thân ảnh, tùy theo đi ra kiếm.

Đây là, thân lò kiếm!

1 kiếm rơi, kiếm thế ngậm mà không phát, mũi kiếm từ dưới hướng lên, bỗng nhiên bốc lên chỉ phía xa bầu trời.

Kiếm này, bạt sơn hà!

Kinh người kiếm hơi thở, trải qua 2 kiếm điệp gia, lúc này lại lần nữa tăng vọt.

Nhưng cái này cũng không hề là kết thúc.

La Quan ra kiếm thứ 3, từng ngày nguyệt!

Dạ Yến kiếm nháy mắt đâm ra, giết chóc bản nguyên chuyển động theo, huyết sắc kiếm ảnh gào thét chém ra, tốc độ nhanh không thể tưởng tượng nổi.

Liền như thật có thể đuổi kịp, kia bay lượn tại cửu thiên chi thượng nhật nguyệt.

Kinh người hơn chính là theo 3 kiếm trùng điệp, kiếm thế tầng tầng tăng vọt tại một kiếm này bên trong chém ra, tại huyết sắc kiếm ảnh xung quanh, lại có nhật, nguyệt chi ảnh từ đó hiển hiện.

Theo kiếm ảnh gào thét tiến lên, nhật, nguyệt chi ảnh không ngừng vỡ vụn, vỡ vụn, vô tận tuế nguyệt khí tức,

từ đó tràn ngập ra, cho người ta vô tận tang thương, túc sát.

Tựa như là, cổ lão tuế nguyệt trước đó, coi là thật từng có người này huy kiếm, chém xuống đầu nâng nhật nguyệt.

Ầm ầm ——

Kia là kiếm thế đang gầm thét, như cuồn cuộn triều cường hoành ép thập phương, 3 kiếm về 1 lấy không thể địch nổi chi thế, thẳng đến Phương Lâm chém xuống.

Lấy La Quan trước đó tu vi, mở ra kiếm giới về sau, căn bản không đủ để thôi động giết chóc bản nguyên, thi triển bộ này 3 kiếm về 1. Bây giờ luyện khí tầng 9, cũng bất quá là khó khăn lắm thỏa mãn, thể nội pháp lực theo 3 kiếm chém ra, nháy mắt bị rút sạch hơn phân nửa.

Nhưng nó uy lực, lại đủ để xứng đôi bên trên, như thế khắc nghiệt thi triển nhu cầu ——

Nổ vang rung trời bên trong, Phương Lâm bay rớt ra ngoài, trường kiếm rời khỏi tay, trên đó thiêu đốt lên ngọn lửa màu đen, bị lực lượng cường đại trực tiếp chôn vùi.

Hắn trùng điệp ngã xuống đất, từng ngụm từng ngụm thổ huyết, sắc mặt hoàn toàn trắng bệch!

Thua.

Không phải đánh lén, mà là chính diện va chạm bên trong, bị trực tiếp nghiền ép!

Cái này sao có thể? !

Phương Lâm không thể tin được, gắt gao tiếp cận La Quan, trong mắt màu đen rút đi, hiện ra một tia hoảng sợ.

Hắn chưa hề nghĩ tới, mình sẽ bại bởi La Quan, bây giờ đột nhiên bừng tỉnh —— sinh tử quyết đấu, bại thì hẳn phải chết!

Hắn muốn chết.

Không!

Ta sao có thể chết, ta còn có rộng lớn lý tưởng, còn có vô số trả thù, đối người tương lai sinh làm vô số quy hoạch…

“Cha!”

“Cứu ta! Cứu ta!”

“Ta không thể chết!”

Dưới lôi đài, mọi người như ở trong mộng mới tỉnh, ngơ ngác nhìn một màn trước mắt, mặt mũi tràn đầy đều là rung động không nói gì.

La Quan thắng…

Thắng được gọn gàng mà linh hoạt, dù là Phương Lâm thi triển bí pháp, thực lực lại lần nữa tăng vọt, đều bị trực tiếp trấn áp.

Thật đáng sợ!

Đây chính là hiếm thấy trên đời, chân chính kiếm chủng tử sao? Nguyên lai ngay từ đầu, hắn liền ẩn tàng mình thực lực chân chính.

Không sai, trong mắt mọi người, La Quan là ẩn tàng tu vi thật sự.

Không ai sẽ tin tưởng, hắn là tại gia nhập Thanh Tiêu kiếm tông về sau, thực lực sinh ra bay vọt tăng lên.

Dù sao long mạch tinh túy loại vật này, thế gian vô tận bao la, lại có mấy người đã từng thấy qua? ?

Chớ nói chi là, xa xỉ đến giống như La Quan, trực tiếp bất kể hao tổn lấy ra tu luyện.

Hô ——

Đại trưởng lão bỗng nhiên đứng dậy, chấn kinh, kinh ngạc về sau, sắc mặt một mảnh xanh xám.

Phương Lâm bại! !

Hắn thở sâu, lớn tiếng nói: “La Quan, chỉ cần ngươi nguyện bỏ qua cho con ta một mạng, lão phu bất kỳ yêu cầu gì đều đáp ứng ngươi.”

Hoa ——

Thanh Tiêu kiếm tông mọi người xôn xao, từng đạo kinh ngạc ánh mắt, rơi vào trên người Đại trưởng lão, hiển nhiên không ngờ tới hắn có thể nói ra những lời này.

Là Phương Lâm đưa ra sinh tử quyết đấu, tông chủ không đáp ứng, lại là Đại trưởng lão khăng khăng như thế.

Được rồi, các ngươi tự nhận nắm chắc mười phần, muốn đưa La Quan vào chỗ chết, bây giờ bị người khô nằm xuống, thế mà trực tiếp bàn điều kiện cầu xin tha thứ?

Còn biết xấu hổ hay không? Quả thực là vô sỉ!

Giờ khắc này, Đại trưởng lão tại Thanh Tiêu kiếm tông, kinh doanh nhiều năm chồng chất bắt đầu uy tín, triệt để ầm vang sụp đổ.

Đông đảo Thanh Tiêu kiếm tông tu sĩ ánh mắt, toát ra xem thường, trước đó bị mắng chúng ta còn không tin… Đại trưởng lão ngươi là thật chó a!

Đại trưởng lão nắm chặt nắm đấm, hắn cảm nhận được, đến từ xung quanh mọi người ánh mắt, tự biết về sau đem thanh danh mất sạch.

Nhưng hắn chỉ như vậy một cái nhi tử, có thể nào trơ mắt nhìn xem hắn chết? ?

“Tông chủ! Là lão phu sai! !”

“Mời tông chủ lên tiếng, tha ta nhi một mạng.”

Đại trưởng lão cắn răng, trực tiếp quỳ xuống đất.

Hoa ——

Đại trưởng lão quỳ!

Cái này đời đồng hồ lấy, Thanh Tiêu kiếm tông tầng cao nhất mặt quyền lực giao phong, cuối cùng hạ màn kết thúc.

Chỉ cần Dư Nhược Vi gật đầu, liền có thể nhận lấy Đại trưởng lão đầu gối, sau đó thực sự trở thành, tại Thanh Tiêu kiếm tông nói một không hai kiếm chủ.

Nhưng bây giờ, đối mặt quỳ xuống đất Đại trưởng lão, nàng hơi trầm xuống mặc, lắc đầu nói: “Như Đại trưởng lão trước đó lời nói, việc này khi từ đối chiến song phương tự quyết, kia hôm nay là có hay không giơ cao đánh khẽ, liền muốn từ chính La Quan quyết định.”

“Nhưng bản tông thái độ, cùng lúc trước giống như đúc, lôi đài sự tình lôi đài kết thúc, vô luận kết quả cuối cùng như thế nào, ai cũng không thể dùng cái này sinh thêm sự cố.”

Đại trưởng lão bỗng nhiên ngẩng đầu, trên mặt lộ ra chấn động, kinh ngạc, bỗng nhiên cắn răng nhìn về phía lôi đài, “La Quan…”

“Ta không buông tha!” La Quan cười lạnh, ánh mắt băng

hàn, “Người a, cũng nên vì chính mình quyết định, mà gánh chịu hậu quả tương ứng.”

“Dù sao, ta lại không phải cha hắn, khắp nơi đều cần nhường nhịn.”

Đưa tay 1 kiếm, Phương Lâm thi thể tách rời, máu tươi phóng lên tận trời, kia trợn to con mắt bên trong, tràn đầy hoảng sợ cùng kinh ngạc.

Cha ta là Đại trưởng lão, là Kim Đan cao giai, hắn đều mở miệng, ngươi làm sao còn dám giết ta?

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 301 : Cổ luyện khí sĩ tu hành

“Con ta!”

Đại trưởng lão gào lên đau xót một tiếng, bỗng nhiên xông lên lôi đài, đem Phương Lâm đầu lâu ôm vào trong ngực.

Lật tay lấy ra 1 đạo ngọc chất phù lục, đem nó dán tại hắn giữa lông mày, nhưng phù lục vắng lặng im ắng, không có truyền ra nửa điểm động tĩnh.

“Không có khả năng!”

“Đạo này dưỡng hồn ngọc phù, là vì cha tốn hao lớn đại giới, mới mua bảo vật, làm sao lại tìm không thấy hồn phách của ngươi?

Đại trưởng lão ôm đầu, lại bổ nhào vào bên cạnh thi thể, nhưng mặc cho hắn cố gắng như thế nào, ngọc phù từ đầu đến cuối không có nửa điểm biến hóa.

Vậy cái này, liền chỉ có một lời giải thích… Phương Lâm hồn phách, tiêu tán!

La Quan một kiếm này, không chỉ có chém đứt hắn đầu, còn đem hồn phách của hắn cùng nhau chôn vùi.

“A!”

Đại trưởng lão ngửa mặt lên trời gào thét, nước mắt tuôn đầy mặt.

Con trai duy nhất của hắn, chết!

Trên lôi đài dưới, lúc này hoàn toàn tĩnh mịch, không ít người chau mày, tự đại trưởng lão trên người cảm nhận được, vô tận kiềm chế, tuyệt vọng.

Phương Lâm bị giết, không ai có thể đoán được, hắn tiếp xuống sẽ như thế nào?

Bá ——

Dư Nhược Vi một bước phóng ra, rơi vào trên lôi đài, “Đại trưởng lão, sinh tử quyết đấu nghe theo mệnh trời, còn xin bớt đau buồn đi.”

Đại trưởng lão lau đi nước mắt, lão mắt một mảnh đỏ bừng, “Tông chủ, lão phu tuổi già mất con, đã là tâm thần đại loạn, hôm nay liền từ đi Đại trưởng lão chức, nhập tông môn phía sau núi từ đường đóng cửa tĩnh dưỡng, còn xin tông chủ đáp ứng.”

Dư Nhược Vi dừng một chút, gật đầu, “Được.”

“Đa tạ tông chủ.” Đại trưởng lão hành lễ, ôm lấy Phương Lâm thi thể, lại ngẩng đầu nhìn một chút La Quan, quay người cất bước rời đi.

Bóng lưng tiêu điều, đều là thảm đạm thê lương!

Trong lúc nhất thời, Thanh Tiêu kiếm tông mọi người, sa

vào đến trong trầm mặc.

Đại trưởng lão dù sao cũng là, Kiếm tông bên trong bối điểm dài nhất người, tại Dư Nhược Vi chưa từng kế thừa kiếm chủ đại vị trước, càng là Thanh Tiêu kiếm tông thực tế người cầm quyền.

Hôm nay, thuộc về hắn thời đại, triệt để kết thúc.

Dư Nhược Vi phất tay, “Sinh tử quyết đấu kết thúc, tông môn đại khảo kế tiếp theo.” Nàng nhìn La Quan, “Ngươi còn muốn tham gia sao?”

La Quan lắc đầu, “Đệ tử hao tổn nghiêm trọng, đã vô lực tham dự đối chiến, liền trực tiếp nhận thua đi.”

Thật muốn chiến, đương nhiên là không có vấn đề, nhưng đôi này La Quan mà nói, không có bất kỳ cái gì ý nghĩa.

Thanh Tiêu kiếm tông ban thưởng?

Quên đi thôi, đều chung vào một chỗ, còn so ra kém một ngụm long mạch tinh túy, hắn lười nhác phí tâm tư.

Mặt khác chính là ẩn tàng thực lực bản thân, không phải vạn bất đắc dĩ, tuyệt không đem tự thân toàn bộ át chủ bài, bại lộ ở trước mặt mọi người.

Đại trưởng lão mặc dù chỉ khóc không náo, nhưng hắn một lần cuối cùng bên trong băng hàn, lại là không che giấu được.

Nhi tử đều bị xử lý, hắn có thể không hận? Hôm nay để yên, là có Dư Nhược Vi tại.

Nhìn thoáng qua, Đại trưởng lão rời đi phương hướng, La Quan âm thầm quyết định —— thêm chút sức, tiếp tục cố gắng tu luyện, tranh thủ mau chóng xử lý cái này lão cẩu, trảm thảo trừ căn mới có thể ngủ yên tâm.

La Quan tông môn đại khảo kết thúc, hắn tuy chỉ chiến một trận, thanh danh cũng đã khai hỏa, trở thành Thanh Tiêu kiếm tông bên trong công nhận, trẻ tuổi thay mặt người mạnh nhất 1 trong, vô số ánh mắt rơi vào trên người hắn, toát ra thật sâu kính sợ.

Sớm rời trận La Quan, vừa đi ra đại quảng trường phạm vi, Dư Diêu liền vội vàng đuổi theo, mặt mũi tràn đầy đều là không đè nén được hưng phấn.

“La Quan, tốt! !”

“Hôm nay thật đúng là quá hả giận! !”

Đối phương nhà hai cha con này, nàng đã sớm thấy ngứa mắt.

La Quan hành lễ, “Bái kiến Dư sư thúc.”

“Này, giữa chúng ta lạ lẫm cái gì? Ngươi sư tôn bây giờ đi không được, để ta tới nói cho ngươi, về sau không nên tới gần tông môn phía sau núi, liền lưu tại chủ phong an tâm tu luyện, những người còn lại không cần phải lo lắng.”

Dư Diêu hạ giọng, “Muốn ta nói, Phương Thái đầu này lão cẩu, đã có cắn người tâm tư, liền nên sớm đánh chết… Ai, vi vi nói hắn chung quy đối tông môn có công lớn cực khổ, không thể không tội mà tru.”

La Quan gật đầu, “Đa tạ sư thúc nhắc nhở, đệ tử biết.”

“Hắc hắc! Tiểu tử, kế tiếp theo cố lên a, ta xem trọng ngươi.” Dư Diêu muốn nói lại thôi, cười vỗ vỗ La Quan bả vai, quay người rời đi.

Vi vi da mặt non, như biết nàng nói lung tung, tất nhiên sẽ sinh khí.

Người trẻ tuổi sự tình, hay là giao cho bọn hắn mình quyết định đi.

La Quan bị Dư Diêu sau cùng tiếu dung, làm không nghĩ ra, nhưng cũng chưa suy nghĩ nhiều.

Bây giờ, hắn lòng tràn đầy đều là Huyền Quy đề cập, Luyện Khí cảnh còn “Có đường có thể đi”, vội vàng trở lại sơn cốc.

“Lão sư, ngài hiện tại có thể nói đi?”

Ngắn ngủi dừng lại, Huyền Quy thanh âm vang lên, “Tiểu tử, đương kim thế gian tu hành vạch điểm, là lấy luyện khí 10 tầng vì viên mãn, Trúc Cơ cũng là lấy 10 tầng là cực hạn, nhưng ở cổ lão tuế nguyệt trước đó, lại còn có một loại khác, khác biệt cảnh giới tu hành xác định.”

“Luyện khí tầng mười sáu, Trúc Cơ 13 cảnh, đan thành hiển ngũ sắc, thất thải tụ nguyên anh —— đây là cổ luyện khí sĩ con đường tu hành. Nhưng muốn đi con đường này lại cũng không dễ dàng, nó đều tu sĩ nhục thân, hồn phách có cực cao yêu cầu, nếu không không nắm được thể nội quá nhiều pháp lực, một khi mất khống chế hậu quả khó liệu. Mà lại, vượt qua cực hạn về sau, mỗi tầng 1 tăng lên, đều cần hao tổn đại lượng tài nguyên.”

“Ngươi là lấy mạnh nhất võ đạo chi lộ, vượt qua tiên phàm lớn cách, lại tu luyện vĩnh hằng kiếm thể, nhục thân cường độ phù hợp yêu cầu. Đại hung tìm cái hoàn mỹ mồi nhử, câu quỷ cho ngươi chia lãi chỗ tốt, nhưng nhanh chóng tăng lên hồn phách cường độ, cũng miễn cưỡng có thể thực hiện. Về phần tài nguyên, ngươi có long mạch tinh túy nơi tay… Cho nên, vi sư mới có thể cân nhắc, để ngươi đi cổ luyện khí sĩ con đường.”

Luyện khí tầng mười sáu, Trúc Cơ 13 cảnh, đan thành hiển ngũ sắc, thất thải tụ nguyên anh…

La Quan ánh mắt sáng tỏ, trước đó hắn liền biết được, Luyện Khí cảnh, Trúc Cơ cảnh tu luyện, cũng là đang không ngừng đặt nền móng, vì ngưng kết Kim Đan, thai nghén Nguyên Anh mà chuẩn bị.

Hiển nhiên, cái này cổ luyện khí sĩ con đường tu hành, là 1 đầu thông thiên đại đạo, có thể đạt được lực lượng càng thêm cường đại.

Tu luyện độ khó cùng điều kiện, Huyền Quy đã đưa ra, có lẽ sẽ rất gian nan, chỉ khi nào vượt qua, thu hoạch tất

nhiên kinh người.

Trước đó, hắn đi mạnh nhất võ đạo chi lộ, chính là ví dụ tốt nhất.

Nếu không phải như thế, La Quan lại há có thể có được hôm nay, viễn siêu cùng giai siêu cường thực lực, trở thành mọi người ngưỡng vọng mạnh nhất Thiên vương?

“Lão sư, đã đệ tử có cơ hội, kia cũng nên thử một lần.”

“Ta tiếp xuống tu hành, liền đi cái này cổ luyện khí sĩ con đường! !”

Huyền Quy đối này cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, nó hiểu rất rõ La Quan tính cách, tiểu tử này dám xông vào dám liều không chịu thua, có cái kia lòng dạ bổ nhào chí.

“Tốt, tiếp xuống ngươi muốn làm, chính là không ngừng tích lũy, đột phá từng tầng từng tầng cực hạn.”

La Quan lật tay lấy ra ngọc bình, uống một ngụm long mạch tinh túy, nhắm mắt bắt đầu tu luyện.

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy mặt lộ vẻ trầm ngưng, “Đã đi cổ luyện khí sĩ con đường, về sau sẽ phải, hảo hảo hoạch định một chút…”

Tiểu tử này, lại bắt đầu uống long mạch tinh túy!

Lãng phí, thực tế là lãng phí.

Cho dù thu thập, cả một đầu long mạch biến thành long

mạch tinh túy, cứ như vậy tiêu hao xuống dưới, căn bản là chèo chống không đến cuối cùng.

Luyện đan, nhất định phải luyện đan.

Phát huy ra hiệu quả tốt hơn, còn có thể trên diện rộng giảm bớt hao tổn! !

Trừ cái đó ra cũng được nghĩ biện pháp, kế tiếp theo vơ vét tài nguyên tu luyện, miệng ăn núi lở có thể nuôi không ngừng, 1 cái cổ luyện khí sĩ.

Thanh Tiêu kiếm tông tổ đình!

Huyền Quy đáy mắt hiện lên tinh mang, cùng La Quan thực lực mạnh hơn một chút, có lẽ liền có thể tiến vào bên trong, đi tìm tòi hư thực.

Sau đó một đoạn thời gian, La Quan bế quan không ra.

Sau bốn ngày, theo một trận pháp lực ba động, hắn bỗng dưng mở 2 mắt ra.

Đột phá!

Luyện khí 10 tầng.

Dưới tình huống bình thường, hắn sau đó phải làm, chính là điều chỉnh tự thân trạng thái, nếm thử xung kích phá cảnh bước vào Trúc Cơ cấp độ.

La Quan có rõ ràng trực giác, chỉ cần hắn nguyện ý, liền có thể bởi vậy trực tiếp bước vào Trúc Cơ, thực lực sinh

ra trên diện rộng bay vọt.

Thở sâu, hắn đè xuống bản năng bên trong, đối cảnh giới cao hơn khát vọng, tâm thần bình tĩnh lại.

Tiếp tục tu luyện!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 302 : La Quan hưng phấn

Sơn cốc bên trong, Mộ Thanh Kết sắc mặt tái nhợt, ngay tại vừa rồi nàng đột nhiên lại cảm nhận được kia phần, cảm giác cực kỳ đáng sợ ——

Liền như, bị cửu thiên chi thượng thần linh khóa chặt, để nàng rùng mình, bản năng bên trong sinh ra vô tận sợ hãi.

Xảy ra chuyện!

Tuyệt đối xảy ra chuyện!

Mộ Thanh Kết thân thể run rẩy, bởi vì kia phần bị khóa định cảm giác đáng sợ, đột nhiên trở nên rõ ràng hơn…

Không, nói xác thực hơn pháp là, cùng nàng khoảng cách thêm gần.

Thuận tiện như, một loại nào đó không biết kinh khủng tồn tại, ngay tại từng bước một, không ngừng hướng nàng tới gần.

Nhưng ngưng thần cảm giác, nhưng lại không phát hiện được, một chút xíu dị thường.

Nhìn xem đóng chặt động phủ cửa đá, Mộ Thanh Kết do dự mãi, hay là đè xuống gõ cửa suy nghĩ.

La sư huynh bế quan khổ tu, đã ngay cả tiếp theo nửa tháng chưa từng hiện thân, loại này khắc khổ tu luyện thái độ, để nàng có chút khâm phục.

Ngoại nhân chỉ thấy, La sư huynh có được thực lực kinh người, lại làm sao biết hắn vì thế trả giá, bao nhiêu cố gắng.

Đường đường Quỷ giới sứ giả, đều như thế cố gắng tu luyện, áp lực này cũng quá lớn…

Mộ Thanh Kết cười khổ một tiếng, trở lại nhà cỏ bên trong tu luyện, nàng nhất định phải cố gắng, không thể bị sư huynh cho rơi xuống quá xa.

Căn này cây cỏ cứu mạng, nàng nhất định phải ôm chặt!

Thanh Tiêu kiếm tông phía sau núi.

Một chỗ trong tiểu viện, Đại trưởng lão Phương Thái cư trú ở đây, tự nhiên ngày tiến vào phía sau núi về sau, hắn liền lại chưa bước ra qua một bước.

Gian phòng bên trong, trưng bày một bộ băng quan, Phương Lâm thi thể ngay tại phía sau, bị chém đứt đầu lâu, thân thể, đã khâu lại đến cùng một chỗ, nhìn xem liền như ngủ đồng dạng.

“Lâm nhi, ngươi yên tâm đi, cha nhất định sẽ báo thù cho ngươi.”

“Nhanh, rất nhanh, ngươi lại kiên nhẫn vân vân.”

Đại trưởng lão ngồi trên ghế, cửa gian phòng cửa sổ đóng chặt, dù là tại ban ngày bên trong, cũng là âm u khắp chốn.

Thấy không rõ nét mặt của hắn, chỉ có thể cảm nhận được, cặp con mắt kia bên trong băng hàn.

“La Quan!”

“Lão phu nhất định phải ngươi, hối hận làm ra hết thảy.”

“Còn có Dư Nhược Vi… Ngươi cái vong ân phụ nghĩa nữ nhân, lão phu muốn toàn bộ Thanh Tiêu kiếm tông, đều cho con ta chôn cùng!”

Đêm khuya, biển mây đại lục vùng cực nam.

Đứng ở trên không quan sát, liền có thể nhìn thấy 1 cái gần biển xây lên, quy mô kinh người bất dạ chi thành.

Cái này bên trong chính là thánh đô!

Chính là biển mây trung tâm đại lục, hội tụ này phương thiên địa ở giữa, tuyệt đại bộ điểm tu hành cường giả.

Trong đó lấy 4 đại tộc cầm đầu, chấp chưởng lấy thánh đô quyền hành, thực lực thâm bất khả trắc, vì thế nhân kính sợ, tôn sùng.

Cơ gia!

Cung điện kiến trúc nguy nga kéo dài, Thanh Dương đế cung tới so sánh, bất quá là phá ốc phòng ốc sơ sài,

hoàn toàn không thể so sánh nổi.

Cường đại tụ linh pháp trận, phun ra nuốt vào lấy hải lượng thiên địa linh lực, tại mây tiêu phía trên nhấc lên phong vân dũng động, càng có trận trận hào quang không ngừng vẩy xuống.

Giờ phút này, Cơ gia bao la dinh thự bên trong, 1 cái trên quảng trường.

Một tuổi trẻ người hướng về phía trước đạp xuống, ngập trời kiếm minh bỗng dưng vang lên, tại đỉnh đầu hắn phía trên lại có kiếm ảnh hiển hiện, đáng sợ uy thế quét ngang thập phương.

Như La Quan ở đây một chút liền có thể nhận ra, người trẻ tuổi kia đỉnh đầu kiếm ảnh, thình lình chính là ngày ấy Long Môn sơn bên trên, bị hắn giết chết Tề Thương chỗ triệu hồi ra kiếm hồn.

Mà người trẻ tuổi kia, cùng tử quỷ kia Tề Thương, mặt mày ở giữa lại cũng giống nhau đến mấy phần.

Kiếm hồn bạn người có đại khí vận hàng thế, bỏ mình mà kiếm hồn ẩn nấp, quay về giữa thiên địa , chờ đợi lần tiếp theo luân hồi…

Hiển nhiên, việc này có ẩn tình khác.

Sưu ——

Kiếm hồn lóe lên, chui vào người trẻ tuổi giữa lông mày, hắn mở 2 mắt ra, đối quảng trường bên ngoài chờ đợi

người hành lễ, “Nhi tử bái kiến phụ thân.”

Quảng trường trong bóng tối, đi tới 1 thanh bào cao quan khuôn mặt nghiêm túc trung niên nhân, chính là vị kia Cơ gia nhị gia, Nguyên Anh cảnh cường giả Cơ Thường Thanh.

“Thần nguyên, đạo này kiếm hồn vốn nên tại nuôi trong cơ thể, lại ôn dưỡng một đoạn thời gian, thôn phệ nó hồn phách, tinh huyết về sau, lại từ ngươi luyện hóa, như thế có thể khiến kiếm hồn hai lần thức tỉnh, nhưng cũng tiếc…” Hơi dừng một chút, Cơ Thường Thanh nói: “Ngươi bây giờ, nhưng cảm nhận được không ổn?”

Cơ Thần Nguyên lắc đầu, “Hơi có chút ảnh hưởng, vấn đề không lớn.” Ánh mắt của hắn chớp lên, “Chỉ bất quá, giết chết nuôi thể người, đối kiếm hồn tạo thành nhất định tổn thương, nó đã hình thành chấp niệm, tất yếu giết chết người này, mới bằng lòng triệt để cùng ta tan về một thể.”

Cơ Thường Thanh nói: “Việc này đơn giản, vi phụ cái này liền sai người, hướng Thanh Tiêu kiếm tông tạo áp lực, buộc bọn họ đem người đưa đến thánh đô.”

Cơ Thần Nguyên nói: “Thanh Tiêu kiếm tông dù đã xuống dốc, nhưng chung quy hay là 12 ngày cửa 1 trong, việc này truyền ra khó tránh khỏi có hại Cơ gia danh dự.”

Hơi dừng một chút, tiếp tục nói: “Nghe nói người kia gọi La Quan, đem tham gia sau đó không lâu thiên hải thịnh yến, đến lúc đó nhi tử tự sẽ xuất thủ, đem nó chém

giết… Cũng như thế, vì ta kia chưa từng thấy qua đệ đệ, báo thù rửa hận.”

“Cũng tốt, vậy liền tùy ngươi tâm ý đi.” Cơ Thường Thanh gật gật đầu, cũng không vì hắn, mà có nửa điểm dị dạng.

Bởi vì, bị giết chết Tề Thương, vốn là chỉ là 1 viên chú định, sẽ bị bỏ qua quân cờ.

Cũng nguyên nhân chính là này ngày đó Long Môn sơn bên trên, Dư Nhược Vi xuất kiếm về sau, Cơ Thường Thanh mới có thể tuỳ tiện dừng tay.

Quân cờ nha…

Chết cũng liền chết rồi, cũng không trọng yếu!

Cơ Thường Thanh rời đi, trên quảng trường, Cơ Thần Nguyên có chút cúi đầu, bộ mặt biểu lộ giấu kín tại bóng tối ở giữa.

Hắn vừa rồi nói bất quá lấy cớ, nguyên nhân thực sự là ——

Kiếm hồn báo cho hắn, tại La Quan thể nội phát giác được mặt khác 1 đạo, cực kỳ mạnh mẽ kiếm chi bản nguyên, như có thể đem nó giết chết, thôn phệ, kiếm hồn lực lượng sẽ đạt được tăng lên cực lớn.

“Khác 1 đạo kiếm chi bản nguyên sao?” Cơ Thần Nguyên nhếch miệng lên cười lạnh, vật này hắn nhất định phải được, lại không thể để Cơ gia biết được.

Dù sao hắn đạt được kiếm hồn, việc này tại Cơ gia đời thứ 3 đã dẫn phát bất mãn, như mới kiếm chi bản nguyên như bị phát hiện, tất nhiên không thể lại cho hắn.

Cho nên, Cơ Thần Nguyên không muốn gia tộc xuất thủ, hắn tình nguyện yên tĩnh chờ đợi, đợi đến thiên hải thịnh yến mở ra.

Đến lúc đó tìm lý do giết chết La Quan chính là… Đối điểm này, Cơ Thần Nguyên lòng tin mười phần.

Cái gì mạnh nhất Thiên vương? Ở trước mặt hắn, bất quá gà đất chó sành!

Chỉ chớp mắt, thời gian lại qua nửa tháng.

Trong động phủ, La Quan mở 2 mắt ra, trên mặt lộ ra cười khổ.

Luyện khí tầng 13!

Rất rõ ràng, đột phá luyện khí 10 tầng cực hạn về sau, đột phá cần thiết thời gian, đang không ngừng gia tăng.

Đem đối ứng, long mạch tinh túy hao tổn, cũng theo đó phóng đại.

Mắt nhìn tình hình bên dưới huống, nghĩ đột phá luyện khí tầng mười sáu, chí ít còn phải gần 1 tháng.

Nội thị trạng thái dưới, có thể thấy rõ ràng, thiên địa bát ngát ở giữa, tầng mây đã trở nên dày mật đến cực điểm,

lại cho người ta một loại cơ hồ ngưng tụ thành thực chất cảm giác.

Lăn lộn ở giữa, sền sệt mà nặng nề!

Dù chưa đột phá Trúc Cơ cảnh, nhưng pháp lực phẩm chất theo số lượng không ngừng tăng trưởng, ngay tại dần dần thuế biến.

Đây cũng là bây giờ La Quan tốc độ tu luyện, giảm mạnh nguyên nhân 1 trong.

Vĩnh hằng kiếm thể ban cho thân thể cường hãn, đủ để dung nạp càng nhiều pháp lực, có thể tu luyện đến hôm nay, La Quan cảm thấy một tia lực bất tòng tâm —— hồn phách cường độ, chung quy vẫn là kém một chút.

Tiểu Mộ a, ngươi khoảng thời gian này biểu hiện, thật đúng là để người tiến vào thất vọng, làm sao vẫn, cũng không có động tĩnh đâu?

Lại tiếp tục như thế, ta tu luyện đều muốn thụ ảnh hưởng!

Đúng lúc này, tiếng đập cửa đột nhiên vang lên, La Quan ánh mắt sáng lên, phất tay áo mở ra động phủ cửa đá.

Vừa bị nhắc tới Mộ Thanh Kết, bây giờ ngay tại ngoài cửa, sắc mặt trắng bệch sợ xanh mặt lại.

“Sư huynh, sư huynh cứu mạng! !”

La Quan một chút liền cười, hắn phát hiện đem Mộ Thanh Kết lưu lại, thực tế là 1 cái, lại chính xác bất quá quyết định.

Đại hung nữ nhân này, quả nhiên là tốt ánh mắt! !

“Khục… Mộ sư muội yên tâm, chỉ cần ta tại cái này bên trong, liền không có quỷ vật có thể tổn thương ngươi?”

“Nó ở đâu? Lại là đến trả thù? Cái này không trọng yếu, nhanh đem nó kêu đi ra, sư huynh hiện tại liền thay ngươi diệt nó!”

Mộ Thanh Kết: …

Nguyên bản trong lòng còn thấp thỏm, trì hoãn La Quan tu luyện, có thể hay không bị giận chó đánh mèo.

Hiện tại, nàng một chút liền sẽ không.

Làm sao La sư huynh xem ra, 1 bộ hưng phấn không thôi bộ dáng? ? Kia vẻ mặt kích động, để nàng đều có chút mơ hồ vòng.

“Ây… Cái kia, ta cũng không biết… Quỷ vật ở đâu…”

La Quan nhíu mày, ngươi có ý tứ gì? Đùa ta chơi đâu! !

Phát giác được hắn ánh mắt bên trong bất thiện, Mộ Thanh Kết vội vàng giải thích, “Không, không phải như vậy, sư huynh ngươi nghe ta nói…”

Một lát sau, rốt cục giải thích rõ ràng Mộ Thanh Kết, mặt

mũi tràn đầy hoảng sợ, “Sư huynh, đây là lần thứ 3, một lần so một lần tới gần, cho ta cảm giác nó bây giờ ngay tại bên cạnh ta… Ta thậm chí đều có thể nghe tới, đến từ tiếng hít thở của nó, ngay tại bên tai.”

Nàng rùng mình một cái, sắc mặt càng phát ra trắng bệch, “Thật đáng sợ! Thật quá dọa người! Ta chưa từng gặp được khủng bố như vậy đồ vật, sư huynh ngươi nhất định phải cứu ta!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 303 : Quỷ giới sứ giả đến

Không hề nghi ngờ, lần này là cái đại gia hỏa.

La Quan triệt để hưng phấn!

Hắn hiện tại, chính phát sầu hồn phách cường độ không đủ, đến quỷ vật càng hung mãnh, vậy liền đại biểu cho càng nhiều hồn phách bản nguyên.

“Yên tâm, có sư huynh ở đây, tới một cái chết một cái, đến 2 cái chết một đôi, nhất định hộ ngươi chu toàn!” La Quan ánh mắt nhu hòa, nhìn Mộ Thanh Kết ánh mắt, tựa như là nhìn 1 cái bảo bối, “Đừng sợ, ngươi nên ăn một chút nên uống một chút, nhưng tuyệt đối đừng đói gầy.”

Gầy, lỡ như liền không có lực hấp dẫn đây?

Tiểu Mộ a, nhưng phải trắng trắng mập mập!

Rất cảm động.

Mộ Thanh Kết sắp khóc, từ nhỏ đến lớn bởi vì âm u chi thể nguyên nhân, chưa từng có người nào đối nàng tốt như vậy qua.

La sư huynh, thật sự là một người tốt a!

Anh tuấn lại soái khí, tu vi còn như thế mạnh.

“Sư… Sư huynh… Ngươi đối ta quá tốt… Ta… Ta thực tế không thể báo đáp… Chỉ có thể…”

La Quan biến sắc, “Dừng lại!”

Hắn đầy người chính khí, trầm giọng nói: “Ngươi đem La mỗ nhìn thành người nào rồi? Lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn? Mang theo ân cầu báo? Hừ! Về sau loại lời này, cũng không tiếp tục muốn nói, ta cũng chỉ là 1 cái thuần túy, lấy giúp người làm niềm vui hạng người, không cầu bất luận cái gì hồi báo.”

Mộ Thanh Kết một mặt hổ thẹn, “Là ta sai… Sư huynh ngươi thật tốt… Ô ô ô, ta về sau cái gì tất cả nghe theo ngươi!”

La Quan lặng lẽ bôi một vệt mồ hôi lạnh, tiểu nha đầu liền ngươi cái này tấm phẳng bộ dáng, còn muốn chiếm ta tiện nghi? Ngươi tại nghĩ cái rắm ăn!

Thành thành thật thật, làm tốt ngươi mồi nhử làm việc, chúng ta đôi bên cùng có lợi, đây mới là chuyện đứng đắn.

“Khục! Đi, sư huynh không so đo với ngươi.” La Quan nghĩ nghĩ, tiếp tục nói: “Ngươi cảm thấy, nó lúc nào sẽ động thủ?”

Mộ Thanh Kết rụt cổ một cái, “Tùy thời… Nhưng đại khái sẽ ở buổi tối đi, dù sao quỷ vật đồng dạng đều thích, tại ban đêm hoạt động.”

“Hay là cẩn thận một chút thì tốt hơn, từ giờ trở đi ngươi

liền đi theo bên cạnh ta, cái kia đều không cần đi.” La Quan liếm liếm khóe miệng, “Chúng ta chờ nó đến!”

Thanh Tiêu kiếm tông mới ngoài sơn môn, hôm nay đến 1 cái lão ông, hắn ngẩng đầu nhìn một chút, đỉnh đầu cực nóng mặt trời, đáy mắt hiện lên một tia chán ghét.

“Thời tiết này, thật là khiến người ta toàn thân không thoải mái.”

“Được rồi, đã đã tìm tới nha đầu kia, cũng không kém một chút thời gian.”

Hắn quay người rời đi.

Rất nhanh, trời tối.

Lão ông không biết từ cái kia bên trong đi ra đến, nhìn về phía Thanh Tiêu kiếm tông.

Hắn cất bước hướng về phía trước, thân ảnh mơ mơ hồ hồ, tại bóng đêm ở giữa như ẩn như hiện, đi thẳng tới hộ tông đại trận bên ngoài, lại cũng không bị người phát giác.

Đưa tay hướng về phía trước nhấn một cái, một đoàn hắc vụ hiện lên, liền tại hộ tông trên đại trận, trực tiếp mở một cái thông đạo.

Lão ông cất bước tiến vào bên trong, một đường không có kinh động bất luận kẻ nào, liền tới đến chủ phong bên trên.

Hắn hít vào một hơi, trên mặt lộ ra một tia mê say, “Âm u chi thể hương vị, huyết mạch so ta nghĩ, thế mà càng thêm tinh thuần.”

“Không tệ, không tệ!”

Rất nhanh, lão ông đi tới ngoài sơn cốc, bắt chước làm theo thuận lợi tiến vào bên trong.

Chỉ một chút, liền khóa chặt nhà cỏ bên trong, chính thấp thỏm lo âu Mộ Thanh Kết.

“Sư huynh!”

“Hắn đến, hắn đến rồi!”

Mộ Thanh Kết bị hù kêu to.

Sau một khắc, phô thiên cái địa âm hàn khí cơ, nháy mắt bao phủ cả tòa sơn cốc, đem nơi đây trong ngoài ngăn cách, không thể bị ngoại giới cảm giác.

“Khặc khặc —— “

Cười lạnh một tiếng, từ nhà cỏ ngoại truyện đến, “Tiểu nha đầu, đến tột cùng là ai một mực che chở ngươi? Để hắn cút ra đây chịu chết!”

Thân là đường đường Quỷ giới sứ giả, hắn 10,000 năm âm thọ kỳ hạn, các nơi Quỷ vương nhao nhao tiến vào hiến. Nhưng thái an thành Quỷ vương tặng lễ, lại đem mạng của mình đều bỏ vào… Chuyện này, hắn nếu không tiến hành để ý tới, ngày sau ai còn vì hắn tận

tâm?

Cho nên, Quỷ giới sứ giả phân ra đạo ý niệm này, nhập thân vào cái này lão ông trên thân, tự mình đến đến Thanh Tiêu kiếm tông.

Ngược lại là muốn nhìn, hiện thế bên trong đến cùng là ai, dám không nể mặt hắn!

Sinh sinh thôn phệ thái an thành Quỷ vương? Hư hư thực thực thông thiên quỷ vật?

Hừ hừ!

Liền xem như thật, tại hắn Quỷ giới sứ giả trước mặt, cũng chỉ có quỳ xuống đất kêu rên một đường.

Thật sự cho rằng chấp chưởng bộ điểm Quỷ giới bản nguyên, là nói đùa?

Bản tôn chỗ, vạn quỷ cúi đầu!

Hôm nay, liền muốn giết gà dọa khỉ, để cho thế gian hết thảy quỷ vật đều biết, Quỷ giới sứ giả uy nghiêm không dung nửa điểm khiêu khích.

Ai dám xúc phạm, ai liền phải chết!

Nhà cỏ từ bên trong mở ra, La Quan cất bước mà ra, ánh mắt rơi vào lão ông trên thân, trong đó hưng phấn, nóng bỏng, để Quỷ giới sứ giả ngẩn ngơ.

Tiểu tử này, sợ không phải có cái gì bệnh nặng? Còn là

bị dọa sợ!

Chợt, lại từ cảm thấy một trận nổi nóng.

Bởi vì ánh mắt này, để hắn cảm nhận được, thật sâu mạo phạm.

Hèn mọn, nhỏ yếu sâu kiến.

“Muốn chết!”

Quỷ giới sứ giả đưa tay một nắm, hư không bỗng dưng ngưng tụ ra 1 trương mặt quỷ, mở ra dữ tợn miệng lớn, trực tiếp cắn xé mà tới.

La Quan sắc mặt biến hóa, nói thầm một tiếng thật mạnh, Mộ Thanh Kết nha đầu này chiêu quỷ bản sự, thật sự là càng ngày càng lợi hại.

Nhưng không có nghĩ đến, chính là bởi vì ngay cả tiếp theo có cường đại quỷ vật bị xử lý, mới trêu chọc đến, chân chính Quỷ giới sứ giả.

Trình độ nào đó nói, đây cũng là lý quỷ gặp lý quỳ.

“Đại hung tỷ, nên ngài xuất thủ!”

La Quan trên cổ tay, quấn quanh lấy lạnh buốt sợi tóc, giờ phút này đột nhiên bộc phát ra cuồn cuộn quỷ khí, lại ngưng tụ ra 1 tôn Quỷ vương thân ảnh.

Nhìn quen mắt!

Không sai, chính là ngày đó tại Quỷ giới hình chiếu bên trong, kia ngồi ngay ngắn bạch cốt trên vương vị Quỷ vương.

Trước mắt một màn, nháy mắt chọc giận Quỷ giới sứ giả, lão ông giận quá thành cười.

Ăn ta người, còn cầm bộ dáng này hiện thân, quả thực chính là trắng trợn khiêu khích!

Rống ——

Quỷ vương rít lên một tiếng, bỗng nhiên 1 quyền đánh ra, lão ông nhe răng cười khuôn mặt hơi dừng lại, đáy mắt hiển hiện một tia ngưng trọng.

Có chút thực lực!

Khó trách có thể ăn hết thái an thành Quỷ vương, hiện thế bên trong khi nào lại nhiều, như thế 1 tôn khủng bố quỷ vật?

Táng diệt thâm uyên? ? Tử vong biển sâu? ?

Không đúng!

2 phe này Quỷ đạo thế lực, nổi danh cường đại quỷ vật hắn cũng biết, lại không trước mắt cái này số 1.

Mặc kệ!

Đem nó xử lý, sau khi thôn phệ tìm kiếm ký ức, tự nhiên liền có thể biết được lai lịch.

Lão ông thở sâu một bước đạp xuống, vô tận quỷ khí phá thể mà ra, một nháy mắt ở bên ngoài cơ thể hắn ngưng tụ ra, 100 trượng dữ tợn quỷ ảnh.

Ầm ầm ——

2 đạo to lớn quỷ vật, nháy mắt chém giết đến cùng một chỗ, lực lượng kinh khủng xung kích, khiến cả tòa sơn cốc đều tại rung động.

Cũng may xuất thủ trước đó, Quỷ giới sứ giả phong ấn phiến khu vực này, nếu không động tĩnh lớn như vậy, đã sớm kinh động Thanh Tiêu kiếm tông.

La Quan nhíu mày, tối nay sự tình phát triển, cùng hắn trong tưởng tượng khác biệt?

Trước mắt tôn này quỷ vật, bám vào nhân thân đi thẳng tới Thanh Tiêu kiếm tông, tuy nói đích xác lợi hại, nhưng lấy đại hung trước đó triển lộ uy năng mà nói, muốn trấn áp hắn không khó.

Làm sao liền biến thành, một trận gian nan đại chiến?

Không thích hợp! !

La Quan trước tiên lui sau mấy bước, tránh cho bị 2 tôn quỷ vật đại chiến tác động đến, nhìn kỹ một hồi, hắn đột nhiên ánh mắt chớp lên.

Đại hung đang cố ý thế yếu? Không sai, nàng căn bản cũng không có, xuất ra thực lực chân chính, huyễn hóa

ra tôn này quỷ vật, hiển nhiên chính là cái ngụy trang.

Nàng muốn làm gì? ?

Đúng lúc này, Huyền Quy yếu ớt thanh âm vang lên, “Đại hung nữ nhân này thật âm hiểm a, nàng là sợ đem rau hẹ cho cắt sợ.”

La Quan ánh mắt sáng lên, trên mặt tươi cười.

Âm hiểm?

Âm hiểm mới tốt a!

Nếu không dạng này, hắn như thế nào chia lãi chỗ tốt?

Cái này cổ luyện khí sĩ con đường tu hành, thế nhưng là quá khó đi, hắn nhu cầu cấp bách Quỷ giới các đại lão, liên tục không ngừng tặng đầu người, như thế mới có thể giúp hắn đại đạo tiến lên.

—

—

—

—

—

—

Chương 304 : Bị cướp đoạt Quỷ giới quyền hành

Trong sơn cốc, một tiếng thống khổ tru lên vang lên, lão ông trợn to tròng mắt, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin.

Rõ ràng bản tôn đại chiếm thượng phong, mắt thấy liền có thể đem trước mắt quỷ vật xử lý, làm sao chỉ chớp mắt, liền bị người cho đánh lén rồi?

Hắn gắt gao tiếp cận, đối diện quỷ vật thân ảnh, liền thấy nó hơn phân nửa thân thể nổ tung, bây giờ cũng là nửa chết nửa sống.

Quỷ đạo bí pháp? Bản mệnh thần thông?

Đáng ghét!

Liền kém một chút, ngươi chờ đó cho ta, chuyện này tuyệt đối không xong.

Lạch cạch ——

Lão ông ngã xuống đất, thất khiếu chảy máu mà chết, thi thể ngã xuống đất nháy mắt, liền nhanh chóng hư thối biến thành một vũng máu, trực tiếp dung nhập đại địa không gặp.

Quỷ giới, thông thiên quỷ thành!

Hiện thế neo điểm, tiếp nhận Quỷ giới cùng dương gian

đầu mối, chí cao vô thượng Quỷ giới sứ giả đại nhân, ngay tại cử động lần này xử lý 10,000 năm âm thọ.

Thập phương Quỷ vương cùng nhau đến chúc, đem trắng trợn chúc mừng 1 tháng, vì sứ giả đại nhân tiến vào dâng quà chúc thọ.

“Thương u quỷ vương, tiến vào hiến đồng nam đồng nữ vong hồn các 100, chúc mừng làm tôn vạn thọ vô cương!”

“Trời thác Quỷ vương, tiến vào hiến âm u chi thủy 2 bình, vì làm tôn vạn thọ thêm vui!”

“Đỏ viêm Quỷ vương, tiến vào hiến dương thế huyết thực 3,000, chúc làm tôn quát tháo vạn cổ, thọ cùng trời đất!”

…

Rộng lớn đại điện bên trong, một thân cao 100 trượng, miệng vô cùng lớn quỷ vật, không ngừng lớn tiếng tụng niệm lấy các phương tiến vào hiến hạ lễ.

Thỉnh thoảng có từng tôn Quỷ vương, tiến vào trong đại điện, cung kính quỳ rạp trên đất.

Thượng thủ vài chỗ ngồi vào phân loại, mỗi chỗ đều ngồi ngay thẳng, 1 đạo uy áp như biển khủng bố thân ảnh.

Nhất cử nhất động, đều dẫn tới giữa thiên địa quỷ khí sôi trào, khiến các phương quỷ vật kính sợ không thôi.

Bọn hắn đều là Quỷ giới bên trong, cường đại nhất thông thiên Quỷ vương, hôm nay đến đây bái chúc.

Ở giữa chủ vị, 1 nhân thân xuyên đế bào đầu đội mặc ngọc đế quan, khóe miệng mỉm cười đang cùng chúng thông thiên Quỷ vương trò chuyện.

Đột nhiên, hắn nhíu mày một cái, quanh thân tia sáng bỗng nhiên vặn vẹo, như không chịu nổi tâm hắn tự biến hóa.

1 tôn thông thiên Quỷ vương nói: “Làm Tôn đại nhân, đã xảy ra chuyện gì?”

Quỷ giới sứ giả khoát khoát tay, “Không sao, hiện thế bên trong một điểm phiền toái nhỏ, chúng ta uống rượu.”

Nhưng đáy mắt, lại hiện lên một tia kinh sợ!

Ngay tại vừa rồi, hắn 1 đạo ý niệm phân thân, lại bị xử lý.

Đáng chết!

Việc này nếu để người biết được, hắn tất mất hết mặt mũi, đường đường Quỷ giới sứ giả, lại bị vừa hiện thế bên trong quỷ vật xử lý phân thân.

Càng quan trọng chính là, hắn thế mà mất đi một điểm… Đáng ghét, loại chuyện này, quả thực chính là vô cùng nhục nhã.

Hừ!

Vạn thọ chi yến đã mở, bây giờ đông đảo thông thiên Quỷ vương xuất hiện, hắn không tốt lại ra tay, để tránh bị bọn hắn phát giác, sinh ra không tất yếu phong ba.

Đợi vạn thọ lớn chúc kết thúc, lại đi xử lý việc này.

Đúng lúc này, thông thiên quỷ thành trên không, bỗng dưng vang lên oanh minh.

Lại có một khuôn mặt từ đó nổi lên, rộng lớn thanh âm truyền ra, “Chín đêm, bản tôn hôm nay đến đây, chúc mừng ngươi 10,000 năm âm thọ.”

Một đám thông thiên Quỷ vương, vội vàng đứng dậy hành lễ, “Ta cùng bái kiến giới tôn!”

Quỷ giới sứ giả đứng dậy, mặt lộ vẻ tiếu dung, “Đa tạ giới Tôn đại nhân, ngài có thể tự mình đến, là chín đêm lớn lao vinh hạnh.”

Một lát sau, một đám thông thiên Quỷ vương, thức thời chủ động thối lui.

Chỉ để lại Quỷ giới sứ giả cùng giới tôn, 2 người ngồi đối diện nhau.

Giới tôn bên ngoài hiển hiện, là một đoàn nhúc nhích hắc vụ, thấy không rõ trong đó chân dung, hắn nói khẽ: “Chín đêm, bản tôn hôm nay đến đây, còn có một việc muốn xin ngươi hỗ trợ.”

Quỷ giới sứ giả nói: “Mời giới tôn phân phó.”

“Ta muốn ngươi tại hiện thế, nghĩ cách tìm tới 1 người, giết hắn đoạt nó hồn phách, mang về Quỷ giới bên trong.” Hắc vụ chấn động, một sợi quỷ khí bay ra.

Quỷ giới sứ giả thu nạp về sau, cung kính nói: “Ta đã ghi nhớ người này hồn phách khí tức, đợi trở về hiện thế về sau, liền sẽ phát động thập phương quỷ vật dò xét, một khi phát hiện người này, ta sẽ đích thân xuất thủ, hoàn thành giới Tôn đại nhân phân phó.”

“Rất tốt, sự tình giao cho ngươi, bản tôn liền yên tâm.”

Thanh Tiêu kiếm tông.

La Quan trước trấn an một trận, bị dọa sợ Mộ Thanh Kết, vội vàng tiến vào động phủ.

Đợi cửa đá quan bế, chỗ cổ tay lập tức ý lạnh đại thịnh, tóc phun ra một cỗ tinh thuần hồn phách bản nguyên, dung nhập vào La Quan thể nội.

Hắn nhắm mắt lại, một lát sau lại mở ra, lập tức một trận tinh mang phun trào!

Lúc này, La Quan người tại động phủ, lại có thể mơ hồ cảm nhận được, đến từ Mộ Thanh Kết khí tức ba động.

Hồi hộp, bất an, cảm kích, nghĩ mà sợ… Cùng các cảm xúc xen lẫn, thậm chí có thể “Nghe” đến, tiếng tim đập của nàng.

Lại tiếp tục hướng bên ngoài, trong đêm tối gió thổi cỏ lay, côn trùng thử nghĩ tại ban đêm hoạt động, lá cây lượn vòng lấy từ giữa không trung rơi xuống… Phương viên trong phạm vi trăm thước, tất cả mọi thứ lại đều tại cảm giác bên trong, so mắt thường nhìn thấy càng thêm rõ ràng, nhạy cảm.

Rất hiển nhiên, hấp thu hết phần này hồn phách bản nguyên về sau, hắn hồn phách trở nên càng thêm cường đại.

Hả?

Không đúng, tựa hồ còn nhiều một điểm gì đó? !

La Quan nhíu mày, nếm thử nửa ngày, rốt cục tại trên đầu ngón tay, ngưng tụ ra 1 viên cây kim lớn nhỏ đen nhánh điểm sáng.

Nó đứng lơ lửng giữa không trung, liền như một loại nào đó chất lỏng, theo sự xuất hiện của nó, xung quanh tia sáng đột nhiên ảm đạm, tựa như là bị nó nuốt chửng lấy, hấp thu.

Âm hàn mà mênh mông, chỉ có trước mắt hơi tiểu nhân một điểm, lại có tựa như ẩn tàng, nguyên một cái mênh mông vô ngần hải dương.

Vô biên vô hạn, rộng lớn mà uy nghiêm!

“Lão sư, đây là vật gì?”

Huyền Quy trầm mặc hồi lâu, mới chậm rãi lên tiếng, “…

Quỷ giới quyền hành!”

Thanh âm bên trong, có rõ ràng chấn động, hiển nhiên trước mắt một màn, cũng nằm ngoài dự đoán của hắn, .

Tình huống như thế nào?

Vừa rồi kia lão ông, đúng là Quỷ giới sứ giả? ! Trừ cái này hiện thế neo một chút ra, không có quỷ vật có thể mang theo Quỷ giới quyền hành, giáng lâm đến nhân gian.

Nhưng coi như hắn là Quỷ giới sứ giả, bị xử lý cũng bất quá chỉ là, không có ý nghĩa chỉ là ý niệm phân thân, làm sao liền rơi bảo rồi?

La Quan trừng mắt, “Cái gì? ! Quỷ giới quyền hành? Lão sư ngài sẽ không phải, là tính sai đi!” Hắn chỉ là Luyện Khí cảnh Nhân tộc tiểu tu sĩ, thế mà đoạt đến Quỷ giới quyền hành? Quả thực là không hợp thói thường! !

“Vi sư sẽ không nhìn lầm.” Huyền Quy trầm mặc một chút, đột nhiên nói: “Tiểu tử ngươi, có phải là giấu diếm ta cái gì… Không nên a, ngươi ta bây giờ trạng thái, nếu có vấn đề ta đã sớm phát giác được.”

“Kỳ quái, không phải là đại hung làm? ? Thế nhưng không đúng, cái này Quỷ giới quyền hành cùng hiện thế có quan hệ, nàng căn bản là không có cách chạm đến.”

“Không nghĩ ra, thực tế là không nghĩ ra!”

La Quan trầm mặc, hắn hít một hơi, “Lão sư, thứ này đối

ta, sẽ không phải có cái gì ảnh hưởng a?”

“Ngươi cứ nói đi?” Huyền Quy cười lạnh, “Đây chính là Quỷ giới quyền hành, là Quỷ giới sứ giả chỗ đứng căn bản, dù là chỉ có một chút xíu, đều tuyệt không có khả năng xói mòn bên ngoài.”

“Tiểu tử, ta nhìn về sau Mộ Thanh Kết câu quỷ mồi nhử thân phận, nên do ngươi tự mình đảm nhiệm… Quỷ giới sứ giả là nhất định sẽ tới tìm ngươi!”

Quỷ giới sứ giả…

Cái này xưng hào đại biểu thân phận, Huyền Quy đã báo cho hắn.

La Quan chau mày, đáy mắt lộ ra nặng nề, đúng lúc này quấn quanh ở tay hắn cổ tay chỗ lạnh buốt sợi tóc, đột nhiên gấp mấy lần.

Đại hung ý tứ này, là giao cho nàng? ? Không sai!

Ta còn có đại hung! !

Lấy nữ nhân này thân phận, sao lại không nhận ra Quỷ giới sứ giả? Lại nghĩ tới trước đó, đại hung cố ý yếu thế, ẩn tàng thực lực chân chính…

Có vẻ như, Quỷ giới sứ giả đã, rơi vào đến cái nào đó cạm bẫy.

Hẳn là nữ nhân này, là muốn đi săn Quỷ giới sứ giả? !

Vừa nghĩ đến đây, La Quan một trái tim phanh phanh nhảy, nhanh lên đem phỏng đoán nói cho Huyền Quy.

Nó trầm mặc liên tục, trầm giọng nói: “Thật có khả năng… Hắc, nữ nhân này, là thật lớn mật!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 305 : Đột phá Trúc Cơ cảnh

La Quan vuốt vuốt mi tâm, hắn đã cảm nhận được, cùng các đại lão đến gần về sau, mang đến thân bất do kỷ.

Liền tỉ như trước mắt sự tình, đại hung muốn đi săn Quỷ giới sứ giả, hắn chính là đoán được, cũng chỉ có thể bất lực đứng ngoài quan sát.

Nhưng 2 vị đại lão ở giữa tranh đấu, há lại sẽ đơn giản? Dù chỉ là một chút xíu gợn sóng, cũng đủ để cho hắn vạn kiếp bất phục…

La Quan có thể làm sao?

Thở dài một hơi còn là tu luyện đi, tranh thủ mau chóng trở nên càng mạnh, cùng loại chuyện hôm nay, ngày sau tất nhiên sẽ còn phát sinh.

Sau bốn ngày, La Quan đột phá tới luyện khí 14 tầng.

Lại 5 ngày, luyện khí mười lăm tầng.

Lại 7 ngày, luyện khí tầng mười sáu!

Hoặc là bởi vì, hấp thu hết Quỷ giới sứ giả ý niệm phân thân, chỗ “Quà tặng” hồn phách bản nguyên, hồn phách lực lượng đại trướng, tu luyện tiến triển so trong dự đoán nhanh.

Bá ——

Trong động phủ, La Quan mở 2 mắt ra, trên mặt tươi cười.

Luyện khí viên mãn!

Sau đó chính là điều chỉnh trạng thái, tranh thủ nhất cổ tác khí, đột phá tới Trúc Cơ cảnh.

“La Quan, tuy nói Kim Đan cảnh trước đó, tu sĩ đột phá không nhận thiên kiếp chế ước, nhưng vẫn có một ít quấy nhiễu nhân tố tồn tại, ngươi vẫn là phải cẩn thận chút.” Huyền Quy thanh âm vang lên, cho hắn nhắc nhở.

La Quan gật đầu, “Đệ tử biết.”

Hắn thở sâu 2 mắt nhắm lại, sau một khắc thể nội pháp lực lập tức sôi trào.

Ầm ầm ——

Kia tiếng nổ lớn, liền như cuồn cuộn giang hà chảy xiết!

Nội thị trạng thái dưới, thiên địa bát ngát ở giữa, trên bầu trời kia dày mật mây tầng, lúc này kịch liệt lăn lộn.

Giữa thiên địa âm u khắp chốn, mà cái này liền lúc này… Gió bắt đầu thổi!

Ô ô ——

Là phong thanh tại kêu khóc, cũng không biết vì sao

truyền vào trong tai, nhưng lại làm kẻ khác từ đáy lòng sinh ra một tia hồi hộp.

Đột nhiên, từng đạo thân ảnh mơ hồ tại trong cuồng phong hiển hiện, bọn hắn thất khiếu chảy máu, mặt mũi tràn đầy đều là vặn vẹo, oán độc.

“La Quan, trả mạng cho ta!”

Một tiếng tru lên bỗng dưng vang lên, thân ảnh này là… Phương Lâm.

Hắn dẫn theo đầu của mình, cái cổ đoạn chỗ máu tươi không ngừng tuôn ra, khiến người rùng mình.

“Trả mạng cho ta!”

Lại một tiếng gào thét, là Tề Thương.

Mà tại bọn hắn về sau, còn có lít nha lít nhít vô số người, đều tại oán độc gào thét.

“Trả mạng cho ta!”

“Trả mạng cho ta!”

La Quan nhìn thấy rất nhiều, hắn cơ hồ đã lãng quên thân ảnh.

Tỉ như tại Kỳ Liên sơn mạch bên trong, chết ở trong tay hắn Ngô Cẩn Ngôn, lại tỉ như Giang Ninh thành bên ngoài, bị hắn xử lý từ biển.

Những người này, đều là chết tại La Quan trong tay.

Nguyên lai, ta đã giết nhiều người như vậy.

Nhưng… Thì tính sao? Giết các ngươi, là bởi vì các ngươi đáng chết.

Ta La Quan, không có nửa điểm áy náy bất an!

Chết đều chết rồi, bây giờ còn dám nhảy ra, ý đồ hỏng tâm cảnh ta tổn hại ta tu hành? Hừ hừ, các ngươi thật sự là thật to gan!

Ầm ầm ——

Lăn lộn trong tầng mây, đột nhiên vang lên nổ vang rung trời, từng đạo lôi đình nổ tung, hủy diệt lôi đình chi lực quét ngang thập phương.

“A! La Quan ngươi chết không yên lành!”

“Chúng ta dưới đất chờ ngươi!”

“Ngươi sớm muộn sẽ gặp báo ứng!”

Tru lên, nguyền rủa bên trong, kia lần lượt từng thân ảnh, tại lôi đình phía dưới toàn bộ chôn vùi.

Sau đó, trời mưa!

Rầm rầm ——

Mưa rào xối xả, tại mặt đất hội tụ thành dòng suối nhỏ,

lại rót vào cùng một chỗ, liền biến thành 1 cái hồ nhỏ.

Hồ hẹn phương viên 30 trượng, lúc này mưa to dần nghỉ, trở nên tí tách tí tách, ở trên mặt hồ tóe lên một vòng lại một vòng gợn sóng.

Bá ——

Trong động phủ, La Quan mở 2 mắt ra.

Đột phá!

Trúc Cơ cảnh tầng 1.

Dưới tình huống bình thường, phổ thông người tu hành thành tựu Trúc Cơ về sau, không ngừng tăng lên tự thân pháp lực, đến “Hồ nước” bao trùm phương viên 100 trượng chính là viên mãn, nhưng nếm thử ngưng tụ Kim Đan.

Nhưng La Quan Trúc Cơ tầng thứ 1, liền thành hồ 30 trượng, đây chính là luyện khí tầng mười sáu mang cho hắn, nhất trực quan thu hoạch.

Cổ luyện khí sĩ tu hành pháp đích xác gian nan, đối tu sĩ yêu cầu cực cao, lại cần đại lượng tài nguyên chồng chất, nhưng công hiệu quả đích xác kinh người.

Không nói đủ loại bí pháp, át chủ bài, đơn thuần lấy tự thân pháp lực đối so, La Quan cất bước liền so phổ thông Trúc Cơ mạnh ba lần.

Lại pháp lực phẩm chất, cũng viễn siêu cùng giai.

Một bước mạnh, từng bước mạnh.

Tích lũy tháng ngày dưới, nội tình ở giữa chênh lệch, trở nên càng ngày càng kinh người.

Cho đến tương lai ngày nào đó, dày tích mà mỏng phát, vừa bay liền có thể ngút trời!

Huyền Quy vui mừng thanh âm vang lên, “Tiểu tử, trước không nên gấp gáp tu luyện, trước vững chắc tự thân cảnh giới.”

“Vâng, lão sư!”

Bên này, La Quan đè xuống sau khi đột phá vui sướng, bắt đầu ổn định tự thân cảnh giới lúc.

Đỉnh núi đại điện, Dư Nhược Vi chính cau mày, mặt lộ vẻ suy tư.

Trong cơ thể nàng bệnh cũ, lại so trước đó giảm bớt một chút… Kia hỗn trướng tiểu tử một phen làm loạn, có thể trị liệu thương thế của nàng!

Cái này phán đoán, là Dư Nhược Vi cẩn thận cảm giác về sau, cuối cùng được ra kết luận, tuyệt sẽ không sai.

Chợt, Dư Nhược Vi liền sa vào đến buồn rầu bên trong —— nguyên nhân rất đơn giản, muốn hay không tìm La Quan đến, mời hắn hỗ trợ kế tiếp theo chữa thương?

Do dự mãi, Dư Nhược Vi thở dài, lẩm bẩm nói: “Người

thành đại sự không câu nệ tiểu tiết… Huống chi, sự tình đều đã qua.”

Cắn răng, nàng lấy ra kiếm chủ lệnh bài, cho La Quan phát ra truyền tin.

Hô ——

Dư Nhược Vi thở ra một hơi, làm ra quyết định về sau, nàng ngược lại nhẹ nhõm một chút.

Nhưng 1 cùng lại các loại, La Quan lại không hề có động tĩnh gì, Dư Nhược Vi nhíu mày, “Cái kia cẩu vật, chẳng lẽ bị dọa chạy đi?”

Ngày thứ 2, hoàn thành cảnh giới vững chắc La Quan, lúc này mới có rảnh rỗi lấy ra thân phận bài xem xét truyền tin, lúc này giật mình trong lòng!

Dư Nhược Vi tìm hắn.

Nữ nhân này, sẽ không phải là phản xạ cung quá dài, đến bây giờ mới nhớ tới, muốn cùng hắn tính sổ sách a?

Không có!

Đường đường Thanh Tiêu kiếm chủ, lòng dạ sao lại như thế nhỏ hẹp? Mà lại hắn tận mắt cũng tự tay đo đạc, tiểu hơn lòng dạ hay là rất lớn.

Khục…

Hỗn trướng muốn chết, ngươi đoán mò cái thứ gì? ?

Thật không muốn sống a! !

Thở sâu, đè xuống lăn lộn suy nghĩ, La Quan cắn răng đẩy cửa ra ngoài, là phúc thì không phải là họa, là họa thì tránh không khỏi… Nên đến, luôn luôn muốn tới.

Mộ Thanh Kết ngay tại nhà cỏ bên trong tu luyện, La Quan không có quấy rầy nàng, ra khỏi sơn cốc thẳng đến đỉnh phong.

Rất nhanh, hắn liền tới đến đỉnh núi đại điện, trước hỏi thăm phòng thủ mấy vị sư tỷ, xác định Dư Nhược Vi ngay tại trong đại điện, La Quan tiến lên hành lễ, “Sư tôn, đệ tử La Quan cầu kiến!”

Không có động tĩnh.

La Quan gãi gãi đầu, lên giọng, “Đệ tử La Quan cầu kiến!”

Hay là không có phản ứng.

Hắn quay người, “Mấy vị sư tỷ, sư tôn thật tại cái này bên trong?”

Thấy các nàng gật đầu, La Quan nhíu mày, hẳn là Dư Nhược Vi tiến vào đỉnh núi đại trận? Vậy hắn trở về, hay là tại cái này kế tiếp theo chờ? ?

Đang do dự, lãnh đạm thanh âm tự đại trong điện xông ra, “… Vào đi!”

Dư Nhược Vi tâm tình không tốt lắm.

La Quan nháy mắt đạt được phán đoán, thở sâu nhanh chân tiến vào đại điện, nhanh chóng nhìn lướt qua Dư Nhược Vi, khom mình hành lễ, “Đệ tử bái kiến sư tôn! !”

Giọng điệu cung kính vạn điểm.

Dư Nhược Vi mím mím khóe miệng, dù đã sớm cho mình, làm đủ nhiều tâm lý kiến thiết, có thể nhìn đến La Quan lúc, hay là một trận nỗi lòng chập trùng.

Nhưng nàng che giấu vô cùng tốt, mũi thở thiếp thiếp, nhạt tiếng nói: “Đứng lên đi.”

“Vâng.” La Quan bó tay phía trước, lẳng lặng đứng tại điện hạ, nhìn hắn bộ này bộ dáng khéo léo, Dư Nhược Vi kém chút khí cười.

Tiểu tử ngươi, lá gan so trời còn lớn hơn, tại cái này trang cái gì trang?

“Hừ!” Nàng hừ lạnh một tiếng, quyết định đi thẳng vào vấn đề, “La Quan, bản tông tìm ngươi đến, là có một chuyện muốn xác định.”

“Ngươi là có hay không có biện pháp, chữa trị trong cơ thể ta bệnh cũ?”

—

—

—

—

Chương 306 : Dư Nhược Vi hàn đàm lại chữa thương

La Quan gánh nặng trong lòng liền được giải khai, khá lắm, làm nửa ngày là tìm ta hỗ trợ.

Vậy ngươi thái độ còn không cho ta tốt đi một chút, bày ra bộ này mặt thối… Có như thế cầu người?

Trong lòng đã có cách vài câu, mặt ngoài lại chưa bộc lộ nửa điểm, lập tức cùng Huyền Quy chứng thực.

Có trả lời, lại làm cho La Quan sắc mặt hơi cương, đón Dư Nhược Vi ánh mắt, hắn nhắm mắt nói: “Trị là có thể trị, chính là quá trình này… Ân, đệ tử khả năng còn phải có chút mạo phạm.”

Dư Nhược Vi cắn răng, “Làm sao cái mạo phạm?”

La Quan cười khổ, “Ây… Liền cùng lần trước không sai biệt lắm… Mà lại ngài thương thế này, thuộc về bệnh trầm kha bệnh cũ, một lần rất khó chữa trị…”

“Muốn triệt để trừ tận gốc, phải lặp lại mấy lần mới có thể…”

Dư Nhược Vi đỏ mặt, giờ khắc này nàng đều có từ bỏ xúc động, một lần còn không tính, thế mà còn muốn rất nhiều lần? Ngươi muốn làm gì!

Nàng nhìn chằm chằm La Quan, con ngươi bên trong hàn quang lập loè, “Ngươi cái này cứu chữa chi pháp, không thể truyền thụ cho người khác sao?”

La Quan lắc đầu, “Sư tôn, ngài thể nội tình trạng như thế nào mình hẳn là rõ ràng, phức tạp như vậy thương thế, trị liệu lúc nhất định phải tinh chuẩn mà cẩn thận.”

“Khục… Như truyền thụ cho người bên ngoài, một khi xuất hiện sai lầm, hậu quả khó mà đoán trước…”

Hắn thề với trời, đây là sự thực!

Thật là không phải, hắn cố ý muốn ăn đậu hũ.

Ta La mỗ người, một thân chính khí, không tốt cái này miệng!

Dư Nhược Vi trầm mặc.

Ngay tại La Quan cảm thấy, nàng muốn từ bỏ thời điểm, nữ nhân này đột nhiên mở miệng, “Tốt, vậy liền mời ngươi, vi bản tông chữa thương đi.”

La Quan: …

Đừng a!

Tỷ tỷ ngươi không tình nguyện, ta cũng không nghĩ a… Chữa thương cho ngươi, việc này hắn đối ta, cũng là 1 cái cự đại tra tấn.

Mà lại không cẩn thận, nói không chừng còn có bị diệt khẩu phong hiểm, cũng quá khó!

Nhưng đón Dư Nhược Vi ánh mắt, cự tuyệt tại bên miệng chuyển vài vòng, cuối cùng vẫn là nuốt trở vào, La Quan kiên trì gật đầu, “Thật… Cái kia sư tôn ngài nhìn, chúng ta ở đâu bên trong tiến hành.”

Dư Nhược Vi xoay người rời đi.

La Quan một chút liền biết, nàng muốn đi đâu.

Tiến vào đại trận, Dư Nhược Vi nhảy vào hàn đàm, La Quan do dự một chút, cười khổ đi vào theo.

Quen thuộc một đường lặn xuống, rắn nước rất nhanh ra đón, nó trước đối Dư Nhược Vi gật gật đầu, xem như đánh qua chào hỏi, liền thân mật tiến đến La Quan trước mặt, bộ kia cung kính, thần phục lấy lòng tư thái, để Dư Nhược Vi đáy mắt hiển hiện chấn kinh.

Trên thực tế, ngày đó La Quan rời đi về sau, xấu hổ biến mất dần Dư Nhược Vi, liền nghĩ đến điểm này —— La Quan, hắn là thế nào bình yên, tiến vào hàn đàm?

Hàn đàm chỗ sâu đầu này 14 mắt, chính là chủ phong lớn nhất bí ẩn, trừ nàng bên ngoài liền chỉ có tiểu cô mụ biết được, Thanh Tiêu kiếm tông còn có như thế một đầu, Kim Đan viên mãn cảnh giới đại yêu.

Nhiều năm qua Dư Nhược Vi thử qua đủ loại thủ đoạn, đều không thể để đầu này 14 mắt đáp ứng, làm Thanh Tiêu kiếm tông hộ tông yêu thú.

Nhưng bây giờ…

Gia hỏa này, cái đuôi dao giống như là đầu A Hoàng, xem ra chỉ cần La Quan phất phất tay, tuyệt đối sẽ trực tiếp cùng hắn rời đi.

Đáng ghét!

Dư Nhược Vi đột nhiên rất tức giận.

Nguyên lai nàng ngày đó mất đi, không chỉ là trong sạch của mình, còn có một đầu khoảng cách Nguyên Anh cảnh chỉ thiếu chút nữa hộ tông yêu thú!

La Quan thật vất vả, mới đẩy ra tiến đến trước mặt hắn, biểu thị thân cận, thần phục rắn nước, đi tới Dư Nhược Vi bên người, cười khan nói: “Cái kia… Đệ tử cũng không biết chuyện gì xảy ra… Gia hỏa này nhìn thấy ta, liền nhất định phải cùng ta kết giao bằng hữu…”

Dư Nhược Vi mặt không biểu tình, “Không muốn nói lời nói thật, có thể không nói.”

“Ây… Đệ tử kia liền không nói.”

Dư Nhược Vi: …

Tốt khí!

Nàng khẽ cắn môi, đi thẳng tới hàn đàm dưới đáy, khoanh chân tại trên một tảng đá.

Thở sâu, “Tới đi!”

La Quan biểu lộ lộ ra ngưng trọng, “Sư tôn, ngày đó ngài thương thế phản phệ, không cách nào chưởng khống tự thân, đệ tử cứu chữa lúc mới có thể hết thảy thuận lợi.”

“Nhưng hôm nay…”

Dư Nhược Vi nhắm mắt, “Ta chỉ coi mình là khối đầu gỗ.”

“Được.” La Quan đưa tay, giải nàng quần áo.

Dư Nhược Vi kêu to, “Ngươi làm gì?”

La Quan cười khổ, “Sư tôn, cách quần áo không được a… Tinh chuẩn… Nhất định phải tinh chuẩn, lại nói cái này đen kịt một màu, ta cũng không nhìn thấy…”

Dừng một chút, Dư Nhược Vi yếu ớt thanh âm vang lên, “Không nhìn thấy, ngươi còn có thể giúp ta cởi quần áo?”

La Quan kém chút cắn đến đầu lưỡi của mình, tốt xấu hổ!

Hắn là không nhìn thấy, nhưng thần niệm cảm giác dưới, lại so ánh mắt rõ ràng hơn.

Cũng may, Dư Nhược Vi không có kế tiếp theo dây dưa, : … Ta tự mình tới!”

Thế là, hàn đàm chỗ sâu, thêm một cái con cừu trắng

nhỏ.

Kế tiếp, La Quan muốn cho cái này con cừu trắng nhỏ, tiến hành một trận cấp độ sâu xoa bóp.

Sau nửa canh giờ.

Hô ——

Hắn thở dài một hơi, đầu đầy mồ hôi lui ra phía sau, “Sư tôn, hôm nay liền đến nơi này đi, lần sau chúng ta lại kế tiếp theo.”

Dư Nhược Vi phất tay áo vung lên, pháp lực nháy mắt bao trùm toàn thân, huyễn hóa ra một bộ váy dài trắng.

Nàng mở mắt ra, hắc bạch phân minh con ngươi, nhìn chằm chằm La Quan, “Chuyện này, đối với người nào cũng không thể nói, nhớ chưa?”

La Quan tranh thủ thời gian gật đầu.

Đi ra thời điểm, rắn nước ngoắt ngoắt cái đuôi cung tiễn, bộ kia chân chó bộ dáng, để Dư Nhược Vi xem đi xem lại.

“Sư tôn, không có chuyện, đệ tử cáo từ!”

La Quan nói xong, trực tiếp lòng bàn chân bôi dầu.

Mắt tiễn hắn rời đi, Dư Nhược Vi dưới chân mềm nhũn, không khỏi cắn môi!

Cẩu vật, thật nghĩ đem ngươi một cặp móng, cho chặt…

Nghĩ đến vừa rồi, nàng liền một trận nghiến răng nghiến lợi, mặt che hồng hà lại vô trước đó nửa điểm thanh lãnh thái độ.

Tựa như kia không dính khói lửa trần gian trích tiên, rốt cục rơi vào nhân gian.

Hồi lâu, Dư Nhược Vi mới khôi phục bình tĩnh, ngưng thần cảm giác thể nội, trong lòng hiển hiện mấy điểm phức tạp.

Trong cơ thể nàng tai hoạ ngầm, lại giảm bớt mấy điểm, La Quan cái này đồ hỗn trướng, đến cùng còn cất giấu bao nhiêu thủ đoạn?

Trị liệu thương thế không nói trước, liền 14 mắt cái kia cẩu vật biểu hiện, liền rất không thích hợp.

Nhưng nàng nếm thử các loại biện pháp, 14 mắt đều giả vờ ngây ngốc, căn bản cũng không đáp lời, hiển nhiên là cố ý thay La Quan che lấp.

Thật nghĩ không thông, hắn đến tột cùng là thế nào làm được!

Vội vàng trở lại sơn cốc, Mộ Thanh Kết ngay tại trong cốc nghỉ ngơi, gặp hắn đầu đầy mồ hôi, 1 bộ bị chó truy cắn bộ dáng, không khỏi hiếu kì, “Sư huynh, xảy ra chuyện gì rồi? ?”

Đây là nàng lần thứ 1, nhìn thấy La Quan chật vật như

thế.

“Ây… Không có việc gì, tiểu cô nương, lòng hiếu kỳ đừng nặng như vậy, không có việc gì liền trở về tu luyện.”

Tiến vào động phủ rơi xuống cửa đá, La Quan lau vệt mồ hôi, ngửi ngửi đầu ngón tay mùi thơm, lúc này thở dài một tiếng.

Thời gian này, thật không phải là người qua? ?

Hắn là cái nam nhân, hay là cái nếm qua thịt nam nhân, lần này 2 lần đang ở trước mắt, quả thực chính là dày vò a.

Ai muốn nói không tâm động, đây tuyệt đối là thả đủ cái rắm!

Liền Dư Nhược Vi kia động lòng người bộ dáng, cắn môi nhẫn nại, ngẫu nhiên còn hừ nhẹ một hai tiếng… Tê, không thể lại nghĩ!

La Quan cho mình 1 bàn tay, mới dần dần tỉnh táo lại đi.

“Tu luyện! Tu luyện! Ta muốn tu luyện! !”

“Nữ nhân loại sinh vật này, sẽ chỉ ảnh hưởng hiệu suất của ta.”

“Đúng! Ta không thể bị quấy nhiễu… Đều là bộ xương mỹ nữ, ta căn bản cũng không quan tâm! !”

Cắn răng, La Quan ngồi xếp bằng, giày vò sau một hồi, rốt cục miễn cưỡng tiến vào tu hành trạng thái.

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy bĩu môi.

Nam nam nữ nữ ở giữa, chẳng phải chút chuyện như vậy? La Quan tiểu tử này cái kia đều tốt, chính là háo sắc một chút.

Ân… Muốn hay không nghĩ biện pháp, giúp hắn một lần vất vả suốt đời nhàn nhã? Nếu không ngày sau kia sắc dục thiên quan, tiểu tử này 80% là quá sức!

Khoanh chân tu hành La Quan, đột nhiên rùng mình một cái, chỉ coi là tâm thần mình không yên bố trí, nào biết được ngay tại vừa rồi, Huyền Quy chuyển qua 1 cái cực kỳ nguy hiểm suy nghĩ.

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 307 : Thanh Tiêu tổ đình xảy ra chuyện

Sau đó một đoạn thời gian, La Quan hoạt động quỹ tích, chính là động phủ —— hàn đàm —— động phủ —— hàn đàm…

Dư Nhược Vi ngay từ đầu, toàn thân đều sẽ biến thành màu hồng, đến cuối cùng chỉ là lỗ tai ửng đỏ, thần sắc một mảnh yên tĩnh.

Thậm chí, La Quan còn từ nàng nhỏ bé biểu lộ ở giữa, phát giác được một tia hưởng thụ.

Đối này hắn không thể xác định…

Đương nhiên, liền xem như rất xác định, La Quan cũng chỉ có thể giấu ở tâm lý, để tránh cho bị xấu hổ Dư Nhược Vi giết người diệt khẩu.

Mà tại trong lúc này, La Quan tu vi, cũng thuận lợi đột phá đến Trúc Cơ 2 tầng.

So với Luyện Khí cảnh, cảnh giới tốc độ tăng lên đại giảm.

Nhưng cái này cũng rất bình thường, tu hành càng lên cao đi, mỗi đột phá 1 cái tiểu cấp độ, đều cần càng nhiều thời gian.

Mà lại, hắn gần nhất tu luyện hiệu suất, quả thật có chút

hỏng bét… Phải mau chóng giải quyết Dư Nhược Vi thương thế, toàn lực ứng phó bế quan tu luyện.

Động phủ bên trong, La Quan mở 2 mắt ra, đứng dậy đi ra ngoài.

Số lần nhiều, không cần Dư Nhược Vi nhắc nhở, hắn đến giờ liền sẽ tự động bên trên chuông.

Đưa mắt nhìn La Quan đi xa, Mộ Thanh Kết một mặt không hiểu, La sư huynh gần nhất lão hướng đỉnh núi chạy, đến tột cùng bận rộn gì sao?

Mỗi lần trở về, biểu lộ đều là đã hưởng thụ vừa thống khổ, thực tế để người sờ vuốt không được đầu não.

“La sư đệ hôm nay lại tới rồi? Tông chủ đối ngươi, là thật coi trọng a.” Đỉnh núi đại điện bên ngoài, trông coi mấy tên nữ tu, từng cái mở miệng cười.

Không ngừng gặp mặt, lẫn nhau cũng coi như nửa cái người quen, La Quan gượng cười 2 tiếng, “Đúng vậy a đúng vậy a.” Qua loa quá khứ, hắn vội vàng tiến vào đại điện.

Nhưng lần này, tràng diện lại cùng quá khứ khác biệt.

Đại điện bên trong, trừ Dư Nhược Vi bên ngoài, còn có mấy đạo thân ảnh.

Dư Diêu, còn có ngày đó mới vào chủ phong, bị nhốt trong cấm chế, thả bọn họ ra tên kia phụ nhân… Gọi mây dừng, cũng là một tên Kim Đan cảnh cao thủ.

Trừ cái đó ra, liền cũng không nhận ra.

Mắt thấy La Quan trực tiếp xông tới, mọi người trò chuyện lập tức dừng lại, từng đạo ánh mắt nhìn tới.

La Quan sắc mặt hơi cương, ám đạo Dư Nhược Vi này nương môn, hôm nay có việc cũng không nói trước chào hỏi, khó trách vừa rồi bên ngoài mấy vị sư tỷ, biểu tượng hơi có chút không đúng.

Suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, hắn khom mình hành lễ, “La Quan bái kiến sư tôn, không biết ngài hôm nay triệu hoán, có chuyện gì phân phó?”

Tông chủ gọi tới?

Mọi người sắc mặt hơi chậm, đem ánh mắt thu hồi.

Dư Nhược Vi thanh lãnh trên khuôn mặt, hiện lên một tia nhỏ bé không thể nhận ra xấu hổ, hôm nay đích thật là nàng quên, cẩu vật đầu óc ngược lại là chuyển đủ nhanh.

“Ừm, ngươi ngay tại một bên dự thính đi.”

Một đám Kim Đan phụ nhân giật mình, lấy La Quan tu vi, lại luyện thành Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết, thật có tư cách tham dự tông môn sự vụ.

Mây dừng thần sắc ngưng trọng, mặt mày lộ ra lo lắng, trầm giọng nói: “Tông chủ, tổ đình bên trong thế cục khẩn trương, còn xin ngài mau chóng quyết đoán, nếu

không sợ là sẽ phải xảy ra vấn đề lớn.”

La Quan ánh mắt chớp lên?

Tổ đình?

Thanh Tiêu kiếm tông tổ đình!

Hắn đối nơi này, sớm đã có hứng thú, Huyền Quy trước đó cũng đề cập qua, để hắn tại có nhất định sức tự vệ về sau, liền tiến vào bên trong dò xét, nhìn phải chăng có thể có phát hiện.

Lúc này vểnh tai, nghe các nàng trò chuyện.

Rất nhanh, La Quan liền đại khái biết rõ ràng, đến tột cùng phát sinh chuyện gì ——

Thanh Tiêu tổ đình bị phong ấn, chỉ có 12 ngày cửa tu sĩ, cùng thánh đô 4 tộc người có thể tiến vào bên trong, thu hoạch tu luyện cơ duyên.

Nhưng bởi vì 500 năm trước một trận hạo kiếp, Thanh Tiêu kiếm tông thực lực giảm lớn, đến nay đều không thể khôi phục lại, chỉ dựa vào Dư Nhược Vi 1 người khổ chống đỡ.

Bởi vì cái gọi là, thừa dịp ngươi bệnh đòi mạng ngươi, đã xem Thanh Tiêu kiếm tông nguyên bản lợi ích bản đồ, cơ hồ thôn tính sạch sẽ nó hơn Thiên môn, tự nhiên không hi vọng nhìn thấy Thanh Tiêu một mạch còn có thể lại lần nữa quật khởi, minh bên trong ám bên trong chèn ép, những năm này vẫn luôn chưa ngừng tuyệt.

Liền tỉ như, Thanh Tiêu tổ đình bên trong cơ duyên tranh đoạt, một khi Thanh Tiêu kiếm tông đệ tử có thu hoạch, liền sẽ lọt vào vô tình cướp đoạt.

Mà điểm này, nguồn gốc từ 12 ngày cửa cộng đồng ước định, cho phép riêng phần mình môn hạ đệ tử tranh đấu, mỹ kỳ danh là gia tăng đệ tử lịch luyện vân vân.

Đương nhiên, Thanh Tiêu kiếm tông là bị đại biểu, căn bản là không có cơ hội, đối với việc này tỏ thái độ —— phản đối? Có thể a, ngươi môn hạ đệ tử không đến chính là, cũng không ai buộc các ngươi! !

Chỉ cần đến, liền phải tuân thủ quy tắc trò chơi.

Mà lần này, chính là bởi vì Thanh Tiêu kiếm tông đệ tử, tại trong phong ấn phát hiện một cọc cơ duyên, lọt vào nó hơn Thiên môn tu sĩ vây giết. Một tên đệ tử may mắn chạy ra, vội vàng truyền về tin tức, hướng Thanh Tiêu kiếm tông cầu viện, cũng liền có hôm nay một màn này.

Dư Nhược Vi đảo qua mọi người, ánh mắt tại trên người La Quan hơi ngừng lại, chợt liền thu hồi, “Bản tông lập tức liên hệ Thác Bạt gia, mời bọn họ xuất thủ hiệp trợ, đem ta tông đệ tử cứu ra.”

“Tông chủ! !” Dư Diêu hô nhỏ một tiếng, trên mặt lộ ra lo lắng, “Ngài đã không muốn, cùng Thác Bạt gia quá độ đến gần, liền không muốn lại phiền phức bọn hắn, nếu không ân tình càng ngày càng nhiều, ngài về sau muốn thế nào?”

Dư Nhược Vi lắc đầu, thản nhiên nói: “Bất luận như thế nào, trước cứu đệ tử trong tông… Chuyện còn lại, đợi sau này hãy nói.”

Nàng khoát tay, “Tốt, thời gian khẩn cấp quyết định như vậy, các ngươi chuẩn bị một chút, đi tiếp ứng chúng đệ tử trở về.”

“… Là.” Dư Diêu dậm chân, quay người đi ra ngoài.

La Quan nhíu mày, chắp tay một cái, đi theo sau Dư Diêu.

Đợi ra đại điện, hắn nói: “Dư trưởng lão, xin chờ một chút.”

Dư Diêu dừng lại, sắc mặt khó coi, “La Quan a, ngươi có chuyện gì?”

La Quan nói: “Lúc trước nghe mấy vị trưởng lão lời nói, đệ tử đại khái biết rõ ràng, là đã xảy ra chuyện gì.”

Hơi dừng một chút, “Tông chủ là chuẩn bị hướng Thác Bạt gia cầu viện? Vì sao không trực tiếp điều động tông môn cường giả, sẽ bị truy sát đệ tử cứu trở về?”

Dư Diêu cười khổ, “Ngươi gia nhập tông môn ngày ngắn, không biết được việc này cũng bình thường, tổ đình phong ấn có hạn chế, Kim Đan trở xuống tu sĩ mới có thể tự có ra vào, nếu không sẽ gây nên ma khí phản phệ… Nó hơn Thiên môn, thực lực, nội tình vượt xa quá chúng ta, nó tại tổ đình trong phong ấn, đều có tông tử cấp bậc niên kỉ mạnh thay mặt siêu cường giả tọa trấn,

dù không vào Kim Đan cảnh, chiến lực mạnh nhất lại có thể sánh ngang Kim Đan 5 tầng.”

Nàng cắn răng, “Chúng ta Thanh Tiêu kiếm tông, không có cường đại như vậy đệ tử nhưng cùng chi chống lại, muốn cứu người cũng chỉ có thể cầu viện, mà Thác Bạt gia là thánh đô 4 trong tộc, duy nhất nguyện ý trợ giúp chúng ta… Nhưng những năm này, tông chủ đã thiếu quá tình nhân tình, lại tiếp tục như thế liền thật, chỉ có thể đem mình bồi cho bọn hắn.”

La Quan nhíu mày, “Đem tông chủ bồi cho bọn hắn… Dư trưởng lão lời ấy ý gì? ?”

“Liền mặt chữ ý tứ.” Dư Diêu rõ ràng nổi nóng, nghiến răng nghiến lợi, “Thác Bạt gia có cái tiểu bối, ngấp nghé ngươi sư tôn nhiều năm… Này! Nói với ngươi những này cũng vô dụng, tiểu tử ngươi a nếu như thực lực có thể mạnh hơn chút, nói không chừng còn có thể giúp một tay… Đi, ngươi nhanh đi về đi, ta liền đi trước.”

Nhìn xem nàng đi xa, La Quan nhíu nhíu mày.

Thác Bạt gia tiểu tử, ngấp nghé Dư Nhược Vi… Một câu nói kia bên trong, có thể nói thâm ý tràn đầy,

Xem ra tiểu hơn cũng không thích, cố ý tới phủi sạch quan hệ, lại bởi vì lập tức thế cục, không thể không tìm bọn hắn hỗ trợ.

Hừ hừ! !

Ta sư tôn, cũng là tùy tiện cái gì a miêu a cẩu, đều có

thể lo nghĩ?

Quả thực buồn cười!

La Quan suy nghĩ một chút, quay người lại về đỉnh núi đại điện.

Dư Nhược Vi đang cùng người thông tin, trước mặt nàng ngưng tụ ra một mặt màn sáng, 1 phong độ nhẹ nhàng nam tử áo bào xanh, chính đầy mắt mỉm cười nhìn tới.

“Vi vi, ngươi yên tâm chính là, ta cái này liền sai người khởi hành tiến về, đem Thanh Tiêu đệ tử cứu ra.”

Cẩu vật, dài đầu bóng mặt, xem xét cũng không phải là người tốt!

La Quan tiến lên một bước, lớn tiếng nói: “Sư tôn không cần cầu người, đệ tử La Quan nguyện tiến về tổ đình, đem mọi người cứu trở về.”

—

—

—

—

—

—

Chương 308 : Ngươi nhất định phải bình an trở về

Dư Nhược Vi nhíu mày xem ra, nhạt tiếng nói: “Tổ đình bên trong nguy cơ trùng trùng, không phải ngươi có thể ứng đối, trở về tu luyện đi.”

La Quan có phần này tâm, nàng rất vui mừng.

Nhưng nó hơn Thiên môn, đều có tông tử cấp bậc nghịch thiên yêu nghiệt, tại Thanh Tiêu tổ đình bên trong tọa trấn, La Quan thực lực mặc dù cường hoành, nhưng tuyệt không phải đối thủ của bọn họ.

La Quan thần sắc bình tĩnh, “Sư tôn, đệ tử thật có nắm chắc.”

Tổ đình trong phong ấn, người mạnh nhất bất quá có Kim Đan 5 tầng thực lực, lấy La Quan bây giờ tu vi, toàn lực bộc phát đủ một trận chiến.

Huống hồ, Thanh Tiêu tổ đình bên trong, phong ấn khối thứ 2 đế kiếm mảnh vỡ, hắn sớm muộn cũng phải đi.

Nếu như thế, làm gì để Dư Nhược Vi cầu người.

Trầm mặc liên tục, hoặc là cảm nhận được La Quan bình tĩnh trong lời nói, ẩn chứa tự tin, Dư Nhược Vi hơi 1 do dự, đối màn sáng nói: “Thác bạt thế huynh, việc này Thanh Tiêu kiếm tông trước nếm thử tự hành xử lý, nếu vô pháp hoàn thành, ta lại xin ngươi giúp một tay.”

Nam tử áo bào xanh tiếu dung không thay đổi, nhìn thoáng qua trong đại điện La Quan, “Tốt, vi vi ngươi nếu có cần, tuyệt đối đừng khách khí.”

Thông tin cúp máy, màn sáng tiêu tán theo.

Dư Nhược Vi quay người, thanh lãnh trên khuôn mặt bộc lộ trầm ngưng, “La Quan, bản tông hỏi lại ngươi một bên, ngươi coi là thật có nắm chắc không?”

“Vâng.” La Quan đón ánh mắt của nàng, ngữ khí trầm ổn, trấn định.

Dư Nhược Vi gật đầu, “Tốt, ngươi chuẩn bị một chút, chúng ta lập tức chạy tới Thanh Tiêu tổ đình… Bản tông tự mình đưa ngươi tiến đến.”

La Quan mặt lộ vẻ do dự, “Sư tôn, vết thương của ngài thế… Khục, trị liệu tốt nhất đừng gián đoạn, bằng không chờ chút lại xuất phát?”

Hắn phát thệ, chính mình đạo chính là thật.

Có quy luật nhiều lần trị liệu, Dư Nhược Vi thể nội bệnh cũ, đã khôi phục hơn phân nửa.

Một khi gián đoạn, sau tiếp theo chữa thương liền cần, hao phí càng nhiều thời gian.

Dư Nhược Vi lỗ tai đỏ hồng, nhạt tiếng nói: “Trên đường chữa thương đi.”

Một lát sau, Dư Diêu nhìn xem cắt giấy thuyền bay lên không, cùng xung quanh mấy vị Thanh Tiêu kiếm tông Kim Đan đối mặt, đều nhìn ra lẫn nhau đáy mắt sầu lo.

La Quan tiểu tử này, được không?

Đại khảo ngày, hắn dù bộc phát ra thực lực kinh người đánh giết Phương Lâm, nhưng cùng nó hơn Thiên môn tông tử cấp trẻ tuổi thay mặt siêu cường giả so sánh, còn có rất lớn chênh lệch.

Tông chủ làm sao liền tin tưởng hắn, có thể ngăn cơn sóng dữ, hóa giải tổ đình nguy cơ? ?

“Ai, ta vẫn là cảm thấy, hẳn là hướng Thác Bạt gia cầu cứu.”

“Đúng vậy a, La Quan tiến vào tổ đình, nếu không thể cứu người… Sợ là chính hắn, cũng muốn lâm vào hung hiểm bên trong.”

“Cử động lần này thực tế là mạo hiểm, tông chủ tại sao lại đáp ứng, làm loại này nếm thử? ?”

12 ngày cửa nhiều năm qua, chèn ép Thanh Tiêu kiếm tông thủ đoạn, cũng không chỉ là cướp đoạt tài nguyên, nghiền ép bọn hắn không gian sinh tồn.

500 năm qua, chỉ cần Thanh Tiêu kiếm tông xuất hiện, tư chất siêu nhiên có lớn tiềm lực đệ tử, liền sẽ lọt vào các loại ngoài ý muốn.

Nhưng ngoài ý muốn, thật chính là ngoài ý muốn sao?

Mọi người lòng dạ biết rõ, không có nói rõ thôi.

La Quan tu thành Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết, tại tông môn đại khảo ngày, trước mắt bao người, việc này tuyệt đối khó mà giữ bí mật.

Nó hơn Thiên môn há có thể không biết?

Vừa nghĩ đến đây, trên mặt mọi người thần sắc lo lắng càng nặng, nhưng Đại trưởng lão đổ xuống về sau, Dư Nhược Vi triệt để nắm giữ Thanh Tiêu kiếm tông đại quyền. Nàng lần thứ 1 làm ra trọng yếu quyết định, ai dám chất vấn? Chỉ hi vọng La Quan có thể không chịu thua kém chút, nhưng tuyệt đối không được xảy ra chuyện a!

Phía sau núi.

Đại trưởng lão đứng tại trong đình viện, híp mắt nhìn xem thăng vào mây trời, nhanh chóng biến mất tại cuối tầm mắt cắt giấy thuyền, sắc mặt một mảnh âm hàn.

“Dư Nhược Vi… La Quan…” Hắn nhẹ giọng mở miệng, ngữ khí rất bình tĩnh, nhưng mỗi 1 cái âm tiết bên trong, đều tràn ngập vô tận oán độc.

“Lần này thật đúng là niềm vui ngoài ý muốn, đã cùng tiến tới, vậy liền trảm thảo trừ căn! !”

“Con ta, lại chờ chút… Lại chờ chút… .”

“Bọn hắn sư đồ 2 cái, rất nhanh liền sẽ đi dưới mặt đất, quỳ gối trước mặt ngươi dập đầu xin lỗi!

Thanh Tiêu kiếm tông mọi người lo lắng, Đại trưởng lão nghiến răng nghiến lợi lúc, cắt giấy trên thuyền sư đồ 2 người, bầu không khí lại có chút xấu hổ.

Tuy nói Dư Nhược Vi rất rõ ràng, dù là tại hàn đàm chỗ sâu, La Quan vẫn như cũ “Thị lực kinh người”, nhưng tốt xấu có chút tâm lý an ủi.

Nhưng hôm nay tại khoang tàu bên trong, không gian thu hẹp chỉ có 2 người bọn họ, lẫn nhau hô hấp có thể nghe… Dù là đã có chỗ quen thuộc, Dư Nhược Vi hay là đỏ mặt.

Nàng thở sâu, cắn răng.

“Tới đi! !”

La Quan kiên trì, “Đệ tử tuân mệnh.”

Lần này, Dư Nhược Vi phản ứng rất rất lớn, toàn thân cao thấp trắng nõn da thịt, đều biến thành nhàn nhạt màu hồng.

Đợi đến chữa thương kết thúc, La Quan cả người, giống như là từ nước bên trong vớt lên, trên thân trường bào đã bị ướt đẫm mồ hôi.

Một lát sau, Dư Nhược Vi lấy ra 1 khối ngọc giản, thanh âm tận lực giữ vững bình tĩnh, “Trong này ghi lại, có quan hệ tổ đình các loại tin tức, ngươi mau chóng nhớ kỹ.”

Thánh đô, 4 tộc 1 trong Thác Bạt gia.

Thác Bạt Vân Cực khẽ cau mày, biểu lộ dù không có quá lớn biến hóa, nhưng biết rõ thiếu gia tâm tính quản gia biết, hắn đã tức giận.

“Trương thúc, phân phó bọn hắn lên đường thôi, nghĩ biện pháp để Thanh Tiêu kiếm tông người ăn chút thiệt thòi, lại ra tay cứu người… Còn có, cái này gọi La Quan tiểu bối, đã hắn chủ động xin đi, muốn đi Thanh Tiêu tổ đình cứu người, liền để hắn vĩnh viễn lưu tại kia bên trong đi.”

Trương quản gia khom người, “Vâng, thiếu gia.”

Quay người rời đi.

Thác Bạt Vân Cực đáy mắt, hiện lên một tia che lấp.

Hắn truy cầu Dư Nhược Vi nhiều năm, dù một mực bị cự ở ngoài 1,000 dặm, nhưng đối cái này thanh lãnh, kiêu ngạo nữ nhân, lại rất có mấy điểm hiểu rõ. Nàng thiên tính không thích nam tử, nhưng mới rồi đối mặt La Quan lúc, mặt mày nhỏ bé biểu lộ ở giữa, lại lộ ra một vẻ khẩn trương.

Dù không tin, chỉ là một tên tiểu bối có thể đánh động Dư Nhược Vi, nhưng Thác Bạt Vân Cực hay là rất khó chịu… Hắn không cao hứng, liền có người muốn trả giá đắt!

Đương nhiên, trừ cái đó ra còn có một nguyên nhân —— không chỉ nó hơn Thiên môn, không muốn nhìn

thấy Thanh Tiêu kiếm tông lại lần nữa quật khởi.

Thánh đô cũng là giống nhau thái độ.

Dù sao, năm đó Thanh Tiêu kiếm tông, nhưng cùng thánh đô địa vị ngang nhau.

4 đại tộc đều không hi vọng, lại xuất hiện loại tình hình này.

Cho nên, 12 ngày cửa thiên kiêu tuyển chọn bộc lộ tài năng, lại tu thành Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết La Quan, hay là sớm một chút diệt trừ cho thỏa đáng.

…

Cắt giấy thuyền dừng lại, Thanh Tiêu kiếm tông tổ đình đến.

Dư Nhược Vi thanh lãnh đôi mắt bên trong hiện lên một tia thống khổ, chợt bình tĩnh lại, “La Quan, bản tông liền tại cái này bên trong chờ ngươi.”

Hơi dừng một chút, “Hết sức liền tốt, như thế cục nguy cơ không thể vãn hồi, khi lấy bảo toàn tự thân làm trọng, không cần thiết sính cường.”

La Quan chắp tay, “Đệ tử ghi nhớ.”

Chân hắn đạp hư không, đi tới phong ấn trước đó, trước mắt sương mù bốc lên, kịch liệt lăn lộn ở giữa thẳng đến mây tiêu, “Ầm ầm” lôi đình tiếng gầm gừ, lộ ra uy nghiêm kiềm chế.

“Lão sư?”

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Yên tâm, vi sư đã che lấp trong cơ thể ngươi để kiếm bản nguyên, chỉ cần không chủ động thi triển, khi sẽ không bị nó phát giác.”

Trong lòng nhất định, La Quan lại vô chần chờ, nhanh chân bước vào trong phong ấn.

Đôm đốp ——

Đôm đốp ——

Quanh người hắn toát ra lôi quang, Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết lưu chuyển, trước mắt sương mù lập tức mở ra, xuất hiện 1 đầu ra vào thông đạo.

Bá ——

La Quan thân ảnh chui vào trong đó.

Dư Nhược Vi nhìn xem một màn này, chẳng biết tại sao trong lòng căng lên, nàng lại đột nhiên có chút hối hận, để La Quan đi mạo hiểm.

Thở sâu, lẩm bẩm nói: “Cẩu vật… Ngươi nhất định phải bình an trở về.”

“Bản tông, sẽ một mực tại cái này chờ ngươi!”

—

Chương 309 : Có ý thức ma linh

Trước mắt một trận trời đất quay cuồng, La Quan biết đây là tiến vào phong ấn lúc, cực chính thường phản ứng.

Ổn định tâm tính, mấy hơi Hậu Chu thân hỗn loạn vô tự bỗng nhiên tán đi, hắn đã bước vào Thanh Tiêu tổ đình.

La Quan nín hơi ngưng thần, thân thể vô ý thức kéo căng, đứng tại chỗ không nhúc nhích.

Tuy nói trước đó tại phong ấn bên ngoài lúc, hết thảy đều rất bình thường.

Huyền Quy cũng cho thấy đã hoàn thành, đối thể nội đế kiếm bản nguyên che lấp, nhưng cẩn thận chút chung quy không sai.

Còn tốt, xung quanh hết thảy bình thường, La Quan thở ra một hơi, lúc này mới có tâm tư đi quan sát ——

Tối om trời, cực giống mặt trời đã xuống núi, trăng sao chưa hiện thời điểm.

Chỉ bất quá càng nhiều mấy phút giây chìm, vô hình kiềm chế, bao phủ trước mắt phiến thiên địa này.

Cái này bên trong là có thảm thực vật, lâu dài gặp ma khí xâm nhập, dẫn đến bọn chúng nghiêm trọng biến dị.

Cỏ dại dài đến cao cỡ một người, Diệp tử đen nhánh tương tự răng cưa, cách đó không xa một gốc tráng kiện đại thụ, bây giờ lá cây toàn bộ tan mất, cô linh linh chạc cây bên trên, chính ngừng lại 1 con cao cỡ nửa người hắc nha, nó có một đôi tròng mắt màu đỏ ngòm, chính lạnh lùng nhìn về phía La Quan.

Ma linh!

Trước đó tại cắt giấy trên thuyền lúc, La Quan kỹ càng đọc qua Dư Nhược Vi cho ngọc giản, đối phong ấn nội bộ tình huống, có nhất định hiểu rõ.

Tỉ như trong phong ấn cái gọi là “Cơ duyên”, chính là những này đản sinh ma linh, lấy các loại khác biệt hình thái tồn tại, hình thể càng tiếp cận tại người ma linh, thực lực thì càng mạnh.

Đánh giết ma linh, có thể lấy được lấy nó thể nội ma tinh, đây là một loại cùng linh thạch cùng loại, ẩn chứa lực lượng cực mạnh đặc thù tinh thể.

Luyện hóa hấp thu, không chỉ có thể nhanh chóng tăng cao tu vi, còn có nhất định xác suất có thể có được, ma tinh bên trong ẩn chứa thần thông.

Tỉ như Thanh Tiêu kiếm tông đại khảo ngày đó, Phương Lâm chỗ thi triển lâm thời tăng cao tu vi thủ đoạn, chính là đến từ tổ đình phong ấn.

Hắc nha nhìn chằm chằm La Quan, huyết mâu bên trong đều là ngang ngược, nhưng ở phần này ngang ngược

bên trong, không ngờ có đơn giản trí tuệ, cho nên nó mới khắc chế đối huyết thực bản năng khát vọng, không có trực tiếp động thủ.

Ma linh cũng có ý thức?

Không phải nói, bọn chúng chỉ là ma khí sinh sôi ra, chỉ biết giết chóc hủy diệt quái vật?

La Quan chính nhíu mày lúc, một màn càng kinh người hơn xuất hiện, hắc nha như phát giác được, đến từ trước mắt sinh vật uy hiếp.

Triển khai 2 cánh, liền chuẩn bị rời đi cái này bên trong, nhưng lại tại hắc nha vừa giương cánh lúc, nó dưới chân chạc cây đột nhiên tụ lại, tựa như là 1 trương bỗng nhiên cắn chết miệng rộng, đem hắc nha trực tiếp nuốt vào trong đó.

Phốc ——

Phốc ——

Từng cây bén nhọn nhánh cây, như trường thương gào thét mà ra, đâm vào hắc nha thể nội, nó liều mạng hót vang, giãy dụa, nhưng căn bản vu sự vô bổ.

Không có huyết nhục bắn tung toé, vũ mao bay loạn, hắc nha thân thể vỡ vụn, chỉ để lại 1 viên đốt ngón tay lớn nhỏ, toàn thân óng ánh ma tinh.

Đại thụ biến mất theo, cuồn cuộn ma khí hội tụ, tại mặt đất ngưng ra một thân ảnh —— hình người ma linh!

Hắc nha ma tinh bị nó ném vào trong miệng, thanh thúy nhấm nuốt âm thanh bên trong, này hình người ma linh nhìn thoáng qua La Quan, quay người rời đi.

La Quan không có ngăn cản, vừa đến tôn này hình người ma linh rất mạnh, hắn cũng không có nắm chắc.

Thứ 2…

Sự tình quá quỷ dị!

La Quan tin tưởng Dư Nhược Vi, nàng lấy ra ngọc giản, chỗ ghi chép nội dung tuyệt đối có thể tin.

Nhưng vì sao hôm nay mới vào Thanh Tiêu tổ đình phong ấn, liền ngay cả tiếp theo gặp được 2 cái có ý thức ma linh?

Nhất là tôn kia hình người ma linh, vừa rồi xem ra trong khi liếc mắt, La Quan lại cảm nhận được một tia, có chút phức tạp cảm xúc.

Đến cùng tình huống như thế nào?

Hình người ma linh biến mất tại cuối tầm mắt, La Quan thở ra một hơi, “Thôi, việc này đợi rời đi về sau, lại đi cầu chứng đi.”

Tiến vào tổ đình phong ấn lúc, đem ngẫu nhiên xuất hiện tại khu vực biên giới, La Quan đã chín biết địa đồ, rất nhanh liền xác định tự thân phương vị.

Còn tốt, khoảng cách cầu viện Thanh Tiêu kiếm tông tu sĩ cũng không tính xa.

Đi trước cứu người!

…

Thanh Tiêu tổ đình nội bộ tòa nào đó sơn phong, bây giờ tụ tập Thần Tiêu kiếm tông, Hạo Dương tông, Thiên Vân tông 3 đại Thiên môn tu sĩ, chính tiến hành thảm thức lục soát, bị đuổi giết Thanh Tiêu kiếm tông mọi người liền trốn ở trong đó.

“Những này Thanh Tiêu kiếm tông chuột, thật đúng là đủ có thể giấu.” Một tên Thần Tiêu kiếm tông tu sĩ cười lạnh, “Nhưng lần này ngươi ta 3 tông liên thủ, triệt để phong tỏa nơi đây, bọn hắn chắp cánh khó thoát!”

“Đã sớm nghe nói Thanh Tiêu kiếm tông người, tại tổ đình bên trong có chỗ tránh nạn, xem ra chúng ta hôm nay gặp phải, chính là nó 1.”

“Hừ! Nếu không phải như thế, những năm gần đây Thanh Tiêu kiếm tông người, nào còn dám lại tiến vào phong ấn chi địa, sớm đã bị giết sạch.”

Đột nhiên, cười to một tiếng vang lên, “Tìm được!”

Ầm ầm ——

Kịch liệt oanh minh bên trong, pháp thuật hào quang ngút trời mà lên, 3 ngày cửa tu sĩ nhanh chóng hội tụ.

Bị phát hiện 12 tên Thanh Tiêu kiếm tông tu sĩ, sắc mặt trắng bệch, ánh mắt lộ ra tuyệt vọng.

“Cùng bọn hắn liều!”

“Chư vị, tử chiến đi!”

Quá khứ ví dụ, để bọn hắn rất rõ ràng, cho dù giao ra trong tay bảo vật, hôm nay cũng tuyệt khó còn sống.

Hứa Du nhanh khóc!

Hắn lần thứ 1 đi theo tông môn đội ngũ, tiến vào tổ đình phong ấn, liền tao ngộ sinh tử tuyệt cảnh.

Còn có thể đen đủi đến đâu điểm sao?

Thần Tiêu kiếm tông một người tu sĩ, cười lạnh phất tay, “Giết chết bọn hắn!”

Cứ việc Hứa Du ở bên trong 12 tên Thanh Tiêu kiếm tông đệ tử, lưng tựa vách núi toàn lực phản kháng, nhưng nhân số, thực lực ở giữa chênh lệch thật lớn, để bọn hắn rất nhanh liền bị đánh bại trên mặt đất.

“Chết đi!”

Mấy tên Thiên môn tu sĩ, cười lạnh liền muốn động thủ, đưa bọn hắn lên đường.

Nhưng vào lúc này, kiếm minh bỗng dưng vang lên, “Ầm ầm” như giang hà gào thét, khiến vây giết 3 ngày cửa tu sĩ trong lòng run lên.

Vô ý thức ngẩng đầu, liền thấy khủng bố kiếm ảnh, lấy không thể địch nổi chi thế rơi xuống.

“Không!”

Kêu thảm bên trong, mấy vây giết Thiên môn tu sĩ, tại chỗ chia năm xẻ bảy, bị 1 kiếm trực tiếp đánh giết.

Oanh ——

Kiếm thế không ngừng, trùng điệp chém vào trong núi, hình thành 1 đầu khủng bố khe hở.

“Ai dám giết ta Thanh Tiêu kiếm tông tu sĩ?”

Quát khẽ bên trong, một thân ảnh chân đạp hư không mà tới.

Hứa Du trợn to tròng mắt, “La sư huynh! !” Sau một khắc, hắn nước mắt tại chỗ lăn xuống, “Sư huynh, ta tại cái này a sư huynh, ngươi rốt cục đến rồi! !”

La Quan: …

Ân, nhìn quen mắt.

Người kia là ai?

Khục…

Không trọng yếu, Thanh Tiêu đệ tử là được, hắn thần sắc không thay đổi, đối Hứa Du nhẹ gật đầu, “Đừng sợ,

ta đến mang các ngươi về nhà.”

Cái này giọng điệu, phong phạm này, Hứa Du nước mắt càng nhiều.

Cái khác Thanh Tiêu kiếm tông đệ tử, cũng mặt lộ vẻ kinh hỉ.

Cùng ngày đại khảo một trận chiến, La Quan triển lộ ra siêu cường thực lực, bọn hắn có thể cứu!

“La Quan!”

“12 ngày cửa thiên kiêu tuyển chọn thứ 1!”

“Nghe nói, hắn tu thành Thanh Tiêu kiếm tông tuyệt học, Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết! !”

“Người này từng tại trước đây không lâu, kiếm trảm Kim Đan tầng 3!”

Thần Tiêu kiếm tông, Hạo Dương tông, Thiên Vân tông 3 ngày cửa tu sĩ, sắc mặt biến hóa.

Khó trách, có thể chém ra vừa rồi 1 kiếm, đích thật là cái nhân vật.

Thật là coi là, cái này liền có thể cứu người sao? ? Buồn cười!

Sau một khắc, lại một tiếng kiếm minh vang lên, mới đầu như tại xa xôi bên ngoài, chớp mắt liền đã gần đến ở trước mắt.

Một tên áo bào đen trẻ tuổi kiếm tu cầm kiếm mà đến, khóe miệng của hắn câu lên nhe răng cười, băng lãnh ánh mắt nhìn về phía La Quan, “Không nghĩ tới lần này, còn có thể có ngoài ý muốn thu hoạch… La Quan, mạnh nhất Thiên vương? Hừ hừ, hôm nay đã đến, vậy liền lưu lại đi!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 310 : 1 kiếm hoành áp thiên môn tông tử

Thần Tiêu kiếm tông tu sĩ khom mình hành lễ, “Ta cùng bái kiến tông tử!”

Trương Việt, Thần Tiêu kiếm tông tông tử nó 1, Trúc Cơ viên mãn tu vi.

Thức tỉnh sông lớn kiếm ý, chiến lực siêu quần nhưng so Kim Đan 5 tầng, là phong ấn chi địa bên trong thực lực người mạnh nhất 1 trong.

Thanh Tiêu kiếm tông mọi người, lập tức sắc mặt trắng bệch, mắt lộ tuyệt vọng.

Trương Việt đến rồi!

Vậy bọn hắn tự nhiên lại vô đường sống… La Quan tuy mạnh, lại làm sao có thể, cùng Thần Tiêu tông tử đánh một trận?

“La sư đệ, mau trốn!”

“Ngươi không phải người này đối thủ, đừng quản chúng ta!”

“Còn sống rời đi, không muốn không công chịu chết!”

La Quan híp híp mắt, cảm thụ được đối diện phô thiên cái địa kiếm hơi thở, Thần Tiêu kiếm tông tông tử, thực lực quả nhiên là không kém.

Nhưng cũng chỉ là như thế!

Hắn giương kiếm, cao giọng nói: “Thanh Tiêu kiếm tông La Quan, hôm nay kiếm trảm Thần Tiêu kiếm tông tông tử nơi này!”

Tu vi gia trì dưới, quát khẽ truyền khắp 4 phương.

Không gian đột nhiên yên tĩnh, bao quát Thanh Tiêu kiếm tông mọi người ở bên trong, tất cả mọi người trợn to tròng mắt, mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

Ý niệm đầu tiên là, gia hỏa này điên rồi đi?

“Cuồng vọng!”

“Trương Việt sư huynh, ra tay giết hắn!”

“Ta Thần Tiêu tông tử, thực lực hoành ép thập phương, là ngươi có thể so?”

“Cẩu thí mạnh nhất Thiên vương, tại ta Thần Tiêu tông tử trước mặt, bất quá gà đất chó sành!”

Thần Tiêu kiếm tông tu sĩ giận dữ, sát khí đằng đằng.

Trương Việt cười lạnh, “Thứ không biết chết sống, bằng ngươi cũng xứng ở trước mặt ta kêu gào? Hôm nay liền

để ngươi biết, như thế nào trời cao đất rộng!”

Trường kiếm chém xuống, chỉ nghe “Ầm ầm” tiếng vang, đứng giữa không trung bỗng nhiên có trường hà hư ảnh xuất hiện.

Hạo đãng chảy xiết mang theo thế như 10,000 tấn mà đến, chính là thiên sơn chắn ngang ở phía trước, đều có thể trực tiếp nghiền ép!

Thật mạnh!

Trước mắt một màn, mọi người trong lòng phát run.

Cái này, chính là Thần Tiêu kiếm tông tông tử sao? Quả nhiên là để người tuyệt vọng tồn tại!

Oanh ——

Lại một tiếng kiếm minh vang lên, La Quan hướng về phía trước đạp xuống, kiếm giới lập tức triển khai, giết chóc bản nguyên thân ảnh từ đó hiển hiện.

1 kiếm hướng về phía trước, lại là dung hợp thân lò, bạt sơn hà, Trục Nhật Nguyệt Tam kiếm chi thế.

3 kiếm hợp 1 nhanh như thiểm điện, trùng điệp chém lên kia trường hà hư ảnh.

Trương Việt con mắt bỗng dưng trừng lớn, một ngụm máu tươi phun ra, cả người liền như một tảng đá lớn, bị trực tiếp đánh bay ra ngoài.

Khí thế ngập trời trường hà hư ảnh, lại một kiếm này phía dưới, bị trực tiếp chém vỡ.

Tĩnh!

Giờ khắc này, thiên địa tĩnh mịch im ắng.

Vô số con mắt trừng lớn, mặt mũi tràn đầy đều là kinh hãi, cùng khó có thể tin.

Bọn hắn nhìn thấy cái gì?

Thần Tiêu kiếm tông tông tử, chiến lực nhưng so Kim Đan 5 tầng Trương Việt, lại chính diện đối chiến bên trong, bị La Quan 1 kiếm trọng thương.

Làm sao có thể? !

Sát khí đằng đằng Thần Tiêu kiếm tông tu sĩ, như quay đầu một chậu nước lạnh, tưới toàn thân băng hàn.

“Trương Việt sư huynh bại rồi?”

“Ảo giác, cái này nhất định là ảo giác!”

“Không có khả năng! Ta tông tông tử, sao lại bị chỉ là La Quan đánh bại.”

Chính là Thanh Tiêu kiếm tông mọi người, lúc này cũng cảm thấy như trong mộng.

La Quan hắn, như thế nào mạnh như vậy?

Chỉ có Hứa Du, hắn nắm chặt nắm đấm, mặt mũi tràn đầy hưng phấn.

Đến rồi!

Lại tới!

Tựa như ban đầu ở Long Môn sơn bên trên, La Quan mỗi lần lâm vào tuyệt cảnh, lại luôn có thể bộc phát ra, lực lượng cường đại hơn, nhất cử nghiền ép đối thủ.

Cùng hôm nay một màn, ra sao cùng tương tự.

La sư huynh, thật là đời này thần tượng vậy, ai cũng không dám phỏng đoán, hắn đến tột cùng còn có bao nhiêu át chủ bài?

Trương Việt một bên thổ huyết một bên hoài nghi nhân sinh, hắn thua.

Bị người chính diện chơi ngã, trực tiếp nghiền ép!

Trong lúc nhất thời, hắn có chút mộng, nhìn về phía La Quan ánh mắt, vô ý thức lộ ra hồi hộp.

Không sợ không được.

Tiểu tử này kiếm, quả thực mạnh đến mức không còn gì để nói, hắn cảm giác mình vừa rồi, đã ngửi được một loại nào đó mục nát âm lãnh khí tức.

Kia là… Mùi vị của tử vong!

Thở sâu, hắn cắn răng rống to, “2 vị, còn muốn trốn ở trong tối xem kịch sao? Hôm nay, quyết không thể thả người này còn sống rời đi!”

Bá ——

Bá ——

2 thân ảnh xuất hiện, khí tức cường đại phóng lên tận trời, nửa điểm không kém Trương Việt.

Chính là Hạo Dương tông, Thiên Vân tông 2 tông tông tử, lúc này ánh mắt băng hàn, khóa chặt lại La Quan.

12 ngày cửa ở giữa, nói là công thủ đồng minh, lẫn nhau đồng khí liên chi, minh bên trong ám bên trong tranh đấu nhưng lại chưa bao giờ đoạn tuyệt qua.

Như thay cái tràng cảnh, 2 người mừng rỡ ngồi bàng quan, nhìn Trương Việt không may.

Nhưng hôm nay không được!

La Quan xuất thân Thanh Tiêu kiếm tông, tuyệt không thể cho hắn, kế tiếp theo trưởng thành cơ hội.

“Không muốn mặt!” Hứa Du chửi ầm lên, “Đường đường 3 ngày môn tông tử, thế mà muốn liên thủ, khi dễ ta La sư huynh 1 cái!”

“Cẩu thí tông tử, một đám nhuyễn đản!”

“Không sai, đánh không lại liền lấy nhiều khi ít, tính là gì

nam nhân? Cắt bán cái mông đi thôi!”

“Việc này bị người biết được, các ngươi còn có mặt mũi sao?”

Thanh Tiêu kiếm tông mọi người gầm thét.

Một đám Thiên môn tu sĩ mặt lộ vẻ xấu hổ.

Trương Việt 3 người sắc mặt, cũng âm trầm xuống.

“Hừ! Được làm vua thua làm giặc, há có thể lo lắng quá nhiều.”

“Giết sạch bọn hắn, chuyện hôm nay ai có thể biết được?”

“Động thủ, trước hết giết La Quan, lại cho bọn hắn quy thiên!”

Sự thật chứng minh, mặt mũi loại vật này, tại lúc cần thiết, đích thật là có thể đem ra chùi đít.

3 ngày môn tông tử đồng thời lên trước, cường hãn khí tức bộc phát, đem La Quan khóa chặt.

Khủng bố uy áp, làm thiên địa ở giữa lại lần nữa tĩnh mịch.

Thanh Tiêu mọi người mặt mũi tràn đầy đắng chát, La sư huynh chiến lực vô song, hoành ép Thần Tiêu kiếm tông tông tử, thay vào đó đoàn người thật không biết xấu hổ.

“La sư huynh, ngươi đi đi!”

Có người rống to.

Bọn họ cũng đều biết, La Quan tu thành Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết, lại thêm hôm nay chỗ bộc phát ra siêu cường thực lực, hắn không thể nghi ngờ đại biểu cho Thanh Tiêu kiếm tông tương lai.

“Đúng! Sư huynh đi mau, đợi ngày sau tu hành có thành tựu, lại vì chúng ta báo thù!”

Lấy La Quan thực lực, nếu một lòng đào tẩu, hay là lại cơ hội.

Bọn hắn mặc dù không muốn chết, nhưng như thế thế cục, lại há có thể lại liên lụy La sư huynh? ?

“Đi? ? Hôm nay ngươi mọc cánh khó thoát!” Hạo Dương tông tông tử, cười lạnh phất tay áo vung lên, bỗng nhiên có 1 đem dù giấy bay ra.

Vật này huyền không cách đỉnh đầu phía trên, dù giấy tự hành mở ra, mặt ngoài phác hoạ sơn thủy đồ ảnh, lập tức toát ra linh quang.

Tràn trề uy áp giáng lâm, đem nơi đây thiên địa bao trùm, hóa thành hư không phong cấm!

“Sơn Hà tán!”

“Tông tử lại mang theo vật này, vậy cái này La Quan,

hôm nay mọc cánh khó thoát!”

“3 vị tông tử, liên thủ mau giết người này, trảm thảo trừ căn không lưu tai hoạ ngầm! !”

3 ngày môn chúng người rống to.

La Quan chỉ cần còn sống, chính là đối bọn hắn lớn nhất trào phúng.

Cũng may, 3 vị tông tử liên thủ, hắn hôm nay hẳn phải chết không nghi ngờ.

Không ai cho rằng, La Quan còn có thể xoay người…

1 vs 3, trực diện 3 vị Thiên môn tông tử, ai có thể chống lại?

Chính là đối La Quan, = lòng tin mười phần Hứa Du, lúc này đều miệng đầy đắng chát.

La sư huynh, còn có thể lại sáng tạo kỳ tích sao? ?

Một mảnh trong sự ngột ngạt, La Quan cười to, “Phế vật chính là phế vật, dù là 3 cái cùng nhau liên thủ bên trên, cũng là phế càng thêm phế!”

Hắn giương kiếm, “Hôm nay, liền đưa các ngươi lên đường!”

Kiếm giới bên trong, giết chóc bản nguyên thân ảnh theo hắn cùng nhau huy kiếm.

Ầm ầm ——

Trên đỉnh đầu, trong chốc lát phong vân biến ảo, vô số mây đen mãnh liệt mà ra, xen lẫn thành thật dày màn trời.

Lôi đình gào thét từ đó truyền ra, nó sắc xích hồng, liền như trong máu tươi, ngâm vô số năm.

Uy nghiêm giết chóc, cùng lôi đình lực lượng hủy diệt dung hợp, phóng xuất ra khủng bố uy năng.

Vô tận huyết sắc lôi đình, như như dải lụa đánh xuống.

Đây là, Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 311 : Trảm tam tông tử tại trước

Xích hồng lôi đình phía dưới, giết chóc cùng hủy diệt cùng tồn tại, sát cơ cuồn cuộn 3 ngày môn tông tử, thân ảnh nháy mắt bị dìm ngập trong đó.

Vô tận lôi quang khuấy động, nương theo lấy oanh minh gào thét, làm thiên địa ở giữa một mảnh xích hồng!

Giờ khắc này, bị lôi quang chiếu đỏ từng trương khuôn mặt, toát ra vô tận hoảng sợ, hãi nhiên.

Tuy nói bọn hắn phần lớn biết được, Thanh Tiêu kiếm tông trấn phái tuyệt học.

Nhưng hôm nay tận mắt nhìn thấy, mới chính thức cảm nhận được, Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết cường đại.

Cái này khủng bố cảnh tượng, quả thực chính là hạo đãng thiên uy, mấy không phải sức người có thể đụng.

Trên thực tế, kiếm này uy lực mạnh, cũng viễn siêu ra La Quan đoán trước.

Ánh mắt của hắn chớp lên, đại khái đoán được nguyên nhân, bây giờ tại Thanh Tiêu kiếm tông tổ đình bên trong, Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết uy lực, đạt được ngoài định mức tăng thêm.

Hồi lâu, khi huyết sắc lôi đình tán đi, 3 bộ toàn thân cháy

đen, bốc lên gay mũi sương mù thân thể, xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Trương Việt vốn là trọng thương, tại lôi đình oanh sát phía dưới, trực tiếp liền treo.

Hạo Dương tông, Thiên Vân tông tông tử, còn có một hơi tại, lúc này hoảng sợ trừng to mắt, kêu thảm nói: “Cứu ta, cứu ta!”

2 người trên mặt đất bò, bọn hắn có thể còn sống sót đã đem hết toàn lực, bây giờ suy yếu tới cực điểm.

“Dừng tay!” Một tên Hạo Dương tông tu sĩ rống to, “La Quan, ngươi như dám can đảm…”

Oanh ——

Chém xuống một kiếm, người này tại chỗ phân thây.

Vô số người cứng tại nguyên địa, không dám tiếp tục động đậy nửa điểm.

La Quan 1 người 1 kiếm, trực tiếp đưa bọn hắn lên đường, thuận tay đem 3 người nhẫn trữ vật lấy đi, về phần việc này có thể hay không dẫn tới phiền phức…

Là 12 ngày cửa chế định quy tắc, cho phép riêng phần mình môn hạ đệ tử, chém giết lẫn nhau tranh đấu.

Làm sao? Cho phép các ngươi giết người, liền không thể bị giết? !

Về phần không giảng đạo lý…

Hừ hừ!

Thánh đô Cơ gia loại, ta nói giết liền giết, huống chi là mấy người các ngươi củi mục.

Muốn trả thù cứ tới!

Chết rồi…

3 đại Thiên môn tông tử, bị người tại chỗ trấn áp, trực tiếp làm chết.

Loại chuyện này, đã rất rất lâu, đều chưa từng phát sinh qua.

Nhìn xem cầm kiếm mà đứng La Quan, 3 ngày cửa tu sĩ sắc mặt trắng bệch, thân thể run không ngừng.

Giờ khắc này, bọn hắn đột nhiên sinh ra một loại, cực linh cảm đáng sợ ——

12 ngày cửa thế giới, sắp biến thiên!

La Quan ánh mắt quét ngang, tuy chỉ có 1 người, nhưng bị ánh mắt chiếu tới chỗ, 3 ngày cửa tu sĩ lại sinh ra bị ép vào tuyệt cảnh kinh dị.

“Ai, còn muốn ngăn ta?”

Đám người vô ý thức lui ra phía sau, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, kính sợ.

La Quan quay người, nhìn về phía Thanh Tiêu kiếm tông mọi người, “Đi thôi, ta mang các ngươi về nhà.”

Câu nói này, hắn vừa tới lúc đến, cũng đã nói qua.

Lúc ấy, tại 3 ngày cửa tu sĩ trong mắt, đây chính là chuyện tiếu lâm.

Nhưng hôm nay, lại không có người, dám nhiều lời 1 chữ.

La Quan cầm kiếm phía trước, Hứa Du 12 tên Thanh Tiêu kiếm tông tu sĩ đi theo phía sau, 3 ngày cửa tu sĩ như thủy triều thối lui, ánh mắt phức tạp đưa mắt nhìn bọn hắn rời đi.

“Nhanh! Nhanh đem chuyện hôm nay, hồi bẩm tông môn!”

3 ngày môn tông tử bị giết, việc này tất nhiên sẽ không, liền như vậy tuỳ tiện kết thúc.

Tu thành Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết La Quan đáng chết.

Lấy 1 địch 3, trấn sát 3 vị tông tử La Quan, tự nhiên càng thêm đáng chết.

Theo tin tức bị truyền về, một trận gió táp mưa rào, lúc này đã hình thành!

Phong ấn chi địa về sau, La Quan nhanh chân tiến lên,

hắn có thể cảm nhận được 4 phương 8 hướng, thỉnh thoảng xuất hiện thăm dò ánh mắt.

Chấn kinh, hãi nhiên, sợ hãi, băng lãnh…

Hiển nhiên, vừa rồi một trận chiến tin tức đã truyền ra.

Phía sau hắn, 12 tên Thanh Tiêu kiếm tông đệ tử, mặt mũi tràn đầy kích động, cuồng hỉ.

Có kia nữ tu sĩ, đã rơi xuống nước mắt, không chỉ là bởi vì sống sót sau tai nạn, càng bởi vì thổ khí dương mi.

Bao nhiêu năm, từ khi hạo kiếp về sau, thực lực rơi xuống Thanh Tiêu kiếm tông, khắp nơi có thụ ức hiếp.

Nhất là tại cái này phong ấn chi địa, mỗi một tên tiến vào bên trong Thanh Tiêu tu sĩ, đều muốn sớm làm tốt, mệnh tang trong đó chuẩn bị.

500 năm, không biết bao nhiêu đồng môn tiền bối, ôm hận táng thân tại đây.

Đến hôm nay, bọn hắn rốt cục ra một ngụm, dằn xuống đáy lòng ác khí.

La sư huynh 1 người độc kiếm, hoành ép 3 ngày cửa, trảm tam tông tử tại trước!

1 trận chiến này, liền đánh ra Thanh Tiêu kiếm tông tinh khí thần, để cho nó hơn Thiên môn biết được, bọn hắn Thanh Tiêu một mạch cũng có tuyệt thế thiên kiêu, có thể trấn áp thập phương.

Nhìn trước mắt La Quan bóng lưng, 12 tên Thanh Tiêu kiếm tông tu sĩ, đáy mắt lộ ra cảm kích, tôn sùng!

Nơi nào đó đỉnh núi, mấy đạo thân ảnh đứng lặng, xa xa nhìn về phía Thanh Tiêu kiếm tông một nhóm, sắc mặt lộ ra ngưng trọng.

“Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết, uy lực quả nhiên khủng bố!”

“Cái này La Quan, thực lực so ghi chép bên trong càng mạnh, hư hư thực thực có Kim Đan tầng 6 thực lực.”

“1 kiếm trấn sát 3 ngày môn tông tử, quả thực đáng sợ!”

Lấy tầm mắt của bọn hắn, thực lực, cũng cảm nhận được áp lực cực lớn.

Làm sao bây giờ?

Do dự mãi, người cầm đầu trầm giọng nói: “Mệnh lệnh của thiếu gia, là muốn cái này La Quan, vĩnh viễn lưu tại phong ấn chi địa…” Hắn thở sâu, “Người này không thể địch lại, cần từ phương diện khác nghĩ biện pháp.”

“Lão ngũ, tiếp xuống liền nhìn ngươi.”

Được xưng là lão ngũ, là cái sắc mặt âm u, đôi mắt khô héo người trẻ tuổi, nghe vậy cười lạnh, “Lão đại yên tâm, coi như người này thực lực mạnh hơn, chỉ cần bên trong ta độc, liền hẳn phải chết không nghi ngờ!”

Hắn tu luyện độc công, là đến từ phong ấn chi địa bên trong, 1 tôn cực đáng sợ kịch độc ma linh.

Công pháp này, Thác Bạt gia trước sau chọn lựa hơn mười người tu luyện, chỉ hắn 1 người may mắn thành công.

Thôi động phía dưới nhưng phóng thích vô sắc vô vị kịch độc, Kim Đan cảnh đều rất khó phát giác, một khi lọt vào ám toán, một thân tu vi 10 không còn 1.

La Quan đột nhiên nhíu mày, nhìn về phía trước mắt sương mù, loại này phạm vi nhỏ mê vụ, tại phong ấn chi địa rất phổ biến.

Nếu không phải Huyền Quy nhắc nhở, hắn cũng không phát giác được trong đó không ổn.

Hắn dừng bước lại, đưa tay.

Hứa Du 12 tên Thanh Tiêu kiếm tông đệ tử, vội vàng nói: “La sư huynh, làm sao rồi?”

“Không có việc gì, các ngươi chờ ở cái này.”

Lúc này, ngay tại mê vụ về sau, Thác Bạt gia mấy tu sĩ, sắc mặt lộ ra âm trầm.

Không được!

Bị người này phát hiện?

Tên là lão ngũ tu sĩ, sắc mặt khó coi nhất, hắn đã cực kỳ

cẩn thận, kịch độc cùng sương mù dung hợp, cái này không nên a.

Lão đại thở sâu, “Tạm thời rút đi, La Quan thực lực quá mạnh, ngươi ta không thể địch lại…” Thanh âm hắn im bặt mà dừng, bỗng nhiên trừng to mắt, liền thấy đã dừng lại La Quan, lại nhanh chân đi về phía trước tới.

Không có nửa điểm đình trệ, do dự, trực tiếp xâm nhập sương độc phạm vi.

Đây là cái gì thao tác?

Chán sống lệch, chủ động chịu chết?

Lão ngũ ánh mắt sáng lên, cười to nói: “Ha ha ha! ! Ta loại kịch độc này, không cần dựa vào hô hấp, chỉ cần đặt mình vào trong đó, liền trực tiếp xâm nhiễm hồn phách! !”

“Lão đại, mau mau động thủ, đem cái này La Quan giết chết, chính là một cái công lớn!”

Lão đại tuy có chút không nghĩ ra, có thể đối lão ngũ độc công, hắn rất có lòng tin, “Giết!”

Quát khẽ bên trong, hắn cái thứ 1 xông ra.

Trước mắt, xuất hiện La Quan thân ảnh, hắn đứng tại trong làn khói độc, giống như là đang đợi bọn hắn đến.

2 người đối mặt, lão đại nhìn thấy chính là một đôi băng lãnh đôi mắt, toát ra nhàn nhạt lạnh lùng chế giễu.

Đáng chết, hắn không có trúng độc, cái này sao có thể? !

Nhưng thế cục đến tận đây, căn bản không có lui lại khả năng, lão đại gào thét một tiếng, bỗng nhiên huy động trường đao.

Sau một khắc, kiếm minh phóng lên tận trời.

Hứa Du bọn người mặt lộ vẻ khẩn trương, nghe trong sương mù chém giết, nhưng rất nhanh hết thảy động tĩnh đều biến mất không gặp.

La Quan từ trong sương mù đi ra, giống như là cái gì cũng không phát sinh, thản nhiên nói: “Đi thôi.”

Bỏ qua cho mê vụ, đợi bọn hắn sau khi rời đi, một trận gió thổi tới, sương mù tiêu tán lộ ra mấy cỗ thi thể.

Nơi xa, một mực cẩn thận quan sát rất nhiều đôi mắt, lập tức bộc lộ kinh hãi.

Lại nhìn về phía Thanh Tiêu kiếm tông một nhóm, liền càng nhiều mấy điểm kính sợ.

“Là Thác Bạt gia người!”

“Cái này La Quan, quả thực quá hung tàn, mà ngay cả thánh đô 4 tộc cũng dám xúc phạm! !”

“Nghe nói tại Long Môn sơn lúc, hắn liền giết Cơ gia 1 cái trọng yếu tiểu bối… Người này, là thật to gan lớn

mật!”

“Đắc tội thánh đô 4 tộc thứ 2, hắn lại như thế nào nghịch thiên, cũng nhất định hạ tràng thê thảm! !”

Thấp nghị nhao nhao bên trong, đột nhiên có người kinh hô.

“Thần Tiêu kiếm tông, Hạo Dương tông, Thiên Vân tông đã công khai tỏ thái độ, muốn truy cứu tông tử bị giết sự tình, sự tình làm lớn chuyện!”

“Đợi cái này La Quan ra phong ấn chi địa, đó là một con đường chết!

“Đi đi đi, lại nhìn tiểu tử này, hôm nay là thế nào chết!”

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 312 : 3 ngày cửa Nguyên Anh uy hiếp

Về sau một đường thuận lợi, đến tổ đình phong ấn biên giới, Hứa Du 12 tên Thanh Tiêu kiếm tông tu sĩ, trong mắt hiển hiện ý mừng.

Sống sót!

Cho tới giờ khắc này, trong lòng mọi người vẫn có mấy điểm, không thực tế hư ảo cảm giác.

Trốn qua một kiếp vui sướng cùng cảm kích xen lẫn, mọi người thở sâu, khom người cong xuống, “Đa tạ La sư huynh đại ân cứu mạng!”

“Ừm.” La Quan gật gật đầu, “Tông chủ chính chờ ở bên ngoài, chúng ta ra ngoài đi.”

Nói xong, hắn quay người nhìn về phía cách đó không xa, một mảnh bị mê vụ che giấu rừng rậm.

Ánh mắt lóe lên một cái, La Quan mở ra thông đạo, dẫn đầu mọi người bước vào.

Mà liền tại bọn hắn rời đi về sau, rừng rậm ở giữa mê vụ, đột nhiên bị một cỗ vô hình lực lượng xua tan.

1 đạo thân ảnh mơ hồ xuất hiện tại kia bên trong, tròng mắt màu đỏ ngòm đang nhìn, Thanh Tiêu kiếm tông mọi người rời đi phương hướng.

Hình người ma linh!

Như La Quan nhìn thấy, tất nhiên có thể nhận ra, cái này ma linh thình lình chính là, hắn bước vào Thanh Tiêu tổ đình lúc gặp phải cái kia.

Tròng mắt màu đỏ ngòm ở giữa, hiện lên một tia không hiểu ba động, hình người ma linh quay người rời đi.

Quen thuộc trời đất quay cuồng, đợi thoát ly phong ấn về sau, La Quan liếc mắt liền thấy Dư Nhược Vi.

Ánh mắt tiếp xúc lúc, nàng đáy mắt lo lắng tán đi, khóe miệng móc ra cười nhạt ý, lóe lên một cái rồi biến mất.

Cực đẹp!

Nữ nhân này, muốn cười liền cười thôi, còn nhất định phải thân.

La Quan nói thầm đôi câu, tiến lên hành lễ, “Sư tôn, đệ tử không phụ kỳ vọng.”

“Bái kiến tông chủ!”

12 tên Thanh Tiêu kiếm tông tu sĩ, cùng nhau cong xuống.

“Không có việc gì liền tốt, La Quan ngươi lập xuống đại công, bản tông tất có ban thưởng…” Dư Nhược Vi nói đến chỗ này, ngữ khí hơi ngừng lại.

Đi vào lại ra, liền đem cầu cứu đệ tử mang về, La Quan biểu hiện phong khinh vân đạm, nhưng sự tình hiển nhiên sẽ không như thế đơn giản.

Tiểu tử này đến cùng có mấy điểm thực lực? Bây giờ chính là nàng, đều có chút nhìn không thấu.

Lại nghĩ tới hàn đàm bên trong, tại La Quan trước mặt, cùng A Hoàng không có gì khác biệt Thập Tứ Mục… La Quan trên thân, tất ẩn giấu đi đại bí mật.

Vật tầm thường, tiểu tử này chưa hẳn coi trọng, nên cho hắn cái gì tốt đâu?

La Quan ho nhẹ, “Sư tôn, ban thưởng sự tình ta trở về rồi hãy nói, bây giờ hay là đi trước đi.” Đón Dư Nhược Vi ánh mắt, hắn gãi gãi đầu, “Tại tổ đình trong phong ấn, có người muốn động thủ với ta, ai ngờ bọn hắn quá không trải qua đánh, tại chỗ liền treo mấy cái.”

3 ngày môn tông tử bị giết, tuy nói là tại bọn hắn chế định quy tắc trò chơi bên trong, nhưng sự tình khẳng định không có đơn giản như vậy kết thúc.

Dư Nhược Vi nhìn thoáng qua La Quan, gật gật đầu, “Được.” Nàng phất tay áo lấy ra cắt giấy thuyền, nhưng vào lúc này, nhíu mày một cái.

Sau đó, liền có “Ầm ầm” nổ vang rung trời, như chân trời gào thét mà đến, tốc độ nhanh kinh người, càng kinh khủng chính là kia kinh người uy áp.

Liền như thật tại mây tiêu đứng giữa không trung, nhấc

lên 1 đạo kinh đào hải lãng.

Nguyên Anh cảnh cường giả!

Mà lại, khoảng chừng 3 vị.

Một tên thanh bào đạo nhân, gánh vác trường kiếm màu đen, khuôn mặt lạnh lùng.

Còn có cái váy lục nữ tu, lúc này gương mặt xinh đẹp hàm sát.

Vị cuối cùng thì là cái hơi mập nam tử trung niên, một thân khí tức cực nóng như lửa.

3 người gần như đồng thời đuổi tới, ánh mắt hướng về Thanh Tiêu kiếm tông một nhóm, bàng bạc uy áp như sơn nhạc, khiến người khó mà thở dốc.

Thanh bào đạo nhân lên tiếng trước nhất, kiếm minh gào thét sát khí đằng đằng, “Thanh Tiêu kiếm chủ, ta Thần Tiêu một mạch tông tử Trương Việt, hôm nay bị La Quan mưu hại, việc này cần cho bản tọa một cái công đạo!”

Nữ tu cùng hơi mập nam tử cũng lạnh giọng nói: “Thiên Vân tông (Hạo Dương tông) tông tử bị giết, mời Thanh Tiêu kiếm chủ giao ra hung thủ!”

Dư Nhược Vi đích xác rất mạnh, Long Môn sơn bên trên bức lui Cơ Thường Thanh, chính là ví dụ tốt nhất.

Nhưng hôm nay 3 ngày cửa Nguyên Anh tề tụ, thế muốn

ép nàng cúi đầu… La Quan, phải chết! !

Giờ khắc này, thiên địa tĩnh lặng.

Tam nguyên anh chi uy, phô thiên cái địa quét ngang, khiến vô số người nín hơi.

Thanh Tiêu tổ đình bên ngoài, lúc này minh bên trong ám bên trong, không biết hội tụ bao nhiêu ánh mắt, đều đang lặng lẽ đợi chuyện hôm nay hướng đi.

Trên thực tế, trong lòng bọn họ đã có phán đoán.

“Dư Nhược Vi đích xác cường đại, lấy Kim Đan đỉnh phong tu vi, liền có thể lực kháng Nguyên Anh đại lão, nhưng hôm nay nàng đối mặt, lại là 3 vị Nguyên Anh cảnh.”

“Hôm nay thế cục, Dư Nhược Vi tất nhiên cúi đầu, nếu không chỉ sẽ tạo thành càng gió to hơn sóng, thậm chí nguy hiểm toàn bộ Thanh Tiêu kiếm tông.”

“Không sai! ! Cái này La Quan đích xác kinh người, như cho hắn đầy đủ thời gian, một khi trưởng thành, hoặc thật có thể chống lên Thanh Tiêu kiếm tông.”

“Hừ! Chính vì vậy, hắn mới nhất định phải chết… 1 cái Dư Nhược Vi, đã để Thiên môn các phương hối hận không thôi, tuyệt sẽ không cho hắn cơ hội.”

Được cứu Thanh Tiêu kiếm tông mọi người, từng cái nghiến răng nghiến lợi.

“Là bọn hắn động thủ trước, muốn giết ta La sư huynh, La sư huynh mới ra tay phản kích!”

“Hẳn là ta Thanh Tiêu kiếm tông tu sĩ, đối mặt các ngươi lúc, cũng chỉ có thể vươn cổ liền chết?”

“Tông chủ! La sư huynh là vì cứu chúng ta, mới cùng 3 ngày cửa xung đột, cầu ngài nhất định phải bảo toàn sư huynh.”

Nhưng bọn hắn lời nói căn bản không ai nghe, tu hành thế giới xét đến cùng, là muốn so đấu riêng phần mình thực lực, chân tướng như thế nào cũng không trọng yếu.

Tam nguyên anh khí tức xa xa khóa chặt, cho Dư Nhược Vi làm áp lực, lúc này tất cả ánh mắt, đều hội tụ tại một mình nàng trên thân.

La Quan thở dài, xuất động 3 vị Nguyên Anh đại lão, chỉ vì giết hắn như thế cái tiểu bối.

3 ngày cửa đối hắn, thật đúng là đủ coi trọng.

Dư quang nhìn, trầm mặc Dư Nhược Vi, La Quan đang muốn mở miệng lúc nàng đột nhiên động.

Dư Nhược Vi hướng về phía trước một nắm, trường kiếm xuất hiện trong tay, sau một khắc “Ầm ầm” lôi đình gào thét, trên chín tầng trời nổ tung.

Trong nháy mắt chính là phong vân biến ảo, vô số mây đen xen lẫn, khiến cả phiến thiên địa lâm vào u ám. Từng tiếng lôi đình oanh minh, từ mây đen bên trong

bộc phát, kia chướng mắt đến cực điểm lôi quang, vãi xuống bàng bạc uy áp.

Cùng tam nguyên anh giằng co, mang theo lôi đình chi uy, Dư Nhược Vi lại không rơi vào thế hạ phong.

Từ đầu đến cuối, nàng đều không nói một lời, lại dùng mình hành động thực tế, cho ra trực tiếp nhất, cường ngạnh trả lời.

Nói thật, giờ khắc này La Quan có chút cảm động, hôm nay cục diện như vậy, Dư Nhược Vi đều muốn bảo đảm hắn.

Trong đó phong hiểm rất rất lớn… Nữ nhân này, không có để hắn thất vọng! !

Lôi đình gào thét, hạo đãng kiếm thế ngút trời, đối kháng chính diện 3 đại Nguyên Anh.

Giờ khắc này, vô số con mắt trợn tròn, lộ ra vẻ khiếp sợ.

Dư Nhược Vi điên rồi sao?

Nàng làm sao dám! ? !

“Ngay hôm đó lên, La Quan chính là ta Thanh Tiêu kiếm tông tông tử, người nào muốn động hắn nửa điểm, cần hỏi qua bản tông trường kiếm trong tay.”

Thanh âm trong trẻo lạnh lùng, tại lôi đình oanh minh bên trong, rõ ràng truyền khắp 4 phương.

3 ngày cửa Nguyên Anh, nháy mắt mặt lộ vẻ - âm trầm, Dư Nhược Vi cường ngạnh, cũng ngoài dự liệu của bọn họ bên ngoài.

Càng làm cho bọn hắn kinh hãi chính là, Dư Nhược Vi lúc này bộc phát khí tức, lại so trong dự liệu càng mạnh.

Đỉnh đầu huy hoàng thiên lôi, cho bọn hắn cảm giác, liền như thật trực diện thiên uy.

“Thật mạnh!”

“Cái này Dư Nhược Vi thực lực, so trong truyền thuyết càng thêm kinh người!”

“Lấy Kim Đan đỉnh phong tu vi, lại có như thế uy thế…”

Mọi người kinh hô, kinh hãi lúc, chỉ có La Quan đoán được nguyên nhân, hắn nhìn về phía Thanh Tiêu tổ đình, bây giờ phong ấn ở giữa mây mù chấn động.

Có lôi đình gào thét truyền ra, cùng Dư Nhược Vi kiếm thế hô ứng lẫn nhau…

Nàng khuôn mặt thanh lãnh, “Thối lui, hoặc là một trận chiến!”

—

—

—

—

Chương 313 : Dư Nhược Vi phá cảnh Nguyên Anh

Tam nguyên anh vừa sợ vừa giận, vốn cho rằng cùng nhau mà đến, Dư Nhược Vi nhất định cúi đầu.

Nào có thể đoán được nữ nhân này lại cường ngạnh đến tận đây, vì La Quan không tiếc sức liều 3 đại Nguyên Anh.

Tuy nói đối trận chiến này, bọn hắn có tuyệt đối nắm chắc, nhưng đỉnh đầu huy hoàng thiên lôi, lại làm cho váy lục phụ nhân cùng Hạo Dương tông Nguyên Anh, trong lòng có chút phát run.

Nguyên nhân rất đơn giản, 2 người tình trạng cùng Cơ Thường Thanh giống nhau, đều là đột phá Nguyên Anh về sau, còn chưa vượt qua thiên kiếp tẩy lễ. Một trận đại chiến, cho dù có thể trấn áp Dư Nhược Vi, chỉ khi nào tự thân thiên kiếp bị dẫn động, vậy liền phiền phức lớn.

Liếc nhau, 2 vị Nguyên Anh đã bắt đầu sinh thoái ý.

Thần Tiêu kiếm tông đạo nhân sắc mặt khó coi, chỉ bằng hắn 1 người… Cảm thụ được Dư Nhược Vi siêu cường khí thế, trong lòng hắn bồn chồn.

Coi như như thế rút đi, cũng là tại quá mất mặt.

3 đại Nguyên Anh liên thủ tạo áp lực, kết quả bị Dư Nhược Vi quát lui, tuy nói có khác nguyên do, nhưng

việc này nó thực tế là không dễ nghe.

Đang do dự không quyết lúc, lại có 2 đạo cường hãn khí tức, từ phương xa mà tới.

Kia là 2 tên người áo đen, toàn thân cao thấp đều bao phủ ở bên trong, ống tay áo bên trên 1 đạo ám kim sắc đường vân, lộ ra kiềm chế túc sát.

Thấy rõ người tới trang phục, Thần Tiêu kiếm tông đạo nhân biến sắc, “Liệp Thiên điện!”

Váy lục nữ tu cùng Hạo Dương tông đạo nhân, cũng mặt lộ vẻ ngưng trọng.

Phổ thông tu sĩ hoặc rất khó biết được, có quan hệ Liệp Thiên điện tin tức, nhưng lấy 12 ngày cửa địa vị, tự nhiên rõ ràng sự đáng sợ của bọn họ.

Đi săn Kim Đan chỉ là bọn hắn điểm xuất phát, trong truyền thuyết Nguyên Anh, thần hồn thậm chí cấp bậc cao hơn người tu hành, đều là Liệp Thiên điện con mồi.

Đây là 1 cái cực kỳ thần bí cổ lão, lại thâm bất khả trắc đáng sợ tổ chức.

Không có ai biết, bọn hắn thành viên đều có ai, nhưng nhưng phàm là bị Liệp Thiên điện để mắt tới mục tiêu, có rất ít người có thể chạy thoát.

Chỉ bất quá, bọn hắn làm việc có chút bí ẩn, lại thêm sẽ không tùy tiện, đối Nam cảnh các thế lực lớn động thủ, những năm này mới một mực bảo trì điệu thấp.

Nhưng hôm nay, lại có 2 vị ám kim thợ săn đến, cái này đời đồng hồ lấy bọn hắn đều từng có, thuận lợi đi săn Nguyên Anh kinh lịch.

Bọn hắn muốn làm gì?

Nhưng rất nhanh, 3 ngày cửa Nguyên Anh liền nhẹ nhàng thở ra, tiếp lấy mặt lộ vẻ ý mừng.

Chỉ vì, 2 tên Liệp Thiên điện ám kim thợ săn khí cơ, lúc này ầm vang bộc phát, ngang nhiên khóa chặt Dư Nhược Vi.

Liếc nhau, 3 ngày cửa Nguyên Anh nhanh chóng lui ra phía sau, lớn tiếng nói: “Hơn…kiếm chủ, đợi ngươi giải quyết tự thân phiền phức, ngươi ta ở giữa lại phân cao thấp!”

Liệp Thiên điện muốn đối Dư Nhược Vi hạ thủ, đây chính là niềm vui ngoài ý muốn.

2 tên ám kim thợ săn rất mạnh, khí tức cảm giác chí ít đều là Nguyên Anh tầng 3 trở lên, tỉ lệ lớn đã vượt qua thiên kiếp.

Bọn hắn liên thủ, Dư Nhược Vi đoạn vô sinh cơ!

Một khi nàng vẫn lạc, lung lay sắp đổ Thanh Tiêu kiếm tông, liền đem ầm vang sụp đổ.

Đến lúc đó, La Quan sống hay chết, còn không tùy ý bọn hắn nắm?

“Liệp Thiên điện!” La Quan trong lòng giật mình, hắn nghĩ tới lúc trước, tại Huyết Uyên tông lúc tao ngộ.

Đối phương thế mà ngay cả Nguyên Anh cảnh cường giả, đều có thể tùy ý điều khiển, thực lực, bối cảnh quả thực đáng sợ.

Tổ chức này, xa so hắn tưởng tượng bên trong, còn muốn càng thêm lợi hại.

Dư Nhược Vi có thể đỡ sao? Coi như nàng có thể, còn có 3 ngày cửa Nguyên Anh, ở bên cạnh nhìn chằm chằm.

Chỉ cần lộ ra một tia suy yếu, hôm nay chờ đợi Thanh Tiêu kiếm tông một nhóm, chính là sinh tử tuyệt cảnh.

“Lão sư, chuẩn bị dao người đi…”

Đúng lúc này, Dư Nhược Vi phất tay áo vung lên, lực lượng vô hình đem La Quan bọn người đẩy ra.

Nàng nhìn về phía Liệp Thiên điện 2 vị ám kim thợ săn, đột nhiên cất bước hướng về phía trước, mà nàng khí tức cả người, theo bước chân cất bước, liền như lửa núi bộc phát, lấy tốc độ kinh người tăng lên điên cuồng.

Một màn này, lại vượt quá tất cả mọi người đoán trước.

Chính một mặt cười lạnh , chờ đợi Dư Nhược Vi bị giết Thần Tiêu kiếm tông đạo nhân, sắc mặt bỗng dưng đại biến, “Nàng muốn phá cảnh!”

Kia trợn tròn con mắt, để người lo lắng sẽ bạo chết.

Không chỉ là hắn, váy lục nữ tu cùng Hạo Dương tông Nguyên Anh, cũng là mặt mũi tràn đầy chấn kinh.

Tu sĩ tầm thường, cái nào không phải muôn vàn chuẩn bị, tại tuyệt đối an toàn hoàn cảnh dưới, mới dám nếm thử đột phá cảnh giới.

Huống chi là Kim Đan thuế biến Nguyên Anh, như thế cực kỳ trọng yếu một bước, nửa điểm sai lầm liền đem vạn kiếp bất phục.

Lâm chiến phá cảnh… Loại chuyện này đừng nói tận mắt nhìn thấy, chính là nghe cũng chưa từng nghe qua.

Dưới hắc bào, 2 tên Liệp Thiên điện ám kim thợ săn, đôi mắt lập tức đọng lại.

“Ngăn cản nàng!”

Nguyên Anh cảnh siêu cường khí tức toàn lực bộc phát, lực lượng kinh khủng oanh ra.

Bọn hắn phản ứng cực nhanh, xuất thủ càng là tàn nhẫn… Nhưng chung quy, là chậm một bước.

Oanh ——

Dư Nhược Vi khí tức, tại chạm đến cái nào đó cực hạn về sau, bỗng nhiên phá vỡ mà vào trong đó.

Nàng tóc dài tung bay, váy chuyển động theo, kinh người uy áp phá thể mà ra.

Nguyên Anh cảnh! !

Nhẹ nhàng như thường, một bước bước vào trong đó, Dư Nhược Vi phá cảnh nhanh chóng viễn siêu tưởng tượng.

Không nhìn mọi người kinh hãi ánh mắt, nàng đưa tay 1 kiếm, đỉnh đầu trong lôi vân, bỗng nhiên có trăm ngàn đạo thần lôi đánh xuống.

2 tên Liệp Thiên điện Nguyên Anh, gầm nhẹ một tiếng hợp lực chống ra vòng bảo hộ, lại tại lôi đình oanh sát dưới chấn động không thôi.

Dưới hắc bào, 2 người ánh mắt chấn động.

Bọn hắn đều là Nguyên Anh tầng 3 tu vi, liên thủ lại cũng chỉ có thể, miễn cưỡng ngăn trở lôi đình oanh sát.

Cái này Dư Nhược Vi, quả thực mạnh đến mức không còn gì để nói! !

Nhưng nghĩ lại ngẫm lại, nàng tại Kim Đan đỉnh phong lúc, liền có thể lực áp Nguyên Anh.

Bây giờ thuận lợi phá cảnh, thực lực tùy theo phóng đại, có hôm nay biểu hiện cũng coi như bình thường.

Đi!

2 vị Liệp Thiên điện Nguyên Anh liếc nhau, đã nhìn thấy riêng phần mình đáy lòng thoái ý, Dư Nhược Vi phá cảnh thành tựu Nguyên Anh, đi săn đã không khả năng.

“Mở!”

Quát lớn bên trong, 2 người đồng thời đánh ra 1 chưởng, cường hãn tu vi tạm thời đánh lui lôi đình, không chút do dự xoay người rời đi.

“Hừ!” Dư Nhược Vi cười lạnh, đưa tay lại là 1 kiếm.

Lần này, lôi vân bỗng nhiên lăn lộn, lại có 1 đạo tử sắc thiên lôi đánh xuống.

“A!”

Phương xa vang lên kêu thảm, 2 tên Liệp Thiên điện Nguyên Anh, từng ngụm từng ngụm thổ huyết.

Bọn hắn mặt lộ vẻ hãi nhiên, không chút do dự bộc phát bí thuật, bên ngoài cơ thể bốc cháy lên huyết diễm, chật vật trốn hướng phương xa.

Dư Nhược Vi thu tầm mắt lại, cầm kiếm nhìn về phía 3 ngày cửa Nguyên Anh, đôi mắt lạnh lẽo, “Sự tình đã giải quyết, các ngươi có thể động thủ.”

3 ngày cửa Nguyên Anh: …

Động thủ là không thể nào động thủ, trừ phi là muốn tìm cái chết.

Liệp Thiên điện ám kim thợ săn, thực lực gì cùng hung hãn, là đủ để bắt giết cùng giai cường giả.

Nhưng hôm nay à? ?

2 người liên thủ, bị Dư Nhược Vi 2 kiếm trảm khấp huyết mà chạy, thực lực này quả thực đáng sợ.

3 người bọn hắn cùng tiến lên, cũng là tự mình chuốc lấy cực khổ.

Giữa thiên địa, giờ phút này tĩnh lặng im ắng!

Vô số đạo chấn kinh ánh mắt, rơi vào Dư Nhược Vi trên thân.

Phá cảnh…

Tựa như là uống nước, ngửa đầu “Ừng ực” một tiếng, cái này liền Nguyên Anh! !

Quả thực không hợp thói thường.

Việc này nếu không phải tận mắt nhìn thấy, ai dám tin tưởng? !

“Thanh Tiêu kiếm tông muốn quật khởi!”

“Dư Nhược Vi phá cảnh Nguyên Anh, thực lực chí ít có thể so trung giai, phóng nhãn Nam cảnh đều là siêu cường giả.”

“12 ngày cửa trời, là thật muốn biến!”

Vô số thấp giọng hô, sợ hãi thán phục vang lên.

Nương theo mà đến, là thật sâu kính sợ.

Dư Nhược Vi thản nhiên nói: “Đã không xuất thủ, chuyện hôm nay liền dừng ở đây, ngày sau ai dám lại truy cứu, bản tông tất không dễ tha.”

Nàng phất tay áo vung lên, quấn lấy La Quan bọn người, bước vào cắt giấy trong thuyền.

Linh quang lóe lên, nó gào thét đi xa.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 314 : Cái này bên trong không ai, ngươi khỏi phải áp sát như thế

Cắt giấy trong thuyền, 12 tên Thanh Tiêu kiếm tông đệ tử, đều là một mặt hưng phấn, kích động.

Tông chủ phá cảnh!

Chuyện này, toàn bộ Thanh Tiêu kiếm tông trên dưới, đều chờ đợi đã lâu.

Tuy nói bằng vào Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết, Dư Nhược Vi lấy Kim Đan đỉnh phong tu vi, nhưng đối cứng Nguyên Anh cảnh đại lão.

Nhưng Kim Đan chính là Kim Đan, dù là có thể chiến Nguyên Anh, luận đến uy hiếp, địa vị, đều không thể cùng chân chính Nguyên Anh cảnh đánh đồng.

Lấy Dư Nhược Vi thực lực, Kim Đan cảnh liền có thể đối cứng Nguyên Anh, một khi phá cảnh thực lực tất nhiên phóng đại.

Thanh Tiêu kiếm tông gian nan tình cảnh, cũng đem có thể làm dịu.

Ngày hôm nay một trận chiến, Dư Nhược Vi 2 kiếm kích bại Liệp Thiên điện ám kim thợ săn, lại lực áp 3 ngày cửa Nguyên Anh, kiếm thế vô song…

Nhưng cùng đoán được, trận chiến này kết quả tất nhiên sẽ tại rất ngắn thời gian bên trong, truyền khắp toàn bộ Nam cảnh.

Bọn hắn thời gian khổ cực, rốt cục muốn vượt đi qua!

Mọi người kinh hỉ, nhảy cẫng lúc, La Quan đáy mắt lại có một tia ngưng trọng, Huyền Quy thanh âm tại não hải vang lên.

“Nha đầu này phá cảnh quá mức vội vàng, trong cơ thể nàng tai hoạ ngầm chưa lành, liền lưu lại mầm tai hoạ.”

“Trận chiến ngày hôm nay, nhìn như kiếm uy vô song, nhưng nàng Nguyên Anh đã có bất ổn dấu hiệu, một khi vỡ vụn chính là thập tử vô sinh.”

La Quan nhìn về phía Dư Nhược Vi, nàng nhắm mắt như tại điều tức, thanh lãnh trên khuôn mặt bây giờ thật có mấy điểm, không quá bình thường tái nhợt.

“Lão sư, ngài có hay không biện pháp?”

Huyền Quy trầm mặc một chút, “Biện pháp tự nhiên là có, Dư Nhược Vi vội vàng phá cảnh, lại có tai hoạ ngầm ở bên trong, xét đến cùng xem như căn cơ bất ổn. Chỉ cần chữa trị căn cơ, vượt qua dưới mắt nan quan, nàng bây giờ tao ngộ hung hiểm, liền có thể giải quyết dễ dàng.”

“Mà long mạch tinh túy chính là, chữa trị căn cơ chí bảo, nhưng việc này ngươi phải suy nghĩ cho kỹ, không nói

đến bảo vật không thể nhẹ lộ, để tránh dẫn phát ngoài ý muốn, riêng là long mạch tinh túy bản thân liền trân quý vạn điểm, ngươi muốn đi lên cổ luyện khí sĩ tu hành pháp, tự thân đều chưa hẳn đủ."

La Quan chỉ do dự một chút, liền nói: "Đệ tử muốn cứu nàng."

Dư Nhược Vi hôm nay vốn có thể rút đi, lấy nàng lực chiến Nguyên Anh thực lực, nếu không bận tâm những người khác, chưa hẳn không có cơ hội.

Ngay thẳng chút nói, Dư Nhược Vi là vì bảo vệ La Quan, mới phá cảnh một trận chiến bức lui các phương.

Nhân tình này nàng mặc dù không nói, nhưng La Quan tâm lý rõ ràng, tri ân không báo không phải đại trượng phu gây nên.

Đương nhiên, trừ cái đó ra còn có chút tư tâm.

Tỉ như Thanh Tiêu kiếm tông như không có Dư Nhược Vi, tất nhiên sụp đổ, vậy hắn trước đó làm ra hết thảy cố gắng, liền đều không có ý nghĩa. Thậm chí còn muốn trực tiếp đứng trước, đến tự đại trưởng lão truy sát… Kim Đan cao giai, hắn hiện tại còn không phải đối thủ.

Khục… Đương nhiên, Dư Nhược Vi nữ nhân này, tuy nói cùng hắn không có gì tính thực chất tiếp xúc thân mật.

Nhưng nhìn cũng nhìn sờ cũng sờ, 2 người ở chung cũng coi như hòa hợp, thật muốn ngồi nhìn mặc kệ, không khỏi quá mức tuyệt tình.

Tâm niệm nhất định, La Quan trầm giọng nói: “Mời chư vị đi ra ngoài trước một chút, ta cùng tông chủ có lời nói.” Lời này có chút đột ngột, nhưng Hứa Du đám người mệnh đều là hắn cứu, lại nhìn nhắm mắt Dư Nhược Vi, thấy tông chủ không có tỏ thái độ, liền xưng là một tiếng lui ra ngoài.

Cắt giấy thuyền chia trong ngoài 2 cái khoang tàu, mấy người rời đi về sau, La Quan đem cửa khoang đóng chặt.

Xoay người lại, hắn nhìn về phía Dư Nhược Vi, “Sư tôn, bọn hắn đều ra ngoài.”

Dư Nhược Vi mở mắt ra, nàng đôi mắt thật sâu, nhìn thoáng qua La Quan, tiếp lấy một ngụm máu tươi phun ra.

Vốn là có chút tái nhợt khuôn mặt, bây giờ huyết sắc cởi tận.

Cái này thanh lãnh như băng tuyết bạch liên nữ nhân, giờ khắc này khí tức, trở nên phá lệ suy yếu.

La Quan tiến lên, lấy ra một chiếc bình ngọc, “Sư tôn, vật này có lẽ có thể, làm dịu ngài thể nội tình trạng.”

Dư Nhược Vi lại xem ra một chút, Liệp Thiên điện cùng 3 ngày cửa Nguyên Anh, đều bị nàng giấu diếm quá khứ, tiểu tử này lại có thể phát giác.

Quả nhiên, La Quan trên thân cất giấu, bí mật rất lớn.

Đối với điểm này, Dư Nhược Vi trước đó liền có suy đoán, bây giờ bất quá càng thêm xác định, nàng hơi suy nghĩ một chút lấy tới ngọc bình, mở ra chỉ ngửi một cái, liền biết bình ngọc này bên trong, đích thật là cực kỳ trân quý bảo vật, đối nàng thương thế có trợ giúp rất lớn.

Trong lòng ấm áp.

“Tên chó chết này, còn tính là có chút lương tâm…”

Mắt thấy Dư Nhược Vi uống xong long mạch tinh túy, bắt đầu nhắm mắt điều trị trạng thái, La Quan nhẹ nhàng thở ra.

Nữ nhân này vẫn rất thông minh, dù phát giác được cái gì nhưng lại chưa hỏi nhiều.

Trước đó, Huyền Quy đề cập “Bảo vật không thể nhẹ lộ”, La Quan tự nhiên rõ ràng.

Có thể đối Dư Nhược Vi, hắn lại có loại không hiểu tín nhiệm.

Sau nửa canh giờ, mượn nhờ long mạch tinh túy lực lượng, Dư Nhược Vi rốt cục đè xuống, Nguyên Anh bất ổn hung hiểm cục diện.

Nàng mở ra hai mắt, đáy mắt hiện lên một tia phức tạp, hơi 1 do dự nói khẽ: “Tạ ơn…”

La Quan mỉm cười, “Đệ tử phải làm, sư tôn không cần lo lắng.” Hơi dừng một chút, “Bất quá, lập tức còn có

chuyện, ngài cần làm ra quyết đoán.”

Dư Nhược Vi nhìn tới.

La Quan thản nhiên nói: “Ngài dù đè xuống Nguyên Anh bất ổn, nhưng tiếp xuống một đoạn thời gian, còn cần bế quan tĩnh dưỡng, tuyệt không thể lại cùng người động thủ, nếu không hậu quả khó mà lường được. Cho nên, chúng ta nhất định phải loại bỏ rơi, Thanh Tiêu kiếm tông bên trong không ổn định nhân tố.”

Dư Nhược Vi nói: “Ngươi chỉ là… Đại trưởng lão?”

La Quan nói: “Xem ra, sư tôn cũng có suy đoán.”

“Lần này, 3 ngày cửa Nguyên Anh giáng lâm một chuyện có thể tính ngoài ý muốn, nhưng Liệp Thiên điện bắt giết đâu? Hiển nhiên bản này chính là một trận, nhằm vào ngài cạm bẫy.”

“Đích xác, đệ tử cũng không có chứng cứ, xác định phía sau màn hắc thủ chính là Đại trưởng lão, nhưng có đôi khi là không cần chứng cớ.”

“Thanh Tiêu kiếm tông tiếp xuống, nhất định phải hoàn toàn ở vào thụ chưởng khống trạng thái, Đại trưởng lão hắn phải chết.”

Đây mới là mấu chốt.

Dư Nhược Vi dù phá cảnh Nguyên Anh, nhưng tiếp xuống một đoạn thời gian, nàng đều không thể xuất thủ.

Đại trưởng lão cái này tai hoạ ngầm, liền trở nên rất nguy hiểm.

Một khi hắn có phát giác, đến lúc đó Thanh Tiêu kiếm tông bên trong, ai là đối thủ của hắn? Dư Nhược Vi cùng La Quan 2 cái đều phải xui xẻo.

Cho nên, bất luận có phải là hắn hay không, đều phải tiên hạ thủ vi cường!

Trong đó khúc chiết, Dư Nhược Vi rất rõ ràng, từ Phương Lâm bị giết về sau, Phương Thái liền trở nên rất nguy hiểm lại không thể khống.

Nàng trước đó không động thủ, là nhớ tình cũ, nhưng bây giờ…

Thở sâu, Dư Nhược Vi nói: “Ngươi có nắm chắc? Đại trưởng lão tu vi, đã là Kim Đan tầng 8.”

La Quan nói: “Chính diện đối chiến, đệ tử tự nhiên hoàn toàn không phải, lão già này đối thủ.”

Hắn nháy mắt mấy cái, “Nhưng có đôi khi giết người, chưa hẳn cần tự mình động thủ.”

Tiến đến phụ cận, La Quan thấp giọng nói vài câu, Dư Nhược Vi lỗ tai đỏ hồng, “… Cái này bên trong không ai, ngươi khỏi phải áp sát như thế.”

Nhìn nàng thần thái, liền biết là xấu hổ, nữ nhân này làm sao đột nhiên liền trở nên mẫn cảm rồi? Trước đó con cừu trắng nhỏ thời điểm, cũng không có dạng này a!

Đột phá Nguyên Anh di chứng?

“Khục! Kế hoạch đại khái chính là như vậy, sư tôn cảm thấy thế nào?”

Dư Nhược Vi nói khẽ: “Tốt, cứ như vậy làm đi.” Ngắn ngủi trầm mặc về sau, nàng ngẩng đầu nhìn về phía La Quan, “Bản tông sẽ không đi tìm tòi nghiên cứu bí mật trên người của ngươi, nhưng ta cần ngươi cam đoan, ngày sau tuyệt không làm bất luận cái gì, tổn hại Thanh Tiêu kiếm tông sự tình.”

La Quan nghiêm nghị gật đầu, “Ta đáp ứng ngài.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 315 : Đại trưởng lão hài cốt không còn

Cắt giấy thuyền đến Thanh Tiêu kiếm tông, nhưng tổ đình phong ấn bên ngoài phát sinh sự tình, so mấy người càng nhanh một bước, đã truyền về sơn môn.

Khi Dư Nhược Vi cất bước đi ra lúc, nghênh đón nàng là Kiếm tông tất cả đỉnh núi trưởng lão, chính thức bái sư dưới đệ tử cung nghênh.

“Ta cùng bái kiến tông chủ!”

“Chúc mừng tông chủ phá cảnh, thuận lợi thành tựu Nguyên Anh!”

Dư Diêu tại đám người bên trong, kích động nhanh khóc.

Nàng nhìn thấy, đứng tại sau lưng Dư Nhược Vi La Quan, lúc này đột nhiên cảm thấy, tiểu tử này quả thực chính là Dư Nhược Vi phúc tinh.

Từ hắn gia nhập Thanh Tiêu kiếm tông đến nay, liền chuyện tốt không ngừng, hiện tại Dư Nhược Vi càng là nhất cử đột phá ràng buộc, bước vào Nguyên Anh cảnh giới.

Dư Nhược Vi thần sắc thong dong, cùng mọi người nói vài câu, phân phó bọn hắn mỗi người quản lí chức vụ của mình về sau, liền trở lại chủ phong.

Phía sau núi, Phương Thái đứng tại trong phòng, một gương mặt mo hoàn toàn méo mó.

La Quan không chết, Dư Nhược Vi cũng không chết.

Kia xú nha đầu, thậm chí còn nhân họa đắc phúc, nhất cử phá cảnh thành Nguyên Anh cường giả.

Tại sao có thể như vậy?

Bọn hắn không phải nói, đã mời Liệp Thiên điện động thủ? Đáng chết!

Phương Thái đột nhiên có gan, bị người đùa nghịch cảm giác, hắn đã làm tốt nhằm vào sau tiếp theo hết thảy kế hoạch, kết quả đều không dùng đến.

“Không có việc gì, lão phu còn có cơ hội!”

“Nguyên Anh lại như thế nào? Đến từ thánh đô ý chí, không ai có thể chống lại.”

“Lần này, coi như các ngươi vận khí tốt!”

Chính cắn răng quyết tâm lúc, ngoài viện có người gõ cửa.

Phương Thái thở sâu, trầm giọng nói: “Ai?”

Một thanh âm vang lên, “Đại trưởng lão, tông chủ mệnh ngài tiến về chủ phong.”

Tuy nói đại khảo ngày đó, Phương Thái chủ động từ đi chức Đại trưởng lão, nhưng Thanh Tiêu kiếm tông nội bộ, vẫn như cũ giữ lại danh xưng này.

Phương Thái biến sắc, “Biết, ngươi đi xuống đi!”

Sắc mặt hắn âm tình bất định.

“Dư Nhược Vi tìm lão phu làm cái gì? Không phải là bị phát hiện rồi? !”

“Không đúng, việc này cực kỳ bí ẩn, hết thảy cụ thể hành động ta cũng không tham dự, Dư Nhược Vi cho dù hoài nghi, cũng lấy không được bất cứ chứng cớ gì.”

Vừa nghĩ đến đây, Phương Thái trong lòng an tâm một chút.

Đương nhiên, càng làm cho tâm hắn an chính là, như Dư Nhược Vi thật có chứng cứ, trực tiếp động thủ chính là.

Lấy Nguyên Anh tu vi, giết hắn dễ như trở bàn tay, căn bản không cần phiền toái như vậy.

“Có lẽ, nàng là có hoài nghi, hôm nay muốn lão phu tiến đến, chính là thăm dò một hai.”

Suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, Phương Thái thở sâu, ra phía sau núi hướng chủ phong bước đi.

Một đường gặp được rất nhiều người, nhìn thấy hắn về sau, phần lớn biểu lộ hơi dừng lại, sau đó quay đầu liền

đi.

Tránh không kịp bộ dáng, như gặp hồng thủy mãnh thú.

Lão già này vốn là bị đánh rớt bụi bặm, chớ nói chi là Dư Nhược Vi phá cảnh Nguyên Anh, chú định hắn lại vô thời gian xoay sở, nên làm như thế nào trong lòng mọi người rõ ràng.

Phương Thái sắc mặt đen xuống dưới, âm thầm cắn răng.

“Một đám hỗn trướng!”

“Đều chờ đợi đi, đợi lão phu trọng chưởng đại quyền, tất để các ngươi hối hận.”

Rất nhanh, hắn đi tới chủ phong.

Đã có đệ tử chờ ở ngoài điện, chắp tay nói: “Đại trưởng lão, tông chủ tại đỉnh núi hàn đàm đợi ngài.”

Chủ phong đỉnh núi có 1 cái hàn đàm, quanh năm bị đại trận vây quanh, hư hư thực thực có giấu một loại nào đó bí ẩn.

Làm sao ở chỗ nào?

Phương Thái mặt lộ vẻ do dự, có thể nghĩ đến cái này rất có thể, chính là thăm dò 1 trong, như hắn không đi ngược lại sẽ bị coi là chột dạ.

Vậy liền không ổn.

“Tốt!”

Hắn thở sâu, nhanh chân xuyên qua đỉnh núi đại điện, đi tới trận pháp biên giới.

“Lão phu Phương Thái, cầu kiến tông chủ.”

Sau một khắc, trận pháp tự động mở ra, Dư Nhược Vi thanh âm trong trẻo lạnh lùng truyền đến, “Vào đi.”

Xuyên qua đại trận, Phương Thái ánh mắt rơi xuống Dư Nhược Vi trên thân, nàng 1 tẩy trắng váy ngồi tại hàn đàm một góc, đang lẳng lặng nhìn tới.

Khí tức quanh người giương cung mà không phát, nhưng vô hình uy áp, lại làm cho Phương Thái giật mình trong lòng.

Nguyên Anh, quả nhiên là Nguyên Anh!

Giờ khắc này, đáy lòng của hắn chỗ sâu cất giấu một tia may mắn, hoàn toàn biến mất không gặp.

Thở sâu, Phương Thái khom người, “Lão phu bái kiến tông chủ…”

Oanh ——

Kiếm minh bỗng dưng vang lên, khủng bố 1 kiếm chém xuống, toàn bộ tâm thần đều tại trên người Dư Nhược Vi Đại trưởng lão, đối này không có chút nào phòng bị.

Một đoàn linh quang, bỗng dưng tại bên ngoài cơ thể nổ tung, đem một kiếm này ngăn lại.

Nhưng Phương Thái hay là kêu lên một tiếng đau đớn, cả người bị chém bay ra ngoài, hắn mặt mũi tràn đầy kinh sợ, nhìn thấy giấu ở phía sau La Quan.

Là hắn!

Cái này đồ hỗn trướng, hắn muốn làm gì? Giết lão phu? Dư Nhược Vi động thủ chính là, làm gì quấn một vòng lớn, chơi loại này âm mưu.

Trừ phi…

Một cái ý niệm trong đầu bỗng dưng tuôn ra, Phương Thái một trái tim, lập tức “Bành bành” nhảy lên.

Trước đó hắn liền mơ hồ phát giác được, Dư Nhược Vi hình như có một ít tai hoạ ngầm, mới chậm chạp không có đột phá Nguyên Anh.

Lại thêm chuyện hôm nay, lão già này lại một nháy mắt, đoán được mấy phần thật tướng ——

Dư Nhược Vi bây giờ trạng thái không ổn, không cách nào ra tay với hắn, vì ngăn ngừa bị hắn phát giác, mới khiến cho La Quan xuất thủ đánh lén!

Không sai, nhất định chính là dạng này.

Phương Thái mặt lộ vẻ nhe răng cười, cái này một đôi sư đồ tính toán tuy tốt, lại không biết hắn cũng có hộ thể

pháp bảo, nếu không vừa rồi một kiếm kia, hắn không chết cũng được trọng thương! !

Nhưng bây giờ hắn nếu không còn chuyện gì, kia Dư Nhược Vi cùng La Quan, liền muốn trả giá đắt.

“Ha ha ha ha! !”

“Trời trợ giúp lão phu, thật sự là trời trợ giúp lão phu!”

Phương Thái tại trên hàn đàm không, ổn định thân ảnh, “Các ngươi tính toán xảo diệu, ngược lại bại lộ tự thân.”

“Con ta, ngươi thấy sao? Cha hiện tại liền giúp ngươi báo thù, đem bọn hắn đưa vào địa ngục!”

Oanh ——

Kim Đan tầng 8 khí tức bộc phát, trực tiếp khóa chặt La Quan, “Trước hết giết ngươi cái này hỗn trướng, lấy an ủi con ta trên trời có linh thiêng!”

Để Phương Thái không hiểu là, La Quan biểu lộ bình tĩnh, ánh mắt không có nửa điểm sợ hãi.

Ngược lại có một ít… Giọng mỉa mai? ?

Chẳng lẽ, tên khốn này còn có hậu thủ?

Sau một khắc, “Soạt” một tiếng hàn đàm mặt nước vỡ vụn, Thập Tứ Mục cắn một cái vào Phương Thái, tại hắn kinh sợ gào thét bên trong, đem hắn kéo vào hàn đàm.

Ầm ầm ——

Dưới nước một trận kịch liệt chấn động, chợt bình tĩnh lại, Thập Tứ Mục to lớn đầu, từ đáy nước chui ra ngoài, đối La Quan tranh công như một trận lay động.

Kết cục không cần nói cũng biết.

Phương Thái chết rồi, bị đầu này giấu ở hàn đàm chỗ sâu Kim Đan viên mãn đại yêu, trực tiếp ăn vào bụng bên trong, hài cốt không còn.

“Làm không sai! !” La Quan mặt lộ vẻ tiếu dung, tuy nói hắn rất có nắm chắc, nhưng cho đến giờ phút này, mới tính triệt để yên tâm.

Vỗ vỗ Thập Tứ Mục đầu to, gia hỏa này hưng phấn đi, ăn hết 1 vị Kim Đan tầng 8, đối với nó mà nói cũng là đại bổ.

Dư Nhược Vi thở ra một hơi, nhìn một màn trước mắt, tâm lý có chút đố kị.

Thập Tứ Mục gia hỏa này, cùng với nàng mấy trăm năm giao tình, bây giờ lại thành La Quan chó săn.

Phải biết, nàng trước kia cầu rất nhiều lần, để Thập Tứ Mục hỗ trợ trấn thủ tông môn, gia hỏa này đều là hung hăng lắc đầu.

Hôm nay, La Quan chỉ nói 1 câu, nó liền hấp tấp chạy tới hỗ trợ.

Chênh lệch này, không khỏi cũng quá lớn!

La Quan đi tới, khom người nói: “Sư tôn, sự tình đã giải quyết, ngài tiếp xuống có thể an tâm bế quan.” Hơi dừng một chút, “Đệ tử sẽ đối ngoại tuyên bố, Đại trưởng lão mưu đồ làm loạn, đã bị ngài tại chỗ trấn sát.”

Làm như vậy, mang tới ảnh hưởng có tốt có xấu.

Đại trưởng lão bị giết, Thanh Tiêu kiếm tông nội bộ, thế tất sẽ dẫn phát rung chuyển.

Nhưng như thế đến, cũng có thể mức độ lớn nhất, che lấp Dư Nhược Vi bây giờ trạng thái —— Đại trưởng lão đều tiện tay có thể giết, Nguyên Anh thực lực không thể nghi ngờ!

“Tốt, liền theo ngươi nói làm.” Dư Nhược Vi gật đầu, tiếp tục nói: “Thiên hải thịnh yến kỳ hạn sắp tới, bản tông bây giờ trạng thái, không cách nào mang ngươi tiến đến thánh đô, La Quan ngươi là có hay không còn muốn tham gia?”

La Quan không do dự, gật đầu nói: “Gia tăng Kim Đan một màu cơ duyên, đệ tử há có thể bỏ lỡ.” Hắn cười cười, thần sắc thong dong, “Sư tôn không cần phải lo lắng, trong lòng ta tự có tính toán.”

—

—

—

Chương 316 : Mộ Thanh Kết « Biến Thân thuật »

Dư Nhược Vi bế quan.

La Quan trở lại sơn cốc, cùng Mộ Thanh Kết nói một tiếng, đem động phủ cửa đá quan bế.

Ngồi xếp bằng, hắn mặt lộ vẻ suy tư.

Trước đó, Dư Nhược Vi đề cập thiên hải thịnh yến, La Quan biết được đây là nhắc nhở của nàng ——

Tu thành Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết, thụ phong làm Thanh Tiêu kiếm tông tông tử, lại thêm tổ đình trong phong ấn, hắn triển lộ ra thực lực kinh người.

Dạng này La Quan, tất nhiên trở thành nó hơn Thiên môn cái đinh trong mắt, huống chi còn muốn tính đến, thánh đô 4 tộc 1 trong Cơ gia.

Ngoài ra, Thác Bạt gia ở bên trong nó hơn 3 tộc, cũng sẽ không hi vọng nhìn thấy, Thanh Tiêu kiếm tông lại lần nữa quật khởi.

Nói đơn giản, lần này thánh đô thiên hải thịnh yến chuyến đi, đưa mắt nhìn bốn phía đều quân giặc, hẳn là hung hiểm vạn điểm.

Nhưng La Quan vẫn muốn đi, tuy nói bây giờ hắn đi, là thượng cổ luyện khí sĩ con đường tu hành, góp nhặt nội

tình cực kỳ hùng hậu, lại vẫn không có tuyệt đối nắm chắc có thể ngưng tụ ngũ sắc Kim Đan.

Có thể gia tăng Kim Đan một màu…

Như vậy đại cơ duyên, tuyệt đối không dung bỏ lỡ!

Đương nhiên, đi là muốn đi, nhưng La Quan cũng không phải chạy tới chịu chết.

Tăng lên thực lực bản thân, vẫn là lập tức mấu chốt, chỉ có đủ cường đại, mới có thể ứng đối các loại nguy cơ.

Trừ cái đó ra, La Quan còn cần cho mình, gia tăng 1 đạo bảo hộ.

Lấy bảo đảm, như coi là thật có người không biết xấu hổ, ngang nhiên ra tay với hắn, cũng có thể có sức tự vệ.

Mà đối với điểm này, La Quan đã có ý nghĩ, hàn đàm chỗ sâu đầu kia Thập Tứ Mục, đã là Kim Đan viên mãn cấp độ, chỉ cần tiến thêm một bước, chính là 1 tôn Nguyên Anh đại yêu.

Đến lúc đó liền có thể làm hắn người hộ đạo, cho dù thánh đô thâm bất khả trắc, La Quan cũng có nắm chắc xông vào một lần.

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Yêu cùng người khác biệt, huyết mạch là căn cơ, hàn đàm đầu này Thập Tứ Mục muốn phá cảnh Nguyên Anh, cần cường hóa thể nội huyết mạch mới có thể.”

Hơi dừng một chút, nó tiếp tục nói: “Đơn giản nhất, hữu hiệu biện pháp, là xây 1 cái Hóa Long trì, vật này đối long chúc yêu thú mà nói, là tốt nhất chính thống tấn thăng huyết mạch chi pháp. Đương nhiên, cái này Hóa Long trì chỉ là cái đơn giản phỏng chế bản, nhưng trợ nó phá cảnh lại không khó.”

Lúc này, một đoàn ký ức xuất hiện tại La Quan não hải, đợi đọc qua về sau, hắn liền đã biết kiến tạo Hóa Long trì điều kiện:

1 viên Giao long nội đan, cần Nguyên Anh cấp độ mới có thể.

Chín loại Kim Đan viên mãn cấp độ long chúc yêu thú tinh huyết.

Trừ cái đó ra, còn có một bộ phức tạp hóa rồng nghi thức.

Giao long nội đan rất khó chiếm được, chín loại yêu thú tinh huyết cũng không tốt thu thập, nhưng trong đó mấu chốt nhất, lại có quan hệ Hóa Long trì dựng, cùng hóa rồng nghi thức.

Như không có Huyền Quy chỉ điểm, dù là thu tập được những vật này, cũng không hề có tác dụng.

La Quan thở ra một hơi, “Xem ra, chúng ta muốn sớm khởi hành, chạy tới thánh đô.” Vô luận Nguyên Anh cảnh Giao long nội đan, hay là yêu thú tinh huyết, đều không phải tuỳ tiện có thể có được đồ vật.

Mà thánh đô, làm biển mây đại lục tu hành hạch tâm, không thể nghi ngờ có khả năng nhất, tập hợp đủ kiến tạo Hóa Long trì cần thiết chi vật.

Đương nhiên, thiên hải thịnh yến ngay tại thánh đô tổ chức, đây mới là mấu chốt.

Có quyết định, La Quan rất nhanh liền hành động.

Ngày thứ 2, hắn đi trước lội Nội Vụ ty, lấy tông môn tông tử thân phận nhận lấy 1 kiện, có thể dùng tại đường dài đi đường bảo vật.

Lúc này Đại trưởng lão mưu đồ làm loạn, bị Dư Nhược Vi trấn sát sự tình đã truyền ra, Nội Vụ ty mặt người đối La Quan, thái độ gọi là 1 cái cung kính có thừa.

Từ trước đến nay thân cận Đại trưởng lão, chính sợ hãi khó an Nội Vụ ty chủ sự trưởng lão, lúc này đánh nhịp phá lệ cho La Quan 1 kiện, sinh ra từ tạo vật các tinh phẩm vân thuyền.

Lại chạy lội chủ phong, Dư Nhược Vi trước khi bế quan, liền cho La Quan tự do ra vào lệnh bài, hắn đi tới hàn đàm bên ngoài phủi tay.

Rất nhanh, Thập Tứ Mục liền từ đáy nước chui ra.

1 người 1 rắn thầm thầm thì thì vài câu, Thập Tứ Mục liên tục gật đầu, thân hình khổng lồ nhanh chóng co lại nhỏ, chui vào La Quan ống tay áo không gặp.

Vạn sự sẵn sàng, ngay tại La Quan muốn khởi hành lúc, nhưng lại gặp được một nan đề.

Mộ Thanh Kết!

Nữ nhân này biết, La Quan muốn đi trước thánh đô về sau, liền nước mắt rưng rưng, một mặt tội nghiệp.

Không có cách, nàng là thật sợ hãi.

Dù là thân là âm u chi thể, từ tiểu liền cùng quỷ vật dây dưa, nhưng khoảng thời gian này kinh lịch, quả thực chính là một trận ác mộng.

Mộ Thanh Kết không dám nghĩ, như rời đi La Quan bên người, nàng sẽ là gì chờ chút trận?

Sơ sẩy, trước đó thế mà không nghĩ tới điểm này, đón nữ nhân này khẩn cầu ánh mắt, La Quan chỉ do dự 1 giây, liền quyết định mang theo nàng cùng một chỗ.

Mộ Thanh Kết tác dụng quá lớn, khẳng định không thể nhìn nàng xảy ra chuyện.

Nhưng mang theo nữ nhân này, 2 người cùng một chỗ hoạt động, bại lộ phong hiểm đem gia tăng thật lớn.

Long Môn sơn bên trên một trận chiến, Quỷ đạo truyền thừa hiện thân Nam cảnh, thế nhưng là gây nên oanh động không nhỏ.

Nên làm cái gì?

La Quan có chút đau đầu, nhưng hắn không nghĩ tới, Mộ Thanh Kết lại có biện pháp.

“Sư huynh, ta trước kia từng khống chế qua 1 cái quỷ vật, hắn còn bảo lưu lấy khi còn sống không ít ký ức, trong đó có một môn tên là « Biến Thân thuật » đặc thù công pháp, tu luyện sau nhưng điều khiển xương cốt, huyết nhục, cải biến tự thân hình thể, hình dạng chờ.”

Mộ Thanh Kết nói, lại có chút không có ý tứ, nàng do dự về sau thở sâu.

Sau đó, liền tại La Quan giật mình ánh mắt bên trong, trực tiếp tới một trận đại biến người sống.

Cực kỳ thật lớn, lại trực tiếp từ Mộ Bình Bản, biến thành mộ dãy núi!

Mà lại, nàng ngũ quan theo một chút cải biến, trực tiếp liền từ thường thường không có gì lạ, biến thành hại nước hại dân.

Khắp nơi lộ ra vũ mị, rõ ràng chính là nói chuyện bình thường, cũng cảm thấy giống như là có một cái tay nhỏ, không ngừng trong lòng bên trong cào.

Khó trách trước đó, sẽ cảm thấy Mộ Thanh Kết con mắt nhìn rất đẹp, nguyên lai nàng chân chính bộ dáng, lại dài đẹp mắt như vậy.

Bị La Quan nhìn chằm chằm, Mộ Thanh Kết có chút xấu hổ, lại có chút cao hứng, nói khẽ: “Trước kia đắc tội qua một số người, lại thêm cái dạng này, phiền phức luôn

luôn không ngừng, cho nên ta liền đem mình, biến thành trước đó bộ dáng. Đã sớm quen thuộc, ta đều kém chút quên, mình lúc đầu hình dạng, tuyệt không phải cố ý lừa gạt sư huynh.”

La Quan nháy mắt mấy cái, “Đem môn này « Biến Thân thuật » cho ta xem một chút.”

Mộ Thanh Kết tranh thủ thời gian lấy ra 1 con ngọc giản, lạc ấn sau giao cho La Quan.

Quả nhiên là một môn rất có ý tứ công pháp, lúc trước sáng tạo này thuật, tỉ lệ lớn là 1 vị võ đạo thông thiên cường giả, đối nhục thân có cực mạnh lực khống chế.

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Khó trách, trước đó ta đều không có khám phá…”

Nhục thân trực tiếp cải biến, không có nửa điểm pháp thuật vết tích, nhưng thiếu hụt là nó chỉ có thể cải biến nhục thân, không cách nào biến hóa khí tức.

Nhưng La Quan đôi mắt, lúc này lại trở nên sáng tỏ.

« Biến Thân thuật » tuy chỉ có thể thay đổi nhục thân bên ngoài đồng hồ, nhưng hắn có lão sư hỗ trợ a, muốn mơ hồ khí tức còn không đơn giản?

Cùng Huyền Quy sau khi trao đổi, nó cũng kịp phản ứng, không khỏi cảm thán La Quan vận khí tốt.

Môn này nhìn như gân gà « Biến Thân thuật », rơi vào La Quan trong tay, như thiện thêm lợi dụng quả thực

chính là một môn thần kỹ.

Mộ Thanh Kết nữ nhân này, quả nhiên rất không tệ!

Lại nhìn nàng chằm chằm thêm vài lần, La Quan càng phát ra cảm thấy như vậy.

“Ngươi cùng ta cùng đi thánh đô, bộ dáng liền đừng thay đổi, liền bảo trì như bây giờ… Ân, về sau tận lực ít động thủ chính là.”

Biến mất Quỷ đạo tu sĩ nhãn hiệu, Mộ Thanh Kết chính là cái mỹ mạo tỳ nữ, cái này cùng hắn sau đó phải dùng thân phận, cũng coi là phù hợp.

Cuối cùng, âm thầm cùng Dư Diêu lên tiếng chào, đối ngoại tuyên bố bế quan về sau, La Quan tại đen nhánh không người ban đêm, mang theo Mộ Thanh Kết lặng yên rời đi.

—

—

—

—

—

—

—

Chương 317 : Quỷ Vương lĩnh bên ngoài quỷ ăn người

Quỷ Vương lĩnh!

Mây đen che trời, bây giờ chỉ là ngày tây thùy, sắc trời liền âm u xuống, lộ ra vô tận kiềm chế.

Ô ô ô ——

Có gió thổi qua, mang đến thấu xương âm hàn, tựa như kêu khóc thanh âm.

Mấy tu sĩ điều khiển độn quang mà đến, dừng lại xa xa nhìn thoáng qua, đứng lặng tại đại địa phía trên, như khủng bố cự thú Quỷ Vương lĩnh, đáy mắt lộ ra kiêng kị.

“Sắc trời sắp đen quỷ đường đã mở, chúng ta tại tiên hương ở lại một đêm, ngày mai lại đi đường.” Một người cầm đầu trầm giọng mở miệng.

Những người còn lại nhao nhao gật đầu.

Có người nói: “Cái này Quỷ Vương lĩnh ta vẫn là lần đầu tiên tới, chỉ khí tức cảm ứng liền run như cầy sấy, quả như trong truyền thuyết đáng sợ.”

“Chậc chậc, có thể không đáng sợ sao? Nơi đây thế nhưng là có, 1 tôn Nguyên Anh cảnh Quỷ vương, chính

là thánh đô cũng muốn bán ba phần mặt mũi.”

“Nghe nói cái này Quỷ vương lai lịch bất phàm, mới có thể hùng bá Quỷ Vương lĩnh, thành phương viên mấy ngàn bên trong cương vực thực tế chưởng khống giả.”

“Quỷ vương quản hạt, mảnh này thế gian lê dân sinh linh, cần phải gặp nạn!”

Nghị luận bên trong, mấy người rất mau tới đến một cái sơn cốc, trong đó lại tàng lấy 1 cái, quy mô không lớn tiểu trấn.

Lúc này theo sắc trời bắt đầu tối, thỉnh thoảng có tu sĩ điều khiển độn quang chạy đến, vội vàng tiến vào bên trong.

Cái này bên trong chính là tiên hương, là thánh đô cùng Quỷ Vương lĩnh ở giữa đạt thành hiệp nghị 1 trong ——

Ban ngày người đi, ban đêm Quỷ đạo!

Chỉ là Quỷ Vương lĩnh trên không, một khi tiến vào ban đêm, chính là sinh linh vòng cấm , bất kỳ người nào đều không được xâm nhập trong đó.

Mà tiên hương chính là đã cho đường tu sĩ, tu kiến nơi đặt chân, chỉ cần đi vào trong đó, liền có thể không nhận Quỷ Vương lĩnh xâm hại.

Nếu không, một đám tu sĩ tới gần Quỷ Vương lĩnh, quả thực chính là đưa đồ ăn.

Trời tối, tại màn đêm triệt để rơi xuống trước, một chiếc cỡ nhỏ vân thuyền rơi vào cốc bên ngoài.

Từ vân thuyền bên trên, đi xuống một người trung niên, sắc mặt hơi vàng thần tình lạnh nhạt, một đôi tròng mắt trong đêm tối phá lệ sáng tỏ.

Phía sau hắn đi theo một tên tỳ nữ, đầu đội lụa mỏng che lấp, nhưng dù cho như thế, kia ngạo nhân dáng người hay là hấp dẫn đến không ít ánh mắt.

Nhưng cũng may, những ánh mắt này chỉ là khẽ quét mà qua, cho dù có chút ý động, cũng đều trực tiếp ép xuống.

Không có khác, mấu chốt chính là chiếc này vân thuyền!

Có nhãn lực kình, một chút liền có thể nhìn ra, đây là tạo vật các xuất phẩm, giá trị có chút đắt đỏ.

Thúc đẩy vật này, có thể là người bình thường sao? Lại thêm trung niên nhân kia cử chỉ thần thái, xem xét liền không tầm thường hạng người.

“2 người này vận khí ngược lại là tốt, chậm thêm một hồi đến… Hừ hừ, Quỷ Vương lĩnh quỷ vật, cũng mặc kệ ngươi là ai!”

Có người cười nhạo một tiếng.

“Cũng là chưa hẳn, nhìn xem 2 người diễn xuất, hẳn là vọng tộc đại phái xuất thân, Quỷ Vương lĩnh quỷ vật cũng không phải không có đầu óc.”

“Quản người khác làm gì, uống rượu uống rượu!”

Cái này vân thuyền bên trên đi xuống, chính là La Quan cùng Mộ Thanh Kết, hắn trước đem vân thuyền thu hồi, tùy ý nhìn lướt qua trong cốc, ánh mắt rơi vào xa xa Quỷ Vương lĩnh.

Trong đêm tối nó càng thêm đen nhánh vô song, tựa như là 1 con khủng bố miệng lớn, nương theo lấy quỷ khí cuồn cuộn trùng thiên, càng phát ra khiến người sợ hãi thần.

Nhưng hôm nay, La Quan trong lòng không có nửa điểm hồi hộp.

Quỷ Vương lĩnh? Rất lợi hại phải không? !

Quỷ giới sứ giả tìm hiểu một chút, hắn đến đều phải chịu một trận đánh cho tê người, Quỷ giới quyền hành đều bị sinh sinh chiếm đi.

Chỉ là 1 cái Quỷ vương, tại ta đại hung tỷ trước mặt, quả thực không đáng giá nhắc tới.

“Muốn hay không đi bên trong đi một vòng?” La Quan sờ sờ cái cằm, Quỷ giới sứ giả chịu một trận đánh về sau, liền không có động tĩnh, cũng không biết lúc nào lại đến.

Nhưng hắn tu hành, lại không thể chờ.

Tuy nói hiện tại hồn phách lực lượng còn đủ… Có thể tăng lên thực lực thứ này, không ai sẽ ghét bỏ càng

nhiều.

Ngay tại La Quan cân nhắc, muốn hay không thừa dịp đêm khuya, hướng Quỷ Vương lĩnh đi một lần lúc, trên sơn cốc không đột nhiên sáng lên tầng 1 màn sáng.

Nhàn nhạt linh quang phát ra, tại đen nhánh ban đêm, chống ra một mảnh an bình.

Đây là tiên hương đánh dấu, cũng không có quá mạnh sức phòng ngự, nhưng màn sáng đại biểu cho thánh đô ý chí, đủ để che chở nơi đây bình an.

La Quan quan sát thời điểm, Mộ Thanh Kết đã thuê 2 con lều vải, động tác nhanh nhẹn chống ra về sau, lại đặt mua một bàn thịt rượu.

Đón La Quan ánh mắt, nàng nói khẽ: “Đại nhân, tiểu tỳ trước kia tới qua cái này, đối tiên hương có chút hiểu rõ.” Là, nữ nhân này thân là Quỷ đạo tu sĩ, tới qua cái này bên trong rất bình thường.

Về phần xưng hô, thì là 2 người nghị định thân phận.

La Quan ngồi xuống, “Liên quan tới Quỷ Vương lĩnh, ngươi biết bao nhiêu? ?”

“Tiểu tỳ thật đúng là, biết được một ít chuyện.” Mộ Thanh Kết đưa tay, cho La Quan rót chén rượu, “Quỷ Vương lĩnh bên trong có 1 tôn Quỷ vương, cùng tử vong chi hải có chút nguồn gốc, nhưng cụ thể quan hệ thế nào, tiểu tỳ cũng không biết.”

“Cái này Quỷ vương thực lực rất mạnh, mới tới lúc bởi vì họa 4 phương, bị xung quanh tiên tông liên thủ vây quét qua, lại không phải Quỷ vương đối thủ tử thương thảm trọng, về sau liền dẫn tới thánh đô nhúng tay. Cụ thể trải qua không người biết được, nhưng từ đó về sau, Quỷ Vương lĩnh vẫn tồn tại như cũ ở đây, trong đó quỷ vật thu liễm rất nhiều, mà thánh đô cũng ngầm đồng ý, bọn chúng đối xung quanh khu vực chưởng khống.”

Tử vong chi hải? ?

La Quan nhíu mày, “Đây là địa phương nào?”

Mộ Thanh Kết hơi kinh ngạc, nhưng lại chưa biểu lộ ra, nói khẽ: “Tử vong chi hải tại thánh đô phía nam, nào đó một mảnh bên trong biển sâu, nghe đồn trong đó âm dương nghịch chuyển lâm vào vĩnh dạ, tràn ngập vô tận quỷ vật, có hiện thế Quỷ giới danh xưng, nghe nói trong đó tồn tại, thông thiên Quỷ vương cấp bậc tồn tại.”

Quỷ vương cũng điểm đẳng cấp , dựa theo Mộ Thanh Kết thuyết pháp, có trung tâm tiểu Tam các loại, đại quỷ vương chính là Nguyên Anh cấp.

Phía trên còn có thành chủ cấp, trấn vực cấp vân vân.

Đạt đến thông thiên Quỷ vương danh hiệu, tại Quỷ giới bên trong đều là tồn tại cực kỳ cường hãn, là chúa tể một phương quản hạt ngàn tỉ quỷ vật, thực lực khó có thể tưởng tượng.

La Quan sờ sờ thủ đoạn, xúc cảm lạnh buốt.

Ta đại hung tỷ, là cấp bậc gì?

Thông thiên Quỷ vương… Lại hoặc là càng mạnh?

Đúng lúc này, một trận động tĩnh đột nhiên từ cốc bên ngoài truyền đến, nương theo lấy “Khặc khặc” cười quái dị, cùng thống khổ tiếng kêu rên.

Không khí đột nhiên yên tĩnh, tiên hương bên trong người tu hành nhóm, nhao nhao ngẩng đầu hướng ngoại nhìn lại.

Liền thấy cuồn cuộn quỷ khí rêu rao quá cảnh, lại có mấy ngàn người bị kéo lấy, hướng Quỷ Vương lĩnh bước đi.

Thỉnh thoảng có thể thấy được quỷ vật ngoi đầu lên, bắt lấy 1 người liền trực tiếp hướng miệng bên trong nhét, ăn gọi là 1 cái thơm ngọt.

Nhấm nuốt ở giữa, máu tươi bắn tung toé.

“Quỷ Vương lĩnh tối nay, lại đi đi săn Nhân tộc!” Có người trầm giọng mở miệng, mặt lộ vẻ phẫn nộ.

Nghị luận ầm ĩ bên trong, La Quan rất nhanh biết, đại khái xảy ra chuyện gì.

Quỷ Vương lĩnh mỗi cách một đoạn thời gian, lại phái phái quỷ vật 4 phía bắt người, mang về Quỷ Vương lĩnh.

Về phần bắt người làm cái gì, nhìn xem vừa rồi một màn, cũng liền không cần càng nhiều giải thích.

Cuồn cuộn quỷ khí ở giữa, bị quỷ vật bắt được người, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, tuyệt vọng.

Đột nhiên, bọn hắn nhìn thấy đen nhánh trong màn đêm, kia phiến sáng lên màn sáng.

Cùng màn sáng dưới, từng cái ngưng thần xem ra tu sĩ, liền giống như là bắt lấy cuối cùng một cọng cỏ cứu mạng, lớn tiếng cầu cứu.

“Tiên nhân, là tiên nhân! !”

“Cầu tiên nhân cứu lấy chúng ta!”

“Nương tử của ta vừa mới mang thai, cầu tiên nhân lòng từ bi, cho nàng mẹ con 1 cái đường sống! !”

“Cầu tiên nhân cứu mạng, ta không muốn chết!”

Cuồn cuộn quỷ khí bên trong, mấy tôn quỷ vật chui ra ngoài, màu đen trường tiên điên cuồng - quật, một bên cuồng tiếu không thôi.

“Cầu cứu? Liền bọn hắn bọn này nhuyễn đản, dám ra đây sao? !”

—

—

—

—

Chương 318 : Tại hạ nguyện vì hắn thu liễm thi hài

Trong sơn cốc một đám tu sĩ sắc mặt khó coi, bị một đám quỷ vật cho khinh bỉ… Càng làm cho bọn hắn sinh khí chính là, cái này đích xác là sự thật.

Bọn hắn không dám đi ra ngoài!

Mấy cái trẻ tuổi tu sĩ, xem bộ dáng là đi theo sư trưởng đi ra ngoài, lúc này mặt mũi tràn đầy đỏ lên, cũng không chờ thêm trước liền bị quát lớn.

“Bọn này quỷ vật là cố ý!” Một người tu sĩ cười khổ, “Trước đó, ta có 1 vị bằng hữu, chính là kìm nén không được, kết quả…”

Hắn chỉ nói một nửa, mọi người lại có thể đoán được sau tiếp theo.

Lại có người nói: “Quỷ Vương lĩnh cùng thánh đô từng có ước định, không dám xông vào nhập tiên hương, cũng chỉ có thể dùng những này hạ lưu thủ đoạn.”

“Tất cả mọi người đừng xúc động, nếu không chính là bên trong, bọn này quỷ vật tính toán!”

Đúng lúc này, không biết đã xảy ra biến cố gì, lôi cuốn mấy ngàn người tiến lên quỷ khí, đột nhiên nổ tung một

đoàn.

Bị nhốt trong đó người, chạy trốn ra ngoài về sau, liều mạng phóng tới sơn cốc.

“Tiên nhân cứu mạng!”

“Cứu lấy chúng ta!”

Nhưng chờ bọn hắn bọn hắn chính là một mảnh trầm mặc, trong sơn cốc mọi người hoặc thần sắc phức tạp, hoặc một mặt hờ hững.

Một đám phàm nhân há có thể từ Quỷ Vương lĩnh quỷ vật trong tay tránh thoát, cái này hiển nhiên chính là cái âm mưu.

Ai dám ra ngoài cứu người, người đó là chịu chết!

Quỷ vật đuổi tới, một bên lớn tiếng quát mắng, một bên đem người chạy trốn, trực tiếp bắt lấy nhét tiến vào miệng bên trong.

Tiếng cầu cứu, tiếng kêu khóc, trước khi chết tiếng kêu thảm thiết… Một mảnh ầm ĩ, xen lẫn thành trước mắt, giống như địa ngục một màn.

“Đại nhân…” Mộ Thanh Kết cắn môi, mặt lộ vẻ không đành lòng.

La Quan đặt chén rượu xuống, đứng dậy đi ra ngoài.

Nàng ánh mắt lập tức sáng lên.

Rất nhanh, La Quan đi tới cốc khẩu, xung quanh đông đảo kinh ngạc ánh mắt rơi vào trên người hắn.

“Người này muốn làm gì?”

“Cứu người? Cái này nói rõ chính là âm mưu!”

“Có thương xót chi tâm là chuyện tốt, nhưng không hiểu được làm theo khả năng, chính là muốn chết!”

Đào vong trong đám người có cái ôm tã lót phụ nhân, hoặc là tình thương của mẹ bị kích phát, nàng lại so một đám nam nhân chạy càng nhanh.

Cửa vào sơn cốc đang ở trước mắt, phụ nhân mắt lộ ý mừng, nhưng vào lúc này phía sau nàng vang lên cười lạnh một tiếng.

Diện mục dữ tợn quỷ vật nhô ra lợi trảo, liền muốn móc ra trái tim của nàng, đã đám người này tộc tu sĩ không mắc mưu, vậy liền không lãng phí thời gian nữa.

Quỷ Vương đại nhân còn đang chờ mở yến.

Muốn chạy trốn? Thật sự là nằm mơ!

Phốc ——

Một tiếng vang trầm, quỷ vật nhe răng cười cứng ở trên mặt, sau một khắc ầm vang vỡ vụn, thân thể hóa thành máu tươi.

Bên tai yên tĩnh.

Nhìn xem bước ra sơn cốc La Quan, trong cốc mọi người trừng lớn mắt.

Thực có can đảm xuất thủ?

Người này chết chắc!

Quỷ Vương lĩnh!

Thánh đô đều muốn cho ba phần mặt mũi, dám ở nơi đây động thủ, coi như hắn có bản lĩnh lớn bằng trời, cũng chỉ có một con đường chết.

“Khặc khặc… Bắt lấy tu sĩ này, hiến cho Quỷ Vương đại nhân!” Cuồn cuộn quỷ khí bên trong, 1 tôn hơn mười trượng cao quỷ vật thống lĩnh xuất hiện.

Người bình thường tộc huyết thịt dù thơm ngọt, lại cái kia hơn được tu sĩ, vốn cho rằng hôm nay muốn tay không mà về, lại có ngoài ý muốn thu hoạch.

Quỷ Vương đại nhân đối đây, tất nhiên sẽ rất hài lòng!

Lỗ mãng vô tri tu sĩ, vì cứu người dựng vào tự thân tính mệnh, sẽ thành ngày sau mọi người, để mà cảnh cáo kẻ đến sau ví dụ…

Đây mới là bình thường kịch bản.

Nhưng sự tình tiến triển, tại đông đảo quỷ vật phóng tới La Quan một khắc này, liền triệt để mất khống chế.

Liền chỉ nghe “Phốc phốc” “Phốc phốc” trầm đục không dứt bên tai, liền như từng khỏa bị đổ đầy nước khí cầu, rơi trên mặt đất quẳng vỡ nát.

Tất cả phóng tới La Quan quỷ vật, một nháy mắt chết sạch sẽ.

Trong sơn cốc, mọi người trợn to con mắt.

Đây là thủ đoạn gì? Lại hoàn toàn không có cảm thấy được, một chút xíu lực lượng ba động.

Quỷ vật thống lĩnh gầm thét, “Các huynh đệ, cùng tiến lên!”

Nhưng sự thật chứng minh, lại nhiều quỷ vật tại La Quan trước mặt, đều không có chút ý nghĩa nào.

Tựa như là có 1 đạo vô hình thủ hộ, đem hắn bao phủ ở bên trong, tất cả đến gần quỷ vật, đều trong nháy mắt hôi phi yên diệt.

La Quan ánh mắt sáng lên.

Hắn cảm nhận được, không ngừng dung nhập thể nội hồn phách bản nguyên, mặc dù số lượng mỏng manh, nhưng không chịu nổi trước mắt quỷ vật nhiều a.

Huống chi trước mắt còn có 1 cái, uy phong bát diện Quỷ vương núi… Bởi vì cái gọi là chân muỗi dù nhỏ, nhưng không chịu nổi số lượng nhiều a.

“Ha ha ha! Tu sĩ nhân tộc, bản thống lĩnh đã xem thấu ngươi hư thực, cũng phải nhìn ngươi thủ đoạn này, còn có thể kiên trì đến khi nào!”

“2 lang nhóm, cho ta kế tiếp theo hướng, hắn liền muốn nhịn không được!”

Cười to bên trong, quỷ vật thống lĩnh quay người, không chút do dự phóng tới Quỷ Vương lĩnh.

Người này tộc tu sĩ, đến cùng cái gì lai lịch? ? Giết thế nào quỷ liền cùng chém dưa thái rau đồng dạng.

Chạy trốn? ?

Đánh rắm! Ngươi mới chạy trốn, bản thống lĩnh đây là sốt ruột, đi thông bẩm Quỷ Vương đại nhân, miễn cho để người này tộc tu sĩ cho chạy thoát.

Trong sơn cốc, một đám mọi người tu sĩ, im lặng nhìn một màn trước mắt.

Nguyên lai quỷ vật giới, cũng có lão lục!

Rất nhanh bên tai an tĩnh xuống, cốc bên ngoài một mảnh tanh hôi, tất cả vây công quỷ vật, đều đã tan thành mây khói.

La Quan đứng tại chỗ, tựa như cái gì cũng không phát sinh.

Từng đạo chấn kinh ánh mắt bên trong, toát ra kính sợ, đứng bất động liền đồ diệt, nguyên một chi Quỷ Vương

lĩnh quỷ binh đội ngũ.

Loại chuyện này, quả thực chính là không hợp thói thường.

Bọn hắn không biết, La Quan là như thế nào làm được, nhưng không hề nghi ngờ trước mắt vị này, là bọn hắn trêu chọc không nổi tồn tại.

Vừa rồi nói ngồi châm chọc mấy tên tu sĩ, lúc này liều mạng cúi đầu, sợ bị hắn chú ý tới.

“Đa tạ tiên nhân cứu mạng! Đa tạ tiên nhân cứu mạng!”

Trở về từ cõi chết, cốc bên ngoài đám người lít nha lít nhít quỳ đầy đất.

La Quan nghĩ nghĩ, xoay người nói: “Tối nay liền để bọn hắn lưu tại tiên hương, ngày mai lại rời đi đi.”

Một tên tu sĩ Kim Đan vội vàng đi tới cốc khẩu, chính là nơi đây tiên hương người nói chuyện, hắn do dự một chút cắn răng, “Tốt, giống như đạo hữu lời nói, bất quá…”

Người này muốn nói lại thôi.

La Quan đoán được hắn tâm tư, thản nhiên nói: “Ta sẽ không lại tiến vào tiên hương.”

Tu sĩ Kim Đan rõ ràng nhẹ nhàng thở ra, “Đa tạ đạo hữu thông cảm, thực tế là ngươi đã giết chết Quỷ Vương lĩnh quỷ vật, như lại lưu tại cái này bên trong, tiên hương

cũng sẽ bị liên luỵ.”

Có người nói: “Thừa dịp Quỷ Vương lĩnh còn chưa kịp phản ứng, đạo hữu đi nhanh đi! !”

“Đúng đúng, hiện tại đi nhanh lên, có lẽ còn kịp!”

La Quan lắc đầu, vẫn chưa nói thêm cái gì, quay người đi hướng hắc ám.

Mộ Thanh Kết phóng ra sơn cốc, đi theo sau hắn.

Nhìn xem 2 người tiến lên phương hướng, tất cả mọi người trợn to tròng mắt, một mặt không thể tưởng tượng nổi.

Quỷ Vương lĩnh…

2 người kia, thế mà muốn đi Quỷ Vương lĩnh! !

Điên!

Loại thời điểm này, không mau trốn, thế mà còn muốn chủ động chịu chết, nghĩ gì thế?

Tuy nói vừa rồi mọi người tận mắt nhìn thấy, La Quan lấy không biết thủ đoạn, chém dưa thái rau đem một đội quỷ binh toàn bộ giết chết.

Nhưng Quỷ Vương lĩnh bên trong, thế nhưng là tồn tại 1 tôn Nguyên Anh cảnh Quỷ vương, thực lực hung hãn vô song, thánh đô cường giả xuất thủ đều không thể làm sao.

Đột nhiên, có người thở dài, “Vị đạo hữu này xác nhận biết được, tự thân vô luận như thế nào đều trốn không thoát, cho nên muốn thả tay đánh cược một lần.”

“Xác nhận như thế, thật sự là đáng tiếc.”

“Vì cứu một đám phàm nhân, vứt bỏ tự thân tính mệnh, coi là thật đáng giá không?”

Ngắn ngủi yên tĩnh về sau, có người trầm giọng nói: “Có đáng giá hay không tại hạ không cách nào bình phán, nhưng vị đạo hữu này hôm nay cử động, quả thực khiến người khâm phục.”

“Ngày mai nếu có có thể nói, tại hạ nguyện vì hắn thu liễm thi hài, nhập thổ vi an.”

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 319 : Lão tử muốn dùng át chủ bài

La Quan không biết, trải qua một phen não bổ về sau, lúc này đã có người làm tốt, vì hắn nhặt xác chuẩn bị.

Nếu không nhất định phải xông về đi, đem đám người kia đẩy ra ngoài đánh cho tê người dừng lại.

Một đám hỗn trướng, ánh mắt gì a, các ngươi chính là chết đến 800 về, tiểu gia ta vẫn như cũ nhảy nhót tưng bừng.

“Người nào? !”

Quỷ Vương lĩnh dưới, 2 tôn quỷ quái tượng đá phục sinh, trừng lớn xích hồng con mắt, nhìn xem đi tới 2 người.

Có thể phát giác được bọn chúng có chút mơ hồ, hiển nhiên không nghĩ tới lại có người, dám ở đêm khuya xâm nhập Quỷ Vương lĩnh.

Quả thực chính là châu chấu xuống vạc dầu —— chủ động thêm đồ ăn!

Nhưng rất nhanh, 2 tôn quỷ quái tượng đá liền phẫn nộ, bọn chúng đều đã phục sinh, trước mắt 2 người tộc tu sĩ, thế mà một điểm phản ứng không có.

Trước đó đi như thế nào, hay là đi như thế nào, hiển

nhiên không có đem bọn hắn xem ở mắt bên trong.

Cuồng vọng!

“Muốn chết!”

Trong tiếng gầm rống tức giận, 2 tôn quỷ quái tượng đá ầm vang xuất thủ, khổng lồ cánh tay đá huy động lúc, phát ra “Ầm ầm” nổ vang rung trời.

Nhưng sau một khắc, bọn chúng động tác bỗng dưng cứng tại nguyên địa, phẫn nộ 2 mắt bộc lộ hoảng sợ, khổng lồ tảng đá thân thể ầm vang vỡ vụn.

La Quan ngẩng đầu nhìn một chút, đứng lặng to lớn đền thờ, “Quỷ Vương lĩnh” 3 cái xích hồng chữ lớn, lộ ra vô tận hung thần.

Nghĩ nghĩ dưới chân hắn đạp mạnh, đại địa ầm ầm nổ vang, đền thờ tùy theo sụp đổ.

Bước qua một vùng phế tích, La Quan 2 người rất mau tới đến, 1 tòa cự đại sơn cốc.

Trong sơn cốc này, chất đống lít nha lít nhít bạch cốt, số lượng nhiều đến khó lấy tính toán.

Lục sắc quỷ hỏa trong sơn cốc phiêu đãng, lúc này giống như là ngửi được, đến tự sinh linh khí tức, sơn cốc đột nhiên kịch liệt chấn động.

Kia từng cỗ bạch cốt lại sống lại, tranh nhau chen lấn leo ra, vô cùng vô tận bạch cốt thi hài, để da đầu run lên.

Mộ Thanh Kết thanh âm vang lên, “Là oán quỷ, sau khi chết bị phong ấn ở thi cốt bên trong, biến thành thụ thượng vị Quỷ vương điều khiển khôi lỗi.”

La Quan nghĩ nghĩ, chủ động hướng bạch cốt triều cường đi đến, hắn đứng tại sơn cốc một bên, sắc mặt một mảnh hờ hững.

Sau đó kia chen chúc mà đến, phóng tới hắn vô số bạch cốt, đột nhiên liền bắt đầu giải - thể, “Lốp bốp” biến thành xương vỡ rơi đầy một chỗ.

Một người đã đủ giữ quan ải, vạn cốt mạc khai!

Từng tia từng sợi hồn phách bản nguyên, không ngừng dung nhập La Quan thể nội…

Mộ Thanh Kết ánh mắt bên trong, lộ ra thật sâu kính sợ, tôn sùng, nàng là quỷ đạo tu sĩ, đối quỷ quái chi vật hiểu rõ rất sâu.

Chính vì vậy, mới càng phát ra cảm nhận được, La Quan triển lộ ra thực lực kinh khủng.

Cái này, chính là Quỷ giới sứ giả đáng sợ sao?

Thế gian quỷ vật, nhất niệm nhưng quyết sinh tử!

Quỷ Vương lĩnh đỉnh núi, dùng bạch cốt tu kiến 1 cái, âm trầm mà khí thế bàng bạc bạch cốt cung điện.

Sâu kín lục sắc quỷ hỏa, giữa không trung yên tĩnh thiêu

đốt, hỏa diễm bên trong hiện ra, chính là phát sinh ở ngoài sơn cốc một màn.

Lúc này, cái này bạch cốt cung điện bên trong hoàn toàn tĩnh mịch.

Tối nay Quỷ Vương lĩnh mở người yến, phương viên mấy ngàn bên trong cương vực bên trong, phàm là có chút danh khí quỷ vật, cơ hồ đều hội tụ ở đây.

Kia từng trương khuôn mặt dữ tợn bên trên, bây giờ đều là chấn kinh, hãi nhiên, phải biết Quỷ Vương lĩnh bạch cốt oán quỷ đại quân, năm đó thế nhưng là để 1 vị thánh đô Nguyên Anh, vô ý dưới đều bị thiệt lớn.

Nhưng bây giờ, bọn hắn nhìn thấy cái gì?

Người kia tộc tu sĩ, chỉ là hướng ngoài sơn cốc một trạm, liền như thái sơn áp đỉnh, đem tất cả bạch cốt oán quỷ trấn áp.

Tới gần, liền chết!

Tiên hương chạy về quỷ vật thủ lĩnh, thân thể run một cái, “Đại vương, chính là tiểu tử này, hắn quả thực quá quỷ dị, dưới trướng của ta hơn 1,000 quỷ binh, chính là như vậy bị xử lý!”

“Ta liều chết mới trốn thoát, chính là cho đại vương truyền tin, ngài nhất định phải cẩn thận a!”

To lớn bạch cốt chỗ ngồi, Quỷ Vương lĩnh Quỷ vương mặt lộ vẻ trầm ngưng, hắn cùng điện hạ dữ tợn quỷ vật

khác biệt, một bộ trường bào màu đen, đầu đội tử kim bạch ngọc quan, chỉ từ bề ngoài nhìn, nghiễm nhiên là cái phong độ nhẹ nhàng trung niên lão soái ca.

Lúc này hắn nhìn chằm chằm quỷ hỏa hình tượng, 2 mắt chỗ sâu không ngừng phun ra nuốt vào lấy đỏ sậm quang mang, suy nghĩ nhanh chóng chuyển động.

Biển mây đại lục Nam cảnh, khi nào lại nhiều như thế 1 tôn cường giả? Lại thủ đoạn quỷ dị vô song, chính là hắn đều khó mà xem thấu.

Hừ!

Mặc kệ, đã dám đánh tới cửa đến, liền không thể bỏ qua người này.

Nếu không, Quỷ Vương lĩnh uy phong, mặt mũi ở đâu? !

Bá ——

Quỷ Vương lĩnh Quỷ vương đứng dậy, mặt lộ vẻ cười lạnh, “Ngươi chờ ở này nhìn xem, đợi bổn vương tiến đến, đem người này rút hồn luyện phách, răn đe!”

Điện hạ bầy quỷ nhao nhao rống to, “Đại vương quỷ uy vô song!”

“Chỉ là tu sĩ nhân tộc, dám đến Quỷ Vương lĩnh nháo sự, quả thực muốn chết.”

“Đại vương xuất thủ, hẳn là dễ như trở bàn tay!”

Đối Quỷ Vương lĩnh Quỷ vương, bọn hắn lòng tin mười phần.

Không phải mù tin, mà là nhiều năm trước tới nay, Quỷ Vương lĩnh Quỷ vương đích xác triển lộ ra, vô song thực lực cường hãn.

Huống chi, Quỷ Vương đại nhân còn có át chủ bài? ?

Hừ hừ! !

Năm đó thánh đô 3 đại Nguyên Anh liên thủ, đều bị trực tiếp kinh sợ thối lui, người này tộc tu sĩ mặc dù quỷ dị, có thể cùng tam nguyên anh đánh đồng?

Sơn cốc bên trong, sống lại oán quỷ bạch cốt nhóm, triệt để nghỉ cơm.

Lần này, là triệt để đều chết hết thấu, biến thành chất đầy sơn cốc xương vỡ.

La Quan quay người, ngẩng đầu nhìn về phía giữa không trung, đen nhánh trong màn đêm Quỷ Vương lĩnh Quỷ vương lăng không mà đến, Nguyên Anh cảnh khủng bố uy áp quét ngang thập phương.

Mộ Thanh Kết sắc mặt, một chút liền trở nên tái nhợt, cứng tại nguyên địa khó mà động đậy nửa điểm.

“Âm u chi thể?”

Quỷ Vương lĩnh Quỷ vương thêm xuống khóe miệng, mặt lộ vẻ kinh hỉ, “Không nghĩ tới, ngươi lại vẫn cho bổn

vương, đưa tới một kinh hỉ.”

“Ha ha ha, rất tốt, vậy ta liền ban thưởng ngươi bách quỷ phệ hồn nỗi khổ, tại tuyệt vọng kêu rên bên trong hồn phi phách tán!”

Hắn phất tay áo vung lên, hạo đãng quỷ khí ầm vang giáng lâm, trong đó có một trăm đạo xích hồng quỷ ảnh, đều tản ra ngập trời hung thần.

Cái này xích hồng bách quỷ, là hắn điều khiển hàng trăm triệu quỷ vật, chém giết lẫn nhau thôn phệ, trải qua cực kỳ chật vật bồi dưỡng, mới cuối cùng ngưng tụ.

Mỗi 1 cái đều khủng bố đến cực điểm, là chân chính lệ quỷ bên trong lệ quỷ, giờ phút này bách quỷ tề xuất, Nguyên Anh cảnh cường giả đều khó mà chống đỡ.

Có thể nói Quỷ Vương lĩnh Quỷ vương vừa ra tay, chính là thủ đoạn mạnh nhất.

Thực tế là La Quan thủ đoạn quá quỷ dị, hắn nhìn không thấu, nửa điểm không dám khinh thường.

Xích hồng bách quỷ kêu to gào thét, bén nhọn thanh âm như đinh sắt, hung hăng nhập vào thiên linh xương bên trong, khiến người bản năng bên trong sinh ra sợ hãi.

Nhưng La Quan sắc mặt nhưng không có nửa điểm biến hóa, hắn ánh mắt sáng tỏ, lộ ra vẻ hưng phấn.

Không hổ là hùng cứ một phương Quỷ vương a, thủ đoạn này chính là lợi hại!

Thở sâu, đưa tay hướng về phía trước một nắm.

Mang theo cuồn cuộn quỷ khí, gào thét mà đến xích hồng bách quỷ, lập tức như bị đè xuống cách âm khóa, từng cái cứng đờ giữa không trung.

Ngang ngược, tàn khốc trong con ngươi, lại hiện ra sợ hãi, sau một khắc xích hồng bách quỷ tựa như là, bị đập nát băng điêu, “Rầm rầm” rơi đầy đất.

Từng tia từng sợi xích hồng khí hơi thở, gào thét chui vào La Quan trong lòng bàn tay, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Quỷ Vương lĩnh Quỷ vương ngốc.

Đỉnh núi bạch cốt đại điện bên trong, thông qua yếu ớt quỷ hỏa quan chiến bầy quỷ, cũng trợn mắt hốc mồm.

Bách quỷ phệ hồn… Đây chính là hung đến không thể lại hung, ngay cả bình thường Nguyên Anh Quỷ vương, đều muốn bị xé nát xích hồng bách quỷ.

Là Quỷ Vương đại nhân thủ đoạn lợi hại nhất, kết quả vừa đối mặt, cứ như vậy bị diệt rồi? ?

Không có khả năng!

Đây là Quỷ Vương lĩnh Quỷ vương phản ứng đầu tiên, ngay sau đó hắn trên trán, liền toát ra tầng 1 mồ hôi lạnh.

Đá trúng thiết bản! !

Mặc dù không biết, La Quan đến cùng dùng thủ đoạn gì, nhưng tiện tay một nắm liền giết xích hồng bách quỷ, còn cần nhiều lời sao?

Mẹ -, nơi nào đến biến thái!

Quỷ Vương lĩnh Quỷ vương thở sâu, bỗng nhiên đưa tay cắm vào giữa lông mày, lại ngạnh sinh sinh từ đó móc ra, một tảng đá màu đen.

Địch nhân quá hung mãnh, lão tử muốn dùng át chủ bài!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 320 : Đoàn diệt Quỷ Vương lĩnh

Quỷ khí trùng thiên, vốn là đen nhánh vô cùng Quỷ Vương lĩnh tốt nhất màn đêm, theo Quỷ vương trừ ra tiểu thạch đầu, như không có hình sơn nhạc bỗng nhiên giáng lâm.

Ầm ầm ——

Tiếng vang từ đỉnh đầu phía trên truyền đến, như “Ầm ầm” giang hà chảy xiết, cảm giác bên trong kia vô tận quỷ khí, giờ phút này hóa thành 1 cái kinh người vòng xoáy.

Như thông hướng không biết chi địa, bàng bạc uy áp từ đó truyền ra, khiến cả tòa Quỷ Vương lĩnh bên trên, lâm vào tĩnh mịch im ắng.

Bạch cốt trong đại điện, bầy quỷ mặt lộ vẻ kính sợ, kích động.

Quỷ Vương đại nhân mở lớn!

Lá bài tẩy này, năm đó thánh đô vây quét một trận chiến bên trong, không ít quỷ vật đều gặp, quả nhiên là uy thế vô song, cường hãn đến không thể tưởng tượng nổi.

Tam nguyên anh cũng không là đối thủ, chỉ có thể rút đi.

Tối nay người này tộc tu sĩ, lại như thế nào cường hãn,

cũng hẳn phải chết không nghi ngờ!

La Quan chỗ cổ tay, lạnh buốt khí tức bỗng nhiên đại thịnh, đại hung tóc đang run rẩy, truyền lại ra vẻ kích động khí tức.

Hiển nhiên vòng xoáy này bên trong đồ vật, để nàng vô cùng hưng phấn.

“Âm quạ!”

Quỷ Vương lĩnh Quỷ vương hét lớn một tiếng, vòng xoáy chỗ sâu vỡ ra, 1 đạo khủng bố bóng đen từ đó bay ra.

Một con quạ.

Nó 2 cánh triển khai chừng 1,000 trượng, xích hồng đôi mắt băng hàn đến cực điểm, lộ ra một tia tìm tòi nghiên cứu chi ý, rơi vào La Quan trên thân.

Chỉ là tu sĩ nhân tộc…

Trúc Cơ?

Hả? !

Có thể thấy được âm quạ mắt to bên trong, chí ít mơ hồ một chút, sau đó ánh mắt nó nhịn không được, rơi vào Quỷ Vương lĩnh Quỷ vương trên thân.

Năm đó chính mình có phải hay không mắt mù rồi? Như thế nào cảm thấy gia hỏa này có thông thiên Quỷ vương

chi tư, đem năm đó uống nước tảng đá cho hắn?

Đường đường Nguyên Anh Quỷ vương, bị 1 người tộc Trúc Cơ cho đánh, còn phải chuyển nó ra cứu tràng… Mất mặt, thật sự là mất mặt!

Âm quạ cắn cắn quai hàm, nhưng tự chọn người hầu hạ, quỳ cũng phải nhận… Trước hết giết người này tộc tiểu tử lại nói.

Trúc Cơ đánh cho tê người Nguyên Anh, trên đời không có đạo lý này, hiển nhiên tiểu tử này tay bên trong, có một loại nào đó cực kỳ mạnh mẽ ỷ vào.

Nhưng đối mặt nó —— trên đời vĩ đại nhất âm quạ, hết thảy đều đem không có chút ý nghĩa nào.

Âm quạ ngửa đầu một tiếng hót vang.

Ân, đủ!

Nó lúc đó, có thể lên thông cửu tiêu, tung tích Hoàng Tuyền.

Bỏ qua tất cả phòng ngự, trực tiếp rơi vào hồn phách ở giữa, chỉ là Nhân tộc tiểu trúc cơ, sát na chính là hồn phi phách tán hạ tràng.

Âm quạ ở trên cao nhìn xuống, ánh mắt băng lãnh mà bễ nghễ, giống như là ngồi ngay ngắn mây tiêu phía trên, quan sát mặt đất bùn nhão bên trong bò sát.

Kia tư thái, quả thực cao không biên giới.

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy móc móc lỗ tai, “Âm quạ? Ân… Không có gì ấn tượng, xem ra cũng không phải cái gì trọng yếu nhân vật.”

“Bất quá, kêu là thật khó nghe… Mà lại có quá ngu… Chậc chậc, bị đại hung nữ nhân kia tiếp cận, cũng còn không có nửa điểm phát giác, hạ tràng khẳng định thê thảm.”

Âm quạ một tiếng hót vang, Quỷ Vương lĩnh bên trên hoàn toàn tĩnh mịch.

Vô số ánh mắt nhìn chằm chằm La Quan, chờ hắn thống khổ kêu rên, hoặc là “Lạch cạch” một tiếng ngã xuống đất, mạng nhỏ như vậy trực tiếp chơi xong.

Nhưng…

Cái gì đều không có phát sinh!

La Quan êm đẹp đứng tại chỗ, cùng đen nhánh bầu trời đêm bên trong, che khuất bầu trời âm quạ đối mặt, sắc mặt bộc lộ nhẹ nhõm.

Đã Huyền Quy đều nói, không phải cái gì trọng yếu nhân vật, kia bằng vào ta đại hung tỷ thực lực, tất nhiên có thể trấn áp.

“Làm sao có thể!”

Quỷ Vương lĩnh Quỷ vương con mắt, lúc này kém chút trừng bạo.

Đối âm quạ lợi hại hắn rõ ràng nhất, mặc dù chỉ là phân thân giáng lâm, nhưng một tiếng này hót vang phía dưới, Nguyên Anh đều khó mà tiếp nhận.

La Quan thế mà không có việc gì? !

Bạch cốt đại điện bên trong, mắt thấy qua năm đó âm quạ một tiếng rống, dọa lùi tam nguyên anh bầy quỷ, lúc này cảm giác thế giới này điên.

Hoàn toàn không nhìn… Không nhúc nhích tí nào…

Người này tộc tu sĩ, đến cùng cái kia bên trong đụng tới?

Âm quạ giận, nó cảm nhận được nhục nhã —— một tiếng hót vang về sau, La Quan sắc mặt từ ngưng trọng, biến thành nhẹ nhõm.

Có ý tứ gì?

Ngươi đây là ý gì?

Xem thường ta lão Âm!

Âm quạ nghiến răng nghiến lợi, xích hồng đôi mắt càng phát ra băng hàn, thế là phiến thiên địa này, liền bị triệt để băng phong.

Mắt thường không cách nào chạm đến, bởi vì cái này băng phong trạng thái, nhằm vào chính là hồn phách.

Âm quạ há mồm khẽ hấp La Quan bay thẳng đến, nó muốn đem tiểu tử này, từ trong tới ngoài đều xé nát, nhìn hắn đến cùng cất giấu thủ đoạn gì.

Oanh ——

Khí tức băng hàn nháy mắt bộc phát, hóa thành 1 tôn chống trời Quỷ vương, đại thủ một phát bắt được âm quạ, khiến một nắm đấm hung ác nện xuống.

1 quyền liền đem hắc nha đánh mộng, đợi lấy lại tinh thần, há miệng chính là một tiếng phẫn nộ rít lên.

Lão tử bị đánh!

Trên đời này thế mà còn có quỷ vật, dám động thủ với ta.

Heo bát giới tiến vào quầy đồ nướng, ngươi muốn chết!

Âm quạ quanh thân đen nhánh lông vũ, bỗng dưng bốc cháy lên, ngọn lửa màu đen không có nửa điểm nhiệt độ, phóng thích ra thấu xương âm hàn.

Ánh mắt nó băng lãnh, khóa chặt chống trời Quỷ vương, nhưng trong dự đoán đối phương thê thảm tru lên, bị đốt thành cặn bã một màn vẫn chưa xuất hiện.

Oanh ——

Lại 1 quyền, đập ầm ầm tại âm quạ trên đầu!

Không có việc gì, quỷ vật này thế mà không có việc gì,

làm sao có thể? !

Âm quạ vừa sợ vừa giận, cúi đầu nhìn về phía lông vũ bên trên thiêu đốt táng hồn hắc hỏa, không sai a.

Thế gian này hết thảy quỷ vật, nhiễm một chút điểm liền phải chơi xong, làm sao hôm nay liền mất đi hiệu lực rồi?

Thân thể nó run lên, đột nhiên sinh ra một tia dự cảm không ổn.

Quỷ Vương lĩnh bên trên, vang lên từng tiếng nổ vang rung trời, Quỷ vương cùng bầy quỷ trợn to tròng mắt, nhìn xem âm quạ bị một trận đánh tơi bời.

Cảm giác bọn hắn bắp chân, đều đã tại rút gân.

Đáng sợ!

Hung tàn!

Không thể tưởng tượng nổi! !

Âm quạ mau tức điên, nó bị quỷ vật này bắt lấy, thế mà không tránh thoát.

Theo từng quyền oanh kích, lông vũ không ngừng vỡ nát, lại hóa thành từng sợi hắc khí, bị trước mắt quỷ vật thôn phệ.

Thứ quỷ này, đến cùng lai lịch ra sao? ? Âm quạ không muốn đánh, nó chuẩn bị kỹ càng quạ không ăn thiệt thòi

trước mắt, trước tiên lui đi lại làm so đo.

Sau đó liền phát hiện, nó không chỉ có không tránh thoát quỷ vật này đại thủ, chính là thoát thân rời đi, cũng không có nửa điểm biện pháp.

Âm quạ hoảng.

“Ngươi là ai? Ngươi đến cùng là ai!”

Kinh sợ thét lên, tại trong màn đêm xa xa truyền ra.

La Quan nhìn một màn trước mắt, cảm thụ động quen thuộc, lúc trước xử lý Quỷ giới sứ giả phân thân lúc, tựa hồ cũng là dạng này.

Ta đại hung tỷ, lại muốn “Loại rau hẹ”!

Một lát sau, theo một tiếng tru lên ——

“Ta âm quạ phát thệ, tuyệt sẽ không bỏ qua ngươi”, liền nghe được “Bành” một tiếng vang thật lớn, 1,000 trượng lớn quạ đen trực tiếp bạo tạc, hóa thành cuồn cuộn hắc khí bị một ngụm nuốt ăn sạch sẽ.

La Quan phát giác được một tia âm hàn khí cơ, rơi vào trên người hắn, ngưng tụ thành một loại nào đó lạc ấn như đồ vật.

Khi hắn tâm thần rơi vào trên đó, bên tai nghe tới một thanh âm:

Tử vong chi hải, không chết không thôi!

Giống như là một nữ tử, trong giấc mộng thì thầm, trước mắt mơ hồ trong đó hiện ra, âm quạ băng lãnh ánh mắt oán độc.

Ân, đây là bị đánh lên ký hiệu, giữ lại sau đó báo thù.

Rất tốt! !

La Quan mặt lộ vẻ mỉm cười, đại hung tỷ loại rau hẹ kế hoạch lại thành công.

So với Quỷ giới sứ giả, đầu này âm quạ xem ra, muốn tốt hơn cắt một điểm.

Về phần phiền phức…

Rận quá nhiều không ngứa, ngay cả Quỷ giới sứ giả đều cắt, cũng không kém đầu này âm quạ.

Quỷ Vương lĩnh Quỷ vương dọa điên, âm quạ thế mà bị tại chỗ chùy bạo, trực tiếp ăn sạch sẽ.

Trốn!

Nhất định phải trốn! !

“Chúng tiểu nhân, lên cho ta!”

Sưu ——

Hắn xoay người chạy.

Nguyên lai lão lục là có căn nguyên, nhưng bạch cốt đại điện bên trong bầy quỷ, nhưng không có mắc lừa.

Bên trên ngươi - mẹ a lên!

Cái này hung tàn tu sĩ nhân tộc, người nào đi người đó chịu chết, hay là mau trốn đi.

Trong lúc nhất thời, vô số quỷ khí phóng lên tận trời, chạy về phía 4 phương 8 hướng.

La Quan trên cổ tay, đại hung tóc đột nhiên dâng trào ra, vô tận âm hàn khí hơi thở.

Đã bị giết chết âm quạ, càng lại độ nổi lên, mở cái miệng rộng một tiếng hót vang.

Sau một khắc, cái này Quỷ Vương lĩnh bên trên tất cả đào mệnh quỷ vật, từng cái lăng không bạo liệt, hóa thành cuồn cuộn hắc khí gào thét mà đến, đều dung nhập âm quạ thể nội.

Đến tận đây, làm hại một phương Quỷ Vương lĩnh đoàn diệt!

—

—

—

—

Chương 321 : Đến thánh đô

Quỷ vật cùng tu sĩ nhân tộc khác biệt, bọn hắn không sử dụng nhẫn trữ vật, mà là lấy âm khí tại thể nội bện thành túi, cất giữ tự thân vật phẩm.

Thế là, theo đại lượng quỷ vật tự bạo, bầu trời hạ xuống mưa ——

“Lốp bốp” các loại vụn vặt, linh thạch, pháp bảo, phù lục, quan tài, thú bông búp bê…

Quan tài La Quan có thể hiểu được, vạn nhất người ta quen thuộc, loại kia hắc ám có cảm giác an toàn giấc ngủ hoàn cảnh đâu.

Phù lục… Hay là khu quỷ phù lục… Tốt a, có lẽ là cái thích học tập quỷ, biết người biết ta về sau gặp có thể tranh thủ thời gian tránh.

Cái này đều nói còn nghe được, nhưng 1 người cao thú bông búp bê, da thịt mềm mại tinh tế, sinh động như thật khuôn mặt như vẽ, thấy thế nào đều cảm thấy khó chịu.

Xem ra cho dù làm quỷ, cũng vẫn là có nhu cầu a!

Một phen thu thập, đồ vật thực tế quá nhiều, trong đó tương đối có ý tứ chung 4 kiện:

Kiện thứ 1, Quỷ Vương lĩnh Quỷ vương từ giữa lông

mày móc ra, triệu hoán âm quạ tảng đá kia.

Lúc đầu La Quan vẫn chưa để ý, nhưng Huyền Quy lại nói, thứ này như mang theo một loại nào đó không biết lực lượng thần bí.

Có thể gây nên Huyền Quy chú ý, liệu đến không phải phàm phẩm, La Quan dò xét vài lần về sau, cẩn thận thu vào.

Kiện thứ 2, một bức quyển trục.

Lần này không cần Huyền Quy nhắc nhở, La Quan liền tìm được cảm giác quen thuộc.

Mở ra sau khi, đập vào mi mắt quả nhiên là, vô số đạo giăng khắp nơi, nhìn như không có kết cấu gì đường cong.

La Quan mặt lộ vẻ ý cười, đây là từ thân lò, bạt sơn hà, từng ngày nguyệt cùng trảm âm dương (trảm xuân thu) về sau, hắn đạt được thứ 5 kiếm.

Chỉ là này tấm quyển trục, hôm nay cái này một lần, liền hoàn toàn đáng giá.

Thứ 3 kiện, một cây gỉ đinh.

Dài bảy tấc 3 điểm, hẹn trưởng thành ngón út phẩm chất, mặt ngoài vết rỉ đỏ sậm, như nhiễm máu tươi sau tạo thành.

Vào tay liền cảm giác một tia thấu xương hàn ý, khiến

người phía sau hàn mao lóe sáng.

“Một cái thật là tốt đại hung chi vật!”

Đây là Huyền Quy đánh giá, vừa nói chuyện hắn ngữ khí nghiêm túc, “Nhìn cái này cái đinh kiểu dáng, giống như là một cây phong quan tài đinh…”

Phong quan tài đinh!

Lấy máu tươi thôi động, dùng chi tắc không rõ.

La Quan trong lòng nghiêm nghị, Huyền Quy chỉ điểm xuống, cẩn thận tại nó mặt ngoài đánh mấy đạo phong ấn, lúc này mới thu vào.

Cuối cùng, là một đống thiên tinh thạch.

Thứ này chôn ở bạch cốt Đại điện hạ, bị phát hiện đơn thuần trùng hợp, là tu kiến Hóa Long trì tuyệt hảo vật liệu.

Cẩn thận kiểm tra một lần, xác định không có lớn bỏ sót, La Quan nhìn trống rỗng Quỷ Vương lĩnh, vuốt cằm nói: “Lần sau, hay là không muốn xuống tay nặng như vậy…”

Mộ Thanh Kết cung kính nói: “Đại nhân trong lòng còn có từ bi.”

La Quan lắc đầu, “Không, là một lần giết sạch, về sau liền không có cách nào lại đến thu hoạch… Loại rau hẹ môn kỹ thuật này, ta phải học tập a.”

Mộ Thanh Kết: …

Đại nhân, ngài cái này ép cong trình độ, ta theo không kịp a!

“Đi thôi, kế tiếp theo đi đường.” La Quan phất tay áo vung lên, lấy ra vân thuyền.

Sưu ——

Nó gào thét mà lên, kéo lấy 1 đầu linh quang đuôi cánh, biến mất tại cuối tầm mắt.

…

Hừng đông.

Bao phủ sơn cốc màn sáng dập tắt, đông đảo tu sĩ từ tiên hương bên trong đi ra, nhìn về phía phương xa Quỷ Vương lĩnh.

Đêm qua cái kia đáng sợ oanh minh cùng khủng bố khí cơ, làm bọn hắn run như cầy sấy, không biết đến tột cùng phát sinh chuyện gì.

Nhưng tiếp xuống trước mắt một màn, làm bọn hắn trừng lớn mắt, mặt lộ vẻ chấn kinh ——

Chỉ thấy Quỷ Vương lĩnh trên không, quỷ khí xen lẫn quanh năm bao phủ sương mù, bây giờ lại tiêu tán không còn một mảnh.

Sắc trời vô che rơi xuống, lộ ra ngọn núi lúc đầu bộ

dáng, gió lớn gợi lên lâm hải, phát ra “Rầm rầm” chạc cây tiếng gầm.

Trước đó xa xa nhìn ra xa lúc, cảm nhận được kiềm chế, hồi hộp, bây giờ cũng tán đi không gặp.

2 mặt nhìn nhau, một đám tu sĩ do dự liên tục, cẩn thận từng li từng tí sờ về phía Quỷ Vương lĩnh.

Vượt qua sụp đổ thạch bài phường, đi qua phủ kín xương vỡ sơn cốc, một đường đi tới đỉnh núi bạch cốt đại điện… Một đường thuận lợi, lại chưa gặp được 1 con quỷ vật.

Thuận tiện như, đêm qua đen nhánh thiên khung phía dưới, từng có 1 con bàn tay vô hình phất qua, liền đưa chúng nó toàn bộ hóa thành bột mịn.

Trống rỗng bạch cốt đại điện bên ngoài, một đám tu sĩ nuốt nước bọt, mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

“Cái này… Đây là… Vị đại nhân kia làm?”

Một đêm đồ diệt Quỷ Vương lĩnh, thực lực này quả thực không thể tưởng tượng.

Xung quanh tĩnh mịch, không có người trả lời, nhưng bọn hắn trên mặt phát ra từ đáy lòng kính sợ, liền đã cho ra đáp án.

1 ngày này, Quỷ Vương lĩnh một đêm hủy diệt tin tức truyền khắp 4 phương.

1 vị cường giả bí ẩn, mang theo mỹ lệ tỳ nữ, đặt chân biển mây đại lục Nam cảnh… Nhìn nó phương hướng đi tới, dường như muốn đi hướng thánh đô.

Tin tức này dẫn tới chấn động các nơi, suy đoán, không biết vị này cường giả bí ẩn hiện thân, sẽ hay không mang đến không thể biết biến hóa.

…

Vân thuyền bên trên, La Quan tự tu luyện bên trong tỉnh lại, khóe miệng lộ ra ý cười.

Đãng cửu tiêu!

Đây là từ Quỷ Vương lĩnh bên trên, đạt được quyển trục phía trên, chỗ ghi chép thứ 5 kiếm danh tự.

Là kế thân lò kiếm, bạt sơn hà, từng ngày nguyệt về sau, vô danh kiếm quyết thiếu thốn kiếm thứ tư.

Nói cách khác, La Quan ngày sau gặp lại cường địch, liền có thể thi triển 4 kiếm hợp nhất, uy lực của nó tất nhiên kinh người.

Chỉ bất quá lấy La Quan bây giờ tu vi, thi triển 3 kiếm hợp một đô hao tổn không nhỏ, nếu là 4 kiếm… Vẫn là phải tăng lên cảnh giới a!

Lắc đầu, La Quan tiếp tục tu luyện.

Mấy ngày về sau, thánh đô cuối cùng đã tới! !

Thời gian đêm khuya, vân thuyền xa xa dừng lại, La Quan, Mộ Thanh Kết từ đó đi ra, ánh mắt rơi vào phương xa đại địa bên trên, toà kia đèn đuốc sáng trưng cự thành.

Nó đứng lặng biển cả biên giới, liền như 1 viên bất dạ minh châu, khí thế bàng bạc cửa thành, làm cho lòng người sinh kính sợ.

“Đi thôi! !”

La Quan hít một hơi, mang theo Mộ Thanh Kết đi hướng cửa thành.

Thánh đô phạm vi bên trong, Nguyên Anh trở xuống tu sĩ, không được ngự không phi hành.

Nếu không liền đem tiếp nhận, đến từ thánh đô đại trận trấn áp.

Chỗ cửa thành cho dù là tại đêm khuya, vẫn dòng người như dệt, thỉnh thoảng có tu sĩ điều khiển độn quang đến, cũng có hình người sắc vội vàng rời đi.

Xếp hàng vào thành, La Quan trong lòng cảm thán, thánh đô không hổ là biển mây đại lục trung tâm, Nhân tộc tu hành tối cao thánh địa… Ngay tại ngoài cửa thành, liền có vài vị Kim Đan.

Mà xếp hàng thời gian bên trong, bầu trời đêm có 2 đạo ánh sáng nhạt lóe lên liền biến mất, kia là Nguyên Anh cường giả!

Rốt cục xếp tới.

“Các ngươi là người phương nào? Đến thánh đô làm cái gì?” Dài án về sau, thanh bào tu sĩ thần sắc bình tĩnh, ánh mắt lộ ra dò xét.

La Quan lật tay, lấy ra đã sớm chuẩn bị kỹ càng chứng minh, Thanh Tiêu kiếm tông lại như thế nào cô đơn, chung quy là 12 ngày cửa 1 trong.

Muốn làm đến điểm này không khó.

“Ừm? Các hạ là Luyện Đan sư? ?” Thanh bào tu sĩ trên mặt nhiều mấy điểm ý cười, kiểm tra không sai về sau, đứng dậy chắp tay, “Chỗ chức trách, còn xin các hạ thứ lỗi, 2 vị mời tiến vào.”

Trong đám người, bỗng nhiên có rất nhiều ánh mắt nhìn tới.

“Lại 1 vị Luyện Đan sư!”

“Mấy ngày nay làm sao rồi? ? Bình thường khó gặp đan sư, ta đều gặp được mấy vị.”

“Các hạ không biết? Thiên Dược cốc ít ngày nữa đem tổ chức đan sư giải thi đấu, ưu dị người có thể đạt được các loại ban thưởng, càng có cơ hội gia nhập Thiên Dược cốc.”

“Thì ra là thế, vậy liền giải thích thông!”

La Quan ánh mắt chớp lên, đối thanh bào tu sĩ chắp tay một cái, mang theo Mộ Thanh Kết tiến vào thánh đô.

Vượt qua cửa thành, giữa thiên địa linh lực nồng độ, lập tức lại tăng lên rất nhiều, như lâu dài lưu ở nơi đây, tốc độ tu luyện muốn so cùng giai nhanh lên một đoạn.

“Đại nhân, chúng ta tiếp xuống đi đâu?”

La Quan nói: “Trước tiên tìm một nơi đặt chân.” Không thiếu tiền, lại thêm xuất thủ hào phóng, 1 canh giờ sau La Quan 2 người, liền đã thuê tòa tiếp theo Thanh U tiểu viện.

Phân phó Mộ Thanh Kết lưu lại thu thập, La Quan đẩy cửa ra ngoài, tùy ý tìm lầu uống trà.

Đuổi gã sai vặt rời đi, hắn yên tĩnh nghe một hồi, liền đạt được mình muốn tin tức.

Có quan hệ Thiên Dược cốc, cùng đem tổ chức đan sư giải thi đấu.

Suy nghĩ một chút, La Quan nói: “Lão sư, ta cảm thấy đây là một cơ hội.”

—

—

—

—

Chương 322 : Thiên Dược cốc đan sư giải thi đấu

Dùng Huyền Quy nguyên thoại nói, La Quan cầm long mạch tinh túy trực tiếp tu luyện, liền hai chữ —— lãng phí!

Thiên tài địa bảo không phải như thế dùng.

Lấy long mạch tinh túy làm chủ, phối hợp các loại phụ trợ chi vật luyện chế thành đan, không chỉ có hiệu lực càng tốt hơn , cũng càng thêm tiết kiệm bảo vật.

Vì thế, Huyền Quy rất là phí một phen tâm lực, mới rốt cục châm chước ra, 1 đạo có thể dùng đan phương.

Nhưng tuy nói là giản dị phiên bản, khả năng xứng với cho long mạch tinh túy làm phụ liệu, cũng đều không phải vật tầm thường.

Tỉ như long diên cỏ, liền chỉ có cao cấp giai long chúc yêu thú lâu dài chỗ cư trú, mới có sản xuất, chỉ này một loại liền hiếm thấy vô cùng.

Cho nên, muốn góp đủ bộ này đan phòng cần thiết phụ liệu, lại còn không phải số lượng nhỏ, là kiện chuyện cực kỳ khó khăn.

Cho dù quơ đủ nhiều linh thạch, đều chưa hẳn có thể đạt thành… Cái này liền cần, La Quan có 1 cái có thể mượn lực thân phận.

Tỉ như Luyện Đan sư!

Như thao tác tốt, không chỉ có thu thập vật liệu làm ít công to, nói không chừng còn có thể nhân cơ hội này, giúp Thập Tứ Mục tìm tới dựng Hóa Long trì cần thiết.

Cho nên, La Quan mới có thể sớm chuẩn bị, một phần Luyện Đan sư chứng minh thân phận.

Đã vừa lúc mà gặp, Thiên Dược cốc đem tổ chức đan sư giải thi đấu, đây chính là 1 cái dương danh cơ hội —— thiên hải thịnh yến rất nhanh liền đem tổ chức, hắn không có thời gian lằng nhà lằng nhằng, phải nhanh một chút tại thánh đô “Dương danh lập vạn”, trở thành đan đạo cường giả ngụy đại sư.

Ngụy trang, là hắn cái thân phận này muốn dùng danh tự.

Huyền Quy đối này biểu thị đồng ý.

Ra trà lâu, La Quan thẳng đến Thiên Dược cốc chỗ ghi danh.

“Tính danh.”

“Ngụy trang.”

“Tuổi tác.”

“35.”

…

Một phen vấn đáp về sau, Thiên Dược cốc tu sĩ đem chứng minh thân phận trả lại, “Đăng ký đã hoàn thành, đây là các hạ dự thi lệnh bài, mời tại sau 3 ngày đến đúng giờ tới.”

“Ngoài ra còn muốn nhắc nhở các hạ, lần này giải thi đấu sàng chọn mục tiêu, là trẻ tuổi thay mặt đan đạo cao thủ, bắt đầu thi đấu ngày đó sẽ có cốt linh si tra, tuổi tác vượt qua 50 người sẽ bị hủy bỏ tư cách dự thi, cũng thụ Thiên Dược cốc trọng phạt.”

La Quan gật gật đầu, quay người rời đi.

Rất nhanh, hắn trở lại thuê tiểu viện, Mộ Thanh Kết tay chân rất sắc bén rơi, đã xem cả tòa đình viện chỉnh lý thỏa đáng.

Viện tử tự mang một bộ cơ bản phòng ngự trận pháp, mặc dù công hiệu có hạn, nhưng che giấu tai mắt người hay là đầy đủ.

Bổ sung linh thạch về sau, đã bắt đầu vận chuyển.

“Tiểu tỳ bái kiến đại nhân.”

La Quan khoát tay, “Nơi đây không có người ngoài, không cần như thế.”

Mộ Thanh Kết lắc đầu, “Đã đến thánh đô, ngài chính là ta chủ nhân, ta là của ngài tiểu tỳ… Ân, ta hay là cẩn thận chút.”

Sư muội nào có tiểu tỳ thân cận? ! Mà lại Mộ Thanh Kết từ đáy lòng bên trong, liền cho là mình là đại nhân tỳ nữ, nàng một điểm không cảm thấy ủy khuất.

“Tùy ngươi vậy.” La Quan không nhiều xoắn xuýt, nhìn sát vách viện lạc, “Vừa rồi nhìn cái gì đấy, một mặt kỳ quái?”

Mộ Thanh Kết nói: “Sát vách trong đình viện ở người, tựa hồ bị quỷ vật gây thương tích, mà lại xuất thủ quỷ vật rất lợi hại, ta cảm nhận được một tia, cực đáng sợ âm hàn chi lực… Ân, còn có chút quen thuộc.”

Âm u chi thể trời sinh đối quỷ linh chi lực nhạy cảm, nàng không có cố ý dò xét, nhưng khoảng cách đủ gần tình huống dưới, cũng có thể có phát giác.

Nàng nhìn La Quan, “Cùng Quỷ Vương lĩnh bên trên đầu kia Quỷ vương khí tức, có chút tương tự.”

La Quan nhướng mày.

Hắn ý nghĩ đầu tiên là, rau hẹ bài âm quạ nhanh như vậy, liền tìm tới cửa rồi? Nhưng thể nội lạc ấn cũng không có phản ứng.

Nếu là trùng hợp, cùng Quỷ Vương lĩnh Quỷ vương khí cơ tương tự, kia tỉ lệ lớn là tới từ tử vong chi hải.

To lớn 1 tọa thánh đều, tùy tiện thuê cái viện tử, thế mà đều có thể gặp được, cùng tử vong chi hải có liên quan sự tình.

Hắc hắc!

Xem ra, ta cùng địa phương quỷ quái này, có chút duyên điểm.

La Quan suy nghĩ dạo qua một vòng, chợt đè xuống.

Bây giờ không phải là nhiều chuyện thời điểm, đã đối phương không phải hướng hắn đến, vậy liền chỉ coi không biết đi.

Nói với Mộ Thanh Kết một tiếng, La Quan trở lại trong phòng, từ Huyền Quy chỗ cầm tới 1 bộ, không biết vị nào ma quỷ cống hiến cấm chế trận bàn, trực tiếp bố trí trong phòng.

Cũng không phải không tin được Mộ Thanh Kết, thực tế hắn tu luyện động tĩnh có chút lớn, mà lại dính đến long mạch tinh túy, hay là cẩn thận một chút tốt.

Dù sao thánh đô trên không thế nhưng là cho phép, Nguyên Anh đại lão bay tới bay lui, La Quan cũng không muốn bởi vì nhất thời sơ sẩy, cho mình rước lấy phiền phức.

Bắt đầu tu luyện!

Tuy nói trực tiếp luyện hóa long mạch tinh túy, đích thật là kiện rất lãng phí sự tình, nhưng đan dược còn chưa luyện thành trước đó, nên lãng phí không thể tiết kiệm.

Đan sư giải thi đấu còn tốt, hẳn là không dùng đến vũ

lực đăng tràng, nhưng thiên hải thịnh yến bên trên chắc chắn sẽ không thái bình, tu vi mỗi nói thêm thăng 1 điểm, liền nhiều 1 phần nắm chắc.

Đảo mắt, 3 ngày thời gian quá khứ.

Gian phòng bên trong, La Quan mở mắt ra, trường bào không gió mà bay, thể nội pháp lực lưu chuyển bỗng nhiên gia tốc.

Bên trong cảm giác bên trong kia hạo đãng giữa thiên địa, tí tách tí tách tiểu Vũ, so trước đó càng lớn một chút.

Trúc Cơ tầng 3!

Đi đường chung quy so ra kém, ở trong phòng yên tĩnh tu luyện hiệu suất, mà lại theo tu vi mạnh lên, tấn thăng tốc độ cũng tại chậm dần.

Cái này khiến La Quan đối Huyền Quy nói tới “Long Tủy đan”, càng nhiều mấy phần mong đợi.

Nếu để tu sĩ khác biết được, tu hành “Như thế thần tốc” La Quan còn không hài lòng, sợ là muốn ghen ghét phát cuồng, một ngụm cắn chết hắn.

Tiếng đập cửa vang lên, là Mộ Thanh Kết.

“Đại nhân, 3 ngày kỳ hạn đã đến, ngài nên đi ra ngoài.”

La Quan hơi nguyên một lý đẩy cửa ra ngoài, đây là hắn sớm an bài, miễn cho đắm chìm ở tu luyện lầm thời

gian.

“Tiểu tỳ bái kiến đại nhân.”

Mộ Thanh Kết hành lễ, nàng ánh mắt có chút hiếu kỳ, thực tế là không nghĩ ra, đại nhân thế mà muốn đi tham gia Thiên Dược cốc đan sư giải thi đấu?

Hẳn là, đại nhân thật đúng là 1 vị Luyện Đan sư không thành? ?

La Quan phát giác được nàng ngạc nhiên, nhưng không có giải thích, thản nhiên nói: “Ngươi ở nhà bên trong, hay là cùng ta cùng đi? ?”

Mộ Thanh Kết vội vàng nói: “Tiểu tỳ nguyện vì đại nhân trợ uy.”

Lưu gia bên trong? Quên đi thôi!

Lỡ như quỷ vật đến đây?

Mà lại nàng thật muốn biết, đại nhân hôm nay biểu hiện.

La Quan gật đầu, “Vậy thì đi thôi.”

Rất nhanh, 2 người tới ngày đó chỗ ghi danh, cách đó không xa trên quảng trường, đã tu kiến lên từng tòa lâm thời sử dụng thạch ốc.

Đây chính là tranh tài địa điểm.

Luyện chế đan dược là một môn, cực kỳ tinh tế việc cần

kỹ thuật, dung không được nửa điểm quấy rầy.

Lại thêm, một chút đặc biệt luyện đan kỹ nghệ, pháp môn, cùng đặc thù đan phương, đều là bí không kỳ nhân đồ vật.

Có những này an bài, cũng hợp tình hợp lý.

La Quan lộ ra dự thi lệnh bài, được phép tiến vào quảng trường, Mộ Thanh Kết liền ở lại bên ngoài, trong đám người không ít ánh mắt bị hấp dẫn tới.

Phần lớn là nam tử trẻ tuổi, ánh mắt ẩn có nóng rực.

Cái này khiến Tiểu Mộ khôi phục một điểm tự tin, khóe miệng có chút câu lên, nguyên lai mình bộ dáng, vẫn rất có lực hấp dẫn.

Nhưng rất nhanh nàng liền mặt lộ vẻ ủ rũ, vì cái gì đại nhân đối nàng, từ đầu đến cuối lãnh đạm? Là ta biểu hiện còn chưa đủ rõ ràng sao? ?

Rõ ràng ngoan ngoãn phục tùng!

Huống hồ, ta đều đã là tỳ nữ nha! !

Cho đại nhân ủ ấm ổ chăn, lại thuận tiện giải quyết một chút, lúc tu luyện tịch mịch, không phải chuyện rất bình thường sao?

Mộ Thanh Kết âm thầm quyết định, nàng phải nghĩ cái biện pháp, đi nhắc nhở một chút đại nhân.

Chỉ có trở thành người một nhà, mới có thể triệt để ôm chặt, La Quan đầu này đùi.

Tuy có điểm hiện thực, động lòng người soái tu vi lưng cao cảnh mạnh, hay là mình cây cỏ cứu mạng… Loại nam nhân này, gặp còn không nắm chặt điểm, đầu óc bị đạp a? !

Quảng trường bên trong, La Quan nào biết được tiểu tỳ nữ, đầu óc bên trong loạn thất bát tao.

Cốt linh khảo thí bắt đầu!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 323 : Tiên cảnh 2 phẩm Trúc Cơ đan

1 cái cửa đá tu kiến tại quảng trường cửa vào không xa, toàn thân thuần trắng tại mặt trời chiếu rọi xuống, bày biện ra nhàn nhạt ngọc chất quang trạch.

Tất cả dự thi tu sĩ đều đem từ cửa đá dưới đi qua, mà khi bọn hắn thông qua lúc liền đã hoàn thành, đối cốt linh trắc định.

La Quan xếp tại trong đội ngũ, phía trước đột nhiên truyền ra xao động, một người tu sĩ tại thông qua lúc, cửa đá đột nhiên biến thành màu đen.

Bá ——

Canh giữ ở cửa đá chỗ Thiên Dược cốc tu sĩ, ánh mắt bất thiện đem hắn vây quanh, “Cốt linh khảo thí không thông qua, xin các hạ theo chúng ta đi đi!”

Bị vây người sắc mặt trắng bệch, lớn tiếng nói: “Không có khả năng! Là các ngươi trắc nghiệm không cho phép, ta… Ta không tham gia, các ngươi Thiên Dược cốc vu hãm ta!”

Toán loạn rất nhanh lắng lại, 1 vị Thiên Dược cốc Kim Đan cao giai xuất thủ, trực tiếp đem người này trấn áp.

“Còn chưa tiến hành cốt linh kiểm trắc trước đó, chủ động lui ra ngoài, ta Thiên Dược cốc nhưng chuyện cũ

sẽ bỏ qua, chỉ lấy tiêu tư cách dự thi.”

“Nếu không tất cả hậu quả, chư vị tự hành gánh chịu!”

Kim Đan cao giai tiếng cười lạnh, truyền khắp toàn bộ quảng trường.

Một trận tĩnh mịch bên trong, có mấy người cúi đầu lao ra, biến mất trong nháy mắt không gặp.

“Hừ! Lại là một đám che giấu tuổi tác, ý đồ đục nước béo cò lão gia hỏa!”

“Cái này cũng bình thường, ai bảo Thiên Dược cốc mở ra điều kiện, như thế mê người.”

“Liều một phen, lỡ như thành công, bọn hắn liền có cơ hội trở thành Thiên Dược cốc một viên… Kém nhất, cũng có thể được một chút ban thưởng, thông qua giải thi đấu dương danh, từ đó giá trị bản thân tăng gấp bội.”

“Si tâm vọng tưởng! Thật sự cho rằng Thiên Dược cốc là ăn chay? Cốt linh kiểm trắc cửa này, trừ phi Nguyên Anh đại lão xuất thủ, ai cũng không giấu được!”

Đến phiên La Quan, hắn cất bước đi qua cửa đá, thuận lợi thông qua kiểm nghiệm.

Đúng lúc này, đột nhiên có trận trận kinh hô vang lên, không ít người ngẩng đầu nhìn về phía phía trên.

Một đoàn linh quang rơi vào trên quảng trường, lộ ra trong đó một già một trẻ 2 thân ảnh, lão giả cau mày, sắc

mặt có chút bất đắc dĩ, ẩn ẩn còn có thể nhìn ra mấy điểm cười khổ.

Nhưng người tuổi trẻ kia, lại là một mặt đắc ý, bây giờ giơ lên 1 cái, loa trạng pháp bảo, thanh âm trực tiếp vang vọng toàn trường.

“Uy uy uy!”

Trước thử một chút âm lượng, người trẻ tuổi hiển nhiên rất hài lòng, ho nhẹ một tiếng nói: “Các vị đan sư mọi người tốt, ta hôm nay tới đây, là vì lão Lưu gia Thăng Tiên các đánh 1 cái quảng cáo.”

“Thiên Dược cốc khảo nghiệm khắc nghiệt, muốn bái nhập trong đó rất khó, nhưng mọi người không nên nản chí ủ rũ, ta Thăng Tiên các đại môn, tùy thời đều hướng chư vị rộng mở.”

“Tiên cảnh 2 phẩm trở lên đan sư, đều có thể đến đây nhận lời mời, ta Thăng Tiên các tất nhiên sẽ mở ra, để mọi người hài lòng thù lao, lại các loại tài liệu luyện đan, trân quý đan phương, thậm chí là cao phẩm đan sư tu hành chỉ điểm, những này đồng dạng cũng sẽ không thiếu.”

“Xin mọi người 10 triệu phải tin tưởng, chúng ta Thăng Tiên các thực lực, bản công tử bên cạnh chính là thăng hương các thái thượng cung phụng 1 trong, Nguyên Anh cảnh đại lão…”

Bên cạnh hắn, bị xem như chiêu bài lão giả, khóe miệng co quắp một chút, nhịn không được đưa tay che mặt.

Nguyên Anh a!

Hắn đường đường một phương đại lão, chưa từng làm qua như thế không đáng tin cậy sự tình?

Nhưng Nguyên Anh cũng muốn ăn cơm, cũng muốn tu luyện a!

Được rồi, theo tiểu tử này giày vò đi, nhắm mắt chỉ coi là tu tâm.

Trong quảng trường bên ngoài, mọi người trợn mắt hốc mồm, ám đạo đây là đào chân tường a? Còn mẹ nó là quang minh chính đại, ngay trước mặt Thiên Dược cốc đào!

Ngưu bức.

Tiểu tử này, nếu không phải mang theo Nguyên Anh đại lão áp trận, sớm đã bị làm chết.

La Quan sắc mặt lộ ra một tia cổ quái, không nghĩ tới thế mà tại cái này, lại gặp được gia hỏa này.

Lưu Toàn Chân!

Lúc trước Long Môn sơn từ biệt, chỉ biết hắn bái nhập một mạch thượng thanh tông, sau đó liền không có tin tức.

Tiểu tử này quả nhiên bối cảnh thâm hậu, Nguyên Anh đại lão đều có thể lôi ra tới.

Trên quảng trường Thiên Dược cốc tu sĩ, từng cái sắc mặt tái xanh, lại không người dám mắng nương.

Thực tế là, Lưu Toàn Chân nương, bọn hắn trêu chọc không nổi.

Trên biển tiên tông xuất thân, Nguyên Anh cảnh…

Không có khác, cũng chỉ là 2 thứ này, Lưu Toàn Chân phách lối nữa gấp 10 lần, bọn hắn cũng phải nhẫn.

Chớ nói chi là người ta còn có 1 cái, càng thêm lợi hại lão cha!

Cũng may, Nguyên Anh đại lão là muốn mặt.

Thấy Lưu Toàn Chân nói liên miên lải nhải, quảng cáo đánh lên không về không, lão Nguyên Anh rốt cục nhịn không được thở dài, mở 2 mắt ra, “Thiếu gia, ngài lại nói tiếp, liền muốn thêm tiền.”

Lưu Toàn Chân quả quyết ngậm miệng, “Khục… Cũng kém không nhiều, phiền phức Phương lão đưa ta xuống dưới, tranh tài muốn bắt đầu, ta cũng không thể vắng mặt.”

Lão Nguyên Anh khóe miệng giật một cái, thôi, liền để Thiên Dược cốc khó chịu đi thôi.

Phất tay áo vung lên, đem Lưu Toàn Chân đưa đến quảng trường cửa vào, hắn xoay người rời đi, ba năm bước ở giữa liền biến mất không gặp.

Về phần Lưu Toàn Chân vấn đề an toàn?

Hừ hừ, cho Thiên Dược cốc 10 cái lá gan, cũng không dám bắt hắn như thế nào!

“Uy, vị này hảo huynh đệ, có hứng thú hay không gia nhập Thăng Tiên các? Thực lực chúng ta rất mạnh, tuyệt không để ngươi thất vọng!”

“Vị huynh đài này, Thăng Tiên các hiểu rõ? Thiên Dược cốc có cái gì tốt, chúng ta sớm muộn cái sau vượt cái trước!”

“Mọi người phải nhớ kỹ, Thiên Dược cốc bên trong, Luyện Đan sư thiên tài nhiều lắm, các ngươi đi cũng không chiếm được tốt bồi dưỡng, đến Thăng Tiên các mới là các ngươi lựa chọn tốt nhất! !”

Thiên Dược cốc mọi người: …

Ni - mã! !

Coi như ngươi muốn nói, có thể hay không tránh đi điểm chúng ta? Ngươi như thế trắng trợn, thật sự là muốn ăn đòn a.

Coi như như thế bỏ mặc, để Lưu Toàn Chân kế tiếp theo náo xuống dưới, Thiên Dược cốc mặt còn muốn hay không? Đan sư giải thi đấu còn chưa bắt đầu, liền thành trò cười!

1 vị Kim Đan vội vàng mà đến, hô một tiếng Lưu công

tử, lấy tước đoạt tư cách dự thi làm uy hiếp, rốt cục để tiểu Lưu ngậm miệng.

Thăng Tiên các…

La Quan suy nghĩ xoay xoay, chợt bình tĩnh lại.

Rất nhanh, cốt linh kiểm trắc toàn bộ hoàn thành.

Một tên Thiên Dược cốc lão đan sư ra sân, ánh mắt nhàn nhạt đảo qua mọi người, “Hôm nay giải thi đấu, tuổi tác 50 trở xuống người mới có thể tham gia, Thiên Dược cốc chuẩn bị rất nhiều ban thưởng, còn xin chư vị tiểu hữu dốc hết toàn lực, mở ra riêng phần mình phong thái.”

“Phía dưới, mời giải thi đấu trọng tài ra trận.”

Trận trận kinh hô, hiển nhiên một đám trọng tài, đều là rất nổi danh tồn tại.

Đáng tiếc, La Quan không nhận ra cái nào, lướt qua không đề cập tới.

Giải thi đấu trận đầu, bắt đầu.

“Trận đầu, mời tất cả dự thi đan sư, tại trong vòng một canh giờ, thuận lợi luyện chế ra một lò Trúc Cơ đan.”

“Vật liệu đã chuẩn bị, các vị mời bắt đầu!”

Hoa ——

Trong quảng trường, vang lên một mảnh ồn ào, không ít người trừng mắt.

Trúc Cơ đan, tiên cảnh 2 phẩm.

(Luyện Đan sư có có phàm cảnh, tiên cảnh chi phân, khác nhau đối ứng võ đạo, tiên đồ)

Lại là trong đó, độ khó luyện chế khá cao một loại, tên như ý nghĩa nhưng trợ giúp Luyện Khí cảnh tu sĩ, gia tăng phá cảnh Trúc Cơ xác suất.

Giá trị có chút trân quý! !

Nó tài liệu luyện chế, cũng là một bút không nhỏ chi tiêu.

Bây giờ trên quảng trường, tham gia giải thi đấu Luyện Đan sư, chừng mấy trăm người nhiều.

Chỉ điểm này, liền hiển thị rõ Thiên Dược cốc tài đại khí thô!

Đương nhiên, Thiên Dược cốc thông qua bán ra đan dược, góp nhặt khó có thể tưởng tượng hải lượng tài phú, điểm này Nam cảnh trong giới tu hành, sớm đã là mọi người đều biết.

Thân là 12 ngày trong môn, địa vị cao nhất tồn tại, chính là thánh đô 4 tộc đối nó đều muốn lễ kính 3 điểm.

Bá ——

Đám người bắt đầu chuyển động, phóng tới khoảng

cách gần nhất thạch ốc, thời gian chỉ có 1 canh giờ, ai cũng không muốn làm nhiều lãng phí.

Nhưng cũng có người còn có thể giữ vững bình tĩnh, không nhanh không chậm đi hướng thạch ốc, hiển nhiên rất có nắm chắc.

La Quan không ở trong đó, hắn là nhóm đầu tiên hướng tiến vào thạch ốc, tại trên bình đài tìm được, luyện chế Trúc Cơ đan vật liệu.

Bên cạnh trưng bày, 1 con không đáng chú ý màu đen đan lô.

Cửa đá quan bế, Huyền Quy cảm ứng một chút, xác định không có vấn đề.

La Quan trầm giọng nói: “Lão sư, không có vấn đề a? ?”

Thực tế là, hắn cũng không biết, Huyền Quy chân chính luyện đan trình độ.

Trước đó rất lợi hại, nhưng đây chẳng qua là phàm cảnh… Ách, hiện tại mới lo lắng, có phải là hơi trễ rồi?

Huyền Quy cười lạnh, “Tiểu tử thúi, ngươi xem thường ai đây? Chỉ là Trúc Cơ đan, vi sư dùng một cây ngón chân đều có thể luyện thành!”

—

—

Chương 324 : Không có khả năng, tuyệt không có khả năng này

Một cây đầu ngón chân loại hình đương nhiên là nói đùa, nhưng Huyền Quy luyện đan trình độ, đích xác để La Quan mở rộng tầm mắt.

Từ lên lô bắt đầu, tung ra các loại vật liệu, đến cuối cùng khai lò ra đan, toàn bộ quá trình thư giãn thích ý, liền cùng ăn cơm uống nước không sai biệt lắm.

Cái này liền hoàn thành!

Chí ít, La Quan từ trả cho hắn lại tu luyện 10 năm, cũng làm không được điểm này.

“Hừ hừ! Tiểu tử thúi, hiện tại biết vi sư lợi hại đi?”

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy 2 trảo ôm ngực, một mặt ngạo kiều.

Luyện kiếm, nó thật sự không phải nguyên liệu đó, có thể luyện đan… Phóng nhãn thiên hạ này… Ách, không khoác lác nói, mạnh hơn nó không ít.

Nhưng liền dưới mắt giai đoạn này, Quy gia ta vô địch!

La Quan liên tục gật đầu, khen lớn lão sư uy vũ vân vân, có thể nghĩ đến lão sư chân chính bộ dáng, sắc mặt hắn

liền có chút cổ quái.

Khục…

Ho nhẹ một tiếng, tranh thủ thời gian đè xuống suy nghĩ, việc này không được đâm thủng!

Lỡ như lão sư thẹn quá hoá giận, muốn giết hắn diệt khẩu, vậy liền phiền phức.

Hơi nguyên một lý, La Quan đẩy ra cửa đá ra ngoài.

“Này! Lại 1 cái luyện chế thất bại thằng xui xẻo!”

“Ngay cả tiên cảnh 2 phẩm thực lực đều không có, cũng dám tới tham gia giải thi đấu, quả thực tự rước lấy nhục.”

“Cũng chưa chắc, vừa rồi thất bại người bên trong, có 1 cái ta từng gặp, là có tiên cảnh 2 phẩm thực lực… Đại khái, là khẩn trương phạm sai lầm đi.”

Vừa mới qua đi bao lâu?

Ngắn ngủi trong chốc lát, hiện tại liền đẩy cửa ra, khẳng định là thất bại.

Đám người bên trong, Mộ Thanh Kết nhíu mày, nàng cũng không cho rằng đại nhân cố ý chạy chuyến này, là vì trước mặt mọi người bị trò mèo.

Ách…

Hẳn là, quả nhiên là khẩn trương phạm sai lầm?

Vậy đại nhân tâm lý, nhất định rất phiền muộn, dù sao hắn hôm nay như vậy giày vò, tất có sau tiếp theo kế hoạch.

Nam nhân mà, phiền muộn liền muốn uống rượu, uống nhiều liền tương đối xung động, có hay không có thể lợi dụng một chút?

Tiểu tỳ nữ sắc mặt đỏ đỏ, xấu hổ châm chước thời điểm, đứng tại ngoài nhà đá La Quan, trên mặt lộ ra bất đắc dĩ, “Cái kia, đan dược nên giao cho ai?”

Thế nào đều không có điểm phản ứng.

Không phải nói, đợi luyện đan sau khi hoàn thành, phải lập tức cho người ta đánh giá, để xác định phẩm chất càng nghiêm phòng có người làm việc thiên tư gian lận.

Thiên Dược cốc không quá được a, hiệu suất này!

Cách đó không xa, một tên Thiên Dược cốc tu sĩ, cau mày tới, quát khẽ nói: “Luyện chế thất bại, liền mất đi kế tiếp theo tư cách dự thi, chủ động thối lui chính là, sao dám ở đây hô to gọi nhỏ?”

“Sững sờ cái gì, còn không đi nhanh lên? !”

La Quan nhìn hắn một cái, có chút kịp phản ứng, thản nhiên nói: “Ai nói ta luyện chế thất bại rồi? Cái này Trúc Cơ đan, các ngươi đến cùng còn muốn hay không nhìn.”

Thiên Dược cốc tu sĩ biến sắc, “Luyện thành rồi?” Sau một khắc, hắn mày nhíu lại càng chặt, đối La Quan trên dưới dò xét một chút, sắc mặt bộc lộ cổ quái, “Hắc hắc, ngươi tiểu tử này, thật đúng là bùn đất mê muội tâm trí phổi, to gan lớn mật nha!”

Trong chốc lát, liền luyện thành một lò Trúc Cơ đan? Chớ nói tiên cảnh 3 phẩm, chính là cao cao tại thượng, tiên cảnh 4 phẩm đại sư, cũng chưa chắc có thể làm đến a?

Giở trò dối trá cũng liền thôi, còn như thế “Trắng trợn”, Thiên Dược cốc tu sĩ đã không biết, nên như thế nào đánh giá.

Lại hoặc là nói, tiểu tử này là cố ý chạy tới gây chuyện? Cũng không luận loại kia khả năng, dưới cái nhìn của người nọ, đây đều là muốn chết!

Thiên Dược cốc tu sĩ cười lạnh một tiếng, “Giao ra ngươi dự thi lệnh bài, đem đan dược cùng nhau cho ta.” Đợi nắm bắt tới tay, người này phất phất tay, “Người tới, lại đem hắn coi chừng , chờ đợi xử trí!”

Một đám người vây tới, đợi biết được sự tình ngọn nguồn, biểu lộ cùng lúc trước Thiên Dược cốc tu sĩ giống nhau như đúc.

Sắc mặt cổ quái qua đi, chính là ánh mắt băng lãnh, sắc mặt có chút bất thiện.

Tiểu tử, cố ý gây chuyện đâu a?

Đại quảng trường bên trên, luyện chế thất bại đan sư nhóm, hoặc sắc mặt xanh trắng hoặc ủ rũ, nhưng khi hắn nhóm nhìn thấy trước mắt một màn, từng người trợn to hai mắt, mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

Cái này…

Dũng sĩ a!

Nhưng càng nhiều người lại thầm mắng ngu xuẩn, coi như muốn giở trò dối trá, ngươi cũng chuyên nghiệp một điểm.

Tốt xấu chịu một ít thời gian, đợi mọi người đều đi ra thời điểm, ngươi sẽ cùng nhau xuất ra đan dược, hoặc còn có một chút xíu cơ hội có thể lừa dối quá quan.

Kết quả, ngươi trong chốc lát liền ra, nói ngươi luyện thành một lò Trúc Cơ đan ——

Đây là trào phúng Thiên Dược cốc người, đều là một đám đồ đần sao?

Xao động càng lúc càng lớn, tùy theo truyền ra đến quảng trường bên ngoài, nghe nói tin tức về sau, lập tức nhiều tiếng hô kinh ngạc.

“Trên đời này, lại có như thế ngu xuẩn hạng người? Hoàn thành Luyện Đan sư?”

“Sao nhóm khả năng, muốn tại hạ nhìn, người này hẳn là cố ý gây chuyện.”

“Hắn làm sao dám? Thật sự cho rằng ai cũng họ Lưu sao? Thiên Dược cốc đao, thế nhưng là thực có can đảm giết người!”

“Tiểu tử này phiền phức lớn! !”

Cười lạnh nghị luận bên trong, Mộ Thanh Kết rốt cục không lo được, lại châm chước “Say rượu thất thân” kế hoạch.

Nàng trừng lớn đẹp mắt đôi mắt, một mặt khó có thể tin, đại nhân làm sao như thế mất trí? ?

Sẽ không, tuyệt đối sẽ không!

Nàng từ Long Môn sơn bên trên, liền cùng La Quan quen biết, một đường đến Thanh Tiêu kiếm tông, mắt thấy hắn bằng sức một mình đấu đổ Đại trưởng lão, tâm tính thủ đoạn đều là nhân tuyển tốt nhất.

Não hải hỗn loạn hỗn loạn lúc, một cái ý niệm trong đầu đột nhiên bật đi ra ——

Hẳn là, đại nhân hắn thật luyện thành rồi?

Mà lúc này, La Quan thân phận lệnh bài, cùng trong bình ngọc còn mang theo dư ôn Trúc Cơ đan, đã đưa đến ghế trọng tài vị bên trên.

Nghe Thiên Dược cốc tu sĩ nói rõ về sau, một đám đan đạo đại lão không biết nên khóc hay cười, bọn hắn cũng coi như kiến thức rộng rãi, nhưng cục diện như hôm nay

vậy… Hắc hắc, thật đúng là có thú!

Vì bảo đảm tranh tài công bằng tính, ghế trọng tài vị bên trên chỉ có 1 vị Thiên Dược cốc tiên cảnh 4 phẩm đan sư, lúc này sắc mặt khó coi.

Lấy thân phận của hắn, tuy chỉ có tu vi Kim Đan, nhưng đối mặt Nguyên Anh đại lão lúc, đều có thể bình khởi bình tọa.

Lúc này cảm thụ được, xung quanh trêu tức ánh mắt, tất nhiên là trong lòng giận dữ.

Cố ý hạ lệnh, trực tiếp đem cái này gây chuyện tiểu tử mang xuống, nhưng nghĩ lại hôm nay vạn chúng nhìn trừng trừng dưới, làm việc cũng nên giọt nước không lọt, mới có thể tránh miễn bị nhân ngôn từ công kích.

Lúc này thở sâu, lạnh giọng nói: “Đem đan dược cho ta!”

Lấy tiên cảnh 4 phẩm đan sư nhãn lực, một chút liền có thể nhận ra đan dược thật giả, muốn man thiên quá hải, quả thực người si nói mộng.

Tiếp nhận ngọc bình, tiện tay đem nó mở ra, ngược lại mấy khỏa Trúc Cơ đan ra… Thế mà còn là ấm áp, đan hương cũng có chút nồng đậm, mang theo mấy điểm mới xuất lô hỏa khí, liền xúc cảm cùng bề ngoài mà nói, còn rất giống có chuyện như vậy.

Nhưng lại giống, giả chính là giả, còn có thể…

Ừm! ? !

Thiên Dược cốc tiên cảnh 4 phẩm đan đạo đại lão, thu hoạch được thuốc tôn xưng hào Chu Viên Thông đại sư, biểu lộ đột nhiên trì trệ, mặt lộ vẻ trầm ngưng.

Thật là cao minh làm giả thủ đoạn!

Khó trách dám đến đan sư giải thi đấu nháo sự, đúng là cái có dựa vào? ? Xem ra chuyện này, tuyệt không phải mặt ngoài nhìn thấy đơn giản như vậy.

Đối phương có chuẩn bị mà đến, như Thiên Dược cốc nói không nên lời cái một hai ba đến, tất rất mất thể diện.

Chu Viên Thông trong lòng cười lạnh, đôi mắt sâm u nhìn thoáng qua, chính buồn bực ngán ngẩm ỷ lại quảng trường một góc, chính là không chịu đi Lưu Toàn Chân.

Không phải là Lưu gia?

Hừ!

Cũng không luận là ai, đều si tâm vọng tưởng.

Ở trước mặt lão phu, hết thảy si mị võng lượng đều không chỗ che thân, hôm nay liền để các ngươi biết được, tiên cảnh 4 phẩm thuốc tôn lợi hại.

Chu đại sư cúi đầu, ngưng thần nhìn về phía lòng bàn tay mấy khỏa Trúc Cơ đan, thần niệm phá thể mà ra, một tơ một hào tra xét rõ ràng.

Thời gian trôi qua, một mảnh yên lặng.

Chu đại sư thái dương chỗ, đột nhiên toát ra mấy khỏa mồ hôi, băng lãnh kiên nghị trong đôi mắt, hiện lên một chút kinh sợ, bối rối.

Không có khả năng, tuyệt không có khả năng này!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 325 : Cửa thứ 1 thứ 1

Thiên Dược cốc tu sĩ cười lạnh ở giữa, đem ngọc bình giao cho Chu đại sư, liền chờ lấy hắn ra lệnh một tiếng, liền đem cái này gọi “Ngụy trang” tiểu bối cầm xuống.

Hắn đã nghĩ kỹ, tất yếu đối với người này xử trọng phạt, lấy chấn nhiếp cái khác lòng mang ý đồ xấu hạng người.

Đương nhiên, là ai dám can đảm sai sử hắn, đến đan sư giải thi đấu bên trên nháo sự, nhất định phải điều tra rõ ràng, lại lấy phích lịch thủ đoạn cho hàng phạt.

Thật sự cho rằng, ta Thiên Dược cốc lâu dài bán đan dược, tuân theo “Hòa khí sinh tài” nguyên tắc, liền không có lôi đình chi nộ rồi?

Nhưng 1 cùng 2 cùng 3 chờ… Chậm chạp không có phản ứng, Thiên Dược cốc tu sĩ chần chờ một chút, cẩn thận ngẩng đầu lên, nhìn về phía thuốc Tôn đại nhân.

Đập vào mi mắt, là Chu đại sư nhíu chặt lông mày, cùng âm trầm ướt át sắc mặt, trái tim của hắn bỗng nhiên bỗng dưng co vào.

Xảy ra chuyện!

Ghế trọng tài vị bên trên, một đám đan đạo đại lão dù đang nhìn náo nhiệt, có thể đối Chu Viên Thông thủ đoạn, hay là rất nhận đồng.

Vị này đan đạo tạo nghệ, tại bên trong Thiên Dược cốc đều có thể sắp xếp trước 5, giám định một bình Trúc Cơ đan, thực tế là dễ như trở bàn tay.

Nhưng sự tình tiến triển, lại cùng bọn hắn trong dự liệu khác biệt, một trận trầm mặc qua đi, chúng đan đạo đại lão ánh mắt nhìn qua.

Lẫn nhau dư quang đối mặt, có nhiều kinh nghi, không hiểu, chỉ là một bình Trúc Cơ đan mà thôi, lão Chu hôm nay là thế nào rồi?

Đúng lúc này, Chu Viên Thông thở ra một hơi, khẩu khí này thật dài, cũng là trước khi chết người một lần cuối cùng thở dốc, nghe kiềm chế vô song.

Lão Chu ngẩng đầu lên, mọi người sợ nhảy lên, chỉ gặp hắn đôi mắt phiếm hồng sắc mặt trắng nhợt, đúng là 1 bộ tâm thần tổn hao nhiều bộ dáng.

Bờ môi giật giật, hắn khàn giọng mở miệng, “Đan dược này… Lão phu có chút nhìn không cho phép, còn xin chư vị giúp đỡ nhìn xem.”

Câu nói này, hắn nói cực kỳ gian nan, đôi mắt càng nhiều mấy điểm ảm đạm.

Mất mặt!

Khác lại bất luận, liền chỉ câu nói này nói ra miệng, hắn đường đường tiên cảnh 4 phẩm thuốc tôn, liền đã là mất hết thể diện.

Nói một cách khác, Thiên Dược cốc uy phong, đã là gãy!

Xung quanh một đám Thiên Dược cốc tu sĩ, con mắt bỗng dưng trợn tròn, chỉ cảm thấy hai tai ở giữa “Ầm ầm” rung động.

Tại sao có thể như vậy?

Ghế trọng tài vị bên trên, một đám đan đạo đại lão, lập tức mặt lộ vẻ nghiêm nghị.

Bọn hắn cả một đời đều cùng đan dược liên hệ, có phải là mới luyện chế linh đan, một chút liền có thể nhìn ra.

Lão Chu thế mà không nắm chắc được, cái này Trúc Cơ đan còn có thể chơi ra tốn đến?

Trong trầm mặc, một tên tóc trắng đồng nhan lão giả trầm giọng nói: “Lão phu nhìn xem.”

Hắn tiếp nhận Trúc Cơ đan, ngưng thần nhìn một hồi, lông mày dần dần nhăn lại, một mặt kinh nghi bất định.

“Cái này… Cái này sao có thể?”

Người này tên là Kim Bác Nguyên, là Nam cảnh bên trong 1 vị danh khí cực lớn tiên cảnh 4 phẩm đan đạo đại sư, nghe đồn từng được thượng cổ đan đạo truyền thừa, luyện đan chi pháp phi thường cao minh.

Nhưng hôm nay, tại lão Kim mắt bên trong, cái này Trúc Cơ đan rõ ràng chính là vừa mới luyện chế mà thành,

tuyệt không nửa điểm làm bịa đặt giả tạo giả dấu hiệu.

Là thật?

Ý niệm này vừa mới dâng lên, lại bị hắn ép xuống.

Không có khả năng!

Bởi vì cái này Trúc Cơ đan, là thượng phẩm.

Ngắn ngủi trong chốc lát, chính là Kim Bác Nguyên tự mình xuất thủ, thành đan cũng không khó, cần phải luyện ra một lò tròn trịa không tì vết, gần như hoàn mỹ thượng phẩm Trúc Cơ đan, cơ hồ không thể nào.

Hắn đều làm không được, huống chi là 1 cái, chỉ là tuổi tác bất quá 50 tiểu bối.

Chu Viên Thông, Kim Bác Nguyên 2 vị đan đạo đại lão, ngay cả tiếp theo tại một lò Trúc Cơ đan bên trên kinh ngạc, ghế trọng tài vị chỗ khu vực, không khí càng phát ra tĩnh mịch.

Mà đại quảng trường trong ngoài, hoặc cười lạnh hoặc chế giễu mọi người, cũng dần dần phẩm vị ra không cùng đi, ầm ĩ dần dần sa sút xuống dưới.

Từng đôi trợn to con mắt, nhìn xem thần sắc bình tĩnh, lạnh nhạt mà đứng La Quan, nhìn nhìn lại kia kiềm chế lại an tĩnh ghế trọng tài vị…

Trực giác nói cho bọn hắn, sự tình tựa hồ cùng bọn hắn nghĩ, có chút không giống nhau lắm.

Chỉ có Mộ Thanh Kết, nàng đôi mắt càng ngày càng sáng, khóe miệng móc ra xinh đẹp đường cong.

Ta liền biết, lấy đại nhân thủ đoạn, sao lại làm ra loại này tự tổn mặt mũi sự tình?

Hừ hừ!

Đại nhân nhà ta, chính là lợi hại như vậy, một đám lão đầu tử nhìn mắt mù đi.

Một lát sau, một bình Trúc Cơ đan tại trên ghế trọng tài dạo qua một vòng, chúng đại lão an tĩnh xuống, mặt mũi tràn đầy đều là sợ hãi thán phục chi ý.

Tuy khó lấy tin, nhưng trên đời há có loại này làm giả chi pháp, có thể đem bọn hắn toàn bộ giấu diếm được đi? !

Vậy liền chỉ có một lời giải thích, bình này Trúc Cơ đan, là thật vừa được luyện chế ra!

Tuy nói, thế gian lịch đại anh tài xuất hiện lớp lớp, đan đạo một đường kinh tài tuyệt diễm người, bọn hắn cũng thấy rất nhiều.

Khả năng cùng hôm nay tiểu bối này so sánh người, suy tư liên tục càng lại không một người…

Tuổi tác bất quá 50, liền có thủ đoạn luyện đan như vậy, như tiến hành bồi dưỡng, ngày sau tiền đồ bất khả hạn lượng!

“Khục!” Kim Bác Nguyên thở dài, chắp tay nói: “Chu huynh, trước kia ngươi Thiên Dược cốc bên trong, từng hướng ta mượn qua 1 đạo đan phương, cũng bởi vậy thiếu lão phu một người lớn mời.”

“Như vậy đi, nợ nhân tình ngươi ta như vậy thanh toán xong, lão phu chỉ cần cái này gọi ‘Ngụy trang’ tiểu bối, làm lão phu truyền nhân y bát.”

“Ngươi ta khách quan nhiều năm, lão phu một thân một mình, dù cũng thu qua mấy cái đồ đệ, nhưng không có 1 người có thể chịu được tạo nên… Mắt thấy tuổi tác đã cao, chỉ sợ truyền thừa không người kế tục, liệu đến Chu huynh chắc chắn sẽ thành nhân chi mỹ, Kim mỗ liền ở đây trước cám ơn qua!”

Mọi người: …

Kim lão đầu, thật sự là thật không biết xấu hổ! !

Cái này liền mở miệng muốn người.

Lớn tuổi? ?

Ngươi mới hơn 700 tuổi , dựa theo Kim Đan đỉnh phong thọ nguyên, chí ít còn có 200 năm có thể sống.

Chớ nói chi là, thân là luyện đan đại sư, lão Kim đạo dưỡng sinh có thể yếu rồi?

3,500 năm cũng chưa hẳn không thể, liền cái này còn bán thảm thảo nhân, có thể nói nửa điểm da mặt đều không cần!

“Kim đạo hữu nói đùa, ngài tuổi xuân đang độ, nói gì hiện tại liền muốn nhận lấy quan môn đệ tử?” Lại 1 đan đạo đại lão mở miệng, “Ngược lại là lão phu, năm nay đã gần đến 800 tuổi, môn hạ còn thiếu cái…”

“Tiên sinh Khương Nham, ngài tọa hạ đệ tử đã có mấy vị tiên cảnh 3 phẩm, nghe nói kẻ ưu tú nhất, phá 4 phẩm cũng đã không xa, làm gì còn phải lại cùng chúng ta tranh.”

“Đúng đúng đúng, đã có cao đồ đạo hữu, liền mời né tránh mấy điểm đi.”

Chu Viên Thông sắc mặt tái xanh, một đám lão hỗn đản, coi ta là người chết a?

Không sai, Thiên Dược cốc gia đại nghiệp đại, môn hạ thiên tài rất nhiều, nhưng yêu nghiệt đến loại trình độ này, đó cũng là chưa thấy qua.

Ta Thiên Dược cốc lớn phí trắc trở, tổ chức trận này đan sư giải thi đấu, thật vất vả gặp được 1 cái, như bị các ngươi cướp đi, chẳng lẽ không phải bị người cười rơi răng hàm.

“Chư vị, tranh tài còn chưa kết thúc, trước hết mời an tâm chớ vội! !”

Lão Chu đảo qua một vòng mọi người, “Đi, nói cho cái này ngụy trang, để hắn an tâm chuẩn bị tiếp xuống tranh tài… Liền nói, lão phu đối với hắn rất là xem trọng.”

Thiên Dược cốc tu sĩ vội vàng hành lễ, “Vâng.”

Hắn vội vàng trở về, biểu hiện trên mặt đặc sắc cực.

Thật, đúng là thật!

Vừa rồi một đám đại lão, tranh đoạt đệ tử một màn, hắn tận mắt nhìn thấy.

Thiên tài, bạt tiêm thiên tài.

Nhân vật như vậy, dù là tiến vào Thiên Dược cốc, cũng là đứng tại trên trời kia một nắm, há lại hắn có thể trêu chọc lên? ?

Nghĩ đến vừa rồi biểu hiện, người này thở sâu, xa xa hét lớn một tiếng, “Dừng tay! Toàn bộ tất cả lui ra, các ngươi làm sao làm, há có thể đối ngụy Trang đạo hữu vô lễ?”

Bước nhanh mà đến, Thiên Dược cốc tu sĩ cười rạng rỡ, chắp tay nói: “Chúc mừng Ngụy đạo hữu, nhổ phải đan sư giải thi đấu cửa thứ 1 thứ nhất, ta Thiên Dược cốc 4 phẩm thuốc tôn (về sau không còn cường điệu tiên cảnh, mọi người lý giải liền tốt) Chu Viên Thông đại sư đối đạo hữu có chút xem trọng, nói rõ đạo hữu an tâm chuẩn bị tiếp xuống tranh tài.”

Hắn đôi mắt bên trong, là không đè nén được ao ước.

La Quan đối này đã sớm chuẩn bị, nhàn nhạt gật đầu, “Được.”

Quay người rời đi.

Chậc chậc, cái này phong nghi khí độ không hổ là tuyệt thế thiên tài, đối mặt thuốc Tôn đại nhân tán dương, đều có thể như thế trầm ổn bình tĩnh.

Rất nhanh, đan sư giải thi đấu cửa thứ 1 thứ 1 công bố: Ngụy trang!

Đại quảng trường trong ngoài, lập tức một mảnh xôn xao.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 326 : Nửa cái tình nhân cũ

Thứ 1 thân phận xác định, nói cách khác vừa rồi kia một lò Trúc Cơ đan, là thật luyện thành!

Lúc này mới bao lớn biết?

Cái gọi là ngoài nghề xem náo nhiệt, trong nghề xem môn đạo.

Một màn này đối đại quảng trường bên ngoài, chính chán ngán thất vọng, luyện chế thất bại đông đảo đan sư mà nói, không khác đất bằng một tiếng sét, đem bọn hắn nổ kinh ngạc.

Trong lúc nhất thời, vô số ánh mắt tụ đến, bộc lộ thật sâu kính sợ.

Lưu Toàn Chân tại chỗ liền kích động!

Hắn hôm nay lớn phí trắc trở, chạy tới là làm gì?

Nhân tài khó được!

Thăng Tiên các chiêu bài, lão Lưu gia là lập nên, nhưng con đường sau đó lại không dễ đi.

Nếu có thể đem cái này ngụy trang mời chào dưới trướng, chính là đại đại mánh lới, nhưng hấp dẫn các phương đan sư.

Thậm chí, như hảo hảo bồi dưỡng một phen, tương lai chưa chắc không có cơ hội cùng Thiên Dược cốc bọn này lão tạp mao, thật tách ra vật tay.

“Ngụy huynh đệ!” Tiểu Lưu nhanh chân mà đến, cười rạng rỡ, “Lúc trước ta trong đám người, xa xa nhìn huynh đệ một chút, liền cảm giác rất là ăn ý, đáng tiếc thời gian cấp bách không có thể cùng ngươi giao lưu một hai.”

“Tại hạ Lưu Toàn Chân, thánh đô Lưu gia đời thứ 2, nhà bên trong mở một chỗ Thăng Tiên các, hội tụ luyện đan 1 đạo rất nhiều cao nhân…”

Rất đáng tiếc, lời kế tiếp, Lưu Toàn Chân còn chưa nói ra, liền bị mấy cái mặt đen lên Thiên Dược cốc tu sĩ cản lại.

Lần này, bọn hắn thật buồn bực, cũng không chịu cho Lưu gia vị thiếu gia này, kế tiếp theo đào chân tường cơ hội.

Gặp hắn vô lại đùa nghịch hỗn, liền trực tiếp đem Lưu Toàn Chân kéo lên, hướng quảng trường bước ra ngoài.

“Ngụy huynh đệ, ngươi biết được hiểu ta Lưu mỗ, đối ngươi khẩn thiết tâm ý a. Chỉ cần ngươi gật đầu, ta lão Lưu gia nguyện toàn lực ứng phó, trợ Ngụy huynh đệ đăng lâm đan đạo chi đỉnh!”

“Nếu có người tìm ngươi phiền phức, hoặc gặp bất luận cái gì khó xử, đều có thể tới tìm ta, lão Lưu gia tuyệt đối

giúp ngươi giải quyết, ai không phục làm ai!”

“Thật… Ta…”

Ô ô ô ——

Đây là miệng bị bịt.

La Quan khóe miệng co quắp một chút, tiểu Lưu người này, có thể an ổn sống tới ngày nay, thật sự là không dễ dàng a.

Không để ý tới xung quanh chấn kinh, ánh mắt kính sợ, hắn tự lo đi đến nơi hẻo lánh bên trong, nhắm mắt yên tĩnh dưỡng thần.

Lại sau một lúc lâu, rốt cục có người thuận lợi luyện thành Trúc Cơ đan, nam tử áo bào xanh đẩy ra cửa đá ra lúc, một mặt ngạo nghễ chi ý.

Nửa canh giờ liền thuận lợi thành đan, cái này đã là hắn tốt nhất ghi chép, thủ đoạn như thế phóng nhãn Nam cảnh, tại trẻ tuổi thay mặt Luyện Đan sư bên trong đều là đỉnh tiêm.

Hắc hắc!

Lần này đan sư giải thi đấu, chính là ta bối dương danh thời điểm.

“Vãn bối đan dược đã thành, mời Thiên Dược cốc tiền bối kiểm nghiệm!”

Coi như thanh âm bình tĩnh, tại quảng trường bên trong vang lên.

Một tên Thiên Dược cốc tu sĩ bước nhanh mà đến, đem đan dược , lệnh bài lấy đi, “Có thể, ngươi đi bên cạnh hơi chờ.”

Xoay người rời đi.

Nam tử áo bào xanh trừng mắt, liền cái này?

Sau tiếp theo đâu?

Ta tốc độ nhanh như vậy, ngươi liền không biểu hiện một chút ngạc nhiên, còn có xung quanh những ánh mắt này, cũng không tránh khỏi quá nhạt định đi.

Làm cái gì!

Ta như thế thiên kiêu, liền không đáng các ngươi reo hò tán thưởng?

“Đan sư giải thi đấu cửa thứ 1 thứ 2, Dương Tố!”

Nghe tuyên đọc, thanh bào nam trợn to tròng mắt, lão nhị… Ta là lão nhị…

Làm sao có thể!

Rất nhanh, khi hắn biết rõ ràng, trước đó phát sinh sự tình về sau, cả người đều ngốc.

Trọn vẹn nhanh hơn hắn một nửa!

1 khắc đồng hồ, liền thuận lợi thành đan, hay là một lò thượng phẩm đan.

Dương Tố phản ứng đầu tiên là, đây tuyệt đối không có khả năng, nửa canh giờ đã là 3 phẩm đan sư cực hạn, đây là lão sư kết luận.

Có người làm việc thiên tư…

Có thể nhìn nhìn ghế trọng tài vị bên trên, những cái kia uy danh hiển hách đan đạo tiền bối, lại cảm thấy không có khả năng.

Ta Dương Tố, lần này vì dương danh lập vạn mà đến, há có thể làm dưới người lão nhị? ?

Hắn nghiến răng nghiến lợi nửa ngày, cuối cùng được ra kết luận —— hẳn là kia ngụy trang, tự tiện tại luyện chế Trúc Cơ đan, mới có thể có này tốc độ.

Một chút đại thương hội, sẽ chuyên môn thuê Luyện Đan sư, luyện chế một loại nào đó hút hàng, nóng - bán đan dược.

Tỉ như Trúc Cơ đan, chính là lâu dài tại bảng loại kia.

Đơn 1 đan phương, luyện chế nghìn lần, vạn lần, thậm chí cả càng nhiều, nếu có mấy chục năm công phu đều đắm chìm ở đây, cũng là có khả năng làm được xuất thần nhập hóa.

Nhưng thì tính sao? ?

Bất quá chỉ am hiểu một loại mà thôi, đợi cho đại khảo cửa thứ 2 lúc, ta Dương mỗ người tất có thể lực áp quần hùng, một tiếng hót lên làm kinh người!

Dương Tố thở sâu, liếc mắt muôn người chú ý La Quan, khóe miệng lộ ra cười lạnh.

Sau đó, xuất quan chính là hạng 3, hạng 4, hạng 5…

Có thể tại đan sư giải thi đấu bên trong, lấy được khinh thường cùng thế hệ thứ tự, tự nhiên không có người tầm thường.

Phản ứng của bọn hắn, cùng Dương Tố cơ bản giống nhau, suy nghĩ cũng giống như vậy.

Cắn răng, chờ đợi đại khảo cửa thứ 2 tranh thủ thời gian đến, tốt cho bọn hắn 1 cái, vì tự thân chính danh cơ hội.

Chúng ta thiên kiêu, há có thể chịu làm kẻ dưới?

Càng ngày càng nhiều đan sư, hoàn thành Trúc Cơ đan luyện chế, quảng trường trở nên ầm ĩ bắt đầu.

Đúng lúc này, Huyền Quy thanh âm vang lên, “A?”

Nó ngữ khí kinh ngạc, như phát giác được cái gì.

La Quan trong lòng khẽ động, “Lão sư, làm sao rồi?”

“Tiểu tử thúi, ngươi lão thân mật thế mà cũng tại cái này, xem như hữu duyên.”

La Quan: …

Lời gì? ?

Tình nhân cũ!

Hắn ở đâu ra tình nhân cũ, chẳng lẽ Kim Nhã nữ nhân kia, chạy đến cái này đến rồi? ? Ngẫm lại cũng không có khả năng.

Đột nhiên, 1 đạo hơi lạnh khí tức dung nhập 2 con ngươi bên trong, La Quan trừng mắt nhìn, liền cảm giác trước mắt thiên địa, càng nhiều mấy điểm trong suốt.

Hắn bất động thanh sắc đảo mắt một vòng, trong lòng bỗng dưng nhảy một cái, là nàng!

Khoảng cách La Quan không xa, có cái sắc mặt khô héo, mắt lộ ủ rũ nữ tử, sinh thường thường không có gì lạ, cùng Mộ Thanh Kết lúc trước, đều là xe vận tải như dáng người.

Nhưng nhìn kỹ vài lần, nữ nhân này ngụy trang, tựa như như ảo ảnh lui tán, hiện ra tại La Quan trước mặt, không phải Nam Ly là ai.

Vị kia Thanh Dương quốc Quốc sư sư muội, đan sư hiệp hội hội trưởng!

Lúc trước, đế đô đại biến trước đó, nàng cùng Quốc sư 2 người lặng yên rời đi, La Quan trong lòng còn có chút buồn vô cớ.

Dù sao nữ nhân này, thế nhưng là ở trước mặt nói qua, muốn La Quan cưới nàng… Khục, đương nhiên, chính yếu nhất không phải điểm này.

Ta La mỗ người, thân là nam tử hán đại trượng phu, đã đứng ở giữa thiên địa, há có thể nợ nhân tình nợ mà không trả?

Nam Ly giúp hắn rất nhiều, mấy lần toàn lực tương trợ, La Quan đều ghi tạc tâm lý.

Ách…

Khó trách Huyền Quy sẽ nói tình nhân cũ, Nam Ly nàng miễn cưỡng, thật đúng là có thể tính đến nửa cái.

La Quan vô ý thức muốn đi sờ cái mũi, nhịn xuống.

Bất động thanh sắc, tại Nam Ly trên mặt liếc mấy cái, nữ nhân này mặt ngậm thần sắc lo lắng, lông mày nhẹ nhàng nhíu lại, như gặp được một chút phiền toái sự tình.

Chính đang cân nhắc, Nam Ly đột nhiên ngẩng đầu, ánh mắt cùng La Quan đối mặt.

Dừng một chút, 2 người riêng phần mình tách ra, La Quan kinh ngạc chính là, nữ nhân này thật là nhạy cảm cảm giác.

Tu vi khí tức càng là đã đột phá tới Trúc Cơ cảnh, có thể thấy được rời đi đế đô về sau, cũng có tự thân một phen

gặp gỡ tạo hóa.

Nam Ly thì nhíu nhíu mày, nàng từ giao thuật dịch dung có chút tinh diệu, Kim Đan cảnh không ngưng thần dò xét, đều khó mà phát giác.

Mà lại nhất làm cho nàng cảm thấy quái dị chính là, người này ánh mắt bên trong, nàng lại phát giác được một tia quen thuộc.

Đáng tiếc đầu chuyển vài vòng, liền bị ép xuống, nàng tại thánh đô bên trong đưa mắt không quen, nơi nào sẽ có người quen biết.

Huống hồ sư huynh tình trạng, càng phát ra không tốt, nàng nhất định phải tại hôm nay giải thi đấu bên trong, lấy được 1 cái không sai thứ tự, mới có thể cầm tới cứu hắn chi vật.

Nhưng hôm nay giải thi đấu cường thủ thực tế đông đảo, nàng đã toàn lực ứng phó, cũng bất quá tại cửa thứ 1 bên trong, được trong đó cùng thứ tự.

Sau đó cửa thứ 2…

Nam Ly do dự mãi, âm thầm cắn răng.

—

—

—

Chương 327 : Cái này ngụy trang, lão phu muốn định

“Canh giờ đến, đan sư giải thi đấu cửa thứ 1 kết thúc, còn chưa hoàn thành Trúc Cơ đan người luyện chế, hết thảy lấy thất bại luận xử.”

Thiên Dược cốc Kim Đan ra mặt, đơn giản tổng kết đôi câu, liền trực tiếp tiến vào chính đề.

“Tiếp xuống, là hôm nay giải thi đấu cửa thứ 2, mời thuận lợi tấn cấp dự thi đan sư, tại 2 canh giờ nội luyện chế thành, mặc cho một loại tiên cảnh 3 phẩm linh đan.”

“Cái này liên quan, lấy thành đan thời gian, thành đan số lượng, cùng linh đan phẩm giai cùng tổng hợp sắp xếp.”

Cửa thứ 2 cùng luyện chế Trúc Cơ đan khác biệt, cho nên Thiên Dược cốc chuẩn bị các loại linh đan vật liệu, lấy cung cấp người dự thi chọn lựa.

Đương nhiên, đặc biệt trân quý vật liệu, như người dự thi khăng khăng vận dụng, liền cần lấy giá thị trường mua, lại hoặc tự hành chuẩn bị.

Không phải Thiên Dược cốc không đủ hào, mà là quá khứ đan sư giải thi đấu bên trong, ở phương diện này từng thua thiệt qua, liền sớm có ứng đối.

“Chư vị như vô tình gặp, tranh tài cửa thứ 2 bắt đầu!”

Theo thanh âm rơi xuống, vừa tấn thăng cửa thứ 2 đông đảo đan sư, phóng tới chuẩn bị linh tài lâm thời nhà kho.

Không thể không nói, Thiên Dược cốc chuẩn bị rất là đầy đủ, tuyệt đại bộ điểm Luyện Đan sư đều có thể, thuận lợi cầm tới tài liệu cần thiết.

La Quan tiến vào nhà kho lúc, xung quanh vô số ánh mắt nhìn tới.

Mặc dù bọn hắn đều không nhìn thấy, La Quan đan thành một màn, lại cũng không ảnh hưởng bọn hắn, thông qua trong tràng bên ngoài miêu tả, xác định đối phương cường hãn.

1 khắc đồng hồ thành đan!

Cho dù có nội tình khác, cũng chỉ là điểm này, liền vượt qua ở đây tuyệt đại một số người.

Đương nhiên, trong đó cũng không thiếu khiêu khích.

Tỉ như Dương Tố mấy người, bây giờ kìm nén một hơi, muốn tại cửa thứ 2 bên trong, triển lộ ra tự thân phong thái.

Hoàn thành vật liệu lấy dùng, cùng Thiên Dược cốc tu sĩ báo cáo chuẩn bị về sau, La Quan rời đi khố phòng lúc, dư quang nhìn lướt qua vội vàng đi ra ngoài Nam Ly.

Nữ nhân này, lại có thể luyện chế tiên cảnh 3 phẩm đan

rồi? Trước đó tại Thanh Dương quốc lúc, cũng không có gặp nàng có như vậy thủ đoạn.

Chuyển suy nghĩ, La Quan tiến vào trong nhà đá, ngăn cách ngoại giới ánh mắt.

“Lão sư, bắt đầu đi.”

Lần này Huyền Quy luyện chế là tôi linh đan, một loại Kim Đan cao giai mới có tư cách phục dụng, tinh luyện thể nội pháp lực đặc thù linh đan.

Nó tác dụng, là áp súc thể nội pháp lực số lượng, tăng lên pháp lực phẩm chất, tiến tới đề cao tu sĩ phá vỡ Kim Đan ngưng tụ Nguyên Anh cơ hội.

Trên thực tế, Kim Đan phá cảnh Nguyên Anh cửa ải này, độ khó cao khủng bố.

Có thể tu thành Kim Đan người, dù là tại biển mây đại lục Nam cảnh, đều cực kỳ hiếm thấy, đặt ở thánh đô cùng 12 ngày cửa bên ngoài, đã tính một phương cường giả.

Như trước đó La Quan mới vào Nam cảnh, từng đuổi giết hắn Tử Vân tông, người mạnh nhất cũng bất quá Kim Đan 3, 4 tầng tu vi.

Mà Nguyên Anh cảnh, phóng nhãn Nam cảnh đều đã là, đứng tại tu hành đỉnh phong đại lão.

Nhưng tại thánh đô lăng không phi hành, vô luận 4 tộc hay là 12 ngày cửa, đều phải lễ ngộ có thừa.

Trên đời này không phải tất cả mọi người, đều cùng Dư Nhược Vi như vậy, phá cảnh phá như ăn cơm uống nước.

Tuyệt đại bộ điểm tu sĩ Kim Đan, đều kẹt chết tại này cấp độ, cuối cùng cả đời khó mà đột phá.

Cho nên có thể rèn luyện Kim Đan cao giai pháp lực, tăng lên nó Kết Anh xác suất tôi linh đan, danh tự dù bình thường, nhưng phẩm giai tại tiên cảnh 3 phẩm bên trong, đều là cao nhất kia một nắm.

Nó độ khó luyện chế, cũng liền không cần nói cũng biết.

Đương nhiên, Huyền Quy xuất thủ, đan dược ta có!

Nói thật, lần này luyện đan, theo La Quan cùng luyện chế Trúc Cơ đan lúc, cơ bản không có khác biệt gì.

Thậm chí chỗ tốn hao thời gian, đều xấp xỉ như nhau.

1 khắc đồng hồ, lô hỏa liền đã dập tắt, nhìn xem đan lô dưới đáy, 10 viên toàn thân tròn trịa tản ra nồng đậm đan hương tôi linh đan, La Quan trên mặt tươi cười.

Giờ phút này, hắn nghĩ không phải lần này giải thi đấu, dương danh lập vạn chú định có thể thành.

Mà là ngày sau tu hành bên trong, đan dược loại vật này, đại khái là sẽ không thiếu.

Nhưng rất nhanh, Huyền Quy liền cho hắn một chậu

nước lạnh, “Đan dược tuy tốt nhưng không thể làm vì ỷ vào, nếu không toàn bằng dược lực chồng chất tu vi, liền như cát bên trên xây lâu, tu vi càng cao càng là hung hiểm… Một khi sụp đổ, chính là thân tử đạo tiêu hạ tràng!”

La Quan: …

Lão sư, ngài hiện tại mới nói, có phải là hơi trễ rồi?

Ta bây giờ tu vi nhanh chóng tăng lên, dựa vào chính là long mạch mã não a.

Còn có ngài nói “Long Tủy đan”, không phải cũng là đan dược sao? Làm sao đến cuối cùng, cái này lại thành 1 đầu lấy chết tuyệt lộ?

Lão sư, lão nhân gia ngài nếu là cái kia bên trong không hài lòng, cứ việc nói ra, nhưng tuyệt đối đừng hố ta!

“Hỗn trướng tiểu tử, nghĩ lung tung những thứ gì?” Huyền Quy cười lạnh một tiếng, “Vi sư là nhắc nhở ngươi, không thể qua điểm ỷ lại… Trong cơ thể ngươi có đế kiếm bản nguyên, tự nhiên liền có thể rèn luyện pháp lực, khiến cho trở nên tinh thuần. Còn nữa, ngươi còn tu thành Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết, mượn nhờ lôi đình chi lực rèn luyện, cũng có thể nện vững chắc tự thân tu hành căn cơ.”

Hô ——

Nói sớm a!

La Quan nhẹ nhàng thở ra, vừa ý bên trong cũng hiểu được, Huyền Quy sở dĩ nhắc nhở hắn, chính là để hắn đối với tu hành đáp lại kính sợ.

Ngoại lực có thể mượn, nhưng không thể hoàn toàn ỷ lại, nếu không mất tẫn thủ chi tâm, ngang giương ý chí, lại há có thể coi là thật tại tu hành trên biển lớn, một đường theo gió vượt sóng?

Sợ là 1 đạo sóng lớn đập xuống, liền rơi vào đột tử hạ tràng.

“Đa tạ lão sư nhắc nhở, đệ tử minh bạch.”

Huyền Quy “Hừ hừ” 2 tiếng, “Tính ngươi tiểu tử thông minh, không có để ta tốn nhiều miệng lưỡi. .. Bất quá, ta cái này nhắc nhở cũng là không hoàn toàn là như thế.”

Hơi dừng một chút, nó ngữ hàm thâm ý nói: “Trên đời này, cho tới bây giờ đều không có đường tắt, nhất là con đường tu luyện, càng là một bước 1 cái dấu chân.”

“Mượn ngoại lực, mặc dù có thể xuôi gió xuôi nước nhanh chóng tăng lên, nhưng chung quy lại 1 ngày, là muốn từ địa phương khác bù trở về.”

La Quan biến sắc, “Lão sư ý là?”

“Không thể nói.”

A đù! !

Lại là không thể nói.

Cái đồ chơi này, La Quan quá quen thuộc, hắn nhịn không được đưa tay xoa đem mặt.

Tu hành việc này, cũng quá gian nan đi! !

Tìm tới đường tắt, ngươi cũng không thể yên tâm to gan đi, không phải nói không chừng ngày nào, liền sẽ chịu tính toán.

Vô ý thức ngẩng đầu, nhìn một chút thạch ốc nóc phòng, La Quan đột nhiên đã cảm thấy, giống như là có 1 con không nhìn thấy con mắt, một mực lạnh lùng nhìn chằm chằm hắn.

Không thể nói… Không thể nói…

Mẹ ngươi, còn có hết hay không!

Trong lòng đã có cách liên tục, lại vụng trộm chửi mẹ, tâm lý mới hơi thoải mái.

La Quan tính nhẩm dưới thời gian, lại cùng một hồi, mới đẩy ra cửa đá ra ngoài.

Không có cách, hắn hôm nay là muốn dương danh tại bên ngoài, vì tiếp xuống hành động trải đường, mà không phải cũng bị người bắt lại nghiên cứu.

Trúc Cơ đan 1 khắc đồng hồ.

Rèn luyện đan còn 1 khắc đồng hồ.

Đây quả thực là, sáng loáng nói cho tất cả mọi người, mau tới làm ta đi, ta trên thân có đại bí mật.

Cũng không đủ thực lực cường hãn, vậy liền hơi khiêm tốn một chút, chí ít đem biểu hiện của mình, khống chế đối lập hợp lý phạm vi bên trong.

Nếu không chính là muốn chết!

Nhưng kết quả, hay là trang - bức.

Dù là La Quan đã, cố ý chờ đợi một hồi, khống chế "Thành đan" thời gian, nhưng nửa canh giờ nhiều một chút thành tích, hay là khiến trong quảng trường bên ngoài, lại lần nữa lâm vào yên lặng.

Kim Bác Nguyên lại bắt đầu nói chuyện, "Đệ tử này, lão phu muốn định!"

Hắn nhìn chằm chằm Chu Viên Thông, ánh mắt bất thiện.

Lão Chu chỉ coi không thấy được, "Ha ha" cười lạnh 2 tiếng, "Chư vị, cái này ngụy trang là nhất định, muốn bái nhập Thiên Dược cốc, các ngươi liền đừng nhớ thương."

Trọng tài chính là trọng tài, còn muốn chạy nhân địa bàn cướp người? Nằm mơ! !

Lúc trước cửa thứ 1 lúc, mọi người sở dĩ sẽ bị tuỳ tiện đè xuống, cùng Dương Tố phỏng đoán có chút quan hệ.

Đã giải thi đấu còn đem kế tiếp theo, không bằng lại nhìn một chút, cũng miễn cho xảy ra sự cố.

Nhưng cửa thứ 2, La Quan lại nửa canh giờ thành đan…

Bất luận là loại kia đan dược, dù chỉ là tiên cảnh 3 phẩm nông cạn nhất, liền cái này thành đan tốc độ, cũng đủ để khiến người chấn động.

Ngọc bình đưa tới.

Một đám ánh mắt nhìn gần dưới, Chu Viên Thông khóe miệng giật một cái, từ bỏ một mình xem xét dự định, đem ngọc bình mở ra đổ vào trên bàn.

“Tôi linh đan!”

“Thượng phẩm! !”

Chúng đại lão trừng to mắt.

“Cái này ngụy trang, lão phu muốn định!”

Kim Bác Nguyên gầm nhẹ, “Lão Chu, ngươi chớ vội cự tuyệt? Ta có thể tiếp nhận mời, trở thành Thiên Dược cốc khách khanh, nhưng kẻ này nhất định phải bái nhập môn hạ của ta!”

—

—

Chương 328 : Thứ 1 danh chí thực quy

Mọi người sắc mặt biến đổi, Kim Bác Nguyên tuy là nhàn vân dã hạc, nhưng hắn thành danh lâu ngày, Nam cảnh bên trong không ít tu hành cường giả, đều nhận qua ân huệ của hắn, hoặc tới tương giao tâm đầu ý hợp.

Trong đó, không thiếu Nguyên Anh cảnh đại lão.

Thiên Dược cốc nhiều lần phát ra mời, đều bị Kim Bác Nguyên từ chối nhã nhặn, xem trọng không chỉ có là hắn một thân, xuất thần nhập hóa thủ đoạn luyện đan.

Càng là trên người hắn mọi người mạch, có thể khiến Thiên Dược cốc địa vị siêu nhiên, tại 4 tộc 12 ngày cửa bên trong, căn cơ càng phát ra vững chắc.

Chu Viên Thông thở sâu, “Kim đạo hữu, giải thi đấu còn chưa kết thúc, về sau ta sẽ tấu mời tông chủ, cùng ngươi nói chuyện việc này.”

“Được.”

2 người dù chạm đến là thôi, nhưng tại trận không có hạng người ngu dốt, nhìn về phía giữa sân La Quan lúc, sắc mặt liền toát ra sợ hãi thán phục.

Vốn là thiên tư kinh diễm, bây giờ lại được danh sư chủ động thu nhận sử dụng, người này chi tương lai, hẳn là khó mà hạn lượng.

Chỉ sợ không cần quá lâu, cái này Nam cảnh bên trong liền lại muốn thêm ra 1 vị, thanh danh lan xa đan đạo đại sư!

Đúng lúc này, đột nhiên có 1 vị trọng tài mở miệng, “Chư vị, các ngươi có suy nghĩ hay không qua, có lẽ cái này ngụy trang thuật luyện đan, căn bản cũng không tại ngươi ta phía dưới?”

Xung quanh yên tĩnh.

1 khắc đồng hồ, luyện thành thượng phẩm Trúc Cơ đan.

Nửa canh giờ, lại luyện thành tôi linh đan, lại vẫn là thượng phẩm.

Biểu hiện như vậy, chính là bọn hắn tự mình đăng tràng, đều chưa hẳn có thể làm được.

Nhưng rất nhanh liền có người lắc đầu, “Tuyệt không có khả năng! Người bên ngoài có lẽ không biết, ngươi ta còn không rõ ràng lắm, cái này 4 phẩm chi cảnh lại không phải dễ dàng như vậy đột phá.”

Tiên cảnh 4 phẩm đan sư, cần hồn phách vô cùng cường đại, thậm chí có thể so Nguyên Anh cấp độ, mới có thể dò xét linh tài biến hóa rất nhỏ, chủ đạo dược lực lưu chuyển, cuối cùng ngưng tụ thành đan.

Nhưng ngụy trang năm nay bất quá 35 tuổi…

Như vậy tuổi tác kinh tài tuyệt diễm thực lực siêu tuyệt,

là có khả năng, tỉ như Thiên Dược cốc đương đại đệ tử bên trong, liền có 1 người danh xưng “Tiểu thuốc tôn”, tuổi tác bất quá 40 hứa, liền đã có 3 phẩm đỉnh phong thực lực.

Nhưng nếu nói tại như vậy tuổi tác, liền có thể bước vào 4 phẩm chi cảnh, thì là nhất định không khả năng!

Cửa đá ầm vang mở ra, Dương Tố nhanh chân mà ra, 1 canh giờ thành đan, lại là Thăng Nguyên đan như vậy 3 phẩm bên trên đan dược, hắn tự tin nhưng nhổ phải thứ nhất.

Ta Dương mỗ người, danh truyền thiên hạ đem tại hôm nay!

“3 phẩm Thăng Nguyên đan đã thành, mời chư vị tiền bối kiểm nghiệm.”

Dương Tố khẽ quát một tiếng, một tay gánh vác ở phía sau, giờ phút này đột có trận gió nổi lên, để hắn thanh bào bồng bềnh khí thế càng thêm bất phàm.

Quả nhiên là hoàn mỹ!

Ngụy trang?

Thứ chó má gì, há có thể cùng ta đánh đồng? ? Cái này cửa thứ 2 so tài, liền muốn để ngươi cùng biết được, như thế nào chân chính thiên kiêu.

“Đan dược , lệnh bài.” Thiên Dược cốc tu sĩ tới, thần sắc nhàn nhạt gật đầu.

Vẻ mặt này… Lại là vẻ mặt này…

Dương Tố tâm lý, đột nhiên sinh ra một tia, cực dự cảm không tốt.

Hắn liếm liếm khóe miệng, “Xin hỏi đạo hữu, Dương mỗ thế nhưng là cái này liên quan thứ 1? ?”

Thiên Dược cốc tu sĩ do dự một chút, “Ngươi là cái thứ 2.”

Dương Tố: …

Hắn không lo được phong phạm, con mắt trong lúc đó trợn tròn, đảo qua xung quanh.

La Quan đang đứng tại quảng trường một góc, yên tĩnh nhắm mắt dưỡng thần, đột nhiên phát giác được một cỗ, mang theo cực lớn ác ý ánh mắt.

Mở mắt nhìn lại, liền thấy Dương Tố con mắt đỏ lên, hung dữ nhìn chằm chằm hắn, giống như là muốn ăn người đồng dạng.

Bất quá là trận đấu mà thôi, về phần phản ứng lớn như vậy? Đào nhà ngươi - mộ tổ rồi? !

La Quan nhưng lại không biết, có người vì hôm nay giải thi đấu, đã chuẩn bị nhiều năm.

Sự xuất hiện của hắn, liền như đột nhiên tới 1 cước, đem người đạp lăn tại vũng bùn bên trong, há có thể

không dẫn tới ghen ghét.

Đương nhiên, chính là biết, La Quan cũng sẽ không để ý.

Tu hành đại đạo, vốn là anh dũng giành trước, đừng quản thủ đoạn gì đến, không bằng người chính là không bằng người.

Bị đánh muốn nghiêm!

Thấy La Quan chỉ nhìn đến một chút, liền lại nhắm mắt dưỡng thần đi, Dương Tố há mồm thở dốc, ngực kém chút tức điên.

Xem thường ta, hắn vậy mà xem thường ta!

Nghiến răng nghiến lợi một phen, nếu không phải cố kỵ trường hợp, Dương Tố 80% liền muốn động thủ…

“Ổn định! ! Đừng hoảng hốt!”

“Tiểu tử này, luyện chế linh đan, tất nhiên không kịp ta thượng phẩm Thăng Nguyên đan.”

“Đúng, nói không chừng hắn truy cầu tốc độ, chỉ là tùy ý luyện chế, 1 viên 3 phẩm linh đan.”

Dương Tố sắc mặt tái xanh, cũng không tâm tình cùng người giao lưu, toàn thân tản ra người sống chớ tiến vào khí tức.

Rất nhanh, 2 canh giờ trôi qua, cửa thứ 2 đại bỉ kết thúc.

Có người ủ rũ, cũng có người hưng phấn tràn đầy, nhưng càng nhiều hơn chính là luyện chế thất bại, bất đắc dĩ thối lui đến bên ngoài sân Luyện Đan sư.

3 phẩm linh đan, đã là 1 đạo to lớn đường ranh giới, cũng không phải tùy tiện ai cũng có thể luyện chế.

“Cửa thứ 2 thứ 1, ngụy trang.”

“Cửa thứ 2 thứ 2, bắc mạ.”

“Cửa thứ 2 hạng 3, Dương Tố.”

…

Kết quả bắt đầu công bố, ngụy trang thứ 1 không ngoài sở liệu, cửa thứ 1 Trúc Cơ đan, liền đã kinh diễm mọi người.

Cửa thứ 2 thượng phẩm tôi linh đan, càng là khiến người thán phục, chớ nói chi là ngắn ngủi nửa canh giờ liền đã thành đan.

Tên thứ nhất này, danh chí thực quy.

Dương Tố hạng 3, cũng nằm trong dự liệu, dù sao cũng là cửa thứ 1 thứ 2, thực lực rõ như ban ngày.

Nhưng bắc mạ là ai? ?

Cửa thứ 1 lúc, phàm là bài danh phía trên người, mọi người ít nhiều có chút ấn tượng, căn bản là không có

người này.

Lại cửa thứ 2 lúc một tiếng hót lên làm kinh người, lực áp Dương Tố, chỉ ở ngụy dưới trang.

Cần biết cửa thứ 1 Trúc Cơ đan, càng giống là 1 đạo sàng chọn, đem tiên cảnh 2 phẩm trở xuống người loại bỏ.

Cửa thứ 2, mới là tranh tài trọng đầu hí.

Bắc mạ thứ 2, là thực sự chân thủy bình, nhưng so cửa thứ 1 Dương Tố chói mắt nhiều.

Nghị luận ầm ĩ bên trong, không ít người bắt đầu ở trên quảng trường tìm kiếm, gọi là bắc mạ người, trên mặt có nhiều ao ước chi ý.

Không có gì bất ngờ xảy ra, người này tất nhiên lại nhận Thiên Dược cốc ưu ái, thu làm môn hạ đã là mười phần chắc chín.

Bắc mạ…

La Quan khóe miệng co quắp một chút, ám đạo nữ nhân này đặt tên trình độ, thật đúng là qua loa.

Hừ, kém xa ta cái này ngụy trang đến uy phong khí quyển.

Dư quang nhìn lướt qua, Nam Ly ngụy trang dưới gương mặt xinh đẹp bên trên, hiển hiện mấy điểm ý mừng, càng ẩn ẩn như nhẹ nhàng thở ra.

Chỉ là không biết, Nam Ly cửa thứ 2 lúc, luyện chế là linh đan gì, vì sao cả người như thế rã rời.

Cho La Quan cảm giác, nàng bây giờ còn có thể đứng tại trên quảng trường, liền đã là cắn răng gượng chống.

Xem ra, nàng lần này tham gia đan sư giải thi đấu, cũng là có khác nguyên do.

Chính âm thầm suy nghĩ, Nam Ly hình như có cảm giác, đột nhiên nhìn lại, 2 người ánh mắt lại lần nữa đối sờ.

La Quan bất động thanh sắc dịch chuyển khỏi, hắn bây giờ còn không tốt bại lộ thân phận, tự nhiên không muốn làm nhiều dây dưa.

Nhưng Nam Ly sắc mặt, lại trở nên cực kỳ ngưng trọng, trực giác nói cho hắn, người này tất đã có phát giác.

Suy nghĩ chuyển qua vài vòng, nàng đè xuống suy nghĩ.

Nguyện ý nhìn, liền nhìn vài lần đi, dù sao nàng bộ này hình dạng, cũng đã sớm quen thuộc ngoại giới thăm dò.

Đương nhiên, trọng yếu nhất nguyện ý, là Nam Ly không có từ đối phương ánh mắt bên trong, cảm nhận được uy hiếp.

Ngược lại là, sinh ra một cỗ, không để cho nàng phải giải thích quen thuộc…

Ai, xem ra là luyện đan quá mức hao tâm tổn sức, tốn

lực, lại hoặc là khẩn trương thái quá, nàng cũng bắt đầu xuất hiện ý thức mơ hồ.

Cũng may, cửa thứ 2 tranh tài kết thúc, nàng đã cầm tới đầy đủ thành tích, có thể lấy gia nhập Thiên Dược cốc bên trong.

Sư huynh có thể cứu!

Dương · chú định danh truyền thiên hạ · làm: …

Thứ 3!

Nguyên lai, ta mà ngay cả dưới người lão nhị, đều không làm được sao?

Không phải thật, đây không phải thật.

Hắn ánh mắt ngốc trệ, sắc mặt xanh lét tử đan xen, nhất thời lâm vào tâm thần hoảng hốt.

—

—

—

—

—

—

Chương 329 : Nguyên Anh cảnh bán long nội đan

Giải thi đấu thứ tự còn tại tuyên đọc.

Một tên Thiên Dược cốc tu sĩ, đột nhiên vội vàng đi tới, mà Chu Viên Thông bên tai nói nhỏ vài câu.

Hắn nhíu nhíu mày, đứng lên nói: “Các vị đạo hữu, Chu mỗ có một số việc, tạm thời xin lỗi không tiếp được.”

Rời đi ghế trọng tài, tiến vào Thiên Dược cốc lâm thời khố phòng, trước đó trải qua sau khi giám định, thỏa mãn điều kiện dự thi đan dược đều hội tụ ở đây.

Chu Viên Thông trầm giọng nói: “Đến cùng chuyện gì?”

“Sư thúc, là ta lệnh người mời ngài tới.” Một tên nam tử áo trắng, từ khố phòng chỗ sâu đi tới.

Xung quanh Thiên Dược cốc tu sĩ, vội vàng khom người hành lễ, đối nó thái độ cực kì cung kính.

Chu Viên Thông sắc mặt cũng hòa hoãn xuống dưới, “Tô Mộc a, ngươi không phải lưu tại trong cốc tu hành, làm sao…” Hắn tiếng dừng lại, lông mày lại nhíu lại.

Tô Mộc chắp tay, trên mặt lộ ra mỉm cười, “Sư thúc, sư tôn lão nhân gia ông ta, cũng là lo lắng để phòng lỡ như,

dù sao lần này lấy ra đồ vật, thực tế quá quý giá chút.

Chu Viên Thông thần sắc không vui, hắn thấy hoặc là liền đừng lấy ra, lấy ra liền nên công bằng công bằng.

Như vậy nắm nửa cái hành vi, hắn là không thích.

Nhưng Tô Mộc nói rõ ràng, đây là tông chủ ý tứ, Chu Viên Thông lắc đầu đầu, "… Ngươi sai người mời ta tới, cần làm chuyện gì?"

Tô Mộc biết được Chu Viên Thông tính nết, thở sâu, "Mời sư thúc nhìn một chút đan này."

Hắn đưa tay, đem một chiếc bình ngọc dâng lên.

Chu Viên Thông nhận được, đây chính là vừa rồi giải thi đấu cửa thứ 2, sở dụng ngọc bình 1 trong.

Hẳn là, là trọng tài đan dược lúc ra chỗ sơ suất?

Không nên a!

Cau mày, hắn mở ra ngọc bình, đổ ra trong đó đan dược.

Màu sắc, vầng sáng, mùi thuốc…

Không có vấn đề!

Gặp hắn biểu lộ, Tô Mộc trầm giọng nói: "Mời sư thúc nhìn kỹ, đan này thủ pháp luyện chế."

Chu Viên Thông lại nhìn mấy lần, sắc mặt đột nhiên khẽ biến, hắn đem đan dược cầm tới trước mắt, thần sắc càng ngưng trọng thêm, “Cái này… Cái này tựa như là, trong cốc ngay tại nghiên cứu… Loại kia huyền diệu luyện đan chi pháp…”

Hắn mày nhíu lại gấp, “Cái này sao có thể? Loại này thành đan pháp, trong cốc đều chưa nghiên cứu thấu triệt, lại có người sớm nắm giữ rồi?”

Thiên Dược cốc thuật luyện đan, có một không hai biển mây đại lục Nam cảnh, chính là thánh đô 4 tộc, ở phương diện này cũng muốn kém mấy điểm.

Tô Mộc nói: “Đệ tử cho rằng, hẳn là có người trộm cắp, ta Thiên Dược cốc bí mật bất truyền, việc này tất yếu truy xét đến ngọn nguồn!”

Chu Viên Thông: …

Hắn dù trầm mê đan đạo, không quá rành tại tục vụ, nhưng bản thân cũng không ngu dại.

Tự nhiên từ trong những lời này, cảm nhận được tràn đầy ác ý.

Khối kia thần bí ngọc bích bên trong, chỗ ghi chép luyện đan chi pháp, chính là Thiên Dược cốc đều không thể nắm giữ, làm sao đàm bị người đánh cắp cướp?

Thấy Chu Viên Thông sắc mặt, Tô Mộc trong lòng cười lạnh, thầm mắng một tiếng cổ hủ không thông, như có thể đoạt phải cái này huyền diệu luyện đan chi pháp,

Thiên Dược cốc tất nhiên như hổ thêm cánh, trọng đại như thế tạo hóa trước đó, sao còn có thể có nửa điểm lòng dạ đàn bà?

Nhưng đối phương chung quy là 4 phẩm thuốc tôn, hôm nay tại cái này giải thi đấu hiện trường, là Thiên Dược cốc địa vị cao nhất người, hắn nhất định phải cho tôn trọng, cũng thu hoạch được hắn cho phép.

“Sư thúc, đây là sư tôn ý tứ, trong cốc các vị trưởng lão, cũng đều đã gật đầu.”

Chu Viên Thông trầm mặt, “Đã là tông chủ chi ý, bản tôn tự nhiên phụng mệnh, nhưng hôm nay vạn chúng nhìn trừng trừng dưới, ngươi muốn thế nào? ?”

Tô Mộc nói: “Đệ tử đã nói, là có người trộm lấy Thiên Dược cốc bí mật bất truyền.” Khóe miệng của hắn, lộ ra một tia cười lạnh, “Sư thúc yên tâm, đệ tử đã an bài thỏa đáng, tất sẽ không xuất hiện ngoài ý muốn.”

Trên quảng trường, thứ tự tuyên đọc đã kết thúc.

Dựa theo cố định quá trình, có Thiên Dược cốc tu sĩ hiện thân, tuyên bố giải thi đấu cửa thứ 3, “Cửa này, đem quyết ra cuối cùng xếp hạng, đứng hàng trước mao người đem có, Thiên Dược cốc chuẩn bị các loại ban thưởng.”

Hơi dừng một chút, người này đảo mắt một vòng, “Cái này liên quan, Thiên Dược cốc sẽ sai phái ra 3 tên đệ tử, cùng chư vị cùng đài thi đấu, nếu có người có thể đem bọn hắn đánh bại, hái được lần này giải thi đấu thứ

1, liền có thể thu hoạch được Thiên Dược cốc ngoài định mức ban thưởng! !”

Nói đến đây, Thiên Dược cốc tu sĩ trên mặt, lộ ra một chút kích động, “1 viên Nguyên Anh cảnh bán long nội đan!”

Không khí đột nhiên yên tĩnh.

Ghế trọng tài vị bên trên, một đám đan đạo đại lão, trên mặt lộ ra chấn động.

Nguyên Anh cảnh nội đan không tính là gì, lấy thân phận của bọn hắn, thấy qua không phải số ít.

Nhưng bán long…

Cần biết Chân Long sớm đã tuyệt tích thiên địa, thế gian long chúc yêu thú, thể nội tối đa cũng cũng chỉ có, một chút hỗn tạp không chịu nổi huyết mạch.

Chính là hóa giao đại yêu, thể nội lại có thể có mấy điểm long huyết, chớ nói chi là bán long.

Danh hào này cũng không phải lung tung nói, lấy Thiên Dược cốc địa vị, cũng sẽ không tùy ý nói bừa.

Nếu thật là 1 viên Nguyên Anh cảnh bán long nội đan, nó giá trị chỉ trân quý, quả thực vượt quá tưởng tượng.

“Thiên Dược cốc điên rồi sao? Như vậy vật trân quý, lại cũng sẽ lấy ra làm ban thưởng!”

“Ha ha, bất quá là mánh lới mà thôi… Không có nghe nói sao, sẽ có 3 vị Thiên Dược cốc đệ tử, cùng mọi người cùng đài thi đấu.”

“Không sai, Thiên Dược cốc lần này, bất quá là tranh thủ ánh mắt, triển lộ thực lực mà thôi, thật sự cho rằng có thể có người lấy đi viên nội đan này?”

Trong quảng trường bên ngoài, mọi người nghị luận ầm ĩ.

La Quan ánh mắt sáng lên, đột nhiên nghĩ cười to lên, cái gì gọi là ngủ gật có người đưa gối đầu? ?

Đây chính là a!

Nguyên Anh cảnh bán long nội đan…

Thứ này, tất nhiên có thể thỏa mãn, trợ giúp Thập Tứ Mục phá cảnh cần thiết.

Dựng Hóa Long trì tài liệu chính 1 trong, lại ngoài ý muốn tìm được! !

Lúc đầu La Quan còn muốn lấy, đợi “Dương danh” về sau lại tìm cách thu hoạch, như thế không thể tốt hơn.

Cầm tới bán long nội đan, dựng Hóa Long trì thiên tinh thạch cũng có, còn lại một chút long chúc yêu thú tinh huyết, thu hoạch độ khó đối lập khá thấp.

Một khi Thập Tứ Mục đột phá, trở thành Nguyên Anh cảnh hóa giao đại yêu, La Quan người hộ đạo vào chỗ,

tự thân an toàn liền có cam đoan.

Dù là 4 đại tộc, đối mặt 1 tôn Nguyên Anh đại yêu, cũng được cố kỵ một hai.

Về phần có thể hay không cầm tới viên này bán long nội đan…

Ha ha, chớ nói Thiên Dược cốc phái ra, chỉ là 3 tên bất mãn 50 tuổi đệ tử, chính là Thiên Dược cốc tông chủ tự mình đến, La Quan đều không mang sợ.

Không sai, có Huyền Quy xuất thủ, ta chính là tự tin như vậy!

Đúng lúc này, một trận ầm ĩ đột nhiên xuất hiện, mấy Thiên Dược cốc Kim Đan cao thủ xuất thủ, trực tiếp giáng lâm đến quảng trường một góc.

Khí tức cường đại phá thể mà ra, dẫn tới trận trận kinh hô, vô số người trừng to mắt, không biết phát sinh chuyện gì.

Nam Ly sắc mặt đại biến, ý niệm đầu tiên là, thân phận nàng bại lộ.

Nhưng tiếp xuống, Thiên Dược cốc người lời nói, lại làm cho nàng trừng lớn mắt.

“Chư vị, ta Thiên Dược cốc mấy năm trước đó, có xiết chặt muốn chi địa mất trộm, trong cốc một môn bí mật bất truyền luyện đan pháp, bị tặc nhân trộm đi.”

“Không ngờ hôm nay, tại cái này giải thi đấu bên trong, môn này luyện đan pháp lại hiện ở thế gian, Thiên Dược cốc bởi vì trong tông việc tư quấy nhiễu chư vị, xin hãy tha lỗi.”

Bá ——

Vô số ánh mắt tụ đến.

Nhìn xem bị nhốt trong đó Nam Ly, sắc mặt cực kỳ cổ quái, trộm cắp người ta luyện đan pháp, thế mà còn dám tới này thi triển.

Cái này… Sợ là không có đầu óc a?

Cũng có người hoài nghi, dù sao cũng là người bình thường, đều không làm được loại sự tình này.

Nhưng vừa chuyển động ý nghĩ, liền trực tiếp ép xuống, Thiên Dược cốc gióng trống khua chiêng xuất thủ, sao lại không có chứng cứ?

Lấy nó địa vị, thực lực, cũng căn bản không cần thiết, vu hãm 1 cái tiểu tiểu Đan sư.

—

—

—

—

—

Chương 330 : Thiên Dược cốc tiểu thuốc tôn

Nam Ly vừa sợ vừa giận, nàng chỗ tập thành đan pháp, là sư thừa một mạch bí mật bất truyền, lại tu luyện độ khó cực cao.

Sư huynh chìm đắm pháp này nhiều năm, đều chưa từng nhập môn, ngược lại là nàng tại đột phá Trúc Cơ cảnh về sau, mới miễn cưỡng lĩnh hội yếu lĩnh.

Làm sao liền thành, ngươi Thiên Dược cốc một mạch bí truyền?

Nam Ly đột nhiên nghĩ đến, sư huynh lúc trước từng nhắc nhở nàng, này thành đan pháp liên lụy đến một chút chuyện cũ năm xưa, tốt nhất đừng tùy ý thi triển.

Nhưng trước đó nóng lòng sư huynh thương thế, nàng chỉ có thể mạo hiểm xuất thủ… Nguyên lai tưởng rằng xếp hạng đã xuất, vẫn chưa tự nhiên đâm ngang, có thể thấy được hay là nghĩ lệch.

Cái này Thiên Dược cốc, hiển nhiên động tà niệm rồi!

Vừa nghĩ đến đây, Nam Ly đâu chịu khoanh tay chịu chết, lớn tiếng nói: “Các ngươi nói bậy! Bản thân ta sử dụng thành đan pháp, là sư môn bí truyền, cùng ngươi Thiên Dược cốc tuyệt không nửa điểm liên quan!”

Gào to, cái này tiểu tiểu Đan sư, lại vẫn dám phản

kháng.

Mọi người biểu lộ thương hại.

Thiên Dược cốc gì các vùng vị, thế lực, bối cảnh thâm bất khả trắc, thánh đô 4 tộc đều muốn lễ kính 3 điểm, chỉ là 1 cái nha đầu, quả thực không biết sống chết.

Cũng có người ánh mắt chớp động, lúc trước suy nghĩ tái khởi…

Nhưng, trên đời này oan uổng, việc ngầm sự tình, còn thiếu sao? Không thân chẳng quen, ai sẽ giúp cái lạ lẫm nha đầu ra mặt.

Muốn trách, liền trách nàng không biết sâu cạn, tại giải thi đấu bên trong lộ khó lường đồ vật, chính là Thiên Dược cốc đều sinh lòng ngấp nghé.

Ghế trọng tài vị bên trên, một đám đan đạo đại lão sắc mặt, bây giờ cũng không quá đẹp mắt.

Nhưng Thiên Dược cốc địa vị, hay là phải kính trọng 3 điểm, suy đi nghĩ lại liền cũng giữ yên lặng.

Dù sao, ai cũng không có chứng cứ, chứng minh sự tình đến tột cùng như thế nào.

Vậy liền chỉ coi không nhìn thấy đi.

“Hừ! Khá lắm to gan lớn mật nha đầu, trộm lấy ta tông bí truyền, còn dám ở đây phát ngôn bừa bãi… Người tới, đưa nàng cầm xuống, ấn xuống đi cẩn thận thẩm vấn,

tất yếu truy cứu ra năm đó trộm cướp hạng người!”

Mấy trên kim đan trước, không cần xuất thủ, uy áp mạnh mẽ tựa như như núi cao, để Nam Ly sắc mặt bỗng nhiên tái nhợt xuống dưới.

Nàng tu vi bị trấn áp, huyễn hóa chi thuật tùy theo mất đi hiệu lực, liền tại trận trận kinh hô bên trong, lộ ra lúc đầu hình dạng.

Thiên Dược cốc tu sĩ đáy mắt, hiện lên một tia kinh diễm, cực nóng, chợt hét lớn, “Giấu đầu lộ đuôi hẳn là chột dạ cho phép, còn dám không nhận tội sao? Mang cho ta đi!”

Nam Ly sắc mặt trắng bệch, đầy mắt tuyệt vọng.

Nàng tự biết chuyến đi này, liền tuyệt không còn sống khả năng, thậm chí vừa rồi người này đáy mắt một tia tà ác, nàng cũng có phát giác.

Làm sao bây giờ?

Ai có thể cứu ta? !

Còn có sư huynh, hắn bị quỷ vật gây thương tích, bây giờ thương thế hung hiểm đến cực điểm, nếu không được cứu trị tính mệnh ngay tại cái này ba năm ngày ở giữa.

Sư huynh muội 2 cái, như vậy lâm vào tuyệt cảnh!

Nam Ly vô ý thức nhìn về phía xung quanh, lọt vào trong

tầm mắt có kinh diễm có thương hại, nhưng càng nhiều hơn chính là tránh không kịp.

Thiên Dược cốc xuất thủ, ai muốn liên luỵ nửa điểm?

Đúng lúc này, Nam Ly nhìn thấy lúc trước, kia cùng nàng 2 lần đối mặt, đều cảm thấy một tia quen thuộc người kia.

Ngụy trang…

Hắn bây giờ đang lẳng lặng xem ra, 2 người đối mặt không biết tại sao, Nam Ly chìm vào thung lũng một trái tim, đột nhiên lại nhảy lên.

“Ta là oan uổng… Mau cứu ta…”

Kim Đan áp chế xuống, nàng thanh âm đều rất yếu ớt, nói xong chính Nam Ly đều cảm thấy buồn cười, hôm nay thế cục sao lại có người xuất thủ?

Huống chi, hay là cái vốn không che mặt người xa lạ.

Nhưng vào lúc này, trong mắt nàng người kia, đột nhiên cất bước đi tới, “Dừng tay!”

Tiếng quát truyền khắp quảng trường, bên tai bỗng nhiên yên tĩnh.

Vô số người trừng mắt, ám đạo cái nào đui mù, dám nhúng tay trong đó? Chán sống lệch đi!

Đợi thấy rõ La Quan trên thân, lập tức sắc mặt đại biến.

Ngụy trang!

Đan sư giải thi đấu cửa thứ 1, cửa thứ 2, đều là thứ 1.

Nó tư chất, tiềm lực, tương lai… Quả thực không thể tưởng tượng, có biết được Kim Bác Nguyên tỏ thái độ người, đối với hắn tất nhiên là càng thêm coi trọng.

Nhưng dù cho như thế, đối mặt quái vật khổng lồ Thiên Dược cốc, lại có thể tính là gì?

Hắn muốn làm gì?

Điên rồi sao? !

Tốt đẹp tiền đồ ngay tại dưới chân, chớ nói 2 người không có giao tình, chính là một đôi ân ái người yêu, cũng nên khi cần quyết đoán thì sẽ quyết đoán mới là.

Bị sắc đẹp híp mắt mắt?

Hay là tự cho là, hôm nay biểu hiện hoành ép cùng thế hệ, liền sinh kiêu hoành chi tâm? !

Coi là thật ngu không ai bằng!

Thiên Dược cốc đã xuất thủ, liền cho thấy chuyện hôm nay, tuyệt đối không cách nào hòa hoãn. Ngăn cản việc này, chính là cùng Thiên Dược cốc đối lập, còn có thể có tốt?

“Ngụy trang, ngươi muốn làm gì?” Một đám Thiên Dược

cốc tu sĩ, sắc mặt âm trầm xuống.

Bọn hắn lần này xuất thủ, đã được mệnh lệnh, quyết không cho phép nửa điểm ngoài ý muốn.

Ai dám ngăn trở, liền đem ai cùng nhau trấn áp!

Nếu không phải cái này ngụy trang, tại hôm nay giải thi đấu bên trong, biểu hiện cực kì loá mắt, bọn hắn cũng sớm đã động thủ.

Hưu ——

Tiếng xé gió bên trong, Kim Bác Nguyên bay tới, quát to: “Đều lên cho ta mở, đừng tổn thương đến lão phu đệ tử!”

Thiên Dược cốc mọi người: …

Lão Kim rơi trên mặt đất, đối mặt La Quan, lộ ra nhất mỉm cười thân thiện, “Tiểu tử, lão phu Kim Bác Nguyên, tiên cảnh 4 phẩm đỉnh phong Luyện Đan sư, khoảng cách 5 phẩm cũng liền cách nhau một đường, nói không chừng ngày nào liền có thể đột phá.”

“Lão phu hôm nay muốn thu ngươi làm đồ, bọn hắn Thiên Dược cốc sự tình, liền để bọn hắn tự hành giải quyết đi, ta đừng quản.”

La Quan nghĩ nghĩ, chắp tay nói: “Kim tiền bối, đa tạ ngài coi trọng, nhưng nữ tử này cùng ta ở giữa, có một ít nguồn gốc, đoạn không thể trơ mắt nhìn nàng xảy ra chuyện.”

“Cho nên, vãn bối muốn Thiên Dược cốc, xuất ra xác thực chứng cứ đến, chỉ cần cho thấy nàng đích xác trộm lấy, thuộc về Thiên Dược cốc bí mật bất truyền, vãn bối xoay người rời đi, tuyệt không lại cắm tay việc này, cũng hướng Thiên Dược cốc chư vị xin lỗi.”

1 Thiên Dược cốc Kim Đan gầm nhẹ, “Làm càn! Chẳng lẽ ngươi nói là, chúng ta đường đường Thiên Dược cốc, sẽ còn cố ý vu hãm nữ tử này không thành?”

“Xem thường Thiên Dược cốc, đây là đại tội!”

“Tiểu bối, lão phu khuyên ngươi cẩn thận chút, không cần thiết sai lầm! !”

Một đám Thiên Dược cốc tu sĩ trợn mắt nhìn.

La Quan thần sắc nhàn nhạt, “Thiên Dược cốc gì các vùng vị, vãn bối sao dám sinh sự từ việc không đâu, nhưng đã nói nữ tử này, trộm lấy Thiên Dược cốc chi vật, cũng nên xuất ra chứng cứ tới.”

“Cũng không thể ăn không răng trắng, liền định người sai lầm a? ? Trên đời này không có đạo lý này.”

Trong quảng trường bên ngoài, mọi người nói thầm một tiếng thật can đảm.

Cẩu thí đạo lý a!

Thế đạo này, vốn là nhìn nắm đấm nói chuyện.

Nhưng hôm nay, đã bị thiêu phá việc này, Thiên Dược cốc nếu không xuất ra chứng cứ đến, liền có vẻ hơi chột dạ.

Dù không đến mức có tính thực chất tổn thương, nhưng danh dự thế tất bị hao tổn.

Một đám Kim Đan ánh mắt càng phát ra băng hàn lúc, Kim Bác Nguyên cười lạnh một tiếng, “Đều trừng cái gì trừng? Tròng mắt cho ta đóng!”

“Đồ đệ của ta nói có sai sao? Lão Chu, lão Chu ngươi đi ra cho ta! ! Đã là ngươi Thiên Dược cốc muốn bắt người, liền đem chứng cứ lấy ra.”

1 đạo áo bào trắng thân ảnh, bước vào trong sân rộng, cất cao giọng nói: “Vãn bối Tô Mộc, bái kiến Kim tiền bối! Chu sư thúc thân thể khó chịu, bây giờ ngay tại nghỉ ngơi, việc này tạm thời giao cho đệ tử xử trí.”

“Tô Mộc! !”

“Thiên Dược cốc tiểu thuốc tôn!”

“Không nghĩ tới, vị này thiên kiêu nhân vật, hôm nay lại cũng đến.”

“Hắc hắc, Nguyên Anh cảnh bán long nội đan… Quả nhiên là cái mánh lới, chỉ là bày ra đến, để chúng ta nhìn lên một cái thôi.”

Tô Mộc ra sân, mọi người cái kia bên trong còn muốn không thông.

Quảng trường bên trong, vốn còn ôm lấy vẻ mong đợi, kích động Dương Tố mấy người, lập tức mặt lộ vẻ bất đắc dĩ.

Vô hắn… Trẻ tuổi một đời bên trong, cái này Tô Mộc chính là đan sư giới trần nhà, hoành ép một đời không người có thể đụng!

Đây mới thực sự là tuyệt thế thiên kiêu, thậm chí có nghe đồn nói, người này thiên phú dị bẩm, hồn phách sinh ra cường đại vô song, lấy tiên cảnh 3 phẩm đỉnh phong thực lực, từng luyện chế ra 4 phẩm linh đan.

Cho nên, tung đối mặt Kim Bác Nguyên, vị này Nam cảnh thành danh lâu ngày đan đạo đại lão, Tô Mộc cũng có thể cử chỉ thong dong bình tĩnh.

Đây chính là hắn lực lượng!

—

—

—

—

—

—

—

Chương 331 : Không chết không thôi tử thù

Kim Bác Nguyên nhíu nhíu mày, “Là tiểu tử ngươi a…” Thiên Dược cốc trẻ tuổi thay mặt thiên kiêu số một, hắn tự nhiên là nhận ra, khoát khoát tay, “Ta đệ tử này lời nói, ngươi nhưng nghe tới rồi? Vậy liền đem chứng cứ lấy ra đi, cũng tốt ngăn chặn thiên hạ ung dung miệng mồm mọi người.”

Tô Mộc nhìn thoáng qua La Quan, khóe miệng móc ra cười lạnh, “Để cho Kim tiền bối biết được, ta Thiên Dược cốc danh dự, danh tiếng, chính là tốt nhất chứng cứ, đã chúng ta muốn bắt người, liền tất nhiên sự tình ra có nguyên nhân. Đổi 1 người, vãn bối là nhất định không rảnh để ý, lại có thể làm gì được ta?”

“Nhưng nếu là Kim tiền bối mở miệng, vãn bối liền cho các ngươi nhìn xem chứng cứ, nhưng cũng chỉ có thể dừng ở đây… Mặt khác, cái này ngụy trang đối ta Thiên Dược cốc bất kính, cửa thứ 1, cửa thứ 2 giải thi đấu thành tích hết hiệu lực, liền mời Kim tiền bối mang đi chính là.”

Lời nói này bá khí mười phần, một đám Thiên Dược cốc tu sĩ, khí thế lại nhấc lên.

Những người còn lại, thì trận trận thấp giọng hô.

Ám đạo không hổ là, Thiên Dược cốc tuyệt thế thiên kiêu, cái này thủ đoạn, khí phách coi là thật kinh người.

Ngụy trang thiên tài như thế, nói bỏ qua liền bỏ qua!

Cũng có người cười lạnh không thôi, như Dương Tố các loại, ám đạo để ngươi tiểu tử tùy tiện? Hôm nay có thể tính nhận giáo huấn đi!

Nhưng La Quan sắc mặt, nhưng không có nửa điểm biến hóa, “Nói xong rồi? Vậy liền đem chứng cứ lấy ra đi.”

Lời này rơi vào người bên ngoài trong mắt, cũng không chính là không thèm để ý chút nào?

Tô Mộc ánh mắt càng phát ra tĩnh mịch, cười lạnh một tiếng phất phất tay, tự nhiên có Thiên Dược cốc tu sĩ đem đan dược dâng lên.

“Kim tiền bối, lấy ngài đan đạo tu vi, là có thể nhìn ra đan này chỗ khác biệt.”

Kim Bác Nguyên sắc mặt biến hóa, kết quả linh đan nhìn kỹ thêm vài lần, “Uẩn linh đan…”

Đan dược này tuy là 3 phẩm bên trên, nhưng cũng không tính hiếm lạ.

Có thể thành đan thủ pháp…

Tê!

Lấy Kim Bác Nguyên tầm mắt, lại cũng là chưa từng nghe thấy, chính là một loại hoàn toàn mới, khác hẳn với

đương thời thành đan chi pháp.

Tinh diệu đến cực điểm.

Hơi 1 thô tính, nếu có thể tập được pháp này, thành đan phẩm chất cùng xác suất đều có thể có tăng lên cực lớn.

Tô Mộc lớn tiếng nói: “Ta Thiên Dược cốc truyền thừa đến nay mấy chục ngàn năm, vô số tiền bối tiên hiền cố gắng nghiên cứu, trải qua gần 10,000 năm nếm thử, sửa đổi, mới rốt cục sáng tạo ra môn này, hoàn toàn mới thành đan chi pháp.”

“Bây giờ lại bị tặc nhân đánh cắp, coi là thật tội đáng chết vạn lần, ai như dám can đảm ngăn trở Thiên Dược cốc đuổi bắt tặc tử, chính là không chết không thôi!”

Kim Bác Nguyên khóe mắt nhảy một cái, đối Tô Mộc lời nói, lại là tin 7-8 điểm.

Hắn vốn cho rằng, đích thật là Thiên Dược cốc ngấp nghé người khác… Về phần muốn chứng cứ, cũng là cảm thấy Thiên Dược cốc đã xuất thủ, phải làm vạn toàn chuẩn bị.

Chỉ là bán La Quan cái ân tình, để tại đem cái này đệ tử thu làm môn hạ, thuận tiện kết thúc hôm nay phân tranh.

Nhưng bây giờ nhìn, sự tình chỉ sợ cũng không phải là như thế… Huyền diệu như thế thành đan pháp, nếu không phải lâu dài nghiên cứu, há có thể hiện thế?

Mà hiện nay trên đời, lại lấy Thiên Dược cốc thủ đoạn

luyện đan cao minh nhất.

“Đồ đệ a, Thiên Dược cốc chứng cứ vô cùng xác thực, chúng ta hay là rút đi, thật nháo đằng, vi sư cũng chưa chắc chịu nổi.”

La Quan khóe miệng co quắp dưới, ám đạo ai là ngươi đồ đệ? Ngươi lão nhân này nhi, không khỏi quá như quen thuộc đi!

Hắn ho nhẹ một tiếng, “Mời Kim tiền bối đem đan dược cho vãn bối nhìn qua.”

Nắm bắt tới tay bên trong, La Quan ngưng thần nhìn lại, đây đương nhiên là làm bộ dáng, trên thực tế đối với luyện đan việc này… Khục, nói như thế nào đây, La Quan tư chất đại khái tựa như, Huyền Quy chi tại kiếm đạo.

Đều là thông cửu khiếu, thất bại trong gang tấc!

Huyền Quy cười lạnh vang lên, “Hừ! Cái này thành đan pháp vi sư nhận ra, cẩu thí Thiên Dược cốc bí mật bất truyền, một đám lòng tham hỗn đản, là cố ý vu oan hãm hại.”

La Quan trong lòng nhất định, nhìn quang minh lẫm liệt, khí độ bất phàm Tô Mộc, “Lão sư, đệ tử không thể ngồi xem mặc kệ, ngài nhìn…”

“Hừ hừ! Tình nhân cũ nha, nên cứu còn phải cứu.” Huyền Quy dừng một chút, “Muốn phá cục diện hôm nay, kỳ thật cũng đơn giản.”

Sư đồ còn nói vài câu, La Quan ánh mắt hơi sáng, nhưng ở ngoài mắt người bên trong, hắn chỉ là thu cầm đan dược nhìn kỹ một hồi.

Tô Mộc cười lạnh, “Ngụy trang, ngươi có thể nhìn rõ ràng rồi? Nếu không có dị nghị, liền trực tiếp thối lui đi!” Nếu không phải Kim Bác Nguyên, sự tình cũng sẽ không dễ dàng như vậy kết thúc, Thiên Dược cốc sự tình, quả nhiên là tùy tiện liền có thể nhúng tay?

La Quan thản nhiên nói: “Thấy rõ ràng…” Hắn hơi dừng một chút, “Bất quá cái này thành đan pháp, quả nhiên là ngươi Thiên Dược cốc?”

Tô Mộc nhíu mày, “Ngụy trang, không muốn được một tấc lại muốn tiến một thước, Tô mỗ nhẫn nại là có hạn độ!”

La Quan lớn tiếng nói: “Các vị, cái này bí mật bất truyền thành đan pháp, Ngụy mỗ từng tại nơi nào đó trong di tích, trùng hợp gặp được, lại trùng hợp học mấy điểm.”

“Tô đạo hữu nếu không tin, ta liền ngay tại chỗ luyện chế 1 viên uẩn thần đan… Lợi dụng các ngươi Thiên Dược cốc, cái gọi là bí mật bất truyền.”

Hoa ——

Trong quảng trường bên ngoài một mảnh xôn xao!

Thiên Dược cốc mọi người, thì là vừa sợ vừa giận.

Hỗn trướng, ngươi muốn làm gì?

Kim Bác Nguyên nở nụ cười khổ, hắn bây giờ cũng cảm thấy, sự tình có chút vượt qua chưởng khống.

Nhìn La Quan sắc mặt, tuyệt không phải là nói đùa… Như coi là thật như thế, nhưng chính là triệt để, đem Thiên Dược cốc da mặt, kéo xuống đến ném trên mặt đất giẫm.

Nương!

Vậy coi như làm lớn chuyện.

Đây mới thực là, không chết không thôi tử thù a!

Tô Mộc nhíu mày, chợt bình tĩnh lại, “Nguyên lai ngươi cùng nữ tử này, vậy mà là đồng mưu, khó trách hôm nay muốn xuất thủ cứu nàng.”

“Không, các ngươi một trước một sau, cố ý bại lộ tự thân, là nghĩ nhân cơ hội này, hỏng ta Thiên Dược cốc danh dự, quả nhiên là dụng tâm hiểm ác!”

Tô Mộc cười lạnh một tiếng, “Người tới, đem bọn hắn 2 cái cầm xuống, cùng nhau áp đi thẩm vấn!”

Hoắc ——

Mọi người giật mình, ám đạo vị này thủ đoạn ác hơn, trực tiếp liền đem 2 người đóng đinh.

Chiêu này, lợi hại!

Kim Bác Nguyên vội vàng nói: “Hiểu lầm, đều là hiểu lầm! !” Hắn ngăn ở trước mặt, “Tiểu tử thúi, còn không tranh thủ thời gian cúi đầu, ngươi thật nghĩ muốn chết a? ?”

Hôm nay thế cục, Thiên Dược cốc nếu không nghĩ, bị người đâm cái này cột sống chế giễu, nhục mạ, cũng chỉ có thể ngang nhiên xuất thủ, đem bất đồng thanh âm trấn áp.

Sự tình đại điều!

Hắn lại như thế nào lợi hại, cũng ngăn không được a.

La Quan cười lạnh, “Tốt một cái Thiên Dược cốc, như thế không muốn thể diện, Ngụy mỗ hôm nay cũng là mở rộng tầm mắt.”

Hắn quay người, lớn tiếng nói: “Lưu công tử ở đâu? Không biết các ngươi thăng hương trong các, còn có tuyển người không?”

Quảng trường bên ngoài, cười to một tiếng vang lên, “Chiêu! Chiêu! !”

Oanh ——

Liền nghe được một tiếng vang trầm, quảng trường nơi hẻo lánh bên trong, mấy tên Thiên Dược cốc tu sĩ, trực tiếp bay rớt ra ngoài.

Lúc trước kia đã rời đi lão Nguyên Anh, che chở Lưu

Toàn Chân nhanh chân mà đến, “Làm càn? Dám đối ta Lưu gia thiếu gia động thủ, các ngươi muốn làm gì? ?”

Tô Mộc sắc mặt tái xanh, đáng chết lão hỗn đản trả đũa, nhưng đối mặt đường đường Nguyên Anh đại lão, hắn chỉ có thể cắn răng nhẫn.

Nhưng Thiên Dược cốc hôm nay, tại thánh đô tổ chức đan sư giải thi đấu, tự nhiên sẽ không không có chút nào ứng đối.

Bá ——

Một thân ảnh, xuất hiện ở giữa không trung, thản nhiên nói: “Phương Thế đạo hữu, lão phu bây giờ là Thiên Dược cốc cung phụng, thụ mệnh duy trì hôm nay giải thi đấu trật tự, còn xin đừng để ta làm khó.”

Vô hình uy áp vẩy xuống, thình lình cũng là 1 tôn Nguyên Anh đại lão.

“Chương Thăng đạo hữu, nhiều năm chưa gặp không nghĩ tới, ngươi lại nhập Thiên Dược cốc.” Phương Thế lão Nguyên Anh mỉm cười, “Bất quá lời này của ngươi lại là nói sai, ta Lưu gia liền cái này một cây dòng độc đinh, gia chủ mệnh ta chăm sóc, tất nhiên là nửa điểm phong hiểm cũng không thể có.”

“Thiên Dược cốc người cản hắn, lão phu há có thể không xuất thủ? Mặt khác, khuyên ngươi tốt nhất xuống tới, nhà ta phu nhân tính tình không tốt, đối cái này con trai độc nhất bảo vệ vô cùng, như cảm thấy ngươi có tâm làm loạn, sẽ rất phiền phức.”

Chương Thăng: …

mmp!

Các ngươi nháo sự, còn có đạo lý rồi?

Vừa ý bên trong mắng thì mắng, nghĩ đến Lưu gia vị kia phu nhân, trong lòng hắn 1 hàn, vội vàng rơi xuống quảng trường.

“Khục… Lão phu vì Thiên Dược cốc cung phụng, tự nhiên sẽ không bởi vì cá nhân nguyên nhân, trêu chọc đến phiền toái không cần thiết.”

Nghe một chút, lời này nhiều ra vẻ đạo mạo.

Quê quán nhóm nhóm da mặt, quả nhiên dày có thể, lấy ra chùi đít đều kéo mông.

—

—

—

—

—

—

—

Chương 332 : Thăng Tiên các khách khanh

Lưu Toàn Chân mặt mũi tràn đầy kinh hỉ, xoa xoa 2 tay, “Ngụy Trang huynh đệ, kể từ hôm nay, ngươi chính là ta Thăng Tiên các khách khanh, ta chính là người một nhà.”

“Ngươi yên tâm, có lão Lưu gia tại, liền không ai có thể động ngươi nửa điểm.”

Gia hỏa này ngược lại là cái diệu nhân, biết La Quan vì sao kéo hắn hạ tràng, liền trực tiếp cho thấy thái độ, cũng đối này vui vẻ chịu đựng.

Về phần đắc tội Thiên Dược cốc…

Người khác sợ, hắn cũng không sợ.

Huống chi, từ Thăng Tiên các đánh ra chiêu bài ngày lên, song phương liền đã đứng tại mặt đối lập.

Tô Mộc sắc mặt tái xanh, trong lòng vừa kinh vừa sợ, La Quan không theo lẽ thường ra bài, lại thêm 1 cái hỗn thế Ma vương Lưu Toàn Chân.

Hắn đột nhiên phát hiện, sự tình có hơi phiền toái.

Suy nghĩ chuyển động, Tô Mộc thở sâu, trầm giọng nói: “Đã Lưu công tử ra mặt, Thiên Dược cốc tự nhiên cho một phần mặt mũi, ngụy trang ngươi có thể đi, nhưng

ngày sau còn dám hồ ngôn loạn ngữ, Thiên Dược cốc tất không dễ tha!”

Lưu Toàn Chân một mặt cười hì hì, “Thật không nghĩ tới a, ta tiểu Lưu lại còn có như thế lớn mặt mũi, để Thiên Dược cốc tiểu thuốc tôn đều có thể mở một mặt lưới.” Hắn dư quang nhìn lướt qua, La Quan hờ hững biểu lộ, càng phát ra trong lòng hiểu rõ, “Nhưng việc này như thế nào, lại không phải Lưu mỗ có thể quyết định, còn phải xem ngụy khách khanh ý tứ.”

La Quan thản nhiên nói: “Phải thả người, liền đem bắc mạ cùng một chỗ bỏ qua, chuyện hôm nay liền dừng ở đây.”

Thiên Dược cốc mọi người, sắc mặt lập tức đại biến.

Muốn làm đúng như đây, chẳng lẽ không phải nói rõ nói cho mọi người, trước đó hết thảy chính là bọn hắn không biết xấu hổ, đi vu oan hãm hại rồi?

Kia Thiên Dược cốc mặt, liền triệt để hết rồi!

Tô Mộc cắn răng, “Ngụy trang, ngươi chớ có được một tấc lại muốn tiến một thước, thật cho là…”

“Họ Tô, ngươi chú ý điểm, đối ta lão Lưu gia khách khanh làm sao nói đâu?” Lưu Toàn Chân cười lạnh một tiếng, mặt mũi tràn đầy bất thiện, “Ngươi Thiên Dược cốc nói cái gì chính là cái đó? Còn không cho người khác cãi lại rồi? Thật đúng là thật lớn uy phong!”

Xoay người lại, liền nở nụ cười, “Ngụy khách khanh,

Ngụy huynh đệ, ngươi như coi là thật muốn cứu nữ tử này, còn cần xuất ra chứng cứ đến, ta lão Lưu gia là giảng đạo lý lương thiện nhà, cũng không giống như bọn hắn Thiên Dược cốc, như thế ỷ thế hiếp người ngang ngược bá đạo."

La Quan gật đầu, "Tự nhiên là có chứng cớ, nhưng lại có người không chịu để ta biểu hiện ra."

"Ai? !"Lưu Toàn Chân cười lạnh một tiếng, "Ngụy huynh đệ cứ việc xuất thủ chính là, ta ngược lại muốn xem xem, tại thánh đô đất này giới, còn có ai có thể khi dễ Lưu gia khách khanh!"

Sách, khí phách này, coi là thật bối cảnh thâm hậu.

Thiên Dược cốc phía sau khách khanh Nguyên Anh, gọi Chương Thăng vị kia, khóe miệng co giật một chút, thầm mắng một tiếng không may.

Nguyên lai tưởng rằng hôm nay, bất quá ứng phó một hai đi cái đi ngang qua sân khấu, nào nghĩ tới lại sẽ gặp phải mấy cái này hỗn trướng sự tình.

Bất quá là từ Thiên Dược cốc, cầm một chút linh đan, hỗ trợ đứng cái tràng tử không có vấn đề, nhưng thật muốn làm thật vậy vẫn là quên đi thôi.

Lão Lưu gia, thật đúng là không được trêu chọc!

Chương Thăng suy nghĩ chuyển động, không để ý tới Tô Mộc xem ra ánh mắt, mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm, bày ra 1 bộ không đếm xỉa đến bộ dáng.

Tô Mộc kém chút tức chết, lão vương bát đản thu hiếu kính thời điểm, một mặt cười ha hả.

Gặp được sự tình, thế mà thật thành con rùa già!

Đáng ghét.

Nhưng đường đường Nguyên Anh đại lão, hắn chỉ có thể cắn răng nhẫn, hôm nay thế cục Lưu gia nói rõ, là muốn đem sự tình triệt để làm lớn chuyện.

Tô Mộc đột nhiên hối hận, không nên làm việc qua gấp, nên đợi đến giải thi đấu kết thúc về sau, lại đối cái này bắc mạ động thủ. Nhưng sự tình đến tận đây, hối hận đã không có, cắn răng, hắn lạnh giọng nói: “Ngụy trang, thả người tuyệt đối không thể, Tô mỗ hỏi ngươi một lần nữa, coi là thật muốn chấp mê bất ngộ? Ta khuyên ngươi vạn sự khi cẩn thận!”

Trong lời nói, đã là uy hiếp tràn đầy.

Không sai, lão Lưu gia là thực lực cường hãn, căn cơ thâm hậu vô song, nghiễm nhiên trở thành thánh đô bên trong, 4 tộc bên ngoài thứ 5 tộc.

Nhưng ngươi chung quy bất quá, là Lưu gia 1 khách khanh, hôm nay thế cục là bị người làm đao mà thôi.

Thật sự cho rằng sau đó, liền có thể như vậy bình yên vô sự?

Ha ha, Thiên Dược cốc trả thù, ngươi phải suy nghĩ cho

kỹ!

Lưu Toàn Chân nhếch nhếch miệng, tiểu Tô người này đủ âm hiểm, hiện tại hắn ngược lại không tốt lại nói tiếp.

Nếu không, chẳng lẽ không phải để ngụy trang coi là, Lưu gia thật sự là muốn lấy hắn làm đao, cái này bất lợi cho ngày sau song phương hợp tác.

Chuyện hôm nay, đoán chừng là muốn tới này là ngừng!

Thiên Dược cốc đã xé rách da mặt, trần trụi uy hiếp, đáng sợ như vậy áp lực, ai có thể tiếp nhận?

Tiểu Lưu có hơi thất vọng, nhưng nghĩ tới một phen khó khăn trắc trở, trước mắt bao người, Thiên Dược cốc đã là rất mất thể diện.

Cũng coi như có thể tiếp nhận.

Nhưng vào lúc này, vô số ánh mắt chú mục dưới, La Quan thản nhiên nói: “Đã không thả người, cũng liền không cần nói nhảm nhiều.”

“Lưu công tử, mời giúp Ngụy mỗ tìm tới một phần, luyện chế uẩn linh đan vật liệu.”

Trâu - bức!

Đây là cùng Thiên Dược cốc, triệt để chơi lên.

Không nói những cái khác, liền phần này đảm phách, là làm thật lợi hại.

Trong quảng trường bên ngoài, lúc này vô số người trợn to con mắt, 1 bộ chấn kinh bộ dáng.

Ngược lại là Thiên Dược cốc mọi người, từng cái nghiến răng nghiến lợi, hận không thể đem La Quan thiên đao vạn quả.

Lưu Toàn Chân cười to, “Tốt, Ngụy huynh đệ khí phách như thế, Lưu mỗ tự nhiên phụng bồi.” Hắn ánh mắt quét qua, “Ta tiểu Lưu hôm nay liền ở đây công khai tỏ thái độ, ngụy tá điền khanh ngày sau thụ lão Lưu gia che chở, ai dám động đến hắn nửa điểm, Lưu gia tất không dễ tha!”

Hoắc ——

Đây là sự thực, không sợ phiền phức tình làm lớn chuyện!

“Tiểu thuốc tôn, cầm một phần linh tài tới đi, ngươi sẽ không phải không dám a?”

Tô Mộc sắc mặt, thì âm trầm giống như là muốn nhỏ xuống nước đến, “Cho hắn mang tới.”

Hắn đôi mắt tĩnh mịch, nhìn chằm chằm La Quan.

Thiên Dược cốc tu sĩ vội vàng qua lại, liền đem một phần tài liệu luyện đan mang tới, Lưu Toàn Chân không yên lòng, cẩn thận tiến lên từng loại kiểm nghiệm.

Cái này nói rõ không tín nhiệm tỏ thái độ, để Thiên Dược

cốc mọi người, sắc mặt càng phát ra khó coi.

Một bên kiểm tra, Lưu Toàn Chân nhỏ giọng nói: “Ngụy huynh đệ, ngươi coi là thật có nắm chắc?” Cũng đừng là phô trương thanh thế, cuối cùng làm một chỗ gà mao, thế thì không bằng thấy tốt thì lấy.

La Quan thần sắc bình tĩnh, “Yên tâm.”

Thu hồi luyện đan linh tài, hắn đi hướng thạch ốc.

Tô Mộc cười lạnh, “Chờ một chút! Ngụy trang, ngươi đã muốn cho người làm chứng, vậy liền ở bên ngoài luyện chế đan dược, mọi người cùng nhau thấy rõ ràng.”

La Quan quay đầu, một mặt nhìn trí - chướng bộ dáng, “Liền ngươi, còn Thiên Dược cốc tiểu thuốc tôn? Biết hay không cái gì gọi là bí pháp? ? Trước đó ngươi còn nói, đây là ngươi Thiên Dược cốc bí mật bất truyền, bây giờ liền muốn ta công khai biểu hiện ra rồi? ? Ha ha, quả thực rắm chó không kêu!”

Huyền Quy xuất thủ luyện đan, hắn chính là cái quần chúng, tuy nói đan dược không có vấn đề, nhưng vạn chúng nhìn trừng trừng dưới, lỡ như lộ ra đầu mối, đó mới là lớn - phiền phức.

“Ha ha ha! Nhà ta khách khanh nói không sai, lỡ như có người mang ý xấu, cố ý quấy rối phá hư quá trình luyện đan đâu?” Lưu Toàn Chân cười to vài tiếng, “Phương tiên sinh, phiền phức ngài đi bên cạnh hộ pháp, chớ có để người làm hỏng đi.”

“Đương nhiên, ta không phải không tín nhiệm ai, mà là thế đạo này a, các loại yêu ma quỷ quái đều có, nhìn xem là ra dáng, ai biết tâm can đều là tối đen.”

Chỉ cây dâu mà mắng cây hòe!

Nhìn xem Tô Mộc cầm đầu, một đám Thiên Dược cốc tu sĩ xanh xám sắc mặt, mọi người âm thầm cảm khái đồng thời, cũng sinh ra mấy điểm không hiểu.

Tiểu Lưu dám như thế náo, là có gia thế bối cảnh chống đỡ, Thiên Dược cốc lại phẫn hận cũng không dám đối với hắn như thế nào.

Nhưng ngụy trang đâu? ?

Liền vì cứu nữ nhân, về phần náo thành dạng này? !

Hắn liền thật không sợ chết? ?

Tuy nói tiểu Lưu - vừa rồi biểu thái, nhưng muốn thật sự cho rằng cái này liền có thể hù sợ Thiên Dược cốc, không khỏi quá xem thường cái này 12 ngày trong môn, địa vị cao nhất 1 cái.

Mà lại, ngụy trang thật nhận biết cái này bắc mạ?

Đừng đem tất cả khi đồ đần, ngụy trang xuất thủ về sau nữ nhân này phản ứng, tất cả mọi người xem ở mắt bên trong, kia chấn kinh kinh ngạc bộ dáng, nửa điểm không giả được.

Nhưng nếu không biết…

Cũng chỉ là vì sắc đẹp… Ách, tuy nói nữ tử này, đích xác sinh tuyệt mỹ, dáng người càng là bá đạo đến cực điểm.

Nhưng cũng không đến nỗi, cứ như vậy sắc mê tâm khiếu a? !

Việc này lộ ra cổ quái!

Hắc hắc…

Nghĩ nhiều như vậy làm gì, tiếp tục xem tiếp chính là, lại nhìn cái này ngụy trang phải chăng có thể xuất ra chứng cứ.

Nếu không thể, sự tình tất không thể bỏ qua.

Như thật xuất ra chứng cứ đến, kia mới thật sự là phá thiên đại sự.

—

—

—

—

—

—

—

Chương 333 : Thiên Dược cốc uy danh quét rác

Mắt thấy thạch ốc quan bế, Lưu Toàn Chân một mặt cười lạnh, nói rõ là muốn gây chuyện, Thiên Dược cốc người ngồi không yên.

Nhà mình tình huống chung quy là rõ ràng, hôm nay việc này có thể nói tính sai.

Như lỡ như bị người cầm tới chứng cứ, vậy nhưng kết thúc như thế nào? Thiên Dược cốc danh dự, uy tín, sợ đem 1 ngày hủy hết!

Hậu quả kia, liền chỉ là suy nghĩ một chút, liền làm bọn hắn tê cả da đầu.

“Tô Mộc sư điệt, phải làm sao mới ổn đây?” 1 vị Kim Đan cao giai nhỏ giọng mở miệng, đáy mắt có chút ít oán hận.

Tiểu tử ngươi ngày thường bên trong, là cái khôn khéo thiện tính toán, sao hôm nay liền xảy ra bất trắc?

Còn một chút, liền chọc ra phiền toái lớn như vậy!

Xung quanh một đám Thiên Dược cốc tu sĩ, sắc mặt cũng cực kỳ khó coi.

Tô Mộc đảo qua một chút, không khó đoán được mọi người tâm tư, thản nhiên nói: “Chính là hắn thật luyện ra

đan dược đến, lại như thế nào?”

Mọi người khẽ giật mình.

Hắn lạnh giọng nói: “Ta đã sớm nói, ngụy trang người này cùng bắc mạ là đồng bọn, cố ý tính toán ta Thiên Dược cốc. Đã là đồng bọn, hắn học trộm Thiên Dược cốc bí mật bất truyền, cũng là bình thường sự tình.”

Cái này 1 cái mũ chụp xuống đi, còn muốn làm chứng?

Hừ hừ, quả thực là nằm mơ!

Thiên Dược cốc trước mắt mọi người sáng lên, tuy nói cử động lần này có chơi xấu chi ngại, nhưng chỉ cần bọn hắn cắn chết, ai còn có thể như thế nào?

Đợi qua hôm nay, sự tình ảnh hưởng cũng liền nhạt.

Chí ít, Thiên Dược cốc sẽ không bởi vậy, rơi vào danh dự tổn hao nhiều.

Quảng trường bên ngoài nghị luận ầm ĩ, nói tới không ngoài là, cái này ngụy trang thực tế không khôn ngoan.

“Thiên Dược cốc gì các vùng vị, thực lực, triệt để làm mất lòng, thực là di hoạ vô tận!”

“Lưu gia có thể bảo vệ người này nhất thời, lại không bảo vệ được hắn một thế, ngày sau tất khó được kết thúc yên lành.”

“Tại hạ bây giờ cũng nghĩ không thông, cái này ngụy

trang đến cùng phạm cái gì động kinh? Liền vì nữ nhân, liền đem tự thân đặt tình cảnh như thế, coi là thật không đáng giá!”

Mộ Thanh Kết cau mày, mặt mày bộc lộ ngưng trọng.

Nàng cũng không lo lắng đại nhân, mà là đối Nam Ly sinh ra, một tia lòng đề phòng.

Nữ nhân này, là ta đại địch!

Luận mỹ mạo, dáng người các loại, nàng đối với mình từ trước đến nay rất tự tin, nhưng đối mặt Nam Ly lúc, cũng không dám nói có thể siêu nàng nửa điểm.

Đại nhân nói, cùng nàng có chút nguồn gốc…

Mộ Thanh Kết cắn môi, nữ nhân này sẽ không phải, là đại nhân thân mật a? Nếu không làm sao đến mức vì nàng, náo như thế lớn một trận phong ba.

Rất nhanh, nửa canh giờ trôi qua.

Cửa đá mở ra, La Quan cất bước mà ra, trong tay cầm một phương ngọc bình.

“Kim tiền bối, cùng hôm nay trọng tài chư vị, còn xin đến đây cộng đồng giám định.”

Kim Bác Nguyên cái thứ 1 tiến lên, từ trong tay hắn cầm tới uẩn linh đan, chỉ nhìn thêm vài lần, liền nhịn không được trừng to mắt, mặt lộ vẻ chấn động.

Thở ra một hơi, hắn liếc mắt nhìn chằm chằm La Quan, xoay người nói: "… Chư vị cũng đều xem một chút đi."

2 bình uẩn linh đan, bị đặt chung một chỗ.

Mấy vị đan đạo đại lão nhao nhao tiến lên, đối cái này cái gọi là bí mật bất truyền, bọn hắn cũng đều hiếu kì cực.

Trước đó giám định đan dược lúc, bởi vì nhiều người thời gian eo hẹp, ngược lại là không có nhìn kỹ thành đan chi pháp.

Bây giờ nhìn kỹ phía dưới, lập tức mặt lộ vẻ sợ hãi thán phục, nhưng khi hắn nhóm lại nhìn qua, La Quan sau luyện chế một bình uẩn linh đan về sau, sắc mặt liền trở nên phức tạp.

Thật bị hắn luyện ra!

Tô Mộc sắc mặt khó coi, ám đạo hẳn là hôm nay, quả nhiên là một trận nhằm vào Thiên Dược cốc âm mưu? Nếu không sao lại trùng hợp như vậy!

1 cái bắc mạ, biết cái này cửa thành đan pháp cũng liền thôi, không ngờ đụng tới 1 cái ngụy trang, đem sự tình huyên náo không thể vãn hồi.

Quả thực cách hắn - mẹ lớn phổ!

Thở sâu, hắn cười lạnh, "Xem ra, quả thật như Tô mỗ trước đó lời nói, vì đả kích Thiên Dược cốc danh dự, chư vị coi là thật phí hết tâm tư, vải thật lớn 1 cái ván!"

Đang khi nói chuyện, hắn ánh mắt quét về phía Lưu Toàn Chân, chỉ không cần nói cũng biết.

Mọi người trầm mặc.

Bởi vì, cái này đích xác là có khả năng.

Lưu gia dựng lên Thăng Tiên các chiêu bài, mũi kiếm chỉ đã là sáng tỏ, lại thêm hôm nay Lưu Toàn Chân một phen hành động…

Bôi đen, đả kích Thiên Dược cốc, phù hợp Lưu gia lợi ích!

Mà lại, Lưu gia tuyệt đối có thực lực, cũng dám can đảm làm ra loại sự tình này.

Nhưng nghe tới Tô Mộc lời nói, một đám đan đạo đại lão sắc mặt, ngược lại trở nên càng thêm cổ quái.

“Khục!” Đã hơn 800 tuổi, đức cao vọng trọng tiên sinh Khương Nham, nhìn hắn một cái, “Tô Mộc tiểu hữu trước tạm nhìn một chút, 2 phần uẩn linh đan ở giữa khác biệt đi.”

Tô Mộc trong lòng trầm xuống, đem 2 phần đan dược nắm bắt tới tay, cẩn thận quan sát về sau sắc mặt hắn đại biến, thất thanh nói: “Không có khả năng!”

2 phần uẩn linh đan thành đan chi pháp đích xác giống nhau, nhưng La Quan tại chỗ rất nhỏ điều chỉnh, lại tinh diệu không biết bao nhiêu.

Có thể nói, là tại nguyên bản thành đan pháp bên trên, lại sửa cũ thành mới, đem nó lại đẩy cao tầng 1.

Đừng xem nhẹ tầng này chi kém…

Đều là đan đạo cao thủ, nhiều năm cùng linh tài, đan lô liên hệ nhân vật, sao lại không biết lợi hại trong đó?

Thành đan chi pháp đều là tiền bối không ngừng nếm thử, vô số lần tìm tòi bên trong, lại hoặc là đánh bậy đánh bạ phía dưới, mới cuối cùng hình thành một bộ hoàn chỉnh hệ thống.

Có thể nói rút dây động rừng!

Sửa đổi?

Ngươi động một chỗ thử một chút, nhẹ thì đan phẩm giảm xuống, nặng thì luyện chế thất bại!

Chỉ này một điểm, liền phá Thiên Dược cốc bí mật bất truyền thuyết pháp…

Hừ hừ!

Nhà ngươi tự sáng tạo bí mật bất truyền, người ta đều đã chơi ra tốn, quả thực buồn cười.

Tô Mộc một gương mặt, trở nên trắng bệch trong nháy mắt.

Xung quanh đan đạo đại lão, cũng trầm mặc không nói,

không khí ngột ngạt đến cực điểm.

Ra đại sự!

Phá thiên đại sự…

Chuyện hôm nay, Thiên Dược cốc tuyệt sẽ không thừa nhận, dù là chứng cứ vô cùng xác thực, nếu không liền sẽ bị người đóng đinh tại sỉ nhục trụ bên trên.

Uy danh quét rác, biến thành trò cười!

Không nhận, vậy cũng chỉ có thể giết người.

Cần phải giết chết ngụy trang, liền nhất định phải cùng Lưu gia làm qua một trận, liên lụy chi lớn hậu quả sự nghiêm trọng, ai cũng không thể nào đoán trước.

Một trận đan sư giải thi đấu, cuối cùng lại diễn biến đến nước này, thực tế ra ngoài ý định.

Nếu sớm biết được, chính là Thiên Dược cốc mở ra gấp 10 lần bảng giá, bọn hắn cũng sẽ không đến, lội như thế một bãi ăn người vũng nước đục!

Đúng lúc này, Kim Bác Nguyên đột nhiên mở miệng, “Khục! ! Chư vị, có lẽ bản thân cái này, chính là một cái hiểu lầm…”

Hắn đón mọi người ánh mắt, vẻ mặt thành thật, “Ngụy trang cũng nói, hắn môn này thành đan pháp, là tại một chỗ trong di tích đoạt được, hoặc là Thiên Dược cốc sáng tạo chi pháp, thời cổ cũng sớm đã tồn tại, chỉ bất

quá bởi vì một ít nguyên nhân, chưa thể truyền thừa xuống.”

Còn có thể dạng này! ? !

Một đám đan đạo đại lão, dùng đầu ngón chân nghĩ cũng biết, lão Kim là tại nói hươu nói vượn.

Nhưng cái này có trọng yếu không?

Có thể miễn đi một cọc đại họa, từ hung hiểm vòng xoáy bên trong thoát thân, đây mới là mấu chốt a!

“Không sai, thật có loại khả năng này!” 800 tuổi cao tuổi, đức cao vọng trọng tiên sinh Khương Nham, vẻ mặt thành thật gật đầu.

“Là, nhất định là như thế!”

“Thiên Dược cốc gì cùng tồn tại, sao lại đi việc ngầm vu hãm sự tình, bên này có giải thích.”

“Này! ! Nguyên là một trận hiểu lầm, nói ra chính là.”

Các đại lão da mặt, quả nhiên là có thể tùy thời bóc đến chùi đít.

Lưu Toàn Chân cười lạnh một tiếng, đang muốn nói cái gì, bị Phương Thế lão Nguyên Anh kéo 1 đem, thấp giọng nói: “Thiếu gia, hăng quá hoá dở a.”

Hôm nay, rơi vừa rơi xuống Thiên Dược cốc mặt mũi còn có thể, thật muốn đem nó đẩy vào tuyệt cảnh, sự

tình liền đại điều.

Thiên Dược cốc phản phệ, Lưu gia mặc dù không sợ, nhưng bây giờ vẫn chưa tới thời điểm… Như ép Thiên Dược cốc, triệt để đảo hướng thánh đô nào đó 1 đại tộc, chẳng lẽ không phải cho người khác làm áo cưới.

Lưu Toàn Chân nghĩ nghĩ, ngẩng đầu lên nói: “Khục! Ngụy huynh đệ, ngươi nhìn hôm nay việc này…”

La Quan rất rõ ràng, hắn bây giờ có thể đem Thiên Dược cốc bức đến 1 bước này, là mượn Lưu gia uy thế.

Huống hồ hắn cũng không hi vọng, sự tình nháo đến không cách nào thu thập, đôi này hắn kế hoạch tiếp theo, không có nửa điểm chỗ tốt.

“Đã là hiểu lầm, Thiên Dược cốc có thể thả người đi? ?”

Tô Mộc một ngụm tốt răng, bây giờ cơ hồ cắn nát, nhưng thế cục so người mạnh, “Thả người!”

Hắn biết, mệnh lệnh này một chút, cứ việc sự tình mặt ngoài tròn quá khứ, nhưng ai đều không phải đồ đần.

Thiên Dược cốc mất mặt ném lớn!

Tổ chức đan sư giải thi đấu, mời ra ép tông môn bảo khố bán long nội đan, vốn là vì hiển lộ rõ ràng Thiên Dược cốc uy danh, lấy ứng đối Lưu gia cử động.

Nhưng sự tình không có hoàn thành, ngược lại dời lên tảng đá nện chân của mình, dù là lấy thân phận của hắn,

cũng tất nhiên sẽ bị truy cứu trách nhiệm.

Vừa nghĩ đến đây, Tô Mộc nhìn La Quan ánh mắt, quả thực liền muốn ăn người!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 334 : 12 loại long chúc yêu thú tinh huyết

Nam Ly cho tới bây giờ đầu óc đều là mộng.

Ngụy trang vì sao cứu nàng?

Có chút nguồn gốc… Liền chỉ là bởi vì có chút nguồn gốc, liền náo ra như thế một trận phong ba, cùng Thiên Dược cốc kết xuống tử thù? !

Huống chi, Nam Ly căn bản cũng không biết, cái gọi là nguồn gốc là cái gì, nội tâm tất nhiên là thấp thỏm.

“Đa tạ ngụy trang… Đại nhân xuất thủ cứu giúp.”

Nàng cung kính hành lễ, dung mạo vô song.

Lưu Toàn Chân nháy mắt ra hiệu, cười hơi hèn mọn, “Ngụy huynh đệ, hôm nay vì hồng nhan giận dữ, coi là thật long trời lở đất! Ngày sau, cái này Nam cảnh bên trong, nên có ngươi một phần thanh danh.”

“Hắc hắc, đã sự tình đã kết thúc, ta liền đi đi thôi.”

Thiên Dược cốc một đám người, ánh mắt phẫn hận như dao nhỏ, hắn mặc dù không sợ, nhưng cũng có chút cách ứng.

Bất quá bây giờ một bạt tai này đánh tới, thật là thoải mái một nhóm!

“Ngươi không cần sợ hãi, Ngụy mỗ hôm nay cứu ngươi, tự có một phen nguyên do… Ân, trước tạm đến bên cạnh chờ xem.” Bây giờ không phải giải thích thời điểm, La Quan trấn an một hai, liền xoay đầu lại, “Lưu công tử…”

“Ai ai!” Tiểu Lưu trừng mắt, một mặt bất mãn, “Ta đều là người một nhà, cũng coi như chung qua hoạn nạn, cũng không thể khách khí như vậy nữa.”

“Gọi ta huynh đệ! Bắt đầu từ hôm nay, ngươi chính là ta Lưu Toàn Chân huynh đệ, trừ phi ngươi ngụy trang không nhìn trúng ta tiểu Lưu.”

La Quan: …

Cái thằng này, quả thật là cái nhận thân nghiện.

Ban đầu là dạng này, hôm nay vẫn là như vậy.

Bất quá, cũng được!

Trái phải từ Long Môn sơn bắt đầu, mãi cho đến hôm nay, đều là chiếm hắn tiện nghi.

“Lưu huynh, đã tra ra việc này là cái hiểu lầm, kia Ngụy mỗ trước đó 2 quan thành tích, liền không cần lại hủy bỏ đi?”

Tiếu dung mặt mũi tràn đầy Lưu Toàn Chân, khóe miệng co quắp dưới, ám đạo Ngụy huynh đệ quả nhiên là ngoan nhân!

Đều tả hữu khai cung, đánh Thiên Dược cốc da mặt đen nhánh, liền kém đè xuống đất ma sát, thế mà còn muốn "Thừa thắng xông lên" .

Một đám đan đạo đại lão, cũng thay đổi sắc mặt.

Thực tế là, bị La Quan cho giày vò sợ, sợ lại xuất hiện vượt qua chưởng khống cục diện.

Mẹ -, hạ tràng Thiên Dược cốc lại tổ chức cùng loại sự tình, kiên quyết không thể lại tham gia náo nhiệt.

Cho bao nhiêu chỗ tốt cũng không tới, tâm quá mệt mỏi!

Kim Bác Nguyên ho nhẹ, "Đồ đệ a, tục ngữ nói làm việc lưu một tuyến, ngày sau tốt gặp mặt… Hôm nay không ngại đi trước một bước."

La Quan nghĩ nghĩ, "Tiền bối, Ngụy mỗ lưu không lưu cái này một tuyến, còn có khác nhau sao?"

Kim Bác Nguyên cười khổ.

Tự nhiên… Là không có gì khác biệt!

Hôm nay, La Quan đem Thiên Dược cốc đắc tội hung ác, nói câu mất hết thể diện, kia là nửa điểm cũng bất quá điểm.

Sợ là hiện tại, Tô Mộc cùng Thiên Dược cốc tu sĩ, đã nghĩ đến, làm sao tìm được cơ hội chơi chết hắn.

“Khục! Ngụy huynh đệ, ngươi đối Thiên Dược cốc bán long nội đan có hứng thú?” Lưu Toàn Chân nhỏ giọng nói: “Ta hiện tại đi, hôm nay coi như viên mãn, như kế tiếp theo tham gia giải thi đấu, lỡ như thua… Đương nhiên, ta không phải đối Ngụy huynh đệ ngươi không có lòng tin, thực tế Tô Mộc kia tiểu tử là cái lợi hại, tiểu thuốc tôn chi tên tuyệt không phải giả.”

La Quan nói: “Lưu huynh yên tâm, ta tự có phân tấc.”

Phải, vậy liền không có gì để nói nhiều.

Đã cho Thiên Dược cốc trên trán, hung hăng chặt một đao, lại chặt một đao cũng giống như vậy kết quả.

Nếu thật có thể đem viên này, Thiên Dược cốc áp đáy hòm bảo bối bán long nội đan lấy đi…

Lưu Toàn Chân ánh mắt sáng lên, lớn tiếng nói: “Tô Mộc, nếu là ngươi Thiên Dược cốc sai, cũng không thể liên lụy ta thăng hương các khách khanh, không thể kế tiếp theo dự thi a?”

Hắn nhếch nhếch miệng, “Hay là nói, ngươi Thiên Dược cốc sợ, không dám để cho ta Ngụy huynh đệ kế tiếp theo dự thi? ! Như coi là thật như thế, ngươi không cần nói nhiều, chỉ cần gật đầu là được, chúng ta bây giờ liền đi.”

Thật sao!

Ngươi đều như vậy nói, Tô Mộc muốn thật gật đầu, có còn muốn hay không tại Thiên Dược cốc kế tiếp theo

hỗn?

Hắn cắn răng, lạnh giọng nói: “Có thể!”

Kế tiếp theo tranh tài?

Muốn đoạt bán long nội đan?

Tô Mộc kinh sợ chi hơn, lại cười lạnh liên tục.

Quả nhiên là si tâm vọng tưởng!

Thật sự cho rằng hôm nay đan sư giải thi đấu bên trên, liền có thể muốn làm gì thì làm rồi?

Có hắn tại, đủ trấn áp cái này ngụy trang, để cho hắn chân chính biết được, cái gì là nhân ngoại hữu nhân thiên ngoại hữu thiên!

Khi ta tiểu thuốc tôn, là ăn chay sao?

Một phen phân tranh rối loạn về sau, đan sư giải thi đấu kế tiếp theo!

“Cái gì? Kia ngụy trang thế mà còn muốn dự thi!”

“Đây là một bạt tai không đủ, còn muốn lại đánh một bạt tai? ?”

“Này! ! Hôm nay tiểu thuốc tôn đều đã hiện thân, tất nhiên sẽ tự mình đăng tràng, lấy bảo đảm bán long nội đan bình yên vô sự.”

“Cái này ngụy trang, không khỏi quá mức tự đại, lại dám cùng Thiên Dược cốc tiểu thuốc tôn cùng đài thi đấu!”

Trong quảng trường bên ngoài nghị luận ầm ĩ.

Cũng không phải là bọn hắn võ đoán, thực tế tiểu thuốc tôn lợi hại, đã sớm thanh danh lan xa.

Nghe đồn, hắn ngay cả tiên cảnh 4 phẩm đan đều từng luyện chế thành công, là Thiên Dược cốc trẻ tuổi thay mặt đan đạo người thứ 1.

Như thế thiên kiêu tồn tại, ai dám bất kính? !

Cũng có người tự cho là thông minh, “Hắc hắc, đây có lẽ là Lưu gia cố ý hành động, dù sao hôm nay cục diện này, ngụy trang mỗi trên đài chờ lâu 1 hơi, Thiên Dược cốc liền càng mất mặt 2 điểm.”

“Đúng là như thế, nhìn Thiên Dược cốc mọi người sắc mặt, liền biết giờ phút này trong lòng phẫn hận… Nhưng cái này ngụy trang, coi là thật không rõ ràng tự thân tình cảnh? Hay là nói, muốn thông qua việc này, tiến một bước lấy lòng Lưu gia, lấy bảo đảm tự thân an nguy.”

“Bảo đảm cái rắm! Ta dám đánh cược, ngụy trang người này tuyệt khó sống qua 1 tháng! ! Thiên Dược cốc có thể đứng ngạo nghễ Nam cảnh, tại 4 tộc trước mặt đều có thể diện, thủ đoạn là ngươi ta có thể nghĩ?”

Thiên Dược cốc tu sĩ sắc mặt âm trầm, tuyên bố giải thi đấu quy tắc, “Cửa thứ 3, sẽ có 3 tên Thiên Dược cốc đệ tử, cùng nhau tham gia trận đấu.”

“Cái này liên quan, tất cả dự thi đan sư, cần tại trong vòng ba canh giờ, cạn kiệt tự thân thủ đoạn mạnh nhất, luyện chế ra một lò đan dược.”

“Cũng lấy thành đan phẩm chất, xác định cuối cùng xếp hạng! !”

Không có gì bất ngờ xảy ra, Tô Mộc là 3 tên dự thi Thiên Dược cốc tu sĩ 1 trong, ánh mắt băng lãnh nhìn lướt qua La Quan, liền quay người rời đi.

Cùng cửa thứ 2 giống nhau, phổ thông linh tài Thiên Dược cốc phụ trách cung cấp, nhưng quá mức vật trân quý, liền cần giá thị trường mua hoặc tự hành chuẩn bị.

Lưu Toàn Chân nói: “Ngụy huynh đệ yên tâm, bất luận ngươi cần gì, ta thăng hương các đều sẽ vì ngươi chuẩn bị, cứ mở miệng chính là.”

Tốt một cái tài đại khí thô.

La Quan nháy mắt mấy cái, “Vậy liền mời Lưu huynh đệ, thay ta chuẩn bị chín loại Kim Đan viên mãn cảnh long chúc yêu thú tinh huyết, không biết được hay không?”

Lưu Toàn Chân có chút đau răng.

Kim Đan viên mãn yêu thú tinh huyết không tính là cái gì, thăng hương các khố phòng bên trong liền có, chính là thu thập không đủ chín loại, Lưu gia cũng có thể bù đắp.

Mấu chốt là “Long chúc” 2 chữ, vậy liền phiền phức.

Nhưng khoác lác đã nói ra, La Quan cũng mở miệng đòi hỏi, lại nói nếu như không có… Chậc chậc, cái này thật là là gãy mặt mũi.

Ngay tại tiểu Lưu cái trán, có chút đổ mồ hôi thời điểm, một thân ảnh từ trên trời giáng xuống.

“Thiếu gia, phu nhân nói ngài chuyện hôm nay, làm tốt lắm, để cho ta tới cho ngài nói tiếng, ta Lưu gia người nói ra, tất nhiên là không bớt trừ.”

Nói, lật tay lấy ra một chiếc bình ngọc, “Bình ngọc này nội bộ, tự có 12 chỗ không gian trữ vật, đều có một phần long chúc yêu thú tinh huyết, nguyên là có 1 khách hàng lớn, tốn giá cao đặt trước, hôm nay liền trước giao cho ngụy trang tiểu hữu, chỉ mong tiểu hữu theo gió vượt sóng, lại lấy giai tích!”

Lại 1 cái Nguyên Anh.

Cái này lão Lưu gia, đến cùng bao sâu nội tình? !

—

—

—

—

—

Chương 335 : Vạn Long Thăng Huyết đan

Lưu Toàn Chân khuôn mặt vui vẻ, “Từ thúc, ngài khi nào trở về?”

Từ Nguyên Anh cười cười, “Mới từ trên biển trở về không lâu, phu nhân sợ có hạng giá áo túi cơm, đối công tử ngài bất lợi, liền để ta chạy tới nhìn một cái.”

Hắn hơi dừng một chút, “Thiếu gia bây giờ càng phát ra dài tiến vào, Thiên Dược cốc đều có thể hất tung ở mặt đất, lão gia biết tất nhiên vui vẻ.”

Đang khi nói chuyện, Từ Nguyên Anh ánh mắt, một mực tại La Quan trên thân dò xét.

Chín loại Kim Đan viên mãn long chúc yêu thú tinh huyết…

Tiểu tử này, sẽ không là nhân cơ hội này, đánh lão Lưu gia gió thu a?

Liệu đến, hắn cũng không có lá gan này!

Dù sao bây giờ thế cục dưới, tiểu bối này ôm chặt Lưu gia đùi, mới có hi vọng sống sót.

“Cha ta… Ha ha, cái kia… Hay là sau này hãy nói đi.” Tiểu Lưu rụt cổ một cái, trên mặt lộ ra một tia không được tự nhiên, xoay người nói: “Ngụy huynh đệ, những

này long chúc yêu thú tinh huyết, liền đều là ngươi, vô luận cái này liên quan thắng bại hay không, ngươi đã là ta Thăng Tiên các khách khanh, Lưu gia trước đó hứa hẹn ngươi cũng đều sẽ làm được."

Biểu hiện này, để Phương Thế, Từ Nguyên Anh 2 cái Nguyên Anh, trong mắt nhiều mấy điểm vui mừng.

Thiếu gia làm việc có khi hơi có vẻ hoang đường, nhưng tại mấu chốt lúc, hay là rất đáng tin.

La Quan không nghĩ tới, chỉ là thuận miệng nói một câu, lại thật có thể cầm tới.

Tại 2 vị Nguyên Anh nhìn chăm chú, hắn mặt ngoài bất động thanh sắc, "Lão sư, dùng yêu thú tinh huyết luyện đan, ngài khẳng định có thể a?"

Huyền Quy cười lạnh, "Tiểu tử thúi, trước đó không cùng ta thương lượng, hiện tại chết lặng đi? Hừ hừ!"

La Quan ngầm cười khổ.

Hắn phát thệ, thật chính là thuận miệng nói, dù sao có tiện nghi không chiếm vương bát đản…

Hiện tại, liền có chút đâm lao phải theo lao.

Ngươi muốn chín loại long chúc yêu thú tinh huyết, Lưu gia trực tiếp cho 12 loại, nhưng nếu như cuối cùng luyện chế ra đến linh đan, cùng tinh huyết không có nửa điểm quan hệ.

Tê, cái này không nói rõ, là tại thừa cơ gõ người đòn trúc.

Còn có thể hay không vui sướng chơi đùa rồi?

“Khục! Đệ tử không phải là gấp, giúp Thập Tứ Mục đột phá sao? Lại nói, lão sư ngài học cứu thiên nhân, đan đạo thủ đoạn thông thiên triệt địa, đệ tử đối với ngài có 12 điểm lòng tin, mới dám tự tiện quyết định a… Cái này, lão sư tự mình xuất thủ, chỉ là tinh huyết thành đan sự tình, hẳn là dễ như trở bàn tay!”

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy một mặt hưởng thụ, 2 con trảo trảo vung vẩy, “Tính ngươi tiểu tử còn có chút ánh mắt, long chúc yêu thú tinh huyết Kết Đan, dính đến long huyết tan tôi vấn đề, bình thường đan sư có thể sử dụng một hai loại coi như lợi hại… Chín loại, uổng cho ngươi tiểu tử dám nói!”

La Quan vui mừng, “Ta liền biết, lão sư hẳn là có thể.” Tiếp nhận ngọc bình, hắn đối Lưu Toàn Chân mấy người gật gật đầu, “Mời chư vị hơi chờ.”

Quay người đi hướng trên quảng trường thạch ốc.

Giờ phút này vô số ánh mắt, đều hội tụ ở trên người hắn.

“Chín loại long chúc yêu thú tinh huyết? !” Có đã đào thải Luyện Đan sư trừng mắt, “Không có khả năng! Riêng là khác biệt huyết mạch ở giữa phản phệ, liền có thể khiến luyện chế thất bại, tuyệt không Kết Đan khả năng.”

“Không sai, chính là 4 phẩm đan sư xuất thủ, cũng tuyệt khó mà chín loại long chúc yêu thú tinh huyết thành đan, ngụy trang hẳn là phô trương thanh thế! !”

“Có thể dùng đến một hai loại, liền xem như bất phàm.”

Mà Thiên Dược cốc một phương, cũng nhận được tin tức.

Đang chuẩn bị luyện đan linh tài Tô Mộc, biết được sau cười lạnh một tiếng, “Không cần để ý, cái này ngụy trang tuyệt đối không thể dùng cái này thành đan.”

Chín loại long chúc yêu thú tinh huyết…

Buồn cười! !

Như vậy đan đạo thủ đoạn, chính là lão sư của hắn, Thiên Dược cốc đan đạo người thứ 1, tiên cảnh 5 phẩm đan sư đều làm không được.

Chu Viên Thông chau mày, trầm mặt không nói một lời.

Trước đó hắn liền đối với trong cốc quyết định bất mãn, cho nên công bố thân thể khó chịu, không còn lộ diện.

Bây giờ, càng là không mặt mũi ra ngoài…

Nhưng hắn chung quy là Thiên Dược cốc thuốc tôn chi 1, lúc này hít một hơi, trầm giọng nói: “Ngụy trang người này thâm bất khả trắc, Tô Mộc ngươi khi cẩn thận chút.”

“Sư thúc yên tâm, lần này ta đem luyện chế 1 viên 4

phẩm Dưỡng Hồn đan, tất có thể lực áp người này!”

Cảnh giới đến Nguyên Anh về sau, tu sĩ hồn phách mạnh yếu, chính là tu hành mấu chốt.

Dưỡng thần đan có thể tăng lên hồn phách cường độ, tại 4 phẩm trong nội đan đều xem như bên trên các loại, độ khó luyện chế không thấp.

Chính vì vậy, Tô Mộc tài tín tâm mười phần!

“Dưỡng thần đan…” Chu Viên Thông ánh mắt ngưng lại, “Ngươi đã đột phá rồi?”

Tô Mộc gật đầu, lộ ra một tia ngạo nghễ, “Rời cốc trước đó, đệ tử may mắn đột phá 4 phẩm.” Lấy tuổi tác của hắn, có thể có thành tựu này, đích xác đủ để tự ngạo.

Chu Viên Thông thầm than một tiếng, hắn dù không thích Tô Mộc hành vi, nhưng cũng không thể không thừa nhận, kẻ này đích thật là hiếm thấy trên đời đan đạo thiên tài.

Ngày sau thành tựu, càng là khó có thể tưởng tượng!

“Như thế cũng tốt, lúc trước sự tình đã phát sinh, liền không nói thêm lời, nhưng hôm nay đan sư giải thi đấu bên trong, tuyệt không thể tái xuất ngoài ý muốn.”

“Ngươi nhất định phải thắng được tranh tài, lực áp Lưu gia một đầu, mới có thể vì ta Thiên Dược cốc, vãn hồi một tia mặt mũi.”

Tô Mộc cười lạnh, “Sư thúc yên tâm chính là, Dưỡng Hồn đan mới ra, kia ngụy trang dù có mấy chia tay đoạn, lại như thế nào cùng ta so sánh! !”

Quay người bước nhanh mà rời đi.

Nhìn xem hắn bóng lưng, Chu Viên Thông cười khổ, “Hi vọng hết thảy thuận lợi đi…” Cũng không biết vì sao, nghĩ đến ngụy trang một mặt bộ dáng bình tĩnh, hắn liền ẩn ẩn có chút bất an.

Trong nhà đá, La Quan kiểm tra một chút ngọc bình, bên trong quả nhiên có 12 loại long chúc yêu thú tinh huyết, lại số lượng không ít.

Trước dự chừa lại đến, cấu tạo Hóa Long trì cần thiết, còn có một số thừa hơn.

“12 loại tinh huyết… Vi sư ngẫm lại, như thế miễn cưỡng có thể, luyện một lò Vạn Long Thăng Huyết đan.”

La Quan nói: “Lão sư, kia Tô Mộc có tiểu thuốc tôn chi tên, tất nhiên có chút thủ đoạn.”

“Cẩu thí tiểu thuốc tôn, trả lại gia trước mặt ta, bất quá là cặn bã!” Huyền Quy cười lạnh, “Yên tâm đi, viên này bán long nội đan, chúng ta quyết định.”

Lên lô luyện đan, đem 12 loại tinh huyết trực tiếp đổ vào trong đó, tiếp xuống rất nhiều thao tác, thấy La Quan hoa mắt.

Các loại rườm rà chi tiết, khiến La Quan hoa mắt váng

đầu, lại lần nữa nghiệm chứng tự thân, tại đan đạo “Chỉ thông cửu khiếu” tư chất.

Cũng triệt để dập tắt, muốn làm 1 vị đan sư dự định.

Trên đời này chưa xong người, cũng may ta tu kiếm tư chất, coi như miễn miễn cưỡng cưỡng.

Bất quá, cái này lô Vạn Long Thăng Huyết đan độ khó luyện chế, hay là nằm ngoài dự đoán của La Quan, vừa 3 canh giờ lúc, Huyền Quy mới thở ra một hơi, dập tắt lô hỏa.

“… Tốt, cùng độ nóng trong lò giảm xuống một chút, liền có thể lấy đan.”

Thanh âm dù bình tĩnh, lại khó nén trong đó quyện đãi.

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy 4 cái trảo trảo run rẩy, sắc mặt vô song khó coi, “Mẹ nó, có từng điểm từng điểm khinh thường, kém chút liền chơi để lọt! !”

Lại nghiến răng nghiến lợi, “Phi! Đều do La Quan tiểu tử này, vỗ mông ngựa cất cánh, Quy gia ta nhất thời đầu óc phát sốt, mới mất cẩn thận chi tâm.”

Bất quá cũng may, cuối cùng là luyện thành… Chỉ là, ít nhiều có chút không hoàn mỹ.

La Quan mở ra đan lô, 12 khóa toàn thân xích hồng đan dược, yên tĩnh nằm tại dưới đáy.

Chỉ bất quá bây giờ 6 viên tròn trịa không tì vết, tản ra

xông vào mũi đan hương, chỉ hít một hơi liền mồm miệng nước miếng.

Nó hơn 6 viên…

Nhìn xem có chút xấu, mặt ngoài mấp mô, mà lại đan hương cũng mỏng manh chút.

Một mảnh trong trầm mặc, La Quan thở sâu, mặt mũi tràn đầy áy náy, “Lão sư, đều do đệ tử tu vi yếu ớt, mới liên lụy ngài đến trình độ này.”

“Mời lão sư yên tâm, đệ tử ngày sau nhất định cố gắng gấp bội, tranh thủ sớm ngày đột phá Kim Đan, không còn khiến ngài thụ ủy khuất!”

Huyền Quy lặng lẽ nhẹ nhàng thở ra, miệng lại “Hừ hừ” lấy, “Tiểu tử ngươi biết là được!”

Trong nhà đá, La Quan bôi đem mồ hôi lạnh, lão sư vô cùng tốt mặt mũi, tốt xấu là cho hồ lộng qua.

Nếu không, nói không chừng hắn phải có phiền phức.

Nghĩ nghĩ, La Quan đem trong lò đan đan dược, trực tiếp một phân thành hai, phân biệt thu nhập 2 con trong bình ngọc.

Lúc này mới đẩy cửa ra ngoài.

—

—

Chương 336 : Thiên Dược cốc có phúc lớn a

Lần này, họ Ngụy rốt cục không phải thứ 1!

Không chỉ không phải thứ 1, còn xâu đuôi xe.

Mà lại là sau cùng loại kia!

Mắt thấy 3 canh giờ sắp tới, không ít người mặt lộ vẻ cổ quái, vị này mắt nhìn thấy là muốn “Thừa thắng xông lên”, sẽ không phải cuối cùng chơi cái một chỗ gà mao a?

Chậc chậc, chín loại Kim Đan viên mãn cảnh long chúc yêu thú tinh huyết…

Một hơi này, kết quả này, thật đúng là làm trò hề cho thiên hạ!

Mọi người mắt thấy nhìn về phía lão Lưu gia mấy vị, quả nhiên sắc mặt đều không tốt lắm.

Phương Thế, Từ Nguyên Anh liếc nhau, đáy mắt đều có bất mãn, cái này ngụy trang đã không nắm chắc, cần gì phải sính cường?

Không biết phân tấc, hỏng cục diện hôm nay!

12 loại long chúc tinh huyết cho cũng liền cho, dù có giá trị không nhỏ, nhưng lấy Lưu gia thể lượng, cũng không

như thế nào xem ở mắt bên trong.

Trọng yếu nhất, là đối Thiên Dược cốc đả kích.

Cái này bại một lần, trước đó một bạt tai hiệu quả, liền muốn giảm bớt đi nhiều.

Lưu Toàn Chân phát giác được, 2 người bất mãn, nói: “Ngụy trang là cái có năng lực, tung hôm nay lạc bại, cũng không thể khiển trách.”

Chỉ là trên mặt, ít nhiều có chút thất vọng.

Trước đó, thật sự là hắn là ôm lấy, rất lớn hi vọng.

Như hôm nay, có thể lại đem bán long nội đan cướp đi… Liền chẳng khác gì là tả hữu khai cung hai cái bạt tai, Thiên Dược cốc liền thật mất hết mặt mũi.

Thiên Dược cốc mọi người, mắt thấy Lưu gia một nhóm, không còn trước đó khí diễm, trên mặt lập tức lộ ra cười lạnh.

So luyện đan?

Tại ta Thiên Dược cốc trước mặt, đều là cặn bã!

Từng đạo ánh mắt, rơi vào Tô Mộc trên thân, trước đó đáy lòng bên trong một chút bất mãn, bây giờ đều biến thành tôn sùng, kính sợ.

4 phẩm dưỡng thần đan!

Có tin tức linh thông, đã biết Tô Mộc phá cảnh 4 phẩm sự tình.

Không hổ là tông chủ đại nhân quan môn đệ tử, Thiên Dược cốc trẻ tuổi thay mặt đan đạo người thứ 1 a… Cái này tư chất, năng lực này, quả thực khiến người khâm phục.

Vốn có mấy cái, không phục Tô Mộc Thiên Dược cốc đệ tử, bây giờ cũng đã triệt để tắt, cùng nó quyết tranh hơn thua tâm tư.

Ghế trọng tài vị bên trên, một đám đan đạo đại lão trên mặt, cũng có nhiều tán thưởng, thay phiên truyền nhìn xem trong tay ngọc bình.

“Cái này một lò dưỡng thần đan, dù không tính là thượng phẩm, nhưng cũng là trung phẩm tuyệt hảo phẩm chất, như thế tuổi tác liền có thể phá cảnh 4 phẩm, tiểu Tô đích thật là hiếm có nhân tài.”

“Thiên Dược cốc có phúc lớn a, phải này thiên kiêu ngày sau tất có cơ hội, dòm ngó 5 phẩm chi cảnh, đến lúc đó Thiên Dược cốc địa vị, đem càng thêm vững chắc.”

“Cửa này, cho là Tô Mộc thủ thắng!”

“Kia ngụy trang đích xác kinh diễm, nhưng lấy nó tuổi tác, tuyệt đối không thể luyện chế ra, so dưỡng thần đan phẩm giai cao hơn linh đan.”

Kim Bác Nguyên không nói chuyện, nhíu mày nhìn về phía trên quảng trường, kia cửa đá đóng chặt thạch ốc.

Thất bại rồi?

Kia tiểu tử lúc trước biểu hiện, hắn đều xem ở đáy mắt, thật là lực lượng mười phần a.

Nhưng trên đời này, nào có vạn vô nhất thất sự tình? Chính là bọn hắn những này đan đạo đại lão, ngày thường luyện đan lúc cũng có nổ lô khả năng.

Ngụy trang tiểu tử này, hay là quá mức kiêu ngạo… Ai, cái này kêu là không nghe lão nhân nói, ăn thiệt thòi ở trước mắt.

Tô Mộc thần sắc bình tĩnh, nhưng giữa lông mày một tia ngạo nghễ, hay là có thể thấy rõ ràng.

Nhìn về phía quảng trường, khóe miệng của hắn ngậm lấy cười lạnh, thản nhiên nói: “Chênh lệch thời gian không nhiều đi? Cũng không thể hắn một mực không ra, chúng ta đều tại cái này chờ.”

Đang khi nói chuyện, ngẩng đầu nhìn đến, “Lưu công tử, ngươi Thăng Tiên các khách khanh, sẽ không phải là tự giác không mặt mũi gặp người, không dám lộ diện a?”

Thiên Dược cốc mọi người cười to.

“Ha ha ha! Tô sư huynh nói không sai, tất nhiên là như thế này!”

“Muốn ta, cũng cảm thấy không mặt mũi gặp người, trước đó kia bao lớn khẩu khí, nói rõ là muốn đoạt ta

Thiên Dược cốc bán long nội đan!”

“Còn chín loại long chúc yêu thú tinh huyết… Chậc chậc, như vậy động tĩnh lớn, kết quả liền cái này?”

“Lưu công tử, bằng không liền mời các ngươi Lưu gia, động thủ đem người mời ra đây, nếu không chúng ta lên đi lời nói, sợ là cũng bị người vu oan hãm hại, nói là bởi vì Thiên Dược cốc quấy nhiễu, dẫn đến hắn luyện đan thất bại.”

Một đám người cực điểm trào phúng, chỉ cảm thấy hung hăng mở miệng ác khí.

Để ngươi lão Lưu gia uy phong?

Lần này, cuối cùng cắm!

Từ Nguyên Anh nhíu nhíu mày, “3 canh giờ xác thực đã đến… Thiếu gia, ta đi đem hắn mang về, chúng ta cái này liền đi thôi.”

Bại chính là bại, nhiều lời vô ích.

Chỉ là đối ngụy trang, trong lòng hắn bất mãn càng nặng, ám đạo tất yếu cho tiểu bối này cái cảnh cáo, để cho hắn biết được ngày sau làm việc, không thể tùy ý làm bậy.

Không tuân theo Lưu gia ý chí… Vậy liền tự sinh tự diệt đi thôi! !

Đang muốn tiến lên lúc, liền nghe được một tiếng vang

nhỏ, một nháy mắt vô số ánh mắt tụ đến, nhìn về phía trong nhà đá đi ra người.

La Quan nhíu nhíu mày, thản nhiên nói: “Thế nào, Ngụy mỗ ra muộn sao? ?”

Lưu Toàn Chân ánh mắt sáng lên, hắn cũng không biết vì sao, nhìn thấy La Quan bộ dáng này, liền đột nhiên sinh ra chờ mong, cười to nói: “Không muộn không muộn, Ngụy huynh đệ ngươi ra vừa vặn!”

Vừa nói chuyện, ánh mắt trực câu câu nhìn chằm chằm, trong tay hắn ngọc bình.

Từ Nguyên Anh trầm giọng nói: “Ngụy trang, ngươi nhưng luyện chế thành công?”

La Quan xem ra một chút, “Nhận được Từ tiền bối nhớ nhung, Ngụy mỗ may mắn không làm nhục mệnh.” Hắn đưa tay, “Linh đan ở đây, còn xin chư vị tiền bối đánh giá.”

Thiên Dược cốc tu sĩ bay tới, mặt lạnh lấy vươn tay ra.

La Quan lại chỉ nhìn một chút, liền lắc đầu, “Ngụy mỗ không tin được các ngươi.”

Đi thẳng vào vấn đề, chính là một cái thẳng chùy.

Thiên Dược cốc mọi người giận dữ, có thể nghĩ đến lúc trước sự tình, đối mặt La Quan lúc bây giờ không có lực lượng, cũng chỉ có thể cắn răng nhịn xuống.

Thầm mắng đồ hỗn trướng, lại nhìn ngươi còn có thể phách lối đến khi nào? !

Tô Mộc cười lạnh, “Ngụy trang, ngươi khi ghi lại hôm nay gây nên…”

“Hừ! Để chính hắn đưa qua, ta Thiên Dược cốc chính là muốn thắng, cũng làm thắng được đường đường chính chính, không cho người ta nửa điểm nói huyên thuyên cơ hội.”

Sưu ——

Lưu Toàn Chân chạy tới, hạ giọng, “Ngụy huynh đệ, Tô Mộc tiểu tử này luyện thành một lò, 4 phẩm bên trong dưỡng thần đan, ngươi đan dược này…”

“Yên tâm.” La Quan dù không biết được, Vạn Long Thăng Huyết đan ra sao phẩm chất, nhưng Huyền Quy phế lớn như thế khí lực, há có thể không có nắm chắc? ?

“Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi!” Tuy là nói như vậy, nhưng Lưu Toàn Chân sắc mặt, vẫn còn có chút khẩn trương.

Ghế trọng tài vị bên trên, một đám đan đạo đại lão, bây giờ cũng thần sắc khác nhau.

Tuy nói, bọn hắn không quá tin tưởng, ngụy trang có thể luyện ra so dưỡng thần đan tốt hơn linh đan… Nhưng tiểu tử này, thực tế quá trấn định.

Chẳng lẽ nói…

Không có! !

Nhưng vạn nhất là thật…

Tê!

Bọn hắn lại đau răng!

Bán long nội đan a, thứ này tuyệt đối là Thiên Dược cốc áp đáy hòm bảo bối, muốn thật bị người cho cướp đi, phun máu ba lần kia cũng là nhẹ.

Sợ là sợ, sẽ còn hoành sinh ba chiết, kia mới thật phiền phức.

Một đám đại lão chỉ hi vọng, La Quan là ra vẻ trấn định, dư quang liếc nhau, đã biết riêng phần mình ý niệm trong lòng ——

Như cái này ngụy trang luyện chế linh đan, cùng dưỡng thần đan không kém nhiều, vậy liền phán Tô Mộc thắng.

Tranh thủ thời gian chấm dứt chuyện hôm nay, cũng không tiếp tục đến mù tham gia náo nhiệt!

La Quan nhanh chân mà đến, đem ngọc bình đặt lên bàn, chắp tay, “Làm phiền chư vị tiền bối.”

Đã 800 tuổi cao tuổi, đức cao vọng trọng tiên sinh Khương Nham, thần sắc túc mục cầm lấy ngọc bình, đem đan dược đổ ra.

Lần đầu tiên, toàn thân xích hồng đan dược, mặt ngoài mấp mô, bề ngoài có thể nói thảm đạm.

Trong lòng mọi người buông lỏng, xem ra cái này La Quan, dù miễn cưỡng luyện thành lò đan dược này, nhưng rõ ràng là có chút lực có thua.

Thành đan không tính hoàn mỹ, dù là cùng là 4 phẩm, thậm chí so dưỡng thần đan cấp độ cao hơn chút, nhưng chỉ một điểm này bọn hắn liền có thao tác không gian.

“Từ mùi thuốc phán đoán, cho là một lò 4 phẩm đan, ngụy trang tiểu hữu thực lực đích xác kinh người, nhưng cũng tiếc…”

Tiên sinh Khương Nham cười ha hả thanh âm im bặt mà dừng, hắn trừng mắt nhìn, lại trừng mắt nhìn.

1 trương làm vỏ cây như mặt già bên trên, dần dần lộ ra kinh hãi.

—

—

—

—

—

—

—

Chương 337 : 5 phẩm Đan Vương

“5 phẩm đan!”

Một tiếng kinh hô vang lên, ghế trọng tài vị chỗ, bỗng nhiên lâm vào tĩnh mịch.

Tùy theo cả tòa quảng trường, thậm chí xung quanh vô số quần chúng, lúc này trợn to mắt, trên mặt lộ ra khó có thể tin.

5 phẩm…

Biển mây đại lục Nam cảnh, luyện đan một đường đạt tới 5 phẩm Đan Vương cấp độ, chỉ có Thiên Dược cốc tông chủ 1 người.

Nhưng vị kia, bản thân liền là Nguyên Anh cảnh cường giả, hao phí gần 1,000 năm tuế nguyệt, mới cuối cùng phá cảnh 5 phẩm, trở thành biển mây đan đạo thứ 1.

Ngụy trang mới bao nhiêu lớn?

35…

Không sai, chính là 35!

Theo cửa thứ 1, cửa thứ 2 tranh tài kết thúc, có quan hệ cá nhân hắn tin tức, cũng sớm đã truyền ra.

Cái này sao có thể?

Không! Là tuyệt không có khả năng!

5 phẩm, 1 cái 35 tuổi đan đạo 5 phẩm, đây quả thực không thể tưởng tượng.

Dù là không hợp thói thường giữ cửa gõ phá, không hợp thói thường mụ mụ cũng không có khả năng cho hắn mở cửa!

“Sai, tất nhiên là sai!”

Một tên đan sư cắn răng gầm nhẹ, “5 phẩm… Cái này ngụy trang nếu là 5 phẩm, ta từ quảng trường đi ị, một mực kéo đến cửa thành!”

“Vậy ta liền đớp cứt, ăn vào cửa thành!” Lại một tên đan sư gào thét.

Bọn hắn vất vả tu hành nhiều năm, nơm nớp lo sợ chưa từng dám có nửa điểm lười biếng, mới bất quá 2 phẩm, 3 phẩm ở giữa đảo quanh.

Hiện tại, đột nhiên đụng tới cái 5 phẩm, ai có thể tiếp nhận?

Trên đời thật có thiên tài, tỉ như kia Thiên Dược cốc Tô Mộc, hơn bốn mươi tuổi liền phá cảnh 4 phẩm.

Tung thiên kiêu vô song, nhưng ít ra cũng tại nhưng phạm vi hiểu biết bên trong, bọn hắn miễn cưỡng có thể tiếp nhận.

Nhưng 35 tuổi tiên cảnh 5 phẩm…

Cẩu thí!

Tuyệt không có khả năng!

Trong đám người, một đám đan sư nghiến răng nghiến lợi.

Mộ Thanh Kết ánh mắt thương hại, nhìn thoáng qua muốn đi ị, muốn ăn phân 2 vị kia, ám đạo các ngươi nói không chừng, chờ chút liền muốn làm một đôi “Kéo ăn” tổ hợp.

5 phẩm Đan Vương!

Người khác không có khả năng, nhưng đối đại nhân nhà ta mà nói, chưa hẳn coi như cái gì.

Hừ hừ!

Nàng nhìn xem quảng trường bên trong, một mặt bình tĩnh La Quan, ánh mắt bên trong tràn ngập kiêu ngạo.

Nhưng đảo mắt, lại nhìn thấy thần sắc chấn kinh, ngơ ngác nhìn xem La Quan Nam Ly, ánh mắt một chút trở nên vô song cảnh giác.

Cái này tiểu đề tử, ngươi nhìn cái gì vậy?

Đại nhân là ta!

Không được, nhất định phải nhanh hành động, nữ nhân này uy hiếp quá lớn, quyết không thể để nàng chiếm tiên cơ tay.

Tiểu tỳ nữ lại bắt đầu loạn thất bát tao đoán mò…

Nhưng ghế trọng tài vị chỗ, bầu không khí lại so trước đó, trở nên càng tăng áp lực hơn ức.

6 viên mấp mô Vạn Long Thăng Huyết đan, bày ở một đám đại lão trước mắt, để bọn hắn sắc mặt nghiêm túc.

“Kỳ thật… Đan dược này chỉ có thể miễn cưỡng xem như, tiến vào 5 phẩm cấp độ, thành đan thô ráp chút, dược lực cũng muốn giảm một chút.”

“Ừm, muốn đưa về 5 phẩm đan, là có chút miễn cưỡng, đại khái xem như nửa bước 5 phẩm.”

“Nửa bước 5 phẩm… Này, đó cũng là 5 phẩm a, chúng ta những người này trừ Kim đạo hữu bên ngoài, ai có thể luyện chế ra đến?”

Kim Bác Nguyên khoát tay, gượng cười, “Bình thường nửa bước 5 phẩm, cũng là không phải là không được, nhưng các ngươi hẳn là không nhìn ra, cái này tài liệu luyện đan sao?”

Hắn thở sâu, “12 loại long chúc tinh huyết… Cái này nửa bước 5 phẩm, so bình thường 5 phẩm đan, sợ là còn muốn càng khó đi!”

Dứt lời, hắn cười khổ càng sâu.

Thật vất vả gặp được 1 cái, hoàn mỹ phù hợp yêu cầu truyền nhân y bát, hắn bên này phí hết tâm tư, muốn đem nó cầm xuống lúc, kết quả 1 cái quay đầu… Đối phương triển lộ ra đan đạo thực lực, lại nửa điểm không tại nó dưới, thậm chí còn còn mạnh hơn, cái này mẹ nó tính là cái gì sự tình?

Ngụy trang a ngụy trang…

Kim Bác Nguyên lẩm bẩm danh tự này, sắc mặt đột nhiên biến đổi.

Ngụy trang!

A đù…

Không thể nào!

Nhưng 35 tuổi, há có thể luyện chế 5 phẩm đan? Việc này đừng nói gặp qua, chính là từ xưa đến nay, cũng chưa từng có chỗ nghe nói.

Sẽ không phải, là che giấu thân phận chân thật, huyễn hóa mà đến cố ý cho Thiên Dược cốc dưới ngáng chân a?

Lưu gia…

Có khả năng!

Trong lúc nhất thời, Kim Bác Nguyên sắc mặt âm tình bất định, nhìn về phía La Quan ánh mắt, cũng nhiều mấy

điểm kinh nghi, tức giận.

Như sự tình coi là thật như hắn suy nghĩ… Người này, không khỏi quá mức đáng ghét!

Mà lại, hắn làm rõ ràng như thế, liền không sợ tự thân bị phát hiện sao?

Một đám đan đạo đại lão, lại lần nữa lâm vào trầm mặc.

Nó sắc mặt, thần thái, cùng Kim Bác Nguyên cơ bản giống nhau.

Thực tế là, trừ cái đó ra, bọn hắn nghĩ không ra cái khác giải thích…

Chu Viên Thông rốt cục không lo được kế tiếp theo giả bệnh, vội vàng mà tới bắt lên 1 viên Vạn Long Thăng Huyết đan, nhìn kỹ một lát, hắn thông suốt quay người, cắn răng gầm nhẹ, “Các hạ rốt cuộc là ai? Hôm nay đến đan sư giải thi đấu nháo sự, thật cho là ta Thiên Dược cốc, là nhưng mặc người khi nhục sao?”

5 phẩm!

Thân là 4 phẩm đan sư, chỉ có tầng 1 chi kém, nhưng càng là như thế càng rõ ràng, tầng này ở giữa chênh lệch ra sao cùng kinh người.

Huống hồ, hắn từng hỏi thăm qua tông chủ, phá cảnh 5 phẩm mấu chốt.

Tông chủ nói rõ, muốn phá vỡ mà vào 5 phẩm người,

cần có Nguyên Anh cảnh tu vi, trong đó liên lụy đến hồn phách chi ảo diệu.

35 tuổi Nguyên Anh?

Mở cái gì cẩu thí trò đùa!

Hoa ——

Trong quảng trường bên ngoài, lập tức một mảnh xôn xao.

Sắc mặt trắng bệch, mặt mũi tràn đầy không thể tin Tô Mộc, giống như là người chết chìm, lúc này bắt lấy cuối cùng một cọng cỏ cứu mạng.

Bỗng nhiên ngẩng đầu, “Đúng! Đúng! Ngươi thân phận này tất có vấn đề… Các hạ đến cùng người nào? !”

Vô số ánh mắt, hướng về Lưu gia một nhóm.

Tiểu Lưu mộng.

Phương Thế, Từ Nguyên Anh 2 người, cũng chau mày, ánh mắt lộ ra kinh sợ.

Đáng chết, ánh mắt này có ý tứ gì? Sẽ không phải cho rằng, là lão Lưu gia làm a!

Nhưng nghĩ lại lại nghĩ một chút, hẳn là hôm nay ván này, tính toán không chỉ có là Thiên Dược cốc, còn thuận tiện đem Lưu gia cũng lôi xuống nước?

Mục đích, chính là bốc lên song phương tranh đấu, lấy đạt thành không thể cho ai biết mục đích!

Vừa nghĩ đến đây, 2 vị Nguyên Anh đại lão càng phát ra kinh sợ, quanh thân khí cơ uy nghiêm.

Thánh đô 4 tộc…

Trừ bọn hắn, ai có thủ bút lớn như vậy? Ai lại có như vậy thủ đoạn? Dám đồng thời tính toán Thiên Dược cốc cùng Lưu gia.

Oanh ——

2 đại Nguyên Anh khí tức bộc phát, nháy mắt chấn nhiếp toàn trường.

Phương Thế trầm giọng nói: “Chuyện hôm nay, cùng Lưu gia không quan hệ.”

Từ Nguyên Anh sắc mặt khó coi, “Ngụy trang, liên quan tới việc này, ngươi khi cho Lưu gia một cái công đạo!”

Như ngụy trang thân phận là giả…

Kia trước đó đánh Thiên Dược cốc cái tát, cũng liền thành âm mưu tính toán, như bị người cắn, Lưu gia cũng sẽ rất phiền phức.

Lưu Toàn Chân khoát tay, “2 vị trưởng lão an tâm chớ vội, ta cảm thấy chuyện này… Chuyện này tất có hiểu lầm! !” Hắn tiến lên 2 bước, “Ngụy tá điền khanh, đây rốt cuộc tình huống như thế nào? ? Tiểu Lưu ta đối với

ngươi chân tâm thật ý, ngươi nhưng tuyệt đối đừng hại ta a!”

Trong lúc nhất thời, vô số ánh mắt tụ đến.

“Ta liền nói, việc này tuyệt đối không thể!”

“Xem ra, cái này ngụy trang thân phận, tất nhiên là có vấn đề, hắn hôm nay tới đây chính là cố ý, cho Thiên Dược cốc thiết lập ván cục.”

“Không chỉ Thiên Dược cốc, còn có Lưu gia a… Hắc hắc, người này thân phận tất không bình thường, nói không chừng muốn ồn ào ra một cọc phá thiên đại sự đến!”

“5 phẩm đan… Hắn làm sao dám, như vậy thủ đoạn lộ ra đến, ai còn đoán không được hắn có vấn đề? Không phải là cố ý… Tê! ! Tại hạ đột nhiên cảm thấy, trong này nước quá sâu!”

La Quan: …

Chuyện này, tại sao lại lên khó khăn trắc trở rồi? ?

Nhưng mấu chốt là, ta cũng chính là cái quần chúng, ta cũng rất vô tội oa.

Lão sư, ngài cái này Vạn Long Thăng Huyết đan, quả thực dùng sức quá mạnh!

Oanh ——

Bàng bạc uy áp đột nhiên giáng lâm, kinh người khí tức quét ngang toàn trường.

3 đạo thân ảnh, giờ phút này chân đạp hư không mà tới.

“Hừ! Bản tọa ngược lại muốn xem xem, hôm nay là phương kia thế lực, dám can đảm trăm phương ngàn kế ám toán ta Thiên Dược cốc!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 338 : Mời Trương tông chủ hướng Ngụy mỗ dập đầu xin lỗi

“Thiên Dược cốc tông chủ!”

“Tê! Vị này đại lão, lại cũng tại thánh đô? !”

“Bên cạnh 2 vị kia, 1 cái là Cơ gia nhị gia, một cái khác là Thác Bạt gia Đại trưởng lão, thác bạt lưu hỏa.”

“3 vị Nguyên Anh đại lão đều tới, chuyện hôm nay, muốn triệt để làm lớn chuyện!”

Mọi người kinh hô liên tục, cảm thụ được tam nguyên anh bàng bạc uy áp, vội vàng cúi đầu mặt mũi tràn đầy đều là kính sợ.

Đã Thiên Dược cốc tông chủ, hôm nay ngay tại thánh đô, kia giải thi đấu bên trong phát sinh sự tình, hắn tất nhiên biết được.

Ẩn nhẫn không phát là Thiên Dược cốc đuối lý phía trước, bây giờ cầm tới đối đầu chân đau…

Liền chỉ nhìn lần này động tĩnh, liền biết Thiên Dược cốc tuyệt sẽ không từ bỏ ý đồ!

Trong lúc nhất thời, mọi người nhìn về phía La Quan ánh mắt, liền toát ra cười lạnh, thương hại.

Chính là 5 phẩm Đan Vương lại như thế nào?

Thiên Dược cốc cùng thánh đô Cơ gia, Thác Bạt gia, 3 bên siêu cấp thế lực tề xuất, tung Nguyên Anh cảnh siêu cấp cường giả, cũng tuyệt khó tuỳ tiện thoát thân.

Thậm chí, như vậy thân tử đạo tiêu, cũng chưa chắc không có khả năng.

Phương Thế, Từ Nguyên Anh sắc mặt âm trầm, lúc này tiến lên một bước, đem Lưu Toàn Chân bảo hộ ở sau lưng.

Tuy nói, trừ phi đối diện 3 gia nổi điên, mới có thể đối tiểu Lưu động thủ, nhưng bọn hắn lại không thể không đề phòng.

2 người liếc nhau, đều nhìn ra lẫn nhau trong lòng lạnh lùng ——

Nếu có người nghĩ đến, có thể mượn chuyện hôm nay, đem Lưu gia liên lụy trong đó, bọn hắn tuyệt không đáp ứng!

Đại quảng trường phía trên, giờ phút này hội tụ 6 đại Nguyên Anh.

Dù là Chương Thăng giả chết người, mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm, nói rõ thái độ tuyệt không nhúng tay chuyện hôm nay.

Nhưng lấy Thiên Dược cốc tông chủ cầm đầu, Cơ

Thường Thanh, thác bạt lưu hỏa, cùng Phương Thế, Từ Nguyên Anh khí cơ ở giữa ẩn ẩn đối bính, chỗ sinh ra khủng bố kiềm chế, cũng khiến cả tòa đại quảng trường trong ngoài, giờ phút này lâm vào tĩnh mịch.

Nam Ly sắc mặt tái nhợt, chỉ cảm thấy trên đỉnh đầu như sơn nhạc hoành ép, hơi không cẩn thận cả người, liền đem phấn thân toái cốt.

Chuyện hôm nay, đều bởi vì nàng mà lên.

Nhưng như thế lớn nhân quả, há lại nàng có thể tiếp nhận?

Ánh mắt vô ý thức nhìn về phía La Quan, nội tâm sợ hãi, hồi hộp, tựa như như sóng to gió lớn, muốn đem nàng tâm thần nuốt hết.

Đúng lúc này, La Quan hình như có nhận thấy, quay đầu nhìn lại.

2 người ánh mắt chạm nhau, hắn đôi mắt bên trong trầm ổn, chắc chắn, lạnh nhạt… Để Nam Ly một trái tim lập tức trở nên tĩnh lặng.

Cảm giác quen thuộc, lại lần nữa nổi lên trong lòng, càng có một phần an ổn cùng dựa vào…

Để Nam Ly cảm thấy hôm nay tung thiên băng địa liệt, người trước mắt cũng có thể bảo vệ nàng, không nhận nửa điểm tổn thương.

“Ta cùng bái kiến tông chủ!”

Chu Viên Thông, Tô Mộc bọn người vội vàng hành lễ, trên mặt lộ ra ý mừng.

Hôm nay, đã là tông chủ ở đây, vậy liền tuyệt không có người, có thể nguy hại Thiên Dược cốc nửa điểm.

“Đứng lên đi.”

Thiên Dược cốc tông chủ ánh mắt hờ hững, đảo qua Lưu gia mấy người, rơi vào La Quan trên thân, gặp hắn giờ phút này vẫn có thể bảo trì thong dong, đáy mắt hiện lên kinh sợ.

Đúng là ngay cả chút điểm che lấp đều không làm sao? Thật can đảm!

Trong lòng hắn ở giữa, lúc này hàn ý như nước thủy triều, đã làm tốt xé rách da mặt, hảo hảo làm qua một trận chuẩn bị.

Lần này bất luận liên lụy đến ai, Thiên Dược cốc đều tuyệt không lui ra phía sau, tất náo hắn cái oanh oanh liệt liệt, để cho thế nhân biết được, bất luận ai dám khi nhục tới cửa đến, đều tuyệt rơi không được kết cục tốt!

“Ngụy trang, bản tông tự mình đến, còn không hiện ra chân thân đến? !”

Oanh ——

Nguyên Anh uy áp như sơn nhạc, ầm vang rơi xuống.

La Quan thân thể không nhúc nhích tí nào, mặc cho uy áp như biển, không thể rung chuyển nửa điểm.

Một màn này rơi vào trong mắt mọi người, liền tương đương “Cúi đầu nhận tội” !

“Cái này ngụy trang, quả nhiên có vấn đề lớn.”

“Trực diện Nguyên Anh, đều không có chút nào hồi hộp… Quả nhiên, là 1 vị che giấu tung tích mà đến đại lão.”

“Chứng cứ vô cùng xác thực a!”

Phương Thế, Từ Nguyên Anh 2 người, mày nhíu lại càng chặt, sắc mặt càng phát ra khó coi.

La Quan gần như trực tiếp tự bạo thân phận cử động, để bọn hắn càng phát ra nhận định, lúc trước phán đoán ——

Hôm nay, chính là một trận nhằm vào Lưu gia âm mưu!

Nhìn về phía La Quan ánh mắt, lúc này càng phát ra băng lãnh.

Hoàn toàn tĩnh mịch bên trong, La Quan đột nhiên quay người, “Lưu huynh, ta bây giờ là Thăng Tiên các khách khanh, ngươi lão Lưu gia cũng không thể trơ mắt nhìn xem, Ngụy mỗ bị người khi dễ đi.”

Lưu Toàn Chân sửng sốt một chút, đón 2 vị Nguyên Anh đại lão khuyên can ánh mắt, thở sâu cắn răng, “Trương

tông chủ, tiểu Lưu cho ngài làm lễ, ngụy trang bây giờ thật là ta thăng hương các cung phụng, trước mắt bao người sự tình, lão Lưu gia sẽ không không thừa nhận.”

“Ngài nhìn, chính là hôm nay muốn thế nào, cũng được xuất ra chứng cứ tới đi? Tổng không tốt trực tiếp lấy thế đè người.”

Thiên Dược cốc tông chủ cười lạnh, “Lưu gia khách khanh, Thiên Dược cốc sao dám không cho mặt mũi? Vậy liền trước tìm ra chứng cứ tới đi.”

Hơi dừng một chút, hắn đôi mắt tĩnh mịch, “Nhưng nếu cuối cùng chứng minh, ngụy trang người này thật là lòng dạ khó lường tặc tử, kia Lưu gia liền muốn liền chuyện hôm nay, cho bản tông một cái công đạo!”

Phương Thế, Từ Nguyên Anh sắc mặt đại biến.

Hỏng!

Cái này lão âm bức, là cố ý dẫn thiếu gia mắc câu.

Một khi ngụy trang bị trấn áp, Lưu gia thế tất hãm sâu vũng bùn.

Sắc mặt hai người khó coi, nhìn xem Lưu Toàn Chân không biết nói cái gì cho phải, thiếu gia ngày xưa cũng là thông minh lanh lợi, hôm nay sao đột nhiên liền hồ đồ rồi? ?

Thế cục này , mặc cho Thiên Dược cốc hành động chính là, lão Lưu gia từ đầu đến cuối đứng ngoài quan sát, liền

có thể ở một mức độ nào đó tự chứng trong sạch.

Nhưng hôm nay theo Lưu Toàn Chân mở miệng, tràng diện một chút liền bị động! !

Mắt thấy Lưu gia vào cuộc, Thiên Dược cốc tông chủ tự nhiên sẽ không cho bọn hắn, cãi lại, phản ứng thời gian, “Người tới, đem đo xương cửa đá chuyển đến.”

Có Thiên Dược cốc Kim Đan động thủ, đem toàn thân thuần trắng cửa đá đưa tới.

“Ngụy trang, ngươi như trong lòng vô quỷ, liền từ môn hạ đi qua.”

Thiên Dược cốc cốc chủ một mặt cười lạnh.

Bây giờ một đám Nguyên Anh nhìn chăm chú, phàm là có chút điểm pháp lực ba động, đều khó mà giấu diếm được bọn hắn cảm giác.

Lại nhìn người này, còn muốn như thế nào ẩn tàng!

La Quan trầm mặc một chút, thản nhiên nói: “Đầu tiên là ngươi Thiên Dược cốc bí mật bất truyền thành đan pháp, bây giờ lại hoài nghi Ngụy mỗ thân phận, ngươi Thiên Dược cốc sao mà vô lễ… Như cuối cùng chứng minh, là ngươi Thiên Dược cốc mắc thêm lỗi lầm nữa, liền mời Trương tông chủ tự mình hướng Ngụy mỗ dập đầu xin lỗi, như thế nào?”

Để 1 vị Nguyên Anh đại lão, 5 phẩm Đan Vương tại muôn người chú ý hạ… Dập đầu xin lỗi!

Tê ——

Tràng cảnh kia chỉ là suy nghĩ một chút, liền cảm giác tâm thần rung động.

Cái này ngụy trang, coi là thật thật to gan!

Bất quá suy nghĩ lại một chút, hắn hôm nay chuyện làm, có như vậy đảm lượng cũng rất bình thường.

Vò đã mẻ không sợ rơi chứ sao…

Nhưng bằng những này, liền nghĩ dọa lùi Thiên Dược cốc, lại là si tâm vọng tưởng.

Thiên Dược cốc tông chủ híp híp mắt, ánh mắt càng phát ra băng hàn, “Tốt! ! Bản tông đáp ứng… Nhưng nếu như, để bản tông tra được chứng cứ, các hạ muốn chết như thế nào sao?”

La Quan đi hướng cửa đá, “Trương tông chủ hay là nghĩ một hồi, đối ta dập đầu xin lỗi lúc, nên dùng cái gì tư thế đi.”

Cuồng! !

Thật sự là cuồng đến trên trời.

Cái này La Quan, đến tột cùng ở đâu ra lực lượng? !

Lúc này, tất cả ánh mắt tụ đến.

La Quan đi tới trước cửa đá, dưới chân hơi dừng một chút, ngay tại Thiên Dược cốc mọi người ánh mắt sáng lên, mặt lộ vẻ dữ tợn thời điểm, khóe miệng của hắn đột nhiên câu lên, lộ ra nhàn nhạt đùa cợt.

Một bước tiến lên, vượt cửa đá mà qua.

Không phản ứng chút nào!

Toàn thân thuần trắng nhược ngọc chất cửa đá, tại mặt trời chiếu rọi phía dưới, tản ra nhàn nhạt vầng sáng.

Nổi bật cửa đá dưới đạo thân ảnh kia, dáng người càng phát ra thẳng tắp… Nó khóe miệng kia nhàn nhạt đùa cợt, trở nên càng thêm rõ ràng.

Thiên Dược cốc tông chủ sắc mặt tái xanh.

Dư quang đảo qua Cơ Thường Thanh, thác bạt lưu hỏa 2 người, gặp bọn họ cũng là chau mày, liền biết cũng cùng tự thân đồng dạng, không nhận thấy được nửa điểm dị thường.

Cái này sao có thể? !

—

—

—

—

Chương 339 : Thần hồn đoạt xá

Thần sắc âm trầm, làm tốt chuẩn bị ứng đối Phương Thế, Từ Nguyên Anh 2 người, lúc này trừng lớn mắt.

Lưu Toàn Chân vội vàng nói: “Phương tiên sinh, Từ thúc thúc, tình huống như thế nào?”

“Cái này…” Phương Thế hơi 1 do dự, “Đo xương cửa đá không có phản ứng, chúng ta cũng không phát giác được, ngụy trang thể nội mảy may pháp lực ba động.”

Từ Nguyên Anh nhíu mày, “Không thể không thừa nhận, thủ đoạn này đích xác cao minh!”

Có thể tại một đám Nguyên Anh phía dưới, không lộ nửa điểm vết tích, chính là hắn cũng khó có thể làm được.

Nhưng cái này, thì có ích lợi gì?

Giả chung quy là giả, lại hoàn mỹ biến ảo, ẩn nấp, chỉ cần dùng tâm loại bỏ, luôn có thể tìm tới dấu vết để lại.

Lưu Toàn Chân vui mừng, “Có lẽ Ngụy huynh đệ hắn thật…”

“Thiếu gia, đây không có khả năng!” Từ Nguyên Anh trầm giọng nói: “35 tuổi 5 phẩm Đan Vương, lại hoặc là Nguyên Anh tu sĩ, ngài coi là thật cảm thấy trên đời, sẽ xuất hiện như vậy sự tình?”

Lưu Toàn Chân trì trệ, gượng cười.

Ai…

Ngụy huynh đệ a Ngụy huynh đệ, nếu ngươi thật có vấn đề, nhưng đem ta cho hại thảm!

Cửa đá dưới, La Quan cười lạnh, “Làm sao? Vừa rồi chư vị không thấy rõ ràng sao? Không có vấn đề, Ngụy mỗ nhưng lại đi một lần.”

Hắn quay người, lại xuyên qua cửa đá, “Trương tông chủ, ngươi còn muốn như thế nào?”

Thiên Dược cốc tông chủ sầm mặt lại, lạnh giọng nói: “Các hạ thủ đoạn thật là lợi hại, lại nhưng giấu diếm được bản tông đám người cảm giác, nhưng ngươi cho rằng Thiên Dược cốc, liền chỉ có những thủ đoạn này sao?”

Hắn lật tay, lòng bàn tay xuất hiện 1 viên màu xanh viên châu, hẹn hạch đào lớn nhỏ, mặt ngoài tròn trịa có rõ ràng bao tương dấu hiệu.

“Vật này tên là thiên linh châu, là Thiên Dược cốc bên trong chí bảo, nhưng trắc nghiệm linh tài tinh chuẩn năm, để tại luyện chế linh đan.”

“Nhưng nó đồng dạng có thể dùng tại trắc nghiệm sinh linh tuổi tác, pháp này không chỉ có liên quan đến cốt linh, càng bao hàm khí huyết mới cũ thay đổi, nhỏ bé chu đáo chặt chẽ khả quan bản chất , bất kỳ cái gì che

lấp cũng khó khăn che đậy.”

Thiên Dược cốc cốc chủ nhìn về phía đối diện, “Thiên linh châu là Thiên Dược cốc nổi tiếng bên ngoài trọng bảo 1 trong, Lưu gia chư vị cũng làm biết được, như cảm thấy có vấn đề, có thể tùy thời nói ra.”

Phương Thế, Từ Nguyên Anh sầm mặt lại.

Cơ Thường Thanh nói: “Thiên linh châu chi năng thế chỗ đều biết, không người sẽ hoài nghi.”

“Nhưng vật này trân quý, Trương tông chủ còn cùng cẩn thận chút, chớ có bị người cố ý hư hao.”

Thác bạt lưu hỏa gật đầu, “Là muốn phòng ngừa một số người, đi chó cùng rứt giậu cử chỉ.”

Thiên Dược cốc cốc chủ nói: “2 vị yên tâm, bản tông tự có niềm tin.”

Hắn đưa về đằng trước, thiên linh châu tự hành bay lên, rơi vào La Quan trên đỉnh đầu, “Tích linh lợi” chuyển động bắt đầu, mặt ngoài thanh quang lưu chuyển.

3 vị Nguyên Anh ánh mắt nhìn chăm chú, bọn hắn ngược lại là hi vọng, La Quan có hại hủy cử chỉ, đó chính là không đánh đã khai bằng chứng.

Nhưng hắn chỉ là ngẩng đầu, nhìn thoáng qua cái gọi là thiên linh châu, liền không có cái khác cử động.

“Hừ! Ngược lại là thật can đảm, nhưng hôm nay ngươi

tai kiếp khó thoát!”

Thiên Dược cốc cốc chủ trong lòng cười lạnh, nắn pháp quyết thôi động, thiên linh châu tản mát ra thanh quang, chấn động bên trong hiện ra số lượng ——

Ti tiện tặc tử, hiện ra chân thân đi!

Sau một khắc, Thiên Dược cốc cốc chủ biểu lộ cứng đờ, cười lạnh đông kết ở trên mặt, cực kỳ buồn cười.

Cơ Thường Thanh, thác bạt lưu hỏa 2 vị Nguyên Anh đại lão, sắc mặt cũng biến thành cổ quái, nhìn xem thiên linh châu, nhìn nhìn lại Thiên Dược cốc cốc chủ.

Lão Trương hôm nay là thế nào rồi?

Hẳn là tối hôm qua chơi nữ tử kia, chơi quá ác rồi?

Nhưng coi như tay chân bủn rủn, cũng không đến nỗi ra loại này sai a? !

Lưu Toàn Chân trừng mắt, “Cái này… Cái này tình huống như thế nào?”

Phương Thế, Từ Nguyên Anh cũng sẽ không, 2 vị Nguyên Anh đại lão kiến thức rộng rãi, nhưng cũng chưa thấy qua như vậy thao tác.

Trong quảng trường bên ngoài, vô số trợn to tròng mắt, phản chiếu lấy thanh quang bên trong hiện ra số lượng ——

20!

Ni - mã, làm cái gì cẩu thí máy bay?

Ngươi là muốn nói cho chúng ta, ngụy trang đích xác giấu diếm thân phận chân thật, hắn không phải 35, mà là vừa mới 20 tuổi…

Cam!

Coi chúng ta ngốc - bức a? !

Thiên Dược cốc cốc chủ chung quy không phải bình thường, rất nhanh liền kịp phản ứng, thở sâu lại bắt pháp quyết, thiên linh châu “Ong ong” rung động, chuyển động tốc độ càng nhanh.

“Bọn chuột nhắt! Cho bản tông hiện thân!”

Thanh quang lóe lên, số lượng 20.

So trước đó càng lớn, càng thêm rõ ràng.

“Không có khả năng!”

Lão Trương nhanh điên, ai đạp ngựa có thể nói cho hắn, đến cùng tình huống như thế nào?

Thiên linh châu tại Thiên Dược cốc bên trong, truyền thừa mấy chục ngàn năm, chưa hề xuất hiện qua nửa điểm vấn đề.

Hôm nay, mà ngay cả tiếp theo ô long?

Nhìn thấy sáng loáng “20”, lão Trương chỉ cảm thấy xung quanh ánh mắt, đều là vô tình chế giễu.

Nguyên Anh đại lão tâm thần, đều có chút không chịu nổi!

“Thiên linh hiển hóa, cho bản tông mở!”

Thiên Dược cốc cốc chủ gầm nhẹ một tiếng, 2 tay pháp quyết liên động, Nguyên Anh tu vi thôi phát, khiến thiên linh châu bỗng nhiên bộc phát ra, so trước đó cường thịnh mấy lần quang mang.

Khẽ than thở một tiếng vang lên, kia nồng đậm thanh quang bên trong, bây giờ lại có 1 đạo nữ tử thân ảnh hiển hiện ——

Khuôn mặt hơi có vẻ mơ hồ, đôi mắt lại thanh minh trong suốt, như nhưng nhìn rõ vạn vật bản chất, uyển chuyển dáng người làm lòng người trì thần dao.

Nữ tử cúi đầu, lẳng lặng nhìn thoáng qua La Quan, trong miệng ngâm khẽ, “Nhân tộc nam tử, giáng sinh thọ nguyên cho tới nay… 19 năm tháng 11 hai mươi sáu ngày 5 canh giờ ba khắc lại…”

“Ngậm miệng!”

Thiên Dược cốc cốc chủ gầm thét, “Tiện tỳ, cho ta nhìn cẩn thận chút? !”

Thanh quang điên cuồng phun trào, nữ tử thân ảnh càng

phát ra ngưng thực, nhưng trên mặt nàng lại lộ ra một tia thống khổ, trong suốt 2 con ngươi toát ra thanh quang.

Nhìn chăm chú La Quan thật lâu, nữ tử nói: “Nhân tộc nam tử, giáng sinh thọ nguyên cho tới nay… 19 năm tháng 11 hai mươi sáu ngày…”

Trong quảng trường bên ngoài, hoàn toàn tĩnh mịch!

Vô số người trợn to tròng mắt, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin, càng có một loại thân ở trong mộng hoang đường cảm giác.

Cái này tình huống như thế nào? ?

Thiên Dược cốc đây là muốn đuổi bắt, lòng mang ý đồ xấu ám toán tặc tử, hay là ra mất mặt xấu hổ! ? !

Nguyên Anh đại lão, 5 phẩm Đan Vương, Thiên Dược cốc tông chủ… Liền cái này?

Thiên Dược cốc tông chủ pháp quyết lại biến, nổi giận gầm lên một tiếng, “Thiên linh bản tôn, tố nguyên tìm căn nguyên, cho bản tông dò xét!”

Ong ong ong ——

Thiên linh châu điên cuồng chuyển động.

Thanh quang chỗ ngưng nữ tử thân ảnh, lập tức lại lên biến hóa, nàng 2 lỗ tai trở nên dài nhọn, trắng nõn khuôn mặt hiển hiện nhàn nhạt hoa văn, kinh người hơn chính là sau lưng nàng, lại có ba đôi bạc nhược thiền dực

cánh mở rộng ra.

Nữ tử khuôn mặt, thống khổ chi ý càng đậm, nhưng lần này nàng chỉ nhìn chằm chằm La Quan nhìn thoáng qua, biểu lộ liền bỗng dưng cứng đờ ——

Trợn to con mắt ở giữa, hiển hiện hoảng sợ, e ngại, như nhìn thấy một loại nào đó, tồn tại cực kỳ đáng sợ.

Sau một khắc.

Răng rắc ——

Chỉ nghe một tiếng vang nhỏ, thiên linh châu mặt ngoài, lập tức hiển hiện khe hở, “Lạch cạch” lộ trên mặt đất.

Thanh quang tán đi, nữ tử thân ảnh biến mất theo, bất quá giờ phút này không ai chú ý tới, nàng nhìn về phía La Quan ánh mắt bên trong, hiển hiện một tia cầu khẩn.

Thiên Dược cốc tông chủ hai tay run lên, trừng lớn mắt.

Thiên linh châu hủy!

Như thế nào dạng này…

La Quan nhìn lướt qua, rơi trên mặt đất thiên linh châu bản thể, cười lạnh một tiếng, “Trương tông chủ, hiện tại có thể quỳ sao?”

“Các hạ thủ đoạn, bản tông coi là thật khâm phục! !” Khó xử trong trầm mặc, Thiên Dược cốc tông chủ thở sâu, nhắm mắt lại mở ra, liền đã bình tĩnh lại.

Chỉ là, 2 con ngươi ở giữa băng hàn sát ý, lại như thực chất khiến người gan hàn.

Hắn, triệt để giận!

Cái này ngụy trang, làm hắn đường đường nguyên anh đan vương mất hết mặt mũi, bất luận người này ra sao lai lịch, hôm nay đều phải chết.

Suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, Thiên Dược cốc tông chủ nhận định, là hắn tìm nhầm phương hướng, nếu không lấy thiên linh châu chi năng, tuyệt đối không thể tìm không thấy sơ hở.

Thiên linh châu…

Trong lòng đau xót, lão Trương kém chút rơi lệ, nhẫn.

Đã tuổi tác vô sai, vậy liền chỉ có một cái khả năng —— thần hồn đoạt xá! !

Đây là Thần Hồn cảnh tồn tại, tự thân ngoài ý muốn vẫn lạc lúc, mới có thể thi triển thủ đoạn.

Cưỡng ép thôn phệ người khác hồn phách, cướp đoạt nó nhục thân, liền có thể sống lại một đời, lại khải con đường tu hành.

Nhưng như vậy thủ đoạn, tồn tại cực lớn hạn chế, lại biển mây đại lục Nam cảnh bên trong, thần hồn siêu cấp cường giả đều là phượng mao lân giác.

Bây giờ thánh đô bên trong, đều chỉ có 2 tôn!

Cho nên, Thiên Dược cốc tông chủ trước đó cũng không có, hướng phương diện này cân nhắc.

Nhưng bây giờ xem ra, cái này đã là duy nhất khả năng.

Thần Hồn cảnh…

Như hoàn hảo không chút tổn hại, tất nhiên là siêu cường vô địch, Thiên Dược cốc vạn không dám trêu chọc, có thể đoạt bỏ về sau thực lực liền đại đại chiết khấu.

Huống hồ, 1 cái Thần Hồn cảnh tàn hồn, hoặc ẩn chứa như thế nào phá cảnh bí ẩn, liệu đến thánh đô 4 tộc đều sẽ rất có hứng thú.

Nói cách khác chỉ cần đem nó vạch trần, xác định suy nghĩ trong lòng về sau, chuyện kế tiếp, liền không cần Thiên Dược cốc xuất thủ.

Thậm chí, còn có thể hóa nguy cơ vì gặp gỡ, nhờ vào đó đưa ra một đợt ân tình.

Tâm niệm nhất định, Thiên Dược cốc tông chủ quay người, chắp tay nói: “Cơ đạo hữu, bản tông đáp ứng ngươi hôm qua đề nghị, còn xin hạ xuống Cơ gia chí bảo Chiếu Thần kính, trợ Thiên Dược cốc dẹp yên tà ma!”

Cơ Thường Thanh ánh mắt chớp lên, mặt lộ vẻ nghiêm nghị, “Cơ gia cùng Thiên Dược cốc, vốn là thế hệ chi

giao, Trương tông chủ đã có cần, Cơ gia tự nhiên toàn lực tương trợ.”

Hắn tiến lên một bước, khom người, “Đệ tử dài thanh, mời lão tổ hạ xuống Chiếu Thần kính!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 340 : Khác họ tông tử

Giữa thiên địa, đột có âm thanh vang lên.

“Chuẩn!”

Một chữ quanh quẩn, liền như cuồn cuộn sóng cả, nhấc lên kinh đào hải lãng.

Khiến người bản năng ở giữa, sinh ra vô tận kính sợ.

Cơ gia có một tổ, vốn là Nguyên Anh viên mãn tu vi, khốn tại bình cảnh mấy trăm năm, khó được tấc tiến vào.

Thọ nguyên đem khô đại nạn tới gần lúc, buông tay đánh cược một lần bế sinh tử quan, tại tuyệt địa cuối cùng phá Nguyên Anh quan kiếp, thành tựu thần hồn chi cảnh.

Từ đó bước vào mới tinh thiên địa, cũng đem Cơ gia thanh thế, địa vị, lại nâng lên 3 điểm.

Trở thành thánh đô 4 trong tộc, cái thứ 2 có được Thần Hồn cảnh siêu cấp cường giả, tọa trấn kình thiên chi tộc.

Có thể nói biển mây đại lục phạm vi bên trong, bước vào tu hành đỉnh cao nhất tồn tại!

Giờ phút này một chữ lối ra, liền có hoành ép thập

phương chi thế, trên quảng trường 6 vị Nguyên Anh đại lão, đồng thời cúi đầu lấy đó cung kính.

Oanh ——

Một tiếng vang trầm, không gian chấn động bên trong, Chiếu Thần kính từ đó hiển hiện.

Nó hẹn 1 người cao, rộng khoảng hai thước, khung như thuần kim chế tạo, mặt ngoài khắc dấu vô số phù văn, mạch lạc.

Có thể thấy được từng đạo thanh quang, như là sóng nước tại trong mặt gương phun trào, hiển thị rõ huyền diệu chi ý.

“Ngụy trang, tung ngươi có thủ đoạn thông thiên, Chiếu Thần kính dưới hồn phách hiện ra, tuyệt khó che lấp nửa điểm.”

Thiên Dược cốc tông chủ cười lạnh, “Vậy liền để bản tông, cùng hôm nay ở đây chư vị đều mở mắt thấy rõ, ngươi chân thân đến tột cùng là ai!”

Chiếu Thần kính xoay chuyển, mặt kính đối ở La Quan, trong đó phun trào thanh quang, giờ phút này bỗng nhiên khuấy động.

Sau một khắc, lại có một cái bóng mờ, tại trong mặt gương hiển hiện ——

Liền thấy thần quang ngút trời, trình óng ánh chói mắt chi thế, đem kia hư ảnh quay chung quanh ở bên trong,

khiến cho thần bí không hiểu, uy nghiêm mà tôn quý, như cửu thiên chi thượng thần cách, không thể bị ngoại giới nhìn trộm.

“Con mắt của ta!”

“A đù, a đù!”

“Đây là ngụy trang hồn phách hiển hiện? Quả thực chính là một vầng mặt trời!”

“Thần quang ngút trời, hồn phách như mặt trời…”

Vô số kinh hô thốt ra, kia trợn to con mắt ở giữa, đều là khó có thể tin.

Theo tu hành tăng lên, vượt qua Trúc Cơ cảnh về sau, từ Kim Đan bắt đầu hồn phách mạnh yếu liền là tu hành căn bản.

Lại hướng bên trên, đến Nguyên Anh cảnh giới về sau, thì hồn phách càng thêm trọng yếu.

Nói ngắn gọn, 1 vị người tu hành tiềm lực, tư chất, có thể thông qua hồn phách cấp độ, mà phân ra tam lục cửu chờ.

Lần người hồn như trọc nước, hỗn độn trong đó đen trắng khó hiểu.

Tốt hơn một chút người, hồn phách thanh minh, có thể thấy được tia sợi thần quang lưu chuyển.

Cho dù tốt người, hồn phách ở giữa có thần quang lưu chuyển, hiển thị rõ thần dị.

Cao hơn, lợi dụng thần quang cường độ cho vạch điểm.

Lại có 3 điểm, 6 điểm, 9 phân thần quang chi đừng, nghe đồn có kia hồn phách cấp độ cao tuyệt người, thần quang ngưng tụ như hoa cái.

Này cùng tư chất tu hành, chính là tuyệt thế thiên tuyệt, càng thêm cỗ đại khí vận, ngày sau thành tựu không thể đoán trước.

Nhưng tất cả những thứ này bình phán tiêu chuẩn, bây giờ đặt ở La Quan trên thân, đều lộ ra tái nhợt bất lực.

Thần quang ngưng tụ hoa cái…

Cái này mẹ nó, quả thực chính là 1 viên mặt trời, sáng rực quang hoa chiếu rọi thiên địa, bay thẳng trâu đấu ở giữa!

Trong quảng trường, 6 vị Nguyên Anh đại lão, lúc này cơ hồ trừng bạo con mắt.

Lấy bọn hắn thân phận, địa vị, vốn không nên thất thố như vậy, kì thực Chiếu Thần kính bên trong hiện ra cảnh tượng, quả thực muốn nổ nát vụn bọn hắn óc.

Không có khả năng!

Đây là gì cùng cấp độ hồn phách? Nó cường độ, tiềm lực, quả thực không cách nào tưởng tượng!

Mà lại trọng yếu nhất chính là, cái này thần quang thuần túy thanh minh, mang theo hạo đãng, uy nghiêm khí tức, cũng không một chút không khí dơ bẩn.

Cái này tuyệt không phải đoạt xá!

Nguyên trang…

Nói cách khác, cái này ngụy trang không ngờ là thật sự 1 vị, thiên tư vô song tuyệt thế thiên kiêu.

20 tuổi… Nguyên Anh tu vi… 5 phẩm Đan Vương…

Cái này tại trên người người khác, tất nhiên là tuyệt đối không thể, nhưng nhìn lấy trước mắt sáng rực thần quang, nhói nhói phía dưới nước mắt đều muốn lăn xuống, ai có thể nói ra hoài nghi?

Thường nhân tuyệt đối không thể.

Nhưng trước mắt, chính là không phải người thường!

“Ngụy trang, nếu ngươi nguyện bái nhập Cơ gia môn hạ, lão phu cam đoan đối ngươi rộng mở hết thảy tài nguyên, vô luận luyện đan hoặc tu hành, đều đem toàn lực ứng phó giúp ngươi, leo lên đại đạo chi đỉnh.”

Giữa thiên địa, rộng lớn thanh âm tái khởi.

Cơ gia lão tổ…

Thần Hồn cảnh siêu cấp cường giả, giờ phút này lại

công khai mời chào, “Thậm chí, lão phu nhưng thu ngươi làm đệ tử, ban thưởng ngươi không dưới Cơ gia đích truyền chi địa vị.”

“Này hứa hẹn vĩnh cửu hữu hiệu, Cơ gia chi môn hộ, vĩnh viễn đối ngươi rộng mở!”

Thiên Dược cốc tông chủ sắc mặt, lúc này hiển hiện tái nhợt.

Nhưng rất nhanh, hắn sắc mặt tái nhợt, liền trở nên trắng hơn.

Bởi vì, tại Cơ gia lão tổ thanh âm rơi xuống nháy mắt, giữa thiên địa lại có một thanh âm vang lên, dẫn động phong vân biến ảo, khiến vô số tầng mây vỡ vụn, mặt trời vô che vẩy xuống.

“Ngụy trang, lão phu chính là thác bạt nhất tộc lão tổ, nếu ngươi bái nhập Thác Bạt gia, từ ngày này trở đi ngươi chính là, thác bạt nhất tộc khác phái tông tử!”

Tông tộc, tông tộc.

Nhất tộc bên trong, cũng có tông tử.

Bình thường tông tộc, vì mời chào tư chất tu hành ưu dị người gia nhập, có thể thu nạp khác họ tông tử.

Nhưng ở đại tông tộc bên trong, lại có chút hiếm thấy.

Bởi vì khác họ tông tử địa vị một khi được công nhận, liền có trong tông tông tử cùng các vùng vị, không chỉ có

địa vị tôn sùng, càng có thể kế thừa tông tộc sản nghiệp, đảm nhiệm tông tộc chức vị quan trọng.

Chớ nói chi là, là thánh đô 4 tộc 1 trong Thác Bạt gia.

Là lấy, khi thác bạt lão tổ thanh âm rơi xuống, cả tòa thánh đô tĩnh mịch im ắng.

Kia từng đôi vốn là trừng lớn con mắt, lúc này cơ hồ muốn bạo chết, trong mắt lộ ra, là vô tận rung động, ao ước.

Thác bạt nhất tộc khác họ tông tử!

Không cần cái khác, riêng là cái này 1 cái hứa hẹn, liền bù đắp được vô số.

Đủ biết, thác bạt lão tổ đối “Ngụy trang” ra sao cùng coi trọng.

Chỉ cần gật đầu, hắn liền có thể nhảy lên Long môn, chao liệng cửu thiên phía trên.

Lại có Thác Bạt gia che chở, ủng hộ, tương lai thành tựu không thể đoán trước!

Lưu Toàn Chân ngốc.

Phương Thế cùng Từ Nguyên Anh 2 vị Nguyên Anh đại lão, cũng một mặt chấn động.

Thực tế là, chuyện này tiến triển, viễn siêu ra bọn hắn đoán trước.

Chiếu Thần kính dưới, La Quan hồn phách hiển hiện, thần quang như mặt trời, bay thẳng trâu đấu!

Về sau, Cơ gia, Thác Bạt gia 2 vị Thần Hồn cảnh siêu cấp cường giả, trực tiếp mở miệng mời chào.

Sự tình xoay chuyển, quả thực một đợt nối một đợt , căn bản không rảnh ứng tiếp…

Đợi 2 vị Nguyên Anh lấy lại tinh thần, lập tức gấp.

Cái này ngụy trang là bọn hắn lão Lưu gia người a! !

Cơ gia, Thác Bạt gia, đây là trần trụi, muốn đào bọn hắn góc tường.

Nhưng đối mặt 2 vị Thần Hồn cảnh siêu cấp cường giả, chính là lấy bọn hắn thân phận, cũng không có mở miệng đối kháng chỗ trống.

Huống chi, Cơ gia tạm thời không nói, Thác Bạt gia mở ra điều kiện, quả thực không thể tưởng tượng…

Khác họ tông tử! !

Điều kiện này, lão Lưu gia có thể khai ra đến? Chính là mở ra, có thể so Thác Bạt gia càng có lực hấp dẫn?

Dù sao, người ta nhưng là chân chính thánh đô 4 tộc, đứng lặng biển mây đại lục Nam cảnh 10,000 năm, căn cơ hùng hậu thực lực thâm bất khả trắc!

Trọng yếu nhất chính là, cái này ngụy trang là nửa đường tuyển nhận, cùng bọn hắn Lưu gia, căn bản là không có cái gì giao tình.

Từ Nguyên Anh nghĩ đến trước đó, mình biểu lộ ra bất mãn, lãnh ý, càng là hối hận ruột đều thanh.

Xong! Xong! !

Lão Lưu gia tới tay tuyệt thế thiên kiêu, liền muốn bị người đào đi.

Nói nhảm.

Liền Thác Bạt gia điều kiện này, ai có thể không tâm động? Dùng đầu gối nghĩ cũng biết, nên làm như thế nào ra lựa chọn! !

La Quan… Rất tâm động.

Nói nhảm, muốn thật bái nhập Thác Bạt gia, chỗ tốt nhiều không có cách nào nghĩ.

Nhưng rất đáng tiếc, cũng liền chỉ là giật giật, suy nghĩ liền trở về tại yên lặng.

Bởi vì La Quan rất rõ ràng, Chiếu Thần kính hiện ra chính là hắn, nhưng lại không hoàn toàn là hắn.

Sở dĩ thần quang bay thẳng trâu đấu, nguyên nhân đều tại Huyền Quy!

Huống chi, tại Thần Hồn cảnh siêu cấp cường giả trước

mặt, La Quan chưa hẳn liền có thể hoàn mỹ ẩn tàng tự thân, một khi lộ ra sơ hở.

Hừ hừ, vậy liền đại nạn lâm đầu!

Nhưng ở ngoài giới xem ra, La Quan lúc này có chút cúi đầu, như đang suy tư.

Hắn quay người, “Lưu huynh…”

Lưu Toàn Chân cười khổ, một mặt bi tráng.

Tựa hồ đã biết, tiếp xuống hắn muốn nói gì.

“… Ngụy mỗ tại Lưu gia đãi ngộ, có phải là cũng nên đề cao điểm?”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 341 : Quỳ không quỳ?

Không khí đột nhiên yên lặng, vô số con mắt trừng lớn, ánh mắt tràn ngập kinh ngạc.

“Cái gì… A… Nhất định nhất định!” Lưu Toàn Chân vừa mừng vừa sợ, luôn luôn lưu loát mồm mép, cũng bắt đầu khoan khoái.

Hắn thở sâu, “Ngụy huynh đệ yên tâm, ta Lưu gia chắc chắn sẽ cho ngươi 1 cái kết quả vừa lòng!”

Cự tuyệt!

Thác Bạt gia khác họ tông tử a…

Chỗ đại biểu cơ duyên, tạo hóa, cứ như vậy từ bỏ rồi?

Thế giới này điên rồi sao!

Tiểu tử ngươi không muốn, cho ta a, để ta quỳ liếm 100 năm đều có thể.

Bá ——

Linh quang thoáng hiện, một tên phụ nhân thân ảnh, xuất hiện trên quảng trường không.

Nàng nhìn lại chừng ba mươi, dáng vẻ thong dong, mặt mày ở giữa có nhiều công chính khí quyển.

“Đa tạ 2 vị tiền bối, đối ta Lưu gia khách khanh coi trọng, đã Ngụy tiên sinh không bỏ Lưu gia, Lưu gia cũng sẽ không cô phụ tiên sinh!”

Dứt lời, phụ nhân trừng mắt nhìn Lưu Toàn Chân, trách mắng: “Ngụy tiên sinh nguyện gia nhập Lưu gia, ngươi liền sẽ chỉ như vậy miệng hứa hứa hẹn? Vi nương trước đó là như thế dạy ngươi? !”

Phương Thế, Từ Nguyên Anh vội vàng hành lễ, “Bái kiến phu nhân.”

Giọng điệu ở giữa, có nhiều cung kính.

Lưu phu nhân gật gật đầu, “2 vị xin đứng lên.” Ánh mắt nhất chuyển nhìn về phía La Quan, mặt lộ vẻ ý cười, “Ngụy Trang tiên sinh, từ ngày này trở đi, ngươi chính là Lưu gia trưởng lão, kiêm nhiệm Thăng Tiên các phó các chủ.”

“Sau đó, Lưu gia nguyện cùng tiên sinh dắt tay, chung sáng tạo óng ánh tương lai.”

La Quan mỉm cười, “Như thế, liền đa tạ phu nhân.”

Chức vụ cụ thể loại hình, hắn cũng không thèm để ý.

Lưu gia chỉ cần hữu tâm, ngày sau cùng hắn hợp tác lúc, liền nên biết được như thế nào đi làm.

Phần này diễn xuất, để Lưu phu nhân trên mặt, tiếu dung càng nhiều 3 điểm.

“Hôm nay Ngụy tiên sinh thanh danh vang dội, sợ hữu tâm mang oán hận hạng người, đối tiên sinh rối loạn sự tình, Lưu gia khi điều động 1 vị Nguyên Anh tu sĩ, vì tiên sinh hộ đạo…”

Hơi dừng một chút, Lưu phu nhân tiếp tục nói: “Phương Thế, tiếp xuống một đoạn thời gian, ngươi liền bảo hộ ở Ngụy tiên sinh trái phải đi.”

Phương Thế chắp tay, “Vâng, phu nhân.” Hắn mặt lộ vẻ mỉm cười, “Ngụy tiên sinh, sau đó bất luận chuyện gì, đều có thể phân phó lão phu, ngày sau còn xin nhiều hơn chiếu cố.”

Đường đường Nguyên Anh bị sai khiến thay người hộ đạo, nói khó nghe chút chính là hộ vệ, nhưng Phương Thế nụ cười trên mặt, lại không nửa điểm miễn cưỡng.

Thậm chí hắn nói tới “Chiếu cố”, cũng là chân tâm thật ý.

La Quan cụ thể tu vi, bây giờ dù không ai biết được, nhưng Chiếu Thần kính đã xác định, hắn kinh diễm tuyệt luân vô thượng tư chất.

Tương lai chi thành tựu, không thể tưởng tượng.

Chớ nói chi là, bản thân hắn còn là một vị, 5 phẩm Đan Vương cấp đan đạo cường giả.

Cùng hắn giao hảo, trăm lợi mà không có một hại, nếu có thể kết xuống một phần ân tình, nói không chừng tương lai liền có tác dụng lớn.

Từ Nguyên Anh ngầm cười khổ, tự biết mất điểm phía trước, hắn thở sâu, chắp tay nói: “Ngụy Trang tiên sinh, Từ mỗ có nhiều bất kính chỗ, xin hãy tha lỗi.”

La Quan lắc đầu, “Từ đạo hữu nói quá lời, sau đó cùng ở tại Lưu gia, chính là người một nhà.”

Lưu phu nhân cười đến híp cả mắt, “Ngụy tiên sinh nói cực phải.” Lại quay người quát lớn tiểu Lưu, “Cả ngày không đứng đắn, ngày sau làm việc đa hướng Ngụy tiên sinh học tập, nếu không cẩn thận da của ngươi!”

“Biết nương… Ta cùng Ngụy huynh đệ mới quen đã thân, đã là hảo bằng hữu!”

Lưu Toàn Chân nhếch miệng cười một tiếng, “Bất quá ta chuyện của nhà mình, về nhà lại nói không muộn, hôm nay là Thiên Dược cốc sân nhà, dù sao cũng phải trước xử lý chuyện của người ta.”

Hắn quay người, nhìn về phía sắc mặt trắng bệch, mặt mũi tràn đầy kinh sợ Tô Mộc, “Tiểu thuốc tôn, ngươi cùng ta Ngụy huynh đệ 2 cái, đến tột cùng ai thắng rồi?”

“Các ngươi Thiên Dược cốc dù thế nào cũng sẽ không phải nghĩ thừa dịp loạn, liền đem sự tình che giấu đi, nói không giữ lời a? ?”

Tô Mộc kém chút phun ra một ngụm máu! !

Nghiến răng nghiến lợi, oán hận trừng tiểu Lưu một chút.

Lưu phu nhân nhíu mày, con ngươi thanh hàn, “Trương tông chủ, quản tốt đệ tử của ngươi, dám trừng nhi tử ta, hắn là muốn chết sao?”

Bá khí!

Điều này cũng làm cho La Quan, đối Lưu gia phong cách hành sự, càng nhiều mấy điểm hiểu rõ.

Xem ra lão Lưu gia đích xác đủ cứng, đối mặt Thiên Dược cốc, cũng dám không cho nửa điểm mặt mũi.

Thiên Dược cốc tông chủ thở sâu, trầm giọng nói: “Giải thi đấu cửa thứ 3, là ngụy trang thắng!” Vạn Long Thăng Huyết đan phẩm chất, trước mắt bao người, căn bản là không có cách chỉ trích.

Huống hồ, Lưu gia nữ nhân này cũng tới, càng không khả năng cho hắn nửa điểm cơ hội.

Hắn nhìn về phía La Quan, “Ngụy trang, Thiên Dược cốc làm việc, luôn luôn lời ra tất thực hiện, đã ngươi thắng được tranh tài, bán long nội đan chính là ngươi.”

Nói đến đây, lấy Nguyên Anh đại lão tâm thần, ý chí, đều kém chút không chịu nổi, tại chỗ rơi lệ.

Đầu tiên là nát thiên linh châu, bây giờ lại muốn giao ra bán long nội đan, Thiên Dược cốc quát tháo Nam cảnh vô số năm, chưa bao giờ từng ăn như vậy thiệt thòi lớn?

Hôm nay, quả nhiên là bị mất mặt, lại bồi tận tiền vốn! !

Mà hết thảy này căn nguyên, đều là bởi vì La Quan…

Thiên Dược cốc tông chủ âm thầm cắn răng, phất tay áo lấy ra một phương hộp ngọc, vật này xuất hiện tại ngoại giới lúc, tản ra bừng bừng hàn khí.

La Quan dừng một chút, thấy Lưu gia bọn người không có phản ứng, lúc này mới tiếp nhận hộp ngọc.

Này hộp ngọc toàn thân xanh thẳm, nội bộ hình như có sóng nước lưu chuyển, cầm trong tay lạnh lẽo thấu xương, đầu ngón tay bỗng nhiên có băng sương ngưng kết.

La Quan nhíu nhíu mày, bất động thanh sắc vận chuyển pháp lực, đem băng sương hóa giải, mở hộp ngọc ra sau liền nhìn thấy, trong đó 1 viên màu xanh đậm nội đan.

Nó hẹn trưởng thành nắm đấm lớn nhỏ, ánh mắt rơi vào trên đó, bên tai dường như mơ hồ trong đó, nghe tới từng tiếng long ngâm gào thét.

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Không sai, đích thật là 1 đầu Nguyên Anh cấp Giao long nội đan, long huyết tinh thuần vô song… Chậc chậc, dạng này nội đan hiện thế cực kì thưa thớt, liền cái này 1 cái liền tương đương, đào rỗng Thiên Dược cốc khố phòng một góc, cái này thua thiệt có thể ăn lớn.”

La Quan im lặng.

Hắn biết, hôm nay kết thù, đích thật là kết lớn.

Trước mắt Thiên Dược cốc tông chủ, cứ việc một mặt bình tĩnh, nhưng đôi mắt chỗ sâu sâu thẳm băng hàn, lại như thâm uyên đáng sợ.

Nếu là có cơ hội, La Quan không chút nghi ngờ, lão già này tất nhiên sẽ ra tay, tiễn hắn 1 cái hình thần câu diệt, vạn kiếp bất phục hạ tràng.

Hối hận?

Thế thì sẽ không, đã gặp bán long nội đan, La Quan liền tuyệt sẽ không bỏ lỡ.

Cũng không thể sợ đắc tội với người, liền bó tay bó chân a? ?

Kia còn tu cái gì đại đạo, trốn ở Thanh Dương quốc cùng Kim Nhã cả ngày không biết xấu hổ không có nóng nảy, qua bên mình thổ hoàng đế thần tiên thời gian tốt bao nhiêu.

Cho nên, La Quan chỉ là híp híp mắt, liền lật tay đem nội đan thu hồi, ngẩng đầu lẳng lặng nhìn về phía đối diện.

Thiên Dược cốc tông chủ khuôn mặt hơi cương, trên mặt hiển hiện âm trầm, hắn thở sâu ngẩng đầu, ánh mắt bình thẳng hướng về phía trước.

Ý đồ dùng ánh mắt ở giữa sắc bén, đem La Quan dọa lùi.

Nhưng cũng tiếc, đây hết thảy đều là phí công, cái này khiến lão Trương sắc mặt, không chỉ có càng thêm khó coi.

“Trương tông chủ, ngài có phải hay không quên chuyện gì?”

Bá ——

Bên tai, lại lần nữa lâm vào tĩnh mịch.

Có phạm nhân mơ hồ, cũng là bởi vì liên tiếp phong vân biến ảo, bị rất nhiều khó khăn trắc trở cho giày vò choáng.

Nhưng rất nhanh, liền kịp phản ứng, biết La Quan nói cái gì ——

“Đầu tiên là ngươi Thiên Dược cốc bí mật bất truyền thành đan pháp, bây giờ lại hoài nghi Ngụy mỗ thân phận, ngươi Thiên Dược cốc sao mà vô lễ… Như cuối cùng chứng minh, là ngươi Thiên Dược cốc mắc thêm lỗi lầm nữa, liền mời Trương tông chủ tự mình hướng Ngụy mỗ dập đầu xin lỗi, như thế nào?”

Lần đầu nghe thấy lời ấy, trong lòng mọi người chấn động, ám đạo họ Ngụy tiểu tử này, quả nhiên là to gan lớn mật.

Sợ là không biết, “Tử” chữ như thế nào viết.

Nhưng hôm nay…

Đây hết thảy, cũng không liền thành sự thực.

Vô số người tận mắt nhìn thấy, Thiên Dược cốc tông chủ nhận lời việc này, kia bây giờ hắn quỳ không quỳ?

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 342 : 2 điều kiện

Cứ việc La Quan trước đó, đã dùng hành động thực tế, chứng minh gan lớn của mình bao thiên.

Mà Chiếu Thần kính dưới, kia bay thẳng trâu đấu hồn phách thần quang, cũng cho thấy thật sự là hắn có không sợ lực lượng.

Nhưng giờ phút này, trong quảng trường bên ngoài mọi người, vẫn là không nhịn được trong lòng run lên ——

Ngoan nhân!

Là thật hung ác a.

Cái gọi là đánh người không đánh mặt, cái này ngụy trang là chuyên môn hướng trên mặt hung ác chùy a.

Cạch cạch!

Thiên Dược cốc tông chủ nhân vật bậc nào, phóng nhãn biển mây đại lục Nam cảnh, dậm chân một cái kia cũng là đất rung núi chuyển.

Thánh đô 4 tộc đối nó đều lễ kính có thừa, bây giờ lại cũng bị người buộc, trước mặt mọi người dập đầu xin lỗi!

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, việc này ai dám tin?

“Ngụy trang, ngươi đừng quá mức điểm!”

“Ta Thiên Dược cốc tông chủ, gì ngang phần tồn tại, há lại ngươi có thể làm nhục?”

“Có chừng có mực! Hẳn là ngươi coi là thật, muốn cùng ta Thiên Dược cốc, không chết không thôi sao?”

Thiên Dược cốc tu sĩ gầm thét liên tục.

Chu Viên Thông trầm giọng nói: “Ngụy đạo hữu, còn xin dừng tay đi, chớ có đem giữa lẫn nhau ân oán triệt để kích thích.”

Lời này, liền có chút nghĩ đương nhiên.

La Quan cùng Thiên Dược cốc ở giữa ân oán, còn cần kích thích sao?

Còn cái gì cẩu thí không chết không thôi? Cũng sớm đã là.

Nếu không phải như thế, La Quan cũng không đến nỗi, đem sự tình triệt để làm tuyệt.

Đã đã làm mất lòng, kia lại nhiều đắc tội một cọc, cũng không có khác nhau lớn!

Tô Mộc bờ môi bỗng nhúc nhích, cũng muốn nổi giận gầm lên một tiếng, tại sư tôn trước mặt xoát điểm hảo cảm.

Nhưng mới rồi bị Lưu phu nhân liếc qua, hắn như rơi vào hầm băng bên trong, đến nay đều không thể khôi

phục lại.

Cơ Thường Thanh, thác bạt lưu hỏa liếc nhau, sắc mặt lộ ra âm trầm, nhưng riêng phần mình đáy mắt lại hiện lên tinh mang.

Hôm nay như lão Trương một quỳ, Thiên Dược cốc cùng Lưu gia thù, liền triệt để kết lớn.

Dù sao liền dưới mắt đến xem, ngụy trang dám can đảm có này lực lượng, để đường đường Thiên Dược cốc tông chủ “Hết lòng tuân thủ hứa hẹn”, là mượn lão Lưu gia uy thế.

Song phương kết thành tử thù, Thiên Dược cốc thế tất hướng bọn hắn dựa vào, phù này hợp 2 nhà lợi ích.

Về phần ngụy trang…

Hừ! !

Đã không vì bản thân ta sử dụng, đó chính là địch nhân, chớ nói chi là hắn còn bái nhập Lưu gia.

Nếu có cơ hội, Cơ gia hoặc Thác Bạt gia cũng sẽ không để ý, làm hắn óng ánh chói mắt nhân sinh, tại cao - triều chỗ im bặt mà dừng! !

Cho nên hôm nay, 2 người rất tình nguyện ngồi nhìn đứng ngoài quan sát, nhưng mặt ngoài tư thái, vẫn là phải làm một lần.

Thiên Dược cốc tông chủ thở sâu, một ngụm răng cơ hồ

cắn nát, “Tốt! Kia bản tông hôm nay, liền cho Ngụy đạo hữu dập đầu xin lỗi…”

Quỳ, thật muốn quỳ.

A đù!

Trong lòng mọi người kinh hãi, con mắt trợn tròn.

“Vân vân.” La Quan đột nhiên mở miệng, đón Thiên Dược cốc tông chủ ánh mắt, thản nhiên nói: “Ngụy mỗ có 2 điều kiện, Trương tông chủ như đáp ứng, việc này liền coi như bỏ qua.”

Hô ——

Thiên Dược cốc tông chủ thở ra một hơi, trầm giọng nói: “Xin các hạ nói.”

“Thứ 1, mời Trương tông chủ đem đầu kia Nguyên Anh cảnh bán long tinh huyết, làm nhận lỗi chi vật.” La Quan nói xong, không đợi hắn giải thích, nói thẳng: “Viên này Giao long nội đan là sống lấy chi vật, cho nên Trương tông chủ cũng liền đừng bảo là cái gì, Thiên Dược cốc không có loại hình.”

Thiên Dược cốc tông chủ: …

Lão Trương rơi lệ!

Cái này hỗn đản, hạ miệng quá độc.

Một chút, liền cắn hắn bảy tấc.

Năm đó, Thiên Dược cốc dưới cơ duyên xảo hợp, mới săn giết đầu kia Nguyên Anh cảnh bán long lớn giao.

Trận chiến kia, mấy vị Nguyên Anh cảnh trọng thương, càng có 1 vị Thiên Dược cốc tiền bối bất trị bỏ mình.

Nội đan đã đưa ra ngoài, lại đem bán long tinh huyết giao ra, Thiên Dược cốc làm ra đây hết thảy, liền đều thành cho người ta làm áo cưới.

Cũng không đáp ứng…

Quỳ đi xuống đơn giản, Thiên Dược cốc da mặt, liền thật cũng bị người lột bỏ để chà đạp!

Thở sâu, Thiên Dược cốc tông chủ thật sâu xem ra, “Tốt, bản tông đáp ứng.”

“Điều kiện thứ hai…”

“Chờ một chút! !” Thiên Dược cốc tông chủ nghiến răng nghiến lợi, “Nếu ngươi nhắc lại ra cùng loại yêu cầu, bản tông tình nguyện dập đầu xin lỗi.”

La Quan đưa tay một chỉ, “Ta muốn viên này thiên linh châu.”

Thiên Dược cốc tông chủ gánh nặng trong lòng liền được giải khai, thiên linh châu vỡ vụn đã thành phế vật, “Cho ngươi!”

Hắn phất tay áo ném ra một chiếc bình ngọc, “Ngụy

trang, chuyện hôm nay Thiên Dược cốc trên dưới ghi khắc, ngươi ta núi xanh còn đó nước biếc chảy dài, chỉ mong ngày khác Ngụy đạo hữu, tuyệt đối đừng rơi vào bản tông trong tay."

La Quan cười lạnh, "Được rồi, Ngụy mỗ đột nhiên cảm thấy, những vật này không cần cũng được, liền mời Trương tông chủ dập đầu nói xin lỗi đi."

Thiên Dược cốc tông chủ xoay người rời đi, hóa thành 1 đạo cầu vồng, biến mất tại cuối tầm mắt.

Cơ Thường Thanh, thác bạt lưu hỏa thật sâu xem ra một chút, cùng nhau quay người rời đi.

Đến tận đây, một trận to lớn phong ba, tạm thời có một kết thúc.

Thiên Dược cốc đan sư giải thi đấu, vừa đến xác thực vì tuyển chọn nhân tài, thứ 2 là muốn hiển lộ rõ ràng thực lực, nội tình, kiến tạo uy danh chèn ép Lưu gia lập Thăng Tiên các.

Nhưng kết quả, lại rơi phải một chỗ gà mao.

Từ tông chủ xuống đến Tô Mộc, đều bị chi phối mở cung, không chỉ có 1 bộ diện mạo bị đánh tím xanh sưng, càng tổn thất nặng nề.

Thanh danh, mặt mũi những này tạm thời không đề cập tới, liền chỉ là bán long nội đan, cùng kia bán long thân thể rèn luyện đoạt được tinh huyết, đều là chí bảo.

Chớ nói chi là, thiên linh châu đều hủy ở hôm nay.

La Quan tiến lên, đem vỡ tan thiên linh châu thu hồi, hôm nay kết thù dù lớn, nhưng dầu gì cũng tính thu hoạch tràn đầy.

Về phần ngày sau như thế nào, lại đợi ngày sau lại nói.

Lưu phu nhân mặt lộ vẻ mỉm cười, tiến lên cùng La Quan nói vài câu, đợi ước định xử lý tốt bên người một chút vụn vặt, lại tiến về Lưu gia về sau, nàng liền trước một bước rời đi.

Giữa lúc trò chuyện, trong mắt tràn đầy thưởng thức.

Trước đó, La Quan đối mặt Thiên Dược cốc, thái độ từ đầu đến cuối cường ngạnh.

Nhưng cuối cùng, cầm 1 cái “Dập đầu xin lỗi”, đổi về vàng ròng bạc trắng chỗ tốt, phần này thủ đoạn để nàng có chút hài lòng.

Đương nhiên, cử động lần này vì Lưu gia tránh, bộ điểm đến từ Thiên Dược cốc oán hận, mới là trong cái này mấu chốt.

Có thực lực, có tiềm lực, có thủ đoạn, có chừng mực…

Dạng này 4 có nhân tài, ai không chào đón? ?

“Ngụy huynh đệ, ngọc bài này ngươi cầm, vật này có thể ngăn cản Nguyên Anh một kích, mang ở trên người lo trước khỏi hoạ.” Lưu Toàn Chân nở nụ cười, “Vậy ta

ngay tại Lưu gia, đám huynh đệ ngươi đến.”

Từ Nguyên Anh che chở hắn, rời đi quảng trường.

Phương Thế mỉm cười đi tới, “Ngụy tiên sinh, tiếp xuống chúng ta đi đâu?”

Giờ phút này, trong quảng trường bên ngoài vô số đạo ánh mắt, đều tụ đến.

Phức tạp, chấn kinh, oán hận… Rất nhiều cảm xúc xen lẫn.

Bằng sức một mình, chèn ép Thiên Dược cốc không cách nào ngẩng đầu, đợi hôm nay về sau, ngụy trang chi danh nhất định danh truyền toàn bộ Nam cảnh.

Thanh danh vang dội, cũng đại biểu cho nguy cơ trùng trùng.

Thiên Dược cốc từ không cần nhiều lời, thánh đô 4 tộc chỉ sợ cũng sẽ không quá thích, Lưu gia lại thu hoạch như thế 1 vị, tiềm lực vô tận trưởng lão.

Nhưng Phương Thế cũng không quá lo lắng, thiếu gia cho ngọc bài là nó 1, càng quan trọng chính là… Quy củ!

La Quan bây giờ đã là Lưu gia trưởng lão, Thăng Tiên các phó các chủ, là Lưu gia nhân vật trọng yếu, nếu có người dám can đảm tùy ý xuất thủ, liền hỏng các phương ngầm thừa nhận quy tắc.

Hậu quả kia quá lớn, không ai dám tuỳ tiện tiếp nhận.

Cho nên, có Phương Thế bảo vệ trái phải, chỉ cần không rời đi thánh đô, dù có người hận một ngụm tốt răng vỡ vụn, cũng tạm không có việc gì.

La Quan nghĩ nghĩ, đối Nam Ly vẫy tay, “Sư huynh của ngươi ở đâu?”

Nam Ly chấn động trong lòng, chỉ một câu này lời nói, liền đối với La Quan thân phận, nhiều mấy điểm tín nhiệm.

Nếu không phải coi là thật, cùng bọn hắn có chỗ nguồn gốc, sao lại biết đến như thế rõ ràng.

Hít một hơi, nàng cung kính hành lễ, “Hồi bẩm đại nhân, ta sư huynh bị quỷ vật gây thương tích, bây giờ tình huống nguy cấp… Ta… Ta là vì cứu sư huynh, mới đến tham gia đan sư giải thi đấu.”

Trông mong xem ra, mặc dù không có nói rõ, tâm tư cũng đã rõ ràng.

—

—

—

—

—

Chương 343 : Như thâm uyên, không lường được

Quảng trường bên ngoài Mộ Thanh Kết, thấy cảnh này mau tức nổ, thầm mắng tốt một cái hồ mị tử, ngươi nhìn ta như vậy nhà đại nhân, muốn làm gì ngươi?

Đừng quản cái gì suy nghĩ, đều tranh thủ thời gian đánh cho ta ở, có bản cô nương ở đây, ngươi cái này hồ mị tử âm mưu mơ tưởng đạt được!

“Người nào, dám can đảm tự tiện xông vào!”

Một tên Thiên Dược cốc Kim Đan rống to, đưa tay đập xuống.

Cướp tranh giành tình nhân, không có bận tâm quá nhiều Mộ Thanh Kết, sắc mặt một chút liền trợn nhìn.

Cũng may, Phương Thế nhìn mặt mà nói chuyện, phất tay áo vung lên đem Thiên Dược cốc Kim Đan đánh bay.

Mộ Thanh Kết chân đều mềm, như chịu Kim Đan nén giận một kích, nàng không chết cũng phải trọng thương.

“Đại nhân, ta thật là sợ!”

La Quan liếc qua, ôm chặt hắn cánh tay Mộ Thanh Kết, cảm thụ được cánh tay lâm vào một mảnh nhuyễn nị, ho nhẹ một tiếng, “Tốt, buông ra đi.”

Về phần Thiên Dược cốc mọi người… Nghiến răng nghiến lợi!

Tốt a, bọn hắn hiện tại, cũng chỉ có thể lấy chính mình một ngụm răng trút giận.

Không phải còn muốn như thế nào?

Cùng ngụy trang lý luận? !

Quên đi thôi!

Không thấy được, tông chủ ở trước mặt hắn đều gãy kích trầm sa, kém chút rơi vào mất hết mặt mũi hạ tràng.

Oán hận là thật oán hận, nhưng lúc này cùng La Quan đối đầu, Thiên Dược cốc mọi người đều tâm lý không chắc.

“Nha…” Mộ Thanh Kết không tình nguyện buông tay, như lơ đãng nhìn lướt qua Nam Ly, “Đại nhân, vị tỷ tỷ này dài, thật là xinh đẹp a.”

Nhất là ngực.

Nàng đã rất có tự tin, nhưng Nam Ly lại có 2 cái tự tin.

Trên đời nam tử, đều thích to con, điểm này nàng phi thường rõ ràng.

Lại thêm, Nam Ly 1 trương băng thanh ngọc khiết, không dung nửa điểm khinh nhờn khuôn mặt… Tê, cũng không liền vừa vặn tốt, càng có thể dẫn động chinh phục

dục nhìn?

La Quan dù không uống qua quá nhiều trà, nhưng cũng từ trong những lời này, cảm nhận được một tia trà bên trong trà khí.

Trừng Mộ Thanh Kết một chút, “Chớ nói nhảm, ta cùng nàng… Mạch này, thật có một chút nguồn gốc.”

Đè xuống tiểu tỳ nữ bình dấm chua, La Quan nghiêm mặt nói: “Dẫn đường đi, ta đi xem một cái.”

Khác thương thế, có lẽ còn có chút phiền phức, nhưng nếu như là quỷ vật gây thương tích… Ta đại hung tỷ xuất thủ, khi vấn đề không lớn.

Dứt lời, lại quay người, “Phương đạo hữu, còn muốn làm phiền ngươi, cùng chúng ta đi một chuyến.”

Phương Thế mỉm cười, “Phu nhân mệnh ta vì đạo hữu bảo vệ, chính là lão phu ứng làm sự tình, Ngụy tiên sinh tuyệt đối không được khách khí.”

La Quan không có nói thêm nữa, gật gật đầu đang muốn rời đi, nghĩ nghĩ lại trở về trở về, đem 6 viên Vạn Long Thăng Huyết đan lấy đi, lại đối mấy vị đan đạo đại lão gật đầu thăm hỏi về sau, lúc này mới bước nhanh mà rời đi.

Đan dược này, lão sư luyện chế đều rất tốn sức, há có thể tiện nghi Thiên Dược cốc?

Lại nói, tự chuẩn bị vật liệu, lại tự mình động thủ luyện

chế linh đan, lấy đi cũng là thiên kinh địa nghĩa.

Hơn 800 tuổi, đức cao vọng trọng tiên sinh Khương Nham, nhìn xem một nhóm rời đi bóng lưng, nhịn không được cười lên, “Vị này Ngụy đạo hữu, ngược lại thật sự là là thú vị…”

“Khục! Tiên sinh nói cẩn thận.”

Ngụy trang là lợi hại, nhưng hôm nay sự tình dù kết thúc, ngày khác lại tất có phong ba.

Khương Nham cười lạnh, “Làm sao? Lão phu ngay cả câu nói cũng không thể nói? !” Thiên Dược cốc tuy mạnh, lại còn không có đáng sợ đến, hắn chỉ dám chuyển động suy nghĩ tình trạng.

Nhưng lời tuy như thế, tiên sinh Khương Nham cũng không nói thêm nữa.

Một đám đan đạo đại lão đối mặt, sắc mặt đều có khác biệt.

Nhưng có một chút lại là chung nhận thức… Cái này ngụy trang, dù 1 ngày trực trùng vân tiêu, trở thành Nam cảnh trúng gió đầu nhất kình nhân vật.

Nhưng tiếp xuống, có thể đứng vững gót chân mới là mấu chốt.

Gió gấp sóng lớn, một cái sơ sẩy liền có khả năng, rơi vào 10,000 trượng thâm uyên, như vậy thân tử đạo tiêu.

Rời đi quảng trường, kia một đường truy đuổi ánh mắt, mới dần dần tán đi.

Nam Ly phía trước dẫn đường, đợi nàng chỉ vào trước mắt đường đi, nói “Ta cùng sư huynh tạm thời thuê lại nơi này” lúc, La Quan sắc mặt lộ ra một tia cổ quái.

Hắn nhìn Mộ Thanh Kết, tiểu tỳ nữ cũng là 1 bộ im lặng bộ dáng.

“Đến, chính là cái này!”

Nam Ly xoay người, phát giác được La Quan cùng Mộ Thanh Kết sắc mặt khác thường, cẩn thận nói: “Đại nhân, thế nhưng là có vấn đề gì? ?”

Bộ này cẩn thận từng li từng tí bộ dáng, đâu còn có trước đó tại Thanh Dương quốc lúc trầm ổn khí quyển.

La Quan cười cười, “Không cần khẩn trương, không có quan hệ gì với ngươi… Ân, chẳng qua là cảm thấy ta cùng ngươi mạch này, quả nhiên là có chút duyên điểm.”

Nói, đưa tay chỉ chỉ, “Ta liền ở tại sát vách.”

Lúc trước Mộ Thanh Kết cảm nhận được, kia bị quỷ vật gây thương tích người, chính là Quốc sư.

Nam Ly trừng lớn mắt.

“Tốt, đi vào trước đi.” Phải La Quan nhắc nhở, nàng mới vội vàng xưng phải, tiến lên đem cửa sân mở ra, “Sư huynh, ta trở về.”

Hô 2 tiếng, lại không đạt được đáp lại, Nam Ly biến sắc, vội vàng hướng vào phòng bên trong.

Rất nhanh, nàng kinh hô vang lên, “Đại nhân, đại nhân nhanh mau cứu ta sư huynh! !”

La Quan nhanh chân vào phòng, liền thấy trên giường nằm, chính là Quốc sư đại nhân.

Bây giờ hắn gầy như que củi, trần trụi bên ngoài huyết nhục hoàn toàn u ám, chính là tóc đều trở nên hoa râm, có thể thấy được là ăn đau khổ lớn.

Bây giờ Quốc sư ngất đi, khí tức cực kỳ suy yếu, gian phòng bên trong tràn ngập một cỗ âm hàn.

Đối này khí tức, La Quan cùng Mộ Thanh Kết đều không xa lạ gì, chính là quỷ vật đặc hữu khí tức.

Phương Thế đứng ở một bên, nhìn trên giường Quốc sư, sắc mặt ngưng lại, “Thật là lợi hại quỷ vật!”

Chính là hắn, bây giờ đứng tại gian phòng bên trong, đều cảm giác âm khí uy nghiêm.

Lấy hắn Nguyên Anh tu vi, tự nhiên nhìn ra được, trên giường người, bất quá Kim Đan sơ kỳ tu vi.

Bị lợi hại như vậy quỷ vật gây thương tích, còn có thể kiên trì đến lúc này, tất nhiên là tiếp trợ một loại nào đó ngoại lực, mới có thể cưỡng ép tục mệnh.

Nhưng dù vậy, tình huống của hắn cũng đã hung hiểm đến cực điểm, lúc nào cũng có thể mất mạng.

Lại Quỷ đạo thủ đoạn, nhất là âm độc đáng sợ… Muốn cứu người này, rất khó!

Nam Ly quay người quỳ xuống, “Cầu xin đại nhân xuất thủ, mau cứu ta sư huynh!”

La Quan giữ chặt nàng, “Đứng dậy, vấn đề nhỏ, không cần kinh hoảng.”

Phương Thế: …

Vấn đề nhỏ?

Ngụy tiên sinh cũng miễn không được, tại mỹ mạo nữ tử trước mặt, a khí quyển mao bệnh a! !

Chậc chậc, liền người này trạng thái, dùng sức mãnh một chút liền tắt thở, cần phải kéo tơ lột sợi khu trục thể nội nấn ná quỷ khí, căn bản chống đỡ không được lâu như vậy.

Khó giải quyết như thế, há lại tuỳ tiện liền có thể giải quyết?

Đương nhiên, trong lòng đã có cách về trong lòng đã có cách, phương thức mặt ngoài chỉ là cau mày, chút điểm cảm xúc cũng không ngoài lộ.

Nhân tình thế sự cái đồ chơi này, đường đường Nguyên Anh đại lão, đã sớm tu luyện lô hỏa thuần thanh.

La Quan tiến lên, đi tới giường bên cạnh, đưa tay một chỉ điểm tại Quốc sư giữa lông mày.

Phương Thế nhíu mày, hắn không có phát giác được, chút điểm lực lượng ba động.

Đây là thủ đoạn gì? ?

Sẽ không phải lừa gạt một chút, liền qua loa kết thúc a? Vậy nhưng cùng vừa rồi nói “Vấn đề nhỏ”, cũng quá không đáp đi.

Sau một khắc, Phương Thế con mắt bỗng dưng trừng lớn, một mặt kinh hãi.

Liền gặp, trên giường Quốc sư gấp rút lại yếu ớt hô hấp, một chút liền trở nên nhẹ nhàng xuống dưới, u ám cùng tái nhợt xen lẫn khuôn mặt, cứ việc vẫn như cũ khí sắc cực kém, nhưng giữa lông mày thống khổ biểu lộ, lại đều biến mất không thấy gì nữa.

Từ quanh người hắn liên tục không ngừng phát ra, tràn ngập cả tòa gian phòng âm hàn khí hơi thở, liền như dưới liệt nhật sương tuyết, nhanh chóng tan rã không gặp.

Cái này… Cái này tình huống như thế nào? !

Lấy Nguyên Anh đại lão tầm mắt, bây giờ cũng triệt để sẽ không.

Đại quảng trường bên trên, ngụy trang nhất phi trùng

thiên, uy danh vang rền 4 phương… Vốn cho rằng, hắn đều đã, triển lộ ra tự thân nội tình.

Nhưng bây giờ…

Phương Thế đột nhiên phát hiện, trước mắt đạo thân ảnh này, bỗng nhiên nhiều mấy điểm mơ hồ.

Chính là mây mù lượn lờ ở giữa, kia đứng lặng mênh mông thiên địa sơn nhạc nguy nga, trực trùng vân tiêu ở giữa.

Ngươi cho rằng nhìn thấy toàn cảnh, lại không biết trước mắt chỉ là, mây mù tán đi sau lộ ra thế núi một góc.

Như thâm uyên, không lường được!

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 344 : Ngói đen bên trong phong ấn vật

Phu nhân để hắn làm ngụy trang người hộ đạo, thật là vì hộ nó chu toàn, nhưng trừ cái đó ra cũng là để hắn, âm thầm làm nhiều quan sát.

Dù sao, ngụy trang chân đạp Thiên Dược cốc hoành không xuất thế, lúc trước hắn hoàn mỹ vô khuyết thân phận bối cảnh, hiển nhiên liền có vấn đề.

Như thế 1 vị lai lịch không biết, thâm bất khả trắc trưởng lão, Lưu gia đương nhiên phải nghĩ biện pháp, đối với hắn làm nhiều hiểu một chút.

Phương Thế không ngờ tới, hôm nay lại có trọng đại thu hoạch, nhưng ngụy trang đã dám để cho hắn nhìn thấy, liền cho thấy nắm chắc trong lòng khí.

Cái này cũng chưa chắc chính là, hắn chân chính thủ đoạn!

Liệu đến, còn có cái khác át chủ bài.

Chính niệm đầu chuyển động lúc, bên tai đột nhiên nghe tới kinh hỉ thấp giọng hô, “Sư huynh ngươi tỉnh!”

Phương Thế ngẩng đầu nhìn lại, trước một khắc lâm vào hôn mê, tính mệnh hấp hối Quốc sư, bây giờ gian nan mở 2 mắt ra.

Một màn này, lại để cho trong lòng hắn chấn động, lại nhìn La Quan ánh mắt, càng nhiều mấy điểm thận trọng.

“Sư… Sư muội…” Quốc sư gian nan mở miệng, ánh mắt đảo qua gian phòng bên trong mọi người, còn có chút chưa lấy lại tinh thần, “Bọn hắn là…”

Nam Ly vội vàng nói: “Sư huynh, vị này là ngụy trang Ngụy đại nhân, chính là đại nhân xuất thủ, mới cứu tính mệnh của ngươi.” Hơi dừng một chút, “Mà lại, ta trước đó bị Thiên Dược cốc hãm hại, cũng nhờ có Ngụy đại nhân tương trợ, mới có thể bình yên vô sự.”

Nàng nói đơn giản một chút, lúc trước phát sinh sự tình, Quốc sư giãy dụa lấy liền muốn ngồi dậy hành lễ, bị La Quan ngăn lại.

“Ngươi bây giờ thân thể suy yếu, hảo hảo tĩnh dưỡng chính là.”

Nói xong, đối Nam Ly gật gật đầu, “Các ngươi không thể kế tiếp theo ở tại nơi này, trước tạm thu thập một chút, chúng ta ra ngoài chờ.”

Đợi mấy người ra ngoài, Quốc sư vội vàng nói: “Sư muội, vị này Ngụy đại nhân…”

Hắn hạ giọng, chỉ nói nửa câu.

Nhưng sư huynh muội sống nương tựa lẫn nhau nhiều năm, xem sắc mặt liền biết trong lòng của hắn suy nghĩ.

Nam Ly nói: “Ta biết sư huynh ngươi có hoài nghi,

nhưng lấy Ngụy đại nhân thân phận, địa vị, nếu muốn tính toán ngươi ta, thực không cần như thế phiền phức.”

“Huống chi, như không có đại nhân xuất thủ, ngươi ta hôm nay sợ là cũng khó khăn trốn một kiếp, cho nên lời tương tự sư huynh cũng không cần nói.”

Nam Ly thở ra một hơi, chân thành nói: “Từ hôm nay trở đi, ngụy Trang đại nhân chính là từng cùng ngươi ta một mạch, tổ tiên có cũ tiền bối.”

Nàng mặc dù ngực lớn, nhưng cũng không vô não.

Đối La Quan thân phận, từ đầu đến cuối đều chỉ tin một nửa.

Quốc sư cười khổ, “Sư muội nói rất đúng, là ta thiếu cân nhắc.” Hắn cúi đầu suy nghĩ một chút, nói: “Tiền bối xuất thủ cứu giúp, là nhớ cùng tiền bối giao tình, nhưng ngươi ta không thể không có biểu thị, ngươi đem vật này xuất ra đi, chỉ coi ngươi ta hơi đồng hồ ý cảm kích.”

“Sư huynh!”

“Không sao, ta đã đã tỉnh lại, thể nội tình trạng liền đạt được khống chế, khôi phục chỉ là vấn đề thời gian, sư muội mau đi đi.”

Viện tử bên trong, La Quan đứng chắp tay, cùng Phương Thế thấp giọng trò chuyện.

1 cái cố ý nghe ngóng, 1 cái không làm giấu diếm, song phương giao lưu cũng coi như viên mãn, La Quan đối

Lưu gia rốt cục có 1 cái đại khái hiểu rõ.

Mà cùng lúc đó, trong óc hắn, cũng đối chuyện kế tiếp, có 1 cái đại khái an bài.

Nam Ly đi ra cửa phòng, cung kính hành lễ, “Đại nhân, vật này là ta cùng sư huynh trong lúc vô tình đoạt được, sư huynh có thể tại trọng thương nguy cấp trạng thái dưới, đau khổ chống đến hôm nay, toàn bằng vật này công hiệu.”

“Bây giờ sư huynh đã tỉnh lại, không dùng đến cái này tục mệnh chi vật, liền kính hiến cho đại nhân, lấy đồng hồ trong lòng cảm kích lỡ như.”

Nàng 2 tay hướng về phía trước, phụng lên 1 khối mảnh ngói, nó toàn thân đen nhánh, mặt ngoài có chút thô ráp, cạnh góc chỗ hơi có chút tổn hại.

Liền như kia mưa bụi vùng sông nước bên trong, tường trắng ngói đen trên khu nhà nhỏ, tiện tay mang tới 1 khối gạch ngói vụn.

Cái này mảnh ngói có thể tục mệnh?

“A?” Huyền Quy thanh âm đột nhiên vang lên, lộ ra một tia ngạc nhiên, “La Quan, lại đem cái này mảnh ngói mang tới.”

La Quan bất động thanh sắc, đem ngói đen cầm vào tay.

“Thật là tinh diệu phong ấn pháp!”

Huyền Quy tán thưởng một tiếng, “Cái này mảnh ngói bên trong phong ấn cái nào đó, có hạo đãng sinh cơ chi vật, bởi vì tồn thế tuế nguyệt lâu đời, phong ấn xuất hiện một tia buông lỏng, dẫn đến sinh cơ tiết ra ngoài, có tẩm bổ nhân thân hiệu quả, lúc này mới cứu kia tiểu tử tính mệnh.”

“Hắc hắc, tiểu tử ngươi vận khí, là thật có thể, cái này mảnh ngói nhìn như không đáng chú ý, cầm cũng chỉ là vật tầm thường, nhưng vi sư có thể rất xác định nói cho ngươi, trong đó phong ấn hẳn là 1 kiện, khó lường bảo bối.”

La Quan ánh mắt chớp lên, thần sắc như thường gật đầu, “Tốt, kia Ngụy mỗ liền nhận lấy.”

Phương Thế cảm nhận được một chút, sinh cơ tràn ra ngoài khí tức, tuy có chút ngạc nhiên, nhưng phần này sinh cơ cực kì yếu kém, đối Nguyên Anh đại lão mà nói, càng là không đáng giá nhắc tới.

Cho nên vẫn chưa quá mức để ý, thấy La Quan tiện tay nhận lấy, cũng chỉ coi hắn là vì, trấn an 2 người này cảm xúc.

Quả nhiên, thấy La Quan nhận lấy mảnh ngói, Nam Ly sắc mặt nhiều một tia nhẹ nhõm.

Thiếu người ân tình lớn, mà không được hồi báo nửa điểm… Mới nhất là thấp thỏm, dày vò.

La Quan suy nghĩ một chút, xoay người nói: “Phương đạo hữu, 2 người này cùng ta trước đó, thật có một

phen nguồn gốc, còn xin ngươi hỗ trợ, cho bọn hắn tìm một chỗ ổn thỏa chỗ an trí.”

Phương Thế mỉm cười, “Ngụy tiên sinh yên tâm, bất quá chuyện nhỏ.”

Hắn xuất ra thông tin giấy ngọc, truyền lại qua tin tức về sau, rất nhanh liền có mấy danh tu sĩ đến, cầm đầu là tên Kim Đan cao giai.

“Bái kiến trưởng lão!”

Phương Thế gật gật đầu, “Đi đem bên trong người, cùng vị tiểu thư này đưa đến Lưu gia khách uyển bên trong, nhất định phải an trí thỏa đáng.”

Lại đối La Quan giải thích, “Khách uyển là Lưu gia chiêu đãi quý khách chỗ, vấn đề an toàn không cần nghĩ nhiều, lại trong đó hoàn cảnh thanh u, đối an dưỡng thương thế cũng có chỗ tốt.”

Nam Ly cùng Quốc sư cùng rời đi, trước khi đi con ngươi một mực nhìn về phía La Quan, muốn nói lại thôi…

Nàng kỳ thật rất muốn hỏi, vì sao Ngụy tiền bối ánh mắt, lại sẽ như thế quen thuộc.

Nhưng cuối cùng, bảo trì trầm mặc.

Ngồi ở trên xe ngựa, Nam Ly suy tư liên tục, trong đầu đột nhiên hiển hiện một thân ảnh, nàng đôi mắt đẹp lập tức trợn tròn.

Cẩn thận hồi tưởng, 2 người ánh mắt, lại cơ hồ giống nhau như đúc!

Lại nghĩ tới trước đó, tại đại quảng trường bên trên lúc, kia không hiểu xuất hiện cảm giác quen thuộc…

Nam Ly một trái tim, lúc này “Bành” “Bành” nhảy lên.

“Không có khả năng!”

“Hắn… Hắn như thế nào xuất hiện ở đây… Liền liền xem như đến, lại há có thể có hôm nay biểu hiện…”

“Suy nghĩ nhiều, nhất định là ta suy nghĩ nhiều!”

Bên ngoài sân nhỏ, La Quan nhìn xem xe ngựa lái rời, thần sắc một mảnh yên tĩnh.

Kế tiếp theo che giấu tung tích, cũng không phải là không tin được Nam Ly, mà là hắn bây giờ tình huống, nhìn như phong quang vô hạn, kì thực hung hiểm đến cực điểm.

Một khi bại lộ, nói không chừng chính là một trận kinh đào hải lãng.

Thanh Tiêu kiếm tông tông tử…

Thân phận này, đã đầy đủ gây nên địch ý, hay là chớ cho mình kế tiếp theo, lại gây phiền toái.

Bên cạnh, Mộ Thanh Kết một mặt vui vẻ, rốt cục nhẹ

nhàng thở ra.

Cảnh báo giải trừ!

Nhưng rất nhanh, nàng liền lại có chút buồn bực.

Dạng này nữ nhân, đại nhân lại cũng một chút hứng thú đều không có, sẽ không phải thực sự là…

Mộ Thanh Kết sắc mặt cứng đờ.

Sẽ không! Sẽ không!

Đại nhân nhà ta gì cùng oai hùng, quanh thân đều là dương cương chi khí, sao lại đặt vào thông thuận đại lộ không đi, ngược lại đi đi kia không lưu loát tiểu đạo.

Ân, hẳn là ta suy nghĩ nhiều.

Nhưng theo nghĩ như vậy, Mộ Thanh Kết ánh mắt, hay là cẩn thận từng li từng tí ngắm đến, lộ ra một tia tìm tòi nghiên cứu, dò xét.

La Quan nhíu mày, “Ngươi nhìn cái gì?”

Không ngờ tới hắn phản ứng nhanh như vậy, bị bắt tại trận Mộ Thanh Kết, kém chút bị hù chết, hù sắc mặt trắng bệch lắc đầu liên tục.

—

—

Chương 345 : Ta Lưu gia đan dược không thiếu

Trừng mắt liếc không hiểu thấu tiểu tỳ nữ, La Quan cũng không tâm tư cùng với nàng nhiều dây dưa, nhìn sắc trời, mỉm cười nói: “Hôm nay đã không còn sớm, liền ở đây nghỉ ngơi một đêm, ngày mai lại đi Lưu gia.”

Phương Thế tự nhiên biểu thị không có vấn đề, 3 người trở lại thuê lại tiểu viện, lại hơi nói vài câu về sau, liền riêng phần mình tách ra trở về phòng.

Đóng cửa phòng, La Quan bày ra 1 đạo cấm chế, dù lên không được quá mạnh phòng ngự tác dụng, nhưng cũng có thể che đậy ngoại giới cảm giác.

Lúc này mới thở ra một hơi, nói: “Lão sư, mảnh ngói bên trong phong ấn vật, đến cùng là cái gì?”

Huyền Quy nói: “Vi sư cũng không xác định, có thể từ vật này ẩn chứa sinh cơ chi nồng đậm phán đoán, hẳn là 1 kiện kỳ trân dị bảo.”

Hơi dừng một chút, “Nhưng cái này mảnh ngói phong ấn rất là lợi hại, ngươi muốn cầm tới bảo bối, nhưng cũng không phải chuyện đơn giản.”

Đột nhiên, Huyền Quy như nghĩ đến cái gì, “Có… Hắc hắc, La Quan ngươi còn nhớ rõ, tại Quỷ Vương lĩnh đạt được cây kia phong quan tài đinh?”

La Quan nói: “Lão sư ngài là nói, vật này có thể phá mảnh ngói phong ấn?”

“Không sai, kia phong quan tài đinh chí âm chí tà, có ô uế chi năng, vừa có thể đối phó loại này phong ấn thủ đoạn.”

Huyền Quy tiếp tục nói: “Nhưng vật này cần máu tươi khu động, dùng chi tất nhiên không rõ, lại muốn phá cái này mảnh ngói phong ấn, chí ít cần Nguyên Anh cảnh máu tươi mới có thể… Tiểu tử, xem ra ngươi phải tìm cơ hội, hố 1 vị Nguyên Anh.”

La Quan: …

Tuy nói hôm nay trên quảng trường, bởi vì rất nhiều nguyên nhân, khiến cho hắn tại các phương trong mắt, đều là thâm bất khả trắc hình tượng.

Nhưng nhà mình tình huống, mình là rõ ràng.

Trong kim đan giai (tầng 6) trở xuống, hắn tự nhiên không sợ.

Nhưng đối đầu với Kim Đan cao giai, liền lực có thua.

Chớ nói chi là, là đường đường Nguyên Anh đại lão, dưới tình huống bình thường tiện tay một kích, liền có thể để hắn chết không có chỗ chôn.

Tính toán Nguyên Anh…

Cái này đoán chừng, cùng muốn chết cũng không có gì

khác nhau.

La Quan quả quyết đè xuống, phá giải phong ấn thu hoạch bảo vật suy nghĩ, “Khục! Việc này cần hành sự tùy theo hoàn cảnh, ngày sau hãy nói không muộn.”

“Lão sư, ngài để ta tác thủ thiên linh châu, vật này đã vỡ vụn, hẳn là còn có diệu dụng?”

Huyền Quy cười lạnh một tiếng, “Thiên Dược cốc một bầy chó cái rắm phế vật, chỉ có bảo vật lại không biết lợi dụng, quả nhiên là ngu xuẩn đến có thể.”

“Vật này có tác dụng lớn, nhưng tạm thời vẫn chưa tới thời cơ, tương lai ngươi tự nhiên sẽ hiểu… Cùng trời linh châu so sánh, bán long nội đan cùng bán long tinh huyết, liền coi như không được cái gì.”

La Quan trong lòng vui mừng, loại này lấy không chí bảo cảm giác, coi là thật tốt lắm.

Nhất là từ đối đầu tay bên trong đạt được, càng là phá lệ sảng khoái.

2 vấn đề kết thúc, La Quan lại cùng Huyền Quy thương nghị một chút, tiếp xuống Lưu gia chi hành.

Đợi sư đồ 2 người cơ bản nghị định lúc, bóng đêm đã sâu.

La Quan ngồi xếp bằng, bắt đầu hôm nay tu hành.

Rất nhanh, một đêm trôi qua.

Sắc trời sáng rõ về sau, 2 chiếc mang theo Lưu gia ấn ký xe ngựa, dừng ở ngoài cửa viện.

“Xuất phát!”

Xe ngựa một đường thông hành không trở ngại, hẹn sau nửa canh giờ, mới ngừng lại được.

La Quan dẫn đầu đẩy cửa xuống xe, đại khái biết được Lưu gia tại thánh đô địa vị, cùng với thực lực về sau, lại nhìn trước mắt hào phóng tinh xa xỉ, so đế cung càng thêm khí thế bàng bạc gấp 10 lần đại trạch, liền không chút nào cảm thấy đột ngột.

Thánh đô 4 tộc phía dưới thứ 5 tộc!

Đơn cái này một cái danh hiệu, liền có thể biết Lưu gia lợi hại.

Hiển nhiên bọn hắn đã sớm biết, La Quan đến, Lưu phu nhân lại tự mình mang theo một đám Lưu gia cao tầng, chờ ở ngoài cửa phủ.

Cái này đãi ngộ, để đi xuống xe ngựa Phương Thế, rõ ràng ngây ngốc một chút, thế mới biết hiểu ngụy trang tại trong lòng phu nhân phân lượng, xa so hắn tưởng tượng bên trong càng nặng.

Mà cái này, cũng làm cho trong lòng hắn tăng thêm một tia ý mừng.

Song phương làm lễ, Lưu phu nhân tiếu dung thân cận,

“Vị này chính là ngụy trang Ngụy tiên sinh, ta Lưu gia tân tấn trưởng lão, Thăng Tiên các phó các chủ.”

La Quan ánh mắt quét qua, trong lòng nghiêm nghị.

Không tính nhận biết Phương Thế, Từ Nguyên Anh 2 người, Lưu phu nhân sau lưng lại vẫn đi theo 2 vị Nguyên Anh, cùng 6 tên Kim Đan cao giai.

Mà đây tuyệt đối không phải Lưu gia, toàn bộ nội tình.

Thánh đô thứ 5 tộc chi danh, quả nhiên danh bất hư truyền! !

“Ngụy trưởng lão thanh danh, ta cùng như sấm bên tai.”

“Tấm tông lão thất phu kia, đối ta Lưu gia có nhiều bất kính, xem như xả được cơn giận! !”

“Hôm nay về sau, Thiên Dược cốc thanh danh, cơ hồ vỡ vụn một chỗ!”

“Thăng hương các phải Ngụy tiên sinh gia nhập, chính là như hổ thêm cánh.”

Tuy nói ánh mắt có chút dò xét, nhưng mặt ngoài lại từng cái vẻ mặt tươi cười, thái độ thân thiết.

Hàn huyên qua đi, mọi người quay người tiến vào phủ đệ, tại trong đại điện phân chủ khách ngồi xuống.

Lưu phu nhân nói: “Vốn cho rằng Ngụy tiên sinh, còn cần hai ba ngày thời gian, không nghĩ tới hôm nay liền

chạy đến.”

La Quan nói: “Ta chủ tớ 2 người đến đây thánh đô, bất quá cũng liền mấy ngày thời gian, nếu không phải gặp được cố nhân về sau, hôm qua liền trực tiếp theo phu nhân đến.”

Hắn đang lo lắng, nên như thế nào dẫn vào chính đề lúc, đại điện ngoại truyện đến một trận động tĩnh.

Lưu Toàn Chân chạy vào, một bên ho khan, một bên cười to, “Ngụy huynh đệ, nghe nói ngươi qua đây, ta tranh thủ thời gian tới gặp ngươi, ha ha ha…”

Cười cười, gia hỏa này liền thổ huyết.

Là thật nôn.

Từng ngụm, nhìn xem huyết thứ phần phật.

La Quan nhíu mày, “Lưu huynh đây là làm sao rồi?”

Lưu Toàn Chân chẳng hề để ý xát 1 đem, “Không có việc gì, chính là hôm qua thấy huynh đệ ngươi uy phong bát diện, chùy Thiên Dược cốc trên dưới đầu óc choáng váng, ta trở về lúc tu luyện, một kích động liền xảy ra chút đường rẽ, nuôi 1 nuôi cũng liền khôi phục.”

Nói, lại là hai ngụm máu tươi phun ra, sắc mặt càng phát ra tái nhợt.

La Quan âm thầm nhíu mày, cái này mẹ nó có tính không, là bị cưỡng ép ăn vạ rồi?

Ngươi tu luyện ra đường rẽ, liền xảy ra sự cố, xách ta làm gì!

Lưu phu nhân nhíu mày quát lớn, “Để ngươi lưu tại phòng bên trong hảo hảo tĩnh dưỡng, làm sao liền không nghe lời? ? Còn không nhanh đi về nghỉ ngơi!”

Lưu Toàn Chân cười làm lành mặt, “Ngụy huynh đệ đến, đã còn có thể đứng lên, ta lại há có thể nằm.”

Từ Nguyên Anh lắc đầu, “Thiếu gia, ngươi thương thế này nhìn như đơn giản, kì thực đã thương tới căn bản, cần hảo hảo tĩnh dưỡng một đoạn mới được.”

“Như lưu lại mầm bệnh, ngày sau xử lý mới thật phiền phức.”

La Quan ánh mắt chớp lên, đứng lên nói: “Lưu huynh, Ngụy mỗ cái này lý chính tốt có một bình đan dược, ngươi cầm đi ăn vào, đối ngươi thương thế nên có ích lợi.”

Lưu Toàn Chân nhận lấy, “Ngụy huynh đệ hữu tâm, ta Lưu gia đan dược là không thiếu… Ồ! ? !”

Sắc mặt hắn biến đổi, nhìn xem đổ ra đan dược.

Từng viên toàn thân xích hồng tròn trịa, nồng đậm đan hương từ đó phiêu tán.

“Cái này… Đây là?”

La Quan thản nhiên nói: “Hôm qua đan sư giải thi đấu bên trong, mấy khỏa tàn thứ phẩm liền đủ để thủ thắng, cho nên cái này hoàn hảo 6 viên Vạn Long Thăng Huyết đan, liền lưu tại tay bên trong.”

“Đan dược này, lấy 12 loại long chúc yêu thú tinh huyết luyện chế mà thành, nhất là đại bổ khí huyết, có thể bổ toàn Lưu huynh thể nội hao tổn.”

Không chỉ Lưu Toàn Chân, đại điện bên trong mọi người, bao quát Lưu phu nhân ở bên trong, tất cả đều mặt lộ vẻ kinh ngạc.

Hôm qua, La Quan như vậy phong mang tất lộ, đã còn có giữ lại…

Tàn thứ Vạn Long Thăng Huyết đan liền có thể so sánh 5 phẩm, vậy những này phẩm tướng hoàn hảo, chẳng phải là nói cái này ngụy trang luyện đan trình độ, còn muốn tại mọi người biết trở lên.

Cái này thực sự kinh người!

Lưu phu nhân nụ cười trên mặt, lập tức càng thêm xán lạn, “Ngụy tiên sinh đưa cho ngươi, liền rất thu cất đi, chỉ là phải nhớ kỹ người của tiên sinh tình, ngày sau nhiều hơn hồi báo mới là.”

Lưu Toàn Chân liên tục gật đầu, nhếch miệng cười to, “Nương nói đúng lắm, nhưng ta cùng Ngụy huynh đệ mới quen đã thân, cảm tạ liền không nói nhiều, lộ ra ngoại đạo!”

La Quan mỉm cười, “Lẽ ra nên như vậy, Ngụy mỗ đã là Lưu gia trưởng lão, tự nhiên tận chính mình một phần tâm ý.” Hắn quay người, chắp tay nói: “Bất quá, Ngụy mỗ hôm nay có một điều thỉnh cầu, hi vọng phu nhân có thể đáp ứng.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 346 : Cái gọi là cửu chuyển Bổ Thiên đan

Lưu phu nhân gật đầu, “Ngụy tiên sinh cứ nói đừng ngại.”

La Quan nói: “Nghe nói phu nhân xuất thân từ trên biển tiên tông đại phái, Ngụy mỗ biết rõ hải vực hung hiểm, muốn hướng phu nhân mượn một hòn đảo, lấy làm tạm thời bế quan chi địa.”

Đón mọi người ánh mắt, “Vừa đến, bây giờ thánh đô thế cục sóng ngầm mãnh liệt, Ngụy mỗ thật có tạm lánh danh tiếng chi niệm, thứ 2 là Ngụy mỗ chuẩn bị luyện một lò đan dược, cần mượn 4 phương hơi nước chi lực, thành đan thời điểm mới có thể làm ít công to, mặt dày muốn nhờ hướng phu nhân chớ trách móc.”

Lời này, nửa thật nửa giả.

Tránh đầu sóng ngọn gió là thật.

Mượn 4 phương hơi nước chi lực, cũng là thật.

Nhưng cũng không phải là dùng cho luyện đan, mà là biển cả vốn là long chúc một mạch lãnh địa, trong đó bày ra Hóa Long trì, nhưng thêm 3 điểm giúp ích hiệu quả.

Bây giờ thế cục, La Quan nhìn như phong quang vô hạn, thế cục lại càng phát ra hung hiểm.

Thập Tứ Mục sớm 1 ngày đột phá, hắn cũng có thể chân chính, có được mấy điểm sức tự vệ.

Mượn thiên địa lực lượng, tại đan đạo hoá hình ở giữa…

Loại này cao thâm thủ đoạn, lấy Lưu gia tại thánh đô chi địa vị, tất nhiên là có nghe thấy.

Nhưng truyền thuyết muốn làm đến một bước này, chí ít cần 6 phẩm đan Hoàng cấp tồn tại, mới có tư cách chạm đến.

Trong lúc nhất thời, Lưu gia trong lòng mọi người đại chấn, trong điện lâm vào trầm mặc.

Kia từng đạo ánh mắt bên trong, toát ra kinh nghi, rung động.

Hẳn là cái này ngụy trang, đúng là một tên 6 phẩm đan hoàng?

Mọi người ý niệm đầu tiên, tất nhiên là không thể tin được, có thể nghĩ đến lúc trước kia bình, phẩm tướng gần như hoàn mỹ Vạn Long Thăng Huyết đan…

Việc này, chưa hẳn liền không có khả năng!

Lưu phu nhân đáy mắt, hiện lên vẻ kích động, thoáng qua bình tĩnh lại, “Việc này đơn giản, ta tại tinh biển Kiếm tông bên trong, còn có một hòn đảo, cấp cho Ngụy tiên sinh sử dụng chính là…”

Hơi dừng một chút, nàng thở sâu, “Không phải Lưu gia mí mắt quá nhỏ bé, một chút việc nhỏ liền tác thủ hồi báo, kì thực là có một cọc khẩn yếu sự tình, muốn mời Ngụy tiên sinh xuất thủ tương trợ.”

La Quan ánh mắt chớp lên, “Ngụy mỗ thân là Lưu gia trưởng lão, tự nhiên vi phu người phân ưu, xin mời ngài nói.”

“Là như thế này.” Lưu phu nhân như tại chuẩn bị tìm từ, ngắn gọn suy đoán một chút, trầm giọng nói: “Ta có 1 vị bằng hữu, bởi vì trước kia tu luyện nguyên nhân, tự thân căn cơ hơi có khuyết tổn, về sau cũng thử rất nhiều biện pháp tu bổ, mặt ngoài nhìn như quy về viên mãn.”

“Nhưng không ngờ, trước đây không lâu ý đồ tu hành phá cảnh lúc, căn cơ tai hoạ ngầm lại lần nữa bộc phát, dẫn đến bây giờ tình trạng có chút phiền phức… Ta nghĩ hỏi thăm tiên sinh, khả năng diệu thủ luyện chế ra một loại nào đó, tu bổ căn cơ chi linh đan, lấy giải ta cái này hảo hữu chi buồn ngủ.”

Đại điện càng phát ra yên tĩnh, mọi người biểu lộ ngưng trọng.

La Quan suy nghĩ một chút, nói: “Không biết phu nhân ngài vị bằng hữu này, ra sao cùng tu vi?”

“… Nguyên Anh.”

La Quan giật mình trong lòng.

Nguyên Anh phá cảnh…

Tiến thêm một bước, chẳng lẽ không phải chính là Thần Hồn cảnh? !

Nhìn xem đại điện bên trong, mọi người khẩn trương biểu lộ, La Quan cái kia bên trong còn đoán không được, cái gọi là “Phu nhân chi bạn” hẳn là Lưu gia người.

Lại nghĩ tới, đan sư giải thi đấu to lớn phong ba, hôm nay tân tấn trưởng lão ngụy trang đến nhà, từ đầu đến cuối đều là Lưu phu nhân ra mặt duy trì.

Lưu gia chân chính người nói chuyện ở đâu?

Trong đó khúc chiết dù không thể tận thanh, nhưng đại khái cũng đã trong lòng hiểu rõ.

Khó trách Lưu gia đột nhiên xuất thủ, không tiếc cùng Thiên Dược cốc trở mặt, cũng muốn dựng lên Thăng Tiên các bảng hiệu, trắng trợn mời chào đan đạo cao thủ.

Căn nguyên, lại nơi này chỗ!

Lưu Toàn Chân không còn một mặt vui cười, nhìn xem cúi đầu không nói La Quan, nghiêm túc hành lễ, “Ngụy huynh đệ, ngươi nếu có thể xuất thủ tương trợ, chính là ta tiểu Lưu thiếu ngươi một phần thiên đại nhân tình… Không, là toàn bộ Lưu gia, đều thiếu huynh đệ ngươi một lần, còn xin nhất định hết sức!”

Như coi là thật 4 phía tận địch, đối mặt vô số minh thương ám tiễn, La Quan tung toàn thân là sắt, lại có thể chịu được mấy lần? Đã nhân duyên tế hội, cùng Lưu gia đứng chung một chỗ, kia không ngại tới giao hảo, để mượn lực đối kháng Cơ gia, Thiên Dược cốc cùng cường địch.

Huống chi, dưới mắt vốn là một cơ hội, La Quan cố ý đề cập ở trên đảo luyện đan, chính là muốn đem chủ đề dẫn vào trong đó, lúc này lại cùng trong lòng phỏng đoán so sánh…

Hắc! !

Ngược lại thật sự là là xảo.

Tâm tư nhất định, La Quan ngẩng đầu, “Nếu không phải là Ngụy mỗ chủ động yêu cầu gia nhập Thăng Tiên các, liền thật muốn hoài nghi Lưu gia, có phải là sớm biết được cái gì, mới cố ý dẫn ta vào cuộc… Phu nhân chớ trách, Ngụy mỗ nói những này mới cho thấy, trong lòng ta chân chính không có tạp niệm.”

Hắn thở sâu, “Ngụy mỗ hướng phu nhân mượn đảo, muốn luyện chế linh đan, kỳ danh cửu chuyển Bổ Thiên đan, chính là lấy một loại nào đó chí bảo làm vật liệu chính, phối hợp rất nhiều trân quý linh tài, mới có thể ngưng luyện mà thành. Đan này, không chỉ có thể lớn nhờ vào tu hành, càng có hơn tẩm bổ căn cơ, tu thiếu bổ để lọt chi năng, đối Nguyên Anh cảnh cũng có hiệu quả.”

Cái gọi là cửu chuyển Bổ Thiên đan, chính là Long Tủy

đan.

Nhưng làm cái vang dội tên tuổi, vẫn rất có cần thiết.

Đương nhiên trọng yếu nhất chính là, đối với Long Tủy đan công hiệu, La Quan vẫn chưa khuếch đại, là được Huyền Quy xác nhận sau lời nói.

Lưu phu nhân bỗng nhiên đứng dậy, “Ngụy tiên sinh lời ấy thật chứ? ?”

La Quan nói: “Ngụy mỗ sao dám cầm việc này, cùng phu nhân trò đùa.”

Ngừng tạm, nhíu mày, “Bất quá cái này cửu chuyển Bổ Thiên đan, luyện chế cực kỳ rườm rà, gian nan, tung lấy Ngụy mỗ thủ đoạn, thành đan xác suất cũng không cao, cho nên trợ từ, dùng ở đầu câu người có cần thiết, còn cần ngoài định mức lại cung cấp bộ điểm phụ tá thành đan linh tài.”

Mọi người đối đây, không có chút nào hoài nghi.

Có thể tu bổ Nguyên Anh căn cơ linh đan, há lại tuỳ tiện liền có thể luyện chế ra đến?

Mà lại danh tự này, cửu chuyển, còn bổ thiên…

Chậc chậc, liền chỉ này danh đầu, liền biết được sao mà bất phàm!

Lưu phu nhân thở sâu, “Phương Thế, Từ Nguyên Anh, các ngươi tự mình mang Ngụy tiên sinh, đi Lưu gia khố

phòng chọn lựa, cần thiết hết thảy linh tài , mặc cho tiên sinh lấy dùng, vô luận vật gì đều không cần lại đến xin chỉ thị.”

Nàng đứng dậy, chỉnh đốn trang phục cúi đầu, “Liệu đến lấy tiên sinh tài trí, bây giờ trong lòng nên có đoán trước, thiếp thân liền không cần phải nhiều lời nữa, vạn mời tiên sinh hết sức tương trợ, như Lưu gia vượt qua kiếp nạn này, ngày sau ổn thỏa hồi báo tiên sinh đại ân.”

La Quan tránh đi cái này thi lễ, “Ngụy mỗ bây giờ cùng Lưu gia vui buồn có nhau, phu nhân thực không cần như thế.”

Hắn đứng dậy, cùng Phương Thế, Từ Nguyên Anh 2 người bước nhanh mà rời đi.

Đưa mắt nhìn 3 người biến mất ở ngoài điện, mấy tên Lưu gia cao tầng, lúc này mới mặt lộ vẻ kích động.

“Trời phù hộ Lưu gia! Trời phù hộ gia chủ!”

“Cái này ngụy trang, quả nhiên là ta Lưu gia phúc tinh.”

“Việc này, thiếu gia cư công chí vĩ, nhờ có hắn tại đan sư giải thi đấu hiện trường, mới có thể vì ta Lưu gia tìm tới nhân vật như vậy.”

Nhưng cũng có người, kinh hỉ qua đi mặt lộ vẻ suy nghĩ, “Phu nhân, cái này sẽ không phải là… Một cọc âm mưu a? ?”

Thực tế là, sự tình cũng quá khéo một chút.

Mà lại, địa vị đến bọn hắn 1 bước này, được chứng kiến quá nhiều, trong nhân thế hiểm ác.

Càng là nhìn như không có khả năng sự tình, cuối cùng càng là để người vội vàng không kịp chuẩn bị!

Lưu Toàn Chân nhíu mày, “Không có khả năng! !” Hắn đảo qua mọi người, đối với mẫu thân hành lễ, “Nương, nhi tử đối cái này ngụy trang, từ ngay từ đầu liền có mấy điểm, không nói rõ được cũng không tả rõ được hảo cảm, mới có thể tại hắn chưa từng triển lộ siêu nhiên tư chất trước, liền lực mời hắn gia nhập Lưu gia.”

“Tóm lại, hắn tuyệt không phải lòng dạ khó lường hạng người.”

Lưu phu nhân nhìn thoáng qua, tiểu Lưu trên mặt nghiêm túc, hơi trầm ngâm một chút nói: “Đã con ta nói như vậy, coi như không có vấn đề, việc này đừng nhắc lại.”

Không nói đến cuối cùng, La Quan luyện đan dược, là có hay không đang có hiệu?

Chính là hữu hiệu Lưu gia cũng sẽ không vội vàng phục dụng, cũng nên nghiệm chứng liên tục xác định không có vấn đề, mới có thể đưa đến gia chủ trước mặt.

Cái này, chính là đan thành chuyện sau đó.

Đến lúc đó, La Quan thân ở hải vực, tinh biển Kiếm tông bên trong… Trừ phi hắn là điên, ngay cả mình tính mệnh

đều không để ý, mới dám tại việc này có lợi kế Lưu gia.

Lấy La Quan triển lộ tư chất, nội tình, sẽ làm loại chuyện ngu xuẩn này?

Lưu phu nhân là không tin, nhưng nên có phòng bị, nàng cũng sẽ không rơi xuống.

Trước đó, để Phương Thế làm người hộ đạo như thế, đợi La Quan đến tinh biển Kiếm tông, tự nhiên cũng sẽ có đem đối ứng chuẩn bị ở sau.

Hết thảy bình thường tốt nhất, nếu không thật cho là, nàng vị này tinh biển Kiếm tông đại tiểu thư, là ăn chay?

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 347 : Hải vực bảo tàng truyền thuyết

Đi ra Lưu gia khố phòng lúc, La Quan mới chính thức cảm nhận được, như thế nào phú khả địch quốc, như thế nào núi vàng Ngân Hải.

Cái này, mới là thánh đô thứ 5 tộc, chân chính nội tình chỗ!

Luyện chế Long Tủy đan vật liệu, đi một vòng liền đã toàn bộ thu thập thỏa đáng, liền ngay cả bố trí Hóa Long trì cần thiết, cũng đều đều đầy đủ.

Một trận đan sư giải thi đấu, cứ việc huyên náo sôi trào giương giương, đem La Quan đẩy ngã trên đầu sóng ngọn gió, nhưng cũng có đem đối ứng thu hoạch.

Nếu không riêng là những vật này, muốn tập hợp đủ liền tuyệt đối không phải chuyện đơn giản, chính là quơ đủ nhiều linh thạch, cũng chưa chắc có thể mua được.

Mắt thấy khố phòng đại môn, nương theo “Ầm ầm” trầm thấp trầm đục quan bế, chặt đứt ánh mắt về sau, La Quan mới thở ra một hơi.

Nhẫn quá gian nan!

Có Lưu phu nhân lời nói đặt cơ sở, La Quan nếu là một mực tham lam, không biết có thể từ đó đục nước béo cò, giành đến bao nhiêu chỗ tốt.

Nhưng cuối cùng, hắn chỉ là hơi cầm mấy món, “Râu ria” đồ vật về sau, liền quả quyết dừng tay.

Có lẽ hôm nay, bất luận như thế nào Lưu gia đều sẽ giữ yên lặng, nhưng nếu khi người khác là kẻ ngu, kia mới thật là trò cười.

Cái gọi là nhân quả, chính là như thế!

“Phương trưởng lão, Từ trưởng lão, phu nhân vừa rồi tiếp vào khẩn yếu tin tức, vội vàng tiến đến xử lý sự vụ, trước khi đi lưu lại phân phó, mời 2 vị trưởng lão bảo vệ, đưa Ngụy trưởng lão tiến về tinh biển Kiếm tông.”

Khố phòng bên ngoài , chờ đợi Lưu gia tu sĩ cung kính mở miệng.

Phất phất tay đem người này đuổi xuống dưới, nhìn Từ Nguyên Anh một chút, Phương Thế mỉm cười nói: “Ngụy tiên sinh, ngài nhìn chúng ta khi nào khởi hành?”

La Quan nói: “Càng nhanh càng tốt.”

Thiên hải thịnh yến muốn tổ chức, trước đó luyện ra Long Tủy đan, hắn mới có thể toàn lực tăng cao tu vi.

Mà lại, cho dù thuận lợi kiến tạo ra Hóa Long trì, Thập Tứ Mục phá cảnh cũng cần thời gian nhất định.

Từ Nguyên Anh nói: “Ta hiện tại liền đi an bài.”

Dứt lời, hắn vội vàng rời đi.

1 canh giờ sau, thánh đô phía nam trên bến tàu, một chiếc trên biển cự luân phá vỡ mê vụ chậm rãi lái tới.

Thoải mái sóng lớn đánh vào trên người nó, đụng phấn thân toái cốt, hóa thành hoàn toàn trắng bệch chi sắc tứ tán.

“Minh Nguyệt tông trên biển phà!”

“Cuối cùng đã tới!”

Trên bến tàu một trận người người nhốn nháo, không ít tu sĩ trong mắt, hiện lên kính sợ, ước mơ, nóng bỏng… Các cảm xúc xen lẫn.

Cự luân cập bến, có Minh Nguyệt tông tu sĩ bay ra, cùng bến tàu hoàn thành kết nối, bắt đầu tiếp nhận hành khách lên thuyền.

“1 cùng đối bài.” Xét vé Minh Nguyệt tông tu sĩ, trên mặt tươi cười, đối trước mắt 4 tên người áo đen chắp tay, “4 vị quý khách, mời theo ta lên thuyền.”

Cự luân có 20 tầng lâu cao như vậy, 1 cùng đối bài chính là ở tại, tầng chót nhất nhân vật.

Không chỉ có giá bán cao, còn không phải có tiền liền có thể mua được…

Nói đơn giản, có thể cầm tới 1 cùng đối bài, hẳn là bối cảnh thâm hậu hạng người.

Người này thái độ cung kính, một đường phía trước dẫn đạo, đem 4 người an bài tại cự luân đỉnh chóp, vị trí tuyệt hảo 1 tòa tiểu viện bên trong.

Không sai, tại khoang tàu chen chúc, giá cao chót vót trên biển phà bên trên, bọn hắn ở lại chính là độc lập viện lạc, lại toàn bộ tầng cao nhất bên trên, đều là cùng loại bố cục.

Dù là chưa từng trụ đầy, tầng cao nhất cũng tuyệt đối sẽ không đối ngoại bán vé.

“4 vị quý khách, bất luận có bất kỳ yêu cầu, đều có thể nói ra, Minh Nguyệt tông đem dốc hết toàn lực, thỏa mãn chư vị cần thiết.”

Dứt lời, người này lại cung kính hành lễ, lúc này mới lui xuống.

Quan bế cửa sân, đem viện lạc tự mang cấm chế mở ra, liền cùng xung quanh ngăn cách ra, không cách nào thăm dò nội bộ.

Một tên người áo đen kéo xuống che đầu, chính là Phương Thế, hắn mặt lộ vẻ áy náy, “Ngụy tiên sinh, cử động lần này cũng là vì, tránh phiền toái không cần thiết, còn xin bỏ qua cho.”

Từ Nguyên Anh cũng nói: “Rời đi thánh đô, có ít người liền thiếu cố kỵ, như bị người nắm giữ hành tung, cực có thể sẽ xảy ra vấn đề.” Dừng một chút, hắn nhìn về phía mênh mông mê vụ, “Dù sao cái này trên biển hung hiểm trùng điệp, chính là xảy ra chuyện, cũng rất khó điều

tra.”

La Quan kéo xuống che đầu, cười lắc đầu, “Ngụy mỗ tự nhiên rõ ràng, 2 vị không cần nghĩ nhiều.” Hắn nhìn về phía trên bến tàu, liên tục không ngừng lên thuyền tu sĩ, “2 vị trưởng lão, không biết nhiều người như vậy, lên thuyền đi trong hải vực làm cái gì?”

Chính là hắn cái này mới đến người, cũng biết được trên biển hung hiểm.

Mộ Thanh Kết cử chỉ cung kính, cúi đầu thối lui đến bên cạnh, lấy nàng tu vi đối mặt 2 vị Nguyên Anh đại lão, cho dù 2 người cố ý thu liễm khí tức, cũng cảm thấy vô song kiềm chế.

Phương Thế cười cười, “Phương diện này, lão Từ càng thêm rõ ràng, liền để hắn cho Ngụy tiên sinh giải thích đi.”

Từ Nguyên Anh nhìn hắn một cái, “Bây giờ tiến về hải vực, đại khái có 4 loại người.”

“1, cùng hải ngoại tiên tông có chút liên quan, cần không định kỳ qua lại, giao dịch vật tư lại hoặc hoàn thành tin tức truyền lại các loại, Từ mỗ liền từng thay thế phu nhân, nhiều lần tiến về tinh biển Kiếm tông. Đương nhiên, cái này một loại số lượng ít, phổ biến địa vị không thấp.”

“2, là vì tiến về hải vực, thu hoạch tu hành tài nguyên, tỉ như trong biển một chút yêu thú, nó huyết nhục, nội đan, xương cốt các loại, đều là thượng giai luyện đan, vật liệu

luyện khí, bán ra có thể lấy được lấy đại lượng linh thạch, lấy thỏa mãn tự thân tu hành cần thiết.”

“3, ân… Nghiêm ngặt nói, cùng loại thứ 2 người tương tự, nhưng bọn hắn mục đích muốn càng thuần túy chút, tiến vào hải vực chính là muốn mượn trong đó hung hiểm, ma luyện tự thân tu vi, tại chém giết bên trong bức bách tự thân tiềm lực, để cầu tu vi có chỗ tinh tiến vào.”

“4, loại người này tiến về hải vực, là vì tìm kiếm trên biển cơ duyên. Ngụy tiên sinh nên cũng biết được, trong thiên địa này linh lực phân bố, càng là hướng nam càng nồng đậm, có không ít Kim Đan, Nguyên Anh tu sĩ, khốn tại cảnh giới khó mà đột phá, liền sẽ nếm thử tiến vào hải vực, lập xuống động phủ ở đây tiềm tu. Có người thành công phá cảnh, nhưng cũng có nhân thân tử đạo tiêu… Tóm lại, bọn hắn còn sót lại động phủ, liền thành tầm bảo người siêng năng để cầu mục tiêu.”

Phương Thế cười ha hả nói: “Lão Từ nói cái này thứ 4 loại người, chiếm so không phải số ít, hàng năm thánh đô xung quanh khu vực bên trong, các loại hải vực bảo tàng truyền thuyết, đây chính là tầng tầng lớp lớp.”

Mộ Thanh Kết nghe nhập thần, vô ý thức nói: “Thực sự có người phát hiện hải ngoại bảo tàng sao?”

Đối La Quan bên người duy nhất nữ nhân, lại sinh trẻ tuổi như vậy mỹ mạo, cứ việc đối phương thân phận chỉ là cái tỳ nữ, Phương Thế cũng chưa khinh thị, gật đầu nói: “Thật đúng là có, mỗi qua mấy năm thánh đô bên trong, đều sẽ tuôn ra có người phát hiện hải ngoại bảo tàng, phải đại cơ duyên như vậy nhất phi trùng thiên tin

tức.”

Do dự một chút, hắn vô ý thức hạ giọng, “Có chuyện, vốn cũng không tính là gì bí mật, đó chính là chúng ta Lưu gia… Nghe người ta nói, lão Lưu gia sở dĩ có thể từ thánh đô 1 cái, bất nhập lưu tiểu gia tộc, tại ngắn ngủi mấy trăm năm bên trong liền nhảy lên một cái, trở thành thánh đô thứ 5 tộc, chính là bởi vì tộc trưởng từng tại hải ngoại nơi nào đó trong động phủ, đạt được cái nào đó chí bảo.”

Lần này, La Quan đều có chút cảm thấy hứng thú, nhìn về phía Từ Nguyên Anh.

Hắn nghĩ nghĩ, gật đầu nói: “Đích xác có loại này nghe đồn.”

Mộ Thanh Kết nghe được tâm trí hướng về, loại này tìm kiếm bảo tàng, nhất phi trùng thiên cố sự, thật sự là mạo hiểm kích thích lại thú vị.

La Quan nghĩ nghĩ lại lắc đầu, “Hải ngoại bảo tàng hoặc thật sự có người phát hiện, cũng có người bởi vậy ích lợi, nhưng chung quy chỉ là cực thiểu số.”

“Không biết bao nhiêu tu sĩ, trong quá trình này chôn vùi tính mệnh… Cái gọi là hải ngoại tầm bảo, nên có hơn phân nửa là nhặt lấy, người mở đường sau khi chết lưu lại đi.”

Còn có một chút, La Quan vẫn chưa nói ra.

Có lẽ, tầng kia ra không dứt bảo tàng truyền thuyết,

cùng không ngừng tuôn ra “Nhất phi trùng thiên” cố sự, đều là có người bố cục.

Có người tiến vào hải vực, mới có thể đục nước béo cò, âm thầm đại phát hoành tài.

Cái này quá âm u, cũng liên lụy quá lớn, không có chứng cứ không thể tùy tiện nói.

Dù sao, có thánh đô 4 tộc ở trên, loại này sự tình như không có bọn hắn cho phép, lại sao có thể có thể thuận lợi diên tiếp theo nhiều năm như vậy.

Kia gần với bọn hắn thứ 5 tộc Lưu gia, lại đóng vai nhân vật như thế nào đâu?

La Quan không phải thánh nhân, cũng không biết trong đó chân chính nội tình, vậy liền giả bộ hồ đồ, mới là lựa chọn chính xác nhất.

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 348 : Hải đảo chợ giao dịch

Lâu thuyền đi tại uông - dương ở giữa, đảo mắt chính là 7-8 ngày.

Trên biển lớn, mê vụ lúc tụ lúc tán.

Tụ lúc che khuất bầu trời, dù không nói đưa tay khó gặp 5 ngón tay, nhưng cũng u ám thâm trầm, khiến người rất cảm thấy kiềm chế.

Càng đáng sợ chính là, cái này mê vụ không biết vì sao mà tạo ra, lại nhưng che đậy khí cơ, cảm giác, khiến tu sĩ ngũ giác mất thính giác.

Cho nên, mới có sẽ trên biển lâu thuyền đi thuyền, như ỷ vào tu vi phi hành, hơi không cẩn thận liền đem mê thất tại mênh mông hải vực, hạ tràng khó mà đoán trước.

La Quan từ lên thuyền ngày đó, cùng Phương Thế, Từ Nguyên Anh bắt chuyện qua về sau, liền tuyển một căn phòng, bày ra cấm trận bế quan tu luyện.

1 ngày này bao phủ 4 phương sương mù, rốt cục tiêu tán sạch sẽ, sắc trời từ đỉnh đầu vẩy xuống, xuyên qua cửa sổ chiếu vào trong phòng.

La Quan thở ra một hơi, mở 2 mắt ra mặt lộ vẻ nổi nóng, “Lão sư, đệ tử dốc lòng tu luyện, còn có sai rồi? Ngài trước đó không phải cũng nói qua, bảo vật loại hình đồ

vật, nếu không thể mau chóng chuyển hóa thành thực lực bản thân, giữ lại liền cũng chỉ là phế vật, sao hôm nay đột nhiên liền đổi giọng rồi?”

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy cười lạnh, “Cái kia có thể đồng dạng? Trước đó là thân ngươi chỗ thế cục nguy cấp, mới nhịn đau để ngươi lãng phí, bây giờ đã tạm thời an ổn, há có thể kế tiếp theo bỏ mặc!”

“Đừng lải nhải, tu luyện ngừng cho ta dừng lại, trái phải bất quá mấy ngày thời gian, đợi Long Tủy đan luyện thành sau lại cố gắng không muộn.”

La Quan xoa đem mặt, nghĩ an ổn tu luyện đều không được, cái gì thế đạo a…

Nhưng hắn cũng biết, Huyền Quy đối với hắn tương lai quy hoạch, định cực cao mục tiêu, tài nguyên hao phí kinh người đến cực điểm.

Long mạch tinh túy như vậy chí bảo, chính là trong đó mấu chốt, có thể để cho hắn “Lãng phí” cho tới hôm nay, đã là kiên nhẫn vô cùng tốt.

Thôi.

Liền cùng luyện đan về sau, lại tiếp tục tu luyện đi.

Thở dài một hơi, La Quan đứng dậy đẩy cửa ra ngoài, tắm rửa tại dưới ánh mặt trời, vô ý thức híp híp mắt.

Có lẽ là nghe tới động tĩnh, Mộ Thanh Kết rất nhanh cũng đi ra, cung kính hành lễ, “Đại nhân.”

“Ừm.” La Quan gật gật đầu, thuận miệng nói: “Gần đây không có sao chứ?”

Biết hắn hỏi thăm là cái gì, Mộ Thanh Kết lắc đầu, “Mọi chuyện đều tốt… Chỉ bất quá, tiểu tỳ luôn cảm thấy đáy lòng có chút bất an, như sự tình còn chưa kết thúc.”

Đương nhiên sẽ không kết thúc! !

Đường đường Quỷ giới sứ giả, ăn lớn như vậy thua thiệt, Quỷ giới quyền hành loại vật này, đều bị đoạt đi… Cứ việc chỉ là ném một cái ném, cũng là vô cùng nhục nhã.

Phiền phức, sớm muộn sẽ còn đến nhà.

Nhưng việc này, cũng không cần phải nói với Mộ Thanh Kết, chính là La Quan cũng chỉ có thể buông xuôi bỏ mặc, không có cách nào tiến hành can thiệp.

Lại an ủi nàng đôi câu, ánh mắt đột nhiên chớp lên, ngẩng đầu hướng về phía trước nhìn lại.

Hôm nay sắc trời vừa vặn, biển cả một mảnh yên tĩnh, giống như lạc ấn tại đại địa phía trên, 1 khối hoàn mỹ vô hạ bảo thạch.

Bây giờ, tại đi thuyền phía trước, một hòn đảo dần dần hiển hiện.

Có bến tàu! !

Hòn đảo mặt ngoài, bây giờ bị trận pháp quang mang bao trùm, thấy không rõ trong đó tình trạng.

Nhưng trên bến tàu, lúc này lại hội tụ không ít người, chính mong mỏi.

Hiển nhiên hòn đảo này, là lâu thuyền đường thuyền bên trên, một chỗ lâm thời đỗ địa.

Quả nhiên, lâu thuyền bắt đầu hàng nhanh, chậm rãi dựa vào hướng bến tàu.

Cửa phòng đẩy ra, Phương Thế, Từ Nguyên Anh trước sau đi ra, nhìn về phía trước hòn đảo.

“Hải môn đảo đến!”

Lại đi tới, đối La Quan làm lễ, “Ngụy tiên sinh, đã hôm nay ra, không ngại đi trên đảo này đi dạo, nơi đây trải qua nhiều năm diễn biến, thành xung quanh hải vực phạm vi bên trong, một chỗ quy mô không nhỏ chợ giao dịch, đủ loại chi vật đều có bán, rất nhiều đều là trên lục địa, khó gặp đồ vật.”

Từ Nguyên Anh cũng nói: “Hải môn đảo xem như gần biển cùng biển sâu điểm phân cách, lại tiếp tục hướng phía trước, chính là biển sâu phạm vi bên trong, mức độ nguy hiểm phóng đại. Về sau đi thuyền, chưa chắc sẽ thuận lợi như vậy, thừa dịp dưới mắt thanh nhàn, đi ở trên đảo đi dạo cũng không tệ, nói không chừng còn có thể nhặt nhạnh chỗ tốt.”

Nói đến đây, hắn đưa tay chỉ chỉ, “Lão Phương đại khái

30 năm trước, lấy 100 khối linh thạch giá cả, từ một đám vị bên trên mua 1 con ốc biển, vốn là bình thường đồ chơi, lại là 1 con cực hiếm thấy biển sâu tinh kim xoắn ốc, bị hắn mời luyện khí cao nhân xuất thủ, chắt lọc vật liệu luyện thành 1 đem biển xanh tinh kim kiếm, tại Nguyên Anh cấp độ đều là cực kỳ cường hãn bảo vật."

Phương Thế một mặt không giấu được ý cười, khoát tay liền nói: "May mắn mà thôi may mắn mà thôi." Nhìn biểu tình, hiển nhiên đối này có chút tự đắc.

Hải đảo chợ giao dịch, nhặt nhạnh chỗ tốt, trọng bảo…

Mộ Thanh Kết con mắt, đã phát sáng lên, ánh mắt nhìn về phía La Quan, toát ra một tia khẩn cầu.

Kỳ thật… Rất không cần phải!

Bởi vì, bây giờ còn có 1 vị, đã sớm ồn ào bắt đầu.

"Cạc cạc!"

"Nhặt nhạnh chỗ tốt, việc này Quy gia ta lành nghề a!"

"Nhanh đi nhanh đi, hôm nay vi sư xuất thủ, tất cho ngươi tìm ra 1 kiện hải ngoại chí bảo đến! !"

Huyền Quy biểu thị, tu luyện thời gian quá nhàm chán, nó đã sớm muốn đi ra ngoài đi dạo.

La Quan ho nhẹ một tiếng, nhìn về phía phương thức, Từ Nguyên Anh, "Chúng ta cứ như vậy xuống dưới, chẳng lẽ không phải sẽ bị người nhận ra?"

Ngụy trang chi danh, nói một câu vang rền biển mây Nam cảnh, nửa điểm cũng bất quá điểm.

Phương Thế cười cười, “Ngụy tiên sinh không cần nghĩ nhiều, hải ngoại chợ giao dịch so sánh trên lục địa, càng thêm hung hiểm vạn điểm, giết người đoạt bảo sự tình nhiều vô số kể, vì để tránh cho phiền phức, tất cả mọi người là che lấp chân dung tham gia.”

“Tốt, vậy liền đi xem một chút đi.”

Mộ Thanh Kết một mặt hưng phấn.

Mặc vào áo bào đen, đợi thuyền lớn đỗ về sau, một đoàn người đi xuống lâu thuyền.

Minh Nguyệt tông tu sĩ cung kính nói: “Thuyền lớn chỉ đỗ 1 ngày tạm làm chỉnh đốn, mời quý khách nhất định không muốn lầm thời gian, như coi là thật gặp được khó giải quyết sự tình, chúng ta nguyện vì quý khách phân ưu.”

Trước mắt toà này hải đảo chợ giao dịch, tất nhiên cùng Minh Nguyệt tông có chỗ liên quan, sớm nói một câu không chỉ có thể lưu lại ân tình, coi là thật xảy ra vấn đề, cũng có thể kịp thời xử lý, để tránh tình thế tiến một bước mở rộng.

Dù sao, có thể ở tại tầng cao nhất trong sân, đều là rất có bối cảnh hạng người, Minh Nguyệt tông tuy là trên biển tiên tông vọng tộc 1 trong, nhưng cũng phải cẩn thận giữ gìn phần quan hệ này.

Thuyền lớn cùng bến tàu ở giữa, bây giờ có dây thừng tương liên, Phương Thế giải thích 1 câu, là lo lắng mê vụ đột nhiên hiện lên, có người mất phương hướng.

Thấy Mộ Thanh Kết không hiểu, Phương Thế lại giải thích 1 câu, “Cô nương không được khinh thường cái này trên biển mê vụ, nó tuy nhiều tại gần biển khu vực tràn ngập, lại xuất quỷ nhập thần tụ tán không có quy luật chút nào, lại có cực mạnh mê huyễn hiệu quả, từng có Nguyên Anh hãm thân trong đó, tiếp theo tung tích không rõ.”

Từ Nguyên Anh trầm giọng nói: “Mỗi 1 năm, bởi vì mê vụ mà mất mạng tu sĩ, đều không phải số ít, cũng là trên biển đại hung hiểm 1 trong.”

Mộ Thanh Kết bị hù sắc mặt trắng bệch, vội vàng nắm chặt dây thừng.

Thuận lợi đặt chân hải đảo, tại bao phủ hòn đảo đại trận bên ngoài, giao nộp một món linh thạch về sau, 4 người mới thuận lợi tiến vào bên trong.

Hoắc! !

Đảo này dù không lớn, bên trong lại có chút phồn hoa, trừ lít nha lít nhít quầy hàng bên ngoài, còn có các loại kinh doanh nơi chốn.

Tỉ như kia phấn hồng hào quang ngút trời, lộ ra lả lướt mập mờ khí tức chỗ, một tên nữ tử áo trắng bị trận pháp chi lực giam cầm, lúc này chính mặt mũi tràn đầy xấu hổ

giận dữ, căm tức nhìn xung quanh mọi người.

Tu vi, đúng là một tên Kim Đan!

Bên cạnh thì là 1 nhà, dòng người lui tới không thôi sòng bạc, làm ăn chạy đến cực điểm.

Quả nhiên, kỹ - nữ cùng dân cờ bạc, là trên thế giới này cổ xưa nhất, sinh mệnh lực cũng nhất ngoan cường nghề nghiệp, ở đâu đều có thể nhìn thấy.

Thấy La Quan nhìn về phía kim đan kia nữ tử, Mộ Thanh Kết tằng hắng một cái, lại tằng hắng một cái, ngay tại nàng mặt lộ vẻ vẻ lo lắng lúc, bị hung hăng trừng mắt liếc, “Không thoải mái, liền về trên thuyền nghỉ ngơi.”

Lúc này mới rũ cụp lấy đầu trung thực.

Phương Thế, Từ Nguyên Anh thấy thế, càng phát ra cảm thấy 2 người quan hệ không bình thường, cười nói: “Trên đảo này coi như thái bình, sẽ không tùy tiện xảy ra chuyện, Ngụy tiên sinh liền dẫn Mộ cô nương đi một chút, chúng ta cũng đi 4 phía đi dạo, lại nhìn hôm nay vận khí như thế nào.”

Dứt lời, 2 người chắp tay, riêng phần mình quay người rời đi.

La Quan nhìn Mộ Thanh Kết, “Đầu óc bên trong nghĩ đều là cái gì? Cho ta ổn định điểm!”

Hừ một tiếng, xoay người rời đi.

Thực tế là, Huyền Quy “Nhặt nhạnh chỗ tốt” chi tâm, sớm đã không kịp chờ đợi.

Mộ Thanh Kết le lưỡi, tranh thủ thời gian theo ở phía sau.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 349 : Vách quan tài nhi mảnh vỡ

Một vòng vòng xuống đến, thất vọng!

Dùng Huyền Quy nguyên thoại nói —— trên đảo này đều là lòng dạ hiểm độc, chỉ toàn cầm một chút rắm chó không kêu đồ vật, lừa gạt mới vào hải vực tiểu Bạch.

Cũng không phải nói, thật không có vật gì tốt.

Nhưng phàm là tốt một chút, giá cả kia mở quả thực không biên giới, cái này khiến một lòng giấu trong lòng, đến nhặt nhạnh chỗ tốt suy nghĩ Huyền Quy, tất nhiên là nổi nóng đến cực điểm.

La Quan đối đây, biểu hiện ngược lại là lạnh nhạt, dù sao nhặt nhạnh chỗ tốt loại chuyện này, sao có thể tùy tiện liền có thể gặp được.

Bất quá, cũng là không phải thật không thu hoạch được gì.

Liền tỉ như, trước mắt quầy hàng bên trên, 1 khối màu đen tấm ván gỗ.

Cái này tấm ván gỗ hẹn trưởng thành bàn tay độ dày , biên giới cũng không hợp quy tắc, cũng là từ nguyên một khối tấm vật liệu bên trên, bẻ gãy xuống tới 1 khối, mang theo thô ráp lại bén nhọn mao gốc rạ.

Toàn thân ẩm ướt nhơn nhớt, như tại nước bên trong ngâm rất nhiều năm, bị chủ quán bày ở quầy hàng chính giữa, chính thổ mạt hoành phi giới thiệu, “Cái này tấm ván gỗ, chất liệu kinh người đến cực điểm, không chỉ có cực kỳ cứng rắn, càng có thể chống cự lửa cháy bừng bừng đốt cháy, hẳn là 1 huyền diệu chi vật, hoặc ẩn giấu đi cực lớn bí mật…”

Ngôn từ mê hoặc mê người, nếu không phải bề ngoài thực tế kém chút, cơ hồ liền muốn bị hắn thổi thành, là trên trời dưới đất phần độc nhất đại cơ duyên, ai mua ai kiếm lớn.

Nhưng cũng tiếc, mua trướng người không nhiều.

Nghe nghe, còn có người cười lạnh, “Lão Hứa, ngươi cái này mồm mép công phu, là càng phát ra lợi hại, nhưng nếu như thứ này đúng như ngươi lời nói như vậy bất phàm, vì sao 3 tháng cũng còn không có bán đi?”

Chủ quán sắc mặt tối đen, “Ngươi hiểu cái gì? Tìm ta hỏi giá biển người đi, mới vừa rồi còn có người muốn mua đâu! Nhưng bọn hắn đều có mắt không biết thật bảo, ta há có thể bán đổ bán tháo?”

“Hừ! Ta cái này bảo mộc, muốn lưu lại chờ người hữu duyên!”

La Quan không biết, hắn tính bất thiện người hữu duyên, nhưng nghe Huyền Quy nói cái đồ chơi này nền tảng, tâm lý ít nhiều có chút kiêng kị.

Vách quan tài!

Không sai, cái này hắc mộc khối chính là, từ trên quan tài đứt gãy xuống tới 1 khối.

Ngẫm lại đi, quan tài đều nát, bên trong ngủ vị kia, còn có thể có kết cục tốt?

Là thật thảm, chết cũng còn không thể kết thúc yên lành!

“Hừ! Tiểu tử ngươi ít tại cái này thay người lo lắng… Ngươi thế nào biết, cái này quan tài là bị người đào ra, hay là ngủ vị bên trong kia, mình đánh nát chạy đến?”

Tê ——

Mình chạy đến? !

Lời này, chỉ là nghe một chút, liền làm cho người đáy lòng ứa ra hàn khí.

Huyền Quy hừ hừ, “Âm trầm quỷ mộc làm quan tài, cũng không phải bình thường người có tư cách ngủ… Thôi, nói những này không có ý nghĩa, cái này quan tài mảnh vỡ đối với ngươi mà nói tác dụng không lớn, nhưng bên cạnh ngươi nha đầu này là quỷ tu, cái này quan tài phiến liền tác dụng lớn, rèn luyện về sau làm âm thổ nhưng uẩn dưỡng quỷ vật, xem như kiện không sai Quỷ đạo bảo vật.”

La Quan nghiêng người nhìn lại, quả nhiên Mộ Thanh Kết cũng chính trực ngoắc ngoắc, nhìn chằm chằm khối này quan tài mảnh vỡ.

Hiển nhiên, là phát giác được bất phàm.

Nghĩ nghĩ, nha đầu này ngay từ đầu vị trí, chính là câu quỷ mồi nhử… Khục! Mà lại đối với hắn, còn tranh thủ thời gian vạn điểm, coi là ân nhân cứu mạng.

Sự tình mặc dù là chuyện này, nhưng ít nhiều có chút không chính cống.

Thôi, liền chỉ coi là đền bù nàng một điểm.

La Quan tiến lên, “Chủ quán, ngươi cái này phiến gỗ bán thế nào?”

Thật sự rất, chỉ có quá nhiều người hỏi giá, nhưng thủy chung chưa thể thành giao, chủ quán tùy ý dựng thẳng lên 2 ngón tay, “Linh thạch 20,000 khối, đây là giá thấp nhất, không muốn mua liền đi, đừng lãng phí riêng phần mình thời gian.”

“Ta mua.”

“… A?” Chủ quán đầu tiên là giật mình, chợt cười rạng rỡ, “Ôi ai u, ta nói vừa rồi mí mắt phải trực nhảy, nguyên lai là có khách quý đến nhà, các ngươi nhìn xem, ta lão Hứa đồ vật là tốt, thực tế là các ngươi không hiểu đánh giá.”

La Quan nhíu mày, “Bán hay không?”

“Bán một chút!” Chủ quán hướng về phía trước đẩy, “Cái này mộc bảo là của ngài, linh thạch…”

La Quan tiện tay ném ra một cái túi đựng đồ, thứ này so nhẫn trữ vật cấp thấp, phần lớn là Luyện Khí kỳ tu sĩ sử dụng, nội bộ cất giữ không gian có hạn.

“20,000 linh thạch.”

Chủ quán kiểm tra không sai, tiếu dung càng thêm xán lạn, “Không sai không sai, giao dịch đến tận đây đạt thành, mộc bảo là khách nhân!”

“Bất quá, ta phải nhắc nhở 1 câu, tiền hàng thanh toán xong giao dịch kết thúc, cũng không có đổi đạo lý.”

Xung quanh vây xem mọi người, một mặt không thể tưởng tượng nổi.

1 khối phá đầu gỗ, thế mà có thể bán 20,000 linh thạch?

Mấu chốt nhất chính là, thật là có người mua!

Là ta điên, hay là bọn hắn điên rồi?

Trong lúc nhất thời, rất nhiều trên con mắt dưới dò xét, có kinh nghi không hiểu, nhưng càng nhiều hơn là lạnh lùng chế giễu.

1 khối đầu gỗ… 20,000 linh thạch…

Có thể thấy được là người có tiền, lại phá sản!

“Vị quý khách kia, đến ta nhìn chỗ này một chút a, bảo bối gì đều có!”

“Này giấy ngọc, là tại hạ từ một chỗ bí cảnh đoạt được, có nhiều chỗ huyền diệu, khách nhân nếu là thích, giá cả dễ thương lượng.”

“Ta cái này cổ thạch, mới thật sự là bảo bối, phía trên còn khắc lấy một chút xem không hiểu ký tự…”

La Quan liếc qua, hòn đá kia bên trên đích xác khắc hoạ lấy một chút chỉ tốt ở bề ngoài, nhìn như huyền diệu đồ vật.

Nhưng chỉ sợ, chính là khắc hoạ người, cũng không biết hắn đến tột cùng, là nghĩ biểu đạt cái gì.

Đây là bị xem như oan đại đầu sao?

Khóe miệng co quắp một chút, tiện tay đem khối gỗ ném cho Mộ Thanh Kết, “Đi.”

Bị người khi náo nhiệt nhìn, cũng không phải 1 kiện làm người ta cao hứng sự tình.

2 người quay người rời đi, biến mất tại trong dòng người, xung quanh chủ quán từng cái thở dài, vì đau mất dê béo cảm thấy đau lòng.

Có người cắn răng, muốn hứa chủ quán mời khách uống rượu, xem bọn hắn ước ao ghen tị bộ dáng, chủ quán cười phi thường thoải mái.

Để các ngươi từng cái, ngày thường bên trong chế giễu ta. .. Bất quá, kia khối gỗ quả nhiên là bảo bối? Nếu không 20,000 linh thạch, lại mắt cũng không nháy cho

rồi? ?

Nhưng rất nhanh, chủ quán liền lắc đầu, kia khối gỗ đích xác có chút kỳ dị, nhưng hắn đã sớm làm các loại nếm thử, một điểm phản ứng đều không có.

Có thể bán 20,000 linh thạch… Hắc hắc, thật sự là nằm mơ cũng có thể cười tỉnh! !

Nhưng rất nhanh, chủ quán nụ cười trên mặt, liền cứng đờ.

“Uy! Vừa rồi khối kia đầu gỗ đâu? Ta không phải nói, trở về mời ta gia công tử đến mua, ngươi nhanh lấy ra!”

Nhìn xem quầy hàng mắt mấy người, chỉ một chút chủ quán liền biết, đối phương là đại nhân vật.

Khác không đề cập tới, coi như trước vị kia, dưới hắc bào khí cơ tối nghĩa không hiểu, nhưng chỉ là hơi 1 cảm giác tựa như lâm sơn hải.

Đại lão!

Tê ——

Kim Đan sơ cảnh chủ quán, hít một hơi lãnh khí, vội vàng đứng dậy, “Các vị quý khách, các ngươi tới chậm, mộc bảo vừa rồi đã bán…”

Hắn bây giờ cũng lấy lại tinh thần đến, sợ là vừa rồi bán đi thật sự là kiện bảo bối, đau lòng mặt đều trợn nhìn.

Xung quanh chủ quán, nhao nhao trừng to mắt…

Nghĩ đến vừa rồi vị kia, mắt cũng không nháy lấy ra 20,000 linh thạch.

Lại nghĩ tới bọn hắn chế giễu, mặt đau.

A đù! !

Một đám cả ngày bên trong, tại thị trường giao dịch kiếm ăn người, lại bị người đánh cái tát mà không biết.

Đột nhiên, cầm đầu người áo đen ngồi xuống, đưa tay tại trước kia cất đặt phiến gỗ chỗ sờ sờ, đặt ở giữa mũi miệng ngửi mấy ngụm.

“Thật là âm trầm quỷ mộc, lại âm khí cực kỳ nồng đậm…” Hắn ngẩng đầu, dưới hắc bào lại hiển hiện một đôi huyết mâu, “Mua đi vật này người ở đâu?”

Thanh âm bén nhọn chói tai, vốn lại có một ít mập mờ, liền như miệng lưỡi phối hợp không được.

Lại bị người này tiếp cận, chủ quán vốn là trắng bệch sắc mặt, lần này triệt để không có huyết sắc.

“Cái này… Cái này… Bọn hắn đi… Ở trên đảo nhiều người như vậy… Tại hạ…”

Lại trên một người trước, nhìn thoáng qua xung quanh mọi người, thản nhiên nói: “Chủ quán yên tâm, chúng ta tìm tới đối phương, sẽ chỉ giá cao cầu - mua, dù sao cái này bên trong là hải môn đảo, chúng ta cũng không

muốn nhiều gây phiền toái.”

“Cũng không chỉ là chủ quán, phàm là gặp qua người mua người, đều có thể giúp chúng ta tìm kiếm, bản công tử nguyện thanh toán linh thạch 10,000, để làm việc này thù lao.”

Hoa ——

Linh thạch 10,000! !

Lúc này mới dùng đầu gối nghĩ cũng biết, kia phiến gỗ tuyệt đối là khó lường bảo bối.

“Công tử giữ lời nói?”

“Tự nhiên chắc chắn.”

Mọi người đại hỉ.

“Đi đi đi!”

“Nhanh đi tìm bọn họ!”

10,000 linh thạch, đã đầy đủ làm lòng người động.

—

—

—

—

Chương 350 : Bích Hải Vân Thiên tông

Hải môn đảo dù không lớn, nhưng hội tụ tu sĩ không phải số ít, lại đều che lấp tự thân, mặt ngoài nhìn lại cơ bản không có gì khác nhau.

Tìm người chuyện này, tiến triển cũng không thuận lợi.

Đợi hỏi thăm mấy người, xác định người mua là người xa lạ về sau, một nhóm hơi sau khi thương nghị, liền tới đến hải môn đảo trận pháp cửa ra vào.

Đã là người xa lạ, vậy liền nhất định từ Minh Nguyệt tông lâu thuyền đi lên, canh giữ ở cái này bên trong tuy là đần biện pháp, nhưng nhất định có thể tìm tới. Lại người mua 1 nam 1 nữ, 2 người cùng một chỗ hành động, sàng chọn bắt đầu liền lại đơn giản rất nhiều.

Quả nhiên, sau 2 canh giờ, canh giữ ở cửa ra vào một nhóm, rốt cuộc tìm được mục tiêu.

Hứa chủ quán tiến lên một bước, ngăn lại đường đi, cười làm lành nói: “Khách nhân, còn nhớ rõ ta?”

La Quan nhíu mày, “Tiền hàng thanh toán xong giao dịch kết thúc, chủ quán đây là ý gì?” Ánh mắt đảo qua bên cạnh mấy người, nhướng mày.

Nguyên Anh!

Lại có 2 vị.

Không phải nói, Nguyên Anh tại biển mây đại lục Nam cảnh, đều là một phương đại lão rồi? Làm sao cùng rau cải trắng, tùy tiện liền có thể gặp được!

Chủ quán lại chưa nhiều lời, “Là mấy vị khách nhân này, có chuyện tìm ngài…” Xoay người sang chỗ khác, “Vậy cái này bên trong, liền không có tiểu nhân sự tình đi?”

1 con túi trữ vật quăng ra, “10,000 linh thạch, lấy đi.”

“Đa tạ đại nhân, đa tạ đại nhân!” Hứa chủ quán đại hỉ, liên tục sau khi hành lễ xoay người rời đi.

Lại chỉ thấy nơi hẻo lánh bên trong, cũng có mấy đạo thân ảnh, xa xa đi theo rời đi.

La Quan híp híp mắt, ngẩng đầu nhìn về phía đối diện.

Đồng dạng một bộ áo bào đen che lấp, thấy không rõ lúc đầu hình dạng, nghe thanh âm là tên nam tử trẻ tuổi, có Kim Đan cảnh tu vi.

Lúc này tiến lên, chắp tay nói: “Vị đạo hữu này, lúc trước ngươi chỗ mua chi vật, đối với chúng ta rất có tác dụng, không biết đạo hữu nhưng nguyện bán trao tay? Như đạo hữu đáp ứng, chúng ta nguyện ra linh thạch 50,000.”

Không nói đến đồ vật đã đưa cho Mộ Thanh Kết, chính là tại trong tay chính mình…

Hừ! Âm trầm quỷ mộc giá trị, Huyền Quy cũng đại khái nói, há lại chỉ là 50,000 linh thạch, liền có thể mua được?

Chớ nói chi là, cái này đầu gỗ rõ ràng, rất có chút bối cảnh lai lịch.

Thật vất vả nhặt cái để lọt, còn muốn lại từ chúng ta tay bên trong mua đi, ngươi tại nghĩ cái rắm ăn!

La Quan lắc đầu, “Thật có lỗi, vật này chúng ta không bán.”

“80,000… Không, 100,000 linh thạch.” Người trẻ tuổi áo bào đen trong giọng nói, nhiều một chút lãnh ý, “Liệu đến các hạ cũng biết, kia khối gỗ là cái gì, giá tiền này chúng ta đã rất có thành ý.”

La Quan nhíu mày, “Các hạ rất có thành ý, chúng ta liền muốn bán không?” Hắn cười lạnh một tiếng, nhìn về phía hải môn ở trên đảo tu sĩ, “Chúng ta là giao nộp linh thạch, mới tiến vào chợ giao dịch, các ngươi hải môn đảo chính là như thế, duy trì giao dịch trật tự?”

Một đám hải môn đảo tu sĩ, sắc mặt lập tức khẽ biến.

Lúc trước người đi đường này lộ ra lâu thuyền 1 cùng đối bài, lại tỏ thái độ chỉ vì cầu - mua vật gì đó, tuyệt không tại hải môn ở trên đảo nháo sự, bọn hắn mới ngầm đồng ý việc này.

Nhưng sự tình tiến triển, rõ ràng không thích hợp.

“Chư vị khách nhân, đã đến hải môn ở trên đảo giao dịch, còn xin tuân thủ quy củ của chúng ta.” Một người tu sĩ tiến lên trầm giọng mở miệng.

Người trẻ tuổi áo bào đen ánh mắt, lập tức âm trầm xuống, nhưng không đợi hắn nói cái gì, sau lưng một tên người áo đen đột nhiên nói: “Người trẻ tuổi, phía sau ngươi nữ tử này, nhưng nguyện bán ra cho lão phu? Ta nguyện ra linh thạch 300,000.”

Hoa ——

Xung quanh nhiều tiếng hô kinh ngạc.

300,000 linh thạch, tại vô pháp vô thiên trong hải vực, có thể đủ mua một tên Kim Đan cảnh nữ tu.

Lại vô luận dung mạo hình dạng, đều là tốt nhất chờ.

Mà Mộ Thanh Kết…

Khí tức cảm giác, bất quá chỉ là Trúc Cơ cảnh, tu vi như vậy liền dám đến trên biển lắc lư, tất nhiên là tùy tùng thân phận.

Lại nhìn nàng cùng La Quan ở giữa chỗ đứng, hơn phân nửa chính là tỳ nữ loại hình thân phận.

1 cái tỳ nữ, ra giá 300,000 linh thạch, có thể nói kinh người!

Đối diện áo bào đen phía dưới, một đôi tròng mắt màu đỏ ngòm xem ra, băng lãnh như Huyết Uyên, uy áp kinh

người.

Mộ Thanh Kết sắc mặt nháy mắt trở nên tái nhợt, một trận trong lòng cuồng loạn.

300,000 linh thạch…

Nàng chưa hề nghĩ tới, mình lại như thế đáng tiền, đại nhân sẽ không phải tâm động a?

Ta… Ta đối đại nhân không có chút nào trợ giúp… Thậm chí chính là cái vướng víu… Lần lượt, cho đại nhân mang đến phiền phức…

Đổi người, đã sớm không kiên nhẫn, đưa nàng trực tiếp vứt bỏ, huống chi là dưới mắt… Đối diện rõ ràng không phải dễ trêu!

Càng nghĩ càng sợ hãi, tiểu tỳ nữ vành mắt đều đỏ, nước mắt “Xoạch” “Xoạch” rơi xuống, chỉ cảm thấy như rơi vào hầm băng.

Đúng lúc này, bên tai nàng vang lên cười lạnh một tiếng, “Không bán! Không có chuyện gì khác, liền mời tránh ra đi, chúng ta muốn đi.”

Một nháy mắt, lạnh buốt một mảnh, sợ hãi khó an tâm, liền đột nhiên yên ổn xuống dưới.

Mộ Thanh Kết ngẩng đầu, nhìn trước mắt rộng lớn thẳng tắp bóng lưng, con ngươi trở nên sáng tỏ.

Áo bào đen phía dưới, huyết mâu càng phát ra băng

hàn, thật sâu chỗ lại hiện lên một tia không hiểu.

Lấy hắn tu vi, cố ý áp chế dưới, trước mắt tiểu bối này lại không phản ứng chút nào? !

Cổ quái! !

Nhưng bây giờ, hắn lại không lo được nhiều lắm, trong lòng tham lam triều cường thoải mái.

Âm u chi thể! !

Lại là trong đó, cực kỳ hiếm thấy một loại, theo đạo lý bé con này tuyệt đối không thể sống đến hôm nay, liền sẽ bị quỷ vật phản phệ mà chết.

Nhưng hôm nay, hắn đã không tâm tư cân nhắc quá nhiều, liền chỉ có một cái ý niệm trong đầu ——

Bắt đến nàng, đem luyện hóa vì đỉnh lô, sau đó Quỷ đạo tu hành, liền có thể như hổ thêm cánh.

Liên quan đến đại đạo tu hành, việc này ai cũng đừng nghĩ ngăn cản!

“Thiếu gia, ngài hôm qua rớt trọng bảo, lão phu cảm thấy được.” Dưới hắc bào, vang lên trầm thấp cười lạnh, đưa tay một chỉ, “Đạo tặc chính là bọn hắn!”

Lại một mảnh xôn xao.

Nhưng rất nhanh, liền lại bình tĩnh lại.

Cái này bên trong là hải vực, cũng không phải là biển mây đại lục, các loại xấu xí, hiểm ác sự tình, viễn siêu bình thường tưởng tượng.

Bất quá, dám như thế trần trụi vu oan giá họa, đoàn người này tất có đại bối cảnh, lực lượng, mới dám làm xuống việc này.

Người trẻ tuổi áo bào đen đưa tay, trực tiếp kéo xuống che đầu, lộ ra 1 trương hơi có vẻ tái nhợt, nhưng cũng có chút anh tuấn khuôn mặt, thản nhiên nói: “Bích Hải Vân Thiên tông trọng bảo bị cướp, còn xin hải môn đảo chư vị tạo thuận lợi, đợi việc này kết thúc về sau, ta tông tự nhiên sẽ cho một cái công đạo.”

Lần này, mới là triệt để yên tĩnh.

Bích Hải Vân Thiên tông!

Trên biển 10 đại tiên tông 1 trong, thực lực cực mạnh cường hoành, có Thần Hồn cảnh lão tổ trấn áp tông môn.

Là chân chính, trên biển chúa tể một phương.

“Là Bích Hải Vân Thiên tông Thiếu tông chủ!”

“Gì thân, không sai, thật là người này.”

“Khó trách lớn mật như thế! !”

“Đôi nam nữ này, nếu có bối cảnh còn tốt, nếu không hôm nay liền phiền phức.”

Nghị luận ầm ĩ bên trong, hải môn đảo tu sĩ mọi người, do dự mãi - thối lui, cho thấy thái độ không còn nhúng tay chuyện hôm nay.

Cử động lần này dù sẽ tổn thương hải môn đảo danh dự, nhưng đối mặt 10 tiên tông 1 trong, cũng coi như có thể thông cảm được.

Dưới hắc bào, một đôi huyết mâu bỗng nhiên đại thịnh, giờ phút này tiến lên đạp xuống.

Oanh ——

Nguyên Anh uy áp như sơn hà đủ băng, ngang nhiên giáng lâm.

“2 cái tiểu bối, theo lão phu trở về tiếp nhận điều tra!”

Hải môn đảo tu sĩ, lập tức 1 trán mồ hôi, ám đạo còn tốt vừa rồi lui nhanh.

Nguyên Anh đại lão…

Bọn hắn chính là đều lên đi, cũng chỉ có thể đưa đồ ăn! !

Xung quanh trong đám người, cũng là kinh hô trận trận.

Nhưng cái này tràn trề uy áp, lại không có thể chạm đến 2 người nửa điểm, liền bị mặt khác 1 đạo, nửa điểm không kém khí tức trực tiếp ngăn lại.

Đứng giữa không trung, bỗng dưng vang lên trầm thấp

oanh minh, cuồng phong bỗng nhiên bộc phát, càn quét 4 phương 8 hướng.

Phương Thế ngăn tại La Quan trước người, cười lạnh nói: “Bích Hải Vân Thiên tông, coi là thật uy phong thật to!”

Đúng là… Lại 1 tôn Nguyên Anh!

Hải môn ở trên đảo, giờ phút này vô số con mắt trừng lớn, tiếp theo lộ ra hồi hộp.

Kỳ thật, là La Quan nghĩ sai…

Bất luận biển mây Nam cảnh hay là hải vực phía trên, Nguyên Anh đều là tuyệt đối đại lão, tuyệt đối thuộc về thần long thấy đầu mà không thấy đuôi loại kia.

Người bình thường, cuối cùng cả đời có thể xa xa gặp được một hai lần, liền coi như là số phận.

Nhưng hắn…

Đầu tiên là nện Thiên Dược cốc đan sư giải thi đấu, kéo Lưu gia hạ tràng võ đài, lại lắc mình biến hoá thành Lưu gia trưởng lão, lại cho đến hôm nay…

Cũng không phải là vận khí tốt, mà là La Quan người này, thực tế rất có thể giày vò!

—

—

Chương 351 : Các ngươi còn chưa xứng

Hải môn ở trên đảo Nguyên Anh giằng co, kinh người uy áp trùng thiên.

Minh Nguyệt tông rốt cục ngồi không yên, lâu thuyền bên trên bay tới một nữ tử, một bộ màu xanh nhạt váy dài, mặt mày thanh đạm xa cách.

Bồng bềnh như trích tiên.

Nếu bàn về mỹ mạo, nữ tử này không tính đương thời đỉnh tiêm, nhưng xuất chúng lại là kia một thân khí chất, lúc này lăng không mà tới, hấp dẫn đến vô số ánh mắt.

“2 vị đạo hữu, đều xem như ta Minh Nguyệt tông khách nhân, vạn sự còn xin an tâm chớ vội, không cần thiết sinh ra không tất yếu phong ba.”

Bình thường tranh đấu cũng là thôi, tại cái này biển rộng mênh mông bên trên, chính là không bao giờ thiếu chém giết.

Cái kia 1 ngày, không có tính ra hàng trăm tu sĩ chết đi?

Nhưng Nguyên Anh không được!

Bọn hắn lực lượng thực tế quá mức khủng bố, một khi chính diện đối quyết, hải môn đảo dù có đại trận che chở, cũng chưa chắc liền có thể bảo toàn.

Càng không nói đến sự tình một khi làm lớn chuyện, chỗ sinh ra phản ứng dây chuyền, Minh Nguyệt tông lại như thế nào có thể, hoàn toàn không đếm xỉa đến?

Tóm lại, phiền phức nhiều hơn.

“Vân Thanh tiên tử!”

“Quả nhiên, Minh Nguyệt tông là sẽ không ngồi nhìn, thật bộc phát xung đột.”

“Hôm nay đấu không dậy.”

“Hắc hắc! 2 phe đều có Nguyên Anh đại lão, ai dám khẽ mở sự cố?”

Gì thân trên mặt lộ ra một tia mê say, rất nhanh thu liễm tranh thủ thời gian, khom mình hành lễ, “Bích Hải Vân Thiên tông gì thân, bái kiến Vân Thanh tiền bối!”

Vân Thanh tiên tử nhíu mày, nàng cảm giác cực kì nhạy cảm, tự nhiên phát giác được người này đáy mắt, che giấu cảm xúc, thản nhiên nói: “Hà công tử, hôm nay bất quá một trận hiểu lầm, liền như vậy bỏ qua đi.”

Gì thân mặt lộ vẻ do dự, nhưng hắn chưa mở miệng, liền nghe được cười lạnh một tiếng, “Công tử, chúng ta vứt bỏ thế nhưng là trong tông chí bảo, há có thể tùy ý bỏ qua?”

Dưới hắc bào, huyết mâu đều là uy nghiêm, rơi vào Vân Thanh tiên tử trên thân, hiện lên một tia tham lam.

Này cũng cùng gì thân lại có khác nhau…

Nữ sắc thứ này, hắn đã sớm không thèm để ý, ngược lại là cái này Nguyên Anh nữ tu một thân tu vi, huyết nhục, để hắn có chút trông mà thèm.

Đương nhiên, thèm một chút cũng liền dừng lại, Minh Nguyệt tông cùng là hải ngoại 10 tiên tông 1 trong, thực lực hoàn toàn không kém Bích Hải Vân Thiên.

Huống hồ nữ nhân này tu vi, cũng là cực kỳ lợi hại… Bình thường là không có cơ hội.

Vân Thanh tiên tử nhíu mày, đã sớm nghe nói Bích Hải Vân Thiên tông vì mở rộng thế lực, nhân vật dạng gì đều nguyện nhận tội ôm, nhưng hôm nay mà ngay cả quỷ tu đều công khai hiện thân… Cái này một thân Nguyên Anh tu vi, không biết hại bao nhiêu người, mới có thể đến hôm nay tình trạng!

Nàng mặt mày ở giữa, thêm mấy phần lãnh ý, “Các hạ coi là thật không muốn dừng tay?”

“Khặc khặc… Ta Bích Hải Vân Thiên tông ném chí bảo, tự nhiên là muốn đoạt lại, ngươi Minh Nguyệt tông hẳn là muốn thiên vị bọn hắn không thành?” Quỷ đạo Nguyên Anh cười quái dị vài tiếng, thái độ càng thêm cường ngạnh.

Gì thân mặt lộ vẻ do dự, cắn răng, “Vân Thanh tiền bối, sự tình liên quan ta tông trọng bảo, còn xin ngài thứ lỗi.”

Cái này quỷ tu là mới bái nhập Nguyên Anh cảnh, thực lực quỷ dị lại hung hãn, phụ thân để hắn cố ý lôi kéo, lấy áp chế trong tông cái khác chi mạch.

Bây giờ, từ không tốt bác hắn mặt mũi!

Đương nhiên, gì thân dám can đảm như thế, còn có một nguyên nhân khác…

Đó chính là, đối phương vẫn chưa cho thấy thân phận!

Hải vực phía trên nguy cơ trùng trùng, cũng không giảng cứu "Điệu thấp" 2 chữ, tất nhiên là muốn đem thực lực bản thân, bối cảnh, hoàn toàn triển lộ ra, mới có thể chấn nhiếp lòng mang ý đồ xấu hạng người, tận lực tránh tao ngộ phiền phức.

Lúc trước, hắn đã tự giới thiệu, nó bản thân liền là 1 cái thăm dò.

Như đối phương bối cảnh thâm hậu, đã sớm tự báo môn đình… Trầm mặc, chính là lực lượng không đủ!

Tung đều là Nguyên Anh cảnh, có thể tìm ra thường môn hộ xuất thân, há có thể cùng hải ngoại 10 tiên tông 1 trong Bích Hải Vân Thiên đánh đồng? !

Huống chi, hôm nay bọn hắn một nhóm bên trong, Nguyên Anh cảnh cũng không phải là chỉ có quỷ trưởng lão 1 người.

Liền tại gì thân thanh âm rơi xuống nháy mắt, lại một tên người áo đen tiến lên.

Oanh ——

Nguyên Anh khí tức phóng lên tận trời, khiến cho nước biển khuấy động, nhấc lên từng đạo kinh đào hải lãng.

Vân Thanh tiên tử nhíu mày, ám đạo chuyện hôm nay, sợ là rất khó thiện.

Ngay tại nàng suy tư, nên như thế nào ứng đối lúc…

Gì thân trầm giọng nói: “Nhìn Vân Thanh tiên tử mặt mũi, đem nữ tử này giao cho chúng ta, như điều tra rõ ràng, sự tình cùng ngươi cùng không quan hệ, liền như vậy dừng lại.”

Hắn nhìn về phía La Quan, “Bất quá là cái tỳ nữ, ngươi coi là thật phải vì nàng, bốc lên Nguyên Anh chi chiến? Việc này hậu quả khi suy nghĩ kỹ càng, không cần thiết nhất thời xúc động, trên đời này nhưng không có thuốc hối hận ăn!”

Quỷ trưởng lão muốn bất quá là cái này tỳ nữ, nếu có thể bất động can qua tất nhiên là tốt nhất.

Nguyên Anh…

Chung quy vẫn là có một phần uy hiếp cùng thể diện, dù là Bích Hải Vân Thiên đứng hàng 10 tiên tông 1 trong, cũng không thể hoàn toàn không nhìn.

Bây giờ 2 vị Nguyên Anh xuất hiện, đối phương cho dù không cam lòng, cũng nên biết như thế nào làm.

Nếu không, liền thật quá ngu xuẩn!

2 đại Nguyên Anh uy áp như biển, phô thiên cái địa quét ngang, La Quan đột nhiên quay người, giữ chặt Mộ Thanh Kết.

Gì thân ánh mắt sáng lên, khóe miệng lộ ra mỉm cười.

Kẻ thức thời mới là tuấn kiệt, đã thực lực không bằng người, vậy liền sớm đi cúi đầu… Cái này ở trên biển, là thông hành quy tắc.

Nhưng sau một khắc, khóe miệng của hắn mỉm cười liền bỗng dưng cứng đờ.

“Bích Hải Vân Thiên tông… Nghĩ ép mua ta tỳ nữ, các ngươi còn chưa xứng!” La Quan đáy mắt, hiển hiện một tia lãnh ý, thản nhiên nói: “Từ đạo hữu, nhìn lâu như vậy náo nhiệt, còn không định ra sao?”

Phương Thế giật mình trong lòng, khóe miệng lộ ra cười khổ.

Lão Từ không hiện thân, muốn ở bên cạnh nhìn nhiều vài lần, liệu đến ở trong đó cũng có phu nhân ý tứ.

Việc này nguyên không tính sai…

Nhưng tốt xấu, ngươi thay cái trường hợp a! !

Hải môn đảo bao lớn chĩa xuống đất phương, xung đột đã bộc phát một hồi, ngươi còn không hiện thân, cũng

không chính là cố ý ở bên xem kịch? ?

Mặt khác, cái này ngụy trang thật là cường ngạnh thái độ.

Chính là phát giác được, cũng không nên như thế đi?

Đối mặt Bích Hải Vân Thiên tông, hắn lại cũng không có nửa điểm kính sợ… Người này, quả nhiên là thâm bất khả trắc, nhất định còn có át chủ bài.

Từ Nguyên Anh sầm mặt lại, nhưng cũng biết hôm nay đuối lý, lạnh giọng nói: “Hừ! Bích Hải Vân Thiên tông làm việc, quả nhiên là bá đạo!”

Hắn nhanh chân mà đến, một thân tu vi khí tức phóng lên tận trời, uy nghiêm lạnh lùng ngang nhiên đè xuống.

Phần này tức giận, cũng là mượn đề tài để nói chuyện của mình…

Đối ngụy trang, hắn từ ngay từ đầu, liền từ đầu đến cuối ôm lấy một phần hoài nghi. Đến Lưu gia, đề cập cửu chuyển Bổ Thiên đan, dù ngay từ đầu đã có kinh hỉ, nhưng về sau suy tư liên tục, phần này hoài nghi ngược lại càng phát ra mãnh liệt, bất quá là một mực dằn xuống đáy lòng.

Hôm nay, Từ Nguyên Anh thật là suy nghĩ nhiều làm quan sát, nhìn có thể hay không có phát hiện.

Như đáy lòng vô tư, tự nhiên có thể để hắn nhìn nhiều một chút, làm gì phản ứng lớn như vậy? !

Hừ! !

Nguyên Anh sao mà kiêu ngạo, chính là tại Lưu gia, phu nhân đối bọn hắn cũng có nhiều tôn trọng, chưa từng như vậy ở trước mặt vung qua dung mạo?

Cũng may, Từ Nguyên Anh biết được sự tình nặng nhẹ, tung trong lòng tức giận, cũng tạm thời đè xuống.

Lại nhìn… Cái này ngụy trang, có thể hay không luyện ra cửu chuyển Bổ Thiên đan! !

Nếu không, đến lúc đó tất yếu hắn cho cái bàn giao.

Không đề cập tới bên này, Từ Nguyên Anh trong lòng tức giận, hải môn ở trên đảo, đã là người người phải sợ hãi.

4 tên Nguyên Anh!

Khủng bố uy áp vẩy xuống, liền như vô hình sơn nhạc, ép mọi người khó mà thở dốc.

Một màn này, xa ngoài dự liệu của mọi người.

Vốn cho rằng, là Bích Hải Vân Thiên tông bóp quả hồng mềm, đối phương rất có thể cúi đầu.

Nào có thể đoán được, không ngờ là thật sự 1 đầu tiềm uyên Giao long!

Vô luận khí thế, tư thái, hoàn toàn không sợ Bích Hải

Vân Thiên tông.

Lần này, việc vui thế nhưng là lớn!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 352 : Biển sâu cự thú

Vân Thanh tiên tử tiến lên, thần sắc nghiêm nghị, “Chư vị, bất quá một cọc hiểu lầm mà thôi, làm gì nháo đến túi bụi đâu?”

Nàng xem qua mọi người, “Chuyện hôm nay, liền chỉ coi là xem ở, Minh Nguyệt tông trên mặt, liền mời đều thối lui một bước đi.”

Gì thân sắc mặt âm trầm, nhìn thoáng qua trầm mặc quỷ trưởng lão, trong lòng nhẹ nhàng thở ra.

Rất rõ ràng, đối phương không phải dễ đối phó, lại hôm nay thế cục cũng là thế lực ngang nhau, coi là thật chém giết hậu quả khó liệu.

Có thể như vậy mượn con lừa xuống dốc… Dù hao tổn một chút mặt mũi, nhưng trên biển tu sĩ nhiều không coi trọng những này, lợi ích mới là trọng yếu nhất.

“Chúng ta đi!”

Một trận phong ba như vậy trừ khử, ngược lại để hải môn ở trên đảo, không ít người thất vọng.

Hỗn chiến cùng một chỗ, mới có cơ hội đục nước béo cò, đây là phất nhanh không có con đường thứ hai.

Đáng tiếc Bích Hải Vân Thiên tông tiểu tử này, đúng là

cái có đầu óc!

Phương Thế, Từ Nguyên Anh cười lạnh một tiếng, cũng chưa lại làm truy cứu.

Vừa đến, Bích Hải Vân Thiên tông đích xác khó đối phó, kết thù không có chỗ tốt.

Thứ 2, bọn hắn cũng không muốn bại lộ thân phận.

“Tiên sinh, chúng ta cũng trở về đi.”

La Quan gật gật đầu, mang theo Mộ Thanh Kết lên thuyền, cùng Phương Thế gật gật đầu về sau, liền trực tiếp trở về phòng.

Từ Nguyên Anh sắc mặt, không khỏi lộ ra mấy phút giây chìm.

Phương Thế hạ giọng, “Lão Hứa, Ngụy tiên sinh rất được phu nhân coi trọng, ngươi lại không phải không biết? Làm gì còn muốn như thế?”

“Lão phu như thế nào rồi? ?” Từ Nguyên Anh nhíu mày, “Ngươi ta năm đó gia nhập Lưu gia, ai chưa từng bị điều tra, tìm tòi nghiên cứu qua, bản này liền rất bình thường, ngược lại là hắn… Hừ, lão phu đường đường Nguyên Anh, gia chủ cùng phu nhân trước mặt, đều có mấy điểm mặt mũi, há có thể bị người làm nhục.”

Phương Thế cười khổ, không đợi hắn mở miệng, liền bị Từ Nguyên Anh phất tay đánh gãy, “Được rồi, lão phu biết nặng nhẹ, tại cửu chuyển Bổ Thiên đan luyện chế

kết thúc trước, ta sẽ không nhiều chuyện… Nhưng nếu như, hừ hừ, vậy lão phu liền muốn đòi một lời giải thích!!”

Phẩy tay áo bỏ đi.

Phương Thế khóe miệng co quắp một chút, lão Từ cái này kiêu ngạo tâm tính, sớm muộn phải thiệt thòi lớn.

Lấy ngụy trang người này, tại đan sư giải thi đấu bên trên biểu hiện, tương lai há có thể hạn lượng?

Cùng hắn trở mặt, coi là thật 100 hại mà vô 1 lợi.

Bất quá ngẫm lại, Từ Nguyên Anh xuất thân tinh biển Kiếm tông, là phu nhân tâm phúc thân tín… Một ít lời hắn nhắc nhở qua, lại nói ngược lại không tốt.

Thôi, liền do hắn đi thôi.

Chung quy là vị Nguyên Anh tu sĩ, tung coi là thật đắc tội ngụy trang, có phu nhân ở giữa hòa hoãn, giờ cũng không có quá lớn tai họa.

Trong phòng.

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Tiểu tử ngươi luôn luôn cẩn thận, sao hôm nay cường thế như vậy? Kia Từ Nguyên Anh đối ngươi, thế nhưng là buồn bực.”

La Quan cười lạnh, “Đệ tử có biện pháp? Hắn trốn ở trong tối xem kịch, lại không gọi hắn xuất thủ, ta ứng phó như thế nào ở Nguyên Anh.”

Hắn lắc đầu, “Trái phải hiện tại, Lưu gia muốn cầu cạnh ta, chính là trong lòng lại như thế nào tức giận, người này cũng không có gì biện pháp… Cùng Thập Tứ Mục sau khi đột phá, chính là tâm hắn có bất mãn, cũng không làm gì được ta.”

Huyền Quy nói: “Vậy sẽ phải, cùng Thập Tứ Mục sau khi đột phá, lại cho Lưu gia Long Tủy đan.”

La Quan nói: “Ừm… Chính là cho, cũng sẽ không một lần cho quá nhiều, tay bên trong cũng nên lưu thêm lá bài.”

“Hắc hắc, liền biết tiểu tử ngươi khôn khéo, không phải cái chịu thua thiệt, tâm lý nắm chắc liền tốt.”

La Quan thở ra một hơi, “Không đề cập tới những này.” Hắn gượng cười 2 tiếng, chà xát tay, “Lão sư, có thể hay không…”

“Không thể!” Huyền Quy chém đinh chặt sắt, “Long mạch tinh túy loại vật này, dùng một điểm ít một chút, ngươi nếu là muốn tu luyện, liền an ổn đàng hoàng tự mình tu luyện đi.”

“Tiểu tử, ngươi phải biết đại đạo con đường tu hành, chung quy là cần nhờ tự thân đi leo lên, mượn nhờ ngoại lực mặc dù có thể làm ít công to, nhưng cũng sẽ làm hao mòn hướng đạo chi tâm.”

Phải! !

Ngay cả đại đạo lý đều dời ra ngoài, xem bộ dáng là không đùa.

La Quan ngồi xếp bằng, thầm vận đại hoang 12 đế kiếm tu đi, nhưng quen thuộc long mạch tinh túy hiệu quả kinh người, lại dựa vào chính mình từng chút từng chút, luyện hóa linh khí tăng lên pháp lực…

Tốn thời gian phí sức lại hiệu quả chậm chạp, quả nhiên là loại tra tấn, La Quan một hồi lâu đều không thể tiến vào trạng thái.

Chính tâm hạ tiêu nóng nảy lúc, trong lòng đột nhiên giật mình, lại nghĩ tới Huyền Quy trước đó lời nói… Tuy nói lão sư xác thực, không muốn hắn lại lãng phí long mạch tinh túy, nhưng nói thật là có đạo lý.

Há có thể thích ứng ngoại lực tương trợ, liền mất đi dốc lòng tu hành chi niệm? Hẳn là đây cũng là lão sư, đột nhiên để hắn ngưng sử dụng long mạch tinh túy nguyên nhân? ?

Thở sâu, bình phục nỗi lòng ba động, đợi tâm niệm về 1 về sau, La Quan rốt cục hoàn thành nhập định.

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy nhếch miệng, “Tiểu tử thúi, cuối cùng còn không có xuẩn thấu, có thể cảm nhận được Quy gia hảo ý của ta.”

Ngữ khí rất ghét bỏ, có thể nhìn sắc mặt hiển nhiên đối La Quan biểu hiện, vẫn là rất hài lòng.

Rất nhanh, lại cười lạnh một tiếng, “Chỉ là Nguyên Anh,

cũng dám ở Quy gia trước mặt ta lên mặt, coi là thật không biết sống chết… Ân, được rồi, vì giáo huấn hắn không đáng.”

“Thời khắc mấu chốt, lại ra tay giúp La Quan một chút sức lực đi.”

Huyền Quy trên mặt, lộ ra một tia đắc ý.

Theo La Quan tu vi tăng lên, nó rốt cục khôi phục bộ phân lực lượng, cũng coi như có chút sức tự vệ.

Một bên khác, tầng cao nhất nơi nào đó tiểu viện.

Bích Hải Vân Thiên tông một nhóm, chính cư trú ở đây.

Gì thân chắp tay, “Quỷ trưởng lão, hôm nay không phải tiểu tử không muốn giúp ngài, thực tế đối đầu lai lịch khó lường, không tốt tuỳ tiện động thủ.”

“Ừm, lão phu tự nhiên minh bạch.” Dưới hắc bào, vang lên “Khặc khặc” cười quái dị, “Công tử yên tâm chính là, ta tự có tính toán.”

Gì thân ánh mắt ngưng lại.

Liền biết lão già này sẽ không, dễ dàng như vậy dừng tay.

Hắn do dự một chút, “Quỷ trưởng lão, nhưng có chuyện gì, là cần ta hỗ trợ?”

Quỷ trưởng lão lắc đầu, “Công tử hết thảy như thường

chính là.”

Một đôi tròng mắt, lúc này càng phát ra băng hàn.

Như thế đặc thù âm u chi thể, đã là gặp, liền tuyệt không có khả năng bỏ qua.

Bên ngoài không thể động thủ, lại cũng không mang ý nghĩa, không thể âm thầm mưu tính.

Quỷ đạo Nguyên Anh thủ đoạn…

Hắc hắc, chính là có Nguyên Anh trấn thủ, lại có thể như thế nào? !

Chỉ bất quá, còn muốn cùng một cơ hội, Minh Nguyệt tông lâu thuyền bên trên cấm trận phòng ngự, cũng không thể khinh thường.

2 ngày về sau, đêm khuya.

Minh Nguyệt tông lâu thuyền chạy tại dưới biển sâu, lúc này mê vụ đại thịnh, che lấp 4 phương thiên địa.

Đột nhiên, “Ầm ầm” một tiếng vang thật lớn, cả tòa lâu thuyền kịch liệt lay động.

Liền chỉ gặp, kia đen như mực nước biển từ đó vỡ vụn, 1 đầu khủng bố xúc tu vung ra, đập ầm ầm tại lâu thuyền phía trên.

Vô số cấm trận quang mang, giờ phút này bỗng nhiên bộc phát, tại đen kịt một màu bên trong, phóng xuất ra

hào quang óng ánh.

Lâu thuyền phía trên, vang lên trận trận kinh hô, vô số tu sĩ trừng lớn mắt, nhìn về phía trên biển một màn ——

Giờ phút này biển cả sóng trùng điệp cuồn cuộn, vô tận sóng lớn gào thét, tại đen nhánh biển sâu phía dưới, hình như có khủng bố bóng đen xoay quanh.

Mà kia nện ở lâu thuyền phía trên khủng bố xúc tu, chính chậm rãi thu hồi, không vào biển dưới mặt.

“Các vị khách nhân không cần phải lo lắng, Minh Nguyệt tông lâu thuyền phòng ngự kiên cố vô song, tung hoành biển sâu nhiều năm, chưa từng từng xuất hiện nửa điểm ngoài ý muốn…” Một tên Minh Nguyệt tông tu sĩ bay đến boong tàu bên trên, tu vi gia trì dưới, thanh âm truyền khắp cả tòa lâu thuyền.

Cũng không có chờ hắn nói xong, liền lại là một tiếng vang thật lớn, khủng bố xúc tu lại lần nữa rơi đập.

Một kích phía dưới, vô số cấm trận quang mang lưu chuyển, chỉ nghe “Răng rắc” “Răng rắc” vỡ vụn tiếng vang, lại mảng lớn vỡ vụn, dập tắt.

Lập tức, lại là kinh hô trận trận!

Lần này, càng nhiều người xem thanh, công kích bọn hắn đến tột cùng là vật gì.

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 353 : Trăng sáng mọc trên biển

“Biển sâu cự thú!”

“Hỏng bét, đúng là kinh khủng như vậy tồn tại…”

“Minh Nguyệt tông đường thuyền, đã sớm chải vuốt sạch sẽ, như thế nào xuất hiện như vậy đại hung chi vật!”

“Xong, xong!”

Lâu thuyền phía trên, một đám tu sĩ trong lòng đại loạn.

Cứ việc Minh Nguyệt tông mọi người, còn tại nếm thử ổn định cục diện, nhưng thường tại trên biển hành tẩu người, đã sớm nhận ra đáy biển chi vật.

Biển sâu cự thú thuộc về viễn cổ dị chủng, nó thể tích kinh người đến cực điểm, có lực lượng kinh khủng.

1 con, liền có thể nhấc lên biển sâu hải khiếu, phóng thích hủy thiên diệt địa chi uy.

Bất quá loại này biển sâu cự thú, đa số tại bên trong biển sâu ẩn núp, cực ít sẽ đến đến mặt biển.

Nhưng mỗi một lần xuất hiện, cũng sẽ ở trên biển lớn, lưu lại một cái khủng bố truyền thuyết.

Không ngờ hôm nay, lại bị bọn hắn gặp gỡ.

Một đám Minh Nguyệt tông tu sĩ, lúc này cũng sắc mặt trắng bệch, đáy mắt lộ ra hồi hộp.

Bọn hắn lâu dài ở trên biển, biết được càng nhiều, một khi gặp được biển sâu cự thú, có thể chạy ra thăng thiên người ít càng thêm ít.

La Quan đẩy cửa đi ra ngoài, sắc mặt nghiêm túc đến cực điểm.

Tại lần thứ 1 va chạm lúc, hắn liền tự tu luyện bên trong bừng tỉnh, vừa mới bắt gặp biển sâu cự thú, đối Minh Nguyệt tông lâu thuyền lần công kích thứ hai.

Kia khủng bố xúc tu coi là thật doạ người, mặt ngoài xám đậm như nham thạch, trải rộng vô số giác hút, lộ ra mặt nước liền có mấy trăm trượng, số túc 10 người ôm hết phẩm chất.

Minh Nguyệt tông lâu thuyền, cứ việc có đại lượng cấm trận chi lực thủ hộ, chưa hẳn có thể ngăn trở, cái này đáy biển sinh vật khủng bố mấy lần trọng kích.

“Là biển sâu cự thú! !” Phương Thế sắc mặt khó coi, trầm giọng nói: “Lần này, phiền phức lớn.”

Từ Nguyên Anh bây giờ, cũng không lo được trong lòng ngăn cách, “Nhìn vừa rồi, 2 lần oanh kích lâu thuyền chi uy, đầu này biển sâu cự thú, đúng là một đầu Nguyên Anh cảnh tồn tại.”

“Không sai.” Phương Thế cười khổ, “Ngụy tiên sinh, chúng ta có lẽ phải làm cho tốt, thừa dịp loạn thoát thân chuẩn bị.”

La Quan trong lòng hơi trầm xuống, “Minh Nguyệt tông đã dám ở trên biển đi thuyền, liệu đến tất có thủ đoạn, lại bây giờ trên thuyền hội tụ đại lượng tu sĩ, chính là Nguyên Anh đều chí ít có 5 vị, hẳn là còn không thể khu trục cự thú? ?”

Phương Thế nói: “Biển sâu cự thú chính là viễn cổ dị chủng, xa không phải bình thường yêu thú có thể so sánh… Nói đơn giản, như hôm nay xuất hiện, là một đầu Kim Đan cảnh biển sâu cự thú, có lẽ còn có thể nỗ lực vì đó, nhưng nếu là 1 tôn Nguyên Anh cự thú, chính là 10 vị Nguyên Anh ở đây, cũng không phải nó đối thủ.”

Mộ Thanh Kết trừng lớn mắt, sắc mặt càng phát ra tái nhợt.

La Quan sắc mặt, cũng nhiều hơn mấy điểm ngưng trọng.

10 vị Nguyên Anh cũng không là đối thủ…

Đây chính là hải vực khủng bố sao?

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Bọn hắn không có khuếch đại, đầu này biển sâu cự thú thể nội, chảy xuôi chính là dị chủng huyết mạch, tại xa xưa tuế nguyệt trước đó, là có thể tại trong vùng biển, cùng Chân Long nhất tộc chém giết tồn tại. Cứ việc tại thời kỳ viễn cổ, tranh đoạt hải vực bá chủ địa vị chi chiến bên trong lạc

bại, nhưng cũng tránh đi về sau một trận đại kiếp, còn có một số huyết mạch lưu truyền tới nay.”

“Tuy là Nguyên Anh cảnh, nhưng kỳ thật lực chi khủng bố, so Thần Hồn cảnh đều càng mạnh mấy điểm, lại thêm kinh người đến cực điểm thân thể, sát thương uy lực cực kỳ đáng sợ.”

Cùng Chân Long nhất tộc tranh đoạt hải vực bá chủ địa vị…

La Quan trong lòng giật mình!

Không cần cái khác, liền chỉ là câu này, liền có thể biết cái này biển sâu cự thú khủng bố.

Cũng khó trách, bây giờ lâu thuyền phía trên, người người hoảng sợ bất an.

Đúng lúc này, một tiếng quát nhẹ vang lên, La Quan ngẩng đầu liền thấy kia Minh Nguyệt tông Vân Thanh tiên tử, giờ phút này bay đến lâu thuyền trên không.

“Minh Nguyệt tông đệ tử, trợ bản tôn một chút sức lực!”

Nàng thần sắc kiên nghị, giờ phút này giơ lên lên 2 tay, một tia không hiểu khí tức, lập tức từ trong cơ thể nàng phát ra.

“Vâng!”

Minh Nguyệt tông mọi người nhao nhao tiến lên, lấy mây tinh tiên tử làm trung tâm, ở phía dưới ngồi xếp bằng.

Không biết có gì loại bí pháp, lại có thể đem mọi người khí tức tương liên, phải phía dưới Minh Nguyệt tông tu sĩ tương trợ, Vân Thanh tiên tử khí tức bỗng nhiên tăng lên.

Kia quanh thân một tia không hiểu khí tức, giờ phút này trở nên nồng nặc lên.

La Quan đột nhiên cảm thấy, giữa lông mày có chút mát lạnh.

Sau một khắc.

“A? ?” Huyền Quy thanh âm lộ ra kinh ngạc, “Không nghĩ tới, tại cái này bên trong lại có thể gặp được, thư của nó phụng người…”

Không có cùng La Quan hỏi thăm, có quan hệ “Thờ phụng người” sự tình, liền thấy trước mắt trong lúc đó, sinh ra biến hóa kinh người ——

Chỉ thấy mênh mông hải vực phía trên, bỗng nhiên nổi lên cuồng phong, kia che đậy 4 phương vô tận mê vụ, lại gió lớn phía dưới tiêu tán, lộ ra trên đỉnh đầu bầu trời đêm.

Đêm đó, ngàn tỉ tinh thần lấp lóe, tô điểm tại đen nhánh màn đêm ở giữa, bao vây lấy kia một vòng trăng tròn, vãi xuống yên tĩnh ngân huy.

Ngửa đầu nhìn về phía minh nguyệt, La Quan chỉ cảm thấy giữa lông mày một điểm lạnh buốt, giờ phút này

càng phát ra nồng đậm.

Vân Thanh tiên tử 2 tay giơ lên, biểu lộ thành kính mà túc mục, trong miệng thấp giọng thì thầm.

Nàng thanh âm mơ hồ khiến người nghe không chân thiết, lại có vô hình uy nghiêm, cả người khí chất càng phát ra siêu nhiên, không giống nhân gian nhưng có.

Ầm ầm ——

Trong biển rộng, sóng dữ càng thêm cuồng bạo.

Như phát giác được cái gì, biển sâu cự thú đột nhiên bộc phát, mấy cái khủng bố xúc tu, xé rách mặt biển mang theo hủy thiên diệt địa chi uy, điên cuồng đánh tới hướng lâu thuyền.

Mảng lớn cấm trận quang mang, tại xúc tu oanh kích hạ phá nát lại ngưng tụ, dù tạm thời có thể ngăn cản, nhưng mọi người bên tai lại có thể, nghe tới rõ ràng vỡ tan âm thanh.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Kia là cấm trận bản thân đang không ngừng tổn hại.

Lâu thuyền kịch liệt chấn động, lay động, như tùy thời đều muốn lật úp, kinh hô thét lên không dứt bên tai, vô số tu sĩ sắc mặt trắng bệch.

Từng đạo hoảng sợ ánh mắt, đều nhìn về phía giữa không trung Vân Thanh tiên tử.

Phương Thế phất tay áo vung lên, linh quang đem La Quan, Mộ Thanh Kết cuốn lên, cùng Từ Nguyên Anh cùng một chỗ thăng nhập giữa không trung.

Như thế cục sụp đổ, đến không thể vãn hồi tình trạng, liền trực tiếp thoát đi lâu thuyền.

Tung lấy Nguyên Anh chi năng, cũng không có tuyệt đối nắm chắc, có thể toàn thân trở ra… Huống chi, mênh mông trong vùng biển, một khi lâm vào mê vụ, cũng là hung hiểm trùng điệp.

Nhưng bây giờ, bọn hắn đã không có lựa chọn nào khác!

Bá ——

Lại một đoàn linh quang bay lên, chính là Bích Hải Vân Thiên tông một nhóm, hiển nhiên cũng làm tốt thấy tình thế không ổn, sớm cho kịp thoát thân chuẩn bị.

Khoảng cách song phương không xa, giờ phút này ánh mắt đối mặt, đều bộc lộ bất thiện chi ý.

Nhưng rất nhanh, liền lại riêng phần mình dịch chuyển khỏi ánh mắt.

Lập tức thế cục, không ai còn có tâm tư, lại kế tiếp theo gây ra tranh đấu.

Nhưng La Quan hay là phát giác được, kia Quỷ đạo Nguyên Anh che lấp ánh mắt, một mực tại Mộ Thanh Kết trên thân xoay quanh.

Hiển nhiên lão quỷ này, còn không có từ bỏ! !

“Trăng sáng mọc trên biển!”

Một tiếng khẽ kêu, Vân Thanh tiên tử 2 tay khép lại, trên đỉnh đầu bầu trời đêm, trăng sao quang mang bỗng nhiên đại thịnh.

Kia vô số trăng sao chi quang, như hoa tuyết vẩy xuống, sau một khắc lại có một vòng trăng tròn hư ảnh, tại lâu thuyền trên không hiển hiện.

Phóng xuất ra vô tận quang mang, bao trùm cả tòa hải vực, hào quang rực rỡ khiến đêm tối mấy thành ban ngày.

Lọt vào trong tầm mắt, kia hạo đãng trên mặt biển, tất cả sóng lớn sóng dữ, giờ phút này tại dưới ánh trăng nháy mắt “Đông kết” !

Cùng lúc đó, bị cùng nhau đóng băng lại, còn có đen nhánh nước biển phía dưới, đầu kia từ đầu đến cuối chưa từng hiển lộ chân thân biển sâu cự thú.

Bên tai tĩnh mịch, tất cả mọi người trừng lớn mắt, nhìn xem giống như thần tích một màn, tiếp theo bộc lộ kích động, kinh hỉ.

Đây là, trốn qua một kiếp sao?

Rống ——

Một tiếng phẫn nộ gào thét, bỗng dưng từ đại hải chỗ sâu vang lên, bị “Đông kết” mặt biển sát na vỡ vụn.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 354 : Trên biển chạy trốn

Vân Thanh tiên tử ngửa đầu phun ra một ngụm máu tươi, thân ảnh ngã xuống.

Sau một khắc, cả tòa lâu thuyền kịch liệt chấn động, nương theo nổ vang rung trời, lại bị ngạnh sinh sinh từ mặt biển đánh bay đến giữa không trung.

Mà kia giấu kín không ra biển sâu cự thú, cũng rốt cục lộ ra chân thân, rõ ràng là một đầu sinh ra 8 đầu khủng bố xúc tu đại bạch tuộc.

Bây giờ tức giận phía dưới, 8 đầu xúc tu tề xuất, quấn ở lâu thuyền phía trên điên cuồng nắm chặt.

Lâu thuyền cấm trận không ngừng vỡ vụn, liền nghe được “Răng rắc” “Răng rắc” tiếng vang, khiến người rùng mình.

Đúng là toà này giống như cự hạm trên biển lâu thuyền, tại biển sâu cự thú 8 đầu xúc tu dưới, đang bị sinh sinh xé nát.

“Đi!”

Phương Thế không do dự nữa, cùng Từ Nguyên Anh 2 người, mang theo La Quan, Mộ Thanh Kết phóng lên tận trời.

Mà đối diện, Bích Hải Vân Thiên tông một nhóm, cũng cơ hồ tại đồng thời, làm ra bỏ thuyền chạy trốn cử chỉ.

Sau một khắc, theo vô số hoảng sợ thét lên, bị đánh bay giữa không trung lâu thuyền, trùng điệp rơi tại mặt biển.

Khổng lồ thân tàu nháy mắt chia năm xẻ bảy, vô số người hướng về đen nhánh nước biển, bị 1 con mở ra miệng lớn, trực tiếp nuốt vào trong bụng.

“Cứu mạng! Cứu mạng!”

“Mau trốn a!”

“Rời đi nơi đây, còn có một chút hi vọng sống!”

Vô số linh quang phóng lên tận trời, nhưng nghênh đón bọn hắn, lại là ầm vang rút rơi khủng bố xúc tu.

Dưới một kích này, tu sĩ nhân tộc yếu ớt như bọ bay, một nháy mắt liền chia năm xẻ bảy.

Nhìn như kiên cố, cường đại hộ thể linh quang, căn bản không chịu nổi một kích.

Dù không biết đầu này bạch tuộc biển sâu, vì sao muốn công kích lâu thuyền, trắng trợn đồ sát tu sĩ nhân tộc, nhưng liền dưới mắt nhìn nó hiển nhiên không có ý định, bỏ qua bất kỳ người nào.

Đột nhiên, một tia hồi hộp từ đáy lòng bộc phát, La Quan bỗng nhiên cúi đầu, liền thấy nước biển ầm vang vỡ vụn.

Khủng bố xúc tu gào thét mà đến, dù chưa rơi xuống nhưng kia khí tức khủng bố, liền làm người trong lòng băng hàn.

“Cẩn thận!”

Phương Thế hét lớn một tiếng, vội vàng hướng một bên tránh lui.

Cùng lúc đó, hắn cùng Từ Nguyên Anh đồng thời xuất thủ, nhưng 2 vị Nguyên Anh công kích, rơi vào xúc tu phía trên lại chỉ là để nó hơi đình trệ.

Liền vẫn lấy hủy thiên diệt địa chi thế, ầm vang đập xuống! !

La Quan nói thầm một tiếng không tốt, một tay lấy Mộ Thanh Kết ôm trong ngực bên trong, sau một khắc một đoàn linh quang, bỗng nhiên từ trong cơ thể hắn bộc phát, hóa thành thuẫn giáp hư ảnh, đem 2 người bảo hộ ở trong đó.

Sau một khắc, bên tai chỉ nghe “Oanh” một tiếng vang thật lớn, thuẫn giáp hư ảnh bỗng nhiên đại thịnh, lại vẫn hiển hiện đạo đạo vết rạn.

Một chút lực chấn động rót vào, Mộ Thanh Kết một ngụm máu tươi phun ra, trực tiếp ngất đi.

La Quan cũng mắt tối sầm lại, yết hầu một trận ngai ngái, trong ý nghĩ như cắm vào đinh sắt, tiếp theo chính là một trận trời đất quay cuồng. Bên tai mơ hồ trong đó,

nhưng nghe tới Phương Thế, Từ Nguyên Anh 2 người kinh sợ gào thét, sau đó liền trùng điệp rơi vào trong biển rộng.

Cuồn cuộn chấn động ám lưu, một nháy mắt liền đem 2 người quấn lấy, không biết hướng hướng nơi nào.

Cũng may thuẫn giáp hư ảnh, dù ảm đạm rất nhiều, lại chữa trị lúc trước khe hở, mới có thể đem 2 người bảo vệ.

Không biết qua bao lâu.

"… Tiểu tử, tranh thủ thời gian tỉnh lại! !" Huyền Quy thanh âm đầu tiên là mơ hồ, mới dần dần trở nên rõ ràng, La Quan phun ra một ngụm nghịch huyết, tan rã đôi mắt quy về ngưng thực.

Hắn lật tay lấy ra ngọc bình, nuốt mấy ngụm long mạch tinh túy, lại đút cho Mộ Thanh Kết một chút.

Huyền Quy trầm giọng nói: "Đi đi đi! Mau trốn xa một chút, nơi đây động tĩnh thực tế quá lớn, đợi kia bạch tuộc biển sâu ăn chán chê về sau, tất có vô số trong biển yêu thú đến đây, như lâm vào trong đó, chính là thập tử vô sinh!"

La Quan cắn răng, thôi động lực lượng ở trong biển tiềm hành.

Vừa trốn một lát, Huyền Quy thanh âm đột nhiên vang lên, "Thu hồi mai rùa!"

Cái này cứu 2 người một mạng thuẫn giáp, chính là lúc trước Long Môn sơn bên trên, Lưu Toàn Chân chỗ đưa mai rùa chi lực.

Vật này rất có bối cảnh, chỉ bất quá Lưu gia không biết trong đó huyền diệu, trải qua Huyền Quy kích hoạt về sau, mới có hôm nay uy lực.

Nếu không, bạch tuộc biển sâu một kích phía dưới, Phương Thế, Từ Nguyên Anh có thể bảo mệnh, hắn cùng Mộ Thanh Kết lại là hẳn phải chết không nghi ngờ.

Nghe nói Huyền Quy quát khẽ, La Quan trong lòng giật mình, không chút do dự thu hồi mai rùa, thuẫn giáp hư ảnh tiêu tán theo.

Thân thể hai người, lập tức chui vào băng lãnh nước biển.

Huyền Quy khí tức phát ra, đem 2 người che lấp ở bên trong.

Sau một khắc, 1 đạo khủng bố bóng đen, từ phương xa gào thét mà đến, tốc độ nhanh kinh người.

Tung chỉ là đi đường, cũng tại trong biển rộng nhấc lên cuồn cuộn sóng lớn.

Là kia bạch tuộc biển sâu!

Lẫn nhau ở giữa, khoảng cách bất quá số bên trong, lấy cái này bạch tuộc biển sâu khủng bố thân thể, có thể nói cùng 2 người “Sượt qua người” .

Cũng may có Huyền Quy che chở, cái này khủng bố cự - vật vẫn chưa phát giác, một đường lặn xuống thẳng hướng biển sâu bước đi, cuối cùng biến mất tại cuối tầm mắt.

Hô ——

La Quan thở dài một hơi, cái trán trải rộng mồ hôi lạnh, nếu không phải Huyền Quy nhắc nhở, bị cái này bạch tuộc biển sâu phát hiện, 2 người hẳn phải chết không nghi ngờ.

Mau trốn! !

Bá ——

Mai rùa chi lực kích phát, thuẫn giáp hư ảnh lại lần nữa hiển hiện, La Quan toàn lực trốn ra phía ngoài đi.

Một đêm không ngừng, cũng không biết chạy đi bao xa, mới dám làm sơ ngừng.

Mà một đêm này, La Quan cũng rốt cục nhận thức đến, trong vùng biển đáng sợ.

Một đường này tiến lên, liền gặp được trong biển yêu thú mấy chục con, hơn phân nửa đều có Kim Đan cảnh thực lực, thậm chí còn có một đầu Nguyên Anh cảnh.

Nếu không phải có Huyền Quy che chở, 2 người sớm thành yêu thú trong bụng huyết thực.

Mà đều không ngoại lệ, những này yêu thú đều là từ bốn phương tám hướng mà đến, chạy đến lâu thuyền xảy ra chuyện phương hướng.

Nhưng cùng đoán được, chính là có người may mắn, từ bạch tuộc biển sâu oanh sát dưới bảo mệnh, cũng tuyệt khó tại thế cục này dưới chạy thoát.

Nhưng La Quan trong lòng, bây giờ lại có mấy điểm không hiểu, những này yêu thú coi là thật chỉ là vì, kia một thuyền rơi xuống nước tu sĩ?

Thấy bọn nó liều mạng đi đường tốc độ, cũng là đi cái gì tranh đoạt cơ duyên, tạo hóa.

Huyền Quy nói: “Tiểu tử ngươi đoán không lầm, tuy nói tu sĩ nhân tộc đối Yêu tộc mà nói, đích thật là còn sống vật đại bổ, nhưng chân chính dẫn tới bầy yêu thú này hội tụ, lại là đầu kia bạch tuộc biển sâu.”

“Hủy diệt Minh Nguyệt tông trên biển lâu thuyền, giết chết đại lượng tu sĩ, cái này bạch tuộc biển sâu thực lực lại như thế nào khủng bố, bao nhiêu cũng muốn thụ điểm tổn thương… Đương nhiên, cái này tổn thương đối với nó mà nói, cùng gãi ngứa ngứa không sai biệt lắm, nhưng cũng có chút hứa huyết nhục tróc ra.”

La Quan ánh mắt sáng lên, “Những này yêu thú, chính là chạy những này huyết nhục đi? ?”

“Không sai.” Huyền Quy nói: “Thượng cổ dị chủng huyết mạch, từng cùng Chân Long một mạch đại chiến, đem thiên hạ hải vực quấy long trời lở đất, nói một câu yêu

thú Hoàng tộc tuyệt không qua điểm.”

“Trong máu thịt nó, dù là chỉ ẩn chứa một tia bản thể huyết mạch, nếu có thể thôn phệ, hấp thu, đối trong biển yêu thú liền có chỗ tốt cực lớn.”

La Quan đột nhiên nghĩ đến Thập Tứ Mục, trên mặt lộ ra một tia hối hận, nếu sớm biết điểm này, nên nghĩ biện pháp tìm kiếm một chút tới.

Cũng không phải đối đầu này, hàn đàm bên trong súc sinh sâu bao nhiêu tình cảm, thực tế là cái này long chúc yêu thú, là hắn tiếp xuống lập thân gốc rễ.

Thập Tứ Mục càng mạnh, hắn cũng liền càng an toàn!

Huyền Quy cười lạnh, “Lúc ấy tình huống kia, có thể đào mệnh cũng không tệ, sao dám lại nghĩ cái khác. .. Bất quá, Thập Tứ Mục súc sinh kia phá cảnh hóa giao, vốn là có lựa chọn tốt hơn.”

La Quan ánh mắt sáng lên, “Lão sư đã sớm chuẩn bị?”

“Không có, cũng không cần.” Huyền Quy dừng một chút, đột nhiên cười không có hảo ý, “Chính ngươi, không phải liền là tốt nhất chuẩn bị sao?”

—

—

—

Chương 355 : Cổ quái hòn đảo

La Quan trừng mắt, một chút liền kịp phản ứng.

Cái này…

Tựa hồ rất có đạo lý a!

Trong cơ thể hắn, vốn là có một tia Chân Long huyết mạch, tại đoạt khí vận về sau, nó giữa lông mày ngưng ra 1 cái “Tổ” chữ sau càng phát ra bất phàm.

Lại bây giờ, La Quan tu luyện sở dụng long mạch tinh túy, tại chuyển hóa đại lượng pháp lực đồng thời, cũng đang không ngừng tẩm bổ nhục thể của hắn.

Đến mức thể nội Chân Long huyết mạch, ngày càng lớn mạnh.

Chỉ bất quá, nghĩ đến Thập Tứ Mục phá cảnh hóa giao lúc, cần cầm tự thân máu tươi hiến tế… Chậc chậc, cảm giác vẫn có chút cổ quái.

“Kịp phản ứng rồi? Hừ hừ! Tiểu tử ngươi lúc trước, tùy tiện tiến vào hàn đàm chỗ sâu, có thể hàng phục đầu này Thập Tứ Mục, vừa đến thật là bởi vì, trên người ngươi có đế kiếm bản nguyên khí tức, nhưng càng quan trọng lại là, trong cơ thể ngươi cái này tia Chân Long huyết mạch, đối với nó tồn tại tuyệt đối cấp độ áp chế.”

Huyền Quy cười lạnh, “Nếu không… Hừ hừ! Thật cho là một đầu khoảng cách Nguyên Anh, bất quá cách xa một bước yêu thú, sẽ không dám nuốt ngươi, đi kia phản phệ sự tình?”

La Quan khóe miệng co quắp một chút, Thập Tứ Mục cái này chó nói, thế mà giấu sâu như vậy.

Lúc trước còn biểu hiện, cùng thôn bên trong A Hoàng đồng dạng…

Cam!

Thế mà bị cái yêu thú cho diễn.

Hắn thở sâu, biểu lộ lộ ra ngưng trọng, đợi Thập Tứ Mục đột phá Nguyên Anh, thực lực lớn tiến vào về sau, sẽ làm phản hay không phản?

“Yên tâm, lấy ngươi chi huyết hóa rồng, mặc dù có thể phải chỗ tốt cực lớn, nhưng cũng được trả giá đắt. Vi sư sớm có tính toán, nhất định phải nó hoàn toàn thần phục, làm ngươi hộ đạo yêu thú, yên tâm là được.”

La Quan thở ra một hơi, đã Huyền Quy sớm có ứng đối thuận tiện, đè xuống suy nghĩ, hắn đưa mắt nhìn bốn phía.

Đáng tiếc bây giờ hải vực bên trên, vẫn là mê vụ tràn ngập, căn bản thấy không rõ xung quanh.

“Lão sư, tiếp xuống đi đâu?”

Huyền Quy nói: “Trước tiên tìm một nơi đặt chân, tốt nhất có thể thám thính rõ ràng, bây giờ chỗ phương vị…” Nó thanh âm ngừng lại, “Phía trước có cái đảo.”

La Quan mừng rỡ, “Ở đâu?”

Có hòn đảo, liền có thể có thể có tu sĩ.

Kém nhất cũng có thể tạm thời thoát ly nước biển, cái này trong biển rộng, thực tế quá nguy hiểm.

Huyền Quy thanh âm, lại toát ra chần chờ, “Không thích hợp… Đảo này cho ta cảm giác, nói như thế nào đây, có chút cổ quái.”

La Quan nhíu mày, “Gặp nguy hiểm?”

“… Cũng không phải, cẩn thận một chút, trước đi qua nhìn xem.”

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy 1 con trảo trảo nhẹ cào ba, “Trên đảo này, giống như là cất giấu thứ gì a, có ý tứ!”

Căn cứ Huyền Quy chỉ dẫn, La Quan trong mê vụ tiến lên, cũng may một đường thuận lợi, rốt cục nhìn thấy trong biển một hòn đảo.

Đích xác cổ quái! !

Bây giờ hải vực phía trên, tràn ngập vô tận mê vụ, nhưng trước mắt này tòa đảo, lại như bản thân có vô hình uy năng.

Xung quanh trong vòng mấy trăm trượng, đúng là một mảnh thanh minh, che trời mê vụ cũng không thể tới gần nửa điểm.

Phóng nhãn nhìn lại, ở trên đảo xanh um tươi tốt, vô số tráng kiện cổ mộc phóng lên tận trời, sinh trưởng tươi tốt đến cực điểm.

Nhưng nơi đây, liền lại có một ít cổ quái, bởi vì đảo này bên trên quá an tĩnh.

Từ xa nhìn lại, rõ ràng là một chỗ xanh biếc nồng đậm, sinh cơ bừng bừng chi địa, nhưng lại cho người ta một loại tuyệt cảnh tĩnh mịch cảm giác.

La Quan rốt cuộc minh bạch, lão sư tại sao lại nói cái này bên trong cổ quái.

Quan sát từ đằng xa một hồi, trừ cái đó ra ngược lại là một mảnh yên tĩnh, dâm thủy không ngừng xung kích đến hòn đảo bên trên, phát ra “Rầm rầm” nhẹ vang lên.

Mà Huyền Quy, cũng không tiếp tục cho cảnh cáo.

La Quan trong lòng an tâm một chút, lại như cũ không dám khinh thường, cẩn thận bơi đi.

Đổ bộ bãi cát, cẩn thận quan sát xung quanh, không có phát giác được nguy hiểm về sau, mới chính thức leo lên hòn đảo.

“Tiểu tử, ngươi cũng không cần quá cẩn thận, nơi đây

đích xác có gì đó quái lạ, nhưng cũng vô quá lớn hung hiểm… Ngươi trước tu chỉnh một hai, vi sư tra xét rõ ràng một phen.”

Huyền Quy nói xong, khí tức liền ẩn nấp xuống dưới.

La Quan lúc này mới chân chính nhẹ nhàng thở ra, trước đem Mộ Thanh Kết buông xuống, nữ nhân này sắc mặt như cũ tái nhợt, nhưng khí tức đã quy về bình ổn.

Ăn vào long mạch tinh túy về sau, thể nội thương thế đạt được cứu chữa, đang không ngừng khôi phục.

Nhưng bây giờ, trên người nàng váy dài bị nước biển thẩm thấu, kề sát ở trên người, lại là uyển chuyển dáng người hiển thị rõ.

Là không nhỏ, mà lại hình dạng còn rất đẹp.

La Quan nhìn 5-6 mắt, ho nhẹ một tiếng sờ sờ cái mũi, vận chuyển pháp lực giúp nàng hong khô váy dài, liền trước đặt ở bên cạnh.

Ngẩng đầu nhìn một chút sắc trời, tuy có mê vụ che lấp, nhưng trong không khí rõ ràng ẩm ướt, lại có thể nghe tới từng tiếng trầm thấp lôi minh.

Muốn mưa sao? ?

Hơi suy nghĩ một chút, La Quan chặt mấy khỏa cổ thụ, ra ngoài ý định chính là, trên đảo này cây cối chất liệu kinh người, lấy hắn bây giờ tu vi, thôi động kiếm mang

lại đều cảm thấy một tia phí sức.

Lại cây cối đổ xuống, từ cắt ngang mặt nhìn lại, chất gỗ đúng là một mảnh kim xán.

Mà ngay cả cây cối đều như thế khác biệt…

Riêng lấy chất liệu nhìn, cơ hồ có thể làm thành luyện khí linh tài!

Đảo này, quả nhiên có gì đó quái lạ.

Nhưng Huyền Quy đã nói, nơi đây cũng vô quá lớn hung hiểm, đây cũng là không cần lo lắng quá mức.

La Quan động tác rất nhanh, tại chỗ cao dựng 1 cái nhà gỗ, đem Mộ Thanh Kết ôm đi vào không lâu, trên đỉnh đầu tiếng sấm đại tác.

Kia loá mắt lôi quang, thậm chí xuyên qua mê vụ, tại hòn đảo bên trên đều mơ hồ có thể thấy được.

Mưa rào xối xả mà tới!

Mật dệt như thác nước, nện ở trên nhà gỗ, phát ra “Ầm ầm” tiếng vang.

La Quan ăn vào long mạch tinh túy, nhắm mắt bắt đầu tu luyện.

Hôm qua bạch tuộc biển sâu một kích phía dưới, Mộ Thanh Kết trong ngực hắn đều bị thương nặng, La Quan tu vi tuy mạnh rất nhiều, nhưng cũng chịu đựng càng

nhiều xung kích.

Thể nội thương thế, đến nay cũng còn chưa khỏi hẳn.

Mê vụ che lấp dù không thấy ánh mặt trời, nhưng khi ngoại giới đen nhánh về sau, liền biết màn đêm lại lần nữa giáng lâm.

Mộ Thanh Kết tại tiếng sấm bên trong bừng tỉnh, bỗng nhiên mở 2 mắt ra, mặt mũi tràn đầy đều là hoảng sợ.

Nhưng khi nàng thấy rõ, cách đó không xa ngồi xếp bằng La Quan lúc, một trái tim đột nhiên an ổn.

1 viên dạ quang châu được trưng bày tại mặt đất, tản mát ra nhạt nhẽo quang mang, chiếu sáng La Quan mặt mày.

Trầm ổn mà kiên nghị!

Trong lúc nhất thời, Mộ Thanh Kết lại có chút nhìn ngốc.

“Nhìn cái gì đấy?”

“A…” Mộ Thanh Kết một chút lấy lại tinh thần, khuôn mặt đột nhiên đỏ lên, “Không có… Không có gì…”

La Quan nhíu nhíu mày, cũng không có suy nghĩ nhiều, “Thương thế như thế nào? ?”

Mộ Thanh Kết cảm giác một chút, “Đã tốt hơn hơn nửa… Đa tạ đại nhân.” Nàng rất rõ ràng, nếu không phải La Quan xuất thủ, thương thế tuyệt sẽ không đơn giản

như vậy.

“Vậy là tốt rồi.”

Oanh ——

Ngoại giới, đột nhiên lại vang lên một tiếng sấm rền, Mộ Thanh Kết giật nảy mình, xấu hổ đến: “Cái này lôi cũng quá vang dội một chút…”

Đối diện, La Quan sắc mặt lộ ra ngưng trọng, đột nhiên đứng dậy đẩy ra nhà gỗ, nhìn về phía mãnh liệt màn mưa.

“Đại nhân, làm sao rồi?”

La Quan trầm giọng nói: “Có người đến! !”

“… A?”

Mộ Thanh Kết trừng lớn mắt, nàng chỉ nghe được lôi minh gào thét, căn bản là không có động tĩnh khác.

“Ngươi chờ ở cái này…”

“Không!” Mộ Thanh Kết vội vàng đứng dậy, “Đại nhân, ta cùng ngài cùng đi.”

La Quan nhíu mày, có thể nhìn đến nàng đôi mắt bên trong hồi hộp bất an, do dự một chút gật gật đầu, “Được, ngươi theo tới đi.”

Đưa tay dắt Mộ Thanh Kết, tiểu tỳ nữ sắc mặt đỏ lên, 2

người thân ảnh chui vào màn mưa, hướng hòn đảo mặt khác một bên chạy đi.

Đột nhiên, La Quan dùng sức đem Mộ Thanh Kết kéo đến mang bên trong, 2 người ngã trên mặt đất.

Tiểu tỳ nữ một chút đóng chặt 2 mắt, ám đạo nguyên lai đại nhân hắn, còn có loại này yêu thích sao?

Lấy trời vì màn lấy đất làm giường, như muốn bồn mưa to bên trong…

Tê ——

Chỉ là suy nghĩ một chút, đã cảm thấy đầu choáng váng.

Nhưng đợi một chút, không gặp có động tĩnh gì, Mộ Thanh Kết cẩn thận mở ra 1 đầu khóe mắt, theo La Quan ánh mắt nhìn lại, lập tức có chút ủ rũ.

Nguyên lai, là thật có người.

—

—

—

—

—

—

Chương 356 : Phệ hồn trùng

Mê vụ ở giữa, lôi đình cuồn cuộn gào thét, bộc phát ra loá mắt lôi quang, chiếu sáng chém giết 2 thân ảnh.

“Khặc khặc… Vân Thanh tiên tử, hôm nay ngươi mọc cánh khó thoát, làm gì còn muốn đồ làm giãy dụa?” Quỷ trưởng lão nhe răng cười liên tục, bây giờ trên người hắn áo bào đen bị ngoại lực tổn hại, lộ ra phía dưới chân dung.

Quả nhiên là, xấu 1 thớt!

Bởi vì tu luyện Quỷ đạo, huyết nhục có nhiều khô quắt, khô héo, khiến tự thân trở nên không người không quỷ.

Lúc này một đôi huyết mâu, chăm chú tiếp cận Vân Thanh tiên tử, đều là tham lam cực nóng.

Bạch tuộc biển sâu đột nhiên xuất thủ, xáo trộn lão quỷ này mưu đồ, nhưng thượng thiên chung quy đãi hắn không tệ.

Ném 1 cái âm u chi thể, nhưng lại đem trọng thương mây tinh tiên tử, đưa đến trước mặt hắn.

Nếu có thể thôn phệ 1 vị nguyên âm vẫn còn Nguyên Anh nữ tu, hắn thực lực sẽ đạt được tăng lên cực lớn, tương lai thậm chí có cơ hội, dòm ngó thần hồn chi cảnh.

Nghĩ đến cái này bên trong trong lòng cực nóng càng hơn, quỷ trưởng lão phất tay áo vung lên, đánh ra mảng lớn huyết quang, thẳng đến Vân Thanh tiên tử đánh xuống.

Cùng bạch tuộc biển sâu một trận chiến, vốn là bị thương nặng Vân Thanh tiên tử, bị lão quỷ này truy sát 1 ngày một đêm, có thể chạy trốn tới cái này bên trong, đã là cực hạn.

Lúc này trong mắt đẹp, toát ra tuyệt vọng, nỗ lực chống ra một đoàn linh quang, lại tại huyết quang công phạt dưới nháy mắt vỡ vụn.

Mảng lớn huyết quang đánh vào thể nội, Vân Thanh tiên tử một ngụm máu tươi phun ra, thân ảnh buồn bã rơi xuống.

“Ha ha ha!” Quỷ trưởng lão cười to, đang muốn một bước tiến lên, đem nữ nhân này triệt để cầm xuống, sắc mặt lại bỗng dưng biến đổi.

“Ai!”

Quát chói tai bên trong, 1 đạo lưu quang gào thét mà đến, quỷ trưởng lão 1 quyền đánh ra, lưu quang ầm vang vỡ vụn.

Lại ngăn lại hắn một kích này, cũng bộc phát ra chướng mắt quang mang, khiến xung quanh nháy mắt hóa thành ban ngày, đâm 2 mắt rơi lệ.

Quỷ trưởng lão trong lòng kinh sợ, lo lắng bị người mưu hại, thân ảnh vội vàng lui ra phía sau.

Nhưng sau tiếp theo, nhưng không có bất luận cái gì công phạt thủ đoạn rơi xuống, hắn bỗng nhiên ngẩng đầu liền thấy 2 người, chính mang theo Vân Thanh gào thét đi xa.

“Là các ngươi!”

Bên cạnh lão quỷ này chưa hẳn có thể nhận ra, nhưng Mộ Thanh Kết âm u chi thể, há lại sẽ không biết?

Lúc này vừa mừng vừa sợ!

“Khá lắm tiểu bối, thiên đường có đường ngươi không đi, địa ngục không cửa xông tới… Lão phu hôm nay, liền đưa các ngươi cùng nhau quy thiên.”

Thượng thiên, sao mà chiếu cố ta lão quỷ.

Đưa tới 1 cái Vân Thanh tiên tử không nói, không ngờ đưa tới cái này âm u chi thể.

Nếu nói trước đó, quỷ trưởng lão chỉ có 3 phần nắm chắc, đi dòm ngó thần hồn.

Kia bây giờ, cái này nắm chắc chí ít đề cao đến 6 điểm!

“Nạp mạng đi!”

Cười lạnh một tiếng, quỷ trưởng lão gào thét bay ra, lấy Nguyên Anh cảnh tốc độ, tung để các ngươi trước trốn

mấy hơi lại như thế nào?

Đảo mắt liền có thể đuổi kịp.

Còn dám cứu người?

Đồ hỗn trướng, sợ là anh hùng cứu mỹ nhân kịch bản, nhìn nhiều đi? Hôm nay liền để ngươi biết được, như thế nào tự tìm đường chết!

Hả?

Hả? !

Ừm! ! !

Mưa to bên trong, quỷ trưởng lão cười lạnh truy sát, nhưng rất nhanh lão quỷ này trên mặt, liền bộc lộ kinh sợ chi ý.

Tình huống như thế nào?

3 người kia khí tức, lại biến mất không thấy gì nữa.

Thở sâu, cưỡng chế trong lòng kinh sợ, quỷ trưởng lão nhắm mắt ngưng thần cảm giác.

Cho dù cuồng phong bạo vũ, nhưng lấy Nguyên Anh hồn phách mạnh, ảnh hưởng cực kỳ bé nhỏ.

Nhưng cuối cùng, vẫn là không thu hoạch được gì.

Quỷ trưởng lão vốn là xấu xí vô cùng mặt mo, âm trầm

muốn nhỏ xuống nước đến, nghiến răng nghiến lợi, “Vương bát đản!”

Hắn tận mắt nhìn thấy, hẳn là còn có thể là đụng quỷ rồi? Nhưng coi như đụng quỷ, gặp được hắn vị này Quỷ đạo Nguyên Anh, cũng được trực tiếp quỳ.

Khó trách dám cứu người… Có chút thủ đoạn!

Bất quá, bằng điểm này liền muốn chạy trốn, lại là người si nói mộng.

Quỷ đạo người cắn răng, đột nhiên đưa tay một chỉ, điểm tại mình giữa lông mày.

Liền nghe “Ba” một tiếng, nó giữa lông mày huyết nhục, lại trực tiếp từ đó vỡ ra, một đoàn huyết ảnh ngọ nguậy chui ra.

Ông ——

Ông ——

Vô số nhỏ bé tiếng vang truyền ra, cái này đoàn huyết ảnh rõ ràng là từ, vô số thật nhỏ như hạt bụi nhỏ phi trùng tạo thành, bọn chúng toàn thân xích hồng, khí tức hung thần đến cực điểm.

Chính là Quỷ đạo người sát sinh vô số, đoạt nó hồn phách rèn luyện, luyện chế mà thành phệ hồn trùng.

Này trùng âm hiểm nhất ngoan độc, nếu không tra phía dưới bị nó chui vào miệng mũi, liền có thể xâm nhập hồn

phách bên trong.

Thôn phệ tu sĩ hồn phách, khiến đối đầu tại thống khổ, trong tuyệt vọng chết đi đều là nhẹ.

Đáng sợ nhất chính là phệ hồn trùng nhưng điều khiển túc chủ ý thức, khiến cho tại vô tận trong thống khổ, từ bỏ chống lại cuối cùng trở thành, bị người khống chế khôi lỗi.

Quỷ đạo người có thể lấy Quỷ đạo bàng môn, tu thành Nguyên Anh cảnh, phệ hồn trùng không thể bỏ qua công lao!

“Đi!”

Đưa tay một điểm, huyết ảnh nháy mắt tản ra, nhìn như chỉ có tiểu tiểu một đoàn, phệ hồn trùng số lượng lại chừng mấy vạn con.

Này trùng tốc độ cực nhanh, lại đối hồn phách khí tức cảm giác nhạy cảm, bây giờ phân tán ra đến, đem trọn tòa đảo quay chung quanh một vòng, không ngừng hướng vào phía trong điều tra.

Quỷ đạo người bây giờ sợ nhất, chính là La Quan 3 người trốn vào trong biển, lại bằng vào chiêu này, che giấu khí tức ở vô hình thủ đoạn, vậy liền phiền phức.

Cũng may hắn phản ứng cực nhanh, trực tiếp lấy phệ hồn trùng phong tỏa hòn đảo, chỉ cần đem 3 người này vây khốn ở trên đảo, bắt đến bọn hắn cũng chỉ là vấn đề thời gian.

“Hừ! ! Mặc cho ngươi có đủ kiểu thủ đoạn, cũng đừng hòng chạy thoát! !”

Quỷ đạo người nhe răng cười một tiếng, đi theo phệ hồn trùng tiết tấu, hướng trong đảo nhanh chân bước đi.

Trong mưa to, La Quan một tay ôm Vân Thanh tiên tử, một tay lôi kéo Mộ Thanh Kết, không ngừng hướng hòn đảo chỗ sâu bước nhanh.

“… Ngươi vì sao muốn cứu ta?”

Có lẽ là chưa hề cùng nam tử như vậy thân cận qua, mây tinh tiên tử tái nhợt trên khuôn mặt, hiện ra mấy chia hoa hồng hà.

Có thể nhìn đến ánh mắt bên trong, lại có nhiều dò xét, cảnh giác.

Có thể tu đến Nguyên Anh cảnh, tuyệt không có vụng về người, nếu không căn bản không sống tới hôm nay.

La Quan dù cứu nàng tính mệnh, nhưng trên thế giới này, ở đâu ra vô duyên vô cớ trợ giúp?

Tất nhiên là có nó mục đích…

Mộ Thanh Kết ánh mắt u oán, lại vô trước đó nửa điểm kiều diễm suy tư, nhìn xem bị ôm trong ngực bên trong Vân Thanh tiên tử, quả thực muốn chọc giận khóc.

Đầu tiên là Nam Ly.

Được rồi, 1 cái đỉnh người 2 cái lớn.

Tuy nói tạm thời nhìn xem, là không có uy hiếp, nhưng việc này ai dám cam đoan?

Vừa nghiêng đầu công phu, liền lại cứu 1 vị, khí chất như thế siêu quần, còn là một vị Nguyên Anh cảnh nữ tu.

Khác đều không nói, liền “Nguyên Anh cảnh” 3 chữ, liền đủ để cho trên đời này nam nhân nổi điên.

Như thế nữ tử, nếu có thể 1 phẩm dung mạo… Kia coi là thật, chính là chết cũng đáng.

Nhưng lời tuy như thế, nhưng nói một chút cũng liền thôi, há có thể thật vì việc này, liền mất đi tính mạng? Đại nhân như thế nào như thế xúc động (cấp trên)! !

Kia quỷ trưởng lão, là tốt trêu chọc?

Bây giờ chỉ là một hòn đảo, dù là có thể tạm thời thoát đi, lại há có thể thật thoát thân.

Một khi bị bắt được…

Nghĩ đến cái này, tiểu tỳ nữ ánh mắt càng phát ra u oán, “Đại nhân, ngài sẽ không phải nói, Vân Thanh tiên tử cùng ngài cũng có nguồn gốc a? ?”

La Quan: …

Nha đầu này, lúc nào biến thông minh, thế mà đều học xong đoạt đáp.

Việc này, thật đúng là như thế.

Hắn lại không ngốc, cũng không phải thấy sắc liền mờ mắt, nhìn thấy mỹ nhân liền không dời nổi bước chân, sao lại thật vì 1 cái gặp mặt một lần nữ tử, liền cho tự thân gây phiền toái.

Thực tế là, không có cách nào a!

Huyền Quy để hắn xuất thủ.

Nguyên nhân rất đơn giản, Vân Thanh tiên tử đúng là mặt trăng thờ phụng người, cái này tuyệt không phải lâm thời khởi ý, nó trước đó cũng đã nói.

Mà tại Huyền Quy lên tiếng đồng thời, La Quan giữa lông mày lạnh buốt lưu chuyển, hiển nhiên cũng là cho hắn nhắc nhở.

Cái này muốn cự tuyệt, về sau còn thế nào ôm đùi?

Lại nói, La Quan có thể an ổn đi đến hôm nay, bầu trời đêm kia vòng trăng tròn là giúp một chút.

Tuy nói đối như vậy đại lão mà nói, chỉ là tiện tay dưới 1 viên nhàn cờ lạnh tử, lại hoặc trong đó có khác một phen so đo, nhưng ân tình chung quy là ân tình.

Nhưng những việc này, khẳng định không thể đối người nói.

Cho nên, đón tiểu tỳ nữ ánh mắt, La Quan chân thành nói: “Thật có một phen nguồn gốc!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 357 : Trong đảo quỷ dị hồ lớn

Mộ Thanh Kết im lặng.

Đối La Quan lời nói, nàng là 1 chữ đều không tin, tâm lý càng phát ra khí khổ.

Dựa vào cái gì? !

Ta chẳng lẽ không xinh đẹp, cho dù có cái gì nhu cầu, ngài nói với ta a, nhất định phải đi trêu chọc bên cạnh.

Trên đầu chữ sắc có cây đao…

Đại nhân đây là vì nữ nhân, ngay cả mệnh đều không để ý!

Vân Thanh tiên tử sắc mặt trở nên tái nhợt, cái này chủ tớ ở giữa đối thoại, thần thái, nàng đều xem ở mắt bên trong.

Đây là… Coi trọng nàng rồi?

Tuy nói đối với mấy cái này sự tình, Vân Thanh tiên tử đã sớm quen thuộc, nhưng trước đó nàng là cao cao tại thượng Nguyên Anh đại lão.

Những người kia nhiều nhất, cũng chỉ dám động một chút suy nghĩ, còn phải cẩn thận từng li từng tí cất giấu, tuyệt không dám bộc lộ nửa điểm.

Nhưng hôm nay đâu?

Nàng thương thế nghiêm trọng, chỉ có cảnh giới lại tu vi mất hết, La Quan thật muốn lên cái gì suy nghĩ…

Nghĩ đến cái này, Vân Thanh tiên tử mặt trắng hơn, đáy mắt hiện lên nổi giận, quyết tuyệt.

Nàng tuyệt sẽ không chịu nhục!

Lớn không được, vừa chết lấy toàn trong sạch.

Thuận tiện, đem cái này sắc đảm bao thiên đồ hỗn trướng, cùng một chỗ đưa tiễn địa ngục.

La Quan đột nhiên cảm thấy sau lưng 1 hàn, cúi đầu cùng Vân Thanh tiên tử đối mặt, nháy mắt liền đoán được, tâm tư của nữ nhân này.

Lúc này khóe miệng giật một cái, cảm thấy im lặng!

Ta La mỗ người, cho dù thay đổi mạo, tạm thời mất đi 1 trương anh tuấn soái khí khuôn mặt, nhưng giữa lông mày thanh chính, hạo nhiên, các ngươi hẳn là không nhìn thấy sao?

1 cái 2 cái, đều đang nghĩ cái gì?

Những nữ nhân này, thật làm ta La mỗ, là sắc trung quỷ đói không thành? !

Quả thực lẽ nào lại như vậy!

Nhưng nổi nóng về nổi nóng, nên giải thích còn phải nói, La Quan đã từ Vân Thanh tiên tử ánh mắt bên trong, cảm nhận được ngọc thạch câu phần thảm liệt ý chí…

Cũng đừng cuối cùng, cứu người trả nhân tình không thành, ngược lại kết xuống thù đến, kia mới thật sự là oan uổng!

Thở sâu, hắn trầm giọng nói: “Vân Thanh tiên tử, Ngụy mỗ tuyệt không phải nói bừa, ta cùng ngươi ở giữa thật có một chút nguồn gốc… Khục! Chỉ bất quá cụ thể nguyên do, bây giờ còn không cách nào báo cho.”

Lại là cái này.

Lại là cái này!

Lại không thể có điểm ý mới sao?

Lúc trước cứu Nam Ly lúc, liền bộ này lí do thoái thác.

Mộ Thanh Kết nhếch miệng, ám đạo đại nhân lừa gạt nữ nhân thủ đoạn, không khỏi cũng quá mức đơn 1.

Vân Thanh tiên tử nguyên bản, thấy La Quan một mặt nghiêm nghị lại ánh mắt chân thành, còn có mấy điểm nửa tin nửa ngờ.

Lại xem xét Mộ Thanh Kết biểu lộ…

Phải, hoàn toàn uổng phí!

Kia con mắt bên trong, quả thực muốn phun lửa, hiển nhiên là nói —— tiểu tử ngươi, khi lão nương đồ ngốc sao?

La Quan dưới chân một cái lảo đảo, quay đầu hung hăng trừng mắt liếc heo đồng đội, đến lúc nào rồi, còn có tâm tư tranh giành tình nhân?

“Mộ Thanh Kết!”

“A…” Thấy La Quan nổi giận, tiểu tỳ nữ rụt cổ một cái, một mặt cười làm lành, “Tiểu tỳ sai, tiểu tỳ sai!”

La Quan cắn răng, “Ngậm miệng, mau nói rõ ràng, Vân Thanh tiên tử đường đường Nguyên Anh tu sĩ, há lại ngươi có thể đắc tội? ?”

Ngài cũng biết là Nguyên Anh, còn ôm như thế rắn chắc, để người thân thể hướng bên trong… Đều đè ép biến hình.

Trong lòng đã có cách lấy, Mộ Thanh Kết cũng không dám lại lải nhải, thành thành thật thật giải thích, một chút liên quan tới Nam Ly sự tình.

“Đại nhân nhà ta… Khục! ! Có lẽ cùng tiền bối ngài ở giữa, thật có một ít nguồn gốc… Tóm lại nhân phẩm phương diện, tiền bối hoàn toàn có thể yên tâm.”

Vân Thanh tiên tử tâm thật mệt mỏi.

Nàng còn có thể như thế nào?

Thế cục đến tận đây, cũng chỉ có thể đi một bước nhìn một bước, cảnh cáo nàng đã đã cho, chỉ hi vọng người này quả như bọn hắn nói đi.

Nếu không, lớn không được đồng quy vu tận!

La Quan vừa nhẹ nhàng thở ra, sắc mặt đột nhiên biến đổi, quay đầu hướng sau lưng nhìn thoáng qua, sắc mặt âm trầm xuống.

Mộ Thanh Kết cũng biết, lập tức thế cục hung hiểm, bị sợ nhảy lên, “Đại nhân, làm sao rồi?”

“Phệ hồn trùng!” La Quan thở sâu, “Có phiền phức.”

Bị ôm Vân Thanh tiên tử, cũng trừng to mắt, thật sâu nhìn La Quan một chút, “Nếu có cơ hội, các ngươi mau trốn đi… Phệ hồn trùng, không nghĩ tới cái này quỷ trưởng lão, lại luyện ra tà ác như thế chi vật.”

Giữa lông mày, lộ ra mấy điểm tuyệt vọng.

Nàng như hoàn hảo không chút tổn hại, lấy tu vi cũng không sợ lão quỷ này, dù là đối phương tế ra phệ hồn trùng như vậy đại sát khí.

Nhưng hôm nay… Ai, chung quy vẫn là khó thoát khỏi cái chết.

Mộ Thanh Kết thân thể cũng run một cái, sắc mặt trắng bệch.

Nàng cũng là Quỷ đạo tu sĩ, tự nhiên nghe nói qua, phệ

hồn trùng hiển hách hung danh.

La Quan lắc đầu, “Không kịp, lão quỷ kia đem phệ hồn trùng tách ra, phong tỏa cả hòn đảo nhỏ, trốn là không trốn thoát được.”

Sắc mặt hắn cũng rất khó nhìn, bây giờ lại bị người bày ra lưới lớn, thành cá trong chậu.

“Lão sư, chúng ta nên làm cái gì? ?”

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Quỷ đạo tu sĩ chung quy không phải quỷ vật, đại hung tóc, hôm nay giúp không được ngươi quá nhiều… Trước hướng hòn đảo chỗ sâu tránh một chút, chỗ này cổ quái, liền tới từ hòn đảo chỗ sâu, có lẽ có thể tại kia bên trong, tìm tới thoát khốn chi pháp.”

Cũng chỉ đành như thế.

La Quan thở sâu, mang theo 2 người gia tốc thoát đi, trong lòng cũng là may mắn.

Cũng may theo hắn thực lực tăng lên, Huyền Quy lực lượng, cũng tiến một bước có thể khôi phục.

Có thể đang hành động bên trong, vẫn như cũ che đậy khí tức của bọn hắn ba động, nếu không sớm đã bị quỷ trưởng lão bị tìm được.

Nhưng càng đi hòn đảo trung tâm, lục soát phạm vi càng nhỏ, bị tìm tới cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Quả nhiên, Nguyên Anh đại lão thủ đoạn, tuyệt không phải bình thường có thể tưởng tượng.

Cho dù có thể hoàn mỹ ẩn nấp, nhưng đối mặt như vậy thiên la địa võng, cũng không có biện pháp.

Hi vọng, đảo này bên trong cổ quái, coi là thật có thể giúp bọn hắn 1 đem.

Hòn đảo địa thế vì ở giữa thấp, 4 phía cao, liền như thật lâu trước đó từng có cự - vật nện xuống, đem hòn đảo vị trí trung ương, oanh thành một mảnh đất lõm.

Bây giờ mưa to như chú, núi đá cây rừng ở giữa nước mưa hội tụ, hóa thành vô số tia nước nhỏ, hướng hòn đảo trung ương hội tụ.

Có thể đoán trước, đảo này vị trí trung ương, tất nhiên là 1 cái hồ nước.

Mà La Quan đoán trước, rất nhanh liền đạt được nghiệm chứng, nhìn trước mắt hòn đảo ở giữa hồ lớn, La Quan ánh mắt chớp lên, biểu lộ lộ ra một tia ngưng trọng.

Quả nhiên rất cổ quái!

Bởi vì, lúc này theo trên trời rơi xuống mưa to, nước hồ nhanh chóng dâng lên, đem xung quanh khu vực bao phủ.

Nhưng rất rõ ràng có thể nhìn thấy, hồ này bên trong lại lít nha lít nhít, sinh trưởng vô số đại thụ che trời.

Hồ nước bên ngoài, cây cối hơn phân nửa lộ ở bên ngoài.

Càng đi chỗ sâu, thì cây cối lộ ra ngoài bộ điểm càng ít, cho đến thừa hơn cuối, cuối cùng bao phủ hoàn toàn không gặp.

Đây cũng không tính cái gì, nhưng trong hồ bị dìm ngập cây cối, lại từng cái xanh ngắt xanh biếc, sinh cơ bừng bừng không gặp nửa điểm cành khô lá rụng.

Cái này liền không đúng.

Bị hồ nước bao phủ chi địa, có thể nào sinh trưởng lớn như thế cây? ? Nhìn kia nguy nga che trời thân cây, liền không biết sống bao nhiêu năm.

Lão sư nói không sai, nơi này quả nhiên cổ quái!

Vân Thanh tiên tử hiển nhiên, cũng phát giác được không ổn, “Cẩn thận, hồ này không thích hợp.”

Huyền Quy khí cơ yên lặng, như đang cố gắng dò xét lấy, nhưng lại chưa cho cảnh cáo.

La Quan thở sâu, trầm giọng nói: “Cho dù biết hồ này quỷ dị, ngươi ta cũng không có lựa chọn khác… Phía sau lão quỷ, cũng nhanh đuổi theo.”

Vân Thanh tiên tử im lặng.

“Theo sát ta!”

Câu nói này, lại là nói với Mộ Thanh Kết.

Dù là hồ nước bên trong coi là thật sẽ có nguy hiểm, có Huyền Quy che chở, La Quan hơn phân nửa không có việc gì.

Nhưng Mộ Thanh Kết…

Nói thật, Huyền Quy sợ là chưa hẳn, sẽ để ý sống chết của nàng.

La Quan nghĩ nghĩ, hay là một tay ôm lấy 1 cái, nhanh chân bước vào trong hồ.

Nước hồ nhanh chóng bao phủ 2 người, nhưng khiến Vân Thanh tiên tử, Mộ Thanh Kết ngạc nhiên là, có 1 đạo lực vô hình triển khai, đem nước hồ đều ngăn cách bên ngoài.

Mà trong quá trình này, các nàng lại chưa cảm nhận được, nửa điểm lực lượng ba động.

Mộ Thanh Kết đối La Quan, đã sớm ôm lấy 120,000 điểm tôn sùng, kính sợ, dưới sự kinh hãi ngược lại cũng chưa suy nghĩ nhiều.

Vân Thanh tiên tử đôi mắt, thì một chút trở nên tĩnh mịch, khó nén trong đó chấn động.

Tu vi dù tạm thời mất đi, nhưng nàng cảnh giới còn tại, bây giờ bị La Quan ôm trong ngực bên trong, lại không có thể cảm thấy được nửa điểm lực lượng ba động.

Đây quả thực không thể tưởng tượng nổi!

Một nháy mắt, La Quan trong lòng nàng hình tượng, trở nên cao thâm mạt trắc.

Bất quá rất nhanh, nàng liền không lo được lại nghĩ việc này, nhìn xem hồ nước chỗ sâu cảnh tượng, tung lấy Nguyên Anh tu sĩ tâm thần, cũng không nhịn được hô nhỏ một tiếng, mặt mũi tràn đầy chấn kinh.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 358 : Đáy hồ lôi kiếp cự mộc

Liền thấy trong hồ lớn, đúng là một mảnh dưới nước rừng rậm, vô số viên xanh ngắt cổ thụ che trời, lít nha lít nhít một mực hướng giữa hồ lan tràn.

Càng đến gần giữa hồ, thì cổ thụ số lượng càng nhiều, lít nha lít nhít lẫn nhau gần sát, thậm chí có từng đầu bộ rễ cấu kết lẫn nhau, liền như một thể.

Vô số cây chạc cây xen lẫn, mấy thành một mặt kín không kẽ hở dày tường, đem ánh mắt ngăn trở tại bên ngoài, không thể nhìn trộm trong đó.

La Quan nhíu mày, trên mặt lộ ra ngưng trọng, chẳng biết tại sao nhìn về phía giữa hồ lúc, trong lòng hắn cảm thấy một tia kiềm chế.

Nếu không có chuyện ngoài ý muốn, đảo này bên trên tất cả cổ quái, tất nguồn gốc từ nơi đây!

“Đại nhân…” Mộ Thanh Kết run giọng mở miệng.

Dưới nước cự mộc che trời, bóng tối ở giữa giống như quỷ quái lợi trảo, tung nàng vị này Quỷ đạo tu sĩ, cũng cảm thấy tâm thần bất an.

Vân Thanh tiên tử thở sâu, “Nơi đây tất có hung hiểm!”

Nguyên Anh linh giác nhạy cảm, lúc này thân ở trong hồ,

liền hình như có vô số kim nhọn, không ngừng đâm vào thể nội.

Lập tức lựa chọn chính xác nhất, là lập tức quay đầu rời đi, tuyệt không lại tới gần nửa bước.

Nhưng quỷ trưởng lão điều khiển phệ hồn trùng ở phía sau truy sát, bọn hắn lui không thể lui.

La Quan thở ra một hơi, “Không cần sợ, không có việc gì.”

Ôm chặt 2 nữ, hắn hướng trong hồ bước đi.

Một lát sau, trong đảo hồ lớn biên giới, theo “Ông” “Ông” cánh vỗ âm thanh, vô số phệ hồn trùng từ ở giữa rừng cây bay ra.

Quỷ trưởng lão đứng tại ven hồ, nhìn trước mắt hồ nước, cau chặt lông mày.

3 người kia tuyệt đối, không có chạy ra hòn đảo này, một đường điều tra không có chút nào phát hiện, vậy liền chỉ có một cái khả năng ——

Bọn hắn bây giờ, liền trốn ở cái hồ này bên trong!

Nhưng La Quan có thể phát hiện, hòn đảo này cổ quái, quỷ trưởng lão tự nhiên cũng có cảm giác.

Nhìn chằm chằm trước mắt hồ lớn, lão quỷ này sắc mặt âm tình bất định, trực giác nói cho hắn hồ nước bên trong, có lẽ có cực lớn hung hiểm.

Tốt nhất, không muốn bước vào trong đó.

Nhưng Vân Thanh tiên tử cùng kia âm u chi thể nữ oa, tất nhiên bị cái kia đáng chết hỗn trướng tiểu bối, mang theo trốn cái hồ này…

Cắn răng, quỷ trưởng lão phất tay áo vung lên, mảng lớn phệ hồn trùng bay tới đem hắn bảo hộ ở trong đó, lúc này mới cất bước tiến vào hồ nước.

Hôm nay thiên đại cơ duyên, tất nhiên không thể từ bỏ… Đương nhiên, càng quan trọng chính là, 3 người bọn họ cũng dám tiến vào bên trong, hắn đường đường Nguyên Anh đại lão, càng không có e ngại không tiến lên đạo lý.

Chính là muốn xảy ra chuyện, cũng là bọn hắn 3 người trước không may, hắn hành sự tùy theo hoàn cảnh liền có thể.

Ông ——

Phệ hồn trùng vào nước! !

Hòn đảo địa thế, vốn là 4 phía trường cấp 3 ở giữa thấp, nhưng cái hồ này chiều sâu, hay là vượt qua La Quan 3 người đoán trước.

Càng hướng xuống đi cổ thụ càng phát ra dày đặc, thân cây cũng càng thêm kinh người, mỗi một gốc đều nắm chắc cao trăm trượng, cắm rễ trong hồ lớn, quanh năm không thấy ánh mặt trời cũng sinh cơ bừng bừng.

Đến nơi này bởi vì đỉnh đầu chạc cây che chắn, lại thêm không ngừng xâm nhập, đáy nước đã là một mảnh đen kịt.

La Quan lấy ra mấy viên chiếu sáng bảo châu, lấy pháp lực thôi động lơ lửng, cũng bất quá miễn cưỡng chiếu sáng xung quanh.

Cũng may dưới nước dù hoàn toàn tĩnh mịch, nhưng một đường tiến lên, lại chưa tao ngộ nửa điểm ngoài ý muốn.

Nhưng La Quan sắc mặt, chẳng những không có buông lỏng, ngược lại trở nên càng ngưng trọng thêm.

Rốt cục, lấp kín thụ tường ngăn trở 3 người đường đi.

Đáy hồ cổ thụ quá mức dày đặc, thân thể ngang ngược sinh trưởng, lẫn nhau đè ép cùng một chỗ, lại có vô số tráng kiện chạc cây xen lẫn…

Không, nói xác thực hơn, trước mắt không phải lấp kín tường, mà là 1 cái từ cây cối tạo thành che trời thành lũy! !

Cái này thành lũy bên trong, liền cất giấu ở trên đảo bí mật lớn nhất.

Ông ——

Ông ——

Nước có thể truyền thanh, nhỏ xíu động tĩnh, từ bốn

phương tám hướng mà tới.

Phệ hồn trùng!

“Khặc khặc… Các ngươi chính là chạy trốn tới đáy hồ này, cũng chú định một con đường chết.” Quỷ đạo người cười lạnh, trong hồ chấn động, “Thúc thủ chịu trói, lão phu nhưng cho các ngươi thống khoái, nếu không tất lấy phệ hồn trùng chui vào hồn phách, làm các ngươi nhấm nháp một phen, như thế nào phệ hồn đoạt phách thống khổ!”

La Quan thở sâu, để Mộ Thanh Kết hơi thối lui, lấy ra Dạ Yến kiếm, đưa tay hướng về phía trước 1 trảm.

Chỉ nghe “Bang” một tiếng, đáy hồ hỏa hoa bắn tung toé, trước mắt thụ tường phía trên, lại chỉ nhiều 1 đạo nhàn nhạt vết chém.

Lộ ra phía dưới toàn thân kim hoàng, giống như như hoàng kim thân cây.

Tuy nói tại hòn đảo bên trên lúc, La Quan liền kiến thức, nơi đây cây cối kinh người chất liệu, nhưng trước mắt một màn hay là khiến người chấn động.

Cần biết lấy La Quan bây giờ thực lực, tung không phải toàn lực xuất thủ, cũng có thể so sánh Kim Đan cảnh.

Chém xuống một kiếm lại chỉ có thể tại cây này trên tường, lưu lại 1 đạo nhàn nhạt vết chém… Nó trình độ chắc chắn, quả thực không thể tưởng tượng!

Ầm ầm ——

Bình tĩnh đáy hồ, đột nhiên ám trào khuấy động, hình như có to lớn cự - vật, chính hướng nơi đây bão táp mà tới.

Quỷ đạo người nhe răng cười tiếng vang triệt, “Tìm tới các ngươi!”

Trước có không thể phá vỡ thụ tường ngăn cản, sau có Nguyên Anh quỷ tu giết tới.

Vân Thanh tiên tử trong mắt, lộ ra bất đắc dĩ, tuyệt vọng.

Một phen khó khăn trắc trở, cuối cùng như cũ khó thoát khỏi cái chết…

Mà từ đầu đến cuối, đưa nàng đưa đến nơi đây La Quan, đều chưa từng biểu lộ ra nửa điểm tà niệm.

Xem ra, trước đó đăm chiêu suy nghĩ, cho là thật hiểu lầm hắn.

Vừa nghĩ đến đây, Vân Thanh tiên tử ánh mắt trở nên nhu hòa, nói khẽ: “Hôm nay, là ta liên lụy ngươi nhóm, thật có lỗi…”

Như trước đó La Quan khoanh tay đứng nhìn, bằng hắn một tay che lấp khí tức kinh người thủ đoạn, đủ để tự vệ không có gì lo lắng.

“Nguyên lai là dạng này! ! Nguyên lai là dạng này!” Huyền Quy thanh âm đột nhiên vang lên, “Tiểu tử, đưa

ngươi máu tươi bôi lên tại trên thân kiếm…”

La Quan lật tay, đầu ngón tay xẹt qua mũi kiếm, máu tươi lập tức tuôn ra, đem trường kiếm nhuộm đỏ.

Đưa tay hướng về phía trước 1 trảm! !

Nhuốm máu trường kiếm, giống như là cắt đậu phụ, nhẹ nhõm chém vào thụ tường.

Nhưng thụ tường thực tế quá dày, chỉ xuất hiện 1 đạo lỗ hổng, nhưng lại chưa đem nó trảm phá.

La Quan ánh mắt sáng lên, “Ôm lấy ta!”

Mộ Thanh Kết vội vàng từ phía sau ôm chặt, hắn nhanh chân hướng về phía trước huy kiếm.

Phốc ——

Phốc ——

Dưới kiếm phong thụ tường nhao nhao vỡ vụn, tại chiếu sáng bảo châu dưới, phản chiếu ra kim quang óng ánh.

Theo cuối cùng chém xuống một kiếm, trước mắt bỗng nhiên xuất hiện một cái thông đạo, La Quan không chút do dự, nhanh chân tiến vào bên trong.

Nhưng trước mắt một màn, lại làm cho hắn con ngươi co vào ——

Chỉ thấy tại cái này một mảnh đen kịt, từ vô số đáy hồ

cự mộc, chỗ tạo thành che trời thành lũy bên trong, đúng là một mảnh khô héo, tĩnh mịch chi địa.

Trước mắt, có một gốc chống trời cự mộc, từ đó bị đánh thành hai nửa, thê thảm ngã trên mặt đất.

Mặt ngoài một mảnh cháy đen, liền giống bị lôi hỏa đốt cháy bố trí, vô số chạc cây tất cả đều trọc, khét lẹt.

Đưa thân vào đây, trước mắt hoảng hốt ở giữa, như có thể nhìn thấy xa xưa tuế nguyệt trước, đã phát sinh khủng bố một màn.

Trong biển có đảo, đảo tâm trong hồ lớn cự mộc chống trời mà ra, ngày nào đó đột có thiên lôi rơi xuống, đem nó nháy mắt chém nát, tiếp theo đại hỏa hừng hực, khiến cả tòa hồ nước sôi trào!

Nhưng hiển nhiên, cái này gốc bị lôi kiếp oanh kích cự mộc, mặt ngoài tuy là một mảnh cháy đen, thê thảm, nhưng lại chưa chân chính chết đi.

Bởi vì cự mộc rễ cây cắm sâu tại phía dưới mặt đất, đang có từng tia từng sợi kim quang, không ngừng cuồn cuộn mà ra.

Ý đồ dung nhập đoạn mộc bên trong, vì nó lại tiếp theo sinh cơ, lại bị thiên lôi tịch diệt chi lực chôn vùi, chỉ còn hơn cực thiểu số bộ điểm, dọc theo cháy khô rễ cây hướng ngoại truyền lại.

Cái này lít nha lít nhít, như giao long kinh người bộ rễ, càng đến gần đoạn mộc, liền càng là cháy đen một

mảnh, nhưng khi nó kéo dài đến thụ tường chỗ lúc, liền nhiều một chút sinh cơ, cuối chui vào thụ tường bên trong…

Xác thực nói, đáy hồ phía dưới tất cả cổ thụ che trời, đều là những này rễ cây diễn sinh mà tới.

Nếu không có chuyện ngoài ý muốn, cái này cả hòn đảo nhỏ phía trên, tất cả đại thụ che trời, đều nguồn gốc từ trước mắt cái này gốc, từng bị trời phạt đoạn mộc!

Mà liền tại 3 người, mặt lộ vẻ chấn động nhìn về phía trước mắt một màn lúc, dị biến nảy sinh.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 359 : Đoạn mộc chi linh

Cháy đen đoạn mộc bên trên, một khuôn mặt đột nhiên hiển hiện, rã rời mà thống khổ, đôi mắt tối nghĩa ảm đạm.

Nhưng chính là dạng này một đôi tròng mắt, khóa chặt La Quan 3 người lúc, nhưng lại làm cho bọn họ nháy mắt cứng tại nguyên địa.

Hình như có vô hình phong ấn, sát na bao trùm hồn phách, khiến 3 người nhắm mắt lại, mất đi đối tự thân chưởng khống, biến thành cái thớt gỗ bên trên thịt cá.

Nhưng vì làm được việc này, hiển nhiên cũng không phải là không có đại giới, đoạn mộc bên trên khuôn mặt, so trước đó càng nhiều mấy điểm thống khổ chi ý.

Nó bây giờ trạng thái, mỗi vận dụng một điểm lực lượng, đều cần tiếp nhận cực lớn dày vò.

Nhưng cũng may vô số tuế nguyệt đến, đoạn mộc chi linh đã thích ứng, đến từ lôi kiếp hủy diệt thống khổ.

Nếu không phải bền gan vững chí, nó cũng sớm đã chết đi.

Bây giờ ảm đạm đôi mắt, rơi vào La Quan 3 người trên thân, lộ ra một tia cực nóng.

Tuyệt cảnh cầu sinh, đau khổ dày vò đến nay, cuối cùng chờ đến một chút hi vọng sống.

Mặt đất một trận nhẹ vang lên, mấy cây tân sinh kiều nộn rễ cây, từ dưới đất chui ra.

Mặt ngoài bên trên, thỉnh thoảng có lôi quang hiển hiện, liền sinh ra mảng lớn cháy đen. Nhưng chợt, lại có tia sợi kim quang tràn vào, đem nó chữa trị hoàn hảo.

Sinh diệt ở giữa không ngừng luân hồi, mới gian nan tồn lưu lại một chút hi vọng sống.

Rễ cây bò hướng La Quan 3 người.

Mà liền tại lúc này, điều khiển phệ hồn trùng Quỷ đạo người, rốt cục đi tới “Che trời thành lũy” bên ngoài, cũng rất mau tìm đến nhúc nhích bên trong, muốn khép lại lối đi duy nhất.

Vừa lúc, nhìn thấy trước mắt một màn.

Tiệt hồ? !

Quỷ đạo người vừa sợ vừa giận, hắn một đường truy sát, mắt thấy đem phải đại cơ duyên, từ đó đại đạo có hi vọng.

Lại há có thể trơ mắt, nhìn xem thứ thuộc về chính mình, bị người cho đoạt đi.

Đương nhiên, trừ cái đó ra cũng bởi vì, Quỷ đạo người cảm nhận được, đáy hồ đoạn mộc chi linh suy yếu.

Nếu nó tại hoàn hảo trạng thái, lão quỷ này tuyệt đối quay đầu liền đi, chạy được xa bao nhiêu thì hay bấy nhiêu.

Ngoài ra, còn có kia từ đại địa chỗ sâu, liên tục không ngừng hiện lên kim quang…

Quỷ đạo người một đôi tròng mắt, trở nên càng phát ra tinh hồng, tham lam mà cực nóng!

Dù không biết kim quang này đến cùng là vật gì, nhưng khả năng giúp đỡ cái này gốc gặp lôi kiếp khủng bố cự mộc chết cũng không hàng, kéo dài hơi tàn đến nay, hẳn là đoạt thiên địa tạo hóa bảo vật.

Nếu có được đến…

Quỷ đạo người thở sâu, liều!

Đại đạo cơ hội phía trước, như như vậy bỏ lỡ, hắn đời này cũng sẽ không cam tâm.

Liều một phen, có thể lát thành 1 đầu con đường thông thiên!

Ông ——

Phệ hồn trùng tùy tâm ý khống chế, gào thét bay qua thụ tường, lao thẳng tới đoạn mộc chi linh.

Phàm là linh thức hồn phách loại hình, lấy phệ hồn trùng công chi, đều có thể có kỳ hiệu! !

Cùng lúc đó, Quỷ đạo người nhanh chân bước vào, phất tay áo ở giữa xích hồng huyết quang hiển hiện.

Cháy đen đoạn mộc bên trên, khuôn mặt kia lộ ra tức giận, giương mắt nhìn về phía Quỷ đạo người.

Ông ——

Hồn phách kịch liệt chấn động, như chịu trùng điệp một kích, Quỷ đạo người vốn là như lệ quỷ sắc mặt, nháy mắt trở nên càng thêm khó coi.

Hắn phun ra một ngụm máu tươi, ánh mắt bộc lộ kinh sợ, “Khá lắm súc sinh! !”

Nếu không phải thân là Quỷ đạo tu sĩ, đối hồn phách phá lệ coi trọng, từng tu luyện một loại nào đó chống cự thần niệm công kích chi pháp, hắn bây giờ đã đổ xuống.

Cái này đoạn mộc chi linh thủ đoạn thật là lợi hại!

“Máu sát!”

Huyết quang đánh về phía mặt đất chui ra bộ rễ, phệ hồn trùng cũng đã tới gần đoạn mộc chi linh.

Sưu ——

Mấy đầu tân sinh rễ cây, vội vàng trốn vào dưới mặt đất, nhưng theo “Ầm ầm” tiếng vang, huyết quang đem mặt đất hoà mình vỡ nát.

Đoạn mộc chi linh mặt lộ vẻ thống khổ, ảm đạm đôi mắt bên trong đều là oán độc, nó gắt gao nhìn thoáng qua Quỷ đạo người, trực tiếp 2 mắt nhắm lại.

Nó gương mặt, cũng trong nháy mắt trực tiếp biến mất không gặp.

Ông ——

Ông ——

Phệ hồn trùng giống như là mất đi mục tiêu, vây quanh cháy đen đoạn mộc 4 phía bay loạn, lại tìm không thấy hạ thủ chỗ.

Quỷ đạo sắc mặt người khẽ biến, không nghĩ tới đoạn mộc chi linh, có thể mượn thiên lôi hủy diệt thân thể vì xác, ẩn tàng tự thân ý thức.

Lần này phiền phức!

Phệ hồn trùng là trong tay hắn lớn nhất sát chiêu, lại không đưa đến phải có tác dụng.

Đúng lúc này, mặt đất đột nhiên chấn động, chỉ kiến giải dưới hiện ra kim quang, giờ phút này bỗng nhiên đại thịnh.

Ầm ầm ——

Tiếng vang bên trong lại có từng cây cháy đen bộ rễ, trực tiếp từ đó đứt gãy, tiếp theo phun ra số tôn mộc linh cự nhân.

Bọn chúng đều thân cao mấy trượng, đỉnh đầu mọc ra mấy cây xanh biếc chạc cây, khí tức quanh người cường hoành, vậy mà nhưng so Nguyên Anh tu sĩ.

Nhưng rất nhanh, mộc linh cự nhân liền phát ra thống khổ gào thét, đỉnh đầu xanh biếc chạc cây bên trên, từng mảnh từng mảnh lá xanh nhanh chóng khô héo, tróc ra.

Mặt ngoài thân thể bên trên, cũng hiện ra mảng lớn cháy đen.

Lôi kiếp lực lượng hủy diệt, từ đầu đến cuối lưu tồn ở đoạn mộc thể nội, chính là những này diễn sinh ra đến mộc linh cự nhân, cũng khó thoát hủy diệt ăn mòn.

Nhưng Quỷ đạo sắc mặt người, chẳng những không có buông lỏng, ngược lại trợn to con mắt, lộ ra kinh sợ chi ý.

Liền gặp, kia số tôn mộc linh cự nhân, lấy tốc độ kinh người vọt tới.

Sau một khắc ——

Oanh!

Oanh! !

Số tôn mộc linh cự nhân, không chút do dự tự bạo bản thể, khủng bố lực trùng kích lượng, trong chốc lát quét ngang thập phương.

La Quan 3 người xung quanh, mấy đầu tráng kiện bộ rễ bỗng nhiên phá đất mà lên, đem bọn hắn che chở ở bên trong.

Quỷ đạo người tự nhiên là không có cái này đãi ngộ, tại tự vệ xung kích dưới, phát ra thống khổ gào thét.

Cái này số tôn mộc linh cự nhân, là đoạn mộc chi linh vô số năm qua, để dành đến tự vệ thủ đoạn.

Đáng tiếc mỗi 1 cái, đều bị lôi kiếp lực lượng hủy diệt ăn mòn, một khi thoát ly bản thể về sau, liền đem rất nhanh khô héo, tử vong.

Cho nên, bọn chúng tồn tại ý nghĩa, liền ở chỗ hủy diệt tự thân, cùng địch nhân đồng quy vu tận.

Về phần tự bạo xung kích đối đoạn Mộc chi lực tổn thương…

Điểm này, cơ bản có thể không nhìn.

Thân thể của nó gì cùng kiên cố, cho dù bị thiên kiếp chém đứt, táng diệt cơ hồ toàn bộ sinh cơ, cũng có thể đứng lặng vạn cổ bất hủ.

Tự bạo xung kích rốt cục tiêu tán, Quỷ đạo người ngã trên mặt đất, hắn dù có một thân quỷ dị thủ đoạn, đối mặt cái này không thèm nói đạo lý khủng bố thủ đoạn, cũng chỉ có thể bị sinh sinh chơi ngã.

Lúc này ngực có chút chập trùng, còn có một hơi tại, nhưng thương thế lại so Vân Thanh tiên tử, còn nghiêm

trọng hơn hơn nhiều.

Bây giờ còn sống, chỉ là bởi vì Nguyên Anh tu sĩ, cường hãn vô cùng pháp lực, sinh cơ.

Phệ hồn trùng bản chất đặc thù, xen vào chân thực cùng hư ảo ở giữa, tự bạo xung kích đối nó tổn thương có hạn, chỉ bất quá bị xung kích thất linh bát lạc.

Nhưng theo Quỷ đạo người ngất đi, phệ hồn trùng mất đi chưởng khống về sau, liền rơi vào trạng thái ngủ say trạng thái.

Đoạn mộc chi linh khuôn mặt, lại lần nữa nổi lên, so trước đó hư ảo, ảm đạm rất nhiều, đôi mắt bên trong cơ hồ không nhìn thấy nửa điểm hào quang.

Nhưng cuối cùng, vẫn như cũ là nó thắng!

Mặt đất truyền ra động tĩnh, bị hao tổn mấy đầu tân sinh bộ rễ, lại lần nữa chui ra.

Bọn chúng động tác chậm chạp, hướng La Quan bò đi…

Không sai! !

Ngay từ đầu, đoạn mộc chi linh mục tiêu, chính là La Quan.

Chân Long chi huyết!

Cho dù chỉ có cực ít một sợi, huyết mạch lại tinh thuần đến cực điểm, càng ẩn chứa một loại nào đó, để nó đều

tim đập nhanh khủng bố uy áp.

Nếu có được đến, liền có thể chân chính vào chỗ chết xoay người, giành lấy cuộc sống mới.

Cho nên, đoạn mộc chi linh căn vốn không để ý tới, giết chết trọng thương bất tỉnh Quỷ đạo người, liền thẳng đến La Quan mà tới.

Nó bây giờ trạng thái thực tế quá kém quá kém, điều khiển mộc linh cự nhân tự bạo về sau, nhiều năm qua góp nhặt một điểm cuối cùng nội tình, cũng triệt để hao tổn hầu như không còn.

Bây giờ, cự mộc chi linh lúc nào cũng có thể, chân chính tiêu tán, chôn vùi.

Nhưng cũng may, trải qua tuyệt vọng tử địa… Nó cuối cùng rồi sẽ nghênh đón tân sinh!

Mấy đầu tân sinh bộ rễ, rốt cục leo đến La Quan trước người, như rắn một nửa kéo lên mà lên, liền muốn đem hắn cuốn lấy, lại chui vào đến trong cơ thể hắn, đem nó tất cả huyết nhục sinh cơ cướp đoạt.

Đúng lúc này, La Quan đột nhiên mở 2 mắt ra, trong đó một mảnh băng hàn.

Đưa tay, Dạ Yến kiếm chém xuống.

“Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết!”

Ầm ầm ——

Tại đáy hồ này phía dưới, bỗng nhiên có lôi đình gào thét vang lên.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 360 : Nguyệt chi quyến giả

Nhảy vọt lôi quang, sát na đâm rách đáy hồ thành lũy bên trong hắc ám, chiếu sáng đoạn mộc chi linh trên khuôn mặt, toát ra kinh sợ, tuyệt vọng.

Người này tộc tu sĩ, lại không bị phong ấn ngũ giác, làm sao có thể?

Cần biết, đoạn mộc chi linh vô số năm qua, tại thống khổ dày vò bên trong giãy dụa cầu sinh, mới rốt cục góp nhặt ra 2 tờ át chủ bài.

Vô luận cái kia 1 trương xuất thủ, chính là Nguyên Anh trước mắt, đều có thể trực tiếp trấn áp!

Quỷ đạo nhân chi kết cục bi thảm, chính là chứng cứ rõ ràng.

Lại cái kia bên trong ngờ tới, vốn cho rằng là chưng chín ngỗng béo La Quan, lại đột nhiên cho nó 1 cái, dạng này lớn kinh hỉ (kinh dị)!

Như bình thường thủ đoạn còn tốt, nói không chừng còn có thể quần nhau một hai, nhưng hắn vừa ra tay chính là thiên lôi cuồn cuộn…

Năm đó, đáy hồ cự mộc đem hoá hình, lột xác thành thế gian đại yêu lúc, 1 đạo lôi kiếp từ chín ngày mà rơi.

Nát hoá hình thời cơ không nói, còn đem nó bản thể chém nát, bây giờ tàn khu bên trong, vẫn có lôi kiếp tịch diệt chi lực tứ ngược.

Lúc này thiên lôi rơi xuống, lôi kiếp tịch diệt khôi phục, đoạn mộc chi linh mặt lộ vẻ tuyệt vọng.

Tiếp nhận vô tận dày vò, cuối cùng lại vẫn là như vậy kết cục, nó như thế nào tiếp nhận?

Tuyệt vọng về sau chính là vô tận oán độc, lôi kiếp tịch diệt bộc phát, đoạn mộc chi linh tự biết hôm nay hẳn phải chết, tuyệt không còn sống khả năng.

Vậy liền, cùng chết đi!

Khí tức khủng bố tự đoạn mộc bên trong bộc phát, nó muốn tự bạo Linh hạch… Dù tại lôi kiếp phía dưới, Linh hạch tổn hại nghiêm trọng, lại ẩn chứa nó tất cả bản nguyên.

Tự bạo chi uy đầy đủ đem trọn cái hồ lớn nổ thượng thiên, phạm vi bên trong tất cả mọi thứ, đều đem hóa thành bột mịn.

La Quan con ngươi co rụt lại, cảm nhận được vô tận hủy diệt khí cơ.

Hắn đưa tay, trường kiếm bốc lên chỉ phía xa hồ lớn phía trên.

“Bằng vào ta chi kiếm, mời trăng sao hàng thế!”

Oanh ——

Hồ lớn bỗng dưng chấn động, đen nhánh đáy hồ chỗ, bỗng nhiên bộc phát ra hào quang óng ánh.

Liền như kiếm này, sắp tối khung ở giữa cuồng phong mưa rào xua tan, khiến hồ nước hóa thành mặt kính, phản chiếu ra đầy trời óng ánh tinh biển.

Trăng sao hiển hiện, soi sáng muôn phương!

Cháy đen đoạn mộc chỗ, khủng bố hủy diệt khí cơ, bỗng nhiên đình trệ.

Đoạn mộc chi linh trên khuôn mặt, lộ ra hoảng sợ, hãi nhiên, nhìn La Quan một chút… Giống như là đang nói, ngươi đến cùng là ai?

Sau một khắc, nó gương mặt biến mất.

Cũng không phải là tránh né, ẩn nấp, mà là đoạn mộc chi linh ý thức, tại thời khắc này bị lau đi.

Mà theo đoạn mộc chi linh ý biết tán loạn, phong ấn chi lực biến mất, Vân Thanh tiên tử cùng Mộ Thanh Kết 2 người, lập tức khôi phục tự do.

2 nữ bỗng nhiên mở 2 mắt ra, mặt mũi tràn đầy chấn động, kinh sợ, lúc trước vội vàng không kịp chuẩn bị dưới bị nháy mắt phong ấn, các nàng căn bản không kịp làm ra phản ứng.

Vốn cho rằng, lần này dữ nhiều lành ít… Là hắn (đại

nhân) đã cứu ta?

Nhưng rất nhanh, 2 nữ liền trừng to mắt.

Lúc này hồ lớn chỗ sâu, trăng sao chi ảnh chưa tán, quang mang chiếu rọi phía dưới, khiến kia cầm kiếm thân ảnh trở nên càng phát ra nguy nga cao lớn, như chống trời dãy núi.

Mộ Thanh Kết giật mình, là bởi vì nàng đáy lòng bên trong, từ đầu đến cuối cho rằng La Quan chân thân, là trong truyền thuyết chấp chưởng quyền hành Quỷ giới sứ giả.

Nhưng nàng 1 cái Quỷ đạo tu sĩ, cũng chưa nghe nói qua Quỷ giới sứ giả, té ngã đỉnh trăng sao có quan hệ gì, lại có thể triệu hoán bọn chúng giáng lâm.

Nhưng cũng may nàng đã sớm nhận định, đại nhân giáng lâm thế gian, ẩn tàng không biết nắm chắc bao nhiêu bài, là để tránh mạnh còn có thể tiếp nhận.

Nhưng Vân Thanh tiên tử…

Nàng bản thân chính là, mặt trăng thành tín nhất thờ phụng người, là lấy tài năng tại Minh Nguyệt tông lâu thuyền, tao ngộ biển sâu cự thú tập kích lúc, triệu hoán một vòng ánh trăng hiển hiện.

Lúc này nhìn một màn trước mắt, từ trăng sao chi ảnh bên trong, cảm nhận được kia phần bàng bạc như núi biển, lật úp trời cùng đất khí tức cùng uy nghiêm.

Kia là nguyệt chi ý chí!

Nàng dù thành kính thờ phụng trăng sao, nhưng đời này vô số lần cầu nguyện, cúng bái bên trong, cũng chỉ có rải rác một hai lần, từng mơ hồ cảm thấy được trăng sao khí tức.

Muốn đem nó triệu hoán giáng lâm, lại kém 108,000 dặm còn nhiều.

Nhưng hôm nay, nàng lại tận mắt nhìn thấy, La Quan kiếm chấp trăng sao một màn, nội tâm sở thụ xung kích có thể nghĩ.

Cho dù Nguyên Anh tu sĩ, nội tâm vô cùng kiên định, nhưng cũng 10 ngón tay run rẩy, đi đứng một trận bủn rủn.

Lạch cạch ——

Vân Thanh tiên tử quỳ rạp trên đất, cung kính mở miệng, “Trăng sao tín đồ Vân Thanh, bái kiến quyến giả đại nhân.”

Lúc này nàng rốt cuộc minh bạch, vì sao La Quan muốn cứu nàng.

Cùng là trăng sao môn hạ, đương nhiên sẽ không khoanh tay đứng nhìn, nhưng quyến giả đại nhân bây giờ tu vi cảnh giới không cao, hoàn nguyện mạo hiểm xuất thủ.

Vừa nghĩ đến đây, Vân Thanh tiên tử càng thêm cảm

kích.

La Quan: …

Đường đường Nguyên Anh, bây giờ lại quỳ gối trước mắt.

Hiểu lầm kia nhưng lớn.

Như sau đó biết rõ ràng, nữ nhân này sẽ không phải trở mặt, muốn giết người diệt khẩu a?

Sắp tiêu tán trăng sao chi ảnh, đều dừng lại một chút, như không ngờ tới một màn này.

Sau đó, một chút nhạt nhẽo trăng sao quang mang, đột nhiên vẩy xuống mà tới.

Chạm đến La Quan lúc, liền trực tiếp dung nhập vào trong cơ thể hắn, chỉ cảm thấy giữa lông mày một trận Thanh Lương, một vòng ánh trăng từ đó hiển hiện.

Trăng sao biến mất, đáy hồ quy về yên tĩnh, hắc ám.

La Quan một lần nữa lấy ra mấy khỏa chiếu sáng bảo châu, giữa lông mày lộ ra một tia cổ quái, đây coi như là đâm lao phải theo lao sao?

Nhìn xem Vân Thanh tiên tử trên mặt, càng phát ra cung kính thần sắc, cùng kia yểu điệu dáng người, suy nghĩ chuyển vài vòng, hắn ho nhẹ, “… Đứng lên đi, việc này giữ bí mật, nhất định không thể đối với bất kỳ người nào đề cập.”

Đã đại lão đều ngầm thừa nhận, thân phận này không lợi dụng, quả thực phung phí của trời.

Vân Thanh tiên tử nói: “Mời quyến giả đại nhân yên tâm, Vân Thanh chắc chắn sẽ vì ngài bảo thủ bí mật.”

Nguyệt chi quyến giả giáng lâm thế gian, như bị người biết được, nhất định nhấc lên sóng to gió lớn, liền chỉ là Minh Nguyệt tông bên trong, liền không biết muốn sinh ra biến hóa như thế nào.

Huống chi quyến giả đại nhân bây giờ, rõ ràng còn chưa khôi phục thực lực, tự nhiên không thể công khai thân phận, việc này nhất định phải cẩn thận! !

Vừa nghĩ đến đây, Vân Thanh tiên tử quay đầu, nhìn về phía Mộ Thanh Kết.

Tiểu tỳ nữ: …

Ô ô! !

Vân Thanh tiên tử ánh mắt thật đáng sợ.

Mà lại rõ ràng ta cùng đại nhân, mới càng thân cận tốt a?

Làm sao ngươi cái này kẻ đến sau, ngược lại hung ác như thế!

Mộ Thanh Kết kém chút khóc, “Đại nhân, ta đối với ngài trung thành cảnh cảnh a…”

La Quan phất phất tay, “Đừng dọa nàng…”

Hắn bước nhanh về phía trước, đi tới Quỷ đạo bên người thân, lão quỷ này bây giờ còn tại hôn mê trạng thái, trọng thương phía dưới trong thời gian ngắn, căn bản không có khả năng tỉnh lại.

Nghĩ nghĩ La Quan cười lạnh một tiếng, Dạ Yến kiếm không chút khách khí, ở trên người hắn mở ra 1 đầu lỗ hổng, dùng ngọc bình trang rất nhiều máu tươi.

Nhìn chằm chằm hắn mặt xấu nhìn mấy lần, “Lão sư, cứ như vậy giết rồi?”

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Tốt xấu là cái Nguyên Anh, giết đích xác lãng phí… Ân, có, ngươi mau qua tới, đem phệ hồn trùng thu thập lại.”

La Quan ánh mắt sáng lên, phất tay áo vung lên rơi vào trạng thái ngủ say phệ hồn trùng, bị đều xoắn tới.

“Phóng thích giết chóc bản nguyên, xâm nhiễm phệ hồn trùng!”

La Quan tâm niệm vừa động.

Oanh ——

Phía sau hắn, đột nhiên hiện ra 1 đạo, toàn thân xích hồng mặc giáp cầm kiếm thân ảnh.

Vô tận giết chóc khí cơ, trực trùng vân tiêu! !

Vân Thanh tiên tử trên mặt, lập tức một mảnh chấn động, “Giết chóc chân ý… Không, không chỉ như vậy… Cái này tựa hồ là… Giết chóc bản nguyên!”

Nhìn về phía La Quan, nàng thần sắc càng phát ra kính sợ, nguyệt chi quyến giả thế mà chấp chưởng giết chóc bản nguyên, lại lặng yên giáng lâm thế gian…

Quyến giả đại nhân tất nhiên gánh vác lấy, cực kỳ trọng yếu lại bí ẩn sứ mệnh… Đại nhân thân phận, tuyệt đối không thể tiết lộ nửa điểm.

Vân Thanh tiên tử ánh mắt, lại lần nữa rơi vào Mộ Thanh Kết trên thân.

Lần này, tiểu tỳ nữ là thật muốn khóc! !

Làm gì?

Ta chọc ai gây ai rồi?

Luôn luôn muốn chơi ta!

—

—

—

—

—

Chương 361 : Chân Long vẫn lạc chi địa

La Quan đưa tay hướng về phía trước một nắm, giết chóc bản nguyên thân ảnh tùy theo động thủ, đem trạng thái ngủ say phệ hồn trùng, chộp vào trong lòng bàn tay.

Ông ——

Huyết quang tràn ngập, kia là tinh thuần nhất giết chóc bản nguyên, đem tất cả phệ hồn trùng cuốn vào.

“Cẩn thận, không nên gấp gáp.” Huyền Quy thanh âm vang lên, “Không cần cố ý điều khiển, khiến giết chóc bản nguyên tự hành dung nhập là đủ.”

Trong ngủ mê phệ hồn trùng, thật nhỏ như hơi trầm xuống thân thể, lập tức rung động.

Từng tia từng sợi giết chóc bản nguyên, chính dung nhập bọn chúng thể nội.

Đột nhiên, gấp rút “Ông” “Ông” tiếng vang lên, từng con phệ hồn trùng mở 2 mắt ra.

“Đại nhân cẩn thận!”

2 nữ vội vàng mở miệng.

Nhưng rất nhanh, liền trừng to mắt.

Chỉ thấy tất cả phệ hồn trùng, vây quanh La Quan chậm chạp phi hành, thay đổi trước đó hung thần ngập trời, hiển thị rõ thân cận, thần phục.

Cái này… Bị thu phục rồi? !

Phệ hồn trùng, đây chính là Quỷ đạo đáng sợ nhất thủ đoạn 1 trong, nghe đồn từ chủ nhân phân hồn mà ra, rèn luyện vô số hồn phách mới luyện chế thành.

Cùng chủ nhân một thể, đồng sinh cộng tử tuyệt đối không thể bị người khác chưởng khống.

Không hổ là quyến giả (sứ giả) đại nhân, thủ đoạn thần hồ kỳ thần!

Vân Thanh tiên tử cùng Mộ Thanh Kết 2 người, trên mặt lộ ra khâm phục.

Ngã xuống đất hôn mê Quỷ đạo người, thân thể đột nhiên co quắp một trận, miệng mũi thất khiếu ở giữa hướng ngoại tràn ra máu tươi.

“Xong rồi!” Huyền Quy cười to, “Phệ hồn trùng như vậy hung thần chi vật, vốn là đại biểu giết chóc, tự nhiên không cách nào ngăn cản, đến tự sát lục bản nguyên ăn mòn.”

“Hiện tại, đem những này phệ hồn trùng trả lại Quỷ đạo người, từ sau ngày hôm nay, lão quỷ này chính là trong tay ngươi khôi lỗi.”

La Quan ánh mắt sáng lên, đưa tay một chỉ, phệ hồn

trùng gào thét bay ra, trực tiếp dung nhập Quỷ đạo người giữa lông mày.

Một trận điên cuồng - run rẩy về sau, Quỷ đạo người mở mắt ra, đờ đẫn hành lễ, “Bái kiến chủ nhân!”

La Quan mặt lộ vẻ ý cười, Quỷ đạo người bị thương nặng sau lại bị đoạt phệ hồn trùng, hồn phách căn cơ đã tổn hại.

Lại thêm trở thành khôi lỗi về sau, thực lực phát huy cũng thụ ảnh hưởng, bây giờ còn sót lại lực lượng, đại khái tương đương với Nguyên Anh sơ kỳ.

Nhưng cái này đã đầy đủ!

Một bộ Nguyên Anh cảnh khôi lỗi…

Hắc hắc, như vậy thủ bút, chính là thánh đô 4 tộc đều chưa hẳn cầm được ra.

Điều khiển Quỷ đạo người, tại cái này nguy cơ tứ phía hải vực bên trên, La Quan liền nhiều mấy điểm sức tự vệ.

Còn có Vân Thanh tiên tử…

Đã tôn hắn vì nguyệt chi quyến giả, kia nghĩ đến vị này Nguyên Anh nữ tu, cũng có thể dùng một lát.

Lại thêm Thập Tứ Mục.

Bây giờ nó phá cảnh cần thiết đã tập hợp đủ, đợi sau khi

đột phá, La Quan bên người liền có 3 tên Nguyên Anh cảnh chiến lực.

Nghĩ đến cái này La Quan trên mặt ý cười càng đậm, lần này trên biển chuyến đi, dù tao ngộ bạch tuộc biển sâu tập kích, nhưng cũng có ngoài ý muốn niềm vui.

Huống chi, hôm nay chi thu hoạch, xa còn chưa kết thúc.

La Quan ngẩng đầu, nhìn về phía giữa hồ cháy đen đoạn mộc, hơi trầm ngâm một chút nói: “Các ngươi lưu tại cái này, ta đi xuống xem một chút.”

Lại cho Quỷ đạo dưới người 1 cái, phía trước mở đường chỉ lệnh.

Quỷ đạo người cất bước hướng về phía trước, đi tới đoạn mộc bộ rễ chỗ, đánh ra mảng lớn huyết quang đến, đem mặt đất oanh mở một cái động lớn.

Vân Thanh tiên tử nói: “Đại nhân cẩn thận!”

Mộ Thanh Kết: …

Ngươi đoạt ta lời kịch!

Nhưng đối mặt Nguyên Anh đại lão, chỉ có thể ủy ủy khuất khuất bĩu môi.

La Quan cười cười, không để ý tới nàng tác quái, “Trung thực chờ ở cái này!”

Đối Vân Thanh tiên tử gật gật đầu, nhanh chân đi tới

đoạn mộc dưới, đi theo Quỷ đạo nhân thân về sau, thả người nhảy vào trong đó.

La Quan vừa đi, Mộ Thanh Kết tranh thủ thời gian rụt rụt đầu, cười làm lành nói: “Vân Thanh tiên tử yên tâm, ta là đại nhân trung thành nhất tiểu tỳ nữ, tuyệt sẽ không làm nguy hại đại nhân sự việc.”

Vân Thanh tiên tử thần sắc nhàn nhạt, đưa tay một chỉ, “Ngươi, lui ra phía sau.”

Mộ Thanh Kết tranh thủ thời gian lui xa xa, 2 tay che mắt, “Ta không nhìn! Thật, đại nhân bí mật, ta không có chút nào biết!”

Vân Thanh tiên tử khóe miệng giật một cái, liền cái dạng này, cũng không phải làm phản đồ liệu.

Nàng lui ra phía sau mấy bước, nhắm mắt điều tức.

Đại nhân bây giờ thực lực, thực tế quá yếu, cho dù thu phục Quỷ đạo người làm khôi lỗi, tại hải vực phía trên cũng không đáng chú ý.

Cho nên, nàng cần mau chóng khôi phục tu vi, vì quyến giả đại nhân hiệu lực!

Quỷ đạo người phóng thích ra huyết quang, có cực mạnh ăn mòn năng lực, không ngừng phá vỡ đất đá, La Quan 2 người một đường chuyến về.

Cháy đen đoạn mộc dưới mặt đất bộ rễ cực kỳ kinh người, liền như từng đầu giao long, cắm sâu sâu trong

lòng đất.

Trọn vẹn xâm nhập gần 1,000 trượng, mới rốt cục tìm tới mục tiêu chỗ! !

Chỉ nghe “Phốc” một tiếng, huyết quang ăn mòn ra 1 con lỗ tròn, tại cái này cự mộc sâu dưới lòng đất, lại có một mảnh cự đại không gian.

Chẳng biết tại sao, lại có nhàn nhạt ánh sáng nhạt từ đó truyền ra.

Quỷ đạo người trước hết nhất bay vào , chờ đợi mấy hơi không có ngoài ý muốn xuất hiện, La Quan mới rơi vào trong đó.

Sau một khắc, hắn hít một hơi lãnh khí, mặt mũi tràn đầy rung động! !

Chỉ gặp, lòng đất to lớn trống rỗng bên trong, lại nằm ngang lấy một bộ to lớn hài cốt, kéo dài chừng mấy ngàn trượng. Có chết đi vô tận tuế nguyệt, xương cốt vẫn như cũ bảo tồn hoàn hảo, toàn thân như ngọc chất, tản ra nhàn nhạt quang trạch.

Vô hình uy áp từ hài cốt bên trong phóng thích, chỉ là xa xa nhìn một chút, hô hấp liền cơ hồ đình trệ, sợ hãi từ đáy lòng mãnh liệt mà ra.

Cái này… Đây là…

Long!

Đáy hồ cự mộc phía dưới, đại địa nơi cực sâu vùi lấp, đúng là một bộ hoàn chỉnh xương rồng.

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy mắt bốc tinh quang, cười to nói: “Đúng là như thế, đúng là như thế! Ha ha ha, đây thật là bánh từ trên trời rớt xuống, nhân họa đắc phúc!”

Hô ——

La Quan thở ra một hơi, khó nhọc nói: “… Lão sư, đây rốt cuộc tình huống như thế nào?”

Huyền Quy nói: “Xa xưa tuế nguyệt chuyện lúc trước, ai cũng không biết cụ thể vì sao, nhưng liền tình hình dưới mắt đến xem, đại khái có thể phỏng đoán một hai.”

Hơi dừng một chút, tiếp tục nói: “Bởi vì không biết tình trạng, một đầu trưởng thành Chân Long vẫn lạc, từ cửu thiên chi thượng nện xuống, đem hòn đảo này khu vực trung ương, oanh thành một mảnh to lớn đất lõm, mới hình thành cái hồ này. Thân rồng chôn sâu dưới mặt đất, nó huyết nhục nát rữa dung nhập bùn đất, liền hình thành Chân Long chỗ biến mất, 1 viên rơi vào trong đó loại cây dị biến, tiếp theo mượn nhờ Chân Long huyết nhục, sinh ra linh thức hóa thành 1 tôn hiếm thấy thụ yêu.”

“Này thụ yêu mượn nhờ Chân Long thân thể, không ngừng hấp thu lực lượng, nhanh chóng lớn mạnh trở thành hòn đảo bá chủ, thôn tính phệ cả hòn đảo nhỏ bên trên, trừ nó bên ngoài toàn bộ sinh linh, cho nên khi ngươi đến lúc, trên đảo này mới có thể cổ quái như vậy.

Nhưng cũng tiếc cây này yêu lực lượng tăng lên quá nhanh, lại hoặc là nguyên nhân khác, dẫn đến thiên kiếp rơi xuống bị trực tiếp chém đứt bản thể, chỉ còn một chút ý thức, mượn Chân Long chi lực kéo dài hơi tàn…”

Huyền Quy chậc chậc sợ hãi thán phục, “Cây này yêu, có thể nói số phận ngập trời, đáng tiếc chỉ có đại cơ duyên, lại không hiểu đại đạo tu hành, cuối cùng rơi vào kết cục như thế… Nếu không, như coi là thật bị nó hoá hình hoàn thành, lại đem bộ này xương rồng triệt để luyện hóa, vậy cái này giữa thiên địa liền làm thật, muốn bao nhiêu ra 1 tôn kinh thế đại yêu! !”

Chân Long vẫn lạc chi địa!

La Quan liếm liếm khóe miệng, ánh mắt trở nên cực nóng… Bây giờ, cái này một cọc cơ duyên, chính là hắn.

“Lão sư, chúng ta muốn đem cỗ này Chân Long hài cốt dọn đi sao? ?”

Huyền Quy nói: “Không thể, Chân Long vẫn lạc chi địa, long xương cốt cùng xung quanh trở thành một thể, hình thành đặc thù trường năng lượng, xê dịch liền mất một cơ duyên to lớn.”

Nó cười to, “Tiểu tử, Thập Tứ Mục hóa rồng chi địa, liền ở chỗ này… Mà ngươi cũng có thể mượn cơ hội này, cùng nhau hóa rồng!”

Hóa rồng a…

Cơ duyên này, chính là năm đó Chân Long một mạch

chưa từng tuyệt tích lúc, lại có mấy người có thể làm được?

La Quan tiểu tử này số phận, là thật thật tốt!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 362 : Siêu cấp Hóa Long trì

Hóa rồng, cùng Thập Tứ Mục phá cảnh, huyết mạch thuế biến hóa thân lớn giao khác biệt.

Chỉ là lấy Nhân tộc thân thể, thu hoạch Chân Long chi thể bộ phân thuộc tính!

Huyền Quy nói: “Vạn cổ tuế nguyệt trước, Chân Long từng vì thế gian chúa tể, bị đại đạo chung ái, dù về sau thiên địa có biến, dẫn đến Chân Long một mạch tuyệt tích, nhưng mượn Chân Long di hài hoàn thành hóa rồng, cũng có thể kế thừa bộ phần thật Long khí vận, phải thiên địa chiếu cố… Ách, bất quá điểm này đối ngươi mà nói, lại ý nghĩa không lớn, nhưng có thể tăng lên tự thân khí vận, chung quy trăm lợi mà không có một hại.”

La Quan khóe miệng co giật.

Thiên địa chiếu cố?

Có thể đi hắn mỗ mỗ a!

Chỉ cần đỉnh đầu không thể nói vị kia, có thể thiếu đối với hắn nhiều một chút tính toán, liền vừa lòng thỏa ý, khác căn bản nghĩ cùng đừng nghĩ.

Như phát giác được La Quan, bây giờ sắc mặt âm trầm, Huyền Quy ho nhẹ một tiếng, “Đây đều là hư, tiếp xuống

vi sư lời nói, mới là thật sự chỗ tốt.”

“1, hoàn thành hóa rồng về sau, ngươi sẽ thu hoạch được Chân Long đặc chất, nói đơn giản chính là toàn phương diện thuộc tính, đều đem tăng lên trên diện rộng. Tỉ như tốc độ tu luyện, tốc độ khôi phục, bộc phát cường độ, thậm chí đơn thuần chính là tốc độ bản thân… Loại này cùng các loại, những này ngươi về sau có thể cẩn thận cảm thụ. Bộ này điểm xem như cơ sở cường hóa, mặc dù ngắn thời gian bên trong nhìn không ra cái gì, nhưng ở đại đạo tu hành năm tháng dài đằng đẵng bên trong, căn cơ cường hãn ích lợi, theo thời gian trôi qua, sẽ càng ngày càng rõ ràng.”

“2, chính là lập tức thật sự, có thể được đến đồ vật —— Chân Long biến! Đây là hóa rồng về sau, có khả năng đạt được bộc phát bí pháp, độc thuộc về Chân Long một mạch, có thể trong nháy mắt bộc phát ra, vượt qua tự thân gấp đôi lực lượng, lại phản phệ cực nhỏ, lấy Chân Long chi thể cường hãn thuộc tính, lại thêm vĩnh hằng kiếm thể điệp gia, cơ bản nhưng không đáng kể.”

“Ngoài ra, hóa rồng về sau ngươi còn có thể, lập tức đạt được một tới 2 loại Chân Long bí truyền, nhưng cụ thể là cái gì, cũng chỉ có thể dựa vào vận khí.”

La Quan mặt lộ vẻ tiếu dung.

Khác đều không nói, liền chỉ là thuộc tính cơ sở tăng lên, chẳng khác nào thoát thai hoán cốt.

Huống chi, còn có bí pháp —— Chân Long biến!

Đây chính là đại sát chiêu, thi triển nháy mắt liền có thể bộc phát ra, tự thân gấp đôi thực lực.

Mà đây cũng không phải là 1 thêm 1 đơn giản như vậy, mà là thuần túy lực lượng điệp gia, lấy La Quan bây giờ tu vi, một khi thi triển đủ cứng lay Kim Đan cao giai.

Tuy nói hắn bây giờ, bên người có thể mượn trợ lực lượng có thật nhiều, nhưng bất cứ lúc nào tự thân cường đại, đều mới là trọng yếu nhất.

“Lão sư, tiếp xuống nên làm như thế nào?”

Huyền Quy nói: “Lấy Chân Long vẫn lạc chi địa làm trung tâm, bày ra 1 tòa siêu cấp Hóa Long trì, tiếp xuống ngươi nghe ta an bài. .. Bất quá, quá trình này cần một chút thời gian, hay là đi ra ngoài trước nói cho các nàng biết một tiếng, tại hóa rồng kết thúc trước đó, tất yếu bảo vệ tốt nơi đây, tuyệt không cho bất luận kẻ nào quấy nhiễu.”

La Quan gật đầu, quay người mang theo Quỷ đạo người, trước từ lòng đất không gian rời khỏi.

“Bái kiến đại nhân.”

Vân Thanh tiên tử đứng dậy hành lễ.

“Tiếp xuống, ta sẽ tại dưới mặt đất bế quan một đoạn thời gian, làm phiền Vân Thanh tiên tử bên ngoài giúp ta hộ pháp.” La Quan nói xong, xoay người nói: “Ngươi cũng lưu tại cái này.”

Quỷ đạo người đờ đẫn hành lễ, “Vâng, chủ nhân.”

Cũng không phải La Quan, đối cũng không quen thuộc Vân Thanh tiên tử, ôm lấy quá nhiều tín nhiệm, để nàng tại thời khắc mấu chốt hộ pháp.

Nguyên nhân thực sự, thì ở chỗ nguyệt chi quyến giả thân phận!

Vân Thanh tiên tử nếu là mặt trăng tín đồ, như đối với hắn sinh ra phản loạn chi niệm, liền sẽ gặp nguyệt chi ý chí hàng phạt, nó hậu quả đáng sợ đến cực điểm.

Cho nên nữ nhân này, ngược lại là có thể yên tâm dùng.

“Đại nhân cẩn thận! !”

Mộ Thanh Kết cố gắng xoát một chút tồn tại cảm, sắc mặt lại có chút ỉu xìu đi.

Thật sự là lớn bên người thân người, bây giờ lại đều là Nguyên Anh, so sánh với nhau nàng cái này tiểu tỳ nữ, quả thực chính là vướng víu.

Cái này khiến tiểu tỳ nữ nhịn không được lo lắng, nàng sẽ gặp phải vứt bỏ, nội tâm một trận lo sợ bất an.

La Quan nhìn nàng một cái, gật gật đầu, “Đừng nghĩ lung tung, ta đã mang ngươi ra, liền tự nhiên sẽ đưa ngươi, hoàn hảo không chút tổn hại mang về.”

Mộ Thanh Kết mặt lộ vẻ ý mừng, chợt lại có chút nhăn nhó.

Kỳ thật…

Cũng là không cần thật, còn hoàn hảo hơn không tổn hao.

Tổn hại chút gì, nàng cũng là không ngại! !

La Quan như biết tiểu tỳ nữ suy nghĩ, nếu không sợ là muốn phun ra máu đến, đối 2 nữ gật gật đầu, quay người trở lại dưới mặt đất.

Tại hạ đi quá trình bên trong, vì ngăn ngừa khí cơ tiết ra ngoài, hắn đem từ từng cái trong nhẫn chứa đồ, đạt được trận bàn, trận kỳ những vật này, một mạch tất cả đều bố trí đi, hình thành 1 đạo lại 1 đạo phòng ngự trận pháp.

Rơi vào không gian dưới đất, Huyền Quy cũng đã suy nghĩ tốt, muốn thế nào bố trí siêu cấp Hóa Long trì.

“La Quan, chúng ta bắt đầu đi!”

“Vâng, lão sư.”

Sau 3 ngày.

Từ Thiên Dược cốc đoạt được viên kia bán long nội đan, bị cẩn thận cất đặt đến Chân Long hài cốt bên trong.

Lại đem bán long tinh huyết cùng 12 loại long chúc yêu thú tinh huyết, đều khuynh đảo ở bên trong đan bên trên, hóa thành một phương tiểu tiểu Huyết hồ.

Đến tận đây, siêu cấp Hóa Long trì bố trí mới cuối cùng hoàn thành!

Hô ——

La Quan thở dài một hơi, sắc mặt có chút trắng bệch, lấy hắn bây giờ tu vi, lại cũng cảm thấy một tia suy yếu.

Thực tế là toà này siêu cấp Hóa Long trì, không chỉ có diện tích to lớn, lại nội bộ độ chính xác yêu cầu cực cao , bất kỳ cái gì một điểm bỏ sót đều sẽ dẫn đến hậu quả nghiêm trọng.

Rất nhiều nơi tại Huyền Quy yêu cầu dưới, La Quan nhiều lần bố trí bảy, tám lần, mới tính miễn cưỡng hợp cách.

Ngoài ra, chính là kinh người hao tổn!

Từ bước vào biển mây đại lục Nam cảnh đến, chết tại La Quan trong tay tu sĩ không phải số ít, càng có Tử Vân tông cùng tông môn, bị hắn đầu khố phòng.

Lại thêm Quỷ Vương lĩnh bên trên một trận chiến, giết quỷ vật vô số, càng thu hoạch một bút kinh người tài vật.

Chính là Nguyên Anh cảnh tu sĩ, có thể so La Quan càng thêm giàu có, cũng chưa chắc có mấy người, cũng biết hắn thân gia gì cùng phong phú.

Nhưng bây giờ, La Quan tuyệt đại bộ điểm tài phú, đều tại toà này siêu cấp Hóa Long trì bên trên hao tổn hầu

như không còn, nói một câu “Cực nghèo” cũng không tính là qua điểm.

Lấy La Quan tâm tính, cũng nhịn không được một trận nhếch miệng, đau lòng ứa ra mồ hôi lạnh.

Hi vọng hết thảy thuận lợi, không phải lần này, tổn thất coi như lớn!

“Tiền đồ! !” Huyền Quy cười lạnh một tiếng, “Tin hay không, ngươi đem toà này siêu cấp Hóa Long trì tin tức thả ra, trên đời không biết bao nhiêu người, nguyện ý ra gấp 10 lần, gấp trăm lần giá tiền, từ tay ngươi bên trong mua đi.”

“Chỉ là vật ngoài thân, cùng cái này đại cơ duyên so sánh, chính là một đống cứt chó… Đi, tranh thủ thời gian khôi phục một chút, đợi trạng thái hoàn hảo về sau, liền mở ra Hóa Long trì!”

La Quan xoa đem mặt, “… Lão sư nói đúng.”

Ngài đừng thả bản thân a! !

Thân phận, chú ý thân phận.

Tiểu cô nương… Khục…

Được rồi, lão sư yêu khoác áo lót, mà theo nàng đi thôi.

Dù sao, ta một mực “Không biết chút nào”, cùng tương lai ngày nào đó áo lót rơi thời điểm, tổng không trách được trên đầu ta đi.

Loạn thất bát tao suy nghĩ dạo qua một vòng, tâm lý một vẻ khẩn trương, thấp thỏm, lập tức biến mất hơn phân nửa.

La Quan thở ra một hơi, ngồi xếp bằng.

Trên đời này, há có vô duyên vô cớ chỗ tốt? Siêu cấp Hóa Long trì thật là một cọc ngập trời cơ duyên, nhưng trong đó tất có hung hiểm.

Huyền Quy không nói, là không nghĩ La Quan quá nhiều lo lắng… Nói, chẳng lẽ còn có thể từ bỏ không thành?

Nhưng đối điểm này, hắn phải làm đến trong lòng hiểu rõ.

Nhắm mắt lại, La Quan yên tĩnh điều tức.

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy thần sắc ngưng trọng, không gặp trước đó cười mắng lúc nhẹ nhõm, “Tiểu tử thúi, muốn thành Chân Long, cần phải trải qua hóa rồng nỗi khổ… Đây là tránh không xong, ngươi nhưng 10 triệu không chịu thua kém, đừng để Quy gia ta thất vọng.”

1 canh giờ sau.

Bá ——

La Quan mở 2 mắt ra, một trận tinh mang phun trào, “Lão sư, ta chuẩn bị kỹ càng!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 363 : Kinh người thiên kiếp

Thả ra Thập Tứ Mục, đầu này hàn đàm chỗ sâu khổ tu, chí kim đan viên mãn cảnh yêu xà, lúc này cái đuôi dao như lớn hoàng, 7 vừa ý châu bên trong, đều là kích động, cuồng hỉ.

“Đi thôi!”

Theo La Quan quát khẽ, Thập Tứ Mục bò vào Hóa Long trì.

Mà hắn thì một bước đạp xuống, trực tiếp đứng lơ lửng trên không, trên bầu trời Hóa Long trì ngồi xếp bằng.

Đã là hóa rồng, thì phải có long chúc yêu thú làm dẫn, khởi động cả tòa Hóa Long trì.

La Quan mới có thể thuận thế, phải trận này đại cơ duyên.

Cho nên, cử động lần này đã là thành toàn Thập Tứ Mục, cũng là La Quan mượn nó gió đông.

Ông ——

Một tiếng chấn minh, siêu cấp Hóa Long trì khởi động, liền thấy từng đạo linh quang, lúc này nổi lên, lẫn nhau xen lẫn hội tụ.

Quang mang bao trùm 1 người 1 rắn, trong thoáng chốc bọn hắn bên tai như nghe tới, từng tiếng long ngâm gào thét!

Như vượt qua vạn cổ tuế nguyệt mà đến, mang theo vô tận mênh mông, khí thế bàng bạc, sát na càn quét 4 phương.

Óng ánh linh quang bên trong, lại thật có 1 đầu cự long hư ảnh chậm rãi hiển hiện.

Ầm ầm ——

Uông - dương phía trên vô tận mê vụ ở giữa, lúc này lôi đình vang lên, mảng lớn mây đen trống rỗng mà sinh, hướng hòn đảo trên không nhanh chóng hội tụ.

Vô hình áp bách, từ đỉnh đầu phía trên giáng lâm!

Mộ Thanh Kết tu vi yếu ớt, đối này cảm giác cũng không nhạy cảm, chỉ là mặt lộ vẻ kinh nghi, 4 phía nhìn một vòng.

Không có phát giác được dị thường, liền chỉ coi là ảo giác của mình, kế tiếp theo nhắm mắt tu luyện.

Thực tế là, bây giờ áp lực trong lòng quá lớn —— lại không mạnh lên, dù là đại nhân lại như thế nào nhớ tình bạn cũ, cũng cuối cùng cũng có bị bỏ qua 1 ngày.

Cố gắng tăng cao tu vi, đi theo đại nhân tả hữu!

Cái này bây giờ, đã là tiểu tỳ nữ cao quý nhất lý tưởng.

Vân Thanh tiên tử lại khác, nàng ngẩng đầu nhìn về phía hồ lớn phía trên, ánh mắt tuy vô pháp chạm đến mây tiêu ở giữa, lại rõ ràng cảm thấy được, cửu thiên chi thượng giáng lâm uy áp.

Cảm giác này…

Thiên kiếp!

Hẳn là, đại nhân là muốn ở đây tu hành phá cảnh? Nhưng nếu nàng không nhìn lầm, đại nhân bây giờ tu vi, còn chưa tới Kim Đan cảnh.

Chính là phá cảnh, thiên kiếp cũng không nên đến nhanh như vậy a? !

Coi như đến, cái này uy áp khí tức cũng thật đáng sợ một chút… Tuy chỉ là kiếp vân sơ ngưng, lại đủ để đánh giá ra, hoàn chỉnh thiên kiếp cường độ.

So với lúc trước nàng Nguyên Anh thiên kiếp, chí ít mạnh mấy lần.

Không hổ là quyến giả đại nhân!

Đảo mắt, thời gian lại qua 10 ngày.

Lần này, chính là phản ứng trì độn Mộ Thanh Kết, cũng rốt cục cảm nhận được không đúng.

Nàng từng ngụm từng ngụm thở, chỉ cảm thấy giữa bộ ngực, như ép một tảng đá lớn, thở dốc đều trở nên phá

lệ gian nan.

Vân Thanh tiên tử mở mắt ra, oánh uẩn quang trạch phun trào.

Có lẽ là bởi vì, đi theo quyến giả đại nhân nguyên nhân, chính là nàng bây giờ cũng nhận được, trăng sao mấy điểm phá lệ chiếu cố.

Trực tiếp nhất chứng minh chính là, nàng thương thế tốc độ khôi phục, so trước đó nhanh mấy lần, không đến nửa tháng liền đã khôi phục bảy tám phần.

Ngẩng đầu, nhìn khó qua Mộ Thanh Kết, Vân Thanh tiên tử phất tay áo vung lên, một đoàn linh quang đưa nàng bảo hộ ở trong đó.

“Đa tạ Vân Thanh tiên tử!”

Mộ Thanh Kết vội vàng hành lễ, rốt cục trầm tĩnh lại, nàng do dự một chút nói: “Tiền bối, đến cùng chuyện gì xảy ra a?”

Vân Thanh tiên tử hơi trầm xuống mặc, nghĩ đến La Quan trước đó, thái độ đối với Mộ Thanh Kết, chậm rãi nói: “Đại nhân muốn phá cảnh, ngươi chỗ cảm thụ áp lực, đến từ đỉnh đầu kiếp vân.”

“A!”

Mộ Thanh Kết trừng lớn mắt.

Phá cảnh? ?

Đại nhân tu vi chân chính, là Trúc Cơ cảnh a? ?

Phá cảnh Kim Đan, là như vậy động tĩnh? !

Lúc này, hòn đảo phía trên trên bầu trời, vô số đen nhánh mây đen, đang không ngừng tụ đến.

Kiếp vân kia đám mây, bao phủ đã vượt qua phương viên 1,000 trượng, mà theo lấy thời gian trôi qua, còn đang không ngừng khuếch trương.

Vân Thanh tiên tử trên mặt, lộ ra một tia lo lắng, cái này lôi kiếp khí tức thực tế khủng bố.

Mà lại, còn đang không ngừng mạnh lên.

Đại nhân hắn, sẽ không phải xảy ra chuyện a?

Trong biển rộng, lấy cự mộc hòn đảo làm trung tâm, phương viên 1,000 dặm bên trong, đại đại tiểu tiểu tất cả trong biển yêu thú, liều mạng trốn ra phía ngoài cách.

Thực tế là, đến từ cái này phiến kiếp vân uy áp, quá mức khủng bố!

Nhưng nhưng phàm là, đã khai linh trí yêu thú, đang sợ hãi, hãi nhiên chi hơn, xa xa nhìn ra xa hòn đảo phương hướng, cũng có cực nóng, tham lam.

Trong biển hung hiểm không chỉ có nhằm vào tu sĩ, sống ở trong biển rộng yêu thú, giữa lẫn nhau chém giết càng là tàn khốc.

Bây giờ, hiển nhiên là có 1 tôn khủng bố đại yêu muốn phá cảnh, xem thiên kiếp khí tức chi khủng bố, tất khó từ đó toàn thân trở ra.

Đây chính là cơ hội!

Trong biển đại yêu, phá cảnh người chết bởi thiên kiếp dưới gần nửa, thừa hơn bộ điểm lại có hơn phân nửa, là chết tại phá cảnh về sau…

Nhưng cái này, còn không phải lớn nhất nguy cơ.

Trên biển trong sương mù, 1 đầu cự hạm ngang nhiên đi thẳng , mặc cho kinh đào hải lãng đánh ra, đều chỉ có thể đụng phấn thân toái cốt, khó mà rung chuyển nửa điểm.

Lâu thuyền này toàn bộ tầng cao nhất một thể, bị tu kiến thành một mảnh, khí thế bàng bạc quần thể cung điện.

Bây giờ, trong đại điện mấy người ngồi xuống, chính thương nghị cái gì.

Đột nhiên, tay trái vị lão giả, đột nhiên ngẩng đầu hướng ngoại nhìn lại, trên mặt lộ ra kinh ngạc.

“Trần lão, đã xảy ra chuyện gì? ?”

Chủ vị nam tử trẻ tuổi mở miệng, người này người mặc một bộ trường bào màu đỏ, bờ môi một mảnh đỏ thắm, khí chất âm nhu quỷ dị.

Trần lão nói: “Hồi bẩm thiếu chủ, cách đó không xa hải vực, có yêu thú độ kiếp…”

Khí tức cảm giác, đây là 1 vị Nguyên Anh tu sĩ, nhưng đối mặt áo bào đỏ nam tử trẻ tuổi, thái độ lại cực kỳ cung kính.

Cái này không chỉ có là bởi vì, hồng bào nam tử xuất thân tôn quý, càng bởi vì hắn tự thân siêu cường thiên phú, chính là Huyền Âm sơn bất thế thiên tài.

Nếu không có chuyện ngoài ý muốn, Thần Hồn cảnh mười phần chắc chín.

Chính là lại phá mới cao, xung kích quy nguyên hợp nhất đại đạo, đều chưa hẳn không có khả năng.

Cho nên, tung lấy Nguyên Anh chi tôn, đối mặt Huyền Âm sơn thiếu chủ, cũng muốn ôm lấy đầy đủ tôn trọng.

Mộ Thanh Dương mỉm cười, “Hải vực phía trên yêu thú hoành hành, một đường đi tới gặp phá cảnh người không phải số ít, Trần lão vì sao ngoài định mức chú ý… Hẳn là, là có cái gì dị thường?”

Trần lão gật đầu, “Thiếu chủ anh minh. Cái này phá cảnh yêu thú cho là Kim Đan chi cảnh, đem xung kích Nguyên Anh… Nhưng cái thiên kiếp này khí tức, cũng không đơn giản! !”

Hắn hơi suy nghĩ một chút, chậm rãi nói: “Năm đó, tông chủ phá cảnh thần hồn lúc, lão phu may mắn đứng ngoài quan sát, cái này kiếp vân chi uy cho ta cảm giác,

lại có mấy phân thần hồn chi uy.”

Mộ Thanh Dương ánh mắt sáng lên.

Nguyên Anh thiên kiếp, nhưng so thần hồn kiếp vân…

Cái này liền chỉ có một lời giải thích, phá cảnh yêu thú huyết mạch cường đại, hẳn là kinh người dị chủng.

Có lẽ, cùng biển sâu cự thú một mạch có quan hệ!

Nhược quả đúng như đây… Đây chính là một cơ duyên to lớn.

Mộ Thanh Dương đứng dậy, “Trần lão, còn xin ngài chỉ đường, chúng ta đi qua một lần.”

Trần lão mỉm cười, “Lão phu tự nhiên lĩnh mệnh. .. Bất quá, trên biển hung hiểm đến cực điểm, vì để phòng lỡ như còn làm mời Tả hộ pháp cùng một chỗ.”

Mộ Thanh Dương nhíu nhíu mày, chợt gật đầu, “Cũng tốt.”

Rất nhanh, một tên trầm mặc ít nói, thần sắc lãnh đạm nam tử trung niên, đi tới đại điện bên ngoài.

Hơi vừa chắp tay liền đứng ở bên cạnh, đối Huyền Âm sơn thiếu chủ, thái độ có chút lãnh đạm.

Mộ Thanh Dương đáy mắt, hiện lên một tia lãnh ý, thản nhiên nói: “Lên đường đi!”

Hắn đi đến cự hạm biên giới, ngón tay để vào trong miệng, bỗng nhiên thổi lên một tiếng hô lên.

Ầm ầm ——

Cự hạm bên cạnh nước biển trong chốc lát sôi trào, lăn lộn khuấy động bên trong, 1 đầu toàn thân đen nhánh Giao long, lại từ đó bay lên mà lên.

Mộ Thanh Dương một bước tiến lên, giẫm tại hắc giao đỉnh đầu, Trần lão cùng Tả hộ pháp 2 vị Nguyên Anh, riêng phần mình rơi vào phía sau.

“Đi.”

Ra lệnh một tiếng, hắc giao trở xuống trong biển, thẳng đến thiên kiếp khí tức mà đi.

Cự mộc hòn đảo, dưới mặt đất cự đại không gian.

Siêu cấp Hóa Long trì bên trong, Thập Tứ Mục thống khổ gào thét, đang tiến hành thuế biến 1 bước cuối cùng.

Đột nhiên, rít lên một tiếng vang lên, lại mang theo mấy điểm long ngâm chi thế.

Huyết mạch thuế biến hoàn thành, Thập Tứ Mục từ rắn hóa giao!

Ầm ầm ——

Hòn đảo phía trên, kia nấn ná gần nửa tháng kiếp vân,

lúc này rốt cục rơi xuống.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 364 : Thập Tứ Mục độ kiếp

Siêu cấp Hóa Long trì bên trong, Thập Tứ Mục cảm kích lại kính sợ nhìn thoáng qua, còn tại hấp thu Chân Long chi lực La Quan.

Chủ nhân cường đại, quả nhiên không phải nó có thể tưởng tượng… Ngày hôm nay nó có thể được trận này tạo hóa, đều đến tự chủ người ban ân.

Cảm thụ được thiên kiếp rơi xuống, Thập Tứ Mục phóng lên tận trời.

Hồ nước chỗ sâu, Vân Thanh tiên tử bỗng nhiên mở 2 mắt ra, phất tay áo quấn lấy Mộ Thanh Kết, thân ảnh hướng về sau nhanh lùi lại.

Sau một khắc đáy hồ ầm vang vỡ vụn, to lớn bóng đen thoát ra.

“Long!”

Mộ Thanh Kết nghẹn ngào gào lên.

Thực tế là, Thập Tứ Mục bây giờ hình thái đại biến, hấp thu đại lượng Chân Long chi lực về sau, thình lình cùng trong truyền thuyết chân long, có sáu bảy phần tương tự.

Hơn trăm trượng thân thể, tại đáy hồ thành lũy trung bàn

xoáy, đôi mắt đảo qua 2 nữ, khẽ gật đầu sau liền chăm chú tiếp cận đỉnh đầu.

Sau một khắc, hòn đảo phía trên trong kiếp vân, kiếp lôi ầm vang rơi xuống, trực tiếp chém vào đảo tâm hồ lớn.

Trong chốc lát nước hồ sôi trào, mảng lớn hơi nước bốc lên, nương theo lấy vô số lôi quang nhảy vọt.

Kiếp lôi trực kích đáy hồ, rơi ầm ầm thân cây che trời trong pháo đài, kích thích bùn sóng cuồn cuộn!

Nhưng cái này đạo kiếp lôi thứ nhất, lại bị cản lại.

Đáy hồ cự mộc vì tự vệ, chỗ “Kiến tạo” toà này thành lũy, bây giờ lại thành trợ giúp Thập Tứ Mục, độ kiếp nơi ẩn núp.

Hòn đảo phía trên, 1,000 trượng kiếp vân kịch liệt lăn lộn, giống bị phía dưới sự tình chọc giận, ngay sau đó đạo kiếp lôi thứ hai rơi xuống, so thứ 1 nói tráng kiện mấy lần.

Ầm ầm ——

Đáy hồ thành lũy điên cuồng rung động, “Răng rắc” “Răng rắc” âm thanh không dứt bên tai, ngay cả tiếp theo 2 đạo lôi kiếp dưới, đã đến nó cực hạn chịu đựng.

Thập Tứ Mục đáy mắt hiện lên một tia hồi hộp, kia là vạn vật sinh linh, đối thiên uy bản năng e ngại.

Nhưng rất nhanh, liền biến thành kiên định.

Yêu thú cùng tu sĩ nhân tộc khác biệt, phá cảnh tức có thiên kiếp rơi xuống, vượt qua mới có thể kế tiếp theo sống sót.

Nếu không, liền chỉ có hôi phi yên diệt hạ tràng!

Rống ——

Rít lên một tiếng, Thập Tứ Mục đánh vỡ thành lũy, thân hình khổng lồ phá hồ mà ra, trực diện thiên khung phía dưới đen nhánh kiếp vân

Mà lúc này, đạo kiếp lôi thứ ba đánh xuống!

Thập Tứ Mục há miệng, phun ra băng hàn thổ tức, trống rỗng hóa thành 1 đạo hàn băng bình chướng.

Nhưng đạo này hàn băng bình chướng, tai kiếp lôi dưới lại yếu ớt như bọt biển, sát na liền bị đánh nát.

Một nháy mắt, kịch liệt nhảy vọt lôi lưỡi, liền đem Thập Tứ Mục bao phủ.

Thân thể nó mặt ngoài, dày đặc, cứng rắn lân giáp, nháy mắt mảng lớn băng liệt, vỡ vụn, tróc ra sau một mảnh máu thịt be bét.

Thập Tứ Mục trong miệng, phát ra thống khổ gào thét.

Đạo kiếp lôi thứ ba qua đi, kiếp vân không có nửa điểm đình trệ, nương theo “Ầm ầm “Tiếng vang, đạo kiếp lôi thứ bốn ngang nhiên rơi xuống.

Mộ Thanh Kết bị phương xa kiếp lôi oanh minh, chấn sắc mặt trắng bệch, “Vân Thanh tiền bối, cái này… Đây rốt cuộc là tình huống như thế nào?”

Kiếp lôi vỡ vụn thành lũy về sau, 2 nữ liền đã cấp tốc rút đi, để tránh cho gặp liên luỵ.

Vân Thanh tiên tử lắc đầu, “Không rõ ràng… Nhưng đầu này Giao long, tất nhiên cùng đại nhân có quan hệ!” Nàng từ Thập Tứ Mục trên thân, cảm nhận được một tia không hiểu khí cơ, như cùng La Quan có liên quan.

Đột nhiên, một cái ý niệm trong đầu hiện lên, hẳn là đầu này Giao long sở dĩ sẽ tao ngộ, đáng sợ như thế thiên kiếp, chính là bởi vì đại nhân?

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy thần sắc ngưng trọng, trầm giọng nói: “La Quan, nhất định phải bảo trụ Thập Tứ Mục… Nếu nó táng thân kiếp lôi phía dưới, hóa rồng liền thất bại! !”

Thập Tứ Mục hóa rồng, là điểm xuất phát cũng chính là kết thúc.

La Quan mượn nó gió đông, mở ra hóa rồng con đường, như Thập Tứ Mục thất bại, hắn hóa rồng con đường cũng chấp nhận này đoạn tuyệt.

Không chỉ có như thế, càng đáng sợ hậu quả, là đem tiếp nhận hóa rồng thất bại, mà sinh ra phản phệ.

Nó hậu quả, khó mà tưởng nổi! !

Cho nên, Vân Thanh tiên tử suy đoán là đúng.

Thập Tứ Mục tao ngộ siêu cường thiên kiếp, là “Có người” muốn giết Thập Tứ Mục, tiếp theo trọng thương La Quan, hỏng hắn hôm nay cơ duyên.

La Quan thở sâu, đôi mắt băng hàn.

Không thể nói!

Thảo ngươi - mỗ mỗ.

Ngươi tên vương bát đản này, thật đúng là bám dai như đỉa!

La Quan chập ngón tay như kiếm, trực tiếp vạch phá thủ đoạn, máu tươi lập tức tuôn ra, rót vào siêu cấp Hóa Long trì.

Thập Tứ Mục là nhờ vào đó địa phá cảnh, cùng Hóa Long trì ở giữa khí cơ tương liên.

Mà theo La Quan thôi động, Huyền Quy chỗ thụ bí pháp, hắn rót vào Hóa Long trì máu tươi, lập tức sôi trào lên hóa thành huyết vụ.

Huyết vụ này ngưng tụ không tan, trực tiếp hướng hắn tụ đến, khiến La Quan mặt ngoài thân thể bên trên, hiện ra vô số xích hồng đường vân.

Lẫn nhau đan vào một chỗ, liền như một mặt xích hồng Huyết Võng!

Cùng lúc đó, đảo tâm hồ lớn phía trên, thứ 4 lôi kiếp dưới thụ trọng thương Thập Tứ Mục, nó máu thịt be bét thân thể mặt ngoài, bỗng nhiên có tấm võng lớn màu đỏ ngòm hiển hiện.

Nó mạch lạc xu thế, lại cùng La Quan trên thân Huyết Võng giống nhau như đúc.

Một thanh âm, bỗng dưng tại Thập Tứ Mục não hải nổ tung, “Nhưng nguyện thần phục với ta?”

Đây là tới từ hồn phách khảo vấn! !

Thập Tứ Mục không chút do dự gật đầu, đỉnh đầu kiếp vân áp bách, để nó sợ hãi vạn điểm, tự biết như không có La Quan trợ giúp, hôm nay tuyệt khó may mắn thoát khỏi.

Sau một khắc, Huyết Võng dung nhập Thập Tứ Mục thể nội, nó nhục thân thương thế, lập tức lấy tốc độ kinh người chữa trị.

Mà lòng đất siêu cấp Hóa Long trì bên trong, La Quan lại kêu lên một tiếng đau đớn, sắc mặt hiển hiện tái nhợt.

Khế ước đạt thành, cùng chống chọi với thiên kiếp!

Thập Tứ Mục sở thụ tổn thương, La Quan cùng nó chung gánh, lại trọng yếu hơn chính là, hắn sẽ lấy tự thân làm môi giới, vì Thập Tứ Mục liên tục không ngừng, cung cấp Chân Long chi lực.

Hòn đảo phía trên, Thập Tứ Mục rít lên một tiếng, khí thế tùy theo phóng đại.

Phải La Quan tương trợ, nó lại có ngạnh kháng thiên kiếp lực lượng.

Oanh ——

Đạo kiếp lôi thứ năm đánh xuống.

Cự mộc hòn đảo ngoài 100 dặm, hắc giao gắt gao tiếp cận, kiếp vân phía dưới tắm rửa lôi đình đồng loại, ánh mắt kiêng kị mà tham lam, trong miệng xao động gào thét.

Nhưng bây giờ, nó cũng đã không còn dám hướng về phía trước.

Thiên kiếp chi lực ẩn chứa thiên địa ý chí, là đại đạo lưu chuyển bên trong cực kỳ trọng yếu 1 điểm, chỉ có thể từ độ kiếp người một mình tiếp nhận, mặc dù có thể mượn nhờ ngoại lực, như trận pháp, tấm chắn thiên nhiên các loại, cũng không cho phép bất luận cái gì sinh linh nhúng tay.

Nếu không không chỉ có thiên kiếp uy lực tăng gấp bội, càng đem không khác biệt công kích , bất kỳ cái gì xâm nhập kiếp vân phạm vi bên trong sinh linh.

“Thật là lợi hại thiên kiếp! !” Trần lão trầm giọng mở miệng, một mặt ngưng trọng, “Cũng khó trách trên đảo này Giao long, lại có như thế phẩm tướng.”

Bọn hắn chỗ điều khiển hắc giao, chính là Huyền Âm sơn dưới trướng mạnh nhất long chúc yêu thú, có kinh người bán long huyết mạch, bởi vậy phiên đại sự mới sai phái ra tới.

Coi như phẩm tướng mà nói, nhưng còn xa không kịp trước mắt đầu này Thanh giao…

Cần biết, “Phẩm tướng” 2 chữ tại long chúc yêu thú bên trong, có cực sâu hàm nghĩa —— huyết mạch!

Chỉ có huyết mạch càng tinh khiết hơn, mới có thể “Ngược dòng vốn quy nguyên”, cùng Chân Long càng thêm gần.

Mà lúc này, kia kinh khủng 1,000 trượng kiếp vân, cùng liên tiếp rơi xuống 5 đạo kiếp lôi, không thể nghi ngờ đều tại bằng chứng điểm này —— càng là thiên phú dị bẩm, thiên kiếp càng là khủng bố!

Trầm mặc ít nói, một mực mặt lạnh lấy Tả hộ pháp, trên mặt cũng là một mảnh động dung.

Lớn như thế giao, như nhưng thuận lợi vượt qua thiên kiếp, thực lực tất nhiên khủng bố.

Nhưng hôm nay… Đã bị mộ Thanh Dương tiểu tử này phát hiện, sợ là khó mà may mắn thoát khỏi.

Dư quang nhìn lại, quả gặp hắn mặt lộ vẻ hưng phấn, trầm giọng nói: “Trần lão, như hắc giao đem độ kiếp này Giao long thôn phệ, có thể hay không lột xác thành ngụy long?”

Ngụy long tuyệt không phải gièm pha, mà là thế gian tất cả long chúc yêu thú, đều tha thiết ước mơ cảnh giới.

Chỉ là, thể nội huyết mạch tinh thuần đến cực điểm, nhưng so 80% trái phải Chân Long chi huyết, ngoại hình cùng Chân Long cơ hồ hoàn toàn nhất trí.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 365 : Kiếp lôi 15 nói

Có hình rồng, cũng có long uy!

Tại Chân Long tuyệt tích đương thời, ngụy long cơ hồ đã là long chúc yêu thú, tự thân thuế biến cực hạn.

Trần lão mặt lộ vẻ trầm ngâm, chậm rãi nói: “Nên có một nửa cơ hội, nhưng thuế biến ngụy long.”

Xác suất này, đã cực kỳ kinh người.

Chủ yếu là đầu này độ kiếp Thanh giao, huyết mạch tinh thuần, coi là thật cả thế gian hiếm thấy.

Mộ Thanh Dương cười to, “Tốt! Kia chờ chút, liền mời Trần lão cùng Tả hộ pháp xuất thủ, trợ hắc giao phải hôm nay thiên đại cơ duyên!”

Rống ——

Hắc giao gào thét, mắt to bên trong hiện lên cực nóng, phấn khởi.

Độ kiếp Thanh giao đích xác cường đại, huyết mạch càng là kinh người, nhưng liền thiên kiếp trước mắt chi khủng bố, nó tuyệt đối không thể toàn thân trở ra.

Đợi thiên kiếp kết thúc, Huyền Âm sơn một nhóm ngang nhiên xuất thủ, tất có thể đưa nó đánh giết tại chỗ.

Oanh ——

Đạo kiếp lôi thứ sáu.

Thập Tứ Mục thống khổ gào thét, tung tại ngoài 100 dặm, cũng rõ ràng có thể nghe.

Trần lão, “Cái này Thanh giao, nhanh đến cực hạn… Lại kiếp lôi đã dưới 6 đạo, ước chừng cũng nhanh kết thúc, chuẩn bị kỹ càng ra tay đi.”

Mộ Thanh Dương híp mắt, “Tả hộ pháp?”

Tả hộ pháp nhíu nhíu mày, thản nhiên nói: “Ta thân là Huyền Âm sơn hộ pháp, vì hộ sơn long thú tranh thủ cơ duyên, tất nhiên là không thể đổ cho người khác.”

Hắc giao gầm nhẹ, móng vuốt xát tia lửa tung tóe, đã làm tốt ăn như gió cuốn chuẩn bị.

Oanh ——

Đạo kiếp lôi thứ bảy!

Thập Tứ Mục gào lên đau đớn.

Trần lão tiến lên một bước, đưa tay trong lòng bàn tay, có linh quang kịch liệt phun trào, phóng xuất ra kinh người uy áp.

Oanh ——

Đạo kiếp lôi thứ tám!

Oanh ——

Đạo kiếp lôi thứ chín.

Trần lão: …

Ni - mã, có hết hay không?

Ta khí thế đã thăng đến đỉnh phong, thần thông ngưng tụ nơi tay, liền đợi đến xuất thủ đâu.

Chờ đợi thêm nữa, liền nổ!

Tả hộ pháp ánh mắt cổ quái.

Mộ Thanh Dương khóe miệng co giật.

Hắc giao thì quay đầu, ánh mắt bất thiện.

“Khục! Lão phu hay là khinh thường đầu này Thanh giao, nhưng các ngươi đừng nóng vội, Nguyên Anh thiên kiếp chí cường bất quá 12 đạo, đây là từ xưa đến nay chưa từng sửa đổi định luật.”

Đang khi nói chuyện, tiện tay đem trong lòng bàn tay linh quang đánh ra, một đầu tiềm ẩn đáy nước ngư yêu, kêu thảm bên trong bị nổ bay ra ngoài, thành xui xẻo nơi trút giận.

Trần lão biểu lộ không thay đổi, một mặt lạnh nhạt, thong dong.

Nhưng nơi khóe mắt cơ bắp, cũng rất là nhảy mấy lần.

Súc sinh đáng chết, lại khiến lão phu xấu mặt!

Đợi thiên kiếp kết thúc, tất để ngươi chịu nhiều đau khổ…

Oanh ——

Oanh ——

Oanh ——

Kiếp lôi lại ngay cả rơi 3 đạo!

Hòn đảo phía trên 1,000 trượng đen nhánh kiếp vân, chẳng những không có tiêu tán, ngược lại lăn lộn càng thêm lợi hại, thể tích bỗng nhiên hướng ngoại bành trướng.

Một chút, liền ròng rã khuếch trương ba lần không ngừng, đạt tới kinh người 3,000 trượng.

Ầm ầm ——

Lôi đình gào thét, từ đen nhánh trong kiếp vân bộc phát, nương theo lấy vô tận lôi quang, cũng biết tiếp xuống chắc chắn là khủng bố một kích.

Trần lão: …

Ba! Ba!

Trái một bạt tai, phải một bạt tai.

Ta cam.

Đánh lão phu trên mặt nghiện đúng không?

Nhưng 12 đạo kiếp lôi, thật là Nguyên Anh thiên kiếp chi cực a… Hôm nay, đến cùng tình huống như thế nào? !

Rống ——

Hắc giao gầm nhẹ một tiếng, quay đầu liền hướng sau chạy, kiếp vân bỗng nhiên khuếch trương, vị trí cũ đã không an toàn.

Một mực thối lui ra 300 dặm bên ngoài, nó mới ngừng lại được, băng lãnh khóa chặt lại Trần lão, khí tức bất thiện.

Ánh mắt này, để Trần lão kém chút tức hộc máu.

Súc sinh không biết điều, hôm nay nếu không phải vì ngươi trù tính, làm gì phen này giày vò?

Mộ Thanh Dương trấn an hắc giao, “Hôm nay thiên kiếp thực tế quỷ dị, kiếp vân lại bao trùm 3,000 trượng… Cảnh tượng này, đã không kém gì thần hồn thiên kiếp đi?”

Tả hộ pháp thản nhiên nói: “Thần hồn thiên kiếp, chính là kiếp vân 3,000.” Hắn liếc qua sắc mặt tái xanh Trần lão, “12 kiếp lôi… Chưa từng sửa đổi định luật… Ha ha!”

“Giang Phong!” Trần lão gầm thét.

Oanh ——

Thứ 13 đạo thiên lôi rơi xuống.

Sâu trong lòng đất, La Quan phun ra một ngụm máu tươi, hắn trần trụi bên ngoài huyết nhục, lúc này hiện ra vô số đầu tinh mịn khe hở.

Liền tựa như, nung thất bại gốm tượng.

Nhưng cũng may, La Quan bây giờ thân ở, siêu cấp Hóa Long trì bên trong, đang tiến hành “Hóa rồng” thuế biến.

Chân Long chi lực nhanh chóng chữa trị, hắn thừa nhận tổn thương, nếu không thiên kiếp chi uy chính là nhiễm nửa điểm, liền có thể để hắn hình thần câu diệt.

Chỉ bất quá, tuy có Chân Long chi lực chữa trị thương thế, nhưng trong đó thống khổ lại không bớt trừ.

Đối La Quan mà nói, bây giờ mỗi 1 hơi thời gian, đều như là đưa thân vào núi đao biển lửa.

Bất quá, nhưng cũng không phải không có thu hoạch…

Thập Tứ Mục hoàn thành phá cảnh, La Quan đối Chân Long chi lực hấp thu, cũng cơ hồ đến cực hạn.

Nhưng theo thiên kiếp rơi xuống, vòng đi vòng lại tiếp nhận “Phá rồi lại lập” quá trình, lại làm cho La Quan nhục thân, đạt được từ trong tới ngoài rèn luyện.

Giống như là, đem càng nhiều Chân Long chi lực, dùng đại chùy ngạnh sinh sinh nhập vào trong cơ thể hắn.

“Tiểu tử, chịu đựng! !” Thông thiên xương dưới, Huyền Quy sắc mặt khó coi, nó dù đoán được không thể nói vị kia, hôm nay chắc chắn sẽ xuất thủ.

Lại không ngờ tới, nó có thể làm đến bước này.

Phá cảnh Nguyên Anh thiên kiếp, 12 đạo kiếp lôi không đủ, thế mà còn cứng hơn nhấc 1 giai, đạt tới thần hồn thiên kiếp cấp độ.

Cái này hiển nhiên, lại phá hư quy tắc! !

Không thể nói vị kia so bất luận kẻ nào đều rõ ràng, phá hư quy tắc đại giới, nhưng Thần vẫn như cũ làm như vậy…

Có thể thấy được, đối La Quan sát cơ, ra sao cùng mãnh liệt.

Cái này khiến Huyền Quy nhịn không được, đối La Quan ngày sau tu hành, càng nhiều mấy chia sẻ lo.

Kim Đan, Nguyên Anh, thần hồn…

Ngày sau mỗi phá 1 cảnh, đều có thiên kiếp rơi xuống, chỉ là suy nghĩ một chút đã cảm thấy tê cả da đầu!

Tê ——

Được rồi, hay là trước chú ý dưới mắt đi, không phải thời gian này cũng liền không dùng qua.

Huyền Quy biểu lộ ngưng trọng, cẩn thận cảm giác La Quan trạng thái, không khỏi trong lòng tán thưởng.

Tiểu tử này tâm thần ý chí kiên định, nó đã sớm biết, nhưng hôm nay thiên kiếp oanh sát phía dưới, lại vẫn không có nửa điểm dao động.

Ngược lại là càng phát ra tiền đồ!

Cái này khiến Huyền Quy trong lòng đại định.

Hôm nay, chỉ cần La Quan có thể ổn định, liền vấn đề không lớn.

Hừ hừ!

Đã đoán được có người sẽ không muốn mặt, nó há lại sẽ không có chút nào ứng đối? Siêu cấp Hóa Long trì hao tổn kinh người như thế, công hiệu quả cũng là có.

Trừ phi, không thể nói vị kia, có thể đem thiên kiếp lại cứng rắn nhấc 1 giai…

Nhưng kia đại giới cũng quá lớn quá lớn, như Thần thực có can đảm đánh cược một lần, Huyền Quy liền nhận.

Đánh đổi một số thứ, đem La Quan bảo trụ là được.

Nhưng tỉ lệ lớn là, chỉ cần chống nổi cái này một đợt, hóa rồng liền có thể hoàn thành! !

Oanh ——

Thứ 14 đạo kiếp lôi.

Đến tận đây, kiếp lôi không ngờ trải qua, biến thành nhàn nhạt tử sắc.

Nhìn như huyễn lệ, lại ẩn chứa vô tận lực lượng hủy diệt.

Oanh sát phía dưới, Thập Tứ Mục thân thể không trọn vẹn không chịu nổi, thậm chí tạng phủ đều đã vỡ vụn.

Nó bây giờ chân chính đến cực hạn, dù là có La Quan truyền lại đến chân long chi lực, cũng cơ hồ lại khó mà chống đỡ tiếp.

Ầm ầm ——

3,000 trượng kiếp vân lăn lộn.

Lần này, nó vẫn chưa sốt ruột xuất thủ, ngược lại đang không ngừng ấp ủ.

Khủng bố uy áp từ mây tiêu phía trên rơi xuống, liền như vô hình nguy nga Thần sơn, hoành ép toàn bộ hải vực.

Khiến mảnh này uông - dương biển cả, bỗng nhiên hóa thành bình kính, lại không một chút gợn sóng!

Hắc giao mắt to bên trong, lộ ra hồi hộp, sợ hãi, không chút do dự quay người lại trốn.

Lần này, trực tiếp rời xa 500 dặm, mới ngừng lại được.

Nhìn về phía thiên kiếp phương hướng, nó thực tế không nghĩ ra, tên này đồng loại đến tột cùng dựa vào cái gì, có thể chèo chống đến lúc này? ?

Dù là đối phương đã hoàn thành phá cảnh, cũng bất quá là Nguyên Anh sơ kỳ, luận thực lực so với nó kém rất nhiều… Nhưng Thập Tứ Mục, lại một mực kiên trì đến thời khắc này!

Có vấn đề… Nhất định có vấn đề…

Trên thực tế, Huyền Âm sơn 3 người, cũng đã phát giác được điểm này.

Cái này Thanh giao tất có thủ đoạn, mới có thể đối cứng thiên kiếp đến nay.

Có lẽ, sở dĩ sẽ hạ xuống, kinh khủng như vậy thiên kiếp, không chỉ bởi vì Thanh giao huyết mạch cường hoành… Cùng cái này không biết ỷ vào, cũng tồn tại cực lớn liên quan.

Chuyến này, có lẽ có niềm vui ngoài ý muốn? !

Oanh ——

Thứ 15 đạo kiếp lôi rơi xuống!

Nồng đậm tử sắc, sát na tràn ngập toàn bộ thế giới, tứ ngược lăn lộn lôi quang, phóng xuất ra vô tận hủy diệt.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 366 : Hóa rồng hoàn thành

3,000 trượng đen nhánh kiếp vân, tại thứ 15 đạo kiếp lôi rơi xuống nháy mắt, liền trực tiếp tiêu tán.

Đột ngột đến cực điểm, liền như bàn tay vô hình, lau đi bên dưới vòm trời một điểm màu mực.

Liền ngay cả trên biển lớn, kia che khuất bầu trời mê vụ, cũng cùng nhau tiêu tán sạch sẽ.

Phương viên 1,000 dặm bên trong, sắc trời vô che vẩy xuống, chiếu rọi kia cuối cùng 1 đạo tử sắc lôi đình, càng phát ra sặc sỡ loá mắt.

Thập Tứ Mục gào thét một tiếng, phấn khởi lực lượng cuối cùng, phóng tới thứ 15 đạo kiếp lôi.

Ầm ầm ——

Tử sắc lôi quang một nháy mắt nổ tung, hóa thành 1 cái lôi trì, quang mang chói mắt, khiến người không thể nhìn thẳng.

Sâu trong lòng đất, La Quan bỗng nhiên cầm lấy trước mắt một vật ——

Nó hẹn trưởng thành nắm đấm lớn nhỏ, toàn thân xanh biếc chi sắc, trong đó hình như có vô số gợn sóng lưu chuyển.

Nhìn kỹ lại, vật này mặt ngoài trải rộng nhỏ bé khe hở, lại tản ra kinh người sinh mệnh khí tức.

Thứ này, chính là đáy hồ cự mộc Linh hạch, trước đó nó muốn tự bạo vật này, kéo La Quan 3 người cùng một chỗ chôn cùng.

Vật này, ẩn chứa hải lượng sinh cơ, năng lượng, là đáy hồ cự mộc bản nguyên chỗ.

Bố trí Hóa Long trì lúc, La Quan đã xem nó cầm tới, chính là vì ứng đối lúc này.

Răng rắc ——

Cự mộc Linh hạch vỡ vụn, vô số xanh biếc linh quang như thể lỏng, từ đó chảy ra đến, rót vào siêu cấp Hóa Long trì bên trong.

Một nháy mắt, phóng xuất ra kinh người sinh mệnh khí tức.

Bao trùm La Quan, cũng rót vào Thập Tứ Mục thể nội.

Cùng lúc đó, siêu cấp Hóa Long trì điên cuồng vận chuyển, toàn lực rút ra Chân Long hài cốt bên trong, còn thừa không nhiều chân long chi lực.

Vân Thanh tiên tử mặt mũi tràn đầy rung động, nhìn một màn trước mắt.

Nàng thực tế khó có thể tưởng tượng, kinh khủng như

vậy kiếp lôi dưới, đầu kia Giao long như thế nào còn có thể sinh tồn? !

Đại nhân hắn, sẽ không phải thật xảy ra chuyện đi?

Về phần Mộ Thanh Kết, sớm đã bị chấn choáng quá khứ, bị Vân Thanh lôi kéo mới không có chết đuối.

Lấy cự mộc hòn đảo làm trung tâm, trong phạm vi mấy ngàn dặm, tất cả yêu vật đều cảm nhận được, một phương này hướng mà đến khí tức khủng bố.

Rốt cục, tử sắc lôi quang bắt đầu tiêu tán.

Toàn thân cháy đen Thập Tứ Mục, từ đó nổi lên…
Không chết, nó vậy mà không chết!

Rống ——

Rít lên một tiếng, suy yếu mà bất lực, lại tản ra một cỗ kinh người uy áp.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Thập Tứ Mục khét lẹt huyết nhục, lúc này bắt đầu vỡ vụn, tróc ra, lộ ra phía dưới đỏ tươi huyết nhục, tiếp theo nhanh chóng sinh trưởng.

Từng mảnh từng mảnh lân giáp, nhanh chóng nổi lên.

Kinh lịch trận này khủng bố thiên kiếp, Thập Tứ Mục

cũng nhận được chỗ tốt cực lớn, không chỉ có là càng nhiều Chân Long chi lực, còn có thiên lôi rèn luyện.

Một khi khôi phục thương thế, vững chắc cảnh giới, thực lực tất nhiên đạt tới, cực trình độ đáng sợ!

“Thành công!”

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy cười to, “Ha ha ha , mặc ngươi đủ kiểu tính toán, trả lại gia trước mặt ta, đều là một đoàn cặn bã.”

Nó đắc ý vô song.

Cùng không thể nói xoay cổ tay, còn có thể lần lượt trở thành Doanh gia…

Phóng nhãn thiên hạ, lại có bao nhiêu người có thể đủ làm được?

Khục! Tuy nói La Quan tiểu tử này, ở trong đó cũng đưa đến, một chút không có ý nghĩa tác dụng.

Nhưng công lao lớn nhất, hay là ta a!

Oanh ——

Sâu trong lòng đất một tiếng oanh minh, Chân Long hài cốt vỡ vụn, siêu cấp Hóa Long trì công thành lui thân, hóa thành một vùng phế tích.

Cuối cùng 1 đạo Chân Long chi lực, chui vào La Quan thể nội.

Sau một khắc, La Quan phía sau đột nhiên hiện ra, 1 đầu 1,000 trượng cự long hư ảnh.

Hóa rồng hoàn thành!

“Động thủ!”

Mộ Thanh Dương gầm nhẹ.

Hắc giao gào thét một tiếng, Nguyên Anh cảnh Giao long khí tức, không giữ lại chút nào phóng thích, chấn nhiếp xung quanh yêu vật.

Bỗng nhiên vung đuôi, tốc độ nó bộc phát đến cực hạn, rất nhanh liền đi tới hòn đảo bên ngoài.

Sắc mặt khó coi Trần lão, cùng thần sắc lãnh đạm Tả hộ pháp, lúc này chân đạp hư không mà đứng.

Oanh ——

3 đạo Nguyên Anh khí cơ, sát na khóa chặt, ngay tại khôi phục thương thế Thập Tứ Mục.

Nhất là hắc giao, lúc này đôi mắt một mảnh cực nóng, nước bọt “Rầm rầm” chảy ròng.

Tên này khí tức của đồng loại, cứ việc suy yếu vô song, lại để nó cảm nhận được, một tia đến từ huyết mạch ở giữa áp chế.

Hồi hộp, chấn kinh chi hơn, hắc giao càng phát ra kích

động.

Thôn phệ nó, đoạt nó Chân Long huyết mạch, nó tất nhiên nhưng lột xác thành ngụy long, không chỉ có thực lực tăng vọt, tương lai tu hành càng không thể hạn lượng.

Thập Tứ Mục ánh mắt băng lãnh, cùng hắc giao liếc nhau, đáy mắt hiện lên khinh thường, chợt rơi vào Huyền Âm sơn 3 người trên thân.

Nó rất rõ ràng, lấy tự thân bây giờ trạng thái hư nhược, tuyệt không phải đối thủ của bọn họ.

Nhưng thần thái ở giữa, lại phi thường trấn định.

Bởi vì, chủ nhân tại cái này bên trong!

Một trận khủng bố thiên kiếp, để Thập Tứ Mục đối La Quan, sinh ra gần như sùng bái mù quáng cùng kính sợ.

Dù là, nó bây giờ đã là một đầu, hàng thật giá thật Nguyên Anh cảnh Giao long, lại huyết mạch tinh thuần đến cực điểm, viễn siêu bán long cấp độ.

Nhưng đối chủ nhân, nếu không phải muốn hình dung… Đó chính là thâm bất khả trắc.

Thập Tứ Mục phun ra khẩu khí, như đánh 1 cái chế giễu phát ra tiếng phì phì trong mũi, quay người trầm thấp gọi một tiếng.

Một màn này, khiến Huyền Âm sơn 3 người 1 giao sắc

mặt biến hóa.

Hưu ——

Tiếng xé gió bên trong Vân Thanh tiên tử gào thét mà đến, về phần Mộ Thanh Kết, thì bị nàng lấy pháp bảo bao khỏa, cẩn thận giấu kín ở trong biển.

Tiểu nha đầu này, bất quá chỉ là Trúc Cơ tu vi, như coi là thật bộc phát kịch chiến, nháy mắt liền phải biến thành cặn bã.

Nguyên Anh tu sĩ!

Mộ Thanh Dương nhíu mày, chợt bình tĩnh lại, ngược lại là không nghĩ tới, đầu này Thanh giao đúng là có chủ chi vật.

Bất quá, dù là đối phương là Nguyên Anh lại như thế nào? ?

Nếu là bình thường thời điểm, dù là lấy Huyền Âm sơn thực lực, cũng sẽ không dễ dàng trêu chọc 1 vị, thực lực cường đại Nguyên Anh.

Nhưng hôm nay…

Hừ hừ! !

Như đối phương thức thời, tốt nhất hiện tại liền đi, nếu không đánh đổi một số thứ, đem cái này một người một giao toàn bộ lưu lại.

Trần lão tiến lên một bước, “Vị đạo hữu này, này Giao long là chúng ta phát hiện ra trước con mồi, các hạ tốt nhất lúc này liền rút đi, nếu không đừng trách lão phu không khách khí.”

Oanh ——

Khí tức cường đại phá thể mà ra.

Trước đó, đầu tiên là bị ngay cả tiếp theo đánh cái tát, lại bị Tả hộ pháp Giang Phong không lưu tình chút nào chế giễu, hắn không muốn mặt sao?

Bây giờ, liền muốn hiển lộ rõ ràng một chút, trong nguyên anh giai khí thế!

Lui, hoặc là chết.

Tin tưởng đối phương, nhất định biết nên lựa chọn như thế nào… Dù sao Nguyên Anh cảnh bên trong tuyệt không ngu xuẩn, biết được kẻ thức thời mới là tuấn kiệt.

Vân Thanh tiên tử ánh mắt nhàn nhạt, nhìn lướt qua Trần lão, mặt mày ở giữa một mảnh đạm mạc.

Nguyên nhân, cùng Thập Tứ Mục giống nhau.

Đại nhân nhà ta, chính là kinh khủng như vậy thiên kiếp, đều có thể hóa giải…

Coi là thật đại chiến một trận, chết không biết là ai!

Phản ứng này, để Trần lão một gương mặt, nháy mắt trở

nên xanh xám.

Ta liền nghĩ trang cái bức, hơi tìm về một điểm mặt mũi, sao cứ như vậy khó!

Thật sự cho rằng, lão phu không dám giết người sao? ?

Đúng lúc này, nước biển ầm vang vỡ vụn, đỉnh lấy 1 trương xấu xí gương mặt Quỷ đạo người gào thét bay tới.

Tròng mắt màu đỏ ngòm ở giữa, dũng động băng lãnh khát máu, khóa chặt lại Huyền Âm sơn một nhóm.

Đang muốn động thủ Trần lão, động tác lập tức cứng đờ.

Đáng chết, thế mà còn có 1 cái Nguyên Anh!

Quỷ đạo tu sĩ…

Cũng may, khí tức cảm giác là cái Nguyên Anh sơ giai, cứ việc khó giải quyết một chút, nhưng còn có thể ứng phó.

Trần lão cười lạnh, “Khó trách dám cùng ta Huyền Âm sơn tranh đoạt, lại có 2 vị Nguyên Anh đạo hữu, nhưng các ngươi coi là bằng đây, liền có thể…”

Quỷ đạo người đưa tay, một chỉ điểm tại giữa lông mày.

Đôm đốp ——

Huyết nhục vỡ ra, một đoàn huyết quang bay ra, “Ông” “Ông” chấn minh bên trong, vô số nhỏ bé huyết mâu khóa chặt lại Trần lão, để hắn đem lời kế tiếp, trực tiếp nuốt trở vào.

Phệ hồn trùng! !

Đáng chết, cái này Quỷ đạo tu sĩ, tu vi rõ ràng không cao, thế mà luyện thành như vậy hung vật.

Mà lại chẳng biết tại sao, những này phệ hồn trùng khí tức, so trong truyền thuyết càng thêm đáng sợ… Bị bọn chúng khóa chặt, Trần lão nhưng vẫn đáy lòng sinh ra một tia hồi hộp.

Thở sâu, Trần lão lui ra phía sau một bước.

Mặt mũi?

Đó là cái gì? Có thể ăn sao? !

—

—

—

—

—

—

Chương 367 : Ngươi cho rằng ngươi là ai

“Thiếu chủ, thực lực đối phương cường hãn, không ngại trước tạm lui một bước, ngồi thu ngư ông thủ lợi.” Trần lão mặt không đổi sắc mở miệng.

Ta đây không phải sợ, là quanh co, là trí tuệ biểu tượng!

Giang Phong khinh thường cười lạnh một tiếng.

Trần lão khóe miệng co giật.

Mộ Thanh Dương ánh mắt chớp lên, vỗ vỗ dưới thân hắc giao, “Chúng ta đi.”

Hắc giao trong miệng phát ra bất mãn gầm nhẹ, cũng không dám làm trái ý chí của hắn.

Hồn phách bị đánh xuống lạc ấn, chưởng khống quyền lực ngay tại mộ Thanh Dương trong tay, nhất niệm liền có thể điều khiển nó sinh tử.

Bá ——

Huyền Âm sơn một nhóm thối lui.

Nhưng đi là không thể nào đi, bất quá là tránh ra trận đầu…

Bởi vì, để mắt tới hòn đảo này, nhưng cũng không phải

là chỉ có Huyền Âm sơn một nhóm.

Càng nhiều, là vùng biển này bên trong yêu thú!

Trước đó, là bởi vì Huyền Âm sơn hắc giao khí tức chấn nhiếp, lại thêm 2 đại Nguyên Anh liên thủ trấn áp, trong biển đám yêu thú mới tạm thời quan sát.

Nhưng hôm nay, theo Huyền Âm sơn một nhóm thối lui, đã sớm kìm nén không được đám yêu thú, rốt cục bắt đầu thò đầu ra.

Oanh ——

Mặt biển vỡ vụn, 1 đầu quái ngư hiển hiện, đỉnh đầu cao vài trượng khủng bố gai nhọn, đôi mắt băng hàn khóa chặt Thập Tứ Mục, nhưng lại có mấy điểm e ngại.

Nó khí tức, lại cũng đạt tới Nguyên Anh sơ giai.

Lại có 1 đầu trong biển cự ngạc, xuất hiện tại mặt khác một mảnh, mấy chục trượng thân thể, toàn thân giống như là đen nhánh sắt thép đúc thành.

Há miệng rít lên một tiếng.

Cuối cùng một đầu hiện thân Nguyên Anh đại yêu, đúng là 1 con thất thải lộng lẫy cóc.

Quỷ biết, biển bên trong tại sao lại có cóc, còn vài chục trượng lớn như vậy 1 con.

Mặc dù cái này 3 đầu trong biển đại yêu, đều là Nguyên

Anh sơ giai, nhưng bọn hắn sau lưng riêng phần mình mang theo, một đoàn dưới trướng yêu vật.

Nước biển lăn lộn nó dưới hình bóng trác trác, lít nha lít nhít không biết bao nhiêu yêu vật, đem trọn tòa đảo vây khốn trong đó.

Lúc này, theo quái ngư, cự ngạc, cóc đồng thời gào thét, nước biển sát na sôi trào.

Vô số yêu vật tại bọn chúng thúc đẩy phía dưới, điên cuồng tuôn hướng hòn đảo.

Một màn này, để Huyền Âm sơn một nhóm, cũng là sắc mặt biến hóa.

Nhiều như vậy yêu thú, chính là đứng bất động để bọn hắn giết, cũng được hao phí vô số khí lực.

Mà cái này, cũng là chuyến này mang theo hắc giao nguyên nhân, bằng vào bán long khí tức, có thể uy hiếp trong biển yêu thú không dám làm càn.

“Hừ! Liền xem như Nguyên Anh, tại vô số yêu thú vây công dưới, cũng chỉ có thể tránh lui.” Trần lão cười lạnh, “Bọn hắn có thể trốn, nhưng đầu này vừa vượt qua thiên kiếp, thương thế nghiêm trọng Thanh giao, lại không trốn thoát được.”

Quả quyết thoát thân, mới là lựa chọn tốt nhất.

Như lâm vào khổ đấu… Hắc hắc, một khi hao tổn nghiêm trọng, vậy liền nên bọn hắn động thủ!

Bất quá, đối diện 2 người này biểu lộ, làm sao không có thay đổi gì?

Trần lão khẽ nhíu mày, đáy mắt hiển hiện kinh nghi.

Sẽ không phải, còn có cái gì biến cố a? !

Đúng lúc này, Thập Tứ Mục trong miệng, lại phát ra một tiếng gầm nhẹ.

Nó trực tiếp rơi trên mặt đất, cực đại thân thể phủ phục, thái độ cung kính vạn điểm.

Một màn này, để Huyền Âm sơn một nhóm trừng lớn mắt.

Mà chẳng biết tại sao, kia vô số chen chúc mà đến, xung kích hòn đảo yêu thú, lúc này lại đột nhiên dừng lại.

Giữa thiên địa, trừ sóng biển “Rầm rầm” thanh âm, lại lâm vào một mảnh quỷ dị yên tĩnh.

Tiếng bước chân vang lên, mặt đất tùy theo chấn động, một thân ảnh từ ở giữa rừng cây đi ra.

Dưới chân hắn, cứng rắn nham thạch yếu ớt như đậu hũ, tại “Răng rắc” “Răng rắc” âm thanh bên trong không ngừng vỡ vụn, như không nắm được thể nội lực lượng.

Đi chỗ, lưu lại một chuỗi rõ ràng dấu chân.

“Cung nghênh đại nhân xuất quan!”

Vân Thanh tiên tử cung kính hành lễ.

Quỷ đạo người trực tiếp quỳ xuống đất.

Thập Tứ Mục cái đuôi lắc lư, lại bắt đầu lớn hoàng phụ thể.

Quái ngư, cá sấu, cóc tam nguyên anh yêu thú: …

Huyền Âm sơn một nhóm: …

Cái quỷ gì? !

Náo nửa ngày, chính chủ căn bản còn chưa có đi ra? Tiểu tử này…

Tê!

Nhìn không thấu, khí cơ một mảnh tối nghĩa, hỗn độn, nhìn như cũng không mạnh, nhưng lại cảm thấy vô hình uy hiếp, làm lòng người thần hồi hộp.

La Quan nhìn thoáng qua, Huyền Âm sơn một nhóm, tại hắc giao trên thân hơi dừng lại, ánh mắt chuyển hướng trong biển 3 đại Nguyên Anh yêu thú.

Nhíu mày, hắn cười lạnh, “Cút nhanh lên! Lưu tại cái này, là muốn cho ta thêm đồ ăn sao?”

Đang khi nói chuyện, không kiên nhẫn phất tay.

Trần lão: …

Luận trang - bức, lão phu phục ngươi!

Nhưng ngươi cho rằng ngươi là ai? ?

Trong biển yêu thú, có thể đột phá đến Nguyên Anh cảnh, cái nào không phải chém giết vô số, trăm ngàn lần trở về từ cõi chết mới có thể có hôm nay.

Nói một câu hung tàn vô song hung hãn không sợ chết, nửa điểm bất quá điểm.

Chính là bọn hắn, như không có hắc giao khí tức uy hiếp, cũng tuyệt không dám ở này lưu thêm.

Ngươi cứ như vậy một câu, lại phất phất tay, liền nghĩ đuổi đi bọn chúng… Ha ha, ngươi cho rằng ngươi là cha của bọn nó? ?

Buồn cười!

Nhưng tiếp xuống phát sinh một màn, để lão già này tròng mắt, đều kém chút trừng bạo.

Liền thấy hòn đảo xung quanh, sát khí đằng đằng 3 đại Nguyên Anh yêu thú, như nhìn thấy sinh mệnh lớn nhất ác mộng, “Sưu” một chút xoay người bỏ chạy.

Những cái kia phóng tới hòn đảo yêu thú tiểu đệ, càng là liều mạng vọt về biển bên trong, dưới sự hoảng hốt chạy bừa thậm chí phát sinh, nghiêm trọng giẫm đạp sự kiện, một chút nhỏ yếu yêu thú, trực tiếp mệnh tang tại chỗ.

“Ầm ầm” một hồi lâu người ngã ngựa đổ, bất quá mười mấy hô hấp, hòn đảo xung quanh liền an tĩnh lại.

Trừ lăn lộn không chỉ nước biển, thuận tiện như vừa rồi phát sinh hết thảy, đều chỉ là ảo giác.

Trốn… Cứ như vậy trốn…

Người này liền phất phất tay, chỉ nói một câu!

Một nháy mắt, Huyền Âm sơn một nhóm như lâm đại địch, gắt gao tiếp cận La Quan.

Ánh mắt kiêng kị bên trong, lại có thật sâu không hiểu, kiềm chế.

Đối với không biết , bất kỳ người nào đều sẽ cảm thấy bất an, ngày hôm nay tận mắt nhìn thấy một màn, thực tế vượt qua bọn hắn phạm vi hiểu biết.

Hắn, đến cùng là thần thánh phương nào?

La Quan chậm rãi từng bước, đi đến Thập Tứ Mục bên người, vỗ vỗ nó thân hình khổng lồ, để nó đổi 1 tư thế, lúc này mới tìm tới 1 cái thoải mái góc độ, đặt mông ngồi lên.

“Chư vị, là nhìn trúng ta đầu này Giao long rồi?”

Lời này, mặc dù rất bình tĩnh, nhưng làm sao nghe đều có chút làm người ta sợ hãi.

Vào trước là chủ quan niệm dưới, Huyền Âm sơn 3

người 1 giao giữ yên lặng, càng phát ra như lâm đại địch.

La Quan cười cười, “Bao lớn chút chuyện, các ngươi thật muốn nói thẳng chính là, có lẽ ta 1 cao hứng, liền tặng cho các ngươi.”

Mộ Thanh Dương mí mắt cuồng loạn.

Gia hỏa này thật sự là phách lối, nhưng vô số kinh nghiệm nói cho hắn, có lực lượng người, mới dám không kiêng nể gì cả.

Người này tuyệt đối không thể trêu chọc! !

Thở sâu, hắn gạt ra một khuôn mặt tươi cười, “Các hạ hiểu lầm… Chúng ta chỉ là đi ngang qua, không sai, chính là đi ngang qua…”

La Quan giật mình, “Đi ngang qua a.” Hắn đưa tay chỉ chỉ, “Vậy còn không đi, là chuẩn bị để ta xuất thủ, đưa các ngươi đoạn đường sao?”

Càng về sau, ngữ khí bỗng nhiên âm trầm.

“Huyền Âm sơn… Hừ, nếu không phải cho nhà ngươi lão tổ mặt mũi, hôm nay ngươi cái thứ 1 chết! !”

Bá ——

Mộ Thanh Dương mồ hôi lạnh, một chút chảy xuống.

Chỉ cảm thấy một cỗ khủng bố khí cơ, như trùng thiên

như núi lớn, ầm vang rơi vào trên người hắn.

Không cách nào thở dốc, chính là nhịp tim đều cơ hồ đình chỉ.

Cũng may, cái này áp chế vừa phát lại thu, mộ Thanh Dương từng ngụm từng ngụm thở, ánh mắt càng nhiều mấy điểm kinh dị.

Biết được nhà ta lão tổ… Lại giống như này khí cơ.

Đáng chết, người trước mắt, quả nhiên là cái thâm tàng bất lậu lão quái!

Mộ Thanh Dương vội vàng khom người, “Quấy rầy tiền bối, vãn bối bọn người cáo từ.”

Hắc giao xoay người rời đi, tấm lưng kia hoảng sợ, lại không một chút rào rạt khí thế.

Vừa rồi kia uy áp hạ xuống lúc, mộ Thanh Dương lọt vào trấn áp, nhưng sợ nhất lại là hắc giao… Nó kém chút, liền bị dọa chết tươi!

Ma đản, ta đường đường Nguyên Anh lớn giao a… Người này, đến cùng là quái vật gì? !

Ầm ầm ——

Huyền Âm sơn một nhóm chật vật chạy trốn, biến mất trong nháy mắt không gặp.

La Quan ngồi tại trên người Thập Tứ Mục, ánh mắt 45 độ nhìn trời, khẽ cau mày như đang trầm tư.

Vân Thanh tiên tử hơi 1 do dự, nói khẽ: “Đại nhân…”

“Đừng nói chuyện.”

“… Ân.”

Lại một hồi, “Người đi rồi sao?”

Vân Thanh tiên tử nói: “Đi.”

Hô ——

La Quan thở ra một hơi, nhảy đến trên mặt đất, “Phốc phốc” một tiếng hai chân trực tiếp chui vào dưới mặt đất.

“May mắn tiểu tử này, lại xuẩn lại gan nhỏ, nếu không hôm nay thật là có chút phiền phức.”

Huyền Âm sơn 3 người 1 giao, hoàn hảo Nguyên Anh chiến lực liền có 3 vị, như coi là thật bộc phát xung đột, bọn hắn khẳng định phải thiệt thòi lớn.

Vừa phá cảnh Thập Tứ Mục, nói không chừng liền muốn bị người thịt kho tàu thêm than nướng… Chậc chậc, cũng may bị dọa chạy, hữu kinh vô hiểm.

La Quan ngẩng đầu nhìn một chút xung quanh, lúc này theo thiên kiếp khí tức hoàn toàn biến mất, trên biển mê vụ lại dần dần hiện lên.

“Lão sư, Huyền Âm sơn một nhóm, không có lưu hậu thủ gì a? Cũng đừng bất tri bất giác, liền lại sờ trở về làm đánh lén.”

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Không có, tiểu tử ngươi phần này cẩn thận không sai, nhớ được bảo trì… Yên tâm đi, mê vụ che lấp về sau, chỉ cần không làm ra quá lớn động tĩnh, đảo này còn tính là an toàn.”

Vậy là tốt rồi.

La Quan buông lỏng một hơi, hải vực quá nguy hiểm, Thập Tứ Mục bây giờ lại quá hư nhược, tốt nhất có thể tại cái này tu chỉnh một đoạn thời gian.

Huống chi, trên đảo này còn có rất nhiều đồ tốt đâu, cũng không thể cứ như vậy lãng phí.

Hả?

La Quan nhíu mày, “Mộ Thanh Kết đâu?”

Vân Thanh tiên tử nắn pháp quyết, nơi xa nước biển vỡ vụn, một đoàn linh quang gào thét mà đến, đúng là một chiếc trong suốt thủy tinh thuyền, Mộ Thanh Kết đang ngồi ở bên trong, một mặt kích động vui vẻ.

“Đại nhân uy vũ, đại nhân bá khí, đại nhân trâu - bức!”

Tán dương tam liên.

Tiểu tỳ nữ một mặt sùng bái, La Quan đều nhanh đỏ

mặt, ám đạo nữ nhân này lúc nào, thức tỉnh mông ngựa tinh thuộc tính.

Tuy nói, nàng nói đều đúng, nhưng cũng quá rõ ràng một chút, ta đều cho cả không có ý tứ.

“Khục! Đi, nói ít điểm vô dụng.” La Quan trừng nàng một chút, “Tiếp xuống, chúng ta ngay tại trên toà đảo này tu chỉnh một đoạn thời gian, để Thập Tứ Mục khôi phục thương thế.”

Rống ——

Thập Tứ Mục gầm nhẹ, nước mắt rưng rưng.

Chủ nhân đối ta quá tốt!

Vân Thanh tiên tử cung kính nói: “Vâng, đại nhân.”

Quyến giả đại nhân vì nguyệt chi ý chí, trên thế gian người phát ngôn, vô luận hắn muốn làm gì, nguyệt chi tín đồ đều đem đi theo.

Về phần Minh Nguyệt tông…

Thật có lỗi, hiện tại ta là quyến giả đại nhân người!

La Quan hài lòng gật đầu, “Được rồi, nên tu luyện tu luyện, nên dưỡng thương dưỡng thương, khoảng thời gian này hẳn là sẽ rất thái bình.”

Chỉ cần Huyền Âm sơn không giở trò, có La Quan trước đó chấn nhiếp, xung quanh trong hải vực yêu thú, khẳng

định nhượng bộ lui binh.

“Quỷ đạo người, cùng ta tới.”

Rất nhanh, 2 người tới trong đảo hồ lớn, trước đó một trận thiên kiếp, nơi đây là nặng tai khu, vô số tráng kiện cổ mộc tại sét đánh phía dưới khuynh đảo, vỡ nát.

Nhưng trong đó, cũng không phải không có khác thu hoạch.

Tỉ như sét đánh mộc!

Mặt ngoài cháy đen, bên trong bên trong kim quang lưu chuyển, càng có vẻ bất phàm.

Dùng Huyền Quy lời nói nói, thứ này rất đáng tiền.

Đáng tiền, liền đủ!

Một lần hóa rồng, La Quan nháy mắt trở lại bần, cực nghèo như hắn bây giờ chỉ có một cái ý niệm trong đầu —— mau nhường hầu bao lại phong phú.

Cái này tu hành, thế nhưng là 1 kiện cực kỳ hao tổn tài nguyên sự tình.

Như La Quan chính là một cái bình thường Trúc Cơ, thậm chí là Kim Đan, cũng không đủ tài nguyên bố trí siêu cấp Hóa Long trì, tung cơ duyên đang ở trước mắt, cũng chỉ có thể bất lực cười khổ.

Kiếm tiền!

Hiện tại không dùng đến, về sau cũng có thể dùng đến, thứ này tuyệt không thể thiếu.

“Quỷ đạo người, đào ba thước đất cũng muốn đem nơi đây, tất cả sét đánh mộc đều sưu tập ra, sau đó…” La Quan đưa tay vạch một cái, “Từ hòn đảo nội bộ bắt đầu, đốn củi!”

Hòn đảo này bên trên, nghiêm ngặt mà nói chỉ có một cái cây, đáy hồ cự mộc hấp thu Chân Long chi lực, dẫn đến thân cây sinh ra dị biến.

Đây đều là tuyệt hảo vật liệu luyện khí, có thể bán lấy tiền.

Quỷ đạo người đờ đẫn xưng là.

La Quan nhìn chằm chằm hắn mặt xấu nhìn một hồi, móc ra cái hắc bào, “Mặc vào… Về sau liền đừng thoát.”

Che giấu tung tích là nó 1, chủ yếu hơn là vì tâm tình vui vẻ, gương mặt này thay cái gan tiểu nhân, nhìn đều phải làm ác mộng.

La Quan đi tới đáy hồ, sau lưng “Ầm ầm” tiếng vang bên trong, thợ đốn củi tiểu quỷ chính thức đăng tràng.

Thanh âm này, quả thực chính là linh thạch đang chảy, khiến nhân thân tâm vui vẻ.

La Quan ngồi xếp bằng, cảm giác “Hóa rồng” về sau tự thân biến hóa, các phương diện tăng lên đều có thể

xưng kinh người.

Đơn giản nhất, lúc này hắn hấp thu thiên địa linh lực tốc độ, so trước đó nhanh gần mười lần!

Cái này khái niệm gì? ?

Tích lũy tháng ngày dưới chỗ sinh ra tăng phúc, đem không thể đánh giá.

Về phần phương diện khác, ngày sau lại từ từ hiểu rõ đi, lập tức trọng yếu nhất chính là trước thích ứng, tăng vọt nhục thân lực lượng.

3 ngày sau.

Bá ——

La Quan mở mắt ra, trước hoạt động một chút gân cốt, lại đi đi về về đi vài bước.

Không sai, sơ bộ xem như thích ứng.

Quay người hướng về sau nhìn lại, “Ầm ầm” thanh âm đã đi xa, vừa mắt một mảnh trống rỗng.

Thợ đốn củi tiểu quỷ hay là rất xứng chức, tại La Quan mệnh lệnh dưới, cơ hồ không ngủ không nghỉ đang tiến hành thợ đốn củi làm.

La Quan cười cười, tiếp xuống nên hắn động thủ.

Đáy hồ cự mộc bản thể, bị lôi kiếp oanh kích về sau bị từ

đó chém đứt, nhưng không hề nghi ngờ nó bản thể, mới là quý giá nhất một bút tài phú.

Nó hấp thu đại lượng Chân Long chi lực, chất liệu sớm đã lột xác thành bảo, như Huyền Quy lời nói, cự mộc bản thể là sẽ không mua bán.

Lựa chọn tốt nhất, là đem nó luyện chế thành 1 thanh trảm long kiếm! !

“Lão sư, việc này liền phải phiền phức ngài.”

Vì sao không có để Quỷ đạo người động thủ? Thực tế là bởi vì, đoạn thân gỗ thể chi kiên cố, chính là Nguyên Anh tu sĩ đều không thể làm gì.

Chỉ có thể mời Huyền Quy xuất thủ.

“Lại nhìn vi sư thủ đoạn.” Huyền Quy mở miệng, tràn đầy tự tin.

Thông thiên xương dưới, nó thở sâu, 2 con chân trước hướng về phía trước hư ôm.

Đáy hồ phía dưới, lại có 2 con kình thiên cự phách cánh tay, trực tiếp nổi lên.

Toàn thân màu xanh đen, liền như thần ma chi thủ, ôm lấy đáy hồ đoạn mộc gốc rễ, hung hăng hướng ngoại vừa gảy.

Ầm ầm ——

Mặt đất rung chuyển, cả tòa hồ nước kịch liệt lăn lộn, nhấc lên kinh đào hải lãng.

Mặt đất nhao nhao vỡ nát, từng đầu tráng kiện như Giao long bộ rễ, bị từ sâu trong lòng đất rút ra.

Huyền Quy mặt mũi tràn đầy đỏ lên, mắt nhỏ trừng tròn vo, toàn bộ sức mạnh đô sứ ra.

“Ma đản! Làm sao nặng như vậy… Không được, tuyệt đối không thể mất mặt, cho ta xuất một chút xuất một chút… Đến!”

“A a a a!”

Huyền Quy 2 con sau trảo, cũng dùng sức kẹp lên, thế là đáy hồ phía dưới liền xuất hiện, 4 đầu thần ma tay lớn.

Rốt cục đem đáy hồ đoạn mộc từ sâu trong lòng đất, ngạnh sinh sinh rút ra.

Hồng hộc ——

Hồng hộc ——

Huyền Quy mặt đỏ bừng, từng ngụm từng ngụm thở.

“Lão sư lợi hại! !”

“… Đương nhiên!” Huyền Quy cắn răng, “Vi sư lợi hại, ngươi mới kiến thức bao nhiêu.”

La Quan: …

Thanh âm này, làm sao nghe được có chút thở? ?
Chẳng lẽ nhổ một gốc cây, mệt đến lão sư rồi?

Không chờ hắn suy nghĩ nhiều, Huyền Quy không kiên nhẫn thanh âm vang lên, “Đoạn mộc ta trước thay ngươi thu lại, nên làm gì làm cái đó đi thôi.”

Ông ——

Đoạn mộc rung động, hư không tiêu thất không gặp.

Lần này, nháy mắt để La Quan từ bỏ vừa rồi suy nghĩ…
Như thế lớn một cây cự mộc, đều có thể trực tiếp thu lại.

Liền hỏi còn có ai? !

Chỉ là việc nhỏ, làm sao có thể mệt mỏi.

Ngay cả nhổ 100 khỏa, đối nhà ta lão sư mà nói, kia cũng là dễ dàng.

Thông thiên xương dưới Huyền Quy xoa đem mặt, đem bên miệng “Nghịch đồ” 2 chữ, cho cứng rắn nuốt trở vào.

Được rồi, tranh thủ thời gian thở mấy hơi thở đi, liền vừa rồi gượng chống nói kia mấy câu, nó đều kém chút thổ huyết.

Còn 100 khỏa…

Hỗn trướng!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 368 : Làm nát long đầu lệnh bài

Hòn đảo này bên trên, trân quý nhất không phải đáy hồ cự mộc, mà là tại nó phía dưới không gian dưới đất bên trong, cỗ kia cự long hài cốt.

Cứ việc bây giờ tất cả Chân Long chi lực đều bị hấp thu, hài cốt vỡ vụn một chỗ, liền đầu rồng xương cơ bản coi như hoàn hảo, nhưng nó bản thân vẫn như cũ có, không thể khinh thị giá trị.

Ân… Cất giữ giá trị cũng là giá trị, đúng hay không?

Liền hỏi ngươi, xương rồng ngâm rượu cảm thấy hứng thú sao? Đại bổ!

Tóm lại, cái đồ chơi này tuyệt đối không thể lãng phí.

Trước đem một chỗ xương vỡ, dùng 1 cái cỡ lớn nhẫn trữ vật, thu sạch nhập trong đó.

Đầu rồng xương đơn độc thả, La Quan hiện tại trạng thái, là không buông tha bất kỳ một cái nào, có khả năng cơ hội kiếm tiền.

“Ừm?”

La Quan ánh mắt chớp lên, trên mặt lộ ra một tia kinh nghi.

Lúc trước, đầu rồng cùng thân rồng một thể lúc, hắn vẫn chưa chú ý tới.

Cái này long đầu chếch xuống dưới phương vị đưa, lại có một vết nứt, giống như là bị đánh vào thứ gì.

Xác định điểm này, La Quan biểu lộ lập tức trở nên ngưng trọng.

Khá lắm!

Phải biết, đây chính là một đầu Chân Long, danh xưng một khi trưởng thành, liền có thể có thành tiên cảnh thực lực kinh khủng siêu cường tồn tại.

Nó khi còn sống, lại bị người ngạnh sinh sinh, đem vật gì đó đánh vào như vậy nơi yếu hại… Động thủ người nên mạnh cỡ nào?

Thậm chí có thể suy đoán, đầu này Chân Long sở dĩ vẫn lạc, từ chín ngày mà đập xuống tại hòn đảo này bên trên, chính là bởi vì chỗ này thương thế.

Kia, từ một góc độ này suy nghĩ sâu xa, có thể đánh giết 1 đầu trưởng thành Chân Long đồ vật, sẽ là vật tầm thường sao?

La Quan ánh mắt sáng tỏ, biểu lộ lộ ra hưng phấn, hắn trước đem đầu rồng dời ra ngoài, đem đầu kia khe hở chính đối chính mình.

Mơ hồ có thể thấy được một điểm màu đen…

Quả nhiên có đồ vật!

Chỉ do dự 1 giây, La Quan liền lên tay, đem đầu rồng xương từ khe hở chỗ, trực tiếp một phân thành hai.

Cất giữ cái gì, gặp quỷ đi thôi!

Xoạch ——

Một tiếng vang nhỏ, 1 khối lớn cỡ bàn tay tiểu nhân màu đen phiến trạng vật, từ đó rớt xuống.

Lý do an toàn La Quan vẫn chưa đưa tay đón, cùng một hồi vừa cẩn thận cảm giác, xác định không có vấn đề về sau, mới đưa nó cầm vào tay.

Vào tay hơi trầm xuống, như bởi vì tại đầu rồng xương bên trong khảm nạm vô số năm, biểu hiện nhiễm tầng 1 hồ trạng vật.

Nghĩ đến có lẽ thứ này, là long huyết thịt rồng khô cạn sau mà hình thành, La Quan lại tìm bình ngọc, xoa xuống tới thu thập cất kỹ, phiến trạng vật cũng rốt cục, lộ ra diện mục thật sự.

Nó thật sự là màu đen, như đặc thù nào đó kim loại luyện thành, giống như là 1 khối lệnh bài, mặt ngoài khắc dấu lấy một chút hoa văn, ngạnh sinh sinh đánh nát Chân Long đầu, bản thân lại lông tóc không tổn hao.

Liền điểm này, liền có thể biết bất phàm! !

Mặt sau, thì khắc dấu lấy 1 con khép kín mắt dọc, sinh

động như thật.

La Quan nhìn thấy lần đầu tiên, chỉ cảm thấy sau một khắc, cái này mắt dọc liền muốn mở ra.

Nhưng cẩn thận chạm đến, đích thật là khắc dấu chi vật, có nhỏ xíu lồi lõm hoa văn.

Cái khác…

Liền cảm giác không đến, không có gì đặc thù ba động, cũng không có bất kỳ cái gì khí tức.

Liền như không thể tầm thường hơn, 1 khối đúc bằng sắt chi vật, nhưng rất hiển nhiên thứ này, tuyệt sẽ không đơn giản như vậy.

Nói nhảm! !

Ngươi cầm nhanh miếng sắt, liền có thể đem Chân Long đầu càng làm nát?

La Quan lấy ra một phương hộp ngọc, đem lệnh bài này thu lại, lại tại mặt ngoài thiếp mấy trương phong ấn phù lục.

Huyền Quy đều nói, chú ý cẩn thận là chuyện tốt, hắn cũng không muốn cho mình trêu chọc đến, phiền toái không cần thiết.

Hô ——

Thở ra một hơi, La Quan cẩn thận đảo qua xung quanh,

xác định không có gì bỏ sót, lúc này mới rời đi không gian dưới đất.

2 ngày sau.

Ở trên đảo 1 cái nhà gỗ.

Trước đó kiến tạo toà kia, đã ở thiên kiếp dư ba xung kích dưới, bị phá hủy.

Cũng may, bây giờ có thợ đốn củi tiểu quỷ, không cần đến La Quan động thủ.

Mà Vân Thanh tiên tử cùng Mộ Thanh Kết, cũng tại cách đó không xa, riêng phần mình kiến tạo 1 cái nhà gỗ.

La Quan ngồi xếp bằng, đánh giá trước mắt phòng luyện đan, trên mặt lộ ra ý cười.

Đan lô những vật này, là lúc trước tại Lưu gia khố phòng bên trong, hắn tự mình chọn lựa.

Xem như “Không đáng chú ý” đồ vật 1 trong, nhưng phẩm chất không thể nói, đủ để ứng phó cửu chuyển… Khụ khụ, Long Tủy đan luyện chế.

“Lão sư, chúng ta bắt đầu đi!”

Rất nhanh, lại qua nửa tháng.

Trong nhà gỗ, La Quan tự tu luyện bên trong tỉnh lại, đáy mắt tinh mang hiện lên.

Trúc Cơ 5 tầng!

Nội thị bên trong, mênh mông giữa thiên địa mưa rơi càng lớn, trên mặt đất hồ nước dần dần thành hình.

Long Tủy đan hiệu quả ra ngoài ý định tốt, lại hoặc là bởi vì “Hóa rồng” về sau, La Quan có Chân Long đặc chất, tu hành tốc độ 1 ngày 1,000 dặm.

Nhưng quá nhanh thực lực tăng lên, sẽ tạo thành căn cơ bất ổn, La Quan đè xuống tiếp tục tu luyện xúc động.

Đôm đốp ——

Đôm đốp ——

Trong nhà gỗ, lôi quang bắt đầu nhảy vọt, rèn luyện thể nội pháp lực.

…

Hải vực nơi nào đó.

Huyền Âm sơn cự hạm trầm mặc đi thuyền, hắc giao ở bên cạnh dưới biển sâu hộ vệ.

Trên thuyền tu sĩ động tác cẩn thận, cử chỉ có chút câu nệ, nhìn về phía chủ điện phương hướng ánh mắt, lộ ra kính sợ, bất an.

Bọn hắn không biết đến cùng xảy ra chuyện gì, nhưng lần trước đi mà quay lại về sau, thiếu chủ tâm tình rõ ràng rất tệ.

Chính là luôn luôn cười ha hả kỳ nhân Trần lão cung phụng, đều ngay cả tiếp theo phát tác 2 cái tỳ nữ, nghe nói đồ uống trà ngã nát 7-8 bộ.

Cách thật xa, đều có thể nghe tới hắn gào thét.

Ngày hôm đó, hay là lúc trước đại điện.

Mộ Thanh Dương, Trần lão, Tả hộ pháp 3 người tề tụ, liếc nhìn nhau, đều nhìn ra lẫn nhau hứng thú nói chuyện không cao, vậy liền đi thẳng vào vấn đề.

“Trần lão, Tả hộ pháp, căn cứ tín vật lệnh bài chỉ dẫn, ngươi ta đã tới gần mục tiêu hải vực.” Mộ Thanh Dương nghiêm nghị mở miệng, tạm thời đè xuống trong lòng nổi nóng, biệt khuất, “Có quan hệ việc này, ngài 2 vị so ta rõ ràng hơn, lão tổ đối với chuyện này là coi trọng bực nào.”

“Cho nên chuyện kế tiếp, quyết không cho phép ra nửa điểm ngoài ý muốn, còn xin 2 vị có thể vứt bỏ hiềm khích lúc trước, chân thành hợp tác.”

Trần lão chắp tay, “Thiếu chủ yên tâm, lão phu phụng lão tổ chi mệnh đến đây, tự nhiên dốc hết toàn lực, trợ ngài thuận lợi bước vào bí cảnh.”

Lúc nói chuyện, hắn đáy mắt hiện lên một tia cực nóng.

Bí cảnh…

Đây là 1 cái, chỉ có cao cấp nhất thế lực ở giữa, mới

hiểu đại bí mật.

Biển mây đại lục phía nam, dưới biển sâu cất giấu một chỗ bí cảnh, cách mỗi 60 năm mới có thể mở ra một lần, lại mỗi lần mở ra địa điểm đều không giống nhau.

Chỉ có tay cầm tín vật lệnh bài người, mới có thể tiếp thu được chỉ dẫn, đi tới bí cảnh hiện thế khu vực, tham dự trận này thăm dò thịnh yến.

Nói là thịnh yến, không có chút nào qua điểm.

Từ bí cảnh trước hết nhất bị phát hiện, cho tới nay đã qua đi bao lâu, điểm này cụ thể không người biết được, nhưng mỗi lần bí cảnh mở ra, các phương đều có thể có đại thu hoạch, các loại bảo vật, bí truyền vô số kể.

Ví dụ tốt nhất, chính là thánh đô Lưu gia!

Từ chỉ là không đáng chú ý tiểu tộc, nhảy lên một cái trở thành thánh đô thứ 5 tộc, chính là bởi vì tại bí cảnh bên trong, đạt được 1 kiện chí bảo.

Cho nên thế gian nhìn như hoang đường nghe đồn, có khi thường thường ẩn giấu đi chân chính bí ẩn.

Thế là, mới có các loại trong biển bảo tàng tầng ra không dứt, tìm kiếm được bảo nhất phi trùng thiên cố sự, tại trong nước dẫn ra ngoài truyền.

Ở trong đó, thật có chân nhân chuyện thật, nhưng càng nhiều lại thiếu không được, những này đỉnh tiêm thế lực âm thầm dẫn đạo lửa cháy thêm dầu.

Mục đích chỉ có 1 cái, đó chính là muốn mượn chiến thuật biển người, chân chính tìm tới toà này trong biển bí cảnh chỗ, mà không phải chỉ có thể dựa vào tín vật lệnh bài, mỗi 60 năm mới được phép tiến vào một lần.

Đột nhiên, Tả hộ pháp Giang Phong nói: “Trước đó ngày hôm đó cướp hòn đảo bên trên, gặp một nhóm mấy người, sẽ không phải cũng là chạy bí cảnh mà đến đây đi? ?”

Bá ——

Đại điện đột nhiên an tĩnh xuống.

Trong mắt chứa cực nóng Trần lão, ánh mắt ước mơ, kích động mộ Thanh Dương, sắc mặt bỗng nhiên cứng đờ.

Hết chuyện để nói… Gia hỏa này tuyệt đối là cố ý!

Nhưng bọn hắn nhưng lại nhịn không được, đi cân nhắc cái này tưởng tượng, kia hòn đảo rời cái này không xa, lại có nhiều cường giả như vậy hiện thân…

A đù! !

Tựa hồ, thật đúng là có khả năng a.

Vừa nghĩ đến đây, sắc mặt hai người càng thêm khó coi.

“Sẽ không!” Trần lão trầm giọng nói: “Thiếu chủ cũng nhìn thấy bọn hắn, căn bản không có phù hợp yêu cầu,

tiến vào bí cảnh người.”

Giang Phong thản nhiên nói: “Lỡ như, người ta không có ra đâu.”

“Thì tính sao?” Trần lão cười lạnh, “Bí cảnh hạn chế Kim Đan trở xuống tu vi, mới có thể bước vào.”

“Thiếu chủ tự mình tiến về, đủ trấn áp thế gian cùng thế hệ, chính là bọn hắn thật phái người đi vào, cũng căn bản không đủ căn cứ.”

Nói không chừng, thuận tiện còn có thể báo cái thù.

Ô ——

Ô ——

Tiếng kèn vang lên.

3 người vội vàng đứng dậy, đi đến bên rìa đại điện, phương xa xuất hiện mặt khác một chiếc cự hạm thân ảnh.

“Là Bích Hải Vân Thiên tông!”

—

—

—

—

Chương 369 : Ngói đen trong phong ấn hạt giống

Ở trên đảo nhà gỗ.

La Quan lấy ra một chiếc bình ngọc, bên trong thịnh phóng chính là trước đó, từ Quỷ đạo trên thân người thả máu, lấy phong ấn bảo trì tươi sống.

Nguyên chuẩn bị dùng để thôi động phong quan tài đinh, lấy phá vỡ ngói đen phong ấn, lấy ra trong đó phong ấn vật.

Nhưng do dự một chút, La Quan hay là thu vào.

Quỷ đạo người bây giờ hóa thân thợ đốn củi tiểu quỷ, trở thành thụ hắn chưởng khống khôi lỗi, liền không tốt lại hại hắn.

Nghĩ nghĩ La Quan đứng dậy đi ra ngoài, đi tới đảo tâm hồ lớn một bên, chu môi huýt sáo một tiếng.

An tĩnh mặt hồ, đột nhiên quay cuồng lên, Thập Tứ Mục thân hình khổng lồ hiển hiện, trầm thấp rống một tiếng.

Cái đuôi to “Lốp bốp” một trận dao, vung sóng nước cuồn cuộn.

Gia hỏa này mặt ngoài thương thế, cơ bản đã khôi phục hoàn hảo, bộ dáng càng phát ra thần tuấn phi phàm, cùng Chân Long bộ dáng càng thêm tương tự.

Khoảng cách ngụy long cấp độ, cũng chỉ có cách xa một bước.

Có thể có như vậy tạo hóa, siêu cấp Hóa Long trì công lao lớn nhất, để nó hấp thu tinh thuần chân long chi lực.

15 đạo thiên kiếp kiếp lôi, liền như lô hỏa rèn luyện, để nó tiến một bước thuế biến.

Nhưng còn có một chút, cũng là trong đó mấu chốt ——

Đó chính là, La Quan rót vào Hóa Long trì máu tươi, ẩn chứa trong đó một tia tổ long huyết mạch.

1 cái “Tổ” chữ, hiển thị rõ tôn quý!

Cứ việc mỏng manh, yếu ớt, lại đưa đến vẽ rồng điểm mắt tác dụng.

“Đi đi, ngươi lại không phải thật A Hoàng, tung tóe ta một thân nước.” La Quan cười mắng 1 câu, từ trên người nó rút mấy khối lân phiến.

“Trở về kế tiếp theo tĩnh dưỡng đi.”

Không có kinh động Vân Thanh tiên tử cùng Mộ Thanh Kết, La Quan mang theo Quỷ đạo người, lặng yên rời đi hòn đảo.

Có Huyền Quy hiệp trợ, rất dễ dàng tìm đến, Nguyên Anh cảnh yêu thú hoạt động vết tích.

Sau đó sự tình rất đơn giản, La Quan đổ ra Quỷ đạo người máu tươi, lại vứt xuống Thập Tứ Mục lân phiến.

Liền hoàn thành cạm bẫy ——

Nhân tộc Nguyên Anh cùng Giao long đại chiến!

Cùng đầu kia Nguyên Anh yêu thú vội vàng chạy đến, nghĩ "Đục nước béo cò" lúc, liền chịu sảng khoái đầu một gậy.

Long uy!

Đây chính là La Quan "Hóa rồng" về sau, lập tức lấy được Chân Long bí truyền.

Lúc trước chấn nhiếp mộ Thanh Dương, kém chút hù chết hắc giao uy áp, chính là long uy lần thứ 1 vận dụng.

Hôm nay, hiệu quả vẫn như cũ vô cùng tốt.

Bị long uy bao phủ Nguyên Anh yêu thú, tại chỗ lâm vào cứng ngắc, đến tự sinh vật liên đỉnh khủng bố uy áp, để nó như là trực diện tận thế.

Biển cả vốn là Chân Long quyền sở hữu, tất cả trong biển yêu vật, đối Chân Long một mạch đều có, nguồn gốc từ huyết mạch bên trong vô tận kính sợ.

Huyền Quy hỗ trợ che lấp, giấu ở bên cạnh Quỷ đạo người xuất thủ, một kích liền tại Nguyên Anh yêu thú trên thân, mở 1 đầu lỗ hổng lớn.

Giật mình tỉnh lại, đau ngao ngao kêu Nguyên Anh yêu thú, liều mạng điên cuồng chạy trốn.

Nhưng là không quan hệ, máu tươi tới tay!

La Quan hài lòng nhìn xem, tràn đầy một bình lớn máu tươi, “Tiểu quỷ a, làm khá lắm.”

Có Thập Tứ Mục làm định vị, 2 người rất mau trở lại đến ở trên đảo, phân phó Quỷ đạo người kế tiếp theo đốn củi, La Quan trở lại trong nhà gỗ.

Lật tay một cái, lấy ra bị tầng tầng phong ấn phong quan tài đinh.

Có thể nhìn thấy, trước đó bày ra phong ấn, đã trở nên tối nghĩa, ảm đạm, hiển nhiên là gặp ô uế chi lực xâm nhiễm.

La Quan trong lòng hơi rét, đối cái này tà ác, quỷ dị chi vật, càng nhiều mấy điểm kiêng kị.

Phất tay phá vỡ phong ấn, phong quan tài đinh như cảm nhận được, đến từ Nguyên Anh yêu thú máu tươi khí tức, đột nhiên phóng xuất ra âm hàn khí hơi thở.

Cả tòa nhà gỗ, nhiệt độ bỗng nhiên giảm xuống, như hóa thành hầm băng.

La Quan đem trong bình ngọc máu tươi, đổ bê tông đến phong quan tài đinh bên trên, lại không có một giọt rơi xuống, chạm đến vật này nháy mắt liền bị hấp thu.

Nó mặt ngoài pha tạp đỏ sậm, trở nên càng phát ra dày đặc, lại có từng tia từng tia từng sợi xích hồng huyết khí bay lên, giữa không trung ngưng tụ thành một con mắt.

Toàn thân xích hồng, quỷ dị mà đáng sợ.

Sau một khắc, con mắt này bỗng dưng mở ra!

La Quan giật mình trong lòng, từ bản năng bên trong sinh ra hồi hộp, mà trừ cái đó ra, lại còn có một tia quen thuộc.

Thuận tiện như, con mắt này từng ở nơi nào gặp qua.

Chân Long hài cốt bên trong tấm lệnh bài kia, mặt sau khắc dấu con kia con mắt…

Không sai, cái này 2 con mắt mang đến cho hắn một cảm giác, trừ nhan sắc bên ngoài, cơ hồ hoàn toàn giống nhau.

Nhưng bây giờ, nhưng không có càng nhiều thời gian, có thể dùng về suy nghĩ.

Bị cái này con ngươi màu đỏ ngòm khóa chặt, La Quan trong lòng bất an càng ngày càng nặng, trực giác nói cho hắn bị nhìn chằm chằm lâu, xảy ra vấn đề lớn.

Lúc này lấy ra ngói đen, trong miệng quát khẽ, “Mời phá vật này phong ấn!”

Không biết có phải hay không ảo giác, giờ phút này La Quan nhưng vẫn cái này huyết mâu bên trong, phát giác

được một tia chần chờ, tiếc hận.

Sau một khắc, phong quan tài đinh tự hành bay lên, trùng điệp đâm vào ngói đen bên trên.

Một đoàn linh quang nổ tung, óng ánh chướng mắt, khiến người không thể nhìn thẳng.

Đón lấy, chính là “Răng rắc” một tiếng, ngói đen mặt ngoài hiển hiện một vết nứt.

Phong ấn đã phá! !

Huyết mâu biến mất không thấy gì nữa, phong quan tài đinh “Lạch cạch” rơi xuống đất, trở nên yên ắng trạng thái.

Có thể nghĩ đến trước đó, bị cái kia quỷ dị huyết mâu nhìn chằm chằm cảm giác, La Quan nhíu nhíu mày, tại nó mặt ngoài ngay cả tiếp theo bày ra hơn 10 đạo phong ấn, mới đưa phong quan tài đinh thu hồi.

Thứ này, quả nhiên quỷ dị, đáng sợ! !

May mắn có Huyền Quy nhắc nhở, La Quan không có nếm thử lấy tự thân máu tươi thôi động, nếu không còn không biết, sẽ có như thế nào hậu quả đáng sợ.

Lắc đầu, đè xuống lăn lộn tâm tư, La Quan đem ngói đen cầm trong tay.

Thần niệm nhô ra, thông qua mặt ngoài khe hở, trực tiếp tiến vào bên trong ——

Cảm giác này, cũng là 1 con nhẫn trữ vật, ngói đen nội bộ có một vùng không gian.

Có một vật, lơ lửng trong đó.

Bá ——

Theo linh quang lóe lên, La Quan trong tay nhiều 1 viên, hình bầu dục… Hạt giống?

Cái đồ chơi này, hẳn là 1 viên hạt giống đi, mặt ngoài thế mà còn có dấu răng, giống như là từng bị người gặm ăn qua đồng dạng.

Sau đó, chính là mênh mông sinh cơ!

Nồng lục sắc vầng sáng, từ hạt giống nội bộ tản mát ra, liền chỉ là hít một hơi, liền cảm giác người toàn thân trên dưới, đều nhẹ mấy điểm.

Ừng ực ——

La Quan nuốt nước bọt!

Giờ khắc này, toàn thân hắn trên dưới mỗi một tấc máu thịt, đều hướng hắn truyền lại ra mãnh liệt bản năng.

Ăn hết nó!

“Lão sư…” La Quan thở sâu, lấy đại nghị lực ngạnh sinh sinh đè xuống bản năng xúc động, đem ánh mắt từ hạt giống này bên trên rút ra.

Cái đồ chơi này, thực tế quá tà dị.

Như thay cái tâm chí không kiên hạng người, chỉ sợ tại chỗ liền không nhịn được, muốn đem nó cho trực tiếp ăn hết.

“Tiểu tử ngươi có tin hay không, như thật đem nó ăn, hạt giống này có sao không khó mà nói, nhưng ngươi khẳng định bị trực tiếp no bạo… Không sai, liền mặt chữ ý tứ, ‘Bành’ một tiếng, nổ! !”

Huyền Quy bình tĩnh thanh âm vang lên, nhưng chẳng biết tại sao, La Quan luôn cảm thấy, hắn phần này bình tĩnh cũng thái bình.

Tựa như là, cố ý khống chế.

Nhưng bị Huyền Quy lời nói, giật mình kêu lên, hắn cũng liền không có tiếp tục suy nghĩ, cười khan một tiếng, “Nhìn ngài nói, đệ tử là cái cẩn thận người, sao có thể xúc động như vậy… Khục, hạt giống này đến cùng là cái gì a?”

Huyền Quy trầm mặc một chút, “… Ta không biết.”

La Quan: …

Không biết, ngài còn nói dọa người như vậy! ? !

Cho người ta cảm giác, chính là hết thảy đều tại nắm giữ.

Như phát giác được La Quan suy nghĩ, Huyền Quy sinh sinh khí cười, “Vi sư dù không biết, nó đến cùng là vật gì, nhưng lại biết như thế nào sử dụng… Đừng quản lời này bên trong mâu thuẫn không thông, tình huống chính là như thế cái tình huống.”

Ngài lợi hại, ngài nói tính.

La Quan quả quyết đè xuống, kế tiếp theo truy đến cùng suy nghĩ, “Lão sư, thứ này làm sao sử dụng?”

Huyền Quy nói: “Đơn giản, dùng máu tươi của ngươi, giội lên đi.”

Liền cái này?

La Quan mặt lộ vẻ cổ quái, luôn cảm thấy Huyền Quy hôm nay, có chút không quá bình thường.

Ta gần nhất, không có đắc tội lão sư a?

Lắc đầu, La Quan vạch phá ngón tay, máu tươi lập tức nhỏ xuống.

—

—

—

—

—

Chương 370 : Hồn phách trong không gian cây giống

Đỏ thắm huyết châu rơi vào hạt giống bên trên, sau đó trượt xuống, nó cùng lúc trước không có chút nào biến hóa.

Không có hiệu quả?

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Lấy cái vật chứa đem hạt giống bỏ vào, nhiều thả điểm huyết, ngươi vạch phá cái ngón tay đủ làm gì?”

Cái này tính tình, có chút táo bạo a.

La Quan âm thầm nói thầm, lấy ra 1 con hộp ngọc, mở ra ở trên bàn, đem hạt giống để vào trong đó.

Tiếp lấy vạch phá thủ đoạn, máu tươi lập tức tuôn ra, rất nhanh hộp ngọc liền đầy.

La Quan không còn khống chế vết thương, huyết nhục nhanh chóng sinh trưởng khép lại, hắn nhìn xem bị máu tươi ngâm hạt giống, “Lão sư, không có phản ứng a.”

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy hiếm thấy biểu lộ nghiêm túc, chau mày.

“Không có phản ứng…”

Nó thì thào nói nhỏ, ánh mắt lộ ra thất vọng.

“Là La Quan không được, hay là ta phán đoán sai rồi?”

“Nhưng hạt giống này cùng lão già ký ức bên trong, đích xác không kém nhiều.”

“Mà lại, còn có kia bành trướng sinh cơ… Đáng tiếc, thế mà không có phản ứng…”

Huyền Quy nâng lên 2 con trảo trảo, dùng sức chà xát mặt, trước đó La Quan liên tục hảo vận, chính là nó cũng bị ảnh hưởng.

Quả nhiên, loại này đồ vật trong truyền thuyết, làm sao có thể tuỳ tiện đạt được.

“Nhìn thấy, đã không có phản ứng, vậy liền trước nhận lấy đi, sau này hãy nói.”

La Quan khóe miệng co quắp một chút, máu của ta cứ như vậy lãng phí rồi?

Nhưng hắn cảm giác được, Huyền Quy cảm xúc có chút sa sút, đang muốn đem hạt giống cầm về, sắc mặt đột nhiên biến đổi.

Ừng ực ——

Ừng ực ——

Thanh âm này tựa như là có người đang uống nước,

trong hộp ngọc máu tươi, lại lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ, không ngừng giảm xuống.

“Lão sư!”

Huyền Quy trừng lớn mắt, bốn trảo run rẩy, “La Quan đừng nhúc nhích, tiếp xuống bất luận phát sinh chuyện gì, đều cho ta đứng tại chỗ!”

Liền thấy trong hộp ngọc, uống xong La Quan máu tươi hạt giống, đột nhiên “Răng rắc” một tiếng từ đó vỡ ra, tiếp theo là nồng đậm xanh biếc quang mang, như nước chảy từ đó đổ xuống mà ra.

Một nháy mắt, liền tràn ngập cả tòa nhà gỗ.

Cũng may La Quan trước đó, liền bày ra mấy đạo cấm trận, mới đưa tất cả khí tức đều ngăn cách ở bên trong.

Nhưng dù cho như thế, khi lục quang hiện lên lúc, hòn đảo phía trên bầu trời, trong chốc lát phong vân biến sắc. Tất cả tầng mây nháy mắt bị quét sạch sành sanh, chính là kia tràn ngập mê vụ, đều đang nhanh chóng lui tán.

Nếu có người đứng tại cửu tiêu phía trên, liền có thể nhìn thấy, lúc này lại có 1 con đoàn mơ hồ hư ảnh hiển hiện.

Trong đó tồn tại một đôi tròng mắt, rung động bên trong liền muốn mở ra.

“Hừ!” Huyền Quy trùng điệp hừ lạnh, 2 con trảo trảo phía

trước nhanh chóng huy động, 1 đạo kim sắc phù lục hình thành, dùng sức hướng về phía trước đẩy.

Ông ——

Phong ấn chi lực giáng lâm, bao trùm cả hòn đảo nhỏ, nơi đây thiên địa quy tắc đều bị bóp méo.

Thuận tiện như 1 trương tấm màn đen, đem nơi đây biến mất, tạm cùng xung quanh thiên địa thoát ly.

Cửu tiêu phía trên, kia một đoàn mơ hồ hư ảnh bên trong, mơ hồ truyền ra một tiếng kinh sợ gầm nhẹ.

Nhưng cuối cùng, bởi vì khóa chặt không đến mục tiêu, lăn lộn mấy hơi sau biến mất không thấy gì nữa.

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy thở hồng hộc, trước đó 1 đạo kim sắc phù lục, liền để nó hao tổn nghiêm trọng.

Nhưng cũng may, là che giấu đi!

Cái này cũng càng phát ra, để nó xác định trước đó phỏng đoán…

Là vật kia! Thật sự là vật kia!

Nếu không, làm sao đến mức ngay cả không muốn mặt vị kia, đều sẽ có cảm giác biết, trực tiếp hạ xuống thiên đạo chi nhãn.

Trong nhà gỗ, La Quan trừng to mắt, chỉ thấy 1 viên cây

giống, lung la lung lay “Chạy” ra.

Đột nhiên, nó như cảm nhận được một loại nào đó không biết sợ hãi, thân thể “Sưu” một chút, co lại thành 1 viên lục sắc quang đoàn.

Tiếp theo tại trên mặt bàn bắn ra, trực tiếp rơi vào La Quan giữa lông mày, một vòng trăng tròn hư ảnh hiển hiện, La Quan bên tai mơ hồ trong đó, như nghe tới một tiếng ồ ngạc nhiên?

Thanh âm êm dịu, trước mắt hắn hoảng hốt ở giữa, xuất hiện một vòng ánh trăng.

Trong đó có 1 trương mơ hồ khuôn mặt, đang lẳng lặng nhìn xem hắn.

Kia mặt mày, lại phá lệ rõ ràng.

Là nàng!

Ánh trăng bên trong khuôn mặt, La Quan trước đó liền gặp qua, đối cái này song mi mắt ký ức vẫn còn mới mẻ, còn từng có người thiếu niên xúc động.

“Uy! Ngươi nghe kỹ cho ta, đây là đồ đệ của ta cơ duyên, là ta sư đồ 2 cái, ngươi nếu dám nhúng tay ta không để yên cho ngươi!”

Huyền Quy rống to, khí thế hùng hổ.

“Thật, ta nói thật, ngươi nghe được không?”

Ý thức có chút hoảng hốt, ánh trăng biến mất không thấy gì nữa, La Quan trên mặt lộ ra một tia thất vọng mất mát.

Bất quá rất nhanh, hắn liền đè xuống suy nghĩ, vội vàng nhắm mắt nội thị.

Hả?

Lần này, La Quan cảm nhận được khác biệt.

Bởi vì, hắn nhìn thấy một chùm sáng.

Tại một vùng tăm tối bên trong, yên tĩnh mà nhu hòa, để hắn cảm thấy dễ chịu, thân cận.

Sau một khắc, một tia minh ngộ hiển hiện trong lòng ——

Đây là hồn phách của ta!

Mà liền tại cái này minh ngộ xuất hiện lúc, quang mang bên trong hiển hiện 1 con gương mặt, thình lình chính là La Quan bộ dáng.

Chính nhắm mắt lại, như đang say giấc nồng.

Dưới kim đan, hồn phách ngủ say!

Chỉ có đến Kim Đan cảnh trở lên, mới có thể chân chính nắm giữ hồn phách chi lực.

Bá ——

La Quan ý thức, đột nhiên bị lực vô hình, kéo vào cái này đoàn ánh sáng mang bên trong.

Trước mắt là một mảnh hư vô chi địa, ước chừng 100 trượng lớn nhỏ, đây chính là La Quan hồn phách không gian.

Nơi đây xen vào chân thực cùng hư ảo ở giữa, như tương lai ngày nào đó, tu vi đến cao tuyệt chi cảnh, nhất niệm diễn hóa vạn vật lúc.

Thì hư ảo chi địa, cũng liền thành thế giới chân chính.

Một cây xanh biếc cây giống, chính cắm rễ ở đây, vì mảnh này vắng vẻ hoang vu hồn phách không gian, bằng thêm 3 điểm sinh cơ.

Từng tia từng sợi lục quang, không ngừng từ cây giống phát ra, phiêu đãng bên trong dung nhập hồn phách không gian.

La Quan có thể cảm giác được, theo quá trình này, hắn hồn phách đang không ngừng mạnh lên.

“… Tiểu tử, có nghe hay không… La Quan… Nghe được không?” Huyền Quy thanh âm, tuyệt đối tiếp theo tiếp theo ở bên tai vang lên, mơ hồ không rõ.

La Quan vội vàng nói: “Lão sư, ta tại đây!”

Đối thoại thành lập nháy mắt, như giao phó một loại nào đó quyền hành, Huyền Quy thanh âm, một chút trở lên

rõ ràng.

“Hồn phách không gian!”

Bá ——

Một đầu Huyền Quy thân ảnh, trực tiếp cụ hiện ra, nhìn về phía xung quanh mặt mũi tràn đầy sợ hãi thán phục.

La Quan tâm tư khẽ động, cũng ngưng tụ ra ý thức thân ảnh.

“Lão sư, làm sao rồi?”

Huyền Quy quay đầu, nhìn chằm chằm hắn, “Làm sao rồi? Ha ha, tiểu tử ngươi sẽ không phải coi là, người người đều có thể mở ra hồn phách không gian a?”

“Mà lại, coi như có thể mở ra, ngươi biết kia phải cảnh giới gì, mới có thể chạm đến sao? Thành tiên cảnh! ! Không sai, chính là tiên đồ chi đỉnh, lại có thể thuận lợi mở ra người, 100 bên trong vô 1! !”

Nó thở sâu, “Hiện tại, ngươi biết mình, được như thế nào một trận tạo hóa sao?”

La Quan luôn cảm thấy, Huyền Quy lúc nói chuyện, đuôi lông mày khóe mắt đều đang run rẩy.

Đây là… Ước ao ghen tị?

Tê ——

Xem ra, thật sự là vô cùng ghê gớm!

“Lão sư!” La Quan biểu lộ nghiêm một chút, Trịnh trọng nói: “Đệ tử có thể có hôm nay, nhờ có ngài tài bồi, nếu không liền đem này thiên đại tạo hóa bày ở trước mắt ta, đệ tử cũng chỉ có thể bỏ lỡ.”

“Cho nên, vô luận đệ tử có như thế nào gặp gỡ, đều là lão sư quà tặng, đệ tử tất ghi nhớ trong lòng, thời khắc cảm niệm! !”

Huyền Quy ngẩng đầu lên, một phái cao nhân phong phạm, “Tính ngươi tiểu tử thức thời, biết vi sư ta, mới là cư công chí vĩ cái kia.”

“Không phải trận này cơ duyên, ngươi chính là cầm tới, cũng sẽ biến thành một trận đại họa!”

Không muốn mặt vị kia, ngay cả thiên đạo chi nhãn đều hạ xuống, là chuẩn bị nhìn tận mắt, La Quan phải trận này vận may lớn? ?

Ha ha, nếu không phải nó xuất thủ, đã sớm trời đất sụp đổ!

La Quan phối hợp với, lại lấy lòng vài câu, Huyền Quy biểu lộ càng phát ra ý, hừ hừ 2 tiếng đưa tay một chỉ, “Tiểu tử ngươi cũng biết, này cây lai lịch?”

“Còn xin lão sư chỉ giáo!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 371 : Chân chính nguyệt chi quyến giả

“Tuyên cổ trước đó hạo đãng tinh trong biển, có 1 thần thụ tồn tại, gốc rễ thân dung nhập hư vô, như cùng thiên địa đồng quy một thể. Không người biết được này cây lai lịch, cũng không biết tên của nó, nhưng này cây lại có đại cơ duyên, dẫn tới thế gian cường giả tranh giành.”

“Nghe đồn, này cây mỗi 3,000 năm nở hoa, 3,000 năm kết quả, 3,000 năm mới thành thục, lại tại đầu cành treo trên cao ngàn năm, hao phí 10,000 năm tuế nguyệt mới tính công đức viên mãn. Mà một lần nhiều nhất, cũng chỉ có thể ngưng kết 10 viên trái cây, ăn nó thịt quả có thể tăng thọ 10,000 năm, nhưng càng thêm trân quý lại là, trái cây này hột.”

“Vật này lấy máu tươi bồi dưỡng, có cực xác suất nhỏ bị kích phát, lột xác ra thần thụ mầm non, dung nhập hồn phách nhưng mở một phương hồn phách không gian, vừa đến có thể trợ tu sĩ hồn phách không ngừng lớn mạnh, thứ 2 bản thân nó liền có thể coi là, là 1 kiện hồn phách chí bảo, có thể chống đỡ ngự hồn phách công kích, lại thần thụ mầm non nhưng nương theo tu vi tăng lên không ngừng lớn mạnh, diễn sinh ra rất nhiều diệu dụng, cho nên dẫn tới vô số tu sĩ tranh đoạt.”

Huyền Quy ngữ chuyển hướng, “Mỗi lần thần thụ trái cây hoàn toàn chín muồi, đều sẽ dẫn phát một đợt gió tanh mưa máu, nhưng 10 viên trái cây thực tế quá ít, có người động tâm tư muốn đem thần thụ đào đi, về sau

liền bộc phát một trận, trước nay chưa từng có kịch chiến… Liên quan tới trận chiến kia, ta từng nhìn thấy qua một chút ký ức hình tượng. Rất đáng sợ, đương thời người mạnh nhất cơ hồ toàn bộ tề tụ.”

“Kết quả cuối cùng, là thần thụ tại đại chiến bên trong bị hủy diệt, tất cả mọi người thành bên thua, thần thụ trái cây như vậy tuyệt tích. La Quan, ngươi hôm nay sở được đến hạt giống này, có lẽ đã là đương thời còn sót lại, cuối cùng một gốc thần thụ truyền thừa.”

La Quan tâm thần chấn động, dù đoán được gốc cây này mầm địa vị tất nhiên không nhỏ, nhưng bối cảnh này hay là quá dọa người.

Đúng lúc này, hắn hồn phách không gian bên trong, đột nhiên sinh ra mấy điểm khí cơ ba động, lại có một vòng trăng tròn hư ảnh nổi lên.

Bất quá, tháng này ảnh mơ hồ không rõ, như gần ngay trước mắt, lại giống là bị cách xa chân trời, vẫn chưa chân chính giáng lâm tại đây.

Huyền Quy giơ chân, nghiến răng nghiến lợi, “Ngươi tới làm cái gì? Qua điểm, qua điểm a! Cái này thần thụ mầm non, là đệ tử ta, ngươi còn muốn như thế nào?”

Ánh trăng trầm mặc, cũng không để ý tới Huyền Quy chất vấn, cứ như vậy nhẹ nhàng trôi nổi.

La Quan mơ hồ trong đó, có loại cảm giác bị nhìn chằm chằm… Là nàng?

Cúi đầu suy nghĩ một chút, “Lão sư, hẳn không có ác ý… Lui một bước nói, vị này thật muốn cưỡng ép giáng lâm, đệ tử cái này hồn phách không gian, căn bản là ngăn không được.”

Huyền Quy sắc mặt khó coi, cắn răng nói: “Để cho nàng đi vào! Ta liền không tin, Quy gia ta uy hiếp, liền chẳng có tác dụng gì?”

Bá ——

Ánh trăng chân chính giáng lâm, nhàn nhạt ngân huy vãi xuống đến, bị quang mang chiếu rọi thần thụ mầm non, lập tức vui sướng lay động chạc cây.

Phóng xuất ra càng nhiều điểm sáng màu xanh lục, không ngừng dung nhập nơi đây.

Không biết có phải hay không ảo giác, La Quan cảm thấy hồn phách không gian phạm vi, như so vừa rồi lớn ném một cái ném.

Trăng tròn bên trong, hiển hiện một khuôn mặt, La Quan cố gắng muốn nhìn rõ, nhưng cuối cùng chỉ là phí công.

Nàng đang ở trước mắt, lại có vô hình quy tắc bao phủ, không thể thăm dò khó mà dò xét… Chỉ có cặp con mắt kia, vẫn như cũ mỹ lệ mà thanh lãnh.

Thì thầm âm thanh, từ ánh trăng bên trong truyền ra, nhu hòa mà hòa hoãn.

Nhưng nàng thanh âm, cũng bị đại đạo che lấp, La Quan

có thể nghe tới mỗi 1 cái âm tiết, lại không biết nàng đến tột cùng nói cái gì.

Huyền Quy “Hừ hừ” 2 tiếng, đáy mắt cảnh giác, kiêng kị, ngược lại là tiêu tán hơn phân nửa.

Nghĩ nghĩ vung trảo một trảo, bỗng nhiên có 1 viên viên châu xuất hiện, mặt ngoài trải rộng vô số vết rạn, chính là lúc trước đan sư giải thi đấu bên trên, từ Thiên Dược cốc đoạt được viên kia đã tổn hại thiên linh châu.

“Cho ngươi, đừng có đùa mánh khóe, Quy gia ta nhưng nhìn lấy đâu! !”

Thiên linh châu tự hành bay lên, chỉ nghe “Răng rắc” một tiếng, bản thể triệt để vỡ vụn.

1 đạo nữ tử thân ảnh, từ đó nổi lên, mặt mày rã rời mà thống khổ, bây giờ thành kính quỳ sát tại ánh trăng phía dưới.

Dáng người yểu điệu, chính là ngày đó linh châu chi linh.

Ánh trăng thì thầm, thiên linh châu chi linh liên tục gật đầu, quay người đối La Quan, cung cung kính kính dập đầu.

Sau một khắc, nàng đứng dậy một bước phóng ra, lại thần thụ mầm non phía trên, huyễn hóa ra trăng lưỡi liềm.

Nhạt nhẽo đến cực điểm, lại tự có một phần độc thuộc trăng sao khí tức, từ đó tản ra.

Chỉ vì, này nguyệt phải trăng sao tán thành… Cũng có thể coi như là, là trăng sao 1 đạo hình chiếu.

Viên này thiên linh châu, lại cùng trăng sao tương quan! !

Ánh trăng bên trong nàng, thật sâu nhìn La Quan một chút về sau, tiêu tán theo.

Hô ——

Huyền Quy thở ra một hơi, lại một mặt đắc ý, “Hừ! Coi như nàng thức thời, như coi là thật muốn làm gì, Quy gia ta cũng không dễ chọc.”

Nhưng ánh mắt lại nhịn không được, đối La Quan trên dưới dò xét.

Giống như là lần thứ 1, biết hắn.

Ánh mắt này, La Quan đều cảm thấy không được tự nhiên, “… Lão sư, ngài nhìn cái gì đấy?”

“Không có việc gì.” Huyền Quy qua loa 1 câu, nhưng nhìn tới nhìn lui, thật cái gì cũng không phát hiện.

Nhưng vì cái gì đâu?

Trăng sao thống trị đêm tối, là đại đạo quy tắc phía dưới, tồn tại cường hãn nhất 1 trong.

Thậm chí, nó bản thân đã xem như, đại đạo quy tắc một

bộ điểm!

La Quan tiểu tử này, đến tột cùng cái kia bên trong tốt… Khục, cũng không phải ao ước, liền đơn thuần không nghĩ ra a.

Hắn dựa vào cái gì liền có thể đạt được trăng sao, như thế chiếu cố đâu? ?

Trên hải đảo, tối nay mê vụ tán đi, mặt trăng buông xuống cho người cảm giác, tựa hồ nhấc nhấc tay liền có thể chạm đến.

Ánh trăng ngưng vì cột sáng, chiếu rọi tại nhà gỗ phía trên, làm nó đột nhiên nhiều mấy điểm cao khiết, thần thánh, cùng vô tận uy nghiêm.

Mộ Thanh Kết đã sớm ngốc, nàng cái kia bên trong nhìn qua, trước mắt phảng phất giống như thần tích một màn.

Chỉ có thể hung hăng, dưới đáy lòng gọi thẳng trâu - bức.

Đại nhân, thực tế quá mạnh!

Nhưng có một chút, Mộ Thanh Kết từ đầu đến cuối không nghĩ ra, Quỷ giới lúc nào cùng đỉnh đầu trăng sao, có tốt như vậy giao tình? ?

Hay là nói, cái này đơn thuần chính là Quỷ giới sứ giả, lại lấy được nguyệt chi ý chí chiếu cố?

Vân Thanh tiên tử thần sắc thành kính, quỳ rạp trên đất

mặt, không dám vận dụng nửa điểm pháp lực che lấp, cứ như vậy để váy trắng nhiễm bùn đất.

Nàng nhìn qua bị ánh trăng bao phủ nhà gỗ, trong mắt lệ nóng doanh tròng.

Nguyệt chi ý chí vẫn chưa vứt bỏ, nàng thành kính thờ phụng người, hạ xuống quyến giả đại nhân, chắc chắn nhặt lại trong đêm tối quyền hành.

Khiến trăng sao chi quang, bao trùm toàn bộ thế giới.

Giờ phút này, chính là La Quan nói để nàng đi chết, vị này nguyệt chi tín đồ, đại khái cũng sẽ không do dự.

Kẹt kẹt ——

Nhẹ vang lên bên trong, cửa phòng từ bên trong đẩy ra, La Quan đi ra, ngửa đầu nhìn về phía đỉnh đầu trăng tròn.

Hắn suy nghĩ một chút, khom người cúi đầu.

Nguyệt chi quyến giả!

Từ ngày này trở đi, cái này một thân phận mới chính thức danh chí thực quy.

Mặt trăng, đã ở trên người hắn đặt cược.

Nhưng tất cả những thứ này, đều tuyệt không phải không có đại giới, La Quan hồi tưởng lại ánh trăng biến mất trước, nàng cuối cùng xem ra 1 đạo ánh mắt.

Trong đó, tựa hồ mấy điểm áy náy… Chỉ là không biết, hắn sẽ vì này bỏ ra cái giá gì.

“Quyến giả đại nhân, nguyệt chi tín đồ Vân Thanh, nguyện đi theo tại ngài trái phải, ta tận hết khả năng vì đại nhân hiệu lực, vạn tử bất hối!”

Vân Thanh tiên tử quỳ sát, váy trắng phác hoạ ra động lòng người dáng người, giọng điệu cung kính, tôn sùng.

Cùng một thời gian.

Biển sâu, một chỗ đá ngầm trong động quật, đang truyền ra thống khổ gào thét, kích thích sóng nước cuồn cuộn.

Nương theo lấy mảng lớn vết máu hiện lên, không ngừng dung nhập nước biển bên trong.

Nơi đây động tĩnh, hấp dẫn đến một cái khác, hoạt động tại vùng biển này Nguyên Anh yêu thú.

Nó là 1 con so sánh bạch tuộc biển sâu, tiểu không chỉ số mười bạch tuộc, cảm thụ được dần dần suy yếu đi xuống khí tức, ánh mắt dần dần cực nóng.

Thôn phệ những yêu thú khác, là trong biển yêu thú lớn mạnh tự thân, tăng thực lực lên tốt nhất đường tắt.

Xem ra hôm nay nó vận khí không tệ… Như nhưng thuận lợi thôn phệ hết, đầu này Nguyên Anh cảnh yêu thú, nó thực lực tất có thể phóng đại.

Bạch tuộc chui vào đá ngầm động quật, nó nhìn thấy ngã xuống đất mục tiêu, đây là một đầu hiếm thấy màu đen long ngư.

Nhưng hôm nay, nó hình tượng thực tế đáng sợ ——

Hơn phân nửa lân giáp tróc ra, lộ ra nát rữa huyết nhục, kia máu tươi đã biến đen nhánh, truyền ra trận trận tanh hôi.

Cứng tại trên mặt đất, cũng trải qua chết đi.

Chẳng biết tại sao, bạch tuộc yêu thú nhìn thấy con rồng này xác cá thể, đột nhiên cảm thấy rất bất an.

Thuận tiện như, sẽ có cực kỳ khủng bố sự tình phát sinh.

Nó do dự một chút đang chuẩn bị rút đi, sau một khắc…

Bá ——

Long ngư mở mắt ra, trong đó một mảnh xích hồng, như cất giấu 1 cái huyết hải địa ngục.

Đáy biển đá ngầm bên trong, truyền ra kịch liệt động tĩnh, bạch tuộc yêu thú hốt hoảng đào tẩu.

Nó 1 đầu xúc tu bị xé nứt, kia tuôn ra đỏ thắm máu tươi, chính lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ, không ngừng trở nên ám trầm xuống dưới.

Màu đen long ngư lung lay, từ đá ngầm bên trong chui ra, như xa xa nhìn thoáng qua nơi nào đó, liền hướng phía một phương khác hướng rời đi.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 372 : Lệnh bài chỉ dẫn

Phá vỡ ngói đen phong ấn, đạt được thần thụ mầm non về sau, La Quan kế tiếp theo dốc lòng tu luyện.

Đảo mắt, lại qua nửa tháng.

Tính nhẩm thời gian, thánh đô bên trong thiên hải thịnh yến, không sai biệt lắm a cũng nên tổ chức.

Cái này khiến La Quan có chút bất đắc dĩ, có thể tăng thêm Kim Đan một màu thần thụ trái cây a… Ách, cũng là thần thụ? Hẳn là 2 người này ở giữa, có một ít quan hệ?

Lắc đầu, hắn vứt bỏ loạn thất bát tao suy nghĩ, sắc mặt bình tĩnh lại.

Dù bỏ lỡ thiên hải thịnh yến, nhưng lần này tiến vào hải vực, La Quan cũng có kinh người thu hoạch.

Ngoài ra.

Thập Tứ Mục thuận lợi phá cảnh.

Quỷ đạo người thành khôi lỗi.

Còn có thành kính nguyệt chi tín đồ Vân Thanh tiên tử.

Long Tủy đan, cũng đã luyện chế hoàn thành, đầy đủ

hắn lập tức tu luyện cần thiết.

Bởi vì cái gọi là có được có mất…

Thôi, liền như vậy đi!

Trên đời này chỗ tốt, cũng không thể tất cả đều chiếm.

Về phần Lưu gia, La Quan đã sớm dự lưu lại một bình Long Tủy đan.

Tuy nói bởi vì bạch tuộc biển sâu tập kích, dẫn đến hải vực kế hoạch triệt để chệch hướng, nhưng đáp ứng người khác sự tình, liền tận lực không muốn nuốt lời.

Lúc trước đan sư giải thi đấu bên trong, La Quan phong quang vô hạn, nhưng trong đó rất lớn bộ điểm, là xây dựng ở Lưu gia ủng hộ phía trên.

Nếu không đừng nói phong quang, có thể còn sống rời đi cũng khó khăn.

Huống chi, luyện chế Long Tủy đan các loại vật liệu, đều là lão Lưu gia cung cấp.

Tiếp tục tu luyện!

Lấy ra 1 viên Long Tủy đan, La Quan trực tiếp ăn vào, nhưng qua không lâu, hắn liền bỗng nhiên mở 2 mắt ra, mặt lộ vẻ vẻ kinh nghi.

Lật tay, La Quan lấy ra 1 con hộp ngọc, phía trên thiếp một tầng lại một tầng phong ấn phù lục, bây giờ ngay tại

kịch liệt rung động.

Do dự một chút, La Quan phất tay áo để lộ phù lục, trong hộp ngọc cất đặt chính là từ đầu rồng hài cốt bên trong, sở được đến tấm lệnh bài kia.

Lúc này, nó ngay tại phóng xuất ra dị thường ba động!

Quả nhiên có vấn đề.

“Lão sư!”

Vật này quỷ dị, cứ việc không có phát giác được không ổn, nhưng hắn vẫn không dám tự tiện quyết định.

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Không có việc gì, cầm lên nhìn xem.”

La Quan cảm thấy an tâm một chút, đem lệnh bài nắm trong tay, mấy hơi sau trên mặt hắn, nhiều mấy điểm kinh ngạc.

“Lão sư… Cái này tựa hồ là 1 đạo chỉ dẫn, khóa chặt một nơi nào đó… Khoảng cách không tính xa, ngay tại vùng biển này.”

Huyền Quy nói: “Chỉ dẫn? Xem ra, lệnh bài này là 1 kiện tín vật…” Nó tấm tắc lấy làm kỳ lạ, “Thứ này, có chút ý tứ, ngươi nghĩ như thế nào?”

La Quan suy tư một lát, “Đi xem một chút đi.”

Lệnh bài bất phàm như thế, lại chỉ là 1 kiện tín vật…

La Quan phải thừa nhận, giờ khắc này trong đầu của hắn, nổi lên chính là các loại, có quan hệ hải vực bảo tàng truyền thuyết.

Mới vào hải vực lúc, hắn liền nghe Phương Thế, Từ Nguyên Anh 2 người, nói qua phương diện này sự tình.

Chỉ bất quá, đối với hải vực bảo tàng truyền thuyết, La Quan có khác biệt lý giải, đối này cũng có chút kiêng kị.

Nhưng trước khác nay khác, lúc trước La Quan, bất quá có Kim Đan tầng 6 trái phải chiến lực, há có thể cùng hôm nay so sánh?

Không nói đến hắn thực lực bản thân tăng lên, chính là dưới trướng 3 đại Nguyên Anh chiến lực, liền đầy đủ để hắn có lực lượng đi tìm tòi hư thực.

Huyền Quy cười nói: “Liền biết ngươi sẽ không bỏ qua, vậy liền đi thôi.”

Hắc hắc!

Bí cảnh tầm bảo kịch bản, rốt cục muốn tới, Quy gia ta đã không kịp chờ đợi!

Thu hồi lệnh bài, La Quan đi ra nhà gỗ, ánh mắt đảo qua xung quanh trụi lủi hòn đảo… Thợ đốn củi tiểu quỷ, làm việc rất là ra sức a.

Nơi này cho hắn quá nhiều kinh hỉ, nhưng sau ngày hôm nay, đại khái là sẽ không lại đến.

Tâm tư khẽ động, còn tại đốn củi Quỷ đạo người, thu hồi cuối cùng một đoạn thân cây, “Sưu” vừa đưa ra đến La Quan bên người.

“Bái kiến chủ nhân!”

Vân Thanh tiên tử cùng Mộ Thanh Kết, cũng đẩy cửa đi ra ngoài.

La Quan đối 2 nữ gật gật đầu, “Chúng ta muốn đi.” Hơi 1 do dự, nói: “Trên biển có một nơi, có lẽ có cơ duyên giáng lâm, đi qua nhìn một chút.”

Cụ thể hắn biết không nhiều, chỉ có thể nói mập mờ.

Cũng may, 2 nữ đối với hắn đều tuyệt đối tín nhiệm, căn bản không có hỏi nhiều, liền trực tiếp gật đầu đáp ứng.

La Quan cười cười, thổi cái huýt sáo, mấy hơi sau một đoàn bóng đen gào thét bay tới, nương theo lấy vân khí cuồn cuộn.

Gió từ hổ, vân tòng long!

Thập Tứ Mục gia hỏa này, bây giờ càng phát ra có mấy phần thật long khí thế.

Rống ——

Gầm nhẹ một tiếng nằm rạp trên mặt đất, cái đuôi lắc lư là thông thường biểu hiện, liền không nói nhiều.

Nó độ kiếp tạo thành thương thế, bây giờ đã cơ bản khôi phục.

“Xuất phát!”

Vân Thanh tiên tử thả ra thủy tinh thuyền, đưa tay một chỉ nó nhan sắc lập tức biến thành toàn thân đen nhánh, rơi vào trên mặt biển đón gió thấy trướng, đảo mắt liền biến thành một chiếc, chừng 10 trượng thuyền lớn.

“Đại nhân, này thuyền tốc độ cực nhanh, lại mời Thập Tứ Mục dẫn đường, có thể miễn đi rất nhiều phiền phức.”

La Quan mấy người lên thuyền, Thập Tứ Mục vui sướng gầm nhẹ một tiếng, trực tiếp nhảy vào biển cả.

Ông ——

Thủy tinh thuyền trận pháp mở ra, phóng xuất ra cường đại lực đẩy, đón gió phá sóng bay thẳng biển sâu.

Quả nhiên, một đường cũng rất thuận lợi!

Thập Tứ Mục khí tức, chính là tốt nhất khu trục lợi khí, ven đường gặp được trong biển yêu thú, trực tiếp xa xa tránh lui.

Thủy tinh trong thuyền, giành giật từng giây lại luyện hóa 2 viên Long Tủy đan La Quan, lúc này mở 2 mắt ra.

Mục tiêu khu vực liền muốn đến!

Liền tại đây là, thủy tinh thuyền đột nhiên giảm tốc, tiếng đập cửa vang lên.

Ngoài cửa, Vân Thanh tiên tử nói: “Đại nhân, phía trước có người ngăn cản đường biển.”

Hôm nay mặt biển không có sương mù.

Mặt trời cao chiếu, khiến phương xa đứng lặng cự hạm, càng có vẻ nguy nga cường thế.

Lúc này, cự hạm bên trên mấy đạo linh quang phóng lên tận trời, “Đường này không thông, nhanh chóng thối lui!”

Quát khẽ bên trong, khí tức cường đại ầm vang rơi xuống.

Người cầm đầu, rõ ràng là 1 vị Nguyên Anh cảnh!

Thủy tinh thuyền từ nội bộ mở ra, Quỷ đạo người một bộ áo bào đen đi ra, huyết mâu khóa chặt người này.

Ông ——

Phệ hồn trùng gào thét bay ra.

“Quỷ đạo người!” Đối diện Nguyên Anh kinh hô một tiếng, chợt giận dữ, “Ngươi muốn làm cái gì? Đừng quên ngươi là ta Bích Hải Vân Thiên tông khách khanh!”

Phía sau hắn mấy người, sắc mặt có chút biến hóa.

Trong đó một tên Kim Đan cao giai, gào thét bay trở về

trên biển cự hạm.

Đối mặt chất vấn, Quỷ đạo người không phản ứng chút nào, đờ đẫn nói: “Tránh ra!”

Mà lúc này, cự hạm cũng làm ra ứng đối, lại một tên Nguyên Anh tu sĩ bay tới, mặt lộ vẻ kinh sợ, “Quỷ đạo người, lại quả nhiên là ngươi!”

Nguyên Anh tu sĩ cảm giác nhạy cảm, lại thêm Quỷ đạo người không có che lấp khí tức, tự nhiên sẽ không nhận lầm.

“Ngươi điên rồi sao? Thiếu chủ nói ngày đó bởi vì đáy biển cự chương tập kích, cùng ngươi ở trên biển thất lạc, đến cùng phát sinh chuyện gì?”

Người này đang muốn tiến lên, sắc mặt bỗng dưng âm trầm.

Ông ——

Phệ hồn trùng khí tức, đã xem hắn khóa chặt.

“Quỷ đạo người! !” Cái này Nguyên Anh giận dữ, “Ngươi bây giờ là đã khiến ném người khác sao? ? Tốt, tốt! Chúng ta mấy trăm năm giao tình, hôm nay xóa bỏ.”

“Nhưng ngươi là bản tọa, đề cử gia nhập Bích Hải Vân Thiên tông, liên quan tới việc này liền cần cho Kim mỗ một cái công đạo! Phía sau ngươi người là ai, để bọn hắn ra!”

Quỷ đạo người đưa tay, phệ hồn trùng chấn minh bên trong vận sức chờ phát động.

Không nghĩ tới hắn sẽ như thế cường ngạnh, Bích Hải Vân Thiên tông mọi người, sắc mặt càng phát ra khó coi, đáy mắt cũng lộ ra mấy điểm kinh sợ!

Quỷ đạo người lực lượng rất đủ a, hắn đến cùng bái nhập phương kia thế lực? ?

Đột nhiên, Quỷ đạo người thối lui đến bên cạnh.

Thanh lãnh tuyệt mỹ thân ảnh đi tới, ánh mắt bình tĩnh, “Chư vị, chúng ta vô ý cùng Bích Hải Vân Thiên tông xung đột, còn xin tránh ra.”

“Vân Thanh tiên tử!

“Minh Nguyệt tông! !”

Bích Hải Vân Thiên tông mọi người, lập tức vừa sợ vừa giận.

“Vân Thanh, các ngươi Minh Nguyệt tông muốn làm cái gì? Quỷ đạo người là ta Bích Hải Vân Thiên khách khanh, các ngươi thế mà cũng dám thu!”

Họ Kim Nguyên Anh gầm thét.

Oanh ——

Uy nghiêm khí cơ, đem Vân Thanh tiên tử khóa chặt!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 373 : Mời lão tổ giáng lâm

Bích Hải Vân Thiên tông cự hạm bên trên, lại bay tới mấy người, bị bao vây lấy chính là, từng tại hải môn đảo từng có xung đột gì thân.

Vị này Bích Hải Vân Thiên tông thiếu chủ, lúc này sắc mặt khó coi, “Vân Thanh tiên tử, nghe nói ngài tại bạch tuộc biển sâu trong tập kích mất tích, Bích Hải Vân Thiên còn từng phái người trợ giúp tìm kiếm, nhưng đây chính là ngài cho hồi báo sao?”

Đáng chết!

Quỷ đạo người rõ ràng, đối nữ nhân này đầy cõi lòng ngấp nghé, lúc trước hắn tận mắt thấy, Quỷ đạo người là truy sát Vân Thanh tiên tử rời đi…

Phái người tìm kiếm, cũng là nghĩ thu thập dấu vết, tránh dẫn phát phiền phức.

Sao liền biến thành, hiện tại trạng thái này? !

Tiểu Hà biểu thị không nghĩ ra.

“Quỷ trưởng lão, ta Bích Hải Vân Thiên tông đợi ngài không tệ, ngay cả trong tông bí truyền Quỷ đạo bí bảo, đều không ràng buộc cho mượn cho ngài…”

Quỷ trưởng lão không phản ứng chút nào.

Cái này tư thái, triệt để chọc giận gì thân, “Tốt! Tốt! Đã quỷ trưởng lão trở mặt không quen biết, thì nên trách không được chúng ta.”

“Kim trưởng lão, truyền tin Minh Nguyệt tông, để bọn hắn tới giải thích một chút, đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra!”

Vân Thanh tiên tử sắc mặt biến hóa, nàng không nghĩ tới, Minh Nguyệt tông lại cũng có người ở đây.

Đột nhiên, nàng như nghĩ đến cái gì, biểu lộ trở nên ngưng trọng.

Tiếng xé gió lên, mấy đám linh quang gào thét mà tới.

“Kim đạo hữu, đã xảy ra chuyện gì?”

Linh quang tán đi, lộ ra trong đó thân ảnh, cầm đầu một lão giả râu tóc bạc trắng, dáng vẻ không uy từ giận.

Bên cạnh thì là xem xét như, bất quá ba mươi mấy tuổi bộ dáng nữ tu, phong thái trác tuyệt tròn trịa sung mãn, nghiễm nhiên chín muồi mật - đào.

Lúc này đảo qua giữa sân, mặt lộ vẻ kinh hỉ, “Vân Thanh, ngươi làm sao tại đây? Quá tốt, vi sư gần nhất một mực tại lo lắng ngươi!”

Vân Thanh tiên tử đáy mắt hiện lên một nụ cười khổ, nhìn thấy trước mắt một màn, càng phát ra xác định trong lòng suy đoán.

Lại nghĩ tới La Quan lời nói, hiển nhiên đại nhân này đến, cũng là vì kia 60 năm vừa hiện bí cảnh.

Sự tình, phiền phức!

“Bái kiến sư tôn.” Vân Thanh khom mình hành lễ, “Đệ tử tại bạch tuộc biển sâu tập kích màn đêm buông xuống, thụ trọng thương miễn cưỡng chạy trốn, về sau lại lọt vào Quỷ đạo người truy sát, may mắn được 1 vị đại nhân cứu giúp mới có thể biến nguy thành an.”

“Quỷ đạo người!” Vân Thanh sư tôn thư đồng, lập tức chau mày, “Ta nhớ được, hắn là Bích Hải Vân Thiên khách khanh a? Dám can đảm truy sát ta Minh Nguyệt tông trưởng lão, hắn thật to gan!”

Thư đồng cười lạnh, “Kim Thái, ngươi truyền tin để chúng ta tới, là muốn làm đối mặt chất sao? Tốt! Ta ngược lại muốn xem xem, ngươi Bích Hải Vân Thiên có bao nhiêu bá đạo, còn có thể đổi trắng thay đen không thành!”

Vân Thanh là nàng vừa ý nhất đệ tử.

Mà nha đầu này, cũng không có để nàng thất vọng, 300 năm liền thuận lợi ngưng tụ Nguyên Anh.

Sư đồ 2 người chung nhập Nguyên Anh chi cảnh, cũng đều mỹ danh lan xa, ở trên biển 10 tiên tông bên trong, đã sớm truyền vì một đoạn giai thoại.

Đối nàng tâm tính, thư đồng hoàn toàn tin tưởng, tuyệt

sẽ không vu hãm đối phương!

Lão giả râu tóc đều bạc trắng, là Minh Nguyệt tông Đại trưởng lão Giang Nguyệt Thanh, lúc này nhíu nhíu mày, trầm giọng nói: “Thư trưởng lão an tâm chớ vội, ta tông cùng Bích Hải Vân Thiên luôn luôn giao hảo, việc này có lẽ có một chút hiểu lầm.”

Hắn bản ý, là muốn hòa hoãn một chút bầu không khí, vì Bích Hải Vân Thiên giải vây một hai.

Vừa đến, bây giờ thời khắc mấu chốt, không tốt tự nhiên đâm ngang, miễn cho dẫn phát ngoài ý muốn.

Thứ 2, Bích Hải Vân Thiên tông cùng Huyền Âm sơn quan hệ thân cận, lần này bí cảnh sắp khải, nếu đem Huyền Âm sơn liên luỵ vào, tất nhiên hậu hoạn vô tận.

Trên biển 10 tiên tông, lấy Huyền Âm cầm đầu.

Không chỉ bởi vì, đây là một cái duy nhất, truyền thừa qua 100,000 năm tông phái siêu cấp, càng bởi vì nó có được 2 vị Thần Hồn cảnh cường giả tuyệt thế.

Nghe đồn Huyền Âm sơn phía sau, còn có cực sâu bối cảnh, mới có thể cam đoan thế hệ đều có cường giả sinh ra, uy chấn này Phương Hải vực.

Nhưng Giang Nguyệt Thanh không nghĩ tới, thanh âm hắn vừa dứt dưới, Bích Hải Vân Thiên tông mọi người biểu lộ, liền trở nên vô cùng phẫn nộ.

Kim Thái càng là khó thở mà cười, lạnh giọng nói: “Hiểu

lầm? Ha ha, Kim mỗ ngược lại là muốn biết, Giang đạo hữu ngươi có thể đưa ra như thế nào giải thích? !”

“Hay là nói, ngươi Minh Nguyệt tông dám làm không dám chịu, chuẩn bị giả bộ hồ đồ muốn hồ lộng qua? Nói cho các ngươi biết, tuyệt không có khả năng!”

“Chuyện hôm nay, nếu không cho một cái công đạo, ta Bích Hải Vân Thiên tông tất không bỏ qua!”

Giang Nguyệt Thanh: …

Cái quỷ gì?

Sự tình tựa hồ cùng hắn nghĩ, có chút không giống a.

Bích Hải Vân Thiên phải ngã đánh một bừa cào?

Nhìn xem không quá giống a, liền bọn hắn phẫn nộ vô song, hận nghiến răng nghiến lợi bộ dáng, hiển nhiên là thật nổi nóng đến cực điểm.

Hắn quay người trầm giọng nói: “Vân Thanh trưởng lão, đến cùng chuyện gì xảy ra?”

Vấn đề, khẳng định vẫn là ở đây.

Thư đồng nhíu mày lại, sắc mặt nhạt xuống dưới, “Đại trưởng lão, ta đệ tử này bị người đuổi giết, còn có thể chuyện gì xảy ra?”

Nàng cười lạnh, “Có người không muốn mặt, chuẩn bị chết không nhận!”

Bích Hải Vân Thiên tông mọi người, kém chút tức nổ phổi.

Chúng ta không muốn mặt? Chúng ta chết không nhận? Ngươi cái này xú nương môn… Đừng nhìn ngươi dài xinh đẹp, lời cũng không thể nói lung tung!

Bích Hải Vân Thiên khác một nguyên anh, lạnh giọng nói: “Thư đạo hữu, ngươi tốt nhất trước biết rõ ràng, rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra.”

Thư đồng nháy mắt mấy cái, xoay người nhìn lại.

Vân Thanh do dự một chút, “Sư tôn… Cái kia… Quỷ đạo người ngay từ đầu, đích thật là truy sát đệ tử… Nhưng về sau hắn bị đại nhân trấn áp, vì bảo mệnh liền thần phục với đại nhân…”

Chân chính tình huống là, Quỷ đạo người thành khôi lỗi, nhưng loại chuyện này nàng đương nhiên sẽ không nói.

Việc quan hệ đại nhân thân phận, nhất định phải cẩn thận!

“Trò cười!” Kim Thái cười lạnh một tiếng, “Thấy không, đây chính là phệ hồn trùng! Liền chỉ bằng vật này, Nguyên Anh cảnh bên trong có thể trấn áp Quỷ đạo người, liền cơ hồ không có.”

“Huống chi đường đường Nguyên Anh, cho dù coi là thật không địch lại, hẳn là còn không thể trốn đi? Hay là nói, xuất thủ là Thần Hồn cảnh siêu cấp cường giả? Vân

Thanh, ngươi dù là nói dối, cũng nói giống điểm! Đó căn bản, chính là các ngươi Minh Nguyệt tông tính toán, đào ta Bích Hải Vân Thiên góc tường!”

Hắn đưa tay một chỉ, “Quỷ đạo người ngay tại kia, cùng với Vân Thanh, Giang đạo hữu, Thư đạo hữu, các ngươi còn có lời gì nói?”

Giang Nguyệt Thanh chau mày, nhìn lướt qua thủy tinh trên thuyền Quỷ đạo người, quả nhiên thấy phệ hồn trùng, lúc này sầm mặt lại.

Trên biển 10 tiên tông ở giữa, ngày thường bên trong dù tranh đấu không ngừng, lẫn nhau xếp vào quân cờ lẫn nhau đào hố loại sự tình này, làm không biết bao nhiêu.

Nhưng có một ít lại là cấm kỵ!

Nguyên Anh chiến lực, chính là một loại trong đó.

10 tiên tông ở giữa, ngầm thừa nhận không nhằm vào cấp độ này xuất thủ, lấy duy trì lẫn nhau ở giữa hòa bình.

Nếu không, rất dễ dàng liền sẽ bộc phát ra, không thể vãn hồi cục diện.

Đương nhiên những này cái gọi là cấm kỵ, đã tồn tại, bản thân liền là muốn bị đánh vỡ ——

Tiếp xúc cái khác tiên tông Nguyên Anh, đào chân tường sự tình cũng có, nhưng nhất định phải làm bí ẩn, cẩn thận, tuyệt không thể lưu lại dấu vết.

Thư đồng nhịn không được trừng Vân Thanh một chút, tuy nói Quỷ đạo tu sĩ thanh danh không tốt nghe, nhưng chung quy là 1 tôn Nguyên Anh chiến lực.

Có thể ngoặt vào Minh Nguyệt tông đương nhiên là chuyện tốt, nhưng đã làm, vì cái gì còn như thế rêu rao, bị Bích Hải Vân Thiên tông ở trước mặt đụng vào, cũng không liền phiền phức.

Về phần Vân Thanh nói tới đại nhân…

Thư đồng căn bản không tin!

Quỷ đạo người điều khiển phệ hồn trùng, thần hồn phía dưới ai có thể trấn áp? Mà Thần Hồn cảnh cái nào không phải một phương lão tổ, thần long thấy đầu mà không thấy đuôi, phần lớn lâu dài bế quan không ra.

Trùng hợp như vậy, liền có thể gặp được? Thật sự cho rằng, Thần Hồn cảnh là ven đường rau cải trắng a.

Mà lại, ngươi nói người đâu?

Hừ hừ!

Thần hồn khí tức gì cùng cường hãn, như tồn tại ở đây, một đám Nguyên Anh sao lại cảm giác không đến.

Nha đầu này, đánh tiểu liền sẽ không nói láo, lớn lên vẫn là như vậy.

Ai, một chút cũng không theo ta!

Thư đồng thở sâu, lớn tiếng nói: “Vân Thanh, ngươi vì tránh né truy sát, cùng cái này Quỷ đạo người giả vờ giả vịt, bây giờ an toàn, còn không tranh thủ thời gian trở về!”

Giang Nguyệt Thanh: …

Ngươi đây là đem Bích Hải Vân Thiên người, toàn bộ làm như thành đồ đần a.

Quả nhiên, Kim Thái đám người sắc mặt, càng phát ra âm trầm xuống.

Khá lắm, vấn đề này trốn tránh, là không còn một mảnh.

Buồn cười!

Thật cho là, sự tình đơn giản như vậy, liền có thể vạch trần quá khứ?

Bích Hải Vân Thiên Nguyên Anh khách khanh, lại trực tiếp khiến ném hắn phương, việc này nhất định phải nghiêm trọng xử lý, giết một người răn trăm người!

Quỷ đạo người có phiền phức, Minh Nguyệt tông cũng đừng hòng không đếm xỉa đến.

Nếu không, ngày sau ai còn đem Bích Hải Vân Thiên tông đặt ở mắt bên trong? !

“Thư đạo hữu, ngươi không muốn nghe nhìn lẫn lộn! Vân Thanh, ngươi đã nói là 1 vị đại nhân cứu ngươi, lại

thu phục Quỷ đạo người, vậy liền đem người này mời ra đây.”

Kim Thái cười lạnh, “Như coi là thật, có như vậy 1 vị nhân vật, chuyện hôm nay liền cùng Minh Nguyệt tông không quan hệ… Nếu không, các ngươi tất yếu cho cái bàn giao!”

Vân Thanh tiên tử trầm mặc.

Nàng tự nhiên không dám, thay thế La Quan làm quyết định.

“Hừ! Không lời nói đi…” Kim Thái vừa mở miệng, thanh âm im bặt mà dừng.

Thủy tinh thuyền từ bên trong mở ra, La Quan cất bước mà ra, tiểu tỳ nữ khẩn trương theo sau lưng.

Nàng phát hiện đi theo tại bên người đại nhân, rất là có thể rèn luyện đảm lượng a.

Khoảng thời gian này đến, Nguyên Anh cảnh các đại lão, là một cái tiếp một cái đăng tràng.

Đến chỗ nào đều gió nổi mây phun, quả nhiên không hổ là đại nhân!

Bá ——

Một nháy mắt, vô số ánh mắt tụ đến.

Thế mà thật sự có người!

Vân Thanh tiên tử quay người, cung kính hành lễ, “Bái kiến đại nhân.”

Quỷ đạo người thì trực tiếp quỳ xuống đất, “Chủ nhân.”

Một màn này, lại khiến vô số người trợn to tròng mắt, lộ ra kinh hãi biểu lộ.

Nhất là gì thân, nhận ra La Quan cùng tiểu tỳ nữ, càng là 1 bộ gặp quỷ bộ dáng.

Nguyên Anh… Đây chính là Nguyên Anh! !

Cái nào không phải tâm cao khí ngạo, bễ nghễ bát phương nhân vật, lại như thế hèn mọn miệng nói chủ nhân…

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, bọn hắn tuyệt không tin tưởng.

Người này, là thần hồn? ?

Không đúng!

Mặc dù khí cơ tối nghĩa, không cảm giác được sâu cạn, nhưng cũng không có như vậy mênh mông như biển áp bách.

Đón mọi người ánh mắt, La Quan khom người cúi đầu, “Mời lão tổ giáng lâm!”

Oanh ——

Hải vực phía trên, bỗng nhiên có ngập trời uy áp giáng lâm, dẫn động phong vân biến ảo.

Một cái bóng mờ hiển hiện, khuôn mặt mơ hồ không rõ, chỉ có một đôi tròng mắt như ẩn giấu đi thương hải tang điền, nhưng bao dung thế gian vạn vật.

Đưa tay một điểm, “Tinh hàng!”

Sau một khắc, ban ngày sao hiện.

Bá ——

Thân ảnh biến mất, trên biển khủng bố uy áp, tiêu tán theo.

Hết thảy, đều phát sinh ở ngắn ngủi thế gian bên trong, liền tựa như ảo giác.

Nhưng tiêu tán trước đó thân ảnh kia ánh mắt, lại đảo qua ở đây tất cả mọi người, làm bọn hắn tâm thần rung động, tiếp theo sinh ra vô tận kính sợ.

Thần hồn!

Cái này uy áp, tuyệt sẽ không sai.

Người này sau lưng, lại có 1 vị thần hồn cường giả.

Như vậy hết thảy cũng liền có giải thích… Nhất định là vị này cường giả bí ẩn xuất thủ, cứu Vân Thanh tiên tử, lại thu phục Quỷ đạo người.

Nguyên lai đúng là thật! !

Bích Hải Vân Thiên tông mọi người, cùng Minh Nguyệt tông tu sĩ, lúc này lâm vào trầm mặc.

La Quan đứng dậy, thản nhiên nói: “Ai muốn nhà ta lão tổ cho lời nhắn nhủ? Đứng ra! !”

Một mảnh trầm mặc.

Dù sao ai cũng không dám xác định, vị kia Thần Hồn cảnh siêu cấp cường giả, bây giờ là không phải ngay tại trái phải.

Hô ——

Quá quan!

Hình chiếu, là Huyền Quy xuất thủ.

Tinh hàng, là nguyệt chi quyến giả năng lực.

Sư đồ hoàn mỹ phối hợp, tạo nên thần hồn uy thế.

Bởi vì La Quan đã đoán được, Bích Hải Vân Thiên tông cùng Minh Nguyệt tông xuất hiện ở đây, tất cùng lệnh bài chỉ dẫn có quan hệ.

Nếu không một đám Nguyên Anh đại lão, chạy tới câu cá không thành?

Nếu như thế, muốn đi vào vùng biển này, liền tất nhiên

muốn để 2 tông nhượng bộ… Không, thậm chí, còn có cái khác chưa hiện thân thế lực.

Tỉ như Huyền Âm sơn một nhóm!

Bây giờ nghĩ đến, bọn hắn xuất hiện ở đây, tỉ lệ lớn cũng không phải trùng hợp.

Cho nên “Triển lộ thực lực” là nhất định, chỉ có đạt được tán thành, mới có thể kiếm một chén canh.

Hiện tại nhìn, hiệu quả rất tốt.

Dưới mắt phiền phức, cũng giải quyết dễ dàng.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 374 : Mới bí cảnh lệnh bài

Kim Thái khóe miệng co quắp một chút, quả quyết lâm vào mất trí nhớ trạng thái, ai muốn lời nhắn nhủ? Dù sao không phải ta!

Trước đó cũng đã nói, tu hành đại lão mặt mũi, có khi quý giá vô song, tuyệt đối không cho phép nửa điểm mạo phạm.

Nhưng có đôi khi lại không đáng giá nhắc tới, lấy ra chùi đít đều cảm thấy thô ráp!

Bích Hải Vân Thiên tông mọi người, cũng lâm vào khó chịu trầm mặc.

Thần Hồn cảnh siêu cấp cường giả, Bích Hải Vân Thiên cũng có, chính là tông môn duy nhất lão tổ.

Nhưng thì tính sao?

Có Thần Hồn cảnh lão tổ tọa trấn, liền dám không đem Thần Hồn cảnh đặt ở mắt bên trong, vậy đơn giản muốn chết.

Đã thật sự là một vị nào đó thần hồn đại lão xuất thủ, trấn áp thu phục Quỷ đạo người, vậy cái này thua thiệt ngầm, bọn hắn liền ăn chắc.

Chính là bất mãn, cũng chỉ có thần hồn lão tổ, mới có tư

cách ra mặt, bọn hắn căn bản không đủ tư cách!

Mộ Thanh Kết cúi đầu, nàng sợ mình diễn kỹ không đủ, bị người nhìn ra dị dạng tới.

Đầu óc bên trong, còn có chút mơ hồ…

Đại nhân hắn khi nào nhiều như thế 1 vị, lợi hại lão tổ? !

Ta đại nhân quả là thâm tàng bất lộ.

Vân Thanh tiên tử thì có chút đoán được, La Quan cử động lần này chi ý, là vì trừ khử phiền toái không cần thiết.

Về phần lão tổ…

Hừ, lấy quyến giả đại nhân thân phận, làm được điểm này lại có gì khó.

Mắt thấy Bích Hải Vân Thiên tông kinh ngạc, bồi 1 cái Nguyên Anh khách khanh ra ngoài, cũng dám giận không dám nói, thư đồng trong lòng lớn sướng, lớn tiếng nói: “Vân Thanh, ta Minh Nguyệt tông người, nhất là ân oán rõ ràng, tiền bối đã xuất thủ cứu ngươi, ngày sau biết được ân báo đáp mới là.”

Vân Thanh tiên tử gật đầu nói: “Sư tôn, đệ tử Mông tiền bối cứu giúp, này ân cùng cấp tái tạo, ta đã quyết ý đi theo đại nhân tả hữu.”

Dát!

Thư đồng nụ cười trên mặt, lập tức cứng đờ.

Có ý tứ gì?

Ngươi đây là, muốn bỏ vi sư mà đi? !

Giang Nguyệt Thanh trầm giọng nói: “Vân Thanh, ngươi cũng đã biết mình đang nói cái gì? Đừng quên, ngươi là ta Minh Nguyệt tông trưởng lão!”

Đón sư tôn khó có thể tin ánh mắt, Vân Thanh mặt lộ vẻ áy náy, nhưng ánh mắt vô cùng kiên định, “Không sai, sau đó ta muốn đi theo đại nhân… Đại trưởng lão, Vân Thanh biết được quy củ tông môn, từ hôm nay bắt đầu, ta liền không còn là Minh Nguyệt tông trưởng lão.”

Lại cung kính dập đầu, “Mời sư tôn tha thứ!”

Đứng dậy, sắc mặt bình tĩnh lại.

Thư đồng đối cái này đệ tử, là trông từ nhỏ đến lớn, đối nó tâm tính cực kỳ hiểu rõ.

Nhìn biểu tình, liền biết đây không phải nói đùa.

Miệng ngập ngừng, lại không biết nên nói cái gì, trong lúc nhất thời tâm loạn như ma.

Đúng lúc này, phương xa truyền đến tiếng xé gió, một mảng lớn linh quang gào thét mà tới.

“Kim đạo hữu, Giang đạo hữu, đã xảy ra chuyện gì?”

“Vừa rồi khí tức kia, là từ đâu mà đến?”

“Thần Hồn cảnh không thể nhúng tay bí cảnh mở ra, đây là các phương ước định sự tình…”

Bá ——

Một đám người vội vàng đuổi tới.

Tiểu tỳ nữ hô hấp đều khó khăn, vô ý thức nuốt nước bọt.

Nguyên Anh… Nguyên Anh… Hay là Nguyên Anh…

Đây rốt cuộc là địa phương nào?

Đâm Nguyên Anh ổ sao? !

Trong đó có Huyền Âm sơn một nhóm, hắc giao từ trong biển mũi khoan đầu to, ánh mắt hung ác nhìn tới. Nhưng rất nhanh liền biểu lộ cứng đờ, vội vàng lại chui về biển bên trong, thực tế là trước kia khí tức kia thật đáng sợ, nó bây giờ hồi tưởng lại đều như rơi vào hầm băng.

La Quan hiện tại gương mặt này, quả thực thành nó ác mộng!

Kim Thái đơn giản giải thích vài câu, liên quan đến Thần Hồn cảnh khí cơ, chính là hắn không muốn “Việc xấu trong nhà bên ngoài giương”, cũng mập mờ không được.

Trong lòng mọi người buông lỏng, bị 1 vị Thần Hồn cảnh

siêu cấp cường giả, cứng rắn chiếm 1 vị Nguyên Anh khách khanh, việc này cũng đủ xui xẻo.

Nhưng rất nhanh, bọn hắn sắc mặt lại lộ ra ngưng trọng, ánh mắt kiêng kị xem ra —— những người này, tại sao lại xuất hiện tại cái này bên trong?

“Vân Thanh tiên tử, ngươi nên biết được ta các loại tông hôm nay tụ tập ở đây, là vì cái gì… Vậy liền mời rời đi đi!”

Một tên Nguyên Anh lạnh giọng mở miệng, người này gánh vác trường kiếm, một thân khí tức lăng lệ đến cực điểm.

Mọi người nhao nhao gật đầu.

“Liên quan đến trọng đại , bất kỳ người nào không được quấy nhiễu, nếu không chính là các phương chung địch.”

“Lập tức thối lui, không thể lại tới gần nửa điểm!”

“Không sai, nơi đây hải vực vì vòng cấm, trừ ta cùng tông phái bên ngoài , bất kỳ người nào không được xâm nhập! !”

Vân Thanh tiên tử vẻ mặt nghiêm túc, do dự một chút, xoay người nói: “Đại nhân, nơi đây liên quan đến một chỗ bí cảnh, chính là các tông lớn nhất bí ẩn , bất kỳ người nào không được nhúng tay trong đó, chúng ta có phải hay không…”

La Quang ánh mắt chớp lên, thản nhiên nói: “Chư vị tới phải, chúng ta liền tới không được… Cũng được, vậy liền xin báo cho, muốn thế nào mới có tư cách, tiến vào trước mắt vùng biển này.”

Kim Thái cười lạnh một tiếng, Thần Hồn cảnh siêu cấp cường giả thật sự là hắn trêu chọc không nổi, nhưng một tên tiểu bối, nhưng căn bản không cần sợ.

Chỉ cần không mạo phạm thần hồn, đối phương cũng không thể tùy ý động thủ, nếu không chính là bốc lên, 2 đại siêu cấp thế lực ở giữa chiến tranh.

“Muốn đi vào? ? Đơn giản! Chỉ cần các ngươi nắm giữ tín vật, tự nhiên là có tư cách, cùng hưởng bí cảnh mở ra trận này cơ duyên.”

“Nếu không, hiện tại liền thối lui! Đừng tưởng rằng, có Thần Hồn cảnh chỗ dựa, liền có thể muốn làm gì thì làm… Có tư cách tham gia bí cảnh mở ra các phương, đều có Thần Hồn cảnh tọa trấn, việc này hậu quả không phải các ngươi có thể tiếp nhận.”

Đối phương phía sau đã có thần hồn tu sĩ, đôi kia hải vực bí cảnh sự tình, tất nhiên là biết đến.

Có lẽ trước mắt đoàn người này, chính là cố ý đến đây, ý đồ đục nước béo cò… Loại này sự tình, ở quá khứ tuế nguyệt bên trong, đã từng phát sinh qua.

Nhưng chỉ cần không tin vật, hết thảy đều là phí công!

Các phương liên thủ, đủ để bức lui bất luận kẻ nào.

Đây là nắm giữ tín vật các phương, vì giữ gìn tự thân lợi ích, làm ra ra cộng đồng ước định, chưa bao giờ có nửa điểm chiết khấu.

Oanh ——

Oanh ——

Theo hắn thanh âm rơi xuống, các phương Nguyên Anh tu sĩ, đồng thời lên trước một bước.

Từng đạo cường hãn khí tức phóng lên tận trời, xa xa khóa chặt.

Chính là Minh Nguyệt tông cũng bao hàm ở bên trong… Các phương cộng đồng ước định, bọn hắn nhất định phải tuân thủ quy tắc, nếu không liền sẽ mất đi, kế tiếp theo chấp chưởng tín vật tư cách.

Vân Thanh tiên tử sắc mặt biến hóa, nàng không lo lắng đại nhân an toàn, trải qua thiên kiếp về sau, lại có ngày ấy giống như thần tích một màn, đối La Quan nàng tràn ngập lòng tin.

Nhưng sư tôn còn tại đối diện, lỡ như phát sinh xung đột… Thật khó xử!

Cũng may, sự tình hướng đi, vẫn chưa hướng phía mất khống chế diễn biến.

La Quan thản nhiên nói: “Tín vật? ? Chư vị có sao, lấy ra nhìn một cái.”

“Không gặp Hoàng Hà chưa từ bỏ ý định!” Kim Thái cười lạnh, “Cho ngươi xem lại như thế nào? ? Còn dám ăn cướp trắng trợn không thành.”

Lật tay, lòng bàn tay xuất hiện 1 khối lệnh bài.

“Trừng to mắt thấy rõ ràng, đây chính là tín vật lệnh bài, nắm giữ vật này mới có tư cách, tham dự trận này bí cảnh thịnh yến.”

La Quan nhẹ gật đầu, “Thì ra là thế.” Hắn đưa tay, lòng bàn tay hiện lên một đoàn linh quang, “Là như vậy lệnh bài sao?”

Bá ——

Trên biển lớn, bỗng nhiên lâm vào tĩnh mịch.

Bởi vì lúc này, La Quan trong tay thình lình xuất hiện, 1 khối cùng Kim Thái trong tay, giống nhau như đúc lệnh bài.

Lấy Nguyên Anh tu sĩ thị lực, tự nhiên có thể nhìn ra, giữa hai bên chính là mặt ngoài hoa văn, đều là không kém chút nào.

Đương nhiên chính yếu nhất chính là, theo bí cảnh muốn mở ra, tín vật lệnh bài phóng thích ra chỉ dẫn ba động, điểm này tuyệt đối không giả được.

Người này tay bên trong, lại nắm giữ 1 khối tín vật lệnh bài!

Nó hơn các phương tu sĩ, sắc mặt đột nhiên đại biến, nắm giữ tín vật lệnh bài người vội vàng xem xét.

Cũng may, mỗi người bọn họ trong tay tín vật còn tại.

Nói cách khác, cái này đúng là 1 khối mới bí cảnh lệnh bài!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 375 : Tiến vào bí cảnh hạn chế

Bí cảnh xuất hiện cho tới nay đã có bao nhiêu năm, điểm này không người biết được, nhưng có một chút lại có thể xác định —— tín vật lệnh bài số lượng, cũng không phải là đã hình thành thì không thay đổi.

Ban đầu chỉ có 2 khối, sau đó liên tiếp lại có ra mắt, mới hình thành bây giờ 7 phe thế lực, các chấp tín vật 1 trong cách cục.

Cho nên, xuất hiện hoàn toàn mới lệnh bài, là có khả năng.

Lần này, mọi người mặt lộ vẻ phức tạp.

Kim Thái sắc mặt, càng là so ăn con gián càng thêm khó coi.

Đáng chết, có tín vật ngươi không sớm một chút lấy ra? Cố ý đùa nghịch ta a!

Nhưng quy củ chính là quy củ, đã La Quan nắm giữ lệnh bài, tự nhiên cũng liền có tư cách, cùng hưởng bí cảnh mở ra cơ duyên.

Nếu không…

Người ta phía sau Thần Hồn cảnh, cũng không phải bài trí!

Hải ngoại 10 tiên tông bên trong, cũng chỉ có Bích Hải Vân Thiên tông, Minh Nguyệt tông, tinh biển Kiếm tông cùng 5 nhà, mới riêng phần mình chấp chưởng 1 khối tín vật lệnh bài.

Nó hơn 5 tiên tông không phải là không muốn muốn, vô số năm riêng phần mình nghĩ hết biện pháp, không tranh nổi mà thôi.

Cho nên, lệnh bài này giá trị cực kỳ trân quý.

Vừa rồi nhìn thấy mới lệnh bài nháy mắt, không ít người trực tiếp động cướp đoạt suy nghĩ.

Chính là không dùng riêng, bán ra cho mặc cho 1 cỡ lớn thế lực, đều có thể đổi lấy kinh người hồi báo.

Mà việc này, sớm tại La Quan tính toán bên trong, hắn cố ý “Triển lộ thực lực”, liền sớm dự liệu được điểm này.

Vân Thanh nhìn xem mọi người sắc mặt biến hóa, đối đại nhân bội phục, không khỏi càng nhiều.

Cái này trí tuệ, thủ đoạn, khiến người thán phục!

Đúng lúc này, mộ Thanh Dương đột nhiên nói: “Các hạ, chúng ta lại gặp mặt!”

Sắc mặt hắn âm trầm, đôi mắt một mảnh âm hàn.

Bởi vì, hắn bây giờ đã kịp phản ứng, mình bị đùa nghịch!

Dù không biết, La Quan ban đầu là dùng thủ đoạn gì, mới phóng xuất ra kia kinh người uy áp… Nhưng cái này cũng không hề trọng yếu.

Vừa nghĩ tới mình lại bị dăm ba câu, liền dọa đến xin lỗi rút đi, cùng tên hề như bị người chế giễu, hắn liền hận nghiến răng nghiến lợi.

Huyền Âm sơn thiếu chủ, thân phận này chính là một đám Nguyên Anh đại lão, đều phải cho 3 điểm tôn trọng.

Lúc này gặp hắn ngữ khí bất thiện, như cùng La Quan có chỗ xung đột, mọi người nhất thời ánh mắt sáng lên.

Bất luận cái gì cố định lợi ích thể, đối đột nhiên xâm nhập kẻ đến sau, tất nhiên ôm lấy không thể tránh né ác ý.

Huống hồ, Huyền Âm sơn cường thế, cũng làm cho bọn hắn đáy lòng kiêng kị.

Như 2 phe này ở giữa, có thể bộc phát xung đột… Bọn hắn tất nhiên là vui thấy kỳ thành.

La Quan nhìn hắn một cái, “Các hạ là ai?”

Mộ Thanh Dương sắc mặt nháy mắt xanh xám, trong mắt băng hàn cuồn cuộn, hắn chưa từng bị người như thế không nhìn, khinh thường, “Tốt! Rất tốt!”

Thở sâu, gằn từng chữ một: “Tại hạ Huyền Âm sơn thiếu chủ mộ Thanh Dương, các hạ nhất định ghi nhớ… Chúng ta đi!”

Đến từ xung quanh ánh mắt, hắn có phát giác.

Một đám hỗn đản!

Mặt ngoài cung kính, lại đối Huyền Âm sơn tràn đầy đề phòng, thật sự cho rằng ta sẽ như các ngươi ý, hiện tại liền bộc phát xung đột?

Buồn cười!

Thiên đại đích sự, bây giờ cũng được tạm thời đè xuống, bí cảnh mở ra mới là vị thứ 1.

Nhưng thù này, hắn ghi lại.

Đợi bí cảnh mở ra, tự có hồi báo cơ hội!

Đưa mắt nhìn Huyền Âm sơn một nhóm rời đi, La Quan mặt không biểu tình, ánh mắt đều không nhúc nhích một chút.

Hối hận?

Hữu dụng không? Hơn nữa lúc trước kia cục diện, cũng không có lựa chọn khác.

Về phần giải thích… Càng thêm không cần thiết, chú định phí lời.

Mắt thấy địa vị cao nhất Huyền Âm sơn đều đã rút đi, các phương cũng không có lại làm dây dưa, riêng phần mình quay người rời đi.

Thư đồng rơi vào cuối cùng, nhìn thoáng qua vừa ý nhất đệ tử, muốn nói lại thôi cuối cùng thở dài, “Ngày sau, hết thảy cẩn thận.”

Nàng cuối cùng là đi.

Phía trước lại không trở ngại, thủy tinh thuyền thuận lợi tiến vào, bí cảnh sắp mở ra chi địa.

La Quan nói thẳng: “Vân Thanh tiên tử, liên quan tới nơi đây bí cảnh, ngươi biết bao nhiêu?”

Ngài ngay cả tín vật lệnh bài đều cầm tới, cũng không biết bí cảnh sự tình…

Vân Thanh im lặng một chút, cung kính nói: “Hồi bẩm đại nhân, này bí cảnh là các đỉnh cấp thế lực ở giữa, lớn nhất bí ẩn 1 trong.”

Hơi dừng một chút, như tại tổ chức ngôn ngữ, “Cái này bí cảnh, mỗi 60 năm mở ra một lần, lại mỗi lần đều xuất hiện tại khác biệt hải vực, chỉ có nắm giữ tín vật người mới có thể sớm cảm giác, đến bí cảnh mở ra chi địa.”

“Mỗi 1 khối tín vật lệnh bài, một lần có thể hướng bí cảnh bên trong, nhiều nhất đưa vào 10 tên tu sĩ, lại yêu cầu tu vi nhất định phải là Kim Đan cảnh trở xuống…”

La Quan đột nhiên nói: “Kim Đan cảnh trở xuống… Ngươi xác định?”

Vân Thanh gật đầu, “Xác định, Minh Nguyệt tông từ

1,000 năm trước, đạt được khối này tín vật lệnh bài về sau, liền một mực là loại quy củ này. Tựa hồ là bởi vì, bí cảnh bên trong có cực lớn hạn chế, không cho phép Kim Đan cảnh trở lên bước vào trong đó, nếu không liền sẽ bị xoá bỏ. Liên quan tới điểm này, Minh Nguyệt tông có kỹ càng ghi chép, trước đó đã từng có tông môn làm qua nếm thử, kết quả vô 1 may mắn thoát khỏi."

La Quan trong lòng đại định, khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh.

Huyền Âm sơn thiếu chủ mộ Thanh Dương đúng không?

Tiểu tử thúi, lá gan rất lớn a! !

Cùng ta mang thù, ngươi sợ là không biết, chữ "chết" viết như thế nào! ? !

La Quan bây giờ thực lực, lại thêm Chân Long biến, đủ để bộc phát ra Kim Đan cao giai thực lực.

Thậm chí có thể nói, Nguyên Anh phía dưới ta vô địch!

Chỉ thực lực này, đặt ở Trúc Cơ vòng bên trong, quả thực treo lên đánh một đám tiểu bằng hữu…

Hừ hừ! Coi như tiến vào bí cảnh, đều là các phương đỉnh tiêm thế lực đệ tử ưu tú nhất, từng cái có thể xưng quái vật biến thái.

Hắn cũng có lực lượng, làm trong đó nguy hiểm nhất cái kia!

Ân…

Mộ Thanh Dương, danh tự này có chút quen a?

La Quan quay đầu nhìn về phía tiểu tỳ nữ, nàng sửng sốt một chút mới phản ứng được, yếu ớt nói: “Đại nhân, ngài nhìn ta như vậy làm gì? ?”

Chẳng lẽ, đại nhân đột nhiên khai khiếu, rốt cục phát hiện sắc đẹp của ta.

Nhưng bây giờ còn có người ngoài đâu, ngài tốt xấu nhịn một chút, cùng lúc không có người lại…

Bị Mộ Thanh Kết liếc một cái, phát giác được nàng giữa lông mày thẹn thùng, La Quan khóe miệng co giật, trực tiếp đè xuống suy nghĩ.

Liền cái này đầu óc, làm sao có thể cùng Huyền Âm sơn có quan hệ!

Vân Thanh tiên tử nói: “Mộ Thanh Kết, ngươi còn có hay không thân nhân? ?”

“Không có a, cha ta, nương rất sớm trước đó liền qua đời…” Mộ Thanh Kết trừng mắt, rốt cục kịp phản ứng, “Các ngài sẽ không cho là, chỉ danh tự có điểm giống, liền sẽ có quan hệ thế nào a? Không phải không phải, ta trước kia đều chưa nghe nói qua Huyền Âm sơn, mà lại cha ta, nương đều là người bình thường, khi còn bé sự tình ta còn nhớ rõ đâu.”

Huyền Âm sơn thiếu chủ a…

Mặc dù nàng không biết, này danh đầu cụ thể đại biểu cho cái gì, nhưng nhìn đám kia Nguyên Anh đại lão thái độ, cũng không khó đoán được đối phương địa vị rất cao quý.

Nàng chính là cái tiểu tỳ nữ, phổ phổ thông thông người tu hành, làm sao có thể cùng thứ đại nhân vật này có quan hệ.

Đại nhân cùng Vân Thanh tiền bối, sức tưởng tượng quả thực phong phú!

Vân Thanh tiên tử nghe vậy, cũng chậm rãi gật đầu, xem ra đích thật là suy nghĩ nhiều.

Sau đó, La Quan vừa cẩn thận hỏi thăm một chút, liên quan tới bí cảnh cụ thể tin tức.

Đáng tiếc, nàng biết đến cũng đối lập có hạn.

Vân Thanh bất đắc dĩ nói: “Năm đó ta nguyên bản cũng có cơ hội tiến vào bí cảnh, nhưng không cẩn thận đã đột phá Kim Đan, liền không có đi vào… Về sau cũng nhiều đang bế quan tu luyện, đối với phương diện này sự tình, không hề quan tâm quá nhiều.”

Trên mặt nàng lộ ra áy náy.

La Quan khoát tay, “Không trách ngươi, ai có thể nghĩ tới nhiều năm như vậy về sau, sẽ còn gặp được chuyện hôm nay.” Hắn trầm ngâm một chút, “Vân Thanh tiên tử,

liên quan tới bí cảnh chỉ cho phép Kim Đan trở xuống tu sĩ tiến vào điểm này, Minh Nguyệt tông nhưng từng có suy đoán sao?”

Hắn luôn cảm thấy, điểm này cũng không bình thường, trong đó tựa hồ ẩn giấu đi cực lớn bí mật.

Minh Nguyệt tông chấp chưởng tín vật quá ngàn năm, khi sẽ có một chút ngoài định mức phát hiện.

Vân Thanh tiên tử nghĩ nghĩ, “Năm đó ta từng nghe sư tôn đề cập, bí cảnh hạn chế Kim Đan trở xuống tu sĩ tiến vào, hoặc liên quan đến truyền thừa.”

Chương 376 : Trong biển hình tròn trống rỗng

Truyền thừa!

La Quan ánh mắt sáng lên.

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Tiểu nha đầu này nói không sai, vi sư cũng nghĩ như vậy.”

Ngưng tụ Kim Đan, bước vào đại đạo.

Nói chính là, khi tu sĩ đột phá Kim Đan cảnh về sau, liền đã chọn định tương lai tu hành phương hướng.

Ngày sau dù có điều chỉnh, nhưng căn cơ một khi thành tựu, liền lại khó sửa đổi.

Về phần phá rồi lại lập…

Không phải không được, vừa đến quá trình thực tế thống khổ, muốn ngạnh sinh sinh nghiền nát một thân tu vi, so thiên đao vạn quả càng sâu gấp trăm lần.

Thứ 2 thất bại xác suất quá cao, cái đồ chơi này không phải khác, phá không thể lại lập, người liền triệt để phế.

Sự tình liên quan truyền thừa, không ai dám đối với chuyện như thế này mạo hiểm.

Cho nên, nếu muốn tuyển định truyền thừa người kế

nhiệm, nhất định phải là Kim Đan trở xuống, mới có thể có tốt nhất tạo nên tính.

Trên thực tế, không chỉ có Minh Nguyệt tông như thế , bất kỳ cái gì 1 cái biết được bí cảnh tiến vào hạn chế thế lực, đều làm loại này phỏng đoán.

Đương nhiên, không chỉ có như thế.

Tỉ như, lấy toà này bí cảnh quy cách, cùng trong đó phát hiện chi vật cấp bậc, khách quan dưới các phương đệ tử tỉ lệ tử vong đã tính rất thấp.

Nếu không phải là vì, thông qua tuyển chọn lấy ra đầy đủ ưu tú hậu bối, kế thừa bí cảnh bên trong nào đó 1 đạo truyền thừa, há lại sẽ đơn giản như vậy? !

Hừ hừ!

Đều biết tìm kiếm bí cảnh thu hoạch bảo vật là tốt, nhưng trong đó trình độ hung hiểm quả thực khiến người giận sôi… Thật sự cho rằng chết mất tiền bối, thích mình bị đào thi?

Dưới tình huống bình thường, tiền nhân còn sót lại động phủ loại hình, xông vào 10 người có thể sống được 1 cái, đều xem như gặp may mắn.

La Quan đối cái gọi là truyền thừa, là không quá cảm thấy hứng thú, dù sao tu luyện đại hoang 12 đế kiếm về sau, hắn đại đạo liền đã chú định.

Huống chi còn có lão sư tại, chính là thật cần tu luyện

công pháp gì, còn cần hắn mạo hiểm đi bí cảnh tìm kiếm sao?

La Quan để ý, là truyền thừa một cái khác ý vị ——

Nếu là muốn tuyển chọn đệ tử kế thừa bí cảnh, vậy khẳng định không thể cho cái xác rỗng a? Bí cảnh bên trong tất có đại lượng tài nguyên!

La Quan ngay cả để đường đường Nguyên Anh tu sĩ, đi đốn cây loại sự tình này đều làm được, cũng biết bây giờ cực nghèo đến loại tình trạng nào.

Đối như thế 1 cái, sáng loáng bày ở trước mắt phất nhanh cơ hội, lại há có thể bỏ lỡ.

Đương nhiên, La Quan cũng rất muốn biết, trong tay hắn khối này lệnh bài, đến tột cùng giấu giếm bí mật gì.

Không chỉ có là bởi vì, khối này lệnh bài cực khả năng, là giết chết 1 đầu trưởng thành Chân Long hung khí.

Càng bởi vì, La Quan tại vừa rồi, trong lúc vô tình phát hiện 1 cái bí mật.

Lệnh bài trong tay của hắn, cùng những người khác có chút khác biệt, chính diện đích xác đồng dạng, hoa văn xu thế đều không có nửa điểm không ổn.

Mấu chốt là phía sau!

Trước đó, mấy phe thế lực kiểm tra riêng phần mình tín vật lệnh bài lúc, hắn thấy rất rõ ràng, lệnh bài của bọn họ

mặt sau một mảnh vắng vẻ, cũng không có con kia sinh động như thật, như tùy thời đều muốn mở mắt ra.

Hiển nhiên, La Quan khối này lệnh bài, hoặc ẩn giấu đi càng lớn bí mật.

Đây cũng là hắn, muốn đi vào bí cảnh bên trong, tìm tòi hư thực nguyên nhân.

Ngoài ra, cũng không phải là qua điểm nguy hiểm hoàn cảnh, cũng là mấu chốt.

Điểm này thông qua Minh Nguyệt tông nhiều lần, điều động đệ tử tiến vào bí cảnh, cuối cùng tỉ lệ tử vong bên trên, liền có thể đạt được phán đoán.

Lấy La Quan thực lực, cẩn thận điểm, cũng không có vấn đề.

Huống chi, còn có Huyền Quy tại!

Bí cảnh không cho phép bất luận cái gì, Kim Đan cảnh trở lên tu sĩ tiến vào, nhưng điểm này hạn chế đối Huyền Quy mà nói, liệu đến sẽ không có hiệu quả.

Mà có lão sư tại, chính là gặp được một chút ngoài ý muốn, La Quan tính an toàn, cũng sẽ rất có bảo hộ.

Vân Thanh tiên tử cùng Mộ Thanh Kết rời đi, cuối cùng lưu lại 1 viên ngọc giản, giới thiệu sơ lược một phen, có quan hệ lần này tiến vào bí cảnh các phe tình huống.

Bích Hải Vân Thiên tông cùng Minh Nguyệt tông không

cần phải nói, La Quan thế mà còn chứng kiến, tinh biển Kiếm tông danh tự.

Hắn nghĩ tới trước đó, khí tức kia bất thiện kiếm tu, khóe miệng co quắp một chút, ám đạo đây coi là không tính lớn nước trôi miếu Long Vương?

Vứt bỏ không đáng tin cậy suy nghĩ, La Quan đảo qua vài lần về sau, nghiêm túc nhìn một lần, liên quan tới Huyền Âm sơn kỹ càng giới thiệu.

A!

Khó trách mộ Thanh Dương kia tiểu tử, dám cùng hắn công khai khiêu chiến, quả nhiên có chút đồ vật.

Huyền Âm sơn bên trong, lại có 2 vị Thần Hồn cảnh lão tổ tọa trấn! !

Khác đều không nói, liền điểm này, hắn liền có đầy đủ kiêu ngạo lực lượng.

Nhưng thì tính sao? ?

Không đến trêu chọc tốt nhất, nếu không liền để tiểu tử này biết, cho dù có 2 cái Thần Hồn cảnh chỗ dựa, nên bị đòn cũng một điểm không ít.

Buông xuống ngọc giản, La Quan lấy ra Long Tủy đan, đang muốn tiếp tục tu luyện lúc, Huyền Quy thanh âm vang lên, “Tuy nói cái này bí cảnh, đích xác nhìn như không quá nguy hiểm, lại giống như là một chỗ truyền thừa chi địa, nhưng trên đời hết thảy đều không định số,

có lẽ những này vốn là, cố ý tê liệt ngoại giới đâu? Tóm lại, nhất định phải cẩn thận!”

La Quan trong lòng run lên, hắn vừa rồi đích xác có chút buông lỏng, thở sâu trầm giọng nói: “Lão sư yên tâm, ta biết.”

Rất nhanh, 2 ngày thời gian quá khứ.

Bá ——

Thủy tinh trong thuyền, La Quan mở mắt ra, trường bào không gió mà bay.

Trúc Cơ tầng 6!

Khóe miệng của hắn lộ ra mỉm cười.

Đúng lúc này, tiếng đập cửa vang lên.

Là Vân Thanh tiên tử.

“Đại nhân, bí cảnh muốn mở ra!”

La Quan ánh mắt sáng lên, đứng dậy đẩy cửa đi ra ngoài, mấy người đi tới boong tàu bên trên, liền cảm nhận được từ phía trước trong hải vực, truyền đến kịch liệt ba động.

“Đi! !”

Ra lệnh một tiếng, thủy tinh thuyền gào thét hướng về phía trước.

Mà rất nhanh, từ khác nhau phương hướng, nó hơn 7 phe thế lực cũng nhanh chóng chạy đến.

Cùng bọn hắn ngồi cự hạm so sánh, La Quan bọn người chỗ thủy tinh thuyền, quả thực chính là 1 cái tiểu bất điểm.

Nhưng bây giờ nhưng không có người, đối bọn hắn có nửa điểm khinh thị, mấy đạo ánh mắt quét tới, toát ra kiêng kị.

La Quan không thèm để ý, ánh mắt nhìn về phía trước, liền thấy mảnh này biển sâu khu vực bên trong, lại đột nhiên sập 1 khối, hình thành 1 con hoàn mỹ hình tròn trống rỗng ——

Không sai, chính là vô tận trong biển rộng, đột nhiên thiếu 1 khối, chừng phương viên 1,000 trượng lớn nhỏ, đen như mực hình tròn trống rỗng không biết thông hướng nơi nào.

Bên tai “Ầm ầm” tiếng nổ lớn, vô số nước biển bị thôn phệ, biến mất trong đó.

Một cỗ không hiểu khí cơ, từ hình tròn trống rỗng bên trong phóng thích, liền chỉ là xa xa cảm giác, liền khiến người cảm nhận được cực lớn áp bách.

Là uy hiếp, cũng là cảnh cáo!

Các phương Nguyên Anh đại lão, hiển nhiên đã sớm biết điểm này, từng cái thần sắc ngưng trọng, mệnh lệnh

cự hạm đình chỉ không còn hướng về phía trước.

Nếu không, như dẫn phát bí cảnh phòng ngự phản kích, kia việc vui coi như lớn! !

Lấy hình tròn lỗ thủng làm trung tâm, lại hướng ngoại mấy ngàn trượng, hình thành một cái khác tròn.

Vuông vức như gương tròn!

Liền hình như có lớn lao vĩ lực phóng thích, đem vùng biển này san bằng, rõ ràng phản chiếu lấy đỉnh đầu thương khung.

Mà cái này một vòng “Kính tròn” mặt biển, chính là cuộc thử thách đầu tiên, chỉ có thông qua người, mới có thể thuận lợi tiến vào bí cảnh.

“Chư vị, bí cảnh thông đạo hiện đã xuất hiện, không có gì bất ngờ xảy ra ngươi ta có 1 khắc đồng hồ thời gian, qua đi bí cảnh cửa vào sẽ quan bế!”

Quát khẽ bên trong, Huyền Âm sơn Trần lão tiến lên, “Hiện tại, các phương bắt đầu tiến vào đi.”

Phía sau hắn một đám Huyền Âm sơn đệ tử, đã sớm chuẩn bị sẵn sàng.

Tính đến mộ Thanh Dương ở bên trong, chính là 10 người.

Cái trước ngẩng đầu, lạnh lùng nhìn thoáng qua thủy tinh thuyền phương hướng, phủi tay.

Soạt ——

Mặt nước lập tức vỡ vụn, to lớn hắc giao từ đó xuất hiện, ngửa mặt lên trời rít lên một tiếng.

Long chúc yêu thú là duy nhất, có thể đến gần bí cảnh cửa vào, mà không bị công kích trường hợp đặc biệt.

Cho nên nhiều lần bí cảnh mở ra, các phương đều sẽ sớm chuẩn bị, đem một đám đệ tử đưa vào trong đó.

Mộ Thanh Dương phất tay, “Khởi hành!”

Bá ——

Hắn cái thứ 1 nhảy lên hắc giao phần lưng.

Nó hơn Huyền Âm sơn đệ tử, vội vàng đi theo phía sau.

Những người này đều là Kim Đan trở xuống tu vi, nhưng khí tức lại từng cái khủng bố, đều có thể so sánh Kim Đan cấp độ.

Quả nhiên, những này đỉnh cấp thế lực bên trong, chính là không bao giờ thiếu thiên tài tu luyện.

Lại thêm một chút bí pháp các loại thủ đoạn, có khả năng bộc phát ra thực lực, tất nhiên cường hãn hơn.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 377 : Bí cảnh, ta đến

Bích Hải Vân Thiên tông cự hạm bên trên, gì thân mang theo 9 tên đệ tử bay tới, cười hành lễ, “Thiếu chủ, hôm nay đa tạ!”

Mộ Thanh Dương gật gật đầu.

Gì thân vội vàng phất tay, “Đuổi theo!”

Một đám người, cũng bay đến hắc giao phần lưng.

Đây là trước đó, song phương liền làm tốt ước định, từ Huyền Âm sơn hắc giao phụ trách, trợ giúp Bích Hải Vân Thiên tông đệ tử tiến vào bí cảnh.

Nó hơn các phương thấy thế, trên mặt lộ ra ao ước.

Huyền Âm sơn đầu này hắc giao, phẩm tướng cực kỳ kinh người, đúng là một đầu bán long lớn giao, thông qua khảo nghiệm cơ bản mười phần chắc chín, sẽ không xuất hiện bất cứ vấn đề gì.

“Để các đệ tử lên đường đi!”

“Hết thảy cẩn thận!”

“Tiến vào bí cảnh trước đó, có thể có một ít khó khăn trắc trở, 10 triệu ngồi xuống đừng rơi xuống!”

Các phương cự hạm bên trên, bắt đầu hiện ra thủ đoạn.

Hoặc long ngư, hoặc Giao long, lại hoặc là cái khác có long chúc yêu thú huyết mạch đại yêu, đệ tử nhao nhao rơi vào nó trên thân.

Minh Nguyệt tông vận chuyển yêu thú, là 1 đầu màu trắng long ngư, dáng người thon dài vây cá phiêu dật, luận bề ngoài là tuyệt đỉnh tốt.

Nhưng thực lực, liền kém một chút.

Nó chở đi Minh Nguyệt tông 10 tên đệ tử, vừa tiến vào "Kính tròn" hải vực không lâu, liền đột nhiên lắc lư bắt đầu, đôi mắt lộ ra hồi hộp.

Thuận tiện như, cảm nhận được cực lớn sợ hãi, lại trực tiếp quay đầu trốn thoát.

Một màn này, dẫn phát một trận cười vang.

Giang Nguyệt Thanh, thư đồng 2 người, sắc mặt nháy mắt âm trầm xuống, vội vàng triệu hồi long ngư, lại tìm đến trên thuyền tùy hành ngự thú tu sĩ.

Ngự thú một mạch dù sớm đã cô đơn, nhưng cũng có chút hứa truyền thừa lưu truyền, nhưng đơn giản cùng long ngư làm một chút câu thông, một phen giao lưu về sau, tên này tu luyện ngự thú công pháp tu sĩ, sắc mặt lộ ra cổ quái, "Long ngư mang thai, thực lực trong khoảng thời gian ngắn đem giảm bớt đi nhiều."

Một câu, để Minh Nguyệt tông mọi người mắt choáng

váng!

Mang thai?

Chuyện khi nào… Rời đi tông môn trước đó, rõ ràng đều tốt.

Vì hôm nay bí cảnh mở ra, Minh Nguyệt tông làm đại lượng chuẩn bị, con rồng này cá cũng đã đảm nhiệm qua 2 lần, vận chuyển đệ tử tiến vào bí cảnh nhiệm vụ, ai ngờ đến họp xuất hiện loại sự tình này!

Quả thực lẽ nào lại như vậy!

Tiến vào biển sâu về sau, vì để long ngư sớm thích ứng hoàn cảnh, mới đem nó để vào trong biển rộng.

Khẳng định là khoảng thời gian này ra sự tình, bị cái nào đó đồ hư hỏng cho chà đạp!

Giang Nguyệt Thanh cái mũi đều sắp tức điên, nghìn tính vạn tính, nào biết được phương diện này xảy ra sai lầm.

Chỉ có 1 khắc đồng hồ thời gian, nếu là trì hoãn, 60 năm một lần bí cảnh cơ duyên coi như hỏng, hắn như thế nào hướng tông môn bàn giao?

Kinh sợ phía dưới, ăn sống kia hỗn trướng cá suy nghĩ đều có!

Ổn định, 10 triệu ổn định.

Giang Nguyệt Thanh thở sâu, ngẩng đầu nhìn về phía xung quanh.

Bá ——

Nháy mắt, tất cả mọi người quay lưng đi, chỉ coi không nhìn thấy hắn nhờ vả ánh mắt.

Hỗ trợ?

Ha ha, nghĩ quá nhiều!

Bí cảnh mở ra về sau, mọi người thân phận đều là người cạnh tranh, Minh Nguyệt tông gây ra rủi ro, bị đào thải kia là không thể tốt hơn.

Thiếu 1 cái đối thủ, nhà mình thu hoạch liền có thể càng nhiều mấy điểm.

Giang Nguyệt Thanh sắc mặt, lập tức bộc lộ chán nản, miệng há mấy lần, cũng không có phát ra âm thanh.

Bình tĩnh mà xem xét, hôm nay xảy ra chuyện nếu là thế lực khác, hắn cũng sẽ làm ra giống nhau lựa chọn.

Nói không chừng, tâm lý còn muốn cười to vài tiếng, thật sự là một đám đại ngốc thôi!

Nhưng hôm nay, hắn chỉ cảm thấy miệng đầy đắng chát, nước mắt đều nhanh rơi xuống.

Tội nhân, ta là Minh Nguyệt tông tội nhân a.

60 năm một lần bí cảnh mở ra, bởi vì việc này cho hủy rồi?

Có thể đoán trước, toàn bộ Minh Nguyệt tông đều đem biến thành trò cười!

Đúng lúc này, nương theo “Ầm ầm” mặt nước vỡ vụn âm thanh, rít lên một tiếng vang lên, tất cả ngay tại cẩn thận từng li từng tí bơi về phía bí cảnh cửa vào long chúc yêu thú, bao quát hắc giao ở bên trong mấy đầu Giao long, thân thể đều run lên bần bật, đôi mắt chỗ sâu toát ra kính sợ.

Bá ——

Tất cả ánh mắt, nháy mắt tụ đến, nhìn về phía thủy tinh thuyền bên cạnh đầu kia, nổi lên Thanh giao… Không, đó chính là một con rồng!

Tê ——

Mọi người hít một hơi lãnh khí, con mắt trừng tròn vo.

Chân Long!

Cũng may, bọn hắn rất nhanh liền phát giác được, thuộc về Thập Tứ Mục khí tức, bất quá là Nguyên Anh cảnh.

Mà trưởng thành Chân Long, nhưng lại có thành tiên cảnh thực lực kinh khủng.

Không phải Chân Long…

Nhưng cái này phẩm tướng, này khí tức ——

Ngụy long, đây tuyệt đối là một đầu ngụy long! !

Trước đó nhìn Huyền Âm sơn đầu kia bán long hắc giao, đã là thần tuấn vô song, có thể nói Giao long chi thuộc bên trong đứng đầu nhất tồn tại.

Nhưng cùng đầu này ngụy long cấp Thanh giao so sánh, quả thực không đáng nhắc tới.

Bọn hắn lại có 1 đầu ngụy long! !

La Quan thả người nhảy lên, rơi vào Thập Tứ Mục đỉnh đầu.

“Đại nhân…”

Vân Thanh tiên tử đột nhiên mở miệng, nhìn xem Thập Tứ Mục, lại nhìn xem tuyệt vọng Minh Nguyệt tông mọi người.

Nàng cắn môi, mặc dù không có nói rõ, nhưng ý tứ cũng đã biểu đạt rõ ràng.

Thư đồng ánh mắt sáng lên, lớn tiếng nói: “Vị tiểu ca này, nhà ngươi lão tổ ngay cả ta yêu mến nhất đệ tử đều cho ngoặt chạy, liền mời giúp một chút chúng ta, Minh Nguyệt tông nhớ cho kỹ, ngày sau tất có hồi báo!”

Giang Nguyệt Thanh thở sâu, chắp tay, “Vị tiểu hữu này, trước đó Minh Nguyệt tông nếu có mạo phạm, lão phu ở đây xin lỗi ngươi…”

Còn không nói xong, liền bị La Quan phất tay đánh gãy.

Trong lòng hắn trầm xuống, biểu lộ trở nên đắng chát.

Quả nhiên, loại chuyện này như vậy trước mắt, há lại sẽ có người nguyện ý giúp bọn hắn? Quả nhiên, hay là nghĩ quá nhiều a.

Thư đồng nghiến răng nghiến lợi, “Tiểu tử! Ta đệ tử này đều đi theo ngươi, về sau liền xem như ngươi người, chiếm như thế đại tiện nghi, còn không nguyện ý hỗ trợ, ngươi có phải hay không cái nam nhân!”

Vân Thanh tiên tử kinh hãi, “Sư tôn, ngài không nên nói lung tung! !” Nàng vội vàng hành lễ, “Đại nhân, sư tôn ta không phải cố ý mạo phạm… Nàng… Nàng chỉ là…”

Càng sốt ruột, càng không biết nói cái gì, toát ra 1 trán mồ hôi lạnh.

La Quan cười cười, khoát tay, “Được rồi, ta không cùng với nàng so đo.” Suy nghĩ một chút, nhìn về phía Minh Nguyệt tông mọi người, “Ta giúp các ngươi, không phải muốn Minh Nguyệt tông hồi báo, cũng không phải thụ ngươi khích tướng, mà là đơn thuần không hi vọng, Vân Thanh nàng khổ sở.”

Thư đồng biến sắc, ám đạo tiểu tử này, miệng thực tế quá lợi hại, Vân Thanh cái này tử tâm nhãn nha đầu, sợ là cũng bị người ăn gắt gao.

Quả nhiên, Vân Thanh nghe vậy vành mắt một chút liền

đỏ, không nói gì chỉ là bái phục trên boong thuyền, thật sâu hành lễ.

Thư đồng ai thán.

Xong đời, cái này nha đầu chết tiệt kia, thật muốn cho người ta bán mạng!

La Quan nói: “Đi thôi, đem bọn hắn nhận lấy, đi vào chung.”

Thập Tứ Mục không tình nguyện gọi một tiếng.

La Quan cười mắng, “Ta đều đáp ứng, ngươi còn có thể bỏ gánh không thành? ?” Nhấc chân đạp 1 cước đầu của nó túi, “Nhanh đi, chớ trì hoãn thời gian.”

Thập Tứ Mục gầm nhẹ một tiếng bơi đi, không quên dùng hung ác ánh mắt, đe dọa Minh Nguyệt tông mọi người một chút, để bọn hắn đều đến đứng cái đuôi kia 1 khối.

Hừ!

Ta đường đường ngụy long, lập chí tương lai muốn, tái hiện Chân Long một mạch huy hoàng Thập Tứ Mục đại nhân, tôn quý phần lưng cũng là các ngươi phối giẫm?

Rầm rầm ——

Thập Tứ Mục quay người phóng tới bí cảnh cửa vào, kia “Kính tròn” hải vực uy hiếp, áp chế, đối với nó mà nói dường như không hề có tác dụng.

Có lẽ là muốn đem chịu “Ủy khuất” phát tiết ra ngoài, Thập Tứ Mục một đường mạnh mẽ đâm tới, dọa đến mấy con yêu thú nhao nhao tránh lui.

Huyền Âm sơn hắc giao, đều bị kinh hãi vừa lui thật xa, kém chút đem mấy người té xuống.

Mộ Thanh Dương sắc mặt càng thêm khó coi, ánh mắt muốn ăn thịt người.

La Quan đột nhiên quay đầu, nhìn hắn một cái, “Tiểu tử, tốt nhất đừng nghĩ lấy tìm ta báo thù, nếu không chết ở bên trong, đừng trách không có nhắc nhở ngươi.”

Thập Tứ Mục gầm nhẹ một tiếng, tại ở gần bí cảnh cửa vào về sau, liền ngừng lại.

Nó cảm nhận được cực mạnh uy hiếp, không dám tiếp tục hướng phía trước.

La Quan quay người, “Các ngươi đi trước.”

Minh Nguyệt tông mọi người khóe miệng co giật, chắp tay sau nhảy tiến vào hình tròn trống rỗng.

Bá ——

Trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Không có phát giác được không ổn, Huyền Quy cũng không có cho cảnh cáo, La Quan lúc này mới yên tâm lại, thả người nhảy vào trong đó.

Bí cảnh, ta đến rồi!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 378 : Tiểu thế giới mảnh vỡ

Rất nhanh, thế lực khắp nơi tu sĩ, liền đã toàn bộ tiến vào bí cảnh.

Chỉ nghe “Ầm ầm” tiếng vang, từ bên trong biển sâu truyền ra, kia 1,000 trượng hình tròn trống rỗng, lại trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Bí cảnh phong bế!

Đợi khởi động lại ngày, tất cả tiến vào bí cảnh tu sĩ, đều sẽ bị trực tiếp truyền tống ra.

Nhưng cụ thể mở ra ngày, lại cũng không xác định.

Căn cứ quá khứ ghi chép, bí cảnh mở ra duy trì thời gian dài nhất một lần, chừng 3 tháng.

Mà ngắn nhất một lần, cũng bất quá 5 ngày thời gian.

“Cùng đi!”

Các phương cự hạm chậm rãi lui ra phía sau, tiếp tục phong tỏa vùng biển này, để tránh cho có người xâm nhập, tạo thành không tất yếu ngoài ý muốn.

Mà một đám Nguyên Anh cảnh đại lão, trực tiếp trấn thủ bí cảnh cửa vào, dễ dàng cho bí cảnh khởi động lại lúc, lập tức bảo vệ được riêng phần mình đệ tử.

Một chút ánh mắt, nhìn về phía thủy tinh thuyền.

“Kia tiểu bối, sao mà phách lối!”

“Dám uy hiếp Huyền Âm sơn thiếu chủ mộ Thanh Dương, coi là thật không biết sống chết.”

“Huyền Âm thiếu chủ thiên tư vô song, chính là bất thế ra tuyệt thế thiên kiêu, nghe đồn là thiên linh chuyển sinh chi thân, tuy chỉ có Trúc Cơ 7 tầng tu vi, chân thực chiến lực lại nhưng vượt qua một cái đại cảnh giới, thẳng bức Kim Đan 7 tầng, lại có Huyền Âm sơn bí thuật gia trì, thực lực đủ hoành ép đương đại!”

“Thiên linh chuyển sinh chi thân? Tê! Khó trách Huyền Âm sơn nhị phòng chi mạch, nhưng tại mấy chục năm trước nhất cử thay thế chủ mạch chấp chưởng đại quyền, có thể thấy được là khí vận giáng lâm, trong tộc hậu bối lại xuất hiện như thế thiên kiêu.”

“Lão phu ngược lại là nghe nói, ở trong đó tựa hồ có ẩn tình khác…” Nói đến đây, mắt thấy xung quanh mọi người, biểu lộ trở nên cổ quái, cái này Nguyên Anh giật mình trong lòng, vội vàng nói: “Tin đồn! Đều là tin đồn! Ha ha, Huyền Âm thiếu chủ thực lực như thế, lần này bí cảnh mở ra, nhất định có thể phải thiên đại cơ duyên.”

“Đúng vậy a, cùng Huyền Âm sơn so sánh, ngươi ta riêng phần mình môn hạ đệ tử, dù cũng coi như kinh tài tuyệt diễm, nhưng chung quy có không đào ngũ cách.”

Một đám Nguyên Anh đại lão, sắc mặt có chút bất đắc

dĩ, bất quá Huyền Âm sơn vốn là, 10 tiên tông bên trong địa vị cao nhất cao nhất cái kia, bọn hắn cũng sớm đã quen thuộc, rất nhanh liền trở về tại bình tĩnh.

Trần lão thu hồi linh phù truyền tin, đáy mắt hiển hiện cười lạnh.

Đối với thiếu chủ tâm tính, hắn là có một ít hiểu rõ, bị người như thế trêu đùa, đùa bỡn, tất nhiên sẽ phát động trả thù. Cho nên, hắn đã truyền tin lão tổ… Thần Hồn cảnh, Huyền Âm sơn thế nhưng là có 2 tôn, coi là thật bộc phát xung đột, bọn hắn cũng không sợ!

Ngoài ra, Trần lão còn ngoài định mức nhấc lên, liên quan tới Thập Tứ Mục sự tình… 1 đầu ngụy long cấp lớn giao, có lẽ có thể cải biến, lão tổ một chút quyết định.

Hừ!

Huyền Âm sơn đã quá lâu không có xuất thủ, ngược lại để có người quên, cái gì gọi là kính sợ.

…

Nhảy vào hình tròn trống rỗng nháy mắt, trước mắt liền bỗng nhiên tối đen, La Quan cảm nhận được một cỗ cực mạnh khí cơ, từ hắn trên người đảo qua.

Mênh mông mà bàng bạc, như trực diện tinh biển, trong lòng nghiêm nghị sinh ra sợ hãi.

Tại khí cơ này dưới, hắn cảm giác tự thân bị triệt để

nhìn thấu, lại không một chút bí ẩn…

Đương nhiên, vẫn có một ít địa phương, đem cỗ này khí cơ ngăn cách bên ngoài.

Thông thiên xương là Huyền Quy địa bàn, điểm này không cần nhiều lời, đại hoang 12 đế kiếm đế kiếm bản nguyên, cũng phát ra một tiếng kiếm minh, nháy mắt ẩn nấp không gặp, như hư không tiêu thất.

Hồn phách không gian bên trong, nguyệt nha có chút lóe sáng, cây giống tùy theo vẩy ra thần quang, cũng đem nơi đây che lấp.

Nhưng cũng may, đây hết thảy đều vẫn chưa dẫn phát, đạo này tìm tòi nghiên cứu chi lực trấn áp, La Quan thuận lợi tiến vào bí cảnh.

Bá ——

Trước mắt đột nhiên sáng lên, La Quan phát hiện hắn đã, xuất hiện tại… Một vùng biển!

Từ trong hải vực, tiến vào bí cảnh cửa vào, lại mở mắt ra lại là một vùng biển.

Cái đồ chơi này, rất dễ dàng để người sinh ra ảo giác, ta có phải hay không tiến vào 1 cái giả bí cảnh…

“Tiểu thế giới mảnh vỡ!” Huyền Quy một chút bối rối âm vang lên, “La Quan, xem ra lần này, nói không chừng thật xâm nhập, 1 cái khó lường địa phương.”

Nó chậc chậc ngợi khen, “Tiểu thế giới mảnh vỡ a, cái đồ chơi này thế nhưng là thành tiên cảnh phía trên, mới có tư cách tiếp xúc, luyện hóa chi vật.”

Từ Huyền Quy trong miệng, La Quan biết tiểu thế giới mảnh vỡ lai lịch.

Đại khái phân hai loại.

1, là thiên địa sơ thành lúc, một chút chiếu xuống bên ngoài mảnh vỡ, bị viễn cổ cường giả bắt giữ về sau, tiến hành tế luyện mà thành.

Nhưng cái này một loại, lưu truyền đến nay số lượng cực kì thưa thớt, lại mỗi 1 cái đều phá lệ trân quý, bởi vì thế giới nhỏ như thế này mảnh vỡ bên trong, thậm chí ẩn chứa một tia thiên địa bản nguyên chi lực.

2, là ngày mai người vì luyện chế.

Đương nhiên là có tư cách xuất thủ, luyện chế tiểu thế giới mảnh vỡ, chí ít là đã nắm giữ lúc, không quy tắc, tu vi thông thiên thành tiên cảnh trở lên siêu cấp đại lão.

Trước mắt toà này tiểu thế giới mảnh vỡ, chính là loại thứ 2.

Thành tiên cảnh trở lên!

Như vậy cảnh giới, La Quan căn bản nghe đều chưa nghe nói qua, nhưng cái này cũng không hề ảnh hưởng, trong lòng hắn kính sợ cùng biết rõ nó đáng sợ.

Bây giờ hắn toàn lực bộc phát, thi triển hết thảy át chủ bài, nhiều lắm là chính là cái Nguyên Anh dưới vô địch, đối đầu Nguyên Anh tu sĩ đều chỉ có bại trốn một đường, còn không biết có thể hay không trốn được.

Mà thành tiên cảnh…

Cái này ở giữa, kém chí ít 7 cái đại cảnh giới.

Thực lực sai biệt thật sự không cách nào tính, quả thực là muốn nói lời, đó chính là từ lòng đất dưới vực sâu, đến cửu thiên chi thượng xa như vậy.

Đừng nói động thủ, một ánh mắt hắn đều phải thành cặn bã.

1 vị thành tiên cảnh trở lên siêu cấp đại lão truyền thừa… La Quan nhất định phải thừa nhận, giờ khắc này hắn cũng tâm động.

Càng quan trọng chính là, cái này bên trong phải có bao nhiêu bảo bối a!

Ánh mắt sáng tỏ, hắn nhìn về phía trước mắt tiểu thế giới này mảnh vỡ —— nước biển “Rầm rầm “Chảy xuôi, không thể nhìn thấy phần cuối, vô số tòa đảo chi chít khắp nơi, tản mát ở trong đó.

Mà trong đó , biên giới bộ điểm hòn đảo, là trực tiếp bại lộ bên ngoài, mà chỗ càng sâu hòn đảo phạm vi, thì bao trùm lấy tầng 1 màn sáng.

Chỗ càng sâu, bị màn sáng che chắn liền không nhìn

thấy.

Đột nhiên, 1 đạo ba động tại cách đó không xa xuất hiện, La Quan quay người nhìn lại, liền thấy một thân ảnh bây giờ bị truyền tống mà tới.

“A! Là ngươi tên bại hoại này…”

La Quan sắc mặt cứng đờ, mày nhíu lại gấp, nhìn chằm chằm trước mắt xú nha đầu.

Nàng tựa như là Minh Nguyệt tông tu sĩ a? Không sai, trước đó 10 người bên trong, hay là nha đầu này đứng tại phía trước nhất, địa vị cũng không thấp.

Làm sao, vừa dựng ta “Thuận gió giao” tiến vào bí cảnh, quay đầu liền trở mặt không nhận người?

Bại hoại? !

Xưng hô này làm sao tới? Lão tử ngươi xấu, tiểu nương bì đáng ghét!

Bị La Quan bất thiện ánh mắt tiếp cận, từ tử thật giật mình, sắc mặt lại có chút xấu hổ.

Hỏng bét, vừa rồi dưới sự kinh hãi, thế mà đem lời trong lòng kêu đi ra.

Bất quá, tất cả mọi người nói Vân Thanh sư thúc tổ, tất nhiên là bị bức hiếp, mới có thể đi theo người này trái phải.

Đây không phải là bại hoại là cái gì? !

Nghĩ đến cái này, từ tử thật ưỡn ngực một cái, ánh mắt lại nhiều mấy điểm lăng lệ.

La Quan nheo mắt, cái này xú nha đầu so ba tấc đinh cao điểm, không nghĩ tới còn rất có liệu, phát dục phi thường không hợp thói thường a.

Nhưng bằng cái này, liền muốn để ta bỏ qua cho ngươi, nằm mơ…

“Hừ! Ngươi về sau tuyệt đối không thể, khi dễ nhà ta Vân Thanh sư thúc tổ, nàng là ta từ nhỏ đến lớn thần tượng, nếu không ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua ngươi!”

Từ tử thật nghiến răng nghiến lợi đóng vai hung ác, nhưng cũng tiếc nàng bộ dáng này, chỉ lộ ra càng thêm xuẩn manh, giống con giương nanh múa vuốt mèo.

Thấy La Quan trầm mặc, nàng quát to một tiếng, “Ngươi nghe được không? Ta cho ngươi biết, ta rất lợi hại… Ta thế nhưng là sẽ đánh ngươi!”

La Quan khóe miệng co quắp một chút, “Ngươi để ta không khi dễ Vân Thanh… Đi, vậy ngươi phải cho ta chỗ tốt.”

Từ tử thật biểu lộ biến đổi, mặt mũi tràn đầy cảnh giác, “Ngươi muốn cái gì? ? Ta cho ngươi biết, đừng ngấp nghé bản cô nương sắc đẹp, ta là nhan đảng hiệp hội thâm niên thành viên, ngươi dài thực tế không dễ nhìn! !”

Cái quỷ gì?

Minh Nguyệt tông dạy đệ tử trình độ, thực tế không quá đủ a, dạng này đều có thể diễn chính, tới tham gia bí cảnh mở ra? !

La Quan nổi nóng phất tay, “Nhanh ngậm miệng đi ngươi, ta thích đôi chân dài, ngươi có sao?” Vươn tay, “Nói chính sự, các ngươi Minh Nguyệt tông hẳn là, cho tiến vào bí cảnh đệ tử, đều chuẩn bị nhằm vào nơi đây kỹ càng giới thiệu đi, cho ta một phần.”

Từ tử thật do dự.

“Hừ! Không cho ta, trở về mỗi ngày khi dễ Vân Thanh, để nàng cho ta bưng trà đổ nước chăn ấm…”

Từ tử thật một mặt hoảng sợ, mây tinh sư thúc tổ đích thật là đôi chân dài, cái này dâm ma! !

“Tốt, ta cho ngươi, nhưng ngươi ngàn vạn ghi nhớ, hôm nay hứa hẹn, không phải… Không phải ta là tuyệt đối sẽ không bỏ qua ngươi!”

Cầm tới ngọc giản, đưa mắt nhìn cái này xú nha đầu rời đi, La Quan thở dài.

Không thủ tín hứa hẹn ngươi có thể như thế nào? ?

Dùng lớn ngạt chết ta sao? !

Đây không phải cho không đồng dạng, thật sự là ngu

quá mức.

Lắc đầu, La Quan thần niệm thăm dò vào ngọc giản, bên trong quả nhiên có Minh Nguyệt tông, nhằm vào bí cảnh làm ra kỹ càng giới thiệu.

Một lát sau, đợi La Quan mở mắt ra, đối trước mắt địa phương này, đã có rất nhiều hiểu rõ.

Tỉ như mảnh này, trực tiếp hiện ra ở trước mắt hòn đảo, lúc mới bắt đầu nhất cũng là có ánh sáng màn bao trùm, nó cùng loại một loại khảo nghiệm, chỉ có thỏa mãn nhu cầu người, mới có thể tiến vào bên trong.

Mà khảo nghiệm nội dung, chính là hồn phách cường độ.

Chỉ bất quá, bởi vì bên ngoài những hòn đảo này chỗ khu vực, vô số năm qua bị người ra ra vào vào quá nhiều lần, màn sáng như không chịu nổi gánh nặng vỡ vụn tiêu tán.

Nói cách khác, phía trước đạo ánh sáng này màn về sau, có lẽ sẽ còn tồn tại mới màn sáng.

“Khảo nghiệm linh hồn cường độ? Tương đương với kiểm trắc căn cơ nội tình, sáo lộ này thật đúng là giống như là, đang chọn tuyển đệ tử truyền thừa.” Huyền Quy thanh âm vang lên, “Đi thôi, nơi này đều bị người lật không biết bao nhiêu lần, sợ là một cây mao đều lưu không dưới.”

La Quan lắc đầu, lật tay lấy ra tín vật lệnh bài, “Lão sư,

ngài lần này sợ là muốn nói sai.”

Bây giờ , lệnh bài đang tản ra vô hình khí cơ, xa xa chỉ hướng nơi nào đó.

Mà có quan hệ điểm này, Minh Nguyệt tông trong ngọc giản, lại nửa điểm cũng không đề cập.

Đây cũng không phải là bị xem nhẹ…

Rất hiển nhiên, La Quan trong tay khối này lệnh bài, nhiều mặt sau một con mắt về sau, liền ẩn tàng nhiều bí mật hơn.

Bá ——

La Quan thân ảnh phóng lên tận trời, thẳng đến lệnh bài cái thứ 1 chỉ hướng chi địa.

Trước mắt là 1 cái, chỉ có 3 400 trượng lớn đảo nhỏ, hòn đảo bên trên đã từng xây dựng, vài toà rải rác phân bộ kiến trúc.

Chỉ bất quá bây giờ, những kiến trúc này vật có thể dùng thê thảm để hình dung, tất cả gạch ngói đều bị để lộ, phòng ốc vách tường đẩy ngã, chính là mặt đất đều bị đào móc 3 thước, lọt vào trong tầm mắt bừa bộn một mảnh.

Cũng biết lúc trước tiến vào bí cảnh tu sĩ, ra sao cùng “Tâm ngoan thủ lạt”, chỗ đi qua quả thực chính là không có một ngọn cỏ.

Rơi vào trong đó một vùng phế tích trước, La Quan bước nhanh hướng về phía trước, phất tay áo đem một mảnh chồng chất gạch ngói xốc lên, vừa cẩn thận cảm giác mấy hơi, đột nhiên đưa tay một nắm.

Ba ——

Trong đó 1 khối quay đầu, rơi vào tay hắn.

Cái này cục gạch chỉ còn nửa cái, trên thực tế tuyệt đại bộ điểm cục gạch, bây giờ đều là kết cục này.

Mà lệnh bài chỉ dẫn, chính là La Quan trong tay, cái này nửa khối gạch!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 379 : Kỳ bảo huyết sắc trâm phượng

Ngưng thần nhìn chăm chú cẩn thận cảm giác…

Vô dụng, chính là 1 khối phổ thông cục gạch, căn bản không phát hiện được nửa điểm dị thường.

La Quan nhíu mày, đưa tay nhấn một cái.

Ba ——

Cục gạch nát, trực tiếp biến thành một mảnh bột mịn, theo đầu ngón tay khe hở vẩy xuống.

Cái này mẹ nó tình huống như thế nào?

Ta còn không có ra sao dùng sức đâu, ngươi liền nát như vậy sạch sẽ lưu loát? !

La Quan trừng mắt, lại lấy ra lệnh bài đến, lập tức im lặng.

Đều loại tình huống này, chỉ dẫn chỗ thế mà còn là, mặt đất cái này một đám cục gạch phấn kết thúc.

Cái đồ chơi này, sẽ không phải là hỏng đi? Hay là nói, căn bản chính là đang cố ý đùa nghịch hắn!

“Lão sư…”

Huyền Quy nói: “Đừng hỏi, hỏi chính là chưa thấy qua, nhưng lệnh bài đã là tiến vào khối này tiểu thế giới mảnh vỡ tín vật, lại có khác khác biệt, khi sẽ không như thế nhàm chán a?”

La Quan thở sâu, nhìn chằm chằm mặt đất nhìn thoáng qua, đột nhiên chập chỉ thành kiếm, đem cái này một mảnh mặt đất trực tiếp móc ra.

Lại lấy 1 con nhẫn trữ vật, đem bùn đất cùng toàn bộ cục gạch phấn kết thúc, thu sạch nhập trong đó.

Bất kể hắn là cái gì tình huống, trước nhận lấy đi, thật vô dụng liền lại ném.

Hô ——

Thở ra một hơi, La Quan bình ổn tâm tính, lại ngẩng đầu nhìn về phía một chỗ khác.

Hi vọng sẽ không hay là, loại này để người khó có thể lý giải được tình huống đi.

Rất nhanh, La Quan đi tới mặt khác một hòn đảo.

Lần này , lệnh bài chỉ dẫn chỗ, là hòn đảo biên giới một chỗ bãi biển.

Phất tay phóng thích pháp lực, đem mảng lớn cát đá bùn đất xốc lên, 1 con chôn sâu lòng đất cái rương xông ra.

Hô ——

La Quan thở ra một hơi.

Còn tốt, xem ra lần này, là 1 kiện bình thường chi vật.

Cái rương chất liệu như kim như mộc, tại ẩm ướt bãi cát chỗ sâu, chôn giấu không biết bao nhiêu năm, mặt ngoài lại không nửa điểm pha tạp vết tích.

Thể tích hơi có chút mini, chỉ lớn bằng bàn tay tiểu.

Lung lay, có động tĩnh truyền tới, bên trong có đồ vật.

Cái rương không khóa, liền 1 cái đơn giản ép trừ, La Quan ngưng thần cảm giác một chút, hay là để dưới đất rương miệng hướng ra ngoài mở ra.

Không có ngoài ý muốn!

Nhưng cẩn thận một chút, tóm lại không có sai.

Lay một chút cái rương, thấy rõ đồ vật bên trong —— một chi châu trâm.

Chế tạo kiểu dáng cực kì hoa lệ, châu trâm phần đuôi chạm rỗng, liền như Phượng Hoàng cánh chim.

Chỉ bất quá, cái này châu trâm toàn thân lại là xích hồng.

Liền tựa như cắm vào người nào đó trái tim bên trong, đem cả người máu tươi đều thôn phệ, mới biến thành hiện tại bộ dáng này.

Từng tia từng tia sát khí quanh quẩn trên đó, lại cũng không dày đặc, xem như 1 kiện quỷ dị pháp bảo.

Nhưng uy lực…

Thật có lỗi, liền dưới mắt đến xem, nhiều lắm là chính là 1 kiện kim đan cấp đồ vật, lấy La Quan bây giờ tu vi, cơ bản cũng không có gì tác dụng.

Thật sao!

Lần thứ 1, cho khối vỗ liền nát cục gạch.

Lần thứ 2, tuy nói là kiện bảo vật, nhưng lại gân gà vô cùng.

Ngay tại La Quan cười khổ lúc, Huyền Quy thanh âm đột nhiên vang lên, “Cái này châu trâm có gì đó quái lạ, ngươi xích lại gần nhìn xem, cẩn thận một chút đừng đụng sờ.”

La Quan làm theo, phát hiện cái này châu trâm bên trên, lại vẫn khắc lấy một hàng chữ nhỏ:

Giết hết thiên hạ người phụ tình!

Tê ——

Chẳng biết tại sao, thấy rõ hàng chữ này lúc, La Quan đáy lòng ứa ra hàn khí.

Ách…

Ta lại không phải đàn ông phụ lòng, ta chột dạ cái gì? Rụt cổ một cái, tranh thủ thời gian phóng xa điểm, “Lão sư, ngài phát hiện cái gì rồi?”

“Kỳ bảo! !” Huyền Quy thanh âm lộ ra một tia kinh ngạc, “Không nghĩ tới, đúng là loại vật này.”

La Quan nói: “Kỳ bảo? ?”

Huyền Quy nói: “Thế gian một ít lai lịch cổ quái kỳ lạ, tồn thế số lượng rất ít, lại không cách nào phục khắc chi vật, liền gọi chung chi là lạ bảo.”

“Như trong tay ngươi chi này châu trâm, nó phẩm giai bất quá kim đan cấp pháp bảo, uy lực cực kỳ có hạn, nhưng ở đặc biệt tình huống dưới, lại có thể phát huy ra kinh người uy năng.”

La Quan ánh mắt sáng lên, “Lúc nào?”

“Ngươi không phải mới vừa nhìn thấy.”

Nhìn thấy…

Giết hết thiên hạ người phụ tình!

La Quan mặt lộ vẻ cổ quái, cân nhắc một chút, nói: “Ngài là nói, cái này châu trâm giết người… Còn muốn chọn?”

“Xác thực mà nói, là giết người phụ tình lúc, nó có tất sát thuộc tính.” Huyền Quy chậc chậc ngợi khen, “Tất phải giết vật a, dù là tồn tại khắc nghiệt hạn chế, nó giá trị cũng không thể đo lường.”

“Đáng tiếc, cái này châu trâm bên trong oán khí cũng không dày đặc, nhiều nhất chỉ có thể sử dụng một lần liền đem hủy diệt.”

Tất sát thuộc tính…

Đây là La Quan lần đầu tiên nghe nói, thế gian này chi lớn, quả nhiên không thiếu cái lạ.

Nhưng không hề nghi ngờ, chi này châu trâm là kiện đồ tốt, nếu dùng tại thích hợp tràng cảnh, quả thực chính là Thần khí!

“Thứ này cổ quái, liền đặt ở cái này cái rương bên trong, có thể ngăn cách khí tức của nó.” Huyền Quy lại nhắc nhở 1 câu.

La Quan gật gật đầu, đem cái rương khép lại thu lại.

Hắn cúi đầu, nhìn về phía trong tay lệnh bài.

“Lão sư, nó đây là đang giúp ta? ?”

Huyền Quy thản nhiên nói: “Liền hiện tại xem ra, đích thật là dạng này, nhưng mọi thứ không muốn nhẹ có kết luận, nhìn nhìn lại cũng không muộn.”

Từ này câu nói bên trong, La Quan cảm nhận được một tia nhắc nhở.

Trên đời này, nào có bánh từ trên trời rớt xuống?

Cho dù có, cũng tất nhiên là có nguyên nhân khác! !

Trừ cái này 2 nơi bên ngoài , lệnh bài không tiếp tục cho chỉ dẫn, La Quan nhìn về phía phương xa màn sáng, hơi suy nghĩ một chút bay đi.

Mà trong quá trình này, hắn cũng đang không ngừng quan sát xung quanh, đợi đi tới màn sáng bên ngoài lúc, nhịn không được nhíu mày.

Suy nghĩ chuyển vòng, lại tạm thời đè xuống.

Lúc trước, La Quan nhìn thấy Từ Tử Chân kia xú nha đầu, bay tiến vào màn sáng bên trong, sẽ không có nguy hiểm.

Đưa tay, hắn đặt tại màn sáng phía trên, một phần uy áp lập tức giáng lâm, đem hắn bao phủ ở bên trong.

La Quan chỉ cảm thấy quanh thân trầm xuống, như gánh vác một tảng đá lớn, bất quá cũng may loại cảm giác này, rất nhanh liền biến mất không thấy gì nữa.

Bá ——

Một cỗ hấp lực truyền đến, hắn thân ảnh trực tiếp xuyên qua màn sáng.

Quả nhiên tại cuối tầm mắt, La Quan lại nhìn thấy một màn ánh sáng, cái này cùng Minh Nguyệt tông ngọc giản ghi chép giống nhau, bọn chúng đem tiểu thế giới này mảnh vỡ khu vực, từ bên trong ra ngoài chia đẳng cấp khác nhau.

Càng đi nội bộ, thì màn sáng uy áp càng nặng, đối hồn phách yêu cầu cao hơn.

Chỉ có thỏa mãn yêu cầu, mới có tư cách tiến vào, nếu không liền sẽ bị cự tuyệt ở ngoài cửa.

Hẳn là, quả nhiên là lưu lại truyền thừa , chờ đợi người hữu duyên?

Mà loại này màn sáng, theo Minh Nguyệt tông ghi chép, chí ít có 4 tầng… Về phần 4 tầng bên trong phải chăng còn có, vậy liền không được biết.

Dựa theo này phỏng đoán, tựa hồ vô số năm qua, thế lực khắp nơi thăm dò, cũng chỉ xâm nhập đến tầng thứ 4.

La Quan suy nghĩ nhanh chóng dạo qua một vòng, lại quân lệnh bài lấy ra, nhưng cũng tiếc nó đến tầng này, vậy mà không phản ứng chút nào.

Cái này cùng lúc trước suy đoán, lại có chỗ khác biệt.

Nghĩ nghĩ, La Quan lật tay đem lệnh bài thu hồi, bắt đầu nhìn ra xa vùng này.

Khách quan cùng tít ngoài rìa, nơi đây phạm vi lớn thêm không ít, cuồng phong gợi lên mặt biển, nhấc lên “Ầm ầm” sóng lớn lúc, bầu trời càng trở nên âm u xuống.

Mây đen dày đặc, đúng là muốn mưa!

Rất nhanh, theo lôi đình oanh minh, mưa như trút nước mà hạ.

La Quan chỉ cảm thấy mình lại trướng kiến thức, tiểu thế giới này mảnh vỡ bên trong, thế mà còn có phong vũ lôi điện.

Pháp lực chống ra màn sáng, đem nước mưa ngăn cách bên ngoài, nghe “Lốp ba lốp bốp” đập âm thanh, hắn đột nhiên cảm thấy có chút bất an.

Cảm giác này đến đột ngột, La Quan nhíu mày nghĩ một lát, mới rốt cục xác định cái này chút bất an nguồn gốc từ cái kia bên trong…

Trên trời hạ xuống mưa to!

Không sai, cái này nước mưa nhìn như không có gì, nhưng hắn luôn cảm thấy ở tại trong mưa to, có thể có gì không ổn.

Hưu ——

La Quan gào thét bay ra, phá vỡ trùng điệp màn mưa, tiến vào một hòn đảo bên trên, nơi nào đó rách nát trong đại điện.

Mà khi tiến vào đại điện về sau, kia đáy lòng kia phần cảm giác bất an, rất nhanh biến mất không thấy gì nữa.

Cái này khiến La Quan biểu lộ, không khỏi lộ ra ngưng trọng, nhìn xem ngoài điện màn mưa lâm vào trầm tư —— tiểu thế giới này mảnh vỡ, tựa hồ không có mặt

ngoài nhìn thấy đơn giản như vậy a.

Chương 380 : Đáy biển trên ngọn núi lớn truyền tống môn

Tiến vào tiểu thế giới mảnh vỡ về sau, hoặc là bởi vì La Quan còn chưa thăm dò đến khu vực nguy hiểm, một đường đi tới đều thái thái bình bình.

Trừ gặp được Từ Tử Chân bên ngoài, lại không có gặp được cái thứ 2 vật sống.

Là vật sống, không phải nói người.

Khối này tiểu thế giới mảnh vỡ, có phong vũ lôi điện, có thích hợp sinh tồn hoàn cảnh, cùng không gian bát ngát thuỷ vực… Nhưng không có bất kỳ cái gì sinh linh.

Cái này có chút cùng loại với, Chân Long vẫn lạc hòn đảo kia, trừ đáy hồ cự mộc bên ngoài, tất cả sinh vật đều bị tiêu diệt.

Nơi đây, chẳng lẽ cũng là dạng này?

Ai làm? Nguyên nhân là cái gì?

La Quan không nghĩ ra, lại giữa hai bên lại có khác nhau chỗ, khối này tiểu thế giới mảnh vỡ bên trong, rõ ràng từng sinh hoạt đại lượng tu sĩ.

Có thể đi vào tiểu thế giới mảnh vỡ, tất cùng thành tiên

cảnh trở lên đại lão có quan hệ, như thế nào hạng người tầm thường.

Bọn hắn đi đâu rồi?

La Quan lắc đầu, luôn cảm thấy mưa to phía dưới, không khí bên trong như càng nhiều mấy phút giây hàn.

Cũng may, cái này mưa to tới cũng nhanh đi cũng nhanh, bất quá trong chốc lát, sắc trời liền đã tạnh.

La Quan đi ra rách nát đại điện, lúc này trời sáng choang, nhưng ngửa đầu nhìn lại nhưng không thấy nhật nguyệt.

Nghĩ nghĩ, hắn tuyển định một cái phương hướng rời đi.

2 ngày sau.

Tòa nào đó đại điện.

Đứng lặng chính giữa tượng đá, đột nhiên truyền ra "Răng rắc" nhẹ vang lên, tiếp theo vô số vết rạn bò đầy toàn thân.

Sau một khắc, tượng đá ầm vang sụp đổ.

Có linh quang hiện lên, từ đó chui ra một tên Bích Hải Vân Thiên tông tu sĩ, tay bên trong nắm chặt một quyển thẻ tre, mặt mũi tràn đầy đều là kinh hỉ.

"Ha ha ha, cầm tới!"

“Ta Tống Thanh chú định bất phàm, thay mặt lần này bí cảnh kết thúc, liền trực tiếp bế quan tu luyện, trực tiếp phá cảnh Kim Đan!”

Cuồng hỉ bên trong, người này cực nóng nhìn thoáng qua trong tay thẻ tre, đem nó thu nhập nhẫn trữ vật.

Đang muốn lúc rời đi, sắc mặt bỗng dưng biến đổi.

Tiếng bước chân ở ngoài điện vang lên, Tống Thanh bỗng nhiên quay người, đã nhìn thấy một thân ảnh cất bước mà vào.

“Là ngươi!” Tống Thanh sắc mặt biến hóa, chợt mặt lộ vẻ nhe răng cười, “Vừa vặn, hôm nay trước hết giết ngươi, hướng Huyền Âm sơn tranh công.”

Một bước đạp xuống hắn khí tức bộc phát, làm ra toàn lực động tác ra tay…

Hưu ——

Tiếng xé gió bỗng nhiên vang lên, một tia ô quang gào thét mà tới.

Tống Thanh đáy mắt, hiện lên vẻ đắc ý.

Vật này là hắn trước kia đoạt được, từng bằng một tay đánh lén thủ đoạn, thuấn sát qua Kim Đan 7 tầng cường giả.

Chính diện cứng rắn?

Quên đi thôi!

Dám cùng Huyền Âm thiếu chủ chính diện nói dọa người, há lại kẻ vớ vẩn? Hay là ổn thỏa tốt hơn.

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, Tống Thanh mặt lộ vẻ tiếu dung, đánh trúng.

Nhưng sau một khắc, hắn tiếu dung liền cứng đờ!

Chỉ thấy La Quan đưa tay hướng về phía trước, đem ô quang chộp vào lòng bàn tay , mặc cho nó rung động vù vù, cũng không thể tránh thoát nửa điểm. Lộ ra bản thể, đúng là 1 đem gỗ đào chải.

Chỉ bất quá cái này lược, mỗi một cây xích răng đều bén nhọn dữ tợn, như lệ quỷ răng nanh, mà kia bày biện ra ô quang, chính là trong đó hung thần khí cơ tràn ra ngoài mà thành.

Bị La Quan bắt lấy, ô quang quay cuồng một hồi, bỗng nhiên hiện ra 1 con mặt quỷ, mở cái miệng rộng thẳng đến La Quan cắn xé mà tới.

Kêu thê lương thảm thiết bỗng dưng vang lên, mặt quỷ trong con ngươi lộ ra cực lớn sợ hãi, “Ba” một tiếng vỡ vụn… Mà tùy theo cùng nhau vỡ vụn, còn có kia đem gỗ đào chải.

Tống Thanh từng ngụm từng ngụm thổ huyết, tinh huyết chăn nuôi Quỷ đạo bí bảo bị hủy, hắn nháy mắt thụ trọng

thương.

“Lạch cạch” ngã xuống đất thân thể run rẩy, chính là miệng mũi thất khiếu ở giữa, cũng bắt đầu hướng ngoại chảy máu, ánh mắt hoảng sợ mà oán độc.

“Ngươi nếu dám giết ta…”

Răng rắc ——

Tống Thanh cổ đoạn mất, hồn phách bị trảm linh chi lực, nháy mắt xoắn thành mảnh vỡ.

La Quan nhìn thoáng qua, người này trước khi chết không cam lòng ánh mắt, “Đều nhanh chết rồi, còn tại nói nói nhảm, thật sự là kẻ hồ đồ.”

Bất quá vừa rồi kia ba động, thế mà dẫn tới lệnh bài cho cảm ứng, La Quan động tác thành thạo, ở đây trên thân người lục soát một lần.

Huyền Quy xuất thủ đem nhẫn trữ vật phá vỡ, La Quan thần niệm thăm dò vào, rất nhanh liền phát hiện kia quyển thẻ tre.

Trong đó ghi lại là một môn công pháp, tên là âm u mười ba ngày, đúng là một môn hiếm thấy Quỷ đạo công pháp.

Bất quá đáng tiếc, công pháp này chỉ là trong đó một quyển, tối cao cũng chỉ có thể tu luyện tới Nguyên Anh cảnh.

“Ngược lại là rất tinh diệu một môn Quỷ đạo công pháp, đáng tiếc cũng không hoàn chỉnh, nếu không cũng coi như 1 đầu, thẳng đến đại đạo chi đỉnh con đường.”

Xem ra còn không tệ!

Về phần Huyền Quy tiếc nuối, trên thực tế căn bản không tính sự tình, trên đời này người tu hành vô số, có thể tu đến Nguyên Anh có mấy người?

Tàn quyển cũng đủ.

Cho Mộ Thanh Kết đi…

Não hải chuyển qua suy nghĩ, La Quan đem thẻ tre thu lại, lại liếc mắt nhìn trên mặt đất thi thể.

Tầng thứ 1 màn sáng bên trong, không thể nghi ngờ coi như khu vực biên giới, lại kế tiếp theo trước tiến vào, thế tất sẽ gặp phải tu sĩ khác.

Tỉ như Huyền Âm sơn, Bích Hải Vân Thiên tông chờ.

Sợ là không sợ, nhưng La Quan cũng được thừa nhận, có thể đi vào bí cảnh chi địa, đều không có hạng người tầm thường.

Cũng tỷ như cái này Tống Thanh!

1 cái không đáng chú ý Bích Hải Vân Thiên tông đệ tử, hắn thấy đều chưa hẳn ghi nhớ, nhưng vô luận thực lực hay là thủ đoạn đều rất kinh người.

Lúc trước một kích, nếu không phải La Quan gần đây thực lực đại trướng, lại có đại hung tóc nơi tay, đổi người liền muốn đang đánh lén dưới thiệt thòi lớn.

Cái này khiến La Quan trong lòng, càng nhiều mấy điểm kiêng kị!

Không sai, luận đơn đả độc đấu, chính diện chém giết lời nói, thật sự là hắn không sợ bất luận kẻ nào.

Nhưng những người khác, chưa chắc sẽ như thế giảng đạo nghĩa.

Nghĩ nghĩ, La Quan tâm niệm vừa động, thể nội lập tức truyền ra xương cốt nổ đùng, bộ mặt huyết nhục cũng theo đó một trận biến hóa.

Mộ Thanh Kết Biến Thân thuật!

Mấy hơi về sau, nơi đây thình lình xuất hiện 2 cái Tống Thanh, một chết một sống.

“Lão sư, phiền phức ngài.”

Ông ——

Khí tức một cơn chấn động, đợi ổn định lại, vậy liền thật là Tống Thanh phục sinh.

La Quan cười cười, môn này thần kỹ đạt được về sau, còn không có chân chính thực tiễn qua.

Tại tiểu thế giới này mảnh vỡ bên trong, Huyền Âm sơn

những người kia hiểu chuyện còn tốt, nếu không hắn không ngại khiến cái này người, rõ ràng thể hội một chút cái gì gọi là tuyệt vọng.

Xử lý tốt thi thể, La Quan đỉnh lấy “Tống Thanh” thân phận bay ra đại điện, vừa rời đi hòn đảo này, liền nghe được có người gọi hắn, “Tống Thanh sư đệ, ngươi chạy đi đâu rồi? Chúng ta một trận dễ tìm!”

La Quan nhíu nhíu mày, bất động thanh sắc dừng lại, “Bái kiến sư huynh.”

2 người oán trách bay tới, cũng không có phát giác được dị thường của hắn, trầm giọng nói: “Đi nhanh đi, công tử đều nhanh muốn sốt ruột chờ, chúng ta bây giờ quá khứ!”

“Được.”

Nhìn chằm chằm 2 người cổ nhìn thoáng qua, La Quan kiềm chế giết người suy nghĩ.

Gì thân triệu tập Bích Hải Vân Thiên tông mọi người làm cái gì? Không tranh thủ thời gian phân tán ra tìm kiếm bí cảnh, hiển nhiên trong đó tất có ẩn tình.

Đi theo 2 cái Bích Hải Vân Thiên tông tu sĩ sau lưng, vội vàng đi tới tầng thứ 2 màn sáng trước đó, La Quan cố ý duy trì, cùng bọn hắn không sai biệt lắm tốc độ, “Chen” nhập màn sáng bên trong.

Tiến vào phiến khu vực này về sau, trong đó một tên Bích Hải Vân Thiên tông tu sĩ, lấy ra kiện la bàn như bảo

vật, một trận thao tác về sau, “Đi! !”

Lần này, 3 người lại bay hồi lâu, mới rơi vào một hòn đảo bên trên.

“Làm sao mới đến? ?” Đã có Bích Hải Vân Thiên tông tu sĩ chờ đợi, nhìn thấy 3 người sắc mặt bất thiện.

“Đại sư huynh, không trách chúng ta a, đều là Tống Thanh sư đệ, lúc trước hắn nói là tùy ý đi dạo, đột nhiên liền biến mất 1 canh giờ, còn chuẩn bị tự hành rời đi không chờ chúng ta.”

“Đúng vậy a, nếu như không phải vừa lúc gặp được, Tống Thanh sư đệ liền đã rời đi.”

2 người nhìn như phàn nàn, ánh mắt lại có chút lấp lóe.

Đột nhiên biến mất 1 canh giờ, sau đó lại chuẩn bị một mình rời đi… Hừ hừ, mọi người ai cũng không phải người ngu, họ Tống tất có gặp gỡ!

Đại sư huynh ánh mắt sáng lên, nhìn chằm chằm La Quan nhìn mấy lần, “Hừ! Đi, đều nói ít vài ba câu đi, tranh thủ thời gian theo ta đi, như lầm công tử đại sự, tất cả mọi người phải bồi tiếp các ngươi không may.”

La Quan gật đầu, đối 3 người biểu hiện chỉ coi không biết, trong lòng lại cười lạnh vài tiếng.

Xem ra, Bích Hải Vân Thiên nội bộ, “Cạnh tranh” cũng rất kịch liệt a.

Nếu như không phải gì thân có việc triệu tập mọi người, vị đại sư huynh này cùng trước mắt 2 tên tu sĩ, sợ là đã động thủ.

4 người vội vàng đi tới, ở trên đảo 1 tòa kiến trúc bên trong, đại sư huynh cung kính nói: “Công tử, người đã đến đông đủ!”

Gì thân xoay người lại, ánh mắt đảo qua mọi người, “Ta biết giữa các ngươi, lẫn nhau sẽ có tranh đấu, nhưng hôm nay đều cho ta thành thật một chút, ai như hỏng tiếp xuống đại sự, bản công tử cam đoan hắn hối hận đi tới trên đời này!”

“Đi! !”

Bích Hải Vân Thiên tông 9 tên đệ tử, vội vàng khom người xưng phải, từng cái trên mặt cũng lộ ra vẻ kinh nghi.

Cái này khiến La Quan bỏ đi, cùng người giao lưu một hai tính toán, xem ra những người này cũng không biết, tiếp xuống đem làm cái gì.

Một đám người rời đi hòn đảo sau lại tiến vào trong biển, gì thân lấy ra 1 con bảo thuyền, tất cả mọi người tiến vào bên trong về sau, này thuyền trực tiếp chìm vào đáy nước.

Dưới biển một mảnh đen kịt, trừ tảo biển, san hô cùng đá ngầm bên ngoài, lại cũng là hoàn toàn tĩnh mịch, không nhìn thấy nửa điểm vật sống.

La Quan bất động thanh sắc, đảo qua xung quanh mấy người, gặp bọn họ 1 bộ bộ dáng bình tĩnh, hiển nhiên đã sớm biết những thứ này.

Xem ra tiểu thế giới mảnh vỡ bên trong, không tồn tại vật sống chuyện này, cũng không phải là gần đây phát sinh sự tình, mà là hồi lâu trước đó liền đã như thế.

Bảo thuyền tại biển sâu dưới, một mực đi thuyền hồi lâu, còn cố ý quấn mấy vòng.

Lại thêm bảo thuyền bản thân, có cấm trận chi lực bao trùm, có thể che đậy thần niệm cảm giác, cái này liền có thể trình độ lớn nhất bên trên, làm được không bị người ghi nhớ, bảo thuyền mục tiêu ra sao chỗ.

Rốt cục, thuyền ngừng lại.

Gì thân trầm giọng nói: “Tất cả mọi người, cùng ta cùng một chỗ xuống thuyền.”

Từng đoàn từng đoàn pháp lực bình chướng chống ra, đem băng lãnh nước biển ngăn cách bên ngoài, xuất hiện ở trước mắt mọi người, là 1 cái đáy biển đại sơn.

Cũng không biết bây giờ, lặn xuống đến tột cùng bao sâu, nước biển áp lực để một đám có Kim Đan thực lực tu sĩ, đều cảm nhận được kiềm chế.

Ngửa đầu hướng lên, một chút không nhìn thấy cuối cùng.

Gì thân lên trước nhất trước, một phen tìm kiếm sau

như rốt cục xác định cái gì, phất tay áo đánh ra 1 đạo Linh phù, vật này xuyên qua nước biển dán tại trên núi đá, lập tức linh quang đại tác.

Đen nhánh núi đá mặt ngoài, lại hiện ra một cánh cửa , biên giới chỗ có quang mang tràn ra ngoài, tiếp theo nhanh chóng hướng vào phía trong bộ khu vực khuếch tán, khiến cho cánh cửa này nhanh chóng trở nên hư ảo, cuối cùng biến thành hơi mờ trạng thái.

Nhìn chằm chằm cánh cửa này nhìn mấy lần, gì thân do dự một chút, quay người đảo qua mọi người, “Tống Thanh, ngươi cái thứ 1 đi vào!”

Bá ——

Một vòng ánh mắt nhìn qua.

La Quan: …

mmp! !

Nếu không phải lão tử ngụy trang thủ đoạn tuyệt đỉnh, lại có lão sư gia trì, cơ hồ đều muốn hoài nghi, là bị ngươi chó đồ vật cho nhìn thấu.

Để ta cái thứ 1 tiến vào, làm chuột bạch a?

Không có khả năng!

Ngay tại La Quan đáy mắt 1 hàn, chuẩn bị trở mặt lúc, Huyền Quy thanh âm đột nhiên vang lên, “Không có việc gì, chính là 1 đạo truyền tống môn.”

La Quan thở sâu, trên mặt lộ ra một tia vừa đúng tức giận, bất đắc dĩ, lại có mấy điểm bất an, có thể nói diễn kỹ max điểm.

“… Tốt!”

Đi tới trước cửa, hắn một bước bước vào trong đó.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 381 : Phong ấn thiên thần hạ phàm

Quanh thân không gian bỗng dưng vặn vẹo, sau một khắc khôi phục như lúc ban đầu, La Quan thân ảnh đã đi tới, 1 tòa cự đại hang đá nội bộ.

Không chờ hắn cẩn thận quan sát xung quanh…

Oanh ——

Mấy đạo lăng lệ khí cơ, như lưỡi đao giáng lâm, đem La Quan khóa chặt.

“Là Bích Hải Vân Thiên tông tu sĩ, cảnh báo giải trừ!”

Trong bóng tối, đi ra một người tu sĩ.

Huyền Âm sơn người!

Cũng không phải là La Quan ghi nhớ, mỗi người hình dạng, thân phận, mà là Huyền Âm sơn tu sĩ kia tao bao xích hồng trường bào, kiêu căng đến cực điểm thái độ, nghĩ không nhớ được đều rất khó.

“Gì thân công tử đâu, làm sao liền ngươi một người tới rồi?” Người tới trầm giọng mở miệng.

La Quan chắp tay nói: “Công tử cùng cái khác đồng môn ở phía sau, lập tức tới ngay.” Vừa nói chuyện, suy nghĩ nhanh chóng chuyển động.

Xem ra, hôm nay tình huống này, so hắn nghĩ càng thêm "Lợi hại" !

Không chỉ là Bích Hải Vân Thiên tông, ngay cả Huyền Âm sơn đều đến, mà lại nơi hẻo lánh bên trong mấy thân ảnh, nhìn xem cũng không phải là Huyền Âm sơn tu sĩ.

Nói cách khác, không tính hắn ở bên trong, chung 7 phe thế lực tiến vào tiểu thế giới mảnh vỡ.

Nơi đây, liền hội tụ chí ít 3 bên!

Đại sự, tuyệt đối là đại sự.

Có thể để cho 3 bên thế lực, từ bỏ đối bí cảnh thăm dò, tuyệt đối là bởi vì, có không tầm thường phát hiện.

Ngay tại La Quan suy tư lúc, sau lưng linh quang không ngừng thoáng hiện, gì thân rốt cục mang theo Bích Hải Vân Thiên tông mọi người chạy đến.

Huyền Âm sơn tu sĩ chắp tay, "Gì thân công tử, Thiếu chủ nhà ta đã ở chờ đợi, mời!"

Dứt lời, quay người phía trước dẫn đường.

Hang đá diện tích rất lớn, nội bộ có thật nhiều khúc chiết con đường, La Quan trong khi tiến lên không ngừng đảo qua xung quanh, ám đạo bọn hắn bây giờ, không phải là tại toà kia đáy biển núi lớn nội bộ?

Giấu như thế bí ẩn, Huyền Âm sơn những người này, là như thế nào phát hiện cái này?

Trước mắt hang đá, rõ ràng là thiên nhiên hình thành, không nhìn thấy bất luận kẻ nào công mở vết tích, xuyên qua 1 đầu chật hẹp thông đạo về sau, trước mắt rộng mở trong sáng.

1 viên to lớn chiếu sáng bảo châu, bị pháp lực thôi động lơ lửng giữa không trung, tản mát ra sáng tỏ mà ánh sáng nhu hòa, đem xung quanh chiếu sáng.

Mọi người bao vây bên trong, đứng tại chủ vị rõ ràng là Mộ Thanh Dương.

“Thiếu chủ, Bích Hải Vân Thiên tông đến.”

Gì thân bước nhanh về phía trước, “Bái kiến thiếu chủ!”

Giọng điệu có chút cung kính.

Xem ra ngoại giới nghe đồn, Bích Hải Vân Thiên cùng Huyền Âm sơn quan hệ thân cận điểm này, cũng không phải là nói bừa.

Thậm chí, còn coi thường 2 phe này thế lực ở giữa thân mật trình độ.

“Đứng lên đi.” Mộ Thanh Dương cười cười, gia hỏa này trừ âm nhu bên ngoài, cũng là xem như cái soái so, “Gì thân, vị này là thánh đô Cơ gia đích truyền, Cơ Thần Nguyên.”

Gì thân chắp tay, “Cơ công tử đại danh, Hà mỗ cho dù thân ở ngoại hải, cũng là như sấm bên tai!”

Cơ Thần Nguyên nói: “Hà công tử nói quá lời.”

“Được rồi, đều là người một nhà, liền đừng khách sáo.” Mộ Thanh Dương biểu lộ nghiêm một chút, trầm giọng nói: “Bí cảnh quan bế thời gian không xác định, ngươi ta hay là nắm chặt thời gian, dù sao như bỏ lỡ hôm nay, liền muốn lại cùng 60 năm.”

Gì thân, Cơ Thần Nguyên nghiêm nghị gật đầu, “Tốt! !”

2 người lui ra phía sau một bước, “Hôm nay, liền mời thiếu chủ dẫn đầu, ta 2 người cũng mặc cho thúc đẩy.”

Mộ Thanh Dương mặt lộ vẻ hài lòng, “Vậy ta liền không khách khí.” Hắn tiến lên một bước, mắt lộ ra tinh mang đảo qua xung quanh mọi người, “Chư vị, hôm nay ta cùng tề tụ ở đây, là bởi vì 1,000 năm trước đó, 3 tông tại toà này biển sâu trong núi lớn, phát hiện 1 cái phong ấn.”

“Phong ấn này cực mạnh, quá khứ tuế nguyệt bên trong, 3 tông tu sĩ thử qua rất nhiều lần, đều không thể đem nó phá giải. Nhưng cũng may các tiền bối cố gắng, chung quy không phí công, mà theo lấy thời gian trôi qua, phong ấn bản thân cũng xuất hiện buông lỏng. Cho nên, mới có hôm nay 3 tông tu sĩ tề tụ ở đây, chúng ta đem nếm thử cuối cùng, phá giải ra đạo phong ấn này! !”

Hắn phất phất tay.

Một tên Huyền Âm sơn tu sĩ đi ra, lần lượt phân phát ngọc giản.

“Cho các ngươi 2 ngày thời gian, đi học tập, lĩnh hội, phải tất yếu triệt để nắm giữ, đợi cho 2 ngày về sau, lập tức động thủ phá giải phong ấn.”

“Việc này xin mọi người toàn lực ứng phó, một khi phong ấn phá giải, vô luận cuối cùng có như thế nào thu hoạch, Huyền Âm sơn đều sẽ có khác quà tặng.”

La Quan cầm tới ngọc giản, đi theo Bích Hải Vân Thiên mọi người, lui ra phía sau một khoảng cách ngồi xếp bằng.

Bất quá, tại bắt đầu lĩnh hội ngọc giản trước, hắn ánh mắt mịt mờ, nhìn lướt qua Cơ Thần Nguyên.

Hắn đã sớm biết, thánh đô Cơ gia tham dự lần này, đối bí cảnh thăm dò.

Minh Nguyệt tông trong ngọc giản có ghi chép, nhưng cũng chỉ là khẽ quét mà qua, nhưng hôm nay nhìn thấy Cơ Thần Nguyên về sau, hắn lại từ đáy lòng sinh ra một tia kiêng kị.

Đây là một loại, nguồn gốc từ bản năng cảm thụ.

Nói “Như nghẹn ở cổ họng” có chút khoa trương, cảm giác tựa như là trên ngón tay, đâm một cây gai, phi thường nghĩ trừ cho thống khoái.

Mà cùng loại cảm giác, chỉ có ban đầu ở Thanh Dương

quốc đế võ, nhìn thấy “Phàn Nhạc” lúc, La Quan mới có loại kia chủ động giết người xúc động.

Cả 2 cũng không giống nhau, lại hôm nay xúc động cũng còn lâu mới có được, lúc trước giết “Phàn Nhạc” lúc mãnh liệt như vậy. Nhưng hết lần này tới lần khác, chính là cái này “Đâm một cây gai” cảm giác, để La Quan từ đáy lòng cảm thấy bất an.

Bá ——

Cơ Thần Nguyên bỗng dưng ngẩng đầu, đáy mắt hiện lên tinh mang, đảo qua hang đá nơi hẻo lánh.

Kia bên trong là Bích Hải Vân Thiên tông một nhóm mọi người, ngay tại lĩnh hội sở được đến ngọc giản.

Ngay tại vừa rồi hắn đột nhiên sinh ra một tia, cực kỳ cảm giác không ổn… Liền giống như là bị trong bóng tối mãnh thú, lấy băng lãnh khát máu con mắt cho khóa chặt.

Nhưng hôm nay nhìn lại, lại không nửa điểm thu hoạch.

Trong lòng một tia hồi hộp, cũng đã biến mất không gặp.

Ảo giác sao?

Cơ Thần Nguyên nhíu mày, do dự một chút, hay là tạm thời đè xuống suy nghĩ.

Mộ Thanh Dương nói: “Thần nguyên, làm sao rồi?”

“Không có việc gì, đáy lòng có chút bất an.”

“Nói thật, ta trong lòng cũng bồn chồn.” Mộ Thanh Dương vỗ vỗ bả vai hắn, “Nhưng đám tiền bối phát hiện toà này kinh người phong ấn, vì thế hao phí vô số, ngươi ta chung quy muốn toàn lực thử một lần, không thể cô phụ tâm huyết của bọn hắn.”

Gì thân gật đầu, “Hi vọng toà này trong phong ấn, có thể có thu hoạch đi.”

“Ha ha! Nhất định sẽ có!” Mộ Thanh Dương cười to, đáy mắt cực nóng.

Đại sơn chôn sâu dưới biển vẫn chưa toát ra mặt nước, sở dĩ sẽ bị phát hiện, là bởi vì năm đó 1 kiện bảo vật, dẫn tới 3 bên tu sĩ điên cuồng tranh đoạt, trong quá trình này, có tu sĩ rơi vào trong biển.

Thế là, bởi vì một trận chém giết đưa tới xung đột, cuối cùng diễn biến thành vì, Huyền Âm sơn, Bích Hải Vân Thiên tông cùng thánh đô Cơ gia, chỗ cộng đồng giữ gìn bí mật.

Mà Bích Hải Vân Thiên tông, càng là bởi vì mấy chục năm trước một trận đại biến, cùng Huyền Âm sơn ở giữa mà quan hệ, trở nên thân cận hơn.

Ngẫm lại đi! !

1 cái chôn ở dưới biển đại sơn, lại tàng lấy 1 đạo to lớn phong ấn, trong đó tất nhiên ẩn giấu đi đại bí mật.

Phá giải nó, tìm tới nó, nắm giữ nó!

Như hết thảy thuận lợi, sau đó biển mây Nam cảnh, lợi dụng Cơ gia vi tôn.

Mênh mông hải vực, thì độc tôn Huyền Âm, biển xanh 2 mạch! !

Đây cũng không phải là vọng tưởng, mà là tại quá khứ tuế nguyệt bên trong, theo phong ấn phá giải, sở được đến một chút thu hoạch… Thực tế quá kinh người.

Cái này, mới là 3 bên quyết ý liên thủ, cộng đồng đào móc chân chính nguyên nhân!

Mà lúc này, La Quan thầm mắng một tiếng, thật là nhạy cảm cảm giác về sau, liền ôm ngọc giản đem thần niệm thăm dò vào trong đó.

Có chút khúc nhạc dạo ngắn, bên trong ngọc giản này bộ, lại bố trí 1 đạo cùng loại thân phận phân biệt đồ vật, chỉ có 3 bên tu sĩ mới có thể tìm đọc.

Bất quá, tại Huyền Quy trợ giúp dưới, cái này cũng không tính là vấn đề.

“Ừm?”

Huyền Quy đột nhiên mở miệng, “Cái này phong ấn, khá quen a.”

“Gặp qua, khẳng định ở đâu gặp qua.”

Nó như đang khổ cực suy tư, sau một lúc lâu thét to:
“Thiên thần hạ phàm!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 382 : Đến từ thần minh hình chiếu thăm dò

1 đạo phong ấn, thế mà lên 1 cái, bá đạo như vậy danh tự.

Không sai, cái này phong ấn liền gọi thiên thần hạ phàm.

Đọc qua qua Huyền Quy truyền đến tin tức, La Quan rốt cuộc minh bạch, nó tại sao lại có phản ứng lớn như vậy.

Thực tế là… Đáng sợ!

Đầu tiên một điểm, thế gian thật có thần minh.

Cái này thần minh, cùng hương hỏa đại đạo cùng loại, nhưng lại không phải chân chính thần đạo, mà là một loại khác khác lạ tu hành hệ thống.

Này hệ thống tu luyện đỉnh phong, tồn tại cường đại nhất, chính là thần minh.

Như Huyền Quy lời nói, trong đó cường đại nhất thần, nửa điểm không kém gì kình thiên tu hành đại lão.

Mà trọng điểm, chính là những này thần minh, có thể thông qua đặc thù khế ước, giáng lâm thuộc về mình lực lượng.

Thiên thần hạ phàm đạo phong ấn này, chính là loại này sản phẩm.

Trong phong ấn, ẩn chứa thần minh chi lực, một khi phá giải thất bại, thần minh chi lực liền sẽ kích hoạt.

Dù chỉ là 1 đạo hình chiếu, lực lượng chi khủng bố cũng khó có thể tưởng tượng!

Ngay tại trận những người này, tính đến La Quan ở bên trong, cái nào đều là cặn bã.

Chỉ cần động động ngón tay, liền đầy đủ đem bọn hắn tất cả mọi người, toàn bộ ép thành bột mịn.

“Lão sư, Huyền Âm sơn những người này, chẳng lẽ điên rồi? Mà lại như ngài lời nói, thiên thần hạ phàm phong ấn là đáng sợ như vậy, trước đó đến thăm dò những người kia, sợ là đã sớm chết tuyệt… Vì cái gì đến hôm nay, bọn hắn còn dám chạy tới, thậm chí 1 bộ rất có nắm chắc bộ dáng?”

Tất cả mọi người trước mặt, Mộ Thanh Dương bọn người biểu hiện rất bình tĩnh, có thể nói lúc đáy mắt một tia cực nóng, nhưng lại chưa giấu diếm được La Quan con mắt.

Huyền Quy hơi suy nghĩ một chút, nói: “Việc này, là có chút nói không thông, lẽ ra lấy thiên thần hạ phàm cấp bậc, nó phong ấn lực lượng chi khủng bố, căn bản không phải những người này có thể rung chuyển. Chênh lệch này, so một đám con kiến, ý đồ dọn đi đại sơn lớn hơn.”

“Có lẽ, là có một ít ngoài ý liệu nguyên nhân, tiểu tử ngươi Hãy cẩn thận, như thế cục không đối đi nhanh lên người, đây cũng không phải là đùa giỡn.”

Thần minh lực lượng, nó năm đó là gặp qua, đích xác đáng sợ đến cực điểm.

La Quan vội vàng nói: “Lão sư yên tâm, đệ tử hết thảy nghe ngài phân phó.”

Bảo vật tuy tốt, nhưng mệnh lại trọng yếu nhất.

Nếu thật là không thích hợp, liền trực tiếp lòng bàn chân bôi dầu, về phần Huyền Âm sơn những người này… Hừ, La Quan quản bọn họ chết sống!

2 ngày sau.

Mộ Thanh Dương vỗ vỗ tay, trầm giọng nói: “Các ngươi nhưng từng nắm giữ?”

Trong ngọc giản, là một môn liên hợp chúng nhân chi lực, cộng đồng phá giải phong ấn chi pháp.

Tuy có chút độ khó, nhưng lấy mọi người tư chất, học tập lại là không khó.

Thấy 3 bên tu sĩ gật đầu, Mộ Thanh Dương thở sâu, “Như vậy, bây giờ liền bắt đầu đi!”

Hắn đối gì thân, Cơ Thần Nguyên 2 người gật gật đầu, đi đầu dẫn đầu quay người.

3 bên tu sĩ tổng cộng 30 người, khu sử đỉnh đầu chiếu sáng bảo châu, hướng hang đá chỗ sâu bước đi.

Không có người nói chuyện, bên tai chỉ có thể nghe tới trầm mặc tiếng bước chân, bầu không khí trở nên phá lệ ngưng trọng.

Tất cả mọi người không phải người ngu, như thế ẩn bí chi địa, thậm chí bọn hắn đều là đi tới về sau, mới được cho biết trong đó chân tướng.

Cũng biết, Huyền Âm sơn, Bích Hải Vân Thiên cùng thánh đô Cơ gia, đối nó ra sao cùng coi trọng.

Chỗ như vậy, ngươi nói nguy hiểm hay không?

Nhưng lại nguy hiểm, hôm nay đều không có đường lui… Chỉ hi vọng, có thể có đầy đủ thu hoạch đi.

Một đường chuyến về, tại mê cung con đường bên trong, xuyên qua chừng nửa canh giờ.

Loá mắt như mặt trời quang mang, từ phía trước mãnh liệt mà đến, mọi người vô ý thức híp mắt, trên mặt lộ ra một mảnh rung động.

Liền thấy phía trước là 1 cái thâm uyên, vô tận quang mang từ chỗ sâu tuôn ra, nhưng lại không có tản mát, mà là như trạng thái cố định ngưng kết.

Liền hình thành 1 cái, toàn bộ từ quang mang mà tạo thành “Băng sơn” !

Vô số phù văn, tại “Băng sơn” nội bộ chảy xuôi, tốc độ chậm chạp lại tinh vi đến cực điểm, 100,000 cái phù văn trên dưới trái phải đều có thể cấu kết đến cùng một chỗ, lại mỗi thời mỗi khắc đều duy trì, tự hành lưu chuyển trạng thái, nhưng thủy chung không có một chút xíu chỗ sơ suất.

Nhưng cái này, cũng còn chỉ là trò trẻ con.

Chân chính mọi người kinh hãi là, mảnh này thuần túy quang mang “Băng sơn” bên trong, bây giờ lại phong ấn 1 đạo 1,000 trượng hư ảnh.

Kia là cái mỹ lệ nữ tử, một bộ thuần trắng váy dài, cơ hồ cùng “Băng sơn” hòa làm một thể, tóc dài màu lục vẩy xuống, lộ ra một vòng trắng nõn nhọn lỗ tai, nàng nhắm 2 mắt, như ở chỗ này ngủ say vô số năm.

Rất hiển nhiên, nàng ngoại hình dù cùng Nhân tộc cơ hồ giống nhau, nhưng tuyệt không phải Nhân tộc.

Cái này, chính là thần linh hình chiếu sao?

La Quan trong lòng rung động lúc, Huyền Quy thanh âm vang lên, “Khó trách Huyền Âm sơn những người này, dám đánh thiên thần hạ phàm phong ấn dự định, nguyên lai nó cơ hồ liền muốn nát.”

“Tiểu tử, nhìn thấy đoàn kia bóng đen không?”

La Quan nhìn thấy.

Ách…

Trên thực tế, cho dù muốn nhìn không đến đều một điểm khó khăn.

Có lẽ là bởi vì mặc quần áo phong cách nguyên nhân, vị này dị vực thần minh có chút mở ra, đến mức nửa cái bạch cục cưng đều lộ ở bên ngoài, rất là hấp dẫn ánh mắt.

Mà đoàn kia màu đen, liền xuất hiện tại thần linh hình chiếu song núi ở giữa.

“Lão sư, đó là cái gì?”

“Ô uế chi lực!” Huyền Quy trầm giọng nói: “Cái này phong ấn bên trong, chỉ sợ cùng ngươi nghĩ không giống… Liền dưới mắt đến xem, từng có người ý đồ từ nội bộ, đem phong ấn phá vỡ, cứ việc không thành công, nhưng cũng đem phong ấn hoàn chỉnh tính đánh vỡ, khiến cho lực lượng của nó nhanh chóng xói mòn.”

“Nếu không, ký kết khế ước mượn nhờ thần minh chi lực, bố trí xuống phong ấn, chỉ cần thần minh chưa từng vẫn lạc, chính là 10 triệu năm trôi qua, cũng vẫn như cũ có thể duy trì hoàn hảo.”

La Quan tìm được điểm mấu chốt, “Ngài là nói, cái này phong ấn độ nguy hiểm có hạn?”

“Khách quan phiên bản hoàn chỉnh, có thể nói chỉ tàn hơn 1% lực lượng, nhưng coi như chỉ có những này, cũng đầy đủ tuỳ tiện lau đi cái này bên trong tất cả mọi

người.” Huyền y nói: “Cho nên, nên cẩn thận hay là cẩn thận. .. Bất quá, tiếp xuống ngược lại là, có thể nếm thử làm chút sự tình.”

La Quan không có hỏi thăm, nên hắn biết đến, lão sư tự nhiên sẽ nói.

Mà lúc này, 3 bên tu sĩ cũng rốt cục, từ trong rung động lấy lại tinh thần.

Mộ Thanh Dương thở sâu, trầm giọng nói: “Tất cả mọi người , dựa theo ngọc giản phân phối vị trí, tiến vào phong ấn chỉ định khu vực.”

Bá ——

Mọi người nhao nhao tản ra, rơi vào “Băng sơn” phía trên, để mọi người buông lỏng một hơi chính là, theo bọn hắn bước vào, “Băng sơn” cũng không có bất kỳ cái gì phản ứng.

“Bắt đầu!”

Ông ——

Từng đạo pháp lực ba động bộc phát, 3 bên tu sĩ thi triển ra, trong ngọc giản chỗ ghi lại phong ấn phá giải pháp, mỗi người đều giống như 1 cái tiết điểm, cuối cùng tại phong ấn mặt ngoài, lại bày ra 1 tòa trận pháp.

Mà tòa trận pháp này tác dụng duy nhất, chính là ăn mòn.

Có thể thấy rõ, “Băng sơn” tầng ngoài tại trận pháp tác dụng dưới bắt đầu tan rã, hóa thành từng khỏa điểm sáng phiêu tán, chôn vùi.

“Những người này cuối cùng còn không có xuẩn thấu, dùng chính là con kiến dời núi đần biện pháp, mặc dù chậm là chậm một chút, nhưng dẫn phát phong ấn phản phệ xác suất rất thấp.”

“Bất quá, Huyền Âm sơn bọn họ đích xác rất xấu… Hừ hừ, trận pháp này là lưu lại cửa sau, lỡ như phá giải ngoài ý muốn nổi lên, kích hoạt thần minh hình chiếu, các ngươi những người này sẽ thành, trước hết nhất bị công kích bia ngắm.”

Huyền Quy cười lạnh một tiếng, “Bất quá hôm nay gặp được Quy gia, coi như bọn họ không may, tiểu tử ngươi bình thường làm ngươi sự tình là được, ta tới cấp cho bọn hắn điểm kinh hỉ.”

Thế là, La Quan chỗ này trận pháp tiết điểm, từ một đoạn thời khắc bắt đầu, đột nhiên liền có thêm một tia dị thường ba động.

Rất yếu ớt, nháy mắt liền dung nhập đại trận bên trong, vẫn chưa gây nên chú ý, thiên thần hạ phàm phong ấn đối đây, cũng không có phản ứng chút nào.

La Quan trong lòng an tâm một chút.

Lấy hắn đối Huyền Quy hiểu rõ, đã nói như vậy, tất nhiên là có nhất định nắm chắc.

Lão sư, quả thật học cứu thiên nhân, mà ngay cả thần minh chi lực bày ra phong ấn, đều có nhất định nghiên cứu.

Lợi hại a lợi hại!

3 ngày sau.

Thiên thần hạ phàm phong ấn, lại bị làm hao mòn một bộ điểm, cùng thần minh hình chiếu đã rất tiếp cận.

Đứng tại “Băng sơn” bên trên, mọi người thậm chí cảm thấy phải, khoảng cách nàng bất quá chỉ cách một chút.

“Không muốn nhìn chằm chằm nữ nhân này nhìn!”

Có người quát khẽ nhắc nhở.

Trên thực tế, không cần phải nói mọi người cũng cũng sớm đã, phát giác được không ổn.

Nữ nhân này hình chiếu, thực tế quỷ dị.

Như nhìn nàng chằm chằm lâu, lại sẽ cảm thấy phá lệ thân cận, thuận tiện dường như người nhà của mình… Không, cái này hình dung không chuẩn xác.

Mà là một loại, không cách nào nói rõ yêu thích cùng… Tôn sùng!

Cao khiết mà hoàn mỹ, không dung bất luận kẻ nào khinh nhờn, vì nàng cũng không chú ý hết thảy, cho dù là sinh mệnh của mình.

Cho nên, “Băng sơn” bên trên mọi người, phần lớn nhắm mắt lại vận chuyển phong ấn phá giải pháp.

Mà một khi thần minh hình chiếu bại lộ, lực lượng cùng nơi đây thiên địa quy tắc không hòa vào nhau, liền sẽ trực tiếp tán loạn, tiêu mất.

Đến lúc đó, phong ấn coi như phá vỡ.

La Quan nhìn thoáng qua phong ấn thừa hơn, tính nhẩm một chút tiến độ, đại khái lại có ba năm ngày thời gian, phong ấn liền đem phá vỡ.

Nhưng vào lúc này, trái tim của hắn bỗng dưng nhảy một cái, lại đột nhiên có một loại bị thăm dò cảm giác.

Mà phần này thăm dò đầu nguồn, chính là trước mắt trong phong ấn, cái kia đạo thần linh hình chiếu.

A đù! !

Không phải đâu, chẳng lẽ còn có ẩn tàng trứng màu! ? !

La Quan trên trán, nháy mắt trải rộng mồ hôi.

Thật không phải gan nhỏ, nữ nhân này thế nhưng là 1 tôn thần minh, có thể sánh ngang thành tiên cảnh trở lên siêu cấp đại lão!

Nếu nàng chơi cái lưu lại thủ đoạn…

Hôm nay ở đây, đều phải trực tiếp thành cặn bã!

“Lão sư, ta cảm giác đạo này thần minh hình chiếu, vừa rồi tại nhìn ta!”

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy mí mắt cuồng loạn, con mắt trừng tròn vo.

Người khác nói việc này, nó chỉ coi là đánh rắm, ngươi cho rằng mình là ai, vô thượng thần minh đều nguyện ý nhìn nhiều ngươi một chút?

Nhưng La Quan khác biệt! !

Tiểu tử này trên thân, rất nhiều chuyện đều khó mà giải thích.

Liền trước đây không lâu, hắn còn lắc mình biến hoá, thành chân chính nguyệt chi quyến giả.

Loại sự tình này, nếu như bị thờ phụng mặt trăng những người kia biết, cho dù có 100 con ngươi, đều phải ao ước toàn bộ bạo chết.

Thần minh đích xác cường đại, có thể so kình thiên tồn tại, nhưng cùng mặt trăng so…

Nói thật, coi như đứng đầu nhất những cái kia Thần vương, đều kém nửa cái cấp độ.

Chớ nói chi là La Quan tiểu tử này bây giờ, trên thân còn thiếu mấy vị khác đại lão ân tình, hắn quả thực chính là đại lão hấp dẫn khí.

“Ổn định, trước đừng hoảng hốt, đợi vi sư tra xét rõ ràng một phen.”

Huyền Quy 2 trảo xoa mặt, một trận tia lửa tung tóe, cắn răng tại trước mặt, họa 1 đạo phù văn màu vàng.

Trảo trảo đẩy, phù văn kim quang đại tác, liền như bốc cháy lên, một đoàn kim sắc hỏa diễm.

“Thiên linh chi hỏa tôn ta ý chí, chiếu rọi chín ngày quan sát thập địa!”

Ông ——

Phù văn rung động, Huyền Quy nhắm mắt lại, một lát sau lại mở ra, “Không có việc gì a, chính là 1 đạo sắp sụp nát thần minh hình chiếu… Ân, ngực kia bên trong thấy không rõ lắm, ô uế chi lực rất hung mãnh a… Chậc chậc, cái này phong ấn bên trong, rốt cuộc là thứ gì? ?”

Lại thử nghiệm, bỗng nhúc nhích âm thầm bố trí, hết thảy cũng đều tại nắm giữ, Huyền Quy lúc này mới yên tâm.

“Không có việc gì, có thể là ngươi nhìn lén quá nhiều, bị thần minh chi lực cho ảnh hưởng… Tiểu tử, muốn nói ngươi cũng không phải chưa từng thấy nữ nhân, biểu hiện thật sự là có chút hạ giá.”

La Quan: …

Xấu hổ!

Lão sư người này cái gì đều tốt, chính là quá trực tiếp, may mắn tâm ta thái tốt, không phải nhưng thế nào xuống đài.

Mà lại, đây không phải hiếm lạ sao?

Trên đời ngực lớn nữ nhân rất nhiều, nhưng dị tộc cũng chỉ có trước mắt cái này 1 cái.

Nghĩ đi nghĩ lại, lại ma xui quỷ khiến nhìn thoáng qua, lại đột nhiên thân thể băng hàn.

Liền thấy cái kia phong ấn bên trong thần minh hình chiếu, lúc này lại mở 2 mắt ra!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 383 : Khối thứ 2 thiên đạo đồ

Mở mắt rồi? !

La Quan một cái giật mình, kém chút tại chỗ nhảy dựng lên, chỉ cảm thấy 1 đạo băng lãnh, đạm mạc ánh mắt, chính rơi vào trên người hắn.

Trốn…

Hả? !

La Quan mặt lộ vẻ kinh nghi, trong tầm mắt thần minh hư ảnh, lúc này không ngờ khôi phục như lúc ban đầu, vừa rồi một màn càng giống là ảo giác của hắn.

Nhưng loại kia cảm giác bị nhìn chằm chằm, là chuyện gì xảy ra?

Không thích hợp, tuyệt đối không thích hợp!

Dư quang đảo qua xung quanh mọi người, bọn hắn vẫn bận rộn tại trận pháp phá giải, hiển nhiên chưa cảm nhận được không ổn.

Nhưng càng là như thế, La Quan trong lòng hàn ý càng nặng.

“Trấn định! Thần minh hình chiếu có can thiệp tâm thần năng lực, có lẽ thật chỉ là ảo giác…” Huyền Quy hơi

dừng một chút, “Như coi là thật xuất hiện quỷ dị, ngươi cho là mình có thể, chạy ra 1 tôn thần minh tính toán?”

La Quan khóe mắt giật một cái, “Cho nên, chúng ta cũng chỉ có thể chờ?”

“Gặp chiêu phá chiêu đi.” Huyền Quy thanh âm bên trong, nhiều mấy phần lãnh ý, “Nàng chung quy chỉ là 1 đạo, lực lượng tán loạn hơn phân nửa hình chiếu mà thôi.”

La Quan trong lòng nhất định, xem ra lão sư còn có hậu thủ, vậy là tốt rồi.

Rất nhanh, lại qua 4 ngày.

Phong ấn phá giải cuối cùng đã tới thời khắc mấu chốt, Mộ Thanh Dương, gì thân, Cơ Thần Nguyên 3 người, thần thái ở giữa đều là ngưng trọng.

Nhưng đáy mắt, lại không thể ngăn chặn toát ra cực nóng.

“Đều cẩn thận một chút, chỉ kém một điểm cuối cùng, tuyệt đối đừng xuất sai lầm…”

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, đánh gãy Mộ Thanh Dương lời nói, sắc mặt hắn lập tức đại biến, ánh mắt muốn ăn thịt người.

Liền thấy một tên ngay tại phá giải phong ấn tu sĩ, bị

trùng điệp đánh bay, mà động tay người thì là… Bích Hải Vân Thiên tông tu sĩ!

“Công tử, ta thành công!”

Người kia cười lớn một tiếng, trước mắt quang ảnh vặn vẹo, một bước bước vào trong đó không gặp.

Sau một khắc ——

“Băng sơn” bên trong thần minh hình chiếu, thật mở 2 mắt ra, khí tức khủng bố phóng lên tận trời.

Mộ Thanh Dương gầm thét, “Gì thân…”

Như xuyên qua lấp kín thật dày thể lưu vách tường, La Quan tiến vào phong ấn phía dưới ——

Huyền Quy trước đó nói tới “Kinh hỉ”, chính là lặng yên không một tiếng động, đối Huyền Âm sơn bọn người làm hao mòn phong ấn sở dụng trận pháp, làm một điểm cải biến.

Khi phong ấn đem phá lúc, cố ý bừng tỉnh thần minh hình chiếu, nàng lực lượng vốn là suy yếu, một khi bộc phát phong ấn lực lượng lưu chuyển, tại trận pháp đối lao xuống, sẽ có nháy mắt đình trệ.

La Quan liền có thể thừa dịp hư xâm nhập, thuận tiện hố những người này 1 đem.

Dù sao, vô luận Huyền Âm sơn, Bích Hải Vân Thiên tông hay là thánh đô Cơ gia, chết hết tốt nhất.

“Lão sư, chúng ta thành công!”

Huyền Quy cười lạnh, “Vi sư xuất thủ tất nhiên là dễ như trở bàn tay, phong ấn phát động thần minh hình chiếu bị kích hoạt, coi như cái này nữ thần có cái gì tính toán, lực lượng hao hết liền đem tiêu tán, tự nhiên là không có cách nào lại nhằm vào ngươi.”

La Quan giơ ngón tay cái lên, “1 cục đá hạ 3 con chim, lão sư cao minh!”

“… Khục, nói mò gì lời nói thật!” Huyền Quy phong khinh vân đạm, “Được rồi, ngươi tranh thủ thời gian xem một chút đi, cái này trong phong ấn tình huống như thế nào.”

La Quan nhìn về phía xung quanh, nơi này liền có, rõ ràng nhân công mở vết tích, hướng về phía trước xuyên qua một cái thông đạo, trước mắt xuất hiện 1 cái cửa đồng lớn.

Không có cảm giác đến bất kỳ nguy hiểm, La Quan phất tay áo vung lên, nương theo lấy “Ầm ầm” trầm thấp trầm đục, cửa đồng lớn từ từ mở ra.

Sát na, thần quang bay thẳng trâu đấu, óng ánh bảo khí từ cửa đá về sau mãnh liệt mà ra, khiến mắt người mắt chua xót khó mà nhìn thẳng.

Một nháy mắt, La Quan lệ rơi đầy mặt.

Thực tế là, quá chướng mắt!

Mà lại, cũng phi thường cảm động.

Nguyên một cái bảo khố a, Huyền Âm sơn, Bích Hải Vân Thiên tông cùng thánh đô Cơ gia, từ 1,000 năm nay bao nhiêu người tre già măng mọc, trả giá vô số đại giới, rốt cục đi đến hôm nay việc này…

Sau đó, liền đưa cho ta! !

Cỡ nào cao thượng, cỡ nào quên mình vì người, lại há có thể không cảm động? ?

La Quan bôi đem mặt, liền muốn bước vào bảo khố, biểu lộ lại đột bỗng dưng cứng đờ.

Bởi vì, trong bảo khố kia trùng thiên bảo quang, đột nhiên ảm đạm đi.

Hắn trơ mắt nhìn xem cổng, khoảng cách gần nhất đưa vật trên kệ, 1 con hào quang bốn phía trắng noãn bảo châu, mặt ngoài đột nhiên hiển hiện đốm đen, hào quang nhanh chóng tiêu tán.

Sau đó, đốm đen tựa như là 1 trương quái vật miệng rộng, đem bảo châu triệt để nuốt hết.

Lặng yên không một tiếng động, nó vỡ thành một đoàn đen sì phấn kết thúc.

Mà đây chẳng qua là trong bảo khố, một chỗ nho nhỏ ảnh thu nhỏ, đang có 100,000 kiện bảo vật, bị tại lực vô hình hủy diệt.

Giờ khắc này, La Quan chỉ cảm thấy lòng như đao cắt!

Hai mắt đẫm lệ bên trong tràn ngập bi thương.

“… Lão sư, tình huống như thế nào a? !”

Huyền Quy dừng lại một chút, trầm giọng nói: “Là thời gian lực lượng.”

“Toà này bảo khố, đã phong tồn quá lâu quá lâu, xa xưa đến trong đó vật phẩm bản nguyên lực lượng, đều đã hao tổn hầu như không còn.”

“Trước đó, nơi đây phong ấn ngăn cách, thời gian bị ‘Ngăn trở’ bên ngoài, đương nhiên cái này ‘Ngăn trở’ cũng không phải là thật, có thể không nhìn thời gian chi lực, cho nên khi ngươi mở ra đại môn về sau, thời gian uy lực liền tại mấy cái hô hấp ở giữa bày ra.”

La Quan nghe được cái hiểu cái không, nhưng cái này không trọng yếu, trọng yếu chính là hắn trơ mắt nhìn xem, 1 tòa kim sơn xuất hiện ở trước mắt.

“Sưu” một chút, lại hết rồi!

Đi lại nặng nề bước qua cửa đồng lớn, La Quan đạp chân xuống, sóng xung kích động sát na càn quét toàn trường.

Trong lúc nhất thời, khói bụi cuồn cuộn.

Nhưng La Quan ánh mắt, ngược lại trở nên sáng tỏ.

Có đồ vật!

Bá ——

La Quan thân ảnh khẽ động, đi tới 1 cái đổ sụp đưa vật đỡ bên cạnh, tro bụi bị thổi bay về sau, lộ ra trong đó vùi lấp một khối đá.

Hả? ? Tảng đá? !

La Quan nhặt lên, đột nhiên cảm thấy nhìn rất quen mắt.

Ban đầu ở Tử Vân tông trong bảo khố, hắn từng đạt được 1 khối.

Tìm một hồi, La Quan lật tay linh quang hiện lên, liền đem nó lấy ra ngoài.

Đem 2 khối tảng đá đặt chung một chỗ, tự nhiên mà thành biên giới, quả có thể đối đến cùng một chỗ.

2 khối trên tảng đá địa đồ tuyến đường, cũng đều hoàn mỹ phù hợp.

Khối thứ 2 thiên đạo đồ! !

Lúc đầu, đối loại này đồ vật trong truyền thuyết, La Quan không có ôm cái gì hi vọng.

Nào biết được, lại vẫn có thể tìm tới khối thứ 2…

Chỉ bất quá, từ 2 khối thiên đạo đồ ghép lại tình huống nhìn, cái này một phần hoàn chỉnh thiên đạo đồ, là bị

chia làm bốn phần.

Nói cách khác, chí ít còn có 2 khối tản mát thế gian, không biết giấu ở cái nào xó xỉnh.

Ngẫm lại đi, khối thứ nhất thiên đạo đồ, là tại 1 chỉ là Kim Đan tông môn bảo khố bên trong.

Khối thứ 2, liền lập tức lên cao đến tiểu thế giới mảnh vỡ, liên lụy đến thành tiên cảnh trở lên siêu cấp đại lão.

Cấp độ này, cái này chênh lệch, quả thực không thể tưởng tượng!

Muốn tìm đến mặt khác 2 khối, so mò kim đáy biển cũng khó khăn… La Quan đem 2 khối thiên đạo đồ mảnh vỡ thu lại, gượng cười.

“Hừ! Tiểu tử ngươi cũng biết, thiên đạo đồ tản mát thế gian, tìm tới khả năng cực kỳ bé nhỏ.”

“Nhưng vừa mới qua đi bao lâu, ngươi cũng đã cầm tới 2 khối, thật sự cho rằng đều là trùng hợp… Tiểu tử ngươi phải nhớ kỹ, thế gian này hết thảy trùng hợp, hoặc tại trong cõi u minh đều đã chú định.”

La Quan ánh mắt sáng lên, “Lão sư, ngài là nói…”

“Ta không nói gì.” Huyền Quy đánh gãy hắn, loại sự tình này nó không có khả năng đánh cược, “Đừng lãng phí thời gian, mau đi xem một chút những vật khác, có thể trải qua vô tận tuế nguyệt bảo tồn lại, đều tuyệt không phải vật tầm thường.”

Quả nhiên, món đồ thứ hai, để La Quan sáng mắt lên.

Thật đúng là kiện bảo bối!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 384 : Bảo khố chỗ càng sâu chỉ dẫn

Một mặt gương đồng.

Đây chính là La Quan tìm tới, trong bảo khố kiện thứ 2 trải qua thời gian ăn mòn, mà bảo tồn lại vật phẩm.

Mặt kính rèn đúc cực kỳ tinh xảo, mặt ngoài không có để lại mảy may vết tích, nhưng La Quan nhìn về phía nó lúc, bên trong hiện ra lại không phải mình thân ảnh.

Mà là 1 bộ… Đặc thù hình ảnh!

Hỗn độn bên trong mây mù bốc lên, có đài sen ngưng hiện, trên đó khoanh chân ngồi một tên đạo nhân.

Khuôn mặt mơ hồ, đạo bào màu xanh cổ phác tự nhiên, để quanh người hắn quanh quẩn lấy mấy điểm, cùng thiên địa liền thành một khối khí tức.

Sau đó, cái này quan tưởng đồ liền trực tiếp, hiện lên ở La Quan trong đầu, hắn chỉ cảm thấy toàn bộ tâm thần, nháy mắt trở nên tĩnh lặng, cùng quanh mình thiên địa cảm giác, đều trở nên phá lệ gần sát.

“Lão sư, đây là cái gì?”

“Quan tưởng đồ!” Hơi trầm xuống mặc, Huyền Quy tiếp tục nói: “Nói đơn giản, ngươi có thể đem bộ này hình ảnh, coi là một loại rèn luyện hồn phách đặc thù bí pháp,

ngày sau thường xuyên quan tưởng, có thể không ngừng tăng lên hồn phách chi lực… Vật này, cực kỳ trân quý!”

Thế nhân tu luyện, pháp lực tu vi đáng tin tích lũy tháng ngày mài nước công phu, một chút xíu không ngừng tăng lên.

Nhưng liên quan tới hồn phách…

Chí kim đan cảnh giới, mới tính tiếp xúc đến toà này, trên thân người lớn nhất bí ẩn, bảo tàng, nhưng cũng chỉ là có thể sơ bộ lợi dụng lực lượng của nó.

Về sau, Nguyên Anh, thần hồn thậm chí cả cảnh giới cao hơn, đối với hồn phách cũng đều là chưởng khống kỳ lực, chỉ có thể bằng vào tu vi đột phá, khiến cho tự nhiên mà vậy tăng lên, căn bản là không có cách chủ động rất đúng hồn phách, tiến hành hữu hiệu rèn luyện, lớn mạnh.

Cho đến đột phá tiên đồ cực hạn, bước vào đại đạo phương diện, mới có thể mượn nhờ thiên địa quy tắc, rèn luyện tự thân hồn phách.

Có thể nói, hồn phách rèn luyện quan tưởng đồ, là bất luận cái gì Tiên Đồ cảnh tu sĩ, đều tha thiết ước mơ bảo vật.

Bởi vì, tiên đồ tu luyện căn bản, liền ở chỗ hồn phách!

Cửa này tại ngày sau đại đạo ngược lên, liên quan đến lập vận mệnh vốn, liên quan đến 1 cái người tu hành

tương lai, đến tột cùng có thể đi đến một bước kia.

Mà La Quan, bây giờ liền có được 1 bộ, cực thượng đẳng quan tưởng đồ.

Huyền Quy trầm giọng nói: “Tiểu tử, trước ngươi có thể lớn mạnh hồn phách, là bởi vì lại = có Quỷ giới đại hung giúp ngươi, nguyện cùng hưởng thôn phệ quỷ vật đoạt được tinh thuần hồn phách bản nguyên. Nhưng ngươi sẽ không cảm thấy, loại chuyện này rất phổ biến a? Ta cho ngươi biết, tăng lên hồn phách lực lượng rất khó… Là phi thường khó!”

“Hảo hảo thu lại, ngày sau mỗi ngày tu luyện trước đó, đều quan tưởng nửa canh giờ, cho đến bộ này quan tưởng đồ có thể, triệt để lưu tồn ở ngươi não hải, nhất niệm liền có thể đem nó điều động, nó mới tính chân chính thuộc về ngươi.”

La Quan cảm nhận được, Huyền Quy lời nói bên trong toát ra coi trọng, “Lão sư yên tâm, đệ tử minh bạch.”

Cẩn thận đem gương đồng đơn độc thu hồi, hắn do dự một chút, nói: “Đã quan tưởng đồ lợi hại như vậy, vì cái gì không có tu hành đại lão luyện chế, cho hậu đại tiểu bối sử dụng? Coi như luyện chế gian nan, nhưng cùng tu hành so sánh, cũng không tính là gì a?”

Huyền Quy nói: “Ngưng luyện 1 bộ quan tưởng đồ, liền tương đương phải có 1 vị kình thiên tu sĩ, bước vào con đường tồn tại vẫn lạc, tại tiêu tán trước đó ngưng tụ đời này ý niệm hiển hóa thành đồ, tối đa cũng chỉ có thể thác ấn 3 5 phần, ngươi muốn người ta làm sao luyện?”

Nó lắc đầu, “Ngươi đoạt được bộ này xem tướng đồ bên trong đạo nhân, vi sư cũng không có ấn tượng, nhưng không hề nghi ngờ hắn cho là tuyên cổ trước đó, 1 vị cảnh giới cực kỳ cao thâm tồn tại… Tiểu tử, sau đó nếu có thể gặp được, vị này đại lão truyền thừa hậu duệ, khi cho hồi báo mới là. Dù sao, trên đời này không có bánh từ trên trời rớt xuống chuyện tốt, có đoạt được liền cũng phải có chỗ trả giá.”

Câu nói sau cùng, thâm ý tràn đầy.

La Quan trong lòng hơi rét, “Đệ tử ghi nhớ.”

Cuối cùng một kiện đồ vật, là 1 con hổ phách.

Nó hẹn 2 quyền lớn nhỏ, toàn thân óng ánh, hơi vàng chất liệu liền như mỹ ngọc.

Có thể thấy rõ trong đó, phong tồn lấy 1 con ba cái chân cóc!

Không sai, chính là ba cái chân.

Toàn thân kim quang lập lòe, giống như là hoàng kim chế tạo thành, nhìn về phía nó thời điểm, lại sẽ cảm thấy đôi kia bên ngoài lồi con mắt to, lại cũng đang ngó chừng ngươi nhìn.

Thuận tiện như, bị khối này hổ phách phong ấn vô số năm sau, đầu này kỳ quái 3 chân cóc, còn duy trì một loại nào đó hoạt tính.

“Lão sư, ngài biết cái này cóc là cái gì giống loài sao?”

“… Không biết.”

La Quan mặt lộ vẻ ngạc nhiên, Huyền Quy mang đến cho hắn một cảm giác, luôn luôn là không gì không biết, rất ít có thể theo nó trong miệng nghe được câu này.

Huyền Quy cười lạnh, “Có cái gì hiếm lạ, thế gian chi lớn không thiếu cái lạ, ai lại dám nói có thể lượt biết, trên trời dưới đất hết thảy?”

Thông thiên xương dưới, nó khóe miệng co giật.

3 chân cóc, thật đúng là cái dị chủng!

Muốn chỉ là đơn giản ba cái chân, cái kia cũng tính không được cái gì, nhưng rõ ràng cái này bị phong ấn ở hồ nước bên trong ba chân cóc, tuyệt đối không đơn giản.

Nếu không, thật sự cho rằng thời gian chi lực, là nói đùa?

Trên đời này kinh khủng nhất, đáng sợ, chính là thời gian.

Nó ở khắp mọi nơi, không nhìn thấy sờ không được, lại có không thể địch nổi lực lượng.

Thế gian tất cả mọi thứ, đều ngăn cản không nổi nó làm hao mòn, cuối cùng trở về với cát bụi.

Như sao thần nhật nguyệt, như một đời thiên kiêu… Đều ở trong đó!

La Quan đem hổ phách cũng thu lại, mặc dù không biết tác dụng, nhưng tuyệt đối là đồ tốt, về sau lại từ từ hiểu rõ không muộn.

Tiến vào bí cảnh đến, trừ tại thần minh hình chiếu cái này, bị giật nảy mình bên ngoài, cơ bản không có cái gì phong hiểm, nhưng thu hoạch lại là kinh người.

Trừ… Khối kia buồn cười cục gạch.

Vỗ liền nát, thành mảnh vụn cặn bã!

La Quan nghĩ nghĩ, quyết định hay là đem bí cảnh bên trong có được đồ vật, đều đơn độc đặt ở một chỗ, giao cho Huyền Quy bảo tồn cho thỏa đáng.

Dù sao nơi này thực tế có chút quỷ dị, ai biết những này vật, có thể hay không cất giấu cái gì tính toán.

Nguy hiểm chuyển di, tính toán lão sư?

Phi phi phi!

Này làm sao có thể là tính toán đâu? Cái này rõ ràng chính là, thân là đệ tử đối lão sư lớn nhất tín nhiệm.

Nhà ta lão sư gì cùng lợi hại, chỉ là mấy kiện đồ vật, dù thật sự có cái gì kia trấn áp lại, cũng bất quá là lật tay ở giữa.

Đều không gọi sự tình! !

La Quan đem dự định nói ra, biểu thị không có lão sư hỗ trợ nhìn xem, hắn thực tế không yên lòng.

“Hừ, tiểu tử ngươi ngược lại là cẩn thận, vậy liền tạm thời giao cho ta đi.” Quả nhiên, lão sư cái này cà vị, sẽ lo lắng có phiền phức? ?

Một ngụm liền đáp ứng có được hay không!

La Quan nhanh lên đem mấy kiện đồ vật đều lấy ra, bao quát mấy ngày nay từ địa phương khác, đạt được một chút vụn vụn vặt vặt, như kia 1 quyển Quỷ đạo công pháp thẻ tre chờ.

Nhưng khi hắn lấy ra, trong đó 1 con nhẫn trữ vật lúc, vô ý thức hướng trong đó thăm dò vào một tia thần niệm, sắc mặt lúc này biến đổi.

Lật tay một cái, theo linh quang hiện lên, nửa khối cục gạch xuất hiện tại lòng bàn tay.

La Quan thần sắc túc mục, chăm chú nhìn hồi lâu, cùng trong trí nhớ cẩn thận so sánh ——

Không sai, đây chính là lúc trước , lệnh bài chỉ dẫn dưới hắn tìm tới kia nửa khối cục gạch!

Nhưng cái đồ chơi này, hắn rõ ràng đã tiện tay đập nát, nhẫn trữ vật bên trong kia một mảng lớn bùn đất, chính là tốt nhất chứng cứ.

Hiện tại, nó lại khôi phục như lúc ban đầu!

Huyền Quy thanh âm bên trong, cũng lộ ra ngạc nhiên, “Bản thân khôi phục? Không đúng, đây chính là đại đạo chi bảo mới có thể có được thuộc tính… Cái này cục gạch, hoàn toàn không đáng chú ý.”

“Kỳ quái, thật sự là kỳ quái! !”

La Quan nghĩ nghĩ, đưa tay lại là nhấn một cái.

Răng rắc ——

Cục gạch lại vỡ thành một tay phấn kết thúc.

Huyền Quy: …

“Ngươi làm gì? !”

La Quan nói: “Đệ tử muốn nhìn một chút, nó có phải hay không còn có thể lại phục hồi như cũ? ? Có lẽ có thể từ đó, tìm tới một chút vết tích.”

Nói, lại thuần thục đem tất cả phấn kết thúc, một lần nữa thu hồi nhẫn trữ vật.

Huyền Quy nghĩ nghĩ, như thế cái biện pháp, chỉ cần mình cẩn thận chú ý, nó lại ngưng tụ khôi phục lời nói, tất nhiên có thể nhìn ra ảo diệu trong đó.

La Quan ngẩng đầu, đảo qua to lớn 1 cái cung điện.

Nguyên một cái bảo khố a…

Đến cuối cùng, lại chỉ còn lại 3 món đồ.

Cũng may, cái này 3 món đồ đều tính bất phàm, trừ 1 con ba cái chân kỳ quái cóc bên ngoài.

Cái này tốt xấu chữa trị một chút, La Quan trong lòng thống khổ.

Suy nghĩ lại một chút bên ngoài Huyền Âm sơn đám người kia, không biết chết hay không tuyệt, còn tận gốc mao đều không được đến, liền càng thêm dễ chịu mấy điểm.

Tại bảo khố đi một vòng, dừng ở chỗ sâu nhất, xác định không có gì ẩn tàng, La Quan mặt lộ vẻ do dự… Là hiện tại ra ngoài, hay là lại cùng chờ?

Cái kia đạo thần minh hình chiếu, cũng đã tán loạn đi.

“A?”

La Quan sắc mặt biến hóa, lật tay lấy ra lệnh bài, ngay tại vừa rồi lại có một tia yếu ớt chỉ dẫn ra hiện… Chỉ hướng, chính là bảo khố chỗ càng sâu.

Nhưng cái này bên trong, đã là tận cùng bên trong nhất.

Chẳng lẽ, nó lại còn có tầng 1? !

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 385 : Siêu cấp phần mộ lớn

La Quan đi đến bảo khố trước vách đá, đem lệnh bài áp vào phía trên, yếu ớt chỉ dẫn khí cơ, lập tức biến mãnh liệt mấy điểm.

Không sai, trong này còn cất giấu, cấp độ càng sâu bí mật!

La Quan nhanh chóng kiểm tra một lần vách đá, không tìm được bất luận cái gì cơ quan, trận pháp loại hình, đánh lần sau âm thanh trầm thấp nặng nề, đích xác đều là thật tâm vách đá.

Như tại cái khác địa phương, La Quan trực tiếp huy kiếm đào quá khứ chính là, nhưng bảo khố vách đá trải qua không biết lực lượng xâm nhiễm, có tạm thời "Ngăn trở" thời gian uy lực, nó tính chất phát sinh thuế biến.

Đừng nói La Quan, chính là Nguyên Anh đại lão tại cái này, đều chỉ có thể "Nhìn bích than thở" !

"Lão sư, ngài nhìn ra cái gì không có?"

Ngắn ngủi trầm mặc, Huyền Quy thanh âm vang lên, "Có một chút mặt mày, ngươi đưa bàn tay đặt tại trên vách đá, đợi vi sư dò xét một hai."

La Quan làm theo, thuộc về Huyền Quy khí tức từ giữa năm ngón tay tuôn ra, lặng yên dung nhập vách đá.

Một lát sau.

“Nguyên lai là dạng này.” Huyền Quy trong giọng nói, lộ ra mấy điểm tán thưởng, “Thủ đoạn này ngược lại là khá cao minh, đáng tiếc gặp Quy gia ta.”

“Tiểu tử, chuẩn bị 3 viên chiếu sáng bảo châu, theo ta nói tới phương vị bày ra.”

La Quan nhanh chóng hành động, rất nhanh liền hoàn thành, Huyền Quy cần thiết chuẩn bị.

3 viên chiếu sáng bảo châu, phân bố tại trước vách đá phương phương vị khác nhau, phát tán ra quang minh, giữa lẫn nhau tương hỗ trùng điệp.

La Quan đi đến phía trước, 3 đạo cái bóng rơi vào trên vách đá.

“Hiện tại, đi về phía trước!”

Theo La Quan tới gần, 3 đạo cái bóng dần dần hợp nhất, trước mắt hắn không thể phá vỡ vách đá, lại “Hợp nhất” cái bóng phạm vi bên trong, nổi lên một chút gợn sóng.

La Quan đáy mắt hiện lên ngạc nhiên, thế mà có thể dạng này? Thế gian này quả nhiên thần kỳ!

Bất quá tay đoạn nhìn như đơn giản, bố trí cũng không có độ khó, nhưng nếu không phải Huyền Quy tại cái này bên trong, ai có thể phá giải điểm này?

1 bước cuối cùng, La Quan không chút do dự đạp xuống, thân thể tiếp xúc đến vách đá nháy mắt, tắc cảm giác từ phía trước truyền ra, như vũng bùn bị từng chút từng chút đẩy ra.

Mà thân thể của hắn, cứ như vậy xâm nhập vách đá.

4 phương 8 hướng hoàn toàn yên tĩnh, như đặt mình vào vũng bùn chỗ sâu, La Quan chậm chạp cất bước, duy trì không nhanh cũng không chậm tiết tấu.

Đột nhiên, Huyền Quy thanh âm vang lên, “Dừng lại!”

La Quan dừng bước, duy trì một chân nâng lên động tác, bên tai như cũ bình tĩnh, chỉ có thể nghe tới tiếng tim mình đập.

Nhưng một vẻ khẩn trương khí tức lại từ đáy lòng hiện lên, như bàn tay vô hình bắt lấy trái tim, để nhịp tim trở nên kịch liệt lại gian nan.

Không biết có phải hay không ảo giác, La Quan bên tai như nghe tới, một trận nhỏ xíu tiếng thở dốc, băng lãnh, ẩm ướt dính.

Cái này không thể nghi ngờ, tiến thêm một bước liên hồi khủng bố bầu không khí.

Nhưng cũng may, đáng sợ sự tình vẫn chưa phát sinh, Huyền Quy thanh âm vang lên, “Kế tiếp theo đi, tốc độ lại hơi thả chậm một điểm.”

Lần này, rốt cục một đường thuận lợi.

Theo quanh thân chợt nhẹ, La Quan từ vách đá bên trong đi ra, hôi thối đập vào mặt, dày đặc đến để da đầu run lên.

La Quan sắc mặt trắng bệch, một đoàn pháp lực vòng bảo hộ chống ra, phong bế tự thân cùng ngoại giới, nhưng vẫn là có thể ngửi được một tia như có như không hôi thối.

Đây là… Thi thể hư thối hương vị!

Cùng loại khí tức, La Quan cũng không phải là chưa từng gặp qua, nhưng dày đặc đến mức này, còn là lần đầu tiên.

Trong này, đến cùng chết bao nhiêu người…

Hắn cất bước hướng về phía trước, dưới chân là một chỗ bệ đá, hướng ngoại kéo dài toát ra đi, phía dưới thì là đen kịt một màu 10,000 trượng thâm uyên.

Mà hôi thối đầu nguồn, liền tới từ dưới vực sâu!

La Quan lấy được nhẫn trữ vật rất nhiều, chiếu sáng bảo châu loại tu sĩ này thiết yếu chi vật, thu thập không biết bao nhiêu.

Giờ phút này lật tay, liền trực tiếp lấy ra 10 viên.

Pháp lực thôi động dưới, 10 viên bảo châu tự bay đi, lơ lửng lại trên vực sâu không, tản mát ra tia sáng chói

mắt.

Lúc này theo La Quan tâm ý, hướng phía dưới vực sâu lặn xuống.

Chưa tra ra dưới vực sâu tình huống trước, La Quan không muốn mạo hiểm, hắn đứng tại bệ đá biên giới, ánh mắt đuổi theo 10 viên chiếu sáng bảo châu.

Đen nhánh dưới vực sâu, như tồn tại một loại nào đó không biết lực lượng, khiến hắc ám càng phát ra nồng đậm, tại quang mang chiếu rọi xuống lại có một loại “Sền sệt” cảm nhận.

Thối lui lúc có chút chậm chạp, như 1 đạo vô hình mặt nước.

Đột nhiên, thâm uyên trên vách đá, có đồ vật nổi lên, kia là từng đạo vết trảo!

Rối loạn như cuối thu cỏ dại, lộn xộn mà sâu cạn không 1, lại mỗi 1 đạo đều tản ra, khiến người ngạt thở, tâm tình tuyệt vọng.

Thống khổ, hoảng sợ, không cam lòng… Cùng oán hận!

Đây là người vết trảo.

Là có người dùng móng tay của mình, ngạnh sinh sinh tại vách đá cứng rắn, cào ra những này vết tích.

10 viên chiếu sáng bảo châu tiếp tục hướng xuống, trên vách đá càng nhiều vết trảo nổi lên, rối bời cơ hồ không

có nửa điểm hoàn hảo chi địa.

La Quan nhíu chặt lông mày, hắn tựa hồ nhìn thấy, hồi lâu trước đó từng phát sinh ở nơi này, cực kỳ khủng bố một màn ——

Bởi vì không biết tình hình, một số người bị trấn áp ở trước mắt toà này thâm uyên, bọn hắn đang sợ hãi trong tuyệt vọng, không cam tâm tiếp nhận cuối cùng vận mệnh.

Thế là, dùng hết hết thảy lực lượng, ý đồ từ trong thâm uyên leo ra.

Nhưng hiển nhiên, bọn hắn đều thất bại.

Lại có trước đó, kia dày đặc đến để La Quan, đến nay đều sắc mặt tái nhợt hư thối hôi thối, đối kế tiếp đến đem nhìn thấy một màn, liền có tâm lý chuẩn bị.

Nhưng sự thật chứng minh, cho dù đã có tâm lý chuẩn bị, khi trong thâm uyên cảnh tượng, chân chính xuất hiện tại trước mặt lúc, La Quan hay là hít một hơi lãnh khí.

Chỉ gặp, trước mắt toà này to lớn thâm uyên, dưới đáy là lít nha lít nhít thi thể.

Không phải bạch cốt, mà là huyết nhục khô quắt về sau, kề sát tại xương cốt mặt ngoài, tạo thành cái chủng loại kia thây khô.

Còn có thể nhìn thấy loạn thảo tóc, 1 đám lại 1 đám,

giống như là đặc thù nào đó thực vật.

Luận thi cốt nhiều, ban đầu ở Quỷ Vương lĩnh bên trên, La Quan leo núi lúc nhìn thấy tòa sơn cốc kia, bên trong thi hài số lượng có thể xưng khủng bố.

Nhưng cùng trước mắt so sánh, thì hoàn toàn không phải 1 cái lượng cấp.

Nhất là dưới vực sâu thây khô, thi thể là trùng điệp chồng chất bắt đầu, không biết chôn sâu bao nhiêu.

Một cái ý niệm trong đầu, tựa như tia chớp xẹt qua não hải ——

Khó trách khối này tiểu thế giới mảnh vỡ bên trong, lại không thấy được bất luận kẻ nào, thậm chí là thi thể, đều không tìm được một bộ, nguyên lai bọn hắn đều đến cái này.

Lại hoặc là, cái này bên trong cũng chỉ là trong đó một chỗ…

Dù sao, phạm vi bát ngát như thế tiểu thế giới mảnh vỡ, lại có nhiều như vậy kiến trúc, một chút cỡ lớn hòn đảo bên trên thậm chí tu kiến thành trì. Đến tột cùng có bao nhiêu người sinh tồn trong đó, điểm này đã không cách nào khảo chứng, nhưng tuyệt đối là 1 cái, khiến người kinh hãi số lượng.

Mà bây giờ, bọn hắn đều chết!

La Quan nghĩ đến, bên ngoài toà kia thiên thần hạ phàm

phong ấn, hắn đột nhiên cảm thấy nó chân chính mục đích, cũng không phải là bởi vì cao hơn tầng 1 bảo khố.

Mà là vì che giấu, phát sinh ở chuyện nơi đây.

Cái này cũng có thể giải thích, phong ấn tại sao lại bị, tu kiến tại như thế địa phương bí ẩn.

Nếu không phải Huyền Âm sơn, Bích Hải Vân Thiên tông cùng thánh đô Cơ gia trong lúc vô tình, phát hiện nơi này, cũng trả giá vô số thời gian, thủ đoạn, lần lượt không ngừng thăm dò, phá giải, cái này bên trong ẩn tàng bí mật, sẽ vĩnh viễn sẽ không bị người phát hiện.

Đương nhiên, thiên thần hạ phàm phong ấn cơ hồ bị người từ nội bộ đánh vỡ, dẫn đến lực lượng nghiêm trọng trôi qua, mới là trong đó mấu chốt.

Nếu không chính là bị phát hiện, lấy bí cảnh tiến vào hạn chế mà nói, cũng tuyệt đối không ai có thể đem nó phá giải.

La Quan còn nghĩ tới thần minh hình chiếu, song ngực ở giữa đoàn kia bóng đen, Huyền Quy trước đó liền nói qua, kia là ô uế chi lực, là có người ý đồ từ nội bộ phá vỡ phong ấn.

Lúc ấy hắn cũng không hiểu rõ, bây giờ nhìn thấy trước mắt một màn, cũng hiểu được tới.

Kia ô uế chi lực, hẳn là từ trước mắt trong thâm uyên phát ra.

Cái này bên trong, chính là 1 tòa siêu cấp phần mộ lớn!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 386 : Người đều là sẽ thay đổi

Thâm uyên trên vách đá có một ít cửa hang, nội bộ đen kịt một màu, nhưng không hề nghi ngờ đây là nhân công mở mà thành.

La Quan đứng tại một chỗ hang đá bên ngoài, tại chiếu sáng bảo châu quang mang dưới, mơ hồ có thể nhìn thấy trong đó, một chút làm bằng đá cái bàn.

Cái này bên trong từng có người ở lại…

Thâm uyên phần mộ lớn bên trong chỉ có hư thối cùng hôi thối, cũng không có bất kỳ cái gì nguy hiểm, La Quan nghĩ nghĩ, cất bước tiến vào bên trong.

Quả nhiên, hắn tại 1 đem ghế đá, nhìn thấy một bộ thây khô.

Đây là một nữ tử, bên người trưng bày rất nhiều thẻ tre, sách, như trước khi chết đều tại đọc qua.

Nhưng cũng tiếc thời gian trôi qua quá lâu, có khả năng tồn tại dưới ghi chép, đều đã bị ăn mòn trở thành bột mịn.

Nhưng La Quan hay là có phát hiện, hắn nhìn thấy nữ tử bên người trên bàn đá, kia rõ ràng bao tương sử dụng vết tích.

Hiển nhiên, trong thạch động nữ tử, từng tại cái này bên trong ở lại thật lâu.

Nói cách khác, toà này siêu cấp phần mộ lớn bên trong người, cũng không phải là bị giam nhập trong đó về sau, liền rất chết nhanh đi.

Mà là lại kinh lịch, tương đương dài dằng dặc một đoạn thời gian dày vò, mới tại tuyệt vọng, trong sự sợ hãi biến thành, hắn bản thân nhìn thấy những này thây khô.

Nhiều người như vậy, cho dù đang bị nhốt nhập chi sơ, có lẽ còn có thể có một ít, tùy thân mang theo đồ ăn các loại, nhưng sau đó thì sao?

La Quan lắc đầu, hất ra cái này để người ta không muốn truy đến cùng suy nghĩ, rời đi sau tiến nhập cách đó không xa, mặt khác 1 cái hang đá.

Cùng trước một chỗ Thạch động chủ người, trước khi chết đều tại đọc qua thư tịch trầm tĩnh khác biệt, bên trong toà hang đá này người, rõ ràng lâm vào nóng nảy, nổi giận. Trong động hết thảy, cơ hồ đều bị nện nát, mà La Quan cũng tại một cái đóng chặt sau cửa đá, tìm được người này.

Hắn biểu lộ dữ tợn động tác vặn vẹo, trước khi chết hiển nhiên tiếp nhận, cực kỳ đáng sợ thống khổ.

Trên mặt đất, thì khắc đầy chữ, kia là 1 câu lặp lại hỏi thăm ——

Vì cái gì?

Vì cái gì?

Vì cái gì!

Lít nha lít nhít, trải rộng gian phòng mỗi một chỗ nơi hẻo lánh, kiểu chữ biên giới có rõ ràng hắc ám vết tích, kia là huyết nhục xâm nhiễm.

La Quan có thể tưởng tượng đến, lúc trước người này 5 ngón tay máu me đầm đìa, huyết nhục nát rữa thậm chí lộ ra bạch cốt, còn tại mặt đất khắc hoạ một màn.

Tuyệt vọng, oán hận bên trong, tràn ngập không cam lòng cùng không hiểu.

Hiển nhiên cho đến trước khi chết, hắn cũng không từng nghĩ rõ ràng, mình sao liền rơi xuống, hôm nay kết cục như thế?

Một chỗ khác trong thạch động, La Quan nhìn thấy rất nhiều thi thể, nó rất sâu rất sâu, thẳng tắp hướng ngoại kéo dài, lại tại cái nào đó tiết điểm chỗ, hướng những phương hướng khác phân ra đường rẽ.

Rất hiển nhiên, là có người muốn dùng loại biện pháp này, ngạnh sinh sinh đào xuyên vách đá, tiến tới từ cái này bên trong chạy đi.

Kết quả tất nhiên là thất bại, vô luận bọn hắn hướng phương hướng nào cố gắng, cuối cùng đều đụng vào tầng 1, phong cấm nơi đây lực lượng.

Kia là thiên thần hạ phàm phong ấn, là đến từ thần minh hình chiếu lực lượng!

Cuối cùng 1 cái hang đá.

Nó rất lớn, quả thực chính là 1 cái, khảm tại thâm uyên trên vách đá to lớn cung điện.

Tại cái này bên trong, La Quan nhìn thấy rất nhiều thi thể, cùng 1 cái quỷ dị trận pháp lưu lại.

Nó là 1 cái tuyệt đối tiêu chuẩn tròn, bao trùm phương viên 100 trượng, nội bộ khắc dấu lấy vô số đường cong, những đường cong này xen lẫn thành trận pháp tiết điểm, mỗi cái tiết điểm bên trên đều ngồi một cỗ thi thể.

Cùng phía ngoài thây khô khác biệt, những thi thể này toàn thân cháy đen, giống như đã từng bị qua khủng bố nhiệt độ cao thiêu đốt, toàn bộ thân hình đều đã thành than.

Nhưng cùng biểu tượng hoàn toàn khác biệt chính là, những này thi thể nám đen, cho dù quá khứ không biết bao nhiêu năm tháng, còn tại phát ra băng lãnh khí tức.

Oán độc mà ô uế, mang theo vô tận tâm tình tiêu cực, như muốn mãnh liệt mà ra, hủy diệt toàn bộ thế giới!

Tìm được.

Thần minh hình chiếu bên trên, đoàn kia ô uế chi lực đầu nguồn, chính là cái này bên trong.

Quả nhiên, lão sư phán đoán không có sai, là bọn hắn thông qua một loại nào đó đáng sợ nghi thức, ý đồ từ nội bộ đem phong ấn đánh vỡ.

Vì tự thân, tranh thủ đến một đầu sinh lộ.

Đáng tiếc, chỉ kém một chút xíu, như trận này nghi thức uy lực có thể còn mạnh hơn, có lẽ bọn hắn liền có thể chạy thoát.

“Không có cơ hội.” Huyền Quy thanh âm vang lên, “Căn cứ trận pháp lưu lại, cùng uy lực của nó đại khái phán đoán, cường đại như thế ô uế chi lực, cần rất nhiều rất nhiều người chết đi, lấy nó oán hận không cam lòng, mới cuối cùng có thể hoàn thành.”

“Liệu đến, năm đó bên trong cung điện này người, là chờ đến lúc bên ngoài tất cả mọi người, cơ hồ đều đã toàn bộ chết đi về sau, mới phát động tòa trận pháp này… Nhưng cái này cũng không đúng lắm, trận pháp này uy lực quá khủng bố, căn bản không phải bọn hắn có thể chưởng khống, một khi thi triển tất nhiên phản phệ, mà phản phệ hậu quả liền ở trước mắt, bọn hắn không có khả năng không biết.”

“Biết rõ hẳn phải chết còn muốn làm như thế, là vì cái gì? Liền vì phá hư phía ngoài phong ấn… Hay là trong đó có ẩn tình khác? ?”

La Quan cũng đoán không được trong đó mấu chốt, hắn chẳng qua là cảm thấy, tâm thần có chút kiềm chế.

Tuy nói đại đạo tu hành, khó tránh khỏi sẽ có giết chóc,

nói một câu bạn gió tanh mưa máu tiến lên, đều nửa điểm bất quá điểm.

Nhưng hôm nay nhìn thấy, vẫn là để La Quan khó có thể lý giải được, đến cùng vì cái gì, mới phải tạo dưới thảm như vậy tuyệt nhân cũng chính là một màn? ?

Như phát giác được La Quan nỗi lòng, Huyền Quy hơi trầm xuống mặc, chậm rãi nói: “Trên thế giới này, có quang minh liền tất nhiên tồn tại hắc ám, mà tại hắc ám thế giới, hết thảy đều từ khả năng phát sinh, đến hôm nay nhìn thấy toà này thâm uyên phần mộ lớn, chỉ tính là trò trẻ con.”

“Từng có người vì thành đại đạo, huyết luyện một phương đại lục, không tiếc giết triệu tỉ tỉ sinh linh, vì tự thân lát thành tu hành con đường phía trước.”

“Có người vì được chí bảo, không tiếc dẫn tới thiên băng địa liệt, một phương dị vực thế giới trực tiếp sụp đổ , cùng cấp tuyệt diệt một giới.”

“Còn có người vì diên tiếp theo sinh mệnh, tự tay giết chết tất cả huyết mạch hậu duệ, tẫn thủ nó hồn phách tinh huyết dung luyện, hóa thành một lò tăng thọ thần đan.”

Nó tiếp tục nói: “Chuyện như vậy, tùy ngươi leo lên đại đạo dần cao cuối cùng rồi sẽ sẽ tao ngộ… Thậm chí, một ngày kia ngươi cũng tướng, đối mặt cùng loại lựa chọn, là sát sinh ngàn tỉ thành toàn tự thân, hay là từ bỏ trong tay ‘Biện pháp’ ngồi chờ chết?”

La Quan vừa muốn mở miệng, liền bị Huyền Quy đánh gãy.

“Ta không muốn nghe ngươi bây giờ trả lời, nó cũng không có bất kỳ cái gì ý nghĩa… Như vi sư vừa rồi nói những người kia, lại hoặc là chính là làm xuống trước mắt sự tình vị kia, hẳn là ngay từ đầu, chính là như vậy tàn khốc, tuyệt tình? Vì chính mình không tiếc thua thiên hạ?”

“Chưa hẳn! Có lẽ, là thời gian cải biến bọn hắn, lại hoặc là lực lượng cường đại, khiến cho nội tâm trở nên vặn vẹo. Nhưng vô luận loại nào, bọn hắn cũng hẳn là đều từng có, muốn bảo vệ chặt ranh giới cuối cùng, muốn làm 1 cái chính trực, thiện lương người suy nghĩ.”

“Đáng tiếc, người đều là sẽ thay đổi.”

Huyền Quy đối cái đề tài này, làm 1 cái tổng kết, “La Quan, vi sư đối ngươi hiểu rất rõ, nhưng trên thế giới này, luôn có ngươi để ý đồ vật.”

“Vì mình, ngươi có lẽ có thể giữ vững ranh giới cuối cùng, nhưng nếu là ngươi tương lai thê tử, con cái của ngươi, lại hoặc là phụ thân của ngươi đâu? ? Khi bọn hắn đặt mình vào hung hiểm, giết tuyệt đối người có thể cứu lúc, ngươi giết hay không?”

La Quan trầm mặc.

Huyền Quy câu nói sau cùng, cũng ở bên tai vang lên, “Cho nên, chúng ta phải trở nên cường đại, càng mạnh càng tốt, chỉ có dạng này tài năng, che chở bên người

hết thảy, mới có thể bảo vệ chặt bản tâm, không bị ngoại giới ảnh hưởng.”

“Không vào tuyệt cảnh, liền có thể không thành ác quỷ… Câu nói này, vi sư hi vọng ngươi lý giải, nhưng lại hi vọng ngươi vĩnh viễn, đều không cần thật lý giải.”

Phá vỡ bảo khố, tiến vào thâm uyên phần mộ lớn bên trong, La Quan đích xác không có bất kỳ cái gì thu hoạch.

Cái này bên trong chỉ có tử vong cùng hôi thối, nhưng Huyền Quy lời nói, lại làm cho hắn tâm thần đạt được một lần rèn luyện, ánh mắt càng thêm kiên định.

Lão sư nói không sai, người đều sẽ biến.

Nhưng có lẽ, hắn có thể đem phần này biến hóa, chưởng khống tại trong tay mình.

Thở sâu phun ra, tâm thần ở giữa chấn động, kiềm chế, lúc này bình tĩnh lại.

La Quan trầm giọng nói: “Lão sư, cái này bên trong chết thảm người vô số, lại không có quỷ vật sinh ra, thực tế là có chút cổ quái? ?”

“Hừ hừ! Làm sao ngươi biết, liền không có?”

La Quan hít một hơi lãnh khí, trừng lớn mắt.

Huyền Quy nói: “Yên tâm, cái này bên trong không có nguy hiểm, nếu không ta cũng sẽ không để ngươi xuống

tới, nhưng toà này thâm uyên phần mộ lớn bên trong, đích xác giấu kín… Một vài thứ.”

“Cụ thể vi sư cũng vô pháp xác định, nhưng ngươi xác định, muốn tìm tòi nghiên cứu việc này sao?”

La Quan nghiêm túc, nghiêm túc lắc đầu.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 387 : Không tiếc đại giới bắt hắn trở lại

Một mảnh hỗn độn, khủng bố khí cơ tại hư không chấn động, huyết tinh vị đạo quanh quẩn ở giữa, nhưng nghe tới rên thống khổ.

Thần minh hư ảnh tán đi, trên thực tế nàng bị kích hoạt về sau, còn sót lại lực lượng chỉ đủ xuất thủ một lần.

Nhưng cái này, đã đầy đủ khủng bố!

Huyền Âm sơn, Bích Hải Vân Thiên tông cùng thánh đô Cơ gia, 3 bên chung 30 tên tu sĩ, tại một kích kia dưới liền bị xoá bỏ một nửa, sống sót cũng cơ hồ từng cái mang thương.

Mộ Thanh Dương ánh mắt, băng lãnh như lưỡi đao.

Gì thân sắc mặt tái nhợt, “Thiếu chủ, Tống Thanh hắn điên, đây hết thảy ta tuyệt không cảm kích.”

Hắn cắn răng, “Liên quan tới việc này, Bích Hải Vân Thiên chắc chắn sẽ điều tra rõ ràng, cho ngài một cái công đạo!”

Đáng chết Tống Thanh!

Hắn phát thệ, như bắt đến cái này hỗn đản, tất yếu đem hắn tháo thành tám khối, chém thành muôn mảnh.

Cơ Thần Nguyên trầm giọng nói: “Việc này, Hà công tử khi không biết rõ tình hình.”

Gì thân cảm kích xem ra một chút, liên tục gật đầu.

“Hừ! Chuyện này, Huyền Âm sơn chắc chắn sẽ tra ra.” Mắt thấy phong ấn hoàn toàn biến mất, Mộ Thanh Dương cái thứ 1 bước vào trong đó.

Trừ 2-3 cái thương thế đích xác nghiêm trọng, không tiện hành động người lưu tại nguyên địa, những người còn lại nhao nhao đuổi theo.

Rất nhanh, mọi người liền đi tới, tầng thứ 1 toà kia bảo khố trước.

Nhìn xem bị mở ra cửa đồng lớn, cùng trống rỗng bảo khố, trừ một lần bụi bặm bên ngoài, thứ gì đều không có.

Mọi người con mắt, một chút liền đỏ!

1 cái bảo khố… Nguyên một cái bảo khố a…

Cái này quy mô, cái này bí ẩn trình độ, phong ấn lực lượng càng là khủng bố đến, viễn siêu ra bọn hắn đoán trước.

Trong đó tài phú, hẳn là không cách nào tưởng tượng.

Nhưng bây giờ, không!

Nhìn trước mắt trống rỗng bảo khố, bọn hắn quả thực tức điên.

Những người này cũng không hiểu biết, tại thời gian lực lượng ăn mòn phía dưới, trong bảo khố tất cả vật phẩm, cơ hồ đều biến thành bột mịn.

Đương nhiên, cho rằng là La Quan sớm tiến đến, cho toàn bộ thanh không.

Trong lúc nhất thời, Huyền Âm sơn cùng thánh đô Cơ gia mọi người, ánh mắt lạnh buốt, nhìn về phía Bích Hải Vân Thiên tông mọi người.

Chính là Cơ Thần Nguyên, khi nhìn đến toà này bảo khố lúc cũng nhịn không được hoài nghi, hẳn là Bích Hải Vân Thiên tông sớm liền biết được cái gì, cố ý thi triển khổ nhục kế?

Gì thân chỉ cảm thấy, miệng so hoàng liên còn khổ, người so đậu nga càng oan!

Mộ Thanh Dương thở sâu, lật tay lấy ra 1 con bảo trản, nó ngoại hình cực giống lưu ly, tại tia sáng chiếu rọi xuống linh quang lưu chuyển.

Lúc này theo chỉ điểm một chút rơi, bảo trản tự hành kích hoạt, nó cảm giác xung quanh không gian bên trong, chỗ lưu lại vô hình khí cơ, tinh khiết trong suốt nhan sắc, một chút xíu trở nên nồng đậm ——

Màu vàng nhạt… Sâu kim sắc… Nồng kim sắc…

Nhan sắc còn tại làm sâu sắc, đến mức bảo trản bản thân như không chịu nổi, phát ra “Ong ong” chấn minh.

Răng rắc ——

Bảo trản nát!

Mảnh vỡ rơi xuống đất, một trận “Lốp bốp”, Mộ Thanh Dương nhìn một màn trước mắt, biểu lộ đờ đẫn.

Bên cạnh hắn một tên Huyền Âm sơn đệ tử, lạnh giọng nói: “Thiếu chủ vừa rồi thúc giục, là ta Huyền Âm sơn bên trong 1 kiện dị bảo, nhưng hội tụ xung quanh khí cơ, để xác định phải chăng có bảo vật tồn tại.”

Nói đến đây, khóe miệng của hắn run rẩy một chút, “Mà bây giờ, bảo trản lại không chịu nổi vỡ vụn, thì cho thấy toà này trong bảo khố, tất có vô thượng chí bảo!”

Bá ——

Một nháy mắt, tất cả mọi người ánh mắt, đều trở nên cực nóng.

Không ai hoài nghi, Huyền Âm sơn phán đoán, huống chi bây giờ thế cục dưới, bọn hắn căn bản không có nói dối tất yếu. .

Đương nhiên, cái này xác thực cũng là sự thật.

Cái khác đều không nói, liền chỉ là khối thứ 2 thiên đạo đồ tàn phiến, vật này chính là thiên địa tạo ra, cất giấu một chỗ thiên linh chi địa vận may lớn.

Ngươi nói là gì cùng phẩm giai chi vật? Xưng chi chí bảo

rất thỏa đáng!

Nhưng bây giờ, chí bảo bị người lấy đi.

Mộ Thanh Dương thanh âm, băng lãnh như từ Cửu U mà đến, “Tìm tới hắn, không tiếc bất cứ giá nào, cho ta bắt hắn trở lại!”

Vì chuyến này, Huyền Âm sơn chuẩn bị hồi lâu, trong tay hắn có rất nhiều át chủ bài, kế hoạch, lấy ứng đối các loại thế cục, biến cố.

Vốn cho rằng, chắc chắn là mười phần chắc chín, lại thành hiện tại cục diện này ——

Tất cả trả giá, mưu tính, tất cả đều rơi vào không trung, cho người khác làm áo cưới.

Loại kết quả này, hắn có thể nào tiếp nhận! !

“Vâng, thiếu chủ! !”

Huyền Âm sơn tu sĩ, trước hết nhất xông vào bảo khố.

Cơ Thần Nguyên phất phất tay, “Phối hợp Huyền Âm sơn chư vị, bắt người này.”

Gì thân gào thét, “Tìm cho ta đến Tống Thanh, ta muốn đem hắn da lột xuống!”

Rất nhanh, 3 bên tu sĩ đem trọn cái bảo khố, triệt để lật một lần, nhưng thủy chung đều không thể tìm tới “Tống Thanh” thân ảnh.

“Thiếu chủ, cái này bên trong có chút không đúng!”

Nghe tới hồi bẩm về sau, Mộ Thanh Dương 3 người rất nhanh đuổi tới, liền nhìn thấy 3 viên bày ra tại, trước vách đá chiếu sáng bảo châu.

Chợt nhìn, hết thảy đều rất bình thường.

Nhưng to lớn bảo khố, vì sao hết lần này tới lần khác tại cái này bên trong, bày xuống 3 viên chiếu sáng bảo châu?

Mà lại, trước một bước tiến vào nơi đây, đem trọn cái bảo khố cướp sạch không còn “Tống Thanh”, thế mà hư không tiêu thất không gặp.

Mộ Thanh Dương ánh mắt, rơi xuống trên vách đá, hắn có chút nheo mắt lại, đột nhiên có chút “Giống như đã từng quen biết” cảm giác.

Mà loại cảm giác này, tại hắn quá khứ nhân sinh bên trong, cũng không tính lạ lẫm.

Cái này, cũng là thiên linh chuyển sinh truyền ngôn căn nguyên.

Đương nhiên, thiên linh chuyển sinh trên thế giới này, đích thật là tồn tại ——

Một ít cường đại người tu hành, vân vẫn lạc sau một tia chân linh bất diệt, tiến vào luân hồi sống lại hàng thế.

Những người này, liền được xưng là thiên linh chuyển sinh.

Bọn hắn phần lớn sinh mà có, cực kỳ cường hãn thiên phú tu luyện, lại hoặc một loại nào đó thần dị chỗ.

Có một ít, thậm chí có thể tại đặc biệt tràng cảnh dưới, thức tỉnh một chút trí nhớ kiếp trước mảnh vỡ.

Liền tỉ như, Mộ Thanh Dương lúc này cảm nhận được, loại này “Giống như đã từng quen biết” !

“Các ngươi đều thối lui.”

Quát khẽ bên trong, Mộ Thanh Dương tiến lên một bước, hắn đưa tay một chỉ điểm tại giữa lông mày, khí tức quanh người lập tức biến đổi.

Băng lãnh, hờ hững mà xa lánh, như đám mây phía trên thần cách, lúc này mở 2 mắt ra.

Trên thực tế, Mộ Thanh Dương cũng không thích, loại này “Ta không phải ta” cảm giác.

Thậm chí, đáy lòng của hắn có một tia khủng hoảng.

Nhưng hôm nay, Mộ Thanh Dương đã không nghĩ ngợi nhiều được, hắn nhất định phải bắt đến “Tống Thanh”, hoàn thành lão tổ ký thác kỳ vọng kế hoạch.

Mà không phải trở thành 1 cái, bị người trêu đùa thằng hề! !

Gì thân trên mặt càng nhiều mấy điểm kính sợ, hắn từng nghe phụ thân đề cập qua, có quan hệ Mộ Thanh Dương tình huống.

Đây là 1 vị chú định, ngày sau đem uy chấn hải vực, tu vi thông thiên tồn tại.

Cho nên, đối với Mộ Thanh Dương, hắn từ đầu đến cuối ôm lấy đầy đủ kính sợ.

Mà Cơ Thần Nguyên… Biểu hiện bên ngoài bên trên, hắn cùng gì thân biểu lộ cũng không khác biệt, lại không người chú ý tới, hắn đáy mắt một tia lạnh lùng chế giễu.

Thiên linh người chuyển sinh…

Đích xác sinh mà cường đại, nhưng chuyển sinh cũng điểm tình huống, hiện tại đích xác phong quang vô hạn, nhưng ngày sau như thế nào lại khó mà nói.

Trạng thái đặc thù Mộ Thanh Dương, ánh mắt đảo qua vách đá, tại 3 đạo giao thoa bóng ngược bên trên hơi dừng một chút, chợt lâm vào suy tư. Mấy hơi về sau, hắn nhắm mắt lại lại mở ra, quanh thân kia cỗ “Không phải người” lạnh lùng khí tức, lập tức biến mất không thấy gì nữa.

“Hắn ở bên trong!”

Bá ——

Một nháy mắt, tất cả ánh mắt hội tụ, nhìn về phía trước mắt vách đá.

Tại vừa rồi lục soát quá trình bên trong, vì xác định "Tống Thanh" không có giấu kín bắt đầu, bảo khố vách đá các nơi đều trải qua kỹ càng dò xét, xác định không có vấn đề.

Hẳn là, là dò xét sơ hở rồi? ?

"Đứng tại cái này, mặt hướng trước vách đá đi, khi 3 đạo cái bóng hợp mà về nhất thời, liền có thể mở ra thông đạo." Mộ Thanh Dương vuốt vuốt giữa lông mày, xoay người nói: "Ai muốn cái thứ 1 tiến vào bên trong?"

Bảo khố phía dưới, lại ẩn giấu đi tầng thứ 2, lại mở ra phương thức lại như thế quỷ dị.

Tại không có xác minh trong đó thế cục trước, tùy tiện xâm nhập trong đó, tất nhiên sẽ có nguy hiểm.

Một mảnh trong trầm mặc, gì thân cắn răng, trầm giọng nói: "Bích Hải Vân Thiên tông tu sĩ, nguyện cái thứ 1 tiến vào!"

Hắn cũng biết, làm ra quyết định này, sẽ chọc cho đến trong tông tu sĩ oán hận.

Thế nhưng là, không có cách nào a!

Bởi vì "Tống Thanh" cái này hỗn trướng, Bích Hải Vân Thiên đã cực kỳ bị động, hắn nhất định phải làm chút gì, đến hòa hoãn lập tức thế cục.

Mộ Thanh Dương hơi trầm xuống mặc, thản nhiên nói:

“Tốt, vậy liền phiền phức Hà công tử.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 388 : Bảo hộ đại gia ngươi!

Gì thân nhìn về phía một tên Bích Hải Vân Thiên tông tu sĩ, “Trương Chấn, ngươi cái thứ 1 đi vào, như gặp được Tống Thanh kia hỗn trướng, nhất thiết phải có thể bắt được, giao cho thiếu chủ đến xử trí!”

Bị điểm tên Bích Hải Vân Thiên tông tu sĩ, sắc mặt trắng nhợt, nhưng đón gì thân ánh mắt, chỉ có thể kiên trì gật đầu.

“Vâng, thiếu chủ!”

Người này đi tới trước vách đá , dựa theo Mộ Thanh Dương phân phó, quả nhiên tại ở gần vách đá lúc, nhìn thấy nổi lên gợn sóng.

Hắn khẽ cắn môi, cất bước bước vào trong đó.

Trơ mắt nhìn xem, một người sống sờ sờ, cứ như vậy trực tiếp bước vào vách đá.

Mọi người ánh mắt, không khỏi lộ ra mấy điểm cổ quái, nhìn về phía vách đá ánh mắt, cũng biến thành kinh nghi bất định.

“A!”

Đột nhiên, tiếng kêu thảm thiết từ đó truyền ra, như cách rất xa, trầm thấp mà kiềm chế.

Vách đá mặt ngoài nổi lên một chút gợn sóng, liền như hồ sâu thăm thẳm phía dưới kẻ săn mồi, tại bắt giết con mồi đồng thời, không cẩn thận tạo thành một chút động tĩnh, truyền lại đến trên mặt nước.

Bá ——

Bảo khố chỗ sâu, lập tức lâm vào tĩnh mịch.

Trên mặt mọi người tràn đầy hồi hộp, kiềm chế.

Không biết khủng bố, luôn luôn có thể mức độ lớn nhất bên trên, bốc lên người sợ hãi, kính sợ.

Trước mắt vách đá, dường như 1 cái ăn người quái vật!

Mộ Thanh Dương híp híp mắt, “Bước chân thả chậm một chút, không nên gấp tại hướng về phía trước.” Hắn quay đầu xem ra, “Hà công tử nhưng nghe rõ rồi?”

Gì thân trầm giọng nói: “Lưu kỳ, ngươi đi vào!”

“Công tử…”

“Tiến vào!”

Người này sắc mặt trắng bệch đi tới trước vách đá , dựa theo trước đó phương thức, lại lần nữa bước vào vách đá.

Một bên khác, bay ra thâm uyên phần mộ lớn La Quan, sắc mặt đột nhiên khẽ biến.

Hắn quay người nhìn về phía sau lưng, kia là vừa rồi hắn tiến vào nơi đây lối vào, an tĩnh vách đá mặt ngoài, lại nổi lên nhỏ bé ba động.

Một màn này, La Quan cũng không lạ lẫm, nói cách khác… Có người muốn tiến đến!

Xem ra, Huyền Âm sơn những người kia vận khí không tệ, thiên thần hạ phàm phong ấn bị phát động, thế mà đều không có bị giết sạch sẽ.

Suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, La Quan mấy bước phóng ra, đi tới cửa vào bên ngoài.

Mấy hơi về sau, một chân sập ra, vừa tiến vào nơi đây tu sĩ, trên mặt lộ ra cuồng hỉ, vô ý thức thở sâu.

Sau đó…

“Ọe!”

Người này mặt mũi tràn đầy thống khổ, tại chỗ cuồng thổ.

Hai mắt đẫm lệ dư quang bên trong chỉ thấy bóng tối hiện lên, đầu lâu liền lăn lộn bay ra, trảm linh chân ý ầm vang càn quét, đem hắn hồn phách xé nát.

Vội vàng không kịp chuẩn bị gặp “Khí độc” tập kích, lại bị La Quan đánh lén, tên này Bích Hải Vân Thiên tông tu sĩ, không kịp làm ra nửa điểm phản ứng, liền nuốt hận tại chỗ.

Thi thể không đầu ngã xuống đất, máu tươi mãnh liệt mà ra, nháy mắt liền nhuộm đỏ mảng lớn mặt đất.

“Lão sư, bảo khố còn có hay không, cái khác thông hướng nơi đây lối vào?”

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Chỉ có cái này 1 cái.”

La Quan trong lòng đại định.

Đã chỉ có 1 cái cửa ra vào, vậy đối phương cũng chỉ có thể, từng cái phái người tiến đến.

Vậy hắn, căn bản không sợ hãi.

Tới một cái giết một cái, đến 2 cái giết một đôi!

Chỉ bất quá, La Quan lúc này vẫn chưa chú ý tới, trên mặt đất ngã xuống thi thể, chảy máu tốc độ có chút nhanh.

Mà những cái kia máu tươi, liền như “Nắng hạn lâu ngày gặp trận mưa” rạn nứt đại địa, chạm đến mặt đất lúc liền bị hấp thu.

Bảo khố chỗ sâu, Huyền Âm sơn, Bích Hải Vân Thiên cùng Cơ gia tu sĩ, lâm vào thật sâu trầm mặc.

Bọn hắn đã chờ giây lát, nhưng không có nửa điểm động tĩnh truyền về, kia cái thứ 2 tiến vào vách đá Bích Hải Vân Thiên tông tu sĩ, cứ như vậy triệt để mất tích.

Khủng hoảng cảm xúc không bị khống chế, từ đáy lòng của mọi người tuôn ra.

Mà trong đó, nhất hồi hộp bất an, tự nhiên là còn sống, mấy tên Bích Hải Vân Thiên tông tu sĩ.

Mấy người cúi đầu, tia sáng bóng tối dưới từng khuôn mặt, lúc này có chút vặn vẹo.

Gì thân trên mặt âm tình bất định, đang muốn nói chuyện lúc, bị Cơ Thần Nguyên đánh gãy, “Tốt, Bích Hải Vân Thiên tông đã sai phái ra 2 người, tiếp xuống liền để thánh đô Cơ gia xuất thủ.”

Hắn vỗ vỗ tay.

“Thuộc hạ tuân mệnh!”

Một tên Cơ gia tu sĩ, bước vào vách đá bên trong.

Có lúc trước chết đi 2 người ví dụ, bước chân hắn thả rất chậm, rốt cục hữu kinh vô hiểm vượt qua vách đá.

Ngay lập tức liền chống ra một chùm sáng màn, đó cũng phi pháp lực phòng ngự, mà là tùy thân mang 1 kiện bảo vật.

Nó uy năng, đủ ngăn cản Kim Đan cao giai một kích.

Chính là bởi vì điểm này, Cơ Thần Nguyên mới có thể điều động người này tiến vào.

Vì ngăn ngừa Bích Hải Vân Thiên tông tu sĩ mất khống

chế là nó 1, bán đối phương một cái nhân tình là 2… Nhưng trọng yếu nhất, là điểm thứ ba.

Trong bảo khố có chí bảo, mà chí bảo hiện tại, rơi vào "Tống Thanh" trong tay.

Bắt đến hắn, liền tương đương chiếm cứ tiên cơ, có lẽ có vui mừng ngoài ý muốn.

Về phần việc này dấu vết…

Tranh đấu phía dưới, thất thủ giết người rất bình thường, mà coi như muốn lưu lại người sống, chỉ lưu nữa sức lực lại có ai có thể tra ra vấn đề?

Huyền Âm sơn hoài nghi lại như thế nào!

Thánh đô Cơ gia không phải Bích Hải Vân Thiên tông, không có bị người bắt được thiên đại tay cầm, tại lão tổ phá cảnh thần hồn về sau, bọn hắn liền có đầy đủ lực lượng.

"Ọe!"

Bảo vật có thể phòng ngự ngoại giới công kích, nhưng rõ ràng không thể loại bỏ, đến từ xác thối hôi thối xâm nhập. Cơ gia tu sĩ cuồng thổ nháy mắt, nhìn thấy chém tới mũi kiếm, trong lòng giật mình đồng thời, lại hiện ra cuồng hỉ.

"Là Tống Thanh, tìm tới hắn!"

Sau một khắc, nổ vang rung trời.

Oanh ——

Màn sáng bỗng nhiên đình trệ, chợt liền ở đây người hoảng sợ trừng lớn trong 2 mắt, ầm vang vỡ vụn.

Ý thức lâm vào hắc ám trước, tên này Cơ gia tu sĩ trong lòng chửi ầm lên ——

Âm mưu, tuyệt bức là âm mưu!

Liên quan tới “Tống Thanh” tin tức, Bích Hải Vân Thiên tông đã sớm nói rõ, Trúc Cơ viên mãn cảnh giới, nhưng bộc phát ra Kim Đan 3 tầng tu vi.

Nhưng hắn 1 kiếm, liền chém vỡ hộ thân pháp bảo.

Kim Đan tầng 3…

Lão tử 3 bà ngươi cái chân!

Bích Hải Vân Thiên tông, đủ hung ác.

Khổ nhục kế thế mà thi triển đến mức này, lão tử nhận thua!

“Cẩn thận biển xanh…”

Ý niệm chưa truyền lại kết thúc, người này liền đã đổ xuống.

La Quan thu kiếm, đôi mắt chỗ sâu dựng thẳng đồng biến mất, mặt ngoài thân thể bên trên, tầng 1 như ẩn

như hiện lân giáp hư ảnh tùy theo biến mất.

Chân Long biến!

“Quả nhiên, không thể coi thường người trong thiên hạ a.”

La Quan đảo qua thi thể, nhận ra là Cơ gia tu sĩ, sắc mặt hơi xúc động.

Những này thế lực lớn ra người, thủ đoạn chính là nhiều, vừa rồi nếu không phải hắn xuất thủ đủ quả quyết, thật sự bị người này xông vào.

Đến lúc đó, sợ muốn xảy ra ngoài ý muốn.

Điều này cũng làm cho La Quan, càng kiên định hơn tuyệt không đi ra ý nghĩ, một khi lâm vào hỗn chiến bên trong, thế cục kia liền không thể chưởng khống

Hừ!

Coi như các ngươi biết, ta ở bên trong lại như thế nào?

Muốn giết ta, cũng phải nhìn các ngươi, còn có bao nhiêu nhân mạng đưa!

Cũng không biết vì sao, La Quan cảm thấy xung quanh nhiệt độ, tựa hồ giảm xuống một chút, ánh mắt đảo qua xung quanh, nhưng lại không có phát giác được không ổn.

Cơ gia tu sĩ đi vào, sau đó… Liền không có sau đó.

Cùng Bích Hải Vân Thiên tông tu sĩ hạ tràng, là giống nhau như đúc.

Lần này, Cơ Thần Nguyên sắc mặt cũng lộ ra ngưng trọng.

Hắn sai phái ra đi, là bên người thân cận tâm phúc, đối nó thực lực, thủ đoạn biết sơ lược. Chỉ cần Nguyên Anh không xuất thủ, đối mặt bất luận kẻ nào đều có thể chống lại một hai, thế mà cũng bị "Nuốt mất".

Đúng lúc này, Cơ Thần Nguyên như cảm nhận được cái gì, lật tay lấy ra 1 con giấy ngọc.

Thần niệm thăm dò vào, sắc mặt hắn biến đổi, liếc mắt nhìn chằm chằm gì thân.

"Cơ công tử, đây là làm sao rồi?" Gì thân trong lòng trầm xuống, bị chằm chằm rùng mình.

Cơ Thần Nguyên cười lạnh, "Ngược lại là tại hạ nhìn nhầm, Hà công tử hảo thủ đoạn, tốt diễn kỹ, bội phục bội phục!"

Hắn giơ lên giấy ngọc, "Vật này, là nhà họ Cơ chúng ta chí bảo, lần này tiến vào bí cảnh Cơ gia tu sĩ, đều ở trong đó có lưu một sợi thần niệm, nhưng tại thời khắc nguy cơ cầu cứu, hoặc truyền lại tin tức trọng yếu."

"Vừa rồi, ta thu được Cơ gia tu sĩ trước khi chết truyền tin, để ta cẩn thận biển xanh… Gì thân, ngươi có lời gì có thể nói? !"

Bá ——

Cơ gia mọi người cùng Huyền Âm sơn tu sĩ, nhao nhao mặt lộ vẻ kinh sợ, băng lãnh khí cơ rơi xuống, đem Bích Hải Vân Thiên tông mọi người khóa chặt.

Khổ nhục kế? ?

Không ngờ là thật sự khổ nhục kế! !

Nghĩ đến phá giải phong ấn lúc, Bích Hải Vân Thiên tông cũng chết rất nhiều người, mà lại vừa rồi lại chủ động, để 2 tên tu sĩ đi chịu chết…

Không đúng!

Nếu là khổ nhục kế, kia hấp thu Bích Hải Vân Thiên tông tu sĩ, chết thật rồi?

Chỉ sợ, là chạy đi vào cùng “Tống Thanh” cùng một chỗ, tạo thành thiên la địa võng, liền đợi đến những người khác tiến vào bên trong đâu.

Cơ Thần Nguyên nghĩ đến điểm này, kém chút tức chết.

Không nghĩ tới mình, thế mà bị Bích Hải Vân Thiên tông cho tính toán, nghĩ đến bị giết chết thuộc hạ, hắn liền đau lòng không thôi.

Đây chính là hắn sau này chuẩn bị đại dụng người, nó tư chất, tiềm lực, đặt ở 12 ngày trong môn, đều có tư cách xung kích tông tử địa vị.

Nhưng bây giờ, cứ như vậy chết!

“Gì thân, ngươi thật là lớn gan!” Mộ Thanh Dương đã nhìn qua, Cơ gia tu sĩ truyền lại đến tin tức, ánh mắt bỗng nhiên băng hàn.

“Người tới, đem Bích Hải Vân Thiên tu sĩ cầm xuống! !”

Gì thân kêu to, “Không phải như vậy, hiểu lầm… Đây là hiểu lầm…”

Nhưng bây giờ, đã không có người nghe hắn giải thích.

“Chớ phản kháng, đều không cho phản kháng, cùng sự tình điều tra rõ ràng, liền không sao!”

Bích Hải Vân Thiên tông tu sĩ: …

“Công tử, ngài diễn kỹ thật tốt, nhưng đều đến một bước này, ta nhưng không thể khoanh tay chịu chết! !”

“Động thủ, cùng bọn hắn liều!”

“Bảo hộ thiếu gia!”

Gì thân: …

Bảo hộ đại gia ngươi!

Hắn khóc không ra nước mắt, hiện tại chính là có tám mươi tấm miệng, việc này cũng giải thích không rõ.

Chương 389 : Kỳ “Quái” sinh ra

Một trận hỗn chiến, không có Doanh gia.

Gì thân tại 2 tên Bích Hải Vân Thiên tông tu sĩ bảo hộ dưới trọng thương chạy trốn, những người còn lại toàn bộ biến thành thi thể.

Mà Huyền Âm sơn, thánh đô Cơ gia cũng đều có tu sĩ, bị lôi kéo đệm lưng đột tử.

Trong không khí, huyết tinh bức người!

Nhưng tất cả mọi người rõ ràng, đã gì thân chạy ra ngoài, sự tình liền tuyệt sẽ không như vậy kết thúc.

Mộ Thanh Dương sắc mặt khó coi, hắn thực tế không nghĩ ra, thế cục sao liền phát triển đến trình độ này.

Bích Hải Vân Thiên tông…

Bọn hắn làm sao dám? ! Thân là Huyền Âm sơn thiếu chủ, hắn biết được một chút bí ẩn.

Mà lại, gì thân từ đầu đến cuối biểu hiện… Việc này, sẽ không phải có ẩn tình khác a?

Vừa nghĩ đến đây, Mộ Thanh Dương nhìn về phía Cơ Thần Nguyên, đáy mắt hiện lên một tia tìm tòi nghiên cứu.

“Thiếu chủ, Cơ gia nguyện hoàn toàn phối hợp Huyền Âm sơn, đem việc này tra cái tra ra manh mối.” Cơ Thần Nguyên mở miệng, một mặt bình tĩnh, “Chúng ta, cho tới bây giờ đều là Huyền Âm sơn bằng hữu.”

Mộ Thanh Dương sắc mặt hơi chậm, “Cơ đạo hữu yên tâm, ta tự nhiên là tin các ngươi.” 3 gia liên minh bây giờ đã là sụp đổ, như lại cùng Cơ gia sinh ra bẩn thỉu, chuyện kế tiếp liền không dễ làm.

Mặc kệ lẫn nhau tâm lý nghĩ như thế nào, chí ít mặt ngoài bầu không khí dần dần hòa hoãn.

Nhìn xem vách đá, Mộ Thanh Dương sắc mặt tái xanh, đầy mắt nổi nóng.

Từ bỏ là không thể nào, nhưng bây giờ làm như thế nào mới có thể xông vào đâu?

Một mảnh trong yên lặng, bọn hắn vẫn chưa chú ý tới, thi thể trên mặt đất, còn đang không ngừng chảy máu.

Thuận tiện hình như có một cỗ lực lượng vô hình, muốn đem bọn hắn toàn bộ máu tươi, đều triệt để thôn phệ sạch sẽ.

Thiên thần hạ phàm phong ấn chỗ, bị thương nặng lưu ở nơi đây tĩnh dưỡng 2 người, hợp lực giết chết một tên Bích Hải Vân Thiên tông tu sĩ, tự thân vết thương cũng băng liệt mở, làm toàn thân trên dưới một mảnh tinh hồng.

“Phi! Bích Hải Vân Thiên tông hỗn đản, dám thiết kế chúng ta, thật là đáng chết!”

“Chờ xem, đợi rời đi bí cảnh về sau, Huyền Âm sơn tất yếu bọn hắn cho ra một cái công đạo.”

Giận mắng về sau, thở hồng hộc 2 người ngồi xếp bằng, kế tiếp theo điều trị thương thế.

Bên cạnh bọn họ, kia chết không nhắm mắt Bích Hải Vân Thiên tông tu sĩ, con mắt đột nhiên bỗng nhúc nhích, trực câu câu nhìn về phía 2 người.

Khóe miệng, lại toát ra một tia, khiến người rùng mình quỷ dị mỉm cười.

Máu tươi tự thương hại miệng đầy ra, dung nhập dưới mặt đất, 2 tên khoanh chân điều tức tu sĩ, riêng phần mình sau lưng cái bóng, đột nhiên bắt đầu vặn vẹo.

Thật giống như, có một loại nào đó không biết lực lượng, đã lặng yên dung nhập trong đó.

Đột nhiên, trong đó tên kia Huyền Âm sơn tu sĩ, bỗng nhiên trừng to mắt, trên mặt lộ ra hoảng sợ.

Nhưng hắn há to miệng, lại không phát ra được nửa điểm thanh âm, thân thể run rẩy kịch liệt lấy, máu tươi từ miệng mũi thất khiếu ở giữa tuôn ra.

Còn bên cạnh tên kia Cơ gia tu sĩ, càng là cũng sớm đã, biến thành 1 viên huyết hồ lô.

2 người cứ như vậy lặng yên không một tiếng động ở giữa, đang sợ hãi trong tuyệt vọng chết đi.

Mãnh liệt máu tươi, bị mặt đất toàn bộ hấp thu!

Càng sâu tầng 1, thâm uyên phần mộ lớn bên trong.

La Quan sắc mặt nghiêm túc, lại lần nữa đảo qua xung quanh.

Không thích hợp!

Âm hàn khí cơ càng ngày càng nặng, thậm chí để hắn có gan, như có gai ở sau lưng cảm giác.

Bên tai, lại mơ hồ nghe tới từng đợt, ẩm ướt dính tiếng thở dốc…

Liền cùng trước đó, xuyên qua vách đá tiến vào cái này bên trong lúc, chỗ nghe được thanh âm hoàn toàn tương tự.

Xảy ra chuyện!

Nhưng đến cùng, là nơi nào vấn đề…

Trước đó rõ ràng hết thảy cũng còn tốt, tựa hồ chính là từ Bích Hải Vân Thiên tông tu sĩ xâm nhập bắt đầu, tình huống liền có biến hóa.

Hả? !

La Quan ánh mắt ngưng lại, rơi trên mặt đất trên thi thể,

hắn tiến lên 2 bước rưỡi ngồi xuống, đột nhiên hít một hơi lãnh khí.

Bởi vì, vừa bị giết chết 2 cỗ thi thể, bây giờ lại khô quắt xuống dưới, huyết nhục giống bị vô hình quái vật thôn phệ.

Hô ——

Hô ——

La Quan lại nghe được, cái kia đáng chết tiếng thở dốc, khoảng cách càng tới gần, tựa hồ ngay tại bên tai.

Đáy lòng của hắn bên trong, rung động, bất an lăn lộn xen lẫn.

Không được, muốn xảy ra chuyện!

Đột nhiên, La Quan nghĩ đến, Huyền Quy trước đó nói tới ——

“Toà này thâm uyên phần mộ lớn bên trong, đích xác giấu kín… Một vài thứ.”

La Quan thở sâu, “Lão sư, tình huống không đúng lắm!”

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Thứ này, thế mà thật sống…” Nó thanh âm bên trong, toát ra một tia chấn động, hơi dừng một chút, “Tiểu tử, hiện tại đi xem một chút, thâm uyên trên vách đá những cái kia vết trảo.”

La Quan đi mau mấy bước, cúi đầu nhìn xuống dưới.

Chỉ một chút, sắc mặt hắn liền âm trầm xuống.

Liền gặp thâm uyên trên vách đá, kia lít nha lít nhít giăng khắp nơi vô số bắt dấu vết, lúc này lại sống lại, không ngừng ngọ nguậy.

Cho La Quan cảm giác, tựa như là dữ tợn miệng lớn bên trong, kia lít nha lít nhít sắc bén răng nanh, muốn đem hết thảy xé nát, thôn phệ!

Băng lãnh, hủy diệt, oán độc, tử vong…

Lưu tại dưới vực sâu 10 viên chiếu sáng bảo châu, lúc này tản mát ra quang mang, lại bị hắc ám không ngừng thôn phệ.

Đột nhiên, “Răng rắc” một tiếng vang lên, trong đó 1 viên chiếu sáng bảo châu, dường như không chịu nổi hắc ám lực lượng, trực tiếp vỡ thành mấy khối.

Sau một khắc, hắc ám đem quang minh bao phủ, La Quan lại cảm nhận được 1 đạo mơ ước chú ý, lúc này xa xa đem hắn khóa chặt.

Nóng bỏng mà tham lam.

Băng lãnh lại tuyệt vọng!

“Lão sư, đây là cái gì?”

Huyền Quy nói: “Kỳ quái.”

“Ừm?”

“Nó, liền gọi kỳ quái.” Huyền Quy nói: “Ngươi còn nhớ rõ, trước đó đạt được món kia huyết sắc trâm phượng đi.”

“Giữa thiên địa, bởi vì cực đặc thù tràng cảnh, lại nhân duyên tế hội phía dưới, lấy không cách nào phục khắc phương thức, tạo ra một ít có quỷ dị lực lượng bảo vật, được xưng là kỳ bảo.”

“Mà trừ cái đó ra, lấy cùng loại phương thức đản sinh một ít có hoạt tính sinh vật, liền được xưng là kỳ quái… Bọn chúng không phải linh không phải yêu không phải quỷ không phải ma, thuộc về giữa thiên địa dị chủng, cho nên xưng là ‘Quái’ .”

Huyền Quy thở sâu, trầm giọng nói: “Vi sư rốt cuộc minh bạch, vì sao lúc trước bọn hắn biết rõ phải chết đường 1 đầu, vẫn muốn khu động đại trận… Nguyên lai là dạng này… Đáng sợ, thực tế là đáng sợ, mà ngay cả loại này không lường được sự tình, đều tính toán ở bên trong sao?”

Dừng một chút, nó lại lắc đầu, “Không, hẳn là chỉ là nếm thử, kỳ quái sinh ra không có bất kỳ cái gì căn cứ, mà lại bọn hắn nếm thử, nguyên bản cũng thất bại… Thẳng đến, ngươi đến.”

La Quan trừng mắt, “Ta?”

“Hừ! Ngươi cho rằng ngươi đây? Vi sư trước đó liền phát giác được, nơi đây giấu kín lấy 1 đạo, có chút mịt

mờ âm hàn khí cơ. Nhưng khí cơ này ẩn mà không xuất hiện, ở vào đem ngưng chưa ngưng ở giữa, cho đến ngươi ở chỗ này giết người, máu tươi xâm nhiễm đại địa, mới đưa đến kỳ quái sinh ra!”

Huyền Quy cười lạnh, “Tiểu tử, khách quan kỳ bảo bên ngoài, kỳ quái loại vật này càng thêm hiếm thấy, loại sự tình này ngươi đều có thể gặp được, lại tự tay thúc đẩy… Ngươi đoán, cái này kỳ quái triệt để sau khi tỉnh dậy, có thể hay không tới tìm ngươi, nhiệt tình ngỏ ý cảm ơn?”

La Quan: …

Lão sư, ngươi cố ý hù dọa người!

Hắn thở sâu, “Đi, lão sư chúng ta hiện tại liền đi.”

Nơi này, tuyệt đối không thể lại ở lại.

Huyền Quy nói: “Lại cùng các loại, chờ nó muốn triệt để tỉnh lại, không rảnh bận tâm ngươi thời điểm, mới có thể thuận lợi thoát thân.”

Nếu không, nó trước đó cũng sẽ không giữ yên lặng.

“Bất quá, trước đem chiếu sáng bảo châu chuẩn bị kỹ càng, cùng tiến vào trước đó đồng dạng.”

La Quan rất nhanh bố trí xong, chỉ bất quá lần này, nhìn xem rơi vào trên vách đá, mình 3 đạo cái bóng.

Hắn luôn cảm thấy, những cái bóng này có chút cổ quái.

Là của hắn, nhưng lại có loại cảm giác xa lạ rất mãnh liệt!

Thở sâu, La Quan đè xuống trong lòng bất an, “Lão sư, giúp ta cải biến một chút khí tức.”

Đang khi nói chuyện, theo một trận “Lốp bốp” cốt nhục nổ đùng, La Quan biến thành trước đó, bị oanh sát Cơ gia tu sĩ bộ dáng, lại đem nhuốm máu áo bào mặc.

Về phần vì sao, khỏi phải Bích Hải Vân Thiên tông tu sĩ thân phận…

Trảm linh chi lực xoắn nát Cơ gia tu sĩ hồn phách lúc, vô ý thăm dò đến một chút ký ức hình tượng, là bởi vì tên này Cơ gia tu sĩ trước khi chết, tâm tình chập chờn quá mức kịch liệt bố trí.

Mặc dù rất vụn vặt, nhưng lại thêm Cơ gia tu sĩ, trước khi chết phẫn nộ, giật mình ánh mắt, liền có đại khái suy đoán.

Hẳn là, vu oan hãm hại việc này, dễ dàng như vậy liền làm được rồi?

Không thể nào, Huyền Âm sơn cùng người Cơ gia, đều như thế xuẩn? !

Bất quá nghĩ đến ban đầu ở hòn đảo kia bên trên, hơi thi thủ đoạn liền dọa lùi Huyền Âm sơn một nhóm… Khục, tựa hồ đích xác không thể, đánh giá quá cao những người này trí thông minh.

Kia, liền có thể hảo hảo lợi dụng một chút.

La Quan đối mặt vách đá, đưa lưng về phía thâm uyên phần mộ lớn, bên tai có thể nghe tới, không ngừng truyền đến “Răng rắc” âm thanh, kia là chiếu sáng bảo châu, tại từng khỏa không ngừng vỡ vụn.

Hắc ám càng ngày càng đậm, tùy theo cùng một chỗ tăng trưởng, còn có kia phần thấu xương âm hàn!

Như quỷ quái miệng rộng, sau một khắc liền muốn mở ra, đem La Quan một ngụm nuốt vào.

“Ngay tại lúc này, đi!”

La Quan bước nhanh hướng về phía trước, 3 đạo cái bóng trước người, dần dần giao hòa về 1.

Nhưng lại tại sắp hoàn thành lúc, cái bóng đột nhiên rung động, hình như có lực vô hình can thiệp, muốn đem bọn chúng cưỡng ép tách ra.

“Hừ!”

Huyền Quy quát khẽ một tiếng, “Thối lui! !”

Cuốn tới âm hàn, bỗng nhiên đình trệ.

Mà cái bóng, cũng triệt để về 1.

La Quan vừa sải bước ra, trực tiếp dung nhập vách đá, hắn tựa hồ nghe đến, một tiếng phẫn nộ không cam lòng

thét lên.

Là một tiếng, nhưng lại giống như là từ hàng trăm triệu nói, thanh âm bất đồng dung hợp, trùng điệp đến cùng một chỗ.

Thê lương mà bén nhọn, mang theo vô tận oán độc, bạo ngược.

Đường về cũng không thuận lợi, vũng bùn vách đá nội bộ, nhấc lên cuồn cuộn sóng lớn.

Liền như, chôn sâu trong đó khủng bố chi vật, ngay tại kịch liệt giãy dụa lấy, muốn đột phá trói buộc, từ đó thoát thân mà ra.

La Quan dốc hết toàn lực, mới không có bị xung kích chệch hướng phương hướng.

“Đi mau! ! Đi mau!”

Lần này, Huyền Quy không có để La Quan chậm lại tốc độ, ngược lại không ngừng thúc giục.

Bảo khố chỗ sâu, tiếp cận vách đá thúc thủ vô sách mọi người, ánh mắt đột nhiên một cỗ.

Liền thấy chiếu sáng bảo châu quang mang dưới, vách đá đột nhiên chấn động bắt đầu.

Đây là… Có người muốn ra rồi?

Cứ việc không nghĩ ra, vì sao lại có biến hóa, Mộ Thanh

Dương hay là đưa tay, Huyền Âm sơn mọi người nhất thời tách ra, chiếm cứ nhất đến gần vị trí.

Cơ Thần Nguyên nhíu nhíu mày, cũng phất phất tay, ra hiệu Cơ gia tu sĩ cẩn thận.

Đột nhiên, một chân từ vách đá bên trong phóng ra, sắc mặt tái nhợt toàn thân nhuốm máu thân ảnh, xuất hiện ở trước mặt mọi người.

“Khánh Nhạc!”

Cơ Thần Nguyên mặt lộ vẻ kinh hỉ, “Ngươi còn sống? !”

“Khánh Nhạc” vội vàng hành lễ, lớn tiếng nói: “Công tử, bên trong đánh lên, có chí bảo… Thật nhiều thật nhiều bảo vật… Thừa dịp bọn hắn không rảnh bận tâm, ngài nhanh đi vào tranh đoạt! !”

Chí bảo!

Mộ Thanh Dương ánh mắt sáng lên, mà lúc này vách đá ba động, theo “Cơ gia tu sĩ” chạy ra, chẳng những không có biến mất, ngược lại trở nên càng thêm mãnh liệt.

Hẳn là, là trong đó có biến cố? ?

Như tại lúc bình thường, Mộ Thanh Dương tất nhiên sẽ không xúc động, nhưng hôm nay “Chí bảo” 2 chữ, mãnh liệt kích thích tinh thần của hắn.

Không thể để cho Cơ gia vượt lên trước.

“Huyền Âm sơn đệ tử, động thủ!”

Cơ Thần Nguyên thở sâu, “Cơ gia tu sĩ nghe lệnh, hiệp trợ Huyền Âm sơn chư vị, đoạt lại bảo vật.”

Khẩu hiệu, đương nhiên muốn hô êm tai.

Nhưng cụ thể như thế nào…

Hừ hừ!

Muốn thật nắm bắt tới tay, còn có thể lại giao ra không thành?

Ánh mắt nhất chuyển, hắn tìm được “Khánh Nhạc”, trên mặt lộ ra kinh ngạc, làm sao một chút không thấy được, tiểu tử này liền chạy tới đằng sau đi.

Mà lúc này, “Khánh Nhạc” cũng đúng lúc ngẩng đầu nhìn đến, 2 người ánh mắt đối sờ.

Cơ Thần Nguyên trái tim bỗng dưng co vào, một tia hồi hộp bất an, bỗng nhiên hiện lên.

Sau một khắc, kêu thảm bỗng dưng vang lên.

Hắn bỗng nhiên quay người, mặt mũi tràn đầy kinh sợ, chỉ thấy trên thạch bích, lại chui ra vô số đầu cánh tay, điên cuồng vung vẩy bắt động lên.

Một tên Huyền Âm sơn tu sĩ bởi vì khoảng cách quá gần, vội vàng không kịp chuẩn bị bị bắt lại, nháy mắt liền bị xé thành vỡ nát.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 390 : Mây tiêu phía trên nghiêng huyết hải

“Thứ gì!”

“Quái vật, vách đá bên trong có quái vật!”

“Cứu mạng!”

Vô số đầu cánh tay, điên cuồng vung vẩy cào lấy, cứ việc Huyền Âm sơn cùng Cơ gia tu sĩ, thấy tình thế không ổn đã lui ra ngoài rất xa.

Cũng không có cùng thở phào liền mặt lộ vẻ hoảng sợ, bọn hắn liều mạng che cổ, trần trụi bên ngoài huyết nhục mặt ngoài, hiển hiện từng đạo vết trảo.

Rất nhanh, liền trở nên huyết tinh lâm ly.

Huyết nhục không ngừng tróc ra, lộ ra phía dưới bạch cốt, thậm chí là ngực bụng ở giữa, những cái kia ngọ nguậy tạng phủ.

Quỷ dị mà khủng bố, nghiễm nhiên 1 bộ địa ngục cảnh tượng!

Xa xa thấy cảnh này La Quan, con ngươi kịch liệt co vào, không chút do dự quay người thoát đi.

“Cơ Thần Nguyên!”

Mộ Thanh Dương gầm thét, bây giờ bên cạnh hắn mặt ngoài, cũng xuất hiện mảng lớn cào vết tích, âm hàn khí hơi thở không ngừng ăn mòn thể nội.

Huyết dịch như muốn đông kết, nhịp tim trở nên phá lệ gian nan, thể nội lực lượng mất đi chưởng khống.

Cạm bẫy, lại là một cái bẫy!

Trước đó Tống Thanh, hiện tại Cơ gia tu sĩ…

Bọn hắn từng cái, đến cùng muốn làm cái gì!

“Thiếu chủ, hắn không phải Khánh Nhạc, chúng ta đều bị lừa!” Cơ Thần Nguyên cắn răng gầm nhẹ, hắn đột nhiên nghĩ đến gì thân.

Có lẽ, hắn thật sự là oan uổng.

Là có người, lẫn vào trong bọn họ!

Bích Hải Vân Thiên tông “Tống Thanh”, còn có vừa rồi “Khánh Nhạc” .

Đáng chết, đến cùng là ai!

Cơ Thần Nguyên đột nhiên đưa tay, trùng điệp điểm tại giữa lông mày, “Kiếm hồn, khải!”

Ông ——

Kiếm minh nhấc lên, 1 đạo kiếm ảnh từ hắn giữa lông mày gào thét bay ra, tại hư không trùng điệp 1 trảm.

Lâm vào khốn cảnh Cơ Thần Nguyên, lập tức khôi phục nháy mắt tự do, hắn không dám trì hoãn nửa điểm, há mồm phun ra máu tươi.

Oanh ——

Chạm tới không khí, máu tươi bỗng nhiên thiêu đốt, hóa thành một đoàn hừng hực huyết diễm, đem Cơ Thần Nguyên bao khỏa ở bên trong.

Sau một khắc huyết sắc hỏa diễm dập tắt, mà trong đó Cơ Thần Nguyên, thân ảnh biến mất theo không gặp.

“Số mệnh chi luân, nghịch chuyển thời không!”

Mộ Thanh Dương gầm nhẹ, đôi mắt khép kín lại mở ra, khí tức bỗng nhiên đại biến

Một phương ổ quay hư ảnh, sau lưng hắn hiển hiện, bên tai có thể nghe tới, thanh thúy máy móc khắc độ chuyển động âm thanh.

“Thiếu chủ, cứu lấy chúng ta!”

“Ta không muốn chết!”

Huyền Âm sơn tu sĩ kêu thảm.

Mộ Thanh Dương mặt không biểu tình, ngửa mặt ngã về phía sau, rơi vào bàn quay hư ảnh lúc, nháy mắt chui

vào trong đó không gặp.

2 người thi triển bí pháp thoát đi, mà những người còn lại, kết cục liền đã chú định.

Kêu thảm dần dần lắng lại, tiếp theo vang lên xé rách nhấm nuốt âm thanh, ăn vô song thơm ngọt, như tại lồng giam bên trong đói vô số năm.

Lạch cạch ——

Lạch cạch ——

Tiếng bước chân vang lên, nhưng kỳ quái là, chỉ có thể nhìn thấy trên mặt đất cái bóng, lại không nhìn thấy bản thể của nó.

Mà cái kia đạo cái bóng, lúc cao lúc thấp lúc béo lúc gầy… Đúng là mỗi trong nháy mắt, đều ở vào không ngừng biến ảo trạng thái.

Nó đi ra vách đá, xuyên qua vắng vẻ bảo khố, đi tới phong ấn chi địa bên ngoài.

Ngửa đầu, nhìn về phía trên đỉnh đầu.

Vô luận dưới biển đại sơn, lại hoặc là nước biển vô tận, đều không thể ngăn trở tầm mắt của nó, quán xuyên trùng điệp không gian ngăn trở.

“Tìm tới ngươi.”

Thanh âm bén nhọn mà mơ hồ, như trăm ngàn vạn

người đồng thời lên tiếng.

Nhanh chóng đường cũ trở về, tại Huyền Quy trợ giúp dưới, một lần nữa trở về biển sâu La Quan, không chút do dự trốn ra phía ngoài đi.

Mà liền tại, hắn chui ra mặt nước nháy mắt, thân thể bỗng dưng cứng ngắc.

1 đạo cực độ băng hàn, hủy diệt khí cơ, đem La Quan khóa chặt.

Kỳ “Quái” !

Thứ này, thế mà để mắt tới hắn.

Lão sư thật đúng là cái miệng quạ đen a…

Đúng lúc này, La Quan đột nhiên cảm nhận được một tia dị dạng, lật tay lấy ra tín vật lệnh bài.

Lúc này lệnh bài mặt sau, thời khắc đó họa sinh động như thật đôi mắt, lại bỗng dưng mở ra.

Băng lãnh mà đạm mạc, nhìn về phía phía dưới hải vực.

Khóa chặt La Quan đáng sợ khí cơ, lập tức xuất hiện ba động, ngắn ngủi chần chờ sau tán đi.

Sau một khắc ——

Nổ vang rung trời, mặt biển ầm vang vỡ vụn, một đạo hắc ảnh phóng lên tận trời.

Là con kia vừa mới đản sinh kỳ “Quái” !

Tại nó giáng lâm tiểu thế giới nháy mắt, “Ầm ầm” lôi đình gào thét vang lên, bầu trời bỗng nhiên âm u.

Mây đen xen lẫn, lôi đình quang mang nhảy lên… Cảm giác này, đúng là muốn hạ xuống lôi kiếp!

Tiểu thế giới bên trong, còn sẽ có thiên kiếp sao?

La Quan mặt lộ vẻ chấn động, nhìn một màn trước mắt.

Nhưng rất nhanh, càng thêm cảnh tượng khó tin phát sinh, kia phóng lên tận trời trong bóng đen, bỗng dưng vang lên một tiếng rít.

Trong chốc lát, đỉnh đầu mây đen bị đánh tan, tất cả nhảy vọt lôi quang, đang lăn lộn bên trong dập tắt.

Kỳ “Quái” cụ hiện ra bóng đen không ngừng, mang theo ngập trời hung thần cùng cuồn cuộn hủy diệt khí cơ, liền như 1 viên màu đen lưu tinh, kéo lấy thật dài đuôi cánh, phóng tới tiểu thế giới trung tâm.

Xa xa có thể nghe tới, “Oanh” một tiếng nổ vang rung trời, kia là vạch điểm tiểu thế giới mảnh vỡ màn sáng, bị sinh sinh đánh vỡ.

Lại một hồi, là tiếng thứ hai tiếng vang, sau đó là tiếng thứ ba… Cho đến, hoàn toàn biến mất tại cuối tầm mắt, kia kinh thiên động địa tiếng vang, cũng biến mất không thấy gì nữa.

Trên mặt biển, đột nhiên nhấc lên kinh đào hải lãng, đầy đủ cao mấy chục trượng, “Ầm ầm” gầm thét càn quét 4 phương 8 hướng.

Như báo hiệu lấy, tiểu thế giới mảnh vỡ bên trong, sẽ xuất hiện kinh thiên biến cố!

La Quan bay đến giữa không trung, xa xa nhìn ra xa ở giữa tiểu thế giới, hắn không biết mình đang chờ đợi cái gì.

Lại mơ hồ trong đó đoán được, sự tình tuyệt đối sẽ không, cứ như vậy tuỳ tiện kết thúc.

Một lát sau!

Xa xôi bên ngoài bầu trời, không hề có điềm báo trước biến thành xích hồng, có thể nhìn thấy vô số tầng mây lăn lộn bốc lên, lại tại sau một khắc bị xé thành vỡ nát.

Kia nhan sắc, giống như là lật úp 1 cái huyết hải.

La Quan hít một hơi lãnh khí, không chút do dự xoay người rời đi, bay thẳng đến ra ngoài Hứa Viễn, kia quanh quẩn tâm thần ở giữa cảm giác sợ hãi, mới rốt cục tiêu tán.

Lại quay đầu nhìn lại, mây tiêu phía trên kia phiến xích hồng còn tại, lại so trước đó nhan sắc, trở nên càng thêm dày đặc.

“Lão sư…”

“Có cái gì tốt hỏi, ngươi không phải đã đoán được.” Huyền Quy thanh âm vang lên, “A! Chỗ này tiểu thế giới mảnh vỡ, thật đúng là kinh hỉ không ngừng!”

La Quan khóe miệng co quắp một chút.

Kỳ “Quái” giáng lâm tại thế, tuân theo thâm uyên phần mộ lớn bên trong, tất cả oán cùng hận, sẽ tại ngay lập tức tìm kiếm, chân chính “Chế tạo” nó người.

Đem kia vô số năm qua, góp nhặt nó oán độc cùng hủy diệt, đều giao phó cùng hắn.

Nói cách khác, năm đó tạo dưới khôn cùng giết chóc vị kia, bây giờ vẫn như cũ còn sống, ngay tại khối này tiểu thế giới mảnh vỡ trung tâm.

Ngẫm lại đi, 1 cái sống không biết bao nhiêu năm, không tiếc giết chóc ngàn tỉ sinh linh, lấy đạt thành một loại mục đích lão quái vật, trốn ở trong tối quan sát đến, một đám không vào Kim Đan cảnh tiểu bối, quả nhiên là vì truyền thừa?

Ha ha, người nào tin người đó não - co quắp!

Lại thêm giữa bầu trời kia, giống như một phương huyết hải xích hồng, La Quan bây giờ từ xa nhìn lại, vẫn như cũ cảm thấy hô hấp kiềm chế.

Suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, hắn rất nhanh có quyết định —— lần này tiểu thế giới mảnh vỡ thăm dò, liền đến này là ngừng, dù là bên trong cất giấu vô số cơ

duyên, cũng đều không tiếp tục để ý.

Ai nguyện ý tranh ai đi, ta không chơi! !

La Quan quay người hướng ngoại bay đi, mà tại quá trình này, hắn xa xa nhìn thấy một chút linh quang phóng lên tận trời, thẳng đến tiểu thế giới chỗ sâu.

Hiển nhiên, là bị lần này biến cố kinh động, muốn tìm tòi hư thực.

Hưu ——

Tiếng xé gió bên trong, phía dưới 3 đạo nhân ảnh phóng lên tận trời, nhìn thấy La Quan sắc mặt biến hóa, trong đó một tên nữ tử tiến lên phía trước nói: “Vị này Cơ gia đạo hữu, xin hỏi ngươi biết, đã xảy ra chuyện gì sao? ?”

La Quan ánh mắt chớp lên, lại vẫn là nửa cái người quen.

Từ Tử Chân!

Nha đầu này, đầu óc thật sự là không đúng lắm, coi như ta biết, ngươi cứ như vậy mở miệng hỏi, ta liền cần nói cho ngươi sao?

Mà lại, tại bí cảnh tầm bảo quá trình bên trong, phe mình người đông thế mạnh, gặp lạc đàn thế lực khác tu sĩ, không nên cầm cái này kịch bản a?

Giết người đoạt bảo, mới là cơ bản thao tác a!

Nhìn nàng chằm chằm một chút, La Quan lắc đầu, “Không biết.”

“A, đa tạ.” Từ Tử Chân lại vẫn đáp lễ lại, “Đi thôi, chúng ta đi qua nhìn một chút.”

Mắt thấy Minh Nguyệt tông 3 người, liền muốn như thế rời đi, La Quan khóe miệng co quắp một chút, “… Uy, chỗ kia nhìn xem không tốt lắm, tốt nhất chớ tới gần.”

“Đa tạ đạo hữu nhắc nhở, chúng ta sẽ chú ý.” Từ Tử Chân cười cười, dẫn người rời đi.

La Quan lắc đầu, nha đầu này cũng không biết, là thế nào sống tới ngày nay.

Minh Nguyệt tông đều là như thế giáo dục đệ tử sao! ? !

Lắc đầu, nhìn Vân Thanh mặt mũi, trái phải cũng nhắc nhở đến, đã còn muốn quá khứ, đó chính là lựa chọn của mình.

Sau đó, La Quan một hơi bay thẳng về, tiểu thế giới mảnh vỡ phía ngoài nhất, tùy ý rơi vào 1 cái hoang vu trên đảo nhỏ.

“Tiểu tử, thật nguyện ý bỏ lỡ trận này náo nhiệt? Ngươi liền không muốn biết, ở giữa tiểu thế giới, đến tột cùng cất giấu cái gì bí mật? ?”

“Không nghĩ.” La Quan không chút do dự lắc đầu, “Đệ tử lần này tiến đến, thu hoạch đã rất nhiều, làm gì lòng tham không đủ.”

“Dù sao, người không thể chiếm hết chỗ tốt, những người khác nguyện ý muốn, liền nhường cho bọn họ đi.”

Huyền Quy cười mắng, “Tiểu tử ngươi, ngược lại là đủ gà tặc…”

Nhưng trong giọng nói, lại có mấy điểm thưởng thức.

Xem xét thời thế, biết tiến thối có chừng mực.

Liền chỉ điểm này, liền vượt qua trên đời đại bộ phận điểm người.

Huống chi, La Quan trong tay tấm lệnh bài kia, rõ ràng rất không phổ thông,

Đối lập những người khác, hắn như tiến vào ở giữa tiểu thế giới khu vực, xảy ra bất trắc khả năng, muốn xa so những người khác thấp hơn.

Huyền Quy nghĩ nghĩ, “Đã ngươi quyết định, tại cái này bên trong chờ đợi tiểu thế giới mảnh vỡ quan bế, vậy liền đem lệnh bài cho ta đi.”

La Quan mặt lộ vẻ cảnh giác, “Lão sư, ngài không nên làm loạn… Bằng không, cùng chúng ta sau khi ra ngoài, ngài yêu làm sao nghiên cứu đều được.”

“Bớt nói nhảm, tranh thủ thời gian cho ta!”

La Quan lấy ra lệnh bài, sau lưng nó con kia con mắt, bây giờ đã khép kín.

Bá ——

Không gian đột nhiên nứt ra một cái lỗ khe hở, đem lệnh bài hút vào trong đó.

Sau một khắc, nó cũng đã xuất hiện tại Huyền Quy trảo bên trong.

1 trảo cầm, khiến 1 trảo nhẹ nhàng đánh, “Tiểu tử thúi, ngươi muốn rút người ra sự tình bên ngoài, nhưng liền sợ sự tình sẽ không như thế đơn giản a.”

Nói, lại đánh mấy lần, “Uy, Quy gia ta đều có thành ý như vậy, đưa ngươi mời đến nhà bên trong làm khách, ngươi còn không ra lên tiếng quan tâm, cái này cũng không quá lễ phép.”

Lệnh bài không phản ứng chút nào.

Huyền Quy cười lạnh một tiếng, “Giả chết đúng không? Tin hay không Quy gia ta hiện tại liền động thủ, trực tiếp hỏa luyện ngươi, để ngươi làm giả hoá thật!”

Một móng hướng về phía trước, hư không một trận phác hoạ, phù văn màu vàng xuất hiện, phát ra vô tận cực nóng.

Càng có tầng 1 vòng sáng, tại phù văn màu vàng xung quanh nổi lên, từ xa nhìn lại tựa như là, đỉnh đầu mặt trời hình chiếu.

Trầm mặc lệnh bài, mặt sau con kia con mắt mở ra, lạnh

lùng nhìn về phía Huyền Quy.

Từng tia từng sợi hắc vụ, từ lệnh bài trung trung tuôn ra, giữa không trung xen lẫn đến cùng một chỗ, phác hoạ ra một nữ tử hư ảnh.

Trên đầu nàng, mang theo 1 con tinh xảo phượng đầu trâm.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 391 : Thiên Thanh đạo nhân truyền thừa

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy 2 con trảo trảo căm tức chà xát mặt, lập tức một trận hỏa hoa văng khắp nơi.

Đáng ghét a!

Nó nhìn chằm chằm trước mắt, hắc vụ xen lẫn mà thành nữ tử hư ảnh, cùng đối phương băng lãnh ánh mắt đối mặt, cũng chỉ có mặt mũi tràn đầy bất đắc dĩ.

Nữ nhân này lại chỉ là 1 đạo không tiêu tan chấp niệm, dù có bộ điểm “Hoạt tính”, nhưng căn bản không đủ để hoàn thành giao lưu.

Nói đơn giản, trừ mắt lớn trừng mắt nhỏ bên ngoài, cái gì đều làm không được.

Phi!

Uổng phí công phu.

Bất quá…

Nhìn chằm chằm trên đầu nữ nhân, chi kia trâm phượng hư ảnh nhìn mấy lần, Huyền Quy phất phất tay, “Được rồi, ngươi về trước đi ngủ đi.”

Cùng nữ nhân hư ảnh biến mất, nó gãi gãi cái cằm, lẩm bẩm nói: “Nhìn thấy nữ nhân này, ta càng thấy sự tình, sẽ không dễ dàng như vậy kết thúc.”

Từ La Quan tại Minh Nguyệt tông trên thuyền lớn, tao ngộ bạch tuộc biển sâu tập kích, sự tình từng bước một phát triển đến hôm nay, nhìn như thuận lý thành chương, hết thảy đều chẳng qua trùng hợp.

Nhưng trên đời này, lấy ở đâu nhiều như vậy trùng hợp, bất quá là một chút cường đại “Nhân quả”, tại trong lúc vô hình can thiệp lấy hết thảy.

Lệnh bài bên trong giấu kín chấp niệm, phượng đầu trâm, tiểu thế giới mảnh vỡ bên trong siêu cấp phần mộ lớn, kỳ “Quái” sinh ra cùng bây giờ, như lật úp huyết hải thương khung xích hồng…

Đây chính là 1 đầu, mật thiết tương liên tuyến!

“La Quan a La Quan, tiểu tử ngươi rất thông minh, muốn ‘Thấy tốt thì lấy’, nhưng lần này sợ là muốn thân bất do kỷ…”

Đảo mắt, quá khứ 7 ngày

Tiểu thế giới mảnh vỡ biên giới, nơi nào đó hoang đảo.

La Quan tự tu luyện bên trong mở 2 mắt ra, tinh mang lóe lên một cái rồi biến mất, Trúc Cơ tầng 6 tu vi tiến thêm một bước.

Long Tủy đan loại vật này, dùng cho Trúc Cơ cảnh tu hành, đích thật là xa xỉ.

Nhưng hiệu quả, cũng kinh người đến cực điểm.

La Quan đứng dậy phất tay áo mở ra cấm chế, tự khai tích trong động phủ đi ra.

Vô ý thức ngẩng đầu, nhìn về phía tiểu thế giới mảnh vỡ khu vực trung tâm, đây là hắn mấy ngày nay tu hành khe hở, mỗi lần đều muốn làm sự tình.

Nhưng lần này, lại có chút khác biệt.

La Quan ánh mắt ngưng lại, bởi vì kia mây tiêu phía trên xích hồng, bây giờ lại co lại rất nhiều.

Thuận tiện như, thế cục đạt được khống chế, lực lượng nào đó bắt đầu co vào.

Chẳng biết tại sao nhìn một màn trước mắt, La Quan đáy lòng sinh ra một tia bất an, thở sâu đè xuống nỗi lòng ba động.

Rất nhanh, lại qua 4 ngày.

Có lẽ là bởi vì áp lực ở bên ngoài, lại hoặc tâm thần từ đầu đến cuối căng cứng, tại sự giúp đỡ của Long Tủy đan, La Quan rốt cục tiến thêm một bước.

Trúc Cơ 7 tầng!

Hắn mặt lộ vẻ mỉm cười, nhắm mắt cảm giác tự thân

trạng thái, ở bên trong xem trạng thái dưới, mênh mông giữa thiên địa màn mưa kéo dài không dứt, đại địa phía trên 1 cái hồ nước rốt cục hiển hiện, chỉ bất quá cái hồ này tại La Quan Trúc Cơ 7 tầng lúc, phạm vi liền vượt qua 100 trượng.

Tu sĩ tầm thường, ngưng tụ “Pháp lực hồ lớn” đến 100 trượng, liền có thể nếm thử ngưng tụ Kim Đan, nhưng cái này hiển nhiên không phải La Quan cực hạn.

Không, là xa xa không đến cực hạn!

Bởi vì, La Quan đi là cổ luyện khí sĩ tu hành pháp —— luyện khí tầng mười sáu, Trúc Cơ 13 cảnh.

Đến lúc đó toà này “Pháp lực hồ lớn”, phạm vi đem khuếch trương đến bao nhiêu, thực tế để người chờ mong.

Mà như thế 1 cái hồ lớn, lại đem có thể ngưng tụ ra mấy sắc Kim Đan?

Cứ việc mất đi, tham gia thiên hải thịnh yến cơ hội, nhưng La Quan cảm thấy hắn chưa hẳn liền không có cơ hội, đi liều một phen kia chí cường ngũ sắc Kim Đan!

Đúng lúc này, La Quan trái tim co rụt lại, bỗng dưng sinh ra hồi hộp.

Hắn mở ra cấm chế, nhanh chân đi ra động phủ.

Liền gặp, tiểu thế giới mảnh vỡ khu vực trung ương, kia xích hồng đã co lại nhỏ đến, chỉ còn hơn 1 khối nho nhỏ

“Điểm lấm tấm” .

Mà bây giờ, cái này điểm lấm tấm chấn động bên trong, lại đi ra một thân ảnh.

Tung cách xa vô số khoảng cách, nhưng chỉ cần nhìn về phía hắn, liền có thể “Không nhìn” không gian trở ngại, trực tiếp thấy rõ hình dạng của hắn.

Không!

Không phải thấy rõ, mà là thân ảnh của hắn, trực tiếp xuất hiện trong đầu, giống như đang ở trước mắt.

Một cái trung niên lão soái.

Mặt ngoài nhìn lại, hắn ước chừng bốn mươi bộ dáng, dáng người thẳng tắp mặt mày lạnh nhạt xa cách, tự nhiên liền có một phần xuất trần khí tức.

Không giống thế gian nhân vật, để người bản năng sinh ra sợ hãi!

Đột nhiên, lão soái mở miệng, “Bản tọa Thiên Thanh đạo nhân, tại 30,000 năm trước gặp đại kiếp, ngoài ý muốn ngã xuống ở đây, đặc biệt mở khải chỗ tiểu thế giới mảnh vỡ, mỗi qua 60 năm tiếp dẫn một nhóm hậu bối tu sĩ tiến vào, lấy tuyển ra có thể kế thừa bản tọa đạo thống người.”

Thanh âm này, tại không biết vĩ lực gia trì dưới, vang vọng toàn bộ tiểu thế giới mảnh vỡ, mỗi một chỗ nơi hẻo lánh đều có thể rõ ràng nghe nói.

Từng cái tu sĩ, lúc này ánh mắt sáng tỏ, mặt mũi tràn đầy kích động! !

Truyền thừa, lại thật là truyền thừa.

Tông môn phán đoán không sai, chỗ này bí cảnh bên trong, quả nhiên giấu kín lấy ngập trời tạo hóa, mà bây giờ cơ duyên này liền bị bọn hắn đụng vào! !

Thiên Thanh đạo nhân hư ảnh hơi dừng một chút, “Bản tọa gặp thiên biến, bản nguyên chi lực đem bại, cần tại hoàn toàn biến mất trước, tuyển ra cuối cùng người thừa kế.”

“2 canh giờ bên trong, tất cả mọi người cần tập trung đến, bản tọa quyển định phạm vi bên trong, nếu không liền sẽ mất đi truyền thừa tranh đấu tư cách.”

“Tính theo thời gian, hiện tại bắt đầu!”

Ông ——

1 con đồng hồ cát hư ảnh, xuất hiện tại La Quan trước mặt, hạt cát lặng yên không một tiếng động trượt xuống.

Mà hiển nhiên cái này tuyệt không chỉ là, hắn 1 người đãi ngộ, nói cách khác toà này tiểu thế giới mảnh vỡ bên trong, tất cả mọi người ở vào, Thiên Thanh đạo nhân chưởng khống.

Gặp thiên biến… Xem ra, là đầu kia kỳ “Quái”, hoàn thành báo thù.

Nhưng cũng tiếc, nó cũng không có triệt để thành công.

Về phần chọn lựa người thừa kế…

Cẩu thí!

Đối với mấy cái này lời nói, La Quan 1 chữ đều không tin.

Mặc dù không xác định, cái này cái gọi là Thiên Thanh đạo nhân, đến tột cùng là cái gì tính toán, nhưng trận này tranh đấu ai nguyện ý tham gia ai đi.

Dù sao hắn liền muốn lưu tại cái này bên trong , chờ đợi tiểu thế giới mở ra, sau đó cũng không quay đầu lại rời đi.

Huyền Quy thanh âm yếu ớt vang lên, “Tiểu tử, ngươi thật sự cho rằng cự không tham gia, liền chỉ là mất đi tranh đấu tư cách đơn giản như vậy?”

La Quan: …

“Lão sư, ngài đây là ý gì?”

“Không có gì, chính là nhắc nhở ngươi một chút, đừng quên toà kia thâm uyên phần mộ lớn, đối phương cũng không phải cái gì thiện nam tín nữ.”

La Quan con ngươi co vào, liếm liếm khóe miệng, “Nói cách khác, trận này tranh đấu hoặc là tham gia, hoặc là… Bị xoá bỏ! ? !”

Huyền Quy cười lạnh, “Ta sư đồ 2 cái, chung quy vẫn là muốn đi một chuyến.”

Hơi dừng một chút, “Tiểu tử, có sợ hay không?”

“Sợ! !”

La Quan nói lẽ thẳng khí hùng, “Thành tiên cảnh trở lên siêu cấp đại lão, nhổ cây chân dưới lông đến, liền có thể đập chết ta.”

“Bất quá, ta có lão sư trợ giúp, coi như thiên băng địa liệt, cũng sẽ luôn có một chút hi vọng sống a? Đúng hay không a lão sư?”

Nói đến về sau, một mặt chờ mong.

Huyền Quy sinh sinh khí cười, “Xéo đi!”

La Quan cũng cười, nhưng đôi mắt ở giữa lại là vô cùng lo lắng.

Ta cũng không muốn mạo hiểm a, nhưng thế cục như thế, căn bản không có lựa chọn khác…

Một bước phóng ra, La Quan phóng lên tận trời, điều khiển độn quang thẳng đến Thiên Thanh đạo nhân chỉ định khu vực.

Không nghĩ tới đang đi đường trên đường, thế mà gặp những người khác, kia là tên trung cấp vóc người, tướng mạo phổ thông tu sĩ trẻ tuổi.

2 người xa xa đối mặt, trên mặt đều có một tia kinh ngạc, hiển nhiên không nghĩ tới lúc này, lại còn có người lưu tại tiểu thế giới mảnh vỡ bên ngoài.

Nhưng cũng chỉ là xa xa liếc nhau mà thôi, 2 người không có làm bất kỳ trao đổi gì, kế tiếp theo đi đường.

1 canh giờ sau, Thiên Thanh đạo nhân chỉ định chi địa đến, kia là 1 cái số bên trong trái phải đảo nhỏ, bây giờ chính bao trùm lấy tầng 1 màn sáng.

Thỉnh thoảng có độn quang vội vàng mà đến, chính là từ bốn phương tám hướng, tụ đến tu sĩ.

La Quang bí mật quan sát hồi lâu, đợi thời gian gần, rốt cục tuyển định mục tiêu.

Một trận “Lốp bốp” cốt nhục tiếng nổ đùng đoàng về sau, hắn từ ẩn thân chỗ bay ra, điều khiển độn quang lung la lung lay hướng về trong đảo.

—

—

—

—

—

—

Chương 392 : Cuộc thử thách đầu tiên, bắt đầu

“Phương sư huynh, các ngươi đến rồi!”

“Lưu sư đệ!”

“Vương sư muội!”

Hòn đảo bên trên, thỉnh thoảng vang lên thanh âm chào hỏi.

Tiến vào toà này tiểu thế giới mảnh vỡ, tổng cộng có 7 phe thế lực, lại tính đến đột nhiên gia nhập La Quan, tổng cộng bảy mươi mốt người. Dựa theo dĩ vãng tiến vào tiểu thế giới mảnh vỡ ghi chép, 7 phe thế lực cuối cùng tu sĩ hao tổn, cũng sẽ không vượt qua 30%.

Nhưng hôm nay, trên đảo bầu không khí lại có chút quỷ dị.

Không ít ánh mắt, mịt mờ nhìn về phía nơi nào đó nơi hẻo lánh.

Mộ Thanh Dương sắc mặt tái xanh, âm trầm ướt át.

Bên cạnh hắn là đồng dạng cau mày, một thân lạnh lẽo khí tức Cơ Thần Nguyên.

Trọng điểm là, 2 người bọn họ tới đây, đều là lẻ loi một mình.

Mắt thấy 2 canh giờ thời hạn sắp tới, đều không có Huyền Âm sơn, thánh đô Cơ gia tu sĩ đến.

Lại thêm, bây giờ sắc mặt hai người…

Xảy ra chuyện!

Cũng không khó khăn liền có thể ra kết luận, nhưng mọi người rất khó tưởng tượng, đến tột cùng xảy ra chuyện gì, lại khiến 2 phe cơ hồ đoàn diệt.

“Từ sư tỷ, ta từng nghe sư thúc tổ nhắc lên, Huyền Âm sơn, thánh đô Cơ gia còn có Bích Hải Vân Thiên tông, như tại bí cảnh bên trong cất giấu 1 cái bí mật, ngươi nói có thể hay không có liên quan với đó?”

Minh Nguyệt tông chỗ, một tên nữ tu nhỏ giọng mở miệng.

Từ Tử Chân trong lòng khẽ nhúc nhích, trên thực tế cái này tại 7 đại thế lực bên trong, cũng không phải là cái gì bí mật.

Nhiều lần tiến vào bí cảnh, Huyền Âm sơn, thánh đô Cơ gia cùng Bích Hải Vân Thiên tông 3 bên tu sĩ, kiểu gì cũng sẽ tại cái nào đó thời gian điểm mai danh ẩn tích.

Lần một lần hai có thể nói là trùng hợp, nhưng số lần nhiều đều sẽ để lại một chút vết tích.

Minh Nguyệt tông cũng ý đồ, đối với chuyện này tiến hành điều tra, nhưng 3 bên phi thường cảnh giác, lại

nhằm vào điều tra làm ra kịch liệt phản ứng.

Trải qua khó khăn trắc trở về sau, mắt thấy không có thu hoạch, mà bí cảnh cũng một mực bình thường, việc này liền bị tạm thời đè xuống.

Nhưng không hề nghi ngờ, Huyền Âm sơn 3 bên tất nhiên, tại bí cảnh bên trong có phát hiện.

Cho nên, cái này suy đoán rất có thể.

“Được rồi, bớt can thiệp vào người khác sự tình.” Từ Tử Chân ngẩng đầu, nhìn thoáng qua bao trùm hòn đảo màn sáng, đáy mắt hiện lên một tia ngưng trọng, “Tiếp xuống, hoặc đem dính đến nơi đây truyền thừa, ta chẳng biết tại sao ta luôn cảm thấy, việc này không thích hợp. Cho nên, các ngươi đều cẩn thận chút, gặp chuyện tuyệt đối đừng xúc động.”

“Vâng, sư tỷ!”

Minh Nguyệt tông mọi người hành lễ, liền biểu lộ đến xem, Từ Tử Chân nữ nhân này, tại cùng thế hệ đệ tử bên trong lại có không thấp uy vọng.

“Ừm?” Từ Tử Chân đảo qua một tên, vừa bay vào hòn đảo tu sĩ, ánh mắt sáng lên, “Vương sư đệ, làm sao ngươi tới trễ như vậy!”

Lời nói là oán trách, trên mặt lại tràn đầy tiếu dung.

Cái khác Minh Nguyệt tông tu sĩ, cũng mặt lộ vẻ kinh hỉ.

“Vương Hạ, ngươi cái tên này, ta còn tưởng rằng ngươi đã chết!”

“Đến liền tốt, tính đến Vương sư đệ, chúng ta Minh Nguyệt tông đủ quân số ở đây… Ha ha ha, tốt nhất mọi người 1 cái đều đừng chết.”

“Có tử thật sư tỷ tại, chúng ta ai cũng sẽ không xảy ra chuyện!”

“Đúng đúng đúng, Đại sư tỷ thần uy vô địch!”

Minh Nguyệt tông mọi người cười toe toét, có thể thấy được ngày thường bên trong quan hệ có chút thân cận.

Nói thật, cái này tại siêu cấp thế lực bên trong, là rất hiếm thấy tình huống.

Minh Nguyệt tông thân là hải ngoại 10 tiên tông 1 trong, tài nguyên, nội tình tất nhiên là thâm hậu, nhưng môn hạ đệ tử cũng nhiều, cạnh tranh lẫn nhau rất kịch liệt.

Dưới loại tình huống này, còn có thể bảo trì hiện tại quan hệ… Từ Tử Chân cư công chí vĩ!

Vị đại sư tỷ này, đối người đối sự tình báo chi lấy thành, lại có cực mạnh nhân cách mị lực, lại bằng vào sức một mình, ngạnh sinh sinh hòa hoãn, khẩn trương trong tông bầu không khí.

“Vương Hạ” bay tới, chắp tay hành lễ, “Bái kiến Đại sư tỷ.”

Thanh âm khàn giọng bất lực.

Từ Tử Chân gật đầu, “Đến liền tốt, Vương sư đệ ngươi sắc mặt không tốt lắm, thế nhưng là thụ thương rồi?” Đang khi nói chuyện, lật tay lấy ra một chiếc bình ngọc, “Trong này, là chút thượng hạng chữa trị linh đan, ngươi mau vận công điều tức đi.”

“Vương Hạ” tiếp nhận ngọc giản, “Đa tạ sư tỷ.”

Lại đối xung quanh mấy người gật đầu, như muốn chào hỏi một tiếng, lại chỉ phát ra liên tiếp ho khan, khóe miệng tràn ra máu tươi.

“Vương sư đệ, tranh thủ thời gian chữa thương đi!”

“Chuyện gì xảy ra? Phải có người dám tính toán ta Minh Nguyệt tông tu sĩ, tuyệt không thể bỏ qua hắn!”

“Tốt, trước điều trị thương thế, chuyện khác sau này hãy nói.”

Bao quanh chắp tay, một mặt cảm động “Vương Hạ”, tại mọi người ở giữa ngồi xếp bằng, ăn vào 1 viên “Tử thật bài” linh đan bắt đầu điều tức.

Đương nhiên, đây chỉ là làm dáng một chút.

La Quan âm thầm cảm thán, không nghĩ tới Từ Tử Chân tiểu nương bì này, tại Minh Nguyệt tông đệ tử bên trong, thế mà là như thế cái địa vị.

Thực tế khó có thể tin!

Về phần ngụy trang thành Minh Nguyệt tông tu sĩ, cũng là chuyện không có cách nào khác, bởi vì La Quan bây giờ duy nhất nhớ được, chính là vị này.

Cái này còn phải quy công cho, bọn hắn mượn Thập Tứ Mục tiến vào bí cảnh, La Quan liếc mấy cái nguyên nhân.

Nhưng giả chính là giả, ngữ khí, thần thái loại hình, còn có cùng người giao lưu đều là vấn đề, cho nên hắn mới "Bản thân bị trọng thương" .

Dạng này, cho dù có bất thường kình địa phương, cũng không ai sẽ truy đến cùng.

Ngay tại La Quan vừa dứt cái không lâu, trận trận kinh hô vang lên.

Ra sao thân!

Vị này Bích Hải Vân Thiên tông thiếu chủ, mang theo một người tu sĩ vội vàng mà đến, xa xa nhìn thoáng qua, Mộ Thanh Dương cùng Cơ Thần Nguyên về sau, cắn răng rơi vào mặt khác một chỗ.

Biểu hiện này rơi vào trong mắt mọi người, lại dẫn phát vô số suy đoán.

"Có vấn đề, tuyệt đối có vấn đề."

"Nhìn tình huống này, là trở mặt rồi? ?"

“Chậc chậc, Huyền Âm sơn, Cơ gia cùng Bích Hải Vân Thiên tông, 3 bên thế lực lại chỉ còn lại 4 người, thật đúng là tổn thất nặng nề.”

“Cũng không biết, đến cùng tình huống như thế nào, lại huyên náo thảm liệt như vậy! !”

Cơ Thần Nguyên trầm giọng nói: “Thiếu chủ, ta đi theo Hà công tử giải thích một chút a?”

Mộ Thanh Dương lắc đầu, “Không cần!” Sự tình đã làm xuống, cho dù biết là hiểu lầm, bị người mưu hại thì đã có sao?

Nghị luận ầm ĩ bên trong, 2 canh giờ rốt cục quá khứ.

Mọi người ở đây an tĩnh lại, chậm đợi tiếp xuống, muốn phát sinh sự tình lúc ——

Ầm ầm ——

Hòn đảo bên ngoài sát na phong vân sắc trời, bầu trời bỗng nhiên âm u xuống, như nghịch chuyển âm dương.

Sau một khắc, chỉ nghe được hai tiếng nổ mạnh, đen nhánh màn trời ở giữa, lại hạ xuống 2 đạo lôi đình.

“A!”

“A! !”

Mọi người bên tai, nghe tới rõ ràng kêu thảm, trước mắt thậm chí hiện ra, sét đánh trong nháy mắt hình tượng.

Một người tu sĩ, bị khốn ở nơi nào đó trong trận pháp, theo thiên lôi rơi xuống, nháy mắt hóa thành tro tàn.

Còn có một người khác, thì là thâm tàng đáy biển, 1 cái bí ẩn - trong động phủ, mở ra tầng tầng trận pháp.

Có thể thấy được, trừ La Quan bên ngoài, còn có người cũng phát giác được không ổn.

Nhưng cũng tiếc, ẩn thân đáy biển vị này, vẫn chưa nghĩ đến cự không tham gia “Tranh đấu”, liền sẽ nghênh đón bị xoá bỏ hạ tràng.

“Tôn sư đệ!”

“Lưu sư huynh! !”

Kinh hô trong đám người vang lên, là tinh biển Kiếm tông, cùng khác 1 hải ngoại 10 tiên tông Triều Nhật tông!

Hiển nhiên, vừa rồi chết bởi lôi đình phía dưới, chính là 2 tông này tu sĩ.

Hòn đảo bên trên, bầu không khí nháy mắt ngưng trệ, mọi người mặt lộ vẻ kinh sợ, bối rối.

Hiển nhiên không ngờ tới, 2 canh giờ về sau, lại sẽ là cảnh tượng như vậy.

Một số người, sắc mặt trắng bệch qua đi, chính là mặt lộ vẻ nỗi khiếp sợ vẫn còn, may mắn…

Bọn hắn trước đó cũng đều cảm thấy, truyền thừa sự tình có lẽ có không đúng, từng nghĩ tới không tới đây chỗ tụ tập, lại hoặc là âm thầm tránh né quan sát vân vân.

May mắn bọn hắn không có tìm đường chết, nếu không sợ là cũng đã, rơi vào táng thân lôi đình phía dưới kết quả!

Ông ——

Hòn đảo bên ngoài, màn sáng hơi rung động, Thiên Thanh đạo nhân thân ảnh hiển hiện, ngữ khí đạm mạc, “Không muốn tranh đấu bản tọa người thừa kế, tự nhiên đào thải.”

Hắn ánh mắt, đảo qua ở trên đảo mọi người, “Cuộc thử thách đầu tiên, bắt đầu!”

—

—

—

—

—

—

—

Chương 393 : Chúng ta sống sót

Thiên Thanh đạo nhân hư ảnh biến mất, một trận gió thổi tới, trên trời bắt đầu tuyết bay.

Cái này, chính là cuộc thử thách đầu tiên!

Từ mảnh thứ nhất bông tuyết rơi xuống, đến che khuất bầu trời tuyết lông ngỗng, nhanh chỉ là thời gian một cái nháy mắt.

Ngay lập tức, ở trên đảo tất cả tu sĩ, đồng thời mở ra pháp lực hộ thuẫn, ngăn cản gió tuyết xâm nhập.

Tại tận mắt nhìn thấy bầu trời rơi xuống lôi kiếp, đem 2 tên chưa “Kịp thời đuổi tới” tu sĩ, tại chỗ oanh sát về sau.

Đối với trận này khảo nghiệm, liền lại không người dám can đảm, trong lòng còn có nửa điểm may mắn, chủ quan.

Nhưng rất nhanh, ở trên đảo các tu sĩ liền cảm nhận được, đến từ gió tuyết đáng sợ.

Cuồng phong kêu khóc, cuốn lên trên trời tuyết rơi, phất phất nhiều rơi xuống, nhìn như cùng bình thường bông tuyết cũng không khác biệt.

Nhưng mỗi 1 khối, đều như từ cửu thiên chi thượng lăn xuống cự thạch, mang theo vạn quân chi trọng.

Càng đáng sợ chính là, ẩn chứa trong đó cực hạn băng hàn!

Cái này băng hàn chi lực, lại có thể không xem pháp lực bình chướng, trực tiếp ăn mòn đến tu sĩ thể nội.

Trong nháy mắt, trong gió tuyết tất cả tu sĩ, lọn tóc, giữa lông mày liền thêm mấy điểm sương bạch, trên mặt bộc lộ hồi hộp.

Nhưng rất nhanh, để mọi người càng thêm hoảng sợ sự tình phát sinh ——

Bọn hắn phát hiện, khi nhiều tên tu sĩ tụ tập cùng một chỗ, đem dẫn phát càng nhiều gió tuyết đột kích, sinh ra cùng loại gió tuyết vòi rồng cực đoan tình huống, thậm chí sẽ tại trong phạm vi nhỏ, hình thành càng kinh khủng mưa đá!

Từng viên lớn bằng ngón cái tiểu nhân băng u cục, “Lốp bốp” đánh vào mọi người pháp lực hộ thuẫn bên trên, ở trên đảo tu sĩ sắc mặt đại biến.

Nếu đem tuyết bay so sánh là trời rơi tảng đá lớn, vậy cái này mưa đá uy lực, thì tăng vọt chí ít ba lần, không ai có thể kiên trì ở.

“Tản ra, nhanh tản ra!”

Ở trên đảo các phương tu sĩ, rất nhanh làm ra phản ứng.

Nhưng gió tuyết vòi rồng đã hình thành, liền tương đương đem từng con đội ngũ, cho “Phong ấn” ở trong đó, lại thêm đáng sợ mưa đá…

Một khi tu sĩ thoát ly đội ngũ, một mình xâm nhập trong đó, hạ tràng cũng chỉ có một “Tử” chữ.

Mọi người triệt để hoảng!

Nhưng lại như thế tiếp tục, gió tuyết vòi rồng cùng mưa đá oanh kích dưới, tất cả mọi người muốn chết…

“A! !”

Đột nhiên, một tiếng hét thảm vang lên, tinh biển Kiếm tông một người tu sĩ, bị trực tiếp đánh bay ra ngoài.

Tên tu sĩ này trừng lớn 2 mắt, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ cùng khó có thể tin, rơi vào gió tuyết vòi rồng về sau, nháy mắt liền không có động tĩnh.

Xoạch ——

Người này thi thể ngã xuống đất, trực tiếp quẳng thành vô số mảnh vỡ, nó huyết nhục sinh cơ đoạn tuyệt, chính là hồn phách đều tại cực hạn băng hàn dưới bị hủy diệt.

Một màn này khiến trong gió tuyết, lâm vào nháy mắt tĩnh mịch.

Nhưng theo tinh biển Kiếm tông một người tu sĩ chết đi, quay chung quanh bọn hắn băng tuyết vòi rồng, nháy mắt yếu đi rất nhiều, mưa đá biến mất không thấy gì

nữa.

Theo óng ánh kiếm quang chém xuống, thừa hơn 6 tên tinh biển Kiếm tông tu sĩ, trực tiếp từ đó xông ra, xem như trốn qua một kiếp.

Giết 1 người, những người còn lại có thể sống! !

Tinh biển Kiếm tông lãnh khốc, quả quyết cách làm, không thể nghi ngờ cho những người khác, cung cấp 1 cái phương án giải quyết.

“Không muốn… Tại sao là ta… A…”

Triều Nhật tông bên trong, một người tu sĩ liều mạng giãy dụa, nhưng ở xung quanh mấy người hợp lực dưới, còn là bị đánh bay ra ngoài.

Nhưng rất nhanh, bọn hắn liền phát hiện, có lẽ là bởi vì trì hoãn thời gian, gió tuyết vòi rồng uy lực mặc dù giảm xuống, nhưng vẫn đủ để giết người.

Thế là, theo tiếng thứ hai kêu thảm, lại một tên Triều Nhật tông tu sĩ, chết tại nội bộ trong tranh đấu.

Trong lúc người thi thể bị ném đi ra thời điểm, gió tuyết vòi rồng bỗng nhiên tiêu tán, những người còn lại bỗng nhiên bay ra, riêng phần mình xa xa tách ra.

Lẫn nhau ánh mắt ở giữa, tràn đầy hồi hộp, nghĩ mà sợ… Cùng thật sâu che lấp.

Trải qua chuyện này, Triều Nhật tông nội bộ sụp đổ, lại

không một chút thân cận có thể nói.

Vừa rồi chết là người khác, nhưng lần tiếp theo đâu… Có lẽ, liền nên đến phiên bọn hắn!

Minh Nguyệt tông chỗ.

Nơi đây gió tuyết vòi rồng uy lực càng mạnh, mưa đá số lượng càng nhiều, bởi vì bọn hắn cái này bên trong tụ tập, ròng rã 10 tên tu sĩ.

Mắt thấy tinh biển Kiếm tông cùng Triều Nhật tông cầu sinh biện pháp về sau, mọi người lâm vào tĩnh mịch, không khí ngột ngạt đến cực điểm.

Rất hiển nhiên, theo thời gian trôi qua, gió tuyết vòi rồng uy lực đem càng ngày càng mạnh.

Không sớm một chút phá vỡ chạy đi, như vậy chờ đợi mọi người, cũng chỉ có một con đường chết.

Coi như vừa rồi nhìn thấy, Minh Nguyệt tông mọi người muốn thoát khốn, chí ít cần giết bỏ qua 3 tên tu sĩ…

Nhắm mắt điều tức, nguyên địa giả chết La Quan, nhịn không được thở dài, hắn lại cái kia bên trong có thể dự liệu được, cái này cuộc thử thách đầu tiên lại âm hiểm như thế.

Minh Nguyệt tông một nhóm, lại trực tiếp đi vào tuyệt cảnh.

Đại khái… Hắn cái này thương thế nghiêm trọng, là mọi

người vướng víu gia hỏa, sẽ bị cái thứ 1 bỏ qua đi.

Mọi người ở đây sắc mặt càng ngày càng khó coi, La Quan cân nhắc muốn hay không lập tức thức tỉnh, tích cực tự cứu thời điểm, một thanh âm đột nhiên vang lên, “Không cần lo lắng, ta tại cái này bên trong, các ngươi cũng sẽ không chết.”

Là Từ Tử Chân!

Nữ nhân này, thật đúng là dũng a.

Đều loại thời điểm này, thế mà còn dám nói lời như vậy.

Mà lại, ngươi cho rằng ngươi nói, bọn hắn liền có thể nghe à…

Ách…

Thế mà, thật nghe!

Bối rối, kiềm chế, sợ hãi Minh Nguyệt tông mọi người, cứ việc thần sắc vẫn như cũ dày đặc, ánh mắt lại trở nên trấn định xuống đi, quay đầu nhìn về phía Từ Tử Chân.

Nữ nhân này, uy vọng lại cao như vậy sao? !

Nhưng coi như ngươi có phần này uy vọng, lại có thể làm sao bây giờ? ? Gió tuyết vòi rồng uy lực, đang không ngừng mạnh lên, mưa đá càng ngày càng nhiều, lại tiếp tục như thế, Minh Nguyệt tông những người này, kiên trì không được quá lâu.

Từ Tử Chân tiến lên một bước, nàng 2 tay giơ lên, bên ngoài cơ thể pháp lực vòng bảo hộ nháy mắt mở rộng, đem Minh Nguyệt tông tất cả mọi người che chở ở bên trong.

Bao quát La Quan!

“Các vị sư đệ, sư muội, nắm chặt thời gian khôi phục.”

La Quan kém chút nhảy dựng lên, đây chính là ngươi biện pháp? ? Muốn bằng sức một mình, nơi ẩn núp có người, ngươi quả nhiên là dũng vô biên vô hạn!

Nhưng cái này, căn bản cũng không khả năng.

“Đa tạ đại sư tỷ!”

“Sư tỷ kiên trì một chút, chờ chút chúng ta liền tới giúp ngươi.”

Mọi người nhao nhao ngồi xếp bằng, nhưng rất nhanh bọn hắn liền lại đứng dậy, đi tới sắc mặt tái nhợt Từ Tử Chân sau lưng, đưa tay đưa cánh tay khoác lên bả vai nàng bên trên.

Đằng sau, thì có cái khác Minh Nguyệt tông tu sĩ đuổi theo.

Tập hợp mọi người pháp lực, hội tụ đến Từ Tử Chân thể nội, trợ nàng chống lên toà này to lớn pháp lực vòng bảo hộ.

Hoàn toàn khác biệt lựa chọn, khiến hòn đảo bên trên mọi người, lại lần nữa lâm vào trầm mặc.

Xem ra ánh mắt bên trong, có kính nể, có hổ thẹn, có ảm đạm… Nhưng càng nhiều hơn là cười lạnh, trong lòng còn muốn thầm mắng một tiếng ngu xuẩn.

Ngạnh kháng gió tuyết đích xác rất dũng cảm, chỉ khi nào thất bại, Minh Nguyệt tông tất cả mọi người muốn chết.

Lui 10,000 bước, cho dù bọn hắn thành công tự cứu…

Từ Tử Chân cũng phế!

Thân là Minh Nguyệt tông Đại sư tỷ, nàng thực lực tại hòn đảo chúng tu sĩ bên trong, không hề nghi ngờ là thuộc về đứng đầu nhất cấp độ.

Ở sau đó truyền thừa tranh đấu bên trong, có cơ hội đi quyết tranh hơn thua.

Nhưng tại nàng chống ra pháp lực vòng bảo hộ, quyết ý trợ giúp đồng môn lúc, liền tương đương đoạn tuyệt mình, tranh đoạt truyền thừa khả năng.

Gió tuyết vòi rồng càng mạnh, mưa đá “Lốp bốp” bên trong, đem Minh Nguyệt tông mọi người thân ảnh bao phủ.

Mọi người ở đây cảm thấy, bọn hắn hẳn phải chết không nghi ngờ lúc, bầu trời đột nhiên tạnh.

Gào thét cuồng phong, đầy trời tuyết lớn, cực hạn băng hàn… Tất cả đây hết thảy, đều giống như ảo giác, trong chốc lát toàn bộ biến mất.

Mà tùy theo cùng một chỗ không gặp, còn có trên mặt đất mấy cỗ thi thể, trong đó liền bao quát Bích Hải Vân Thiên tông tên kia, trừ gì thân bên ngoài còn sót lại tu sĩ.

Thương thế hắn chưa lành, khó mà ngăn cản gió tuyết xâm nhập, mà gì thân lại không muốn vì bảo vệ hắn, mà lãng phí càng nhiều lực lượng.

Cho nên, liền tự mình động thủ để người này có thể giải thoát.

Ở trên đảo vốn cũng không nhiều tu sĩ, số lượng lại lần nữa giảm mạnh… Kể từ đó, vẫn bảo trì đủ quân số trạng thái Minh Nguyệt tông, liền một chút nổi bật ra.

Sắc mặt tái nhợt Từ Tử Chân, thật dài thở ra một hơi, “Các vị, chúng ta sống sót.”

—

—

—

—

—

—

Chương 394 : Chỉ có 10 người có thể sống

“Còn sống, chúng ta cũng còn còn sống!”

“Tạ ơn Đại sư tỷ!”

“Nếu không có sư tỷ, chúng ta ít nhất phải chết 3 người!”

“Ha ha ha, chúng ta Minh Nguyệt tông 10 người, là cùng một chỗ tiến vào bí cảnh, liền muốn hoàn hoàn chỉnh chỉnh trở về.”

Reo hò cười to, dẫn tới các phương phức tạp ánh mắt.

Bọn hắn không nghĩ tới, Minh Nguyệt tông lại thật chống đến cuối cùng.

So sánh với nhau, các phương thoát khỏi tuyệt cảnh thủ đoạn, liền lộ ra ti tiện mà lãnh khốc.

Mà lại, đủ quân số trạng thái Minh Nguyệt tông, ở sau đó tranh đấu bên trong, có phải hay không là uy hiếp?

Mọi người suy nghĩ chuyển động lúc, Mộ Thanh Dương khóe miệng, lại lộ ra một tia cười lạnh.

Hắn đã nhìn ra, trận này truyền thừa tranh đấu tính tàn khốc, Thiên Thanh đạo nhân biện pháp rất lạnh lùng, kẻ thất bại sẽ bị đào thải.

Mà đào thải hạ tràng, đó là một con đường chết!

Từ Tử Chân có thể bảo vệ bọn họ nhất thời, lại không có khả năng ở sau đó khảo nghiệm bên trong, kế tiếp theo che chở bọn hắn.

Minh Nguyệt tông những người này, bây giờ cười vui vẻ, tùy ý, lại chú định sắp chết đi.

Từ Tử Chân…

Đã sớm nghe nói, Minh Nguyệt tông trẻ tuổi thay mặt bên trong, ra cái không tầm thường nữ nhân, lại tại trong tông có uy vọng cực cao.

Nhưng hôm nay gặp mặt, bất quá là cái nữ nhân ngu xuẩn, vì một đám chú định người sắp chết, làm tự thân rơi vào bị trọng thương trận.

Ngay cả gì thân, đều so với nàng càng quả quyết, sáng suốt.

Bất quá dạng này cũng tốt, sớm giảm đi một tên kình địch!

Ông ——

Đảo bên ngoài màn sáng rung động, Thiên Thanh đạo nhân lại lần nữa xuất hiện, ánh mắt đạm mạc đảo qua mọi người, “Cuộc thử thách đầu tiên kết thúc, sau nửa canh giờ, đạo thứ 2 khảo nghiệm mở ra.”

“Cửa này, giết 3 người người tức coi là thông qua, thu

hoạch được tiến vào đạo thứ 3 khảo nghiệm tư cách, lại hoặc là thuận lợi sống sót đến, ở trên đảo chỉ còn hơn 10 người, cũng tính là thông qua.”

“Nhưng có một chút nhắc nhở các ngươi, khảo nghiệm bắt đầu trong vòng một canh giờ, còn chưa đạt thành cuối cùng 10 người mục tiêu, sắp mở ra lập tức xoá bỏ cơ chế, cho đến chỉ còn hơn cuối cùng 10 người.”

Nói xong, hắn thân ảnh biến mất không gặp.

Hòn đảo bên trên, lập tức tĩnh mịch im ắng.

Chính mặt mũi tràn đầy ý mừng, reo hò không thôi Minh Nguyệt tông mọi người, biểu lộ giống bị đè xuống tạm dừng khóa, động tác trực tiếp cứng đờ.

Thiên Thanh đạo nhân lời nói trực tiếp lại không duyên cớ…

Đạo thứ 2 khảo nghiệm kết thúc lúc, ở trên đảo chỉ có 10 người có thể sống.

Mà bây giờ, tại hòn đảo này bên trên, tính đến Minh Nguyệt tông ở bên trong, khoảng chừng 30 người.

Nói cách khác, phải có 23 người chết đi!

Bọn hắn sống qua cuộc thử thách đầu tiên, nhưng lại không có thể thoát đi, đỉnh đầu bóng ma tử vong.

Chỉ bất quá, để nó đến chậm một chút.

Từ Tử Chân thở sâu, “Các vị sư đệ, sư muội, chúng ta nhất định sẽ có biện pháp…” Sắc mặt nàng tái nhợt, ngữ khí càng thêm tái nhợt bất lực.

Một tên Minh Nguyệt tông nữ tu, vụng trộm lau,chùi đi khóe mắt, “Chúng ta tin tưởng ngươi, nhưng Đại sư tỷ ngươi bây giờ, hay là nắm chặt thời gian điều tức đi.”

Nàng thở sâu, “Ta tới cấp cho Đại sư tỷ hộ pháp, ai cùng ta cùng một chỗ?”

Trong trầm mặc, một tên Minh Nguyệt tông tu sĩ trầm giọng nói: “Tính ta một người.”

Lại có người nói: “Còn có ta.”

“Ta cũng cho sư tỷ hộ pháp, ai dám động đến nàng nửa điểm, lão tử đánh nổ hắn đầu chó!”

La Quan được nhờ, cũng bị Minh Nguyệt tông đệ tử, cho bảo hộ ở trong mọi người.

Ánh mắt hắn mở ra một đường nhỏ, đảo qua Từ Tử Chân, lại nhìn xem những này Minh Nguyệt tông tu sĩ bóng lưng, tâm lý thở dài.

Những người này, thật đúng là không sai…

Nhưng cũng tiếc, hôm nay cục diện này, chính hắn đều là Nê Bồ Tát sang sông, lại cái kia bên trong lo lắng bọn hắn.

Hòn đảo các nơi, nhìn về phía Minh Nguyệt tông chỗ

ánh mắt, một trận âm tình bất định về sau, cuối cùng lựa chọn thối lui.

Từ Tử Chân đã phế, nửa canh giờ mà thôi, nàng tuyệt đối không cách nào khôi phục.

Đây cũng là không cần thiết, hiện tại đi trêu chọc Minh Nguyệt tông những người này… Không phải bị bọn hắn kéo đi đệm lưng, chẳng phải là oan uổng.

Rất nhanh, nửa canh giờ trôi qua.

Ông ——

Giữa không trung, 1 con to lớn đồng hồ cát xuất hiện, hạt cát bắt đầu trượt xuống.

Tính theo thời gian bắt đầu!

Đạo thứ 2 khảo nghiệm, như vậy chính thức mở ra.

Bá ——

Hòn đảo bên trên, tất cả tu sĩ mở mắt ra, băng lãnh nhìn về phía xung quanh tất cả mọi người… Dù là, là đồng môn sư huynh đệ (tỷ muội)!

Cuộc thử thách đầu tiên, đã xem giữa mọi người quan hệ triệt để xé rách, bộc lộ ra trần trụi tàn khốc hiện thực.

Giết 3 người liền có thể thông quan…

Ai cũng không muốn, bị đến từ sau lưng đao, tại không

có chút nào phòng bị trạng thái dưới cho cắt mất đầu!

Oanh ——

Chém giết, đột nhiên liền bộc phát!

Không ai hoài nghi Thiên Thanh đạo nhân lời nói, đã chỉ cấp 1 canh giờ, liền tuyệt sẽ không nhiều cùng 1 hơi.

Nếu như thế, phàm là đối tự thân thực lực, ôm lấy đầy đủ lòng tin người, tự nhiên đều muốn mau sớm quyết ra cuối cùng 10 người danh sách.

Nếu không, thật muốn đợi đến ngẫu nhiên xoá bỏ, vậy coi như là thuần xem vận khí, tình huống này bọn hắn hiển nhiên sẽ không tiếp nhận.

“A! !”

Có người phát ra trước khi chết kêu thảm, đầu lâu bay lên cao cao, máu tươi phun ra một chỗ.

Số bên trong lớn nhỏ hòn đảo, đối một đám có được Kim Đan thực lực tu sĩ mà nói, căn bản cũng không đủ nhìn.

Cơ hồ khắp nơi, đều là giết chóc chiến trường! !

Minh Nguyệt tông một nhóm, đang chém giết lẫn nhau lúc bắt đầu, liền bắt đầu lui hướng hòn đảo biên giới, cho đến tới gần màn sáng.

Tuy nói Thiên Thanh đạo nhân vẫn chưa đề cập, tự

mình thoát ly hòn đảo phạm vi, sẽ có như thế nào hạ tràng, nhưng liệu đến sẽ không quá tốt.

Minh Nguyệt tông mọi người biểu lộ nặng nề, không ai nói chuyện, bầu không khí cực kỳ kiềm chế.

Sau đó không lâu, hòn đảo bên trên tiếng chém giết, dần dần bình ổn lại.

Tiếng bước chân vang lên, lần lượt từng thân ảnh từ bốn phương tám hướng mà đến, che lấp băng hàn ánh mắt, khóa chặt Minh Nguyệt tông mọi người.

Đạo thứ 2 khảo nghiệm chỉ có 10 cái quá quan danh ngạch, Minh Nguyệt tông liền có 10 người, cũng không thể bọn hắn toàn bộ tự sát, lấy thành toàn Minh Nguyệt tông a?

Bây giờ, Từ Tử Chân trọng thương không đủ căn cứ, cái khác Minh Nguyệt tông tu sĩ, trải qua cuộc thử thách đầu tiên về sau, cũng riêng phần mình hao tổn không nhẹ.

Vậy liền, trước đoàn diệt Minh Nguyệt tông, những người còn lại lại tranh cuối cùng danh ngạch!

Mộ Thanh Dương cùng Cơ Thần Nguyên đứng chung một chỗ, 2 người liên thủ phía dưới, đã giết đủ 6 người, thu hoạch được tiến vào đạo thứ 3 khảo nghiệm tư cách. Bây giờ, đều có 1 đạo rõ ràng vòng sáng, đem bọn hắn bảo hộ ở trong đó, nhưng khoan thai chờ đợi nó hơn danh ngạch quyết ra.

Lúc này, Mộ Thanh Dương nhìn lướt qua, Minh Nguyệt

tông mọi người, khóe miệng lộ ra cười lạnh.

Từ Tử Chân nữ nhân này, sẽ vì sự ngu xuẩn của mình, mà trả giá đắt.

Hắn đã đoán được Minh Nguyệt tông kết cục, đảo qua một chút liền không còn quan tâm, ánh mắt nhìn về phía ở trên đảo tu sĩ khác, “Cơ đạo hữu, ngươi nhưng từng phát giác được không ổn?”

Cơ Thần Nguyên biết, Mộ Thanh Dương chỉ là cái gì ——

Tại biển sâu đại sơn phong ấn phía dưới, chiếm cả tòa bảo khố, lại đem bọn hắn tất cả mọi người, đùa bỡn tại vỗ tay phía trên người kia!

Không chỉ Mộ Thanh Dương nghĩ như vậy, Cơ Thần Nguyên cũng rất vững tin, đối phương nhất định còn sống.

Đã còn sống, vậy liền tại trên toà đảo này.

Bây giờ, 2 người đã kịp phản ứng, đoán được đối phương xác nhận nắm giữ lấy, một loại nào đó cực kỳ cao minh huyễn hóa chi pháp, cho nên mới có Bích Hải Vân Thiên tông tu sĩ đột nhiên động thủ, cùng Cơ gia tu sĩ thời khắc mấu chốt tính toán.

Nhưng cũng tiếc, bọn hắn đến nay cũng còn không thể, tìm tới sơ hở của đối phương.

Bất quá, tìm kiếm phạm vi đã co lại nhỏ rất nhiều.

Trước đó một trận hỗn chiến, 2 người quan sát tất cả mọi người, đều không có bất kỳ cái gì thu hoạch.

Nói cách khác, đối phương rất có thể, liền ẩn thân tại Minh Nguyệt tông trong đội ngũ! !

Mà bây giờ, hắn rốt cục giấu không được.

Mộ Thanh Dương nghiến răng nghiến lợi, “Cơ đạo hữu, ngươi ta liên thủ, cùng một chỗ giết người này!”

Cơ Thần Nguyên nói: “Thiếu chủ lời nói, chính là ta suy nghĩ trong lòng.”

Huyền Âm sơn đệ tử cùng Cơ gia tu sĩ, đều là bởi vậy người mưu hại, mới toàn bộ vẫn lạc.

Tuy nói những người kia, cho dù còn sống rời đi đáy biển, đến hôm nay cũng cơ bản muốn chết hết…

Nhưng 2 người này ý nghĩa hoàn toàn khác biệt.

Đều là dưới một người trên vạn người thiên kiêu, tự cao tự đại hạng người, chưa từng nghĩ tới có 1 ngày, sẽ bị người xem như thằng hề trêu đùa.

Nhất là, Mộ Thanh Dương còn nhiều nghĩ tầng 1…

Người kia, có thể hay không chính là La Quan? ?

Dù sao từ tiến vào bí cảnh đến nay, người này liền trực tiếp mai danh ẩn tích, đến nay đều không có hiện thân.

Mộ Thanh Dương cũng không cho rằng, hắn sẽ tuỳ tiện chết đi, tự sẽ suy nghĩ nhiều mấy điểm.

Nếu thật là 1 người, đó mới là tội đáng chết vạn lần!

Ánh mắt băng lãnh như lưỡi đao, nhìn về phía Minh Nguyệt tông chỗ, hắn cũng nên động thủ đi?

La Quan cũng cảm thấy, hắn cần xuất thủ, cùng lúc đó đã cảm nhận được, đến từ Mộ Thanh Dương, Cơ Thần Nguyên băng lãnh liếc nhìn.

Xem ra hay là miễn không được, muốn cùng 2 người này làm qua một trận.

Sợ tự nhiên không sợ, nhưng khẳng định sẽ rất phiền phức.

Ngay tại hắn hít một hơi, chuẩn bị tỉnh lại lúc, Từ Tử Chân xuất thủ.

Nữ nhân này đưa tay một chỉ, một tên tới gần tu sĩ, bỗng nhiên phun ra máu tươi, cả người giống bị một tòa núi lớn đập trúng, miệng mũi máu tươi cuồng phún, “Lạch cạch” rơi xuống đất trực tiếp đột tử.

Từ Tử Chân khóe miệng hướng ngoại chảy máu, thân thể nàng lung lay sắp đổ, nhưng đứng ở tất cả Minh Nguyệt tông tu sĩ trước người, “Dám đụng đến ta Minh Nguyệt tông đệ tử người, chết!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 395 : Không có đáp án liền đã là đáp án

Ở trên đảo một phen hỗn chiến, có thể sống đến thời khắc này đều là ngoan nhân, cho nên Từ Tử Chân một kích giết người, lập tức mọi người đều kinh.

Nguyên bản ép về phía Minh Nguyệt tông tu sĩ, nhao nhao dừng bước lại, nhìn xem Từ Tử Chân sắc mặt tái nhợt, nhìn nhìn lại trên mặt đất thi thể, liền kinh nghi bất định lâm vào trầm mặc.

Nhưng phần này trầm mặc, chỉ bảo trì một lát liền bị đánh vỡ, một tên tinh biển Kiếm tông kiếm tu, lạnh giọng nói: “Từ Tử Chân, ngươi chính là mạnh hơn, lấy bây giờ trạng thái lại còn có thể động thủ mấy lần, chúng ta có thể cho ngươi thời gian cân nhắc, lại không thể một mực chờ đợi.”

Lấy 1 canh giờ làm hạn định, là Thiên Thanh đạo nhân chế định quy tắc, mà bây giờ thời gian trôi qua gần nửa, trong mắt mọi người hàn ý càng đậm.

Từ Tử Chân im lặng im lặng, nàng rất rõ ràng dưới mắt thế cục, nhưng lúc này như lui ra phía sau nửa bước, đệ tử trong tông liền muốn bị tàn sát.

Kết quả này nàng không muốn tiếp nhận, thở sâu, “Có lẽ… Hôm nay sẽ có cái khác chuyển cơ… Minh Nguyệt tông người cũng không cố ý, cùng chư vị tranh đoạt truyền thừa.”

Cười lạnh một tiếng, Thiên Vân tông tu sĩ lạnh giọng nói: “Từ Tử Chân, chúng ta không có thời gian cùng ngươi ngây thơ, hoặc là hiện tại liền thối lui… Hoặc là, ngươi liền tùy bọn hắn cùng chết!”

“Các vị, như thời gian vừa đến mở ra ngẫu nhiên xoá bỏ, trừ đã thu hoạch được thông qua tư cách mấy vị, ngươi ta cũng có thể đột tử, tình huống này các ngươi cũng không nên quên.”

“Từ Tử Chân, tại hạ khuyên ngươi không muốn sai lầm, đã truyền thừa quy củ như thế, bọn hắn những người này liền nhất định phải chết, ngươi là cứu không được.”

Đột nhiên, một thanh âm vang lên, là Mộ Thanh Dương.

Vị này Huyền Âm sơn thiếu chủ, khóe miệng ngậm lấy cười lạnh, “Kỳ thật, vẫn còn có thứ hai con đường có thể đi, đã Từ đạo hữu nói Minh Nguyệt tông trên dưới, vô ý tranh với bọn ta đoạt, vậy liền lui ra ngoài tốt.”

Hắn đưa tay một chỉ, “Xanh thẫm tiền bối nói là, ở trên đảo chỉ còn hơn 10 người là được, kia rời khỏi hòn đảo phạm vi bên ngoài, cũng coi như phù hợp quy củ… Không bằng, mời Minh Nguyệt tông chư vị, hiện tại liền rời khỏi đi.”

Minh Nguyệt tông mọi người, sắc mặt lập tức đại biến.

Lúc trước bọn hắn tận mắt nhìn thấy, trên trời lôi đình rơi xuống, đem hòn đảo bên ngoài 2 tên tu sĩ đánh chết, đã thấy biết qua Thiên Thanh đạo nhân thủ đoạn ác nghiệt.

Rời đi hòn đảo…

Chỉ sợ sau một khắc, bọn hắn liền muốn bị xoá bỏ!

Cái này Huyền Âm thiếu chủ đề nghị, quả thực ác ý tràn đầy, là muốn bọn hắn đi tự sát.

Lui không thể lui, vậy cũng chỉ có thể buông tay đánh cược một lần.

Một tên Minh Nguyệt tông nữ tu, cắn răng nói: “Đại sư tỷ, ngươi cho chúng ta đã làm đủ nhiều, tiếp xuống liền giao cho chúng ta đi.”

Nàng tiến lên một bước, “Tu sĩ chúng ta, từ bước vào đại đạo tranh phong đến nay, liền làm tốt ứng kiếp ngã xuống chuẩn bị, có lẽ hôm nay chính là ứng kiếp thời điểm!”

Lại 1 Minh Nguyệt tông tu sĩ gầm nhẹ, “Ứng kiếp lại như thế nào? Như xông qua hôm nay một quan, ta cùng tất nhiên có thể trở nên càng mạnh, sinh tử như thế nào cũng còn chưa biết!”

“Cùng bọn hắn liều, muốn giết ta cùng thành toàn tự thân, liền muốn nhìn những người này, đến cùng có đủ hay không phân lượng!”

Từ Tử Chân mặt lộ vẻ lo lắng, cũng không đợi nàng mở miệng, sau lưng Minh Nguyệt tông mọi người, cùng nhau khom người cúi đầu, “Mời Đại sư tỷ lui ra phía sau.”

Bọn hắn rất rõ ràng, kế tiếp theo giằng co nữa, Từ Tử Chân tất bị liên lụy đến chết, mọi người “Tập kích” dưới bọn hắn cũng sẽ không có kết cục tốt.

Thà rằng như vậy, không bằng chủ động xuất kích, có lẽ còn có thể liều ra một con đường sống.

“Ha ha, chư vị sư đệ, sư muội, ta đi trước một bước.”

“Ta cùng sư huynh đồng hành!”

“Cùng một chỗ động thủ, lại nhìn hôm nay ai chết ai sống.”

Minh Nguyệt tông mọi người xông ra, hòn đảo phía trên đại chiến tái khởi, còn lưu tại nguyên địa liền chỉ có ánh mắt phức tạp Từ Tử Chân, cùng còn tại “Giả chết” La Quan.

“A!”

Kêu thảm vang lên, là một tên Minh Nguyệt tông tu sĩ, ngã vào trong vũng máu.

Thực lực bọn hắn đích xác không yếu, có thể bị chọn lựa tiến vào bí cảnh, đều là trong tông môn trẻ tuổi thay mặt bên trong thiên kiêu cường giả.

Nhưng hôm nay gặp phải, lại là trải qua hai vòng tẩy lễ về sau, còn thừa còn lại đến thế lực khác bên trong, cường đại nhất những người kia.

Rất nhanh, lao ra Minh Nguyệt tông 8 tên tu sĩ, liền đã đổ xuống 5 người.

Lại một tiếng hét thảm về sau, hạng 6 tu sĩ đổ xuống, nhưng đối thủ của hắn cũng bị trước khi chết phản công.

Trên thực tế tất cả Minh Nguyệt tông tu sĩ, đều lựa chọn làm như vậy, cũng liền dẫn đến bọn hắn đối thủ, mặc dù thuận lợi giết người, nhưng cũng bị thương không nhẹ.

Thế là, cuối cùng 2 tên Minh Nguyệt tông tu sĩ, liền đang mạo hiểm tình trạng dưới, liều miệng mũi máu tươi cuồng phún, lại riêng phần mình giết 2 người.

Đến tận đây, ở trên đảo chỉ còn hơn 12 tên tu sĩ, lại chết rơi 2 cái, những người còn lại liền có thể sống sót.

Khoảng cách quá quan tới một bước xa, nhìn xem 2 cái dựa chung một chỗ, thở hồng hộc Minh Nguyệt tông tu sĩ, lại không người lại động thủ.

Không ai nguyện ý lại mạo hiểm là nó 1… Thứ 2 nha, bọn hắn đều nghĩ lại cùng các loại, nhìn sẽ hay không xuất hiện, một ít bọn hắn theo dự liệu tình hình.

Tỉ như hiện tại.

Từ Tử Chân lấy ra 2 con ngọc bình, “Các ngươi nhanh ăn vào đan dược, khôi phục thương thế.”

“Đa tạ đại sư tỷ…” Tên này Minh Nguyệt tông đệ tử, một mặt cung kính, cảm kích, cúi đầu 2 tay hướng về phía trước.

Một cái tay cầm tới ngọc bình, khiến một cái tay bỗng nhiên hướng về phía trước, rơi ầm ầm Từ Tử Chân trước người.

Oanh ——

Tiếng vang bên trong, Từ Tử Chân nguyên địa không nhúc nhích, chỉ là sắc mặt càng thêm trắng bệch, trong mắt tràn đầy khó có thể tin.

Một đoàn hộ thể linh quang bộc phát, đem động thủ minh nguyệt tu sĩ trực tiếp đánh bay ra ngoài, từng ngụm từng ngụm thổ huyết bên trong đổ xuống trên mặt đất.

“Lưu sư đệ, ngươi…”

Ngã xuống đất họ Lưu tu sĩ, trên mặt lộ ra một tia áy náy, chợt bình tĩnh lại, “Đại sư tỷ, khoảng cách sống sót chỉ thiếu chút nữa, ta đương nhiên phải tranh… Chỉ là, ngài đã có ý, không tiếc đại giới bảo hộ chúng ta, vì sao không muốn đi chết đâu.”

Nói xong, hắn gọn gàng mà linh hoạt, 1 chưởng đập vào mình giữa lông mày, chấm dứt sinh mệnh của mình.

Không phải là bởi vì không sợ tử vong, mà là người này rất rõ ràng, thụ trọng thương hắn, bây giờ tuyệt không sống sót khả năng.

Mà liền tại, họ Lưu tu sĩ tự sát đồng thời, bên tai lại nghĩ tới, 1 đạo thanh thúy “Răng rắc” âm thanh.

La Quan đẩy ra trước mặt thi thể, đón Từ Tử Chân ánh mắt, hơi dừng một chút về sau, chậm rãi nói: “Sư tỷ, người đều là sẽ thay đổi, nghĩ thoáng điểm đi.”

Giờ khắc này, hắn đột nhiên liền cảm nhận được, Huyền Quy trước đó nói tới một câu ——

Không vào tuyệt cảnh, liền có thể không thành ác quỷ!

Để tay lên ngực tự hỏi, như mình ở vào 2 người này vị trí, mắt thấy sinh cơ đang ở trước mắt, có thể hay không lựa chọn thống hạ sát thủ?

Dù sao, trọng thương sư tỷ cùng sư đệ, rất khó tại trận này tranh đấu bên trong sống sót, không bằng dâng ra sinh mệnh của mình, tác thành cho bọn hắn.

Ngươi nhìn, ngay cả động thủ lý do đều có… Huống chi, Từ Tử Chân là thật nguyện ý, vì bảo vệ bọn hắn mà chết.

Suy đi nghĩ lại, không có đáp án.

Nhưng trên thực tế, không có đáp án bản thân, liền đã là đáp án!

La Quan thở dài một hơi, hắn có thể cảm nhận được, Từ Tử Chân trên thân truyền đến thống khổ, bi thương cùng một tia bàng hoàng bất an.

Nữ nhân này, là thật ngốc.

Nhưng La Quan nhưng lại rất hi vọng, trên đời này có

thể càng nhiều hơn một chút, giống Từ Tử Chân dạng này đồ đần… Như thế, thế đạo này hẳn là, sẽ tốt hơn nhiều đi.

Ông ——

Vòng sáng hiển hiện, rơi vào 10 người trên thân, đại biểu cho đạo thứ 2 khảo nghiệm kết thúc.

Đến tận đây, tiến vào bí cảnh bên trong thế lực khắp nơi, cơ bản đã đoàn diệt, mà sống sót đến không thể nghi ngờ đều là, trong đó người mạnh nhất.

Chờ đợi bọn hắn, chính là tiếp xuống đạo thứ 3 khảo nghiệm.

Cũng không biết cuối cùng, có thể có mấy người sống sót…

La Quan thở sâu, ngẩng đầu nhìn về phía mây tiêu.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 396 : 5 tiến vào 2

Hòn đảo bên ngoài màn sáng chấn động, Thiên Thanh đạo nhân hiện thân, hắn ngữ khí thần thái cùng lúc trước, cũng không có biến hóa chút nào.

“Chúc mừng các ngươi, tiến vào khảo nghiệm vòng thứ 3.”

“Cửa này, các ngươi có thể tùy ý cùng người tổ hợp, mỗi 2 người một tổ chung tổ 5, lấy tổ làm đơn vị tại vùng biển này phạm vi bên trong chém giết.”

Thanh âm rơi xuống, bao phủ hòn đảo màn sáng bỗng nhiên hướng ngoại khuếch trương, bao trùm phương viên mấy trăm dặm, đến gần mấy khỏa đảo nhỏ, cũng cùng nhau bao khỏa ở bên trong.

“Đạo thứ 3 khảo nghiệm, các ngươi có 2 ngày thời gian, đào thải trong đó tổ 3 về sau, thừa hơn hai tổ liền có thể thắng được. Nhưng có một chút, muốn ở đây nhắc nhở các ngươi, trận này khảo nghiệm là lấy tổ làm đơn vị, chỉ cần trong tiểu tổ 1 người trong đó bị giết, liền đem phán định đào thải.”

“Hiện tại, bắt đầu!”

Thiên Thanh đạo nhân thanh âm rơi xuống nháy mắt, mọi người nháy mắt làm ra phản ứng.

Mộ Thanh Dương, Cơ Thần Nguyên liên thủ.

Gì thân tổ viên, là một tên Triều Nhật tông tu sĩ, hình dạng phổ thông đến cực điểm, chính là lúc trước chạy đến hòn đảo này lúc, La Quan nửa đường gặp được người kia.

Tinh biển Kiếm tông 2 tên kiếm tu một tổ.

Thiên Vân tông 2 tên tu sĩ một tổ (cộng tham bí cảnh 7 thế lực 1 trong).

Đảo mắt, liền chỉ còn lại có Minh Nguyệt tông 2 người.

Bá ——

Mọi người ánh mắt, nháy mắt tụ đến, uy nghiêm hàn ý lưu chuyển.

Bởi vì cái gọi là, quả hồng muốn tìm mềm bóp, Minh Nguyệt tông 2 cái tổn thương ma bệnh, không thể nghi ngờ là lấy ra khai đao tốt nhất đối tượng.

Giết 1 người, liền có thể đào thải một tổ!

Băng lãnh ánh mắt một trận lưu chuyển, cuối cùng rơi vào…“Vương Hạ” trên thân.

La Quan: …

mmp!

Lão tử vừa rồi, thế nhưng là gọn gàng mà linh hoạt, trực tiếp vặn gãy cái kia, ý đồ giết ta Minh Nguyệt tông tu sĩ cổ.

Các ngươi không thấy được sao? Thế mà còn dám lấy ta làm yếu gà, quả thực khinh người quá đáng!

Từ Tử Chân nữ nhân này đều thổ huyết nàng, mà lại này khí tức, hư nhược rối tinh rối mù, tuyệt đối đã là cường nỗ chi kết thúc a.

Nhìn nàng nhìn nàng, đều nhìn chằm chằm lão tử làm gì!

Bá ——

Một thân ảnh, đứng tại La Quan trước người, "… Ai cũng không cho phép, đụng đến ta Vương Hạ sư đệ."

Tràng diện yên tĩnh, chính là xung quanh những này, đang chuẩn bị động thủ vây giết Minh Nguyệt tông 2 người tu sĩ, cũng nhịn không được biểu lộ hơi dừng lại, ánh mắt lộ ra phức tạp.

Đại khái, giờ phút này ý niệm trong lòng, cùng lúc trước La Quan suy nghĩ phảng phất.

Nữ nhân này, là thật ngốc a!

Đều loại thời điểm này, thế mà còn muốn "Đứng ra" … Mà lại, coi như ngươi đứng ra, thì có ích lợi gì chỗ đâu?

Nhưng đại khái là bởi vì lúc trước, Từ Tử Chân một kích giết người uy hiếp vẫn còn, bầu không khí lâm vào đình trệ, ngột ngạt như đại sơn hoành ép.

Không ai động thủ, nhưng cũng không ai thối lui.

Mộ Thanh Dương cùng Cơ Thần Nguyên, đứng tại không xa không gần khoảng cách, ánh mắt đảo qua Từ Tử Chân, nhưng càng nhiều chú ý lại đặt ở, phía sau nàng “Vương Hạ” trên thân.

Người này, biểu lộ quá trấn định.

Lập tức thế cục, sinh tử chỉ ở một tuyến, thế mà còn có thể bảo trì như vậy thái độ…

2 người suy nghĩ chuyển động, xem ra ánh mắt bên trong, liền càng nhiều mấy điểm băng hàn.

Là hắn!

Không cần lý do, trong lòng hai người liền đạt được phán đoán.

Đúng lúc này, “Vương Hạ” đột nhiên ngẩng đầu, hướng 2 người xem ra một chút, khóe miệng lộ ra mỉm cười.

Sau đó, hắn tiến lên một bước.

Oanh ——

Kinh người khí tức như núi lửa bộc phát, sát na phóng lên tận trời, dẫn tới ở trên đảo mọi người trừng to mắt.

Thật mạnh!

Thực lực này, chính là bọn hắn cảm giác bên trong,

cũng có cực lớn áp bách, thậm chí từ bản năng ở giữa sinh ra mấy điểm kính sợ.

Kim Đan cao giai…

Đáng ghét, cái này Minh Nguyệt tông tu sĩ, lại ẩn tàng sâu như vậy!

Cái này còn thế nào làm?

1 cái nhìn xem tùy thời đều muốn đổ xuống, nhưng ai cũng không biết, còn có bao nhiêu thực lực Từ Tử Chân, đã để bọn hắn kiêng kị.

Lại thêm cái này âm hiểm vô song, lại có thể so Kim Đan cao giai thực lực Vương Hạ.

Ni - mã!

Quả hồng mềm tổ hợp, một chút liền biến thành, các nha cục đá cứng.

Trên thực tế, bây giờ không chỉ là bọn hắn, Từ Tử Chân cũng trừng to mắt, nhìn về phía đứng bên người người.

Vương Hạ hắn vậy mà mạnh như vậy… Kia trước đó, hắn không có thụ thương, vẫn luôn là giả?

Nghĩ đến phía trước 2 đạo khảo nghiệm bên trong, Vương Hạ một mực “Giả chết” cử động, nguyên lai Vương sư đệ ngay từ đầu, liền động thủ tính toán.

Mượn đồng môn chi lực, bảo toàn thực lực bản thân…

Mà hắn không thể nghi ngờ cũng đã, đạt thành mục đích.

Nghĩ đến cái này, Từ Tử Chân đôi mắt, càng thêm ảm đạm mấy điểm.

Không có quả hồng mềm, ngắn ngủi trì trệ về sau, các phương bắt đầu chậm chạp lui ra phía sau.

Động thủ là nhất định phải động thủ, nhưng không thể là tại cái này, quá nhiều người, khó tránh khỏi sẽ bị tính toán hoặc là ngư ông đắc lợi.

Cho nên, tạm thời trước tiên lui đi, lại tìm cơ hội chính là.

Mộ Thanh Dương, Cơ Thần Nguyên gọi lại, chuẩn bị rời đi gì thân.

“2 vị là chuẩn bị, hiện tại liền động thủ với ta sao? ?”

Mộ Thanh Dương nhíu mày, đôi mắt càng phát ra che lấp.

Cơ Thần Nguyên trầm giọng nói: “Hà công tử, chúng ta là muốn nói cho ngươi, ngươi ta đều bị người mưu hại, trước đó phát sinh hết thảy, đều chỉ là hiểu lầm.”

Gì thân trầm mặc, mấy hơi sau lắc đầu, “Thật sao? ? Xem ra 2 vị, rốt cục nguyện ý tin tưởng, Hà mỗ trước đó nói lời.”

“Nhưng bây giờ, cái này đã không có ý nghĩa.”

Hắn quay người, “Vu huynh, chúng ta đi thôi.”

Tướng mạo phổ thông, tên là Vu Bằng Triều Nhật tông tu sĩ, cười gật gật đầu, “Được.”

2 người quay người rời đi.

“Hừ!” Mộ Thanh Dương tức giận hừ một tiếng, sắc mặt khó coi, “Cái này gì thân, quả nhiên là ngu xuẩn!”

Như hắn cùng Vu Bằng 2 người lưu lại, hợp 4 người liên thủ chi lực, là có nắm chắc đào thải Minh Nguyệt tông 2 người.

“Vương Hạ” dù triển lộ ra, cực kỳ cường hãn thực lực, nhưng Từ Tử Chân trọng thương không phải giả, nàng chính là cái sơ hở.

Trừ nàng, cũng liền tương đương chặt đứt, cái này “Vương Hạ” sinh lộ!

Nhưng cũng tiếc, gì thân căn bản không có, cùng bọn hắn liên thủ dự định.

Cũng không phải là hắn thật xuẩn, không nghĩ thông suốt trong đó mấu chốt, mà là về sau đâu… Cho dù song phương liên thủ, đào thải Minh Nguyệt tông 2 người, nhưng cuối cùng có thể thông qua, chỉ có 2 tiểu tổ mà thôi.

Kinh lịch trước đó biến cố, song phương đã kết xuống đại thù, hẳn là Mộ Thanh Dương, Cơ Thần Nguyên 2

cái, thật đúng là có thể cùng hắn liên hợp, dắt tay chung tiến vào dưới 1 đạo khảo nghiệm.

Hừ hừ!

Chỉ sợ, cùng Minh Nguyệt tông 2 người đổ xuống về sau, liền nên là bọn hắn không may.

Thậm chí, tại đối Minh Nguyệt tông động thủ lúc, bọn hắn liền có khả năng bị tính kế! !

Cho nên đối Mộ Thanh Dương cùng Cơ Thần Nguyên, gì thân lựa chọn kính nhi viễn chi.

Đương nhiên, trừ cái đó ra còn có khác 1 nguyên nhân…

Tại gì thân trong lòng, 2 người này mới là 5 cái tổ hợp bên trong, một người cường đại nhất, vô luận Mộ Thanh Dương hay là Cơ Thần Nguyên, đều thâm bất khả trắc.

Nếu như bọn hắn đối Minh Nguyệt tông động thủ, vô luận thành công hay không, đều có thể tiêu hao lực lượng, nếu có thể lưỡng bại câu thương, thì không thể tốt hơn!

Cơ Thần Nguyên nói: “Thiếu chủ, chúng ta đi thôi.”

Đã gì thân rút đi, kia bây giờ bọn hắn liền không thể, lại nếm thử động thủ, để tránh bị người “Ngồi bờ thấu suốt” kiếm tiện nghi.

Mộ Thanh Dương thở sâu, băng lãnh ánh mắt nhìn

thẳng, “Bằng sức một mình, đem ta cùng 3 bên đùa bỡn trong lòng bàn tay, các hạ coi là thật hảo thủ đoạn! !”

“Bất quá sự tình đã đến hôm nay, các hạ làm gì còn muốn giấu đầu lộ đuôi, liền như đêm tối bên trong chuột, mất quang minh lỗi lạc.”

La Quan mặt không biểu tình, “Huyền Âm thiếu chủ lời nói ý gì? Tại hạ ngược lại là nghe không hiểu.”

Gặp hắn không chính diện đáp lại, Mộ Thanh Dương cười lạnh, “Tốt! Kia bản thiếu chủ liền muốn nhìn, ngươi còn có thể giấu tới khi nào, ngươi ta sẽ gặp lại.”

Hắn bước nhanh mà rời đi.

Cơ Thần Nguyên thật sâu, nhìn La Quan một chút, quay người đi theo.

Rất nhanh, hòn đảo phía trên liền chỉ còn lại có Minh Nguyệt tông 2 người.

Từ Tử Chân thở sâu, chậm rãi nói: “Vương Hạ sư đệ, ngươi liền không có cái gì, muốn đối ta giải thích một chút sao?”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 397 : Không lấn phòng tối

La Quan xoay người lại, mặt lộ vẻ mỉm cười, “Sư tỷ muốn cái gì giải thích đâu? Bây giờ chúng ta vui buồn có nhau, ta tổng sẽ không hại ngươi.”

“Đi thôi, tiếp xuống 2 ngày nay, cũng sẽ không rất dễ dàng.”

Nhìn chằm chằm La Quan, cứ việc trong lòng đã có đoán trước, nhưng Từ Tử Chân đôi mắt ở giữa, hay là nhiều mấy điểm ảm đạm.

“Vương Hạ” sư đệ quả nhiên, cũng đã không tại sao…

Minh Nguyệt tông 10 người tiến vào bí cảnh, bây giờ liền chỉ còn lại có, một mình nàng còn sống.

Tuy nói nó hơn thế lực khắp nơi, cũng đều là dạng này, nhưng Từ Tử Chân hay là rất khó tiếp nhận.

“… Tốt.”

La Quan phát giác được, nữ nhân này tinh thần chán nản, nhưng không có nói thêm cái gì, giữa lông mày lộ ra một tia ngưng trọng.

Vừa rồi nói với Từ Tử Chân lời nói, cũng không phải qua loa, đã Mộ Thanh Dương cùng Cơ Thần Nguyên 2 người, đã phát giác được thân phận của hắn, kia tất

nhiên là sẽ không bỏ qua.

Đối 2 người này, La Quan có chút kiêng kị.

Không nói những cái khác, đối mặt đản sinh kỳ “Quái”, 2 người này đều có thể hổ khẩu chạy trốn, liền điểm này liền cực kỳ kinh người.

Như thay cái tràng cảnh, La Quan mời lão sư xuất thủ, lấy Huyền Quy năng lực che lấp 2 người khí cơ, trốn ở trong tối nhìn chó cắn chó chính là.

Nhưng hôm nay, lại không thể làm như vậy.

Trên thực tế, tại Thiên Thanh đạo nhân “Hiện thân” về sau, sư đồ 2 người một phen mật nghị, Huyền Quy liền cố ý thu liễm khí tức.

Đối phương chung quy, tỉ lệ lớn là 1 vị, Tiên Đồ cảnh trở lên siêu cấp đại lão, dù là xảy ra ngoài ý muốn cũng không thể khinh thường.

Lỡ như bị hắn phát giác được Huyền Quy tồn tại… Trực giác nói cho La Quan, nhất định sẽ ra đại sự.

Mà lại lão sư che giấu, mới có thể tại thời khắc mấu chốt xuất thủ, đưa đến giải quyết dứt khoát hiệu quả.

Cho nên, cục diện dưới mắt, La Quan phải tự mình mình ứng phó!

Thiên Thanh đạo nhân hiển nhiên cũng minh bạch, hòn đảo bên trên bây giờ còn sống 10 người, cái nào đều là

nhân vật lợi hại.

Cho nên cố ý đem đạo thứ 3 khảo nghiệm phạm vi bao trùm, mở rộng đến phương viên mấy trăm bên trong, cho bọn hắn động thủ không gian.

La Quan ánh mắt đảo qua xung quanh, tại kia màn sáng hơi chút đình trệ, tâm lý dần dần có suy nghĩ.

“Sư tỷ, ta mang ngươi đi đường.”

Trước nói một câu, La Quan phất tay áo vung lên, linh quang đem Từ Tử Chân cuốn vào, trực tiếp kéo đến bên người.

Từ Tử Chân đại khái là, chưa hề cùng nam tử xa lạ, từng có như vậy thân mật cử động, nhìn xem gần ở bên người La Quan, sắc mặt có chút phiếm hồng.

Nhưng nàng vô cùng rõ ràng, La Quan sở dĩ làm như thế, là vì tránh nàng bị người đánh lén, dù sao nàng bây giờ trạng thái, đích xác phi thường hỏng bét.

“Ừm…”

La Quan phát giác được, Từ Tử Chân biểu tình biến hóa, ám hảo cảm cười nhưng cũng không tâm tư suy nghĩ nhiều.

Gặp nàng không có phản đối, trực tiếp bắt đầu gia tăng tốc độ, bay thẳng đến đến màn sáng biên giới.

Sau đó, La Quan mang theo Từ Tử Chân, bắt đầu dọc

theo màn sáng nhanh chóng phi hành.

Mặc dù màn sáng bao trùm, xung quanh mấy trăm dặm phạm vi, nhưng lấy La Quan bây giờ tu vi, đi một vòng cũng không cần quá lâu.

Rất nhanh, trước mắt hắn sáng lên, rốt cuộc tìm được mục tiêu.

Trước mắt là một hòn đảo, màn sáng từ đây địa xuyên qua, vừa lúc đem hòn đảo này một góc vòng nhập trong đó.

La Quan quan sát chung quanh một cái, đưa tay kiếm minh vang lên, óng ánh kiếm quang đánh vào hòn đảo.

Rất nhanh 1 cái giản dị hang đá, liền bị khai quật ra, mãi cho đến gần sát màn sáng biên giới mới ngừng lại được.

La Quan hài lòng gật đầu, Từ Tử Chân tránh vào động bên trong, ai nghĩ đối nàng động thủ, cũng chỉ có xông vào cửa hang con đường này. Nếu không liền muốn chạm đến vòng sáng biên giới, liệu đến không có người kia, dám có lá gan lớn như vậy.

“Sư tỷ, ngươi liền lưu tại sơn động bên trong, sự tình khác giao cho ta.”

Tuy nói Từ Tử Chân rất rõ ràng, La Quan như thế đối nàng, là bởi vì 2 người một tổ, nhưng lòng dạ hay là sinh ra mấy điểm ấm áp.

Nàng tiến vào hang đá, tại chỗ sâu nhất ngồi xuống, nhìn xem canh giữ ở cửa động La Quan, như bởi vì ngoại giới sắc trời chiếu rọi, đối phương bóng lưng lập tức, liền trở nên cao to.

Trên mặt đột nhiên có chút phát nhiệt, tranh thủ thời gian thu liễm suy nghĩ.

Hả? !

Từ Tử Chân đột nhiên nhíu mày, giữa bộ ngực buồn nôn lăn lộn, một ngụm máu tươi phun ra.

Sau một khắc, trước mắt nàng tối sầm ngất đi.

Lúc trước, trạng thái trọng thương dưới cưỡng ép xuất thủ, lại bộc phát ra siêu cường thực lực, tạo thành phản phệ giờ phút này rốt cục bộc phát.

Ý thức lâm vào hắc ám trước, nàng dư quang tựa hồ nhìn thấy, canh giữ ở cửa động đạo thân ảnh kia, chính đại bước mà tới…

La Quan vội vàng tiến vào hang đá, nhìn xem thổ huyết ngã xuống đất Từ Tử Chân, trên mặt lộ ra cười khổ.

Đại tỷ ngươi nhưng tuyệt đối đừng có việc, không phải ta đầu này dây thừng châu chấu, ta cũng chạy không thoát a.

Vừa ý bên trong, đối nữ nhân này lại nhiều mấy điểm thưởng thức… Nghiêm trọng như vậy thương thế, trước đó lại vẫn có thể kiên trì, cái này tính tình rất cứng cỏi a.

Cũng may mắn như thế, nếu không phải Từ Tử Chân ngạnh sinh sinh chống đến bây giờ, mới ngất đi, 2 người kia tất nhiên dẫn tới quần công.

Đó mới là thật phiền phức!

Vô ý thức kêu gọi một chút Huyền Quy, La Quan vỗ đầu một cái, lão sư hiện tại cũng sẽ không hỗ trợ, do dự một chút chỉ có thể mình vào tay.

Máu?

La Quan lấy ra 1 viên chiếu sáng bảo châu, nhìn thấy máu tươi không ngừng từ nàng giữa ngực bụng tràn ra, đã nhuộm đỏ váy dài.

Nàng lúc nào bị thương?

La Quan nghĩ đến, trước đó đánh lén tên kia Minh Nguyệt tông tu sĩ, ám đạo kia hỗn trướng, hạ thủ rất đen a.

Mắt thấy Từ Tử Chân bây giờ, không cách nào khống chế tự thân thương thế, như mặc cho máu tươi như thế chảy đi xuống, nàng nhất định dữ nhiều lành ít.

Do dự 3 giây, La Quan thở dài một hơi, “Xú nha đầu, đâu có gì lạ đâu, cố ý chiếm ngươi tiện nghi a!”

Ngón tay vuốt ve, rơi vào Từ Tử Chân trên thân, đầu ngón tay một tia kiếm hơi thở tuôn ra, trực tiếp đem váy dài cắt đứt mở 1 khối, lộ ra phía dưới 1 con không

ngừng chảy máu lỗ máu.

Miệng vết thương đã biến thành tím xanh, cùng trắng nõn da thịt tôn nhau lên sấn, càng có vẻ nhìn thấy mà giật mình.

La Quan lấy ra một chút bình bình lọ lọ, tìm tới trị liệu ngoại thương thuốc bột, giúp nàng băng bó kỹ vết thương, lại cho ăn Từ Tử Chân ăn vào 2 viên đan dược, mắt thấy nàng khí sắc tốt hơn một chút, lúc này mới thở phào.

Lại từ nhẫn trữ vật bên trong, tay lấy ra to lớn da thú tấm thảm, đem Từ Tử Chân đặt ở phía trên, nhìn co ro thân thể nữ nhân, La Quan quay người đi ra ngoài.

Mà liền tại La Quan sau khi rời đi, Từ Tử Chân con mắt chậm rãi mở ra, ý xấu hổ cơ hồ ngưng xuất thủy tới.

Trên thực tế, tại La Quan động thủ không lâu sau, chính xử lý thương thế lúc, nàng ý thức liền thanh tỉnh mấy điểm.

Mơ mơ hồ hồ, phát hiện có người trên người mình tìm tòi, Từ Tử Chân kém chút sụp đổ, cũng may rất nhanh liền phát hiện, La Quan là đang giúp nàng chữa thương.

Về sau, nàng vẫn giả bộ hôn mê… Thẳng đến La Quan lui ra ngoài, mới chính thức thở phào.

Cẩn thận nhìn thoáng qua, canh giữ ở cửa động La Quan, Từ Tử Chân đột nhiên dâng lên mấy điểm hiếu kì

Hắn, đến tột cùng là ai?

Chẳng biết tại sao, Từ Tử Chân não hải bên trong, đột nhiên hiện lên một thân ảnh, vô ý thức nhíu mày.

Không có!

Người kia sao mà thô bỉ, vô lại, khi dễ Vân Thanh sư thúc tổ không nói, còn ngạnh sinh sinh đe doạ nàng, há lại sẽ là trước mắt như vậy cẩn thận, thủ lễ người.

Đối tự thân hình dạng, Từ Tử Chân là có chút lòng tin, những năm này minh bên trong ám bên trong, đối nàng biểu lộ tâm ý người không biết bao nhiêu.

Bởi vì cái gọi là, không lấn phòng tối chân quân tử.

Trước đó, La Quan chữa thương cho nàng lúc, một chút xíu dư thừa động tác đều không có.

Đối mặt “Hôn mê” mình, cũng có thể làm đến điểm này, Từ Tử Chân đối với hắn cảm nhận, liền có biến chuyển cực lớn.

Tuy nói giả mạo Vương Hạ sư đệ, đích xác phi thường đáng ghét, nhưng ít ra hắn cũng không có, làm nguy hại Minh Nguyệt tông tu sĩ sự tình.

Ngược lại hiện tại, mình thành hắn vướng víu.

Bên này, Từ Tử Chân suy nghĩ chuyển động lúc, chỗ cửa hang La Quan thở dài, nhìn qua ngón tay ngẩn người.

Trước đó đã cảm thấy, cái này xú nha đầu ý chí rộng lớn, nhưng mới rồi tận mắt quan sát về sau… Tuy chỉ là 1 cái bên cạnh một bên, nhưng cũng phát hiện 1 cái bí mật nhỏ.

Nha đầu này, không ngờ trải qua ngụy trang qua tầng 1, như hoàn toàn buông ra lời nói, chậc chậc, liệu đến hẳn là kinh người đến cực điểm a!

Kém một chút, La Quan liền muốn nhịn không được đâm một cái thật giả… Khụ khụ, ai biết nha đầu kia thế mà tỉnh, tại kia cho hắn giả bộ hôn mê.

Ai, ta xương bên trong quả nhiên, hay là cái tục nhân nha!

Tự giễu 1 câu, La Quan thu liễm tâm tư, ngẩng đầu hướng ngoại nhìn lại.

Hắn mang theo Từ Tử Chân, một đường không có làm che lấp, đi thẳng tới cái này bên trong, liệu đến đã bị người phát hiện.

Kia, bọn hắn cũng sắp động thủ đi.

La Quan đáy mắt, hiện lên một hơi khí lạnh.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 398 : Chúng ta vận khí không tệ

Ngay từ đầu La Quan liền rất rõ ràng, hắn cùng Từ Tử Chân tổ hợp, tất nhiên là chúng mũi tên chi.

Chí ít, Mộ Thanh Dương, Cơ Thần Nguyên 2 cái, liền tuyệt sẽ không bỏ qua bọn hắn.

Cho nên hắn mới một đường mang theo Từ Tử Chân, làm xuống lần này bố trí.

Không làm che lấp, không ẩn tàng tự thân khí tức, chính là quang minh chính đại nói cho tất cả mọi người, bọn hắn ngay tại cái này bên trong.

Như thế đến, bất luận ai muốn động thủ đều phải ước lượng một hai, phía sau mình có phải là, chính cất giấu mấy đạo băng lãnh ánh mắt.

Bởi vì cái gọi là, đặt hiểm địa thì an.

Đem tự thân bày ở chỗ sáng, ngược lại có thể khiến lòng người tồn kiêng kị.

Bất quá cái này tối đa cũng chỉ có thể, kéo dài một chút thời gian, ở trên đảo còn sống tu sĩ, không có 1 cái là kẻ vớ vẩn.

Tiểu thủ đoạn chung quy không phải đại thế, động thủ chỉ là vấn đề thời gian.

Hi vọng Từ Tử Chân có thể, trong khoảng thời gian này bên trong, mau chóng khôi phục một chút trạng thái… Chí ít, có thể có chút hứa sức tự vệ.

Rất nhanh, nửa ngày thời gian trôi qua.

Ngoài cửa hang, nhắm mắt dưỡng thần La Quan, bỗng dưng mở 2 mắt ra.

Hắn đứng dậy, nhìn về phía phương xa.

“Chư vị, như là đã đến, liền hiện thân đi.”

Bá ——

Linh quang lóe lên, Mộ Thanh Dương, Cơ Thần Nguyên 2 người xuất hiện trước nhất, ánh mắt băng lãnh.

Rất nhanh, từ những phương hướng khác, lại có Thiên Vân tông, tinh biển Kiếm tông cùng gì thân, Vu Bằng cùng 6 người xuất hiện.

Nhìn như trước mắt một màn, cùng ban đầu là giống nhau cục diện, kì thực không phải.

Cái này nửa ngày bên trong, Từ Tử Chân nắm chặt tĩnh dưỡng thương thế, người khác cũng không có nhàn rỗi, đã đạt thành chung nhận thức.

Mộ Thanh Dương trầm giọng nói: “Chư vị, đã người đã đến đông đủ, liền bắt đầu đi.”

Nó hơn tổ 3 tu sĩ gật đầu.

Mà bọn hắn biện pháp là… So vận khí!

Một đoàn quang ảnh tại trong mấy người triển khai, mỗi tổ đều có một người tu sĩ, nhanh chóng đánh ra linh quang, quyển đưa ra bên trong 1 con ngọc giản.

Những ngọc giản này bên trong, 3 cái trống không, chỉ có 1 cái có lưu đặc thù ấn ký.

Ông ——

Thiên Vân tông tu sĩ trong tay, ngọc giản bỗng nhiên tràn ra quang mang, người này mặt lộ vẻ ý mừng, lớn tiếng nói: “Là chúng ta bắt đến!”

Tinh biển Kiếm tông 2 tên tu sĩ, sắc mặt lập tức trầm xuống.

Gì thân, Vu Bằng 2 người, cũng nhíu nhíu mày.

Mộ Thanh Dương nói: “Ngươi ta ở giữa ước định, bắt đến ấn ký người, nhưng tiếp tục lưu lại nơi đây, những người còn lại lập tức rút đi, trong vòng một ngày không thể lại tới gần, nếu không ắt gặp thiên địa chán ghét mà vứt bỏ, vĩnh viễn không đăng lâm đại đạo cơ hội.” Hắn ánh mắt đảo qua mọi người, “Chư vị, bắt đầu lập thệ đi!”

Thiên đạo lời thề.

Đây là lấy tu sĩ tâm thần, hướng thiên địa đại đạo phát thệ, nhất là linh nghiệm vô song, không ai dám can đảm

vi phạm.

Mà sở dĩ, có thể thúc đẩy cái này 1 ước định, Mộ Thanh Dương ra rất đại lực khí.

Lúc này, hắn cái thứ 1 lập xuống thiên đạo lời thề, cười lạnh nhìn về phía La Quan ——

Chỉ là tiểu tính toán, thật cho là liền có thể may mắn thoát khỏi?

Hôm nay, nhìn ngươi như thế nào trốn!

Thiên Vân tông 2 người có thể giết chết La Quan tốt nhất, nếu là không thể…

Hừ!

Hắn Huyền Âm thiếu chủ tất nhiên động thủ , khiến cho chém thành muôn mảnh, vạn kiếp bất phục.

Rất nhanh, các phương hoàn thành lập thệ, riêng phần mình hướng lui về phía sau đi.

Nơi đây liền chỉ còn lại có, Thiên Vân tông 2 tên tu sĩ, cùng La Quan, Từ Tử Chân 2 người.

Thiên Vân tông trên một người trước, ánh mắt đảo qua La Quan về sau, tại chỗ cửa hang hơi 1 bồi hồi, mỉm cười nói: “Xem ra, chúng ta vận khí không tệ.”

La Quan: …

Ngươi cao hứng, tựa hồ có chút sớm a?

Đưa tay một nắm, Dạ Yến kiếm rơi vào trong tay, một bước đạp xuống kiếm minh trùng thiên.

Oanh ——

Kiếm giới triển khai, giết chóc bản nguyên thân ảnh hiển hiện.

1 kiếm chém xuống!

“Kiếm tu!” Thiên Vân tông tu sĩ biến sắc, mãnh liệt mà đến khủng bố kiếm ý, để hắn trần trụi bên ngoài huyết nhục, như bị kim đâm.

“Sư đệ, ta cuốn lấy người này, ngươi nhanh chóng động thủ!”

Gào thét ở giữa, 2 tay hắn giơ lên, hướng về phía trước trùng điệp nhấn một cái.

1 tôn thanh đồng đại đỉnh hư ảnh, lập tức nổi lên, cao chừng 100 trượng 4 chân thế chân vạc, mỗi một mặt bên trên đều rõ ràng khắc dấu lấy, trùng điểu long rắn cùng vạn vật đồ ảnh.

“Xã tắc đỉnh, tẫn thủ chu thiên chi lực, cho ta trấn áp!”

Cái này Thiên Vân tông tu sĩ rống to, trên mặt lại lộ ra tiếu dung.

Xã tắc đỉnh chính là thời kỳ thượng cổ, 1 tôn cực kỳ

cường đại bảo vật, trong truyền thuyết đã câu thông thiên địa đại đạo, có vô tận uy năng.

Nó bản thể, đã sớm không biết tung tích, nhưng Thiên Vân tông bên trong lại nắm giữ lấy một môn không trọn vẹn bí pháp, có thể triệu hoán chí bảo hình chiếu.

Tuy chỉ có thể duy trì mấy tức, hôm nay cũng đã đầy đủ.

Giết chết Từ Tử Chân, trước mắt cái này cường đại kiếm tu, liền chỉ có một con đường chết.

Chính là bởi vì nắm giữ môn bí pháp này, cho nên trước đó hắn mới có thể nói, vận khí của bọn hắn không sai.

“Vâng, sư huynh!”

Khác 1 Thiên Vân tông tu sĩ, cười to bên trong phóng tới hang đá.

Như trước đó xuất thủ, Từ Tử Chân có lẽ còn có thể, lại bộc phát ra kinh người sát thương.

Nhưng qua nửa ngày thời gian, vô luận loại bí pháp nào, át chủ bài, có tác dụng trong thời gian hạn định tất nhiên đều đã kết thúc, hiện tại tỉ lệ lớn đang đứng ở, cưỡng ép bộc phát về sau phản phệ kỳ.

Đây cũng là trước đó, các phương lựa chọn rút đi , chờ đợi tầm nửa ngày sau lại đến vây giết nguyên nhân 1 trong.

Cho nên, chỉ cần La Quan bị trấn áp, đào thải bọn hắn

chính là dễ như trở bàn tay.

Hang đá đang ở trước mắt, tên này Thiên Vân tông tu sĩ, thậm chí đã thấy, giấu ở hang đá chỗ sâu tu luyện Từ Tử Chân thân ảnh.

La Quan ngay tại cách đó không xa, nhưng thì tính sao? ? Xã tắc đỉnh rơi xuống, vạn vật đều bị trấn áp, hắn tuyệt không sức phản kháng

Nghĩ giữ vững hang đá, nhờ màn chấn nhiếp bảo toàn nữ nhân này, quả thực nằm mơ! !

Người này khóe miệng, lộ ra một tia trào phúng cười lạnh, đang muốn thác thân mà qua, giết vào hang đá lúc…

Oanh ——

Khủng bố kiếm hơi thở sát na hiện lên, như núi lửa phun trào.

Sắc mặt thông suốt đại biến, tên này thẳng hướng Từ Tử Chân Thiên Vân tông tu sĩ, trên mặt lộ ra hoảng sợ.

Nhưng trước đó, hắn tất cả tinh lực đều đặt ở Từ Tử Chân trên thân, đối sau lưng không có chút nào phòng bị.

Đợi phát giác được lúc, đã tới không kịp làm ra phản ứng, “Không!”

Chỉ nghe “Phốc” một tiếng vang trầm, người này lại bị

sống sờ sờ trực tiếp một phân thành hai.

Trảm linh chi lực theo kiếm thế bộc phát, chặt đứt thân thể đồng thời, cũng đem hắn hồn phách xé nát!

Kiếm thế không ngừng, xuyên qua màn sáng về sau, “Ầm ầm” cuốn lên phong vân biến sắc, kế tiếp theo phóng tới phương xa chân trời.

Mà cái này kinh người 1 kiếm, cũng trong nháy mắt, hấp dẫn đến các phương chú ý.

Tinh biển Kiếm tông 2 tên tu sĩ, cùng là kiếm tu càng thêm rõ ràng, cảm nhận được một kiếm này bên trong ẩn chứa khủng bố uy năng, sắc mặt vô song ngưng trọng.

“Không phải Thiên Vân tông!”

2 người kia, đều không phải kiếm tu.

Từ Tử Chân thân là Minh Nguyệt tông Đại sư tỷ, thân phận bối cảnh sớm đã bị các phương chú ý, nàng cũng chưa tiến vào kiếm đạo tu hành.

Nói cách khác, động thủ là kia “Vương Hạ” !

Mộ Thanh Dương nhìn về phía, kia phóng lên tận trời kiếm ảnh, ánh mắt trầm ngưng, “Hắn đúng là một tên kiếm tu.”

“Rất mạnh! !” Cơ Thần Nguyên thở sâu, “Xem ra Thiên Vân tông 2 người, là không giết được bọn hắn.”

Mộ Thanh Dương cười lạnh, “Như thế càng tốt hơn , đợi ngày mai lúc này, ngươi ta tự mình động thủ xử lý bọn hắn!”

Trước đó, vì không thể tự tay chém giết La Quan, hắn còn cảm thấy một tia tiếc nuối.

Về phần có thể hay không giết chết hắn…

Hừ! !

Đối điểm này, Huyền Âm thiếu chủ có tuyệt đối tự tin.

Bá ——

Hắn quay người, “Đi thôi, đi trước giết chết gì thân.”

Cơ Thần Nguyên gật đầu.

Bích Hải Vân Thiên tông thân là hải ngoại 10 tiên tông 1 trong, thực lực không thể khinh thường, nếu có thể tránh sinh ra xung đột, tự nhiên tốt nhất.

Như vậy, giết chết gì thân đến cái chết vô đối chứng, chính là lựa chọn tốt nhất.

Chỉ bất quá, đang đi đường lúc, Cơ Thần Nguyên ánh mắt, đảo qua Mộ Thanh Dương bóng lưng.

Thật sâu chỗ, hiện lên một tia băng hàn.

Thiên Thanh đạo nhân truyền thừa chỉ có một phần, tỉ lệ

lớn đến cuối cùng, chỉ có 1 người có thể thu hoạch được tán thành.

Những người khác, đều sẽ thành bàn đạp!

Nói cách khác, có lẽ tiếp qua không lâu, hắn cùng Mộ Thanh Dương ở giữa liền sẽ có một trận chiến.

Màn sáng biên giới, theo La Quan 1 kiếm chém xuống, xã tắc đỉnh hư ảnh tán loạn, gặp bí pháp phản phệ Thiên Vân tông tu sĩ, một bên từng ngụm từng ngụm thổ huyết, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin.

Làm sao có thể? !

Lấy hắn tu vi toàn lực xuất thủ, Nguyên Anh dưới nên không có người, có thể thoát khỏi đến từ xã tắc đỉnh trấn áp.

Bởi vì nó lực lượng nơi nhằm vào, không chỉ là nhục thân, càng có hơn chấn nhiếp hồn phách chi uy.

Nhưng hắn lại làm sao biết, trước mắt mình vị này, tuy chỉ có Trúc Cơ cảnh tu vi, lại là cái đã mở ra hồn phách không gian quái vật.

Lại hồn phách không gian bên trong, không chỉ có cắm một cái cây, càng treo một vòng trăng tròn.

Xã tắc đỉnh uy lực đích xác đáng sợ, nhưng dù là Huyền Quy không xuất thủ, thiếu niên lẻ loi một mình, cũng đã đủ để ứng đối.

Thế là 1 kiếm giết người về sau, thiếu niên không chút do dự, đưa tay liền lại là 1 kiếm, đem cái này gặp phản phệ tâm thần chấn kinh, sợ xanh mặt lại hồi hộp Thiên Vân tông người cuối cùng, cùng nhau đưa lên Tây Thiên.

Thiên Vân tông tiểu tổ, như vậy đào thải!

La Quan thu kiếm, nhìn về phía trong thạch động Từ Tử Chân, nữ nhân này bây giờ trừng lớn mắt, một mặt chấn động cùng khó có thể tin.

Nàng biết La Quan rất mạnh, lại không nghĩ rằng hắn có thể, mạnh đến trình độ như vậy.

Có lẽ là tiểu cô nương trừng mắt há mồm bộ dáng quá đáng yêu, La Quan nghĩ nghĩ, cười nói: “Yên tâm đi, ta sẽ bảo hộ ngươi.”

Không phải miệng này, mà là trước đó nữ nhân này biểu hiện, quả thực khiến người khâm phục.

Dạng này người, La Quan cảm thấy không đáng chết.

Thiên đạo lời thề ước thúc dưới, phiến khu vực này an tĩnh xuống, La Quan trở lại cửa hang, ăn vào 1 viên Long Tủy đan về sau, kế tiếp theo ngồi xếp bằng.

Điều chỉnh trạng thái khôi phục thể nội hao tổn, cũng muốn nắm chặt thời gian, tận khả năng tăng lên thực lực bản thân.

Bởi vì, cho tới giờ khắc này bắt đầu, chân chính nguy cơ

còn chưa giáng lâm… Tuy nói hiệu quả có chút ít còn hơn không, nhưng lực lượng mỗi tăng lên một điểm, liền có thể càng nhiều 1 điểm sức tự vệ.

Sau đó 1 ngày, xung quanh cũng không thái bình, có thể nghe tới “Ầm ầm” tiếng vang, cùng thiên địa linh lực chấn động tạo thành sóng xung kích lan.

Thiên Thanh đạo nhân cho 2 ngày thời gian, dù vẫn chưa đề cập, đến lúc đó nếu không phải chỉ còn hơn hai tổ sẽ như thế nào, nhưng có đạo thứ 2 khảo nghiệm kinh lịch, mọi người tự nhiên đều rất rõ ràng, vị này đại khái lại muốn lãnh khốc vô tình, trực tiếp bắt đầu xoá bỏ.

Cho nên, nên động thủ, tự nhiên là sẽ động thủ.

Tỉ như tinh biển Kiếm tông 2 vị kiếm tu, thực lực có chút cường hãn, lại tu luyện một loại nhưng lẫn nhau liên thủ, uy năng bổ sung kiếm pháp. Tự nhận là bây giờ, tại hòn đảo này bên trên, là gần với mộ, cơ tổ hợp mạnh thứ hai đội ngũ.

Đương nhiên, như liều đánh đổi một số thứ đến, cùng mục, cơ tiểu đội chính diện một trận chiến, cũng không phải không có khả năng.

Cho nên, khi Thiên Vân tông 2 người lưu lại, đối phó Minh Nguyệt tông tiểu tổ lúc, giả ý rút đi tinh biển Kiếm tông 2 vị, liền đem mục tiêu khóa chặt tại gì thân, Vu Bằng trên thân.

2 người là bức tại bất đắc dĩ, mới tạo thành một đội, xuất thân 2 cái tông môn, lẫn nhau cũng không tính quen

thuộc.

Mà lại, gì thân trạng thái, tựa hồ cũng không quá tốt, mà Vu Bằng… Bất quá là Triều Nhật tông bên trong, 1 cái có chút danh khí đệ tử, cùng bọn hắn so sánh kém không chỉ một bậc.

Có thể sống đến hôm nay, bất quá là vận khí tốt, cho nên bắt bọn hắn khai đao, cái này rất hợp lý.

Chỉ cần gọn gàng mà linh hoạt xử lý gì thân, Vu Bằng, mục, cơ tổ hợp đương nhiên liền sẽ rõ ràng, bọn hắn hẳn là đối với người nào động thủ.

Nhưng cũng tiếc tưởng tượng rất tốt đẹp, chuyện này tiến triển, lại có chút chệch hướng quỹ tích.

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 399 : Lựa chọn tốt nhất

Gì thân thực lực vượt qua dự kiến cường hãn, tại động thủ một nháy mắt 2 tên tinh biển Kiếm tông tu sĩ, liền biết đụng vào tấm sắt, cũng không cùng trong lòng kinh sợ khuếch tán ra, bọn hắn liền phát hiện hôm nay khối này tấm sắt độ dày, còn muốn tại đoán trước phía trên.

Vu Bằng cái này xuất thân Triều Nhật tông, thanh danh không hiện tu sĩ, cho tinh biển Kiếm tông 2 người kinh hỉ cực lớn… Thực lực của hắn, lại nửa điểm không tại gì thân phía dưới.

Một trận đại chiến, tinh biển Kiếm tông 2 người trước sau nuốt hận, ngã xuống đất ý thức lâm vào hắc ám trước, cũng không nghĩ thông suốt sự tình tại sao lại đến một bước này, rõ ràng là chúng ta chủ động xuất kích, sao liền thành tới cửa chịu chết?

Gì thân sắc mặt tái nhợt, từng ngụm từng ngụm thở dốc, ngẩng đầu nhìn về phía Vu Bằng, đáy mắt hiện lên một tia kiêng kị, trầm giọng nói: “Chúng ta lập tức rời đi cái này!”

Hắn có thể đoán được, Mộ Thanh Dương, Cơ Thần Nguyên suy nghĩ, như bị 2 người này tìm tới cơ hội, tuyệt sẽ không cho hắn sinh lộ.

Vu Bằng gật đầu, “Thật…” Lời còn chưa dứt hắn nhíu chặt lông mày, ngẩng đầu nhìn về phía trước.

2 thân ảnh đi tới, trên mặt còn có mấy điểm kinh ngạc.

Gì thân sắc mặt, một chút trở nên xanh xám.

“2 vị giấu thật sâu, như vội vàng không kịp chuẩn bị dưới, chính là chúng ta gặp cũng sẽ rất khó giải quyết.” Cơ Thần Nguyên nhàn nhạt mở miệng, trong lòng cảm thán.

Quả nhiên, có thể sống đến thời khắc này, cái nào đều không phải nhân vật đơn giản a.

Tinh biển Kiếm tông 2 người thực lực hung hãn, kiếm pháp lại nhưng lẫn nhau bổ sung, khiến thực lực càng thượng tầng lâu.

Nhưng dù cho như thế, còn là bị gì, tại 2 người ngạnh sinh sinh oanh sát!

Gì thân trầm giọng nói: “Huyền Âm thiếu chủ, Cơ đạo hữu, đã các ngươi ở bên quan chiến, liền biết ta 2 người dù hao tổn không nhẹ, nhưng vẫn có lực đánh một trận, xuống tay với chúng ta tuyệt không phải một cái lựa chọn tốt.”

Hắn hơi dừng một chút, “Minh Nguyệt tông bên trong, gọi là ‘Vương Hạ’ tu sĩ, hẳn là tính toán ngươi ta người a? Chính là hắn thực lực cường hãn, nhưng bằng sức một mình diệt đi Thiên Vân tông tiểu đội, cũng nhất định thực lực đại tổn. 2 vị chẳng lẽ còn muốn lưu người này kế tiếp theo sống sót? Không bằng thừa dịp hắn bệnh đòi mạng hắn, báo thù rửa hận trảm thảo trừ căn!”

Mộ Thanh Dương cười lạnh, “Gì thân, ngươi nói không sai, thật sự là hắn đáng chết… Nhưng ngươi, cũng phải chết!”

Tiến lên một bước.

Oanh ——

Kinh người khí tức bộc phát, đem đối diện 2 người khóa chặt.

Một trận đại chiến lại lần nữa bộc phát, mục, cơ tiểu tổ thực lực đích xác hung hãn, trực tiếp đem gì, tại 2 người đặt ở hạ phong.

Mà theo lấy thời gian trôi qua, tình hình chiến đấu càng ngày càng sáng tỏ ——

Gì, tại 2 người lạc bại, chỉ là vấn đề thời gian, mà một khi suy tàn, tự nhiên là chỉ có một con đường chết!

Một tiếng vang thật lớn, gì thân bị đánh bay lối ra, hắn từng ngụm từng ngụm thổ huyết, mặt mũi tràn đầy đau thương.

Cơ Thần Nguyên nhanh chân hướng về phía trước, ánh mắt lạnh lùng, đưa tay một kích liền muốn đem hắn đánh giết.

Nhưng sau một khắc, dị biến đột nhiên xuất hiện.

Ngã xuống đất gì thân, đột nhiên trợn to tròng mắt, trong

miệng phát ra thống khổ gào thét, thân thể điên cuồng - run rẩy.

Mà trong quá trình này, hắc vụ từ hắn miệng mũi thất khiếu tràn ra, từng khối vảy giáp màu đen, từ huyết nhục phía dưới hiển hiện.

“XÌ… Rồi” âm thanh không dứt bên tai, là trên người hắn trường bào, bị bành trướng thân thể, cho ngạnh sinh sinh no bạo.

Tay, đủ móng tay tự động tróc ra, sinh trưởng khoe khoang tài giỏi sắc bén trảo, ngửa mặt lên trời rít lên một tiếng, bỗng nhiên có vô tận hung thần, hủy diệt khí cơ bộc phát.

Hết thảy nói đến chậm chạp, kì thực bất quá 3 5 hô hấp thời gian, tên này Bích Hải Vân Thiên tông Thiếu tông chủ, liền hoàn thành biến thân.

Tiếng vang bên trong, tới gần Cơ Thần Nguyên, bị 1 quyền đánh bay.

Rống ——

Gì thân ngửa mặt lên trời gào thét, dữ tợn trên khuôn mặt, một đôi tròng mắt đen nhánh như thâm uyên, lại không một chút tròng trắng mắt.

“Nhập ma!”

Cơ Thần Nguyên kinh hô, sắc mặt đại biến.

Năm đó, Thanh Tiêu kiếm tông một trận hạo kiếp, dẫn đến biển mây đại lục Nam cảnh tử thương thảm trọng.

Chính là thánh đô 4 tộc, tại một trận chiến kia bên trong đều trả giá không tiểu đại giới, cho nên đối "Nhập ma" tình huống này, có rõ ràng ghi chép.

Phát sinh trước mắt tại gì thân biến hóa trên người, chính là nhập ma chi tướng.

Hao tổn tự thân sinh cơ, hồn phách, lấy vạn kiếp bất phục làm đại giá, nhưng tại trong thời gian ngắn, bộc phát ra viễn siêu thực lực bản thân.

"Ầm ầm" mặt đất rung chuyển, gì thân băng băng mà tới, mỗi một bước rơi xuống đều làm đại địa vỡ nát, xuất hiện khủng bố hố sâu.

Chiếm hết thượng phong Cơ Thần Nguyên, trực tiếp lâm vào khổ chiến.

Mà đổi thành một bên, Mộ Thanh Dương tình huống cũng phi thường không ổn, hắn thực tế không nghĩ ra, trước mắt tên này Triều Nhật tông tu sĩ, vì sao còn không ngã dưới?

Hắn đã thủ đoạn ra hết, đánh đối phương thổ huyết không ngừng, trên thân xuyên qua vết thương đều không dưới 3 khu, nhưng người này còn sống.

Không chỉ có còn sống càng càng đánh càng mạnh, hắn liếm láp - lấy khóe miệng máu tươi, xích hồng con mắt nhìn chằm chằm Mộ Thanh Dương, để vị này Huyền Âm

thiếu chủ từ đáy lòng, sinh ra hồi hộp bất an.

Không thích hợp, cái này rất không thích hợp!

Đúng lúc này, Vu Bằng đột nhiên gào thét một tiếng, trong thanh âm này lại ẩn chứa, một loại nào đó cực kỳ khủng bố khí cơ.

Một nháy mắt, Mộ Thanh Dương cứng tại nguyên địa, trước mắt hắn hiển hiện 1 đạo hình tượng ——

Bóng đêm vô tận bên trong, có 1 tôn nguy nga như dãy núi thân thể, nó là khổng lồ như vậy, lớn đến cho người ta một loại nhưng che lấp thiên địa ảo giác.

Khí tức khủng bố từ trong cơ thể nó phát ra, hình thành vô hình xung kích không ngừng đánh phía xung quanh, nhưng mảnh này hắc ám tựa như là 1 cái lồng giam, đưa nó gắt gao giam giữ tại cái này bên trong.

Mặc cho giãy giụa như thế nào, cũng không thể thoát thân.

Bá ——

Giờ phút này, kia nguy nga thân thể mở 2 mắt ra, con ngươi màu đỏ ngòm đang lẳng lặng nhìn tới.

Cái nhìn này, liền để Mộ Thanh Dương như rơi vào hầm băng, ý thức lâm vào đình trệ.

Cũng may sinh tử nháy mắt, hắn hồn phách chỗ sâu ẩn tàng nào đó bên trong lực lượng, lúc này đột nhiên bộc

phát, tiếp chưởng đối thân thể chưởng khống.

Ngạnh sinh sinh thoát khỏi, kia trong bóng tối huyết mâu khóa chặt, nhưng hiển nhiên cái này cần trả giá cực lớn đại giới.

Mộ Thanh Dương miệng mũi thất khiếu chảy máu, đạm mạc ánh mắt bên trong, hiện ra một tia rung động.

“Số mệnh chi luân!”

Chấn động bên trong, 1 cái ổ quay hư ảnh hiển hiện, nó chừng 100 trượng lớn nhỏ, chuyển động bên trong phát ra “Ầm ầm” kịch liệt oanh minh.

Kinh người khí tức khuếch tán, khiến cho xung quanh không gian vặn vẹo.

Không chút do dự, Mộ Thanh Dương bước vào trong đó.

Bá ——

Số mệnh chi luân tiêu tán, Mộ Thanh Dương nhờ vào đó thoát đi, khối này tiểu thế giới mảnh vỡ.

Nhưng vì làm được điểm này, hắn cần trả giá ngoài định mức đại giới, 1 đầu tay cụt rớt xuống đất, nhanh chóng hư thối hóa thành vết máu.

Trong điện quang hỏa thạch, thế cục nghịch chuyển!

Vu Bằng nhìn chằm chằm tay cụt nhìn thoáng qua, quay người tròng mắt màu đỏ ngòm, liền khóa chặt Cơ Thần

Nguyên.

Hồi hộp, bất an, từ đáy lòng mãnh liệt mà ra, mắt thấy Mộ Thanh Dương đều tay cụt chạy trốn, hắn cũng không dám có nửa điểm do dự.

“Kiếm hồn, khải!”

Giữa lông mày kiếm ảnh gào thét mà ra, trùng điệp trảm tại hư vô ở giữa, lại sinh sinh vỡ ra 1 đầu vết nứt không gian.

Cơ Thần Nguyên sắc mặt trắng bệch, từng ngụm từng ngụm thổ huyết, cái kia kiếm hồn chi ảnh so trước đó, cũng ảm đạm rất nhiều.

Hắn xông vào vết nứt không gian, biến mất không thấy gì nữa.

Một trận đại chiến như vậy kết thúc, nhưng kết quả lại ra ngoài ý định, Mộ Thanh Dương, Cơ Thần Nguyên 2 người, rơi vào bại trốn mà chết.

Nếu không phải 2 người này trên thân, riêng phần mình có đại ẩn bí, nhưng tại sống chết trước mắt bộc phát ra, cũng không thuộc về 2 người lực lượng kinh khủng, hôm nay đã vẫn lạc.

Giữa thiên địa khủng bố khí cơ tán đi, Vu Bằng khôi phục lại bộ dáng ban đầu, cúi đầu nhìn thoáng qua thương thế, phổ thông không có gì lạ trên khuôn mặt, vẫn là một mảnh yên tĩnh.

Bên cạnh hắn, là như cũ duy trì “Nhập ma” trạng thái gì thân, nhưng ở đối mặt Vu Bằng lúc, hắn rõ ràng rất là kính sợ.

5 cái tiểu đội, bây giờ đã trừ thứ 3.

Ông ——

Màn sáng chấn động, Thiên Thanh đạo nhân thanh âm vang lên, “Đạo thứ 3 khảo nghiệm kết thúc.”

Bàng bạc uy năng gia trì dưới, vang vọng thập phương.

Sau một khắc, bỗng nhiên có lực lượng cường đại giáng lâm, trực tiếp khóa chặt hòn đảo bên trên, bây giờ còn sống 4 tên tu sĩ.

La Quan chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, ánh mắt khôi phục lúc, đã đi tới một chỗ to lớn bình đài, 4 phía cũng có ánh sáng màn quay chung quanh.

Bên cạnh hắn chính là Từ Tử Chân, bây giờ chính mặt mũi tràn đầy chấn động nhìn về phía xung quanh.

Mà đối diện cách đó không xa, thì đứng 2 người khác.

“Đúng là bọn hắn! !”

La Quan trong lòng chấn động, đôi mắt ở giữa lập tức càng nhiều mấy điểm kiêng kị.

Đối Mộ Thanh Dương, Cơ Thần Nguyên 2 người thực lực, hắn dù không thể hoàn toàn hiểu rõ, nhưng cũng

biết rõ nó cường hãn, nhưng 2 người này lại thảm tao đào thải.

Ánh mắt lướt qua Vu Bằng, rơi vào “Nhập ma” trạng thái gì thân trên thân, La Quan cảm nhận được, một tia khí tức quen thuộc.

Thanh Tiêu kiếm tông tổ đình! !

Không sai, chính là kia bên trong.

Lúc trước La Quan lần thứ 1 đến lúc, liền từng kém một chút, liền chịu khối kia nhập ma đế kiếm mảnh vỡ tính toán.

2 người này ở giữa, hẳn là tồn tại cái gì liên quan? !

Suy nghĩ chuyển động ở giữa, La Quan ánh mắt lại rơi vào, kia Vu Bằng trên thân.

“Nhập ma” gì thân, đối với hắn cung kính mà thần phục, điểm này một chút liền có thể nhìn ra.

Như vậy rất hiển nhiên, đây hết thảy đều cùng người này có quan hệ.

Phát giác được đến từ La Quan nhìn chăm chú, Vu Bằng ngẩng đầu nhìn đến, tấm kia thường thường không có gì lạ trên khuôn mặt, đột nhiên lộ ra vẻ mỉm cười.

Vô cùng quỷ dị!

La Quan trong lòng, lại là một trận cảnh báo đại tác.

Bá ——

Thiên Thanh đạo nhân hư ảnh hiện thân, ánh mắt đảo qua 4 người, “Chúc mừng các ngươi, xông đến nơi đây khoảng cách thu hoạch được truyền thừa, liền chỉ còn 2 bước.”

“Bước đầu tiên, tại 1 khắc đồng hồ nội sát rơi đội hữu của các ngươi, người còn sống sót liền có thể tiến vào, truyền thừa cuối cùng tranh đấu.”

“Bắt đầu đi!”

Hắn thân ảnh biến mất.

Vu Bằng mặt không biểu tình, quay người nhìn thoáng qua, “Nhập ma” trạng thái gì thân. Cái sau không chút do dự, đưa tay bắt lấy cổ của mình, bỗng nhiên dùng sức vừa gảy.

Răng rắc ——

Hắn lại ngạnh sinh sinh, đem đầu mình nhổ xuống.

Ùng ục ục ——

Dữ tợn đầu lâu lăn trên mặt đất động, máu tươi cuồng phún mà ra, nháy mắt nhuộm đỏ mặt đất.

Gì thân chết rồi.

“Nhập ma” trạng thái tùy theo giải trừ, hắn lăn xa đầu lâu bên trên, một khuôn mặt vặn vẹo mà thống khổ, càng có sợ hãi thật sâu.

Hiển nhiên, là để ý biết tán loạn trước, gì thân khôi phục thanh tỉnh… Nhưng hết thảy, đều đã không kịp.

Hắn bây giờ chết đi, chính là ngay cả hồn phách đều cùng nhau tán loạn, từ đó vạn kiếp bất phục.

Mà cái này, chính là “Nhập ma” cần thiết trả ra đại giới!

“A! !” Từ Tử Chân kinh hô, thân thể run rẩy, sắc mặt trở nên tái nhợt.

Nàng ánh mắt, nhìn về phía La Quan.

Trong không khí, là giống như chết trầm mặc.

Vu Bằng nhìn xem một màn này, như cảm thấy một tia thú vị, hắn lui ra phía sau mấy bước, khóe miệng lại lộ ra cái kia quỷ dị mỉm cười.

Lẳng lặng nhìn xem 2 người , chờ đợi chuyện kế tiếp.

Kiềm chế trong trầm mặc, Từ Tử Chân thở sâu, ép buộc mình bình tĩnh lại, nàng ngẩng đầu, “Ta có thể hay không biết, ngươi đến cùng là ai?”

La Quan trầm mặc một chút, “Được.”

“Lốp bốp” một trận tiếng vang, theo Biến Thân thuật giải trừ, lộ ra lúc đầu hình dạng.

Xuất hiện ở trước mắt, là 1 trương anh tuấn tuấn tú khuôn mặt, người thiếu niên cùng nàng đối mặt, Từ Tử Chân trên mặt lộ ra kinh ngạc.

“Nguyên lai, ngươi lại sinh đẹp mắt như vậy… Vậy ta lúc ấy, ngược lại hẳn là chủ động chút…”

Trên mặt nàng hiển hiện đỏ ửng, “Có thể hay không ôm một chút? ?”

La Quan suy nghĩ một chút, cất bước hướng về phía trước.

Không có ngoài ý muốn, Từ Tử Chân ôm thiếu niên, ghé vào lỗ tai hắn nói khẽ: “Nếu như có thể mà nói, xin giúp ta nhóm báo thù.”

“… Tốt!”

Thối lui một bước, nàng mỉm cười, “Ngươi tên gì?”

“La Quan.”

“Ta ghi nhớ.”

Từ Tử Chân đi tới bình đài biên giới, một bước phóng ra, trực tiếp vượt qua màn sáng.

La Quan nhìn một màn trước mắt, nhưng lại chưa lên tiếng, đã 2 người chú định, chỉ có 1 cái có thể sống sót, hắn cũng không thể cùng gì thân đồng dạng tự sát a?

Có lẽ, cái này đã là lựa chọn tốt nhất.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 400 : Tử vong cùng hủy diệt hóa thân

La Quan cũng coi như nhìn quen sinh tử, càng không khả năng vì 1 cái, cũng không tính quen thuộc nữ nhân, mà để tự thân mạo hiểm.

Nhưng lúc này tâm tình của hắn y nguyên rất tệ, nhìn chằm chằm màn sáng nhìn hồi lâu, đều không thể tìm tới, Từ Tử Chân rời đi sau thân ảnh.

Liền tựa hồ nàng tại bước ra nháy mắt, liền bị lực lượng vô hình lau đi, thành tiên cảnh trở lên tồn tại, chính là khủng bố như vậy.

Vu Bằng đột nhiên mở miệng, thanh âm hắn bình tĩnh vô song, “Nữ nhân này lại nguyện ý vì ngươi mà chết, thật đúng là ra ngoài ý định.”

La Quan lắc đầu, “Nàng rất rõ ràng, mình không phải là đối thủ của ta, cùng nó chém giết một trận, không bằng cho mình lưu chút thể diện.”

Đây chỉ là bày ở ngoài sáng lý do.

La Quan có thể cảm nhận được, Từ Tử Chân đáy lòng bi thương, ảm đạm… Nàng lấy tự sát vì thẻ đánh bạc, mời La Quan hỗ trợ.

Nữ nhân này, ngược lại là thật coi trọng ta!

Ầm ầm ——

Trầm thấp oanh minh, từ phía dưới bình đài truyền đến, sau đó nó liền bắt đầu mau chóng chìm xuống.

Rất nhanh, hắc ám giống như thủy triều, từ bốn phương tám hướng mà đến, đem trọn cái bình đài bao phủ.

La Quan cả người đều bị hắc ám nuốt hết, cái này hắc ám sền sệt như mực, có ngăn cách hết thảy cảm giác lực lượng.

Thân ở trong đó, quanh thân hoàn toàn tĩnh mịch, trong lòng bất an, hồi hộp, đều bị gấp trăm ngàn lần phóng đại.

Như ý chí không kiên định, liền chỉ là mảnh này hắc ám, ngốc lâu liền có thể làm lòng người thần sụp đổ.

Không biết trôi qua bao lâu, chỉ nghe “Oanh” một tiếng, bình đài tại chấn động về sau, rốt cục cũng ngừng lại.

Sau một khắc, quang minh bỗng nhiên hiển hiện, đem xung quanh hắc ám xua tan.

La Quan vô ý thức híp mắt, lần đầu tiên nhìn thấy, chính là 1 cái tu kiến tại không biết chi địa nguy nga cung điện.

Bọn hắn chỗ bình đài, chính là tòa cung điện này trước quảng trường, 1 cái vách đá đứng lặng tại, quảng trường cùng đại điện ở giữa, trên đó có 1 đầu sinh động như thật chân long phù điêu.

Cái này thân rồng chừng 1,000 trượng, bốn trảo dữ tợn sắc bén, đôi mắt sinh động như thật, đang theo dõi trên quảng trường 2 người, làm bộ muốn lao vào.

La Quan nhìn về phía đầu này Chân Long trên phù điêu, sắc mặt đột nhiên khẽ biến —— cái khác bộ điểm không dám nói, nhưng ở Chân Long vẫn lạc chi địa, viên kia đầu rồng hắn vô song quen thuộc.

Cẩn thận phân biệt, sừng rồng cùng trước mắt phù điêu đúng là hoàn toàn tương tự.

La Quan đột nhiên sinh ra một cỗ, rất mãnh liệt trực giác, đầu kia vẫn lạc chân long, cùng trước mắt phù điêu chính là cùng một cái.

Lại nghĩ tới khi bí cảnh cửa vào mở ra lúc, chỉ có có Chân Long huyết mạch yêu thú mới có thể tới gần… Hẳn là đầu kia Chân Long, là nơi đây thủ hộ thần thú?

Lệnh bài kia lại là chuyện gì xảy ra? !

Có thể chỉ dẫn tiểu thế giới mảnh vỡ, dẫn đạo ngoại giới tu sĩ tiến vào bí cảnh tín vật, người khác như thế nào cầm tới La Quan không biết, nhưng tay hắn bên trong khối này, lại là xử lý Chân Long hung khí.

Còn có, khối này tín vật lệnh bài mặt sau, con kia sinh động như thật con mắt, lại là từ chỗ nào mà đến?

Đều nhanh nhìn thấy Thiên Thanh đạo nhân bản tôn, thế mà còn có nhiều như vậy bí ẩn, thật đúng là đủ thao đản! !

Thở sâu, La Quan đè xuống lăn lộn suy nghĩ, đã đi đến 1 bước này, chân tướng sớm muộn sẽ phơi trần cho thiên hạ.

Đột nhiên, một tiếng long ngâm vang lên, trên phù điêu đầu kia Chân Long, lúc này lại "Sống" đi qua.

Nói xác thực hơn, là có 1 đầu Chân Long hư ảnh từ đó bay ra, Thiên Thanh đạo nhân thân ảnh, liền đạp lập đầu rồng phía trên, trên quảng trường không bay lượn.

Thanh âm hắn vang lên, "2 người các ngươi, ở nơi này nhất quyết sinh tử, bên thắng liền có thể tiến vào bản tọa lăng điện, thu hoạch được truyền thừa cuối cùng."

"Bắt đầu! !"

Vu Bằng một bước đạp xuống, 2 mắt nháy mắt xích hồng, bạo ngược khí cơ phá thể mà ra, phô thiên cái địa quét ngang.

Phía sau hắn có vô tận hắc ám hiển hiện, chấn động phun trào như thâm uyên, có thể nuốt phệ thiên địa vạn vật.

Khủng bố uy áp sát na giáng lâm, đem La Quan khóa chặt, liền như kình thiên đại sơn hoành ép mà tới!

Hồn phách không gian thần thụ mầm non bỗng nhiên lắc lư, như cuồng phong đột khởi, vẩy xuống vô số xanh biếc quang đoàn.

Trên ngọn cây, treo kia trăng khuyết ảnh, lúc này trở nên phá lệ sáng tỏ.

Sáng trong ánh trăng cùng xanh biếc quang đoàn, đều dung nhập hồn phách không gian, giúp La Quan cưỡng ép ngăn cản được, nguồn gốc từ hắc ám xâm nhập.

La Quan bị phong ấn ý thức, sát na khôi phục thanh tỉnh, dưới chân trùng điệp đạp mạnh, thân ảnh nhanh lùi lại tránh đi khủng bố một kích.

Sau một khắc Vu Bằng đập ầm ầm tại, hắn trước kia nơi ở, không biết cái này bình đài ra sao chất liệu, tiếp nhận khủng bố một kích về sau, lại không có nửa điểm tổn thương. Nhưng cái này cũng không hề mang ý nghĩa, Vu Bằng công kích mềm yếu vô song, tương phản một kích này chi khủng bố, đủ để giết chết Nguyên Anh cảnh hạ bất luận cái gì người.

Nói cách khác, chỉ kém tí xíu, La Quan liền đã chết!

Trái tim “Bành” “Bành” nhảy lên, La Quan dưới chân đạp xuống, kiếm giới bỗng nhiên triển khai, giết chóc bản nguyên thân ảnh từ đó hiển hiện.

Cùng lúc đó hắn đôi mắt chỗ sâu, bỗng dưng hiện ra dựng thẳng đồng, như ẩn như hiện lân giáp hư ảnh, từ huyết nhục dưới hiển hiện.

Chân Long biến!

Oanh ——

La Quan khí tức bỗng nhiên tăng vọt, đưa tay chính là 1 kiếm.

Giết chóc bản nguyên thân ảnh chuyển động theo, khủng bố kiếm ý mang theo vô tận giết chóc, ngang nhiên chém xuống.

Vu Bằng đưa tay một nắm, bóng đêm vô tận chuyển động theo, liền như 1 con miệng lớn, đem kiếm ảnh trực tiếp nuốt hết.

Hắc ám phun trào ở giữa, liền như ợ một cái, chợt bình tĩnh lại.

“Giết chóc bản nguyên…” Vu Bằng đột nhiên mở miệng, huyết mâu càng phát ra xích hồng, “Ta trên người ngươi, ngửi được một tia quen thuộc, như ở đâu gặp qua.”

Hắn cúi đầu suy nghĩ một chút, “Không trọng yếu, đợi hắc ám đưa ngươi thôn phệ, cùng ta tan về một thể về sau, tự nhiên liền có thể biết được hết thảy.”

Vu Bằng 2 tay giơ lên, phía sau hắn bóng đêm vô tận, nhất thời như triều cường bộc phát, từ bốn phương tám hướng đánh thẳng tới, đoạn tuyệt La Quan tất cả đường lui.

La Quan mắt thấy hắc ám khuynh thiên mà tới, cười lạnh một bước đạp xuống, đưa tay trường kiếm chém ra.

1 kiếm xuất thủ, lại có “Ầm ầm” ngàn vạn đạo kiếm ảnh hiển hiện, đem hắn thủ hộ trong đó.

Hắc ám rơi xuống đem La Quan chỗ bao phủ, oanh minh tiếng vang không ngừng truyền ra, Vu Bằng nhíu mày, huyết mâu càng phát ra băng hàn.

La Quan cường hoành nằm ngoài dự đoán của hắn, không chỉ là bộc phát thực lực cùng giết chóc bản nguyên, còn có hắn tự thân hung hãn…

Hắc ám là vật gì, hắn so trên đời này bất luận kẻ nào, đều muốn càng rõ ràng hơn.

Tự nhiên minh bạch, nó chỗ có được uy năng, tu sĩ tầm thường rơi vào trong đó, nháy mắt liền muốn hóa thành một đoàn vết máu nát rữa.

Dù là Nguyên Anh cảnh, một khi bị khốn trụ, cũng chỉ có một con đường chết.

Bởi vì, nó không chỉ có ăn mòn nhục thân, cũng có thể hủy diệt hồn phách.

Nhưng đây hết thảy đặt ở La Quan trên thân, liền hết thảy không có hiệu quả, hắn lại bằng vào sức một mình, ngạnh sinh sinh ngăn trở hắc ám ăn mòn!

Bóng đêm vô tận bên trong, La Quan quanh thân nóng hôi hổi, thỉnh thoảng truyền ra “XÌ… Rồi” âm thanh, liền như nước lạnh rơi vào lăn trong chảo dầu.

Kia là thâm nhập vào trong cơ thể hắn hắc ám lực lượng, bị Chân Long thân thể cưỡng ép khu trục, thiêu huỷ.

Có thể làm được điểm này, không chỉ có bởi vì Chân Long chi đi bản thân cường đại, càng bởi vì trong cơ thể hắn, chỗ có được Chân Long huyết mạch.

1 cái “Tổ” chữ, chính là Chân Long một mạch bên trong, tôn quý nhất tồn tại cường đại, mới có thể có cường đại như vậy uy năng.

Về phần hồn phách không gian, nguyệt nha cùng thần thụ liên thủ tạo thành 1 đạo bình chướng, đem tất cả xâm nhập lực lượng, hoàn toàn ngăn cách tại bên ngoài.

Thiếu niên cầm kiếm mà đứng , mặc cho hắc ám cuồn cuộn, lại không thể vượt lôi trì một bước.

Hắn duy nhất nhược điểm, liền ở chỗ Chân Long biến, cái này 1 Chân Long một mạch bí pháp, tồn tại thời gian hạn chế.

Nhưng cũng may, bây giờ tồn tại nhược điểm, cũng không chỉ La Quan 1 cái.

Vu Bằng cũng giống vậy! !

Chủ nhân lực lượng, không nên tồn tại ở thế gian, như lâu dài khu động, tất nhiên dẫn lạc thiên cướp.

Trên thực tế, Vu Bằng hiện tại cũng có chút hiếu kỳ, vì sao đến nay vẫn là gió êm sóng lặng… Thuận tiện như, có người mở một mặt lưới, cố ý ngầm đồng ý hắn hôm nay xuất thủ.

Nhưng cho dù là, có thể tạm miễn ẩn hoạn này, Vu Bằng cũng không có cách nào, lâu dài chấp chưởng hắc ám chi uy. Hắn bây giờ thân thể này thực tế quá mức yếu nhỏ, miễn cưỡng điều khiển nhất thời còn tốt, như thời gian quá lâu tự thân liền sẽ, tại hắc ám ăn mòn dưới hủy diệt.

Cho nên chạy theo tay bắt đầu, Vu Bằng liền đem hết toàn lực, ý đồ đánh nhanh thắng nhanh.

Nhưng bây giờ nhìn, cái này tính toán hiển nhiên đã, rơi vào không trung.

Vậy liền không thể lại kế tiếp theo.

Vu Bằng huyết mâu bên trong, hiện lên một tia kiên quyết, lần này chuẩn bị hồi lâu, mới rốt cục tiến vào khối này tiểu thế giới mảnh vỡ.

Việc quan hệ chủ nhân đại kế, tuyệt đối không cho sơ thất!

Thở sâu, hắn đột nhiên đưa tay hướng về phía trước, 5 ngón tay hư nắm thành trảo.

Ầm ầm ——

Quay chung quanh La Quan lăn lộn bóng đêm vô tận, lúc này gào thét mà đến, hóa thành 5 đạo màu đen dòng lũ, dọc theo hắn 5 ngón tay dung nhập thể nội.

Vu Bằng thân thể, lập tức lấy tốc độ kinh người bành trướng, đảo mắt liền biến thành 1 tôn, chừng cao mấy

chục trượng khủng bố ma vật. Chỉ nhìn từ bên ngoài, đã tìm không thấy nửa điểm người vết tích, thậm chí phần đuôi sinh trưởng ra, 1 đầu tráng kiện cái đuôi.

Hắn một con mắt, vẫn là xích hồng chi sắc, nhưng một cái khác cũng đã biến thành đen nhánh.

Lấy phàm nhân thân thể, dung nạp hắc ám nhập thể, liền chú định Vu Bằng tất nhiên chết đi kết cục.

Nhưng cái này cũng không hề trọng yếu.

Chỉ cần có thể hoàn thành chủ nhân mệnh lệnh, hắn liền có thể đạt được, chủ nhân vô thượng ban ân, tại trong bóng tối giành lấy cuộc sống mới, trở thành bất tử bất diệt tồn tại.

Rống ——

Rít lên một tiếng, Vu Bằng biến thành khủng bố ma vật, đột nhiên bắt đầu… Khiêu vũ! !

Không sai, tựa như là bị quỷ nhập vào người, tại trước điện đại bình đài bên trên giật nảy mình, làm ra các loại cổ quái kỳ lạ tư thế.

Nhưng cái này vũ đạo cổ quái về cổ quái, lại nửa điểm cũng không lộ vẻ buồn cười, ngược lại có một loại, khó nói lên lời túc mục, mang theo nồng đậm tuế nguyệt khí tức.

Tựa như là tuyên cổ trước đó, một loại nào đó nghi thức cổ xưa, thông qua khoa trương chi thể động tác, đi khẩn

cầu không biết lực lượng.

Kế tiếp phát sinh sự tình, cũng nghiệm chứng cái này 1 phỏng đoán.

Chỉ gặp, theo cổ quái mà cổ lão vũ đạo, đầu này khủng bố ma vật trên không, lại có một cái bóng mờ nổi lên.

Mới đầu rất là mơ hồ, chỉ có chút ít mấy chỗ mơ hồ hình dáng, nhưng rất nhanh nó liền trở lên rõ ràng, giống như là gợn sóng dần đi, bóng ngược dần dần hiển hiện.

Đây là 1 tôn, ngôn ngữ không cách nào hình dung tồn tại.

Nhìn xem nó, liền có thể cảm nhận được vô tận tịch diệt, giống như thiên địa vạn vật điểm cuối kết… Là tử vong cùng hủy diệt hóa thân!

Vu Bằng biến thành ma vật động tác, càng lúc càng nhanh càng ngày càng kịch liệt, tôn này hư ảnh tùy theo trở nên ngưng thực.

Đột nhiên, nó to lớn đôi mắt rung động, như sau một khắc liền muốn mở ra.

La Quan trái tim bỗng dưng co vào, giống bị bàn tay vô hình nắm chặt, quanh thân như rơi vào hầm băng, cảm giác nguy cơ mãnh liệt lóe lên trong đầu ——

Tuyệt không thể để tôn này hư ảnh mở mắt, nếu không nhất định phải phát sinh, cực đáng sợ sự tình!

Thở sâu, La Quan thể nội đế kiếm bản nguyên, lúc này bỗng nhiên bộc phát.

Ông ——

Tiếng kiếm reo, sát na vang vọng thập phương.

Hắn đưa tay, ngang nhiên chém xuống.

Đây là, 1 kiếm khai thiên!

Chương 401 : Thiên Thanh đạo nhân truyền thừa

Kiếm ảnh từ trên trời giáng xuống, nổ vang rung trời sau hết thảy lâm vào tĩnh mịch, chỉ có La Quan gấp rút tiếng thở dốc, tại vắng vẻ trên bình đài tiếng vọng.

Vu Bằng biến thành ma vật, duy trì quái dị vũ đạo tư thế, cứng tại nguyên địa không nhúc nhích.

Đột nhiên, “Răng rắc” âm thanh truyền vào trong tai, tôn này đáng sợ ma vật dưới thân, không thể phá vỡ bình đài mặt ngoài, xuất hiện 1 đầu thẳng tắp khe hở.

Sau một khắc, ma vật thân hình khổng lồ, xuôi theo cái khe này một phân thành hai, tanh hôi ma huyết tùy ý chảy xuôi.

Một con kia xích hồng, 1 con đen nhánh con mắt, cho đến chết đi đều gắt gao tiếp cận La Quan, toát ra chấn động, không cam lòng.

Vu Bằng chết rồi.

Đỉnh đầu phía trên, được triệu hoán giáng lâm ở đây tồn tại đáng sợ, tùy theo cùng nhau tiêu tán.

La Quan bên tai như nghe tới, một tiếng đến từ cách xa bên ngoài phẫn nộ gào thét, lập tức trong lòng rung

động.

Cùng lúc đó, tại toà này nguy nga cung điện, nơi nào đó khí thế rộng rãi đại điện bên trong, chính trưng bày một bộ quan tài đồng thau cổ.

Ngay tại La Quan chém xuống một kiếm, giết chết Vu Bằng nháy mắt, trong đó nằm trung niên đạo nhân, bỗng dưng mở 2 mắt ra.

Ánh mắt như xuyên qua hết thảy trở ngại, hướng về trước đại điện, khóe miệng của hắn có chút nhếch lên, lộ ra mỉm cười.

Nhưng doạ người chính là, đạo nhân này chỗ ngực lại thiếu thật lớn 1 khối, trong đó trống rỗng một mảnh, vốn nên nên tồn tại ở này trái tim, cũng không biết tung tích.

Kẹt kẹt ——

Nhỏ xíu tiếng vang, tại trống trải mà yên tĩnh hoàn cảnh bên trong, liền lộ ra phá lệ rõ ràng.

Đóng chặt cung điện đại môn, lúc này tự hành mở ra.

Trong môn, từng chiếc từng chiếc thanh đồng ngọn đuốc tự động dấy lên, phóng xuất ra sáng tỏ ánh lửa, đem trọn cái đại điện chiếu sáng.

Thiên Thanh đạo nhân thanh âm vang lên, “Người thắng cuối cùng, nhưng bước vào bản tọa lăng điện, thu hoạch được truyền thừa cuối cùng.”

La Quan hơi trầm xuống mặc, cất bước hướng đại điện đi ra.

…

Huyền Âm sơn.

Đây là 1 cái đứng lặng tại bên trong biển sâu viễn cổ Thần sơn, nghe đồn từng có đại năng giả, nơi này chỗ đắc đạo phi thăng.

Cho nên đỉnh núi chỗ quanh năm mây mù quanh quẩn, có thể thấy được hào quang trận trận, chính là phi thăng lúc để lại thiên địa quà tặng.

Nơi đây cũng là Huyền Âm sơn tu luyện thánh địa, chỉ có địa vị cao nhất người, mới có tư cách tại cái này mở động phủ.

Hôm nay, mây mù hào quang bao phủ phía dưới, nơi nào đó trong động phủ, đột nhiên truyền ra kinh người ba động.

Khí cơ tràn ra ngoài, thậm chí dẫn động ngoại giới biến ảo, khiến cho xung quanh mây mù chấn động như triều cường, nháy mắt hấp dẫn đến vô số chú ý.

“Là Mộ Thanh Dương động phủ!”

“Sư đệ đi tham dự bí cảnh mở ra, trong động phủ giữa trời không một người mới là, đây là làm sao rồi?”

“Đúng vậy a, chẳng lẽ xảy ra điều gì ngoài ý muốn? !”

Đúng lúc này, động phủ cấm chế đột nhiên mở ra, một thân ảnh lảo đảo vọt ra, sắc mặt trắng bệch thiếu một tay, chính là Mộ Thanh Dương.

“Mau dẫn ta đi bái kiến lão tổ!”

Rất nhanh, Huyền Âm sơn tổ địa chấn động, lâu dài bế quan ở đây, ý đồ lĩnh hội đại đạo 2 vị Thần Hồn cảnh lão tổ, đồng thời xuất quan, hóa thành cầu vồng ngút trời mà đi.

Một màn này, khiến vô số Huyền Âm sơn tu sĩ, thần sắc rung động vạn điểm.

Bọn hắn không biết đến tột cùng xảy ra chuyện gì, nhưng không hề nghi ngờ, hẳn là đại sự kinh thiên động địa.

Lại thêm, vốn nên ở xa bí cảnh bên trong, thăm dò bí mật trong đó Mộ Thanh Dương, lại đột nhiên hiện thân trong tông môn… Nếu không có chuyện ngoài ý muốn, hẳn là bí cảnh bên trong xuất hiện biến cố!

Mà cơ hồ trong cùng một lúc, biển mây đại lục Nam cảnh, thánh đô.

Phá Nguyên Anh đi vào Thần Hồn cảnh Cơ gia lão tổ, đột nhiên hiện thân Thác Bạt gia tộc, không biết song phương làm cái gì giao lưu, 2 vị Thần Hồn cảnh siêu cấp cường giả, thẳng đến hải vực mà đi.

Việc này, dẫn tới thánh đô chấn động.

Nó hơn 2 tộc, Lưu gia nhóm thế lực, nhao nhao sai phái ra đại lượng nhân thủ, ý đồ biết rõ ràng đã xảy ra chuyện gì.

Rất nhanh, đoạt được phản hồi cùng tự thân nắm giữ tin tức đối so, liền ra kết luận ——

Bí cảnh có biến!

Cứ việc ra vào bí cảnh lệnh bài, tại La Quan trước đó chỉ có thất gia thế lực chấp chưởng, nhưng bí cảnh tồn tại ở đỉnh cấp thế lực ở giữa, lại cũng không là bí mật.

Như Lưu gia, xác định việc này sau lập tức hướng tinh biển Kiếm tông truyền tin, giữa bọn họ là quan hệ thông gia quan hệ, lẫn nhau tương hỗ là minh hữu.

Thế lực khác hoặc nhiều hoặc ít cũng cùng trên biển, có thiên ti vạn lũ liên quan.

Thế là trong thời gian ngắn nhất, đại lục cùng hải vực phía trên, tất cả chú ý tề tụ bí cảnh chỗ.

Nhưng bọn hắn cũng không biết, bây giờ bí cảnh bên trong, 7 đại thế lực đều đã rời trận, bây giờ liền chỉ còn lại có 1 cái, đột nhiên đụng tới kẻ quấy rối.

Lại bây giờ, cái này kẻ quấy rối đã bước vào cung điện, sắp tiếp xúc đến 7 đại thế lực, tha thiết ước mơ “Tiên nhân truyền thừa” ! !

La Quan bước vào đại điện, cửa điện tại sau lưng tự

hành quan bế, bước chân hắn dừng một chút, chợt cũng không quay đầu lại tiếp tục hướng phía trước.

Tham gia trận này cái gọi là truyền thừa tranh đấu trước đó, sư đồ 2 người liền làm qua trò chuyện, đối mặt bây giờ Thiên Thanh đạo nhân, La Quan tuyệt không lực lượng chống lại. Giữa lẫn nhau thực lực sai biệt thực tế quá lớn, lớn đến bằng vào dưới mắt thủ đoạn, căn bản bất lực nghịch chuyển.

Vậy cũng chỉ có thể các loại, cùng Thiên Thanh đạo nhân lộ ra sơ hở, đương nhiên… Như cuối cùng cái này khủng bố lão quỷ, vẫn là không có kẽ hở, lại buông tay đánh cược một lần không muộn.

Thanh đồng ngọn đuốc chiếu sáng đại điện, nó tu kiến rộng lớn to lớn, người đi tại trong đó, nghe bên tai tiếng vọng tiếng bước chân, sẽ hạ ý thức cảm thấy tự thân miểu tiểu vô song.

Vô hình uy hiếp bao phủ trong lòng, khiến người bản năng sinh ra kính sợ.

Cung điện rất lớn, La Quan dọc theo quang minh một đường tiến lên, hồi lâu mới rốt cục tiến vào chủ điện, nhìn thấy toà kia quan tài đồng thau cổ.

Nó mặt ngoài phía trên, khắc dấu lấy nhật nguyệt tinh thần, lại có vô số cấm trận phù văn tô điểm ở giữa, cộng đồng tạo thành 1 cái trận.

Không sai, dù là đối trước mắt quan tài đồng thau cổ hoàn toàn không biết gì, nhưng ngay tại ánh mắt rơi

xuống lần đầu tiên, liền có thể ý thức được nó đã là 1 cái quan tài, lại là 1 tòa đại trận.

Lập thân đại điện bên trong, nhưng rõ ràng cảm nhận được, bên trong quan tài đồng thau cổ, dũng động cường đại sinh cơ.

Mênh mông như biển sâu, mênh mông khôn cùng giới! !

Đại biểu cho tử vong trong quan tài, lại ẩn chứa kinh người như thế sinh cơ, cái này thật sự là một loại xung đột lại mâu thuẫn cảm giác.

Chẳng biết tại sao, giờ khắc này La Quan trong đầu, đột nhiên hiện ra thâm uyên phần mộ lớn bên trong nhìn thấy cảnh tượng ——

Kia vô số huyết nhục khô quắt, hình dạng thê thảm đáng sợ thây khô!

Một cái ý niệm trong đầu như thiểm điện xẹt qua não hải, hẳn là trước mắt toà này bên trong quan tài đồng thau cổ mênh mông sinh cơ, là đến từ bọn hắn? !

La Quan thở sâu, đè xuống lăn lộn nỗi lòng, khom người cúi đầu, “Vãn bối La Quan, bái kiến xanh thẫm tiền bối.”

Ngắn ngủi yên lặng, “Răng rắc” một tiếng vang nhỏ, quan tài đồng thau cổ tự hành mở ra.

Một người trung niên đạo nhân từ đó bay ra, tiên phong đạo cốt nghi đồng hồ đường đường, lúc này mở 2 mắt ra, 2 con ngươi ôn nhuận, nhu hòa.

“La Quan, ngươi rất tốt.”

“Bản tọa cuối cùng một tia bản nguyên, muốn tán loạn trước đó, có thể tìm tới ngươi kế thừa đời này y bát, liền cũng không có tiếc nuối.”

Thanh âm tại trong đại điện vang lên, mang theo một loại nào đó trấn an lòng người năng lực, có thể khiến người buông xuống đề phòng, từ đáy lòng cảm thấy thân cận, tin phục.

La Quan ánh mắt cực nóng, trên mặt lộ ra một tia vừa đúng kích động, “Đa tạ tiền bối… Vãn bối ở đây phát thệ, tất không cô phụ ngài lựa chọn, sẽ đem ngài truyền thừa trên thế gian phát dương quang đại!”

“Rất tốt, bản tọa tin tưởng ngươi.” Thiên Thanh đạo nhân mỉm cười, ánh mắt càng phát ra ôn hòa, “Như vậy, chúng ta liền bắt đầu đi.”

“Tiếp xuống ngươi buông ra thể xác tinh thần, không muốn làm mảy may phản kháng, bản tọa sẽ đem tự thân chỗ sẽ hết thảy, cùng tàn hơn lực lượng, thông qua bí pháp chuyển dời đến trong cơ thể ngươi. Trong quá trình này, ngươi có lẽ sẽ có khó chịu, nhưng đây đều là tình huống bình thường.”

La Quan lớn tiếng nói: “Vãn bối có thể kiên trì, tiền bối yên tâm!”

“Được.” Thiên Thanh đạo nhân đưa tay một điểm, La Quan thân ảnh tự hành bay lên, lơ lửng giữa không

trung bên trong.

Sau một khắc, đầu ngón tay hắn dâng trào ra mảng lớn thất thải chi quang, thần bí mà huyền diệu, hóa thành cột sáng hướng La Quan gào thét bay tới.

Lúc này, La Quan tầm mắt cụp xuống, che lại ánh mắt biến hóa, giữa bộ ngực trái tim bỗng nhiên gia tốc.

Bởi vì lúc này, hắn đôi mắt chỗ sâu dựng thẳng đồng hiển hiện, cảnh tượng trước mắt lập tức đại biến, nào có cái gì thất thải chi quang, có chỉ là đen kịt một màu vẩn đục, tản ra hư thối khí tức tanh hôi.

Mà Thiên Thanh đạo nhân cũng thay đổi lúc trước, mặt ngoài tiên phong đạo cốt bộ dáng, sắc mặt tái nhợt miệng mũi thất khiếu đồng thời chảy máu, đều là màu đen kịt.

Mà kinh khủng nhất thì là, hắn lồng ngực chỗ thiếu 1 khối, vốn nên nên tồn tại ở này trái tim, lại chỉ còn lại 1 con to lớn trống rỗng.

Quanh thân thi khí um tùm, hiển nhiên đã là một cỗ thi thể! !

Chỗ cổ tay đại hung tóc, đột nhiên có chút nắm chặt, truyền đến một tia lạnh buốt khí tức.

La Quan hơi 1 do dự, lựa chọn trầm mặc chờ đợi, không chỉ bởi vì đại hung tỷ phản ứng, càng bởi vì Huyền Quy trầm mặc.

Như coi là thật có vấn đề, lão sư tất nhiên sẽ ra tay, đã không có phản ứng, vậy đã nói rõ hiện tại còn không phải động thủ thời điểm.

Rất nhanh, “Thất thải chi quang” đem La Quan bao phủ, nháy mắt dọc theo quanh thân lỗ chân lông, dung nhập vào trong cơ thể hắn.

Hắn kêu rên một thân, thân thể bắt đầu run rẩy, sắc mặt một nháy mắt trở nên tái nhợt.

Thiên Thanh đạo nhân nhu hòa thanh âm vang lên, “Buông lỏng, sẽ không xảy ra chuyện, bản tọa lực lượng ngay tại dung nhập trong cơ thể ngươi, khi hết thảy sau khi hoàn thành, ngươi liền có thể đạt được, ta tất cả truyền thừa.”

Quan tài đồng thau cổ bên trên, đứng lơ lửng Thiên Thanh đạo nhân, nhìn xem bao phủ lại thất thải quang mang dưới La Quan, khóe miệng lộ ra mỉm cười.

Quỷ dị mà lạnh lùng!

Mà đối diện, La Quan lúc này phản ứng, không có nửa điểm ngụy trang.

Hắn có thể rõ ràng cảm thấy được, cực độ âm hàn khí tức, đang không ngừng dung nhập trong cơ thể hắn, muốn ăn mòn huyết nhục của hắn, hồn phách.

Nhưng cũng may, những này âm hàn khí hơi thở tiến vào thể nội về sau, không kịp phát huy nửa điểm tác dụng, liền bị một cỗ lực lượng kinh khủng thôn phệ.

Đại hung tóc! !

Nó tựa như là 1 cái vòng xoáy, điên cuồng thôn phệ lấy những này âm hàn lực lượng, La Quan căng cứng tâm thần, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng rất nhanh, hắn lại phát hiện một chút, âm hàn lực lượng bị thôn phệ về sau, còn sót lại tại thể nội điểm sáng.

Do dự một chút La Quan thần niệm nhô ra, tại chạm tới những điểm sáng này lúc, vô số vụn vặt ký ức hình tượng, lập tức tại não hải hiển hiện.

Cái thứ 1 thị giác.

Trên chín tầng trời, giống như thần cách, quan sát đại địa phía trên.

Kia là một mảnh to lớn hải vực, vô số hòn đảo tô điểm ở giữa, bây giờ trong phạm vi tầm mắt hỗn loạn tưng bừng, vô số linh quang phóng lên tận trời, ý đồ trốn hướng phương xa.

Nhưng rất nhanh, những này muốn chạy trốn người, đều tại kêu thảm bên trong nổ tung, hóa thành đầy trời cốt nhục mảnh vỡ.

Dần dần tất cả mọi người biết, bọn hắn không thể trốn đi đâu được, tuyệt vọng trong sự sợ hãi, vô số người quỳ rạp trên đất điên cuồng dập đầu.

Nhưng cũng có người, đang lớn tiếng gầm thét, thần tình kích động mà phẫn nộ, tựa hồ là tại chất vấn vì cái gì?

Vì cái gì, muốn như vậy đối bọn hắn!

La Quan sợ hãi cả kinh, đột nhiên kịp phản ứng, cái này thị giác nhìn thấy thế giới, đúng là hắn chỗ khối này tiểu thế giới mảnh vỡ.

Mà một màn này, hẳn là liền phát sinh ở, “Sinh mệnh tuyệt diệt” đại hạo kiếp trước đó ——

Hắn nhìn thấy, là Thiên Thanh đạo nhân ký ức!

Chương 402 : Chết lại chết, tan thành mây khói

Điểm sáng không chỉ 1 viên, rất nhanh trước mắt nhoáng một cái, liền đi vào cái thứ 2 thị giác.

Một mảnh hỗn độn, lọt vào trong tầm mắt phạm vi bên trong, đều tại lực lượng đáng sợ tứ ngược dưới, đều hóa thành bột mịn.

Phương xa cuối tầm mắt, mơ hồ có thể thấy được 1 đạo thân ảnh mơ hồ, ngay tại cấp tốc thoát đi.

Kia tựa hồ… Là một nữ tử!

Phốc ——

Một ngụm máu tươi phun ra, ánh mắt bị đỏ tươi tràn ngập về sau, chợt trở nên mơ hồ không rõ, bên tai nhưng nghe tới phẫn nộ gào thét.

“Giết nàng!”

“Giết nàng!”

Rống ——

Long ngâm đột nhiên vang lên, lại có 1 đầu Chân Long đằng không mà lên, mang theo phong lôi cuồn cuộn, truy hướng tên kia trốn xa nữ tử.

Tiếp lấy dưới tầm mắt dời, liền nhìn thấy thiếu một ngụm ngực, xuyên qua xuyên qua trống rỗng, có thể nhìn thấy sau lưng phong cảnh.

“Khổ tu gần 10,000 năm, đại đạo liền tại dưới mắt, bây giờ lại bị ngươi cho hủy… Tất cả đều hủy…”

Oán độc gào thét, ở trong thiên địa quanh quẩn.

“Không, ta không thể chết, còn có cơ hội… Ta còn có cơ hội…”

Đây là Thiên Thanh đạo nhân thụ thương lúc ký ức.

Hình tượng lại chuyển.

Trước mắt là 1 cái khí thế bàng bạc, quy mô rộng lớn cung điện, lảo đảo, lay động trong tầm mắt, 1 cái quan tài đồng thau cổ xuất hiện trong tầm mắt.

Nắp quan tài bị đẩy ra, Thiên Thanh đạo nhân giãy dụa lấy nằm nhập trong đó, khi quan tài đồng thau cổ quan bế lúc, bên tai dường như nghe tới, vô số thê lương tru lên.

Sau một khắc nồng đậm sinh mệnh khí tức, từ bốn phương tám hướng mà đến, hội tụ đến quan tài đồng thau cổ bên trong.

Nó liền như 1 trương khủng bố miệng lớn, điên cuồng thôn phệ lấy ngoại giới sinh mệnh.

Dưới 1 đạo hình tượng.

1 viên màu đen lưu tinh, kéo lấy thật dài đuôi cánh, mang theo vô tận ngang ngược, hủy diệt sát cơ, từ cửu thiên chi thượng mà tới.

Nó nện xuyên đại địa, một đường tồi khô lạp hủ, đem tất cả trở ngại nghiền nát, xâm nhập đến đại điện bên trong.

Cuối cùng, trùng điệp đánh vào quan tài đồng thau cổ bên trên.

Lại 1 cái mảnh vỡ kí ức, là tại 1 tòa đình viện bên trong.

Dường như lúc sáng sớm điểm, có gió nhẹ quét dẫn tới lá xanh hoa hồng nhẹ lay động, sương mù bao phủ xuống, một bóng người xinh đẹp cất bước đi tới.

Nữ tử này thân ảnh mơ hồ, chỉ có thể nhìn thấy trên đầu, mang theo một chi tinh xảo phượng đầu trâm, kim quang lập lòe hiển thị rõ lộng lẫy…

Về sau, còn có vô số khỏa điểm sáng.

La Quan nhìn thấy, 1 cái cổ phác trong núi thôn xóm.

Lại nhìn thấy, lần thứ 1 nhìn thấy tiên nhân lúc, xung quanh những cái kia kích động khuôn mặt.

Cùng bái nhập tiên môn về sau, cố gắng tu hành người trẻ tuổi, bằng vào tự thân thiên phú một tiếng hót lên làm kinh người, trở thành muôn người chú ý tiêu điểm.

Về sau, là từng tràng hung hiểm, lần lượt tạo hóa, cứ

việc mảnh vỡ kí ức vỡ nát không hoàn toàn, nhưng La Quan hay là nhìn thấy, 1 vị nghịch thế quật khởi thiên kiêu…

Chẳng biết tại sao, có lẽ bởi vì thấy quá lâu, lâu đến La Quan cảm giác phải, trước mắt một màn rất quen thuộc.

Liền tựa như, là hắn từng tự mình trải qua đồng dạng!

Đây là có chuyện gì?

Cảm giác quen thuộc, theo mảnh vỡ kí ức hiện lên, trở nên càng ngày càng mãnh liệt… Thậm chí, để La Quan sinh ra hoài nghi…

Cái này ức bên trong người, chẳng lẽ chính là ta?

“Tỉnh lại!”

Quát khẽ như kinh lôi, bỗng dưng tại não hải vang lên, La Quan tâm thần nháy mắt thanh tỉnh, “Bá” một chút toát ra mồ hôi lạnh.

Vừa rồi… Vừa rồi đó là cái gì tình huống… Ta lại trong lúc bất tri bất giác, cũng bị người thay thế… Biến thành một người khác…

Nếu không phải tự mình kinh lịch, La Quan căn bản không thể tin được, trên đời lại còn có, quỷ dị như vậy khủng bố sự tình.

“Đa tạ lão sư.” Nếu không phải Huyền Quy đánh gãy, đem hắn tỉnh lại, hậu quả khó mà đoán trước.

Nhưng dạng này đến, lão sư có thể hay không bại lộ? Trước đó chuẩn bị, ẩn nấp, rất có thể đều sẽ mất đi ý nghĩa.

Như phát giác được La Quan suy nghĩ, Huyền Quy nói: “Không sao, trước đó là nghĩ xấu, luôn cảm thấy thành tiên cảnh trở lên tồn tại, nhất định phải chú ý cẩn thận… Nhưng bây giờ vị này, nhiều lắm là chỉ có thể coi là nửa cái, hắn không phát hiện được ta tồn tại.”

Hô ——

La Quan nhẹ nhàng thở ra, lại do dự một chút, tâm lý nhỏ giọng nói: “Vậy lão sư… Ta cùng ngày này thanh đạo nhân ở giữa… Ách… Không có quan hệ gì a?”

Tâm thần dù tỉnh táo lại, nhưng đối mặt những ký ức kia lúc cảm giác quen thuộc còn tại, cái này khiến La Quan tâm lý, thực tế là không chắc.

“Yên tâm, ngươi cùng gia hỏa này ở giữa, không có nửa điểm liên quan.” Huyền Quy dừng một chút, “Về phần cảm thấy quen thuộc, hừ hừ, thật cho là thành tiên cảnh trở lên ký ức, là tùy tiện liền có thể dò xét? Nó trong trí nhớ, ẩn chứa một tia tự thân đạo uẩn, có vô hình đồng hóa chi lực… Không sai, chính là ngươi lý giải cái chủng loại kia, nhìn nhiều thật sẽ mất đi bản thân.”

La Quan ngầm cười khổ, nghĩ thầm đại lão thế giới, quả nhiên là quá nguy hiểm, về sau nhất định phải cẩn thận lại cẩn thận.

Đè xuống trong lòng hồi hộp, bất an, hắn nói: “Lão sư, tiếp xuống làm sao bây giờ?”

Huyền Quy thản nhiên nói: “Chờ.”

Tựa hồ cảm thấy, câu trả lời này quá qua loa chút, “Ngươi xem qua Thiên Thanh đạo nhân mảnh vỡ kí ức, đối chuyện hôm nay, hẳn là có một chút hiểu rõ, hắn bây giờ bị kỳ ‘Quái’ trọng thương, hồn phách lọt vào ăn mòn ô nhiễm, cần đem nó tách ra ngoài, chuyển dời đến một cái khác hồn phách bên trong, nhờ vào đó thoát khỏi khốn cảnh.”

La Quan khóe miệng co giật, mặc dù đã sớm đoán được, cái gọi là “Truyền thừa khảo nghiệm” chính là cẩu thí, nhưng tìm được chứng minh sau hay là rất im lặng.

Đã mục đích đơn giản như vậy thô bạo, trực tiếp bắt người đến chính là, làm gì hành hạ như thế.

Khảo nghiệm 1 2 3 4 5… Làm La Quan tại trên nửa đường, đều có chút suy nghĩ dao động, ám đạo hẳn là thật sự là muốn lưu lại truyền thừa?

Kết quả liền cái này!

Huyền Quy nói: “Khảo nghiệm quá trình là sóng lớn đãi cát, tuyển ra trong các ngươi mạnh nhất 1 cái, làm là như vậy để bảo đảm, chuyển di quá trình thuận lợi hoàn thành, về phần thứ 2 nha… Chính là thông qua một hệ liệt chém giết, tranh đấu, tận khả năng bốc lên các ngươi tâm thần bên trong âm u mặt, cái này có trợ giúp tiếp nhận kỳ ‘Quái’ lực lượng.”

“Được rồi, tóm lại kế tiếp theo cùng chính là, đợi Thiên Thanh đạo nhân hoàn thành hồn phách bóc ra, liền cũng là hắn suy yếu nhất thời điểm.”

Nói còn chưa dứt lời, cũng khỏi phải lại giải thích.

Thừa dịp hắn bệnh đòi mạng hắn, đây là nhất chất phác mà đạo lý đơn giản.

Chỉ là, lão sư ngài không có nói cho ta, ta nên làm cái gì a…

Nhưng ngẫm lại, cứ việc Thiên Thanh đạo nhân bây giờ, chỉ tính Huyền Quy trong miệng nửa cái thành tiên cảnh trở lên, đó cũng là tuyệt đối đại lão.

Hắn điểm này hơi kết thúc tu vi, lại có thể làm cái gì? Có thể nằm thắng, liền đã là kết quả tốt nhất, cũng nên cảm thấy hài lòng.

“Thất thải chi quang” bản chất, chính là bị kỳ “Quái” ô nhiễm hồn phách bản nguyên, bây giờ không ngừng bóc ra, rót vào La Quan thể nội.

Thiên Thanh đạo nhân trong mắt, hiện lên một phần tán thưởng, ngạc nhiên, tuy nói hắn đã phát giác được, trước mắt tên này tiểu bối có chút bất phàm, nhưng đối phương biểu hiện hay là vượt quá hắn dự liệu.

Tại bị ô nhiễm hồn phách lực lượng ăn mòn phía dưới, La Quan tuy nói sắc mặt trắng bệch, đầu đầy đều là mồ hôi lạnh, lại vẫn chưa xuất hiện dị hoá…

Đáng tiếc.

Như thay cái tràng cảnh, hoặc đợi cho mình chân chính phục sinh về sau, ngược lại chưa hẳn không thể thật thu hắn làm đệ tử.

Nhưng bây giờ, cũng chỉ đành dùng tính mạng của hắn, mới trợ tự thân thoát khỏi khốn cảnh…

Đương nhiên, đã chú định muốn chết, liền muốn làm tốt phế vật lợi dụng.

Tại đem nó triệt để xoá bỏ trước, muốn đem tiểu bối này trên thân ẩn tàng bí mật, nội tình, toàn bộ ép khô thôn phệ hết, cũng có thể đền bù mấy điểm tự thân tổn thất.

Rốt cục, “Thất thải chi quang” biến mất.

Thiên Thanh đạo nhân thở dài, đôi mắt một mảnh ảm đạm, tuy nói thoát khỏi đầu kia đáng chết kỳ “Quái”, nhưng hắn cũng bởi vậy ngạnh sinh sinh, móc xuống mình gần phân nửa hồn phách.

Trong đó thống khổ, dày vò, không phải người thường có thể tưởng tượng, cũng chỉ có thành tiên cảnh phía trên siêu cấp đại lão, mới có thể làm đến điểm này.

Nếu không, đổi 1 người dùng loại phương pháp này, không cùng thoát khỏi kỳ “Quái”, mình liền đã một mệnh ô hô.

Đối diện, La Quan quanh thân thất thải phun trào, nhưng

trên thực tế cả người, đều bao bọc ở sền sệt đen nhánh trong sương mù, theo hắn hô hấp phun ra nuốt vào, tại miệng mũi thất khiếu ở giữa lưu động.

Sinh mệnh khí tức của hắn, hồn phách ba động các loại, tại Thiên Thanh đạo nhân cảm giác bên trong, ngay tại nhanh chóng suy yếu.

Tiểu bối này sắp chết!

Mục đích đã đạt thành, Thiên Thanh đạo nhân lười nhác lại làm che lấp, đưa tay một chỉ quan tài đồng thau cổ chấn động, lại tuôn ra một vầng sáng, đem La Quan cuốn vào trong đó.

Chấn động ở giữa, hóa thành 1 con đỉnh ba chân lô, mặt ngoài có nhật nguyệt tinh thần hiển hiện, tiếp theo phóng xuất ra khủng bố luyện hóa chi lực.

Đỉnh này lô, là quan tài đồng thau cổ lực lượng cụ hiện, nó mục đích chính là triệt để giết hết kỳ “Quái”, đồng thời đốt cháy La Quan hồn phách, chỉ lưu nó bản nguyên tinh hoa.

Nhưng vào lúc này, đỉnh ba chân lô bên trong La Quan, bỗng dưng mở 2 mắt ra, nó đôi mắt hắc bạch phân minh, không có chút nào nhận, kỳ “Quái” ô uế, điên cuồng chi lực ảnh hưởng.

Thiên Thanh đạo nhân nhíu nhíu mày, thành tiên cảnh phía trên tồn tại, tâm thần gì cùng cường hãn, vẫn chưa bởi vì ngoài ý muốn mà quá mức động dung.

Thế gian chi lớn không thiếu cái lạ, luôn có ngoại lệ xuất hiện, nhưng dù cho như thế lại có thể thế nào? Bất quá là 1 cái, dưới kim đan sâu kiến, còn muốn phản kháng không thành?

Hủy diệt đi!

Phất tay áo một hồi, đỉnh ba chân lô mặt ngoài, nhật nguyệt tinh thần chi ảnh lưu chuyển, khủng bố luyện hóa chi lực lập tức bộc phát.

Nó cường hãn uy năng, đủ để trong nháy mắt, liền đem 1 vị Nguyên Anh cảnh đốt cháy thành tro bụi, hồn phách bị rèn luyện trở thành tinh thuần nhất hồn phách bản nguyên.

Nhưng sự tình, lại một lần nữa ra ngoài ý định.

Ngày đó nguyệt tinh thần chi ảnh lưu chuyển, muốn luyện hóa La Quan lúc, 1 kiện pháp bào bỗng dưng xuất hiện khắp nơi trên người hắn, tôn quý mà uy nghiêm.

Mặt ngoài, thình lình cũng có nhật nguyệt tinh thần tô điểm.

Đỉnh ba chân lô bộc phát ra luyện hóa chi lực, tại ở gần La Quan nháy mắt, liền bị pháp bào mặt ngoài nhật nguyệt tinh thần trực tiếp hấp thu, căn bản khó mà thương tới hắn nửa điểm.

Thiên Thanh đạo nhân sắc mặt, rốt cục biến.

Pháp bào này…

Liền chỉ là từ xa nhìn lại, liền để hắn từ bản năng bên trong, sinh ra cực kỳ kỵ đan.

Thậm chí, lúc này Thiên Thanh đạo nhân có thể cảm nhận được, đến từ quan tài đồng thau cổ sợ hãi.

Không sai, toà này cổ quan thôn phệ quá nhiều sinh cơ, trong năm tháng dài đằng đẵng, đã có một bộ điểm đặc thù hoạt tính.

Lấy nó phẩm giai, chính là tại thành tiên cảnh phía trên đại đạo chi bảo bên trong, đều xem như cực kì cường hãn… Bây giờ, lại e ngại 1 kiện pháp bào.

Thiên Thanh đạo nhân đưa tay, lại là một chỉ điểm xuống, hắn từ bỏ luyện hóa La Quan suy nghĩ, liền muốn đem hắn trực tiếp xoá bỏ.

Sát phạt quả đoán!

Nhưng cái này giết người một chỉ, nhưng lại không thể rơi xuống, ngay tại Thiên Thanh đạo nhân động thủ lúc, 2 đầu thần ma chi cánh tay bỗng nhiên nhô ra, đem hắn gắt gao giam cầm ở bên trong.

Sau một khắc tại Thiên Thanh đạo nhân đỉnh đầu, một vòng ánh trăng nổi lên, thanh lãnh tịch liêu ánh trăng vẩy xuống, hóa thành vô hình phong ấn.

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy 2 trảo hướng về phía trước, sử xuất lực khí toàn thân, trên mặt chợt đỏ bừng.

Cùng lúc đó, nó đằng sau 2 con trảo trảo, một trận nhanh chóng phác hoạ.

Phù văn màu vàng hiển hiện, trảo trảo dùng sức đạp một cái, “Cho ta đi!”

Sau một khắc, phù văn màu vàng xuất hiện tại ngoại giới, rơi vào Thiên Thanh đạo nhân trên thân, liền biến thành 1 đầu kim sắc dây thừng, buộc lại hắn cổ.

Lại có 2 đầu thần ma tay lớn hiển hiện, bắt lấy dây thừng hướng về sau kéo mạnh.

“Ngay tại lúc này, có oán báo oán có cừu báo cừu, muốn giết người liền tranh thủ thời gian!”

Huyền Quy tiếng kêu to, tại não hải vang lên.

La Quan trừng mắt, không biết nó đang gọi ai.

Sau một khắc ——

Ông!

Toàn thân xích hồng, như ăn chán chê vô số máu tươi mà thành phượng đầu trâm, lúc này trực tiếp xuất hiện.

Hắc khí bay lên, hóa thành một nữ tử hư ảnh, đỉnh đầu nàng phía trên thình lình, liền dẫn trước mắt chi này phượng đầu trâm.

La Quan giật mình trong lòng, đột nhiên nghĩ đến trước

đó, nhìn qua Thiên Thanh đạo nhân một ít mảnh vỡ kí ức —— sương mù che lấp bên trong nữ tử, cùng cái kia trọng thương Thiên Thanh đạo nhân về sau, trốn hướng phương xa nữ tử thân ảnh… Hẳn là, đều là nàng sao?

“Xanh thẫm, ta rốt cục đợi đến hôm nay.”

Nữ tử hư ảnh mở mắt ra, lạnh lùng nhìn lên trời thanh đạo nhân, lại đột nhiên mở miệng nói chuyện.

Nhưng đây cũng không phải là linh trí thức tỉnh, mà là thân là chấp niệm, nàng đem tiêu tán dấu hiệu.

Sau một khắc, “Ba” một tiếng nữ tử hư ảnh vỡ vụn, khói đen dung nhập phượng đầu trâm, nó mặt ngoài lập tức bốc cháy lên ngọn lửa màu đen.

Châu trâm xích hồng, nó xi đen.

Đỏ thẫm làm nổi bật, làm người ta sợ hãi! !

Cái này bản thân bất quá, chỉ có Kim Đan cấp độ kỳ bảo, giờ phút này lại bộc phát ra khó có thể tưởng tượng khủng bố khí cơ.

Nó gào thét bay ra, tốc độ nhanh không thể tưởng tượng nổi, sát na xuyên qua Thiên Thanh đạo nhân ngực…

Từ cái này xuyên qua vết thương ra, lần nữa xuyên thủng mà qua! !

“A!”

Thiên Thanh đạo nhân điên cuồng gào thét, hắn con mắt xích hồng, liều mạng giãy dụa, “Tiện nhân… Tiện nhân… Ngươi đã chết rồi, còn muốn đến hại ta!”

Mảnh tiểu vỡ tan âm thanh không ngừng vang lên, Thiên Thanh đạo nhân mặt ngoài thân thể, lúc này lại hiện ra, 1 đạo lại 1 đạo vết nứt.

Cả người hắn đang không ngừng sụp đổ!

Nhưng tử vong bên trong, không chỉ có ẩn chứa đại khủng bố, càng có vô tận điên cuồng, ngang ngược, sắp chết trạng thái Thiên Thanh đạo nhân, bộc phát ra lực lượng cuối cùng.

Thần ma tay lớn tại vỡ vụn, kim sắc dây thừng “Kẽo kẹt” rung động, trên đỉnh đầu ánh trăng, cũng biến thành sáng tắt lấp lóe.

Hắn lại giống như là, muốn từ đó tránh ra, một đôi xích hồng con mắt, gắt gao khóa chặt La Quan.

“Đồ hỗn trướng, là ngươi, đều là ngươi!”

“Bản tọa giết ngươi, muốn ngươi cùng ta cùng một chỗ, vạn kiếp bất phục! !”

Trùng thiên oán độc, xen lẫn vô tận điên cuồng ngang ngược, La Quan sắc mặt nháy mắt tái nhợt.

Huyền Quy kêu to vang lên, “La Quan, gia hỏa này trước khi chết, muốn nổi điên!”

“Đi, đi nhanh một chút, chỉ cần chạy ra tòa cung điện này, liền không sao! !”

La Quan thở sâu, chẳng những không có thoát đi, ngược lại bỗng nhiên tiến lên, lao thẳng tới Thiên Thanh đạo nhân.

1 quyền đánh vào hắn giữa bộ ngực, kia khủng bố xuyên qua vết thương, quấn quanh ở trên cổ tay đại hung tóc, trực tiếp dọc theo vết thương chui vào trong cơ thể hắn.

“A!”

Thiên Thanh đạo nhân trong miệng, phát ra thê lương đến cực điểm, không giống tiếng người tru lên.

Ừng ực ——

Ừng ực ——

Điên cuồng nuốt âm thanh, từ trong cơ thể hắn truyền ra, Thiên Thanh đạo nhân điên cuồng đáng sợ khí tức, lập tức nhanh chóng suy yếu.

La Quan thở dài một hơi, lúc này mới phát hiện phía sau lưng áo bào, đã bị mồ hôi lạnh thẩm thấu.

Vừa rồi thật sự là hắn muốn chạy trốn, nhưng trực giác nói cho hắn, Thiên Thanh đạo nhân tránh thoát giam cầm tốc độ, nhất định sẽ nhanh hơn hắn.

Đến lúc đó, đối mặt 1 vị thành tiên cảnh trở lên tồn tại

trước khi chết phản công, hắn nhất định phải chôn cùng.

Đã trốn không thoát, vậy liền buông tay đánh cược một lần, cũng may đại hung tóc, vẫn chưa để hắn thất vọng.

“Ừng ực” nuốt âm thanh yếu dần, Thiên Thanh đạo nhân khí tức, sắp triệt để tiêu tán.

Hắn gắt gao nhìn chằm chằm La Quan, nói ra câu nói sau cùng, “Bản tọa nguyền rủa ngươi…”

Về sau, một tên ô hô!

Không, thuyết pháp này cũng không chuẩn xác, Thiên Thanh đạo nhân cũng sớm đã chết rồi… Đó chính là chết lại chết, tan thành mây khói!

Chương 403 : Thi thể dựng dục ra thứ 2 ý thức

Một tia âm hàn khí cơ, bỗng nhiên dung nhập thể nội, nhưng cùng La Quan tìm kiếm lúc, nhưng lại biến mất không thấy gì nữa.

Hắn cũng không cảm thấy đây chỉ là ảo giác, nhìn chằm chằm Thiên Thanh đạo nhân thi thể, trên mặt lộ ra âm trầm.

“Lão sư, lão vương bát đản này trước khi chết, lại cho ta đào cái gì hố?”

Dừng lại mấy hơi, Huyền Quy hữu khí vô lực thanh âm vang lên, “Cũng không phải cái vấn đề lớn gì, chẳng qua là tại cái nào đó đặc biệt thời điểm, sẽ để cho ngươi vận khí trở nên rất kém cỏi.”

La Quan khóe miệng co giật.

Cái này còn không nghiêm trọng?

Tỉ như lúc trước, đánh bậy đánh bạ dẫn đến kỳ “Quái” sinh ra lúc, như vận khí kém một điểm, sợ là cái thứ 1 liền muốn không may.

“Lão sư, có thể hay không phá giải?”

“Không thể.” Huyền Quy trả lời rất thẳng thắn, “Tiểu tử ngươi phải biết, trước mắt cỗ thi thể này, là 1 vị thành

tiên cảnh phía trên, từng hoàn thành phi thăng cường đại tồn tại.”

“Chính là thiên địa đại đạo bên trong, đều có lưu hắn một tia vết tích, trước khi chết đưa cho ngươi nguyền rủa, đã phải thiên địa ý chí chứng kiến.”

“Như đổi người, còn có thể thông qua câu thông nghi thức các loại, khiến cho thiên địa không cho tán thành, hóa giải nguyền rủa tai hoạ ngầm… Nhưng ngươi cảm thấy, ngươi có khả năng giải trừ sao?”

La Quan cười khổ, “Vậy vẫn là được rồi!”

Nguyền rủa liền nguyền rủa đi, trái phải bất quá là vấn đề vận khí, có lão sư tại giúp chiếu cố, vấn đề cũng không lớn.

Nếu là tổ chức nghi thức câu thông thiên địa…

Chậc chậc, liền sợ cái này nguyền rủa uy lực, lập tức liền muốn tăng vọt mấy lần, thậm chí biến thành lập tức sẽ mạng hắn khủng bố sát kiếp.

Đối không thể nói lại không muốn mặt vị kia, tại kinh lịch rất nhiều khó khăn trắc trở về sau, La Quan đối nó từ đầu đến cuối đáp lại lớn nhất cảnh giác.

Đúng lúc này, Thiên Thanh đạo nhân trong thi thể, đại hung tóc bay ra, một lần nữa quấn quanh đến La Quan chỗ cổ tay.

Sau đó, liền lâm vào yên lặng, chính là kia phần lạnh

buốt khí tức, đều trở nên yếu ớt đến cực điểm.

La Quan giật mình, “Lão sư, đây là làm sao rồi?”

Huyền Quy cười lạnh, “Không có việc gì, nàng lòng tham ăn quá no, ngủ say một đoạn thời gian liền tốt, ân… Đến lúc đó cũng đừng quên, muốn ngươi kia phần.”

1 vị thành tiên cảnh trở lên hồn phách bản nguyên, dù là chỉ còn hơn một bộ điểm, cũng là một trận vận may lớn, cũng không thể bị đại hung độc chiếm.

La Quan ánh mắt sáng lên, “Lão sư yên tâm đi, ta hung tỷ làm việc luôn luôn thủ quy củ, khẳng định không thể rơi xuống ta.” Lại nhìn mấy lần, Thiên Thanh đạo nhân thi thể, hắn do dự một chút, “Lão sư, lão già này đều chết hết đi?”

“Thấu thấu, yên tâm đi.”

La Quan mấy bước tiến lên, bắt đầu… Sờ thi!

Nói nhảm, 1 vị thành tiên cảnh phía trên a, đẳng cấp này khác thi thể, đã gặp lại há có thể bỏ lỡ?

Nhưng rất nhanh, La Quan biểu hiện trên mặt liền cứng đờ, hắn trừng to mắt, một mặt khó có thể tin.

Trừ 1 con ngón tay ngọc điểm bên ngoài, cái gì đều không có…

Đường đường thành tiên phía trên siêu cấp đại lão, nhẫn trữ vật đều không có cái 17-18 cái, quả thực mất

mặt!

Chẳng lẽ, là giấu ở bên trong quan tài đồng thau cổ rồi? La Quan lại lần nữa dấy lên hi vọng, sau đó một khắc triệt để phá thành mảnh nhỏ.

Trong quan tài là trống không, cái gì đều không có!

“Lão sư, Thiên Thanh đạo nhân thân gia đâu? Hắn cũng không thể thứ gì, đều không có lưu lại đi.”

Phải biết, tiến vào khối này tiểu thế giới mảnh vỡ chi sơ, La Quan mục đích đúng là, muốn tìm lấy được bảo tàng đại phát hoành tài.

Thực tế là… Nghèo a!

Tuy nói cái này một lần, cũng coi như thu hoạch không ít, nhưng tốn sức thủ đoạn xử lý ẩn tàng hắc thủ, tiếp xuống liền nên là thu hoạch lớn thời khắc.

Cái này tâm lý chênh lệch, để người khó mà tiếp nhận!

Huyền Quy cười lạnh, “Ta nhìn tiểu tử ngươi, là thật muốn nghèo điên, thành tiên cảnh phía trên đại lão, là dễ dàng như vậy liền có thể bị ngươi móc về đến nhà ngọn nguồn? ?”

“Đừng nghĩ, này cấp độ người tu hành, tự thân cùng thiên địa đại đạo giao cảm, đủ để mở ra một vùng không gian, chứa đựng thân gia bảo vật. Dù sao nhẫn trữ vật loại vật này, đối bọn hắn mà nói thực tế quá yếu ớt, đừng nói lẫn nhau động thủ chém giết, chính là tự thân

lực lượng lưu chuyển cũng có thể no bạo.”

“Khi bọn hắn vẫn lạc về sau, một phương này không gian liền sẽ phong bế, du đãng ở không gian loạn lưu bên trong, cơ hồ không có cách nào lại tìm đến.”

La Quan xoa đem mặt, không có liền không có đi, coi như là trướng kiến thức.

Nhưng nhìn chằm chằm trong tay ngón tay ngọc điểm nhìn thoáng qua, hay là trong lòng chua chua, kém chút rơi lệ.

Cứ như vậy cái thứ đồ nát, còn không bằng không có đâu… Thực tế là làm giận! !

“Cái này ngón tay ngọc điểm cũng là kiện bảo bối, thành tiên cảnh phía trên không nhìn trúng, đối ngươi ngược lại là rất hữu dụng.” Huyền Quy thản nhiên nói: “Vật này nhưng tự động hấp thu thiên địa linh lực nạp năng lượng, chu kỳ đại khái cần 1 tháng, nạp năng lượng hoàn thành nhưng phóng thích hộ thuẫn, đủ để ngăn chặn Thần Hồn cảnh công kích…”

La Quan nhanh, đem ngón tay ngọc điểm mang theo trên tay, hoạt động mấy lần ngón tay, “Không sai, ta đã cảm thấy thứ này có duyên với ta, mang lên quả nhiên rất dễ chịu.”

Huyền Quy khóe miệng co quắp dưới, “Mặt khác, được mở mang không gian, vì bảo đảm cùng hiện thế neo định, đều sẽ phù hợp cái nào đó vật tùy thân, lấy thuận tiện tùy thời mở ra… Nói đơn giản, có thể đem nó coi là,

là liên tiếp mảnh không gian này thông đạo. Đừng trừng mắt, ngươi đoán không lầm, Thiên Thanh đạo nhân lựa chọn phù hợp chi vật, chính là cái này ngón tay ngọc điểm.”

“Về sau… Ta nói là nếu a, nếu ngươi có thể cơ duyên xảo hợp, tới gần kia phiến bị tự động phong bế không gian, nó sẽ sinh ra cảm ứng.”

La Quan nhìn ngón tay ngọc điểm ánh mắt, lập tức trở nên càng rót đầy hơn ý.

Vận khí…

Hắc!

Ta không phải thổi a, coi như Thiên Thanh đạo nhân trước khi chết, cho thêm nguyền rủa, ta cũng không chút nào mang sợ.

Cái đồ chơi này, ta nhiều!

Sờ thi có một kết thúc, La Quan sờ lên cằm suy tư, lẽ ra 1 vị thành tiên cảnh trở lên đại lão thi thể, tuyệt đối cũng coi như bảo vật.

Tỉ như một chút luyện thi tông phái, Quỷ đạo tu sĩ chờ… Nhìn thấy thi thể này, đều phải nước bọt chảy ròng.

Đưa cho Mộ Thanh Kết? Nữ nhân này chỉ sợ, chưa hẳn có thể chưởng khống ở.

Còn có trước mắt cỗ này quan tài đồng thau cổ, tuyệt

đối vật không tầm thường, không được trước hết như thế thu lại, chờ sau này rồi nói sau.

“Vân vân.”

La Quan vừa muốn động thủ, bị Huyền Quy đánh gãy, “Cỗ này quan tài đồng thau cổ, ở vào nơi đây đặc thù hoàn cảnh dưới, đã có một bộ điểm hoạt tính, như mang rời khỏi nơi này, sợ là liền muốn phế.”

“Không bằng, để nó kế tiếp theo phát huy lúc đầu tác dụng… Nuôi thi!”

Giờ khắc này, La Quan nghĩ đến đã từng, tao ngộ qua nuôi thi nhất tộc, hắn ánh mắt sáng lên.

Chẳng lẽ, lão sư ngay cả như vậy thủ đoạn đều sẽ? ? Nếu có thể thuận lợi nuôi ra, 1 tôn thành tiên cảnh trở lên đại lão thi thể, kia tuyệt đối lợi hại!

Nhưng rất nhanh, ý tưởng này liền bị lật đổ.

“Dưỡng Quan nhất tộc thủ đoạn, không thích hợp tại đây.” Huyền Quy dừng một chút, tiếp tục nói: “Ngươi đọc đến rất nhiều, Thiên Thanh đạo nhân ký ức, liền không có phát hiện trong trí nhớ của hắn cho, phần lớn là vụn vặt không hoàn toàn? ? Ngươi sẽ không phải coi là, là kỳ ‘Quái’ lực lượng, ô nhiễm hắn hồn phách bố trí a?”

Huyền Quy cười lạnh, “Sai, ngươi đọc qua đến, chính là Thiên Thanh đạo nhân ký ức, bản thân nó liền tàn khuyết không đầy đủ. Bởi vì… Hắn căn bản cũng không phải là, chân chính Thiên Thanh đạo nhân!”

Sau đó, La Quan từ Huyền Quy trong miệng, biết được một sự thực kinh người ——

Thật lâu trước đó, kia một trận đại chiến về sau, bị người đánh xuyên qua ngực trái tim không cánh mà bay Thiên Thanh đạo nhân, cũng đã chết rồi.

Chẳng qua là bởi vì, hắn khai thác khủng bố thủ đoạn, cưỡng ép cướp đoạt tiểu thế giới mảnh vỡ bên trong, toàn bộ sinh linh sinh cơ, lại mượn nhờ cái này quan tài đồng thau cổ, mới bảo trì thi thể đã chết, lại vẫn có một phần sinh cơ không dứt.

Trong sinh có tử, trong tử giấu sinh!

Tại cái này đặc thù tình trạng dưới, Thiên Thanh đạo nhân thi thể, dựng dục ra đạo thứ 2 ý thức… Cái này có chút cùng loại với, La Quan trước đó kém chút, bị ký ức đồng hóa tình huống.

Cái này từ thi thể bên trong, thai nghén mà ra thứ 2 ý thức, tự nhiên mà vậy liền cho rằng, hắn chính là Thiên Thanh đạo nhân bản tôn.

Cho nên, trí nhớ của hắn mới vỡ vụn không trọn vẹn.

Đây cũng là vì sao, Huyền Quy sẽ nói Thiên Thanh đạo nhân bây giờ, chỉ tính nửa cái thành tiên cảnh trở lên.

Chương 404 : Thổi lên xương trạm canh gác, ngươi chính là Cốt Linh thiên người

La Quan nhíu mày, nếu là dạng này, kia dùng quan tài đồng thau cổ kế tiếp theo nuôi thi, sẽ không phải lại nuôi ra 1 cái Thiên Thanh đạo nhân số 3 a?

Lại nghĩ tới hôm nay, cũng coi là La Quan động thủ tiễn hắn lên đường, nếu là lên thù mới hận cũ, cái kia phiền phức coi như lớn!

Nhanh lên đem phần này lo lắng nói cho lão sư, Huyền Quy thản nhiên nói: “Yên tâm, vi sư đã đưa ra đề nghị này, tự có cách đối phó.”

Hơi dừng một chút, như tại tổ chức ngôn ngữ, “Đầu tiên, thi thể muốn dựng dục ra mới ý thức, cho dù tại đặc thù hoàn cảnh dưới, cũng cần thời gian cực kỳ dài, cái này liền cho chúng ta có thể thao tác chỗ trống.”

“Tỉ như, sớm cho cỗ thi thể này, an bài 1 cái ý thức, việc này cùng loại với đoạt xá, nhưng quá trình khẳng định phiền phức chút.”

Nghe tới cái này, La Quan liền biết lão sư nhất định là đã, có cái nào đó kế hoạch.

Quả nhiên, Huyền Quy nói thẳng: “Kỳ Liên sơn mạch chỗ sâu, toà kia thôn xóm ngươi còn nhớ rõ? Khối kia xương thú bên trong tàn hồn, đã từng là một đầu thành tiên cảnh đại yêu, lấy nó hồn phách cường độ, có thể lấy chiếm cứ Thiên Thanh đạo nhân thi thể. Như việc này đạt thành… Ngã cảnh là tất nhiên, nhưng 1 cái thành tiên cảnh cấp độ chiến lực, vẫn còn có chút nắm chắc.”

“Ngoài ra, tiểu tử ngươi có đôi khi, tầm mắt muốn thả cao một chút, tìm bảo tàng tính là gì? Nếu ngươi có thể nắm giữ Thiên Thanh đạo nhân, toà này tiểu thế giới mảnh vỡ chính là của ngươi! Ngươi có biết hay không, điều này có ý vị gì? Thành tiên cảnh phía trên, cũng không phải ai cũng có tư cách, luyện chế tiểu thế giới mảnh vỡ… Hừ hừ, ngươi như nguyện ý bán, không biết bao nhiêu người đánh vỡ đầu đều muốn tranh nhau đưa tiền, liền cái địa phương này, liền đáng giá cái núi vàng Ngân Hải, đủ ngươi tiêu xài vô số năm!”

La Quan ánh mắt sáng tỏ, tâm lý hung hăng cảm khái, cách cục tiểu, chung quy vẫn là tiểu a.

“Lão sư, liền theo ngài nói xử lý.”

Cái này lợi ích, cái này tiền cảnh, cho dù có điểm phong hiểm, cũng hoàn toàn đáng giá.

Xương thú bên trong tàn hồn…

Thanh chim!

Không sai, chính là nó.

Lúc trước La Quan uy bức lợi dụ, lại vừa dỗ vừa dọa, mới rốt cục để nó nhường ra, khối kia dựa vào sinh tồn xương thú.

Về sau, liền đưa nó thu được Bạch Cốt phiên bên trong, lại sau đó… Khụ khụ, cái này nhưng cùng lúc trước hứa hẹn, xuất nhập có chút lớn.

Tên kia, sẽ không phải đã treo đi?

La Quan tâm niệm vừa động… Ân, Bạch Cốt phiên đâu? Cái đồ chơi này một mực đến đều thu tại trong nhẫn chứa đồ, hắn đều cấp quên.

Cũng là bởi vì, La Quan thực lực tăng lên quá nhanh, người khác tu hành là một bước 1 cái dấu chân, hắn lại là nhảy tung tăng vọt, ngẫu nhiên còn đi đường tắt.

Ban đầu ở La Quan xem ra, rất là bất phàm Bạch Cốt phiên, bây giờ thực tế không đáng chú ý, tự nhiên cũng liền không có ra sân cơ hội.

Đến mức, bây giờ muốn tìm nó thời điểm, lại phát hiện Bạch Cốt phiên lại biến mất không còn tăm tích.

Hết rồi!

La Quan không tin, vừa cẩn thận tìm một lần, xác định không thu hoạch được gì về sau, nhanh lên đem việc này báo cho Huyền Quy, “Lão sư, xảy ra chuyện!”

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy chau mày, phản ứng đầu tiên là không thể nào, Quy gia ở đây trấn thủ,

há có hạng giá áo túi cơm dám đến làm càn?

Nhưng rất nhanh, nó tựa hồ nghĩ đến cái gì, ánh mắt lấp lóe một chút, nói: “Tiểu tử, trước đem con kia xương trạm canh gác lấy ra.”

Xương trạm canh gác là một vị nào đó đại lão một tiết xương ngón tay luyện chế mà thành, bản thân đại biểu lấy, vị kia đại lão mặt bài, tự nhiên không tốt giao cho Huyền Quy bảo tồn, cho nên một mực đến đều là chuyên môn, thu tại nào đó 1 viên trong nhẫn chứa đồ.

La Quan lật tay, theo linh quang thoáng hiện, xương trạm canh gác xuất hiện trong tay.

Sau một khắc, sắc mặt hắn khẽ biến.

Lúc trước, cầm cái này xương trạm canh gác thời điểm, La Quan cảm thấy rất ép tay.

Nhưng vật đổi sao dời, hắn bây giờ thực lực tăng lên, so trước đó cường đại đâu chỉ gấp 10 lần, lại đem cái này xương trạm canh gác cầm vào tay, lại vẫn cảm giác trĩu nặng.

Đây là muốn nhắc nhở ta, bất luận thời điểm nào, đều muốn bảo trì vốn có kính sợ sao?

Chà chà! Đại lão thủ đoạn, quả thật là không thể tưởng tượng nổi.

“Lão sư, tiếp xuống đâu?”

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Thái độ cung kính điểm, mời đại lão thả người… Ách, thả Bạch Cốt phiên ra, đừng hỏi nhiều như vậy, làm theo chính là.”

Lúc trước, thu nhập Bạch Cốt phiên thời điểm, Huyền Quy liền phát giác được, vị kia đại lão tựa hồ đối với thứ này, có từng điểm từng điểm hứng thú.

Đã hiện tại Bạch Cốt phiên mất tích bí ẩn, có thể tại bọn hắn sư đồ ngay dưới mắt, lặng yên không một tiếng động làm được điểm này… Cũng liền không khó đoán.

La Quan thở sâu, khom mình hành lễ, “Đại nhân, mời thả ra Bạch Cốt phiên.”

Xương trạm canh gác yên lặng.

La Quan lại nói một lần, vẫn là không phản ứng chút nào, ngay tại hắn vò đầu lúc, Huyền Quy thở dài.

“… Cầm lấy xương trạm canh gác, thổi một cái đi.”

Thanh âm này, làm sao nghe đều lộ ra một tia nặng nề.

La Quan phẩm vị ra một chút những vật khác, nhưng nghĩ lại lại nghĩ, mình cũng sớm đã, cùng vị này đại lão dây dưa không rõ.

Chỉ là ân tình, liền thiếu không chỉ một, cũng liền không có gì tốt lo lắng.

Còn nữa, lão sư cũng đều nói chuyện… Nhiều nhất, bất quá đem giữa song phương quan hệ, triệt để quyết định

mà thôi.

Tâm niệm nhất định, La Quan cầm lấy xương trạm canh gác dùng sức thổi, trầm thấp, thê lương tiếng còi, lập tức trong đại điện tiếng vọng.

Giờ khắc này, La Quan ý thức đột nhiên hoảng hốt, trước mắt hiện ra 1 bộ kinh người hình tượng ——

Hoang vu, tĩnh mịch đại địa bên trên, đứng lặng lấy 1 cái sơn nhạc nguy nga, nó là cao to như vậy, hùng vĩ, thậm chí cho người ta một loại, có thể đem thiên địa chia cắt ảo giác.

Đột nhiên, ánh mắt nhanh chóng rút ngắn, La Quan thấy rõ ngọn núi kia.

Nó cái kia bên trong là núi, rõ ràng là 1 con to lớn chân xương, mà hắn nhìn thấy “Sơn nhạc”, chỉ là cước này xương một cây ngón chân!

Lộ trên mặt đất, liền chỉ có như thế 1 tiểu tiết, liền cho người ta kinh khủng như vậy ký thị cảm!

Kia chôn sâu phía dưới mặt đất, cỗ hài cốt này bản thân, lại sẽ là gì cùng kinh người tồn tại… Đây quả thực không cách nào tưởng tượng.

Thế gian lại tồn tại kinh khủng như vậy sinh linh, sợ là thật khẽ vươn tay, liền có thể ngắt lấy nhật nguyệt tinh thần!

“Tiểu gia hỏa, thổi lên xương trạm canh gác, ngươi

chính là Cốt Linh thiên người.”

“Ngươi ta ở giữa, như vậy ký kết khế ước!”

Thanh âm trầm thấp, trực tiếp ở trong lòng vang lên, cứ việc đối phương đã đầy đủ cẩn thận, thanh âm rất nhỏ như thì thầm, nhưng vẫn là tại La Quan tâm thần bên trong, nhấc lên kinh đào hải lãng.

Nếu không phải hắn đã mở hồn phách không gian, lại có thần thụ, ánh trăng trấn áp, sợ là liền muốn bị cái này 1 đạo thì thầm âm thanh, cho ngạnh sinh sinh chấn vỡ hồn phách.

Thật · giết người chỉ dựa vào rống!

Uy thế này, năng lực này, La Quan cũng coi như kiến thức rộng rãi, vẫn cảm thấy tim đập nhanh không thôi.

Tới so sánh, Thiên Thanh đạo nhân tính cái rắm…

Nhưng nghĩ lại lại nghĩ, thành tiên cảnh phía trên Thiên Thanh đạo nhân, tại vị này đại lão trước mặt, định nhiều cũng liền so cái rắm mạnh một điểm.

Vậy hắn cái này, ngay cả Kim Đan cảnh cũng còn kém rất nhiều hàng tiểu bối, lại có thể thì xem là cái gì?

Chà chà!

Quả nhiên, đại lão làm việc khắp nơi đều có thâm ý, đây cũng là đang nhắc nhở hắn, ngày sau an phận thủ thường, không muốn tự cho là thông minh.

Ông ——

Trong tay xương trạm canh gác, đột nhiên phát ra một đoàn bạch quang, Bạch Cốt phiên gào thét bay ra, trực tiếp cắm trên mặt đất.

Một đoạn thời gian không gặp, gia hỏa này bây giờ hình tượng đại biến, nguyên bản rách rách rưới rưới cờ vải, bây giờ lại toàn thân đen nhánh, như thu nạp thương khung bóng đêm, thâm thúy bên trong hiển thị rõ thần bí.

Đỉnh đầu lâu, bây giờ toàn thân thuần trắng, lại cũng không là trước kia loại kia, âm u đầy tử khí tái nhợt chi sắc, mà là óng ánh sáng long lanh như ngọc, thậm chí cho người ta một loại, cổ quái sinh cơ bừng bừng cảm giác.

Có thể nói bề ngoài tuyệt hảo!

Hô ——

Hai đoàn hồn phách hỏa diễm, tại trống rỗng - trong hốc mắt dấy lên, mang theo hư ảo hỏa diễm, thế mà lộ ra một tia nhàn nhạt kim sắc.

Kia đại khái, liền xem như mở hai mắt ra, lẳng lặng “Nhìn về phía” La Quan, trong yên lặng toát ra túc mục, uy nghiêm.

La Quan lập tức liền minh bạch, gia hỏa này ý tứ, đây là ôm lấy đùi, liền không nhìn trúng hắn, không khỏi trong lòng cười lạnh.

Cái này hỗn đản, thật đúng là cái khinh khỉnh sói, bất quá ngươi sợ là cao hứng quá sớm!

Hoặc là La Quan biểu lộ quá trấn định, có chút vượt quá Bạch Cốt phiên dự kiến, nghĩ thầm tiểu tử ánh mắt không tốt sao? Chẳng lẽ còn nhìn không ra, đại gia ta hiện tại đã là nay không phải tích so, hắn không dọa đến tranh thủ thời gian dập đầu cầu xin tha thứ, thật đúng là thể nghiệm cảm giác soa bình!

“Hừ!”

Theo cười lạnh, Bạch Cốt phiên không gió phiêu đãng, một cỗ hung thần uy thế đập vào mặt, uy áp mạnh mẽ quét sạch tứ phương.

Kim Đan cấp độ!

Đại khái là vừa đột phá không lâu, còn có vẻ hơi hư, nhưng cái này tốc độ tăng lên, đã là cực kỳ kinh người.

Cũng khó trách, Bạch Cốt phiên như thế bành trướng, đều nghĩ đến muốn xoay người làm chủ!

“La Quan.” Trầm thấp thanh âm uy nghiêm, tại trong đại điện vang lên, Bạch Cốt phiên trong hốc mắt, hồn phách chi hỏa đại thịnh, đại khái nhưng hiểu thành “Vận dụng hết thị lực”, “Lúc trước bản tọa gặp rủi ro lúc, bị ngươi đủ kiểu vũ nhục, nhất là lúc trước Lương Châu thành bên trong, thay ngươi lấy sữa sự tình, thực là bản tọa cả đời sỉ nhục, hôm nay liền muốn ngươi…”

Oanh ——

La Quan một bước phóng ra, tu vi toàn lực bộc phát, Chân Long biến đồng thời điệp gia, đôi mắt chỗ sâu hiển hiện dựng thẳng đồng, lẳng lặng nhìn xem nó.

“Nói a, nói tiếp.”

Bạch Cốt phiên: …

Rầm rầm!

Rầm rầm!

Run cái gì run? Ngươi sợ cái gì!

Ta bây giờ, thế nhưng là Cốt Linh thiên bên trong, vị kia kình thiên đại lão dưới trướng ái tướng.

Coi như tiểu tử này, không biết đi cái gì vận khí cứt chó, có hôm nay tu vi, chẳng lẽ còn dám đối ta làm sao giọt?

Bạch Cốt phiên cắn răng, đang muốn nói nghiêm túc, đột nhiên cảm thấy mình có chút không bị khống chế.

Lạch cạch! !

Nó ngược lại, mặt hướng xuống, lại không có trước đó phách lối khí diễm, triệt để run thành cái sàng.

Bởi vì giờ khắc này, Bạch Cốt phiên đột nhiên từ trên thân La Quan, cảm nhận được một tia khí tức… Kia là, Cốt Linh thiên ý chí! !

Mà cái này, chính là Bạch Cốt phiên đau khổ truy cầu, mà từ đầu tới cuối không thể chạm đến đồ vật.

Cái này đời đồng hồ lấy, là đại lão tán thành!

Thực lực không bằng người… So hậu trường , có vẻ như cũng không được.

Bạch Cốt phiên đột nhiên nổi điên đồng dạng, 2 bên lá cờ vải tựa như là hai cánh tay, “Lốp bốp” cuồng phiến mình cái tát, gọi là 1 cái tâm ngoan thủ lạt, cảm giác lại dùng thêm chút sức liền muốn ngạnh sinh sinh, đem đầu mình cho đánh rụng.

“Chủ nhân, ta cực kỳ thân yêu chủ nhân, cây quạt nhỏ nói xin lỗi ngài!”

“Cầu chủ nhân khoan hồng độ lượng, lại cho ta một cơ hội… Ta làm, thật sai a!”

Bên này chịu cái tát, vừa nói chuyện rõ ràng như thế năng lực, thật đúng là lợi hại a.

Nhất là, cái tát hay là mình đánh.

Tại da mặt dày phương diện này, La Quan cảm thấy hắn hẳn là, hảo hảo cùng Bạch Cốt phiên học một chút.

“Hừ! Cả đời sỉ nhục đúng không? ? Bạch Cốt phiên, ngươi chuẩn bị như thế nào? Đừng ngừng a, đem lời nói mới rồi nói xong, ta nghe đâu.”

Bạch Cốt phiên không bạt tai, “Bành bành” nguyên địa dập đầu, nó vốn là nghĩ biểu hiện thành khẩn điểm, tốt nhất đập phá địa mặt, nhưng đầu “Ong ong” vang, cảm giác sọ não cũng phải nát, đất này mặt vẫn hoàn hảo không chút tổn hại, lúc này sắp khí khóc.

Hỗn đản a! !

Ngay cả cái mặt đất đều khi dễ ta, cái này cái gì cẩu thí địa phương? Lợp nhà như thế thực tế!

Ánh mắt quét qua, Bạch Cốt phiên đột nhiên nhìn thấy Thiên Thanh đạo nhân thi thể, lúc này trợn to tròng mắt, triệt để xụi lơ trên mặt đất.

La Quan cái này sát tinh, hắn đến cùng làm cái gì a? !

Chương 405 : Bên ngoài đến một đám Thần Hồn cảnh

Bạch Cốt phiên thân là thế gian đại hung chi vật, đối thi thể loại hình khí cơ, cảm giác cực kỳ nhạy cảm, một chút rơi xuống lúc này hãi nhiên.

Thiên Thanh đạo nhân đường đường Tiên Đồ cảnh trở lên tồn tại, có thể nói trên thi thể dưới, đều là “Kim quang lập lòe”, kém chút lóe mù hắn lỗ thủng mắt. Lúc này đối mặt La Quan, liền chỉ có hồi hộp, kính sợ, không dám tiếp tục sinh ra nửa điểm, không nên có suy nghĩ.

La Quan mắt thấy gia hỏa này cơ hồ bị dọa thành, 1 con rách rách rưới rưới cái sàng, cũng không tâm tình lại cho nó lãng phí thời gian.

Lúc này cười lạnh một tiếng, “Chuyện hôm nay, lại cho ngươi ghi tạc sổ sách bên trên, về sau như tái phạm bệnh lời nói, liền cùng nhau tiến hành thanh toán!”

Bạch Cốt phiên đầu lâu gặm “Bang bang” rung động, một hồi lâu thề phát thệ, ngày sau nhất định trung tâm hầu chủ, nếu không thiên lôi đánh xuống vân vân, gây La Quan không kiên nhẫn, 1 cước đưa nó đạp lăn trên mặt đất, bên tai lúc này mới rơi thanh tĩnh.

Chịu 1 cước, Bạch Cốt phiên hoảng sợ cảm xúc, ngược lại yên ổn không ít, cười làm lành nói: “Chủ nhân, ngài

có dặn dò gì?”

Gia hỏa này vẫn là rất có nhãn lực kình, biết bây giờ La Quan tìm nó, tất nhiên là có nguyên nhân.

“Thanh chim ở đâu? Đưa nó phóng xuất.”

Bạch Cốt phiên nghĩ một lát, mới nhớ lại “Thanh chim” là ai, lúc này thân thể run lên, đầu lâu biểu lộ đều dọa đến vặn vẹo.

Lúc trước, La Quan chiếm xương thú về sau, liền đem thanh chim thu nhập Bạch Cốt phiên, đích xác cho kia lão tạp chim một chút hứa hẹn, nhưng về sau hoàn toàn không có động tĩnh.

Lại thêm Bạch Cốt phiên, về sau được thu vào Cốt Linh thiên bên trong, đạt được đại lão bồi dưỡng, tự nhận là cánh đã cứng rắn…

Xong xong!

Lần này thật muốn chết rồi.

Nhìn Bạch Cốt phiên 1 bộ, cơ hồ muốn bị hù chết bộ dáng, La Quan sắc mặt tái xanh, “Thanh chim đâu? Đừng nói ngươi cho ta ăn!”

“Không có không có… Ta… Ta chính là không cẩn thận, gặm nó mấy ngụm… Chủ nhân tha mạng a, ta cũng không dám lại!”

Đồ hỗn trướng.

Nếu không phải Huyền Quy nhắc nhở hắn, Bạch Cốt phiên có thể bị Cốt Linh thiên đại lão xem ở mắt bên trong, tất nhiên có chỗ thần kỳ, hắn tuyệt đối nhẫn không được.

Lạnh giọng nói: “Còn không cho ta phóng xuất!”

Bạch Cốt phiên liều mạng gật đầu, theo quang mang lóe lên, thanh thân chim ảnh xuất hiện.

“Bạch Cốt phiên, ngươi muốn làm gì? Ta thế nhưng là chủ nhân tạm đặt ở ngươi cái này bên trong, ngày sau sẽ có đại dụng thanh chim đại nhân! Ngươi dám ăn ta, chủ nhân là tuyệt sẽ không bỏ qua ngươi!”

Thanh chim thét lên, một mặt ngoài mạnh trong yếu, toàn thân run thành một đoàn, có thể thấy được trước đó, tại Bạch Cốt phiên miệng lớn phía dưới là chịu nhiều đau khổ.

Không nghe thấy Bạch Cốt phiên phách lối cười the thé, thanh chim ánh mắt nhất chuyển, rơi vào La Quan trên thân, ngây ngốc một chút lúc này gào khóc.

“Chủ nhân, ta cực kỳ nhân từ, khoan hậu, phong thần tuấn lãng anh minh thần võ chủ nhân a, ngài rốt cục nhớ tới ngài cái này, trung thành cảnh cảnh, chịu mệt nhọc chim nhỏ… Ta… Ô ô ô ô… Ta nhưng kém chút, liền rốt cuộc không gặp được ngài…”

Thanh chim thân thể, so với lúc trước mơ hồ rất nhiều, một đôi linh động đôi mắt, lúc này hiển thị rõ ảm đạm.

Nhưng cũng may không có thiếu móng vuốt thiếu cánh, lại thêm cái này trôi chảy miệng sống, xem ra trạng thái vẫn được.

Mà lại… Việc này làm đi, ít nhiều có chút đuối lý, dù sao La Quan là thật, cơ hồ đem thanh chim cho lãng quên.

“Khục! Thanh chim, ta đã đáp ứng, ngày sau cho ngươi đầy đủ đền bù, tất nhiên là nói lời giữ lời… Về phần Bạch Cốt phiên, ta đã hung hăng trừng phạt nó, ngươi yên tâm đi, ngày sau tuyệt đối sẽ không lại xuất hiện tình huống tương tự.”

Thanh chim khóc càng hung, nó chịu khổ lâu như vậy, rốt cục đưa tay tan mây thấy ánh trăng.

Chủ nhân hắn, thật là một cái người tốt a!

Lúc này quỳ trên mặt đất, “Bang bang” một trận dập đầu, tru lớn lấy ta phải vì chủ nhân máu chảy đầu rơi, núi đao biển lửa mắt cũng không nháy vân vân.

Thậm chí, bởi vì dùng sức quá mạnh, đem đầu mình đều đập nổ, một hồi lâu mới ngưng tụ ra.

Bộ dáng này, lập tức để Bạch Cốt phiên như lâm đại địch, tại xác định La Quan đã thu hoạch được, Cốt Linh thiên ý chí tán thành về sau, nó liền biết mình đời này, đoán chừng là rất khó xoay người.

Đại lão tuyển La Quan, nó cũng chỉ có thể kế tiếp theo làm chó săn… Nhưng bây giờ nhìn, liền ngay cả chó săn con đường này, cạnh tranh cũng là vô song kịch liệt.

Trước đó, thanh chim bị nó gặm mấy cái, kém chút liền muốn ợ ra rắm, Bạch Cốt phiên cũng không cảm thấy đối phương sẽ là cái lòng dạ rộng lớn hạng người, nếu để nó đắc thế, ngày sau còn có ta đường sống?

Thế là, lại một trận “Bang bang bang” vang lên, Bạch Cốt phiên phát hung ác, đầu cùng mặt đất va chạm, đúng là hỏa hoa văng khắp nơi.

La Quan khóe miệng co quắp một chút, tự nhiên nhìn ra, 2 đầu “Chó săn” bên trong quyển so đấu, lúc này một hồi lâu im lặng.

“Được rồi, đều cho ta thành thật một chút, có chính sự!”

Chủ nhân lên tiếng, 2 đầu “Chó săn” lúc này mới dừng lại, cung cung kính kính nghe lệnh.

La Quan vừa đi vừa về bước đi thong thả 2 bước, đưa tay một chỉ Thiên Thanh đạo nhân thi thể, “Thanh chim, đây là ta cho ngươi tìm thể xác, nhưng uẩn dưỡng hồn phách của ngươi, không đến mức tan đi trong trời đất . Bất quá, ngươi nhưng phải nghĩ kỹ, đến cùng có nắm chắc hay không, chưởng khống ở bộ thân thể này… Cũng đừng cuối cùng tu hú chiếm tổ làm không được, ngược lại bị mới đản sinh ý thức cho nuốt, ta nhưng gánh không nổi người này.”

Đương nhiên, câu nói sau cùng, mấu chốt không ở chỗ mất mặt hay không, mà là liên lụy đến lợi ích quá lớn.

Mà lại nói lời nói cũng muốn giảng cứu tính nghệ thuật,

rõ ràng là La Quan cần thanh chim giúp hắn, liền vi điều chỉnh một chút, liền thành cho nó 1 cái kế tiếp theo cơ hội sống sót.

Còn trong lúc vô tình, truyền lại ra mấy điểm “Ngươi đi ngươi liền lên, không được liền thay người” ý tứ, cho thanh chim đầy đủ áp lực.

Bạch Cốt phiên trừng mắt, hốc mắt bên trong hồn phách hỏa diễm, một chút trở nên đỏ bừng.

Kia đại khái, chính là đỏ mắt biểu hiện đi, một thân ước ao ghen tị, cơ hồ đều muốn ngưng tụ thành thực chất.

Cái này tiên nhân thi thể, cho thanh chim…

Tên chó chết này sẽ không phải thật, muốn xoay người đi? !

Thanh chim con mắt một chút liền sáng, nó thân là thành tiên cảnh đại yêu tàn hồn, tầm mắt vẫn phải có, tự nhiên nhìn ra được Thiên Thanh đạo nhân thi thể gì cùng bất phàm.

Trước đó đối La Quan biểu hiện, kia là 1 thật 9 giả, tuyệt đại bộ điểm đều là diễn, dù sao ai cũng không phải người ngu, há có thể để ngươi 2 câu nói liền lừa gạt ở.

Nhưng bây giờ, thanh chim thật có điểm cảm động, nếu có được đến bộ thân thể này, nói không chừng nó thật là có khả năng sống lại một đời.

Khôi phục… Không, thậm chí có cơ hội siêu việt kiếp

trước, thu hoạch được lực lượng càng thêm cường đại!

“Xin chủ nhân yên tâm, thanh chim tất dốc hết toàn lực, tuyệt không để ngài thất vọng.”

Thanh chim cung cung kính kính dập đầu, ánh mắt lại nhịn không được, liếc qua Bạch Cốt phiên.

Vương bát đản!

Gặm cái mông ta móc ngực ta, ngươi cho lão tử chờ lấy, đợi ta chiếm cứ cỗ này đại lão nhục thân, tất yếu bóp nát ngươi đầu chó.

Bạch Cốt phiên: …

Ta hiện tại quỳ xuống dập đầu, còn có hay không đường sống?

Ngẩng đầu lên, nó nước mắt rưng rưng nhìn về phía La Quan, gia hỏa này đương nhiên không có nước mắt loại vật này, nhưng hồn phách hỏa diễm lại bị ngạnh sinh sinh, chơi ra sóng nước thức hoa văn.

Cũng là kỳ hoa!

La Quan không thèm để ý miệng của nó mặt, đối thanh chim thản nhiên nói: “Vậy liền đi thôi, chớ có cô phụ ta đối với ngươi kỳ vọng!”

“Vâng, chủ nhân!”

Thanh thân chim ảnh lóe lên, trực tiếp chui vào Thiên

Thanh đạo nhân thi thể… Ngô, bọn hắn danh tự bên trong, đều có 1 cái “Thanh” chữ, hi vọng hết thảy thuận lợi.

La Quan não hải bên trong, chuyển qua một chút loạn thất bát tao suy nghĩ, nhưng rất nhanh Huyền Quy tiếng cười lạnh, ngay tại đáy lòng vang lên.

“Ngươi sẽ không phải cảm thấy, sự tình cứ như vậy kết thúc đi? ? Hừ hừ! ! Không nói đến chỉ bằng vào thanh chim mình, khả năng thành công quá thấp, coi như nó thật thành công, ngươi tổng sẽ không coi là, nó liền thật sự là mình nói tới, như vậy trung thành cảnh cảnh a?”

“Tiểu tử, đem thân thể chưởng khống quyền cho ta, việc này còn được cái bảo hiểm, miễn cho ngày sau sinh ra ngoài ý muốn.”

La Quan nhắm mắt lại lại mở ra, Bạch Cốt phiên đột nhiên rùng mình một cái, luôn cảm thấy trước mắt cái này sát tinh, một chút liền trở nên khác biệt.

Cụ thể nói như thế nào không rõ ràng, nhưng mới rồi cái kia đạo ánh mắt, giống như là đưa nó dặm ngoài nhìn cái thông thấu, lại không một chút bí ẩn có thể nói.

Thực tế là doạ người!

Cũng may, “La Quan” chỉ là nhìn nó một chút, liền đi tới Thiên Thanh đạo nhân bên cạnh thi thể, bây giờ quanh người hắn thanh quang khuấy động, chính là thanh chim tàn hồn, ý đồ dung nhập trong đó.

Chăm chú nhìn một hồi, “La Quan” đột nhiên xuất thủ, ngay cả tiếp theo mấy chỉ điểm tại Thiên Thanh đạo nhân trên thân, nhất thời làm thanh quang tóe lên tầng tầng gợn sóng.

Kịch liệt chấn động bên trong, cái này du lịch tại Thiên Thanh đạo nhân bên ngoài cơ thể thanh quang, rốt cục bắt đầu một chút xíu, dung nhập vào trong cơ thể hắn.

Mà trong quá trình này, “La Quan” cũng xen lẫn hàng lậu ở bên trong, tại thanh chim hồn phách bên trong, đánh xuống một dấu ấn.

Bằng này lạc ấn, liền có thể chưởng khống nó sinh tử, cho dù ngày sau thanh chim coi là thật mượn Thiên Thanh đạo nhân thi thể phục sinh, cũng chỉ có thể thành thành thật thật làm La Quan dưới trướng chó săn, đừng nghĩ có nửa điểm hắn niệm.

1 canh giờ sau, “La Quan” thở dài một hơi thối lui, sắc mặt hắn trắng bệch lọn tóc đã bị mồ hôi ướt nhẹp, trường bào kề sát ở trên người, sền sệt thật là khó chịu.

“Tình huống so theo dự liệu kém chút, cái này thanh chim tàn hồn quá yếu, lại bị Bạch Cốt phiên rất là bóc lột một vòng, muốn chân chính chiếm cứ Thiên Thanh đạo nhân thi thể, sợ là cần không ít thời gian.” Huyền Quy rời khỏi, đối thân thể chấp chưởng, rã rời tràn đầy thanh âm vang lên.

Trước đó, vì xử lý Thiên Thanh đạo nhân thứ 2 ý thức, nó đã là sức mạnh tổn hại nhiều.

Bây giờ lại bận việc một trận, nếu không phải theo La Quan thực lực tăng lên, Huyền Quy thực lực cũng khôi phục rất nhiều, nó đã sớm chống đỡ không nổi.

La Quan trong lòng cảm kích, lão sư vì giúp hắn, thực là lao tâm lao lực, “Đa tạ lão sư.”

Hắn suy nghĩ một chút, “Kia đại khái cần bao lâu?”

Huyền Quy nói: “Chiếu dưới mắt tình huống, chí ít chừng một năm, tại trong lúc này nhất định phải thời khắc quan sát, xảy ra vấn đề kịp thời cho sửa đổi.”

“Lâu như vậy.” La Quan nhíu mày, trầm ngâm mấy hơi về sau, “Lão sư, có biện pháp gì hay không, có thể tăng thêm tốc độ?”

Hắn chưa hề quên, lão phụ còn tại Giang Ninh thành bên trong chờ đợi cứu chữa.

Thời gian 3 năm, đảo mắt đã qua đi hơn phân nửa.

Huyền Quy hiển nhiên cũng biết, La Quan lo lắng, “Biện pháp là có, thanh chim tàn hồn quá yếu, nếu có thể hiến tế một chút hồn phách, liền có thể làm ít công to… Nhưng ngươi cũng biết, tiểu thế giới này mảnh vỡ bên trong, bây giờ ngay cả cái vật sống đều không có, lại lui một bước nói, chính là có vật sống ngươi có thể hạ thủ được? ?”

“Dù sao, hiến tế tu sĩ hồn phách còn tốt, nếu chỉ là người tầm thường, sợ là ít nhất phải sát sinh 1 triệu mới có hiệu quả.”

La Quan trầm mặc.

Chuyện này, đích xác có chút khó khăn.

Bỏ mặc không quan tâm lời nói, sợ rằng sẽ xảy ra vấn đề, một phen mưu đồ thất bại.

Nhưng thời gian 1 năm, hắn đợi không được!

Bạch Cốt phiên chờ đợi liên tục, thấy La Quan chỉ là cau mày, không nói gì ý tứ, âm thầm hít vào một hơi, “Chủ nhân, ngài nếu như không có chuyện gì khác phân phó, cây quạt nhỏ liền trở về tu luyện… Ách, ta bây giờ thực lực quá yếu, cũng nên mạnh lên chút, mới có thể vì chủ nhân ngài phân ưu.”

Lời này, nói đường hoàng.

Nhưng trên thực tế, là chó săn chi tranh quá mức kịch liệt, Bạch Cốt phiên không dám có chút lười biếng! !

Nói nhảm, kia tạp mao chim đều đã, đạt được một bộ thành tiên cảnh trở lên thi thể, một khi thành công còn đến mức nào? Nó đương nhiên phải tranh thủ thời gian về Cốt Linh thiên tu hành.

La Quan phất phất tay, ra hiệu nó tự đi là được.

Nhưng chờ hắn lại nghĩ hồi lâu, não nhân ẩn ẩn thấy đau, hay là không có gì biện pháp tốt, xoa mi tâm lúc ngẩng đầu, thấy Bạch Cốt phiên còn tại nguyên địa, lúc này nhíu mày, “Ngươi làm sao còn chưa đi?”

Ngữ khí ít nhiều có chút bất thiện.

Bạch Cốt phiên dọa kêu to một tiếng, vội vàng nói: “Chủ nhân, Cốt Linh thiên bên trong vị kia… Tôn chủ, có chuyện để ta chuyển cáo ngài.”

Vừa rồi La Quan sắc mặt quá khó nhìn, đã nâng lên một lần dũng khí Bạch Cốt phiên, thực tế không còn dám lắm miệng.

La Quan nhíu mày, “Lời gì?”

“Tôn chủ nói, khối này tiểu thế giới mảnh vỡ bên ngoài, đến một đám Thần Hồn cảnh tu sĩ, để chủ nhân ngài cẩn thận một chút… Ách, còn nói nếu như ngài xử lý không được, Cốt Linh thiên có thể giúp một tay, liền coi như là cho ngài một phần lễ gặp mặt.”

Chương 406 : Ta cùng cẩn tuân tiên nhân pháp chỉ

La Quan sắc mặt đại biến, ý niệm đầu tiên chính là, tiến vào bí cảnh tu sĩ vẫn chưa chết hết, mới có thể để lộ phong thanh. Nếu không, nếu không phải là Thiên Thanh đạo nhân truyền thừa sự tình, há lại sẽ đem một đám Thần Hồn cảnh cường giả, đều cho trêu chọc đến cái này bên trong.

Đương nhiên, cụ thể chân tướng là cái gì, hiện tại còn khó mà nói, nhưng có một chút lại rất xác định —— La Quan phải có phiền phức.

Như đối mặt một đám Nguyên Anh tu sĩ, có Thập Tứ Mục, Vân Thanh lại thêm Quỷ đạo người, La Quan từ giao còn có thể liều 1 đem, nhưng thần hồn… Vậy vẫn là quên đi thôi.

Về phần mời Cốt Linh thiên hỗ trợ, tuy nói là đối phương chủ động đưa ra đề nghị, nhưng nếu thật như vậy làm, La Quan suy đoán đối phương nhất định sẽ xem thường hắn.

Mà lại, đem đại lão ân tình dùng tại cái này, La Quan cũng cảm thấy không thỏa đáng, trừ phi thực tế cùng đường mạt lộ, tuyệt sẽ không làm như vậy.

“Lão sư, khối này tiểu thế giới mảnh vỡ, còn có cái khác

lối ra a?”

Bỗng nhiên mấy hơi, Huyền Quy hữu khí vô lực thanh âm vang lên, “Có, nhưng Thiên Thanh đạo nhân trốn ở cái này bên trong tĩnh dưỡng, ý đồ mượn quan tài đồng thau cổ chi lực phục sinh, liền đem mặt khác thông đạo, đều đã sớm quan bế. Vi sư tuy có biện pháp mở ra, nhưng những thông đạo này lâu chưa từng mở ra, vững chắc hay không không cách nào bảo hộ, như một khi ngoài ý muốn nổi lên, liền đem lâm vào không gian loạn lưu bên trong…”

Hậu quả như thế nào Huyền Quy không có nói tỉ mỉ, nhưng La Quan có thể đoán được, khóe miệng co quắp một chút, sắc mặt đen xuống dưới.

Nói cách khác, ổn thỏa có thể dùng thông đạo, cũng chỉ có một, mà chỉ cần hắn từ tiểu thế giới mảnh vỡ ra ngoài, liền sẽ bị một đám thần hồn cường giả đánh cho tê người… La Quan cũng có thể trốn ở bên trong, chịu những người này đợi không được, tự nhiên là sẽ rời đi.

Nhưng dạng này đến, chủ đề liền lại quấn về xa một chút ——

La Quan không có khả năng, một mực lưu tại cái này bên trong.

Trên mặt âm tình bất định, hắn trầm giọng nói: “Trước đó, Vân Thanh đã từng nói, mỗi lần bí cảnh mở ra đều tại khác biệt địa phương.”

“Lão sư, khối này tiểu thế giới mảnh vỡ, cùng thế giới

này ở giữa tại không gian cấp độ bên trên, có phải là ở vào đối lập lưu động trạng thái?”

Huyền Quy nói: “Vi sư biết ngươi ý tứ, lời này nguyên cũng không sai, nhưng ngươi nghĩ xấu một điểm, coi như tiểu thế giới mảnh vỡ sẽ thoát ly nguyên địa, nhưng tốc độ cũng rất có hạn… Tóm lại, đại khái trong vòng một hai năm, chỉ cần ngươi bước vào ngoại giới, dẫn dắt ba động, liền sẽ bị Thần Hồn cảnh phát giác.”

Như vậy nói cách khác, La Quan những này tính toán, lại rơi vào không trung.

Hẳn là, thật muốn mời Cốt Linh thiên xuất thủ?

Ngay tại La Quan nghiêm túc cân nhắc, mời mời Cốt Linh thiên xuất thủ, muốn trả giá gì cùng đại giới lúc… Đại lão nói đưa ngươi ân tình, ngươi không thể thật như vậy cho rằng, trên đời này nơi nào sẽ có, trên trời rơi xuống đến đĩa bánh.

Huyền Quy đột nhiên nói: “Tiểu tử, tạm thời không cần sốt ruột, một đám Thần Hồn cảnh đến, vi sư ngược lại cảm thấy đây là một cơ hội.”

La Quan ánh mắt sáng lên, “Mời lão sư chỉ giáo.”

“Ngươi hẳn là quên, thanh chim chiếm cứ Thiên Thanh đạo nhân thi thể, sở dĩ rất khó khăn, chính là bởi vì tàn hồn yếu nhỏ, nếu có thể hiến tế một chút hồn phách, liền có thể làm ít công to…”

La Quan trừng mắt, “Lão sư ngài là dự định, đánh

những người này chủ ý?” Hắn gượng cười, ám đạo đây đương nhiên là cái rất tốt biện pháp.

Lấy Thần Hồn cảnh hồn phách mạnh, dù là chỉ giết chết hai ba cái, cũng có thể thỏa mãn thanh chim cần thiết, nhưng mấu chốt là giết thế nào a?

Sợ là vừa bước ra nửa bước, hắn liền muốn bị chùy thành cặn bã!

Lão sư cái này đề nghị, thật đúng là hoang đường.

“Tiểu tử thúi, ngươi âm thầm bên trong nói thầm cái gì đâu? Vi sư đã đưa ra kiến nghị này, tự nhiên sẽ không để cho ngươi đi chịu chết.” Huyền Quy cười lạnh một tiếng, “Ngươi lại tử tế nghe lấy, nhìn kế này có được hay không…”

Sau đó, Huyền Quy nói đơn giản một lần kế hoạch.

La Quan sờ sờ cái cằm, mặc dù có chút thô ráp, nhưng tựa hồ thật là có mấy điểm khả thi, hắn suy tư liên tục xách mấy cái đề nghị.

Sư đồ 2 cái, một hồi lâu thầm thầm thì thì, đại khái quyết định việc này.

La Quan phất phất tay, đuổi Bạch Cốt phiên rời đi, cũng để hắn chuyển cáo Cốt Linh thiên, việc này hắn sẽ nghĩ biện pháp tự hành giải quyết.

Tôn chủ?

Là vị kia đại lão xưng hào sao? Làm sao nương chít chít!

La Quan nghĩ đến kia lộ ra phía ngoài, liền có thể so sơn nhạc nguy nga khủng bố xương ngón chân, tranh thủ thời gian đè xuống cái này bất kính suy nghĩ, nhìn xem trước mặt quan tài đồng thau cổ, “Vậy liền chờ thêm 1 tháng đi.”

Hắn tại bên trong cung điện này, tìm một chỗ đất trống ngồi xếp bằng, bắt đầu tu luyện.

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy thở dài, “Bây giờ khôi phục lực lượng, hay là quá yếu a.”

Như mạnh hơn chút, chính là đối mặt Thần Hồn cảnh, cũng có thể toàn thân trở ra, liền không cần phải phiền phức như thế.

Nó nhắm mắt lại bắt đầu tĩnh dưỡng tinh thần, lần này từ tru sát Thiên Thanh đạo nhân thứ 2 ý thức bắt đầu, Huyền Quy liên tục thi triển thủ đoạn, đã là rã rời đến cực điểm.

Tại 1 tháng thời hạn trước đó, nó phải tận lực khôi phục lực lượng, như thế nhảy ra hiện ngoài ý muốn, cũng có thể bảo vệ La Quan, chừa cho hắn con đường lui. Dù sao trên đời này lại như thế nào kín đáo kế sách, vĩnh viễn cũng chỉ là kế sách mà thôi, ai cũng không dám cam đoan, nhất định liền có thể thuận lợi.

Ngón tay ngọc điểm có thể cản Thần Hồn cảnh, lại cũng chỉ có thể đỡ một lần.

Bí cảnh bên ngoài, hải vực.

Bảy đầu cự hạm trầm mặc đứng lặng, riêng phần mình có kinh người khí cơ phát ra, bao phủ toàn bộ hải vực , bất kỳ cái gì một điểm gió thổi cỏ lay, đều không thể gạt được cảm giác của bọn hắn.

Bây giờ, 7 phương siêu cấp thế lực, nó phía sau có khả năng khiên động chiến lực mạnh nhất, đã đều hội tụ ở đây, lại chừng 12 vị Thần Hồn cảnh siêu cấp cường giả!

Cứ việc những này siêu cấp cường giả nhóm, đã có ý thu liễm khí cơ, nhưng như thế hẹp trong phạm vi nhỏ, bọn hắn tụ tập hay là dẫn động khí cơ biến ảo, khiến cho tràn ngập hải vực phía trên mê vụ, đều bị ngạnh sinh sinh khu trục, phương viên 1,000 trượng bên trong một mảnh sáng sủa.

Trên đỉnh đầu mặt trời vô che, chiếu rọi xuống kia bảy chiếc cự hạm càng có vẻ khí thế kinh người.

So sánh với nhau, Vân Thanh, Quỷ đạo người cùng Mộ Thanh Kết chỗ thủy tinh thuyền, liền lộ ra rất miểu tiểu.

Mà sâu lặn đáy biển, mấy có Chân Long phẩm tướng Thập Tứ Mục, càng là sớm đã bị ép nổi lên mặt nước, đôi mắt bên trong tràn đầy hồi hộp, bất an.

Làm máu me đầy đầu mạch tinh thuần, tiếp cận ngụy long cấp lớn giao, nó thực lực tuy chỉ có Nguyên Anh cảnh, cảm giác lại cực kỳ nhạy cảm.

Lúc này rõ ràng phát giác được, đến từ xung quanh cự hạm bên trên ánh mắt, băng lãnh cùng cực nóng xen lẫn, khiến Thập Tứ Mục cực kỳ bất an.

Nó thậm chí hoài nghi, nếu không phải những này Thần Hồn cảnh siêu cấp cường giả, giữa lẫn nhau kiêng kỵ lẫn nhau, sợ là bọn hắn đã sớm kìm nén không được động thủ.

Vừa nghĩ tới mình, có khả năng sẽ bị rút gân lột da, nội đan mang tới nấu canh luyện dược, Thập Tứ Mục liền không nhịn được đánh rùng mình.

Chủ nhân ngài chạy đi đâu rồi? Nhanh lên trở về đi! !

Vân Thanh tiên tử sắc mặt trắng bệch, đáy mắt hiện lên một tia kiên quyết, nàng dù không biết đến cùng đã xảy ra chuyện gì, nhưng đã có thể dẫn động, 12 vị Thần Hồn cảnh siêu cấp cường giả giáng lâm, bí cảnh bên trong tất có đại biến.

Trực giác nói cho nàng, việc này cùng đại nhân có quan hệ! !

Mà đại nhân bây giờ thực lực… Mặc kệ, như coi là thật thế cục hung hiểm, vậy liền liều mất đi tính mạng, cũng phải vì đại nhân tranh thủ đến một chút hi vọng sống.

Về phần tiểu tỳ nữ, sớm đã bị thần hồn đại lão khí cơ, chấn nhiếp tại chỗ hôn mê, đổ vào trong khoang thuyền ngủ thật say.

Hải vực phía trên yên tĩnh im ắng, nhưng tất cả mọi

người biết, khi bí cảnh lại lần nữa mở ra, vô luận đi tới người là ai, đều sẽ nghênh đón các phương chung kích.

Dù sao, tiên nhân truyền thừa ai không muốn muốn?

Rất nhanh, một tháng trôi qua.

Bảy chiếc cự hạm bên trên, mười hai vị Thần Hồn cảnh cường giả, gần như đồng thời mở 2 mắt ra, lập tức một trận tinh mang khuấy động.

Bá ——

Bá ——

12 đạo thân ảnh xuất hiện tại ngoại giới, thể nội lực lượng điều động, lập tức phát ra “Ầm ầm” tiếng vang, như giang hải gào thét.

Khí cơ chi khủng bố, sát na hoành ép 4 phương, phương viên mấy ngàn trượng nội hải mặt bỗng nhiên bị “San bằng”, giống như mặt kính, rõ ràng phản chiếu ra mặt đỉnh thiên khung.

Sau một khắc, cái này vuông vức như gương nơi nào đó hải vực, không hề có điềm báo trước hướng phía dưới sụp đổ, hình thành 1 đạo đen như mực lỗ tròn.

Ầm ầm ——

Vô số nước biển bị nuốt vào trong đó.

Ông ——

Có quang mang trùng thiên, mười hai vị Thần Hồn cảnh siêu cấp cường giả vận sức chờ phát động, đã làm tốt động thủ chuẩn bị.

Nhưng sau một khắc, bao quát Huyền Âm sơn 2 vị thần hồn lão tổ ở bên trong, tất cả thần hồn cường giả con ngươi co rụt lại, như nhìn thấy một loại nào đó không thể tưởng tượng nổi cảnh tượng.

Một nháy mắt, kia trùng thiên khí thế, cùng sát khí đằng đằng lực lượng ba động, nháy mắt thu liễm trống không.

Thậm chí, 12 vị Thần Hồn cảnh siêu cấp cường giả, trực tiếp đứng thẳng bất động nguyên địa, mặt mũi tràn đầy đều là chấn kinh cùng khó có thể tin.

Bởi vì, lúc này kia trong biển lỗ tròn bên trong, lại bắn ra mảng lớn thần quang, từng thân thể ảnh từ đó ngưng tụ ra.

Chỉ là 1 đạo ánh mắt, liền như quán xuyên thiên địa vạn vật bản chất, làm bọn hắn hồn phách run rẩy.

Cái này… Đây là cảnh giới cỡ nào tồn tại… Chớ nói động thủ, chính là bị hắn nhìn chằm chằm, đều cảm giác được một trận run chân.

Tiên nhân, đây chính là tiên nhân!

Không sai, trước mắt xuất hiện, chính là Thiên Thanh đạo nhân thân ảnh.

“Bản tọa Thiên Thanh đạo nhân, lưu truyền nhận ở đây, nhưng kết quả cuối cùng tạm được, đặc biệt ngoài định mức cho ngươi cùng một cái cơ hội.”

“Hôm nay Nguyên Anh tu vi phía dưới, đều có thể tham dự cạnh đoạt, đem tiểu bối này giết chết người, liền có thể kế thừa xanh thẫm một mạch.”

Đơn giản 2 câu nói, lại dẫn tới phong vân biến hóa, biển cả gào rít giận dữ.

Đem 12 vị Thần Hồn cảnh uy áp, sát na quét sạch sành sanh, hiển thị rõ cường thế, đáng sợ!

Mà theo Thiên Thanh đạo nhân thanh âm rơi xuống, khôi phục ngụy trang bộ dáng La Quan, một mặt âm trầm hiện thân, trong mắt đều là kinh sợ.

Một màn này mọi người ngẩn ngơ, chợt mặt lộ vẻ kinh hỉ, xem ra tiểu bối này dù đã đạt được truyền thừa, nhưng cũng không rất được chào đón.

Nếu không, có Thiên Thanh đạo nhân che chở, ai dám động đến hắn nửa điểm? Liền vừa rồi kia uy thế, sợ là một kích phía dưới, 12 Thần Hồn cảnh đều phải bị mất mạng tại chỗ.

Lúc này căn bản không ai hoài nghi, trước mắt Thiên Thanh đạo nhân (thanh chim) đang hư trương thanh thế, năng lực lớn nhất cũng bất quá chính là, triển lộ ra vừa rồi khí thế.

Nếu có người động thủ, chỉ cần nhẹ nhàng một kích, liền

có thể đem hắn thân ảnh đánh tan.

“Vâng, ta cùng cẩn tuân tiên nhân pháp chỉ! !”

Mười hai vị Thần Hồn cảnh siêu cấp cường giả, đồng thời khom mình hành lễ.

Cũng không phải là bọn hắn dễ bị lừa, mà là hôm nay ván này, chính là thanh chim cùng Huyền Quy liên thủ, chỉ từ mặt ngoài nhìn tuyệt đối không có chút nào sơ hở.

Mà lại, mọi người bị tiên nhân khí thế cho lớn tiếng doạ người, nơi nào còn dám sinh ra hắn niệm.

Lúc này đầy trong đầu, cũng chỉ một cái ý niệm trong đầu ——

Xử lý tiểu tử này, cướp đoạt tiên nhân truyền thừa!

Nguyên Anh trở xuống đều có thể tham dự.

So với tiến vào bí cảnh hạn chế, đã buông ra một mảng lớn, mặc dù không rõ nguyên nhân… Nhưng coi như trước mắt tiểu bối này đã đạt được tiên nhân truyền thừa, nhưng lúc trước hắn bất quá Trúc Cơ tu vi, ngắn ngủi 1 tháng thời gian, lại có thể mạnh đến mức nào? ?

Điều động trong tông Kim Đan tinh nhuệ, giết hắn dễ như trở bàn tay!

Quả nhiên, tiên nhân đối tiểu bối này rất là bất mãn, không muốn hắn đạt được truyền thừa.

Thiên Thanh đạo nhân thản nhiên nói: “Ghi nhớ, Nguyên Anh phía dưới có thể tham dự cạnh đoạt, ai như hỏng bản tọa quy củ, chết hết!”

Đang khi nói chuyện ngửa đầu nhìn trời, trên đỉnh đầu sát na phong vân biến hóa, vô tận mây đen trùng điệp hiện lên, vãi xuống khủng bố khí cơ.

Sau một khắc, Thiên Thanh đạo nhân hư ảnh tán đi.

Mà cửu thiên chi thượng, kia kinh khủng lăn lộn mây đen, lại tứ ngược một lát sau mới biến mất không thấy gì nữa.

Một màn này, khiến mười hai vị Thần Hồn cảnh siêu cấp cường giả, lại là rung động vạn điểm, đối tiên nhân thủ đoạn càng nhiều mấy điểm kính sợ.

Chỉ một chút, liền có như thế uy thế… Quả thực không cách nào tưởng tượng!

Giờ phút này, lại không có người còn dám, ôm lấy bất luận cái gì may mắn ý nghĩ.

La Quan sắc mặt tái xanh, một mặt phẫn nộ, không cam lòng, trong lòng lại hiện lên kinh hỉ.

Hắc hắc, lão sư kế hoạch, xong rồi.

Về phần vừa rồi một chút nhìn trời, liền có mây đen hội tụ… Đương nhiên cũng là kế hoạch một bộ điểm.

Trước đó liền nói qua, Thiên Thanh đạo nhân đã chết

rồi, vì bảo trì nhục thân hoạt tính, giết sạch tiểu thế giới bên trong toàn bộ sinh linh, cưỡng đoạt nó sinh cơ.

Hắn tồn tại, bản thân cũng đã rời bỏ thiên địa đại đạo ý chí.

Là lấy cùng ngày thanh đạo nhân hiện thân, tiết lộ một tia tự thân khí cơ về sau, sát na liền sẽ dẫn phát thiên đạo xúc động, hạ xuống lôi kiếp đem nó hủy diệt.

Cho nên, mới có vừa rồi một màn.

Chương 407 : Lấy hải vực vì đại tranh chi địa

Tiên nhân khí cơ tán đi, mười hai vị Thần Hồn cảnh siêu cấp cường giả, không hẹn mà cùng thở ra một hơi, trên mặt lộ ra mấy phân phóng lỏng.

Thực tế là vừa rồi cảm giác quá mức khủng bố, như sơn nhạc nguy nga hoành ép, để người hồi hộp không thôi.

Ổn định lại tâm thần, Huyền Âm sơn trong đó 1 vị thần hồn lão tổ, trầm giọng nói: “Chư vị, đã tiên nhân đã lập xuống quy củ, ngươi ta làm theo chính là, nhưng cụ thể chương trình, lại muốn ngươi ta nghị định.”

Bích Hải Vân Thiên trưởng thượng tổ nói: “Lão phu có cái đề nghị, bởi vì chuyện đột nhiên xảy ra, ngươi ta các phương hoàn toàn không có chuẩn bị, không bằng đem cạnh đoạt truyền thừa sự tình, trì hoãn đến sau 3 ngày.”

“Có thể.”

“Lẽ ra nên như vậy.”

Một đám Thần Hồn cảnh nhao nhao gật đầu.

Cơ gia lão tổ nói: “Tiên nhân vẫn chưa quy định tham dự nhân số, nhưng ngươi ta phải sớm lập xuống quy củ, cam đoan việc này công bằng, không bằng liền y theo tiến vào bí cảnh quy củ, mỗi một phương ra 10 tên tu sĩ…”

Lời còn chưa dứt liền bị đánh gãy, “10 người quá ít, mỗi phương ra 30 người đi.”

Huyền Âm sơn khác 1 lão tổ mở miệng, hơi dừng một chút, “Lần này tình huống cùng quá khứ khác biệt, cũng không thể ngươi ta trước phân ra cao thấp, lại động thủ cướp đoạt truyền thừa, vừa đến sẽ tạo thành không tất yếu hao tổn, thứ 2 cũng có khả năng dẫn phát cái khác phong ba.”

“Cho nên, không bằng lợi dụng vùng biển này vì đại tranh chi địa, các phương đệ tử đều tiến vào bên trong, để bọn tiểu bối mỗi người dựa vào thủ đoạn đi.”

Cái này đề nghị, thu hoạch được mọi người tán thành.

Sự tình, liền như vậy quyết định.

Toàn bộ quá trình nửa điểm không có tránh La Quan, chợt có ánh mắt nhìn qua, cũng là một mảnh đạm mạc.

Có lẽ tiểu bối này, thật có một phen số phận, lại có tiên nhân truyền thừa, nhưng hắn phúc vận không đủ căn bản khó có thể chịu đựng.

Đã là tiên nhân bất mãn, truyền thừa tranh đấu lại lần nữa mở ra… Tiểu bối này hạ tràng, tất nhiên là chỉ có một con đường chết.

La Quan sắc mặt khó coi, đôi mắt lộ ra phẫn nộ, hồi hộp, biểu lộ thật sự là vừa vặn, thở sâu đi hướng thủy tinh thuyền.

“Đại nhân!”

Vân Thanh vội vàng tiến lên đón, sắc mặt lo lắng.

Chuyện vừa rồi nàng đều xem ở mắt bên trong, dù trước đó liền có đoán trước, vừa ý đầu hay là nặng nề vô song.

Quỷ đạo người trầm mặc không nói gì, đờ đẫn hành lễ.

“Đi vào lại nói!”

Tiến vào thủy tinh thuyền, đem cấm chế mở ra về sau, La Quan nhẹ nhàng thở ra, hắn thật đúng là sợ bị bên ngoài bọn này lão quỷ cho nhìn ra sơ hở.

Vân Thanh trầm giọng nói: “Đại nhân, ta tu tập một môn bái nguyệt bí pháp, lấy hiến tế tự thân làm đại giá, có thể ngăn cản thần hồn một lát, ngày sau không cách nào lại đi theo đại nhân tả hữu, mời ngài trân trọng!”

Nói đi, liền muốn quay người ra ngoài, một mặt kiên quyết.

La Quan ngây ngốc một chút, tuy biết đối phương làm như vậy, là bởi vì nguyệt chi quyến giả thân phận, vừa ý đầu hay là một mảnh ấm áp.

“Dừng lại, sự tình cũng không như ngươi suy nghĩ, không cần quá mức bi quan tuyệt vọng…” Cụ thể, lại không tiện nhiều lời, La Quan mặt lộ vẻ mỉm cười, “Tóm lại, ta có thể bảo đảm tự thân an toàn, yên tâm chính là.”

Vân Thanh mặt lộ vẻ do dự, không phải nàng không tin quyến giả đại nhân lời nói, nhưng bên ngoài chừng 12 vị Thần Hồn cảnh siêu cấp cường giả, Minh Nguyệt tông lão tổ đều ở trong đó… Đối mặt bọn hắn, nàng thực tế không nghĩ ra, La Quan còn có thủ đoạn gì nữa có thể tự vệ.

“Được rồi, ta tổng sẽ không vì khoác lác, liền ngay cả tự thân tính mệnh đều không để ý.” La Quan khoát khoát tay, cưỡng ép bỏ qua đề tài này, “Sau 3 ngày, đợi tiên nhân truyền thừa cạnh đoạt bắt đầu, bọn hắn tuyệt đại bộ điểm lực chú ý, đều sẽ đặt ở trên người ta, các ngươi thừa cơ nghĩ biện pháp thoát thân.”

Vân Thanh trầm mặc một chút, hành lễ xưng phải, “Đại nhân, chúng ta ngày sau đi cái kia bên trong tìm ngươi?”

La Quan nghĩ nghĩ, “Thánh đô đi, ta trước đó tại kia bên trong, từng có 1 cái ngắn ngủi chỗ ở, ngươi ta liền tại kia gặp nhau, Mộ Thanh Kết biết địa chỉ… Ách, nàng người đâu?”

Vân Thanh cười khổ, “Trước đó một đám Thần Hồn cảnh tu sĩ giáng lâm, khí cơ chấn động quá mức kịch liệt, Mộ Thanh Kết… Còn tại ngủ say.”

Nữ nhân này, đúng là bị dọa ngất quá khứ.

La Quan một hồi lâu im lặng, lại trấn an một trận, co lại tiểu thân thể sau truy tiến vào khoang tàu Thập Tứ Mục, để nó chạy trốn thời điểm nhất định phải chạy nhanh lên.

So sánh với nhau, nó đầu này cơ hồ đạt tới ngụy long cấp lớn giao, mới là nguy hiểm nhất cái kia.

Cùng Vân Thanh cùng rời đi về sau, La Quan tiến vào khoang tàu, nhìn thoáng qua trong hôn mê Mộ Thanh Kết, nàng khuôn mặt nhỏ hoàn toàn trắng bệch, cho dù là tại trong hôn mê, cũng vẫn như cũ cau mày, biểu lộ toát ra một tia thống khổ.

Có thể thấy được trước đó đích thật là bị dọa thảm… Bất quá suy nghĩ một chút, nàng bất quá Trúc Cơ cảnh tu vi, liền muốn trực diện thần hồn chi uy, cũng coi là thụ La Quan liên lụy.

Sờ sờ cái mũi, La Quan lấy ra một quyển thẻ tre, đặt ở Mộ Thanh Kết bên người, chính là trước đó tại bí cảnh bên trong, đoạt được môn kia Quỷ đạo bí pháp —— âm u mười ba ngày.

Liền chỉ coi là, đối nàng một chút đền bù.

La Quan trở lại khoang thuyền của mình, khoanh chân bắt đầu tu hành, cái này 1 tháng đến tại tiểu thế giới mảnh vỡ bên trong, mượn Long Tủy đan chi lực, hắn tu vi ngay cả làm đột phá, đã đạt tới Trúc Cơ tầng 9.

Toàn lực bộc phát, lại thêm Chân Long biến điệp gia, nói câu Nguyên Anh dưới vô địch cũng không qua điểm, cho nên mới tại chế định kế hoạch lúc, đem các tông tu sĩ thực lực thượng hạn, đề cao đến Kim Đan cảnh.

Đương nhiên, trừ cái đó ra còn có một nguyên nhân khác, đó chính là vì trợ giúp thanh chim.

Dù sao Kim Đan trở lên, chân chính dính đến hồn phách cấp độ, nó hồn phách lực lượng mới đủ mạnh.

Về phần như thế nào thoát thân…

La Quan khóe miệng lộ ra ý cười, hận không thể cảm tạ Huyền Âm sơn tám đời tổ tông, đưa ra “Lấy vùng biển này vì đại tranh chi địa” đề nghị, thực tế là tốt lắm.

Đương nhiên, tại một đám Thần Hồn cảnh đại lão xem ra, lấy tu vi của bọn hắn, khóa chặt La Quan tuyệt không vấn đề.

Nói không chừng sẽ còn, ngoài định mức thực hiện thủ đoạn nào đó, lấy bảo đảm La Quan ở vào chưởng khống, không cho hắn nửa điểm đào thoát khả năng.

Nhưng có Huyền Quy tại, chỉ cần rời đi bọn hắn ánh mắt, La Quan ắt có niềm tin, lặng yên không một tiếng động thoát thân.

Đương nhiên, trực tiếp đi là không được, “Thanh chim kế hoạch” (chiếm cứ Thiên Thanh đạo nhân nhục thân, thu hoạch được thành tiên cảnh chiến lực, chưởng khống tiểu thế giới mảnh vỡ) còn cần hắn lại thêm một phần lực.

Còn muốn cảm tạ 7 phương siêu cấp thế lực, đưa tới tinh nhuệ đệ tử, không có bọn hắn hồn phách, sự tình thật sự chính là khó làm.

Cùng lúc đó, 7 phương cự hạm phía trên, từ riêng phần

mình thần hồn lão tổ xuất thủ, dựng thành truyền tống trận đã khởi động.

Theo quang mang phun trào, từng cái tông môn tinh nhuệ tu sĩ từ đó bước ra, mỗi cái đều khí tức kinh người, trong mắt tinh mang phun trào.

Tiên nhân truyền thừa!

Bọn hắn giáng lâm trước đó, liền đã biết tin tức cặn kẽ, lúc này từng cái cảm xúc bành trướng, hận không thể lập tức liền động thủ.

“Đều cho bản tọa nghe cẩn thận, lần này liên quan đến tiên nhân truyền thừa, tất yếu dốc hết toàn lực, đem cái này ngập trời cơ duyên đoạt lấy.”

“Nội tình cụ thể, ngươi cùng đã biết được, kia gặp may mắn đạt được truyền thừa tiểu bối không đáng để lo, các ngươi đối thủ chân chính, là thế lực khác tinh nhuệ tu sĩ!”

“Ghi nhớ, một khi đắc thủ lập tức thoát thân rời đi, nó hơn tông môn tu sĩ, tất yếu toàn lực tương trợ, ai dám can đảm đùa nghịch tiểu tâm tư, bản tọa tất để hắn hình thần câu diệt!”

Lời tương tự, tại nó hơn cự hạm bên trên đã từng vang lên.

Thế là, một đám tu sĩ Kim Đan nhóm, liền phạm 1 cái sai lầm trí mạng ——

Theo bọn hắn nghĩ, La Quan chính là phố xá sầm uất bên trong, ôm thỏi vàng ròng độc hành hài đồng, tùy tiện một cái tát tới, liền có thể đem hắn tát lăn trên mặt đất.

Lại không biết, cái này hài đồng người mang lưỡi dao, bây giờ chính mài đao xoèn xoẹt, đang chuẩn bị giết trâu làm thịt dê!

Rất nhanh, 3 ngày quá khứ.

La Quan bước ra thủy tinh thuyền, một nháy mắt vô số ánh mắt, đều hội tụ ở trên người hắn, băng lãnh mà cực nóng.

12 vị Thần Hồn cảnh đứng tại trước nhất, phía sau là 210 tên tu sĩ Kim Đan, có thể nói khí thế ngập trời.

Cảnh tượng này, đổi người tại cái này, sợ là tại chỗ liền co quắp.

La Quan sắc mặt, cũng không khỏi hiển hiện tái nhợt, đây cũng không phải ngụy trang, không chỉ bởi vì một đám Thần Hồn cảnh siêu cấp cường giả, khí thế thực tế khủng bố.

Càng bởi vì hắn phát hiện, đứng tại một đám đại lão sau lưng Kim Đan nhóm… Trong đó một chút cái, quả nhiên là cực kỳ cường hãn.

Dư Nhược Vi có thể lấy kiếm tu thân phần, lấy Kim Đan cảnh giới đối cứng Nguyên Anh, tại biển mây đại lục Nam cảnh, có thể nói hiếm thấy đến cực điểm.

Nhưng cái này trên biển 10 tiên tông bên trong, lại có vài vị nửa điểm không tại nó hạ… Thậm chí càng càng mạnh!

Như đối đầu những người này, La Quan tuyệt không phần thắng, cũng may có Huyền Quy tại, hẳn là có thể tránh cho bị cái này cường nhân hành hung cục diện.

Thở sâu ổn định tâm thần, La Quan tiến lên một bước, lớn tiếng nói: “Các vị, hẳn là hiện tại liền muốn động thủ sao? Vậy ta không bằng trực tiếp tự sát càng tốt hơn một chút, cũng miễn cho trước khi chết, còn muốn tiếp nhận chém thành muôn mảnh nỗi khổ.”

Huyền Âm sơn 1 vị lão tổ tiến lên, trầm giọng nói: “Hết thảy liền dựa theo ước định, để tiểu bối này nên rời đi trước một khắc thời gian, ngươi ta các phương đệ tử, lại tiến vào hải vực đuổi bắt, cạnh đoạt tiên nhân truyền thừa! !”

Đang khi nói chuyện, hắn phất tay áo vung lên, 1 con giấy ngọc xuất hiện giữa không trung.

“Mời chư vị kiểm tra.”

Nó hơn Thần Hồn cảnh tu sĩ, đồng thời nhô ra thần niệm, “Không có vấn đề.”

Sau một khắc, “Răng rắc” một tiếng giấy ngọc vỡ vụn, một đoàn quang ảnh gào thét mà đến, chui vào La Quan thể nội.

“Tiểu bối này am hiểu huyễn hóa chi pháp, vì ngăn ngừa

ngoài ý muốn nổi lên, đặc biệt ở trong cơ thể hắn đánh xuống lạc ấn, các phương tu sĩ tới gần về sau, liền có thể xác định nó thân phận.”

Mộ Thanh Dương, Cơ Thần Nguyên còn sống thoát đi, cái này tự nhiên là đến từ Huyền Âm sơn cùng Cơ gia đề nghị.

Đương nhiên, trừ cái đó ra cũng coi như lại tăng thêm một phần bảo hiểm, lấy bảo đảm La Quan từ đầu đến cuối ở vào bọn hắn trong khống chế, không đến mức xuất hiện một trận đại tranh, lại rơi phải lấy giỏ trúc mà múc nước công dã tràng, làm trò hề cho thiên hạ hạ tràng.

La Quan trong lòng cười lạnh, ám đạo đám lão già khốn kiếp này, thật sự chính là cẩn thận.

Nhưng cũng tiếc , mặc ngươi nhóm gian xảo như quỷ, đã gặp gỡ tiểu gia ta, liền chú định chỉ có thể kinh ngạc! !

Nhưng trên mặt, lại là 1 bộ âm trầm, phẫn nộ bộ dáng, cắn răng rống to, “30 năm sông đông, 30 năm sông tây, đừng khinh thiếu niên nghèo!”

“Chờ xem, chỉ cần hôm nay ta bất tử, tất yếu các ngươi trả giá đắt!”

Diễn đủ trung nhị thiếu niên hình tượng, tại một đám đại lão đạm mạc lạnh lùng chế giễu ánh mắt bên trong, La Quan quay người bay về phía hải vực.

Tránh đi mọi người ánh mắt về sau, sắc mặt hắn bình tĩnh lại, đôi mắt băng hàn, khóe miệng ngậm lấy cười lạnh.

Trả giá đắt, cần gì phải cùng 30 năm?

Một đám lão vương bát đản, là các ngươi muốn giết ta, vậy cũng đừng trách ta hạ thủ vô tình!

Huyền Quy thanh âm, trong đầu vang lên, “Tốt, bất quá là loại tiểu thủ đoạn, lạc ấn ta đã hoàn thành bóc ra, tùy thời đều có thể vứt bỏ.”

Lão sư ra sức! !

Đảo mắt, một khắc đồng hồ trôi qua.

Bảy chiếc cự hạm chỗ, đã sớm kìm nén không được các phương tu sĩ, đạt được cho phép về sau, gào thét một tiếng thủ đoạn tề xuất.

Liền thấy linh quang trùng thiên, khủng bố khí cơ càn quét bát phương, 210 tên tu sĩ Kim Đan hóa thành đạo đạo cuồn cuộn cầu vồng, gào thét truy sát mà đi.

“Chư vị, tiên nhân truyền thừa đại tranh bắt đầu, ngươi ta liền tại cái này bên trong , chờ đợi kết quả cuối cùng đi.” Huyền Âm sơn tại hải ngoại 10 tiên tông bên trong địa vị siêu nhiên, lúc này mở miệng, vẫn là Huyền Âm sơn 1 vị lão tổ.

Hắn hơi dừng một chút, đôi mắt lạnh lùng, “Tiên nhân trước khi đi, đã cho ngươi ta cảnh cáo, lão phu hi vọng

không có người ngu xuẩn… Nếu không, như dẫn tới tiên nhân tức giận, sợ là ngươi ta các phương đều có phiền phức.”

“Huyền Âm - đạo hữu yên tâm, ta cùng biết được nặng nhẹ.”

“Ai như dám can đảm có nửa điểm dị động, không cần tiên nhân xuất thủ, ta cùng tuyệt không bỏ qua!”

“Không sai, đang lúc như thế.”

Một đám Thần Hồn cảnh siêu cấp cường giả lần lượt tỏ thái độ, nhưng đôi mắt chỗ sâu, lại một mảnh trầm ngưng.

Lần này liên quan đến tiên nhân truyền thừa, ra sao cùng cơ duyên tạo hóa? ? Chính là bọn hắn bọn này Thần Hồn cảnh, cũng vì đó tâm thần rung động.

Bất luận cuối cùng, phương nào thế lực có thể cướp đoạt truyền thừa, sự tình cũng sẽ không như vậy kết thúc… Chỉ sợ, còn có vô số phong ba ở phía sau!

Một đám Thần Hồn cảnh đại lão, đã hi vọng môn hạ đệ tử, có thể đoạt lấy tiên nhân truyền thừa, vừa khổ buồn bực tại đây là khối khoai lang bỏng tay… 1 cái xử lý không thích đáng, ngập trời cơ duyên trong khoảnh khắc, liền muốn hóa thành một trận bát thiên đại họa.

Nếu để La Quan biết được, một đám đại lão bây giờ suy nghĩ, chỉ sợ muốn cười lạnh 3 tiếng.

Một đám lão vương bát đản, các ngươi tại nghĩ cái rắm ăn?

Yên tâm đi, dạng này buồn rầu, ta là sẽ không cho các ngươi!

Chương 408 : Trong biển đi săn

La Quan không biết các đại lão buồn rầu, cho nên hiện tại hắn không có hóa thân miệng méo chiến thần, lộ ra 1 cái tà mị cuồng quyến cười lạnh, lấy đối này biểu thị vạn điểm khinh thường, mà là thành thành thật thật giấu ở đáy biển nơi nào đó , chờ đợi cái thứ 1 thằng xui xẻo tới cửa.

Huyền Quy dưới sự hỗ trợ, hắn khí tức bị hoàn mỹ ẩn nấp, nhưng lại lại cứ đem dấu ấn kia “Lưu lại” ra, nhưng bị một đám thần hồn đại lão cảm giác. Thứ này cũng ngang với là, tại 1 trương đồ bên trong bật hack, nhưng lại cứ hệ thống phương diện, còn cảm thấy hết thảy bình thường.

Cái thứ 1 thằng xui xẻo rất nhanh tới đến, là một tên Triều Nhật tông tu sĩ Kim Đan, La Quan nghĩ đến Vu Bằng, ám đạo cái này người này sẽ không phải giống như hắn, cũng thâm tàng bất lậu a? Như coi là thật như thế, sự tình còn có chút phiền phức.

Đúng lúc này, tên này Triều Nhật tông tu sĩ, đột nhiên như cảm thấy được cái gì, ánh mắt bỗng dưng sáng lên, đáy biển u ám hoàn cảnh dưới, đều có thể nhìn thấy trên mặt hắn cuồng hỉ.

Nghĩ nghĩ, người này lật tay lấy ra 1 khối trận bàn, kích hoạt sau hướng mặt đất nhấn một cái.

Ông ——

1 đạo cấm chế nháy mắt triển khai, đem nơi đây bao trùm ở bên trong, cùng ngoại giới ngăn cách.

“Ra đi, ta đã phát hiện ngươi!”

Cười lạnh một tiếng, tên này Triều Nhật tông ánh mắt như điện, nhìn về phía cách đó không xa 1 khối đá ngầm, đứng tại góc độ của hắn, mơ hồ có thể thấy được 1 con hang đá.

Một mảnh yên lặng, không có nửa điểm phản ứng.

“Không có thời gian cùng ngươi chơi trốn tìm!” Triều Nhật tông tu sĩ nhanh chân hướng về phía trước, nhấc lên một thân khí thế, lao thẳng tới đá ngầm mà đi.

Sau một khắc.

Ông ——

Óng ánh kiếm quang bỗng dưng sáng lên, tất cả lực chú ý đều tập trung ở đá ngầm phương hướng Triều Nhật tông tu sĩ, không kịp làm ra nửa điểm phản ứng, đầu lâu liền đã phóng lên tận trời.

Máu tươi cuồng phún bên trong, thi thể không đầu ngửa mặt té xuống, cùng lúc đó 1 cái tế đàn hư ảnh hiển hiện, đem nó hồn phách nháy mắt hút vào, lại thoáng qua biến mất không còn tăm tích.

Tế đàn hư ảnh mượn dùng Thiên Thanh đạo nhân lực

lượng, cùng tiểu thế giới mảnh vỡ tương liên, cái này Triều Nhật tông tu sĩ hồn phách, bây giờ đã đưa cho thanh chim.

La Quan nhìn thoáng qua, bao phủ xung quanh cấm chế, thầm than cái này thật đúng là, ngay cả mộ phần đều cho mình đào xong. Theo thường lệ trước lấy đi nhẫn trữ vật, hắn đi đến đá ngầm bên cạnh đưa tay một trảo, 1 con ngọc châu từ cửa hang bay ra, trong đó có thể thấy được một đoàn quang ảnh, tràn ngập hoa văn phức tạp.

Thứ này chính là trước đó, đánh vào La Quan thể nội lạc ấn, bị bóc ra sau phong ấn tại cái này ngọc châu bên trong, xem như câu cá mồi nhử.

Việc này không tại trong kế hoạch, mà là sư đồ 2 cái tùy cơ ứng biến, làm ra ra quyết định, hiện tại nhìn hiệu quả tốt cực.

Thu hồi ngọc châu, La Quan phá tan cấm chế liền đi, Huyền Quy đã nhắc nhở hắn, có 2 tên Kim Đan cảnh ngay tại cấp tốc chạy đến. Lại trong đó 1 vị, thực lực cực kỳ cường hoành, như lâm vào triền đấu bên trong, tình huống có thể thật lớn không ổn.

Giết 1 người liền đổi chỗ khác, có Huyền Quy trợ giúp, La Quan liền có thể hóa thân biển sâu u linh, có thể làm được thần không biết quỷ không hay.

Rất nhanh, theo nước biển khuấy động, 2 tên Triều Nhật tông tu sĩ nhanh chóng chạy đến, nhìn thấy đổ vào đáy biển đồng môn thi thể.

Đồng thời cũng phát giác được, nơi đây cấm chế lưu lại, sắc mặt lập tức trầm xuống.

“Ngu xuẩn!”

Nếu như không phải hắn muốn nuốt một mình truyền thừa, mà là tại phát hiện mục tiêu ngay lập tức liền truyền tin, có lẽ Triều Nhật tông đã đắc thủ.

“Người này trốn không được xa, truy!”

Cùng lúc đó, 2 người thông qua thân phận bài, hướng đồng tông tu sĩ truyền tin.

Mà liền tại, Triều Nhật tông tu sĩ từ bốn phương tám hướng, nhanh chóng hướng nơi đây chạy đến lúc, ngắn ngủi kịch liệt ba động tại nơi nào đó bộc phát.

Các cái khác người đuổi tới, nhìn thấy liền chỉ là đáy biển, lại nhiều một cỗ thi thể.

Chết, vẫn là Triều Nhật tông tu sĩ.

Lần này động tĩnh, hấp dẫn đến xung quanh đại lượng tu sĩ, nhưng cũng tiếc một phen giày vò qua đi, lại không thu được gì.

Liên sát 2 người sau La Quan, tựa như là một cái bóng, cứ thế biến mất không gặp.

Sau đó 2 ngày, tình huống tương tự không ngừng phát sinh, liền như một trận vô hình ác mộng, đem thất gia

siêu cấp thế lực tu sĩ, toàn bộ bao phủ ở bên trong.

Bọn hắn cũng rốt cục phát hiện, kịch bản cùng mình nghĩ không hề giống, cái kia trước đó không chút nào bị bọn hắn xem trọng “Tiểu bối”, so trong dự liệu khó đối phó hơn nhiều…

Không, hắn chính là cái ác ma!

Mà giờ khắc này, bị coi là “Ác ma” La Quan, ngay tại một mảnh đá san hô bên trong, khoanh chân điều trị khôi phục thể nội hao tổn.

Không biết qua bao lâu, hắn mở 2 mắt ra, tinh mang lóe lên một cái rồi biến mất, cả người trạng thái đã khôi phục đỉnh phong.

Bá ——

La Quan đứng dậy, thân ảnh mấy cái chớp động, biến mất tại đáy biển chỗ sâu, bắt đầu hôm nay đi săn.

Cùng 2 ngày trước đồng dạng, cơ hồ không có gặp được bất luận cái gì trong biển yêu thú, hiển nhiên là 7 phương siêu cấp thế lực, không biết dùng cái gì thủ đoạn sớm “Thanh tràng” .

Liệu đến cũng làm như thế, nếu không một đám Kim Đan cảnh tu sĩ, bị đưa vào trong vùng biển, đừng nói cạnh đoạt tiên nhân truyền thừa, sợ là sẽ chỉ trở thành một chút cường đại yêu thú đồ ăn.

1 canh giờ sau, La Quan sắc mặt trắng nhợt, vội vàng

lấy đi 2 cỗ trên thi thể nhẫn trữ vật, quay người nhanh chóng rời đi.

Tại rút đi trên đường, lại ngay cả tiếp theo tao ngộ mấy đợt tu sĩ, nếu không phải Huyền Quy sớm cảnh báo ẩn nấp, La Quan đã sớm bại lộ.

Một mực thoát ly phiến khu vực này, hắn mới thở phào nhẹ nhõm, trên mặt lộ ra âm trầm.

“Lão sư, tình huống có chút không đúng.”

Hôm nay lại đi đi săn, lại không có gặp được 1 cái lạc đàn tu sĩ, La Quan chỉ có thể đối chọn trúng 2 người động thủ. Cứ việc lấy tập kích thủ đoạn, gọn gàng mà linh hoạt giết chết 1 cái, nhưng cũng lọt vào một tên tu sĩ khác liều chết phản kháng, kém chút liền muốn bị vây lại.

Huyền Quy cười lạnh, “Tiểu tử, thật sự cho rằng những này đại tông môn tu sĩ, đều không có đầu óc a? Ngay cả tiếp theo bị ngươi đi săn, tự nhiên sẽ kịp phản ứng.”

La Quan thở dài, “Dạng này đến, sự tình liền có chút phiền phức.”

Huyền Quy cảm giác bên trong, bây giờ 7 phe thế lực tu sĩ, tuyệt đại bộ điểm đều đã bắt đầu tổ đội điều tra.

Còn dám lẻ loi một mình, không có chỗ nào mà không phải là đứng đầu nhất cường giả, có lấy tu vi Kim Đan, đối cứng Nguyên Anh thực lực. Thậm chí trong đó một số người, cố ý thu liễm tự thân khí cơ, hiển nhiên là đem

tự thân làm mồi câu, cố ý dẫn La Quan mắc câu.

Một đám vương bát đản, thật đúng là âm hiểm!

Thanh chim cần rất nhiều hồn phách hiến tế, hiện tại những này còn chưa đủ, cũng may sư đồ 2 cái tại chế định kế hoạch lúc, liền làm tốt dự án.

Đã những người này có phòng bị, vậy liền thay cái sáo lộ lại thu hoạch một đợt.

…

2 tên tinh biển Kiếm tông kiếm tu, ở trong biển tổ đội điều tra, bọn hắn sắc mặt nghiêm túc, tay cầm trường kiếm cảm giác toàn bộ triển khai , bất kỳ cái gì một điểm gió thổi cỏ lay, liền sẽ không chút do dự bóp nát truyền tin phù lục.

Mà cái này, cũng là các phương tu sĩ, tại trải qua ác mộng xâm nhập về sau, giữa lẫn nhau đạt thành ước định.

Bọn hắn đã bị xuất quỷ nhập thần La Quan, tra tấn sắp điên, phát thệ trước bắt đến hắn, đem nó chém thành muôn mảnh về sau, lại tranh đấu truyền thừa thuộc về.

Về phần La Quan biểu hiện bây giờ… Không có chút nào ngoài ý muốn bị bọn hắn thuộc về vì, là tiên nhân truyền thừa giao phó sự cường đại của hắn năng lực.

Cái này khiến trong lòng mọi người, đối “Truyền thừa” càng nhiều mấy điểm cực nóng, đồng thời cũng xác định

La Quan mặc dù rất khó giải quyết, nhưng thực lực đối lập có hạn —— mạnh nhất cũng bất quá là Kim Đan cảnh vô địch, tuyệt không phải Nguyên Anh cấp độ chiến lực.

Bởi vì thế lực khắp nơi bên trong, đứng đầu nhất những người kia, đến nay đều bình yên vô sự, dù là lẻ loi một mình cũng không lọt vào tập kích, đây chính là tốt nhất chứng cứ.

Mà cái này, để các phương tu sĩ đang cắn răng nghiến răng đồng thời, sinh ra cực lớn lực lượng.

Tiểu tử này lợi hại hơn nữa cũng là có hạn, chỉ cần một lần sai lầm, rơi vào vây công bên trong, liền có thể để hắn vạn kiếp bất phục! !

Duy nhất mọi người bất an là, tất cả tao ngộ La Quan tu sĩ, đều bị tại chỗ chém giết, đến mức bọn hắn đến bây giờ cũng không biết, hắn dùng đến cùng là như thế nào thủ đoạn giết người.

Đột nhiên, 2 tên tinh biển Kiếm tông tu sĩ, trái tim đồng thời co vào.

Sau một khắc óng ánh kiếm quang, bỗng dưng từ đáy biển bùn cát bên trong bộc phát, liền như ẩn nấp trong bóng tối thích khách, không hề có điềm báo trước phát ra một kích trí mạng.

Cứ việc thời khắc cẩn thận, bên trái tinh biển Kiếm tông tu sĩ kịp thời làm ra phản ứng, nhưng một kiếm này thực tế quá mạnh, hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn xem, đối

phương mũi kiếm xé rách phòng ngự, trực tiếp xuyên qua bộ ngực của hắn.

1 kiếm giết người, đáy biển thoát ra La Quan, không chút do dự xoay người rời đi.

Phía bên phải tinh biển Kiếm tông tu sĩ, không chút do dự bóp nát truyền tin phù lục, đồng thời một tiếng gầm thét, trực tiếp đuổi theo. Hắn đã quyết định tuyệt không cùng người này chém giết, mà là muốn dây dưa kéo lại hắn, một khi xung quanh viện trợ đến, La Quan liền mọc cánh khó thoát! !

Nhưng rất nhanh cái này tinh biển Kiếm tông tu sĩ liền sắc mặt đại biến, truy qua vài toà đáy biển đá ngầm về sau, trước mắt hắn lại mất đi La Quan thân ảnh, khí tức đối phương cũng biến mất không thấy gì nữa.

Cái này tình huống như thế nào?

Chính kinh nghi bất định, phương xa một thân ảnh gào thét mà đến, đồng thời hét lớn, “Hung đồ ở đâu?”

Tinh biển Kiếm tông tu sĩ trong lòng nhất định, hắn gặp qua người trước mắt, là thánh đô Cơ gia một người tu sĩ, lúc này trầm giọng nói: “Ta đuổi tới nơi đây lúc, đối phương đột nhiên biến mất, rất có thể liền giấu ở cái này bên trong…”

“Cẩn thận!”

Đối diện Cơ gia tu sĩ rống to, một mặt kinh sợ.

Tinh biển Kiếm tông tu sĩ bỗng nhiên quay người, 1 kiếm toàn lực chém xuống, khủng bố 1 kiếm xé rách nước biển, trùng điệp chém vào đáy biển, kích thích đất đá cuồn cuộn.

Đáng nhìn tuyến bên trong, nhưng không thấy bất luận cái gì thân ảnh.

Không được!

Tinh biển Kiếm tông tu sĩ kịp phản ứng, cũng đã quá trễ, mũi kiếm xuyên qua bộ ngực của hắn, khiến trái tim trực tiếp nổ nát vụn.

Sau một khắc, ý thức lâm vào hắc ám.

“Cơ gia tu sĩ” mặt không biểu tình thu kiếm, lấy đi nhẫn trữ vật xoay người rời đi.

Rất nhanh, lại một ngày trôi qua.

Kế tiếp theo lọt vào vô tình thu hoạch các phương tu sĩ, tức giận về sau lại lần nữa làm ra cải biến, tổ đội nhân số đề cao đến 4 người.

4 tên Kim Đan cảnh cao thủ, như đối bọn hắn động thủ, rất có thể liền muốn bị cuốn lấy, lần này La Quan đi săn kế hoạch, chỉ có thể bị ép tạm thời đình chỉ.

Nhưng kết thúc là không thể nào kết thúc, hắn còn tại các loại, chờ đợi một cái cơ hội.

La Quan đình chỉ xuất thủ, khủng bố ác mộng tiêu tán,

nhưng 7 phe thế lực tu sĩ phát hiện, bọn hắn căn bản tìm không thấy tung tích của hắn.

Liền tựa như, kia hung đồ đã thoát đi nơi đây.

“Không có khả năng! !”

Trên mặt biển, mấy tu sĩ Kim Đan hội tụ ở đây, mỗi cái đều là riêng phần mình trong tông môn, đứng đầu nhất cường giả, có đối cứng Nguyên Anh siêu cường chiến lực.

1 người trong đó tiếp tục nói, “Có các lão tổ lưu lại lạc ấn, người kia tuyệt đối còn ở lại chỗ này, chỉ là ẩn núp.”

“Đúng, hắn ngay tại cái này!”

“Đáng chết, đồ hỗn trướng này, như bị ta bắt lấy, chắc chắn nó lột da rút xương, nghiền xương thành tro! !”

Huyền Âm sơn Kim Đan trầm giọng nói: “Ta Huyền Âm sơn có một môn dò xét bí pháp, có thể mượn bị giết đồng đạo thi thể, khóa chặt hung thủ chỗ.”

“Bất quá, này bí pháp thi triển yêu cầu cực cao, cần bày ra đại trận, lại liên hợp chí ít 100 vị Kim Đan đồng đạo, mới có thể thuận lợi thi triển.”

“Một khi khóa chặt, đem cầm tiếp theo vì ngươi ta chỉ dẫn phương hướng, tất yếu hắn lên trời không đường xuống đất không cửa!”

Nó hơn tu sĩ gật đầu, “Tốt, cứ như vậy làm.”

“Ngươi ta lập tức triệu tập đồng môn, bày trận thi triển!”

“Lần này, tất yếu giết hắn!”

Mà liền tại một đám Kim Đan cảnh biến thái dao người, chuẩn bị bày trận lúc, La Quan tại bên trong biển sâu, đột nhiên có ngoài ý muốn phát hiện.

Chương 409 : Ma chi phân thân

Trước mắt là 1 đầu sâu không thấy đáy rãnh biển, 2 bên dốc đứng đến cực điểm, trong đó một mảnh đen kịt, như 1 con mở cái miệng rộng, có thể đem vạn vật thôn phệ.

La Quan chỉ xa xa nhìn thoáng qua, đáy lòng liền hiện lên bất an, trực giác nói cho hắn cái này rãnh biển bên trong, hoặc có giấu cực lớn hung hiểm.

Tự khai tích hồn phách không gian về sau, hắn đối với ngoại giới uy hiếp cảm giác, liền tăng lên mấy lần không ngừng, quay người liền muốn tránh ra.

Nhưng vào lúc này, Huyền Quy thanh âm đột nhiên vang lên, “Chờ chút…” Nó dừng một chút, như tại cảm giác cái gì, “Tiểu tử, vào xem xem xét.”

La Quan trầm mặc một chút, “Được.”

Liệu đến, lão sư sẽ không không có chút nào nguyên nhân để hắn mạo hiểm.

Cẩn thận tiếp cận rãnh biển, La Quan trong lòng bất an càng nặng, hắn thở sâu bình phục nỗi lòng, thể nội pháp lực lưu chuyển, thân thể lập tức chìm xuống phía dưới đi.

Rãnh biển bên trong hắc ám, giống bị không biết lực lượng xâm nhiễm, lấy La Quan bây giờ tu vi, lại cũng

không thể nhìn thấu.

Tiến vào rãnh biển về sau, liền bị bị miếng vải đen che kín 2 mắt, đối với ngoại giới cảm giác, cũng một chút trở nên hỗn độn không rõ.

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy nhíu mày, nâng lên 1 con trảo trảo hướng về phía trước điểm rơi.

Sau một khắc La Quan đôi mắt chỗ sâu, hiện lên 1 đạo nhạt nhẽo kim quang, trước mắt hắn nồng đậm như mực hắc ám, lập tức bị đuổi tản ra.

Rãnh biển bên trong hết thảy, tất cả đều thu vào trong mắt, như ban ngày thấy vật.

Biết là lão sư xuất thủ, La Quan trong lòng nhất định, điều khiển thân thể kế tiếp theo chìm xuống.

Hắn khí cơ tuy bị che lấp, nhưng nếu cấp tốc chìm xuống, dẫn động dòng nước dị thường, có thể bị cái này rãnh biển bên trong không biết tồn tại phát giác, cho nên tốc độ cũng không nhanh. Lại thêm cái này rãnh biển cực sâu, qua ước chừng nửa canh giờ, mới mơ hồ nhìn thấy dưới đáy.

Đồng thời, La Quan cũng rốt cuộc minh bạch, đáy lòng bất an là nguồn gốc từ nơi nào.

Biển sâu cự thú!

Liền thấy cái này rãnh biển dưới đáy, bò lổm ngổm 1 tôn khủng bố bóng đen, thân thể chừng mấy ngàn trượng,

đúng là một đầu bạch tuộc biển sâu.

Ân…

Nhìn xem còn có chút nhìn quen mắt, chẳng lẽ lúc trước công kích Minh Nguyệt tông thuyền lớn đầu kia?

Nhưng giờ phút này đầu bạch tuộc biển sâu trạng thái, rõ ràng rất không thích hợp, cuồn cuộn hắc khí bao khỏa bên trong, nó thân hình khổng lồ cùng xúc tu mặt ngoài, xuất hiện mảng lớn nát rữa chỗ, vết máu chảy ngang ở giữa, lại có vô số con mắt châu, từ đó chui ra.

Kia lít nha lít nhít con mắt, chỉ xa xa nhìn thoáng qua, liền khiến La Quan trong lòng rung động, sinh ra cực lớn kiềm chế, chán ghét, lúc này bọn chúng rung động, tựa hồ sau một khắc liền muốn mở ra.

Cảm giác này… Rất quen thuộc!

La Quan đột nhiên nghĩ đến, tại tiểu thế giới mảnh vỡ bên trong bị hắn xử lý Vu Bằng, “Lão sư, đầu này biển sâu cự thú, cũng nhập ma rồi?”

Huyền Quy thanh âm vang lên, lộ ra một tia ngưng trọng, “Có phải thế không. Ma chủng tiến vào sinh linh thể nội, đợi mọc rễ nảy mầm dựng dục ra ma linh, liền có thể cùng kẻ ký sinh dung hợp, lột xác thành vì ma vật. Nhưng ma loại sinh vật này, bản thân không vì thiên địa đại đạo tán thành, thuộc về ngoại lai xâm nhập giống loài… Ngô, những này sau này hãy nói, tóm lại cưỡng ép thuế biến ma vật, đem tổn hao nhiều hồn phách, sinh cơ, rất nhanh liền sẽ chết.”

“Nhưng trước mắt đầu này bạch tuộc biển sâu lại khác, nó cũng không phải là bình thường ma chủng, ma vật, đã xem như ma phân thân, bây giờ nó ngay tại thuế biến, đợi ô uế xâm nhiễm toàn thân, hồn phách hóa thành ma hồn, những này đôi mắt mở ra lúc, tất có một trận hạo kiếp hàng thế!”

La Quan trong lòng nghiêm nghị, lấy thân phận lão sư, đã nói ra những lời này, có thể thấy được mức độ nghiêm trọng của sự việc, hắn trầm ngâm liên tục, “Như thế nào hạo kiếp?”

“Nhẹ thì ô nhiễm vùng biển này, phương viên 10,000 dặm sa đọa thành Ma giới, nặng thì tác động đến biển mây đại lục, ngàn tỉ sinh linh diệt tuyệt.”

La Quan sắc mặt nghiêm túc, cứ việc đã có đoán trước, nhưng hậu quả này hay là vượt xa quá, hắn tất cả suy nghĩ. Hải vực phía trên thì thôi, nhưng nếu tác động đến biển mây đại lục… Đến lúc đó thế cục mất khống chế, ai cũng không dám cam đoan, sự tình đem phát triển đến đó một bước.

Không được!

Nhất định phải ngăn cản nó.

Nhưng nghĩ lại, mình ngay tại trốn tránh “Truy sát”, đột nhiên gặp được loại sự tình này, lại muốn làm này nhân gian “Chúa cứu thế” …

Vẫn là rất thao đản!

Huyền Quy phát giác được La Quan tâm tư, “Ngươi muốn cứu người? Nhưng chỉ bằng thực lực của ngươi, căn bản không đáng chú ý.”

“Đầu này bạch tuộc biển sâu bản thân, chính là Nguyên Anh cảnh tồn tại, lột xác thành ma chi phân thân về sau, thực lực đã lại lần nữa tăng vọt, Thần Hồn cảnh cũng không là đối thủ.”

La Quan trầm giọng nói: “Ngài cảm thấy, đệ tử đem nơi đây sự tình, nghĩ cách báo cho kia 12 tên Thần Hồn cảnh, bọn hắn có thể hay không xuất thủ?”

“Xuất thủ? Hừ! ! Diệt sát ma chi phân thân, cũng không phải tuỳ tiện sự tình, chính là Thần Hồn cảnh xuất thủ cũng muốn bốc lên cực lớn phong hiểm. Bọn hắn như biết được việc này, sợ là trước hết nhất làm chính là lui cách nơi này địa, dù sao hải vực đầy đủ bao la, bọn hắn có rất lớn lui về không gian… Về phần người chết, chỉ cần chết không phải bọn hắn, ngươi cho rằng một đám thần hồn tu sĩ, sẽ quan tâm sao? ?”

Huyền Quy cười lạnh, “Thế đạo này, quên mình vì người tu sĩ là có, nhưng khẳng định không sống tới Thần Hồn cảnh, ngươi cũng đừng nghĩ.”

La Quan trong lòng trầm xuống, lão sư mặc dù nói rất khó nghe, lại là lớn nhất khả năng, không có chỗ tốt ngược lại muốn tự thân mạo hiểm, bọn hắn chưa chắc sẽ xuất thủ.

Thở sâu, trong mắt của hắn hàn quang lóe lên, “May

mắn gặp dịp, đã bọn hắn xuất hiện ở đây, chính là duy nhất diệt trừ đầu này ma chi phân thân khả năng… Không xuất thủ, đệ tử liền buộc bọn họ xuất thủ!”

Lúc này, đem kế hoạch nói cho Huyền Quy.

Nó nghĩ nghĩ, “Kế này ngược lại là có thể thực hiện, nhưng ngươi khẳng định muốn mạo hiểm? Ma chi phân thân thủ đoạn, chính là vi sư cũng không thể đoán được.”

La Quan thở ra một hơi, “Cứu vớt thương sinh, làm kia đương thời thánh nhân suy nghĩ, đệ tử tự nhiên là không dám có, nhưng đã sớm phát hiện, lại có cơ hội trừ khử rơi một trận đại họa, đệ tử nguyện ý đánh cược một lần… Khục! Lão sư, ngài là chắc chắn sẽ không, trơ mắt nhìn ta xảy ra chuyện, đúng không?”

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy khóe miệng co quắp một chút, “… Nói nhảm! !” Ngươi tiểu tử thúi này chết rồi, Quy gia ta cũng được đi theo chôn cùng.

“Được rồi, đây cũng là một hòn đá ném hai chim, như thuận lợi, thanh chim cần thiết hồn phách hiến tế, cũng liền đầy đủ.”

“Bất quá, ngươi muốn làm sao đem bọn hắn dẫn tới? Những người kia bị ngươi tra tấn nhanh điên, hận không thể ăn ngươi thịt uống ngươi máu, nếu không cẩn thận bị vây lên… Hừ hừ, đừng nói trừ khử hạo kiếp, cứu vớt thế nhân, chính ngươi liền phải chơi trước xong! !”

La Quan nhíu mày, cái này đích xác là cái vấn đề.

Được rồi, rời đi trước cái này lại nghĩ biện pháp.

Cẩn thận ra khỏi biển câu, thoát ly kia phiến nồng đậm hắc ám về sau, La Quan thở ra một hơi, bao phủ tâm thần kiềm chế rốt cục thối lui.

Đúng lúc này, La Quan ánh mắt chớp lên, trở tay lấy ra mấy khối thân phận lệnh bài.

Những vật này đều là trước đó, chết ở trong tay hắn 7 phương tu sĩ tất cả, cấm chế phía trên sớm đã bị Huyền Quy phá vỡ.

Lúc này mặt ngoài đều có ánh sáng choáng lưu chuyển, là thu được ngoại giới truyền tin.

Nhiều người như vậy đồng thời thu được truyền tin, hơn nữa còn không phải cùng một tông phái thế lực…

Hẳn là xảy ra chuyện gì?

La Quan bắt được 1 khối, thần niệm thăm dò vào trong đó, ánh mắt bỗng dưng sáng lên.

Đón lấy, hắn lại xem xét cái khác lệnh bài, khóe miệng lộ ra ý cười.

Liên hợp các phương tu sĩ, bày ra đại trận mượn người bị giết, lấy bí pháp khóa chặt hắn phương vị.

Ha ha, cái này nhưng đến quá là thời điểm!

Ân…

Có lẽ, còn có thể mượn cơ hội này thoát thân, làm cho đến “Tiên nhân truyền thừa” ngụy trang, như vậy chết không có chỗ chôn.

Vậy cái này một trận phong ba, liền có thể vẽ xuống 1 cái hoàn mỹ dấu chấm tròn.

Không sai, cứ làm như thế!

Chương 410 : Ra đại sự

Trên biển nơi nào đó hòn đảo, 7 phe thế lực kế hơn 100 tên tu sĩ Kim Đan, hôm nay tề tụ tại đây.

Hòn đảo trung ương vốn là 1 cái núi thấp, bây giờ bị cưỡng ép san bằng, xuất hiện 1 cái mấy trăm trượng lớn bình đài.

1 cái phức tạp đại trận, khắc dấu tại cái này trên bình đài, lít nha lít nhít đường cong, phù văn, nhìn thấy người choáng váng.

Lúc này, đang có 100 tên tu sĩ Kim Đan, đứng ở đại trận bên trong, lấy tự thân sung làm trận pháp tiết điểm, thôi động đại trận vận chuyển.

Có thể thấy được đại trận đường nét lần lượt sáng lên, từ khu vực biên giới hướng hạch tâm kéo dài, liền như từng lớp từng lớp sóng nước, cuối cùng hội tụ đến một điểm.

Ông ——

Cả tòa đại trận bị triệt để kích hoạt, đại trận nơi trọng yếu, 1 con quang đoàn chậm rãi dâng lên.

“Mời chư vị đồng đạo thi thể dùng một lát, khóa chặt hung đồ phương vị, tru diệt lấy cảm thấy an ủi trên trời có linh thiêng!”

Trận pháp phạm vi bên ngoài mấy tên Kim Đan, phất tay

áo vung lên đem thu tập được thi thể, toàn bộ đưa vào đại trận.

Từng tia từng sợi hắc khí, từ đám bọn hắn miệng mũi thất khiếu tràn ra, dung nhập vào trận pháp hạch tâm trên không, viên kia quang đoàn bên trong.

Bỗng nhiên có một đạo hắc ảnh, tại quang đoàn bên trong ngưng tụ, diện mục dữ tợn khí tức oán độc, ngang ngược, đột nhiên bỗng nhiên chuyển động, gắt gao tiếp cận nơi nào đó.

Sưu ——

Quang đoàn gào thét bay ra.

“Xong rồi!” Huyền Âm sơn tu sĩ mặt lộ vẻ ý mừng, nhanh chóng đứng dậy, “Chư vị, đi theo quang đoàn tiến lên, liền có thể tìm tới kia hung đồ.”

“Quá tốt!”

“Hôm nay, nhìn hắn trốn nơi nào.”

“Tất yếu đem người này nghiền xương thành tro, mới có thể tiêu mất mối hận trong lòng!”

Oanh ——

Oanh ——

Một đám Kim Đan phóng lên tận trời.

Mà giờ khắc này, khoảng cách rãnh biển cách đó không xa, chính ngồi xếp bằng La Quan, bỗng dưng mở 2 mắt ra.

Ngay tại vừa rồi, hắn cảm nhận được một tia, bỗng nhiên quấn quanh quanh thân âm hàn khí cơ.

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Là một chủng loại tự oán linh tồn tại, lấy thi thể tàn niệm ngưng tụ… Thủ đoạn này, cũng là có chút ý tứ.”

Hơi dừng một chút, “Chuẩn bị đi, những người kia ngay tại chạy đến trên đường.”

Cái này, chính là La Quan kế hoạch!

Trước kia hắn là chuẩn bị, lấy tự thân làm mồi nhử, dẫn 7 phe thế lực tu sĩ tiến vào rãnh biển.

Vừa đến, có thể hóa giải một trận hạo kiếp, tu sĩ chúng ta không làm thánh nhân, nhưng cũng muốn làm người tốt.

Về phần sẽ mai táng rơi 7 phe thế lực tu sĩ… Hừ hừ, bọn hắn đều muốn giết ta, hố chết những người này hắn không có áp lực chút nào.

Thứ 2, La Quan thừa nhận cũng có tư tâm, mượn đầu này hóa thân “Ma chi phân thân” bạch tuộc biển sâu, giết chết đại lượng 7 phương tu sĩ, nhưng trợ giúp thanh chim, thu hoạch được đủ nhiều hồn phách hiến tế.

Vốn đang khó khăn, làm như thế nào đã khả năng hấp

dẫn 7 phương tu sĩ đến, lại có thể cam đoan tự thân an toàn.

Sau đó, liền phát sinh thu được truyền tin sự tình…

Kia toàn bộ kế hoạch liền đơn giản, La Quan chỉ cần tại cái này bên trong chờ bọn hắn mắc câu, lại đem nó dẫn vào rãnh biển bên trong liền có thể.

Chỉ cần kinh động đầu kia bạch tuộc biển sâu, lại đến mới ra “Ve sầu thoát xác”, tiếp xuống phiền phức liền đều có thể, vứt cho đám kia Thần Hồn cảnh lão quái.

Rất nhanh, La Quan liền cảm nhận được, trên đỉnh đầu truyền đến “Ầm ầm” tiếng vang, kia là cao tốc tiến lên lúc, chấn động nước biển phát ra thanh âm.

Chậc chậc, nôn nóng như vậy!

Xem ra, đám người này là thật hận cực, sợ hắn chạy thoát, đi đường lúc đoán chừng ngay cả toàn bộ sức mạnh đô sứ ra.

La Quan ngẩng đầu, nhịn không được thở dài, liền thấy trên đỉnh đầu nước biển, lúc này sôi trào như nấu, tựa như vạn mã bôn đằng.

Khủng bố sát ý, xa xa khóa chặt mà đến, rơi vào trên người hắn.

“Tìm tới hắn!”

“Giết!”

Gào thét bên trong bọn hắn đúng là không nói một lời, trực tiếp tay xoa thần thông, các thức linh quang bùng lên, lại một chút chiếu sáng cái này đen nhánh đáy biển.

Cứ việc một màn này sớm có đoán trước, La Quan sắc mặt hay là cứng lại, ám đạo loại này kéo cừu hận sự tình, về sau hay là bớt làm, lỡ như thật bị vây đánh, sợ là lưu lại toàn thây đều hi vọng xa vời.

Cũng may hôm nay về sau, những người này đoán chừng không sống nổi mấy cái, cũng coi như miễn hậu hoạn.

Sưu ——

La Quan xoay người bỏ chạy, vẫn không quên phát ra một tiếng, tràn ngập kinh sợ gào thét.

Hoặc là cảm thấy, 4 phương 8 hướng đều bị vây lại, dưới sự hoảng hốt chạy bừa, hắn một đầu đâm tiến vào cách đó không xa đen nhánh rãnh biển.

Thật vất vả, rốt cuộc tìm được La Quan 7 phe thế lực tu sĩ, đâu còn có thể quan tâm cái khác, không có chút điểm do dự liền truy sát đi vào.

Nồng đậm hắc ám, khiến không ít người mặt lộ vẻ kinh nghi, nhưng đợi bọn hắn phát hiện La Quan sinh long hoạt hổ, đang điên cuồng chìm xuống lúc, lo nghĩ liền tán 3 điểm.

Ám đạo cho dù có vấn đề, cũng là tiểu tử này trước

không may, mà lại liên quan đến tiên nhân truyền thừa, là quyết không thể tránh lui nửa điểm.

“Chư vị, lấy pháp thuật chiếu sáng!”

Không biết ai gầm nhẹ một tiếng, sau một khắc vô số chiếu sáng pháp thuật phóng thích, có lẽ bởi vì nhân số đông đảo, lại thật xé mở hắc ám, có thể nhìn đến rãnh biển chỗ sâu, kia tới lúc gấp rút trốn mau rời khỏi người ảnh.

“Truy!”

Vừa trốn một đám truy, đây cũng không phải là La Quan trước đó, lặng yên không một tiếng động lặn xuống thời điểm, tốc độ nhanh hơn nhiều.

Rất nhanh, xông vào trước nhất La Quan, liền thu được Huyền Quy cảnh cáo.

Sau một khắc ——

Giống như địa long xoay người, phía dưới nước biển ầm vang vỡ vụn, 1 đầu sinh đầy mắt châu khủng bố xúc tu, bỗng nhiên đập tới.

Ngay tại lúc này!

Ông ——

La Quan trên tay ngón tay ngọc điểm, tại xúc tu đánh xuống nháy mắt, bỗng dưng phóng xuất ra 1 đạo vô hình bình chướng, đem hắn bảo hộ ở trong đó.

Sau đó, ngay tại sau lưng hơn 100 tên Kim Đan nhìn chăm chú, hắn hét thảm một tiếng, “Oanh” một tiếng đập ầm ầm hướng rãnh biển vách đá, chợt tĩnh mịch vô tức.

“Bạch tuộc biển sâu!”

Một tên tu sĩ Kim Đan thét lên, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ.

Những người còn lại, biểu lộ cũng xấp xỉ như nhau.

“Trốn!”

“Đi mau!”

Bọn hắn biết rõ bạch tuộc biển sâu khủng bố, không chút do dự quay người chạy trốn, về phần La Quan… Chịu dưới bạch tuộc biển sâu chính diện một kích, kia tiểu tử chết chắc.

Tiên nhân truyền thừa sự tình, chỉ có thể sau này hãy nói, hiện tại trọng yếu nhất chính là bảo toàn tính mệnh!

Không ai hoài nghi đây là một cái bẫy, La Quan dùng “Tự sát” 1 chiêu này, đem bọn hắn toàn bộ tính toán ở bên trong.

Bị kinh động bạch tuộc biển sâu, vì bảo đảm cuối cùng thuế biến hoàn thành, sẽ không bỏ qua bất kỳ một cái nào, xâm nhập nơi đây tu sĩ.

Khổng lồ nát rữa thân thể, phá vỡ băng lãnh nước biển,

trực tiếp truy sát mà đi.

Giữa song phương thực lực, hoàn toàn không tại 1 cái phương diện, cho dù những này Kim Đan cảnh tu sĩ, đều là các tông người nổi bật, đối mặt bạch tuộc biển sâu vẫn như cũ yếu ớt như sâu kiến.

“A!”

“Lão tổ cứu ta, cứu ta!”

Kêu thảm bên trong, từng đoàn từng đoàn huyết hoa ở trong biển tràn ra.

Bảy chiếc cự hạm chỗ, mười hai vị Thần Hồn cảnh giữ yên lặng, sắc mặt cũng không dễ nhìn. Bọn hắn phát hiện mình khinh thường, cái kia đạt được truyền thừa tiểu bối, bằng vào sức một mình có thể đối 7 đại tông phái tạo thành, nghiêm trọng như vậy hao tổn.

Phải biết lần này đến Kim Đan, đều là bọn hắn tông môn tinh nhuệ, ngày sau chèo chống môn đình Nguyên Anh cường giả, hẳn là xuất từ trong bọn họ.

Tổn thất này, chính là một đám thần hồn đại lão, cũng cảm thấy tâm can phổi đều đau.

“Ừm? !”

Đột nhiên, Huyền Âm sơn 1 vị lão tổ, bỗng nhiên mở 2 mắt ra, mặt mũi tràn đầy đều là kinh sợ.

Hắn lật tay, lòng bàn tay xuất hiện 1 khối mâm tròn, vật

này chính là Huyền Âm sơn tổ sư đường thánh vật, lạc ấn môn hạ đệ tử hồn phách khí cơ.

Lúc này, hắn rõ ràng cảm thấy được, trong đó mấy đạo lạc ấn, lại một chút tất cả đều dập tắt.

Thậm chí, còn có 1 cái hắn cách đời thu đệ tử, bây giờ tuy chỉ có Kim Đan tầng 8 tu vi, lại có Nguyên Anh chiến lực.

Đối tên đệ tử này, Huyền Âm lão tổ ký thác kỳ vọng, đem nó coi là truyền nhân y bát, thành tựu Nguyên Anh mười phần chắc chín, chính là Thần Hồn cảnh đều có mấy điểm khả năng.

Nhưng bây giờ, hắn vậy mà chết!

Càng quỷ dị chính là, chết không phải hắn 1 cái, còn có mấy cái Huyền Âm sơn đệ tử, gần như đồng thời vẫn lạc.

Mà liền tại Huyền Âm lão tổ dò xét qua trình bên trong, không ngờ có một tên Huyền Âm sơn đệ tử hồn phách khí cơ tán loạn… Ra đại sự! !

Một tiếng hét giận dữ, 2 tên Huyền Âm sơn lão tổ phóng lên tận trời, thẳng đến đệ tử mất mạng chỗ.

Mà giờ khắc này, tình huống tương tự cũng phát sinh ở, cái khác sáu chiếc cự hạm phía trên.

Không cần giải thích, liền trước mắt một màn liền đủ để cho thấy, mọi người tao ngộ giống nhau tình huống.

Ầm ầm ——

Mười hai vị Thần Hồn cảnh, mang theo phong lôi chi thế, thẳng đến hải vực chỗ sâu.

Mà lúc này, La Quan chính giãy dụa lấy, từ rãnh biển vách đá bên trong đi ra ngoài, trong miệng phát ra liên tiếp kiềm chế ho khan, không ngừng có máu tươi tràn ra.

Phía sau hắn là 1 con kẻ đáng sợ hình động sâu, nhìn không thấy đáy cái chủng loại kia, tái nhợt trên khuôn mặt, lúc này tràn đầy nghĩ mà sợ.

Đầu này đáng chết bạch tuộc biển sâu, thực tế khủng bố! !

Cứ việc có ngón tay ngọc điểm bình chướng, hắn cũng bị một tia kình khí gây thương tích, nếu không phải "Chân Long chi thể" đủ mạnh mẽ, sợ là đã tại chỗ vỡ thành một đoàn thịt nhão.

"Đi mau!"

Huyền Quy tiếng thúc giục vang lên.

La Quan bỗng nhiên quay người, hắn không có xông lên phía trên, mà là trực tiếp chui hướng rãnh biển chỗ sâu, lần thứ 1 tiến vào bên trong dò xét lúc, hắn ngay tại rãnh biển chỗ sâu phát hiện vô số lỗ thủng, Huyền Quy dò xét phát hiện những này lỗ thủng, nhưng cùng ngoại giới tương thông, dường như một loại nào đó đáy biển yêu

vật mở ra chỗ ẩn thân.

Đi tới rãnh biển dưới đáy, La Quan đang muốn chui vào 1 cái lỗ thủng, ánh mắt đột nhiên lóe lên, hắn tại bạch tuộc biển sâu trước đó phủ phục chi địa, cảm nhận được một chút đặc thù ba động.

Chỉ do dự 1 giây, La Quan bỗng nhiên quay người, vọt tới phản quang chỗ, trên mặt đất đúng là 1 khối to bằng cái thớt nhỏ, toàn thân đen nhánh lân phiến.

Ánh mắt rơi vào khối này lân phiến lúc, trái tim của hắn bỗng dưng co vào, não hải không tự chủ được hiện ra, trước đó cùng Vu Bằng lúc đang chém giết, thụ hắn ảnh hưởng nhìn thấy, kia ẩn thân tại bóng đêm vô tận bên trong khủng bố thân ảnh.

Đây là vảy của nó!

Nhịp tim bỗng nhiên gia tốc, La Quan vươn tay…

“Dừng lại, không được đụng!” Huyền Quy bỗng nhiên gầm nhẹ, “Ma lân phiến… Là Ma lân phiến… Đáng chết, nó bị phong ấn tại vĩnh dạ bên trong, cùng hiện thế triệt để ngăn cách, lân phiến làm sao xuất hiện tại đây? !”

“Chẳng lẽ là có người cùng ma cấu kết, đánh vỡ vĩnh dạ phong ấn! ? ! Ai to gan như vậy!”

“Không thể để cho nó lưu tại cái này, nếu không tất nhiên sẽ còn, lại có ma chi phân thân xuất hiện… Tiểu tử, ngươi lui ra phía sau một điểm! !”

La Quan vội vàng lui ra phía sau.

Sau một khắc, một đôi thần ma tay lớn bỗng dưng nhô ra, bắt lấy ma vảy.

“Ầm ầm” khủng bố tiếng hủ thực vang lên, cái này 2 đầu không biết lấy loại thủ đoạn nào, ngưng tụ mà ra thần ma tay lớn, lại nhanh chóng hư thối.

Một màn này, để La Quan cái trán toát ra mồ hôi lạnh.

Rống ——

Trên đỉnh đầu, bỗng dưng vang lên gầm lên giận dữ.

Là đầu kia bạch tuộc biển sâu, nó tựa hồ phát giác được, đang có người trộm lấy ma vảy.

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy mặt mũi tràn đầy đỏ lên, rốt cục tại thần ma chi cánh tay bị ăn mòn đoạn trước đó, đem khối này ma vảy thu lại.

“Đi!”

Không cần nhắc nhở, La Quan cũng đã phát giác được, tới lúc gấp rút nhanh chạy tới bạch tuộc biển sâu. Trực tiếp chui vào trong đó 1 con trong lỗ thủng, tại Huyền Quy chỉ dẫn dưới, nhanh chóng rời xa phiến khu vực này.

Ầm ầm ——

Từng tiếng tiếng vang bên trong, cả tòa đáy biển vách

đá kịch liệt chấn động, là đầu kia bạch tuộc biển sâu, ngay tại phát tiết trong lòng phẫn nộ.

Quả thực đáng sợ!

Cũng may La Quan nhanh một bước thoát thân, như bị đuổi kịp hẳn phải chết không nghi ngờ.

Chương 411 : Tục, tục vãi!

1 canh giờ sau, trên biển vô danh hòn đảo.

La Quan đứng tại bên bờ, dõi mắt nhìn về phương xa, chỉ nghe oanh minh không ngớt như kinh lôi, giữa thiên địa một mảnh hỗn độn, chướng mắt lôi quang từ đó bắn ra.

Nhiếp nhân tâm phách đáng sợ khí cơ, tung cách xa khoảng cách vô tận, vẫn như cũ làm người sợ hãi.

Mất đi ma vảy bạch tuộc biển sâu, cuồng nộ phía dưới cùng chạy tới mười hai vị Thần Hồn cảnh, triển khai một trận liều chết chém giết.

“Ta có thể làm cũng chỉ có những này, cố lên a, lão vương bát đản nhóm!”

La Quan cười cười, quay người rời đi.

Sau 3 ngày, hải tinh đảo.

Là cái này bên trong biển sâu, một chỗ tu sĩ điểm tụ tập, trải qua vô số năm phát triển, dần dần diễn biến ra 1 cái phồn hoa tiểu trấn.

Nghe đồn, đảo này phía sau có 1 vị Nguyên Anh tu sĩ tọa trấn, mới có thể chấn nhiếp xung quanh hải vực, lập xuống cái này một cọc sản nghiệp.

Hôm nay đảo này đi lên một tên tu sĩ trẻ tuổi, đợi hỏi rõ sẽ có một chiếc thuyền lớn tại nửa tháng sau đến, lái về phía thánh đô về sau, liền thuê 1 tòa tiểu viện ở lại.

Nhìn xem quan bế cửa sân, phụ trách thuê tu sĩ, một mặt như có điều suy nghĩ.

“Đào ca, nhìn cái gì đấy? Tiểu tử này bộ dáng là rất tuấn tú, nhưng cũng không nghe nói ngài gần nhất, đổi hứng thú yêu thích a.” Bên cạnh mấy người cười vang trêu ghẹo.

Họ Đào tu sĩ cười mắng vài câu, “Tất cả câm miệng, đây là ta khách nhân, phải cung kính điểm biết không?”

Thấy mấy người sắc mặt cổ quái, hắn hạ giọng, “Mấy người các ngươi tiểu tử, ngày thường bên trong từ giao khôn khéo, bây giờ làm sao ngốc rồi? Vị này bất quá Trúc Cơ tu vi, làm sao liền dám một thân một mình tiến vào hải vực? Chớ nói chi là, còn có thể an ổn lên đảo, đi tới ta mấy ca trước mặt.”

Thấy mấy người sắc mặt biến hóa, họ Đào tu sĩ chân thành nói: “Đối vị khách nhân này đều khách khí một chút, không muốn gây phiền toái cho mình.”

Tiểu viện bên trong, vừa hoàn thành thuê tuổi trẻ khách nhân, khóe miệng câu một chút, chợt bình tĩnh lại.

Cẩn thận đảo qua tiểu viện, quét dọn coi như sạch sẽ, lại ngưng thần cảm giác mấy hơi, xác định không có vấn đề, liền bày ra 1 đạo cấm chế.

Hô ——

Hắn thở ra một hơi, “Lão sư, chúng ta ngay tại cái này tu chỉnh một đoạn thời gian, lại ngồi thuyền lớn trở về thánh đô đi.”

Cái này trẻ tuổi khách nhân chính là La Quan, bây giờ khôi phục tự thân hình dạng, ngụy trang cái kia thân phận, tạm thời là không thể lại dùng.

Cũng không biết, Vân Thanh, Mộ Thanh Kết cùng Thập Tứ Mục bọn hắn như thế nào.

Hi vọng, bọn hắn có thể thừa dịp loạn thoát thân.

Đè xuống lăn lộn nỗi lòng, La Quan tùy ý tuyển một cái phòng, phất tay áo vung lên rất nhiều nhẫn trữ vật rơi xuống, đều là trước đó bị giết chết 7 phe thế lực tu sĩ chi vật.

“Lão sư, phiền phức ngài!”

Người bình thường, cho dù đạt được người khác nhẫn trữ vật, trừ phi tu vi cảnh giới viễn siêu đối phương, nếu không cũng rất khó đem nó mở ra.

Nhưng đôi này La Quan mà nói, tự nhiên không thành vấn đề.

Sau nửa canh giờ, tất cả nhẫn trữ vật đều bị mở ra, tất cả vật phẩm cơ bản làm rõ, dù không có cái gì quá kinh diễm bảo bối, nhưng 7 đại thế lực tinh nhuệ tu sĩ Kim

Đan tài phú, vẫn là để La Quan vẻ mặt tươi cười, cực nghèo thân gia, cuối cùng về một đợt máu.

Giết người phóng hỏa đai lưng vàng… Lời này vẫn có chút đạo lý!

Đem đồ vật cất kỹ, La Quan lại lấy ra 2 con hộp ngọc, trong đó 1 cái mặt ngoài dán đầy phù lục, lại đã xuất hiện ăn mòn vết tích.

Trong đó mấy trương, hơi đụng một cái sờ liền trực tiếp hóa thành tro tàn, một màn này để La Quan sắc mặt, đột nhiên nhiều mấy điểm trầm ngưng.

Để lộ phù lục, nhìn chằm chằm bên trong phong quan tài đinh, vật này bộ dáng cùng lúc trước, ngược lại là không có thay đổi gì, nhưng hiển nhiên đã phát sinh một ít, hắn không biết sự tình…

Bởi vì, phù lục bị ăn mòn tốc độ, rõ ràng so trước đó càng nhanh, cái này liền từ khía cạnh chứng minh, phong quan tài đinh lực lượng đã trở nên càng mạnh.

Vì sao lại dạng này?

La Quan nghĩ đến trước đó, từng lấy một đầu biển sâu Nguyên Anh yêu thú máu tươi, khu động qua cái này âm tà chi vật, sắc mặt biến hóa.

Hẳn là cùng việc này có quan hệ? !

Suy đi nghĩ lại, nhìn chằm chằm phong quan tài đinh nhìn một hồi lâu, La Quan đưa nó một lần nữa thu vào,

tại mặt ngoài dán lên trùng điệp phù lục. Các loại phong trấn, ngăn cách, trừ tà, dự cảnh… Dù sao vừa vơ vét số lớn nhẫn trữ vật, những bùa chú này chi vật không thiếu.

Lúc này mới đem hộp ngọc đơn độc thu hồi.

La Quan chuyển hướng cái thứ 2 hộp ngọc, trước lắc lư một cái, nghe động tĩnh bên trong, hắn ánh mắt sáng lên.

Mở ra sau khi quả nhiên thấy kia nửa khối cục gạch, tại bị hai lần nghiền nát về sau, nó lại một lần khôi phục như lúc ban đầu.

Thứ này, nhìn xem là thứ cặn bã, nhưng tuyệt đối bất phàm!

Huyền Quy thanh âm vang lên, "… Cái này cục gạch biểu hiện, để ta nhớ tới 1 kiện vật phẩm, nhưng cụ thể còn phải lại thử một chút, ngươi trước giao cho ta đi."

La Quan vừa gật đầu đáp ứng, bên ngoài truyền đến tiếng đập cửa.

Hắn nhíu mày, đứng dậy đi đến bên ngoài, phất tay tán đi cấm chế, đem cửa sân mở ra.

"Chuyện gì?"

Ngoài viện đứng một người trung niên nam tử, vẻ mặt tươi cười, "Gặp qua đạo hữu, cái này hải tinh ở trên đảo cô tịch, không có gì hưởng lạc chỗ, cho nên riêng các vị đạo hữu cung cấp lâm thời đạo lữ phục vụ, không biết

ngài có phải không cần?”

Nói hắn thối lui đến bên cạnh, lộ ra 2 tên tu nữ trẻ, nhìn thấy La Quan lúc ánh mắt giật giật, chợt một mảnh đờ đẫn.

La Quan lập tức nghĩ tới, lúc trước rời đi Giang Ninh thành lúc, ở cạnh núi tông trên thuyền chỗ kinh lịch một màn, ám đạo sáo lộ này thật đúng là quen thuộc.

Xem ra bất luận tu vi cảnh giới, cũng mặc kệ phương vị địa vực, nam nhân ở giữa điểm này yêu thích, hắn đều là hỗ thông.

Sau đó, La Quan lại nghĩ tới hứa kha, nữ nhân kia đi không từ giã về sau, liền cũng không tiếp tục từng gặp.

Ngô… Cùng hứa kha so, trước mắt cái này 2 nữ nhân, rõ ràng nhỏ hơn không ít.

Lại nghĩ tới Kim Nhã, tại hoàng cung mấy cái kia ban đêm, quả thực khiến người đẩy ra thế giới mới đại môn… Lại dư vị vô tận a…

“Không cần!”

Nam tử trung niên biểu lộ cứng đờ, vừa rồi trước mắt người trẻ tuổi kia, hay là 1 bộ thần niệm bồng bềnh, có chút ý động bộ dáng.

Nào có thể đoán được chỉ chớp mắt, chính là kết quả này.

“Ây… Đạo hữu không còn suy tính một chút sao? Chúng ta trên đảo bạn gái, nhất định sẽ làm cho ngài hài lòng…”

Lời còn chưa dứt liền bị đánh gãy, La Quan thần sắc nhàn nhạt: “Lời giống vậy, còn cần ta lại một lần nữa lần thứ 2 sao?”

Trung niên nhân thầm mắng ngươi chỉ là Trúc Cơ cảnh, hẳn là không cảm giác được, lão tử Trúc Cơ 7 tầng tu vi kinh người? ? Có thể nghĩ đến vừa rồi, trước khi đi đạt được nhắc nhở, hay là đè xuống trong lòng tức giận, “Vậy liền không quấy rầy khách nhân nghỉ ngơi.”

Phẩy tay áo bỏ đi.

2 tên nữ tu tranh thủ thời gian theo sau lưng.

La Quan đóng lại cửa sân, đưa tay vuốt vuốt mi tâm, muốn nói một điểm không tâm động, đây tuyệt đối là gạt người.

Nhưng cái đồ chơi này, không thể một lòng động liền hành động a, nếu không cũng quá không có niềm vui thú.

Đương nhiên, cũng là La Quan tầm mắt cao, liền nói Vân Thanh, Mộ Thanh Kết 2 cái, cái nào không phải 1 cùng 1 mỹ nhân tuyệt sắc.

Còn có Nam Ly…

Nữ nhân này trước đó bị dàn xếp tại Lưu gia, cũng

không biết “Ngụy trang” xảy ra chuyện về sau, sẽ có hay không có biến cố, chờ trở lại thánh đô về sau, hay là mau chóng đi qua nhìn một chút.

Ai! !

Nữ nhân này nợ, ta trốn tránh cũng còn nhiều như vậy, làm sao còn có thể lại trêu chọc?

Quay đầu nhìn thoáng qua đóng chặt cửa sân, La Quan đột nhiên sinh ra một cái ý niệm trong đầu, lần này sẽ không phải lại có người xông tới, hướng hắn cầu cứu a?

Vậy cái này sáo lộ, coi như quá già oa!

Cười cười, La Quan trở lại trong phòng, bắt đầu hôm nay phần tu luyện.

Trước nuốt 1 viên Long Tủy đan, vật này số lượng hắn kiểm kê qua, tuy nói là có không ít, nhưng tối đa cũng chỉ có thể chèo chống đến Kim Đan cảnh.

Mà lại theo nuốt số lần gia tăng, không biết tự thân sinh ra thuốc kháng, tốt hơn theo lấy cảnh giới tăng lên, cần lực lượng càng nhiều nguyên nhân, luôn cảm thấy hiệu quả kém không ít.

Đương nhiên, nếu để những người khác biết được, La Quan lúc này suy nghĩ, sợ là muốn hận ngửa mặt lên trời gào thét, lại đem hắn tháo thành tám khối.

Ngươi tên khốn này, trên cơ bản mười ngày nửa tháng liền có thể tăng lên tầng 1 tốc độ, lại vẫn dám nói 1 cái

“Chậm” chữ, quả thực tội không dung xá.

Đón lấy, La Quan lật tay lấy ra một mặt gương đồng, chiếu rọi tự thân lúc, lại có mây mù bốc lên chi tượng hiển hiện, hóa thành 1 cái đài sen.

Thanh bào đạo nhân ngồi ngay ngắn trên đó, quanh thân khí cơ liền thành một khối, cùng thiên địa giao hòa về 1.

Chính là trước đó, từ tiểu thế giới mảnh vỡ trong bảo khố, đoạt được môn kia quan tưởng đồ.

Này đồ nhưng lớn mạnh hồn phách, mà hồn phách lại là Kim Đan trở lên tu sĩ, tu hành chỗ căn bản, cho nên Huyền Quy yêu cầu La Quan, mỗi ngày lúc tu luyện nhất định phải quan tưởng này đồ chí ít nửa canh giờ, để cầu mau chóng đem quan tưởng đồ “Lạc ấn” đến tự thân não hải ở giữa, nhất niệm liền có thể ngưng tụ.

Chỉ có đến lúc đó, bộ này quan tưởng đồ mới xem như chân chính thuộc sở hữu của hắn.

Tu luyện không nhật nguyệt, đảo mắt chính là vội vàng mấy ngày.

1 ngày này, La Quan tự tu luyện bên trong tỉnh lại, nhìn xem trong tay gương đồng, trên mặt lộ ra cảm khái.

Cái này quan tưởng đồ hiệu quả thật là kinh người, hắn có thể cảm nhận được, tự thân hồn phách càng nhiều mấy điểm ngưng thực. Mà bên ngoài trực tiếp nhất cải biến, chính là hồn phách không gian diện tích, so trước

đó lại khuếch trương rất nhiều, đây là hồn phách lực lượng tăng lên, rõ ràng nhất tiêu chí.

Nhưng cũng tiếc, La Quan bây giờ hay là chỉ có thể tay cầm gương đồng từ chiếu, mới có thể trong đầu hiện ra, bộ này quan tưởng đồ. Một khi thu hồi, liền trực tiếp biến mất không thấy gì nữa , mặc cho hắn như thế nào hồi ức, cũng không thể phục hồi như cũ ra nửa điểm vết tích.

Thuận tiện như, tồn tại một phần không biết lực lượng, che đậy ngoại giới đối quan tưởng đồ cảm giác… La Quan sinh ra mấy điểm trực giác, đại khái là bởi vì hắn đến nay, cũng còn không thể đạt được, phần này quan tưởng đồ tán thành.

Cũng không biết cần gì điều kiện, mới có thể đạt thành.

Tuy nói tay cầm gương đồng cũng có thể tu hành, nhưng mượn dùng chi vật cùng tự thân chi vật, hiệu quả khẳng định khác biệt.

Lắc đầu, La Quan lật tay đem gương đồng thu hồi, tâm niệm vừa động lôi quang hiển hiện, đem hắn tự thân bao khỏa ở bên trong.

Theo “Đôm đốp” thanh âm, lôi quang tại bên ngoài cơ thể nhảy vọt, không ngừng rèn luyện thể nội pháp lực.

Thứ nhất là vì, triệt để chưởng khống thể nội, nhanh chóng tăng trưởng thực lực.

Thứ 2 nha, tu luyện giảng cứu 1 cái lỏng thích hợp, La

Quan cũng dần dần phát hiện, tu luyện về sau thích hợp buông lỏng, tiếp tục tu luyện lúc hiệu suất, liền có thể đạt được tăng lên mức nhỏ.

Lôi quang rèn luyện pháp lực lúc, La Quan bởi vì Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết, lại nghĩ tới Dư Nhược Vi.

Nữ nhân này trước đó bế quan, cũng không biết có thuận lợi hay không, Nguyên Anh cảnh giới nhưng từng ổn định lại?

Nghĩ đến Dư Nhược Vi, liền lại nghĩ tới hàn đàm phía dưới, Thập Tứ Mục tên kia nơi ở, thế nhưng là thật đen a… Nhưng càng là hắc ám chi địa, kia trắng nõn liền càng là nhìn thấy mà giật mình, để người nhớ kỹ khó mà quên.

La Quan mở mắt ra, tán đi quanh thân lôi quang, đưa tay xoa đem mặt, ám đạo gần nhất làm sao vậy, luôn tâm thần không yên a.

Nữ nhân tính là gì? ? Ta muốn là tu luyện!

Quả nhiên, lúc trước không có chịu đựng lấy dụ hoặc, đi đế cung mấy ngày nay, chính là cái sai lầm a.

Nếu không, ta sao lại tâm thần chấn động khó đè nén! !

Kim Nhã làm hại ta a.

La Quan ngửa mặt lên trời thở dài, sau đó liền nghe tới “Oanh” một tiếng, hắn cửa sân ầm vang đổ xuống.

Cấm chế dự cảnh nháy mắt kích hoạt, nghe phía bên ngoài động tĩnh, La Quan trên mặt lộ ra một tia cổ quái, ám đạo không phải đâu không phải đâu?

Thế mà thật như thế đến? !

Tục.

Tục vãi!

—

Chương 412 : Còn xin Triệu đạo hữu dẫn đường

Trong viện ngã một nữ nhân, nhìn tuổi tác hẹn là mười sáu tuổi, non nớt chưa tiêu trên khuôn mặt, lúc này tràn đầy hoảng sợ.

“Xú nha đầu, lập tức cùng chúng ta trở về, còn dám chạy loạn lời nói, hôm nay liền muốn ngươi sinh tử lưỡng nan!”

Mấy tên tướng mạo hung ác nam tử vây quanh ở cổng, 1 người cười lạnh mở miệng, ánh mắt cực kỳ bất thiện.

Càng xa xôi đứng một chút người xem náo nhiệt, nhưng đối trước mắt tràng diện, dường như không cảm thấy kinh ngạc.

Còn có người xa xa, cười trêu chọc, “Lão Triệu, các ngươi được hay không a? Thế mà để cái tiểu nha đầu phiến tử trốn thoát.”

“Đụng ngã lão Đào cửa sân, nhưng là muốn bồi thường tiền, tên kia cùng thiết công kê đồng dạng, cũng sẽ không từ bỏ ý đồ.”

Triệu Hưng sắc mặt khó coi, trừng gọi mấy người một chút, lớn tiếng nói: “Người đâu? Ở tại nơi này, nhanh lên ra!”

La Quan nhíu mày, các ngươi muốn bắt người liền bắt,

bắt mau chóng rời đi, gọi ta làm gì!

Chịu đựng không kiên nhẫn hắn đẩy cửa ra ngoài, “Đúng là ta, chư vị có chuyện gì sao?”

Triệu Hưng lấy ra một ít linh thạch, đặt ở bên trong cửa viện, “Chúng ta hư hao cửa sân, đây là đền bù, chính ngươi tìm người xây xong.” Họ Đào nhất là dài dòng, Triệu Hưng cũng không có tâm tình cùng hắn liên hệ, phất tay để người bắt lấy nữ tử kia, liền muốn đưa nàng kéo đi.

“Cứu mạng! Cứu mạng! Ta không đi với các ngươi… Ta sẽ không làm loại chuyện đó…” Nữ tử này không ngừng giãy dụa, lại không dùng được.

Nàng quay đầu nhìn về phía La Quan, nước mắt giống như là đứt dây hạt châu, “Vị đại ca này, cầu ngươi giúp ta một chút, van cầu ngươi!”

“Chờ một chút!”

Triệu Hưng nhíu mày, nhìn về phía sau lưng tiểu tử, nghĩ thầm vừa rồi nhìn ngươi hay là 1 bộ rất tự hiểu rõ bộ dáng, bị nha đầu này 1 hô liền vờ ngớ ngẩn rồi?

Hừ!

Cùng làm việc xấu, cần phải xem cho rõ ràng, miễn cho chết đuối chính mình.

“Ngươi muốn thế nào?” Hắn đã nghĩ kỹ, tiếp xuống anh hùng cứu mỹ nhân tiết mục, ám đạo đại khái tiếp qua

không lâu, tiểu tử này liền muốn quỳ xuống đất cầu xin tha thứ.

Nhưng sự tình đi hướng, rõ ràng vượt quá ngoài ý muốn.

“Nữ nhân này, bán không?”

Triệu Hưng ngây ngốc một chút, chợt lấy lại tinh thần, sắc mặt trở nên hòa hoãn, “Ngươi muốn mua? Nói cho ngươi, nha đầu này cũng không tiện nghi.”

“Nói giá.”

Liền xem thường, ngươi bộ này ngưu hống hống bộ dáng, tiểu tử thúi ngươi cùng với ai 2 trang đâu?

“10,000 linh thạch!”

Giá tiền này, tuyệt đối tính công phu sư tử ngoạm, phổ thông nữ tu có thể mua 10 cái.

Tiểu tử, lại cho đại gia ta…

“Được.”

Triệu Hưng nháy nháy mắt.

Ba ——

1 con túi trữ vật nhét vào trước mặt.

Nhặt lên, thần niệm thăm dò vào trong đó, Triệu Hưng

nháy mắt trở mặt, “A… Nha nha! Quý khách hào sảng, hiện tại bắt đầu nàng là của ngài.”

“Sững sờ cái gì a? Tranh thủ thời gian buông tay, lại đi tìm mấy cái động tác nhanh nhẹn, giúp quý khách đem cửa sân xây xong, như thế không có nhãn lực kình đâu!”

Nói mau nhường người đem nữ tử này buông ra, lại cười theo, “Vị tiểu thư này, trước đó có nhiều mạo phạm, nhưng chúng ta cũng là kiếm miếng cơm, ngài thấy nhiều lượng a.”

Du Tùng Tử giống bị giật nảy mình, vội vàng lui ra phía sau mấy bước.

Triệu Hưng cũng không thèm để ý, “Ha ha” cười vài tiếng, đối La Quan chắp tay, “Không nhiều quấy rầy quý khách, chúng ta lúc này đi.”

Ngoài viện vây xem trong đám người, có người dám thán Triệu Hưng vận khí tốt, hôm nay kiếm một món hời.

Nhưng cũng có mắt người thần rơi vào trên khu nhà nhỏ, một trận âm tình bất định.

Du Tùng Tử đi tới, quỳ trên mặt đất dập đầu, “Du Tùng Tử đa tạ ân công ân cứu mạng.” Có thể nghĩ đến người trước mắt, vì cứu nàng liền trả giá 10,000 linh thạch, mặt mày ở giữa liền lại bộc lộ bất an.

La Quan có chút nghiêng người, tránh đi nàng cái này thi lễ, ánh mắt hơi hơi đánh giá, nói: “Không cần đa lễ, ta giúp ngươi có nguyên nhân khác… Tóm lại, ngươi cứ

yên tâm liền tốt, không có việc gì.” Dứt lời lấy ra một bình đan dược, cùng một bộ nam tử quần áo, “Ngươi tự đi chữa thương, chuyện gì ngày mai lại nói.”

Du Tùng Tử sắc mặt hiếu kì, nhưng thấy La Quan rõ ràng không muốn nhiều lời, cung kính xưng là lấy đan dược, quần áo, tiến vào La Quan ngón tay gian phòng. Lại cùng một hồi, từ đầu đến cuối không ai gõ cửa, lúc này mới triệt để thở phào, trên mặt lộ ra mấy điểm xấu hổ.

Nhìn xem đóng chặt cửa phòng, La Quan có thể cảm nhận được, Du Tùng Tử khẩn trương bất an, đổi ai đoán chừng đều không khác mấy, nhưng hôm nay cứu người đích xác sự tình ra có nguyên nhân.

La Quan trở lại trong phòng, lấy ra gương đồng từ chiếu, theo một trận mây mù lăn lộn, trên đài sen đạo nhân thân ảnh nổi lên. Giờ phút này hắn lại đột nhiên cảm thấy, đạo nhân này như mở ra hai mắt quét mắt nhìn hắn một cái, nhưng lại ngưng thần cảm giác, nhưng lại không có chút nào dị dạng.

Hơi suy nghĩ, La Quan đem gương đồng thu hồi, vừa rồi hắn đột nhiên nhúng tay, là bởi vì nhìn thấy nữ tử này lúc, não hải nhưng vẫn động hiện ra trong gương đồng bộ kia quan tưởng đồ, tuy chỉ là nhạt nhẽo hư ảnh, lại làm cho hắn rất là ngạc nhiên, lúc này mới tâm huyết dâng trào đem Du Tùng Tử cứu.

“Lão sư, ngài thấy thế nào?” Việc này, hắn đã báo cho Huyền Quy.

Hơi dừng một chút, Huyền Quy thanh âm vang lên, “Nếu không có chuyện ngoài ý muốn, nha đầu này nên chính là, trong gương đồng đạo nhân kia huyết mạch hậu duệ.”

“Tiểu tử, ban đầu ở tiểu thế giới mảnh vỡ, ta đưa cho ngươi nhắc nhở chưa quên a?”

La Quan hơi suy nghĩ một chút, “Đệ tử nhớ được.”

Huyền Quy nói: “Vậy là tốt rồi, chiếu cố thỏa đáng nha đầu này, nếu nàng có yêu cầu gì, đều tận lực thỏa mãn.” Đến cuối cùng, hay là lại đề điểm 1 câu, “Ghi nhớ, phải chiếu cố tốt!”

Nghĩ đến vừa rồi, quan tưởng đồ bên trong đạo nhân kia, như xem ra 1 đạo ánh mắt, La Quan trong lòng nghiêm nghị, “Đệ tử minh bạch.”

Ngoài viện truyền đến động tĩnh, là kia Triệu Hưng tìm người, đem cửa sân chữa trị như lúc ban đầu.

La Quan không tiếp tục để ý, một lần nữa mở ra cấm chế kế tục tiếp theo tu luyện.

Ban đêm.

Trong bóng tối, kiềm chế tiếng khóc, mơ hồ truyền vào trong tai.

Bá ——

La Quan mở mắt ra, bước nhanh đi tới Du Tùng Tử

trước của phòng, đưa tay gõ gõ, “Du cô nương, không có sao chứ?”

Tiếng khóc thu vào, sau một lát mới có tiếng bước chân phụ cận, tiếp lấy cửa phòng từ bên trong mở ra, lộ ra Du Tùng Tử khóc sưng 2 mắt, “Là ta không tốt, quấy rầy ân công nghỉ ngơi… Ta… Ta sẽ không lại khóc…”

La Quan trong lòng xiết chặt, ám đạo ngươi nói như vậy cũng không tốt, để cho mình biểu lộ hết sức nhu hòa, “Du cô nương, ngươi nếu có cái gì chuyện thương tâm, không ngại nói cho ta? Khục… Ta người này nhất là nhiệt tình vì lợi ích chung, lấy giúp người làm niềm vui, chỉ cần có thể làm được sự tình, tự nhiên sẽ vì cô nương giải lo.”

Du Tùng Tử do dự một chút, cuối cùng là nhịn không được trong lòng lo nghĩ, vội vàng nói: “Ân công, ta là cùng người nhà cùng một chỗ bị người ta tóm lấy, nếu là có thể lời nói, cầu ân công xuất thủ cứu cứu bọn họ, tiểu nữ tử làm trâu làm ngựa, hồi báo ân tình của ngài.”

La Quan giữ chặt không để nàng quỳ xuống, “Tốt, ta đáp ứng! Chớ trì hoãn thời gian, ngươi có biết hay không người nhà của ngươi, bây giờ ở đâu?”

Du Tùng Tử lắc đầu, “Hôm nay người tới, bọn hắn hẳn phải biết, là… Bọn hắn từ những nhân thủ kia bên trong mua xuống ta.”

La Quan nhìn sắc trời, “Được, ta biết, ngươi tại cái này bên trong chờ… Được rồi, hay là theo ta đi một chuyến đi.”

Du Tùng Tử vội vàng gật đầu.

Tuy là đêm khuya, nhưng ở trên đảo lui tới đều là tu sĩ, đèn đuốc sáng trưng phảng phất giống như ban ngày.

Rất nhanh, tại Du Tùng Tử dẫn đường dưới, 2 người tới 1 cái ngoài đại viện, thủ vệ lại có người quen, chính là ban ngày bên trong bắt Du Tùng Tử đại hán 1 trong.

Mắt thấy La Quan mang theo Du Tùng Tử tới cửa, người này biến sắc, trầm giọng nói: “Tiền hàng thanh toán xong, các ngươi tới đây làm cái gì? ?”

La Quan chắp tay, “Làm phiền thông bẩm một tiếng, La mỗ hôm nay tới đây, là muốn cùng các ngươi lại làm một vụ giao dịch.”

Đại hán mặt lộ vẻ nghi ngờ, trên dưới dò xét thêm vài lần, “Được, các ngươi chờ ở cái này.”

Hắn vội vàng đi vào, rất nhanh cửa sân bị mở ra, Triệu Hưng cầm đầu mang theo mấy người nhanh chân mà đến, cười nói: “Không biết quý khách đến, không có từ xa tiếp đón a, tới tới tới, mời bên trong uống trà.”

La Quan nghĩ nghĩ, đi theo tiến vào đại viện, lại không thật đi uống trà, đợi tránh đi ngoại giới ánh mắt về sau, nói: “Triệu đạo hữu, hôm nay ta chỗ này, là muốn hướng ngươi nghe ngóng dưới, nhưng có biết đem Du cô nương bán cho ngươi người ở đâu bên trong, còn xin đạo hữu có thể báo cho.”

“Đương nhiên, ta nguyện vì này thanh toán thù lao.”

Bên tai đột nhiên yên tĩnh.

Triệu Hưng nhíu mày, “Đều là làm một chút nhận không ra người sinh ý người thô kệch, quý khách làm gì tìm bọn họ, mà lại chúng ta dòng này quy củ, không thể tùy ý tiết lộ nguồn cung cấp lai lịch, nếu không ngày sau ai còn dám cùng chúng ta hợp tác, chỉ có thể thật có lỗi.”

La Quan nhìn qua Triệu Hưng mấy người, chẳng biết tại sao cái sau đáy lòng đột nhiên 1 cái thình thịch, lại sinh một tia ra cực dự cảm không tốt.

Đúng lúc này, cười lạnh một tiếng vang lên, “Ở đâu ra mao đầu tiểu tử? ? Lại dám đánh dò xét Thiên Dương lâu nguồn cung cấp, muốn chết phải không!”

Mật tê dại tiếng bước chân bên trong, một đám người nhanh chân mà đến, một người cầm đầu lưng hùm vai gấu, mặt mũi tràn đầy đều là dữ tợn, Kim Đan kỳ tu vi không chút nào che lấp, lúc này nhìn chằm chằm La Quan 2 người, đáy mắt đều là bất thiện.

Triệu Hưng nhìn người tới, lúc này trầm mặt xuống đi, “Cú hung, làm sao ngươi tới rồi? Hôm nay lâu bên trong là ta trực!”

“Ta cũng là chủ nhân bổ nhiệm quản sự 1 trong, vì sao không thể có?” Cú hung cười lạnh một tiếng, bỗng nhiên phất tay, “Người tới, đem một nam một nữ này cầm xuống, lão tử hoài nghi bọn hắn là gian tế, đến điều tra ta Thiên Dương lâu tình báo! !”

Cẩu thí gian tế, cái này hỗn đản nhất là tham tài háo sắc, đối cái này họ Du nha đầu rất có ngấp nghé, ban ngày nếu không phải mình nhúng tay, hắn đã sớm đắc thủ, chính là bởi vì một trận hỗn loạn, mới khiến cho Du Tùng Tử thừa dịp loạn đào tẩu.

Hẳn là bởi vì hắn nghe nói, người trước mắt tốn 10,000 linh thạch, đem Du Tùng Tử cho mua đi, bây giờ mắt thấy 2 người tới cửa, liền nghĩ đến người tài đều lấy được.

Triệu Hưng trầm giọng nói: “Cú hung, ngươi đừng làm loạn, ở trên đảo quy củ là chủ nhân định, nếu là dẫn xuất nhiễu loạn đến, ngươi đảm đương không nổi!”

Đang khi nói chuyện, cho La Quan một ánh mắt, để hắn tranh thủ thời gian dẫn người đi.

Nhưng cũng tiếc, tiểu tử này giống như là bị dọa sợ, lại không phản ứng chút nào.

“Triệu Hưng! ! Ta khuyên ngươi chớ có nhiều chuyện, động thủ cho ta, ai dám ngăn trở ta đập nát hắn đầu chó!” Cú hung cười lạnh một tiếng, một bước đạp xuống khí cơ hoành ép.

Luận thực lực, hắn cao hơn Triệu Hưng một đầu.

“Tiểu tử, ăn gan hùm mật báo, dám đến…” Thanh âm im bặt mà dừng, xông vào trước nhất tu sĩ, con mắt trừng tròn vo, thân thể hướng về sau ném đi. Đợi rơi trên mặt đất, ngực sụp đổ thật lớn 1 khối, miệng mũi thất khiếu

đều bốc lên máu, mắt thấy là không được.

Cú hung trừng lớn mắt, “Ngươi còn dám hoàn thủ, muốn chết!”

Oanh ——

Kiếm ảnh ầm vang chém xuống, đem hắn tại chỗ phân thây, huyết tinh đột nhiên dày đặc, trong không khí giống như chết yên tĩnh.

Đường đường Kim Đan cảnh, cứ như vậy bị chém chết rồi? !

La Quan thu kiếm, nhìn về phía sắc mặt trắng bệch, tràn đầy hoảng sợ Triệu Hưng, thản nhiên nói: “Ta tìm bọn hắn có việc, còn xin Triệu đạo hữu dẫn đường.”

Nhìn xem cú hung thi thể, nhìn nhìn lại trong tay thiếu niên, còn tại nhỏ máu kiếm, Triệu Hưng gian nan nuốt nước bọt tranh thủ thời gian gật đầu.

—

Chương 413 : Bách Thú đạo nhân

Hải tinh đảo phía đông nam bến tàu, đỗ lấy lớn tiểu thập mấy đầu thuyền, phần lớn là trên vùng hải vực này kiếm ăn người, làm lấy một chút hạ lưu hoạt động. Đêm tối bao phủ xuống trên mặt biển, mỗi chiếc thuyền đều tản ra, âm trầm mùi huyết tinh.

Lúc này sắc trời tuy muộn, nhưng vẫn có say rượu, đánh bạc tiếng ồn ào truyền ra, thỉnh thoảng còn kèm theo mấy tên nữ tử kêu rên.

Gốm biết đi từ trên một cái thuyền xuống tới, nhổ nước miếng, thấp giọng mắng 1 câu cặn bã.

Nhưng hắn cũng biết, những này trải qua đầu đao liếm máu, ăn bữa hôm lo bữa mai thời gian dân liều mạng, tốt nhất đừng tuỳ tiện trêu chọc… Mà lại bọn hắn mỗi lần tới, cũng sẽ ở ở trên đảo vẩy ra đại lượng linh thạch, chủ nhân đối bọn hắn một chút không quá qua cách cử động, cũng biểu thị ngầm đồng ý.

Có thể nghĩ đến vừa rồi nhìn thấy một màn, sắc mặt hắn hay là khó coi, lại quay đầu nhìn thoáng qua, đang chuẩn bị lúc rời đi, mấy thân ảnh chính chạm mặt tới.

“Triệu Hưng?” Gốm biết đi thấy rõ người tới, nhịn không được nhíu mày, “Thế nào, bọn hắn đêm hôm khuya khoắt chơi còn chưa hết hứng, tìm ngươi tặng người tới.”

“… Lão Đào a, ta mang quý khách đến làm ít chuyện.” Mập mờ nói một câu, Triệu Hưng không ngừng bước, kế tiếp theo đi hướng bến tàu.

La Quan nhận ra cái này, phụ trách phòng ốc thuê ở trên đảo tu sĩ, gật gật đầu xem như bắt chuyện qua.

Gốm biết đi nhìn xem một nhóm bóng lưng, sắc mặt biến hóa, hắn tự nhiên còn nhớ rõ vị này, chỉ có Trúc Cơ tu vi tuổi trẻ khách trọ. Ban ngày bên trong nghe nói, hắn tốn hao 10,000 khối linh thạch, mua xuống Thiên Dương lâu bên trong một nữ tử, hẳn là bên người cái kia… Triệu Hưng làm sao dẫn bọn hắn đến cái này rồi?

Thiên Dương lâu quy củ, gốm biết đi tự nhiên là biết đến.

Suy nghĩ lại một chút, vừa rồi Triệu Hưng sắc mặt, tựa hồ cũng có chút không thích hợp, gốm biết đi là cái cẩn thận, kín đáo người, lúc này mắt lộ trầm ngưng, nhìn xa xa một đoàn người, ngắn ngủi giao lưu sau lên thuyền.

Lâu dài ở trên biển phiêu bạt người, có chút rất đặc biệt kiêng kị, tỉ như bọn hắn cũng không thích, lâu dài ở tại trên lục địa.

Dựa theo một ít cổ lão thuyết pháp, phiêu bạt người đi biển một khi lên bờ, cũng nhanh muốn chết rồi… Bởi vì chỉ có tử vong, mới có thể lá rụng về cội, mới có thể đất vàng vùi lấp.

Cho nên, dù là dừng sát ở hải tinh đảo, Hoàng lão đại

một đám người hay là ở tại trên thuyền, chỉ cùng sống phóng túng đủ rồi, liền nhổ neo về biển.

Lúc này bởi vì mấy cái đột nhiên khách tới thăm, vừa ấm lại bầu không khí, lại nghiêm túc, một tên uống nhiều dân liều mạng, “Ba” một tiếng quẳng bầu rượu, cắn răng gầm nhẹ, “Gia môn lại không phải không đưa tiền, các ngươi hải tinh đảo có ý tứ gì? 1 cái 2 cái chạy tới, hỏng chúng ta cao vui hào hứng!”

Một đám tròng trắng mắt nhiều mắt đen thiếu gia hỏa, lập tức lạnh lùng xem ra, khoang tàu bên trong bầu không khí càng tăng áp lực hơn ức. Nơi hẻo lánh bên trong, mấy cái áo rách quần manh nữ tu, run run rẩy rẩy co ro thân thể, mặt mũi tràn đầy đều là hoảng sợ.

Ngồi tại cá mập da trên ghế dựa lớn Hoàng lão đại, ánh mắt đảo qua đối diện 3 người, tại trên người Du Tùng Tử hơi dừng một chút, trước đưa tay ngăn cản dưới trướng kêu gào, ngoài cười nhưng trong không cười nói: “Triệu Hưng, chúng ta giao dịch đã hoàn thành, ngươi bây giờ có ý tứ gì? Chẳng lẽ cảm thấy, từ Hoàng mỗ cái này kiếm được quá nhiều, cho nên đem nha đầu này đưa về, cho huynh đệ chúng ta làm đền bù?”

Triệu Hưng đầu miệng phát khổ, những người trước mắt này là thật vô pháp vô thiên, nếu không phải cố kỵ hải tinh đảo bối cảnh, sợ là đã sớm loạn đao đem hắn chém chết. Làm nhân khẩu sinh ý, kiêng kỵ nhất chính là, hôm nay loại chuyện này.

La Quan đón đông đảo tàn ngược ánh mắt, quay đầu thần sắc ôn hòa nói: “Là bọn hắn sao?”

Bị hù sắc mặt tái nhợt Du Tùng Tử tranh thủ thời gian gật đầu.

La Quan tiến lên một bước, “Chư vị, hôm nay mời Triệu đạo hữu dẫn đường, là muốn cùng các ngươi làm cái giao dịch, không biết Du cô nương người nhà nhưng tại trong tay các ngươi? Tại hạ nguyện lấy giá cao mua.”

“Tiểu bạch kiểm, những người khác bị giết, ngươi muốn mua bọn hắn, phải xuống đất phủ!” Quẳng bầu rượu kia dân liều mạng, lúc này híp 2 mắt, một mặt nụ cười cổ quái, “Nhưng ngươi như thế trắng nõn tinh tế, chết thực tế đáng tiếc, không bằng đi theo đại gia ta…”

Ba ——

Trùng điệp một tiếng vang trầm, người này nửa gương mặt nháy mắt vặn vẹo biến hình, một ngụm răng hơn phân nửa tróc ra, “Lốp bốp” thê thảm rơi xuống đất. Đợi ngã trên mặt đất lúc, đã là miệng mũi thất khiếu chảy máu, tại chỗ một mệnh ô hô.

Triệu Hưng da đầu một nổ, tuy nói đã sớm kiến thức, vị này ta một lời không hợp liền giết người cử động, hay là một trận trong lòng cuồng loạn, ám đạo bọn này cặn bã bây giờ, nếu không thể đem người giao ra, sợ là 1 cái cũng khó khăn sống.

Nói nhảm!

Cú hung thế nhưng là Kim Đan tầng 3, đều bị 1 kiếm trực tiếp trảm, trên thuyền những người này lại có thể

ngăn trở mấy kiếm?

Khoang tàu bên trong đột nhiên tĩnh mịch, chợt sôi trào, từng cái dân liều mạng nghiến răng nghiến lợi, gầm thét liên tục.

“Ở đâu ra hỗn đản, dám đến trên thuyền chúng ta giương oai!”

“Thứ không biết chết sống!”

“Giết hắn!”

La Quan phất tay áo vung lên, kiếm ảnh trống rỗng hiển hiện, sau một khắc chỉ nghe “Phốc phốc” trầm đục ngay cả lên, chợt lâm vào yên lặng.

Khoang tàu bên trong, huyết tinh trùng thiên!

Từng cái trừng mắt trợn tròn, biểu lộ dữ tợn dân liều mạng, che lấy cổ ngã xuống đất, máu tươi không cần tiền mãnh liệt mà ra.

Đảo mắt, liền nhuộm đỏ mặt đất.

Lần này là thật cây kim rơi cũng nghe tiếng, Hoàng lão đại ở bên trong còn sống mọi người, con mắt trừng tròn vo, lộ ra kinh sợ hãi nhiên.

La Quan bình tĩnh thanh âm vang lên, “Đem người giao ra chúng ta lập tức liền đi, nếu không các ngươi hôm nay, liền đều không cần sống.”

“Tốt! Chúng ta giao người!” Hoàng lão đại lớn tiếng nói, đánh qua cái ánh mắt, “Đi, đem người đều mang tới.”

1 cái dân liều mạng gật đầu, vội vàng đi ra cửa.

Triệu Hưng mặt lộ vẻ lo lắng, thấy La Quan không phản ứng chút nào, thấp giọng, “… Đại nhân, cũng không thể để hắn đi gọi người a!”

“Không sao.” La Quan đáp lại một câu, nhìn về phía Du Tùng Tử, “Yên tâm, ta sẽ hết tất cả cố gắng, giúp ngươi cứu trở về người nhà.”

Rất nhanh, thuyền bên ngoài một trận ầm ĩ, tiếp lấy số lớn tu sĩ xông vào.

“Triệu Hưng, ngươi hải tinh đảo có ý tứ gì? Chúng ta đến cùng các ngươi làm ăn, cũng không phải chịu chết!”

“Không sai, hôm nay chuyện này, ngươi nhất định phải cho cái bàn giao, nếu không ta cùng quyết không bỏ qua!”

“Trên biển quy củ, mọi người từ trước đến nay tuân thủ, các ngươi hải tinh đảo làm như thế, là không đem tứ hải Vương đại nhân xem ở mắt bên trong!”

Nhìn xem một chỗ thi thể, những người này sắc mặt càng phát ra khó coi, gào thét bên trong sát khí đằng đằng.

Bất quá, cho dù là gào thét, tức giận mắng, bọn hắn cũng vẫn như cũ chú ý cẩn thận, bao vây lấy ở giữa một

tên tóc nâu lão giả.

Người này một thân áo bào đen khí tức âm lãnh, già nua trên khuôn mặt đôi mắt tĩnh mịch, nhìn kỹ lại nó con mắt chỗ sâu, dường như cất giấu mặt khác một đôi con ngươi, khiến người sinh ra vô tận hồi hộp.

Bây giờ, chính lạnh lùng nhìn về phía La Quan, nếu muốn giải đọc một hai, liền như lại nói ——

Thằng nhãi ranh nhận lấy cái chết!

Triệu Hưng đột nhiên trừng lớn mắt, thấy rõ tóc nâu, áo bào đen lão giả, sắc mặt trở nên trắng bệch, đồng thời đối La Quan lớn thêm oán trách.

Để ngươi trang thôi, lần này phiền phức lớn đi!

Tứ hải vương dưới trướng, tám hộ pháp 1 trong Bách Thú đạo nhân, Kim Đan đỉnh phong cảnh giới tu vi, một thân thủ đoạn quỷ dị ngoan lệ.

Nghe đồn cái này Bách Thú đạo nhân trước kia cũng là chính phái xuất thân, đáng tiếc tư chất có hạn, từ đầu đến cuối khó dòm Nguyên Anh đại đạo. Thọ nguyên sắp hết lúc, ngẫu nhiên đạt được một môn thượng cổ bí pháp, lấy tự thân dung hợp một loại nào đó yêu thú tinh nguyên, hồn phách, lúc này mới sống đến hôm nay.

Về sau, bởi vì thụ bí pháp phản phệ, tâm tính đại biến hung tàn thị sát, liền mưu phản tông môn đầu nhập đến tứ hải vương dưới trướng, xông ra to lớn thanh danh.

Nhiều năm trước, từng có Nguyên Anh tu sĩ xuất thủ, muốn đánh giết Bách Thú đạo nhân, lại làm cho hắn chạy thoát, sau đó hung danh càng hơn.

Nghe nói, người này thực lực đã nhưng cùng Nguyên Anh so sánh, khủng bố đến cực điểm!

Hoàng lão đại vội vàng đứng dậy, khom mình hành lễ, “Bái kiến hộ pháp đại nhân, người này cầm kiếm hành hung, còn xin ngài ra mặt, cho chúng ta chủ trì công đạo.”

Trên biển dân liều mạng, phần lớn tôn tứ hải vương làm chủ, dù không có nghiêm ngặt lệ thuộc quan hệ, nhưng hương hỏa tình nhưng lại chưa bao giờ đoạn tuyệt.

Bách Thú đạo nhân cười lạnh, “Vô cớ tàn sát tứ hải vương thuộc hạ, tất nhiên là tội đáng chết vạn lần! !” Hắn đôi mắt chỗ sâu, kia như bởi vì như hiện thứ 2 hai mắt lỗ, lúc này trở nên càng thêm rõ ràng, “Quỳ xuống! !”

Oanh ——

Kim Đan đỉnh phong uy áp phóng thích.

Mà trừ cái đó ra, còn có một phần khác, tàn khốc, bạo ngược khí cơ.

Trong thoáng chốc khiến người ta cảm thấy trước mặt, như xuất hiện 1 tôn khủng bố yêu thú, chính mở ra huyết bồn đại khẩu, phun ra tanh hôi chi khí.

Ngang ngược, tàn nhẫn sát ý, trực kích tâm thần, khiến

người sinh ra vô tận sợ hãi.

Triệu Hưng cũng có tu vi Kim Đan, lúc này sắc mặt nháy mắt trắng bệch, 2 mắt hoảng sợ vạn điểm, “Phù phù” một tiếng quỳ trên mặt đất, thân thể run thành một đoàn.

Du Tùng Tử bất quá Trúc Cơ tu vi, so hắn còn muốn không chịu nổi, nhưng thân thể mềm nhũn lúc, liền bị 1 con hữu lực đại thủ ôm lấy. Sau một khắc, hình như có vô hình khí tức đưa nàng bảo hộ ở trong đó, ngoại giới kia khủng bố áp lực, lập tức tiêu tán trống không.

Ngẩng đầu, liền nghênh tiếp La Quan đôi mắt, “Không có sao chứ?”

Du Tùng Tử mặt đỏ lên, vội vàng lắc đầu.

Một màn này, khiến tràn vào mọi người, cùng Hoàng lão đại v.v. Trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin.

Không có việc gì?

Làm sao có thể!

Bách Thú đạo nhân lợi hại, bọn hắn rất rõ ràng, Nguyên Anh phía dưới đều rất khó tiếp nhận, hắn phóng thích ra tâm thần uy áp.

Đây cũng là hắn thủ đoạn lợi hại nhất 1 trong, là dung hợp yêu thú tinh nguyên, hồn phách về sau, lấy bí pháp tu tập mà thành thần thông.

Trên thực tế, lúc này khó khăn nhất tin, là Bách Thú đạo

nhân chính mình.

Hắn gấp chầm chầm La Quan sắc mặt tái xanh, “Có chút đồ vật, khó trách dám như thế hung hăng ngang ngược, nhưng chỉ bằng này còn chưa đủ, cho lão phu quỳ!”

Rống to một tiếng, mơ hồ ở giữa lại tựa như, nghe tới một loại nào đó tiếng thú gào.

Chỉ thấy Bách Thú đạo nhân mặt ngoài thân thể, lúc này xuất hiện hóa thú dấu hiệu, chui ra tầng 1 tinh mịn đỏ mao, con mắt chỗ sâu con ngươi, cũng lột xác thành huyết sắc.

Triệu Hưng kêu thảm một tiếng, ngã xuống đất điên cuồng lăn lộn, 2 tay điên cuồng cào mình, lập tức một mảnh máu thịt be bét.

Một màn này, để Du Tùng Tử thét lên, nước mắt lăn xuống, “Ân công, là ta hại ngươi… Chúng ta đi nhanh lên đi, ta không cứu người…”

La Quan trong lòng trầm xuống, bỗng nhiên ngẩng đầu tiếp cận Bách Thú đạo nhân, bộ dạng như thế xấu còn dám ra, hù đến tiểu cô nương ngươi có thể thua được trách sao? ?

“Quỳ xuống!”

Oanh ——

Một cỗ đến tự sinh vật liên đỉnh, tôn quý mà kinh khủng uy áp mạnh mẽ, sát na phá thể mà ra.

Long uy! !

Cùng lúc đó, La Quan đôi mắt chỗ sâu, cũng có một đôi dựng thẳng đồng hiển hiện.

Băng lãnh mà khinh thường, như cửu thiên chi thượng thần cách, quan sát gà đất chó sành.

“A!”

Bách Thú đạo nhân kêu thảm một tiếng, 2 mắt “Ba” một tiếng tại chỗ nổ tung, từng ngụm từng ngụm thổ huyết, “Bành” một tiếng quỳ trên mặt đất.

Nhưng cái này hiển nhiên cũng không phải là hắn bản ý, cho nên dùng sức quá mạnh chút, khoang tàu mặt đất ầm vang vỡ tan, nương theo lấy chính là tiếng xương gãy.

Một đôi đầu gối, tất cả đều vỡ nát!

Chân Long một mạch vốn là thiên địa chúa tể, thế gian yêu thú chi hoàng, hôm nay như thay cái đối thủ, nói không chừng còn muốn phí chút tay chân.

Nhưng Bách Thú đạo nhân thân phận, liền chú định đối mặt La Quan lúc, cũng chỉ có bị nghiền ép phần!

—

Chương 414 : Rời đi hải tinh đảo

Ông ——

Kiếm quang hiện lên, xấu đầu phóng lên tận trời, Kim Đan đỉnh phong từng từ Nguyên Anh trong tay chạy trốn Bách Thú đạo nhân, mất mạng tại chỗ.

Toàn bộ trên thuyền lập tức tĩnh mịch.

Vô số con mắt trừng lớn lộ ra hãi nhiên, lại nhìn về phía La Quan lúc, liền tràn ngập hoảng sợ, kính sợ.

La Quan mặt không biểu tình, nhìn chằm chằm Hoàng lão đại, “Người ở đâu?”

Hoàng lão đại một gương mặt, sát na huyết sắc cởi tận.

Thấy cảnh này, La Quan nhíu nhíu mày, đã trong lòng hiểu rõ, cúi đầu nhìn thoáng qua Du Tùng Tử.

Tiểu cô nương vừa từ trong lúc khiếp sợ lấy lại tinh thần, liền che miệng, nước mắt “Lạch cạch” “Lạch cạch” rơi đi xuống.

“Du cô nương, nhắm mắt lại.”

“A?” Du Tùng Tử ngây ngốc một chút, hướng Hoàng lão đại bọn người nhìn thoáng qua, quay người nằm sấp nhập trong ngực hắn.

Ông ——

Kiếm minh tái khởi, óng ánh kiếm quang như thiểm điện, tung hoành gào thét.

Triệu Hưng có thể tại hải tinh ở trên đảo, ngồi vào hôm nay vị trí, từ giao cũng coi là trải qua không ít cảnh tượng hoành tráng, nhưng vẫn là bị trước mắt một màn, bị hù hai chân bủn rủn.

Giết người cũng không hiếm thấy, nhưng hôm nay trên thuyền này, đều là tung hoành hải vực một phương hung đồ, Kim Đan cảnh đều có 7-8 cái.

Nhưng hôm nay tại kiếm quang này phía dưới, lại như heo chó, bị nhẹ nhõm cắt mất đầu, đảo mắt toàn bộ trong khoang thuyền, trừ nơi hẻo lánh bên trong mấy cái bị dọa sợ nữ tử, cùng bọn hắn 3 người bên ngoài lại vô người sống.

La Quan quay người, mang theo Từ Tùng tử tiến vào khoang tàu, cứu ra mấy cái bị giam giữ nữ tử, nhưng trong đó cũng không có người nhà của nàng.

Một tia hi vọng cuối cùng phá diệt, Du Tùng Tử biểu lộ càng phát ra bi thương.

“Du cô nương nén bi thương.”

Đối nàng, La Quan phải thừa nhận, đích xác ôm lấy rất lớn tư tâm.

Nếu không phải chiếc gương đồng kia, hắn chưa hẳn nguyện ý gây “Phiền phức”, dù là những này “Phiền phức”, hắn có thể tiện tay giải quyết.

Nhưng chuyện trên đời, cũng không phải là đơn giản như vậy, khi ngươi nhúng tay một cọc phiền phức về sau, liền có thể có thể mang đến sau tiếp theo vấn đề.

Làm có điểm mấu chốt người, đã rất khó.

Mà thánh nhân… Là sống không được quá lâu!

Chính là bởi vì dạng này, La Quan ban đầu biện pháp giải quyết, là dùng tiền mua xuống Du Tùng Tử, tận lực không dẫn phát ngoài ý muốn xung đột.

Nhưng hôm nay, Du Tùng Tử người nhà chết rồi, vậy hắn liền nhất định phải giết người, mà lại là muốn đem những người này toàn bộ đều xử lý.

Trấn an Du Tùng Tử là nó 1, càng quan trọng chính là muốn hướng chiếc gương đồng kia tỏ thái độ —— đối với ngài huyết mạch hậu nhân, ta tận tâm tận lực.

Du Tùng Tử hít mũi một cái, “Đa tạ ân công.” Nàng rất rõ ràng, nếu không phải gặp được La Quan, đừng nói thay người nhà báo thù, chính là chính nàng cũng muốn rơi xuống, cực kỳ kết quả bi thảm.

“Ta gọi La Quan, Du cô nương không chê, gọi ta một tiếng đại ca là được.” La Quan ngữ khí ôn hòa, “Tiếp xuống, Du cô nương có cái gì an bài? Như còn có thân quyến lời nói, ta có thể đưa ngươi cùng bọn hắn đoàn

tụ.”

Du Tùng Tử nước mắt lại rơi xuống, “Ta… Ta đã không có thân nhân…”

La Quan trầm mặc một chút, nói: “Du cô nương xin yên tâm, ta dù không thể hướng ngươi giải thích nguyên nhân cụ thể, nhưng ngươi đại khái có thể lý giải thành, La mỗ thiếu ngươi Du gia tổ tiên 1 cái rất lớn ân tình, cho nên ta lại trợ giúp ngươi, nếu không có địa phương đi, liền tạm thời đi theo bên cạnh ta đi.”

Về phần ngày sau an bài như thế nào, La Quan cũng không có so đo, chỉ có thể đến lúc đó lại nói.

Du Tùng Tử đau mất người nhà, ngay tại bi thương, bàng hoàng lúc, một trái tim hoảng sợ khó có thể bình an, lúc này nghe tới La Quan lời nói, chợt cảm thấy mình có dựa vào, tranh thủ thời gian gật đầu, “Tạ ơn La đại ca, ngươi thật là một cái người tốt!”

Người tốt… Vậy cũng đúng chưa hẳn.

Hoàng lão đại bọn hắn, tất nhiên là tội đáng chết vạn lần, nhưng hôm nay cùng đi theo trợ quyền những người kia, có lẽ đều 2 tay dính đầy huyết tinh, nhưng cùng La Quan nhưng không có xung đột, hôm nay lại bị hắn giết sạch sẽ, cũng coi là không may.

Bất quá, những người này chết thì chết, tổng sẽ không oan uổng chính là.

La Quan mang theo nàng rời đi, trước khi đi nhìn thoáng

qua, trốn ở nơi hẻo lánh bên trong chết Triệu Hưng, “Triệu đạo hữu không cùng lúc đi sao?”

Triệu Hưng: …

Ta nhanh nước tiểu, đại lão ngài biết sao?

Tiểu tử này, tuyệt đối là cái giả bộ nai tơ lão quỷ, nói không chừng là 1 vị Nguyên Anh đại lão. Cũng chỉ có như vậy cường nhân, mới có thể chém dưa thái rau, đem Bách Thú đạo nhân ở bên trong một đám trên biển hung đồ, cho giết sạch sẽ.

“… Không được, ta lát nữa lại đi.”

La Quan gật gật đầu, mang theo Du Tùng Tử rời đi.

Xác định hắn thật đi, không có quay đầu 1 kiếm đem mình xử lý giết người diệt khẩu, Triệu Hưng thở ra một hơi, chân mềm nhũn tê liệt ngã xuống trên mặt đất.

Tiếng bước chân vang lên, dọa Triệu Hưng nhảy một cái, coi là đại lão đột nhiên thay đổi chủ ý, bỗng nhiên ngẩng đầu liền nhìn thấy gốm biết đi, “Làm sao ngươi tới rồi?”

Gốm biết đi lại không trả lời, mở to 2 mắt nhìn, một mặt hãi nhiên nhìn một màn trước mắt, “Cái này… Đây là…”

Triệu Hưng cười khổ, “Không sai, chính là ngươi đoán như thế, lão Đào ngươi người này, nhìn người bản sự là thật lợi hại.” Hắn xoa đem mặt, từ dưới đất đứng lên, “Nhưng bây giờ việc này, là chính ngươi dính vào, cũng

không coi như ta hố ngươi… Đi thôi, đem việc này nói cho chủ nhân, cái này đã không phải ngươi ta, có tư cách xử lý.”

Gốm đi biết sắc mặt biến đổi, rốt cục lấy lại tinh thần, hận không thể cho mình một bạt tai, lòng hiếu kỳ nặng như vậy làm gì? ?

Bên này, La Quan mang theo Du Tùng Tử trở lại chỗ ở.

Đóng lại cửa sân, đem cấm chế mở ra, tâm tình miễn cưỡng khôi phục một chút Du Tùng Tử, trên mặt lộ ra sầu lo, “La đại ca, chúng ta còn muốn kế tiếp theo ở tại nơi này sao? ?”

Đám kia hải tặc cùng hải tinh đảo lâu dài giao dịch, âm thầm tất nhiên có rất nhiều liên hệ, bây giờ La Quan giết nhiều người như vậy… Mặc dù hắn thực lực rất mạnh, nhưng kế tiếp theo lưu lại, cũng có khả năng lâm vào nguy hiểm.

La Quan nói: “Du cô nương không cần phải lo lắng, ta sẽ xử lý tốt việc này.”

Chẳng biết tại sao, nhìn xem khuôn mặt của hắn, Du Tùng Tử trong lòng, liền đột nhiên buông lỏng.

Nàng “Ừ” một tiếng, quay người đi ra 2 bước, lại thấp giọng nói: “… La đại ca về sau, gọi ta Tùng Tử liền tốt.”

Nói xong vội vàng trở về phòng.

La Quan cũng không cho rằng, nữ hài vừa mất đi người

nhà, liền có tâm tư nghĩ cái khác, bất quá là cơ khổ thê lương lúc, thật vất vả có tìm tới 1 cái dựa vào, liền nghĩ tận khả năng cùng hắn thân cận chút.

Dù sao, tại cái này nguy hiểm hải vực phía trên, mất đi chỗ dựa nữ tử, còn sống xa so chết đi càng thêm thê thảm.

Tỉ như, trước đó trên thuyền mấy cái kia.

Biến thành người khác đồ chơi, đợi chơi chán về sau, liền sẽ cùng người giao dịch, thay thế, cuối cùng lặng yên không một tiếng động chết đi.

Du Tùng Tử là cái thông minh mà cẩn thận cô nương.

La Quan thu hồi suy nghĩ, nhìn thoáng qua đỉnh đầu màn đêm, tối nay không có mê vụ, trăng sao tịch liêu chiếu rọi thiên địa.

Hắn trở về phòng, tiếp tục tu luyện.

Ở trên đảo 1 cái mật thất, Triệu Hưng, gốm biết đi 2 người, đem tin tức báo cho chủ nhân về sau, liền lo lắng bất an chờ đợi ở đây.

Đột nhiên, trong mật thất trận pháp đường vân, lúc này lần lượt sáng lên, chủ nhân hư ảnh từ đó hiển hiện.

“Việc này bản tọa đã biết, sẽ chuyển cáo tứ hải vương, các ngươi không nên nhúng tay… Mặt khác, lần này thánh đô chuyến đi, các ngươi đi một chuyến Thiên Dược cốc, lấy khối này lệnh bài làm tín vật, mời Thiên

Dược cốc Trương tông chủ đến đây hải tinh đảo.”

Đang khi nói chuyện, 1 khối lệnh bài từ hư ảnh bên trong rơi xuống.

Sau một khắc, trận pháp quan bế.

Mật thất bên trong, Triệu Hưng, gốm biết đi 2 người 2 mặt nhìn nhau, chủ nhân lại tốt như vậy nói chuyện? Phải biết, La Quan hôm nay cử động, thế nhưng là triệt để phá hư, chủ nhân định ra quy củ. Coi như hắn biểu hiện ra rất mạnh thực lực, nhưng lấy chủ nhân thâm bất khả trắc, ứng đối nên không khó.

Mà lại, không biết có phải hay không ảo giác, bọn hắn luôn cảm thấy chủ nhân vừa rồi lời nói bên trong, để lộ ra một tia thấp thỏm lo âu.

Cái này… Là xảy ra điều gì, bọn hắn không biết sự tình sao?

2 người suy nghĩ một lát, lại không thu hoạch được gì.

Triệu Hưng thở ra một hơi, “Vậy cũng là chuyện tốt, chí ít ngươi ta không cần, lại đi đối mặt vị kia ta.” Nghĩ đến đối phương một lời không hợp, liền rút kiếm thủ đoạn giết người, hắn còn cảm thấy run chân.

Gốm biết đi gật đầu, nhặt lên trên đất lệnh bài, phía trên khắc lấy 1 cái “Trời” chữ, cầm trong tay nặng trình trịch, “Thiên Dược cốc… Tựa hồ biển mây đại lục Nam cảnh, số một luyện đan tông phái, nhưng chúng ta hải vực bên trên, mạnh hơn bọn họ Luyện Đan sư không phải là

không có, làm sao muốn đi kia mời người?”

“Chủ nhân an bài, há lại ngươi ta có thể minh bạch.” Triệu Hưng nói: “Tối nay vừa kinh vừa sợ, ta đi về nghỉ trước… Chờ thêm mấy ngày thuyền lớn đến, chúng ta cùng đi chuyến này đi.”

Đảo mắt, lại là mấy ngày quá khứ.

Trừ đông nam trên bến tàu thuyền, bị hải tinh đảo tu sĩ phong tồn, dẫn phát một chút nghị luận bên ngoài, trên đại thể coi như bình tĩnh. Chợt có mấy đạo lưu ngôn phỉ ngữ, cũng rất nhanh biến mất không thấy gì nữa, hiển nhiên là hải tinh đảo thế lực, áp chế có quan hệ việc này tin tức.

1 ngày này, trên bến tàu người người nhốn nháo, bởi vì trên đường đi thánh đô thuyền lớn, rốt cục đỗ.

La Quan đẩy cửa đi ra ngoài, kêu lên Du Tùng Tử, “Tùng Tử, chúng ta muốn đi.”

2 người lui đi thuê viện lạc, bắt về tiền thế chấp, toàn bộ quá trình thuận lợi vô song, sau đó thẳng đến bến tàu.

Mua vé lên thuyền.

Không phải tầng cao nhất, nhưng cũng là thượng tầng khoang tàu, có 2 cái đơn độc gian phòng, có thể dung nạp 4 tên tu sĩ cộng đồng ở lại.

Bất quá, tại lên thuyền thời điểm, lại gặp 2 người quen.

Triệu Hưng cùng gốm biết đi!

Bất quá nhìn 2 người này biểu lộ, hiển nhiên cũng không biết, La Quan cũng sẽ bên trên chiếc thuyền này, con mắt kém chút trừng bạo.

Mà lại, càng thêm trùng hợp chính là, song phương mua vé tàu, thế mà là chính đối diện.

La Quan đối 2 người gật gật đầu, liền dẫn Du Tùng Tử trở về phòng, đối diện Triệu Hưng cùng gốm biết làm được biểu lộ, liền hoàn toàn méo mó.

Vị này đại lão sẽ không phải hoài nghi, bọn hắn là cố ý đi theo, muốn làm gì sự tình? ? Lại nghĩ tới vừa rồi cái điểm kia đầu, lập tức mồ hôi lạnh ròng ròng. Sẽ không phải, ban đêm ngủ vừa vặn, “Răng rắc” một tiếng liền bị bẻ gãy cổ, như vậy 1 ngủ không dậy nổi a?

Liếc nhau, 2 vị tu sĩ Kim Đan vẻ mặt cầu xin, cũng không biết nên làm như thế nào.

Do dự mãi, 2 người hay là quyết định, muốn đi đối diện giải thích một chút.

Cùng gõ mở cửa, nhìn thấy Du Tùng Tử lúc, 2 người tích tụ ra một mặt mỉm cười, cung kính nói: “Làm phiền cô nương thông bẩm, chúng ta cầu kiến đại nhân.”

La Quan nhìn thấy 2 người, nhíu mày, “2 vị có việc? ?”

Bộ này không kiên nhẫn biểu lộ, để Triệu Hưng, gốm biết đi kém chút quỳ, lắp bắp nói một trận, đại khái cho

thấy lần này ý đồ đến, biểu tình kia liền kém quỳ xuống đất phát thệ, mời đại nhân nhất định tin tưởng, hôm nay thật cũng chỉ là trùng hợp a!

La Quan hiểu được, phất phất tay, “Biết, các ngươi trở về chính là… Mặt khác, ta không hi vọng trên thuyền này, còn có người biết thân phận của ta.”

Triệu Hưng, gốm đi biết liên tục gật đầu, lại cung kính sau khi hành lễ mới rút đi, trở lại trong phòng liếc nhau, không hẹn mà cùng nhẹ nhàng thở ra.

“Vị đại nhân này, xem ra thật, đối ngươi ta cũng vô ác ý.”

“Ừm, nếu không rút kiếm liền giết, căn bản không cần phiền toái như vậy.”

“Vậy chúng ta…”

“Đại nhân không phải nói? Coi như người xa lạ đi, liên quan tới đại nhân sự việc, 1 chữ cũng không thể ra bên ngoài nói!”

—

Chương 415 : Ngươi đến cùng làm cái gì

Nửa đêm, nhỏ xíu tiếng khóc truyền vào trong tai, La Quan tự tu luyện bên trong mở 2 mắt ra.

Rất nhanh, theo một tiếng “Không muốn”, tiếng khóc im bặt mà dừng, bóng đêm một lần nữa quy về yên tĩnh.

Sát vách Du Tùng Tử lại làm ác mộng.

Có thể thấy được mất đi người nhà thống khổ, cho dù mặt ngoài đã qua, vết thương nhưng như cũ sâu khảm đáy lòng.

La Quan thở dài, đưa tay sờ sờ cái cằm, lộ ra vẻ suy tư.

Hừng đông, lúc này trên biển không có mê vụ, thời tiết sáng sủa ánh nắng xuyên qua mây trắng, trên mặt biển tung xuống sóng nước lấp loáng.

Tiếng đập cửa vang lên, Du Tùng Tử mở cửa, cứ việc cố gắng mỉm cười, nhưng có chút sưng đỏ con mắt, vẫn mang theo một tia bi thương.

“La đại ca, có chuyện gì sao?”

Cứ việc cùng La Quan ở chung không lâu, nhưng Du Tùng Tử đối với hắn hay là, có một chút hiểu rõ.

Tỉ như tự hạn chế, khắc khổ!

Tại hải tinh đảo lúc, La Quan liền duy trì, gần như khổ hạnh tăng tu hành thái độ, cơ hồ chưa hề có chỗ lười biếng.

La Quan mỉm cười, vuốt vuốt mi tâm, “Gần nhất tu luyện hơi mệt, muốn ra ngoài đi dạo, Tùng Tử ngươi có muốn hay không cùng một chỗ?”

“A… Tốt La đại ca… Ta lập tức thu thập một chút…” Cửa phòng đóng lại rất nhanh lại mở ra, Du Tùng Tử thay quần áo khác, đơn giản thu thập một chút trang dung, “La đại ca, chúng ta lên đường đi.”

La Quan cười tán dương, “Tùng Tử cách ăn mặc một chút, thật rất xinh đẹp, chúng ta đi thôi.”

Trên biển đi thuyền thuyền lớn, quy mô đều phi thường lớn, lại thêm lâu dài đi thuyền thời gian, trên thuyền có cực kì đầy đủ nguyên bộ.

Tỉ như tầng thứ 12, nguyên một tầng đều là thương nghiệp đường phố, sống phóng túng mọi thứ đầy đủ.

Người đến người đi bên trong, La Quan cơ hồ có loại ảo giác, bây giờ không phải phiêu ở trên biển, mà là thân ở biển mây đại lục tòa nào đó phồn hoa thành trì.

Du Tùng Tử cầm trong tay một chuỗi mứt quả, nhưng chỉ là ăn một miếng, biểu lộ liền có chút vặn vẹo, hung hăng nuốt nước miếng.

Chua!

Tiểu cô nương giữa lông mày đau thương, lúc này cũng nhạt mấy điểm.

La Quan cười đứng ở bên cạnh, đưa tay một chỉ, “Tửu lâu này nhìn xem không sai, đi vào ăn cơm đi, rất lâu không có thỏa mãn nhắm rượu bụng chi dục.”

2 người tiến vào tửu lâu, hỏi thăm qua Du Tùng Tử khẩu vị về sau, La Quan điểm một chút thịt rượu, đem gã sai vặt đuổi xuống dưới.

“La đại ca, nhìn dáng vẻ của ngươi, nhất định đi qua rất nhiều nơi a?” Du Tùng Tử biểu lộ bên trong, có một tia ao ước.

La Quan lắc đầu, “Không có, đây là ta lần thứ 2 ngồi trên biển thuyền lớn… Trên thuyền ăn cơm, đây là lần thứ 1.”

“A?” Du Tùng Tử trừng mắt, La Quan thành thạo, ung dung bộ dáng, thực tế không giống như là 1 cái “Tân thủ” .

Nàng lúng ta lúng túng nói: “Ta rất thích chạy khắp nơi, đi nhìn phong cảnh bất đồng, lần này tới trên biển… Cũng là ta cầu rất lâu, cha mới đáp ứng ta… Ân… Tóm lại, nếu như có thể mà nói, ta hi vọng về sau có thể, làm 1 cái tự do người…”

La Quan nghĩ nghĩ, nói: “Tùng Tử, chuyện quá khứ không nên nghĩ, nhà ngươi bên trong còn có cái gì thân nhân sao?”

Du Tùng Tử lắc đầu, “Mẹ ta rất sớm đã chết rồi, cha cùng ca ca… La đại ca, đợi đến lục địa về sau, ta có thể chiếu cố mình.”

Nàng gạt ra tiếu dung, “La đại ca ngươi là người tốt, cám ơn ngươi.” Tiểu cô nương cũng không ngốc, đại khái đoán được hôm nay, vì sao La Quan lại đột nhiên trở nên “Không làm việc đàng hoàng”, trong lòng nhộn nhạo mấy điểm ấm áp.

La Quan không nghĩ nói chuyện nhiều những này, đột nhiên đưa tay một chỉ, “Tùng Tử ngươi nhìn? Chỗ kia người đến người đi, nhìn xem rất náo nhiệt, chúng ta chờ chút cũng đi nhìn xem.”

Du Tùng Tử gật đầu, “Được.”

Đồ ăn hương vị đều rất tốt, đương nhiên giá tiền của bọn nó cũng rất cảm động, nhưng nghĩ tới tại cái này nguy hiểm hải vực phía trên, còn có thể gió biển thổi yên tĩnh ăn uống, La Quan rất thẳng thắn thanh toán giấy tờ.

Lúc xuống lầu, gặp một cọc xung đột nhỏ, tựa hồ là cái nào đó uống say khách nhân, trêu chọc không nên dây vào người. Bây giờ bị đánh một mặt máu, nhưng sự tình hiển nhiên không có đến đây là kết thúc, bây giờ bị 2 cái mặt lạnh tu sĩ, mang lấy hướng ngoại kéo đi.

Xung quanh rất nhiều người vây xem, lại đều không nói gì, uống chút rượu liền không biết sâu cạn, phân tấc, đắc tội không nên đắc tội người, đương nhiên phải trả giá đắt.

La Quan quét tới qua một chút, chỉ thấy mấy tên cười lạnh người trẻ tuổi, nhìn quần áo, khí thế, liền biết tuyệt không phải hạng người tầm thường. Trong đó một tên nữ tu, chính một mặt nổi nóng, chán ghét dùng sức sát tay, tựa hồ xung đột căn nguyên, chính là đến từ nàng.

“Nhìn cái gì vậy!”

Tâm tình hỏng bét dưới, cái này nữ tu quát to một tiếng, ánh mắt lạnh lùng đảo qua xung quanh, rất có trút giận sang người khác tư thế.

Vây xem đám người lập tức tán đi, không ai muốn cho mình gây phiền toái.

La Quan bất động thanh sắc quay người, mang theo Du Tùng Tử đi hướng, vừa rồi xa xa nhìn thấy chỗ kia, người người nhốn nháo địa phương.

Trân Bảo các.

Rất 3 tục danh tự, nhưng sinh ý đích xác nóng nảy, thỉnh thoảng có tu sĩ ra ra vào vào.

Ngoài cửa một tên gã sai vặt, ánh mắt bỗng dưng sáng lên, đem bên người 1 vị khách nhân giao cho đồng bạn về sau, bước nhanh tới, cung kính nói: “Hoan nghênh 2 vị khách nhân đến đây Trân Bảo các, không biết có gì có thể vì ngài cống hiến sức lực?”

La Quan nhìn hắn một cái, thản nhiên nói: “Các ngươi có nghiệp vụ gì?”

Gã sai vặt biểu lộ không thay đổi, “Về khách nhân lời nói, chúng ta Trân Bảo các bán ra các loại tu hành vật tư, bao quát nhưng không giới hạn trong pháp bảo, pháp bào, đan dược, trận bàn, Linh thú các loại, đồng thời có thuê, vay mượn, thu về nhiều loại nghiệp vụ, chỉ cần khách nhân đưa ra yêu cầu, Trân Bảo các tự nhiên dốc hết toàn lực, để khách nhân hài lòng.”

La Quan ánh mắt chớp lên, “Thu về… Là ta hiểu ý tứ kia sao? ?”

Gã sai vặt tiếu dung càng phát ra xán lạn, thanh âm lại thấp mấy điểm, “Khách nhân cũng biết, biển mây đại lục không so trên biển, một chút không tiện xử lý đồ vật, Trân Bảo các rất tình nguyện vì các vị khách nhân bài ưu giải nạn, lại nghiêm ngặt giữ bí mật tuyệt không tiết lộ nửa điểm… Đương nhiên, phương diện giá tiền có thể hơi thấp một chút, nhưng tuyệt đối tại hợp lý phạm vi bên trong.”

Hắn ánh mắt nóng bỏng, “Khách nhân ngài cần làm thu về nghiệp vụ sao? ?”

La Quan nghĩ nghĩ, quay người nhìn về phía Du Tùng Tử, “Tùng Tử, ta đi làm chút chuyện, chính ngươi tại cái này bên trong đi dạo, thế nào?”

Không để nàng đi theo, là không nghĩ phá hư tại tiểu cô nương tâm lý, cái kia “Người tốt” ấn tượng.

Du Tùng Tử gật đầu, “Ừm.”

Trực giác nói cho gã sai vặt, trước mắt vị khách nhân

này tuyệt đối không bình thường, vội vàng nói: “Quý khách yên tâm, ta sẽ an bài một tên bạn gái, bồi tiếp vị tiểu thư này, cho đến giao dịch kết thúc.”

Gã sai vặt tìm đến mình, giao tình tốt nhất một tên tỳ nữ, nghiêm túc phân phó nàng vài câu về sau, liền dẫn La Quan quay người lên lầu.

Nhưng lại tại 2 người rời đi không lâu, liền có trước đó tiêu phí qua khách nhân đến, điểm danh muốn cái này tỳ nữ quá khứ, nhìn chằm chằm Du Tùng Tử nhìn mấy lần, thực tế không có nhìn ra cái gì tỳ nữ, cười làm lành nói vài câu, để chính Du Tùng Tử không được chạy loạn về sau, liền vội vàng rời đi.

Bên này, La Quan bị gã sai vặt mang theo, đi tới lầu 2 một chỗ an tĩnh gian phòng, mời La Quan hơi cùng về sau, hắn vội vàng rời đi.

Rất nhanh, cửa phòng lại lần nữa đẩy ra, gã sai vặt mang theo một tên gầy còm lão giả tiến vào trong phòng, đối phương hơi khẽ cau mày, quét La Quan một chút về sau, lông mày không khỏi nhíu càng chặt chút.

“Tiểu Phương, lão phu chỉ có 1 khắc đồng hồ, nhanh lên đi.”

Nếu không phải thấy tiểu tử này lanh lợi, cùng quản sự coi như có quan hệ thân thích, hắn hiện tại đã phất tay áo rời đi.

Chỉ là 1 cái Trúc Cơ cảnh tiểu bối, có thể xuất ra vật gì tốt? Lãng phí thời gian!

Tiểu Phương cười theo, vội vàng nói: “Chu phu tử mời ngồi, tiểu nhân hôm nay mang tới khách nhân, tuyệt sẽ không để ngài thất vọng.” Xoay người lại, “Khách nhân, Chu phu tử là chúng ta Trân Bảo các bên trong, xếp hạng trước 3 đại sư, đối các loại vật phẩm giá trị, đều có rất cao giám định tạo nghệ, chắc chắn mở ra để ngài giá vừa ý.”

Đang khi nói chuyện, trong lòng cũng có chút thấp thỏm.

Vừa rồi vừa lúc đụng phải Chu phu tử, đầu óc co lại gió thế mà đem vị này, thật cho mời đến… Hi vọng trực giác của mình không sai, không phải hôm nay về sau, chút ơn huệ này coi như tất cả đều không có.

La Quan lật tay lấy ra 1 con nhẫn trữ vật, “Đồ vật ở bên trong, cho nói cái giá đi.”

Chu phu tử bất mãn thì bất mãn, nhưng nghề nghiệp tố dưỡng coi như không tệ, biểu lộ bình tĩnh lại, đem nhẫn trữ vật cầm vào tay.

Hả?

Làm một tên nghề nghiệp giám định sư, hắn qua tay nhẫn trữ vật thành trên ngàn vạn, rất nhanh phát giác được một tia dị thường.

Cái này nhẫn trữ vật, từng bị người cường lực bài trừ qua phong ấn… Cái này trên cơ bản, liền tương đương “Giết người cướp của” bốn chữ lớn.

Trên thực tế, bị cường lực phá giải nhẫn trữ vật, phần lớn đều bị hao tổn nghiêm trọng, không có cách nào kế tiếp theo sử dụng. Nhưng trên tay cái này mai, phá giải vết tích đều rất nhỏ, nếu không phải mình kinh nghiệm phong phú, sợ là cũng khó phát giác.

Cao thủ! !

Dư quang nhìn lướt qua La Quan, chỉ là Trúc Cơ tu vi, hiển nhiên cái này nhẫn trữ vật phá giải, tuyệt không phải tiểu bối này thủ bút.

Chờ mong giá trị lặng yên đề cao, như vậy cao thủ tự mình xuất thủ, cái này mai nhẫn trữ vật có lẽ có kinh hỉ.

Thần niệm nhẹ nhõm thăm dò vào, bên trong tất cả vật phẩm, đều được trưng bày rất chỉnh tề, giống như là bị người sớm chải vuốt qua đồng dạng.

Chu phu tử đáy mắt, lại hiện lên vẻ thất vọng.

Một tên tu sĩ Kim Đan nhẫn trữ vật, đây là căn cứ vào nhiều năm kinh nghiệm, thông qua vật phẩm đẩy ngược cho ra kết luận.

Rất nhanh, tất cả vật phẩm đều bị lấy ra, một phen dò xét về sau, Chu phu tử thản nhiên nói: “Cái này mai nhẫn trữ vật, Trân Bảo các nguyện ra linh thạch 30,000 khỏa.”

La Quan bây giờ cũng không tính tu hành tiểu Bạch, nhất là trải qua Huyền Quy chỉ điểm, đối với mấy cái này đồ vật giá trị, đại khái cũng có phán đoán.

Cái này báo giá, so bình thường giá thị trường thấp 30%!

Nhưng nghĩ tới hôm nay giao dịch, cũng coi là tiêu - tang, Trân Bảo các cái này báo giá, coi như có chút thành ý.

Đương nhiên càng quan trọng chính là, cái này trong nhẫn chứa đồ đồ vật, cơ bản đối La Quan vô dụng, không bằng đổi thành linh thạch tốt hơn lợi dụng.

“Được.”

Thấy La Quan như thế dứt khoát, Chu phu tử gật gật đầu, đứng lên nói: “Tiểu Phương, vậy lão phu liền đi trước.”

Tiểu Phương cung kính nói: “Ngài đi thong thả…” 30,000 linh thạch giao dịch mặc dù không tiểu, nhưng cùng Chu phu tử thân phận so sánh, căn bản tính không được cái gì.

Ai! !

Hôm nay vị khách nhân này, cũng là không thể xem như nhìn lầm, chỉ là mình chờ mong quá cao.

Tiểu Phương chỉnh lý tâm tình, lại lộ ra tiếu dung, “Khách nhân, mời ngài cùng tiểu nhân đi lãnh linh thạch.”

La Quan lại không bắt đầu, thản nhiên nói: “Giao dịch

còn chưa kết thúc…” Hắn dừng một chút, “Còn có, các ngươi tốt nhất tìm thêm mấy người tới, không muốn trì hoãn quá nhiều thời gian.”

Sau một khắc, chỉ nghe “Phần phật” một trận tiếng vang, theo linh quang thu lại, trên bàn đã chất đầy nhẫn trữ vật.

Số lượng này, chí ít có hơn một trăm cái!

Gian phòng đột nhiên yên tĩnh, Chu phu tử cùng tiểu Phương 2 cái, con mắt vô ý thức trợn tròn, mấy hơi sau lại nhìn về phía La Quan lúc, liền lộ ra vẻ hoảng sợ?

Ánh mắt kia, nghiễm nhiên chính là đang nói ——

Ngươi đến cùng làm cái gì? !

—

Chương 416 : Du Tùng Tử bị đánh

Tốt đẹp nghề nghiệp tố dưỡng, để Chu phu tử, tiểu Phương 2 người, cuối cùng bảo trì trầm mặc.

Nhưng dưới mắt tình huống, nhất định phải mời người đến giúp đỡ, lấy lại tinh thần tiểu Phương, một gương mặt kích động màu đỏ bừng.

Phát!

Triệt để phát!

Thân là khoản giao dịch này tiếp đãi, hắn có thể đạt được số giao dịch trích phần trăm, cứ việc chỉ có cực ít một bộ điểm, nhưng nhìn xem trên bàn hơn 100 cái nhẫn trữ vật, tiểu Phương hay là treo lên bệnh sốt rét.

“Xin… Mời quý khách… Hơi… Hơi chờ…”

Trân Bảo các phản ứng rất nhanh, xác định khách hàng lớn là thật về sau, quản sự mang theo mấy vị giám định sư, tự mình đến đến chỗ này gian phòng.

Hơi chút hàn huyên, bắt đầu kiểm kê.

Cứ việc Trân Bảo các giám định sư, trình độ đầy đủ cao, làm việc đầy đủ thành thạo, lưu loát, nhưng không chịu nổi đồ vật thực tế nhiều.

Trọn vẹn sau 2 canh giờ, sự tình mới có một kết thúc, Chu phu tử ở bên trong mấy tên giám định sư, nhìn La Quan ánh mắt lại biến.

Những này nhẫn trữ vật bên trong đồ vật, tỉ như một chút đan dược, trận bàn các loại, rất nhiều đều có cực mạnh chỉ hướng tính, tỉ như… Hải ngoại 10 tiên tông!

Người này phía sau, tất có 1 cái thế lực lớn.

Về phần giao dịch thì không có vấn đề, Trân Bảo các làm chính là loại này sinh ý, ngược lại sẽ không bởi vậy liền bó tay bó chân.

Quản sự cầm tới cuối cùng tập hợp, lại nghe được thuộc hạ hồi bẩm về sau, ánh mắt lấp lóe, khóe miệng lộ ra mỉm cười, “Quý khách lâu cùng, ngài tổng cộng giao dịch nhẫn trữ vật 134 mai, hợp linh thạch 400 97 hơn 10,000, số lẻ cho ngài góp cả, kế linh thạch 5 triệu khỏa, đây là kỹ càng danh sách, ngài có thể nhìn một chút.”

Nói, đem 1 viên ngọc giản đặt lên bàn.

La Quan không có khách khí, thần niệm thăm dò vào trong đó, nhanh chóng đảo qua một lần, đợi nhìn thấy trong ngọc giản tổng cộng báo giá là 4.4 triệu lúc, ánh mắt của hắn lóe lên một cái, “Quản sự báo giá, có phải là sai rồi?”

Quản sự mỉm cười, “Phổ thông khách nhân đến Trân Bảo các giao dịch, tự có một phần thích hợp thu về giá cả, nhưng quý khách thân phận ngài khác biệt, nên hưởng thụ đẳng cấp cao hơn đãi ngộ, cho thêm ngài cái

này một thành, là Trân Bảo các thành ý, như ngày sau còn có cơ hội, mời quý khách kế tiếp theo cùng chúng ta giao dịch."

La Quan buông xuống ngọc giản, "Vậy liền đa tạ."

"Quý khách khách khí." Quản sự cười cười, biểu lộ lập tức trở nên nghiêm túc, "Còn xin ngài yên tâm, Trân Bảo các tín dự luôn luôn tốt đẹp, tuyệt sẽ không đối với ngoại giới tiết lộ, nửa điểm liên quan tới hôm nay giao dịch tường tình."

La Quan gật gật đầu, nếu không phải Huyền Quy đề điểm một chút, có quan hệ Trân Bảo các bối cảnh, hắn thật đúng là không dám làm khoản giao dịch này. Đối phương danh tiếng, đích xác rất không tệ, chính là trên biển 10 tiên tông đối mặt bọn hắn, đều muốn bảo trì đầy đủ tôn trọng.

Hắn đứng dậy, "Vậy cứ như vậy đi, hợp tác vui vẻ."

Quản sự đưa tay hư dẫn, "5 triệu linh thạch không phải số lượng nhỏ, chúng ta cần chuẩn bị một chút, còn xin quý khách theo ta đến phòng khách quý bên trong hơi chờ."

La Quan lắc đầu, "Ta còn có một tên đồng bạn, hay là trước cùng nàng hội hợp, quản sự chuẩn bị kỹ càng linh thạch về sau, lại giao phó cho ta là được."

Quản sự đáy mắt hiện lên một tia tán thưởng, 5 triệu linh thạch ra sao cùng kinh người một bút tài phú, lại nhưng như thế cử trọng nhược khinh, người trẻ tuổi kia quả

nhiên là bất phàm. Nhưng hắn cẩn thận hồi tưởng, nhưng cũng đối La Quan không có chút nào ấn tượng, ám đạo cũng không biết vị này, là phương nào thế lực thiên kiêu hậu bối.

Tiểu Phương dùng sức bấm một cái đùi, cái này mới miễn cưỡng giữ vững bình tĩnh, cung kính nói: “Quý khách, mời ngài đi theo ta.”

Lúc này, hắn nhìn La Quan ánh mắt, tràn ngập vô hạn tôn sùng, cảm kích. Nếu không phải lý trí vẫn còn, thật chuẩn bị quỳ xuống, “Cạch cạch” dập mấy cái.

Đi xuống lầu 2, phía trước dẫn đường tiểu Phương nói: “Mời quý khách hơi các loại, ta cái này liền gọi người mang vị tiểu thư kia tới…” Thanh âm im bặt mà dừng, hắn mở to 2 mắt nhìn, nhìn về phía Trân Bảo các lối đi ra, một tên tỳ nữ chính thái độ khiêm tốn, cung tiễn một đôi vợ chồng trung niên rời đi, nhìn nàng nụ cười trên mặt, liền biết vừa rồi nhất định làm thành một cuộc làm ăn.

La Quan nhíu mày, “Làm sao rồi?”

Tiểu Phương sắc mặt hoảng hốt, “A… Cái này…” Hắn chung quy không dám giấu diếm, “Vừa rồi ta để nàng hỗ trợ chiêu đãi vị tiểu thư kia… Mời quý khách yên tâm, Trân Bảo các bên trong rất an toàn, tuyệt sẽ không xảy ra chuyện.” Ngắn ngủi một câu, hắn toát ra 1 trán mồ hôi lạnh.

La Quan nhíu nhíu mày, ánh mắt nhìn về phía xung quanh, nhưng cái này bên trong lui tới tu sĩ đông đảo, lại

có trận pháp hạn chế thần niệm cảm giác, “Được rồi, nhanh lên đem người tìm tới.”

“Vâng vâng vâng!” Tiểu Phương vội vàng gật đầu, cơ hồ là chạy vọt tới kia tỳ nữ trước mặt, “Người đâu? Giao cho ngươi chiêu đãi vị tiểu thư kia đâu?”

Nghiến răng nghiến lợi dữ tợn bộ dáng, dọa tỳ nữ nhảy một cái, “Tiểu Phương ngươi làm sao rồi? Người ngay tại kia đâu, ta vừa rồi có khách…”

Đúng lúc này, “Ba” một tiếng truyền vào trong tai, tiếp theo là một nữ tử phẫn nộ đến cực điểm thét lên “Tiện tỳ, ngươi dám hư hao ta bảo châu!”

Tiểu Phương một cái giật mình, vô ý thức theo thanh âm nhìn lại, liền thấy một nữ tử bị đánh bại ở bên trong, trắng nõn trên khuôn mặt nhanh chóng hiện ra, năm con đỏ tươi chỉ ấn.

Đợi thấy rõ ràng nữ tử kia khuôn mặt lúc, hắn chỉ cảm thấy hai chân mềm nhũn, “Lạch cạch” một chút liền ngã trên mặt đất. Mà tại hắn đổ xuống nháy mắt, chỉ cảm thấy trước mắt bóng đen chợt lóe lên, tiếp lấy chính là “Oanh” một tiếng vang thật lớn, một thân ảnh bị trùng điệp đạp bay ra ngoài, đem một mảnh quầy hàng đụng thành vỡ nát.

Một màn này đem mọi người giật nảy mình, lại nhìn về phía giữa sân lúc, liền nhìn thấy sắc mặt tái xanh, ánh mắt muốn giết người La Quan.

Du Tùng Tử bị đánh! !

Luận tình cảm, 2 người đương nhiên đến không được 1 bước này, nhưng bây giờ là đàm tình cảm thời điểm sao? ? Nếu không thể đem việc này xử lý thỏa đáng, còn muốn quan tưởng đồ?

Hừ hừ!

Tin hay không? Đại lão 1 cái cố ý vặn vẹo, liền có thể để ngươi vạn kiếp bất phục.

Dù sao, đây chính là liên quan đến hồn phách quan tưởng đồ , bất kỳ cái gì một điểm sự sai biệt rất nhỏ đều đem thất chi 1,000 dặm, càng có khả năng tạo thành không thể đoán được hậu quả.

“Tùng Tử, ngươi không sao chứ?”

Du Tùng Tử bị đỡ lên, nửa gương mặt đều sưng phồng lên, khóe miệng chảy ra vết máu, có thể thấy được tay người xuất thủ cực nặng.

Đương nhiên hắn hiện tại hạ tràng, cũng là thê thảm vô song, chịu La Quan kinh sợ phía dưới một cú đạp nặng nề, căn bản là quá sức.

“Không có… Không có việc gì…” Du Tùng Tử sắc mặt tái nhợt, vẫn còn hồi hộp chi ý.

La Quan trầm giọng nói: “Ngươi yên tâm, việc này ta tất cho ngươi một cái công đạo.” Lời này là đối Du Tùng Tử nói, cũng là tại trấn an gương đồng đại biểu vị kia đại lão.

Cũng không có cùng La Quan nổi lên, đối diện liền vang lên gầm thét, “Lớn mật! ! Lại dám đánh làm tổn thương ta hộ vệ, ngươi tội đáng chết vạn lần!”

Kinh sợ đến cực điểm trạng thái dưới, thét lên nữ nhân cơ hồ phá âm, chói tai đến cực điểm.

La Quan mắt lạnh lẽo nhìn lại, nhíu mày một cái, nữ nhân này đúng là trước đó, đi xuống tửu lâu lúc gặp phải xung đột phương 1 trong.

Bên người nàng mấy tên, rõ ràng khí thế không tầm thường người trẻ tuổi, chính diện vô biểu lộ xem ra, khí cơ có chút bất thiện.

6 tên hộ vệ như tu sĩ, càng là lạnh lùng khóa chặt La Quan, đã làm tốt xuất thủ chuẩn bị.

Kim Đan đỉnh phong! !

Không phải 1 người, mà là trọn vẹn 6 cái.

Trân Bảo các lập tức an tĩnh xuống, vô số tu sĩ trừng lớn mắt, hoặc là mặt lộ vẻ kinh hãi, lại hoặc âm thầm hưng phấn, lại đều không hẹn mà cùng lui ra phía sau, tránh tự thân bị cuốn vào trong đó.

Nguyên Anh tu sĩ tại biển mây đại lục Nam cảnh, đã xem như một phương đại lão, điểm này đặt ở hải vực bên trên, cũng nửa điểm bất quá điểm.

Kim Đan đỉnh phong đã là rất lợi hại nhân vật, tỉ như hải

tinh ở trên đảo, phụ trách duy trì ngày thường trật tự Triệu Hưng, gốm biết đi các loại, bất quá là phổ thông Kim Đan mà thôi.

Về phần người nào đó kinh lịch… Kia là trường hợp đặc biệt, không thể một mực mà nói.

Tóm lại, hiện tại tất cả mọi người biết, một nam một nữ này 2 người, là đá trúng thiết bản, đối diện đám người tuổi trẻ này, rõ ràng có lai lịch lớn.

Du Tùng Tử mặt lộ vẻ sợ hãi, nàng biết La Quan thực lực rất mạnh, có lẽ có thể đối phó đối diện đám người này, nhưng bọn hắn sau lưng tất nhiên có rất mạnh bối cảnh, một khi bộc phát xung đột, rất có thể dẫn xuất mạnh hơn đối thủ.

“La đại ca… Ta không sao… Thật không có việc gì… Chúng ta đi thôi…”

Nàng ôm lấy La Quan cánh tay, không ngừng kéo về phía sau.

“Tiện tỳ! Hôm nay ngươi cái kia đều đi không được, động thủ cho ta, đem bọn hắn tay chân đều đánh gãy, lại kéo tới trước mặt ta quỳ tốt!”

Đối diện nữ nhân thét lên.

6 tên Kim Đan đỉnh phong hộ vệ do dự một chút, riêng phần mình nhìn về phía chủ nhân.

Mấy tên người trẻ tuổi nhẹ gật đầu.

Oanh ——

Cường hãn khí cơ đập vào mặt, La Quan đem Du Tùng Tử đẩy lên sau lưng, đáy mắt một mảnh băng hàn.

Đúng lúc này, 1 đạo uy áp mạnh mẽ, trong chốc lát giáng lâm, đem tất cả mọi người bao phủ ở bên trong.

6 tên Kim Đan đỉnh phong hộ vệ, sắc mặt bỗng dưng biến đổi, vội vàng đè xuống tu vi, không còn dám động nửa điểm.

Nguyên Anh!

Trân Bảo các xuất thủ.

Đám người hướng ngoại tách ra, quản sự cất bước đi tới, thản nhiên nói: “Chư vị, Trân Bảo các bên trong cấm chỉ động thủ, lần thứ 1 chỉ là cảnh cáo, như nếu có lần sau nữa, liền chớ trách ta cùng mạo phạm.”

Hắn biểu lộ bình tĩnh, nhưng mặt mày ở giữa lại toát ra, một tia cường hãn ý vị.

Nữ nhân còn muốn nói tiếp cái gì, lại bị người đánh gãy, “Phương Phương, không thể đối quản sự đại nhân vô lễ, hôm nay vốn là ta cùng mạo phạm.”

Làm yên lòng nàng về sau, người này tiến lên một bước mặt lộ vẻ mỉm cười, “Đã ngài ra mặt, sự tình liền trước gác lại đi, cáo từ.”

Nói xong, quay người liền muốn dẫn người rời đi.

Nhưng “Gác lại” 2 chữ, liền đủ để cho thấy thái độ, Trân Bảo các mặt mũi chúng ta cho, nhưng ra cái này bên trong về sau, sự tình vẫn muốn thanh toán.

Quản sự đáy mắt hiện lên một chút do dự, trầm giọng nói: “Mời mấy vị hơi chờ.” Hắn không có nói thêm nữa, đi tới La Quan trước mặt, “Quý khách, đây là cùng ngài giao nhận linh thạch, số lượng mời ngài kiểm kê… Ngoài ra, khối này lệnh bài ngài cất kỹ, bằng này có thể hưởng Trân Bảo các hoàng kim hội viên đãi ngộ.”

Trong đám người, lập tức một trận thấp giọng hô.

Hoàng kim hội viên…

Trân Bảo các hội viên đẳng cấp, tổng cộng chia làm 4 các loại, đen sắt, bạch ngân, hoàng kim cùng tinh thần.

Hoàng kim cấp đã là cao cấp hội viên, chỉ có rất có phân lượng tu sĩ, mới có thể có đến cái này 1 tư cách.

Trên thực tế, chỉ bằng vào một lần giao dịch, dù là kim ngạch cao tới 5 triệu linh thạch, cũng không đủ đạt được hoàng kim hội viên thân phận.

Quản sự hôm nay cử động, thuộc về tự tiện làm chủ, sau đó cần hướng trưởng lão hội làm ra giải thích.

Nhưng hắn vẫn cảm giác phải hẳn là làm như thế… Dù không biết La Quan thân phận, nhưng có một chút cùng tiểu Phương đồng dạng, quản sự cũng cảm thấy hắn rất

là bất phàm, đáng giá đầu tư.

Đối diện, chuẩn bị quay người rời đi mấy người, sắc mặt lập tức đọng lại.

1 vị Trân Bảo các hoàng kim hội viên, chính là lấy bọn hắn thân phận, cũng đầy đủ đạt được coi trọng.

Huống chi, ở trong đó còn có một phần, thuộc về Trân Bảo các thể diện… Dù sao, quản sự vừa rồi cách làm, dụng ý quá rõ ràng.

Hơi trầm xuống mặc, cầm đầu tên kia nam tử trẻ tuổi nói: “Phương Phương, đem ngự sóng châu lấy ra.”

Lâm Phương Phương sắc mặt khó coi, nhìn thoáng qua sắc mặt hắn, bĩu môi lật tay lấy ra 1 viên bảo châu, vật này hẹn trứng gà lớn nhỏ, toàn thân óng ánh bảo quang lưu chuyển, chẳng qua hiện nay mặt ngoài, lại có một chỗ rõ ràng va chạm vết tích.

—

Chương 417 : Không bình thường đấu giá hội

“Ngự sóng châu phẩm giai, công hiệu, quản sự hẳn là rõ ràng, vật này bản thân tính chất yếu ớt, gặp ngoại giới va chạm sau bị hao tổn, chữa trị chí ít cần 100,000 linh thạch.”

Nam tử trẻ tuổi hơi dừng lại, đưa tay một chỉ, “Chúng ta tên hộ vệ này, cứ việc động thủ đả thương người trước đây, nhưng cũng tội không đáng chết, liền cũng theo 100,000 linh thạch bồi giao.”

“Hết thảy 200,000 linh thạch, như vị đạo hữu này có thể thanh toán, chuyện hôm nay liền dừng ở đây, chúng ta không truy cứu nữa.”

Quản sự nhẹ nhàng thở ra, hắn vừa cho La Quan trong nhẫn chứa đồ, liền có linh thạch 5 triệu, 200,000 đối với hắn mà nói, bất quá là một số tiền nhỏ, có thể như vậy miễn đi một trận xung đột là phi thường đáng giá… Mà hắn cũng coi như thuận lợi, để La Quan nợ một ân tình.

Nhưng xoay người, nhìn thấy La Quan biểu hiện trên mặt lúc sắc mặt hắn khẽ biến, cái này nhìn xem cũng không giống như là, muốn dàn xếp ổn thỏa a? Làm sao, Trân Bảo các ra mặt, thật vất vả đem sự tình đè xuống, ngươi còn muốn không buông tha sao? Quản sự tâm lý sinh ra mấy điểm nổi nóng, nhịn ở tính tình nói: “Quý khách, oan gia nên giải không nên kết, hôm nay bất quá một trận hiểu lầm, không đến mức làm to chuyện.”

La Quan thản nhiên nói: “200,000 linh thạch không có vấn đề, nhưng nhà ta… Muội tử chịu một bạt tai này, lại làm như thế nào tính?”

Hoa ——

Đám người kinh hô, vô số hai tròng mắt trừng lớn, nghĩ thầm vị này không hổ là Trân Bảo các hoàng kim hội viên, quả nhiên là cường thế. Song phương đều không phải đèn đã cạn dầu, hôm nay nói không chừng, còn có một trận đại nhiệt náo.

Lâm Phương Phương thét lên, “Cái này tiện tỳ đáng đời…” Vừa mở miệng, liền bị 1 đạo quát lạnh đánh gãy, “Còn dám miệng đầy phun phấn, đánh nát ngươi miệng đầy răng!”

Lâm Phương Phương giận dữ, cũng không biết vì sao nghênh tiếp La Quan ánh mắt, trong lòng lại bỗng dưng 1 hàn, lời đến khóe miệng rốt cuộc nói không nên lời.

“Quản sự đại nhân, cái này liền trách không được chúng ta.” Đối diện nam tử trẻ tuổi, sắc mặt âm trầm ướt át.

Du Tùng Tử gấp, vội vàng nói: “La đại ca, ta không sao, thật không có việc gì… Không muốn vì ta, cùng bọn hắn phát sinh xung đột…”

Nàng ánh mắt cầu khẩn, biểu lộ nhanh khóc.

Du Tùng Tử là cái rất có phân tấc cô nương, tuy nói La Quan đề cập, từng thiếu tổ tiên ân tình một chuyện,

nhưng nàng đối này cũng vô khái niệm. Nàng chỉ biết, La Quan giúp mình rất nhiều, là ân nhân cứu mạng của mình, nàng lại có thể nào để hắn kế tiếp theo mạo hiểm.

La Quan trầm mặc một chút, “Tùng Tử, ngươi không muốn làm oan chính mình, ta có thể bảo hộ ngươi.”

“Không có ủy khuất, ta chỉ bất quá bị đánh một cái… Hắn đều đã chết rồi… La đại ca, ta thật không truy cứu!”

“Tốt a.” La Quan không được đến Huyền Quy nhắc nhở, gương đồng khí cơ cũng bảo trì bình thường, “Điều kiện này, chúng ta đáp ứng.”

Quản sự tâm thật mệt mỏi, ám đạo trước đó nhìn xem, khắp nơi bất phàm La Quan, giờ phút này xử lý khởi sự tình đến, sao như thế xúc động không hiểu được tiến thối. Lại nhìn xem Du Tùng Tử, ám đạo nhiệt huyết thiếu niên tại tâm nghi nữ tử trước mặt, luôn luôn xúc động vô não a.

Hôm nay hắn đã hạ tràng, cũng chỉ có thể tận lực hóa giải, nếu không lấy lòng không thành, còn muốn hao tổn Trân Bảo các thanh danh, “Mấy vị, mọi người đều thối lui một bước, đến đây dừng tay đi.”

Lâm Phương Phương cắn răng không nói lời nào.

Cầm đầu nam tử trẻ tuổi nhìn thoáng qua La Quan, trầm giọng nói: “Trân Bảo các mặt mũi, chúng ta vẫn là phải cho, 200,000 linh thạch liền lưu tại cái này đi, chúng ta đi!”

Lời này, nói rõ nói là, đừng tưởng rằng chúng ta sợ ngươi.

Một trận phong ba đều không vui vẻ.

Du Tùng Tử chịu một bạt tai, đối diện chết 1 người, La Quan bồi ra 200,000 linh thạch, còn muốn lo lắng đại lão bất mãn.

Trân Bảo các phương diện, dù điều tiết việc này, nhưng cũng không rơi xuống quá nhiều tốt.

Quản sự lòng dạ thâm trầm, đáy mắt cũng nhiều mấy điểm bất đắc dĩ, “Quý khách, làm sao đến mức này a!”

Gọn gàng mà linh hoạt giao phó 200,000 linh thạch, lắng lại việc này tốt bao nhiêu, làm gì còn nhiều hơn một phen khó khăn trắc trở, làm tất cả mọi người rất khó khăn.

La Quan cười cười, chắp tay, “Tại hạ La Quan, đa tạ quản sự xuất thủ tương trợ, ngày sau nếu có cơ hội, tự nhiên hồi báo hôm nay ân tình.”

Hắn nỗi khổ tâm, lại không cần làm nhiều giải thích.

Quản sự biểu lộ tốt lên rất nhiều, một phen giày vò đến cuối cùng, không phải là vì câu nói này, “Hoàng Nham Ba, Trân Bảo các cấp 2 quản sự, ngày sau La đạo hữu nếu có cần, cũng có thể đến tìm tại hạ.”

Đám người bên trong tiểu Phương, cắn răng một cái đi tới, trực tiếp quỳ trên mặt đất, “Quản sự, hôm nay là ta

làm việc bất lợi, mới đưa đến cuộc phong ba này, tiểu nhân cam nguyện bị phạt.”

Nói, đúng đúng La Quan dập đầu, “Quý khách, hôm nay chịu tội tại một mình ta, không có quan hệ gì với Trân Bảo các, mời ngài chớ trách!”

Phía sau hắn, run run rẩy rẩy tỳ nữ, cùng theo quỳ đi xuống, tâm lý gọi là 1 cái khổ a.

Nghĩ thầm ngài đã có lai lịch lớn, làm gì biểu hiện như thế “Mộc mạc”, nếu không cũng không đến nỗi, dẫn xuất trận này xung đột.

Hoàng Nham Ba đảo qua 2 người, “La công tử, ngài nhìn làm như thế nào xử trí? ?”

La Quan nhìn Du Tùng Tử, gặp nàng không có gì biểu thị, thản nhiên nói: “Đã sự tình dừng ở đây, liền không truy cứu nữa.”

Hoàng Nham Ba cười to, “La công tử rộng lượng, các ngươi còn không bái tạ! !” Phất tay đuổi đi cảm kích nước mắt linh 2 người, hắn suy nghĩ một chút, “Du tiểu thư hôm nay xảy ra chuyện, Trân Bảo các khó từ tội lỗi, ngày mai sẽ có một trận đấu giá, trong đó có 1 kiện vật đấu giá, liền coi như đền bù cho Du tiểu thư lễ vật.”

“Chỉ bất quá vật phẩm đã bên trên đập, còn muốn đi chút quá trình.” Hắn lấy ra 1 con lệnh bài, “Mời Du tiểu thư mang theo vật này, ngày mai phòng đấu giá bên ngoài, sẽ có người xin đợi.”

La Quan vốn cho rằng, Du Tùng Tử sẽ không cần, không nghĩ tới nàng do dự một chút, lại tiếp nhận lệnh bài, nhỏ giọng nói: “Tạ ơn.”

“Ha ha, kia ngày mai Trân Bảo các đấu giá, liền xin đợi 2 vị đại giá.” Hoàng Nham Ba thân là quản sự, đang đấu giá bắt đầu chuyện lúc trước vụ phong phú, còn nói vài câu liền cáo từ rời đi.

“Quản sự, cái này La Quan làm việc xúc động, cũng không giống cái gì khôn khéo hạng người, ngài làm gì còn muốn cùng hắn kế tiếp theo thâm giao.” Một tên Trân Bảo các tu sĩ mặt lộ vẻ không hiểu.

Hoàng Nham Ba thản nhiên nói: “Như là đã đầu tư, cũng không kém chút ơn huệ này.” Hắn không có giải thích thêm, não hải lại hiện ra, người thiếu niên góc cạnh rõ ràng khuôn mặt, dù là trước đó giận dữ giết người lúc, hắn đáy mắt đều không có quá lớn ba động.

Điều này nói rõ hắn rất có lòng tin… Người này, hẳn là bối cảnh thâm hậu, làm việc dù không chu đáo, lại không ngại giao hảo một hai.

La Quan chưa quên lưu lại 200,000 linh thạch, mang theo Du Tùng Tử rời đi Trân Bảo các, một đường vô sự, 2 người trở lại chỗ ở.

“Tùng Tử, ngươi đối đấu giá cảm thấy hứng thú a? Đi, ngày mai chúng ta lại đi một chuyến.”

Du Tùng Tử do dự một chút, hay là không nhiều lời cái gì, chỉ chọn một chút đầu.

Ngày thứ 2.

La Quan mang theo Du Tùng Tử đi ra ngoài, đáy lòng của hắn bất an rốt cục tán đi, đêm qua tu hành lúc, gương đồng hết thảy như lúc ban đầu, xem ra vị kia đại lão, vẫn chưa bởi vì hôm qua sự tình tức giận.

Nghĩ đến cũng là, thành tiên cảnh phía trên tồn tại, sao lại không có chút nào lòng dạ có thể nói… Xem ra hôm qua, là mình quá chuyện bé xé ra to.

Rất nhanh, 2 người lại đi tới thuyền lớn 12 tầng, hoặc là bởi vì hôm nay, Trân Bảo các bán đấu giá nguyên nhân, người lưu lượng rõ ràng lại cao một đoạn.

Trân Bảo các bên ngoài, 2 người vừa mới đến, tiểu Phương liền một mặt cung kính tranh thủ thời gian tiến lên đón, lại đối Du Tùng Tử nói liên tục xin lỗi về sau, mới đón 2 người đi vào.

Vốn cho rằng, một trận tại trên thuyền lớn tổ chức đấu giá, quy cách sẽ không quá cao, nhưng cùng 2 người vào sân về sau, La Quan lại nhíu nhíu mày.

Trong phòng đấu giá, trừ quay chung quanh bàn đấu giá, hình quạt trưng bày rất nhiều ghế bên ngoài, còn sắp đặt rất nhiều tư mật khách quý bao sương, La Quan từ đó cảm nhận được, hơn 10 đạo tối nghĩa khí cơ, bình tĩnh mà áp lực mười phần.

Nguyên Anh cảnh!

Xem ra hôm nay đấu giá, không có mình nghĩ đơn giản như vậy, mà Trân Bảo các nội tình… Chỉ sợ cũng hoàn toàn không phải, Huyền Quy hời hợt nói như vậy.

Ách…

La Quan đáy mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ, mình cũng là sơ sẩy, lão sư gì cùng tồn tại, có thể bị nó xem ở mắt bên trong, dù chỉ là thuận miệng nhắc lên, cũng không phải bình thường. Hắn tuy cẩn thận cẩn thận, nhưng cùng lão sư ngốc lâu, đối một ít chuyện ngược lại trở nên không quá mẫn cảm.

Tiểu Phương dẫn đường, dọc theo nội bộ thông đạo đem 2 người đưa vào một gian bao sương, cung kính nói: “Quản sự đại nhân hôm nay bề bộn nhiều việc, mời 2 vị ở đây trước tham dự đấu giá, đợi nhàn rỗi lúc hắn lại chạy tới.”

Dứt lời cung kính lui ra.

“Tùng Tử, buông lỏng một chút, hôm nay chúng ta chính là đến tham gia náo nhiệt.” La Quan có thể phát giác được, hôm nay Du Tùng Tử hình như có chút không yên lòng.

“Ừm.” Du Tùng Tử gật gật đầu.

2 người ngồi xuống không lâu, đấu giá liền bắt đầu, mà kiện thứ 1 đấu giá vật, liền để La Quan rất là sợ hãi thán phục, xác định hôm nay trận này đấu giá tuyệt không phải bình thường.

“… Kim Tinh Bích Huyết kiếm, Nguyên Anh giai pháp bảo…” Không cần càng nhiều, chỉ 2 điểm này, liền đủ để khiến người sợ hãi thán phục.

Nghe trên đài đấu giá sư giới thiệu, kiếm này uy lực có chút cường hãn, cạnh tranh bắt đầu về sau, lập tức gây nên kịch liệt tranh đoạt.

Giá đấu giá thậm chí xông lên 1 triệu linh thạch, cái này khiến La Quan âm thầm cảm thán, tu hành quả nhiên không dễ.

Tay mình bên trong cái này 5 triệu linh thạch, nhìn như là không ít, nhưng ở loại quy cách này đấu giá hội bên trên, nhưng cũng tính không được cái gì.

Cuối cùng, cái này đem Kim Tinh Bích Huyết kiếm, lấy 134 vạn linh thạch giá cả, bị phòng đấu giá một tên người áo đen cướp đi.

Thế mà không phải khách quý bao sương… Chậc chậc, hôm nay trận này đấu giá, thật đúng là ngọa hổ tàng long a.

La Quan nghĩ nghĩ, kéo bỗng nhúc nhích dây thừng, tiểu Phương sau khi gõ cửa, kính cẩn đẩy cửa vào, “Quý khách, ngài có gì phân phó?”

“Hôm nay trận này đấu giá, Trân Bảo các chuẩn bị thật lâu a?”

Tiểu Phương nói: “Hồi bẩm khách nhân, nhằm vào lần này đấu giá, chúng ta chuẩn bị 4 năm, sớm 3 tháng liền

phát ra thiếp mời.”

“Vì cái gì an bài ở trên biển? ?”

Tiểu Phương do dự một chút, “An toàn.”

La Quan một chút liền hiểu, chính là bởi vì đấu giá hội quy cách rất cao, cho nên mới muốn an bài trên thuyền, một khi đấu giá kết thúc về sau, liền có thể trực tiếp tiến vào hải vực, mượn mê vụ như vậy thoát thân,

Bất quá, Trân Bảo các giống như này yên tâm?

Cái này thuyền lớn đi tại trên biển, sự tình gì cũng có thể phát sinh, không nói đến sẽ có hay không có người dám động thủ đoạt, chính là biển sâu cự thú đầu này, cũng coi là tai hoạ ngầm…

Trừ phi, Trân Bảo các có thực lực tuyệt đối, cũng không sợ hung hiểm.

Huyền Quy thanh âm, đột nhiên tại não hải vang lên, “Tiểu tử tính ngươi thông minh, hôm nay buổi đấu giá này bên trong, có Thần Hồn cảnh tọa trấn! !”

Tê ——

Cái này Trân Bảo các, thực lực lại như thế cường hãn.

Lại hỏi thăm tiểu Phương vài câu, La Quan phất tay để hắn xuống dưới, lại nhìn về phía bàn đấu giá lúc, ánh mắt liền có thêm mấy điểm thận trọng, suy tư.

Vốn cho rằng, hôm nay là đến tham gia náo nhiệt, bồi Du Tùng Tử kế tiếp theo giải sầu, nhưng hôm nay… Nói không chừng có thể, có ngoài ý muốn thu hoạch a.

Dư quang đảo qua Du Tùng Tử trong tay lệnh bài, La Quan âm thầm nhíu mày, như vậy quy cách đấu giá hội, cạnh tranh vật có thể phổ thông sao?

Hoàng Nham Ba nhân tình này, không khỏi tặng có chút lớn.

Hay là nói, trong đó có ẩn tình khác?

La Quan chính suy tư, lại 1 kiện vật đấu giá đưa lên bàn đấu giá, Huyền Quy thanh âm đột nhiên vang lên, “Tiểu tử, mua xuống nó!”

—

Chương 418 : Vì phá cảnh Kim Đan mà chuẩn bị

“… Chết thay con rối, xuất từ nơi nào đó di tích cổ xưa, có lực lượng thần bí, nhỏ máu nhận chủ sau nhưng tại bước ngoặt nguy hiểm, vì chủ nhân ngăn lại hẳn phải chết chi kiếp , cùng cấp thêm ra một cái mạng. Vật này trải qua Trân Bảo các giám định, hạn định Nguyên Anh trở xuống tu sĩ có thể dùng, thuộc cực kỳ hiếm thấy kỳ dị bảo vật, chư vị khách nhân vạn chớ bỏ lỡ.”

“Giá khởi đầu linh thạch 300,000, bắt đầu cạnh tranh!”

La Quan nhìn về phía bàn đấu giá, chết thay con rối cất giữ trong 1 con, toàn thân thủy tinh trong suốt trong quan tài, quan tài kiếng này hẹn lớn cỡ bàn tay nhỏ, mặt ngoài khắc dấu vô số phù văn, lộ ra một tia quỷ dị khí cơ.

Chỉ từ mặt ngoài nhìn, chết thay con rối bất quá chỉ là 1 cái, chế tác thô ráp người gỗ, mặt ngoài có lưu rõ ràng gọt, vết khắc dấu vết.

Nhưng ánh mắt rơi vào nó trên mặt, lại nhưng cảm nhận được một tia khủng hoảng —— đây là tới từ, thế thân con rối cảm xúc, liền tựa như cái này con rối bản thân, chính là 1 cái bị phong ấn ở đây, người sống sờ sờ!

“350,000 linh thạch.”

“38 ngàn!”

“400,000!”

Cạnh tranh kịch liệt vô song, chết thay con rối giá cả trên đường đi trướng.

Rất nhanh, đã đột phá 1 triệu linh thạch.

Phổ thông tu sĩ lần lượt trầm mặc, kế tiếp theo tranh đấu, là các nơi khách quý trong rạp khách nhân. Đối với địa vị tôn sùng, xuất thân giàu có bọn hắn mà nói, có thể ngăn cản một lần tử kiếp chết thay con rối, tuyệt đối không dung bỏ lỡ.

Bất quá, giá vị đột phá 1 triệu linh thạch về sau, bọn hắn ra giá cũng biến thành rất cẩn thận. Dù sao cái này chết thay con rối, tồn tại sử dụng hạn chế, nếu không nó giá trị, chí ít vượt lên mấy lần.

“1.3 triệu!”

Cái này ra giá, đã tiếp cận kia đem Kim Tinh Bích Huyết kiếm, cực kỳ kinh người.

Giữa sân lâm vào trầm mặc, tới đấu giá khác một bao toa lâm vào trầm mặc, hiển nhiên là ngầm thừa nhận, từ bỏ kế tiếp theo ra giá.

“Chúc mừng Lý Khánh sư huynh!”

“1.3 triệu linh thạch, Cơ tiểu thư thu được phần lễ vật

này, nhất định có thể cảm nhận được sư huynh thực tình, tiếp nhận đoạn này thông gia.”

“Vạn kim đọ sức mỹ nhân cười một tiếng, sư huynh quả nhiên là người phong lưu!”

Bao sương bên trong, một đám người trẻ tuổi mở miệng cười, ánh mắt bên trong có nhiều mấy điểm ao ước.

Lâm Phương Phương ngồi tại nơi hẻo lánh, có chút cắn môi, sắc mặt bộc lộ cô đơn, không cam lòng.

Cái này trong rạp, chính là hôm qua Trân Bảo các bên trong, cùng La Quan phát sinh xung đột những người kia.

Lý Khánh mỉm cười, “Cạnh tranh còn chưa kết thúc, chư vị sư đệ, sư muội chúc mừng, không khỏi quá sớm một chút.”

“Số 6 bao sương người đã dừng tay, còn có ai…”

“130 10,000.”

Dát ——

Bao sương bên trong đột nhiên yên tĩnh, hóa không nói xong tên kia tu sĩ trẻ tuổi, tranh thủ thời gian bưng lên một ly trà, xem như vô sự phát sinh.

Những người khác, sắc mặt cũng có chút cổ quái, ám đạo Lý sư huynh cái này miệng sợ là mở ánh sáng, quả thực nói quá chuẩn.

Lý Khánh trong mắt lóe lên 1 đạo âm trầm, chợt bình tĩnh lại, thản nhiên nói: “1 triệu 4!”

Thanh âm không cao, nhưng ở tu vi gia trì dưới, rõ ràng truyền khắp phòng đấu giá.

“141 vạn.”

Đối phương ngay sau đó ra giá, lại thêm 10,000 linh thạch.

“1 triệu 5!”

“151 vạn.”

Trong phòng đấu giá, đông đảo tu sĩ mặt lộ vẻ cảm thán, tuy nói cái này chết thay con rối cực kỳ thần dị, có thể thay thế tu sĩ kinh lịch tử kiếp.

Nhưng hạn định Nguyên Anh trở xuống có thể dùng, liền trở nên rất gân gà.

Có thể xuất ra nhiều linh thạch như vậy, cơ bản đều không dùng đến vật này, nếu muốn mua cho tiểu bối hộ thân, cái này giá vị hoàn toàn có lựa chọn tốt hơn.

Mắt thấy đem hết thảy đều kết thúc cạnh tranh, không ngờ nhấc lên gợn sóng, chỉ có thể khiến người bên trong cảm thán 1 câu, chó nhà giàu thật có tiền.

Lý gia thật là nhà giàu, gia tộc đích mạch xuất thân Lý Khánh, bái nhập tông môn ngày mai tư hiển thị rõ, rất

được sư trưởng coi trọng, lần này tiến về biển mây đại lục, không chỉ có vì trận kia cơ duyên, càng muốn xác định cùng Cơ gia thông gia.

Mua chết thay con rối đưa cho vị kia Cơ gia tiểu thư, nghiêm ngặt nói cũng không thỏa đáng, nhưng ở lập tức cái này trước mắt bên trên, lại thích hợp bất quá.

Nào có thể đoán được, mắt thấy liền muốn đắc thủ, lại bị người chặn ngang một tay.

Lý Khánh sắc mặt âm trầm, cười lạnh một tiếng, “2 triệu linh thạch! Vị đạo hữu này, nếu ngươi có thể ra giá cao hơn, vật này liền tặng cho ngươi.”

Mắt thấy đối thủ dây dưa không rõ, hắn trực tiếp lật bàn.

Trận trận kinh hô vang lên, vô số ánh mắt tụ đến, hiển nhiên là bị tác phẩm lớn này, cho triệt để chấn kinh.

“200 linh 10,000.”

Nhưng cũng tiếc, phần này chấn kinh 4 phương báo giá, vẫn chưa có thể phong quang quá lâu, liền bị 1 đạo bình tĩnh thanh âm đánh nát. Hay là kia hơi có vẻ khàn khàn trầm thấp tiếng nói, bình tĩnh mà đạm mạc, tựa hồ cái này ra giá đối với hắn mà nói, bất quá là một con số.

Lý Khánh chén trà trong tay, “Ba” một tiếng vỡ nát, hắn mặt không biểu tình lau bàn tay, thản nhiên nói: “Đi thăm dò một chút, đối diện là người nào.”

Nơi cửa hộ vệ, quay người đi ra ngoài.

Một bên khác, Từ Tùng tử trừng to mắt, đến mức tiểu cô nương biểu lộ, gồm cả kỳ quái cùng đáng yêu 2 chủng loại tính, hung hăng nhìn chằm chằm La Quan, cảm giác một khắc nàng liền muốn té xỉu.

Hôm qua, La Quan thanh toán 200,000 linh thạch, Từ Tùng tử trằn trọc, cơ hồ một đêm không ngủ.

Mà đây cũng là, nàng muốn tới tham gia bán đấu giá nguyên nhân 1 trong.

Nhưng làm sao biết, vì 1 con chết thay con rối, La Quan con mắt đều không nháy mắt, liền hào ném ra 200 linh 10,000 linh thạch.

La đại ca hắn rốt cuộc là ai a? Giờ phút này La Quan thân ảnh, tại Du Tùng Tử trong suy nghĩ, trở nên càng thêm thần bí khó lường.

Tiểu cô nương đột nhiên nghĩ đến, lấy La đại ca tu vi, khẳng định không dùng được cái này chết thay con rối, dù sao ban đầu ở hải tinh ở trên đảo, kia Bách Thú đạo nhân trực tiếp liền bị nghiền ép.

Du Tùng Tử mặc dù không nói, thế nhưng trong lòng bên trong suy đoán, La đại ca nhìn xem trẻ tuổi, nhưng khẳng định là vị trú nhan có đạo Nguyên Anh cảnh.

Vậy vật này, chính là mua được tặng người… Ách, sẽ không phải là cho ta đi? La đại ca hắn… Là coi trọng ta rồi? ?

Du Tùng Tử trong lòng một trận nhảy loạn, nhưng rất nhanh lại bình tĩnh xuống dưới, phủ định suy đoán này.

Bởi vì La Quan đối nàng, tuy là lo lắng có thừa, nhưng ánh mắt bên trong chưa hề toát ra, nửa điểm thuộc về giữa nam nữ cảm xúc.

Đúng lúc này tiếng đập cửa vang lên, đạt được sau khi cho phép, tiểu Phương cung kính đẩy cửa ra, thối lui đến bên cạnh.

Hoàng Nham Ba tiến vào bao sương, vẻ mặt tươi cười chắp tay, “La công tử, cảm tạ hôm nay cổ động, khối này lệnh bài xin cầm lấy, đợi đấu giá kết thúc về sau, nhưng bằng này rút ra cạnh tranh vật.”

Trong lòng của hắn càng phát ra nhận định, người trước mắt tuyệt không phải bình thường.

Tuy chỉ có Trúc Cơ tu vi, nhưng ở sau người bối cảnh bên trong, tất nhiên có cực cao địa vị, nếu không tuyệt đối không có tư cách, vận dụng như thế một số lớn linh thạch.

Tới giao hảo quả nhiên là một bước tốt cờ, hắn cấp 2 quản sự thân phận, muốn tiến thêm một bước, liền cần nhân mạch chèo chống.

Ngoài ra, chết thay con rối dù trân quý, nhưng chân chính giá trị cũng liền 1 triệu linh thạch trái phải, bây giờ lại đánh ra 2 triệu giá trên trời, Hoàng Nham Ba tự nhiên cao hứng.

“Làm phiền Hoàng đạo hữu.” Xác định Trân Bảo các là 1 tôn, thâm tàng bất lộ quái vật khổng lồ về sau, La Quan nụ cười trên mặt cũng nhiều mấy điểm.

Chí ít cùng Hoàng Nham Ba giao hảo, liền dưới mắt đến xem đối với hắn cũng vô hại chỗ, ngày sau nói không chừng, thật là có cần đối phương hỗ trợ địa phương.

Hắn cầm tới lệnh bài, cùng Du Tùng Tử tay bên trong khối kia, ngược lại là không kém nhiều, chỉ là phía trên đồ án, số lượng cũng không giống nhau.

Hoàng Nham Ba phát giác được, La Quan toát ra thân cận, cười càng phát ra thoải mái, “Tiếp xuống đấu giá, sẽ bán ra một chút vật có ý tứ, giá trị có lẽ chưa hẳn cao, nhưng đồ vật rất hiếm thấy, La đạo hữu nếu có thích, không ngại mua xuống mấy cái.”

Đang khi nói chuyện, nhìn về phía Du Tùng Tử, “Du tiểu thư, đưa cho ngươi lễ vật, chính là kiện thứ 1 vật đấu giá, cùng cạnh tranh kết thúc về sau, mang theo lệnh bài sẽ có người mang ngươi tới.”

Hắn vẫn chưa nói quá kỹ càng, lại cùng La Quan nói vài câu, liền cáo từ rời đi.

Cùng cửa đóng lại, Du Tùng Tử biểu lộ có chút bất an, nói: “La đại ca, lễ vật này có thể hay không quá quý giá? ? Ta có phải hay không không nên thu?”

La Quan cười cười, “Hắn chủ động tặng, lại không phải chúng ta đòi hỏi, ngươi yên tâm nhận lấy là được.” Lấy Hoàng Nham Ba ân tình thông thấu, khi sẽ không làm

không thích hợp sự tình.

Rất nhanh, đấu giá kế tiếp theo.

Trên đài đấu giá, đổi một tên trẻ tuổi đấu giá sư, mỉm cười nói: “Chư vị quý khách, nhiều trận kịch liệt tranh giành về sau, chúng ta hơi thư giãn một tí, tiếp xuống bắt đầu bán đấu giá, là Trân Bảo các cất giữ một chút kỳ vật, giá trị dù không quá cao, nhưng cũng rất có ảo diệu.”

Hắn vỗ vỗ tay, “Kiện thứ 1 đấu giá vật.”

1 khối ngọc bích bị người đẩy tới, nó hẹn trượng hơn lớn nhỏ, toàn thân thuần trắng chi sắc, mặt ngoài khắc dấu vô số mỹ nhân nhẹ nhàng nhảy múa thân ảnh.

“Mỹ nhân ngọc, 1 khối có đặc thù lực lượng, không xác định xuất xứ đặc thù bảo vật, cách mỗi 100 năm nhưng khởi động một lần, mỗi lần có thể đồng thời vì 10 tên nữ tử, giao phó trú nhan hiệu quả, sau đó thanh xuân mãi mãi dung nhan bất lão.”

Lời vừa nói ra, dưới đài vô số nữ tử, ánh mắt bỗng dưng sáng tỏ.

Kia nóng bỏng, làm người ta kinh ngạc không thôi.

Đấu giá sư tiếp tục nói: “Lần này đấu giá, bởi vì ngọc bích chủ nhân đã sớm, tặng ra 1 cái trú nhan danh ngạch, cho nên chỉ còn hơn 9 cái danh ngạch, mỗi cái danh ngạch giá khởi đầu 10,000 linh thạch, mời ra giá.”

Bao sương bên trong, La Quan mỉm cười, Hoàng Nham Ba lễ vật này, tặng thật sự là tinh diệu, nhìn Du Tùng Tử biểu lộ liền biết, nàng căn bản là không có cách cự tuyệt.

Chậc chậc, thiên địa này chi lớn, quả thật là kỳ diệu vô số, mỹ nhân ngọc loại vật này nếu không phải tận mắt nhìn thấy, thực tế khó có thể tưởng tượng.

Bên ngoài quần thư đấu giá lúc, La Quan thu hồi trong tay ngọc bài, trong lòng nói: “Lão sư, cái này chết thay con rối có tác dụng gì?”

Huyền Quy để hắn mua xuống, tất nhiên có đạo lý riêng, La Quan hoàn toàn tin tưởng phán đoán của nó, cho nên tại đắc thủ sau mới hỏi thăm.

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Tiểu tử, ngươi bây giờ tuy có Long Tủy đan, tài nguyên tu luyện không thiếu, nhưng ngươi sẽ không coi là, bằng này liền có thể thành tựu Kim Đan a? Hừ hừ! Cũng đừng quên lúc trước, ngươi tại cảnh giới võ đạo lúc, phá cảnh chỗ kinh lịch gặp trắc trở.”

“Kim Đan cảnh là tiên đồ chân chính điểm xuất phát, tu sĩ đại đạo bắt đầu, liên quan đến hồn phách thuế biến, thức tỉnh, cùng lại lần nữa nhận biết thiên địa, phá cảnh độ khó tùy từng người mà khác nhau, càng có thiên kiếp rơi xuống làm khảo nghiệm… Liền ngươi cùng không muốn mặt vị kia quan hệ, ngươi cảm thấy Thần sẽ trơ mắt, nhìn xem ngươi hát vang mãnh tiến vào, tại nghịch thiên mà đi tu hành đại đạo bên trong, một đường thông suốt sao? ?”

La Quan trong lòng trầm xuống, hắn đối này tuy có đoán trước, nhưng nghe Huyền Quy đề cập, hay là cảm thấy vô song kiềm chế.

Trầm mặc mấy hơi, nói: “Cho nên, lão sư ngài mua xuống cái này chết thay con rối, là vì đệ tử đột phá Kim Đan làm ra chuẩn bị? Thật sự hữu hiệu sao? ?”

Chết thay con rối mặc dù thần kỳ, nhưng đối mặt không muốn mặt vị kia chưa hẳn hữu dụng.

“Phổ thông chết thay con rối tự nhiên không được, nhưng ngươi chụp được cái này, lại cũng không phổ thông… Cụ thể ngươi về sau liền sẽ biết được, không muốn đau lòng linh thạch. Bởi vì cái này chết thay con rối, ngày sau thật có thể thay ngươi, ngăn lại 1 đạo hẳn phải chết chi kiếp.”

La Quan trầm giọng nói: “Đa tạ lão sư!” Như không có Huyền Quy đề điểm, hắn căn bản không ý thức được, cái này chết thay con rối tầm quan trọng.

Lại nghĩ nghĩ, “Vậy kế tiếp, đệ tử có phải là, phải nhanh một chút thu thập phá cảnh, độ kiếp chi vật?”

Huyền Quy nói: “Ừm, là nên sớm chuẩn bị… Ngươi ta sư đồ cùng vị kia, đã có nhiều lần giao thủ kinh nghiệm, chuẩn bị lại nhiều, đều tuyệt sẽ không nhiều hơn.”

Sư đồ lại giao lưu một hồi, cùng La Quan rời khỏi tâm thần lúc, phía ngoài tranh đoạt rốt cục có một kết thúc.

9 cái sử dụng mỹ nhân ngọc danh ngạch, lấy không sai

biệt lắm 100,000 linh thạch giá cả, toàn bộ cạnh tranh ra ngoài.

Tiểu Phương sau khi gõ cửa tiến đến, cung kính nói: “Du tiểu thư, tất cả chuẩn bị đã làm tốt, mời ngài theo ta tiến đến, sử dụng mỹ nhân ngọc.”

Du Tùng Tử bỗng nhiên đứng dậy, lại mặt lộ vẻ chần chờ, quay người nhìn về phía La Quan.

Hắn suy nghĩ một chút, liền minh bạch là hôm qua sự tình, để nàng vẫn lòng có bất an, trực tiếp đứng dậy, “Đi thôi, ta cùng đi với ngươi.”

Du Tùng Tử nói: “Cái này… Sẽ không trì hoãn La đại ca chuyện của ngươi a?”

“Không có việc gì, nếu có quan trọng chi vật, ta trở lại cạnh tranh không muộn.”

Du Tùng Tử mặt lộ vẻ tiếu dung, “Ừm.”

—

Chương 419 : Thứ 3 khối thiên đạo đồ mảnh vỡ

Bên trong phòng đấu giá nơi nào đó gian phòng, mỹ nhân ngọc bày ở trận pháp đầu mối, Du Tùng Tử ở bên trong 10 tên nữ tu, quay chung quanh ngọc bích mà đứng.

“Chư vị mời thu liễm khí cơ, đừng ảnh hưởng ngọc bích chi lực lưu chuyển, chỉ cần trong chốc lát, trú nhan liền có thể hoàn thành.”

Theo trận pháp khởi động, mỹ nhân ngọc bị kích hoạt, nó phóng xuất ra óng ánh bảo quang, mặt ngoài điêu khắc mỹ nhân kia thân ảnh, giống như sống lại, tại đầy trời bảo quang bên trong nhảy múa.

Du Tùng Tử bọn người thân ảnh, bị bảo quang bao phủ ở bên trong, trở nên mơ hồ không rõ.

La Quan khẽ nhíu mày, cẩn thận cảm giác mấy hơi, xác định không có gì không ổn, lúc này mới yên tâm lại.

Trước đó tại Trân Bảo các , chờ đợi kiểm kê quá trình bên trong, hắn hỏi thăm qua Hoàng Nham Ba, chiếc thuyền lớn này lại có hơn mười ngày, liền có thể đến thánh đô.

Đi trước tìm Vân Thanh cùng Mộ Thanh Kết, lại đi Lưu gia nhìn Nam Ly, sau đó liền thật muốn nghĩ biện pháp, vì phá cảnh Kim Đan mà làm chuẩn bị.

Lưu gia…

Có lẽ có thể lợi dụng, nhưng “Ngụy trang” thân phận này không thể lại dùng, sợ là còn muốn phí chút tay chân, mới có thể một lần nữa thành lập liên hệ.

Bất quá, có Long Tủy đan nơi tay, cẩn thận chuẩn bị một hai, làm được điểm này không khó lắm.

La Quan đang trầm tư lúc, bên tai đột nhiên nghe tới thấp giọng hô, bộc lộ vẻ khiếp sợ.

Hắn bỗng nhiên hoàn hồn, trực tiếp nhìn về phía Du Tùng Tử, lúc này trận pháp đã ngừng vận chuyển, mỹ nhân ngọc phát ra bảo quang dần dần thu lại.

Nhìn thấy Du Tùng Tử nháy mắt, lấy La Quan tâm thần kiên định, cũng nhịn không được ngây ngốc một chút.

Nha đầu này trước đó, dù cũng là mỹ nhân phôi tử, nhưng luôn cảm thấy kém một chút linh tính.

Bây giờ, trải qua mỹ nhân ngọc trú nhan chi lực tẩy lễ, hoàn thành mấu chốt một bước thuế biến.

Cả người, cơ hồ đều đang phát sáng.

Chỗ này gian phòng bên trong, cơ hồ tất cả ánh mắt, đều rơi vào trên người nàng, mấy tên phụ trách duy trì trận pháp Trân Bảo các tu sĩ, đều mặt mũi tràn đầy tán thưởng.

So sánh với nhau cái khác 9 tên nữ tu, dù cũng bị tưới nhuần mặt mày tỏa sáng, nhưng cùng Du Tùng Tử so sánh, lại kém không chỉ một bậc.

“Hừ!”

Hừ lạnh một tiếng vang lên, lộ ra đố kị, oán độc.

La Quan nhíu mày nhìn lại, là Lâm Phương Phương, nữ nhân này cũng cầm tới 1 cái danh ngạch, bây giờ chính mặt âm trầm nhìn về phía Du Tùng Tử.

Sửu nhân nhiều tác quái a!

La Quan bước nhanh đến phía trước, lạnh lùng nhìn về phía Lâm Phương Phương, đợi nàng sắc mặt trắng bệch, không được tự nhiên dịch chuyển khỏi ánh mắt, lúc này mới quay người một mặt mỉm cười, “Nhà ta Tùng Tử thật sự là quá đẹp.”

Hắn ngữ khí chân thành, tràn ngập tán thưởng.

Du Tùng Tử một gương mặt, đột nhiên trải rộng hồng hà, “La đại ca, ngươi chê cười ta!”

Cái này một vòng thẹn thùng tư thái, La Quan trong lòng đều nhảy mấy lần, ám đạo thật sự là khó lường.

Khó trách trên đời nam nhân háo sắc, cái đồ chơi này ai đến, hắn đều chịu không được a.

Cười khan một tiếng, La Quan sờ sờ cái mũi, “Đã hoàn thành, chúng ta liền trở về đi.”

Nhìn xem hắn bóng lưng, Du Tùng Tử đáy mắt hiện lên vẻ đắc ý, nhưng rất nhanh lại lấy lại tinh thần, tranh thủ thời gian đi theo.

Lâm Phương Phương nhìn chằm chằm 2 người bóng lưng, đột nhiên nói: “Đi tìm hiểu một chút, bọn hắn ở đâu cái bao sương.”

Hộ vệ cung kính xưng phải, rất nhanh đi mà quay lại, tại Lâm Phương Phương bên tai thấp giọng nói một câu.

“Nguyên lai là bọn hắn!” Lâm Phương Phương cười lạnh một tiếng, “Đi!”

Rất nhanh, nàng trở lại khách quý bao sương.

“Lý Khánh sư huynh, ta tra được là ai, từ trong tay ngươi cướp đi con kia chết thay con rối.”

Trước đó bọn hắn phái đi ra người, chỉ tra được đối phương tại số mấy bao sương, nhưng lại không biết trong đó thân phận khách khứa.

Lý Khánh ánh mắt sáng lên, “Hẳn là, chúng ta quen biết?”

Lâm Phương Phương gật đầu, “Không sai, là hôm qua một nam một nữ kia.”

“Là bọn hắn!” Lý Khánh nhướng mày, ý nghĩ đầu tiên là, đối phương tuyệt đối cố ý.

Là chuyên môn đến cùng hắn tranh đoạt, rơi mặt mũi của hắn.

Nếu không, bất quá giá trị 1 triệu trái phải chết thay con rối, đối phương sao lại lấy cao hơn gấp đôi giá tiền, còn muốn cùng hắn tranh.

Vương bát đản!

Lý Khánh sắc mặt khó coi, một mực đến đều chỉ có hắn khi dễ người khác, chưa bao giờ từng ăn loại này thua thiệt.

Ngươi chờ, sự tình không xong! !

Mà lúc này, đấu giá còn tại kế tiếp theo.

La Quan mang theo Du Tùng Tử trở lại bao phòng lúc, đấu giá sư vừa lúc đang giảng giải, loại này hình cuối cùng 1 kiện vật phẩm đấu giá.

“… Khối đá này đầu mặt ngoài hoa văn kì lạ, dường như cái nào đó địa đồ tàn phiến, nhưng càng kinh người hơn chính là, trải qua Trân Bảo các giám định, vật này chính là thiên địa tự nhiên thành tựu, tuyệt không nửa điểm người vì vết tích.”

“Còn có, khối đá này tính chất cực kỳ cứng rắn, Trân Bảo các nếm thử các loại biện pháp, thậm chí mời được Nguyên Anh tu sĩ xuất thủ, đều không thể tổn thương nửa điểm, có thể nói thần kỳ vô song.”

“Đương nhiên, ở đây cần hướng chư vị nói rõ, cứ việc

khối đá này rất có bất phàm, nhưng không có bất luận cái gì đặc thù công hiệu, liền như chỉ là 1 khối phổ thông tảng đá. Như có cảm thấy hứng thú khách nhân, không ngại xuất thủ cạnh tranh, thần bí đồ thạch 1 khối, giá khởi đầu 3,000 linh thạch! !”

Trong phòng đấu giá, không ít tu sĩ trên mặt, lộ ra cảm thấy hứng thú biểu lộ.

Thiên địa tạo ra, tự nhiên có lưu địa đồ tàn phiến, lại lấy Nguyên Anh tu sĩ mạnh, đều không có cách nào tổn hại nửa điểm…

Liền chỉ là những này, liền đầy đủ gây nên hiếu kì.

3,000 linh thạch mà thôi, tham gia hôm nay bán đấu giá tu sĩ, phần lớn xuất thân giàu có, đối này cũng không thèm để ý.

“3,000 linh thạch!”

“5,000.”

“7,000.”

Rất thưa thớt báo giá vang lên, mọi người biểu lộ nhẹ nhõm, có chút tu sĩ tại ra giá lúc, còn tại cùng bên người người trò chuyện.

Không ai đem tảng đá kia coi ra gì, coi như cuối cùng xác định, nó thật sự không dùng được. Nhưng nó bản thân kỳ dị, cũng đáng cái giá tiền này… Lớn không được, coi như là cái đồ chơi.

Nhưng Du Tùng Tử lại phát hiện, La Quan ánh mắt thay đổi, hắn nhìn về phía bàn đấu giá, cứ việc thần sắc một mảnh yên tĩnh, lại có thể cảm nhận được một phần ngưng trọng.

Do dự một chút, Du Tùng Tử nói: “La đại ca, ngươi đối tảng đá kia có hứng thú?”

La Quan gật đầu, hắn suy nghĩ một chút, hạ giọng nói: “Tùng Tử, tảng đá kia cất giấu một bí mật lớn, có giá rất cao giá trị, như hôm nay không ai biết được, ta cần phải nhặt đại lậu.”

Bởi vì, lúc này ngay tại cạnh tranh tảng đá kia, là thiên đạo đồ mảnh vỡ.

Mà cái này, đã là La Quan gặp phải thứ 3 khối!

Lão sư quả nhiên nhìn xa trông rộng, ta cùng vật này rất có duyên điểm, vốn cho rằng kia ẩn tàng đại cơ duyên thiên linh chi địa, chỉ là hư vô mờ mịt hoa trong gương, trăng trong nước.

Nhưng hôm nay, như lấy thêm đến trước mắt khối này, cả bức thiên đạo đồ La Quan đã phải ba phần tư, chỉ thiếu chút nữa liền có thể toàn bộ tập hợp đủ, mở ra một chỗ không người biết được thế gian bí ẩn bảo tàng!

Ổn định, tuyệt đối đừng kích động, những người này rõ ràng không biết, thiên đạo đồ là cái gì.

Chỉ cần cẩn thận điểm, hôm nay nó nhất định là vật

trong túi ta! !

“A… Là như thế này a…” Du Tùng Tử biểu lộ có chút kỳ quái, đáng tiếc lúc này La Quan, toàn bộ lực chú ý đều trên đấu giá, vẫn chưa phát giác được.

Ngay tại Du Tùng Tử cân nhắc liên tục, chuẩn bị nói cái gì thời điểm, La Quan ra giá, “11,000 linh thạch.”

Cái này báo giá, chỉ so trước 1 người cao 500.

Trên thực tế, đột phá 10,000 linh thạch về sau, đối khối này thiên đạo đồ mảnh vỡ cảm thấy hứng thú người, đã rõ ràng trên diện rộng hạ xuống.

Không sai, chúng ta là có tiền, 10,000 linh thạch cũng không tính là gì, nhưng ít ra cũng có thể mua được 5-6 cái, thiên kiều bách mị mỹ nhân.

Mua khối không có tác dụng gì tảng đá… Hừ hừ, kẻ có tiền cũng không ngốc!

“11,500.”

La Quan cùng một chút, mới báo ra “12,000 linh thạch” giá cả, trong giọng nói rõ ràng có chút chần chờ, đại khái biểu lộ ý tứ chính là, ngươi như lại cùng lời nói, khối này không có tác dụng gì tảng đá, liền tặng cho ngươi.

Chiêu này quả nhiên hữu hiệu.

Đối diện người chần chờ một chút, lựa chọn trầm mặc.

Trên đài, đấu giá sư mỉm cười, “Còn có khách ra giá sao? ? Thiên địa tạo ra đặc thù đồ thạch, báo giá 12,000 linh thạch.”

La Quan hận không thể xông lên đài, đánh vỡ gia hỏa này đầu chó.

Dông dài cái gì? Tranh thủ thời gian cho ta gõ chùy!

“13,000 linh thạch.”

Đột nhiên, lại một thanh âm vang lên.

La Quan trong lòng trầm xuống, hi vọng đối phương chỉ là nhàm chán ra giá, cùng mấy hơi sau nói: “13500 linh thạch.”

“15 ngàn khối.”

“16,000.”

“30,000!” Đối phương đột nhiên ra 1 cái giá cao, ngay sau đó có âm thanh vang lên, “Cái này đồ thạch xem như kiện vật hi hãn, trong nhà của ta 1 vị trưởng bối, đối loại này vật phẩm có nhiều hứng thú, hôm nay chuẩn bị mua được làm chúc thọ hạ lễ, còn xin đạo hữu có thể bỏ những thứ yêu thích.”

Thanh âm này, đến từ trong đó một chỗ khách quý bao sương, ngôn từ thành khẩn.

Hôm nay trận này đấu giá, có thể tiến vào khách quý bao sương, tuyệt không phải hạng người tầm thường.

Đối phương tự mình mở miệng cho ra giải thích, nếu không phải khẩn yếu chi vật, phần lớn đều cho mấy điểm mặt mũi.

Mà lại, 30,000 linh thạch mua tảng đá, giá cả đã rất kinh người.

—

Chương 420 : Du Tùng Tử lệnh bài

Bao sương bên trong, một đám tu sĩ trẻ tuổi nhóm, lúc này đã sớm kinh ngạc đến ngây người.

Đối Lý Khánh hiểu khá rõ Lâm Phương Phương, càng là dám xác định, hắn hiện tại chính là nói bậy.

Chẳng lẽ, tảng đá kia là bảo bối gì?

Lý Khánh phát giác được, xung quanh vẻ mặt của mọi người, nhưng hôm nay hắn đã không lo được giải thích, ánh mắt gắt gao tiếp cận trên đài, khối kia đồ đá bể phiến.

Bởi vì, dạng này đồ thạch, Lý gia cũng có 1 khối, liền cất giữ tại lão tổ trong tay!

Hắn không biết, khối này đồ thạch đến tột cùng là vật gì, lại biết nó tựa hồ cất giấu, cái nào đó cực lớn bí ẩn.

Lý gia những năm này, một mực minh bên trong ám bên trong, đều đang tìm kiếm cùng loại chi vật, nhưng thủy chung không thu hoạch được gì.

Nhưng hôm nay, tại Trân Bảo các đấu giá hội bên trên, Lý Khánh lại gặp được 1 khối.

Nhất định phải cầm xuống nó!

Trong trầm mặc, đối diện báo giá tiếng vang lên, “Thật có lỗi, tảng đá kia ta cũng cảm thấy rất hứng thú, không bằng mời các hạ lui nhường một bước… 31,000 linh thạch.”

Thanh âm này…

Vừa rồi tâm thần khuấy động, không có đặc biệt chú ý, trầm thấp bên trong lộ ra một tia khàn khàn, nghe rất quen tai.

Lâm Phương Phương cắn răng nói: “Lý Khánh sư huynh, lại là hắn!”

Lý Khánh giật mình, khó trách cảm thấy quen thuộc, vừa rồi từ tay hắn bên trong, cướp đi chết thay con rối chính là đạo thanh âm này chủ nhân.

La Quan!

Không sai, Lý Khánh về sau nghĩ biện pháp, thăm dò được cái tên này, ngược lại không nhất định là vì trả thù, nhưng ít ra muốn tra một chút, đối phương là lai lịch gì.

Tin tức còn không có tra được, nào nghĩ tới chuyển đường, liền lại cho đối mặt!

Cái này hỗn đản, quả nhiên là chuyên môn tới tìm ta xúi quẩy, lại không nghĩ rằng khối này thiên đạo đồ là La Quan xuất thủ trước, hắn mới là về sau tiệt hồ.

Nhưng cái này không trọng yếu, trọng yếu chính là hôm nay, ai cũng đừng nghĩ cướp đi khối này đồ thạch.

“40,000 linh thạch!”

Lý Khánh thanh âm bên trong, lộ ra một tia băng hàn, “Hôm qua sự tình đã qua, các hạ năm lần bảy lượt cùng ta làm khó, cần gì chứ?”

Bá ——

Trong phòng đấu giá đột nhiên yên tĩnh, một chút biết hôm qua sự tình người, trên mặt lập tức bộc lộ giật mình. Khó trách 14, 27 bao sương cái này 2 bên, từ chết thay con rối vậy thì bắt đầu phân cao thấp, nguyên lai là có khúc mắc a.

La Quan nhíu nhíu mày, chợt bình tĩnh lại, “50,000.”

Tâm lý lại nhịn không được thở dài, xem ra muốn nhặt nhạnh chỗ tốt là rất khó, hắn chỉ hi vọng 2 người tranh đoạt, không muốn dẫn tới càng nhiều người xuất thủ.

“100,000!”

Lý Khánh cười lạnh một tiếng, “Hôm nay, khối này đồ đá bể phiến, ta muốn định.”

“100,000.”

Phòng đấu giá mọi người: …

Điên, điên!

1 khối tảng đá vụn mà thôi, thế mà ra đến cái giá này vị,

người trẻ tuổi quả nhiên hỏa khí vượng a.

Chậc chậc, xúc động vô não!

Nhưng cũng có một số người, ánh mắt chớp động, nhìn chằm chằm trên đài thiên đạo đồ mảnh vỡ, suy nghĩ nhanh chóng chuyển động ——

Hẳn là, tảng đá kia cất giấu, bí mật bọn hắn không biết?

Không người là đồ đần, trong lúc nhất thời trong phòng đấu giá bầu không khí, trở nên có chút cổ quái.

Rốt cục, có một chỗ khách quý bao sương, đột nhiên nhúng tay trong đó, “150,000 linh thạch!”

Đây chỉ là bắt đầu.

“160,000.”

“180 ngàn!”

“200,000!”

1 khối giá bắt đầu 3,000 linh thạch, không bị người để ý tảng đá, lúc này lại lọt vào tranh đoạt.

La Quan cười khổ, hắn lo lắng nhất tình huống, hay là xuất hiện.

Nhặt cái chùy để lọt!

Liều đi…

Dù sao hôm nay, hắn tuyệt không có khả năng rời khỏi, đối thứ 3 khối thiên đạo đồ mảnh vỡ cạnh đoạt.

Mà gần như đồng thời, số 14 bao sương bên trong Lý Khánh, cũng hận nghiến răng nghiến lợi, làm ra hoàn toàn giống nhau quyết định.

“1 triệu linh thạch!”

Lý Khánh báo giá, làm cho cả phòng đấu giá, nháy mắt lâm vào tĩnh mịch, vô số tu sĩ trợn to tròng mắt, trên mặt đều là rung động.

Bây giờ, chính là dùng đầu gối nghĩ cũng biết, khối này không đáng chú ý đồ thạch, tất nhiên cất giấu cực lớn bí ẩn.

Thậm chí, đã có người đoán được, bức đồ án kia rất có thể, chính là 1 bộ chân chính tàng bảo đồ.

Nhưng mấu chốt ở chỗ, hôm nay cạnh tranh bất quá là, tàn đồ bên trong một bộ điểm, cho dù cầm tới cũng không hề có tác dụng.

Mà lại, bọn hắn đến nay cũng không biết được, cái này tàn đồ chỉ hướng, đến tột cùng là cái gì.

1 triệu linh thạch a…

Số lượng này đối với bất kỳ người nào mà nói, đều là một bút kinh người giá trên trời, như cuối cùng cướp tới, lại chỉ là 1 khối phế vật, việc vui coi như lớn.

Mà lại, sẽ còn đắc tội với người, hướng chết bên trong đắc tội loại kia.

Trong lúc nhất thời, phòng đấu giá an tĩnh xuống, không ít ánh mắt nhìn về phía số 27 bao sương, không biết vị này thần bí hào khách sẽ còn hay không xuất thủ.

Đột nhiên, La Quan không thêm che giấu thanh âm, từ trong rạp truyền ra.

“3 triệu!”

Ầm ——

Một người tu sĩ bỗng nhiên run rẩy, một chút lật đến trên mặt đất, nhưng hôm nay lại không người có tâm tư, đi nhìn hắn mất mặt bộ dáng.

Trong phòng đấu giá, vô số trong lòng người rống to ——

Điên, triệt để điên! !

Một khối đá, ra 3 triệu linh thạch? ? Cái này giá tiền, đầy đủ mua 1 kiện đỉnh tiêm Nguyên Anh pháp bảo, có thể làm tông môn truyền thừa.

Thứ này đến cùng, cất giấu cái gì bí mật!

Mà lại, có như thế cạnh tranh sao? 2 người kia, đến cùng có hiểu quy củ hay không, sẽ không phải là chạy tới quấy rối a? Nhưng Trân Bảo các một phương giữ

yên lặng, vậy đã nói rõ giờ phút này cạnh tranh song phương, có đầy đủ ra giá tư cách… Bọn hắn là đùa thật.

Trong rạp, Du Tùng Tử trừng to mắt, lời đến khóe miệng, bây giờ làm thế nào đều nói không ra miệng.

Nhìn về phía La Quan ánh mắt, tràn ngập ngạc nhiên, không thể tưởng tượng nổi… Cùng một tia cổ quái.

Số 14 bao sương.

Lý Khánh gầm nhẹ, “Đem các ngươi trên thân linh thạch, toàn bộ cho ta mượn.”

“Sư huynh…”

“Đều cho ta!”

Hắn tiến lên một bước, “4 triệu! !”

Khối này đồ đá bể phiến, hôm nay nhất định phải cầm xuống.

La Quan thở dài, trên mặt lộ ra bất đắc dĩ, hắn một lần ra giá 3 triệu linh thạch, chính là muốn ép lui đối phương.

Thực tế là đáng tiếc.

Bất quá điều này cũng làm cho La Quan, xác định một sự kiện —— đối phương biết thiên đạo đồ bí mật.

Rất có thể, trong tay bọn họ liền có 1 khối!

Cũng coi như có thu hoạch đi.

La Quan xoa đem mặt, quay người ngồi xuống đến, biểu lộ một mảnh yên tĩnh.

“La đại ca, ngươi không sao chứ? ?”

“Nha… Không có việc gì, ta chỉ là đang nghĩ một số việc.” La Quan cười cười, biểu lộ bình tĩnh.

Thiên đạo đồ là nhất định phải cầm tới.

Khác nhau bất quá là, từ Trân Bảo các cầm, hay là từ đối diện những nhân thủ này bên trong cầm.

Cái trước phí tiền, cái sau mạo hiểm.

Nhưng có lão sư hỗ trợ, xuất kỳ bất ý lời nói, chưa hẳn không có nắm chắc.

Ngay tại La Quan lo lắng lấy, là đêm nay xuất thủ, hay là lại cùng cùng lúc, Du Tùng Tử yếu ớt thanh âm vang lên, “La đại ca, ngươi thật muốn khối này đồ thạch lời nói, có thể kế tiếp theo ra giá.”

La Quan thu hồi suy nghĩ, những người này ở đây trên thuyền, để lão sư ngoài định mức chú ý một chút, hẳn là còn có thể bay không thành?

“Không được a, chúng ta không có tiền.”

Hắn nói rất bằng phẳng.

Du Tùng Tử nhỏ giọng nói: “Không có tiền cũng có thể thêm a…”

Ngay tại La Quan chuẩn bị trêu ghẹo, tiểu cô nương để hắn chơi bá vương đập lúc, liền thấy được nàng lật tay một cái, lấy ra 1 khối lệnh bài.

Hả?

Hoàng Nham Ba cho nàng lệnh bài, tại sử dụng mỹ nhân ngọc về sau, đã lấy đi, tại sao lại xuất ra 1 khối?

Đón La Quan kỳ quái ánh mắt, Du Tùng Tử nói: “Ừm… Đại khái 1 năm trước, ta tại bờ sông bắt cá thời điểm, trong lúc vô tình tại bãi sông bên trên, tìm được 1 khối kỳ quái tảng đá, thuận tay liền mang về nhà đi.”

“Lúc trước cha ta cảm thấy, tảng đá kia không quá phổ thông, vừa lúc chỗ ở cách một chỗ Trân Bảo các không xa, liền thử đưa qua, không nghĩ tới bị nhận lấy đến, trả lại khối này lệnh bài.”

La Quan lập tức trừng lớn mắt.

—

Chương 421 : 20 triệu linh thạch

Trầm mặc liên tục, La Quan đưa tay chỉ chỉ bàn đấu giá.

Du Tùng Tử gật đầu.

Thiên đạo đồ mảnh vỡ loại vật này, ngươi tại bờ sông bắt cá, đều có thể thuận tiện nhặt được… La Quan từ trước đến nay cảm thấy mình vận khí không tệ, nhưng cùng Du Tùng Tử so, tựa hồ còn kém chút.

Hắn thở sâu cầm qua lệnh bài, “Tùng Tử, hôm nay ta thiếu ngươi một cái đại nhân tình.” Khóe miệng, lại bộc lộ tiếu dung.

Dựa theo Trân Bảo các quy củ, gửi bán vật phẩm, chỉ lấy lấy một thành phí thủ tục.

Nói cách khác, La Quan tay cầm lệnh bài, tham dự thiên đạo đồ mảnh vỡ đấu giá, liền chỉ cần trả giá thực tế giá sau cùng một thành.

3 triệu linh thạch nơi tay, hắn cao nhất có thể hô đến 30 triệu… Liền hỏi còn có ai?

“5 triệu!”

“6 triệu!”

“7 triệu.”

“8…” Lý Khánh vừa nói ra 1 chữ, liền bị người giữ chặt, vẻ mặt cầu xin, “Sư huynh, chúng ta không đủ tiền!”

Bọn hắn tất cả mọi người, toàn bộ thân gia tập hợp lại cùng nhau, cũng chỉ có hơn bảy triệu linh thạch.

Lý Khánh mặt trầm như nước, đáy mắt đều là kinh sợ, chẳng lẽ hôm nay muốn trơ mắt, nhìn xem khối này đồ thạch bị người cướp đi?

Đúng lúc này hắn ánh mắt sáng lên, trở tay lấy ra 1 viên giấy ngọc đến, thần niệm thăm dò vào trong đó, lập tức lộ ra ý mừng.

Phát hiện đồ thạch chi sơ, Lý Khánh lợi dụng tốc độ nhanh nhất, hồi bẩm Lý gia lão tổ, vừa rồi rốt cục đợi đến đáp lại —— không tiếc đại giới cầm tới thần bí đồ thạch!

Cái này liền tương đương, cho hắn lâm thời lộng quyền quyền lực.

Lý Khánh tiến lên một bước, “Ta chính là Phong Lôi các đệ tử Lý Khánh, xuất thân Hải Linh đảo Lý gia, cùng Trân Bảo các có nhiều sinh ý vãng lai, hôm nay muốn lâm thời mượn tạm một món linh thạch, kế tiếp theo tham dự cạnh tranh, còn xin quản sự đại nhân tạm dừng hôm nay đấu giá.”

Phong Lôi các!

Trong phòng đấu giá mọi người sắc mặt khẽ biến, đây

chính là hải ngoại 10 tiên tông 1 trong, có thần hồn lão tổ tọa trấn siêu cấp thế lực.

Mà lại kia Hải Linh đảo chính là dưới biển sâu, 1 cái rất có danh khí đại đảo, chừng mấy chục ngàn dặm lớn, Lý gia thân là Hải Linh đảo thực tế chưởng khống giả, trong tộc có 2 vị Nguyên Anh tu sĩ, thực lực mạnh mẽ đủ so sánh một phương đại tông.

Lý Khánh đã chuyển ra cái này 2 nơi bối cảnh, Trân Bảo các tất nhiên sẽ làm ra đáp lại, mà lâm thời mượn tạm vốn là, thuộc về Trân Bảo các nghiệp vụ 1 trong.

Đương nhiên, loại hành vi này cần thanh toán, cực kỳ cao lợi tức.

Trên đài, đấu giá sư khẽ gật đầu, toàn tức nói: “Chư vị, ứng số 14 bao sương quý khách thỉnh cầu, đấu giá tạm thời bỏ dở, mời chư vị hơi chờ.”

Tuy có tu sĩ biểu lộ bất mãn, nhưng cao quy cách đấu giá quá trình bên trong, lâm thời bỏ dở vốn là trạng thái bình thường.

Càng nhiều người thì một mặt chờ mong, ám đạo cũng không biết, khối này thần bí đồ thạch, cuối cùng sẽ đánh ra kinh khủng bực nào giá cả.

Rất nhanh, số 14 bao phòng bị gõ vang, Hoàng Nham Ba cất bước tiến đến, “Lý công tử, nhưng có biện pháp chứng minh thân phận của mình?”

Lý Khánh lấy ra 2 khối thân phận bài, phân biệt đại biểu

Phong Lôi các, Hải Linh đảo Lý gia, mà 2 phe này thế lực đều thuộc về, Trân Bảo các khách hàng lớn, Hoàng Nham Ba phất phất tay, bên người một tên thanh bào trung niên nhân tiến lên, tiếp nhận 2 khối thân phận bài cẩn thận kiểm tra, lại hỏi thăm Lý Khánh mấy vấn đề, “Quản sự, Lý công tử thân phận cũng vô vấn đề.”

Hoàng Nham Ba trên mặt lộ ra mấy điểm ý cười, mặc dù hắn muốn giao hảo La Quan, nhưng Trân Bảo các mở cửa làm ăn, kiếm tiền mới là vị thứ 1.

Về phần thiên đạo đồ thuộc về, vậy liền nhìn thực lực nói chuyện.

“Lý công tử, ngươi ta thương lượng một chút, mượn tạm hiệp nghị đi.”

Rất nhanh, lấy 2 cái thân phận lệnh bài vì ấn tín, hiệp nghị ký kết hoàn thành.

Hoàng Nham Ba tiếu dung xán lạn, hiển nhiên phi thường hài lòng, “Lý công tử có thể kế tiếp theo tham dự cạnh tranh, chúng ta liền không nhiều quấy rầy.”

Rất nhanh, đấu giá kế tiếp theo.

“10 triệu linh thạch!”

Số 14 trong phòng chung, truyền ra Lý Khánh nhất định phải được cười lạnh, “La Quan, muốn cùng ta tranh? Ngươi si tâm vọng tưởng! Khối này đồ thạch, ta quyết định.”

Số 27 bao sương lâm vào yên lặng.

Mọi người thở dài một hơi, vị này rốt cục muốn từ bỏ.

10 triệu linh thạch a… Chính là một phương đại tông phái, một lần tính xuất ra nhiều linh thạch như vậy, đều muốn thương cân động cốt.

Hôm nay, cũng coi như mở rộng tầm mắt.

“Cùng a? Làm sao không kế tiếp theo ra giá rồi?” Lý Khánh cười lạnh liên tục, ngữ khí tràn đầy mỉa mai, “La Quan, ngươi không phải lợi hại sao? Lại đến cùng ta khoa tay mấy lần!”

Khẽ than thở một tiếng vang lên, “Lý Khánh, ngươi người này thật đúng là, là rất có dở hơi a, có phải là sinh ra thiếu ngược? Nguyên bản nhìn ngươi hiếu tâm tràn đầy, nguyện tốn 10 triệu linh thạch, mua tảng đá đưa cho trưởng bối, La mỗ chuẩn bị miễn cưỡng thành toàn ngươi tới… Nhưng đã ngươi nghĩ khoa tay, vậy ta liền thỏa mãn ngươi.”

“20 triệu.”

Bình tĩnh thanh âm ở trong phòng đấu giá truyền ra, liền như 1 đạo vô hình gió lốc, đem tất cả mọi người tâm thần, xung kích thất linh bát lạc.

2,000… Vạn!

Quả thực cách hắn mẹ lớn phổ.

Đây là linh thạch, không phải cục đá? Nhưng cho dù là cục đá, 20 triệu khỏa có bao nhiêu, đều đầy đủ chất lên 2 ngọn núi lớn.

Nói đùa sao ngươi! ? !

Lý Khánh trừng lớn mắt, ngốc trệ qua đi bỗng nhiên giơ chân, “Đánh rắm, ngươi tuyệt không có khả năng, có nhiều như vậy linh thạch.”

Mang theo trong người 20 triệu linh thạch, mở cái gì cẩu thí trò đùa, coi như Thần Hồn cảnh tu sĩ ở đây, ngươi để hắn xuất ra 20 triệu thử một chút? ?

“Ta nghiêm trọng hoài nghi, người này cố ý nhiễu loạn đấu giá, cái này nhưng phạm Trân Bảo các tối kỵ, mời quản sự đại nhân ra mặt, cho ta cùng một cái công đạo!”

La Quan cười lạnh, “Lý Khánh, ngươi đã tạm dừng một lần đấu giá, lại giày vò một màn như thế? Đây là nhà ngươi a, muốn thế nào được thế nấy, ta không phải cha ngươi, không có nghĩa vụ cùng ngươi tại cái này lãng phí thời gian!”

“Ngươi…” Lý Khánh giận dữ, “Tốt, tốt! Nếu ngươi thật có thể xuất ra 20 triệu linh thạch, cái này đồ thạch liền tặng cho ngươi.”

Hắn đáy mắt tràn đầy lạnh lùng.

Phá hư đấu giá trật tự, vô luận ai cũng không dám bao che, Trân Bảo các xuất thủ, tiểu tử này nghĩ kỹ chết cũng khó khăn.

Hừ! !

Nhìn ngươi còn có thể phách lối đến khi nào.

La Quan nói: “Một lời đã định, đây chính là ngươi nói.”

Đấu giá lại lần nữa bỏ dở, vô số tu sĩ nhìn chằm chằm số 27 bao phòng chỗ, trong mắt kinh nghi bất định.

Chẳng lẽ tiểu tử này, thật có thể xuất ra 20 triệu linh thạch?

Suy nghĩ vừa sinh ra, liền bị trực tiếp đè xuống.

Không có khả năng! !

Coi như cái này La Quan, thật xuất thân nào đó bí ẩn thế lực, thân phận bối cảnh không tầm thường, nhưng 20 triệu ra sao cùng khoa trương số lượng.

Nhất là hôm qua, từng nghe nói một chút tin tức tu sĩ, càng là nửa điểm không tin. Chỉ là 1 Trúc Cơ tu vi tiểu bối, cho dù lại bị yêu chiều, có cái mấy triệu linh thạch đã tính nghịch thiên. Dám ở hôm nay trong phòng đấu giá nháo sự, sợ là không biết Trân Bảo các lợi hại, có hắn khóc thời điểm!

Rất nhanh, bao phòng cửa bị gõ vang, tiểu phương diện lộ thần sắc lo lắng, không dám nói lời nào trực tiếp thối lui đến bên cạnh.

Hoàng Nham Ba mang theo mấy Trân Bảo các tu sĩ, một

mặt ngưng trọng tiến đến, trầm giọng nói: “La công tử, ngươi ta tuy có giao tình, nhưng Trân Bảo các quy củ, tuyệt đối không dung xúc phạm, bất luận là ai đều cần, trả giá đem đối ứng đại giới, việc này Hoàng mỗ cũng bất lực.” Hắn thở sâu, “Hiện tại, mời La công tử lấy ra linh thạch, hiệp trợ ta cùng hoàn thành nghiệm tư.”

La Quan lấy ra nhẫn trữ vật.

Một tên Trân Bảo các tu sĩ tiến lên, mày nhíu lại gấp, “La công tử, ngài có phải hay không cầm nhầm rồi? 20 triệu linh thạch, không phải 2 triệu.”

“Không sai, chính là 2 triệu.” La Quan cười cười, không cùng đối diện mấy người phát tác, hắn lật tay lấy ra tấm lệnh bài kia, “Các ngươi Trân Bảo các đưa ra ngoài, hẳn là có thể nghiệm minh thật giả a?”

Chương 422 : Đắc thủ cùng ngoài ý muốn

Hoàng Nham Ba nhíu mày, “La công tử, đây là ý gì?”

La Quan cười cười, “Hoàng quản sự, La mỗ đã cùng ngươi kết giao bằng hữu, há lại sẽ tại địa bàn của ngươi nháo sự, lệnh bài này ngươi không nhận ra, không ngại cho bên người mấy vị nhìn một cái.”

Rất nhanh, đối diện Trân Bảo các mấy người, sắc mặt có chút biến hóa.

Nghiệm tư tên tu sĩ kia, nhìn xem La Quan bình tĩnh biểu lộ, trên mặt lộ ra cười khổ, “… Cái này, khối này đồ thạch, là La công tử ngài đồ vật?”

Hoàng Nham Ba trừng lớn mắt.

La Quan cười cười, “Không, xác thực nói là nhà ta Tùng Tử tảng đá, cũng là nàng đưa tới bán đấu giá, bất quá không quan hệ, chúng ta cũng không chuẩn bị rút đập, cho nên dựa theo Trân Bảo các quy củ, ta chỉ cần thanh toán các ngươi một thành trích phần trăm, cái này 2 triệu không sai a?”

Mọi người trầm mặc.

Mặc dù việc này không hợp quy củ, nhưng nghiêm ngặt tính ra, Trân Bảo các tương đương lấy không 2 triệu linh thạch.

Mà lại, La Quan lời nói mới rồi bên trong, thế nhưng là chôn cái đinh… Rút đập!

Dù là đấu giá đã bắt đầu, nhưng nếu nguyên chủ nhân bội ước, nhiều nhất bồi giao một món linh thạch, liền có thể đem vật phẩm lấy về.

Số tiền kia, khẳng định không có 2 triệu.

Hoàng Nham Ba mỉm cười, “Tốt, việc này cứ như vậy đi.” Hắn ánh mắt xem ra, “Chúc mừng La đạo hữu, thuận lợi đoạt được bảo vật, 20 triệu a… Chậc chậc, như thế chí bảo, cũng không biết đến tột cùng có gì bí ẩn, liệu đến tất cả mọi người phi thường tò mò.”

Hắn quay người dẫn người rời đi.

Nhìn xem mấy người bóng lưng, La Quan híp híp mắt, nghe ra Hoàng Nham Ba trong lời nói nhắc nhở.

Hắn nghĩ nghĩ làm ra quyết định, đợi đấu giá kết thúc, cầm tới chết thay con rối cùng thiên đạo đồ tàn phiến, lập tức rời đi thuyền lớn.

Nơi đây khoảng cách thánh đô, dù còn có mười mấy ngày hành trình, nhưng tốn nhiều một chút tay chân, cũng so “Đàn sói vây quanh” càng tốt hơn một chút hơn.

Nơi này chính là hải vực, nói một câu vô pháp vô thiên tuyệt không qua điểm, giá trị 20 triệu thiên đạo đồ mảnh vỡ, đầy đủ xúc động lòng người.

Rất nhanh, đấu giá sư nhận được mệnh lệnh, trên mặt lộ ra chấn kinh, vô ý thức nhìn thoáng qua, số 27 bao sương vị trí, “Chư vị, đấu giá kế tiếp theo…” Hắn thở sâu, phun ra lời kế tiếp, “20 triệu báo giá hữu hiệu, còn có hay không khách nhân, kế tiếp theo ra giá cạnh tranh?”

Xoạt!

Toàn bộ phòng đấu giá, vô số người hít một hơi lãnh khí, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin.

Ý niệm đầu tiên là Trân Bảo các làm bộ, cố ý thiên vị La Quan, nhưng nghĩ lại liền kịp phản ứng… Sẽ không, tuyệt đối sẽ không.

Đừng nói hắn chỉ là 1 cái hoàng kim hội viên, chính là cấp cao nhất tinh thần cấp hội viên, cũng tuyệt không đáng giá Trân Bảo các làm như vậy.

Chí cao tín dự, là cường hãn thực lực bên ngoài, duy trì Trân Bảo các địa vị mấu chốt, tuyệt không người dám ở việc này bên trên làm loạn.

Nói cách khác, La Quan hắn lại thật, một lần tính xuất ra 20 triệu linh thạch… Tiểu bối này, đến cùng ở đâu ra?

Nhưng không hề nghi ngờ, sau lưng của hắn tất nhiên có, 1 cái kinh khủng siêu cấp thế lực —— linh thạch, chính là tốt nhất chứng cứ!

Cũng có người, ánh mắt trở nên lấp lóe.

Hôm qua xung đột sự kiện, theo số 14, số 27 bao phòng ở giữa tranh đấu, đã sớm ở trong phòng đấu giá truyền ra, đối La Quan, Du Tùng Tử một phương, bọn hắn đã có hiểu biết.

2 cái Trúc Cơ cảnh tiểu bối!

Mà bây giờ, trong tay bọn họ cầm, 1 khối giá trị 20 triệu linh thạch đồ đá bể phiến.

Cứ việc còn không biết, nó đến cùng cất giấu cái gì bí mật, nhưng cái này cũng không hề trọng yếu… Sau ngày hôm nay, chắc chắn sẽ có người nguyện ý, vì thế thanh toán kinh người giá cao.

Tỉ như Lý gia, lại hoặc là Phong Lôi các! !

Bởi vì cái gọi là tiền tài động nhân tâm, không phải ngươi định lực tốt, mà là tài không đủ nhiều.

20 triệu linh thạch, đầy đủ bất luận kẻ nào bí quá hoá liều, bao quát Nguyên Anh tu sĩ! !

Huống chi cái này bên trong là ở trên biển, phần lớn thời gian bên trong, bị mê vụ bao phủ phía dưới thế giới, người chết thực tế quá bình thường.

Chỉ cần làm gọn gàng, không lưu lại dấu vết, hướng trên biển mê vụ bên trong vừa chui, ai có thể tìm tới? Đợi qua danh tiếng, chính là một bút đầy trời phú quý!

Tu hành là một loại, đã cần thiên phú, lại rất tiêu hao tài nguyên sự tình.

Trừ phi là loại kia, tư chất nghịch thiên tồn tại, muốn leo lên đại đạo cao phong, mỗi một bước đều cần hải lượng tài nguyên chèo chống.

Mà cái này, xét đến cùng hao tổn đều là linh thạch.

La Quan đứng tại đơn mặt tinh thể trước, cảm nhận được những cái kia, mịt mờ xem ra ánh mắt, càng phát ra kiên định vừa rồi suy nghĩ.

Sau đó đấu giá vẫn như cũ đặc sắc, các loại kỳ trân dị bảo dẫn tới mọi người tranh đoạt, lại tại trong lúc vô hình cho người ta mấy điểm, không yên lòng cảm giác.

Tất cả mọi người tại các loại, đều tại chờ đợi… Một ít sự tình phát sinh.

La Quan đứng dậy, mang theo Du Tùng Tử đi ra bao sương, linh thạch giao nhận đã hoàn thành, rút ra vật phẩm sau liền có thể rời đi phòng đấu giá.

Hoàng Nham Ba tự mình dẫn đường, biểu lộ lộ ra ngưng trọng, “La đạo hữu, nhiều ta liền không nói, tiếp xuống nhất định bảo trọng.”

La Quan gật đầu, “Đa tạ Hoàng quản sự nhắc nhở.”

Rất nhanh, đi tới tất cả cạnh tranh vật, lâm thời cất giữ khố phòng.

La Quan trong lòng hơi rét, cảm nhận được một tia như có như không khủng bố uy áp, đem nơi đây bao phủ ở

bên trong.

Nhỏ bé như sương mù, lại có lật úp sơn hải chi uy.

Thần Hồn cảnh!

Xem ra, đây chính là lão sư đề cập, tên kia trấn thủ ở này Trân Bảo các thần hồn đại lão.

Hoàng Nham Ba dừng lại, xoay người nói: “Khố phòng trọng địa, chỉ có người đấu giá bản nhân, nhưng đi theo tiến vào rút ra vật phẩm, Du tiểu thư chờ ở cái này đi.”

La Quan nhíu mày, “Chỉ có thể như thế?”

Hoàng Nham Ba nói: “La đạo hữu yên tâm, nơi đây là ta Trân Bảo các khố phòng, có tiền bối nơi này tọa trấn, không ai dám tại cái này nháo sự.”

La Quan trong lòng an tâm một chút, xoay người nói: “Tùng Tử, ngươi liền chờ ở bên ngoài, cái kia đều không cần đi, biết sao? ?”

Du Tùng Tử gật đầu, “La đại ca yên tâm, ta ngay tại cái này chờ ngươi.”

Hoàng Nham Ba nói: “La đạo hữu, chúng ta nhanh lên đi.”

“Được.”

Ầm ầm ——

Khố phòng đại môn mở ra, 2 người tiến vào bên trong, tùy theo lại tại sau lưng quan bế.

Bước vào khố phòng, có thể cảm nhận được rõ ràng trận pháp lực lượng đem nơi đây bao phủ, cùng ngoại giới ngăn cách ra , cùng cấp một mảnh không gian độc lập.

La Quan được đưa tới một căn phòng, Hoàng Nham Ba lấy đi lệnh bài về sau, rất nhanh mang tới 2 con cái rương, “La đạo hữu, đồ vật tại cái này, ngươi kiểm tra một chút.”

La Quan không có khách khí, mở ra trước trong đó 1 cái, bên trong đặt vào chính là chết thay con rối, vật này tự mang lực lượng thần bí, một chút rơi xuống liền biết thật giả.

Không xem thêm, La Quan đem chết thay con rối thu hồi, lại mở ra cái thứ 2 cái rương.

Thứ 3 khối thiên đạo đồ mảnh vỡ!

La Quan đáy mắt tinh mang hiện lên, đem mảnh vỡ này lấy ra, cẩn thận kiểm tra một lần, xác định không có vấn đề về sau, khóe miệng lộ ra tiếu dung.

“Không sai.”

Đem thiên đạo đồ mảnh vỡ thu hồi, La Quan đứng dậy, “Hoàng quản sự, La mỗ liền không nhiều quấy rầy, cáo từ.”

Hoàng Nham Ba đứng dậy, “Ta đưa La đạo hữu ra ngoài…” Hơi 1 do dự, “Như đạo hữu tin tưởng Hoàng mỗ, có thể tạm thời ở nhờ tại Trân Bảo các bên trong, lại mời sư trưởng bọn người đến đây tiếp ứng, có thể miễn đi một trận phong ba.”

La Quan cười cười, “Đa tạ Hoàng quản sự hảo ý, La mỗ trong lòng tự có phân tấc.”

Thấy thế, Hoàng Nham Ba cũng không cần phải nhiều lời nữa, dẫn hắn đi ra ngoài.

Lấy ra quản sự thân phận bài, khu động trận pháp mở ra, “Ầm ầm” trầm thấp trầm đục bên trong, khố phòng đại môn từ từ mở ra.

La Quan nhanh chân đi ra, sắc mặt bỗng dưng biến đổi, Du Tùng Tử lại không tại cái này bên trong.

Vừa rồi nàng còn đã đáp ứng, muốn chờ ở cái này.

“Tùng Tử! ! Tùng Tử!”

La Quan hô vài tiếng, nhưng không có đạt được đáp lại, sắc mặt nháy mắt xanh xám, “Hoàng quản sự, đây là có chuyện gì?”

Hoàng Nham Ba một mặt giật mình, hiển nhiên đối này không biết chút nào, “La đạo hữu an tâm chớ vội, Hoàng mỗ cái này liền giúp ngươi tìm ngươi!”

Đúng lúc này, La Quan đột nhiên nghe tới một tiếng hét

thảm, sắc mặt hắn đại biến, bỗng nhiên liền xông ra ngoài.

Chương 423 : Kiếm ngự lôi đình

Trân Bảo các bên ngoài, Du Tùng Tử ngã trên mặt đất, miệng mũi tuôn ra máu tươi, tinh hồng chói mắt.

Thấy cảnh này, vô số trong lòng người nhảy một cái, ám đạo đến rồi!

Chỉ là không nghĩ tới, bọn hắn lại to gan như vậy, dám trực tiếp tại cái này bên trong động thủ.

Bá ——

La Quan xông ra Trân Bảo các, liếc mắt liền thấy, ngã xuống đất Du Tùng Tử, “Tùng Tử!” Hắn xông lại, đem Du Tùng Tử ôm tiến vào mang bên trong, “Không có sao chứ? Là ai đả thương ngươi?”

Du Tùng Tử sắc mặt tái nhợt, “La đại ca… Ta rất nghe lời ngươi… Một mực tại ngoài cửa chờ ngươi… Nhưng ta không biết… Ta khống chế không nổi chính mình… La đại ca ta lạnh quá… Ta có phải hay không muốn chết rồi…”

La Quan trong lòng trầm xuống, nắm chặt tay của nàng, “Không có chuyện gì, Tùng Tử không có chuyện gì, ta nhất định sẽ cứu ngươi!”

“La đại ca… Ta sợ hãi…” Du Tùng Tử nhắm mắt lại, lâm vào hôn mê trạng thái.

La Quan có thể rõ ràng phát giác được, tính mạng của nàng khí tức, lúc này ngay tại tiêu tán.

“Lão sư, nhanh cứu nàng!”

Huyền Quy trầm giọng nói: “Ta có thể tạm thời ổn định tình trạng của nàng, nhưng Du Tùng Tử hồn phách đã vỡ… Coi là sư hiện tại lực lượng, không có cách nào cứu nàng.”

Du Tùng Tử muốn chết!

Tại sao có thể như vậy? !

La Quan đột nhiên da đầu một nổ, hắn rõ ràng cảm thấy được, đến từ gương đồng băng hàn khí cơ.

Sau một khắc ——

Ông!

La Quan trong đầu, quan tưởng đồ tự động hiển hiện, trên đài sen đạo nhân hư ảnh, lúc này mở 2 mắt ra, chính lạnh lùng nhìn tới.

Mãnh liệt cảm giác nguy cơ quanh quẩn tâm thần ở giữa, La Quan có mãnh liệt trực giác, như việc này không thể xử lý tốt, hắn sẽ có lớn - phiền phức.

Đáng chết hỗn đản!

La Quan thở sâu, đem Du Tùng Tử để ở một bên, “Tùng

Tử, ta đi báo thù cho ngươi.”

Hắn đứng dậy, ánh mắt băng hàn nhìn về phía đối diện, “Các ngươi đều đáng chết!”

Lâm Phương Phương cười lạnh, “La Quan, cái này tiện tỳ động thủ trước công kích chúng ta, điểm này phát sinh ở trước mắt bao người, chính là bị đánh chết cũng xứng đáng.”

Lý Khánh đáy mắt, hiện lên vẻ đắc ý.

Hắn đã sớm phát giác được, La Quan đối với nữ nhân này rất coi trọng, quả nhiên lấy nàng vì điểm vào, trực tiếp bóp chết mạng hắn cửa.

Về phần ra tay độc ác? Tự nhiên là vì triệt để chọc giận La Quan, chỉ cần hắn mất lý trí động thủ, hôm nay hẳn phải chết không nghi ngờ.

Giết hắn, liền có thể cầm tới thần bí đồ thạch…

“Bảo hộ Lâm tiểu thư, ai dám vọng động nửa điểm, giết không tha!”

“Vâng!”

Mấy tên hộ vệ quát khẽ, uy nghiêm nhìn về phía La Quan.

“La đạo hữu…”

Hoàng Nham Ba vô ý thức mở miệng, nhưng lại im bặt

mà dừng, đây hết thảy phát sinh ở Trân Bảo các bên trong, nếu nói không có quan hệ gì với bọn họ, ngay cả hắn cũng sẽ không tin tưởng.

La Quan nhìn hắn một cái, nhanh chân hướng về phía trước.

“Giết!”

Đã sớm đạt được phân phó mấy tên hộ vệ, lúc này ánh mắt sáng lên, trực tiếp ngang nhiên xuất thủ.

Bọn hắn nguyên bản còn lo lắng, La Quan biết ẩn nhẫn, tránh lui… Đây thật là tốt lắm.

Oanh ——

Mấy đạo Kim Đan đỉnh phong khí tức bộc phát, đồng thời khóa chặt mà đến, các thức thần thông quang mang ầm vang rơi xuống.

Ông ——

Kiếm minh vang lên, La Quan đưa tay hướng về phía trước, 2 con ngươi chỗ sâu lập tức, lại có một đôi dựng thẳng đồng hư ảnh hiển hiện.

Chân Long biến!

Sau một khắc, chém xuống một kiếm.

Kiếm quang sát na càn quét, chỗ trải qua chỗ thần quang đình trệ, tiếp theo sụp đổ. Mấy tên hộ vệ trừng

lớn mắt, tâm thần sát na băng hàn, như rơi vào trong hầm băng.

“A!”

Kêu thảm bên trong, một cái đầu lâu phóng lên tận trời, xông vào trước nhất tên hộ vệ kia, trực tiếp bị mất mạng tại chỗ.

Những người còn lại, cũng là từng ngụm từng ngụm thổ huyết, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ hướng về sau nhanh lùi lại.

Ông ——

Kiếm minh tái khởi, chói mắt kiếm quang gào thét mà ra, thẳng chém về phía Lâm Phương Phương.

Hoặc là bởi vì La Quan 1 kiếm giết người, đánh tan mấy Kim Đan đỉnh phong hộ vệ một màn, thực tế quá mức kinh người.

Lâm Phương Phương lúc này, vẫn còn trạng thái đờ đẫn, không thể lấy lại tinh thần.

Cùng kiếm minh vang lên, nàng bỗng nhiên lúc ngẩng đầu, sắc mặt trực tiếp hoàn toàn trắng bệch, “Lý Khánh sư huynh cứu ta!”

Lý Khánh con ngươi co vào, Lâm gia cũng là trên biển đại tộc, hắn tuyệt không thể trơ mắt, nhìn xem Lâm Phương Phương bị La Quan giết chết.

Nếu không, thân là hôm nay kế hoạch chủ đạo người, hắn tất nhiên sẽ phải gánh chịu phản phệ.

“Lôi đình chi hộ!”

Lý Khánh gầm nhẹ một tiếng, “Ầm ầm” tiếng vang bên trong, vô số lôi quang bắn tung toé, nhảy vọt, từng đạo lôi đình ngưng hiện, ở trước mặt hắn xen lẫn, hóa thành một tia chớp màn sáng.

Sau một khắc, Lý Khánh như bị sét đánh, há mồm phun ra máu tươi, khí tức một chút trở nên uể oải.

Khí thế kia kinh người, chói lóa mắt không thể nhìn thẳng lôi đình màn sáng, dưới một kiếm này, lại bị trực tiếp từ đó chém vỡ.

Mũi kiếm không ngừng, thẳng đến Lý Khánh rơi xuống.

Người này con mắt bỗng dưng trợn tròn, đột nhiên kịp phản ứng —— La Quan kiếm, mục tiêu từ ngay từ đầu, tỏa định chính là hắn.

Thực lực của hắn, vậy mà mạnh như vậy!

“Trưởng lão cứu ta!”

Lý Khánh không lo được mặt mũi, trực tiếp rống to.

“Hừ!”

Cười lạnh bỗng dưng vang lên, lộ ra một tia âm trầm, uy nghiêm, “Dám giết ta Phong Lôi các đệ tử, ngươi thật to

gan.”

Chém về phía Lý Khánh 1 kiếm, giống bị hư không đông kết, trực tiếp cứng tại chỗ cũ, sau một khắc tự nghiền nát.

Bá ——

Một thân ảnh, xuất hiện ở trước mắt mọi người, người này hẹn ngoài 50 tuổi bộ dáng, tóc hoa râm, mũi ửng đỏ đôi mắt dài nhỏ, lúc này lạnh lùng khóa chặt La Quan, đều là băng hàn sát ý.

“Phong Lôi các thứ Tứ trưởng lão!”

“Nguyên Anh cảnh cường giả!”

“Cái này La Quan thực lực đích xác kinh người, lại nhưng 1 kiếm giết Kim Đan đỉnh phong, trấn áp Phong Lôi các đệ tử… Nhưng đã Nguyên Anh xuất thủ, hắn hẳn phải chết không nghi ngờ.”

Nguyên Anh, chính là như thế cường hãn.

Mà sự thật, cũng đúng là như thế, thứ Tứ trưởng lão cười lạnh, đưa tay hướng về phía trước một nắm.

Oanh ——

Khủng bố uy áp sát na giáng lâm, đem La Quan trấn áp ở bên trong, sắc mặt hắn một nháy mắt, liền trở nên tái nhợt.

“Phong Lôi các làm việc, mời các vị đạo hữu tránh lui, miễn cho bị ngộ thương.”

Thứ Tứ trưởng lão thanh âm lạnh như băng, tại Nguyên Anh tu vi gia trì dưới, truyền khắp 4 phương 8 hướng, khiến người rất cảm thấy kiềm chế.

Đây là cảnh cáo.

Vây xem mọi người, bất luận trong lòng nghĩ như thế nào, lúc này nhao nhao tránh lui.

Nhưng bọn hắn, đồng thời cũng có chút hoang mang, hẳn là La Quan cùng Du Tùng Tử 2 người, thật chính là độc thân tới đây?

Lấy 2 người biểu lộ ra bối cảnh đến nói, không nên a.

Nhưng sự tình đều đến bước này, còn không có cường giả xuất thủ… Chỉ có thể nói, 2 cái này tiểu bối, thực tế là cả gan làm loạn.

Cái này La Quan thực lực đích xác hung hãn, chỉ sợ Nguyên Anh cảnh dưới, cực ít có người là đối thủ của hắn, thậm chí có thể nói 1 câu Nguyên Anh cảnh dưới vô địch.

Nhưng chung quy hay là quá mức kiêu ngạo, không biết thu liễm, 20 triệu giá trên trời cạnh tranh mới ra, thế cục liền đã triệt để mất khống chế.

Cho dù Phong Lôi các thứ Tứ trưởng lão không xuất thủ, cũng sẽ có cái khác Nguyên Anh… Hôm nay, hắn chú

định tai kiếp khó thoát!

Đương nhiên, sự tình chưa hẳn liền sẽ, dễ dàng như vậy kết thúc.

Nhưng sau tiếp theo sự tình, cùng La Quan đã không có quan hệ…

Hả? !

Chính ám cảm giác tiếc hận, lại hoặc cười lạnh không thôi mọi người, sắc mặt đột nhiên biến đổi.

Bởi vì, bị trấn áp La Quan, lúc này ngẩng đầu lên.

Oanh ——

Hắn khí tức như núi lửa bộc phát, lấy tốc độ kinh người điên cuồng tăng vọt.

Huyền Quy thanh âm, tại não hải vang lên, “La Quan, hôm nay bất luận như thế nào, nhất định phải cho trong gương đồng vị kia, 1 cái hài lòng bàn giao.”

“Ai dám nhảy ra, liền diệt ai!”

La Quan đưa tay, kiếm minh vang lên nháy mắt, trấn áp hắn lực lượng kinh khủng, liền bị trực tiếp chấn vỡ.

Oanh ——

Khí tức khủng bố xung kích, lại hình thành mắt trần có thể thấy gợn sóng, mọi người kinh hô bên trong hướng

về sau nhanh lùi lại, có tu vi kia hơi yếu hoặc không may người, bị trực tiếp tung bay ra ngoài, người giữa không trung miệng mũi máu tươi cuồng phún.

Nơi đây thiên địa, bây giờ chỉ có kiếm minh, xung quanh hoàn toàn tĩnh mịch.

Vô số trợn to tròng mắt, lộ ra hãi nhiên… Cùng khó có thể tin.

Nguyên Anh!

Cái này La Quan giờ phút này, bộc phát ra khí tức chi khủng bố, thình lình đạt tới Nguyên Anh cấp độ.

Chẳng lẽ, hắn là giả heo ăn thịt hổ? Cố ý ẩn giấu tu vi lão quái?

Ý niệm này cùng một chỗ, mọi người bỗng cảm giác giật mình, khó trách không ai xuất thủ cứu giúp, La Quan bản thân liền là một tên Nguyên Anh cường giả.

Sự tình tiến triển, càng phát ra kịch liệt đặc sắc!

Thứ Tứ trưởng lão nhíu mày, sắc mặt âm trầm xuống, “Nguyên Anh? Không, đây chỉ là một loại bộc phát bí pháp, lại hoặc là mượn tới lực lượng nào đó.”

“Tiểu bối, khó trách dám giết ta Phong Lôi các tu sĩ, ngươi quả nhiên có chút thủ đoạn, nhưng đối chân chính Nguyên Anh cường giả mà nói, ngươi thực lực hôm nay, căn bản cũng không tính là gì!”

“Có dám hay không, theo lão phu ra ngoài đánh một trận? ?”

La Quan cười lạnh, “Lão già, hôm nay chính là ngươi muốn chạy trốn, ta cũng phải đuổi bên trên ngươi, đưa ngươi chém thành muôn mảnh! !”

Huyền Quy đã cho ra minh xác nhắc nhở, hôm nay nhất định phải giết người, tất cả dính đến tổn thương Du Tùng Tử người, đều phải chết. Chỉ có máu tươi của bọn hắn, mới có thể dập tắt đại lão lửa giận trong lòng, nếu không hôm nay chết, rất có thể chính là La Quan.

Cho nên lúc này, La Quan trong lòng sát ý mạnh, đã đến đỉnh phong.

“Làm càn!” Thứ Tứ trưởng lão giận dữ, “Tiểu bối, theo lão phu ra nhận lấy cái chết!”

Nguyên Anh cấp độ chém giết, uy lực thực tế khủng bố, tiếp tục lưu lại trên thuyền lớn, sẽ đối thân tàu tạo thành hủy diệt tính tổn thương.

Sưu ——

Thứ Tứ trưởng lão dẫn đầu bay ra.

La Quan theo sát ở phía sau.

“Tiểu bối, hôm nay liền để ngươi biết, cái gì là Nguyên Anh!” Thứ Tứ trưởng lão gầm nhẹ, giơ lên 2 tay 10 ngón tay triển khai chỉ hướng thương khung.

“Huy hoàng thiên lôi, tôn ta ý chí, giáng lâm sát phạt, tịch diệt thương sinh!”

Ầm ầm ——

Trong chốc lát, trên thuyền lớn không tầng mây, bỗng nhiên hiện lên vô số mây đen, xen lẫn thành to lớn đám mây.

Nương theo lấy lôi đình gào thét, vô số lôi quang bắn ra, phóng thích khủng bố khí cơ.

“Chết! !”

Thứ Tứ trưởng lão đưa tay, một chỉ điểm hướng La Quan.

Sau một khắc, chướng mắt lôi quang bộc phát, mây đen ngang nhiên hạ xuống lôi đình.

Cảm thụ được giữa thiên địa, khuấy động, sôi trào khí cơ, La Quan đón hạ xuống lôi đình, lúc này không lùi phản tiến vào.

Hắn một bước hướng về phía trước, trực tiếp giương kiếm.

“Bằng vào ta chi kiếm, chấp chưởng lôi đình!”

Đây là, Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết.

Nó vốn là Thanh Tiêu kiếm tông tuyệt học, uy lực kinh người đến cực điểm, huống chi La Quan bây giờ, “Mượn

lực” tạm có Nguyên Anh thực lực.

Đương nhiên, càng quan trọng chính là, La Quan bây giờ mượn đến, là thuộc về Huyền Quy lực lượng.

Mặc dù lực lượng cường độ, đích xác chỉ có Nguyên Anh cấp độ, lại có một loại nào đó, sắc lệnh thiên địa đại đạo cường hãn ý chí.

Cho nên, giờ phút này La Quan xuất kiếm, khiến cho Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết uy lực, tăng vọt đến khó lấy tưởng tượng cấp độ.

Bên dưới mây đen, kia dữ tợn khủng bố lôi đình, trực tiếp bổ vào La Quan trong tay Dạ Yến kiếm bên trên, lại cũng vô mọi người theo dự liệu hủy diệt tràng diện.

Ngược lại, kia khủng bố sức mạnh sấm sét, quấn quanh ở Dạ Yến kiếm mặt ngoài, khiến cho nó biến thành 1 đem lôi đình trường kiếm.

Lúc này, La Quan kiếm ngự lôi đình, chân đạp hư không mà đứng.

Óng ánh lôi quang chiếu sáng thiếu niên khuôn mặt, băng lãnh kiên nghị bên trong, lại có mấy phần uy nghiêm túc mục, như lôi đình người thống trị, khiến người nghiêm nghị sinh ra sợ hãi.

Vô số tu sĩ, nhìn một màn trước mắt, chỉ cảm thấy rung động không nói gì.

Phong Lôi các tu sĩ, từ trước đến nay lấy phong, lôi chi

lực lấy xưng, nhất là lôi đình thần thông uy lực cường hãn, sát phạt khủng bố đến cực điểm.

Nhưng hôm nay, thứ Tứ trưởng lão đường đường Nguyên Anh cảnh đại lão, thần thông triệu hoán lôi vân, hạ xuống khủng bố lôi đình chi lực, lại bị La Quan tiếp chưởng, hóa thành lôi đình chi kiếm.

Một màn này, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, bọn hắn tuyệt không tin tưởng.

“Giết! !”

La Quan quát khẽ, trường kiếm chém xuống nháy mắt, lôi đình ầm vang bộc phát, hóa thành 1 đạo kinh thiên tấm lụa.

Sau một khắc, lại có gào thét bỗng nhiên vang lên.

Kia lôi đình tấm lụa, giữa không trung bỗng nhiên chấn động, hóa thành 1 đầu sinh động như thật lôi long.

Thứ Tứ trưởng lão trừng lớn mắt, “Lôi đình hóa rồng!”

Cái này sao có thể?

Phải biết chính là tại Phong Lôi các bên trong, cũng chỉ có Thần Hồn cảnh lão tổ, mới có thể giao phó lôi đình linh tính, có hoá hình chi năng.

Nhưng cũng xa xa không thể, khiến cho lôi đình hóa rồng.

Cần biết lôi đình bản chất là trời phạt chi lực, vì thiên địa chỗ chấp chưởng, muốn để lôi đình hóa rồng, liền dính đến thiên địa tán thành phương diện.

Tiểu bối này, không phải là hiếm thấy trời sinh lôi linh thể?

Nhưng rất nhanh, thứ Tứ trưởng lão liền không lo được chấn kinh, cảm thụ được lôi long gào thét mà tới, chỗ mang theo hủy diệt khí cơ, sắc mặt hắn cuồng biến.

Gầm nhẹ một tiếng Nguyên Anh tu vi bộc phát, sau lưng của hắn bỗng dưng ngưng tụ ra, một đôi cánh chim màu xanh hư ảnh.

Phong Lôi các, trừ lôi đình bên ngoài, phong hệ thần thông đồng dạng cường đại.

Lúc này một đôi gió cánh ngưng tụ, bỗng nhiên đập xuống.

Sưu ——

Thứ Tứ trưởng lão điên cuồng trốn tránh, nhưng vào lúc này, hắn con ngươi bỗng dưng co vào, như nhìn thấy cực kỳ đáng sợ sự tình.

Liền chỉ thấy trước mắt lôi long bỗng nhiên biến mất, sau một khắc lôi đình oanh minh, vang vọng thiên hải ở giữa.

Thứ Tứ trưởng lão quanh thân, bị khủng bố lôi đình bao khỏa, phát ra kêu thê lương thảm thiết.

Chương 424 : Lão sư, mời ngài xuất thủ

Lôi long tung hoành thiên hải ở giữa, một đầu chui vào hư không, lại xuất hiện lúc đã mở cái miệng rộng, đem thứ Tứ trưởng lão nuốt vào trong bụng, bị oanh sát thê thảm vô song.

Một màn bất khả tư nghị này, mọi người mặt mũi tràn đầy ngốc trệ, đường đường Nguyên Anh cảnh cường giả, lại chính diện trong chém giết suy tàn.

Thật vất vả, từ lôi đình oanh sát bên trong chạy ra thứ Tứ trưởng lão, lúc này toàn thân đen nhánh, mặt ngoài da thịt mảng lớn bị hao tổn, chính là một đoạn cháy đen cây khô.

Đúng lúc này, kiếm minh lại lần nữa vang lên!

Thật ác độc.

Đây là chuẩn bị, trực tiếp xử lý thứ Tứ trưởng lão.

Trong lòng mọi người nhảy một cái, đối La Quan tàn nhẫn, đảm phách, lại có nhận thức mới.

Cho dù là Phong Lôi các trưởng lão lại như thế nào? Đối địch với ta, vẫn như cũ giết chết bất luận tội!

“Tiểu bối, thật độc ác tâm tư!”

Nước biển bỗng nhiên khuấy động, ngưng tụ ra 1 đem kình thiên thủy kiếm, toàn thân xanh thẳm.

Đem chém xuống 1 kiếm đánh nát, rơi ầm ầm trên biển, chém ra 1 đầu khủng bố hồng câu.

Kinh người uy áp, từ thiên hải đụng vào nhau chỗ mãnh liệt mà đến, sát na hoành ép toàn trường.

Một tên người áo đen, lúc này chân đạp hư không mà đến, bộ pháp nhìn như chậm chạp, nhưng mỗi một bước đều có thể vượt qua mảng lớn không gian.

“Đại trưởng lão!”

Thứ Tứ trưởng lão thần tình kích động, khẽ động da mặt thương thế, đau khóe miệng co giật.

Nhưng hôm nay lại không lo được những này, ánh mắt oán độc nhìn về phía La Quan, vừa rồi hắn kém chút liền lạnh.

“Mời ngài xuất thủ, trấn sát tiểu bối này!”

Trên thuyền lớn mọi người kinh hô.

“Nguyên Anh thượng cảnh!”

“Phong Lôi các Đại trưởng lão, trong truyền thuyết tu vi đã gần đến Nguyên Anh đỉnh phong, không nghĩ tới hôm nay lại xuất hiện ở đây.”

“Áp lực thật là đáng sợ, này khí tức, quả thực làm người

tuyệt vọng!”

Lý Khánh, Lâm Phương Phương cùng Phong Lôi các đệ tử, lúc này mặt lộ vẻ cuồng hỉ, trực tiếp khom người cúi đầu, “Ta cùng bái kiến Đại trưởng lão.”

La Quan người này, thực lực ngoài dự liệu của bọn họ, nhưng thì tính sao… Đại trưởng lão đến, đủ để trấn áp hết thảy địch!

“Ừm.” Đại trưởng lão nhàn nhạt gật đầu, ánh mắt khóa chặt La Quan, “Tiểu bối, bản tọa cho ngươi một cái cơ hội, báo ra xuất thân của ngươi lai lịch, nếu có để ta Phong Lôi các kiêng kị chỗ dựa, hôm nay chưa chắc không thể cho ngươi một con đường sống.”

Nhưng lời này càng sâu tầng 1 có ý tứ là —— như không có đầy đủ bối cảnh, hôm nay liền hẳn phải chết không nghi ngờ.

La Quan sắc mặt trắng bệch, lấy hắn bây giờ cảnh giới, thi triển Huyền Quy lực lượng, thực tế quá mức miễn cưỡng.

Nếu không phải Chân Long biến nguyên nhân, làm hắn nhục thân vô cùng cường đại, sợ là thôi động cỗ lực lượng này nháy mắt, liền muốn bị sinh sinh no bạo.

Bây giờ, hắn đã bắt đầu tiếp nhận, đến tự cường đại lực lượng phản phệ.

Thế gian hết thảy đều rất công bằng, không thuộc về lực lượng của ngươi, cưỡng ép mượn dùng về sau, liền cần

trả giá đem đối ứng đại giới.

“Bớt nói nhảm, ta ngay tại cái này bên trong, ngươi có thể như thế nào?”

Hắn không có thời gian lãng phí.

Đại trưởng lão biểu lộ không thay đổi, đáy mắt hiện lên một tia băng hàn, cực nóng xen lẫn ba động, “Tốt, vậy bản tọa liền tiễn ngươi lên đường.”

Đưa tay, 5 ngón tay đè xuống.

Bầu trời bỗng nhiên tối sầm lại, lại có một ngọn núi ảnh hiển hiện, phát ra “Ầm ầm” kinh thiên oanh minh, mang theo kinh người uy áp trấn xuống.

Có lẽ là bởi vì, kiến thức trước đó, La Quan kiếm ngự lôi đình một màn, Phong Lôi các Đại trưởng lão vẫn chưa thi triển lôi đình chi lực.

Mà là muốn “Mượn” một phương sơn ảnh, đem La Quan trấn áp.

Không sai, hắn cũng không chuẩn bị, vào lúc này giết chết La Quan, mà là muốn đem hắn bắt lấy, tìm kiếm “Lôi đình hóa rồng” chân tướng.

Trên thực tế, Đại trưởng lão trong lòng, lúc này đã có suy đoán.

Trời sinh Lôi Linh thánh thể!

Hắn bây giờ tu vi, đã đạt tới Nguyên Anh thượng cảnh, những năm gần đây một mực du đãng bên ngoài, chính là muốn tìm phá cảnh thời cơ. Nếu không tuy là Nguyên Anh thượng cảnh, nhiều nhất bất quá một ngàn năm, cũng muốn bỏ mình nói diệt, một trận đại đạo tu hành cuối cùng thành bọt nước.

Mà La Quan, chính là Đại trưởng lão trong mắt, 1 cái phá cảnh cơ hội.

Lôi Linh thánh thể… Như có thể đem tiểu bối này luyện thành 1 viên đại dược, sau khi dùng đoạt nó bản nguyên, hắn lôi đình chi đạo tất có thể đột phá.

Nên có nắm chắc, có thể phá cảnh thần hồn!

Cho nên, mới có vừa rồi hỏi một chút, như La Quan bối cảnh thông thiên, thật là hắn không được trêu chọc, vậy liền biến chiến tranh thành tơ lụa.

Nếu không, trời ban cơ duyên, tự nhiên nắm chắc cơ hội tốt!

Sơn ảnh phía dưới, tầng tầng trọng áp như vực sâu như ngục, La Quan kêu lên một tiếng đau đớn, trán nổi gân xanh lên.

“A!”

Gào thét một tiếng, kiếm giới bỗng nhiên triển khai, 1 tôn thân ảnh màu đỏ ngòm từ đó hiển hiện, ngang ngược sát ý phóng lên tận trời.

“Thân lò! !”

1 kiếm xuất thủ, chém xuống nháy mắt không ngừng, lại 1 kiếm chỉ xéo thương khung.

“Bạt sơn hà! !”

Oanh ——

Kiếm hơi thở tăng vọt, như liệt hỏa trùng thiên, phóng thích vô tận khủng bố khí cơ.

Lại 1 kiếm.

“Từng ngày nguyệt!”

Trường kiếm chỗ hướng, có nhật nguyệt chi ảnh hiển hiện, phá thành mảnh nhỏ, mang theo vô tận tang thương tuế nguyệt khí cơ.

Đón lấy, là kiếm thứ tư.

“Đãng cửu tiêu!”

Một kiếm này, được từ Quỷ Vương lĩnh, La Quan tập được về sau, hôm nay lần thứ 1 xuất thủ.

4 kiếm tề xuất, kiếm thế tầng tầng điệp gia.

Đúng lúc này, đột nhiên lại có biến hóa, Nguyên Anh thượng cảnh khủng bố uy áp dưới, La Quan đình trệ thật lâu kiếm ý, lúc này làm ra đột phá.

Kiếm giới bỗng nhiên thu liễm, dung nhập vào một kiếm này bên trong, khiến cho kiếm ảnh sát na xích hồng, liền như ăn chán chê vô số máu tươi.

Đây là kiếm ý tầng 6, hợp ở 1!

Kiếm ý đột phá, kiếm thế tăng gấp bội, khiến cho một kiếm này khí thế, trong chốc lát lại lần nữa tăng vọt.

Trong chốc lát, La Quan trên đỉnh đầu, kia nguy nga sơn ảnh liền bị xé nát, tiếp theo mang theo vô tận sát ý, ầm ầm gào thét mà tới.

“Kiếm ý 6 tầng!”

Đại trưởng lão hú lên quái dị, mặt mũi tràn đầy chấn kinh chi sắc, chợt đáy mắt chỗ sâu cực nóng như lửa.

Lôi Linh thánh thể bên ngoài, lại vẫn là 1 viên, trời sinh kiếm chủng tử! !

Tốt, thực tế là tốt, trời cao đãi lão phu không tệ a.

Về phần một kiếm này…

Mạnh, rất mạnh!

Mạnh đến lấy hắn Nguyên Anh thượng cảnh tu vi, đều cảm thấy khó có thể chịu đựng, nhất định phải tránh né mũi nhọn.

Nhưng cái này lại như thế nào? ?

Bất quá một kích chi lực mà thôi, đợi tránh đi về sau, tiểu bối này còn có thể như thế nào?

Đại trưởng lão đưa tay một nắm, nước biển vô tận phóng lên tận trời, lại tại trong một chớp mắt đông kết, hóa thành từng đạo kiên dày tường băng.

Tầng lập mà lên, đem hắn che chở ở phía sau.

Sau một khắc, kinh thiên vang lên ầm ầm, huyết sắc kiếm ảnh gào thét mà đến, lấy thế tồi khô lạp hủ, đem tường băng đều xuyên thủng.

Đại trưởng lão mặt lộ vẻ trầm ngưng, một kiếm này uy lực, lại so hắn trong dự tưởng càng mạnh, trảm phá tường băng về sau, kiếm thế cứ việc uể oải, vẫn như cũ làm người sợ hãi.

“Phá!”

Quát lớn bên trong, Đại trưởng lão đưa tay 1 kiếm, một nháy mắt 9 đạo kiếm ảnh, trực tiếp nổi lên.

Như liên nỗ nổ bắn ra, 9 kiếm gào thét mà ra, cùng huyết sắc kiếm ảnh ngang nhiên đối bính.

Ngay cả tiếp theo nổ vang rung trời, cho đến 9 kiếm vỡ vụn, mới rốt cục ngăn trở, huyết sắc kiếm ảnh một kích.

La Quan khóe miệng tràn ra máu tươi, đáy mắt hiện lên bất đắc dĩ, quả nhiên bằng chính hắn thủ đoạn, hoàn toàn không đủ để ứng đối Nguyên Anh thượng cảnh.

“Lão sư, mời ngài xuất thủ.”

Hắn nhắm mắt lại, lại mở ra.

Đối diện, Đại trưởng lão phía sau hàn mao, trong chốc lát từng chiếc lóe sáng.

Hắn bỗng nhiên ngẩng đầu, gắt gao tiếp cận La Quan, tiểu bối này cùng lúc trước so sánh, khí cơ không có chút nào biến hóa. Nhưng lúc này mang đến cho hắn một cảm giác, lại giống như là trong chớp mắt, liền biến thành 1 cái người hoàn toàn xa lạ.

Như thâm uyên, như biển cả.

Không thể thăm dò, mênh mông vô ngần!

Lúc này, “La Quan” đột nhiên đưa tay, một chỉ điểm ra.

Đại trưởng lão trái tim bỗng dưng nắm chặt, sinh ra cực kỳ kinh hãi sợ, hắn như phát giác được thân ảnh, gào thét một tiếng một đoàn thần quang nổ tung, đem hắn thủ hộ ở bên trong.

Nhưng hôm nay, lại không nửa điểm tác dụng.

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, Đại trưởng lão nửa người, trực tiếp nổ thành phấn vụn.

Chương 425 : Đại hung giáng lâm

“Thần hồn thủ đoạn!” Đại trưởng lão kêu thê lương thảm thiết, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, hãi nhiên, kéo lấy một nửa tàn khu, hướng về sau điên cuồng chạy trốn.

Vừa rồi La Quan một chỉ rơi xuống, trước điểm nát hồn phách của hắn, lại trực tiếp chiếu rọi đến nhục thân, đây là Thần Hồn cảnh uy năng.

Nát non nửa hồn phách, thân thể cùng nhau nổ nát vụn, cũng chính là Nguyên Anh cao giai pháp lực hùng hậu, sinh mệnh lực cường thịnh vô song, đổi người đã sớm chết thấu.

Đột nhiên, Đại trưởng lão tâm thần bỗng dưng co vào, giống bị lực lượng kinh khủng giam cầm, bóng ma tử vong như triều cường đem hắn bao phủ.

Đối diện, “La Quan” đưa tay, lại một chỉ điểm ra.

Đại trưởng lão trước người, một thân ảnh đột nhiên xuất hiện, áo bào trắng ngọc quan, bình thản trên khuôn mặt, tự có một phần vạn sự đều tại chưởng khống tự tin.

Lúc này đưa tay đồng dạng một chỉ điểm ra, sau một khắc đứng giữa không trung, bỗng dưng nổ tung nổ vang rung trời, trong chốc lát bình định sóng biển.

“Tiểu bối, ngươi sát cơ quá rực, tuyệt không phải lâu dài

chi đạo, chuyện hôm nay liền dừng ở đây đi.” Áo bào trắng thân ảnh nhàn nhạt mở miệng, nhìn về phía Đại trưởng lão, “Trước kia thiếu Phong Lôi các ân tình, liền như vậy xóa bỏ.”

Đại trưởng lão nửa bên tàn khu, lúc này huyết nhục điên cuồng tăng trưởng, nghe vậy cung kính xưng phải, ánh mắt nhìn về phía La Quan, hồi hộp chi hơn đều là oán hận.

Bại!

Phong Lôi các một đoàn người, hôm nay lại bị một tên tiểu bối tu sĩ, đè xuống đất điên cuồng ma sát, có thể nói là mất hết mặt mũi. Mà lại, hôm nay bị nát đi non nửa hồn phách, căn cơ tổn hao nhiều thế tất vô duyên Thần Hồn cảnh… Đau khổ truy tìm đại đạo con đường, như vậy triệt để đoạn tuyệt!

Trên thuyền lớn, tham gia bán đấu giá các phương tu sĩ, ánh mắt vô cùng lo lắng.

Thần Hồn cảnh!

Trân Bảo các lại nhúng tay chuyện hôm nay, nghiêm chỉnh mà nói đã phá hư quy củ, nhưng đối mặt thần hồn đại lão, quy củ bản thân liền là dùng để phá hư.

Ai dám chất vấn nửa điểm?

Lại nhìn về phía La Quan, thần sắc ở giữa khó nén rung động, kiêng kị, tiểu bối này đến cùng có gì át chủ bài, lại bộc phát ra thực lực đáng sợ như thế. Phong Lôi các

Đại trưởng lão, Nguyên Anh thượng cảnh tu sĩ, nếu không phải Trân Bảo các Thần Hồn cảnh xuất thủ, đều muốn bị đánh chết tại chỗ.

Trân Bảo các trong cửa lớn, một đám người đi ra, cầm đầu là một tên váy đỏ nữ tử, mỹ lệ trên khuôn mặt đều là thanh lãnh, ngạo nghễ.

Hoàng Nham Ba giật mình, vội vàng hành lễ, “Thuộc hạ gặp qua đại tiểu thư.”

Chu Tử Hân nhìn hắn một cái, âm thanh lạnh lùng nói: “Thất thần làm gì? Mau đem Phong Lôi các 2 vị trưởng lão mời về, tĩnh dưỡng thương thế.”

“Vâng!”

Hoàng Nham Ba vội vàng lĩnh mệnh, mang theo Trân Bảo các tu sĩ tiến lên, nhưng vào lúc này 1 đạo băng lãnh khí cơ giáng lâm, trong lòng hắn 1 sợ vội vàng dừng lại, ngẩng đầu một mặt chấn kinh.

Chu Tử Hân nhíu mày, sắc mặt nháy mắt âm trầm xuống.

Trên thuyền lớn, vô số tu sĩ trừng mắt, trên mặt đều là khó có thể tin… Cái này La Quan, hắn muốn làm gì? Điên rồi phải không!

Trân Bảo các Thần Hồn cảnh đã xuất tay, hắn lại vẫn dám không buông tha? !

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy thần sắc quyện

đãi, đôi mắt đều ảm đạm xuống, “Tiểu tử, vi sư chỉ có thể giúp ngươi đến một bước này.”

“Đa tạ lão sư, ngài đi nghỉ ngơi đi.”

La Quan đáy mắt hiện lên một tia lãnh ý, nếu không phải Trân Bảo các thần hồn xuất thủ, Phong Lôi các đã bị quét ngang, chuyện hôm nay cũng đem có một kết thúc.

Thần Hồn cảnh siêu cấp cường giả, thực lực đích xác đáng sợ đến cực điểm, nhưng dù cho như thế, hôm nay cũng tuyệt đối không thể đến đây dừng tay.

Hắn ngẩng đầu hướng đối diện nhìn lại, “Tiền bối, hôm nay phát sinh hết thảy, đều ở ngài trong mắt, đúng sai vãn bối không nói nhiều.”

“Phong Lôi các người hôm nay phải chết, còn xin ngài tránh lui, không muốn lại cắm tay việc này.”

Trân Bảo các thần hồn tu sĩ, đôi mắt trở nên băng hàn, “Làm càn!”

Oanh ——

Kinh người uy áp, phô thiên cái địa quét ngang, đem La Quan bao trùm ở bên trong.

“Tiểu bối, bản tọa nói lời, là ngươi có tư cách chất vấn sao? Niệm tình ngươi trẻ tuổi vô tri, hôm nay không tính toán với ngươi, mang lên ngươi người, cút ngay!”

Cố kỵ La Quan thân phận, bối cảnh, hắn đã tính nhẫn

nại.

Như đổi người, dám như thế cùng hắn nói chuyện, 1 bàn tay trực tiếp chụp chết.

Đối diện, La Quan sắc mặt tái nhợt, nhưng hắn đôi mắt lại một mảnh yên tĩnh, “Tiền bối, thật không nghe khuyên bảo sao?”

Trân Bảo các Thần Hồn cảnh giận quá thành cười, “Tiểu tử, ngươi dám uy hiếp ta? ? Coi là thật gan chó! !”

“Chính là ngươi xuất thân siêu cấp thế lực lại như thế nào? Thần Hồn cảnh uy nghiêm, không dung nửa điểm khiêu khích, hôm nay bản tọa liền để ngươi biết, như thế nào trời cao đất rộng!”

Vốn là kinh khủng kinh người uy áp, lúc này lại lần nữa tăng vọt, như 1 tòa cự đại vô hình cối xay, “Ầm ầm” chuyển động không ngừng, muốn đem La Quan hồn phách nghiền nát, buộc hắn quỳ xuống nhận lầm.

La Quan sắc mặt càng phát ra trắng bệch, không nhìn thấy nửa điểm huyết sắc, lẩm bẩm nói: “Tiền bối, ngươi thật sự chính là, cho thể diện mà không cần a… Nếu như thế, cũng đừng trách ta đưa ngươi da mặt, bóc đến vứt trên mặt đất chà đạp.”

“Đồ hỗn trướng…”

Gầm thét vừa lên, liền bị trực tiếp đánh gãy, La Quan lạnh giọng nói: “Lão vương bát đản, đừng tưởng rằng Tùng Tử xảy ra chuyện, ngươi liền không có vấn đề…

Nếu không phải ngươi ngầm đồng ý, Phong Lôi các há có thể hại nàng? Lúc đầu ta không muốn cùng Trân Bảo các kết thù, nhưng ngươi muốn tìm chết, ta liền thành toàn ngươi!”

Vô số tu sĩ, lúc này kém chút trừng bạo con mắt, ám đạo ngươi can đảm này, thực tế là quá lớn.

Thần hồn, đây chính là Thần Hồn cảnh.

Đầy đủ tọa trấn một phương siêu cấp thế lực, khai tông lập phái xưng tông Đạo tổ tồn tại, phóng nhãn biển mây đại lục cùng trong vùng biển, đều là đứng đầu nhất cường giả tuyệt đỉnh.

Chu Tử Hân giận dữ, “La Quan, ngươi dám nhục mạ ta trong các thần hồn, hôm nay tuyệt không có người, có thể cứu tính mệnh của ngươi! !”

“Tốt, rất tốt.” Trân Bảo các thần hồn tu sĩ, trong ngữ phong sát khí đằng đằng, “Đã ngươi muốn chết, bản tọa liền tiễn ngươi một đoạn đường.”

Oanh ——

Hắn đưa tay, hướng về phía trước một nắm.

Đứng giữa không trung, một cái đại thủ sát na ngưng tụ, không gian phát ra nổ đùng, như không chịu nổi lực lượng kinh khủng, sụp ra vô số mảnh cái khe nhỏ.

Thần Hồn cảnh một kích, chính là Nguyên Anh tu sĩ, đều có thể trực tiếp trấn sát!

Nhưng vào lúc này, một tiếng lười biếng thở dài vang lên, tiếp lấy một thân ảnh, trực tiếp xuất hiện tại La Quan bên người.

Một bộ áo đỏ, mặt mày ở giữa còn mang theo, mấy điểm chưa thanh tỉnh mơ hồ, lúc này duỗi ra trắng nõn tinh tế bàn tay, tiện tay hướng về phía trước vỗ.

Bắt tới đại thủ trong chốc lát, trực tiếp vỡ vụn, vỡ vụn, Trân Bảo các Thần Hồn cảnh tu sĩ, con mắt nháy mắt trừng lớn.

Sau một khắc, cả người hắn liền như một tảng đá lớn, bị trực tiếp đánh bay ra ngoài, người giữa không trung miệng mũi thất khiếu đồng thời phun máu.

“Oanh” một tiếng nổ vang rung trời, đập ầm ầm nhập trong biển rộng, kích thích vô tận kinh đào hải lãng, cả tòa thuyền lớn đều tại chấn động.

Một màn này, khiến cả phiến thiên địa, một chút trở nên tĩnh mịch.

Chu Tử Hân nổi giận đùng đùng, băng lãnh đến cực điểm đôi mắt, một chút trở nên ngốc trệ.

Những người khác, biểu lộ cũng là cơ bản giống nhau.

Vừa rồi… Bọn hắn nhìn thấy cái gì? ?

Nữ tử áo đỏ tiện tay 1 chưởng, liền đem một tên Thần Hồn cảnh tu sĩ, trực tiếp đập máu tươi cuồng phún, nhập

vào trong biển rộng.

Ảo giác… Nhất định là ảo giác…

Ba!

A đù, đau.

Ừng ực ——

Vô số tu sĩ, gian nan nuốt nước miếng một cái, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ hãi nhiên.

Nhưng đây bất quá là bắt đầu, nữ tử áo đỏ đưa tay một trảo, mặt biển lại lần nữa phá vỡ, bị đánh bay Trân Bảo các Thần Hồn cảnh, trực tiếp bay ngược ra đến, bị xách đến trước mặt.

Sắc mặt hắn trắng bệch, lớn tiếng nói: “Tiền bối tha mạng, tha mạng a!” Giờ phút này, Thần Hồn cảnh tự tôn, uy nghiêm, bị ném sạch sẽ.

Cùng mệnh so ra, những này tính cái rắm… Thực tế là, trước mắt nữ nhân áo đỏ, mang đến cho hắn một cảm giác quá mức khủng bố.

Chỉ là nhìn xem nàng, Tống Nhạc Phong toàn thân run rẩy, từ bản năng bên trong sinh ra vô tận sợ hãi.

Liền như đối phương chỉ cần động động ngón tay, liền có thể đem hắn ép thành bột mịn, đây là một loại tuyệt đối, không thể bù đắp hồng câu chênh lệch!

Bởi vì, lúc này giáng lâm hiện thế, chính là Quỷ giới đại hung.

Chương 426 : Âm dương nghịch chuyển

Áo đỏ đại hung nhìn thoáng qua, không ngừng cầu xin tha thứ Trân Bảo các thần hồn, quay đầu nhìn qua, thản nhiên nói: “La Quan, giết hay không?”

Giọng nói của nàng bình tĩnh, biểu lộ mang theo mờ mịt, ngữ khí thậm chí cho người ta một tia hồn nhiên cảm giác, giống như là đang hỏi “Ban đêm ăn cái gì” .

Nhưng chính là bộ này ngữ khí, mới chính thức cho thấy, nàng là thật không có, đem một tên thần hồn tu sĩ sinh tử xem ở mắt bên trong.

Tống Nhạc Phong da mặt lắc một cái, lớn tiếng nói: “La Quan tiểu hữu, trước đó lão phu bị người che đậy, tuyệt không phải cố ý cùng ngươi làm khó, còn xin tiểu hữu giơ cao đánh khẽ, Tống mỗ ngày sau tất có hậu báo!”

Động tác mau lẹ, sự tình chuyển biến, vượt quá tất cả mọi người dự kiến.

Chu Tử Hân một mặt lo lắng, “La… Đạo hữu, còn xin hạ thủ lưu tình, Trân Bảo các nguyện vì chuyện hôm nay, trả giá để ngươi hài lòng đền bù.”

Tống Nhạc Phong là Trân Bảo các Thần Hồn cảnh Đại cung phụng, như ở chỗ này bị giết, nàng đem gánh chịu cực lớn nhân quả, sau đó tại Trân Bảo các địa vị, tất nhiên rớt xuống ngàn trượng.

Một lời có thể quyết thần hồn sinh tử!

Cứ việc đây hết thảy, không phải La Quan tự tay gây nên, nhưng hôm nay vô số xem ra ánh mắt bên trong, vẫn như cũ toát ra chấn động, kính sợ.

Một cái ý niệm trong đầu, lại lần nữa đánh lên trong lòng mọi người ——

Cái này La Quan, đến cùng thần thánh phương nào?

Muôn người chú ý dưới, La Quan có chút cúi đầu, giống như là tại suy nghĩ, "… Tỷ, đồng bạn của ta bị bọn hắn đả thương, rất có thể sẽ chết."

Đại hung nhìn thoáng qua La Quan, ánh mắt có chút ba động, giống như là đang nói ta lúc nào, biến thành tỷ ngươi rồi?

Đón lấy, nhìn thoáng qua ngã xuống Du Tùng Tử, "Mệnh của nàng, ta có thể cứu."

La Quan tâm thần ở giữa, trên đài sen ngồi xếp bằng đạo nhân thân ảnh, lúc này 2 mắt nhắm lại, băng lãnh khí cơ thu lại, như vậy tiêu tán.

Hô ——

La Quan thở ra một hơi, nhìn về phía Tống Nhạc Phong, suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, trầm giọng nói: "Người này tội chết có thể miễn, tội sống khó thể tha!"

Đại hung cong ngón búng ra, Tống Nhạc Phong kêu thảm một tiếng, ngực bị trực tiếp xuyên thủng, lại lần nữa rơi xuống biển.

Nhưng rất nhanh, hắn liền giãy dụa lấy bay ra, trắng bệch nghiêm mặt hành lễ, “Đa tạ tiền bối hạ thủ lưu tình.”

Mặt mày ở giữa, đều là đắng chát, hối hận.

Trước sớm, Tống Nhạc Phong thiếu Phong Lôi các, 1 cái rất lớn ân tình, cho nên hôm nay mới có thể nhúng tay.

Vốn cho rằng, lấy Thần Hồn cảnh tu vi, đủ để trấn áp hết thảy, nào có thể đoán được lại rơi vào kết quả như vậy.

Một chỉ này nhìn như đơn giản, lại tại hắn hồn phách ở giữa đâm cái động, để hắn kém chút ngã cảnh!

Nếu sớm biết như thế… Phong Lôi các người chết hết, hắn mí mắt đều không kẹp một chút.

Ân tình? ?

Đi bà ngươi ân tình, lão tử chính là trở mặt không nhận nợ, các ngươi lại có thể như thế nào! !

Hiện tại Tống Nhạc Phong tâm lý, đối Phong Lôi các người, là hận đến xương bên trong.

“Trốn!”

Vừa chạy thoát Đại trưởng lão, gầm nhẹ một tiếng xoay người bỏ chạy, bên cạnh than cốc như ti trưởng lão, cũng liều mạng cổ động tu vi.

Lần này khỏi phải La Quan nói chuyện, đại hung phất phất tay, đã chạy ra Hứa Viễn 2 người, “Oanh” một tiếng đồng thời nổ nát vụn, biến thành đầy trời xương vỡ thịt nhão.

Hai đoàn lưu quang kế tiếp theo chạy trốn, bên trong bao vây lấy, chính là Đại trưởng lão, Tứ trưởng lão 2 người Nguyên Anh, tốc độ lại lần nữa tăng vọt. Nhưng rất nhanh, hai đoàn lưu quang liền dừng lại, tiếp lấy bay ngược trở về, 2 cái Nguyên Anh biểu lộ hoảng sợ, hiển nhiên đây hết thảy không phải bọn hắn bản ý.

Đại hung liếm một cái khóe miệng, hay là phất tay áo vung lên, đem 2 cái Nguyên Anh thu hồi.

“La Quan, chúng ta sai, cầu ngươi bỏ qua cho chúng ta!” Lý Khánh “Phù phù” một tiếng quỳ trên mặt đất, đầu gặm bành bành vang.

Lâm Phương Phương sắc mặt trắng bệch, đột nhiên bị người đẩy ngã, “Là nàng, động thủ là tiện nhân này, cùng chúng ta không có quan hệ!”

“Là Lý Khánh an bài, đây hết thảy đều là kế hoạch của hắn, chúng ta là vô tội.”

“La Quan đạo hữu, mời khoan hồng độ lượng, cho ta cùng một con đường sống đi!”

Phong Lôi các mọi người, mắt thấy Tống Nhạc Phong bị nhẹ nhõm nắm, Đại trưởng lão, Tứ trưởng lão tại chỗ đột tử, đã bị sợ mất mật lượng.

Lúc này quỳ trên mặt đất, thân thể run thành một đoàn.

Đường đường trên biển 10 tiên tông, siêu cấp thế lực 1 trong đệ tử đích truyền, ngày thường bên trong cái nào không phải cao cao tại thượng, dưới mắt không còn ai.

Bây giờ, lại bị dọa đến kêu rên cầu xin tha thứ, nước mắt nước mũi ôm đồm, quả nhiên là buồn cười vừa đáng thương.

Nhưng cũng tiếc, bọn hắn cầu xin tha thứ, lại không có thể làm La Quan sắc mặt, có nửa điểm hòa hoãn.

Lý Khánh thấy thế, sắc mặt một chút trắng bệch, đáy mắt tràn đầy sợ hãi.

“Không, ngươi không thể giết ta, ta là Lý gia con trai trưởng, còn cùng thánh đô Cơ gia tiểu thư, đã lập xuống hôn ước… Ngươi nếu dám giết ta, nhất định sẽ bị…”

Phốc ——

Lời còn chưa dứt, Lý Khánh đầu, liền trực tiếp nổ thành phấn vụn.

Lâm Phương Phương cùng Phong Lôi các tu sĩ, cùng nhau đột tử tại chỗ, lập tức huyết tinh xông vào mũi.

Mà hồn phách của bọn hắn, cũng theo đó vỡ vụn, tiêu

tán.

Như thế yếu gà hồn phách, đại hung ngay cả ăn suy nghĩ đều không có, nếu như là cùng La Quan không sai biệt lắm, vậy liền rất mỹ vị.

Nghĩ đến cái này, đại hung quay đầu nhìn thoáng qua, ánh mắt ôn nhu.

La Quan bỗng nhiên rùng mình một cái, bị cái này 1 đạo ánh mắt, thấy tâm lý không chắc.

Trực giác nói cho hắn, tốt nhất đừng tìm tòi nghiên cứu, ánh mắt này bên trong thâm ý.

Đúng lúc này.

Ầm ầm ——

Trên thuyền lớn phương sát na gió nổi mây phun, vô số mây đen trống rỗng hiện lên, xen lẫn thành một mảnh màn đêm, đem nơi đây thiên địa bao phủ.

Khủng bố khí cơ giáng lâm, khóa chặt… Đại hung! !

Nàng vốn cũng không thuộc về hiện thế, giáng lâm đã tính vi phạm quy tắc, huống chi tùy ý giết chóc, giờ phút này dẫn tới thiên địa có cảm giác.

Đột nhiên, một tiếng vang thật lớn lên đỉnh đầu bộc phát, La Quan tâm thần 1 sợ, bỗng nhiên sinh ra kinh dị.

Liền gặp, trong mây đen một tia chớp đánh rớt, này lôi

lại không phải ngân bạch, mà là một mảnh xích hồng chi sắc, nội bộ xen lẫn mấy điểm hắc khí.

Chỉ là ánh mắt rơi xuống, liền quanh thân băng hàn, như rơi vào vạn cổ hàn quật, như máu dịch, hồn phách đều muốn bị cùng nhau đông kết.

Đại hung nhíu nhíu mày, phất tay áo vung lên, càng đem Tứ trưởng lão Nguyên Anh ném ra ngoài, theo thê lương tru lên, hắn Nguyên Anh điên cuồng bành trướng, giống như là bị cấp tốc thổi lớn khí cầu, lại biến thành 1 tôn đáng sợ lệ quỷ, quanh thân vô tận sát khí lăn lộn.

Oanh ——

Lôi đình rơi xuống, Nguyên Anh biến thành lệ quỷ, trong chốc lát bị oanh sát thành cặn bã.

Nhưng trên đỉnh đầu tấm màn đen, nhưng lại chưa bởi vậy tiêu tán, nhan sắc ngược lại trở nên càng thêm thâm trầm, làm thiên địa lâm vào hắc ám.

Như âm dương nghịch chuyển, vĩnh dạ giáng lâm!

“Hẹp hòi ba ba, ta liền đến đi dạo làm sao rồi? ?” Đại hung nói thầm đôi câu, biểu lộ có chút bất đắc dĩ, “La Quan, ta đợi không được quá lâu.”

Lúc này, La Quan cũng đoán được, nàng chỗ đứng trước cục diện, trầm giọng nói: “Tỷ, mang lên Tùng Tử, chúng ta bây giờ liền rời đi.”

Đại hung gật gật đầu, phất tay đem Du Tùng Tử bắt tới,

đưa đến La Quan mang bên trong, “Ôm chặt.” Lại bắt hắn lại tay, một bước phóng ra trước mặt không gian vỡ ra, bước vào trước đó, nàng thanh âm lạnh như băng vang vọng, “Chuyện hôm nay, các ngươi tốt nhất lãng quên.”

Trên đỉnh đầu, đen nhánh vĩnh dạ ở giữa, mơ hồ trong đó như truyền đến một tiếng, phẫn nộ đến cực điểm gào thét.

Nhưng đại hung rời đi, nàng khí cơ đã tiêu tán, thiên khung tấm màn đen nhanh chóng phân giải, sắc trời một lần nữa vãi xuống tới.

Toàn bộ quá trình bất quá rải rác mấy cái hô hấp, nhưng cho mọi người cảm giác, lại phảng phất giống như cách một thế hệ. Đợi sắc trời rơi vào trên người, mới bỗng nhiên miệng lớn thở dốc, như đột nhiên sống lại.

Vừa rồi sát na phong vân biến sắc, tiếp theo thiên lôi giáng lâm, cho bọn hắn cảm giác như là diệt thế. Kia lôi kiếp chi uy, chính là Tống Nhạc Phong, đều cảm giác tự thân yếu nhỏ như sâu kiến.

Kia nữ tử áo đỏ, đến tột cùng ra sao cùng tồn tại? Lại sẽ dẫn tới thiên địa dị tượng, hạ xuống lôi kiếp!

Tống Nhạc Phong thở sâu, đột nhiên cảm thấy mình hôm nay có thể còn sống sót, thật sự là mời thiên chi hạnh, hắn ánh mắt quét ngang, “Hôm nay phát sinh hết thảy, ai cũng không cho nói ra nửa chữ, nếu không Trân Bảo các tuyệt không bỏ qua!”

Chương 427 : Lấy hồn vì hiến, Quỷ vương giáng lâm

Đáy biển nào đó phiến đá ngầm, đại hung đưa tay nhấn một cái, cứng rắn tảng đá nháy mắt vỡ nát, 1 cái lâm thời động phủ trực tiếp thành hình.

Cấm chế tùy theo triển khai, đem nước biển ngăn cách bên ngoài, theo một trận hơi nước bốc lên, động phủ nội bộ lập tức trở nên khô ráo.

La Quan lấy ra 1 viên chiếu sáng bảo châu, rót vào pháp lực sau tự động lơ lửng, đem xung quanh chiếu sáng.

Lại lấy ra không biết được từ, cái nào nhẫn trữ vật 1 đầu da thú mềm tấm đệm, đem Du Tùng Tử đặt ở phía trên, quay người hành lễ, “Tiền bối, mời ngài cứu người.”

Đại hung một bộ áo đỏ, tại chiếu sáng bảo châu quang mang dưới, càng phát ra xinh đẹp vô song, lúc này con ngươi chớp lên, “Gọi ta tỷ.”

“… Tỷ.”

“Ngoan.” Đại hung trên mặt tươi cười, “Từ hôm nay trở đi, ngươi chính là đệ đệ ta, cái kia tỷ tỷ sự tình, về sau cũng chính là ngươi sự tình.”

La Quan miệng 1 khổ, có thể nghĩ đến vừa mới được

người cứu tính mệnh, thở sâu nhận mệnh gật đầu.

“Đừng cái biểu tình này, ngươi đã gọi ta tỷ, về sau có việc ta bảo kê ngươi… Bất quá cục diện hôm nay, ngươi cũng nhìn thấy, ta không tốt tùy ý giáng lâm hiện thế, cho nên không tất yếu thời khắc, ta sẽ không xuất thủ.”

Đại hung đi đến Du Tùng Tử trước mặt, lật tay lấy ra một vật, chính là Phong Lôi các Đại trưởng lão Nguyên Anh, nhịn không được liếm một cái khóe miệng.

Chợt dùng sức một nắm, tràn đầy hoảng sợ biểu lộ Nguyên Anh tại chỗ nổ nát vụn, hóa thành một đoàn hỗn độn.

Đại hung đưa tay một chỉ, thanh khí ngưng tụ thành một sợi cột khói, dung nhập Du Tùng Tử miệng mũi thất khiếu, còn lại trọc khí, thì bị nàng thuận miệng nuốt vào, nhếch miệng lộ ra mấy điểm ghét bỏ, hiển nhiên cảm thấy hương vị không tốt lắm.

“Được rồi, nàng nghỉ ngơi một hai ngày, liền có thể tỉnh lại.”

La Quan cảm ứng bên trong, Du Tùng Tử hư nhược khí tức, đã ổn định lại, đang không ngừng khôi phục.

“Tạ ơn tỷ!”

Lần này, giọng thành khẩn rất nhiều.

Đại hung phất phất tay, “Ta muốn đi, nếu không… Không muốn mặt vị kia, lại muốn chạy đến đuổi người, vậy liền

lần sau gặp lại La Quan đệ đệ.”

Bá ——

Nàng thân ảnh biến mất.

La Quan cảm thụ được chỗ cổ tay lạnh buốt, cúi đầu nhìn thoáng qua, quấn quanh cây kia đại hung tóc, mặt lộ vẻ suy tư.

“Lão sư, ta luôn cảm thấy đại hung tỷ, hôm nay trạng thái không đúng?” Mặc dù là cùng 1 người, nhưng giọng điệu ở giữa cải biến lại phảng phất giống như người khác.

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Hôm nay giáng lâm chính là Quỷ giới đại hung, nhưng lại không phải nàng… Ân, ngươi nhưng đơn giản lý giải thành, là nàng thứ 2 ý thức… Xem ra, nàng là chuẩn bị làm chút gì, chưa lo thắng trước lo bại, sớm tìm cho mình tốt đường lui.”

La Quan biến sắc, “Lão sư ngài là nói, căn này tóc là phân thân của nàng?”

“Không phải đâu? Ngươi thật sự cho rằng nàng tiện tay nhổ một sợi tóc, liền có uy năng như thế, ngay cả Quỷ giới sứ giả đều muốn kinh ngạc.” Huyền Quy dừng một chút, lại có chút đau lòng nhức óc, “Nàng có thể thuận lợi ngưng tụ phân thân, nhất định là bởi vì thôn phệ, Thiên Thanh đạo nhân hồn phách, cho dù là cái tàn thứ phẩm, cũng có mấy điểm thành tiên cảnh trở lên nội tình… Đáng tiếc, chúng ta sư đồ bận rộn một trận, cái này to lớn chỗ tốt đều cho nàng.”

La Quan biểu lộ bình tĩnh, “Lão sư, nếu không phải đại hung tỷ xuất thủ, chúng ta chưa hẳn đối phó được, Thiên Thanh đạo nhân thi dưỡng hồn. Kém nhất, đệ tử cũng coi như nhiều 1 trương, hộ thân an mệnh át chủ bài… Đại hung tỷ đã muốn tại hiện thế lưu con đường lui, ngày sau liền nhất định sẽ không, trơ mắt nhìn ta xảy ra chuyện.”

Huyền Quy nói: “Việc đã đến nước này, cũng chỉ đành nghĩ như vậy… Vi sư lực lượng hao tổn quá nặng, nghỉ ngơi trước mấy ngày đi.”

Nó khí cơ yên tĩnh lại.

La Quan kiểm tra một chút Du Tùng Tử trạng thái, xác định nàng tình huống xác thực tại chuyển tốt, đi đến một bên nơi hẻo lánh ngồi xếp bằng.

2 ngày sau Du Tùng Tử tỉnh lại, không chỉ có thương thế khôi phục, hồn phách lực lượng thậm chí tăng lên rất nhiều, nhưng so tu sĩ Kim Đan, cũng coi như nhân họa đắc phúc.

“La đại ca, cám ơn ngươi!”

La Quan mỉm cười, “Tùng Tử, ngươi không có việc gì liền tốt.” Đột nhiên, hắn biểu lộ trệ một chút, lật tay lấy ra một mặt gương đồng, mặt ngoài hiển hiện mấy đạo khe hở.

Sau một khắc La Quan não hải ở giữa, 1 bộ đạo nhân ngồi sen đồ tự hành hiển hiện, rõ ràng so trước đó rõ

ràng rất nhiều, thậm chí có thể nhìn thấy, đạo nhân trường bào phía trên những cái kia nhỏ xíu nếp uốn.

Du Tùng Tử mặt lộ vẻ bất an, “La đại ca, không có sao chứ?”

La Quan lắc đầu, “Không có việc gì.”

Khóe miệng, tiếu dung xán lạn.

Từ đó khoảnh khắc, bộ này quan tưởng đồ, mới chính thức về La Quan tất cả.

“Tùng Tử, ngươi như không có việc gì, chúng ta cái này liền lên đường đi.”

“Được.”

Rời đi động phủ, 2 người tới mặt biển, lúc này mê vụ che khuất bầu trời, lẫn lộn tu sĩ cảm giác, khó mà nhận ra phương vị.

La Quan trực tiếp phóng thích khí tức, hải vực phạm vi bên trong tu sĩ nhân tộc, chính là trong biển yêu thú tốt nhất thuốc bổ, rất nhanh liền nghe được “Ầm ầm” sóng nước lăn lộn, 1 đầu đỉnh đầu gai nhọn cá lớn, lấy tốc độ kinh người gào thét mà tới.

Kim Đan cảnh yêu thú!

Miễn cưỡng chịu đựng đi, La Quan nhìn chằm chằm chạy nhanh đến cá lớn, đột nhiên tiến lên một bước.

Long uy!

2 mắt cực nóng, đều là tham lam, khát máu cá lớn, tại chỗ rút gân chìm hướng đáy biển, trợn to tròng mắt bên trong tràn đầy sợ hãi. Giờ khắc này tại nó cảm giác bên trong, như là trực diện Chân Long, đến từ huyết mạch cấp độ áp chế, để cá lớn cơ hồ bị hù chết.

“Quay lại đây!”

La Quan khẽ quát một tiếng, long uy thu liễm hơn phân nửa, chìm vào trong biển cá lớn, lăn mình một cái xông ra mặt biển, thành thành thật thật dừng ở trước mặt hai người.

Du Tùng Tử: …

Cái này tình huống như thế nào? !

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, nàng căn bản không thể tin được, La đại ca hắn vậy mà có thể, trực tiếp khống chế trong biển yêu thú.

La Quan không nhiều giải thích, quay người cười nói: “Chúng ta đi thôi.”

2 người đạp lên cá lớn phần lưng, theo 1 cái búng tay, cá lớn bỗng nhiên thay đổi phương hướng, thẳng đến thánh đô mà đi.

Đối trong biển yêu thú mà nói, mê vụ cũng không thể, che đậy bọn chúng trời sinh cảm giác.

Nửa tháng sau.

Bờ biển, nơi nào đó người ở thưa thớt chi địa.

1 nam 1 nữ đạp lên lục địa, nam tử quay người phất phất tay, một mực dừng ở phương xa to lớn thân ảnh, mới như được đại xá hốt hoảng rời đi.

“La đại ca, chúng ta đến.”

Một nam một nữ này, chính là La Quan cùng Du Tùng Tử.

Đứng tại trên đá ngầm, quay đầu có thể nhìn thấy, thánh đô nguy nga, hùng vĩ tường thành, như cự thú phủ phục cho người ta cực lớn uy hiếp.

“Chúng ta đi thôi.”

Người ở dần nhiều, 2 người chuyển vào dòng người, đi tới thánh đô 1 tòa cửa thành bên ngoài.

“Chuyện gì xảy ra? Trước một trận còn rất tốt, đột nhiên tra như thế nghiêm!”

“Ha ha, các hạ mấy ngày nay bế quan đi? Cũng không biết thánh đô bên trong, đem phát sinh một kiện đại sự. Nói cho ngươi, thiên hải thịnh yến sắp tổ chức, thế lực khắp nơi tề tụ thánh đô, vì phòng ngừa ngoài ý muốn nổi lên, vào thành kiểm tra cực kỳ khắc nghiệt.”

“Năm nay thiên hải thịnh yến, bởi vì một ít nguyên nhân trì hoãn, nếu không dựa theo tình huống bình thường,

đều kết thúc mấy tháng.”

“Đúng vậy a, ta cái này có cái tin tức ngầm, nói là hải ngoại Ma tông đem điều động đệ tử, tiến vào thiên hải thịnh yến nháo sự, cho nên mới tra như thế nghiêm, chính là vì để phòng lỡ như.”

“Ma tông? Bọn hắn không phải sớm đã bị tiêu diệt sao…”

La Quan ánh mắt chớp lên, đáy mắt lộ ra kinh ngạc, hắn là thật không nghĩ tới, thiên hải thịnh yến thế mà còn không có tổ chức.

Nhưng chợt, liền có chút kịp phản ứng, sở dĩ trì hoãn đến bây giờ, tất nhiên cùng “Bí cảnh” mở ra một chuyện có quan hệ.

Huyền Âm sơn cùng hải ngoại tiên tông, cùng thánh đô Cơ gia, riêng phần mình đệ tử ưu tú nhất, đều chạy tới cướp đoạt “Bí cảnh” cơ duyên, vì bọn họ chuẩn bị thiên hải thịnh yến, đương nhiên phải bởi vì trì hoãn.

Ha ha, như thế niềm vui ngoài ý muốn!

Gia tăng Kim Đan một màu cơ hội, La Quan từ không thể bỏ qua.

Rất nhanh, đến phiên 2 người vào thành, thẩm tra quả nhiên nghiêm ngặt rất nhiều, còn nhiều 1 đạo kiểm tra thực hư khí cơ quá trình.

Hết thảy thuận lợi, 2 người thuận lợi tiến vào thánh đô.

“La đại ca, chúng ta đi đâu?”

La Quan nói: “Đi trước một chỗ, đi theo ta.”

Lúc trước tách ra trước, hắn cùng Vân Thanh, Mộ Thanh Kết cùng ước định, nghĩ cách thoát đi sau tại thánh đô gặp lại, cũng không biết bọn hắn có thuận lợi hay không thoát thân.

…

Phố dài, người người nhốn nháo.

Vô luận địa phương nào, xem náo nhiệt đều là bệnh chung.

“Xú nha đầu, chúng ta người tận mắt thấy, kia đạo tặc trốn tiến vào các ngươi viện tử, lại không thối lui lời nói, đừng trách chúng ta không khách khí!”

Một tên áo bào đen nam tử, mặt mũi tràn đầy vẻ âm tàn gầm nhẹ, đi theo phía sau mấy đại hán.

Bọn hắn chỗ ngực, đều thêu lên 1 con kim sắc đầu sói.

“Là Kim Lang bang người!”

“Chỉ là một bang phái, mạnh nhất bất quá Kim Đan sơ cảnh, dám tại thánh đô lớn lối như thế?” Có người biểu thị không hiểu.

“Hừ! Các hạ là ngoại lai a? Cái này Kim Lang bang dù

tính không được cái gì, lại là Thác Bạt gia bên ngoài thế lực, giúp đỡ xử lý một chút, không coi là gì vụn vặt việc nhỏ. Bởi vì cái gọi là, đánh chó còn phải xem chủ nhân, có Thác Bạt gia chỗ dựa, ai dám động đến Kim Lang bang nửa điểm? ?"

"Tiểu nha đầu này, dám cản Kim Lang bang làm việc, sợ là phải xui xẻo."

Đám người nghị luận ầm ĩ bên trong, Mộ Thanh Kết sắc mặt trắng bệch, lại nửa bước không lùi, "Ta vẫn luôn ở nhà bên trong, tuyệt không có người đi vào, các ngươi tìm nhầm địa phương."

Nàng lấy ra 1 con trữ vật mang, "Cái này bên trong có chút linh thạch, liền làm là mời chư vị đại ca uống trà, còn xin giơ cao đánh khẽ."

Kim Lang bang cầm đầu Kim Đan, sầm mặt lại, "Ngươi cho chúng ta Kim Lang bang là cái gì? ? Hừ! Không gặp Hoàng Hà chưa từ bỏ ý định!"

"Nha đầu này, tất cùng tặc nhân là cùng một bọn, đưa nàng bắt lại cho ta!"

"Vâng, trưởng lão."

Mấy tên bang chúng nhanh chân mà đến, mặt mũi tràn đầy nhe răng cười.

Mộ Thanh Kết sắc mặt, trở nên càng thêm tái nhợt.

Kim Lang bang trưởng lão thấy cảnh này, đáy mắt hiện

lên một tia không hiểu, bất quá là cái Trúc Cơ cảnh tiểu nha đầu, tiện tay liền có thể trấn áp, làm gì phiền toái như vậy?

Nhưng ý tưởng này, hắn chỉ dám dưới đáy lòng đi dạo, tuyệt sẽ không nói ra. Trưởng lão mơ hồ biết, mệnh lệnh này đến từ Thác Bạt gia, chính là bang chủ cũng không biết nguyên nhân cụ thể.

Mặc kệ, đem việc phải làm làm tốt chính là, có lẽ mượn việc này, liền nhập một vị đại nhân vật nào đó mắt, hắn cũng có thể một bước lên mây.

“Tiểu nha đầu, bộ dáng duyên dáng dáng người cự tốt.”

“Hắc hắc, mọi người động thủ nhẹ nhàng một chút, cũng đừng mặt mày hốc hác! !”

“Hôm nay, ngươi ta huynh đệ có phúc lớn!”

Mấy tên Kim Lang bang bang chúng, ánh mắt lộ ra cực nóng.

Mộ Thanh Kết nhìn xem vọt tới mấy người, thở sâu.

Hô ——

Trên đường dài, đột nhiên gió bắt đầu thổi.

Mộ Thanh Kết khí tức bỗng nhiên trở nên âm hàn, đưa tay vung về phía trước một cái, mấy tên Kim Lang bang bang chúng, vội vàng không kịp chuẩn bị dưới nhao nhao phát ra tiếng kêu thảm, ngã xuống đất lăn lộn

không thôi.

“Quỷ tu! !” Kim Lang bang trưởng lão mặt sắc trầm xuống, “Thật to gan, lại vẫn dám hoàn thủ!”

Hắn một bước tiến lên, tu vi Kim Đan bộc phát.

Mộ Thanh Kết kêu lên một tiếng đau đớn, nàng đáy mắt lộ ra một tia tuyệt vọng, chợt bình tĩnh lại, “Lấy hồn vì hiến, Quỷ vương giáng lâm!”

Oanh ——

Âm hàn khí hơi thở đại thịnh, tuy là tại ban ngày, cũng khiến xung quanh mọi người như đặt mình vào rét đậm, vội vàng hướng lui về phía sau tránh.

Liền thấy Mộ Thanh Kết cái bóng, lúc này đột nhiên bắt đầu vặn vẹo, cười khằng khặc quái dị truyền ra, “Tiểu nha đầu, hồn phách của ngươi bổn vương nhận lấy!”

Chương 428 : Rút hồn luyện phách đốt đèn trời

Cát ——

Cười quái dị im bặt mà dừng, một chân giẫm tại cái bóng bên trên, kia vặn vẹo lăn lộn quỷ ảnh, kêu thảm cũng không kịp phát ra liền trực tiếp vỡ vụn.

Mộ Thanh Kết từ từ nhắm hai mắt, hồi lâu đều không có cảm nhận được, Quỷ vương phệ hồn thống khổ, mặt mũi tràn đầy nghi ngờ mở 2 mắt ra. Xung quanh chu nhân ánh mắt, để nàng hình như có cảm giác, chậm rãi xoay người lại, 1 trương góc cạnh rõ ràng khuôn mặt giờ phút này đập vào mi mắt.

Tiểu tỳ nữ vô ý thức che miệng, con mắt một chút liền đỏ, nước mắt “Xoạch” “Xoạch” rơi xuống.

La Quan phải thừa nhận, hắn lúc này có chút đau lòng, lại có chút tim đập nhanh.

Chỉ kém một điểm, Mộ Thanh Kết mạng nhỏ liền không có.

“Đừng khóc, không có việc gì.”

Lời kia vừa thốt ra, Mộ Thanh Kết nước mắt càng hung, thút tha thút thít, tràn đầy nước mắt con mắt, nhìn chằm chằm hắn không nhúc nhích, giống như là sợ hắn biến mất đồng dạng.

La Quan thở sâu, “Sư huynh đâu? Hắn sao không tại cái này, để ngươi bị người khi dễ!”

Mộ Thanh Kết rõ ràng ngây ngốc một chút, cũng may nàng chính khóc thương tâm, cũng tịnh chưa để người chú ý, “… Lớn, đại gia tại hải vực xảy ra bất trắc… Đến nay tung tích không rõ, lâm phân biệt trước đó… Để chúng ta đến thánh đô chờ hắn…”

Nói xong, bổ nhào vào La Quan mang bên trong, “Nhị gia, ngài rốt cục chạy đến, tiểu tỳ vừa rồi kém chút liền chết!”

La Quan đáy mắt hiện lên ý cười, nha đầu này còn không tính đần, ngụy trang thân phận không thể lại dùng, hôm nay xuất thủ rất có thể sẽ dẫn phát hoài nghi, như cùng “Tiên nhân truyền thừa” sinh ra liên quan, thế tất sẽ có rất lớn - phiền phức.

Cho nên, hắn lâm thời biên cái thân phận, Mộ Thanh Kết phối hợp không sai.

Lần này, vây xem mọi người rốt cục hiểu rõ, tình huống dưới mắt, từng cái ánh mắt hơi sáng, lộ ra hưng phấn chi ý.

Dù không rõ ràng La Quan thân phận, nhưng rõ ràng là tiểu nha đầu này chỗ dựa, lại thêm vừa rồi 1 cước giẫm chết sắp giáng lâm Quỷ vương, rõ ràng thực lực mạnh mẽ.

Kim Lang bang chính khi dễ người ta tiểu tỳ nữ, bị trực

tiếp đụng vào, sự tình khẳng định không thể thiện… Hắc hắc, lần này có chuyện vui!

Kim Lang bang trưởng lão trong mắt, hiện lên một tia phiền muộn, mắt thấy sự tình liền muốn giải quyết, đột nhiên đụng tới 1 cái vướng bận, hắn hít sâu trong miệng, trầm giọng nói: “Vị đạo hữu này, Kim Lang bang truy nã đạo tặc, nếu các ngươi trong lòng không thẹn, hiện tại liền thối lui, ta cùng điều tra về sau, như không có tìm kiếm tự nhiên rút đi.”

Lời này, đã xem như nhượng bộ.

Không có cách, vừa rồi kia sắp giáng lâm Quỷ vương, khí tức có chút cường hoành, lại bị 1 cước trực tiếp giẫm chết… Lại thêm La Quan, Mộ Thanh Kết thật thật giả giả đối thoại, hắn vô ý thức phác hoạ ra 1 cái cường đại bối cảnh, lực lượng liền yếu mấy điểm.

Mộ Thanh Kết nhỏ giọng nói: “Đại nhân, không thể để cho bọn hắn đi vào, Vân Thanh tỷ tỷ bị thương rất nghiêm trọng thế, không thể bị quấy rầy.”

La Quan sắc mặt biến hóa, “Cái này bên trong không có các ngươi muốn bắt đạo tặc, đi thong thả không tiễn!”

Kim Lang bang trưởng lão mặt trầm xuống, cho thể diện mà không cần đồ vật, thật sự cho rằng Kim Lang bang chả lẽ lại sợ ngươi, trong lòng lệ khí đi lên, hắn cắn quai hàm, “Tiểu tử, cho ngươi thêm một cơ hội cuối cùng, ngoan ngoãn dẫn người lùi xuống cho ta, nếu không hôm nay…”

“Cút!” Lời còn chưa dứt, liền bị quát lạnh đánh gãy, La Quan đôi mắt băng hàn, “Nếu ngươi không đi, nhị gia liền đưa các ngươi đoạn đường!”

Kim Lang bang trưởng lão giận dữ, “Cuồng vọng, cái này bên trong là thánh đô, không phải ngươi giương oai địa phương!” Bây giờ cục diện, hắn há có thể lui ra phía sau, cười lạnh bỗng nhiên xuất thủ, một đầu kim sói hư ảnh sau lưng hắn hiển hiện, làm ngửa mặt lên trời thét dài hình, khí thế kinh người.

La Quan mặt không biểu tình, “Muốn chết!” Bước ra một bước, đôi mắt chỗ sâu dựng thẳng đồng hiển hiện, ngửa mặt lên trời thét dài kim sói, “Oanh” một tiếng tại chỗ vỡ vụn, thần thông phản phệ phía dưới, Kim Lang bang trưởng lão miệng lớn thổ huyết, một mặt hoảng sợ, hãi nhiên.

Vây xem đám người thất kinh, ám đạo tình huống như thế nào? Trước mắt tiểu tử này cũng chỉ là phóng ra một bước, ngón tay bất động nửa điểm, liền đem Kim Lang bang Kim Đan trưởng lão cho làm, quả nhiên là khó giải quyết điểm, khó trách thái độ cứng rắn như thế!

“Tiểu tử, ngươi nếu có gan thì đừng chạy…”

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, đầu lâu phóng lên tận trời, Kim Lang bang trưởng lão tại chỗ bị vùi dập giữa chợ, lăn xuống trên đầu, con mắt trừng tròn vo, hiển nhiên không nghĩ tới, hắn dám hạ sát thủ.

Người chết!

Oanh ——

Vây xem trong đám người, truyền ra trận trận kinh hô, vô số người trợn to tròng mắt, chấn kinh tại La Quan lớn mật.

Cái này Kim Lang bang thế nhưng là thánh đô 4 tộc 1 trong, Thác Bạt gia nanh vuốt, tuy chỉ là bên ngoài thế lực, nhưng cũng đại biểu cho Thác Bạt gia mặt mũi.

Dám tại trước mắt bao người, giết Kim Lang bang trưởng lão… Tiểu tử này, phải có phiền phức!

“Thật can đảm!”

Một tiếng gầm thét, 3 đạo cường hoành khí tức, lấy tốc độ kinh người bức lâm.

Thánh đô bên trong, Nguyên Anh cảnh dưới cấm chế phi hành, ven đường mọi người nhao nhao tránh lui.

“Kim Lang bang bang chủ, cùng 2 vị cung phụng!”

“3 vị này, đều là trên kim đan cảnh!”

“Dám giết Kim Lang bang người, tiểu tử này khó thoát khỏi cái chết.”

Đám người nghị luận ầm ĩ bên trong, La Quan nhìn về phía đối diện chạy nhanh đến 3 người, đáy mắt một mảnh băng hàn.

Trước đó hắn liền phát giác được, xung quanh có người mai phục, tu vi khá không tệ.

Lúc ấy liền hoài nghi, chuyện hôm nay không có đơn giản như vậy, lại thêm vừa rồi kia Kim Lang bang trưởng lão, cơ hồ bức tử Mộ Thanh Kết, còn xuẩn ép một cái dám uy hiếp hắn, cho nên liền trực tiếp giết, thuận tiện nghiệm chứng suy nghĩ trong lòng.

Quả nhiên Kim Lang bang 3 người, trực tiếp liền nhảy ra ngoài, như vậy nói cách khác, chuyện hôm nay tuyệt không phải đơn giản như vậy.

Cái gọi là bắt đạo tặc, tỉ lệ lớn là lời nói vô căn cứ, Kim Lang bang hôm nay chính là hướng về phía, Vân Thanh cùng Mộ Thanh Kết mà tới.

Nếu không phải hôm nay, La Quan vừa lúc đuổi tới, 2 nữ hạ tràng khó liệu.

Nghĩ đến cái này, trong lòng hắn sát cơ đại thịnh.

“Đến hay lắm!”

La Quan cười lạnh một tiếng, nắm chặt Dạ Yến kiếm, đưa tay chém xuống.

Oanh ——

Kiếm ý 6 tầng, hợp ở 1.

Một kiếm này nhìn như bình thường, lại cùng cấp hội tụ

10 triệu kiếm chi lực, lấy La Quan thực lực như thế, Nguyên Anh phía dưới sát liền tổn thương trúng vào liền chết!

Sát khí đằng đằng, chạy đến trả thù Kim Lang bang bang chủ cùng 2 tên cung phụng, sắc mặt thông suốt đại biến, lộ ra kinh hãi biểu lộ.

“Trốn!”

3 người bỗng nhiên quay người, bọn hắn phản ứng cực nhanh, nhưng còn xa không kịp một kiếm này tốc độ.

Kêu thảm liên tiếp vang lên, Kim Lang bang bang chủ thực lực còn mạnh hơn, trong tay lại có 1 kiện hộ thân bảo vật, gãy một cánh tay chạy thoát. Phía sau hắn 2 tên cung phụng, liền không có vận khí tốt như vậy, trực tiếp bị phanh thây tại chỗ.

Lập tức, một mảnh huyết tinh trùng thiên.

“Các hạ rốt cuộc là ai? ! Kim Lang bang phụ thuộc thánh đô 4 tộc 1 trong Thác Bạt gia, ngươi hôm nay tùy ý làm bậy, liền không sợ rước lấy đại họa sao?” Kim Lang bang bang chủ một bên tru lên, một bên điên cuồng lui ra phía sau.

Đáp lại hắn, là một tiếng kiếm minh.

Oanh ——

Người này tại chỗ nổ tung, bị sắc bén kiếm ý xé thành vỡ nát.

La Quan mặt không biểu tình, “Giết đều giết, còn kém nhiều ngươi 1 cái sao? Ngu xuẩn!”

Vây xem mọi người: …

Tê dại!

Ta dựa vào, vị này ta đến cùng người nào? Hắn sẽ không phải, không biết thánh đô 4 tộc 1 trong Thác Bạt gia, ra sao cùng tồn tại a? Toàn bộ biển mây đại lục, chính là tính đến những cái kia, từ trước đến nay kiêu ngạo, cường đại trên biển tiên tông, lại có mấy cái dám trêu chọc bọn hắn? ?

Trong lúc nhất thời, vô số ánh mắt tụ đến, toát ra kính sợ, hồi hộp.

Mộ Thanh Kết trên mặt, lộ ra vẻ kinh hoảng, tuy nói nàng đối La Quan, cho tới bây giờ đều có 12 điểm sùng bái, tự tin.

Nhưng hôm nay, bọn hắn đối mặt, rất có thể là Thác Bạt gia.

Thánh đô 4 tộc a! !

Có Thần Hồn cảnh tọa trấn có được hay không…

“Đại nhân, nếu không chúng ta tranh thủ thời gian chạy a?”

La Quan khóe miệng co quắp một chút, còn chưa tới kịp

đáp lời, sắc mặt biến hóa, đôi mắt lộ ra trầm ngưng.

Sau một khắc, trên đỉnh đầu vẩy xuống kinh người uy áp, như vô hình sơn nhạc đem nơi đây bao phủ, khiến cho mọi người ngực trầm xuống, như ép một khối đá lớn.

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía mây tiêu phía trên, lúc này một tên toàn thân cao thấp, đều bao phủ tại dưới hắc bào thân ảnh, chính đứng lơ lửng trên không.

Một thân âm hàn, lạnh lẽo khí cơ.

Đây là… Quỷ tu!

“Nguyên Anh!”

“Quả nhiên, xử lý Kim Lang bang, chính là tự chịu diệt vong, như vậy cường giả đều xuất thủ.”

“Tiểu tử này xong!”

Vang lên bên tai kinh hô, vô số tu sĩ trên mặt lộ ra kính sợ.

Nguyên Anh tu sĩ, phóng nhãn biển mây đại lục Nam cảnh cùng hải vực, đều là cơ hồ đứng tại tu hành đỉnh phong tồn tại.

Người bình thường, cả một đời đều thấy không được mấy lần.

“Tiểu bối, giết người giết rất thoải mái a? ?” Uy nghiêm

thanh âm từ dưới hắc bào truyền ra, mang theo làm người ta sợ hãi sát ý, “Vậy hôm nay, bản tọa cũng tiễn ngươi lên đường.”

Mấy ngày trước, tại ở gần thánh đô hải vực, hắn ngẫu nhiên gặp được Vân Thanh, Mộ Thanh Kết, phát giác được Vân Thanh trạng thái không tốt, liền đột nhiên đánh lén.

Dù sao, đối Quỷ đạo tu sĩ mà nói, một tên Nguyên Anh hồn phách, thế nhưng là tuyệt đối vật đại bổ.

Không ngờ lọt vào Vân Thanh liều chết phản kháng, đem hắn tạm thời đánh lui, mang theo Mộ Thanh Kết thoát đi.

Cái này quỷ tu Nguyên Anh nhận định, lấy 2 người lúc ấy trạng thái, tất nhiên chỉ có thể tiến vào thánh đô, liền âm thầm sai người điều tra, cuối cùng khóa chặt chỗ này tiểu viện.

Nhưng khi ngày, Vân Thanh phản kích thủ đoạn để hắn có chỗ cố kỵ, lại thêm thánh đô bên trong, cũng không dung tùy ý làm việc.

Cho nên mới có lần này, Kim Lang bang cử động, chính là vì thăm dò, tên kia Nguyên Anh nữ tu bây giờ trạng thái như thế nào.

Mắt thấy sự tình liền muốn đạt thành, lại bị La Quan phá hư, tâm tình của hắn tự nhiên hỏng bét. Mà lại Kim Lang bang dù sao, là Thác Bạt gia bên ngoài thế lực, mặc dù không tính trọng yếu, nhưng mượn dùng một lần liền cơ

hồ toàn bộ hao tổn, hắn cũng muốn làm ra đền bù.

Tin tức tốt duy nhất, chính là cơ bản xác định, kia Nguyên Anh nữ tu ốc còn không mang nổi mình ốc, nếu không cũng không đến nỗi bị buộc đến việc này đều không hiện thân.

Mộ Thanh Kết sắc mặt đại biến, vội vàng nói: “Nhị gia, chính là người này đánh lén Vân Thanh tỷ tỷ, mới khiến cho nàng tổn thương càng thêm tổn thương, bây giờ tình huống hung hiểm.”

La Quan ánh mắt chớp lên, đã xem toàn bộ sự kiện đoán bảy tám phần, nhìn xem trên đỉnh đầu, một bộ hắc bào Quỷ đạo Nguyên Anh, nói khẽ: “Dám đứng tại đầu ta đỉnh, ngươi lá gan thật là lớn a.”

Tiếng không cao không thấp, nhưng cũng đầy đủ xung quanh mọi người nghe tới, lập tức từng người trợn to hai mắt, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin.

Tiểu tử này, chẳng lẽ bị dọa sợ rồi? Nguyên Anh, đây chính là Nguyên Anh! !

Quỷ đạo Nguyên Anh ngơ ngác một chút, chợt cười to, “Tiểu bối, ngươi sợ là không biết, cái gì gọi là rút hồn luyện phách đốt đèn trời a? Không khéo, ta Quỷ đạo tu sĩ một mạch, đối này am hiểu nhất, hôm nay liền để ngươi nhấm nháp một chút, thế gian này cực lạc!”

Tuy là đang cười, nhưng ngữ phong ở giữa mỗi một chỗ, đều để lộ ra thấu xương băng hàn, mang theo khiến người buồn nôn dày đặc huyết tinh.

Oanh ——

Cuồn cuộn hắc vụ bộc phát, sát na che đậy một phương mặt trời, tiếp theo có 1 tôn khủng bố quỷ vật, từ đó nổi lên.

Tinh hồng huyết mâu đi theo người này ý chí, khóa chặt La Quan.

“Ác la sát, đi đem hắn hồn phách móc ra, bốc cháy đốt đèn!”

Chương 429 : Bản tọa giết ngươi

Nhe răng cười một tiếng, ác la sát đưa tay chụp vào La Quan, mắt đỏ ở giữa tràn ngập hưng phấn, tàn khốc. Nhưng đột nhiên ở giữa, nó động tác cứng tại nguyên địa, con mắt trừng thành tròn vo, gắt gao tiếp cận La Quan, liền giống như là nhìn thấy trên đời này, tồn tại đáng sợ nhất.

Lúc này thiếu niên ngẩng đầu cùng nó đối mặt, nó đôi mắt đen nhánh tĩnh mịch, như không thể thăm dò Tĩnh Hải, quanh thân không hiểu khí cơ quanh quẩn. Rộng lớn mà mênh mông, cổ lão, tôn quý… Không thể xâm phạm, như giáng lâm hiện thế thần cách, trầm mặc liền có thể trấn áp thập phương.

Quỷ giới quyền hành!

Nó đại biểu là Quỷ giới chí cao ý chí, cũng là thế gian này quỷ vật, bất khả kháng hoành “Quy tắc”, niệm động nhất định sinh tử. Tuy nói quy tắc” tồn tại chính là muốn bị đánh vỡ, nhưng trừ phi đạt tới Quỷ giới đại hung như vậy cấp độ, những người còn lại đều sâu kiến.

La Quan chấp chưởng Quỷ giới quyền hành, cứ việc chỉ có cực tiểu bộ điểm, nhưng hắn hôm nay đối mặt, cũng bất quá là đầu Nguyên Anh quỷ vật… Đầy đủ!

Quỷ đạo Nguyên Anh cùng ác la sát ở giữa, là tương hỗ phụ thuộc trạng thái, hắn có thể phá cảnh Nguyên Anh,

nhờ có đầu này cường đại quỷ vật.

Cho nên ngay lập tức liền cảm nhận được ác la sát dị thường, sắc mặt bỗng dưng biến đổi, quỷ vật cảm giác nguyên so tu sĩ càng thêm nhạy cảm, không phải là trước mắt tiểu bối này, âm thầm gọi tới giúp đỡ?

Chợt mặt lộ vẻ dữ tợn, đến giúp đỡ lại như thế nào? ! Hôm nay, sư tôn cũng tại thánh đô, trừ phi Thần Hồn cảnh giáng lâm, người nào tới người đó chết.

“Ác la sát, động thủ giết hắn!”

Rống ——

Cuồn cuộn hắc vụ tăng vọt, lệ quỷ gào thét một tiếng, biểu lộ dữ tợn tàn khốc, ngang ngược khí cơ khiến vây xem mọi người gan hàn muốn nứt, ám đạo người trẻ tuổi kia, sợ là muốn chết không toàn thây.

Sau đó, hung thần ngập trời ác la sát, bỗng nhiên 1 cái lao xuống, cắn một cái vào kia không có chút nào phòng bị Quỷ đạo Nguyên Anh.

“A!”

“Ác la sát, ngươi điên!”

Người này kinh sợ gào thét, “Để ngươi giết hắn, không phải ta, buông ra? Nhanh cho ta buông ra!”

Nhưng hắn càng như vậy nói, ác la sát càng là bạo ngược, đen nhánh lóe sáng quỷ trảo “Phốc phốc” một

chút, hung hăng cắm tiến vào thân thể của hắn.

Cái tên vương bát đản ngươi, để cho ta làm Quỷ giới quyền hành chấp chưởng giả, ngươi đạp ngựa còn không bằng, để ta trực tiếp tự sát đến thống khoái. Nhất định phải làm chết hắn, khẩn cầu thu hoạch được người cầm quyền khoan thứ, mới có cơ hội diên tiếp theo, mình sắp kết thúc quỷ sinh.

“XÌ… Rồi” một tiếng, Quỷ đạo Nguyên Anh bị tại chỗ phân thây, toàn thân đen nhánh Nguyên Anh, một mặt hoảng sợ vừa muốn chạy trốn, liền bị ác la sát trực tiếp đập nát, tại chỗ hình thần câu diệt.

Tất cả mọi người trợn to tròng mắt, một mặt kinh hãi không nói gì, ai có thể nói cho bọn hắn, đến cùng xảy ra chuyện gì? Trước một khắc còn khí thế ngập trời, chấp chưởng quyền sinh sát trong tay Quỷ đạo Nguyên Anh, cứ như vậy chết rồi.

Một người tu sĩ kinh hô, “Quỷ vật phản phệ!”

“Không sai, tất nhiên là như thế này.”

“Khó trách nghe người ta nói, Quỷ đạo tu sĩ sống không lâu, phần lớn chết tại mình, nuôi nhốt quỷ vật trong miệng.”

“Quá nguy hiểm… Chậc chậc, trước mắt tiểu tử này, thật đúng là tốt số!”

“Đúng vậy a, cứ như vậy tìm lại một mạng.”

Nhưng lúc này, bọn hắn nhưng lại không nghe được, thiếu niên trong miệng thì thào, “Quỷ đạo quyền hành… Nguyên lai còn có thể như thế dùng a…”

Lúc trước giết chết Quỷ giới sứ giả phân thân lúc, La Quan hồn phách quá mức yếu nhỏ, căn bản không đủ để khu động, đoạt đến Quỷ giới quyền hành. Nhưng hôm nay, hắn mở hồn phách không gian, lại lấy được thần thụ, mặt trăng gia trì, mới đem uy năng thi triển đi ra.

Mới có hôm nay một chút, liền dọa đến ác la sát phản phệ nó chủ.

“Cút đi!”

La Quan nhàn nhạt mở miệng, ác la sát như được đại xá, trực tiếp trốn về Quỷ giới.

Thác Bạt gia.

Nơi nào đó dưới mặt đất mật điện, thanh đồng ngọn đuốc bên trong tia sáng, chỉ có thể chiếu sáng một góc chi địa, mảng lớn địa phương vẫn là u ám không rõ.

Chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy, một bộ quan tài đặt tại cái này, dày đặc hắc vụ quanh quẩn xung quanh.

Đột nhiên, gầm lên giận dữ vang lên, quan tài ầm vang vỡ vụn, “Đáng chết, là ai giết đệ tử của ta!”

Hắn tốn hao vô số thủ đoạn, tâm huyết, mới rốt cục để tên này đệ tử, cùng ác la sát ký kết khế ước, thuận lợi

bước vào Nguyên Anh cảnh.

Chỉ đợi đem nó dưỡng đến trong nguyên anh cảnh, liền có thể luyện thành 1 viên quỷ đan, trợ hắn xung kích Thần Hồn cảnh.

Nhưng bây giờ, đệ tử vậy mà chết!

“Thiên Ách đạo hữu, đã xảy ra chuyện gì?” Thác Bạt gia tu sĩ vội vàng mà tới.

“Đệ tử của ta, tại thánh đô bị người giết!”

“Cái gì?” Thác Bạt gia một người cầm đầu, sắc mặt bỗng dưng trầm xuống, “Mây cực, ngươi dẫn người cùng Thiên Ách tiền bối đi một chuyến, bất luận hung thủ là ai, tất yếu cho Thiên Ách đạo hữu một cái công đạo!”

Thác Bạt Vân Cực trầm giọng nói: “Vâng, phụ thân!”

Trên đường dài, mọi người lấy lại tinh thần, biểu lộ cổ quái.

Một trận phong ba, vốn cho rằng là nhược nữ tử bị nhẹ nhõm nắm, đau thương chịu nhục kịch bản, nào ngờ tới đúng là phong hồi lộ chuyển.

Kim Lang bang gãy tại cái này không nói, mà ngay cả một tên Nguyên Anh cường giả, đều rơi vào thân tử đạo tiêu hạ tràng, cái này tại thánh đô cũng như thế, khó lường đại sự.

Mà lại tất cả mọi người không ngốc, mắt thấy kịch bản

trầm bổng chập trùng, cũng dần dần lấy lại tinh thần —— hôm nay việc này, rất là không đơn giản!

Không nói đến, tên này Nguyên Anh quỷ tu lai lịch, chí ít Thác Bạt gia liền bị liên lụy trong đó. Bây giờ chết 1 cái Nguyên Anh, sự tình có thể dễ dàng như vậy kết thúc?

Quả nhiên không có để mọi người chờ quá lâu, kinh người khí cơ gào thét mà đến, nhìn kia phương xa cuồn cuộn hắc vụ, liền như trời sập.

Phần phật ——

Một nháy mắt vây xem mọi người lại lần nữa lui xa, có kia lá gan tiểu nhân, thậm chí chạy đến khác một con phố khác, chỉ dám xa xa nhìn quanh.

Cái này uy áp, khí cơ này… Nguyên Anh thượng cảnh!

Tê ——

Thần Hồn cảnh dưới, đây là tuyệt đối tu hành hoành điên, cái nào đều là dậm chân một cái, liền có thể thiên băng địa hãm kinh khủng tồn tại.

Hơn nữa, còn là cái quỷ tu, dùng đầu ngón chân nghĩ cũng biết, tất nhiên cùng vừa rồi bị giết người kia, có cực lớn liên quan.

Không đều nói Quỷ đạo truyền thừa hiếm thấy sao? Làm sao thánh đô bên trong, đột nhiên đụng tới, nhiều như vậy Quỷ đạo cao thủ? !

Mọi người kinh nghi, hãi nhiên lúc, hắc vụ gào thét rơi xuống, lộ ra trong đó mấy đạo thân ảnh.

Hấp dẫn nhất ánh mắt tự nhiên là Thiên Ách, Nguyên Anh thượng cảnh uy áp, “Ầm ầm” càn quét 4 phương, khiến người kính sợ không thôi.

Lúc này, hắn nhìn chằm chằm trên mặt đất, bị phanh thây đệ tử, khóe mắt hung hăng run rẩy. Cứ việc đã có cảm giác, nhưng trước mắt một màn, hay là đập nát đáy lòng của hắn cuối cùng một tia may mắn.

Nhiều năm khổ tâm chuẩn bị, một khi trôi theo nước chảy… Đồ hỗn trướng, là ai hỏng hắn thành đạo thời cơ, thật là đáng chết!

“Là ai, giết bản tọa đệ tử? !”

Băng lãnh quát khẽ, nháy mắt vang vọng nơi đây, vô số người nuốt nước bọt, vô ý thức ngẩng đầu nhìn tới.

Thác Bạt Vân Cực thần sắc ngưng trọng, hắn biết phụ thân lần này, để hắn đi theo đến đây mục đích, chính là chỉ có thể là, đem sự tình ở vào trong khống chế.

“Cho bàn giao” là nhất định phải cho lời nhắn nhủ, nếu không Thiên Ách tuyệt sẽ không bỏ qua, nhưng muốn tại “Hợp lý” phạm vi bên trong.

Như hung thủ tốt nắm, liền ha ha ha.

Khó giải quyết lời nói, vậy liền ha ha ha.

Có thể chính diện xử lý một tên Nguyên Anh quỷ tu, tất nhiên không phải hạng người tầm thường, đúng lúc gặp lần này thiên hải thịnh yến sắp mở ra, thánh đô phong vân hội tụ, không biết đến bao nhiêu tu hành đại lão… Thác Bạt Vân Cực nín hơi ngưng thần, theo mọi người ánh mắt nhìn tới.

“Ừm?”

“Ừm hả? ?”

“! ! !”

Một nháy mắt, vị này Thác Bạt gia đích truyền công tử, nổi danh bên ngoài đương đại thiên kiêu, chí ít choáng 3 giây, tiếp lấy chính là mặt mũi tràn đầy khó có thể tin.

La Quan!

Đổi 1 người có lẽ còn nhận không ra, nhưng 2 người lúc trước liền có “Gặp mặt một lần”, huống hồ Thác Bạt gia đối Thanh Tiêu kiếm tông sự tình, vẫn luôn ngoài định mức chú ý.

La Quan đầu tiên là trải qua 12 ngày cửa tuyển chọn, cướp đoạt mạnh nhất Thiên vương chi vị, lại có “Thanh Tiêu tổ đình ngoài ý muốn” cầm tiếp theo lên men, Thác Bạt gia tự nhiên đối với hắn ghi chú tại án.

“Là hắn, tiểu tử này có thể giết chết Quỷ đạo Nguyên Anh? Không có khả năng, tuyệt không có khả năng này!” Nhưng hung thủ nếu không phải hắn, mọi người đang nhìn cái gì?

Thiên Ách âm ánh mắt lạnh lùng mắt, khóa chặt lại La Quan, lông mày lúc này cau chặt, “Bằng ngươi, có thể giết chết bản tọa đệ tử? Trò cười! Hung thủ đến cùng là ai, đứng ra cho ta!”

Trong đám người chạy đến 1 người, hắn là Kim Lang bang người, sớm thấy thời cơ bất ổn, liền trốn đi.

“Bái kiến công tử!”

Thác Bạt Vân Cực trầm giọng nói: “Nói, đến cùng chuyện gì xảy ra?”

Sau đó hắn từ đây nhân khẩu bên trong, biết được sự tình trải qua, sắc mặt không khỏi trở nên cổ quái… Quỷ vật phản phệ? Loại chuyện này tại quỷ tu bên trong, cũng không tính hiếm thấy.

Dạng này, liền có thể giải thích thông.

“Không có khả năng!” Thiên Ách cười lạnh một tiếng, “Đầu kia ác la sát, là bản tọa lấy bí thuật hàng phục, tuyệt không có khả năng phản phệ.”

Suy nghĩ chuyển động, hắn lại lần nữa nhìn về phía La Quan, “Tiểu bối, có phải hay không là ngươi động tay chân? ? Bản tọa giết ngươi! !”

Hắn có chứng cứ sao? Không có.

Nhưng cũng không cần, hắn muốn giết người liền giết, hôm nay hao tổn phá cảnh đại dược, vô luận có phải là

La Quan làm, hắn đều là nguyên nhân gây ra.

Cái này liền đủ!

Oanh ——

Nguyên Anh thượng cảnh khủng bố khí cơ, sát na khóa chặt La Quan, thuộc về quỷ tu âm hàn, điên cuồng ăn mòn tiến vào thể nội, sắc mặt hắn nhanh chóng trở nên tái nhợt, biểu lộ nhưng như cũ bình tĩnh.

Một đôi tròng mắt, lúc này lại lần nữa tĩnh mịch, lẳng lặng nhìn chằm chằm Thiên Ách, không có nửa điểm hồi hộp, sợ hãi.

“Thiên Ách tiền bối!” Thác Bạt Vân Cực đột nhiên mở miệng, “Ngài hôm nay, không thể động thủ với hắn.”

Thiên Ách ánh mắt băng hàn, “Thác Bạt Vân Cực, ngươi có ý tứ gì?”

Đáng chết Quỷ đạo tu sĩ, từng cái chúc cẩu, nói trở mặt liền trở mặt.

Thác Bạt Vân Cực thở sâu, gạt ra khuôn mặt tươi cười, “Tiền bối, Thác Bạt gia cùng ngài giao hảo, địch nhân của ngài tự nhiên cũng chính là, Thác Bạt gia không chào đón người.”

“Nhưng người này ngài hiện tại không thể động… Hắn gọi La Quan, là Thanh Tiêu kiếm tông tông tử, đã được phép tham gia lần này thiên hải thịnh yến, từ hắn tiến vào thánh đô bắt đầu, liền tự động thu hoạch được 4 đại

tộc che chở, Nguyên Anh tu sĩ như không có tuyệt đối lý do, không thể đối nó xuất thủ, còn xin tiền bối thông cảm vãn bối khó xử."

Thiên Ách đạo nhân trầm mặt, trong mắt một trận âm tình bất định, "Thanh Tiêu kiếm tông, chỉ là 12 ngày cửa 1 trong, hay là nhất suy tàn cái kia… Tốt, lão phu liền cho thánh đô 4 tộc 1 cái mặt mũi, đợi đến thiên hải thịnh yến kết thúc, lại đến giết tiểu bối này! !"

"Hừ!"

Hắn lưu lại 1 đạo thấu xương ánh mắt, quay người phóng lên tận trời.

Một trận phong ba, đến tận đây tạm có một kết thúc.

Vây xem mọi người tán đi, ánh mắt đều nhìn về phía La Quan, đã giật mình với hắn có thể lấy được mời, tham gia thiên hải thịnh yến, lại đối hắn cảm giác sâu sắc đồng tình.

Cho dù có thể được đến, trận này đại cơ duyên lại như thế nào? ? Bị 1 vị Nguyên Anh thượng cảnh Quỷ đạo tu sĩ, lưu lại tất phải giết nói, sợ là thịnh yến kết thúc ngày đó, chính là hắn tử kỳ.

Về phần đào tẩu? Hừ hừ, ngươi trốn 1 cái thử một chút, chỉ cần ra thánh đô, liền tự động mất đi che chở, đến lúc đó chết càng nhanh!

Thác Bạt Vân Cực đi tới, con mắt có chút nheo lại, "La Quan, ngươi đoạn này thời gian biến mất không thấy gì

nữa, đi cái kia bên trong rồi?”

Tiểu tử này trong khoảng thời gian ngắn, thực lực tăng vọt đến hôm nay tình trạng, tất có cơ duyên khác.

Chương 430 : Thật sự là không có tiền đồ a

Thác Bạt Vân Cực dù hỗ trợ tạm thời hóa giải hôm nay nguy cơ, nhưng La Quan có thể cảm nhận được, trên người hắn nhàn nhạt địch ý, càng không thích đối phương 1 bộ lấy trưởng bối tự cho mình là sắc mặt, mặt không chút thay đổi nói: “Thanh Tiêu kiếm tông sự tình, không cần cùng công tử Thác Bạt giải thích a?”

“Làm càn!” Thác Bạt Vân Cực mặt trầm xuống, không nghĩ tới La Quan dám đối với hắn châm chọc khiêu khích, “Hôm nay nếu không phải ta ra mặt, ngươi đã chết rồi.” Hắn hạ giọng, “Ngươi tốt nhất thành thật trả lời, nếu không Kim Lang bang sự tình, cũng sẽ không cứ như vậy tuỳ tiện kết thúc!”

La Quan cười lạnh, “Công tử Thác Bạt muốn thay bọn họ nói xin lỗi sao? Không cần! Người chết sổ sách tiêu, bọn hắn đã vì chính mình sai lầm, trả giá đầy đủ đại giới.”

Thác Bạt Vân Cực ánh mắt băng lãnh, “La Quan, ngươi thật là lớn đảm lượng, xem ra hôm nay nhất định phải để ngươi ăn chút đau khổ, mới có thể hiểu được như thế nào trời cao đất rộng, miễn cho ngày sau vì Thanh Tiêu kiếm tông, trêu chọc đến di thiên đại họa!”

Đúng lúc này, kiếm minh đột nhiên vang lên, một thân ảnh gào thét mà tới.

Thác Bạt Vân Cực động tác dừng lại, quay người biểu hiện trên mặt, nháy mắt trở nên ôn nhuận, “Vi vi, ngươi tại sao tới đây rồi?” Dừng một chút, “Yên tâm đi, tiểu tử này là Thanh Tiêu kiếm tông đệ tử, ta đã tại cái này, tự nhiên sẽ không để cho hắn ăn thiệt thòi.”

Dư Nhược Vi!

Nàng thế mà tại thánh đô, La Quan mặt lộ vẻ kinh ngạc, tiến lên khom mình hành lễ, “Đệ tử bái kiến sư tôn!” Nhất Biệt mấy tháng, từ khí tức cảm ứng nhìn, nàng Nguyên Anh cảnh giới đã vững chắc.

Dư Nhược Vi thân ảnh rơi xuống, một bộ váy trắng phiêu dật như tiên, ánh mắt rơi vào La Quan trên thân, có chút sáng tỏ, “Không có việc gì liền tốt.”

Thấy cảnh này, Thác Bạt Vân Cực nhíu nhíu mày, “Vi vi, ngươi đệ tử này quá không biết quy củ, ta vừa rồi bất quá hỏi hắn 1 câu, vì sao vô cớ biến mất liền bị một trận trào phúng, ngươi phải hảo hảo dạy bảo hắn một chút, cái gì gọi là cấp bậc lễ nghĩa!”

Dư Nhược Vi nhìn tới.

La Quan nói: “Công tử Thác Bạt hỏi ta đi đâu rồi, đệ tử về ‘Thanh Tiêu kiếm tông sự tình, không cần hướng hắn giải thích’, đệ tử cũng không cảm thấy thất lễ… Dù sao đệ tử cùng công tử Thác Bạt, cũng không có bất kỳ cái gì giao tình, làm sao có thể tìm tòi nghiên cứu đệ tử tư ẩn.”

“Ừm.” Dư Nhược Vi gật đầu, “Ngươi nếu không muốn

nói, vậy liền không cần phải nói.”

Thác Bạt Vân Cực: …

Có ý tứ gì? Hợp lấy các ngươi sư đồ 2 cái, đều cảm thấy là ta sai.

Hắn biểu lộ cương một chút, “Khục… Vi vi, ta cũng coi như tiểu tử này trưởng bối, quan tâm hắn…”

“Dừng lại!” La Quan không chút khách khí, đánh gãy hắn, “Công tử Thác Bạt, ta là sư tôn ta đệ tử, không có quan hệ gì với ngài.”

Hắn đưa tay hư dẫn, “Tiếp xuống, ta muốn cùng sư tôn đàm luận một chút, liên quan tới Thanh Tiêu kiếm tông đại sự, ngài nếu như không có chuyện gì lời nói, mời!”

Đồ hỗn trướng, vậy mà đuổi ta!

Thác Bạt Vân Cực mặt đen xuống dưới, “Vi vi…”

Dư Nhược Vi nói: “Thác bạt thế huynh, đã ta tên đệ tử này, có chuyện bẩm báo, liền mời ngươi đi về trước đi.”

“… Tốt, kia buổi tối ta chờ ngươi ăn cơm.”

“Không cần.” La Quan nói thẳng: “Sư tôn đêm nay ở tại nơi này, chúng ta sẽ tự mình ăn.”

Dư Nhược Vi nghĩ nghĩ, gật đầu.

Thác Bạt Vân Cực sắc mặt càng phát ra khó coi, “Vậy

được rồi… Nhưng là vi vi, ngày mai trận kia yến hội, ngươi nhưng tuyệt đối đừng quên.”

Lại lạnh lùng nhìn thoáng qua La Quan, quay người dẫn người rời đi.

Dư Nhược Vi nói: “Thác Bạt Vân Cực là Thác Bạt gia đích truyền, ngày sau hẳn là biển mây đại lục ở bên trên, nhân vật hết sức quan trọng, ngươi làm gì cùng hắn đối nghịch? Cái này đối ngươi ngày sau không có chỗ tốt.”

La Quan sờ sờ cái mũi, “Đệ tử cũng không biết, dù sao đối người này rất không có hảo cảm… Liền vừa rồi, ngài không đến thời điểm, còn muốn cho ta cái giáo huấn đâu, kết quả ngài vừa đến lập tức liền biến phó sắc mặt. Sư tôn, đối người này, ngài nhưng nhất định cẩn thận, tuyệt đối không được bị hắn lừa gạt.”

Nói xấu loại sự tình này, cũng không chỉ họ thác bạt sẽ!

Dư Nhược Vi ánh mắt chớp lên, cũng không biết có phải là ảo giác hay không, La Quan luôn cảm thấy khóe miệng nàng, tựa hồ nhẹ nhàng câu một chút.

Bên ngoài nhiều người phức tạp, La Quan nói: “Sư tôn, chúng ta đi vào trước đi.”

Mộ Thanh Kết đứng tại cách đó không xa, chính một mặt xoắn xuýt, không biết nên làm sao tiến lên, La Quan đối nàng phất phất tay, “Trở về lại nói.”

“A nha…” Nàng vội vàng xoay người, đẩy ra cửa sân, “Tông chủ, ngài mời tiến vào.”

Dư Nhược Vi ánh mắt, ở trên người nàng làm sơ đình trệ, cất bước tiến vào tiểu viện, La Quan đi theo phía sau.

Cửa sân quan bế, cấm chế tùy theo mở ra, đem ngoại giới thăm dò ánh mắt ngăn cách.

“Sư tôn, ngài làm sao tới thánh đô rồi?” Mình sự tình, không thế nào tốt giải thích, La Quan dứt khoát trước ném ra ngoài cái vấn đề.

Dư Nhược Vi dừng một chút, thản nhiên nói: “Thiên hải thịnh yến trì hoãn mở ra, bản tông tâm huyết dâng trào, liền tới nhìn một chút.” Nàng biểu lộ bình tĩnh, nhìn không ra mảy may dị thường, nhưng một đôi tiểu xảo lỗ tai, lại hiện ra tầng 1 đỏ ửng nhàn nhạt.

Những người khác có lẽ nhìn không ra cái gì, nhưng có phong phú “Chữa thương” kinh nghiệm La Quan, liếc mắt liền nhìn ra đến, Dư Nhược Vi đang nói láo.

Ách…

Dư Nhược Vi sẽ không phải, là chạy tới thánh đô tìm hắn a? Lại nghĩ tới trước đó, Thác Bạt Vân Cực mở miệng liền hỏi, hắn khoảng thời gian này biến mất không thấy gì nữa… Tiểu tử này là làm sao biết? Dù sao, La Quan đối ngoại tuyên bố, thế nhưng là bế quan tu luyện, trong mắt người ngoài, hắn vẫn luôn còn lưu tại Thanh Tiêu kiếm tông.

Trừ phi, là có người nói cho hắn, lại nghĩ tới Dư Nhược

Vi trước đó, tại Thanh Tiêu tổ đình xảy ra chuyện lúc, từng tìm Thác Bạt Vân Cực hỗ trợ…

La Quan nhìn xem Dư Nhược Vi có chút nghiêng người, lộ ra hoàn mỹ bên cạnh nhan, trái tim đột nhiên dùng sức nhảy mấy lần.

Không có, nhất định là nghĩ nhiều!

“Ây… Đệ tử cũng không nghĩ tới, thiên hải thịnh yến sẽ trì hoãn lâu như vậy, nguyên lai tưởng rằng muốn bỏ lỡ.” Hắn đổi chủ đề, do dự một chút, nói: “Mộ Thanh Kết, còn chưa tới gặp qua tông chủ?”

Mộ Thanh Kết mau tới trước, “Đệ tử bái kiến tông chủ.” Nàng khoa tay một chút, “Cái kia, bởi vì một chút nguyên nhân, đây mới là đệ tử chân chính hình dạng.”

La Quan nói: “Đệ tử rời đi sơn môn về sau, kinh lịch một chút sự tình, vì để phòng lỡ như, ngài biết nàng là ai liền tốt, tạm không muốn đối với người ngoài nói.”

Dư Nhược Vi gật đầu, ngẩng đầu nhìn về phía gian phòng, “Trong phòng người là ai? ?” Nàng tiến vào viện về sau, liền phát giác được khí tức.

“Vân Thanh, Minh Nguyệt tông tu sĩ, bây giờ… Ách, cũng coi là đệ tử tùy tùng 1 trong.” La Quan vỗ đầu một cái, “Sư tôn xin các loại, Vân Thanh bây giờ trạng thái không tốt, ta đi trước nhìn xem.”

Mộ Thanh Kết tranh thủ thời gian phía trước dẫn đường, Dư Nhược Vi suy nghĩ một chút, cùng tiến gian phòng.

Vân Thanh sắc mặt tái nhợt, nhắm chặt hai mắt nằm ở trên giường, khí tức cực kỳ suy yếu.

La Quan đi tới trước giường, biểu lộ lộ ra ngưng trọng, đưa tay một chỉ rơi vào trên người nàng.

“Lão sư, tình huống như thế nào? ?”

Mấy hơi về sau, Huyền Quy thanh âm vang lên, “Nha đầu này kinh lịch liên tục chiến đấu, thương thế rất nặng Nguyên Anh căn cơ đều đã dao động, cũng may nàng xác nhận tu luyện một loại nào đó tự cứu thần thông, lấy ngủ say làm đại giá tạm thời ổn định lại, thể nội hung hiểm thương thế, nếu không kiên trì không đến hôm nay.”

“Nhưng dạng này đến, vi sư liền không tốt tùy ý xuất thủ, nếu không đánh vỡ trong cơ thể nàng cân đối, chỉ sợ nàng rất nhanh liền hội nguyên anh vỡ vụn.”

La Quan trong lòng trầm xuống, xem ra Vân Thanh các nàng trên hải vực, hẳn là kinh lịch rất nhiều hung hiểm, “Lão sư, nàng có thể tự lành sao?”

“Không thể, lại Nguyên Anh căn cơ bị hao tổn, ngủ say cũng chỉ có thể hòa hoãn nhất thời.” Huyền Quy suy nghĩ một chút, “Bất quá nàng môn này tự cứu chi pháp, ta cảm giác được một chút quen thuộc, tựa hồ là một loại nào đó bái nguyệt bí thuật, nếu có thể cùng đặc biệt tế đàn tướng xứng đôi, liền có thể công hiệu tăng nhiều, có thể cứu nàng tính mệnh.”

La Quan trong lòng an tâm một chút, có biện pháp liền tốt.

Bái nguyệt bí thuật, tế đàn?

Những này tỉ lệ lớn cùng Minh Nguyệt tông có quan hệ, nhưng cụ thể như thế nào còn muốn chứng thực một phen.

La Quan mở mắt ra, mộ thanh biểu lộ khẩn trương, “Sư huynh, nếu như không phải Vân Thanh tỷ tỷ, ta sớm đã chết ở trên biển, cầu ngươi nhất định phải cứu nàng!”

“Vân Thanh tạm thời không việc gì, ta sẽ nghĩ biện pháp cứu nàng, yên tâm đi.” La Quan dừng lại một chút, “Bất quá khoảng thời gian này, bên người nàng tốt nhất có người nhìn chiếu, để tránh ngoài ý muốn nổi lên.”

Mộ Thanh Kết liên tục gật đầu, “Ta trông coi Vân Thanh tỷ tỷ.”

La Quan gật đầu, cùng Dư Nhược Vi đi đến viện bên trong.

“Nguyên Anh?”

La Quan sửng sốt một chút, lại sờ sờ cái mũi, “Khục… Không sai, Vân Thanh là một tên Nguyên Anh tu sĩ, việc này đi, nói đến có chút phức tạp…”

Dư Nhược Vi lắc đầu, “Không muốn nói, cũng không cần nói, tu sĩ chúng ta đều có độc thuộc bí mật của mình, bản tông không gặp qua hỏi.”

“Đa tạ sư tôn.”

Dư Nhược Vi đột nhiên quay lưng đi, ngay tại La Quan không rõ ràng cho lắm lúc, nàng nói: “Ta dù ổn định lại Nguyên Anh cảnh giới, nhưng pháp lực lưu chuyển ở giữa, nhưng lại một chút trệ đợi… Ngươi giúp ta nhìn xem.”

“A… Là, đệ tử tuân mệnh.”

2 người tiến vào trong một phòng khác, La Quan đem ngón tay khoác lên Dư Nhược Vi thủ đoạn, “Lão sư, còn phải lại phiền phức ngài một chút.”

“Tiểu tử, hoa đào quá vượng sẽ tổn thọ, ngươi nhưng cẩn thận một chút! !”

“… Ngài nghĩ quá nhiều.”

“Hừ!” Huyền Quy cười nhạo một tiếng, khinh thường giải thích.

Rất nhanh, nó thanh âm vang lên, “Hay là lão - mao bệnh, lưu lại một điểm bệnh căn, mình tĩnh dưỡng cũng có thể khôi phục, nhưng cần thời gian… Nghĩ nhanh lên tốt, liền phải cởi quần áo, ngươi để chính nàng tuyển đi.”

La Quan mở mắt ra, “Khục! ! Sư tôn không cần phải lo lắng, chỉ là vấn đề nhỏ… Ách, căn nguyên hay là bởi vì trước đó thể nội bệnh cũ, nhiều tĩnh dưỡng một đoạn thời gian, tự nhiên liền có thể khỏi hẳn.”

Dư Nhược Vi nhíu mày, “Có hay không biện pháp, mau chóng khôi phục?”

La Quan: …

Ta đều cố ý không nói, ngài làm sao chủ động xách a.

Hắn do dự một chút, “Cái kia… Biện pháp là có… Chính là… Còn phải như thế…”

Dư Nhược Vi lâm vào trầm mặc.

Ngay tại La Quan thở phào lúc, nàng đột nhiên nói: “Ta liền ở căn phòng này, ngươi ban đêm tới.”

“… Là.”

Cơm tối không có ăn, khi trăng sao bao phủ đại địa, La Quan tự tu luyện bên trong tỉnh lại, đưa tay xoa đem mặt, đứng dậy đẩy cửa ra ngoài.

Đi tới Dư Nhược Vi trước phòng, hắn thở sâu, “Sư tôn…”

Kẹt kẹt ——

Cửa phòng tự hành mở ra.

Bên trong không có đốt đèn, đen kịt một màu, có thể đối La Quan mà nói, cơ bản cũng không có ảnh hưởng gì.

Hắn nhìn thấy Dư Nhược Vi, chính đưa lưng về phía hắn mà ngồi… Trơn bóng, trắng nõn, đường cong động

lòng người… Không có mặc… Quả quả…

Cứ việc không phải lần đầu tiên, nhưng trước mắt một màn vẫn là để La Quan ngây người, một trận gió đêm thổi qua, đưa tới Dư Nhược Vi mang theo xấu hổ thanh âm, “Thất thần làm cái gì, còn không mau tiến đến? !”

“A… A a, đệ tử tuân mệnh!”

La Quan thở sâu, rất muốn cho mình một bạt tai, đều sớm nhìn hết sạch còn bộ dáng này, thật sự là không có tiền đồ a.

Đóng cửa lại.

“Cái kia… Lão sư, đệ tử muốn bắt đầu… Lần này khả năng thời gian lâu dài điểm, hơi có một chút không thoải mái, ngài nhẫn nại hạ…”

Dư Nhược Vi cắn chặt môi, thân thể run nhè nhẹ, đột nhiên nàng trừng to mắt, không thể kìm được, phát ra “A” một tiếng.

Hồi lâu, cửa phòng từ bên trong mở ra, La Quan lau mồ hôi đi tới.

“Chờ chút…”

Dưới chân hắn cứng đờ.

“Ngày mai yến hội, ngươi cùng bản tông cùng đi.”

“Vâng.” La Quan đóng cửa lại, cũng không dám lại ở lâu,

vội vàng rời đi.

Vừa rồi, hắn thật không phải cố ý, liền thất thần từng cái…

Gian phòng bên trong, Dư Nhược Vi từ từ nhắm hai mắt, da thịt trắng noãn phát ra đỏ ửng, trải rộng tinh mịn mồ hôi.

Chương 431 : Yến hội

Thác Bạt gia.

Trong điện, Thác Bạt Vân Cực sắc mặt âm trầm, nghĩ đến trước đó Dư Nhược Vi nhìn thấy La Quan về sau, chỗ toát ra cảm xúc, hắn âm thầm cắn răng.

Cùng lúc đó, một tia nguy cơ từ đáy lòng hiện lên —— sẽ không phải, Dư Nhược Vi là nhìn trúng, La Quan tiểu tử này a?

Không! Sẽ không!

Quen biết nhiều năm, hắn đối Dư Nhược Vi hiểu rất rõ, nàng trời sinh tính lãnh đạm rất khó tiếp nhận ngoại nhân, La Quan mới gia nhập Thanh Tiêu kiếm tông không lâu, ngay cả nàng một ngón tay cũng đừng nghĩ đụng. Huống chi kia tiểu tử thực lực tuy mạnh, cũng bất quá chỉ là Trúc Cơ, há có thể vào Nguyên Anh tu sĩ mắt, dù sao 1 tầng cảnh giới 1 tầng núi, phá cảnh cũng không phải 1 chuyện đơn giản!

Đúng, hẳn là mình suy nghĩ nhiều, Thác Bạt Vân Cực trong lòng an tâm một chút, vừa ý bên trong vẫn còn có chút cách ứng.

Tâm hắn niệm nhanh quay ngược trở lại, đột nhiên đứng dậy, “Không cùng, nhiều năm như vậy ta vì Thanh Tiêu kiếm tông, làm nhiều chuyện như vậy, Dư Nhược Vi tất nhiên biết được tâm ta ý, vậy liền sớm một chút đem chuyện đã định.”

Thác Bạt Vân Cực vội vàng đi tới phụ thân chỗ ở, “Cha, ngày mai Vân Dương đạo nhân trên yến hội, ta chuẩn bị cầu hôn Dư Nhược Vi.”

“Ngươi có nắm chắc không?” Thác Bạt Thăng Hải thanh âm bình tĩnh.

Thác Bạt Vân Cực gật đầu, “Nhi tử có 80% nắm chắc, nàng sẽ đáp ứng!”

Thác Bạt Thăng Hải hơi trầm xuống mặc, gật gật đầu, “Tốt, vậy liền đi làm đi, đem Dư Nhược Vi cưới về nhà, cũng tốt chưởng khống Thanh Tiêu kiếm tông.”

Hắn đáy mắt, hiện lên tinh mang.

Nhiều năm qua Thác Bạt gia nhiều lần thi viện thủ, trợ giúp Thanh Tiêu kiếm tông thoát khỏi khốn cảnh, trong đó có Thác Bạt Vân Cực nguyên nhân, nhưng căn bản nhất mục đích, hay là Thanh Tiêu tổ đình.

Kia bên trong, cất giấu đại bí mật!

Chỉ cần chưởng khống Thanh Tiêu kiếm tông, liền có thể đối với chuyện này nhanh người một bước.

Thác Bạt Vân Cực lúc rời đi, gặp quỷ tu Thiên Ách, hắn cười nhẹ vài tiếng, nói: “Công tử Thác Bạt liền thật có nắm chắc, Dư Nhược Vi sẽ đáp ứng ngươi? Ta nhìn hôm qua, nàng đối kia La Quan tiểu bối, thái độ khá là khác biệt.”

Hắn hôm qua sau khi rời đi, đang âm thầm quan sát một hồi, lấy phán đoán đệ tử bị giết sự tình, phải chăng cùng Thanh Tiêu kiếm tông có quan hệ.

Cho nên, ngược lại là nhìn một trận náo nhiệt.

Thác Bạt Vân Cực nhíu mày, “Thiên Ách tiền bối, ngài có ý tứ gì?”

Thiên Ách lật tay, lấy ra 1 con màu đen ngọc bình, “Bên trong là một loại, Nguyên Anh cũng vô pháp ngăn cản mê - huyễn dược tề, công tử Thác Bạt không ngại nhận lấy, để phòng lỡ như.”

“Dù sao, việc này liên quan đến ngày sau đại kế, không chỉ có Thác Bạt gia coi trọng, chúng ta cũng có thể rất hi vọng công tử có thể thành công.”

Thác Bạt Vân Cực sắc mặt biến hóa, do dự mãi, nắm lấy ngọc bình.

Vi vi khẳng định sẽ đáp ứng ta… Thứ này, coi như là để phòng lỡ như.

Ngày mai, nhất định có thể thành công! !

…

Ngày thứ 2, tiểu viện bên trong im ắng, Dư Nhược Vi đại khái là muốn, mau chóng thích ứng thể nội pháp lực lưu chuyển biến hóa, một mực không có đi ra ngoài.

La Quan tu luyện tới buổi chiều, mở ra hai mắt, trong

mắt một trận tinh mang phun trào.

Trúc Cơ tầng thứ 11! !

Từ hải tinh đảo bắt đầu, hắn một mực chuyên cần không ngừng, cảnh giới ngay cả tiếp theo sau khi đột phá, thực lực lại có tăng lên.

Cảm thụ được thể nội chảy xiết cường đại pháp lực, La Quan mặt lộ vẻ tiếu dung, đứng dậy đi ra ngoài.

Đi trước nhìn một chút Vân Thanh, nàng trạng thái cùng hôm qua không sai biệt lắm, Huyền Quy cũng đã nói, rơi vào trạng thái ngủ say nàng tiến vào cùng loại ngủ đông trạng thái, có thể kiên trì một đoạn thời gian rất dài.

Cùng Mộ Thanh Kết bàn giao vài câu, La Quan trở lại trong viện, ánh mắt hướng về Dư Nhược Vi gian phòng, lúc này mặt trời ngã về tây, còn có chút thời gian.

La Quan vội vàng đi ra ngoài, tránh đi nhãn tuyến về sau, rất mau tới đến thánh đô mỗ gia khách sạn.

Du Tùng Tử tạm thời ở tại nơi này.

La Quan tự biết tiếp xuống đem tham gia thiên hải thịnh yến, có lẽ có rất nhiều phong ba, vì ngăn ngừa liên luỵ đến nàng, mới sớm làm an bài.

“La đại ca!” Nhìn thấy ngoài cửa La Quan, Du Tùng Tử một mặt cao hứng, “Ngươi không sao chứ?”

Hôm qua xung đột nàng dù không có ở hiện trường,

nhưng cũng cảm thấy được, kia bộc phát ra kinh người khí tức.

La Quan nói: “Không có việc gì, Tùng Tử ngươi trước hết ở tại nơi này bên trong, đợi ta xử lý tốt những chuyện này về sau, lại mang ngươi cùng rời đi.”

Lại bàn giao nàng vài câu, không có việc gì không muốn ra khỏi cửa về sau, liền vội vàng trở về.

La Quan chạy về tiểu viện, ở trong viện hơi cùng một hồi, đến màn đêm vừa vào thời khắc, chỉ nghe “Kẹt kẹt” một tiếng, Dư Nhược Vi cửa phòng từ bên trong mở ra, 2 người ánh mắt đối sờ, nàng biểu lộ một mảnh lạnh nhạt, trấn định, lỗ tai lại đỏ lên.

“Đi thôi.”

“Vâng, sư tôn.”

Dư Nhược Vi phất tay áo vung lên, 1 đạo linh quang quấn lấy La Quan, 2 người phóng lên tận trời.

Rất nhanh linh quang rơi xuống, 1 cái hào phóng đại trạch xuất hiện ở trước mắt.

Bây giờ đã có không ít tu sĩ đến, ánh mắt nhìn lại, lộ ra vẻ kính sợ.

“Thanh Tiêu kiếm tông, Dư Nhược Vi.”

“Bái kiến Dư Tông chủ, chủ nhân nhà ta đã phân phó, ngài đến trực tiếp đi vào chính là.” Đại trạch bên ngoài,

nghiệm chứng thiệp mời tu sĩ, một mặt cung kính mở miệng.

Dư Nhược Vi gật gật đầu, mang theo La Quan tiến vào đại trạch.

“Đó chính là Dư Nhược Vi? Quả nhiên như trong truyền thuyết đồng dạng, mỹ lệ mà cao ngạo.”

“Người ta có tư cách, không chỉ có là 12 ngày cửa 1 trong tông chủ, thực lực càng là cường đại.”

“Đúng vậy a, Dư Nhược Vi Kim Đan cảnh lúc, liền có thể cùng Nguyên Anh một trận chiến, bây giờ thuận lợi phá cảnh, chính là tại Nguyên Anh cường giả bên trong, cũng là đỉnh tiêm tồn tại.”

“Lại đẹp lại mạnh, ai nếu có thể cưới vị này, mộ tổ đoán chừng đều phải nổ!”

La Quan nhíu nhíu mày, không nghĩ tới Dư Nhược Vi, lại có như thế lớn thanh danh.

“Hôm nay tổ chức yến hội, là Vân Dương đạo nhân, 1 vị Nguyên Anh thượng cảnh tán tu, cùng Thanh Tiêu kiếm tông có chút nguồn gốc, xem như ta 1 vị trưởng bối, chờ chút ngươi thái độ cung kính chút, chớ có mất cấp bậc lễ nghĩa.”

Dư Nhược Vi không quay đầu lại, thanh âm trong trẻo lạnh lùng vang lên.

La Quan khóe miệng co quắp dưới, nghĩ thầm cái này

đoán chừng hay là bởi vì, hôm qua đỗi Thác Bạt Vân Cực di chứng, “Đệ tử biết.”

Đại trạch chiếm diện tích cực lớn, tu kiến tinh xảo hào hoa xa xỉ, đi tới yến hội trước đại điện, Dư Nhược Vi đột nhiên dừng bước, ngẩng đầu nhìn về phía trước.

La Quan theo nàng ánh mắt nhìn lại… Là Thiên Ách, cái này không biết sống chết Quỷ đạo Nguyên Anh thượng cảnh, còn dám cùng hắn nói dọa? ? Quả thực là ông cụ thắt cổ!

Dư Nhược Vi đột nhiên quay người, trực tiếp hướng hắn đi đến.

Thiên Ách cũng phát giác được, đến từ Dư Nhược Vi khí tức, xoay người lại một mặt cười lạnh, “Dư Tông chủ, tìm bản tọa có việc? ?”

“Có.” Dư Nhược Vi nói: “La Quan là Thanh Tiêu kiếm tông tông tử, cũng là bản tông đệ tử, ngươi như can đảm dám đối với hắn xuất thủ, bản tông tất không buông tha ngươi.”

Bá ——

Xung quanh đột nhiên an tĩnh xuống, không ít người trừng to mắt, lộ ra vẻ khiếp sợ, ám đạo vị này Thanh Tiêu kiếm tông tông chủ, thật sự là thật là lớn đảm lượng, lấy Nguyên Anh sơ cảnh tu vi, dám trực tiếp uy hiếp một tên Nguyên Anh thượng cảnh.

Thiên Ách cười lạnh, “Dư Tông chủ khẩu khí thật là lớn,

bản tọa đệ tử chết bởi tiểu bối này trong tay, ngươi muốn ta đến đây dừng tay, nằm mơ!” Hắn đưa tay một chỉ, đôi mắt băng hàn, “Tiểu bối này, bản tọa giết định!”

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, Dư Nhược Vi tiến lên đạp xuống, khủng bố kiếm ý phóng lên tận trời.

La Quan cảm thấy cảm động, tranh thủ thời gian giữ chặt nàng, “Sư tôn, hôm nay là Vân Dương tiền bối yến hội, cũng không phải động thủ thời cơ, sau này hãy nói.”

Cái này Thiên Ách, chung quy là Nguyên Anh thượng cảnh, Dư Nhược Vi mạnh hơn cũng chưa chắc có thể lấy lòng, hay là giao cho hắn đi.

Đối mặt cái khác Nguyên Anh thượng cảnh, ta có thể được khúm núm, nhưng đối mặt Quỷ đạo tu sĩ, ta trọng quyền xuất kích.

Lão hỗn đản, ngươi nhảy nhót không mấy ngày!

Dư Nhược Vi trầm mặc một chút, “Chúng ta đi.”

La Quan nhìn xem Thiên Ách, “Lão già, ghi lại ta gọi La Quan, muốn báo thù cứ tới, ta tùy thời hoan nghênh.”

Chương 432 : Hắn gọi Diêu Tín

Tê ——

Một trận hít một hơi lãnh khí âm thanh!

Coi là thật không phải người một nhà, không tiến vào một nhà cửa, đôi thầy trò này quả thực cuồng không biên giới.

Thiên Ách sắc mặt tái xanh, nhưng vạn chúng nhìn trừng trừng dưới cùng cái tiểu bối đấu võ mồm, thực tế làm mất thân phận.

Nhìn chằm chằm 2 người bóng lưng, hắn đột nhiên cười lạnh một tiếng, xem ra Dư Nhược Vi đối với hắn cái này đệ tử, đích xác không giống nhau lắm a.

Hắc hắc!

Kia chờ chút coi như có náo nhiệt nhìn, Thác Bạt Vân Cực xấu hổ phía dưới, một khi dùng thuốc kia… Dư Nhược Vi nữ nhân này, liền đem biến thành hắn đồ chơi.

Nghĩ đến cái này, hắn đáy mắt lộ ra một tia cực nóng.

Đúng lúc này, La Quan đột nhiên quay người, cùng Thiên Ách đạo nhân đối mặt, thiếu niên sắc mặt hờ hững, cả khuôn mặt không có nửa điểm biểu lộ.

Chẳng biết tại sao, Thiên Ách trong lòng đột nhiên máy động đột, lại sinh ra một tia bất an.

Cũng không chờ hắn làm ra phản ứng, La Quan đã xoay người sang chỗ khác, sắc mặt lập tức xanh xám… Hắn lại bị một tên tiểu bối, cho hù sợ.

Việc này như bị người biết được, chẳng lẽ không phải muốn cười rơi răng hàm.

Đáng chết!

Chờ xem, rơi xuống bản tọa tay bên trong về sau, tất yếu ngươi biết cái gì là muốn sống không được muốn chết không xong!

Bên này La Quan tầm mắt buông xuống, che giấu chỗ sâu sát cơ —— dám đánh ta sư tôn chủ ý, lão vương bát đản ngươi chết chắc.

“Sư tôn…”

“Ừm?”

La Quan do dự một chút, “Ngài hôm nay cẩn thận một chút, ta cảm thấy muốn xảy ra chuyện.”

Dư Nhược Vi nói: “Không cần phải lo lắng, hôm nay là Vân Dương đạo nhân yến hội, không ai dám làm loạn.” Giọng nói của nàng dừng một chút, “Ta sẽ chú ý.”

2 người tiến vào đại điện, bây giờ đã tới không ít người, chính tốp năm tốp ba tập hợp một chỗ giao lưu.

Lúc phùng thiên hải thịnh yến muốn mở ra, hôm nay trận này yến hội, đến rất nhiều đại nhân vật, Nguyên Anh cảnh chí ít có hơn 10 vị.

Cứ việc khí cơ thu liễm, vẫn như cũ có vô hình uy áp, khiến trong điện một đám tiểu bối, đê mi thuận nhãn không dám có nửa điểm thất lễ.

Hả? Thác Bạt Vân Cực không tại?

La Quan âm thầm nhíu mày, tiểu tử này đối sư tôn tâm tư, hắn dùng cái ót cũng nhìn ra được, thế mà không có sớm chờ lấy.

Chính chuyển động suy nghĩ, Dư Nhược Vi nói: “Đi, đi cùng ta bái kiến các vị tiền bối.”

Nàng mang theo La Quan, đi hướng đại điện trung ương, kia lý chính có mấy tên tu sĩ chuyện trò vui vẻ, xung quanh mọi người đều là một mặt kính sợ, có chút cúi đầu lắng nghe.

“Dư Nhược Vi, bái kiến Vân Dương tiền bối.”

Ở giữa lão giả tóc trắng, nghe vậy nở nụ cười, “Vi vi, ngươi đến rồi! !” Trên dưới hơi đánh giá, tiếu dung càng hơn, “Tốt, phá cảnh Nguyên Anh về sau, căn cơ cũng tu bổ vững chắc, ngày sau nhất định tiền đồ vô lượng, hơn đường núi bạn như ở dưới suối vàng có biết, tất nhiên sẽ rất vui mừng.”

Người này, chính là Vân Dương đạo nhân, “Đến, vi vi, ta

vì ngươi giới thiệu một chút, mấy vị này đạo hữu.”

Mấy tên Nguyên Anh tu sĩ, cũng là ánh mắt sáng lên, tại Vân Dương đạo nhân chào hỏi dưới, nhao nhao cười cùng Dư Nhược Vi chào hỏi.

Trước đó, Dư Nhược Vi thực lực mạnh hơn, dù là có thể chiến Nguyên Anh, nhưng Kim Đan chính là Kim Đan, mọi người không tại 1 cái phương diện.

Cho nên, đối với những người này, nàng phần lớn chỉ là có chỗ nghe nói, nhưng không có cái gì giao tình, cùng mấy người hơi chút hàn huyên về sau, xoay người nói: “Vân Dương tiền bối, hắn gọi La Quan, là đệ tử của ta, cũng là Thanh Tiêu kiếm tông đương đại tông tử, đem tham gia lần này thiên hải thịnh yến, còn xin tiền bối nhiều hơn chiếu cố.”

Thiên hải thịnh yến là từ thánh đô 4 tộc khởi xướng, nhưng Vân Dương đạo nhân cũng được mời, là lần này người chủ trì 1 trong.

La Quan rốt cuộc minh bạch, vì sao Dư Nhược Vi hôm nay, muốn dẫn hắn cùng một chỗ dự tiệc, nhìn thoáng qua nàng bóng lưng, khom mình hành lễ, “Vãn bối La Quan, bái kiến Vân Dương tiền bối.”

Vân Dương đạo nhân cười gật đầu, “Dễ nói, đã là đệ tử của ngươi, lão phu tự nhiên trông nom một hai.” Đang khi nói chuyện, ánh mắt hơi hơi đánh giá, “Ngược lại là tuấn tú lịch sự, lại đi tìm trong điện cùng thế hệ câu thông đi, hôm nay tới đây không ít đều sẽ tham gia sau này thiên hải thịnh yến, sớm kết giao có nhiều giúp ích.”

La Quan nhìn về phía Dư Nhược Vi.

Nàng gật gật đầu.

“Vâng, đệ tử kia xin được cáo lui trước.” La Quan sau khi hành lễ rút đi, đi tới đại điện một góc, cái này bên trong tụ tập không ít tuổi trẻ tu sĩ, phần lớn là Trúc Cơ cảnh tu vi, liệu đến chính là Vân Dương đạo nhân trong miệng lời nói, đem tham gia thiên hải thịnh yến người.

Chỉ bất quá, bây giờ bọn hắn từng cái ánh mắt xem ra, có nhiều dò xét, đạm mạc, không một người phụ cận giao lưu. Bởi vì, hôm qua sự tình liên quan đến nói Thác Bạt gia, tự nhiên bị người chú ý, La Quan cũng bởi vậy tiến vào các phương ánh mắt.

Lại thêm vừa rồi, đại điện bên ngoài Dư Nhược Vi cùng Thiên Ách một trận giao phong, nghĩ không làm cho người ta chú ý cũng khó khăn, tự nhiên biết thân phận của hắn.

1 cái chú định người sắp chết, làm gì tới đến gần! !

Cho nên, từng cái lặng lẽ xem ra, tuyệt không tới gần.

La Quan cũng vui vẻ phải thanh tĩnh, một đám tiểu thí hài mà thôi, lão tử Nguyên Anh đều làm chết qua, khi ta vui lòng cùng các ngươi chơi nhà chòi.

Cái này thật đúng là không phải phách lối.

Lấy La Quan bây giờ thực lực, dù là lúc trước Mộ Thanh

Dương, Cơ Thần Nguyên các loại, cùng thế hệ bên trong tuyệt đối thiên kiêu, cũng không phải đối thủ của hắn.

Một đám ngay cả danh tự cũng không xứng có tiểu thẻ Ramires, dừng a!

Đột nhiên sau lưng vang lên tiếng bước chân, La Quan nhíu nhíu mày, quay người liền nhìn thấy một nữ tử, chính hướng hắn đi tới.

Nàng nhìn như tuổi tròn đôi mươi, đôi mắt nhưng lại một chút tang thương, một bộ vàng nhạt váy dài, phác hoạ ra thướt tha dáng người, đón La Quan ánh mắt, nói khẽ: “Cơ Thần Anh, gặp qua đạo hữu.”

Họ Cơ? Lại xuất hiện tại trường hợp này, thân phận cũng không khó đoán.

La Quan ánh mắt chớp lên, thản nhiên nói: “Thanh Tiêu kiếm tông, La Quan.”

Lúc trước 12 ngày cửa đại bỉ bên trong, bị giết rơi một tên Cơ gia con riêng, việc này cũng không phải là bí mật. Nhưng đã đối phương tìm tới cửa, La Quan cũng sẽ không nhát gan… Đã công khai thân phận, đến đây tham gia thiên hải thịnh yến, nên đến luôn luôn muốn đối mặt.

Cơ Thần Anh phản ứng, lại có chút ra ngoài ý định, nàng chỉ là gật gật đầu, “La đạo hữu, quý tông Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết, uy lực cực kỳ cường đại, ta may mắn từng thấy Dư Tông chủ thi triển qua một lần, đến

nay ký ức vẫn còn mới mẻ.”

“… Ân, kiếm quyết này đích xác lợi hại.” Tình huống như thế nào, nữ nhân này thế mà cùng ta bắt chuyện, nàng thế nhưng là người Cơ gia!

Lại hàn huyên vài câu, La Quan đột nhiên nói: “Cơ tiểu thư, ngài hẳn phải biết, La mỗ cùng các ngươi Cơ gia, là có chút xung đột… Cho nên, xin hỏi ngài đến cùng có chuyện gì?”

Cơ Thần Anh trầm mặc mấy hơi, “Nếu như ta nói, La đạo hữu ngươi cho ta cảm giác, giống như là một vị nào đó cố nhân, ngươi tin không? ?”

La Quan gật đầu, “Tin.” Hắn cũng không cho rằng, mình công khai biểu hiện, liền có thể để Cơ gia buông xuống thù hận, phái ra một tên đích nữ đến đây thông đồng.

Cho nên hắn tin lý do này, nhưng tương tự cũng không hứng thú, lại cùng với nàng nhiều lời.

Chỉ cần không tìm phiền phức, yêu như thế nào như thế nào đi.

Cơ Thần Anh cũng là diệu nhân, La Quan rất rõ ràng không muốn nhiều lời, nàng nhưng lại chưa rời đi, chỉ là trầm mặc đứng ở bên cạnh.

2 người trong trầm mặc, xung quanh lại có một ít thanh âm truyền đến.

“Cơ Thần Anh… Nàng làm sao cùng La Quan chạy cùng

đi rồi? Ta nhớ được, Cơ gia cùng người này, là từng có xung đột.”

“Hắc hắc, nói không chừng Cơ Thần Anh chính là cố ý quá khứ, nghĩ khắc chết hắn.”

“Trước một vị hôn phu chết rồi, vừa tìm tới 1 cái, kết quả lại chết rồi… Chậc chậc, nữ nhân này thật đúng là cái khắc chồng mệnh! !”

“Phong Lôi các Lý Khánh trước đó từng gặp một mặt, là cái có thủ đoạn, vốn cho rằng lần này thiên hải thịnh yến, còn có thể cùng hắn phân cao thấp, không nghĩ tới hắn lại bị giết.”

“Nói hắn là đang trên đường đi, đắc tội không thể trêu vào đại nhân vật, bị người trực tiếp xử lý, việc này tin tức đã bị phong tỏa, liệu đến không phải không có lửa thì sao có khói.”

La Quan biểu lộ hơi cương.

Lý Khánh…

Nữ nhân này, sẽ không phải cảm thấy, ta cùng hắn có điểm giống a?

Mở ra hồn phách không gian về sau, hắn ngũ giác nhạy cảm rất nhiều, dư quang đảo qua Cơ Thần Anh, cứ việc nàng biểu lộ một mảnh yên tĩnh, nhưng trực giác nói cho La Quan, nàng cũng nghe đến những người này tất tất.

Đúng lúc này, Cơ Thần Anh đột nhiên nói: “Bọn hắn nói

không sai, ta đích xác là bất tường người, La đạo hữu ngươi có sợ hay không?”

La Quan mặt không biểu tình lắc đầu.

Nhìn hắn chằm chằm một chút, Cơ Thần Anh nói: “Ngươi bây giờ biểu lộ, cùng ta vị cố nhân kia càng giống…” Nàng dừng một chút, “Cũng không phải là Lý Khánh, ta cùng hắn chỉ gặp qua một mặt… Là ta cái thứ 1 vị hôn phu, hắn gọi Diêu Tín, La đạo hữu nhận biết sao?”

—

Chương 433 : Cự tuyệt

Diêu Tín? !

La Quan trong lòng kinh lôi cuồn cuộn, hắn như thế nào sẽ không biết, chính là xử lý người này đoạt nó khí vận, hắn mới chính thức “Đặt chân” thiên địa, không còn là kia lục bình không rễ.

Đối Cơ Thần Anh lời nói, “Cảm thấy quen thuộc” lời nói, hắn triệt để tin… Có lẽ, nữ nhân này thật sự có cảm giác.

Nhưng mặt ngoài, La Quan bất động thanh sắc lắc đầu, “Không biết.”

Cơ Thần Anh ánh mắt, tại trên mặt hắn hơi dừng một chút, khe khẽ thở dài, “Là ta nói sai, La đạo hữu như húc nhật đông thăng, Diêu Tín cũng đã thân tử đạo tiêu, há lại sẽ cùng hắn quen biết.”

La Quan không nói chuyện, thực tế là bởi vì, không biết nên làm sao đối mặt Cơ Thần Anh, dù sao nàng trước sau 2 cái vị hôn phu, đều là chết ở trong tay hắn.

Vậy cũng là nghiệt duyên đi…

Ngay tại đầu hắn đau làm như thế nào lúc rời đi, đại điện cửa vào rối loạn tưng bừng, xung quanh không ít người nghênh đón, hiển nhiên người tới rất có thân phận.

La Quan ngẩng đầu nhìn lại, lúc này ánh mắt chớp lên,

“Là nàng.”

“Chu tiểu thư, chúng ta lại gặp mặt.”

“Lần này thiên hải thịnh yến, nghe nói tiểu thư tương lai tham gia, tại hạ vui vô cùng.”

“Lần trước may mắn nhìn thấy chu Tiểu Kiện một mặt, về sau thường xuyên cảm thán, thế gian nữ tử ngàn ngàn vạn, lại không kịp tiểu thư ngài nhiều vậy!”

Trong lúc nhất thời, mông ngựa cuồn cuộn, thối không ngửi được.

Chu Tử Hân nhìn trước mắt, từng trương chất đầy nụ cười mặt, đáy mắt hiện lên một tia chán ghét, thật sự là một đám không có ý nghĩa gia hỏa.

Ánh mắt quét qua trước mắt nàng sáng lên, hơi 1 do dự về sau, nàng vứt bỏ mọi người chủ động đi tới.

Một màn này, khiến trong đại điện không ít người, trên mặt lộ ra kinh ngạc.

Cơ Thần Anh đẹp thì đẹp vậy, lại ngay cả khắc chết 2 cái vị hôn phu, lần này đến đây tham gia yến hội, cũng không ai nguyện ý thân cận. Nhưng dựa vào cái gì, Chu Tử Hân cũng chủ động đi tìm tiểu tử này? Trừ dài đẹp mắt một chút, thực lực mạnh một điểm, hắn còn có cái gì?

“La đạo hữu, chúng ta lại gặp mặt.” Chu Tử Hân chủ động mở miệng, biểu lộ bộc lộ một tia câu nệ.

Một màn này, để Cơ Thần Anh đáy mắt, hiển hiện một chút gợn sóng.

Chu Tử Hân thân phận, nàng tự nhiên rõ ràng, đối phương là Trân Bảo các đại tiểu thư, chính là giấu ở dưới nước siêu cấp thế lực.

Nhưng hôm nay, nàng đối mặt La Quan lúc, lại có một ít khẩn trương.

Không sai, chính là khẩn trương, Cơ Thần Anh xác định mình không nhìn lầm… Cái này La Quan, tuy nói có chút thanh danh, nhưng cùng Trân Bảo các đại tiểu thư so sánh, căn bản không đáng giá nhắc tới.

Hẳn là có chuyện gì, là nàng không biết?

La Quan thản nhiên nói: “Chu tiểu thư có chuyện gì sao?”

Cứ việc ngữ khí bình tĩnh, nhưng Chu Tử Hân hay là phát giác được một tia bất mãn, nhìn thấy bên cạnh Cơ Thần Anh, nàng đột nhiên phản ứng đến, vội vàng nói: “Không có, chỉ là nhìn thấy La đạo hữu ngươi, cố ý tới chào hỏi, vậy ta liền không quấy rầy.”

Nàng xoay người rời đi.

“Tử hân, người kia là ai a? Nói chuyện với ngươi thái độ, thế mà không có chút nào cung kính, có muốn hay không ta quá khứ, cho hắn một bài học!” Một nữ tử chào đón, nhíu mày mở miệng.

Chu Tử Hân giật mình, vô ý thức quay đầu nhìn thoáng qua, thấy La Quan không phản ứng chút nào, hạ giọng nói: “Thanh linh, đừng nói lung tung… La đạo hữu không đối ta không cung kính, chúng ta qua bên kia đi.”

“Ai, ngươi kéo ta làm gì!” Thác bạt thanh linh quay đầu, “Người nào a, để ngươi cẩn thận như vậy cẩn thận, ta làm sao không biết.”

“Đừng kéo, ta đi với ngươi còn không được.”

2 nữ lui sang một bên, lập tức lại có người vây quanh, tươi cười nói: “Thanh linh tiểu thư, người kia gọi La Quan, là Thanh Tiêu kiếm tông đệ tử, lần này tới tham gia thiên hải thịnh yến.”

“Cái gì? Là hắn!” Thác bạt thanh linh biến sắc, nghiến răng nghiến lợi, “Nguyên lai, là cái này không biết trời cao đất rộng gia hỏa, còn cả gan làm loạn, thế mà cóc ghẻ mà đòi ăn thịt thiên nga, cũng không đối tấm gương chiếu mình một cái là cái thá gì!”

Xung quanh mọi người liên tục gật đầu.

“Thanh linh tiểu thư nói không sai, người này cuồng vọng vô song, còn đắc tội Thiên Ách tiền bối.”

“Ta liền nói, hai vị tiểu thư làm sao lại coi trọng loại người này.”

“Nếu không phải Dư Tông chủ, liền hắn loại người này, căn bản không có tư cách xuất hiện tại hôm nay yến

hội.”

Chu Tử Hân giữ chặt thác bạt thanh linh, ánh mắt bối rối, “Ngươi nhỏ giọng một chút…”

“Làm gì a tử hân, ta cho ngươi biết, người này hôm qua dám đối anh ta vô lễ… Hừ hừ, bất quá sau ngày hôm nay, hắn liền nên thanh tỉnh, có ít người không phải hắn có tư cách lo nghĩ, hừ!”

Chu Tử Hân sắc mặt biến hóa, “Thanh linh, ngươi muốn làm gì?”

“Không phải ta, là anh ta.” Thác bạt thanh linh mặt lộ vẻ hưng phấn, hạ giọng, “Tử hân, ta liền muốn có tẩu tử, lại đẹp lại lợi hại cái chủng loại kia, ngươi đừng hỏi nhiều chờ chút liền biết.”

Đúng lúc này, Vân Dương đạo nhân phủi tay, nháy mắt hấp dẫn đến tất cả ánh mắt, hắn cất cao giọng nói: “Hoan nghênh chư vị tham gia lão phu tổ chức yến hội, hôm nay mục đích chỉ tại giao lưu tu luyện tâm đắc, kết giao các phương bằng hữu, bất quá trước đó, còn có một cọc việc vui.”

Trên mặt hắn tiếu dung càng hơn, nhìn về phía Dư Nhược Vi, “Như vậy liền mời mọi người, chuẩn bị kỹ càng ánh mắt hâm mộ cùng tiếng vỗ tay đi!”

Ba ——

Trong đại điện đèn chiếu sáng ánh sáng, lúc này đột nhiên dập tắt, tiếp lấy một đạo quang trụ chiếu vào thông

hướng lầu 2 trên cầu thang, Thác Bạt Vân Cực một bộ áo bào trắng, tỉ mỉ trang phục về sau, quả nhiên là tuấn mỹ vô song, lúc này tay cầm tiêu ngọc, đặt ở bên miệng thổi lên.

Một khúc phượng cầu hoàng!

Du giương tiếng tiêu tại trong đại điện tiếng vọng, phối hợp Thác Bạt Vân Cực hình dạng, thân phận, quả nhiên là công tử thế vô song… Một nháy mắt, đại điện bên trong vô số nữ tu, nhịn không được trừng lớn 2 mắt.

Cái này… Đây là…

Phượng cầu hoàng cái này từ khúc, cũng không phải tùy tiện dùng, chỉ có cầu hôn, kết hôn cùng trọng yếu trường hợp, mới có thể chủ động thổi.

Ánh đèn này, hiện trường này… Chẳng lẽ Thác Bạt Vân Cực công tử, chuẩn bị tại hôm nay Hướng mỗ vị tiểu thư cầu hôn sao? A a a, vậy nhưng thật sự là quá hạnh phúc!

Là ta sao? Sẽ là ta sao? !

Một đám nữ tu, vô ý thức 2 tay nâng tâm, cảm giác nếu như Thác Bạt Vân Cực thật đi qua, các nàng tuyệt đối nguyên địa té xỉu.

Đột nhiên, lại một đạo quang trụ rơi xuống, chiếu sáng Dư Nhược Vi, nàng hơi hơi híp mắt, trên mặt lộ ra một tia mờ mịt.

Cơ Thần Anh chú ý, từ đầu đến cuối ở bên người trên thân người, nàng đột nhiên phát giác được, La Quan khí tức biến.

Băng lãnh, kiềm chế!

“Vương bát đản, liền biết tiểu tử ngươi không hiện thân, khẳng định không có nghẹn cái gì tốt cái rắm! !” La Quan sắc mặt âm trầm, mắt lộ ra hàn quang.

Sư tôn, ngài nhưng tuyệt đối đừng bị lừa, tiểu tử này hắn không phải người tốt a.

“Vi vi.” Thác Bạt Vân Cực đi tới Dư Nhược Vi trước người, hai đạo ánh sáng trụ hợp hai là 1, chiếu cùng xuyên một bộ áo trắng 2 người, càng phát ra trai tài gái sắc, giống như một đôi bích nhân.

Hắn ngữ khí ôn nhu biểu lộ chân thành, một tay cầm tiêu một tay gánh vác, “Tâm ý của ta đối với ngươi, ngươi hẳn phải biết, hôm nay mượn Vân Dương tiền bối yến hội, tại các vị tiền bối, đồng đạo trước mặt, ta Thác Bạt Vân Cực lấy tiên tổ danh nghĩa phát thệ, nếu ngươi nguyện trở thành đạo lữ của ta, ta sắp hết ta có khả năng bảo hộ ngươi, yêu mến ngươi, cả đời không rời không bỏ.”

“Vi vi, ngươi nguyện ý gả cho ta sao? ?”

Đại điện hoàn toàn yên tĩnh, tất cả mọi người ngừng thở , chờ đợi một màn kế tiếp.

Dư Nhược Vi nhìn xem Thác Bạt Vân Cực, nàng biết

người trước mắt đối nàng tâm ý, đã từng dự đoán qua hôm nay.

Dù sao Thác Bạt Vân Cực, đích thật là rất tốt đạo lữ nhân tuyển, nếu là trước đó hắn mở miệng cầu hôn, có lẽ nàng sẽ đáp ứng.

Nhưng bây giờ, không giống.

Trầm mặc, để đại điện nội khí phân trở nên có chút quỷ dị, Thác Bạt Vân Cực nụ cười trên mặt, cũng toát ra một tia miễn cưỡng.

Dư Nhược Vi chậm rãi lắc đầu, “Thác bạt thế huynh, rất xin lỗi.”

Không có giải thích, cũng không cần giải thích.

Nói xong, nàng vô ý thức nhìn về phía đại điện một góc, La Quan đứng tại kia, lúc này nở nụ cười.

Làm tốt lắm!

Thác Bạt Vân Cực phía sau bàn tay, nháy mắt nắm thành quả đấm, Dư Nhược Vi cái này 1 đạo ánh mắt, cơ hồ đè sập hắn tâm thần.

La Quan!

Cái này đồ hỗn trướng, dựa vào cái gì là hắn? !

Hắn lại có tư cách gì, cùng ta so sánh.

Thác Bạt Vân Cực thở sâu, hơi tái nhợt trên mặt, lộ ra gian nan mỉm cười, đưa tay từ bên cạnh mang tới 1 con bầu rượu, “Vốn là chuẩn bị, hướng ngươi cầu hôn sau khi thành công, cùng mọi người nói tạ uống… Đã không thành công, vậy liền 2 chúng ta uống một chén đi, về sau vẫn là bằng hữu.”

Dư Nhược Vi do dự một chút, “Được.”

Nàng tiếp nhận chén rượu, uống một hơi cạn sạch.

Đối diện, Thác Bạt Vân Cực đáy mắt, hiện lên một tia bạo ngược, âm lãnh, chợt biến mất không thấy gì nữa, xoay người nói: “Vân Dương tiền bối, tương vương có tâm thần nữ vô ý a, hôm nay thực tế lãng phí, ngài có hảo ý, vậy liền kế tiếp theo yến hội đi.”

Lần này thoải mái tư thái, ngược lại để không ít người mắt lộ tán thưởng, ám đạo không hổ là Thác Bạt gia trẻ tuổi thay mặt thiên kiêu nhân vật, lòng dạ đích xác rộng rãi.

Ánh đèn sáng lên, vô số nữ tu ánh mắt đố kị, Dư Nhược Vi có phải hay không mù rồi? !

Nguyên Anh lại như thế nào, đây chính là thánh đô 4 tộc 1 trong Thác Bạt gia, mà lại đối tượng hay là Thác Bạt Vân Cực, như vậy hoàn mỹ đạo lữ nhân tuyển.

Nàng dám trước mặt mọi người cự tuyệt! !

Nhất là thác bạt thanh linh, nếu như không phải Chu Tử Hân giữ chặt, nàng cơ hồ muốn nhảy ra, chất vấn Dư

Nhược Vi ngươi dựa vào cái gì? Anh ta đối ngươi tốt như vậy, giúp ngươi bao nhiêu lần, ngươi thế mà cự tuyệt hắn! !

Vân Dương đạo nhân một mặt tiếc hận, đi ra, “Vi vi a…” Hắn thở dài một hơi, sắc mặt có chút trách cứ, “Công tử Thác Bạt đối ngươi một lòng say mê, chính là chúng ta những người đứng xem này, đều có thể cảm nhận được, ngươi cái này quyết định có chút thiếu cân nhắc.”

Dư Nhược Vi lắc đầu, “Vân Dương tiền bối, tâm ta ý đã định, không cần nói nữa.”

Thác Bạt Vân Cực khóe miệng co quắp một chút, thấp giọng nói: “Đúng vậy a, việc đã đến nước này, cũng liền không cần nhiều lời.” Hắn cúi đầu, đem biểu lộ che đậy tại trong bóng tối.

Đại điện nơi hẻo lánh, Cơ Thần Anh đột nhiên nói: “La đạo hữu, ngươi tâm tình rất tốt?”

La Quan khóe miệng nhịn không được câu lên, “Không có, ngươi nhìn lầm.”

Cơ Thần Anh: …

Nàng nhìn xem La Quan, nhìn nhìn lại Dư Nhược Vi, đột nhiên cảm thấy đôi thầy trò này, có chút không thích hợp.

Nhưng loại sự tình này, tại tu hành giới cũng không hiếm thấy.

Do dự một chút, Cơ Thần Anh nói: “Ta dù cùng Thác Bạt Vân Cực không có quá nhiều gặp nhau, nhưng cũng từng nghe nói một chút, liên quan tới người này sự tình, hắn cũng không phải là 1 cái, tuỳ tiện liền sẽ tiếp nhận thất bại người… Nhất là hôm nay như vậy trường hợp, trọng yếu như vậy sự tình.”

La Quan nhíu mày, “Cơ tiểu thư ý gì?”

“Không có, đây chỉ là một thiện ý nhắc nhở, có lẽ có dùng, có lẽ là ta nghĩ quá nhiều.” Cơ Thần Anh hoặc là rốt cục phát giác được, đến từ La Quan lãnh đạm, không kiên nhẫn, nói xong khẽ gật đầu thăm hỏi, độc thân đi hướng chỗ hắn.

Nhìn xem nàng bóng lưng, La Quan híp híp mắt, chợt bình tĩnh lại.

Vạn chúng nhìn trừng trừng dưới, Thác Bạt Vân Cực có thể dùng thủ đoạn gì? Hắn ánh mắt nhìn về phía Dư Nhược Vi, lưu ý lên nàng lúc này trạng thái.

—

Chương 434 : Tính toán

Quỷ đạo tu sĩ bởi vì tu luyện nguyên nhân, luôn luôn không bị chính thống tu sĩ chỗ vui, cho nên cùng là Nguyên Anh thượng cảnh Thiên Ách, vẫn chưa tiến đến Vân Dương đạo nhân cùng trước mặt, một mình chiếm yến hội đại điện một góc. Lúc này ánh mắt nhìn về phía Dư Nhược Vi, khóe miệng của hắn có chút câu lên, trong mắt đều là đắc ý.

Xong rồi!

Duy nhất bất mãn chính là, tối nay thứ nhất phải làm cho cho Thác Bạt Vân Cực, nếu không Dư Nhược Vi nguyên âm chi lực, cũng là một phen đại bổ, có thể để hắn tu vi tiến thêm một bước.

Suy nghĩ chuyển vài vòng bị đè xuống, cho hắn liền cho hắn đi, bây giờ còn nhiều hơn mượn dùng Thác Bạt gia lực lượng, vẫn chưa tới lúc trở mặt, đợi ngày sau mới hảo hảo điều trị vị này, khí thế hùng hổ dọa người Thanh Tiêu kiếm chủ không muộn!

Nghĩ đến cái này, Thiên Ách đáy mắt hiện lên nóng bỏng… Nhưng vào lúc này, không biết tại sao trong đầu của hắn, lại đột nhiên hiện lên La Quan tấm kia, không một chút biểu tình khuôn mặt, trong lòng kiều diễm ảo tưởng nháy mắt tiêu tán không còn, sắc mặt không khỏi âm trầm xuống.

La Quan bây giờ không có rảnh để ý tới Thiên Ách, hắn tất cả chú ý đều đặt ở Dư Nhược Vi trên thân, liền gặp

nàng cùng một tên Nguyên Anh tu sĩ, thấp giọng nói mấy câu, quay người hướng hắn chỗ đi tới.

“Sư tôn, không có sao chứ?”

Dư Nhược Vi hơi khẽ cau mày, gương mặt xinh đẹp hiển hiện một tia ửng đỏ, “Không có, hoặc là… Bởi vì chữa thương duyên cớ, pháp lực lưu chuyển có chút nóng nảy ý, hôm nay yến hội không sai biệt lắm, chúng ta đi thôi.”

“Được.” La Quan đối này tự nhiên không có ý kiến.

2 người đang muốn rời đi, Vân Dương đạo nhân đột nhiên mở miệng, “Vi vi, mau tới đây một chút, có khách quý giới thiệu cho ngươi biết.”

Dư Nhược Vi dừng một chút, “Được.” Nàng nhìn về phía La Quan, “Tại cái này chờ một lát, ta rất mau trở lại tới.”

Nhìn xem nàng bóng lưng, La Quan nhíu mày, đêm qua trải qua một phen xâm nhập trị liệu, Dư Nhược Vi thể nội mấu chốt đã tiêu, lại nghĩ tới vừa rồi, nàng thanh lãnh trên khuôn mặt, hiện ra đỏ ửng… Một cái ý niệm trong đầu, tựa như tia chớp xẹt qua trong đầu của hắn.

Vừa rồi chén rượu kia có vấn đề!

Hôm nay như vậy trường hợp, Thác Bạt Vân Cực hắn thực có can đảm như thế tùy ý làm bậy? !

“Vi vi, vị này là Huyền Đô đạo hữu, xuất thân hải ngoại tiên tông chính là tiên cảnh 5 phẩm Đan Vương, tại

nguyệt trước gia nhập Thiên Dược cốc, đảm nhiệm đại khách khanh chức. Thanh Tiêu kiếm tông một mạch, tại đan đạo quá mức yếu kém, còn làm nhiều cùng Huyền Đô đạo hữu thân cận một hai, ngày sau tất có giúp ích."

Dứt lời, cười to vài tiếng, "Huyền Đô đạo hữu, vi vi là cố nhân của ta về sau, hiện nay chấp chưởng Thanh Tiêu kiếm tông, nói thẳng trợn nhìn một chút, còn xin chớ trách."

Huyền Đô một bộ áo bào đen, cười lắc đầu, "Dư Tông chủ chi danh, vang rền biển mây Nam cảnh, lão phu sớm đã có chỗ nghe nói, hôm nay gặp mặt quả thật bất phàm."

Đang khi nói chuyện, hắn xoay người nói: "Tô Mộc, còn không bái kiến Dư Tông chủ."

Tô Mộc trong mắt tràn đầy kinh diễm, chắp tay nói: "Thiên Dược cốc Tô Mộc, bái kiến Dư Tông chủ."

Vân Dương đạo nhân nói: "Tiểu thuốc tôn chi tên, lão phu sớm đã có nghe thấy, nghe nói trước đây không lâu, đã thuận lợi phá cảnh 4 phẩm? Nếu như thế lời nói, liền cũng có tư cách cùng ta cùng ngang hàng khách quan."

Luyện Đan sư thân phận, luôn luôn tương đối tôn quý, không thể riêng lấy tu vi mà nói. Thậm chí một chút 4 phẩm đan tôn địa vị, còn muốn so phổ thông Nguyên Anh cao hơn.

Đây cũng là Thiên Dược cốc tại 12 ngày địa vị trong môn siêu nhiên, thậm chí tại thánh đô 4 tộc trước mặt,

đều có mấy điểm mặt mũi nguyên nhân.

Dư Nhược Vi thở sâu, “Gặp qua tiên sinh Huyền Đô.” Lại đối Tô Mộc gật gật đầu, 2 người này xác thực xem như quý khách, cái trước 5 phẩm Đan Vương thân phận, đủ cùng Thần Hồn cảnh kết giao, cái sau tuổi còn trẻ liền đột phá tiên cảnh 4 phẩm, cũng là tiềm lực vô tận.

Trên mặt nàng ửng hồng càng nặng, hô hấp mang theo một tia gấp rút, kiệt lực giữ vững bình tĩnh, nhưng dù sao cảm thấy tinh lực khó mà tập trung.

Vân Dương đạo nhân nhíu mày xem ra, “Vi vi, ngươi làm sao rồi? Nhìn xem có chút không đúng.”

Dư Nhược Vi cắn một chút đầu lưỡi, “Hoặc là tu hành ra chút vấn đề… Vân Dương tiền bối, tiên sinh Huyền Đô, ta trước cáo từ.”

“Chờ chút! Tu hành vấn đề, không được chủ quan, Huyền Đô đạo hữu ngay ở chỗ này, không bằng mời hắn giúp ngươi xem xét một hai.” Dứt lời, không cùng Dư Nhược Vi phản ứng, liền trực tiếp nói: “Huyền Đô đạo hữu, làm phiền ngươi.”

Huyền Đô lắc đầu, “Một cái nhấc tay mà thôi, không cần như thế.” Dứt lời phụ cận, hơi nhìn qua xem xét Dư Nhược Vi biểu lộ, “Đích xác có chút không đúng, nơi đây quá mức âm ĩ, tốt nhất đi một chỗ trong tĩnh thất, lại kỹ càng kiểm tra cho thỏa đáng, miễn cho ngoài ý muốn nổi lên.”

Vân Dương đạo nhân gật đầu, “Nói có lý, lão phu chủ trì hôm nay yến hội, thực tế đi không được, cái này…”

Đúng lúc này, Thác Bạt Vân Cực đi ra, trầm giọng nói: “Vân Dương tiền bối, liền để ta mang Dư Tông chủ đi vào kiểm tra đi.”

Đáy mắt chỗ sâu, hiện lên một vòng tinh mang.

Vân Dương đạo nhân gật đầu, “Cũng tốt, vậy liền làm phiền công tử Thác Bạt.”

“Chờ một chút!” Đại điện nơi hẻo lánh, phát giác không đúng La Quan, trực tiếp lớn tiếng mở miệng, nháy mắt hấp dẫn đến vô số ánh mắt, “Sư tôn ta làm sao rồi? Các ngươi muốn dẫn nàng đi cái kia bên trong? !”

Cũng không chờ hắn tiến lên, liền bị một đám người ngăn lại.

“La Quan đạo hữu, các hạ nổi tiếng bên ngoài, hôm nay gặp mặt quả thật bất phàm, thật muốn hảo hảo thân cận một hai.”

“Không sai, ta cùng cùng nhau mà đến, muốn cùng La đạo hữu kết giao, hẳn là ngươi không nể mặt mũi sao?”

“Nói gì vậy? La đạo hữu nhân vật bậc nào, tự nhiên hiểu được lễ tiết, chúng ta lại cộng đồng nâng chén, uống qua liền xem như bằng hữu.”

Bên cạnh thác bạt thanh linh một mặt cười lạnh, Dư Nhược Vi cho thể diện mà không cần, ca ca muốn cho

nàng cái giáo huấn, kia là đương nhiên.

Chỉ bằng ngươi, còn muốn ngăn cản không thành? !

Chu Tử Hân khẩn trương, cái trán đều đang đổ mồ hôi, “Thanh linh, ngươi vừa rồi rời đi đi làm cái gì rồi? Ta cho ngươi biết tuyệt đối đừng làm loạn, cái này La Quan… Tóm lại, ngươi tuyệt đối không được trêu chọc hắn!”

Thác bạt thanh linh một mặt bất mãn, “Chu Tử Hân, ngươi thế nhưng là Trân Bảo các đại tiểu thư, gì cùng thân phận cao quý, cái này thánh đô bên trong có thể so ra mà vượt ngươi, đều không có mấy cái, làm gì để ý như vậy tiểu nhân vật.”

“Được rồi, ta cũng không hỏi ngươi nguyên nhân, nhưng hôm nay một hơi này, nhất định phải thay ta ca ra, nếu không ngày mai ta Thác Bạt gia, liền muốn trở thành trong miệng người khác trò cười!”

Nơi xa, Thác Bạt Vân Cực đã đỡ lấy Dư Nhược Vi, thân thể nàng lung lay, hiển nhiên ý thức đã không thanh tỉnh.

Nghe tới nơi đây động tĩnh, hắn ngẩng đầu nhìn đến, đôi mắt bên trong đều là cười lạnh, đùa cợt ——

Tiểu tử, ngươi có thể như thế nào? !

Hắn quay người, “Huyền Đô tiền bối, ta trước mang Dư Tông chủ quá khứ, cùng chuẩn bị thỏa đáng, lại phái người mời ngài tiến đến đi.”

Huyền Đô nhìn thoáng qua Vân Dương đạo nhân, cười

cười, “Cũng tốt.”

Thác Bạt Vân Cực vịn Dư Nhược Vi, quay người hướng lầu 2 bước đi, kia bên trong có thật nhiều bỏ trống gian phòng.

Hắn biểu lộ bình tĩnh, tầm mắt có chút buông xuống, che lại trong đó lăn lộn bạo ngược.

“Tiện nhân! Tiện nhân!”

“Ta đối với ngươi tốt như vậy, vì ngươi làm vô số sự tình, ngươi thế mà coi trọng 1 cái, nhận biết không bao lâu vật nhỏ!”

“Cự tuyệt ta? Để ta mất hết thể diện? Thậm chí toàn bộ Thác Bạt gia, đều cùng nhau hổ thẹn!”

“Tốt, rất tốt! Vậy ta cũng làm cho ngươi, trở thành toàn bộ thiên hạ, buồn cười lớn nhất…”

La Quan nhìn thấy Thác Bạt Vân Cực, một mình mang theo Dư Nhược Vi rời đi, đáy mắt hàn ý tăng vọt.

Trong chớp nhoáng này, hắn đã đoán được, tên vương bát đản này ý nghĩ.

“Lăn đi!”

Ngăn ở trước mặt mọi người, sắc mặt đồng thời cứng đờ, chợt âm trầm xuống.

“La Quan, ngươi nói cái gì?”

“Ta cùng cố ý kết giao, ngươi chính là như thế đáp lại?”

“Khá lắm cuồng vọng không biết cấp bậc lễ nghĩa đồ vật, cái này bên trong là thánh đô, không phải ngươi giương oai địa phương!”

Không sai, bọn họ đích xác nghe nói, chuyện xảy ra ngày hôm qua.

Nhưng thì tính sao?

Cái này La Quan, cho dù có chút thực lực, chẳng lẽ còn dám đối bọn hắn động thủ? !

Phải biết, có tư cách đi tới hôm nay yến hội, cái nào không phải rất có bối cảnh.

Oanh ——

Kinh người khí tức bộc phát, trước mắt bức bức lại lại một đám người, trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, biến thành một chỗ lăn đất hồ lô.

La Quan đôi mắt chỗ sâu, hiển hiện băng lãnh dựng thẳng đồng, cả người toàn thân trên dưới, tản ra uy nghiêm sát cơ.

“Ai dám cản ta?”

Hắn nhanh chân hướng về phía trước.

Thác bạt thanh linh biến sắc, không nghĩ tới hắn cũng

dám trực tiếp động thủ, vội vàng tiến lên ngăn cản, “La Quan, ngươi thì tính là cái gì, cũng xứng quản anh ta…”

Ba ——

Trùng điệp một bạt tai, trực tiếp đưa nàng quất bay ra ngoài, cũng đem còn lại lời nói sinh sinh đánh gãy.

Thác bạt thanh linh bụm mặt ngã xuống đất, khuôn mặt đã mắt trần có thể thấy tốc độ sưng đỏ, nàng trừng to mắt lâm vào trạng thái đờ đẫn, chợt phẫn nộ thét lên, “Ngươi dám đánh ta, ngươi lại dám đánh ta, ta muốn ngươi chết!”

“Vô sỉ bọn chuột nhắt, lại dám đánh lén thanh linh tiểu thư, hôm nay tất yếu đưa ngươi tay chân đánh gãy, đập 1 cái trăm cái khấu đầu cho thanh linh tiểu thư nói xin lỗi!”

Một tên tu sĩ trẻ tuổi tiến lên, cường hãn khí cơ bộc phát, tuy chỉ có Trúc Cơ đỉnh phong cảnh giới, khí tức cường hãn lại có thể so trên kim đan cảnh.

Nghĩa chính nghiêm từ quát khẽ bên trong, đưa tay lòng bàn tay quang mang ngưng tụ, 1 đạo phù lục hư ảnh hiển hiện, phóng xuất ra cường đại giam cầm khí cơ.

“Linh lục tông tông tử, thực lực thật là mạnh!”

“Cái này tay hư không ngưng phù thủ đoạn, chính là Kim Đan cảnh cũng khó làm đến.”

“Tốt! Không đánh phế người này, cũng làm cho hắn cảm

thấy thánh đô không người, hôm nay liền để nó biết được, cái gì là trời cao đất rộng! !”

Một đám tu sĩ kêu to.

Thánh đô là giảng quy củ địa phương, đột nhiên đụng tới La Quan, khắp nơi không hợp nhau, đã sớm dẫn tới mọi người không thích.

“Linh phù phong thiên, trấn áp nơi đây! !”

Ông ——

Kiếm minh vang lên, khủng bố kiếm ảnh gào thét chém ra, bay tới Linh phù rung động bên trong vỡ nát.

“A!”

Một tiếng hét thảm, linh lục tông tông tử, bị tại chỗ phân thây.

Giết người!

Trong đại điện, vô số người trừng lớn mắt, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin.

Hắn làm sao dám?

Một đám Nguyên Anh tu sĩ, sắc mặt âm trầm xuống, bọn hắn dù không phải linh lục tông người, nhưng La Quan ở trước mặt giết người, nói rõ không đem bọn hắn xem ở mắt bên trong.

Mà trong đó, sắc mặt khó nhất nhìn chính là Vân Dương đạo nhân, linh lục tông tông tử được mời đến đây dự tiệc, lại chết tại hắn tổ chức trên yến hội.

Không nói đến việc này, hắn tất yếu cho linh lục tông một cái công đạo, La Quan cử động lần này căn bản cũng không có, cho hắn nửa điểm mặt mũi.

“Làm càn!”

Vân Dương đạo nhân nổi giận, Nguyên Anh thượng cảnh uy áp sát na bao phủ đại điện, hắn mặt trầm như nước, “La Quan, ngươi quả thực vô pháp vô thiên? ? Còn không cho ta quỳ xuống , chờ đợi xử lý!”

La Quan sắc mặt trắng bệch, nhưng như cũ lưng eo thẳng tắp, ánh mắt nhìn thẳng, “Vãn bối cũng muốn hỏi một câu Vân Dương tiền bối, ngài muốn làm cái gì! ? ! Sư tôn ta trong lòng đem ngài coi là trưởng bối, ngài lại cùng người khác cùng một chỗ tính toán nàng… Ngài chính là như vậy hồi báo sao?”

Vân Dương đạo nhân sắc mặt tái xanh, “Ngậm miệng! Vô pháp vô thiên tiểu bối, bản tọa đám người danh dự, há có thể dung ngươi nói xấu!”

—

Chương 435 : Trên trời rơi xuống lôi đình

La Quan giận quá thành cười, muốn nói chuyện hôm nay, không có lão bất tử này phần, hắn đánh chết đều không tin.

“Ngươi ngậm miệng!”

Gầm thét mọi người một mặt chấn động, nhưng La Quan lời kế tiếp, mới thật để bọn hắn mồ hôi lạnh ròng ròng.

“Lão vương bát đản, xem sớm ra ngươi không phải cái thứ tốt, đã ngươi không biết xấu hổ, ta liền không cho ngươi lưu lại!”

“Dám tính toán sư tôn ta, ngươi chán sống!”

Vân Dương đạo nhân đôi mắt băng hàn, “Đã là muốn chết, lão phu liền thành toàn ngươi.”

“Vân Dương tiền bối, cái này La Quan cuồng bội vô lễ tội đáng muôn lần chết, nhưng lấy thân phận của ngài, như tự mình động thủ chẳng lẽ không phải quá đề cao hắn.” Thác Bạt Vân Cực lớn tiếng mở miệng, một mặt uy nghiêm, “Hôm nay liền để vãn bối xuất thủ, thay ngài xử lý người này.”

Dư Nhược Vi tiện nhân kia, cũng là bởi vì La Quan, mới cự hắn ở ngoài 1,000 dặm.

Vậy hắn liền tự tay giết La Quan, để tên khốn này hình thần câu diệt!

Vân Dương đạo nhân hơi suy nghĩ một chút, chậm rãi gật đầu, “Cũng tốt, xem ở hắn chung quy là Thanh Tiêu kiếm tông đệ tử phân thượng, liền cho hắn 1 thống khoái đi.”

Không phải ai biết tên khốn này, còn có thể lại nói ra như thế nào.

“Tốt, vãn bối liền cho hắn thống khoái!” Thác Bạt Vân Cực đem Dư Nhược Vi, giao cho bên cạnh một tên nữ tu, nhanh chân mà tới.

“Ca, giết hắn, giết hắn!” Thác bạt thanh linh cắn răng thét lên, một mặt oán độc vặn vẹo.

Từ nhỏ đến lớn, đều bị coi là hòn ngọc quý trên tay nàng, chưa từng nhận qua như vậy khuất nhục.

“Cái này La Quan, chết chắc!”

“Công tử Thác Bạt Kim Đan viên mãn, nghe đồn là vì Kim Đan lại thêm một màu, mới áp chế cảnh giới chưa từng phá cảnh, nó chân thực chiến lực đủ để so sánh Nguyên Anh, giết hắn dễ như trở bàn tay.”

“Cái này La Quan cũng là muốn chết, tại hôm nay trường hợp cũng dám phát ngôn bừa bãi!”

Thác Bạt Vân Cực hạ giọng, đột nhiên mở miệng, “La

Quan, ngươi vận khí thật tốt, như đổi chỗ khác, hôm nay bản công tử tất yếu ngươi muốn sống không được, muốn chết không xong!”

“Đêm nay, Dư Nhược Vi sẽ thành nữ nhân của ta, nhưng tiện nhân này tiếp xuống mỗi một ngày, đều đem sống ở trong thống khổ, ta sẽ tra tấn nàng, nhục nhã nàng, để nàng khóc ròng ròng quỳ sát ở trước mặt ta, giống đầu chó cái đồng dạng kêu rên cầu xin tha thứ…”

Oanh ——

Kiếm ý phóng lên tận trời, La Quan 1 kiếm chém ra, lúc này chính vào bóng đêm sơ nồng, thánh đô phía trên trăng sao vắng lặng treo cao, giờ phút này theo hắn 1 kiếm xuất thủ, bầu trời đêm trăng sao bỗng nhiên quang mang đại thịnh.

Kiếm này, nhưng chấp trăng sao!

“Long uy!”

La Quan đôi mắt chỗ sâu, dựng thẳng đồng có chút chớp động, một cỗ khủng bố uy áp khí cơ, đem Thác Bạt Vân Cực khóa chặt.

Hắn thân thể cứng đờ, thể nội pháp lực lưu chuyển, lập tức lâm vào đình trệ.

Sau một khắc một đoàn linh quang tại Thác Bạt Vân Cực bên ngoài cơ thể nổ tung, đem long uy chấn nhiếp ngăn cách tại bên ngoài, người này một mặt chấn kinh, vội vàng xuất thủ ngăn cản, nhưng chung quy chậm một

bước.

Một tiếng hét thảm, Thác Bạt Vân Cực bị chém bay ra ngoài, miệng mũi máu tươi cuồng phún.

Người khác giữa không trung, chưa lúc rơi xuống đất, La Quan dưới chân trùng điệp đạp mạnh, Chân Long chi thể cuồng bạo lực lượng, nháy mắt đánh nát mặt đất. Thôi động cả người, như thoát dây cung mũi tên nhọn gào thét mà ra, thẳng đến Thác Bạt Vân Cực, đưa tay liền lại là 1 kiếm chém ra.

Tuy là 1 kiếm, lại truyền ra kiếm minh bốn tiếng, “Ông ông ông ông” gấp rút chảy xiết, như giang hà vỡ đê đảo mắt liền thành cuồn cuộn chi thế.

Thân lò, bạt sơn hà, từng ngày nguyệt, đãng cửu tiêu!

Vô danh tàn kiếm 4 thức, kiếm thế tầng tầng xếp, lấy La Quan hôm nay thực lực ôm hận xuất thủ, quả nhiên là khủng bố đến cực điểm. Kiếm ảnh chỗ hướng chỗ, “Đôm đốp” không ngừng bên tai, kia là không khí tại nổ tung, sinh ra từng đoàn từng đoàn trắng bệch khí tuyền.

Yến hội trong đại điện, một đám Nguyên Anh tu sĩ sắc mặt biến hóa, bọn hắn nhưng vẫn một kiếm này bên trong, cảm nhận được cực lớn uy hiếp.

Cái này La Quan, thực lực lại mạnh đến tình trạng như thế? !

Bá ——

1 đạo áo bào đen thân ảnh, nháy mắt tiến vào đại điện, đưa tay 1 chưởng đánh ra, đem chém về phía Thác Bạt Vân Cực 1 kiếm đập tan, tự thân cũng bị lực phản chấn, đẩy liền lùi mấy bước.

“Công tử, ngài không có sao chứ?” Cơ gia người hộ đạo trầm giọng mở miệng, trong mắt có chút nghĩ mà sợ.

Vừa rồi hết thảy đều phát sinh quá đột ngột, ai cũng không ngờ tới, bị mọi người nhìn tới hẳn phải chết La Quan, có thể chém ra đáng sợ như thế 1 kiếm.

Mà lại xuất thủ đúng là tàn nhẫn như vậy, không lưu nửa điểm quay đầu, lại kém một chút liền bị hắn, đem Thác Bạt Vân Cực tại chỗ chém giết.

Phốc ——

Lại một ngụm máu tươi phun ra, Thác Bạt Vân Cực sắc mặt trắng bệch, gần như điên cuồng gào thét, “Giết hắn, cho bản thiếu giết hắn!”

“Vâng!”

Cơ gia người hộ đạo quay người, uy nghiêm đôi mắt khóa chặt La Quan, sát cơ phóng lên tận trời.

Tiểu bối này, tội đáng chết vạn lần!

La Quan đột nhiên nói: “Ta đem tham gia thiên hải thịnh yến, Nguyên Anh cảnh không có tuyệt đối lý do, không được động thủ với ta… Lời này thế nhưng là Thác Bạt Vân Cực, ngươi ngày đó chính miệng nói tới.”

“Ngày hôm nay, là ngươi chủ động ra tay với ta, chính là bị ta giết, cũng là tự tìm đường chết!”

Cơ gia người hộ đạo sắc mặt biến hóa, thiên hải thịnh yến quy củ, là từ thánh đô 4 tộc cộng đồng chế định, không dung bất luận cái gì phá hư.

“Hoang đường!” Tô Mộc đột nhiên mở miệng, vị này Thiên Dược cốc tiểu thuốc tôn, tại đột phá 4 phẩm về sau, lại khôi phục kia phần trầm ổn tự tin bộ dáng, lúc này lớn tiếng nói: “La Quan nói năng lỗ mãng nói xấu Vân Dương tiền bối, vốn là phạm hẳn phải chết chi tội, công tử Thác Bạt trượng nghĩa xuất thủ, lại kém chút bị kẻ này làm hại, chính là tội thêm 1 các loại, tự nhiên mỗi người đều có thể tru diệt!”

Vân Dương đạo nhân cười lạnh, “Không sai, lão phu thân là lần này, thiên hải thịnh yến người chủ trì 1 trong, hôm nay liền chiếm La Quan tham gia yến tư cách.”

Cơ gia người hộ đạo trong lòng đại định, lại không một chút lo lắng, “Tiểu bối nhận lấy cái chết!” Cười lạnh, hắn một bước đạp xuống, Nguyên Anh uy áp ầm vang giáng lâm.

Lấy Nguyên Anh hồn phách mạnh, chính là Kim Đan cảnh tu sĩ đều sẽ bị trấn áp, lại khó điều động sức phản kháng. Đưa tay lại 1 chưởng đập xuống, “Ầm ầm” bàng bạc lực lượng phun trào, như giang hà cuốn ngược!

La Quan sắc mặt trắng bệch, đôi mắt càng phát ra sáng tỏ, hồn phách trong không gian thần thụ nhẹ lay động,

ánh trăng tung xuống ngân huy, đem hồn phách trấn áp đều ngăn cách.

Riêng lấy hồn phách cấp độ mà nói, Nguyên Anh cảnh đã rất khó, đối với hắn tạo thành tính thực chất tổn thương.

“Lão sư.”

“Biết.”

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy âm thầm lắc đầu, nhưng cũng biết Dư Nhược Vi xảy ra chuyện, La Quan tuyệt sẽ không khoanh tay đứng nhìn.

Oanh ——

Thuộc về lực lượng của nó, lúc này rót vào La Quan thể nội, cả người hắn khí tức, lập tức lấy tốc độ kinh người tăng vọt.

Một nháy mắt, liền phá vỡ mà vào Nguyên Anh cấp độ, đưa tay chính là 1 kiếm.

Kiếm minh liền vang, Cơ gia người hộ đạo con mắt bỗng dưng trợn tròn, lộ ra kinh hãi chi ý, “Thiên linh thuẫn! !” Trong tiếng gầm nhẹ, pháp lực mãnh liệt mà ra, một mặt kim sắc tấm thuẫn hư ảnh hiển hiện, đem hắn bảo hộ ở trong đó.

Sau một khắc nổ vang rung trời bộc phát, kim sắc tấm thuẫn trực tiếp vỡ vụn, người này bay rớt ra ngoài, trực tiếp đem đại điện nện xuyên 1 con lỗ lớn, trùng điệp

đụng vào giả sơn, từng ngụm từng ngụm máu tươi phun ra, hiển nhiên đã bị trọng thương.

Mà phóng lên tận trời khủng bố kình khí, thì đem trọn cái yến hội đại điện trực tiếp lật tung, vô số chuyên mộc, đá vụn bay tứ tung, tung xuống mảng lớn bụi bặm, khiến một đám áo mũ chỉnh tề mọi người, rơi vào hảo hảo chật vật.

Nhưng hôm nay, lại không người lại đi chú ý điểm này, từng cái cơ hồ trừng bạo con mắt, mặt mũi tràn đầy hãi nhiên cùng khó có thể tin.

Nguyên Anh…

Cái này La Quan, hắn đúng là 1 tôn Nguyên Anh! ? !

Làm sao có thể!

12 ngày cửa đại bỉ ngày, mới trôi qua bao lâu? Hắn lúc ấy cảnh giới, bất quá chỉ là Trúc Cơ mà thôi, tuy nói trên đời này luôn có ngày mới, trong đó yêu nghiệt nhất hoàn toàn có thể, vượt qua một cái đại cảnh giới, nếu như phổ thông tu sĩ tuyệt vọng tồn tại.

Nhưng cái này, cũng chỉ giới hạn trong Kim Đan cảnh phía dưới, tỉ như vừa rồi xuất thủ, bị La Quan tại chỗ chém giết linh lục tông tông tử, chính là Trúc Cơ cảnh giới, bộc phát ra trên kim đan cảnh thực lực.

Nhưng Kim Đan cùng Nguyên Anh ở giữa, chính là 1 đầu không thể vượt qua hồng câu, yêu nghiệt như Thác Bạt Vân Cực, Dư Nhược Vi các loại, tại Kim Đan đỉnh

phong, viên mãn cấp độ, nhưng bộc phát ra Nguyên Anh cảnh chiến lực, liền đã đầy đủ kinh người, là thế gian phượng mao lân giác tồn tại.

Nhưng hôm nay, La Quan kiếm trảm Cơ gia người hộ đạo, bộc phát ra Nguyên Anh cấp độ chiến lực… Cái này hoàn toàn chính là thiên phương dạ đàm, dù là mọi người là tận mắt nhìn thấy, nhưng bản năng lại nói cho bọn hắn, đây hết thảy đều mẹ nó là ảo giác!

Tro bụi không biết nói dối, nương theo hít một hơi lãnh khí âm thanh, một trận tiếng ho khan kịch liệt, đem mọi người tự tử tịch bên trong giật mình tỉnh lại.

Tùy theo mà đến, là lại một tiếng kiếm minh!

Mũi kiếm chỗ hướng, chính là Thác Bạt Vân Cực.

“Dừng tay! !” Vân Dương đạo nhân bước ra một bước, phất tay áo ở giữa cuồng phong đột khởi, đem kiếm ảnh cùng bụi bặm đều cuốn đi, sắc mặt tái xanh. Chuyện hôm nay tình khó khăn trắc trở, thực tế ra ngoài ý định, La Quan triển lộ ra thực lực, chính là hắn lão bất tử này đều kinh hãi không thôi.

Nhưng vô luận như thế nào, Thác Bạt Vân Cực cũng không thể xảy ra chuyện, nếu không Vân Dương đạo nhân lại như thế nào mạnh vì gạo, bạo vì tiền, cũng tất nhiên phải bỏ ra đại giới.

La Quan tiểu bối này, coi là thật tâm ngoan thủ lạt, mà ngay cả Thác Bạt gia đích truyền huyết mạch, cũng dám ngang nhiên chém giết.

Nếu như thế, kia thân là hôm nay người biết chuyện 1 trong, lại thêm trước đó tỏ thái độ, La Quan đối với hắn hẳn là hận đến xương bên trong.

Tiểu bối này, tuyệt không thể lại lưu!

Nếu không, ngày sau tất thành họa lớn.

Vân Dương đạo nhân đáy mắt, sát cơ bỗng nhiên đại thịnh, “Tiểu bối, hôm nay tung ngươi có 10 triệu thủ đoạn, cũng khó thoát khỏi cái chết.”

Hắn tiến lên một bước, Nguyên Anh thượng cảnh khủng bố khí cơ, như như bài sơn đảo hải ầm vang bộc phát, sát na càn quét 4 hợp bát phương.

Kinh lịch Nguyên Anh đối oanh, bị vén nóc phòng lung lay sắp đổ đại điện, rốt cuộc không chịu nổi cái này khí tức khủng bố, “Ầm ầm” tiếng vang bên trong trực tiếp sụp đổ, non nửa tòa trạch viện, tại lúc này bị ép thành phấn vụn.

Ở trong quá trình này không biết có bao nhiêu người, căn bản không kịp rút đi, liền bị trực tiếp chấn vỡ kinh mạch, hồn phách, tại chỗ đột tử.

Nhưng bây giờ, căn bản không có người quan tâm, một bầy kiến hôi chết sống ——

Tu sĩ cấp cao, vốn là đã là không phải người tồn tại, bọn hắn có thể cùng sâu kiến vẻ mặt ôn hoà, nhưng cũng nhưng nhất niệm khiến cho hóa thành bột mịn.

Tất cả ánh mắt, đều hội tụ hướng Vân Dương đạo nhân, lộ ra vô tận tôn sùng, kính sợ.

Người tu hành thế giới, cường giả vi tôn mới là duy nhất thiết luật! !

“Trảm!”

Vân Dương đạo nhân đưa tay vạch một cái, không gian bỗng nhiên vặn vẹo, lại có một thanh phi kiếm gào thét bay ra. Nó chỉ có tiểu nhi lớn cỡ bàn tay nhỏ, toàn thân ngân bạch chi sắc, lại tản mát ra kinh thiên sắc bén khí cơ, như nhưng xuyên thủng vạn vật, thiên địa cũng không thể ngăn cản nửa điểm!

Tấc kiếm như hồng, lại như sao băng đại địa.

Kiếm này, vì Vân Dương đạo nhân trước kia, tại một chỗ bí cảnh đoạt được, chính là mấy ngàn năm 1 vị Thần Hồn cảnh cường giả tùy thân bảo vật, tung thừa tố 1,000 năm yên lặng, dẫn đến uy lực bị hao tổn, lại vẫn có đỉnh tiêm Nguyên Anh cấp pháp bảo chi uy.

Lại cùng hắn một thân, Nguyên Anh thượng cảnh tu vi điệp gia, chỗ bộc phát ra khủng bố sát lực, xem như Thần Hồn cảnh dưới mạnh nhất cấp độ.

Cái này vốn là Vân Dương đạo nhân át chủ bài, tuyệt đối sẽ không tuỳ tiện triển lộ người trước, nhưng La Quan uy hiếp thực tế quá lớn, hắn không dám có nửa điểm lưu thủ, gắng đạt tới đánh chết nó mệnh tại một kích.

La Quan đôi mắt sáng tỏ, nhìn chằm chằm ngân bạch phi kiếm, đưa tay 1 kiếm chỉ thiên.

Ầm ầm ——

Thánh đô trên không, bỗng nhiên có muôn vàn lôi đình nổ tung, lòe loẹt lóa mắt lôi quang, khiến vô số tu sĩ trong lòng run rẩy, bỗng nhiên ngẩng đầu hô hấp bỗng nhiên đình trệ.

Liền thấy bầu trời đêm phía trên, lúc này 1 đạo thiên lôi rơi xuống, giương nanh múa vuốt giống như Giao long!

—

Chương 436 : Cái kia cũng tiễn ngươi một đoạn đường

Lôi đình như tấm lụa, dùng mắt lực không thể thành tốc độ, bổ vào ngân bạch trên phi kiếm, theo lôi quang bắn tung toé, gào thét, phi kiếm cùng Vân Dương đạo nhân ở giữa liên hệ, lại bị cưỡng ép chặt đứt.

Mất đi khống chế phi kiếm, con ruồi không đầu như va chạm một phen, cuối cùng bị lôi đình trấn áp, rơi vào La Quan trong tay.

Phốc ——

Vân Dương đạo nhân một ngụm máu tươi phun ra, mặt mũi tràn đầy kinh sợ, kinh hãi, vạn không nghĩ tới tất sát nhất kích, đúng là như vậy kết quả, cái này La Quan sao có thể có thể có được, cường đại như thế lực lượng.

Toàn bộ yến hội đại điện phế tích, tất cả mọi người trợn to tròng mắt, không thể tin được trước mắt một màn.

Nhưng La Quan vẫn chưa cho bọn hắn, quá nhiều đắm chìm ở rung động thời gian, đưa tay 1 kiếm oanh minh tái khởi.

Lôi quang từ bầu trời đêm mà đến, liền muốn oanh sát Vân Dương lão tặc, nhưng vào lúc này một thân ảnh đột nhiên xuất hiện, đưa tay hướng về phía trước một nắm,

kinh lôi lại như bọt biển vỡ vụn.

Nhưng kia lấp lánh lôi quang, hay là chiếu sáng người tới thân ảnh, hắn nhìn như tuổi lục tuần, người mặc áo bào đen uy nghiêm cực nặng, quanh thân uy áp mạnh mẽ, như uông - dương không thể nhìn trộm.

“Thác bạt lão tổ!”

Vô số kinh hô trong đám người vang lên, từng đạo ánh mắt, lộ ra thật sâu kính sợ.

Thác Bạt Vân Cực, thác bạt thanh linh một mặt kích động, vội vàng hành lễ, “Bái kiến lão tổ!”

Vân Dương đạo nhân một mặt nỗi khiếp sợ vẫn còn, “Đa tạ Thác Bạt tiền bối xuất thủ cứu giúp!”

Cái này La Quan lòng dạ thật là độc ác, vừa rồi 1 kiếm thật muốn giết hắn.

Thác bạt lão tổ cũng không để ý tới, hắn đôi mắt như điện tiếp cận La Quan, “Tiểu bối, lão phu rất hiếu kì, trên người ngươi cất giấu cái gì bí mật, lại có thể mượn là như thế lực lượng cường đại?”

La Quan mặt không biểu tình, “Hiếu kì quá thịnh không trường thọ, ngài chưa nghe nói qua?”

Thác bạt lão tổ thản nhiên nói: “Ngươi không nói, lão phu liền đưa ngươi trấn áp, tự có biện pháp cạy mở miệng của ngươi.” Hắn đưa tay, trong không khí khủng bố khí cơ hội tụ.

“Thác Bạt đạo hữu, đối một tên tiểu bối chủ động xuất thủ, không khỏi làm mất thân phận a?”

Lại một thân ảnh xuất hiện giữa không trung, áo bào trắng ngọc quan khí độ bất phàm, càng quan trọng chính là một thân khí tức, không chút nào tại thác bạt lão tổ phía dưới.

Lại 1 vị Thần Hồn cảnh!

Mắt thấy cảnh này tu sĩ, chỉ cảm thấy đầu muốn bạo tạc, hôm nay đến cùng làm sao rồi? Mà ngay cả như vậy cấp độ đỉnh phong tồn tại, đều liên tiếp hiện thân.

Thác bạt lão tổ nhướng mày, nhạt tiếng nói: “Tống đạo hữu muốn nhúng tay chuyện hôm nay? Cái này hỏng Trân Bảo các quy củ đi.”

Người tới, chính là Trân Bảo các Thần Hồn cảnh tu sĩ, Tống Nhạc Phong.

Hắn nghe vậy cười một tiếng, “Trân Bảo các là có quy củ, không nhúng tay vào ngoại giới việc vặt vãnh, nhưng quy củ loại vật này, cũng muốn xem tình huống mà định ra.”

Mặt đất, Chu Tử Hân tiến lên một bước, cung kính nói: “Mời Thác Bạt tiền bối biết, La công tử là ta Trân Bảo các tinh thần cấp hội viên, hắn hôm nay tao ngộ phiền phức, chúng ta từ không thể ngồi xem không để ý tới.”

Thác bạt lão tổ mặt không biểu tình, “Trân Bảo các tinh

thần cấp hội viên nhiều đi, các ngươi đều muốn quản sao? Lý do này không đủ.”

Chu Tử Hân cúi đầu không nói.

Tống Nhạc Phong thản nhiên nói: “Tại Thác Bạt đạo hữu xem ra, có lẽ có ít qua loa, nhưng đối với chúng ta đến nói, đã đầy đủ.”

Đây chính là triệt để tỏ thái độ, chuyện hôm nay không lùi nửa bước.

Thác bạt lão tổ nhíu chặt lông mày, nhìn một chút Tống Nhạc Phong, lại nhìn xem La Quan, như muốn nhìn ra giữa song phương, đến cùng có liên hệ gì.

“Tốt, lão phu cho Tống đạo hữu phần này mặt mũi, hôm nay trước cứ như vậy đi.”

Lời nói không nói chết, thâm ý trong đó không cần nói cũng biết.

Sự tình, cũng sẽ không đến tận đây kết thúc.

Bá ——

Thác bạt lão tổ rời đi.

Vân Dương đạo nhân ánh mắt oán hận, hắn phi kiếm bị đoạt, La Quan là tuyệt không có khả năng trả lại, thở sâu, “Một chút ngoài ý muốn nhiễu chư vị nhã hứng, là lão phu sai lầm, hôm nay liền dừng ở đây, tha thứ lão tổ không nhiều đưa…”

“Chờ một chút!”

La Quan lạnh lùng mở miệng, “Hôm nay sư tôn ta Dư Nhược Vi bị người mưu hại, bây giờ còn chưa điều tra rõ ràng, há có thể như vậy kết thúc?”

Vân Dương đạo nhân gầm nhẹ, “La Quan, ngươi không nên quá làm càn, đây chính là Thác Bạt tiền bối ý tứ.”

La Quan mặt không biểu tình, “Thì tính sao?” Hắn nhìn về phía Tống Nhạc Phong, “Tống tiền bối, ngươi cảm thấy ta làm như vậy, đúng hay không?”

Nguyên lai, lúc trước hắn nói “Tội chết có thể miễn, tội sống khó thể tha” lúc, đại hung tỷ kia một chỉ cũng không đơn giản. Giờ phút này La Quan trên cổ tay, quấn quanh sợi tóc kia, đang phát ra từng tia từng sợi hàn ý, càng có một phần không hiểu khí cơ, cùng Tống Nhạc Phong xa xa hô ứng.

Dù không xác định khí cơ này đại biểu cho cái gì, nhưng liệu đến Trân Bảo các hôm nay xuất thủ, không tiếc cùng thánh đô 4 tộc 1 trong Thác Bạt gia chính diện đối cứng, cũng muốn bảo toàn La Quan, phải có cửa ải rất lớn liên.

Cho nên, La Quan hôm nay mới có thể xuất ra, cứng rắn như thế thái độ.

Tống Nhạc Phong đáy mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ, suy nghĩ một chút, “Đã là có người ám hại, tự nhiên tra ra chân tướng, la… Tiểu hữu cử động lần này không

sai.”

Hoa ——

Trong đám người, lại là hỗn loạn lung tung, nguyên lai tưởng rằng một trận lớn kịch muốn kết thúc, nào có thể đoán được không ngờ đột nhiên nhấc lên gợn sóng.

La Quan sải bước đi đến, vịn Dư Nhược Vi nữ tu, vội vàng đem người cho hắn, nhìn xem Dư Nhược Vi một mặt ửng hồng, ý thức không rõ bộ dáng, La Quan đáy mắt hàn ý cuồn cuộn.

Vương bát đản!

Hôm nay nếu không phải hắn ở đây, sự tình chắc chắn không thể vãn hồi, hắn bỗng nhiên ngẩng đầu, băng lãnh ánh mắt nhìn thẳng Vân Dương đạo nhân, “Lão tạp chủng, ngươi nói sư tôn ta tu hành ngoài ý muốn nổi lên? Mù không thành, nàng hiện tại cái dạng này, sẽ là tự thân vấn đề? !”

Vân Dương đạo nhân trên trán nổi lên gân xanh, lấy thân phận của hắn chưa từng bị người, như thế ở trước mặt nhục mạ, nhưng thế cục so người mạnh, hắn chỉ có thể cắn răng nhẫn, “… Bản tọa là lo lắng Dư Nhược Vi tình trạng, mới phải lưu nàng cẩn thận kiểm tra, cụ thể tình huống như thế nào, còn cần lại xác nhận.”

“Không thể xác định, ngươi tại cái này chó sủa cái gì?” La Quan cười lạnh một tiếng, ánh mắt chuyển động: “Đó là các ngươi nói, sư tôn ta thân thể xảy ra vấn đề rồi?”

Huyền Đô mặt không biểu tình, “Bản tọa chỉ là được mời, giúp Dư Tông chủ kiểm tra mà thôi, hiện tại còn chưa bắt đầu, tự nhiên không cách nào xác định.” Hắn đôi mắt thật sâu, “Tiểu bối, mượn tới chi lực chung quy không phải tự thân, ngươi lại có thể sử dụng bao lâu? Không cần thiết phách lối quá độ, ngày khác hối hận thì đã muộn.”

La Quan trong mắt hàn quang lóe lên, “Ta đích xác dùng không được quá lâu, nhưng giết ngươi còn không khó!”

Đưa tay chính là 1 kiếm.

Oanh ——

Khủng bố kiếm hơi thở bộc phát, dọa mọi người nhảy một cái, cái này La Quan thật đúng là hung tàn, bá đạo, một lời không hợp liền muốn giết người.

Mà lại hắn muốn giết, lại vẫn là 1 vị Nguyên Anh thượng cảnh, cái này mẹ nó tình huống, quả thực để người khó có thể tin!

Một tiếng vang thật lớn, Huyền Đô bị một kiếm này, trảm liên tiếp lui về phía sau.

Tô Mộc cắn răng, lớn tiếng nói: “La Quan, tiên sinh Huyền Đô là ta Thiên Dược cốc đại khách khanh, ngươi dám đối tiên sinh động thủ, chính là cùng ta trời…”

“Cái này bên trong có phần của ngươi nói chuyện? !” La Quan phất tay áo vung lên, liền nghe “Ba” một tiếng, Tô Mộc bị trực tiếp đánh bay, một ngụm tốt răng “Lốp bốp”

rơi một chỗ, trực tiếp liền không có động tĩnh.

Huyền Đô vội vàng tiến lên, gặp hắn còn sống thở phào, nghiến răng nghiến lợi, “Tốt! Tốt! La Quan, chuyện hôm nay, bản tọa ghi lại.”

Nói xong sợ La Quan lại động thủ, bắt lấy hôn mê Tô Mộc, liền muốn rời đi.

“Dừng lại, ta để ngươi đi rồi? Cho ta ở bên cạnh ở lại, dám động một bước ta chém chết ngươi!”

Huyền Đô sắc mặt tái xanh, cũng không dám lại cử động.

La Quan lạnh giọng nói: “Đã các ngươi đều nói không biết, sư tôn ta xảy ra vấn đề gì, kia ta liền đến nói cho các ngươi biết!”

Đưa tay tại Dư Nhược Vi trước mặt một trảo, nàng miệng mũi thất khiếu ở giữa, lập tức tràn ra từng tia từng sợi tro, phấn hai màu quấn giao, tại lòng bàn tay hội tụ thành đoàn, tản mát ra một cỗ ngai ngái mùi, “Thi trùng hoặc tâm tán, nhưng mê huyễn Nguyên Anh thần hồn kích phát bản năng dục niệm, vật này nhất là tà ác, tăng thêm táng thần thảo, đọa tình tốn các loại, nhưng tiến một bước ô uế hồn phách khiến cho thụ thuật người, biến thành bị thao túng khôi lỗi…”

Hắn ánh mắt như đao, đảo qua Vân Dương, Huyền Đô bọn người, “Coi như các ngươi phế vật, nhìn không ra phía sau thủ đoạn, nhưng thi trùng hoặc tâm tán biểu hiện, còn có thể không biết? Một đám vương bát đản chỉ

bằng điểm này, đem các ngươi thiên đao vạn quả đều chẳng qua điểm!”

Vân Dương đạo nhân, Huyền Đô cùng sắc mặt khó coi, lại không lên tiếng phát.

Bọn hắn hôm nay bị La Quan, gỡ ra việc ác công khai nhục nhã, có thể nói mất mặt đến cực điểm, mất hết thể diện!

Nhưng Tống Nhạc Phong đứng hắn bên kia, thác bạt lão tổ cũng đã lui nhường, cho dù La Quan mượn lực không cách nào kéo dài… Thế cục cũng đã chú định.

Nhưng 2 người ánh mắt, lại truyền lại ra một cái tin tức, coi như chúng ta giả vờ như không biết, động thủ cũng một người khác hoàn toàn, ngươi kêu gào lợi hại hơn nữa, dám đi động đến hắn sao?

La Quan cười lạnh, “Các ngươi có phải hay không cảm thấy, ta lấn yếu sợ mạnh? Vậy liền cho ta trừng lớn mắt chó, thấy rõ ràng!”

“Thác Bạt Vân Cực!”

Một tiếng quát lớn, để Thác Bạt Vân Cực thân thể run lên, vô ý thức ngẩng đầu nhìn tới.

La Quan đôi mắt tĩnh mịch, “Sư tôn ta hôm nay, uống ngươi một chén kia rượu… Cầu hôn không thành, liền động những này bàng môn tà đạo thủ đoạn, còn kéo lên muội muội của mình, các ngươi Thác Bạt gia thật đúng là không muốn mặt, ngươi hắn - mẹ càng thêm không

muốn mặt!”

“Ngươi nói, ta trước phế bỏ ngươi tu vi, lại chém đứt ngươi tứ chi, lột da của ngươi ra ném tiến vào hồ chứa nước làm muối bên trong, có thể hay không rất thoải mái? ?”

Thác Bạt Vân Cực sắc mặt trắng bệch, hoảng sợ, phẫn nộ, oán hận… Trùng điệp tâm tình tiêu cực, tại trong đầu hắn kịch liệt xung đột.

Đột nhiên, hắn bên tai “Ông” một tiếng, con mắt nháy mắt liền đỏ, lửa giận như núi lửa, từ đáy lòng triệt để bộc phát.

“La Quan! ! Đều là ngươi, Dư Nhược Vi mới có thể cự tuyệt ta!”

“Tiện nhân, nàng tiện nhân này!”

“Những năm này, ta vì nàng làm bao nhiêu sự tình, lại dám phản bội ta, lão tử muốn để nàng sống không bằng chết, cả ngày kêu rên!”

“Ngươi cũng phải chết, đều là lỗi của ngươi, là lỗi của ngươi!”

Quát to một tiếng, Thác Bạt Vân Cực điên dại vọt tới.

Phốc ——

Một tiếng vang trầm, trường kiếm xuyên tim mà qua, máu tươi tí tách.

Thác Bạt Vân Cực điên cuồng xích hồng đôi mắt, hiện lên một tia mê hoặc, tiếp lấy biến thành sợ hãi.

La Quan thanh âm ghé vào lỗ tai hắn vang lên, “Dám động Dư Nhược Vi, ngươi còn muốn sống không? ?” Rút kiếm 1 cước đem hắn đạp bay, mà tại rút kiếm quá trình bên trong, trảm linh chân ý nháy mắt bộc phát.

Thác Bạt Vân Cực tràn ngập sợ hãi đôi mắt, nháy mắt ảm đạm không ánh sáng, ngã xuống đất lúc liền đã triệt để, biến thành một cỗ thi thể.

Hắn chết!

Thác Bạt gia đích truyền, nổi danh bên ngoài đương đại thiên kiêu, có vô hạn tương lai tươi sáng, sẽ trưởng thành là đại nhân vật Thác Bạt Vân Cực… Xui như vậy vác lấy tội ác, xấu xí sắc mặt, kết thúc cuộc đời của mình.

La Quan lớn tiếng nói: “Các ngươi đều nhìn thấy, là chính hắn muốn chết, không quan hệ với ta! !”

Mọi người khóe miệng co giật, ngươi vẻ mặt này liền kém rõ ràng nói cho chúng ta biết, là ngươi giở trò quỷ. Bọn hắn lại lần nữa bị La Quan to gan lớn mật chỗ chấn động, dám tại vạn chúng nhìn trừng trừng dưới, giết chết Thác Bạt Vân Cực.

Đây quả thực là, công khai đánh Thác Bạt gia mặt!

“Ca!”

Thác bạt thanh linh kêu thảm một tiếng, bổ nhào vào trên thi thể, nước mắt rơi như mưa.

Nàng ngẩng đầu, gắt gao tiếp cận La Quan, “Thù này, Thác Bạt gia nhất định sẽ báo, ta phát thệ nhất định phải ngươi, chết không có chỗ chôn!”

“Nha.”

La Quan gật gật đầu, phất tay 1 kiếm.

Phốc ——

Đầu lâu phóng lên tận trời, xinh xắn mỹ lệ Thác Bạt gia đại tiểu thư, trực tiếp thi thể tách rời.

“Đã là như thế, cái kia cũng tiễn ngươi một đoạn đường.”

—

Chương 437 : Hiện tại, mời ngài xuất thủ

“A!”

Mọi người kinh hô, một mặt sợ hãi không hiểu, lại nhìn về phía La Quan, thân thể liền nhịn không được run.

Ma quỷ, hắn chính là cái ma quỷ!

“Ngươi đáng chết!” Gầm thét như kinh lôi, tại thánh đô bầu trời đêm phía trên nổ tung, thác bạt lão tổ đi mà quay lại, chân đạp hư không mà tới.

Ngang ngược khí cơ trùng thiên, giống như bàn tay vô hình, làm hắn quanh thân không gian cũng bắt đầu vặn vẹo.

Hắn ngàn vạn không nghĩ đến, La Quan dám thống hạ sát thủ.

“Tống Nhạc Phong, lão phu hôm nay tất sát tiểu bối này, ngươi như lại muốn ngăn cản, chính là cùng Thác Bạt gia triệt để là địch!”

La Quan ngẩng đầu, trực diện bầu trời đêm phía trên khủng bố sát cơ, “Tống tiền bối, sau ngày hôm nay, ngươi liền có thể tự do.”

Hắn dù không biết chân tướng, nhưng cũng đại khái có thể suy đoán.

Tống Nhạc Phong cắn răng, “Tốt, hi vọng La tiểu hữu, không nên quên hôm nay hứa hẹn!”

Oanh ——

Hắn phóng lên tận trời, sau một khắc thánh đô đen nhánh màn đêm ở giữa, lập tức bộc phát nổ vang rung trời, “Ầm ầm” khủng bố kình khí càn quét thập phương.

2 vị Thần Hồn cảnh siêu cấp cường giả, trực tiếp chính diện chém giết, nhất thời khó phân thắng bại.

La Quan nhìn thoáng qua, đột nhiên quay người, “Thiên Ách, ngươi muốn đi đâu?”

Bị gọi lại Thiên Ách, sắc mặt thông suốt đại biến, không chút do dự phóng lên tận trời.

“Thi trùng hoặc tâm tán là ngươi đồ vật a? Vậy liền thù mới nợ cũ cùng một chỗ tính, đưa ngươi đi chết!”

Oanh ——

Kiếm ý trùng thiên!

“Vạn quỷ hàng thế, âm dương lưỡng cách!” Thiên Ách hét lớn một tiếng, cuồn cuộn hắc vụ bộc phát, vô số quỷ ảnh từ đó hiển hiện.

Gào thét, tru lên ở giữa, hắn thân ảnh nhất thời biến thành màu trắng đen, mơ hồ không rõ dù tồn tại ở hiện thế, nhưng lại giống như là cách vô tận khoảng cách, ở

vào điệp gia không biết không gian.

Đây là một môn cực cổ lão Quỷ đạo bí truyền, có thể mượn vạn quỷ chi lực, ngắn ngủi mở ra Quỷ giới hình chiếu, hình thành âm dương lưỡng cách thế cục.

Tức, thoát ra dương thế, trốn vào âm phủ.

Như vậy dương gian chi lực, liền lại khó bên trên hắn nửa điểm, Thiên Ách từng bằng pháp này, tại 1 vị Thần Hồn cảnh trong tay chạy trốn, “La Quan, đợi ngươi suy yếu thời điểm, bản tọa nhất định phải xuất thủ, đưa ngươi rút hồn luyện phách nghiền xương thành tro!”

Hắn đã quyết định, tối nay tất sát La Quan.

La Quan cười lạnh, “Vậy ngươi sợ là không có cơ hội!” Một bước đạp xuống, hắn đáy mắt tĩnh mịch đại tác, hình như có âm u hỏa diễm thiêu đốt.

Oanh ——

1 đạo chỉ có quỷ quái sinh vật, mới có thể cảm thấy được khủng bố uy áp, trong chốc lát phá thể mà ra.

Như sơn nhạc, nhưng kình thiên, trấn thế, nhất niệm định nó sinh tử!

Trong hắc vụ, bị Thiên Ách triệu hồi ra vạn quỷ, lúc này kêu thê lương thảm thiết, từng cái liên tiếp tự bạo.

Ầm ầm ——

Đảo mắt vạn quỷ chết hầu như không còn, trốn vào “Âm phủ” Thiên Ách, một mặt hoảng sợ tuyệt vọng, bị bức về đến “Dương thế” .

Oanh ——

1 kiếm chém qua huyết vụ tràn ngập, Nguyên Anh thượng cảnh quỷ tu Thiên Ách, bị tại chỗ chém giết. Thậm chí, hắn Nguyên Anh đều dưới một kiếm này vỡ vụn, vỡ vụn, như vậy hình thần câu diệt tan thành mây khói!

La Quan cầm kiếm mà đứng, thiếu niên trên khuôn mặt, vẫn có một tia ngây ngô, non nớt, trên mặt lãnh khốc lại làm cho lòng người hàn.

Nhìn xem hắn hờ hững khuôn mặt, vô số trong lòng người run rẩy, chỉ có một cái ý niệm trong đầu ——

Thế giới này điên!

Thánh đô trời… Cũng muốn biến!

Vân Dương đạo nhân, Huyền Đô sắc mặt tái xanh, mặc dù bọn hắn tận mắt nhìn thấy La Quan cường đại, nhưng Thiên Ách chết hay là cho bọn hắn cực kỳ chấn động mạnh động.

Nguyên Anh thượng cảnh a!

Chịu đựng bao nhiêu ma luyện, tao ngộ bao nhiêu hung hiểm, vượt mọi chông gai mới rốt cục đi đến hôm nay, cuối cùng nhưng vẫn là thân tử đạo tiêu hóa thành tro

bụi hạ tràng.

Nhất là giết chết Thiên Ách, vẫn chỉ là 1 cái, căn bản không bị bọn hắn xem ở mắt bên trong tiểu bối.

“Giết La Quan!”

“Lão tổ nói, mượn tới lực lượng, chung quy khó mà bền bỉ, hắn tất nhiên đã kiệt lực.”

“Đem người này chém thành muôn mảnh!”

Tiếng xé gió bên trong, mấy đạo thân ảnh gào thét mà đến, bọn hắn là Thác Bạt gia Nguyên Anh tu sĩ, lúc này kìm nén không được ngang nhiên xuất thủ.

La Quan giương mắt, hét lớn một tiếng, “Đến hay lắm!”

Một bước hướng về phía trước, trường kiếm chém xuống.

Oanh ——

Nổ vang rung trời, mấy Nguyên Anh bay rớt ra ngoài, một người cầm đầu tại chỗ nhục thân sụp đổ, Nguyên Anh thét lên chạy trốn.

Thiếu niên hô hấp dồn dập, sắc mặt quỷ dị phiếm hồng, Thác Bạt gia tộc Nguyên Anh phán đoán không sai, thật sự là hắn đã nhanh đến cực hạn chịu đựng.

Trên thực tế, nếu không phải Chân Long chi thể đủ cường đại, hắn cũng sớm đã mạch vỡ vụn. Nhưng

trường kiếm nơi tay, lại vẫn không có nửa điểm run rẩy, giương kiếm chỉ trời, “Còn có ai? Muốn giết ta, cứ việc xuất thủ!”

Thiên địa câu tịch.

Thác Bạt gia mấy vị Nguyên Anh, từng cái nghiến răng nghiến lợi, lại khó nén trong đó hoảng sợ, La Quan kiếm lệnh bọn hắn gan hàn không thôi.

Bầu trời đêm phía trên, đột nhiên truyền ra thác bạt lão tổ gào thét, “Lão phu lấy Thác Bạt gia lịch đại tiên tổ danh nghĩa phát thệ, tối nay vô luận là ai, giết chết La Quan người, liền có thể trở thành Thác Bạt gia khác họ tông tử!”

Cuồn cuộn tiếng gầm, tại cường đại tu vi gia trì dưới, đảo mắt truyền khắp thánh đô.

Vô số tu sĩ trừng lớn mắt, kinh ngạc, chấn động về sau, ánh mắt nháy mắt trở nên nóng rực.

Bây giờ, phát sinh ở Vân Dương đạo nhân trên yến hội sự tình, cũng sớm đã truyền khắp thánh đô, người người đều biết xảy ra chuyện gì.

La Quan bây giờ đích xác, triển lộ ra siêu cường thực lực, giết Nguyên Anh chỉ cần 1 kiếm, nhưng thác bạt lão tổ cũng sớm đã chỉ ra, đây là hắn mượn tới lực lượng.

Mà bây giờ hắn đã là cường nỗ chi kết thúc, một khi mất đi cái này đạo lực lượng, gặp phản phệ phía dưới, chỉ sợ luyện khí, Trúc Cơ đều có thể giết hắn.

Nói cách khác, Thác Bạt gia khác họ tông tử vị trí, người người đều có cơ hội.

Thành công, liền có thể một bước lên trời!

“Sư huynh, ngươi đi làm gì?” Trên đường dài, một tên áo bào đen kiếm tu xoay người rời đi.

Phía sau hắn, sư đệ một mặt chấn kinh.

Áo bào đen kiếm tu cũng không quay đầu lại, “Đọ sức 1 cái cơ hội vươn lên!”

Sư đệ trừng lớn mắt, nhìn xem sải bước, càng chạy càng nhanh sư huynh, cảm thấy hắn thật sự là điên.

“Lão sư, ngài làm sao không khuyên giải ở sư huynh…”

2 người lão sư, là cái Kim Đan cảnh lão kiếm tu, tóc hoa râm mặt mũi nhăn nheo, nghe vậy thở dài, “Không khuyên giải, sư huynh của ngươi tâm cao, một chút nhìn tới đầu tu hành đường, hắn không muốn đi xuống.”

Nói, đem 1 viên nhẫn trữ vật giao cho tiểu kiếm tu, “Lão nhị a, về sau chúng ta thiên cực kiếm chưởng môn, chính là ngươi.”

Xoay người rời đi.

Tiểu kiếm tu thân thể lắc một cái, “Lão sư, ngài cũng đi?”

Lão kiếm tu cười lạnh, “Lão tử năm nay 400 8, không

liều 1 đem lời nói, còn có mấy năm tốt sống?”

Một màn này, phát sinh ở thánh đô một góc nào đó, mà cùng một thời gian, cơ hồ có thành tựu trên ngàn 10,000 người, làm ra lựa chọn giống vậy.

Có người như sư huynh, muốn đọ sức 1 cái mới tinh tương lai.

Có người như lão kiếm tu, tự biết không còn sống lâu nữa, không muốn nghênh đón tử vong.

Nhưng càng nhiều, là trong lòng tồn tham lam, muốn một bước lên trời!

Nếu có người đứng ở trên không nhìn xuống, liền có thể nhìn thấy vô số tu sĩ, như đi ngược dòng nước cá lớn, phóng tới thánh đô nơi nào đó.

La Quan híp híp mắt, hắn nhìn thấy trong bóng tối, kia lờ mờ tụ đến tu sĩ, từng cái mắt lộ ra hung quang.

Đã giết người, liền muốn làm tốt bị người giết chuẩn bị, La Quan cũng không ghen ghét bọn hắn, dù sao làm người không vì mình, thiên tru địa diệt. Cho nên giết chết bọn hắn lời nói, La Quan cũng sẽ không áy náy, tự mình lựa chọn con đường, liền muốn tiếp nhận hết thảy hậu quả.

“Giết!”

Có người kìm nén không được, rống giận vọt tới.

Phốc phốc ——

Còn chưa tới gần liền toàn thân bốc lên máu, bị vô hình kiếm ý giảo sát, biến thành một đống vụn vặt.

Nhưng một màn này, lại không có thể làm trong mắt mọi người cực nóng, xuất hiện nửa điểm biến mất.

Ai cũng không biết, La Quan đến tột cùng còn có thể kiên trì bao lâu, hiện tại mỗi 1 hơi, hắn đều có thể bị người giết chết…

Phốc phốc ——

Phốc phốc ——

Trầm đục không dứt, tám mặt thây nằm, máu tươi nhuộm đỏ đại địa, dày đặc huyết tinh trùng thiên!

Nhưng càng lớn nguy cơ thì lại đến từ tại, ẩn tàng âm thầm Nguyên Anh cảnh tu sĩ, tỉ như Thác Bạt gia mọi người, lại tỉ như Vân Dương đạo nhân, Huyền Đô chờ… Bọn hắn tại các loại, cùng những người này tiêu hao La Quan, tại tối hậu quan đầu xuất thủ.

Thác Bạt gia khác phái tông tử vị trí, bọn hắn có lẽ không muốn, nhưng tuyệt đối có thể bằng đây, trao đổi đến đầy đủ lợi ích.

La Quan trạng thái càng ngày càng hỏng bét, hắn miệng mũi chảy máu, mặt ngoài thân thể bên trên, hiện ra mảng lớn xích hồng hoa văn. Kia là thể đồng hồ nhỏ bé mạch máu bạo liệt bố trí, từ xa nhìn lại liền như cả người

trên thân, trải rộng tinh mịn vết rạn.

“Giết! ! Hắn không kiên trì nổi! !”

“Xử lý hắn, tranh thủ tương lai!”

Đám người càng thêm điên cuồng, như từng đạo kinh đào hải lãng, không ngừng xung kích.

Nhưng lung lay sắp đổ, lại luôn không ngã.

La Quan lau khóe miệng, đột nhiên nói: “Chư vị muốn La mỗ trên cổ đầu người, đổi lấy tương lai tươi sáng, vậy liền chớ có trách ta, kiếm hạ vô tình.”

Ngay tại vừa rồi, Huyền Quy đột nhiên để hắn buông tay đi giết, dù chẳng biết tại sao, La Quan nhưng lại chưa chần chờ. Đưa tay Dạ Yến kiếm chấn minh, 1 kiếm chém ra chính là quét ngang, liên miên tu sĩ đổ xuống.

Tối nay, thánh đô chú định kêu rên, tử vong bao phủ đại địa!

1 kiếm.

2 kiếm.

3 kiếm!

…

Huyền Quy không có lại nói tiếp, La Quan cũng không dừng tay, hắn bắt đầu thổ huyết, mặt ngoài thân thể thật

băng liệt, tựa như là khô cạn đáy sông.

Hắn thật, đã đến cực hạn!

“Lão sư, còn muốn giết sao? ?”

“Không đủ, kế tiếp theo giết!” Huyền Quy thanh âm băng hàn, “Hôm nay, không phải bọn hắn chết, chính là ngươi chết.”

Càng về sau, La Quan mỗi ra 1 kiếm, đều như là tiếp nhận thiên đao vạn quả thống khổ.

Rốt cục, trước mắt hắn thế giới, lại lần nữa quy về yên tĩnh.

Hồng hộc ——

Hồng hộc ——

Thiếu niên chống kiếm mà đứng, nhờ vào đó chèo chống không để cho mình đổ xuống, hắn chậm rãi đảo qua xung quanh, đập vào mắt bên trong là từng trương, sợ hãi vạn phần khuôn mặt.

Bọn hắn, rốt cục bị giết sợ! !

Mà giờ khắc này lấy thiếu niên làm trung tâm, bên ngoài trăm trượng khu vực, thì xếp thành 1 cái hình cái vòng núi thây, không biết bao nhiêu tu sĩ chết thảm ở đây.

Chân cụt tay đứt tạng phủ chảy ngang, máu tươi hội tụ thành sông, tanh hôi khiến người buồn nôn —— thiếu

niên đứng ở núi thây biển máu ở giữa!

Trong bóng tối tiếng bước chân vang lên, từng đạo cường đại khí cơ đem La Quan khóa chặt, tránh né ở phía sau Nguyên Anh nhóm, rốt cục muốn xuất thủ.

Thác Bạt gia mọi người, Vân Dương, Huyền Đô, đều sát khí đằng đằng, bọn hắn biết La Quan bất lực tái chiến, hắn sống đến bây giờ, cũng đã xa xa vượt quá mọi người đoán trước.

La Quan nhắm mắt lại, “Lão sư, ta hết sức.”

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy trầm giọng nói: “Đủ!”

Nó ngẩng đầu, đôi mắt ở giữa kim quang phun trào, như xuyên thủng vô tận hư vô, rơi vào xa xôi bên ngoài, “Hiện tại, mời ngài xuất thủ.”

Ngoại giới, đi hướng La Quan Nguyên Anh nhóm, bỗng nhiên trừng to mắt, trên mặt lộ ra kinh hãi.

Giờ khắc này bọn hắn cảm nhận được, trước mắt trong không khí, bỗng nhiên hiện lên khí tức khủng bố.

Như vô tận thâm uyên, có thể đem vạn vật thôn phệ!

1 cái vòng xoáy, đột nhiên tại La Quan dưới chân hiển hiện, như quái vật miệng rộng, đem tất cả thi thể, máu tươi đều liếm láp sạch sẽ.

Không ai chú ý tới, lúc này thánh đô bầu trời đêm ở

giữa, trăng sao quang mang lấp lánh, kia vô số quang huy đan vào một chỗ, liền như một cái lưới lớn, đem phiến thiên địa này bao phủ, khiến cho nơi đây tạm thời thoát ly một loại nào đó giam cầm.

—

Chương 438 : Thánh đô huyết nguyệt đêm

Trăng sao phía dưới vòng xoáy lưu chuyển, 1 tòa bạch cốt đài từ đó dâng lên, sau một khắc xương trạm canh gác tự động hiển hiện, rơi vào bạch cốt trên đài.

Tầng 1 huyết quang tại xương trạm canh gác mặt ngoài hiển hiện, chợt khôi phục như lúc ban đầu.

Sau một khắc, vô tận ngang ngược, hủy diệt khí cơ, từ vòng xoáy phun ra ngoài, bay thẳng bầu trời đêm phía trên.

Thánh đô phạm vi bên trong, tất cả mọi người tâm thần run rẩy, bản năng bên trong sinh ra cực lớn khủng bố.

Cho dù lúc này trăng sao sáng tỏ, cảm giác bên trong lại như chín ngày sụp đổ, tựa như là 1 trương quái vật miệng lớn, muốn đem vạn vật thôn phệ.

La Quan có loại mãnh liệt trực giác, chỉ cần thổi lên xương trạm canh gác, hôm nay liền lại không người có thể giết hắn.

Khẽ vươn tay, đem xương trạm canh gác cầm vào tay.

Ầm ầm ——

Đáng sợ khí cơ lưu chuyển, lại hư không ngưng tụ thành hình, từng đạo khủng bố thân ảnh ngửa mặt lên trời gào

thét, như là quần ma hàng thế.

Thác Bạt gia mọi người, Vân Dương đạo nhân, Huyền Đô các loại, sắc mặt càng thêm khó coi, vội vàng hướng lui về phía sau tránh, trong lòng chấn động không thôi.

Cái này La Quan, đến cùng còn có bao nhiêu thủ đoạn?

Trước mắt một màn này… Giống như là một loại nào đó triệu hoán nghi thức, còn chưa chân chính giáng lâm, liền có như thế uy thế, quả thực là đáng sợ.

Ô ——

Một tiếng còi minh, vòng xoáy diện tích bỗng nhiên khuếch trương đến mấy trăm trượng, mặt ngoài sôi trào như nấu, trầm thấp gào thét từ đó truyền ra.

“Chờ một chút!”

Một thân ảnh đột ngột xuất hiện, ánh mắt ngưng trọng nhìn về phía La Quan trong tay xương trạm canh gác, “La Quan tiểu hữu, hôm nay lão phu nguyện ở giữa điều đình, còn xin tạm dừng nghi thức.”

” Cơ gia lão tổ!”

“Vị thứ 3 Thần Hồn cảnh!”

Đám người vang lên kinh hô.

La Quan giữa lông mày đột nhiên truyền ra lạnh buốt khí tức, trong lòng hắn khẽ nhúc nhích, “Được.”

Cơ gia lão tổ ngẩng đầu, “Thác Bạt đạo hữu, Tống đạo hữu, 2 vị dừng tay đi!”

Oanh ——

Thuộc về hắn khí tức, trực trùng vân tiêu phía trên.

Trên đỉnh đầu oanh minh tiếng vang biến mất, 2 thân ảnh rơi xuống, chính là thác bạt lão tổ cùng Tống Nhạc Phong, mặt ngoài song phương thế lực ngang nhau, cái sau sắc mặt lại có chút khó coi, như tại trong lúc giao thủ ăn thiệt thòi.

“Cơ lão quỷ, tiểu súc sinh này giết ta Thác Bạt gia con trai trưởng, đích nữ, tội đáng chết vạn lần!”

“Hôm nay, lão phu tất lấy tính mệnh của hắn, ngươi không cần quản!”

Thác bạt lão tổ gầm thét.

La Quan cười lạnh một tiếng, “Lão hỗn đản, thật làm ta sợ ngươi sao? Muốn giết ta, ngươi cứ việc động thủ thử một chút!” Hắn đem xương trạm canh gác đặt ở bên miệng, thổi lên tiếng thứ hai.

Ầm ầm ——

Vòng xoáy diện tích lại trướng, trực tiếp đạt tới 1,000 trượng, mặt ngoài sôi trào càng thêm kịch liệt, biến thành hơi mờ trạng thái.

Mơ hồ có thể nhìn thấy, trong đó vô số gầm thét to lớn bóng đen, liều mạng đánh thẳng vào muốn xâm nhập hiện thế.

Khí cơ chi ngang ngược, chính là 3 vị Thần Hồn cảnh siêu cấp cường giả, đều sắc mặt biến hóa.

“La Quan tiểu hữu không cần thiết xúc động, nếu không chuyện hôm nay sẽ không thể thu thập!” Cơ gia lão tổ hét lớn, sắc mặt khó coi, “Thác Bạt Sơn Liệt, ngươi coi là thật nguyên nhân quan trọng 1 nhà sự tình, đem trọn tọa thánh đều hủy hoại chỉ trong chốc lát sao?”

Đây không phải nói chuyện giật gân, toà này vòng xoáy thật là đáng sợ, nó tựa như là 1 cái địa ngục chi môn, một khi mở ra sau khi quả khó liệu.

Nếu không, Cơ gia lão tổ mừng rỡ sống chết mặc bây, tuyệt sẽ không nhúng tay việc này… Dù sao thánh đô 4 tộc, minh bên trong ám bên trong tranh đấu, chưa hề đoạn tuyệt qua.

Tống Nhạc Phong đột nhiên nói: “Cơ đạo hữu, như Thác Bạt đạo hữu chấp mê bất ngộ, còn xin cùng ta liên thủ, hợp lực đem hắn trấn áp!”

Cơ gia lão tổ trầm mặc, nhưng có lúc không trả lời, cũng đã là trả lời.

Thác Bạt Sơn Liệt sắc mặt khó coi, cắn răng nói: “Tốt, coi như các ngươi hung ác! !”

Bá ——

Hắn quay người rời đi.

Hôm nay, Thác Bạt gia mất hết mặt mũi, uy nghiêm quét rác! !

Cơ gia lão tổ trầm giọng nói: “La tiểu hữu, lão phu cam đoan tuyệt không có người lại ra tay với ngươi, còn xin quan bế vòng xoáy này.”

La Quan suy nghĩ một chút, lật tay thu hồi xương trạm canh gác.

Theo từng tiếng không cam lòng gào thét, vòng xoáy nhanh chóng co lại tiểu cuối cùng biến mất.

“Giang hà sóng sau đè sóng trước a… La tiểu hữu, ngày sau nếu có cơ hội, hoan nghênh đến Cơ gia làm khách!” Dứt lời, Cơ gia lão tổ thật sâu xem ra một chút, quay người rời đi.

Tống Nhạc Phong thở sâu, “La công tử, ta đưa các ngươi trở về đi.”

Trên mặt hắn, lộ ra một nụ cười khổ.

Không chỉ có bởi vì, tại trước đó trong lúc giao thủ đã lén bị ăn thiệt thòi, càng bởi vì hắn hôm nay xuất thủ, triệt để hỏng Trân Bảo các quy củ.

Chuyện này, sau tiếp theo tất có rất nhiều ảnh hưởng.

La Quan gật đầu, mang theo Dư Nhược Vi rời đi, tại xa

phu ánh mắt kính sợ bên trong, leo lên một cỗ Trân Bảo các xe ngựa.

Một trận phong ba, đến tận đây rốt cục kết thúc.

1 ngày này, lại được xưng là thánh đô huyết nguyệt đêm, tựa như gió lốc quá cảnh, La Quan hung danh truyền khắp lượt biển mây Nam cảnh!

…

Thác Bạt gia, chính điện.

Không khí ngột ngạt như núi, tất cả mọi người sắc mặt đều vô song khó coi.

Đúng lúc này, tiếng bước chân vang lên, một tên Thác Bạt gia tu sĩ tiến vào trong điện, “Lão tổ, Cơ Minh Xuyên tiền bối đến.”

Thác Bạt Sơn Liệt thở sâu, “Mời tiến đến!”

Rất nhanh, Cơ Minh Xuyên đi tới đại điện, “Thác Bạt huynh, lúc trước có nhiều mạo phạm, còn xin đừng nên trách.”

“Hừ!” Thác Bạt Sơn Liệt cười lạnh, “Hôm nay ta Thác Bạt gia, lại không một chút mặt mũi, sợ là qua không được bao lâu, liền muốn từ thánh đô 4 trong tộc xoá tên.”

Cơ Minh Xuyên thần sắc bình tĩnh, “Thác Bạt huynh làm gì tức giận, mặt mũi mặt mũi loại vật này, đến ngươi ta

như vậy cảnh giới, cũng sớm đã nhìn thấu. Chỉ cần ngươi ta tại, gia tộc căn cơ liền vững như bàn thạch… Cái khác, bất quá đều là chút râu ria không đáng kể.”

Thác Bạt Sơn Liệt phất phất tay, một đám Thác Bạt gia cao tầng, nhao nhao sau khi hành lễ lui ra.

Chờ bọn hắn rời đi, Thác Bạt Sơn Liệt lạnh giọng nói: “La Quan tiểu tử này, nhất định phải chết! !” Không chỉ có bởi vì hôm nay cừu hận, càng là phải nhổ cỏ tận gốc.

Tiểu tử này bây giờ, ngay cả Kim Đan cũng không ngưng tụ, liền có đáng sợ như thế lực phá hoại, tuyệt không thể để hắn trưởng thành.

Cơ Minh Xuyên thản nhiên nói: “Điểm này, lão phu cùng thác Bạt huynh ý nghĩ nhất trí.”

Hắn đáy mắt, hiện lên một sợi hàn quang.

“Lần này thiên hải thịnh yến, chính là cơ hội tốt nhất, chỉ cần La Quan tiến vào, nhất định táng thân trong đó.”

“Dù sao, kia phiến thần bí chi địa, chỉ có thể bằng vào thực lực bản thân, quyết không cho phép vận dụng bất luận cái gì gian lận thủ đoạn.”

Thác Bạt Sơn Liệt trầm mặc, “Như lỡ như, hắn lựa chọn không tiến vào lại nên làm như thế nào?”

Cơ Minh Xuyên nói: “Thác Bạt huynh yên tâm, như vậy cơ duyên tạo hóa, không ai có thể ngăn cản… Nhất là, lấy La Quan biểu hiện tất có dã tâm lớn, sợ là hướng về

phía tứ sắc trở lên Kim Đan mà đi, vậy hắn liền tuyệt đối sẽ không, bỏ lỡ cơ hội này.”

Thác Bạt Sơn Liệt nghĩ nghĩ, trọng trọng gật đầu, “Tốt, vậy ta ngươi liền bố trí một phen, để tiểu tử này chết không có chỗ chôn! !”

…

Ngày thứ 2.

Tảng sáng lúc điểm.

Dư Nhược Vi tỉnh lại, liếc mắt liền thấy, gian phòng nơi hẻo lánh bên trong, chính ngồi xếp bằng La Quan.

Thiếu niên sắc mặt tái nhợt, cứ việc trải qua một đêm tĩnh dưỡng, khí tức như cũ rất suy yếu.

Đêm qua, hắn quá độ mượn dùng Huyền Quy lực lượng, đối tự thân tạo thành tổn thương rất nặng, cũng may Chân Long chi thể cường đại vô song, mới không dao động căn cơ.

Bá ——

La Quan mở mắt ra, cùng Dư Nhược Vi đối mặt, ho khan vài tiếng đứng dậy, “Sư tôn, ngài tỉnh rồi?”

Dư Nhược Vi nói: ” “

“Trân Bảo các thánh đô phân bộ.” Hôm qua 2 người trực tiếp được đưa đến cái này bên trong, đối Tống Nhạc

Phong hảo ý, La Quan không có cự tuyệt.

Đêm qua, thánh đô chết không biết bao nhiêu tu sĩ, dạng này có thể tận khả năng tránh phiền phức.

Dư Nhược Vi trầm mặc một chút, “Đêm qua… Đã xảy ra chuyện gì?”

La Quan cười cười, “Không có gì, ngài không thắng tửu lực, uống nhiều.”

Dư Nhược Vi đôi mắt thật sâu, thi trùng hoặc tâm tán bị trừ bỏ về sau, nàng ý thức liền khôi phục mấy điểm, dù chưa trực tiếp tỉnh lại, nhưng cũng đối với ngoại giới phát sinh sự tình, có chút cảm giác.

Tự nhiên biết, La Quan không nói lời nói thật, “… Tạ ơn.”

“Sư tôn nói quá lời, đệ tử hẳn là.” La Quan chắp tay, “Đã ngài đã không còn đáng ngại, đệ tử liền xin được cáo lui trước.”

Sau 3 ngày.

Hô ——

La Quan thở ra một hơi, trong mắt tinh mang hiện lên.

Chân Long chi thể quả nhiên cường hãn, nghiêm trọng như vậy thương thế, lại nhanh như vậy liền khôi phục như lúc ban đầu.

Đương nhiên, ở trong đó cũng có Long Tủy đan trợ giúp.

Đứng dậy đi ra ngoài, La Quan nhìn thoáng qua, Dư Nhược Vi nơi ở, trực tiếp rời đi Trân Bảo các phân bộ.

Tránh đi nhãn tuyến về sau, hắn thay đổi một bộ áo bào đen, che lấp tự thân hình dạng về sau, thẳng đến thánh đô nơi nào đó.

—

Chương 439 : Lưu gia giao dịch

“Người kia dừng bước!”

Lưu gia đại trạch, hộ vệ nhíu mày quát lạnh, lộ ra đề phòng chi ý.

Dưới hắc bào, La Quan thần sắc bình tĩnh, lật tay lấy ra 1 khối mai rùa, “Đem vật này, chuyển giao cho Lưu Toàn Chân, hắn tự sẽ tới gặp ta.”

Hộ vệ sắc mặt biến hóa, do dự một chút, “Xin chờ.”

Tiếp nhận mai rùa, quay người vội vàng rời đi.

Rất nhanh, Lưu gia trong cửa lớn mở, Lưu Toàn Chân vội vã ra, ánh mắt nhất định, “… Huynh đệ, là ngươi sao?” Gia hỏa này nhìn như lỗ mãng, trên thực tế rất khôn khéo.

La Quan thấp giọng nói: “Lưu huynh, Long Thủ sơn Nhất Biệt, hồi lâu không gặp.”

Thanh âm này, Lưu Toàn Chân một chút liền xác định, mặt mày tràn đầy ý mừng, “Hảo huynh đệ, ngươi rốt cục tới gặp ta, đi đi đi, chúng ta đi vào nói.”

Hắn giữ chặt La Quan, đem hắn mang tiến vào Lưu gia, hạ giọng, “Mấy ngày trước đây sự tình, ta quả thực kinh ngạc đến ngây người, mặc dù ta rất rõ ràng, huynh đệ

ngươi tiền đồ vô lượng, nhưng biểu hiện này…” Hắn nghĩ nửa ngày, cũng chưa nghĩ ra nên nói như thế nào, giơ ngón tay cái lên, “Quả thực ngưu bức nổ!”

La Quan khóe miệng co quắp một chút, lời này nghe cũng không quá đúng, “Lưu huynh, ta hôm nay tới, xem như bị người nhờ vả.”

Hơi dừng một chút, “Như thuận tiện lời nói, còn xin bá mẫu hiện thân gặp mặt.”

“Huynh đệ ngươi muốn gặp ta nương?” Lưu Toàn Chân có chút do dự, “Không dối gạt La huynh, ta Lưu gia gần đây ra chút sự tình, mẹ ta vẫn luôn đang bế quan… Ân, nếu như không phải đặc biệt khẩn yếu sự tình, nói với ta cũng giống vậy.”

La Quan ánh mắt chớp lên, “Lưu huynh, thế nhưng là bá phụ thân thể xảy ra vấn đề?”

Lưu Toàn Chân trừng lớn mắt, hắn không nói gì, biểu lộ cũng đã cho thấy hết thảy, “Cái này… La huynh là như thế nào biết được?

La Quan trong lòng nhất định, xem ra là đoán đúng, dạng này chuyện kế tiếp, hắn liền càng nhiều mấy phần tự tin.

“Lưu huynh, đi mời bá mẫu đi, đối với bá phụ tình trạng, ta có lẽ có biện pháp.”

Lưu Toàn Chân biểu lộ trở nên nghiêm túc, “La huynh lời ấy thật chứ?”

La Quan gật đầu.

“Xin các loại, ta hiện tại liền đi! !”

Lưu Toàn Chân vội vàng rời đi, nhìn xem hắn bóng lưng, La Quan mặt lộ vẻ trầm ngâm.

Lần này đến Lưu gia, là vì hoàn thành 1 cái hứa hẹn, cũng là muốn tìm kiếm trợ lực… Thác Bạt Sơn Liệt lão già kia, tuyệt sẽ không từ bỏ ý đồ.

Mà Cơ gia, càng là không thể tin! !

Mặc dù Quỷ giới đại hung đã tỏ thái độ, sống chết trước mắt sẽ ra tay, nhưng nàng giáng lâm hiện thế, cũng không phải là 1 chuyện đơn giản.

Cho nên, lá bài tẩy này có thể khỏi phải, liền tận lực khỏi phải.

Ân tình thứ này, thiếu nhiều liền thật chỉ có thể lấy mạng còn!

Ngay tại La Quan châm chước lí do thoái thác lúc, tiếng bước chân đột nhiên vang lên, mấy thân ảnh vội vàng mà đến, cầm đầu chính là Lưu phu nhân.

Nàng mặt có quyện sắc, trong mắt mang theo tơ máu, nhưng giữa cử chỉ vẫn như cũ thong dong bình tĩnh, không gặp thông loạn chi sắc.

“La Quan, gặp qua phu nhân.”

Kéo xuống áo bào đen, La Quan chắp tay hành lễ.

Lưu phu nhân ánh mắt ngưng lại, lộ ra một tia tìm tòi nghiên cứu, “La đạo hữu không cần đa lễ, ta nghe khuyển tử nói, ngươi hôm nay tới là bị người nhờ vả?”

Thánh đô huyết nguyệt Dạ Hậu, La Quan gánh vác “Đồ tể” hung danh, Nguyên Anh thượng cảnh đều bị xử lý, cái này tiếng nói bạn cũng là nhận được.

La Quan gật đầu, “Trước đây không lâu, ta gặp qua sư huynh một mặt, hắn nói từng cùng phu nhân có ước định, để ta đưa tới một bình đan dược.”

Nói lật tay, lấy ra một chiếc bình ngọc.

Lưu phu nhân ánh mắt sáng lên, “Không biết La đạo hữu sư huynh là?”

La Quan nói: “Ngụy trang.”

Lưu gia mọi người sắc mặt khẽ biến, Lưu Toàn Chân một chút kích động lên, lớn tiếng nói: “Cửu chuyển Bổ Thiên đan?”

La Quan ho nhẹ, “Không sai.”

Lưu phu nhân biểu lộ, một chút trở nên hòa hoãn, nàng nhận lấy ngọc bình, nói: “Ngụy tiên sinh hữu tâm, không biết hắn bây giờ ở đâu? ?”

Đứng ở phía sau Phương Thế, trên mặt lộ ra áy náy,

“Lúc trước, lão phu phụng mệnh hộ tống Ngụy tiên sinh tiến về tinh biển Kiếm tông, không ngờ thuyền biển đi tới nửa đường, lại tao ngộ đáy biển cự thú tập kích, cùng Ngụy tiên sinh như vậy thất lạc, lão phu tại xung quanh hải vực tìm kiếm hồi lâu, từ đầu đến cuối không thu hoạch được gì… Cũng may hắn bình yên vô sự.”

Từ Nguyên Anh thì nhíu nhíu mày, không nói một lời.

La Quan lắc đầu, “Sư huynh cùng ta phân biệt về sau, lại liên lụy đến một cọc trên biển phong ba, đến nay tung tích không rõ, ta cũng không biết hắn ở đâu bên trong.”

“Ngụy tiên sinh người hiền tự có thiên tướng, khi không có việc gì.” Lưu phu nhân cầm ngọc bình, “La đạo hữu là Ngụy tiên sinh sư huynh, liền không tính ngoại nhân, lão gia nhà ta bây giờ thân thể, đích xác có chút vấn đề nhỏ, ta lấy trước đan dược đi để hắn ăn vào… Lưu Toàn Chân, ngươi chiêu đãi tốt La tiểu hữu.”

La Quan biết, Lưu phu nhân là đi nghiệm thuốc, thứ không xác định, chắc chắn sẽ không cho Lưu gia trụ phục dụng.

Cũng may, không có chờ quá lâu thời gian, nàng liền lại chạy về, lần này trên mặt thân cận, liền lộ ra mấy phần thật tâm.

“Cửu chuyển Bổ Thiên đan quả nhiên không hổ là, Ngụy tiên sinh tỉ mỉ luyện chế thần đan, lão gia nhà ta ăn vào về sau, tình huống đã ổn định.”

“Ngoài ra, còn muốn đa tạ La đạo hữu, đem đan dược

đưa tới Lưu gia, phần nhân tình này chúng ta ghi lại.”

Lưu phu nhân hơi dừng một chút, “Như La đạo hữu có gì cần, cứ mở miệng chính là, Lưu gia có thể làm đến quyết không chối từ!”

Giọng nói của nàng nghiêm túc, nghiêm túc.

La Quan nói: “Không dối gạt phu nhân, lập tức thật có một chuyện.”

Hắn hôm nay đến, vốn là muốn đưa người tình làm giao dịch, cũng sẽ không cảm thấy ở trước mặt đưa yêu cầu, sẽ có không có ý tứ.

“Đạo hữu mời nói.”

La Quan suy nghĩ một chút, “Phu nhân hẳn phải biết, vãn bối cùng Thác Bạt gia lên ân oán, lại hoàn toàn bất đắc dĩ giết không ít người…”

“Hừ! !”

Một tiếng hừ nhẹ, Từ Nguyên Anh sắc mặt khó coi.

La Quan nhíu mày nhìn lại.

Phương Thế cười khan nói: “Cái này… Đêm đó lão Từ 1 cái chất nhi, không biết làm sao bị người cổ động, tiến tới xem náo nhiệt, kết quả mất mạng… Tâm tình của hắn không tốt lắm, La tiểu hữu đừng nên trách.”

La Quan giật mình, khó trách lão gia hỏa này ngay từ

đầu, nhìn hắn ánh mắt liền không thích hợp, nguyên lai chất tử bị hắn cho xử lý.

Lưu phu nhân biểu lộ bình tĩnh, tựa hồ đối với chuyện này, cũng không làm sao để ý.

La Quan nghĩ nghĩ, thản nhiên nói: “Đêm đó tình huống, chư vị đều rất rõ ràng, La mỗ chỉ vì tự vệ mà thôi… Kẻ giết người muốn giết người, cũng coi như chết có ý nghĩa.”

Một câu khái quát, chết đáng đời!

Từ Nguyên Anh mặt tối sầm, cắn răng nói: “Phu nhân, ta còn có chuyện muốn làm, liền đi trước một bước.”

Chắp tay một cái, quay người bước nhanh mà rời đi.

Hắn cả đời không có kết hôn, đồng tông huyết mạch cứ như vậy cái 1 cái Kim Đan cảnh chất nhi, ngày thường bên trong là đích thân nhi tử nuôi, đối nó ký thác kỳ vọng.

Nhưng hôm nay, lại chết tại trong tay La Quan, hắn há có thể không hận!

Như đổi người sớm đã bị rút gân lột da, lấy tả trong lòng chi phẫn, nhưng đối mặt La Quan… Hắn cũng chỉ có thể cắn răng.

Lưu phu nhân trực tiếp bỏ qua cái này 1 gốc rạ, “La đạo hữu nói thẳng chính là, Lưu gia có thể vì ngươi làm cái gì?”

“Được.” La Quan nói: “Ngày mai, chính là thiên hải thịnh yến kỳ hạn, ta hi vọng Lưu gia có thể tại thời khắc mấu chốt, ra tay giúp ta một lần.”

“Đương nhiên, cụ thể lúc nào xuất thủ, phu nhân nhưng tự làm quyết định, như thế cục đến nguy hiểm Lưu gia, ngài có thể lựa chọn khoanh tay đứng nhìn.”

Cái này liền cho Lưu gia, rất lớn thao tác chỗ trống.

Lưu phu nhân gật đầu, “Tốt, việc này Lưu gia đáp ứng.”

—

Chương 440 : Người yến, thần yến

La Quan không có lại nhiều lưu, đứng dậy cáo từ rời đi, Lưu Toàn Chân cùng ra ngoài cửa, “La huynh a, thiên hải thịnh yến chỉ cần không tham lam, nên vấn đề không lớn.”

Ánh mắt chớp lên, trực giác nói cho La Quan, hắn trong lời nói có hàm ý, nghĩ nghĩ không có hỏi nhiều, nói: “Lưu huynh, ngày mai thấy.”

Lưu Toàn Chân cũng muốn tham gia, ngày mai thiên hải thịnh yến.

Hất ra nhãn tuyến về sau, La Quan trở lại Trân Bảo các phân bộ, vừa trở lại chỗ ở, cửa phòng đối diện liền từ bên trong mở ra, lộ ra Dư Nhược Vi thân ảnh.

“Bái kiến sư tôn!”

Từ thánh đô giết người Dạ Hậu, nàng liền một mực bế quan, hôm nay mới lần thứ 1 mở cửa.

Dư Nhược Vi nói: “Ngươi tiến đến.”

La Quan gật gật đầu, đi theo sau nàng.

“Đóng cửa.”

“… Là.”

Cửa phòng quan bế, mặc dù là ban ngày, nhưng gian phòng bên trong tia sáng, hay là thêm một tia mông lung.

Bầu không khí đột nhiên, liền có thêm chút gì.

La Quan có chút không được tự nhiên, “Khục, sư tôn có gì phân phó?”

Dư Nhược Vi thần sắc bình tĩnh, “La Quan, ngươi đáp ứng bản tông, ngày mai biển trời thịnh tiệc lễ, chỉ tham dự nửa phần trước điểm, về sau chúng ta liền rời đi thánh đô.”

Giờ khắc này, La Quan đột nhiên nghĩ đến, vừa rồi Lưu Toàn Chân.

Không tham lam…

Hẳn là, ngày này biển thịnh yến, còn có cái gì ẩn tàng nội tình?

Nghĩ nghĩ, hắn nói: “Sư tôn, ngài có thể nói cho ta, thiên hải thịnh yến nửa bộ sau điểm là cái gì sao?”

Dư Nhược Vi do dự một chút, nói: “Tốt, coi như ta hiện tại không nói, ngày mai ngươi cũng sẽ biết đến.” Nàng dừng một chút, tiếp tục nói: “Thiên hải thịnh yến phân hai cái bộ điểm, người yến cùng thần yến.”

“Người yến? Thần yến?” La Quan nhíu mày, một mặt kinh ngạc.

Dư Nhược Vi nói: “Người yến chính là bản tông nói, thiên hải thịnh yến nửa phần trước điểm, không có gì bất ngờ xảy ra ngươi có thể thuận lợi, cầm tới 1 viên thần thụ trái cây. Mà thần yến, chính là nửa bộ sau điểm… Lấy viên này thần thụ trái cây vì thư mời, tiến vào thần yến bên trong, đến lúc trời sáng điểm trở về.”

Liền cái này?

Thần yến là cái gì a? Thế mà không có một chút mấu chốt tin tức.

La Quan xem ra, trên mặt lộ ra không hiểu.

Dư Nhược Vi đón ánh mắt của hắn, thản nhiên nói: “Thanh Tiêu kiếm tông đã xuống dốc mấy trăm năm, thật lâu đều không có tham gia thiên hải thịnh yến, cho nên ta biết, cũng chỉ là một chút điển tịch ghi lại nội dung, mỗi một lần thần yến mở ra, đều hoàn toàn khác biệt, không ai biết lần tiếp theo là cái gì, nhưng không đổi là, thần yến bên trong thật có lấy đại cơ duyên… Nghe đồn, nó cất giấu thành tựu ngũ sắc Kim Đan bí mật…”

Ngũ sắc Kim Đan! !

Huyền Quy ngay từ đầu, vì La Quan lựa chọn cổ luyện khí sĩ tu hành pháp, lại luyện thành Long Tủy đan, chính là không ngừng vì hắn nện vững chắc căn cơ, muốn xung kích ngũ sắc Kim Đan, nhưng đến tột cùng có thể có mấy phần chắc chắn lại không cách nào xác định.

Thiên hải thịnh yến thần thụ trái cây, cũng chỉ có thể

tăng thêm một màu mà thôi, thần yến bên trong thế mà cất giấu, ngưng tụ ngũ sắc Kim Đan cơ duyên.

La Quan nói: “Sư tôn, có người từng chiếm được loại cơ duyên này sao? ?”

Dư Nhược Vi gật đầu.

Tê ——

La Quan cúi đầu, trầm mặc không nói.

Đúng lúc này, hắn đột nhiên cảm nhận được một tia ba động, là xương trạm canh gác!

Từ khi thánh đô giết người dạ chi về sau, cứ việc triệu hoán nghi thức bị bỏ dở, nhưng La Quan có thể cảm giác được, nó nhiều một chút biến hóa.

Bây giờ, càng là lần thứ 1, chủ động truyền lại ra tin tức.

Nó muốn La Quan cự tuyệt.

Đột nhiên, La Quan có chút kịp phản ứng, có lẽ đêm hôm đó Huyền Quy để hắn buông tay giết người, hoàn thành triệu hoán nghi thức hiến tế, chính là vị này đại lão ý tứ.

Nếu không không có đạo lý, như vậy hung hiểm thế cục dưới, chỗ cổ tay Quỷ giới đại hung tóc, cũng đều một mực duy trì trầm mặc.

Chỉ bất quá về sau, mặt trăng cho La Quan nhắc nhở để

hắn lựa chọn nhượng bộ… Ở trong đó, chẳng lẽ liên lụy đến các đại lão bí mật cùng đánh cờ?

La Quan ngầm cười khổ, trên đời không có cơm trưa miễn phí, sau lưng của hắn liên lụy đến chư vị đại lão, nhưng các đại lão lập trường chưa chắc là đồng dạng. Như sinh ra xung đột, trước hết nhất xui xẻo chính là hắn, sợ là một cái sơ sẩy, liền muốn trực tiếp thành cặn bã.

“Sư tôn, đệ tử muốn thử xem.”

Dư Nhược Vi nhíu mày, “La Quan, bản tông có thể minh xác nói cho ngươi, Thác Bạt gia cùng Cơ gia, cũng sẽ không bỏ qua ngươi… Ngươi tồn tại, đã phá hư biển mây đại lục Nam cảnh ổn định, chỉ tham gia thiên hải thịnh yến nửa phần trước điểm, chúng ta lập tức rời đi, liền có thể tránh một trận đại hung hiểm, nếu không ngươi thật có khả năng chết ở bên trong.”

Nàng nhìn thẳng La Quan, trầm giọng nói: “Thần yến, là không cho phép mượn dùng ngoại lực!”

La Quan trầm mặc không nói.

Dư Nhược Vi trên mặt, hiện lên một tia bất đắc dĩ, nàng thở dài, “Đã ngươi khăng khăng tham gia, bản tông cũng không còn khuyên, nhưng ngươi nhất định phải làm chuẩn bị cẩn thận, tuyệt đối đừng bị người hại.”

La Quan trên mặt lộ ra một tia áy náy, hắn có thể cảm giác được, Dư Nhược Vi là thật lo lắng cho hắn, nhưng lần này tham gia thiên hải thịnh yến, đã không phải hắn

có thể quyết định.

Cốt Linh thiên vị kia, giúp hắn rất nhiều lần, lần thứ 1 đưa ra yêu cầu… Coi như biết rõ, con đường phía trước là núi đao biển lửa, hắn cũng chỉ có thể kiên trì xông.

Đương nhiên, thành tựu ngũ sắc Kim Đan cơ duyên, cũng là hấp dẫn cực lớn.

“Sư tôn yên tâm, đệ tử nhất định cẩn thận!”

Hắn hành lễ rời đi, sau lưng vang lên Dư Nhược Vi, như có như không than nhẹ.

Đứng ở trong viện, La Quan cau mày, mặt lộ vẻ suy tư.

Thần yến…

Xem ra, nếu là xảy ra vấn đề, liền nhất định tại cái này khâu.

Dư Nhược Vi nói qua, phó thần yến muốn đến bình minh mà về, nói cách khác chỉ có một đêm mà thôi… Thật chẳng lẽ hung hiểm như thế? ?

Cân nhắc một hồi, La Quan quay người ra ngoài, rất mau tới đến Trân Bảo các phân bộ chỗ sâu, 1 tòa khác viện lạc bên ngoài.

“Đi bẩm báo một tiếng, ta muốn gặp Tống tiền bối.”

Trân Bảo các tu sĩ không dám khinh thường, cung kính xưng là về sau, vội vàng đi vào bẩm báo.

Rất nhanh, Tống Nhạc Phong tự mình ra đón, nở nụ cười, “La tiểu hữu, ngươi thương thế khỏi hẳn rồi?” Trên dưới dò xét, ánh mắt lộ ra ngạc nhiên, tán thưởng.

Hắn dù không biết La Quan mượn lực chân tướng, nhưng ngày ấy thân thể của hắn suy yếu, lại nửa điểm không giả được.

Ngắn ngủi 3 4 ngày thời gian, lại khôi phục như lúc ban đầu, tốc độ này quả thực kinh người! !

La Quan nói: “Tống tiền bối, vãn bối hôm nay đến, là vì hoàn thành hứa hẹn.” Hắn nói qua, Tống Nhạc Phong hỗ trợ ngăn lại Thác Bạt Sơn Liệt lão thất phu, liền để hắn khôi phục tự do.

Tống Nhạc Phong đại hỉ, “La tiểu hữu tin người vậy, lão phu ở đây cám ơn!” Hắn liếc mắt nhìn hai phía, “Cái kia, có phải là cần lão phu, mở ra trận pháp, kết giới loại hình… Ách, dù sao vị tiền bối kia, giáng lâm động tĩnh thực tế quá lớn.”

Nghĩ đến Quỷ giới đại hung, hắn nhịn không được run sợ.

Đối phương cảnh giới không thể tưởng tượng, một chỉ tuy chỉ là xuyên thủng hắn thân thể, hồn phách, nhưng Tống Nhạc Phong không chút nghi ngờ, kia một chỉ cũng có thể đem hắn trực tiếp giết chết.

La Quan lắc đầu, “Không cần phải phiền phức như thế, mời Tống tiền bối thu liễm khí tức, còn lại giao cho ta là

được.” Hắn đưa tay, điểm tại trên người Tống Nhạc Phong.

Chỗ cổ tay, quấn quanh đại hung tóc, đột nhiên truyền ra một phần hấp lực, đem 1 đạo lực lượng vô hình, từ Tống Nhạc Phong thể nội thu hồi.

Lui ra phía sau một bước, nói: “Tốt.”

Tống Nhạc Phong hơi kinh ngạc, nhắm mắt cảm giác một hồi, tiếp lấy mặt lộ vẻ ý mừng, “Đa tạ La Quan tiểu hữu!” Giờ khắc này, hắn thật sự có chút bội phục, trước mắt tiểu bối này lòng dạ.

Tới một mức độ nào đó, đã chưởng khống 1 vị Thần Hồn cảnh tu sĩ, lại thật dễ dàng như vậy, liền đem thủ đoạn thu hồi.

Cái gì cũng đừng nói, đây chính là cách cục!

—

Chương 441 : Thiên hải thịnh yến bắt đầu

“Tống tiền bối.” La Quan mở miệng, “Có câu nói, vãn bối không biết có nên nói hay không.”

Tống Nhạc Phong tâm tình thật tốt, “La tiểu hữu cứ nói đừng ngại.”

La Quan dừng một chút, nói: “Ta xem tiền bối hồn phách đến nay cũng không khỏi hẳn, cũng thương tới bản nguyên, nếu không thể đền bù, chỉ sợ đại đạo con đường đem đoạn tuyệt tại đây.”

Tống Nhạc Phong tiếu dung trì trệ “… Tại vị tiền bối kia thủ hạ, có thể bảo toàn tính mệnh đã là vạn hạnh, lão phu không dám yêu cầu xa vời càng nhiều.”

Lời tuy như thế, trong mắt lại tràn đầy bất đắc dĩ, không lưu loát.

Tuyệt đối tên tu sĩ bên trong, trổ hết tài năng thành tựu thần hồn người, cái nào không phải một đời thiên kiêu, càng kinh lịch vô số gặp trắc trở, mới cuối cùng thành này cảnh.

Con đường tu hành đoạn tuyệt, đối Tống Nhạc Phong đả kích rất lớn, nhưng hồn phách bản nguyên bị hao tổn, nhất là đến hắn như vậy cảnh giới, muốn chữa trị khó hơn lên trời.

La Quan nói: “Tống tiền bối, ta có biện pháp giúp ngươi.”

Tống Nhạc Phong bỗng nhiên ngẩng đầu, “Thật chứ?” Người khác nói hắn chỉ coi là đánh rắm, nhưng La Quan lời nói, hắn thật tin tưởng.

Có câu chuyện xưa gọi cởi chuông phải do người buộc chuông, nếu có thể mời vị kia áo đỏ tiền bối xuất thủ, tu bổ hồn phách bản nguyên khi không phải việc khó.

La Quan gật đầu.

Tống Nhạc Phong thở sâu, trầm giọng nói: “La tiểu hữu, như lão phu có thể giúp ngươi làm cái gì, xin cứ việc mở miệng là được.”

“Tốt, vậy ta liền không khách khí, ngày mai thiên hải thịnh yến bên trong nếu như có gì ngoài ý muốn, còn xin Tống tiền bối xuất thủ tương trợ…” Cụ thể điều kiện, cùng Lưu gia không sai biệt lắm.

Tống Nhạc Phong trực tiếp điểm đầu, “Tốt, lão phu đáp ứng.”

Trong lòng của hắn, đối La Quan càng phát ra tin mấy điểm.

Dù sao, nếu chỉ là muốn hắn ra tay giúp đỡ, chỉ cần đem giải trừ khống chế thời gian trì hoãn, chẳng lẽ hắn còn có thể cự tuyệt không thành?

La Quan trực tiếp liền trả lại hắn tự do, có thể nói lời hứa ngàn vàng!

“Tống tiền bối, liên quan tới ngày mai thần yến bộ điểm, ta có chút không hiểu chỗ…”

Quả nhiên thân là thần hồn tu sĩ, Tống Nhạc Phong đối thần yến bộ điểm biết không ít, cái này khiến La Quan trong lòng có một chút chuẩn bị.

Một lát sau, La Quan đứng dậy, “Đa tạ Tống tiền bối, ta trước hết cáo từ.” Trở lại chỗ ở, hắn trực tiếp bắt đầu tu luyện.

Cái này con đường tu hành, La Quan tiến bộ thần tốc, như truyền đi nhất định kinh thế hãi tục, trừ rất nhiều cơ duyên, gặp gỡ bên ngoài, hắn phần này kiên nghị không nhổ khổ tu thái độ, cũng là trong đó mấu chốt.

Đảo mắt, liền đến ngày thứ 2, thiên hải thịnh yến sắp đến!

La Quan mở mắt ra, tinh mang lóe lên một cái rồi biến mất, tu vi lại có mấy điểm tinh tiến vào, cả người đều ở vào trạng thái đỉnh phong.

Đẩy cửa ra ngoài, “Sư tôn, chúng ta nên khởi hành.”

Dư Nhược Vi đi tới, một bộ váy dài trắng, mặt mày thanh lãnh bình tĩnh, có thể nhìn hướng La Quan lúc, đôi mắt chỗ sâu lại hiển hiện một chút gợn sóng.

“Đi thôi.”

Thánh đô bến tàu, một chiếc thuyền lớn yên tĩnh đứng

lặng.

Đèn đuốc sáng trưng, chiếu sáng xung quanh hải vực.

“Thanh Tiêu kiếm tông đến!”

Một tiếng thông báo, thuyền lớn boong tàu đột nhiên yên tĩnh, vô số ánh mắt hội tụ.

Dư Nhược Vi đi đầu lên thuyền, La Quan theo sau lưng, những cái kia ánh mắt rơi vào đôi thầy trò này trên thân, lập tức trở nên phức tạp.

Kiêng kị, kính sợ, oán hận, uy nghiêm…

Vân Dương đạo nhân đi tới, một mặt chân thành, “Vi vi, ngày ấy sự tình, lão phu xác thực không biết rõ tình hình, ngươi nhất định phải tin tưởng ta.”

Dư Nhược Vi ngẩng đầu, “Cút!”

1 chữ, lạnh lùng truyền ra.

Vân Dương đạo nhân biểu lộ cứng đờ, như không nghĩ tới nàng vậy mà, sẽ là như vậy phản ứng.

“Vi vi…”

Ông ——

Kiếm minh vang lên, Dư Nhược Vi mặt như phủ băng, “Lão bất tử, còn dám nhiều lời 1 chữ, hôm nay bản tông nhất định giết ngươi!”

“Hừ!”

Vân Dương đạo nhân phẩy tay áo bỏ đi, sắc mặt tái xanh.

Vây xem một màn này mọi người mặt mũi tràn đầy chấn động, cái này Dư Nhược Vi thái độ, thật sự là cường ngạnh a.

La Quan đối này cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, sư tôn trong nóng ngoài lạnh, nhất là ân oán rõ ràng, nàng một mực xem Vân Dương lão quỷ làm trưởng bối phận, lại bị hắn cùng người liên thủ tính toán, tất nhiên là đối nó căm thù đến tận xương tuỷ.

Hả?

La Quan cảm nhận được mấy đạo, mang theo ánh mắt oán độc, đảo qua đi một chút, trong lòng của hắn khẽ nhúc nhích.

Phong Lôi các!

Mấy người kia khí tức trên thân rất dễ phân biệt, xem ra là lúc trước trên thuyền lớn, xử lý Phong Lôi các đội ngũ một chuyện bị phát hiện. Cái này cũng bình thường, ngày đó nhiều người phức tạp, cho dù Tống Nhạc Phong hạ lệnh bịt miệng, nhưng cũng rất khó làm được chân chính giữ bí mật.

Bất quá, bởi vì cái gọi là nợ quá nhiều không lo, hôm nay người muốn giết hắn nhiều đi, tỉ như Thác Bạt gia

người, nhìn hắn ánh mắt muốn ăn thịt người, còn có Thiên Dược cốc, Tô Mộc kia tiểu tử chịu 1 bàn tay, bây giờ con mắt thần oán độc xem ra, còn có thế lực khác… Dù sao đêm hôm ấy, La Quan giết rất nhiều người, thật muốn kế hoạch bắt đầu, cơ hồ toàn trường tu sĩ đều cùng hắn có thù.

Phong Lôi các chưa hẳn có tên tuổi.

Dư Nhược Vi nói: “La Quan, ngươi bây giờ đổi chủ ý, còn kịp.”

La Quan lắc đầu, “Sư tôn, đệ tử tâm ý đã quyết.”

Hắn đi lời nói, còn có thể liều một phen.

Không đi, lập tức liền phải không may.

Trực giác nói cho hắn, Cốt Linh thiên vị kia, tuyệt đối không thể trêu chọc!

Rất nhanh, theo yến hội sắp đến, càng nhiều người tới trên thuyền, La Quan cũng nhìn thấy không ít người quen, tỉ như Mộ Thanh Dương!

Vị này Huyền Âm sơn thiếu chủ lại vẫn còn sống, La Quan trong lòng chấn động, mặt ngoài lại không lộ nửa điểm.

Bất quá nghĩ đến lúc trước, mười hai vị Thần Hồn cảnh giáng lâm… Liệu đến chính là hắn sớm thoát thân, truyền lại ra có quan hệ “Tiên nhân truyền thừa” tin tức.

Đã Mộ Thanh Dương còn sống, kia Cơ Thần Nguyên cũng trốn thoát, chính là 1 kiện bình thường sự tình. Chỉ bất quá 2 người này so với trước đó, trở nên trầm ổn rất nhiều, riêng phần mình yên tĩnh đứng tại nơi hẻo lánh.

La Quan liếc mấy cái, đang muốn thu hồi nhãn thần, lại cùng khác một ánh mắt đối lập.

Cơ Thần Anh!

Nàng hiện tại hẳn là đã biết, Lý Khánh bị giết chân tướng, nhưng ánh mắt nhưng không có oán hận, ngược lại mang theo một tia không hiểu, dò xét.

Nữ nhân này, có chút cổ quái.

La Quan quả quyết thu hồi nhãn thần.

“Chư vị, canh giờ đã đến, hôm nay thiên hải thịnh yến chính thức bắt đầu!” Vân Dương đạo nhân chỉnh lý nỗi lòng, chí ít mặt ngoài đã bình tĩnh lại, lúc này vẻ mặt tươi cười, khiến người như mộc xuân phong.

Thuyền lớn thúc đẩy, chậm rãi lái về phía trong biển.

Thịnh yến là thật rất phong phú, các loại trân quý mỹ thực, rượu ngon, bày đầy boong tàu 4 phía dài đài, lại có trận pháp chống ra, đem gió biển ngăn cách tại bên ngoài, nương theo lấy đỉnh đầu trăng sao chiếu rọi, mỹ lệ nữ tử nhanh nhẹn nhảy múa, sáo trúc diễn tấu nhạc khí khoan thai tấu vang.

Một trận ăn uống linh đình, phi thường náo nhiệt, La

Quan cơ hồ sinh ra ảo giác, hôm nay thật chỉ là, tham gia một trận long trọng tiệc tối.

Đáng tiếc, hắn cùng Dư Nhược Vi ở địa phương, lại là thanh lãnh đến cực điểm, trừ Chu Tử Hân bên ngoài, liền không có người nào tới gần.

La Quan nâng chén, “Sư tôn, đệ tử mời ngài.”

Dư Nhược Vi nhíu nhíu mày.

La Quan suy nghĩ khẽ nhúc nhích, “Ngài yên tâm, hôm nay yến hội không có vấn đề.” Tâm lý cười lạnh một tiếng, những người này không phải là không muốn, mà là căn bản không dám, sợ dẫn xuất phiền phức hắn lại đại sát một trận.

Dư Nhược Vi cầm chén rượu lên, sư đồ đối ẩm, không biết nghĩ đến cái gì, nàng lỗ tai có chút phiếm hồng.

Trăng lên giữa trời, thuyền đến ngoại hải, mê vụ lặng yên hiển hiện.

Yến hội đến tận đây có một kết thúc.

Vân Dương đạo nhân, Huyền Đô mấy tên yến hội người chủ trì, lúc này cộng đồng đứng dậy.

Náo nhiệt boong tàu bên trên, lập tức an tĩnh xuống, trọng đầu hí sắp đến, mọi người nín hơi ngưng thần.

—

Chương 442 : Định hồn

“Các phương được mời tiểu bối, mời đến trong yến hội trận.”

Một trận xao động, không ít tuổi trẻ tu sĩ nhao nhao đứng dậy, tỉ như Mộ Thanh Dương, Cơ Thần Nguyên chờ.

La Quan nói: “Sư tôn, đệ tử đi.”

Hắn đứng dậy đi tới giữa sân, lại hấp dẫn đến đông đảo ánh mắt.

Lưu Toàn Chân cố ý lề mề một trận, thấy La Quan sau khi đứng dậy, tranh thủ thời gian đi tới bên cạnh hắn đứng vững, nhỏ giọng nói: “La huynh, vừa rồi xin lỗi a, mẹ ta không để ta đi theo ngươi uống rượu.”

Hắn mặt lộ vẻ áy náy.

La Quan lắc đầu, “Không có việc gì.” Hắn suy nghĩ một chút, nói: “Người yến sắp kết thúc, nửa hiệp sau thần yến, Lưu huynh còn tham gia sao?”

Lưu Toàn Chân ủ rũ, “Mẹ ta không để.” Hắn đột nhiên trừng mắt, “La huynh, ngươi sẽ không phải là… Không được a, ta nói cho ngươi, thần yến rất nguy hiểm, mỗi lần đều có không ít người chết ở bên trong. Mà lại, coi như dứt bỏ thần yến bản thân không đề cập tới, bọn hắn cũng nhất định sẽ động thủ.”

La Quan thản nhiên nói: “Nhìn nhìn lại đi.” Hắn không có cho ra xác thực đáp lại, nhưng tâm lý rất rõ ràng, thần yến hắn là nhất định phải tham gia.

Huyền Đô thanh âm vang lên, “Tất cả được mời đến đây, tham gia thiên hải thịnh yến tiểu bối, đều có thể đạt được 1 viên thần thụ trái cây, bằng này nhưng tại ngưng tụ Kim Đan lúc, ngoài định mức tăng thêm một màu.”

Đang khi nói chuyện, hắn nhìn về phía Vân Dương đạo nhân các loại, “Vậy bây giờ, liền thỉnh thần cây giáng lâm đi.”

Chủ trì thiên hải thịnh yến người, đều là Nguyên Anh cảnh tu sĩ, đồng thời lên trước một bước, chắp tay cong xuống, “Thỉnh thần cây giáng lâm!”

Ầm ầm ——

Hư không chấn động, 1 cái chống trời cổ mộc từ đó hiển hiện, La Quan đối một màn này cũng không lạ lẫm, lúc trước 12 ngày cửa tuyển chọn lúc, hắn liền gặp qua cây đại thụ này.

Chỉ bất quá, cùng hôm nay so sánh, nó khí thế cường đại quá nhiều, liền như thật có thể, lấy chạc cây chống lên một phương thiên địa.

La Quan đại khái đoán được, ngày đó Long Thủ sơn bên trên, giáng lâm chỉ là nó 1 đạo hình chiếu, ngày hôm nay lại là thần thụ bản thể.

Sưu ——

Sưu ——

Từng viên toàn thân xanh biếc, dũng động khí tức cường đại trái cây, lúc này gào thét bay ra, lơ lửng ở trước mặt mọi người.

Sau một khắc, không gian chấn động tiêu tán, thần thụ như vậy biến mất.

La Quan đem trái cây cầm trong tay, cảm thụ được nó ẩn chứa khí tức, không khỏi âm thầm kinh hãi.

Không hổ là có thể tăng thêm Kim Đan một màu bảo bối, quả nhiên bất phàm!

Nhưng cũng tiếc, thứ này hắn sợ là không có cơ hội ăn.

Đúng lúc này, Vân Dương đạo nhân nói: “Thiên hải thịnh yến nửa trước đoạn, đến tận đây kết thúc, không muốn kế tiếp theo người tham dự, hiện tại có thể rời khỏi.”

Một trận xao động, mấy thân ảnh lui ra ngoài, Lưu Toàn Chân chính là trong đó 1 trong, hắn hung hăng cho La Quan ánh mắt, để hắn từ bỏ tham dự.

Nhưng cũng tiếc, vẫn chưa đạt được đáp lại.

Vân Dương đạo nhân ánh mắt, tại trên người La Quan hơi dừng một chút, “Bản tọa tuyên bố, người yến kết thúc, thần yến chính thức bắt đầu!”

“Mời 16 vị tham gia yến người chuẩn bị, sau nửa canh

giờ vào biển, phó tối nay thần yến!”

La Quan thần sắc bình tĩnh, hắn có thể cảm nhận được, xung quanh đông đảo ánh mắt, băng lãnh, uy nghiêm.

Hừ!

Nhưng chỉ sợ, các ngươi cao hứng quá sớm.

“Ai nha! La huynh ngươi…” Lưu Toàn Chân một mặt lo lắng, “Thần yến tuy có đại cơ duyên, nhưng kia thật là sẽ chết người, bây giờ hối hận vẫn còn kịp, ngươi 10 triệu phải suy nghĩ kỹ! !”

La Quan nói: “Ta đã nghĩ rõ ràng.” Ánh mắt của hắn chớp lên, nhìn thấy Mộ Thanh Dương, Cơ Thần Nguyên bọn người, lúc này vội vàng rời đi, “Bọn hắn đây là làm gì đi? ?”

Lưu Toàn Chân nói: “Còn có thể làm gì? Đi định hồn thôi! Những người này sợ chết, cho thêm mình lưu con đường lui… Chậc chậc, cũng không biết bọn hắn, đến tột cùng trả giá ra sao, mới có thể để cho Nguyên Anh tu sĩ, cam tâm tình nguyện đi cho bọn hắn định hồn.”

Từ trong miệng hắn, La Quan biết “Định hồn” hàm nghĩa.

Nói đơn giản chính là thông qua bí pháp, đem tự thân bộ phân hồn phách bản nguyên, tạm thời chuyển dời đến phó thần yến người thể nội, cứ như vậy Nguyên Anh tu sĩ đem biến thành “Hải đăng”, tại bọn hắn trở về lúc cho chỉ dẫn.

Đương nhiên, loại bí pháp này đại giới cực lớn, thi triển sau Nguyên Anh tu sĩ bản thân, liền đem hồn phách bị hao tổn.

Nghiêm trọng hơn chính là, một khi phó thần yến người chết đi, tồn tại tại trong cơ thể của bọn họ hồn phách bản nguyên, cũng đem cùng nhau tiêu tán.

Hậu quả này, nhưng so Tống Nhạc Phong hồn phách thương thế còn nghiêm trọng hơn rất nhiều, nhẹ thì Nguyên Anh vỡ vụn trực tiếp đọa cảnh, nặng thì tại chỗ hồn phi phách tán.

Dư Nhược Vi đi tới, “La Quan, theo ta đi.”

“Sư tôn, chuyện gì?”

“Cho ngươi định hồn.”

La Quan trừng lớn mắt.

“Đừng lãng phí thời gian, không cho nói không, nhanh lên!” Dư Nhược Vi xoay người rời đi.

La Quan chỉ có thể đuổi theo.

Đằng sau, Lưu Toàn Chân há hốc miệng ba, một mặt chấn kinh, “Cái này… Đây là tình huống như thế nào…”

Khoang tàu, Dư Nhược Vi bày ra cấm chế, đi đầu ngồi xuống.

La Quan một mặt do dự, “… Sư tôn, nếu không ngài lại cân nhắc dưới? ?”

“Ngồi xuống!”

La Quan cười khổ, ngồi tại đối diện nàng.

“Tập trung ý chí, ý niệm về 1.” Dư Nhược Vi đưa tay, mềm mại đầu ngón tay điểm tại La Quan mi tâm.

Giữa mũi miệng, có thể ngửi được yếu ớt thanh hương, kia là Dư Nhược Vi mùi trên người, La Quan đối này cũng không lạ lẫm.

Rất nhanh, Dư Nhược Vi thu tay lại, sắc mặt nàng trắng bệch, đôi mắt một mảnh ảm đạm.

Bí pháp hoàn thành, nàng bộ phân hồn phách bản nguyên, đã chuyển dời đến La Quan thể nội, hình thành 1 đạo đặc thù lạc ấn.

“Đa tạ sư tôn.”

“La Quan, ngươi đáp ứng bản tông, nhất định phải còn sống trở về.”

Đón Dư Nhược Vi ánh mắt, La Quan nghiêm túc gật đầu, “Vâng, đệ tử tuân mệnh.”

2 người trở lại boong tàu lúc, người không sai biệt lắm đã đến đủ, một chút ánh mắt tại Dư Nhược Vi tái nhợt trên khuôn mặt đảo qua, khóe miệng lộ ra cười lạnh.

“Vào biển! !”

Trên thuyền lớn, một chiếc thuyền nhỏ bị buông xuống, 16 tên phó thần yến người, thả người rơi vào trên thuyền.

Sớm bố trí khu động trận pháp khởi động, thôi động thuyền nhỏ lái về phía biển sâu, lúc này mê vụ càng nặng, rất mau đem mọi người thân ảnh nuốt hết.

Thuyền hành trên biển, yên tĩnh im ắng.

La Quan có thể cảm nhận được, trong lòng bọn họ khẩn trương, bởi vì thần yến có không thể khống tính, mỗi lần đều hoàn toàn khác biệt.

Hắn hồi tưởng đến hôm qua, cùng Tống Nhạc Phong đối thoại, thần yến có lực lượng vô hình, có thể tiêu trừ tu sĩ ký ức, cho nên cho dù mở ra nhiều lần, đoạt được tin tức lại phá thành mảnh nhỏ.

Lại thêm mỗi lần thần yến tình huống đều không giống nhau, cơ hồ không có bất kỳ cái gì quy luật, La Quan ánh mắt đảo qua xung quanh, cũng không có phát giác được bất cứ dị thường nào.

Lúc này, hắn nắm chặt thần thụ trái cây, vật này chính là thư mời, chỉ có dạng này tài năng, được phép đến thần yến chỗ.

Ngông cuồng tới gần người, sẽ bị trực tiếp xoá bỏ… Điểm này, hôm qua Tống Nhạc Phong cường điệu nhắc nhở hắn, thần yến mở ra về sau, nhất định lấy được

mình trái cây.

Quả nhiên, mấy đạo ánh mắt mịt mờ, tại trên tay La Quan đảo qua, gặp hắn một mặt đề phòng, cảnh giác, do dự mãi mới thu hồi ánh mắt.

Đột nhiên, một tiếng kinh hô vang lên.

La Quan ngẩng đầu nhìn lại, lại mê vụ chỗ sâu, nhìn thấy một đoàn bóng đen to lớn, kéo dài vô tận thẳng đến cuối tầm mắt.

Một khối đại lục!

Trên thuyền nhỏ, mọi người đều chấn kinh, mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

Tổ chức thiên hải thịnh yến thuyền lớn, nhiều nhất lái vào gần biển khu vực, mà bọn hắn leo lên thuyền nhỏ, cũng bất quá trong chốc lát, lại đến khác một khối đại lục.

Trước mắt mê vụ nhanh chóng biến mất, ánh mắt trở nên rõ ràng sáng tỏ, lại có ánh nắng vãi xuống tới.

La Quan ngẩng đầu, nhìn xem đầu đội bầu trời bên trong mặt trời, lâm vào lâu dài trầm mặc.

Bành ——

Một tiếng vang nhỏ, thuyền cập bờ!

Mà cùng lúc đó, La Quan đôi mắt chỗ sâu, hiện lên vẻ

khác lạ.

Ngắn ngủi do dự, mọi người nhao nhao lên bờ, thần sắc cảnh giác nhìn về phía xung quanh.

Gió êm sóng lặng, không có ngoài ý muốn phát sinh, mọi người buông lỏng một hơi đồng thời, cũng có hàn quang tại đáy mắt hiển hiện.

Bá ——

Một nháy mắt, 16 tên phó thần yến người bên trong, lại có một nửa đem hắn khóa chặt!

—

—

Chương 443 : Quỷ dị

Mộ Thanh Dương thần sắc lạnh lùng, đối một màn này không thèm để ý chút nào, tuyển một cái phương hướng về sau, bay thẳng thân đi xa.

Lại có mấy người, giống như hắn trước sau rời đi.

Cơ Thần Nguyên mỉm cười, “Chu tiểu thư, mời theo Cơ mỗ cùng rời đi.”

Hắn tiến lên một bước, đưa nàng ngăn ở bên ngoài.

La Quan biết, đây là tránh Chu Tử Hân liên luỵ vào, xem ra bọn hắn đã, làm rất kế hoạch chu đáo.

“Chu tiểu thư, ngươi đi là được.”

Chu Tử Hân do dự một chút, “La đạo hữu bảo trọng!”

Cơ Thần Nguyên nhìn thoáng qua La Quan, hắn lúc đầu nghĩ tới, muốn tự tay giết chết đối phương, nhưng La Quan thực lực so trong dự liệu mạnh.

Châm chước về sau, vì ngăn ngừa ngoài ý muốn, hay là không tự mình động thủ.

Thần yến đã mở ra, hắn nhất định phải chú ý cẩn thận, tài năng không xảy ra ngoài ý muốn.

Bá ——

Bá ——

Hắn cùng Chu Tử Hân cùng rời đi.

Còn lại 7 người, lấy Thác Bạt gia, Phong Lôi các tu sĩ cầm đầu, đều muốn giết La Quan.

“Động thủ đi!”

Thác Bạt gia tu sĩ trẻ tuổi, một mặt uy nghiêm sát cơ.

La Quan đích xác rất mạnh, thánh đô huyết nguyệt đêm một trận chiến, có thể nói vang danh thiên hạ, nhưng đây không phải là hắn thực lực chân chính.

Thần yến bên trong bất luận ngoại lực gì đều bị che đậy, chỉ bằng thực lực bản thân, 7 người liên thủ hắn hẳn phải chết không nghi ngờ.

Bờ biển, gió nhẹ, nắng ấm vừa vặn.

Bảy tên tu sĩ trực tiếp xuất thủ, bộc phát khí tức mạnh, đều đạt tới trên kim đan cảnh.

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, 2 tên tu sĩ còn chưa xuất thủ, liền bị đánh bay ra ngoài.

“Đào Thân Thanh, ngươi làm cái gì!”

Gầm thét vang lên, Thác Bạt gia, Phong Lôi các cùng tu sĩ, một mặt chấn kinh.

Không ai trả lời.

La Quan đưa tay 1 kiếm, khủng bố kiếm hơi thở bộc phát, 2 tên bị đả thương tu sĩ, kêu thảm bên trong trực tiếp thi thể tách rời.

2 tên dự tiệc thần giả, như vậy đột tử!

Trước đó thuyền nhỏ cập bờ lúc, La Quan liền đạt được truyền âm, ước định cùng hắn cùng một chỗ động thủ.

Hắn đối này cũng không tin hoàn toàn, nhưng cũng chuẩn bị sẵn sàng, mới có vừa rồi phối hợp.

Đào Thân Thanh một mặt cười lạnh, “Thác Bạt Vân Đằng, Chương Lệ, các ngươi đám phế vật này, cũng xứng tham gia thần yến, hôm nay đều chết tại cái này đi!”

Oanh ——

Hắn một bước đạp xuống, khí tức bỗng nhiên đại biến, ngang ngược như điên dại, đôi mắt phát ra huyết sắc.

“Ma đạo tu sĩ!” Thác Bạt Vân Đằng kinh hô, một mặt khó có thể tin.

Nhưng chợt, hắn cắn răng gầm nhẹ, “Chư vị, chúng ta 4 người liên thủ, bọn hắn chỉ có 2 cái, phần thắng vẫn tại ta.”

“Giết!”

Một tiếng quát lớn, Thác Bạt Vân Đằng dưới chân dậm, thân ảnh phóng lên tận trời, cũng không quay đầu lại phóng tới phương xa.

Ma đạo tu sĩ đáng sợ, hắn sớm đã có chỗ nghe nói, lại thêm 1 cái La Quan, hắn căn bản không có nắm chắc.

Nếu như thế, đương nhiên đào mệnh là hơn!

Phong Lôi các Chương Lệ, cùng 2 gã khác tu sĩ, lập tức mắt choáng váng.

“La đạo hữu, 3 người này giao cho ngươi, ta đuổi theo giết Thác Bạt Vân Đằng!” Đào Thân Thanh hét lớn một tiếng, trực tiếp đuổi theo.

La Quan thầm mắng, cái này hỗn đản chạy thế mà nhanh.

Chương Lệ sắc mặt buông lỏng, “Động thủ, giết hắn!”

Ông ——

Kiếm minh bộc phát, kiếm ảnh đầy trời hiển hiện, lại tại tiếp theo một cái chớp mắt dung hợp về 1, liền như vạn kiếm quy tông.

Oanh ——

1 kiếm rơi xuống, Chương Lệ trợn to con mắt, cùng sau lưng 2 người cứng tại nguyên địa.

Sau một khắc, tơ máu từ giữa lông mày hiển hiện, 3 người ầm vang ngã xuống đất.

1 kiếm mất mạng! !

Đây chính là La Quan thực lực, chân chính Nguyên Anh cảnh dưới vô địch.

Thu kiếm, La Quan quay người nhìn về phía sau lưng, lạnh giọng nói: “Ra đi! !”

Không gian ba động, Đào Thân Thanh thân ảnh hiển hiện, tay bên trong dẫn theo, chính là Thác Bạt Vân Đằng thi thể. Gia hỏa này thực lực cũng là thâm bất khả trắc, giết người sau lại lặng yên không một tiếng động sờ trở về, mục đích không cần nói cũng biết.

Bị La Quan gọi ra, hắn không có nửa điểm xấu hổ, một mặt tán thán nói: “La đạo hữu quả nhiên lợi hại, một kiếm này chi uy, ta đều không nhất định có thể ngăn cản.”

La Quan giương kiếm, “Cản không ngăn được, thử một lần liền biết!”

“Ai ai ! Chờ một chút, gấp làm gì a, ta chính là muốn đánh lén ngươi, cái này còn không có tới kịp động thủ đâu.” Đào Thân Thanh liên tục khoát tay, hướng lui về phía sau bước, “Ta không có nắm chắc giết ngươi, cho nên chúng ta hay là như vậy phân biệt, tốt nhất đừng gặp lại.”

Vứt bỏ Thác Bạt Vân Đằng thi thể, hắn xoay người rời

đi.

Đột nhiên, La Quan trong lòng sinh ra bất an, đạp chân xuống thân ảnh nhanh lùi lại.

Sau một khắc, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, Thác Bạt Vân Đằng thi thể nổ tung, xương vỡ thịt nhão “Lốp bốp” quét ngang, đem mặt đất đánh ra vô số hố sâu, nương theo lấy “Ầm ầm” khủng bố tiếng hủ thực, toát ra trận trận khói đen.

La Quan sắc mặt khó coi, “Đào Thân Thanh, như lại bị ta gặp được, nhất định giết ngươi!”

“Ha ha, La đạo hữu dễ nói, vậy chúng ta như vậy từ biệt.” Đào Thân Thanh tiếng cười, từ bốn phương tám hướng truyền đến, để người khó phân biệt phương vị.

La Quan trùng điệp hừ lạnh, quay người rời đi.

Một bên phi hành, một bên cân nhắc nơi đây quỷ dị chỗ.

Thiên hải thịnh yến lúc bắt đầu, rõ ràng là tại đêm khuya, nhưng bọn hắn cưỡi thuyền nhỏ bất quá một lát, sắc trời không ngờ trải qua sáng rõ.

Lại thêm dưới chân khối đại lục này… Cái này thần yến, so La Quan trong dự đoán, còn muốn càng thêm cổ quái.

Huyền Quy khí tức, đã hoàn toàn không gặp, giống bị triệt để ngăn cách.

Trên cổ tay, thuộc về đại hung tóc lạnh buốt cảm giác, cũng biến mất không thấy gì nữa.

Xem ra, nơi này là thật, chỉ có thể dựa vào chính mình.

Đột nhiên, La Quan dừng lại, phía trước đại địa bên trên, lại xuất hiện một tòa thành trì.

Người đến người đi, vô cùng náo nhiệt!

Nơi này, thế mà còn có những người khác…

La Quan suy nghĩ chuyển động, quyết định đi qua nhìn một chút, có lẽ liền có thể đạt được, trận này thần yến manh mối.

Mà “Manh mối”, cũng là từ Tống Nhạc Phong chỗ, đạt được trọng yếu tình báo 1 trong.

Cứ việc thần yến thiên biến vạn hóa, mỗi lần mở ra đều không giống nhau, nhưng vô số vụn vặt tin tức chắp vá, hay là đạt được một chút mấu chốt. Tỉ như, mỗi lần thần yến mở ra, đều sẽ có 1 đầu nhiệm vụ chính tuyến, đạt thành nhiệm vụ liền có thể thu hoạch được thần yến ban thưởng! !

Xa xa La Quan rơi trên mặt đất, dọc theo đại đạo cùng mọi người cùng đi hướng thành trì, hắn trái phải quan sát hết thảy đều rất bình thường, người đi đường giữa lẫn nhau trò chuyện, không thiếu chuyện nhà chủ đề.

2 tên hán tử đề cập thành bên trong Phượng Tiên trên lầu cô nương, lộ ra một mặt nụ cười thô bỉ, còn ước định

ban đêm muốn so sánh hơn thua… Nơi này, thấy thế nào đều là một chỗ phổ thông thành trì.

Cửa thành đến, một đám người vây tại một chỗ, thỉnh thoảng vang lên kinh hô.

“Thiên Kình thánh tông tuyển chọn tông tử, đem điều động tham gia thăng tiên đại hội!”

“Nếu có thể trúng tuyển, liền có thể một bước lên trời! !”

“Thăng tiên đại hội a, nghe đồn sẽ có tiên nhân giáng lâm, công khai cách nói.”

La Quan trong lòng khẽ nhúc nhích, bất động thanh sắc chen vào, đem thông cáo thấy rõ ràng, nội dung cùng nghe nói nhất trí.

Thiên Kình thánh tông…

Chưa nghe nói qua.

Trực giác nói cho La Quan, cái này đã tìm được, lần này thần yến nhiệm vụ chính tuyến.

Đúng lúc này, hắn nhíu nhíu mày, quay người nhìn về phía bên cạnh.

Một tên mặt đen tu sĩ chính hướng hắn xem ra, ánh mắt tiếp xúc nháy mắt, La Quan trong lòng giật mình, người này cũng là phó thần yến người. Ý niệm mãnh liệt, trực tiếp từ đáy lòng tung ra, có thể để La Quan chân chính giật mình là, hắn căn bản không có gặp qua người này.

Hẳn là, là cải biến hình dạng?

Không đúng!

Thần yến có “Chân thực” thuộc tính, dự tiệc người không cách nào cải biến tự thân, La Quan cũng thử qua, đích thật là dạng này.

Nói cách khác, được mời phó thần yến người, cũng không phải là chỉ có bọn hắn.

Trận này thần yến, còn có những người khác tham gia!

Trước đó La Quan suy đoán, thiên hải thịnh yến trì hoãn, là bởi vì “Tiên nhân truyền thừa” sự tình, hiện tại nhìn cái này phán đoán không thành lập.

Nếu không, không có lý do cái khác tham gia thần yến người, cũng tại hôm nay ra trận.

La Quan bất động thanh sắc thu hồi nhãn thần, xuyên qua đám người bên trong, hướng thành nội bước đi.

Hắn có thể rõ ràng cảm nhận được, đến từ phía sau băng lãnh ánh mắt, kia mặt đen tu sĩ đối với hắn, hiển nhiên là không có hảo ý.

Cái này khiến La Quan trong lòng, càng nhiều mấy điểm cẩn thận, xem ra trận này thần yến, so hắn nghĩ càng thêm nguy hiểm.

—

—

Chương 444 : Ngủ say

Ngoài thành thông cáo bên trên, có báo danh tuyển chọn kỹ càng giới thiệu, La Quan đơn giản hỏi thăm về sau, liền tới đến báo danh địa.

Ngay tại hắn chần chờ, không biết nên lấy loại nào thân phận lúc, phụ trách báo danh tu sĩ, lại chỉ là nhìn hắn một cái, liền đưa qua 1 con ngọc bài.

“Đây là dự thi tín vật, tiếp qua nửa canh giờ, liền trực tiếp bắt đầu, ngươi có thể ở bên cạnh chờ một chút.”

Nói đi, liền phất phất tay, để La Quan rời đi.

Rất nhanh, nửa canh giờ trôi qua, chỗ này thành trì tuyển chọn bắt đầu.

Mà quy tắc cũng vô cùng đơn giản, đánh bại trên lôi đài khôi lỗi, coi như thông qua sơ tuyển.

Không sai, chính là một bộ khôi lỗi, có thể từ mặt ngoài nhìn, nó lại cùng người sống không khác. Một bộ váy dài tóc đen bồng bềnh, ngũ quan khuôn mặt không có chỗ nào mà không phải là tuyệt mỹ, chỉ là thiếu một tia linh tính, thể nội chỉ có pháp lực ba động, mà không nửa điểm sinh mệnh khí tức.

Từng người từng người tu sĩ lên đài, bọn hắn thủ đoạn, rất nhiều cũng là La Quan chưa bao giờ thấy qua.

Tỉ như, thỉnh thần.

Có một tên tráng hán, lên đài liền cởi quần áo, lộ ra da thịt mặt ngoài, như hình xăm kim giáp thần linh. Hắn nói lẩm bẩm, dưới chân phối hợp bộ pháp, theo vài tiếng hét lớn, lại thật có 1 đạo khác hẳn với tu sĩ khí tức cường đại, từ trong cơ thể hắn bộc phát.

Có thể nói thần kỳ vô song, nhưng cũng tiếc hắn thực lực chênh lệch chút, bị nữ khôi lỗi 1 quyền đánh vỡ cái bụng, như vậy thua trận.

Lại tỉ như, hóa thú!

Xuất thủ cũng là danh nữ tu, một thân da thú, trên mặt vẽ lấy quỷ dị trang dung.

Một tiếng rít về sau, cái này nữ tu thân thể, tứ chi lại mọc ra bạch mao, hóa thành một đầu bạch lang, đem khôi lỗi đánh bại thuận lợi thu hoạch được tấn thăng.

Quỷ dị nhất, lại là ngự linh.

La Quan thậm chí không thấy rõ, tên kia ngự linh tu sĩ là thế nào xuất thủ, khôi lỗi liền trực tiếp đổ xuống, thuận lợi thông qua sơ tuyển.

Như là đủ loại, đều là chưa từng nghe thấy!

Trong quá trình này, La Quan còn kiến thức đến, cỗ này khôi lỗi lợi hại, nó là lấy linh thạch khu động, lại có bản thân chữa trị năng lực. Vô luận nhận nhiều nghiêm trọng tổn thương, chỉ cần không có bị triệt để hủy diệt, đều có thể hấp thu linh thạch lực lượng, khôi phục nhanh chóng

như lúc ban đầu.

Rất nhanh, La Quan đăng tràng.

Hắn áp chế thực lực, cùng khôi lỗi có qua có lại đấu một hồi, mới gian nan thủ thắng.

Giờ khắc này, La Quan phát giác được, trong đám người mấy đạo dò xét ánh mắt, trong đó có tên kia mặt đen tu sĩ.

Những ánh mắt này bên trong, có nhiều mấy điểm khinh thường.

“Tốt, ngày mai lúc này, sơ tuyển đội ngũ đem tiến về chủ thành, nhớ được không muốn đến trễ.”

La Quan đổi lấy, tham gia chủ thành tuyển chọn tín vật về sau, trực tiếp nhảy xuống đài cao.

Hắn không hề rời đi, mà là tuyển một chỗ ngóc ngách, tiếp tục xem những người khác lên đài.

Mặt đen tu sĩ rất mạnh, hắn đi đúng là võ đạo thông thiên con đường, nhục thân cường hãn vô song.

Chỉ 1 quyền, liền đem khôi lỗi đánh bay, thuận lợi thông qua sơ tuyển.

Người này nhìn quanh ở giữa, đảo qua trong đám người mấy chỗ, có nhiều lạnh lẽo, uy hiếp.

La Quan có chút nghĩ không thông, người này chẳng lẽ

không hiểu như thế nào ẩn nhẫn, ẩn núp, công khai triển lộ thực lực, cũng không tính sáng suốt.

Nhưng người khác sự tình, hắn lười đi quản, kế tiếp theo yên tĩnh quan sát.

Lại qua thật lâu, một nữ tử đi đến lôi đài, nàng mang theo mạng che mặt, để người thấy không rõ lắm hình dạng, một đôi tròng mắt sáng tỏ vô song, như trong bầu trời đêm sáng nhất tinh thần.

Nhìn thoáng qua, lại liếc mắt nhìn, có lẽ là La Quan ánh mắt, thực tế quá mức mãnh liệt, trên đài nữ tử có phát giác, nhịn không được cúi đầu trừng mắt liếc hắn một cái.

Sau đó, mạng che mặt nữ tử chỉ một chỉ, liền đem khôi lỗi đánh bại, phiêu nhiên bay xuống lôi đài biến mất không còn tăm tích.

Nhìn xem nàng phương hướng rời đi, La Quan thở ra một hơi, không phải hắn không có tiền đồ, thực tế là cái này song mi mắt hắn đã sớm ghi tạc tâm lý.

Thật lâu trước đó, tại kia ánh trăng bên trong… Giữa hai bên, chí ít có bảy tám phần tương tự.

La Quan đột nhiên liền không tâm tình, tiếp tục xem tiếp, mà lại sơ tuyển đến một bước này, cơ bản cũng muốn kết thúc.

Hắn triệt để xác định một sự kiện, phó thần yến người thật, không chỉ đám bọn hắn những người này.

Mạng che mặt nữ tử, còn có cái khác mấy cái lên đài người, nhìn thấy bọn hắn thời điểm, La Quan đều có loại kia trực giác mãnh liệt.

Nhưng để La Quan kinh ngạc chính là, Mộ Thanh Dương, Cơ Thần Nguyên, Chu Tử Hân bọn người, vẫn chưa xuất hiện ở đây.

Chẳng lẽ bọn hắn không có tham gia?

Hay là nói, đi địa phương khác?

Ngày tây thùy, 1 ngày này sắp trôi qua, nhìn xem phiếm hồng mặt trời, La Quan khóe miệng lộ ra bất đắc dĩ.

Phó thần yến, đến bình minh mà về…

Câu nói này, xem ra cũng không phải là đơn giản như vậy a! !

Được rồi, như là đã đến, suy nghĩ nhiều cũng là vô dụng, trước tìm địa phương ở lại đi.

Hả? ?

La Quan nhíu nhíu mày, có người đang theo dõi, hắn không quay đầu lại, xoay người một cái ngoặt vào ven đường một nhà cửa hàng.

Một lát sau, La Quan xuất hiện tại sát vách phố dài, trên thân nhiều một bộ, che lấp thân hình áo bào đen.

Cẩn thận lý do, hắn lại quấn mấy vòng, mới ở trong thành 1 nhà không đáng chú ý khách sạn nhỏ tìm nơi ngủ trọ.

Trời tối.

Trong thành vẫn như cũ đèn đuốc sáng trưng, người đến người đi so ban ngày càng thêm náo nhiệt, La Quan ngồi tại trước cửa sổ, một mực yên lặng quan sát.

Còn mắt thấy một trận tróc gian tiết mục, mắt thấy nữ tử kia, bị người từ trên xe ngựa kéo xuống đến, áo rách quần manh thời điểm, vây xem đám người hét lên kinh ngạc, tiếp theo vô số hai tròng mắt trừng lớn.

Đừng nói, nữ nhân này dáng người coi như không tệ, nên lớn thì lớn, nên mảnh mảnh, nên mượt mà quả thật là đường cong hoàn mỹ động lòng người.

“Ngươi làm gì? Cút cho ta đi về nhà, đừng tại đây náo!”

“Ôi, tiểu tử ngươi dám đánh ta!”

Cậu em vợ đánh tỷ phu, lại thêm mấy cái nhà mẹ đẻ nữ nhân, rất nhanh cho nam nhân cào một mặt tốn.

La Quan ngáp một cái, vô ý thức dụi dụi mắt, phía ngoài náo nhiệt tại kế tiếp theo, nhưng hắn mí mắt lại càng ngày càng nặng.

Không biết qua quá lâu, một tiếng gào to truyền vào trong tai, La Quan bỗng nhiên mở 2 mắt ra.

Ngoài cửa sổ ánh nắng vừa vặn, trên đường người đi đường như dệt, không khí bên trong nổi lơ lửng, bánh bao mùi thơm…

Hừng đông!

La Quan ngồi bất động, chau mày.

Có vấn đề, tuyệt đối có vấn đề! !

Lấy tu vi của hắn, chính là mấy tháng không ngủ không nghỉ, cũng sẽ không cảm thấy rã rời.

Nhưng đêm qua, La Quan không có nửa điểm phát giác, vậy mà trực tiếp thiếp đi, một giấc đến hừng đông.

Nếu có người tại ban đêm đánh lén…

Tê!

La Quan sắc mặt càng thêm khó coi.

Nơi này, thực tế là quỷ dị a.

Thở sâu, La Quan đẩy cửa ra ngoài, trả phòng sau dựa theo hôm qua ước định, đi tới địa điểm tập hợp.

Hôm nay thông qua sơ tuyển người, đem cùng một chỗ cưỡi xe ngựa, tiến về chủ thành.

La Quan rất nhanh phát hiện, trong đám người thiếu mấy người, mà bọn hắn đều không ngoại lệ, đều là phó thần yến người.

Trong lòng giật mình, trực giác nói cho hắn cái này tất nhiên cùng đêm qua, không hề có điềm báo trước ngủ say có quan hệ.

Rất nhanh, người dẫn đường xuất hiện, “Tốt, người đã đến đông đủ, xuất phát! !”

La Quan quan sát mọi người, bọn hắn biểu lộ bình tĩnh, không có nửa điểm dị dạng, thuận tiện như ngay từ đầu, thật sự chỉ có những người này.

Kia biến mất mấy người, tựa như chưa từng tồn tại!

Thấy lạnh cả người từ đáy lòng tuôn ra, La Quan thở sâu, leo lên trong đó một chiếc xe ngựa.

Trùng hợp chính là, lụa trắng nữ tử cũng tại trên chiếc xe này, nhưng đủ loại quỷ dị, bất an xen lẫn trong lòng, La Quan căn bản không tâm tình nghĩ khác, ngồi tại nguyên chỗ trầm mặc không nói.

Xe ngựa lái ra thành trì, tại xóc nảy bên trong tiến lên, La Quan âm thầm nhíu mày, như vậy phàm nhân như đi đường tốc độ, bao lâu mới có thể đến chủ thành?

Chính suy tư, xe ngựa đột nhiên dừng lại, người dẫn đường thanh âm vang lên, “Chư vị, chủ thành đến!”

—

—

Chương 445 : Xám trắng thế giới

La Quan trong lòng giật mình, đẩy ra cửa sổ xe hướng ngoại nhìn lại, 1 cái rộng lớn thành lớn, xuất hiện tại cuối tầm mắt… Đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra? !

Rất khoái mã xe dừng lại, La Quan cùng một chút, đợi những người khác sau khi xuống xe, mới đi xuống xe ngựa. Chủ thành quy mô càng lớn, cũng càng thêm phồn hoa, có thật nhiều thương gia đội ngũ, ngay tại xếp hàng chờ đợi vào thành.

Rất nhiều ánh mắt, từ bốn phương tám hướng xem ra, lộ ra vẻ kính sợ.

“Là tham gia thánh tông tông tử tuyển chọn tu sĩ!”

“Có thể đi tới chủ thành người, thực lực đều rất cường đại.”

“Có lẽ tương lai tông tử đại nhân, ngay tại những này người bên trong!”

Nghe những này xì xào bàn tán, nhìn nhìn lại bên người những cái kia “Người địa phương”, đầu lông mày đuôi mắt chỗ đắc ý, La Quan trong lòng càng ngưng trọng thêm.

Nơi đây có khi chân thực, ngay cả hắn sinh ra chút hoảng hốt, có phải là mình nghĩ quá nhiều, nhưng lại

khắp nơi tràn ngập quỷ dị, hoang đường.

Lại có xe ngựa đến, là những thành trì khác thông qua sơ tuyển, đến đây tham gia chủ thành tuyển chọn tu sĩ.

La Quan ở trong đó nhìn thấy không ít “Dự tiệc người”, hắn nhạy cảm phát giác được, cách đó không xa mặt đen tu sĩ toát ra một tia ý mừng.

“Viên Thành sư huynh!”

Người này đi qua cùng mấy người trò chuyện, thái độ có chút thân cận, xem ra cái này mấy tên “Dự tiệc người”, đúng là xuất từ cùng 1 thế lực.

Vừa nói chuyện, mấy người dư quang quét tới, tại La Quan cùng mạng che mặt trên người nữ tử hơi dừng một chút, chợt thu về.

La Quan bất động thanh sắc, âm thầm nhíu mày.

Đúng lúc này, hắn lại cảm nhận được một ánh mắt, quay người cùng nó đối mặt.

Cơ Thần Nguyên!

Người này khẽ nhíu mày, trên mặt lộ ra kinh ngạc, hiển nhiên không nghĩ tới La Quan lại vẫn còn sống.

Cùng hắn cùng rời đi Chu Tử Hân, lại cũng không ở đây.

“Hoan nghênh các thành sơ tuyển tu sĩ đến, mời theo chúng ta tiến vào chủ thành! !”

Các thành tu sĩ được đưa tới, một mảnh tinh xa xỉ bên ngoài đình viện, “Ngày mai tuyển chọn chính thức bắt đầu, mọi người có thể tùy ý lựa chọn chỗ ở.”

Nói xong, chủ thành tu sĩ liền rời đi.

La Quan trong lòng trầm xuống, hắn nhìn sắc trời, khoảng cách trời tối đã không xa. Tối nay, bọn hắn đều được an trí cùng một chỗ, muốn lại cùng hôm qua đồng dạng, tránh né ra ngoài đã không có khả năng.

Cho nên tối nay tuyệt không thể chìm vào giấc ngủ, nếu không sợ là lại không có cơ hội tỉnh lại.

Mặt đen tu sĩ ánh mắt lạnh lẽo, lại nhìn qua một chút, đi theo bên người mấy người rời đi.

Những người khác, cũng nhao nhao lựa chọn chỗ ở.

La Quan do dự một chút, tuyển tại khoảng cách mạng che mặt nữ tử cách đó không xa, 1 cái nửa đậy tại trong rừng trúc đình viện.

Không biết vì sao, hắn cảm thấy đối lập những người khác, nữ tử này muốn càng thêm an toàn.

Trời tối.

Có thể xa xa nghe tới, trên đường người đi đường ầm ĩ, bán hàng rong nhiệt tình giới thiệu nhà mình hàng, nữ khách líu lo không ngừng trả giá, còn có mấy cái không biết ở đâu ra hán tử say, chính vịn góc tường ói lên ói

xuống…

La Quan thần sắc ngưng trọng, xếp bằng ở một vùng tăm tối bên trong, hắn đã bố trí mấy tầng cấm chế, đối này lại không nửa điểm lòng tin.

Đột nhiên một tia ủ rũ lóe lên trong đầu, đột ngột mà tự nhiên, như chịu mấy cái suốt đêm về sau, rốt cục nhìn thấy tấm kia quen thuộc vừa mềm mềm giường lớn, để người ý niệm đầu tiên, chính là đổ xuống ngủ say một trận.

Bên tai thanh âm bỗng chốc bị kéo xa, trở nên mơ hồ không rõ, như cách rất nhiều chướng ngại, ý thức bắt đầu mơ hồ, trì trệ.

La Quan cắn đầu lưỡi một cái, đổi lấy nháy mắt thanh minh, ý thức vội vàng tiến vào hồn phách không gian, đây là hắn nghĩ sâu tính kỹ về sau, nghĩ tới duy nhất nhưng đối phó ngủ say biện pháp.

Thần thụ không gió mà bay, lá cây vang sào sạt, trên đỉnh đầu ánh trăng, đem ngân huy vẩy vào La Quan trên thân.

Sau một khắc, kia phần dày đặc buồn ngủ, nháy mắt biến mất hơn phân nửa.

Lại vẫn có một chút như là vô hình dây thừng, quấn quanh ở La Quan trên thân, ý đồ đem hắn kéo vào ngủ mơ đen nhánh thế giới.

Nhưng cái này đã có thể ngăn cản.

Không biết qua bao lâu, ủ rũ như là xuất hiện lúc đồng dạng, lại đột ngột biến mất không thấy gì nữa, La Quan do dự một chút, ý thức trở lại thể nội.

Bá ——

Trong bóng tối, La Quan mở 2 mắt ra, sắc mặt lập tức biến đổi.

Trước mắt thế giới, biến! !

Mọi thứ trong phòng, đều biến thành màu xám trắng, chính là loại kia hoang vu, khô bại sắc thái, không có nửa điểm sinh cơ. Bên tai, càng là hoàn toàn tĩnh mịch, lại không một chút động tĩnh, tựa như phiến thiên địa này ở giữa, cũng chỉ còn lại có hắn một người sống.

Trước đó bày ra cấm chế, bây giờ vẫn tồn tại như cũ, lại biến thành vô dụng “Tử vật”, lại không một chút lực lượng ba động. La Quan đưa tay đẩy một chút, tựa như là huyễn ảnh, bàn tay nhẹ nhõm xuyên qua trong đó, không có cảm nhận được mảy may ngăn trở.

Đẩy cửa phòng ra, La Quan đi tới, trước mắt vẫn là mảng lớn xám trắng, vô luận đại địa, kiến trúc, rừng trúc, đều biến thành 1 bộ, chưa nhuộm màu bức tranh. Mà rừng trúc phía dưới, đầu kia phun trào nước suối, lúc này bị đè xuống tạm dừng, trong suối nước con cá, cũng như xám trắng tượng đá, cùng nước suối một thể không nhúc nhích.

La Quan ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, không có

trăng sao, có chỉ là một mảnh dừng lại xám trắng hỗn độn.

Thế giới này, quả nhiên là không bình thường!

Vậy thế giới này bên trong những người khác đâu? La Quan thả người nhảy lên, thuận lợi tiến vào 1 tòa đình viện, hắn nhớ được cái này ở đây lấy, là một tên “Bản địa tu sĩ”, đẩy cửa phòng ra đi vào, người này ngay tại trong ngủ mê, cùng xung quanh không gian đồng dạng, cũng thay đổi thành không có chút nào sắc thái xám trắng.

Là bởi vì hắn ngủ thiếp đi, cùng thế giới đồng quy “Xám trắng”, hay là bởi vì người này bản thân, liền thuộc về thế giới này đâu?

La Quan chính suy tư, đột nhiên tại tĩnh mịch nghe được đến một chút động tĩnh, cái phương hướng này… Tựa hồ là mạng che mặt nữ tử chỗ đình viện.

Mặt đen tu sĩ đứng tại mạng che mặt nữ tử ngoài viện, đầu tiên là cảm giác một chút, tiếp lấy khóe miệng nhếch lên, lộ ra mấy điểm cười lạnh. Hắn tiến lên mấy bước, tùy tiện đưa tay đem cửa đẩy ra, cất bước đi vào.

Một đường thông suốt, nhìn xem bày ra mấy đạo cấm chế, trên mặt hắn đùa cợt càng sâu, trực tiếp xâm nhập mạng che mặt nữ tử gian phòng. Nàng đang nằm trên giường, nhắm mắt rơi vào trạng thái ngủ say, nhưng khác biệt chính là nàng vẫn như cũ, là một bộ hoạt bát thân thể, mà vẫn chưa cùng thế giới cùng một chỗ đưa về “Xám trắng” .

Mặt đen tu sĩ cười lạnh một tiếng, liền muốn bóp gãy cổ của nàng, có thể ra tay đến một nửa lúc, nhưng lại ngừng lại, hắn híp híp mắt ánh mắt tại trên người nữ tử hơi hơi đánh giá, đáy mắt hiện lên cực nóng, dục vọng.

Liếm một cái khóe miệng, mặt đen tu sĩ cười quái dị 2 tiếng, tay đang muốn hướng phía dưới lúc, sắc mặt bỗng dưng biến đổi, “Ai!”

Hắn bỗng nhiên quay người, một chút nhảy ra bên ngoài, “Là ngươi! ? !”

Mặt đen tu sĩ một mặt kinh ngạc.

La Quan nói: “Đừng nhúc nhích nàng, ta thả ngươi đi.” Thế giới này quỷ dị vô song, tại không có xác nhận tính an toàn trước, hắn không muốn tự nhiên đâm ngang.

Mặt đen tu sĩ cười lạnh, “Thả ta đi? Tiểu tử, ngươi đánh giá quá cao mình, chết đi cho ta! !”

Oanh ——

Hắn một bước đạp xuống, mặt đất nháy mắt vỡ nát, cả người hung hãn như mãnh hổ, đánh giết mà tới.

La Quan nhíu nhíu mày, nhưng đối phương ngang nhiên xuất thủ, cũng làm cho trong lòng hắn an tâm một chút, chỗ này quỷ dị thế giới tựa hồ cũng không cấm chế tu sĩ động thủ.

Nếu như thế, liền không cần phải khách khí!

Hắn một bước tiến lên.

“Long uy!”

Oanh ——

Khủng bố uy áp, bỗng nhiên đem mặt đen tu sĩ bao trùm, trong cơ thể hắn sôi trào như nấu, trùng trùng điệp điệp khí huyết ba động, lúc này bỗng nhiên trì trệ.

Sở dĩ thi triển long uy, là bởi vì La Quan đã sớm phát hiện, cái này mặt đen tu sĩ như có, đặc thù nào đó “Yêu tộc” huyết mạch.

Mà thế gian Yêu tộc, đều lấy Chân Long vi tôn, lúc này long uy làm kinh sợ, quả nhiên đưa đến kỳ hiệu.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, đầu lâu phóng lên tận trời, suối máu phóng lên tận trời, trọn vẹn thử cao mười mấy mét.

Phù phù ——

Mặt đen tu sĩ lăn xuống đầu lâu bên trên, kia trợn to tròng mắt bên trong tràn đầy hoảng sợ, hãi nhiên, hiển nhiên không nghĩ tới mình, lại sẽ bị trực tiếp chém giết.

La Quan thu kiếm, sắc mặt có chút biến hóa, mặt đất vỡ vụn chỗ nhưng vẫn động khôi phục, còn bên cạnh mặt đen tu sĩ thi thể, ngay tại nhanh chóng làm nhạt, theo tốc độ này dùng không được quá lâu, liền sẽ từ thế giới này

hoàn toàn biến mất.

Hắn thử ra máu tươi, đã biến thành xám trắng, cùng thế giới tan về một thể.

Đây chính là, trước đó kia mấy tên sơ tuyển “Dự tiệc người”, biến mất chân tướng sao?

—

—

Chương 446 : Chủ thành tuyển chọn

Hưu ——

Tiếng xé gió lên, thẳng đến nơi đây mà đến, La Quan ngẩng đầu một cái, liền nhìn thấy 2 người chạy nhanh đến.

Chính là ban ngày lúc, cùng mặt đen tu sĩ thân mật trò chuyện tu sĩ, không khỏi nhíu mày.

Quả nhiên, nhìn thấy mặt đen tu sĩ, ngay tại nhạt đi thi thể, sắc mặt hai người đại biến, “Lưu sư đệ!”

Ngẩng đầu, hung dữ nhìn về phía La Quan, “Hỗn đản, ngươi dám giết ta thiên cực tông đệ tử, quả nhiên là tội đáng chết vạn lần!”

2 người này rất mạnh, La Quan từ trên người bọn họ, lại cảm nhận được một tia uy hiếp.

Nhưng vào lúc này, 2 người này biến sắc, bỗng nhiên quay người nhìn về phía sau lưng, “Là đại sư huynh, hắn gặp được đối thủ!”

“Đi, ngày sau lại giết người này không muộn!”

2 người xoay người rời đi, rất nhanh biến mất không thấy gì nữa.

Thiên cực tông…

Danh tự này, đồng dạng chưa nghe nói qua, xem ra những người này là đến từ, mặt khác một chỗ không biết chi địa. Điểm này rất bình thường, hắn đã sớm nghe Huyền Quy đề cập, thế giới rất rất lớn, hắn bây giờ đặt chân bất quá là, trong đó cực tiểu nhân một bộ điểm.

Hả?

La Quan nhíu mày, lạnh giọng nói: “Ra đi.”

Tiếng vỗ tay vang lên, Cơ Thần Nguyên một mặt mỉm cười, tán thưởng, “La đạo hữu cảm giác, quả nhiên rất nhạy cảm, hồn phách lực lượng không thể khinh thường, khó trách có thể ngăn trở thế giới này ngủ say.”

La Quan mặt không biểu tình, “Cơ Thần Nguyên, ngươi muốn chết sao?”

Tiếu dung trì trệ, Cơ Thần Nguyên nhíu mày, “La Quan, ngươi quá phách lối, thật sự cho rằng bằng thực lực của ngươi, liền có thể không kiêng nể gì cả.”

Hắn đáy mắt hàn mang lưu chuyển, cũng không biết nghĩ đến cái gì, cười lạnh một tiếng nói: “Muốn giết ta, vậy liền nhìn ngươi có hay không, có thể đi đến sau cùng thủ đoạn… La Quan, ta rất muốn đang tuyển chọn thi đấu bên trong, tự tay đưa ngươi xử lý, cho nên ngươi nhất định phải hết sức, sống lâu mấy ngày a.”

Bá ——

Cơ Thần Nguyên quay người rời đi.

La Quan quay người, đôi mắt thật sâu nhìn về phía vắng vẻ phố dài, ngay tại vừa rồi có 2 đạo mịt mờ khí cơ, xuất hiện một chút ba động.

Chính vì vậy, Cơ Thần Nguyên mới chủ động rút đi, không muốn bị người ngư ông đắc lợi.

Xem ra, có thể ngăn cản ngủ say người, còn có không ít a.

La Quan quay người, nhìn về phía mở rộng cửa sân, do dự một chút đi vào, đem cửa sân quan bế về sau, đi tới gian phòng bên trong.

Mạng che mặt nữ tử còn tại ngủ say, không chút nào biết ngay tại vừa rồi, nàng đã đào thoát một trận tai nạn… Về phần vì sao muốn cứu nàng?

Không có nguyên nhân.

Như thật muốn nói, đại khái là bởi vì, nàng dài rất giống thiếu niên tình cảm sơ manh lúc, bản thân nhìn thấy cái cô nương kia.

Giờ phút này La Quan có một tia tiến lên, để lộ nàng mạng che mặt xúc động, chợt liền bị đè xuống.

Hắn quay người ngồi vào trên ghế, lẳng lặng thưởng thức trong yên lặng, thời gian lặng yên trôi qua.

Đột nhiên, một tia xúc động truyền vào tâm thần, La

Quan cũng nói không nên lời cụ thể là cái gì, đã cảm thấy trước mắt tĩnh mịch thế giới, xuất hiện một chút ba động.

Trực giác nói cho hắn, mảnh này xám trắng thế giới muốn sống tới, mà hắn tốt nhất trước đó, trở lại chỗ ở của mình.

La Quan đứng dậy ra ngoài, đem cửa phòng quan bế, thả người nhảy ra trở lại viện tử của mình.

Sau đó, hắn liền tận mắt nhìn thấy, màu xám trắng thế giới vạn vật, một chút xíu bị bổ sung sắc thái, tại cái nào đó nháy mắt về sau, hết thảy đều sống lại.

Gió đang gợi lên, nước đang chảy, bên ngoài truyền đến động tĩnh, có hài đồng kêu khóc chạy ra cửa, “Nương, ta lần sau cũng không dám lại đái dầm…”

“Tháng này lần thứ tám, lão nương hôm nay không phải đánh gãy chân của ngươi!”

Hung hãn giọng, chính là cách rất xa, vẫn như cũ rõ ràng truyền vào trong tai.

La Quan ngồi trên ghế, ngón tay gõ nhẹ mặt bàn, thế giới này chân tướng, đến cùng là cái gì đây?

Chủ thành tuyển chọn bắt đầu.

“Các thành sơ tuyển tu sĩ nghe kỹ, hôm nay tuyển chọn quy củ chỉ có 1 cái, các ngươi sẽ bị đưa vào một phương bí cảnh, đánh bại 10 người cũng cướp đoạt nó

tuyển chọn tín vật, liền có thể thông qua khảo nghiệm, thu hoạch được tiến vào thiên không chi thành, tham gia tông tử cuối cùng chọn cơ hội!”

Quy củ, hay là đơn giản thô bạo a.

Liền thấy chủ thành bên trong, bay ra một tên áo bào đen tu sĩ, bởi vì khoảng cách quá xa, người này thân ảnh có chút mơ hồ, nhưng đối phương tản mát ra khí tức, lại làm cho La Quan kinh hãi không thôi.

Rất mạnh!

La Quan không cách nào phán đoán, đối phương cảnh giới, nhưng ít ra so Thần Hồn cảnh tu sĩ, phải mạnh mẽ hơn nhiều.

Liền thấy cái này áo bào đen tu sĩ, đưa tay một chỉ điểm hướng thương khung, “Ầm ầm” tiếng vang bên trong, lại có 1 đầu màu đen thông đạo xuất hiện.

“Bí cảnh đã mở, nhanh chóng tiến vào!”

Hưu ——

Hưu ——

Tiếng xé gió bên trong, lần lượt từng thân ảnh phóng lên tận trời.

La Quan nhướng mày, lui đến mọi người sau lưng, dư quang đảo qua xung quanh.

Thấy có không ít “Dự tiệc người”, cũng khởi hành tiến vào bên trong, lúc này mới trong lòng an tâm một chút.

Đúng lúc này, mấy đạo băng ánh mắt lạnh lùng thần, rơi vào La Quan trên thân.

Là kia mặt đen tu sĩ đồng môn, đêm qua thấy qua 2 người kia, cũng trong đám người, bao vây lấy một tên tu sĩ cao gầy.

Tựa hồ là gọi Viên Thành.

Bây giờ, con mắt mắt băng hàn, nhìn về phía La Quan.

“Tiểu tử, ngươi tốt nhất cầu nguyện, không muốn tại bí cảnh bên trong gặp được ta, nếu không tất yếu ngươi hình thần câu diệt!”

Cười lạnh một tiếng, Viên Thành mang theo mấy người phóng lên tận trời.

La Quan sắc mặt bình tĩnh, không dậy nổi nửa điểm gợn sóng.

“Thiên cực tông người rất mạnh, ngươi đắc tội bọn hắn, là rất nguy hiểm.”

Bình tĩnh thanh âm vang lên, nhu hòa nhàn nhạt, như trong ngọn núi thanh tuyền chảy xuôi, nhưng lại lộ ra một tia đạm mạc khoảng cách cảm giác.

La Quan quay người, nhìn về phía bên người mạng che mặt nữ tử, nàng mặt mày thanh lãnh, sáng tỏ, như chỉ là

thuận miệng một lời, cùng La Quan liếc nhau về sau, đứng dậy bay về phía bí cảnh cửa vào.

Thanh âm này…

Đáng chết, rõ ràng rất lạnh lùng, nhưng vì cái gì luôn có một loại quen thuộc, thân cận? ! Đáng sợ nhất chính là, La Quan phát hiện mình vậy mà nhịn không được, nghĩ kế tiếp theo nghe tới nàng nói chuyện.

Cử chỉ điên rồ sao? ? Nữ nhân ta cũng không phải chưa thấy qua! !

La Quan thở sâu, đè xuống nỗi lòng ba động, thả người bay về phía đỉnh đầu bí cảnh cửa vào.

Lúc này tuyệt đại bộ điểm tuyển chọn tu sĩ, đều đã tiến vào bên trong, hắn xem như cuối cùng một đợt.

Bá ——

Mắt tối sầm lại, sau một khắc khôi phục lại, liền thấy lâm hải như đào, phương xa tuyết sơn trắng ngần, cuồng phong mang đến khí tức băng hàn.

Cái này bí cảnh, lại phảng phất giống như một mảnh mới thiên địa!

Đây coi là cái gì? Huyễn cảnh bên trong huyễn cảnh sao?

Hưu ——

Tiếng xé gió gào thét mà tới, kia là một thanh phi kiếm, dũng động kinh người kiếm hơi thở.

La Quan một bước đạp xuống, kiếm ý 6 tầng phá thể mà ra, kia cấp tốc tới gần phi kiếm, đột nhiên bắt đầu rung động, vù vù.

Phốc ——

Cách đó không xa, ẩn thân lâm hải bên trong một người tu sĩ, bỗng nhiên phun ra máu tươi, một mặt chấn kinh, hãi nhiên.

Hắn không rõ, vì sao phi kiếm của mình, lại đột nhiên bị chém đứt liên hệ, hoảng sợ xem ra một chút, người này xoay người bỏ chạy.

La Quan phất tay áo vung lên, phi kiếm phá không mà lên, nháy mắt xuyên thủng người này thi thể, máu tươi rơi vãi bên trong thi thể ầm vang rơi xuống đất.

Tìm tới dự thi tín vật, La Quan nhìn xem thi thể lâm vào trầm mặc, người này là bản thổ tu sĩ, vậy hắn đến cùng có phải hay không người sống?

Lắc đầu, La Quan quay người rời đi.

Sau 2 canh giờ.

“Ngươi dám giết ta, đại sư huynh tất nhiên biết được, hắn tuyệt sẽ không bỏ qua ngươi! !” Một tên thiên cực tông tu sĩ mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, ngã trên mặt đất.

La Quan thần sắc nhàn nhạt: “Giết 1 cái cùng giết hai cái, có khác nhau sao?” Người này chính là đêm qua, hắn tao ngộ tu sĩ 1 trong.

Đưa tay 1 kiếm, đem người này lồng ngực xuyên qua, lần này vận khí không tệ, lại tìm được bốn khối dự thi tín vật.

Tính đến La Quan trong tay, đã góp đủ 10 khối, bất quá…

“Nói là đánh bại 10 người, cũng đoạt được nó dự thi tín vật, ta còn kém 3 người.”

“Cẩn thận tốt hơn, miễn cho xảy ra ngoài ý muốn.”

Lại qua 1 canh giờ.

“Ha ha ha! ! Trốn a, lại trốn a, chung quy vẫn là vừa chết!” Một người tu sĩ mặt mũi tràn đầy tàn nhẫn, nhìn xem trong vũng máu thi thể.

Hắn ngồi xổm người xuống đi, tại trên thi thể một trận tìm tòi, trên mặt tươi cười, “10 khối tín vật, góp đủ!”

Ông ——

Kiếm minh vang lên, tu sĩ này sắc mặt đại biến, bỗng nhiên hướng về sau nhanh lùi lại.

Hắn phản ứng rất nhanh, tốc độ cũng rất nhanh, nhưng như cũ trốn không thoát, kia gào thét mà đến 1 kiếm.

Phốc ——

Máu tươi rơi vãi, La Quan từ trong bóng tối đi ra, “Người thứ 10!” Đem dự thi tín vật cầm vào tay, bây giờ hắn đã có 28 khối.

“Có thể rời đi.”

La Quan đạp chân xuống, vọt thẳng trời mà lên.

—

—

Chương 447 : Xương trạm canh gác chỉ dẫn

Tiến vào bí cảnh về sau, hắn liền sinh ra cảm ứng, lối ra ngay tại thiên khung phía trên.

Quả nhiên, theo La Quan bay vào chín ngày, màu đen cửa hang nổi lên.

Nhưng lại tại hắn đem bước vào trong đó lúc, sau lưng đột nhiên vang lên quát lớn ——

“Hỗn trướng, dám lại giết ta thiên cực tông tu sĩ, lưu lại cho ta!”

Thiên cực tông đại sư huynh, Viên Thành.

Người này điều khiển phong lôi, khí thế bàng bạc phóng lên tận trời, quả nhiên là uy thế vô song, thân ở mây tiêu phía trên không biết hấp dẫn đến bao nhiêu ánh mắt.

La Quan nhíu nhíu mày, chợt một bước phóng ra, trực tiếp tiến vào lỗ đen.

Một cỗ hấp lực truyền ra, cùng tiến vào lúc cảm giác có chút khác biệt, La Quan mơ hồ phát giác được, có tối nghĩa khí cơ ở trên người hắn đảo qua, đây cũng là tại xác định, cướp đoạt dự thi tín vật thường có không có gian lận.

Sau một khắc, trước mắt thông suốt sáng tỏ, hắn đã trở

lại chủ thành.

“Đưa ngươi đoạt được dự thi tín vật, đều giao đến trên bàn.”

La Quan phất tay áo, 28 khối tín vật bài, “Rầm rầm” chất đầy mặt bàn.

Chủ thành tu sĩ hơi 1 kiểm tra, gật gật đầu, “Có thể, ngươi thông qua.”

Đúng lúc này, cách đó không xa đột nhiên vang lên gầm thét, “Vì cái gì không có thông qua? Ta đã dựa theo quy định, cầm tới 10 khối dự thi tín vật!”

“Ngươi đã bị đào thải, lập tức rời đi, còn dám quấy nhiễu đấu trường, nghiêm trị không tha!” Đối diện chủ thành tu sĩ, một mặt hờ hững.

“Không! Ta không phục, ta muốn khiếu nại…”

Oanh ——

Lời còn chưa dứt, người kia liền bị đánh bay ra ngoài, miệng mũi máu tươi cuồng phún, “Đem hắn giải vào đại lao, về sau lại làm xử lý!”

La Quan tiếp nhận mới chủ thành dự thi bài, quay người liền thấy Viên Thành, người này 2 mắt phun lửa, hung dữ nhìn xem hắn.

“Tiểu tử, ngươi thật là một cái nạo chủng! Tuyệt đối đừng cho lão tử cơ hội, không phải ta nhất định khiến

ngươi biết, cái gì là muốn chết không xong!”

La Quan lạnh lùng nhìn hắn một cái, xoay người rời đi.

Rất nhanh chủ thành tuyển chọn kết thúc, cuối cùng thu hoạch được tiến về thiên không chi thành, tham dự cuối cùng chọn tu sĩ, chỉ còn lại có 12 người.

Rất đáng tiếc, Cơ Thần Nguyên là trong đó 1 trong, như hắn chết tại cái này bên trong, La Quan sẽ cảm thấy vui mừng.

Mạng che mặt nữ tu cũng thuận lợi thông qua, cặp con mắt kia thanh minh, trong suốt, La Quan đột nhiên có chút hoài nghi, nàng thật ngăn cản không nổi, thế giới này ngủ say xâm nhập sao?

Suy nghĩ chuyển động lúc, mạng che mặt nữ tu hình như có cảm giác, đột nhiên xem ra một chút.

2 người ánh mắt đối sờ, La Quan lúc này có chỗ đề phòng, trực tiếp thu hồi nhãn thần.

“Chúc mừng chư vị thuận lợi thông qua chủ thành tuyển chọn, nghỉ ngơi một đêm, ngày mai khởi hành tiến về thiên không chi thành!”

Lần này, chủ thành vì thông qua tuyển chọn tu sĩ, tổ chức một trận yến hội.

Rất náo nhiệt, thành nội có chút mặt mũi nhân vật, tối nay đều tụ tập ở đây. Bọn hắn lẫn nhau hàn huyên, ánh mắt cũng đang không ngừng dò xét, những cái kia thông

qua tuyển chọn tu sĩ, đợi tuyển định mục tiêu về sau, liền mỉm cười quá khứ bắt chuyện.

Cái này rất bình thường, thông qua chủ thành tuyển chọn tu sĩ, không nói đến đã có cơ hội xung kích tông tử chi vị, dù là cuối cùng đào thải cũng vô một là kẻ yếu, có cực cao giá trị đầu tư.

Nhưng tại dạng này 1 cái, trời tối liền vạn vật “Xám trắng”, hết thảy lâm vào đình trệ thế giới, đây hết thảy lại có ý nghĩa gì? ? Bọn hắn đối đây hết thảy cũng không biết, hay là nói tại tận tụy đóng vai lấy, thuộc về riêng phần mình nhân vật? ?

La Quan cũng nghênh đón muốn mời chào hắn người, trước mắt là một đôi vợ chồng trung niên, mang theo nữ nhi của bọn hắn.

Nam nhân thân thể cao lớn, giơ tay nhấc chân có chút khí thế, nữ nhân một bộ tím nhạt váy dài, tràn ngập mỉm cười hiển thị rõ lộng lẫy tư thái.

Nữ nhi lại cau mày, biểu lộ bất mãn, ánh mắt mang theo cảnh cáo.

Hiển nhiên, bọn hắn lai lịch không tầm thường.

Mà lại không biết có phải hay không ảo giác, La Quan nhìn nam nhân lúc, luôn cảm thấy có chút quen thuộc.

Như phát giác được hắn ánh mắt bên trong nghi hoặc, cao lớn nam nhân thản nhiên nói: “Hôm nay là ta xuất thủ, cho các ngươi mở ra bí cảnh cửa vào.”

Là hắn!

La Quan âm thầm kinh hãi, bất luận thế giới này bản chất là cái gì, đối phương không thể nghi ngờ có, cực kỳ cường đại thực lực.

Ở cái thế giới này bên trong, hắn cần tuân theo đối phương quy củ… Chí ít, ngủ say trước đó là như thế này.

“Bái kiến đại nhân, phu nhân.”

Lại đối sắc mặt bất thiện thiếu nữ gật gật đầu, đối nàng địch ý coi như không thấy.

La Quan biểu hiện, để phu nhân cảm thấy hài lòng, “Tiểu nữ không hiểu chuyện, La tiểu hữu đừng nên trách, không biết ngươi là chỗ đó người? Bái tại nơi nào tông môn?”

Giờ khắc này, La Quan đột nhiên ý thức được, dưới mắt là một cơ hội.

Có lẽ, hắn có thể dò xét một chút.

“Vãn bối xuất thân biển mây đại lục bắc cảnh, bái tại Thanh Tiêu kiếm tông môn hạ.”

Lúc nói chuyện, hắn dư quang nhìn chăm chú lên 2 người.

Cao lớn nam nhân cùng phu nhân, lộ ra một tia mờ mịt,

nhưng sau một khắc trên mặt bọn họ, liền lộ ra mỉm cười, “Thì ra là thế, không biết La tiểu hữu nhưng nguyện trở thành Vương gia môn khách? Chúng ta sẽ dành cho ngươi nhất định tu hành tài nguyên, lại sẽ không quá nhiều can thiệp, ngươi ngày sau con đường.”

Quả nhiên, gặp được bọn hắn không nghĩ ra sự tình, những người này liền sẽ tự động nhảy qua. La Quan báo danh tham gia sơ tuyển lúc, kia phụ trách tu sĩ biểu hiện, cùng trước mắt một màn cơ hồ giống nhau.

Trong lòng càng nhiều mấy điểm suy đoán, La Quan đang muốn từ chối nhã nhặn lúc, đột nhiên phát giác được một tia dị dạng khí tức, trong lòng hắn đại chấn.

Xương trạm canh gác! !

Mảnh này thế giới thần bí, ngay cả Huyền Quy, Quỷ giới đại hung đều có thể che đậy, lực lượng của nó có thể thẩm thấu, hóa thành 1 đạo dẫn dắt rơi vào ba người trước mặt trên thân.

Xương trạm canh gác là muốn, La Quan cùng bọn hắn ở chung một chỗ.

Suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, La Quan không chút do dự gật đầu, “Có thể.” Không cùng 2 người nói chuyện, hắn tiếp tục nói: “Vương tiền bối, phu nhân, vãn bối đắc tội cừu gia, vì ngăn ngừa tại cuối cùng tuyển trước xảy ra ngoài ý muốn, không biết đêm nay có thể ở nhờ tại Vương gia?”

2 người khẽ giật mình, “Đương nhiên có thể.”

Ăn uống linh đình, thời gian trôi qua, bóng đêm dần sâu.

La Quan âm thầm nhíu mày, ngủ say rất nhanh liền sắp đến, làm sao còn không kết thúc? ?

Suy nghĩ vừa mới chuyển qua, liền nghe tới quát khẽ một tiếng, “Tốt, hôm nay yến hội như vậy kết thúc.”

Trước một khắc, còn náo nhiệt vạn phần tiệc tối, lập tức an tĩnh xuống, mọi người cười gật đầu, riêng phần mình chắp tay chào từ biệt.

Xem bọn hắn biểu lộ, đối này một chút cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, tựa hồ sự tình vốn nên chính là như vậy.

La Quan đi theo Vương gia xe ngựa rời đi, xuyên qua náo nhiệt, phồn hoa phố dài, đi tới 1 cái đại trạch.

“Vương tiền bối, đó là cái gì địa phương?” Tiến vào trạch viện về sau, xương trạm canh gác chỉ dẫn, liền trực tiếp hướng nơi này.

Quả nhiên, nó có khác mục đích.

Vương Uyên nói: “Biển cả các, là ta Vương gia cất đặt tu luyện điển tịch chỗ.” Hắn hứng thú nói chuyện không cao, “Sắc trời đã tối, người tới, mang La tiểu hữu xuống dưới an trí.”

La Quan nói: “Vương tiền bối, vãn bối còn không muốn ngủ, cuối cùng tuyển trước ta còn thiếu một môn thủ

đoạn công kích, không biết có thể hiện tại đi chọn lựa?”

Vương Uyên nhíu nhíu mày, nói: “Tốt a, linh châu ngươi mang La tiểu hữu đi biển cả các, ghi nhớ chỉ có thể lưu tại tầng thứ 1.”

Dứt lời, hắn cùng phu nhân rời đi.

Vương Linh Châu bọn người vừa đi, liền dữ dằn nói: “Ta cho ngươi biết, bản tiểu thư có người trong lòng, ngươi cho ta thả thông minh một chút, đừng cóc ghẻ mà đòi ăn thịt thiên nga!”

La Quan thần sắc bình thản, “Tốt, Vương tiểu thư, xin mang đường đi.”

Vương Linh Châu có chút giật mình, không nghĩ tới hắn sẽ là cái phản ứng này, rầu rĩ nói: “Đi theo ta.”

2 người tới dinh thự chỗ sâu, La Quan có thể cảm nhận được, nơi đây phòng vệ sâm nghiêm, âm thầm mấy đạo khí tức để tâm hắn kinh không thôi.

Biển cả các đến, Vương Linh Châu đẩy cửa đi vào, lớn tiếng nói: “Giang gia gia, cha ta để ta mang một người tới, chúng ta chỉ ở tầng thứ 1.”

Dừng một chút, thanh âm già nua từ đỉnh đầu truyền đến, “Được.”

Vương Linh Châu quay người, “Ngươi nhanh lên, ta nhưng khốn.”

Nói, nàng ngáp một cái.

La Quan gật đầu, trầm mặc đi tới giá gỗ trước, cầm lấy một quyển sách, nội dung hắn căn bản là không có nhìn, tựa ở trên giá gỗ, ý thức tiến vào hồn phách không gian.

Sau một khắc, thật sâu rã rời đánh tới, giống như là bàn tay vô hình, bắt lấy La Quan ý thức, muốn đem hắn kéo vào ngủ say.

Có kinh nghiệm lần đầu tiên, La Quan ứng đối bắt đầu càng thêm thong dong, một lát sau phần này rã rời, đột ngột biến mất không thấy gì nữa.

Bá ——

Biển cả trong các, La Quan mở mắt ra, quả nhiên lọt vào trong tầm mắt hết thảy, tất cả đều biến thành màu xám trắng.

Cầm trong tay sách đặt ở trên giá gỗ, La Quan quay người nhìn thoáng qua, đồng dạng biến thành xám trắng, ngồi dưới đất ngủ say Vương Linh Châu, đứng dậy xuôi theo thang lầu đi lên.

—

—

Chương 448 : Chìa khoá cùng phá kiếm

Vương Uyên để hắn lưu tại tầng thứ 1, nhưng bây giờ ngủ say giáng lâm, “Xám trắng” thế giới bên trong, mệnh lệnh này đã mất đi hiệu lực.

Tầng thứ 2, La Quan liếc mắt qua, tiếp tục hướng bên trên.

Tiếp lấy dưới chân hắn không ngừng, một đường đi tới tầng thứ 5, cũng là biển cả các lầu cao nhất.

Xương trạm canh gác lực lượng chỉ dẫn, mục tiêu chính là nơi đây!

Bên cửa sổ ánh nến bị dừng lại, biến thành quỷ dị tái nhợt, trước bàn ngồi một lão giả, hắn nhìn qua rất già, cho dù biến thành màu xám trắng, vẫn như cũ tản ra nồng đậm mục nát khí tức.

Tựa hồ đã sớm thọ nguyên hao hết, nhưng lại không biết lấy loại biện pháp nào, vẫn như cũ không chịu chết đi.

Tay hắn cầm thư quyển, duy trì đọc tư thái, La Quan ánh mắt đảo qua, sắc mặt đột nhiên khẽ biến.

Một cái chìa khóa!

Nó thắt ở lão giả bên hông, bị quần áo nửa đậy lấy, chỉ

lộ ra gần một nửa, sở dĩ La Quan một chút liền chú ý tới nó, là bởi vì cái chìa khóa này, tại ngủ say sau “Xám trắng” thế giới bên trong, lại vẫn như cũ duy trì bản sắc.

Chìa khoá như đồng thau tính chất, sử dụng nhiều năm về sau, đã có một chút rất nhỏ mài mòn, mặt ngoài có tầng 1 xinh đẹp bao tương.

Trực giác mãnh liệt, từ đáy lòng hiện lên ——

Xương trạm canh gác chỉ dẫn, mục tiêu chính là cái chìa khóa này!

La Quan đi tới gần, xác định lão giả lâm vào “Xám trắng” thế giới, động thủ đem chìa khoá cởi xuống.

Nhưng về sau đâu?

Trước mắt hết thảy không có chút nào biến hóa, tựa hồ chìa khoá tồn tại, cũng chỉ là 1 cái ngoài ý muốn.

Nhưng hiển nhiên, sự tình sẽ không như thế đơn giản.

Cầm chìa khóa, La Quan lâm vào trầm tư, hắn vô ý thức xoa động thủ chỉ, đột nhiên cảm nhận được một chút lồi lõm đường vân.

La Quan đem chìa khoá tiến đến trước mắt, bởi vì mài mòn cùng bao tương nguyên nhân, nó mặt ngoài đồ án, đã trở nên vô song mơ hồ, cần rất cẩn thận mới có thể thấy rõ.

1 đóa hoa mai.

Cái này cùng chìa khoá bí mật có quan hệ sao? Đáng tiếc xương trạm canh gác chỉ dẫn, đến đây liền đã tiêu tán, không có cho hắn nhắc nhở.

Hoa mai…

La Quan đi khắp tầng thứ 5, đều không tìm được bất luận cái gì, cùng “Hoa mai” tương quan đồ vật.

Đột nhiên, hắn như nghĩ đến cái gì, ngẩng đầu nhìn lên.

Biển cả các tầng cao nhất, nội bộ vẽ lấy rất tinh xảo bích hoạ, bây giờ đều biến thành xám trắng.

La Quan thả người nhảy lên, đi tới lương trụ ở giữa, cẩn thận tìm kiếm hồi lâu, rốt cục tại một cây xà ngang che lấp lại, nhìn thấy kia đóa kiều diễm hoa mai.

Đỏ tươi như lửa!

La Quan đem chìa khoá cắm vào hoa mai, theo nhỏ xíu khe thẻ phủi đi âm thanh, hắn hơi vừa dùng lực, một cái cửa ngầm mở ra.

Nhìn một màn trước mắt, La Quan biểu lộ kỳ quái, hắn nghĩ tới lúc trước tại đế võ trích tinh trên lầu, cũng là tình huống tương tự.

Trên thực tế, nếu không phải có lần trước kinh lịch, hắn cũng không nghĩ ra điểm này.

Trên lầu thêm lâu cách làm, hẳn là tại đại lão vòng tròn

bên trong, rất lưu hành?

Cửa đều đã mở, tự nhiên không thể chỉ nhìn, La Quan một bước phóng ra, trực tiếp bước vào trong đó.

Bá ——

Cảm giác có chút cùng loại, trước đó tiến vào bí cảnh quá trình, trước mắt là 1 cái màu trắng gian phòng, không có cửa sổ cũng không có cửa.

1 con bệ đá, chính bày ra tại phòng trung ương, phía trên trưng bày một thanh kiếm.

Xác thực nói, là 1 đem rách rách rưới rưới, lỗ hổng lớn cơ hồ gãy mất kiếm.

Nhưng chỉ một chút, La Quan liền cảm nhận được, thanh phá kiếm này kiêu ngạo cùng cường đại.

Kia mỗi một lỗ hổng, đều là chiến công của nó chương, đại biểu cho 1 cái địch nhân cường đại, trở thành nó dưới kiếm phong vong hồn!

Oanh ——

Ngang ngược sát cơ, bỗng dưng phá kiếm bên trong bộc phát, nháy mắt bao phủ La Quan, liền 1 cái kình thiên sơn nhạc, đem hắn trấn áp ở bên trong.

Giờ khắc này, La Quan muốn quỳ xuống.

Sau đó, trong cơ thể hắn đại hoang 12 đế kiếm công

pháp, lấy tốc độ kinh người điên cuồng vận chuyển.

Đế kiếm bản nguyên, như là lọt vào khiêu khích, triệt để phẫn nộ, bạo tẩu!

La Quan con mắt, nháy mắt trở nên xích hồng, hắn gắt gao tiếp cận, trên bệ đá phá kiếm.

Một bước, 2 bước, 3 bước…

Răng rắc!

Răng rắc!

Nhỏ bé tiếng vang, không ngừng từ trong cơ thể hắn truyền ra, kia là trọng áp phía dưới, xương cốt đang rên rỉ.

Rốt cục, hắn đi tới trước thạch thai, đưa tay bắt lấy phá kiếm.

Phốc phốc ——

Vô hình sắc bén khí tức, nháy mắt tê liệt thủ chưởng, thê thảm vết thương hiển hiện, có thể thấy rõ bạch cốt.

Máu tươi mãnh liệt mà ra, nhưng La Quan bàn tay vẫn như cũ ổn định vô song, không có chút nào run rẩy.

Tí tách ——

Tí tách ——

Từng giọt máu tươi, tại trên bệ đá quẳng thành phấn vụn, nhưng không có nửa điểm có thể, rót vào kiếm trong cơ thể.

Đột nhiên, phá kiếm thu liễm toàn bộ khí tức, lại không một chút bễ nghễ thiên hạ cuồng ngạo, bá đạo!

Nó trong trầm mặc liễm, như là một đoạn cây khô.

La Quan sinh ra một tia minh ngộ, nó vẫn chưa bị hàng phục, cho dù là đại hoang 12 đế kiếm, cùng đế kiếm bản nguyên chi lực, cũng không thể để nó cúi đầu.

Chỉ bất quá, nó ở nơi này ngốc quá lâu quá lâu, đã rất tịch mịch, cho nên muốn mượn tay của hắn đi bên ngoài nhìn một chút.

Đương nhiên đây là bởi vì, La Quan đi đến trước mặt nó, càng có đảm phách, nghị lực bắt được nó… Nếu không, liền ngay cả dẫn nó đi ra tư cách đều không có.

Tốt kiêu ngạo một thanh kiếm! !

Nhưng nó, có đầy đủ kiêu ngạo tư cách.

La Quan thở sâu, đem phá kiếm thu hồi, bên tai như nghe tới một tiếng, bất mãn cười lạnh.

Sau một khắc bài xích lực lượng bộc phát, chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, hắn liền đã trở lại biển cả các tầng thứ 5. Tay lý chính cầm kia đem đồng thau chìa khoá, chỉ bất quá bây giờ, nó đã biến thành màu xám trắng.

Vừa rồi cười lạnh, là ảo giác sao? ? Thế giới này, thật là khiến người ta nhìn không thấu, dù là La Quan có suy đoán, vẫn cảm giác phải đưa thân vào mê vụ.

La Quan đem chìa khoá, trả lại đến lão giả trên thân, thối lui đến tầng thứ 1. Lúc này thân thể bên trong, truyền ra trận trận đau nhức, hắn ngồi xếp bằng bắt đầu điều tức.

Một lát sau, La Quan bỗng dưng mở 2 mắt ra, hàn quang tùy theo hiện lên, hắn đứng dậy đi tới phía trước cửa sổ, đẩy ra một cái khe hở hướng ngoại nhìn lại.

“La Quan, cút ra đây!”

Gầm thét ở trong thiên địa tiếng vọng, là Viên Thành.

Nhưng hôm nay, đến lại không chỉ hắn 1 người, còn có Cơ Thần Nguyên!

“Viên đạo hữu không cần sốt ruột, Cơ mỗ tự có biện pháp, tìm tới người này.” Hắn mỉm cười, đưa tay một chỉ điểm tại giữa lông mày, “Kiếm hồn!”

Ông ——

1 đạo kiếm ý ba động, sát na khuếch tán ra đến, rất nhanh càn quét toàn bộ đại trạch.

La Quan khẽ nhíu mày.

Sau một khắc, Cơ Thần Nguyên xoay người nhìn lại, trên mặt hắn hiển hiện cười lạnh, “La Quan, ngươi còn không hiện thân sao?”

Bị phát hiện! !

Vừa rồi kiếm ý ba động rất kỳ diệu, có thể kích phát cùng thuộc kiếm đạo khí tức, căn bản là không có cách chống cự, La Quan chính là bởi vậy, mới bại lộ tự thân chỗ.

Đã tránh không khỏi, vậy liền không tránh.

La Quan đẩy cửa ra ngoài, một mảnh xám trắng thế giới bên trong, hắn ngang nhiên mà đứng, “Động thủ đi.”

Phần này tư thái, hiển nhiên không có đem 2 người xem ở mắt bên trong, Viên Thành giận dữ lại không mất lý trí, “Cơ đạo hữu, ngươi ta liên thủ, nhanh đem người này đánh giết!”

“Đang lúc như thế! !” Cơ Thần Nguyên cười lạnh đưa tay một nắm, 1 đạo kiếm ảnh xuất hiện.

Kiếm hồn!

Ầm ầm ——

Như phát giác được La Quan khí tức, đã từng suy tàn kiếm hồn, bộc phát ra sát cơ ngập trời.

Ngày đó chi chiến, nó bị giới hạn Tề Thương, căn bản chưa từng thi triển ra chân chính uy năng.

Hôm nay, liền muốn chém giết La Quan, rửa sạch nhục nhã!

Viên Thành khẽ nhíu mày, cái này Cơ Thần Nguyên xen lẫn kiếm hồn, uy lực lại như thế cường hãn. Người này cũng là kình địch, đợi xử lý La Quan về sau, tất yếu tìm một cơ hội giết hắn.

Tâm niệm nhất định, Viên Thành giơ lên 2 tay, “Ầm ầm” phong lôi cùng rống, lập tức thiên địa biến sắc!

—

—

Chương 449 : Nữ lừa đảo

Cơ Thần Nguyên đi đầu xuất thủ, không phải đầu hắn sắt, là kiếm hồn không thể lại chờ.

Oanh ——

1 kiếm xuất thủ, khủng bố kiếm ý như vượt qua thời không, từ tuyên cổ tuế nguyệt mà tới.

Đây là kiếm hồn thế!

Nó vì thượng cổ thần kiếm, từng tung hoành 10,000 năm trấn áp 1 cái thế hệ, chém giết qua vô số cường địch, dưỡng thành vô địch chi thế.

Bình thường kiếm tu, bị kiếm hồn vô địch chi thế trấn áp, trực tiếp tiện tay mềm chân nhũn ra, chỉ có thể vươn cổ liền chết.

La Quan còn không có phản ứng, đế kiếm bản nguyên liền nổ, vừa rồi kia đem phá kiếm cũng liền thôi, đối phương đích xác có tư cách phách lối.

Nhưng ngươi thì tính là cái gì? Cũng dám ở trước mặt ta nhảy!

Làm chết nó (hắn)!

Oanh ——

La Quan chém ra 1 kiếm, 2 đạo kinh thiên kiếm thế,

bỗng nhiên va chạm đến cùng một chỗ.

Cơ Thần Nguyên kêu lên một tiếng đau đớn, dưới chân liên tiếp lui ra phía sau, mỗi một bước đều phát ra nổ vang rung trời, trên mặt hiện lên kinh sợ.

Đang đối mặt oanh, hắn lại bị áp chế!

Ông ——

Kiếm trong tay hồn ngắn ngủi trì trệ về sau, bộc phát ra ngập trời oanh minh.

Nó phẫn nộ vô song, cũng tham lam đến cực điểm.

Cơ Thần Nguyên rõ ràng, cảm thấy được đến từ kiếm hồn ý niệm ——

Thôn phệ nó, chỉ cần thôn phệ nó, liền có cơ hội khôi phục, thời kỳ viễn cổ uy lực!

Cơ Thần Nguyên gắt gao tiếp cận La Quan, hắn thở sâu, “Viên đạo hữu, chỉ cần hôm nay ngươi có thể giúp ta, đem La Quan chém giết ở đây, ta lấy đại đạo lập thệ, sẽ giúp ngươi cướp đoạt tông tử chi vị!”

Cái gì Kim Đan ngũ sắc? Kiếm hồn nếu có thể khôi phục viễn cổ thần uy, hắn đem một bước lên trời… La Quan chính là hắn lớn nhất cơ duyên!

Viên Thành ánh mắt sáng lên, “Tốt!”

Đại đạo lời thề không ai dám nhẹ hứa, lại không dám tùy

ý vi phạm.

“Phong lôi hàng thế, trấn áp 1 vực!”

2 tay nhấn một cái phong lôi đủ rơi, “Ầm ầm” gào thét bên trong, đem La Quan cuốn vào trong đó.

Mà lúc này, đối mặt Phong Lôi chi lực oanh sát, La Quan thần sắc bình tĩnh, trường kiếm chỉ thiên.

“Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết!”

Oanh ——

Kia hạo đãng mà đến, mang theo khủng bố hủy diệt sát ý lôi đình, lập tức chấn động bắt đầu, lại thoát ly Viên Thành chưởng khống.

Trong lúc nhất thời, phong lôi nội chiến nổ tiếng vang cuồn cuộn, lại không có thể thương tới La Quan nửa điểm.

Viên Thành kêu lên một tiếng đau đớn, thần thông bị phá sắc mặt hắn trắng bệch, gặp một chút phản phệ, trong mắt tràn đầy kinh sợ, nổi nóng.

Xuất thủ muốn giết người, lại bị người trực tiếp phá vỡ thần thông, cái này không khác trực tiếp, tại trên mặt hắn hung ác bạt tai.

Trong lòng quyết tâm, Viên Thành rống to, “Cơ Thần Nguyên, toàn lực dây dưa kéo lại hắn, ta cần một điểm thời gian chuẩn bị.”

Hắn, muốn ra tuyệt chiêu!

“Tốt!”

Cơ Thần Nguyên rút kiếm mà lên, “Ầm ầm” nổ vang rung trời, đánh Vương gia đại trạch toàn diện nở hoa, ngay cả biển cả các đều bị tai họa.

Viên Thành thở sâu, đưa tay phong lôi tái khởi, xen lẫn thành một vòng Phong Lôi chi lực, đem hắn thủ hộ ở bên trong.

Đây là trong tay hắn mạnh nhất át chủ bài 1 trong, thi triển ra rườm rà, phức tạp, cần trước bảo vệ cẩn thận mình, tránh cho bị người đánh lén.

Theo pháp quyết, thủ ấn nắn, Viên Thành một đôi tròng mắt, dần dần biến thành ngân bạch, băng lãnh, hờ hững đã không còn nửa điểm cảm xúc.

Trên đỉnh đầu hắn một đoàn mây đen hiển hiện, trong đó lôi quang tung hoành, lại bắn tung toé ra xích hồng chi sắc, khiến người cảm thấy tim đập nhanh, kiềm chế.

“Diệt thế huyết lôi…”

Phốc ——

Một tiếng vang trầm, đánh gãy Viên Thành băng lãnh quát khẽ, hắn cúi đầu nhìn xem phá ngực mà ra trường kiếm, trong mắt ngân bạch tán đi.

Hoảng sợ, phẫn nộ, tuyệt vọng cảm xúc, bò đầy khuôn mặt của hắn.

“Làm sao lại bị người đánh lén…” Não hải chuyển qua cuối cùng suy nghĩ, Viên Thành thi thể ngã xuống khỏi đi.

Phía sau hắn, là 1 đạo thon dài thân ảnh, màu trắng mạng che mặt che lấp hình dạng, chỉ lộ ra một đôi sáng tỏ, thanh lãnh đôi mắt.

Là nàng!

“La Quan, ngươi lại tìm giúp đỡ đánh lén, hèn hạ!” Cơ Thần Nguyên kinh sợ gào thét, 1 kiếm oanh ra về sau, xoay người bỏ chạy.

La Quan cười lạnh, ngươi hắn - mẹ trực tiếp cùng người liên thủ giết ta, liền cao thượng rồi? Thật khôi hài!

Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía mạng che mặt nữ tử, trong lòng hơi trầm xuống.

Quả nhiên, nữ nhân này là giả!

Nghĩ đến đêm hôm đó mình còn không yên tâm, một mực thủ đến trời mau sáng mới rời khỏi… Cử chỉ này, khẳng định bị người chế giễu.

La Quan sắc mặt, không khỏi càng nhiều mấy điểm lạnh lùng.

Mạng che mặt nữ tử hơi trầm xuống mặc, nói: “Ngươi

giúp ta một lần, ta cũng giúp ngươi một lần, hai chúng ta thanh.”

“Được.”

La Quan xoay người rời đi.

Quả nhiên, càng xinh đẹp nữ nhân, thì càng sẽ gạt người.

Hừng đông!

Khôi phục như lúc ban đầu biển cả trong các, Vương Linh Châu nháy mắt mấy cái, tựa hồ có chút nghi hoặc, mình vì sao ở đây.

La Quan đi tới bên người nàng, “Vương tiểu thư, chúng ta đi thôi.”

“… A, tốt.” Vương Linh Châu phía trước dẫn đường.

Nhìn xem nàng bóng lưng, La Quan ánh mắt tối nghĩa, trước đó hắn nhưng là tận mắt thấy, đối phương gãy mất đầu khôi phục như lúc ban đầu.

Mặc dù thế giới này, hay là sương mù nồng nặc thấy không rõ, nhưng ít ra lại xác định một điểm —— người nơi này, không phải người!

Gặp qua Vương Uyên, La Quan cáo từ rời đi Vương gia, đi tới ước định địa điểm tập hợp.

Trong lúc nhất thời, không ít ánh mắt xem ra, mà nhìn

hắn người, đều là “Phó thần yến người” .

Hiển nhiên đêm qua một trận đại chiến, kết quả lại là Viên Thành bỏ mình, điểm này mọi người chấn kinh.

Đối La Quan, cũng nhiều mấy điểm kiêng kị.

Cơ Thần Nguyên cúi đầu, khí tức quanh người lạnh lẽo, không nhìn thấy biểu hiện trên mặt.

“Người đã đến đông đủ, xuất phát! !”

Thông qua chủ thành tuyển chọn, tiệc ăn mừng đều tổ chức, có thể thấy được mọi người thân phận đã khác biệt.

Cho nên, tiến về thiên không chi thành xe ngựa, là 2 người một cỗ.

Chủ thành phương diện đã sớm làm tốt an bài, La Quan nhìn xem đối diện lừa đảo cô nương, tâm lý thở dài.

Đây thật là trùng hợp mụ mụ cho trùng hợp mở cửa, trùng hợp về đến nhà! !

Lừa đảo cô nương đột nhiên nói: “Thế nào, ngươi không nguyện ý cùng ta một chiếc xe ngựa?”

La Quan lắc đầu, “Không có.”

Cô nương thản nhiên nói: “Ánh mắt của ngươi, nhưng so ngươi muốn thành thật nhiều.”

La Quan trầm mặc.

“La Quan, ngươi cái tên này có chút quen tai, ta tựa hồ nghe từng tới.” Lừa đảo cô nương ánh mắt sáng tỏ, “Trước đây không lâu, tại đường lên trời bên trong, từng có 1 người hoành không xuất thế, dẫn tới thập phương chấn động, hắn tựa hồ cũng gọi La Quan… Người này, sẽ không phải chính là ngươi đi.”

La Quan nhíu mày, “Cô nương, chúng ta không quen.” Hắn nhắm mắt lại, yên tĩnh điều tức.

Đối 1 cái lừa gạt, trong lòng của hắn tràn đầy kiêng kị, đề phòng.

Dưới khăn che mặt, cô nương cắn răng, ánh mắt lộ ra phẫn nộ, đây là cái thứ 1, có nam nhân như thế không nhìn nàng.

Thật nhỏ mọn!

Lại nói, ngày đó mình cũng không tính là lừa gạt hắn…

Nhưng cô nương tâm cao khí ngạo, bị La Quan trêu chọc ra hỏa khí, nhắm mắt lại cũng không nói lời nào.

Cũng may, phần này trầm mặc, cứng đờ, vẫn chưa cầm tiếp theo quá lâu.

“Thiên không chi thành đến!”

Quả nhiên, hay là như thế thần tốc.

La Quan đã có tâm lý chuẩn bị, đứng dậy dẫn đầu đi xuống xe ngựa, sau một khắc sắc mặt hắn khẽ biến, ánh mắt ở giữa bộc lộ sợ hãi thán phục.

Thiên không chi thành!

Lại thật là 1 cái, bay ở trên trời to lớn thành trì, vô số tản ra quang mang trận pháp, đưa nó ổn định tại thiên không, liền trận pháp này hao tổn, mỗi ngày chính là thiên văn sổ tự.

Mà lại kinh khủng nhất chính là, La Quan từ thiên không chi thành nội, cảm nhận được một tia như có như không khí cơ.

Yếu ớt mà mênh mông, như một phương biển sâu, bao phủ phiến thiên địa này.

Đối mặt đạo này khí cơ, La Quan cảm giác chính mình là yếu gà… Không, là sâu kiến, một hơi liền có thể bị thổi chết cái chủng loại kia! !

Này khí tức chủ nhân, đến cùng ra sao cùng tồn tại?

“Vũ hóa cảnh, khoảng cách thành tiên cách xa một bước, nhưng là rất đáng tiếc…” Lừa đảo nữ nhân lắc đầu, đi về phía trước.

Vũ hóa thành tiên đúng là 2 cái cảnh giới? ? Cái này thế mà vẫn chỉ là, 1 tôn chưa từng thành tiên tồn tại!

La Quan nghĩ đến Thiên Thanh đạo nhân, vị này chính là thành tiên cảnh trở lên siêu cường giả, nhưng so sánh

trước mắt vị này, quả thực chính là yếu gà.

Có thể thấy được chết mất về sau, cho dù thi thể nuôi ra hồn phách, thực lực cũng giảm bớt đi nhiều, nói câu 10 không còn một đô bất quá điểm.

Bất quá, nàng nói đáng tiếc là có ý gì? La Quan ngẩng đầu nhìn lại, mạng che mặt nữ tử đã đi xa, lập tức kịp phản ứng.

Nữ nhân này cố ý!

Bốc lên ta hiếu kì, lại im bặt mà dừng, nàng đây là đang trả thù.

La Quan âm thầm nhíu mày, nhưng lại xác định một điểm, nàng đối chỗ này thế giới thần bí tựa hồ biết rất nhiều.

Có lẽ có thể nghĩ biện pháp, từ trong miệng nàng thám thính một chút, liên quan tới thế giới này chân tướng.

“Hoan nghênh chư vị tới đều thiên không chi thành…”

Chương 450 : Một giấc mộng

Đối với mấy cái này nói nhảm, La Quan trực tiếp xem nhẹ, ánh mắt đảo qua xung quanh.

Quả nhiên, mỗi lần đều là giống nhau, mọi người tất cả đều cùng một chỗ đến.

Mộ Thanh Dương!

Vị này Huyền Âm sơn thiếu chủ mệnh, thật đúng là đủ cứng, thế mà cũng sống đến hôm nay.

Bây giờ cùng Cơ Thần Nguyên đứng chung một chỗ, thỉnh thoảng ánh mắt lạnh lẽo xem ra, đôi này cẩu vật, sợ là lại muốn cấu kết với nhau làm việc xấu.

“La đạo hữu!”

Tiếng vui mừng âm vang lên.

La Quan cười nói: “Chu tiểu thư, lại gặp mặt.”

Người tới, chính là Chu Tử Hân.

Xem ra, Trân Bảo các đại tiểu thư, cũng rất có một chút thủ đoạn.

Về phần những người khác, thì 1 cái đều không thấy, xem ra thiên hải thịnh yến người tới, cuối cùng chỉ có 4

người bọn họ đi tới thiên không chi thành.

Những người kia, kết cục chỉ sợ sẽ không quá tốt.

Hả? Không đúng!

Đào Thân Thanh đâu, cái kia che giấu tung tích ma đạo tu sĩ, thực lực đối phương thâm bất khả trắc, thủ đoạn càng là âm độc tàn nhẫn.

La Quan cẩn thận tìm kiếm, cũng không phát hiện người này thân ảnh, nhưng hắn vẫn như cũ không cho rằng, đối phương cứ như vậy chết rồi.

“La đạo hữu, thật sự là thật xin lỗi a, ngày đó…” Chu Tử Hân một mặt bất an mở miệng, đánh gãy hắn suy tư.

La Quan đè xuống suy nghĩ, nói: “Không cần như thế, ngươi có thể mang theo Cơ Thần Nguyên cùng rời đi, cũng coi là ta miễn đi một cọc phiền phức.”

Tiểu Cơ người này, giảng thật vẫn còn rất khó giết.

“Đa tạ La đạo hữu thông cảm.” Chu Tử Hân mặt lộ vẻ ý mừng, “La đạo hữu, tiếp xuống tuyển chọn đấu trường bên ngoài, chúng ta liên minh đi, cũng có thể lẫn nhau có thể chiếu ứng lẫn nhau.”

La Quan nghĩ nghĩ, gật đầu.

Tỉ như “Đêm qua”, nếu không phải kia lừa đảo nữ nhân xuất thủ, muốn xử lý Tiểu Cơ cùng Viên Thành, tuyệt đối sẽ không đơn giản như vậy.

Một bên khác, bày La Quan 1 đạo mạng che mặt nữ tử, trong lúc vô tình quay đầu, gặp hắn chính cùng một tên xinh đẹp nữ tu thân mật trò chuyện, khóe miệng vẻ mỉm cười lập tức biến mất.

Liên minh?

Hừ!

Mạng che mặt nữ tử đi tới một tên thân thể cao lớn, hình dạng anh tuấn tu sĩ trước mặt, nói thẳng: “Ngươi, cùng ta liên minh đi!”

Liền ngươi có thể tìm tới đồng bạn?

“A… Tốt tốt tốt, xin hỏi tiểu thư phương danh?” Anh tuấn tu sĩ nở nụ cười.

Mạng che mặt nữ tử tâm lý dính nhau, ngươi nụ cười này giả chết, đành phải chịu đựng không kiên nhẫn, cùng hắn “Tích tí tách đáp” nói chuyện.

“Chư vị, hôm nay sắc trời không còn sớm, liền mời sớm nghỉ ngơi một chút, ngày mai cuối cùng tuyển bắt đầu!”

Chuyên gia dẫn lĩnh, mọi người tiến vào thiên không chi thành, được an bài ở lại.

La Quan cùng Chu Tử Hân lựa chọn liền nhau nơi ở, cùng với nàng bắt chuyện qua về sau, trực tiếp tiến vào trong viện. Theo thường lệ bày ra cấm chế, mặc dù cái đồ chơi này, đang ngủ say giáng lâm sau liền vô dụng,

nhưng ít ra hiện tại còn hữu dụng.

Cuối cùng tuyển sắp đến, không có gì bất ngờ xảy ra chỉ cần có thể, trở thành Thiên Kình thánh tông tông tử, coi như hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến.

Cũng liền có thể, đạt được cuối cùng ban thưởng —— thành tựu ngũ sắc Kim Đan!

Bất quá cũng chỉ là vì, 1 cái thành tựu ngũ sắc Kim Đan cơ hội, liền đáng giá thế lực khắp nơi, như thế không tiếc vốn gốc sao? Dù sao “Thần yến” hao tổn suất, thực tế cao khủng bố, luôn cảm thấy sự tình không có đơn giản như vậy.

Lắc đầu, biết tin tức thực tế quá ít, liền đừng lãng phí đầu óc, La Quan ngồi xếp bằng, chuẩn bị tu luyện một chút.

Hả?

Cấm chế có ba động, có người gõ cửa!

Chu Tử Hân sao?

La Quan đứng dậy mở cửa, đoán sai, ngoài cửa là lường gạt!

“Ngươi có việc?”

Mạng che mặt nữ tử nói: “Có thể hay không đi vào nói?”

La Quan lắc đầu, “Ngay tại cái này đi.”

Mạng che mặt nữ tử không nói lời nào, con mắt nhìn chằm chằm La Quan, hắn cuối cùng vẫn là bại, thua ở cái này song biết nói chuyện trên ánh mắt.

Ai, quả nhiên, nam nhân đều háo sắc!

88 hào đi rất lâu, ta còn đang suy nghĩ nàng… Khục, lạc đề!

“Vào đi.” La Quan chỉ có thể tận lực, để cho mình biểu hiện lãnh đạm, “Nói đi, chuyện gì?”

Mạng che mặt nữ tử thở sâu, “Tối nay ta sẽ rơi vào trạng thái ngủ say, mời ngươi bảo hộ ta.”

Có ý tứ gì?

Lừa gạt một lần không đủ, còn muốn lừa gạt lần thứ 2, đùa nghịch ta chơi đâu!

Thấy La Quan sắc mặt, mạng che mặt nữ tử vội vàng nói: “Thật, ta không có lừa ngươi.”

Vẻ mặt này, chẳng lẽ là thật?

La Quan cười lạnh, “Tốt, liền xem như thật, vì cái gì tìm ta? Ngươi không phải đã tìm được đồng bạn? !”

Lại cao lớn, lại anh tuấn cái kia!

Nụ cười kia, thấy thật sự là dính nhau, để người muốn ói.

Mạng che mặt nữ tử khẽ giật mình, “Ta không tin hắn…” Nàng có chút kịp phản ứng, “Ngươi để ý… Ta tìm khác đồng bạn?”

La Quan chém đinh chặt sắt, “Không có!”

Mạng che mặt nữ tử cũng không dây dưa, “Vậy ngươi có giúp ta hay không?”

La Quan nói: “Có thể giúp, nhưng ngươi cần hồi đáp ta một vấn đề.”

Mạng che mặt nữ tử thở sâu, “Ngươi hỏi đi.”

Tâm lý lại có chút thất vọng.

“Ngươi tên là gì?” La Quan nói.

“A?”

“Nói a, đây chính là vấn đề của ta!”

Mạng che mặt nữ tử lúng ta lúng túng nói: “… Tiểu Bạch.”

La Quan nhíu mày, “Sẽ không là ngươi thuận miệng soạn bậy a?”

Cái này lừa đảo, là có tiền khoa.

Tiểu Bạch lắc đầu, “Thật!”

La Quan gật đầu, “Được rồi, đêm nay ngươi liền lưu tại cái này đi.”

Trời tối, đêm dài.

Ngủ say đúng hạn mà tới!

Tiểu Bạch đúng như nàng nói như vậy, ngủ say sưa quá khứ, La Quan cẩn thận quan sát, xác định nàng thật không có nói sai.

Có khi thanh tỉnh, có khi ngủ say sao? Kia ngày đầu tiên, cũng có thể là là thật.

Nếu là dạng này, làm sai lệch trách nàng… Nữ nhân này, thật đúng là kỳ kỳ quái quái!

Màu xám trắng thế giới bên trong, hoàn toàn tĩnh mịch.

Tiếng đập cửa đột nhiên vang lên, rất có tiết tấu, lộ ra một phần lễ phép.

La Quan mở cửa, đứng ở phía ngoài, là kia anh tuấn cao lớn nam nhân, cười chắp tay, “Vị đạo hữu này, đồng bạn của ta không gặp, có phải là tại ngươi cái này? ? Tại hạ rất lo lắng an toàn của nàng, không biết có thể hay không, để ta mang nàng rời đi? ?”

“Cút!”

Nam tử cao lớn sầm mặt lại, “Đạo hữu, làm gì cho mình gây chuyện đâu.”

Kẹt kẹt ——

Bên cạnh cửa sân đẩy ra, Chu Tử Hân ánh mắt băng lãnh.

Cao lớn nam nhân hơi trầm xuống mặc, quay người rời đi.

“Đa tạ Chu tiểu thư.” La Quan chắp tay một cái, xem ra liên minh việc này, thật đúng là có chút chỗ tốt.

Chu Tử Hân lắc đầu, “La đạo hữu khách khí, nữ nhân kia là?”

Nàng có chút hiếu kỳ.

La Quan nghĩ nghĩ, “1 cái nhìn quen mắt người xa lạ.” Nói xong, đóng lại cửa sân.

Chu Tử Hân lẩm bẩm nói: “Khó trách cha để ta cùng hắn giao hảo, quả nhiên cao thâm mạt trắc!”

Một đêm này, bình yên vô sự.

Tiểu Cơ, Tiểu Mộ 2 cái đều không đến, có lẽ là cuối cùng tuyển tướng đến, bọn hắn không muốn tự nhiên đâm ngang.

Hừng đông, màu xám trắng thế giới, nhanh chóng sống lại.

Trên giường, tiểu Bạch mở mắt ra, bỗng nhiên đứng dậy.

Phản ứng đầu tiên, là cúi đầu nhìn trên thân, lúc này mới thở phào.

“Uy, ngươi đây chính là đối ta, rất không tín nhiệm a.” La Quan tiếng cười lạnh vang lên.

Tiểu Bạch có chút xấu hổ, “… Thật xin lỗi, ta không phải cố ý.” Thực tế là, hôm nay tình huống càng hỏng bét, nàng hoàn toàn mất đi, đối với ngoại giới cảm giác.

Tại ngủ say một khắc này, tiểu Bạch từng có hối hận, chính mình có phải hay không lỗ mãng rồi? Lỡ như La Quan hắn, có gây rối cử động đâu? ?

Cũng may, sự thật chứng minh nàng không có nhìn lầm người.

La Quan đứng dậy, “Hừng đông, ngươi đi đi.”

Tiểu Bạch do dự một chút, “Ta không muốn nợ nhân tình, có cái gì muốn hỏi, ngươi cứ hỏi đi.”

“Tốt!”

Một lời đáp ứng, gọn gàng mà linh hoạt, có thể thấy được đã sớm chuẩn bị.

Tiểu Bạch ngây ngốc một chút, âm thầm cắn răng, bạch cảm động… Cái này cẩu nam nhân chờ ở tại đây đâu, còn giả mù sa mưa để nàng đi! !

Vừa ý bên trong lại không cảm thấy chán ghét, ngược lại

đối La Quan, càng nhiều mấy điểm hiếu kì.

La Quan đưa tay, chỉ chỉ trời, vừa chỉ chỉ địa, “Thế giới này, đến cùng chuyện gì xảy ra?”

Tiểu Bạch đối với vấn đề này, cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, nàng trầm mặc một chút, chậm rãi nói: “Khi thì chân thực khi thì hư ảo, ban ngày hết thảy bình thường, ngủ say tức thành tạm dừng xám trắng… La Quan, thế giới này bản thân liền là giả, nó chỉ là một giấc mộng.”

La Quan có thật nhiều suy đoán, nhưng đáp án này hay là ra ngoài ý định.

Mộng!

Hắn nhìn xem đối diện nữ nhân, lại nhìn xem thế giới này, hết thảy đều chân thực, để hắn khó mà phân biệt.

“Ngươi nói là, 2 người chúng ta, bây giờ đều tại người nào đó mộng bên trong?”

Chương 451 : Đặc thù người chuyển sinh

Tiểu bạch điểm đầu, “Vâng.”

La Quan trầm mặc hồi lâu, một mặt cảm khái, sợ hãi thán phục.

Mặc dù rất khó tin tưởng, nhưng lại không thể không thừa nhận, cái này thực sự có thể rất hoàn mỹ giải thích, toà này thế giới quỷ dị chỗ.

Chỉ có mộng cảnh, mới có thể làm đến đã chân thực lại hoang đường!

Nhưng chuyện này, vẫn là để hắn khó có thể lý giải được, đến tột cùng gì cùng tồn tại mộng cảnh, mới có thể dạng này không thể tưởng tượng nổi.

“Ngươi biết…”

“Không biết.” Tiểu Bạch đem hắn đánh gãy, “Cứ việc ngươi đã biết chân tướng, cũng tốt nhất lưu tại tâm lý, không nên tùy tiện nói… Ta nghe trưởng bối trong nhà đề cập, vị này tính tình không tốt lắm, như biết được ngươi nhìn thấu hắn trò chơi, sẽ không cao hứng.”

La Quan trong lòng nghiêm nghị, chậm rãi gật đầu.

Tiểu Bạch nghĩ nghĩ, nói: “Lại ngoài định mức nói cho ngươi một tin tức, trước mắt là hư ảo, nhưng cũng đồng

dạng tồn tại chân thực, nếu như ngươi tại toà này thế giới bên trong, gặp chân thực chi vật, nhất định không được đụng. Bởi vì những này chân thực chi vật, đều là vị kia cất giữ, cầm sẽ có phiền phức.”

La Quan sắc mặt cứng đờ, nháy mắt nghĩ đến phá kiếm, hiển nhiên nó chính là đồ cất giữ 1 trong.

Mà trước đó, mơ hồ nghe được kia âm thanh hừ lạnh, cũng liền có giải thích… Đây là đã, bị ngoài định mức chú ý sao?

Xương trạm canh gác làm hại ta!

Tiểu Bạch mặt lộ vẻ ngưng trọng, “Ngươi đã gặp?”

La Quan gật đầu.

“Cầm rồi?”

Lại gật đầu.

Tiểu Bạch nói: “Ngươi phải ngã nấm mốc.”

La Quan khóe miệng co quắp một chút, “Có hay không biện pháp giải quyết?”

Tiểu Bạch trầm mặc liên tục, lấy ra 1 con linh đang, nó toàn thân trắng như tuyết phi thường tinh xảo, cầm trong tay lại không thanh âm, “Ngươi tại ngủ say sau xám trắng thế giới, lay động cái này linh đang, liền có thể thoát ly thế giới này, trở lại ngươi tới địa phương.”

La Quan trầm mặc.

Tiểu Bạch nhíu mày, đẹp mắt con mắt, lộ ra mấy điểm nổi nóng, “Ngươi không tin ta? Chuông này thế nhưng là trong nhà của ta trưởng bối, cho ta ứng đối ngoài ý muốn bảo vật…”

“Ta tin.” La Quan mở miệng, lại lắc đầu, “Nhưng ta không thể đi.”

Xương trạm canh gác có thể làm hại ta, ta lại không thể để đại lão thất vọng.

Cái này thao đản nhân sinh…

Quả nhiên, trên đời hết thảy đều rất công bằng, có được thì có mất.

“Thật không đi?”

“Không thể đi!”

Tiểu Bạch tức giận nói: “Vậy liền đem đồ vật trả lại, lại nghiêm túc thành khẩn xin lỗi.”

La Quan lắc đầu, “Không trả nổi.”

Phá kiếm kia thái độ —— đại gia đi theo ngươi, chính là coi trọng ngươi, ngươi còn dám cho ta đưa trở về, ngươi đưa 1 cái thử một chút?

Đâm lao phải theo lao, đại khái như thế.

Tiểu Bạch khí quay đầu bước đi, “Vậy ngươi tự cầu phúc, ta mặc kệ!”

Đi tới cửa về sau, nàng bước chân ngừng tạm, “Thân thể ta có chút ngoài ý muốn, ngày đó là thật rơi vào trạng thái ngủ say, không có lừa ngươi… Ngươi đừng suy nghĩ nhiều, ta chính là muốn tự chứng trong sạch.”

Nói xong cũng đi.

La Quan thở dài, nghĩ thầm nữ lừa đảo tẩy trắng, ta lại rơi tiến vào hố bên trong, hi vọng Cốt Linh thiên vị kia có thể cho lực.

Ngài gây ra phiền phức, đừng để ta một tên tiểu bối, tiếp nhận không nên tiếp nhận gánh nặng a!

Cuối cùng tuyển bắt đầu.

Lần này hình thức, rốt cục trở nên bình thường, không còn đơn giản như vậy thô bạo.

Tất cả mọi người ngẫu nhiên rút thăm lên đài, bên thắng tấn thăng vòng tiếp theo, kẻ yếu trực tiếp đào thải.

Không có phục sinh thi đấu , dựa theo thiên không chi thành tu sĩ thuyết pháp, vận khí cũng là thực lực một bộ điểm.

Tiểu Bạch đúng là cái thứ 1 lên đài!

Mà đối thủ của nàng, cũng làm cho La Quan kinh ngạc… Mộ Thanh Dương, vị này Huyền Âm sơn thiếu chủ, từ

hải vực “Tiên nhân truyền thừa” lúc, liền cùng La Quan kết xuống đại thù, nhưng cho tới bây giờ 2 người, cũng còn chưa từng có chính diện giao phong cơ hội, cũng là cổ quái.

“Bắt đầu!”

Đây là mộng, lại là 1 cái có thể tu luyện, cũng có thể giết người mộng, chết chính là thật chết đi.

La Quan mặt lộ vẻ nghiêm túc, nhìn về phía lôi đài, nhưng kết cục lại rất ra ngoài ý định, Mộ Thanh Dương bại.

Điểm này không tính, chân chính để La Quan giật mình là, tiểu Bạch chỉ đưa tay một điểm, Mộ Thanh Dương liền thổ huyết bay ra.

Nếu không phải rất xác định, 2 người bọn họ tuyệt không quan hệ, La Quan đều muốn hoài nghi Tiểu Mộ giả đánh!

Tiểu Bạch vậy mà mạnh như vậy? !

Lăn xuống lôi đài Mộ Thanh Dương, sắc mặt cực kỳ khó coi, cùng Cơ Thần Nguyên nói nhỏ vài câu về sau, đứng dậy vội vàng rời đi.

La Quan nhìn xem hắn bóng lưng, nhíu nhíu mày.

“Nhận biết?”

Tiểu Bạch hô hào mặc kệ La Quan, nhưng lại đi đến bên

cạnh.

“Có thù.” La Quan gật gật đầu, “Ngươi như giết hắn, ta sẽ thật cao hứng.”

Tiểu Bạch lắc đầu, “Người này không dễ giết… Hắn là cái người chuyển sinh, có rất mạnh át chủ bài.”

“Người chuyển sinh?” La Quan nhíu mày, hắn phát hiện mình lịch duyệt hay là quá ít, “Rất lợi hại phải không?”

“So ra mà nói.” Tiểu Bạch thản nhiên nói: “Nhưng ta cảm thấy, bọn hắn chỉ là một đám phế vật, ở kiếp trước đều không làm được sự tình, còn mưu toan đời sau có thể vượt qua… Buồn cười!”

Có lẽ là quen thuộc bắt đầu bại lộ bản chất, La Quan phát hiện nữ nhân này, bên ngoài đồng hồ nhìn xem cao lãnh không thể tiếp cận, trên thực tế lại phi thường ác miệng.

Nhưng lời nói này rất đúng.

Phế vật chính là phế vật, lại sống một thế lại như thế nào? Dám trêu chọc, giết là được!

Rất nhanh, đến phiên La Quan lên đài, hắn vận khí không tệ, đối thủ là giấc mộng bên trong tu sĩ.

Nhìn đối phương một mặt cười lạnh, lại ánh mắt hưng phấn, kích động bộ dáng, La Quan âm thầm lắc đầu, một đám trong mộng sinh vật mà thôi, cư nhiên như thế chân thực… Nếu bọn họ biết chân tướng, sẽ là gì cùng

phản ứng? Buồn cười lại đáng buồn.

Nhưng chợt, La Quan sinh ra một tia mê hoặc, đã thế giới này là giả, vậy hắn sinh tồn thế giới liền nhất định là thật sao?

Ai, quả nhiên tiếp xúc đến loại địa phương này về sau, liền sẽ nhịn không được suy nghĩ lung tung!

Trong mộng tu sĩ làm thủ đoạn, La Quan tại sơ tuyển lúc gặp qua _ —— thỉnh thần.

Hắn có thể xông đến cuối cùng tuyển, hiển nhiên thực lực cường hãn, giáng lâm thần lực cũng vô cùng cường đại, cả người bành trướng đến cao mấy trượng, giơ tay nhấc chân đều có khai sơn đoạn sông chi uy.

Nhưng cũng tiếc, đối thủ của hắn là La Quan, mấy kiếm qua đi bị đâm xuyên ngực, người này oa oa kêu to tựa như cái thoát hơi cầu, “Sưu” bay về phương xa, còn vừa tại hô to, “Ta sẽ còn trở về!”

La Quan khóe miệng co giật, trở lại dưới đài.

Vòng thứ 1 kết thúc sau là vòng thứ 2, La Quan tao ngộ tiến vào mộng cảnh thế giới đến, trận đầu chân chính trên ý nghĩa khổ chiến.

Đối phương rất mạnh, mạnh đến La Quan cơ hồ đem hết toàn lực, để mà tổn thương đổi tổn thương phương thức, mới gian nan lấy được thắng lợi.

“Ta là Hoàng Cực tông Mai Lạc, ngươi tên là gì? ! Một

ngày kia, ta nhất định sẽ tìm tới ngươi, đưa ngươi tay chân chặt đứt, lấy báo hôm nay sỉ nhục!”

Đối phương máu me khắp người, một mặt phẫn hận gào thét.

La Quan suy đoán, đối phương xuất thân hẳn là rất tốt, lại thêm kinh người tư chất, một đường thuận buồm xuôi gió đi đến hôm nay.

Kinh lịch ngăn trở không nhiều, không chịu đựng nổi đả kích, cho nên có chút điên cuồng, nhưng ta cũng không phải cha ngươi, thực tế không có nuông chiều ngươi tất yếu…

Ông ——

Kiếm minh trùng thiên, máu tươi tiêu thăng!

Mai Lạc che lấy cổ, trợn to tròng mắt bên trong tràn ngập 4 chữ “Ngươi làm sao dám” ? Dưới đài kinh hô trận trận, nương theo lấy bi thống gầm thét, gào thét.

“Mai Lạc sư huynh!”

“Tam hoàng tử bị giết!”

Nha, hay là cái hoàng tử, thân phận không thấp a.

Nhưng hoàng tử loại sinh vật này, ta trước kia liền giết qua, kiếp sau quản tốt miệng của mình.

La Quan quay người rời đi, trở lại tiểu Bạch bên người,

nhíu mày, “Ta lợi hại a?”

Tiểu bạch điểm đầu, “Rất mạnh.” Nàng dừng một chút, “Xem ra, ngươi là thật không biết, thiên cực tông cùng Hoàng Cực tông lợi hại.”

La Quan nói: “Rất lợi hại?”

“Rất lợi hại.”

La Quan mặt không biểu tình, “Đừng nhìn ngươi dài xinh đẹp, nói nhảm ta đồng dạng sẽ mắng.”

Tiểu Bạch cũng không giận, “Thiên cực tông cùng Hoàng Cực tông đều tại thanh thiên đại lục, đều đứng hàng 7 đại tông phái 1 trong, mỗi một tông đều có quy nguyên hợp nhất đại năng tọa trấn, lại không chỉ một. Nhất là Hoàng Cực tông, bị ngươi giết người họ Mai, lại là hoàng tử, nếu ta nhớ không lầm, Hoàng Cực tông 1 vị hợp nhất cảnh siêu cấp cường giả, chính là Mai thị Hoàng tộc xuất thân.”

La Quan: …

Quy nguyên hợp nhất cũng là 2 cái cảnh giới sao?

A đù!

Điểm mấu chốt có phải là làm sai.

Đưa tay chà xát mặt, La Quan cắn răng nói: “Viên Thành là ngươi giết! !”

“Không sai, nhưng người khác đều cho rằng là ngươi giết, mà lại ngươi còn giết không chỉ một, thiên cực tông đệ tử.” Tiểu Bạch một mặt đồng tình.

La Quan quyết định, tiếp xuống có thể không giết người, liền không giết, lớn không được trước nói cho bọn hắn, ta tính tình không tốt lắm, các ngươi đều thiếu bức bức lại lại.

Thực tế cái đồ chơi này, hậu quả khó mà dự đoán, tuy nói hắn hiện tại còn không biết, Thiên Thanh đại lục ở nơi nào… Ách, tóm lại về sau tránh một chút đi! !

Vòng thứ 3.

La Quan đối thủ, là Cơ Thần Nguyên, xem như oan gia ngõ hẹp.

2 người ánh mắt đối sờ, La Quan nghĩ thầm Tiểu Cơ người này, muốn hay không giết chết đâu?

Mọi người là đồng hương, hắn còn có cái Thần Hồn cảnh lão tổ, tuy nói ta đại hung tỷ giết Thần Hồn cảnh, đại khái liền cùng ăn dưa leo như.

Nhưng loại nhân tình này hắn không nghĩ thiếu quá nhiều… Mà lại, từ khi lần trước, đại hung tỷ xuất thủ trọng thương Tống Nhạc Phong về sau, La Quan sâu trong đáy lòng, lại sinh ra một tia bất an.

Mà phần này bất an, không có theo thời gian trôi qua tiêu tán, ngược lại tại thánh đô giết người đêm, thổi lên xương trạm canh gác sau trở nên càng thêm mãnh liệt.

Trực giác nói cho hắn, lặp đi lặp lại nhiều lần mời các đại lão xuất thủ can thiệp hiện thế, là cần trả giá đắt… Chỉ bất quá còn chưa phát sinh!

“Người này cũng có thù oán với ngươi?” Tiểu Bạch đột nhiên mở miệng.

La Quan gật đầu.

“Vậy ngươi cẩn thận một chút, hắn muốn giết ngươi.”

Giết ta?

La Quan nhíu mày, Tiểu Cơ ngươi cái này liền có chút không biết tốt xấu, mà lại ngươi ở đâu ra lá gan! ? !

Hả? Không đúng.

Hắn quay người nhìn về phía tiểu Bạch, “Hắn… Có bài tẩy gì sao? ?” Tiểu Cơ trước đó cùng hắn giao thủ qua, nên biết lớn tiểu Vương a!

Tiểu Bạch mặt lộ vẻ kỳ quái, “Địch nhân của ngươi, chính ngươi không rõ ràng? Hắn cũng coi như người chuyển sinh, bất quá là tương đối may mắn loại kia, phù hợp nào đó phần thiên địa khí vận… Nói đơn giản chính là, là thiên địa để hắn chuyển sinh hiện thế, để làm trong cõi u minh một loại nào đó bố cục, phần lớn đều cho đền bù, tỉ như xen lẫn Thần khí, thiên phú dị bẩm lại hoặc là thiên phú thần thông vân vân.”

La Quan sắc mặt biến hóa.

Xen lẫn Thần khí…

Kiếm hồn!

Không sai, Cơ Thần Nguyên thế mà là, bị thiên địa tuyển định đặc thù người chuyển sinh.

Chương 452 : Xương trạm canh gác hai lần chỉ dẫn

Lôi đài, 2 người đứng đối mặt nhau.

La Quan trước tiên mở miệng, “Tiểu Cơ, ngươi còn không nhận thua, là muốn chết phải không?”

Cơ Thần Nguyên cười lạnh, “La Quan, chỉ cần ngươi có thể đỡ một kiếm này, nhận thua lại như thế nào?”

Giọng điệu này, Tiểu Cơ tuyệt đối có át chủ bài, tên vương bát đản này chuyển sinh hiện thế, sẽ không phải chính là vì đưa cho hắn chế tạo phiền phức a?

Cơ Thần Nguyên xuất kiếm, đưa tay một nắm, kiếm hồn rơi vào trong lòng bàn tay.

Oanh ——

Khí tức khủng bố phóng lên tận trời, mang theo vạn cổ trước đó vô địch chi thế, nhưng cái này cùng lúc trước lại khác biệt, kiếm hồn không giữ lại chút nào bộc phát ra toàn bộ lực lượng.

Chỉ thấy hư không chấn động, từng tôn hư ảnh hiển hiện, mỗi cái đều là ngã xuống thi thể, nhưng như cũ tản ra ngập trời chi thế.

Những thi thể này, đều là đã từng chết tại kiếm hồn phía dưới cường đại tồn tại, bây giờ hóa thành vô địch chi thế một bộ điểm, chuyển hóa thành đáng sợ sát lực.

Một kiếm này còn chưa rơi xuống liền chấn động 4 phương, vô số người trừng to mắt, lộ ra kinh hãi chi ý. Tiểu Bạch nhíu mày, trên mặt lộ ra một tia lo âu, Cơ Thần Nguyên một kiếm này, uy lực ở ngoài dự liệu.

Nhưng một kiếm này về sau, hắn cơ hồ cũng liền phế, lại vô sức đánh một trận… La Quan cùng Cơ Thần Nguyên đến cùng bao lớn cừu hận, lại không tiếc đại giới cũng muốn giết hắn?

Trên thực tế Cơ Thần Nguyên muốn, chính là giết chết La Quan, thôn phệ trong cơ thể hắn đế kiếm bản nguyên.

“La Quan, ngươi có thể chết! !”

Đối một kiếm này Tiểu Cơ lòng tin mười phần, chính là Nguyên Anh sơ cảnh tu sĩ, cũng muốn tạm thời tránh mũi nhọn.

La Quan nhíu mày, khó trách Tiểu Cơ như thế tùy tiện, xem ra 1 trận chiến này, hắn nhất định phải ra át chủ bài.

Nhưng vào lúc này hắn nhướng mày, sau một khắc 1 đem phá kiếm, đột ngột xuất hiện ở trước mắt.

Sau đó, kia phóng thích vô địch kiếm thế, xung quanh hư không khủng bố thi ảnh chìm nổi kiếm hồn, trực tiếp liền tịt ngòi.

Nó run rẩy, như chuột thấy mèo, đối mặt không thể đối kháng thiên địch.

Ông ——

Hắc kiếm chấn minh, thanh âm không cao không thấp, đại khái liền tương đương với người hừ lạnh một tiếng.

Sau đó, kiếm hồn nổ.

Cái này bên trong không phải hình dung từ, mà là đối sự thật tình huống cụ thể miêu tả, chỉ nghe “Bành” một tiếng kiếm hồn biến kiếm cặn bã, gào thét bay đến phá kiếm trước mặt, bị nó một ngụm nuốt vào.

Thật là một ngụm, cũng thật là nuốt.

Liền phá kiếm trên thân kiếm, một chỗ thê thảm lỗ hổng, đem kiếm hồn nuốt vào về sau, tựa hồ biến ít đi một chút.

Cũng liền như thế điểm biến hóa, hết rồi! !

Phá kiếm bất mãn lại khinh thường run lên, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa, gia hỏa này lại trở lại, cất đặt nó nhẫn trữ vật.

Một màn này để ở đây tất cả mọi người, toàn bộ trợn mắt hốc mồm, La Quan thậm chí cảm giác được, đến từ thiên không chi thành chỗ cao dò xét ánh mắt.

Nhưng kinh hãi nhất, khó khăn nhất tiếp nhận, đương

nhiên là Cơ Thần Nguyên, cả người hắn đều không tốt.

Đầu tiên là từng ngụm từng ngụm thổ huyết, tiếp lấy miệng mũi thất khiếu phun máu, lại là cửu khiếu cùng một chỗ, cuối cùng toàn thân lỗ chân lông đều rướm máu, kia thê thảm bộ dáng đừng nói, quả thực dọa người.

Xen lẫn kiếm hồn bị thôn phệ, đối Cơ Thần Nguyên đả kích là trí mạng tính, hắn cảnh giới nháy mắt sụp đổ, đã biến thành phế nhân.

“La Quan thắng!”

Cơ Thần Nguyên bị khiêng xuống lôi đài, trước một khắc khí thế của hắn rào rạt, kiếm chưa ra liền chấn kinh 4 phương, lúc này lại giống như là con chó chết.

Kiếm hồn bị thôn phệ, tự thân cảnh giới sụp đổ, hắn sẽ tại thống khổ, trong tuyệt vọng, vượt qua sinh mệnh cuối cùng một quãng thời gian.

La Quan nhảy xuống lôi đài, vô số người biểu lộ kính sợ.

Tiểu Bạch đột nhiên nói: “Là… Thanh kiếm này?”

La Quan gật đầu.

Tiểu Bạch trầm mặc mấy hơi, “Khó trách ngươi không muốn trả lại.”

Phá kiếm chỉ “Hừ lạnh” một tiếng, chân chính uy thế hoàn toàn không lộ, nàng nhưng nhìn ra mấy điểm hư

thực.

Không nhiều, cũng cũng đủ lớn khái phán đoán.

La Quan cười khổ, nhưng cũng không có làm giải thích.

Ba lượt sàng chọn qua đi, còn thừa lại mười mấy người, Chu Tử Hân cũng bị đào thải, nàng vận khí không tốt gặp 1 cái, thực lực kinh khủng phó thần yến người, khổ chiến một trận cuối cùng là không địch lại.

Nhưng nàng vẫn chưa rời đi, xa xa đối La Quan gật đầu, muốn biết hắn có thể hay không trở thành người thắng sau cùng.

Vốn cho là, tiếp xuống sẽ là vòng thứ tư, vòng thứ 5, cuối cùng lại vòng bán kết, trận chung kết loại hình quá trình.

Nhưng thiên không chi thành quyết định, lại lần nữa ra ngoài ý định.

Ầm ầm ——

Trên đỉnh đầu, 1 cái vòng xoáy hiển hiện, rộng lớn thanh âm vang vọng đất trời, “Tất cả tham tuyển tu sĩ, tiến vào bí cảnh bên trong, cuối cùng đi ra người, chính là Thiên Kình thánh tông tông tử!”

Quy tắc cải biến, tiến trình một chút tăng tốc.

Đám người một trận ầm ĩ, rất nhanh quy về yên tĩnh, đại khái là trải qua cùng loại thao tác, rất nhanh liền tiếp

nhận cái này nhất an sắp xếp.

Hưu ——

Có người khởi hành, bay thẳng hướng vòng xoáy.

“Cẩn thận…”

2 người đồng thời mở miệng, La Quan nhìn xem tiểu Bạch, cười cười.

“Vậy liền cùng một chỗ cẩn thận, đừng chết ở bên trong.”

Tiểu bạch điểm đầu, “Được.”

Thực tế là có thể đi đến bước này tu sĩ, mỗi 1 cái đều rất mạnh, mạnh đến ai cũng không cách nào cam đoan, bọn hắn có bài tẩy gì.

Ai dám nói, liền nhất định có thể cười đến cuối cùng?

Phá kiếm vừa rồi xuất thủ, chỉ là bởi vì không quen nhìn, 1 cái đồ chơi nhỏ tại trước mặt nó phách lối, mà lại bao nhiêu cũng coi là ăn lót dạ phẩm, nếu không La Quan chính là chết rồi, nó mí mắt đều không nháy mắt.

Cho nên, nó là không dựa vào được! !

Tiểu Bạch đi trước một bước.

La Quan quy củ cũ, cơ hồ đợi đến cuối cùng mới bay vào vòng xoáy, quá trình gần như giống nhau, nhưng

trước mắt bí cảnh lại ra ngoài ý định.

Một mảnh quần thể cung điện!

Xa hoa, rộng lớn, khí thế bàng bạc, giống như thần linh chỗ ở.

Chỉ một chút, cũng làm người ta bản năng bên trong, sinh ra vô tận kính sợ.

Nó rất lớn, ban công đình các kéo dài, một chút không nhìn thấy cuối cùng.

Mà La Quan bây giờ, ngay tại trong đó một chỗ cung điện bên ngoài, trước mặt nó là một mảnh quảng trường, quảng trường cùng cung điện đụng vào nhau chỗ, đứng thẳng 1 khối to lớn bia đá.

La Quan đứng tại dưới tấm bia đá.

Đột nhiên, sắc mặt hắn khẽ biến.

Xương trạm canh gác! !

Tiến vào mộng cảnh thế giới đến, lực lượng của nó lần thứ 2 giáng lâm, cho La Quan chỉ dẫn.

Mà mục tiêu, chính là trước mắt bia đá.

La Quan ngẩng đầu nhìn lại, bia đá rất lớn, ước chừng cao bảy tám trượng, rộng hai trượng hơn, phía trên khắc dấu lấy vô số văn tự.

Đáng tiếc, 1 cái đều xem không hiểu, ngay tại La Quan nhíu mày lúc, xương trạm canh gác chỉ dẫn lại xảy ra biến hóa.

Không phải chính diện?

Hắn đi đến bia đá mặt sau, một mảnh bóng loáng vuông vức, thử nghiệm điểm hướng một chỗ.

Răng rắc ——

Bia đá mặt ngoài lại lõm xuống dưới, La Quan sắc mặt giật mình, sau một khắc nó lại từ đó, trực tiếp vỡ ra một cái khe hở.

Xương trạm canh gác để hắn đi vào!

La Quan sắc mặt có chút đắng, cắn răng bước vào trong đó, hạ quyết tâm muốn thật có thứ gì, tuyệt đối chỉ nhìn không cầm.

Nhưng trên thực tế, bên trong cái gì cũng không có, cũng chỉ là 1 cái vuông vức bịt kín không gian.

Đột nhiên xung quanh vách đá, nhanh chóng trở nên trong suốt, La Quan lại có thể thấy rõ bên ngoài tình hình, thậm chí liền âm thanh đều có thể truyền tiến đến.

Ầm ầm ——

Tiếng vang oanh minh, nương theo lấy gầm thét, kêu thảm, kia là tiến vào bí cảnh bên trong tu sĩ, đã bắt đầu chém giết.

Thậm chí, La Quan nhìn thấy 1 khối đá vụn, mang theo lực lượng kinh khủng, gào thét mà đến đánh vào trên vách đá, nhưng trước mắt trừ tầng 1 nhàn nhạt gợn sóng bên ngoài, nửa điểm chấn động cũng không xuất hiện.

Thế là, bên ngoài chém giết thảm liệt, trong tấm bia đá La Quan, lại thành trận này đại hỗn chiến quần chúng.

Nhưng xương trạm canh gác chỉ dẫn hắn tiến vào bên trong, liền chỉ là vì tránh né trận này chém giết? La Quan cảm thấy sự tình chưa hẳn đơn giản như vậy.

Không biết qua bao lâu, tiếng chém giết dần dần lắng lại, 2 thân ảnh xuất hiện tại quảng trường, càng xảo chính là La Quan đều biết.

Tiểu Bạch.

Đối diện nàng, là cái anh tuấn cao lớn nam nhân, đối phương từng tại nàng ngủ say “Đêm hôm đó”, tìm tới La Quan ý đồ mang đi nàng.

Chương 453 : Người thắng cuối cùng

Cao lớn nam nhân thở dài, biểu lộ có chút đắng chát chát, “Không nghĩ tới, ngài lại tự mình đến, trước đó không nhận ra thân phận của ngài, còn xin ngài tha thứ.”

Hắn lại nhận biết tiểu Bạch, như biết thân phận của nàng, ngữ khí cung kính mà khiêm tốn, càng lộ ra một tia sợ hãi.

Tiểu Bạch mở miệng, thanh âm là một loại La Quan chưa hề tiếp xúc qua lạnh lùng, như từ cửu thiên chi thượng mà đến, “Phong ấn của nó, là các phương ý chí hội tụ, không có người có thể mở ra, các ngươi làm ra hết thảy chú định đều là phí công.”

Cao lớn nam nhân trầm mặc, “Có lẽ ngài nói rất đúng, nhưng chúng ta không có lựa chọn nào khác.”

Tiểu Bạch nhíu nhíu mày, thanh âm lạnh hơn, “Vậy ta chỉ có thể giết ngươi.”

Cao lớn nam nhân có chút khom người, thần thái càng phát ra kính sợ, “Có thể chết ở ngài trong tay, tại ta mà nói cũng là một loại vinh quang.”

Hắn ngẩng đầu, trong mắt kính sợ, nhát gan, trong nháy mắt biến mất sạch sẽ, biến thành bóng đêm vô tận.

Tĩnh mịch mà băng hàn.

Oanh ——

Cao lớn nam nhân một bước đạp xuống, thân thể của hắn da nháy mắt băng liệt, kia đúng là vô số mảnh tiểu Phi trùng, “Ông” “Ông” vỗ cánh bên trong, theo hắn đưa tay một nắm, tụ tập biến thành 1 cây trường thương.

Mà cả người hắn, hình dạng cũng theo đó đại biến, lộ ra 1 trương tái nhợt vô song, như quanh năm không thấy ánh mặt trời tuổi trẻ khuôn mặt.

Khí tức ngang ngược, đôi mắt phiếm hồng!

Ma đạo tu sĩ… Đào Thân Thanh? Không, đây chỉ là hắn mặt khác hóa thân.

Khó trách, người này có thể tại mộng cảnh thế giới bên trong, vẫn như cũ cải biến thân phận, cho nên dựa vào hẳn là, loại này kỳ quái phi trùng.

Tay cầm trường thương, ma đạo tu sĩ thả người hướng về phía trước, trường thương đâm ra oanh minh đột khởi, mũi thương chỗ hướng không gian lại cũng hơi vặn vẹo.

Thật mạnh!

La Quan mặt lộ vẻ ngưng trọng, cái này 1 thương uy lực lại không so với trước, Cơ Thần Nguyên kiếm hồn dốc sức 1 kiếm yếu.

Ma đạo tu sĩ?

Lúc trước hắn chỉ gặp được ma chủng, nhưng đó là một loại, cùng trước mắt lực lượng hoàn toàn khác biệt, điên cuồng, hủy diệt cùng hiện thế không hợp nhau.

Mà trước mắt tên này ma đạo tu sĩ, lại càng giống là 1 cái, đi mặt khác một con đường người tu hành, hoàn toàn không có mất khống chế.

2 người này ở giữa, lại là cái gì quan hệ đâu?

La Quan suy nghĩ chuyển động lúc, quảng trường bên trong đại chiến đã bộc phát… Nhưng “Đại chiến” cái từ ngữ này, dùng tại cái này lại có chút không quá thỏa đáng.

Chỉ thấy rộng trên trận, ma đạo tu sĩ tay cầm trường thương, mỗi một kích đều đem hết toàn lực, bộc phát ra vô tận sát phạt chi uy, khiến mặt đất sụt lún đá vụn bay tứ tung.

Mà tiểu Bạch thì theo thương thế tung bay, rất có một loại ngươi mạnh mặc cho ngươi mạnh, gió mát lướt núi đồi phiêu nhiên chi thế, cũng không cùng hắn đối bính, liền như một đoàn phiêu dật tơ liễu.

Ma đạo tu sĩ sắc mặt càng phát ra tái nhợt, tĩnh mịch đỏ thẫm đôi mắt bên trong, dần dần lộ ra một tia tuyệt vọng.

Đột nhiên lại đâm ra một thương về sau, hắn thân ảnh bỗng nhiên dừng lại, đôi mắt bên trong đỏ thẫm bỗng nhiên ngưng trệ, ngay sau đó tiêu tán trống không.

Bành ——

Người này ngửa mặt đổ xuống, khí tuyệt bỏ mình.

Tiểu Bạch 1 cái phiêu nhiên quay người, rơi vào bên cạnh thi thể, phong khinh vân đạm thậm chí cũng không biết, nàng đến tột cùng là như thế nào xuất thủ.

Nhìn trên mặt đất, ma đạo tu sĩ thi thể, tiểu Bạch đột nhiên quay người, ánh mắt sắc bén, “Ra đi!”

Vách đá bên trong, La Quan sắc mặt biến hóa, ám đạo nữ nhân này thật là nhạy cảm cảm giác, nhưng rất nhanh hắn liền phát hiện không thích hợp.

Tiểu Bạch dù mặt hướng nơi đây, nhưng ánh mắt tiêu điểm lại không tại cái này, La Quan ám cảm giác im lặng, nữ nhân này căn bản chính là giở trò lừa bịp!

Quả nhiên, nàng xinh đẹp như vậy, làm sao có thể sẽ không gạt người.

“Kỳ quái, rõ ràng cảm thấy dị dạng…” Dưới khăn che mặt, tiểu bạch kiểm bên trên lộ ra nghi hoặc, chợt cắn răng, “La Quan, ta biết là ngươi, hiện tại cái này bên trong cũng chỉ còn lại có 2 người chúng ta, ngươi còn không ra sao?”

Vách đá lặng yên mở ra, tiếng bước chân vang lên, tiểu Bạch nhìn chằm chằm vách đá, “Ngươi giấu ở trong này? ?” Nàng có chút giật mình.

La Quan không có trả lời, hắn đi tiến vào quảng trường,

đứng tại tiểu Bạch cách đó không xa, “Ngươi nói không sai, cái này bên trong chỉ còn lại có ngươi ta.”

Cuối cùng tuyển, đến cuối cùng một bước! !

Nhưng Thiên Kình thánh tông tông tử chỉ có 1 cái, bọn hắn nhất định phải phân ra cao thấp.

Tiến vào bí cảnh trước, nói chuyện “Cẩn thận” một đôi nam nữ, cuối cùng lại đứng đối mặt nhau.

Tiểu Bạch trầm mặc một chút, “Ngươi nhận thua đi!” Hơi dừng một chút, nàng tiếp tục nói: “Thành tựu ngũ sắc Kim Đan cơ duyên, ta có thể cho ngươi, nhưng cuối cùng hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến, nhất định phải là ta.”

Quả nhiên trừ ngũ sắc Kim Đan bên ngoài, mộng cảnh thế giới còn ẩn giấu đi, cái khác bí mật. Có lẽ chính là bởi vì bí mật này, mới hấp dẫn nhiều người như vậy, không tiếc đại giới mạo hiểm tranh đoạt!

La Quan cười cười, hắn biết tiểu Bạch nhượng bộ, không phải là bởi vì nàng không có nắm chắc, vừa rồi một trận chiến đã đầy đủ chứng minh sự cường đại của nàng.

“Tạ ơn, nhưng rất xin lỗi, ta chỉ có thể cự tuyệt.”

Tiểu Bạch đôi mắt ngưng trọng, “Ngươi suy nghĩ kỹ càng.”

La Quan nói: “Ra tay đi!”

Oanh ——

Kiếm ý trùng thiên, hắn 1 kiếm chém ra, tiểu Bạch như là trước đó cùng ma đạo tu sĩ chém giết, tơ liễu phiêu nhiên tránh đi.

Nhìn như không nhanh kì thực cực nhanh, càng cho người ta một loại phiêu hốt huyền diệu, khó mà tỏa định cảm giác.

La Quan rốt cục cảm nhận được, vừa rồi kia ma đạo tu sĩ cảm thụ, mà lại rất nhanh là hắn biết, tiểu Bạch là như thế nào giết người.

Hồn phách không gian bên trong, tại thần thụ cùng ánh trăng trấn áp xuống, lại bắt đầu tuyết rơi.

Thật là tuyết, tản ra khí tức băng hàn, dần dần phủ kín hồn phách không gian, khiến cho hồn phách cứng đờ.

Nhưng cái này cũng không hề là nó uy lực chân chính, La Quan có thể cảm nhận được, trong bông tuyết ẩn chứa lực lượng kinh khủng.

Một khi dẫn bạo, liền có thể nháy mắt diệt hồn!

Không thể lại cùng, nếu không hắn sẽ mất đi cơ hội.

La Quan thở sâu, thể nội đế kiếm bản nguyên bộc phát, khủng bố kiếm thế phá thể mà ra, khiến tiểu bạch kiểm sắc đột biến.

“1 kiếm khai thiên! !”

Oanh ——

1 kiếm rơi, hỗn độn thương khung từ đó một phân thành hai, kiếm thế từ chín ngày mà xuống, mang theo hủy thiên diệt địa chi uy, có thể đem vạn vật chém ngang.

Đây mới là La Quan bây giờ, bằng vào thực lực bản thân, có khả năng chém ra chí cường 1 kiếm!

Hồn phách không gian bên trong, tất cả bông tuyết kịch liệt rung động, diệt hồn cực hàn dẫn bạo.

Oanh ——

Nổ vang rung trời, cả tòa quảng trường tại khủng bố kiếm uy dưới, bị trực tiếp chém vỡ, thậm chí phương xa cung điện cũng nháy mắt đổ sụp.

1 đầu hủy diệt hồng câu, xuất hiện tại bí cảnh bên trong, quan sát đầu đuôi đều không cuối cùng, cũng đem này phương tiểu thiên địa xuyên qua.

La Quan sắc mặt tái nhợt, cái trán trải rộng mồ hôi, từng ngụm từng ngụm thở dốc.

Tiểu Bạch đột nhiên nói: “Một kiếm này có thể giết ta, ngươi vì sao không trảm? ?” Hồng câu thác thân mà qua, khoảng cách nàng 10 trượng bên ngoài.

La Quan khí tức hơi chậm, khoát khoát tay, “Vậy ngươi lại vì sao, vẫn chưa dẫn bạo bông tuyết.”

Tiểu Bạch cải chính: “Nó gọi thương tuyết.”

La Quan suy nghĩ một chút, “1 kiếm khai thiên!”

“Danh tự rất thỏa đáng.” Tiểu Bạch dừng một chút, ánh mắt nghiêm túc, “Ngươi thật, nhất định phải thắng sao?”

La Quan trầm mặc.

Tiểu Bạch không có truy hỏi, “Tốt, vậy liền cho ngươi đi.”

Nàng lật tay, lấy ra con kia tinh xảo bạch linh, “Ghi nhớ, ta gọi Bạch Tiểu Bạch, lần sau gặp lại, ta cũng sẽ không lại để cho ngươi.”

Nguyên lai chuông này là có thể rung vang…

La Quan chuyển qua ý niệm này, liền thấy tiếng chuông bên trong, Bạch Tiểu Bạch thân ảnh nhanh chóng nhạt đi, tựa như là một sợi sương mù, cứ thế biến mất không gặp.

Nàng đi!

La Quan thành người thắng cuối cùng, hắn thở ra một hơi, “Bạch Tiểu Bạch… Nguyên lai thật gọi cái tên này a, thật là khó nghe.”

Lắc đầu, hắn quay người bước nhanh mà rời đi.

Bí cảnh cửa vào mở ra, đem La Quan thân ảnh nuốt hết.

Chương 454 : Chặt đứt La Quan trở về đường

Ngay tại Bạch Tiểu Bạch nhận thua, dao linh rời đi nháy mắt, toàn bộ mộng cảnh thế giới, đột nhiên xuất hiện một tia đình trệ.

Mà liền tại trong chớp nhoáng này, tất cả được mời mà đến, tiến vào mộng cảnh kẻ ngoại lai, đều bị một cỗ vô hình lực lượng đưa ra.

Thế là, khi La Quan đi ra bí cảnh lúc, mảnh này mộng cảnh thế giới bên trong, cũng chỉ thừa hắn một người sống.

Thiên không chi trên thành phương, vang lên thần linh thanh âm, “Thiên Kình thánh tông tông tử đã xuất, sẽ ở… 3 năm về sau, tiến về thăng tiên đại hội.”

“Ta cùng bái kiến tông tử!”

Lọt vào trong tầm mắt, tất cả mọi người quỳ rạp trên đất, cung kính vạn điểm.

1 khối kim quang lóng lánh, đại biểu tông tử thân phận lệnh bài, xuất hiện tại La Quan trước mặt, hắn trong trầm mặc tiếp nhận, con ngươi lại tại kịch liệt co vào.

Dựa theo quá trình, hắn đã hoàn thành thế giới này nhiệm vụ chính tuyến, mộng cảnh kia liền nên biến mất, “Thần yến” đến tận đây kết thúc.

Chu Tử Hân, Mộ Thanh Dương bọn người, đã từ thế giới này biến mất, chính là tốt nhất chứng cứ.

Nhưng vì cái gì ta còn lưu tại cái này bên trong? Thành tựu ngũ sắc Kim Đan ban thưởng đâu? Làm sao cũng chỉ cho ta như thế một cái thẻ bài?

Không có đáp án!

La Quan một trái tim, dần dần bị băng hàn bao khỏa, hắn đột nhiên nghĩ đến phá kiếm… Chẳng lẽ đây chính là, trộm lấy mộng chủ đồ cất giữ trừng phạt?

Xương trạm canh gác, đúng, còn có xương trạm canh gác!

La Quan thất vọng, nó lại không phản ứng chút nào, như đối trước mắt cục diện không có bất kỳ biện pháp nào.

Trực giác nói cho hắn, nhất định phải làm ra ứng đối, mộng cảnh hẳn là tại lúc này kết thúc, lại tiếp tục không biết sẽ phát sinh cái gì.

“Đại nhân, ta đã trở thành tông tử, có hay không có thể rời đi rồi?”

Thiên không chi trên thành phương, thanh âm kia hơi dừng một chút, “Ngươi đã đã trở thành tông tử, đương nhiên phải lưu tại thiên không chi thành.”

La Quan cắn răng, “Không! Ta cũng không thuộc về cái này bên trong, đây chỉ là một mộng cảnh, ta dựa theo

các ngươi chế định quy tắc, đã thông qua kịch bản, các ngươi liền hẳn là thả ta rời đi!”

Hắn đã không cố kỵ gì.

Thậm chí, không tiếc công khai điểm phá, thế giới này bản chất.

Thiên không chi trên thành phương thanh âm, nhiều một tia phức tạp, “Tông tử cao hứng quá độ, vui vẻ tinh thần thất thường, đem hắn mang đi nghỉ ngơi đi.”

Mà xung quanh mọi người, trên mặt ngắn ngủi mê hoặc về sau, nhao nhao cười vang lên tiếng.

“Tông tử cao hứng bị điên á!”

“Ha ha ha, dù sao chỉ là người trẻ tuổi, như đổi lại ngươi ta, sợ là so tông tử còn muốn không bằng.”

“Thiên Kình thánh tông sinh ra, cái này 10,000 năm mới tông tử, hôm nay lão phu làm chủ, mọi người không say không về!”

“Tốt, cùng say cùng say!”

Nghe những người này lời nói, La Quan cảm giác sắp điên, hắn biết là cái mộng cảnh này thế giới quy tắc, che đậy hắn lời nói.

Coi như hắn lại nói 10 ngàn lần, những người này cũng nghe không đến, càng sẽ không lại bất kỳ phản ứng nào.

Không có giãy dụa, hắn bị Thiên Kình thánh tông người mời đi, đi hướng thiên không chi thành chỗ cao, kia bên trong mới là Thiên Kình thánh tông chân chính sơn môn chỗ.

…

Hải vực.

Mê vụ ở giữa, theo nhỏ xíu sóng nước âm thanh, một chiếc thuyền nhỏ nước chảy bèo trôi.

Trên thuyền có 3 người.

Mộ Thanh Dương, Chu Tử Hân… Cùng Cơ Thần Nguyên!

Không sai, hắn còn chưa chết, đáng sợ như thế thương thế, toàn thân đều bị máu tươi thẩm thấu, tu vi băng liệt trở thành phế nhân, nhưng Cơ Thần Nguyên vẫn như cũ còn sống.

Hắn nhắm chặt hai mắt, chỉ có ngực còn tại có chút chập trùng.

Mộ Thanh Dương xem ra một chút, ánh mắt một mảnh đạm mạc.

Chu Tử Hân mày nhăn lại, nàng không thấy được La Quan thân ảnh, cũng không nhìn thấy cuối cùng kết cục… Hắn là chết rồi, hay là trở thành người thắng cuối cùng?

Nhưng người thắng không phải cũng là hẳn là, đi theo đám bọn hắn cùng một chỗ trở về sao? Ghi chép bên trong, khi thần yến kết thúc, tất cả mọi người sẽ trở về.

“Hắn chết!” Cơ Thần Nguyên đột nhiên mở miệng, ánh mắt hắn mở ra, cảm xúc cực kỳ phức tạp.

Có tận xương cừu hận, cũng có một tia mờ mịt.

La Quan hắn… Thế mà chết rồi… Cứ như vậy chết rồi…

Hắn làm sao báo thù?

Đương nhiên, hắn đã là phế vật, không có khả năng lại báo thù, nhưng ít ra có thể mời lão tổ xuất thủ, để hắn nhấm nháp thế gian thống khổ nhất tra tấn.

Nhưng hắn lại chết!

Cơ Thần Nguyên cười, cười nước mắt đan xen, dẫn động thương thế, hắn lại bắt đầu thổ huyết.

Một bên nôn, một bên không thú vị nghĩ đến, ta vì cái gì còn chưa có chết? Ta đã sớm đáng chết a! Hắn không nghĩ mình cái này chật vật không chịu nổi, nửa chết nửa sống bộ dáng, trở thành thánh đô trò cười, lại hoặc là dẫn tới, những cái kia đồng tình, ánh mắt thương hại.

Nhưng bây giờ, Cơ Thần Nguyên bi ai phát hiện, hắn mà ngay cả tự sát đều làm không được.

“Trở về đi.” Mộ Thanh Dương nhàn nhạt mở miệng, hắn nhìn thấy Cơ Thần Nguyên ánh mắt bên trong khẩn cầu,

nhưng tuyệt đối sẽ không động thủ.

Cơ Thần Nguyên có thể chết, nhưng không thể chết tại trong tay hắn.

Ông ——

Thuyền nhỏ trận pháp kích hoạt, căn cứ sớm thiết định dẫn dắt, bắt đầu hướng một chỗ đi thuyền.

Rất nhanh, một tia sáng xuất hiện ở trước mắt, cũng nhanh chóng trở nên nồng đậm.

Là tổ chức thiên hải thịnh yến thuyền lớn, mà bây giờ trước mắt đen kịt một màu, nhưng phương đông lại nổi lên một tia nhạt nhẽo bong bóng cá.

Trời, liền muốn sáng!

Chu Tử Hân có chút hoảng hốt, chẳng lẽ trước đó kinh lịch hết thảy, đều chỉ là một giấc mộng sao?

Hả?

Mộng? !

Ta làm sao đột nhiên nhớ không rõ, bên trong xảy ra chuyện gì… Chu Tử Hân bỗng nhiên ngẩng đầu, Mộ Thanh Dương cũng chính nhìn tới.

Không cần nhiều lời, chỉ nhìn biểu lộ liền biết, bọn hắn gặp tình huống giống nhau.

Giống như là có 1 con không nhìn thấy da xát, ngay tại lau đi trí nhớ của bọn hắn, trở nên chi linh vỡ vụn, như bao phủ mê vụ.

“La Quan chết! Ha ha ha… La Quan chết rồi, chỉ cần hắn chết liền tốt… Cái khác ký ức cũng không tính là cái gì!”

Cơ Thần Nguyên cười giống như là khóc.

Chu Tử Hân sắc mặt biến hóa, nàng trong đầu, tìm được 1 khối mảnh vỡ kí ức, La Quan tiến vào 1 cái vòng xoáy, liền không còn có ra.

Hắn thật chết sao?

“Trở về!”

“Bọn hắn trở về!”

Trên thuyền một tràng thốt lên, sau một khắc to lớn hấp lực, trực tiếp bao phủ thuyền nhỏ, đem bọn hắn kéo đến trên thuyền lớn.

Phong Lôi các tu sĩ sắc mặt đại biến, “Chương Lệ đâu? Hắn vậy mà chết!”

Một bên khác, Thác Bạt gia người, cũng là sắc mặt khó coi.

Thác Bạt Vân Đằng cũng không có trở về, duy nhất đáng giá an ủi là, La Quan cũng không có trở về.

Tên vương bát đản này, rốt cục chết!

“Thần nguyên!” Cơ gia tu sĩ kinh hô, một người cầm đầu nhanh chân mà đến, phủ phục hơi 1 kiểm tra, sắc mặt lập tức xanh xám.

“Nhị thúc, là La Quan hại ta biến thành bộ dáng này, bất quá bây giờ, hắn đã chết!” Cơ Thần Nguyên cắn răng nói.

Cơ Thường Thanh gầm thét, “Đáng chết tiểu bối, dám hủy nhà họ Cơ chúng ta Kỳ Lân nhi, chết là hắn vận khí tốt, nếu không chắc chắn nó chém thành muôn mảnh…”

Sắc mặt hắn đột nhiên biến đổi, bỗng nhiên quay đầu, ánh mắt gắt gao tiếp cận thuyền lớn nơi nào đó.

Dư Nhược Vi đang đứng tại kia bên trong, khuôn mặt trắng bệch, chính mang theo một vẻ bối rối, nhưng trừ này bên ngoài nhưng cũng không có bất cứ dị thường nào.

Trên thuyền lớn, đột nhiên an tĩnh xuống, các phương tu sĩ ánh mắt hội tụ!

Rất đơn giản đạo lý, nếu như La Quan chết rồi, như vậy vì đó định hồn Dư Nhược Vi, thế tất mất đi bộ phân hồn phách bản nguyên, kia nàng liền tuyệt sẽ không là hiện tại bộ dáng.

Nói cách khác, La Quan không chết!

Cơ Thần Nguyên trừng lớn mắt, “Không có khả năng,

không có khả năng! La Quan chết rồi, hắn tuyệt đối chết rồi… Nếu không… Vì sao không có trở về…”

Thần yến đã kết thúc, không có trở về người, liền đã táng thân trong đó, đây là biển mây Nam cảnh cùng trên biển tiên tông nhóm, đã sớm xác nhận sự tình.

Nhưng bây giờ, ngoài ý muốn xuất hiện!

La Quan không có trở về, nhưng hắn cũng không có chết.

Đúng lúc này, Huyền Âm sơn tu sĩ bên trong, 1 người đột nhiên nói: “Loại tình huống này, Huyền Âm sơn ngược lại từng có nghe thấy…” Hơi dừng một chút, “Nghe đồn, thần yến bên trong không chỉ có lấy, thành tựu ngũ sắc Kim Đan bí mật, càng giấu kín lấy 1 cái kinh thiên cơ duyên, chỉ có chạm tới phần cơ duyên này người, mới có thể tại thần yến kết thúc về sau, tiếp tục lưu lại trong đó.”

Trên thuyền lớn, lập tức an tĩnh xuống.

Huyền Âm sơn bối cảnh thâm hậu, là hư hư thực thực có được cường đại thượng tông tồn tại, tại biển mây đại lục đỉnh cấp thế lực vòng tầng bên trong, địa vị luôn luôn siêu nhiên.

Bọn hắn, sẽ không là bắn tên không đích.

Nói cách khác, La Quan không những không chết, còn được đến đại cơ duyên?

Cái này… Thật là khiến người khó mà tiếp nhận!

Bọn hắn người cơ hồ toàn bộ chết sạch, dựa vào cái gì?

Một mảnh kiềm chế, trong yên lặng, Cơ Thần Nguyên thê lương thét lên, “Giết hắn, nhất định phải giết hắn, tuyệt không thể để La Quan còn sống trở về! !”

Hắn, bừng tỉnh trên thuyền mọi người.

Thác Bạt gia tu sĩ, Phong Lôi các, Cơ Thường Thanh… Cùng với khác những cái kia đáp ứng đồng loạt ra tay, vây giết La Quan thế lực…

Vân Dương đạo nhân tiệc tối bên trên, La Quan đã dùng hành động thực tế chứng minh, hắn tuyệt không phải thiện nam tín nữ.

Còn chưa tiến vào thần yến trước, liền có thể khuấy động phong vân, ngay cả Nguyên Anh thượng cảnh đều trực tiếp chém giết, thậm chí còn thi triển, kia khủng bố đến cực điểm triệu hoán, bức đến Cơ gia lão tổ không thể không ra mặt, cưỡng ép lắng lại tranh chấp.

Như thật làm cho hắn đạt được, thần yến bên trong đại cơ duyên còn đến mức nào? ? Hôm nay ở đây chư vị, tất nhiên đều sẽ bị trả thù!

Phong Lôi các tu sĩ, đối La Quan hận thấu xương, lạnh giọng nói: “Huyền Âm sơn đạo hữu, cũng biết có biện pháp nào, có thể ngăn cản La Quan trở về?”

Huyền Âm sơn tu sĩ ánh mắt chớp lên, thản nhiên nói:

“Thần yến đến tận đây, trên thực tế đã quan bế, lưu tại trong đó người muốn trở về, liền tất nhiên cần chỉ dẫn. Theo bản tọa biết, nếu đem chỉ dẫn chặt đứt, lưu tại thần yến người đem lưu mãi thần yến bên trong, lại không về kỳ.”

Lại không về kỳ!

Mọi người ánh mắt sáng lên, lại lần nữa nhìn về phía Dư Nhược Vi.

Mấu chốt tìm được!

Dư Nhược Vi vì La Quan định hồn, trở thành hắn trở về lúc hải đăng, chính là bây giờ duy nhất chỉ dẫn. Chỉ cần định hồn tán đi, liền chặt đứt con đường trở về, La Quan cho dù bất tử, cũng vô pháp lại trở về.

Đây cơ hồ phù hợp tất cả mọi người lợi ích! !

Dư Nhược Vi bỗng nhiên ngẩng đầu, đôi mắt như quang điện, tiếp cận Huyền Âm sơn tu sĩ, lạnh giọng nói: “Thanh Tiêu kiếm tông cùng Huyền Âm sơn ở giữa hướng vô liên quan, các hạ vì sao nói hươu nói vượn, muốn hại ta đệ tử? !”

Huyền Âm sơn tu sĩ thản nhiên nói: “Dư Tông chủ, bản tọa chi tiết lời nói mà thôi, nếu có chỗ đắc tội, xin hãy tha lỗi.”

Khóe miệng của hắn chỗ, lộ ra một tia lạnh lùng chế giễu.

Thái độ cơ hồ không thêm che lấp, ngươi có thể như thế nào? ?

Đại khái là kết luận, hôm nay thế cục phía dưới, Dư Nhược Vi tự thân khó đảm bảo.

Huống hồ lấy Huyền Âm sơn cường đại, hắn cũng không cho rằng, đối phương dám can đảm làm càn.

Nhưng rất nhanh người này liền đem phát hiện, hắn đánh giá quá cao mình, cũng đánh giá thấp Dư Nhược Vi.

Ông ——

Kiếm minh phóng lên tận trời, “Ầm ầm” lôi đình gào thét, lên đỉnh đầu phía trên vang lên, trong chốc lát gió nổi mây phun.

Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết!

Dư Nhược Vi bay lên không, cầm kiếm váy trắng bồng bềnh, phảng phất giống như trích tiên, “Tặc tử nhận lấy cái chết!”

Oanh ——

Chém xuống một kiếm, lôi quang đầy trời!

Chương 455 : Trời giơ cao tông tử La Quan

Mộng cảnh thế giới, thiên không chi thành.

La Quan nhìn qua phía dưới đèn đuốc điểm điểm, đưa tay xoa đem mặt, lộ ra một nụ cười khổ.

Mẹ -!

Sự tình quả nhiên bắt đầu không giống, thế giới này, lại đột nhiên trở nên bình thường.

Cái này đã, là tông tử tuyển chọn kết thúc sau đệ tứ thiên, ngủ say lại chưa giáng lâm, xám trắng cũng chưa từng xuất hiện.

Mà lại La Quan còn nhiều 1 vị, ôn nhu, mỹ lệ sư tỷ, cả ngày đối với hắn hỏi han ân cần, trong mắt tình ý rả rích.

“Sư đệ!”

Lại tới.

La Quan đờ đẫn quay người, “Gặp qua Trương sư tỷ.”

Chu Nhiên nở nụ cười xinh đẹp, “La sư đệ, một lòng tu luyện tuy tốt, nhưng cũng muốn chú ý nghỉ ngơi, hôm nay có một trận trong tông tụ hội, không ít đại nhân vật đều sẽ ra sân, không bằng cùng ta cùng đi chứ, thuận tiện giải sầu một chút.”

La Quan lắc đầu, “Đa tạ sư tỷ hảo ý, ta vẫn là tu luyện đi.”

“Cái này… Tốt a.” Chu Nhiên đôi mắt ôn nhu, “Vậy ta liền không quấy rầy sư đệ, ngươi chú ý nghỉ ngơi a.”

Nhanh nhẹn rời đi, bóng lưng xinh đẹp.

La Quan thở sâu, lại nghiến răng nghiến lợi, nằm mơ vị này rốt cuộc muốn làm gì? Hắn chính là cái tiểu bối, thật muốn xuất khí, vung lửa, đi tìm chính giác a!

Nhưng cũng tiếc, từ lần trước chỉ dẫn hắn tiến vào sau vách đá, xương trạm canh gác liền triệt để yên lặng , mặc cho La Quan như thế nào la lên, từ đầu đến cuối không cho nửa điểm đáp lại.

Bất quá, xương trạm canh gác lần trước cử động… Không phải là vì, để hắn phát hiện tiểu Bạch cùng kia ma đạo tu sĩ đối thoại, nếu không hoàn toàn không có đạo lý, muốn nói lo lắng La Quan an toàn, kia thật rất không cần phải.

Chẳng lẽ đối thoại của bọn họ, liên quan đến chỗ này mộng cảnh thế giới bí mật? Bạch Tiểu Bạch rất có bối cảnh, thân phận phi thường tôn quý, mà kia ma đạo tu sĩ tựa hồ, là muốn phóng xuất ra cái nào đó bị phong ấn tồn tại.

Lúc này La Quan trong đầu, đột nhiên hiện lên 1 cái hình tượng ——

Tại kia vô tận đen nhánh bên trong, một chút không nhìn thấy cuối khủng bố thân ảnh…

Ma đạo tu sĩ… Ma chủng… Ma…

Chẳng lẽ, kia khủng bố thân ảnh chính là ma? Ma đạo tu sĩ tiến vào nơi đây, tựa hồ chính là vì, tìm kiếm phóng thích nó khả năng.

Mà Bạch Tiểu Bạch đến, chính là vì ngăn cản hắn… Mà lại, Bạch Tiểu Bạch cũng nói, nàng có thể không cần ngũ sắc Kim Đan cơ duyên, lại nhất định phải hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến… Chẳng lẽ, hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến về sau, có thể cầm tới một loại nào đó ẩn tàng ban thưởng?

Xương trạm canh gác để ta biết chuyện này để làm gì? Thật cùng mộng cảnh thế giới có quan hệ?

Bí ẩn nhiều lắm, La Quan lắc đầu, trên mặt cười khổ càng hơn.

Thôi, những chuyện này hay là về sau lại nghĩ đi, hắn bây giờ càng hẳn là lo lắng, mình như thế nào mới có thể rời đi cái này.

Trực giác nói cho La Quan, chuyện này chuyển cơ, hẳn là tại thăng tiên đại hội.

3 năm!

Đây cũng không phải là trước đó, mộng bên trong kia 3 năm, mà là 1 cái gần như chân thực, mặt trời mọc mặt

trời lặn trăng tròn trăng khuyết 3 năm.

Thật muốn tại cái này bên trong đợi 3 năm, quỷ biết xảy ra chuyện gì… Không được, nhất định phải nghĩ biện pháp, mau chóng từ nơi này thoát thân!

Đảo mắt, quá khứ 1 tháng.

Chu Nhiên sư tỷ bị cự tuyệt vô số lần, vẫn như cũ ôn nhu, quan tâm, trừ ngẫu nhiên mời La Quan ra ngoài cửa, sẽ còn cùng hắn nói chuyện phiếm.

Ra ngoài một loại nào đó suy nghĩ, La Quan đã đáp ứng 2 lần nàng mời, tại thiên không chi thành bên trong dạo qua một vòng, nhưng khi hắn muốn ra khỏi thành lúc, lại trực tiếp bị ngăn lại.

Thủ vệ cung kính mà khắc nghiệt, nói “Tông chủ đã hạ lệnh, mời tông tử an tâm tu luyện, lấy ứng đối 3 năm thăng tiên đại hội, vô sự không được ra ngoài” .

La Quan không có phản bác, hắn biết đây là mộng cảnh chi chủ cho hắn chế định lồng giam, ở cái thế giới này bên trong, không ai có thể chống lại đối phương ý chí.

1 ngày này, La Quan tự tu luyện bên trong tỉnh lại, hắn nhíu nhíu mày, đột nhiên cảm thấy trong đầu, tựa hồ ít một chút cái gì.

Nhưng mặc cho hắn nghĩ như thế nào, cũng không tìm được thiếu khuyết đồ vật, đành phải đè xuống trong lòng bất an. Mà về sau, loại này không hiểu thiếu thốn cảm giác, liền từ đầu đến cuối quanh quẩn tại La Quan trong

lòng.

Nửa năm sau.

Bá ——

La Quan mở 2 mắt ra, đáy mắt hiện lên một tia mờ mịt, hắn mang theo xa lạ dò xét xung quanh, đột nhiên lẩm bẩm nói: “Nằm mơ sao… Luôn cảm thấy, giấc mộng này bên trong phát sinh thật là lắm chuyện, nhưng bây giờ lại đều nhớ được không được, cũng thật sự là kỳ quái.”

“Ta là ai? Ta đương nhiên là La Quan, Thiên Kình thánh tông cái này 10,000 năm tông tử, sẽ tại hai năm rưỡi về sau, đại biểu trời phát ra tịch thăng tiên đại hội!”

“Hừ hừ! Ta nhất định phải cố gắng tu luyện, tranh thủ tại thăng tiên trên đại hội một tiếng hót lên làm kinh người, đoạt lại trời giơ cao vốn có vinh quang.”

La Quan vung vẩy một chút nắm đấm, đứng dậy đi ra ngoài.

“La sư đệ.” Chu Nhiên tươi sáng cười một tiếng, mặt mày ôn nhu như nước, “Dưới tông mới tiến vào hiến một chút trân quý linh thực, ta chuyên môn mang chút, chuẩn bị cho sư đệ nếm thử, ngươi cảm thấy thế nào?”

“A… Vậy liền phiền phức Trương sư tỷ.” La Quan mở miệng cười, đáy mắt hiện lên một tia mừng thầm.

Trương sư tỷ đối ta thật tốt a, chẳng lẽ đối ta cố ý? Nếu có thể cùng sư tỷ đều là đạo lữ, cái này nhân sinh cũng

coi như viên mãn.

Tu hành không nhật nguyệt, đảo mắt lại qua thật lâu.

La Quan ngồi tại phía trước cửa sổ, nâng bút viết cái gì, bên ngoài truyền đến Chu Nhiên thanh âm, “Sư đệ, ta đến nhìn ngươi!”

“Trương sư tỷ!” La Quan ánh mắt sáng lên, vội vàng đi ra ngoài đón.

Quá vội vàng, trên bàn sổ cũng không thu hồi, một trận gió thổi tới, lập tức “Rầm rầm” giao diện tung bay, có thể nhìn thấy phía trên ghi lại văn tự.

Này cũng giống như là, La Quan tiện tay ghi chép một chút thường ngày ——

【 hôm nay tâm huyết dâng trào, đột nhiên muốn theo bút ký chút gì, các trưởng lão nói tu sĩ tu hành, khi lo liệu ‘Tiêu dao tùy tâm’ thái độ, vậy liền viết chút gì a? Ân… Chu Nhiên hôm nay váy rất xinh đẹp, eo tuyến thật là đẹp cực.]

…

【 một hồi lâu không có viết, hôm nay kế tiếp theo… Đêm qua ta nằm mơ, mộng bên trong xuất hiện một cái tên, gọi tuần tuân theo. Tuần tuân theo là ai? Ta hoàn toàn không có ấn tượng, đại khái là mộng bên trong suy nghĩ lung tung đi, nhưng vì sao viết xuống cái tên này lúc, ta lại có chút lòng chua xót lại có mấy điểm tôn kính, đây thật là quá kỳ quái.]

…

【 lại nằm mơ, hay là cái mộng xuân! Hoàng cung, nữ hoàng, to lớn bàn… Tê, ta chẳng lẽ là cái dâm ma sao? Nhất định là Chu Nhiên nguyên nhân, mỗi ngày vây quanh ta chuyển, nữ nhân xấu hỏng ta đạo tâm, thật là đáng đánh đòn cái mông! Bất quá vị kia nữ hoàng đại nhân, dài tựa hồ so Chu Nhiên còn muốn đẹp… Ta mộng bên trong tựa hồ kêu lên tên của nàng, là cái gì đây? Nghĩ không ra, thật sự là đáng tiếc.]

…

【 không có cứu! Ta nhất định là không có cứu! Ngày mai phải đi thỉnh giáo trưởng lão, như thế nào thu phục “Tâm viên” “Ý ngựa”, mỗi ngày làm mộng xuân là chuyện gì xảy ra? Mà lại lần này ly kỳ hơn! Băng lãnh đầm sâu, bạch, là thật bạch… Tên của nàng, ta giống như cũng biết… Không biết vì cái gì, ngực có chút không thoải mái, đại khái là tâm viên ý mã quấy phá, tu sĩ chúng ta khi tuân thủ nghiêm ngặt bản tính, thành kính tu luyện mới là!]

…

【 trưởng lão biện pháp rất có tác dụng, tu luyện hắn cho ta định thần pháp, quả nhiên không thế nào nằm mơ, nhưng vì cái gì ta lại cảm thấy không quá dễ chịu đâu? Là bởi vì ngực ngột ngạt sao? Nhưng trưởng lão nói, ta chỉ là quá nóng lòng tu luyện bố trí, chú ý nghỉ ngơi thuận tiện… Như vậy lần này, muốn cùng Chu Nhiên ra ngoài đi dạo sao? Nàng nói muốn hai ba ngày

mới có thể trở về, khụ khụ… Cô nam quả nữ, có thể hay không không tốt lắm?]

…

【 còn có 3 tháng, liền đến thăng tiên đại hội, cố lên, là trời giơ cao làm vẻ vang!]

…

【 tháng sau, ta La Quan, sẽ làm dương danh!]

…

【 ngày mai liền muốn xuất phát, khẩn trương! ! ! Vừa rồi hẳn là cùng Chu Nhiên đi, có lẽ đêm nay liền sẽ phát sinh một đoạn mỹ diệu cố sự, hối hận! ! !]

Đây là hiện tại, bút ký một trang cuối cùng.

Ngoài động phủ, Chu Nhiên mỉm cười nói: “La sư đệ, ngày mai ta đi chung với ngươi tham gia thăng tiên đại hội, ngươi không cần khẩn trương.”

“Sư tỷ cũng đi… Vậy quá tốt!” La Quan một mặt hưng phấn.

Còn nói vài câu, Chu Nhiên phiêu nhiên rời đi.

La Quan vội vàng trở về phòng, lại tại trong sổ viết xuống một đoạn, “… Chu Nhiên thế mà muốn cùng ta cùng đi, ha ha ha, dài dằng dặc trên biển đi thuyền, kia là mỹ hảo chất xúc tác, ta đã bắt đầu ước mơ, thật hi

vọng hiện tại liền xuất phát!”

Ngày thứ 2.

Thiên không chi thành một mảnh náo nhiệt, tông tử đại nhân đem cưỡi thuyền lớn, tiến về chân trời góc biển, tham gia lần này thăng tiên đại hội.

“Tông tử đại nhân uy cái 4 phương, giương ta trời giơ cao uy danh! !”

“Trời giơ cao mới ra, ai dám tranh phong, tông tử đại nhân tất thắng! !”

“Tráng ư, trời giơ cao! Uy ư, trời giơ cao!”

La Quan ngồi tại lộng lẫy trên xe ngựa, không ngừng hướng ngoại phất tay, nở nụ cười lại lòng tràn đầy kiêu ngạo.

Bến tàu.

Trời giơ cao thuyền lớn đã cập bến, Chu Nhiên đi đầu lên thuyền, quay người nhìn về phía La Quan, một mặt ôn nhu vươn tay, “La sư đệ, chúng ta lên đường đi.”

“Thật…” Nhìn trước mắt bàn tay như ngọc trắng, La Quan nở nụ cười, nhưng vào lúc này hắn đột nhiên che ngực, sắc mặt đại biến.

…

Hải vực, thuyền lớn.

Cứ việc tất cả mọi người biết, Kim Đan đỉnh phong lúc liền có thể lực chiến Nguyên Anh Dư Nhược Vi, phá cảnh Nguyên Anh về sau, thực lực tất nhiên cường đại, thuộc về cùng giai nhất lưu.

Nhưng hôm nay, nàng chỗ triển lộ ra siêu cường chiến lực, hay là khiến người chấn kinh.

Nói đơn giản, Dư Nhược Vi không chỉ có đánh Huyền Âm sơn tu sĩ, còn đem những cái kia "Can ngăn" Nguyên Anh, tất cả đều đánh mặt mũi bầm dập.

Lấy sức một mình, trấn áp nhiều vị cùng cảnh!

Vân Dương đạo nhân sắc mặt trầm ngưng, tiến lên một bước trầm giọng nói: "Vi vi, không muốn chấp mê bất ngộ, hiện tại tán đi định hồn, chuyện hôm nay dừng ở đây… Ngươi không cần thiết sai lầm, không nên quên ngươi không phải 1 người, còn có Thanh Tiêu kiếm tông cần ngươi thủ hộ."

Nhìn như là khẩn thiết nhắc nhở, kì thực uy hiếp.

Càng đem chuyện hôm nay, triệt để làm rõ!

La Quan… Phải chết, không ai hi vọng nhìn thấy, hắn từ thần yến bên trong trở về.

Dư Nhược Vi sắc mặt càng phát ra tái nhợt, thái dương bị mồ hôi ướt nhẹp, đột nhiên quát lạnh, "Cút! ! Lão vương bát đản, còn dám nói 1 chữ, ta tất tự tay giết ngươi!"

Ông ——

Ông ——

Kiếm minh trận trận, sát cơ ngập trời.

Ầm ầm ——

Trên đỉnh đầu, mây đen lại lần nữa lăn lộn, lại có lôi quang nổ tung, chiếu sáng Vân Dương đạo nhân xanh xám sắc mặt, cùng đáy mắt kiêng kị, chấn động. Một trận đại chiến, trấn áp mấy cùng cảnh tu sĩ, Dư Nhược Vi khí thế không giảm trái lại còn tăng, càng trở nên càng mạnh! !

Lúc này, Nguyên Anh thượng cảnh Vân Dương đạo nhân, đối mặt nàng thời điểm, đều cảm giác như ngồi bàn chông.

Nữ nhân này, vậy mà mạnh như vậy!

Mà bây giờ, Dư Nhược Vi chỉ là Nguyên Anh sơ cảnh, như lại cho nàng một chút thời gian, lấy Dư Nhược Vi biểu hiện ra sát phạt quả đoán, ân oán rõ ràng, sẽ bỏ qua hắn?

Vân Dương đạo nhân bỗng nhiên cắn răng, lớn tiếng nói: “Chư vị, đều đừng có lại che giấu, La Quan nếu như trở về, ai có thể không đếm xỉa đến.”

“Dư Nhược Vi cũng là tai hoạ ngầm, nếu không nhân cơ

hội này, đem đôi thầy trò này hủy đi, ngươi ta ngày sau đều đem vĩnh viễn không ngày yên tĩnh!”

Chương 456 : 1 dù nơi tay có thể chiến thần hồn

Huyền Đô tiến lên, trầm giọng nói: “La Quan tiểu bối càn rỡ vô độ, như lưu hắn tại thế, tất nhiên nguy hại nhân gian, nên sớm cho kịp diệt trừ.”

Hắn đôi mắt băng hàn, “Dư Tông chủ khi phân biệt thị phi, kịp thời thanh lý môn hộ, đây mới là cơ trí, bảo toàn chi đạo.”

“Nói hay lắm!” Phong Lôi các tu sĩ hét lớn, mặt mũi tràn đầy uy nghiêm, “La Quan quái đản hung tàn, giết ta Phong Lôi các tu sĩ đông đảo, tội ác tày trời nên muôn lần chết, hôm nay ai dám bảo đảm hắn, chính là Phong Lôi các đại địch.”

Đôi mắt trợn tròn, một mảnh hung ác.

“Cát tây nàng… Cát tây nàng…” Đây là Huyền Âm sơn Nguyên Anh, bị đánh mặt mũi bầm dập, răng tróc ra 4 phía hở!

Đảo mắt, chính là 4 đại Nguyên Anh cao giai, liên thủ trấn áp chi thế.

Chiến trận này trừ phi thần hồn xuất thủ, ai cũng muốn tim đập nhanh, hoảng sợ.

Nhưng Dư Nhược Vi trên mặt, lại một mảnh yên tĩnh, đôi mắt đều là lạnh lẽo, “Một đám Nguyên Anh thượng

cảnh, lại e ngại ta đây còn là Trúc Cơ đệ tử, thật sự là mất mặt đến cực điểm!”

“Muốn ta hại hắn, tuyệt không nửa điểm khả năng, trừ phi ta chết!”

Vân Dương đạo nhân thở sâu, “Chư vị, Dư Nhược Vi đã điên dại, ngươi ta cùng một chỗ động thủ, đưa nàng tru sát nơi này!”

Oanh ——

4 đại Nguyên Anh thượng cảnh uy áp, như núi biển mà tới.

Mà đáp lại bọn hắn, là một tiếng kinh thiên kiếm minh, trên trời cao mây đen như màn, vô số lôi đình ở trong đó chấn động, gào thét.

Ầm ầm ——

Lôi đình đánh xuống, Dư Nhược Vi kiếm ngự thần lôi, phảng phất giống như thần nữ.

Nổ vang rung trời, chấn 4 phương nghẹn ngào, vô số người há to mồm, liền thấy vây giết nàng 4 vị Nguyên Anh thượng cảnh, lại bị trực tiếp đánh bay.

Lấy một đôi 4, vẫn chiếm thượng phong, Dư Nhược Vi cường đại, hôm nay chú định vang danh thiên hạ!

“Vân Dương lão tặc, hôm nay liền chặt dưới của ngươi đầu chó!” Dư Nhược Vi dậm chân mà ra, trường kiếm tại

sau lưng kéo đi, “Ầm ầm” vô số lôi đình từ đó bắn ra, oanh như hư vô ở giữa.

Trong lúc nhất thời, không người dám cản!

Vân Dương đạo nhân sắc mặt đại biến, vội vàng lấy ra 1 con hồ lô, “Tử kim bảo hồ lô, hộ ta chu toàn!”

Giơ tay ném đi, vật này đón gió thấy trướng, đảo mắt chính là mấy trượng lớn tiểu.

“Cẩu thí hồ lô, cũng xứng cản ta!” Dư Nhược Vi mặt như phủ băng, thế như thần nữ, nói ra lại thô bạo tới cực điểm.

Đây mới là nàng lạnh lùng bên ngoài đồng hồ dưới, viên kia hừng hực như lửa, ân oán rõ ràng trái tim.

Oanh ——

1 kiếm chém xuống, Tử Kim Hồ Lô gào thét một tiếng, tại chỗ chia năm xẻ bảy, lôi quang chiếu sáng Vân Dương đạo nhân trắng bệch mặt.

Dư Nhược Vi làm sao cứ như vậy mạnh? Nàng mới là Nguyên Anh sơ cảnh a!

” Cơ gia lão tổ cứu ta!” Vân Dương đạo nhân kêu thảm thiết, một kiếm này hắn vô luận như thế nào, đều tránh không khỏi càng ngăn không được.

Ông ——

Lực vô hình giáng lâm, kinh thiên 1 kiếm bị áp chế, Cơ gia lão tổ Cơ Minh Xuyên, thân ảnh đột ngột xuất hiện, thản nhiên nói: “Dư Tông chủ, Vân Dương đạo nhân là nhà họ Cơ chúng ta, mời tới chủ trì thiên hải thịnh yến khách nhân, có thể hay không cho lão phu 1 cái chút tình mọn, tha cho hắn bất tử?”

Dư Nhược Vi ngẩng đầu, giương kiếm chỉ phía xa, “Xin hỏi Cơ gia lão tổ, lúc trước cái này lão cẩu liên hợp người khác, muốn giết bản tông lúc ngươi ở đâu?”

Vô số mặt người lộ hãi nhiên, cái này Dư Nhược Vi thực tế là quá hung, thần hồn tu sĩ ở trước mặt, cũng dám trực tiếp đưa tay đánh mặt.

Cơ gia lão tổ nhíu nhíu mày, “Dư Tông chủ, nói cẩn thận!”

Oanh ——

Thần hồn khí tức sát na bộc phát, như một tòa núi cao, hoành ép nơi đây thiên địa.

Thần hồn có nó uy, không thể nhẹ phạm!

“Cơ đạo hữu, ngươi làm như vậy, coi như có chút không nói đạo lý.” Tống Nhạc Phong thân ảnh xuất hiện, một bước phóng ra, ngăn tại Dư Nhược Vi trước người.

Hắn đáp ứng La Quan, như thiên hải thịnh yến xảy ra chuyện, sẽ xem tình huống mà định ra.

Mặc dù không biết, La Quan cùng hắn vị sư tôn này, đến

cùng là tình huống như thế nào, nhưng lão Tống rất xác định, hắn hiện tại nếu không xuất thủ, tất nhiên sẽ làm mất lòng La Quan.

Không chỉ bởi vì La Quan đáp ứng, muốn giúp hắn trị liệu hồn phách bản nguyên bị hao tổn, càng bởi vì đối tiểu bối này, hắn phi thường kiêng kị… Dù là, đối phương bây giờ hãm thân thần yến, tung tích không rõ.

Bành ——

Hư không tiếng vang, trầm thấp mà kiềm chế, kia là thần hồn khí cơ giao phong.

Cơ gia lão tổ lạnh lùng xem ra, “Tống đạo hữu cử động lần này nếu là Trân Bảo các ý tứ, ngày ấy sau thánh đô 4 tộc liền muốn điều chỉnh, thái độ đối với Trân Bảo các.”

Tống Nhạc Phong sắc mặt biến hóa, chợt cười lạnh, “Cơ Minh Xuyên, ngươi ít tại cái này chăm lo đè người, hôm nay chính là lão phu, thiếu La tiểu hữu ân tình, muốn giúp hắn một lần, không có quan hệ gì với Trân Bảo các, ngươi lại muốn như thế nào?”

Đây chính là tu sĩ cấp cao, có thể rất quan tâm mặt mũi, nhưng khi xung đột lợi ích không thể điều hòa lúc, trực tiếp liền sẽ trở mặt.

Thân là Thần Hồn cảnh, ở chỗ này thiên địa bên trong, bọn hắn có chế định quy tắc quyền lợi, cũng có được đánh vỡ quy tắc lực lượng! !

“Tống Nhạc Phong, cái này bên trong là thánh đô, ngươi

nghĩ bằng sức một mình đối kháng 4 tộc sao? ?” Cười lạnh, Thác Bạt Sơn Liệt chân đạp hư không, từ thánh đô phương hướng đi tới, phía sau hắn phong vân dũng động, thần hồn sát cơ dẫn động thiên tượng, càng đem quanh thân mê vụ xua tan. Lúc này sắc trời đem sáng, một sợi hào quang chiếu rọi xuống, hắn giống như bất khả kháng hoành thần minh.

Thánh đô 4 tộc, bên ngoài duy 2 2 vị Thần Hồn cảnh, giờ phút này đều đến đông đủ. 3 đại thần hồn giằng co, kinh người uy áp quét ngang, khiến trên thuyền lớn hoàn toàn tĩnh mịch.

Một đôi 1, Tống Nhạc Phong đang cùng Thác Bạt Sơn Liệt trong lúc giao thủ, đều đã lén bị ăn thiệt thòi, một đối hai lời nói tất nhiên là tuyệt không phần thắng. Hắn âm thầm kêu khổ, ám đạo La tiểu hữu, hôm nay thật là không phải ta lão Tống nhuyễn đản, thực tế thế cục không phải lực lượng một người có thể kháng.

Chính chần chờ, trầm mặc lúc, giữa thiên địa lại một thanh âm vang lên, “Cơ tiền bối, Thác Bạt tiền bối, lấy 2 vị thân phận, thế mà khi dễ một nữ tử, khó tránh khỏi có chút không quá thỏa đáng đi.”

Bá ——

Một thân ảnh đột nhiên xuất hiện ở trong sân, hắn một bộ trường bào màu xanh, mặt chữ quốc, mặt mày ở giữa tràn đầy uy nghiêm, cả người rất có khí thế.

“Lưu gia gia chủ!”

“Thánh đô thứ 5 tộc, Lưu gia!”

“Cha!”

Lưu Toàn Chân trừng lớn mắt, một mặt chấn động.

Trên thuyền lớn, lập tức kinh hô trận trận, ai cũng không nghĩ tới, lần này thiên hải thịnh yến bên trong, một mực điệu thấp vô cùng Lưu gia, lại sẽ tại lúc này đột nhiên xuất thủ.

Vừa đăng tràng, liền trực tiếp muốn cùng Cơ gia, Thác Bạt gia đối kháng chính diện… Chẳng lẽ, là vị này thứ 5 tộc tộc trưởng, đã kìm nén không được, muốn xung kích thánh đô 4 tộc địa vị?

“Lưu Đông Sơn! !” Thác Bạt Sơn Liệt đôi mắt như đao, ngữ phong uy nghiêm, “Chuyện hôm nay, ngươi như dám can đảm nhúng tay, đừng trách lão phu không để ý ngày xưa tình điểm!”

Cơ gia lão tổ trầm giọng nói: “Lưu gia chủ, lại đang làm gì vậy? ?”

Lưu Đông Sơn thản nhiên nói: “Cùng Tống tiền bối đồng dạng, Lưu mỗ cũng thiếu La đạo hữu một phần ân tình, hôm nay nhất định được bảo vệ hắn 1 hộ, như 2 vị tiền bối nguyện giơ cao đánh khẽ, Đông Sơn vô cùng cảm kích.”

Thác Bạt Sơn Liệt rống to, “Lưu Đông Sơn, ngươi thật to gan, hôm nay Thần Hồn cảnh giao phong, ngươi chỉ là Nguyên Anh cũng dám nhúng tay, liền không sợ hình

thần câu diệt? !”

Lưu Đông Sơn nói: “Vậy thật là không sợ.” Hắn đưa tay, lấy ra một mặt màu đen ô giấy dầu, “1 dù nơi tay, thiên hạ liền có gang tấc địa, có thể cung cấp Lưu mỗ cư trú, không nhận hàn phong mưa lạnh xâm nhập… Dù không thể đánh bại thần hồn, nhưng ngăn chặn tiền bối nên không khó.”

Hắn rất thẳng thắn thừa nhận, mình cảnh giới không đủ, nhưng thì tính sao? Thế gian người đều biết, lão Lưu gia quật khởi, là dựa vào 1 kiện bảo bối, chỉ bất quá hôm nay lấy ra, công khai biểu diễn mà thôi.

1 dù nơi tay, thần hồn lại như thế nào?

Chương 457 : Đốt hồn

Trong lúc nhất thời, bầu không khí nặng nề đến cực điểm, 3 vị thần hồn cộng thêm Lưu gia gia chủ, lại thành giằng co chi cục.

Ai cũng không có nắm chắc có thể đem đối phương cầm xuống, mà chỉ cần thần hồn không nhúng tay vào, cái này trên thuyền lớn lại có ai, có thể giết được Dư Nhược Vi?

Đúng lúc này, Dư Nhược Vi lại đột nhiên khởi hành, thẳng đến Vân Dương đạo nhân, “Lão vương bát đản, nói hôm nay trảm ngươi, ngươi liền nhất định phải chết!”

Hoắc ——

Đều lúc này, lại vẫn muốn động thủ giết người, Dư Nhược Vi biểu hiện, lại lần nữa mọi người kinh hãi.

Vân Dương đạo nhân bị hù run chân, lớn tiếng thét lên, ” Cơ gia lão tổ, cứu ta… Cứu ta a…” Hắn thực tế là bị Dư Nhược Vi kiếm, cho triệt để dọa sợ.

Cơ gia lão tổ đột nhiên thở dài, chắp tay nói: “Huyền Âm nhị tổ, còn xin hiện thân đi.”

“Ha ha, hôm nay một lần coi là thật không có uổng phí đến, càng nhìn đến dạng này một trận náo nhiệt.” Cười to bên trong, một thân ảnh hiển hiện.

Mộ Thanh Dương vội vàng hành lễ, cung kính nói: “Bái

kiến nhị tổ!”

Cái khác Huyền Âm sơn tu sĩ, cũng cùng nhau hành lễ.

Huyền Âm sơn 2 vị Thần Hồn cảnh, địa vị siêu nhiên tại bên ngoài, từ trước đến nay là trên biển tiên tông đứng đầu, vị này nhị tổ chính là 100 năm trước phá cảnh thần hồn, hôm nay ở đây không ít người đều là lần thứ 1 thấy.

“Đứng lên đi.” Huyền Âm nhị tổ nhìn lướt qua, bị đánh mặt mũi bầm dập Huyền Âm sơn Nguyên Anh, “Đồ vô dụng, trở về lại xử phạt ngươi!”

Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía Cơ gia lão tổ, “Cơ đạo hữu, ta Huyền Âm sơn người bị đánh, bản tổ dù nhìn náo nhiệt, nhưng vẫn là không quá cao hứng, cho nên ta có thể giúp ngươi, nhưng người bản tổ sẽ không giết, cái này liên lụy đến một chút nhân quả, ngươi là có hay không đáp ứng?”

Cơ gia lão tổ không nói lời nào.

Thác Bạt Sơn Liệt gầm nhẹ, “Tốt, liền mời Cơ đạo hữu cùng Huyền Âm nhị tổ, ngăn chặn Tống Nhạc Phong, Lưu Đông Sơn, lão phu tự tay trấn sát Dư Nhược Vi!”

Huyền Âm nhị tổ gật đầu, ánh mắt nhất chuyển, rơi vào Lưu Đông Sơn trên thân, “Lưu gia cái này đem ô giấy dầu, bản tổ ở xa hải ngoại, cũng sớm đã có nghe thấy, hôm nay liền kiến thức một phen, như thế nào 1 dù che thiên địa.”

Lưu Đông Sơn mày nhăn lại, suy nghĩ một chút thở dài, xoay người nói: “Dư Tông chủ, Lưu mỗ thiếu La Quan đại nhân mời, cho nên hôm nay thế cục, tung biết rõ không thể làm, cũng sẽ chiến qua một trận, nhưng Lưu mỗ có thể làm, cũng chỉ có những này.”

Hắn mở ra ô giấy dầu, “Huyền Âm sơn đại danh, Lưu mỗ như sấm bên tai, vậy hôm nay liền mời nhị tổ chỉ giáo, lấy khai nhãn giới!”

Ầm ầm ——

Thần hồn cấp độ đại chiến, nháy mắt bộc phát.

Cơ gia lão tổ mặt không biểu tình, “Tống Nhạc Phong, ngươi còn muốn động thủ sao?”

Tống Nhạc Phong ngẩng đầu nhìn một chút, cầm dù mà chiến Lưu Đông Sơn, trầm giọng nói: “Đều là thiếu ân tình, đã Lưu gia chủ cũng không từ bỏ, lão phu há có thể không đếm xỉa đến? Dư Tông chủ, tiếp xuống liền mời ngươi cẩn thận.”

Hắn đưa tay, 5 ngón tay như hoành sơn, ngang nhiên rơi xuống.

Đảo mắt liền thiên hôn địa ám, hải khiếu rào rạt, thần hồn giao phong khiến vô số tu sĩ trợn to tròng mắt, một mặt hoảng sợ hãi nhiên.

Lưu Đông Sơn cầm dù một trận chiến, lại thật cùng Huyền Âm nhị tổ, giết nan giải khó điểm… Một màn này, rốt cục để mọi người minh bạch, Lưu gia thánh đô thứ 5

tộc chi danh, thực chí danh quy!

Nhưng cái này, cũng không phải là hôm nay mấu chốt.

Thác Bạt Sơn Liệt nhanh chân hướng về phía trước, trong mắt thần quang phun trào, quanh thân khí tức cường đại chảy xiết, “Dư Nhược Vi, lão phu cho ngươi một cơ hội cuối cùng, hiện tại tán đi định hồn, có thể bảo vệ toàn tính mệnh!”

Dư Nhược Vi liên quan đến Thanh Tiêu tổ đình, Thác Bạt gia những năm này tiểu động tác, hắn cũng xem ở mắt bên trong, chỉ là vẫn chưa nhúng tay. Đã đối Thanh Tiêu tổ đình có hứng thú, hắn liền không muốn tuỳ tiện giết chết Dư Nhược Vi… Nàng có lẽ, chính là mở ra mấu chốt!

Dưới mắt thế cục, đã là tuyệt cảnh.

Lại muốn bảo đảm La Quan, chính là hẳn phải chết kết cục!

Dư Nhược Vi có chút cúi đầu, như không chịu nổi thần hồn chi uy, nhưng rất nhanh nàng liền ngẩng đầu, tái nhợt trên khuôn mặt một mảnh yên tĩnh, “Có lẽ theo các ngươi, vì bảo toàn tự thân, bỏ qua một số người đương nhiên, nhưng bản tông muốn nói cho các ngươi, ta cự tuyệt!”

Nàng não hải hiện ra thiếu niên thân ảnh, vì nàng chữa thương lúc cực nóng lại khắc chế ánh mắt, cùng biểu lộ ở giữa tiểu xấu hổ. Vốn là nghĩ, chờ ngươi từ thần yến bên trong trở về, lại nói với ngươi… Nhưng bây giờ

nhìn, có lẽ là không có cơ hội.

La Quan, nhanh lên trở về, bản tông có thể giúp ngươi tranh thủ thời gian, liền chỉ có những này!

Oanh ——

Dư Nhược Vi khí tức, lấy tốc độ kinh người tăng vọt, cho người ta cảm giác liền giống như là, nàng không giữ lại chút nào triệt để thiêu đốt chính mình.

Ầm ầm ——

Trên đỉnh đầu lôi đình đại tác, uy áp tùy theo tăng vọt, lại thật có mấy phân thần lôi diệt thế chi tượng!

“Đốt hồn!” Thác Bạt Sơn Liệt biến sắc, “Dư Nhược Vi, ngươi tình nguyện hình thần câu diệt, như vậy triệt để tiêu tán, cũng muốn bảo toàn La Quan… Tốt, rất tốt!”

“Vậy hôm nay, lão phu liền thành toàn ngươi!”

Đốt hồn là Nguyên Anh cảnh, mới có tư cách thi triển bí pháp, nhưng dù là hẳn phải chết tuyệt cảnh, cũng rất ít có tu sĩ làm như thế.

Thế gian có luân hồi, sau khi chết cũng có thể chuyển sinh, chỉ khi nào đốt hồn, liền tương đương dẫn bạo bản nguyên.

Trong thời gian ngắn mặc dù có thể thu hoạch được lực lượng cường đại, có thể đốt hồn về sau chính là hồn phi phách tán, rơi vào hắc ám vĩnh thế trầm luân.

Giờ khắc này, Dư Nhược Vi hỏi mình, có đáng giá hay không? ?

Sau đó, nàng liền nghĩ đến thánh đô huyết nguyệt đêm, kia đứng tại trước mặt nàng, chống lên một mảnh bầu trời thiếu niên.

Dư Nhược Vi khóe miệng lộ ra vẻ mỉm cười, “La Quan, nếu ngươi trở về, vậy thì tốt rồi tốt sống sót… Nếu không thể, bản tông cũng không hối hận.”

Oanh ——

Muôn vàn lôi quang sát na bắn ra, Dư Nhược Vi đốt hồn chi kiếm, khiến cho phiến thiên địa này ở giữa, lôi đình trở thành vạn vật chúa tể.

“Lão già, ngươi muốn giết La Quan, bản tông liền trước trảm ngươi! !”

Hôm nay, có Nguyên Anh đốt hồn, muốn trảm thần hồn.

…

Mộng cảnh thế giới, bến tàu.

La Quan chỗ ngực, đột nhiên một đoàn nóng rực nổ tung, như rơi vào khô héo vùng quê bên trong hỏa diễm, đảo mắt chính là liệu nguyên quyển trời.

Giờ khắc này, bên tai giống như là có đồ vật gì vỡ ra, La Quan trong óc, đột nhiên hiện ra 1 đạo hình tượng ——

Đó là một nữ tử, quanh thân nhảy nhót lấy vô hình chi hỏa, cầm kiếm ngự thần lôi, giống như thần nữ.

Trong lòng đột nhiên đau xót, La Quan trừng to mắt, hắn nhận biết nữ nhân này, mộng… Đúng, thật lâu trước đó, làm giấc mộng kia…

Hàn đàm phía dưới!

Là nàng, là nàng!

Đúng lúc này, khẽ than thở một tiếng thì thầm, trực tiếp tại La Quan trong tim vang lên, “La Quan, nếu ngươi trở về, vậy thì tốt rồi tốt sống sót… Nếu không thể, bản tông cũng không hối hận.”

Oanh ——

Như một tảng đá lớn, hung hăng nhập vào cảm xúc, bỗng nhiên có vô số ký ức, từ bụi phong bên trong mãnh liệt mà ra.

Ta gọi La Quan, phó thần yến mà đến, chỉ vì cướp đoạt ngũ sắc Kim Đan cơ duyên.

Cho nên, ta không phải kình thiên thánh tông tông tử.

Trước mắt thế giới, chỉ là một giấc mơ!

Trên thuyền, Chu Nhiên trên mặt lộ ra một tia nghi hoặc, “Sư đệ, làm sao không lên thuyền?”

La Quan nhìn xem dưới chân, chỉ thiếu chút nữa hắn liền lên thuyền, mà 1 bước này bước ra, hắn liền lại tại không thể rời đi thế giới này.

Là Dư Nhược Vi cứu hắn, mà bây giờ, Dư Nhược Vi gặp nguy hiểm.

Trở về… Hắn nhất định phải lập tức trở lại! !

La Quan thở sâu, “Trương sư tỷ, đây chỉ là một mộng, ta đã tỉnh, ngươi cũng nên tỉnh.” Hắn ngẩng đầu, lớn tiếng nói: “Nếu như đây là 1 khảo nghiệm, ta đã thông qua, hiện tại ta muốn trở về!”

Thiên địa tĩnh mịch, hết thảy lâm vào đứng im, như thời gian trường hà bị tạm thời cắt đứt.

Chỉ có trước mắt Chu Nhiên, vẫn như cũ một mặt ôn nhu, mang theo một tia không hiểu xem ra, “La Quan, lưu tại cái này bên trong, làm một giấc mộng bên trong trường sinh giả, cùng ta sớm chiều làm bạn, không tốt sao? ?”

La Quan lắc đầu, “Chứng đạo cầu trường sinh, lại không phải cái này con đường, về phần Trương sư tỷ… Ngươi dài rất đẹp, vậy liền không nên nghĩ quá đẹp, ta muốn trở về!”

Chu Nhiên lắc đầu, búng tay một cái, liền chỉ nghe “Răng rắc” “Răng rắc” vô số tiếng vang, trước mắt mộng cảnh thế giới lại như mặt gương, từng khúc băng liệt.

Một mảnh hỗn độn, xám trắng ở giữa, chỉ 2 người đứng

đối mặt nhau, Chu Nhiên mặt không biểu tình, “Ngươi như hiện tại đi, lần này mộng cảnh hành trình, đem không thu hoạch được gì.”

Nàng đưa tay một điểm, 1 đạo cửa lớn màu vàng óng hiển hiện, tinh xảo mà hoa lệ, càng lộ ra khí tức vô cùng cường đại, “Bên trong, là thành tựu ngũ sắc Kim Đan cơ duyên, càng có một phần ngươi thông qua cuối cùng khảo nghiệm, mới có thể có đến cơ duyên… Nói cho ngươi, cơ duyên này chính là tiên đồ chi đỉnh đều tha thiết ước mơ.”

“Hiện tại, ngươi đi, hay là lưu?”

La Quan không chút do dự, “Đi!”

Chương 458 : Phong ấn, mở

Chu Nhiên hung hăng trừng La Quan một chút, cắn răng nói: “Ngươi thắng!”

Ông ——

Xương trạm canh gác trống rỗng xuất hiện, nhàn nhạt huyết quang hiện lên, phác hoạ ra khôi ngô thân ảnh, cho người ta một loại chống trời đạp đất cảm giác.

Liền như nguy nga Thần sơn, thẳng vào mây tiêu.

Cường đại, cường thế.

Đây là… Cốt Linh thiên chi chủ!

La Quan đột nhiên minh bạch, từ thánh đô giết người đêm mở bắt đầu, Cốt Linh thiên vị này liền đã bắt đầu mưu tính.

Cho nên mới sẽ chủ động xuất thủ, mục đích chính là vì, mượn La Quan tiến vào mảnh này mộng cảnh thế giới.

Rất hiển nhiên, hắn đã trở thành, 2 vị đại lão đổ ước bên trong một bộ điểm…

La Quan ngầm cười khổ, bất mãn khẳng định là có, dù sao biến thành quân cờ cảm giác, cũng không tính dễ chịu.

Nhưng xương trạm canh gác, cũng sớm cho hắn thù lao ——

Phá kiếm!

Hết thảy, liền đều có giải thích.

“La Quan, chuyện này, hai chúng ta thanh.” Cốt Linh thiên chi chủ nhàn nhạt mở miệng.

Thánh đô bên trong, trước giúp La Quan vượt qua nguy cơ, lại giúp hắn cầm tới phá kiếm, triệt tiêu lần này thắng được đổ ước sự tình.

Nói cách khác, trước đó thiếu ân tình, vẫn như cũ vẫn đang.

La Quan gật đầu, “Hiện tại, vãn bối có thể đi rồi sao?”

“Có thể.” Cốt Linh thiên chi chủ nhìn về phía Chu Nhiên, “Có chơi có chịu, ngươi đang chờ cái gì?”

Chu Nhiên hừ lạnh bên trong đưa tay một điểm, 1 khối lệnh bài màu vàng óng xuất hiện, chính là lúc trước cho La Quan, đại biểu tông tử thân phận tín vật.

Ông ——

Bỗng dưng rung động , lệnh bài hóa thành 1 đạo lưu quang, chui vào đến trong cơ thể hắn.

“Cái này đạo lực lượng có năm tầng phong ấn, độ Kim

Đan thiên kiếp lúc lần lượt giải phong, có thể tự giúp ngươi thành tựu ngũ sắc Kim Đan.” Hơi dừng một chút, Chu Nhiên có ý riêng, “Này lực là vì đối kháng thiên uy chuẩn bị, uy lực cực kỳ cường đại, là lấy trừ cái đó ra, ngươi tốt nhất đừng mở ra phong ấn, nếu bị no bạo, đừng trách ta không có nhắc nhở.”

Phất tay áo vung lên, La Quan thân ảnh không gặp.

Cốt Linh thiên chi chủ đột nhiên nói: “Ngươi đang cố ý nhắc nhở hắn.”

Chu Nhiên mắt trợn trắng, “Trang cái gì người tốt? Đã vừa rồi không có ngăn cản, đã nói lên ngươi cũng muốn nhìn xem, mình có hay không chọn đúng người.”

Cốt Linh thiên chi chủ trầm mặc.

…

Trên biển.

Trong không khí, khủng bố dư ba phun trào, Thác Bạt Sơn Liệt tóc khét lẹt, nửa cái ống tay áo bị trảm, mặt già bên trên còn có 1 đầu vết thương.

Tất cả quan chiến tu sĩ đều một mặt kinh hãi, Dư Nhược Vi đốt hồn về sau, chiến lực có thể xưng khủng bố, càng đem Thần Hồn cảnh ép chật vật như thế.

Oanh ——

Lại 1 kiếm chém ra, Thác Bạt Sơn Liệt trong tiếng gầm

rống tức giận, bị ngạnh sinh sinh chém bay mấy trăm trượng.

“Ai.” Khẽ than thở một tiếng, Dư Nhược Vi không có tái xuất kiếm, nàng hư không ngồi xếp bằng, ảm đạm đôi mắt nhìn hướng thần yến phương hướng.

La Quan, bản tông hết sức!

“Dư Nhược Vi!” Thác Bạt Sơn Liệt nổi trận lôi đình, cảm giác mặt mo mất hết, hắn đường đường thần hồn lại bị một nguyên anh hành hung.

“Lão phu tiễn ngươi lên đường!”

Đúng lúc này, một tiếng quát lớn xuyên qua mê vụ, vang vọng nơi đây thiên địa.

“Lão vương bát đản, ngươi dám động nàng một chút, lão tử diệt ngươi toàn tộc!”

Thanh âm này…

Dư Nhược Vi khẽ giật mình, khóe miệng lộ ra mỉm cười.

La Quan, hắn trở về!

Thác Bạt Sơn Liệt ngẩng đầu, đôi mắt âm trầm, băng hàn, “La Quan, ngươi lại còn sống trở về… Động nàng? Cái này tiện tỳ vì bảo đảm ngươi, lại không tiếc đốt hồn một trận chiến, đối ngươi tình thâm nghĩa trọng a! Vậy lão phu càng muốn để ngươi nhìn tận mắt, nàng là như thế nào chết!”

Nhe răng cười bên trong, Thác Bạt Sơn Liệt đưa tay nhấn một cái.

Oanh ——

Lực lượng hủy diệt, đem Dư Nhược Vi bao phủ.

“Ngươi đáng chết!” Gào thét bên trong, kinh thiên kiếm minh bộc phát, “Phong ấn tầng thứ 1, mở!”

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy quá sợ hãi, “La Quan, ngươi điên, cái này đạo lực lượng không phải ngươi bây giờ có thể vận dụng!”

Oanh ——

Chém xuống một kiếm, Thác Bạt Sơn Liệt sắc mặt đại biến, bỗng nhiên tránh lui.

Sau một khắc hắn trước kia chỗ, bị 1 kiếm quét ngang, không gian kịch liệt vặn vẹo.

Phốc ——

Dư Nhược Vi phun ra máu tươi, cứ việc Thác Bạt Sơn Liệt bị bức lui, nhưng nàng vẫn bị liên lụy, thân ảnh hướng ngoại bay đi.

Một cánh tay đưa nàng ôm lấy, La Quan sắc mặt đại biến, “Sư tôn, ngươi làm sao rồi?”

Dư Nhược Vi há miệng, liền lại phun ra máu tươi, nhìn

xem La Quan nói: “Chớ vì ta báo thù… Ngươi… Hảo hảo sống sót…”

Ánh mắt ôn nhu mà quyến luyến, nàng chưa hề nghĩ tới, đời này sẽ yêu một cái nam nhân, càng không nghĩ đến tại yêu về sau, lại không có cơ hội nói lối ra.

Nàng nhắm mắt lại, sinh mệnh khí tức nhanh chóng tiêu tán.

Giờ khắc này, La Quan cứng đờ, hắn biết Dư Nhược Vi gặp nguy hiểm, cho nên không tiếc đại giới bằng nhanh nhất tốc độ gấp trở về, lại không nghĩ rằng lại chỉ tới kịp, thấy nàng một lần cuối.

Dư Nhược Vi chết rồi… Chết tại hắn mang bên trong…

“Đốt hồn… Lão sư… Cái gì là đốt hồn…”

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy sắc mặt nặng nề, “Nhóm lửa tự thân hồn phách, lấy đoạn tuyệt vãng sinh vĩnh đọa trầm luân làm đại giá, đổi lấy lực lượng cường đại… Tiểu tử, nữ nhân này đáng giá ngươi điên, hôm nay Quy gia bảo đảm ngươi, buông tay đi giết nhất định phải xử lý Thác Bạt Sơn Liệt tên vương bát đản này!”

Lấy Huyền Quy tâm thần, đều bị chấn động.

La Quan một trái tim, tức thì bị siết thành một đoàn, thống khổ để hắn như muốn điên cuồng.

Đoạn tuyệt vãng sinh… Vĩnh đọa trầm luân…

“Thác bạt lão cẩu, hôm nay ta muốn ngươi hình thần câu diệt!”

La Quan phất tay áo, một đoàn kiếm quang đem Dư Nhược Vi bảo hộ ở trong đó, đi hướng Thác Bạt Sơn Liệt.

“Phong ấn tầng 2, mở!”

Oanh ——

Cả người hắn khí tức, giờ phút này lại lần nữa tăng vọt.

Đôi mắt mặt ngoài nhỏ bé mạch máu, không chịu nổi lực lượng cường đại, vỡ tan sau một mảnh tinh hồng.

Ngang ngược sát cơ trùng thiên, cả người liền như từ địa ngục mà đến!

“Chết!”

1 kiếm chém xuống.

Thác Bạt Sơn Liệt sắc mặt đại biến, đều là kinh sợ, hắn vô luận như thế nào đều không nghĩ ra, La Quan như thế nào có được đáng sợ như thế lực lượng.

Một kiếm này, hắn tránh không khỏi!

“Tầng núi!”

Gào thét bên trong, Thác Bạt Sơn Liệt 2 tay triển khai, từng mảnh từng mảnh sơn ảnh hiển hiện, núi non trùng

điệp đều trình trùng thiên chi thế, đem hắn bảo hộ ở trong đó.

Sau một khắc, nổ vang rung trời bộc phát, La Quan chém xuống một kiếm, núi non trùng điệp sơn ảnh sát na vỡ vụn.

Tồi khô lạp hủ, căn bản khó mà ngăn cản.

Thác Bạt Sơn Liệt liên tiếp lui ra phía sau, sắc mặt một trận thanh bạch, rốt cục nhịn không được, “Oa” phun ra một ngụm nghịch huyết, mặt mo trắng bệch.

Một màn này, khiến hải vực phía trên tĩnh mịch.

Đúng lúc gặp mặt trời mọc lên ở phương đông, hào quang đâm rách mê vụ, rơi vào La Quan trên thân, hắn cầm kiếm mà đi 2 mắt nhuốm máu, như sát thần hàng thế.

Kia từng đạo ánh mắt, tràn ngập chấn kinh, sợ hãi!

1 kiếm, trực tiếp đẩy lui thác bạt lão tổ , khiến cho thổ huyết… Thực lực này, quả thực không thể tưởng tượng.

Nhưng đôi này La Quan mà nói, vẫn như cũ không đủ, hắn muốn Thác Bạt Sơn Liệt chết không có chỗ chôn… Muốn toàn bộ Thác Bạt gia, đều cho Dư Nhược Vi chôn cùng.

“Phong ấn tầng 3, mở!”

Oanh ——

Giờ khắc này, La Quan quanh thân nhỏ bé lỗ chân lông, đều đang hướng ra bên ngoài rướm máu.

Kiếm của hắn, như máu tươi đang thiêu đốt, xích hồng kiếm hơi thở quả thực so mặt trời càng thêm chướng mắt, khiến người hoảng sợ vạn điểm khó mà nhìn thẳng.

“Thác bạt lão cẩu, chết đi cho ta!”

Oanh ——

La Quan huy kiếm, xích hồng kiếm hơi thở hội tụ thành 1, liền như 1 đạo dải lụa màu đỏ ngòm, từ cửu thiên chi thượng chém xuống.

“A!”

Thác Bạt Sơn Liệt kêu thảm một tiếng, cả người bay tứ tung ra ngoài, giữa không trung hắn miệng mũi thất khiếu máu tươi cuồng phún, ngực càng là thêm ra 1 đầu khủng bố vết thương, cơ hồ đem hắn từ đó chặt đứt.

Trong mắt của hắn hiện ra sợ hãi, từ La Quan trên thân, cảm nhận được bóng ma tử vong.

“Trốn!”

“Tiểu tử này lực lượng, tất nhiên không thể bền bỉ, chỉ cần tránh đi nhất thời phong mang, hắn hẳn phải chết không nghi ngờ!”

“Đúng, ta muốn chạy trốn!”

Thác Bạt Sơn Liệt bỗng nhiên quay người, một đầu chui vào trong biển.

Trốn…

Đường đường Thần Hồn cảnh, lại bị đánh thổ huyết mà chạy, một màn này mọi người, lại là rung động vạn điểm.

“Muốn chạy trốn? Ngươi cái lão cẩu, nằm mơ!” La Quan gào thét bên trong, 1 kiếm chém ra.

Oanh ——

Tiếng vang bên trong, mặt biển nháy mắt vỡ nát, xuất hiện khủng bố vết nứt.

Ngay tại chạy trốn Thác Bạt Sơn Liệt, bị trực tiếp oanh ra, máu tươi không muốn sống rơi vãi.

Hắn triệt để sợ!

Trốn không thoát, trốn không thoát… Còn tiếp tục như vậy, hắn thật sẽ bị giết chết.

“Cơ Minh Xuyên, Huyền Âm nhị tổ, nhanh cứu ta!”

Thác bạt lão tổ rống to, lại ngoảnh đầu không được mặt mũi.

Mà giờ khắc này, mặt khác 2 nơi thần hồn cấp độ đại chiến, đã bị kinh biến đánh gãy. Cơ gia lão tổ, Huyền Âm nhị tổ, lúc này lui sang một bên, nghe vậy sầm mặt lại.

Môi vong răng hàn đạo lý bọn hắn tự nhiên hiểu, mà lại hôm nay việc này, bọn hắn cũng nhúng tay trong đó, không thể để cho Thác Bạt Sơn Liệt chết… Nếu không, La Quan sau đó phải trả thù, chính là bọn hắn!

Oanh ——

Oanh ——

2 người khí tức khóa chặt La Quan.

“La tiểu hữu, còn xin dừng tay! !” Cơ gia lão tổ trầm giọng nói.

Huyền Âm nhị tổ thì nhíu mày, hắn lần thứ 1 thấy La Quan, lại không biết vì sao tiểu bối này trên thân, lại có một tia quen thuộc.

“Ở mẹ ngươi - tay! !” La Quan bỗng nhiên giương kiếm, “2 cái lão tạp chủng, sư tôn ta chết, các ngươi đều có trách nhiệm, hôm nay một cái khác muốn chạy trốn!”

Cơ gia lão tổ sầm mặt lại.

Huyền Âm nhị tổ giận quá thành cười, “Coi là thật cuồng vọng, ngươi chẳng lẽ còn muốn bằng sức một mình, đối chiến 3 vị Thần Hồn cảnh? !”

Hưu ——

Có thể thở dốc Thác Bạt Sơn Liệt, bỗng nhiên chạy trốn tới, một mặt oán độc, “2 vị đạo hữu, hôm nay tất yếu

chém giết kẻ này, tuyệt không thể để hắn rời đi!”

Cơ gia lão tổ trọng trọng gật đầu.

Huyền Âm nhị tổ lạnh giọng nói: “Tốt!”

Oanh ——

3 vị Thần Hồn cảnh, lúc này đồng thời xuất thủ, kinh người uy áp bao trùm La Quan.

“Tống Nhạc Phong, hôm nay ngươi như còn dám nhúng tay, chính là Huyền Âm sơn tử địch, nhà ta lão tổ tất nhiên xuất thủ, tự tay trấn sát ngươi! !”

Huyền Âm nhị tổ gầm nhẹ.

Huyền Âm lão tổ là Huyền Âm sơn người mạnh nhất, thần hồn thượng cảnh tồn tại, nghe đồn đã chạm đến Quy Nguyên cảnh cánh cửa, vì cường giả vô địch.

Tống Nhạc Phong sắc mặt đột biến.

Huyền Âm lão tổ…

Thực lực, các chủ đều kiêng kị vô song, như thật quyết tâm giết hắn, không ai có thể ngăn cản.

“Lưu Đông Sơn, ngươi có 1 dù lại cũng chỉ có thể, che chở một tấc vuông, tạo điều kiện cho ngươi 1 người dung thân! Lập tức thối lui, chuyện hôm nay dừng ở đây, nếu không Thác Bạt gia, Cơ gia tất nhiên liên thủ, để ngươi cái này thánh đô thứ 5 tộc, ngày sau chó gà

không tha! !”

Thác Bạt Sơn Liệt gào thét.

Cơ gia lão tổ trầm mặc, lại đầy đủ cho thấy thái độ.

Lưu Đông Sơn chau mày, đột nhiên thở dài một hơi, chắp tay nói: “La Quan tiểu hữu, Lưu mỗ hôm nay hết sức, còn xin chớ trách.”

Tống Nhạc Phong cũng một mặt áy náy, “… Lão phu muốn nuốt lời, còn xin La tiểu hữu chớ trách.”

Người trong giang hồ, thân bất do kỷ.

Bọn hắn đều có băn khoăn của mình, suy tính, vì La Quan ra mặt có thể, nhưng chân chính liên quan đến sinh tử, không do bọn hắn không lùi.

La Quan thản nhiên nói: “2 vị đã hết lực, liền mời lui ra đi, hôm nay ta có 1 kiếm, đủ chém giết 3 đầu lão cẩu!”

Hắn ngẩng đầu, tóc đen tại sau lưng kích giương, một mặt ngang ngược sát ý, “3 đầu lão cẩu, đã muốn đưa chết, liền cùng đi đi!”

“Phong ấn tầng 4, cho ta mở!”

###

Hôm nay đi bệnh viện làm kiểm tra, chậm trễ gõ chữ, ngày mai nhiều càng điểm, mọi người ngủ ngon

Chương 459 : Tỷ

Oanh ——

La Quan khí tức lại lần nữa tăng vọt, quanh thân truyền ra “Đôm đốp” âm thanh, lại không chịu nổi lực lượng cường đại, sụp ra vô số khe hở. Máu tươi chưa chảy ra, liền bị chấn thành huyết vụ, đem hắn bao khỏa ở bên trong, tăng thêm mấy điểm ngang ngược, hung hãn.

“Giết!”

1 kiếm chém ra, máu cầu vồng kinh thiên.

Huyền Âm nhị tổ, Cơ gia lão tổ sắc mặt hoàn toàn thay đổi, rốt cục cảm nhận được, Thác Bạt Sơn Liệt trước đó cảm giác.

Thật là khủng khiếp 1 kiếm, uy lực của nó chính là bọn hắn, cũng từ đáy lòng sinh ra hồi hộp.

“Đồng loạt ra tay!”

Trong tiếng gầm nhẹ, 3 tên Thần Hồn cảnh tu sĩ đồng thời xuất thủ, liền nghe được nổ vang rung trời, chấn vô số tu sĩ hai tai oanh minh, thậm chí có tu vi kia yếu ớt người, kêu thảm một tiếng ngất đi.

Sau đó một màn, càng là khiến vô số tu sĩ kinh hãi muốn tuyệt, chỉ thấy Huyền Âm nhị tổ, Cơ gia lão tổ, Thác Bạt Sơn Liệt nhanh lùi lại, hợp 3 tên Thần Hồn cảnh chi lực, lại đang đối mặt oanh trúng bị đánh rơi xuống gió.

Chính là tận mắt nhìn thấy, cũng như đặt mình vào trong mộng!

Mà kinh hãi nhất, không thể nghi ngờ là Huyền Âm nhị tổ 3 người, La Quan có thể bộc phát đáng sợ như thế lực lượng, quả thực không thể tưởng tượng nổi, cũng may đây đã là hắn cực hạn, như mạnh hơn… Bọn hắn liền muốn ngăn không được!

Một tia may mắn, hiện lên ở 3 người trong lòng.

Thác Bạt Sơn Liệt gầm nhẹ, “La Quan, ngươi không phải cuồng sao? Lại cho lão phu bộc phát một lần nhìn xem! Ta 3 người liền ở chỗ này, ngươi có thể như thế nào? !”

Hắn ánh mắt băng hàn, “Không thuộc về lực lượng của ngươi, lại có thể duy trì đến khi nào? Đợi rơi vào lão phu tay bên trong, ta tất yếu ngươi biết như thế nào tuyệt vọng!”

Nói xong lời cuối cùng, mặt mũi tràn đầy dữ tợn.

La Quan cầm kiếm nơi tay, hơi trầm xuống mặc về sau, “Phong ấn tầng thứ 5, mở!”

Oanh ——

Giờ khắc này, quanh người hắn lỗ chân lông, đồng thời hướng ngoại dâng trào huyết vụ.

Vỡ tan, vỡ nát âm thanh, không ngừng từ trong cơ thể

truyền đến, kia là cốt nhục tại vỡ vụn.

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy rống to, “Cho Quy gia ta ổn định!” Nó vẽ ra kim phù, đánh vào La Quan thể nội, như 1 trương tấm võng lớn màu vàng kim, duy trì được hắn sụp đổ nhục thân.

Thác Bạt Sơn Liệt dữ tợn biểu lộ, lập tức cứng ở trên mặt.

Huyền Âm nhị tổ, Cơ gia lão tổ kinh hãi, hận không thể đem hắn miệng cho xé nát.

Hiện tại, 3 người triệt để hoảng, La Quan trên thân truyền ra khí tức, mạnh đến để bọn hắn sợ hãi.

“3 đầu lão cẩu, một kiếm này, đưa các ngươi quy thiên!”

Oanh ——

1 kiếm xuất thủ, thiên địa tĩnh mịch!

Cũng không phải là thật yên tĩnh, mà là tất cả mắt thấy cảnh này người, đều bị kiếm thế chấn nhiếp, lại nghe không đến ngoại giới nửa điểm động tĩnh.

Chỉ có thể trơ mắt nhìn xem 1 kiếm chém tới, tiếp theo từ hồn phách chỗ sâu, sinh ra vô tận sợ hãi, tuyệt vọng.

“Lão tổ cứu ta!”

Huyền Âm nhị tổ kêu to, bỗng nhiên đánh nát ngọc phù.

Ông ——

1 tòa trận pháp hư không triển khai, vô số phù văn lưu chuyển, phóng thích khí tức cường đại.

Sau một khắc, Huyền Âm lão tổ cất bước mà ra, trực diện La Quan mở ra ấn 5 tầng 1 kiếm, già nua trên khuôn mặt vô cùng lo lắng.

Hắn đưa tay, 5 ngón tay gầy còm như cành khô, hướng về phía trước hung hăng một nắm.

Oanh ——

Mắt trần có thể thấy xung kích, sát na từ đối bính một điểm bộc phát, như gió lốc quét ngang, phương viên 3,000 trượng bên trong sát na thanh minh.

Sóng biển bạo ngược gào thét, “Ầm ầm” chấn động cuồn cuộn, phóng hướng thiên địa cuối cùng.

Một kiếm này, lại bị ngăn lại!

Huyền Âm nhị tổ sắc mặt tái nhợt, khom mình hành lễ, “Bái kiến lão tổ.”

Cơ gia lão tổ, Thác Bạt Sơn Liệt, cũng vội vàng nói lời cảm tạ: “Đa tạ Huyền Âm lão tổ xuất thủ.”

Vừa rồi bọn hắn đã cảm nhận được, mãnh liệt bóng ma tử vong… Một kiếm kia, căn bản ngăn không được!

Huyền Âm lão tổ gật đầu, ánh mắt lại vẫn luôn chưa từ

La Quan trên thân rời đi, biểu lộ càng phát ra túc mục, “Hủy diệt giả… Tiểu bối, lấy lão phu thân phận ra tay với ngươi, thật có chỗ không ổn, nhưng hôm nay ngươi nhất định phải chết.”

Hắn tại trên người La Quan, “Nhìn” đến vô tận bóng tối, cái này đời đồng hồ lấy hủy diệt —— người này không chết, Huyền Âm sơn tất táng diệt nó tay!

Đây là Huyền Âm lão tổ tu thành, một loại nào đó không trọn vẹn cổ lão thần thông về sau, thu hoạch phải đặc thù cảm giác, nhất là linh nghiệm vô song.

“Kết thúc đi!”

Huyền Âm lão tổ đưa tay nhấn một cái, bàng bạc vĩ lực như thiên hà vỡ đê, ầm vang rơi xuống.

“Bành” một tiếng, La Quan bị đánh bay ra ngoài, phun ra một ngụm máu tươi, thể nội khí tức khủng bố tiêu tán.

Hắn rơi xuống trên thuyền lớn, thở dài.

“Tốt! Huyền Âm lão tổ không hổ là thần hồn thượng cảnh, coi là thật cường đại vô song.” Thác Bạt Sơn Liệt cười to, một mặt cuồng hỉ.

Cái này đáng chết tiểu bối, rốt cục nhịn không được!

Hắn ngẩng đầu, một mặt nhe răng cười, “La Quan, lại để lão phu động thủ, tiễn ngươi về tây thiên!”

Thác Bạt Sơn Liệt nhanh chân mà đến, đưa tay liền

muốn giết người.

“Lão vương bát đản, ngươi tại chó sủa cái gì?” La Quan đột nhiên ngẩng đầu, khóe miệng lộ ra một tia uy nghiêm.

Không sai, thật sự là hắn không phải Huyền Âm lão tổ đối thủ.

Nhưng cũng không phải là nói, đã không có xuất thủ chi lực, vừa rồi thở dài chỉ là bởi vì, hôm nay không thể tự tay giết chết bọn họ.

Ông ——

Kiếm minh bỗng dưng vang lên!

“Ngươi…” Thác Bạt Sơn Liệt kinh hãi, liền muốn lui ra phía sau.

Nhưng bây giờ cũng đã quá trễ, xích hồng kiếm hơi thở đập vào mặt, một tiếng hét thảm về sau, Thác Bạt Sơn Liệt bị tại chỗ phân thây.

Chính là hồn phách, đều dưới một kiếm này, trực tiếp tan thành mây khói.

Thánh đô 4 tộc 1 trong Thác Bạt gia, Thần Hồn cảnh lão tổ, chết!

Phốc ——

La Quan miệng lớn thổ huyết, sắc mặt trắng bệch đến

cực điểm, cưỡng ép xuất kiếm giết người, hắn tình trạng trở nên càng hỏng bét.

Một thân khí tức triệt để suy yếu, bây giờ chính là một người bình thường, đều có thể giết hắn.

Nhưng sắc mặt hắn bình tĩnh như trước, đảo qua xung quanh mọi người, nói khẽ: “Tỷ…”

“Ừm.”

Một bộ áo đỏ, xuất hiện tại La Quan trước người, Quỷ giới đại hung sắc mặt nhu hòa, thản nhiên nói: “Tiếp xuống, giao cho ta đi.”

Quay người, theo đạm mạc ánh mắt đảo qua, khí tức khủng bố quét ngang toàn trường.

Giữa thiên địa, bỗng nhiên tĩnh mịch!

Vô số con mắt trừng lớn, lộ ra hoảng sợ chi ý, không thể ngờ đến, sự tình không ngờ có biến hóa.

Huyền Âm lão tổ sắc mặt đại biến, nhìn chằm chằm Quỷ giới đại hung, một mặt kinh hãi, như nhìn thấy không thể tưởng tượng nổi tồn tại.

“… Ngài như thế nào giáng lâm hiện thế? ? Cái này… Cái này không phù hợp quy củ… Lấy thân phận của ngài, cầm sạch sở vi phạm quy củ hậu quả…”

Thanh âm hắn đều đang run rẩy.

Bởi vì giờ khắc này, Huyền Âm lão tổ tại cái này tập áo đỏ về sau, nhìn thấy chính là toàn bộ Quỷ giới bóng ngược! !

Quỷ giới đại hung nhíu nhíu mày, nhìn ánh mắt của hắn, “Nhìn rõ chi nhãn… A, là cái không trọn vẹn, khó trách hồ đồ như vậy, dám đánh ta đệ đệ.”

“Nếu như thế, liền đừng giữ lại.”

“A!” Huyền Âm lão tổ kêu thảm một tiếng, đột nhiên 2 mắt chảy máu, “Ngài giáng lâm hiện thế đã vi phạm quy củ, lại đối chờ ta ra tay, ổn thỏa tiếp nhận thiên phạt!”

Áo đỏ đại hung thản nhiên nói: “Thì tính sao?”

Phất tay áo vung lên, Huyền Âm lão tổ kêu thảm bên trong, bị đánh nát nửa bên thân thể.

Mặc cho ngươi thần hồn thượng cảnh, đều yếu ớt như sâu kiến!

Ầm ầm ——

Trên biển lớn, sát na mây đen dày đặc, vô số xích hồng lôi quang, ở trong đó gào thét, chảy xiết, hiển thị rõ ngang ngược sát cơ.

Áo đỏ đại hung ngẩng đầu, nhíu mày, “Lại không giết hắn, ngươi gấp cái gì? ? Mà lại lúc này mới cái thứ 1, còn có 2 cái đâu.”

Huyền Âm nhị tổ, Cơ gia lão tổ vong hồn đại mạo,

“Trốn!”

Huyền Âm lão tổ hạ tràng, đầy đủ chứng minh nữ nhân này khủng bố, bọn hắn căn bản cũng không có, nửa điểm ý niệm phản kháng.

“Các ngươi trốn được sao? ?” Áo đỏ đại hung đưa tay điểm rơi, 2 người tiếng kêu thảm thiết, bao phủ tại lôi đình gào thét bên trong.

Giờ khắc này 10 triệu huyết lôi ầm vang rơi xuống, tràn ngập giữa thiên địa, liền như chín ngày lôi trì khuynh đảo.

Giờ phút này, thiên địa quy tắc bị bóp méo, đem nơi đây phong tỏa, hóa thành một phương lồng giam.

Đỏ lôi phía dưới, không thể trốn đi đâu được!

Áo đỏ đại hung cười lạnh, “Động chân hỏa… Nhưng chỉ những thứ này liền nghĩ giết ta sao? Buồn cười!” Nàng đưa tay một nắm, càng đem đỏ lôi nắm trong tay, xé thành hai nửa.

###

Cùng nàng dâu cãi nhau, chưa từng làm cô nương kia, khí run lạnh, liền viết 1 chương.

Chương 460 : La Quan bối cảnh

Một màn này, quả thực hung tàn!

Đầy trời đỏ lôi như thác nước, lại bị áo đỏ đại hung ngạnh sinh sinh, xé mở 1 đầu lỗ hổng.

Thậm chí nắm lên 1 đạo thiên lôi, thả miệng bên trong chính là “Giòn”, nhìn nàng biểu lộ hương vị tựa hồ không sai.

“Tiểu đệ, 3 người này ta không có giết, làm hư quy củ quá nặng sẽ có chút phiền phức… Đương nhiên ngươi nếu không hài lòng, tỷ hiện tại liền dẫn bọn hắn đi.”

La Quan lắc đầu, “Khỏi phải, liền để bọn hắn sống lâu mấy ngày, ta tự mình đến xử lý!”

“Có chí khí!” Áo đỏ đại hung ngẩng đầu, “Vậy chúng ta liền đi đi thôi, chậc chậc… Táo bạo tiểu tính tình, thật đúng là rất đáng sợ.”

Nàng đưa tay chộp một cái, Dư Nhược Vi bay tới, “Ôm chặt vợ ngươi, tiểu nha đầu này không sai… Đừng khóc tang nghiêm mặt, có lẽ còn có thể cứu.”

La Quan ôm lấy nàng, ánh mắt sáng lên, “Tỷ, ngươi nói thật chứ? !”

“Không bảo đảm a, đi theo ta.” Áo đỏ đại hung cất bước

hướng về phía trước, nàng dưới chân không gian vặn vẹo, lại hiện ra đạo đạo trong suốt hư tuyến.

Như một tấm lưới, đem bọn hắn giam ở trong đó.

“Hừ!” Cười lạnh, áo đỏ đại hung đưa tay nhấn một cái, “Cho ta nát!”

Oanh ——

Nổ vang rung trời, cả phiến thiên địa đều đang rung chuyển, mà áo đỏ đại hung, La Quan, Dư Nhược Vi thân ảnh, đã biến mất không gặp.

Một lát sau, trên biển nơi nào đó hoang đảo.

Áo đỏ đại hung thu tay lại, “Tiểu đệ, một tin tức tốt, 1 cái tin tức xấu, ngươi muốn nghe cái nào trước?”

“Tin tức tốt!”

“Nha đầu này còn có thể cứu.”

“Hô ——” La Quan thở dài một hơi, cảm kích hành lễ, “Đa tạ tỷ tỷ.”

Áo đỏ đại hung giống như cười mà không phải cười, “Chớ nóng vội tạ, còn có tin tức xấu đâu, nàng đốt hồn hao hết hồn phách bản nguyên, cần theo ta tiến vào Quỷ giới, mượn nhân quả uyên chi lực phục sinh, nếu muốn làm được việc này, ngươi phải đáp ứng 2 điều kiện.”

“1, Dư Nhược Vi hồn tán là quả, mà ngươi chính là

nguyên nhân gây ra, sống nàng liền cần đưa ngươi, đặt vào nhân quả bên trong, thành công thì thôi chỉ khi nào thất bại, ngươi cũng đem tiếp nhận nhân quả phản phệ, không nói hồn phi phách tán, cũng được hồn nứt 18 đạo, bản nguyên tổn hao nhiều như vậy đại đạo dừng bước."

"2, nhân quả uyên chỗ kia, không phải tùy ý liền có thể tiến vào, ta muốn cứu Dư Nhược Vi, nói không chừng liền muốn cùng người ra tay đánh nhau, cho nên ngươi phải thiếu ta một ơn huệ lớn bằng trời… Chính là, ta để ngươi hướng núi đao biển lửa bên trong nhảy, mắt cũng không có thể nháy cái chủng loại kia. Đương nhiên, đây chính là 1 cái hình dung, cụ thể nội hàm ngươi tự hành trải nghiệm."

La Quan chém đinh chặt sắt, "Ta đáp ứng!"

Áo đỏ đại hung nhíu mày, "Như vậy dứt khoát, không còn cân nhắc?"

La Quan lắc đầu, Dư Nhược Vi vì hắn mới rơi vào kết cục này, đã có khả năng cứu nàng, thiên đại phong hiểm lại như thế nào?

"Tốt, vậy ngươi đừng nhúc nhích, ta trước tiên ở trên người ngươi lưu lại nhân quả kết." Áo đỏ đại hung đáy mắt, hiện lên một tia tán thưởng, đưa tay điểm tại La Quan giữa lông mày.

Âm hàn nhập thể, tại tâm tạng chỗ chỗ hội tụ, hóa thành 1 đạo chữ chìm.

“Đi.” Áo đỏ đại hung thu tay lại, “Như vậy tiểu đệ, người ta hiện tại mang đi, .”

Không gian bỗng nhiên nứt ra một cái lỗ khe hở, một cánh tay từ đó chỗ sâu, chỉ chưởng trắng nõn tinh tế, đồng dạng mặc một bộ áo đỏ.

Tiếp nhận Dư Nhược Vi, khe hở lấp đầy không gặp.

La Quan trừng mắt.

Áo đỏ đại hung thản nhiên nói: “Nàng chính là ta, ta chính là nàng… Nhưng ta lại không phải nàng, nàng cũng không phải là ta, những sự tình này ngươi về sau liền minh bạch.”

Nói xong thân ảnh tiêu tán, một lần nữa hóa thành một sợi tóc, quấn quanh ở La Quan trên cổ tay.

“Uy! Ngươi làm sao liền đi rồi? Tiểu nha đầu này có thể cứu, Quy gia đệ tử của ta làm sao bây giờ? !” Thông thiên xương dưới, Huyền Quy gấp giơ chân.

La Quan tình huống, có thể nói hỏng bét đến cực điểm, toàn bằng nó liều mạng ra sức bảo vệ, nếu không đã sớm tại chỗ sụp đổ.

Một tiếng cười khẽ, tại não hải vang lên, “Tiểu… Gia hỏa, yên tâm chính là, La Quan đệ đệ sự tình, sẽ có người phụ trách.”

Mộng cảnh thế giới, một mảnh xám trắng giữa hỗn độn, lại có ánh sáng màn hiển hiện, trên đó lóe lên hình

tượng, chính là La Quan chỗ kinh lịch sự tình.

Phất tay đánh tan, Chu Nhiên bĩu môi, “Tiểu tử này, hay là cái đa tình hạt giống, vì nữ nhân ngay cả mệnh đều không cần!” Nàng nhìn về phía đối diện, “Ngươi biểu tình gì? Coi như nhìn đối người, cũng không đến nỗi như thế đi? Giống như cười mà không phải cười, luôn cảm thấy không thích hợp!”

Cốt Linh thiên chi chủ thản nhiên nói: “A, ta là thật cao hứng, chí ít La Quan nhân phẩm không sai, nhưng cũng tiếc có người muốn không may…”

Chu Nhiên một mặt cảnh giác, “Ngươi có ý tứ gì?”

Cốt Linh thiên chi chủ giật mình, “Quên, bởi vì khí tức của ta che lấp, ngươi thấy không rõ La Quan bối cảnh… Cũng được, xem ở lần này cùng mộng chủ hợp tác vui vẻ phân thượng, ta miễn phí giải đáp cho ngươi.”

“Trước đó, La Quan tại mộng cảnh thế giới, chém ra khai thiên 1 kiếm, ngươi không có cảm thấy nhìn quen mắt sao?”

Mộng chủ sắc mặt nhiều một tia mất tự nhiên, “Nhận biết, là vị kia đại hoang vị diện, đi ra kiếm đạo tuyệt cường người, không nghĩ tới hắn lại còn có truyền thừa truyền lưu thế gian.” Hừ một tiếng, “Nhưng thì tính sao? Hắn đều đều chết hết, còn có thể nhảy dựng lên chặt ta?!”

Cốt Linh thiên chi chủ nói: “Hắn là không thể tái xuất kiếm, nhưng đem truyền thừa đưa cho La Quan vị kia,

lại cũng không đơn giản, ngươi hẳn phải biết, lúc trước đại hoang vị kia kiếm đạo, là rơi vào trong tay ai đi? ?”

Mộng chủ sắc mặt biến hóa, “Sẽ không! ! Chống trời vị kia đã sớm không nhúng tay vào thế sự, như tiểu tử này coi là thật, là nó chọn trúng người, há lại sẽ yếu như vậy?”

Cốt Linh thiên chi chủ tiếp tục nói: “Đích xác không phải nó chọn trúng, nhưng cũng không có gì khác biệt, dù sao huyết mạch chí thân, tiểu cô nương tuy bị trục xuất ra ngoài, vẫn như cũ là lão cha tâm đầu nhục. Bây giờ tiểu cô nương cùng La Quan đồng sinh cộng tử, hắn như xảy ra chuyện, mộng chủ cảm thấy vị kia có thể hay không tức giận?”

Mộng chủ: …

“Vị kia nhất thủ quy củ, việc này ta vẫn chưa trực tiếp nhúng tay, khi trách tội không đến trên đầu ta.”

Cốt Linh thiên chi chủ nói: “Thôi được, tạm thời không nói trước vị này, ngươi nhìn kỹ La Quan giữa lông mày, dùng ‘Tâm’ đi nhìn, có phát hiện gì sao?”

Mộng chủ nhắm mắt lại , bất kỳ cái gì từng nhập nàng mộng sinh linh, cũng sẽ ở mộng cảnh thế giới bên trong, lưu lại 1 đạo nhàn nhạt phản chiếu.

Rất nhanh, nàng bỗng nhiên trừng lớn mắt, một mặt chấn động, “Mặt trăng!”

Cốt Linh thiên chi chủ vỗ tay, “Hảo nhãn lực! !”

Chu Nhiên nghiến răng nghiến lợi, “Ta không sợ!”

“Mặt trăng đã là đại đạo một bộ điểm, không được can thiệp hiện thế, ta dù có một chút sai lầm, nàng cũng sẽ không như thế nào.”

Cốt Linh thiên chi chủ gật đầu, “Có đạo lý, nhưng ngươi còn không có nhìn toàn diện, lại hướng ngực thử một chút.”

Chu Nhiên đờ đẫn, nàng đột nhiên có loại chọc tổ ong vò vẽ cảm giác, La Quan cái này hỗn trướng, đến cùng ở đâu ra những này chỗ dựa! !

1 cái so 1 cái dọa người.

Nhắm mắt lại, lại mở ra, Chu Nhiên sắc mặt trắng bệch, vừa kinh vừa sợ!

“Nàng nàng nàng… Như thế nào là nàng…”

Cốt Linh thiên chi chủ tách ra ngón tay, “Đại hoang vị kia chết rồi, chống trời vị kia thủ quy củ, mặt trăng là quy tắc một bộ điểm… Nhưng vị này từ trước đến nay lấy không tuân theo quy củ, lấy bao che khuyết điểm bá đạo mà lấy xưng, La Quan việc này ngươi thoát không ra quan hệ, nếu không xử lý tốt, xác định vững chắc tới tìm ngươi tính sổ sách.”

Chu Nhiên gầm thét, “Đáng chết lão cốt đầu, ngay từ đầu ngươi liền tính toán lão nương, ta *%%… $% $ $…”

Cốt Linh thiên chi chủ thản nhiên nói: “Thượng cổ thần ngữ đã sớm không ai dùng, ta đều quên mất không sai biệt lắm, huống chi là những này ấm áp chào hỏi chi ngôn? Mộng chủ, ta hảo tâm nhắc nhở, ngươi cũng đừng không biết tốt xấu.”

Chu Nhiên rất muốn cắn chết cái này hỗn đản!

—

Chương 461 : Một giấc chiêm bao 100 năm

Phụ trách người xuất thủ.

Bá ——

La Quan ý thức bị kéo vào một mảnh hỗn độn xám trắng, nhìn trước mắt Chu Nhiên, thần sắc hắn khẽ biến chắp tay hành lễ, “Bái kiến tiền bối.”

Chu Nhiên sắc mặt khó coi, hung dữ nhìn chằm chằm hắn, “Tiểu tử, lão nương tung hoành thiên hạ, còn không có tại 1 người trên tay, ngay cả tiếp theo nếm qua 2 lần thiệt thòi lớn, ngươi chờ đó cho ta, việc này ta còn chưa xong!”

Quay người, nàng biến mất không thấy gì nữa.

Ngay sau đó, tiếng bước chân vang lên, là Cốt Linh thiên chi chủ, hắn thản nhiên nói: “La Quan, bản tọa biết lúc trước tính toán, để ngươi bất mãn trong lòng, cái này liền coi như là ta đưa cho ngươi, một phần khác đền bù.”

Chu Nhiên gào thét, như cách rất xa truyền đến, “Lão cốt đầu, ngươi đạp ngựa có xấu hổ hay không? Đây là lão nương cho đền bù!”

Cốt Linh thiên chi chủ mỉm cười, cũng không biện giải.

La Quan thở sâu, “Tiền bối, “

“Một giấc mộng.” Cốt Linh thiên chi chủ tiếp tục nói: “1 cái chuyên thuộc về ngươi mộng, ngoại giới ngủ say 3 ngày, trong mộng đã là 100 năm.”

“La Quan, hảo hảo nắm chắc cơ hội này, tuyệt đối không được bỏ lỡ.”

Bá ——

Cốt Linh thiên chi chủ biến mất.

Sau một khắc, trước mắt hỗn độn xám trắng, nhất thời như nước sôi kịch liệt chấn động, 1 cái thế giới chầm chậm triển khai.

Khi hết thảy bình tĩnh lại, từ cái nào đó nháy mắt bắt đầu, hết thảy đều sống lại.

Quát khẽ bỗng dưng ở bên tai vang lên, “La Quan, thất thần làm gì? Còn không tranh thủ thời gian bái sư!”

La Quan ngẩng đầu, lúc này hắn đang cùng một đám nam nữ trẻ tuổi đứng tại dưới núi, người mặc trường bào màu đen lão giả, ngồi trên ghế.

“Bái kiến lão sư!”

Đi theo mọi người, hắn cung kính hành lễ.

“Võ đạo tu hành, từ ngưng tụ thông thiên xương bắt đầu, lấy 10 lực làm điểm xuất phát, nhưng như thế nào 10

lực? Sài lang hổ báo chi lực vì dốc hết sức, long tượng Kỳ Lân chi lực cũng là dốc hết sức, là lấy đại đạo chi đồ, từ đó cảnh bắt đầu liền đã phân ra cao thấp, một bước rớt lại phía sau từng bước rớt lại phía sau, nhất định được dốc hết toàn lực, từ bước đầu tiên liền siêu việt mọi người, mới có đăng lâm chín ngày bễ nghễ thiên hạ ngày…”

Áo bào đen lão giả quát khẽ, ở bên tai vang lên.

Võ đạo tu hành? Thập Lực cảnh?

La Quan cảm giác tự thân, phát hiện hắn một thân tu vi lại đều không gặp, nghiễm nhiên là sơ ngưng thông thiên xương trạng thái.

Chẳng lẽ cái này một giấc chiêm bao, là muốn hắn lại đi tu hành đường? Nhưng cái này ý nghĩa ở đâu.

Phải biết, hắn võ đạo tu hành, đi thế nhưng là mạnh nhất võ đạo chi lộ, chẳng lẽ còn có thể càng mạnh?

Rất nhanh, một tháng trôi qua.

La Quan trong phòng mở mắt ra, thể nội “Phích lịch ba ba” nổ đùng, lại có tiếng long ngâm hổ khiếu như ẩn như hiện.

Hắn một mặt chấn động, lẩm bẩm nói: “Thập Lực cảnh… Nguyên lai đây mới thực sự là Thập Lực cảnh…”

Lại 1 ngày, hay là tại cái này dưới núi, áo bào đen lão giả thanh âm vang lên, “100 phu cảnh, như thế nào 100

phu? Phu người sư vậy, Nhân tộc tu hành diễn từ thượng cổ Thần tộc, là lấy 100 phu chi lực, lại được xưng là 100 Thần cảnh! Này cảnh muốn thành, phải có thái cổ Thần tộc chi huyết, ngươi cùng mỗi người mỗi ngày nhưng nhận lấy một giọt, 3 tháng bên trong phá cảnh 100 phu người, mới có thể kế tiếp theo lưu lại tu hành!”

Trước đó, La Quan tu thành Thập Lực cảnh, cũng là mỗi ngày đều có các loại phối hợp tài nguyên, lấy cung cấp tu hành cần thiết. Như gặp nghi nan khó giải, còn có thể tìm áo bào đen lão giả giải hoặc, đối phương rải rác mấy lời, liền có thể bát vân kiến nhật, cảnh giới cao thâm không lường được.

Rất nhanh, lại 3 tháng.

Trong tiểu viện, nhân số đã giảm bớt một nửa, áo bào đen lão giả thản nhiên nói: “Thiên quân cảnh…” Hắn kế tiếp theo giảng giải, La Quan ở bên trong, mọi người nghiêm túc lắng nghe.

Thời gian trôi mau, đảo mắt 10 năm.

1 ngày này, La Quan phá cảnh đạp trời, bước vào Luyện Khí cảnh!

“La sư huynh, chúc mừng chúc mừng, ngươi là chúng ta đồng niên bên trong, vị thứ 4 đột phá Luyện Khí cảnh người, ngày sau tiền đồ rộng lớn.”

“Sư huynh, tối nay tiểu đệ mời rượu, còn xin nhất định đến dự!”

Lại có nữ tử mặt mày xấu hổ, “La sư huynh, tiểu muội tại trong tu hành, có một chút không hiểu chỗ, không biết sư huynh tối nay là có phải có không, vì ta giải hoặc? ?”

La Quan 1 1 từ chối nhã nhặn, trở lại chỗ ở tiếp tục tu luyện.

Thứ 30 năm.

Đồng niên người tu hành chỉ còn hơn cuối cùng 10 người, La Quan chính là cái thứ mười, giẫm lên sau cùng hạn chế cánh cửa, bước vào Trúc Cơ cảnh.

1 năm này, La Quan rốt cục có tư cách, từ chân núi chuyển vào trong núi, nhưng ngửa đầu nhìn lên, núi này nguy nga chọc vào mây xanh, núi non trùng điệp khó gặp chân dung.

Cũng không biết, núi này bên trên người, đến tột cùng ra sao cùng tồn tại? ? Lắc đầu, La Quan kiềm chế tâm tư, cái này không có quan hệ gì với hắn.

Thứ 40 năm.

Trên núi đại bỉ, La Quan Trúc Cơ tầng 3, tại đồng bậc Trúc Cơ bên trong, xếp hạng 5,400 27 vị.

Thứ 60 năm, La Quan Trúc Cơ 7 tầng.

Thứ 9 10 năm, La Quan Trúc Cơ 10 tầng.

Hoặc là hậu tích bạc phát, hắn biểu hiện ưu tú, tại Trúc

Cơ đại bỉ bên trong, xâm nhập trước 10.

Được phép tiến về đỉnh núi, nghe lão tổ cách nói.

Ngày đó, La Quan chỉ cảm thấy mê man, hết thảy mơ hồ không rõ, thậm chí quên mình cuối cùng, là như thế nào xuống núi.

Nhưng ngày thứ 2, khi hắn tỉnh lại lúc, liền cảm giác đầu não phá lệ rõ ràng, tu hành 1 ngày 1,000 dặm.

Thứ 9 11 năm, La Quan đại bỉ thứ 9, lại nghe lão tổ cách nói 1 ngày.

Thứ 9 12 năm, thứ 8, nghe lão tổ cách nói.

Thứ 9 13 năm, thứ 7, nghe lão tổ cách nói.

…

Thứ 9 19 năm, thứ 1, nghe lão tổ cách nói.

Bất quá 1 ngày này, đang giảng pháp kết thúc về sau, hắn đạt được lão tổ triệu kiến.

Mây mù ở giữa lão tổ ngồi ngay ngắn trong đó, khuôn mặt hồ dán không rõ, chỉ có một đôi tròng mắt sáng tỏ, như muốn đem La Quan nhìn thấu.

“Đệ tử La Quan, bái kiến lão tổ!”

Trầm mặc liên tục, lão tổ nói khẽ: “Ngươi không phải nơi đây, giới này người, đến từ không biết, bí ẩn chưa có lời

đáp, nhưng đã nhập bồ đề môn hạ, chính là bồ đề môn nhân, khi ghi nhớ môn quy không thể xúc phạm.”

La Quan thân thể cứng đờ, cung kính quỳ xuống đất, “Đệ tử tuân lão tổ pháp chỉ!”

“Thiện!”

Lão tổ đưa tay điểm ra, chỉ nghe “Ba” một tiếng vang nhỏ, La Quan thể nội hình như có vật gì đó vỡ vụn.

Cổ luyện khí sĩ tu hành pháp, Trúc Cơ tầng thứ 13, phá cảnh!

Thứ 100 năm.

La Quan tu vi đã tới Trúc Cơ đỉnh phong, đứng tại sườn núi ngưỡng vọng thiên khung, hắn có thể cảm nhận được, thể nội pháp lực ngo ngoe muốn động.

Phá cảnh, liền tại dưới mắt! !

Một giấc chiêm bao 100 năm, khi hắn rời đi cái này Phương Thế giới ngày, chính là ngưng tụ Kim Đan thời điểm.

Hải vực, vô danh hoang đảo, hang đá.

Bá ——

La Quan mở 2 mắt ra, một trận tinh mang hiện lên, mang theo nhàn nhạt tang thương.

“Tiểu tử, ngươi tỉnh rồi?” Huyền Quy tiếng vui mừng âm vang lên.

La Quan dừng một chút, mỉm cười nói: “Lão sư, đã lâu không gặp! !”

Cái này một giấc chiêm bao, ngoại giới tuy chỉ quá khứ 3 ngày, nhưng đối La Quan mà nói, lại là chân chính 100 năm tuế nguyệt.

Hắn từ sơ ngưng thông thiên xương bắt đầu, 100 năm khổ tu, cuối cùng chí kim đan cánh cửa.

Bước qua một bước, liền có thể chân chính đăng đường nhập thất!

Mà cùng lúc đó, hắn sụp đổ nhục thân, cũng theo 100 năm tu hành lại đúc căn cơ, thương thế hoàn toàn khôi phục.

Đôm đốp ——

Đôm đốp ——

Cốt nhục chấn minh, một cỗ hung hãn bá đạo khí tức, phá thể mà ra.

Ầm ầm ——

Kia là La Quan thể nội, pháp lực tại bộc phát, chảy xiết.

Luyện khí mười một tầng.

12 tầng.

Tầng 13!

Lại xông phá, chạm đến Kim Đan cấp độ, không hiểu khí cơ trực trùng vân tiêu, lập tức dẫn tới thiên địa giao cảm.

Ầm ầm ——

Trên hoang đảo, thiên khung bỗng nhiên có mây đen hiện lên, kinh lôi cuồn cuộn.

La Quan Kim Đan thiên kiếp, đến rồi!

—

Chương 462 : Bồ đề Kim Đan, ngũ sắc từ hiển

Trên hoang đảo, kiếp lôi gào thét.

La Quan ngửa đầu nhìn lên, nhíu mày.

Tu sĩ tầm thường từ Kim Đan lên, tuy có thiên kiếp rơi xuống, nhưng đó là tại phá cảnh lại vững chắc tự thân cảnh giới về sau, nhưng tự hành dẫn rơi.

Cùng hắn hôm nay tao ngộ, có thể nói ngày đêm khác biệt!

“Không muốn mặt” vị kia, là thật không muốn bỏ lỡ, nửa điểm cơ hội giết hắn.

Ầm ầm ——

Một tiếng vang thật lớn, cánh tay thô kiếp lôi đánh xuống.

La Quan thần sắc bình tĩnh, 1 kiếm chém ra!

Trong chốc lát kiếp lôi vỡ nát, lăng lệ kiếm thế không ngừng, chém vào kiếp vân ở giữa.

Liền cái này? !

Kiếp vân kịch liệt lăn lộn, giống bị La Quan chọc giận, diện tích đột nhiên khuếch trương, phóng xuất ra càng

mạnh uy áp.

Oanh ——

Đạo kiếp lôi thứ hai đánh xuống.

La Quan huy kiếm, kiếp lôi lại băng.

Về sau, là đạo kiếp lôi thứ ba, đạo thứ tư, đạo thứ năm.

Đều cực kỳ dễ dàng, khó thương hắn nửa điểm.

Kim Đan thiên kiếp, kiếp lôi tại 3 đến 6 đạo ở giữa, đây là quy củ.

Cho nên hôm nay muốn giết La Quan, đạo kiếp lôi thứ sáu là cơ hội cuối cùng.

Trên bầu trời kiếp vân phun trào, lôi quang không ngừng nổ tung, nhưng thủy chung không có đánh xuống.

Giữa thiên địa, uy áp càng ngày càng mạnh.

Đột nhiên, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, kiếp lôi phá mây mà ra, nó chừng trưởng thành eo thô, giương nanh múa vuốt như Lôi long.

Khí tức hủy diệt, nháy mắt bao phủ La Quan!

Kiếp này lôi chi khủng bố, chính là Nguyên Anh thiên kiếp bên trong đều cực kỳ hiếm thấy, lại xuất hiện tại hôm nay.

La Quan đôi mắt ngưng lại, đưa tay 1 kiếm.

“Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết!”

Kêu lên một tiếng đau đớn, sắc mặt hắn tái nhợt, khóe miệng tràn ra máu tươi.

Thiên kiếp lôi đình, ẩn chứa thiên địa ý chí, cứ việc chỉ có một tia, cũng không phải sức người nhưng lay.

La Quan tới cướp đoạt lôi đình điều khiển, tất nhiên là lấy trứng chọi đá, nhưng cũng không phải không có hiệu quả chút nào.

Cái này đạo kiếp lôi thứ sáu, xuất hiện một tia trì trệ, mà La Quan muốn, chính là cái này thoáng qua cơ hội.

Bá ——

Hắn lấy ra một vật, dùng sức hướng lên ném ra ngoài, kia là một bộ trong suốt quan tài thuỷ tinh, bên trong nằm 1 con chế tác thô ráp con rối.

Giờ phút này, như cảm thấy được thiên kiếp khí tức, con rối đột nhiên mở 2 mắt ra, bộ mặt nhanh chóng biến hóa, lại thành La Quan bộ dáng.

Sau một khắc, quan tài thuỷ tinh bạo liệt, con rối tai kiếp lôi phía dưới hóa thành bột mịn.

Hô ——

Cuồng phong thổi qua, màu đen kiếp vân tiêu tán, trên

hoang đảo La Quan đứng thẳng người lên, trên mặt tươi cười.

Kim Đan thiên kiếp, qua!

Cảm giác bên trong, mênh mông giữa thiên địa, chừng 1,000 trượng khủng bố pháp lực hồ nước, lúc này nhanh chóng chấn động.

Từng vòng từng vòng thần quang, hướng giữa hồ chỗ hội tụ, cuối cùng hóa thành 1 viên, sặc sỡ loá mắt Kim Đan.

Như mặt trời mới lên, chiếu rọi muôn vàn!

Đột nhiên, hồ lớn phía trên có ngũ thải giáng lâm, nương theo tiên nhạc mịt mờ, phát ra vô tận uy nghiêm, tôn quý.

Đây là thiên bẩm, hạ xuống ngũ thải, vì đại đạo ban ân!

Nhưng vào lúc này, ngoài ý muốn đột nhiên phát sinh, Kim Đan chấn động hồ lớn gào thét, lại nhấc lên sóng biển ngập trời, đem ngũ thải đánh nát.

Trời ban ngũ thải, nó cự không tiếp thụ!

Sau đó, một vòng xích hồng, từ Kim Đan mặt ngoài hiển hiện.

Tiếp theo là màu cam.

Màu vàng.

Lục sắc.

Màu xanh.

Kim Đan ngũ sắc, tự hành sinh ra!

Giờ phút này, La Quan sinh ra minh ngộ ——

Bồ đề Kim Đan, ngũ sắc từ hiển!

Nguyên lai, đây mới thực sự là ngũ sắc Kim Đan.

Oanh ——

Kinh người uy áp sát na phá thể mà ra, càn quét bát phương lục hợp.

La Quan tự hành bay lên, đạp lập hư không ở giữa, thể nội pháp lực lao nhanh, hồn phách không gian nhanh chóng khuếch trương.

Giờ phút này hắn phá cảnh Kim Đan, chân chính đặt chân tu hành đại đạo!

“Ừm?” La Quan sắc mặt biến hóa, lộ ra kinh ngạc.

Giờ phút này, một chút đạo uẩn giáng lâm, dung nhập vào trong cơ thể hắn.

Trong thoáng chốc, trước mặt hình như có vô số điểm sáng bay múa, đây là… Thành tựu ngũ sắc Kim Đan, cùng thiên địa giao cảm, đem phải thiên phú thần thông.

Mà những điểm sáng này, chính là lựa chọn.

Ngay tại La Quan chuẩn bị, tùy ý lựa chọn nó nhất thời, giữa lông mày đột nhiên truyền ra một tia Thanh Lương, càng có một chút yếu ớt chỉ dẫn.

Suy nghĩ khẽ nhúc nhích, La Quan một chỉ điểm ra, chọn trúng trong đó 1 viên.

“Thuấn di…”

Mỗi ngày có thể thi triển một lần, dài nhất khoảng cách 100 trượng.

Không nhìn hết thảy trở ngại, chớp mắt đã tới!

“Tiểu tử, ngươi kiếm bộn!” Huyền Quy thanh âm vang lên, “Thuấn di a… Chậc chậc, đây chính là thành tiên cảnh tu sĩ, tiếp xúc thiên địa quy tắc về sau, mới có tư cách nắm giữ đại thần thông.”

La Quan mặt lộ vẻ tiếu dung, “Lão sư, đi, chúng ta về thánh đô!”

Hắn bây giờ thực lực, giết Thần Hồn cảnh khó, nhưng liệu đến hiện tại cũng không ai, dám lại tìm hắn gây phiền phức.

Thác Bạt gia sự tình, nên làm kết thúc!

Nói diệt ngươi toàn tộc, ngay cả con kiến, cũng đừng nghĩ trộm sống.

Bá ——

Phong lôi cánh chim triển khai, La Quan phóng lên tận trời.

Mà liền tại hắn rời đi không lâu sau, một chiếc thuyền lớn chậm rãi tới gần, nhìn về phía trước mắt hoang đảo.

Trên thuyền, một đám tu sĩ thần sắc khẩn trương, cẩn thận quan sát.

“Hô ——” một người cầm đầu thở dài một hơi, nói: “Tiền bối đã rời đi.”

Sau lưng, có tu sĩ nói: “Sư thúc, vừa rồi kia là thiên kiếp sao?”

Sư thúc gật đầu, một mặt kính sợ, ước mơ, “Là Nguyên Anh thiên kiếp… Thế gian này, lại nhiều 1 tôn Nguyên Anh cường giả a!”

Mọi người thấp giọng hô, mặt mũi tràn đầy ao ước.

Nguyên Anh…

Cũng không biết, bọn hắn cuối cùng cả đời, phải chăng có thể có tư cách, chạm đến này cấp độ.

2 ngày về sau, thánh đô!

1 đạo lưu quang từ phương xa mà đến, không có chút nào dừng lại, bay thẳng nhập thánh đều.

Hả?

La Quan cảm nhận được một phần áp chế, Nguyên Anh trở xuống tu sĩ, cấm chỉ tại thánh đô phi hành.

Bất quá giờ phút này, tại hắn đôi mắt chỗ sâu, nhạt nhẽo ngũ thải hiện lên, uy áp lập tức biến mất.

Trên mặt đất, đông đảo tu sĩ ngẩng đầu, lộ ra kính sợ.

“Là Nguyên Anh!”

“Không hổ là thánh đô, biển mây thánh địa tu hành, mà ngay cả Nguyên Anh cường giả đều có thể nhìn thấy.”

“Cõng triển 2 cánh, phong lôi xen lẫn… Vị này rất lạ lẫm a? Không phải là tân tấn Nguyên Anh cường giả?”

Thác Bạt gia! !

Đại trạch đóng chặt.

Một đám thủ vệ như lâm đại địch, có thể thấy được đôi mắt chỗ sâu hoảng sợ.

Đột nhiên, tiếng xé gió truyền đến, 1 đạo lưu quang cấp tốc tới gần.

Nguyên Anh tu sĩ! !

Thủ vệ vội vàng nói: “Thác Bạt gia chỗ, xin tiền bối dừng bước, cho thấy thân phận!”

Ông ——

Kiếm minh vang lên, đầu lâu phóng lên tận trời, huyết tinh trùng thiên.

“A!”

Còn lại hộ vệ, lập tức một mặt hoảng sợ.

Giết người!

“Nhanh, đi bẩm báo gia chủ, có cường địch xâm phạm!”

Thủ vệ rống to, một mặt tái nhợt.

Từ Thác Bạt Sơn Liệt vẫn lạc tin tức truyền về, Thác Bạt gia trời liền sập.

Cứ việc mấy ngày nay hết thảy bình tĩnh, nhưng ai cũng biết, phong ba tất nhiên đến.

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, Thác Bạt gia đại môn, bị trực tiếp chém vỡ.

“Thác Bạt gia cẩu tạp toái, ra nhận lấy cái chết! !”

Một thân ảnh gào thét bay tới, mặt mũi tràn đầy che lấp, băng hàn, rõ ràng là một tên Thác Bạt gia Nguyên Anh.

Lúc này gắt gao tiếp cận, trước mặt phong lôi lưu quang

xen lẫn dưới, kia mơ hồ không rõ thân ảnh, ý niệm đầu tiên là Phong Lôi các tu sĩ?

Không đúng! !

Trên biển một trận chiến về sau, Phong Lôi các một phương liền vội vàng rời đi, huống hồ trên biển tiên tông từ trước đến nay, không nhúng tay vào thánh đô nội bộ tranh đấu.

Thở sâu, Thác Bạt gia Nguyên Anh lạnh giọng nói: “Các hạ thật là lớn gan, dám đến Thác Bạt gia giương oai, hôm nay cũng không cần đi!”

Oanh ——

Hắn trực tiếp xuất thủ.

Đây là Thác Bạt gia cao tầng, tại lão tổ vẫn lạc về sau, chỗ nghị định sách lược. Càng là rung chuyển bất an, càng phải thái độ cường ngạnh, bá đạo, chỉ có như thế tài năng, chấn nhiếp các phương ngấp nghé cường địch.

Tận khả năng bảo toàn, Thác Bạt gia bây giờ địa vị!

Cho nên, cái này đưa tới cửa Nguyên Anh, không thể nghi ngờ là rất tốt lập uy đối tượng.

Giết một người răn trăm người, xem ai còn dám đến nháo sự!

—

Chương 463 : Thánh đô lại vô Thác Bạt gia

Ông ——

Kiếm minh vang lên, sau một khắc kinh thiên oanh minh, Thác Bạt gia Nguyên Anh trừng lớn mắt, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, hãi nhiên.

Hắn ánh mắt xoay chuyển, nhìn thấy thân thể của mình, đoạn nơi cổ máu tươi như suối!

Lạch cạch ——

Đầu lâu rơi xuống đất, ý thức lâm vào hắc ám.

Một kiếm này, không chỉ chém đứt đầu hắn, càng đem hắn hồn phách cùng nhau chôn vùi.

Nguyên Anh tu sĩ, 1 kiếm trảm chi!

“Tứ đệ!”

Bi thống trong tiếng gầm rống tức giận, mấy đạo thân ảnh vọt tới, đều là Nguyên Anh tu sĩ, giờ phút này một mặt phẫn hận, kinh sợ.

Thác Bạt gia chủ gầm thét, “Các hạ đến cùng là ai? !”

Người này, chính là Thác Bạt Vân Cực, thác bạt thanh linh phụ thân.

Phong Lôi chi lực tán đi, lộ ra La Quan thân ảnh, cười lạnh, “Đưa các ngươi lên đường người.”

“La Quan!”

Thác Bạt gia mọi người kinh hô, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin.

Trận chiến ngày đó, La Quan kiếm áp 3 đại thần hồn tu sĩ, chém xuống Thác Bạt Sơn Liệt, tự thân nhưng cũng rơi vào trọng thương ngã gục hạ tràng.

Một màn này, mọi người thấy tận mắt.

Nhưng lúc này mới bất quá mấy ngày, hắn lại khôi phục như lúc ban đầu, lại lần nữa giết đến tận cửa… Người này, quả thực so ma quỷ càng thêm đáng sợ!

Thác Bạt gia bên ngoài các phương nhãn tuyến dày đặc, La Quan quay về thánh đô, giết tới Thác Bạt gia tin tức, bỗng nhiên lấy tốc độ kinh người truyền ra.

Mà giờ khắc này, sau khi hết khiếp sợ, Thác Bạt gia mọi người hoảng.

Thác Bạt gia chủ gầm nhẹ, “La Quan, ta Thác Bạt gia lão tổ vẫn lạc, đã trả giá đầy đủ đại giới, ngươi còn muốn như thế nào? Ta nhưng đại biểu Thác Bạt gia phát thệ, ân oán như vậy thanh toán xong, tuyệt sẽ không có người tìm ngươi báo thù!”

Thấy La Quan trầm mặc, hắn đáy mắt vui mừng, lớn

tiếng nói: “Chỉ cần ngươi giơ cao đánh khẽ, Thác Bạt gia nguyện thanh toán đầy đủ bồi thường!”

La Quan mặt không biểu tình, “Rất có thành ý điều kiện, nhưng cũng tiếc ta người này, luôn luôn lời ra tất thực hiện, nói giết ngươi cả nhà, liền giết ngươi cả nhà.”

Hắn đột nhiên xuất thủ, 1 kiếm trảm tại hư vô.

“A!”

Kêu thảm bên trong, một thân ảnh bị chém bay ra ngoài, miệng lớn thổ huyết, “Ngươi có thể phát giác được khí tức của ta? !”

La Quan cười lạnh, “Không phải đâu? Lão tử cùng ngươi tại cái này nói nhảm!”

Oanh ——

Lại là 1 kiếm, người đánh lén bị tại chỗ chém giết.

“Hôm nay về sau, thánh đô lại vô Thác Bạt gia!” La Quan một bước phóng ra, thân ảnh nháy mắt biến mất, sau một khắc lại xuất hiện, đã ở Thác Bạt gia chủ thân trước.

Trường kiếm xuyên thủng mi tâm, thật lớn 1 cái lỗ máu, đỏ trắng nổ bắn ra.

Người này con mắt trừng lớn, sau một khắc thần quang vỡ vụn, vạn không hề nghĩ tới hắn đường đường Nguyên Anh thượng cảnh, thế mà cứ như vậy chết rồi.

Hắn còn có sắp xếp… Còn có hậu thủ…

Lạch cạch ——

Một phương ám kim hộp vuông rơi xuống, mặt ngoài bị lần lượt kích hoạt đường vân, dần dần trở nên yên ắng.

Nhưng dù cho như thế, vẫn có khí tức khủng bố phát ra, làm người sợ hãi.

La Quan đưa tay, đem ám kim hộp vuông tóm vào trong tay, đáy mắt càng phát ra băng hàn.

Xem ra, Thác Bạt gia đã sớm chuẩn bị, liền đợi đến hắn tới cửa!

Đám khốn kiếp này, thật sự là chết không oan.

“A! Gia chủ bị giết!”

“Trốn!”

“Mau đào mạng!”

La Quan một kiếm này, triệt để đánh nát, Thác Bạt gia mọi người hi vọng.

“Hừ!”

La Quan cười lạnh, duy nhất đối với hắn có uy hiếp người đã bị xử lý, còn lại những người này, bất quá là gà đất chó sành thôi.

Bá ——

Phong lôi song dực triển khai, lấy hắn bây giờ thực lực, tốc độ so bình thường Nguyên Anh càng nhanh, đảo mắt liền đuổi kịp 1 người, trực tiếp chém xuống một kiếm.

“A!” Người này hét lớn một tiếng, liều mạng ngăn cản, nhưng tại 1 kiếm phía dưới, bị ngang nhiên oanh sát.

Bá ——

La Quan quay người, lại truy hướng một người khác.

Oanh ——

Đồng dạng 1 kiếm, tiễn hắn quy thiên!

Đảo mắt, Thác Bạt gia Nguyên Anh tu sĩ, liền bị tàn sát hầu như không còn.

Trên thực tế Thác Bạt gia thực lực, cũng không chỉ những thứ này, chỉ bất quá tại Thác Bạt Sơn Liệt sau khi chết, một chút khách khanh, cung phụng, liền lặng lẽ rời đi.

Cũng bởi vậy, tránh đi một trận tử kiếp.

Thác Bạt gia bên ngoài, xa gần vô số ánh mắt, mắt thấy trước mắt một màn, đều đầu đầy mồ hôi sắc mặt trắng bệch.

Cái này La Quan, thật sự là hung hãn vô song!

Nguyên Anh… Đây chính là Nguyên Anh…

Hắn lại 1 kiếm giết 1 cái, cùng chặt củ cải như!

“Hôm nay về sau, thánh đô lại vô Thác Bạt gia” —— hồi tưởng La Quan câu nói này, mọi người ánh mắt bên trong, tràn đầy hồi hộp, kính sợ.

Giờ phút này, Thác Bạt gia triệt để đại loạn, vô số người trốn hướng 4 phương.

La Quan cũng đã không nghĩ lại ra tay, thản nhiên nói: “Lưu gia chủ có đó không?”

“La đạo hữu, Lưu Đông Sơn ở đây!” Lưu Đông Sơn một tay cầm dù, chân đạp hư không mà đến, nhìn trước mắt người trẻ tuổi, cũng không dám có nửa điểm khinh thường,

La Quan nói: “Mời Lưu gia chủ giúp một chút, xử lý sau tiếp theo đi.”

Lưu Đông Sơn ánh mắt sáng lên, “Tốt, tất để La đạo hữu hài lòng.”

Hắn phất tay, “Cầm xuống!”

Hưu ——

Hưu ——

Lít nha lít nhít tiếng xé gió lên, một đám Lưu gia cao thủ dốc toàn bộ lực lượng, đem toàn bộ Thác Bạt gia đại trạch vây quanh.

“Toàn bộ bắt trói, 1 cái không cho phép để lọt!”

“Người can đảm dám phản kháng, giết chết bất luận tội!”

Có Nguyên Anh dẫn đầu, Thác Bạt gia phản kháng, rất nhanh liền bị trấn áp, hết thảy trần ai lạc địa.

Nam nam nữ nữ bị khóa ở cùng một chỗ, tiếng khóc chấn thiên, nhưng cũng có kia tiếng chửi rủa, xa xa truyền đến.

Lưu Đông Sơn suy nghĩ một chút, “La đạo hữu, những người này xử trí như thế nào?”

La Quan nói: “Nam nữ đều giết, một tên cũng không để lại.”

Lưu Đông Sơn con ngươi co rụt lại, “Tốt!” Hắn làm thủ thế, Lưu gia đồ đao lập tức giơ cao, hung hăng chém xuống.

“A! Cứu mạng, ta không muốn chết!”

“Nhi tử ta còn nhỏ, cầu các ngươi tha hắn!”

“Ác ma, ta từ trên xuống dưới nhà họ Thác Bạt, sau khi chết đều quấn lấy ngươi!”

“La Quan ngươi chết không yên lành!”

Trong không khí, huyết tinh trùng thiên.

“Dừng tay!” Có người vội vàng bay tới, một mặt kinh sợ, “Lưu gia chủ, Thác Bạt gia dù có lại đại tội nghiệt, máu tươi cũng đã lưu đủ! Vô tội phụ nữ trẻ em làm sai chỗ nào? Cho bọn hắn một con đường sống đi!”

Lưu Đông Sơn trầm giọng nói: “Viên huynh, được làm vua thua làm giặc, không có gì để nói nhiều, mời ngươi thối lui không nên nhúng tay chuyện hôm nay.”

Viên Thái một mặt thất vọng, “Lưu huynh, ngươi ta tương giao nhiều năm, không nghĩ tới ngươi đúng là như thế 1 cái, lãnh huyết tàn khốc người!”

Hắn chặt đứt ống tay áo, “Hôm nay, ngươi ta cắt bào đoạn nghĩa, là Viên mỗ nhìn lầm ngươi! Nhưng hôm nay, ta tuyệt không lui ra phía sau…”

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, Viên Thái vĩnh viễn ngậm miệng.

La Quan mặt không biểu tình, “Không lui về phía sau, vậy thì chết đi.”

Lưu Đông Sơn khóe miệng co giật, lớn tiếng nói: “Nhanh lên động thủ, 1 cái không cho phép bỏ qua! !”

Đột nhiên, thê lương chửi mắng vang lên, “La Quan, ngươi cái này ma quỷ, súc sinh! ! Ta Thác Bạt gia cũng sớm đã, đem một nhóm tộc nhân âm thầm đưa tiễn, coi

như ngươi giết sạch chúng ta, cũng sẽ có người cho chúng ta báo thù!”

“Chờ xem, Thác Bạt gia huyết mạch, đem đời đời kiếp kiếp nguyền rủa ngươi, 100 năm, một ngàn năm thậm chí là 10,000 năm, một ngày nào đó có thể giết chết ngươi, coi như ngươi đã chết rồi, huyết mạch của ngươi, thân nhân cũng đem bởi vì ngươi, nhận hết tra tấn toàn bộ chết hết!”

Kia là 1 cái, triệt để điên cuồng Thác Bạt gia tu sĩ Kim Đan, một đôi tròng mắt màu đỏ ngòm, gắt gao nhìn chằm chằm La Quan.

“Ha ha ha ha! Giết đi giết đi! Chúng ta Thác Bạt gia người, tại địa ngục chờ ngươi! !”

Đúng lúc này, Tống Nhạc Phong đột nhiên hiện thân, thản nhiên nói: “2 ngày trước, một đám người lại dám đánh lén Trân Bảo các thuyền vận tải, tại gần biển khu vực bị chúng ta bắt.”

Nói xong, hắn vỗ vỗ tay, “Người tới, đem bọn hắn dẫn tới!”

Rất nhanh, một đám người bị áp đi qua, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ tuyệt vọng.

“Cha! !”

“Nhị thúc, chúng ta không có đào tẩu!”

“Trân Bảo các nói xấu chúng ta, chúng ta cái gì cũng

không làm…”

Tru lên Thác Bạt gia Kim Đan, nháy mắt bị rút mất sống lưng, như một bãi bùn nhão ngã xuống đất.

Thác Bạt gia, triệt để xong!

###

Sự thật nói cho ta, cùng lão nương môn đánh nhau, thua khí run lạnh, thắng lạnh run khí… Treo cờ trắng, nhận thua!

—

Chương 464 : Tam Hợp thương hội

Chửi mắng kêu rên, chung quy tĩnh mịch.

Chu Tử Hân sắc mặt tái nhợt, kính sợ nhìn thoáng qua, cách đó không xa cao ngất kia thân ảnh, lại không đành lòng quay đầu đi chỗ khác.

Tống Nhạc Phong nhàn nhạt mở miệng, “Vui sướng, ngươi sợ rồi?”

“… Không có.” Chu Tử Hân do dự một chút, “Chỉ là có chút không thích ứng.”

Tống Nhạc Phong nói: “Nghiêm túc nhìn, hảo hảo thích ứng, ngươi là các chủ nữ nhi duy nhất, gia nghiệp sớm muộn sẽ giao phó cho ngươi.”

“Thượng vị giả, tất yếu có ý chí sắt đá, không hung ác một chút, là sẽ chết người…” Hơi dừng một chút, “Trải qua chuyện hôm nay, lão phu đối La Quan ngược lại là, càng xem trọng mấy điểm.”

Một bên khác, Lưu Đông Sơn nói: “La đạo hữu, Thác Bạt gia đã diệt, nó bảo khố cùng các nơi sản nghiệp các loại, không biết ngươi muốn như thế nào xử trí?”

La Quan thản nhiên nói: “Ta lấy một nửa, quy ra thành linh thạch liền có thể, nó hơn Lưu gia chủ nhìn xem xử lý.” Chỗ tốt không thể 1 người độc chiếm, mà lại những

việc này, thiếu không được Lưu gia hỗ trợ.

“Tốt!” Lưu Đông Sơn khuôn mặt vui vẻ, “La tiểu hữu yên tâm, Lưu mỗ chắc chắn xử trí thỏa đáng… Chỉ bất quá, Thác Bạt gia gia sản phong phú, chỉ sợ cần một chút thời gian, mà lại rất sinh sản nhiều nghiệp nhất thời cũng khó có thể xuất thủ.”

Tống Nhạc Phong đột nhiên nói: “Đối với chuyện này, Tống mỗ cũng có cái đề nghị.” Hắn đi tới, “Thác Bạt gia tài sản kinh người, dù là chỉ có một nửa, muốn quy ra thành linh thạch, đoán chừng cũng rất khó có người có thể ăn được. Không bằng dạng này, Trân Bảo các cùng Lưu gia liên thủ, cộng đồng thanh toán La đạo hữu một nửa linh thạch, nó hơn bộ điểm liền quy ra thành vốn cổ phần, từ Trân Bảo các, Lưu gia cùng La đạo hữu, 3 bên cộng đồng bỏ vốn, thành lập 1 nhà mới thương hội.”

“Như thế, đã giải quyết sảng khoái dưới nan đề, lại có thể nhiều một phần sản nghiệp, ngày sau hàng năm đều có một bút lợi ích chia hoa hồng, cũng coi là mảnh dòng nước dài, không biết Lưu gia chủ, La đạo hữu 2 vị ý như thế nào?”

Lưu Đông Sơn ánh mắt sáng lên, cười to, “Có thể cùng Trân Bảo các, La đạo hữu liên thủ khởi đầu thương hội, Lưu mỗ cầu còn không được… Như thương hội coi là thật thành lập, 100 năm bên trong Lưu gia đoạt được ích lợi, nguyện 70% đưa tặng cho La đạo hữu, tầng 3 giao phó cho Trân Bảo các.”

Linh thạch, Lưu gia cũng không thiếu.

Thác Bạt gia hủy diệt, thánh đô 4 tộc 1 trong khuyết vị, chính là Lưu gia tha thiết ước mơ cơ hội.

Nếu có thể cùng Trân Bảo các, La Quan liên hợp, tin tức sau khi truyền ra, Lưu gia tấn thăng 4 tộc sự tình, chính là ván đã đóng thuyền.

La Quan hơi suy nghĩ một chút, gật đầu, “Được.”

Tống Nhạc Phong mỉm cười, “Thương hội thành lập, cùng ngày sau cụ thể kinh doanh, Trân Bảo các cùng Lưu gia tự sẽ hoàn thành, La đạo hữu liền đảm nhiệm danh dự chức Hội trưởng, chiếm vốn cổ phần bốn thành… Như La đạo hữu không có ý kiến, liền cho thương hội đặt tên đi.”

La Quan nói: “Tam Hợp thương hội.”

“Tên rất hay!” Lưu Đông Sơn vỗ tay, cười to nói: “Liền gọi Tam Hợp thương hội.”

Hắn biết, Lưu gia quật khởi, đã thế không thể đỡ.

Còn nói vài câu, La Quan rời đi trước, sự tình phía sau, tự có Trân Bảo các cùng Lưu gia xử lý.

“Tống tiền bối, đa tạ! !” Lưu Đông Sơn chắp tay, “Lần này thành lập thương hội tất cả hao phí, đều từ Lưu gia một mình gánh chịu.”

Tống Nhạc Phong lắc đầu, “Đã là Tam Hợp thương hội, Trân Bảo các tự nhiên ra một phần lực.”

Lưu Đông Sơn ánh mắt chớp lên, cười gật đầu, “Cũng tốt, nhưng xử trí Thác Bạt gia tài sản một chuyện, còn phải làm phiền phiền Tống đạo hữu.”

Thay cái phương thức, chuyển vận lợi ích cũng giống vậy.

Tống Nhạc Phong mỉm cười, “Tốt.”

Bá ——

Phong lôi song dực triển khai, La Quan phóng lên tận trời, hất ra những cái kia kính sợ, hồi hộp ánh mắt, trở lại ban đầu bên ngoài sân nhỏ.

Hắn cau mày, thần sắc có chút tối nghĩa.

“Lão sư, đệ tử hôm nay, có phải là làm sai rồi? ?”

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Tiểu tử, nói thật ngươi hôm nay gây nên, có chút vượt quá vi sư dự kiến, nguyện nói dưới nguyên nhân sao?”

La Quan hơi trầm xuống mặc, “Đệ tử nghĩ đến Mạnh Kiều, tuy nói cũng không hối hận lúc trước cử động, nhưng cũng coi như phản thụ nó hại… Lão sư, Dư Nhược Vi chết rồi, ngay tại ta trong ngực, đệ tử rất phẫn nộ cũng rất bất lực, coi như ta có thể, đem tổn thương nàng người đều giết chết, nhưng báo thù thì đã có sao?”

“Lần này, Quỷ giới đại hung có thể đem nàng cứu trở về, nhưng lần tiếp theo đâu? Ta chưa hẳn có thể, mỗi lần đều kịp thời đuổi tới, cũng vô pháp làm được một mực

bảo hộ ta để ý người. Cho nên ta tình nguyện cải biến mình, trở nên lãnh khốc vô tình, trảm thảo trừ căn… Tất cả giết chóc tội nghiệt, đệ tử 1 người gánh chịu, chỉ nguyện bên người người có thể bình an vô sự.”

Huyền Quy trầm mặc một chút, than nhẹ một tiếng, “La Quan, thế nhân đều sẽ cải biến, ngươi hôm nay… Rất tốt! Đại đạo tu hành tuyệt không phải đường bằng phẳng, một ý nghĩ sai lầm liền có khả năng, khiến tự thân lâm vào tuyệt cảnh. Nhưng có thương xót chi tâm, cũng nên có lôi đình thủ đoạn, chỉ có như thế mới có thể đi xa.”

La Quan thở sâu, “Đệ tử thụ giáo.”

Hắn đứng dậy, ánh mắt trở nên kiên định.

Gõ cửa, tiếng bước chân rất nhanh vang lên, mở ra lộ ra Mộ Thanh Kết kinh hỉ khuôn mặt, “Đại nhân, ta liền biết, ngài muốn trở về! !”

La Quan cười cười, “Ừm, Vân Thanh thế nào…” Thanh âm hắn dừng lại, ánh mắt bỗng nhiên sắc bén, nhìn về phía trong sân một góc.

1 đạo thân ảnh già nua, đang đứng tại kia bên trong, sắc mặt hiện ra tái nhợt, thỉnh thoảng ho khan 2 tiếng, lúc này chắp tay, “Gặp qua tiểu ca.”

Mộ Thanh Kết vội vàng đến: “Đại nhân, vị này lão gia gia bệnh, mấy ngày trước đây bất tỉnh tại cửa ra vào, ta… Ta liền đem hắn mang trở về, bất quá ngài yên tâm, Vân Thanh tỷ tỷ ta chiếu cố rất tốt, cùng lão gia gia khỏi

bệnh, ta liền để hắn rời đi.”

Nàng biểu lộ thấp thỏm, lại có một tia khẩn cầu.

Thân là Quỷ đạo tu sĩ, lại từ tiểu nhìn quen tình người ấm lạnh, Mộ Thanh Kết cũng không phải là 1 cái, đồng tình tâm tràn lan người. Cũng không biết vì sao, đối mặt cái này bệnh nặng lão giả, nàng nhưng thủy chung cứng rắn không dưới tâm địa, do dự mãi sau đem người mời vào.

La Quan trầm mặc một chút, nói: “Ngươi đi xem một chút Vân Thanh.”

Mộ Thanh Kết lo lắng nhìn thoáng qua lão gia gia, gật gật đầu quay người vào cửa.

Bá ——

La Quan phất tay áo vung lên, 1 đạo cấm chế trực tiếp đem 2 người bao phủ, thanh âm hắn nghiêm túc, “Đường đường Huyền Âm lão tổ, lại đóng vai đáng thương bệnh nặng lão nhân tranh thủ đồng tình, ngài là không định muốn mặt sao? Hay là nói, nghĩ bằng này uy hiếp ta! ? !”

Huyền Âm lão tổ ho khan vài tiếng, lưng eo còng lưng, “La tiểu hữu, lúc trước sự tình là lão phu sai, nhưng ta vì thế đã trả giá đắt.”

Do dự một chút, hắn nói: “Không biết tiểu hữu có thể giơ cao đánh khẽ, cho Huyền Âm sơn một con đường sống?”

La Quan gật đầu, “Tốt, ta đáp ứng.” Chỉ một ngón tay, “Hiện tại, mời ngài rời đi đi.”

Huyền Âm lão tổ trì trệ, “… La tiểu hữu, ngươi cái hứa hẹn này, lão phu không dám tin a.”

La Quan cười lạnh, “Thác Bạt gia hạ tràng, ngươi không nhìn thấy? Ta bây giờ cùng Huyền Âm sơn kết xuống tử thù, bỏ qua các ngươi chẳng lẽ là phải chờ đợi, ngày sau tới tìm ta trả thù? Ngài đường đường thần hồn thượng cảnh, kinh lịch mưa gió vô số, liền không nên hỏi nhiều.”

Huyền Âm lão tổ lắc đầu, “La tiểu hữu, thanh kết là Huyền Âm sơn huyết mạch, ta lấy liệt tổ danh nghĩa phát thệ, việc này tuyệt không nửa điểm nói ngoa. Lão phu lưu tại cái này bên trong, chính là vì ngăn ngừa ngoài ý muốn nổi lên, chờ ngươi đến thuyết minh việc này.”

Hắn ngẩng đầu, “Lão phu đem mang thanh kết về Huyền Âm sơn, lấy quãng đời còn lại dốc sức dạy bảo, để nàng trở thành mới Huyền Âm sơn chủ.”

—

Chương 465 : Lưu gia khách uyển

La Quan nhíu mày, ngược lại là không ngờ tới, Huyền Âm lão tổ vậy mà cho ra, như thế 1 cái trả lời.

Mộ Thanh Kết… Mộ Thanh Dương… Trước đó đã cảm thấy, 2 cái danh tự này ở giữa, hình như có liên quan nào đó.

Chẳng lẽ, quả nhiên là dạng này?

Suy nghĩ chuyển động, La Quan nói: “Huyền Âm lão tổ, ngươi là như thế nào tìm tới cái này?”

Huyền Âm lão tổ nói: “Tiểu hữu triệu hoán vị kia giáng lâm, lão phu không biết lượng sức bị tại chỗ trọng thương, nếu không phải vị kia hạ thủ lưu tình, cũng sớm đã chết rồi.”

“Về sau, ta liền lưu tại thánh đô, trong cõi u minh có chỉ dẫn nói cho lão phu, Huyền Âm sơn duy nhất sinh cơ ngay tại cái này bên trong. Tốn hao mấy ngày về sau, ta nhìn thấy thanh kết, chỉ một chút lão phu liền biết được, nàng chính là ta muốn tìm người.”

La Quan cười lạnh, “Liền bởi vì nàng là người của ta?”

“Vâng, nhưng không chỉ như thế.” Huyền Âm lão tổ mặt lộ vẻ nghiêm nghị, “Thanh kết là Huyền Âm sơn huyết mạch, càng là trong đó hiếm thấy nhất, cường đại nhất

một loại, nàng có thể tu thành Huyền Âm sơn bí mật bất truyền, đạt tới trước nay chưa từng có cảnh giới.”

“La tiểu hữu, lão phu khẩn cầu ngươi, đáp ứng thỉnh cầu của ta… Huyền Âm sơn mới là thanh kết, nhất hẳn là đi địa phương.”

La Quan lắc đầu, “Chuyện này, để cho chính Mộ Thanh Kết quyết định, nàng như nguyện cùng ngươi rời đi, La mỗ sẽ không ngăn cản.”

Huyền Âm lão tổ chắp tay, “Đa tạ La tiểu hữu, lão phu sẽ cùng với nàng nói rõ hết thảy, giao cho chính nàng quyết định.”

Ngày thứ 2.

La Quan mở cửa, nhìn thấy đứng tại cổng Mộ Thanh Kết, một mặt chần chờ.

Bị giật nảy mình, nàng vội vàng nói: “Đại… Đại nhân…”

La Quan nói: “Nói với ngươi rồi?”

Mộ Thanh Kết gật đầu.

La Quan nói: “Tuân theo tự thân tâm ý là được, ngươi đi ta ủng hộ, nếu không muốn đi liền cự tuyệt.”

Mộ Thanh Kết cung cung kính kính hành lễ, “Đại nhân, ta muốn đi.” Nàng cắn môi, “Đi Huyền Âm sơn, ta liền có cơ hội trở nên cường đại, mới có thể đuổi theo đại nhân bước chân… Mà lại ta cũng muốn biết, cha ta, vi nương

gì đến chết cũng không nguyện ý nói cho ta, năm đó xảy ra chuyện gì.”

Mộ Thanh Kết quỳ xuống đất, “Đại nhân, tạ ơn ngài một mực đến chiếu cố, như không có ngài che chở, Mộ Thanh Kết cũng sớm đã chết rồi, vô luận ta đi đâu bên trong, đều là ngài tỳ nữ, cái thân phận này vĩnh viễn sẽ không biến.”

La Quan kéo nàng bắt đầu, “Huyền Âm lão tổ, ra đi!”

Cùng Huyền Âm lão tổ ra, hắn nói thẳng: “Người, hôm nay ta giao cho ngươi, tốt nhất chiếu cố tốt nàng, nếu không ta nhất định đích thân tới, kiếm trảm Huyền Âm sơn!”

“La tiểu hữu yên tâm, lão phu lấy tính mệnh phát thệ, chỉ cần ta sống, liền không người có thể tổn thương thanh kết nửa điểm.” Huyền Âm lão tổ mỉm cười, một mặt từ ái, “Thanh kết, chúng ta nên khởi hành.”

“Đại nhân, ngài bảo trọng!”

Huyền Âm lão tổ phất tay áo vung lên, linh quang quấn lấy Mộ Thanh Kết, vọt thẳng trời mà lên, biến mất trong nháy mắt vô tung.

La Quan nhìn một hồi, 2 người phương hướng rời đi, bất quá là tạm thời tách rời, luôn có gặp lại 1 ngày.

Hắn thở ra một hơi, quay người tiến vào trong phòng, cẩn thận kiểm tra một chút Vân Thanh trạng thái.

“Lão sư, thế nào?”

Huyền Quy nói: “So trong dự đoán kém một chút, muốn cứu nàng, phải mau chóng khởi hành.”

La Quan nhíu nhíu mày, đi tới ngoài viện thường có người bước nhanh đi tới, cung kính hành lễ, “Bái kiến La tiền bối, tiểu nhân Phụng gia chủ chi mệnh, mặc cho ngài phân công.”

Người này có ấn tượng, vây giết Thác Bạt gia lúc từng gặp một mặt, là Lưu gia một tên tu sĩ Kim Đan.

La Quan nói: “Các ngươi canh giữ ở cái này, không cho phép bất luận kẻ nào tiến vào.”

Một lát sau, hắn đi tới trong thành nơi nào đó khách sạn.

“La… La đại ca…” Du Tùng Tử sắc mặt vui mừng, tiếp lấy lại trở nên mất tự nhiên, ánh mắt có chút né tránh.

La Quan tưởng tượng, liền biết vấn đề, trầm ngâm nói: “Tùng Tử, tiếp xuống ta còn muốn đi một chuyến hải ngoại, vì ngăn ngừa ngoài ý muốn nổi lên, ngươi liền lưu tại thánh đô đi. Yên tâm, ta sẽ mời người ra mặt, đưa ngươi an trí thỏa đáng.”

“Không!” Du Tùng Tử ngữ khí lo lắng, “La đại ca, ta muốn đi theo ngươi!”

Nàng nhanh khóc, “Ta… Ta là nghe tới… Rất nhiều người đều nói… Thác Bạt gia người chết quá thảm… Nhưng ta không có cảm thấy La đại ca ngươi sai, ta chỉ

là… Chỉ là có chút sợ hãi… La đại ca, ngươi đừng mặc kệ ta… Ta biết sai!”

La Quan ám đạo mình đối Du Tùng Tử, có phải là có chút quá khiển trách? Nàng bất quá là cái, không có trải qua quá nhiều lòng người hiểm ác nữ hài.

“Được, ngươi nguyện ý đi theo, liền theo đi.”

“Nhưng dạng này, ngươi phải giúp ta tạm thời chiếu cố 1 người.”

Đem Du Tùng Tử an bài tốt, La Quan thẳng đến Lưu gia.

Hôm nay Lưu gia bận rộn vô song, không ngừng có người vội vàng tới lui, nhưng trên mặt mỗi người, đều tràn đầy ý mừng. Thác Bạt gia hủy diệt về sau, Lưu gia tiến thêm một bước, không chỉ là thanh danh vang dội, càng liên quan đến vô số lợi ích.

Mỗi người, đều có chỗ tốt!

“La đại nhân!” Thủ vệ vội vàng hành lễ, cung kính vạn điểm, “Ngài mau mời tiến vào, gia chủ tự mình phân phó, vô luận ngài khi nào đến, đều có thể trực tiếp đi vào.”

Một bên khác, đã có người vội vàng đi vào thông bẩm.

Tiến vào Lưu gia không lâu, Lưu Đông Sơn liền dẫn người, vội vàng tiến lên đón.

“Ha ha ha! La huynh đệ, ta tiểu Lưu liền biết, mình ánh

mắt tặc tốt, tuyệt sẽ không nhìn lầm người…”

Ba ——

1 bàn tay rơi vào trên đầu, đánh gãy hắn, Lưu Đông Sơn trầm giọng nói: “Không có lớn không có nhỏ, gọi La thúc thúc!”

Lưu Toàn Chân: …

Nháy nháy mắt, cảm giác tiểu tử này, cả người đều mơ hồ, trên mặt lộ ra một tia ủy khuất.

Thế nào?

Ta hảo hảo đại huynh đệ, đảo mắt liền cao một bối rồi? !

La Quan ho nhẹ, “Đại điệt a, hôm nay không mang lễ gặp mặt, lần sau bổ sung.”

Lưu Toàn Chân mắt trừng càng tròn, sao? ?

Liền chút chỗ tốt cũng không cho, đây là bạch để ta gọi a! !

Thấy lão cha trừng mắt, Lưu Toàn Chân toét miệng đang muốn hành lễ, bị La Quan đánh gãy, “Được rồi, cùng Lưu huynh nói đùa đâu!”

Tiếp tục nói: “Lưu gia chủ, ta cùng Lưu huynh nhận biết sớm, chúng ta các luận các.”

Lưu Đông Sơn mỉm cười, “Có thể cùng La đạo hữu giao

hảo, là tiểu tử này số phận!" Hắn hiện tại bề bộn nhiều việc, nếu không phải La Quan đến, người bình thường gặp một lần cũng khó khăn, "La đạo hữu, Thác Bạt gia tài vật, sản nghiệp, hiện tại ngay tại hạch toán bên trong, còn cần một chút thời gian."

La Quan khoát tay, "Không phải vì đây." Hắn nói thẳng: "Ta có 1 vị cố nhân, được an trí tại Lưu gia khách uyển, hôm nay chính là đến xem bọn hắn."

"A, lại có việc này?" Lưu Đông Sơn một mặt kinh ngạc.

Lưu phu nhân nghĩ nghĩ, nói: "La đạo hữu nói, là tiên sinh Ngụy Trang an trí tại, khách uyển bên trong 2 vị kia khách nhân sao?"

La Quan gật đầu, "Chính là, nghiêm ngặt nói bọn hắn là ta cố nhân, sư huynh cũng là nể mặt ta, mới đối với bọn hắn tiến hành trông nom."

"Thì ra là thế! !" Lưu phu nhân gật đầu, "La đạo hữu xin các loại, ta lập tức sai người đi khách uyển, đem bọn hắn mời đi theo."

La Quan nói: "Làm phiền, Lưu gia chủ, phu nhân 2 vị dưới mắt bận rộn, không cần tại cái này bồi ta, kế tiếp theo đi làm việc là được."

Lưu Đông Sơn cười nói: "La đạo hữu là ta Lưu gia quý giá nhất khách nhân, há có xin lỗi không tiếp được chi lễ? Đi, chúng ta đi chính điện hơi chờ."

Lưu phu nhân cũng nói: "Đang lúc như thế! !"

Một đám người tiến vào chính điện, vừa nói một hồi, liền có Lưu gia tu sĩ vội vàng mà đến, mặt lộ vẻ khó xử.

Lưu phu nhân nhíu mày, “Cho ngươi đi khách uyển, đem 2 vị khách nhân mời đi theo, người ở đâu bên trong?”

Lưu gia tu sĩ sắc mặt trắng bệch, cái trán toát ra mồ hôi lạnh, “Phu nhân… Tiểu nhân vừa rồi tự mình đi mời… Nhưng khách uyển bên kia nói, 2 vị khách nhân đã tự hành rời đi…”

Bộ dáng này, xem xét liền có vấn đề!

Lưu phu nhân trong lòng trầm xuống, lạnh giọng nói: “Đến cùng chuyện gì xảy ra, nói!”

Lưu gia tu sĩ ấp úng, “Khách uyển phương diện, đích thật là nói như vậy… Nhưng tiểu nhân đi 2 vị khách nhân chỗ ở nhìn qua, kia bên trong có chút lộn xộn, như phát sinh qua đánh nhau.”

La Quan đôi mắt 1 hàn, đứng dậy liền đi.

—

Chương 466 : Ép hỏi

Lưu gia khách uyển.

Quản sự cau mày, có chút khẩn trương, “Động tác nhanh lên, đem cái này bên trong quét sạch sẽ, hết thảy đều khôi phục thành nguyên dạng!”

Hôm nay, phu nhân đột nhiên phái người tới, tìm kiếm chỗ này viện tử ở khách, cái này khiến quản sự tâm lý sinh ra cực lớn bất an.

Sẽ không phải, xảy ra chuyện đi?

Đúng lúc này, một tên thuộc hạ chạy tới, “Quản sự, gia chủ, phu nhân mang theo rất nhiều người, ngay tại chạy tới nơi đây!”

Trong lòng trầm xuống, quản sự vội vàng nói: “Nhanh, cùng ta cùng đi nghênh đón!” Vừa lao ra mấy bước, liền đã nhìn người tới, hắn tranh thủ thời gian hành lễ, “Bái kiến gia chủ, phu nhân, cùng các vị trưởng lão.”

Lưu Đông Sơn lạnh giọng nói: “Trước đó ở tại nơi này 2 vị khách nhân, đến cùng đi đâu rồi?”

Một câu, để quản sự vong hồn đại mạo, “Cái này…”

“Nói, dám giấu diếm nửa câu, tại chỗ đánh chết!”

Quản sự đặt mông ngay tại chỗ bên trên, “Bành bành” dập đầu, “Gia chủ, tiểu nhân tuyệt không dám giấu diếm

nửa điểm a… 2 vị kia khách nhân, bởi vì trộm lấy khách uyển bên trong, khách nhân khác đồ vật, tại chỗ nhân tang đều lấy được, sau đó liền bị bắt đi… Tiểu nhân nói đều là thật, việc này rất nhiều người đều biết.”

Một đám người quỳ xuống tới.

“Là như thế này, ngày đó tiểu nhân cũng nhìn thấy.”

“Gia chủ, quản sự nói không sai.”

La Quan chau mày, đáy mắt hàn ý càng nặng, đối với mấy cái này lời nói 1 chữ đều không tin.

Lưu phu nhân nói: “Kia trước đó, phái người tới hỏi thăm lúc, ngươi vì sao nói 2 vị kia khách nhân, là tự hành rời đi?”

Quản sự nói: “Cái này… Đây là Từ trưởng lão phân phó, hắn nói việc này ám muội, truyền đi có hại Lưu gia danh dự, liền thống nhất khẩu cung.”

Từ trưởng lão? Từ Nguyên Anh!

La Quan đột nhiên nói: “Là ai vạch trần, ở tại nơi này bên trong khách nhân, trộm lấy vật phẩm?”

Quản sự sắc mặt trắng nhợt, “… Là Từ trưởng lão bên người một tên thân tín nói, cũng là hắn mang theo chúng ta, tại chỗ tìm được tang vật.”

La Quan đôi mắt băng hàn, “Vậy kế tiếp, là ai bắt đi bọn hắn?”

“… Cũng là Từ trưởng lão…”

Không khí đột nhiên tĩnh mịch.

Không người là đồ đần, đã từ vấn đáp bên trong, phát giác được quỷ dị.

La Quan quay người, “Ta sư huynh tín nhiệm Lưu gia, mới đem người an trí tại cái này bên trong… Lưu gia chủ, Lưu phu nhân, La mỗ cần một cái công đạo!”

Thanh âm hắn rất bình tĩnh, lại lạnh lẽo thấu xương.

Lưu Đông Sơn sắc mặt khó coi, trầm giọng nói: “La đạo hữu bớt giận, Lưu mỗ hôm nay chắc chắn việc này, điều tra tra ra manh mối!”

“Người tới, đi mời Từ trưởng lão tới!”

Hắn hiện tại, thật sự là muốn chọc giận nổ.

Vương bát đản!

Tam Hợp thương hội thành lập tin tức, vừa mới thả ra, nếu như La Quan chuyện như vậy, cùng Lưu gia trở mặt lời nói, tất nhiên nhấc lên phong ba.

Tỏ thái độ ủng hộ Lưu gia Trân Bảo các, chỉ sợ cũng muốn cải biến lập trường… Dù sao, bọn hắn càng xem trọng, hay là La Quan.

Mắt thấy, Lưu gia liền muốn tiến thêm một bước, chiếm

cứ Thác Bạt gia đổ xuống sau thế lực trống không. Nhưng bây giờ, rất có thể kỳ ngộ muốn biến thành hố to, quẳng đầu rơi máu chảy!

Từ Nguyên Anh chỗ ở.

Ầm ầm ——

Bế quan thạch thất từ bên trong mở ra, Từ Nguyên Anh cất bước đi ra, mặt mũi tràn đầy không che giấu được tiếu dung.

Đột phá, Nguyên Anh tầng thứ 4!

Từ hôm nay trở đi, liền chính thức bước vào trong nguyên anh giai, thực lực đại trướng.

Đúng lúc này, có người vội vàng chạy đến, “Trưởng lão, gia chủ tại khách uyển, mệnh ngài lập tức tiến về!”

Khách uyển? !

Từ Nguyên Anh trong lòng giật mình, “Tốt, bản tọa hiện tại quá khứ.”

Vừa đi, hắn suy nghĩ nhanh quay ngược trở lại.

Chẳng lẽ sự kiện kia bị người phát hiện rồi? Nhưng Ngụy Trang dữ nhiều lành ít, bất quá là 2 cái, không người hỏi thăm tiểu nhân vật, như thế nào trùng hợp như vậy? !

Mặc kệ, việc này đã sớm liền làm tốt an bài, chỉ cần hắn

không thừa nhận, ai cũng không làm gì được hắn.

Rất nhanh, Lưu gia khách uyển đến.

Từ Nguyên Anh đảo qua giữa sân, trong lòng một tia may mắn tiêu tán, trầm ổn hành lễ, “Từ Nguyên Anh, bái kiến gia chủ, phu nhân.”

La Quan?

Tiểu tử này, hắn làm sao cũng tại? !

Từ Nguyên Anh đoạn thời gian gần nhất đều đang bế quan, sau khi xuất quan liền vội vàng chạy đến, còn không biết bây giờ thánh đô, đã là thế cục đại biến.

Lưu Đông Sơn trầm giọng nói: “Từ trưởng lão, ta mặc kệ phát sinh chuyện gì, ngày đó bị ngươi từ khách uyển bên trong mang đi 2 vị khách nhân, hiện tại nơi nào?”

Từ Nguyên Anh sớm có đoán trước, “A… Gia chủ ngài hỏi, là kia 2 cái tiểu tặc… Bọn hắn trộm cướp bị nhân tang đều lấy được, lão phu bắt về sau, hơi chút một phen trừng phạt liền thả… Dù sao 2 người này có thể ở lại tiến vào khách uyển, liệu đến cùng trong nhà cũng có mấy điểm quan hệ.”

Hắn một mặt kinh ngạc, “Gia chủ, vì sao đột nhiên hỏi đến bọn hắn?”

Oanh ——

Kinh người kiếm ý phóng lên tận trời, La Quan mặt

không biểu tình, “Lưu gia chủ, La mỗ không có thời gian, cùng hắn tại cái này bên trong lãng phí.”

Hắn đôi mắt băng hàn, “Từ Nguyên Anh, người ở đâu bên trong, giao ra!”

Từ Nguyên Anh trong lòng giật mình, cái này La Quan khí tức, lại để hắn sinh ra tim đập nhanh.

Ta thế nhưng là trong nguyên anh giai!

Hắn mặt âm trầm, “La Quan, ngươi đây là ý gì? Người chính bọn hắn đi, lão phu làm thế nào biết ở đâu? ! Còn có, ta là Lưu gia trưởng lão, cái này bên trong là Lưu gia khách uyển, không phải ngươi ngang ngược càn rỡ địa phương!”

Mấy câu, nói trịch địa hữu thanh, khí thế mười phần.

Có thể để Từ Nguyên Anh bất an là, vì sao gia chủ bọn hắn, sắc mặt trở nên cổ quái.

Ánh mắt… Tựa hồ rất đồng tình?

Ông ——

Kiếm minh bỗng dưng bộc phát, Từ Nguyên Anh không có thời gian lại nghĩ, kinh hô bên trong vội vàng xuất thủ.

Tiểu tử này, hắn làm sao dám!

Sau một khắc nổ vang rung trời, Từ Nguyên Anh trừng lớn mắt, cả người như một khối đá, bị trực tiếp chém

bay ra ngoài.

Phốc ——

Hắn máu tươi cuồng phún, ngực bị xé nứt, có thể nhìn đến trong đó tạng phủ.

Cả người, triệt để ngốc!

Một kiếm này, lại cơ hồ giết hắn.

Trên thực tế, nếu không phải muốn tra hỏi, Từ Nguyên Anh đã sớm chết.

Bá ——

La Quan mũi kiếm, rơi vào hắn giữa lông mày, “Nói, người ở đâu? !”

Từ Nguyên Anh một trái tim, chìm vào đến thung lũng, La Quan sát ý không thêm che lấp… Đáng chết, đây rốt cuộc tình huống như thế nào? ?

Hắn cắn răng rống to, “Gia chủ, phu nhân! ! Ta Từ Nguyên Anh là Lưu gia trưởng lão, những năm này cẩn trọng, tận trung cương vị, chẳng lẽ ngài 2 vị liền trơ mắt, nhìn ta bị người khi nhục, chém giết?”

“Nói lão phu có tội, các ngươi xuất ra chứng cứ? Không phải ta chết cũng không phục!”

Hắn đương nhiên sợ chết.

Chỉ là rất rõ ràng, nếu nói xảy ra chuyện, sẽ chỉ chết càng nhanh.

Lưu Đông Sơn bọn người, sắc mặt trở nên khó coi, Từ Nguyên Anh cắn chết không nhận… Chuyện này xử lý không tốt, Lưu gia tất nhiên danh dự tổn hao nhiều.

“La đạo hữu…”

Vừa mở miệng, liền bị đánh gãy, “Chứng cứ? La mỗ không cần! ! Ta nhận định, là ngươi hãm hại bọn hắn, cái này liền đủ.”

“Từ Nguyên Anh, một cơ hội cuối cùng, nói ra người ở đâu bên trong, ta có thể cho ngươi một con đường sống… Nếu không, ngươi bây giờ liền chết!”

Phốc ——

Kiếm tiến vào một tấc, đâm nứt giữa lông mày.

Lạnh lẽo thấu xương sát ý, để Từ Nguyên Anh như rơi vào hầm băng, hắn đón La Quan băng lãnh ánh mắt, không chút nghi ngờ sau một khắc hắn liền dám động thủ.

Tên điên! ! Cái tên điên này!

“Ta nói! Ta nói!” Từ Nguyên Anh kêu to, sợ chậm một chút ngay tại chỗ đột tử, hắn nuốt nước bọt, “2 người bọn họ… Bị Thiên Dược cốc thánh đô phân bộ người mang đi… Việc này cùng lão phu không quan hệ… Ta chỉ là trùng hợp nhìn thấy mà thôi…”

—

Chương 467 : Thiên Dược cốc thánh đô phân bộ

Cái này giải thích, hiện tại rất nhiều hơn.

Lưu Đông Sơn đám người sắc mặt xanh xám, Từ Nguyên Anh tên vương bát đản này, khi bọn hắn ngốc sao? Khó trách vừa rồi, gặp hắn khí tức mạnh một đoạn, hình như có đột phá. Lại nghĩ tới việc này, liền không khó đoán được, tất nhiên là cầm Nam Ly, Quốc sư 2 người, cùng Thiên Dược cốc làm giao dịch nào đó.

La Quan thu kiếm, “Ngươi có thể đi.”

Từ Nguyên Anh cũng biết, sau ngày hôm nay, Lưu gia sợ vô hắn đất dung thân.

Nhưng cái này lại như thế nào?

Đường đường trong nguyên anh giai cao thủ, đi cái kia bên trong đều có người hoan nghênh!

La Quan, luôn có 1 ngày, ta muốn ngươi…

Phốc ——

Một tiếng vang trầm, đánh gãy Từ Nguyên Anh suy nghĩ, hắn trợn tròn con mắt, nhìn xem thấu ngực mà ra mũi kiếm.

Một kiếm này, không chỉ có xuyên thủng hắn trái tim,

càng có trảm linh chi lực bộc phát, đem hồn phách cùng nhau trảm diệt.

La Quan mặt không biểu tình, “Ta đã đã cho ngươi một con đường sống, đáng tiếc ngươi không đi thông.” Quay người, “Lưu gia chủ, người ta giết, ngươi không có ý kiến a?”

Lưu Đông Sơn khóe miệng giật một cái, “La đạo hữu không giết hắn, Lưu mỗ cũng sẽ không bỏ qua!”

Hắn thở sâu, “Ra dạng này sự tình, sai lầm đều tại Lưu gia, mời La đạo hữu yên tâm, Lưu mỗ tất nhiên sẽ người tìm trở về.”

“Không cần, Thiên Dược cốc thánh đô phân bộ, La mỗ biết ở đâu.”

Oanh ——

Phong lôi song dực triển khai, La Quan phóng lên tận trời.

Lưu Đông Sơn sắc mặt, lập tức càng thêm khó coi, hắn biết, Lưu gia đắc tội với người.

“Người tới, đem Từ Nguyên Anh gia quyến, toàn bộ bắt lại, 1 cái không buông tha!”

Đồ hỗn trướng, quả thực là mắt bị mù, dám trêu chọc La Quan, trả lại hắn - mẹ nghĩ đem toàn bộ Lưu gia đều lôi đi vào!

Lưu phu nhân nói: “Lão gia, bây giờ không phải là lúc truy cứu, nhất định phải nghĩ biện pháp bổ cứu.”

Lưu Đông Sơn thở sâu, “Phu nhân nói không sai.” Hắn suy nghĩ chuyển động, lớn tiếng nói: “Người tới, triệu tập Lưu gia toàn bộ lực lượng, vây quanh Thiên Dược cốc thánh đô phân bộ!”

Từ Nguyên Anh cái này ngu xuẩn, không biết được Nam Ly, Quốc sư chân chính quan hệ ở đâu, tự cho là bọn hắn đã không ai để ý, cho nên cùng Thiên Dược cốc giao dịch. Mà Thiên Dược cốc bắt đi Nam Ly, Quốc sư, nhất định là vì trong tay bọn họ, loại kia đặc thù luyện đan pháp.

Nói cách khác, 2 người ứng vô tính mệnh nguy hiểm, nghĩ đến cái này La Quan trong lòng hơi định.

Phong lôi song dực đập, cấp tốc đi đường trạng thái dưới, phát ra “Ầm ầm” trầm thấp oanh minh, hấp dẫn đến vô số chú ý.

“Nguyên Anh cường giả!”

“Cái này phong lôi song dực… La Quan, là La Quan!”

“Không sai, chính là hắn… Điệu bộ này rõ ràng bất thiện, hôm nay là ai nhà phải ngã nấm mốc rồi?”

Thác Bạt Sơn Liệt bị giết, toàn bộ Thác Bạt gia, 1 ngày bị nhổ tận gốc, giết đầu người cuồn cuộn.

La Quan uy danh, hung danh, triệt để vang vọng thánh

đô, người người kính sợ.

Rất nhanh, phong lôi song dực thu vào, La Quan như một tảng đá lớn, bỗng nhiên từ phía trên nện xuống.

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, Thiên Dược cốc thánh đô phân bộ đại môn, dưới một kích này, trực tiếp nổ thành phấn vụn.

Bừa bộn phế tích bên trong, La Quan đứng thẳng người, băng lạnh giọng âm tại cường đại tu vi gia trì dưới, vang vọng thập phương.

“Thiên Dược cốc cẩu tạp chủng, đem người giao ra!”

Linh quang lóe lên, một tên Nguyên Anh tu sĩ hiện thân, giận dữ hét: “Lớn mật! Dám đến Thiên Dược cốc phân bộ nháo sự, muốn chết!”

Oanh ——

Người này đưa tay, 1 kiếm chém ra.

Trong nguyên anh giai kiếm tu, thực lực cực mạnh, 1 kiếm ra dẫn động thiên tượng, đỉnh đầu bỗng nhiên u ám, phóng xuất ra khiếp người uy áp.

La Quan sắc mặt không thay đổi, đồng dạng 1 kiếm chém ra.

Sau một khắc, 2 đạo kiếm ảnh va chạm!

Tiếng vang bên trong, Nguyên Anh kiếm tu sắc mặt đại biến, “Đăng đăng đăng” liền lùi mấy bước, mắt lộ chấn kinh.

Thánh đô bên trong, khi nào lại nhiều thêm một vị, hung hãn như vậy kiếm tu? !

Hưu ——

Hưu ——

Tiếng xé gió bên trong, lại có mấy đạo thân ảnh, cấp tốc chạy đến.

Tô Mộc!

La Quan một chút, liền thấy người này mô hình cẩu dạng, một mặt thanh niên tài tuấn phạm ngốc - bức.

“La Quan!” Tô Mộc thần sắc biến đổi, mặt lộ vẻ kinh sợ, “Ngươi tới làm gì? Thiên Dược cốc cũng không có đắc tội ngươi!”

Cùng La Quan đối 1 kiếm, con mắt mắt trầm ngưng Nguyên Anh kiếm tu, mặt nháy mắt liền lục.

A đù, là hắn!

Người này phụng mệnh vào hôm nay đuổi tới thánh đô, để tránh cho ngoại giới rung chuyển lúc, có người đục nước béo cò.

Nguyên lai tưởng rằng bất quá đi cái đi ngang qua sân khấu, dù sao Thiên Dược cốc thanh danh tại ngoại, các loại nhân mạch, bối cảnh vô số kể, tuỳ tiện không ai dám trêu chọc.

Nào ngờ tới, ngày đầu tiên liền gặp được ngoan nhân!

Làm chết thác bạt lão tổ trước đây, quay đầu lại diệt toàn bộ Thác Bạt gia… Trên biển một trận chiến bị truyền thần hồ kỳ thần, nhưng khi ngày Thác Bạt gia gia chủ, đường đường Nguyên Anh thượng cảnh tu sĩ, bị 1 kiếm giết chết lại là sự thật, vô số người tận mắt nhìn thấy.

Mồ hôi lạnh, một chút trải rộng cái trán.

Lão tử chỉ là hàng năm lấy chút đan dược khách khanh, cùng Thiên Dược cốc không quen, không đáng vì điểm này chỗ tốt, liền đi liều mạng a.

“Ha ha ha, nguyên lai là La đạo hữu, tại hạ Lý Uy, đối đạo hữu kính đã lâu đã lâu, hôm nay gặp mặt quả thật là bất phàm…”

La Quan cười lạnh, “Không muốn chết, liền lăn!”

Lý Uy biểu lộ cứng đờ.

Ta tốt xấu là trong nguyên anh giai, chút mặt mũi này cũng không cho.

Bỗng nhiên cắn răng, Lý Uy rống to, “Cút thì cút!”

Ầm ầm ——

Liền thấy vị này Nguyên Anh kiếm tu, tu vi bộc phát tựa như 1 cái nhấp nhô núi nhỏ, ngạnh sinh sinh đánh vỡ mấy tòa nhà phòng ốc, bụi mù cuồn cuộn bên trong biến mất không thấy gì nữa.

Tràn đầy cầu sinh dục vọng, khiến người trợn mắt hốc mồm!

Tô Mộc triệt để hoảng, “Chư vị tiền bối, La Quan ỷ thế hiếp người, còn xin chủ trì công đạo!”

Phía sau hắn mấy người, vô ý thức nhíu mày, nhưng nhiều năm qua bọn hắn từ Thiên Dược cốc cầm không ít chỗ tốt, tổng không tốt không đếm xỉa đến.

Liệu tới… Lấy thân phận của bọn hắn, La Quan dù sao cũng phải cho mấy điểm chút tình mọn.

1 người trong đó tiến lên, trầm giọng nói: “La Quan đạo hữu, không biết hôm nay đến, đến tột cùng cần làm chuyện gì?”

Hưu ——

Tiếng xé gió bên trong, Lưu Đông Sơn vội vàng đuổi tới, nhìn thấy trước mắt một màn sắc mặt biến hóa, “La đạo hữu, tuyệt đối đừng xúc động, trước mắt mấy vị đều là biển mây đại lục Nam cảnh, đứng đầu nhất Luyện Đan sư, giao du rộng lớn bối cảnh thâm hậu, như động bọn hắn, ngày sau hẳn là cường địch khắp thiên hạ, nửa bước khó đi!”

Phát giác được Lưu Đông Sơn nặng nề, đối diện mấy người mặt lộ vẻ ngạo nghễ.

Luyện Đan sư địa vị, chính là như thế siêu nhiên, ai cũng không biết tu hành giới vị đại nhân vật nào, thiếu bọn hắn ân tình.

Trước mắt mấy người, La Quan gặp qua trong đó 2 cái, lúc trước đan sư giải thi đấu bên trong, bọn hắn cũng ngồi tại ghế giám khảo.

“Ta sư huynh, gọi là Ngụy Trang!”

Bá ——

Đối diện mấy người sắc mặt biến hóa, biểu lộ hơi không được tự nhiên.

“Cho nên Luyện Đan sư cái gì, đối ta không có chút ý nghĩa nào, các ngươi nghĩ bằng thân phận ép ta cúi đầu, có thể tắm một cái ngủ.”

La Quan đưa tay, mũi kiếm vù vù.

“Ai cản ta thì phải chết!”

Oanh ——

Sát ý trùng thiên.

Mấy tên đan đạo đại sư, mặt đều khí trợn nhìn, nhưng Ngụy Trang sư đệ, không nể mặt bọn họ lại như thế

nào? Hoàn toàn không có cách nào!

Cắn răng, mấy người lui ra phía sau, “Hôm nay việc này, chúng ta mặc kệ!”

Tô Mộc: …

Vương bát đản!

Lấy chỗ tốt thời điểm, từng cái không nương tay, hiện tại thành nhuyễn đản rồi? !

Hắn cắn răng, “La Quan, ngươi rốt cuộc muốn làm gì?”

La Quan lạnh giọng nói: “Đem các ngươi từ Lưu gia khách uyển, mang đi người giao ra… Nhắc nhở ngươi, bọn hắn nếu có nửa điểm không ổn, ngươi liền có thể chết!”

Tô Mộc sắc mặt đại biến, “Ngươi nói cái gì? Ta căn bản nghe không hiểu!”

“Thiên Dược cốc tu sĩ ở đâu? Hôm nay cường địch xâm phạm, ta cùng dù không phải là đối thủ, nhưng cũng có thề sống chết bảo vệ tông môn đảm phách!”

“Mà theo ta tử thủ… La Quan ngươi nghĩ xâm nhập, liền từ ta trên thi thể bước qua đi!”

Chém đinh chặt sắt, khí thế thảm liệt.

Trên thực tế, lại là tìm đường sống trong chỗ chết!

Mình sự tình mình rõ ràng, La Quan đúng là chạy 2 người kia mà đến, như bị hắn tìm tới… Liền thật có thể chết!

“Thề sống chết bảo vệ tông môn!” Thiên Dược cốc tu sĩ rống to.

La Quan cười lạnh, “Tốt, ta thành toàn các ngươi.”

Oanh ——

1 kiếm chém ra, phơi thây vô số!

Những này bất quá Trúc Cơ, Kim Đan cảnh tu sĩ, tại La Quan dưới kiếm, yếu ớt như sâu kiến.

Tô Mộc bỗng nhiên lạnh mình, không nghĩ tới La Quan, lại thật hạ sát thủ.

“Dừng tay!”

Một thân ảnh gào thét mà đến, Chu Viên Thông toàn thân run rẩy, một mặt phẫn nộ, “La Quan, ngươi vì sao tàn sát ta Thiên Dược cốc đệ tử? ?”

Oanh ——

Nguyên Anh tu vi bộc phát, ngăn tại mọi người trước người.

“Chu sư thúc, mau cứu chúng ta, La Quan hắn tùy ý nói xấu, muốn đối ta Thiên Dược cốc động thủ! !” Tô Mộc như là bắt lấy cây cỏ cứu mạng.

Chu Viên Thông gầm nhẹ, “Chu mỗ tự biết, không phải là đối thủ của ngươi, nhưng muốn giết ta Thiên Dược cốc tu sĩ, liền trước hết giết ta!”

“Lại để người trong thiên hạ biết được, ngươi La Quan chính là 1 cái, lạm sát kẻ vô tội ác ma!”

La Quan híp híp mắt, đột nhiên nói: “Lưu gia chủ, ta xuất thủ, hắn liền chết rồi, mời ngươi đem người này cầm xuống.”

Lưu Đông Sơn trầm giọng nói: “Tốt!”

Hắn nóng lòng cùng La Quan chữa trị quan hệ, tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

Đưa tay, 1 đem ô giấy dầu xuất hiện, “Chu đạo hữu, còn xin tạm thời đứng ngoài quan sát đi.”

Bá ——

Dù giấy bay ra, đem Chu Viên Thông che lại, phong cấm chi lực lập tức bộc phát, hư không thành lao đem hắn cầm tù.

Tô Mộc mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, sau một khắc khủng bố kiếm ý, đem hắn khóa chặt.

“Nói, người ở đâu?”

Hắn vô ý thức ngẩng đầu, cùng La Quan đối mặt, “Long uy! !”

Song trọng uy hiếp dưới, Tô Mộc tâm thần nháy mắt sụp đổ, “Tại địa lao, bọn hắn tại địa lao!”

Vừa nói xong, sắc mặt hắn một chút trắng bệch.

Lưu Đông Sơn âm thầm gọi tốt, La Quan nhìn như sát phạt quả đoán, lãnh khốc vô tình, kì thực trong lòng tự có phân tấc.

Trước đó diệt Thác Bạt gia, là bọn hắn gây hấn phía trước, hôm nay đối phó Thiên Dược cốc, cũng chiếm cứ “Đạo lý” .

Thanh danh thứ này, nói hữu dụng hữu dụng, nói không dùng vô dụng, nhưng đến La Quan này cấp độ, nhất định phải chú ý một hai.

Nếu không thật bị truyền thành, lạm sát kẻ vô tội hình tượng, về sau đường liền đi hẹp.

La Quan nhanh chân hướng về phía trước, đi qua Tô Mộc lúc dẫm chân xuống, 1 bàn tay đánh đi ra.

“Ba” một tiếng, người này đầu trực tiếp nổ tung, tại chỗ đột tử.

“Ngươi đã nói, muốn đi vào nhất định phải từ ngươi trên thi thể vượt qua, ta đương nhiên phải thỏa mãn.”

Vượt thi mà qua, một đường tìm tới địa lao.

Nhưng trong lao cảnh tượng, lại ra ngoài ý định.

Một chỗ thi thể! !

Tất cả Thiên Dược cốc tu sĩ, cũng làm trận mất mạng, quỷ dị chính là bọn hắn trên thân, không có bất kỳ cái gì thương thế.

Khóe miệng, thậm chí còn có vẻ mỉm cười.

La Quan sắc mặt khó coi, bởi vì hắn ở trong đó, không tìm được Nam Ly, Quốc sư 2 người.

Không tại đây?

Lúc trước hắn dò xét thi thể, ấm áp cùng người sống không khác, nói cách khác những người này, là vừa vặn mới bị giết chết.

Có lẽ, ngay tại La Quan tiến vào địa lao trước, kẻ giết người vừa mới rời đi.

Là hắn mang đi Nam Ly, Quốc sư 2 người?

Đột nhiên, La Quan ánh mắt ngưng lại, bước nhanh tiến vào một chỗ ngóc ngách, từ đống cỏ bên trong nhặt lên một chiếc vòng tay.

Thứ này, trước đó hắn tại trên người Nam Ly gặp qua… Quả nhiên, bọn hắn bị mang đi!

—

Chương 468 : Minh Nguyệt tông

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Địa lao có tàn hơn không gian ba động, xác nhận trực tiếp xé rách không gian, đem bọn hắn mang đi, người xuất thủ rất mạnh.”

“Yên tâm, người này coi như không có ác ý, nếu không hoàn toàn không cần phải phiền phức như thế.”

La Quan thở ra một hơi, gật đầu.

Thu hồi vòng tay, hắn đi ra địa lao, Lưu Đông Sơn tiến lên đón, sắc mặt nặng nề, “La đạo hữu, không tìm được người sao?”

La Quan lắc đầu.

Lưu Đông Sơn thức thời không hỏi thêm nữa.

La Quan tiến lên mấy bước, “Chu Viên Thông, từ hôm nay trở đi, mệnh của ngươi liền về ta!”

Quay người rời đi.

Lưu Đông Sơn thu hồi ô giấy dầu, ánh mắt chớp lên, “Chu đạo hữu, Thiên Dược cốc làm sự tình, ngươi đều bị che tại trống bên trong, có thể thấy được Trương tông chủ đối ngươi, cũng không có tín nhiệm… Ngày sau đi con đường nào, khi trong lòng nắm chắc.”

2 ngày sau.

Tam Hợp thương hội chính thức treo biển hành nghề, có Trân Bảo các cùng Lưu gia liên thủ thôi động, có thể nói thanh thế kinh người.

Thánh đô bên trong, vô số tu sĩ tiến đến chúc mừng.

Mà việc này, cũng nhất cử đặt vững, Lưu gia tấn thăng thánh đô 4 tộc sự tình.

Cùng lúc đó, thánh đô bên ngoài bến tàu, một chiếc thuyền lớn ngay tại làm lấy, lên đường trước kiểm tra lần cuối.

“La đại nhân , dựa theo hành trình suy tính, không có gì bất ngờ xảy ra, chúng ta sẽ tại 1 tháng sau, thuận lợi đến Minh Nguyệt tông.”

Boong tàu bên trên, thuyền trưởng cung kính mở miệng.

La Quan gật gật đầu, “Lên đường đi!”

“Vâng!”

Thuyền lớn nhổ neo, lái về phía hải vực chỗ sâu.

La Quan trở lại khoang tàu, đi trước nhìn thoáng qua Vân Thanh, mở cửa là Du Tùng Tử, “La đại ca, ngươi đến.”

“Ừm, Vân Thanh trạng thái còn tốt đó chứ?” Thuận miệng hỏi một câu, La Quan tiến vào trong phòng.

Lại kiểm tra một lần, lông mày hơi nhíu dưới, “Ta liền ở tại đối diện, cái này 1 tháng thời gian, ngươi tốn nhiều điểm tâm, có bất kỳ không ổn nào, kịp thời gọi ta tới.”

“Ừm, ta biết.” Du Tùng Tử gật đầu.

La Quan không có ở lâu, đứng dậy trở về phòng.

Lần này vào biển, là vì cứu Vân Thanh, trong cơ thể nàng tình huống ngay tại chuyển biến xấu, đã không thể lại cùng.

“1 tháng, hi vọng tới kịp.”

La Quan lắc đầu, khoanh chân bắt đầu tu luyện.

Tâm niệm vừa động, đài sen đạo nhân quan tưởng đồ hiển hiện, trước uẩn dưỡng hồn phách, đợi sau 2 canh giờ, cảm nhận được một tia chướng bụng cảm giác, lại phục dụng Long Tủy đan tiếp tục tu luyện.

“Tiểu tử, đừng quên cuối cùng 1 khối thiên đạo đồ.” Huyền Quy thanh âm vang lên.

La Quan nói: “Đệ tử nhớ được, đợi cứu chữa Vân Thanh về sau, liền đi một chuyến Hải Linh đảo.”

Lý Khánh…

Hải Linh đảo Lý gia!

Tiểu tử này lúc trước không có phí công chết, mang cho

La Quan cuối cùng 1 khối, thiên đạo đồ mảnh vỡ manh mối.

…

Thiên Dược cốc.

Chu Viên Thông trở về, mang về thánh đô phân bộ, hủy hoại chỉ trong chốc lát tin tức.

Tông môn tức giận!

Tấm linh đồng đều tiếng gầm gừ, truyền ra mấy trăm bên trong.

“La Quan! Thằng nhãi ranh!”

“Giết đệ tử ta, giết hại Thiên Dược cốc tu sĩ, bản tông tất yếu ngươi nợ máu trả bằng máu!”

Một đám Thiên Dược cốc cao tầng, cũng sắc mặt khó coi.

Thiên Dược cốc thân là 12 ngày trong môn, địa vị cao nhất tồn tại, cho dù đối mặt thánh đô 4 tộc, đều có thụ tôn trọng.

Chưa bao giờ từng ăn loại này thiệt thòi lớn? !

Càng buồn nôn hơn chính là, lên một cái Ngụy Trang, cùng hôm nay La Quan, trả lại hắn - mẹ là sư huynh đệ.

Sao? Các ngươi mạch này, khi dễ người nghiện đúng

không!

“Tông chủ, còn xin bớt giận, chuyện này dù sao chúng ta đã làm sai trước…” Chu Viên Thông mở miệng, sắc mặt khó coi.

Hắn thân là thánh đô phân bộ người nói chuyện, thế mà không biết Tô Mộc gây nên, nhưng chuyện này, hắn tuyệt đối không dám chuyên quyền độc đoán.

Nghĩ đến Lưu Đông Sơn lời nói, Chu Viên Thông mày nhíu lại càng chặt.

Hắn nói là sự thật, nhưng lời nói thật cũng không dễ lọt tai, nhất là loại thời điểm này, tấm linh đồng đều ánh mắt băng hàn, “Chu trưởng lão, nếu là đi đường mệt mỏi, liền đi về trước nghỉ ngơi đi.”

Chu Viên Thông biến sắc, thấy trong điện mọi người, sắc mặt đều khó coi, trong lòng càng phát ra băng lãnh, “… Tốt, Chu mỗ cáo từ.”

“Hừ! Chu Viên Thông chấp chưởng thánh đô phân bộ, lại trơ mắt nhìn xem đệ tử bị tàn sát, coi là thật vô năng!”

“Việc này, Chu Viên Thông phải bị tuyệt đối trách nhiệm!”

“Ta ngược lại là nghe nói, kia La Quan giết người như ngóe, lại sinh bỏ qua Chu Viên Thông… Hừ hừ, trong đó chưa hẳn không có vấn đề!”

Tấm linh đồng đều sắc mặt khó coi, “Tốt, đều nói ít vài ba câu!”

Hắn thở sâu, trầm giọng nói: “Bản tông được mời, đem tiến về hải vực một lần, nếu có thể cùng trên biển tiên tông thành lập liên hệ, có thể mượn lực tru sát La Quan!”

“Chuyện này, tạm thời dừng ở đây, hết thảy cùng bản tông sau khi trở về lại nói.”

Hắn suy nghĩ một chút, “Huyền Đô đại khách khanh, ngươi xuất thân trên biển, liền theo bản tông cùng đi chứ.”

Huyền Đô gật đầu, “Được.”

…

1 tháng sau.

“La đại nhân, Minh Nguyệt tông đến!”

Ngoài cửa, truyền đến thanh âm cung kính.

Kẹt kẹt ——

La Quan đẩy cửa đi ra ngoài, đi đến boong tàu bên trên, hôm nay trên biển không có sương mù, có thể thấy rõ, phía trước to lớn hòn đảo.

Cái này bên trong, chính là Minh Nguyệt tông trụ sở.

“Vất vả.”

Thuyền trưởng chặn lại nói: “Hẳn là.” Hắn dừng một chút, “Đại nhân, Minh Nguyệt tông như xảy ra chuyện gì, đã phong bế bến tàu, chúng ta không cách nào tiến vào.”

La Quan nhìn lại, quả nhiên hòn đảo bên ngoài, có không ít thuyền bồi hồi.

Suy nghĩ một chút, hắn nói: “Không sao, ngươi ngang nhiên xông qua chính là, ta tự có biện pháp.”

Thuyền trưởng phất phất tay, thuyền lớn tiếp tục hướng phía trước, rất nhanh gây nên Minh Nguyệt tông chú ý.

Hưu ——

Tiếng xé gió bên trong, mấy tên tu sĩ bay tới, lớn tiếng nói: “Minh Nguyệt tông sơn môn tạm phong, tất cả mọi người không được đi vào, nhanh chóng thối lui!”

La Quan tiến lên, thản nhiên nói: “Chư vị, ta cùng thụ thư Đồng trưởng lão mời, đến đây Minh Nguyệt tông, còn xin tiến đến thông bẩm.”

“Thư Đồng trưởng lão khách nhân?” Mấy tên Minh Nguyệt tông tu sĩ, mặt lộ vẻ chần chờ.

Lại gặp La Quan khí độ bất phàm, “Tốt, mời ở đây hơi chờ.”

Rất nhanh, thư đồng vội vàng đuổi tới, nhíu mày, “Các hạ là ai? Vì sao muốn nói, là ta mời tới khách nhân!”

Minh Nguyệt tông tu sĩ, sắc mặt lập tức biến đổi, tản ra đem thuyền lớn vây quanh.

La Quan thần sắc bình tĩnh, “Đầu kia mang thai long ngư, cũng nhanh sinh a? ? Thư Đồng trưởng lão, không bằng đến ta trên thuyền một lần.”

Thư đồng sắc mặt biến hóa, “Long ngư… Tốt, liệu ngươi cũng không dám như thế nào! !”

Tiến vào thuyền lớn, nàng thần sắc lãnh đạm, “Hiện tại có thể nói đi?”

La Quan nói: “Mời đi theo ta.”

Rất nhanh, hắn gõ vang cửa phòng, Du Tùng Tử mở cửa lui lại đến bên cạnh.

“Vân Thanh!”

Thư đồng sắc mặt đại biến, vội vàng tiến vào trong phòng, “Nàng làm sao rồi? Các ngươi đến cùng là ai? !”

La Quan nói: “Đừng hỏi nhiều lắm, Vân Thanh trạng thái không tốt, cần mượn Minh Nguyệt tông bái nguyệt tế đàn, mới có thể trị liệu thương thế.” Liên quan tới bái nguyệt tế đàn, là hắn hướng Trân Bảo các nghe ngóng về sau, biết được tin tức, xác định ngay tại Minh Nguyệt tông.

Thư đồng bây giờ cũng kiểm tra qua, Vân Thanh trạng thái, “Tốt, ta mang các ngươi đi vào! !” Nàng nghĩ nghĩ, “Giúp Vân Thanh che lấp tốt, chờ chút các ngươi cái gì

cũng đừng nói.”

Rất nhanh, La Quan phân phó thuyền trưởng bọn người, lưu tại hòn đảo bên ngoài, mang theo Vân Thanh, Du Tùng Tử xuống thuyền.

“Thư Đồng trưởng lão!” Minh Nguyệt tông tu sĩ ngăn cản, một mặt làm khó, “Tông chủ hạ lệnh, Minh Nguyệt tông tạm thời phong bế , bất kỳ người nào không có thủ lệnh, đều không được tùy ý ra vào.”

Thư đồng cười lạnh, “Bọn hắn là bản trưởng lão không xa 10,000 dặm, mời tới quý khách, lúc ấy tông chủ còn chưa hạ lệnh phong bế tông môn, chẳng lẽ muốn để bản trưởng lão khách nhân, bị cự tuyệt ở ngoài cửa? ? Nói cho các ngươi biết, quý khách thân phận tôn quý, như mạo phạm dẫn phát phong ba, các ngươi đảm đương không nổi!”

“…”

Minh Nguyệt tông tu sĩ tức xạm mặt lại.

Ngài vừa rồi, cũng không phải nói như vậy.

“Tránh ra! Việc này, bản trưởng lão tự sẽ hướng Đại trưởng lão nói rõ!”

“Vâng.”

Quát lui thủ vệ, thư đồng mang theo 3 người, vội vàng tiến vào Minh Nguyệt tông.

—

Chương 469 : Thượng tông người tới

Thư đồng dẫn đầu dưới, mấy người một đường thông suốt, đi tới bái nguyệt tế đàn.

Cái này bên trong thuộc về Minh Nguyệt tông cấm địa, có tu sĩ thủ vệ.

“Bái kiến thư Đồng trưởng lão, ngài đây là?” Một tên tu sĩ Kim Đan, ánh mắt đảo qua mấy người, mặt lộ vẻ kinh nghi.

Thư đồng mặt không biểu tình, “Tông môn cơ mật, không nên đánh nghe đừng hỏi, không hiểu sao?”

“Vâng vâng vâng, thuộc hạ lắm miệng!” Cái này Minh Nguyệt tông Kim Đan, cũng biết gần đây, trong tông bầu không khí khẩn trương.

Không biết não bổ cái gì, bị dọa đến sắc mặt trắng bệch, liên tục gật đầu thối lui.

Thư đồng dẫn đầu, mấy người ngẩng đầu bước vào tế đàn, xoay người lại, nàng đáy mắt lộ ra một tia tán thưởng, “Đảm phách không sai.”

Chợt, biểu lộ nghiêm một chút, “Tốt, bắt đầu cứu người đi!”

Minh Nguyệt tông bái nguyệt tế đàn, tu kiến tại hang đá

chỗ sâu, trên đỉnh đầu thì là một phương lỗ thủng, có sắc trời nghiêng mà hạ.

Lỗ thủng phía dưới, có 1 khối hình tròn tảng đá lớn, chính là tế đàn hạch tâm.

La Quan tiến lên, đem Vân Thanh đặt ở đá tròn bên trên.

Đúng lúc này, hắn đột nhiên phát giác được, giữa lông mày phát ra hơi lạnh.

Sau một khắc hang đá vách trong phía trên, lại lặng yên sáng lên, điểm điểm ngân bạch quang huy từ đó hiển hiện, hướng đá tròn hội tụ hóa thành một phương ánh trăng

Kinh hô vang lên, thư đồng trừng to mắt, “Ban ngày hiển nguyệt!”

“Nha đầu này, lúc nào có phần này chiếu cố…” Sắc mặt nàng kích động, nhưng rất nhanh lại thở dài, Vân Thanh đã bị lão tổ, từ Minh Nguyệt tông xoá tên.

Nếu không liền phần này nguyệt chi chiếu cố, liền có tư cách học tập, Minh Nguyệt tông bí mật bất truyền, thậm chí có thể đạt được , tiến vào thượng tông tu luyện tư cách.

Đáng tiếc!

La Quan cẩn thận cảm giác, Vân Thanh thể nội biến hóa, xác định nàng chuyển biến xấu thương thế, lúc này ngay tại xoay chuyển, trong lòng khẽ buông lỏng.

Đứng dậy, gật gật đầu, “Có thể, mượn nhờ tế đàn chi lực, nhiều nhất nửa tháng thời gian, nàng thương thế liền có thể khôi phục.”

Thư đồng nhíu mày, “Các hạ đối ta Minh Nguyệt tông cấm địa, tựa hồ rất có hiểu rõ?”

La Quan thản nhiên nói: “Thư Đồng trưởng lão yên tâm, ta tới nơi đây là vì cứu người, huống hồ tòa tế đàn này, trừ nguyệt chi tín đồ bên ngoài, những người khác không có cách nào sử dụng, ta càng thêm sẽ không ăn lực không lấy lòng, phá hư nơi này… Dù sao nguyệt chi hàng phạt, không ai muốn nếm thử.”

Thư đồng trong lòng hơi rung, nguyệt chi hàng phạt thuộc về thượng tông mới có tư cách, chạm đến bí ẩn.

Nàng cũng là trong lúc vô tình, từng nghe Đại trưởng lão đề cập, La Quan ở trước mắt nàng hình tượng, không khỏi càng nhiều mấy phân thần bí khó lường.

Thở ra một hơi, thư đồng trầm giọng nói: “Tốt, ta cũng không còn truy hỏi các hạ thân phận, nhưng gần đây Minh Nguyệt tông có biến, các ngươi không muốn tùy ý đi lại, liền lưu tại trong tế đàn. Nơi đây hiếm người đến, cũng coi như an toàn, đợi Vân Thanh khôi phục về sau, ta lập tức đưa các ngươi rời đi! !”

Dặn dò về sau, nàng vội vàng rời đi.

“Tùng Tử.”

“La đại ca.”

“Cái này có mấy khỏa đan dược, ngươi lúc tu luyện phục dụng, nhưng làm ít công to.” La Quan lấy ra một chiếc bình ngọc, giao quá khứ.

Bên trong là Long Tủy đan, tại hắn phá cảnh Kim Đan về sau, sử dụng hiệu quả liền giảm bớt đi nhiều, ăn vào cũng không nhiều lắm chỗ tốt, đưa cho Du Tùng Tử ngược lại là vừa vặn.

Tại bên rìa tế đàn duyên, La Quan tìm nơi hẻo lánh, trực tiếp ngồi xếp bằng.

Tâm niệm vừa động, đài sen đạo nhân quan tưởng đồ hiển hiện… Hả? ?

La Quan thình lình phát hiện, một vệt hình người này tượng, càng nhiều mấy điểm sinh động như thật.

Là bởi vì vừa rồi kia bình đan dược…

Chậc chậc, các đại lão thủ đoạn, quả nhiên là lợi hại a, vốn cho rằng quan tưởng đồ đã tới tay.

Nhưng bây giờ xem ra, sự tình không có đơn giản như vậy.

La Quan ám cảm giác may mắn, cũng may hắn không phải kia, qua sông đoạn cầu hạng người, nếu không bây giờ sợ là, đã sớm gặp vận rủi lớn.

Đảo mắt, thời gian trôi qua 5 ngày.

Thư đồng ở giữa tới qua một lần, xác định Vân Thanh thương thế rất là chuyển biến tốt đẹp, liền vội vội vàng rời đi. Đồng thời không quên cảnh cáo La Quan, tuyệt đối không được ra ngoài, tựa hồ sẽ có đại nhân vật gì, giáng lâm Minh Nguyệt tông.

Như thế, để La Quan có chút hiếu kỳ, thân là hải ngoại 10 tiên tông 1 trong, có Thần Hồn cảnh tọa trấn siêu nhất lưu thế lực, cư nhiên như thế biểu hiện.

Cái này cái gọi là đại nhân vật, nhất định lai lịch không tầm thường!

Đương nhiên, hiếu kỳ thì hiếu kỳ, hắn lại không tâm tình để ý tới, những này không có quan hệ gì với bọn họ, cùng Vân Thanh tỉnh lại, liền là khắc rời đi.

…

Minh Nguyệt tông, nơi nào đó đình viện.

2 thân ảnh ngồi đối diện bàn đá không nói gì, đều cau mày, trên mặt như có điều suy nghĩ.

“Huyền Đô đạo hữu, Minh Nguyệt tông lão tổ trước đó, rõ ràng đã đối ngươi ta phương án trị liệu động tâm, vì sao lại không có động tĩnh?”

Nói chuyện, chính là Thiên Dược cốc tông chủ, tấm linh đồng đều!

2 người này, trước đó được mời đến hải tinh đảo, về sau

mới được cho biết, là muốn Minh Nguyệt tông vì 1 vị đại nhân vật chẩn trị.

Thế là, liền có trước mắt một màn.

Huyền Đô nghĩ nghĩ, nói: “Có lẽ Minh Nguyệt tông tìm được, biện pháp tốt hơn.” Lúc nói chuyện, hắn đáy mắt hiện lên một tia tối nghĩa.

Tấm linh đồng đều cắn răng, “Bản tông cũng nghĩ như vậy, đáng tiếc!”

Hắn cùng Huyền Đô nghiên cứu ra biện pháp, cũng có bao nhiêu phần trăm chắc chắn, như hết thảy thuận lợi, liền có thể để Minh Nguyệt tông lão tổ, thiếu một phần đại nhân mời. Thậm chí, có cơ hội thông qua Minh Nguyệt tông, tiếp xúc đến trong truyền thuyết, bọn hắn càng cường đại hơn thượng tông.

Đến lúc đó, chỉ là 1 cái La Quan, chỉ cần hơi thi thủ đoạn, liền có thể đem nó giết chết.

Huyền Đô ánh mắt chớp lên, nhìn thoáng qua nơi xa, bây giờ màn đêm vừa vào, mấy ngôi sao lộ đầu ra.

“Tông chủ, chúng ta chờ thêm chút nữa đi, cũng nhanh có kết quả.”

…

Chủ điện.

Đèn đuốc sáng trưng.

Minh Nguyệt tông tất cả cao tầng, tề tụ tại đây.

Trừ tông chủ bên ngoài, từ trước đến nay bế quan không ra, cực ít hiện thân Thần Hồn cảnh lão tổ, hôm nay lại cũng xuất hiện tại trong đại điện.

Đột nhiên, Minh Nguyệt tông lão tổ đôi mắt bỗng dưng mở ra, tinh mang hiện lên.

“Đến rồi! !”

“Ngươi cùng mà theo lão phu, cung nghênh thượng tông quý khách!”

Đứng dậy một bước phóng ra, đi tới đại điện bên ngoài.

Mọi người vội vàng đi theo, liền thấy phương xa vừa vào trong màn đêm, một chiếc mây thuyền đang chín ngày hạ xuống.

Tỏa ra ánh sáng lung linh, phát ra kinh người khí cơ, một đám Nguyên Anh tu sĩ trên mặt, cũng lộ ra chấn động, kính sợ.

Thượng tông! !

Thuyền lớn rơi xuống đất, một đám người bay ra, Minh Nguyệt tông lão tổ lộ ra tiếu dung, bước nhanh nghênh tiếp.

“Liễu Bái Nguyệt làm, nhiều năm chưa gặp, đạo hữu phong thái vẫn như cũ!”

Hắn chỗ nghênh người, một bộ ngân bạch trường bào, thần sắc nhàn nhạt, “Tịch đạo hữu, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ.”

Đang khi nói chuyện thối lui một bước, nhường ra sau lưng mọi người, bao vây lấy một tên tu sĩ trẻ tuổi, “Vị này là Cao giáo chủ ấu tử Cao Dương, theo Liễu mỗ đi ra ngoài lịch luyện.”

Minh Nguyệt tông lão tổ ánh mắt sáng lên, tiếu dung càng thêm xán lạn, “Cao công tử đại giá quang lâm, Minh Nguyệt tông bồng tất sinh huy, nhanh mời vào bên trong!”

Cao Dương tướng mạo cũng coi như tuấn mỹ, lại sắc mặt trắng bệch khóe mắt phát xanh, 1 bộ hư thua thiệt bộ dáng, mặt mày lộ ra ngạo khí, đối Thần Hồn cảnh tu sĩ lấy lòng, cũng chỉ là từ cái mũi bên trong hừ một tiếng, nhanh chân đi thẳng về phía trước.

Nhưng khi hắn ánh mắt, đảo qua trong đám người mấy tên nữ tu lúc, bước chân lại dừng một chút, khóe miệng móc ra mỉm cười.

Thư đồng âm thầm nhíu mày, đáy mắt hiển hiện kinh sợ, lấy nàng thân phận, đã rất lâu không ai dám như thế làm càn.

Nhưng đối phương thân phận là thượng tông giáo chủ ấu tử, Liên lão tổ đều không để tại mắt bên trong, nàng chỉ có thể kiềm nén lửa giận!

Cao Dương tùy tiện, trực tiếp ngồi lên chủ vị, nói: “Liễu thúc thúc, nhanh lên làm việc đi, ta đều buồn ngủ.” Nói, ngáp một cái.

—

Chương 470 : Đại sự thu nhỏ, chuyện nhỏ hóa không

Liễu Bái Nguyệt làm nhãn quan miệng mũi, đối một màn này không phản ứng chút nào, thản nhiên nói: “Tịch đạo hữu, ngươi truyền tin tổng đàn đã biết, nhưng ta còn muốn kiểm tra một chút, để xác định ngươi thương thế như thế nào.”

Đại điện đột nhiên yên tĩnh.

Trừ tông chủ, Đại trưởng lão bên ngoài, một đám Minh Nguyệt tông cao tầng, đều mặt lộ vẻ chấn động ——

Lão tổ thụ thương!

Khó trách tông môn đột nhiên phong bế, tất cả an bài toàn bộ bỏ dở.

Mọi người thần sắc khẩn trương, Minh Nguyệt tông đứng hàng hải ngoại 10 tiên tông 1 trong, nguyên nhân căn bản chính là, có Thần Hồn cảnh tu sĩ tọa trấn. Như lão tổ xảy ra vấn đề, toàn bộ Minh Nguyệt tông địa vị, đều muốn lung lay sắp đổ.

Về phần thượng tông…

Nói thật, trừ ngẫu nhiên có chút liên hệ, cơ hồ đối dưới tông chẳng quan tâm, chính là bị hủy diệt cũng chưa

chắc để ý.

Minh Nguyệt tông lão tổ gật đầu, “Làm phiền Liễu Bái Nguyệt làm!”

Một trận nín hơi, Liễu Bái Nguyệt làm gật đầu, “Hồn phách tuy bị ô uế chi lực xâm nhiễm, nhưng cũng không tính quá nghiêm trọng, hôm nay đêm trăng tròn, chính là nguyệt hoa chi lực mạnh nhất lúc, chuẩn bị bái nguyệt tế đàn đi.”

Minh Nguyệt tông lão tổ đại hỉ, “Tế đàn sớm đã chuẩn bị thỏa đáng, tùy thời có thể vận dụng… Ân, không biết Cao Dương công tử…”

Cao Dương đứng dậy, “Cùng đi chứ.”

“Tốt, 2 vị mời cùng lão phu tới.” Minh Nguyệt tông lão tổ dẫn đường, mọi người đi ra ngoài.

Thượng tông tu sĩ sắp mở ra bái nguyệt tế đàn, vì lão tổ chữa thương, Minh Nguyệt tông mọi người mặt lộ vẻ hưng phấn.

“Thư đồng, ngươi làm sao rồi? Sắc mặt khó coi.” Đại trưởng lão Giang Nguyệt Thanh nghĩ nghĩ, hạ giọng, “Nhẫn nại một chút, thượng tông đại nhân vật ấu tử, ngươi ta trêu chọc không nổi.”

Thư đồng gật đầu, đáy mắt lại tràn đầy lo lắng, cười khổ.

Xong! Xong!

Nàng làm sao cũng không nghĩ tới, thượng tông người tới đúng là vì giúp lão tổ chữa thương, hơn nữa còn muốn vận dụng bái nguyệt tế đàn. Dù sao chỗ kia tuy là trong tông cấm địa, nhưng thường ngày một năm nửa năm, cũng chưa chắc có người đi một lần.

Nàng chưa kịp nghĩ đến biện pháp, mọi người liền đã đi tới tế đàn bên ngoài.

“Ừm?” Liễu Bái Nguyệt làm nhíu mày, ngẩng đầu nhìn một chút bầu trời đêm, phát giác được nơi đây, sinh động nguyệt hoa chi lực.

Hắn quay người, trên mặt lộ ra bất mãn, “Tịch đạo hữu, bái nguyệt tế đàn đã bị kích hoạt, đang có người sử dụng, ngươi đây là ý gì?”

Minh Nguyệt tông lão tổ cũng phát giác được điểm này, biến sắc, “Cái này… Lão phu cũng không biết, mời Liễu Bái Nguyệt hơi cùng!”

“Thủ vệ ở đâu? Cút ra đây!”

Hưu ——

Hưu ——

Mấy thân ảnh bay ra, sắc mặt tái nhợt, “Ta cùng bái kiến lão tổ!”

Minh Nguyệt tông lão tổ lạnh giọng nói: “Nói, ai ở bên trong?”

“A… Cái này…” Trong đó một tên Kim Đan, ngẩng đầu nhìn về phía đám người, cắn răng nói: “Mấy ngày trước, là thư Đồng trưởng lão mang theo 3 người chỗ này, nó hơn ta cùng hoàn toàn không biết.”

Bá ——

Một nháy mắt, rất nhiều ánh mắt hội tụ.

“Thư đồng!” Minh Nguyệt tông lão tổ gầm nhẹ, “Ngươi đang làm cái gì? Bên trong là ai!”

Đại trưởng lão đột nhiên nghĩ đến, mấy ngày trước thư đồng tìm tới hắn, nói có mấy vị khách nhân, được mời đến tông môn, hắn lúc ấy vẫn chưa hỏi, liền cho nàng 1 đạo lệnh bài.

Sẽ không phải, chính là bên trong 3 người này a? !

Thư đồng a thư đồng, ngươi ngày thường luôn luôn cẩn thận, có độ, sao tại thời khắc mấu chốt, chọc ra như thế lớn rắc rối… Làm không tốt, hắn cũng phải bị liên lụy!

“Lão tổ…” Thư đồng cắn răng, “Là Vân Thanh! Nàng thụ bị thương rất nặng thế, nhất định phải mượn nhờ bái nguyệt tế đàn mới có thể khôi phục, ta… Ta nhất thời mềm lòng, liền dẫn bọn hắn tiến đến.”

“Bất quá ngài yên tâm, nhiều nhất lại có 10 ngày, cùng Vân Thanh thương thế khôi phục bọn hắn liền sẽ rời đi, ta cam đoan tuyệt đối sẽ không hư hao tế đàn nửa điểm!”

10 ngày?

Minh Nguyệt tông lão tổ đảo qua, Liễu Bái Nguyệt làm đạm mạc khuôn mặt, khóe mắt một trận nhảy lên, “Làm càn! Thư đồng, ngươi thật là lớn gan, Vân Thanh đã bị lão phu trục xuất Minh Nguyệt tông, ngươi dám tự tiện mang ngoại nhân, tiến vào ta tông cấm địa, còn dám vận dụng bái nguyệt tế đàn!”

“Người tới, đưa nàng cầm xuống, đợi ngày sau xử trí!”

Quay người mặt mũi tràn đầy áy náy, “Một chút nhỏ ngoài ý muốn, lập tức liền có thể xử lý tốt, mời Liễu Bái Nguyệt làm, Cao Dương công tử hơi cùng!”

Cao Dương nhìn về phía thư đồng, con mắt xoay xoay, không biết đang suy nghĩ gì.

Liễu Bái Nguyệt làm thản nhiên nói: “Tốt nhất như thế, chúng ta cũng không phải là chuyên chạy đến, chỉ là tiện đường mà thôi, ngày mai liền muốn rời đi.”

Minh Nguyệt tông lão tổ thở sâu, “Thất thần làm gì? Còn không đi vào, đem người mang cho ta ra!”

Thư đồng mặt lộ vẻ lo lắng, nhưng không cùng nói chuyện, liền bị Đại trưởng lão ngăn lại, “Ngươi điên rồi? ! Lão tổ tức giận, sự tình đã bại lộ, bất luận kết quả như thế nào, đều là Vân Thanh mệnh số, ngươi đã hết sức, chẳng lẽ còn nghĩ dựng vào mình sao!”

Đang khi nói chuyện, một tên Minh Nguyệt tông Nguyên Anh, nhanh chân bước vào cấm địa.

Nhưng rất nhanh ——

Ông!

Một tiếng kiếm minh, bỗng dưng từ trong hang đá truyền ra, vừa tiến vào trong đó Minh Nguyệt tông Nguyên Anh, trực tiếp bị đánh bay ra.

“Cẩn thận, bên trong có cường địch!”

Vừa nói chuyện, người này miệng mũi máu tươi cuồng phún.

Bá ——

Mọi người sắc mặt biến đổi, lộ ra kinh sợ.

Đối phương bị phát hiện về sau, lại vẫn dám động thủ đả thương người? Thật sự là không biết sống chết!

Minh Nguyệt tông lão tổ, sắc mặt tái xanh, “Thật can đảm! Lão phu ngược lại muốn xem xem, các ngươi rốt cuộc là ai?”

Oanh ——

Thần hồn giận dữ, khí thế ngập trời.

Một bước bước vào hang đá, sau lưng Minh Nguyệt tông mọi người, nhao nhao đi theo phía sau.

Cao Dương nhếch miệng lên, đều là đùa cợt, “Những

này dưới tông thực tế là rác rưởi, tại nhà mình bên trong sơn môn, lại vẫn có thể náo ra cái này ô long.”

Liễu Bái Nguyệt làm gật đầu, “Công tử nói đúng lắm, dưới tông những người này, đích xác không ra thể thống gì.” Hắn dừng một chút, “Tịch Mộ người này năm đó, cũng coi như cùng ta cùng thế hệ tranh phong thiên kiêu, lại bị nhốt thần hồn sơ giai, đời này đại đạo đã định, cũng không có quá nhiều giá trị, không phải chúng ta bây giờ liền đi? ?”

Cao Dương lắc đầu, “Đến đều đến… Cái này Minh Nguyệt tông mặc dù rác rưởi, nhưng nữ nhân lại không sai.” Hắn lộ ra tiếu dung, “Đi thôi, vào xem náo nhiệt.”

Liễu Bái Nguyệt làm biết, Cao công tử động những ý niệm khác, “Được.”

Tiến vào hang đá, Cao Dương liếc mắt liền thấy, chính giữa tế đàn đá tròn bên trên Vân Thanh, ánh mắt sáng lên, “Không nghĩ tới, tốt nhất giấu ở cái này…”

Sau đó, hắn chuyển động ánh mắt, nhìn thấy cầm kiếm mà đứng, ngăn tại tế đàn trước thân ảnh.

Hơi dừng lại trệ, trong mắt sáng tỏ, cơ hồ muốn bốc cháy lên! !

Cái này… Khá lắm tuấn tú thiếu niên lang!

Ha ha, diệu, thực tế là diệu!

Cao Dương thanh bạch phát ô sắc mặt, bởi vì tâm thần

kích động, mà có chút đỏ lên.

Chính là thở dốc, đều thô trọng.

Liễu Bái Nguyệt làm khóe miệng co giật, đối Cao Dương nam nữ ăn sạch càng tốt long dương đam mê, mặc dù đã sớm rõ ràng, nhưng vẫn là cảm thấy buồn nôn.

Ánh mắt bên trong, cũng lộ ra một tia đồng tình.

Tiểu tử này cũng coi như không may, bị Cao Dương nhìn trúng, tuyệt không may mắn thoát khỏi chi lễ… Hắc hắc, rơi vào tay hắn, vậy nhưng thật sự là nhận hết sỉ nhục, muốn sống không được muốn chết không xong!

“Thằng nhãi ranh! Bằng ngươi cũng dám ở bái nguyệt tông quát tháo? ? Lão phu hôm nay liền để ngươi biết được, như thế nào tự chịu diệt vong!”

Minh Nguyệt tông lão tổ đưa tay, khí tức khủng bố hội tụ.

“Chờ chút! !”

Hét lớn một tiếng, hắn biểu lộ hơi dừng lại, chần chờ nói: “Cao Dương công tử nhận biết người này?”

Cao Dương lắc đầu, “Tịch Mộ tiền bối, vị tiểu huynh đệ này cũng là vì tự vệ, làm gì thống hạ sát thủ?” Hắn nở nụ cười, “Hôm nay, không bằng đại sự thu nhỏ, chuyện nhỏ hóa không đi!”

—

—

Chương 471 : Trấn áp thần hồn

Minh Nguyệt tông lão tổ nhìn thoáng qua Liễu Bái Nguyệt làm, gặp hắn không phản ứng chút nào, gạt ra tiếu dung đến, “Cái này… Đã Cao Dương công tử mở miệng, lão phu tự nhiên tuân theo.

“Tiểu bối, hôm nay tính ngươi vận khí tốt, mang lên các nàng lập tức rời đi!”

La Quan dù cảm thấy Cao Dương ánh mắt, có chút không đúng, nhưng cũng chưa suy nghĩ nhiều, trước đối với hắn gật gật đầu, “Đa tạ.”

Sau đó, vừa tiếp tục nói: “Vân Thanh thương thế rất nặng, cần mượn bái nguyệt tế đàn chi lực tĩnh dưỡng, hiện tại không cách nào gián đoạn. Nhưng mời chư vị yên tâm, chúng ta chỉ là tạm thời mượn dùng, đợi nàng sau khi tỉnh lại chúng ta lập tức rời đi, cũng nguyện thanh toán một bút thù lao.”

2 cái Thần Hồn cảnh, nhất là Liễu Bái Nguyệt làm, cho La Quan cảm giác, không so Huyền Âm lão tổ yếu, có thể không dậy nổi xung đột tốt nhất.

“Không có khả năng!” Minh Nguyệt tông lão tổ giận dữ, hiện tại hắn chữa thương trọng yếu nhất, quyết không thể lại các loại, “Tiểu bối, nếu không phải Cao Dương công tử mở miệng, ngươi đã chết rồi, đừng có lại khiêu chiến lão phu kiên nhẫn.”

La Quan đôi mắt 1 hàn, vậy liền không có gì để nói nhiều.

Gián đoạn bái nguyệt nghi thức, Vân Thanh hẳn phải chết không nghi ngờ!

“Chờ chút.” Cao Dương bất mãn mở miệng, “Tịch Mộ tiền bối, ngươi tốt xấu là Thần Hồn cảnh, cũng coi như một tông lão tổ, liền điểm này lòng dạ khí độ? Tiểu huynh đệ nói, chỉ mượn dùng một đoạn thời gian, ngươi thương thế này cùng 1 cùng cũng sẽ không chết, đừng hơi một tí liền uy hiếp người!”

Hắn quay người lộ ra tiếu dung, như mộc xuân phong, “Tiểu huynh đệ, tại hạ Cao Dương, không biết xưng hô như thế nào?”

La Quan nhíu nhíu mày, không thích hợp cảm giác càng nặng, “… La Quan.”

“Ai nha! Tên rất hay, cùng tiểu huynh đệ ngươi cái này tuấn lãng bộ dáng, thật sự là xứng.” Cao Dương tiếu dung xán lạn, “Dạng này, ngươi ta thương lượng.”

Hắn đưa tay một chỉ, “La huynh ngươi muốn cứu nữ nhân này, Cao mỗ có thể thúc đẩy, để Minh Nguyệt tông cùng cùng cũng không sao, nhưng việc này ta có một cái điều kiện… Khục! Cao mỗ đối La huynh mới quen đã thân, nguyện cùng tiểu huynh đệ cầm đuốc soi dạ đàm, ngủ chung…”

Bá ——

Mọi người sắc mặt một chút liền thay đổi, nhìn lại Cao Dương người này trong mắt cực nóng, lúc này trong lòng cuồng loạn.

Thượng tông quý khách, khẩu vị nặng như vậy sao?

A đù!

La Quan cũng coi như trải qua phong ba, hung hiểm không biết bao nhiêu, nhưng giờ khắc này tâm tính hay là trực tiếp băng.

Vương bát đản, ngươi thật muốn chết!

Oanh ——

Đưa tay 1 kiếm, khủng bố kiếm hơi thở nháy mắt bộc phát, như tấm lụa ầm vang chém xuống.

Một kiếm này mạnh, dọa mọi người nhảy một cái, chính là Minh Nguyệt tông tông chủ, đường đường Nguyên Anh thượng cảnh cường giả, đều cảm thấy tim đập nhanh.

Liễu Bái Nguyệt làm phất tay áo, đem một kiếm này đánh nát, “Lớn mật!”

Hắn ánh mắt, cũng lộ ra một tia trầm ngưng.

Tiểu bối này, thật là sắc bén kiếm!

Cao Dương bị giật nảy mình, thanh bạch phát ô sắc mặt,

lúc này càng phát ra khó coi, “La Quan, ngươi đừng cho mặt không muốn mặt, bản thiếu coi trọng ngươi là phúc của ngươi điểm!”

“Cho ngươi một cơ hội cuối cùng, quỳ xuống cho ta dập đầu, mới hảo hảo hầu hạ…”

Oanh ——

La Quan cầm kiếm mà đứng, mắt như sương điện, “Ngậm miệng! Ngươi cái chết biến thái, ta hôm nay tất yếu đưa ngươi chém thành 8 đoạn!”

Cái này mẹ nó, tuyệt đối vô cùng nhục nhã!

Cao Dương nhe răng cười, “Thứ không biết chết sống! Đem hắn cầm xuống, phế bỏ tu vi lưu lại tính mệnh, bản thiếu muốn để hắn biết, làm trái ta ra sao chờ chút trận!”

Đưa tay một chỉ tế đàn đá tròn, “Còn có nữ nhân này, ngươi muốn cứu nàng? Bản thiếu càng muốn để nàng chết, trước khi chết còn muốn nhận hết lăng nhục!”

Minh Nguyệt tông lão tổ dù buồn nôn vô song, nghe tới cái này bên trong hay là đại hỉ, lúc trước cùng ma chi phân thân một trận chiến, hắn hồn phách bị ô uế chi lực xâm nhiễm, nhiều cùng 1 ngày thương thế liền nặng 1 điểm.

“Cao Dương công tử yên tâm, lão phu tự mình xuất thủ, đem hắn trấn áp!”

Oanh ——

Thần hồn uy áp bộc phát, như sơn nhạc nguy nga ầm vang rơi xuống.

Đây là Thần Hồn cảnh thường dùng nhất thủ đoạn, Nguyên Anh tu sĩ đều muốn bị áp chế, một thân thực lực giảm đi nhiều.

Nhưng La Quan sắc mặt chỉ là biến một chút, liền khôi phục như lúc ban đầu.

Minh Nguyệt tông lão tổ nhíu mày, chợt cười lạnh một tiếng, “Có chút đồ vật, khó trách như thế cuồng vọng!” Đưa tay một trảo, lực lượng kinh khủng hội tụ, hóa thành một cái đại thủ.

La Quan cười lạnh, đang muốn mời lão sư xuất thủ, đột nhiên ánh mắt chớp lên.

Giờ phút này hắn giữa lông mày, trận trận Thanh Lương phát ra, đôi mắt chỗ sâu nhất, lại có 1 đạo nhạt nhẽo ánh trăng hiển hiện.

Một tia minh ngộ, hiện lên ở trong lòng ——

Nguyệt chi quyến giả, là mặt trăng người phát ngôn.

Tại nguyệt chi trong tế đàn, nên có vô địch chi cảnh!

La Quan ngẩng đầu, nhìn về phía Minh Nguyệt tông lão tổ, khóe miệng lộ ra cười lạnh.

Đưa tay 1 kiếm!

Oanh ——

Nổ vang rung trời, bắt tới đại thủ nháy mắt sụp đổ, Minh Nguyệt tông lão tổ sắc mặt đại biến, lộ ra kinh hãi chi ý.

Sau một khắc, “Bành” một tiếng vang thật lớn, hắn lại bị trực tiếp áp đảo, thẳng tắp quỳ trên mặt đất.

Mặt đất sụp đổ, lõm, bị nện ra 2 cái hố sâu, vô số giống mạng nhện vết rách, hướng 4 phương 8 hướng lan tràn.

Bá ——

Tế đàn chỗ, nháy mắt lâm vào tĩnh mịch.

Tất cả mọi người trợn to tròng mắt, nhìn một màn trước mắt, trên mặt đều là khó có thể tin!

Thần Hồn cảnh tu sĩ, Minh Nguyệt tông lão tổ, lại bị 1 kiếm trấn áp, trực tiếp quỳ trên mặt đất.

Cái này…

Giả a? Nhất định là ảo giác? !

Tất cả Minh Nguyệt tông tu sĩ, đều vẻ mặt nhăn nhó!

Thư đồng trợn to tròng mắt, nhìn xem cầm kiếm mà đứng La Quan, hôm nay đêm trăng tròn, giờ phút này đỉnh đầu hang đá có ánh trăng chiếu nhập, thiếu niên tắm rửa ở giữa, giống như thần nhân hàng thế.

“A!” Minh Nguyệt tông lão tổ sắc mặt tái xanh, mặt mũi tràn đầy kinh sợ, “Tiểu bối, ngươi dám tính toán lão phu, ta chắc chắn ngươi chém thành muôn mảnh!”

“Lên, đứng lên cho ta!”

Trán nổi gân xanh lên, cổ tăng quê mùa, Minh Nguyệt tông lão tổ đem hết toàn lực, đầu gối miễn cưỡng cách mặt đất.

“Hừ!” La Quan hừ lạnh một tiếng.

Oanh ——

2 đầu gối đập ầm ầm dưới, lần này mọi người bên tai, thậm chí nghe tới xương cốt vỡ nát âm thanh.

“Lão cẩu, cho ta quỳ tốt, còn dám vọng động nửa điểm, ta trực tiếp trảm ngươi!”

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, Minh Nguyệt tông lão tổ trên trán, 1 đám tóc rơi xuống đất.

Nếu muốn giết người, một kiếm này là đủ!

Minh Nguyệt tông lão tổ cứng tại nguyên địa, thẳng tắp quỳ, không còn dám động nửa điểm.

La Quan ngẩng đầu, băng lãnh ánh mắt xem ra, “Lăn đi!”

Liễu Bái Nguyệt làm ngăn tại Cao Dương trước người,

lạnh giọng nói: “Tiểu bối, đừng tưởng rằng ngươi có thể trấn áp Tịch Mộ, liền có thể ở trước mặt lão phu tùy tiện.”

Hắn một bước tiến lên, khủng bố khí cơ phá thể mà ra, “Cùng là Thần Hồn cảnh, nhưng bản tọa cùng hắn ở giữa chênh lệch, không phải ngươi có thể tưởng tượng! !”

“Kết thúc đi! !”

Liễu Bái Nguyệt làm một bước đạp xuống.

La Quan cười lạnh, “Nói nhảm thật nhiều!”

Đưa tay 1 kiếm, khí thế ngập trời, một mặt vạn sự đều ở trong lòng bàn tay biểu lộ Liễu Bái Nguyệt làm, lúc này con ngươi bỗng nhiên co vào.

Lực lượng này…

Không!

Tiểu bối này mạnh hơn, cũng tuyệt không có khả năng thi triển ra thủ đoạn như thế? ! Hẳn là, hắn đúng là 1 cái, che giấu tung tích lão quái?

“A! ! Cho ta mở!”

Liễu Bái Nguyệt làm rống to, khí tức lại lần nữa tăng vọt một đoạn, đã đạt tới Thần Hồn cảnh đỉnh phong, khoảng cách quy nguyên cấp độ cách xa một bước.

Cái này, mới là hắn thực lực chân chính, nếu có thể tiến thêm một bước, chính là mới tinh thiên địa.

Quả nhiên, theo hắn toàn lực bộc phát, kia khủng bố trấn áp chi lực, lập tức bị ngăn trở.

Liễu Bái Nguyệt làm biểu lộ dữ tợn, nghiến răng nghiến lợi, “Tiểu bối, lão phu muốn ngươi chết vô nơi táng thân!!”

Vừa rồi, cũng chỉ thiếu kém một điểm, hắn liền muốn cùng Tịch Mộ phế vật kia đồng dạng, bị án lấy quỳ trên mặt đất.

Tràng diện kia, hắn chỉ là nghĩ một hồi, liền cơ hồ tức điên.

Đồ hỗn trướng, thủ đoạn sử dụng hết đi? Tiếp xuống liền nên đến phiên, lão phu ta phát uy!

Sau một khắc ——

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, Liễu Bái Nguyệt làm hung hăng quỳ trên mặt đất, gần nửa đoạn thân thể, đều không xuống đất mặt.

—

—

Chương 472 : Đương thời vô địch

Hắn con mắt, một chút liền đỏ!

Thần hồn đỉnh phong tồn tại, khoảng cách quy nguyên hợp nhất cảnh, chỉ có cách xa một bước, liền tại bái nguyệt trong giáo đều là đỉnh tiêm cao thủ.

Nhưng hôm nay tại nơi hoang vu này, lại bị vừa đến lịch không rõ tiểu tử, sinh sinh theo quỳ trên mặt đất, quả thực đời này lớn hổ thẹn!

“A a a!”

Liễu Bái Nguyệt làm gầm thét, một mặt điên cuồng, “Tiểu bối! An dám nhục ta? !”

Giận, triệt để giận.

Áo bào phồng lên, râu tóc tấm giương, Liễu Bái Nguyệt làm gắt gao tiếp cận La Quan, “Hôm nay, bản tọa tình nguyện trả giá lớn đại giới, cũng tất sát ngươi!”

Thở sâu, Liễu Bái Nguyệt dùng ra bắt đầu thấp giọng tụng niệm, đây là một loại chưa từng nghe nghe văn tự, âm tiết cổ quái, khó đọc.

Minh Nguyệt tông lão tổ Tịch Mộ, con ngươi bỗng dưng co vào ——

Đây là, Cổ thần ngữ? !

Năm đó, tại bái nguyệt giáo tu hành lúc, hắn đã từng tiếp xúc qua một chút.

Ầm ầm ——

Khủng bố uy áp, từ Liễu Bái Nguyệt làm thể nội bộc phát, cả người hắn thân thể, lúc này đều tại bành trướng.

Một màn này, La Quan cũng không lạ lẫm, trước đó tại mộng cảnh thế giới lúc, hắn từng chứng kiến không chỉ một lần.

Thỉnh thần!

Nguyên lai, trong mộng cảnh tu hành phương thức, hiện thế bên trong cũng tồn tại.

Bất quá ngẫm lại cũng bình thường, dù sao mộng cảnh tồn tại, vốn là hiện thế bóng ngược, trước có chân thực, mới có thể đản sinh ra hư ảo.

Nhưng… Thì tính sao?

La Quan cười lạnh một tiếng, đưa tay ghìm xuống, “Lão cẩu, cho ta quỳ tốt!”

Oanh ——

Như thái sơn áp đỉnh, thân thể bành trướng giống như cự nhân Liễu Bái Nguyệt làm, bị sinh sinh áp chế.

“A! Mở, cho ta mở!”

“Lão phu không tin, ta có thần lực gia trì, còn không thể vươn mình!”

Hắn gầm thét liên tục, miệng mũi thất khiếu dần dần có máu tươi dâng trào, lại không thể động đậy nửa điểm.

La Quan cong ngón búng ra, tiếng xé gió bỗng nhiên vang lên, đem Liễu Bái Nguyệt làm ngực xuyên thủng, cả người hắn lập tức như nhụt chí bóng da xụi lơ.

Sau một khắc, liền bị khủng bố lực lượng, trực tiếp đánh vào đại địa ——

Đầu rạp xuống đất, đại lượng máu tươi bắn tung toé, đem mặt đất thẩm thấu.

“Không có khả năng… Đây không có khả năng… Lão phu làm sao lại bại…” Liễu Bái Nguyệt làm cả người, cũng không lớn tốt, tinh thần hoảng hốt.

Hắn sát mặt đất, con mắt liều mạng nhìn về phía trước.

Cái này bên trong là bái nguyệt tế đàn, còn hắn thì bái nguyệt giáo bái nguyệt làm, là mặt trăng thành kính tín đồ, có thể triệu hoán thần giáng tồn tại.

Cái này La Quan, dám ở chỗ này quát tháo, tất nhiên sẽ làm tức giận nguyệt uy.

Đúng, hắn nhất định sẽ gặp hàng phạt, hình thần câu

diệt!

Khả thi ở giữa trôi qua, xung quanh vắng lặng im ắng, đầu kia đỉnh phía trên vẩy xuống ánh trăng, nhu hòa đem La Quan bao phủ ở bên trong. Như vì hắn cả người, khảm nạm một vòng viền bạc, bóng lưng càng phát ra thẳng tắp, tăng thêm mấy phân thần bí, tôn quý cùng uy nghiêm.

Không!

Tại sao có thể như vậy?

Bái nguyệt tế đàn bên trong, liền cùng cấp ngài tại hiện thế Thần vực, sao có thể có thể không có chút nào cảm giác? ! Vô thượng nguyệt tôn a, ngài đã vứt bỏ, ngài thành tín nhất tín đồ sao?

Giờ phút này, mọi người triệt để dọa sợ.

Thần Hồn cảnh đỉnh phong Liễu Bái Nguyệt làm, cũng giống như con chó chết, bị hung hăng trấn áp.

Cái này La Quan, rốt cuộc là ai? !

Mà trong đó, sợ hãi nhất, tự nhiên là Cao Dương.

“A!” Bị La Quan băng lãnh ánh mắt khóa chặt, hắn hét lên một tiếng, “La Quan, ta cảnh cáo ngươi, ngươi nếu là dám làm loạn, cha ta sẽ không bỏ qua ngươi!”

“Hắn là bái nguyệt giáo Phó giáo chủ, hợp nhất cảnh…”

Phốc ——

Một tiếng vang trầm đánh gãy Cao Dương lời nói, hắn cúi đầu nhìn về phía, đâm xuyên lồng ngực mũi kiếm, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, trong tuyệt vọng, lại có một chút mờ mịt.

Hắn làm sao dám?

Cha ta là hợp nhất cảnh siêu cấp cường giả, mẹ ta đến từ nguyệt thần cung, anh ta là bái nguyệt giáo trẻ tuổi nhất Thánh tử… Ta có nhiều như vậy chỗ dựa, ngươi dám giết ta!

Sau đó, liền hóa thành vô tận oán độc.

Cao Dương tiếp cận La Quan, ánh mắt tan rã trước đó, truyền lại ra sau cùng suy nghĩ ——

Ngươi nhất định sẽ chết, chết vô song thê thảm!

La Quan cười lạnh, bỗng nhiên thu kiếm lại chém ra, một trận kiếm quang hiện lên, Cao Dương bị chém thành 8 đoạn.

Làm người, muốn nói chuyện chắc chắn!

Cao Dương sau lưng, một đám bái nguyệt giáo tu sĩ, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, tuyệt vọng.

“Ngươi giết Cao Dương công tử, ngươi dám giết hắn!”

“Cao giáo chủ nhi tử chết rồi, chúng ta 1 cái đều sống

không được!”

“Đều phải chết! Đều phải chết! Ngươi cũng sống không được… Các ngươi tất cả mọi người muốn bồi táng…”

Minh Nguyệt tông người, mặt một chút lục, cái này mẹ hắn mắc mớ gì đến chúng ta? !

Muốn báo thù, liền đi tìm La Quan a!

Đúng lúc này, một mặt điên cuồng, hoảng sợ bái nguyệt giáo chúng người, đột nhiên cứng tại nguyên địa.

Sau một khắc ——

Răng rắc!

Răng rắc!

Vỡ vụn tiếng vang lên, bọn hắn tựa như là băng điêu, thân thể không hề có điềm báo trước vỡ tan.

Trong lúc nhất thời, tạng phủ mảnh vỡ chảy ngang, huyết tinh trùng thiên.

Sau đó cái này một chỗ tàn thi, máu tươi đột nhiên bốc cháy lên, hừng hực huyết diễm bên trong, lại có một vòng huyết nguyệt hiển hiện.

Huyết nguyệt bên trong, có một thân ảnh đứng, lúc này mở mắt ra, khóa chặt lại La Quan.

“Ngươi, dám giết ta ái tử, tội đáng muôn lần chết!”

Thanh âm lạnh như băng, từ huyết nguyệt bên trong truyền ra, dường như trời sập, nhấc lên “Ầm ầm” sóng lớn, càn quét bát phương lục hợp.

Khủng bố khí cơ, khiến cho mọi người tuyệt vọng!

Bởi vì người trước mắt, là bái nguyệt giáo Phó giáo chủ, hợp nhất cảnh siêu cấp cường giả.

Phóng nhãn toàn bộ biển mây đại lục, không ai đỡ nổi một hiệp!

Giờ phút này, hắn mang theo ấu tử bị giết chi nộ, lấy huyết nguyệt báo thù tư thái giáng lâm, liền muốn để nơi đây toàn bộ sinh linh, vì Cao Dương chôn cùng.

“A!”

Một tên Minh Nguyệt tông tu sĩ, đột nhiên phát ra tiếng kêu thảm, hắn miệng mũi thất khiếu bắt đầu chảy máu, tiếp theo là toàn thân lỗ chân lông.

Cả người, nháy mắt biến thành huyết nhân.

Sau đó, máu tươi bắt đầu thiêu đốt, huyết nhục “Ầm” rung động, mùi khét lẹt nương theo lấy, là kia thê thảm tru lên!

“Cứu mạng! Cứu mạng a!”

Mà cái này, chỉ là bắt đầu.

Càng nhiều người bắt đầu toàn thân bốc lên máu, Minh Nguyệt tông mọi người, lập tức hoảng sợ vạn điểm.

“Giáo chủ đại nhân, chuyện hôm nay không có quan hệ gì với Minh Nguyệt tông a! !”

Minh Nguyệt tông tông chủ, quỳ xuống đất lớn tiếng cầu xin tha thứ.

Quy nguyên, hợp nhất vì 2 cảnh, mà hắn chỉ là khu khu Nguyên Anh, đối mặt lớp 12 cảnh siêu cấp cường giả, căn bản không có nửa điểm lực lượng chống lại.

Chính là Minh Nguyệt tông lão tổ Tịch Mộ, lúc này cũng đầy mặt tuyệt vọng.

Huyết nguyệt bên trong, thân ảnh kia càng phát ra ngưng thực, uy nghiêm thanh âm khiến bái nguyệt tông mọi người, như rơi vào hầm băng.

“Con ta chết rồi, các ngươi vì sao còn sống? ? Liền cùng chết đi, vì hắn chôn cùng!”

Thư đồng một mặt đắng chát, nào nghĩ tới hôm nay thế cục, lại sẽ tới 1 bước này, toàn bộ bái nguyệt tông lại muốn bởi vậy mà hủy diệt!

Nếu sớm biết như thế, nàng có lẽ liền sẽ không, nhất thời mềm lòng thả La Quan mang Vân Thanh tiến đến… Coi như La Quan triển lộ thực lực, hắn muốn xông tới, ai có thể ngăn trở? !

Không gây luận trái phải, đều là tình thế chắc chắn phải

chết, có lẽ đây chính là Minh Nguyệt tông mệnh số!

Thở sâu, thư đồng lớn tiếng nói: “La Quan, mau dẫn lấy Vân Thanh các nàng đào tẩu, đây là thượng tông huyết nguyệt báo thù bí pháp, giết càng nhiều người huyết nguyệt càng mạnh, ngươi cản không…”

Phốc ——

Một ngụm máu tươi phun ra, lời kế tiếp, bị sinh sinh đánh gãy.

“La đại ca! !” Một mực canh giữ ở chính giữa tế đàn Từ Tùng tử, đột nhiên hoảng sợ mở miệng, nàng từng ngụm từng ngụm thổ huyết, mặt mũi tràn đầy trắng bệch.

Đá tròn bên trên, Vân Thanh toàn thân trên dưới, tức thì bị máu tươi nhuộm đỏ.

Bá ——

La Quan một bước phóng ra, đi tới trước người hai người, đưa tay 1 kiếm.

Oanh ——

Vô hình lực lượng hủy diệt, bị trực tiếp chặt đứt!

Huyết nguyệt bên trong, Cao giáo chủ giương mắt xem ra, hình như có chút kinh ngạc, chợt bình tĩnh lại.

Huyết nguyệt giáng lâm, vạn vật tịch diệt! !

Đã hắn đã xuất tay, cái này bên trong tất cả mọi người, liền đều phải chết.

“Tiểu bối, ngươi trước khi chết, xứng nhận huyết nguyệt phệ hồn thống khổ, hình thần câu diệt vạn kiếp bất phục.”

La Quan cười lạnh, “Lão cẩu, ngươi rất trang bức a.”

Đưa tay, chém xuống một kiếm!

Hợp nhất cảnh lại như thế nào?

Nguyệt chi trong tế đàn, tối nay ——

Ta đương thời vô địch!

—

—

Chương 473 : Bái nguyệt dạy một chút chủ

Oanh ——

Huyết nguyệt chấn động, Cao giáo chủ thân ảnh, trở nên mơ hồ không rõ.

“Không có khả năng!”

Trong tiếng gầm nhẹ, lộ ra chấn kinh, không thể tưởng tượng nổi.

“Huyết nguyệt lâm thế, hoành ép chín ngày!”

“Cho bản tôn ngăn trở!”

Sau một khắc, nổ vang rung trời bộc phát, huyết nguyệt vỡ nát, tiêu tán.

Tới cùng một chỗ biến mất, còn có Cao giáo chủ chụp ảnh, bao phủ nơi đây thiên địa lực lượng hủy diệt, sát na bị xóa đi.

Hợp nhất cảnh siêu cấp cường giả, cũng tại 1 kiếm phía dưới, trực tiếp bại lui.

Trở về từ cõi chết mọi người, kinh hỉ vạn điểm đồng thời, xem ra ánh mắt bên trong, lộ ra vô tận rung động, kính sợ.

Cái này La Quan, đến cùng thần thánh phương nào? !

Đúng lúc này, “Răng rắc” vỡ tan âm thanh truyền vào trong tai, huyết nguyệt vỡ nát chỗ, không gian đột nhiên vỡ ra.

Khủng bố khí cơ mãnh liệt mà ra, như núi lửa bộc phát, phô thiên cái địa quét ngang!

“Tiểu bối, bản tôn ngược lại muốn xem xem, ngươi đến tột cùng có gì át chủ bài? !”

Trong tiếng gầm nhẹ, một chân từ đó bước ra.

Mọi người lớn sợ, sự tình lại vẫn chưa kết thúc, Cao giáo chủ muốn tự mình giáng lâm!

La Quan nhíu nhíu mày, đáy mắt hiện lên ngang ngược sát ý, hợp nhất cảnh siêu cấp cường giả, không ngờ tiếp xúc đến không gian chi lực sao?

Vậy hôm nay, liền nhất định phải đem người này, trảm dưới kiếm!

Nếu không, như ngày sau bị đánh lén, hắn như thế nào ngăn cản?

Oanh ——

Đưa tay, khủng bố kiếm hơi thở phun trào, ngay tại Cao giáo chủ bước ra nháy mắt, 1 kiếm ngang nhiên chém xuống.

Khí thế ngập trời, xé rách không gian giáng lâm ở đây Cao giáo chủ, chưa tới kịp làm ra nửa điểm phản ứng, liền hét thảm một tiếng, bị trực tiếp trảm trở về.

Máu tươi rơi vãi, thê thảm vạn điểm!

La Quan lắc đầu, trên mặt lộ ra bất đắc dĩ, hợp nhất cảnh siêu cấp cường giả, quả nhiên không phải dễ giết như vậy.

Một kiếm này, thế mà không có đem hắn chém chết!

Bất quá, dựa theo loại trình độ này, lại đến 1 kiếm lời nói, hẳn là liền không sai biệt lắm.

Hắn ngẩng đầu, tiếp cận vết nứt không gian, “Cao giáo chủ, ngươi không phải là rất lợi hại sao? Lại tới a, ta ở đây đợi ngươi!”

Vết nứt không gian đối diện, truyền đến giơ chân gầm thét, “Hỗn trướng! Ngươi tiểu bối này, nơi nào đến cái này lực lượng kinh khủng? Nó tuyệt không thuộc về ngươi!”

La Quang lớn tiếng ho khan, “Không sai… Chính là ta mượn, vừa rồi trảm ngươi một kiếm kia, chính là lực lượng cuối cùng, ta hiện tại cực kỳ suy yếu, mau tới đây giết ta!”

“… Vương bát đản!” Cao giáo chủ kém chút tức điên, “Ngươi khi bản tôn ngốc sao? ! Tiểu bối, hôm nay đủ loại, trước tạm ghi lại!”

“Luôn có 1 ngày, bản tôn muốn đem ngươi…”

Bành ——

Một tiếng vang trầm, gào thét im bặt mà dừng.

Thuận tiện như, tức hổn hển hợp nhất cảnh siêu cấp cường giả, hung hăng chịu 1 muộn côn về sau, tại chỗ lạch cạch.

La Quan nhíu mày, “Cao giáo chủ, ngươi vẫn còn chứ? Đường đường hợp nhất cảnh tồn tại, ngươi thế mà dùng loại biện pháp này, tìm cho mình bậc thang, thực tế quá không muốn mặt đi? !”

“Dạng này, ngươi qua đây, ta cam đoan không còn mượn dùng ngoại lực, 2 ta đánh một trận đàng hoàng, ta nhường ngươi ba chiêu cũng được!”

Không hề có động tĩnh gì.

Ngay tại La Quan thất vọng thời điểm, một chân đột nhiên phóng ra vết nứt không gian.

Hắn ánh mắt sáng lên, nắm chặt trường kiếm, sau một khắc lại nhíu mày.

Không đúng, là nữ nhân? !

Cao giáo chủ đâu, nhanh để hắn ra nhận lấy cái chết!

Một nữ tử, vượt qua vết nứt không gian, giờ phút này giáng lâm Minh Nguyệt tông.

Nàng một bộ màu đen váy dài, da thịt bạch loá mắt, vô hình khí cơ phát ra, sát na bao phủ nơi đây thiên địa.

Toàn bộ Minh Nguyệt tông, đều tại nó uy áp phía dưới!

Mạnh… Sánh vai giáo chủ càng mạnh…

Không, nói xác thực hơn, là mạnh hơn nhiều.

Nàng tại cái này, chính là trong trời đất, vạn vật chúa tể, hết thảy đều đem tuân theo ý chí của nàng. Liền chỉ là ánh mắt, rơi vào nữ nhân này trên thân, liền từ bản năng bên trong, sinh ra vô tận kính sợ, thần phục!

Giờ phút này, nữ nhân này một đôi tròng mắt, rơi vào La Quan trên thân, không hề bận tâm bên trong, hiện ra vẻ kích động, ý mừng.

“Ngươi rốt cục đến rồi!”

La Quan nhíu mày, hắn rất xác định mình chưa bao giờ thấy qua, trước mắt nữ tử này.

Nhưng…

La Quan phải thừa nhận, giờ phút này nhìn đối phương, hắn nhưng vẫn đáy lòng bên trong, sinh ra một tia thân cận.

Cái này tình huống như thế nào? !

Nhưng có một chút có thể xác định, trước mắt áo bào

đen nữ tử, đối với hắn cũng vô ác ý.

“Các hạ là ai? Ngươi ta nhận biết sao? ?”

Áo bào đen nữ tử nói: “Ta là bái nguyệt dạy một chút chủ, hiện tại ngươi còn không biết ta.” Nàng dừng một chút, tiếp tục nói: “Quá yếu, ngươi nhất định phải nhanh, trở nên đủ cường đại.”

Thân phận của đối phương, nằm trong dự liệu, cuối cùng câu nói này… Tốt a, đối lập nàng mà nói, đích thật là phi thường yếu.

Nhưng vì cái gì, muốn đối hắn nói những này? ?

Như phát giác được, La Quan nghi vấn, áo bào đen nữ tử hơi trầm xuống mặc, “Có chút sự tình, ta cũng không rõ ràng, không cách nào cho ngươi giải thích, nhưng ngươi chính là ta muốn chờ người.”

“Chuyện hôm nay, ta sẽ giúp ngươi xử lý thỏa đáng, sẽ không còn có người cùng ngươi làm khó…” Nàng đột nhiên nhíu mày, như cảm thấy được cái gì, đột nhiên đưa tay một điểm.

Oanh ——

Như trời sập, lực lượng kinh khủng sát na giáng lâm, hướng về Minh Nguyệt tông nơi nào đó.

Bái nguyệt tế đàn chỗ, liên tục bộc phát kịch chiến, đã sớm kinh động toàn bộ bái nguyệt tông.

Lúc này, trong đình viện tấm linh đồng đều, Huyền Đô vẻ mặt nghiêm túc, nhìn về phía tế đàn chỗ.

Bọn hắn đều cảm thấy được, giờ phút này giáng lâm cái kia đạo, làm người sợ hãi khí tức khủng bố.

Đột nhiên, bầu trời một tiếng vang trầm, khí tức khủng bố rơi xuống, đem toàn bộ đình viện bao trùm. Huyền Đô sắc mặt đại biến, một phát bắt được tấm linh đồng đều, sau một khắc thống khổ gào thét, từ trong miệng hắn bộc phát.

Liền chỉ gặp, cuồn cuộn hắc khí từ tấm linh đồng đều miệng mũi thất khiếu hiện lên, thân thể của hắn nhanh chóng ma hóa, bén nhọn cốt thứ phá thể mà ra, đảo mắt liền biến thành một đầu khủng bố ma vật.

Rống ——

Gào thét một tiếng, ma hóa tấm linh đồng đều, bỗng nhiên phóng lên tận trời.

Một tiếng vang thật lớn, tấm linh đồng đều ầm vang nổ nát vụn, hóa thành vô số xương vỡ thịt nhão.

Cùng lúc đó, bái nguyệt tế đàn chỗ, Minh Nguyệt tông lão tổ Tịch Mộ trên thân, cũng phát sinh cùng tấm linh đồng đều giống nhau một màn.

Ma hóa sau Minh Nguyệt tông lão tổ, thực lực điên cuồng tăng vọt, lại trực tiếp đột phá tới thần hồn cao giai. Một đoàn màu đen ma hỏa, ở bên ngoài cơ thể hắn thiêu đốt, lấy bản thân hủy diệt làm đại giá, khí tức lại lần

nữa tăng lên.

Oanh ——

Hắn lại ngạnh sinh sinh, phá vỡ mà vào quy nguyên cấp độ, bỗng nhiên tránh thoát trói buộc, phóng tới bái nguyệt dạy một chút chủ.

“Hừ!”

Hừ lạnh một tiếng, phá vỡ mà vào quy nguyên hợp nhất ma hóa Minh Nguyệt tông lão tổ, thân thể ầm vang sụp đổ.

Một bên khác, đã chạy ra Minh Nguyệt tông Huyền Đô, trên mặt lộ ra sợ hãi.

Ngay sau đó, hắn chỗ không gian vặn vẹo, liền như 1 trương miệng lớn, đem hắn trực tiếp nuốt vào!

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Vặn vẹo không gian, liền như một phương khủng bố cối xay, đem Huyền Đô cả người, đều nghiền nát thành bột mịn.

La Quan hô hấp trì trệ, bái nguyệt dạy một chút chủ lại khủng bố như vậy? Tu vi của nàng, lại là cảnh giới cỡ nào? !

“Ma chủng…” Bái nguyệt dạy một chút chủ sắc mặt

nghiêm túc, “Ngươi phải cẩn thận, thế giới này quy củ, đã xuất hiện lỗ thủng… Đại kiếp gần! !”

“Mau chóng mạnh lên, ta tại bái nguyệt giáo chờ ngươi!”

Thật sâu xem ra một chút, nàng quay người bước vào khe hở, trực tiếp rời đi.

Bá ——

Vết nứt không gian khôi phục! !

La Quan chau mày, Huyền Đô đúng là ma chủng, mà loại này điều khiển người khác ma hóa năng lực, tại tiểu thế giới mảnh vỡ bên trong, hắn liền đã từng thấy qua.

Tính đến trong biển đầu kia, lấy đáy biển cự thú vì ký sinh thể, muốn thức tỉnh ma chi phân thân, cùng thế giới trong mộng, bị Bạch Tiểu Bạch giết chết cái kia ma tu, còn có sớm hơn trước đó rất nhiều kinh lịch…

Ma… Ma chủng… Ma đạo tu sĩ…

La Quan hoảng hốt trước đó, trước mắt như lại hiện ra, kia bóng đêm vô tận bên trong, một chút không nhìn thấy cuối khủng bố thân ảnh.

Tê!

Một tia băng hàn, từ đáy lòng hiện lên, hàn cọng lông cây lóe sáng!

Mấy rõ ràng ngộ, hiển hiện trong lòng ——

Ma, đã dây dưa với hắn không rõ!

—

—

Chương 474 : Bệnh nặng một trận

Một trận phong ba, Minh Nguyệt tông căn cơ hủy hết!

Lão tổ vẫn lạc, tung La Quan mở một mặt lưới vẫn chưa lại đau hạ sát thủ, nhưng chờ đợi bọn hắn, vẫn như cũ là suy tàn kết cục.

Trong đại điện, Minh Nguyệt tông tông chủ, Đại trưởng lão cùng thư đồng 3 người, mặt buồn rười rượi đối lập không nói gì.

Oán hận…

Tự nhiên là có, nhưng cũng không nhiều, lão tổ quanh năm bế quan tu luyện, đối với ngoại giới chẳng quan tâm. Năm gần đây vì đột phá cảnh giới, hao tổn vô số tài nguyên, đối Minh Nguyệt tông mà nói đã thành gánh vác, chính là bọn hắn những nguyên anh này, tu hành phương diện đều thụ ảnh hưởng.

Đột nhiên, Đại trưởng lão mở miệng, “Lão tổ vẫn lạc, tin tức tuyệt khó giấu diếm, chúng ta không thể ngồi mà chờ chết.” Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía tông chủ, “Lập tức, mấu chốt nhất chính là, vì Minh Nguyệt tông một lần nữa tìm tới, 1 cái nhưng chấn nhiếp các phe chỗ dựa.”

Minh Nguyệt tông tông chủ trầm giọng nói: “Ta nguyện nhường ra vị trí Tông chủ!”

2 người liếc nhau, nhìn về phía thư đồng.

“Cái này… Ngươi ta muốn thế nào, hướng tông môn tu sĩ bàn giao?” Thư đồng chau mày, “Mà lại, hắn chưa chắc sẽ đáp ứng.”

Tông chủ nói: “Lão tổ nhập ma, may có La Quan đại nhân xuất thủ, mới khiến cho ta Minh Nguyệt tông miễn đi đại nạn, đây là sự thật. Về phần có thể thành công hay không… Thư Đồng trưởng lão, việc này liền muốn nhờ ngươi, thuyết phục Vân Thanh quay về Minh Nguyệt tông, liền coi như thành một nửa!”

Đại trưởng lão nói: “Tông môn hưng suy liền tại dưới mắt… Thư đồng, ngươi ta khi dốc hết toàn lực!”

Thư đồng thở sâu, “Tốt, đợi Vân Thanh tỉnh lại, ta sẽ đi thử một chút.”

…

Bái nguyệt tế đàn.

Khoảng cách đêm trăng tròn, lại qua 5 ngày.

Vân Thanh trạng thái, so trong dự đoán khôi phục càng tốt hơn , đại khái lại có hai ba ngày thời gian, liền có thể tỉnh lại.

La Quan lại một lần vì nàng kiểm tra về sau, thối lui đến bên rìa tế đàn duyên, mày nhăn lại.

Cũng không phải là vì Vân Thanh, là hắn tự thân nguyên

nhân —— màn đêm buông xuống bái nguyệt dạy một chút chủ, xuất thủ đánh giết Huyền Đô về sau, La Quan đáy lòng không hiểu hiện lên băng hàn.

Vốn cho rằng là lòng có chỗ niệm dẫn đến, sự thật tình huống lại là, băng hàn vẫn chưa tùy thời ở giữa trôi qua tiêu tán. Liền như một cây băng thứ sâu tận xương tủy, để quanh người hắn dần hàn, trên mặt nhiều một tia tái nhợt.

Đây rốt cuộc, là tình huống như thế nào?

“La đại ca.” Du Tùng Tử mặt lộ vẻ lo lắng, “Ngươi sắc mặt không tốt lắm, không có sao chứ?”

La Quan lấy lại tinh thần, cười cười, “Không có việc gì.”

Nhưng hắn biết rõ, mình xảy ra vấn đề.

2 ngày sau Vân Thanh thuận lợi tỉnh lại, thương thế cơ bản khôi phục, nhân họa đắc phúc tu vi tiến thêm một bước, đạt tới Nguyên Anh 5 tầng.

Tiến vào bái nguyệt tế đàn về sau, bởi vì thương thế bị khống chế, nàng ý thức ở vào trong lúc nửa ngủ nửa tỉnh, đại khái biết được chuyện ngoại giới.

“Đa tạ đại nhân cứu giúp!” Vân Thanh quỳ xuống đất, mặt mũi tràn đầy cảm kích.

La Quan phất tay, “Ngươi đã đi theo ta, ta tự nhiên toàn lực hộ ngươi chu toàn, đứng lên đi.” Nói xong, một trận ho khan.

Vân Thanh mặt lộ vẻ lo lắng, “Đại nhân, ngài không có sao chứ?”

“Không sao, một chút vấn đề nhỏ.” La Quan lại ho khan vài tiếng, “Ta muốn tại trong tế đàn, kế tiếp theo tĩnh dưỡng mấy ngày, các ngươi ra ngoài chờ ta là được.”

“Không!” Vân Thanh lắc đầu, “Ta lưu tại cái này, chiếu cố ngài.”

Du Tùng Tử cũng nói: “La đại ca, ta cũng không đi!”

La Quan cười cười, “Tốt, tùy các ngươi.” An toàn không là vấn đề, tại bái nguyệt trong tế đàn, chính là Minh Nguyệt tông trên dưới toàn bộ nổi điên, cũng khó động đến bọn hắn nửa điểm.

Rất nhanh, lại qua 2 ngày.

La Quan tình huống nghiêm trọng hơn, hắn bắt đầu nhiệt độ cao, 1 ngày bên trong phần lớn thời gian, ý thức đều mê man.

Sau đó, chính là thời gian dài mê man.

Vô luận Vân Thanh hay là Du Tùng Tử, đều đem này quy kết đến, đêm trăng tròn kia kinh thiên một trận chiến bên trên.

Cái trước tự trách, cái sau cảm động… Nhưng La Quan đã phân phó cái gì cũng đừng làm, cũng chỉ có thể một khắc không rời canh giữ ở bên cạnh hắn.

1 ngày này, La Quan từ trong mê ngủ tỉnh lại, “Lão sư…”

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Tiểu tử, tư vị như thế nào?”

“Rất khó chịu.” La Quan ăn ngay nói thật, cảm giác này, quả thực chính là bệnh nặng một trận, “Ngài tìm tới nguyên nhân sao? ?”

“Tìm được.” Huyền Quy hơi dừng một chút, châm chước ngôn ngữ, “La Quan, về sau không muốn lại dễ dàng mượn dùng, không thuộc về lực lượng của ngươi.”

Quả nhiên…

Kỳ thật La Quan đã có đoán trước, từ ban đầu cùng Phong Lôi các xung đột, Quỷ giới đại hung xuất thủ về sau, hắn liền lòng có bất an.

Theo về sau, Cốt Linh thiên vị kia giáng lâm, cùng Quỷ giới đại hung hai lần xuất thủ, cái này bất an càng ngày càng nặng.

Đến đêm trăng tròn, La Quan mở ra “Đương thời vô địch” trạng thái, tai hoạ ngầm rốt cục bộc phát.

Ma… Nhiều nhất liền chỉ là 1 cái kíp nổ.

Huyền Quy tiếp tục nói: “Bái nguyệt giáo nha đầu kia, có câu nói không có nói sai, thế giới này quy củ, đích xác đã xuất hiện lỗ thủng, nhưng nó vẫn tồn tại như cũ.”

“Ngươi liên tiếp triệu hoán không thuộc về hiện thế lực lượng, phá hư thiên địa cân đối, đây chính là không tuân quy củ… . Phạm sai lầm liền muốn bị phạt, ‘Không muốn mặt’ vị kia lần này xuất thủ, tại quy củ bên trong, ngươi cũng chỉ có thể tiếp nhận.”

La Quan cười khổ, “Sẽ không cần mệnh a? ?”

“Sẽ không… Nhưng lần tiếp theo, liền chưa hẳn.”

La Quan thở dài, “Lão sư, vậy ngài lực lượng đâu?”

Huyền Quy nói: “Ngươi ta bây giờ đồng nguyên một thể, vi sư không ở trong đám này.”

“Còn tốt còn tốt!”

La Quan thở phào, có lão sư tại, chỉ cần ổn định đừng sóng, nên vấn đề không lớn.

3 ngày sau.

La Quan trạng thái, rốt cục bắt đầu chuyển biến tốt đẹp, lại một lần nữa trong ngủ say tỉnh lại, băng hàn dần dần biến mất.

“Đại nhân, ngài không có việc gì rồi?” Vân Thanh một mặt kinh hỉ.

“Ừm, sống tới.”

Vân Thanh quỳ xuống đất, cung kính nói: “Đại nhân, Vân Thanh từ hôm nay thề, đời này nguyện phụng ngài làm

chủ, cam làm nô tỳ phụng dưỡng!”

La Quan cúi đầu, nhìn thoáng qua mái tóc màu xám, đây là hắn trả ra đại giới.

100 năm thọ nguyên! !

“Không cần như thế…”

Vân Thanh quỳ sát, “Vân Thanh, mời đại nhân thu lưu!” Đại nhân vì nàng liều mạng, như lúc ban đầu cực lớn đại giới, há có thể không tri ân báo đáp? ?

“Tốt a.” La Quan khoát tay, thở sâu đứng dậy, chỉ cảm thấy toàn thân sền sệt, “Các ngươi ra ngoài đi, để người đưa nước nóng đến, ta muốn tắm rửa thay quần áo.”

Vân Thanh nói: “Tiểu tỳ phụng dưỡng đại nhân.”

Du Tùng Tử đỏ mặt, “Ta… Ta cũng hỗ trợ…”

La Quan khóe miệng co quắp dưới, đem 2 người đuổi đi ra, tắm rửa về sau thay đổi trường bào, rốt cục nhẹ nhàng khoan khoái.

“Ta sinh bệnh khoảng thời gian này, có chuyện gì hay không?”

Vân Thanh do dự một chút, nói: “Đại nhân, sư tôn ta thư đồng, mấy ngày trước tới tìm ta…” Nàng đem sự tình hoàn chỉnh nói tới, không có nửa điểm giấu diếm, lại tranh thủ thời gian tỏ thái độ, “Tiểu tỳ nguyện đi theo bên người đại nhân phụng dưỡng, vô ý làm Minh Nguyệt

tông tông chủ!”

La Quan cười cười, “Minh Nguyệt tông những người này, thật đúng là co được dãn được…” Hắn suy nghĩ một chút, “Vân Thanh, ngươi liền đáp ứng đi, ta có thể gánh 1 khách khanh danh hiệu, bảo đảm Minh Nguyệt tông thái bình.”

Những người này tâm tư, hắn một chút nhìn thấu.

Vân Thanh mặt lộ vẻ lo lắng, còn chưa mở miệng liền bị đánh gãy, “Ta biết ngươi tâm ý, nhưng ngươi cũng nên minh bạch, chỉ có trở nên càng mạnh, mới có tư cách một mực đi theo ta.”

“Mộ Thanh Kết đã đi Huyền Âm sơn, có lẽ qua không được quá lâu, liền sẽ trở thành Huyền Âm sơn chi chủ, ngươi chớ để cho nàng làm hạ thấp đi.”

Vân Thanh do dự một chút, “Tiểu tỳ tuân đại nhân phân phó!”

—

—

Chương 475 : Hải Linh đảo Lý gia

Sau 5 ngày, Minh Nguyệt tông tân nhiệm tông chủ kế vị đại điển, long trọng cử hành.

Hết thảy thuận lợi, có ý kiến người, đều bị sớm thanh lý.

Vân Thanh trở thành, Minh Nguyệt tông mới tông chủ.

Mà La Quan, cũng thuận thế thành, Minh Nguyệt tông thái thượng trưởng lão.

Theo Vân Thanh thuyết pháp, thư đồng bọn người cảm thấy, khách khanh thân phận quá xa cách… La Quan cùng bái nguyệt dạy một chút chủ, đều có thể chen mồm vào được , dựa theo bối điểm tính, làm thái thượng trưởng lão đương nhiên.

La Quan đối này cũng không thèm để ý, 1 cái tên tuổi mà thôi, kêu cái gì đều giống nhau.

Vân Thanh đã làm, Minh Nguyệt tông tông chủ, hắn tự sẽ che chở.

Bến tàu.

Dưới thuyền lớn, La Quan quay người, “Liền đưa đến cái này đi, chúng ta đi.”

Nói xong, hắn không chút nào dây dưa dài dòng, trực

tiếp lên thuyền.

Du Tùng Tử vội vàng thi lễ một cái, bước nhanh đuổi theo.

Ngay trước một đám Minh Nguyệt tông cao tầng trước mặt, Vân Thanh quỳ xuống đất hành lễ, “Tiểu tỳ cung tiễn đại nhân!”

Thuyền lớn nhổ neo, Dương Phàm đi xa.

Cùng Minh Nguyệt tông mọi người, riêng phần mình sau khi rời đi, thư đồng do dự một chút, nói: “Vân Thanh, ngươi bây giờ là ta Minh Nguyệt tông tông chủ…”

Không đợi nàng nói xong, liền bị đánh gãy, Vân Thanh nói: “Ta vì sao có thể trở thành Minh Nguyệt tông tông chủ, sư tôn ngài không rõ ràng sao? Như không có đại nhân, ta sớm đã chết.”

“Cho nên, ta đầu tiên là đại nhân tiểu tỳ, sau mới là Minh Nguyệt tông tông chủ, hi vọng ngài cùng cái khác người, đều nhớ kỹ điểm này!”

…

Thuyền hành trên biển.

Thuyền trưởng cung kính nói: “La đại nhân, Hải Linh đảo tại Phong Lôi các phạm vi bên trong, khoảng cách Minh Nguyệt tông xa xôi, cần chí ít 2 tháng.”

2 tháng?

La Quan nhíu mày, thời gian quá lâu, trước đó là vì chiếu cố Vân Thanh, mới lựa chọn cưỡi thuyền lớn.

“Các ngươi về thánh đô đi, chúng ta tự hành tiến về.”

Bá ——

La Quan phất tay áo vung lên, một chiếc toàn thân đen nhánh, như huyền thiết chất liệu thuyền nhỏ, xuất hiện ở trên biển.

Nhưng nó vẫn chưa rơi vào trong biển, mà là nổi bồng bềnh giữa không trung, cùng mặt biển cách một chút khoảng cách.

Thuyền này, là Lưu gia đưa cho La Quan bồi tội lễ vật 1 trong, không chỉ có tốc độ cực nhanh, càng có hơn siêu cường lực phòng ngự.

“Tùng Tử, đi!”

“Tốt, La đại ca.”

2 người nhảy lên thuyền nhỏ, La Quan bổ sung linh thạch kích hoạt trên thuyền trận pháp, nó bộc phát ra lực lượng cường đại, “Sưu” một tiếng gào thét đi xa.

Nửa tháng sau.

Hải Linh đảo đến!

Du Tùng Tử một mặt sợ hãi thán phục, “La đại ca, vì cái

gì một đường này, chúng ta đều không có tao ngộ yêu thú công kích a?”

La Quan cười cười, “Mang theo chúng ta Tùng Tử, vận khí tốt.”

Biết rõ là hống nàng, Du Tùng Tử vẫn lộ ra tiếu dung, nửa tháng này rong ruổi hải cương, người khác có lẽ cảm thấy buồn tẻ, nhưng nàng lại cảm thấy, thực tế là tốt lắm.

Nàng một mực hướng tới, chính là loại này tự do tự tại, kiến thức thiên địa bát ngát sinh hoạt.

Thu hồi thuyền nhỏ, 2 người leo lên Hải Linh đảo.

Lý gia thân là Hải Linh đảo chi chủ, liền tại Hải Linh thành bên trong, hỏi rõ phương vị về sau, La Quan mang theo Du Tùng Tử trực tiếp đi đường.

Du Tùng Tử nha đầu này, đối mới mẻ sự vật cùng địa phương xa lạ, một mặt cũng không thấy phải khó thích ứng, ngược lại khắp nơi lộ ra vui vẻ.

La Quan hơi thả chậm tốc độ, tại mấy chỗ ở trên đảo thành nhỏ, hơi làm chút dừng lại, mang nàng nhấm nháp một chút đặc sắc mỹ thực.

Mấy ngày về sau, 2 người đến Hải Linh thành!

La Quan đã biến thành, một tên mặt trắng không râu trung niên nhân, cùng với Du Tùng Tử, ngược lại càng giống là một đôi cha con.

Hải Linh thành cực kì phồn hoa, trải qua Lý gia mấy đời kinh doanh, trở thành vùng biển này bên trong, nổi danh nhất trên biển thành lớn 1 trong.

Bất quá hôm nay, trong thành bầu không khí lại có chút khẩn trương, vãng lai người đi đường trên mặt, cũng mang nhiều lấy vội vàng, bất an.

La Quan mang Du Tùng Tử, tùy ý tìm một cái khách sạn, lúc ăn cơm hơi nghe một hồi, liền biết được nguyên nhân ——

Hải tặc thủ lĩnh Tứ Hải Vương, duy nhất nghĩa nữ lên tiếng, muốn tìm Lý gia phiền phức.

Cái này Tứ Hải Vương có thể nói, là trên biển 1 cái kỳ tích, chỉ là hải tặc xuất thân, lại một đường quật khởi trở thành Thần Hồn cảnh cường giả.

Chính là trên biển 10 tiên tông, đối nó cũng có chút kiêng kị, đạt thành ước định nước giếng không phạm nước sông.

Về phần cái khác trên biển thế lực, như Lý gia như vậy chư hầu một phương, cũng muốn đúng hạn giao nộp “Thông biển thuế”, thương thuyền mới có thể thuận lợi thông hành.

Lập tức, Lý gia một bên mời Phong Lôi các ra mặt, điều giải việc này. Một bên khác thì tại mời chào cao thủ, lớn mạnh thực lực bản thân, lấy ứng đối nguy cơ.

La Quang ánh mắt chớp lên, tâm lý có so đo, “Tùng Tử, ngươi trước tiên ở cái này ở đây dưới, ta làm xong việc lại đến tiếp ngươi.”

Du Tùng Tử gật đầu, “Được.”

Ngày thứ 2, Lý gia.

Vọng tộc đại trạch, khí thế phi phàm!

La Quan trực tiếp ngăn cửa, ngẩng đầu nhìn tấm biển, thản nhiên nói: “Đi thông truyền, ta muốn gặp Lý gia lão tổ.”

“Làm càn!”

Thủ vệ giận dữ, “Ở đâu ra hỗn trướng, dám…”

Oanh ——

Hóa thành nói xong, liền bị trực tiếp đánh bay, miệng mũi máu tươi cuồng phún.

Cái khác thủ vệ, lập tức quá sợ hãi, “Mau tới người! Có cường địch xâm phạm!”

Trên đường dài, vãng lai người đi đường vội vàng lui ra phía sau, sợ bị liên lụy trong đó.

Từng đôi đôi mắt, rơi vào La Quan trên thân, nghĩ thầm người này thật là lớn gan, dám trêu chọc Lý gia! Không thấy được, cường đại như Tứ Hải Vương, cũng chỉ là lên tiếng tìm Lý gia phiền phức, không dám trực tiếp tấn

công Hải Linh đảo, người này lại dám đánh tới cửa tới.

Bởi vì tiến đến thế cục khẩn trương, Lý gia thế lực co vào, trong tộc cao thủ đều tại, tiếng xé gió bên trong mấy đời thân ảnh gào thét mà tới.

Người cầm đầu, chính là đương đại Lý gia gia chủ, một tên trong nguyên anh giai tu sĩ.

Ánh mắt rơi xuống La Quan trên thân, mày nhíu lại gấp, “Lớn mật! Bất luận ngươi là ai, dám đến Lý gia nháo sự, cũng không cần đi!”

Một bước tiến lên.

Oanh ——

Trong nguyên anh giai uy áp bộc phát, dẫn tới trận trận kinh hô.

“Hừ!”

La Quan cười lạnh, đưa tay 1 kiếm.

Lý gia gia chủ sắc mặt đại biến, bỗng nhiên nâng hai cánh tay lên, xanh thẳm thủy quang tầng tầng hiển hiện.

Sau một khắc, kiếm thế ầm vang trảm đến, thủy quang liên tiếp vỡ vụn.

Oanh ——

Tiếng vang bên trong, Lý gia gia chủ bị ngạnh sinh sinh

trảm lui, đụng nát Lý gia đại môn một góc.

“Người tới, cùng bản gia chủ cùng một chỗ động thủ, trấn áp người này!”

“Vâng, gia chủ! !”

Lại có 2 tên Nguyên Anh tu sĩ, một bước hướng về phía trước đạp xuống.

Cái này Lý gia, có thể tại trong vùng biển, hùng ngồi mấy chục ngàn dặm Hải Linh đảo, tất nhiên là có chút thực lực.

Đúng lúc này, quát khẽ bỗng dưng vang lên, “Dừng tay! !”

Bá ——

Một thân ảnh rơi xuống, râu tóc bạc trắng, khí tức không uy từ giận.

Lý gia gia chủ bọn người, vội vàng hành lễ, “Bái kiến lão tổ!”

Nguyên Anh cao giai… Không, là viên mãn cấp độ, khoảng cách thần hồn cách xa một bước.

Hắn đôi mắt lạnh nhạt, lại có vô hình uy áp giáng lâm, nhìn thẳng mà tới.

La Quan nhíu nhíu mày.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, kinh người kiếm hơi thở bộc phát, trực trùng vân tiêu.

Nguyên Anh cao giai!

Lý gia gia chủ bọn người kinh hãi, một trận xao động.

“Đa tạ đạo hữu kiếm hạ lưu tình.” Lý gia lão tổ cười chắp tay, “Không biết hôm nay đến đây cần làm chuyện gì? Lý gia nếu có thể làm được, tự nhiên toàn lực tương trợ.”

La Quan mặt không biểu tình, “Ta muốn gia nhập Lý gia, làm cung phụng.”

Lý gia lão tổ ánh mắt chớp lên, “Bây giờ Tứ Hải Vương đối Lý gia bất mãn, mọi người tránh chi không kịp, đạo hữu đây là vì sao?”

La Quan cười lạnh, “Cùng Tứ Hải Vương có thù… Ngươi Lý gia điều kiện, mở cũng không tệ! !” Hắn nhíu mày, mặt lộ vẻ bất mãn, “Lý lão tổ, ngươi có đáp ứng hay không? Không đồng ý, Ngụy mỗ hiện tại liền đi! !”

Hắn 1 bộ kiệt ngạo bạo ngược bộ dáng, lại làm cho Lý gia lão tổ an tâm, nếu không phải loại tâm tính này, cũng không làm được chuyện lúc trước.

Đương nhiên, hắn sẽ không bởi vậy dễ tin, cũng nên điều tra rõ ràng, mới có thể yên tâm thu dùng.

Nhưng Lý gia lão tổ có lòng tin, tại mình ngay dưới mắt,

họ Ngụy nhấc lên không dậy nổi sóng gió!

“Ha ha ha! Ngụy đạo hữu nguyện gia nhập Lý gia, lão phu hoan nghênh đến cực điểm.”

“Mời, Lý gia hôm nay thiết yến, đại khánh!”

—

—

Chương 476 : Tố Hồn quả

Đêm, Lý gia đại yến, ăn mừng Ngụy Lạc cung phụng gia nhập.

Trân tu đẹp soạn, rực rỡ muôn màu.

Trong đại điện đèn đuốc sáng trưng, mười mấy tên mỹ nhân nhanh nhẹn nhảy múa!

Lý gia chủ nở nụ cười, “Ngụy cung phụng, xin mời ngồi, hôm nay Lý mỗ không biết thân phận của ngươi, có nhiều đắc tội.”

“Chờ chút, nhất định phải cùng ngụy cung phụng ngươi, nâng ly mấy chén!”

La Quan cười lạnh, “Tiểu Lý, nếu không phải ngươi là Lý gia gia chủ, một kiếm kia liền có thể trảm ngươi.”

Nhân thiết, phải duy trì được.

Lý gia chủ đáy mắt hiện lên che lấp, chợt cười to, “Ngụy cung phụng kiếm uy kinh thiên, Lý mỗ bội phục!” Mẹ nó, quả nhiên cùng lão tổ nói đồng dạng, người này chính là cái chày gỗ, thế mà cũng có thể tu đến Nguyên Anh thượng cảnh.

Vừa vặn, để người này xông vào phía trước, cùng Tứ Hải Vương va vào!

Yến hội sắp mở, Lý gia chủ lại lấy ra 1 con thú bông,

“Phốc phốc” chính là thấu tâm một đao.

2 người khoảng cách không xa, La Quan lập tức cảm giác được, một chút hơi lạnh.

Dư quang quét tới, lặng lẽ nói: “Lão Lý, ngươi cái này thứ đồ gì?”

Lý gia chủ phải lão tổ phân phó, mau chóng cùng hắn giao hảo, hơi chần chờ hạ giọng, “Bất mãn Ngụy đạo hữu, ta Lý gia trước kia qua được, một phần nguyền rủa chi pháp, tại thú bông bên trên viết xuống địch nhân danh tự, mỗi ngày một đao đâm tâm, liền có thể hạ xuống vận rủi.”

“Những năm này, ta Lý gia đại địch, không có 1 cái có kết cục tốt… Hừ! Cái này La Quan giết ta ái tử, sẽ làm chết không có chỗ chôn!”

“La Quan?”

Lý gia chủ gật đầu, “Ngụy đạo hữu nghe nói qua người này? Hắn là biển mây đại lục Nam cảnh một giới tiểu bối, không biết đi cái gì số phận, lại nhưng bộc phát thực lực kinh người, thánh đô Thác Bạt gia chính là, hủy ở tiểu bối này trong tay!”

“Nhưng nhà ta lão tổ nói, kẻ này mượn dùng ngoại lực tất khó bền bỉ, đợi hắn phá cảnh thần hồn về sau, liền tìm cơ hội đem nó chém giết, chấm dứt hậu hoạn!”

La Quan đờ đẫn gật đầu, “A, hi vọng Lý gia, sớm ngày đạt thành mong muốn.”

“Ha ha, mượn Ngụy đạo hữu cát ngôn… Ách, ánh mắt của ngươi, làm sao có điểm gì là lạ?” Lý gia chủ mặt lộ vẻ chần chờ.

La Quan nói: “Ngươi nhìn lầm.”

Xoay người sang chỗ khác, uống rượu nhìn múa.

Cho nên, ta bị “Không muốn mặt” chế tài, kém chút chết bệnh quá khứ, có các ngươi một phần công lao đúng không?

Lý gia, ha ha!

Lý gia lão tổ đến, nâng chén nói: “Đến, ta cùng cộng đồng nâng chén, hoan nghênh Ngụy Lạc đạo hữu, trở thành Lý gia một viên.”

Bầu không khí, đến tận đây đạt tới cao - triều.

Yến hội kết thúc, Lý gia chủ nhỏ giọng hỏi thăm, Ngụy đạo hữu phải chăng cần làm ấm giường, La Quan tiện tay chỉ trong điện mấy tên nữ tu.

Lý gia chủ thầm mắng, tuyển nhiều như vậy, cũng không sợ gãy eo, mặt ngoài lại tiếu dung tràn đầy, “Ngụy Lạc đạo hữu chiến lực phi phàm!”

Lý gia lão tổ thấy thế, càng yên tâm hơn mấy điểm, 1 cái đồ háo sắc mà thôi!

“Ngụy đạo hữu, hôm nay sớm đi nghỉ ngơi.”

“Chờ một chút.”

La Quan đột nhiên mở miệng, “Lý lão tổ, Ngụy mỗ có kiện liên quan tới Tứ Hải Vương bí mật, phải nói cho ngươi.”

Đang khi nói chuyện, hắn nhìn thoáng qua trái phải.

Tứ Hải Vương bí mật? !

Lý gia lão tổ đôi mắt ngưng lại, “Tốt, mời Ngụy đạo hữu theo lão phu tới… Ân, Lý Tông ngươi cũng cùng theo tới đi.”

“Vâng, lão tổ.” Lý gia chủ gật đầu.

2 người bọn họ, đủ để ứng đối ngoài ý muốn.

La Quan như không có phát giác được, đến từ Lý gia đề phòng, đi theo Lý gia lão tổ đi tới, hắn tu luyện bế quan chỗ.

Ầm ầm ——

Cửa đá rơi xuống, trong ngoài ngăn cách.

Lý gia lão tổ trầm giọng nói: “Ngụy đạo hữu, nơi đây phong bế về sau, ngoại giới tuyệt khó thăm dò, không biết ngươi có gì bí ẩn?”

La Quan không có trả lời, đi một vòng, “Không sai, ngăn cách rất triệt để, vậy ta liền yên tâm.”

Hắn quay người, khôi phục lúc đầu hình dạng.

Lý gia lão tổ, Lý Tông, lập tức biến sắc.

“Ngụy đạo hữu, ngươi đây là…”

Hẳn là, cái này Ngụy Lạc hiển lộ chân dung, là vì đồng hồ thành ý, thực tình muốn gia nhập ta Lý gia? Vậy kế tiếp, còn muốn hay không đem hắn, xem như đối kháng Tứ Hải Vương pháo hôi?

Không biết sao, nhìn trước mắt trẻ tuổi, anh tuấn gương mặt, 2 người lại cảm thấy một tia bất an.

“Ta gọi La Quan.”

“Cái gì? !”

Bá ——

La Quan nháy mắt biến mất, lại xuất hiện lúc, đã ở Lý gia lão tổ sau lưng.

1 kiếm xuyên ngực mà qua, trảm linh chi ý bộc phát, đem hắn hồn phách trọng thương.

Phốc ——

Lý gia lão tổ thổ huyết, tê liệt ngã xuống trên mặt đất!

“Lý gia chủ, ta nếu là ngươi, liền sẽ không loạn động.”
La Quan cười lạnh một tiếng, giải quyết hết Lý gia lão tổ,

đại cục đã định.

Lý Tông cứng tại nguyên địa, nghĩ đến trước đó trên yến hội vấn đáp, hắn mặt đều lục!

“Mọi người người quen, La mỗ vì sao mà đến, các ngươi biết a? Đừng nói cái gì không tại trong tay các ngươi nói nhảm!”

“Đồ vật giao ra, ta cho Lý gia một con đường sống, nếu không hôm nay chó gà không tha.”

La Quan mặt không biểu tình, “Tuyển đi!”

Lý gia lão tổ cắn răng, “Tốt, Lý gia nhận thua, đồ thạch 2 tay dâng lên.”

Hắn lật tay, lấy ra một phương hộp ngọc.

“Đồ vật ở đây.”

La Quan không nhúc nhích, “Lý gia chủ, làm phiền ngươi động thủ giúp ta mở ra.”

Lý Tông đem hộp ngọc mở ra, bên trong cất giữ, chính là cuối cùng 1 khối thiên đạo đồ.

Chỉ một chút, liền có thể xác định thật giả!

La Quan đưa tay một nắm, thiên đạo đồ tới tay, khóe miệng lộ ra tiếu dung.

Ban đầu, nguyên lai tưởng rằng vật này bất quá gân gà,

cái kia bên trong nghĩ đến lại thật có thể, đem bốn khối tàn đồ tập hợp đủ.

Nhưng bây giờ, không phải dò xét thời điểm, lật tay đem tàn đồ thu hồi.

Lý gia lão tổ trầm giọng nói: “Lý Tông, đem gia tộc bảo khố mở ra , mặc cho La đạo hữu lấy dùng!”

Hắn giãy dụa chắp tay, “La đạo hữu, lúc trước đều là Lý gia sai lầm, lão phu lấy đại đạo phát thệ, tuyệt không đối ngoại nhắc lên chuyện hôm nay, càng sẽ không lại có trả thù cử động, còn xin đạo hữu hết lòng tuân thủ hứa hẹn, cho Lý gia một đầu sinh lộ.”

La Quan gật đầu, “Đương nhiên, La mỗ từ trước đến nay nói lời giữ lời!”

Ông ——

1 kiếm đảo qua, Lý gia lão tổ trừng lớn mắt, bị mất mạng tại chỗ.

Vừa thở phào Lý Tông, sắc mặt trắng bệch, “La Quan, ngươi cái này hèn hạ không tín tiểu nhân!”

La Quan cười lạnh, “Các ngươi chết rồi, Lý gia bất lực lại tìm ta báo thù, đây mới là bảo toàn chi đạo… Cho nên, giết chết các ngươi, chính là cho Lý gia sinh lộ.”

“Ta cùng ngươi liều!” Lý Tông gào thét.

Oanh ——

1 kiếm ra, Lý Tông bị chém thành hai nửa, có thể thấy được liều mạng loại chuyện này, hô khẩu hiệu là vô dụng.

Rời đi mật thất, La Quan bay thẳng ra Lý gia, tìm tới trong khách sạn Du Tùng Tử.

“La đại ca!” Du Tùng Tử một mặt kinh hỉ, “Sự tình xong xuôi rồi?”

Nàng nhìn về phía Lý gia phương hướng, lộ ra kinh ngạc.

Cứ việc La Quan vẫn chưa nói rõ, lần này mục đích, nhưng Du Tùng Tử thân là lúc trước, thiên đạo đồ mảnh vỡ cạnh tranh người tham dự, không khó đoán được chân tướng.

“Ừm, chúng ta đi thôi.”

Du Tùng Tử gật đầu.

Hưu ——

2 người phóng lên tận trời, rời đi Hải Linh thành.

Đợi tránh đi ánh mắt về sau, phong lôi song dực triển khai, “Oanh” một tiếng cấp tốc đi xa.

Tại bọn hắn rời đi, sau một canh giờ, Lý gia đại trạch đột nhiên vỡ tổ, tin tức kinh người như gió lốc quét ngang ——

Lý gia lão tổ cùng gia chủ Lý Tông, bị người ám sát!

Hung thủ chính là hôm nay, mới gia nhập Lý gia cung phụng Ngụy Lạc.

Mà giờ khắc này, La Quan đã mang theo Du Tùng Tử, đi tới ở ngoài 1,000 dặm, 1 cái ở trên đảo thành nhỏ.

“Tùng Tử, ngươi đi trước tu luyện.”

La Quan đóng cửa phòng, nhanh chóng bày ra cấm chế, xác định không có không ổn về sau, lật tay lấy ra bốn khối thiên đạo đồ mảnh vỡ.

Ông ——

Ông ——

Rung động bên trong, bốn khối thiên đạo đồ mảnh vỡ, lẫn nhau tương hỗ hấp dẫn, nhanh chóng tổ hợp đến cùng một chỗ.

Kín kẽ, hình thành 1 khối hoàn chỉnh thiên đạo đồ!

Từng tia từng sợi sương trắng, từ thiên đạo đồ bên trong phát ra, ở giữa không trung xen lẫn, phác hoạ ra 1 viên trái cây bộ dáng.

“Tố Hồn quả!”

Huyền Quy thấp giọng hô.

La Quan nói: “Lão sư, đây là cái gì?”

Dừng lại mấy hơi, Huyền Quy thanh âm vang lên, “Thiên đạo đồ nhắc nhở, này phương thiên linh chi địa bên trong, lớn nhất cơ duyên đúng là Tố Hồn quả.”

“Tiên đồ tu sĩ, tung phá cảnh đến vĩnh hằng bất diệt, lại hoặc cao hơn tầng 1 vũ hóa thành tiên, chỉ cần chưa từng chân chính siêu thoát, dù là có thể tránh thoát thọ nguyên thời hạn, cũng có thiên nhân ngũ suy giáng lâm, đây là đại đạo chi kiếp!”

“Xông qua liền có thể tiến thêm một bước, như vậy siêu thoát đại đạo, thất bại thì đem hồn phách khô héo, kinh lịch ngũ suy nỗi khổ cuối cùng vẫn lạc.”

“Tố Hồn quả nhưng nặng Tố Hồn phách, tránh đi thiên nhân ngũ suy đại kiếp, cho người ta hai lần xung kích cảnh giới, siêu thoát đại đạo cơ hội.”

“Tiểu tử, vật này trân quý vô song, chính là đương thời chí bảo!”

La Quan ánh mắt sáng lên, “Lão sư, cái này Tố Hồn quả, phải chăng có thể cứu phụ thân ta?”

“… Có thể.” Huyền Quy ngữ khí chần chờ, “La Quan, xung kích đại đạo siêu thoát, đối với bất kỳ người nào mà nói, đều là một trận đại kiếp, Tố Hồn quả tương đương sống lại một đời cơ hội… Vi sư ý tứ, ngươi hiểu không?”

La Quan nói: “Không có cha ta, ta căn bản không có cơ

hội gặp được lão sư, bây giờ hay là một phế nhân, chỉ sợ sớm đã chết rồi.” Hắn chém đinh chặt sắt, “Chỉ cần có thể cứu hắn, Tố Hồn quả lại như thế nào! ? !”

“Hảo tiểu tử! !” Huyền Quy có chút hổ thẹn, “Vi sư khinh thường ngươi… Đi, chính ngươi cơ duyên, tự làm quyết định là được.”

La Quan cầm lấy thiên đạo đồ, nhưng nguyên bản rõ ràng địa đồ, bây giờ lại như bao trùm tầng 1 mê vụ, căn bản thấy không rõ lắm.

“Lão sư, chuyện gì xảy ra?”

Huyền Quy nói: “Ngươi thấy không rõ, là bởi vì hiện tại, còn chưa mở ra thiên linh chi địa tư cách, cũng là thiên đạo đồ đối ngươi bảo hộ.”

“Đừng nghĩ lấy để vi sư giúp ngươi, ta làm không được.”

“Thật làm không được?”

“Hừ! Coi như có thể, Quy gia cũng không giúp ngươi, không phải chính là để ngươi chịu chết!”

La Quan nhíu mày, từ đặt chân tu hành bắt đầu, hắn 1 ngày chưa từng lười biếng.

Nhưng hôm nay, lại vẫn còn thiếu rất nhiều.

Cũng may, tâm hắn chí đầy đủ kiên định, rất nhanh mặt lộ vẻ kiên nghị.

Không đủ mạnh, vậy liền mạnh lên! !

Đúng lúc này, La Quan sắc mặt biến hóa, một tia âm hàn khí cơ phát ra, đem hắn bao phủ.

Mà khí cơ đầu nguồn… Đúng là trong tay khối này thiên đạo đồ!

…

Hải Linh đảo, Lý gia.

Đèn đuốc sáng trưng, bầu không khí túc sát! !

Trong đại điện, một đám Lý gia tu sĩ, quỳ xuống đất gào khóc, lại hoặc nghiến răng nghiến lợi.

“Thẩm trưởng lão, hung thủ chính là kia Ngụy Lạc, ngài nhất định phải vì nhà ta lão tổ cùng gia chủ báo thù a!”

“Từ trên xuống dưới nhà họ Lý, cùng người này không đội trời chung!”

Thẩm Tòng Vinh sắc mặt khó coi, trong lòng tức giận.

Không phải là bởi vì, Lý gia thảm tao đại biến, mà là lại có thể có người, đuổi tại trước mặt hắn.

Lần này, hắn phụng Phong Lôi các thần hồn lão tổ chi mệnh, mặt ngoài là Lý gia điều đình cùng Tứ Hải Vương ở giữa xung đột, kì thực vì yêu cầu khối kia thần bí đồ thạch.

Ngày đó Trân Bảo các đấu giá một phen tranh đoạt, tin tức tuy bị đè xuống, nhưng theo thánh đô biến đổi lớn, La Quan như sao chổi quật khởi, lại lần nữa dẫn tới chú ý.

Có thể bị La Quan toàn lực tranh đoạt chi vật, tự nhiên không thể coi thường.

“Chẳng lẽ là Tứ Hải Vương? !” Lý gia gần đây phong ba, chính là bởi vì Tứ Hải Vương cũng treo lên, thần bí đồ thạch chủ ý.

—

—

Chương 477 : Phong lôi lão tổ

Đột nhiên, một tên Lý gia Nguyên Anh tu sĩ mở miệng, “Thẩm trưởng lão, nhà ta lão tổ tu có nguyền rủa chi pháp, bị người làm hại về sau, hung thủ tất bị phản phệ.”

“Lấy Lý thị tộc nhân tinh huyết làm tế, liền có thể đem nó khóa chặt, mời Phong Lôi các xuất thủ, nhất định phải đem hung thủ chém thành muôn mảnh!”

Thẩm Tòng Vinh ánh mắt sáng lên, “Chỉ cần tìm được hung thủ, người này mọc cánh khó thoát!”

Rất nhanh Lý thị tộc nhân, liền đều hội tụ đến cùng một chỗ, trong đại điện dựng lên 1 cái đỉnh đồng. Mỗi cái Lý thị tộc nhân, đều lấy một giọt tinh huyết rót vào trong đỉnh, lại lấy bí pháp thôi động.

Ông ——

Huyết vụ bốc lên, tụ ra 1 con huyết mâu, băng lãnh, uy nghiêm, lộ ra vô tận oán độc.

Thẩm Tòng Vinh đưa tay, huyết mâu rơi vào hắn lòng bàn tay, linh động xoay xoay về sau, liền bỗng dưng nhìn về phía ngoài điện một phương hướng nào đó.

“Các ngươi lưu lại, bản tọa đi bắt hung thủ!”

Oanh ——

Thẩm Tòng Vinh phóng lên tận trời.

Hắn đã kiểm tra mật thiết thất bên trong thi thể, Lý gia lão tổ là bị đánh lén giết chết, cơ hồ không có phản kháng.

Có thể thấy được kia Ngụy Lạc, nhiều nhất cùng Lý gia lão tổ cùng giai, hắn tự mình xuất thủ, vạn vô nhất thất!

…

“Là nguyền rủa, thiên đạo đồ tàn phiến bị Lý gia lão tổ, cả ngày mang ở trên người, lợi dụng đây là môi giới kích phát.” Huyền Quy thanh âm vang lên.

La Quan nhìn về phía phương xa bầu trời đêm, trước mắt dù không có vật gì, nhưng hắn có thể cảm nhận được, kia cấp tốc bức lâm khủng bố khí cơ.

“Tiểu tử, có cần giúp một tay hay không?”

La Quan lắc đầu, “Không phải Thần Hồn cảnh, đệ tử nghĩ mình thử một chút.” Phá cảnh Kim Đan về sau, hắn còn chưa chân chính bằng thực lực bản thân cùng cường địch chém giết.

Hắn tìm tới Du Tùng Tử, dặn dò đôi câu về sau, vọt thẳng trời mà lên.

Rất nhanh, liền đi tới bên ngoài mấy trăm dặm, một mảnh hoang nguyên bên trên.

La Quan quay người, một lát sau liền thấy gió lôi phun trào, Thẩm Tòng Vinh gào thét mà đến, đôi mắt băng hàn.

“Là ngươi giết Lý gia lão tổ? Đồ vật giao ra, lưu ngươi toàn thây!”

Phong Lôi các tu sĩ? Đủ phách lối!

La Quan mặt không biểu tình, đưa tay 1 kiếm.

Thân lò!

Thẩm Tòng Vinh cười lạnh, “Muốn chết!”

Phất tay áo vung lên, kinh người khí tức bộc phát, đem một kiếm này ngăn lại.

Hắn cũng là Nguyên Anh đỉnh phong, nhưng cùng cảnh ở giữa, cũng có cực lớn chênh lệch.

Nhân, hắn vì tứ sắc Kim Đan phá cảnh, Nguyên Anh sinh mà hội tụ tam thải, càng là chỉ kém nửa bước, liền có thể bước vào Thần Hồn cảnh.

“Đợi bản tọa đưa ngươi trấn áp, liền để ngươi biết được, như thế nào rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt!”

Nhanh chân tới gần.

1 kiếm bị cản, La Quan thần sắc bình tĩnh, kiếm thứ 2 từ đuôi đến đầu.

Bạt sơn hà!

Oanh ——

Kiếm thế trùng thiên, mang theo lực bạt sơn hà chi thế, ngang ngược trùng thiên.

Thẩm Tòng Vinh nhíu mày, một kiếm này uy thế, lại tăng vọt một đoạn.

Dưới chân hắn, đạp thật mạnh rơi!

Oanh ——

Kiếm thế sát na sụp đổ, tung sơn hà chi uy, cũng bị một bước đạp nát!

Thực lực kinh khủng hiển thị rõ.

La Quan sắc mặt trắng nhợt, đôi mắt bình tĩnh như trước, “Từng ngày nguyệt!”

1 kiếm ra, không gian chấn động, lại có nhật nguyệt hư ảnh hiển hiện, tại cổ lão tuế nguyệt khí tức bên trong, không ngừng lăn lộn, vỡ vụn.

Thẩm Tòng Vinh nhíu mày, từ này 1 kiếm bên trong, cảm nhận được áp lực.

Đưa tay, nhấn một ngón tay.

Nổ vang rung trời, kiếm thứ 3 ngắn ngủi cứng đờ, ầm

vang vỡ nát

Mà lúc này, hắn cách La Quan, chỉ có không đủ mấy trượng.

Dưới 1 hơi, liền có thể có thể bắt được.

“Kết thúc đi!”

La Quan sắc mặt càng thêm tái nhợt, không nhìn đánh tới lực lượng kinh khủng, tại trong chớp mắt lại lần nữa xuất kiếm.

“Đãng cửu tiêu!”

Vô danh tàn kiếm thức thứ tư, kiếm thế trùng điệp đến tận đây vì cực.

1 kiếm rơi, sát na chính là uông - dương cuồn cuộn!

Thẩm Tòng Vinh biến sắc, “Thập phương lôi kiếp!”

2 tay hắn hung hăng hướng phía dưới kéo một phát.

Ầm ầm ——

Bỗng nhiên có tiếng vang cuồn cuộn, đánh rớt vô số lôi xà.

Bành ——

Thẩm Tòng Vinh nhanh lùi lại, trước mặt lôi quang vỡ vụn, lộ ra âm trầm sắc mặt, nó giữa lông mày lại có 1

đầu tơ máu hiển hiện.

Đáng chết!

Một kiếm này uy lực, viễn siêu hắn đoán trước, lại kém chút bị tại chỗ chém giết.

Đối diện, La Quan thở dài.

Quả nhiên, coi như thi triển 4 kiếm hợp nhất, cũng chỉ có thể cùng Nguyên Anh viên mãn chạm thử.

Muốn cùng nó chính diện chém giết, còn thiếu nhiều lắm.

Một bên khác, Thẩm Tòng Vinh nhìn hắn 1 bộ bất mãn biểu lộ, kém chút tức điên.

Tiểu tử ngươi, cái này có ý tứ gì?

Kém chút giết lão tử, còn bất đắc dĩ thở dài? Ngươi xem thường ta!

“Tốt! Tốt!”

Thẩm Tòng Vinh giận quá thành cười, “Ngụy Lạc, lão phu hôm nay liền để ngươi biết được, như thế nào trời cao đất rộng? !”

Oanh ——

Khí tức khủng bố, sát na phá thể mà ra.

Lại đột phá Nguyên Anh cực hạn, nửa bước bước vào Thần Hồn cảnh, dẫn thiên tượng đại biến.

“Ầm ầm” tiếng vang bên trong, mây đen hội tụ, muôn vàn lôi đình nổ tung.

Kia vô tận lôi đình, lại bầu trời đêm bên trong, ngưng tụ ra 1 tôn lôi đình pháp tướng, khí thế ngập trời.

“Lôi thần hàng thế!”

La Quan ngửa đầu, nhìn thẳng lôi đình pháp tướng, kinh người uy áp giáng lâm, tóc đen tại sau lưng kích giương.

Hắn thần sắc kiên nghị, đưa tay chém ra.

“1 kiếm khai thiên!”

Oanh ——

Trong cơ thể hắn, đế kiếm bản nguyên bộc phát.

Tất cả tu vi, không giữ lại chút nào thi triển.

Ầm ầm ——

Bầu trời đêm phía trên, chín tầng mây ở giữa.

Khí thế ngập trời lôi đình pháp tướng, sát na từ đó vỡ tan, kiếm ảnh hạ xuống từ trên trời, óng ánh chói mắt.

Phốc ——

Thẩm Tòng Vinh miệng lớn thổ huyết, một mặt hãi nhiên, nhìn chằm chằm đỉnh đầu kiếm ảnh, ánh mắt tuyệt vọng.

Một kiếm này, hắn tránh không khỏi, ngăn không được!

“Hừ!”

Hừ lạnh như kinh lôi, một thân ảnh xuất hiện, “Bản tôn ở đây, ai dám giết ta Phong Lôi các tu sĩ? !”

Thần Hồn cảnh uy áp, như gió lốc quét ngang.

La Quan lung lay sắp đổ, ánh mắt lại lộ ra giọng mỉa mai, “Lão già, ta chờ ngươi thật lâu…”

“Lão sư!”

Oanh ——

La Quan khí tức tăng vọt, đưa tay 1 kiếm.

“Ngươi!”

Phong Lôi các lão tổ sắc mặt đại biến, bị một kiếm này chi uy, trực tiếp trảm lui.

Sau một khắc, chính là nổ vang rung trời, hoang nguyên phía trên xuất hiện, 1 đầu không gặp cuối khủng bố thâm uyên.

Thẩm Tòng Vinh, tại chỗ đột tử! !

“A! !”

Thét lên bên trong, 1 con Nguyên Anh bay ra, bất quá lớn cỡ bàn tay nhỏ, quanh thân quanh quẩn đỏ màu da cam tam sắc vầng sáng.

“Sư huynh, nhất định phải đem người này chém thành muôn mảnh, báo thù cho ta!”

Hắn khổ tu 1,000 năm, trải qua vạn gian cuối cùng thành Nguyên Anh viên mãn, càng đã thấy được thần hồn con đường, không ra 100 năm tất có thể phá cảnh.

Nhưng hôm nay nhục thân bị hủy, tung Nguyên Anh chạy ra, đại đạo cũng bị chặt đứt, há có thể không hận?

Đúng lúc này, Thẩm Tòng Vinh Nguyên Anh, đột nhiên biểu lộ hoảng sợ, “Không… Ta đã chạy ra… Sao lại thế… A!”

Hoảng sợ thét lên bên trong, một vết nứt xuất hiện tại Nguyên Anh giữa lông mày, sau một khắc vỡ vụn, tiêu tán.

“Thẩm sư đệ!” Phong Lôi các lão tổ một mặt kinh sợ, “Đồ hỗn trướng, ngươi dám giết sư đệ ta! !”

Thẩm Tòng Vinh là cùng hắn cùng thế hệ thái thượng trưởng lão, một khi phá cảnh thần hồn, Phong Lôi các thế lực đại tăng, nhảy lên liền có thể trở thành, gần với Huyền Âm sơn đỉnh cấp trên biển tiên tông.

Nhưng hôm nay, đây hết thảy đều thành hư ảo.

La Quan cười lạnh, “Lão già, không cút nhanh lên, lão tử ngay cả ngươi cùng một chỗ giết!”

“Cuồng vọng! !”

Phong Lôi các lão tổ một bước tiến lên, “Bản tôn hôm nay, tất để ngươi hình thần câu diệt!”

Oanh ——

Trên đỉnh đầu, không gian kịch liệt chấn động, một đoàn quang ảnh hiển hiện.

Lực lượng kinh người ba động, từ đó bộc phát.

Cùng lúc đó, Phong Lôi các lão tổ khí tức, lấy kinh người biên độ tăng lên.

“Ừm?”

Đột nhiên, Phong Lôi các lão tổ biến sắc, thông suốt quay người nhìn về phía một chỗ.

“Ai, cút ra đây!”

Oanh ——

Một tia chớp rơi xuống.

“Phong lôi lão tổ, nhiều năm chưa gặp, ngươi xuất thủ vẫn là như thế tàn nhẫn.”

Nhàn nhạt thanh âm bên trong, một thân ảnh xuất hiện,
1 quyền liền đem lôi đình đánh nát.

—

—

Chương 478 : Người tốt không thể làm

Người tới khuôn mặt thô ráp, trần trụi 2 chân, một thân màu nâu áo ngắn, lưng eo có chút còng lưng, liền như bờ biển 1 lão ngư ông.

Nhưng lúc này lại mắt lộ tinh mang, quanh thân dũng động khủng bố khí huyết, cảm giác bên trong liền như 1 viên, cháy hừng hực mặt trời.

Võ đạo thông thiên người!

La Quan chấn động trong lòng, tuy nói hắn đã sớm biết được, chuyên chú võ đạo chi lộ chỉ tu thể nội khí huyết, cũng có đại đạo có thể đi, nhưng vẫn là lần thứ 1 gặp được, có thể chiến Thần Hồn cảnh kinh khủng tồn tại.

“Tứ Hải Vương!” Phong lôi lão tổ mặt trầm như nước, “Ngươi như thế nào ở đây?”

Tứ Hải Vương nói: “Ngươi có thể tại cái này, ta vì sao không thể?” Hắn nhìn về phía La Quan, “Lý gia thần bí đồ thạch, bổn vương cũng có hứng thú.”

Phong lôi lão tổ quát lạnh, “Tứ Hải Vương!”

“Người này giết ta Phong Lôi các thái thượng trưởng lão, bản tôn tất yếu đem nó chém giết, ngươi như dám can đảm nhúng tay, chính là ta Phong Lôi các đại địch.”

Tứ Hải Vương gật đầu, “Tốt, bổn vương không nhúng tay vào, phong lôi lão tổ thỉnh tùy ý.”

Hắn lui ra phía sau mấy bước, một mặt nhẹ nhõm.

Phong lôi lão tổ sắc mặt lại càng thêm khó coi, hắn tuy có nắm chắc chém giết La Quan, có thể giết người về sau, tự thân đem ngắn ngủi suy yếu.

Tứ Hải Vương ở bên, hắn há có thể mạo hiểm? !

“Phong lôi lão tổ, động thủ a? Bổn vương vẫn chờ, nhìn ngươi ‘Để lôi đình đánh nát hắc ám’ thủ đoạn.” Tứ Hải Vương nhíu mày, lớn tiếng nói: “Ngươi đừng quá mức điểm, ta ngay tại cái này xem náo nhiệt, không có trêu chọc ngươi, đừng nghĩ đuổi bổn vương đi!”

Hỗn trướng!

Phong lôi lão tổ thở sâu, “Tứ Hải Vương, ngươi cùng bản tôn liên thủ, đem người này chém giết… Đồ thạch, ngươi ta tổng cộng có.”

“Hắc! Phong lôi lão tổ, ngươi sớm nói như vậy chẳng phải xong rồi? Lãng phí thời gian!” Tứ Hải Vương nhếch miệng cười một tiếng, “Ngụy Lạc đúng không? Ăn bổn vương 1 quyền!”

Oanh ——

Dưới chân đạp xuống, thân ảnh nổ bắn ra bức lâm, 1 quyền đánh ra.

La Quan đưa tay 1 kiếm, nổ vang rung trời bên trong ánh mắt của hắn chớp lên, cả người mượn 1 quyền này chi lực, nghĩ sau nhanh lùi lại.

Sau một khắc, “Bá” một chút phong lôi song dực triển khai, cấp tốc thoát đi.

“Tứ Hải Vương!” Phong lôi lão tổ nổi trận lôi đình, “Ngươi làm gì? !”

Tứ Hải Vương một mặt ảo não, “Ai nha, 1 quyền này khí lực làm không đúng, để tiểu tử này trốn thoát.”

Hắn chắp tay, “Phong lôi lão tổ, ngươi cái kia một tay khống lôi thủ đoạn, tinh diệu nhất vô song, không bằng dạy một chút lão phu như thế nào?”

“Mau tránh ra!”

“Bổn vương nói chuyện với ngươi đâu? 2 ta cũng coi như quen biết đã lâu, đừng nhỏ mọn như vậy, kia tiểu tử một người sống sờ sờ, còn có thể chạy…” Thanh âm im bặt mà dừng, Tứ Hải Vương quay đầu nhìn lại, bầu trời đêm tịch liêu không người, mấu chốt nhất chính là… Tiểu tử khí tức, không có rồi? !

Oanh ——

Phong lôi lão tổ nghiến răng nghiến lợi, khủng bố khí cơ đem hắn khóa chặt, “Tứ Hải Vương! Ngươi cố ý thả hắn đi? Bản tôn tuyệt không tha cho ngươi!”

“Ai cố ý thả hắn đi rồi? Ngoài ý muốn biết hay không? !”

Tứ Hải Vương giơ chân, “Phong lôi lão tổ, ngươi đến thật a, ta còn tay!”

Một trận đất rung núi chuyển, khủng bố khí cơ xé rách tầng mây.

“Lão tử không chấp nhặt với ngươi, ta sau này còn gặp lại!”

Tiếng vang bên trong, mặt đất bỗng nhiên đổ sụp, Tứ Hải Vương phóng lên tận trời.

Phong lôi lão tổ trong mắt hàn quang mãnh liệt, “Đáng chết!” Hỏng hắn đại sự, nếu không phải không có nắm chắc, tối nay tất không buông tha lão thất phu này.

Oanh ——

Phong Lôi chi lực bộc phát, tốc độ của hắn cực nhanh, truy hướng La Quan biến mất chi địa.

Cẩn thận điều tra, rốt cuộc tìm được mấy cái dấu chân, “Hừ, nhìn ngươi chạy đi đâu!”

Phong lôi lão tổ mau chóng đuổi theo.

Trên thực tế, La Quan tại Huyền Quy trợ giúp dưới, thu liễm một thân khí cơ, đã lặng yên rời xa, dấu chân là hắn cố ý lưu lại.

Hô ——

Hắn thở ra một hơi, mặt lộ vẻ suy tư.

Tứ Hải Vương vì sao giúp hắn?

Một quyền kia nhìn như hung hãn túc sát, lại lực đạo tan rã, càng giống là một cái đẩy tay, để hắn nháy mắt thoát ly chiến trường.

Nếu không, coi là thật đối mặt 2 tôn Thần Hồn cảnh, dù có lão sư trợ giúp, cũng tuyệt không phần thắng.

Nghĩ nửa ngày, không thu hoạch.

Được rồi, tạm thời đè xuống!

“Lão sư, cái này nguyền rủa nhưng có biện pháp phá vỡ?” Không phá tan, có thể trốn qua nhất thời, lại chạy không khỏi một thế.

Như phong lôi lão tổ lần sau, tìm giúp đỡ đến, vậy coi như phiền phức lớn.

Huyền Quy nói: “Cái này nguyền rủa, là lấy huyết mạch làm dẫn, khóa chặt vị trí của ngươi.”

“Huyết mạch làm dẫn? Lý gia!” La Quan cười lạnh một tiếng, “Xem ra, nhổ cỏ không trừ gốc, quả nhiên là tai họa! Chậc chậc, người tốt, quả nhiên không thể làm!”

Hô ——

Phong lôi song dực triển khai, hắn phóng lên tận trời.

Hải Linh thành!

Lý gia đại điện.

Bầu không khí so trước đó, đã hòa hoãn rất nhiều.

Một đám Phong Lôi các tu sĩ, mặt mũi tràn đầy tự tin.

“Ngươi cùng yên tâm, Thẩm sư thúc chính là ta Phong Lôi các thái thượng trưởng lão, tu vi cao thâm mạt trắc, một thân thực lực Thần Hồn cảnh dưới vô địch.”

“Hắn xuất thủ, hung thủ tai kiếp khó thoát, không ra một lát liền có thể, đem nó thủ cấp mang về!”

Lý gia mọi người, nghe vậy càng thêm mừng rỡ.

Đúng lúc này, cười lạnh một tiếng vang lên, “Thật sao? Vậy nhưng thật sự là, muốn để các ngươi thất vọng!”

Oanh ——

Khủng bố kiếm ảnh chém xuống, một nháy mắt Lý gia đại điện, liền hóa thành bột mịn.

“Là Ngụy Lạc!”

Hoảng sợ thét lên vang lên, bởi vì một kiếm này, liền đem Phong Lôi các một tên Nguyên Anh tu sĩ, tại chỗ chém chết.

Lý gia mọi người, một mặt hoảng sợ hãi nhiên.

“Mau trốn!”

Cảm thụ được La Quan quanh thân, khủng bố khí cơ cùng trùng thiên sát ý, bọn hắn triệt để sợ hãi.

“Muốn đi? Không kịp!” La Quan đưa tay, đưa tay chém xuống.

Oanh ——

“A!”

“Cứu ta!”

“Thái thượng trưởng lão ở đâu? !”

Kêu thê lương thảm thiết, rất nhanh biến mất hầu như không còn.

Toàn bộ Lý gia, hóa thành một vùng phế tích.

La Quan không chút do dự, quay người phóng lên tận trời.

Mà giờ khắc này, ở xa ở ngoài 1,000 dặm, phong lôi lão tổ thông suốt quay người, nhìn về phía Hải Linh thành phương hướng.

“Không tốt, trúng kế! !”

Hắn phóng lên tận trời, “Phong lôi chi môn! !”

Ầm ầm ——

Phong Lôi chi lực hội tụ, đan vào một chỗ, lại giữa không trung, hóa thành 1 đạo đại môn hư ảnh.

Phong lôi lão tổ bỗng nhiên xuyên qua, thân ảnh bỗng nhiên biến mất, sau một khắc trực tiếp xuất hiện tại, Hải Linh thành trên không.

Sắc mặt hắn hơi trắng, hiển nhiên gần như vậy hồ truyền tống thần thông, đối với hắn hao tổn không nhẹ.

Bá ——

Thân ảnh khẽ động, xuất hiện tại Lý gia trên không, lọt vào trong tầm mắt một vùng phế tích, tất cả Lý thị tộc nhân cùng Phong Lôi các tu sĩ, đều đã ngã trong vũng máu.

“A a a!”

“Ngụy Lạc, bản tôn tất yếu đưa ngươi lột da rút xương, chém thành muôn mảnh!”

Phẫn nộ gào thét, làm cả Hải Linh thành, đều run run rẩy rẩy.

Trong màn đêm, cấp tốc đi xa thân ảnh, giờ phút này bỗng dưng dừng lại, quay người nhìn về phía sau nhìn lại.

Kia tiếng gầm gừ, màng liên kết phủ tạng mấy trăm dặm, vẫn như cũ rõ ràng có thể nghe.

“Phong lôi lão tổ…”

La Quan trong mắt hàn quang phun trào, lão vương bát đản này, nhất định phải xử lý.

Hiện tại trừ lão sư bên ngoài, các đại lão lực lượng, đã vô pháp mượn dùng.

Thần Hồn cảnh tu sĩ, liền có thể đối với hắn tạo thành trí mạng thương hại. Đã kết xuống tử thù, vậy liền tiên hạ thủ vi cường… Nhưng phong lôi lão tổ thực lực, đích xác phi thường khủng bố.

Nhất là, trước đó Tứ Hải Vương bị phát hiện lúc, đỉnh đầu hắn hiển hiện Phong Lôi chi lực, khí cơ tùy theo tăng vọt…

Lão già này, tất nhiên khiến có át chủ bài!

Muốn giết hắn, cũng không phải 1 kiện, sự tình đơn giản.

Đột nhiên, La Quan nhíu mày nhìn về phía trước.

Tiếng bước chân bên trong, một nữ tử đi ra, nàng dáng người cao gầy tóc ngắn ngang tai, trong đôi mắt thần quang trầm tĩnh, mang theo một tia dò xét xem ra, “Ngụy Lạc?”

Từ này nữ tử thể nội, La Quan cảm nhận được kinh người khí huyết, lại nghĩ tới trước đó, tại Hải Linh thành bên trong nghe nói cái nào đó tin tức.

“Tứ Hải Vương đệ tử? ?”

Cao gầy nữ tử đôi mắt lóe lên, “Tứ Hải Vương môn hạ la bàn, phụng sư tôn chi mệnh, mời các hạ tiến về.”

La Quan nghĩ nghĩ, “Được.”

“Nhưng ở này trước đó, ta muốn đi trước một chỗ.”

La bàn nói: “Các hạ muốn đi tìm vị kia Du cô nương sao? Vậy liền không cần, sư tôn đã phái người đem nàng tiếp đi, ngay tại đợi ngài…”

Thanh âm im bặt mà dừng.

Kinh người sát cơ, đưa nàng bao phủ.

La bàn sắc mặt trắng bệch, trái tim giống bị nắm chặt, cảm thấy khó mà thở dốc.

“Các ngươi uy hiếp ta? ?”

La Quan chậm rãi mở miệng, từng chữ, đều tản ra dày đặc huyết tinh.

“Không… Không phải…” La bàn gian nan mở miệng, “Các… Các hạ… Hiểu lầm…”

“Hừ!” La Quan cười lạnh một tiếng, “Tốt nhất như thế, nếu không các ngươi Tứ Hải Vương một mạch, liền chuẩn bị xoá tên đi!”

“Dẫn đường!”

Chương 479 : Nguyên thôn tính trời quyết

Hải Linh đảo đông nam, 1 cái gần biển thành lớn.

La bàn đẩy ra trong thành, nơi nào đó đại trạch, dẫn La Quan tiến vào bên trong.

Đình đài lâu tạ, lâm viên như vẽ.

Ven đường gặp tỳ nữ, nô bộc, đều cung kính hành lễ, cúi đầu tránh lui.

Đi tới 1 cái trước đại điện, la bàn nói: “Ngụy đại nhân, sư tôn đã ở trong điện chờ, ta hiện tại đi mời Du cô nương.”

Đang khi nói chuyện nhìn hắn một cái, quay người rời đi.

La Quan đi tới trước điện, diễn tấu nhạc khí thanh âm truyền ra, trong điện vũ nữ dáng người thướt tha, một phái hưởng lạc cảnh tượng.

Tứ Hải Vương vẫn là bộ kia, thô bỉ ngư ông cách ăn mặc, chính tựa ở trên giường êm, cười tủm tỉm nhìn chằm chằm các nàng.

Hoặc là ánh mắt của hắn, thực tế quá mức nóng bỏng, vừa già nhìn chằm chằm người ta bộ vị mấu chốt, mấy tên vũ nữ sắc mặt đỏ bừng, trán bốc lên mỏng mồ hôi.

“Ngụy đạo hữu, lão phu không có từ xa tiếp đón, mau

mời ngồi.” Tứ Hải Vương mở miệng cười, ánh mắt lại không từ vũ nữ trên thân dịch chuyển khỏi.

La Quan nhíu mày, âm thanh lạnh lùng nói: “Tứ Hải Vương, ngươi muốn làm gì?”

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, uy nghiêm khí tức bao phủ đại điện.

Vũ nữ kinh hô, nhao nhao ngã ngồi trên mặt đất, gương mặt xinh đẹp trắng bệch.

“La đạo hữu, tu sĩ chúng ta, nên có lòng thương hương tiếc ngọc a, ngươi đây là làm cái gì?” Tứ Hải Vương một mặt bất đắc dĩ, “Được được, lão phu để các nàng lui ra, người trẻ tuổi chính là nóng vội.”

Phất tay để vũ nữ rời đi, Tứ Hải Vương xoay chuyển ánh mắt, “Hôm nay mời Ngụy đạo hữu đến, là muốn cùng ngươi hợp tác, diệt Phong Lôi các đạo thống, nghĩ đến đạo hữu đối đây, khi sẽ không cự tuyệt a?”

La Quan thản nhiên nói: “Vậy cũng chưa chắc.”

Tứ Hải Vương trừng mắt, “Ngụy đạo hữu, bên cạnh ngươi nữ oa kia, cũng không phải lão phu bắt tới, khi uy hiếp ngươi con tin… Phải, nàng lập tức tới ngay, chính ngươi hỏi là được.”

Ngoài điện, la bàn thanh âm vang lên, “Sư tôn, Du cô nương đến.”

“… Ngụy đại ca!” Du Tùng Tử một mặt kinh hỉ, lại lặng lẽ thè lưỡi, kém chút hô phá La đại ca thân phận.

La Quan sắc mặt hơi chậm, “Tùng Tử, ngươi làm sao tại đây?”

Du Tùng Tử mặt lộ vẻ ảo não, “Ngụy đại ca ngươi rời đi về sau, ta liền lưu tại tòa thành nhỏ kia chờ ngươi, thật không nghĩ đến khách sạn bốc cháy, chủ cửa hàng nhất định phải vu hãm là ta làm, còn tìm người bắt ta, may mắn vị tiền bối này trợ giúp, ta mới thuận lợi thoát thân. Tiền bối nói, hắn nhận biết Ngụy đại ca, liền mời ta đến cái này bên trong chờ.”

Tiểu cô nương nháy mắt mấy cái, nói tuy là tình hình thực tế, nhưng cũng có chỗ giấu diếm —— tỉ như, vị này sắc mị mị tiền bối, thực lực thâm bất khả trắc, nàng lúc ấy cũng rất sợ hãi, thực tế bất lực phản kháng, cân nhắc về sau mới gật đầu đáp ứng.

La Quan nhíu mày nhìn tới.

Tứ Hải Vương giận, “Uy! Lão phu đường đường năm lần thay máu, nhưng tay xoa thần hồn võ đạo thông thiên đại lão, sẽ làm phóng hỏa như thế không có phẩm sự tình sao? Ta lại không muốn hại ngươi, chỉ là muốn hợp tác mà thôi, không cần thiết vẽ rắn thêm chân!”

La bàn nói: “Ngụy đại nhân, chúng ta đối với ngài cùng Du tiểu thư, tuyệt không nửa điểm ác ý.”

“Có hay không ác ý, dựa vào miệng là vô dụng.” La

Quan nói: “Tứ Hải Vương, ngươi là khi nào, chú ý tới chúng ta?”

Nếu không phải sớm lưu ý, lại há có thể phát hiện Du Tùng Tử tồn tại.

Tứ Hải Vương nói: “Tại ngươi tiến vào Lý gia thời điểm.”

“Ngụy đạo hữu, bổn vương đã làm tốt động thủ chuẩn bị… Nghiêm ngặt nói, là ngươi đột nhiên xuất hiện, xáo trộn bổn vương kế hoạch.”

La Quan đôi mắt 1 hàn, “Ngươi muốn đoạt Lý gia thần bí đồ thạch?”

“Dừng lại!” Tứ Hải Vương khoát tay, “Đây chỉ là bổn vương dẫn Phong Lôi các vào cuộc tính toán, cái gì cẩu thí đồ thạch, bổn vương căn bản cũng không để ý.”

“Ngụy Lạc, bổn vương chỉ có 1 cái mục đích, đó chính là xử lý Phong Lôi các.”

La Quan suy nghĩ một chút, “Tùng Tử, ngươi đi trước bên ngoài chờ ta.”

“Nha.”

Du Tùng Tử gật đầu.

La bàn hành lễ, cũng quay người rời đi.

Tứ Hải Vương phất tay áo, cửa điện quan bế, biểu lộ lộ ra ngưng trọng, “Ngụy Lạc, bổn vương rất có thành ý,

việc này ý của ngươi như nào?”

La Quan nói: “Hợp tác thế nào?”

Tứ Hải Vương ánh mắt sáng lên, “Việc này nói khó rất khó, nói đơn giản nhưng cũng đơn giản, trước đó Ngụy đạo hữu cùng phong lôi lão tổ giằng co, khi phát giác được lão vương bát đản này, trong tay có khác át chủ bài a?”

La Quan nhíu mày, “Ngươi biết là cái gì?”

“Phong Lôi trì!” Tứ Hải Vương nói: “Đây là một phương thiên địa kỳ bảo, ngay tại Phong Lôi các bí cảnh, phong lôi lão tổ đem luyện hóa về sau, dù không thể di động, lại có thể tùy thời mượn dùng Phong Lôi chi lực, khiến thực lực bản thân trong thời gian ngắn, tăng lên đến thần hồn cao giai.”

Hắn cười lạnh, “Chỉ cần đem Phong Lôi trì hủy đi, phong lôi lão tổ không đủ gây sợ, bổn vương một đôi thiết quyền, đủ đem hắn nghiền nát thành cặn bã!”

Phong Lôi trì…

Đối lời này, La Quan tin hơn phân nửa, mắt sáng lên, “Tứ Hải Vương, ngươi chuẩn bị để ta, đi phá hư Phong Lôi trì?”

“Không sai!” Tứ Hải Vương nói: “Bổn vương sẽ đích thân xuất thủ, kiềm chế lại phong lôi lão tổ, cho ngươi sáng tạo cơ hội… Nhưng bổn vương trước đó nói xong, nhiều nhất nửa canh giờ, ngươi như còn chưa thành

công, bổn vương cũng chỉ có thể chạy trốn.”

Kế hoạch này… Thật đúng là thô ráp!

Bất quá thấy thế nào, đều không giống như là cạm bẫy, như Tứ Hải Vương là muốn đối phó hắn, hoàn toàn không cần phải phiền phức như thế.

“Đáp ứng hắn!”

Huyền Quy thanh âm đột nhiên vang lên.

La Quan thần sắc không thay đổi, “Tốt, Ngụy mỗ đáp ứng!”

“Bất quá chuyện này, ta cần một chút thời gian chuẩn bị.”

Tứ Hải Vương gật đầu, “Có thể, bổn vương cũng muốn điều chỉnh kế hoạch.” Hắn dừng một chút, “Ngụy đạo hữu nếu không chê, liền mời đi bổn vương trên thuyền.”

La Quan đột nhiên nói: “Tứ Hải Vương, ta cùng Phong Lôi các ân oán ngươi rất rõ ràng, vậy ngươi lại vì sao, muốn diệt trừ bọn hắn?”

“Này, một điểm năm xưa hận cũ, không đáng nhắc đến!”

…

Trên biển.

Tứ Hải Vương thuyền lớn.

Du Tùng Tử đứng tại boong tàu bên trên, nhìn qua biển trời cảnh tượng, một mặt mừng rỡ, hướng tới.

La bàn đứng ở bên cạnh, cười nói: “Du tiểu thư, ngươi tựa hồ rất thích, ở trên biển sinh hoạt?”

Du Tùng Tử lắc đầu, “Ừm, ta thích ra biển, rong ruổi tại sóng biển bên trong, đi nhìn một chút thiên địa bao la.” Đang khi nói chuyện, nàng ngẩn người mê mẩn đôi mắt sáng tỏ.

“Ha ha, ta cũng là dạng này, những năm này đi theo sư tôn bên người, xa nhất một lần đi thuyền, triệt để tiến vào biển sâu, trong vùng biển đó hung hiểm vạn điểm, chính là trong biển cự thú, đều gặp không chỉ một lần, còn có hải ngoại đảo hoang bên trên, nguy hiểm, quỷ dị thổ dân tu sĩ, bọn hắn hệ thống tu luyện, cùng chúng ta cũng không giống nhau…” La bàn mở miệng cười, chẳng biết tại sao, nàng đối Du Tùng Tử giác quan vô cùng tốt.

“La bàn tỷ tỷ, ngươi cùng ta nói một chút đi.”

“Được.”

Khoang tàu bên trong, La Quan nhìn thoáng qua, thần sắc hưng phấn Du Tùng Tử, cười cười đóng lại cửa sổ.

Ông ——

Cấm chế mở ra, đem trong phòng bao trùm.

Thần niệm cẩn thận quét ngang, xác định không có không ổn, lúc này mới ngồi xếp bằng.

“Lão sư, ngài có phát hiện gì sao?”

Huyền Quy thanh âm vang lên, “La Quan, ngươi tuy được đến thiên đạo đồ, nhưng thực lực còn thiếu nhiều lắm, đem nó thuận lợi mở ra.”

“Dựa theo ta suy tính, ít nhất phải chờ ngươi, đột phá tới Nguyên Anh cảnh sau mới có thể… 1 năm không đến thời gian, muốn phá cảnh Nguyên Anh, lấy phương thức bình thường tuyệt đối không thể.”

La Quan trong lòng trầm xuống, hắn không muốn suy nghĩ nhiều, nhưng cũng biết lão sư nói tới chính là tình hình thực tế.

“Cái này cùng ngài hôm nay, để ta đáp ứng Tứ Hải Vương hợp tác có quan hệ?”

Huyền Quy nói: “Không sai, vi sư khoảng thời gian này, vẫn luôn đang tìm kiếm, để ngươi nhanh chóng tăng thực lực lên biện pháp, bây giờ rốt cục có một chút mặt mày.”

Nói xong, thuộc về Huyền Quy một cỗ lực lượng, dung nhập La Quan thể nội.

Trong đầu hắn, lập tức xuất hiện rất nhiều nội dung ——

Một môn đặc thù bí pháp.

Nguyên thôn tính trời quyết!

La Quan cẩn thận đọc qua, ánh mắt trở nên sáng tỏ, này bí pháp bản chất là thôn phệ Thiên Địa bảo vật, nhanh chóng tăng cao tu vi.

“Phong Lôi các Phong Lôi trì, không có gì bất ngờ xảy ra, nên cất giấu 1 viên phong lôi châu… Trước đó phong lôi lão tổ xuất thủ lúc, vi sư liền phát giác được một tia quen thuộc.”

“Đem vật này thôn phệ, đủ làm ngươi tu vi, tăng lên tới Kim Đan tầng 3 trái phải.”

Huyền Quy nói: “Như hết thảy thuận lợi, chỉ cần thôn phệ 3 kiện cùng giai bảo vật, liền có thể nhanh chóng vượt qua Kim Đan cảnh, thẳng đến Nguyên Anh!”

La Quan mặt lộ vẻ chấn động, thế gian lại còn có, kinh người như thế bí pháp.

Cần biết, Kim Đan đến Nguyên Anh 1 cảnh, chính là cánh cửa tu hành hạm 1 trong, vượt qua 90% tu sĩ Kim Đan, đều nuốt hận tại đây.

Chỉ bất quá chính lão sư đều nói qua, thế gian hết thảy đều rất công bằng, nguyên thôn tính trời quyết như thế nghịch thiên, tất có mầm họa lớn.

Thở sâu, La Quan chém đinh chặt sắt, “Tốt, đệ tử nguyện ý tu luyện!”

Trả giá đắt lại như thế nào? Chỉ cần có thể cứu phụ

thân, hắn tuyệt không hối hận.

Huyền Quy cười lạnh, “Tiểu tử thúi, đừng 1 bộ đập nồi dìm thuyền tư thái, vi sư là muốn giúp ngươi cứu chữa cha ngươi, nhưng cũng sẽ không bởi vậy, liền bị mất ngươi tu hành.”

“Kim Đan cảnh… Nói như thế nào đây, là hồn phách thức tỉnh chi cảnh, cũng là tiên đồ chân chính điểm xuất phát, tại xa xưa tuế nguyệt trước đó, lại có nguyên cảnh danh xưng. Dù sao cảnh giới này rất kỳ diệu, kỳ diệu đến có thể làm một chút, so sánh qua cách sự tình, mà chỉ cần trả giá cũng không quá nặng đại giới.”

“Tỉ như nguyên thôn tính trời quyết, nó hậu quả là phá cảnh Nguyên Anh lúc, sẽ nghênh đón mạnh nhất thiên kiếp… Cái này đối ngươi mà nói, căn bản cũng không tính đại giới a? Hừ hừ! Coi như ngươi làm từng bước, thành thành thật thật tu luyện, kết quả cũng sẽ không thay đổi.”

La Quan ánh mắt sáng lên, “Thật?”

“Quy gia lừa ngươi có chỗ tốt? Ngươi cũng đừng cảm thấy, mình chiếm thiên đại tiện nghi, nguyên thôn tính trời quyết đích xác rất nghịch thiên, nhưng cũng có hạn chế, nó chỉ có thể dùng cho Kim Đan cảnh, sau đó điều kiện tu luyện cũng vô song hà khắc, thứ 1 nhất định phải căn cơ đủ mạnh mẽ, nhưng trải qua được tu vi cấp tốc tăng vọt, mà sẽ không dẫn đến tự thân không chịu nổi. Thứ 2, chính là hồn phách nhất định phải cường hãn, nếu không pháp lực mất khống chế, tu luyện nguyên thôn tính trời quyết chính là tự sát.”

La Quan thở sâu, “Tốt, đệ tử kia liền toàn lực tu luyện cái này nguyên thôn tính trời quyết, đợi sau khi hoàn thành liền xuống tay với Phong Lôi các! !”

Phong lôi lão tổ muốn giết ta? ? Lão tử lần này, liền đem toàn bộ Phong Lôi các, đều cho chặt!

“Lão sư, nguyên thôn tính trời quyết đại khái bao lâu, mới có thể tu luyện thành công?”

“… Cái này cần nhìn tư chất, tiểu tử ngươi luyện kiếm, còn tính là qua loa, nhưng tu luyện bí pháp coi như khó mà nói.”

Huyền Quy suy nghĩ, “Đường tắt không dễ đi, tiểu tử ngươi sớm, có chuẩn bị tâm lý.”

La Quan mặt lộ vẻ ngưng trọng, ta tư chất phổ thông, lỡ như tu luyện bất thành, chẳng lẽ không phải cô phụ lão sư, đối ta một phen tâm huyết?

3 ngày sau!

Ầm ầm ——

La Quan áo bào đen chấn động, đỉnh đầu vô hình khí cơ lăn lộn, hóa thành 1 đầu nguyên kình hư ảnh ngửa mặt lên trời gào thét.

Hắn mở mắt ra, mặt lộ vẻ mờ mịt.

Đây là, luyện thành! ? !

Không đúng sao, lão sư không phải nói, để ta sớm có chuẩn bị tâm lý?

Hẳn là, là luyện sai! ? !

La Quan giật mình, vội vàng nói: “Lão sư, cái này tình huống như thế nào?”

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy một mặt ưu thương, nó cũng rất muốn biết, cái này tình huống gì a.

Tiểu tử ngươi, tu kiếm lợi hại, tu pháp cũng mạnh như vậy?

Toàn tài không tầm thường a, ngươi mạnh như vậy, để ta cái này lão sư, lộ ra rất kéo hông a hỗn đản!

—

—

Chương 480 : Lôi Thú

La Quan tìm tới Tứ Hải Vương lúc, hắn một mặt kinh ngạc, “Ngụy đạo hữu chuẩn bị kỹ càng rồi?”

“Ta tùy thời có thể xuất thủ.”

Tứ Hải Vương suy nghĩ một chút, “Ngụy đạo hữu, cứ việc có chút ủ rũ, nhưng vẫn là nhắc nhở ngươi, phá hư Phong Lôi trì cũng không phải là 1 kiện, sự tình đơn giản.”

“Bổn vương thử qua mấy lần, đều cuối cùng đều là thất bại, ngươi ta lần này liên thủ, đại khái là duy nhất một lần, có thể giết chết phong lôi lão tổ cơ hội, cho nên…”

La Quan thản nhiên nói: “Yên tâm, ta giống như ngươi, đều vô song rõ ràng hi vọng, phong lôi lão tổ chết sớm một chút đi.”

Tứ Hải Vương gật đầu, “Nếu như thế, bổn vương liền không nói thêm lời! Rời đi Hải Linh đảo về sau, chúng ta liền thẳng đến Phong Lôi các , dựa theo hiện tại tốc độ, sau này liền có thể đến, đến lúc đó bổn vương sẽ trực tiếp động thủ, ngăn chặn phong lôi lão tổ.”

Hắn mặt lộ vẻ ngưng trọng, “Ngụy đạo hữu ghi nhớ, ngươi nhiều nhất chỉ có nửa canh giờ.”

“Tốt!”

Rất nhanh, 2 ngày thời gian quá khứ.

Tứ Hải Vương thuyền lớn, đến Phong Lôi các, hắn đứng tại boong tàu bên trên, khuôn mặt già nua thô ráp, 1 bộ ngư ông bộ dáng. Nhưng lúc này, theo thở sâu, Tứ Hải Vương lưng eo thẳng tắp, kinh người khí huyết ba động bộc phát.

Như lang yên, trực trùng vân tiêu!

Ầm ầm ——

Thiên tượng sát na biến hóa, phong vân đủ tuôn.

“Phong lôi lão tổ, ngươi dám đụng lão tử thân mật, cho bổn vương cút ra đây nhận lấy cái chết!”

Năm lần thay máu võ đạo thông thiên tuyệt cường người, buông ra giọng rống to, quả nhiên là kinh lôi cuồn cuộn, sát na vang vọng thập phương.

Toàn bộ Phong Lôi các, một chút liền bị kinh động, vô số tu sĩ mặt lộ vẻ kinh ngạc, chấn động…

Hải vực phía trên, có cái này tu vi võ đạo, chỉ Tứ Hải Vương một phần.

Hôm nay hắn đánh tới cửa, đúng là bởi vì nhà mình lão tổ, trộm hắn thân mật?

Cái này sao có thể? !

Mọi người vô ý thức phủ định, nhưng Tứ Hải Vương vốn cũng không phải là, phong lôi lão tổ đối thủ, nếu không

phải bị tức điên, sao dám đánh tới cửa?

Chẳng lẽ là thật? !

Tê ——

Lão tổ ngày thường 1 bộ cao lãnh bộ dáng, cõng bên trong chơi như thế tốn? Chơi liền chơi đi, thế mà còn bị người bắt lấy, trực tiếp đánh đến tận cửa.

“Đánh rắm!”

Phong lôi lão tổ phóng lên tận trời, chân đạp hư không, sắp bị tức điên.

“Tứ Hải Vương, ngươi nói hươu nói vượn cái gì? Bản tôn chưa từng… Còn dám miệng đầy phun phân, bản tôn hôm nay tất không buông tha ngươi!”

Vương bát đản, hỏng hắn đại sự phía trước, không ngờ chạy tới khiêu khích.

Phong lôi lão tổ đáy mắt, hiện lên kinh nghi… Tứ Hải Vương hôm nay, đến cùng muốn làm cái gì?

Tứ Hải Vương giơ chân mắng to, “Phi! Ngươi cái ra vẻ đạo mạo, chẳng biết xấu hổ bại hoại, ta kia thân mật tuổi vừa mới đôi tám, như hoa yếu đuối, bị ngươi làm hiện tại cũng sượng mặt giường, ngươi thật tốt hung ác tâm!”

“Bổn vương hôm nay, nhất định phải chùy bạo ngươi đầu chó!”

Tê ——

Cái này lửa giận? 80% là thật đi!

Tuổi vừa mới đôi tám… Sượng mặt giường…

Lão tổ lợi hại!

Phong Lôi các tu sĩ ngửa đầu xem ra, biểu lộ cổ quái bên trong, tràn ngập khâm phục, ao ước.

“Ngậm miệng!” Phong lôi lão tổ gầm thét, không thể lại để cho Tứ Hải Vương chó sủa, nếu không hắn một thế anh danh, hôm nay hủy hết.

“Cho bản tôn chết!”

Khủng bố lôi đình, ầm vang rơi xuống.

Tứ Hải Vương 1 quyền đánh ra, đem lôi đình đánh nát, “Phong lôi lão tổ, thân thể ngươi không được, thế mà chơi đạo cụ, bổn vương tuyệt không bỏ qua ngươi!”

Đạo cụ…

Phong lôi lão tổ nổ, hôm nay nhất định phải làm chết cái này hỗn đản!

Kinh người khí cơ bộc phát, phong lôi phun trào, cuồng bạo tuyệt luân.

“Muốn giết người diệt khẩu? Phong lôi lão tổ, ngươi cho rằng bổn vương sợ ngươi!”

Toàn bộ thuyền lớn, đầu thuyền bỗng nhiên chìm xuống, Tứ Hải Vương phóng lên tận trời.

Ầm ầm ——

1 cái võ đạo thông thiên, khí huyết như hồng, 1 cái Thần Hồn cảnh tu sĩ, chấp chưởng phong lôi.

Trong chốc lát, chính là đất rung núi chuyển, đánh thiên địa thất sắc.

“Phong lôi lão tổ, ngươi chơi đạo cụ, không muốn mặt!”

“Phong lôi lão tổ, bổn vương muốn đem ngươi làm chuyện tốt, truyền khắp tứ hải!”

“A a a, bổn vương muốn thay thân mật, báo không thể xuống giường mối thù!”

Phong lôi lão tổ mặt đều lục, đi ngươi - mẹ nó kinh nghi, hôm nay nhất định phải giết hắn.

“Đừng chạy!”

Boong tàu bên trên, La Quan khóe miệng co quắp một chút.

Tứ Hải Vương kế hoạch này, thật đúng là đơn giản thô bạo mà… Hữu hiệu.

Đường đường thần hồn cấp độ cường giả, không biết xấu hổ như vậy, hắn lần thứ 1 nhìn thấy.

La bàn trên mặt khó nén xấu hổ, bỗng nhiên vung tay lên, “Theo ta lên, tấn công Phong Lôi các!”

Hưu ——

Nàng cái thứ 1 phóng lên tận trời, thuyền lớn ngay sau đó bay ra, một đám cực kỳ hung hãn hải tặc, đều mặt mũi tràn đầy hưng phấn, kích động.

Tứ Hải Vương hạ lệnh, hôm nay hợp lực công phá Phong Lôi các, tất cả mọi người có chỗ tốt.

“Giết!”

“Bảo hộ tông môn!”

Phong Lôi các tu sĩ, vội vàng nghênh chiến.

Đảo mắt, liền chém giết đến cùng một chỗ.

Du Tùng Tử mặt lộ vẻ khẩn trương, nhỏ giọng nói: “La đại ca, nhất định phải cẩn thận.”

La Quan gật đầu, “Ngươi giấu đi, chờ ta trở lại.”

Bá ——

Phong lôi song dực triển khai, hắn lao thẳng tới một tên Phong Lôi các Kim Đan, người này không kịp hét lên một tiếng, liền đầu một nơi thân một nẻo.

Một kích giết người, La Quan cũng không ham chiến,

hôm nay duy nhất mục đích, là giết chết phong lôi lão tổ.

Hắn thoát ly chiến trường, xâm nhập Phong Lôi các, tâm niệm vừa động cốt nhục nổ đùng, đảo mắt biến thành bị giết, tên kia Phong Lôi các Kim Đan.

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Theo ta nói đi.”

Sưu ——

La Quan đạp chân xuống, cấp tốc tiến lên.

“Chung sư huynh, ngươi làm sao tại đây? ?” Trên đường, gặp được một tên Phong Lôi các tu sĩ, mặt mũi tràn đầy kinh ngạc.

La Quan hàm hồ nói: “Trưởng lão có lệnh, mệnh ta đi cấm địa một chuyến…”

“Ừm? ? Ngươi thanh âm làm sao…” Phong Lôi các tu sĩ nhíu mày.

Ông!

Một tiếng kiếm minh, người này lông mày giãn ra.

La Quan càng thi mà qua, tại Huyền Quy chỉ dẫn dưới, thuận lợi tìm tới Phong Lôi trì.

Trước mắt, có đại trận phong tỏa.

“Dừng bước!”

“Phong Lôi các cấm địa, không lệnh không được tự tiện xông vào!”

Già nua cảnh cáo âm thanh, ở bên tai vang lên.

La Quan đưa tay ấn về phía đại trận, vô số lưu chuyển phù văn, bỗng dưng cứng đờ.

Sau một khắc, theo một tiếng vang thật lớn, đại trận ầm vang vỡ nát.

Mà liền tại, Phong Lôi các cấm địa trận pháp bị đánh nát nháy mắt, phong lôi lão tổ nháy mắt sinh ra cảm ứng, sắc mặt đại biến.

“Tứ Hải Vương, ngươi lại cùng người liên thủ, muốn hủy diệt bản tôn chí bảo!”

“Muốn chết! !”

Hắn một bước đạp xuống, đỉnh đầu không gian chấn động, một cơn gió lôi chi lực hiển hiện, khí tức bỗng nhiên lấy tốc độ kinh người điên cuồng tăng vọt.

Đảo mắt, liền phá vỡ mà vào thần hồn cao giai!

Phất tay áo vung lên, Phong Lôi chi lực hóa thành triều cường, ầm vang trấn hạ.

Sau đó, quay người muốn đi gấp.

Tứ Hải Vương gào thét, “Đôm đốp” xương cốt nổ đùng, thân thể tăng vọt một đoạn, khí huyết sôi trào như nấu.

Đốt máu! !

Võ đạo thông thiên tu sĩ, liều mạng thủ đoạn, một khi thi triển nhưng bộc phát ra, viễn siêu tự thân lực lượng.

Thật đáng giận máu, vốn là tu hành võ đạo căn bản, nhẹ thì nguyên khí tổn hao nhiều, nặng thì trực tiếp ngã cảnh.

“Phong lôi lão tổ, hôm nay đối thủ của ngươi, là bổn vương!”

Oanh ——

Hắn 1 quyền đánh ra, đối cứng phong lôi triều cường, bức phong lôi lão tổ nghênh chiến.

Giờ phút này Phong Lôi các bên trong, La Quan chém xuống một kiếm, trước mặt râu tóc bạc trắng, mặt mũi tràn đầy kinh sợ Phong Lôi các bí cảnh trông coi, trực tiếp phơi thây tại chỗ.

Không chút do dự, hắn nhanh chân tiến vào bí cảnh, rốt cục nhìn thấy, Phong Lôi trì hình dáng ——

Nó thật chính là 1 cái ao nước, chừng trăm trượng lớn nhỏ, trong đó dũng động, đều là khủng bố lôi đình!

Ầm ầm ——

Tiếng vang kinh thiên, phóng thích hủy diệt khí cơ, lúc này như phát giác được, kẻ ngoại lai xâm nhập.

Phong Lôi trì chấn động, vô số lôi quang trùng thiên, lại ngưng tụ ra 1 tôn Lôi Thú hư ảnh, khí tức có thể so thần hồn.

Đôi mắt băng hàn, khóa chặt La Quan!

—

—

—

Chương 481 : Hồn phi phách tán

Hải vực phía trên, Thần Hồn cảnh chém giết.

Phá cảnh thần hồn cao giai phong lôi lão tổ, hoàn toàn chiếm thượng phong, lôi đình như thác nước thành một phương lĩnh vực, đem Tứ Hải Vương bao phủ ở bên trong.

Giờ phút này, hắn một mặt cười lạnh, “Tứ Hải Vương, phá mất Phong Lôi trì, bản tôn liền không còn là ngươi đối thủ, cái này tính toán đích xác vô cùng tốt.”

“Nhưng cũng tiếc, ngươi nghĩ quá nhiều… Bản tôn Phong Lôi trì, sớm đã sinh ra linh tính, thực lực không tại Thần Hồn cảnh hạ.”

“Hôm nay, bản tôn liền trước hết giết ngươi, lại trở về giết hắn!”

Tứ Hải Vương sắc mặt đại biến.

Như coi là thật như thế, hôm nay một trận tính toán, cuối cùng rồi sẽ thất bại.

Hiện tại liền chạy?

Không!

Hôm nay là cuối cùng cơ hội, Ngụy Lạc đã động thủ,

trực giác nói cho hắn, hiện tại không thể từ bỏ.

“Phong lôi lão tổ, muốn giết bổn vương, bằng ngươi còn chưa đủ!”

Ầm ầm ——

Khí tức khủng bố, quét ngang thiên địa!

Tứ Hải Vương triệt để liều mạng.

“Phàm nhân, quỳ xuống đất nhận lấy cái chết!”

Lôi Thú miệng nói tiếng người, bốc lên đến giữa không trung, ở trên cao nhìn xuống hiển thị rõ uy nghiêm.

Oanh ——

Kinh người uy áp, ngang nhiên rơi xuống.

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Không sai, chính là phong lôi châu! Vật này một bộ, chung 36 khỏa, là lấy ba mươi sáu con viễn cổ lôi thú nội đan luyện chế mà thành.”

“Tiểu tử, động thủ!”

La Quan híp híp mắt, “Phàm nhân? Lôi Thú, ngươi thật to gan!”

Một bước hướng về phía trước, đôi mắt chỗ sâu dựng thẳng đồng hiển hiện.

Oanh ——

Chân Long khí tức bộc phát.

Thế gian yêu thuộc, đều lấy Chân Long vi tôn, chính là viễn cổ lôi thú cũng không ngoại lệ.

Phong Lôi trì bên trên, to lớn Lôi Thú hư ảnh, thân thể bỗng dưng run lên, băng lãnh, uy nghiêm đôi mắt bên trong, lộ ra một tia hoảng sợ.

“Chân Long!”

Nhưng rất nhanh, nó liền kịp phản ứng, “Không, Chân Long tuyệt tích thế gian, há lại sẽ như thế yếu tiểu… Ngươi là Nhân tộc, tu thành Chân Long chi thể!”

“Ngươi vậy mà, chiếm 1 tôn Chân Long huyết mạch, tạo hóa!”

Lôi Thú đôi mắt, một chút trở nên cực nóng, “Tốt, tốt! Hiện tại đây hết thảy, đều là ta, được Chân Long chi lực, ta liền có khả năng nặng đắp nhục thân, từ trong lôi trì sống lại!”

Nó hưng phấn vô song, bỗng nhiên mở cái miệng rộng, “Ta muốn ăn rơi ngươi!”

Oanh ——

Vô tận lôi đình, sát na mãnh liệt mà tới, liền như miệng lớn nuốt hết La Quan, đem hắn cuốn vào lôi trì.

“Ăn ta? Lôi Thú, ngươi tự tìm đường chết!”

Trong lôi trì, La Quan khóe miệng lộ ra cười lạnh, đem hắn kéo vào lôi trì, chính là ngu xuẩn nhất cử động.

“Nguyên thôn tính trời quyết!”

Oanh ——

Một đầu nguyên kình hư ảnh, xuất hiện tại La Quan đỉnh đầu, mở cái miệng rộng 1 nuốt.

Ầm ầm ——

Vô tận lôi đình, liền như vỡ đê giang hà, bị trực tiếp thôn phệ.

“Nguyên kình!”

Lôi Thú kinh hô, toát ra hoảng sợ.

Thế gian có đại hung chi thú, kỳ danh nguyên kình, du đãng ở biển sâu, một ngụm có thể nuốt vạn vật.

Là thế gian này ít có, có thể cùng Chân Long một trận chiến, thậm chí nuốt ăn Chân Long kinh khủng tồn tại, nó chủng tộc sớm đã tuyệt diệt.

Nguyên thôn tính trời quyết, chính là lấy cái này đại hung chi thú làm bản gốc, sáng tạo bí pháp.

La Quan sở dĩ, có thể nhanh như vậy luyện thành, trừ tự thân tư chất bên ngoài, Chân Long chi thể cũng là mấu

chốt.

Lấy Chân Long, lột xác thành nguyên kình, mới có thể há miệng liền thôn lôi thú!

“Vô tận lôi đình, tịch diệt vạn vật!”

Lôi Thú không cam lòng nhận lấy cái chết, điên cuồng gào thét.

Ầm ầm ——

Trong lôi trì, ngàn tỉ lôi đình chi lực, triệt để bộc phát.

La Quan đưa tay, trường kiếm rơi vào trong lòng bàn tay, “Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết!”

Giờ phút này, hắn cầm kiếm nơi tay, cùng viễn cổ lôi thú, tranh đoạt lôi đình chưởng khống quyền lực.

Phốc ——

La Quan một ngụm máu tươi phun ra, đây là lôi đình phản phệ.

“Nhân tộc, ta chính là lôi linh chi tôn, sinh mà chưởng khống lôi đình, ngươi như thế nào cùng ta so sánh?”

“Cho vốn thú chết!”

La Quan lau khóe miệng, cười lạnh, “Long uy!”

Oanh ——

Lôi Thú một tiếng hét thảm, mãnh liệt mà đến hủy diệt lôi đình, lập tức tán loạn hơn phân nửa, rơi vào La Quan chưởng khống.

“Súc sinh, nhìn ngươi ta ai chết!”

Lôi Thú sợ, giờ phút này nguyên kình điên cuồng thôn phệ lôi đình, mà những này lôi đình, chính là nó một bộ điểm.

Bị long uy trấn áp, nó lực lượng giảm bớt đi nhiều, bị La Quan cướp đoạt lôi đình quyền hành, không cách nào đem nó giết chết.

Cứ tiếp như thế, hẳn phải chết không nghi ngờ!

“Phong lôi lão tổ, mau tới cứu ta!”

Lôi Thú hoảng sợ gào thét.

Nó kêu cứu, nháy mắt thông qua hình chiếu, truyền lại cho phong lôi lão tổ.

“Không tốt, Lôi Thú xảy ra chuyện!”

Phong lôi lão tổ kinh sợ vạn điểm, mắt lộ hồi hộp.

“Đáng chết, Tứ Hải Vương mời giúp đỡ là ai, có thể đánh bại Lôi Thú? !”

Cần biết tại Phong Lôi trì bên trong, Lôi Thú lực lượng nhưng phải ngoài định mức gia trì, Thần Hồn cảnh đều

không chiếm được lợi lộc gì.

Oanh ——

Một kích đem Tứ Hải Vương đánh lui, phong lôi lão tổ phất tay áo, “Phong lôi chi môn!”

Ầm ầm ——

Vô số Phong Lôi chi lực hội tụ, hóa thành một cánh cửa hư ảnh.

“Phong lôi lão tổ, ngươi muốn đi đâu?”

Tứ Hải Vương miệng phun máu tươi, sắc mặt dữ tợn, hắn nhanh chân mà đến, khiến hư không chấn động.

1 quyền đánh ra, sắp ngưng tụ hoàn thành phong lôi chi môn, bị trực tiếp đánh nát.

“Đáng chết!”

Phong lôi lão tổ vô tâm ham chiến, lại bị Tứ Hải Vương kéo chặt lấy , mặc cho toàn lực xuất thủ, đem hắn đánh thổ huyết không ngừng, đều không thể thoát khỏi dây dưa.

Lôi Thú cầu cứu, càng ngày càng nhanh.

“Tứ Hải Vương, ngươi muốn chết!”

Phong lôi lão tổ gầm thét, hắn nâng lên 2 tay, 5 ngón tay hư vô hung hăng kéo một phát.

Ầm ầm ——

Thiên khung phía trên, ngàn tỉ lôi đình bộc phát, 1 tôn lôi đình pháp tướng hiển hiện.

“Lôi thần hàng thế!”

Cái này thần thông, Thẩm Tòng Vinh đã từng thi triển, nhưng uy lực so với hôm nay, coi là thật tiểu vu gặp đại vu.

Trước mắt lôi đình pháp tướng, chừng cao ngàn trượng, phóng thích kinh người uy áp.

Oanh ——

1 quyền đánh ra, Tứ Hải Vương cả người, bị trực tiếp đánh bay.

Phong lôi lão tổ xoay người rời đi, thẳng đến Phong Lôi các.

Lấy hắn bây giờ thực lực, lại có phong lôi gia trì, toàn lực đi đường coi là thật nhanh chóng như điện.

Mười mấy hô hấp về sau, Phong Lôi các thấy ở xa xa.

“Đều cút đi!”

Phong lôi lão tổ mạnh mẽ đâm tới, mặc kệ hải tặc hay là Phong Lôi các tu sĩ, phàm là bị đụng vào, tại chỗ liền chia năm xẻ bảy.

Phong Lôi trì, liền ở trước mắt!

Đột nhiên, một tiếng gào lên đau xót truyền vào trong tai, phong lôi lão tổ sắc mặt đại biến.

Phốc ——

Hắn một ngụm máu tươi phun ra, sắc mặt trở nên trắng bệch, quanh thân khí tức cường đại, nhanh chóng suy yếu.

Phong lôi lão tổ trơ mắt, nhìn xem Phong Lôi trì vỡ vụn, lộ ra trong đó thân ảnh, “Là ngươi? !” Hắn trừng lớn mắt, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin.

Ngụy Lạc!

Lấy hắn tu vi, làm sao có thể đem Lôi Thú giết chết… Không, không phải giết chết… Lôi Thú khí tức, hoàn toàn biến mất, tựa như là bị người nuốt chửng lấy.

“A! Bản tôn giết ngươi!”

Phong lôi lão tổ gầm thét.

La Quan sắc mặt trắng bệch, giành giật từng giây cứng rắn nuốt phong lôi châu, diệt đi đầu kia Lôi Thú, hắn cũng trả giá rất lớn đại giới.

Bá ——

Phong lôi song dực triển khai, mặt ngoài Phong Lôi chi

lực, so trước đó nồng đậm mấy lần.

Lúc này bỗng nhiên phiến rơi, La Quan nhanh như thiểm điện rút đi!

Ầm ầm ——

Khí huyết trùng thiên, như bàn tay vô hình, khuấy động phong vân biến ảo.

Một thân máu tươi, như địa ngục tu la Tứ Hải Vương, chân đạp hư không mà tới.

“Phong lôi lão tổ, bổn vương nói, ngươi hôm nay đối thủ, là ta!”

Phong lôi lão tổ biến sắc, khẽ cắn môi, xoay người rời đi.

Hắn có thể đánh ép Tứ Hải Vương, là mượn Phong Lôi trì chi lực, bây giờ Phong Lôi trì bị hủy, hắn tự thân gặp phản phệ, càng thêm không phải nó đối thủ.

Trước tạm rút đi, đợi ngày sau lại tìm cơ hội, báo mối thù ngày hôm nay!

Về phần Phong Lôi các những người khác… Bây giờ lại không lo được, chỉ cần hắn bình yên vô sự, hết thảy tổn thất đều không đáng nhắc lên.

Oanh ——

Phong Lôi chi lực bộc phát!

Thê lương tiếng xé gió, đột nhiên truyền đến.

Phong lôi lão tổ hãi nhiên quay người, liền thấy 1 viên thiêu đốt máu chảy tinh, ầm vang mà tới.

“Tứ Hải Vương, ngươi điên!”

Như thế bất kể đại giới thiêu đốt khí huyết, hắn phải bỏ ra lớn đại giới.

Một tiếng vang thật lớn, phong lôi lão tổ bị đánh bay, miệng lớn thổ huyết.

Tứ Hải Vương quanh thân, hư ảo huyết diễm rào rạt, hắn toét miệng, tràn đầy nhe răng cười, “Phong lôi lão tổ, một bút trước kia nợ cũ, ngươi ta hôm nay liền triệt để thanh toán!”

Bá ——

La Quan thu liễm 2 cánh, rơi vào Tứ Hải Vương trên thuyền lớn, đưa tay 1 kiếm.

Mấy tên Phong Lôi các tu sĩ, bị chém giết tại chỗ.

Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía trung tâm chiến trường, Tứ Hải Vương điên cuồng đốt máu, đem phong lôi lão tổ đánh không hề có lực hoàn thủ.

Hôm nay, đại cục đã định!

Phong Lôi các, xong.

“Các huynh đệ, giết a, phá Phong Lôi các, tài phú, mỹ nhân, pháp bảo… Cái gì cần có đều có!”

“Tứ Hải Vương uy vũ! Giết giết giết!”

“Toàn bộ xử lý, 1 cái đều không buông tha! !”

Đám hải tặc triệt để hưng phấn.

Hưu ——

Tiếng xé gió lên, la bàn một thân túc sát, mang theo mấy người trở về đến thuyền lớn.

Ánh mắt kính sợ, nhìn thoáng qua La Quan.

Nàng rất rõ ràng, hôm nay La Quan dù chưa công khai xuất thủ, nhưng hôm nay chiến cuộc mấu chốt, liền ở chỗ hắn hủy đi Phong Lôi trì.

Trước đó, La Quan cùng Lôi Thú tranh chấp, khủng bố khí cơ trùng thiên, kia kinh người uy áp để nàng kinh hãi.

“Bái kiến Ngụy đại nhân.”

La bàn hành lễ.

La Quan gật đầu, suy nghĩ một chút nói: “Tứ Hải Vương cùng phong lôi lão tổ, đến cùng có gì cừu hận? ?”

Cái này đốt máu một trận chiến, thế như điên dại bộ

dáng, cũng không giống như là trong miệng hắn, hời hợt câu kia “Một điểm năm xưa hận cũ” .

La bàn suy nghĩ một chút, nói khẽ: “Sư tôn xuất thân trên biển một hòn đảo, tại thành thân ngày đó, tân hôn thê tử cùng phụ mẫu song thân, đều chết tại Phong Lôi các tu sĩ trong tay, ngày đó động thủ, chính là bây giờ phong lôi lão tổ.”

“Nhiều năm qua, sư tôn duy nhất tâm nguyện, chính là giết chết phong lôi lão tổ, triệt để diệt trừ Phong Lôi các… Hôm nay, rốt cục đạt thành mong muốn.”

Trên mặt nàng, lộ ra mấy điểm thổn thức.

Sư tôn nhìn như 1 bộ sắc mị mị bộ dáng, làm người càng là không câu nệ tiểu tiết, nhưng trong lòng thống khổ, lại có mấy người biết được?

La Quan giật mình, khó trách Tứ Hải Vương 1 bộ, không muốn sống bộ dáng.

“A!”

Một tiếng hét thảm, phong lôi lão tổ bị Tứ Hải Vương bắt lấy, sinh sinh xé thành hai nửa.

Máu tươi rơi vãi bên trong, hắn Nguyên Anh chạy ra, “Tứ Hải Vương, ngày khác bản tôn tất báo thù này!”

“Phân thần đại pháp, bạo!”

Oanh ——

Nguyên Anh vỡ vụn, đẩy lui Tứ Hải Vương, hóa thành mấy đạo lưu quang chạy trốn.

Này bí pháp, là phong lôi lão tổ ngẫu nhiên đoạt được, nhưng vỡ vụn Nguyên Anh, các mang bộ phân hồn phách thoát đi.

Chỉ cần có trong đó 1 đạo đào thoát, liền có thể mượn bí pháp chi lực, trong năm tháng dài đằng đẵng dần dần khôi phục.

“Huyết chiến bát phương! !”

Tứ Hải Vương 1 quyền đánh ra, khí huyết như Giao long, đem mấy đạo lưu quang đánh nát.

Nhưng trong đó 1 đạo, lại chạy trốn ra, lấy tốc độ kinh người phóng tới phương xa.

Trên thuyền lớn, La Quan ánh mắt ngưng lại, phong lôi song dực đập xuống, thân ảnh phóng lên tận trời.

“Ngụy Lạc!”

“Lão phu rơi vào hôm nay đại giới, đều bái ngươi ban tặng, ngươi chờ! !”

Lưu quang bên trong, truyền ra oán độc gào thét.

La Quan cười lạnh, bước ra một bước.

Bá ——

Hắn thân ảnh nháy mắt biến mất, trực tiếp vượt qua 100 trượng, đuổi kịp đạo lưu quang này.

1 kiếm chém ra!

“A!”

Một tiếng hét thảm, lưu quang chôn vùi.

Phong lôi lão tổ chết đi như thế, hồn phi phách tán!

—

—

—

Chương 482 : Ly biệt cùng tin tức

“Lão tổ chết!”

Phong Lôi các tu sĩ, nhao nhao mặt lộ vẻ tuyệt vọng.

Một đám hải tặc ánh mắt kính sợ, chợt chính là hưng phấn.

“Các huynh đệ, giết a!”

“Diệt trừ Phong Lôi các, liền tại hôm nay!”

Hết thảy, đã không thể vãn hồi.

Tứ Hải Vương nhanh chân mà đến, một thân huyết diễm thu liễm, sắc mặt tái nhợt, “Đa tạ Ngụy đạo hữu, trợ bổn vương tru sát phong lôi lão tổ.”

La Quan nói: “Chuyện bổn phận.”

Tứ Hải Vương trầm mặc một chút, “Bổn vương trước kia đi, cũng là chính thống Nhân tộc tu hành đường, lại bị tâm ma vây khốn, đến Trúc Cơ viên mãn lại khó tấc tiến vào.”

“Bất đắc dĩ, chỉ có thể tan hết tu vi nhặt lại võ đạo, đến hôm nay giết chết phong lôi lão tổ, tâm ma mới tính phá vỡ. Lần này dù trả giá lớn đại giới, nhưng ta suy nghĩ thông suốt, dự cảm sau đó không lâu liền có thể tiến

thêm một bước, có nắm chắc xung kích sáu lần thay máu… Cho nên, bổn vương thiếu Ngụy đạo hữu một phần đại nhân tình.”

Hắn thần tình nghiêm túc, chắp tay hành lễ.

Phong lôi lão tổ lại còn có phân hồn đào mệnh bí pháp, nếu không phải La Quan thời khắc mấu chốt, đoạn tuyệt nó cuối cùng sinh cơ, hôm nay đem thất bại trong gang tấc.

Cái này Tứ Hải Vương dù tiếp xúc không nhiều, nhưng làm việc có chút khí quyển, là cái nhân vật.

La Quan suy nghĩ một chút, nói: “Phong Lôi các hủy diệt, người bên ngoài chưa hẳn biết được Ngụy mỗ, nhưng Tứ Hải Vương ngươi thanh danh quá lớn, ngày sau chỉ sợ cất bước khó khăn.”

Hải ngoại 10 tiên tông dù lẫn nhau minh tranh ám đấu, nhưng cũng môi vong răng hàn, Phong Lôi các bị diệt trừ, há lại sẽ không phản ứng chút nào?

Tứ Hải Vương nhếch miệng cười một tiếng, “Đa tạ Ngụy huynh đệ nhắc nhở, vùng biển này bổn vương đã sớm ngốc dính, bây giờ đại thù được báo, ta đem tiến về biển sâu, bọn hắn có thể làm gì được ta?” Đổi xưng hô, đại biểu 2 người quan hệ, càng thân cận mấy điểm.

La Quan nhíu mày, “Biển sâu?” Hắn suy nghĩ một chút, “Ngươi ta bây giờ chỗ, còn không tính biển sâu sao?”

“Ha ha ha! Ngụy huynh đệ, thế gian này bao la, viễn siêu

hồ ngươi ta tưởng tượng, giống như dưới chân mảnh này uông - dương, chính là 100 cái biển mây đại lục tương gia, cũng chỉ là trong đó một góc.” Tứ Hải Vương cười to bên trong, “Bổn vương tuy có tứ hải chi danh, lại cũng chỉ bất quá hơi xâm nhập một chút, cũng không biết đời này, phải chăng có thể tận lãm tứ hải phong quang, toàn ta cái này Tứ Hải Vương tên tuổi.”

Hắn dừng một chút, gãi gãi đầu, “Nói thật, lần này rời đi, bổn vương cũng không biết, còn có thể không lại sống lấy trở về, thiếu Ngụy đạo hữu ngươi cái này đại nhân mời, quả thực trong lòng khó có thể bình an… Dạng này, Ngụy huynh đệ ngươi cảm thấy, bổn vương đệ tử la bàn như thế nào? Liền để nàng cùng ngươi, làm làm ấm giường nha đầu đi.”

La Quan khóe miệng co quắp một chút, Tứ Hải Vương lời này của ngươi đề, chuyển có chút nhanh a, “Không cần, Ngụy mỗ tin tưởng, Tứ Hải Vương ngươi nhất định có thể sống lâu dài, ngươi ta còn có gặp lại ngày.”

“Cái này… Cũng tốt, vậy liền nhận Ngụy huynh đệ cát ngôn.” Tứ Hải Vương ho nhẹ, “Đã thiếu Ngụy huynh đệ đại nhân mời, kia bản vương đã có da mặt dầy, lại xin ngươi giúp một chuyện. Ta hôm nay một trận chiến, đốt máu quá hung ác một chút, muốn bế quan một thời gian, mời Ngụy huynh đệ giúp ta hộ pháp.”

La Quan gật đầu, “Được.”

Hắn cũng muốn tiềm tu một chút thời gian, triệt để luyện hóa phong lôi châu.

Đảo mắt, khoảng cách Phong Lôi các hủy diệt, đã qua đi 1 tháng.

Việc này tại hải ngoại chi địa, nhấc lên vô tận phong ba, nhưng tất cả những thứ này đều không có quan hệ gì với La Quan, hắn ở tại Tứ Hải Vương trên thuyền lớn, một mực bế quan tu luyện.

Bá ——

Trong phòng, La Quan mở 2 mắt ra, áo bào không gió mà bay, khí tức cường đại bộc phát.

Kim Đan tầng 3 đỉnh phong!

Chỉ thiếu chút nữa, liền có thể phá vỡ mà vào Kim Đan 4 tầng.

Nguyên thôn tính trời quyết không hổ là, đoạt thiên địa tạo hóa bí pháp, hiệu quả coi là thật khủng bố. Như bình thường tu luyện, tung thiên phú dị bẩm người, không phải mấy năm khổ công cũng tuyệt khó làm đến!

Cảm thụ được thể nội, chảy xiết cường đại tu vi, La Quan khóe miệng lộ ra tiếu dung.

Đột nhiên, tiếng đập cửa vang lên.

La Quan mặt lộ vẻ bất đắc dĩ, đứng dậy mở cửa.

Tứ Hải Vương dẫn theo vò rượu, “Ngụy huynh đệ, đi đi đi, hôm nay phong quang vừa vặn, ngươi ta cùng nhau thưởng thức cảnh biển, không say không về!”

Gia hỏa này, hay là cái tửu quỷ!

Trong một tháng, đã hô La Quan nhiều lần, nói là tu luyện khi lỏng có đạo, ngụy biện một đống lớn.

La Quan chịu không nổi phiền phức, cùng hắn uống 2 về.

“Ừm?” Tứ Hải Vương đôi mắt ngưng lại, “Ngụy đạo hữu tu vi, lại có đột phá? !”

La Quan gật gật đầu.

Tứ Hải Vương đột nhiên đã cảm thấy, trong tay rượu không thơm!

Khá lắm, ta đại thù được báo, lại cùng phong lôi lão tổ liều ngươi chết ta sống, mới rốt cục tìm được một sợi phá cảnh thời cơ.

Liền cái này, cũng được chậm rãi rèn luyện, chẳng biết lúc nào mới có thể chân chính đột phá.

Ngươi thế mà trước mạnh lên rồi? Mà lại, nhìn La Quan khóe miệng, một tia không đè nén được ý cười, liền biết tăng lên tất nhiên không tiểu.

Chua, thật chua!

La Quan cười lạnh, “Cái gì ánh mắt? ! Uống hay không? Không uống ta tiếp tục tu luyện!”

“Uống, uống!”

Boong tàu bên trên, thịt rượu đầy đủ, ca múa động lòng người.

La Quan uống rượu, gió biển thổi, nắng ấm chiếu lên trên người, không khỏi có chút hoảng hốt.

Hắn tựa hồ, đã thật lâu không có, như thế hưởng thụ qua.

Liếc một chút Tứ Hải Vương, gia hỏa này giống như 1 viên sương đánh lão quả cà, sắc mị mị nhìn chằm chằm vũ nữ, đem các cô nương mặt đều nhìn đỏ.

“Ngươi đường đường năm lần thay máu thông thiên vũ phu, có chút tiền đồ được không?”

Tứ Hải Vương cười lạnh, “Sao? Lão tử ăn không được, qua xem qua nghiện cũng không được!”

La Quan yên lặng, mặt lộ vẻ thương hại.

Gia hỏa này võ đạo, cùng người bên ngoài cũng khác nhau, cần bảo trì thuần dương chi thân.

Đều nhanh thành gió thịt khô, còn không biết thịt tư vị… Chậc chậc, cũng là đáng thương!

Ánh mắt này, dẫn tới Tứ Hải Vương giận dữ, bị hắn hung ác rót mấy ngụm rượu, “Ngụy huynh đệ, ta đệ tử này la bàn, ngươi nếu không lại cân nhắc dưới? Người đẹp vóc người đẹp, đối ngươi báo đáp ân tình ý rả rích,

vậy xem ra ánh mắt, đừng nói ngươi không biết.”

La Quan cười lạnh một tiếng, “Ngươi phải sợ, liên lụy nàng chịu chết, không đi biển sâu cũng chính là, làm gì từ chối cho ta.”

Tứ Hải Vương thở dài, “Nha đầu này, là cái trọng tình nghĩa, nhất định phải phụng dưỡng bổn vương trái phải… Khục! Ngụy huynh đệ a, bổn vương thế nhưng là nhấc lên 2 xách 3 xách, chính ngươi cự tuyệt, cũng đừng trách ta không tử tế…”

La Quan nhíu mày, “Có ý tứ gì?”

Tứ Hải Vương giơ lên cái cằm, “Chính ngươi đến hỏi đi.”

Một lát sau, mạn thuyền bên cạnh.

La Quan nhìn xem Du Tùng Tử, mày nhíu lại gấp, “Ngươi muốn cùng Tứ Hải Vương, cùng đi biển sâu? Không được, ta không đồng ý!”

Du Tùng Tử cảm thấy cảm động, lại có chút đắng buồn bực, “La đại ca, ta… Ta là thật, rất thích cuộc sống trên biển…”

Nàng cúi đầu, ngón tay khuấy động góc áo, “Ta biết ngươi là vì ta tốt, nhưng La đại ca, trên biển mới là ta hướng tới sinh hoạt… Có Tứ Hải Vương tiền bối, còn quan lại Nam tỷ tỷ, ta cẩn thận một chút khẳng định không có việc gì.”

La Quan trầm giọng nói: “Tùng Tử, ngươi nghĩ rõ ràng,

cái này tuyệt không phải việc nhỏ… Biển sâu, là rất nguy hiểm!”

“La đại ca, ta nghĩ thật lâu, mới làm ra quyết định này.” Du Tùng Tử cắn môi, “Nhưng… ngươi muốn thật không đáp ứng… Ta… Ta đi với ngươi…”

La Quan thở dài, lớn tiếng nói: “Tứ Hải Vương!”

“A? !”

“Muội tử ta liền giao cho ngươi, nàng có nửa điểm sơ xuất, lão tử rút kiếm chặt ngươi!”

Tứ Hải Vương: …

Nếu không, ngươi đem ngươi muội mang đi?

Nhìn La Quan sắc mặt, hắn đành phải vẻ mặt đau khổ đáp ứng.

Không có cách, nợ ân tình người ta, lực lượng không đủ.

Du Tùng Tử cong xuống, “La đại ca, cám ơn ngươi!”

La Quan giữ chặt nàng, lật tay lấy ra nhẫn trữ vật, “Trong này là một ít linh thạch, còn có một số pháp bảo chi vật, không cho phép cự tuyệt.”

“Biển sâu nguy cơ trùng trùng, nhất định phải cẩn thận.”

Hắn thở ra một hơi, bước ra một bước.

Bá ——

Rời đi thuyền lớn.

“Được rồi, ta liền đưa các ngươi đến nơi này, con đường phía trước cẩn thận, trân trọng!”

Đối Tứ Hải Vương gật gật đầu, lại nhìn Du Tùng Tử, La Quan quay người liền đi.

La bàn đứng ở bên cạnh, thần sắc cô đơn.

Sư tôn kỳ thật, sớm hỏi thăm qua nàng ý tứ, nếu không cũng sẽ không, trực tiếp cùng Ngụy đại nhân xách sự kiện kia.

Nhưng cũng tiếc, hoa rơi hữu ý nước chảy vô tình…

Tứ Hải Vương trừng mắt, “Lão Ngụy, ngươi gấp cái gì?”

Hắn thả người nhảy lên, mấy bước đuổi theo.

“Làm gì?” La Quan lặng lẽ, biểu lộ khó chịu.

Nhưng thật ra là hắn chủ quan, đã sớm biết Du Tùng Tử nha đầu kia, là cái thích vô câu vô thúc, lưu lạc thiên nhai tính cách.

Tứ Hải Vương liệt cười khổ “Lão Ngụy, ngươi cái này cũng không giảng cứu… Được được, ta không nói, người khẳng định cho ngươi chiếu cố tốt!”

Hắn bĩu môi, “Có chuyện gì, ta phải hỏi một chút ngươi, lão Ngụy ngươi đến cùng họ Ngụy hay là họ La?”

La Quan nhíu mày, “Làm sao ngươi biết?”

Lời này, liền coi như thừa nhận thân phận.

“Hắc! Thật đúng là ngươi… Ta là ai? Tứ Hải Vương! Cái này trên biển đạo phỉ đầu lĩnh, tin tức con đường tất nhiên linh thông, thánh đô cũng có mắt của ta tuyến! Ngươi xử lý phong lôi lão tổ lần kia, bổn vương liền đoán được.” Tứ Hải Vương trên dưới dò xét, “May mắn ngươi là hiện tại bộ dáng này, không phải la bàn nha đầu kia, hồn khẳng định không có…”

“Nói chính sự!”

Tứ Hải Vương nói: “Trước nói rõ ràng, tin tức bổn vương cũng là vừa mới đạt được.”

“Thanh Tiêu kiếm tông thời gian, gần nhất không tốt lắm…”

Bá ——

Phong lôi song dực triển khai, La Quan gào thét đi xa, một mặt túc sát.

…

Thanh Tiêu kiếm tông.

Hôm nay, một mảnh ầm ĩ, hỗn loạn.

“Đem người giao ra!”

“Nói cho các ngươi biết, đừng tưởng rằng đỉnh lấy 12 ngày cửa tên tuổi, liền có thể vô pháp vô thiên? ?”

“Người ta Hứa gia 4 đời đơn truyền, liền cái này một cây dòng độc đinh, lại bị các ngươi giết chết, hung thủ nhất định phải đền mạng! !”

Gầm thét liên tục, quần tình xúc động.

Mấy tên Thanh Tiêu kiếm tông tu sĩ, ngăn tại trước đám người, mặt mũi tràn đầy cười khổ, bối rối.

“Mọi người tỉnh táo, ta Thanh Tiêu kiếm tông làm việc, từ trước đến nay quang minh lỗi lạc, việc này chắc chắn sẽ điều tra rõ ràng, cho mọi người một cái công đạo!”

Dư Diêu xuất mồ hôi trán, ánh mắt lo lắng.

Nàng tại đám người bên trong, nhìn thấy phá có danh tiếng mấy tên Kim Đan tu sĩ cấp cao, đều là phụ cận tu hành trong tông phái cường giả.

Như bộc phát xung đột, lấy Thanh Tiêu kiếm tông bây giờ trạng thái, nhất định khó mà ngăn cản.

“Thối biểu - tử, ngươi câm miệng cho lão tử!” Hứa gia chủ gầm thét, biểu lộ dữ tợn, “Nhi tử ta chết rồi, hung thủ hết thảy 3 người, đều giao ra đây cho ta, để bọn hắn toàn bộ chôn cùng!”

“Không phải, hôm nay Thanh Tiêu kiếm tông trên dưới, 1 cái cũng đừng nghĩ trốn!”

Bên cạnh phụ nhân tru lên, “Lão gia, chớ cùng nàng nói nhảm! ! Hôm nay đông đảo đạo hữu đến đây trợ trận, chúng ta trực tiếp đánh đi vào, bắt lấy hung thủ… Ta đáng thương con a, ngươi chết thật thê thảm!”

Trong đám người, đột nhiên có người gầm nhẹ, “Thanh Tiêu kiếm tông muốn đem hung thủ chuyển di! ! Mọi người mau ra tay, tuyệt không thể bỏ qua bọn hắn!”

Oanh ——

1 đạo lưu quang bộc phát.

“A!”

Trước đám người, một tên Thanh Tiêu kiếm tông tu sĩ, kêu thảm đổ xuống.

Thế cục, nháy mắt mất khống chế!

—

—

—

Chương 483 : Lão cẩu, ngươi rất tự tin a

Hỗn chiến bộc phát.

Đã từng 12 ngày cửa đứng đầu, chính là thánh đô đều cần kính trọng 3 điểm Thanh Tiêu kiếm tông, hôm nay lại phá lệ suy yếu.

Chỉ có Dư Diêu cùng 3 tên tu sĩ Kim Đan, dẫn đầu môn hạ đệ tử chèo chống, tại mọi người vây công dưới, rất nhanh thua trận.

“Các ngươi muốn làm gì? Đây là Thanh Tiêu kiếm tông, 12 ngày cửa uy nghiêm không dung khiêu khích, các ngươi liền không sợ bị truy chứ? !”

Dư Diêu sắc mặt tái nhợt, cắn răng kêu to.

Mãnh liệt đám người trì trệ, không ít người mặt lộ vẻ ý sợ hãi.

12 ngày cửa!

Nó uy danh, tại biển mây đại lục Nam cảnh, tựa như chống trời đại sơn.

“Mọi người đừng sợ!” Một tên tu sĩ Kim Đan cười lạnh, “12 ngày cửa đại bỉ đã bắt đầu, sau ngày hôm nay chỉ sợ Thanh Tiêu kiếm tông, liền muốn từ 12 ngày cửa xoá tên!”

Lại có người chế giễu, “Ngay cả cái Nguyên Anh đều không có, còn có mặt mũi tự xưng Thiên môn? ! Này danh đầu, đã sớm nên thay người.”

“Đúng, hiện tại Thanh Tiêu kiếm tông, quả thực vũ nhục ‘Thiên môn’ 2 chữ!”

Dư Diêu đưa tay, ngăn tại phía trước, “Hôm nay, các ngươi đừng nghĩ xông vào, Thanh Tiêu kiếm tông tu sĩ ở đâu? Cùng ta tử thủ sơn môn!”

“Vâng!”

“Dư Diêu trưởng lão, cùng bọn hắn liều!”

“Một đám vương bát đản, muốn đi vào, trước hết giết lão tử!”

Thanh Tiêu kiếm tông mọi người, cắn răng bò lên.

Hứa gia chủ cười lạnh, “Thối biểu - tử, ta trước hết giết ngươi, xem ai còn dám chặn đường!”

Oanh ——

Trong kim đan giai tu vi bộc phát.

Dư Diêu cắn răng, trực tiếp nghênh tiếp.

Một tiếng vang thật lớn, nàng bay ngược trở về, ngã xuống đất thổ huyết.

Dư Diêu vốn là chỉ có, Kim Đan sơ giai tu vi, lại thụ thương phía trước, căn bản không phải đối thủ.

Trong mắt nàng, lộ ra thống khổ, tuyệt vọng.

Những người này tâm hoài quỷ thai, Dư Diêu phi thường rõ ràng, chẳng lẽ Thanh Tiêu kiếm tông, hôm nay liền muốn tan thành mây khói? !

“Chết đi!”

Hứa gia chủ thả người vọt lên, 1 cước đạp xuống.

“Dư Diêu trưởng lão!”

Nó hơn 2 tên Thanh Tiêu kiếm tông Kim Đan, muốn ra tay cứu nàng, sau một khắc lại miệng mũi máu tươi cuồng phún, bị ngạnh sinh sinh đánh bay.

Dư Diêu nhắm mắt lại, trong miệng thì thào, “Có chút, tiểu cô mụ hết sức, thật có lỗi…”

“A!”

Một tiếng hét thảm, bên tai bỗng nhiên yên tĩnh.

Đây chính là tử vong sao? Nhưng ta làm sao không có một điểm cảm giác, mà lại cái này kêu thảm, cũng không phải ta kêu a.

Dư Diêu mở mắt ra, liền nhìn thấy trước mặt, thêm ra một thân ảnh.

“La Quan!”

Nàng con mắt, một chút trợn tròn.

Nhảy đến giữa không trung, muốn thống hạ sát thủ Hứa gia chủ, đã tại chỗ bị vùi dập giữa chợ.

La Quan quay người, lộ ra mỉm cười, “Dư Diêu trưởng lão, đã lâu không gặp!”

“A…” Dư Diêu đưa tay bóp mình 1 đem, “Không phải ảo giác, ngươi thật trở về.”

“Tốt! Quá tốt… Ô ô… Thanh Tiêu kiếm tông có thể cứu…”

Vừa rồi, nàng kém chút liền chết rồi, rất sợ hãi! ! !

Sau lưng, Thanh Tiêu kiếm tông mọi người, cũng nhao nhao reo hò.

“Là tông tử đại nhân!”

“Tông tử trở về, chúng ta có thể cứu!”

“Nhìn hôm nay, ai còn dám khinh thường ta Thanh Tiêu kiếm tông!”

Biệt khuất, bi phẫn, lúc này đều biến thành kích động.

Lúc trước thánh đô một trận kinh thiên biến cố, Thác Bạt gia trực tiếp lật úp, các loại tin tức cắm cánh, truyền khắp biển mây Nam cảnh.

Trong đó một chút, truyền đến Thanh Tiêu kiếm tông lúc, bọn hắn căn bản không dám tin ——

Cái gì 1 kiếm giết Nguyên Anh!

Cái gì áo đỏ hàng thế, thần hồn như sâu kiến.

Lại 1 người 1 kiếm, đồ diệt Thác Bạt gia chờ chút…

Còn có người nói, La Quan hắn đã phá cảnh thần hồn, là làm dưới biển mây trong đại lục, đứng tại tu hành giới đỉnh phong nhất tồn tại.

Sao lại có thể như thế đây?

Thanh Tiêu kiếm tông người, có thể nói là, hiểu rõ nhất La Quan.

Lúc trước, cùng Đại trưởng lão phụ tử xung đột, bọn hắn đều tận mắt nhìn thấy, lại thêm Thanh Tiêu tổ đình biến cố lần kia… ; La Quan là rất mạnh, trấn áp cùng thế hệ không có vấn đề.

Nhưng muốn nói, hắn mạnh đến tình trạng như thế… Tin đồn, tuyệt đối tin đồn!

Nhưng dù cho như thế, La Quan thực lực bây giờ, đối kháng Nguyên Anh người hầu không nhiều… Vậy hôm nay nguy cơ, liền có thể vượt qua.

Mà giờ khắc này, vây công Thanh Tiêu kiếm tông mọi người, thì ngây người.

Vừa rồi, bọn hắn thậm chí đều không thấy rõ, La Quan là như thế nào xuất kiếm, Hứa gia chủ ngay tại chỗ bị vùi dập giữa chợ.

Phải biết, đây chính là 1 vị trong kim đan giai?

1 kiếm liền cho giây, quả thực dọa người!

Đợi nghe rõ ràng, thân phận của hắn về sau, liền lại giật nảy mình.

Thanh Tiêu kiếm tông tông tử, La Quan!

Cái này 1 vị, tuyệt đối như sấm bên tai, các loại hung danh hiển hách, khủng bố tuyệt luân hành vi, đã diễn sinh ra vô số cái phiên bản.

Hắn thế mà trở về!

Lần này, nên làm cái gì?

Dư Diêu liều lên tính mệnh, cũng không thể ngăn lại những người này nửa điểm, mà La Quan chỉ là đứng tại cái này, liền lại không người dám tiến lên.

“Là các ngươi, muốn phá ta Thanh Tiêu kiếm tông sơn môn? Thật lớn gan chó!”

Quát khẽ một tiếng, kiếm minh đột khởi.

Ông ——

Kinh người khí cơ, sát na bao phủ nơi đây thiên địa, tất cả vây công Thanh Tiêu kiếm tông tu sĩ, sắc mặt trắng bệch.

Này khí tức… Cái này uy áp…

Thật mạnh!

“Lão gia, ngươi… Ngươi cũng bị giết… Con ta cũng chết! Thanh Tiêu kiếm tông tạp chủng, ngay cả ta cũng cùng một chỗ giết đi, chúng ta người một nhà, làm quỷ cũng không buông tha các ngươi…”

Hứa gia phu nhân lớn tiếng chửi mắng, ánh mắt oán độc.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, chửi mắng im bặt mà dừng, trong lòng mọi người nhảy một cái, ánh mắt càng thêm sợ hãi.

Thật giết!

Người này, thật đúng là ma đầu hành vi, tàn khốc ngang ngược.

So trong truyền thuyết, đều càng thêm đáng sợ.

“Xuẩn bức, biến thành quỷ, nhớ được đừng tìm lầm người.” La Quan cười lạnh, không biết bị ai lợi dụng quân cờ, dám ở trước mặt hắn nhảy, muốn chết!

Quỷ cái đồ chơi này, là đến đưa đồ ăn sao?

Dám đến tốt nhất, để các ngươi 1 nhà, triệt để tan thành mây khói!

Mọi người về sau, đột nhiên truyền ra cười lạnh, “Đây chính là Thanh Tiêu kiếm tông tông tử? Lão phu nhìn, chính là 1 cái ma đầu!”

“Không phân tốt xấu, trực tiếp liền giết người… Chuyện ngày hôm nay, vốn là Thanh Tiêu kiếm tông sai, ngươi có dám hay không nhận?”

Đám người tách ra, một tên lão đầu đi tới, mặt mũi tràn đầy lãnh ý.

“Là tiên sinh Tôn Nam!”

“Lão nhân gia ông ta đến, quá tốt, chúng ta có thể cứu!”

“Đúng vậy a, bằng không cái này Thanh Tiêu kiếm tông ma đầu, tất sẽ không bỏ qua ngươi ta!”

“Bái kiến tiên sinh Tôn Nam, mời tiên sinh chủ trì công đạo!”

Đám người lại táo động.

Dư Diêu vội vàng nói: “La Quan, lão nhân này là biển mây Nam cảnh, rất có danh khí một tên tán tu, đã sớm là trong nguyên anh giai tu vi, thực lực rất mạnh!”

Nàng biểu lộ, lộ ra khẩn trương, bất an.

La Quan cười lạnh, trong nguyên anh giai? ? Loại cấp bậc này tu sĩ, không cần lão sư hỗ trợ, bị giết bắt đầu chính là thái thịt! !

“La Quan, đừng giả bộ điếc làm câm, có dám hay không trả lời lão phu?” Tôn Nam cười lạnh, “Ngươi Thanh Tiêu kiếm tông tu sĩ hại người tính mệnh, đây là sự thật… Khổ chủ đánh tới cửa, bị các ngươi làm hại, lão phu nếu không ra mặt, thế gian há còn có công đạo có thể nói? !”

Oanh ——

Nguyên Anh 7 tầng khí tức trùng thiên, như một tòa núi lớn, trùng điệp đè xuống.

“Nghiệt chướng, quỳ xuống cho ta, hướng người chết dập đầu!”

Trong đám người, trận trận kinh hô.

“Cái này uy áp, Nguyên Anh cao giai!”

“Tiên sinh Tôn Nam tu vi, lại đột phá.”

“Thật mạnh, ta cả đời này, nếu có thể có tiên sinh một nửa lợi hại, chết cũng không hối tiếc! !”

“Ha ha ha, tốt! Tiên sinh Tôn Nam xuất thủ, trấn áp ma đầu kia, lại nhìn hắn như thế nào tùy tiện? ? Hôm nay, chúng ta tất diệt Thanh Tiêu kiếm tông!”

Dư Diêu chân mềm nhũn, tiếp lấy một thân ảnh, trực tiếp ngăn tại trước mặt, đem tất cả uy áp ngăn lại.

La Quan cười lạnh, “Quỳ xuống? Lão cẩu, ngươi rất tự tin a!”

—

—

—

Chương 484 : Bá khí tuyệt luân

Chân Long biến!

La Quan đôi mắt chỗ sâu, băng lãnh dựng thẳng đồng hiển hiện.

Oanh ——

Hắn khí tức, nháy mắt tăng vọt.

Đưa tay 1 kiếm!

Tôn Nam sắc mặt đại biến, 2 tay giơ lên, bộc phát mảng lớn linh quang.

Một tiếng vang thật lớn, linh quang sụp đổ, tiêu tán, hắn thân ảnh nhanh lùi lại, một ngụm máu tươi phun ra.

Bá ——

Vây công Thanh Tiêu kiếm tông mọi người, giống bị bóp chặt yết hầu, một mặt chấn kinh, hãi nhiên.

1 kiếm, đánh lui Nguyên Anh cao giai, miệng phun máu tươi…

Cái này La Quan, như thế nào mạnh như vậy? !

Xong đời, vậy bọn hắn hôm nay, chẳng lẽ không phải tai

kiếp khó thoát.

Trên mặt mọi người, lập tức tràn ngập sợ hãi, bối rối.

Dư Diêu trừng lớn mắt, tràn đầy khó có thể tin… Chẳng lẽ, những cái kia hoang đường vô lý truyền ngôn, lại đều là thật? Làm sao có thể!

La Quan nhanh chân hướng về phía trước, “Lão cẩu, ngươi cho lão tử quỳ!”

Lại là 1 kiếm, ầm vang chém xuống.

Tôn Nam gầm thét, “Chư vị, muốn trơ mắt, nhìn ma đầu kia quát tháo sao? !”

Xoát ——

2 thân ảnh đột nhiên xuất hiện, lực lượng kinh khủng bộc phát, đem một kiếm này ngăn lại.

“Cù núi Phạm gia lão tổ!”

“Kim Thiên tông tông chủ!”

Lại là 2 tên Nguyên Anh thượng cảnh, cù núi Phạm gia, Kim Thiên tông, cũng là biển mây Nam cảnh bên trong, uy danh hiển hách tồn tại.

Dù không vào 12 ngày cửa, cũng là một phương hào cường!

La Quan nhếch miệng lên, “3 cái Nguyên Anh thượng

cảnh, các ngươi đều rất nhàn a, không có việc gì đều chạy đến ta Thanh Tiêu kiếm tông ngoài sơn môn tản bộ…”

Dư Diêu cùng Thanh Tiêu kiếm tông tu sĩ, sắc mặt biến hóa.

Thấy cảnh này, bọn hắn cái kia bên trong còn không nghĩ tới, hôm nay cuộc phong ba này, so với bọn hắn trong tưởng tượng còn muốn càng thêm đáng sợ.

Là có người, muốn để Thanh Tiêu kiếm tông, hôm nay sau tan thành mây khói!

Phạm gia lão tổ nhướng mày, thản nhiên nói: “Mấy người lão phu đến đây, chỉ vì duy trì thế gian đạo nghĩa, công lý, ngược lại là ngươi ma đầu kia, tùy ý lạm sát kẻ vô tội, tội đáng muôn lần chết.”

“Không sai!” Kim Thiên tông tông chủ cười lạnh, “Ngươi Thanh Tiêu kiếm tông, dù sao cũng là 12 ngày cửa 1 trong, dám làm không dám chịu?”

Bị hù sợ đám người, lại lần nữa ồn ào náo động.

“Thanh Tiêu kiếm tông giết người trước đây, chứng cứ vô cùng xác thực!”

“Đáng thương Hứa gia 1 nhà, đều chết thảm trong tay bọn hắn!”

Tôn Nam ổn định trận cước, lạnh giọng nói: “Thanh Tiêu kiếm tông một mạch, đều đã thành điên dại, không phải

là không điểm, đúng sai bất luận…”

“Ngậm miệng!” La Quan quát khẽ, giương kiếm hướng về phía trước, “3 đầu lão cẩu, mang theo một đám chó con, chạy đến ta Thanh Tiêu kiếm tông ngoài sơn môn gọi bậy, lão tử nhìn các ngươi chán sống!”

“Đối như thế nào? Sai lại như thế nào? ! Lão tử hôm nay cầm kiếm, là tại cái này cùng các ngươi giảng đạo lý sao? Một đám ngu xuẩn!”

Lời này, sao mà phách lối.

3 tên Nguyên Anh thượng cảnh, cùng một đám chó con nhóm, đều kinh ngạc đến ngây người.

Đón lấy, chính là nổi giận!

“3 vị tiền bối, giết cái này hỗn đản!”

“Thật sự là cuồng vọng, đối mặt 3 vị Nguyên Anh thượng cảnh, cũng còn dám làm càn.”

“Hôm nay, 3 vị tiền bối liên thủ, trừ phi Thần Hồn cảnh giáng lâm, ai là địch thủ? La Quan, ngươi tai kiếp khó thoát!”

Thanh Tiêu kiếm tông mọi người, trong lòng thống khoái chi hơn, lại lo lắng không thôi.

Trận thế này, tông tử đại nhân cản không ngăn được?

Phạm gia lão tổ lạnh giọng nói: “La Quan, ta cùng lại cho

Thanh Tiêu kiếm tông, một cơ hội cuối cùng.”

“Hiện tại ngươi quỳ xuống đất xin lỗi, lại giao ra hung thủ, lão phu có lẽ nhưng cho các ngươi, một con đường sống.”

La Quan cười lạnh, “Ra vẻ đạo mạo, dối trá ti tiện! Đừng hắn - mẹ nói nhảm, đã các ngươi nhảy ra, hôm nay liền đều chớ đi!”

“Làm càn!”

Kim Thiên tông tông chủ gầm thét, “2 vị, chúng ta cùng một chỗ động thủ, trấn sát kẻ này!”

“Tốt, lão phu muốn đích thân động thủ, để hắn vạn kiếp bất phục!”

Tôn Nam nhe răng cười, ánh mắt oán độc.

Phạm gia lão tổ lắc đầu, “Minh ngoan bất linh, tự chịu diệt vong!”

Oanh ——

3 đạo Nguyên Anh thượng cảnh uy áp, bài sơn đảo hải sát na quét ngang, bao phủ nơi đây thiên địa.

1 cái Nguyên Anh 7 tầng, 2 cái Nguyên Anh tầng 8…

La Quan ánh mắt sáng tỏ, vừa vặn thử một chút, hắn bây giờ toàn lực xuất thủ, rốt cuộc mạnh cỡ nào.

Đưa tay, 1 kiếm chém ra.

Thân lò!

Kiếm thế sắp hết lúc, bỗng nhiên tái khởi.

Bạt sơn hà!

Kiếm thứ 3, từng ngày nguyệt.

Kiếm thứ tư, đãng cửu tiêu!

Bằng này 4 kiếm, lúc trước Nguyên Anh viên mãn cấp độ Thẩm Tòng Vinh, đều kém chút bị thiệt lớn.

Bây giờ, La Quan phá cảnh chí kim đan tầng 3 đỉnh phong, kiếm thế tăng vọt một đoạn.

4 kiếm hợp nhất, sát na ngập trời!

100 trượng khủng bố kiếm ảnh, lấy hủy thiên diệt địa chi thế, ầm vang rơi xuống.

Đối diện, 3 tên Nguyên Anh thượng cảnh tu sĩ, sắc mặt đại biến.

“Nhanh, liên thủ ngăn lại!”

Không dám có nửa điểm chần chờ, 3 người đồng thời xuất thủ, chỉ nghe tiếng vang kinh thiên, mắt trần có thể thấy chấn động xung kích, bỗng nhiên quét ngang.

“A!”

Kêu thảm bên trong, khoảng cách gần một chút tu sĩ bị cuốn vào trong đó, lúc này xương cốt đứt gãy, như vải rách ném đi.

Đối diện 3 cái Nguyên Anh thượng cảnh, “Đăng đăng đăng” ngay cả tiếp theo lui lại, một gương mặt tăng đỏ tía, bỗng nhiên phun ra máu tươi.

Nhất là Tôn Nam, trước đó liền bị La Quan kiếm thế gây thương tích, bây giờ “Oa oa” thổ huyết không ngừng, trên mặt hoàn toàn trắng bệch.

Ông ——

Kiếm minh tái khởi!

Tôn Nam bỗng nhiên ngẩng đầu, mặt mũi tràn đầy tuyệt vọng, “Không!”

Kêu thảm im bặt mà dừng, cả người, bị từ đó chém thành 2 đoạn.

Hưu ——

Hắn Nguyên Anh bay ra, tràn đầy hoảng sợ, oán độc, “La Quan! Lão phu phát thệ, cuối cùng sẽ có một ngày tất báo thù này!”

Nói, điên cuồng chạy trốn.

La Quan cười lạnh, đáy mắt lộ ra đùa cợt.

Sau một khắc ——

“A! Tại sao có thể như vậy, ta Nguyên Anh…” Tôn Nam thê lương thét lên, vang vọng đất trời.

Liền gặp, kia đã đào tẩu Nguyên Anh, đột nhiên hiển hiện vết rách.

Oanh ——

Tại chỗ bạo tạc, Nguyên Anh thượng cảnh Tôn Nam, như vậy hồn phi phách tán!

Phạm gia lão tổ, Kim Thiên tông tông chủ, con ngươi bỗng nhiên co vào, lộ ra vô tận hãi nhiên.

Bọn hắn ngàn vạn không nghĩ đến, 3 người liên thủ một trận chiến, lại bại đè xuống bôi địa.

Tôn Nam càng là như gà vịt, bị tại chỗ chém giết!

“Trốn!”

“Cái này La Quan, quả thực đáng sợ!”

2 tên Nguyên Anh thượng cảnh, bỗng nhiên phóng lên tận trời, nhưng lại sau đó một khắc, cứng tại nguyên địa.

Oanh ——

Kiếm minh trùng thiên, La Quan giương kiếm mà lên, khí cơ khóa chặt 2 người.

“Cút ngay cho ta xuống tới, còn dám chạy một bước, trực tiếp chặt!”

Phạm gia lão tổ, Kim Thiên tông tông chủ, sắc mặt một trận thanh bạch, đường đường Nguyên Anh thượng cảnh a, chính là tại thánh đô cũng có mấy điểm mặt mũi…

La Quan cười lạnh, “Nghe không hiểu tiếng người đúng không? Lăn xuống đến! Ta đếm ba tiếng, không phải trực tiếp chết!”

Bá ——

Bá ——

2 tên Nguyên Anh thượng cảnh rơi xuống đất.

Mặt mũi cái gì…

Quên đi thôi, còn sống trọng yếu nhất!

Giờ khắc này, thiên địa tĩnh mịch.

Vô số ánh mắt tụ đến, tràn ngập hồi hộp, kính sợ, tuyệt vọng… Cùng kích động.

Kích động, là Thanh Tiêu kiếm tông mọi người, nhìn xem La Quan bóng lưng, chỉ cảm thấy bá khí tuyệt luân, soái bạo!

Một câu, liền để 2 cái Nguyên Anh thượng cảnh, ngoan ngoãn lăn xuống tới.

Tình huống này, đừng nói hiện tại Thanh Tiêu kiếm tông, chính là năm đó cường thịnh nhất thời điểm, cũng chưa từng có a.

“Tông tử ngưu bức!”

“Ha ha ha, nhìn ngày sau, ai còn dám khinh thường, ta Thanh Tiêu kiếm tông nửa điểm!”

“12 ngày cửa tính là gì? Về sau ta Thanh Tiêu kiếm tông, muốn để biển mây Nam cảnh run rẩy!”

Mà còn lại hồi hộp, tuyệt vọng, tự nhiên là đến từ, những cái kia vây công Thanh Tiêu kiếm tông người.

Từng cái mặt không có chút máu, hận không thể biến thành người trong suốt, có thể bị xem như cái rắm đem thả!

Phạm gia lão tổ thở sâu, “La… Tông tử, hôm nay lão phu nhận thua, ngài ý muốn như thế nào? Liền mời nói thẳng đi.”

Kim Thiên tông tông chủ vội vàng nói: “Đúng, chúng ta nhận lầm… Việc này đều là hiểu lầm, ta cùng cũng là thụ tiểu nhân lừa bịp…”

“Ít lải nhải!” La Quan cười lạnh một tiếng, “Ở trước mặt ta, liền đừng che giấu cái gì, các ngươi đến cùng tại sao lại xuất hiện ở đây, ta tự sẽ điều tra rõ ràng.”

“Từ hôm nay trở đi, cù núi Phạm gia cùng Kim Thiên

tông, trực tiếp nhập vào Thanh Tiêu kiếm tông, 2 người các ngươI nghe rõ chưa?”

Không phải hỏi thăm, mà là trực tiếp thông tri.

Thanh Tiêu kiếm tông thực lực, thực tế là quá yếu, mà La Quan cũng không có khả năng, một mực lưu tại cái này bên trong.

Cho bọn hắn tìm mấy cái cường lực tay chân, làm trông nhà hộ viện sự tình, mới có thể một lần vất vả suốt đời nhàn nhã.

Phạm lão tổ cùng Kim Thiên tông tông chủ, con mắt một chút trợn tròn, lửa giận cơ hồ đốt rụi lý trí.

Muốn chúng ta nhập vào Thanh Tiêu kiếm tông? Tuyệt đối không được…

Ông!

Kiếm minh vang lên.

Lý trí, lại trở về…

La Quan người này, quả nhiên là bá đạo!

Không gật đầu, hôm nay hẳn phải chết không nghi ngờ.

Dư quang liếc nhau, 2 người cắn răng, “Tốt, chúng ta đáp ứng.”

Hừ!

Thanh Tiêu kiếm tông hiện tại, ngay cả cái Nguyên Anh đều không có, dưới mắt trước giả vờ giả vịt, ngày sau lại xem tình huống mà định ra.

Ai chiếm đoạt ai, có trả hay không nói!

La Quan cười lạnh, liếc mắt liền nhìn ra, 2 người này tâm hoài quỷ thai.

Nhưng cái này cũng không hề trọng yếu.

“Quỳ xuống! !”

Cắn răng, 2 tên Nguyên Anh thượng cảnh quỳ xuống đất, “Bái kiến tông tử đại nhân.”

La Quan cong ngón búng ra, 2 viên phù văn như thiểm điện, phân biệt chui vào đỉnh đầu bọn họ.

“A! !”

Phạm lão tổ, Kim Thiên tông tông chủ, đột nhiên phát ra tiếng kêu thảm, ngã xuống đất điên cuồng lăn lộn.

Vẻ mặt nhăn nhó, toàn thân run rẩy, bộ dáng kia làm người sợ hãi.

La Quan đánh cái búng tay, 2 người thống khổ biến mất, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ.

“Cấm chế nhập hồn, tư vị như thế nào các ngươi đã rõ ràng, ngày sau an an ổn ổn, làm 1 cái Thanh Tiêu kiếm

tông hộ pháp, có thể bảo vệ tính mệnh không ngại.”

“Nếu không, ta nhất niệm phía dưới, muốn các ngươi sống không bằng chết, hình thần câu diệt!”

Phạm lão tổ, Kim Thiên tông tông chủ, lập tức mặt mũi tràn đầy đắng chát.

“… Là, ta cùng tuân mệnh!”

Xong, đời này, đều muốn cho Thanh Tiêu kiếm tông làm công.

La Quan quay người, đưa tay lòng bàn tay ngưng ra một đoàn linh quang, “Dư Diêu trưởng lão, đây là một phần cấm chế điều khiển chi pháp, ngươi nắm giữ về sau, như 2 người có gây rối chỗ, liền trực tiếp hàng phạt.”

“A…” Dư Diêu trừng lớn mắt, ta 1 cái Kim Đan sơ cảnh, chưởng khống 2 cái Nguyên Anh thượng cảnh sinh tử.

Trọng trách này, có phải là quá nặng đi?

“Không không, ta không được… Vi vi đâu? Nàng bây giờ tại đây? ? Loại này mấu chốt chi vật, hay là giao cho vi vi đi!”

La Quan lắc đầu, “Sư tôn ra một chút vấn đề, Dư Diêu trưởng lão đừng nóng vội, ta 1 vị tỷ tỷ đã mang nàng đi chữa thương, không có việc gì.”

“Bây giờ Thanh Tiêu kiếm tông bên trong, ta tín nhiệm nhất chính là ngươi, liền đừng có lại chối từ… Mời Dư

Diêu trưởng lão, thế sư tôn bảo vệ tốt sơn môn, đợi nàng trở về.”

Dư Diêu thở sâu, “Được.”

Tiếp nhận linh quang, trực tiếp dung nhập thể nội, nàng tự nhiên là chưởng khống, điều khiển cấm chế chi pháp.

“A! !”

Đột nhiên, Kim Thiên tông tông chủ kêu thảm một tiếng.

Dư Diêu giật mình, tranh thủ thời gian giải thích, “Ta… Ta chính là thử một chút…”

Kim Thiên tông tông chủ: …

Ngươi còn không bằng không giải thích!

La Quan đảo qua Thanh Tiêu kiếm tông mọi người, nhíu nhíu mày, “Những người khác đâu? Làm sao bên trong sơn môn, cũng chỉ có các ngươi.”

Dư Diêu biến sắc, vội vàng nói: “12 ngày cửa đại bỉ, tại ta tổ tông đình bên ngoài cử hành, Tôn Thanh trưởng lão cùng đã dẫn đầu đệ tử tiến về.”

“Các phương đã sớm bất mãn, Thanh Tiêu kiếm tông vẫn chiêm thiên cửa 1 tịch chi vị, lần này tất có âm mưu, La Quan ngươi mau đi cứu người!”

La Quan sắc mặt biến hóa, “Tốt, cái này bên trong liền giao cho Dư Diêu trưởng lão.”

Một bước đạp xuống, hắn phóng lên tận trời.

Bá ——

Phong lôi song dực triển khai, mau chóng đuổi theo.

—

—

—

Chương 485 : Dám lấn ta Thanh Tiêu kiếm tông

Thanh Tiêu tổ đình!

Mây mù phun trào, bay thẳng cửu tiêu.

Có lôi đình cuồn cuộn, oanh minh kinh thiên.

12 ngày cửa đại bỉ, ngay tại nơi đây tổ chức.

Đài cao đột ngột từ mặt đất mọc lên, giờ phút này chém giết say sưa!

Đột nhiên một tiếng vang thật lớn, trong đó nữ tử kia bị đánh bay, trùng điệp ngã xuống đất.

“Cây đàn sư tỷ!”

Thanh Tiêu kiếm tông chỗ, một tràng thốt lên.

Đài này bên trên, bị đả thương nữ tử, chính là chủ phong đệ tử cây đàn.

Sắc mặt nàng tái nhợt, cắn răng nói: “Ta nhận thua!”

Oanh ——

Đối diện nàng tu sĩ như không nghe được, bỗng nhiên vọt tới.

1 cước, trùng điệp giẫm tại ngực nàng.

Răng rắc ——

Xương cốt vỡ nát, cây đàn kêu thảm một tiếng, miệng lớn thổ huyết.

“Dừng tay!”

Thanh Tiêu kiếm tông Tôn Thanh trưởng lão, mặt mũi tràn đầy phẫn nộ, “Ta tông đệ tử đã nhận thua, ngươi dám tiếp tục động thủ, quả thực làm càn!”

Bá ——

Hắn thả người nhảy lên, liền muốn cứu người.

“Bành” một tiếng, Tôn Thanh trưởng lão bị ngăn lại, “Hồ Sóc, ngươi Thần Tiêu kiếm tông muốn làm cái gì? !”

Động thủ, chính là lúc trước 12 ngày cửa tuyển chọn, từng đại biểu Thần Tiêu kiếm tông đăng tràng Hồ Sóc.

“Tôn Thanh, lần này 12 ngày cửa đại bỉ, đã đổi mới đổi quy tắc, lên đài liền nhất định phải chiến đấu đến cùng, trừ phi có người nguyện ý, thay tiểu nha đầu này kế tiếp theo xuất chiến, nếu không đến chết mới thôi!”

Thần Tiêu kiếm tông mọi người, sắc mặt đại biến.

Tôn Thanh gầm thét, “Sửa đổi quy tắc? Chúng ta vì sao không biết!”

Hồ Sóc cười lạnh, “Hiện tại chẳng phải nói cho các ngươi biết rồi? Việc này, chính là ta cùng nó hơn Thiên môn cộng đồng quyết định, ngươi như còn dám nhúng tay, đừng trách lão phu không khách khí!”

Các phương trầm mặc.

Cái này, liền đủ để cho thấy thái độ.

Thanh Tiêu kiếm tông mọi người, một trái tim chìm đến thung lũng, đã phát giác được hôm nay, chính là một trận nhằm vào bọn họ âm mưu…

“A!”

Lại một tiếng hét thảm, từ cây đàn trong miệng phát ra, đạp lên nàng Thần Tiêu kiếm tông tu sĩ, cười lạnh liên tục, “Gọi a, kêu lớn tiếng đến đâu điểm, nhìn Thanh Tiêu kiếm tông nhuyễn đản, có người hay không dám lên đài cứu ngươi.”

“Nếu như không ai, vậy ta liền một cây một cây, đưa ngươi xương cốt toàn bộ nghiền nát, để ngươi thể hội một chút cái gì gọi là sống không bằng chết!”

Răng rắc ——

Hắn 1 cước, đạp gãy cây đàn cánh tay.

“Súc sinh!” Đông đảo Thanh Tiêu kiếm tông đệ tử, con mắt biến đỏ, “Trưởng lão, để ta lên đài, đem tên vương bát đản này giết!”

“Thanh Tiêu kiếm tông, há lại cho làm nhục như vậy!”

Tôn Thanh cắn răng, “Hàn Thạc, ngươi đi… Hãy cẩn thận!”

Hàn Thạc là Thanh Tiêu kiếm tông đệ tử bên trong, mạnh nhất mấy người 1 trong, lớn tiếng nói: “Trưởng lão yên tâm, đệ tử tất mang về cây đàn sư muội!”

Hắn thả người nhảy lên, leo lên lôi đài.

“Đồ hỗn trướng, nhận lấy cái chết!”

Oanh ——

1 kiếm chém ra!

Thần Tiêu kiếm tông tu sĩ, cười lạnh một tiếng, “Chỉ bằng ngươi? Cút cho ta!”

Đưa tay chính là 1 kiếm.

Kinh người kiếm hơi thở, sát na phóng lên tận trời!

Tôn Thanh sắc mặt đại biến, “Không tốt, hắn che giấu tu vi, thực lực nhưng so Kim Đan!”

“A!”

Hàn Thạc một tiếng hét thảm, bị trực tiếp đánh bay.

Hưu ——

Thần Tiêu kiếm tông tu sĩ đuổi kịp, trường kiếm xuyên qua lồng ngực, đem Hàn Thạc đóng ở trên mặt đất!

“Không phải muốn giết ta sao? Liền chút bản lãnh này, ta nhìn các ngươi Thanh Tiêu kiếm tông, cũng chính là khoác lác tương đối lợi hại.” Thần Tiêu kiếm tông tu sĩ cười lạnh, đạp lên giãy dụa Hàn Thạc, “Không phục? Liền ngươi kiểu người như vậy, cho ta xách giày cũng không xứng!”

Oanh ——

Trùng điệp giẫm mạnh, ngực lõm xuống dưới, Hàn Thạc thống khổ kêu thảm.

Thần Tiêu kiếm tông tu sĩ cười to, “Cái thứ 2! Thanh Tiêu kiếm tông đệ tử, còn có ai dám lên đài? Không phải, ta muốn phải, đem bọn hắn đều cho giết!”

Thanh Tiêu kiếm tông chỗ, mọi người mặt lộ vẻ tuyệt vọng.

Hàn Thạc đều bị 1 kiếm đánh bại, còn có ai nhưng đánh một trận? Chẳng lẽ cũng chỉ có thể, trơ mắt nhìn xem, 2 người bọn họ bị giết? !

“Sư tôn, để ta đi.”

Đột nhiên, một thanh âm vang lên.

Tôn Thanh nhíu mày, mặt lộ vẻ suy tư “… Hứa du?”

Hứa Du khóe miệng co quắp một chút, tuy nói đối tự

thân trong suốt đặc chất, đã sớm quen thuộc.

Nhưng ngài là sư tôn của ta a!

Cũng may, danh tự không có la sai.

“Ừm.”

Tôn Thanh do dự một chút, trầm giọng nói: “Tốt, hứa từ… Chỉ cần ngươi có thể thắng, vi sư cam đoan, về sau nhất định ghi nhớ ngươi!”

“… Tạ ơn sư tôn.”

Hứa Du ổn định tâm tính, nhảy lên lôi đài.

“Lại 1 cái chịu chết, vậy liền thành toàn ngươi!” Thần Tiêu kiếm tông tu sĩ nhe răng cười, rút kiếm chém xuống.

Oanh ——

Nổ vang rung trời, nhưng lần này bại, lại là tên này Thần Tiêu kiếm tông tu sĩ.

Hắn trừng lớn mắt, nhìn xem bị đâm xuyên lồng ngực, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin.

Đối diện, Hứa Du sắc mặt trắng nhợt.

Hắn thi triển bí pháp, bộc phát ra kinh người 1 kiếm.

Cũng may, cuối cùng là thắng!

“Tốt!”

“Hứa… Cái gì sư huynh, lợi hại!”

“Ta Thanh Tiêu kiếm tông, cũng có thiên tài tọa trấn!”

Thanh Tiêu kiếm tông mọi người, nhao nhao reo hò.

Tôn Thanh một mặt vui mừng, hứa… U, sư tôn nói lời giữ lời, triệt để ghi nhớ ngươi!

Đột nhiên, hắn biểu lộ biến đổi, “Cẩn thận!”

Hứa Du cũng phát giác được, đột nhiên bộc phát khí tức, 1 kiếm chém ra.

“Bành” một tiếng, hắn bị trực tiếp đánh bay, ngã xuống đất miệng lớn thổ huyết.

“Hồ Sóc, ngươi khinh người quá đáng!” Tôn Thanh xông lên lôi đài, lớn tiếng gào thét.

Hồ Sóc cười lạnh, “Đệ tử bất tranh khí, đã bị đánh bại, ta cái này làm sư tôn, đương nhiên muốn lên đài cứu danh dự.”

Hắn giương kiếm, “Tôn Thanh, ngươi đã lên đài, vậy liền cùng bản trưởng lão một trận chiến! Thắng, ngươi có thể dẫn người đi, thua liền chết!”

“Vương bát đản, khi lão tử sợ ngươi sao?” Tôn Thanh gầm thét.

Hôm nay thế cục, đã lui không thể lui!

Oanh ——

Trên lôi đài, nháy mắt bộc phát Kim Đan chém giết, nhưng người sáng suốt đều nhìn ra được, Hồ Sóc đại chiếm thượng phong.

Kim Đan cao giai tu vi, lực áp Tôn Thanh một đầu.

“A!”

Đột nhiên, Tôn Thanh kêu thảm, hắn một cánh tay, bị Hồ Sóc chặt đứt.

Nhưng hắn lại không lùi phản tiến vào, dữ dằn 1 kiếm đâm thẳng mặt, ngạnh sinh sinh đem Hồ Sóc bức ra lôi đài.

“Ngươi thua!”

Ôm chỗ cụt tay, Tôn Thanh gầm nhẹ, khí tức thảm liệt.

Hồ Sóc cười lạnh, “Tốt, Hồ mỗ nhận thua!” Hắn quay người, thản nhiên nói: “Thần Tiêu kiếm tông đã đánh trận đầu, chư vị hẳn là còn muốn, tiếp tục xem hí sao?”

Bá ——

Lại một tên Thiên môn Kim Đan, leo lên lôi đài, “Trương đạo hữu, xin chỉ giáo!”

Hôm nay, vốn là các phương hợp nghị, hủy diệt Thanh Tiêu kiếm tông.

“Hèn hạ!”

“Vô sỉ! !”

“Các ngươi không muốn mặt! !”

Thanh Tiêu kiếm tông mọi người, nhao nhao mắng to.

Đúng lúc này, cười lạnh một tiếng vang lên, “Ồn ào!”

Oanh ——

Cường đại khí cơ, sát na rơi xuống.

Thanh Tiêu kiếm tông mọi người nhao nhao kêu rên, sắc mặt trở nên tái nhợt.

Đôi mắt bên trong, hiển hiện hoảng sợ, hãi nhiên.

Nguyên Anh!

Giữa không trung, một thân ảnh chân đạp hư không mà đến, đôi mắt hờ hững, băng lãnh, “Thanh Tiêu kiếm tông tiểu bối, hoặc là tuân thủ quy tắc, lên đài một trận chiến… Còn dám hồ ngôn loạn ngữ, bản tọa tất không dễ tha!”

Đây là muốn đem bọn hắn tất cả mọi người, đều sống sờ sờ bức tử, Tôn Thanh các loại, Thần Tiêu kiếm tông trưởng lão, trong mắt đều là tuyệt vọng!

Cửa này , mặc cho bọn hắn giãy giụa như thế nào, đều xông không qua.

Thanh Tiêu kiếm tông… Xong! !

Đúng lúc này, “Ầm ầm” tiếng vang, đột nhiên từ chân trời mà đến, liền như ngập trời cự hải, mang theo quét ngang thập phương chi uy.

“Ai, dám lấn ta Thanh Tiêu kiếm tông? !”

Oanh ——

1 kiếm từ chân trời mà đến, sát na liền đến, chém về phía Thiên môn Nguyên Anh.

“A! !”

Một tiếng hét thảm, cái này Nguyên Anh tu sĩ liền như sâu kiến, bị trùng điệp đánh bay.

Máu tươi cuồng phún!

Bá ——

Phong lôi song dực thu lại, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, đại địa xuất hiện khủng bố hố sâu.

Bụi giương nổi lên bốn phía, một thân ảnh dần dần hiển hiện.

“La Quan!”

Tôn Thanh trưởng lão trừng lớn mắt, một mặt rung động.

Sau một khắc, tất cả Thanh Tiêu kiếm tông tu sĩ, ánh mắt trở nên sáng tỏ!

—

—

—

Chương 486 : Hoành áp thiên cửa

Thanh Tiêu tổ đình bên ngoài, theo Tôn Thanh kinh hô, lâm vào hoàn toàn tĩnh mịch.

Vô số ánh mắt xem ra, bộc lộ chấn kinh, sợ hãi.

12 ngày cửa đã là, biển mây Nam cảnh tu hành thế lực bên trong, đỉnh cao nhất tồn tại, rất rõ ràng phát sinh ở thánh đô sự tình.

La Quan hắn, lại trở về!

Lần này, nên làm thế nào cho phải?

Hứa Du một mặt kích động, “La sư huynh!”

“Ừm, hứa… Sư đệ, tốt.” La Quan gật gật đầu, lại nhìn qua Hàn Thạc, cây đàn 2 người, đôi mắt băng hàn.

“Tôn Thanh trưởng lão, dẫn bọn hắn đi xuống đi, hôm nay giao cho ta.”

Tôn Thanh trầm giọng nói: “La Quan, Hãy cẩn thận!”

Ông ——

Một tiếng kiếm minh.

Trên lôi đài, sắc mặt trắng bệch, nơm nớp lo sợ Thiên

môn Kim Đan, trực tiếp phơi thây tại chỗ.

Giữa thiên địa, càng phát ra tĩnh mịch!

1 kiếm giết người, La Quan cười lạnh, “Thanh Tiêu kiếm tông La Quan ở đây, kế tiếp, ai đến?”

Không một người nói chuyện.

Cái này La Quan, 1 kiếm ngay cả Nguyên Anh đều đánh bay, giết Kim Đan như nghiền chết con kiến, còn thế nào bên trên? !

“Đều câm điếc rồi? Vừa rồi kình đâu? Nói chuyện!” La Quan ánh mắt quét qua, nhìn về phía Hồ Sóc, “Tốt, các ngươi không lên đài, chính ta tuyển.”

Hồ Sóc sắc mặt đại biến, “La Quan, lão phu chưa trèo lên lôi đài, ngươi không thể…”

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, huyết tinh trùng thiên.

Cả người hắn, bị chém thành 2 đoạn!

“Không thể cái gì? Ta nói có thể, liền có thể!” La Quan cười lạnh, “Hôm nay, gia chính là quy củ.”

“Kế tiếp… Các ngươi không chủ động, ta liền tự mình tuyển, 1 cái cũng đừng nghĩ trốn!”

Bá ——

Chúng Thiên môn tu sĩ, mặt một chút liền lục.

“La Quan, ngươi không muốn phách lối, hôm nay Thanh Tiêu kiếm tông tất bị xoá tên…” Bị đánh bay Nguyên Anh tu sĩ, cắn răng gầm thét.

12 ngày cửa đã, dám động Thanh Tiêu kiếm tông, tự nhiên là có nắm chắc.

La Quan trở về lại như thế nào? Hắn đến, cũng được chết!

La Quan đưa tay 1 kiếm.

Cái này Thiên môn Nguyên Anh, đột nhiên trừng lớn 2 mắt, ánh mắt hoảng sợ.

Hắn vốn cho rằng, mình tại khu vực an toàn, mới dám nói chuyện.

Nhưng một kiếm này, để người này nháy mắt, liền bị bóng ma tử vong bao phủ.

Một tiếng vang thật lớn, đầy trời xương vỡ thịt nhão, đường đường Thiên môn Nguyên Anh, bị oanh sát thành cặn bã.

“Đủ!”

Gầm thét đột nhiên vang lên, theo một tiếng kiếm minh, có tóc trắng kiếm tu chân đạp hư không mà đến, quanh thân kiếm minh trận trận, sát cơ trùng thiên.

“Các vị đạo hữu, chẳng lẽ còn muốn trơ mắt, nhìn xem kẻ này hành hung giết người sao?”

Thần Tiêu kiếm tông tu sĩ, vội vàng hành lễ, “Ta cùng bái kiến lão tổ!”

Sau một khắc, như cự thạch rơi xuống, tĩnh trong hồ đột khởi sóng lớn.

Oanh ——

Oanh ——

Từng đạo khí tức khủng bố, giáng lâm đến tận đây.

“Bái kiến lão tổ!”

“Bái kiến lão tổ!”

12 ngày cửa tu sĩ, nhao nhao hành lễ.

Đảo mắt, lại có mười hai vị Nguyên Anh tu sĩ, hiện thân Thanh Tiêu tổ đình.

Nó cảnh giới, đều là Nguyên Anh viên mãn, khoảng cách thần hồn cách xa một bước!

12 ngày cửa, sở dĩ có thể trở thành, gần với thánh đô 4 tộc tồn tại, thực lực, nội tình tất nhiên là kinh người.

Giờ phút này, 12 ngày cửa tu sĩ, triệt để kích động.

Cho dù là bọn họ, cũng chưa từng gặp qua, 12 lão tổ (1 người trong đó, là tuyển định tân tấn Thiên môn lão tổ) đồng thời giáng lâm.

Dù là Thần Hồn cảnh, tại cái này đội hình phía dưới, đều muốn tạm thời tránh mũi nhọn!

Cái này, mới là 12 ngày cửa, đứng lặng biển mây đại lục căn cơ sở tại.

La Quan hắn, hôm nay hẳn phải chết không nghi ngờ!

“Thanh Tiêu kiếm tông La Quan, hành tích như ma lạm sát kẻ vô tội, mời chư vị lão tổ xuất thủ, tiêu diệt đi!” Một tên Thần Tiêu kiếm tông tu sĩ, cắn răng gào thét.

“Mời chư vị lão tổ xuất thủ, trấn sát La Quan!”

12 ngày cửa tu sĩ, đồng thời hành lễ.

Khí thế ngập trời, sát cơ vô hạn.

Thật có thể nói là, giữa thiên địa, tận túc sát!

Thanh Tiêu kiếm tông mọi người, sắc mặt đại biến, Hàn Thanh cùng Kim Đan trưởng lão, từng cái mặt lộ vẻ trắng bệch, trong mắt đều là tuyệt vọng.

12 ngày cửa lão tổ tề xuất, cái này đội hình, đã không phải “Khủng bố” 2 chữ có thể hình dung.

Bây giờ, trong đầu của bọn họ, liền chỉ là một cái suy nghĩ ——

Thanh Tiêu kiếm tông, xong!

Ngay tại, cái này một mảnh túc sát, trong tuyệt vọng, La Quan đột nhiên cười lạnh, “Tốt một cái 12 ngày cửa… Xem ra, các ngươi đã chọn tốt, mới người kế nhiệm.”

“Nhưng việc này, ta Thanh Tiêu kiếm tông, còn không có đồng ý!”

12 lão tổ bên trong, có mặt người lộ trào phúng, “Đồng ý hay không có ý nghĩa gì? Hẳn là hôm nay thế cục, ngươi cảm thấy mình còn có phần thắng? !”

Lại có người nói: “La Quan, bản tọa đối ngươi sớm có nghe nói, vốn cho rằng là nhân vật lợi hại, nhưng không ngờ lại sẽ là cái, không biết mùi vị ngu xuẩn.”

“La Quan, đừng giãy dụa, hôm nay ta Vô Lượng sơn đem thay thế Thanh Tiêu kiếm tông, trở thành mới Thiên môn!” Vô Lượng sơn lão tổ, mặt mũi tràn đầy hờ hững.

Theo bọn hắn nghĩ, hôm nay đại cục đã định!

Đương nhiên, có thể có phần này lòng tin, là bởi vì bọn hắn đều chiếm được, 1 cái tin tức xác thực.

La Quan trong tay át chủ bài, đã phế!

Hắn không có cách, lại mượn dùng kia nguyên bản, không thuộc về hắn lực lượng đáng sợ.

Nếu như thế, 12 ngày cửa lão tổ tề tụ, giết hắn liền như

giết gà, dễ như trở bàn tay!

La Quan cười to, “12 lão cẩu, các ngươi hôm nay, sợ là cao hứng quá sớm.”

Đưa tay, kiếm chỉ cửu tiêu!

“Hôm nay, liền để các ngươi biết, ta Thanh Tiêu kiếm tông không phải, các ngươi có thể rung chuyển.”

“Bằng vào ta chi niệm, kiếm ngự thần lôi.”

“Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết! !”

Ầm ầm ——

Thiên khung phía trên, sát na phong vân biến sắc, vô số mây đen hiển hiện, lôi đình cuồn cuộn.

Sau một khắc, đầy trời lôi đình đánh xuống! !

Kiếm này, La Quan đem hết toàn lực, càng có thôn phệ phong lôi châu về sau, đoạt được lôi đình gia trì.

Một nháy mắt, liền đem 12 ngày cửa lão tổ bao phủ.

Hàn Thanh bọn người trừng lớn mắt, nhìn một màn trước mắt…

Hoảng hốt ở giữa, như nhìn thấy mấy trăm năm trước, Thanh Tiêu kiếm tông cường thịnh nhất lúc, kiếm chủ cầm kiếm chấp chưởng lôi đình, ngày càng ngạo nghễ cảnh tượng.

Lọt vào trong tầm mắt đều lôi quang, thiên địa chung run rẩy!

12 ngày cửa lão tổ, cũng nhao nhao biến sắc, từ lôi đình bên trong, cảm nhận được lực lượng hủy diệt.

Thật mạnh!

Cái này La Quan, lại bằng 1 người 1 kiếm, liền để bọn hắn cảm thấy áp lực.

May mắn, hôm nay là mọi người liên thủ, cùng chống chọi với lôi đình đại mạc.

Nếu chỉ độc chém giết, hẳn là khó mà chống lại…

Dư quang đối mặt, 12 ngày cửa lão tổ, đều nhìn ra lẫn nhau đáy lòng, uy nghiêm sát cơ.

Kẻ này quyết không thể lưu, nếu không tất thành họa lớn!

Thanh Tiêu kiếm tông lão tổ gầm nhẹ, “Chư vị, hợp lực xé rách lôi màn, đánh giết kẻ này!”

Vô Lượng sơn lão tổ cười lạnh, “Tốt! !”

Oanh ——

Nổ vang rung trời, khí tức khủng bố như núi lửa, sát na phóng lên tận trời, ngạnh sinh sinh đem hủy diệt lôi màn xé rách.

12 ngày cửa lão tổ, chân đạp hư không, đều sát cơ trùng thiên.

“La Quan, nhận lấy cái chết!”

Khí tức khủng bố, như đại sơn hoành ép.

La Quan kêu lên một tiếng đau đớn, sắc mặt hiển hiện tái nhợt, nhưng đôi mắt ở giữa vẫn một mảnh yên tĩnh.

“Lão sư! !”

Oanh ——

Hắn khí tức, sát na tăng vọt.

Đưa tay 1 kiếm, trong vòm trời lôi đình tái khởi, lăn lộn bên trong mây đen như hóa thành màn đêm, làm cho này ở giữa thiên địa âm dương nghịch chuyển.

Ầm ầm ——

Muôn vàn lôi đình đánh xuống, 12 ngày cửa lão tổ, sắc mặt lập tức đại biến.

“Ngăn trở!”

“Cùng một chỗ liên thủ!”

Sau một khắc, thống khổ gào thét, từ lôi đình bên trong truyền ra.

Từng cái Thiên môn lão tổ, miệng mũi phun ra máu tươi, thân thể tại lôi đình phía dưới, bị oanh sát cháy đen một mảnh.

Giờ phút này, La Quan 1 người 1 kiếm, hoành áp thiên cửa!

—

—

—

Chương 487 : Ma!

Ngàn tỉ lôi đình, tung hoành thiên địa.

La Quan cầm kiếm mà đứng, như Lôi thần hàng thế!

“Lão cẩu, ai muốn giết ta? !”

Đưa tay 1 kiếm.

“A!”

Vô Lượng sơn lão tổ kêu thảm, thân thể bị kiếm ảnh xé nát, Nguyên Anh điên cuồng chạy trốn.

Nhưng tại lôi màn phía dưới, căn bản không có chỗ ẩn thân.

“La đạo hữu, lão phu biết sai, cầu ngươi tha mạng!”

Nguyên Anh viên mãn cách thần hồn tới một bước xa, hắn vì đi đến tận đây bước, không biết trả giá giá lớn bao nhiêu, sao cam tâm chết đi như thế?

Nhưng cầu xin tha thứ, không dùng được!

Lôi đình phía dưới, Vô Lượng sơn lão tổ Nguyên Anh, kêu thảm bên trong vỡ nát.

“Thần Tiêu kiếm tông lão tổ, ngươi cũng nhảy rất hoan a!” La Quan cười lạnh, lại là 1 kiếm.

Oanh ——

Thần Tiêu lão tổ tại chỗ nổ nát vụn.

“Cứu ta! Nhanh cứu ta!”

Hắn Nguyên Anh xung quanh, có 1 đạo kiếm ảnh che chở, ngăn trở lôi đình oanh sát.

Kêu thê lương thảm thiết bên trong, liều mạng đào vong.

“Hừ!”

La Quan trùng điệp hừ lạnh, thể nội đế kiếm bản nguyên, phát ra chấn minh.

Ông ——

Đây là, đế kiếm chi nộ!

Thần Tiêu lão tổ Nguyên Anh bên ngoài, kia lưu chuyển, che chở kiếm ảnh, lập tức lâm vào cứng đờ.

“A!”

Lôi đình mãnh liệt mà đến, đem hắn Nguyên Anh chôn vùi.

“Lão tổ!”

Thần Tiêu kiếm tông tu sĩ, kinh hô một tiếng, sắc mặt trắng bệch.

Bọn hắn lão tổ, chết!

Xong…

Thần Tiêu kiếm tông, xong!

Thân là Thanh Tiêu kiếm tông đại địch, song phương đã sớm kết xuống tử thù, hôm nay La Quan đắc thế, tuyệt sẽ không thả bọn họ còn sống rời đi.

“Chư vị, chúng ta đã không có đường lui, giết sạch Thanh Tiêu kiếm tông tu sĩ, cho lão tổ báo thù!”

Một tên Thần Tiêu kiếm tông cường giả, cắn răng gào thét.

“Giết!”

“Cho lão tổ báo thù!”

Nhưng lại tại, cái khác Thần Tiêu kiếm tông tu sĩ, xông ra thời điểm, người này lại đổi phương hướng, trực tiếp đào tẩu.

Ầm ầm ——

Một mảnh lôi đình rơi xuống, tất cả Thần Tiêu kiếm tông tu sĩ, kêu thảm bên trong bị vùi dập giữa chợ.

Vụng trộm đào tẩu người kia, tức thì bị ngoài định mức chiếu cố, trực tiếp biến thành than cốc.

“Tông tử đại nhân uy vũ!”

“Ta Thanh Tiêu kiếm tông, lại đứng lên!”

“Một đám vương bát đản, muốn diệt ta Thanh Tiêu kiếm tông, nhìn hôm nay ai chết!”

Thanh Tiêu kiếm tông mọi người reo hò, mở mày mở mặt.

Trước đó có bao nhiêu tuyệt vọng, hiện tại liền có bao nhiêu kích động, nhìn về phía La Quan ánh mắt, tràn ngập cuồng hỉ cùng… Khó có thể tin!

Tông tử đại nhân, thực tế là quá mạnh.

12 Nguyên Anh lão tổ, đều cho trực tiếp trấn áp, 1 kiếm giết 1 cái!

Uy thế này, liền Thần Hồn cảnh tồn tại, đều chưa hẳn có thể làm đến.

Thừa hơn 10 ngày cửa lão tổ, sắp bị dọa điên.

Cái này La Quan, giết người không chớp mắt, thật là đáng sợ.

“La tông tử, cầu ngươi giơ cao đánh khẽ, cho ta cùng một con đường sống!”

“Đúng, chỉ cần la tông tử gật đầu , bất kỳ cái gì điều kiện, chúng ta đều đáp ứng!”

“Việc này, đều là ta chờ thêm sai, cầu ngài tha mạng.”

La Quan trầm mặc.

Coi là nhìn thấy hi vọng chúng tông môn lão tổ, càng là khẩu xán liên hoa, từng chuyện mà nói thiên hoa loạn trụy.

Mông ngựa cuồn cuộn, a dua như nước thủy triều.

Mặt?

Cái đồ chơi này, tại sinh tử trước mặt, chính là một đống thối cứt chó!

“Xem ra các ngươi chính là một đám, bị lợi dụng quân cờ, căn bản không ai để ý, sống chết của các ngươi.” La Quan cười lạnh một tiếng, “Lãng phí thời gian!”

Oanh ——

Lôi bạo đột khởi, chướng mắt lôi quang, nháy mắt bao phủ hết thảy.

Đợi lôi đình hơi tán, 10 ngày cửa lão tổ, đã hết thành tro tàn!

La Quan trên mặt, lại không nửa điểm buông lỏng, quay người giương kiếm.

Ầm ầm ——

Lôi đình ngập trời!

“Ra đi… Ta ngược lại muốn xem xem, các ngươi cất giấu âm mưu gì!”

Phía dưới, sớm đã bị dọa sợ mọi người, nghe vậy ngây người.

Có ý tứ gì?

Còn có phía sau màn hắc thủ, chẳng lẽ bọn hắn thật, cũng chỉ là quân cờ? !

“La Quan, ngươi quả nhiên thông minh!”

Cười lạnh, không khí đột nhiên trầm xuống.

Như vô hình sơn nhạc, khiến người khó mà thở dốc!

Một thân ảnh xuất hiện trong tầm mắt, nhìn lại 30-40 tuổi, mắt lộ tinh mang. Vốn là niên phú khỏe mạnh cường tráng, nhưng lại cho người ta một loại, già nua mục nát cảm giác.

Quái dị đến cực điểm!

Nhưng bây giờ lại không người có tâm tư, đi để ý điểm này, kinh người khí tức từ đó trong thân thể bộc phát ra, hoành áp thiên địa.

Thần hồn tu sĩ!

Cái này uy áp, chí ít là một tên thần hồn trung cảnh.

La Quan cảm thấy được, một cỗ âm hàn, hủy diệt khí

cơ, đây là… Ma khí tức!

Giờ phút này, hắn đột nhiên ý thức được, chuyện hôm nay tuyệt không đơn giản.

12 ngày cửa đại bỉ, cố ý tuyển tại Thanh Tiêu kiếm tông tổ đình, chỉ sợ có thâm ý khác.

Biển mây đại lục chỗ, cùng xung quanh trong hải vực, Thần Hồn cảnh đều là cự phách tồn tại.

Người này lạ mặt, La Quan chưa bao giờ thấy qua, hắn suy nghĩ khẽ động, “Triều Nhật tông lão tổ?”

Đối diện, nam tử trung niên mặt lộ vẻ kinh ngạc, “La Quan, ngươi có thể đoán được bản tôn thân phận?”

Quả nhiên!

Ban đầu ở tiểu thế giới mảnh vỡ bên trong, kia Triều Nhật tông tu sĩ Vu Bằng, chân thân chính là ma chủng.

La Quan trong lòng trầm xuống, xem ra ma lực lượng, đối hiện thế ăn mòn, so hắn tưởng tượng bên trong lợi hại hơn. 1 cái Vu Bằng, lại thêm hôm nay Triều Nhật tông lão tổ… Có lẽ, toàn bộ Triều Nhật tông đều đã luân hãm!

Ma, rốt cuộc muốn làm gì? !

Huyền Quy thanh âm, đột nhiên vang lên, “Nó đang thu thập đế kiếm mảnh vỡ!”

Thông thiên xương dưới, nó thần sắc ngưng trọng, “Ma bị đại đạo phong ấn, gần như không có khả năng thoát khốn, trừ phi có thế gian mạnh nhất kiếm, mới có thể trảm phá vạn pháp!”

“Mà đế kiếm, chính là hiện thế mạnh nhất chi kiếm!”

Câu nói này, như thiểm điện xẹt qua não hải, hết thảy đều trở nên sáng tỏ.

Khó trách, tại bị xưng là hoang vu chi địa biển mây đại lục bắc cảnh, cũng có ma tung tích.

Vậy hôm nay thế cục, cũng liền không khó phỏng đoán… Mục đích của đối phương, chính là Thanh Tiêu tổ đình, là bị trấn áp ở đây khối kia đế kiếm mảnh vỡ!

Nhưng khối này đế kiếm mảnh vỡ, đã bị ma lực lượng xâm nhiễm, đối phương muốn cầm tới không khó lắm, vì sao còn muốn lớn phí trắc trở?

Hẳn là, khối này nhập ma đế kiếm mảnh vỡ, bị lực lượng nào đó kiềm chế? !

Không nghĩ ra, vậy liền không đi nghĩ!

La Quan đưa tay, lôi đình vang vọng thập phương.

Bởi vì cái gọi là, nhất lực phá vạn pháp!

Bất luận cái gì âm mưu quỷ kế, trước thực lực tuyệt đối, đều là hư ảo.

“Mặt trời mới mọc lão cẩu, lăn đi, hay là tử vong?”

Triều Nhật tông lão tổ, sắc mặt âm trầm, “La Quan, ngươi thật sự là to gan lớn mật!”

“Hôm nay, bản tôn liền để biết, như thế nào sợ hãi, hủy diệt!”

Oanh ——

Hắn một bước đạp xuống, thần hồn chi lực bài sơn đảo hải, ầm vang mà tới.

La Quan 1 kiếm chém ra, vô tận lôi đình rơi xuống.

Nổ vang rung trời bên trong, 2 đạo lực lượng kinh người điên cuồng đụng nhau, khủng bố xung kích quét ngang, giờ phút này thiên địa đều tại chấn động, run rẩy!

Thanh Tiêu kiếm tông mọi người, ở vào La Quan che chở phía dưới, chỉ là sắc mặt trắng bệch.

12 ngày cửa tu sĩ, liền không có phần đãi ngộ này, giờ phút này kêu thảm bên trong, từng ngụm từng ngụm thổ huyết.

Này cấp độ chém giết, đối bọn hắn mà nói, tựa như cùng diệt thế đại kiếp.

Sát tức tổn thương, đụng tới liền chết!

Triều Nhật tông lão tổ, nhướng mày, “Khó trách như thế cuồng vọng, có chút thực lực.”

“Nhưng hôm nay, ngươi hẳn phải chết không nghi ngờ!”

Hắn hôm nay giáng lâm, duy nhất mục đích, chính là đánh giết La Quan.

Oanh ——

Ma khí phá thể mà ra, Triều Nhật tông lão tổ thân thể, nhanh chóng ma hóa.

Cùng lúc đó, khí tức của hắn điên cuồng tăng vọt.

Thế như chẻ tre, trực tiếp bước vào thần hồn thượng cảnh!

Ma khí bên trong, Triều Nhật tông lão tổ một mặt hưởng thụ, kích động, “Cường đại như thế lực lượng, chỉ có chủ nhân có thể ban ân, càng giúp ta diên tiếp theo sinh mệnh… La Quan, ngươi như thế nào cùng lão phu đấu?”

Hắn đưa tay, “Ma ngày thôn thiên!”

Oanh ——

1 viên mặt trời hư ảnh, bỗng nhiên hiển hiện.

Chỉ bất quá, nó toàn thân đen nhánh, mặt ngoài có hỏa diễm đang thiêu đốt.

Khủng bố thôn phệ lực lượng, từ ma trong ngày bộc phát, vô tận hủy diệt lôi đình, đảo mắt lại bị thôn tính

trống không.

“A! Cứu ta!”

“Cứu mạng! Cứu mạng!”

12 ngày cửa tu sĩ, nhao nhao phát ra tiếng kêu thảm.

Giờ phút này, mọi người thân thể không bị khống chế bay về phía ma ngày, tới gần một nháy mắt, liền hình thần câu diệt.

Ma ngày thể tích, theo thôn phệ sinh mệnh, không ngừng trở nên lớn hơn.

Khí tức, cũng càng phát ra đáng sợ!

La Quan biểu lộ ngưng trọng, bỗng nhiên phất tay áo vung lên, một cỗ lực lượng đem Thanh Tiêu kiếm tông mọi người, trực tiếp đưa đến khu vực an toàn.

Đưa tay, nhẹ nhàng điểm tại giữa lông mày, một vòng lạnh buốt khuếch tán.

Ông ——

Ông ——

Dạ Yến kiếm chấn minh.

La Quan ngửa đầu, nhìn về phía trong vòm trời giữa trời tận thế, trong miệng quát khẽ.

“Ta nay cầm kiếm mở 1 yến, chỉ phía xa thiên khung mời trăng sao!”

Bởi vì ma ngày giáng lâm, thiên khung đen nhánh ở giữa, khẽ cong ánh trăng hiển hiện, tiếp lấy chính là này chút ít ngân hà.

Ông ——

Trăng sao rung động, vô số quang mang tuôn ra, ở giữa không trung hội tụ, hóa thành 1 thanh trăng sao chi kiếm.

Giờ phút này, theo La Quan một chỉ, đâm thẳng ma ngày!

“A! !”

Triều Nhật tông lão tổ, hét thảm một tiếng, ma hóa sau xấu xí, dữ tợn khuôn mặt, bây giờ đều là kinh sợ, tuyệt vọng.

Hắn vạn không nghĩ tới, đột phá tới thần hồn thượng cảnh hắn, lại sẽ ngăn không được trăng sao một kích.

Cái này sao có thể…

Não hải chuyển qua cuối cùng suy nghĩ, ngực thiếu thốn 1 khối Triều Nhật tông lão tổ, thi thể ầm vang rơi xuống.

La Quan kêu lên một tiếng đau đớn, sắc mặt trở nên trắng bệch, đáng sợ băng hàn lực lượng, bỗng nhiên ở trong cơ thể hắn hiện lên.

Nháy mắt, hắn đầu lông mày lọn tóc bên trên, liền xuất hiện tầng 1 sương trắng! !

Một kiếm này, có thể giết nhập ma về sau, đã phá đến thần hồn thượng cảnh Triều Nhật tông lão tổ, là bởi vì mặt trăng ý chí giáng lâm.

Cũng may, chỉ có một tia mặt trăng chân ý, như lại nhiều… La Quan hiện tại, sợ là đã bị thể nội băng hàn đông chết!

“Tiểu tử, ngươi thật sự là quá mạo hiểm!” Thông thiên xương dưới, Huyền Quy thần sắc ngưng trọng.

Nó nâng lên 1 con trảo trảo, vẻ mặt đau khổ cắn nát.

Nhanh chóng huy động, lấy kim sắc huyết dịch, vẽ ra 1 đạo phù văn.

“Đi!”

2 trảo đẩy, phù văn gào thét mà ra, dung nhập La Quan thể nội.

“Đa tạ lão sư.” La Quan thở ra một hơi, thể nội khủng bố băng hàn, tạm thời bị áp chế.

Đột nhiên, sắc mặt hắn biến đổi!

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, Triều Nhật tông lão tổ thi thể,

bỗng nhiên bạo tạc.

Vô tận ma khí, từ trong cơ thể hắn bộc phát, lại hóa thành 1 đạo ma lực trụ đen, xông lên tận chín tầng trời.

Ầm ầm ——

Ma vân mãnh liệt mà ra, xen lẫn đến cùng một chỗ, bao trùm nơi đây thiên địa.

Giờ khắc này, vĩnh ám giáng lâm! !

Đại khủng bố, bao phủ mọi người tâm thần.

Ba ——

Ba ——

Tiếng bước chân vang lên, có người tuổi trẻ cất bước đi tới, một bộ áo trắng, tại cái này đen nhánh giữa thiên địa, càng phát ra sặc sỡ loá mắt.

Khóe miệng của hắn, ngậm lấy vẻ mỉm cười, xa xa chắp tay, “La Quan đạo hữu, đã lâu không gặp!”

La Quan nhíu mày, “Cơ Thần Nguyên, là ngươi! ? !”

Hắn biểu lộ, lộ ra ngưng trọng.

Mộng cảnh thế giới bên trong, Cơ Thần Nguyên kiếm hồn, cho phá kiếm một ngụm nuốt mất, hắn bởi vậy bị phế.

Nhưng hôm nay, Cơ Thần Nguyên không chỉ có không chết, ngược lại có được, cực kỳ khủng bố thực lực.

Cái này uy áp, thậm chí so Triều Nhật tông lão tổ càng mạnh!

Cơ Thần Nguyên nói: “La đạo hữu rất kinh ngạc? Cũng thế, ban đầu ở mộng cảnh thế giới, ta bị ngươi đánh như chết chó, biến thành một tên phế nhân.”

“Bất quá, cũng chính vì vậy, mới có Cơ mỗ hôm nay… Cho nên, nghiêm chỉnh mà nói, ta khi cảm tạ ngươi mới là.”

Khóe miệng của hắn, lại lộ ra mỉm cười.

Nhưng cho người ta cảm giác lại đáng sợ đến cực điểm, liền như mở ra dữ tợn miệng máu quái vật, đã không kịp chờ đợi!

—

—

—

Chương 488 : Tổ đình phong ấn vỡ vụn

La Quan hơi trầm xuống mặc, “Đã muốn cảm tạ, vậy liền đưa đầu tới, để ta trăm một kiếm như thế nào?”

Cơ Thần Nguyên tiếu dung cứng đờ, “… Không được.”

Hắn thản nhiên nói: “Nhiều nhất, có thể để ngươi chết thống khoái điểm.”

La Quan cười lạnh, “Vậy ngươi cái này 1 mao không đáng giá cảm tạ, nói cái rắm?”

Hắn đưa tay, kiếm minh trùng thiên.

“Cơ Thần Nguyên, lão tử có thể phế ngươi một lần, liền có thể phế lần thứ 2!”

“Vậy nhưng chưa hẳn.” Cơ Thần Nguyên một bước phóng ra, “Ma lâm!”

Oanh ——

Hắn một nháy mắt, liền hoàn thành ma hóa, xích hồng đôi mắt, lớp vảy màu đen, mảnh khảnh cốt thứ, cùng phía sau vung vẩy cái đuôi.

Cũng không xấu xí, ngược lại để người cảm thấy, tôn quý mà ưu nhã.

Triển khai 2 tay, khí tức khủng bố quét ngang.

“La Quan, ngươi như thế nào giết ta?”

Đây là thần hồn phía trên, Quy Nguyên cảnh!

“Tiểu tử, ngươi muốn làm gì?” Thông thiên xương dưới, Huyền Quy trừng lớn mắt, “Không muốn sống!”

La Quan nói: “Lão sư, ta không có lựa chọn.”

Đưa tay, điểm nhẹ giữa lông mày.

“Ta nay cầm kiếm chỉ phía xa trời, kiếm chấp trăng sao tôn ta ý!”

Ma vân che trời, vĩnh dạ ở giữa, trăng sao lại xuất hiện.

Oanh ——

Như cảm thấy được, La Quan ý chí, trăng sao bỗng dưng chấn động, vô tận quang mang hiện lên, ngưng tụ ra 1,000 trượng trăng sao chi kiếm.

“Trảm!”

Trăng sao chi kiếm ầm vang rơi xuống.

Cơ Thần Nguyên trong tiếng gầm nhẹ đưa tay một nắm, hải lượng ma khí hội tụ, hóa thành 1 thanh ma kiếm, mặt ngoài thiêu đốt lên hừng hực hắc hỏa.

Đông ——

Hắn trùng điệp đạp mạnh, đại địa vỡ nát bên trong, phóng lên tận trời.

Sau một khắc kinh thiên va chạm bộc phát, Cơ Thần Nguyên trùng điệp rơi xuống, ném ra khủng bố hố sâu.

Nóng rực khí tức khiến đất đá hòa tan, nhiệt khí bốc hơi bên trong, nhanh chóng làm lạnh thành tinh thể.

4 phía, huyễn lệ mà kinh khủng mạng nhện vết rách, một mực kéo dài đến cuối tầm mắt.

Cơ Thần Nguyên đứng tại đáy hố, ngực xuất hiện xuyên qua vết thương, thậm chí có thể nhìn thấy, trong đó không trọn vẹn một nửa trái tim.

Cốt thứ đứt gãy, vảy đen mảng lớn tróc ra, Cơ Thần Nguyên từng ngụm từng ngụm thổ huyết, lại có một cái bóng mờ từ trong miệng hắn chui ra, vẻ mặt nhăn nhó, thống khổ, chính là Cơ gia lão tổ! Khó trách Cơ Thần Nguyên có thực lực như thế, đúng là tại ma trợ giúp dưới, thôn phệ nhà mình lão tổ.

“Ngài đã cùng ta một thể, làm gì lại làm giãy dụa?” Cơ Thần Nguyên đem Cơ gia lão tổ, một lần nữa nuốt trở lại trong bụng, đỏ mắt càng thêm tinh hồng, “La Quan, ngươi cũng thụ ta 1 kiếm!”

Đưa tay, ma kiếm chấn minh.

Ầm ầm ——

Lại dẫn động trên đỉnh đầu, vô tận ma vân hô ứng, kịch liệt chấn động, lăn lộn bên trong, 1 trương ma chi gương mặt từ đó hiển hiện.

Bá ——

Nó mở mắt ra, trong đó đen nhánh, như không có tận thâm uyên.

Một nháy mắt, khí tức khủng bố giáng lâm.

Lấy Thanh Tiêu tổ đình làm trung tâm, phương viên 1,000 dặm bên trong, toàn bộ sinh linh trong lòng hồi hộp, sinh ra vô tận sợ hãi.

Như, thiên địa sắp sụp, vạn vật diệt tuyệt!

Mà giờ khắc này, ma chi trên gương mặt, tròng mắt đen nhánh khóa chặt La Quan.

Một nháy mắt, ý thức của hắn, liền bị đẩy vào bóng đêm vô tận.

Mất đi chống cự, nhục thân, hồn phách, bị trực tiếp trấn áp!

Thể nội, xông phá áp chế băng hàn, đang điên cuồng tứ ngược.

La Quan miệng mũi thất khiếu chảy máu, quanh thân huyết nhục thậm chí hiện ra, vô số mảnh vết nứt nhỏ.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Tầng 1 hàn băng hiển hiện, đem hắn đông kết!

Ầm ầm ——

Ma chi gương mặt hạ xuống, mang theo hủy thiên diệt địa chi thế!

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy gầm thét, “Ai dám giết Quy gia đệ tử? Cút cho ta!”

2 trảo nâng lên, dùng sức hướng về phía trước đẩy.

Đứng giữa không trung, thần ma 2 tay hiển hiện, trùng điệp chống đỡ ma mặt. Nhưng sau một khắc, thần ma 2 tay mặt ngoài, lân giáp, huyết nhục vỡ vụn, vỡ vụn.

“A a a!”

“Cho Quy gia ngăn trở!”

Sau trảo đạp thẳng, lại 2 đầu thần ma tay lớn xuất hiện, nhưng cái này vẫn như cũ ngăn không được, ma mặt giáng lâm.

Oanh ——

Khủng bố khí cơ chấn động bên trong, 4 đầu thần ma tay lớn, ngay tại vỡ tan!

“La Quan! La Quan!”

“Tỉnh lại, nhanh tỉnh lại!”

Đen nhánh, vĩnh dạ.

Băng hàn, tĩnh mịch!

La Quan ý thức u ám, sắp bị hắc ám đồng hóa, thôn phệ, tiếp theo trở thành nó một bộ điểm, vĩnh viễn lưu tại cái này bên trong.

“La Quan! La Quan!”

Ai đang gọi ta?

La Quan giãy dụa bên trong, mở 2 mắt ra.

Hắn “Nhìn” đến, từ trên trời giáng xuống ma mặt, cùng đem hết toàn lực, ngăn tại phía trước thân ảnh ——

Song đuôi ngựa, một bộ rộng lớn, cũng không vừa người nhật nguyệt tinh thần pháp bào, tròn vo khuôn mặt nhỏ, giờ phút này đỏ lên.

Khóe miệng nàng, bắt đầu chảy máu.

Kia huyết dịch, là cao quý kim sắc.

“Lão sư? !”

La Quan ý thức chấn động, rốt cục triệt để thanh tỉnh, sau một khắc căm giận ngút trời, từ đáy lòng bộc phát.

“Đồ hỗn trướng, dám làm tổn thương lão sư của ta!”

Ông ——

Trong cơ thể hắn, đế kiếm bản nguyên nháy mắt bạo tẩu, vô tận sắc bén khí tức, đem hắn tự thân đâm thủng trăm ngàn lỗ, cũng trong nháy mắt, xé nát trước mắt hắc ám.

Bởi vì, đây là hiện thế bên trong, cường đại nhất kiếm.

Có thể trảm thiên địa, có thể phá vạn pháp! !

“A! !”

La Quan mở 2 mắt ra, toàn thân cao thấp, nháy mắt bị máu tươi thẩm thấu.

Ầm ầm ——

Khủng bố kiếm ý, xông lên tận chín tầng trời.

Hắn ngẩng đầu, nhìn thấy giáng lâm ma mặt, cùng thần ma tay lớn dưới, kia run rẩy tiểu thân ảnh nhỏ bé.

Nàng hư ảo mà trong suốt, dùng hết hết thảy lực lượng, vì hắn tranh thủ sinh cơ!

“Ta muốn chết rồi…” La Quan gầm nhẹ, đưa tay hướng về phía trước.

Ngắn ngủi trầm mặc, kiếm minh bỗng dưng vang lên.

Ba ——

Một thanh kiếm, rơi vào trong tay hắn, kiếm thể trải rộng lỗ hổng, nghiêm trọng nhất chỗ cơ hồ từ đó bẻ gãy.

Cầm kiếm nơi tay, La Quan không có nửa điểm do dự, đưa tay chém ra.

“1 kiếm… Khai thiên!”

Oanh ——

Đế kiếm bản nguyên chi lực, triệt để bộc phát.

Cửu thiên chi thượng, bỗng nhiên có “Ầm ầm” nổ vang rung trời, khủng bố tuyệt luân khí tức hủy diệt sát na ngưng tụ, tiếp theo giáng lâm!

Che trời ma vân cùng kia giáng lâm ma mặt, nháy mắt từ đó băng liệt, khủng bố kiếm ảnh từ chín ngày mà đến, đem vạn vật chém ngang.

Một tiếng vang thật lớn, đại địa bên trên xuất hiện, 1 đầu sâu không thấy đáy khủng bố thâm uyên.

Từ dưới chân kéo dài, một mực thông hướng Thanh Tiêu tổ đình, biến mất tại cuối tầm mắt!

Sau đó, ma vân tiêu tán, trùng thiên ma khí trụ đen, vỡ vụn, biến mất.

Cơ Thần Nguyên cứng tại nguyên địa, hắn nhíu chặt lông mày, ánh mắt lộ ra không cam lòng.

“Thanh kiếm này… Lại là thanh kiếm này… Nếu như không có nó, hôm nay bại hẳn là ngươi.”

La Quan lung lay sắp đổ, chống kiếm mà đứng, “Trên đời này, không có nếu như.”

Cơ Thần Nguyên nói: “Ngươi nói đúng, trên đời không có nếu như, bại… Chính là bại.”

Khóe miệng của hắn, lộ ra cười lạnh, “Nhưng La Quan, hôm nay ngươi còn không có thắng, ta chỉ là đi trước một bước, đi trong địa ngục chờ ngươi! !”

Bành ——

Hắn ngửa mặt đổ xuống, như vậy đột tử.

Ầm ầm ——

Phương xa, đột nhiên truyền đến tiếng vang, là Thanh Tiêu tổ đình!

Giờ phút này, kia trùng thiên mây mù, cùng vô tận lôi đình, ngay tại nhanh chóng tiêu tán.

La Quan khai thiên 1 kiếm, giết chết Cơ Thần Nguyên, cũng đem tổ đình phong ấn đánh vỡ! !

Hưu ——

Hưu ——

Từng đạo bóng đen, từ Thanh Tiêu tổ đình bay ra, phát ra hưng phấn, bạo ngược gào thét.

Ma linh!

Phong ấn phá vỡ, bọn chúng thu hoạch được tự do.

Đúng lúc này, ma linh nhóm mặt lộ vẻ hoảng sợ, bởi vì ngay tại bọn chúng thoát khốn nháy mắt, giữa thiên địa, trùng trùng điệp điệp ma khí gào thét hội tụ, hóa thành 1 cái đen nhánh tế đàn.

Vô số ma linh, thét lên bên trong vỡ nát, hóa thành tinh thuần ma khí, rót vào trong tế đàn, làm nó trở nên càng thêm ngưng thực, cao lớn!

Thì thầm âm thanh, từ trong tế đàn truyền ra, lộ ra vô tận hỗn loạn, ngang ngược, hủy diệt cùng khí tức tử vong, cũng cuối cùng hình thành, một cỗ cường đại triệu hoán lực lượng.

Nó đem triệu hoán ma, giáng lâm hiện thế!

—

—

—

Chương 489 : Trời phá 30,000 dặm

Ma, xuất hiện!

Kia là 1 con hình người ma linh, quanh thân ma khí phun trào, hắn từ Thanh Tiêu tổ đình mà ra, chính cất bước đi hướng đen nhánh tế đàn.

Không cách nào hình dung khí tức của hắn, chỉ chết vong cùng hủy diệt!

Chỉ là nhìn về phía hắn, liền hồn phách run rẩy, sinh ra vô tận sợ hãi.

Là hắn!

La Quan con ngươi co rụt lại, nháy mắt hồi tưởng lại, lúc trước Thanh Tiêu tổ đình biến cố lúc, hắn gặp phải cỗ kia chuẩn bị bản thân ý thức hình người ma linh…

Đến tận đây lúc, ma kế hoạch, mới hoàn toàn hiện ra ——

Lấy 12 ngày cửa tu sĩ tử vong làm dẫn, mượn Triều Nhật tông lão tổ, Cơ Thần Nguyên cái chết, tụ tập đủ nhiều ma lực, ngưng tụ toà này ma chi tế đàn.

Nó mục đích thực sự, chính là này hình người ma linh!

Lúc này, hình người ma linh đã đi tới, ma chi tế đàn bên

trên.

Đại lượng ma khí mãnh liệt, tại chính giữa tế đàn, ngưng tụ ra 1 con vương tọa.

Hình người ma linh quanh thân ma khí, xuất hiện ngắn ngủi chấn động, quay người ngồi xuống.

Oanh ——

Cả tòa tế đàn, giờ phút này triệt để kích hoạt!

Một thanh kiếm, xuất hiện tại ma linh trong tay, màu đen ma hỏa nháy mắt dấy lên, bộc phát ra băng lãnh, khí tức hủy diệt.

Ông ——

Kiếm minh trùng thiên!

Sau một khắc, băng lãnh, ngang ngược, tham lam khí cơ, đem La Quan bao phủ, liền như đói quái vật miệng rộng, muốn đem hắn một ngụm nuốt vào.

Khối thứ 2 đế kiếm mảnh vỡ, hiện thế!

Nó bây giờ giữ tại hình người ma linh trong tay, hoặc là nói xác thực hơn, là nó rốt cục triệt để điều khiển, cái này hình người ma linh.

“La… Quan…”

Ma linh gầm nhẹ, bén nhọn mà thô ráp thanh âm, tràn

ngập nóng bỏng.

Từ ban đầu La Quan lần đầu tiên tới, Thanh Tiêu tổ đình bắt đầu, nó liền cảm thấy được, mặt khác 1 đạo đế kiếm bản nguyên tồn tại.

Oanh ——

Ma linh đứng dậy, ngập trời uy áp bộc phát.

Đưa tay 1 kiếm, mang theo ngập trời ma uy, ầm vang chém xuống.

Kiếm này, La Quan ngăn không được!

Đừng nói hắn bây giờ, đã là cường nỗ chi kết thúc, liền hoàn hảo không chút tổn hại trạng thái, cũng không có nửa điểm khả năng.

Phải chết sao?

Nhưng coi như chết, cũng tuyệt đối không thể, như con kiến hôi bị người nghiền nát!

La Quan đưa tay, “Tỷ…”

Thủ đoạn băng hàn đại thịnh, nhưng tại sắp bộc phát nháy mắt, nhưng lại lâm vào đình trệ.

Oanh ——

La Quan chỗ ngực, đột nhiên bộc phát huyết quang, ngưng tụ ra 1 viên đế ấn hư ảnh, trùng điệp đặt tại hư

không.

Đông!

Như cự thạch rơi hồ, nhấc lên kinh đào hải lãng, không gian chấn động bên trong, hiển hiện kinh người hình tượng ——

Thương khung tận máu, khủng bố vòng xoáy lưu chuyển, phát ra “Ầm ầm” nổ vang rung trời. Mà vòng xoáy phía dưới, là một thân mặc màu đen váy dài, vô tận uy nghiêm nữ tử.

Giờ phút này nàng một bước phóng ra, lấy La Quan vì neo điểm, giáng lâm hiện thế.

Âm u giới Nữ đế!

Nàng đưa tay, hướng về phía trước nhấn một cái.

Ma linh khủng bố 1 kiếm, liền như bọt nước, nháy mắt vỡ vụn!

“Nữ đế!”

Ma linh phát ra gào thét, “Ngươi dám ngăn ta?”

Nữ đế mặt không biểu tình, màu đen váy dài sấn thác nàng da thịt như ngọc, đôi mắt hiển hiện lãnh ý.

“Đế trấn thập phương!”

Oanh ——

Đế ấn hư ảnh, sát na hạ xuống từ trên trời.

“A!”

Ma linh gầm thét, cả tòa ma chi tế đàn, đột nhiên cháy hừng hực.

Ma hỏa bên trong, lại có một thân ảnh hiển hiện, nguy nga như dãy núi, không gặp đầu đuôi cũng không cuối cùng!

Băng lãnh đôi mắt, cùng Nữ đế đối mặt.

Đây là, ma chi hình chiếu!

Nổ vang rung trời, đế ấn một kích phía dưới, không gian từng khúc băng liệt.

“Nữ đế, nếu ngươi rút đi, ta thiếu ngươi một phần ân tình…” Thanh âm trầm thấp, tự cháy đốt ma hỏa bên trong truyền ra.

Nữ đế thản nhiên nói: “Trẫm không cần.”

Đưa tay, hướng phía dưới nhấn một cái.

Oanh ——

Đế ấn chi uy lại trướng, trong chốc lát, hừng hực ma hỏa dập tắt.

Ma chi hình chiếu vỡ nát!

“A!”

Ma linh trong miệng, phát ra thống khổ thét lên, thân thể của hắn kịch liệt rung động, cuồn cuộn ma khí tuôn ra, lại bị luyện hóa trở thành hư vô.

Lộ ra, ma linh chân thân.

Hắn thình lình, là một người trung niên nam tử, sắc mặt tái nhợt, đôi mắt tràn đầy cảm kích.

“Đa tạ Nữ đế!”

Người này cung kính hành lễ.

Một kích, liền đánh tan ma chi hình chiếu, sinh sinh luyện hóa ma linh, Nữ đế chi uy thiên hạ vô song.

Lúc này, nhìn hắn một cái, thản nhiên nói: “Ngươi hồn phách đã cùng đế Kiếm ma linh một thể, nó tiêu tán, ngươi cũng sắp chết.”

“Tại hạ biết, có thể tại trước khi chết, khôi phục ý thức thanh tỉnh, đã là mời thiên chi hạnh.” Nam tử trung niên nhìn về phía La Quan, mặt lộ vẻ vui mừng, vui vẻ, “Thanh Tiêu kiếm tông có thể có ngươi đệ tử như vậy, lo gì không thể thịnh vượng? Ta có thể yên tâm.”

Tâm tư thay đổi thật nhanh, La Quan đoán được thân phận của hắn, “Ngài là Thanh Tiêu kiếm tông… Hơn núi kiếm chủ?”

Nam tử trung niên gật đầu, “Không sai, chính là lão phu, ngươi có thể tập được Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết, cho là ta tông đệ tử đích truyền.”

“Bây giờ ta tiêu tán sắp đến, liền đem vật này cho ngươi, duy nguyện Thanh Tiêu một mạch, vĩnh thế hưng thịnh! !”

Đưa tay một điểm giữa lông mày, 1 viên màu trắng viên châu xuất hiện, bay về phía La Quan.

Làm xong việc này, hơn núi kiếm chủ nhìn thoáng qua, Thanh Tiêu tổ đình phương hướng, khóe miệng lộ ra tiếu dung.

Sau một khắc, cả người hắn, hóa thành bụi bặm tiêu tán.

La Quan thở sâu, nghiêm nghị hành lễ, “Cung tiễn hơn núi kiếm chủ! !”

Người này, là Thanh Tiêu kiếm tông tiền bối, càng là Dư Nhược Vi trưởng bối, đáng giá hắn thi lễ. Huống chi, La Quan đã nghĩ thông suốt, nếu không phải hơn núi kiếm chủ mấy trăm năm qua, một mực đối kháng ma linh, không bị nó hoàn toàn chiếm cứ, nơi đây đế kiếm mảnh vỡ, đã sớm rơi vào ma trong tay.

La Quan thở sâu, lại hành lễ, “Đa tạ Nữ đế!”

Âm u giới Nữ đế thản nhiên nói: “Bây giờ nói tạ, còn quá sớm.”

Nàng ngẩng đầu, nhìn về phía thiên khung.

Theo ma chi hình chiếu, ma linh biến mất, sắc trời một lần nữa vẩy xuống, nhưng vào lúc này, “Ầm ầm” vô tận lôi đình bộc phát.

Đảo mắt, chính là thiên lôi cuồn cuộn!

Khủng bố khí cơ giáng lâm, băng hàn, túc sát.

“A!”

La Quan gầm nhẹ một tiếng.

Giờ phút này, trong cơ thể hắn băng hàn, như vỡ đê giang hà, triệt để bộc phát.

Một nháy mắt, liền cơ hồ chôn vùi, hắn toàn bộ sinh cơ.

Đây là, thiên phạt!

Đây là La Quan, lấy tự thân làm môi giới (neo điểm), can thiệp hiện thế cần thiết trả ra đại giới.

Nữ đế thản nhiên nói: “Bảo vệ hắn mệnh, cùng trẫm trở về.”

Nói xong, đưa tay một nắm.

Hưu ——

Kiêu ngạo vô song, đối La Quan chẳng thèm ngó tới, không phải sống chết trước mắt đều không xuất thủ phá

kiếm, chân chó đến cực điểm trực tiếp vào tay.

Ông ——

Ông ——

Chấn minh bên trong, cực kỳ hưng phấn! !

Tựa hồ, có thể bị Nữ đế chấp chưởng, nó liền đã cao trào.

“Yên tĩnh.”

Nữ đế mở miệng.

Phá kiếm sát na yên lặng, sau một khắc bộc phát ra, trước nay chưa từng có phong mang.

Oanh ——

Cửu thiên chi thượng, vô tận lôi đình hội tụ, hóa thành 1 đầu 10,000 trượng lôi long, gào thét bên trong đánh xuống.

Nó uy, khủng bố ngập trời!

Nữ đế đưa tay 1 kiếm, lôi long nháy mắt bị chém đứt, thống khổ gào thét bên trong, vỡ vụn tan rã.

Một bước mà lên, 2 bước trong mây, 3 bước lên trời! !

Kia đầy trời lôi đình bị xé nứt, lại đem thế nhân ánh mắt che lấp, không biết cửu thiên chi thượng, đến tột cùng

xảy ra chuyện gì.

Một lát sau, một tiếng vang thật lớn truyền ra, như gần ở bên tai, lại như đến từ vô tận xa xôi chi địa.

Nương theo lấy, còn có một tiếng phẫn nộ, thống khổ gào thét!

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Giờ phút này, lôi đình sát na tiêu tán, thiên khung như mặt gương, vỡ vụn 30,000 dặm!

Nữ đế cầm kiếm, cuồng phong phát động áo bào đen, từ chín ngày mà tới.

Đi tới La Quan trước người, đưa tay một chỉ, điểm tại hắn giữa lông mày.

Ông ——

1 khối “Đạo” chi mảnh vỡ, chui vào trong cơ thể hắn.

Thiên phạt chi lực, duy thiên đạo có thể giải.

Thiên đạo không cho phép, liền cầm kiếm trảm chi!

Tiện tay ném một cái, phá kiếm cắm vào đất đá, Nữ đế bước ra một bước, trở về âm u.

—

Chương 490 : Cổ truyền tống trận

2 tháng sau.

Thanh Tiêu kiếm tông, chủ phong!

Bên hàn đàm.

La Quan ngưng thần mà đứng, gió sớm phát động áo bào đen, triêu dương khảm nạm viền vàng.

Đột nhiên, hắn đôi mắt mở ra, đưa tay 1 kiếm.

Ầm ầm ——

1,000 trượng kiếm ảnh, sát na tách ra biển mây, bay thẳng cửu tiêu!

Mà theo, một kiếm này chém ra, “Răng rắc” một tiếng vang nhỏ, từ La Quan thể nội truyền ra.

Oanh!

Hắn khí tức, tăng lên một đoạn.

Kim Đan viên mãn, tầng thứ 10!

Hơn Sơn tông chủ ngày đó cho hắn, là hồn phách chí bảo định thần châu, chính là bằng vật này, hắn mới có thể tại đế kiếm nhập ma phản phệ về sau, khổ chống đỡ

mấy trăm năm đến nay. Lấy nguyên thôn tính trời quyết luyện hóa, La Quan tu vi lớn tiến vào, lại luyện hóa khối thứ 2 để kiếm mảnh vỡ, lúc này mới có thể một bước lên trời.

Nhưng La Quan trên mặt lại vô ý mừng, ngược lại nhíu mày, đôi mắt tối nghĩa. Chỉ vì, Kim Đan viên mãn về sau, hắn "Trước mắt" hư vô, càng lại vô địch hành chi đường.

Một tia minh ngộ xông lên đầu —— bị thiên phạt người, vì thiên địa chán ghét mà vứt bỏ, đại đạo đoạn tuyệt!

Tức, hắn con đường tu hành, đến tận đây mà kết thúc!

Hoảng hốt… Có một chút, nhưng cũng không nhiều.

Tình huống tương tự, La Quan đã sớm gặp được, như nhận mệnh lời nói, chính là võ đạo chi lộ hắn đều khó mà đột phá, làm sao có thể đi đến hôm nay?

Thở sâu, bình phục nỗi lòng ba động, hắn nếm thử nói: "Lão sư? Ngài tỉnh rồi sao?"

Tự nhiên ngày, Thanh Tiêu tổ đình bên ngoài một trận chiến, Huyền Quy liền lâm vào "Ngủ say", mặc cho La Quan la lên, từ đầu đến cuối không cho đáp lại.

Lần này, cũng không ngoại lệ.

La Quan khóe miệng co quắp dưới, "Khục… Lão sư a, đệ tử bị 'Không muốn mặt' vị kia chế tài, tu hành đại đạo đoạn tuyệt, ngài lại không tỉnh lại, đệ tử thật không biết, phải làm như thế nào a!"

Một trận trầm mặc, “… Tiểu tử, ngươi nói thật, ngày đó có phải là nhìn thấy ta rồi?”

Huyền Quy dữ dằn bên trong, lại lộ ra một vẻ khẩn trương.

Hô ——

Rốt cục nói chuyện!

La Quan nhếch nhếch miệng, lời này làm sao về, chẳng lẽ muốn nói ngài không cần có áp lực, kỳ thật ta rất sớm trước đó liền phát hiện, ngài “Đại lão” áo lót dưới thân phận, là cái mặt tròn, đuôi ngựa tiểu la lỵ sao?

Huyền Quy yếu ớt nói: “La Quan, ngươi trầm mặc…”

La Quan nghiêm nghị, “Lão sư, bất luận ngài biến thành cái gì bộ dáng, đều là lão sư của ta, điểm này vĩnh viễn sẽ không cải biến.”

Trịch địa hữu thanh!

Bá ——

Linh quang lóe lên, tiểu la lỵ hiện thân, rộng lớn nhật nguyệt tinh thần pháp bào, mặc lên người lỏng lỏng lẻo lẻo, khuôn mặt nhỏ căng cứng cau mày, cố gắng làm ra nghiêm túc biểu lộ.

“La Quan, tự ngươi nói lời nói, phải nhớ kỹ!”

La Quan khom người, “Vâng, lão sư.”

“Ừm.” Tiểu la lỵ nắm giọng điệu, “Vấn đề của ngươi, tạm thời còn không tính phiền phức, cổ luyện khí sĩ tu hành pháp, Kim Đan cảnh có mười lăm tầng.”

“Về phần đại đạo… Hừ hừ, đã phía trước không có đường, vậy liền bổ ra 1 đầu đến, chỉ bất quá ngươi bây giờ kiếm, còn chưa đủ mạnh!”

La Quan ánh mắt sáng lên, “Lão sư nói là?”

“Luyện hóa thứ 3 khối đế kiếm mảnh vỡ, có thể tự bổ ra Nguyên Anh đại đạo!” Tiểu la lỵ hơi dừng một chút, “Cho nên, ngươi phải nhanh một chút khởi hành.”

La Quan nhìn về phía phương nam, kia bên trong là thánh đô, là vô biên hải vực.

Luyện hóa khối thứ 2 đế kiếm mảnh vỡ, đế kiếm bản nguyên dung nhập lúc, hắn sinh ra một tia mơ hồ cảm giác ——

Liên quan tới, thứ 3 khối đế kiếm mảnh vỡ.

Rất rất xa.

Tứ Hải Vương đề cập biển sâu, lại hoặc là… Là khác một khối đại lục? La Quan không xác định, nhưng thời gian của hắn, thật không nhiều.

3 năm kỳ hạn, chỉ còn lại có nửa năm!

Hô ——

Thở ra một hơi, La Quan nói: “2 ngày về sau, đợi việc nơi này, chúng ta liền xuất phát.”

Đảo mắt, hai ngày trôi qua.

1 ngày này, Thanh Tiêu tổ đình mở lại!

Biển mây Nam cảnh, vô số thế lực nhao nhao đến chúc, chứng kiến Thanh Tiêu kiếm tông cô đơn mấy trăm năm sau, lại lần nữa thành tựu huy hoàng.

Trong đó, hải ngoại Minh Nguyệt tông, thánh đô Lưu gia, thương nghiệp cự ngạc Trân Bảo các cùng nhau đến chúc, càng là dẫn tới vô số kính sợ.

“Cung thỉnh tông tử đại nhân, thay mặt Hành Tông chủ quyền lực, đăng lâm đại vị!”

Dư Diêu sắc mặt kích động, lớn tiếng mở miệng.

La Quan tiến vào đại điện, một bộ màu đen hoa lệ trường bào, cầm kiếm mà đi.

Tại muôn người chú ý bên trong, đăng lâm trên đại điện vị, “Hôm nay, Thanh Tiêu kiếm tông tổ đình mở lại, cũng đem thay thế Cơ gia, nhập chủ thánh đô một phương, mời chư vị đến đây chính là chứng kiến.”

“Chúc mừng tông tử, chúc mừng Thanh Tiêu kiếm tông!”

Trong điện tân khách, nhao nhao mở miệng.

Ánh mắt tôn sùng, kính sợ!

Chính là vị này, cầm kiếm trong tay, diệt đi thánh đô 4 tộc 2, nghiền nát 12 ngày cửa.

Lấy sức một mình, đem sắp bị diệt tới nơi Thanh Tiêu kiếm tông, nhờ đến hôm nay địa vị.

Bây giờ, liên quan tới La Quan sự tích, sớm đã truyền khắp biển mây Nam cảnh, trở thành 1 cái truyền kỳ!

Hết thảy thuận lợi, đại điển kết thúc.

La Quan mời Minh Nguyệt tông, Lưu gia, Trân Bảo các 3 bên, tự mình gặp nhau.

“Bái kiến đại nhân.” Vân Thanh cung kính hành lễ.

Bên người nàng, Đại trưởng lão cũng là một mặt tôn kính.

Một màn này, để Lưu Đông Sơn, Tống Nhạc Phong, ánh mắt chớp lên.

La Quan nói: “Ta là Thanh Tiêu kiếm tông tông tử, cũng là Minh Nguyệt tông thái thượng trưởng lão, ngày sau các ngươi còn làm nhiều hơn thân cận.”

Lưu Đông Sơn, Tống Nhạc Phong cười gật đầu, “Lẽ ra nên như vậy.”

“Tốt, hôm nay mời chư vị tới, là có một chuyện hỏi.” La

Quan đi thẳng vào vấn đề, nói thẳng: “Ta đem tiến về phương nam biển sâu, tạm cách biển mây đại lục, nhưng khoảng cách quá mức xa xôi, các ngươi nhưng biết có biện pháp gì, có thể mau chóng đến?”

Hắn không có thời gian, lãng phí ở trên đường.

Tống Nhạc Phong suy nghĩ một chút, nói: “Việc này, lão phu biết một chút, nghe nói Huyền Âm sơn bên trong, có 1 cái cổ truyền tống trận, nhưng nối thẳng phương nam mặt khác 1 cái đại lục.”

Lưu Đông Sơn gật đầu, “Không sai, liên quan tới việc này, Lưu gia cũng có chỗ nghe nói.”

“Huyền Âm sơn? ? Tốt, vậy ta lập tức khởi hành! !”

Nói đi là đi, “Chư vị, ngày khác gặp lại.”

Bá ——

Một bước phóng ra, La Quan thẳng vào mây tiêu, phong lôi song dực triển khai, hóa thành lưu quang đi xa!

Mấy người đều không nghĩ tới, La Quan lại gấp đến mức này, 2 mặt nhìn nhau.

“Xem ra, La đạo hữu là có khẩn yếu sự tình.” Tống Nhạc Phong hơi dừng một chút, “Vân Thanh tông chủ, Tam Hợp thương hội sinh ý, bây giờ đã tiến vào hải vực, không ngại ngươi ta thương nghị một chút, tương quan hợp tác công việc.”

Vân Thanh gật đầu, nhìn xem La Quan phương hướng rời đi, yên lặng nói: “Đại nhân, mời nhất định cẩn thận a!

Nửa tháng sau, Huyền Âm sơn.

Mây mù bao khỏa, trận pháp sâm la!

“Dừng lại!” 2 tên Huyền Âm sơn tu sĩ, từ trong mây mù bay ra, “Phía trước chính là Huyền Âm sơn trụ sở, không phải mời không được đi vào.”

Bá ——

Phong Lôi chi lực tiêu tán, lộ ra La Quan thân ảnh, thản nhiên nói: “Đi thông bẩm Huyền Âm lão tổ, Thanh Tiêu kiếm tông La Quan tới chơi.”

“La Quan? ?”

Sắc mặt hai người biến đổi, bây giờ thanh danh của hắn, chính là trên biển tiên tông, cũng như sấm bên tai.

“Mời đại nhân hơi cùng!”

Không dám thất lễ, 2 người cung kính hành lễ, vội vàng rời đi.

Rất nhanh, mảng lớn linh quang, từ Huyền Âm sơn bên trong dâng lên.

Bá ——

Một đám người, ra đón.

“La Quan đạo hữu, tại hạ Huyền Âm sơn Khổng Thắng, cửu ngưỡng đại danh! ! Hôm nay lão tổ không dễ dàng cho đi, đặc mệnh ta cùng đến đây nghênh đón, còn xin thứ tội.”

Một người cầm đầu mở miệng, vẻ mặt tươi cười.

Sau lưng Huyền Âm sơn mọi người, trên mặt lộ ra chấn động.

Tiếp theo, đối La Quan càng nhiều mấy điểm kính sợ.

“Khổng Thắng đạo hữu!” La Quan gật gật đầu, tâm lý lại có chút kỳ quái.

Cái này Khổng Thắng khí tức, có chút kỳ quái.

Thần Hồn cảnh?

Nhưng so với, như lại yếu một chút.

Khổng Thắng đưa tay hư dẫn, “La đạo hữu, lão tổ đã ở chờ ngươi, mời!”

Hắn phía trước dẫn đường, tiến vào Huyền Âm sơn.

—

—

—

—

Chương 491 : Âm Cực tông

Rất nhanh, Huyền Âm sơn một chỗ đại điện, La Quan nhìn thấy nằm trên giường không dậy nổi, gầy trơ xương Huyền Âm lão tổ.

Hắn nhướng mày, mắt lộ ra hàn ý, “Huyền Âm lão tổ, thánh đô Nhất Biệt bất quá mấy tháng, ngươi sao thành bộ dáng này?”

Hắn khí tức suy yếu, sinh mệnh chi hỏa đã đến cuối cùng, càng quan trọng chính là, một thân tu vi khí tức, lúc này lại đều tiêu tán!

Phải biết, hắn nhưng là 1 vị thần hồn thượng cảnh, phóng nhãn biển mây Nam cảnh, đều là gần như vô địch tồn tại.

Mộ Thanh Kết, sẽ không phải xảy ra chuyện đi?

Huyền Âm lão tổ mỉm cười, “La đạo hữu không cần phải lo lắng, lão phu hôm nay trạng thái, không phải ngoại nhân gây thương tích, chẳng qua là đem một thân tu vi, lấy quán đỉnh truyền thừa chi pháp, đưa cho ta đồ thanh kết.”

Quán đỉnh truyền thừa? Thần Hồn cảnh tu vi, đều có thể trực tiếp đưa? !

La Quan mặt lộ vẻ kinh ngạc.

Huyền Âm lão tổ nói: “Thanh kết đứa nhỏ này, huyết mạch, thiên phú viễn siêu lão phu tưởng tượng, đã tu thành bản tông bí mật bất truyền, tiến giai âm u Thánh thể.”

Trên mặt hắn, kiêu ngạo, tự hào.

“Lão phu ngày đó mạo phạm vị kia, dù may mắn bảo toàn tính mệnh, nhưng cũng thương tới căn bản, không còn sống lâu nữa. Có thể đem cái này thân tu vi, truyền thừa cho thanh kết, đã là kết quả tốt nhất.”

La Quan trầm mặc.

Huyền Âm lão tổ nói: “Sinh tử mệnh số thôi, huống hồ lúc trước, là lão phu trước đối La đạo hữu sinh ra ý đồ xấu, có kết quả này cũng là báo ứng.”

“Huống hồ, nhờ có La đạo hữu, thanh kết mới có thể hoàn hảo không chút tổn hại, trở về Huyền Âm sơn… Chỉ này một điểm, liền làm thụ lão phu thi lễ!”

La Quan khoát tay, “Thôi, ngươi không hận ta là được.”

“Tốt, vậy liền ân oán 2 tiêu.” Huyền Âm lão tổ cười gật đầu, mất đi tu vi sắp gặp tử vong, hắn trở nên càng thêm thông thấu, rộng rãi, “La đạo hữu hôm nay đến, là muốn nhìn nhìn thanh kết? Nàng đang lúc bế quan, đại khái ngày mai mới có thể đi ra ngoài.”

La Quan nói: “Thăm hỏi thanh kết là nó 1, nhưng La mỗ này đến trả có một chuyện khác, nghe nói Huyền Âm

sơn bên trong, có 1 cái thông hướng đại lục khác cổ truyền tống trận , ta muốn mượn dùng.”

Huyền Âm lão tổ nói: “Huyền Âm sơn bên trong, thật có cổ truyền tống trận, nhưng chúng ta cũng không có cách nào, chủ động bắt đầu dùng đại trận.”

“Không thể dùng?” La Quan nhíu mày.

Huyền Âm lão tổ chần chờ một chút, nói: “Đúng là như thế, bất quá thanh kết tu thành âm u Thánh thể sự tình, lão phu đã thông truyền thượng tông, rất nhanh liền sẽ có người đến đây, đem thanh kết mang đến thượng tông tu hành.”

“Lão phu sẽ nếm thử thuyết phục thượng tông người tới, mang La đạo hữu cùng một chỗ truyền tống, nhưng là có hay không có thể đạt thành, ta không cách nào hứa hẹn.”

La Quan nói: “Vậy liền phiền phức Huyền Âm lão tổ, hết sức thử một lần đi!”

“Tốt, liền mời La đạo hữu, tại Huyền Âm sơn bên trong ở.”

Ngày thứ 2.

Bành bành bành ——

Gấp rút tiếng đập cửa vang lên.

Trong phòng, La Quan mở mắt ra, khóe miệng lộ ra mỉm

cười.

Đứng dậy ra ngoài, đem cửa sân mở ra.

“Đại nhân!”

Mộ Thanh Kết xông lại, dẫn bóng đụng người, “Ngài đến xem ta, quá tốt!”

Nàng mặt mũi tràn đầy hưng phấn.

La Quan sờ sờ cái mũi, đưa nàng đẩy ra chút, âm thầm nói thầm ——

Làm sao giọt?

Đạt được truyền thừa, còn có “Phong huynh” hiệu quả? Cái này quy mô, rõ ràng lớn hơn một vòng a.

“Mấy tháng này, tại Huyền Âm sơn qua như thế nào?”

Mộ Thanh Kết gật đầu, “Lão tổ đối với ta rất tốt, những người khác cũng rất cung kính… Chính là… Lão tổ hắn đem tu vi, đều truyền thừa cho ta…”

Nàng mặt lộ vẻ do dự.

La Quan lắc đầu, “Đừng nghĩ, Huyền Âm lão tổ sinh cơ sắp hết, không phải sức người có thể vãn hồi, ta cũng không có cái gì biện pháp.”

“Nha…”

“Về sau, ngươi che chở tốt Huyền Âm sơn, chính là đối với hắn tốt nhất hồi báo.” La Quan một chút, liền nhìn ra Huyền Âm lão tổ tâm tư.

Lão gia hỏa này, là tập trung tinh thần, muốn bảo toàn, lớn mạnh Huyền Âm một mạch.

Có thể sử dụng kéo dài hơi tàn một cái mạng, vì Huyền Âm sơn đổi lấy 1 cái, tương lai cường đại vô cùng thủ hộ giả, cái này rất có lời.

Mộ Thanh Kết trọng trọng gật đầu, “Ừm, ta hiểu rồi.”

Rất nhanh, La Quan từ trong miệng nàng, biết được một chút sự tình.

Tỉ như lúc trước, cha mẹ của nàng xảy ra chuyện, là Huyền Âm sơn nội bộ có người mưu hại.

Mà Mộ Thanh Kết phụ mẫu, nghĩ lầm việc này, xuất từ Huyền Âm lão tổ thụ ý, nản lòng thoái chí dưới mai danh ẩn tích, không có đem chuyện này nói cho nàng.

Hiện tại, hung thủ đều đã đền tội, Huyền Âm sơn bởi vậy, phát động một trận đại thanh tẩy!

Lại tỉ như, Huyền Âm nhị tổ bị phế, một thân tu vi bị tước đoạt, truyền thừa cho trưởng lão Khổng Thắng.

Khó trách trước đó, La Quan cảm thấy hắn khí tức cổ quái, chỉ có thần hồn chi cảnh, khí tức lại yếu mấy điểm.

Làm như thế, hẳn là muốn chém đứt, Huyền Âm sơn trả

thù La Quan tai hoạ ngầm, lại thêm trước đó câu kia “Ân oán 2 tiêu” … Xem ra, Quỷ giới đại hung xuất thủ, triệt để hù sợ Huyền Âm lão tổ, để hắn ngay cả một chút xíu mà, ý niệm báo thù cũng không dám có.

La Quan đè xuống tâm tư, “Thanh kết, ta nghe Huyền Âm lão tổ nói, ngươi sẽ tiến vào thượng tông tu hành?”

“Ừm, lão tổ nói lên tông, ở một toà khác đại lục, cách chúng ta cái này rất rất xa.” Mộ Thanh Kết mặt lộ vẻ sầu lo, “Đại nhân, ta đi về sau, còn có thể hay không gặp lại ngươi?”

La Quan mỉm cười, “Xảo, ta cũng muốn đi.”

Lúc này, đem mượn dùng cổ truyền tống trận một chuyện, nói cho nàng.

Mộ Thanh Kết đại hỉ, “Quá tốt! Có thể cùng đại nhân cùng một chỗ, ta liền an tâm.”

Lại qua 2 ngày, Huyền Âm thượng tông tu sĩ, rốt cục đến.

Một nhóm 6 người, lại có 2 tên thần hồn thượng cảnh, 1 người trong đó thậm chí, đạt tới thần hồn viên mãn.

Khoảng cách quy nguyên hợp nhất, bất quá cách xa một bước.

Nó hơn 4 vị, đều là Nguyên Anh tu sĩ!

Cũng biết, đối với chuyện này coi trọng.

Giáng lâm Huyền Âm sơn sau chuyện thứ nhất, chính là tìm tới Mộ Thanh Kết, xác định nàng là có hay không, tu thành âm u Thánh thể.

Rất nhanh, 2 tên thượng tông thần hồn tu sĩ, trên mặt tươi cười.

“Huyền Âm, ngươi làm rất tốt, vì ta Âm Cực tông, tìm được mới Thánh nữ! ! Từ ngày này trở đi Huyền Âm sơn sẽ bị chính thức thu nhận sử dụng, trở thành Âm Cực tông trong danh sách dưới tông 1 trong, có thể đạt được thượng tông tài nguyên nâng đỡ, ngày sau chắc chắn phát dương quang đại.”

Âm u Thánh thể, lại thật là âm u Thánh thể! !

Giờ phút này, 2 vị Âm Cực tông thần hồn tu sĩ, hận không thể cười to 3 tiếng.

Trời không tuyệt đường người a… Giá trị này bấp bênh thời khắc, có thể có này thu hoạch, thật sự là trời phù hộ Âm Cực tông một mạch!

Huyền Âm lão tổ một mặt kích động.

Lịch đại tiên tổ, các ngươi nhìn thấy sao?

Đệ tử rốt cục, hoàn thành các ngài tâm nguyện, từ hôm nay bắt đầu, chúng ta quay về Âm Cực tông!

Giờ phút này, chính là trực tiếp chết đi, hắn cũng không tiếc.

Thở sâu, bình phục kích động cảm xúc, Huyền Âm lão tổ rốt cục nghĩ đến, La Quan sự tình, vội vàng nói: “2 vị đạo hữu, Huyền Âm sơn còn có 1 vị… Tiểu hữu, muốn mượn dùng truyền tống trận, tiến vào thượng tông chỗ Thiên Thanh đại lục, không biết có thể hay không tiện thể hắn đoạn đường?”

La Quan thân phận, liên quan đến Quỷ giới đại nhân quả, hắn không dám nhiều lời.

2 tên Âm Cực tông thần hồn tu sĩ, nhướng mày.

Một người trong đó nói: “Huyền Âm, âm u Thánh thể liên quan đến trọng đại, không cho phép có nửa điểm chỗ sơ suất, việc này cũng không cần nhắc lại.”

“Cái này…” Huyền Âm lão tổ mặt lộ vẻ chần chờ.

Đúng lúc này, Mộ Thanh Kết đột nhiên nói: “Hắn không đi, ta cũng không đi.”

2 tên Âm Cực tông thần hồn, biến sắc, “Cái này… Thánh nữ, ngài nhận biết người này? ?” Đối Mộ Thanh Kết, bọn hắn có chút cung kính.

Mộ Thanh Kết gật đầu, “Nếu không có đại nhân, ta đã sớm chết, căn bản không sống tới hôm nay.”

“Đại nhân đi, ta liền đi.”

“Hắn không đi, ta liền lưu lại!”

Âm Cực tông 2 vị thần hồn, liếc nhau.

“Đã Thánh nữ mở miệng, vậy liền dẫn hắn cùng một chỗ.”

Mộ Thanh Kết vui mừng, “Thật? ? Ta hiện tại liền đi nói cho đại nhân.” Nàng đi ra ngoài, tìm tới ngoài điện La Quan, “Đại nhân, chúng ta có thể cùng đi!”

Thấy cảnh này 2 tên Âm Cực tông thần hồn, nhướng mày, đáy mắt hiển hiện lãnh ý.

“Vị này, chính là Thánh nữ bằng hữu?” Một người trong đó nói.

Mộ Thanh Kết gật đầu, “Đại nhân nhà ta, La Quan! Đại nhân, 2 vị này là Thiên Thanh đại lục, Âm Cực tông Thẩm Dương, Lạc Thanh trưởng lão.”

La Quan chắp tay, “Làm phiền 2 vị.”

Lạc Thanh quét tới một chút, thản nhiên nói: “Thánh nữ, chúng ta còn có một số, liên quan tới Âm Cực tông sự tình, muốn cùng ngươi nói rõ.”

“A…” Mộ Thanh Kết vô ý thức nhìn tới.

La Quan gật đầu, “Ngươi đi chính là, ta về trước chỗ ở.”

Quay người rời đi.

Một màn này, để Thẩm Dương, Lạc Thanh 2 người, mặt lộ vẻ - âm trầm.

Cái sau bất động thanh sắc, gõ gõ ngón tay.

—

—

—

—

Chương 492 : Thiên Thanh đại lục

La Quan trở lại chỗ ở, vừa muốn đẩy cửa.

“Dừng lại!”

Quát lạnh một tiếng, tại sau lưng vang lên.

Quay người, liền nhìn thấy một tên Âm Cực tông Nguyên Anh, chính đại bước mà tới.

La Quan nhíu mày, “Có việc?”

Triệu Hạo Vũ cười lạnh, một bước đạp xuống.

Oanh ——

Nguyên Anh thượng cảnh uy áp, sát na bộc phát.

Nháy mắt, liền bao phủ nơi đây!

“Tiểu bối, lời kế tiếp, ta chỉ nói một lần, ngươi nhất nghe tốt rõ ràng.” Người này đôi mắt uy nghiêm, lạnh giọng nói: “Mộ Thanh Kết bây giờ, đã là Âm Cực tông Thánh nữ, địa vị tôn sùng, không phải ngươi có thể lo nghĩ!”

“Mặc kệ trước đó, các ngươi là quan hệ như thế nào, từ giờ trở đi, hết thảy đều biến. Nhất định phải giữ một khoảng cách, cung kính, nếu không nghiền chết ngươi, đối Âm Cực tông mà nói, tựa như cùng nghiền chết một

con kiến!”

La Quan cười lạnh, “Ngươi thì tính là cái gì? Dám ở trước mặt ta chó sủa!”

“Cút!”

Triệu Hạo Vũ giận quá mà cười, “Không biết sống chết! Ngươi cho rằng có Thánh nữ chỗ dựa, liền có thể không kiêng nể gì cả? Quỳ xuống cho ta!”

Đưa tay nhấn một cái.

Oanh ——

Lực lượng kinh khủng, sát na giáng lâm!

Ông!

Kiếm minh đột khởi, La Quan 1 kiếm chém ra.

“Bành” một tiếng, mặt đất rung mạnh, Triệu Hạo Vũ bị một kiếm này chi uy, ngạnh sinh sinh áp đảo.

2 đầu gối quỳ xuống đất ném ra hố to, giống mạng nhện vết rạn, hướng xung quanh lan tràn.

Cả người hắn, triệt để mộng!

Làm sao lại như vậy? Bất quá là cái Kim Đan tiểu bối, khí cơ cảm giác tuyệt đối không sai.

Ngoài ý muốn, khẳng định là ngoài ý muốn!

“A!” Triệu Hạo Vũ gầm thét, “Tiểu bối, ta muốn đem ngươi tay chân đánh gãy!”

Nổi giận đan xen, tu vi toàn lực bộc phát.

Nhưng thân thể của hắn, vừa đưa đến một nửa lúc, La Quan cười lạnh một tiếng.

Bành ——

Triệu Hạo Vũ lại nằng nặng, quỳ xuống.

Răng rắc!

Răng rắc!

Đầu gối vỡ vụn… Chân gãy…

“A!” Triệu Hạo Vũ thống khổ thét lên.

Bá ——

Bá ——

Tiếng xé gió bên trong, mấy đạo thân ảnh gào thét mà tới, thấy rõ giữa sân một màn, biểu lộ lập tức cứng đờ.

Cái này cùng bọn hắn trong tưởng tượng, hoàn toàn khác biệt!

“Đại nhân, ngươi không sao chứ?” Mộ Thanh Kết một mặt lo lắng, trừng mắt Triệu Hạo Vũ, “Ngươi người này,

làm gì làm khó đại nhân nhà ta!”

Triệu Hạo Vũ: …

Quỳ chính là ta, chân gãy cũng là ta a!

Thánh nữ, ngươi có thể nào dạng này?

Đường đường Nguyên Anh thượng cảnh, bây giờ ủy khuất, nước mắt đều muốn rơi xuống.

“Triệu Hạo Vũ, chuyện gì xảy ra?” Lạc Thanh trưởng lão trầm giọng mở miệng, đôi mắt băng hàn.

“… Cái này… Đệ tử vừa rồi…” Triệu Hạo Vũ lắp bắp.

Thân là Nguyên Anh thượng cảnh, bị cái Kim Đan tiểu bối, cho đánh quỳ nát 2 đầu gối? Loại lời này, thực tế nói là không ra miệng a.

La Quan đột nhiên nói: “Triệu đạo hữu vừa rồi đi ngang qua, không biết sao, đột nhiên từ giữa không trung đến rơi xuống, quẳng đoạn mất 2 chân… Ngô, hoặc là thân thể của hắn, xuất hiện một chút vấn đề, Lạc tiền bối tốt nhất vẫn là, giúp hắn cẩn thận kiểm tra một chút.”

Khổng Thắng cùng Huyền Âm sơn tu sĩ, khóe miệng co giật, lời này của ngươi lừa gạt quỷ đâu? ! Nhưng hôm nay song phương, bọn hắn 1 cái trêu chọc không nổi, chỉ có thể cố gắng bảo trì mặt không biểu tình.

Lạc Thanh trưởng lão nheo mắt, “Tiểu bối…”

Vừa mở miệng, liền bị Thẩm Dương trưởng lão đánh gãy.

Hắn đôi mắt thật sâu, “Đã là hiểu lầm, liền dừng ở đây đi.” Quay người chắp tay, “Thánh nữ, truyền tống trận còn cần chuẩn bị một chút, chúng ta ngày mai lại cử động thân, trước hết cáo từ.”

Dứt lời, cho Lạc Thanh một cái ánh mắt, mang theo Triệu Hạo Vũ rời đi.

Mộ Thanh Kết mặt lộ vẻ lo lắng, “Đại nhân…”

La Quan cười cười, “Không sao, ngươi yên tâm là được.”

Hừ!

Thần hồn thượng cảnh lại như thế nào? Thật chọc giận, như thường đánh tơi bời!

Hi vọng, bọn hắn có thể thành thật một chút.

Một bên khác, Âm Cực tông chỗ ở.

Lạc Thanh trưởng lão mặt sắc khó coi, “Thẩm trưởng lão, ngươi vì sao ngăn cản ta? Thánh nữ gì ngang phần, há có thể cùng người này dây dưa không rõ, như lan truyền ra ngoài, ta Âm Cực tông mất hết mặt mũi!”

“Lạc trưởng lão.” Thẩm Dương nhíu mày, “Thánh nữ đối La Quan rất coi trọng, như ra tay với hắn, chắc chắn dẫn tới Thánh nữ bất mãn, được không bù mất.”

“Ngươi an tâm chớ vội, đợi đến Thiên Thanh đại lục, chỉ là 1 Kim Đan tiểu bối, còn không tùy ý nắm? Đến lúc đó ngươi muốn động đến hắn, lão phu tuyệt không ngăn trở.”

Lạc Thanh trưởng lão đáy mắt, hiện lên hàn quang, “Tốt!”

Ngày thứ 2.

Huyền Âm sơn cấm địa, cổ truyền tống trận.

Nó chừng mấy trăm trượng lớn, hoàn toàn chiếm cứ, bên trong tòa thung lũng này bộ.

Bây giờ, từng cái trận pháp phù văn sáng lên, phóng xuất ra khí tức cường đại, khiến cho phía trên thung lũng không gian rung động, vặn vẹo.

Lại có 1 cái đại môn hư ảnh, từ đó hiển hiện.

Thẩm Dương mặt lộ vẻ mỉm cười, “Truyền tống trận đã sẵn sàng, Thánh nữ, chúng ta lên đường thôi.”

“Được.” Mộ Thanh Kết giữ chặt La Quan, “Đại nhân, chúng ta cùng đi.”

La Quan gật đầu, không có cự tuyệt nha đầu này hảo ý.

Đáy lòng của hắn, cũng không lo lắng.

Có Huyền Quy tại, Âm Cực tông dám động thủ chân,

trước hết nhất xui xẻo chính là bọn hắn.

Bá ——

Mọi người khởi hành, bay vào truyền tống trận.

Tiếp xúc đến đại môn hư ảnh lúc, bị trực tiếp hút vào.

Sau một khắc, truyền tống lực lượng bộc phát!

Bên tai “Ông” một tiếng, đen kịt một màu ở giữa, rất nhỏ xé rách cảm giác bao phủ quanh thân.

Cảm giác này, tựa như là ngồi tại, bịt kín xóc nảy trong xe ngựa.

Mộ Thanh Kết vô ý thức dán chặt La Quan… Ân, vừa mềm lại đạn!

Buồn tẻ không thú vị truyền tống quá trình, bằng thêm mấy điểm sung sướng.

Hẹn sau nửa canh giờ, trước mắt đen nhánh ở giữa, hiển hiện lộng lẫy sắc khối.

Thẩm Dương thanh âm vang lên, “Chư vị, truyền tống phải kết thúc! !”

Sau một khắc, mãnh liệt mất trọng lượng cảm giác truyền đến, đợi dưới chân kết thúc, bọn hắn đã xuất hiện tại 1 cái đại điện bên trong.

Dưới chân, là 1 cái lần lượt dập tắt truyền tống trận.

“Bái kiến 2 vị trưởng lão! !” Một người trung niên tu sĩ, cung kính hành lễ, “Lão tổ có lệnh, mệnh 2 vị trở về về sau, lập tức chạy về sơn môn.”

Đang khi nói chuyện, hắn ánh mắt quét qua, rơi vào Mộ Thanh Kết trên thân, “Thuộc hạ bái kiến Thánh nữ!”

Phần phật ——

Trong điện, mọi người quỳ đầy đất, đều mặt mũi tràn đầy tôn sùng, kính sợ.

Mộ Thanh Kết có chút khẩn trương, vô ý thức lui một bước.

Thẩm Dương mỉm cười, “Thánh nữ, ngài thân phận hôm nay cao quý, chính là đối mặt tông chủ, đều có thể bình khởi bình tọa, ngày sau khi quen thuộc thân phận mới.”

Đang khi nói chuyện, hắn bất động thanh sắc đảo qua La Quan, “Lão tổ thúc giục, chúng ta lập tức khởi hành, trở về Âm Cực tông sơn môn.”

“La tiểu hữu, ngươi đối Thánh nữ có ân, không ngại trước cùng chúng ta cùng một chỗ về Âm Cực tông, như thế nào?”

La Quang mắt sáng lên, thản nhiên nói: “Đa tạ Thẩm Dương trưởng lão hảo ý, vãn bối có an bài khác, liền không đi quấy rầy.”

Quay người, sờ sờ Mộ Thanh Kết tóc, “Ngươi hảo hảo,

chậm thì 1 năm nhanh thì nửa năm, ta liền sẽ đi Âm Cực tông nhìn ngươi.”

Mộ Thanh Kết mắt đục đỏ ngầu, cắn môi, “Đại nhân, ngài giữ lời nói, ta đợi ngài đến!”

“Ừm, ta đi.” La Quan cười cười, quay người bước nhanh mà rời đi.

Bá ——

Ra đại điện, hắn ánh mắt quét qua, vọt thẳng trời mà lên.

Thẩm Dương nhìn thoáng qua, La Quan phương hướng rời đi, “Thánh nữ, chúng ta nên đi.”

Mộ Thanh Kết gật đầu, đột nhiên nói: “Lạc Thanh trưởng lão, ta có một số việc hỏi thăm, mời đi theo một chút.”

Lạc Thanh lại nhíu mày, chợt gật đầu, “Được.”

Rất nhanh, một chiếc mây thuyền bay lên không, thẳng đến Âm Cực tông sơn môn.

Trên thuyền, Thẩm Dương, Lạc Thanh rời khỏi gian phòng, liếc nhau.

“Thẩm trưởng lão, lão phu đi.”

Thẩm Dương thản nhiên nói: “Làm sạch sẽ chút, không nên để lại hạ thủ đuôi.”

Lạc Thanh cười lạnh, “Yên tâm!”

Rất nhanh, hắn mang theo mấy người, trực tiếp rời đi.

…

Đây chính là Thiên Thanh đại lục! !

La Quan đi ở trong thành, cảm thụ được giữa thiên địa, càng thêm nồng đậm thiên địa linh lực, đáy mắt hiển hiện một tia cảm thán. Nơi đây bất quá chỉ là 1 cái, quy mô không lớn thành nhỏ, nó linh lực nồng độ, chí ít vượt qua thánh đô ba lần.

Giáng sinh ở đây Nhân tộc, nó con đường tu hành, muốn so biển mây đại lục người, tạm biệt quá nhiều. Ngắn ngủi một lát, hắn liền đã nhìn thấy mười mấy tên Kim Đan, chính là Nguyên Anh tu sĩ, đều xa xa cảm ứng được 2 vị!

Cái này tại biển mây đại lục, là khó có thể tưởng tượng sự tình.

Ừm! ? !

Đột nhiên, La Quan nhíu mày, đáy mắt hiển hiện lãnh ý.

Bá ——

Dưới chân hắn đạp mạnh phóng lên tận trời, đi tới ngoài thành.

“Lão sư!”

Sau một khắc, La Quan khí tức, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Rất nhanh, tiếng xé gió lên.

Hưu ——

Hưu ——

Mấy thân ảnh chạy nhanh đến, 1 người trong đó, chính là Triệu Hạo Vũ.

“Người đâu? Đáng chết, đào sâu ba thước, cũng muốn đem cái kia hỗn đản tìm ra!”

###

Mới 1 quyển, đại cương có chút vấn đề, trước được chải vuốt một chút.

—

—

—

—

Chương 493 : Toàn bộ bị vùi dập giữa chợ

Ngọn cây, chạc cây che lấp ở giữa.

La Quan khóe miệng ngậm lấy cười lạnh, nhìn Triệu Hạo Vũ nổi trận lôi đình.

Quả nhiên là bọn hắn!

Âm Cực tông thật sự là ngang ngược bá đạo, cũng bởi vì hắn cùng Mộ Thanh Kết quan hệ thân cận, liền muốn làm khó dễ, khu trục, thậm chí trừ chi cho thống khoái.

Nói cho cùng, hay là không có đem hắn, chỉ là 1 cái tiểu Kim đan đặt ở mắt bên trong.

Hừ!

Nhưng lần này, các ngươi mắt mù.

“Không có!”

“Triệu sư huynh, hắn biến mất.”

“Không tại cái này bên trong!”

Triệu Hạo Vũ cắn răng, “Không có khả năng! Lại cho ta tìm…”

Đột nhiên, cười lạnh một tiếng, lên đỉnh đầu vang lên.

“Chư vị, là đang tìm ta sao?”

Bá ——

Âm Cực tông mấy tên tu sĩ, bỗng nhiên ngẩng đầu, mặt lộ vẻ giật mình.

La Quan!

Trước đó, bọn hắn lại không phát giác gì, tiểu tử này trên thân, quả nhiên có gì đó quái lạ.

Triệu Hạo Vũ ánh mắt vui mừng, “Tiểu bối, làm sao không kế tiếp theo tránh rồi? Là ngươi thủ đoạn, mất linh đi!”

Nếu không, bọn hắn mấy vị Nguyên Anh ở đây, chỉ là 1 cái Kim Đan, sao dám hiện thân? !

Về phần lúc trước, tại Huyền Âm tông lúc, bị La Quan 1 kiếm hoành ép quỳ xuống đất… Vậy nhất định, là gặp tiểu tử này tính toán!

Hôm nay, hắn mọc cánh khó thoát.

La Quan khóe miệng, lộ ra một tia đùa cợt, “Triệu Hạo Vũ, xem ở thanh kết trên mặt mũi, ta cho các ngươi một con đường sống, hiện tại trơn tru xéo đi, còn dám đại ca móc túi chuột não theo dõi, ta chặt các ngươi!”

“Cuồng vọng!” Triệu Hạo Vũ giận dữ, “La Quan, sang năm hôm nay, chính là của ngươi ngày giỗ!”

“Cùng một chỗ động thủ, giết hắn!”

Lần trước bị La Quan trấn áp, hắn vẫn còn có chút kiêng kị.

Cho nên, liền cùng một chỗ động thủ.

Mấy vị Nguyên Anh liên thủ, hắn như thế nào cản? !

“Chết đi!”

Nhe răng cười bên trong, lực lượng kinh khủng bộc phát, mấy vị Nguyên Anh hợp lực một kích, coi là thật cực kỳ kinh người.

Đúng lúc này, kiếm minh bỗng dưng vang lên.

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, kêu thảm đột khởi.

Triệu Hạo Vũ ở bên trong, mấy Âm Cực tông Nguyên Anh, như vải rách ném đi. Miệng mũi máu tươi cuồng phún, trần trụi bên ngoài huyết nhục, bị cắt đứt mở vô số vết thương.

Nhất là Triệu Hạo Vũ, bị ngoài định mức chiếu cố, ngực bị 1 kiếm xuyên thủng, sắc mặt trắng bệch.

“Không có khả năng!”

Hắn mặt mũi tràn đầy chấn kinh, nhìn về phía đối diện.

Cái này La Quan, như thế nào mạnh như vậy?

Hắn nhìn xem, căn bản là chưa hết toàn lực, chỉ là tiện tay 1 kiếm, liền đánh bọn hắn thổ huyết bại lui.

“Giết ta? Triệu Hạo Vũ, ngày giỗ đều tuyển, ta thành toàn ngươi!”

Cười lạnh, rút kiếm mà tới.

Bá ——

Triệu Hạo Vũ trắng bệch trên mặt, toát ra mồ hôi lạnh, “La Quan, ngươi dám giết ta, sư tôn ta Lạc Thanh trưởng lão, tuyệt sẽ không bỏ qua ngươi…”

Ông ——

1 kiếm chém xuống, im bặt mà dừng!

Triệu Hạo Vũ thi thể chỗ khác biệt, tại chỗ đột tử.

“Triệu sư huynh chết!”

Cái khác Âm Cực tông tu sĩ, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, hãi nhiên.

Không nghĩ tới, La Quan dám động thủ giết người.

Phải biết, thân là Thiên Thanh đại lục, tiên tông 7 cực 1 trong Âm Cực tông tu sĩ, ngày thường bên trong căn bản không người dám can đảm trêu chọc.

Nhưng hôm nay, lại như heo chó, bị trực tiếp chém giết!

“Trốn!”

“Nhất định phải đem việc này, hồi bẩm tông môn!”

“Tiểu bối, ngươi chết chắc!”

La Quan cười lạnh, “Đào mệnh còn dám uy hiếp, các ngươi Âm Cực tông người, có phải là không có đầu óc?”

Hắn đáy mắt, hàn quang bùng lên.

Đã động thủ giết người, vậy liền một tên cũng không để lại!

Bá ——

Phong lôi song dực triển khai, bỗng nhiên đập xuống.

Nháy mắt, liền đuổi kịp 1 người.

“Sư tôn ta Thẩm Dương, là Thần Hồn cảnh viên mãn, ngươi dám…”

Oanh ——

Huyết nhục bay tán loạn, trảm linh chân ý đánh xuống, người này hồn phách chôn vùi.

Nguyên Anh, trực tiếp vỡ thành cặn bã.

1 kiếm giết người, La Quan không hề dừng lại, đuổi sát một người khác.

“Tha mạng! Ta sai, cầu ngươi giơ cao đánh khẽ!”

Nhưng cũng tiếc, căn bản vô dụng.

Oanh ——

Lại một tên Âm Cực tông Nguyên Anh, bị chém giết tại chỗ.

Khoảng cách nơi đây, ngoài 100 dặm.

Chính căn theo, Triệu Hạo Vũ bọn người khí tức, nhanh chóng chạy tới Lạc Thanh, sắc mặt đột nhiên biến đổi, “Không được!”

Hắn mặt lộ vẻ kinh sợ, sát cơ.

Oanh ——

Thần hồn thượng cảnh khí tức, sát na bộc phát.

“La Quan! Ngươi dám giết ta Âm Cực tông tu sĩ, tội đáng chết vạn lần!”

Tiếng rống giận dữ, xen lẫn sát ý ngút trời, ầm vang mà tới.

Lúc này, truy sát La Quan Âm Cực tông tu sĩ, chỉ còn người cuối cùng. Người này trong mắt, lập tức bộc phát hào quang, liều mạng phóng tới Lạc Thanh.

“Sư tôn cứu ta! Cứu ta!”

Phía sau hắn, La Quan cười lạnh, đưa tay 1 kiếm.

Tại Lạc Thanh chạy đến nháy mắt, cũng chỉ có thể trơ mắt, nhìn xem đệ tử của mình, dưới một kiếm này, vỡ thành vô số khối.

Hình thần câu diệt, triệt để đều chết hết!

Lạc Thanh con mắt, một chút liền đỏ, “A! La Quan, bản tọa hôm nay, chắc chắn ngươi chém thành muôn mảnh, nghiền xương thành tro!”

Cái này mấy tên đệ tử, có thể tu thành Nguyên Anh thượng cảnh, đều có xung kích thần hồn tư cách.

Cho nên, mới bị mang theo trên người, dốc lòng bồi dưỡng.

Nhưng hôm nay, lại đều bị giết!

Này bằng với, là đem Lạc Thanh mấy trăm năm tâm huyết, đều hủy hoại chỉ trong chốc lát.

“Lão cẩu, không cần quá khó chịu, bọn hắn còn chưa đi xa, ta cái này liền đưa các ngươi sư đồ, cùng một chỗ dưới mặt đất đoàn tụ!” La Quan cười lạnh, một bước đạp xuống.

Oanh ——

Hắn khí tức sát na tăng vọt.

Một nháy mắt, liền phá vỡ mà vào thần hồn cấp độ.

Lạc Thanh biến sắc, lấy Kim Đan viên mãn cảnh giới, bộc phát ra thần hồn cấp độ thực lực, tại Thiên Thanh đại lục bên trong đều hiếm thấy đến cực điểm.

Âm Cực tông bên trong, cũng chỉ có mấy vị yêu nghiệt tông tử, miễn cưỡng có thể làm được, lại cần trả giá cực lớn đại giới!

Nhìn lầm…

Tiểu bối này, đúng là 1 cái, có thể cùng tông tử đẳng cấp, cùng so sánh yêu nghiệt.

Còn tốt, hắn đầy đủ cuồng vọng, không biết trời cao đất rộng.

Hôm nay, tất yếu giết hắn, trảm thảo trừ căn!

“Tiểu bối, chết đi!”

Lạc Thanh đưa tay một trảo, hư không “Ầm ầm” tiếng vang, một cái đại thủ hiển hiện, hung hăng một nắm.

Sau một khắc, khủng bố đối bính bộc phát.

Tiếng vang như kinh lôi, vang vọng thập phương!

La Quan liên tiếp lui ra phía sau, mỗi một bước, đều làm đại địa vỡ nát.

Hắn kêu lên một tiếng đau đớn, mắt lộ kinh ngạc.

Một kiếm này, đủ đối kháng thần hồn thượng cảnh, lại tại đang đối mặt oanh trúng, rơi vào hạ phong.

Xem ra, là hắn khinh thường, Thiên Thanh đại lục tu luyện cấp độ.

Bọn hắn cường hãn, không chỉ nguồn gốc từ, cấp bậc cao hơn cảnh giới, nó bản thân chiến lực, cũng xa so biển mây đại lục cùng cảnh càng mạnh.

Chí ít, lúc trước Phong Lôi các lão tổ, dù là mượn nhờ Phong Lôi trì, có thể phá nhập thần hồn thượng cảnh, chiến lực cũng xa không so Lạc Thanh.

Giờ phút này, La Quan cảm thán tại, Thiên Thanh đại lục tu hành cường giả lợi hại, lại không biết đối diện Lạc Thanh, càng là tâm thần đại chấn.

Xác định La Quan tư chất, chính là bất thế yêu nghiệt về sau, hắn muốn trảm cỏ trừ tận gốc, xuất thủ liền đem hết toàn lực!

Cái này tiện tay trảo một cái nhìn như đơn giản, lại là Âm Cực tông bên trong, 1 đạo vô cùng lợi hại đại thần thông.

Nhưng không ngờ, lại chỉ là đem La Quan đẩy lui, liền chút thực tế tính tổn thương, đều không thể tạo thành.

Tiểu bối này, so trong dự đoán, còn muốn càng mạnh!

Chỉ sợ, có thể đuổi theo 3 tông bên trong tuyệt thế yêu nghiệt, cùng so sánh.

Đáng chết, nếu như sớm biết, La Quan như thế ưu tú, có lẽ có thể đem hắn thu nhập Âm Cực tông.

Như thế, tiên tông 7 cực lớn so, Âm Cực tông liền có thể tăng thêm 3 điểm phần thắng!

Nhưng bây giờ, hết thảy đều quá muộn.

La Quan biểu hiện càng cường đại, thì càng muốn chết, dạng này tuyệt thế yêu nghiệt, như cho hắn thời gian trưởng thành, tương lai bất khả hạn lượng…

“Giết!”

Lạc Thanh chợt quát một tiếng, ngang nhiên xuất thủ.

“Đến hay lắm!”

La Quan cười lạnh, huy kiếm mà lên.

Hắn cũng muốn biết, mình bây giờ toàn lực xuất thủ, đến cùng chiến lực như thế nào.

Cái này Lạc Thanh, chính là cực giai trắc nghiệm thạch!

Ầm ầm ——

Thần hồn thượng cảnh cấp độ khủng bố đại chiến, triệt để bộc phát.

Bên ngoài mấy trăm dặm thành trì, bị triệt để kinh động, vô số tu sĩ lên không, cẩn thận từng li từng tí xem ra, mặt mũi tràn đầy đều là hoảng sợ, kính sợ.

Ám đạo nơi nào đến đại lão, động tĩnh này chí ít cũng là thần hồn thượng cảnh, dù là phóng nhãn Thiên Thanh đại lục, như vậy cấp độ cường giả, cũng là một phương hào cường!

Oanh ——

Lại một lần va chạm, trong chém giết 2 người tách ra.

La Quan sắc mặt trắng bệch, đôi mắt lại thần quang trầm tĩnh.

Thống khoái!

“Lão cẩu, ngươi liền điểm này thủ đoạn, còn muốn giết ta?”

Đối diện, Lạc Thanh nổi giận, “Hỗn trướng! Lão phu liền không tin, ngươi cái này cưỡng đề tu vi thủ đoạn, còn có thể một mực sử dụng?”

Hắn ánh mắt, dữ tợn, bạo ngược, “La Quan, đợi ngươi lực lượng biến mất, lão phu muốn ngươi sinh tử lưỡng nan!”

La Quan gật đầu, “Ngươi cái này lão cẩu, nói cũng không tệ, ta phần này trạng thái, đích xác không thể bền bỉ.”

Khóe miệng của hắn, lộ ra cười lạnh.

“Cho nên, cũng nên kết thúc!”

Đưa tay, hướng về phía trước một nắm.

Lạc Thanh con ngươi co rụt lại, mặt lộ vẻ cảnh giác, ám đạo tiểu tử này, chẳng lẽ còn có át chủ bài?

Nhưng tiếp xuống, lại cái gì đều không có phát sinh, sắc mặt hắn tối đen, “Đồ hỗn trướng, ngươi dám đùa lão phu!”

Hắn cảm thấy, mình là bị lừa.

La Quan nhíu mày, cười lạnh một tiếng, “Còn không ra? Vậy ngươi về sau, chớ cùng lấy ta!”

“Đến lúc đó, ngươi cùng 10,000 năm, cũng đừng nghĩ gặp lại Nữ đế một mặt!”

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, phá kiếm xuất hiện.

Tàn khuyết không đầy đủ thân kiếm, bởi vì phẫn nộ mà run rẩy, nhưng cuối cùng, nó hay là bình tĩnh trở lại.

Nữ đế đại nhân bàn tay, là cỡ nào mềm mại, ấm áp, để nó cảm nhận được, trước nay chưa từng có kích động, phấn khởi.

Nếu như đời này, cũng không thể gặp lại Nữ đế, cái kia kiếm còn sống có ý gì?

Lão tử nhẫn!

La Quan cười thầm , mặc ngươi kiêu ngạo nghịch thiên, bị bắt được sơ hở về sau, cũng muốn ngoan ngoãn cúi đầu.

Bất quá, ngươi 1 đem phá kiếm, đều nhanh đoạn mất, thế mà còn dám đánh Nữ đế chủ ý…

Chậc chậc, thật sự là sắc đảm bao thiên!

Đưa tay, bắt lấy phá kiếm, trực tiếp chém ra.

Oanh ——

Khủng bố kiếm ảnh, sát na bộc phát!

Đối La Quan phẫn nộ, nổi nóng, đều bao hàm trong một kiếm này, Lạc Thanh thằng xui xẻo này, thành phá kiếm nơi trút giận.

“Không có khả năng! !”

Lạc Thanh hoảng hốt, con mắt kém chút trừng bạo.

Đây là cái gì kiếm? ? Lại có như thế uy lực!

“Trốn!”

Đối mặt một kiếm này, Lạc Thanh căn bản không có,

nửa điểm chống lại chi niệm.

Nhưng rất nhanh, hắn liền sắc mặt hoàn toàn thay đổi, bởi vì hắn phát hiện, một kiếm này căn bản trốn không thoát.

“A!” Chợt quát một tiếng, Lạc Thanh liều mạng xuất thủ, “Cho lão phu ngăn trở!”

Sau một khắc, nổ vang rung trời.

Mặt đất, nháy mắt bị xé nứt, hình thành khủng bố thâm uyên.

Mà Lạc Thanh, cả người đều đã biến mất.

Đường đường thần hồn thượng cảnh, một phương hào cường tồn tại, dưới một kiếm này, bị oanh sát thành cặn bã! !

Bá ——

Phá kiếm biến mất không thấy gì nữa.

Gia hỏa này, thật đúng là rắm thúi a, tựa hồ bị La Quan nhiều nắm một hồi, đều là rất lớn sỉ nhục.

Hừ!

Chờ lấy, một ngày nào đó, ta để ngươi tâm phục khẩu phục.

Phương xa, mấy tên Âm Cực tông tu sĩ, mặt mũi tràn

đầy hoảng sợ.

“Lạc Thanh trưởng lão bị giết! !”

“Mau trốn!”

Bọn hắn không chút do dự, điên cuồng chạy trốn.

Mặt mũi tràn đầy hoảng sợ!

Nhưng cũng may, bọn hắn rất nhanh, liền không cảm giác được sợ hãi.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, toàn bộ bị vùi dập giữa chợ!

La Quan phóng lên tận trời, phong lôi song dực đập xuống, sát na đi xa.

—

—

—

—

Chương 494 : Yêu tộc quát tháo

2 ngày sau.

Giang Thành, Thính Phong lâu phân bộ!

Đây là Thiên Thanh đại lục, nổi danh nhất tổ chức tình báo.

La Quan bây giờ, ngay tại trong đó một chỗ trong tĩnh thất, lúc này mở mắt ra, đem ngọc giản buông xuống.

Hắn thở ra một hơi, nói khẽ: “Rốt cục, đối Thiên Thanh đại lục thế cục, có đại khái hiểu rõ.”

Thiên Thanh đại lục, xa so trong tưởng tượng càng lớn, mấy lần tại biển mây đại lục.

Có tiên tông 7 cực, vì tu hành giới cự phách, địa vị siêu nhiên, bao trùm thập phương.

Cũng có 100 nước tranh phong, tranh giành thiên hạ, lẫn nhau hỗn chiến!

Hải ngoại, còn có Yêu tộc vương đình, long cung, cùng Nhân tộc địa vị ngang nhau.

Cùng trong truyền thuyết, việc ác bất tận, đốt sát kiếp cướp 10 đại cướp…

Cường giả như mây, ầm ầm sóng dậy!

Nhưng những này, đều không phải mấu chốt, La Quan thể nội đế kiếm bản nguyên, tóe lên một chút gợn sóng.

Một tia cảm ứng, chỉ phía xa đông nam.

“Đế kiếm mảnh vỡ, ngay tại cái phương hướng này!”

“Đi trước trường phong thành, ngồi truyền tống trận, hướng Trấn Hải thành phương hướng một đường truyền tống, mau chóng khóa chặt đế kiếm mảnh vỡ chỗ.”

La Quan làm ra quyết đoán, trực tiếp rời đi.

Bá ——

Phong lôi song dực triển khai, hắn hơi 1 phán đoán phương hướng, gào thét mà đi.

Nửa ngày sau, trường phong thành đến!

“Ngươi muốn ngồi truyền tống trận, đi đông Giang Thành?” Truyền tống đại điện bên ngoài, thủ vệ đem La Quan ngăn lại, “Thân phận bài lấy ra.”

La Quan lấy ra 1 con thiết bài.

Thứ này là tại Thính Phong lâu, cùng một chỗ đặt mua, thân phận bối cảnh rất sạch sẽ, đương nhiên giá cả cũng rất đắt đỏ.

“Không có vấn đề, giao nộp 5,000 linh thạch, xếp hàng

đi!”

Thủ vệ phất tay cho qua.

Giao nộp linh thạch, cầm tới bằng chứng, lại chờ giây lát về sau, rốt cục đến phiên La Quan.

Có 12 người, cùng hắn cùng một chỗ truyền tống.

Rất nhanh, truyền tống trận bị kích hoạt, một trận tia sáng chói mắt hiện lên.

Bá ——

La Quan ở bên trong, 12 người trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Truyền tống quá trình, cùng lúc trước đến Thiên Thanh đại lục cũng không kém nhiều lắm, thời gian lại rất ngắn.

Bất quá mấy cái hô hấp, trước mắt đen nhánh ở giữa, liền có lộng lẫy sắc khối hiển hiện.

“Truyền tống kết thúc, các ngươi đã đến đông Giang Thành!”

La Quan đi ra truyền tống trận, không giống với cùng một chỗ truyền tống mấy người, lúc này sắc mặt trắng nhợt bộ dáng, hắn cơ hồ không hề ảnh hưởng.

Bước nhanh rời đi, tránh đi tầm mắt mọi người về sau, La Quan nhắm mắt lại.

Ông ——

Đế kiếm bản nguyên chấn động.

Còn tại đông nam!

La Quan không chút do dự quay người, trở lại truyền tống đại điện, đồng dạng quá trình, cầm tới bằng chứng về sau, hắn bước vào truyền tống trận.

Bá ——

Linh quang hiện lên, hắn thân ảnh biến mất.

Lần thứ 2 truyền tống kết thúc, tự bạch sơn thành truyền tống điện đi ra.

La Quan cẩn thận cảm giác về sau, nhịn không được nhíu mày, “Xem ra, đế kiếm mảnh vỡ vị trí, cách cái này bên trong rất xa.”

“Phải điều chỉnh kế hoạch, lần tiếp theo trực tiếp truyền tống đến… Mây Giang Thành!”

Kia bên trong, là Thiên Thanh đại lục đông nam cảnh, lớn nhất một tòa thành trì.

Làm ra quyết định, La Quan xoay người rời đi.

Nhưng lần này, hắn bị ngăn lại, truyền tống điện thủ vệ nhíu mày, “Tu sĩ Kim Đan, mỗi ngày nhiều nhất tiến hành 2 lần truyền tống, quy củ không hiểu sao? Ngày mai lại đến!”

Ra vào đại điện mọi người, mặt lộ vẻ kinh ngạc, càng có mấy điểm lộ ra khinh thường.

Khe khẽ bàn luận, truyền vào trong tai.

“Kim Đan cảnh, 1 ngày truyền tống vượt qua 2 lần, liền sẽ đối tự thân tạo thành tổn thương, thường thức tính đồ vật cũng không biết?”

“Hừ! Xem ra, là từ chỗ hẻo lánh, đến nông cạn tu sĩ.”

“Tiểu tử, nghe không được a, đi nhanh lên người, chúng ta còn xếp hàng chờ lấy đi vào đâu!” Sau lưng, vang lên tiếng thúc giục.

La Quan một bước phóng ra.

Oanh ——

Uy áp mạnh mẽ, từ trong cơ thể bộc phát.

Bá ——

Bên tai, một chút an tĩnh xuống.

Truyền tống điện thủ vệ, biểu lộ biến đổi, “Nguyên Anh tu sĩ?” Hắn vội vàng hành lễ, “Thật có lỗi, không nhìn ra tiền bối tu vi, mạo phạm.”

Ra vào mọi người, cũng mặt lộ vẻ kính sợ.

Nguyên Anh cảnh, tại Thiên Thanh đại lục, cũng không

phải kẻ yếu.

La Quan “Hừ” một tiếng, bắt về thân phận bài, giao nộp 3 khối vạn linh sau đá, bước vào truyền tống trận.

Lần này, truyền tống quá trình rõ ràng dài ra.

Khi mất trọng lượng cảm giác truyền đến, cước đạp thực địa lúc, La Quan đi tới mây Giang Thành.

Cái này bên trong rõ ràng càng thêm phồn hoa, truyền tống đại điện quy mô kinh người, ra vào tu sĩ đông đảo.

Đi ra đại điện, La Quan nhắm mắt cảm giác, nhướng mày.

“Thế mà còn tại đông nam phương hướng…”

Thiên Thanh đại lục địa đồ, hắn đã sớm thuộc nằm lòng, “Xem ra, khối này đế kiếm mảnh vỡ, rất có thể là ở trên biển, cái này liền có hơi phiền toái.”

Trên biển, kia là Yêu tộc thế giới.

La Quan thở sâu, “Mặc kệ, trước tìm tới đế dưới kiếm rơi lại nói.”

“Lần này, trực tiếp đi Trấn Hải thành!”

Hắn quay người, lại trở lại truyền tống đại điện.

Ngay tại xếp hàng, sau lưng đột nhiên truyền đến một trận toán loạn.

Trong đó, kẹp lấy kêu thảm, tiếng khóc.

La Quan xoay người nhìn lại, lúc này nhíu mày.

Yêu tộc!

Không sai, bây giờ truyền tống ngoài điện, tuôn ra tiến đến đúng là một đám Yêu tộc, cứ việc đều hóa thành nhân hình, lại yêu khí cuồn cuộn.

Một đám người tộc, bị dây thừng, xiềng xích chốt thành một chuỗi, như heo chó, bị khu trục, đánh chửi.

Tu sĩ chung quanh, từng cái sắc mặt đại biến, mặt lộ vẻ phẫn nộ.

“Là tiên nô!”

“Đáng chết Yêu tộc, lại tới mua Nhân tộc làm thức ăn!”

“Im lặng! Đây là tiên tông 7 cực, cùng Yêu tộc vương đình, long cung ký kết hiệp nghị, ai dám chất vấn?”

Từ xung quanh thanh âm bên trong, La Quan biết đại khái, sự tình bắt đầu kết thúc.

Đúng lúc này, cười lạnh một tiếng vang lên, “Nhìn cái gì vậy? Những này ti tiện tiên nô, là chúng ta dời núi yêu vương phủ mua đồ ăn, các ngươi còn dám ngăn cản không thành?”

Bầy yêu bao vây bên trong, thân cao hai trượng, thân

thể cường tráng vô cùng trẻ tuổi Yêu tộc, một mặt đùa cợt.

Yêu vương phủ? !

Truyền tống trong đại điện, đột nhiên yên tĩnh.

Trong mắt mọi người, lộ ra một tia sợ hãi.

Yêu tộc nội bộ cấp bậc sâm nghiêm, có tư cách xưng vương khai phủ, chí ít là quy nhất cảnh khủng bố đại yêu.

Tại Yêu tộc vương đình bên trong, đều hết sức quan trọng!

Phát giác được mọi người e ngại, trẻ tuổi Yêu tộc trên mặt đùa cợt càng hơn, “Các ngươi Nhân tộc, chính là khẩu hiệu kêu vang dội, trên thực tế đều là một đám nhuyễn đản!”

Thanh âm hắn rất lớn, xa xa truyền ra.

Không ít tu sĩ trên mặt, lộ ra phẫn nộ, nhưng đối mặt 1 tôn yêu vương phủ, bọn hắn chỉ có thể nhẫn.

Đúng lúc này, một tiếng hét thảm vang lên.

Đúng là cái này trẻ tuổi Yêu tộc, hiện ra cự viên bản thể, mở ra huyết bồn đại khẩu, trực tiếp nuốt ăn một tên tiên nô.

“Cha!”

Một cái tiểu nữ hài, dọa đến tại chỗ khóc rống, mặt mũi tràn đầy sợ hãi.

Cự viên miệng lớn nhấm nuốt, ăn huyết thủy văng khắp nơi thơm ngọt vô song, lại duỗi ra tay, đem tiểu nữ hài bắt lấy.

“Những tiên nô này, là vốn thế tử đồ ăn, muốn ăn liền tùy tiện ăn, các ngươi có thể như thế nào?”

Oa ——

Tiểu nữ hài khóc lớn, liều mạng giãy dụa, “Ta không muốn chết! Ta không muốn chết!”

Cự viên thêm xuống khóe miệng, “Thế nào, muốn cứu nàng? ? Có thể! !”

Hắn cười lạnh, “Vốn thế tử bây giờ, là Kim Đan cảnh thực lực, chỉ cần mây Giang Thành bên trong, có Nhân tộc Kim Đan có thể đánh bại vốn thế tử, ta liền thả những tiên nô này.”

“Có người hay không tộc tu sĩ, dám ra đây? Nếu là sợ hãi, hiện tại liền cho vốn thế tử lăn, đừng tại đây mất mặt xấu hổ!”

Truyền tống trong điện, một tiếng gầm thét, “Yêu tộc, chớ có cuồng vọng!”

Một tên tu sĩ trẻ tuổi, đi tới, “Ta đến chiến ngươi!”

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, khí cơ lạnh thấu xương.

Đúng là 1 cái, Kim Đan viên mãn cảnh kiếm tu, thực lực không tầm thường.

“Là Thanh giang Kiếm tông Thiếu tông chủ! !”

“Tốt, quả thật trẻ tuổi tuấn kiệt, phong thái bất phàm!”

“Nghe nói, Thiếu tông chủ từng 1 người độc kiếm, liên sát 10 đại cướp dưới trướng, 4 tên Nguyên Anh tà ma, thực lực mạnh mẽ đến cực điểm.”

“Thiếu tông uy vũ, đánh bại cái này Yêu tộc, để hắn biết được thế gian này, chúng ta tộc vi tôn! !”

Yêu vương thế tử bỏ qua tiểu nữ hài, trở lại thân người, giờ phút này cười lạnh một tiếng.

“Muốn chết!”

Đưa tay, 1 bàn tay đập xuống.

Ầm ầm ——

Không khí nổ đùng, khí tức khủng bố như dòng lũ, sát na quét ngang.

Đến gần một số người tộc tu sĩ, thậm chí bị trực tiếp, tung bay ra ngoài.

“A!”

Một tiếng hét thảm, Thanh giang Kiếm tông Thiếu tông chủ, tại chỗ bị đập thành thịt nát.

Truyền tống trong đại điện, lập tức tĩnh mịch.

Vô số Nhân tộc, sắc mặt trắng bệch!

—

—

—

—

Chương 495 : Ngươi làm sao dám giết ta?

Yêu vương thế tử cười lạnh, “Liền chút thực lực ấy, còn dám tại vốn thế tử trước mặt nhảy nhót, buồn cười!” Hắn đôi mắt băng hàn, đều là đùa cợt, “Còn có ai? Muốn cứu những tiên nô này, chi bằng xuất thủ.”

Hoàn toàn tĩnh mịch!

Cái này dời núi yêu vương phủ một nhóm bên trong, thế nhưng là có 1 tôn, Thần Hồn cảnh giới đại yêu.

Khí tức thâm thúy, đôi mắt như vực sâu!

Bị hắn nhìn chằm chằm, căn bản cũng không có người, dám “Lấy mạnh hiếp yếu” .

Hiện tại, Thanh giang Kiếm tông Thiếu tông chủ, đều bị 1 bàn tay chụp chết, ai còn dám bên trên?

“Làm sao? Vừa rồi ồn ào, khí thế đâu? ! Các ngươi Nhân tộc, chính là một đám nhuyễn đản, chỉ biết ngoài miệng bức bức không ngừng, không giống chúng ta Yêu tộc, thực lực vi tôn, nắm đấm lớn mới là đạo lý!” Yêu vương thế tử nhe răng cười, “Muốn cứu người, ra cùng vốn thế tử đánh, không phải liền lăn trứng, ít tại cái này chướng mắt!”

Trong đám người, một tên mang theo mạng che mặt, thấy không rõ hình dạng nữ tử, chau mày, “Dời núi yêu

vương phủ, thực tế quá làm càn!”

“Chu tiên sinh, phái người tới, cứu những tiên nô này.”

Bên cạnh, người trung niên áo đen mặt lộ vẻ do dự, “Tiểu thư, tiểu yêu này vương thực lực rất mạnh, người của chúng ta…”

“Đại nhân, thuộc hạ nguyện xuất chiến, giương ta Khương quốc chi uy!” Một tên tu sĩ trẻ tuổi, chủ động tiến lên.

Người trung niên áo đen nhíu mày, “Tốt a, hết thảy cẩn thận.”

“Đại nhân yên tâm.” Tu sĩ trẻ tuổi mặt lộ vẻ mỉm cười, “Mời tiểu thư hơi các loại, thủ hạ đi đi liền về.”

Dứt lời, nhanh chân đi ra.

“Yêu tà, ta Trương Thân đến chiến ngươi!”

Bá ——

Vô số ánh mắt tụ đến, mặt lộ vẻ ý mừng, kích động.

Hiện tại còn dám xuất thủ, hẳn là lực lượng.

Yêu vương thế tử nhe răng cười, “Tốt!”

Đưa tay, lại một cái tát đập xuống.

Oanh ——

Nổ vang rung trời, giữa sân thế cục chia năm năm.

Trương Thân đứng tại chỗ, một bước đã lui.

Chỉ là trên mặt, nhiều mấy điểm ửng hồng.

“Tốt! Chúng ta tộc thiên kiêu, cũng có kéo thiên chi lực!”

“Tấm tiểu hữu lực kháng yêu vương thế tử, sau ngày hôm nay, khi danh truyền 4 phương!”

Trong đám người, sôi trào khắp chốn.

Liền như, nhìn thấy thắng lợi ánh rạng đông.

La Quan thấy cảnh này, âm thầm lắc đầu, cái này Trương Thân sợ là, muốn bàn giao tại đây.

Quả nhiên, yêu vương thế tử nhếch miệng cười một tiếng, “Có chút thực lực, khó trách dám ở vốn thế tử trước mặt phách lối, nhưng ta thích nhất, chính là săn giết Nhân tộc thiên kiêu.”

“Chết đi cho ta!”

Oanh ——

Yêu khí bộc phát, cuồn cuộn trùng thiên.

Hắn một cánh tay, trực tiếp hoàn thành yêu hóa, biến thành 1 đầu khủng bố tay lớn, ầm vang trấn hạ.

Uy lực của nó, cũng tùy theo tăng vọt!

Trương Thân con ngươi co rụt lại, sắc mặt trắng bệch, “A, cho ta ngăn trở!”

Một tiếng vang thật lớn, truyền tống đại điện mặt đất, bị trực tiếp đập nát, xuất hiện khủng bố hố to.

Trương Thân ngay tại đáy hố, thành một đống thịt nhão!

Cái này hung tàn, ngang ngược một màn, khiến đại điện bên trong, lại lần nữa tĩnh mịch.

Vô số tu sĩ nhân tộc, như bị át ở yết hầu, trên dưới nhấp nhô bên trong, lại khó lên tiếng.

Mạng che mặt nữ tử cắn răng, “Đáng ghét, chẳng lẽ ta Khương quốc bên trong, liền không có Kim Đan thiên kiêu, có thể trấn áp đầu này tiểu yêu vương? !”

Chu tiên sinh cười khổ, “Tiểu thư, ta Khương quốc tự nhiên cũng có, bất thế ra thiên kiêu, nhưng cùng tiểu yêu vương một trận chiến. Nhưng bọn hắn hoặc tại duyên hải chiến tuyến lịch luyện, hoặc tại tông môn bí cảnh bế quan, há lại sẽ trùng hợp xuất hiện tại đây?”

“Hôm nay, không thể lại ra tay, cái này dời núi vượn tiểu yêu vương, rõ ràng chính là cố ý nháo sự, muốn giết ta Nhân tộc nhân tài mới nổi, không thể bên trong hắn tính toán.”

Mạng che mặt nữ tử mắt lộ không cam lòng.

Nhưng nàng cũng biết, Chu tiên sinh nói là sự thật.

Hôm nay trận này nhục nhã, bọn hắn bất lực phản kháng.

Lại giết 1 người, yêu vương thế tử càng thêm hưng phấn, đôi mắt phát ra khát máu tinh hồng, “Người đâu? Kế tiếp theo đến a! Vốn thế tử còn không có giết đủ!”

“Nhân tộc Kim Đan, đều sợ tè ra quần sao?”

Hắn đưa tay một chỉ, “Ngươi, chính là ngươi, Kim Đan viên mãn cảnh giới, làm sao đứng tại kia bất động? Không có trứng đồ vật!”

“Ngươi là nói ta?” Bình tĩnh thanh âm, đột nhiên tại trong đại điện vang lên.

Xung quanh mọi người, một mặt chấn kinh.

Gia hỏa này, không cúi đầu giả chết, thế mà còn dám đáp lại? Không muốn sống!

Một nháy mắt, vô số ánh mắt nhìn tới.

Ách… Không đúng, thanh âm này thế mà, là từ một phương hướng khác truyền đến.

Mọi người ngạc nhiên quay đầu, liền thấy một tuổi trẻ tu sĩ vượt qua đám người ra, nhìn xem yêu vương thế tử, lại lặp lại một lần lời nói mới rồi.

“Ngươi, là nói ta?”

Người này, chính là La Quan!

Yêu vương thế tử cười to, “Không sai, chính là ngươi! Nhân tộc Kim Đan, đều là rác rưởi, nhuyễn đản, không có huyết tính đồ vật!”

“Ngươi nếu không phục, liền đến cùng ta một trận chiến!”

La Quan gật đầu, “Được.”

Oanh ——

Hắn một bước phóng ra, học yêu vương thế tử thủ đoạn, 1 bàn tay đập xuống.

Dời núi yêu vương phủ một nhóm bên trong, kia Thần Hồn cảnh đại yêu sắc mặt biến hóa, “Thế tử cẩn thận!”

Một tiếng vang thật lớn, yêu vương thế tử “Đăng đăng đăng” liên tiếp lui ra phía sau, mỗi một bước đều làm mặt đất vỡ vụn, vết rách trải rộng.

Kêu rên bên trong, một ngụm yêu huyết phun ra.

Một màn này, khiến trong đại điện, vô số người trợn to tròng mắt.

1 bàn tay, thế mà đánh tiểu yêu vương lui ra phía sau thổ huyết? Tu sĩ trẻ tuổi này là ai? Có thực lực này, trước đó lại chưa từng nghe nghe!

Trong đám người, một mặt phẫn nộ mạng che mặt nữ tử, đột nhiên ánh mắt sáng lên.

Thật cường hãn thực lực!

Khương quốc bên trong, lại còn có như thế thiên kiêu?

Chu tiên sinh tán thưởng, “Kẻ này thực lực, nhưng so với ta Khương quốc bên trong nhất lưu thiên kiêu.”

“Thế tử, ngài không có sao chứ?” Một đám Yêu tộc, mặt lộ vẻ kinh hoảng.

Yêu vương thế tử gầm thét, “Cút! Đều muốn cút cho ta!”

Hắn một đôi mắt châu, trở nên xích hồng, gắt gao tiếp cận La Quan, “Nhân tộc Kim Đan, ngươi rất mạnh, là vốn thế tử những năm này, gặp được mạnh nhất 1 cái.”

“Ngươi, có tư cách lưu lại danh tự, ta giết chết ngươi về sau, sẽ ăn hết thi thể của ngươi, đây là ngươi lớn nhất quang vinh!”

La Quan cười lạnh, “Ngươi không xứng biết tên của ta.”

“Cuồng vọng!” Yêu vương thế tử giận dữ, “Ti tiện Nhân tộc, ta muốn từng chút từng chút, đưa ngươi nghiền nát thành thịt nát!”

Rống ——

Gầm lên giận dữ, yêu khí trùng thiên.

Yêu vương thế tử lại lần nữa, hiện ra dời núi vượn bản thể, chừng cao mấy trượng, đen nhánh lông tóc vững như cương châm.

“Chết đi cho ta!”

1 quyền, trùng điệp đánh xuống.

La Quan đạp chân xuống, đối mặt tiểu yêu Vương Toàn lực một kích, chẳng những không có lui ra phía sau, ngược lại chủ động nghênh tiếp.

Oanh ——

Nổ vang rung trời, cả tòa truyền tống đại điện, đều đang run rẩy.

“A!”

Kêu thê lương thảm thiết bộc phát, kết quả mở rộng tầm mắt.

Hiện ra bản thể tiểu yêu vương, lại bị 1 quyền đánh bay, nó một cánh tay nổ tung, xương cốt vỡ thành vô số khối, yêu huyết chảy ngang.

Hướng về sau ném đi, xô ra truyền tống đại điện!

“Tốt!”

“Cái này, mới là chúng ta tộc thiên kiêu!”

“Cánh tay đều đoạn mất, tiểu yêu vương, nhìn ngươi

còn dám phách lối? !”

Trong đám người, reo hò nổi lên bốn phía.

La Quan đi ra đại điện, thản nhiên nói: “Tiểu yêu vương, ngươi đã thua, đem bọn hắn đều thả.”

Thụ trọng thương yêu vương thế tử, đã mất đi lý trí, nhất là xung quanh tu sĩ nhân tộc reo hò, mỉa mai, để hắn triệt để phát cuồng.

“Đáng chết Nhân tộc, ngươi lại dám đánh tổn thương vốn thế tử!”

Tiểu yêu vương gắt gao tiếp cận La Quan, “Ta dời núi yêu vương phủ, nhất định sẽ giết ngươi, đưa ngươi chém thành muôn mảnh, hình thần câu diệt!”

Hắn cho tới bây giờ, cũng chưa từng ăn loại này thiệt thòi lớn.

La Quan đáy mắt, hàn quang chợt hiện.

Nguyên bản, hắn chỉ là muốn cứu người, cũng không muốn bởi vậy, trêu chọc quá nhiều phiền phức.

Nhưng bây giờ, tựa hồ đã muộn.

Nếu như thế…

“Ngươi dám…” Dời núi yêu vương phủ trong đội ngũ, Thần Hồn cảnh đại yêu đột nhiên trừng lớn mắt, mặt lộ vẻ kinh hãi.

Sau một khắc, một tiếng kiếm minh!

Yêu vương thế tử trừng lớn mắt, tràn đầy chấn kinh, hãi nhiên.

Giống như là đang nói, ngươi làm sao dám giết ta?

Sau một khắc, nó đầu lâu lăn xuống, thi thể ầm vang đổ xuống!

Bá ——

Nơi đây chỗ, sát na tĩnh mịch!

Vô số người, con mắt kém chút trừng bạo, tràn đầy hoảng sợ, hãi nhiên.

Tiểu yêu vương, bị giết rồi? !

Nó thế nhưng là, 1 tôn yêu vương phủ thế tử.

Xong, sự tình làm lớn chuyện!

“Thế tử!”

Một đám Yêu tộc sắc mặt đại biến, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ.

“Thế tử bị giết!”

“Tu sĩ nhân tộc, ngươi tội đáng chết vạn lần, tru diệt cửu tộc!”

“Dời núi yêu vương phủ, sẽ đem ngươi, cùng ngươi tất cả thân cận người, toàn bộ diệt sát!”

Bầy yêu gào thét, sát cơ trùng thiên.

Mạng che mặt nữ tử, sắc mặt đại biến, “Chu tiên sinh, bảo trụ người này!”

“Cái này, tiểu thư…”

“Nhanh!”

Chu tiên sinh thở sâu, một bước phóng ra.

Oanh ——

Thần hồn khí tức bộc phát!

Dời núi yêu vương phủ trong đội ngũ, kia Thần Hồn cảnh đại yêu, mặt mũi tràn đầy dữ tợn, “Người này, giết yêu vương thế tử, nhất định phải chôn cùng, ai dám ngăn ta?”

Chu tiên sinh trầm giọng nói: “Yêu vương thế tử có thể giết chúng ta tộc, chẳng lẽ chúng ta tộc, liền không thể giết hắn? Các ngươi đừng quên, đây là mây Giang Thành, là ta Khương quốc quốc gia!”

“Không sai, đây là bên trong Khương quốc, không phải là các ngươi Yêu tộc, có thể không chút kiêng kỵ địa phương! !” Cười lạnh, một thân ảnh, chân đạp hư không mà tới.

Kinh người uy áp quét ngang, thình lình lại là 1 tôn, Nhân tộc Thần Hồn cảnh cường giả.

“Thành chủ đến rồi! !”

Trong đám người, trận trận kinh hô.

“Rống ——” Thần Hồn cảnh đại yêu gào thét, “Đáng chết Khương quốc, các ngươi dám can đảm che chở, giết chết thế tử hung thủ, chắc chắn nghênh đón dời núi yêu vương phủ trả thù!”

“Chúng ta đi!”

Cái này bên trong, là Nhân tộc thành trì.

Thật bộc phát chiến đấu, bọn hắn tất nhiên bị vây giết.

Rời đi trước, đem thế tử cái chết, báo cho yêu vương đại nhân.

Khương quốc, chắc chắn bởi vậy, mà trả giá đắt!

Vứt xuống đám kia tiên nô, dời núi yêu vương phủ một nhóm, mang theo tiểu yêu vương thi thể, bước vào truyền tống trận.

Ông ——

Quang mang bùng lên, bọn hắn trực tiếp rời đi.

Chu tiên sinh ngẩng đầu, nhìn thoáng qua mây Giang

Thành thành chủ, đối với hắn khẽ lắc đầu.

Cái sau hiểu ý, vẫn chưa giáng lâm, “Tốt, phong ba đã qua, hết thảy kế tiếp theo.” Trước khi đi, hướng La Quan chỗ, thật sâu xem ra một chút.

Chu tiên sinh trong lòng thở dài, thu thập tâm tình nhìn về phía La Quan, tiểu bối này ngược lại là vẫn mặt không đổi sắc, thật cường hãn tâm chí.

Chính là quá cả gan làm loạn…

Tiểu yêu vương, là có thể tùy tiện giết sao?

Về sau, tất hậu hoạn vô tận! !

Mạng che mặt nữ tử đi tới, hắn khom mình hành lễ, “Tiểu thư.”

Cử động lần này là nói cho La Quan, hôm nay cứu hắn, vị này mới là chính chủ.

Mạng che mặt nữ tử mỉm cười, “Vị đạo hữu này, hôm nay trượng nghĩa xuất thủ, diệt đi tiểu yêu vương, phóng đại ta Khương quốc uy phong, tiểu nữ tử bội phục.”

La Quan nói: “Nhìn hắn không thuận mắt thôi, cũng muốn đa tạ tiểu thư, giúp ta hóa giải nguy cơ.”

Mặc dù không sợ, nhưng người khác trợ giúp, cũng là thật.

Mạng che mặt nữ tử nói: “Khương quốc cảnh nội, từ

không thể cho phép Yêu tộc quát tháo.” Nàng suy nghĩ một chút, “Không biết tiếp xuống, đạo hữu muốn đi nơi nào?”

La Quan nói: “Trấn Hải thành.”

Mạng che mặt nữ tử nhíu mày, suy nghĩ một chút, “Đạo hữu, Trấn Hải thành ngay tại bờ biển, ngươi vừa giết chết dời núi yêu vương phủ thế tử, như bị phát hiện, tất nhiên sẽ có nguy hiểm… Không bằng đi trước Khương quốc quốc đô, ta có 1 vị sư trưởng, có thể giúp ngươi hóa giải nguy cơ.”

La Quan lắc đầu, “Đa tạ tiểu thư hảo ý, nhưng ta có nhất định phải, đi Trấn Hải thành lý do.”

“Thật có lỗi, ta nên khởi hành! !”

Hắn nhanh chân, bước vào truyền tống đại điện.

Mạng che mặt nữ tử trên mặt, lộ ra bất đắc dĩ, tiếc hận.

Người này, hẳn là không sợ chết sao?

Chu tiên sinh nói: “Tiểu thư, dạng này cũng tốt, chúng ta hôm nay vì cứu hắn, đã đắc tội dời núi yêu vương phủ, như lại khăng khăng che chở, chắc chắn triệt để chọc giận đối phương, đến lúc đó sinh ra sự cố, ngài trong triều tất nhiên lại muốn bị công kích.”

“Ta chỉ là không muốn, Khương quốc bên trong 1 vị mới xuất hiện thiên kiêu, cứ như vậy… Ai, theo hắn đi!”
Mạng che mặt nữ tử than nhẹ.

Giao nộp linh thạch, cầm tới truyền tống bằng chứng, tại vô số kinh ngạc ánh mắt bên trong, La Quan bước vào thông hướng Trấn Hải thành truyền tống trận.

Ông ——

Hắn thân ảnh biến mất không gặp!

—

—

—

—

Chương 496 : Khương quốc chiêu mộ

Trấn Hải thành.

Thân là vệ biển trọng trấn, bầu không khí cùng mây Giang Thành so sánh, càng nhiều mấy điểm kiên nghị, túc sát.

Trên đường dài, vãng lai tu sĩ đông đảo, phần lớn phong trần mệt mỏi, thần tình nghiêm túc.

La Quan giờ phút này, đứng tại hùng vĩ trên tường thành, nhìn ra xa biển cả.

Mày nhăn lại, lộ ra một tia che lấp, bất đắc dĩ.

Đế kiếm mảnh vỡ, lại thật ở trên biển!

Nhưng cái này, còn không phải trọng điểm, mấu chốt nhất chính là, đi tới Trấn Hải thành về sau, La Quan đột nhiên phát hiện, đối đế kiếm mảnh vỡ cảm giác còn tại, lại trở nên mơ hồ, hỗn loạn.

Hắn biết, đế kiếm mảnh vỡ tại hải ngoại, lại không thể chuẩn xác phán định, nó chỗ phương vị.

Mấy lần nếm thử, đều là kết quả này.

“Lão sư, ngài thấy thế nào?”

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Không có gì bất ngờ xảy ra, cho là một loại nào đó ngoại lực bình chướng, xáo trộn ngươi cảm giác… Nhưng chỉ cần, ngươi khoảng cách gần vừa đủ, vẫn như cũ có thể khóa chặt, để kiếm mảnh vỡ chỗ.”

La Quan nói: “Xem ra, chỉ có thể tiến vào hải vực, kiên nhẫn tìm.”

Hắn thở sâu, phun ra.

Cái này “Kiên nhẫn”, nói là cho chính hắn. Càng là khẩn trương, vội vàng xao động, càng phải trong lòng có tĩnh khí, nếu không sẽ chỉ loạn trận cước.

Đột nhiên, một trận tiếng huyên náo, từ dưới tường thành truyền đến.

“Khương quốc chiêu mộ! Khương quốc chiêu mộ!”

“Kim Đan trở lên tu sĩ, nhưng tự nguyện tham gia, trở thành Đãng Hải quân một viên, săn giết Yêu tộc thủ vệ hải cương!”

Trong đám người, ầm ĩ trận trận.

“Năm nay chiêu mộ, lại bắt đầu!”

“Ha ha, cùng nửa tháng nhiều, cuối cùng đã tới, chư vị tại hạ đi trước một bước.”

“Đạo hữu hơi các loại, cùng đi!”

La Quan nghe một hồi, đại khái biết rõ ràng, là tình huống như thế nào.

Khương quốc là Thiên Thanh đại lục đông nam cường quốc, trấn thủ mảng lớn hải vực, hàng năm đều sẽ chiêu mộ đại lượng tu sĩ, săn giết Yêu tộc giảm bớt áp lực.

Một khi thông qua, liền có thể thu hoạch được chính phủ chứng nhận, ở trên biển thông suốt. Mà lại, săn giết Yêu tộc, còn có thể góp nhặt điểm cống hiến, hối đoái các loại tu hành tài nguyên, càng có cơ hội thu hoạch được Khương quốc tiến cử, cầm tới bái nhập tiên tông 7 cực tu luyện tư cách!

Cho nên, hàng năm chiêu mộ, đều có đại lượng tu sĩ tham gia.

“Đãng Hải quân…” La Quan cầm tới 1 con ngọc giản, bên trong ghi lại, liên quan tới chiêu mộ kỹ càng công việc cùng yêu cầu.

Phía sau cùng, thì là một phần tinh tuyển ra, hối đoái đồ lục.

“Ừm? !”

La Quan lật qua lật lại lúc, Huyền Quy đột nhiên lên tiếng.

“Giới Nguyên châu!”

Giờ phút này, đồ lục bày biện ra, là 1 viên bảo châu màu xanh, đối với nó giới thiệu, thì là không biết linh châu,

nội bộ có giấu không gian chi lực, phẩm chất phi phàm.

“La Quan, nghĩ biện pháp cầm tới vật này, lấy nguyên thôn tính trời quyết thôn phệ, có thể để ngươi tu vi tiến thêm một bước!”

La Quan ánh mắt sáng lên, “Xem ra, Khương quốc chiêu mộ, nhất định phải tham gia.” Thông suốt hải vực, săn yêu đồng thời còn có thể, tìm kiếm đế kiếm mảnh vỡ tung tích.

Rất nhanh, La Quan liền tới đến, chiêu mộ hiện trường.

Người ta tấp nập, phi thường náo nhiệt!

Sau nửa canh giờ, một tiếng chuông vang, chiêu mộ hiện trường lập tức an tĩnh xuống.

Khương quốc quảng trường, một tên Nguyên Anh cảnh tu sĩ hiện thân, lớn tiếng nói: “Hoan nghênh các vị, đến đây tham gia Đãng Hải quân chiêu mộ, hiện tại bắt đầu! !”

Ông ——

Tầng 1 màn sáng, bao phủ quảng trường.

“Hắc! ! Khương quốc sơ si biện pháp, thật đúng là đơn giản thô bạo.”

“Không có cách, quá nhiều người, dạng này hiệu suất tối cao!”

La Quan đọc qua ngọc giản, đối một màn này cũng không kinh ngạc, xuyên qua màn sáng tiến vào quảng trường tu sĩ, liền coi như thông qua chiêu mộ.

Đám người phun trào, hắn đi theo ở bên trong, đi tới màn sáng trước.

Một bước phóng ra, một chút cản trở chi lực truyền đến, sau một khắc liền biến mất không gặp.

Bá ——

Hắn dễ như trở bàn tay, thông qua màn sáng.

Bên tai, vang lên Khương quốc Nguyên Anh thanh âm, “Chúc mừng chư vị, thuận lợi thông qua chiêu mộ, dừng bước nơi này người hiện tại có thể rời đi, nhận lấy Đãng Hải quân thân phận lệnh bài.”

La Quan nhìn về phía trước, lại tầng 1 màn sáng, giờ phút này hiển hiện.

Khí tức cảm giác, rõ ràng cường đại rất nhiều.

“Nguyên Anh trở lên chiến lực đạo hữu, nhưng tiếp tục hướng phía trước, ta Khương quốc sẽ căn cứ chư vị tu vi cao thấp, cho khác biệt đãi ngộ.”

Trong đám người, chỉ có cực ít một bộ điểm, đi thẳng về phía trước.

La Quan hơi 1 cân nhắc, đi hướng màn sáng.

Lần này, hắn cố ý giằng co mấy hơi, mới chen qua màn sáng.

Kim Đan cảnh thực lực quá thấp, La Quan còn muốn thông qua Đãng Hải quân, thu thập một chút tin tức.

Nguyên Anh sơ cảnh chiến lực, thì là vừa vặn, địa vị không cao không thấp.

“Các vị đạo hữu, quảng trường sàng chọn đến Nguyên Anh mới thôi, như còn muốn thu hoạch được, đẳng cấp cao hơn khảo nghiệm, mời đơn độc đưa ra.”

Khương quốc Nguyên Anh một mặt mỉm cười, chắp tay, “Hôm nay về sau, ta cùng chính là trong quân đồng bào, hoan nghênh các vị gia nhập Đãng Hải quân!”

Đối Nguyên Anh, hắn thái độ thân mật rất nhiều.

Cái này rất bình thường, người tu hành thế giới, thực lực vi tôn!

Rất nhanh, La Quan bọn người liền bị mang rời khỏi, đi tới dọc theo quảng trường, 1 cái lấy màu đen làm chủ đình viện.

Tại cái này bên trong, bọn hắn sẽ nhận lấy, thân phận của từng người lệnh bài.

Rất nhanh, đến phiên La Quan.

Hắn đẩy cửa, tiến vào trong phòng.

Thần hồn tu sĩ!

Bàn dài về sau, thanh bào lão giả ánh mắt chớp lên, “Kim Đan viên mãn cảnh giới, có thể có Nguyên Anh sơ cảnh chiến lực, cũng coi là không sai.”

La Quan chắp tay, “Bái kiến tiền bối! !”

“Ừm.” Thanh bào lão giả gật đầu, “Đưa ngươi thân phận thiết bài cho ta.”

La Quan lấy ra.

Hắn sau khi nhận lấy, cẩn thận kiểm tra mấy hơi, gật gật đầu, “Không có vấn đề.” Nói xong lật tay, lòng bàn tay thêm ra 1 khối ngân bạch lệnh bài.

“La Quan, đây chính là ngươi gia nhập Đãng Hải quân, nắm giữ thân phận bài.”

“Tích máu nhận chủ, nó liền sẽ thành, ngươi duy nhất chứng minh thân phận, cũng tự động ghi chép ngươi chỗ săn giết Yêu tộc, vì ngươi góp nhặt điểm cống hiến.”

“Đương nhiên, nếu như điều kiện cho phép, Yêu tộc thi thể, tận lực mang về, có thể bán ra cho Khương quốc, đổi lấy ngoài định mức linh thạch.”

La Quan tiếp nhận lệnh bài, xác định không có vấn đề, bấm tay bắn ra một giọt máu tươi.

Chạm đến lệnh bài, trực tiếp dung nhập trong đó.

Ông ——

Lệnh bài run rẩy, một tia huyết mạch tương liên cảm giác, lập tức xuất hiện.

Tâm niệm vừa động, 1 bộ hải đồ hư ảnh, trực tiếp xuất hiện tại não hải.

Mảng lớn hải vực, lại chia 4 tầng nhan sắc, nhất tới gần bên bờ chính là lục sắc, lại hướng bên ngoài là màu xanh, tiếp theo là màu vàng, tầng ngoài cùng cũng là diện tích lớn nhất khu vực, thì là thâm trầm xích hồng, khiến người rất cảm thấy kiềm chế.

“Nhìn thấy hải đồ rồi?”

Thanh bào lão giả nói: “Nhan sắc đại biểu cho, khác biệt nguy hiểm phân cấp, gần biển lục sắc an toàn nhất, nguy hiểm đẳng cấp lần lượt tăng lên.”

“Ngươi có Nguyên Anh sơ cảnh chiến lực, nhưng tại lục sắc, màu xanh khu vực hoạt động, săn giết Yêu tộc, tận lực không muốn xâm nhập màu vàng bên ngoài khu vực, kia bên trong lúc nào cũng có thể xuất hiện, ngươi đối kháng không được cường đại Yêu tộc, sẽ có nguy hiểm tính mạng.”

Nói xong, hắn phất phất tay, “Đi thôi, có không hiểu, lại tự hành tìm tòi.”

La Quan chắp tay, rời khỏi gian phòng.

Nguyên Anh cảnh chiến lực, cầm Ngân sắc lệnh bài,

nhưng tại Trấn Hải thành bên trong, phân phối đến 1 tòa tiểu viện.

Diện tích không lớn, bên trong lại rất sạch sẽ, thu thập rất sạch sẽ.

“La Quan tiền bối, đây chính là ngài nơi ở, ngoài ra còn có một tên tiên nô, phụ trách phụng dưỡng ngài thường ngày sinh hoạt thường ngày, có bất kỳ nhu cầu, nàng đều có thể thỏa mãn.”

Lúc nói chuyện, tên này Khương quốc Kim Đan có ý riêng, một mặt lấy lòng.

Đứng bên cạnh một nữ tử, thân thể kiều nhỏ, linh lung tinh tế. Cúi đầu, tái nhợt trên khuôn mặt nhỏ nhắn, tràn đầy thấp thỏm, bất an.

La Quan phất tay, “Ta không cần tiên nô, ngươi mang đi đi.”

Khương quốc Kim Đan ánh mắt sáng lên, “Được rồi, vậy liền không quấy rầy tiền bối.” Quay người, lạnh xuống mặt đi, “Theo ta đi! !”

Cái này tiên nô thân thể lắc một cái, mặt lộ vẻ sợ hãi, “Phù phù” một tiếng quỳ xuống, “Đại nhân, cầu ngài để ta phục thị đi, ta… Ta không nghĩ lại trở về… Van cầu ngài!”

Khương quốc Kim Đan nhíu mày, “Lớn mật, ngươi cái này tiện tỳ, đi mau!”

Tiên nô trên mặt, lộ ra hoảng sợ, tuyệt vọng.

La Quan nhíu mày, nhìn xem nàng mặt mày, lại cùng Du Tùng Tử giống nhau đến mấy phần. Nghĩ đến lúc trước, lần thứ 1 gặp nàng lúc, nha đầu này cũng là như thế 1 bộ, hoảng sợ, tuyệt vọng bộ dáng.

Trong lòng của hắn thở dài, “Tốt, để nàng lưu lại, ngươi đi đi!”

Khương quốc Kim Đan không dám nhiều lời, hậm hực đi.

—

—

—

—

Chương 497 : Tìm kiếm

Tiên nô quỳ trên mặt đất, dập đầu, “Tiên nô tang tang, bái kiến chủ nhân!”

Nàng mắt lộ cảm kích, bị lui về tiên nô, cũng sẽ không thật, được đưa về chỗ cũ.

Phần lớn đều bị phụ trách an bài việc này tu sĩ, trực tiếp buôn bán, hạ tràng cực kỳ thê thảm!

Cho nên nàng mới có thể tại La Quan cự tuyệt về sau, trực tiếp cầu khẩn.

La Quan nói: “Tốt, ngươi liền ở tại cái này, không có ta phân phó, không nên quấy rầy.”

Dứt lời, liền không lại để ý đến nàng, trực tiếp trở về phòng.

Đãng Hải quân thân phận lệnh bài, không chỉ hải đồ một hạng công năng, La Quan một phen tìm tòi, đại khái biết rõ ràng tác dụng của nó.

Đầu tiên, là 2 cái bảng danh sách.

Long Hổ bảng!

Công Huân bảng!

Long Hổ bảng, là nhằm vào Đãng Hải quân bên trong cường giả, chỗ sắp xếp ra bảng danh sách.

Lên bảng, tổng cộng có 100 tên tu sĩ.

Danh tự, đều là kim sắc.

Chỉ bất quá, từ thứ 1 hướng phía dưới, kim sắc dần dần ảm đạm, co lại tiểu.

Cái này cũng khiến cho, ba hạng đầu kim sắc kiểu chữ, phá lệ bắt mắt.

Thứ 1, Lý Triệu Khanh!

Thứ 2, Vu Bác Nguy!

Hạng 3, ẩn nấp, chỉ có một nhóm đại biểu thân phận dãy số.

Công Huân bảng, thì đơn giản rất nhiều.

Điểm cống hiến từ cao tới thấp, đồng dạng là 100 người.

Không giống với Long Hổ bảng, Công Huân bảng bên trên danh tự, cơ hồ toàn bộ đều là ẩn nấp trạng thái.

La Quan vừa chuyển động ý nghĩ, liền hiểu được, điểm cống hiến đại biểu cho, săn giết Yêu tộc số lượng.

Công khai về sau, tất nhiên sẽ bị Yêu tộc ghen ghét, trêu chọc phá lệ hung hiểm.

Bất quá, điểm cống hiến có thể xem xét, thứ 1 lại trọn vẹn, có 530 70,000 hơn công huân.

Tê ——

Vị này, tuyệt đối là siêu cấp cường giả!

La Quan trước đó, đã tra xét, săn giết Yêu tộc thu hoạch công huân trị số.

Kim Đan Yêu tộc, 1,000.

Nguyên Anh yêu tướng, 10,000!

Thần hồn yêu tôn, 100,000!

Quy nhất cảnh yêu vương, 1 triệu!

Vị này, có thể góp nhặt hơn 5 triệu công huân, tỉ lệ lớn từng đánh chết, quy nhất cảnh yêu vương.

Thực lực, thâm bất khả trắc.

Chỉ sợ, tại cái này Thiên Thanh đại lục bên trong, đều là hết sức quan trọng cường giả.

Đãng Hải quân bên trong, lại có như vậy tồn tại!

Nhưng lại nghĩ một chút, có như vậy cường giả Đãng Hải quân, hàng năm đều cần, không ngừng chiêu mộ tu sĩ gia nhập.

Cũng biết, hải ngoại Yêu tộc vương đình, long cung, có được đáng sợ đến bực nào thực lực.

La Quan trong lòng nghiêm nghị, hắn bây giờ thực lực, mặc dù không kém.

Nhưng nếu đụng vào, Yêu tộc bên trong đỉnh cấp cường giả, chỉ sợ sẽ bị miểu sát… Dù sao, phía sau hắn rất nhiều đại lão, không có khả năng thời khắc, đều chú ý hắn động thái.

Cho nên, nhất định phải chú ý cẩn thận, không thể chủ quan!

Cuối cùng, lại nhìn một lần hối đoái bảo khố, rất dễ dàng tìm đến, Huyền Quy đề cập Giới Nguyên châu.

Hối đoái nó, cần điểm cống hiến 700,000!

Xem ra Khương quốc dù không biết, Giới Nguyên châu danh tự, năng lực, lại biết vật này tuyệt không bình thường.

La Quan thở sâu, vươn người đứng dậy.

Trên biển đích xác nguy hiểm, nhưng căn cứ hải đồ vạch điểm, chỉ cần không tiến vào xích hồng khu vực, tính nguy hiểm cũng không cao.

Việc này không nên chậm trễ, hiện tại liền lên đường!

Bá ——

Hắn đẩy cửa phòng ra, phóng lên tận trời.

Nguyên Anh tu sĩ, có tại Trấn Hải thành bên trong, tầng

trời thấp phi hành quyền lợi.

Mấy hơi về sau, một gian khác cửa phòng đẩy ra, tiên nô tang tang nhìn xem, không có một ai tiểu viện, trên mặt lộ ra mờ mịt. Vị đại nhân này, tựa hồ cùng trước đó, nàng nghe nói những người kia, cũng không giống nhau.

Không có đánh chửi, cũng không có không kịp chờ đợi, liền đem nàng đẩy trên giường, mà lại ngay từ đầu, hắn cũng không muốn muốn nàng lưu lại.

Về sau… Là thương hại nàng sao? 1 cái ti tiện tiên nô…

Tang tang hít mũi một cái, nàng rất hi vọng La Quan đại nhân đừng ra sự tình, để nàng có thể an ổn, sinh hoạt tại cái này bên trong.

Ra Trấn Hải thành, chính là vùng biển vô tận!

“Người kia dừng bước!”

Duyên hải phòng tuyến, rất nhanh phát hiện hắn, mấy tên Đãng Hải quân tu sĩ bay tới.

La Quan đưa tay, lộ ra thân phận bài.

Mấy người biến sắc, vội vàng hành lễ, “Bái kiến đại nhân!”

La Quan thu hồi lệnh bài, gào thét đi xa.

Hắn điều động đế kiếm bản nguyên, đáng tiếc cảm giác vẫn như cũ mơ hồ, chỉ có thể phán định đế kiếm mảnh

vỡ, liền giấu ở vùng biển này bên trong.

“Vậy liền từ gần biển khu vực, hướng ngoại tìm kiếm!”

Tâm niệm vừa động, La Quan điều ra hải đồ, nhìn kỹ mấy hơi, “Từ cái này bắt đầu!”

Bá ——

La Quan thân ảnh khẽ động, dọc theo mặt biển bay thật nhanh.

Rất nhanh, ánh mắt của hắn chớp lên.

Oanh ——

Mặt biển vỡ vụn, một con cá lớn thoát ra, chừng cao vài trượng, mở cái miệng rộng đều là răng nanh.

Kim Đan cảnh!

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, ngư yêu thi thể chia 2 đoạn, nương theo máu tươi rơi vãi, ầm vang rơi xuống.

La Quan không có nửa điểm đình trệ, gào thét mà qua, Đãng Hải quân thân phận bài hơi nóng, điểm cống hiến một cột, số lượng biến thành 100.

Về phần thi thể, chỉ là Kim Đan Yêu tộc, có thể đáng mấy cái linh thạch?

Căn bản không đáng lãng phí thời gian!

1 ngày này, La Quan rong ruổi hải vực, phàm là Yêu tộc hiện thân, đều 1 kiếm trảm chết.

Nhưng cũng tiếc, hải vực diện tích thực tế quá lớn, dù là lục hải khu vực, cũng cần mấy ngày thời gian, mới có thể đại khái đi một vòng.

…

Ầm ầm ——

Mây đen trải rộng, cuồng phong mưa rào.

Lôi đình gào thét, không ngừng đánh rớt!

1 đầu thuyền lớn, tại mặt biển xóc nảy, boong tàu bên trên mọi người, sắc mặt trắng bệch.

“Không được! Cơn mưa gió này lôi đình bên trong, mang theo một tia yêu lực, là Yêu tộc quấy phá!” Thuyền trưởng rống to, “Nhanh, hướng Đãng Hải quân cầu cứu!”

Phía sau hắn, phụ tá mặt mũi tràn đầy trắng bệch, “Đã truyền tin, nhưng vùng biển này, đã bị yêu lực quấy nhiễu…”

Hoa ——

Boong tàu bên trên, lập tức xôn xao.

Trong mắt mọi người, lộ ra tuyệt vọng!

Yêu lực quấy nhiễu…

Cái này chí ít, là Nguyên Anh cảnh Yêu tộc, lại huyết mạch cường hoành người, mới có thể có thủ đoạn.

Lục hải khu vực bên trong, làm sao lại xuất hiện, cường đại như vậy Yêu tộc?

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, mặt biển bị xé nứt, 1 con 100 trượng lớn rùa, từ đáy biển toát ra.

Mai rùa bên trên, có 1 cái bình đài, màn sáng bao trùm ngăn cách nước biển.

Một đám Yêu tộc, đứng tại trên bình đài, nhìn qua trên biển thuyền lớn, nhao nhao phát ra hưng phấn gào thét.

Chúng yêu bao vây ở giữa, 1 trương da hổ trên ghế dựa lớn, ngồi một tên đầu hổ nhân thân, thân cao trượng hơn hổ yêu.

Một thân khí tức, rõ ràng là Nguyên Anh cảnh!

Trong tay hắn, cầm 1 viên thủy tinh cầu, bây giờ nội bộ sấm sét vang dội, cuồng phong bạo vũ.

Càng có một chiếc thuyền, tại xóc nảy trên mặt biển, không ngừng chập trùng.

Thình lình, chính là trước mắt một màn!

Hổ yêu khóe miệng, lộ ra nhe răng cười, “Long cung mượn tới bảo bối, quả nhiên không giống bình thường, có thể che đậy một phương thiên địa, hóa thành Yêu quốc lĩnh vực.”

“Các con, giết cho ta, 1 cái đều không buông tha!”

Trên thuyền, mọi người mặt lộ vẻ tuyệt vọng.

Xong! !

Bọn này Yêu tộc, căn bản không phải bọn hắn, có thể chống lại.

Oanh ——

Đột nhiên, một tiếng vang thật lớn.

Liền gặp, mây đen che trời, mưa to như chú thương khung, giờ phút này đột nhiên vỡ ra.

Kiếm minh truyền đến, đúng là bị 1 kiếm, ngạnh sinh sinh trảm phá! !

Trên thuyền, sợ hãi, tuyệt vọng mọi người, đột nhiên trừng lớn mắt, mặt lộ vẻ cuồng hỉ.

“Là chúng ta tộc kiếm tu!”

“Đãng Hải quân, là Đãng Hải quân đại nhân, chúng ta có thể cứu!”

Từng cái, vui đến phát khóc.

Sắc trời chiếu nhập, Yêu quốc lĩnh vực sụp đổ.

Răng rắc ——

Hổ yêu trong tay thủy tinh cầu, trực tiếp vỡ vụn.

Hắn con mắt, một chút trợn tròn.

Rống ——

“Đáng chết, dám hỏng bản tướng long cung bảo vật, ta muốn ăn ngươi!”

Xích hồng 2 mắt, hung ác nhìn lên.

Cái này bên trong, là lục hải khu vực, Nhân tộc Kim Đan mới có thể ở đây đi săn.

Lấy hắn thực lực, đủ đại sát tứ phương!

La Quan thân ảnh, xuất hiện tại hổ yêu trong mắt, hắn triệt để yên tâm.

Kim Đan viên mãn!

Có thể trảm phá Yêu quốc lĩnh vực, nên có Nguyên Anh chiến lực, xem như Nhân tộc bên trong, 1 cái tiểu Thiên kiêu.

Nhưng đối mặt hắn hổ uy tướng quân, chính là một bàn

món ăn nóng! !

Oanh ——

Mai rùa bình đài nháy mắt vỡ vụn, 100 trượng lớn rùa đều bị ngạnh sinh sinh, trực tiếp giẫm vào trong biển.

Hổ yêu phóng lên tận trời, tay cầm đại đao chém ra.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, đại đao đoạn, đầu hổ bay!

Bá ——

Linh quang hiện lên, thi thể bị thu hồi.

La Quan xoay người rời đi, không quay đầu lại.

Chém xuống 1 kiếm, kế tiếp theo lấy tồi khô lạp hủ thời điểm, đem lớn rùa chém thành vỡ nát.

Sát na, bầy yêu chết tận, kích thích sóng biển ngập trời! !

Tê ——

Một màn này, để trên thuyền mọi người, hít một hơi lãnh khí.

Thật mạnh!

Thực lực này, chí ít là 1 vị, Thần Hồn cảnh cường giả.

Có thể tại lục hải khu vực, gặp được 1 vị đi ngang qua thần hồn, thật sự là mời thiên chi hạnh, nếu không hôm nay, bọn hắn tai kiếp khó thoát!

Trên thuyền, lấy lại tinh thần mọi người, vội vàng quỳ xuống đất.

“Ta cùng bái tạ đại nhân, đa tạ đại nhân ân cứu mạng!”

Trên mặt biển sóng lớn biến mất dần, mặt trời phía dưới, La Quan sớm đã đi xa.

—

—

—

—

Chương 498 : Công đảo chiến

Hoàng Hải (ngoại hải tầng thứ 3) nơi nào đó, 1 cái hải đảo.

Rống ——

Gầm lên giận dữ, từ hòn đảo trung ương truyền ra.

Yêu khí trùng thiên!

“Uy nhi! Uy nhi!”

“Ngươi lại bị giết, vi phụ phát thệ, nhất định giúp ngươi báo thù!”

Trong đại điện, một tên cởi trần, thân thể khôi ngô đại hán, chính nổi trận lôi đình.

Khủng bố sát cơ, phá thể mà ra.

Lại trên đỉnh đầu hắn, ngưng tụ ra một đầu hắc hổ hư ảnh, chừng 100 trượng, khủng bố tuyệt luân.

Thần hồn thượng cảnh!

Yêu tộc chiến lực, bởi vì huyết mạch nguyên nhân , bình thường đều siêu việt tự thân cảnh giới.

Cái này hổ yêu, nhưng so thần hồn đỉnh phong.

“Người tới!”

Mấy tên Yêu tộc, tiến vào đại điện, “Bái kiến Hổ Tôn!”

Trong đó một đầu gấu đen yêu, thể cao 10 trượng.

Hắc Hổ Tôn cắn răng gào thét, “Đi thăm dò, con trai ta là bị ai giết chết? Bản tôn tất yếu đem hắn nghiền xương thành tro, mới có thể tiết hận!”

“Vâng!”

…

Sau 3 ngày.

Hải vực nơi nào đó, La Quan thu kiếm trở vào bao, một đầu to lớn gấu đen thi thể, tung bay ở trên biển.

Hắn nhíu mày, mặt lộ vẻ không hiểu.

Không phải nói, lục biển (Kim Đan tầng) khu vực an toàn nhất, hắn mà ngay cả tiếp theo đụng vào, 2 cái Nguyên Anh cảnh yêu tướng.

Được rồi, có lẽ chỉ là trùng hợp.

La Quan đè xuống tâm tư, đem hùng yêu thi thể thu hồi, thở dài.

Lục hải khu vực, hắn đã tìm một lần, để kiếm mảnh vỡ không ở đây.

Xem ra, chỉ có thể đi thanh hải khu vực (Nguyên Anh tầng) tìm kiếm.

Bá ——

Thân ảnh khẽ động, La Quan bay vào thanh biển, đồng thời tâm niệm vừa động, điều ra điểm cống hiến.

43,000!

Ở trong đó, 2 đầu yêu tướng riêng phần mình, cống hiến 10,000.

Nó hơn, chính là chút xui xẻo Kim Đan yêu thú.

Hối đoái Giới Nguyên châu, cần 700,000 công huân, còn chưa đủ một thành.

Bất quá tiến vào thanh biển về sau, thu hoạch công huân tốc độ, liền có thể nhanh một mảng lớn.

Đảo mắt, lại qua 7 ngày.

La Quan kích phát thân phận lệnh bài, tầng 1 linh quang hiện lên, đem nước biển ngăn cách, đồng thời có cực giai che lấp hiệu quả.

Cái này đồng dạng, nếu như bài diệu dụng 1 trong.

Phối hợp thêm, Huyền Quy che lấp, có thể để La Quan tùy thời đều có thể, ở trong biển nghỉ ngơi.

Điểm cống hiến, 176,000!

Dù chưa tìm tới đế kiếm mảnh vỡ, La Quan khóe miệng hay là, lộ ra vẻ tươi cười.

Hối đoái Giới Nguyên châu, lấy nguyên thôn tính trời quyết đem luyện hóa, thực lực có thể tiến thêm một bước.

Rất nhanh, thể nội hao tổn khôi phục, La Quan mở mắt ra, tinh mang hiện lên.

Kế tiếp theo!

Thanh hải khu vực, còn có cuối cùng một mảnh, liền muốn dò xét kết thúc.

Bá ——

Thu hồi lệnh bài La Quan đang muốn rời đi, ánh mắt chớp lên, nước biển đột nhiên trở nên khuấy động, hình như có vật gì đó tới lúc gấp rút nhanh tới gần.

Yêu tộc!

Là Nguyên Anh cảnh, bây giờ chính trực chạy, La Quan chỗ mà tới.

A ——

Đây thật là, chủ động đưa tới cửa.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, một tên hoá hình Yêu tộc, thi thể tách rời.

Mất đi khống chế về sau, tùy theo hiện ra bản thể, rõ ràng là 1 đầu, dài bốn mươi, năm mươi trượng lưng bạc long ngư.

Long cung Yêu tộc!

Đây là, La Quan lần thứ 1, gặp được long cung Yêu tộc.

Hải ngoại Yêu tộc thế lực, lấy vương đình, long cung vi tôn.

Vương đình, là từ đại lục Yêu tộc tạo thành.

Căn cứ Thính Phong lâu bên trong tin tức, xa xưa tuế nguyệt trước đó, Thiên Thanh đại lục thượng nhân tộc, Yêu tộc đều chiếm một phương.

Về sau, Yêu tộc chiến bại lọt vào khu trục, bất đắc dĩ lui đến hải ngoại, tiếp theo tổ kiến vương đình cùng long cung liên thủ.

Lúc này mới ngăn lại Nhân tộc thế công, song phương đại chiến mấy trăm năm, khó phân thắng bại về sau, liền hình thành bây giờ cục diện.

Mà long cung, thì là từ trong truyền thuyết, Chân Long một mạch hậu duệ tạo thành.

Thực lực cường đại, thần bí khó lường.

Nhiều năm qua sinh động ở trên biển, phần lớn là vương đình Yêu tộc, long cung một phương thì hiếm khi hiện thân.

La Quang ánh mắt ngưng lại, đưa tay một nắm.

Ba ——

1 viên chìa khoá, rơi vào trong tay hắn.

Vật này, là long ngư bị giết về sau, từ trong miệng thốt ra. Đây cũng là nó đặc thù giấu vật phương thức, có thể bị thu tại thể nội, cũng biết tuyệt không bình thường.

Chìa khoá toàn thân đen nhánh, xúc cảm lạnh buốt, tản ra tuế nguyệt tang thương khí cơ. Lại thêm, mặt ngoài tầng 1 xinh đẹp bao tương, cũng biết tuế nguyệt xa xưa.

Hả? !

La Quan nhíu mày, có người tới.

Hắn lật tay, đem chìa khoá thu hồi.

Hưu ——

Hưu ——

Tiếng xé gió bên trong, năm thân ảnh chạy nhanh đến, nhìn thấy bị giết chết lưng bạc long ngư thi thể, sắc mặt lập tức trầm xuống.

“Móa nó, lại bị người cho đoạt, đáng ghét!”

1 người trong đó, chửi ầm lên.

Bá ——

Mấy đạo băng lãnh ánh mắt, nhìn về phía La Quan, lộ ra bất thiện.

La Quan mặt không biểu tình, lưng bạc long ngư là bị giết, chính là chiến lợi phẩm của hắn.

Đoạt?

Là các ngươi không đủ mạnh!

Trong 5 người, cầm đầu là đúng là, một nữ tử.

Nàng thân thể thon dài, cơ hồ cùng nam tử cùng cao, ngang tai ngân sắc tóc ngắn, 1 con màu đỏ khăn trùm đầu khăn, càng lộ vẻ sạch sẽ hiên ngang.

Giờ phút này, nàng nhìn chằm chằm La Quan nhìn mấy lần, nói: “Được rồi, chúng ta đi.”

“Đại tỷ! !” Một người khác cắn răng, “Cái này đã là tháng này lần thứ 3, lại tiếp tục như thế, huynh đệ chúng ta lúc nào, mới có thể góp nhặt điểm cống hiến? ?”

“Đúng, ta không thể lại nhẫn, nhất định phải đòi cái công đạo!”

“Đại tỷ, ngài lên tiếng đi, chúng ta nghe ngươi!”

Mọi người gầm nhẹ.

Cô gái tóc bạc nhíu mày, “Ta đã nói chuyện, các ngươi không nghe? Đi!”

Nói xong, lại nhìn La Quan một chút, quay người bay đi.

4 tên nam tử, cười khổ đuổi theo.

Có ý tứ.

La Quan như có điều suy nghĩ, nhìn xem mấy người bay xa, đột nhiên phát hiện một điểm, bọn hắn đều mang 1 con khăn trùm đầu khăn, đem cái trán trở lên che lấp.

Đây cũng là vì cái gì?

Được rồi, lười nhác suy nghĩ nhiều.

Phất tay áo vung lên, đem lưng bạc long ngư thi thể thu hồi, La Quan kế tiếp theo thăm dò thanh hải khu vực.

Lại tốn 1 ngày thời gian, không thu được gì.

Đương nhiên, điểm cống hiến lại tăng cao hơn một chút, đạt tới 31 10,000 lượng ngàn.

Đột nhiên, La Quan thân phận bài chấn động, 1 đạo tin tức truyền đến ——

Chiến lực trong nguyên anh cảnh trở lên, nhanh hướng Hoàng Hải Khuê Sơn đảo hội tụ, ngăn cản Yêu tộc

cường công! !

Yêu tộc công đảo, điểm này La Quan có hiểu biết.

Đầu tiên, hải ngoại một chút hòn đảo, bị Nhân tộc chiếm cứ, liền chẳng khác gì là tại Yêu tộc lãnh địa bên trong, có được 1 khối thuộc địa.

Như nghẹn ở cổ họng, không trừ không được!

Đương nhiên, những hòn đảo này, cũng không phải là tùy tiện chiếm cứ, hoặc là giao thông yếu đạo… Lại hoặc là, là có một loại nào đó trân quý tài nguyên.

Tỉ như Khuê Sơn đảo! !

Cái này bên trong, sản xuất một loại đặc thù tinh quáng, có thể dùng tại luyện khí, có thể gia tốc vật liệu hòa tan, cùng tăng lên luyện khí phẩm chất.

Là Khương quốc nhất định phải, chiếm cứ hòn đảo 1 trong, có Đãng Hải quân vệ sở ở đây đóng quân!

Nhiều năm qua, Khuê Sơn đảo đã bộc phát mấy chục lần công đảo chiến, quy mô có rất có tiểu.

Lần này, thế mà công khai truyền tin, hiệu triệu tu sĩ trợ giúp ngăn cản Yêu tộc, cũng biết Yêu tộc khí thế hung hung.

La Quan suy nghĩ chuyển động, đôi mắt dần sáng.

Nhân tộc, Yêu tộc địa vị ngang nhau nhiều năm, tại một

ít chuyện bên trên, đã sớm đạt thành một loại nào đó, ước định mà thành “Quy củ” .

Tỉ như, tứ sắc hải vực vạch điểm.

Đối ứng cảnh giới Nhân tộc, Yêu tộc, không tất yếu tình huống, phần lớn tại riêng phần mình khu vực hoạt động.

Nhất là tại một chút thời khắc mấu chốt, để tránh cho dẫn phát, 2 tộc đại quy mô xung đột, bởi vì song phương ai cũng không có nắm chắc, có thể đạt được thắng lợi.

Giằng co, đối kháng, thỏa hiệp, cân đối… Đây chính là, 2 tộc cục diện bây giờ.

Nói cách khác, lần này Khuê Sơn đảo Yêu tộc xâm phạm, nhiều nhất chính là Thần Hồn cảnh cấp độ, đối La Quan mà nói, không có quá lớn hung hiểm.

Đi!

Có lẽ, trận này đại chiến xuống tới, hắn liền có thể tập hợp đủ, hối đoái Giới Nguyên châu điểm cống hiến. Cùng huống chi hắn tiếp xuống, vốn sẽ phải tiến vào Hoàng Hải khu vực, tiến hành điều tra.

Tâm niệm nhất định, La Quan phóng lên tận trời, thẳng đến Khuê Sơn đảo!

—

—

Chương 499 : Long uy

Một ngày sau, Hoàng Hải khu vực, Khuê Sơn đảo 2,000 dặm bên ngoài.

Ông ——

Đãng Hải quân thân phận bài, lại lần nữa chấn động.

La Quan tâm niệm vừa động, điều ra truyền tin ——

Gấp rút tiếp viện tu sĩ, lân cận tập hợp!

Sau đó tại hải đồ phía trên, vây quanh Khuê Sơn đảo, xuất hiện mấy cái tọa độ.

La Quan nhìn lướt qua, khoảng cách gần hắn nhất, tại Tây Bắc 200 bên trong chỗ.

Đi!

Bá ——

Hắn thay đổi phương hướng, 200 bên trong khoảng cách, đảo mắt liền qua.

1 cái lâm thời trên nước bình đài xuất hiện, có trận pháp che lấp, che đậy khí tức.

La Quan đến thời điểm, đã có không ít người đuổi tới, hắn lấy ra thân phận bài, thuận lợi tiến vào bình đài.

Mấy đạo ánh mắt đảo qua, chợt thu hồi, bên tai một mảnh ầm ĩ.

“Khuê Sơn đảo báo nguy, Yêu tộc lần này khí thế hung hung!”

“Xem ra, lần này là đùa thật.”

“Cũng không biết, có thể hay không giữ vững.”

Trên mặt mọi người, tràn đầy âm trầm, sầu lo.

La Quan đứng tại nơi hẻo lánh, nghe một hồi, ánh mắt chớp lên.

Xem ra, lần này công đảo chiến, mọi người lòng tin không quá đủ.

Đúng lúc này, hắn đột nhiên phát giác được, 1 đạo dò xét ánh mắt, ở trên người hắn bồi hồi.

Bất động thanh sắc, La Quan quay người nhìn lại.

Là nàng!

Một đầu ngang tai tóc bạc, cao gầy dáng người, thậm chí so với bình thường nam nhân đều cao.

Màu đỏ khăn trùm đầu, tăng thêm hiên ngang.

Liếc nhau, tóc bạc nữ tu khẽ gật đầu.

Đúng lúc này, quát khẽ một tiếng vang lên, “Yên lặng!

Người không sai biệt lắm đến đông đủ, chúng ta cũng nên khởi hành.”

Trên bình đài, lập tức an tĩnh xuống.

Một thân ảnh chân lập hư không.

Thần Hồn cảnh!

Người này trung niên bộ dáng, cái trán có sẹo, “Bản tọa Trương Hoài An, là lâm thời đội ngũ thủ lĩnh, các ngươi tạm thụ ta tiết chế.”

“Khuê Sơn đảo thế cục khẩn trương, nhu cầu cấp bách ta cùng gấp rút tiếp viện, làm dịu Yêu tộc công đảo áp lực! Trận chiến này hung hiểm vạn điểm, vì dự phòng lỡ như, nhất định phải đoàn thể tác chiến , bất kỳ người nào không được tự tiện rời đi!”

“Hiện tại, xuất phát!”

Bá ——

Trên biển bình đài thu hồi, Trương Hoài An cái thứ 1 phóng lên tận trời.

Hưu ——

Hưu ——

Tiếng xé gió bên trong, mọi người vội vàng đi theo phía sau.

Rất nhanh, tiếng chém giết truyền đến, Khuê Sơn đảo đến, trước mắt một màn mọi người con ngươi co vào!

Liền thấy to lớn Khuê Sơn đảo, bị lít nha lít nhít Yêu tộc đại quân vây quanh, vô số linh quang không ngừng nổ tung, phát ra “Ầm ầm” nổ vang rung trời.

Yêu tộc trong đại quân, càng có mấy chục tên khủng bố yêu tôn, riêng phần mình bốc lên một cây cờ lớn, suất lĩnh dưới trướng Yêu tộc như triều cường, phô thiên cái địa điên cuồng trùng sát.

Lọt vào trong tầm mắt, đều là giết chóc, tử vong.

Yêu khí như trụ, che khuất bầu trời!

Trương Hoài An phất tay, “Tất cả mọi người, đi theo bản tọa sau lưng, giết!”

Đại chiến nháy mắt bộc phát.

Vây công Khuê Sơn đảo Yêu tộc đại quân, phát giác được Nhân tộc gấp rút tiếp viện đến về sau, lúc này phân ra một chi, thẳng đến mọi người vọt tới.

Cầm đầu, cũng là một tên Thần Hồn cảnh yêu tôn, cùng Trương Hoài An chém giết đến cùng một chỗ!

La Quan đưa tay 1 quyền, đem một tên yêu tướng đánh bay, nhíu mày.

Quá nhiều người, hắn ngược lại bó tay bó chân, bại lộ thực lực không phù hợp La Quan ý nguyện, khi tìm thấy

để kiếm mảnh vỡ trước, hắn không nghĩ dẫn tới chú ý.

Huống chi, La Quan này đến, là muốn góp nhặt điểm cống hiến.

“Đi!”

“Thoát ly đội ngũ, lại tùy thời động thủ.”

Tâm niệm nhất định, vừa đúng lúc này một đầu yêu tướng trong tiếng gầm rống tức giận, trùng điệp đấm ra một quyền.

La Quan kêu lên một tiếng đau đớn, mượn lực nhanh lùi lại, liền như một khối đá rơi vào trong biển.

“Ha ha, bản tướng quyền dưới, há lại tiểu tiểu nhân tộc có thể ngăn cản? Chết đi cho ta!”

Yêu tướng cười to, vọt thẳng vào trong nước.

Vào nước nháy mắt, tầng 1 lam quang hiển hiện, hắn dưới đáy nước phía dưới, hoạt động tự nhiên.

“Ừm?”

Cái này yêu tướng, đột nhiên trừng lớn mắt.

Bởi vì, mới vừa rồi bị đánh vào đáy nước Nhân tộc, lại hảo chỉnh mà đối đãi, chính lạnh lùng nhìn xem hắn.

“Không tốt…”

Suy nghĩ vừa mới chuyển qua, không kịp làm ra bất kỳ phản ứng nào, kiếm minh truyền vào trong tai.

Phốc ——

Yêu huyết bộc phát, tiếp lấy linh quang hiện lên, thi thể bị lấy đi.

La Quan như có điều suy nghĩ, “Cái này lam quang, hẳn là Long thần chúc phúc…”

Trên lục địa Yêu tộc bị khu trục lui đến trên biển, sở dĩ có thể đứng vững gót chân, vốn nhờ đạt được long cung tương trợ.

Lục yêu phải Long thần chúc phúc, nhưng tại trên biển như giẫm trên đất bằng.

Đương nhiên cũng có nghe đồn nói, là mấy tôn vương đình yêu vương, liên thủ uy hiếp long cung, bọn hắn chỉ có thể cúi đầu.

Hất ra suy nghĩ, La Quan khóe miệng hơi vểnh, “Như vậy, cuộc đi săn bắt đầu đi!”

Trong lòng của hắn, đã có kế hoạch.

Lốp bốp ——

Một trận xương cốt nổ đùng, La Quan đảo mắt liền biến thành, mới vừa rồi bị giết tên kia yêu tướng.

Cùng lúc đó, khí tức một trận phun trào.

Vô luận ai nhìn, hắn đều là 1 cái, hàng thật giá thật Yêu tộc!

“Lão sư thủ đoạn, thực tế là cao minh!”

La Quan nhịn không được tán thưởng.

Huyền Quy ngạo kiều, hừ hừ 2 tiếng, “La Quan, ngươi sợ là quên vi sư bản thể… Nghiêm chỉnh mà nói ta cũng là Yêu tộc, mô phỏng yêu lực quả thực như ăn cơm uống nước.”

La Quan giật mình, “Vậy đệ tử liền có thể yên tâm xuất thủ, hôm nay liền tập hợp đủ, hối đoái Giới Nguyên châu cần thiết điểm cống hiến!”

Soạt ——

Mặt biển phá vỡ, một đầu yêu tướng bay ra, bây giờ vạn yêu công đảo, yêu tướng vô số kể, sự xuất hiện của hắn không chút nào thu hút.

Ánh mắt quét qua, chiến cuộc đều ở dưới mắt.

Hơi dừng một chút, cái này yêu tướng quay người, thẳng đến Yêu tộc chiến trận mà đi.

Khuê Sơn đảo bên ngoài, theo Nhân tộc gấp rút tiếp viện đến, mặc dù cũng tình hình chiến đấu kịch liệt, nhưng hỗn loạn, cháy bỏng trình độ, còn lâu mới có thể cùng nội bộ chiến cuộc so sánh.

Mà càng hỗn loạn, liền càng có cơ hội, có thể đục nước béo cò!

Một mặt yêu tôn đại kỳ dưới, thân cao 3 trượng, nhân thân đầu sói Bạch Lang Tôn, chính ngửa mặt lên trời gào thét, “Các huynh đệ, giết cho ta!”

“Công phá Khuê Sơn đảo, tất cả mọi người tộc tu sĩ, đều là các ngươi đồ ăn, còn có Nhân tộc nương môn, tư vị kia bản tôn nhớ tới đều nước bọt!”

Bầy yêu bị kích thích, cùng nhau ngửa mặt lên trời gào thét, con mắt một mảnh xích hồng.

Công đảo, ăn người… Chơi nương môn!

Giết a!

Bạch Lang Tôn mặt lộ vẻ hài lòng, đúng lúc này, hắn đầu sói nhíu mày.

Đây là ai thuộc cấp? Lại như thế dũng mãnh phi thường!

Liền thấy một đầu yêu tướng, mỗi 1 quyền đánh ra, đều có một tên tu sĩ nhân tộc, bị trực tiếp đánh bay.

Một người đã đủ giữ quan ải, vạn người không thể khai thông!

Nhưng lại xem xét, Bạch Lang Tôn cái mũi kém chút tức điên, gia hỏa này làm sao đem bị vây công Nhân tộc, tất cả đều đánh ra ngoài.

Hắn - mẹ nó, ngươi là muốn giết người, hay là cứu người!

Bạch Lang Tôn giận dữ, “Hỗn đản, ngươi đang làm gì?”

Ầm ầm ——

Hắn nhanh chân mà tới.

Đúng lúc này, kia yêu tướng đột nhiên ngẩng đầu, bình tĩnh trên khuôn mặt, đôi mắt nhìn thẳng mà tới.

Một đôi băng lãnh dựng thẳng đồng, bỗng dưng hiển hiện!

“Long uy!”

Bạch Lang Tôn con mắt trợn tròn, thân thể bỗng dưng cứng ngắc.

Sau một khắc, một tiếng kiếm minh.

Đầu sói phóng lên tận trời, máu như lớn thử tốn!

Bá ——

Một đạo hắc ảnh xông qua, Bạch Lang Tôn thi thể, bị trực tiếp mang đi.

Đây hết thảy, đều phát sinh ở trong nháy mắt, xung quanh Yêu tộc thậm chí đều không thể thấy rõ, nhà mình yêu tôn liền đã bị xử lý.

“Bạch Lang Tôn chết!”

“Yêu tôn bị giết!”

Oanh ——

Một nháy mắt, phiến chiến trường này lâm vào hỗn loạn.

Mà giờ khắc này, La Quan đã nhanh chóng rời đi.

100,000 điểm cống hiến, tới tay!

Rất nhanh, mặt khác yêu tôn đại kỳ dưới, đã triệt để yêu hóa, hiển lộ bản thể yêu tôn, xung phong đi đầu dẫn đội trùng sát.

Đây là một đầu, thể cao mấy chục trượng gấu đen, toàn thân lông tóc bị máu tươi nhiễm đỏ, miệng lớn thở hào hển lui về.

“Chúng tiểu nhân, kế tiếp theo giết!”

“Đợi bản tôn nghỉ ngơi một lát, lại kế tiếp theo công kích!”

Trong tiếng gầm rống tức giận, gấu đen lui về đại kỳ dưới, trùng điệp ngồi trên ghế, hồng hộc thở.

“Nhanh, đưa 2 người tới, ta muốn ăn hai ngụm, bồi bổ khí lực!”

Thân vệ hùng yêu nhóm, rống to.

“Chết đi đâu rồi? Gấu đen tôn mệnh lệnh, không nghe thấy sao? Nhanh đưa 2 người tới, cho ta đại nhân bồi bổ thân thể!”

“Đến đến…” Một trận trong lúc bối rối, một tên hoá hình Yêu tộc, gập ghềnh chạy tới.

Gấu đen tôn trừng mắt, “Người đâu? Chính ngươi tới làm gì?”

“Ta đến đưa ngài quy thiên a.”

Bá ——

Cái này Yêu tộc ngẩng đầu, băng lãnh dựng thẳng đồng, khóa chặt gấu đen tôn.

“A!”

Giờ khắc này, gấu đen tôn thân thể cứng đờ, suy nghĩ trống không.

Ông!

Kiếm minh trùng thiên, cẩu hùng đầu lăn xuống.

“A! Gấu đen tôn bị giết!”

“Đáng chết, có thích khách!”

…

Yêu tộc đại doanh.

Mấy khủng bố đại yêu, tọa trấn tại đây.

Mỗi cái đều là Thần Hồn cảnh viên mãn, khoảng cách Quy Nguyên cảnh, tới một bước xa.

Bọn hắn đều là các yêu vương dưới trướng, cường đại nhất yêu tôn, hôm nay tề tụ ở đây, chính là muốn triệt để huyết tẩy Khuê Sơn đảo.

Đột nhiên, trong đó 1 tôn đại yêu, mày nhíu lại gấp, “Chuyện gì xảy ra? Yêu trận xung kích, thế mà xuất hiện hỗn loạn, nhanh đi tra!”

Nó hơn đại yêu, cũng ngẩng đầu nhìn lại, mặt lộ vẻ - âm trầm.

Khuê Sơn đảo bên trên phòng tuyến, đã bị xé mở 1 đạo khe, chỉ cần xông lên đảo đi, hủy đi Nhân tộc kiến tạo phòng ngự châm, đại cục nhất định.

Mắt thấy thắng lợi trong tầm mắt, lại gây ra rủi ro.

Rất nhanh, yêu binh vội vàng mà đến, “Khởi bẩm yêu tôn, việc lớn không tốt, Bạch Lang Tôn, gấu đen tôn, đỏ rắn tôn 3 vị yêu tôn, bị tu sĩ nhân tộc ám sát, quân ta trận thế đại loạn!”

“Cái gì? !”

Trong tiếng gầm rống tức giận, mấy vị khủng bố đại yêu, đồng thời đứng dậy.

Oanh ——

Yêu khí trùng thiên, sát cơ như đao!

“Đáng chết Nhân tộc, liền biết giở âm mưu quỷ kế!” Một đầu Thần Hồn cảnh viên mãn yêu tôn, ầm vang đứng dậy, “Ta đi bắt đến đây người, đem hắn chém thành muôn mảnh.”

Yêu tộc trong đại quân, La Quan nhướng mày, quay người nhìn về phía Yêu tộc trung quân đại trướng.

Giờ phút này, khí tức khủng bố bộc phát.

Thần Hồn cảnh viên mãn… Lại thêm, Yêu tộc khí huyết khủng bố thể phách cường hãn, chiến lực còn muốn so cùng cảnh Nhân tộc cường hãn rất nhiều.

“Xem ra, ngay cả tiếp theo săn giết cường giả yêu tộc, đã bị phát giác.”

“Như đối đầu, dù là lấy long uy chấn nhiếp, cũng chưa chắc có thể đánh giết này yêu.”

“Lâm vào hỗn chiến, thế tất bị bầy yêu công kích, đến lúc đó liền hung hiểm!”

La Quan mặt lộ vẻ ngưng trọng, “Lại giết 1 cái, góp đủ điểm cống hiến, trực tiếp rút.”

Đúng lúc này, mấy yêu tướng từ Yêu tộc trung quân đáp ứng xông ra, thẳng đến các phương yêu tôn đại kỳ.

“Soái trướng cảnh báo, có tu sĩ nhân tộc ám sát, mời các yêu tôn cẩn thận!”

La Quan thở sâu, hét lớn một tiếng “Tránh ra! Có Nhân tộc thích khách, ta muốn thông bẩm yêu tôn!”

Rống to bên trong, thẳng đến gần nhất một mặt yêu tôn đại kỳ.

Giờ phút này, cái này yêu tôn đã có cảm giác, triệu tập dưới trướng thân vệ, bảo vệ ở bên.

Mắt thấy trung quân sứ giả đến, lớn tiếng nói: “Mau nói, đến cùng chuyện gì xảy ra?”

La Quan chắp tay, “Yêu tôn không cần phải lo lắng, soái trướng đã có cách đối phó, ngài chỉ cần tay cầm vật này, liền có thể bình yên không lo…”

Đang khi nói chuyện, hắn tiến lên mấy bước.

“Đều tránh ra!” Yêu tôn vung tay lên, đi xuống đại vị trừng mắt nhìn tới.

Ông ——

Kiếm minh trùng thiên!

Phốc ——

Máu tươi trùng thiên, yêu tôn thi thể chỗ khác biệt, bị mất mạng tại chỗ!

Linh quang hiện lên, đem thi thể thu hồi, lại là một tiếng kiếm minh.

“A!”

“Bắt người tộc thích khách!”

“Đáng chết! !”

1 kiếm phía dưới, yêu tôn thân vệ tử thương thảm trọng, xung quanh đại loạn.

La Quan lẫn vào yêu bầy, một trận đôm đốp tiếng vang, thay hình đổi dạng.

Sau một khắc, khủng bố uy áp giáng lâm.

1 tôn Thần Hồn cảnh viên mãn đại yêu, mang theo ngập trời chi thế đến.

“Tất cả mọi người, đứng tại chỗ! !”

Yêu tôn gào thét chấn nhiếp thập phương, băng lãnh ánh mắt đảo qua, hắn mày nhíu lại gấp, lại không có nửa điểm phát hiện.

Suy nghĩ khẽ động, “Tất cả Yêu tộc, hiện ra bản thể!”

La Quan nhíu mày, Yêu tộc bên trong, cũng không đều là xuẩn - bức a.

Hắn quả quyết xuất thủ, 1 kiếm chém ra!

Oanh ——

Nổ vang rung trời, yêu tôn nhe răng cười, “Đáng chết tu sĩ nhân tộc, ngươi trốn không thoát!”

Đưa tay, trùng điệp một trảo.

Cùng lúc đó, Yêu tộc trung quân đại trướng, lại có 1 đạo khí tức khủng bố, thẳng đến nơi đây mà tới.

“Long uy!”

Oanh ——

Băng lãnh uy áp, trùng điệp rơi xuống.

Yêu tôn thân thể cứng đờ, bắt tới đại thủ, cứng đờ một cái chớp mắt.

Hưu ——

La Quan thừa cơ đào tẩu, “Oanh” một tiếng, đụng vào đáy nước.

Sau một khắc, cái thứ 2 thần hồn viên mãn yêu tôn, trực tiếp giáng lâm.

Cái này yêu tôn, bất mãn gào thét, “Hắc sơn tôn, chuyện gì xảy ra? Ngươi lại để người kia tộc trốn! !”

Hắc sơn tôn sắc mặt khó coi, đầy mắt kinh sợ, “Long uy… Kia là long uy!”

“Cái gì! ? !”

Hắc sơn tôn gầm nhẹ, “Đi, về soái trướng… Bản tôn hoài nghi, long cung âm thầm giở trò, đã cùng Nhân tộc hợp tác!”

2 tên đại yêu không lo được lại truy sát hung thủ, vội vàng rời đi.

Mà bên này, La Quan thoát ly về sau, thở dài một hơi.

Nguy hiểm thật!

Nếu không phải long uy chấn nhiếp, hắn một khi lâm vào vây công, kết cục khó liệu.

Hắn cũng không biết, tự vệ dưới hành động bất đắc dĩ, sắp đem dẫn phát vương đình, long cung ở giữa, lại một trận sóng ngầm mãnh liệt.

700,000 điểm cống hiến, đủ!

La Quan khóe miệng, lộ ra vẻ mỉm cười.

Chương 500 : Không hàng Long Hổ bảng

Khuê Sơn đảo bên trên, Đãng Hải quân vệ sở.

Thần sắc túc mục mấy vị cao tầng, sắc mặt đột nhiên biến đổi.

“Chư vị, Yêu tộc đại quân muốn lui!”

Thanh âm vừa dứt, tiếng kèn vang lên, lưu lại vô số cổ thi thể Yêu tộc đại quân, như thủy triều rút đi.

Không phải chiến lược tính rút lui, tĩnh dưỡng, Yêu tộc trực tiếp biến mất tại, biển rộng mênh mông bên trên.

Công đảo chiến… Kết thúc rồi? !

Kết quả này, ngoài dự liệu của mọi người.

Lần này, Yêu tộc khí thế hùng hổ mà đến, phía sau là Yêu tộc vương đình xuất lực, đại biểu cho chính là mấy vị yêu vương ý chí.

Vốn cho rằng, chính là một phen khổ chiến, kết quả cuối cùng khó mà đoán trước, nào có thể đoán được tình hình chiến đấu kịch liệt nhất lúc, Yêu tộc lại chủ động rút đi?

Đây là ý gì? !

“Vừa rồi yêu trận xung kích bên trong, đột nhiên xuất hiện hỗn loạn, bản tôn sai người điều tra, nói là có Nhân tộc thích khách, ngay cả tiếp theo ám sát mấy vị yêu tôn… Hẳn là, cùng việc này có quan hệ?”

Một tên Đãng Hải quân cao tầng, trầm giọng mở miệng.

Lại một người nói: “Vừa rồi hỗn loạn, bản tôn cũng chú ý tới, dù tạm thời xáo trộn, Yêu tộc đại quân xung kích, nhưng vẫn chưa dao động căn bản, khi không phải là bởi vì việc này.”

Hắn ngẩng đầu, “Bất quá, thích khách này là vị đại nhân kia dưới trướng? Có thể ngay cả tiếp theo ám sát yêu tôn, thực lực quả nhiên là không tầm thường!”

Mọi người 2 mặt nhìn nhau.

Làm sao? Cũng không biết? !

Cũng mặc kệ như thế nào, Yêu tộc thối lui, trận này thủ vệ đại chiến Khương quốc thắng.

“Vạn tuế! Vạn tuế!”

“Khương quốc thắng, Yêu tộc đã lui!”

“Ha ha ha ha, chúng ta thắng!”

Tiếng hoan hô, vang vọng chiến trường.

Mấy tên Đãng Hải quân cao tầng, cũng mặt lộ vẻ tiếu dung, “Mặc kệ là có an bài khác, hay là đi ngang qua

một vị nào đó đạo hữu xuất thủ tương trợ, tóm lại chúng ta thắng!”

“Trận chiến này, Đãng Hải quân trên dưới dùng mệnh, truyền lệnh xuống thống kê chiến tổn, quân ta trên dưới đều có phong thưởng, đại khánh 3 ngày!”

Mệnh lệnh dưới phát, lại dẫn phát càng cường liệt reo hò.

Soạt ——

Một mảnh reo hò bên trong, La Quan phá vỡ mặt biển, sắc mặt có chút trắng bệch, trở lại Khuê Sơn đảo bên ngoài.

Trong mắt của hắn, lộ ra kinh ngạc.

Yêu tộc thế mà lui, này sao lại thế này? !

Coi như hắn đánh lén, săn giết 4 vị yêu tôn, nhưng căn bản cũng không có, dao động Yêu tộc đại quân căn bản, chí ít Yêu tộc trong đại quân trướng, kia mấy vị khủng bố Yêu tộc, hắn hiện tại liền trêu chọc không nổi.

Nhưng, thắng chung quy là chuyện tốt!

Trương Hoài An cười to, một mặt thoải mái, “Chư vị, Khuê Sơn đảo thủ vệ chiến thắng lợi, soái trướng đã có mệnh lệnh, ta v.v. Có phong thưởng!”

“Mỗi người các ngươi, đều có thể đạt được một bút, không ít điểm cống hiến.”

Trên mặt mọi người, lập tức lộ ra ý mừng.

Đương nhiên, cùng ban đầu so sánh, trong đội ngũ chết không ít người.

Nhưng tiến vào trên biển, trở thành Đãng Hải quân một viên lên, liền lựa chọn con đường này, tranh thủ tương lai sinh tử nghe theo mệnh trời.

Đúng lúc này, một thanh âm vang lên, “Trương đại nhân, thuộc hạ muốn báo cáo, người này tự đại chiến bắt đầu, liền trực tiếp thoát ly chiến trường, đến Yêu tộc thối lui mới trở về.”

“Ta hoài nghi hắn sợ chiến tránh né, lại có tư cách gì, cùng ta tất cả cùng đồng thời phân phối chiến công!”

Bá ——

Một nháy mắt, vô số ánh mắt nhìn tới.

La Quan nhíu mày, nhàn nhạt nhìn về phía người này, hắn mang theo 1 con khăn trùm đầu khăn, mặt mũi tràn đầy cười lạnh.

“Lưu Tề, im ngay!” Tóc bạc nữ tu biến sắc, thấp giọng giận dữ mắng mỏ.

“Đại… Từ Dĩnh, ta nói chính là sự thật, ngươi gan tiểu sợ phiền phức có thể ngậm miệng, đừng nghĩ quản ta!” Lưu Tề đáy mắt, hiện lên một chút tức giận.

Vừa lớn tiếng nói: “Trương đại nhân, thuộc hạ nói tới câu câu là thật, đây là 1 viên ảnh lưu niệm ngọc giản, bên trong chính là chứng cứ!”

“Không sai, ta cũng có ấn tượng, người này tự đại chiến bắt đầu, liền biến mất không còn tăm tích.”

“Phi! Hắn thật là có mặt, chúng ta giết lùi Yêu tộc, trở ra điểm công!”

Mọi người lặng lẽ xem ra, tràn đầy băng lãnh, khinh thường.

Sợ chiến trốn tránh, trên chiến trường là trọng tội.

Tiểu tử này, phải xui xẻo!

Trương Hoài An nhíu mày, bắt tới ngọc giản, hơi tìm tòi tra trầm giọng nói: “Ngươi có lời gì để nói?”

Thần Hồn cảnh uy áp, như sơn nhạc.

“Lão Trương! Soái trướng hạ lệnh phải lớn khánh 3 ngày, rượu ngon thức ăn ngon bao no… A, ngươi làm cái gì vậy đâu? Nổi giận a!” Tới gần gấp rút tiếp viện trong đội ngũ, mấy tên Thần Hồn cảnh tu sĩ bay tới, nhìn thấy một màn này, nhao nhao mặt lộ vẻ kinh ngạc.

Dưới quyền bọn họ một đám Đãng Hải quân tu sĩ, nhao nhao nhìn tới.

Trương Hoài An cười lạnh một tiếng, đem sự tình nói rõ, “Ta lão Trương đời này, hận nhất chính là lâm trận bỏ

chạy hạng người! Tiểu tử, ngươi không bỏ ra nổi chứng cứ, liền đợi đến quân pháp xử trí đi!”

La Quan thần sắc bình tĩnh, phất tay áo vung lên, mấy cỗ yêu tướng thi thể xuất hiện.

“Trương đại nhân, thuộc hạ trước đó tại trong chiến trận, vô ý bị đầu này yêu tướng đánh ra, rơi xuống trong biển.”

“Về sau, lọt vào mấy đầu yêu tướng vây giết, đem hết toàn lực mới đưa bọn hắn giết chết.”

“Những thi thể này, có tính không chứng cứ?”

Xung quanh đột nhiên yên tĩnh, không ít người lộ ra giật mình.

Thân là Đãng Hải quân một viên, lâu dài cùng Yêu tộc liên hệ, tự nhiên một chút liền có thể nhìn ra, những này yêu tướng vừa mới chết không lâu.

Cô gái tóc bạc đột nhiên nói: “Trước đó ta cùng hắn tới gần, có thể làm chứng hắn nói không giả.”

Lưu Tề vừa sợ vừa giận, “Không có khả năng, những này yêu tướng đều là bị người, gọn gàng mà linh hoạt một kích giết chết, bằng ngươi có thể làm đến?”

“Trương đại nhân, ta hoài nghi hắn là trong chiến trường, nhặt những người khác chiến công!”

La Quan cười lạnh, “Mời Trương đại nhân cho phép, ta

đánh với người nọ một trận, như hắn có thể ngăn cản ta 1 kiếm, liền coi như ta nhặt chiến công, hôm nay mặc cho ngài xử trí!”

Lưu Tề ánh mắt sáng lên, “Tốt, ta đáp ứng!”

Trương Hoài An gật đầu, “Nếu như thế, liền cho ngươi 1 cái, cơ hội chứng minh.”

Lưu Tề cười to, “Tiểu tử, gia gia ở đây, cho ngươi chặt 1 kiếm lại như thế nào?”

Trên mặt mọi người, cũng lộ ra cổ quái.

La Quan nhìn lại bất quá chỉ là, Kim Đan viên mãn tu vi, tung thực lực mạnh mẽ, có thể chiến Nguyên Anh lại như thế nào?

Cái này Lưu Tề, thế nhưng là 1 cái Nguyên Anh trung cảnh!

Muốn 1 kiếm chứng minh mình, khó như lên trời.

La Quan cười lạnh, đưa tay 1 kiếm.

Oanh ——

Lưu Tề tùy tiện biểu lộ, nháy mắt cứng đờ.

Lạch cạch ——

Cả người hắn một phân thành hai!

Ngay cả Nguyên Anh, đều dưới một kiếm này vỡ vụn.

Một màn này khiến vây xem mọi người, hít một hơi lãnh khí.

Tê ——

Một kiếm này, thật mạnh!

Giết trong nguyên anh cảnh, như làm thịt gà vịt, chí ít cũng là Nguyên Anh đỉnh phong chiến lực.

La Quan thu kiếm, thản nhiên nói: “Trương đại nhân, có đủ hay không?”

Trương Hoài An thật sâu xem ra một chút, “Sự tình đến đây là kết thúc, tất cả giải tán đi!” Hắn cùng mấy tên Thần Hồn cảnh tu sĩ, bay vào Khuê Sơn đảo.

Đêm đó, Khuê Sơn đảo đại khánh.

La Quan dẫn theo 1 con vò rượu, rời xa ồn ào náo động đám người, ngồi một mình ở bờ biển 1 khối trên đá ngầm, nhìn ra xa vùng biển vô tận.

Trong đêm tối, biển cả như dữ tợn miệng lớn, muốn nuốt thiên địa vạn vật!

Tiếng bước chân vang lên, đi tới bên cạnh hắn, “Ta gọi Từ Dĩnh.” Cô gái tóc bạc mặt mày bình tĩnh, lộ ra một tia ủ rũ, cùng ở trên đảo cuồng hoan không hợp nhau.

“La Quan.”

“Ừm, chuyện ngày hôm nay, rất xin lỗi.”

La Quan thản nhiên nói: “Ta đã giải quyết… Huống chi, cái này không có quan hệ gì với ngươi.”

Thái độ, cự người ở ngoài 1,000 dặm.

Nói đến đây, Từ Dĩnh thức thời, liền nên chủ động rời đi.

Nhưng nàng như không hay biết cảm giác, ngược lại ngồi ở bên cạnh, “La Quan… Ngươi mở ra Long Hổ bảng nhìn xem.”

La Quan suy nghĩ khẽ động, Long Hổ bảng mở ra.

Rất nhanh, hắn nhíu mày.

Long Hổ bảng, thứ 70 4 vị, La Quan!

Đằng sau, là 1 cái ẩn tàng tuyển hạng.

La Quan lựa chọn ẩn tàng, tên hắn lập tức biến mất, biến thành một chuỗi số lượng.

Con số này đối ứng thân phận lệnh bài của hắn, nhưng chỉ cần hắn không lấy ra, liền sẽ không có người biết.

“Ngươi làm thế nào biết, là ta?”

Từ Dĩnh mỉm cười, “Trước đó không xác định, hiện tại biết.”

La Quan trầm mặc, xác thực không nghĩ tới lại sẽ leo lên Long Hổ bảng, hắn thấy Đãng Hải quân bên trong cao thủ nhiều như mây, bảng danh sách khẳng định cạnh tranh kịch liệt.

Từ Dĩnh nói: “Long Hổ bảng xếp hạng, đại biểu cho tu sĩ thực lực, có một bộ nghiêm ngặt trúng tuyển tham số. Như trong thời gian ngắn, thu hoạch đại lượng điểm cống hiến, liền có khả năng khiến bảng danh sách, xuất hiện trên diện rộng biến hóa.”

Đây là giải thích.

La Quan kịp phản ứng, là hắn liên sát 4 đầu yêu tôn, hào lấy 400,000 điểm cống hiến, mới có thể không hàng đến Long Hổ bảng đơn.

Cũng may, xếp hạng rất dựa vào sau, khi sẽ không khiến cho quá nhiều chú ý.

“Tạ.”

La Quan vứt xuống vò rượu không, đứng dậy liền đi.

“Chờ chút!” Từ Dĩnh ngăn lại hắn, “La Quan, ngươi rõ ràng có, nhất phi trùng thiên thực lực, vì sao che giấu mình?”

Nàng đã đoán được, La Quan điểm cống hiến, tất cùng hôm nay công đảo chiến có quan hệ. Nghĩ đến trước đó, nghe được “Thích khách” nghe đồn, nàng ánh mắt sáng tỏ.

La Quan nói: “Không có quan hệ gì với ngươi… Mặt khác ta rất không thích người hay lắm miệng.”

“Yên tâm, ta sẽ không nói cho bất luận kẻ nào.” Từ Dĩnh cắn môi, “Ta muốn cùng ngươi!”

La Quan nhíu mày, “Không cần.”

“La Quan, luận thực lực ta hoặc Hứa Viễn không kịp ngươi, nhưng ta có thể vì ngươi làm bất cứ chuyện gì…” Từ Dĩnh thở sâu, sắc mặt đỏ lên, “Chỉ cần ngươi gật đầu, đêm nay ta chính là ngươi… Ta vẫn là lần thứ 1… Thật, ta chưa từng cùng nam nhân tốt qua!”

La Quan lui ra phía sau một bước, trên dưới dò xét.

Nói thật nữ nhân này rất xinh đẹp, một đầu ngân sắc tóc ngắn, không thua nam tử thân cao, càng có vẻ hai chân thẳng thon dài.

Có thể miễn phí, thường thường mới sang quý nhất!

“Nói đi, ngươi rốt cuộc muốn làm gì? Nếu không, ta hiện tại liền đi.”

Từ Dĩnh buông lỏng một hơi, lại có chút thất vọng, nàng có thể cảm giác được, những nam nhân kia nhìn về phía nàng lúc, ánh mắt bên trong lửa nóng.

Nhưng hắn, vậy mà cự tuyệt…

“Tốt, ta nói!”

“La Quan, ngươi ẩn giấu thực lực, âm thầm thu thập điểm cống hiến, là muốn gia nhập ẩn tinh tiểu đội a? Ta nghe nói, Khương quốc trưởng công chúa các hạ, đã bí mật đến Trấn Hải thành!”

“La Quan, ẩn tinh tiểu đội thành viên, mỗi người đều có thể chiêu mộ một tên tùy tùng, ta hi vọng ngươi có thể tuyển ta… Ta biết tu vi của ta, chỉ là trong nguyên anh cảnh, nhưng ta phát thệ sẽ không tiếc đại giới, liều mạng cam đoan an toàn của ngươi, xin ngươi tin tưởng ta!”

Nhìn xem Từ Dĩnh nghiêm túc, lại dẫn cầu khẩn gương mặt, La Quan nhíu mày, “Ta không biết ngươi đang nói cái gì, chỉ có thể nói cho ngươi, ngươi suy nghĩ nhiều.”

Xoay người rời đi.

“Đừng có lại đi theo ta!”

Từ Dĩnh một mặt lo lắng, “La Quan, ta là nghiêm túc, ngươi suy nghĩ thật kỹ… Còn có, ngươi nhất định phải cẩn thận, danh sách kia rất nhiều người đều tại kiếm, tuyệt đối đừng bị tính kế!”

La Quan trở lại lâm thời chỗ ở.

Ẩn tinh tiểu đội? Khương quốc trưởng công chúa?

Không hứng thú!

Hắn lắc đầu, khoanh chân tu luyện.

Đảo mắt, ngày thứ 2.

La Quan sớm liền đi tới, Đãng Hải quân vệ sở, cái này bên trong có truyền tống trận, có thể chạy suốt Trấn Hải thành.

700,000 điểm cống hiến đã đủ, hắn muốn đi hối đoái Giới Nguyên châu! !

Tay cầm lệnh bài, có thể miễn phí sử dụng truyền tống trận.

Hơi cùng một hồi.

Ông ——

Theo truyền tống trận khởi động, hắn thân ảnh biến mất không gặp.

Trấn Hải thành, truyền tống đại điện! !

Nơi đây, là bị đơn độc cách ly ra bộ phân khu vực, vì Đãng Hải quân chuyên dụng.

“Truyền tống kết thúc, mấy vị đại nhân mời!”

Từ Hoàng Hải truyền tống về đến, chí ít là Nguyên Anh cảnh, thủ vệ tu sĩ thái độ cung kính.

“Mấy vị đại nhân, nhưng có Yêu tộc thi thể bán ra? Chúng ta giá cao thu mua!”

“Chỉ cần phẩm chất thật tốt, giá cả ngài tùy tiện mở!”

“Đại nhân, đại nhân, nếu như có ý bán ra, mời nhất định đến trong chúng ta nguyên thương hội!”

Một đám tu sĩ, xa xa lớn tiếng mở miệng.

Yêu tộc thích ăn Nhân tộc, đối bọn hắn mà nói người chính là tốt nhất huyết thực thuốc bổ, càng có thể tăng thực lực lên.

Đồng dạng, đối với Nhân tộc mà nói, Yêu tộc cũng toàn thân trên dưới đều là bảo bối, có thể dùng tại luyện đan, luyện khí, chế tác khôi lỗi vân vân.

Gia nhập Đãng Hải quân mặc dù nguy hiểm, nhưng cũng có thể thu hoạch được, cực cao ích lợi.

Đây mới là, Khương quốc mỗi lần chiêu mộ, biết rõ cùng đi săn Yêu tộc vô cùng nguy hiểm, vẫn có đại lượng tu sĩ tham gia nguyên nhân.

Nếu không, chỉ đánh lấy bảo vệ quốc gia ăn không hào, ai chơi với bọn hắn? ?

La Quan không ngừng bước, nhanh chân ra truyền tống điện, đi tới hối đoái chỗ.

Cái này bên trong mỗi một ngày, đều có đại lượng tu sĩ ra vào, đều mặt mũi tràn đầy ý mừng.

La Quan trong lòng cũng có vẻ kích động, hơi cùng một lát sau, đến phiên hắn.

“Đại nhân, xin lấy ra thân phận của ngài bài.”

Sau quầy, một tên nữ tu mỉm cười mở miệng.

La Quan đưa tay, đem lệnh bài đặt lên bàn.

“Xin cùng!”

Nữ tu 2 tay tiếp nhận lệnh bài, đặt ở một bên cỡ nhỏ trong trận pháp, trước mặt nàng thì trưng bày 1 khối, khảm nạm tại một loại nào đó kim loại đen dàn khung bên trong biểu hiện tinh thể.

Rất nhanh, điểm cống hiến hiển hiện: 723,000! !

“A!” Nữ tu hô nhỏ một tiếng, mặt lộ vẻ chấn kinh.

Một nháy mắt, hấp dẫn đến đông đảo ánh mắt.

Đợi nhìn thấy biểu hiện tinh thể bên trên số lượng, nhao nhao trừng to mắt, lại nhìn về phía La Quan lúc, liền lộ ra chấn động, kính sợ.

Đại lão!

La Quan nhíu mày, “Có vấn đề gì?”

“Không có không có…” Nữ tu mặt lộ vẻ bất an, vội vàng nói: “Đại nhân, phi thường thật có lỗi, cho ngài mang đến không tiện.” Nàng gỡ xuống lệnh bài, 2 tay cung kính đưa về, “Ngài điểm cống hiến mức quá cao, ta không có tiếp đãi quyền hạn, xin chờ.”

Chương 501 : Phá cảnh cùng âm mưu

Rất nhanh, một người trung niên nam tử vội vàng mà đến, nhìn thấy La Quan về sau, vô ý thức nhíu mày.

Nhưng hắn rất nhanh liền che lại cảm xúc, “Các hạ, tiếp xuống hối đoái quá trình, để cho ta phụ trách, mời đi theo ta.”

La Quan gật đầu, “Được.”

Hối đoái chỗ lầu 2, phòng khách quý.

Trừ nam tử trung niên bên ngoài, còn có một tên nở nang phụ nhân, rất có mấy phần tư sắc.

“Đại nhân, mời lấy ra thân phận lệnh bài.”

Phụ nhân nhẹ giọng mở miệng, mặt mày cung kính.

La Quan lấy ra lệnh bài.

Phụ nhân 2 tay tiếp nhận, để vào cỡ nhỏ trận pháp.

Ông ——

Số liệu biểu hiện!

Điểm cống hiến, 723,000.

Ngưng thần nhìn một hồi, lại đối trận pháp làm một chút điều, phụ nhân gật đầu, “Thân phận lệnh bài không sai, điểm cống hiến đối so thông qua.”

Nàng ngẩng đầu, nhìn về phía nam tử trung niên.

Người này hơi trầm ngâm, “Các hạ, không biết ngài tại hải ngoại, đi săn Yêu tộc thi thể, phải chăng còn trong tay?”

La Quan biết, là hắn triển lộ thực lực, cùng thu hoạch điểm cống hiến tốc độ quá mức cách xa, dẫn tới hoài nghi.

Hắn lấy ra nhẫn trữ vật, “Ở bên trong.”

Nam tử trung niên thần niệm thăm dò vào trong đó, tâm thần chấn động.

Lít nha lít nhít Yêu tộc thi thể, nhất là 4 tôn Thần Hồn cảnh yêu tôn, mỗi cái đều mấy chục trượng lớn, sau khi chết vẫn phát ra kinh người uy áp.

Càng làm hắn hơn giật mình là, những này Yêu tộc thi thể, đều là bị một kích mất mạng, cơ hồ không nhìn thấy phản kháng, chém giết vết tích.

Thật sâu nhìn La Quan một chút, nam tử trung niên nói: “Không có vấn đề, các hạ muốn hối đoái vật gì?”

“Nó!”

La Quan đưa tay, điểm trụ Giới Nguyên châu.

Rất nhanh, 1 con toàn thân trải rộng phong ấn phù văn hộp ngọc, được đưa đến trong phòng.

La Quan mở ra sau khi, nhìn thấy hộp bên trong Giới Nguyên châu, xác định không có vấn đề, đứng dậy rời đi.

Hắn vừa đi, nở nang phụ nhân nhịn không được nói: "Quản sự, người này gia nhập Đãng Hải quân bất quá nửa tháng, tư liệu biểu hiện chỉ có Kim Đan viên mãn tu vi, có thể cầm tới 730,000 điểm cống hiến… Làm như thế… Có phải là quá trắng trợn rồi?"

Nam tử trung niên thở dài, "Trưởng công chúa điện hạ đến, ẩn tinh tiểu đội danh ngạch đem đầy, một số người liền ngồi không yên… Nhưng ngươi ta chức trách, chỉ là hối đoái chỗ mà thôi, điểm cống hiến không có vấn đề, cái khác liền cùng ngươi ta không quan hệ."

Hắn nghĩ tới, những cái kia gọn gàng mà linh hoạt bị đánh giết Yêu tộc thi thể, cái này La Quan tất có đại bối cảnh. Nhưng dù cho như thế, "Đoạt thức ăn trước miệng cọp" việc này làm, không khỏi quá không giảng cứu, chỉ sợ sẽ có gợn sóng.

Nhưng những này các đại nhân giao phong, giả bộ hồ đồ chính là, việc này chung quy truy trách không đến bọn hắn.

La Quan cũng không hiểu biết, hắn đã bị đưa về "Đại nhân vật" hàng ngũ, đem khuấy động một trận phong ba.

Cầm tới Giới Nguyên châu về sau, tâm tình thật tốt.

Bá ——

Linh quang thu lại, La Quan rơi vào Trấn Hải thành, phân phối nơi ở bên ngoài.

Thân phận lệnh bài cùng viện lạc trận pháp xứng đôi, tới gần cửa hậu viện tự động mở ra, hắn cất bước tiến vào bên trong.

Động tĩnh này, kinh động tiên nô tang tang, vội vàng ra đón, “Bái kiến đại nhân!”

Một đoạn thời gian không gặp, nàng khí sắc rõ ràng tốt lên rất nhiều, hơi có vẻ gầy gò thân thể, cũng nhiều một tia nở nang.

“Ừm.” La Quan gật gật đầu, “Ta đem bế quan, ngươi không nên quấy rầy.”

Dứt lời, trực tiếp trở về phòng.

Phất tay bày ra 1 đạo cấm chế, La Quan ngồi xếp bằng, lật tay lấy ra hộp ngọc.

“Lão sư, ta bắt đầu!”

Nguyên thôn tính trời quyết, vận chuyển.

Có trước đó, thôn phệ phong lôi châu, định thần châu kinh nghiệm, lần này thôn phệ quá trình rất thuận lợi.

Tính toán, đại khái mấy ngày liền có thể hoàn thành, cũng không biết lần này thực lực có thể tăng lên bao nhiêu.

Mà liền tại La Quan bế quan lúc, Trấn Hải thành một chỗ đại trạch.

“Đáng chết! Ẩn tinh tiểu đội vốn đã tuyển định ta, là ai chặn ngang một tay? !” Tạ Gia Hào nổi trận lôi đình, mặt mũi tràn đầy dữ tợn.

Ba ——

Cái tát trùng điệp đánh vào tỳ nữ trên mặt, tại chỗ máu tươi chảy ròng.

“Cút! Đều cút cho ta!”

Đúng lúc này, tiếng bước chân vang lên, “Bái kiến tướng quân!”

Một đám nô bộc, vội vàng quỳ xuống đất.

Tạ Thành Bang phất tay, “Miệng gấp một điểm, tất cả đi xuống!”

Ngẩng đầu, nhìn về phía con trai trưởng.

“Cha!” Tạ Gia Hào cắn răng mở miệng, “Ngài tra không có tra được, là ai chiếm danh ngạch của ta?”

Tạ Thành Bang nhíu mày, “Yên tĩnh, người thành đại sự, há có thể không có lòng dạ.” Hắn răn dạy 1 câu, tiếp tục

nói: “Người đã tra được, đây là tư liệu.”

Tạ Gia Hào cầm qua ngọc giản, con mắt trợn tròn, “La Quan… Kim Đan viên mãn tu vi… Gia nhập Đãng Hải quân chỉ nửa tháng…”

Hắn biểu lộ, càng phát ra dữ tợn, “Cha! Bọn hắn đây là, công khai đánh chúng ta phụ tử mặt, tuyệt không thể cứ như vậy được rồi!”

Tạ Thành Bang trong mắt, lộ ra băng hàn.

Nửa tháng, 730,000 điểm cống hiến… Việc này làm quả thực bá đạo, Tạ gia tất yếu cho đáp lại, nếu không ngày sau như thế nào đặt chân?

Càng làm cho hắn căm tức là, Tạ gia bắt đầu điều tra, lấy đối phương năng lực tất có cảm giác, nhưng cho tới bây giờ lại không có cái gì truyền lời.

Nói rõ, không có đem Tạ gia xem ở mắt bên trong!

“Cha, chẳng lẽ đối phương bối cảnh rất lớn…” Tạ Gia Hào cắn răng, một mặt biệt khuất.

Phụ thân trầm mặc, để hắn nghĩ rất nhiều.

Tạ Thành Bang lắc đầu, “Không có, La Quan bối cảnh rất sạch sẽ, sạch sẽ đến để người cảm thấy, hắn cũng chỉ là một người bình thường.”

“Nhưng…”

Phía dưới không nói ra, ý tứ lại rất rõ ràng.

Người bình thường, lại há có thể làm được chuyện này?

Lại hoặc là nói, cái này La Quan bản thân liền là, lấy Kim Đan viên mãn tu vi, nhưng tru sát Thần Hồn cảnh yêu tôn tuyệt thế thiên kiêu? !

Tuyệt không có khả năng!

Như hắn quả nhiên là lần này cấp độ tồn tại, đã sớm danh chấn Thiên Thanh đại lục, lại tại Nguyên Anh cảnh trước, tuyệt không có khả năng tiến vào Đãng Hải quân lịch luyện.

“Cha!”

Tạ Gia Hào gầm nhẹ.

Tạ Thành Bang trầm giọng nói: “Gia hào, vi phụ đã có an bài, ngươi tự mình đi nhìn một chút, tất yếu trảm thảo trừ căn, không lưu tai hoạ ngầm!”

Làm việc không tuân theo quy củ, vậy cũng đừng trách tay hắn hung ác.

“Vâng, cha!”

Tạ Gia Hào mặt lộ vẻ hưng phấn, dữ tợn.

…

Rất nhanh, 4 ngày quá khứ.

Bá ——

La Quan mở mắt ra, tinh mang bùng lên.

Hô ——

Áo bào đen không gió mà bay, khí tức cường đại phá thể mà ra.

Đột phá.

Kim Đan 12 tầng!

Khách quan trước đó tiến bộ co lại nhỏ rất nhiều, nhưng theo tu vi mạnh lên, mỗi tầng 1 tăng lên đều càng gian nan hơn, cũng rất bình thường.

Cảm thụ được thể nội, càng phát ra lớn mạnh pháp lực, La Quan mặt lộ vẻ tiếu dung, nhưng rất nhanh hắn liền bình tĩnh trở lại.

Dưới mắt chân chính nan đề, là trảm phá đại đạo phong tuyệt, thành tựu Nguyên Anh cảnh.

Thứ 3 khối đế kiếm mảnh vỡ, mới là mấu chốt.

Mà bây giờ, hắn còn không có nửa điểm đầu mối.

“Đi, tiếp tục tìm!”

Lục biển, thanh hải khu vực bài trừ, cũng chỉ thừa Hoàng Hải, Hồng Hải.

Hi vọng tiếp sau đó, có thể có thu hoạch.

Phất tay áo vung lên, đem cấm chế giải trừ, La Quan đẩy cửa đi ra ngoài.

Tiên nô tang tang ra lúc, liền chỉ thấy bóng lưng của hắn, phóng lên tận trời!

Bá ——

Không hề dừng lại, thẳng đến truyền tống đại điện.

Nhưng lại tại, truyền tống đại điện đang nhìn lúc, một thân ảnh ngăn lại đường đi.

Thần Hồn cảnh tu sĩ, rất mạnh!

Này khí tức, chí ít là thượng cảnh.

Hắn chắp tay, “Tiền bối có việc?”

Người tới mặt không biểu tình, ánh mắt hơi hơi đánh giá, “Đãng Hải quân, La Quan?”

“Vâng.”

“Vậy liền không sai.” Không biết phải chăng là ảo giác, La Quan từ đó mắt người bên trong, phát giác được một tia bất mãn, hắn thản nhiên nói: “Ngươi đã bị tuyển nhập ẩn tinh tiểu đội, sau 10 ngày tại Trấn Hải thành tập hợp, hộ tống trưởng công chúa điện hạ, đi sứ Yêu quốc vương đình!”

“Cái gì?” La Quan nhíu mày.

Hắn nháy mắt, nghĩ đến ngân ngắn Từ Dĩnh, nàng trước đó liền nhắc qua, liên quan tới ẩn tinh tiểu đội, trưởng công chúa loại hình sự tình.

Đối diện Thần Hồn cảnh tu sĩ, trên mặt bất mãn càng nặng.

Tiểu tử, trang cái gì trang?

Ngươi cứng rắn đoạt đến vị trí, có thể không biết? !

“Được rồi, bản tôn chỉ là tới nhắc nhở ngươi, như lầm thời gian, sẽ bị tự động hủy bỏ tư cách!”

Nói xong, quay người rời đi.

La Quan im lặng, cái này đều cái gì cùng cái gì, hắn bây giờ duy nhất suy nghĩ, là tìm kiếm đế kiếm mảnh vỡ.

Làm sao có thời giờ cùng cái gì trưởng công chúa, đi sứ Yêu tộc vương đình…

Được rồi, đã 10 ngày sau vắng mặt, liền tự động hủy bỏ tư cách.

Vậy liền chỉ coi, không có việc này liền có thể.

Suy nghĩ nhất định, La Quan hướng về truyền tống đại điện.

“Các vị đại nhân, chúng ta thương hội giá cao cầu - mua, các đẳng cấp Yêu tộc thi thể, giá giá cao cao!”

“Giá cao thu mua Yêu tộc thi thể, phẩm loại không hiện, không trọn vẹn cũng có thể!”

Bên tai lại nghe được, cầu - mua Yêu tộc thi thể thanh âm.

La Quan bước chân hơi ngừng lại, đi hướng mấy người.

Một lát sau, khi hắn vòng trở lại lúc, trên mặt tươi cười.

Yêu tộc thật đáng tiền!

Khó trách Đãng Hải quân trên dưới, ngao ngao săn giết yêu thú, căn bản không cần thúc giục.

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Tiểu tử, tuy nói ngươi dưới mắt mấu chốt, là kiếm bổ đại đạo, thế nhưng phải chuẩn bị một chút phụ tá chi vật.”

“Ngũ sắc Kim Đan đã thành, đợi xông qua mười lăm tầng quan, chúng ta tất nhiên là muốn xung kích Nguyên Anh thất thải! Đây là danh sách, ngươi trước tâm lý nắm chắc.”

Kim Đan ngũ sắc, Nguyên Anh thất thải, thần hồn 9 điểm!

Đây là đại đạo trong tu hành, đối 3 cảnh cao thấp kỹ càng vạch điểm.

Bá ——

Một phần danh sách, xuất hiện tại La Quan não hải.

Hiện tại, hắn đã không phải mới ra đời, đối với tu hành giới kiến thức nửa vời tiểu Bạch.

Ánh mắt quét qua, khóe miệng nhịn không được run rẩy.

Đồ vật rất nhiều, rất đắt!

Vừa rồi bán đi đại bút linh thạch vui sướng, một chút liền không có, thậm chí trước đó diệt Thác Bạt gia, quy ra đoạt được linh thạch, đều phải góp đi vào.

Đây mới là Nguyên Anh? Lại sau này, chẳng lẽ không phải càng kỳ quái hơn!

“Hừ! Phổ thông Nguyên Anh cùng thất thải so sánh, xách giày cũng không xứng!”

Huyền Quy cười lạnh, “La Quan, tu luyện chính là đốt linh thạch, thứ này vô luận cái nào cảnh giới, đều tuyệt đối sẽ không ngại nhiều.”

“Hảo hảo góp nhặt thân gia đi, đợi đột phá thần hồn ngưng tụ 9 điểm lúc, ngươi mới có thể minh bạch, cái gì gọi là 1 điểm 1 cái linh thạch núi! !”

Ông ——

Truyền tống trận khởi động.

Một lát sau, Khuê Sơn đảo.

Vừa bước ra truyền tống trận, La Quan liền bị ngăn lại.

“Nguyên Anh cảnh chiến lực, chỉ ngươi 1 người? ?” Khuê Sơn đảo thủ vệ nhíu mày, “Cái này bên trong là Hoàng Hải khu vực, đã vượt qua thực lực ngươi hạn mức cao nhất, phải chăng truyền tống phạm sai lầm?”

La Quan lắc đầu, “Không có.”

Thủ vệ mặt không biểu tình, “Rời đi Khuê Sơn đảo, sinh tử phó thác cho trời!”

La Quan không có lại nhiều nói, phóng lên tận trời.

Sau lưng, vang lên thủ vệ cười lạnh, “Lại 1 cái không sợ chết!”

“Hoàng Hải khu vực, Thần Hồn cảnh yêu tôn ẩn hiện, một khi gặp được chính là tử kiếp.”

Trừ phi tất yếu, như trước đó Yêu tộc công đảo lúc, Nguyên Anh cảnh chiến lực tu sĩ, cực ít tiến vào Hoàng Hải khu vực đơn độc hành động.

Chí ít cũng là tổ đội, lại tốt nhất là có, Thần Hồn cảnh cường giả dẫn đầu.

“Ừm?”

Khuê Sơn đảo vệ sở, to lớn tinh thể phía trước cửa sổ, Trương Hoài An ánh mắt chớp lên, vừa rồi hắn nhìn thấy

một thân ảnh, bay ra đảo bên ngoài.

Có chút quen mắt?

La Quan! !

Không sai, chính là kia tiểu tử.

Hắn dám một thân một mình, xâm nhập Hoàng Hải khu vực, thật sự là không sợ chết.

“Mang an, làm sao rồi?” Đối diện, Đãng Hải quân cao tầng hỏi thăm.

Trương Hoài An lắc đầu, “Không có việc gì.” Hắn mặt lộ vẻ nghiêm nghị, chậm rãi nói: “Thuộc hạ nguyện tiếp nhận bổ nhiệm, hộ tống trưởng công chúa đi sứ Yêu Đình.”

Rời đi Khuê Sơn đảo, La Quan điều ra hải đồ, nhìn kỹ thêm vài lần.

“Vì ngăn ngừa bỏ sót, hay là từ biên giới bắt đầu.”

“Giới Nguyên châu đã đến tay, tìm kiếm đế kiếm mảnh vỡ làm trọng, tạm thời không còn săn giết Yêu tộc! !”

Làm ra quyết định kỹ càng, La Quan quát khẽ, “Lão sư.”

Ông ——

Hắn khí cơ, nháy mắt bị che lấp.

“Xuất phát!”

Sưu ——

La Quan cấp tốc đi xa.

…

Hoàng Hải, Hắc Hổ Tôn động phủ.

Oanh ——

Hắn bỗng nhiên đứng dậy, cầm trong tay ngọc giản bóp nát.

“Nhân tộc, quả nhiên ti tiện, vô sỉ, nóng lòng nội đấu ám toán.”

“Bất quá, nếu không phải là như thế, bản tôn cũng tìm không thấy, giết ta chết con ta hung thủ!”

Hắc Hổ Tôn biểu lộ, trở nên dữ tợn.

“Người tới, theo bản tôn xuất phát, vì con ta báo thù!”

Chương 502 : Diệt sát nguyên thần

Đảo mắt, lại qua 5 ngày.

La Quan nhíu mày, vẻ mặt nghiêm túc.

Che lấp khí tức dưới, hắn mấy ngày nay toàn lực tìm kiếm đế kiếm mảnh vỡ, cơ bản tìm khắp Hoàng Hải khu vực, lại không bất luận cái gì thu hoạch.

Nói cách khác, nó tại Hồng Hải… Thậm chí biển cả chỗ càng sâu.

Phiền phức!

Nghiêm chỉnh mà nói, Hồng Hải mới thật sự là, Yêu tộc hoạt động khu vực.

Từ Yêu tộc vương đình, long cung quản hạt, phân đất phong hầu rất nhiều yêu vương phủ, tu sĩ nhân tộc tiến vào bên trong, có thể nói thập tử vô sinh.

Nhìn qua vô tận biển cả, giờ phút này La Quan đột nhiên sinh ra, một phần mãnh liệt trực giác ——

Thứ 3 khối đế kiếm mảnh vỡ, thu hoạch độ khó, sẽ cao vượt quá tưởng tượng!

Đúng lúc này, La Quan thân phận lệnh bài chấn động.

Lấy ra tìm đọc, đúng là một cái tin cầu cứu.

“Chữ vàng 2 lẻ ba hào trạm tiếp tế, bị Yêu tộc tập kích, thỉnh cầu phụ cận đồng đạo gấp rút tiếp viện…” Đãng Hải quân thiết luật, trên biển đồng bào cầu cứu, tất yếu xuất thủ tương trợ, nếu không trọng tội.

Nhìn xuống vị, khoảng cách nơi đây không xa, La Quan đè xuống suy nghĩ.

Bá ——

Hắn thân ảnh phóng lên tận trời!

Rất nhanh, La Quan đến tọa độ.

Trước mắt mênh mông vô bờ, chỉ có sóng lớn cuồn cuộn… 2 lẻ ba hào trạm tiếp tế, tại dưới nước!

Tâm niệm vừa động, La Quan chìm vào đáy nước, một đường lặn xuống rất nhanh liền nhìn thấy một tòa sơn mạch.

Lấp lóe ánh sáng nhạt từ đen nhánh đáy nước truyền ra, kia là bị phá hư rơi lối vào trận pháp, La Quan nhìn thấy, mấy tên tu sĩ thi thể.

“Ừm? !” La Quan ánh mắt chớp lên, “Bên trong có động tĩnh.”

Hắn tiến vào trạm tiếp tế, nội bộ không gian không lớn, một mảnh hỗn độn máu tươi trải rộng. Theo thông đạo, La Quan hướng vào phía trong bộ tiến lên, quẹo góc về

sau, trước mắt là 1 cái cùng loại khố phòng địa phương.

3 tên tu sĩ nhân tộc, hai nam một nữ đều bị đánh gãy tay chân, vứt trên mặt đất, không ngừng phát ra rên thống khổ.

Mấy tên Yêu tộc trầm mặc chờ đợi, nhìn thấy La Quan lúc ánh mắt sáng lên.

“Không thích hợp!”

La Quan nhướng mày, cục diện này tựa như bọn này Yêu tộc, tại chuyên môn chờ hắn tới.

“Là ngươi, giết ta uy nhi!” Tiếng gầm, từ mấy tên Yêu tộc sau lưng truyền đến, bọn hắn cung kính lui hướng 2 bên.

Hắc Hổ Tôn ngồi tại, trên một cái ghế, miệng, vạt áo trước chỗ, đều dính đầy máu tươi. Mặt đất còn có một số vỡ vụn quần áo, cùng vụn vặt huyết nhục, hài cốt.

Hắn nhìn chằm chằm La Quan, hô hấp to thêm, đôi mắt trở nên tinh hồng.

Không sai!

Nhìn thấy La Quan lần đầu tiên, căn cứ huyết mạch cảm ứng, Hắc Hổ Tôn liền biết, người trước mắt tộc tu sĩ chính là hung thủ.

Rống ——

Trên đỉnh đầu hắn, 1 tôn hắc hổ hư ảnh hiển hiện ngửa mặt lên trời gào thét, khí tức khủng bố mang theo băng hàn sát ý, ầm vang rơi xuống.

Một nháy mắt, La Quan liền nghĩ đến lúc trước, vì cứu 1 đầu thuyền lớn, đánh giết đầu kia hổ yêu… Đây là, đến báo thù?

Hôm nay, quả nhiên là cạm bẫy!

Phía sau màn hắc thủ là ai?

Hắn tiến vào Thiên Thanh đại lục về sau, trừ Âm Cực tông mấy người bên ngoài, vẫn chưa cùng người kết oán. Việc này khẳng định không phải Âm Cực tông, nếu không xuất thủ, liền sẽ không là trước mắt mấy cái này Yêu tộc.

Đột nhiên, La Quan nghĩ đến ngân ngắn Từ Dĩnh, nàng từng nhắc nhở La Quan, ẩn tinh tiểu đội danh ngạch cạnh tranh kịch liệt, hắn phải cẩn thận, đừng bị người mưu hại…

Trực giác nói cho La Quan, 80-90% chính là như thế.

Cái này ni - mã, thật đúng là lớn im lặng, cẩu thí danh ngạch a, lão tử căn bản cũng không muốn!

“Động thủ, bắt hắn lại!”

Hắc Hổ Tôn gầm nhẹ.

“Bản tôn muốn đem hắn, ném vào vạn yêu trong ao,

nhận hết thế gian hết thảy thống khổ, tại kêu thảm cùng kêu rên bên trong thê thảm chết đi.”

“Uy nhi, ngươi trên trời có linh thiêng có thể nghỉ ngơi!”

Oanh ——

Oanh ——

Cường hoành yêu lực bộc phát, 3 tên thụ thương tu sĩ nhân tộc, tại chỗ bị xé nát. Bầy yêu nhe răng cười đánh tới, 2 cái sơ cảnh yêu tôn, một đám thượng cảnh yêu tướng.

La Quan đôi mắt băng hàn.

Sau một khắc, kiếm minh bộc phát!

Vọt tới bầy yêu con mắt bỗng nhiên trợn tròn, lộ ra kinh hãi.

Không có khả năng!

Người này tộc tu sĩ, bất quá chỉ là Kim Đan viên mãn cảnh giới, làm sao có thể chém ra, kinh khủng như vậy 1 kiếm?

“A!”

Kêu thảm vang lên, yêu huyết bay tứ tung.

1 kiếm ra, bầy yêu bị vùi dập giữa chợ!

“Thần hồn trung cảnh!” Hắc Hổ Tôn gầm nhẹ, “Khó trách có thể giết chết ta uy nhi, ngươi vậy mà là 1 người tộc thiên kiêu…”

“Tiểu tử, có lẽ ngươi có rất lớn bối cảnh, vốn nên có quang minh tương lai, nhưng hôm nay đây hết thảy đều sẽ kết thúc!”

Oanh ——

Hắn đứng dậy, hắc hổ hư ảnh gào thét, thần hồn thượng cảnh uy áp quét sạch tứ phương.

“Chết!”

Hắc Hổ Tôn đưa tay, trùng điệp ghìm xuống.

La Quan nhíu mày, Yêu tộc thực lực quả nhiên viễn siêu cùng cảnh Nhân tộc, cái này Hắc Hổ Tôn đủ so sánh, Thần Hồn cảnh viên mãn tu sĩ.

Nhưng cũng tiếc, hắn quá tự tin, hôm nay không có tìm giúp đỡ.

“Long uy!”

La Quan đôi mắt chỗ sâu, băng lãnh dựng thẳng đồng hiển hiện, khóa chặt Hắc Hổ Tôn.

Chân Long là yêu tộc hoàng giả, ở vào chuỗi sinh vật đỉnh cao nhất, dù là Hắc Hổ Tôn thể nội, chảy xuôi thượng cổ dị chủng huyết mạch, cũng phải bị chấn nhiếp.

Một nháy mắt, ý thức chấn động, lâm vào hồi hộp.

“Giết!”

Oanh ——

Chém xuống một kiếm!

Hắc Hổ Tôn thi thể tách rời, hiển lộ ra bản thể, rõ ràng là một đầu, thân dài vượt qua 100 trượng khủng bố hắc hổ.

Ông ——

Đột nhiên, một đoàn ô quang hiển hiện, ngưng tụ ra một đầu phiên bản thu nhỏ hắc hổ hư ảnh, kinh sợ mà oán độc nhìn về phía La Quan.

“Tu sĩ nhân tộc, ta hắc hổ vương tộc một mạch, chắc chắn sẽ đưa ngươi chém thành muôn mảnh! !”

“Nguyên thần! !” Huyền Quy trầm giọng nói: “La Quan, cái này hắc hổ địa vị không nhỏ, tuyệt không thể để nó chạy thoát!”

Bá ——

Hắc hổ hư ảnh xoay người bỏ chạy.

La Quan 1 kiếm đâm rơi.

Trảm linh!

“A!” Hắc hổ hư ảnh, kêu thảm bên trong tiêu tán.

Trước khi chết, đầy mắt đều là chấn kinh, khó có thể tin.

Nó ỷ vào huyết mạch, đã tu thành nguyên thần, thế gian bình thường thủ đoạn, căn bản khó thương nửa điểm. Nhưng hôm nay, lại bị 1 cái tiểu tiểu Kim đan, cho 1 kiếm chém giết.

La Quan nói: “Lão sư, đầu này hắc hổ yêu, như thế nào ngưng tụ thần hồn?”

Thần Hồn cảnh, là tại Nguyên Anh cơ sở bên trên tiến thêm một bước, lấy hồn phách làm căn bản ngưng tụ nguyên loại, tiếp theo tại Quy Nguyên cảnh lúc, thức tỉnh nguyên loại ngưng tụ nguyên thần.

Đến tận đây người tu hành mới tính sơ bộ, thoát khỏi nhục thân hạn chế, cho dù bị người chém giết, cũng có thể bằng vào nguyên thần nặng đắp nhục thân.

“Đầu này hắc hổ, hẳn là thượng cổ dị chủng huyết mạch, mới có thể tại Thần Hồn cảnh lúc, liền sơ bộ ngưng tụ nguyên thần. Cũng may mắn như thế, nó cũng không có điều khiển nguyên thần chi lực, nếu không hôm nay liền hung hiểm!”

La Quan mặt lộ vẻ ngưng trọng.

Nếu không phải hắn, nắm giữ trảm linh chi kiếm, sợ là muốn bị Hắc Hổ Tôn đào tẩu. Trong miệng hắn hắc hổ vương tộc, chắc chắn trở thành mầm tai hoạ, hậu hoạn

vô tận! !

Mà lại, nếu không phải Hắc Hổ Tôn khinh thường, mà là mời cái khác yêu tôn, thậm chí càng cường đại yêu vương tới đây…

Vậy hôm nay, sẽ có lớn - phiền phức!

“Đáng chết! !”

Cái này khiến La Quan, đối mạc sau tính toán hắn người, càng thêm thống hận.

Mà lại, vì hại La Quan, bọn hắn lại bán chỗ này trạm tiếp tế, chí ít mười mấy tên tu sĩ nhân tộc bởi vậy chết thảm.

Những người này, đều nên xuống địa ngục!

Giờ phút này, La Quan đáy mắt hàn quang phun trào.

“Sư tôn, phía sau màn hắc thủ tất nhiên, muốn xác định hôm nay kết quả.”

“Chúng ta ngay tại cái này các loại, cũng phải nhìn là ai, muốn hại ta!”

Có một lần tính toán, liền đem có lần thứ 2, lần thứ 3… Muốn qua an ổn, phía sau màn hắc thủ nhất định phải diệt trừ.

Huyền Quy nói: “Ừm, vi sư cũng cho rằng, đối phương sẽ đến.”

La Quan nghĩ nghĩ, lật tay lấy ra 1 con ảnh lưu niệm ngọc giản, đặt ở nơi hẻo lánh.

Quay người, đi tới Hắc Hổ Tôn bên cạnh thi thể.

Thở sâu, sắc mặt hắn một chút trở nên tái nhợt, một thân khí tức cũng theo đó, trở nên vô song suy yếu.

Còn kém chút đồ vật…

La Quan 1 cước, đá vào chết thân hổ bên trên, lập tức mảng lớn máu tươi, nhuộm đỏ hắn trường bào.

Ân, cái này liền không sai biệt lắm.

Ngồi xếp bằng, La Quan đáy mắt, lộ ra uy nghiêm sát cơ.

Hiện tại, liền xem ai sẽ tới!

Chương 503 : Tạp chủng, quỳ xuống cho ta

203 hào trạm tiếp tế, ngoài 100 dặm.

Mấy tên tu sĩ nhân tộc, ẩn giấu ở đây.

1 người trong đó chính là Tạ Gia Hào, lúc này nhíu mày, “Kia La Quan, đã tiến vào 203 hào hồi lâu, Hắc Hổ Tôn cùng Yêu tộc, vì sao còn chưa ra?”

Hắn suy nghĩ chuyển động, “Không phải là báo thù sốt ruột, tại chỗ liền đem kia La Quan cho xé xác, lại chưng nấu dầu chiên một phen?”

Yêu tộc, thật một đám ngu xuẩn!

Không có kiên nhẫn, không có đầu óc.

203 tín hiệu cầu cứu, chỉ có thể che đậy nhất thời, như trì hoãn quá lâu, chờ đến Đãng Hải quân tu sĩ khác, sợ muốn tự nhiên đâm ngang.

“Ngươi, tiến vào 203 nhìn một chút, nhắc nhở những cái kia Yêu tộc, mau rời khỏi!” Tạ Gia Hào trầm giọng phân phó.

1 người tu sĩ hành lễ, “Thuộc hạ tuân mệnh.”

Bá ——

Hắn thẳng đến 203 chỗ.

Sau đó, liền không hiểu rõ sau!

Người này liền như biến mất đồng dạng, lại chưa trở về.

Tạ Gia Hào mặt lộ vẻ - âm trầm, chẳng lẽ chuyện này ra chỗ sơ suất?

Không có khả năng!

Hắc Hổ Tôn xuất thân hắc hổ vương tộc, là Bàn Sơn yêu vương trong phủ, thực lực đứng đầu nhất yêu tôn chi 1. Nó chiến lực chói lọi, đối đầu Nhân tộc Thần Hồn cảnh viên mãn, đều có thể không rơi vào thế hạ phong.

Kia La Quan, dù có 3 đầu 6 tay, cũng thập tử vô sinh!

Nhưng bây giờ, là tình huống như thế nào?

Không thể lại cùng!

Tạ Gia Hào nhìn thoáng qua, bên người trung niên nhân, “Vu thúc, chúng ta đi qua nhìn một chút đi.”

Họ Vu tu sĩ nghe vậy gật đầu, “Thiếu gia làm chủ chính là.” Hắn phong khinh vân đạm, đều là tự tin, chỉ là Kim Đan viên mãn, còn có thể nhấc lên sóng gió? Nếu không phải cố kỵ dấu vết, căn bản không cần liên lạc Yêu tộc, hắn tiện tay liền có thể đem kia tiểu bối nghiền chết!

Phát giác được Vu thúc thái độ, Tạ Gia Hào trong lòng nhất an, “Đi!”

Vung tay lên, mọi người bay về phía 203.

Tiến vào đáy nước tìm tới cửa vào, bên trong hoàn toàn tĩnh mịch, không có nửa điểm động tĩnh.

Tình huống như thế nào?

Tạ Gia Hào sắc mặt âm trầm, mang theo mọi người tiếp tục hướng bên trong, rốt cục đi tới khố phòng chỗ.

Sau một khắc, hắn con ngươi bỗng dưng co vào!

Liền thấy trong khố phòng, một đầu 100 trượng hắc hổ thi thể, chính ngã trên mặt đất, máu tươi lưu vô số, đem mặt đất đều nhuộm đỏ.

Hắc Hổ Tôn!

Làm sao có thể? !

La Quan hắn, lại có kinh khủng như vậy thực lực.

Sau đó, Tạ Gia Hào liền thấy, khoanh chân ngồi trong vũng máu La Quan, sắc mặt hắn tái nhợt khí tức suy yếu.

Mà trước đó sai phái tới xem xét thuộc hạ, căn bản cũng không tại cái này, tên vương bát đản này chạy đi đâu rồi? !

Tạ Gia Hào không có thời gian suy nghĩ nhiều, nhìn chằm chằm trước mắt một màn, lưỡng bại câu thương?

!

Suy nghĩ chuyển động, hắn thở sâu, lớn tiếng nói: “Vị đạo hữu này, ta cùng thu được tín hiệu cầu cứu mà đến, ngươi tình huống như thế nào?”

La Quan mở mắt ra, mặt lộ vẻ kích động, “Quá tốt! Rốt cục có người đến…”

“Yêu tộc tập kích, 203 toàn bộ tu sĩ đều bị giết hại, ta liều chết đem bầy yêu tru sát, cũng đã là cường nỗ chi kết thúc!”

“Còn xin chư vị giúp ta chữa thương… Khụ khụ khụ… Ta sắp nhịn không được…”

Dường như bằng chứng, một trận ho khan sau hắn phun ra máu tươi, khí tức càng thêm suy yếu.

Tạ Gia Hào đáy mắt, hiện lên sát cơ.

Thừa dịp ngươi bệnh, đòi mạng ngươi!

Cái này La Quan, tuyệt đối không thể lưu.

“Đạo hữu yên tâm, ta cùng Đãng Hải quân đồng bào, tự nhiên cùng nhau trông coi.”

“Người tới, nhanh lấy đan dược vì đạo hữu chữa thương.”

Sau lưng, 1 người tu sĩ trầm giọng nói: “Vâng.”

Hắn nhanh chân mà đến, tới gần La Quan về sau, hơi cúi đầu, “Đạo hữu, ta bình đan dược này hiệu quả…” Đang khi nói chuyện, trong lòng bàn tay linh quang chớp lên.

Oanh ——

1 cây đại đao, hung ác chém xuống!

La Quan đưa tay, 1 chưởng đem hắn đánh bay, mình lại là mấy ngụm máu tươi phun ra, vừa sợ vừa giận, “Các ngươi muốn làm gì?”

Tạ Gia Hào thấy thế, mặt lộ vẻ nhe răng cười, “Tiễn ngươi lên đường!” Hắn quay người, “Vu thúc, vì ngăn ngừa ngoài ý muốn, làm phiền ngươi.”

Vu thúc gật đầu, thần sắc lãnh khốc, “Mời thiếu gia yên tâm.” Hắn đưa tay, lại có yêu khí mãnh liệt mà ra, hóa thành 1 đầu lộng lẫy rắn độc.

“Chết!”

Hưu ——

Rắn độc gào thét bay tới.

Sau một khắc, một tiếng vang thật lớn, rắn độc ầm vang nổ nát vụn.

Mà lên một khắc hay là sắc mặt trắng bệch, không ngừng thổ huyết La Quan, bây giờ dù bận vẫn ung dung, băng ánh mắt lạnh lùng mắt bao phủ mọi người.

“Lấy Nhân tộc chi thân, dung hợp Yêu tộc huyết mạch, tu luyện yêu lực đột phá tự thân cực hạn… Nửa người nửa yêu, lại xưng nhân yêu.”

“Không nghĩ tới, trên đời thế mà thật là có loại này tạp toái, ta hôm nay mở mắt!”

La Quan sát khí đằng đằng, không cần càng nhiều, hắn đã xác định, những người trước mắt này chính là phía sau màn hắc thủ.

Tạ Gia Hào sắc mặt đại biến, “Không tốt, là cạm bẫy!” Hắn trán toát ra mồ hôi lạnh, cái này La Quan làm chết Hắc Hổ Tôn một nhóm, lại cùng người không việc gì đồng dạng, hắn thực lực được nhiều mạnh?

“Vu thúc, giết hắn!”

Hiện tại hắn chỉ có thể cược, cược La Quan là vận dụng, một loại nào đó cường đại át chủ bài, tự thân ở vào trạng thái hư nhược.

Hiện tại, chỉ là phô trương thanh thế, hù dọa bọn hắn!

Vu thúc biểu lộ dữ tợn, trên mặt hiển hiện tinh mịn vảy rắn, con ngươi cũng thay đổi thành, băng lãnh xà nhãn.

“Tiểu bối, ta muốn ăn ngươi!”

Oanh ——

Một bước đạp xuống, hắn bỗng nhiên vọt tới.

“Nhân yêu rắn?” La Quan khóe miệng, lộ ra khinh thường.

Một bước tiến lên, “Tạp chủng, quỳ xuống cho ta!”

Oanh ——

Băng lãnh dựng thẳng đồng hiển hiện, Chân Long khí tức bộc phát! !

“A! !” Vu thúc kêu thảm một tiếng, thân thể bỗng nhiên vặn vẹo, “Phù phù” một tiếng ngã quỵ.

Cả người, giống như là phạm chứng động kinh, trong miệng thẳng sùi bọt mép.

Trên thực tế, tu thành nửa người nửa yêu Vu thúc, thực lực cường hoành phi thường, đủ để cùng Hắc Hổ Tôn ganh đua cao thấp.

Nhưng hắn không may chỗ ngay tại ở, đối mặt chính là La Quan, loài rắn yêu thú vì Long tộc lệ thuộc trực tiếp dưới cùng phụ thuộc, trong huyết mạch tồn tại tuyên cổ lạc ấn.

Chỉ cần một chút, liền có thể đem hắn trấn áp!

Oanh ——

Không chút do dự, La Quan 1 kiếm chém xuống, Vu thúc tại chỗ đột tử, còn chưa tu thành nguyên thần hắn, trực tiếp hình thần câu diệt.

Tạ Gia Hào dọa điên!

Ta ni - mã, đây chính là thần hồn thượng cảnh, nhân yêu cấp tồn tại.

Là Tạ gia giấu ở trên biển, cường đại nhất át chủ bài 1 trong, luôn luôn phụ trách trợ giúp Tạ gia, xử lý màu xám sự vụ.

Nhưng bây giờ, thế mà bị người một câu, liền dọa đến miệng sùi bọt mép ngã xuống đất, tiếp theo bị 1 kiếm chặt.

So heo chó cũng không bằng!

Trốn!

Hiện tại, hắn lại không một chút hắn niệm, cái này La Quan thực tế quá khủng bố.

Về phần những người này…

Chết thì chết đi, coi như còn sống, hắn cũng muốn diệt khẩu.

Ông ——

Một đoàn bạch quang, đem Tạ Gia Hào bao phủ, vô số phức tạp trận pháp phù văn hiển hiện, không gian tùy theo chấn động. Dưới 1 hơi, hắn liền có thể truyền tống rời đi… Phải tranh thủ thời gian về Trấn Hải thành, đem thất bại một chuyện nói cho phụ thân, lấy ứng đối tiếp

xuống, khả năng xuất hiện phiền phức.

Mẹ -, ăn trộm gà bất thành còn mất nắm gạo, lỗ lớn!

La Quan ngẩng đầu, nhìn về phía Tạ Gia Hào, 2 người ánh mắt đối bính.

Cái sau trong lòng 1 hàn, sinh ra vô tận sợ hãi, “Không cần sợ, truyền tống trận đã mở ra, hắn tuyệt đối không đả thương được ta nửa điểm…”

Sau đó.

Bá ——

La Quan một bước phóng ra, thân ảnh sát na biến mất, lại xuất hiện lúc lại gần ngay trước mắt.

1 kiếm quét ngang! !

“Không…” Tạ Gia Hào phát ra, một tiếng hoảng sợ tru lên.

Phốc ——

Đầu lâu trùng thiên nháy mắt, hắn thi thể bị truyền tống rời đi.

…

Trấn Hải thành, Tạ gia đại trạch.

Tạ Thành Bang biến sắc, bỗng nhiên mở 2 mắt ra,

hướng tiến vào mật điện.

Cái này bên trong, bố trí 1 cái truyền tống trận, giờ phút này quang mang bộc phát.

Ông ——

Một cỗ thi thể, từ đó lăn xuống.

Thi thể tách rời, Tạ Gia Hào trên mặt, còn mang theo trước khi chết hoảng sợ, tuyệt vọng.

“Hào nhi!”

Tạ Thành Bang gào thét một tiếng, ôm chặt lấy hắn thi thể, thần niệm thăm dò vào, hồn phách đã hoàn toàn tán loạn.

Con trai duy nhất của hắn, chết! !

“A!”

Oanh ——

Quy Nguyên cảnh khí tức khủng bố, trực tiếp đem trọn cái mật điện, nổ thành phấn vụn.

“Ai giết nhi tử ta? Bản tướng không tiếc đại giới, tất đem ngươi chém thành muôn mảnh!”

Chương 504 : Lão vương bát đản, cút ra đây

Hưu ——

Hưu ——

Tiếng xé gió bên trong, mấy đạo thân ảnh giáng lâm Tạ gia, phát ra khí tức khủng bố.

“Lão Tạ, tình huống như thế nào?”

“Tạ tướng quân, phát sinh chuyện gì?”

Tạ Thành Bang ngẩng đầu, 2 mắt đỏ thẫm, “Con ta Tạ Gia Hào, bị giết!”

“Mời chư vị hỗ trợ, truy nã hung thủ!”

Mấy người biến sắc, “Cái gì?”

Tạ gia là Khương quốc đại tộc, quốc chi cột trụ.

Lần này, hẳn là một trận sóng gió lớn!

…

203 trạm tiếp tế, Tạ Gia Hào dẫn đầu mọi người, sắc mặt trắng bệch.

“Thiếu gia bị giết!”

“Mau trốn!”

Mọi người thét lên bên trong, điên cuồng chạy trốn.

“Hừ!”

Cười lạnh một tiếng, truyền vào trong tai mọi người, tựa như như kinh lôi.

Thân thể bọn họ lắc một chút, trước mắt biến đen.

Sau một khắc, kiếm minh vang lên.

Trong không khí, huyết tinh đột nhiên dày đặc.

Bá ——

La Quan đưa tay, bắt lấy một tên sắp chết tu sĩ, “Sưu hồn!”

Cường đại thần niệm, trực tiếp xâm nhập trong cơ thể hắn, người này run rẩy mấy lần chết đi, mà La Quan cũng nhận được, tin tức mình muốn.

Tạ Gia Hào… Tạ Thành Bang…

Quy Nguyên cảnh siêu cấp cao thủ, Khương quốc đại tộc.

Mà nguyên nhân, chính là ẩn tinh tiểu đội danh ngạch… Sự tình quả như mình suy đoán!

Đúng lúc này.

Ông ——

Ông ——

La Quan thân phận lệnh bài chấn động kịch liệt, phát ra nhiệt độ cao đồng thời, nhan sắc trở nên xích hồng, càng có một dấu ấn đem hắn khóa chặt.

“Đãng Hải quân ngân bài thành viên La Quan, số hiệu: XXXX, ngươi sát hại Đãng Hải quân đồng bào nhiều người, nhanh đến Trấn Hải thành tiếp nhận điều tra.”

“Nếu không, sẽ bị coi là phản nghịch, bị Đãng Hải quân toàn lực đuổi bắt, sinh tử chớ luận!”

Sau đó, là 1 cái truyền tống tọa độ.

La Quan khóe miệng lộ ra cười lạnh, phản ứng rất nhanh a!

Bên này vừa giết người, liền thu được cảnh cáo truyền tin, có trở về hay không? !

Tạ Thành Bang là Quy Nguyên cảnh siêu cấp cường giả, hắn tuyệt không phải đối thủ, nhưng nếu cự tuyệt… Tiếp xuống, hắn đem nửa bước khó đi.

Chỉ do dự 1 giây, La Quan liền làm ra quyết định.

Về!

Tạ Thành Bang tuy mạnh, nhưng hắn tuyệt đối không thể, tại Khương quốc một tay che trời, nếu không cũng không đến nỗi vì giết hắn lớn phí trắc trở.

Như coi là thật, xuất hiện xấu nhất cục diện…

Hắn chắc chắn sẽ không chết.

Hừ!

Nhưng Khương quốc con đường, coi như đi hẹp.

Lấy đi Hắc Hổ Tôn thi thể, bắt về ảnh lưu niệm ngọc giản.

Bá ——

Phong lôi song dực triển khai, La Quan gào thét trùng thiên, thẳng đến truyền tống tọa độ.

Sau nửa canh giờ, một chỗ Đãng Hải quân vệ sở, xuất hiện trong tầm mắt.

Chính là cái này!

Tiếng cảnh báo, đột nhiên tự vệ bị trúng truyền ra.

Hưu ——

Hưu ——

Mấy đạo Đãng Hải quân tu sĩ bay ra, ánh mắt cảnh giác, băng lãnh, rơi vào La Quan trên thân.

“Đãng Hải quân ngân bài thành viên, số hiệu XXXX, La Quan?”

Hiển nhiên, bọn hắn đã đạt được thông tri.

La Quan gật đầu, “Là ta.”

1 người tu sĩ cười lạnh, “Người tới, đem hắn cầm xuống!”

La Quan nhíu mày, “La mỗ là muốn về Trấn Hải thành, tiếp nhận Đãng Hải quân điều tra, việc này còn vô định luận, vì sao bắt ta?”

“Bớt nói nhảm!” Lại 1 người gầm nhẹ, “Động thủ, như hắn dám can đảm phản kháng, giết chết bất luận tội!”

Oanh ——

Mấy thân ảnh, gào thét mà tới.

La Quan mắt lộ băng hàn, cảm nhận được dày đặc ác ý, xem ra đối phương căn bản, không có ý định để hắn còn sống trở lại Trấn Hải thành.

“Các ngươi muốn chết!”

Đáy lòng của hắn, sát cơ tăng vọt.

Một đám chó săn, đã muốn giết hắn lập công, vậy liền chết không có gì đáng tiếc.

Ông ——

Một tên kiếm minh, kêu thảm ngay cả lên.

Vọt tới mấy tên Đãng Hải quân tu sĩ, tại chỗ nuốt hận!

“Giết người!”

“Cái này La Quan, thật sự là to gan lớn mật!”

Vệ sở một phương, mọi người vừa sợ vừa giận, nhưng cũng có mắt người lộ ý mừng.

Lần này liền có thể quang minh chính đại xuất thủ, đem La Quan đánh giết, không lưu nửa điểm tay cầm.

“Trọng phạm La Quan bạo lực kháng bắt, giết chóc Đãng Hải quân đồng bào, tội không dung xá!”

“Vệ sở nghe lệnh, toàn bộ điều động tru sát này liêu!”

Oanh ——

Toàn bộ vệ sở lập tức sôi trào, mấy trăm tên Đãng Hải quân tu sĩ phóng lên tận trời, cầm đầu 3 người càng là Thần Hồn cảnh cường giả, sát cơ trùng thiên.

“Giết!”

Một phương, là mấy trăm Đãng Hải quân, lấy Thần Hồn cảnh cầm đầu, tạo thành chiến trận.

Một phương khác, thì chỉ có 1 người, cầm kiếm mà

đứng!

Giờ phút này trời chiều đem rơi, chiếu xéo mặt biển, xích hồng như máu.

La Quan cười lạnh, đưa tay chém xuống.

“1 kiếm khai thiên!”

Ầm ầm ——

Cửu thiên chi thượng, tầng mây bị từ đó xé rách, khủng bố kiếm ảnh giáng lâm, đem thiên khung một phân thành hai. Sát khí đằng đằng, vọt tới Đãng Hải quân mọi người, sắc mặt đại biến.

Sau một khắc, nổ vang rung trời, Đãng Hải quân chiến trận, bị trực tiếp từ đó trảm phá.

Đứng mũi chịu sào, chính là hạ lệnh tru sát La Quan người, thần hồn trung cảnh tu sĩ, bị trực tiếp chém giết. Lấy hắn vì điểm, vạch ra một đường thẳng, ba mét bên trong chân cụt tay đứt máu tươi bắn tung tóe!

Người sống, cũng bị khủng bố kiếm thế quét ngang, đánh bay, miệng mũi máu tươi cuồng phún.

1 kiếm không ngừng chém vào trong biển rộng, nhấc lên kinh đào hải lãng. Giờ phút này, bên tai chỉ có thủy triều gào thét, cuồng phong kêu khóc.

Những người còn lại… Chết hết tịch!

Vô số ánh mắt xem ra, lộ ra hồi hộp, sợ hãi.

“Ai, còn muốn giết ta?” La Quan quát khẽ, vang vọng 4 phương.

Lại không ai, dám lên nửa trước bước.

“Hừ!”

Hắn cười lạnh một tiếng, trực tiếp bước vào truyền tống trận.

Ông ——

Quang mang bùng lên, thân ảnh biến mất không gặp!

Trấn Hải thành.

Truyền tống đại điện.

Một mảnh bận rộn bên trong, vô số tu sĩ ra ra vào vào.

Đột nhiên, trong đó 1 cái truyền tống trận, bỗng nhiên bộc phát quang mang, một thân ảnh từ đó hiển hiện.

Mà liền tại, truyền tống kết thúc nháy mắt, cảnh cáo âm thanh đột nhiên vang lên. Thê lương chói tai, toàn bộ truyền tống đại điện, xích hồng quang mang điên cuồng chuyển động. Một màn này nháy mắt hù sợ mọi người, truyền tống đại điện thủ vệ, từ bốn phương tám hướng vọt tới, như lâm đại địch.

“Tình huống như thế nào?”

“Chẳng lẽ, là Yêu tộc xâm lấn?”

“Điên rồi đi! Đây chính là Trấn Hải thành, Yêu tộc vương đình muốn mở ra đại chiến? !”

Nhưng khi mọi người, thấy rõ trên truyền tống trận, đạo thân ảnh kia lúc, sắc mặt lại là biến đổi.

Không phải Yêu tộc.

1 người tộc tu sĩ, hẳn là Đãng Hải quân một viên, tu vi… Hả? Kim Đan viên mãn cảnh? !

Nhưng hắn khí tức…

Tê!

Mọi người hít một hơi lãnh khí, kia trùng thiên sát cơ, sát khí quanh quẩn quanh thân, ngưng ra tầng 1 huyết sắc.

Gia hỏa này, chẳng lẽ là trực tiếp từ trong chiến trường, truyền tống về đến? Vậy hắn phải giết bao nhiêu người!

“Khẩn cấp quan bế truyền tống trận, tất cả nhân mã bên trên rời khỏi đại điện!” Quát khẽ bên trong, một thân ảnh bay thẳng đến, khí tức cường đại quét ngang.

Thần hồn tu sĩ!

Giờ phút này, băng lãnh ánh mắt rơi xuống, “Đãng Hải quân, La Quan? ?”

La Quan cười lạnh, “Là ta.”

“Giết hắn! !”

Oanh ——

Khủng bố kiếm ý, sát na trùng thiên.

Cái này Thần Hồn cảnh tu sĩ, lập tức cứng tại nguyên địa.

Sau một khắc, thi thể ầm vang rơi xuống, lại bị trực tiếp chém giết.

“A! Giết người!”

“Thần hồn tu sĩ, lại bị 1 kiếm chém giết… Đáng sợ!”

“Trốn! Mau trốn!”

“Người này dám tại Trấn Hải thành giết người, hắn điên! !”

La Quan đôi mắt quét qua, “Cút!”

Truyền tống điện thủ vệ, bị hù liên tục lui ra phía sau, không dám ngăn cản nửa điểm.

Oanh ——

Hắn đưa tay 1 kiếm, trực tiếp chém vỡ truyền tống đại điện, phóng lên tận trời.

“Tạ Thành Bang, ngươi cái lão vương bát đản, cút ra đây! !”

Gầm thét như kinh lôi, một nháy mắt, truyền khắp Trấn Hải thành.

Vô số tu sĩ, bỗng nhiên trừng to mắt, mặt lộ vẻ chấn động.

Tạ Thành Bang?

Đây chính là Đãng Hải quân bên trong, ngũ đại tướng 1 trong, Quy Nguyên cảnh siêu cấp cường giả.

Ai to gan như vậy? Không muốn sống!

Chương 505 : Hủy đi chứng cứ

Tiếng xé gió bên trong, vô số thân ảnh phóng lên tận trời, nhưng tuyệt đại bộ điểm đều chỉ dám xa xa nhìn quanh. Tới gần chỉ có số ít mấy người, nhưng mỗi người thể nội, đều tản mát ra kinh người uy áp.

Quy Nguyên cảnh!

Khương quốc không hổ là, Thiên Thanh đại lục đông nam cảnh, cường đại nhất bá chủ nước, nội tình hùng hậu.

Đương nhiên, cái này cũng cùng vị trí có quan hệ.

Trấn Hải thành là đối kháng, trên biển Yêu tộc tuyến đầu, đương nhiên phải điều động đại lượng cường giả tọa trấn, địa phương khác Thần Hồn cảnh liền có thể trấn áp một phương!

“Tiểu bối, ngươi dám nhục mạ bản tướng, tội lỗi khi chết!”

Khí tức khủng bố bộc phát, một cái đại thủ hư không hiển hiện, chụp vào La Quan.

Quy Nguyên cảnh uy áp, khiến Trấn Hải thành bên trong vô số tu sĩ gan hàn!

Không cần đoán, xuất thủ chính là Tạ Thành Bang.

La Quan đôi mắt 1 hàn, lão vương bát đản này, quả nhiên là cái sói diệt, trực tiếp liền muốn giết người.

Nếu không có ai ngăn cản, hắn chỉ có thể nổi điên!

Đến lúc đó, La Quan phải không may, nhưng Khương quốc trên dưới, cũng đừng nghĩ tốt qua.

“Lão Tạ, ngươi đây là làm cái gì? Người khác không biết, còn tưởng rằng ngươi làm, cái gì việc không thể lộ ra ngoài, muốn giết người diệt khẩu.”

Một thân ảnh, đột nhiên ngăn tại trước mặt, đem một kích này ngăn lại.

Oanh ——

Quy Nguyên cảnh siêu cấp cường giả đối oanh, sát na phong vân biến sắc, làm cả Trấn Hải thành trên không, trong chốc lát trở nên âm u xuống.

Chu Sơn!

A đù, quả nhiên là gia hỏa này.

Khương quốc bên trong, ai không biết Chu gia, cùng Tạ gia là tử đối đầu.

Ngươi tán thành, ta liền phản đối.

Ngươi phản đối, ta liền tán thành.

Ngươi nói là phân, lão tử càng muốn nếm một ngụm…

Ọe, đại khái như thế!

“Chu Sơn!” Tạ Thành Bang hiện thân, mặt trầm như nước, “Tiểu bối này, dám can đảm công nhiên nhục mạ bản tướng? Ngươi muốn bảo đảm hắn, chính là công khai khiêu khích, Đãng Hải quân quân quy!”

Chu Sơn sắc mặt biến hóa, chợt cười lạnh, “Lão Tạ, ngươi thiếu cho lão tử trừ mũ cao, tiểu tử này chỉ là Kim Đan viên mãn, bị điên đến mắng ngươi? Mà lại, hắn vì cái gì không mắng ta? Ngươi trực tiếp giết người, uy phong là uy phong, để người khác nghĩ như thế nào? Ta Đãng Hải quân Đại tướng, làm việc không thể lộ ra ngoài, muốn trực tiếp diệt khẩu sao? !”

Thanh âm hắn rất lớn, toàn bộ Trấn Hải thành, đều có thể rõ ràng nghe nói.

Xung quanh mấy người nhíu mày, đồng thời nghĩ đến, lúc trước Tạ Gia Hào bị giết sự tình, lại nhìn về phía La Quan lúc, liền lộ ra kinh nghi.

Hẳn là, là hắn là người của Chu gia?

Tạ Thành Bang cũng nghĩ như vậy, sắc mặt tái xanh, “Chu Sơn, là ngươi? !”

Chu Sơn khóe miệng co quắp một chút, hắn là cùng Tạ gia không hợp nhau, muốn cho bọn hắn tìm một chút phiền phức, thế nhưng không muốn cõng hắc oa.

“Đánh rắm! Lão tử hôm nay chính là bênh vực lẽ phải, cái gì là không phải ta? Tiểu tử, tự ngươi nói, nhận biết ta sao?”

La Quan lắc đầu, “Không biết.” Hắn nhìn về phía Tạ Thành Bang, “Lão vương bát đản, ngươi vội vã giết ta, không phải liền là nghĩ diệt khẩu? Miễn cho bị người khác biết, đường đường Đãng Hải quân ngũ đại tướng 1 trong, lại cùng Yêu tộc âm thầm cấu kết, bởi vì tranh đoạt ẩn tinh tiểu đội danh ngạch, vì cho ngươi nhi tử Tạ Gia Hào trải đường, liền âm thầm hại ta!”

Trong lòng của hắn, nhẹ nhàng thở ra.

Thành công!

Vừa rồi trực tiếp hét lớn một tiếng, chính là vì trong thời gian ngắn nhất, đem sự tình làm lớn chuyện.

Cho nên La Quan mới có thể, tại truyền tống đại điện bên trong, 1 kiếm trực tiếp giết người. Hắn căn bản, liền không có thời gian lãng phí, nhất định phải tại Tạ Thành Bang trước khi động thủ, hấp dẫn đến toàn bộ chú ý.

Dạng này mới có cơ hội, hóa giải đến từ hắn sát cục.

Bá ——

Xung quanh mấy người, sắc mặt một chút liền biến.

Trấn Hải thành bên trong, càng là trận trận kinh hô.

Đãng Hải quân ngũ đại tướng 1 trong, cùng Yêu tộc cấu

kết, cái này tội danh quá lớn. Lớn đến một khi thành lập, Tạ gia tất khó đảm bảo toàn, đến lúc đó Khương quốc bên trong, tất nhấc lên kinh đào hải lãng.

Đầu người cuồn cuộn, không biết bao nhiêu người, muốn bởi vậy mất mạng!

Chu Sơn trừng lớn mắt, trong lòng liền hô “A đù”, hắn không nghĩ tới La Quan có thể chấn động rớt xuống ra, như thế kình bạo mãnh liệu.

Đây thật là… Quá tốt!

Tạ gia, ngươi tổ nãi nãi, đã sớm cảm thấy các ngươi không thích hợp, lần này rốt cục bị lão tử, cho bắt được cái chuôi đi.

“Tiểu huynh đệ, ngươi to gan nói, bản tướng Chu Sơn cũng là Đãng Hải quân bên trong, ngũ đại tướng 1 trong… Hôm nay, ta làm cho ngươi chủ!”

Tạ Thành Bang khóe mắt giật một cái, “Hỗn trướng! Bản tướng gì ngang phần, há lại cho ngươi nói xấu…”

“Ngươi ngậm miệng, lão vương bát đản! Khương quốc bên trong, lại có ngươi như vậy bại hoại, thật sự là chúng ta tộc sỉ nhục!” La Quan gầm thét, lật tay lấy ra ngọc giản, “Trong này, chính là chứng cứ.”

Chu Sơn đưa tay, “Tiểu huynh đệ, để bản tướng nhìn xem.”

Hắn thần niệm thăm dò vào, rất nhanh nổi giận gầm lên

một tiếng, “Đáng chết hỗn trướng, lại thật cùng Yêu tộc cấu kết, lão Tạ a lão Tạ, ngươi nhất định phải giải thích rõ ràng!”

Trong tiếng gầm rống tức giận, trên mặt hắn tiếu dung, đều nhanh ép không được.

“Chu tướng quân, để bản tọa nhìn một chút.” Lại một tên Quy Nguyên cảnh mở miệng.

“Được, Triệu thành chủ ngươi thấy rõ ràng, người ở bên trong chính là Tạ Gia Hào, vì thiết kế giết người, thế mà bán hải ngoại trạm tiếp tế! Còn có Hoàng Hải vệ sở, tại sự tình không có điều tra rõ ràng trước, thế mà trực tiếp vây giết La Quan, bọn hắn là thụ ai sai sử? Quả thực vô pháp vô thiên!”

Triệu Sơn Minh nhìn thoáng qua, mặt trầm như nước Tạ Thành Bang, đem ngọc giản cầm vào tay.

Đột nhiên, “Răng rắc” một tiếng, ngọc giản nát.

Chu Sơn con mắt nháy mắt trợn tròn, “Lão Triệu, ngươi đạp ngựa làm gì? !” Trong này, thế nhưng là đóng đinh Tạ gia chứng cứ.

Trấn Hải thành thành chủ, là Khương quốc hoàng thất tâm phúc, lúc nào cùng Tạ gia quan hệ mật thiết rồi? Cái này hoàn toàn ra ngoài ý định!

Triệu Sơn Minh nhíu mày, “Cùng bổn thành chủ không quan hệ, ngọc giản vốn là bị hao tổn, ta thần niệm vừa tiến vào trong đó, nó liền vỡ vụn.”

Một câu, đẩy sạch sẽ!

Có người nhíu mày, có người nhưng.

Triệu thành chủ xuất thủ, hủy đi ngọc giản này, là không nghĩ việc này làm lớn chuyện.

Tạ gia là Khương quốc kình thiên trụ thạch 1 trong, một khi bộc phát bê bối, thậm chí sẽ khiến triều đình chấn động, tạo thành tổn thất to lớn.

Phù này hợp hoàng thất lợi ích.

Về phần La Quan… Vô danh tiểu bối mà thôi, hi sinh thì đã có sao? Đại thế phía dưới, chỉ là một quân cờ, không đáng giá nhắc tới!

Nhưng cái này, cũng làm cho trong lòng mọi người minh bạch, La Quan lời nói không ngoa.

Tạ gia… Chuyện này, làm qua!

Trấn Hải thành, phủ thành chủ.

Khương Đồng trừng lớn mắt, “Là hắn? !”

Nàng một chút liền nhận ra cái này, ban đầu ở mây Giang Thành bên trong, vì cứu một đám tiên nô, giết chết tiểu yêu vương người trẻ tuổi.

“Tạ gia, vậy mà cấu kết Yêu tộc? ? Bọn hắn thật là lớn gan! !” Chẳng biết tại sao, đối La Quan lời nói, nàng tin

tưởng không nghi ngờ.

Đón lấy, Triệu Minh Sơn đánh nát ngọc giản, Khương Đồng thấp giọng hô, “Triệu thúc thúc, hắn có thể nào dạng này?” Không có chứng cứ, La Quan chính là nói xấu Tạ gia, ác ý hãm hại Đãng Hải quân Đại tướng.

Cái này tội danh, đủ để cho hắn vạn kiếp bất phục!

“Điện hạ!”

Chu tiên sinh cười khổ, “Ngài muốn làm gì? Bất luận việc này chân tướng như thế nào, Triệu thành chủ làm như vậy, tất có một phen suy tính.”

Khương Đồng nhíu mày, “Chẳng lẽ bản cung cũng chỉ có thể, trơ mắt nhìn xem, người vô tội bị mưu hại? Chu tiên sinh, ngươi tránh ra! !”

Chu tiên sinh trầm giọng nói: “Tạ gia là Khương quốc đỉnh tiêm hào môn, trong tộc cường giả vô số, chiếm cứ các phương muốn vị, không thể khinh động.”

“Điện hạ, đại cục làm trọng!”

Bên này, Tạ Thành Bang cười lạnh, “Chứng cứ đâu? ? La Quan, ngươi dám can đảm nói xấu bản tướng, hôm nay tất vạn kiếp bất phục!”

Trong lòng của hắn, sát cơ bạo ngược.

Cứ việc, một trận nguy cơ bị hóa giải, nhưng hắn biết rõ, Tạ gia tất yếu vì chuyện này trả giá đắt.

Mà hết thảy này, đều là bởi vì La Quan mà lên… Con trai duy nhất của hắn, tức thì bị nó giết chết.

Tiểu bối này, tội đáng muôn lần chết!

Oanh ——

Một bước đạp xuống, Tạ Thành Bang quát khẽ, “Chu Sơn, ngươi như lại không tránh ra, bản tướng tất không cùng ngươi bỏ qua!”

Chương 506 : Không muốn mặt tới cực điểm

Triệu Minh Sơn trầm giọng nói: “Chu tướng quân, tránh ra đi!”

Hắn đã làm ra lựa chọn.

Hi sinh 1 cái chỉ là Kim Đan tiểu bối, liền có thể hóa giải Khương quốc bên trong, một trận to lớn hạo kiếp, cái này hoàn toàn đáng giá.

Huống chi việc này về sau, Tạ gia tất thụ Hoàng tộc cản tay, hoàng thất quyền uy đem tiến thêm một bước.

Hắn thấy, kết quả này đã coi xong đẹp!

Những người còn lại, giữ yên lặng.

Nhưng trầm mặc, bản thân liền là một loại tỏ thái độ.

Cùng Yêu tộc cấu kết?

Hừ hừ!

Trấn Hải thành bên trong mấy vị, cái nào phía sau gia tộc, thế lực, không có cùng Yêu tộc có chỗ vãng lai?

Tuy nói không đến mức làm quá mức điểm, nhưng giao dịch vãng lai không thể tránh được, dù sao cái này đời đồng hồ lấy, liên tục không ngừng tài phú.

Hôm nay giúp Tạ gia 1 đem, cũng là cho tự thân, lưu thêm một con đường lùi. Đã ngay cả Tạ gia, đều có thể toàn thân trở ra, kia nhà mình phạm điểm này sai lầm, cũng liền không tính là gì đi? !

Một nháy mắt, Chu Sơn cảm nhận được, áp lực cường đại.

Hắn rất muốn mắng nương, nhưng bây giờ đại thế, cho dù thân là ngũ đại tướng 1 trong, cũng ngăn không được.

“La Quan, còn không có không có cái khác chứng cứ? Không phải… Bản tướng cũng chỉ có thể nói tiếng thật có lỗi.”

Đối cứng?

Quên đi thôi!

Hắn rất dũng, nhưng không phải không đầu óc.

Bá ——

Một nháy mắt, vô số đạo ánh mắt, tụ đến.

Lạnh lùng, chế giễu, thương hại…

Chỉ là tiểu bối, dám khiêu khích Tạ gia, như vậy quái vật khổng lồ, thật sự là không biết sống chết!

Coi như, ngươi nói là sự thật, thì tính sao? Thế đạo này

cường giả vi tôn, nắm đấm lớn nói mới là đạo lý, cái khác tất cả đều là cẩu thí.

“Có.” La Quan gật đầu, lấy ra 1 con ngọc giản, “Chu tướng quân, vãn bối làm dành trước.”

Chu Sơn trừng lớn mắt, đoạt lấy đến, thần niệm thăm dò vào.

“Ha ha ha!”

“Hảo tiểu tử, đủ gà tặc, ngươi nghĩ như thế nào đến… Ách, Tạ Thành Bang, ngươi tên bại hoại này, nhìn ngươi còn thế nào giải thích!”

Một bên cười to, một bên nắm chặt ngọc giản, hung dữ nhìn về phía xung quanh, như hộ ăn ác khuyển.

md!

Lần này, tuyệt đối không thể, lại bị người mưu hại.

La Quan lắc đầu, “Chu tướng quân không cần như thế, vãn bối đã sớm đoán được, có lẽ có người thiện ác không điểm tổn hại luật pháp, ác ý đè xuống việc này, cho nên dành trước làm rất nhiều.”

Hắn phất tay áo vung lên, mảng lớn ngọc giản hiển hiện, lít nha lít nhít chừng mấy trăm khối, “Triệu thành chủ, không phải mới vừa không thấy rõ? Mời, bên này có rất nhiều, ngươi tùy tiện cầm!”

Triệu Sơn Minh sắc mặt, lập tức xanh xám.

Hắn hôm nay, uổng làm tiểu nhân!

Càng kinh sợ hơn tại La Quan lớn mật, hắn dám như thế làm càn? ! Nói tới những lời này , chẳng khác gì là tại, công khai đánh hắn mặt!

“Trấn Hải thành, là Khương quốc đối kháng Yêu tộc thành lũy, là Đãng Hải quân tổng bộ! Nhưng lại tại vô số Đãng Hải quân tu sĩ, ở trên biển cùng Yêu tộc lúc đang chém giết, Tạ Thành Bang lão vương bát đản này, thế mà cùng Yêu tộc cấu kết, loại người này chẳng lẽ không đáng chết?”

La Quan cười lạnh, bỗng nhiên phất tay.

Hưu ——

Hưu ——

Lít nha lít nhít ngọc giản, bay về phía 4 phương 8 hướng.

“Không phải là công đạo, mọi người mình nhìn!”

Tạ Thành Bang đưa tay, 1 viên ngọc giản rơi vào trong tay, thần niệm thăm dò vào.

Thế là hắn liền nhìn thấy, con của mình, là như thế nào bị giết, còn có yêu hóa Vu thúc, lĩnh mệnh vây giết La Quan vệ sở…

Giữa thiên địa, hoàn toàn tĩnh mịch!

Bá ——

Lần này, vô số ánh mắt, nhìn về phía Tạ Thành Bang.

Cứ việc, trong ngọc giản cũng không có trực tiếp chứng cứ, nhưng tất cả mọi thứ đều chỉ hướng một sự thật —— Tạ gia, cùng Yêu tộc cấu kết!

203 trạm tiếp tế, mười mấy tên Đãng Hải quân tu sĩ, bởi vậy chết thảm.

Mà Vu thúc, nửa người nửa yêu tồn tại, nghe lệnh của Tạ Gia Hào, càng là xóa không mất chứng cứ. Còn có Hoàng Hải vệ sở vây giết La Quan, nếu không phải tiếp vào “Đại nhân vật” mệnh lệnh, bọn hắn sao dám tự tiện làm chủ? Mà Tạ Thành Bang nếu không chột dạ, há lại sẽ như thế? !

Chu Sơn gầm thét, “Tạ Thành Bang, ngươi giải thích như thế nào?” Năm đó Chu gia chán nản nhất lúc, cơ hồ bị Tạ gia chém tận giết tuyệt.

Cái này đại thù, rốt cục có thể báo!

“Hừ!” Tạ Thành Bang cười lạnh một tiếng, “Giải thích? Bản tướng vì sao muốn giải thích, chỉ bằng cái này 1 khối, không hiểu thấu ảnh lưu niệm ngọc giản?”

Hắn thẳng lưng, Quy Nguyên cảnh khí tức cường đại, quét ngang thập phương, “Bản tướng trước đó, thu được con trai độc nhất Tạ Gia Hào truyền tin, hắn đạt được tin tức đáng tin, có người cấu kết Yêu tộc, âm

thầm tiết lộ trạm tiếp tế vị trí!”

“Cho nên, dẫn đầu Tạ gia tu sĩ đi ngăn cản, về phần nửa người nửa yêu tu sĩ… Bản tướng thừa nhận, hắn từng là ta tọa hạ một tên thân vệ, tên là tại cùng, bởi vì thọ nguyên sắp hết chậm chạp không cách nào phá cảnh thần hồn, mới có thể lựa chọn dung hợp Yêu tộc huyết mạch!”

“Nhưng việc này về sau, bản tướng đã xem hắn khu trục, là khuyển tử tâm lo trạm tiếp tế mọi người sinh tử, mới tìm được tại cùng… Bản tâm là vì cứu người!”

Tạ Thành Bang lạnh giọng nói: “La Quan, bán trạm tiếp tế, cấu kết Yêu tộc chính là ngươi! Con ta gia hào, nhất định là phát giác được dị thường, mới có thể sai người giết ngươi, lại bị ngươi giết chết! Bây giờ ngươi dám, trái lại nói xấu Tạ gia, thật sự là tội ác tày trời!”

Tê ——

Việc này, còn có thể giải thích như vậy?

Lão Tạ có thể a, đủ không muốn mặt!

Mấy tên Quy Nguyên cảnh, đồng thời cảm thán.

Chu Sơn rống to, “Ngươi đánh rắm, nói bậy nói bạ!” Hắn dạo qua một vòng, “Nếu là La Quan cùng Yêu tộc cấu kết, tại sao lại giết chết bọn hắn? Còn có, vệ sở vây giết một chuyện? Ngươi giải thích thế nào? !”

Tạ Thành Bang thản nhiên nói: “Cùng Yêu tộc cấu kết,

không khác bảo hổ lột da, trở mặt không nhiều bình thường? Về phần vệ sở vây giết một chuyện, ngươi nếu có chứng cứ liền lấy ra tới.”

Nhận được mệnh lệnh người, đã bị La Quan giết chết.

Không có chứng cứ!

“Thì ra là thế!”

Triệu Sơn Minh thở sâu, lớn tiếng nói: “Bổn thành chủ tin tưởng, Tạ tướng quân làm người, Tạ gia lịch đại trung tâm vì nước, là ta Khương quốc nền tảng, há lại sẽ cùng Yêu tộc cấu kết?”

Hắn đôi mắt băng hàn, “Tiểu bối, ngươi thật là lớn gan, dám nói xấu Tạ gia, đáng chết!”

Oanh ——

Quy Nguyên cảnh uy áp, sát na giáng lâm.

Như đại sơn hoành ép!

La Quan kêu lên một tiếng đau đớn, đột nhiên cười to, “Tốt một cái Trấn Hải thành thành chủ, tốt một cái đổi trắng thay đen Tạ gia! Đãng Hải quân như thế, Khương quốc như thế… Các ngươi thật sự là, không muốn mặt tới cực điểm!”

Đưa tay.

Bá ——

Kiếm nơi tay!

Một đám lão vương bát đản, muốn giết hắn, vậy liền đến? !

Thật sự cho rằng, ta sợ!

“Làm càn!” Triệu Sơn Minh lạnh giọng nói: “Tiểu bối, hôm nay bổn thành chủ, liền tự mình xuất thủ, trấn sát ngươi! !”

Đúng lúc này, tiếng xé gió lên.

“Dừng tay! !”

Khương Đồng bay vào giữa không trung, một bộ vàng sáng váy dài, hiển thị rõ tôn quý.

“Trưởng công chúa!”

Triệu Sơn Minh nhíu mày, “Điện hạ, người này tâm tư hiểm ác, cấu kết Yêu tộc nói xấu Tạ tướng quân, tội đáng muôn lần chết, ngài vì sao ngăn cản?”

Tạ Thành Bang trên mặt, lộ ra âm trầm.

Khương Đồng hành lễ, “Triệu thúc thúc, bản cung tin tưởng Tạ tướng quân, định sẽ không theo Yêu tộc cấu kết.” Đang khi nói chuyện, đối Tạ Thành Bang gật gật đầu, “Chuyện này, là một cái hiểu lầm.”

“Hiểu lầm?”

Khương Đồng nói: “Mời Triệu thúc thúc, Tạ tướng quân an tâm chớ vội, bản cung tự sẽ cho các ngươi giải thích.” Nàng quay người, nói: “La Quan, ngươi tại trạm tiếp tế bên trong, giết chết đầu kia hắc hổ, thi thể nhưng tại trong tay?”

La Quan cảm thấy nữ tử trước mắt, có chút quen mắt, nghe vậy gật đầu.

“Tốt, xin đem thi thể lấy ra.”

Bá ——

100 trượng hắc hổ thi thể xuất hiện, bị pháp lực giam cầm huyền không, Khương Đồng nhìn kỹ thêm vài lần, mặt lộ vẻ mỉm cười, “Không sai, là Hắc Hổ Tôn!”

Nàng quay người, “Chư vị đại nhân, các ngươi trấn thủ Trấn Hải thành, đối Yêu tộc thế lực hẳn là rõ ràng, đầu này thượng cổ dị chủng hổ yêu, là Bàn Sơn yêu vương phủ tọa hạ, cao cấp nhất yêu tôn chi 1 Hắc Hổ Tôn, đúng hay không? ?”

Mấy đạo ánh mắt nhìn tới.

“Không sai, là Hắc Hổ Tôn.”

“Năm đó, bản tọa cùng Bàn Sơn yêu vương một trận chiến, từng gặp cái này tiểu lão hổ, đích thật là hắn.”

Triệu Sơn Minh nhíu mày, “Điện hạ, cái này lại như thế nào?”

Khương Đồng lớn tiếng nói: “Đã Hắc Hổ Tôn, là Bàn Sơn yêu vương phủ dưới trướng, vậy hắn liền tuyệt không có khả năng, cùng La Quan cấu kết! !”

Đảo qua mọi người, nàng tiếp tục nói: “Bởi vì, ngay tại trước đây không lâu, mây Giang Thành truyền tống đại điện bên ngoài, La Quan tự tay tru sát Bàn Sơn yêu vương phủ tiểu yêu vương! Việc này, phát sinh ở trước mắt bao người, tra một cái liền biết… Thử hỏi, giết tiểu yêu vương La Quan, như thế nào sẽ cùng Bàn Sơn yêu vương phủ hợp tác?”

Mọi người sắc mặt khẽ biến.

Bàn Sơn yêu vương phủ tiểu yêu vương bị giết một chuyện, náo sôi trào giương giương, đầu kia Bàn Sơn vượn già thả ra ngoan thoại, muốn đem hung thủ chém thành muôn mảnh, mọi người đều có chỗ nghe nói.

Hắc!

Cái kia cái, thật đúng là xảo.

Tạ Thành Bang trả đũa, muốn cho ma quỷ nhi tử báo thù, đoán chừng cũng không ngờ tới, sẽ là như thế 1 cái tình huống.

Chương 507 : Sinh tử ước chiến cùng không hiểu địch ý

Khương Đồng nói: “La Quan, ngươi hẳn là tiếp vào, trạm tiếp tế tín hiệu cầu cứu, mới tiến đến làm viện thủ, đúng không?”

La Quan gật đầu, “Vâng.”

Khương Đồng quay người, “Tạ tướng quân, quý công tử là đạt được đáng tin tình báo, có người cấu kết Yêu tộc, tiết lộ trạm tiếp tế vị trí?”

Tạ Thành Bang trầm mặt, gật đầu.

“Chuyện kia liền rất rõ ràng!” Khương Đồng lớn tiếng nói: “Chuyện này, chính là Yêu tộc âm mưu, mục đích đúng là vì, bốc lên Khương quốc nội đấu.”

“Yêu tộc sở dĩ có thể làm đến điểm này, Đãng Hải quân bên trong tất có gian tế, còn xin chư vị tướng quân, nhất định phải đem u ác tính đào ra, vì uổng mạng Đãng Hải quân đồng bào báo thù!”

Ánh mắt mọi người chớp lên, mắt lộ ra thưởng thức.

Trưởng công chúa điện hạ coi là thật túc trí đa mưu, làm như vậy hái thanh Tạ gia, Tạ Thành Bang cho dù không cam tâm, cũng được nhận ân tình.

Dù sao giết tiểu yêu vương một chuyện phía trước, Tạ Thành Bang cắn ngược lại cũng không thành lập, bảo toàn La Quan đồng thời, đem một trận phong ba hóa giải.

Ai, đáng tiếc.

Trưởng công chúa là thân nữ nhi, nếu là 1 vị Khương quốc hoàng tử, bây giờ trên triều đình, cũng sẽ không phong ba cuồn cuộn sóng ngầm phun trào.

“Không sai, trưởng công chúa nói cực phải, ta cùng trì hạ không nghiêm, tất yếu đem gian tế bắt!”

“Đáng chết Yêu tộc, lại dám can đảm tính toán ta Khương quốc, si tâm vọng tưởng!”

Mọi người nhao nhao mở miệng.

Kết quả này, có thể tiếp nhận.

Đồng thời, cũng nhắc nhở Tạ Thành Bang, không sai biệt lắm liền phải, đừng thật làm chúng ta đều là đồ đần.

Trưởng công chúa cho cái thang, liền tranh thủ thời gian xuống tới, đừng đem sự tình làm lớn chuyện.

Tạ Thành Bang trầm mặc liên tục, chắp tay, “Đa tạ điện hạ, làm gốc đem điểm phá chân tướng, làm ta không đến mức, bị Yêu tộc lừa bịp.”

Khương Đồng mặt lộ vẻ tiếu dung.

Nhưng vào lúc này, Tạ Thành Bang lời nói xoay chuyển, “Nhưng coi như, việc này là Yêu tộc âm mưu, nhưng ta con độc nhất, hắn hay là chết rồi.”

Bá ——

Tạ Thành Bang trong mắt, hàn quang lưu chuyển, “La Quan, ngươi giết ta con trai độc nhất, bản tướng tất yếu vì con ta, đòi lại một cái công đạo!”

“Bây giờ, ngươi là ẩn tinh tiểu đội một viên, bản tướng nhớ tới trưởng công chúa điện hạ, có thể tạm thời dừng tay! Đợi đi sứ Yêu tộc vương đình trở về, bản tướng sẽ từ Tạ gia, chọn 1 cùng ngươi cùng cảnh hậu bối, trèo lên sinh tử đài chấm dứt ân oán, ngươi như cự tuyệt hoặc dám can đảm đào tẩu, bản tướng cuối cùng cùng trời cuối đất, cũng muốn đưa ngươi giết chết!”

Sinh tử đài.

Đãng Hải quân nhân viên khổng lồ, nghiêm cấm nội đấu, chém giết, như lẫn nhau xuất hiện không thể điều giải cừu hận, vậy liền trèo lên sinh tử đài.

Trận chiến này, đã phân thắng bại, cũng quyết sinh tử!

Về sau, ân oán 2 tiêu.

Mọi người nhíu mày, chợt bình tĩnh lại, theo bọn hắn nghĩ Tạ Thành Bang đã lui bước, chỉ là muốn vì con trai độc nhất báo thù.

Cái này bất quá điểm.

Về phần chân tướng, La Quan phải chăng oan uổng… Cũng không trọng yếu. Xét đến cùng, bất quá chỉ là Kim Đan tiểu bối, chết thì chết.

La Quan trầm giọng nói, “Tốt, ta đáp ứng!”

Tạ Thành Bang xoay người rời đi.

Triệu Minh Sơn thở sâu, lớn tiếng nói: “Một trận hiểu lầm, đều là Yêu tộc âm mưu, tất cả giải tán đi.” Hắn đôi mắt thật sâu, nhìn La Quan một chút, đều là băng hàn.

Chu Sơn mắng 1 câu nương, khó nén thất vọng, “La Quan, tiểu tử ngươi có gan, bản tướng coi trọng ngươi, sinh tử đài ngày đó bản tướng nhất định trình diện, nhìn ngươi làm chết Tạ gia đồ chó con!”

Các đại lão rời trận, Trấn Hải thành bên trong không khí khẩn trương, dần dần tiêu tán.

Khương Đồng thở sâu, thấp giọng nói: “La Quan, theo ta đi.”

Bá ——

2 người bay vào Trấn Hải thành, tránh đi ngoại giới ánh mắt.

“La Quan, ngươi quá xúc động!” Khương Đồng mặt lộ vẻ ngưng trọng, “Tạ gia có thiên kiêu tử đệ, tên là Tạ Thiên Long, bái nhập tiên tông 7 cực bên trong, bên trên 3

tông thiên cực tông, lấy Kim Đan viên mãn tu vi, từng chém giết thần hồn thượng cảnh ma tu, vì Thiên Thanh đại lục bên trong tuyệt thế thiên tuyệt.”

“Tạ Thành Bang con trai độc nhất bị giết, hắn hận ngươi tận xương, chắc chắn sẽ mời Tạ Thiên Long xuất thủ, ngươi làm sao có thể tới so sánh? Ai! Ngươi nếu không trước mặt mọi người đáp ứng, còn có hòa hoãn chỗ trống, hiện tại… Ai, bản cung tận lực nghĩ biện pháp, khả năng không giúp ngươi hóa giải đi.”

La Quan lắc đầu, “Đa tạ điện hạ hôm nay xuất thủ tương trợ, La mỗ tự có phân tấc.” Hắn bây giờ đã nghĩ đến, ban đầu ở mây Giang Thành lúc, kia mang theo mạng che mặt nữ tử, chính là trưởng công chúa Khương Đồng.

Vậy cũng là, là có mấy điểm duyên điểm.

Về phần Tạ Thiên Long… Quản là tuyệt thế thiên kiêu, đều phải cho lão tử quỳ!

Nhìn hắn 1 bộ không quan tâm bộ dáng, Khương Đồng thở dài, “La Quan, thực lực ngươi là rất mạnh, nhưng chém giết Hắc Hổ Tôn cùng nửa người yêu tại cùng, là mượn ngoại lực a? Bản cung dù không biết cụ thể như thế nào, nhưng chấn nhiếp Yêu tộc thủ đoạn, đối người tộc tu sĩ vô dụng. Huống hồ, Tạ Thiên Long chính là thiên cực tông tuyệt thế thiên kiêu, tất nhiên có rất nhiều bí pháp, bảo vật, ngươi muốn thắng hắn hi vọng xa vời.”

La Quan không có giải thích, ảnh lưu niệm ngọc giản bên trong nội dung, hắn tại phục khắc thời điểm, liền lau

đi trong đó một chút mấu chốt.

Cho nên theo bọn hắn nghĩ, nhân yêu tại cùng trực tiếp miệng sùi bọt mép, không có lực phản kháng chút nào bị đánh giết, có này phán đoán cũng không kỳ quái.

Dù sao, lấy Kim Đan viên mãn tu vi, giết Hắc Hổ Tôn, tại cùng như heo chó, thực lực này quá khoa trương, so tuyệt thế thiên kiêu càng mạnh.

La Quan hắn không có danh tiếng gì, sao có thể là như vậy yêu nghiệt tồn tại?

“Tốt, bản cung về thành trước chủ phủ, tại Triệu thúc thúc trước mặt, giúp ngươi hòa hoãn vài câu… Ngươi a, phải chú ý ngôn từ, đắc tội quá nhiều đại nhân vật, ngày khác tất có kiếp nạn.” Khương Đồng lại lưu lại 1 câu, đi sứ Yêu tộc vương đình trước đó, sẽ sai người mời hắn về sau, liền vội vàng rời đi.

Nhìn xem nàng bóng lưng, La Quan mỉm cười, vị này Khương quốc trưởng công chúa cùng hắn bèo nước gặp nhau, có thể làm đến 1 bước này… Về sau con đường, liền xem như đi rộng!

Đi sứ Yêu Đình sao?

Trong mắt của hắn, tinh mang lóe lên.

Hoàng Hải khu vực bị bài trừ về sau, đế kiếm mảnh vỡ tất nhiên, là tại Hồng Hải phạm vi bên trong, mà Yêu tộc vương đình ngay tại Hồng Hải chỗ sâu.

Có lẽ, còn có thể còn Khương Đồng một cái nhân tình.

Rất nhanh, La Quan đi tới, Trấn Hải thành bên trong chỗ ở.

Hả? !

Ánh mắt của hắn chớp lên, nhìn về phía bên đường.

Ngang tai tóc bạc dáng người cao gầy, chính là Từ Dĩnh!

Nàng cũng nhìn thấy La Quan, bước nhanh tới, “Ta là từ Đãng Hải quân bên trong, thăm dò được ngươi chỗ ở.” Trước giải thích 1 câu, nàng thở sâu, “La Quan, ngươi đã quyết định đi theo trưởng công chúa điện hạ, đi sứ Yêu tộc vương đình đi?”

La Quan gật đầu.

Từ Dĩnh đôi mắt, một chút trở nên sáng tỏ, toát ra khao khát, “Kia… Vậy ngươi có thể hay không… Để ta làm ngươi tùy tùng?”

Nhìn xem nàng lo lắng bất an bộ dáng, La Quan suy nghĩ một chút, gật đầu, “Được.”

Ẩn tinh tiểu đội thành viên, nhưng chiêu nạp một tên tùy tùng, tùy theo cùng một chỗ hành động.

Khoảng cách đi sứ Yêu tộc vương đình, chỉ có ba năm ngày thời gian, La Quan tại Khương quốc không có người quen biết, dứt khoát liền cho Từ Dĩnh.

Dù sao nữ nhân này, trước đó nhắc nhở qua hắn.

“A… Tạ ơn, tạ ơn! !” Từ Dĩnh một mặt kích động, nàng thở sâu, nghiêm nghị quỳ một chân trên đất, cúi đầu hành lễ.

“Ta Từ Dĩnh, lấy tiên tổ chi danh phát thệ, đem bất kể sinh tử, toàn lực hộ vệ đại nhân! !”

“Sau đó, ta vì đại nhân đao binh!”

Trịch địa hữu thanh.

La Quan cười cười, “Đứng lên đi.” Hắn hơi dừng một chút, “Mấy ngày nay, ngươi ở tại ta cái này, hay là mình an bài?”

Từ Dĩnh cung kính nói: “Đã là đại nhân đao binh, tự nhiên cùng ngài cùng ở.”

“Tùy ngươi.”

La Quan đẩy cửa ra, tiến vào trong viện.

Tiên nô Tang Tang nghe tiếng ra, vội vàng hành lễ, “Tiên nô Tang Tang, bái kiến đại nhân.” Nàng ánh mắt, có chút hiếu kỳ, nhìn thoáng qua Từ Dĩnh tóc ngắn.

“Ừm, nàng gọi Từ Dĩnh, là ta tùy tùng, ngươi giúp nàng an bài một chút chỗ ở.” Nói xong, La Quan trực tiếp trở về phòng.

Tiên nô Tang Tang đứng dậy, rụt rè nói: “Từ Dĩnh đại

nhân, mời đi theo ta.”

Ngân đầu tóc ngắn, tư thế hiên ngang Từ Dĩnh, đối mặt tiên nô Tang Tang lúc, thần sắc lại vô song nhu hòa, nói khẽ: “Tạ ơn.”

Tiên nô Tang Tang giật nảy mình, có chút chân tay luống cuống, đây là nàng lần thứ 1, nghe được có người nói với nàng tạ ơn. Dù sao tiên nô chỉ là, tầng dưới chót nhất ti tiện nô lệ, ai cũng không nhìn trúng xem thường.

Từ Dĩnh trong phòng, nàng giữ chặt muốn rời khỏi Tang Tang, cùng với nàng nhỏ giọng trò chuyện, có lẽ là thái độ của nàng, từ đầu đến cuối ôn hòa bên trong mang theo một tia thân cận.

Tang Tang dần dần buông lỏng, nói với nàng một hồi lâu, mới sắc mặt hồng hồng rời đi.

Phía trước cửa sổ, nhìn xem La Quan đóng chặt cửa phòng, Từ Dĩnh nói khẽ: “Đại nhân, ngài thật sự chính là, rất không giống bình thường a…”

Tiên nô, tuy là Nhân tộc, nhưng không có sinh mà làm người quyền lợi.

Thậm chí có thể làm vật tư, cùng Yêu tộc giao dịch, trở thành bọn hắn đồ ăn. Ban đầu ở mây Giang Thành truyền tống đại điện, La Quan gặp phải, chính là như vậy một màn.

Nếu không phải kia Bàn Sơn yêu vương phủ tiểu yêu vương, thực tế quá mức phách lối, cố ý khích giận Nhân

tộc, căn bản liền sẽ không có người để ý.

Cho nên từ tiên nô Tang Tang trong miệng, biết được La Quan đối nàng thu lưu, cùng về sau thái độ, Từ Dĩnh có chút chấn động.

Rất nhanh, 3 ngày thời gian quá khứ.

La Quan thu được, ẩn tinh tiểu đội tập hợp truyền tin, sau khi ra cửa hắn kinh ngạc phát hiện, Từ Dĩnh cùng tiên nô Tang Tang quan hệ, tựa hồ rất thân cận.

Hắn không nghĩ nhiều, nói thẳng: “Nên xuất phát.”

Từ Dĩnh nghiêm nghị, “Vâng, đại nhân!”

Tiên nô Tang Tang hành lễ, “Cung tiễn đại nhân… Hi vọng ngài, hết thảy bình an.”

Nàng câu nói này, phát ra từ thực tình.

Không có La Quan, nàng thậm chí không dám nghĩ, mình bây giờ như thế nào.

Là chết rồi, lại hoặc là sống không bằng chết? !

“Ừm.” La Quan gật gật đầu, nhanh chân đi ra ngoài.

Cái này đáp lại, để Từ Dĩnh ánh mắt, lại sáng một chút.

Bên ngoài sân nhỏ, đã có một chiếc xe ngựa chờ đợi, xa phu cung kính nói: “Xin hỏi, là La Quan đại nhân sao?”

“Là ta.”

“Tiểu nhân phụng trưởng công chúa chi mệnh, mang ngài tiến đến, mời lên xe.” Đang khi nói chuyện, xa phu nhìn thoáng qua Từ Dĩnh, “Vị này là? ?”

La Quan nói: “Ta tùy tùng.”

“A… Tốt, ngài mời.” Xa phu biểu lộ, hình như có chút giật mình.

Xe ngựa thay đổi, thẳng đến phủ thành chủ.

Rất nhanh, liền thuận lợi đến.

“Đại nhân, chúng ta đến.”

La Quan đi xuống xe ngựa, bị mang vào thành chủ phủ 1 cái Thiên viện, tại cái này bên trong hắn nhìn thấy, cái khác ẩn tinh tiểu đội thành viên. Tính đến hắn hết thảy 7 người, tu vi cấp độ đều là Kim Đan, bây giờ cũng giương mắt xem ra, đôi mắt lãnh đạm bên trong mang theo một tia địch ý.

Còn có chính là… Kinh ngạc?

Vẻ mặt này, cùng trước đó xa phu biểu hiện rất tương tự, mà lại những người này ánh mắt, trong lúc mơ hồ chỉ hướng, tựa hồ là Từ Dĩnh.

La Quan lại phát hiện một sự kiện, ẩn tinh tiểu đội nó hơn 6 người, cùng bọn hắn tùy tùng tất cả đều là nam nhân, hẳn là cái này bên trong có cố sự? ?

Không chờ hắn suy nghĩ nhiều, tiếng bước chân vang lên, mấy thân ảnh tiến vào trong viện, một người cầm đầu La Quan nhận biết, chính là vị kia Chu tiên sinh.

“Bái kiến Chu tiên sinh!”

Mọi người hành lễ, thái độ cung kính.

“Ừm, chư vị mời lên.” Chu tiên sinh cười gật đầu, ánh mắt tại trên người La Quan hơi ngừng lại, nói thẳng: “Người đã đến đông đủ, cái này bên trong có một phần sổ tay, liên quan tới đi sứ Yêu tộc vương đình cấm kỵ, chú ý hạng mục các loại, hi vọng mọi người nghiêm túc đọc qua.”

“Mặt khác, đêm nay trưởng công chúa điện hạ thiết yến, mời chư vị đúng giờ tham gia.”

Chu tiên sinh không có ở lâu.

Hắn vừa đi, trong nội viện mấy người lạnh lùng xem ra một chút, ai đi đường nấy.

La Quan híp híp mắt, những người này địch ý, thực tế không hiểu thấu, chẳng lẽ còn đều có thể là Tạ gia thân thích không thành?

Rất nhanh, trời tối.

Phủ thành chủ 1 cái đại điện, yến hội sắp đến, La Quan mang Từ Dĩnh đến lúc, tới gần thượng vị ghế đã bị chiếm xong, chỉ góc phụ rơi một chỗ.

Hắn cũng không thèm để ý, mang theo Từ Dĩnh ngồi xuống.

Vừa ngồi xuống không lâu, Khương Đồng đến.

Chương 508 : Liên thủ hủy đi La Quan

La Quan sáng mắt lên, lộ ra tán thưởng.

Cùng mấy ngày trước đây gặp nhau khác biệt, hoặc hôm nay trường hợp tương đối chính thức, Khương Đồng mặc một bộ lễ phục, ung dung khí quyển tăng thêm xinh đẹp, trong lúc giơ tay nhấc chân hiển thị rõ hoàng thất quý nữ khí chất.

Trong điện mọi người, vội vàng đứng dậy hành lễ, “Ta cùng bái kiến trưởng công chúa điện hạ!”

Đôi mắt đều là kinh diễm.

Khương Đồng mỉm cười gật đầu, “Chư vị không cần đa lễ, xin đứng lên.” Nàng ánh mắt đảo qua mọi người, nhìn về phía La Quan lúc cười cười, ngồi xuống chủ vị.

“Sau này, chúng ta sắp xuất hiện làm Yêu tộc vương đình, mong rằng chư vị toàn lực tương trợ, Khương Đồng ở đây sớm cám ơn.”

Nàng nâng chén, cùng mọi người cộng ẩm.

Tay trái vị thứ 1 tu sĩ trẻ tuổi đứng dậy, một bộ áo trắng phong độ nhẹ nhàng, “Ta cùng may mắn, có thể gia nhập ẩn tinh tiểu đội, hộ vệ trưởng công chúa điện hạ, tự nhiên máu chảy đầu rơi, vì điện hạ hiệu lực!”

Thanh âm vừa dứt, đối diện trên tay phải vị, áo bào đen tu sĩ trẻ tuổi nói: “Không sai! Trưởng công chúa hiền danh xa giương, là ta Khương quốc hoàng thất chi hoa, có thể cùng ngài đồng hành là chúng ta vinh quang!”

Những người khác theo sát ở phía sau, trong lúc nhất thời đại điện bên trong, đều là nịnh nọt a dua, chưa mở yến liền mông ngựa cuồn cuộn hôi chua khó ngửi.

La Quan mặt lộ vẻ cổ quái, lại nhìn đại điện bên trong mọi người, đều tỉ mỉ thu thập quần áo vừa vặn, lại kiệt lực biểu hiện mình… Tình cảnh này, làm sao giống như là cỡ lớn ra mắt hiện trường? Ám hảo cảm cười chi hơn, hắn phát giác được Khương Đồng tiếu dung ở giữa một tia miễn cưỡng, không khỏi buồn cười.

Sau một khắc, trưởng công chúa đột nhiên xem ra, gặp hắn giống như cười mà không phải cười bộ dáng, hung hăng trừng đến một chút, con mắt tùy theo nhất chuyển.

“La Quan!”

Khương Đồng đột nhiên mở miệng, trong điện yên tĩnh, “Ngươi qua đây, bản cung có chuyện hỏi ngươi.”

Bá ——

Ánh mắt mọi người hội tụ, một tia ngạc nhiên về sau, đáy mắt lộ ra âm trầm.

La Quan khóe miệng giật một cái, ta liền một ván ngoại nhân, êm đẹp nhìn xem hí đâu, ngươi không kiên nhẫn ứng phó, làm gì kéo ta ngăn đỡ mũi tên?

Hắn mặt lộ vẻ do dự.

“Làm sao? Ngươi không nghĩ tới đến, vậy bản cung liền đi qua.” Nói, Khương Đồng trực tiếp đứng dậy.

Tê ——

Nữ nhân này, quá độc!

Không phải liền là nhìn ngươi chê cười? Một chút chuyện nhỏ, cần thiết hay không? !

Mọi người giật mình ánh mắt bên trong, Khương Đồng đi tới La Quan ghế bên cạnh, mỉm cười nói: “Thế nào, La Quan ngươi không muốn, tặng cho bản cung nửa tịch chi vị sao?”

Bọn hắn nhìn Khương Đồng ánh mắt là giật mình, nhìn La Quan lúc liền thành ăn người, nhưng tâm tính của hắn, sao lại quan tâm những người này.

Hướng bên cạnh chuyển một chút, đưa tay hư dẫn, “Điện hạ mời ngồi.”

Khương Đồng ngồi xuống, để thị nữ đưa tới 1 con cúp ngọn, “Chư vị, không cần bận tâm bản cung, các ngươi đều là Khương quốc tài tuấn, khi nhiều hơn thân cận mới là.”

Mọi người cung kính xưng phải, mặc kệ trong lòng nghĩ như thế nào, trưởng công chúa lên tiếng để bọn hắn thân cận, cũng chỉ đành nhao nhao đi lại, trò chuyện.

Nhưng dư quang, cho tới bây giờ đều không có chuyển địa phương.

Khương Đồng ngồi xuống, một trận làn gió thơm thổi tới, nàng đầu tiên là nhìn thoáng qua ngân ngắn Từ Dĩnh, bờ môi khinh động, “Xem náo nhiệt, kết quả mình thành náo nhiệt, tư vị như thế nào?”

Ngữ khí bên trong, hơi có oán hận, nổi nóng.

La Quan thở dài, “Điện hạ, ta sai, ngài mời trở về đi.”

Trong điện bầu không khí cổ quái, hắn cũng có chút minh bạch, những cái kia không hiểu địch ý từ đâu mà đến, những người này sẽ không phải cho rằng, hắn cùng Khương Đồng có quan hệ gì a?

Hắc, đây thật là không hợp thói thường!

Khương Đồng cười lạnh, “Không trở về, bản cung lúc trước giúp ngươi, hôm nay để ngươi làm lần tấm mộc, coi như trước thu chút lợi tức.”

“Ngươi không đi, ta chỉ có thể say rượu.” La Quan bưng chén rượu lên uống một hơi cạn sạch.

Khương Đồng cắn răng, “… Xem như ngươi lợi hại!”

Phía sau hai người, Từ Dĩnh trừng lớn mắt, 1 bộ phát hiện bí mật biểu lộ.

Nhìn xem La Quan, lại nhìn xem trưởng công chúa, cảm

giác nàng có chút choáng.

Đúng lúc này, ngoài điện lại có động tĩnh, “Thành chủ đại nhân đến!” Nghe tới Thông Bẩm âm thanh, trong điện yên tĩnh, mọi người vội vàng đứng dậy.

Triệu Sơn Minh nhanh chân mà đến, chắp tay nói: “Bái kiến điện hạ.”

Khương Đồng cười nói: “Triệu thúc thúc, ta là ngài từ nhỏ nhìn xem lớn lên, khi còn bé còn ôm qua ta, cũng không cần giữ lễ tiết.”

La Quan ánh mắt chớp lên, nữ nhân này đang cố ý biểu hiện ra, cùng Triệu Sơn Minh ở giữa thân cận, hẳn là nàng tại Khương quốc tình cảnh, cũng không phải là quá tốt?

“Bái kiến thành chủ đại nhân!” Trong điện mọi người, cung kính hành lễ.

Trấn Hải thành thành chủ, Quy Nguyên cảnh siêu cấp cường giả, Hoàng đế bệ hạ tuyệt đối thân tín đại thần, Khương quốc Đại tướng nơi biên cương 1 trong.

Vô luận cái nào thân phận đều đầy đủ bọn hắn tôn sùng, kính sợ.

“Ừm, chư vị tài tuấn lần này hộ tống trưởng công chúa đi sứ Yêu tộc vương đình, khi tận tâm làm việc, hộ vệ công chúa điện hạ, giương ta Khương quốc quốc uy.” Triệu Minh Sơn mỉm cười mở miệng, thái độ thân hòa.

“Vâng, ta cùng cẩn tuân thành chủ phân phó!”

Sau đó, Triệu Minh Sơn cùng mọi người trò chuyện, thỉnh thoảng động viên vài câu, khiến trong điện trên mặt mọi người đỏ lên, 1 bộ kích động vạn điểm bộ dáng.

Có thể đối liền đứng tại, Khương Đồng bên người La Quan, Triệu Minh Sơn từ đầu đến cuối làm như không thấy, liền như trong mắt căn bản không có người này.

Bộ này tỏ thái độ, khiến trong điện mọi người âm thầm cười lạnh, dư quang xem ra bên trong, càng nhiều mấy điểm hờ hững.

Tiểu tử, dám trước mặt mọi người nhục mạ thành chủ đại nhân, thật là sống dính!

“Tốt, bổn thành chủ còn có việc vụ xử lý, chư vị kế tiếp theo đi.” Triệu Minh Sơn đối Khương Đồng chắp tay, tại mọi người cung tiễn bên trong rời đi.

Từ Dĩnh không lo được ăn dưa, mặt lộ vẻ lo lắng, “Đại nhân?”

La Quan lắc đầu, “Không sao.”

Lão vương bát đản này, cố ý cho hắn khó xử, bây giờ không phải là đối thủ, tạm thời nhẫn một đợt, chờ sau này lại cùng hắn tính sổ sách!

Khương Đồng cho La Quan 1 cái bất đắc dĩ ánh mắt, thuận thế đứng dậy trở lại thượng thủ chủ vị, 1 canh giờ sau, yến hội kết thúc.

Ra đại điện, La Quan nói: “Từ Dĩnh, liên quan tới ẩn tinh tiểu đội, cùng trưởng công chúa đi sứ Yêu tộc vương đình một chuyện, ngươi biết bao nhiêu?”

Hắn ngữ khí hơi ngừng lại, “Luôn cảm thấy, bầu không khí không thích hợp.”

Từ Dĩnh do dự một chút, nói: “Đại nhân, ngài cướp đoạt ẩn tinh tiểu đội danh ngạch, chẳng lẽ không phải ôm, cưới trưởng công chúa suy nghĩ?”

“Cái gì? !” La Quan trừng mắt, “Việc này, cùng Khương Đồng quan hệ thế nào?”

Gặp hắn không giống giả mạo, Từ Dĩnh cũng ngốc, “Ngài thật không biết, vậy tại sao…” Nàng thở sâu, “Ngài tuyệt đối đừng nói, đây là trùng hợp?”

La Quan nổi nóng khoát tay, “Liền đạp ngựa chính là trùng hợp, ta góp nhặt điểm cống hiến, là vì hối đoái một kiện đồ vật, căn bản cũng không biết ẩn tinh tiểu đội chuyện này!” Khó trách đám người này, vừa rồi tại đại điện bên trong tựa như là, một đám phát tình công Khổng Tước.

Từ Dĩnh cười khổ, “Chuyện này, ta cũng là cơ duyên xảo hợp mới biết được, bởi vì trưởng công chúa liên tục chối từ Hoàng hậu nương nương tứ hôn, bệ hạ giận dữ mệnh nàng đi sứ Yêu tộc, làm trừng trị. Đồng thời tuyên bố, từ Đãng Hải quân tổ kiến ẩn tinh tiểu đội, hộ vệ trưởng công chúa điện hạ, chọn trong đó tối ưu người, tương nghênh cưới trưởng công chúa điện hạ.”

“Cho nên…”

“Cho nên ẩn tinh tiểu đội danh ngạch, mới có thể như thế quý hiếm, đúng không? !” La Quan cắn răng, đột nhiên kịp phản ứng.

Mình đây cũng là, bị Khương Đồng này nương môn cho hại, nếu như không phải nàng, Tạ gia phụ tử liền sẽ không muốn giết hắn, cũng không có những này phá sự!

Khó trách ẩn tinh tiểu đội, tính đến tùy tùng đều là nam, liền hắn mang Từ Dĩnh, cái này đạp ngựa cái kia bên trong là đi sứ Yêu Đình, thỏa thỏa ra mắt hành trình.

Thấy La Quan sắc mặt âm trầm, Từ Dĩnh do dự một chút, nói: “Đại nhân, trưởng công chúa cùng ngài… Khục, hơi có vẻ thân cận, bọn hắn mới có thể ôm lấy địch ý. Dù sao người ở bên ngoài xem ra, ngài bây giờ tình cảnh không tốt, muốn xoay người khả năng duy nhất, chính là cưới công chúa điện hạ.”

“Ngoài ra, ngài một mực không có triển lộ bối cảnh, đây cũng là bọn hắn dám can đảm, đối với ngài bất kính nguyên nhân… Ân, cần thiết uy hiếp, có lẽ ngài có thể suy tính một chút.”

La Quan thở dài một hơi, “Ta cũng rất muốn uy hiếp, miễn cho phá sự một đống, nhưng… Ai, uy hiếp nó có chút không thể a!”

Mời đại lão xuất thủ không khó, cục diện rối rắm lại không dễ thu thập.

Lần trước là Nữ đế xuất thủ, rút kiếm lên trời một trận chiến, phá thiên 30,000 dặm chém tới 1 khối mảnh vỡ đại đạo, mới cứu La Quan tính mệnh.

Tuy nói Nữ đế quay đầu về âm u, không nói gì, nhưng khẳng định vì thế trả giá đại giới.

Không phải vạn bất đắc dĩ, nước cờ này không thể đi.

Từ Dĩnh bĩu môi, đối La Quan lời nói, 1 chữ đều không tin.

Ngài không có bối cảnh? Hừ hừ!

Trên đời này, bạch thân bên trong có lẽ có thiên phú dị bẩm người, nhưng phải lớn nói rong ruổi, khinh thường cùng thế hệ thiên kiêu, tất có cường đại bối cảnh chèo chống.

Rất nhanh, 2 người trở lại Thiên viện.

“Đại nhân, ta về trước đi, ngài có việc gọi ta.” Từ Dĩnh hành lễ lui ra.

Tùy tùng cùng ẩn tinh tiểu đội thành viên, cũng không ở cùng một chỗ, người tu hành thế giới bên trong, cũng có nghiêm khắc tôn ti chi phân.

“Ừm.” La Quan trở lại chỗ ở, trước chải vuốt một chút, dưới mắt mọi việc đầu mối.

Đột nhiên, sắc mặt hắn khẽ biến.

Bá ——

Lật tay, lòng bàn tay xuất hiện một vật.

Một cái chìa khóa!

Toàn thân đen nhánh xúc cảm lạnh buốt, mang theo tầng 1 xinh đẹp bao tương, chính là lúc trước tiệt hồ Từ Dĩnh bọn người, từ cái này lưng bạc long ngư trên thân đoạt được.

Ngay tại vừa rồi, nó truyền ra một tia dị thường ba động, rất yếu ớt.

Nhưng hôm nay, cũng đã bình tĩnh lại, nhìn không ra biến hóa gì.

La Quan nhíu mày, ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve, ám đạo cái này chìa khoá, hẳn là cất giấu bí ẩn gì?

…

Hải ngoại nơi cực sâu.

1 đầu to lớn rãnh biển.

Mảng lớn tỏa ra ánh sáng lung linh, giống như lưu ly Thần cung khu kiến trúc, tọa lạc cùng đây.

Lộng lẫy, túc mục, uy nghiêm!

Cái này bên trong, chính là long cung.

Xa xưa tuế nguyệt trước, từ Chân Long nhất tộc sở kiến tạo, cứ việc đương thời Chân Long tuyệt tích, chỉ có một chút mỏng manh huyết mạch lưu truyền, nhưng cái này bên trong vẫn như cũ thống trị, bao la vô tận hải vực.

Là cùng lục yêu vương đình, sánh vai cùng Yêu tộc thánh địa!

Giờ phút này, long cung chỗ sâu tòa nào đó đại điện.

San hô bảo y bên trên, một tên râu tóc bạc trắng, tuổi già sức yếu lão giả ngồi ngay ngắn, hắn người mặc hoa lệ long bào, đỉnh đầu có 2 con uốn lượn sừng thú, mặc dù không lớn lại hiển thị rõ tranh vanh, đây là hắn cao quý Long tộc huyết mạch, chỗ triển lộ thân phận biểu tượng.

Giờ phút này, trong tay hắn chính cầm, 1 đem màu đen chìa khoá, đột nhiên mở 2 mắt ra.

“Bổn vương đã tìm tới, khác 1 viên thánh mộ chìa khoá tung tích, ngươi tự mình đi một chuyến Trấn Hải thành, nhất thiết phải đưa nó mang về, tuyệt đối không thể rơi vào Nhân tộc trong tay.”

Hơi dừng một chút, lão Long vương tiếp tục nói: “Mặt khác, liên quan tới vương đình kháng nghị, long cung cùng Nhân tộc hợp tác sự tình, cẩn thận điều tra một phen… Hừ! Hiện tại, còn không phải thu thập, những cái kia bò sát thời điểm.”

Điện hạ, đứng thẳng 1 đạo yểu điệu thân ảnh, quỳ

xuống đất hành lễ, “Vâng, phụ vương! !” Linh quang chiếu sáng nàng thân ảnh, rõ ràng là một tên Long nữ.

Đứng lên, trước tiên lui sau mấy bước, quay người rời đi.

Nhìn qua Long nữ bóng lưng, lão Long vương trong mắt, hiện lên một tia ao ước, chợt nhìn về phía tẩm cung chỗ sâu, trên mặt lộ ra nóng bỏng.

Long cung bên ngoài lại vẫn lưu truyền, tinh thuần như thế ngụy long huyết mạch, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, căn bản khó có thể tin. Lại thêm Yêu Đình truyền đến, liên quan tới long uy thuyết pháp… Hẳn là, đây là Chân Long một mạch, đem bao trùm thế gian dấu hiệu? ?

Lão Long vương hướng tẩm cung chỗ sâu bước đi, cướp đoạt đầu này ngụy long huyết mạch, hắn có lẽ có thể đột phá cực hạn, lại sống 10,000 năm!

Nhưng nó quá yếu, việc này không thể gấp, phải từ từ sẽ đến.

Rất nhanh, có phẫn nộ gào thét, ẩn ẩn truyền đến.

“Đáng chết con rùa già! Ngươi dám nhà ngươi bắt Thập Tứ gia, chủ nhân tuyệt sẽ không bỏ qua ngươi!”

“A đù, thả ta máu! Đạp mịa, ngươi tranh thủ thời gian ở… Miệng!”

…

Đêm khuya.

Trấn Hải thành, phủ thành chủ! !

Một căn phòng, 6 tên tu sĩ trẻ tuổi, tề tụ tại đây.

Ánh nến chiếu rọi xuống, từng cái mặt trầm như nước.

Đột nhiên, một người trong đó nói: “Chư vị, trưởng công chúa thái độ, ngươi ta đều đã nhìn thấy, như lại không nghĩ biện pháp, cái này phò mã chi vị ai cũng đừng nghĩ.”

Trong phòng bầu không khí, càng thêm nặng nề!

Hôm qua Trấn Hải thành bên trong một trận xung đột, mấy vị Đãng Hải quân Đại tướng hiện thân, thanh thế kinh thiên động địa, bọn hắn tự nhiên sẽ hiểu.

Cũng tận mắt nhìn thấy, Khương Đồng đối La Quan giữ gìn… Đương nhiên, trừ cái đó ra, hôm nay đối La Quan địch ý, lạnh lùng, cũng là một loại tỏ thái độ.

Đối Tạ gia, cũng đối phủ thành chủ.

Nguyên bản theo bọn hắn nghĩ, La Quan nhất định phải chết, căn bản không tính uy hiếp. Nhưng hôm nay yến hội một màn, mọi người ngồi không yên…

Từ Dĩnh có thể nghĩ tới, bọn hắn tự nhiên cũng có thể nghĩ đến, La Quan lâm vào hẳn phải chết tuyệt cảnh, nghĩ bảo toàn tự thân, cưới trưởng công chúa là duy

nhất lựa chọn! !

Mà trưởng công chúa, đối với hắn cũng phá lệ khác biệt.

Bành ——

Có người 1 quyền nện ở trên bàn, “Chư vị, đã tối nay ngươi ta tề tụ, vậy cũng chớ lại lề mề chậm chạp, mọi người liên thủ hủy đi La Quan!”

“Thành chủ đại nhân mượn hôm nay tiệc tối, đã cho thấy thái độ, chỉ cần ngươi ta làm gọn gàng mà linh hoạt, việc này tuyệt không tai hoạ ngầm!”

“Làm đi!”

Trong lúc nhất thời, sát khí đằng đằng.

Chương 509 : Chỉ là 1 cái ti tiện tiên nô

Trong phòng, La Quan tự tu luyện bên trong tỉnh lại, nghe bên ngoài ầm ĩ, mày nhăn lại.

Bá ——

Đẩy cửa phòng ra, hắn nhún người nhảy lên, thẳng đến tùy tùng ở lại đình viện.

Ngay tại La Quan sau khi rời đi, ẩn tinh tiểu đội nó hơn thành viên, riêng phần mình đi ra, nhìn xem hắn phương hướng rời đi, lộ ra cười lạnh.

“Thối biểu - tử! Ngươi dám chặt đứt tay của ta, lão tử hôm nay muốn để cho ngươi biết, cái gì là sống không bằng chết!” Một tên tay gãy tùy tùng, ôm máu me đầm đìa vết thương, chửi ầm lên, “Bắt lấy nàng, lột sạch quần áo, lão tử muốn công khai chiếm hữu nàng!”

“Ha ha ha, lão ca tính tình bên trong người, cái này bận bịu huynh đệ giúp!”

“1 cái tiên nô cây bên trong leo ra biểu - tử, còn dám động thủ đả thương người!”

“Còn dám phản kháng, tay chân đều đánh gãy!”

Mấy tên tùy tùng nhe răng cười bên trong, đồng thời xuất thủ.

Oanh ——

Bọn hắn đều có Nguyên Anh thượng cảnh, viên mãn cấp độ tu vi, Từ Dĩnh sắc mặt “Bá” một chút, trở nên tái nhợt.

Đúng lúc này, cười lạnh một tiếng vang lên, “Các ngươi, thật là lớn gan!”

“Đại nhân!”

Từ Dĩnh bỗng nhiên ngẩng đầu, mặt lộ vẻ kinh hỉ.

Mấy tên tùy tùng, trao đổi một ánh mắt, tay gãy người kia rống to, “La Quan vì cái tiên nô tiện tỳ, muốn giết ngươi huynh đệ của ta, mọi người cùng hắn liều!”

Cái này, chính là âm mưu của bọn hắn.

Lấy Từ Dĩnh vì điểm vào, dẫn La Quan đến, chỉ cần hắn tới gần, liền trực tiếp thống hạ sát thủ.

Đơn giản thô bạo… Hữu hiệu!

“Giết!”

Gào thét bên trong, 6 tên tùy tùng đồng thời xuất thủ.

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, có phù lục nổ tung, lôi quang phun trào bên trong, ngưng tụ thành lôi đình trường tiễn,

mang theo vạn quân chi lực ầm vang phóng tới.

Ngay sau đó, một đoàn hắc vụ phun trào, hóa thành đen nhánh dây thừng, phát ra khí tức tanh hôi, gào thét mà tới.

Lại về sau, thì là mọi người thần thông, đều hung ác lăng lệ, sát cơ trùng thiên!

Một sát na, đối diện mà tới!

La Quan đôi mắt băng hàn, một nháy mắt liền minh bạch, Từ Dĩnh chỉ là kíp nổ, những người này mục tiêu chân chính là hắn.

Thật sự là muốn chết!

Oanh ——

Một tiếng kiếm minh, lôi tiễn vỡ vụn, hắc vụ vỡ vụn, thần thông bị từ đó trảm phá.

Kêu thảm bên trong, 6 tên đột hạ sát thủ, mặt mũi tràn đầy nhe răng cười tùy tùng, trùng điệp ngã xuống đất.

Ẩn tinh tiểu đội 6 người lúc chạy đến, nhìn thấy chính là một màn này, không khỏi trợn to tròng mắt, vừa sợ vừa giận.

Một đám phế vật!

Bọn hắn vốn là muốn mượn tùy tùng xuất thủ, trực tiếp giết chết La Quan, kém nhất cũng muốn đem nó nặng

tổn thương, khiến cho hắn rời khỏi.

Vì thế, làm rất nhiều chuẩn bị, nguyên lai tưởng rằng mười phần chắc chín, lúc này mới chạy đến thu thập "Tàn cuộc", nào có thể đoán được đúng là cục diện dưới mắt.

Thở sâu, một bộ áo trắng tiểu đội thành viên Sử Trường Hoa, cắn răng gầm thét, "La Quan, ngươi làm gì? Dưới mắt đi sứ sắp đến, ngươi thương ta cùng tùy tùng, ra sao rắp tâm? !"

Những người khác, lập tức kịp phản ứng.

Áo đen thành viên Trương Đức Lương cười lạnh, "Ngươi là cố ý, tổn thương ta cùng tùy tùng, nghĩ ép chúng ta một đầu, tranh thủ điện hạ ưu ái!"

"Mù ngươi mắt, dám ở chúng ta trước mặt làm tay chân, động thủ đem hắn cầm xuống, giao cho điện hạ, thành chủ đại nhân xử trí!"

Oanh ——

6 người tiến lên một bước, khí tức cường đại bộc phát.

"Dừng tay!"

Khương Đồng đuổi tới mặt mũi tràn đầy âm trầm, còn chưa đi sứ Yêu Đình, ẩn tinh tiểu đội liền bộc phát nội chiến.

Nàng lạnh giọng nói: "Tối nay, đã xảy ra chuyện gì?"

Sử Trường Hoa lớn tiếng nói: “Điện hạ, La Quan ám toán ta cùng tùy tùng, đem bọn hắn toàn bộ đả thương, còn xin ngài chủ trì công đạo!”

“Không sai, hắn cử động lần này có ý định phá hư, đi sứ Yêu tộc vương đình một chuyện, thuộc về trọng tội!”

“Như thế hành vi, tuyệt không thể bỏ qua!”

Quần tình xúc động.

Khương Đồng nhíu mày, trực giác nói cho nàng, trong đó tất có ẩn tình.

Đúng lúc này, kinh người uy áp giáng lâm, Triệu Minh Sơn chân đạp hư không mà tới.

“Đêm náo phủ thành chủ, quấy nhiễu trưởng công chúa điện hạ, sự tình tất yếu tra ra, quyết không khoan dung!”

Hắn trầm giọng mở miệng, ngữ phong băng hàn.

Dư quang, đảo qua La Quan!

Tay gãy tùy tùng vội vàng quỳ xuống đất, “Tiểu nhân bái kiến thành chủ đại nhân! Tối nay, là Từ Dĩnh cái này tiên nô xuất thân tiện tỳ, cố ý câu dẫn tiểu nhân, nhưng lại đột nhiên đổi ý, chém đứt ta một tay nắm!”

“Tiểu nhân cùng đang muốn cầm xuống nàng lúc, La Quan đột nhiên đến, không phân tốt xấu, trực tiếp đem ta toàn bộ đả thương, còn xin thành chủ đại nhân, vì ta

cùng chủ trì công đạo!”

Chúng tùy tùng toàn bộ quỳ xuống, “Đúng là như thế, ta cùng câu câu là thật!”

Bá ——

Mọi người ánh mắt nhìn về phía Từ Dĩnh, khăn trùm đầu khăn chẳng biết đi đâu, lộ ra nàng giữa lông mày 1 cái huyết sắc “Nô” chữ, đây là tiên nô xuất thân tu sĩ, bị đánh xuống lạc ấn.

“Hừ!” Triệu Minh Sơn mặt lộ vẻ vẻ giận dữ, “La Quan, ngươi thật là lớn gan, dám đem 1 cái ti tiện tiên nô, đưa vào đi sứ trong đội ngũ, ngươi là muốn cho trưởng công chúa điện hạ, trở thành thiên hạ trò cười? ! Để ta Khương quốc trên dưới, mất hết mặt mũi? !”

“Nói, ngươi rốt cuộc muốn làm gì?”

Oanh ——

Quy Nguyên cảnh giận dữ, như núi lở đất nứt.

Khủng bố uy áp, như vực sâu như ngục!

Mọi người kinh hãi, run rẩy lúc, La Quan ngẩng đầu, sắc mặt hắn hơi trắng đôi mắt sáng tỏ.

“Ta tùy tùng, tự nhiên mặc ta lựa chọn.”

“Triệu thành chủ, ngươi quản quá rộng!”

Tê ——

Giờ khắc này, mọi người hít một hơi lãnh khí.

Cuồng!

Cái này La Quan, thật sự là to gan lớn mật, dám trực tiếp về đỗi Trấn Hải thành thành chủ.

Triệu Minh Sơn giận quá thành cười, mắt lộ băng hàn, “Vô pháp vô thiên, không biết tôn ti quý tiện tiểu bối, hôm nay bổn thành chủ liền dạy ngươi, như thế nào quy củ!”

“Triệu thúc thúc!”

Khương Đồng đột nhiên mở miệng, “La Quan bây giờ là ẩn tinh tiểu đội một viên, tối nay chuyện này, liền giao cho bản cung xử trí đi.”

Nàng hạ giọng, “1 cái ti tiện tiên nô, tự nhiên không đáng giá nhắc tới, nhưng chúng ta vẫn chưa quy định, tiên nô không thể trở thành tùy tùng. Như chuyện hôm nay làm lớn chuyện, truyền ra, sợ đem hao tổn Triệu thúc thúc danh dự… Dù sao Đãng Hải quân bên trong, có đại lượng tiên nô xuất thân tu sĩ hiệu lực… Ngài nhìn, chúng ta có phải hay không trước đem sự tình tra ra, lại đến trừng phạt không muộn.”

Triệu Sơn Minh sắc mặt biến hóa, hừ lạnh một tiếng, “Tốt, liền làm phiền trưởng công chúa, tra ra chân tướng, nếu có người mang ý xấu, bổn thành chủ tuyệt không bỏ qua!”

Khương Đồng nhẹ nhàng thở ra, lớn tiếng nói: “La Quan, mọi người lời nói ngươi đã nghe thanh, nhưng có giải thích?”

Mịt mờ, cho hắn một cái ánh mắt.

La Quan quay người, “Từ Dĩnh, ngươi nói.”

Từ Dĩnh thở sâu, “Đại nhân, ta có chứng cứ cho thấy, là bọn hắn có ý định hãm hại, vu oan.” Nàng bước nhanh đi đến, vỡ vụn trong cửa phòng, lấy ra 1 con ngọc giản.

“Tối nay từ yến hội trở về về sau, ta liền trực tiếp trở về phòng, là người này đột nhiên gõ cửa, nói có khẩn yếu sự tình thương nghị. Vì để phòng lỡ như, ta sớm bày ra cái này mai ảnh lưu niệm ngọc giản, chuyện đã xảy ra đều ở trong đó.”

Bá ——

Ẩn tinh tiểu đội nó hơn thành viên, thần sắc biến đổi, tay gãy tùy tùng bọn người, càng là mặt đều lục, bọn hắn một chút liền nghĩ đến, hôm qua phát sinh sự tình.

Ni - mã!

Đôi này chủ tớ, thực tế quá âm hiểm, lại chơi 1 chiêu này, chẳng lẽ giữa người và người, lại không thể có điểm tín nhiệm sao? !

La Quan cầm qua ngọc giản, thần niệm thăm dò vào trong đó, đột nhiên cười lạnh, “Một đám vương bát đản, thật đạp ngựa không muốn mặt!”

“Triệu thành chủ, ngài thói quen tay run, ngọc giản này hay là giao cho trưởng công chúa, để điện hạ tới phán định ai đúng ai sai đi!”

Bá ——

Triệu Minh Sơn sắc mặt, đen như đáy nồi.

A đù, cái này đạp ngựa quả thực chính là, ở trước mặt “Ba ba” đánh mặt, lại thêm trước đó mắng chửi người thời điểm, La Quang liếc mắt nhìn hắn…

Đường đường Quy Nguyên cảnh siêu cấp cường giả, kém chút tức giận thổ huyết!

Khương Đồng trong lòng nhất định, “La Quan, đem ngọc giản cho bản cung, ta tự sẽ theo lẽ công bằng xử trí!” Nàng cầm tới ngọc giản, thăm dò vào thần niệm.

“Hừ!”

Mấy hơi về sau, Khương Đồng đôi mắt băng lãnh, hung hăng trừng mắt liếc, quỳ trên mặt đất đám kia tùy tùng. Thật sự là một đám vương bát đản, rõ ràng chính là bọn hắn cố ý sinh sự, lại vẫn dám bị cắn ngược lại một cái.

Lại thêm, ảnh lưu niệm ngọc giản một mực thu nhận sử dụng, thẳng đến Từ Dĩnh thu hồi. Cho nên, La Quan bị đột nhiên vây công một màn, nàng cũng thấy rõ ràng, rất nhanh liền nghĩ thông suốt trong đó khúc chiết, mấu chốt.

Nhìn ẩn tinh tiểu đội mấy người ánh mắt, lộ ra một tia chán ghét, lạnh lùng, đáy lòng càng có mấy điểm bi ai —— đây chính là phụ hoàng, mẫu hậu, cho nàng quyển định phò mã dự bị?

Một bầy chó cái rắm hỗn trướng!

“Các ngươi, còn có lời gì nói? !”

Một đám tùy tùng sắc mặt trắng bệch, tay gãy người kia mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, “Điện hạ, thật sự là kia tiện tỳ, ánh mắt câu dẫn ta, nếu không tiểu nhân sao lại, coi trọng nàng loại này tiên nô tạp chủng…”

Ba ——

Trùng điệp một bạt tai, đem hắn trực tiếp đánh bay, máu tươi rơi vãi gãy răng bay tứ tung.

La Quan cười lạnh, “Ngươi đạp ngựa còn dám nói hươu nói vượn, lão tử sống lột ngươi!” Hắn đảo qua, sắc mặt khó coi ẩn tinh tiểu đội mọi người, “Điện hạ, ta hoài nghi những này tùy tùng, là bị người sai sử, là có người cố ý, muốn mưu hại chúng ta chủ tớ.”

Cỏ!

Ngươi đạp ngựa xem chúng ta, nói loại lời này, không phải rõ ràng, là tại điểm chúng ta? Sử Trường Hoa, Trương Đức Lương bọn người, sắc mặt đại biến.

Nhất là, Khương Đồng xem ra ánh mắt bên trong chán ghét, càng làm cho bọn hắn, hận kém chút cắn nát răng

hàm.

La Quan, ngươi đạp ngựa chờ lấy, sự tình không xong!

Thở sâu, Sử Trường Hoa trầm giọng nói: “Điện hạ, đối với chuyện này, ta cùng không biết chút nào, là bị bọn hắn lừa bịp.”

Nói, một cú đạp nặng nề, đem hắn tùy tùng đạp bay.

“Đồ hỗn trướng, dám lừa gạt điện hạ, ngươi thật là đáng chết!”

Trương Đức Lương cắn răng, “Điện hạ bớt giận, ngài nếu không hả giận, chúng ta liền tự tay, đem những thứ hỗn trướng này toàn bộ đánh chết!”

Một đám tùy tùng, lập tức mặt như màu đất, điên cuồng dập đầu.

“Điện hạ tha mạng!”

“Điện hạ tha mạng! !”

Triệu Minh Sơn nhíu mày, nói: “Điện hạ, đi sứ Yêu tộc vương đình sắp đến, nếu đem bọn hắn tất cả đều giết, chẳng lẽ không phải hỏng việc? ? Không bằng liền cho bọn hắn, 1 cái lấy công chuộc tội cơ hội.”

Hắn giương mắt xem ra, “Dù sao, bất quá chỉ là 1 cái, ti tiện tiên nô nữ tử, huống hồ nàng cũng chưa nhận, thực tế tính tổn thương… Ngươi nói, đúng hay không?”

Một câu cuối cùng, là hỏi Từ Dĩnh.

Quy Nguyên cảnh tu sĩ ánh mắt, như sơn nhạc hoành ép, thân thể nàng lắc một cái, sắc mặt tái nhợt.

“… Là, mời trưởng công chúa lấy đại cục làm trọng, ta… Ta không truy cứu nữa…” Từ Dĩnh đầu thấp thấp hơn, mặt mũi tràn đầy đắng chát, bi phẫn, đôi mắt ảm đạm.

Nhưng, nàng có thể như thế nào?

Nàng bất quá chỉ là 1 cái ti tiện, dù là bị người giết chết, đều chỉ cần bồi thường chút linh thạch, liền có thể đuổi tiên nô.

Dù là nàng gia nhập Đãng Hải quân, giết chết vô số Yêu tộc, vì trấn thủ hải cương, chảy qua vô số huyết lệ!

Nhưng nàng, chỉ là cái tiên nô…

Đúng lúc này, một thanh âm vang lên, “Ta không đáp ứng!”

Từ Dĩnh bỗng nhiên ngẩng đầu, mặt mũi tràn đầy chấn kinh.

La Quan cười lạnh, “Nàng là ta tùy tùng, chính là ta người, động nàng chính là đụng đến ta.” Hắn ngẩng đầu, “Triệu thành chủ, ta La Quan sự tình, không dùng đến ngươi tới làm quyết định!”

Bá ——

Từ Dĩnh ánh mắt, một chút trở nên sáng tỏ.

Giờ khắc này, nàng chân chính nhận định La Quan.

Thân này làm đao binh.

Vì hắn sinh, vì hắn chết! !

Triệu Minh Sơn sắc mặt tái xanh, “Tiểu bối, đợi đi sứ Yêu Đình trở về, bổn thành chủ sẽ có ghế sinh tử đài chi chiến… Nhìn ngươi, như thế nào hình thần câu diệt!”

La Quan cười lạnh, “Kia chỉ sợ, Triệu thành chủ phải thất vọng.” Hắn quay người, “Điện hạ, những này vương bát đản, nhất định phải nhận trừng phạt.”

Khương Đồng hơi 1 do dự, “La Quan, ngươi muốn thế nào? ?” Đi sứ sắp đến, những này tùy tùng đều là tỉ mỉ chọn lựa, đã tới không kịp lại thay đổi.

La Quan thản nhiên nói: “Rất đơn giản, ta chỉ xuất 1 kiếm, việc này liền xóa bỏ.”

“Tốt!” Sử Trường Hoa lớn tiếng nói: “Điện hạ, yêu cầu này chúng ta đáp ứng.”

Trương Đức Lương đáy mắt, hiện lên một tia trào phúng, “Vậy liền để ta cùng nhìn xem, La Quan đạo hữu 1 kiếm, ra sao cùng phong thái.”

Nó hơn tiểu đội thành viên, cũng mặt lộ vẻ nhẹ nhõm.

Vì bảo đảm lần này, đi sứ Yêu tộc vương đình thuận lợi,

những này tùy tùng bị trang bị đến tận răng, mỗi người đều có cực mạnh át chủ bài.

Liên thủ phía dưới, dù là Thần Hồn cảnh viên mãn, giết bọn hắn cũng được phí chút sức lực.

La Quan lại có thể thế nào?

Cái gọi là chỉ xuất 1 kiếm, chính là tự rước lấy nhục!

Chương 510 : Ngươi tâm tư ta đã khám phá

Khương Đồng trong lòng, sinh ra một tia áy náy, cảm động, cho rằng lấy La Quan tâm tính, làm ra cái này quyết định, là vì nàng có thể, thuận lợi đi sứ vương đình.

Nếu không, ngay cả tiểu yêu vương đô dám giết người, sẽ bỏ qua những này tùy tùng?

Nàng đôi mắt thật sâu, “Bản cung đáp ứng ngươi, nhưng sự tình không thể cứ như vậy tuỳ tiện kết thúc, 1 kiếm bên ngoài các ngươi còn cần, cho ngoài định mức đền bù.”

Trưởng công chúa lên tiếng, Sử Trường Hoa, Trương Đức Lương bọn người cung kính xưng phải, khóe miệng lộ ra cười lạnh. Kế hoạch thất bại lại như thế nào? Có thành chủ đại nhân che chở, nhiều nhất bồi thường một ít linh thạch thôi, xuất thân của bọn họ quyết định, đó căn bản không tính sự tình!

Xem ra ánh mắt bên trong, lộ ra đùa cợt, khiêu khích.

La Quan cười lạnh, “Nhìn cái gì vậy? Chỉ riêng hắn mẹ trừng mắt, liền khỏi phải bồi a! 1 người 1 triệu linh thạch, lấy ra!”

Sử Trường Hoa, Trương Đức Lương bọn người, hít một hơi lãnh khí.

1 người 1 triệu linh thạch? Ngươi đạp ngựa điên rồi đi, chúng ta là có tiền, nhưng không phải oan đại đầu.

Khương Đồng vuốt vuốt mi tâm, “Tốt, đừng hồ nháo… Chỉ có một người 200,000 linh thạch, cũng coi như cho các ngươi chút giáo huấn.”

“Vâng, điện hạ.”

Mấy người một mặt hậm hực.

1 triệu 2 linh thạch, cho dù tại Thiên Thanh đại lục, cũng không phải một số lượng nhỏ.

La Quan lớn tiếng nói: “Từ Dĩnh, còn không cám ơn điện hạ, lại đem linh thạch thu lại, những này là vương bát đản nhóm đưa cho ngươi bồi thường.”

Ngươi đạp ngựa đủ!

Sử Trường Hoa bọn người, kém chút tức điên.

“La Quan, ngươi tranh thủ thời gian xuất kiếm, đừng lãng phí thời gian!”

La Quan cười lạnh, “Con rùa đều là thật kiên nhẫn, các ngươi thật đúng là dị loại.” Không chờ bọn hắn lại mở miệng, đưa tay 1 kiếm.

“Thôi được, liền thành toàn các ngươi!”

Oanh ——

1 kiếm chém ra, bao phủ 6 tên tùy tùng, bọn hắn đã đạt được chủ nhân thụ ý, vội vàng thi triển át chủ bài bảo mệnh.

Trong chốc lát, các loại thần quang bộc phát.

Nhưng tiếp xuống, nhưng không có nửa điểm động tĩnh, 6 tên tùy tùng đỉnh đầu linh quang, cũng không nửa điểm gợn sóng.

Hẳn là La Quan biết rõ, một kiếm này không hề có tác dụng, cố ý đùa nghịch bọn hắn, tiêu hao lá bài tẩy của bọn hắn!

Sử Trường Hoa bọn người cắn răng, tên vương bát đản này, thật đúng là xấu tính hạt giống!

Khương Đồng mặt lộ vẻ kinh ngạc, nàng cảm thấy La Quan bao nhiêu, vẫn là phải xả giận, kết quả liền cái này?

Nhưng sau một khắc, 6 tên tùy tùng ầm vang ngã xuống đất, thân thể bọn họ mặt ngoài, không có nửa điểm thương thế.

Nhưng hồn phách lại tại 1 kiếm phía dưới, tan thành mây khói.

Đây là, trảm linh!

“A!”

Kinh hô đột khởi, Sử Trường Hoa bọn người trừng lớn

mắt, 1 bộ gặp quỷ biểu lộ.

“Nguyên thần thủ đoạn? !” Triệu Sơn Minh sắc mặt biến hóa, “Không phải, tiểu bối này chỉ Kim Đan viên mãn cảnh giới, tuyệt sẽ không sai, hắn không có khả năng chạm đến nguyên thần… Đây cũng là một loại, chém giết hồn phách thủ đoạn đặc thù, chẳng lẽ đây chính là hắn át chủ bài?”

“Việc này, muốn nói cho Tạ Định giúp, để Tạ gia thiên kiêu làm tốt ứng đối, tuyệt không thể cho La Quan, nửa điểm mạng sống cơ hội!”

Những này tùy tùng, cũng không tính chết vô ích.

Khương Đồng: …

A a a!

Thằng hề đúng là chính ta? !

La Quan tên vương bát đản này, ngay từ đầu không có ý định bỏ qua bọn hắn.

Nàng cắn răng, “La Quan, hiện tại ngươi hài lòng rồi?” Khó trách hắn sớm tính tiền, hẳn là tính sẵn 1 kiếm về sau, Sử Trường Hoa bọn hắn khẳng định trở mặt không nhận.

Gia hỏa này, quá gà tặc!

La Quan cười gật đầu, “Đa tạ công chúa điện hạ thành toàn, đã sự tình chấm dứt, chúng ta hai chủ tớ người,

trước hết cáo từ.”

“Từ Dĩnh, đi!”

Hắn quay người, bước nhanh mà rời đi.

Sử Trường Hoa, Trương Đức Lương bọn người, kém chút tại chỗ bạo tạc, “Điện hạ, La Quan tên vương bát đản này, đem chúng ta tỉ mỉ chọn lựa tùy tùng đều giết, ngài có thể nào để hắn đi?”

Khương Đồng sắc mặt nhàn nhạt, “Chư vị, điều kiện là các ngươi đáp ứng, bản cung cùng thành chủ thân là chứng kiến, các ngươi muốn đổi ý?”

Mọi người biểu tình ngưng trọng.

“Sau này liền đem đi sứ Yêu Đình, chư vị hay là tranh thủ thời gian nghĩ biện pháp, thay thế mới tùy tùng đi, bản cung hôm nay mệt mỏi.”

Đối Triệu Minh Sơn hành lễ, Khương Đồng quay người rời đi.

Tránh đi mọi người ánh mắt, khóe miệng lộ ra mỉm cười, tuy có chút nổi nóng, nhưng nàng cũng cảm thấy La Quan cách làm, thực tế là thống khoái.

“Thành chủ đại nhân.” Sử Trường Hoa bọn người, vẻ mặt cầu xin.

Triệu Minh Sơn thản nhiên nói: “Có chơi có chịu, dừng ở đây.” Hơi dừng một chút, “Các ngươi còn trẻ, đều có thể

còn nhiều thời gian.”

Nói xong, chân đạp hư không mà đi.

Trong viện một chỗ thi thể, Sử Trường Hoa, Trương Đức Lương bọn người đối mặt, đều nhìn thấy lẫn nhau chật vật cùng phẫn hận.

“Chư vị, cái này thiệt thòi lớn, chúng ta chỉ có thể trước nhịn xuống!”

Sử Trường Hoa thở ra một hơi, “Thành chủ đại nhân nói rất đúng, chúng ta còn nhiều thời gian… La Quan giết, Bàn Sơn yêu vương phủ tiểu yêu vương, đầu kia vượn già tâm tính bạo ngược, rất ít giảng quy củ.”

“Không sai! Chúng ta trước tạm chịu đựng, tại thời khắc mấu chốt, có lẽ chỉ cần nhẹ nhàng đẩy, liền có thể để hắn vạn kiếp bất phục!”

…

La Quan chỗ ở.

Theo sau lưng Từ Dĩnh, đem cửa phòng quan bế về sau, quỳ trên mặt đất.

Nàng cung kính dập đầu, “Đại nhân, tạ ơn ngài!”

Câu này, phát ra từ phế phủ.

Vì chỉ là 1 cái, tiên nô xuất thân đê tiện nữ nhân, La Quan ngạnh kháng Triệu Sơn Minh ý chí, giết chết 6 tên

tùy tùng, vì nàng đòi lại công đạo.

Lúc này nghĩ đến, vẫn cảm xúc bành trướng.

“Bắt đầu.” La Quan khoát khoát tay, “Ngươi ta đều hiểu, chuyện tối nay là hướng ta đến, ngươi xem như bị liên luỵ.”

Hắn cười lạnh một tiếng, “Tiếp xuống, ngươi liền đi theo bên cạnh ta, đám kia vương bát đản tiếp xuống, chắc chắn sẽ không trung thực.” Hôm nay trước hết giết tùy tùng xả giận, cùng Sử Trường Hoa những này vương bát đản, ngày sau phạm đến tay hắn bên trong, lại triệt để thanh toán.

Từ Dĩnh gật đầu, “Vâng, đại nhân.”

Sau đó, hết thảy gió êm sóng lặng.

Đi sứ Yêu tộc vương đình ngày, đến!

Trấn Hải thành, truyền tống đại điện.

Lấy Khương Đồng cầm đầu, La Quan cùng ẩn tinh tiểu đội 7 người, cũng tùy tùng 7 người các loại, bước vào truyền tống trận.

Ông ——

Quang mang bùng lên, mọi người thân ảnh tiêu tán.

Triệu Minh Sơn đi đến Tạ Thành Bang bên người, thấp giọng nói vài câu.

Cái sau ánh mắt chớp lên, gật gật đầu, “Yên tâm, đợi tiểu tạp chủng này trở về, bản tướng nhất định đoạn tuyệt hắn toàn bộ sinh cơ!”

Hoàng Hải khu vực, Khuê Sơn đảo.

Bên ngoài truyền tống trận, đại lượng Đãng Hải quân tu sĩ trấn thủ, nghiêm phòng ngoài ý muốn, cung nghênh trưởng công chúa điện hạ.

Đột nhiên, truyền tống trận sáng lên, lần lượt từng thân ảnh hiển hiện.

“Ta cùng bái kiến trưởng công chúa điện hạ!”

Mọi người núi thở hành lễ.

Khương Đồng bước ra truyền tống trận, mỉm cười nói: “Chư vị mời lên, bản cung đem từ Khuê Sơn đảo lên đường, đi sứ Yêu tộc vương đình, đi thuyền trên đường còn dựa vào chư vị tương trợ.”

“Ở đây, sớm cám ơn!”

“Vì điện hạ hiệu lực, muôn lần chết không chối từ!” Đãng Hải quân mọi người mặt lộ vẻ tiếu dung, trưởng công chúa gì cùng tôn quý, lại đối bọn hắn thân cận hữu lễ, tất nhiên là trong lòng kích động.

Một chút tu sĩ trẻ tuổi, nhìn xem trưởng công chúa gương mặt xinh đẹp, không tự giác liền đỏ mặt. Cái này khiến La Quan chậc chậc ngợi khen, nữ nhân xinh đẹp

đâu, đang lôi kéo người tâm phương diện, quả nhiên làm ít công to.

Bất quá, đường đường Khương quốc trưởng công chúa, làm việc như thế dụng tâm hết sức, xem ra nàng tại Khương quốc tình cảnh, là thật không tốt lắm. Cự tuyệt Hoàng hậu tứ hôn, bị Khương quốc Hoàng đế hàng phạt, đi sứ Yêu tộc vương đình, còn tổ như thế 1 cái ra mắt tiểu đội…

“Từ Dĩnh?”

“Có thuộc hạ.”

“Khương quốc Hoàng hậu, là mẹ kế a?”

“… Là.”

Phải, vậy liền đúng rồi.

Trái phải bất quá là chút, cũ rích cung đình đấu đá, quyền lực đấu tranh loại hình.

Hàn huyên qua đi, Khương Đồng bị Khuê Sơn đảo vệ sở, cung nghênh đi vào.

Tại cái này La Quan nhìn thấy người quen, Trương Hoài An.

“Trưởng công chúa, Trương tham tướng sẽ hộ tống ngài, tiến về Yêu tộc vương đình, hắn đối Khương quốc trung thành cảnh cảnh, ngài cứ yên tâm đi.”

Trương Hoài An hành lễ, “Thần, bái kiến điện hạ!”

Khương Đồng tiếu dung tươi đẹp, “Thế nhưng là ‘Một bộ thanh sam trấn hải sóng’ Trương Hoài An, Trương đại nhân? Ngài uy danh, bản cung tại quốc gia sớm có nghe nói, hôm nay gặp mặt quả thật bất phàm.” Tiếp lấy đối với hắn hành lễ, “Lần này đi sứ, làm phiền Trương đại nhân hao tâm tổn trí! !”

Trương Hoài An nghiêng người tránh đi, trầm giọng nói: “Chỗ chức trách, thần nghĩa bất dung từ.” Thần sắc coi như trấn định, nhưng cũng có thể thấy được vui mừng, kích động.

Tiểu Khương người này, lôi kéo người tâm thủ đoạn, coi là thật cao minh! !

Lão Trương mặt lạnh tay hung ác, xem xét liền không tốt sống chung, thế mà lần thứ 1 gặp, liền bị dao động lòng tràn đầy kích động, thật sự là lợi hại.

La Quan âm thầm khuyên bảo, ta phải cẩn thận một chút, cũng không thể nữ nhân này nói, bị nàng lắc lư không biết đông tây nam bắc.

Chu tiên sinh tiến lên, cùng Trương Hoài An làm lễ, hắn xuất thân hoàng đình, là chuyến này một vị khác Thần Hồn cảnh cường giả, nhưng rất rõ ràng chuyến này lấy Trương Hoài An làm chủ.

Hắn không có khiêm tốn, ánh mắt đảo qua mọi người, trầm giọng nói: “Lần này, ta cùng hộ vệ trưởng công chúa điện hạ, đi sứ Yêu tộc vương đình, tất dốc hết toàn

lực hộ vệ điện hạ an toàn, giương ta Khương quốc quốc uy.”

“Tại trong lúc này, tất cả mọi người nhất định phải chân thành hợp tác, quyết không cho phép xuất hiện bất kỳ, nội bộ tư đấu hành vi, nếu không bản tướng nghiêm trị không tha!”

Lúc nói chuyện, lạnh lùng nhìn thoáng qua La Quan.

Tiểu tử này, chính là cái đau đầu!

“Khục!” Khương Đồng lo lắng, La Quan lại sẽ “Khẩu xuất cuồng ngôn”, “Trương tham tướng, Yêu Đình đường xa, chúng ta cái này liền lên đường đi.”

Trương Hoài An gật đầu, “Thần tuân mệnh!”

Đi sứ thuyền lớn đã sớm chuẩn bị thỏa đáng, dâng lên Khương quốc hoàng thất đại kỳ, lái ra Khuê Sơn đảo, một đường không ngừng tiến vào Hồng Hải khu vực.

Nghiêm chỉnh mà nói, Hồng Hải bên ngoài mới là, Yêu tộc chân chính thống lĩnh cương vực.

Từ vương đình, long cung chung chưởng, phân đất phong hầu vô số yêu vương phủ, quản hạt lấy ngàn tỉ hải cương.

Tiến vào Hồng Hải không lâu, liền có từng đạo băng lãnh ngấp nghé ánh mắt, nhưng khi bọn hắn nhìn thấy, trên thuyền lớn Khương quốc hoàng thất cờ xí về sau, liền nhao nhao thối lui.

Trên thuyền ngắn ngủi xao động sau bình tĩnh lại, mọi người mỗi người quản lí chức vụ của mình.

La Quan nhìn Chu tiên sinh cho lúc trước ngọc giản, bên trong đối lần này hành trình, có giới thiệu sơ lược.

Bọn hắn sẽ tại Hồng Hải đi thuyền 3 ngày, tiến vào Kim Quang yêu vương phủ cảnh nội, hơi sự tình tu chỉnh về sau, cưỡi truyền tống trận đến Yêu tộc vương đình.

Có trước đó thứ 3 khối đế kiếm mảnh vỡ, rất khó cầm tới dự cảm về sau, La Quan nhịn không được suy đoán, hẳn là nó tại Yêu tộc vương đình?

Như coi là thật như thế, tại chúng yêu tộc đỉnh tiêm siêu cấp cường giả ngay dưới mắt, muốn cầm đến đế kiếm mảnh vỡ, không thể nghi ngờ khó như lên trời.

Là lấy La Quan giờ phút này tâm tình, có một ít xoắn xuýt, hắn đã hi vọng có thể sớm một chút, tìm tới đế kiếm mảnh vỡ tung tích, lại lo lắng chính mình suy đoán, lại biến thành sự thật.

Giấu trong lòng phần này xoắn xuýt, La Quan ngồi tại boong tàu một góc, Từ Dĩnh thân thể cao gầy đứng thẳng tắp, ngân sắc tóc ngắn trong gió khuấy động, hộ vệ ở bên.

Ông ——

Thôi động đế kiếm bản nguyên, một chút gợn sóng về sau, vẫn là không có đầu mối.

Quả nhiên, đột nhiên nhân phẩm đại bạo phát, ngồi thuyền đụng vào đế kiếm mảnh vỡ xác suất, quả thực có thể xem nhẹ.

Đúng lúc này, tiếng bước chân vang lên.

Từ Dĩnh thông suốt quay người, trên mặt băng lãnh biến mất, cung kính hành lễ chủ động lui xa.

Khương Đồng nhìn xem La Quan bóng lưng, không rõ vì sao lúc này, hắn vẫn trấn định như thế? ? Chẳng lẽ gia hỏa này, thật có bối cảnh gì? Mới dám khắp nơi phách lối.

Không đúng, Trấn Hải thành phong ba lần kia, Tạ Thành Bang kém chút liền muốn diệt khẩu… Thật có bối cảnh, không nên là phần này thao tác! !

Tóm lại, La Quan người này, nàng nhìn có chút không thấu.

Thở ra một hơi, Khương Đồng do dự một chút, nói khẽ: “La Quan, phủ thành chủ phát sinh sự tình, bản cung xin lỗi ngươi.”

Nữ nhân này, là nghĩ lôi kéo ta? !

La Quan cảnh giác, “Không sao, cái này cùng điện hạ không quan hệ.”

“Đừng an ủi bản cung, nếu không phải trên yến hội… Thôi, nhiều lời vô ích, Tạ tướng quân bên kia bản cung

đã thư một phong đi vương đô, hoặc còn có cứu vãn.”

La Quan nghĩ nghĩ, “Điện hạ như coi là thật cảm thấy, tâm lý băn khoăn, ta cũng có thể cho ngài, 1 cái đền bù cơ hội.”

Khương Đồng nghiêm nghị, “Ngươi nói.”

“Để ta đánh một bạt tai, điện hạ quay đầu bước đi, liền có thể giúp ta miễn đi rất nhiều phiền phức.”

Khương Đồng: …

Cảm giác, nàng chí ít choáng 3 giây.

Cắn răng gầm nhẹ, “La Quan, ngươi tên hỗn đản!”

Tức giận rời đi.

La Quan khóe miệng hơi vểnh.

Hừ ——

Nữ nhân, ngươi tâm tư ta đã khám phá.

Muốn để ta cho ngươi bán mạng, không có cửa đâu!

—

Chương 511 : Vu oan giá họa

Sau 3 ngày, Kim Quang yêu vương phủ đến!

Đây là 1 cái trên biển đại đảo, vô số Yêu tộc hội tụ, yêu khí trùng thiên.

Giờ phút này một đám Yêu tộc bay tới, “Ta cùng phụng vương mệnh mà đến, nghênh Khương quốc trưởng công chúa một nhóm, tại Kim Quang đảo tạm vứt bỏ cả.”

Cầm đầu một tên yêu tôn quát khẽ, thái độ coi như cung kính.

Chu tiên sinh tiến đến, cùng đối phương thương lượng, “Điện hạ, mời xuống thuyền đi.”

Hôm nay, Khương Đồng một bộ hoa lệ váy dài, có long, phượng hình dáng trang sức, hiển thị rõ lộng lẫy.

Nhìn về phía bầy yêu, nàng khẽ gật đầu, “Làm phiền.”

Nhân, yêu lưỡng tộc dù thế như nước với lửa, nhưng đã là đi sứ, mặt ngoài tư thái không thiếu sót.

Trương Hoài An khuôn mặt lạnh lùng ở bên, đôi mắt yếu ớt, bộc lộ túc sát.

La Quan cùng ẩn tinh tiểu đội thành viên, cùng tùy tùng các loại, rơi vào sau lưng.

Đúng lúc này, đối diện bầy yêu bên trong, đột nhiên đi ra 1 người, “Ai là La Quan?”

Quát lạnh bên trong, đều là bất thiện!

La Quan nhíu mày, tiến lên một bước, “Ngươi là người phương nào?”

Cái này Yêu tộc cười lạnh ở giữa hơi hơi đánh giá, “Ta chính là Bàn Sơn yêu vương phủ Đại công tử, hôm nay phụng vương mệnh đến đây, đưa ngươi một lời.”

Hắn biểu lộ uy nghiêm, “Yêu quốc phong quang tú mỹ, phụ vương để ngươi nhìn nhiều vài lần.”

Dứt lời, quay người rời đi.

Giữa sân đột nhiên yên tĩnh!

Bàn Sơn yêu vương phủ Đại công tử…

La Quan giết tiểu yêu vương một chuyện, đã mọi người đều biết, mà phong quang tú mỹ nhìn nhiều vài lần, càng sâu tầng 1 ý tứ, tất nhiên là ngày giờ không nhiều.

Đây quả thực là, trần trụi tử vong uy hiếp!

Sử Trường Hoa, Trương Đức Lương bọn người, ánh mắt sáng lên, hiển hiện kinh hỉ.

Tốt!

La Quan a La Quan, để ngươi đạp ngựa phách lối nữa, ác nhân tự có ác nhân trị.

Trương Hoài An nhíu mày, tiến lên một bước.

Oanh ——

Túc sát đại thịnh!

“Nước ta trưởng công chúa điện hạ tới chơi, Kim Quang yêu vương phủ chính là dạng này đãi khách?”

Kim Quang yêu vương phủ kia yêu tôn cười cười, “Bất quá là câu nói đùa, chư vị đừng coi là thật, mời theo bản tôn tiến vào đảo đi.”

Đối với Khương quốc một nhóm, Yêu tộc coi như coi trọng, đem 1 cái đại trạch, chia làm sứ đoàn chỗ ở.

“Chư vị, tối nay vương thượng thiết yến, còn xin nhất thiết phải có mặt.”

Mỉm cười nói xong, bầy yêu thối lui.

Khương Đồng phất tay, “Một đường mệt nhọc, tất cả đi xuống nghỉ ngơi đi.” Hơi dừng một chút, “La Quan, ngươi lưu lại.”

Rất nhanh, trong điện cũng chỉ còn lại có, Trương Hoài An, Chu tiên sinh, cùng trưởng công chúa, La Quan 4 người.

Khương Đồng trầm giọng nói: “La Quan, Bàn Sơn yêu

vương phủ từ trước đến nay bá đạo ngang ngược, làm việc không tuân theo quy củ, ngươi nhất định cẩn thận.”

“Không được để Yêu tộc, tìm tới ra tay với ngươi cơ hội, khi tất yếu khi ẩn nhẫn chút, hiểu chưa?”

La Quan chắp tay, “Đa tạ điện hạ nhắc nhở, La mỗ minh bạch.”

Tâm lý, lại lắc đầu.

Tiểu Khương cái này nhắc nhở không có gì dùng, Yêu tộc thật muốn động thủ với hắn, phòng là không phòng được.

Khương Đồng nghĩ nghĩ, “Trương tham tướng, phiền phức ngài tăng cường phòng vệ, đợi đêm nay về sau, chúng ta ngồi truyền tống trận tiến vào Yêu tộc vương đình, Bàn Sơn yêu vương phủ liền không dám quá làm càn.”

Trương Hoài An nhìn La Quan một chút, “Thần tuân mệnh!”

Đình viện rất lớn, đầy đủ dung nạp sứ đoàn thướt tha có hơn, nhưng khi La Quan chọn lựa chỗ ở lúc mới phát hiện, ẩn tinh tiểu đội mọi người tình nguyện chen cùng một chỗ, đem Đông viện nhét tràn đầy.

Tây viện, thì không có một ai.

Từ Dĩnh mặt lộ vẻ tức giận, “Đại nhân, quá mức!” Cái này nói rõ, nói là La Quan phải ngã nấm mốc, không

nghĩ thụ hắn liên luỵ.

La Quan cười cười, “Ta đều đem bọn hắn da mặt, theo trên mặt đất ma sát, còn nói cái gì qua điểm.”

Phát giác được Đông viện, một chút ánh mắt âm thầm thăm dò, hắn tiêu sái quay người, “Đi, vừa vặn chúng ta chủ tớ, ở thanh tĩnh tự tại.”

Đông viện.

Đợi La Quan, Từ Dĩnh thân ảnh, biến mất tại Tây viện bên trong.

Sử Trường Hoa, Trương Đức Lương bọn người, mặt lộ vẻ oán hận!

“Hỗn đản, gia hỏa này vừa rồi, là đang cười nhạo chúng ta.”

“Đừng nóng vội, ta cũng phải nhìn cái này La Quan, còn có thể phách lối đến khi nào!”

“Có hắn khóc thời điểm!”

Mọi người cắn răng mắng to.

Rất nhanh, màn đêm buông xuống.

Kim Quang yêu vương phủ.

Yêu vương thiết yến!

Khương Đồng mang theo sứ đoàn mọi người có mặt, hàn huyên qua đi yến hội bắt đầu.

Không có cái gì ăn người tiết mục, cố ý khích giận sứ đoàn cùng các loại, hết thảy gió êm sóng lặng.

Trừ Bàn Sơn yêu vương phủ Đại công tử, âm dương quái khí vài câu, cũng coi như chủ và khách đều vui vẻ.

Yến hội kết thúc, các phương thối lui.

La Quan mang theo Từ Dĩnh, trở lại trống rỗng Tây viện, nàng buông lỏng một hơi, “Đại nhân, xem ra tối nay không có việc gì, ta còn lo lắng Bàn Sơn yêu vương phủ, sẽ thừa cơ sinh sự.”

“Vậy nhưng chưa hẳn.” La Quan ánh mắt chớp lên, lộ ra lãnh ý.

Gặp hắn biểu lộ, Từ Dĩnh giật mình trong lòng, “Đại nhân, thế nhưng là cái kia bên trong không ổn?”

La Quan xoay người rời đi, rất mau tới đến trong viện, một cái giếng nước bên cạnh.

“Lão sư?”

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Ngay tại cái này.”

La Quan đưa tay, hướng xuống giếng một nắm, “Rầm rầm” tiếng nước chảy vang lên, lại có một phương hộp gỗ bay ra.

Nó chất liệu như kim thạch, tiếng đánh thanh thúy, mặt ngoài khắc dấu vô số Yêu văn, hóa thành 1 đạo cường đại phong ấn.

Hộp gỗ một góc, có “Bàn Sơn” 2 chữ.

“Bàn Sơn yêu vương phủ!” Từ Dĩnh kinh hô, “Đại nhân, chúng ta chỗ ở vì sao lại có vật này?”

La Quan cười lạnh, “Rất đơn giản, có người cố ý đưa tới, muốn cho chúng ta một món lễ lớn.”

Đột nhiên, hỗn loạn động tĩnh từ bên ngoài truyền đến, nương theo lấy kinh hô, quát mắng.

“Bàn Sơn yêu vương phủ trọng bảo mất đi, tất cả mọi người không được thiện động , chờ đợi điều tra!”

Vu oan giá họa…

Bá ——

Từ Dĩnh sắc mặt, một chút trở nên tái nhợt, nàng cắn răng, “Đại nhân, mời ngài đem hộp cho ta, thuộc hạ hiện tại liền chạy!”

Nàng chuẩn bị đem tất cả chịu tội, đều dốc hết sức đam hạ.

Nhưng một trảo, lại rơi tại không trung, La Quan lật tay hộp gỗ biến mất không thấy gì nữa, thản nhiên nói: “Đưa tới cửa bảo bối, ngu sao không cầm.”

“Yên tâm, không có chuyện gì!”

Bành ——

Một tiếng vang thật lớn, cửa sân bị trùng điệp đạp nát, một đám hung ác Yêu tộc chen chúc mà vào.

Đảo mắt, liền đem chủ tớ 2 người vây quanh.

“La Quan, ngươi thật sự là thật lớn mật, dám trộm lấy Bàn Sơn yêu vương phủ, tiến vào hiến cho vương đình Yêu tộc trọng bảo, đây là tội chết!”

Bàn Sơn yêu vương phủ Đại công tử, một mặt nhe răng cười, “Giao ra, bản công tử cho ngươi thống khoái, nếu không nghiêm hình phía dưới, tất yếu ngươi sinh tử lưỡng nan!”

Đông viện, cửa sân mở ra.

Sử Trường Hoa, Trương Đức Lương bọn người, kiệt lực bảo trì ngưng trọng biểu lộ, đáy lòng nhảy cẫng hoan hô, cơ hồ muốn chảy ra tới.

Ni - mã, còn tưởng rằng không vui một trận, rốt cục đến.

Bàn Sơn yêu vương phủ lão Thiết nhóm, ra sức!

Tốt nhất bên trên, đem La Quan làm chết, tốt nhất là đều chết hết thấu, vĩnh thế thoát thân không được.

“Dừng tay!”

Chu tiên sinh trước hết nhất đuổi tới, khẽ quát một tiếng.

Khương Đồng vội vàng mà đến, lớn tiếng nói: “Sứ đoàn đóng quân chỗ, tức là Khương quốc lãnh thổ, các ngươi đột nhiên xâm nhập tiến đến, muốn làm gì?”

Trương Hoài An phất tay, “Phần phật” một đội Đãng Hải quân vọt tới, “Hộ vệ công chúa điện hạ, như có mưu đồ làm loạn người, giết không tha!”

“Vâng!”

Oanh ——

Trong lúc nhất thời, 2 phe giằng co, sát cơ trùng thiên.

“Làm càn!”

Quát lạnh bên trong, Kim Quang yêu vương chân đạp hư không mà đến, quy nhất cảnh đại yêu uy áp, làm người tim đập thình thịch gia tốc.

Hắn một bộ màu đen vương bào, đôi mắt băng lãnh, “Đại công tử, ngươi ban đêm xông vào sứ đoàn trụ sở, nhưng từng đem bổn vương đặt ở mắt bên trong?”

Bàn Sơn yêu vương phủ Đại công tử, vội vàng hành lễ, “Kim Quang yêu vương thứ tội! Tiểu chất phụng vương mệnh, mượn đường quý cảnh tiến về vương đình, tiến vào hiến Bàn Sơn vương phủ trọng bảo, không ngờ tối nay dự tiệc lúc, bảo vật lại bị trộm lấy!”

“Ồ? Lại có việc này!” Kim Quang yêu vương nhíu mày,

“Ngươi nói là, trộm lấy Bàn Sơn vương phủ trọng bảo người, là sứ đoàn người?”

Bàn Sơn Đại công tử lớn tiếng nói: “Không sai! Mời yêu vương minh giám, kia trọng bảo là phụ vương ta, hao phí lớn đại giới đoạt được, đem hiến cho vương đình đại sư, ăn mừng 10,000 năm thọ đản! Quý giá vô song, thịnh phóng chi vật chính là một phương, cổ thụ yêu thân thể tạo thành hộp gỗ, trên đó có Bàn Sơn yêu vương phủ lạc ấn, nhưng truy tung khóa chặt.”

“Tiểu chất lấy bí thuật cảm giác, xác định mất đi trọng bảo chính là ở đây, còn xin Kim Quang yêu vương thứ tội, trợ tiểu chất bắt về bảo vật!”

Kim Quang yêu vương nhíu mày, “Khương quốc công chúa, ngươi nhìn việc này làm như thế nào?”

La Quan thờ ơ lạnh nhạt, trong lòng một trận cười lạnh, cái này kẻ xướng người hoạ phối hợp, thật đúng là hoàn mỹ.

Yêu tộc vương bát đản, quả nhiên yến vô tốt yến, chờ ở tại đây ta đâu!

Khương Đồng biến sắc, “Cái này… Có lẽ là hiểu lầm, ta cùng sứ đoàn mọi người, đều phó vương phủ thịnh yến, há có cơ hội đi trộm cắp sự tình?”

“Công chúa nói có lý, nhưng Bàn Sơn yêu vương Đại công tử, đã đuổi tới cái này bên trong, hay là điều tra một chút cho thỏa đáng, miễn cho tái sinh khó khăn trắc trở.”

Kim Quang yêu vương nói: “Mời công chúa yên tâm, như kết quả cuối cùng cùng sứ đoàn không quan hệ, bổn vương tất không thiên vị, vì Khương quốc chư vị xuất khí!”

Dứt lời không cùng Khương Đồng mở miệng, hắn vung tay lên, “Đại công tử, nghe rõ chưa? Đi thôi!”

Bàn Sơn Đại công tử vui mừng, lớn tiếng nói: “Đa tạ Kim Quang yêu vương!” Đứng dậy, lạnh lùng nhìn La Quan một chút, “Cho bản công tử lục soát!”

Oanh ——

Bầy yêu tản ra, đem toàn bộ Tây viện, lật cả đáy lên trời.

“Điện hạ, Yêu tộc lần này có chuẩn bị mà đến, ngài chuẩn bị tâm lý thật tốt.” Chu tiên sinh thấp giọng mở miệng, hơi 1 do dự, “Vô luận như thế nào, đi sứ vì thứ 1 sự việc cần giải quyết, chớ xúc động!”

Hắn đáy mắt, lộ ra không đành lòng, tức giận.

Bàn Sơn Đại công tử cùng Kim Quang yêu vương giật dây, hắn như thế nào nhìn không ra? Yêu tộc quả nhiên là một đám, không muốn mặt hỗn trướng!

Đường đường yêu vương, có thể làm ra loại sự tình này.

La Quan, sợ là khó mà may mắn thoát khỏi!

Trương Hoài An sắc mặt tái xanh, nhìn thoáng qua Kim

Quang yêu vương, đôi mắt càng ngưng trọng thêm. Tuy nói Yêu tộc ngang ngược bá đạo, nhưng Khương quốc một nhóm chính là ngoại giao sứ đoàn… Yêu tộc phương diện, làm việc dám không có chút nào ranh giới cuối cùng, hắn luôn cảm thấy trong đó không thích hợp!

Về phần La Quan…

Hắn vốn cũng không vui, huống hồ tối nay cục diện, chú định tai kiếp khó thoát. Hi vọng là hắn suy nghĩ nhiều, chỉ chết La Quan 1 người, liền có thể lắng lại phong ba, tiếp xuống đi sứ Yêu Đình có thể mọi việc trôi chảy.

“Điện hạ, Chu đạo hữu nói cực phải, mời ngài ẩn nhẫn.”

Khương Đồng nắm chặt nắm đấm, mặt mũi tràn đầy phẫn nộ, nhìn về phía La Quan lúc, lộ ra áy náy, khổ sở.

“… Bản cung minh bạch!”

Yêu tộc, chuyện hôm nay, bản cung ghi nhớ.

Như phát giác được nhìn chăm chú, La Quan quay đầu, ánh mắt cùng Khương Đồng đối sờ.

Nàng khẽ giật mình, mất tự nhiên cúi đầu, nhưng rất nhanh lại ngẩng đầu, cắn môi.

“Thật xin lỗi!”

La Quan đọc hiểu, hàm nghĩa của ánh mắt nàng, khóe miệng hơi vểnh lắc đầu.

A! !

Nghĩ vu oan giá họa, nằm mơ! !

Bên này, Bàn Sơn yêu vương phủ Đại công tử, đã giả vờ giả vịt, đi tới miệng giếng nước kia bên cạnh.

“Người tới, cho ta xuống nước lục soát!”

Hắn âm tiếu, nhìn La Quan một chút.

Tu sĩ nhân tộc, ngươi tử kỳ đến!

Phù phù ——

Một tên Yêu tộc, trực tiếp nhảy vào đáy giếng.

Vô số ánh mắt hội tụ, mọi người mơ hồ đoán được, nơi đây chính là mấu chốt.

Sử Trường Hoa bọn người, kích động 2 mắt tỏa ánh sáng.

Mà Khương Đồng, bây giờ não hải bên trong, cũng chỉ có La Quan vừa rồi, lắc đầu cười khẽ bộ dáng. Hắn đang khuyên ngăn, để nàng không nên xúc động, khiến tự thân rơi vào hiểm cảnh.

Đến tận đây, hắn còn đang vì ta suy nghĩ…

“La Quan, bản cung có lỗi với ngươi!”

Nàng nhắm mắt lại, không đành lòng lại nhìn.

Soạt ——

Tiếng nước vang lên, toàn thân ướt đẫm Yêu tộc, chui ra miệng giếng, hắn trừng lớn vô tội 2 mắt, nhìn về phía hưng phấn vô cùng Đại công tử.

“Không có… Không có…”

Bàn Sơn Đại công tử biểu lộ cứng đờ, kém chút nhảy dựng lên, “Ngươi nói cái gì? Đánh rắm! Bản công tử cảm giác không sai, bảo vật tất ở trong đó! !”

1 cước đem nó đạp lăn, “Đồ vô dụng, cút! Nhiều xuống dưới mấy cái, cho ta cẩn thận lục soát, tuyệt đối dưới đáy giếng! !”

Hả? !

Mọi người biểu lộ biến ảo, nhìn về phía một mặt bình tĩnh, như trí thân sự ngoại La Quan.

Cục diện này, tựa hồ không đúng lắm a.

Sử Trường Hoa, Trương Đức Lương bọn người, liếc nhau, thầm mắng một tiếng a đù. La Quan tiểu tử này, nhất đạp ngựa âm hiểm xảo trá, hẳn là sớm liền có chuẩn bị?

Một kiếp này, hắn còn có thể tránh thoát đi không được? !

—

Chương 512 : Quỳ đập bạo

Giếng nước vốn cũng không lớn, mấy cái Yêu tộc xuống dưới, lúc này nước giếng lăn lộn, “Rầm rầm” loạn hưởng.

Một hồi lâu, mới gặp bọn họ từng cái, rũ cụp lấy trên đầu đến, mặt mũi tràn đầy khóc tang, “Đại công tử, chúng ta tìm lần, không tại đây!”

Bàn Sơn Đại công tử xoa xoa 2 tay, vừa đi vừa về không ngừng dạo bước, nghe vậy kém chút một đầu ngã quỵ, hắn cắn quai hàm, răng cấm đều nhanh nát, “Không có khả năng!”

Vì phong ấn bảo vật, kia cổ thụ yêu thân thể làm bảo hạp, từ phụ vương tự mình thực hiện phong ấn, tuyệt không nửa điểm khí tức tràn ra ngoài.

Rõ ràng ngay tại cái này, còn có thể bay không thành? !

“Một đám phế vật, muốn các ngươi làm gì dùng!” Chửi ầm lên vài tiếng, Bàn Sơn Đại công tử thở sâu, “Oa oa tướng, đem miệng giếng này rút khô, lão tử liền không tin tà!”

Một tên thân thấp thể tròn, mắt to chân ngắn Yêu tộc, lĩnh mệnh mà ra. Chỉ gặp hắn thả người nhảy lên, đi tới miệng giếng phía trên, hiện ra bản thể rõ ràng là 1 con con cóc tinh.

Mở cái miệng rộng, đối xuống giếng hung hăng khẽ hấp, lập tức “Ầm ầm” trầm đục bên trong, vô số nước giếng phóng lên tận trời, chui vào đến nó trong bụng.

Rất nhanh, cả thanh giếng sâu bị rút sạch, oa oa đem đánh lấy ợ một cái, thối lui đến bên cạnh.

Bàn Sơn Đại công tử tiến lên, đầu giếng khoan bên trong, lọt vào trong tầm mắt trừ mấy khối tảng đá, trống rỗng một mảnh.

Bá ——

Sắc mặt hắn, một chút trở nên trắng bệch.

Vu oan giá họa là thật, nhưng vì truy cầu hiệu quả, trực tiếp đóng đinh La Quan, dùng bảo vật cũng là thật. Cái hộp kia bên trong thật sự là Bàn Sơn yêu vương phủ, tiến vào hiến cho đại sư thọ lễ, như ném hắn tuyệt đối sẽ bị, phẫn nộ phụ vương đánh gãy ba cái chân!

“Ổn định! Đừng hoảng hốt!”

Bàn Sơn Đại công tử thở sâu, “Vì bảo đảm vạn vô nhất thất, ta đến rất nhanh, cho dù bảo vật bị phát hiện, cũng không kịp chuyển di.”

“Bảo vật nhất định còn tại cái này, chỉ là bị người cầm!”

Bá ——

Ngẩng đầu, gắt gao tiếp cận La Quan.

Bảo vật, tất ở trên người hắn!

“La Quan, ta Bàn Sơn yêu vương phủ đồ vật, không phải dễ cầm như vậy!” Bàn Sơn Đại công tử thần sắc tối nghĩa, hung hăng cắn răng.

Hộp gỗ có phụ vương phong ấn, một khi kích hoạt cho dù quy nhất cảnh siêu cấp cường giả, cũng không có cách nào ẩn nấp. Chỉ là như vậy đến, bảo vật khí tức sẽ tiết ra ngoài, sợ đem dẫn tới long cung tức giận, cho nên hắn mới chậm chạp không có sử dụng, nhưng thế cục đến tận đây, đã không lo được quá nhiều.

Nghĩ đến sau đó, tất thụ phụ vương trừng phạt, Bàn Sơn Đại công tử sắc mặt tái xanh, “La Quan, đợi công tử tìm tới bảo vật, chắc chắn ngươi chém thành muôn mảnh!”

Cắn răng, hắn bóp ra 1 cái pháp quyết.

“Bàn Sơn khải linh, ứng ta triệu hoán!”

Bầy yêu, mọi người, ánh mắt tề tụ.

Có người kích động, có người lo lắng, có người hiếu kì…

Nhưng kết quả liền như thả cái rắm, trừ nghe cái vang bên ngoài, không hề có tác dụng.

La Quan nắm lỗ mũi, lui ra phía sau 2 bước, “Ngươi không đánh răng a? So đạp phân ngựa hố đều thối, tranh thủ thời gian cách lão tử xa một chút!”

Bàn Sơn Đại công tử sắc mặt trắng bệch, “Không có khả năng… Tuyệt không có khả năng này…” Phụ vương phong ấn, La Quan có thể che đậy? !

Hắn tức hổn hển, bỗng nhiên tiến lên.

“Đáng chết tu sĩ nhân tộc, Bàn Sơn yêu vương phủ bảo vật ở đâu? Giao ra!”

Oanh ——

Yêu tôn uy áp bộc phát, uy nghiêm bạo ngược!

La Quan cười lạnh, “Bàn Sơn Đại công tử, ngươi nói ta trộm lấy bảo vật, liền đem chứng cứ lấy ra, nếu không ít tại cái này tất tất!”

Hắn ánh mắt quét qua, “Hay là nói, các ngươi Yêu tộc hôm nay, là chuẩn bị vu oan giá họa, ngạnh bức Khương quốc sứ đoàn nhận tội? Vậy ta nhìn, đi sứ vương đình một chuyện, hay là như vậy dừng lại!”

Kim Quang yêu vương nhíu mày, trầm giọng nói: “Đại công tử, liên quan đến Khương quốc sứ đoàn, ngươi nếu không có chứng cứ, không được càn rỡ.”

Hắn hiện tại, cũng có chút phiền muộn.

Là đầu kia Bàn Sơn vượn già, lo lắng tiến vào vương đình về sau, không có cơ hội tự mình báo thù, mới nói tình để hắn cho phối hợp. Cái kia bên trong ngờ tới, lưng chừng núi yêu vương phủ những người này, thực

tế là phế vật, đơn giản như vậy sự tình, đều có thể xử lý ra chỗ sơ suất.

Bàn Sơn Đại công tử cắn răng, “Kim Quang yêu vương thứ tội, là tiểu chất thất thố! Nhưng tiểu chất phát thệ, mất trộm bảo vật ngay tại cái này, là bị người này giấu đi!”

“La Quan, ngươi lập tức đem tùy thân trữ vật pháp bảo, tất cả đều lấy ra mở ra, trong đó tất có ta Bàn Sơn yêu vương phủ trọng bảo.”

Vừa thở phào Khương Đồng, biến sắc, “Không thể!” Nàng chau mày, “Tu sĩ trữ vật pháp bảo, liên quan đến tự thân lớn nhất bí ẩn, há có thể công khai gặp người? Đây quả thực là, đối ta Khương quốc sứ đoàn khi nhục, Bàn Sơn Đại công tử ngươi chớ khinh người quá đáng!”

Bàn Sơn Đại công tử gầm thét, “Khương quốc công chúa tùy ngươi định phá thiên, vua ta phủ trọng bảo mất đi, nhất định được điều tra rõ ràng, nếu không việc này quyết không bỏ qua!”

Khương Đồng khuôn mặt băng lãnh, uy nghiêm hiển thị rõ, lạnh thấu xương không thể xâm phạm.

“Trương Hoài An!”

Trương Hoài An khom người, “Thần tại.”

“Bảo hộ sứ đoàn, tung chết hết tại Kim Quang yêu vương phủ, cũng tuyệt không thể làm ta Khương quốc chịu nhục.”

“Bản cung, cùng ngươi cùng cấp tại!”

Trương Hoài An đứng dậy, “Bảo hộ sứ đoàn!”

Oanh ——

Đãng Hải quân tu sĩ, sát khí ngút trời.

Từng cái, mặt lộ vẻ ngoan lệ, quyết tuyệt.

“Muôn lần chết, thủ hộ điện hạ!”

“Muôn lần chết, thủ hộ điện hạ!”

Trong lúc nhất thời, bầy yêu biến sắc.

Bàn Sơn Đại công tử sắc mặt, so ăn phân càng khó coi hơn, đều là kinh sợ. Hắn không nghĩ tới, chỉ là 1 người tộc tiểu nha đầu, lại có như thế quyết đoán, không sợ cùng Yêu tộc trở mặt.

Kim Quang yêu vương mới phát giác được, mình bị cho ăn một ngụm phân, đi đạp ngựa Bàn Sơn yêu vương phủ, chuyện của các ngươi đừng hại lão tử!

Khương quốc đi sứ vương đình sự tình, nội tình cụ thể hắn dù không biết được, nhưng đại sư từng tự mình hỏi đến, chỉ một điểm này cũng biết khẩn yếu. Như Khương quốc sứ đoàn, tại Kim Quang yêu vương phủ xảy ra chuyện, dù là có Bàn Sơn yêu vương phủ ngăn tại phía trước, hắn cũng được bị liên luỵ.

“Khương quốc sứ đoàn an tâm chớ vội, có bổn vương tại, sự tình tuyệt không đến tận đây!”

Hắn quay đầu, hung hăng trừng mắt liếc Bàn Sơn Đại công tử, “Ngươi đến cùng có chứng cớ hay không? Nếu không, liền dẫn người thối lui!”

Việc này, lão tử mặc kệ!

Bàn Sơn Đại công tử nhanh khóc, cái này ni - mã thế cục, triệt để mất khống chế.

Hắn cắn răng, tiến đến Kim Quang yêu vương bên người, “… Kim Quang yêu vương, trong cái hộp kia, là đại sư điểm danh muốn bảo bối, phụ vương ta phá cảnh sắp đến, mới mệnh tiểu chất mang đến vương đình, tuyệt không thể ra nửa điểm ngoài ý muốn, nếu không đại sư tất nhiên tức giận!”

“Cái gì?” Kim Quang yêu vương biến sắc.

Vương đình Yêu hoàng chi vị trống chỗ, đại sư, Thái úy chấp chưởng đại quyền, làm vương đình nhị tướng.

Kim Quang yêu vương đột nhiên nghĩ đến, đoạn thời gian trước biết được bí văn, “Cái hộp kia bên trong, chẳng lẽ là… Tê! Ngươi tên khốn này, sao dám mạo hiểm như vậy!”

Hắn hận không thể 1 bàn tay chụp chết tên vương bát đản này, còn có con kia Bàn Sơn vượn già, chuyện trọng yếu như vậy, ngươi đạp ngựa không tự mình đến?

Nhưng bây giờ, lại nói những này cũng muộn.

Đạp mịa, sự tình đại điều!

Thấy Kim Quang yêu vương sắc mặt đại biến, lập tức âm tình bất định, Khương Đồng trong lòng trầm xuống. Nàng đã hết ra át chủ bài, như còn không thể bức lui Yêu tộc, liền không có cách nào.

Quả nhiên, Kim Quang yêu vương trầm giọng nói: “Khương quốc công chúa, liền để ngươi tên này dưới trướng, đem trên thân trữ vật pháp bảo toàn bộ mở ra.”

“Bổn vương cam đoan, như lấy không được chứng cứ, chắc chắn sẽ cấp cho hắn, đầy đủ đền bù!”

Hơi dừng một chút, hắn tiếp tục nói: “Việc này, bổn vương có bất đắc dĩ lý do, nếu ngươi cự tuyệt, thì đừng trách bổn vương không khách khí.”

Hắn là quy nhất cảnh đại yêu, đủ trấn áp mọi người, cưỡng ép lục soát.

Chu tiên sinh biến sắc, “Điện hạ!”

Hắn thần sắc lo lắng.

Thế cục này, như lại không nhượng bộ, liền thật chỉ có thể, cùng Yêu tộc trở mặt.

Vậy bọn hắn tất cả mọi người, sẽ tại kiếp nạn trốn!

Trương Hoài An trầm giọng nói: “Mời điện hạ, lấy đại cục

làm trọng.” Hắn cũng không sợ chết, nhưng cứ như vậy chết đi, lại không cam tâm.

La Quan tiểu bối này, quả là tai tinh!

Sử Trường Hoa, Trương Đức Lương bọn người, cũng không lo được xem kịch.

“La Quan, còn không tranh thủ thời gian nghe yêu vương chi mệnh, đem tùy thân trữ vật pháp bảo toàn bộ mở ra?”

“Chính ngươi phạm phải sai lầm lớn, đừng hại chúng ta cùng một chỗ không may!”

“Nhanh lên nhanh lên, muốn chết ngươi chết!”

Từng cái, sắc mặt xấu xí.

La Quan đảo qua một chút, mặt lộ vẻ khinh thường, hắn nhìn về phía Khương Đồng, nữ nhân này có thể làm đến 1 bước này, hắn đã thật bất ngờ.

Không sai, tiểu Khương về sau con đường, càng rộng!

“Điện hạ không cần làm khó, thân chính không sợ bóng nghiêng, đã Kim Quang yêu vương mở miệng, ta chỉ là Nhân tộc tiểu Kim đan, tự nhiên chỉ có thể tuân theo.”

“Nhưng, ta có điều kiện!”

La Quan đưa tay một chỉ, “Như tìm không thấy chứng cứ, liền mời Bàn Sơn yêu vương phủ Đại công tử, trước

mặt mọi người cho ta dập đầu xin lỗi!”

Bàn Sơn Đại công tử gầm nhẹ, “Tốt! Bản công tử đáp ứng, ngươi bây giờ liền đem tất cả, trữ vật bảo vật đều mở ra!” Hắn vững tin, bảo vật tuyệt đối ở đây.

La Quan phất tay áo vung lên, mấy cái nhẫn trữ vật rơi xuống, “Đều tại cái này, các ngươi tùy tiện lục soát.” Hắn đem phong ấn toàn bộ giải trừ.

Bàn Sơn Đại công tử vội vàng động thủ, nhưng càng xem mặt càng bạch, toàn bộ kiểm tra một lần, liền cùng giấy trắng đồng dạng.

“Không có khả năng! Không có khả năng!” Hắn ngẩng đầu, tiếp cận Từ Dĩnh, “Trên người ngươi, nhất định trên người ngươi, nàng trữ vật pháp bảo cũng muốn kiểm tra.”

La Quan cười lạnh, “Từ Dĩnh, cho hắn tra.”

“Vâng!” Từ Dĩnh lớn tiếng mở miệng, đem nhẫn trữ vật vứt xuống.

Nàng biểu lộ trấn định, đáy lòng lại có chút hoảng.

Vừa rồi nàng tận mắt nhìn thấy, La Quan cầm đến hộp gỗ thu hồi… Vật kia, tuyệt đối chính là Bàn Sơn Đại công tử trong miệng chi vật!

Không có, tất cả cũng không có.

Bàn Sơn Đại công tử cả người, giống như là mất hồn.

“Không đúng, ngươi còn có ẩn tàng, ngươi nhất định còn cất giấu!”

Đột nhiên, hắn như bắt lấy cuối cùng một cọng cỏ cứu mạng, con mắt tỏa sáng, mặt mũi tràn đầy đỏ lên.

“Yêu vương đại nhân, mời ngài lấy yêu lực dò xét, trên người hai người này nhất định, còn ẩn tàng trữ vật pháp bảo.”

Kim Quang yêu vương đưa tay, một đoàn yêu lực phun trào, đem La Quan, Từ Dĩnh bao phủ.

Hồi lâu, hắn mày nhíu lại gấp, “Không có!”

Phù phù ——

Bàn Sơn Đại công tử như bị sét đánh, ngồi liệt trên mặt đất.

Trong đình viện, hoàn toàn tĩnh mịch.

Nhân, yêu lưỡng tộc mọi người, nhìn về phía La Quan lúc, đều mặt lộ vẻ chấn động.

Hôm nay, nói rõ chính là vu oan hãm hại, muốn đẩy hắn vào chỗ chết.

Yêu tộc có ý định mà vì, hẳn là mười phần chắc chín, cho dù ai mắt nhìn dưới, đều là tình thế chắc chắn phải chết.

Nhưng ai liệu, cuối cùng lại sẽ là như vậy kết quả…

Sử Trường Hoa, Trương Đức Lương bọn người, há to mồm, một mặt không thể tin.

Chợt, hít một hơi lãnh khí.

Cái này La Quan, thật sự là âm hiểm vạn điểm, Yêu tộc thiết kế hại hắn, thế mà bị sáo lộ.

Cái này đạp ngựa, quả thực cách lớn phổ!

Khương Đồng một trái tim triệt để yên ổn, nàng dáng vẻ thong dong, mặt mày đạm mạc, “Kim Quang yêu vương, ngài còn muốn tra sao? Hừ! Như vậy sự tình, bản cung tất yếu hướng Yêu tộc vương đình, lấy một cái công đạo.”

“Khục! Trưởng công chúa bớt giận, bổn vương cũng là hoàn toàn bất đắc dĩ…” Kim Quang yêu vương hiện tại, cũng bó tay toàn tập.

Cái này đạp ngựa đến cùng tình huống như thế nào? Hắn đều bị quấn choáng! Hẳn là có người thừa cơ động thủ, âm thầm chiếm Bàn Sơn yêu vương phủ bảo vật.

Việc này, đại sư tất nhiên tức giận, hắn cũng muốn không may.

Nghĩ đến cái này, Kim Quang yêu vương nhìn Bàn Sơn yêu vương phủ bầy yêu, liền chán ghét đến cực điểm.

Một đám phế vật! !

La Quan cười lạnh, “Nếu như thế, vậy liền mời Đại công tử dập đầu đi! !”

Bá ——

Bàn Sơn Đại công tử bỗng nhiên ngẩng đầu, đôi mắt đỏ lên, “Ti tiện Nhân tộc tiểu tu, an dám nhục ta? !”

Hắn, đường đường Thần Hồn cảnh đại yêu, Bàn Sơn yêu vương phủ Đại công tử…

Bành!

La Quan nổi lên 1 cước đem hắn gạt ngã, bắt lấy Đại công tử cổ, hung hăng đụng địa.

Một chút, hai lần, 3 lần…

Ba ——

Như chín mọng dưa hấu, đỏ trắng bắn tung toé.

Nát sọ thi thể, bị vùi dập giữa chợ đột tử!

La Quan tại hắn trường bào bên trên, tùy ý xoa xoa tay, “Đều nói Yêu tộc đầu sắt, có thể thấy được cũng không ra hồn, mới 3 lần liền nát.”

Hoàn toàn tĩnh mịch!

Vô số người, trợn to tròng mắt.

Bàn Sơn yêu vương phủ Đại công tử, đường đường yêu tôn cường giả, cứ như vậy bị hai ba lần, sống sờ sờ nổ đầu.

Còn đạp ngựa là quỳ đập bạo!

Cái này La Quan, quả thực hung tàn đến nghịch thiên, hắn thật không sợ chết sao? ? Trước hết giết tiểu yêu vương, lại xử lý Đại công tử, Bàn Sơn yêu vương phủ cùng hắn, có thể nói thù sâu như biển.

“A! Đại công tử chết rồi, chúng ta xong, tất cả đều phải chôn cùng! !”

“Nhân tộc ma quỷ, Bàn Sơn yêu vương tuyệt sẽ không bỏ qua ngươi, ngươi chắc chắn chết không có chỗ chôn!”

Bàn Sơn yêu vương phủ bầy yêu, kêu khóc kinh thiên.

Kim Quang yêu vương sắc mặt khó coi, “Đem bọn hắn mang đi, trả lại Bàn Sơn yêu vương phủ!”

Dứt lời, lạnh lùng nhìn về phía La Quan, “Nhân tộc tiểu bối, ngươi quá phách lối, nếu không phải đi sứ vương đình, bổn vương tất ra tay giết ngươi!”

Bá ——

Hắn trực tiếp rời đi.

—

Chương 513 : Tình tiết ngầm hiểu quyết đấu

Sử Trường Hoa, Trương Đức Lương bọn người, trên mặt không cam lòng, hồi hộp xen lẫn, trở lại Đông viện.

Trương Hoài An nhíu mày, lạnh lùng nhìn thoáng qua La Quan, trầm giọng nói: “Điện hạ, thần cáo lui.”

Phất tay, mang Đãng Hải quân rời đi.

Hôm nay phong ba tuy có kinh vô hiểm, nhưng hắn đối tiểu bối này, càng nhiều mấy điểm chán ghét mà vứt bỏ.

Chu tiên sinh nhìn mặt mà nói chuyện, thi lễ một cái chủ động rút đi… Mà Từ Dĩnh so hắn càng có ánh mắt, cũng sớm đã trở về phòng.

Đảo mắt, Tây viện bên trong cũng chỉ còn lại có, Khương Đồng cùng La Quan.

Nàng ánh mắt phức tạp, càng phát ra nhận định La Quan trong tay, có một loại nào đó khắc chế Yêu tộc át chủ bài, nếu không đường đường Bàn Sơn yêu vương phủ Đại công tử, Thần Hồn cảnh yêu tôn, sao lại “Loảng xoảng bang” 3 lần, liền bị nát đầu.

“Ai! La Quan, coi như trong lòng ngươi phẫn nộ, cũng không nên giết Bàn Sơn Đại công tử, cái này 1 lớn 1 gần hai con trai, là đầu kia Bàn Sơn vượn già tâm đầu nhục, hắn tuyệt sẽ không bỏ qua ngươi.”

La Quan lắc đầu, “Giết 1 cái là chết, giết hai cái lại như thế nào? Trái phải đều là tử thù, dứt khoát cầu thống khoái!” Hắn cười một tiếng, tùy ý tấm giương, “Đầu kia Bàn Sơn vượn già muốn báo thù, cứ tới chính là, ta đưa bọn hắn gia ba đi đoàn viên!”

Khương Đồng khí mắt trợn trắng, Bàn Sơn vượn già tại một đám yêu vương bên trong, đều chiến lực hung hãn, nghe đồn hắn đã tu tới quy nguyên đỉnh phong, kém một bước liền có thể hợp nhất, tấn thăng Đại Yêu Vương liệt kê, có tư cách đứng hàng vương đình.

Giết hắn… La Quan gia hỏa này thật là dám khoác lác, bất quá nhìn trước mắt, tiêu sái tùy ý khuôn mặt tươi cười, nàng lại cảm thấy không hiểu an tâm.

“Ngày đó Trấn Hải thành bên trong, bản cung giúp ngươi tránh thoát một kiếp, vốn cho rằng là cứu ngươi, nhưng lại đưa ngươi đưa vào dưới mắt hung hiểm hoàn cảnh… La Quan, hết thảy cẩn thận, bản cung không muốn ngươi chết.”

Ngày thứ 2.

Kim Quang yêu vương thành, truyền tống đại điện.

Vì ngăn ngừa tập kích, các phân đất phong hầu yêu vương phủ cùng vương đình ở giữa truyền tống trận, bị thực hiện phòng hộ.

Chỉ có tình huống đặc biệt, như thế phiên Khương quốc đi sứ, mới có thể lâm thời khai thông quyền hạn.

Ông ——

Theo quang mang phun trào, trong truyền tống trận Khương quốc sứ đoàn một nhóm, biến mất không thấy gì nữa.

Hồng Hải nơi cực sâu, 1 cái bao la đại đảo.

Nó đồ vật, nam bắc, đều siêu 1 triệu dặm, xem như 1 khối trong biển tiểu lục.

Cái này, chính là Yêu tộc vương đình chỗ, Yêu Thần đảo!

Đảo trung tâm, xây dựng 1 cái hùng vĩ thành lớn, là yêu tộc vương đô, cũng là vương đình chỗ.

Giờ phút này, vương đô đông nam nơi nào đó, 1 cái đại điện bên trong.

Mặt đất truyền tống trận kích hoạt, dâng trào ra loá mắt linh quang, lần lượt từng thân ảnh từ đó hiển hiện, chính là Khương quốc sứ đoàn một nhóm.

La Quan trong lòng hơi rét, thông qua truyền tống tốn thời gian, nhưng xác định Yêu tộc vương đình, khoảng cách Thiên Thanh đại lục cực xa, Hồng Hải phạm vi bao la khó có thể tưởng tượng. Dù là biết rõ đế kiếm mảnh vỡ ngay tại vùng biển này, điều tra một lần lại được hao phí bao nhiêu thời gian?

Ông ——

Thể nội đế kiếm bản nguyên chấn động, tóe lên gợn sóng.

Không tại vương đình!

La Quan thất vọng đồng thời lại nhẹ nhàng thở ra, nhất thời có chút phức tạp. Thu thập suy nghĩ, hắn đi theo mọi người đi ra truyền tống trận, ánh mắt đảo qua xung quanh, vô ý thức nhíu mày.

Liền thấy bên trong cung điện này, đúng là trống rỗng một mảnh, chỉ có 1 tôn yêu vương đứng ở trong điện, con mắt thần đạm mạc nhìn tới.

Khương quốc đi sứ, nói Yêu tộc vương đình không coi trọng, lại điều động 1 vị yêu vương nghênh đón, nhưng nếu nói coi trọng… Cục diện này thực tế không giống.

Đúng lúc này, trong điện yêu vương thản nhiên nói: “Bổn vương Thông Giang, phụng vương đình chi mệnh, nghênh Khương quốc sứ đoàn một nhóm, ngươi cùng theo bổn vương tới.”

Quay người dẫn đường.

Xe ngựa đã chờ ở ngoài điện, chỉ có một tên mặc giáp Yêu tộc trầm mặc ở bên, xung quanh trống rỗng, cũng không gặp Yêu tộc thân ảnh.

Khương Đồng hơi 1 do dự, nói: “Bản cung Khương Đồng, xin hỏi Thông Giang yêu vương, đem mang bọn ta đi nơi nào?”

Thông Giang yêu vương nhìn nàng một cái, “Thiên cực tông tu sĩ đã ở vương đình chờ đã lâu, bổn vương phụng mệnh, đưa ngươi cùng giao cho hắn.”

Trong sứ đoàn, mọi người rõ ràng nhẹ nhàng thở ra, Khương Đồng nói: “Làm phiền yêu vương.”

Leo lên xe ngựa, mọi người mới phát hiện cửa sổ xe lại bị phong kín, chỉ có mấy đầu khe hở, nhưng mơ hồ nhìn thấy bên ngoài.

Chu tiên sinh nhíu mày, “Xe ngựa này, cơ hồ chính là xe chở tù, Yêu Đình lại vô lễ như thế? !”

Trương Hoài An chau mày, đáy lòng của hắn bất an, Yêu tộc vương đình biểu hiện, rất là kỳ quái.

Hi vọng, đừng ra ngoài ý muốn mới tốt.

Sử Trường Hoa, Trương Đức Lương các loại, bộc lộ co quắp, bất an, nhưng lại kiệt lực muốn, tại trưởng công chúa trước mặt biểu hiện ra trấn định.

Trong lúc nhất thời, vẻ mặt nhăn nhó, cổ quái.

Khương Đồng nhìn thoáng qua, nơi hẻo lánh chỗ La Quan, hắn có chút cúi đầu, nhìn không ra biểu hiện trên mặt.

Hơi suy nghĩ một chút, nói: “Chư vị yên tâm, lần này đi sứ vương đình, có thiên cực tông cao nhân che chở, khi không có ngoài ý muốn.”

“Ngoài ra, liên quan tới đi sứ Yêu tộc vương đình, còn có một cọc ẩn tình.”

Khương Đồng quay người, đối Chu tiên sinh gật gật đầu.

Hắn ho nhẹ một tiếng, nói: “Chuyện này, tại đi sứ trước đó thuộc về tuyệt mật, Chu mỗ cùng điện hạ thụ hoàng mệnh, không được sớm tiết lộ, còn xin chư vị tiểu hữu thông cảm.”

Đảo mắt mọi người, tiếp tục nói: “Năm trước, Khương quốc tại đỏ, vàng hải vực giao hội nơi nào đó, phát hiện một chỗ cổ tiên môn di tích, quy mô của nó khá lớn, như có giấu tu luyện nguyên thần bí thuật, liên quan đến phá cảnh quy nguyên hợp nhất. Đáng tiếc, động phủ khai quật còn chưa hoàn thành, liền bị Yêu tộc phát hiện, bởi vì cổ tiên môn di tích quá mức trân quý, kinh thiên cực tông ra mặt điều đình, mới có lần này đi sứ Yêu Đình một chuyện.”

“Lấy trưởng công chúa điện hạ vi tôn, Khương quốc tổ kiến ẩn tinh tiểu đội, đem cùng Yêu Đình một vị nào đó tiểu yêu vương cùng với dưới trướng nhập Yêu tộc sân quyết đấu, bên thắng sẽ thu hoạch được cổ tiên môn di tích quyền sở hữu. Việc này, bệ hạ cực kỳ trọng thị, mong rằng chư vị tiểu hữu toàn lực ứng phó, hiệp trợ điện hạ thủ thắng, giương ta Khương quốc quốc uy…”

Về sau, chính là một trận mãnh rót canh gà, ba lạp ba lạp, còn nói quyết đấu chỉ phân thắng bại không kịp sinh tử, nhưng chủ động nhận thua vân vân.

Từ Dĩnh trừng lớn mắt, nàng biết tuyển phò mã một chuyện, vốn cho rằng chính là một trận ra mắt hành trình, không nghĩ tới còn có ẩn tàng hạng mục. Nhìn về phía La Quan lúc, gặp hắn một mặt bình tĩnh, hạ giọng lúng ta lúng túng nói: “Đại nhân, ngài đã sớm đoán được rồi?”

“Ừm.” La Quan gật đầu, cũng không phải mã hậu pháo ra vẻ trấn định, xác định ẩn tinh tiểu đội thành viên về sau, hắn liền có suy đoán.

Đi sứ Yêu Đình đối Khương quốc mà nói là đại sự, sao lại đơn thuần liền vì, cho trưởng công chúa chọn rể? Lại thêm, ẩn tinh tiểu đội thành viên, đều là Kim Đan cấp độ tu vi, tùy tùng cũng hạn định tại Nguyên Anh bên trong, dù không biết nội tình cụ thể, nhưng đoán ra có an bài khác lại không khó.

Cho nên, La Quan trước đó mới có thể nghĩ, có thể nhân cơ hội này, còn Khương Đồng một phần ân tình. Có thể vào Yêu tộc vương đình sau tao ngộ, lại có chút quỷ dị… Nhưng ngẫm lại, chỉ là 1 cái cổ tu động phủ, Yêu tộc vương đình không quá để ý, cũng là tính bình thường.

“Là! Yêu Đình hoặc là không muốn, việc này bị quá nhiều Yêu tộc biết được, miễn cho lạc bại về sau, sẽ dẫn phát bầy yêu chỉ trích!”

“Không sai, nhất định là bởi vậy mới cố ý che lấp, ta cùng đến Yêu Đình tin tức.”

“Có thiên cực tông làm học thuộc lòng, việc này khi không có vấn đề, ta cùng tất đem hết toàn lực, trợ điện hạ chiến thắng vì ta Khương quốc giương oai!”

Ẩn tinh tiểu đội mọi người nhao nhao tỏ thái độ, đấu chí ngang giương mắt bốc tinh quang.

Cũng nhìn thấy trải qua đại chiến về sau, bức Yêu tộc cúi đầu nhận thua, lại được trưởng công chúa ưu ái, như vậy đi đến nhân sinh đỉnh phong một màn.

Đi hồi lâu, xe ngựa dừng lại.

Thông Giang yêu vương thanh âm vang lên, “Khương quốc sứ đoàn, chúng ta đến.”

Mọi người đi tới, xe ngựa lại trực tiếp lái vào, 1 cái đại trạch nội bộ.

Đang có một tên thanh bào đạo nhân, đứng tại Thông Giang yêu vương đối diện, giờ phút này đôi mắt chớp lên, đem mọi người bao phủ ở bên trong.

“Bản tọa Thiên Cơ Tử, là trời cực tông thái thượng trưởng lão, ngươi cùng tiếp xuống, liền nghe ta an bài.”

Khương quốc sứ đoàn mọi người, mặt lộ vẻ cung kính, “Chúng ta, bái kiến Thiên Cơ Tử thái thượng!”

Cái này Thiên Cơ Tử, rất mạnh.

Quy nhất cảnh tu vi từ không cần phải nhắc tới, nhất là một thân khí tức bén nhọn, như thần kiếm ra khỏi vỏ,

con mắt thần nhìn chăm chú liền ẩn ẩn nhói nhói, khiến người nhịn không được rơi lệ.

La Quan âm thầm kinh hãi, người này cho là hắn cuộc đời nhìn thấy, kiếm đạo cảnh giới người mạnh nhất. Tung đem hết toàn lực, cũng không có nắm chắc có thể đỡ, cái này Thiên Cơ Tử 1 kiếm.

Không hổ là có thể, một mình chấn nhiếp Yêu tộc vương đình tồn tại, thực lực mạnh, sợ là hợp nhất cảnh Đại Yêu Vương đều muốn tạm thời tránh mũi nhọn.

Thiên Cơ Tử mặt không biểu tình, “Ngươi cùng tiếp xuống 2 ngày, liền ở tại cái này bên trong điều chỉnh trạng thái, lớn sau này sắp mở ra, cùng Yêu Đình quyết đấu.”

Hắn quay người, cùng Thông Giang yêu vương rời đi, trước khi đi phất tay áo vung lên, bỗng nhiên có trận pháp mở ra, đem trọn tòa đình viện bao trùm, cùng trong ngoài ngăn cách!

La Quan trong lòng giật mình, nhìn về phía xung quanh trận pháp lưu chuyển, đáy lòng bất an càng nặng.

Xung quanh ẩn tinh tiểu đội mọi người, nhao nhao mặt lộ vẻ sợ hãi thán phục, cảm kích.

“Thật là tinh diệu thủ đoạn, lấy kiếm hóa trận che chở một phương, thật sự là không thể tưởng tượng!”

“Thiên Cơ Tử tiền bối tự mình xuất thủ, là muốn bảo đảm ta cùng vạn toàn, không nhận Yêu tộc quấy nhiễu.”

“Khương quốc cùng trời cực tông từ trước đến nay thân cận, thái thượng tự sẽ nhiều chúng ta, nhiều hơn trông nom.”

Chính là Trương Hoài An, từ Thiên Cơ Tử hiện thân sau cũng buông lỏng, như đối thiên cực tông cực kì tín nhiệm. La Quan nghĩ nghĩ, nói: “Điện hạ, tiến vào vương đình sau có nhiều cổ quái, có thể mời Thiên Cơ Tử tiền bối, vì ta cùng giải hoặc.”

Mọi người sắc mặt biến đổi.

Sử Trường Hoa hét lớn, “La Quan, ngươi lời ấy ý gì? ? Thế nhưng là đối quá để tâm tồn hoài nghi, đây là đại bất kính! !”

Trương Đức Lương cười lạnh, “Thái thượng đã chưa nhiều lời, từ không có vấn đề gì cả, La Quan ngươi thật là lớn gan, dám chất vấn thiên cực tông!”

Những người còn lại, cũng nhao nhao quát lớn.

Một đám vương bát đản, lớn tiếng như vậy, sợ Thiên Cơ Tử nghe không được? !

Trương Hoài An lạnh lùng xem ra một chút, “Điện hạ, việc này tuyệt đối không thể, thái thượng vì Khương quốc sự tình bôn ba, ta cùng há có thể bất kính?”

Khương Đồng gật đầu, “Bản cung minh bạch.” Nàng phất phất tay, “La Quan cũng là có ý tốt, chư vị đừng lại nhiều lời, lại xuống dưới nghỉ ngơi đi.”

Đám người tán đi, nàng nói khẽ: “Yên tâm đi, không có việc gì.”

La Quan gật gật đầu, không có lại nhiều nói,

Rất nhanh, hai ngày trôi qua.

1 ngày này, trận pháp đột nhiên tán đi, Thiên Cơ Tử đến, thần tình lạnh nhạt, “Khương quốc sứ đoàn, mà theo bản tọa tiến về sân quyết đấu.”

Mọi người cung kính hành lễ, “Cẩn tuân thái thượng chi mệnh!”

Hay là lúc đến xe ngựa, vẫn như cũ cửa sổ xe phong bế, tựa hồ còn thêm 1 đạo trận pháp, bên tai yên tĩnh đến cực điểm. Sử Trường Hoa, Trương Đức Lương bọn người, lúc này khẩn trương bên trong lại có mấy điểm kích động, không ngừng thảo luận, tiếp xuống sách lược ứng đối.

Vì đối kháng tiểu yêu vương, bọn hắn chuẩn bị mấy bộ phương án, bây giờ lấy thêm ra đến nói sự tình, bất quá là vì gây nên Khương Đồng chú ý. Cùng mấy người so sánh, La Quan, Từ Dĩnh chủ tớ 2 người, liền như tại khác 1 Phương Thế giới, từ đầu tới cuối duy trì trầm mặc.

“Đại nhân.” Từ Dĩnh hạ giọng, “Ngài tâm tình, tựa hồ không tốt lắm.”

La Quan suy nghĩ một chút, nói: “Chờ chút theo sát ta,

cẩn thận một chút.”

“A…” Từ Dĩnh trừng lớn mắt, trưởng công chúa điện hạ đều nói không có việc gì, lại thiên cực tông thái thượng ở đây, Yêu tộc vương đình còn dám động tay chân? Nàng lòng tràn đầy nghi vấn, thấy La Quan vô ý nhiều lời, nháy mắt mấy cái trầm mặc xuống dưới, tâm lý lại sinh ra cảnh giác.

Khách quan cái khác Từ Dĩnh càng nguyện tin tưởng, nhà mình đại nhân phán đoán, nhưng nếu thiên cực tông thái thượng đều dựa vào không ngừng, lần này vấn đề sợ là có chút lớn! !

Sau đó không lâu, Yêu tộc sân quyết đấu đến.

Nhưng hôm nay quyết đấu, lại không phải minh đấu mà là tình tiết ngầm hiểu.

Tình tiết ngầm hiểu, là chỉ lấy không gian mảnh vỡ, luyện chế thành một phương bí cảnh, quyết đấu song phương tiến vào bên trong, vô ngoại nhân quan chiến. Nó tồn tại cùng loại trước đó, La Quan tại mộng cảnh thế giới, tham gia khảo nghiệm lúc kinh lịch.

Trước mắt trong đại điện, có 1 cái vòng xoáy chậm rãi chuyển động, là quyết đấu tình tiết ngầm hiểu cửa vào. Mấy tên Yêu tộc đã ở chờ đợi, người cầm đầu chính là lúc trước, gặp qua một lần Thông Giang yêu vương.

La Quan trong lòng trầm xuống, sinh ra mãnh liệt báo động.

“Vương đình tham gia người quyết đấu, đã sớm tiến vào, Khương quốc sứ đoàn chư vị, còn xin mau chóng vào chỗ.” Thông Giang yêu vương nhàn nhạt mở miệng.

Thiên Cơ Tử tầm mắt cụp xuống, bảo trì im lặng.

Khương Đồng nhíu mày, “Tình tiết ngầm hiểu quyết đấu?” Nàng nhìn về phía Thiên Cơ Tử, không được đến đáp lại, thở sâu, “Xin hỏi yêu vương, trận chiến này quy tắc ra sao? ?”

Thông Giang yêu vương giống như cười mà không phải cười, “Quy tắc? Không có quy tắc! Hôm nay tình tiết ngầm hiểu quyết đấu, còn sống từ đó đi ra, chính là Doanh gia!”

—

Chương 514 : Đều là con rơi

Khương Đồng sắc mặt đại biến.

Sứ đoàn mọi người, lập tức xôn xao.

“Như thế nào như thế? !”

“Không phải nói, trận chiến này chỉ phân thắng bại, không quyết sinh tử?”

“Cái này quyết đấu, đúng là muốn một bên chết tuyệt, mới phân thắng thua!”

Sử Trường Hoa, Trương Đức Lương bọn người, triệt để nổ.

Lại vô trước đó bày mưu nghĩ kế, sớm khóa thắng tự tin!

Nói nhảm, đã là loại này quy tắc, dùng đầu gối nghĩ cũng biết, vương đình phương diện tất có tuyệt đối nắm chắc. Hôm nay bọn hắn nghênh chiến, sẽ còn là một tên tiểu yêu vương, cùng với dưới trướng sao? !

Nghĩ cũng đừng nghĩ.

Cái này đạp mịa, đến cùng tình huống như thế nào? !

Trương Hoài An khom mình hành lễ, trầm giọng nói: “Thái thượng, xin hỏi đây là vì sao?”

Thiên Cơ Tử mặt không biểu tình, “Vương đình lâm thời sửa đổi quy tắc, bản tọa cũng không biện pháp.” Một câu, đẩy sạch sẽ.

Trương Hoài An thở sâu, “Bản tướng phụng hoàng mệnh, hộ vệ trưởng công chúa điện hạ, hôm nay tình tiết ngầm hiểu quyết đấu, Khương quốc rời khỏi!”

“Ồn ào!”

Thiên Cơ Tử phất tay áo một hồi, “Bành” một tiếng, Trương Hoài An bị đánh bay, miệng mũi máu tươi cuồng phún.

“Thiên cực tông cùng vương đình ước hẹn định, há lại ngươi có tư cách chất vấn?”

Hắn đôi mắt băng hàn, bao phủ sứ đoàn, “Đi vào đi, đừng để bản tọa tức giận.”

Tê ——

Hít một hơi lãnh khí, mọi người hãi nhiên.

Thế cục triệt để mất khống chế!

Đúng lúc này, La Quan đột nhiên nói: “Điện hạ, chúng ta ra trận đi.” Hắn đi tới Khương Đồng trước người, cho nàng cái ánh mắt.

Vừa sợ vừa giận, trong lòng đại loạn Khương Đồng, đáy mắt lộ ra hối hận, ngày đó nàng thật hẳn là, nghe theo

La Quan đề nghị.

Kém nhất, cũng có thể có chuẩn bị.

Nàng cắn răng, “Trận chiến này, Khương quốc sứ đoàn đón lấy!”

Sử Trường Hoa, Trương Đức Lương bọn người, sắc mặt trắng bệch, lại không ngốc đến mức còn muốn phản đối. Trương Hoài An hạ tràng, đã cho thấy hôm nay thế cục, không phải bọn hắn có thể kháng cự.

Khương Đồng đảo qua mọi người, “Chư vị, ngươi ta tử chiến, hoặc còn có một chút hi vọng sống… Bản cung hôm nay, cùng ngươi cùng cấp tại!”

Nàng quay người, cái thứ 1 bước vào vòng xoáy.

La Quan, Từ Dĩnh, đi theo sau nàng, những người còn lại lảo đảo đuổi theo.

Thông Giang yêu vương phất tay, mệnh dưới trướng trấn áp Trương Hoài An, Chu tiên sinh, mặt lộ vẻ giọng mỉa mai, “Thế gian giai truyền, ta Yêu tộc hung tàn khát máu, coi như ngoan lệ độc ác mà nói, nhưng còn xa không kịp các ngươi Nhân tộc.”

Thiên Cơ Tử thần sắc hờ hững, thản nhiên nói: “Lấy Nhân tộc bảy tên nhân tài mới nổi, cùng với tùy tùng máu tươi, đồng hồ chúng ta tộc thái độ, sự tình đến tận đây vì cực, như vương đình vẫn lòng tham không đủ, 2 tộc tất có đại chiến.”

Thông Giang yêu vương sắc mặt biến hóa, “Hừ” một tiếng, không còn nhiều lời.

Bước vào vòng xoáy, Khương quốc mọi người xuất hiện tại, một đỉnh núi trên bệ đá, xung quanh thì là núi non chập trùng, rừng rậm trải rộng.

Giờ phút này, bệ đá xung quanh đứng thẳng 7 đạo thân ảnh, chính mặt mũi tràn đầy cười lạnh , chờ đợi mọi người tiến vào.

Chỉ một chút, Khương Đồng đáy lòng cuối cùng một tia may mắn, liền triệt để vỡ vụn, sau lưng truyền đến Sử Trường Hoa, Trương Đức Lương bọn người kinh hô, mặt mũi tràn đầy tuyệt vọng.

7 cái tiểu yêu vương!

Mỗi cái dù đều chỉ có Kim Đan cảnh tu vi, lại tài hoa xuất chúng, phát ra ngập trời khí thế, thực lực đều có thể so thần hồn thượng cảnh! Đặt ở Nhân tộc tu hành thế giới, cũng là 1 cùng 1 tuyệt thế thiên kiêu, cũng biết bọn hắn xuất thân, nhất định tôn quý vô song.

Bằng Khương quốc mọi người, cùng 7 cái tiểu yêu vương một trận chiến, làm sao có thể thắng? Ngay cả lỡ như phần thắng đều vô!

Khương Đồng cắn răng, lớn tiếng nói: “7 vị tiểu yêu vương, bản cung chính là Khương quốc trưởng công chúa, Khương Đồng!”

“Hôm nay tình tiết ngầm hiểu quyết đấu, Khương quốc

tuyệt không may mắn thoát khỏi khả năng, nhưng bản cung chết mà không cam lòng, còn xin chư vị có thể báo cho chân tướng!”

Mấy tên tiểu yêu vương, liếc nhau.

“Khương quốc trưởng công chúa, thân phận cùng ngươi ta cũng coi như đối chờ.”

“Như thế mỹ nhân, đã không thể lưu lại, cũng làm cho nàng chết được rõ ràng!”

“Chậc chậc, Nhân tộc quả nhiên âm độc tàn nhẫn, những này kẻ đáng thương đến nay, vẫn không biết chân tướng.”

Đại cục đã định, bọn hắn cũng không vội tại động thủ, ánh mắt trêu đùa, ở trên cao nhìn xuống.

“Khương Đồng, để cho ngươi biết được, năm trước Khương quốc tại hoàng, Hồng Hải vực chỗ giao hội, phát hiện một chỗ cổ tiên môn di chỉ, bởi vậy cùng Yêu tộc xung đột, kinh thiên cực tông điều đình, ước định đi sứ Yêu tộc, lấy sân quyết đấu thắng bại, quyết định cổ tiên môn di chỉ thuộc về.”

Một tên tiểu yêu vương, lớn tiếng mở miệng, “Nhưng ngay tại, Khương quốc đi sứ Yêu Đình một chuyện, đạt thành không lâu sau, cổ tiên môn di chỉ dưới, nhưng lại có kinh người phát hiện.”

Khác 1 tiểu yêu vương nói tiếp: “Kia cổ tiên môn di chỉ dưới, đúng là 1 đầu loại cực lớn mỏ linh thạch, lại phẩm

chất cực cao, số lượng dự trữ khủng bố đến cực điểm, hư hư thực thực trong biển đại linh mạch! Là lấy, tiên tông 7 cực liên hợp ra mặt, cùng vương đình bàn bạc, một lần nữa định ra quy tắc."

"Vì ngăn ngừa long cung phát giác, tham dự lợi ích phân phối, Khương quốc đi sứ kế tiếp theo, vẫn dùng cái này chiến ước định, đầu này mỏ linh thạch thuộc về." Vị thứ 3 tiểu yêu vương, tràn đầy giọng mỉa mai, "Nhân tộc thắng, thì mỏ linh thạch thuộc về tiên tông 7 cực, Yêu tộc thắng, thì 2 tộc đều chiếm một nửa, cộng đồng khai quật khoáng mạch!"

"Ha ha ha ha!" Nó hơn tiểu yêu vương cười to, tùy tiện đến cực điểm, khí diễm ngập trời, "Đây chính là toàn bộ chân tướng, đến nay vẻn vẹn tiên tông 7 cực, cùng Khương quốc hoàng thất mấy người biết được, phải nghe tân bí các ngươi cũng có thể nhắm mắt."

Khương Đồng sắc mặt, một chút trở nên trắng bệch.

Giờ khắc này, nàng toàn bộ minh ngộ.

Vì sao Hoàng hậu đột nhiên liên tiếp, vì nàng an bài hôn sự, dẫn tới phụ hoàng giận dữ, mệnh nàng thay thế hoàng huynh đi sứ Yêu Đình. Mà ẩn tinh tiểu đội thành viên, dù xuất thân không tầm thường, thực lực không yếu, lại cũng chỉ là thế lực khắp nơi bên trong, không phải đứng đầu nhất đệ tử.

Vốn cho rằng là Hoàng hậu từ đó cản trở, hiện tại mới hiểu được, nguyên lai bao quát nàng ở bên trong, tất cả mọi người từ ngay từ đầu chính là con rơi.

Loại cực lớn cao phẩm mỏ linh thạch, hư hư thực thực trong biển đại linh mạch… Trong đó lợi ích quá lớn, lớn đến vô luận nhân, yêu lưỡng tộc, đều tuyệt không có khả năng bỏ qua, nếu không nhất định dẫn phát đại chiến.

Hợp tác khai phát, là duy nhất lựa chọn.

Cho nên, đây là một trận tất thua quyết đấu…

Nhất định phải thua!

Lấy máu tươi của bọn hắn, sinh mệnh, viết 2 tộc dưa điểm lợi ích minh ước!

Ẩn tinh tiểu đội thành viên, triệt để sụp đổ.

“Không! Như thế nào như thế? !”

“Ta không tin, giả, hẳn là giả!”

“Chúng ta là quân cờ! Là mẹ hắn con rơi!”

Trên bệ đá, 7 cái tiểu yêu vương, mặt lộ vẻ nhe răng cười.

“Động thủ!”

Bọn hắn hảo tâm, nói cho Khương quốc mọi người chân tướng, trêu đùa Nhân tộc nhìn mọi người xấu mặt là nó 1.

Càng quan trọng, là triệt để đánh Khương quốc mọi người tinh khí thần, lại vô phản kháng đấu chí.

Hiện tại, có thể đồ sát!

“A!”

Một tên tùy tùng, chưa lấy lại tinh thần, liền tại kêu thảm bên trong bị xé nát.

Giết chóc, trực tiếp giáng lâm!

Bảy tên tiểu yêu vương xuất thủ, gần như không một hiệp chi địch.

Khương Đồng nghĩ đến chuẩn bị lên đường đêm đó, nàng từng tiến về phụng thiên điện, bái biệt phụ hoàng. Hắn ngồi ngay ngắn 9 tầng đài cao, phía sau bức rèm che đôi mắt, từ đầu đến cuối lạnh nhạt bình tĩnh, không có nửa điểm gợn sóng.

Tim, liền một trận nhói nhói!

Vì cái gì? Dựa vào cái gì? !

Ta Khương Đồng, là Khương quốc cảnh nội, thế nhân ca tụng hiền danh trưởng công chúa, liền chỉ vì ta là nữ tử, liền muốn bị bỏ qua?

Phụ hoàng, ngươi thật là ác độc tâm địa!

Ta không cam tâm!

Nhưng, thì tính sao?

Hôm nay thế cục, thập tử vô sinh.

Khương Đồng nhắm mắt lại, khóe mắt trượt xuống tuyệt vọng giọt nước mắt.

Đột nhiên, một cái tay bắt lấy nàng, quát khẽ ở bên tai vang lên, “Điện hạ, theo ta đi!”

Bá ——

Nàng bỗng nhiên mở mắt ra, là La Quan, giờ này khắc này trên mặt hắn, lại vẫn một mảnh trấn định.

Đôi mắt chỗ sâu, hiện lên một tia thương tiếc, chợt hóa thành bình tĩnh.

“Yên tâm, ta sẽ dẫn ngươi rời đi.”

Sau một khắc, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, La Quan dưới chân trùng điệp đạp mạnh.

“Theo sát ta!”

Từ Dĩnh lớn tiếng xưng là.

Sưu ——

3 người phóng tới bệ đá một góc, đối diện tiểu yêu vương cuồng tiếu, “Liền để tiểu Vương, đưa các ngươi quy thiên!”

Oanh ——

1 quyền đánh ra, cuồng bạo yêu khí trùng thiên.

Ông ——

Kiếm minh đột khởi, tiểu yêu vương cuồng tiếu biểu lộ, đột nhiên cứng đờ.

“A!”

Hắn kêu đau một tiếng, yêu huyết mảng lớn hắt vẫy.

Nếu không phải thời khắc mấu chốt, tầng 1 yêu quang hộ thể, lại kém chút bị mở ngực mổ bụng.

1 kiếm lui địch, La Quan không chút do dự, mang theo Khương Đồng, Từ Dĩnh lao xuống bệ đá.

“A! La Quan đạo hữu, mau cứu ta!” Sử Trường Hoa thét lên.

Trương Đức Lương ra sức hô to, “La cha, trước đó là ta có mắt không tròng, chỉ cần cứu ta tính mệnh, ngày sau nguyện phụng làm nghĩa phụ!”

Nó hơn các loại, cũng có kêu cứu.

La Quan mắt điếc tai ngơ, mang 2 nữ biến mất tại nơi núi rừng sâu xa.

Rất nhanh, trên bệ đá giết chóc đình chỉ.

Khương quốc chi tu, đều đột tử!

“Động Đình tiểu yêu vương, ngươi lại bị chỉ là 1 Nhân tộc Kim Đan đả thương, thật sự là ném ta cùng mặt mũi.” Một tên tiểu yêu vương gầm nhẹ, bỗng nhiên phát lực đem một tên sau cùng ẩn tinh tiểu đội thành viên xé nát.

Lại 1 tiểu yêu vương cười lạnh, “Nhân tộc chi tu, như thế nào cùng ta cùng thánh tộc so sánh? Động Đình tiểu yêu vương, ngươi sợ là không có tư cách, cùng ta cùng đặt song song!”

Nó hơn tiểu yêu vương, đều mặt lộ vẻ khinh thường.

Yêu tộc thực lực nguyên tại Nhân tộc phía trên, chỉ vì lẫn nhau nội đấu không ngừng, mới bị khu trục hải ngoại. Dù thành lập vương đình, áp chế các phương yêu vương phủ, nhưng âm thầm vẫn đấu không ngừng.

Nhất là hôm nay 7 cái tiểu yêu vương, đều xuất thân cao quý huyết mạch cường hoành, là Yêu tộc thế hệ tuổi trẻ bên trong người nổi bật, lẫn nhau đều cố ý ép đối phương một đầu, tiệm lộ tranh vanh độc chiếm vị trí đầu!

“Đánh rắm!” Động Đình tiểu yêu vương khí gấp bại hoại, “Người kia tộc chi tu, nhất định là chém giết Bàn Sơn yêu vương phủ 2 cái tiểu yêu vương La Quan, hắn có thủ đoạn khắc chế Yêu tộc, ta nhất thời không quan sát mới gặp hắn tính toán!”

“Lại bị ta bắt lấy, chắc chắn hắn rút gân lột da, luộc thành 1 nồi thịt canh!”

Đúng, chính là như vậy.

Nếu không, ta đường đường Động Đình Đại Yêu Vương chi tử, thân phận tôn quý viễn cổ dị chủng, sao lại bị 1 cái chỉ là Nhân tộc Kim Đan đánh bại? !

Lý do này, Động Đình tiểu yêu vương chính mình cũng tin.

Nó hơn 6 vị tiểu yêu vương, nhướng mày.

Nhân tộc La Quan?

Danh tự này bọn hắn trước đó nghe qua, dù sao Bàn Sơn yêu vương phủ thế hệ này mặc dù phế vật, nhưng đầu kia Bàn Sơn vượn già rất là lợi hại.

Tuy không phải Đại Yêu Vương, nhưng thực lực không thể khinh thường, nhất là nghe nói đầu kia vượn già, đã bắt đầu bế quan hướng cảnh, có thể thành tựu Đại Yêu Vương!

Liên sát Bàn Sơn vượn già 1 lớn 1 gần hai con trai, tiểu nhân cái kia tạm thời không nói, Đại công tử vẫn có chút thực lực, liệu đến có chút thủ đoạn.

Đột nhiên, một tên tiểu yêu vương lớn tiếng nói: “Chư vị, ngươi ta minh tranh ám đấu nhiều năm, lẫn nhau ai cũng không phục, không bằng hôm nay liền cầm cái này La Quan, cùng bên cạnh hắn 2 tên nữ tử, làm 1 cái đánh cược.”

“Ai có thể đem 3 người này đánh giết, lấy đầu lâu mà đến, liền là 7 tiểu yêu vương đứng đầu, nó hơn ngày sau đều thấp một đầu! !”

Động Đình tiểu yêu vương gầm nhẹ, “Tốt, ta không có ý kiến! !” Hắn đưa tay một vòng, không biết dùng cái gì thủ đoạn, trên thân khủng bố vết thương, lại nhanh chóng khép lại.

Giờ phút này, nghiến răng nghiến lợi, “Vốn tiểu yêu Vương Tất báo thù này, tự tay chặt xuống đầu của hắn, làm một phần dầu giội não tốn!”

Nó hơn tiểu yêu vương, nhao nhao gật đầu.

“Tốt, liền coi đây là cược!”

“Ha ha, chư vị hiền đệ, ta vận biển tiểu yêu vương, đi trước một bước!”

“Ngậm miệng! Lão tử mới là đại ca!”

“Một đám đệ đệ! !”

Tiểu yêu vương nhóm ai cũng không phục, gào thét bên trong bỗng nhiên xông ra.

Quyết đấu tình tiết ngầm hiểu, tuy là tiểu thế giới mảnh vỡ luyện chế mà thành, nhưng diện tích cũng không quá lớn, chỉ là trước mắt một mảnh sơn lâm mà thôi.

Lấy thực lực bọn hắn, muốn tìm tới La Quan 3 người, dễ như trở bàn tay!

Hiện tại đánh cược chính là vận khí, thủ đoạn, muốn tại phát hiện ngay lập tức, trực tiếp đem 3 người chém giết, để tránh bị người tranh đoạt.

Giờ phút này, nơi núi rừng sâu xa.

La Quan nhướng mày, “Đến cuối cùng! !”

Khối này tiểu thế giới mảnh vỡ, so hắn trong dự liệu càng tiểu.

Phương hướng phía sau, chém giết động tĩnh đình chỉ, liệu đến Khương quốc tất cả mọi người đã bị vùi dập giữa chợ.

La Quan đối này không thèm để ý chút nào, một đám vương bát đản, chính là mấy cái tiểu yêu vương không động thủ, hắn có cơ hội cũng sẽ xử lý.

“Khương Đồng, Từ Dĩnh thực lực quá yếu, mang theo chỉ là vướng víu, trước đem 2 người buông xuống, lại giết bọn này tiểu yêu vương!”

Tâm niệm nhất định, La Quan trầm giọng nói: “2 người các ngươi tránh tốt, vô luận nghe được cái gì động tĩnh, đều tuyệt đối đừng ra ngoài!”

Dứt lời, hắn xoay người rời đi.

“La Quan!” Khương Đồng đôi mắt đỏ lên, “Ngươi…”

La Quan cũng không quay đầu lại, “Yên tâm, ta không

chết được.”

Bá ——

Một cái chớp mắt, biến mất không thấy gì nữa.

—

Chương 515 : Tiểu yêu vương nhóm nổi giận

Động Đình tiểu yêu vương sắc mặt tái xanh, trong cơn giận dữ đầu lâu hiển hiện yêu hóa, một ngụm răng nanh "Răng rắc" rung động, hỏa hoa văng khắp nơi.

"Đáng chết ti tiện Nhân tộc! Dám làm tổn thương ta, khiến vốn tiểu yêu vương ở trước mặt mọi người xấu mặt, ta chắc chắn ngươi chém thành muôn mảnh!"

Hắn xuất thân cao quý, phụ thân chính là Yêu Đình 13 Đại Yêu Vương 1 trong, quyền cao chức trọng. Lại thêm tự thân huyết mạch cường hoành, thiên phú tu luyện kinh người, chưa bao giờ từng ăn cái này thiệt thòi lớn?

"Ở đâu? Ở đâu!"

"Ti tiện bò sát, cút ra đây cho ta!"

Trong tiếng gầm rống tức giận, hắn bỗng nhiên phất tay, cuồng bạo yêu lực càn quét, như thạch ép đem mảng lớn sơn lâm đập vụn.

Đáng ghét!

Tên khốn này, chạy trốn tới đi đâu rồi? !

Đột nhiên, một tiếng kiếm minh bộc phát.

Đánh lén ta? !

Động thiên tiểu yêu vương nhe răng cười, bỗng nhiên há mồm, đầu của hắn nháy mắt yêu hóa, biến thành 1 con mấy trượng lớn dữ tợn hắc ngư đầu, lân giáp như sắt đúc, giáp trong phim thậm chí còn sinh trưởng, từng cây bén nhọn mọc gai.

Vô hình thét lên, bỗng dưng bộc phát!

Đây là Động Đình Yêu tộc một mạch, thiên phú huyết mạch thần thông, có thể trực tiếp công kích hồn phách, Thần Hồn cảnh dưới khó mà ngăn cản.

Chỉ cần tới gần, La Quan hẳn phải chết không nghi ngờ!

Nhưng vào lúc này, Động Đình tiểu yêu vương gào thét, im bặt mà dừng. Nó to lớn trong mắt cá, phản chiếu ra tới gần La Quan, nó đôi mắt chỗ sâu, lại một cặp băng lãnh dựng thẳng đồng.

“Long uy!”

Sau một khắc trường kiếm chém xuống, to lớn dữ tợn đầu cá ầm vang rơi xuống, Động Đình tiểu yêu vương hồn phách, bị trảm linh chi ý chôn vùi.

Oanh ——

Mất đi khống chế sau nó thi thể đổ xuống, hiển lộ ra bản thể, rõ ràng là 1 đầu toàn thân đen nhánh, sinh đầy gai nhọn quái ngư!

Bá ——

Một mảnh linh quang hiện lên, Động Đình tiểu yêu vương thi thể, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

La Quan thu kiếm, thể nội một trận "Đôm đốp" loạn hưởng, đảo mắt lại biến thành, Động Đình tiểu yêu vương bộ dáng.

Pháp lực huyễn hóa áo bào, vô luận vẻ ngoài hay là khí tức, đều cùng hắn giống nhau như đúc.

Vừa hoàn thành việc này, tiếng xé gió truyền đến.

Cái khác tiểu yêu vương, lấy tốc độ kinh người chạy đến, "Động Đình tiểu yêu vương, người ở đâu?"

"Ngươi đã gặp được La Quan, sẽ không phải, lại bị hắn chạy thoát đi?"

Rất nhanh, một đám tiểu yêu vương đến.

"Động Đình tiểu yêu vương" tức hổn hển, giận dữ hét: "Đáng chết Nhân tộc, hắn có đặc thù liễm tức pháp, nhưng lừa bịp ta cảm giác, vừa rồi đột nhiên xuất kiếm đánh lén, ta không tra dưới bị hắn gây thương tích… Đáng chết, đừng bị ta bắt lấy, chắc chắn hắn rút gân lột da!"

Một trận kịch liệt ho khan, sắc mặt hắn trắng bệch đến cực điểm.

"A! Động Đình tiểu yêu vương, ngươi thật đúng là phế vật? Tặng cho ngươi cơ hội, cũng không thể nắm chắc!"

“Nhìn ngươi bộ dáng này, là thụ thương không nhẹ, xem ra hôm nay đánh cược, ngươi đã mất đi cơ hội!”

“Đi, kế tiếp theo đi săn, vốn tiểu yêu vương ngược lại là muốn nhìn, cái này La Quan có thể có thủ đoạn gì.”

Hưu ——

Hưu ——

Một đám tiểu yêu vương rời đi.

Nhưng có 1 người lại lưu lại, chau mày, “Động Đình tiểu yêu vương, ngươi sao như thế đại ý? Nếu không phải hai chúng ta phủ giao hảo, ta tất sẽ không quản ngươi.”

“Đi thôi, trước đem ngươi đưa ra ngoài, miễn cho bị kia La Quan giết chết, lại là một trận sóng gió lớn!”

“Động Đình tiểu yêu vương” mặt lộ vẻ cảm kích, “Đa tạ, nếu không ta hôm nay, chỉ sợ thật có nguy hiểm… Kia La Quan thực tế lợi hại, ngươi cũng cẩn thận.”

“Hừ! Hắn dám xuất hiện tại vốn Vân Sơn tiểu yêu vương trước mặt, đó chính là muốn chết!” Tiểu yêu vương cười lạnh một tiếng, đột nhiên nhíu mày, “Động Đình tiểu yêu vương, ngươi chừng nào thì như thế có lễ phép rồi? Trước kia ngươi đối ta, thái độ cũng không có tốt như vậy.”

“Khục… Đây không phải thế cục so người mạnh, ta bây giờ cần ngươi bảo hộ, đương nhiên phải khách khí một

chút… Vân Sơn tiểu yêu vương, chúng ta đi nhanh đi, ta cảm thấy nơi này không quá may mắn.” “Động Đình tiểu yêu vương” thúc giục nói.

Vân Sơn tiểu yêu vương mặt lộ vẻ chế giễu, “Ta nhìn ngươi là bị kia ti tiện tu sĩ nhân tộc, bị sợ vỡ mật… Hừ hừ! Đi thôi, đưa ngươi đưa ra ngoài, ta còn muốn tiếp tục đuổi giết người này!”

“Ôi, ngực ta đau, ngươi qua đây dìu ta một chút.”

“Ngươi thật là không dùng!” Vân Sơn tiểu yêu vương bĩu môi, “Ta như gặp được kia La Quan, 1 bàn tay đem hắn xếp thành thịt nát!”

Oanh ——

Một tiếng kiếm minh, chính khoa tay múa chân, muốn đập thịt nát Vân Sơn tiểu yêu vương, tại chỗ đầu nổ tung, hắn lộ ra bản thể, đúng là 1 con bạch mao đại điểu.

Bá ——

Thi thể bị thu hồi.

Tiếp lấy lại một mảnh linh quang vẩy xuống, Động Đình tiểu yêu vương thi thể, bị ném ra.

“Chuyện gì xảy ra?”

“Đáng chết! Là Động Đình tiểu yêu vương, hắn lại bị giết!”

“Vương bát đản, dám giết thánh tộc huyết mạch!”

Lại gấp trở về tiểu yêu vương nhóm, kém chút tức điên.

Trong lòng, càng là tức giận vạn điểm!

Bọn hắn lẫn nhau tranh đấu không thôi, đều nghĩ ép đối phương một đầu, quan hệ tuyệt không tính xong.

Nhưng cục diện hôm nay, Động Đình tiểu yêu vương bị giết, bọn hắn đều phải có trách nhiệm đảm nhiệm.

Động Đình Yêu tộc một mạch, cũng không tốt đối phó!

“Mẹ -, Vân Sơn tiểu yêu vương chết đi đâu rồi? Ngươi đạp ngựa là thế nào, chăm sóc Động Đình tiểu yêu vương, lại để hắn bị đáng chết tu sĩ nhân tộc cho giết!”

“Vân Sơn tiểu yêu vương, ngươi ở đâu?”

Liền tại bọn hắn gầm thét lúc, một thân ảnh gào thét bay tới, chính là “Vân Sơn tiểu yêu vương”, sắc mặt hắn trắng bệch một mặt tức giận.

“Hỗn trướng La Quan, ta Vân Sơn tiểu yêu vương, thề không cùng hai ngươi lập!”

Trong tiếng gầm rống tức giận, sát khí đằng đằng.

Một đám tiểu yêu vương, nháy mắt xông tới, “Đến cùng chuyện gì xảy ra?”

“Vân Sơn tiểu yêu vương” gầm thét, “Người kia tộc La Quan, trong tay có một môn lợi hại thủ đoạn, nhưng chấn nhiếp ta cùng Yêu tộc, trước đó hắn căn bản là không có trốn xa, liền trốn ở xung quanh, chờ các ngươi vừa rời đi không lâu, lại đột nhiên bạo khởi xuất thủ!”

“Ta chịu tính toán miễn cưỡng tránh đi, nhưng Động Đình tiểu yêu vương vốn bị trọng thương, liền bị kẻ này chém giết… Ta nên như thế nào hướng Động Đình Yêu tộc bàn giao? Chư vị, ta cùng tất yếu bắt đến người này, chém thành muôn mảnh!”

Cái khác tiểu yêu vương vừa sợ vừa giận, càng có một phần xấu hổ.

Đạp ngựa! !

Vừa rồi Động Đình tiểu yêu vương nói, La Quan có ẩn tàng khí tức pháp, bọn hắn còn lơ đễnh, hiện tại thật sự là “Ba ba” đánh mặt.

Thế mà liền trốn ở ngay dưới mắt, bọn hắn cũng còn không hay biết cảm giác.

Đáng ghét! !

Như thế đến, Động Đình tiểu yêu vương chết, bọn hắn đều có trách nhiệm.

“Chư vị! Người này tộc La Quan, âm hiểm độc ác lại rất có thủ đoạn, chúng ta nhất định phải cẩn thận, tuyệt không thể lại bước Động Đình tiểu yêu vương theo gót!”

Vận biển tiểu yêu vương thở sâu, lạnh giọng nói: “Đổ ước sự tình tạm dừng, ngươi ta 6 người 2 cái một tổ, một khi phát hiện kẻ này, trực tiếp đem hắn giết chết!”

“Ti tiện Nhân tộc hỗn trướng, dám can đảm sát hại thánh tộc huyết mạch, đợi bắt lấy hắn, vốn vận biển tiểu yêu vương muốn đem hắn ăn sống nuốt tươi!”

“Nói hay lắm!” “Vân Sơn tiểu yêu vương” hét lớn một tiếng, nghiến răng nghiến lợi, “Vận biển tiểu yêu vương, ta cùng ngươi một đội, bắt đến hắn về sau để ngươi ăn trước! !”

Cái khác tiểu yêu vương, nhao nhao gầm thét.

“Đi, truy sát La Quan!”

“Còn có 2 nữ nhân kia, vốn còn nghĩ, trước khi chết để các nàng cảm thụ một chút, ta thánh tộc gấu cây lợi hại, hiện tại trực tiếp cùng một chỗ giết! !”

“Hết thảy đều xử lý!”

Bá ——

Bá ——

Bá ——

6 vị tiểu yêu vương, hai hai một đôi, các hướng một cái phương hướng rời đi.

Luyện chế tình tiết ngầm hiểu tiểu thế giới mảnh vỡ

không lớn, cho dù kia La Quan, có nghịch thiên ẩn nấp thủ đoạn, lại có thể giấu đi nơi nào? !

Hôm nay, chính là hắn tử kỳ!

—

Chương 516 : Các ngươi giết Đông Tinh tiểu yêu vương

“Ti tiện Nhân tộc, một đám con rệp, sâu kiến, liền biết ẩn núp!” Tìm kiếm không có kết quả, vận biển tiểu yêu vương giận dữ, bỗng nhiên phất tay, yêu lực mãnh liệt mà ra, đem núi đá, cây rừng nghiền nát.

“La Quan, ngươi cũng chỉ dám giống con rệp đồng dạng, trốn ở trong tối sao? Có lá gan ra, cùng vốn tiểu yêu vương chính diện một trận chiến!”

Phía sau hắn, “Vân Sơn tiểu yêu vương” rống to, “Đúng! La Quan, ngươi thật sự là nhát như chuột, có bản lĩnh ngươi ra a, nhìn vận biển tiểu yêu vương một cái tay, liền có thể đem ngươi chụp chết!”

Vận biển tiểu yêu vương mặt lộ vẻ hài lòng, không nghĩ tới “Vân Sơn tiểu yêu vương” gia hỏa này, còn thật biết nói chuyện. Vỗ vỗ bả vai hắn, “Yên tâm, có vốn tiểu yêu vương tại, chỉ cần tìm được La Quan, căn bản không cần ngươi động thủ.”

“Vân Sơn tiểu yêu vương” gật đầu, “Kia là tự nhiên, vận biển tiểu yêu vương sự lợi hại của ngươi, ta nhưng vẫn luôn khâm phục vạn điểm…” Đột nhiên, hắn con mắt một chút trợn tròn, mặt lộ vẻ kinh sợ.

“Không được!”

Vận biển tiểu yêu vương trong lòng giật mình, ám đạo cái này La Quan giấu kín thủ đoạn, thật sự là lợi hại vô song, hắn không gây nửa điểm phát giác.

Khó trách Động Đình tiểu yêu vương, sẽ gặp hắn độc thủ.

Nhưng hắn vậy mà dám can đảm, đối ta vận biển tiểu yêu Vương Động tay, thật sự là mắt bị mù, tuyển một đám tiểu yêu vương bên trong, lợi hại nhất cái kia.

Nên ta vận biển tiểu yêu vương, giết chết kẻ này đoạt được thứ nhất!

“Phiên sơn đảo hải!”

Rít lên một tiếng, vận biển tiểu yêu vương hung hăng hướng về sau vỗ, cuồn cuộn dược lực ầm vang bộc phát, thiên phú thần thông khiến không gian vặn vẹo.

Một kích này, Quy Nguyên cảnh dưới gần như vô địch!

Ầm ầm ——

Nổ vang rung trời, vặn vẹo đi tới chỗ, hết thảy đều bị xé nát.

“Không ai? !”

Vận biển tiểu yêu vương giật mình, chợt giận dữ, Vân Sơn tiểu yêu vương tên vương bát đản này, chẳng lẽ là bị La Quan dọa cho bể mật gần chết?

Hiện tại, cũng bắt đầu ảo giác rồi? !

Không ai, ngươi đạp ngựa làm gì 1 bộ, vẻ mặt như gặp phải quỷ.

Ông ——

Kiếm minh phóng lên tận trời, tức giận vận biển tiểu yêu vương, còn chưa tới kịp quay người, đầu liền bị chém vỡ.

Bá ——

Linh quang hiện lên, hắn thi thể biến mất không thấy gì nữa, tiếp lấy Vân Sơn tiểu yêu vương thi thể, bị ném trên mặt đất. Sau một khắc, tiếng xé gió truyền đến, những phương hướng khác 4 vị tiểu yêu vương, trong thời gian ngắn nhất đến.

Sau đó, liền thấy làm bọn hắn, khóe mắt một màn ——

Vận biển tiểu yêu vương đứng tại, một mảnh khủng bố bừa bộn trước, đang điên cuồng giơ chân mắng to, mà phía sau hắn cách đó không xa, đúng là Vân Sơn tiểu yêu vương thi thể.

Lại 1 cái tiểu yêu vương, bị giết!

“Nhân tộc La Quan, ngươi cái hỗn trướng vương bát đản, có gan liền không muốn trốn, lưu lại cùng vốn tiểu yêu vương đại chiến ba trăm hiệp!”

“Tuyệt đối không được bị ta bắt đến ngươi, nếu không tất bóc ngươi sọ não, dầu giội chi!”

“Vận biển tiểu yêu vương” điên cuồng gào thét.

Mấy tên tiểu yêu vương, sắc mặt tái xanh.

“Vận biển tiểu yêu vương, đến cùng chuyện gì xảy ra? Ngươi cùng Vân Sơn tiểu yêu vương liên thủ, sao sẽ còn bị La Quan đánh lén đắc thủ?”

“Đúng! Đó căn bản không hợp lý, ngươi cần cho chúng ta một lời giải thích!”

“Vận biển tiểu yêu vương” gầm thét, “Giải thích? Vốn tiểu yêu vương làm sao biết! Mới, La Quan kia hỗn trướng đột nhiên xuất thủ, là Vân Sơn tiểu yêu vương phát hiện ra trước, ta thi triển phiên sơn đảo hải, chuẩn bị đem hắn trấn sát. Nhưng mà ai biết kia La Quan, lại đột nhiên biến mất không thấy gì nữa, lại xuất hiện lúc liền chém xuống một kiếm, đem không có chút nào phòng bị Vân Sơn tiểu yêu vương, cho trực tiếp chém giết!”

Hắn táo bạo, đi qua đi lại, “Không được, cái này La Quan cổ quái, có rất nhiều khó lường thủ đoạn, thực tế khó đối phó! Vốn tiểu yêu vương muốn đi ra ngoài, mời vương đình phương diện xuất thủ, đem hắn trấn sát!”

Nó hơn tiểu yêu vương, biến sắc.

“Không được! Ngươi ta 7 tôn thánh huyết tiểu yêu vương xuất thủ, lại bị chỉ là 1 tu sĩ nhân tộc, giết hướng

vương đình cầu cứu, thế tất thanh danh mất sạch, ngày sau như thế nào phục chúng? !”

“Trận chiến này, liên quan đến vương đình lớn lợi ích chia cắt, nếu ngươi ta cầu cứu, liền chẳng khác gì là nhận thua… Đây tuyệt đối không cho phép!”

“Vận biển tiểu yêu vương, ngươi ta còn có 5 người, liên thủ tung Quy Nguyên cảnh yêu vương, cũng đủ để chống lại, không giết chết được 1 cái La Quan? !”

“Vận biển tiểu yêu vương” cắn răng, “Tốt, vậy liền lại liều một lần, vốn tiểu yêu vương cũng không muốn, hướng 1 tu sĩ nhân tộc nhận thua!”

Hắn thở sâu, “Vậy kế tiếp, chúng ta làm thế nào? “

Trong đó một tên tiểu yêu vương, trầm giọng nói: “Ta có một kế, như La Quan mắc lừa, hẳn phải chết không nghi ngờ!” Hắn đảo qua mọi người.

“Ta nam sơn Yêu tộc một mạch, có một ngày phú thần thông huyễn ảnh, có thể ngưng tụ ra ngươi ta 5 người phân thân hình chiếu kế tiếp theo điều tra, Quy Nguyên cảnh dưới khó phân thật giả, ta cùng chân thân liền giấu ở bên cạnh, chỉ cần kia La Quan xuất thủ, liền đem hắn trực tiếp trấn sát!”

“Ta Nãng Sơn Yêu tộc, cũng có liễm tức bí thuật, ta có thể thi triển, giúp chúng ta ẩn tàng khí tức.”

“Tốt, ngươi ta 5 vị tiểu yêu vương liên thủ, La Quan hẳn phải chết không nghi ngờ!”

“Bất quá, vì bảo đảm kế hoạch thuận lợi, còn phải cẩn thận một chút!”

Oanh ——

Cái này nói chuyện tiểu yêu vương, liên tiếp đối xung quanh xuất thủ, cuồng bạo yêu lực quét ngang, đem phương viên mấy trăm trượng đều nghiền nát.

“Hừ! Xem ra lần này, kia La Quan là rời đi, coi như hắn vận khí tốt!”

Bá ——

Mấy cái tiểu yêu vương lui xa, phân thân rất nhanh ngưng tụ ra, lại đối chân thân thực hiện liễm tức bí thuật.

“Làm dẫn La Quan xuất thủ, chúng ta hay là tách ra hành động, liền 2 cái một tổ, cái khác 3 cái một tổ.” Nam sơn tiểu yêu vương đạo: “Ta thi triển huyễn ảnh thần thông, sẽ dính dấp bộ điểm thực lực, liền cùng Nãng Sơn, Khải Minh 2 vị tiểu yêu vương một tổ, lấy sách vạn toàn.”

“Vận biển tiểu yêu vương, cùng Đông Tinh tiểu yêu vương một tổ.”

Bá ——

5 đạo phân thân hình chiếu, lúc này tách ra các hướng một chỗ rời đi, vô luận khí tức, biểu hiện, đều cùng bản thể hoàn toàn tương tự.

Chúng tiểu yêu vương liếc nhau, đều sát khí đằng đằng, biến mất tự thân khí tức trốn ở trong tối.

“Đông Tinh tiểu yêu vương, ngươi nói kia La Quan, có thể hay không mắc lừa?” “Vận biển tiểu yêu vương” nghiến răng nghiến lợi, “Kia hỗn trướng, dám ngay trước vốn tiểu yêu vương mặt giết chết Vân Sơn tiểu yêu vương, thật sự là vô cùng nhục nhã, ta tất yếu đem hắn chém thành muôn mảnh!”

Đông Tinh tiểu yêu vương đáy mắt, hiện lên một tia khinh thường, ngươi đều sắp bị người bị hù, muốn chạy đi cầu cứu rồi? Còn dám nói lời này!

Bất quá là, bây giờ lấy lại tinh thần, nghĩ vãn hồi một tia mặt mũi.

“Vận biển tiểu yêu vương, ít nói chuyện, miễn cho bại lộ ngươi ta.”

Hắn nhàn nhạt mở miệng, không muốn nhiều lời.

Nhưng “Vận biển tiểu yêu vương” lại tựa như, căn bản không có phát giác được, còn tại nói liên miên lải nhải, “Không phải, ngươi nghe ta nói, vốn tiểu yêu vương hoài nghi, La Quan trong tay còn có át chủ bài, có lẽ chúng ta kế hoạch, hắn tất cả đều nhất thanh nhị sở, không bằng trực tiếp cầu viện…”

Đông Tinh tiểu yêu vương sắc mặt tối đen, được rồi, hay là quyết định này!

Vận biển tiểu yêu vương người này, trước đó chỉ có thanh danh, thật đúng là phế vật, lại bị 1 người tộc tu sĩ, dọa cho thành bộ dáng này.

Còn chúng ta kế hoạch hắn tất cả đều biết được? Quả thực hồ ngôn loạn ngữ!

Lúc trước động thủ, thanh lý xung quanh chính là hắn, La Quan không tại phụ cận, há lại sẽ biết những này? Có thể thấy được, chính là bị sợ vỡ mật!

Đông Tinh tiểu yêu vương trong lòng, càng nhiều mấy điểm xem thường.

“Được rồi, ngươi nói ít vài ba câu! Lui về, dựa vào ta gần như vậy làm gì? Biển mây tiểu yêu vương, ngươi đừng ném thánh tộc mặt!”

Phốc ——

Một tiếng vang trầm, trường kiếm xuyên ngực mà qua, trái tim bị đâm xuyên đồng thời, trảm linh chân ý bộc phát.

Đông Tinh tiểu yêu vương trừng lớn mắt, đến chết đều không có kịp phản ứng, cái này tình huống như thế nào?

“Nói thật với ngươi, ngươi thế nào không nghe đâu đứa nhỏ này, kiếp sau đầu thai thông minh một chút, ngoan!”

“Vận biển tiểu yêu vương” cười lạnh một tiếng, phất tay đem hắn thi thể thu hồi.

Ngẩng đầu nhìn về phía một bên khác.

“Còn có 3 cái!”

Chính diện chém giết, 9 cái thánh huyết tiểu yêu vương liên thủ, Quy Nguyên cảnh đều có thể một trận chiến, La Quan tuyệt không phải đối thủ.

Nhưng bây giờ cục diện, chỉ cần lại tìm chút thời giờ, liền có thể dễ như trở bàn tay, đem bọn hắn toàn bộ chém giết!

Mộ Thanh Kết nha đầu này Biến Thân thuật, phối hợp Huyền Quy năng lực, quả thực nghịch thiên.

Chà chà!

Cũng không biết, nha đầu này hiện tại như thế nào rồi?

La Quan lắc đầu , ấn xuống tâm tư, hiện tại cũng không phải thất thần thời điểm.

Đột nhiên, sắc mặt hắn biến đổi.

Oanh ——

Nơi xa, đột nhiên bộc phát kịch liệt khí tức, nương theo nhe răng cười.

“Không tìm được La Quan, lại phát hiện ra trước, 2 cô gái này!”

“Mau đem La Quan kêu đi ra, nếu không liền để các

ngươi biết, chuyện gì sống không bằng chết!”

Tình tiết ngầm hiểu tiểu thế giới mảnh vỡ biên giới, Khương Đồng, Từ Dĩnh lưng tựa mà đứng, các nàng dù không biết, bên ngoài đến tột cùng phát sinh chuyện gì.

Nhưng nghe động tĩnh cũng đoán được, hẳn là La Quan đang chém giết lẫn nhau bên trong, chiếm cứ thượng phong!

Đối mặt 3 tên sát khí đằng đằng tiểu yêu vương, 2 nữ sắc mặt trắng bệch, đôi mắt lại vô cùng kiên định.

“La Quan, ngươi tuyệt đối đừng ra, chúng ta chết liền chết rồi? Ngươi đem bọn hắn giết chết, vì bản cung 2 người báo thù là được!”

Khương Đồng cười lạnh, mặt lộ vẻ kiêu ngạo.

“Ta, Khương quốc trưởng công chúa ở đây, đáng chết Yêu tộc, muốn giết ta chi bằng động thủ!”

Từ Dĩnh cũng nói: “Đúng, đại nhân ngài tuyệt đối đừng mắc lừa, hôm nay tình tiết ngầm hiểu quyết đấu, Yêu tộc không có ý định bỏ qua bất kỳ người nào!”

Nàng dừng một chút, nhỏ giọng nói: “Điện hạ, ta cũng nhanh chết rồi, có thể hay không mời ngài đáp ứng một chuyện? ?”

Khương Đồng gật đầu, “Ngươi nói.”

Từ Dĩnh thở sâu, “Ta thỉnh cầu điện hạ, có thể tại trước

khi chết, ban cho ta người tự do thân phận.” Trong mắt nàng, lộ ra khao khát.

Trở thành La Quan tùy tùng, nàng ban đầu mục đích đúng là, đạt được Hoàng tộc đặc xá, mà đây cũng là Từ Dĩnh đời này, tâm nguyện lớn nhất 1 trong.

Thoát khỏi tiên nô thân phận, trở thành người tự do, không cần lại tiếp nhận những cái kia ánh mắt khác thường, cùng ác độc, hạ lưu chửi mắng.

Khương Đồng khẽ giật mình, “Cái này… Bản cung làm không được, tiên nô đặc xá chỉ có phụ hoàng, cùng Khương quốc hoàng trữ mới có tư cách.” Nàng cắn răng, “Bản cung đáp ứng ngươi, nếu có thể còn sống trở lại Khương quốc, tất cho ngươi đặc xá! !”

Nam sơn, Nãng Sơn, Khải Minh 3 cái tiểu yêu vương, kém chút tức điên.

“Đáng chết tiện tỳ! Còn muốn còn sống về Khương quốc? Si tâm vọng tưởng!”

“Đã không phối hợp, vậy cũng đừng trách chúng ta, không thương hương tiếc ngọc!”

“Đánh trước tay gãy chân, lại đem các nàng xương cốt, từng cây bóp nát, nhìn cãi lại không mạnh miệng? !”

Nhe răng cười bên trong, sát cơ uy nghiêm.

Đột nhiên, tiếng xé gió bỗng nhiên truyền đến.

3 cái tiểu yêu vương không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, mục đích của bọn hắn, chính là bức La Quan xuất thủ cứu người.

Tên vương bát đản này, đem bọn hắn đùa nghịch xoay quanh, thật là đáng chết! !

“Giết!”

Quát lớn bên trong, 3 cái tiểu yêu Vương Toàn lực xuất thủ.

Oanh ——

Khủng bố yêu lực ba động, hóa thành lăng lệ công kích, ầm vang bộc phát.

Phốc phốc ——

Là huyết nhục băng liệt âm thanh, thành công! !

3 cái tiểu yêu vương vui mừng, nhưng khi hắn nhóm thấy rõ, trước mắt một màn lúc, lại kém chút tức nổ phổi.

Một đầu to lớn Đông Tinh ban, bị bọn hắn lực lượng xé nát, huyết nhục văng tung tóe rơi đầy đất.

A đù!

Cái này đạp ngựa, là Đông Tinh tiểu yêu vương? !

Hưu ——

Tiếng xé gió lên, nương theo lấy kinh sợ gào thét, “Đông Tinh tiểu yêu vương, ngươi đạp ngựa chờ ta một chút, chạy nhanh như vậy làm gì…”

Thanh âm im bặt mà dừng, “Vận biển tiểu yêu vương” trừng lớn mắt, ngơ ngác nhìn một màn trước mắt, đột nhiên mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, “3 người các ngươi, giết Đông Tinh tiểu yêu vương!”

—

Chương 517 : Mời vương đô trên dưới cùng nhìn

3 cái tiểu yêu vương, mí mắt hung hăng nhảy một cái, nháy mắt hoảng.

“Không phải như vậy! Chúng ta… Chúng ta căn bản là không có thấy rõ, người tới là ai, còn tưởng rằng là La Quan xuất thủ đánh lén.”

“Đông Tinh tiểu yêu vương một điểm phản kháng đều không có, việc này không thích hợp, khẳng định có vấn đề!”

“Ai ai! Vận biển tiểu yêu vương, ngươi đạp ngựa chạy cái gì? Ngươi muốn đi làm gì?”

“Vận biển tiểu yêu vương” mặt mũi tràn đầy đề phòng, không ngừng lui ra phía sau, “Làm gì? Ta hoài nghi 3 người các ngươi, cố ý mượn La Quan danh nghĩa, âm thầm đối với chúng ta thống hạ sát thủ, mục đích là diệt trừ đối lập! Đông Tinh tiểu yêu vương chính là bị các ngươi, cho phân thây!”

“Ta tận mắt nhìn thấy, còn có cái gì tốt giải thích? Vốn tiểu yêu vương hiện tại liền ra ngoài, đem việc này vạch trần!”

Đối diện 3 cái tiểu yêu vương, mặt nháy mắt lục!

Này thiên đại oan ức muốn thật rơi xuống, cho dù là bọn

họ 3 cái, đều là thánh huyết tiểu yêu vương, cũng tuyệt đối chưa chừng.

Hôm nay thế nhưng là chết 3 cái thánh huyết tiểu yêu vương, vương đình tuyệt đối phải nổ!

“A đù, ngươi đạp ngựa dừng lại! Sự tình không phải như vậy… Thất thần làm gì? Nhanh đem hắn ngăn lại!” Nam sơn tiểu yêu vương rống to.

Nãng Sơn, Khải Minh tiểu yêu vương, tranh thủ thời gian xông lại.

“Làm gì? ! Bị đánh vỡ âm mưu, muốn giết người diệt khẩu?” “Vận biển tiểu yêu vương” rống to, thần sắc dữ tợn, “Vậy thì tới đi, ta cùng các ngươi liều!”

Hắn 1 bộ liều mạng tư thế, Nãng Sơn, Khải Minh 2 cái tiểu yêu vương, lập tức tiến thối lưỡng nan.

“Thật không phải như vậy, vận biển tiểu yêu vương ngươi hiểu lầm!”

“Ngươi nhìn, chúng ta thật có ác ý, có thể như vậy sao? Đã sớm đối ngươi thống hạ sát thủ!”

“Vận biển tiểu yêu vương” bán tín bán nghi, “Thật?” Hắn do dự một chút, đưa tay một chỉ, “Ngươi trở về, liền lưu 1 người, không phải ta lập tức liền chạy, các ngươi chưa hẳn đuổi được!”

“Tốt tốt tốt, ta lưu lại, Nãng Sơn tiểu yêu vương, ngươi trước lui ra.” Khải Minh tiểu yêu vương thở sâu, gạt ra

tiếu dung, “Hiện tại ngươi tin chưa? Đây tuyệt đối là hiểu lầm.”

Hắn xích lại gần 2 bước, “Vận biển tiểu yêu vương, vừa rồi chuyện gì xảy ra? Đông Tinh tiểu yêu vương làm sao lại, đột nhiên xông lại.”

Nghĩ đến vừa rồi, bị trực tiếp phân thây Đông Tinh ban, khóe miệng của hắn co lại, cái này đạp ngựa thật sự là bùn đất rơi đũng quần, có miệng cũng liếm không rõ!

Khác tạm thời không nói, Đông Tinh yêu vương phủ, tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ.

Đáng chết La Quan, đều là bởi vì hắn!

“Vận biển tiểu yêu vương” trên mặt, đột nhiên lộ ra một tia hoảng sợ, “Chúng ta vừa rồi, gặp được La Quan, phát hiện một bí mật lớn, hắn vậy mà…”

Hắn nói đến đây, đột nhiên dừng lại.

“Cái gì bí mật?” Khải Minh tiểu yêu vương cắn răng, “La Quan tên vương bát đản này, mới là hại chết cái khác tiểu yêu vương chân chính hung thủ, chúng ta nhất định phải bắt hắn lại, đem hắn xé thành mảnh nhỏ mới có thể giải hận.”

“Cho nên ngươi biết cái gì, mau nói ra, chúng ta cùng một chỗ đối phó hắn!”

“Vận biển tiểu yêu vương” do dự một chút, “Cái này… Tốt a, bất quá ta cảm thấy, ngươi giống như là cái tốt,

nhưng nam sơn tiểu yêu vương cùng Nãng Sơn tiểu yêu vương 2 cái, ta không tin lắm mặc cho, ngươi lại tới điểm, ta nhỏ giọng nói cho ngươi.”

Khải Minh tiểu yêu vương sững sờ, ta nhìn rất giống người tốt sao? Cái này thật đúng là, lần đầu tiên nghe nói.

Nhưng bây giờ cũng không lo được rất nhiều, mau tới trước, “Tốt, ngươi liền nói với ta.”

“Gần chút nữa… Ta nói với ngươi a, kia La Quan thế mà lại một loại, rất đáng sợ Biến Thân thuật, hắn có thể ngụy trang thành bất luận kẻ nào, một điểm sơ hở đều không có…”

Khải Minh tiểu yêu vương sững sờ, “Biến Thân thuật?” Loại thủ đoạn này, vô luận nhân, yêu lưỡng tộc, đều có rất nhiều cùng loại thủ đoạn.

Nhưng cải biến, đều chỉ là ngoại hình.

Hắn là người, chúng ta là yêu, chủng tộc đều không giống, khí tức canh sáng kém địa đừng, làm sao biến? !

Gia hỏa này thần thần bí bí nửa ngày, nói cái gì nói nhảm…

Đột nhiên, Khải Minh tiểu yêu vương con mắt trừng lớn.

Oanh ——

1 kiếm đột nhiên bộc phát, Khải Minh tiểu yêu vương bị

chém thành hai nửa, “Lạch cạch” rơi trên mặt đất.

“A!”

Ngã trên mặt đất Khải Minh tiểu yêu vương, hai nửa thân thể đồng thời phát ra tiếng kêu thảm, lại “Sưu” một tiếng dung hợp một chỗ, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, hãi nhiên.

“Vận biển tiểu yêu vương, ngươi đạp ngựa làm gì!”

Hắn quả thực sắp điên, mỗi cái Khải Minh một mạch thánh huyết Yêu tộc, chỉ có một lần khởi tử hoàn sinh thiên phú, cứ như vậy không có.

“Không chết? Không đúng, là khởi tử hoàn sinh!”

“Vận biển tiểu yêu vương” nhíu mày, vừa rồi hắn rất xác định, chém xuống một kiếm trực tiếp hồn phi phách tán, nhưng lại lại xuống một cái chớp mắt sống lại, “Yêu tộc thủ đoạn, thật đúng là khó lòng phòng bị.”

Cũng may, hôm nay hắn là lão lục, muốn thật lựa chọn chính diện chém giết, khẳng định lật xe.

“Hắn không phải vận biển tiểu yêu vương!” Nam sơn tiểu yêu vương, Nãng Sơn tiểu yêu vương, bỗng nhiên lao đến, một mặt kinh sợ.

“La Quan, ngươi là La Quan!”

2 người gào thét, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin.

Bởi vì, trước mắt cái này Động Đình tiểu yêu vương, vô luận từ cái kia bên trong nhìn, đều không thể giả được.

Cái này đạp ngựa, quả thực khó có thể tin!

Bá ——

Khải Minh tiểu yêu vương sắc mặt, một chút trở nên trắng bệch, hắn đột nhiên nghĩ đều vừa rồi, “Vận biển tiểu yêu vương” đã nói.

Kia La Quan, nắm giữ lấy một môn Biến Thân thuật…

“Sưu” một chút, nhảy ra xa mấy chục mét.

“Hắn sẽ biến thân! Là La Quan, chính là La Quan!”

Liên tục biến cố, Khương Đồng, Từ Dĩnh 2 cái, giờ phút này đều kinh ngạc đến ngây người.

La Quan?

Cái này sao có thể!

Trước mắt rõ ràng chính là cái tiểu yêu vương, một thân trùng thiên yêu khí, làm sao có thể là La Quan? !

“2 người các ngươI, còn không chạy xa một chút! Khải Minh tiểu yêu vương mới là La Quan, cái kia hèn hạ tu sĩ nhân tộc, ta chính là phát hiện bí mật của hắn, mới cố ý dẫn hắn tới, đột nhiên hạ sát thủ!” “Động Đình tiểu yêu vương” đột nhiên rống to.

Nam sơn, Nãng Sơn tiểu yêu vương, biểu lộ cứng đờ.

“Ngươi đánh rắm!” Khải Minh tiểu yêu vương mau tức nổ, khởi tử hoàn sinh thiên phú bị tiêu hao, còn bị vu hãm là tu sĩ nhân tộc, thấy nam sơn, Nãng Sơn tiểu yêu vương, 1 bộ kiêng kị bộ dáng, hắn cắn răng gào thét.

“Vừa rồi, ta đều khởi tử hoàn sinh, các ngươi còn không rõ ràng lắm? Cái này đạp ngựa nhưng là, ta Khải Minh Yêu tộc thánh huyết thiên phú!”

Nam sơn, Nãng Sơn tiểu yêu vương, lập tức xấu hổ đan xen, đột nhiên bọn hắn không có kịp phản ứng, lại bị La Quan cho đùa nghịch.

Cái này hèn hạ, đáng chết tu sĩ nhân tộc!

“La Quan, ngươi thật là đáng chết!”

Oanh ——

3 vị tiểu yêu vương, giờ phút này yêu khí trùng thiên, sát cơ vô hạn.

“Vận biển tiểu yêu vương” bĩu môi, “Ai, thật sự là không nghĩ tới, 3 người các ngươi còn thật thông minh, thế mà có thể phát hiện thân phận của ta.”

Lốp bốp ——

Một trận cốt nhục nổ đùng, như đại biến người sống, lộ ra lúc đầu hình dạng.

“A!”

Khương Đồng, Từ Dĩnh kinh hô, một màn này, quả thực khó mà tin được.

La Quan hắn, lại có thể tùy tiện biến ảo, thân thể bộ vị cùng lớn tiểu… Vậy sau này, nếu là lỡ như… Nhưng làm sao được…

Liếc nhau, 2 nữ phát hiện, đối phương đều là mặt ửng hồng, con mắt ngập nước.

La Quan trong lúc vô tình đảo qua, lúc này: …

Giây hiểu không phải ta nguyện, thực là hiểu quá nhiều!

Ni - mã, 2 người phụ nữ, nghĩ đến cái gì địa phương đi?

Khóe miệng của hắn bỗng nhiên run rẩy, cảm kích thở sâu, “Khục! Đi không đổi tên ngồi không đổi họ, tại hạ Khương quốc chi tu La Quan, gặp qua 3 vị anh minh thần võ, cơ trí vô song tiểu yêu vương.”

Đối diện, 3 cái tiểu yêu vương vừa sợ vừa giận, mặt đen như đáy nồi.

A đù!

Trào phúng… Cái này đạp ngựa tuyệt đối là, đem mặt người da đè xuống đất, điên cuồng ma sát loại kia trào phúng.

7 cái thánh huyết tiểu yêu vương tiến đến, từng cái tài

hoa xuất chúng, ai cũng không phục đối phương, mặc sức tưởng tượng vô hạn tương lai, tự giác sẽ thành Yêu tộc ngày sau chống trời trụ lớn!

Nhưng kết quả đây?

Tựa như một đám đồ đần, bị La Quan đùa bỡn trong lòng bàn tay, 4 cái tiểu yêu vương bị giết, thừa 3 người bọn hắn cũng là vận khí tốt… Nếu không phải bắt đến Khương Đồng, Từ Dĩnh 2 cái, có lẽ bọn hắn tất cả mọi người, đều muốn bị La Quan ám toán chết.

“A a a a!”

“La Quan, hôm nay vô luận như thế nào, ngươi đều chết chắc!”

3 cái tiểu yêu vương, triệt để nổi điên.

…

Yêu Thần đảo.

Vương đô, vương đình!

Cung điện kéo dài, nguy nga vô tận.

Bởi vì Yêu hoàng chi vị trống chỗ, đại sư, Thái úy chấp chưởng đại quyền, có nhị tướng danh xưng.

Một chủ bên trong, một đôi bên ngoài!

Hiện nay, đại sư chính là Yêu Đình bên trong, quyền thế

tồn tại cường đại nhất.

Tuy không Yêu hoàng chi danh, lại có 6 điểm Yêu hoàng quyền thế!

Giờ phút này, vương đình lớn nhất một tòa cung điện bên trong, chính 1 người đánh cờ Yêu tộc đại sư nhíu mày, “Long cung sứ giả, thọ đản còn chưa bắt đầu, hắn tới làm cái gì?”

Lần thứ 1 tiếp, song phương đã gặp, mà hai bên lại vô tư giao. Suy nghĩ một chút, Yêu tộc đại sư vứt xuống con cờ trong tay, “Mời tiến đến đi.”

Rất nhanh, tiếng bước chân vang lên, một tên người mặc áo bào trắng, phong thần tuấn lãng người trẻ tuổi, tự đại ngoài điện đi tới.

Quả thực là dung mạo vô song, quý khí bức người! !

“Ha ha ha, hôm nay tiểu Vương mạo muội tới chơi, còn xin đại sư chớ trách.”

Yêu tộc đại sư vẫn chưa đứng dậy, cười cười đưa tay hư dẫn, “Thanh Giang long vương nói quá lời, Yêu Đình cùng long cung vì bạn thân, mới có thể cùng chống chọi với Nhân tộc, ngươi ta giữa song phương, tự nhiên nhiều hơn thân cận.”

Hắn dù tự kiềm chế thân phận, nhưng đối cái này Thanh Giang long vương, cũng rất là coi trọng.

Đối phương chính là đời trước long vương ấu tử, đương

đại long vương đệ đệ nhỏ nhất, tuy chỉ có quy nhất cảnh thực lực, lại huyết mạch cường đại, thực lực có thể so Đại Yêu Vương.

Nghe nói, đột phá cũng liền tầng 1 chi cách! !

Nghe đồn con rồng già kia thọ nguyên đem khô, đợi cho vẫn diệt ngày ấy, nói không chừng liền muốn huynh cuối cùng đệ cùng, trở thành đương thời long vương.

Thanh Giang long vương mỉm cười, “Đại sư nói cực phải, ngươi ta ở giữa, đích xác khi nhiều hơn thân cận.”

Lại hàn huyên vài câu, giả vờ giả vịt một phen, Yêu tộc đại sư suy nghĩ một chút, nói: “Thanh Giang long vương, hôm nay đến không biết có chuyện gì?”

Hắn cũng không cho rằng, con tiểu long này hôm nay, là đến cùng hắn uống trà nói chuyện phiếm. Đột nhiên, một cái ý niệm trong đầu lại đáy lòng xẹt qua, đại sư đáy mắt phát ra một chút gợn sóng, chợt bình tĩnh lại.

Thanh Giang long vương nói: “Tiểu Vương hôm nay đến, là nghe nói Khương quốc sứ đoàn, đã đi tới vương đình.” Hắn mặt lộ vẻ hồi ức, “Kia Khương quốc, tiểu Vương lúc tuổi còn trẻ, từng hóa thân thành người du lịch một phen, còn cùng 1 vị ở tại vị sông bên bờ nữ tu, từng có một đoạn hạt sương nhân duyên, có thể nói địa linh nhân kiệt, không thẹn bây giờ bá chủ nước địa vị.”

“Nghe nói, kia Khương quốc trưởng công chúa Khương Đồng, sinh xinh đẹp như hoa, có Khương quốc hoàng thất chi hoa xưng hào, tiểu Vương cũng muốn gặp bên

trên gặp một lần, hồi ức dưới năm đó thanh xuân tuế nguyệt, cũng tốt an ủi càng phát ra nhạt nhẽo nội tâm, còn xin đại sư thay an bài.”

Trong đại điện, đột nhiên an tĩnh xuống.

Cái này đã không phải ám chỉ, mà là trực tiếp, đem sự tình điểm phá.

Yêu tộc đại sư yên tĩnh uống trà, thần sắc bình tĩnh.

Thanh Giang long vương dường như, không có phát giác nửa điểm dị thường, từ đầu tới cuối duy trì mỉm cười.

Hồi lâu, Yêu tộc đại sư thản nhiên nói: “Long cung khi nào phát giác được việc này?”

Nhân tộc cùng vương đình, vì thế làm rất nhiều che lấp, liền ngay cả Khương quốc sứ đoàn tiến vào vương đình sự tình, đều bị cố ý làm nhạt.

Nào có thể đoán được, đều là phí công.

Thanh Giang long vương đặt chén trà xuống, mỉm cười nói: “Long cung, vì 10,000 dặm hải cương chi chủ, trong biển phát sinh hết thảy, tại ta Long tộc mà nói, từ vô bí mật.”

Hắn thần thái bình tĩnh, thong dong, tự nhiên mà vậy, tản mát ra một tia ngạo ý.

Long tộc, vì hải cương chi chủ, vạn yêu chi hoàng!

Yêu tộc đại sư ngẩng đầu, lưng eo thẳng tắp nháy mắt, khí tức cường đại phá thể mà ra.

“Không biết Thanh Giang long vương, chuẩn bị như thế nào thấy kia Khương quốc trưởng công chúa?”

Thanh Giang long vương mỉm cười, “Nghe nói vương đình quyết đấu tình tiết ngầm hiểu, bên trong có một phen càn khôn, có thể trực tiếp chuyển minh hiển lộ rõ ràng thập phương, vậy liền mời đại sư mở tình tiết ngầm hiểu, mời vương đô trên dưới cùng nhìn, lấy tu sĩ nhân tộc chi máu tươi, chúc đại sư 10,000 năm thọ thần sinh nhật, nguyện long cung, vương đình ở giữa, thân hòa 1 nhà vĩnh viễn không khe hở!”

Vương đình che che lấp lấp, muốn độc chiếm đại linh mạch.

Kia long cung liền đem nó đẩy ra, thiên hạ đều biết! !

Đại sư bình thản đôi mắt một chút trở nên sắc bén, như không có hình sơn nhạc, nhưng nghiền nát lòng người.

Nhìn thẳng mà đến!

Thanh Giang long vương mỉm cười đối mặt.

“Tốt, giống như long vương lời nói, mở tình tiết ngầm hiểu, mời vương đô trên dưới cùng nhìn chi! !”

Ầm ầm ——

Yêu tộc vương đô trên không, đột nhiên phong vân biến ảo, chấn động bên trong lại có một phương hơi mờ tiểu thế giới mảnh vỡ, trực tiếp giáng lâm.

Cái này biến cố, nháy mắt dẫn tới vô số chú ý.

“Sân quyết đấu, tình tiết ngầm hiểu!”

“Tình tiết ngầm hiểu chuyển minh, mời vương đô cùng nhìn! Như vậy rầm rộ, đã có mấy trăm năm chưa từng xuất hiện.”

“Tê —— hôm nay, phải có đại nhiệt náo!”

Vô số Yêu tộc ngẩng đầu, mặt lộ vẻ kích động.

—

Chương 518 : Cái này La Quan, lại như thế mạnh

Vương đô, Yêu tộc sân quyết đấu.

Thiên Cơ Tử biến sắc, một bước phóng ra, trực tiếp xuất hiện giữa không trung.

Ngẩng đầu, nhìn về phía giáng lâm tình tiết ngầm hiểu, “Thông Giang yêu vương, này sao lại thế này? !”

Trên mặt hắn, bộc lộ kinh sợ.

Lần này, hi sinh Khương quốc sứ đoàn một nhóm, đạt thành Nhân tộc cùng vương đình minh ước, mắt thấy đem hết thảy đều kết thúc, lại nổi lên biến cố!

“Cái này…” Thông Giang yêu vương một mặt kinh nghi, hắn đối đây, cũng hoàn toàn không biết gì.

Thiên Cơ Tử gầm nhẹ, “Thông Giang yêu vương, như minh ước sự tình ngoài ý muốn nổi lên, đều là Yêu Đình sai lầm, cùng ta Nhân tộc không quan hệ!”

Mà lúc này theo không gian chấn động, như sương mù tiêu tán, tình tiết ngầm hiểu bên trong tình cảnh, rõ ràng hiện ra tại vương đô trên dưới trước mặt.

Lần đầu tiên nhìn thấy, liền dẫn phát kinh hô!

“Tu sĩ nhân tộc!”

Chỉ thấy tình tiết ngầm hiểu bên trong, có tu sĩ nhân tộc cầm kiếm mà đứng, đối diện là 3 tên trẻ tuổi Yêu tộc, ngay mặt sắc xanh xám sáu mắt phun lửa.

Cách đó không xa, thì là 2 tên Nhân tộc nữ tử, biểu lộ khẩn trương bên trong còn có mấy điểm chấn kinh, như nhìn thấy không thể tưởng tượng nổi một màn.

“Nữ tử này nhìn quen mắt, bản tôn ở nơi nào gặp qua?” Vương đô bên trong, một tên yêu tôn nhíu mày, đột nhiên gầm nhẹ, “Nghĩ đến, nàng là Khương quốc trưởng công chúa, Khương Đồng! Bản tôn từng đi qua Khương quốc quốc đô, xa xa gặp qua nàng một chút, tuyệt sẽ không sai.”

“Khương quốc trưởng công chúa? Nhớ tới! Trước đây không lâu, còn từng có nghe đồn, có Khương quốc sứ đoàn một nhóm, sắp xuất hiện làm vương đình, liệu đến chính là bọn hắn… Vậy hôm nay tình tiết ngầm hiểu quyết đấu, đúng là Khương quốc sứ đoàn cùng ta vương đình chi chiến?”

“Ha ha ha! Chỉ là Khương quốc lại cũng dám, cùng ta vương đình tranh phong? Thật sự là không biết tự lượng sức mình!”

Vương đô bên trong bầy yêu cười to, đều là khinh thường.

Khương quốc tuy là Thiên Thanh đại lục đông nam cảnh bá chủ 1 trong, nhưng thực lực không kịp tiên tông 7 cực 1 trong, như thế nào cùng vương đình so sánh? !

“Không đúng! Người này tộc tu sĩ đối diện 3 vị, tuyệt không phải bình thường Yêu tộc… Nam sơn tiểu yêu vương! Không sai, là nam sơn một mạch vị kia thánh huyết tiểu yêu vương, chính là ta vương đình thế hệ trẻ tuổi bên trong, tồn tại cường đại nhất 1 trong!”

“A đù! Nãng Sơn tiểu yêu vương, Khải Minh tiểu yêu vương, 2 vị khác cũng là thánh huyết tiểu yêu vương, bọn hắn vẻ mặt này, làm sao giống như là tại người này tộc tu sĩ trong tay, ăn phải cái lỗ vốn?”

Rất nhanh, càng lớn kinh hô, lộ ra kinh hãi, chấn động, như biển gầm ầm vang bộc phát.

“Không đúng! Các ngươi nhìn, tình tiết ngầm hiểu nội bộ còn có thi thể!”

Trên bệ đá, Khương quốc sứ đoàn mọi người thi thể, bị một chút mang qua.

Sau đó, mới là trọng đầu hí.

“Kia vỡ thành một đống thi thể, là đầu Đông Tinh ban? Cam! Là Đông Tinh tiểu yêu vương, bản thể hắn cái đuôi có 1 khối tử sắc vết bớt tròn, ta trước đó gặp qua.”

“Đầu kia hắc ngư thi thể, toàn thân gai nhọn khí thế khủng bố, Động Đình tiểu yêu vương, kia là Động Đình tiểu yêu vương!”

“Bạch mao đại điểu, là Vân Sơn tiểu yêu vương…” Nói câu nói này Yêu tộc, là một tên yêu tôn, lại mặt mũi tràn

đầy hãi nhiên, thanh âm đang run rẩy.

Hắn xuất thân Vân Sơn một mạch, từng gặp Vân Sơn tiểu yêu vương, biết hắn được coi trọng nhất, là Vân Sơn Yêu tộc tương lai chống trời trụ.

Nhưng bây giờ, Vân Sơn tiểu yêu vương lại bị giết rồi? !

“Ta nghe nói, lần này tổng cộng có bảy tên thánh huyết tiểu yêu vương, phụng mệnh đến đây vương đình… Mà bây giờ, còn sống liền 3 cái!”

Lại một tên yêu tôn rống to.

Bá ——

Toàn bộ vương đình, vô số Yêu tộc trừng lớn mắt, lâm vào tĩnh mịch.

Trên bệ đá, bị giết Khương quốc sứ đoàn mọi người, xem xét liền biết không chịu nổi một kích.

2 người tộc nữ tử, cũng không giống cường giả. Nói cách khác, trước mắt cái này cầm kiếm Nhân tộc, 1 người liền chém giết, 4 vị thánh huyết tiểu yêu vương!

Không có khả năng, cái này đạp ngựa tuyệt không có khả năng, Nhân tộc thiên kiêu mạnh hơn, làm sao có thể cùng thánh huyết tiểu yêu vương so sánh? Chớ nói chi là, 1 người đối kháng 7 vị tiểu yêu vương, còn có thể chém giết nó 4.

Ai có thể nói cho bọn hắn, cái này đạp ngựa đến cùng là

xảy ra chuyện gì? !

“Người này tộc tu sĩ, là ai? Chẳng lẽ là tiên tông 7 cực bên trong, đứng đầu nhất tuyệt thế thiên kiêu, vô thượng cấp độ yêu nghiệt tồn tại? ! Nhưng cho dù là, hắn cũng tuyệt đối không thể, bằng sức một mình, liên sát ta Yêu tộc 4 vị thánh huyết tiểu yêu vương!”

“La Quan, hắn là La Quan, từng giết chết Bàn Sơn yêu vương phủ, 1 lớn 1 gần hai vị tiểu yêu vương, ta xem qua Bàn Sơn yêu vương phủ dưới phát truy sát đồ ảnh!”

“Không sai, chính là hắn!”

“Các ngươi nhìn chư vị tiểu yêu vương thi thể, đều là một kích mất mạng, cơ hồ không có cái gì phản ứng, chính là bị đánh lén giết chết!”

“Đáng chết tu sĩ nhân tộc, hẳn là thi triển âm mưu quỷ kế, mới hại 4 vị thánh huyết tiểu yêu vương tính mệnh!”

Vương đô Yêu tộc, triệt để phẫn nộ.

Thánh huyết tiểu yêu vương, mỗi cái đều là Yêu tộc, cao quý nhất, cường đại huyết mạch người thừa kế, ngày sau trưởng thành, chính là đỉnh thiên lập địa cột trụ, là yêu tộc căn cơ. Nhưng bây giờ, bọn hắn cứ như vậy, chết tại Nhân tộc mưu sát phía dưới.

“Giết hắn! Giết cái này ti tiện Nhân tộc!”

“Chắc chắn hắn chém thành muôn mảnh, mới có thể tiêu mất mối hận trong lòng!”

“Đáng chết Nhân tộc!”

Phẫn nộ gào thét, vang vọng vương đô!

Giờ phút này, tình tiết ngầm hiểu nội bộ.

Đột nhiên xuất hiện biến hóa, cũng mọi người chấn động.

Liền gặp, tiểu thế giới mảnh vỡ biên giới, nhanh chóng trở nên trong suốt, cuối cùng lại như tầng 1 màng mỏng, nhưng thấy rõ ngoại giới.

Đây là, Yêu tộc vương đô!

Nguy nga thành lớn, cung điện san sát.

Ngàn tỉ Yêu tộc hội tụ ở đây, hạo đãng yêu khí trùng thiên!

Mà giờ khắc này, hàng trăm triệu Yêu tộc, đang từ 4 phương 8 hướng xem ra, chấn kinh, hãi nhiên về sau, chính là nghiến răng nghiến lợi.

“Giết cái này ti tiện Nhân tộc!”

Gầm thét như nước thủy triều, ầm vang mà tới.

3 cái tiểu yêu vương, biến sắc.

Tình tiết ngầm hiểu chuyển minh!

Đây là đem trận chiến ngày hôm nay, công kỳ thiên hạ.

4 vị tiểu yêu vương bị giết, 3 người bọn hắn cũng bị La Quan, đùa nghịch xoay quanh.

A đù!

Cái này đạp ngựa, quả thực mất mặt ném về tận nhà.

Đồng thời một cái ý niệm trong đầu, từ 3 vị tiểu yêu vương đáy lòng hiện lên —— 1 trận chiến này, tuyệt đối không thể thua! Mà lại muốn thắng quang minh chính đại, tồi khô lạp hủ, chỉ có dạng này mới có thể rửa sạch trước đó sỉ nhục!

La Quan nhíu mày, chợt bình tĩnh lại.

Khương Đồng, Từ Dĩnh bị bắt, hắn vốn là không có cách, lại thi triển lão lục thủ đoạn. Hiện tại ngược lại vừa vặn, vạn chúng nhìn trừng trừng dưới đối diện 3 cái tiểu yêu vương, phàm là muốn chút mặt, liền sẽ không liên thủ đối phó hắn.

“3 cái thánh huyết tiểu yêu vương! Các ngươi vừa rồi, không phải nhanh dọa nước tiểu sao? ! Muốn giết ta, vậy liền cùng lên đi, coi như 3 người các ngươi liên thủ, lại như thế nào? Ta Khương quốc tu sĩ, không sợ!”

Âm vang hữu lực, bá khí trùng thiên.

Nghiễm nhiên 1 bộ, vô địch bá chủ bộ dáng —— tựa như nói, chỉ là Yêu tộc, thì sợ gì có chi? !

Đối diện, 3 cái tiểu yêu vương tại chỗ, liền triệt để tức điên.

Đáng chết tu sĩ nhân tộc, thật đạp ngựa không muốn mặt!

Rõ ràng là ngươi hèn hạ vô sỉ làm lão lục, giở trò mưu quỷ kế đánh lén, đảo mắt liền bị cắn ngược lại một cái, giả ra cái này buồn nôn bộ dáng?

Đạp ngựa!

Ngươi thật đúng là đáng chết…

Răng rắc ——

Răng cấm nát!

Nam sơn tiểu yêu vương gầm thét, “Ngậm miệng! Hèn hạ Nhân tộc, nếu không phải ngươi âm mưu giở trò lừa bịp, cái khác tiểu yêu vương sao lại bị hại?”

Hắn tiến lên một bước, lưng eo thẳng tắp, như muốn chống trời.

“Hôm nay, ta nam sơn tiểu yêu vương phát thệ, tất không tiếc bất cứ giá nào, đưa ngươi tru sát! Diệt thân thể ngươi, hủy ngươi hồn phách, lấy hình thần câu diệt vĩnh viễn không siêu sinh chi đại giới, an chư vị tiểu yêu vương trên trời có linh thiêng!”

Vương đô, vô số Yêu tộc ánh mắt sáng lên, ầm vang gọi tốt.

“Nam sơn tiểu yêu vương, không thẹn thánh huyết huyết mạch, quả nhiên là ta Yêu tộc thiên kiêu, tương lai cột trụ!”

“Tiểu yêu vương uy võ, diệt sát Nhân tộc, giương ta Yêu quốc chi uy!”

“Giết giết giết! Tất cả mọi người tộc, đều đáng chết!”

Nãng Sơn, Khải Minh tiểu yêu vương, biến sắc, đáy mắt lộ ra nổi nóng. Đạp mịa, nam sơn tiểu yêu vương đầu óc chuyển chính là nhanh, đầu này trù bị hắn được.

2 người không cam lòng rớt lại phía sau, nhao nhao tiến lên gầm thét, muốn đem La Quan chém thành muôn mảnh vân vân.

La Quan cười lạnh, “Phế mẹ ngươi lời nói? ! Trang 1 bộ ngưu bức ầm ầm bộ dáng, còn không phải nghĩ đến, cùng một chỗ ra tay với ta? Vậy thì tới đi, đừng lãng phí thời gian, ta đưa các ngươi dưới mặt đất đi đoàn viên!”

Một mặt khinh thường, cười lạnh.

Tựa như nói, một đám dối trá tiểu yêu, các ngươi tâm tư ta đã nhìn thấu.

Cái này đạp ngựa, quả thực tức chết người!

Nam sơn tiểu yêu vương vung tay lên, “Các ngươi lui ra, hôm nay vốn tiểu yêu vương, tất thân trảm kẻ này!”

Oanh ——

Hắn một bước tiến lên, lấy Kim Đan viên mãn cấp độ, lại bộc phát ra thần hồn thượng cảnh khí tức.

Vương đô bên trong, bầy yêu đều là một tràng thốt lên, tán thưởng.

Nam sơn tiểu yêu vương đáy mắt, hiện lên vẻ đắc ý, cực nóng, hôm nay mặc dù chật vật, nhưng chưa chắc không thể hóa phong ba vì cơ duyên.

Chỉ cần chém giết La Quan, liền có thể vì 4 vị tiểu yêu vương báo thù, vô luận là có hay không cam tâm, 4 đại yêu vương phủ liền đều cần nhận hắn một phần ân tình.

Ngoài ra, càng có thể nhảy lên một cái, trở thành chú mục tiêu điểm!

Ha ha!

Trấn sát La Quan, minh truyền thiên hạ, uy chấn thập phương.

Nên ta nam sơn tiểu yêu vương, hôm nay nhất phi trùng thiên!

“Nam sơn cố ý, tôn ta chi mệnh!”

“Phân thân, ngưng!”

Oanh ——

Dược lực chấn động, lại trực tiếp ngưng tụ ra, một cái khác nam sơn tiểu yêu vương.

Nó khí tức, thình lình cũng là thần hồn thượng cảnh!

Đây mới là nam sơn một mạch, thánh huyết truyền thừa chân chính đại thần thông, có thể ngưng tụ phân thân, có cùng bản thể cùng cấp chiến lực.

“La Quan, nhận lấy cái chết!”

Yêu tộc vương đô, sát na reo hò như kinh lôi.

Có nam sơn một mạch xuất thân Yêu tộc, kích động toàn thân run rẩy, cơ hồ hiện ra bản thể.

“Thiếu chủ tất thắng! ! Chỉ là tu sĩ nhân tộc, âm mưu quỷ kế mà thôi, làm sao có thể cùng ta nam sơn một mạch, thánh huyết tiểu yêu vương so sánh! !”

“Gà đất chó sành ngươi, thiếu chủ xuất thủ, diệt chi lật tay ở giữa!”

Cái khác Yêu tộc, cũng nhao nhao cảm thán, chấn động.

“Nam sơn thánh huyết nhất tộc, quả nhiên là cường đại!”

Khương Đồng, Từ Dĩnh sắc mặt đại biến, “La Quan (đại nhân) cẩn thận!”

Nam sơn tiểu yêu vương vốn là đáng sợ, lại có phân thân tương trợ, cơ hồ là Quy Nguyên cảnh dưới vô địch?

Yêu tộc thiên kiêu, khủng bố như vậy!

Oanh ——

Muôn người chú ý dưới, nam sơn tiểu yêu vương xuất thủ, hắn cùng bản thể hợp lực một kích, sát na yêu lực chấn động như triều cường, ầm vang trấn hạ.

Hắn tự tin dưới một kích này, cùng thế hệ không ai có thể ngăn cản, không nói đến chỉ là Nhân tộc? ? Nam sơn tiểu yêu vương cũng nhìn thấy trấn sát La Quan về sau, kia phong quang vô hạn!

Ông ——

Kinh thiên kiếm minh sát na bộc phát, như kinh lôi sóng biển, càn quét phóng thích.

Thân lò, bạt sơn hà, từng ngày nguyệt, đãng cửu tiêu! !

Lấy kiếm ý 6 tầng làm cơ sở, hợp 4 kiếm về 1.

1 kiếm rơi , cùng cấp 4 kiếm tề xuất!

Kiếm thế rào rạt như triều cường, triều lên lúc hơi yếu, lại mà mạnh, phục càng mạnh, đến tầng thứ 4 lúc, đã có khuấy động cửu tiêu, trấn thập phương sơn hải chi uy.

Sau một khắc, nổ vang rung trời, khí thế sát cơ ngập trời vô hạn, cùng phân thân hợp lực một kích nam sơn tiểu yêu vương, như đối diện đụng vào lấp kín đại sơn, “Đăng đăng đăng” dưới chân liền lùi lại, lồng ngực khí

huyết quay cuồng, chấn động, kích thích một mặt ửng hồng, đầy mắt kinh sợ!

Cái này La Quan, lại như thế mạnh? !

—

Chương 519 : Đốt ta chi huyết cung thỉnh Yêu thần

Yêu tộc vương đô, bầy yêu hưng phấn sục sôi, sát na đình trệ.

Giữa thiên địa, hoàn toàn tĩnh mịch.

Vô số con mắt trừng lớn, ngơ ngác nhìn một màn trước mắt, mấy không dám tin!

Ta Yêu tộc thánh huyết tiểu yêu vương, thi triển huyết mạch đại thần thông một kích, lại bị chỉ là tu sĩ nhân tộc, tiện tay 1 kiếm ngăn lại?

Tuyệt không có khả năng này!

“Kiếm này, hẳn là người này tộc chi tu, mạnh nhất bảo mệnh át chủ bài!”

“Nhất định là như thế, nếu không bằng hắn chỉ là Kim Đan viên mãn tu vi, há có thể cùng tộc ta thánh huyết tiểu yêu vương, đang đối mặt oanh mà bất tử!”

“Hừ! Kiếm này về sau, hết biện pháp ngươi, thập tử vô sinh!”

Rất nhanh, đám yêu tộc lại phấn chấn, cái này giải thích hợp tình hợp lý, hẳn là chân tướng không thể nghi ngờ.

Dù sao Nhân tộc chi tu, vốn là yếu tại cùng cảnh Yêu

tộc, huống chi là thánh huyết tiểu yêu vương như vậy tồn tại?

Cái này La Quan, át chủ bài đã hết!

Ồn ào náo động mạnh, tình tiết ngầm hiểu bên trong rõ ràng có thể nghe, vốn sắc mặt tái xanh, bộc lộ kinh sợ nam sơn tiểu yêu vương, lập tức mặt lộ vẻ khinh thường.

Không sai, thuyết pháp này hắn tin, dù sao trừ cái đó ra, không khả năng khác nữa!

“Nhân tộc La Quan, ngươi thật có mấy điểm thực lực, nhưng bằng này liền nghĩ cùng ta nam sơn tiểu yêu vương là địch, còn xa xa không đủ.”

Nam sơn tiểu yêu vương cười lạnh, lại một bước tiến lên.

“Hợp 2, về 1!”

Phân thân khẽ động, trực tiếp chui vào đến trong cơ thể hắn, hai hai tương gia, tuyệt không phải tương đương 2 đơn giản như vậy. Như núi lửa bộc phát, khí tức cuồng bạo trùng thiên, nam sơn tiểu yêu vương thực lực, giờ phút này điên cuồng tăng vọt!

Ngưng tụ cùng cảnh phân thân, vì huyết mạch đại thần thông đệ nhất trọng, đem phân thân dung nhập thể nội, thì là thần thông cảnh giới tầng thứ 2.

Nhìn chung nam sơn một mạch lịch đại, tại Kim Đan

cảnh có thể làm đến điểm này người, cũng phượng mao lân giác, chính là nam sơn tiểu yêu vương mạnh nhất át chủ bài.

Cũng là hắn, cùng các phương thánh huyết tiểu yêu vương, tranh phong lớn nhất lực lượng!

Trận chiến ngày hôm nay không chỉ có muốn thắng, càng muốn tồi khô lạp hủ, thế như chẻ tre, duy như thế, mới có thể đánh ra thanh danh, địa vị.

“La Quan, chỉ là Nhân tộc, như thế nào cùng bản thánh máu tiểu yêu vương so?”

Giờ khắc này, nam sơn tiểu yêu vương tự tin trùng thiên, Quy Nguyên cảnh dưới hắn cử thế vô địch!

“Giết!”

Quát lớn bên trong, nam sơn tiểu yêu vương đưa tay nhấn một cái.

Ầm ầm ——

Yêu khí chấn động chín ngày, hóa thành khủng bố tay lớn, ầm vang đè xuống.

Một kích này tung núi cao 9 trượng, cũng thành bột mịn!

“Tốt! Nam sơn tiểu yêu vương mạnh, như thiên địa chi uy, chỉ là Nhân tộc chi tu, làm sao có thể cản?”

“Ta Yêu tộc thánh huyết tiểu yêu vương, há lại Nhân tộc

thiên kiêu có thể so? Sâu kiến ngươi!”

Vương đô bên trong, vô số Yêu tộc cười to, cực kỳ hưng phấn.

Khương Đồng, Từ Dĩnh mặt lộ vẻ hoảng sợ, nhất là cái sau, lại bỗng nhiên cắn răng, vọt thẳng ra ngoài.

Nàng vì đại nhân tùy tùng, đã sớm lập thệ, thân này là đại nhân đao binh.

Hôm nay sinh tử chi nạn, tung phấn thân toái cốt, cũng phải vì đại nhân đoạt 1 điểm sinh cơ.

Ta Từ Dĩnh, quyết không phụ đại nhân!

“Từ Dĩnh!” Khương Đồng kinh hô, một mặt chấn động.

Sau một khắc, một cỗ nhu hòa lực lượng, trực tiếp đem Từ Dĩnh chấn về.

La Quan cười to, “Chỉ là Yêu tộc, có gì phải sợ? !”

Đưa tay, kiếm chỉ chín ngày.

“Bằng vào ta chi ý, kiếm ngự lôi đình!”

Ầm ầm ——

Vương đô trên không, sát na phong vân biến ảo, lại có vô tận mây đen, từ hư vô mãnh liệt mà sinh.

Lôi quang nổ tung, tiếng vang kinh thiên.

Hạo đãng đãng lôi đình chi uy, khiến vương đô vô số Yêu tộc, nhao nhao mặt lộ vẻ hồi hộp, hãi nhiên.

Lôi người, chí cương chí dương, chính là thiên địa hình phạt.

Trời sinh khắc chế Yêu tộc, lúc đối địch sát lực tăng gấp bội!

Trong chốc lát, vô số lôi đình ầm vang rơi xuống, sau một khắc trực tiếp xuất hiện tại, tình tiết ngầm hiểu bên trong.

Lôi đình như trụ, mang theo hủy thiên diệt địa chi uy, đem nam sơn tiểu yêu vương bao phủ!

Đây là, Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết!

Kiếm quyết này, vì Thanh Tiêu kiếm tông trấn tông tuyệt học, trải qua La Quan luyện hóa phong lôi châu về sau, phải lôi đình chân ý mà uy lực tăng vọt.

Bây giờ, đã có mấy điểm, lôi đạo chân pháp chi uy, 1 kiếm ra lôi đình diệt thế.

“A!”

Tiếng kêu thảm thiết, từ lôi đình bên trong truyền ra, hợp phân thân nhập thể, lòng tin trùng thiên nam sơn tiểu yêu vương, lọt vào vào đầu trọng kích. Khủng bố tay lớn tại lôi đình phía dưới, vỡ nát thành bột mịn, thân thể của hắn chấn động run rẩy, huyết nhục khét lẹt nát rữa, vô

cùng thê thảm.

Chính hầu như, mang sát ý khí thế ngập trời, 1 kiếm rơi thống khổ rú thảm… Khí thế không còn, uy nghiêm quét rác!

Nãng Sơn, Khải Minh tiểu yêu vương, trợn to tròng mắt, lộ ra kinh hãi!

Cái này La Quan, thật sự là khủng bố tuyệt luân, không thể tưởng tượng nổi. Trong lòng một tia ảo não, không cam lòng, đã sớm biến mất không thấy gì nữa, hóa thành may mắn. Thực lực bọn hắn, tung toàn lực xuất thủ, cũng không kịp nam sơn tiểu yêu vương, ngay cả hắn đều rơi vào bị 1 kiếm trấn áp hạ tràng, đổi bọn hắn chỉ thảm hại hơn.

Vương đô bên trong, lại lần nữa tĩnh mịch!

Trước đó phân tích đạo lý rõ ràng, đáng tiếc trong nháy mắt, tai to hạt dưa liền “Ba ba” đánh mặt, khá lắm mặt mũi bầm dập, chua xót không chịu nổi.

Vô số Yêu tộc miệng há lớn, hiện liền một cái ý niệm trong đầu, Nhân tộc bên trong lại cũng có như thế thiên kiêu, có thể trấn áp Yêu tộc thánh huyết tiểu yêu vương? !

Không thể tin được, càng không muốn tin tưởng, nhưng đây là sự thật!

Thông Giang yêu vương sắc mặt tái xanh, trong mắt sát cơ phun trào, “Tốt một cái Nhân tộc thiên kiêu La Quan!

Thiên Cơ Tử, ngươi tiên tông 7 cực, lần này quả nhiên là muốn, cùng ta Yêu Đình ký kết minh ước? ! Hay là nói, các ngươi có ý đồ khác, chuẩn bị cho bổn vương, cho Yêu Đình trên dưới, một cái to lớn kinh hỉ? !”

Ngữ phong ở giữa, uy nghiêm lưu chuyển.

Cái này đạp mịa, gọi “Bằng vào ta Nhân tộc bảy tên nhân tài mới nổi, cùng với tùy tùng máu tươi, đồng hồ chúng ta tộc thái độ” ? Cái này ni - mã, là muốn bằng sức một mình, giết hết 7 cái tiểu yêu vương, đem Yêu Đình da mặt kéo xuống đến, theo trên mặt đất điên cuồng ma sát đi!

Thiên Cơ Tử mặt trầm như nước, “Thông Giang yêu vương, việc này cùng tiên tông 7 cực không quan hệ, cái này La Quan… Hắn chỉ là cái ngoài ý muốn, không phải ta cùng con cờ trong tay.”

“Ngươi đạp ngựa, khi bản yêu vương là ngốc - bức sao? !” Thông Giang yêu vương gào thét, “Như thế thiên kiêu, như tinh thần óng ánh tại bầu trời đêm, màng liên kết phủ tạng 10 triệu dặm, cũng một chút có thể thấy được! Hắn là Khương quốc tu sĩ, là ngươi Nhân tộc chi tu, ngươi lại nói không biết?”

Hắn nghiến răng nghiến lợi, “Việc này, tất yếu tra cái tra ra manh mối, Yêu Đình tuyệt sẽ không từ bỏ ý đồ… Hết thảy hậu quả, từ tiên tông 7 cực tiếp nhận!”

Thiên Cơ Tử sắc mặt càng thêm khó coi, đôi mắt kinh sợ khó nén, cao nhân phong phạm lại khó duy trì. Đạp mịa, La Quan tên vương bát đản này, là từ đâu bên

trong đụng tới?

Hỏng tiên tông đại sự, thực tế đáng chết!

Rống ——

Rít lên một tiếng, nam sơn tiểu yêu vương hiện ra bản thể, rõ ràng là một đầu, 100 trượng lớn tê tê. Mượn bản thể yêu thân cường hãn phòng ngự, mới từ cuồn cuộn lôi đình bên trong chạy ra, nhưng cũng rơi vào lân giáp khét lẹt, mình đầy thương tích hạ tràng.

Xích hồng 2 mắt gắt gao tiếp cận La Quan, kinh sợ, ẩn sợ bên trong, là vô tận sát cơ! Cái này La Quan quả thực nghịch thiên, một thân thực lực mạnh, vượt xa quá những cái được gọi là, tiên tông 7 cực tuyệt thế thiên kiêu.

Hôm nay, nhất định giết hắn, nếu không ngày sau sắp thành Yêu tộc họa lớn. Huống chi, cuộc chiến hôm nay chỉ có thể thắng không cho phép bại, bọn hắn lui không thể lui!

“Nãng Sơn tiểu yêu vương! Khải Minh tiểu yêu vương!”

“Nhanh chóng xuất thủ, cùng vốn tiểu yêu vương cùng một chỗ, trấn sát kẻ này!”

Nam sơn tiểu yêu vương gào thét, vang vọng vương đô.

Nãng Sơn, Khải Minh tiểu yêu vương, biến sắc, 3 cái thánh huyết tiểu yêu vương, đối mặt 1 cái từ trước đến nay không lọt nổi mắt xanh tu sĩ nhân tộc, lại muốn liên

thủ đánh một trận?

Hay là ở trong tối trận chuyển minh, vương đô trên dưới cùng nhìn trận chiến này tình huống dưới.

Cái này đạp ngựa, tuyệt đối mất hết mặt mũi!

Nhưng 2 cái tiểu yêu vương, tuyệt không phải không có đầu óc, lại hoặc cổ hủ không thay đổi hạng người, rất nhanh liền nghĩ thông suốt trong đó khúc chiết, mấu chốt.

Phía nam núi tiểu yêu vương mạnh, đều thua ở La Quan 1 kiếm phía dưới, ai còn có thể là đối thủ của hắn? !

Ngày hôm nay, tuyệt không thể thua!

“Tốt!”

“Cùng một chỗ cùng tay, trấn sát La Quan!”

Gào thét bên trong, Nãng Sơn, Khải Minh 2 cái thánh huyết tiểu yêu vương, đồng thời một bước đạp xuống.

Oanh ——

Oanh ——

Thần hồn thượng cảnh khí tức, bay thẳng trời cao!

Khương Đồng mặt tái đi, lớn tiếng quát mắng, “Không muốn mặt! 3 người các ngươi thánh huyết tiểu yêu vương, đối mặt La Quan 1 người, thế mà còn muốn liên

thủ một trận chiến!”

“Còn tự xưng thánh tộc? Lấy bản cung nhìn, không muốn mặt tộc mới là thỏa đáng! !”

Từ Dĩnh thì mạnh mẽ nhiều, “Lão nương tào các ngươi tổ tông, một đám không muốn mặt đồ chơi, thế mà còn phái ra, cùng ta nhà đại nhân đối chiến? ?”

“3 người cùng một chỗ, có thể hay không quá ít? Bằng không liền kêu lên, bên ngoài những này Yêu tộc cùng một chỗ, để cho người trong thiên hạ tất cả xem một chút, đường đường Yêu Đình là cái gì sắc mặt!”

Chửi ầm lên, truyền khắp thập phương.

Vô số Yêu tộc biểu lộ cứng đờ, đáy mắt vừa thẹn vừa giận, cái này đạp ngựa mắng quá ác, Nhân tộc nữ nhân vung lên giội đến, quả nhiên như trong truyền thuyết đồng dạng khủng bố.

“Khục! Tình tiết ngầm hiểu quyết đấu, lấy sinh tử phân thắng thua, vốn là không có gì quy tắc.”

“Không sai, ta Yêu tộc có 3 vị thánh huyết tiểu yêu vương, liền nên cùng một chỗ động thủ, trấn sát Nhân tộc!”

“Cái này La Quan lấy thủ đoạn hèn hạ, hại 4 vị thánh huyết tiểu yêu vương, tội ác tày trời , bất kỳ cái gì thủ đoạn đem nó đánh giết, đều đương nhiên!”

Trong lúc nhất thời, bầy yêu gào thét, 1 bộ chính nghĩa

tại miệng ta mặt.

Có thể nói yêu không muốn mặt, cũng không địch! !

Vương đình, nguy nga trước đại điện.

Thanh Giang long vương giống như cười mà không phải cười, cảm thấy có thú, vương đình, long cung tuy là minh hữu, liên thủ cùng chống chọi với Nhân tộc, nhưng giữa lẫn nhau quan hệ cũng không quá tốt.

Chỉ vì Long tộc huyết mạch mỏng manh, tuy cao cấp chiến lực không thiếu, nhưng toàn tộc tính đến không hơn 100 hơn, không so được Yêu tộc vương đình yêu nhiều thế chúng.

Sơ kỳ còn tốt, vương đình cần long cung giúp đỡ, mới có thể thích ứng biển cả hoàn cảnh, đợi về sau liền càng phát ra làm càn, hùng hổ dọa người. Nếu không phải Nhân tộc họa lớn bên ngoài, song phương đều cố ý áp chế, sợ là đã sớm bộc phát đại chiến!

Hôm nay có thể thấy vương đình mất mặt, Thanh Giang long vương chỉ cảm thấy thần thanh khí sảng, tiếu dung càng nhiều mấy điểm xán lạn. Ngược lại là Yêu tộc đại sư, chỉ nhíu nhíu mày, liền trở về tại bình tĩnh, như đối trước mắt một màn cũng không thèm để ý.

Thanh Giang long vương thầm mắng một tiếng lão hồ ly, nhưng cũng biết nguyên nhân —— cái này La Quan, tung lại như thế nào thiên kiêu vô song, hôm nay cũng hẳn phải chết! !

Dù sao 3 cái thánh huyết tiểu yêu vương liên thủ, không nói đến bản thân thực lực, càng có thể thi triển kia khủng bố thủ đoạn, triệu hoán Yêu thần hình chiếu.

Chỉ này 1 chiêu, liền đứng ở thế bất bại!

Nghĩ đến cái này, Thanh Giang long vương đáy mắt, nhiều mấy điểm bất đắc dĩ. Năm đó long cung sở dĩ, đáp ứng trợ giúp lục yêu tổ kiến vương đình, cũng là có chút bất đắc dĩ. Yêu thần giáng lâm khủng bố, hắn dù chưa tận mắt nhìn thấy, nhưng ở long cung trên điển tịch, lại ghi lại nhất thanh nhị sở.

Tình tiết ngầm hiểu.

Bóc da mặt, không muốn mặt về sau 3 cái thánh huyết tiểu yêu vương, ngược lại triệt để buông ra.

Giờ phút này, dư quang liếc nhau, đều nhìn ra lẫn nhau tâm ý.

Oanh ——

3 cái thánh huyết tiểu yêu vương, đồng thời bộc phát khí tức, trực trùng vân tiêu.

Cùng lúc đó, trong miệng tụng niệm ——

“Đốt ta chi huyết, hóa thành chỉ dẫn, cung thỉnh Yêu thần, giáng lâm hiện thế!”

Hô ——

Huyết diễm hiện lên, đem 3 cái thánh huyết tiểu yêu vương bao khỏa ở bên trong, khí tức lập tức tăng vọt.

Ầm ầm ——

Trên đỉnh đầu, không gian chấn động, vặn vẹo, lại có một cái bóng mờ hiển hiện.

Nhân thân đầu thú, đuôi dài như roi!

—

Chương 520 : Chân Long giáng lâm

Yêu thần! Yêu thần!

Đây là Yêu tộc, thờ phụng chi thần minh, nghe đồn chính là thái cổ giữa thiên địa, đản sinh tôn thứ nhất yêu.

Có muôn vàn pháp tướng, cùng thiên địa chung thọ.

Cái gọi là thánh huyết một mạch, tức viễn cổ dị chủng, đều là Yêu thần huyết duệ, có thể thông qua đốt máu bí pháp, triệu hoán Yêu thần hình chiếu.

Hôm nay tuy chỉ là một cái bóng mờ, lại có hạo đãng uy áp, như trực diện thiên địa, từ bản năng ở giữa sinh ra vô tận kính sợ.

Giờ phút này, Yêu tộc vương đô bên trong, vô số Yêu tộc nhao nhao quỳ sát.

“Ta các loại, cung nghênh Yêu thần!”

Từng cái, kích động vạn điểm.

“Ha ha, ta Yêu tộc thánh huyết, có thể triệu hoán Yêu thần hình chiếu, trấn áp thập phương! Cái này La Quan, chỉ là Nhân tộc, làm sao có thể cản?”

“Chính là long cung, tại Yêu thần chi uy dưới, đều phải cúi đầu nhượng bộ, chỉ là Nhân tộc tiểu bối, giết chi như

thổ kê chó kiểng!”

“Cẩu thí Nhân tộc thiên kiêu, dù có thủ đoạn nghịch thiên, tại ta Yêu tộc thánh huyết dòng dõi trước mặt, cũng chỉ có một con đường chết!”

Một nháy mắt, vương đô bầy yêu nhóm cảm thấy, bọn hắn lại đi. La Quan mạnh hơn, đối mặt Yêu thần hình chiếu, lại có thể thế nào?

Nam sơn tiểu yêu vương gầm nhẹ, “La Quan, ngươi tử kỳ đã tới!”

Nãng Sơn, Khải Minh tiểu yêu vương, cũng mặt mũi tràn đầy nhe răng cười.

Bởi vì Yêu thần hàng, vương đô phía trên phong vân biến ảo, cuồng phong gào thét thẳng vào tình tiết ngầm hiểu, cuốn lên La Quan trường bào, bay phất phới.

Hắn ngẩng đầu, nhìn qua Yêu thần hình chiếu, giữa bộ ngực trái tim đại lực nhảy lên, “đông” “đông” âm thanh càng lúc càng nhanh, càng ngày càng nặng, như lôi trống to!

Băng lãnh dựng thẳng đồng, hiện lên ở đáy mắt.

Thế gian Yêu tộc đều phụng Yêu thần, duy Chân Long một mạch ngoại trừ, chỉ vì Chân Long chi tổ cùng Yêu thần cùng thế hệ, từng tranh phong tại thượng cổ, tương hỗ là đại địch!

Cho nên, gia viễn cổ Yêu tộc dị chủng, nhiều cùng Chân

Long là địch.

Giờ phút này, như cảm nhận được Yêu thần hình chiếu khí tức, La Quan thể nội Chân Long huyết mạch sôi trào, phát ra vô tận ngang ngược, sát cơ!

Rống ——

Một tiếng long ngâm, bỗng nhiên vang vọng đất trời, liền thấy La Quan trên đỉnh đầu, lại có Chân Long chi ảnh hiển hiện. Nó thân dài 1,000 trượng bàn thăng như trụ, đầu rồng cao giương, mang theo băng lãnh, bễ nghễ, phát ra kinh thiên gào thét.

Đối diện, mặt mũi tràn đầy nhe răng cười, sát khí đằng đằng 3 cái thánh huyết tiểu yêu vương, sắc mặt bỗng dưng biến đổi.

Con mắt trợn tròn, kém chút bạo liệt!

Chân Long!

Cái này đạp ngựa, thế mà là 1 đầu Chân Long, tuy chỉ là hư ảnh, khí tức lại thuần khiết vô song.

Thân là thượng cổ dị chủng huyết duệ, loại này lạc ấn tại xương bên trong hồi hộp, tuyệt sẽ không sai.

Giả a? !

3 cái thánh huyết tiểu yêu vương, nội tâm run rẩy rên rỉ, cái này đạp ngựa thế giới, là điên rồi sao? ! Chúng ta triệu hoán Yêu thần, là thân là thánh huyết hậu duệ,

nhưng đối diện rõ ràng, liền đạp ngựa là nhân tộc, hắn thế mà có thể triệu hoán Chân Long, cùng chúng ta cứng rắn!

Càng đạp ngựa khó mà tiếp nhận chính là, còn có chút cương không qua, đến mức 3 cái thánh huyết tiểu yêu vương, giờ phút này lọt vào áp chế.

Yêu tộc vương đô, sát na tĩnh mịch!

Thời gian giống bị đè xuống tạm dừng, vô số Yêu tộc duy trì, một khắc trước biểu lộ, cứng đờ mà buồn cười.

Trên mặt nhe răng cười, ánh mắt kinh hoàng, đại khái chính là như thế.

Sau đó, bầy yêu không hẹn mà cùng, liều mạng xoa nắn 2 mắt, thậm chí “Ba ba” cuồng phiến mình cái tát.

Không phải là mộng…

Chân Long, cái này đạp mịa, là 1 đầu Chân Long!

Sau một khắc kinh hô cuồn cuộn, như biển gầm, càn quét vương đô.

Hưu ——

Hưu ——

Tiếng xé gió bên trong, lần lượt từng thân ảnh xông vào giữa không trung, mỗi cái đều tản mát ra kinh người uy áp.

Yếu nhất, cũng đều là một phương yêu vương, Quy Nguyên cảnh siêu cấp cường giả.

Thậm chí trong đó mấy cái, quanh thân không gian chấn động, hoàn toàn mơ hồ không rõ, khí cơ càng khủng bố hơn.

Như vực sâu như ngục!

Hợp nhất cảnh Đại Yêu Vương, phóng nhãn Thiên Thanh đại lục, đều là đứng đầu nhất tồn tại, dậm chân một cái liền có thể đất rung núi chuyển. Bây giờ, nhưng cũng từng người trợn to hai mắt, gắt gao tiếp cận tình tiết ngầm hiểu bên trong, kia trước đó không chút nào bị, bọn hắn xem ở mắt bên trong tu sĩ nhân tộc.

Chấn động, hãi nhiên!

Nhưng bây giờ, tâm thần nhất chấn động, khuấy động, không thể nghi ngờ là Thanh Giang long vương, tại La Quan đỉnh đầu Chân Long chi ảnh, hiển hiện một nháy mắt, hắn liền “Sưu” một chút chui lên giữa không trung, bởi vì qua điểm kích động không kiềm chế được nỗi lòng, thậm chí lộ ra 1 cái, gần 100 trượng lớn khủng bố long đầu.

Đương nhiên, cái này long đầu không hoàn mỹ lắm, dù râu rồng, sừng rồng, vảy rồng đều đủ, lại thiếu kia phần thiên thượng địa hạ, duy ngã độc tôn bá khí!

Đây chính là huyết mạch không thuần, quá mỏng manh nguyên nhân, mà đây đã là, đương đại long cung tốt

nhất phẩm tướng, gần như ngụy long

“Chân Long…” Thanh Giang long vương run rẩy mở miệng, gần như rên rỉ.

Đón lấy, không chút do dự cho mình, trùng điệp một bạt tai.

Lợi trảo, lân giáp ma sát, một trận hỏa hoa văng khắp nơi, khí lực lớn đến trước mắt hắn trận trận biến đen.

“Không phải là mộng! Đây không phải mộng!”

Thở sâu, Thanh Giang long vương đôi mắt, trở nên vô song cực nóng, giống như 2 con lò nung lớn.

Thân là đời trước long vương ấu tử, dù chưa kế thừa đại vị, nhưng tinh thuần huyết mạch chú định, hắn chấp chưởng long cung một phương đại quyền.

Có tư cách đọc qua long cung bí ẩn nhất truyền thừa, cho nên chỉ lần đầu tiên, Thanh Giang long vương liền xác định, La Quan nền tảng ——

Đoạt Chân Long cơ duyên, lấy Nhân tộc thân thể hóa rồng!

Cái này tồn tại ở, Long tộc bí điển bên trong cấm kỵ, lại thật xuất hiện! Nếu có thể đem La Quan thôn phệ, đoạt nó huyết mạch…

Tê!

Lấy Thanh Giang long vương chi thành phủ, cũng hít một hơi lãnh khí, 2 mắt cơ hồ thiêu đốt.

Năm đó lão Long vương quy thiên ngày, cố ý Thanh Giang long vương vì long cung tân chủ, đáng tiếc hắn lúc ấy vừa mới trưởng thành, không đủ để phục chúng. Chỉ có thể trơ mắt, nhìn xem vương vị rơi vào, tầm thường vô vi đại ca trên đầu, lại những năm này đối với hắn một mực lòng mang kiêng kị, không ngừng chèn ép.

Nếu không, đi sứ Yêu tộc vương đình, cùng đại sư xé rách da mặt, tranh đoạt đại linh mạch lợi ích loại này mỹ soa, cũng sẽ không giao cho hắn.

Hiện tại, rốt cục có xoay người cơ hội.

Ta!

Người này tộc tiểu bối, là ta! !

Thôn phệ La Quan, Thanh Giang long vương có thể một bước lên trời, trở thành đương thời duy nhất Chân Long.

Thở sâu, hắn quay người.

“Đại sư! ! Người này tộc tiểu bối, liên lụy đến ta Long tộc bí ẩn, long cung đã bí mật tìm kiếm mấy trăm năm, tuyệt đối không cho sơ thất!” Thanh Giang long vương trầm giọng nói: “Kẻ này, làm ơn tất giao cho bổn vương, mang về long cung xử trí.”

Hơi dừng một chút, “Như đại sư đáp ứng, tiểu Vương nhưng thay mặt long cung tỏ thái độ, từ bỏ đáy biển đại

linh mạch, lợi ích đều giao cho đại sư phân phối!”

Yêu tộc đại sư thần sắc túc mục, nhìn về phía tình tiết ngầm hiểu bên trong, chau mày, mỗi đạo nếp uốn đều toát ra chấn động, sợ hãi thán phục.

“Đoạt Chân Long tạo hóa, hoàn thành hóa rồng…” Cái này ngập trời cơ duyên, sao không tại ta Yêu tộc? Lại bị chỉ là 1 cái, Nhân tộc tiểu bối đoạt được!

Đáng hận.

Này thiên đạo khí vận, hẳn là coi là thật không tại ta Yêu tộc?

Thở sâu, đại sư chậm rãi nói: “Thanh Giang long vương, kẻ này chính là Khương quốc sứ đoàn một viên, mở tình tiết ngầm hiểu cùng ta vương đình thánh huyết tiểu yêu vương một trận chiến.”

“Đã chuyển minh chiêu cáo thiên hạ, liền nhất định phải tôn ta Yêu tộc quy tắc, đến tận đây chiến kết thúc mới có thể kết thúc, trước đây ai cũng không thể nhúng tay.”

Thanh Giang long vương sầm mặt lại.

Giao cho long cung! ? !

Hừ, việc này tuyệt đối không thể!

Không sai, vương đình trên dưới hận nhất, tất nhiên là Thiên Thanh đại lục Nhân tộc không thể nghi ngờ, có thể đối long cung phòng bị, cũng nửa điểm không ít. Nếu

đem La Quan giao cho long cung, không cần quá lâu, có lẽ có Chân Long hàng thế, đến lúc đó long cung đem nhảy lên một cái, trở thành thế gian bá chủ.

Vương đình như thế nào tự xử? ? Cần biết nhiều năm trước tới nay, song phương mối hận cũ chồng chất, một khi long cung quật khởi, vương đình ắt gặp thanh tẩy.

Tốt nhất hạ tràng, cũng bất quá là trở thành phụ thuộc, sau đó cung cấp long cung thúc đẩy, mặc kệ quyền sinh sát trong tay, đường đường Yêu tộc vương đình đại sư, sao lại cho phép xảy ra chuyện như vậy? !

Chỉ là đại linh mạch, tung đại biểu đầy trời tài phú lại như thế nào?

Cùng La Quan so sánh, không đáng giá nhắc tới.

Hoặc là, rơi vào vương đình chấp chưởng, lại làm mưu tính.

Hoặc là… Liền đem hắn hủy đi!

—

—

Chương 521 : Thôn phệ Yêu thần ý thức

Giờ khắc này, vương đô bầy yêu tại kinh hãi về sau, dần dần lấy lại tinh thần, lại nhìn về phía tình tiết ngầm hiểu bên trong, liền đột nhiên cảm thấy ——

Tựa hồ, 4 cái thánh huyết tiểu yêu vương vốn giết, cũng không phải 1 kiện, không thể nào tiếp thu được sự tình.

Dù sao bọn hắn hôm nay đối mặt, thế nhưng là ngay cả Chân Long chi ảnh, đều có thể triệu hoán đi ra kinh khủng tồn tại.

Trong lúc nhất thời, nhìn về phía La Quan ánh mắt bên trong, lại hiện lên rất nhiều kính sợ.

Tình tiết ngầm hiểu bên trong, 3 cái thánh huyết tiểu yêu vương, kinh sợ về sau, chính là sát cơ trùng thiên.

“2 vị, nếu không muốn chết, liền liều mạng đi!” Nam sơn tiểu yêu vương gầm nhẹ.

Nguyên lai tưởng rằng triệu hoán Yêu thần hình chiếu giáng lâm, trận chiến này liền sẽ kết thúc, nào ngờ tới đúng là kết quả này.

Nãng Sơn, Khải Minh tiểu yêu vương 2 cái, hung dữ gật đầu, bọn hắn cũng biết, hôm nay đã không có đường lui!

“Giết!”

Gào thét bên trong, 3 cái thánh huyết tiểu yêu vương, ngang nhiên xuất thủ.

Ầm ầm ——

Đốt máu trạng thái dưới, bọn hắn chiến lực tăng vọt, lại là liều mạng xuất thủ, yêu lực chấn động quét ngang thập phương.

Một kích này, Quy Nguyên cảnh dưới đều thành bột mịn!

La Quan không lùi phản tiến vào, một bước đạp xuống.

Đưa tay, hướng về phía trước một nắm.

“Ra!”

Hắn nhíu mày, “Ngươi có còn muốn hay không, gặp lại Nữ đế?”

Ông ——

Một tiếng kiếm minh phá kiếm tới tay, không trọn vẹn không chịu nổi kiếm thể, như hơi vừa dùng lực liền sẽ đứt đoạn. Nhưng hết lần này tới lần khác, chính là như thế 1 đem phá kiếm, lại phóng thích kinh thiên khí tức.

Kiếm minh không ngừng, không phải kích động, thị sát, chỉ vì giận không kềm được.

Đáng ghét La Quan!

Tiểu nhân hèn hạ, nắm ngươi kiếm gia uy hiếp, liền không kiêng nể gì cả.

Tiểu tử ngươi, cho kiếm gia chờ lấy, đợi ta cầm xuống Nữ đế, tất yếu ngươi chịu không nổi!

La Quan chẳng thèm ngó tới, ám đạo liền ngươi cái này điêu mao bộ dáng, còn dám ngấp nghé Nữ đế? Sợ là nàng 2 ngón tay, liền đem ngươi bẻ gãy.

“1 kiếm khai thiên!”

Huy kiếm chém xuống.

Ầm ầm ——

Vương đô phía trên, bởi vì Yêu thần hư ảnh xuất hiện, mà đưa tới phong vân dũng động, đem toàn bộ màn trời che lấp. Thậm chí, Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết triệu hoán mà đến lôi vân, đều bị trực tiếp xua tan, hiển thị rõ bá đạo, cường thế.

Nhưng hôm nay, theo La Quan chém xuống một kiếm, màn trời trong nháy mắt điểm, bị chỉnh tề cắt thành hai nửa. Khủng bố kiếm ảnh, từ cửu thiên chi thượng mà đến, mang theo hủy thiên diệt địa chi uy đến.

Sau một khắc, trực tiếp giáng lâm tình tiết ngầm hiểu bên trong, 3 cái thánh huyết tiểu yêu vương, trên mặt cùng nhau lộ ra hãi nhiên.

Nổ vang rung trời, toàn bộ tình tiết ngầm hiểu nội bộ, bị 1 kiếm chém thành hai nửa.

3 cái thánh huyết tiểu yêu vương, nương theo lấy “Lốp bốp” xương cốt vỡ nát âm thanh, miệng mũi máu tươi cuồng phún, như vải rách ném đi.

Bọn hắn bại!

Tung 3 cái liên thủ, lại triệu hồi ra Yêu thần hình chiếu, vẫn bị 1 kiếm trấn áp.

Giờ khắc này, La Quan cầm kiếm mà đứng, đỉnh đầu Chân Long gào thét.

Như thần cách, trấn thập phương!

Vương đình bên trong, hoàn toàn tĩnh mịch.

Vô số đạo ánh mắt ra, bộc lộ kinh hãi, sợ hãi!

Càng có Yêu tộc, trong lòng run rẩy, rên rỉ, “Như thế Nhân tộc thiên kiêu, nhìn chung Yêu tộc trên dưới, ai nhưng cùng 1 trong chiến?”

Đúng lúc này, dị biến nảy sinh!

Chỉ gặp, 3 cái bị đánh bay thánh huyết tiểu yêu vương, nó bên ngoài cơ thể sắp dập tắt huyết diễm, đột nhiên trở nên vô song mãnh liệt.

Nhưng cái này hiển nhiên, tuyệt không phải 3 người bản ý, bọn hắn mặt lộ vẻ hoảng sợ, phát ra thống khổ tru lên.

“A!”

Thê lương, sợ hãi!

Oanh ——

Huyết diễm trùng thiên, 3 cái thánh huyết tiểu yêu vương, liền như ngọn nến, theo điên cuồng thiêu đốt thân thể bắt đầu hòa tan, tiêu tán.

Mà giờ khắc này, đỉnh đầu bọn họ phía trên, kia được triệu hoán mà đến Yêu thần hình chiếu, đột nhiên nhiều một tia linh động, tựa như là, treo trên tường một bức họa, giờ phút này muốn phục sinh, chân chính giáng lâm hiện thế!

La Quan bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía Yêu thần hình chiếu, băng hàn từ đáy lòng bộc phát, hóa thành hồi hộp.

“Tiểu tử, mau ra tay, tuyệt không thể để Yêu thần ý thức, chân chính giáng lâm!” Huyền Quy kiêng kị thanh âm, dưới đáy lòng vang lên.

La Quan đôi mắt ngưng lại.

Ông ——

Phá kiếm chấn minh, hắn đưa tay, lại 1 kiếm rơi xuống. Kiếm ảnh phóng lên tận trời, trảm tại Yêu thần hình chiếu bên trên, nháy mắt xuyên qua.

“Yêu thần ý thức!”

Yêu tộc đại sư mặt lộ vẻ chấn động.

Vô số năm qua, Yêu tộc chưa hề đình chỉ, đối Yêu thần tế tự, để thu hoạch được chúc phúc, nhưng không có đạt được bất kỳ đáp lại nào.

Nếu không phải thánh huyết hậu duệ, còn có thể thông qua đốt máu, triệu hoán Yêu thần hình chiếu giáng lâm, cơ hồ hoài nghi Yêu thần đã vẫn lạc. Nhưng hôm nay, Yêu thần ý chí cảm giác tỉnh, là bởi vì người này tộc tiểu bối sao? Xem ra Yêu thần là muốn, thôn phệ cái này Chân Long chi thể.

Đáng tiếc.

Đại sư đáy mắt lộ ra một tia bất đắc dĩ, hắn còn tưởng tượng cầm tù La Quan, thôn phệ Chân Long chi huyết, có thể giúp hắn tiến thêm một bước.

Nhưng Yêu thần ý thức giáng lâm, người bên ngoài tự nhiên, lại không một chút cơ hội.

Bên cạnh, Thanh Giang long vương mặt đen như đáy nồi, kém chút liền muốn bạo tẩu.

Đạp ngựa!

Chân Long chi thể a, ngay tại ngay dưới mắt, lại chỉ có thể trơ mắt, nhìn xem La Quan bị Yêu thần thôn phệ.

Không chỉ Yêu tộc đại sư cùng Thanh Giang long vương, tại cái khác yêu vương trong mắt, La Quan cũng hẳn phải chết không nghi ngờ.

Yêu thần ý thức ra sao cùng tồn tại? ? Không phải thế gian chi lực có thể đả thương, đã động niệm giáng lâm, chính là vô địch chi cảnh! !

La Quan lại như thế nào yêu nghiệt nghịch thiên, cũng khó thương nửa điểm…

Huy kiếm cầu sinh, chỉ là phí công!

Vào thời khắc này, một tiếng kinh sợ gào thét vang lên, liền thấy cái kia thiên khung phía trên, Yêu thần hình chiếu như mặt gương, ầm vang vỡ nát.

Từng tia từng sợi hơi khói hiển hiện, chấn động bên trong khi thì hóa thành phi cầm, khi thì hóa thành cá lớn, lại hoặc là mặc giáp cự thú… Cái này, là Yêu thần một sợi ý thức, có nó bản nguyên thuộc tính, có ngàn vạn loại pháp tướng.

Rống ——

La Quan đỉnh đầu, Chân Long hư ảnh gào thét mà ra, mở ra miệng rộng, càng đem cái này một sợi Yêu thần ý thức, cho trực tiếp thôn phệ.

Ầm ầm ——

Thân rồng điên cuồng tăng vọt, đảo mắt liền đạt tới 2,000 trượng, giữa lông mày 1 cái “Tổ” chữ, càng phát ra rõ ràng.

Ngập trời long uy, uy cái 4 phương!

Một màn này, đem tất cả Yêu tộc, đều nhanh dọa sợ.

A đù!

Cái này đạp ngựa nhưng là Yêu thần ý thức, trong truyền thuyết, có không thể tưởng tượng nổi vĩ lực.

Mở mắt bình minh, nhắm mắt đêm đến!

Là Yêu tộc, chí cao vô thượng thần cách, tuyên cổ vĩnh tồn, đồng thọ cùng trời đất,

Nhưng bây giờ, thông qua thiêu đốt 3 cái thánh huyết tiểu yêu vương, Yêu thần giáng lâm một sợi ý thức, còn chưa đạt thành liền bị 1 kiếm chặt.

Chặt liền chặt đi, đến tận đây còn không tính kết thúc, lại trực tiếp cho một ngụm nuốt mất.

Cái này đạp ngựa là Yêu thần ý thức, không phải mứt quả!

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Hoặc là bởi vì, tiếp nhận Yêu thần giáng lâm, lại hoặc Chân Long chi lực xâm nhập, tình tiết ngầm hiểu tiểu thế giới mảnh vỡ, như vậy vỡ vụn.

La Quan lợi dụng loại phương thức này, giáng lâm Yêu tộc vương đình, nhất thời thiên địa câu tịch.

Đột nhiên, gầm lên giận dữ vang lên, “Người này tộc tu sĩ, tuyệt không thể bỏ qua! !”

Kia là 1 tôn yêu vương, giờ phút này quanh thân bàng bạc yêu khí chấn động.

Hắn xuất thân Động Đình, có mỏng manh thánh huyết, theo bối điểm Động Đình tiểu yêu vương, còn muốn hô một tiếng tộc thúc.

“Không sai, kẻ này sát hại, ta Yêu tộc 7 vị thánh huyết tiểu yêu vương, càng xúc phạm Yêu thần, tội không dung xá!” Đây là 1 vị, xuất thân Nãng Sơn yêu vương.

Vân Sơn một mạch yêu vương, cũng sát cơ trùng thiên, “Giết hắn! ! Lấy nó huyết nhục, hiến tế Yêu thần, vì 7 vị tiểu yêu vương báo thù!”

Trong nháy mắt, tiếng giết rung trời.

Khương Đồng, Từ Dĩnh 2 nữ, bị trùng thiên sát ý, giật mình sắc mặt trắng bệch.

Nhưng sau một khắc, nhìn trước mắt thẳng tắp bóng lưng, lại cảm giác an tâm. Dù hãm Yêu tộc vương đình, bị vạn yêu chỗ vây, nhưng có trước mắt người tại, liền có thể không sợ.

Lớn không được, cùng hắn cùng chết.

La Quan cầm kiếm mà đứng, nơi đây 1 người, đối trước mắt vạn yêu.

Hắn cười lạnh một tiếng, “Cút!”

Rống ——

Đỉnh đầu Chân Long gầm thét, thân hình khổng lồ triển khai, vẩy xuống mảng lớn bóng tối.

Long uy như vực sâu, bao phủ thập phương!

Vô số Yêu tộc, giống bị nắm cổ, lại hô không ra nửa chữ.

—

—

Chương 522 : Lão tạp chủng

Thiếu niên cầm kiếm mà đứng, đạp lập mây tiêu ở giữa, một lời quát lui vạn yêu. Đây là Yêu tộc vương đình, mở đã qua 10,000 năm, chuyện chưa bao giờ có!

Giữa thiên địa, hoàn toàn tĩnh mịch.

“Hừ!” Một tiếng tức giận hừ, như kinh lôi cuồn cuộn, “Nhân tộc tiểu bối, vương đình chỗ, há lại cho ngươi làm càn? !”

Oanh ——

Khí tức cường đại, xông lên tận chín tầng trời.

Đây là 1 tôn hợp nhất cảnh Đại Yêu Vương, đôi mắt băng hàn, sát cơ như nước thủy triều.

Liền như tín hiệu, giờ khắc này mấy đạo khí tức khủng bố, đồng thời khóa chặt La Quan.

“Ha ha ha! Tốt một cái Yêu tộc vương đình, tốt một đám Đại Yêu Vương!” La Quan cười to, mặt mũi tràn đầy chế giễu, khinh thường, “Ta cùng chính là Khương quốc sứ đoàn, phụng mệnh đi sứ vương đình, nay ở trong tối trận quyết đấu bên trong thủ thắng, vương đình liền chuẩn bị triệt để không muốn mặt, đi vây giết sự tình sao?”

“Vậy thì tới đi! Tung 10 triệu Yêu tộc lại như thế nào? Chúng ta tộc chi tu, không sợ!”

Âm vang hữu lực, hào khí ngất trời.

Cùng lúc đó, trong lòng của hắn kêu to.

“Lão sư! Lão sư! Chuẩn bị kêu gọi đại lão, ngài động tác nhất định phải nhanh, nếu không đệ tử cái này thân thể, nhưng chịu không nổi!”

Nói nhảm, đây chính là một đám, hợp nhất cảnh Đại Yêu Vương, tiện tay vung lên liền có thể đem hắn nghiền nát.

Là, La Quan không muốn mời đại lão xuất thủ, thua thiệt càng nhiều cuối cùng rồi sẽ trả giá đắt, nhưng cái này đều sinh tử tuyệt cảnh, kém cỏi nhất còn có thể như thế nào? Lớn không được đem cái mạng này, bán cho chư vị đại lão chính là, cũng muốn trước đem Yêu tộc vương đình, giết cho máu chảy thành sông.

Để cho đám khốn kiếp này biết, ta không phải dễ trêu!

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy 2 trảo ôm đầu, che mắt, phát ra một tiếng rên thống khổ. La Quan tiểu tử này, lại chơi như vậy xuống dưới, sớm muộn phải nổ.

Đến lúc đó, nó cũng được đi theo không may!

“Hừ!”

Cười lạnh một tiếng, Thanh Giang long vương thân ảnh, đột nhiên giáng lâm, đưa tay hướng về phía trước một

nắm.

“Vô tri tiểu bối, vương đình trọng địa không che đậy miệng, liền để tiểu Vương dạy cho ngươi một bài học!”

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, Thanh Giang long vương kêu lên một tiếng đau đớn, liên tiếp lui ra phía sau.

Lại một thân ảnh xuất hiện, càng đem một kích này ngăn lại.

Phần phật ——

Lọt vào trong tầm mắt, vô số Yêu tộc quỳ sát, “Chúng ta, bái kiến đại sư!”

Chính là kia mấy tôn khí tức ngập trời, khủng bố đến cực điểm Đại Yêu Vương, giờ phút này cũng nhao nhao khom người, lấy đồng hồ kính sợ.

Yêu tộc đại sư? !

La Quan giật mình trong lòng, hắn bây giờ đối Yêu tộc vương đình, có rất nhiều hiểu rõ. Tự nhiên rõ ràng “Đại sư” 2 chữ, chỗ đại biểu địa vị, dưới mắt Yêu hoàng trống chỗ, vị này chính là vương đình quyền lợi chấp chưởng giả.

Đường đường Yêu tộc đại sư, lại sẽ ra tay giúp hắn, cái này tình huống như thế nào? Phải biết, La Quan hôm nay chẳng khác gì là, tự tay làm thịt 7 cái thánh huyết

tiểu yêu vương, kéo xuống Yêu tộc da mặt, càng đem nhân, yêu lưỡng tộc mật nghị, phá hư không còn một mảnh!

Yêu tộc đại sư thản nhiên nói: “Thanh Giang long vương, nơi đây là Yêu tộc vương đình, vô luận bất cứ chuyện gì , bất kỳ cái gì thời điểm, đều không cần long cung nhúng tay, điểm này ngươi ghi nhớ.”

Thanh Giang long vương thầm mắng, hắn vừa rồi đột nhiên xuất thủ, đã làm tốt cùng vương đình trở mặt chuẩn bị, chỉ cần bắt được La Quan, hắn liền thi triển thiên phú thần thông, có nắm chắc từ vương đình thoát thân.

Đáng tiếc, bị Yêu tộc đại sư ngăn lại, lão bất tử này, tu vi coi là thật thâm bất khả trắc. Lúc này miễn cưỡng cười một tiếng, nói: “Tiểu Vương càn rỡ, thực tế là tiểu bối này, quá mức làm càn vô lễ, dám xem thường vương đình, tiểu Vương nhất thời kìm nén không được, còn xin đại sư thứ tội.”

“Lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa.” Đại sư đôi mắt thật sâu, lại xoay người nhìn lại, “Khương quốc sứ đoàn, đã ở trong tối trận quyết đấu bên trong thủ thắng, vương đình từ nói lời giữ lời, các ngươi có thể đi.”

Đây là hắn nghĩ sâu tính kỹ về sau, làm ra quyết định, La Quan đối long cung mà nói, chính là nhất định phải được. Như vương đình đem nó trấn áp, long cung tất nhiên xuất thủ, cực khả năng dẫn phát, không thể đoán được hậu quả.

Thả La Quan bọn người rời đi, ra Yêu tộc vương đình về sau, như hắn “Tung tích không rõ”, vậy liền cùng vương đình không hề quan hệ.

Đến lúc đó, liền có thể chậm rãi nếm thử, đi luyện hóa Chân Long huyết mạch. Nếu có thể có sở thành, long cung cũng không có, kế tiếp theo tồn tại tất yếu!

“Đại sư…” Thanh Giang long vương gầm nhẹ.

Nhưng cũng tiếc, lửa giận của hắn bị không nhìn thẳng, đại sư thản nhiên nói: “Thanh Giang long vương, ngươi muốn chất vấn lão phu quyết định?”

Thanh Giang long vương trầm mặc.

La Quan suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, thông qua “Thanh Giang long vương” danh tự, cùng trên người đối phương, mỏng manh chân long khí tức, rất nhanh đoán được đại khái chân tướng.

Long cung!

Vương đình!

2 phe này Yêu tộc chấp quyền hành người, lẫn nhau cũng không hòa thuận, mà trước đó hắn lại triển lộ ra Chân Long chi thể, nơi đây bẩn thỉu cũng liền không khó suy đoán.

2 phe tranh chấp, kẽ hở ở giữa, chính là sinh cơ chỗ!

La Quan thở sâu, lớn tiếng nói: “Chúng ta từ Kim Quang

yêu vương phủ, trực tiếp truyền tống đến vương đình, trở về lúc cũng làm cưỡi truyền tống trận.”

Yêu tộc đại sư gật đầu, “Có thể.”

Bá ——

Lại một thân ảnh, đột nhiên xuất hiện.

Thiên Cơ Tử, thiên cực tông thái thượng trưởng lão, giờ phút này mặt trầm như nước, ánh mắt băng hàn nhìn về phía La Quan 3 người, đáy mắt đều là kinh sợ.

Đối với hắn, La Quan không có nửa điểm hảo cảm, 1 cái lão tạp chủng mà thôi, lúc này cười lạnh, “Làm sao? Vương đình thả chúng ta đi, thiên cực tông không nhường? !”

“Làm càn!” Thiên Cơ Tử gầm nhẹ, đôi mắt lạnh hơn, “Tiểu bối, ngươi thật là lớn gan, an dám phá hỏng tiên tông đại sự? Coi là thật tội ác tày trời!”

Lần này minh ước, vốn nên thuận lợi hoàn thành, lại nháo đến 1 bước này, thậm chí ngay cả long cung đều liên luỵ vào.

Có thể nói thất bại thảm hại.

Hắn đem đây hết thảy chịu tội, đều thuộc về tội trạng đến La Quan trên thân, nếu không phải hắn quá mức giày vò, có lẽ sự tình đã sớm định ra.

La Quan cười lạnh, “Ngươi ngậm miệng!”

“Lão tạp chủng, quái ta hỏng chuyện tốt của các ngươi? Sau đó thì sao? ? Là muốn cho tiểu gia ta, ngoan ngoãn khoanh tay chịu chết! !”

“Xấu xí, ngươi cũng không cần nghĩ quá đẹp, còn có hay không chuyện khác? Nếu như không có, ngươi cái này lão tạp chủng liền cho ta, có bao xa lăn bao xa, trông thấy ngươi ta liền buồn nôn!”

Thiên Cơ Tử kém chút tại chỗ bạo tạc, thân là thiên cực tông thái thượng, tung Khương quốc quốc chủ nhìn thấy hắn, đều muốn cung nghênh mà đối đãi, hoàng mao tiểu nhi chỗ này dám nhục hắn? !

“Tốt! Tốt!”

“La Quan, bản tọa ngược lại coi là thật chờ mong, ngươi có thể còn sống trở lại Nhân tộc, đến lúc đó lão phu tất để ngươi biết được, như thế nào sinh tử lưỡng nan.”

Hắn cười lạnh, phất tay áo vung lên.

Bá ——

Một đoàn quang ảnh, trực tiếp chui vào Khương Đồng thể nội.

“Khương quốc trưởng công chúa, đã sứ đoàn thắng được cùng vương đình một trận chiến, vậy cái này minh ước liền từ ngươi, mang về đến Khương quốc đi.”

“Nhưng bản tọa phải nhắc nhở ngươi một điểm, minh

ước nhất định phải trở lại Khương quốc, mới có thể chân chính có hiệu lực, nếu không sắp chết không có đối chứng! !”

Khương Đồng sắc mặt đại biến.

Minh ước từ nhân, yêu lưỡng tộc chung chế, phóng xuất ra đặc thù ba động.

Cái này, chính là một chén đèn.

Đầy đủ để Yêu tộc, khóa chặt vị trí của nàng, không thể trốn đi đâu được.

Cái này nói rõ, là để nàng đi chết!

La Quan nháy mắt liền minh bạch, Thiên Cơ Tử dụng tâm hiểm ác, mắt lộ sát cơ.

“Lão tạp chủng, hôm nay việc này, ngươi cho ta ghi nhớ! !”

“Một ngày nào đó, ta muốn lên thiên cực tông, chặt xuống của ngươi đầu chó!”

Hắn quay người, bắt lấy Khương Đồng, Từ Dĩnh, “Chúng ta đi!”

Sưu ——

3 người gào thét mà đi.

Yêu tộc đại sư khóe miệng, lộ ra một tia khinh thường,

luận hèn hạ vô sỉ, Nhân tộc mới là thứ 1. Như Yêu tộc bên trong, xuất hiện như vậy tuyệt thế thiên kiêu, hắn tất nhiên giữ gìn. Cùng tộc đàn tương lai so sánh, nhất thời lợi ích đây tính toán là cái gì? Đáng tiếc, tiểu tử này là nhân tộc, vậy liền tuyệt đối giữ lại không được.

“Thông Giang, ngươi dẫn bọn hắn đi truyền tống đại điện, lại hộ tống đoạn đường.”

Thông Giang yêu vương cung kính hành lễ, “Vâng, đại sư.”

—

—

Chương 523 : Đem người mang về

Yêu tộc vương đô, truyền tống đại điện.

Thông Giang yêu vương mặt không biểu tình, “Vương đình đối ngoại truyền tống trận, bình thường là phong bế trạng thái, mở ra cần một đoạn thời gian.”

Giải thích 1 câu, hắn nhìn La Quan, nhắm mắt không nói.

Đại sư đã truyền lời cho hắn, Thông Giang yêu vương tự nhiên biết, sau đó phải làm cái gì. Đi một cái quá trình, ngăn chặn long cung miệng, lại đem La Quan bắt trở lại, chậm rãi bào chế.

Hừ!

Thật sự cho rằng, triển lộ ra Chân Long chi thể, giết chết 7 vị thánh huyết tiểu yêu vương, sự tình liền có thể tuỳ tiện quá khứ? Nằm mơ!

Cái này La Quan, ngày sau vận mệnh bi thảm, vừa mới bắt đầu.

Khương Đồng thở sâu, cắn răng, “La Quan, ngươi không cần quản bản cung, đợi truyền tống đến Kim Quang yêu vương phủ về sau, ngươi lập tức liền đi!” Bằng La Quan như vậy, thần hồ kỳ thần ngụy trang thủ đoạn, chỉ cần tránh đi Yêu tộc truy sát, liền có thể chạy

thoát.

La Quan lắc đầu, “Điện hạ, sự tình không có đơn giản như vậy.” Giết chết 7 vị thánh huyết tiểu yêu vương, nhất là cuối cùng, xử lý Yêu thần ý thức, hắn liền phát giác được một tia khí tức băng hàn, quanh quẩn quanh thân không tiêu tan.

Cái này, mới là Yêu tộc vương đình, nguyện ý “Buông tay” chân chính nguyên nhân. Bọn hắn chắc chắn, tung La Quan trốn đến chân trời góc biển, đều chỉ có một con đường chết.

Không có quá nhiều giải thích, La Quan ngẩng đầu, nhìn về phía Thông Giang yêu vương.

Cái gọi là khai thông truyền tống, bất quá chỉ là lấy cớ, để mà kéo dài thời gian, bày ra thiên la địa võng thôi… Nhưng chỉ cần rời đi Yêu tộc vương đình, liền có thoát thân cơ hội!

Hừ!

Yêu tộc, đánh giá quá cao bọn hắn, cũng quá coi thường lão tử.

Đột nhiên, một trận tiếng bước chân vang lên, Trương Hoài An, Chu tiên sinh 2 người, được đưa tới truyền tống đại điện.

“Trưởng công chúa điện hạ!” Chu tiên sinh ánh mắt sáng lên, mặt lộ vẻ cuồng hỉ.

Trước đó, hắn thật đều tuyệt vọng.

Như điện hạ chết bởi Yêu Đình, hắn cùng gia tộc của hắn, đều sẽ nghênh đón Hoàng tộc hàng phạt, vạn kiếp bất phục!

Trương Hoài An trên mặt, cũng hiển hiện ý mừng, nhưng rất nhanh liền lại âm trầm xuống. Bởi vì, truyền tống trong đại điện, cũng chỉ có Khương Đồng, La Quan, Từ Dĩnh 3 người, sứ đoàn những người khác tất cả đều không biết tung tích.

Trong lòng hắn, lập tức sinh ra một cỗ, cực kỳ dự cảm không ổn.

“Điện hạ, Sử Trường Hoa, Trương Đức Lương bọn người ở tại đây?”

Khương Đồng trên mặt, lộ ra một tia ảm đạm, nàng đích xác không thích những người này, đối bọn hắn tâm tư, cách làm, thậm chí cảm thấy xem thường. Nhưng những người này chung quy đều là Nhân tộc, là Khương quốc chi tu… Là bầy giống như nàng, bị bỏ qua rơi đáng thương quân cờ. Nếu không phải La Quan, nàng bây giờ tất nhiên, cũng rơi vào cùng chờ chút trận, thỏ tử hồ bi khó tránh khỏi sẽ có chút xúc động.

“Bọn hắn, đều chết rồi.”

Trương Hoài An sắc mặt, một chút trở nên xanh xám, dù có chút tâm lý chuẩn bị, nhưng chân chính đạt được xác định về sau, hay là lửa giận ngút trời.

“Đáng chết Yêu tộc!”

Hắn cắn răng gầm nhẹ.

Cái này tuổi trẻ tu sĩ, đều xuất thân không tầm thường, tuy nói lần này đi sứ vương đình, là xảy ra ngoài ý muốn biến cố, theo lý thuyết không trách được trên đầu của hắn. Nhưng những đại gia tộc kia, từ trước đến nay đều là một đám, không tuân theo quy củ gia hỏa, tất nhiên sẽ quy tội hắn.

Nghĩ đến cái này, Trương Hoài An sắc mặt, trở nên càng thêm khó coi, mà trong lòng phẫn nộ đang nhìn hướng La Quan, cùng Từ Dĩnh về sau, một chút đạt tới đỉnh phong.

“Bọn hắn đều chết rồi, tiện tỳ, ngươi vì sao còn sống? !”

Ở trong đó, giận chó đánh mèo ý vị, thực tế quá rõ ràng.

Chu tiên sinh nhíu mày, nghĩ thầm lần này phiền phức quá lớn, Trương Hoài An loạn trận cước, nếu không làm sao đến mức nói ra, như vậy làm mất thân phận.

“Ngậm miệng!” Quát khẽ một tiếng, bỗng nhiên vang lên.

La Quan cười lạnh, “Trương Hoài An, ta nhịn ngươi thật lâu, Từ Dĩnh là người của ta, ngươi còn dám bức bức lại lại 1 câu, có tin ta hay không chặt ngươi!”

Trương Hoài An giận dữ, “Làm càn! La Quan ngươi thật sự là to gan lớn mật, dám đối bản đem…”

“Tốt!” Khương Đồng đột nhiên mở miệng, nàng cảm thấy rất thất vọng.

Một bộ thanh sam trấn hải sóng, thanh danh này nàng tại vương đô đều có chỗ nghe nói, đáng tiếc trăm nghe không bằng một thấy.

Trương Hoài An, không gì hơn cái này!

“Trương tham tướng, bất luận có chuyện gì, trở lại Khương quốc lại nói, chớ để Yêu tộc chê cười.”

Trương Hoài An phát giác được, đến từ trưởng công chúa bất mãn, “… Thần tuân mệnh! !”

Hắn mặt lạnh lấy, không nói một lời.

Nữ nhân, quả nhiên đều là tóc dài, kiến thức ngắn.

Cái này La Quan trừ, dài đẹp mắt chút, còn có cái gì ưu điểm! ? ! Cuồng vọng vô lễ, kiệt ngạo bất tuần, khắp nơi đắc tội với người, chính là cái tai tinh.

Buồn cười lúc trước hắn, lại vẫn cảm thấy trưởng công chúa, quả nhiên như trong truyền thuyết đồng dạng, hiền danh mà cơ trí.

Chỉ thường thôi!

Khó trách, bệ hạ vô ý lập hoàng trưởng nữ, có bỏ qua chi niệm.

Hừ!

Đợi trở lại Khương quốc, liền cùng trưởng công chúa phân rõ cực hạn, ngay cả cái nào nặng cái nào nhẹ đều không phân rõ nữ nhân, căn bản không đáng đặt cược.

Chu tiên sinh cười khổ, cảm thấy trưởng công chúa lời nói có chút nặng, không cho Trương Hoài An lưu nửa điểm mặt mũi. Có thể nhìn Khương Đồng sắc mặt nặng nề, do dự một chút, hay là giữ yên lặng.

Trên thực tế, tại quyết đấu tình tiết ngầm hiểu mở ra không lâu, 2 người bọn họ liền bị Thông Giang yêu vương cầm xuống, trực tiếp giam giữ. Thẳng đến tình tiết ngầm hiểu vỡ vụn, hết thảy hết thảy đều kết thúc, mới được đưa tới truyền tống đại điện, căn bản không biết ở giữa phát sinh sự tình.

Nếu không, chỉ sợ cũng sẽ không là, trước mắt cục diện như vậy.

…

Yêu Đình.

Thanh Giang long vương sắc mặt khó coi, “Đại sư, ngài đây là ý gì? Bổn vương vì long cung đặc sứ, phụng mệnh đến đây chúc thọ, không phải ngươi vương đình tù phạm.”

“Bổn vương hiện tại, có chuyện quan trọng mang theo, mời đại sư cho qua!”

Đáng chết, hắn tuyệt đối không thể, trơ mắt nhìn xem La

Quan, từ hắn ngay dưới mắt chạy thoát.

Cái này thuế biến Chân Long cơ duyên, không cho sơ thất!

Yêu tộc đại sư thản nhiên nói: “Thanh Giang long vương, vốn đại sư hôm nay lưu ngươi, là có chuyện trọng yếu thương nghị, liên quan tới đáy biển đại linh mạch lợi ích phân phối, ngươi đừng không biết tốt xấu.”

“Tóm lại, việc này quyết định trước đó, ngươi không được rời đi.”

Cùng lúc đó, vương đình mặt khác 1 cái đại điện, cửa điện đẩy ra, một thân ảnh bước vào trong đó.

“Bái kiến đại sư! !”

Trầm thấp, thanh âm cung kính, tại trong đại điện vang lên.

Không sai, cái này bước vào đại điện, thình lình chính là Yêu tộc đại sư. Vô luận quần áo, khí tức, dáng vẻ, đều là cùng là một người.

Hắn gật gật đầu, ánh mắt uy nghiêm, lạnh lẽo, “Các ngươi là thân tín của ta, ai dám ngăn trở giết ai, không tiếc bất cứ giá nào, đem người mang về!”

Đáy biển đại linh mạch lợi ích, là nó 1.

Nhưng cái này cũng không hề trọng yếu, dù là Khương quốc chiến thắng, ký kết minh ước lại như thế nào? ?

Nhân tộc thật liền dám, độc chiếm đại linh mạch? ! Hừ, Yêu tộc không gật đầu, bọn hắn liền lấy không an ổn, tất nhiên sẽ còn tái khởi khó khăn trắc trở, ký kết cuối cùng mới minh ước.

Chỉ bất quá, sẽ chết một số người (yêu), dùng nhiều chút thời gian mà thôi.

La Quan, mới thật sự là mấu chốt!

Không nói đến, kia khiến người thèm nhỏ dãi chân long chi thể, riêng là hắn thân mà vì người điểm này, liền chú định muốn bị hủy diệt. Nếu không mặc hắn trưởng thành, ngày sau tất thành Yêu tộc họa lớn.

“Thuộc hạ tuân mệnh!”

2 người đứng dậy, 1 người trong đó lộ ra tóc muối tiêu, khuôn mặt già nua, đôi mắt băng hàn. Băng lãnh khí cơ phá thể, lên đỉnh đầu phía trên xen lẫn, mơ hồ hóa thành một đầu cự viên, ngửa mặt lên trời gào thét.

Rõ ràng là vừa phá quan mà ra, tấn thăng hợp nhất cảnh Bàn Sơn vượn già!

…

Truyền tống đại điện, Thông Giang yêu vương mở mắt ra, khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh, “Khương quốc sứ đoàn, truyền tống trận đã hoàn thành, chúng ta cái này liền lên đường thôi.”

—

—

Chương 524 : La Quan, ngươi trốn nơi nào

Kim Quang yêu vương phủ.

Bên ngoài truyền tống trận!

Kim Quang yêu vương như lâm đại địch, thần sắc khẩn trương, “Đều cho ta vây tốt, coi như bay ra một con ruồi, cũng cho bổn vương đem chân đánh gãy!”

Vương đình tình tiết ngầm hiểu một trận chiến kết quả, như cự thạch rơi xuống nước, kích thích kinh đào hải lãng, lấy tốc độ kinh người, truyền khắp toàn bộ Yêu tộc lãnh địa.

Kim Quang yêu vương dù không biết, đại sư đại nhân an bài, nhưng có một chút rất rõ ràng —— cái này La Quan, tuyệt đối không thể bỏ qua.

Nếu để tiểu tử này, từ hắn trên lãnh địa chạy, khác tạm thời không nói, bảy tòa phẫn nộ Đại Yêu Vương phủ, chắc chắn sẽ đem hắn xé nát.

Đột nhiên, truyền tống trận bộc phát oanh minh, vô tận linh quang hiện lên.

Bá ——

Mấy thân ảnh xuất hiện.

Oanh ——

Kim Quang yêu vương tiến lên, khí tức cường đại bộc phát, đem nơi đây bao phủ.

Thông Giang yêu vương một bước phóng ra, “Kim Quang yêu vương không cần khẩn trương, bổn vương tại cái này bên trong.”

“Thông Giang yêu vương!” Kim Quang yêu vương gánh nặng trong lòng liền được giải khai, “Ngươi tại cũng quá tốt, tiếp xuống, chúng ta muốn làm thế nào?”

Hắn hung dữ, nhìn về phía Khương quốc mấy người.

Ngu xuẩn!

Muốn động thủ giết người, còn cần phiền toái như vậy? Khó trách hỗn lâu như vậy, vẫn chỉ là trông coi mảnh này, xa xôi hoang vu hải vực.

Thông Giang yêu vương âm thầm bĩu môi, nói: “Kim Quang yêu vương, ngươi cái gì đều không cần làm, đại sư đã hạ lệnh, thả Khương quốc một nhóm rời đi.”

Hắn quay người, “Khương quốc sứ đoàn, các ngươi có thể đi!”

Khương Đồng gật đầu, “Làm phiền yêu vương đưa tiễn.”

Bá ——

Mấy người phóng lên tận trời, thẳng đến đảo bên ngoài,

Khương quốc đi sứ thuyền lớn, bây giờ liền dừng ở mặt biển.

Rất nhanh, mấy người đi tới trên thuyền.

“Nhanh, lập tức lái thuyền, bằng nhanh nhất tốc độ chạy về Khương quốc!” Khương Đồng lên thuyền về sau, lập tức hạ lệnh.

La Quan lắc đầu, “Điện hạ, đi thuyền tốc độ quá chậm, không khỏi liên luỵ những người khác, chúng ta đơn độc đi.” Hắn quay người phân phó, “Từ Dĩnh, ngươi lưu tại trên thuyền.”

“Vâng, đại nhân.”

Khương Đồng cắn răng, “Tốt, nghe ngươi!”

“Dừng lại!” Trương Hoài An sắc mặt tái xanh, “La Quan, ngươi muốn dẫn điện hạ đi đâu? Bản tướng phụng mệnh hộ vệ trưởng công chúa, há lại cho ngươi tùy ý làm bậy? !” Đi sứ Yêu Đình chết một đám đời thứ 2, hắn đã đầu lớn như cái đấu, như Khương Đồng tái xuất sự tình, Khương quốc lại vô hắn chỗ dung thân.

Muốn tìm chết, sau khi trở về tùy tiện, hiện tại không được.

La Quan nhíu mày, “Xéo đi!” Yêu tộc đã sớm chuẩn bị, truy sát tùy thời có thể đến, hắn căn bản là không có thời gian, tại cái này bên trong lãng phí.

“La Quan!” Trương Hoài An triệt để nổi giận, “Ngươi thật

sự là không biết sống chết, bản tướng hôm nay, tất yếu cho ngươi một bài học…”

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, Trương Hoài An cứng tại nguyên địa, đầu lâu phóng lên tận trời.

Huyết tinh dày đặc.

“A!”

Xung quanh một tràng thốt lên, mọi người mặt mũi tràn đầy kinh hãi.

Đây chính là Trương Hoài An, tại Đãng Hải quân bên trong, uy danh hiển hách tồn tại, có không kém gì đỉnh tiêm yêu tôn thực lực cường đại.

Nghe đồn, đã thấy được quy nhất cảnh cánh cửa, hoặc sẽ tại 100 năm bên trong phá cảnh, trở thành Đãng Hải quân bên trong vị thứ sáu cầm quyền Đại tướng.

Nhưng bây giờ, lại bị La Quan tiện tay 1 kiếm, tại chỗ chém giết.

“Chúng ta đi!”

1 kiếm giết người, La Quan ôm lấy Khương Đồng, vọt thẳng trời mà lên.

Bá ——

Phong lôi song dực triển khai, chừng hơn mười trượng lớn, mặt ngoài phía trên “Ầm ầm” Phong Lôi chi lực lưu chuyển, khí thế kinh người.

Bỗng nhiên đập xuống, 2 người gào thét đi xa!

Chu tiên sinh trừng lớn mắt, một mặt kinh hãi, “Cái này… Cái này…” Hắn bây giờ, còn cảm thấy như trong mộng.

Mặc dù đoán được, La Quan thực lực không tầm thường, mới có thể có trưởng công chúa điện hạ ưu ái. Nhưng cái này cũng đạp ngựa quá dọa người đi? Trương Hoài An a, 1 kiếm liền trảm!

Từ Dĩnh cười lạnh một tiếng, nói: “Chỉ là Trương Hoài An, tính là gì? Đại nhân nhà ta, tại vương đình tình tiết ngầm hiểu quyết đấu bên trong, trấn sát 7 cái thánh huyết tiểu yêu vương, mỗi cái đều có thể so sánh, Nhân tộc tuyệt thế thiên kiêu! Ngăn cơn sóng dữ, mới khiến cho Khương quốc thủ thắng!”

Có quan hệ Chân Long chi thể, chém giết Yêu thần ý thức những việc này, nàng chưa hề nói.

Liền cái này, liền đầy đủ chấn kinh mọi người.

“7 cái thánh huyết tiểu yêu vương…” Chu tiên sinh chấn động vạn điểm, thân là Khương quốc hoàng thất cung phụng, hắn tự nhiên rõ ràng cái này đời đồng hồ lấy cái gì.

Đột nhiên, hắn thở sâu, lớn tiếng nói: “Tham tướng

Trương Hoài An, vì hộ vệ sứ đoàn an nguy, liều chết một trận chiến lấy thân đền nợ nước, hoàng thất tất có phong thưởng! Chuyện hôm nay, tất cả mọi người không nhiều lắm nói nửa câu, ngươi cùng có nghe hay không?”

Từ Dĩnh trong lòng khẽ buông lỏng, đây mới là nàng chủ động, giúp La Quan dương danh nguyên nhân.

Nếu không tự tiện giết Đãng Hải quân tham tướng, là đại tội! Nàng nhìn về phía La Quan, Khương Đồng phương hướng rời đi, mắt lộ lo lắng, lẩm bẩm nói: “Đại nhân, ngài nhất định phải cẩn thận a!”

Kim Quang yêu vương phủ.

Nhìn vẻ mặt bình tĩnh Thông Giang yêu vương, Kim Quang yêu vương do dự mãi, “Thông Giang huynh, thật sự như thế thả Khương quốc một nhóm đi rồi?”

Hắn ám đạo, lão tử nhiều năm không đi vương đình, hẳn là ta Yêu tộc trên dưới, từng cái thật biến thành, thủ tín hứa hẹn quân tử? Cái này đạp ngựa La Quan, làm chết 7 cái thánh huyết tiểu yêu vương, lại triển lộ Chân Long chi thể, cái này đều có thể thả hắn trở về! ? !

Không thích hợp, rất không thích hợp.

Kim Quang yêu vương biểu lộ cứng đờ, ám đạo 800 năm trước, lão tử nạy ra Thông Giang yêu vương góc tường, đem hắn nhân tình cho làm, sẽ không phải hắn ghi hận trong lòng, cố ý cho đào hố đâu a? ?

La Quan cuối cùng, thế nhưng là từ Kim Quang yêu

vương phủ chạy thoát, như Thông Giang yêu vương đẩy 3 2 5, trách nhiệm chẳng lẽ không phải đều tại hắn? !

A đù!

Kim Quang yêu vương nháy mắt, 1 trán mồ hôi, lắp bắp nói: “Thông Giang huynh, bổn vương trước kia tuổi nhỏ vô tri, nếu có chỗ đắc tội, còn xin 10 triệu rộng lòng tha thứ… Đại sự lớn không phải trước mặt, ta nhưng không thể như xe bị tuột xích a! Bằng không, ta phủ bên trong nữ nhân, ngươi tùy ý chọn, không được bổn vương còn có 10 cái nữ nhi, tạm thời cho là bồi tội.”

Thông Giang yêu vương nhíu mày, “Kim Quang yêu vương, ngươi nói hươu nói vượn cái gì? Bổn vương hôm nay phụng đại sư chi mệnh làm việc, không có ngươi tham dự phần, trung thực chờ lấy chính là.”

Sau một khắc, truyền tống trận lại lần nữa bộc phát, 2 thân ảnh đi ra.

Oanh ——

Khí tức khủng bố, sát na quét ngang.

Đại Yêu Vương!

Mà lại, là 2 tôn.

Thông Giang yêu vương, Kim Quang yêu vương, vội vàng hành lễ, “Bái kiến Đại Yêu Vương! !”

Yêu tộc đẳng cấp sâm nghiêm, Đại Yêu Vương đều có

hợp nhất cảnh tu vi, chính là đương thời đỉnh cao nhất cường giả, khủng bố tuyệt luân.

“Thông Giang, Khương quốc sứ đoàn mấy người, phải chăng đã rời đi?” Trong đó 1 vị Đại Yêu Vương, trầm giọng mở miệng.

Thông Giang yêu vương cung kính nói: “Vâng, bọn hắn đã ngồi sứ đoàn thuyền lớn, lái rời Thông Giang yêu vương phủ.”

“Tốt, vậy chúng ta cũng liền, có thể động thủ! !” Cái này Đại Yêu Vương hơi 1 do dự, nói: “Bàn Sơn Đại Yêu Vương, ngươi ta ai xuất thủ?”

Tóc hoa râm, đôi mắt như vực sâu Bàn Sơn vượn già, lạnh giọng nói: “Liền mời Đãng Nhạc Đại Yêu Vương - chấn nhiếp 4 phương, từ bổn vương tự mình xuất thủ, bắt về Khương quốc sứ đoàn một nhóm.”

Đãng Nhạc Đại Yêu Vương nói: “Tốt, nhưng có một chút, bổn vương phải nhắc nhở ngươi, đại sư đại nhân muốn La Quan người sống.”

Bàn Sơn vượn già gật đầu, “Bổn vương thụ đại sư tin nặng, tự nhiên tuân thủ mệnh lệnh, đem hắn còn sống mang về… Nhưng chỉ cần hắn còn sống liền có thể, không phải sao?”

Khóe miệng của hắn nhếch lên, lộ ra băng hàn, khát máu.

Giết bổn vương trưởng tử, ấu tử, cái này thâm cừu đại

hận, hôm nay cùng nhau thanh toán.

Oanh ——

Một bước đạp xuống, Bàn Sơn vượn già nháy mắt, xuất hiện giữa không trung.

Đôi mắt tĩnh mịch, nhìn về phía Thiên Thanh đại lục, “La Quan, ngươi trốn nơi nào? !”

—

—

Chương 525 : Nguyệt chi cấm địa

Phong lôi song dực đập động, thôi động La Quan, Khương Đồng, tại biển trời ở giữa gào thét đi nhanh.

“Tu sĩ nhân tộc? !”

Trong biển, một tên hiện ra bản thể, chính ôm 1 cái đồng tộc muội tử, bận rộn làm việc yêu tôn, đột nhiên trừng to mắt. Nơi này chính là Hồng Hải, lại có Nhân tộc chi tu, chạy đến cái này bên trong tới… Đây thật là ông cụ thắt cổ, chán sống lệch!

Rùng mình mấy phát qua đi, cái này yêu tôn bỗng nhiên đẩy ra, mang bên trong mềm cộc cộc muội tử, đem “Nhổ tức vô tình” triển lộ vô cùng nhuần nhuyễn.

Vừa vặn, thể lực xói mòn không ít, bắt đến 2 người kia tộc, có thể bổ một chút. Mặt khác, Nhân tộc nữ tử… Hắc hắc, cũng là có một phong vị khác!

Rống ——

Rít lên một tiếng, yêu tôn phóng lên tận trời, sau đó liền có 1 đạo kiếm ảnh, ánh vào trong đôi mắt.

Hắn con mắt, một chút trợn tròn.

Oanh ——

Tiếng vang qua đi, thi phân hai đoạn, yêu huyết nhuộm đỏ mặt biển.

Khương Đồng sắc mặt đỏ lên, thực tế là cái này Yêu tộc, chết quá mức bất nhã, đồ chơi kia tung bay ở trên biển, thật là lớn 1 cái.

Đột nhiên, nàng thần sắc biến đổi, ánh mắt trở nên sợ hãi, vô ý thức hướng về sau nhìn lại, rõ ràng cái gì cũng không có, lại không biết vì sao, nhưng vẫn đáy lòng sinh ra đại khủng sợ. Thuận tiện như, bị trong bóng tối người săn đuổi khóa chặt, đến từ bản năng sợ hãi, để nàng hô hấp đều trở nên gian nan.

La Quan nhướng mày, trầm giọng nói: “Là Yêu tộc.”

Khương Đồng nói: “Rất mạnh sao?”

La Quan gật đầu, “Ừm, 2 cái Đại Yêu Vương.”

Khương Đồng khuôn mặt, một chút trở nên tái nhợt, đôi mắt bộc lộ sợ hãi.

Đại Yêu Vương!

Hợp nhất cảnh đương thời đỉnh cao nhất cường giả, huống chi là 2 cái, bọn hắn như thế nào chống lại? Dù sao, La Quan lại như thế nào cường đại, đối mặt Đại Yêu Vương, cũng không phải một hiệp chi địch! Tuy có đoán trước, Yêu tộc tuyệt đối sẽ không, tuỳ tiện bỏ mặc 2 người rời đi, nhưng cái này chân dung thật là khiến người tuyệt vọng!

Khương Đồng cắn răng, “La Quan, chính ngươi trốn đi, đừng quản ta! Thật, nếu ngươi có thể sống sót, liền tại Khương quốc một núi thanh thủy tú chỗ, vì bản cung lập 1 cái mộ quần áo, để ta hồn có sở quy, không đến mức biến thành 1 cái, lưu lạc hải ngoại cô hồn dã quỷ là được!”

La Quan nói: “Đừng nghĩ nhiều như vậy, hôm nay chúng ta chưa chắc sẽ chết.”

“La Quan!” Khương Đồng gầm nhẹ, mặt mũi tràn đầy lo lắng, “Đừng trong lòng còn có may mắn, 2 cái Đại Yêu Vương, tung đối mặt 3 vị Nhân tộc hợp nhất cảnh tồn tại, đều có thể chính diện một trận chiến. Chúng ta không có nửa điểm phần thắng, ngươi đi nhanh lên đi, nếu ngươi không đi liền không kịp!”

Nữ nhân này, thế mà không phải đang diễn trò.

Sẽ không phải, là lấy lui vì tiến vào a? Ách, nhìn xem không giống, như Khương Đồng thật có ngưu bức như vậy diễn kỹ, hắn nhận.

La Quan lắc đầu, “Điện hạ, ta giết 7 cái thánh huyết tiểu yêu vương, Yêu tộc là sẽ không bỏ qua cho ta, chúng ta bây giờ tình cảnh, 8 lạng nửa cân thôi.”

Đây là sự thật.

Nghiêm ngặt nói, bây giờ Yêu tộc trên dưới, chân chính muốn giết là La Quan, Khương Đồng nhiều lắm là chính là cái vật kèm theo.

“Ta phải thêm nhanh, như cuối cùng vẫn khó thoát khỏi cái chết, có thể cùng điện hạ Hoàng Tuyền làm bạn, cũng không tính tịch mịch.” La Quan cười cười, đạp chân xuống.

Rống ——

Một tiếng long ngâm, bỗng nhiên vang lên.

Gió từ hổ vân tòng long, theo Chân Long gào thét, trên biển lớn bỗng nhiên có vô tận sương mù bốc lên, đem 2 người bao khỏa ở bên trong.

Hưu ——

Phong lôi song dực đập xuống, tại mây mù ở giữa, tốc độ lại lần nữa tăng vọt!

Khương Đồng cắn môi mắt lộ cảm động, coi như La Quan nói tới làm thật, lấy thực lực của hắn, thủ đoạn, lẻ loi một mình đào tẩu, sống sót xác suất, cũng xa so 2 người lớn.

“La Quan, như bản cung lần này, có thể sống sót, ổn thỏa hồi báo hôm nay đại ân!”

Dần dần, đầu đội bầu trời dần dần trở nên hắc ám, khủng bố khí cơ vẩy xuống.

Mà phần này hắc ám, là từ sau lưng lan tràn mà đến, kia bên trong đen như mực, thỉnh thoảng bộc phát “Ầm ầm” lôi đình gào thét, loá mắt lôi quang giây lát truyền 10 triệu dặm. Mơ hồ trong đó, như nhưng tại lôi quang bên

trong, nhìn thấy 1 tôn khủng bố thân ảnh, chính dậm chân mà tới.

Oanh ——

Oanh ——

Oanh minh tiếng vang, thiên hải cùng run!

Giống như chống trời lớn vật, ngay tại nhanh chân tiến lên, không ngừng bức lâm.

Khương Đồng sắc mặt càng thêm tái nhợt, khí tức khủng bố xâm nhiễm, để nàng tâm thần run rẩy.

“La… La Quan… Đây không phải, về Khương quốc phương hướng…”

La Quan nhìn nàng một cái, suy nghĩ khẽ nhúc nhích, hồn phách lực lượng phóng thích, đưa nàng che chở ở bên trong. Như vậy kiềm chế, khẩn trương, khó mà thở dốc cảm giác, lập tức tiêu tán hơn phân nửa.

“Đúng, chúng ta không trở về Khương quốc.” Hắn mở miệng, đáy mắt hiện lên một tia tinh mang.

Giờ phút này giữa mi tâm, hơi lạnh khí tức lưu chuyển, hóa thành chỉ dẫn. Mà kia bên trong, cất giấu hôm nay trong tuyệt cảnh, sinh cơ duy nhất!

Khương Đồng trừng lớn mắt, “Chúng ta đi đâu?”

La Quan đưa tay, “Cái phương hướng này.”

Khương Đồng hoảng hốt một chút, theo cánh tay chỉ nhìn lại, như đột nhiên nghĩ đến cái gì, một chút trừng lớn 2 mắt, “Nguyệt Lượng đảo!”

“Ngươi muốn đi nguyệt chi cấm địa? !”

Phía sau hai người, mấy ngàn dặm ngoài.

Bàn Sơn vượn già vượt biển mà đi, mỗi một bước đạp xuống, đều có thể vượt ngang mấy chục dặm, nhanh như như bôn lôi thiểm điện. Hợp nhất cảnh siêu cấp cường giả, sát ý dẫn động thiên tượng, dẫn đến thương khung đen như mực, lôi đình gào thét không ngớt.

Giờ phút này, hắn mày nhăn lại, “Cái này La Quan, tốc độ thật nhanh! !” Nhưng rất nhanh, liền cười lạnh một tiếng, “Nhưng lại nhanh, lại như thế nào cùng Đại Yêu Vương so sánh? ? Cũng phải nhìn ngươi, có thể chạy trốn tới nơi nào!”

Đúng lúc này, Đãng Nhạc Đại Yêu Vương thanh âm, trực tiếp vang lên, “Bàn Sơn Đại Yêu Vương, xem La Quan đào vong phương hướng, như muốn đi nguyệt chi cấm địa.”

Trong giọng nói, có một tia trầm ngưng.

Bàn Sơn vượn già nhíu mày, “Nguyệt chi cấm địa? !” Hắn ngẩng đầu, hơi 1 nhận ra phương hướng.

Không sai, lại có 10,000 dặm, chính là Nguyệt Lượng đảo di chỉ chỗ. Nhưng cái chỗ kia, không phải hợp nhất

cảnh khó mà xâm nhập, coi như chạy trốn tới kia bên trong lại như thế nào?

Đãng Nhạc Đại Yêu Vương nói: “Cái này La Quan lai lịch bí ẩn khó lường, ta cùng phụng đại sư chi mệnh đến đây, khi càng thêm cẩn thận, tuyệt đối không thể xảy ra ngoài ý muốn.”

“Bàn Sơn Đại Yêu Vương, ta tốc độ nhanh hơn ngươi, liền đi trước một bước, tại nguyệt chi cấm địa trước đem bọn hắn 2 người trấn áp!”

Oanh ——

Đỉnh đầu lôi đình ở giữa, một đạo hắc ảnh bỗng nhiên bay ra.

Kia là Đãng Nhạc Đại Yêu Vương, bản thể hắn là 1 tôn dị chủng phi cầm, lấy tốc độ tăng trưởng.

“Ừm? !”

La Quan nhíu mày, hắn phát giác được, mặt khác 1 đạo bức lâm khí tức cường đại, tốc độ cực nhanh.

“Là một đầu phi cầm Đại Yêu Vương, tiểu tử, lấy một giọt máu tươi ra.” Huyền Quy thanh âm, giờ phút này tại não hải vang lên.

La Quan cong ngón búng ra, một giọt máu tươi bay ra, trực tiếp rơi vào trong biển.

Ông ——

Kim sắc quang mang, bỗng nhiên từ máu tươi bên trong bộc phát, hóa thành một cái bóng mờ, lấy tốc độ kinh người thẳng đến một phương khác hướng mà đi.

Trên tầng mây, nhanh như điện chớp Đãng Nhạc Đại Yêu Vương, sắc mặt biến hóa.

“Cái này La Quan khí tức, lại đột nhiên một phân thành hai, cường đại bộ điểm kế tiếp theo hướng hướng nguyệt chi cấm địa.”

“Mà đổi thành 1 đạo, thì hướng về những phương hướng khác thoát đi… Về phần kia Khương quốc trưởng công chúa, phương hướng ngược lại là không có thay đổi! !”

Suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, Đãng Nhạc Đại Yêu Vương cười lạnh một tiếng, “Khá lắm giương đông kích tây, ve sầu thoát xác! Hướng hướng nguyệt chi cấm địa, chính là vì hấp dẫn chú ý, sau đó lại lấy bí pháp, chân thân âm thầm thoát đi! ! Mang theo Khương quốc trưởng công chúa, chỉ là cái ngụy trang, vì mình tranh thủ mạng sống khả năng.”

“Hắc hắc, chỉ là ti tiện thủ đoạn, dám tại ta Đãng Nhạc Đại Yêu Vương trước mặt khoe khoang, thật sự là buồn cười!”

Hắn đáy mắt, hiện lên tinh mang.

Lần này, đại sư mệnh hắn cùng Bàn Sơn Đại Yêu Vương, đến đây bắt Khương quốc một nhóm, trong đó

mấu chốt ngay tại ở La Quan. Đại sư dù chưa nói rõ, nhưng ai có thể bắt đến La Quan, thế tất công cao thêm một bậc. Trước đó đem thứ nhất, tặng cho Bàn Sơn vượn già, là cố kỵ La Quan sẽ có bối cảnh, để phòng lỡ như.

Nhưng bây giờ nhìn, là mình suy nghĩ nhiều.

Tiểu tử này nếu có lai lịch, sớm đã bị tiếp dẫn rời đi, căn bản không cần chật vật chạy trốn, ngay cả Khương quốc công chúa đều không để ý!

“Đi, trấn áp La Quan, để đầu này Bàn Sơn vượn già, kế tiếp theo hướng nguyệt chi cấm địa truy sát.”

Hạ quyết tâm, Đãng Nhạc Đại Yêu Vương cho Bàn Sơn vượn già 1 cái truyền tin về sau, phương hướng nhất chuyển, thẳng đến “La Quan” mà đi!

—

—

Chương 526 : Ngươi tử kỳ đã tới

Bàn Sơn vượn già nhíu mày, “Đãng Nhạc Đại Yêu Vương, đuổi theo mặt khác 1 đạo khí tức, để bổn vương tiếp tục hướng phía trước?” Nhưng rất nhanh, liền lại giãn ra, lộ ra mấy điểm đùa cợt.

Trong đó tiểu tâm tư, Bàn Sơn vượn già rất rõ ràng, nhưng La Quan giết hắn trưởng tử, ấu tử, Bàn Sơn một mạch tự có huyết cừu cảm giác.

Trực giác nói cho hắn, La Quan vẫn chưa thoát đi, hắn mục tiêu chân chính, chính là nguyệt chi cấm địa.

Chẳng lẽ, kẻ này coi là thật có át chủ bài? !

“Hừ! Chỉ là tiểu bối, dù có 10 triệu thủ đoạn, tại Đại Yêu Vương mà nói, cũng gà đất chó sành ngươi!”

“Hôm nay, cuối cùng cùng trời cuối đất, bổn vương nhất định giết ngươi!”

Tâm niệm nhất định, sát cơ càng mạnh.

Ầm ầm ——

Đen nhánh màn trời ở giữa, lôi đình gào thét, Bàn Sơn vượn già vượt biển mà đi, mang theo ngập trời không thể địch nổi chi thế, hoành ép thập phương!

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Tiểu tử, biết bay cái kia tự cho là thông minh, đã bị dẫn đi, nhưng vì ngươi tranh thủ chút thời gian.”

La Quan gánh nặng trong lòng liền được giải khai.

Nếu như thế, liền còn có cơ hội!

Ầm ầm ——

Phong lôi song dực điên cuồng đập, quanh thân mây mù bốc lên, đem tốc độ tăng lên đến nhất nhanh.

…

Biển cả bao la, vô biên vô hạn.

Nơi đây cuồng phong mưa rào, sóng lớn cuồn cuộn, như trời sập dây nối đất hạo kiếp giáng lâm.

Kia chỗ gió êm sóng lặng, 10,000 dặm trời trong, một phái tuế nguyệt tĩnh tốt.

Uông - dương ở giữa, nào đó một hòn đảo, vách đá che giấu trên bờ cát, đang có một đám người tộc tu sĩ, cẩn thận từng li từng tí tránh né tại trong trận pháp.

“Tốt, trận pháp đã hoàn thành, mọi người cẩn thận một chút, có thể tạm thời ở đây nghỉ ngơi.”

Thủ lĩnh tu sĩ cẩn thận kiểm tra về sau, đối mọi người mở miệng.

Hô ——

Một nhóm hơn 10 người, lập tức nhẹ nhàng thở ra.

“Mẹ nó! Cái này Hồng Hải khu vực, thật không phải là người ở địa phương, cường đại Yêu tộc vô số kể, hơi không cẩn thận liền phải mất mạng.”

“Đúng vậy a, trinh sát công việc này, ta là làm đủ! Cùng góp nhặt đủ điểm cống hiến, đổi được Thần Hồn cảnh tu luyện công pháp, lão tử liền thỉnh cầu chuyển nội cần.”

“Ha ha, đừng nói nhiều như vậy, thật vất vả tìm tới một chỗ địa phương an toàn, hôm nay hảo hảo buông lỏng một chút.” Người này ngẩng đầu, một mặt chờ mong, “Lão đại, uống chút rượu được thôi? Chúng ta không uống nhiều, liền lướt qua mấy ngụm.”

Thủ lĩnh tu sĩ cười mắng một tiếng, “Liền biết, các ngươi phải đưa yêu cầu, nhưng đầu tiên nói trước a, nhiều nhất chính là uống mấy ngụm, lỡ như lộ hành tung, việc vui coi như lớn!”

Mọi người ầm vang liền tốt, bầu không khí lập tức lửa nóng.

Dựng lều vải, nhóm lên đống lửa, thịt nướng cùng mùi rượu dung hợp một chỗ, tại triều khó giữ được tịch thời gian bên trong, lộ ra phá lệ trân quý.

Ăn uống một trận, sắc trời bắt đầu tối, quần tinh bao vây lấy khẽ cong trăng tròn giáng lâm, mặt biển bình tĩnh gió nhẹ chầm chậm, lại cho người ta một loại tĩnh mịch cảm

giác.

“Mẹ nó! Cả ngày ở trên biển, cùng Yêu tộc tạp toái liều mạng, lão tử lần thứ 1 phát hiện, cái này biển cả còn có xinh đẹp như vậy một mặt.” 1 người tu sĩ tu sĩ nhếch nhếch miệng, “Ảo giác, đây đều là ảo giác!”

Hắn đứng dậy đi đến bờ biển, mượn trăng sao chi quang nhìn về phương xa, kia bên trong có một mảnh sương mù đoàn, che lấp mảng lớn hải vực. Bởi vì sương mù đoàn phạm vi quá lớn, màng liên kết phủ tạng lấy mấy trăm bên trong cũng có thể thấy rõ ràng.

“Lão đại, đây chính là trong truyền thuyết nguyệt chi cấm địa? Chậc chậc, nơi này, ta vẫn là lần đầu tiên tới, nhìn xem cũng không có gì a.”

Có người nói tiếp, “Ta nghe nói, nơi này trước kia có cái danh tự, gọi là Nguyệt Lượng đảo, còn thật là dễ nghe. Tựa hồ là cái nào đó giáo phái trụ sở, nhưng về sau xảy ra điều gì ngoài ý muốn, liền cho vứt bỏ, biến thành bộ dáng như hiện tại.”

“Nguyệt Lượng đảo? Nguyệt chi cấm địa? Bên trong đều có tháng chữ, sẽ không phải cùng trong truyền thuyết, từng xưng bá Thiên Thanh đại lục nhất thời Bái Nguyệt giáo có quan hệ a?”

Một đám người, nhìn về phía thủ lĩnh tu sĩ.

Hắn không muốn nhiều lời, “Ăn thịt, ít uống rượu, sớm nghỉ ngơi một chút, lấy ở đâu nhiều như vậy lòng hiếu kỳ!” Nhưng cuối cùng, không chịu nổi một đám hán tử, u

oán ánh mắt mong đợi, rùng mình một cái mắng: “Mau mau cút! Lão tử nói, đừng có dùng loại ánh mắt này nhìn ta, lão tử bệnh trĩ đều đau!”

Thủ lĩnh tu sĩ trầm ngâm một chút, nói: “Những việc này, cũng là ta nghe tiền bối nói, chưa hẳn đều đúng, nhưng nơi này, tại thật lâu trước đó đích xác, gọi là Nguyệt Lượng đảo.”

“Cũng đích xác, từng là Bái Nguyệt giáo 1 cái nguyệt cung, đừng hỏi ta nguyệt cung là cái gì, lão tử cũng không biết. Tóm lại chính là, tháng này cung bên trong ra cái nào đó đại sự, dẫn đến hạo kiếp giáng lâm, nghe nói cùng long cung còn có quan hệ, về sau liền một trận đại chiến, nội tình cụ thể ta là không biết, nhưng trận đại chiến kia dư ba, lại tồn tại xuống dưới.”

Đưa tay một chỉ, “Chính là cái này đoàn sương mù, đừng nhìn yên lặng, một điểm động tĩnh đều không, lại ăn người không nhả xương. Truyền thuyết chỉ có hợp nhất cảnh cường giả mới có thể ra vào, nó hơn tới gần đó chính là muốn chết. Tóm lại, đều rời cái này địa phương xa một chút…”

Đột nhiên, thủ lĩnh tu sĩ biến sắc, “Cảnh giới!”

Những người khác, nháy mắt làm ra phản ứng, theo thủ lĩnh ánh mắt phương hướng nhìn lại.

Ầm ầm ——

Một tia động tĩnh, mơ hồ truyền vào trong tai, tại dần dần thâm trầm trong màn đêm, nhanh chóng bức lâm.

“Yêu tộc? !”

Một đám người, thần sắc khẩn trương vạn điểm, chẳng lẽ là bại lộ rồi? Như bị phát hiện, bọn hắn những người này, chắc chắn cửu tử nhất sinh.

Rất nhanh, trước mắt xuất hiện một đoàn mây mù, trong đó mơ hồ ở giữa, có thể thấy được lôi đình lưu chuyển, lấy tốc độ kinh người, từ hòn đảo trên không gào thét mà qua.

Là đi ngang qua!

Hô ——

Một đám người, nhẹ nhàng thở ra.

“Thủ lĩnh, ta vừa rồi làm sao, giống như là tại cái này đoàn mây trong sương mù, nhìn thấy Nhân tộc?” 1 người tu sĩ nhỏ giọng mở miệng.

“Ai! Ta cũng nhìn thấy, còn tưởng rằng là ảo giác.”

“1 nam 1 nữ, nhìn xem rất trẻ.”

Thủ lĩnh tu sĩ chau mày, “Là chúng ta tộc tu sĩ!”

Hắn lật tay lấy ra 1 con linh đang, tính chất như đồng thau đúc thành, mặt ngoài có cái hố vết tích, nghiễm nhiên trải qua vô số chiến hỏa.

Cái này cảm giác yêu linh đang, tại trong phạm vi nhất

định nhưng cảm ứng yêu khí, thực lực càng mạnh động tĩnh càng lớn, vừa rồi linh đang không hề có động tĩnh gì, hẳn là tu sĩ nhân tộc không thể nghi ngờ.

“Tình huống như thế nào? Bọn hắn không muốn sống đi, đây chính là Hồng Hải, yêu vương cấp tồn tại ẩn hiện, dám thanh thế như vậy to lớn đi đường! !”

“Không giống như là đi đường a? ? Ta nhìn này cũng nghĩ, là đang chạy trối chết a!”

1 câu bên trong.

Trên mặt mọi người, như có điều suy nghĩ.

“Lão đại, muốn hay không giúp bọn hắn 1 đem? Đều là Nhân tộc, tổng không tốt thấy chết không cứu a.” Có người chần chờ mở miệng.

Thủ lĩnh tu sĩ nhíu mày, “Có phải hay không là cạm bẫy?” Nhân tộc cũng không phải sắt tấm 1 khối, yêu gian loại nghề nghiệp này, cũng sớm đã xuất hiện.

Từng nhiều lần cùng Yêu tộc hợp tác, sát hại Đãng Hải quân trinh sát.

“Không phải! Khẳng định không phải! Thủ lĩnh ngươi nhìn, bọn hắn đi phương hướng, là thẳng đến nguyệt chi cấm địa…”

Đột nhiên, cảm giác yêu linh đang vang lên.

Mới đầu rất nhỏ, tiếp theo trở nên mãnh liệt, tiếp qua

mấy hơi, liền “Đinh đương” không dứt, cơ hồ đem mình cho chấn vỡ.

Thủ lĩnh tu sĩ sắc mặt đại biến, hắn còn là lần đầu tiên thấy cảm giác yêu linh đang, có như thế mãnh liệt phản ứng. Chính là trước đó, xa xa gặp được 1 vị yêu vương lúc, đều kém xa hiện tại.

“Nín hơi! !”

Hắn thu hồi linh đang, sắc mặt trắng bệch nhìn về phía phương xa.

Oanh ——

Oanh ——

Hình như có kình thiên cự nhân vượt biển mà đến, mỗi một bước đều làm thiên địa, vì đó chấn động.

Đen nhánh màn đêm ở giữa, càng có từng đạo khủng bố lôi đình, gào thét oanh minh.

Rất nhanh, một lão giả thân ảnh xuất hiện trong tầm mắt, chân hắn đạp hư không, đỉnh đầu khí cơ xen lẫn, hóa thành 1 tôn cự viên hư ảnh, thỉnh thoảng ngửa mặt lên trời gào thét, dẫn động thiên tượng biến hóa.

Đại Yêu Vương.

Cái này đạp ngựa tuyệt đối là Đại Yêu Vương!

Đột nhiên, mọi người mặt không có chút máu.

Bởi vì, đầu này Đại Yêu Vương, lại đột nhiên cúi đầu, nghĩ bọn hắn ẩn thân chỗ xem ra một chút.

Phốc ——

Chỉ một chút, một đám Đãng Hải quân trinh sát, liền phun ra máu tươi, trực tiếp tê liệt ngã xuống.

Cũng may cái này Đại Yêu Vương đối bọn hắn, không có hứng thú gì, chỉ nhìn một chút về sau, liền tiếp tục hướng phía trước.

Oanh ——

Oanh ——

Vượt biển đi xa.

“Sống sót! !”

Một đám trinh sát, lộ ra sống sót sau tai nạn may mắn.

“Cái này Đại Yêu Vương, cũng hướng nguyệt chi cấm địa đi… Hẳn là, trước đó kia một đôi nam nữ trẻ tuổi, chính là đang tránh né hắn truy sát? !”

Tê ——

Mọi người hít một hơi lãnh khí, vội vàng ngẩng đầu nhìn lại.

Liền tại lúc này, như lôi đình gào thét, bỗng nhiên ở chỗ

này thiên địa nổ vang, chấn hai người bọn họ mắt biến đen, “La Quan, ngươi tử kỳ đã tới!”

Ầm ầm ——

1 đầu viên ma tay lớn, ầm vang đập xuống!

—

—

Chương 527 : Ta người này, thật sự là quá thiện lương

Khương Đồng trừng lớn mắt, nhìn về phía trước sương mù đoàn, nàng dù chưa tới qua nguyệt chi cấm địa, nhưng đối với chỗ này hung danh lại sớm có nghe thấy.

“La Quan, dừng lại, nhanh lên dừng lại!”

“Đừng đụng vào, sẽ chết!”

Hợp nhất cảnh dưới, chạm đến sương mù đoàn nháy mắt, liền sẽ bị chấn thành bột mịn, hình thần câu diệt.

La Quan biến sắc, trầm giọng nói: “Ôm chặt ta!”

Sau một khắc, sau lưng truyền ra “Ầm ầm” nổ vang rung trời, viên ma tay lớn đập xuống.

Nương theo lấy, là Bàn Sơn vượn già gầm thét, “La Quan, ngươi tử kỳ đã tới!”

Đầu này Bàn Sơn vượn già, lại trực tiếp thống hạ sát thủ, tung còn cách một đoạn, cuồng bạo lực lượng hủy diệt liền làm người sợ hãi.

La Quan con ngươi co rụt lại, nhìn xem ngoài mấy trăm trượng sương mù đoàn, trong lòng gầm nhẹ, “Lão sư!”

Thông thiên xương dưới, Huyền Quy cắn răng, “La Quan, ta thật sự là đời trước, thiếu ngươi!”

Ông ——

Một đoàn thần quang nổ tung, sau lưng hắn ngưng tụ ra, 1 khối kim sắc mai rùa.

“Bành” một tiếng vang thật lớn, La Quan kêu lên một tiếng đau đớn, phun ra một ngụm máu tươi, ôm chặt Khương Đồng, 2 người liền giống bị đánh bay tảng đá, lấy tốc độ kinh người vọt tới sương mù đoàn.

“A!” Khương Đồng thét lên, mặt lộ vẻ tuyệt vọng.

Cuối cùng, vẫn khó thoát khỏi cái chết sao?

Mà liền tại, 2 người sắp đụng vào sương mù đoàn nháy mắt, không gian ba động bỗng nhiên bộc phát.

Bá ——

2 người bọn họ, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa!

“Thuấn di? !” Bàn Sơn vượn già biến sắc, lộ ra âm trầm, “Cái này ba động không mạnh, thuấn di khoảng cách sẽ không quá xa, nói cách khác 2 người kia, trốn tiến vào nguyệt chi cấm địa.”

Nhìn về phía sương mù đoàn, Bàn Sơn vượn già đáy mắt, bộc lộ một tia kiêng kị.

Đúng lúc này, tiếng xé gió truyền đến, nương theo lấy

“Ầm ầm” nổ vang rung trời, Đãng Nhạc Đại Yêu Vương hiện ra bản thể, rõ ràng là một đầu dị chủng cự chim, màu đen lông vũ như từng mảnh mặc đao, 2 cánh triển khai chừng mấy trăm trượng, có thể nói che khuất bầu trời.

Bá ——

Hắn rơi vào Bàn Sơn vượn già bên người, giơ chân giận mắng, “Đáng chết! Là phân thân hình chiếu, bổn vương bị La Quan tên vương bát đản kia cho lừa gạt!”

“Người đâu? Bọn hắn người đâu? ! Bổn vương nhất định phải, tự tay nghiền nát hắn năm đầu chân, cho hắn biết trêu đùa bổn vương hạ tràng!”

Bàn Sơn vượn già trầm mặc không nói.

Đãng Nhạc Đại Yêu Vương bạo ngược biểu lộ, đột nhiên cứng đờ, “Bàn Sơn Đại Yêu Vương, ngươi đừng nói cho ta, 2 người bọn họ xông vào rồi? Cái này sao có thể? !”

Nguyệt chi cấm địa, nơi này chính là nguyệt chi cấm địa.

Liền trước mắt cái này đoàn sương mù, hợp nhất cảnh dưới sát liền tổn thương, đụng tới tức tử!

Bàn Sơn vượn già trầm giọng nói: “Cái này La Quan chẳng biết tại sao, lại nắm giữ thuấn di thủ đoạn, bổn vương chỉ thiếu một chút, trơ mắt nhìn xem hắn trốn vào trong đó.”

“Thuấn di!” Đãng Nhạc Đại Yêu Vương, vô ý thức trừng mắt.

Cái này mẹ nó, thế nhưng là vô lượng đại kiếp cảnh, mới có thể chạm đến năng lực.

Trên hải đảo, một đám Đãng Hải quân trinh sát, giờ phút này sắp bị dọa điên.

Đại Yêu Vương, lại 1 tôn Đại Yêu Vương!

Cái này đạp ngựa thế giới, có phải là điên rồi? Đại Yêu Vương a, phóng nhãn thiên hạ đều là đứng đầu nhất tồn tại, thần long thấy đầu mà không thấy đuôi.

Cho dù là bọn họ là Hồng Hải trinh sát, đã tính kiến thức rộng rãi, nhưng tối đa cũng chính là, ngẫu nhiên gặp qua mấy lần yêu vương mà thôi.

Đây rốt cuộc tình huống như thế nào? Xem ra, 2 vị Đại Yêu Vương hẳn là, cùng đi truy sát, trước đó kia một đôi nam nữ?

A đù!

Cái này cần thân phận gì, địa vị gì, mới có thể có dạng này “Mặt bài” ? ! Một đám trinh sát, co ro run run rẩy rẩy.

Sương mù che trời, một mảnh mông mông bụi bụi.

Bình tĩnh mặt biển, không có nửa điểm gợn sóng, lộ ra vô tận tĩnh mịch.

Một hòn đảo, xuất hiện trong tầm mắt, giống bị lực lượng kinh khủng càn quét, ở trên đảo một mảnh vỡ vụn bừa bộn. Chính là hòn đảo bản thân, đều bị sinh sinh đánh nát, băng liệt thành mười mấy khối, vụn vụn vặt vặt phân bố.

Cái này bên trong, chính là nguyệt chi cấm địa.

"… A!" Khương Đồng duy trì, trước một khắc thét lên, nhắm chặt hai mắt, liều mạng ôm chặt La Quan.

Cái này… Phạm quy a, dẫn bóng đụng người thì thôi, còn như thế dùng sức, không sợ cầu bạo a? !

"Khục!" La Quan đưa tay, án lấy cái trán đem nàng đẩy ra, "Đừng kêu, trưởng công chúa điện hạ, phải chú ý dáng vẻ a."

Khương Đồng: …

Không chết?

Ô ô ô!

Ta còn sống!

"La Quan, quá tốt, chúng ta còn sống!"

Giật nảy mình, một trận đạn mềm xung kích.

La Quan kém chút liền xấu hổ, tranh thủ thời gian thối lui một bước, "Tốt, chúng ta còn không có thoát khỏi nguy hiểm đâu, ngươi bình tĩnh một chút."

Khương Đồng phát giác được, hắn biểu lộ mất tự nhiên, lại nhìn La Quan có chút nghiêng người, lập tức sắc mặt đỏ lên.

“… Ân.”

Hô ——

Nữ nhân, thật sự là một loại đáng sợ sinh vật, nói để ngươi đứng lên, sẽ rất khó khống chế ở!

Về sau, tuyệt đối phải cách xa nàng điểm mới được.

Đè xuống suy nghĩ, La Quan tranh thủ thời gian ở trong lòng nói: “Lão sư, ngài không có sao chứ?”

Dừng lại mấy hơi, nghiến răng nghiến lợi thanh âm, mới tại não hải vang lên, “… La Quan, ngươi thật đúng là, vi sư hiếu thuận đại đồ đệ a!”

Nữ nhân này có cái gì tốt? ! Không phải liền là da trắng, mỹ mạo, chân dài, ngực lớn… Ngươi thế mà không có ngay lập tức liền hỏi ta!

“Ây… Đệ tử sai, còn xin lão sư thứ tội… Cái kia ngài đừng nóng giận, tại lòng của ta lão sư mới trọng yếu nhất!”

“Hừ!” Cắn răng không nghiến răng.

“Lão sư thực lực kinh thiên động địa, hợp nhất cảnh siêu cấp cường giả một kích, cũng khó khăn tổn thương ngài

nửa điểm, hôm nay lại cứu đệ tử một mạng, ta La Quan có tài đức gì, có thể được hoàn mỹ như vậy lão sư, đệ tử ngày sau nhất định phải, hảo hảo hiếu kính ngài.”

“Hừ hừ!” Không cắn răng, cũng không nghiến răng.

“Khương Đồng nữ nhân này, chính là nghĩ lôi kéo ta, dụ hoặc ta, để đệ tử cho nàng xuất lực, bán mạng! Lão sư ngài yên tâm, đệ tử tâm lý nắm chắc, về sau cách xa nàng điểm, chỉ có lão sư ngài mới là, chân tâm thật ý tốt với ta, đệ tử vĩnh viễn ghi khắc!”

Bá ——

1 cái tiểu la lỵ thân ảnh, xuất hiện để ý niệm bên trong, rộng lớn trường bào hơi có vẻ buồn cười, cố gắng làm ra vẻ mặt nghiêm túc, “Ừm hừ, biết liền tốt… Phải nhớ kỹ, ngươi hôm nay nói lời.”

Khóe miệng tiếu dung, cơ hồ muốn ép không được.

La Quan liên tục gật đầu, thở dài một hơi.

Từ khi vạch trần lão sư thân phận về sau, tiểu la lỵ hoàn toàn dỡ xuống, “Tùy thân lão gia gia” nhân thiết, trở nên mẫn cảm, ngạo kiều lại thích ăn dấm. Người ta lão sư, đều là các loại trầm ổn, túc mục, đến ta cái này còn phải hống, ta nhưng quá khó đi!

Tiểu la lỵ đột nhiên nhíu mày, “La Quan, vi sư thế nào cảm giác, ngươi lúc này suy nghĩ, hơi có mạo phạm?”

La Quan tranh thủ thời gian phủ định.

“La Quan, ngươi tại sao không nói chuyện rồi?” Khương Đồng ổn định tâm thần, nhỏ giọng nói.

“A… Tại nghĩ một ít chuyện.” La Quan biểu lộ nghiêm một chút, “Điện hạ, mời đi theo ta.”

Bá ——

Hắn xoay người rời đi.

Khương Đồng bĩu môi, thầm mắng một tiếng tên ngốc về sau, hảo hảo bầu không khí, một chút liền không có.

Quệt miệng, theo sau.

Giữa lông mày hơi lạnh lưu chuyển, La Quan rất nhanh liền đi tới, trong đó 1 khối hòn đảo mảnh vụn bên trên, trước mắt mảng lớn phế tích.

Hắn nhíu mày, phất tay áo vung lên.

Hô ——

Bừa bộn vụn vặt, cùng thật dày một lớp tro bụi, nháy mắt bị dọn dẹp sạch sẽ, lộ ra phía dưới 1 cái bụi phong vẫn như cũ tế đàn.

La Quan bay vào trong đó, nhắm mắt cảm giác một chút, khóe miệng lộ ra tiếu dung.

Khương Đồng khó hiểu, nói: “La Quan, ngươi tháng sau chi cấm địa, chính là vì tìm tòa tế đàn này?” Nàng rất

không minh bạch.

Cứ như vậy 1 cái, rách rách rưới rưới tế đàn, có thể có làm được cái gì? Hẳn là còn có thể ngăn cản được, 2 vị Yêu tộc Đại Yêu Vương? !

La Quan mở mắt ra, lộ ra mỉm cười, “Điện hạ, kỳ thật ta cũng vậy, có chút bối cảnh.”

Hắn đưa tay, điểm dưới chân, “Tối nay, tại cái này trong tế đàn, ta tức vô địch.”

Khương Đồng trừng lớn mắt, ám đạo hỏng, đây là trước đó bị bức bách quá gấp, bị điên sao? Còn là bị Bàn Sơn vượn già 1 quyền, bị đả thương đầu? !

Lại nói ra loại này mê sảng.

Nguyệt chi cấm địa bên ngoài.

Bàn Sơn vượn già, Đãng Nhạc Đại Yêu Vương chau mày, trầm mặc không nói.

Nhìn trước mắt sương mù đoàn, bộc lộ ngưng trọng.

Đối nguyệt chi cấm địa, Yêu Đình biết được một chút bí ẩn, 2 người dù không hoàn toàn rõ ràng, lại biết đại sư đối với chỗ này rất xem trọng.

Từng hạ lệnh không phải vạn bất đắc dĩ, Đại Yêu Vương không được đi vào, hình như có thật sâu cố kỵ.

Đột nhiên, Bàn Sơn vượn già trầm giọng nói: “La Quan

kẻ này liên quan đến trọng đại, chính là đại sư điểm danh người, tuyệt đối không cho sơ thất.” Hắn ngẩng đầu, đôi mắt sáng rực, “Bổn vương đi vào, đem bọn hắn bắt về!”

Đãng Nhạc Đại Yêu Vương sắc mặt biến hóa, “Cái này…”

“Đãng Nhạc Đại Yêu Vương, ngươi có khác biện pháp?”

“Tốt a, vượn vương hết thảy cẩn thận!”

Bàn Sơn vượn già một bước phóng ra, đi tới sương mù đoàn bên ngoài, ngửa đầu nhìn lên.

Hắn nghiêm nghị chắp tay: “Yêu tộc Bàn Sơn, hôm nay vì đuổi bắt vương đình trọng phạm, bất đắc dĩ xâm nhập quý cảnh, còn xin chớ trách!”

Nói xong, hắn đưa tay, hướng về phía trước trùng điệp một trảo.

Ầm ầm ——

Cuồng bạo yêu lực, nháy mắt hóa thành 2 con viên ma tay lớn, riêng phần mình bắt lấy sương mù đoàn một góc, hướng ngoại hung hăng xé ra. Trước một khắc, còn yên tĩnh vô song, không có nửa điểm động tĩnh sương mù đoàn, lập tức sôi trào lên.

Khí tức khủng bố bộc phát, liền như khủng bố cối xay, lưu chuyển bên trong phát ra, vô tận lực lượng hủy diệt. Hợp nhất cảnh dưới, căn bản khó mà chống lại, thậm

chí sẽ bị phản phệ, chôn vùi trong đó!

“Uống! Cho bổn vương mở!”

Bàn Sơn vượn già gào thét một tiếng, sương mù đoàn bị ngạnh sinh sinh xé rách, lộ ra một cái thông đạo.

Hắn một bước, trực tiếp bước vào trong đó.

Bá ——

Sau một khắc, liền tiến vào nguyệt chi trong cấm địa.

Đôi mắt đảo qua xung quanh, Bàn Sơn vượn già rất nhanh, liền khóa chặt La Quan 2 người khí tức.

“Hừ! Nhìn ngươi lần này, còn có thể chạy đi đâu!”

Oanh ——

Oanh ——

Chân hắn đạp hư không, nhanh chân mà tới.

Hòn đảo mảnh vụn bên trên, Khương Đồng sắc mặt đại biến, bỗng nhiên quay đầu nhìn lại.

“Bàn Sơn vượn già! ! Là đầu kia Bàn Sơn vượn già! !”

“La Quan, ngươi đến cùng là có bài tẩy gì? Nhanh lên xuất ra đi, bị giết tới!”

La Quan nhíu mày, “Át chủ bài? Đã nói cho ngươi a.”

Hắn nhìn xem, mang theo ngập trời chi uy đến Bàn Sơn vượn già, khóe miệng móc ra cười lạnh, “Ngươi nói, ta đưa Bàn Sơn vượn già xuống địa ngục, cùng hai đứa con trai đoàn viên, hắn có thể hay không cám ơn ta? Ân, ta người này, chính là không nhìn nổi ly biệt nỗi khổ, thật sự là quá thiện lương!”

Khương Đồng: …

Xong xong! !

La Quan hắn, thật điên!

Mà giờ khắc này, Bàn Sơn vượn già đã đến đến, đôi mắt như điện, mang theo vô tận băng hàn, sát ý, như không có hình sơn nhạc trấn hạ.

“La Quan! !”

Một tiếng gầm nhẹ, như lôi đình nổ tung.

“Giết bổn vương trưởng tử, ấu tử, làm ta thụ khoan tim thống khổ, ngươi khi muôn lần chết!”

Đưa tay, 1 bàn tay chụp được.

Oanh ——

Viên ma tay lớn lại xuất hiện, như núi nghiêng, ầm vang mà tới!

“Muôn lần chết thì thôi, ai bảo ta thiện tâm đâu, lại để

phụ tử các ngươi, dưới mặt đất đoàn tụ đi.” La Quan cười lạnh, bước ra một bước.

Ông ——

Yên lặng vô tận tuế nguyệt bái nguyệt tế đàn khôi phục, đạo đạo phù văn sáng lên, phát ra hào quang óng ánh, lại ngưng tụ trăng sao chi ảnh, đem La Quan bao vây ở bên trong. Hắn thân ảnh trở nên mơ hồ không rõ, tự động bay lên không, trăng sao làm bạn phảng phất giống như thiên nhân.

Đưa tay, 1 kiếm chém ra!

Oanh ——

Nổ vang rung trời, viên ma tay lớn vỡ nát, Bàn Sơn vượn già kinh sợ gào thét, thân hình khổng lồ bỗng nhiên ném đi.

—

—

Chương 528 : Ta vô địch, ngươi cùng tùy ý

1 kiếm, không có nửa điểm loè loẹt, trực tiếp đem Bàn Sơn vượn già đánh bay.

Khương Đồng miệng, lập tức mở lớn, con mắt viên viên, chấn động vạn điểm!

Cái này… Cái này tình huống như thế nào? !

Bàn Sơn vượn già a, hợp nhất cảnh Đại Yêu Vương, này khí tức, sát khí này, tuyệt đối không thể giả được. Nhưng bây giờ, lại bị La Quan 1 kiếm, liền trực tiếp trấn áp.

Rống ——

Ngang ngược gào thét, bỗng dưng từ phương xa bộc phát, bị đánh bay Bàn Sơn vượn già, sắc mặt nghiêm túc bay tới.

Một đôi mắt châu, gắt gao tiếp cận La Quan, “Bái nguyệt tế đàn, mượn trăng sao chi lực… La Quan ngươi lại đến từ Bái Nguyệt giáo!”

“Không đúng, liền xem như Bái Nguyệt giáo tu sĩ, cũng tuyệt không thể khả năng, bộc phát ra cường đại như thế lực lượng.” Hắn nhưng là hợp nhất cảnh Đại Yêu Vương, đều bị tuỳ tiện đánh bay, như Bái Nguyệt giáo coi là thật có, như thế nghịch thiên năng lực, cũng sẽ

không rơi vào, nguyệt cung vứt bỏ hạ tràng.

Cho nên, La Quan hẳn là vận dụng, cái khác át chủ bài.

Bàn Sơn vượn già nhe răng cười, “Bổn vương cũng phải nhìn, ngươi có thể có mấy chia tay đoạn!”

Ngoại lực, cuối cùng là hư giả.

Tung nhất thời cường đại, lại khó bền bỉ.

“Hôm nay, liền để ngươi biết, hợp nhất cảnh vì sao là, thiên hạ hôm nay đỉnh cao nhất!”

Bàn Sơn vượn già hét lớn một tiếng, nguyên thần phóng lên tận trời, hóa thành 1 tôn 300 trượng Bàn Sơn cự viên.

Lấy Thần Hồn cảnh vì lên, đến quy nguyên, lại đến hợp nhất cảnh, nguyên thần chi lực bị triệt để kích hoạt, có thể thi triển mạnh nhất thần thông —— nguyên thần pháp tướng!

“Cho bổn vương chết!”

Bàn Sơn vượn già 1 quyền đánh ra, nguyên thần pháp tướng chuyển động theo, cuốn lên hạo đãng thiên địa linh lực, như kinh đào hải lãng càn quét thập phương.

Khủng bố tuyệt luân!

Cái này, mới là hợp nhất cảnh tồn tại, cường hãn nhất trạng thái.

La Quan thần sắc bình tĩnh, “Hôm nay, ta đương thời vô địch, tung nguyên thần pháp tướng lại như thế nào? Quỳ xuống cho ta!”

Đưa tay, 1 kiếm chém ra.

Một tiếng nổ vang rung trời, Bàn Sơn vượn già phẫn nộ gào thét, nhưng mặc cho hắn đem hết toàn lực, lại ngăn không được một kiếm này chi uy.

Như một ngọn núi đập ầm ầm dưới, nguyên thần pháp tướng bị ép cong, mặt đất “Ầm ầm” tiếng vang, Bàn Sơn vượn già bị ngạnh sinh sinh, theo quỳ trên mặt đất. Như thiên thạch oanh kích, xuất hiện to lớn hố sâu, vô số vết rạn lan tràn ra phía ngoài!

“A!” Bàn Sơn vượn già gầm thét, con mắt sung huyết trở nên xích hồng, “Không có khả năng! Tuyệt không có khả năng!”

Trên thế giới này, hết thảy đều có cực hạn, tung La Quan có thể, từ bái nguyệt trong tế đàn mượn lực, cũng không nên như thế nghịch thiên.

Hợp nhất cảnh Đại Yêu Vương!

Hắn nhưng là phiến thiên địa này, đạp lâm đỉnh cao nhất mạnh nhất tồn tại, lại bị chỉ là 1 Nhân tộc tiểu bối, tùy ý trấn áp, nhục nhã.

“A a a!” Bàn Sơn vượn già điên cuồng gào thét, trực tiếp hiện ra bản thể, rõ ràng là 1 tôn, 100 trượng lớn Bàn

Sơn cự viên.

“La Quan, bổn vương hôm nay, chắc chắn ngươi chém thành muôn mảnh!”

Ầm ầm ——

Bàn Sơn cự viên 2 tay theo địa, lại ngạnh sinh sinh, từ hố sâu dưới đáy đứng dậy.

Khí tức cuồng bạo xung kích, kích thích cuồng phong, không gian đều tại chấn động, vặn vẹo.

“Muốn ngươi quỳ, liền quỳ tốt!” La Quan cười lạnh, một bước đạp xuống.

Oanh ——

Bàn Sơn cự viên trùng điệp quỳ xuống, “Răng rắc” âm thanh bên trong, nó cường hãn vô song yêu thân, 2 chân lại vỡ nát gãy xương.

Đúng lúc này, La Quan nhướng mày.

“La Quan! La Quan! Ti tiện Nhân tộc tiểu bối, an dám khi nhục bổn vương? !”

Bàn Sơn cự viên ngẩng đầu, nó một đôi xích hồng đôi mắt, đột nhiên biến thành đen nhánh, như thâm uyên có thể nuốt phệ vạn vật. Sau một khắc, lại có ngọn lửa màu đen, trực tiếp tại 2 con ngươi bốc cháy lên, như từ địa ngục trở về.

Băng hàn, bạo ngược, hủy diệt… Khí tức khủng bố, làm lòng người thần run rẩy.

Ma!

La Quan mặt lộ vẻ ngưng trọng, hắn đột nhiên minh bạch, vì sao Bàn Sơn vượn già sẽ không kiêng nể gì cả, trực tiếp đối với hắn thống hạ sát thủ.

Hắn tuân theo, chưa chắc là vương đình mệnh lệnh, mà là ma, truyền lại cho hắn ý chí.

Biển mây đại lục ma dấu vết trùng điệp, đến Thiên Thanh đại lục về sau, không ngờ gặp được ma tồn tại… Kia đại khái, chính là số mệnh!

“A!”

Bàn Sơn cự viên gào thét, ma lực xâm nhập phía dưới, nó nhanh chóng ma hóa, thân thể tăng vọt một đoạn, vỡ nát 2 chân khôi phục nhanh chóng. Cùng lúc đó, nó trên đỉnh đầu nguyên thần pháp tướng cũng triệt để hắc hóa, biến thành 1 tôn viên ma pháp tướng, quanh thân ma khí trùng thiên.

“La Quan, ngươi đem bổn vương ép chật vật như thế, không thể không bại lộ, ta bí mật lớn nhất, coi là thật tội đáng chết vạn lần!”

Bàn Sơn cự viên gào thét, thiêu đốt lên ma hỏa 2 mắt, gắt gao nhìn tới.

“Ma uy ngập trời, vạn vật tịch diệt!”

“Cho bổn vương mở!”

Bàn Sơn cự viên ngạnh sinh sinh, từ mặt đất đứng lên, viên ma pháp tướng ngửa mặt lên trời gào thét, hung thần vô tận.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, La Quan đưa tay chém xuống, viên ma pháp tướng gầm thét, ma khí phóng lên tận trời.

Sau một khắc, nổ vang rung trời ma khí vỡ vụn, vừa đứng lên Bàn Sơn cự viên, lần nữa bị hung hăng đánh bại.

Lần này, liền ngay cả viên ma pháp tướng, đều bị sinh sinh chùy bạo.

Nó kêu thảm bên trong, 2 mắt ma hỏa dập tắt, từng ngụm từng ngụm thổ huyết, nương theo “Lốp bốp” âm thanh, vô số vết thương hiển hiện.

Trên thân xương cốt, một nửa vỡ vụn!

“Không có khả năng… Đây không có khả năng…” Bàn Sơn cự viên một bên thổ huyết, một bên gầm nhẹ, “Bổn vương mượn ma lực phá cảnh, vì đương thời đỉnh cao nhất, như thế nào không có chút nào lực lượng chống lại, bị trực tiếp trấn áp…”

Nhưng không cam lòng thế nào đi nữa, không tin, đây đều là sự thật, bị nghiền nát một nửa xương cốt, phá

mất nguyên thần pháp tướng Bàn Sơn cự viên, đã vô sức đánh một trận.

La Quan ngẩng đầu nhìn lên, hoặc là bởi vì bái nguyệt tế đàn bị kích hoạt, lại hoặc nguyệt chi ý chí giáng lâm, giờ phút này lại có vô số trăng sao chi quang, tại bầu trời đêm phía trên hội tụ, hóa thành một đạo quang trụ, lại xuyên thấu mảnh này sương mù đoàn, rơi vào trong tế đàn.

Chiếu sáng hắn bình tĩnh khuôn mặt, cùng trong đôi mắt, một mảnh lạnh lẽo, túc sát!

Bàn Sơn vượn già chỉ là bắt đầu, muốn giết hắn nhưng dừng cái này 1 cái.

Vậy thì tới đi!

Tối nay ta vô địch, ngươi cùng tùy ý.

Một bên khác, Khương Đồng đã sớm ngốc, đường đường Khương quốc trưởng công chúa, lúc này không có hình tượng chút nào, miệng có thể nhét tiến vào to bằng cái bát nắm đấm.

Bàn Sơn vượn già thực lực, làm nàng chấn kinh vô song, chỉ sợ Khương quốc lão tổ ra mặt, đều không phải nó đối thủ. Nhưng hôm nay, lại bị La Quan đè xuống đất, một trận ma sát đánh tơi bời, căn bản không trả tay chi lực.

Quả thực khủng bố!

Khương Đồng nhìn về phía La Quan, giờ phút này trăng sao chi quang xen lẫn, đem hắn bao phủ ở bên trong, càng phát ra óng ánh loá mắt, như thiên thần hạ phàm.

Nàng đáy mắt, hiển hiện một tia mê ly…

Ngay tại lúc đó, nguyệt chi cấm địa bên ngoài, Đãng Nhạc Đại Yêu Vương ngẩng đầu, nhìn về phía trên đỉnh đầu óng ánh trăng sao, cùng kia vẩy xuống quang mang, thần sắc vô song ngưng trọng.

Cái này… Đây là…

Nguyệt cung lực lượng, bị kích hoạt rồi? !

Nhất là, đến tận đây khắc Bàn Sơn vượn già, cũng còn không có ra…

Xảy ra chuyện, khẳng định là xảy ra chuyện!

Trong lúc nhất thời, Đãng Nhạc Đại Yêu Vương, không khỏi lâm vào chần chờ, ta hiện tại có nên đi vào hay không? Hoặc lấy là, đầu tiên là hướng vương đình cầu viện? !

Dù sao, cái này bên trong là Nguyệt Lượng đảo, là đã từng nguyệt cung!

Đại sư đại nhân đều thật sâu kiêng kị.

…

Yêu Thần đảo, vương đình!

Nguy nga trong đại điện, Thanh Giang long vương sắc mặt tái xanh, trong mắt đúng là lo nghĩ, tức giận.

Nếu không phải hắn thực tế không phải, Yêu tộc đại sư đối thủ, cũng sớm đã trở mặt.

Đáng chết, như lần này bổn vương có thể đoạt đến Chân Long huyết mạch, ngày khác nhất định đích thân tới, làm chết đại sư lão già chết tiệt này trứng!

Đối diện, Yêu tộc đại sư thần sắc nhàn nhạt, như không nhận thấy được, Thanh Giang long vương sắc mặt.

Hắn nâng chung trà lên, lông mày đột nhiên nhíu một cái.

Bá ——

Yêu tộc đại sư đứng dậy, lưng eo thẳng tắp, khí thế mênh mông như núi lửa, ầm vang bộc phát.

Vương đô phía trên, từ vô số Yêu tộc khí tức trùng thiên, tạo thành yêu lực vòng xoáy, lập tức sôi trào.

Ầm ầm ——

Chuyển động ở giữa, khí thế ngập trời!

“Long vương đại giá quang lâm, vốn đại sư không có từ xa tiếp đón, còn xin chớ trách.”

Quát lạnh như sấm, vang vọng thập phương.

Sau một khắc vương đình trên không, xuất hiện một thân ảnh, hắn râu tóc bạc trắng, tuổi già sức yếu, nhưng một thân khí tức cường đại, nửa điểm không tại Yêu tộc đại sư phía dưới.

Người đến, chính là long cung chi chủ!

“Bổn vương không mời mà tới, mong rằng đại sư chớ trách.” Long vương mỉm cười ở giữa, bước vào vương đình.

Thanh Giang long vương đáy mắt, hiện lên vẻ kích động, “Vương huynh!”

Long vương cười gật đầu, “An tâm chớ vội.” Hắn ngẩng đầu, “Đại sư, ta cái này nhỏ đệ đánh tiểu tự do tản mạn, nhất là câu thúc không được, hắn truyền tin cùng bổn vương, nói chúc thọ một chuyện quá mức rườm rà, chuẩn bị đi trước một bước, bổn vương không thể làm gì, đành phải tự mình đến vương đình vì đại sư chúc thọ, cũng nói một tiếng thật có lỗi.”

Yêu tộc đại sư ánh mắt chớp lên, “Ồ? Lại có việc này!” Hắn lắc đầu, “Thanh Giang long vương đã muốn rời đi, vì sao không nói cho lão phu? Lấy vương đình cùng long cung chi thân cận, sao lại để ý những này lễ nghi phiền phức, làm gì cực khổ long vương chạy chuyến này.”

Thanh Giang long vương nghe vậy, kém chút tức điên.

Đạp ngựa!

Lão vương bát đản, ngươi thật là không muốn mặt, nhưng vì ngăn ngừa tái sinh khúc chiết, hắn kiềm nén lửa giận, “Đại sư 10,000 năm thọ đản, tiểu Vương bởi vì chút việc vặt, muốn sớm rời đi, đã mất cấp bậc lễ nghĩa, tự nhiên mời Vương huynh đến đây, lấy đồng hồ long cung một phương áy náy.”

“Vậy bây giờ, tiểu Vương có thể đi rồi sao?”

Yêu tộc đại sư mỉm cười, “Thanh Giang long vương là vương đình quý khách, tự nhiên tới lui tự do.”

“Vương huynh, tiểu đệ đi trước một bước! !” Thanh Giang long vương phóng lên tận trời, biến mất trong nháy mắt không gặp.

Long vương mỉm cười, “Nôn nôn nóng nóng, để đại sư chê cười.”

“Không sao, Thanh Giang long vương phần này sức sống, ngược lại là ngươi ta khiếm khuyết.” Yêu tộc đại sư mỉm cười, đối này lơ đễnh. Thời gian trôi qua lâu như vậy, Bàn Sơn, Đãng Nhạc 2 cái Đại Yêu Vương xuất thủ, còn có thể có ngoài ý muốn? ? Liệu đến đã đắc thủ.

Đây mới là mấu chốt.

Nếu không, thật sự cho rằng đầu này lão Long, có thể có quá lớn mặt mũi? Hừ! Mênh mang lão hủ, tựa như thu sau châu chấu… Hả? ! Yêu tộc đại sư đáy mắt, hiện lên kinh ngạc. Lão Long vương khí tức không thích hợp, thế nào cảm giác, như giảm mấy điểm tử khí?

Đây thật là kỳ quái!

Một bên khác, Thanh Giang long vương bay ra Yêu tộc vương đô, sắc mặt tái xanh, nếu không phải bị bất đắc dĩ, hắn sao lại cùng lão Long vương hợp tác.

Nhưng bây giờ, lại không phải lúc nghĩ những thứ này, hi vọng vương đình còn chưa đắc thủ.

Thanh Giang long vương bỗng nhiên hướng phía dưới, một đầu chui vào trong biển, rất nhanh đến đáy biển.

Ông ——

1 cái giấu ở, đáy biển truyền tống trận, lập tức kích hoạt.

Long cung thân là chủ nhân hải vực, đối vương đình sao lại không có cố kỵ? ? Cái này truyền tống trận, chính là sớm bày ra thủ bút, lấy ứng đối bất trắc.

Bá ——

Linh quang bộc phát, Thanh Giang long vương thân ảnh, lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Một lát sau, Kim Quang yêu vương phủ cảnh nội, Tây Bắc nơi nào đó hải vực.

Oanh!

Mặt biển nổ nát vụn, Thanh Giang long vương bay ra, hơi 1 cảm giác, trực tiếp khóa chặt nơi nào đó.

“Phương vị này… Là nguyệt chi cấm địa! ? !” Sắc mặt hắn biến đổi, “Chạy thế nào vậy đi.”

Liên quan tới nguyệt chi cấm địa, long cung dù ghi chép rải rác, lại mệnh lệnh rõ ràng cấm chỉ long cung một loại tới gần.

Trong đó, như liên quan đến một cọc đại ẩn bí, cùng năm đó long cung suy tàn có quan hệ.

Nhưng Thanh Giang long vương, chỉ hơi 1 do dự, liền thẳng đến nguyệt chi cấm địa.

Lệnh cấm lại như thế nào? !

Chân Long huyết mạch phía trước, tung núi đao biển lửa, cũng muốn xông vào một lần!

“Xem ra, vương đình phương diện, còn chưa bắt đến La Quan.”

“Kia bản vương, liền còn có cơ hội!”

Một đường phi nhanh, rất nhanh nguyệt chi cấm địa, liền thấy ở xa xa.

—

—

Chương 529 : Các ngươi cũng cho ta quỳ xuống

Nguyệt chi cấm địa chỗ, vẫn vì Kim Quang yêu vương phủ cảnh nội, trong biển rất nhiều Yêu tộc, hôm nay trợn mắt hốc mồm. Từng cái mặt lộ vẻ hãi nhiên, nhìn về phía nguyệt phương thuốc cấm truyền hướng, không biết đến tột cùng phát sinh chuyện gì, lại náo ra kinh thiên thanh thế.

“Vị thứ 3 Đại Yêu Vương…” Một tên yêu tôn run giọng mở miệng.

Lại có Yêu tộc kinh hô, “Hẳn là, trong truyền thuyết nguyệt cung, sẽ tái hiện nhân gian?”

Càng nhiều, thì là mặt mũi tràn đầy hồi hộp, kính sợ “Đây chính là, Đại Yêu Vương uy thế sao? Tung cách xa mấy ngàn bên trong, cũng khủng bố như vực sâu!”

Giờ phút này, ở trên đảo một đám Đãng Hải quân trinh sát, càng là mặt không còn chút máu, cùng nhau nuốt nước bọt. 3 vị Đại Yêu Vương cộng đồng truy sát, cái này “Mặt bài” đừng nói tận mắt nhìn thấy, chính là nghe cũng chưa từng nghe nói a.

Cái này đạp mịa, thực tế thật đáng sợ!

“Ừm? !” Đãng Nhạc Đại Yêu Vương bỗng nhiên quay người, “Là hắn, Thanh Giang long vương, hắn làm sao tới rồi? !”

Bá ——

Thanh Giang long vương thân ảnh, rơi vào nguyệt chi cấm địa trước, nhíu mày. La Quan lại xâm nhập trong đó, tiểu bối này thật đúng là, rất ra ngoài ý định. Nhất là, giờ phút này trăng sao dị tượng, vẩy xuống óng ánh thần quang… Hẳn là, hắn cùng Bái Nguyệt giáo có quan hệ?

Suy nghĩ chuyển động rất nhanh liền bị đè xuống, Chân Long huyết mạch hắn nhất định phải được, một chỗ suy tàn nguyệt cung mà thôi, doạ không được hắn!

“Thanh Giang long vương!” Đãng Nhạc Đại Yêu Vương trầm giọng nói: “Ta Yêu tộc vương đình Bàn Sơn Đại Yêu Vương, giờ phút này ngay tại thăm dò nguyệt chi cấm địa, mời ngươi rời đi.”

Thanh Giang long vương xem ra một chút, “Bớt nói nhảm, Đãng Nhạc Đại Yêu Vương, ngươi muốn cản ta?”

Oanh ——

Một bước hướng về phía trước, kinh người uy áp bộc phát, tuy chỉ là về 1 đỉnh phong cảnh giới, lại nửa điểm không tại hợp nhất cảnh hạ.

Vương đình bên trong, bị Yêu tộc đại sư áp chế, đầy ngập lửa giận Thanh Giang long vương, giờ phút này triệt để bộc phát!

Đãng Nhạc Đại Yêu Vương vừa sợ vừa giận, hắn lại

nhận áp chế, cái này Thanh Giang long vương thật cường hãn thực lực.

“Bây giờ ta cản hắn, chưa hẳn có thể thành công, không bằng để hắn đi vào, bổn vương cũng đi theo phía sau.”

“Đến lúc đó, cùng Bàn Sơn vượn già cùng một chỗ, vô luận đối Thanh Giang long vương, hay là kia La Quan, đều có thể đứng ở thế bất bại.”

2 tên Đại Yêu Vương liên thủ, có thể xưng vô địch.

Về phần đến từ nguyệt cung không biết hung hiểm… Bây giờ, đã không có lựa chọn khác, La Quan tuyệt đối không thể, rơi vào Thanh Giang long vương trong tay!

Suy nghĩ nhất định, Đãng Nhạc Đại Yêu Vương gầm nhẹ, “Thanh Giang long vương, ngươi phá hư vương đình đại sự, bổn vương tự nhiên hồi bẩm đại sư, hướng long cung muốn một cái công đạo.”

“Hừ!” Thanh Giang long vương cười lạnh một tiếng, đưa tay hướng về phía trước nhấn một cái, nương theo nổ vang rung trời, sương mù đoàn bị xé nứt mở một góc.

Hắn một bước, bước vào trong đó.

Đãng Nhạc Đại Yêu Vương không dám trì hoãn, theo sát phía sau phá vỡ nguyệt cấm sương mù đoàn, một chút liền nhìn thấy, Thanh Giang long vương bóng lưng.

Gia hỏa này, thật đúng là lớn mật, nguyệt chi trong cấm địa cũng không cố kỵ gì!

Hưu ——

Đãng Nhạc Đại Yêu Vương vội vàng đuổi theo, nhưng rất nhanh, phía trước Thanh Giang long vương, liền bỗng nhiên dừng lại.

“Làm sao rồi? 1 bộ vẻ mặt như gặp phải quỷ, a! Cẩu thí long vương, liền điểm này đảm phách sao?”

Cười lạnh, Đãng Nhạc Đại Yêu Vương nhìn về phía trước, lập tức đứng thẳng bất động nguyên địa!

A đù ——

Cái này đạp ngựa tình huống như thế nào? !

Liền gặp, trăng sao chi quang xuyên qua sương mù đoàn, rơi vào nguyệt chi tế đàn, ngưng tụ làm trăng sao hình chiếu. Một thân ảnh, đạp lập hư không ở giữa, bị trăng sao bảo vệ, quanh quẩn, thần bí mà uy nghiêm.

Trên mặt đất, khủng bố hố sâu biên giới, vô số vết rạn như mạng nhện, hướng ngoại tùy ý lan tràn! Một đầu Bàn Sơn cự viên, như chó chết quỳ gối trong đó, mình đầy thương tích không ngừng chảy máu, nghiễm nhiên chính là 1 bộ bị đè xuống đất, điên cuồng ma sát hạ tràng.

Bàn Sơn vượn già, đây là bị trọng quyền chế tài rồi? !

Tê ——

Đãng Nhạc Đại Yêu Vương thở sâu, khó nén chấn kinh, đây chính là Đại Yêu Vương, đạp lâm Thiên Thanh đại lục tu hành chi đỉnh tồn tại.

Nhìn giữa sân vết tích, đúng là bị nghiêng về một bên nghiền ép, cơ hồ không có nửa điểm lực lượng chống lại, dù là tận mắt nhìn thấy, cũng cảm thấy thân ở trong mộng!

Người kia là ai? !

Ý niệm này, đồng thời hiện lên ở Đãng Nhạc Đại Yêu Vương, cùng Thanh Giang long vương trong đầu, bọn hắn gắt gao tiếp cận, trăng sao vờn quanh dưới thân ảnh mơ hồ.

Nhìn kỹ đến, khá quen a…

Đột nhiên, Đãng Nhạc Đại Yêu Vương, Thanh Giang long vương thân thể cứng đờ, con mắt trợn tròn.

La Quan, thế mà là La Quan!

Cái này sao có thể?

Nguyên thần mạnh, duy cùng cảnh mới biết, Bàn Sơn vượn già lại bị La Quan cho đánh thành chó chết, cái này đạp ngựa thế giới, là điên rồi sao? !

Phải biết, tung La Quan lại nghịch thiên, giữa bọn họ chênh lệch, cũng tốt so trời vực!

Thanh Giang long vương thở sâu, trầm giọng nói: “Đãng

Nhạc Đại Yêu Vương, ngươi ta liên thủ, lại trấn áp La Quan, lại nói cái khác!”

Việc này quỷ dị vạn điểm, Bàn Sơn vượn già hạ tràng phía trước, hắn không dám khinh thường.

“Tốt!” Đãng Nhạc Đại Yêu Vương cắn răng, trước cứu ra Bàn Sơn Đại Yêu Vương, quyết không thể trơ mắt, nhìn xem hắn bị xử lý.

Nếu không đại sư tức giận, hắn cũng khó thoát tội lỗi!

Oanh ——

Oanh ——

2 đạo khí tức khủng bố, phóng lên tận trời.

Khương Đồng thân thể run lên, tuy nói La Quan gọn gàng mà linh hoạt, làm phế Bàn Sơn vượn già. Nhưng ý nghĩ của nàng, cùng Bàn Sơn vượn già không sai biệt lắm —— La Quan hắn, hẳn là mượn bái nguyệt tế đàn, vận dụng một loại nào đó át chủ bài, mới có thể bộc phát như thế cường hãn thực lực.

Nhưng loại này thủ đoạn, lại há có thể lâu dài? Bây giờ không ngờ đến, 2 tôn Đại Yêu Vương cấp độ tồn tại, La Quan khả năng ngăn cản?

“Giết!”

Quát lớn bên trong, Thanh Giang long vương, Đãng Nhạc Đại Yêu Vương đồng thời xuất thủ. Tập 2 vị hợp

nhất cảnh chiến lực chi uy, coi là thật kinh thiên động địa, càn quét bát hoang lục hợp!

Trăng sao ở giữa, La Quan mặt lộ vẻ cười lạnh.

“Yêu tộc vương đình, long cung, vào hôm nay tề tụ, thật đúng là náo nhiệt!”

“Vậy liền nhìn, cuối cùng còn có thể, nháo đến một bước kia? !”

Đưa tay, 1 kiếm hoành ép.

Oanh ——

Nổ vang rung trời, Thanh Giang long vương sắc mặt đại biến, “Bành” một tiếng vang trầm, bị trực tiếp đánh bay. Một bên khác, Đãng Nhạc Đại Yêu Vương so hắn, còn muốn thảm hại hơn mấy điểm, lại “Oa” một tiếng, bắt đầu miệng lớn thổ huyết.

1 kiếm, đối cứng 2 tôn hợp nhất cảnh tồn tại, vẫn tồi khô lạp hủ, không ai bì nổi!

“Không có khả năng!”

Thanh Giang long vương gào thét, cảm giác nhanh điên.

Ánh mắt hắn, tiếp cận bái nguyệt tế đàn.

“Như La Quan, coi là thật có này thủ đoạn, làm gì còn muốn một đường, bị đuổi giết chạy trốn tới cái này bên trong? Cái này bái nguyệt tế đàn, mới là hôm nay mấu

chốt! !”

“Không sai, nhất định là như vậy, bất luận hắn có gì át chủ bài, bái nguyệt tế đàn đều không thể thiếu.”

Thanh Giang long vương đưa tay, 1 quyền đánh ra.

Oanh ——

Bàng bạc vĩ lực, hóa thành 1 con dữ tợn long trảo, đánh phía mặt đất. Hắn mục tiêu không phải La Quan, mà là muốn ngạnh sinh sinh, đánh vỡ khối này hòn đảo mảnh vỡ, tiếp theo hủy đi bái nguyệt tế đàn.

La Quan cười lạnh, cái này Thanh Giang long vương, tuy chỉ là cái huyết mạch không thuần tạp chủng, nhưng đầu óc hay là dùng rất tốt.

Thế mà một chút, liền nhìn ra bái nguyệt tế đàn, mới là hắn “Vô địch” mấu chốt.

Đáng tiếc, thân là nguyệt chi quyến giả, thân ở trong tế đàn, liền thụ nguyệt chi ý chí che chở, tế đàn cùng hắn tương hỗ là một thể.

Hắn tại, tế đàn chính là Nguyệt quốc gia độ, vạn pháp bất xâm! !

“Hừ!”

Cười lạnh, La Quan căn bản không để ý tới , mặc cho một kích này rơi xuống.

Chạm đến tế đàn nháy mắt, khủng bố phản chấn bộc phát, long trảo nháy mắt vỡ vụn, Thanh Giang long vương sắc mặt, lập tức âm trầm xuống.

Đáng chết!

Tế đàn càng không có cách nào tổn hại.

Tình huống này, vượt quá hắn dự liệu.

“Chỉ có thể liều! Liền không tin, La Quan tiểu bối này, thúc đẩy lực lượng kinh khủng như vậy, liền không cần trả giá đắt.”

Rống ——

Rít lên một tiếng, Thanh Giang long vương trực tiếp hiện ra bản thể, rõ ràng là 1 đầu tiếp cận với, ngụy long cấp độ 100 trượng Giao long.

Một bên khác, Đãng Nhạc Đại Yêu Vương cũng triển lộ chân thân, xòe hai cánh.

“Đủ! 2 người các ngươI, cũng cho ta quỳ xuống!”

Ông ——

Kiếm minh trùng thiên.

Oanh!

Lực lượng kinh khủng, sát na giáng lâm.

“A! !” Đãng Nhạc Đại Yêu Vương gào thét, liều mạng đập 2 cánh, nguyên thần phóng lên tận trời, ngưng tụ tự thân nguyên thần pháp tướng.

Nhưng tại dưới một kích này, nguyên thần pháp tướng chỉ duy trì 1 hơi, liền bị sinh sinh đánh vỡ.

Oanh ——

Tiếng vang bên trong, Đãng Nhạc Đại Yêu Vương trùng điệp đánh vào đại địa, bước Bàn Sơn vượn già theo gót.

Ngược lại là kia Thanh Giang long vương, nương theo lấy gầm lên giận dữ, lại ngạnh sinh sinh ngăn lại một kích này.

“Đạp quy nguyên, nhập hợp nhất!”

“Tiểu bối, ngươi lại dám can đảm bức ta đến tận đây, tối nay bản long vương, phá cảnh lại đến tầng lầu, thế muốn để ngươi trả giá đắt! !”

Oanh ——

Nguyên thần pháp tướng ra, mấy có Chân Long chi tướng, bất phàm đến cực điểm.

Giờ phút này ngửa đầu, phát ra một tiếng long ngâm, bỗng nhiên có khí tức khủng bố, phô thiên cái địa quét ngang.

Thanh Giang long vương toan tính quá lớn, cho nên một mực điệu thấp , kiềm chế, chậm chạp không vào hợp

nhất cảnh, chính là vì có thể nghĩ biện pháp, khiến tự thân huyết mạch tiến thêm một bước.

Long huyết càng thuần, thì càng gần Chân Long, pháp tướng càng mạnh! Nhưng cục diện hôm nay, hắn lui không thể lui, chỉ có thể bị La Quan buộc, vượt qua ngưỡng cửa này.

“Chân Long hàng thế, uy cái chín ngày!”

“Cho bổn vương phá!”

Thanh Giang long vương ngửa mặt lên trời gào thét, nguyên thần pháp tướng chuyển động theo.

—

—

Chương 530 : Nguyệt cung thần sứ

Ngụy long pháp tướng gào thét, muốn dốc hết sức chống trời!

La Quan cười lạnh, “Tạp chủng nghiệt long, cũng xứng xưng thật?”

Hắn đáy mắt, băng lãnh dựng thẳng đồng hiển hiện.

“Cút!”

Một chữ quát lớn, ngụy long pháp tướng có linh, lại bỗng dưng rung động, phát ra một tiếng gào thét.

Sau một khắc, lại theo La Quan một bước đạp xuống, bị ngạnh sinh sinh giẫm bạo.

“A!”

Thanh Giang long vương kêu thảm một tiếng, bỗng nhiên phun ra máu tươi, 100 trượng thân rồng bị trực tiếp trấn áp.

Ầm vang rơi xuống đất, xương cốt đứt gãy, máu chảy vô tận!

“Vương huynh cứu ta! Vương huynh cứu ta!”

Miệng rồng đại trương, lại vô nửa điểm lực lượng, phát

ra kêu thê lương thảm thiết.

Yêu Thần đảo, vương đình.

Yêu tộc đại sư cùng long cung long vương, phân chủ khách mà ngồi, đối lập đàm tiếu.

Không xem thời cơ phong, bầu không khí thư giãn.

Nhưng vào lúc này, long vương biến sắc, thông suốt đứng dậy.

Hắn bên tai, rõ ràng nghe tới, đến từ Thanh Giang long vương kêu thảm.

“Vương huynh cứu ta!”

Xảy ra chuyện!

Đây là long cung bí truyền, duy Chân Long huyết mạch người, nhưng lẫn nhau có cảm giác.

“Đại sư, sự tình sợ có biến, bổn vương đi đầu một bước.”

Long vương một bước phóng ra, trực tiếp xuất hiện tại vương đô trên không, 1 cái đại trận màu đỏ ngòm xuất hiện, dựng thẳng không mà đứng khiến cho không gian chấn động.

Hắn thân ảnh, trực tiếp bước vào trong đó.

“Thanh Giang long vương xảy ra chuyện!” Yêu tộc đại

sư biến sắc, thần sắc ngưng trọng.

Hắn bấm ngón tay tính toán, con ngươi co vào, “4 phương vương đình Đại đô đốc, ở đâu? !”

Oanh ——

4 vị Đại Yêu Vương, trực tiếp giáng lâm vương đình.

“Thuộc hạ nghe lệnh!”

Yêu tộc đại sư đứng dậy, “Đi, theo vốn đại sư, tiến về nguyệt chi cấm địa!”

Hắn không biết, đến tột cùng phát sinh chuyện gì, lại khóa chặt Bàn Sơn, Đãng Nhạc 2 tôn Đại Yêu Vương khí cơ.

Suy yếu, run rẩy, ngay tại nguyệt cấm bên trong.

Vương đô phía trên, che trời yêu khí vòng xoáy, đột nhiên chấn động bắt đầu, hiển hiện 1 cái cỡ nhỏ trống rỗng.

Yêu tộc đại sư cầm đầu, mang 4 phương vương đình Đại đô đốc, trực tiếp bước vào trong đó.

Sau một khắc, nguyệt chi cấm địa bên ngoài.

Ầm ầm ——

Thiên địa như nước, sát na sôi trào.

Khí tức khủng bố quét ngang, như vạn sơn hoành ép, lại khiến một phương này hải vực, bỗng nhiên vuông vức như mặt gương, lại không một chút gợn sóng.

Chính là giữa thiên địa, kia dập dờn phong thanh, cũng toàn bộ tiêu tán.

Ngay sau đó, 1 cái huyết sắc dựng đứng đại trận xuất hiện, long vương cất bước mà ra, nhìn thấy nguyệt chi cấm địa lúc, trong lòng trầm xuống.

Đưa tay, hướng đại trận một nắm.

“Triệu, Tứ Hải long duệ!”

Oanh ——

Đại trận oanh minh, ngay sau đó, 4 đạo thân ảnh từ đó bước ra, trầm giọng hành lễ, “Tứ Hải long duệ, bái kiến long vương bệ hạ!”

Oanh ——

Khí cơ trùng thiên, mỗi cái đều là hợp nhất cảnh Chân Long huyết mạch, đỉnh đầu khí cơ xen lẫn, pháp tướng như ẩn như hiện, rõ ràng là đen, bạch, thanh, tử tứ sắc bay long, bay lượn chân trời long ngâm không ngớt.

Dẫn động thiên tượng biến ảo, sát na phong vân xen lẫn, nhưng tối nay đỉnh đầu trăng sao, lại sáng tỏ đến cực điểm, có vô tận pháp vận lưu chuyển , mặc cho phong vân dũng động, lại không thể che lấp.

Sau đó, cách đó không xa không gian, đột nhiên kịch liệt chấn động, hình thành một phương trống rỗng, Yêu tộc đại sư mang theo 4 phương vương đình Đại đô đốc, giáng lâm mà tới.

Oanh ——

Yêu khí trùng thiên, 4 đại thượng cổ dị chủng huyết mạch pháp tướng, bỗng nhiên hiển hiện.

Cùng tứ sắc bay long xa xa giằng co, giữa thiên địa như xuất hiện, một phương vô hình cối xay, “Ầm ầm” chuyển động bên trong khủng bố khí cơ trùng thiên.

Long cung lấy long vương cầm đầu.

Vương đình thì đại sư xưng tôn.

Giữa song phương cách, xa xa mà đúng.

Tuy không người nói chuyện, lại hiển thị rõ túc sát!

Bởi vì nguyệt cấm chi địa dị biến, càng bởi vì La Quan trên thân, kia phần Chân Long huyết mạch. Song phương cũng không nói rõ, lại tất cả đều rõ ràng, hôm nay một cái sơ sẩy, tất có một trận ác chiến.

Yêu tộc thế cục, cũng đem tùy theo rung chuyển!

Việc này lớn, tung đại sư, long vương ở đây, cũng không dám nhẹ dưới quyết đoán.

Đúng lúc này, biến hóa tái sinh.

Phương xa chân trời, đột có 1 đạo phù lục xuất hiện, đủ 100 trượng lớn nhỏ, Kim Quang diệu diệu hiển thị rõ thần dị. Tiếp theo dẫn tới không gian chấn động, mơ hồ không rõ, như trong ao chi thủy.

Có hơn 10 tên tu sĩ nhân tộc, vượt “Thủy” mà ra, giáng lâm nguyệt cấm bên ngoài. Thiên Cơ Tử liền ở trong đó, nhưng lấy thân phận của hắn, lại đứng tại mọi người về sau, có thể thấy được người đến thân phận quý giá.

“Tiên tông 7 cực.” Long vương mở miệng, ngữ khí hơi xúc động, “Tối nay, người, yêu 3 bên tề tụ, Thiên Thanh đại lục đã hồi lâu, chưa từng như vậy náo nhiệt.”

Yêu tộc đại sư cười lạnh, “Đây là Hồng Hải, là ta Yêu tộc lĩnh vực, các vị đạo hữu tùy tiện giáng lâm, là muốn tìm lên 2 tộc đại chiến sao?”

Giờ khắc này, long cung, vương đình hợp lực đối ngoại.

Hơn 10 người tộc chi tu, thần sắc túc mục, 1 người trong đó hơi nhíu mày, nhạt tiếng nói: “Đại sư làm gì nóng lòng, bốc lên 2 phe tranh đấu? Nguyệt cấm chi địa là Bái Nguyệt giáo còn sót lại, vì ta Thiên Thanh đại lục các phương tổng cộng có, khi nào thành Yêu tộc tất cả? Tối nay trời trong trăng sao hiển thị rõ, như truyền vào không thể nói chi địa, hoặc dẫn phát bất mãn.”

Yêu tộc đại sư cười lạnh, đáy mắt lại sinh ra một tia kiêng kị, chưa lại nhiều nói.

Long vương nói: “Các vị đạo hữu, ta cùng tối nay đều là

nguyệt cấm mà đến, bất luận cuối cùng như thế nào, sao không trước nhìn một chút, đến cùng ra sao cục diện?”

Lão Long vương đưa tay, chỉ hướng nguyệt cấm sương mù đoàn, “Không bằng, ta cùng cùng xem chi.”

Tiên tông 7 cực bên trong, 1 tu sĩ gật đầu, “Có thể.”

Yêu tộc đại sư cười lạnh, cũng không phản đối.

Lão Long vương mỉm cười, “Vậy liền, nhìn một cái đi…”

Hắn đột nhiên im ngay, mắt lộ kinh ngạc, nó hơn 3 bên các vị, cũng đột nhiên có cảm ứng.

Liền gặp, nguyệt cấm bên ngoài sương mù đoàn, giờ phút này lại nhanh chóng tiêu tán, trở nên trong suốt.

Trên đỉnh đầu, trăng sao bộc phát sáng rực, óng ánh trăng sao chi quang, hạo đãng đãng mà đến chiếu nhập nơi đây, khiến cho vùng biển này, mấy như ban ngày.

Sau một khắc, Nhân, Yêu, Long 3 người ánh mắt, tề tụ nguyệt chi tế đàn. Giờ phút này, trăng sao chi quang nồng đậm, ngưng tụ trăng sao chi ảnh, như cùng trời màn tinh biển hô ứng lẫn nhau, huyền diệu khí tức lưu chuyển, như màn che che lấp, chỉ nhìn phải thân ảnh mơ hồ, lại mập gầy chiều cao cũng khó khăn nhận ra.

Nhưng tối nay người đến, đều là đương thời đỉnh cao nhất, một chút liền nhìn ra, cái này trăng sao vờn quanh người quanh thân bất phàm, lại không giống nhân gian

chi khách.

Huyền diệu không thể nói, uy nghiêm không thể độ!

Lão Long vương con ngươi co rụt lại, đã xác định người tới thân phận, thở sâu, chắp tay, “Bái Nguyệt giáo, Nguyệt thần cung thần sứ giáng lâm, bổn vương mạo muội quấy rầy, còn xin chớ trách.”

Yêu tộc đại sư thay đổi lúc trước, đối người tộc chi tu lạnh lùng, thần sắc túc mục, “Yêu tộc đại sư lục sơn quân, bái kiến nguyệt cung thần sứ.”

Tiên tông 7 cực hơn 10 người, đủ tuyên khẩu hiệu, “Tiên Cực tông truyền thừa dòng dõi, gặp qua thần sứ!”

Giữa sân bầu không khí, đột nhiên trở nên quỷ dị.

Trăng sao ở giữa, La Quan nhíu mày, thế cục này tiến triển, cùng hắn trong dự tưởng khác biệt.

Bái Nguyệt giáo… Nguyệt thần cung… Thần sứ…

Những người này, như làm kém một số việc, mà Bái Nguyệt giáo thực lực, lại xa so hắn tưởng tượng bên trong càng thêm cường đại.

Tâm tư thay đổi thật nhanh, La Quan có lập kế hoạch, “Hừ!”

Hừ lạnh một tiếng, dẫn trăng sao động rung động, thiên hải lâm vào tĩnh mịch.

Nhân, Yêu, Long 3 bên, đều sắc mặt biến hóa.

“Chư vị, khi ta Bái Nguyệt giáo, vong ư?”

“Nguyệt thần cung, vong ư? !”

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, giữa thiên địa, trăng sao chi quang bỗng nhiên tăng vọt, dường như ngọn lửa vô hình, đang thiêu đốt hừng hực.

Kinh thiên uy áp, từ cửu thiên chi thượng mà đến, như 1 kiếm ra, liền chấp chưởng trăng sao.

Nhất niệm, có thể khiến bầu trời đêm bên trong, trăng sao hàng thế!

Cái này phẫn nộ đến cực điểm, hỏi tội chi ngôn, khiến 3 bên mọi người, nháy mắt sinh ra một cái ý niệm trong đầu ——

Quả là thế!

Kia La Quan, đúng là Bái Nguyệt giáo người.

Mà lại, tất thân phận quý giá, bối cảnh cực sâu.

Khó trách lai lịch người này khó lường, như trống rỗng xuất hiện, lại có rất nhiều thần dị, thủ đoạn, trước đó nhưng lại chưa bao giờ có chỗ nghe nói.

Thanh Giang long vương rống to, “Vương huynh cứu

ta!”

Đãng Nhạc Đại Yêu Vương, cũng tranh thủ thời gian cầu cứu, “Đại sư, đại sư!”

Chỉ có Bàn Sơn vượn già bị thương cực nặng, lúc này đổ vào nguyên địa, chỉ có chút chập trùng ngực, cho thấy nó còn sống.

Lão Long vương thở sâu, cao giọng nói: “Thần sứ, bổn vương không biết La Quan thân phận, mới đưa đến hôm nay hiểu lầm, long cung tuyệt không đối địch với Nguyệt thần cung chi ý, còn xin thần sứ giơ cao đánh khẽ, bỏ qua cho ta đệ Thanh Giang.”

Long cung huyết mạch điêu linh, hắn đối Thanh Giang long vương dù kiêng kị rất sâu, nhiều năm qua các loại chèn ép, nhưng lại chưa bao giờ nghĩ tới giết hắn.

Huyết mạch truyền thừa, bảo đảm long cung một mạch không dứt, mới trọng yếu nhất.

Yêu tộc đại sư cũng nói: “Chuyện hôm nay quả thật hiểu lầm, vương đình đối bái nguyệt một mạch từ trước đến nay tôn sùng, tuyệt không là địch chi ý.”

Trăng sao quanh quẩn ở giữa, kia thần uy khó lường thân ảnh, nghe vậy hơi chút trầm mặc, “1 câu hiểu lầm, liền nghĩ đem việc này trừ khử? Ta Bái Nguyệt giáo… Tuyển định người, kém chút vẫn lạc ở đây, nếu không cho cảnh cáo, chỉ sợ ngươi đợi ngày sau, còn muốn gây sóng gió!”

“Trảm!”

Ông ——

Lại một tiếng kiếm minh, Thanh Giang long vương cùng Đãng Nhạc Đại Yêu Vương, đồng thời phát ra tuyệt vọng thét lên. Cùng Bàn Sơn vượn già cùng một chỗ, bị trực tiếp chặt xuống đầu, nguyên thần nháy mắt vỡ vụn.

Huyết tinh trùng thiên! !

Ầm ầm ——

Nguyên thần vẫn lạc, thiên địa xúc động, bỗng nhiên có huyết vân hiển hiện, gió tanh đột khởi.

“Hừ! !”

Nhưng giờ phút này, nương theo cười lạnh một tiếng, lại bỗng nhiên đình trệ.

Sau một khắc, huyết vân, gió tanh bị sinh sinh xua tan, đúng là thiên địa giao cảm, đều bị trấn áp.

Một màn này, khiến vừa kinh vừa sợ, mắt lộ phẫn hận lão Long vương, Yêu tộc đại sư 2 người, con ngươi rụt lại một hồi.

Ngạnh sinh sinh, đem đáy lòng một ngụm ác khí, cưỡng ép đè xuống.

Trăng sao ở giữa, thanh âm lạnh như băng vang lên, “Các ngươi, ai có ý kiến?”

Thiên địa tĩnh lặng.

“Hôm nay, kiếm trăm một Long Nhị yêu, lấy máu tươi vì giới, như lại có người chạm đến ta bái nguyệt một mạch cấm kỵ, tất trăng sao giáng lâm, lạc tịch diệt chi kiếp!”

“Nhìn ngươi các loại, nhớ kỹ!”

Đang khi nói chuyện, trăng sao ở giữa đạo thân ảnh kia, đột nhiên ngẩng đầu nhìn tới.

Tiên tông 7 cực hơn 10 người, sắc mặt biến hóa, hôm nay bọn hắn chỉ là, bởi vì nguyệt cấm dị biến mà giáng lâm. Tuy nói, đích xác đánh lấy không thể, để Yêu tộc đạt được Chân Long huyết mạch suy nghĩ, nhưng còn chưa động thủ.

Việc này, cùng bọn hắn không có liên lụy a?

Thiên Cơ Tử sắc mặt trắng bệch, mồ hôi lạnh ròng ròng, luôn cảm thấy ánh mắt của đối phương, tại hắn cái cổ ở giữa lưu chuyển.

Cũng may, đối phương vẫn chưa xuất thủ, chỉ cười lạnh một tiếng.

“Tiên tông, cũng như thế!”

Tiên tông 7 cực mọi người, hơi trầm xuống mặc về sau, khom người xưng là.

“Ta cùng tất không chủ động, đối địch với Nguyệt thần

cung.”

Nguyệt cấm bên ngoài sương mù đoàn lại xuất hiện, đem mọi người ánh mắt che lấp, bầu trời đêm bên trên, trăng sao bình tĩnh lại, ánh sáng sáng chói dần liễm.

“Còn không đi? ? Là chuẩn bị để bản tọa, mời ngươi chờ nhập bên trong một lần sao? !”

Cái này thái độ, coi là thật cường ngạnh đến cực điểm, hiển thị rõ bễ nghễ.

Nghiễm nhiên, chưa đem Nhân, Yêu, Long 3 bên, nhìn vừa mắt bên trong.

Nhưng càng là như thế, càng không người dám can đảm làm càn, nhất là vừa rồi kiếm chấp trăng sao, chu thiên tinh biển chuyển động theo một màn, giật mình một đám đương thời đỉnh cao nhất, tâm thần run rẩy.

Thiên địa giao cảm cũng có thể trấn áp, này cảnh giới, đã không phải bọn hắn có thể tưởng tượng.

“Chúng ta đi! !”

Tiên tông 7 cực một phương, mọi người sắc mặt âm trầm, mượn phù lục trực tiếp na di mà đi. Hôm nay không có chút nào thu hoạch, ngược lại rơi vào một thân tanh nồng, coi là thật không may cực độ.

Bất quá nghĩ đến, long cung Thanh Giang đột tử, Yêu Đình Bàn Sơn, Đãng Nhạc 2 cái Đại Yêu Vương vẫn lạc, bọn hắn đành phải một phen quát lớn, đã tính may mắn!

“Đi!”

Yêu tộc đại sư cắn răng, gào thét mà đi.

4 phương vương đình Đại đô đốc, sắc mặt trắng bệch.

Tối nay, mới biết thiên địa bao la, cũng minh bạch đại sư vì sao, đối tháng này cấm chi địa, một mực giữ kín như bưng lòng mang kiêng kị.

“Bệ hạ, Thanh Giang thi thể?” 4 phương long duệ bên trong, kia hắc long chần chờ mở miệng.

Lão Long vương cười khổ, “Không cần nhắc lại, đi thôi.”

Phất ống tay áo một cái, mang mọi người gào thét đi xa.

—

—

—

Chương 531 : Mở luân hồi thông đạo

Sương mù đoàn che lấp, trăng sao che giấu.

La Quan rơi trên mặt đất, nhẹ nhàng thở ra một hơi, vừa rồi hắn linh cơ khẽ động, chỉ để lại mình thêm một phần bối cảnh, nhiều mấy điểm cam đoan. Không nói sau đó, tại Thiên Thanh đại lục thông suốt, chí ít sẽ không lại bị, không kiêng nể gì cả kêu đánh kêu giết.

Hiện tại nhìn, hiệu quả cũng không tệ lắm.

Nghĩ đến cái này bên trong, khóe miệng của hắn lộ ra vẻ mỉm cười, quay người liền thấy Khương Đồng mặt mũi tràn đầy chấn kinh, càng có mấy điểm không biết làm sao.

Suy nghĩ khẽ nhúc nhích, liền biết Khương Đồng suy nghĩ, La Quan hơi dừng một chút, nói: “Lúc trước, là 1 vị trưởng bối, mượn ta thân thể giáng lâm… Ân, không nói qua nha, ta cũng là có chút bối cảnh.”

Nháy mắt mấy cái, mặt lộ vẻ mỉm cười.

Nếu là muốn diễn kịch, vậy liền phải nguyên bộ, không được lưu lại bất luận cái gì sơ hở. Càng huống hồ, việc này nghiêm ngặt tới nói, cũng không tính nói láo.

Khương Đồng chần chờ nói: “Cho nên, ngươi bây giờ là ngươi rồi?”

Lời này khó đọc, La Quan cười gật đầu, “Là ta.”

Khương Đồng đi tới, “Ngươi thế mà, thật sự là Bái Nguyệt giáo người.” Trên mặt nàng, lộ ra kích động, “Vậy cái này cọc tai họa, có phải là liền…”

La Quan nói: “Ừm, không có việc gì.”

“Quá tốt!” Khương Đồng mặt mũi tràn đầy kinh hỉ, nàng vốn cho rằng hôm nay thập tử vô sinh, nào có thể đoán được trong tuyệt cảnh, không ngờ tìm được sinh cơ.

Bái Nguyệt giáo, La Quan hắn lại đến từ, trong truyền thuyết Bái Nguyệt giáo!

Nhìn nàng biểu lộ, La Quan hữu tâm hỏi thăm, liên quan tới Bái Nguyệt giáo một việc thích hợp, nhưng cái này chẳng lẽ không phải cùng “Thân phận bây giờ” xung đột lẫn nhau? Thôi, trái phải không tính việc gấp, ngày sau tìm cơ hội dò xét không muộn.

Đột nhiên, La Quan trong lòng hơi động, giương mắt nhìn về phía xung quanh. Hắn đôi mắt chỗ sâu, một chút oánh quang hiện lên, trong mắt mảnh này yên lặng vỡ vụn hòn đảo, lập tức đại biến.

Chỉ thấy từng đạo vong hồn, lít nha lít nhít quỳ rạp trên đất, nó số nên có 100,000 nhiều, giờ phút này hướng tế đàn chỗ, không ngừng dập đầu.

Trên người bọn họ, đều bị ma khí dây dưa, liền như cực hình gia thân, cả ngày chịu đủ tra tấn, có chút vong hồn

đã trình trong suốt trạng thái, như tùy thời đều muốn vỡ vụn, tiêu tán.

La Quan đột có cảm giác, ngẩng đầu nhìn lên, cứ việc sương mù đoàn che lấp, hắn lại tựa như “Vô che”, thẳng đến bầu trời đêm phía trên.

Ngàn tỉ tinh thần bao vây ở giữa, trăng sáng im ắng.

Một tia minh ngộ nổi lên trong lòng ——

Tối nay, tại nguyệt chi tế đàn, mượn trăng sao chi lực hắn đương thời vô địch, hóa giải tự thân một cọc đại kiếp. Nhưng tương tự, trăng sao cũng có sở cầu, muốn mượn hắn chi thủ, cho nơi đây vong hồn giải thoát.

Dù không biết bọn hắn, khi còn sống ra sao thân phận, nhưng đã xuất hiện ở đây, lại được trăng sao nhớ nhung, cho là mặt trăng tín đồ.

La Quan mặt lộ vẻ túc mục, “Điện hạ, ta còn có một chuyện không làm, tạm mời lui ra phía sau.”

Khương Đồng không rõ ràng cho lắm, hay là gật đầu, lui về phía sau.

La Quan đạp chân xuống, lớn tiếng nói: “Trăng sao phía dưới, vong hồn hiển hiện!”

Ông ——

Bái nguyệt tế đàn run rẩy, 1 đạo ba động bộc phát, lấy dưới chân vì chấm tròn, sát na khuếch tán, càn quét.

Khương Đồng bỗng nhiên trừng to mắt, dùng sức che miệng, mới không có lên tiếng kinh hô.

Chỉ gặp, vỡ vụn hòn đảo phía trên, thậm chí là kia trong vùng biển, hiển hiện vô số vong hồn hư ảnh. Lít nha lít nhít, nó số chí ít 100,000 có hơn, giờ phút này như phát giác được cái gì, thống khổ trên khuôn mặt nhao nhao bộc lộ kích động, đối tế đàn không ngừng dập đầu.

La Quan thở sâu, đưa tay hướng về phía trước, 5 ngón tay hư vô kéo một phát.

“Trăng sao, giáng lâm!”

Vô thanh vô tức, bầu trời đêm phía trên mênh mông tinh biển, cùng viên kia nguyệt cùng một chỗ, đồng thời vẩy xuống quang mang. Mênh mông cuồn cuộn, hóa thành 1 đạo hình trụ, từ cửu thiên chi thượng mà đến, đem toàn bộ nguyệt chi cấm địa bao phủ ở bên trong.

Tắm rửa tại dưới ánh trăng, vô số vong hồn trên thân, quấn quanh ma khí bị làm hao mòn, xua tan, biểu lộ trở nên bình tĩnh, vui vẻ.

Lại nhìn phía tế đàn, lộ ra khao khát, chờ mong.

La Quan giữa lông mày, Thanh Lương chi ý đại thịnh, một đoàn lạc ấn tiến vào não hải, hóa thành 1 đạo dẫn dắt. Hắn cần thiết làm, liền đem cái này dẫn dắt chi lực, tại hiện thế triển khai.

Đưa tay, một điểm giữa lông mày, “Luân hồi, mở!”

Ầm ầm ——

1 cái vòng xoáy, bỗng nhiên tại nguyệt cấm chi địa trên không xuất hiện, đen nhánh một mảnh đen kịt, phát ra vô tận băng hàn.

Càng có một phần hút vào chi lực, từ đó giáng lâm!

Vô số vong hồn, nhao nhao mặt lộ vẻ cuồng hỉ, đối La Quan cúi đầu về sau, vọt thẳng trời mà lên, chui vào vòng xoáy bên trong, nhập luân hồi đại đạo.

Khương Đồng trừng lớn mắt, nhìn một màn trước mắt.

Đưa tay triệu trăng sao, điểm mi khai luân hồi!

Dù là nàng tận mắt nhìn thấy, cũng cảm thấy người trước mắt, như mây mù lượn lờ, càng phát ra thần bí khó lường.

La Quan hắn, đến tột cùng là ai? !

Cùng lúc đó, bao la vùng biển vô tận phía trên, lúc trước rời đi nguyệt chi cấm địa 3 bên, đồng thời quay người nhìn lại.

Mặt mũi tràn đầy chấn động, kinh hãi!

Trăng sao chi quang ngưng trụ, ngược lại cũng dễ nói một chút, dù sao đối phương thân phận, chính là Bái Nguyệt giáo bên trong cao nhân.

Nhưng giờ phút này, lại có khó lường khí tức bộc phát, mở luân hồi đại đạo!

Vị kia, đến cùng ra sao thân phận? Nó thủ đoạn, coi là thật thâm bất khả trắc.

Lão Long vương thần sắc túc mục, trầm giọng nói: “La Quan thể nội, kia 1 đạo Chân Long huyết mạch sự tình, tạm thời coi như thôi.”

Nhân vật như vậy, há có thể trêu chọc?

Sợ là nén giận một kích, liền có thể khiến long cung trên dưới, như vậy đoạn tuyệt.

Yêu tộc đại sư, gượng cười, “Vốn cho rằng, là Bái Nguyệt giáo dưới nặng tay, cấp cho ta cùng cảnh cáo, nhưng không ngờ người ta đã lưu đủ thể diện.” Như quả nhiên là muốn hạ sát thủ, chỉ bằng vị này thủ đoạn, hôm nay 3 bên bên trong, ai có nắm chắc thoát thân?

Tiên tông 7 cực hơn 10 tu sĩ, ngóng nhìn nguyệt cấm chỗ, không khí ngột ngạt.

“Cái này La Quan, tuyệt đối không thể trêu chọc!”

Này niệm, hiển hiện trong lòng mọi người.

Thiên Cơ Tử đứng tại người về sau, chỉ cảm thấy miệng chua xót, lại may mắn vạn điểm.

Còn tốt trước đó, hắn không có ra tay với La Quan, nếu không Thanh Giang long vương chờ hạ tràng, sợ là hắn

cũng sớm đã tiếp nhận. Có thể nghĩ đến, La Quan tại Yêu tộc vương đô lời nói, muốn hướng thiên cực tông trảm hắn, liền trái tim co vào, sinh ra mãnh liệt bất an.

“Các vị, cũng là không cần kinh hoảng, Bái Nguyệt giáo đích xác cường đại khó lường, nhưng chung quy đã lui ra Thiên Thanh đại lục, liệu đến trong đó tự có nguyên do, sẽ không dễ dàng động thủ.”

“Đối phương tuy mạnh, nhưng ta Tiên Cực tông một mạch, cũng vừa già tổ ngủ say, không chủ động trêu chọc kia La Quan chính là, nhưng cũng không cần bó tay bó chân.”

“Là cực, là cực!”

Nguyệt chi cấm địa.

Vong hồn vào hết vòng xoáy, luân hồi thông đạo phong bế.

Khẽ than thở một tiếng, tại La Quan vang lên bên tai, “Thiên quân, hôm nay vì nguyệt chi tín đồ, mở lại luân hồi cơ hội, là ta mượn La Quan chi thủ, nên thay hắn bị phạt.”

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Nguyệt chi tế đàn chỗ, vỡ vụn âm thanh đột khởi.

Từng đạo khe hở, lan tràn khắp nơi!

Đột nhiên, Huyền Quy thanh âm vang lên, “Tiểu tử, mau đem Thanh Giang long vương, cùng Đãng Nhạc, Bàn Sơn nội đan lấy ra, mượn nguyệt chi tế đàn rèn luyện.”

“Nhanh, nơi đây liền muốn hủy!”

La Quan vội vàng phất tay áo vung lên, 3 bộ trong thi thể, đều có 1 viên nội đan bay ra, bởi đó trước bị trăng sao chi lực chém giết, nội đan mặt ngoài trải rộng vết rách. Giờ phút này, vỡ vụn bái nguyệt tế đàn, phóng xuất ra cuối cùng 1 đạo lực lượng, đem 3 viên nội đan bao phủ.

Nội đan vỡ vụn, tiếp theo nhanh chóng tan rã, đại lượng tạp chất bị loại bỏ, hóa thành một bãi kim sắc dịch nhờn, cuối cùng hội tụ đến cùng một chỗ, theo tế đàn chi lực tiêu tán, “Tích linh lợi” xoay tròn bên trong, hóa thành 1 viên không rảnh Kim Đan.

La Quan khẽ vươn tay, đưa nó cầm vào tay.

Chắp tay cúi đầu, “Đa tạ nguyệt tôn!”

Huyền Quy nói: “Nàng đích xác, xứng đáng ngươi một tiếng này tạ, tế đàn chỗ chính là Nguyệt quốc gia độ, nơi đây hủy đi, liền tương đương nguyệt nước tiêu giảm nó 1.”

“Đây là đại nhân quả… Cũng may, ngươi giúp nơi đây 100,000 bái nguyệt tín đồ vong hồn, trùng nhập luân hồi đại đạo, triệt tiêu đại bộ phận điểm.”

La Quan trước mắt, như hiện ra một đôi mặt mày, thanh minh trong suốt, ôn nhuận ở giữa lộ ra một tia rã rời.

Lắc đầu, đè xuống suy tư.

Trong lòng của hắn nói: “Lão sư, kim đan này?”

Huyền Quy nói: “Không rảnh Kim Đan, có thể dùng nguyên thôn tính trời quyết thôn phệ, nên có nhất định xác suất, đưa ngươi tu vi đẩy tới Kim Đan mười lăm tầng.”

“Nơi đây, bây giờ an toàn nhất bất quá, ngươi liền tại cái này bên trong, bế quan một đoạn thời gian đi.”

La Quan ánh mắt sáng lên, “Đệ tử minh bạch.” Hắn hít một hơi, nhìn về phía Khương Đồng, “Điện hạ, La mỗ muốn ở chỗ này bế quan một chút thời gian.”

“A…” Khương Đồng lấy lại tinh thần, vội vàng nói: “Không có việc gì không có việc gì… Bắc Cung… Ách… Ta ngay tại cái này bên trong chờ ngươi.”

La Quan chắp tay, “Đa tạ.”

Hắn phóng lên tận trời, rất mau tìm đến một chỗ, vỡ vụn hòn đảo bên trên cung điện lưu lại, phất tay áo quét dọn sạch sẽ, trực tiếp bước vào trong đó.

Bá ——

Tất cả cấm chế bày ra, cũng không phải đề phòng Khương Đồng, mà là trên người hắn bí ẩn quá nhiều,

không muốn bị người thăm dò.

Đảo mắt, 7 ngày thời gian trôi qua.

Trong cấm chế, La Quan ngồi xếp bằng, đỉnh đầu phía trên khí cơ phun trào, hiển hiện nguyên kình hư ảnh, ngửa mặt lên trời rít lên một tiếng.

Oanh ——

Khí tức ầm vang bộc phát, trường bào không gió mà bay.

Bá ——

La Quan mở 2 mắt ra, trong đó thần quang sáng láng.

“Kim Đan mười lăm tầng, xong rồi! !”

Trên mặt hắn, đều là tiếu dung.

Đổi lại thường nhân, muốn tu Kim Đan đại đạo, muốn đến tận đây cảnh chí ít cần mấy chục năm chi công.

Thậm chí 100 năm, mấy trăm năm, cũng có nhiều khả năng.

“Đệ tử, bái tạ sư tôn! !”

La Quan đứng dậy, cung kính hành lễ.

Như không có Huyền Quy tương trợ, hắn căn bản không có khả năng, đi đến hôm nay.

Thậm chí, La Quan sớm có suy đoán, chư vị đại lão nguyện ra tay giúp hắn, rất lớn một phần là bởi vì, hắn cùng Huyền Quy một thể.

Sinh tử tương quan, vui buồn có nhau!

“Hừ! Tiểu tử ngươi biết liền tốt…” Huyền Quy “Hừ hừ” đôi câu, trong giọng nói khó nén đắc ý.

Đối La Quan đệ tử này, nàng cũng mãn ý vô cùng, tư chất, tâm tính, thủ đoạn đều không khiếm khuyết, trọng yếu nhất chính là, hiểu được tôn sư trọng đạo.

“Khục! Tốt, đừng vội tạ, có thể chờ chút cùng một chỗ.” Huyền Quy đang khi nói chuyện, linh quang lóe lên.

1 con hộp gỗ, xuất hiện ở trước mặt hắn.

La Quan một chút liền nhận ra, đây chính là ban đầu ở Kim Quang yêu vương phủ lúc, Bàn Sơn Đại công tử muốn vu oan, cuối cùng bị mất tính mệnh con kia bảo hạp.

“Lão sư, ngài đem vật này phá giải rồi?”

Lúc trước Huyền Quy nói, cái này hộp gỗ có chút kỳ dị, liền thu vào.

Một phen khó khăn trắc trở về sau, La Quan cơ hồ quên.

“Ừm, ngươi mở ra nhìn xem, bên trong có kinh hỉ.”

La Quan nhíu mày, đem hộp gỗ mở ra, bên trong là 1 khối lân giáp, chừng mâm tròn lớn tiểu.

Vảy rồng!

Chỉ một chút, La Quan liền nhận ra, cái này lân giáp lai lịch.

Nó lại đến từ, một đầu Chân Long! !

Chỉ bất quá vảy rồng phía trên, khó nén một tia tử khí, hiển nhiên đầu này Chân Long đã vẫn lạc.

Đây coi là kinh hỉ sao? Đương nhiên, đối cái khác người mà nói, đúng là như thế. Thậm chí Yêu tộc đại sư, đều có chút coi trọng, dù sao lân giáp bên trong, ẩn chứa một tia Chân Long khí tức, hiếm thấy trên đời.

Nhưng La Quan vốn là thành Chân Long chi thể, cái đồ chơi này đối với hắn chính là cái đồ chơi mà thôi.

“Hừ hừ! ! Tiểu tử, ngươi lại tinh tế nhìn xem.”

La Quan trong lòng hơi động, đột nhiên sinh ra suy nghĩ.

Ông ——

Trong cơ thể hắn, đế kiếm bản nguyên chấn động, lập tức từ này chiếc vảy rồng bên trên, cảm ứng được một tia yếu ớt khí cơ.

“Đây là… Đế kiếm mảnh vỡ khí tức!”

“Chẳng lẽ, nó tại long cung? !”

Huyền Quy nói: “Mảnh này vảy rồng, là bởi vì lâu dài tiếp xúc, mới nhiễm đến một tia đế kiếm khí hơi thở, đích xác có loại khả năng này.”

“Dù sao Chân Long lân giáp, xuất hiện tại long cung khả năng lớn nhất, đợi việc nơi này ngươi đi một chuyến, tìm tòi liền biết!”

—

—

—

Chương 532 : Giết người này như làm thịt gà vịt

Tán đi cấm chế, La Quan đi ra bế quan địa, tu vi sau khi đột phá, lại tìm đến đế kiếm mảnh vỡ tung tích, tâm tình của hắn tốt đẹp.

Ngay cả Khương Đồng đều cảm nhận được, hảo tâm tình của hắn, cười nói: “La Quan, ngươi hình như có việc vui đến nhà?”

“Ừm.” La Quan cười gật đầu, “Tu vi hơi có tinh tiến vào, càng quan trọng chính là, đối La mỗ mà nói, 1 kiện cực mấu chốt sự tình, rốt cục có đầu mối.”

Hắn nhìn về phía Khương Đồng, lần này đi sứ Yêu tộc vương đình, tuy nói ngoài ý muốn trùng điệp, dẫn phát rất nhiều khó khăn trắc trở, nhưng cũng thu hoạch tương đối khá.

Nữ nhân này, tính nấm mốc tinh hay là phúc tinh? Lại hoặc là, cả 2 nửa nọ nửa kia? !

Thôi, trái phải việc này về sau, khi sẽ không còn có tiếp xúc, che chở nàng an toàn trở về, tựu tính kết liễu cái này cọc nhân quả.

Sau đó, La Quan phải đi long cung, tranh thủ mau chóng cầm tới, thứ 3 khối đế kiếm mảnh vỡ.

Tâm niệm nhất định, hắn nói: “Điện hạ, chúng ta cái này

liền rời đi đi.”

Khương Đồng gật đầu, “Được.” Nàng hơi dừng một chút, có chút nghiêng người, “Ta cùng ngươi cũng coi như bạn cùng chung hoạn nạn, đồng sinh cộng tử qua, về sau liền gọi ta Khương Đồng đi.”

Lỗ tai phiếm hồng, mặt lộ vẻ hà sắc.

La Quan ám đạo không tốt, nữ nhân này muốn dùng mỹ nhân kế, ta kiên quyết không thể mắc lừa.

Lúc này mắt nhìn mũi, mũi nhìn tâm, “Điện hạ thân phận quý giá, há có thể đi quá giới hạn.”

Đưa tay bắt lấy Khương Đồng, tại nàng cuồng mắt trợn trắng bên trong thả người nhảy lên, phong lôi song dực triển khai, gào thét thẳng đến mây tiêu phía trên.

Chạm đến sương mù đoàn nháy mắt, trực tiếp thi triển thuấn di.

Vô danh hải đảo.

Một đám Đãng Hải quân trinh sát, sắc mặt trắng bệch, vẫn còn hồi hộp.

Tung quá khứ 7, tám ngày, nhưng khi trời tình cảnh, liền chỉ là hơi một lần ức, vẫn mọi người gan hàn muốn nứt.

Một màn kia, quả thực khủng bố tuyệt luân, không thể tưởng tượng!

Long cung chi chủ giáng lâm, triệu hoán Tứ Hải long hậu duệ, lại có Yêu tộc đại sư, mang 4 phương vương đình Đại đô đốc cùng nhau đến.

Song phương giằng co, kia khủng bố khí cơ như kình thiên cối xay, một nháy mắt quét sạch tứ phương, 10 cái trinh sát 2 cổ rung động rung động, “Xoạch” một tiếng liền đã hôn mê, trọn vẹn qua 3 4 ngày, mới ung dung tỉnh lại, từng cái thương thế không nhẹ, nhìn nhau khóc không ra nước mắt.

Cái này mẹ nó tình huống, quả thực so kịch bản càng kịch bản, dù là tự mình kinh lịch, đều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, có thể may mắn bảo trụ một cái mạng, đã là mời thiên chi hạnh. Cũng may bọn hắn hôn mê sớm điểm, như lại nhìn thấy tiên tông 7 cực giáng lâm, nơi đây thiên địa 3 bên chúa tể đều tới một màn, sợ là muốn bị dọa chết tươi.

Lại tĩnh dưỡng 3-4 ngày, một đám trinh sát tập hợp lại cùng nhau, có người nói: “Lão đại, chúng ta có thể đi được chưa? Nơi này, quá tà dị!”

“Lão tử trở về liền thỉnh cầu dời, không đồng ý ta trực tiếp giải ngũ về quê, đây cũng quá đạp ngựa nguy hiểm!”

Lời này, dẫn tới một trận tán thành.

Chính là thủ lĩnh tu sĩ, đều có mấy điểm ý động, hắn thở sâu, “Khôi phục mấy phân lực khí, vậy thì đi thôi, động tĩnh đều nhỏ một chút, tuyệt đối đừng bị phát hiện.”

Mọi người ở đây chuẩn bị lúc rời đi, sắc mặt bỗng dưng biến đổi, đồng thời quay người nhìn về phía, nguyệt chi cấm địa chỗ. Liền gặp, phương xa thiên khung phía trên, đột nhiên linh quang hiện lên, tiếp theo phong lôi chi thanh mơ hồ truyền đến.

Ầm ầm ——

Kia triển khai 2 cánh, đập bên trong nhanh như thiểm điện, ngắn ngủi mấy hơi thở, liền biến mất ở cuối tầm mắt. Một đám trinh sát, lập tức đứng thẳng bất động nguyên địa, trừng mắt há mồm tràn đầy hãi nhiên.

“Cái này… Đây là ban đầu… Tránh tiến vào nguyệt cấm 2 người kia…”

“Không sai, chính là bọn hắn!”

“Thế mà còn sống… Tê, 2 vị này, đến cùng thần thánh phương nào?”

Mọi người kinh hô.

Thực tế là, long cung, Yêu Đình 2 phe đại lão tề tụ, trận thế kia cơ hồ khiến người hoài nghi, là muốn khởi xướng chủng tộc đại chiến.

Mà mục tiêu, không thể nghi ngờ chính là, một nam một nữ này 2 tên tu sĩ.

Nhưng kết quả, bọn hắn lại hoàn hảo không chút tổn hại, quả thực chính là kỳ tích!

“Tốt, có quan hệ chuyện hôm nay, ta sẽ dâng thư trong quân, ngươi cùng không thể đối với bất kỳ người nào đề cập.”

“Nhớ chưa? !”

Mọi người lấy lại tinh thần, nhao nhao lĩnh mệnh.

Liếc nhau, đều trong lòng rõ ràng, đây là đụng vào, khó lường đại ẩn bí… 2 vị này tu sĩ nhân tộc, nhất định là đại năng lực giả.

Lắm mồm, tất chuốc họa!

…

Hồng Hải, Khuê Sơn đảo.

Xung quanh hải vực, đều có Đãng Hải quân tuần sát, để phòng Yêu tộc xâm phạm.

Giờ phút này, đang có một đội tu sĩ chấp hành nhiệm vụ, loại này thường ngày tuần sát, phần lớn không có gì phong hiểm.

Dù sao tại tuần sát phạm vi bên ngoài, còn có đại lượng trinh sát phân tán, như xuất hiện dị thường lời nói, sớm đã có tin tức truyền về.

Mọi người coi như buông lỏng, thấp giọng trò chuyện.

“Nhà ta có vị thân thích, trong quân đội văn thư chuyển vận ti, tin tức linh thông nhất, ngày hôm trước cùng ta

thông tin lúc, ngẫu nhiên xách 1 câu, nói là mấy ngày trước đây trở về sứ đoàn một nhóm, tất cả đều bị triệu nhập vương đô, nghe nói phòng vệ sâm nghiêm, không cho phép người tiếp xúc… Việc này, sợ là không thích hợp.”

Trong đó một tên tu sĩ, tên là Lưu Tam, tốt nhất khoe khoang miệng lưỡi, lệch hắn tai mắt đích xác linh thông, nói tới sự tình tuy có chút xuất nhập, nhưng phần lớn không phải không có lửa thì sao có khói, mọi người nghe được sắc mặt biến hóa.

Sứ đoàn trở về, nghe nói hao tổn nghiêm trọng, nhưng nội tình cụ thể bọn hắn cũng không hiểu biết, vệ sở cao tầng dưới lệnh cấm, không cho phép nói về việc này.

“Lưu Tam! Tiểu tử ngươi ngày thường bên trong, hồ liệt liệt vài câu cũng chính là, loại chuyện này cũng dám nói lung tung? Mau ngậm miệng, không phải lão tử móc lớn phân cho ngươi dán lên!”

Lưu Tam nghe thẳng nhếch miệng, ám đạo ngươi đây cũng quá độc, có thể thấy được mọi người sắc mặt bất thiện, ngượng ngùng cười vài tiếng gật đầu, “Được được được, đây không phải không có ngoại nhân sao, ta liền tự mình tùy tiện nói vài lời… Trong này có vấn đề, mọi người cũng đều đoán được…”

“Ngươi tiểu tử này! Người tới, đem hắn đè lại, lão tử cho hắn ngâm nóng hổi, miễn cho hắn tiếp tục nói hươu nói vượn!”

“Đừng a tôn đầu, ta biết sai, ọe… Ngươi đạp quần bò

xái bao lâu không có tẩy rồi? Ta sai ta sai… Cứu mạng a!”

Chính ầm ĩ lấy, đột nhiên có động tĩnh truyền đến, một đám người sắc mặt biến hóa, tôn nhức đầu tiếng nói: “Đều cẩn thận, có người đến!”

Rất nhanh, trong tầm mắt 1 đạo lưu quang, lấy tốc độ kinh người bay tới.

Ầm ầm ——

Có thể thấy được phong lôi phun trào, khí thế kinh người.

Nhưng mọi người sắc mặt, ngược lại buông lỏng, bởi vì đến không phải Yêu tộc, mà là tu sĩ nhân tộc. Dám can đảm độc thân… Ách, mang bên trong lại còn ôm nữ nhân? Chậc chậc, đại lão chính là đại lão, ở đâu đều có thể tiêu dao.

Ao ước a!

Không hề nghi ngờ, vị này tuyệt không phải hạng người tầm thường.

Mọi người vội vàng hành lễ, “Đãng Hải quân, Khuê Sơn đảo vệ sở thuộc hạ, bái kiến đại nhân.”

Bá ——

Lưu quang thu vào, phong lôi song dực tán đi, phát động kình phong, thổi mọi người mở mắt không ra, thân thể

đều có chút lắc lư, không khỏi hãi nhiên.

“Đến Khuê Sơn đảo rồi? Xem ra phương hướng không sai, các ngươi kế tiếp theo tuần sát đi.”

Nói xong, chân đạp hư không mà đi.

Lưu Tam mặt mũi tràn đầy ao ước, “Chậc chậc, nhìn một cái người ta, xuất nhập Hồng Hải đều có mỹ nhân làm bạn, hưng chi sở chí liền có thể tiêu dao khoái hoạt, đây mới là nhân sinh a!”

“Ngươi câm miệng cho lão tử!” Tôn đầu gầm nhẹ một tiếng.

Lưu Tam biến sắc, xung quanh mọi người, cũng nhíu mày.

Bình thường đùa giỡn cũng liền thôi, tôn đầu luôn luôn không thèm để ý, nhưng giọng điệu này, hiển nhiên là nghiêm túc.

Lưu Tam đưa tay, cho mình 1 bàn tay, “Tôn đầu, tiểu Lưu ta về sau, khẳng định ít nói chuyện, ngài tuyệt đối đừng động khí.”

Nhìn hắn trông mong, lại có chút ủy khuất bộ dáng, tôn đầu kém chút khí cười, cũng may 2 vị kia gào thét mà đi, vẫn chưa quay đầu.

Hô ——

Tôn đầu thở ra một hơi, cắn răng nói: “Lưu Tam, tiểu tử

ngươi lại không đổi, sớm muộn chết tại cái miệng này lên!” Hắn do dự một chút, hạ giọng, “Các ngươi đạp mịa, con mắt đều là lấy ra thở sao? ? Không nhìn ra vừa rồi vị kia, là ai a! ? !”

“Nữ tử kia, là trưởng công chúa điện hạ, ngày đó sứ đoàn xuất phát lúc, ta từng xa xa nhìn thoáng qua, tuyệt sẽ không sai!”

Lưu Tam bọn người trừng lớn mắt, cùng nhau “A” một tiếng, mặt mũi tràn đầy chấn động.

Bên này, La Quan mang theo Khương Đồng, đã tiến vào Khuê Sơn đảo. Vệ sở phương diện, rất nhanh làm ra phản ứng, một đám cao tầng ra đón.

“Bái kiến trưởng công chúa điện hạ!”

Khương Đồng sắc mặt đỏ lên, từ La Quan mang bên trong đứng dậy, nhưng rất nhanh liền khôi phục lại bình tĩnh, thản nhiên nói: “Ừm, bản cung muốn mượn dùng truyền tống trận, trở về Trấn Hải thành.”

“Mời điện hạ hơi chờ.”

Vệ sở mọi người cung kính xưng phải, ánh mắt lại mịt mờ quét tới, không biết tại sao, luôn cảm thấy trong đó hình như có một chút cổ quái.

Rất nhanh, truyền tống trận chuẩn bị hoàn thành.

Khương Đồng, La Quan bước vào trong đó.

Ông ——

Theo trận pháp kích hoạt, linh quang phóng lên tận trời, 2 người thân ảnh biến mất không gặp.

Đợi truyền tống trận trở nên yên ắng, mấy tên vệ sở cao tầng, liếc nhìn nhau, biểu lộ phức tạp.

“Trưởng công chúa điện hạ trở về… Ai, việc này, thật đúng là kỳ quái.” 1 người trong đó, thở dài, mặt lộ vẻ không hiểu.

“Tốt! Vương đô chi mệnh tự có thâm ý, há lại ta cùng có thể phỏng đoán.”

“Đúng vậy a, vậy liền chỉ coi không có hôm nay một chuyện… Nhớ được hạ lệnh bịt miệng, liên quan tới trưởng công chúa tin tức, không thể đề cập.”

Mọi người quay người rời đi.

…

Trấn Hải thành, Tạ gia.

Tạ Thành Bang chau mày, mặt lộ vẻ - âm trầm.

Hắn bưng chén rượu lên, uống một hơi cạn sạch.

Đối diện, là một tuổi trẻ nam tử, vóc người cao lớn, mặt mày ngạo nghễ.

Giờ phút này, bồi tiếp uống một chén, nói: “Thúc phụ làm

gì tức giận? Dù có trưởng công chúa che chở, kia La Quan cũng khó thoát khỏi cái chết.”

Khương quốc sứ đoàn trở về, tức bị phủ thành chủ trực tiếp mang đi, sau trực tiếp đưa vào vương đô, toàn bộ quá trình không cho phép bất luận kẻ nào tiếp xúc. Nhưng có một số việc, nhưng không giấu giếm được Trấn Hải thành bên trong đại nhân vật, tỉ như trưởng công chúa Khương Đồng, cùng ẩn tinh tiểu đội thành viên La Quan, chưa tại trong sứ đoàn.

Tin tức ngầm nói, là trưởng công chúa tâm lo La Quan an nguy, ý muốn bảo đảm tính mạng hắn, thậm chí có truyền ngôn, 2 người đã tư định chung thân vân vân.

Theo đạo lý nói, loại này tin tức có hại hoàng thất uy nghi, khi bị nghiêm khắc cấm chỉ. Nhưng phủ thành chủ nhưng thủy chung giữ yên lặng, Triệu Sơn Minh luôn luôn trung với hoàng thất, việc này càng có vẻ quỷ dị.

Lại thêm, vương đô lệnh sứ đến, cùng bí ẩn con đường một chút nghe đồn, càng phát ra khiến chuyện này, lộ ra không hợp với lẽ thường.

Tạ Thành Bang đặt chén rượu xuống, đôi mắt băng hàn, “Dù không biết cụ thể nguyên do, nhưng trưởng công chúa như phạm phải sai lầm lớn, tự thân khó đảm bảo. Tung có thể trở lại Khương quốc, nhốt chính là kết quả tốt nhất… Nàng, bảo hộ không được La Quan!”

“Thiên long, bản tướng liền gia hào một đứa con trai, vô luận như thế nào, tuyệt không thể để hắn uổng mạng! ! Như cái này La Quan lẩn trốn tốt nhất, bản tướng tự

mình xuất thủ, tất để hắn biết được, có thể nói rút hồn luyện phách nỗi khổ! Nhưng nếu như, hắn dám can đảm trở lại, liền cần ngươi động thủ, vì con ta báo thù.”

Tạ Thiên Long cười lạnh, mặt lộ vẻ khinh thường, “Thúc phụ yên tâm, ta lần này phá quan mà ra, tu hành lại có tinh tiến vào, quy nhất cảnh dưới có thể xưng vô địch, giết người này như làm thịt gà vịt! !”

Hắn ngữ khí hơi ngừng lại, “Bất quá, thúc phụ ngài đáp ứng ta thù lao, nhưng muốn nói lời nói giữ lời, ta muốn thành liền ngũ sắc Nguyên Anh, còn có rất nhiều khiếm khuyết.”

Tạ Thành Bang nói: “Yên tâm, bản tướng tất nói lời giữ lời.”

Vào thời khắc này.

Trấn Hải thành, truyền tống đại điện!

Ông ——

1 cái truyền tống trận đột nhiên sáng lên, thủ vệ lập tức biến sắc.

Trận này, nối liền Hồng Hải khu vực, trước đó vẫn chưa thông tin, trực tiếp mở ra không phải là ra, cái đại sự gì không thành?

Hưu ——

Hưu ——

Mấy trấn thủ truyền tống trận thần hồn tu sĩ, bay thẳng tới.

Khẩn trương nhìn chăm chú, truyền tống trận quang mang bên trong, hiện ra 2 thân ảnh.

Hô ——

Trong lòng mọi người buông lỏng, nhìn xem bộ dáng, không giống như là xảy ra ngoài ý muốn.

Nhưng rất nhanh, bọn hắn liền sắc mặt đại biến.

“Trưởng công chúa điện hạ!”

Tiếng kinh hô, bỗng dưng vang lên.

—

—

—

Chương 533 : Trấn áp hết thảy địch

Thiên Thanh đại lục, tiên tông có 7.

Bên trên 3 tông 1 trong, thiên cực tông!

Trong đại điện, trong tông quy nhất cảnh tu vi phía trên, hoặc đứng hàng thái thượng người, trừ 2 vị bế quan không ra lão tổ bên ngoài, đều tề tụ tại đây.

Có trong tông đồng tử, đem ngọc giản phân phát, giao đến mỗi 1 người trong tay.

“Ngọc giản này bên trong, chính là liên quan tới kia La Quan tư liệu, dù lác đác không có mấy, nhưng cũng mời các vị biết được, tránh tới xung đột.”

“Lệnh, có quan hệ người này sự tình, tận lực không nên truyền ra ngoài!”

Tông chủ không muốn nhiều lời, phất phất tay, liền mệnh lệnh chúng nhân tán.

“Ta cùng cẩn tuân chỉ dụ!”

Cũng thế, bất quá 1 Kim Đan tiểu bối, chỉ vì địa vị quá lớn, liền khiến thiên cực tông như lâm đại địch, không dám chủ động trêu chọc, việc này vô luận nói như thế nào, đều rất mất mặt.

Thiên cực tông các vị cao tầng, tốp năm tốp ba tán đi, có người quen, khó tránh khỏi cảm thán vài câu, như là xuất thân thực tế trọng yếu, Bái Nguyệt giáo sao mà cường hoành vân vân, khó nén ao ước.

“Thiên Cơ Tử, đi chậm một chút.” Có người quen, tại sau lưng chào hỏi.

Tinh thần không thuộc, thần sắc hơi có vẻ âm trầm Thiên Cơ Tử, nghe vậy quay người, “A, là Khương Vũ thái thượng a, ngươi tìm bản tọa chuyện gì?”

Khương Vũ xuất thân Khương quốc, nghe đồn cùng hoàng thất Khương gia, còn tính là họ hàng xa, tu đạo có thành tựu sau thụ thiên cực tông mời, trở thành thái thượng trưởng lão 1 trong.

Cẩn thận tính ra, kia La Quan cũng coi như Khương quốc chi tu, cho nên 2 người tuy có mấy điểm giao tình, nhưng Thiên Cơ Tử bây giờ lại cũng không muốn nhìn đến hắn.

Như phát giác được, Thiên Cơ Tử trong giọng nói qua loa, Khương Vũ suy nghĩ một chút, nói: “Cũng vô việc khác, chỉ một điểm bản tọa cảm thấy, khi nhắc nhở ngươi 1 câu.”

Hắn liếc mắt nhìn hai phía, hạ giọng, “Nghe nói, Thiên Cơ Tử ngươi môn hạ, có 1 đệ tử tên là Tạ Thiên Long, tư chất siêu quần bạt tụy, vì ta thiên cực tông tuyệt thế thiên kiêu… Hắn tựa hồ, xuất thân vị dưới Tạ gia, ngươi khi hảo hảo chăm sóc mới là.”

Thiên Cơ Tử tâm phiền ý loạn, không nghĩ thông suốt trong đó mấu chốt, cau mày nói: “Khương Vũ, ngươi lời ấy ý gì?”

Khương Vũ đành phải nói rõ, “Trấn Hải thành, Đãng Hải quân Đại tướng 1 trong Tạ Định giúp, cũng xuất thân vị dưới Tạ gia, cùng Tạ Thiên Long vì huyết mạch chí thân.” Hắn xuất thân Khương quốc, đối với Khương quốc sự tình, ngoài định mức chú ý mấy điểm, cho nên biết đến nhiều chút.

Thiên Cơ Tử đôi mắt, một chút trừng lớn.

Trấn Hải thành… Tạ Thành Bang…

Ngọc giản kỹ càng ghi chép, ngày đó La Quan đưa tới một trận xung đột, cùng trận kia sinh tử đài ước chiến.

Tê!

“Khương Vũ thái thượng, đa tạ!”

Hưu ——

Thiên Cơ Tử phóng lên tận trời, rất nhanh liền trở lại, hắn tu luyện chỗ sơn phong.

“Người tới, nhanh đem Tạ Thiên Long gọi!”

Rất nhanh, có môn nhân vội vàng đến bẩm, “Thái thượng, Tạ sư huynh trước đây không lâu, thu được một phong thư nhà, lúc này xuống núi rời đi.”

“Không được!” Thiên Cơ Tử sắc mặt đại biến, Tạ Thiên Long giờ phút này xuống núi, hẳn là đi Trấn Hải thành.

Đệ tử này, tu luyện thiên tư kinh diễm vô song, lúc trước là nó thu làm môn hạ, rất là phí một phen khí lực, Thiên Cơ Tử coi như là truyền nhân y bát, dốc lòng dạy bảo.

Nhưng nếu cùng La Quan so sánh, quả thực không chịu nổi một kích.

Bá ——

Thiên Cơ Tử bỗng nhiên đứng dậy, thẳng đến truyền tống đại điện.

“Bái kiến Thiên Cơ Tử thái thượng!”

“Nhanh, chuẩn bị truyền tống trận, bản tọa muốn đi Khương quốc!”

…

Trấn Hải thành, truyền tống đại điện.

Hưu ——

Hưu ——

Tiếng xé gió bên trong, mấy đạo thân ảnh gào thét mà tới, người cầm đầu chính là Trấn Hải thành thành chủ, Triệu Sơn Minh.

Khương Đồng mỉm cười hành lễ, “Triệu thúc thúc.”

“A… Điện hạ, ngài trở về.” Triệu Sơn Minh đáy mắt, hiện lên một tia tối nghĩa, lui ra phía sau một bước, “Thần Triệu Sơn Minh, bái kiến điện hạ.”

Hữu lễ, mà xa lánh.

Nơi đây thái độ, Khương Đồng lập tức phát giác, “… Ân, Triệu thành chủ không cần đa lễ, xin đứng lên.”

Lại 1 người mở miệng, “La Quan, tiểu tử ngươi ngược lại là mạng lớn…” Như phát giác được kiêng kị, lúc này chuyển đổi đề tài, “Nhưng ngươi bây giờ, thật không nên trở về tới.”

Là Chu Sơn, trên mặt hắn, lộ ra mấy điểm tiếc hận.

La Quan chắp tay, “Chu tướng quân, La mỗ phụng mệnh hộ tống trưởng công chúa điện hạ, đi sứ Yêu tộc vương đình, tự nhiên tuân thủ nghiêm ngặt chức trách, đem điện hạ bình yên đưa về.” Ánh mắt của hắn chớp lên, đảo qua Triệu Sơn Minh, “Ta cùng rời đi không lâu, cái này Trấn Hải thành bên trong gió, trở nên có chút nhanh a.”

Triệu Sơn Minh sắc mặt, bỗng nhiên âm trầm.

“Khụ khụ…” Chu Sơn cười ha hả, “Trấn Hải thành gần biển, cái gọi là trên biển mưa gió không chừng, tất nhiên là hướng gió khó lường.”

Đang khi nói chuyện, cho La Quan 1 cái, tự cầu phúc ánh mắt.

Hắn có thể làm, cũng liền những thứ này.

Đột nhiên, lại có tiếng xé gió lên, mấy thân ảnh đến.

“Lão nô, bái kiến trưởng công chúa điện hạ.”

Một người cầm đầu mặt trắng không râu, thanh âm lộ ra âm nhu, dù khom mình hành lễ, nhưng ánh mắt bên trong lại không một chút kính sợ. Không cùng đáp lời, liền trực tiếp đứng dậy, “Điện hạ, lão nô phụng bệ hạ, nương nương chi mệnh mời ngài hồi cung, chúng ta cái này liền lên đường thôi.”

Khương Đồng ánh mắt lạnh lẽo, tất nhiên là phát giác được, những người này kẻ đến không thiện. Là bởi vì, nàng không có thể chết tại vương đình, phá hư nhân, yêu lưỡng tộc minh ước sao? ! Nghĩ đến cái này, chỉ cảm thấy trong lòng lạnh hơn, cũng đoán được Triệu Sơn Minh thái độ biến hóa nguyên nhân.

Nàng hít một hơi, thản nhiên nói: “Vương trung giám, bản cung một đường mệt nhọc, mà còn có sự vụ chưa từng làm rõ, qua 2 ngày lại lên đường trở về vương đô đi.”

Vương trung giám ngoài cười nhưng trong không cười, tiêm giọng nói: “Điện hạ lên tiếng, lão nô nên tuân theo, nhưng chúng ta đã ở cái này Trấn Hải thành cùng mấy ngày, bệ hạ, nương nương sợ là sốt ruột chờ. Cho nên, liền mời ngài bị liên lụy, đợi trở lại vương đô về sau, có thể tự hảo hảo an giấc.”

Hắn phất phất tay, “Có ai không, mời điện hạ khởi hành.”

Khương Đồng giận dữ, “Làm càn, ngươi cái này ti tiện hoạn quan, can đảm dám đối với bản cung bất kính? !”

“Ha ha, điện hạ mắng tốt, ta cùng ti tiện hoạn quan, từ không thể cùng thiên hoàng quý tộc khách quan.” Vương trung giám trong tươi cười, lộ ra vụn băng uy nghiêm, “Nhưng điện hạ phải cẩn thận, bây giờ triều đình gió to sóng lớn, nhưng tuyệt đối đừng xảy ra ngoài ý muốn, cuối cùng muốn ta cùng hoạn quan phụng dưỡng… Ha ha, hôm nay nhiều người phức tạp, mời điện hạ cố kỵ thể diện, nếu không thì đừng trách lão nô cùng vô lễ.”

Truyền tống trong đại điện, hoàn toàn tĩnh mịch.

Triệu Sơn Minh nhãn quan miệng mũi, trầm mặc không nói.

Chu Sơn cau mày, mắt lộ bất mãn, nhưng do dự mãi, vẫn là không có mở miệng.

Dù sao Thiên gia sự tình, há có thể tuỳ tiện nhúng tay? Huống chi, việc này có nội tình khác, Chu gia dù không biết rõ, nhưng cũng mơ hồ nghe nói, trưởng công chúa phạm phải sai lầm lớn, bây giờ tình cảnh đáng lo.

“Động thủ, mang điện hạ lên đường!”

Mấy tên nội thị, mặt không biểu tình tiến lên, “Điện hạ, mời đi.”

Đúng lúc này, một thân ảnh, đột nhiên ngăn tại trước mắt.

Bành ——

Mặt đất trầm đục, vô hình khí cơ va chạm, mấy tên nội thị “Ôi” một tiếng, biến thành một đống lăn đất hồ lô.

Vương trung giám giận dữ, “Ngươi là ai? Can đảm dám đối với hoàng đình nội thị động thủ, chán sống sao? !”

La Quan thản nhiên nói: “Ta vì ẩn tinh tiểu đội một viên, phụng mệnh hộ vệ trưởng công chúa, tự nhiên thay điện hạ bình định ác khuyển, ngươi có ý kiến?”

Sau lưng, Khương Đồng mắt lộ cảm kích, đột nhiên quét qua kinh sợ, bối rối, trong lòng yên ổn.

Tựa hồ, có trước mắt người tại, liền có thể vạn sự bình yên.

“Ngươi…” Vương trung giám kém chút, bị tức thổ huyết, cái này đạp ngựa là điểm cái mũi, mắng hắn là chó a.

Chu Sơn thầm than, La Quan tiểu tử này, chính là mãnh a!

Bắt lấy ai, đều là một trận cuồng đỗi.

Vương trung giám bọn người không tính là gì, nhưng lần này đến Trấn Hải thành, đại biểu lại là hoàng gia uy nghiêm.

“La Quan, ngươi là La Quan!” Vương trung giám như nhớ tới cái gì, mặt lộ vẻ cười lạnh, “Ngươi bây giờ, đã Nê Bồ Tát sang sông, còn có tâm tư xen vào việc của người khác, coi là thật không biết chết…”

Ba ——

Trùng điệp một bạt tai, bỗng nhiên đem Vương trung giám đánh bay ra ngoài, La Quan tốc độ quá nhanh, trừ Triệu Sơn Minh, Chu Sơn bên ngoài, những người khác chưa thấy rõ, hắn là như thế nào xuất thủ.

“Bất nam bất nữ Yêm cẩu, cũng dám ở trước mặt ta sủa loạn, ngươi chán sống sao? !”

Vương trung giám “Oa” một tiếng, phun ra ngụm lớn máu tươi, bọc lấy mấy khỏa gãy răng.

“Ngươi… Ngươi thực sự là…”

La Quan cười lạnh một tiếng, “Ngậm miệng! Nói thêm nữa 1 chữ, ta chặt ngươi!”

Ông ——

Kiếm minh vang lên, sát cơ hiển thị rõ.

Vương trung giám lời kế tiếp, ngạnh sinh sinh nén trở về, ánh mắt hồi hộp chi hơn, càng có vô tận tức giận, phẫn hận.

Đáng chết! !

Tiểu bối, chuyện hôm nay, tuyệt đối không xong! !

“Hừ! La Quan, ngươi vẫn là như thế cuồng vọng vô tri, bản tướng thực tế hiếu kì, ngươi bây giờ nơi nào đến lực lượng?” Cười lạnh, Tạ Thành Bang chân đạp hư không mà đến, đôi mắt uy nghiêm, quanh thân uy áp như ngục.

Tạ Thiên Long ánh mắt nghiền ngẫm, trước đảo qua Khương Đồng, hiện lên một tia cực nóng về sau, lại nhìn về phía La Quan lúc, chính là không thêm che giấu khinh miệt.

Không biết cái kia bên trong đụng tới vô tri cuồng đồ, có thể được mấy máy nội bộ duyên, có viễn siêu cùng thế hệ chi thực lực, liền không biết trời cao đất rộng.

Hừ!

Thiên hạ này, nhưng xa so ngươi nghĩ, càng thêm nguy hiểm, khủng bố!

Lần này cũng tốt, cái này La Quan đã trở về, hắn liền có thể xuất thủ đem nó chém giết, danh chính ngôn thuận cầm tới, Tạ Thành Bang cho thù lao.

La Quan trừng mắt lên, “Tạ gia lão cẩu, ngươi nếu thật muốn biết, đều có thể thử một lần!”

Kim Đan mười lăm tầng chi cảnh, dù chưa phá vỡ mà vào Nguyên Anh, nhưng hắn thực lực lại lần nữa tăng lên. Dù vẫn như cũ không phải quy nhất cảnh đối thủ, nhưng ngạnh kháng mấy lần thoát thân, lại cũng không

khó. Có phong lôi song dực, lại thêm lão sư che lấp khí cơ, bây giờ cái này Trấn Hải thành, thật đúng là lưu không được hắn.

Chu Sơn người đều tê dại, tiểu tử này đảm lượng, thật so trời còn lớn hơn. Trưởng công chúa sự tình, hắn không dám tùy tiện nhúng tay, nhưng để Tạ gia khó chịu, khó xử, lão Chu nhà không thể đổ cho người khác.

“Hắc hắc! ! Lão Tạ a, ngươi tốt xấu cũng thế, Đãng Hải quân Đại tướng 1 trong, cũng đừng làm kia béo nhờ nuốt lời, không muốn thể diện sự tình.”

“Không phải, thanh danh cũng không tốt nghe.”

Tạ Thành Bang lạnh lùng xem ra một chút, “Bản tướng bụng có thể chống thuyền, đương nhiên sẽ không cùng 1 cái sắp chết tiểu bối so đo, không nhọc nhắc nhở.”

Hắn lạnh giọng nói: “Ngày đó ước định, khi trưởng công chúa điện hạ đi sứ trở về, tức mở sinh tử đài, cùng ta Tạ gia hậu bối một trận chiến, vậy liền định tại hôm nay đi.”

“Còn xin Triệu thành chủ, cũng trưởng công chúa điện hạ, cùng làm 1 cái chứng kiến!”

Tạ Thiên Long cười lạnh một tiếng, lớn tiếng nói: “Thúc phụ yên tâm, tiểu chất sẽ đem người này tứ chi đánh gãy, tu vi đều phế bỏ, lưu hắn một hơi đến, để ngài đưa đến đường đệ trước mộ phần, lấy cảm thấy an ủi trên trời có linh thiêng.”

Ánh mắt kiêu căng, tràn đầy tự tin.

Oanh ——

Cường hãn uy áp, sát na phá thể mà ra! !

Nhưng để hắn kinh ngạc chính là, đối diện La Quan sắc mặt, không gây nửa điểm biến hóa.

Hừ, ngược lại là có chút lòng dạ, nhưng cái này lại như thế nào? Ta đường đường thiên cực tông tuyệt thế thiên kiêu, trấn áp quy nhất cảnh dưới hết thảy địch!

“Tốt!” Triệu Sơn Minh gật đầu, mắt lộ tán thưởng.

Cái này Tạ Thiên Long, không hổ tuyệt thế thiên kiêu chi danh, coi là thật lợi hại.

Tạ gia không lâu sau đó, tất nhiên tái xuất cự phách, sau đó cửa nhà cao hơn 1 chờ.

Lại nhìn La Quan, chính là cười lạnh liên tục, đáng chết tiểu bối, đối với hắn có nhiều nói năng lỗ mãng, hôm nay chính là ngươi tử kỳ.

Khương Đồng trên mặt, lộ ra một tia cổ quái, thản nhiên nói: “Tốt, bản cung cũng muốn thấy, thiên cực tông thiên kiêu uy phong.”

—

—

—

Chương 534 : Vừa mới bắt đầu, liền đã kết thúc

Tạ Thiên Long ánh mắt sáng lên, Khương Đồng tình cảnh vi diệu, tiền đồ chưa biết.

Có lẽ, đợi cho cái nào đó thời cơ, hắn nhưng mời được sư tôn mở miệng, hướng Khương quốc hoàng thất muốn người, bọn hắn khi sẽ không cự tuyệt.

Như tâm nguyện đạt thành, cái này thiên kiều bách mị, lại tôn quý kiêu ngạo nữ tử, liền sẽ thành hắn đồ chơi.

Suy nghĩ nhẹ chuyển, liền cảm giác trong lòng xao động, nhìn về phía Khương Đồng ánh mắt, lộ ra một cỗ nóng bỏng.

“Ha ha ha! Vậy liền mời điện hạ xem trọng, như thế nào chân chính tuyệt thế thiên kiêu, không cần thiết bị hư mà không thật hạng người lừa bịp.”

Cười to bên trong, Tạ Thiên Long hăng hái, hiển thị rõ bễ nghễ.

“La Quan, ngươi nhưng có di ngôn?”

Phần khí thế này, làm cho người kinh hãi, ghé mắt.

“Không hổ là, thiên cực tông tuyệt thế thiên kiêu, coi là thật tự tin viên mãn, cường đại vô song!”

“Đây mới là chúng ta tộc, đứng đầu nhất nhân tài mới nổi, ngày sau tất có thể trở thành Nhân tộc cột trụ, chống lên một vùng trời!”

“Không sai, cái này La Quan có lẽ có bất phàm, nhưng làm sao có thể, cùng trời cực tông cao đồ so sánh?”

La Quan cười lạnh, “Nói nhảm thật nhiều, muốn động thủ cũng nhanh chút!”

“Hừ!” Tạ Thiên Long đôi mắt 1 hàn, “Vội vã chịu chết, Tạ mỗ tự nhiên thành toàn ngươi.”

“Mời Triệu thành chủ, mở sinh tử đài!”

Triệu Sơn Minh phất tay áo vung lên, Trấn Hải thành đại trận xúc động, lập tức hạ xuống một đoàn ô quang, chui vào truyền tống đại điện bên ngoài trên quảng trường.

“Ầm ầm” mặt đất chấn động, lại có một phương bệ đá dâng lên, mặt ngoài ổ gà lởm chởm, càng có mảng lớn đỏ sậm pha tạp.

Đương đương đương ——

Trong thành, đột nhiên có tiếng chuông vang lên, một nháy mắt liền vang vọng, cả tòa Trấn Hải thành.

Vô số tu sĩ ngẩng đầu, mặt lộ vẻ chấn động.

“Đây là… Sinh tử đài mở ra!”

“Cũng không phải là bình thường, mà là thành chủ tự

mình xuất thủ, lấy đại trận triệu hoán sinh tử đài xuất hiện, hôm nay song phương không hề tầm thường, hẳn là một trận đại chiến.”

“Đi đi đi, như vậy náo nhiệt, mấy năm khó gặp!”

Trong lúc nhất thời, Trấn Hải thành độn quang như thoi đưa, vô số tu sĩ chạy nhanh đến.

Tạ Thiên Long một bước phóng ra, bay lên sinh tử đài, “La Quan, ngươi sợ sao? !”

La Quan cười lạnh, “Là sợ ngươi máu nhiều, thử trên người ta sao?”

Bá ——

Hắn thân ảnh, rơi vào đối diện.

“Miệng lưỡi bén nhọn!” Tạ Thiên Long đáy mắt, hiển hiện uy nghiêm băng hàn, “Tạ mỗ ngược lại muốn xem xem, ngươi có thể mạnh miệng đến khi nào!”

Đưa tay, 1 chưởng ghìm xuống.

“Quỳ xuống cho ta!”

Oanh ——

Khí tức bộc phát, nhìn như không có quá lớn động tĩnh, nhưng cái này tiện tay nhấn một cái, lại cất giấu thiên cực tông một môn vô cùng lợi hại thủ đoạn.

Tung Thần Hồn cảnh, có thể ngăn cản người, cũng ít lại càng ít.

Nén giận xuất thủ, lại đánh lấy muốn để Khương Đồng "Sáng mắt lên" suy nghĩ, Tạ Thiên Long mấy đem hết toàn lực, muốn chính là tồi khô lạp hủ, như thổ kê chó kiểng hiệu quả.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, sinh tử đài xung quanh, vô số tu sĩ chỉ cảm thấy, trước mắt hình như có 1 đạo cầu vồng phóng lên tận trời, vội vàng 2 mắt nhắm lại, nước mắt tùy theo lăn xuống.

Sau đó, chính là "Bành" một tiếng vang trầm, nương theo lấy thống khổ gào thét, mặt đất như đều chấn mấy lần.

Cái này liền phân ra thắng bại rồi? !

Cố nén 2 mắt chua xót khó chịu, mọi người vội vàng hướng sinh tử đài nhìn lại, ngắn ngủi mơ hồ không rõ về sau, vô ý thức há to mồm.

"A! Chân của ta, chân của ta!"

Tạ Thiên Long thống khổ tru lên, cả người hắn quỳ trên mặt đất, đầu gối vỡ vụn mảnh xương đâm rách da thịt, mặt mũi tràn đầy vặn vẹo.

Tràng diện, đột nhiên yên tĩnh!

Thần sắc lãnh khốc, đã nghĩ đến tiếp xuống, muốn lấy loại thủ đoạn nào bào chế Tạ Thành Bang, một mặt chấn động, kinh ngạc.

Chợt, triệt để âm trầm xuống.

Làm sao có thể? !

Tạ Thiên Long thực lực, hắn tự mình khảo nghiệm qua, có thể xưng quy nhất cảnh dưới vô địch, tuyệt thế thiên kiêu chi danh hoàn toàn xứng đáng. Nhưng hôm nay, lại bị La Quan đưa tay 1 kiếm, cho trực tiếp trấn áp, quỳ đoạn mất 2 chân?

Diễn kịch? Sẽ không! Tuyệt đối sẽ không!

Cái này đạp ngựa, đến cùng tình huống như thế nào? !

Triệu Sơn Minh chau mày, trong mắt âm tình bất định, nhìn xem triệu thiên long, nhìn nhìn lại La Quan.

Một tia dự cảm không tốt, đột nhiên xông lên đầu…

Có chút sự tình, tựa hồ ngay từ đầu, liền sai.

Chỉ có Khương Đồng, thần sắc bình tĩnh như trước, Yêu tộc vương đình tình tiết ngầm hiểu một trận chiến, La Quan dù dùng chút thủ đoạn, nhưng chói lọi chiến lực vẫn như cũ vô song.

Thánh huyết tiểu yêu vương như vậy tồn tại, đều tiện tay có thể giết, huống chi chỉ là 1 cái Tạ Thiên Long? !

Hừ!

Thứ không biết chết sống, dám đối nàng lòng mang ý đồ xấu… Cũng không biết, La Quan dưới cái này nặng tay, có hay không một tia, vì nàng xuất khí tâm ý?

Hẳn là có a?

Đối người bên ngoài Khương Đồng có lẽ có thể phỏng đoán, lại hoặc đầy cõi lòng lòng tin, nhưng đối mặt La Quan nàng nhưng thủy chung nhìn không thấu, cũng khó bắt sờ.

La Quan thản nhiên nói: “Tạ Thiên Long, coi như ngươi yêu cầu tha, cũng không cần đi này đại lễ a? Hay là nói, đây chính là các ngươi Tạ gia truyền thống? !”

Lời này, rốt cục đem mọi người bừng tỉnh, lập tức vang lên một trận, chỉnh tề hít một hơi lãnh khí âm thanh.

“Xì xì lạp lạp”, có chút hùng vĩ!

Tạ Thiên Long, đường đường thiên cực tông tuyệt thế thiên kiêu, khí thế kinh thiên tự tin vô song đăng tràng, kết quả liền cái này?

1 chiêu, trực tiếp quỳ xuống đất, 2 đầu gối vỡ vụn? !

Ni - mã, ngươi cái này Tạ Thiên Long, là giả a? Hay là nói, thiên cực tông tuyệt thế thiên kiêu, cứ như vậy cái trình độ? ?

Mất mặt xấu hổ! !

Mắt tùy tâm biến, Tạ Thiên Long tất nhiên là phát giác được, xung quanh ánh mắt bên trong, chỗ toát ra cảm xúc.

Một đôi tròng mắt, lập tức nhanh chóng sung huyết, một mảnh xích hồng!

“A a a! La Quan, ta muốn ngươi chết, muốn ngươi chết!”

Hắn, xuất thân vị dưới Tạ gia, thuở nhỏ triển lộ thiên phú kinh người, bị gia tộc ký thác kỳ vọng.

Về sau, một đường quật khởi, bái nhập thiên cực tông môn hạ.

Nhập tông ngày đó, bởi vì thiên phú dị bẩm, thậm chí dẫn tới mấy vị thái thượng trưởng lão tranh chấp, cuối cùng kinh động tông môn lão tổ.

Đến hôm nay, khắp nơi bị người tôn sùng, kính sợ, phong quang vô hạn.

Chưa từng nhận qua như vậy khuất nhục? !

Oanh ——

Kinh người khí cơ, sát na phá thể mà ra, lại cho người ta một loại, huyết dịch đều đang thiêu đốt ảo giác.

Tạ Thiên Long lực lượng, điên cuồng tăng vọt.

Hắn 2 chân vỡ nát xương cốt, nhanh chóng lấp đầy,

chữa trị, trực tiếp đứng lên, đôi mắt muốn ăn thịt người, “La Quan, bức ta vận dụng, bảy tông đại bỉ lúc át chủ bài, ngươi thật sự là tội đáng chết vạn lần!”

Tê ——

Hít một hơi lãnh khí âm thanh, lại lần nữa vang lên.

Thậm chí, liền ngay cả Trấn Hải thành bên trong, như Chu Sơn cùng quan chiến mấy người, cũng mặt lộ vẻ chấn động.

Bởi vì, cái này Tạ Thiên Long khí tức, lại làm bọn hắn, đều sinh ra một tia kiêng kị.

Đây quả thực không thể tưởng tượng! !

Đúng lúc này ——

Ông!

Lại một tiếng kiếm minh, vang vọng chân trời.

Đạp mịa, lại tới! !

Quan chiến mọi người, chỉ cảm thấy 2 mắt lại lần nữa, bị qj đồng dạng, ê ẩm sưng không thôi nước mắt chảy dài. Nhưng có trước đó kinh nghiệm, từng cái liều mạng trừng lớn mắt, không muốn bỏ lỡ tiếp xuống một màn.

Oanh ——

Như một tòa núi lớn, trực tiếp hoành ép mà tới, bộc phát

át chủ bài khí thế kinh thiên Tạ Thiên Long, lại một lần nữa bị sinh sinh đập ngã!

Sinh tử đài rung mạnh, xương cốt vỡ nát âm thanh rõ ràng lọt vào tai, lần này liền không chỉ là, một đôi đầu gối đơn giản như vậy.

“Lốp bốp” liên tục giòn vang bên trong, Tạ Thiên Long toàn thân trên dưới, xương cốt đoạn mất không biết bao nhiêu.

Cả người hắn, tựa như là 1 đầu chó chết, bị đặt tại một mảnh vết rách ở giữa, từng ngụm từng ngụm thổ huyết!

Thấy cảnh này, tất cả mọi người sinh ra một cái ý niệm trong đầu ——

Trận này “Thanh thế to lớn” sinh tử chiến, vừa mới bắt đầu, liền đã kết thúc!

—

—

—

Chương 535 : Sư tôn ở bên, ai dám giết hắn

“Thiên cực tông cao đồ? Tuyệt thế thiên kiêu?”

Sinh tử trên đài, La Quan cầm kiếm mà đứng, thần sắc bình tĩnh lạnh nhạt, đôi mắt đen như mực như vực sâu.

“Liền ngươi sao? !”

Giờ phút này, Trấn Hải thành bên trong tĩnh lặng.

Tất cả thấy cảnh này tu sĩ, đều nhịn không được trừng lớn mắt, bộc lộ chấn kinh, hãi nhiên.

Tạ Thiên Long mạnh không mạnh?

Mạnh!

Mạnh phi thường!

Cứ việc 1 trận chiến này, lấy bị nghiền ép tư thái kết thúc, nhưng Tạ Thiên Long cường đại, cũng là rõ như ban ngày, nói một câu tuyệt thế thiên kiêu, nửa điểm đều chẳng qua điểm. Nhưng chính là, cường hãn đến tư Tạ Thiên Long, đối mặt La Quan lúc, lại không phải một hiệp chi địch.

Như vậy sự tình, quả thực chưa từng nghe thấy, không thể tưởng tượng!

Tiên tông 7 cực đều có át chủ bài, cường đại nghịch thiên tiểu bối, mỗi 1,000 năm chắc chắn sẽ có 1 lượng cái, có áp chế cùng thế hệ thực lực.

Nhưng loại này áp chế, chỉ là cao hơn một đầu, thực lực càng mạnh 3 điểm, mà tuyệt không phải dưới mắt như vậy, không có chút nào phản kháng nghiền ép.

Cái này La Quan, đến cùng người nào? !

Giờ phút này, không có người hoài nghi, hắn tất nhiên có, cực kỳ đáng sợ bối cảnh. Nếu không, lại há có thể có thực lực như vậy?

Đột nhiên, quát khẽ một tiếng vang lên, “La Quan, Tạ Thiên Long là thiên cực tông thiên kiêu, bái nhập một vị nào đó thái thượng môn hạ, thâm thụ tông môn coi trọng, ngươi như dám can đảm giết hắn, tất bị trả thù! Bản tướng khuyên ngươi thấy tốt thì lấy, sinh tử đài chi chiến, đến tận đây mà tới!”

Tạ Thành Bang sắc mặt nghiêm túc, thanh âm tại tu vi gia trì dưới, vang vọng thập phương.

Xung quanh mấy người, nhướng mày, thầm mắng một tiếng lão hồ ly.

Câu nói này, nhìn như là uy hiếp La Quan, che chở Tạ Thiên Long.

Nhưng hôm nay thế cục, La Quan lại thiếu niên khí phách, chính mang theo tồi khô lạp hủ chi uy, tại người trước hiển thánh, sao lại dễ dàng bị uy hiếp?

Nói không chừng, chính là liệt hỏa tưới dầu!

Cử động lần này chân ý, là nghĩ kích La Quan động thủ, trực tiếp trảm Tạ Thiên Long.

Đến lúc đó thiên cực tông một phương, thế tất sẽ không bỏ qua, tung La Quan có khủng bố bối cảnh, sau tiếp theo phong ba cũng để cho thiên cực tông chống được.

Lão Tạ gia hỏa này, đủ hung ác!

Chu Sơn thầm mắng 1 câu, lớn tiếng nói: “La Quan, tiểu tử ngươi tốt, bản tướng liền biết, ta không có nhìn lầm!”

“Nhưng sinh tử đài, cũng chưa chắc nhất định liền muốn phân sinh tử, ngươi Hãy cẩn thận, đừng bên trong lòng mang ý đồ xấu người tính toán!”

Lời này, liền kém chỉ vào cái mũi, mắng Tạ Thành Bang không muốn mặt.

Tạ Thành Bang khóe mắt giật một cái, hung dữ xem ra, hận không thể đem Chu Sơn, cho ăn sống nuốt tươi.

Vương bát đản!

Nói ít vài câu, không ai coi ngươi là câm điếc? !

“Lão Tạ, ngươi nhìn ta làm gì? Ta chính là tùy tiện nói hai câu, ngươi biểu hiện này cũng là, đuổi tới thừa nhận chính là ngươi.” Chu Sơn nhếch miệng cười một tiếng, “Ta dù sao cũng là, Đãng Hải quân Đại tướng 1 trong,

cái này Tạ Thiên Long lại là ngươi cháu ruột, lão Tạ ngươi chắc chắn sẽ không, như thế lang tâm cẩu phế, tàn nhẫn vô tình đúng không?”

Trải qua Chu Sơn điểm phá, rất nhiều người đã lấy lại tinh thần, nhìn lại trước mắt một màn, biểu lộ liền trở nên cổ quái. Những thứ không nói khác, Tạ Thành Bang thanh danh, từ hôm nay bắt đầu, liền muốn triệt để nát đường cái!

Đúng lúc này, sinh tử trên đài vang lên, điên cuồng, oán độc gầm nhẹ.

“La Quan! La Quan!”

Tạ Thiên Long giãy dụa thân thể, xích hồng con mắt gắt gao xem ra,

“Ta là thiên cực tông đệ tử, sư tòng Thiên Cơ Tử thái thượng, ngươi dám đem ta trọng thương, chuyện hôm nay tuyệt sẽ không như vậy kết thúc.”

“Ngươi chờ! Ta Tạ Thiên Long hôm nay phát thệ, tất không tiếc bất cứ giá nào, cũng muốn đem sở thụ tổn thương, khuất nhục, gấp 10 lần, gấp trăm lần hoàn trả!”

Sinh tử dưới đài, mọi người sắc mặt biến đổi.

Một cái ý niệm trong đầu, cùng nhau hiển hiện ——

Không biết sống chết!

Cái này Tạ Thiên Long, mạnh thì mạnh vậy, luận thực

lực, tư chất đích xác xem như tuyệt thế thiên kiêu, nhưng cái này tâm tính lại kém quá nhiều.

Lọt vào nghiền ép, liền bị cừu hận che đậy 2 mắt, triệt để loạn phân tấc!

Hôm nay thế cục, làm một lần rùa đen rút đầu lại như thế nào? Dám toả sáng như vậy hùng biện, coi là thật lấy thiên cực tông thân phận, chính là miễn tử kim bài? !

Quả nhiên, sinh tử trên đài, một tia uy nghiêm khí cơ, sát na hiển hiện.

La Quan mặt lộ vẻ cười lạnh, “Tạ Thiên Long, ngươi thật sự chính là, không biết ‘Chết’ chữ viết như thế nào.” Hắn lắc đầu, một mặt bất đắc dĩ, “Lúc đầu ta là không nghĩ cứ như vậy, tuỳ tiện bị người mưu hại, nhưng bây giờ xem ra, đành phải để Tạ tướng quân đạt được.”

Người, hắn vốn là muốn giết, nếu không thật cho là, tiểu gia ta là ai đều có thể, tùy tiện bóp 2 đem quả hồng mềm sao? Đương nhiên, cái này cùng Tạ Thiên Long trước đó, nhìn Khương Đồng lúc toát ra, một chút buồn nôn ánh mắt không quan hệ, ta chính là thuần túy, nhìn hắn không thuận mắt muốn giết gà dọa khỉ.

Không sai, chính là như vậy.

Nếu như thế, Tạ Thành Bang ngoan độc tính toán, liền trở nên rất buồn cười, ngược lại chủ động đụng vào, bị La Quan bắt được chân đau.

Câu nói này mới ra, thiên cực tông nhân quả, hắn liền

thoát không ra!

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, khủng bố sát cơ giáng lâm!

Tạ Thiên Long tràn ngập ngang ngược, điên cuồng biểu lộ, giờ phút này bỗng dưng cứng đờ, sợ hãi như đại thủ, hung hăng nắm lấy hắn trái tim.

Không thích hợp! Không thích hợp!

Cái này La Quan, hắn lại thật muốn giết ta.

Chu Sơn mặt lộ vẻ lo lắng, hắn cùng La Quan tự nhiên, không có sâu như vậy giao tình, nhưng địch nhân địch nhân liền có thể là bằng hữu.

Hắn đã đứt định, La Quan tất có đại bối cảnh, đợi qua hôm nay về sau, nếu có thể cùng Chu gia liên thủ, có thể đem Tạ gia nhổ tận gốc.

Đây mới là, chân chính báo thù thủ đoạn, làm gì nóng lòng nhất thời?

Ai! Người trẻ tuổi, chung quy là nhiệt huyết xông lên đầu, chỉ lo nhất thời thống khoái, biết rõ là tính toán, cũng còn muốn hướng bên trong nhảy.

Lại hoặc là, là nghĩ tại Khương Đồng trước mặt biểu hiện? Dù sao lúc trước, các loại tin tức lưu truyền, 2 người quan hệ không phải bình thường.

Tâm tư thay đổi thật nhanh, hắn lớn tiếng nói: “Trưởng công chúa điện hạ, còn xin ngài mở miệng, cái này Tạ Thiên Long hôm nay, tuyệt đối giết không được a!”

Khương Đồng lắc đầu, “Đã trèo lên sinh tử đài, liền đã áp chú sinh tử, há có thể bởi vì thân phận, liền có thể ngoại lệ?”

“Bất luận hôm nay, La Quan làm thế nào quyết định, bản cung đều duy trì.”

Tạ Thiên Long rống to, “Ngậm miệng! Ngươi cái này tiện tỳ, tự thân cũng khó khăn bảo đảm, còn muốn hại ta!” Sắc mặt hắn trắng bệch, “La Quan, ta nhận thua, chỉ cần ngươi để ta rời đi, chuyện hôm nay như vậy bỏ qua, ta Tạ Thiên Long phát thệ, tất không tìm ngươi trả thù!”

Đáng tiếc đáp lại hắn, là một đôi hờ hững đôi mắt, trong đó như hàn đàm, vắng lặng không gợn sóng.

Không! Không! Không!

Tạ Thiên Long một trái tim, triệt để chìm vào thung lũng, tuyệt vọng cùng sợ hãi, tại não hải ở giữa tứ ngược.

“La Quan, ta không thể chết! Ta Tạ Thiên Long, là làm thế thiên kiêu, có vô tận quang minh chi tương lai, nhân sinh của ta còn chưa chân chính bắt đầu óng ánh… Ta há có thể chết tại đây!”

“Cầu ngươi, bỏ qua ta, ta van cầu ngươi! !”

Bành bành bành ——

Bóng ma tử vong dưới, tất cả mặt mũi đều bị bỏ qua, hắn điên cuồng dập đầu.

“Vô dụng, như cầu xin tha thứ liền có thể bảo mệnh, kiếm trong tay làm gì dùng? ?” La Quan cười lạnh, “Cho mình chừa chút mặt, đi thể diện chút đi!”

Bá ——

Tạ Thiên Long bỗng nhiên ngẩng đầu, triệt để điên cuồng, “A! La Quan, ngươi dám giết ta, ta biến thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua ngươi…”

Ầm ầm ——

Phương xa, đột nhiên có kinh thiên oanh minh bộc phát, như bôn lôi cuồn cuộn.

“La Quan, kiếm hạ lưu người!”

Tạ Thiên Long tuyệt vọng trên mặt, đột nhiên lộ ra cuồng hỉ, “Sư tôn! Sư tôn! Đệ tử tại cái này, tại đây! !”

Hắn lập tức, liền từ trong tuyệt vọng, tránh ra.

“Ha ha ha ha! Sư tôn ta Thiên Cơ Tử, đến rồi! !”

“La Quan, ngươi không phải muốn giết ta sao? Ngươi đụng đến ta thử một chút!”

Sư tôn ở bên, ai dám giết hắn? !

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, Tạ Thiên Long cuồng hỉ, im bặt mà dừng.

—

—

—

Chương 536 : Tiên nô Tang Tang linh giác

Đầu lâu lăn lộn, phóng lên tận trời.

Đoạn nơi cổ, máu tuôn ra như suối!

“Bành” một tiếng, đầu lâu rơi xuống, lộ ra Tạ Thiên Long tấm kia, cuồng hỉ chưa tán, tiếp theo hoảng sợ, tuyệt vọng khuôn mặt.

Hung ác!

Sinh tử dưới đài, tất cả thấy cảnh này tu sĩ, đều giật mình trong lòng.

Lại nhìn về phía trên đài, La Quan bóng lưng, liền sinh ra vô tận hồi hộp.

Kẻ này, không thể trêu chọc!

Nhưng cũng có người, mặt lộ vẻ ý mừng.

Là Tạ Thành Bang!

Trong lòng hắn, thở dài một hơi, tung bị La Quan hại 1 đem, nhưng chỉ cần chết không thừa nhận, cũng không đến nỗi liên lụy sinh tử.

Bây giờ, La Quan trảm Tạ Thiên Long, hay là tại thiên cực tông trước mặt người vừa tới, song phương cái này

cọc tử thù, liền lại không có khả năng hóa giải!

Bá ——

1 đạo cầu vồng rơi xuống, lộ ra thiên cực tông thân ảnh, hắn mặt mũi tràn đầy kinh sợ, nhìn xem Tạ Thiên Long thi thể, khí thân thể phát run.

“La Quan!”

Oanh ——

Khủng bố kiếm ý, phóng lên tận trời!

Thân là thiên cực tông thái thượng trưởng lão, nhưng đại biểu tiên tông một phương, giáng lâm Yêu tộc vương đình người, há lại sẽ là kẻ vớ vẩn?

Thiên Cơ Tử tuy chỉ có quy nhất cảnh tu vi, lại đạp lâm đỉnh phong, khoảng cách hợp nhất khoảng cách nửa bước. Lại thêm, kiếm tu khủng bố lực công kích, tung đối mặt hợp nhất cảnh nguyên thần pháp tướng, đều có thể đối cứng mấy hiệp bất bại.

Giờ phút này tức giận phía dưới, uy thế coi là thật khủng bố, toàn bộ Trấn Hải thành, vô số tu sĩ mặt lộ vẻ sợ hãi.

La Quan ngẩng đầu, nhìn thẳng Thiên Cơ Tử, cười lạnh một tiếng, “Thiên Cơ Tử, nơi đây là sinh tử đài, Tạ Thiên Long muốn cùng ta một trận chiến, bị giết là hắn tài nghệ không bằng người.”

“Thế nào, ngươi muốn vì hắn báo thù? Đến! Ta ngay tại

cái này, ngươi qua đây giết? Đến a!”

Thiên Cơ Tử: …

Ông!

Ông!

Kiếm minh trận trận, sát phạt khôn cùng.

Nhưng một kiếm này, lại vô luận như thế nào, đều trảm không đi xuống.

Tạ Thiên Long là trọng yếu, lại còn không có nặng đến, để hắn dựng vào tính mạng của mình.

Thậm chí, là phía sau hắn mạch này!

“Tốt! Rất tốt! La Quan, đừng tưởng rằng ngươi… Giết ta thiên cực tông tuyệt thế thiên kiêu, việc này bản tọa nhất định hồi bẩm, muốn ngươi cho cái bàn giao!”

Thiên Cơ Tử gào thét.

Nhưng cái này gầm thét, tại mọi người trong tai, không thể nghi ngờ chính là yếu thế, tránh lui.

Cái này đạp ngựa, lại là cái gì tình huống?

Đường đường thiên cực tông thái thượng, mây tiêu phía trên nhân vật, phóng nhãn toàn bộ Khương quốc, đều có thể không gì kiêng kị.

Bây giờ, La Quan vươn cổ, hắn thế mà không dám ra kiếm? !

Triệu Sơn Minh sắc mặt đại biến, hắn đột nhiên cảm thấy, mình trước đó nghĩ không đúng.

Không phải là sai, là mười phần sai, cái này La Quan… Tuyệt không bình thường!

Chu Sơn rụt cổ một cái, trợn to tròng mắt, hắn biết La Quan có bối cảnh, nhưng bối cảnh này tựa hồ, so hắn nghĩ càng kinh khủng.

Thiên cực tông thế mà sợ đầu sợ đuôi, Tạ Thiên Long bị giết, cũng không dám trả thù? !

La Quan cười lạnh, “Bàn giao? Cái gì bàn giao? !” Hắn mặt không biểu tình, “Thiên Cơ Tử, ngươi hay là lo lắng, trở về nên như thế nào giải thích đi… Như bị nhà ta trưởng bối biết được, cho rằng là thiên cực tông, cố ý xuống tay với ta, việc này tất có gợn sóng.”

Thiên Cơ Tử con ngươi co rụt lại!

Hắn thật sâu xem ra một chút, tự biết hôm nay tuyệt đối, không chiếm được tốt, lại ở lại xuống dưới sẽ chỉ càng thêm mất mặt.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, Thiên Cơ Tử xoay người rời đi.

Đợi ra Trấn Hải thành, lửa giận trong lòng rốt cuộc kìm

nén không được, 1 kiếm phẫn hận chém xuống.

Oanh ——

Biển cả chấn động, bị từ đó chém ra, nhấc lên “Ầm ầm” kinh đào hải lãng, quy nhất cảnh đỉnh phong kiếm tu khủng bố, giờ phút này triển lộ không bỏ sót.

Mọi người kinh hãi, trầm mặc.

Chuyển hướng La Quan lúc, ánh mắt bên trong kính sợ, hồi hộp, liền càng phát ra thâm trầm.

Bởi vì, cường đại như Thiên Cơ Tử, đối mặt La Quan lúc, cũng không dám vọng động.

Chỉ này một điểm, liền đầy đủ suy tư vô số!

Tạ Thành Bang sắc mặt trắng bệch, hắn đột nhiên phát hiện, mình đem sự tình, triệt để nghĩ sai.

Cái này La Quan, rốt cuộc là ai? !

Nhưng có một chút, đã không thể nghi ngờ.

Tạ gia, sẽ có đại nạn!

Cắn răng, Tạ Thành Bang xoay người rời đi, hắn không phải không nghĩ tới, bạo khởi xuất thủ.

Nhưng Thiên Cơ Tử không dám ra kiếm, để hắn nghĩ lầm, La Quan có khủng bố người hộ đạo, chỉ là lúc trước chưa từng hiện thân mà thôi.

Chu Sơn thở sâu, “La Quan… Tiểu hữu, chúc mừng chúc mừng! Trước đó, bản tướng nếu có không chu toàn chỗ, xin hãy tha lỗi.”

Tạ gia xong!

Có lẽ trong lúc nhất thời, lại còn không có khi, nhưng chuông tang đã gõ vang.

Triệu Sơn Minh gạt ra tiếu dung, “Khục! La Quan tiểu hữu, lúc trước như có hiểu lầm, bổn thành chủ ở đây xin lỗi ngươi, còn xin chớ trách.”

La Quan quét mắt nhìn hắn một cái, không nhìn thẳng, đối Chu Sơn gật đầu, “Còn muốn cảm tạ, trước đó Chu tướng quân nhiều phiên giữ gìn.”

Bá ——

Hắn một bước phóng ra, rơi vào Khương Đồng trước mặt, “Điện hạ, Trấn Hải thành bên trong sự tình, La mỗ còn có chuyện khác, liền không lại ở lâu.”

Hơi dừng một chút, “Từ Dĩnh là ta tùy tùng, tiếp xuống nếu có cơ hội, liền mời điện hạ trông nom một hai.”

Khương Đồng gật đầu, “Tốt, bản cung đáp ứng ngươi.” Nàng đáy mắt, lộ ra một chút do dự, giãy dụa, nhưng cuối cùng nói khẽ: “La Quan, lần này đa tạ, ngươi đi đường cẩn thận, cẩn thận!”

La Quan quay người muốn đi gấp, nhưng lại dẫm chân

xuống, hắn tự nhiên phát giác được, Khương Đồng trước đó do dự.

Tâm lý vùng vẫy một hồi, im ắng thở dài, "… Khương Đồng, ngày sau nếu có phiền phức, có thể phái người đưa tin đến ta tại Trấn Hải thành nơi ở, ngươi khi biết vị trí."

"Tốt, xin từ biệt!"

Ma đản, cuối cùng còn có thể không thể, tránh thoát nữ nhân này tính toán.

Tu tâm con đường, còn dài đằng đẵng a!

Bá ——

La Quan phóng lên tận trời.

Mặt đất, Khương Đồng hơi dừng lại về sau, lộ ra xán lạn tiếu dung, lớn tiếng nói: "La Quan, nếu có thời gian, đi vương đô nhìn ta!"

"Điện hạ, xin hỏi ngài biết được, La Quan tiểu hữu thân phận sao?" Triệu Sơn Minh đi tới, cung kính mở miệng.

Khương Đồng gật đầu, "Biết." Không cùng Triệu Sơn Minh, trên mặt ý mừng tản ra, nàng liền tiếp tục nói: "Nhưng ta không nói cho ngươi."

Bá ——

Triệu thành chủ biểu lộ, triệt để cứng đờ.

Một màn này, để Khương Đồng trong lòng, cảm thấy thoải mái vô song.

Khó trách La Quan gia hỏa này, trước kia đều là 1 bộ, ai cũng không phục thấy ai đỗi ai tư thái.

Ha ha, thật đúng là rất thoải mái a!

La Quan không thiệt thòi, không làm oan chính mình, là bởi vì hắn có Bái Nguyệt giáo làm chỗ dựa… Mà bây giờ, hắn cũng như thế, ta chỗ dựa đi?

Vừa nghĩ đến đây, Khương Đồng nỗi lòng ung dung, chỉ cảm thấy tiền đồ tung long đong muôn vàn, cũng không còn e ngại.

Nàng quay người, “Vương trung giám, không phải là gấp về vương đô sao? Cái này liền lên đường thôi! !”

Vương trung giám cùng nội thị, biểu lộ cứng đờ.

…

“Ai! ! Nữ nhân, quả thật là phiền phức, chính là tu hành đại đạo chi vướng víu, có thể không dính vào liền không dính vào, khi nhớ kỹ a!”

La Quan thở dài thở ngắn, mặt có không cam lòng.

Rõ ràng hết thảy đều để ở trong mắt, lại còn muốn chủ động bị người mưu hại, cái này đạp ngựa đạo lý chó má gì vậy?

“Thôi, liền làm đưa Phật đưa đến tây, sau đó thiếu liên hệ, nữ nhân này đối ta, tất không có hảo ý, chớ có bị nàng cho ăn!”

Quyết định suy nghĩ, La Quan lúc ngẩng đầu, liền nhìn thấy ở lại tiểu viện.

Đã cho hứa hẹn, cũng nên an bài một hai, huống chi long cung chỗ, cũng được nghĩ biện pháp dò xét.

Có lẽ, có thể mượn hôm nay “Dọa lùi” Thiên Cơ Tử dư uy, từ Chu Sơn chỗ bắt đầu, lại hoặc là hướng gió khó lường Triệu thành chủ?

Vừa nghĩ, La Quan phất tay áo vung lên, đẩy ra cửa sân, trực tiếp bước vào trong đó.

“A!”

Một tiếng kinh hô, chính cẩn thận từng li từng tí, trốn ở phía sau cửa tiên nô Tang Tang, lập tức bị giật nảy mình, đợi nhìn thấy La Quan về sau, đầu tiên là nhẹ nhàng thở ra, vội vàng hành lễ, “Bái kiến đại nhân, ngài… Ngài trở về! !”

Tay nàng đủ luống cuống, khẩn trương bên trong lại có một tia ý mừng.

La Quan gật gật đầu, “Ngày sau, nếu có vương đô người tới đưa tin, ngươi nhận lấy chính là, ta tự sẽ trở về xem xét.” Nói, đi hướng trong phòng.

Tiên nô Tang Tang bây giờ, đối nhà mình đại nhân cũng có một chút hiểu rõ, hắn tới lui như gió, chẳng biết lúc nào liền sẽ rời đi.

“Đại nhân…”

Nàng khẽ cắn môi, đột nhiên mở miệng.

La Quan dừng lại, “Làm sao rồi?” Trong ấn tượng, đây là tiên nô Tang Tang, lần thứ 1 chủ động cùng hắn nói chuyện.

“Ừm… Từ Dĩnh tỷ tỷ không có sao chứ? ? Nàng không cùng ngài, đồng thời trở về sao?”

La Quan nói: “Nàng bây giờ, hẳn là đến vương đô, ngươi yên tâm đi, không có việc gì.”

Thấy mặt nàng lộ vui mừng, lại còn có mấy điểm chần chờ, La Quan nhíu mày, “Thế nào, còn có chuyện khác?”

Tiên nô Tang Tang gật đầu, “Đại… Đại nhân, ta luôn cảm thấy… Gần nhất có người nhòm ngó trong bóng tối… Hoặc… Hoặc lòng mang ý đồ xấu…”

Thanh âm dần thấp, thực tế chính nàng, đều không quá tin tưởng, hoài nghi là ảo giác.

Dù sao, một mực đến, nàng đều không có chút nào phát hiện.

La Quan nhíu mày, âm thầm thăm dò?

Khó trách vừa rồi, nàng trốn ở phía sau cửa, nín hơi lắng nghe.

Nhưng tiên nô Tang Tang là người bình thường, nhiều nhất xem như đơn giản luyện khí nhập thể, cũng là vì có thể tốt hơn phụng dưỡng, miễn cho thân thể “Quá yếu ớt”, gần như không linh giác nói chuyện.

Vừa chuyển động ý nghĩ, La Quan gật gật đầu, “Tốt, ta biết, sẽ lưu ý một chút.”

—

—

—

Chương 537 : Cùng Long nữ giao dịch

Trong phòng, La Quan ngồi xếp bằng mặt lộ vẻ trầm tư, nhập Thiên Thanh đại lục đến nay, rốt cuộc tìm được đế kiếm mảnh vỡ đại khái tung tích.

Chí ít, có thiết thực phương hướng.

“Long cung…”

La Quan thì thào nói nhỏ, đôi mắt có chút tối nghĩa, trước đây không lâu nguyệt cấm bên ngoài, lão Long vương cùng Tứ Hải long duệ đến, thực lực hắn tận mắt nhìn thấy.

Tuy nói bây giờ, nhấc lên Bái Nguyệt giáo đại kỳ, nhưng hù dọa một chút người còn có thể, thật muốn liên lụy đến trọng đại lợi ích, vậy liền không đáng chú ý.

Mà đế kiếm mảnh vỡ thần dị, căn bản giấu đều giấu không được… Chuyện này, tất nhiên sẽ không thuận lợi.

La Quan vuốt vuốt mi tâm, thở ra một hơi.

Được rồi, bây giờ nghĩ những thứ này tăng thêm phiền não, lại đi một bước nhìn một bước.

Lập tức, trước xác định long cung chỗ, lỡ như đế kiếm mảnh vỡ không ở đằng kia?

Chính chuyển suy nghĩ, Huyền Quy thanh âm đột nhiên vang lên, “A?”

Dừng lại một chút, tiếp tục nói: “La Quan, ngươi cái này tiểu tỳ nữ thế mà, thật là có mấy điểm linh giác, bên ngoài thật có người đang dòm ngó.”

“Ngô… Nói người cũng không thỏa đáng, là 1 đầu quy nhất cảnh Giao long.”

La Quan ánh mắt ngưng lại, Giao long? Lấy Thiên Thanh đại lục lập tức thế cục, đối phương cực khả năng xuất thân long cung.

Như thế xảo.

Cần biết long cung giấu tại biển sâu, theo 4 phương thủy linh mà động, không có hình thái, muốn tìm đến nó chỗ, không dễ dàng sự tình.

Nghĩ mấy hơi, La Quan đột nhiên đứng dậy, đẩy cửa đi ra ngoài.

Trấn Hải thành 1 trên đường dài, người đến người đi có chút náo nhiệt, 1 tú mỹ nữ tử đứng tại bên đường, chính xa xa nhìn tới. Nàng nhíu mày, ánh mắt rơi vào 1 tòa tiểu viện bên trên, “Kỳ quái? Cái này bên trong rõ ràng cũng chỉ có, 1 cái tiên nô nữ tử mà thôi, vì sao ta luôn cảm thấy khí tức không thích hợp?”

Lúc trước phụng phụ vương chi danh, nàng hoá hình tiến vào Trấn Hải thành, âm thầm tìm kiếm thánh mộ chìa khoá, nhưng thủy chung đều không thu hoạch được

gì. Thẳng đến trong lúc vô tình, gặp đi ra ngoài mua thức ăn một tên tiên nô nữ tử, đột nhiên lòng có cảm giác, đã bí mật quan sát mấy ngày.

“Có lẽ nhưng âm thầm chui vào, cẩn thận điều tra một chút chỗ này đình viện, có lẽ có thể có thu hoạch…” Đúng lúc này, “Kẹt kẹt” âm thanh đột nhiên truyền đến, tiểu viện kia cửa sân lại từ bên trong mở ra.

Một tuổi trẻ nam tử đi ra cửa bên ngoài, giương mắt nhìn tới.

“Là hắn!”

Tú mỹ nữ tử sắc mặt biến hóa, một chút liền nhận ra, La Quan thân phận.

Xuất thân Bái Nguyệt giáo, thân phận thần bí, quý giá, vì các phương kiêng kỵ! Phụ vương chuyên môn truyền tin cùng nàng, nhắc nhở không thể tới xung đột, nếu có điều tao ngộ khi nhượng bộ lui binh.

Khu nhà nhỏ này đúng là La Quan nơi ở, hẳn là nàng trước đó cảm giác, liền cùng này có quan hệ? Vô ý thức chuyển qua suy nghĩ, tú mỹ nữ tử quay người muốn đi gấp.

“Chờ một chút.” Bên tai, đột nhiên vang lên La Quan thanh âm, “Long nữ ngoài viện bồi hồi mấy ngày, không biết có gì muốn làm? Như không có khẩn yếu sự tình, không ngại trong viện một lần.”

Tú mỹ nữ tử dẫm chân xuống, hơi do dự, thầm nghĩ:

“Cái này La Quan lại làm sao không phàm, cũng bất quá chỉ là Kim Đan mà thôi, ta vì quy nhất cảnh Giao long, hẳn là còn sợ hắn?” Bất quá, cái này La Quan có thể một ngụm, liền điểm phá thân phận của nàng, quả nhiên có chút môn đạo.

Quay người, mấy bước đi tới cửa bên ngoài, “Long cung Ứng Thanh Linh, gặp qua La đạo hữu.” Thân phận đối phương khó lường, nàng cũng không dám khinh thường.

La Quan cười cười, chắp tay, “Ứng long nữ, mời tiến vào.”

2 người tiến vào trong viện, tiên nô Tang Tang đã sớm ra, chuẩn bị kỹ càng trà nóng, ánh mắt không khỏi nhìn Ứng Thanh Linh vài lần.

Cho La Quan đổ nước lúc, nhịn không được nhỏ giọng nói: “Đại nhân, âm thầm thăm dò người kia, chính là nàng.”

La Quan đáy mắt hiện lên kinh ngạc, quy nhất cảnh Giao long hoá hình, liễm tức, hắn đều nhìn không ra, hay là Huyền Quy mở miệng nhắc nhở.

Nha đầu này linh giác, lại là từ đâu mà đến? Vừa chuyển động ý nghĩ, hắn không lộ mảy may gật gật đầu, “Ta biết, ngươi lại đi xuống đi.”

Ứng Thanh Linh ánh mắt, rơi vào tiên nô Tang Tang trên bóng lưng, tuy nói vừa rồi thanh âm cực thấp, từ không thể gạt được tai mắt của nàng, “La đạo hữu vị này tỳ nữ,

ngược lại là có chút không bình thường.”

La Quan cười cười, vẫn chưa nói tiếp, uống hai hớp trà, nói: “Ứng long nữ lần này, là vì La Quan đến đây sao? Hẳn là, long cung đối La Quan thể nội đạo này Chân Long huyết mạch, coi là thật lên tham niệm?”

Ứng Thanh Linh sắc mặt biến hóa, La Quan từ không phải sợ, nhưng phía sau hắn Bái Nguyệt giáo lại không thể trêu chọc, suy nghĩ một chút nói: “La đạo hữu hiểu lầm, ta lần này phụng phụ vương chi mệnh đến đây, là có sự vụ khác mang theo.”

Nhìn La Quan 1 bộ, từ chối cho ý kiến biểu lộ, nàng dừng một chút tiếp tục nói: “Cũng là không phải bí ẩn gì, nó một là trước đây không lâu, Yêu tộc vương đình hướng long cung kháng nghị, nói là cùng Nhân tộc giao chiến lúc, hư hư thực thực có long uy xuất hiện, phụ vương đặc mệnh ta đến đây dò xét, lúc ấy La đạo hữu thân phận còn chưa bại lộ, bây giờ liệu tới làm cùng ngươi có liên quan.”

La Quan gật đầu, nói: “La mỗ sơ đến Thiên Thanh đại lục lúc, bởi vì một chút nguyên nhân nhập Đãng Hải quân, đúng lúc gặp Khuê Sơn đảo phòng vệ chiến, cùng Yêu tộc từng có một chút xung đột.” Lời ấy liền chẳng khác gì là thừa nhận, Ứng Thanh Linh.

“Trừ cái đó ra, Ứng long nữ còn có sự tình khác?” Đây cũng không phải là, nàng bồi hồi bên ngoài lý do.

“Có.” Ứng Thanh Linh gật đầu, “Bởi vì một chút ngoài ý muốn, một con rồng cung lưng bạc long ngư, đánh cắp

nào đó đem chìa khóa sau vụng trộm phản bội chạy trốn, ta phụng vương mệnh truy tra, muốn lấy về chiếc chìa khóa kia.”

Nàng ngẩng đầu nhìn đến, đôi mắt sáng tỏ, “Trước đó ta tại ngoài viện bồi hồi, chính là lòng có cảm giác, trước đó còn cảm thấy mơ hồ không rõ, giờ phút này suy nghĩ ngược lại thanh minh, không biết La đạo hữu phải chăng biết được, có quan hệ cái chìa khóa này tung tích?”

La Quan trong lòng kinh ngạc, lập tức nhớ tới lúc trước đầu kia dưới sự hoảng hốt chạy bừa, bị hắn đánh giết lưng bạc long ngư, nếu không xảy ra ngoài ý muốn, Ứng Thanh Linh nói coi như là, hắn đoạt được chiếc chìa khóa kia.

Nhưng cái này chìa khoá hắn đã từng thưởng thức, tìm tòi nghiên cứu, lại không phát hiện gì, hẳn là có khác chỗ khác thường, lại nhưng tồn tại một loại nào đó khí tức, lúc này mới dẫn tới Ứng long nữ.

Thấy La Quan sau khi nghe, trên mặt như có điều suy nghĩ, Ứng Thanh Linh mặt lộ vẻ vội vàng, “Hẳn là, chìa khoá ngay tại La đạo hữu trong tay? Như coi là thật như thế, còn xin đạo hữu đem chìa khoá cho ta, vật này liên quan đến ta long cung bí ẩn, nhất định không dung di thất bên ngoài.”

La Quan lấy lại tinh thần, cười cười, nâng chung trà lên, “Ứng long nữ lời ấy, là uy hiếp ta sao?” Ngữ khí bình thản, lại tự có phong mang!

Quy nhất cảnh, hắn bây giờ dù không địch lại, nhưng

cũng không sợ. Giờ phút này đôi mắt chỗ sâu, hình như có một đôi dựng thẳng đồng như ẩn như hiện, bỗng nhiên có vô hình uy áp tràn ngập.

Hô ——

Ứng Thanh Linh hô hấp trì trệ, cảm nhận được một phần nguồn gốc từ huyết mạch cường đại áp bách, tâm thần khẽ run.

Chân Long huyết mạch!

Nghe đồn, quả nhiên là thật.

Ứng Thanh Linh ổn định tâm tư, nói: “Là ta thất ngôn, La đạo hữu chớ trách, nhưng cái này chìa khoá đích xác trọng yếu, ngoại nhân có được cũng không nửa điểm tác dụng, như La đạo hữu nguyện ý trả lại, liền coi như ta thiếu đạo hữu một phần ân tình.”

La Quan uống hai hớp trà, nói: “La mỗ trước đó đích xác được một cái chìa khóa, Ứng long nữ lại nhìn phải chăng vì long cung chi vật.”

Lật tay, linh quang hiện lên, kia chìa khoá rơi vào trong tay.

Ứng Thanh Linh ánh mắt sáng lên, mặt lộ vẻ ý mừng, “Không sai! ! Ta long cung mất đi, chính là cái chìa khóa này…” Thấy La Quan nhẹ nhàng thưởng thức, 1 bộ có cân nhắc bộ dáng, nàng thở sâu, “Không biết La đạo hữu, như thế nào mới nguyện ý trả lại? ?”

Trước đó, là cố kỵ Bái Nguyệt giáo thân phận, nàng không dám hành động thiếu suy nghĩ. Nhưng lại tại vừa rồi, một tia Chân Long uy áp giáng lâm, Ứng Thanh Linh tâm thần khẽ run đồng thời, cũng sinh ra một loại nào đó hồi hộp —— long chúc trực giác nói cho nàng, như coi là thật bộc phát xung đột, nàng chưa hẳn có thể chiếm được tiện nghi.

La Quan đầu ngón tay gõ nhẹ mặt bàn, nhạt tiếng nói: “Ứng long nữ biết được, La mỗ thể nội có 1 Chân Long huyết mạch, đây là trưởng bối ban tặng, ta tới dung hợp về sau, phương thành tựu Chân Long chi thể.”

Trưởng bối ban tặng? !

Ứng Thanh Linh trong lòng giật mình.

Cái này hời hợt 1 câu, coi là thật cực kỳ kinh người, đương thời Chân Long tuyệt tích, một phần coi như thành thật long chi thể cơ duyên, đầy đủ dẫn phát ngập trời hạo kiếp, để vô số đại năng hạng người, giết thiên băng địa liệt. Bây giờ, lại trực tiếp tặng cho La Quan, nó trưởng bối thân phận, lại nên kinh khủng bực nào? !

Như người bên ngoài nói Ứng Thanh Linh lại còn không tin, nhưng khi nhật nguyệt cấm bên ngoài, kia “Kiếm chấp trăng sao” khủng bố uy thế, phụ vương truyền tin bên trong dù rải rác vài câu, cũng khó nén trong lòng rung động, có thể thấy được tuyệt không phải không có lửa thì sao có khói.

Hít một hơi, Ứng Thanh Linh nói: “La đạo hữu phúc phận thâm hậu, thật làm người khác ao ước!” Lời này,

ngược lại là phát ra từ đáy lòng.

La Quan cười cười, tiếp tục nói: “Cái này Chân Long cùng ta dung hợp, tiêu tán trước lưu lại 1 đạo chấp niệm, muốn hướng long cung một nhóm. Lần này ta tiến vào Thiên Thanh đại lục, trừ phụng tôn trưởng chi danh lịch luyện bên ngoài, cũng còn có phần tâm tư này.” Thật thật giả giả, cái gọi là chấp niệm nói chuyện, tất nhiên là hư vô mờ mịt.

Ứng Thanh Linh giật mình, “La đạo hữu muốn đi long cung?”

“Không sai.” La Quan gật gật đầu, “Nhưng việc này, chỉ có thể ta cùng Ứng long nữ biết được, không thể nói cho long cung bất kỳ người nào, dù sao ta cái này Chân Long chi thể, đối long cung mà nói dụ hoặc quá lớn, cử động lần này không khác ‘Dê nhập miệng rồng’ … Ngoài ra, như bị trong nhà của ta tôn trưởng biết được, tất yếu thống mạ dừng lại, nói không chừng còn muốn giáng lâm, để ta trúng vào mấy bàn tay mới tính xong.”

Ứng Thanh Linh trầm giọng nói: “La đạo hữu tướng ta?” Nàng cảm thấy không có khả năng, 2 người hôm nay bất quá lần thứ 1 gặp mặt, nói gì “Tín nhiệm” 2 chữ? ?

La Quan lắc đầu, “Long nữ thiên tư thanh lệ khí tức tươi sáng, khi không phải gian tà người, nhưng vạn sự cẩn thận là hơn, cho nên còn cần Ứng long nữ lấy thể nội huyết mạch lập thệ. Đợi đến long cung, hoàn thành Chân Long chấp niệm về sau, La mỗ tự nhiên 2 tay đem chìa khoá dâng lên.”

Ngắn ngủi trầm mặc, Ứng Thanh Linh thở sâu, “Tốt, ta đáp ứng.” Thánh mộ chìa khoá liên lụy trọng đại, tuyệt đối không cho sơ thất, mà La Quan thân phận, chú định long cung không cách nào cưỡng ép thu hồi.

Có thể có kết quả này cũng xem là tốt, về phần đến long cung về sau, La Quan phải chăng có ý đồ khác, Ứng Thanh Linh đối này ngược lại không làm sao lo lắng. Bái Nguyệt giáo mạnh hơn, cũng muốn giảng cái đạo lý, thật như coi là long cung mềm yếu có thể bắt nạt, vậy liền mười phần sai!

Nói xong, Ứng Thanh Linh nghiêm nghị đứng dậy dựng thẳng ba ngón hướng lên, lấy thể nội Chân Long huyết mạch lập xuống lời thề, cùng La Quan đạt thành giao dịch.

Mà liền tại, lời thề hoàn thành nháy mắt, La Quan ánh mắt chớp lên, lại từ nơi sâu xa sinh ra một tia cảm giác —— hình như có một dấu ấn, rơi vào tâm thần bên trong.

Thình lình, chính là Long nữ Ứng Thanh Linh, vừa rồi lập lời thề! ! Cái này tình huống như thế nào? Long nữ lấy Chân Long huyết mạch phát thệ, ta lại thành lời thề chứng kiến cùng ước thúc người?

Mà kinh người hơn chính là, La Quan thậm chí có thể, rõ ràng cảm thấy được thể nội, đạo này lời thề lạc ấn ba động. Như Ứng Thanh Linh vi phạm lời thề, hắn nhất niệm phía dưới liền có thể, trực tiếp hạ xuống huyết thệ chi phạt.

Gặp hắn trầm mặc, Ứng Thanh Linh nhíu mày, “La đạo hữu, hẳn là ngươi đối cái này lời thề, cũng không hài lòng?”

La Quan lắc đầu, “Không có.” Hắn đè xuống trong lòng gợn sóng, mặt ngoài không hiện nửa điểm.

Nghĩ nghĩ, đem chìa khoá đưa ra.

“Ứng long nữ lập lời thề rất là chân thành, La mỗ tin ngươi sẽ không nuốt lời, chìa khoá liền trước trả lại cho ngươi, lấy đồng hồ ta thành ý.”

—

—

—

Chương 538 : Long cung giấu đế kiếm

Ứng Thanh Linh khẽ giật mình mặt lộ vẻ kinh ngạc, “La đạo hữu hiện tại liền đem chìa khoá cho ta? Liền không sợ bản long nữ, hủy lời thề bất tuân?”

La Quan cười cười, nói: “Điểm này biết nhân chi có thể, La mỗ tự nhận vẫn phải có, Ứng long nữ tuyệt không phải hủy nặc trái lời thề người.” Nói chắp tay một cái, “Lập thệ chỉ vì tự vệ, nếu có chỗ mạo phạm, còn xin Ứng long nữ đừng nên trách.”

Cái này La Quan cùng nghe nói bên trong không giống, không có loại kia cuồng vọng ương ngạnh, ngược lại ôn nhuận hữu lễ, làm việc cẩn thận mà bằng phẳng lỗi lạc, càng quan trọng chính là hắn lại thật tin ta, cái này khiến Ứng Thanh Linh có chút hưởng thụ.

Nàng nhận lấy chìa khoá, thanh âm nhu hòa rất nhiều, “Mời La đạo hữu yên tâm, bản long nữ đã lập xuống lời thề, chỉ cần ngươi không làm ra nguy hại long cung cử động, ta tự nhiên tuân theo.”

“Đây là tự nhiên.” La Quan nói: “Chắc hẳn trước đó sinh tử đài một trận chiến, Ứng long nữ cũng nhìn thấy rồi? Bây giờ La mỗ mọi cử động nhận chú ý, để tránh dẫn phát ngoài ý muốn, Ứng long nữ liền đi trước một bước đi, ngươi ta tại hải ngoại ước định một chỗ gặp nhau, lại tiến về long cung.”

Ứng Thanh Linh đứng dậy, “Được.” Nàng lật tay, lòng bàn tay xuất hiện 1 khối lân giáp, “Đây là ta trước kia thuế vảy lúc, lưu lại 1 khối linh vảy, cùng ta trước đó có nhất định cảm giác, La đạo hữu tay cầm vật này, có thể tự ở trên biển tìm được ta… Kia, ta liền đi trước một bước.”

Ra tiểu viện sau mấy bước đạp xuống, Ứng Thanh Linh thân ảnh biến mất không gặp, lại sau một lúc lâu nàng đã, đặt mình vào biển rộng mênh mông bên trên.

Cái gọi là rồng về biển lớn nó ảnh vô tung, chỉ cần nàng nguyện ý, nhất niệm mà động linh vảy tự hủy, liền có thể như vậy thoát thân. Mà lấy Chân Long huyết mạch lập thệ, đối ứng là trong truyền thuyết, đã sớm ngã xuống thiên địa tổ long, lực ước thúc có chút ít còn hơn không.

Lật tay lấy ra chìa khoá, trắng nõn đầu ngón tay phất qua, liền biết tuyệt không vấn đề, Ứng long nữ than khẽ, “Cái này La Quan lại coi là thật tin ta… Người này, thật đúng là nhìn không thấu.”

Nàng thu hồi chìa khoá, ngẩng đầu mặc cho cuồng phong gợi lên tóc dài, mặt lộ vẻ ý cười, “Nhưng ta Ứng Thanh Linh, cũng không phải nuốt lời hạng người, liền dẫn ngươi đi một chuyến long cung lại như thế nào? !”

Trấn Hải thành bên trong, La Quan trong tay linh vảy mặt ngoài, đột nhiên hiện lên 1 đạo linh quang, cùng lúc đó một thanh âm, trực tiếp ở bên tai vang lên, “La đạo hữu, Ứng Thanh Linh ở nơi này tướng đợi.” Ngay sau đó, chính là một chỗ tọa độ lạc ấn.

La Quan cười cười, nói khẽ: “Còn tốt, xem bộ dáng là cái phân rõ phải trái, không phải cũng chỉ có thể tốn nhiều một chút thủ đoạn.” Hắn đẩy cửa ra ngoài, đối chờ ở phía ngoài tiên nô Tang Tang nói: “Ta sắp xuất hiện đi một đoạn thời gian, ngày về tạm thời chưa định…”

Nghĩ nghĩ, lật tay lấy ra 1 con ngọc giản, “Ở trong đó, ta có lưu một dấu ấn, như gặp được tình huống khẩn cấp lúc, ngươi có thể bóp nát.”

Tiên nô Tang Tang mặt lộ vẻ cảm kích, cung kính 2 tay tiếp nhận, “Vâng, đại nhân, mời ngài vạn sự cẩn thận.”

“Ừm.”

La Quan đẩy cửa đi ra ngoài, quả nhiên trong nháy mắt, liền cảm thấy được mấy đạo ánh mắt tụ đến, hắn sớm có đoán trước chỉ coi chưa gặp.

Đóng lại cửa sân, đang chuẩn bị lúc rời đi, đột nhiên có người mở miệng, “La Quan tiểu hữu, dừng bước!”

Chu Sơn vẻ mặt tươi cười, “May mắn bản tướng đến kịp thời, ngươi đây là muốn đi ra ngoài?”

La Quan dừng lại, cười cười, “Ừm, có chút việc vặt xử lý.”

“Ai, đáng tiếc! Bản tướng trong nhà chuẩn bị mỹ thực, rượu ngon, còn muốn mời La Quan tiểu hữu dự tiệc, vậy cũng chỉ có thể lần sau.” Chu Sơn suy nghĩ một chút, nói: “Không biết La Quan tiểu hữu cần làm chuyện gì? Chu mỗ có thể giúp được?”

La Quan trực tiếp cự tuyệt, “Một chút việc tư, cũng không nhọc đến Chu tướng quân.”

“Ha ha, tốt, vậy liền ngày khác lại tụ họp.” Chu Sơn không nhiều dây dưa, chắp tay, cười thối lui đến bên cạnh.

Tuy nói người này con buôn chút, nhưng cái này phong cách làm việc, La Quan còn thật hài lòng, “Tốt, vậy liền ngày khác lại tụ họp.”

Bá ——

Hắn phóng lên tận trời, thẳng đến ngoài thành mà đi.

Chu gia gia phó vội vàng tới, “Tướng quân, sao để La đại nhân đi rồi? Ngài thế nhưng là đã hẹn xong, trong thành không ít quý khách, trong tộc mấy vị lão gia tử, cũng đều đang đuổi tới trên đường.”

“Ngươi hiểu cái gì? La tiểu hữu đã có sự tình, bản tướng quân còn có thể mạnh mời sao?” Chu Sơn cười cười, “Người không tới, cũng là có thể mở yến nha, nhà bên trong mấy lão già, mỗi ngày liền biết uống rượu, chơi gái, hoạt động một chút rất tốt.”

La Quan biểu hiện hắn xem ở mắt bên trong, chỉ cần không phải cố ý từ chối, chính là tin tức tốt, mà Chu gia thiện ý đã đưa đạt, ngày sau tự có thân cận cơ hội.

Gia phó khóe miệng co quắp một chút, ám đạo trong này nhưng có ngài cha ruột, gia chủ nói tới nói lui, thật đúng

là không nể mặt mũi.

Bên này La Quan đã xuất Trấn Hải thành, phong lôi song dực triển khai, thẳng đến hải ngoại mà đi.

Tạ gia!

Cửa phủ đóng chặt, một đám cơ thiếp, hạ nhân, đều câm như hến.

Đột nhiên, có người vội vàng mà đến, tại bên ngoài thư phòng quỳ xuống, “Tướng quân, vừa đạt được tin tức, La Quan đã rời đi Trấn Hải thành, hướng trên biển đi.”

Hơi dừng một chút, Tạ Thành Bang thanh âm vang lên, “Biết, lui ra đi.”

“Vâng.”

Đợi bên ngoài an tĩnh xuống, thư phòng bên trong Tạ Thành Bang nâng chung trà lên, uống một ngụm lạnh thấu trà nguội, “Lạch cạch” đặt lên bàn.

“Hải ngoại?” Trong mắt của hắn âm tình bất định nửa ngày, đột nhiên nói: “Người tới, cầm bản tướng tín vật, đi chết vong chi hải, liền nói chỉ cần giúp bản tướng giết 1 người, yêu cầu của bọn hắn ta liền đáp ứng!”

Thư phòng nơi hẻo lánh bên trong, vang lên âm lãnh thanh âm, “Thuộc hạ tuân mệnh.”

Bóng tối du động, tiêu tán vô tung.

“Vương đô phương diện một mực chưa có trở về tin, đây là đem ta Tạ mỗ, xem như 1 viên con rơi! ? !” Tạ Thành Bang nghiến răng nghiến lợi, “Vậy cũng đừng trách ta, buông tay đánh cược một lần! ! Tung cái này La Quan, có thiên đại bối cảnh, phải ngã nấm mốc ai cũng đừng hòng trốn!”

…

Hoàng Hải khu vực, đáy biển nơi nào đó đá ngầm.

Ứng Thanh Linh đứng thẳng ở đây, 1 viên bọt khí triển khai, đem nước biển ngăn cách tại bên ngoài, thần tình lạnh nhạt bình tĩnh.

Đáy biển có nhiều Yêu tộc tiềm ẩn, xa xa cảm thấy được Long nữ quanh thân Long khí, liền nhao nhao kính sợ tránh lui, xung quanh hoàn toàn yên tĩnh.

Cho nên, khi nước biển ba động truyền đến lúc, Ứng Thanh Linh nháy mắt phát giác, ngẩng đầu liền thấy La Quan chính hướng đáy biển đi tới.

Không giống tu sĩ tầm thường, lấy pháp lực gạt ra nước biển, dưới chân hắn chỗ đến nước biển tự hành tách ra, chưa từng nhiễm tự thân nửa điểm cái này tuyệt không phải một loại nào đó thuật pháp, thần thông, mà càng giống là một loại, bản thân có được uy nghi.

“Thủy hỏa bất xâm sao?” Ứng Thanh Linh trong lòng hơi rét, loại này gần như pháp thể thuộc tính, nàng còn chưa từng ở bên chỗ gặp qua.

“La đạo hữu!”

Nàng lên tiếng chào hỏi.

La Quan nói: “Làm phiền Long nữ lâu chờ.”

“Lẽ ra nên như vậy.” Ứng Thanh Linh cười cười, đạp chân xuống, liền nghe được “Răng rắc” một tiếng vang nhỏ, đá ngầm tự động vỡ ra, xuất hiện 1 đầu thông hướng chỗ sâu khe hở, trong đó đen kịt một màu.

“La đạo hữu, xin mời đi theo ta.”

Nàng đi đầu bay vào khe hở, La Quan không có phát giác được, huyết thệ lạc ấn ba động, gật gật đầu cất bước đuổi theo.

Rất nhanh, trước mắt trong bóng tối, có từng điểm từng điểm linh quang hiển hiện, cái này đá ngầm chỗ sâu lại có 1 cái, thiên nhiên tạo ra hang đá, trong đó dũng động nồng đậm thủy linh khí tức. Mà phía sau hai người khe hở, giờ phút này tự động lấp đầy, kín kẽ liền như chưa từng xuất hiện qua.

Ứng Thanh Linh giải thích 1 câu, nói: “Long cung ở vào - biển cả chỗ sâu, ngươi ta phi hành đi đường tốn thời gian phí sức, đợi ta chuẩn bị kỹ càng truyền tống trận, nhưng tiết kiệm rất nhiều thời gian.”

Nàng phất tay áo vung lên, nhàn nhạt Chân Long khí tức tản mát, thủy linh chi lực lập tức phun trào, lại rất nhanh hóa thành 1 cái chuyển động vòng xoáy.

La Quan từ đó cảm nhận được, không gian sóng chấn động động, trong lòng âm thầm kinh ngạc.

“Long cung có lưu Chân Long ấn ký, nhưng chưởng khống 4 phương thủy linh chi lực, như ta cùng long cung hậu duệ, có thể mượn miếng vải này trận na di.” Ứng Thanh Linh quay người, “La đạo hữu, chúng ta đi thôi.”

La Quan gật đầu, “Được.”

2 người tiến vào vòng xoáy bên trong, liền nghe “Ông” một tiếng, thủy linh vòng xoáy bỗng nhiên chấn động, sau một khắc 2 người thân ảnh biến mất không gặp. Vòng xoáy tùy theo tán đi, thủy linh chi lực tiêu hao hơn phân nửa, chí ít cần mấy năm thời gian, mới có thể khôi phục như lúc ban đầu.

Biển cả nơi cực sâu, mặt khác một chỗ thủy linh dồi dào chi địa, vòng xoáy tự hành ngưng tụ, tiếp lấy 2 thân ảnh từ đó phóng ra.

La Quan cười nói: “Long tộc na di chi pháp, coi là thật huyền diệu.”

Ứng Thanh Linh nói: “Mưu lợi mà thôi, hao tổn phương diện xa so Nhân tộc truyền tống trận lớn hơn.” Nàng nhắm mắt hơi 1 cảm giác, nói: “Truyền tống không thể thẳng tới long cung, cũng may khoảng cách ngươi ta chỗ không xa, trong vòng một ngày liền có thể đến, bất quá ngươi cái này một thân khí tức…”

La Quan nói: “Không sao, tại hạ sẽ một môn biến hình chi thuật, có thể dùng một lát.” Tâm tư khẽ động, theo

thể nội “Đôm đốp” âm thanh, thân thể của hắn cất cao mấy điểm, hình dạng hơi cải biến, chính là một khuôn mặt khác. Nhưng kinh người hơn chính là, một thân tu sĩ nhân tộc khí tức, lại trong chớp mắt biến thành, thuần túy trong biển Yêu tộc khí cơ.

Ứng Thanh Linh chấn động trong lòng, lấy nàng Giao long chi thân quy nhất cảnh tu vi, khoảng cách gần như vậy phía dưới, lại tìm không ra nửa điểm sơ hở. Cái này cái kia bên trong là, chỉ là “Biến hình chi thuật” liền có thể hình dung, quả thực đoạt thiên địa chi huyền diệu.

“Ứng long nữ, chúng ta lên đường thôi.”

“… A, tốt tốt.” Ứng Thanh Linh lộ ra một tia thất thố, vội vàng gật đầu, nhưng ánh mắt lại luôn nhịn không được quét tới.

La Quan thản nhiên nói: “Cái này biến hình chi thuật tuy mạnh, nhưng cũng có cực lớn tệ nạn, tỉ như biến hình trạng thái dưới, không cách nào vận dụng tu vi các loại, tính không được tinh diệu.”

“Dù vậy, cũng đã kinh người đến cực điểm.” Ứng Thanh Linh trong lòng khẽ buông lỏng, đối tệ đoan này chỉ nói, trong lòng cũng không còn nghi vấn.

Dù sao trên đời này, nào có thập toàn thập mỹ chi vật, càng là ở một phương diện khác cường đại, đem đối ứng cũng làm tồn tại cực lớn tệ nạn.

Rất nhanh, 1 ngày thời gian trôi qua.

Không cần Ứng Thanh Linh nhắc nhở, La Quan liền đã cảm nhận được, từ phía trước truyền đến uy áp mạnh mẽ, xung quanh thủy linh chi lực càng trở nên vô song nồng đậm.

Quả nhiên, vượt qua 1 đầu trong biển sơn mạch về sau, 1 cái tỏa ra ánh sáng lung linh, giống như trong truyền thuyết thần nhân chỗ ở long cung, xuất hiện tại 2 người trước mắt.

Có trong biển dạ xoa, cũng quân tôm, cua đem vô số, tay cầm lưỡi dao vừa đi vừa về tuần sát, càng có vô số san hô, thải ngư trong nước phát sáng. Còn có thể thấy từng đầu to lớn bóng đen, ở phương xa xoay quanh, tản mát ra kinh người khí cơ.

Ứng Thanh Linh mỉm cười, “La đạo hữu, chúng ta đến.”

La Quan bất động thanh sắc, thể nội đế kiếm bản nguyên, đẩy ra tầng tầng gợn sóng, một chút trì trệ về sau, cuối cùng cũng có 1 đạo chỉ dẫn ra hiện.

Thế là lưng núi phía trên, nhìn qua óng ánh long cung, hắn trầm mặc liên tục về sau, phát ra khẽ than thở một tiếng, “Đúng vậy a, cuối cùng đã tới!”

Giờ phút này, La Quan có thể xác định, thứ 3 khối đế kiếm mảnh vỡ ngay tại long cung!

Ứng Thanh Linh đi về phía trước, một bên thấp giọng nhắc nhở, “Mời La đạo hữu thu liễm khí tức, tuyệt đối không được bại lộ thân phận, trong long cung có thật nhiều lão ngoan cố, chính là phụ vương cũng khó hoàn

toàn ước thúc.”

Chân Long huyết mạch dụ hoặc, đầy đủ khiến người điên cuồng! !

La Quan biết được lợi hại, gật gật đầu, 2 người thẳng đến long cung.

“Người đến người nào? Lại dám xông vào Tứ Hải long cung, còn không mau mau lui ra! !” Trong biển dạ xoa rống to, càng phương tuần thú cùng nhau xem ra, càng có phương xa bóng đen nhìn ra xa.

Ứng Thanh Linh trầm giọng nói: “Là ta.”

“A, là thanh linh Long nữ, ta cùng không biết vô ý mạo phạm, còn xin Long nữ thứ tội!” Trong biển dạ xoa vội vàng hành lễ.

Những cái kia hội tụ ánh mắt, lập tức thối lui.

Ứng Thanh Linh thản nhiên nói: “Vị này là bằng hữu của ta, lần này theo bản long nữ, đến trong long cung làm khách, các ngươi đều lui ra đi!”

“Cái này…” Trong biển dạ xoa hơi 1 do dự, nhưng quét La Quan một chút, thật là trong biển Yêu tộc, lại khí tức tối nghĩa không hiểu. Có thể cùng Long nữ đại nhân kết giao bằng hữu, tuyệt không phải hạng người tầm thường, liền gật đầu nói phải, tránh ra đường đi.

2 người thuận lợi tiến vào long cung, trong đó phong quang, xa hoa từ không cần nhiều lời, nhất là tồn tại

chân long ấn ký, nó khí tức để La Quan đáy mắt, dựng thẳng đồng như ẩn như hiện, Chân Long huyết mạch trở nên hưng phấn, phí một phen khí lực mới đè xuống.

Ứng Thanh Linh nói khẽ: “La đạo hữu, ngươi đã tiến vào long cung, nhưng có cụ thể chỉ hướng?”

La Quan hơi dừng lại, đưa tay một chỉ, “Cái phương hướng này.”

Ứng Thanh Linh gật đầu, “Tốt, xin mời đi theo ta.”

—

—

—

Chương 539 : Chân Long ngủ say chỗ

Long cung chiếm diện tích rộng lớn, so thế gian hoàng cung lớn đâu chỉ gấp trăm lần, trong đó con đường phức tạp giao thoa, thông hướng khu vực khác nhau, cung điện, lại bởi vì theo thủy linh chi lực di động, long cung địa thế khó lường, chính là một chút mới vào long cung Thủy tộc, cũng thường xuyên lạc đường.

La Quan sớm có cảm giác, trong long cung thủy linh chi lực rải, có rất nhỏ mê huyễn hiệu quả, là một loại thiên nhiên phòng ngự thủ đoạn. Vốn cho rằng Long nữ dẫn đường, điểm này không thành vấn đề, nhưng khi 2 người lần thứ 3, chuyển qua trước mắt san hô ngọc trụ lúc, La Quan nhịn không được thở dài, “Ứng long nữ, ngươi có phải hay không lạc đường rồi?”

Cố tự trấn định Ứng Thanh Linh, lộ ra mấy điểm xấu hổ, tha phương hướng cảm giác thuở nhỏ liền không tốt, nhưng tại trong nhà mình lạc đường, còn bị La Quan xem ở mắt bên trong, thực tế có chút xấu hổ.

“… Cái này, ngày thường bên trong ta nhiều chuyên chú vào tu luyện, cùng làm quen một chút đường xá, hẳn là có thể… Ách… Cái kia, bằng không ta gọi dạ xoa đến đây, vì chúng ta dẫn đường?”

Nhìn xem Ứng long nữ hận không thể, nguyên địa móc ra một phương động phủ bộ dáng, La Quan mặt lộ vẻ bất đắc dĩ, “Thôi, hay là đi theo ta đi.” Hắn dù không biết

được long cung nội bộ đường đi, nhưng có đế kiếm bản nguyên chỉ dẫn, một mực hướng chỗ kia tới gần là được.

Rốt cục, toà kia tỏa ra ánh sáng lung linh, để Ứng long nữ xấu hổ vô cùng san hô ngọc trụ, không có xuất hiện lần nữa tại trước mặt hai người.

Hô ——

Ứng Thanh Linh nhẹ nhàng thở hắt ra, gương mặt phát nhiệt, tại trong nhà chính mình thế mà còn muốn, một ngoại nhân đến mang đường, a a a a, ta đường đường Long nữ mặt mũi, thật sự là mất hết!

Bất quá điều này cũng làm cho nàng, trong lòng xác định một sự kiện —— La Quan vẫn chưa nói dối, Chân Long chấp niệm một chuyện, cho là thật. Nếu không, căn bản giải thích không được trước mắt một màn, Ứng Thanh Linh xấu hổ chi hơn, lại yên tâm mấy điểm.

“Ừm? Làm sao hướng cái phương hướng này đến, lại hướng trước lời nói, nhưng chính là…” Ngay tại Ứng Thanh Linh âm thầm nhíu mày lúc, một trận thủy linh ba động truyền đến, có cái khác Thủy tộc đến.

La Quan cũng có phát giác, dẫm chân xuống, rơi vào Ứng Thanh Linh sau lưng, để nàng ứng phó tình huống trước mắt.

“Ứng Thanh Linh!” Một tiếng khẽ kêu truyền đến, lộ ra 3 điểm oán khí 3 phần lãnh ý, cũng 4 điểm tức giận.

Xem ra, là kẻ đến không thiện.

Đối diện mấy tên Thủy tộc, cầm đầu là 1 hoa lệ váy dài nữ tử, một thân tu vi không kém Ứng Thanh Linh, quanh thân Long khí như ẩn như hiện, cùng là Giao long chi thuộc.

Giờ phút này, hung hăng trừng mắt liếc Ứng long nữ về sau, ánh mắt rơi xuống La Quan trên thân, hơi hơi đánh giá liền nhíu mày, cái này Thủy tộc nàng lại có chút nhìn không thấu? Nhưng thì tính sao, bất quá tạp loại mà thôi, há có thể cùng Chân Long Hậu Duệ đánh đồng, lập tức ánh mắt lộ ra lạnh lùng, ở trên cao nhìn xuống quan sát.

“Bên người cái này chính là của ngươi thân mật? Ứng Thanh Linh, ngươi ánh mắt thật đúng là chẳng ra sao cả! Những việc này, ta cũng chẳng muốn quản ngươi, nhưng đã có nam nhân, vì sao còn đối ứng Phong Long Tử dây dưa không rõ? Ngươi làm như vậy, quả thực mất hết ta long cung mặt mũi!”

Ứng Thanh Linh sắc mặt khó coi, trầm giọng nói: “Ứng Lưu Hà, ngươi nói hươu nói vượn cái gì? Vị này là ta… quý khách, không được mạo phạm!”

“Ôi, còn hộ bên trên rồi? Nhìn không ra, tên tiểu bạch kiểm này còn rất có thủ đoạn, có thể để cho đường đường 6 Long nữ như thế dụng tâm.” Ứng Lưu Hà cười nhạo, nàng nhận được tin tức liền vội vội vàng chạy đến, chính là muốn để Ứng Thanh Linh mất hết mặt mũi, nhìn nàng còn như thế nào quyến rũ, thông đồng người!

Ứng Thanh Linh thở sâu, “Hôm nay ta có việc, không có thời gian tại cái này cùng ngươi làm hao mòn, lập tức tránh ra, chúng ta muốn đi!” La Quan ngay tại sau lưng, nàng không muốn tự nhiên đâm ngang, liền quyết định nhẫn.

Nhưng Ứng Thanh Linh nhượng bộ, lại làm cho Ứng Lưu Hà giải đọc vì chột dạ, người đều mang đến còn che giấu, tiện nha đầu này quả nhiên vẫn là tồn, dây dưa ứng Phong Long Tử suy nghĩ! Nàng cười lạnh một tiếng, “Hôm nay phụ vương mở rộng yến hội, mời Tứ Hải long duệ tề tụ, liền dẫn hắn cùng đi sáng cái tướng, thuận tiện để một đám các trưởng bối, vì muội muội ngươi kiểm định một chút.”

Dứt lời, liền muốn tiến lên bắt người.

Ứng Thanh Linh khẩn trương, “Dừng tay! Ứng Lưu Hà, ngày thường ngươi hồ nháo cũng liền thôi, hôm nay như quấy nhiễu ta quý khách, tất không cùng ngươi bỏ qua!”

“Không bỏ qua lại như thế nào? Khi ta sợ ngươi sao!” Ứng Lưu Hà cười lạnh, trong lúc nhất thời giương cung bạt kiếm, long cung bên trong không ít ánh mắt, hướng nơi đây nhìn tới.

La Quan thầm than một tiếng, đây coi là cái gì? Lưỡng long nữ tranh giành tình nhân tai bay vạ gió? ! Hắn vốn không nghĩ nhúng tay, nhưng lại như thế náo xuống dưới, như dẫn tới lão Long vương chú ý, nói không chừng liền muốn xảy ra ngoài ý muốn.

“Vị này Long nữ, ta thụ Ứng Thanh Linh Long nữ mời,

đến trong long cung làm khách, cũng không phải là ngươi suy nghĩ như vậy quan hệ. Về phần long vương bệ hạ, đợi chuẩn bị thỏa đáng về sau, tại hạ tự sẽ tiến đến bái phỏng, liền không nhọc Long nữ nhọc lòng."

Ứng Lưu Hà giận dữ, 1 cái không biết cái kia bên trong chui ra ngoài Thủy tộc, lại cũng dám ở long cung nói chuyện, thật sự là không biết sống chết.

"Ngươi…"

Tức giận vừa ra miệng, liền nghênh tiếp La Quan bình tĩnh đôi mắt, thật sâu chỗ hình như có một đôi dựng thẳng đồng, như ẩn như hiện. Trong lòng 1 sợ, lời kế tiếp liền trực tiếp kẹt tại yết hầu bên trong. Đợi lấy lại tinh thần, Ứng Thanh Linh đã mang theo người kia rời đi, chỉ còn lại có xa xa 2 đạo bóng lưng.

Ứng Lưu Hà sắc mặt, lập tức âm trầm xuống, muốn đuổi theo đi kế tiếp theo làm khó dễ, lại không biết vì sao luôn có một tia chột dạ quấy phá, cái này khiến sắc mặt nàng càng phát ra khó coi, "Hừ! Khá lắm Ứng Thanh Linh, ta liền đưa ngươi riêng tư gặp thân mật sự tình, báo cho ứng Phong Long Tử, nhìn ngươi phải thu xếp như thế nào!"

Phất tay áo vung lên, mang theo mấy tên câm như hến Thủy tộc, vội vàng rời đi.

Bên này, đợi rời đi một khoảng cách, chú ý ánh mắt tán đi về sau, Ứng Thanh Linh do dự mãi, nhỏ giọng nói: "Sự tình không phải nàng nói như vậy… Ứng phong là Đông hải long vương chi tử, đối ta một mực có chỗ dây

dưa, phụ vương hỏi thăm lúc ta đã từ chối, là Ứng Lưu Hà lòng mang hắn niệm, cho nên đối ta có nhiều ghi hận.”

La Quan cười cười, nói: “Ứng long nữ phong thái thanh lệ, bị người truy cầu chính là phải có sự tình, nàng La mỗ tất nhiên là không tin.”

Ứng Thanh Linh sắc mặt hòa hoãn rất nhiều, lại nói: “Vừa rồi…”

“Không có việc gì, dọa nàng một chút mà thôi, vẫn chưa bộc lộ khí tức.”

“Hay là cẩn thận một chút tốt, phụ vương mở tiệc chiêu đãi Tứ Hải long duệ, những lão gia hỏa kia đều tại long cung, nhưng trăm triệu không thể xảy ra ngoài ý muốn.”

“Ừm, đa tạ Ứng long nữ nhắc nhở.”

2 người lại đi một trận, cơ hồ đi tới long cung biên giới, quanh thân nước biển so khu vực khác, càng nhiều mấy điểm băng hàn.

Cho đến, 1 tòa cự đại bia đá, xuất hiện trong tầm mắt. Nó chừng 100 trượng, đứng lặng bên trong đáy biển, như cùng long cung một thể, tung tại biển sâu cũng cho người ta mấy điểm mênh mông kình thiên cảm giác. Bia đá trái bên trên chỗ, giống như đã từng bị giáng đòn nặng nề, thiếu trong đó một góc.

Bá ——

Ứng Thanh Linh một bước ngăn ở trước người, nhíu chặt lông mày, “La đạo hữu dừng bước! Phía trước chính là long cung cấm địa, như không có cho phép, chính là ta cũng không thể tới gần.”

Thấy La Quan trầm mặc, Ứng Thanh Linh giật mình trong lòng, vô ý thức hạ giọng, “La đạo hữu tuyệt đối đừng nói, địa phương ngươi phải đi, tại bia đá về sau?”

La Quan ngầm cười khổ, hắn liền biết, sự tình sẽ không như thế đơn giản! Do dự một chút, gật đầu, “Không sai… Ứng long nữ nên đoán được, La mỗ này tới là thụ Chân Long chấp niệm chỉ dẫn, không biết tấm bia đá này về sau có gì bí ẩn? Có thể hay không…”

“Không thể! !” Ứng Thanh Linh một ngụm đánh gãy, giữ chặt La Quan lui ra phía sau mấy bước, lúc này mới nói: “La đạo hữu, bản long nữ cùng ngươi ước định, là đưa ngươi đưa đến long cung, bây giờ ta đã thực hiện hứa hẹn, còn xin đừng để ta làm khó.”

Xem ra, nơi này quả nhiên khẩn yếu.

La Quan suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, thở dài, “Thôi được, đã là như thế, La mỗ tự nhiên sẽ không để cho Ứng long nữ làm khó . Bất quá, Long nữ có thể báo cho, bia đá sau đến cùng ra sao chỗ? ? Không phải La Quan cố ý thăm dò long cung bí ẩn, quả thật Chân Long chấp niệm, La mỗ cần cho trấn an.”

Ứng Thanh Linh do dự mãi, nhỏ giọng nói: “Bia đá về sau, là ta Tứ Hải long cung, lịch đại Chân Long ngủ say chỗ, lại xưng thánh mộ.”

Kỳ thật, là La Quan thuận miệng bịa đặt chân long chấp niệm, lên mấu chốt tác dụng. Theo Ứng Thanh Linh, Chân Long ngã xuống về sau, tiến vào thánh mộ mới thật sự là nghỉ ngơi, đã huyết mạch cùng La Quan dung hợp, trợ hắn thành tựu Chân Long chi thể, kia chấp niệm nơi này liền đương nhiên.

Nói không chừng, vị này không biết Chân Long tiền bối, còn cùng Tứ Hải long cung có quan hệ.

Nghĩ đến cái này, nàng biểu lộ ở giữa không khỏi xuất hiện mấy điểm trì trệ —— Chân Long tiền bối chấp niệm không tiêu, nếu có thể giúp đỡ tiến vào long mộ…

La Quan nhạy cảm phát giác được, Ứng Thanh Linh biểu lộ ở giữa toát ra dị dạng, đoán ra nàng đại khái suy nghĩ, cho nên thở dài một tiếng, “Ai! Thì ra là thế, thì ra là thế a… Chân Long tiền bối, xem ra ngươi chi chấp niệm, La Quan là không cách nào giúp ngươi đạt thành… Chân Long thánh mộ, cũng không biết nơi này, có biện pháp hay không mở ra…”

Ứng Thanh Linh thở sâu, “La đạo hữu, vô luận ngươi là thật tâm, lại hoặc cố ý thăm dò, đều không cần phí lời. Chân Long thánh mộ vì lịch đại Chân Long ngủ say chỗ, có lưu Chân Long nguyền rủa, tuyệt không có khả năng mở ra!”

Nàng ngẩng đầu, đôi mắt sáng rực, “La đạo hữu, bất luận cái gì nguyên nhân , bất kỳ cái gì hình thức, ngươi như ý đồ thăm dò thánh mộ, thì ngươi ta ở giữa giao dịch coi như thôi, ta Ứng Thanh Linh thân là Chân Long

huyết mạch hậu duệ, tuyệt đối không cho phép có người quấy rầy tiên tổ ngủ say!”

Nữ nhân này là nghiêm túc, không thể dò xét.

La Quan trong lòng hơi rét, mặt ngoài lại không bộc lộ nửa điểm, “Ứng long nữ yên tâm, La mỗ biết được tự thân cân lượng, sẽ không tự tìm đường chết.” Hắn hơi dừng một chút, nói: “Bất quá, La mỗ muốn tại long cung ở tạm mấy ngày, để trấn an Chân Long chấp niệm, còn xin Ứng long nữ đáp ứng.”

Ứng Thanh Linh trầm tư một chút, đại khái hay là ra ngoài, đối tiền bối Chân Long không được nghỉ ngơi đồng tình, chậm rãi nói: “Có thể, nhưng mời La đạo hữu, nhớ kỹ bản long nữ vừa rồi lời nói.”

2 người quay người rời đi, Ứng Thanh Linh gọi một tên dạ xoa dẫn đường, 2 người rất nhanh liền tới đến, tẩm cung của nàng bên ngoài.

“Long nữ, tiểu nhân cáo lui!”

Dạ xoa thi lễ một cái, kính cẩn lui ra phía sau mấy bước, lúc này mới quay người bước nhanh mà rời đi. Mà tại quay người nháy mắt, nó biểu lộ, liền trở nên vô song đặc sắc.

Trong lúc khiếp sợ, lại có hay không tận hứng phấn.

Thật, truyền ngôn đúng là thật!

6 Long nữ thế mà đem 1 cái Thủy tộc nam tử, đưa vào

tẩm cung của mình? ? Điều này có ý vị gì, còn cần nhiều lời sao? !

Ứng Phong Long Tử, sợ là muốn trực tiếp tức điên! !

Long nữ trong tẩm cung, một đám bạng nữ, Ngư nương cung kính hành lễ, “Bái kiến Long nữ.”

Ứng Thanh Linh thản nhiên nói: “Vị này là khách quý của ta, sẽ tại tẩm cung ở mấy ngày, các ngươi tất yếu lễ kính, ghi nhớ sao?”

Dứt lời phất phất tay, đưa các nàng đuổi xuống dưới.

“La đạo hữu, mấy ngày nay thời gian, liền mời ngươi ở tại nơi này, vì ngăn ngừa ngoài ý muốn xin tận lực không nên đi ra ngoài.”

La Quan nhíu mày, “La mỗ ở tại Long nữ tẩm cung, sợ có không ổn đâu?”

“Không sao, cái này bên trong mộc mạc ít người quấy rầy, La đạo hữu ở lại là được.” Lại hàn huyên (cảnh cáo) vài câu, Ứng long nữ đứng dậy rời đi.

La Quan phất tay áo vung lên, bày ra mấy đạo cấm chế, xác định nơi đây không cách nào nhìn trộm về sau, quay người ngồi tại vỏ sò trên ghế, sờ sờ cái cằm, “Xem ra vị này Ứng long nữ, đối ta rất không yên lòng a…”

Huyền Quy tiếng cười lạnh trực tiếp tại não hải vang lên, “Người ta lại không ngốc, ngươi ỷ lại long cung không đi, tự đắc đề phòng nhiều hơn.”

“Khục… Lão sư nói chính là, nhưng đệ tử cũng không có cách nào.” La Quan cười khổ, “Thứ 3 khối đế kiếm mảnh vỡ, lại long mộ bên trong!”

Nhìn Ứng Thanh Linh phản ứng liền biết, một khi mở ra nơi đây, liền cùng đào ra thế nhân mộ tổ không có gì khác nhau, long cung tuyệt đối phải nổ.

—

—

—

Chương 540 : Giải quyết Ứng long nữ

“Lão sư, ngài nhưng có biện pháp?”

Trầm mặc một chút, Huyền Quy nói: “Liên quan tới Ứng long nữ chân long nguyền rủa nói chuyện, tuyệt không phải nói chuyện giật gân, cần biết Chân Long nhất tộc, sau khi chết di hài cũng là chí bảo, có thể dùng tại luyện chế các loại pháp khí, cũng có thể chế tác cường đại khôi lỗi, như âm u chi long các loại, nhiều bị Quỷ đạo tà tu chỗ ngấp nghé.”

“Là lấy bất luận cái gì một chỗ long mộ, đều sẽ có lưu cường đại nguyền rủa, lại thông qua lịch đại vẫn lạc Chân Long, không ngừng xếp, gia trì, uy lực của nó khủng bố đến cực điểm, một khi nhiễm hẳn phải chết không nghi ngờ. Cho nên lén xông vào long mộ ý nghĩ, cũng không cần có, nhất định phải nghĩ biện pháp tập hợp đủ, mở ra long mộ điều kiện.”

La Quan thở dài, “Đệ tử cũng đoán được, long mộ tất nhiên là có biện pháp mở ra, nhưng cái này mở ra chi pháp, nhìn Ứng long nữ phản ứng, nên là rất khó đạt được. Ngoài ra, Ứng long nữ đối ta có nhiều đề phòng, sợ là sẽ không cho ta, dò xét việc này cơ hội.”

Quả nhiên tiếp xuống 2 ngày, Ứng Thanh Linh một ngày ba bữa đều nhiệt tình mời, nói là mời La Quan nhấm nháp, trong long cung đặc sắc mỹ thực, lấy cảm tạ hắn đem chìa khoá trả lại. Trừ cái đó ra, còn thỉnh thoảng lấy

giao lưu tu luyện tâm đắc làm lý do, đến nhà bái phỏng.

Một màn này, để Long nữ trong tẩm cung bạng nữ, Ngư nương nhóm, nhịn không được trừng to mắt, long cung 2 ngày này lưu truyền tin tức ngầm, lại đều là thật. Lại đối mặt La Quan lúc, liền càng nhiều mấy điểm tôn kính, để La Quan hơi có chút bất đắc dĩ, ta 1 người tộc tu sĩ, cùng ngươi cái này Giao long chi thuộc, về mặt tu luyện có cái gì có thể nói?

1 ngày này, Ứng long nữ lại lần nữa đến nhà, ngay tại La Quan cân nhắc, phải chăng dùng chút thủ đoạn phi thường lúc, đột nhiên có bạng nữ đến đây Thông Bẩm, “Long nữ điện hạ, long vương sai người đến mời, để ngài lập tức tiến về Tiềm Long uyên.”

“Tốt, ta biết.” Ứng Thanh Linh đưa nàng đuổi xuống dưới, đôi mắt nhìn về phía La Quan, “La đạo hữu, vì ngăn ngừa bản long nữ không tại lúc, xuất hiện một ít ngoài ý muốn, ta đem tạm thời phong bế tẩm cung, còn xin ngươi an tâm chớ vội, chờ ta trở lại là được.”

Mấy ngày nay nàng cẩn thận suy nghĩ, luôn cảm thấy La Quan chưa hẳn, liền thật thu tâm tư, từ cẩn thận là hơn. Cùng Ứng Thanh Linh tiếp xúc mấy ngày, La Quan đối nó cũng coi như có chút hiểu rõ, khi nàng tự xưng “Bản long nữ” thời điểm, liền biểu thị thái độ kiên định, tốt nhất đừng cùng nó dây dưa.

La Quan cười gật đầu, “Tốt, Long nữ tự đi chính là, gần đây giao lưu La Quan có nhiều thu hoạch, vừa vặn bế quan lĩnh hội một hai.”

Ứng Thanh Linh mặt ửng đỏ, trừng La Quan một chút, từ phát giác được hắn lời nói bên trong trêu chọc, “Kia là tốt nhất, như bị người phát hiện thân phận, La đạo hữu cũng phải cẩn thận!” Nàng vội vàng rời đi, đem tẩm cung phong bế lúc, phân phó thủ vệ dạ xoa cẩn thận trông coi cửa cung, không cho phép bất luận kẻ nào ra vào.

La Quan vuốt vuốt mi tâm, Ứng long nữ bị long vương triệu đi, là hắn dò xét long mộ công việc cơ hội tốt, từ không dung bỏ lỡ. Nhưng bây giờ muốn ra ngoài, cũng không dễ dàng sự tình… Nên làm như thế nào, tài năng không kinh động bên ngoài?

Đúng lúc này, một trận ầm ĩ đột nhiên truyền đến, La Quan cẩn thận nghe một hồi, khóe miệng lộ ra mỉm cười, “Kia đại khái coi như, đến đưa kiến tạo a… Ứng long nữ, sợ là tiếp xuống, ngươi liền không có ý tứ, lại như phòng cướp nhìn ta.”

Ứng Thanh Linh bên ngoài tẩm cung, một đám trẻ tuổi Giao long, từng cái mặc hoa phục, đầy người mùi rượu.

“Đến, chính là chỗ này!” Một tên long tử đưa tay một chỉ, “6 Long nữ đâu? Nhanh để nàng ra, ta cùng hôm nay bồi ứng Phong Long Tử đến đây, cùng với nàng đòi một lời giải thích, tung không muốn cùng Đông hải kết thân, từ chối cũng chính là, làm gì như vậy nhục nhã!”

“Không sai, ứng Phong Long Tử chính là Đông hải long vương con trai trưởng, huyết mạch tinh thuần thân phận quý giá, 6 Long nữ vì sao cự tuyệt hắn, ngược lại cùng 1 tạp loại Thủy tộc thân mật? Cái này khiến ta cùng Đông hải Long tộc, còn mặt mũi nào mà tồn tại!”

“Nói tốt, dù là 6 Long nữ là long vương đại nhân ái nữ, cũng không thể như vậy vô lễ, nhất định phải cho chúng ta một cái công đạo!”

Long chúc vốn là tính tình không tốt, huống chi là uống rượu quá nhiều, bây giờ từng cái phun ra mùi rượu, canh giữ ở bên ngoài tẩm cung dạ xoa, cười khổ còn chưa tới kịp nói chuyện, liền bị trực tiếp đổ nhào trên mặt đất.

“Mau mau cút! Ta Đông hải ứng Phong Long Tử ở đây, ai còn dám ngăn cản, trực tiếp ăn các ngươi!” Lại 1 cái long tử bão nổi.

Ứng Phong Long Tử hình dạng anh tuấn, lúc này 4 phía chắp tay, “Đa tạ các vị huynh đệ trượng nghĩa, nhưng hôm nay là ta ứng phong sự tình, liền để ta tự mình giải quyết.” Hắn tiến lên 2 bước, đi tới tẩm cung trước, “6 Long nữ, Đông hải ứng phong tới chơi, mời mở cửa điện!”

Hoàn toàn yên tĩnh, không có chút nào đáp lại.

Phần này trầm mặc, lạnh lùng, để ứng Phong Long Tử mặt lộ vẻ - âm trầm, “6 Long nữ, ứng phong tự mình đến đây, ngươi liền như thế lãnh đạm sao?”

Tẩm cung bên trong, một đám bạng nữ, Ngư nương mặt lộ vẻ lo lắng, ứng Phong Long Tử vì Đông hải long vương ái tử, thân phận quý giá không cho phép tội.

“Vậy phải làm sao bây giờ? Long nữ trước khi đi, cố ý

hạ lệnh phong tỏa tẩm cung, ta cùng không có quyền mở ra a.”

“Bên ngoài đám kia dạ xoa, cũng thật sự là phế vật, giải thích đều nói không rõ ràng, cũng không biết có hay không phái người đi thông tri Long nữ.”

“Như chọc giận ứng Phong Long Tử, dẫn xuất sự cố đến, ta v.v. Chịu lấy phạt.”

Đúng lúc này, một thanh âm vang lên, “Đem cửa cung mở ra đi, như Ứng long nữ hỏi tội, liền nói là ta ý tứ.”

“A… Bái kiến La tiên sinh.” Một đám bạng nữ, Ngư nương, vội vàng cung kính hành lễ, lại một mặt chần chờ.

Nghe bên ngoài, càng phát ra kịch liệt động tĩnh, La Quan nói: “Mở cửa đi, như bị cưỡng ép phá vỡ, sự tình liền thật làm lớn chuyện, Long nữ điện hạ cũng khó không đếm xỉa đến.” Dừng một chút, “Huống hồ chuyện hôm nay, xem như nguyên nhân bắt nguồn từ ta, tổng không tốt liên lụy chư vị.”

Bên ngoài, một đám long tử càng phát ra táo bạo, Long khí không ngừng bộc phát, xung kích dòng nước cuồn cuộn, “Mở cửa! Mở cửa! Tiểu bạch kiểm kia đâu? Để hắn cút ra đây! Nếu không, chúng ta liền muốn đánh đi vào!”

Ứng phong sắc mặt tái xanh, chỉ cảm thấy tất cả mặt mũi đều đã mất hết, Ứng Thanh Linh a Ứng Thanh Linh, ta coi là thật nhìn lầm ngươi!

Đúng lúc này, tẩm cung đại môn từ bên trong mở ra, một đám bạng nữ, Ngư nương bơi ra, vội vàng thối lui đến 2 bên. La Quan cất bước mà ra, đứng tại ngoài cửa lớn, “Chư vị, Long nữ phụng long vương chi triệu, hôm nay không tại tẩm cung, nếu muốn bái phỏng còn xin ngày khác.”

Bá ——

Một đám long tử hung ác ánh mắt, đem hắn khóa chặt.

“Chính là ngươi? Ứng Thanh Linh cái gì ánh mắt? !”

“Phi! Trong long cung, há có ngươi đương gia làm chủ phần?”

“Ở đâu ra tạp loại Thủy tộc, Long nữ gì cùng tôn quý, cũng là ngươi phối mơ ước? !”

Ứng Phong Long Tử đưa tay, hắn con mắt đỏ lên, “Bản long tử, muốn cùng ngươi một trận chiến!”

Long chúc một mạch, bằng thực lực tranh đoạt phối ngẫu, vốn là tổ huấn.

Lập tức, xung quanh một mảnh tiếng khen.

La Quan híp híp mắt, ám đạo tốt giúp đỡ a tốt giúp đỡ, ngươi thật đúng là thượng đạo, sắc mặt cố ý chìm xuống, lạnh giọng nói: “Ứng Phong Long Tử, ngươi coi là thật nguyện ý như 1 tên hề, bị người nhìn hết náo nhiệt? Chính là ngươi không để ý, còn xin bảo toàn 6

Long nữ mặt mũi.”

“Đi thôi, ngươi ta đi ngủ cung bên trong, đã là liên quan đến ngươi ta ở giữa tranh đấu, hai người chúng ta liền đã đầy đủ? Làm sao, ứng Phong Long Tử hẳn là sợ rồi?”

Ứng phong giận dữ, “Bản long tử sợ ngươi? Đi thì đi!”

Hắn sải bước, tiến vào Long nữ tẩm cung.

La Quan đối một đám bạng nữ, Ngư nương phân phó, “Các ngươi cũng lưu tại cái này, không nỡ đánh quấy.”

Dứt lời phất tay áo vung lên, đem cửa điện quan bế.

Một đám bạng nữ, Ngư nương, nào ngờ tới dăm ba câu ở giữa, đúng là kết quả này, không khỏi mặt lộ vẻ lo lắng.

“Ha ha ha! Không biết sống chết tạp loại Thủy tộc, lại dám cùng ứng Phong Long Tử đánh một trận?”

“Ta đánh cược, chỉ cần 1 chiêu, ứng Phong Long Tử liền có thể ăn hết hắn!”

“Chết cũng xứng đáng, dám ngấp nghé Long nữ, chỉ này một điểm tức là đường đến chỗ chết!”

Một đám long tử cười to, tràn đầy tự tin.

Mà giờ khắc này, Long nữ trong tẩm cung.

Ứng Phong Long Tử cười lạnh, “Đừng nói bản long tử, không cho ngươi cơ hội xuất thủ, động thủ đi.”

La Quan gật đầu, “Vậy liền mời ứng Phong Long Tử, nhiều hơn chỉ giáo.”

Trong lòng hắn, một tiếng cười khẽ.

“Lão sư, phiền phức!”

Sau một khắc sau lưng La Quan, bỗng nhiên hiển hiện một cái bóng mờ, như một loại nào đó biển sâu rùa thuộc, một thân yêu lực khí tức tối nghĩa không hiểu.

Vô hình uy áp, sát na phóng thích!

Bá ——

Nó đôi mắt mở ra, trong đó lại có Kim Quang chảy xuôi, băng lãnh hờ hững như thần chi, cứ như vậy lạnh lùng nhìn về phía ứng Phong Long Tử.

“A!”

Hắn kinh hô một tiếng, nháy mắt đầu đầy mồ hôi lạnh.

Thân là Giao long chi thuộc, thể nội có chảy Chân Long huyết mạch, hắn chưa bao giờ có như vậy cảm xúc. Liền như tự thân yếu ớt như sâu kiến, đối phương chỉ cần nhẹ nhàng vỗ, liền có thể để hắn vạn kiếp bất phục.

Cái này Tứ Hải Thủy tộc bên trong, khi nào lại ra dạng này 1 tôn, khủng bố tuyệt luân rùa thuộc đại yêu? Huyết

mạch này, hẳn là không kém gì long chúc thượng cổ dị chủng! !

Trong lúc nhất thời, trong tẩm cung cây kim rơi cũng nghe tiếng.

La Quan híp mắt, thản nhiên nói: “Ứng Phong Long Tử, còn muốn đánh nữa hay không? ?”

Bên ngoài tẩm cung.

Ông ——

Thủy linh chi lực chấn động, 1 đầu màu trắng ly giao nắm lấy dạ xoa gào thét mà đến, tại bên ngoài tẩm cung rơi xuống, linh quang lóe lên hóa thành Long nữ Ứng Thanh Linh, sắp tối xiên nhét vào bên cạnh, nàng tức giận nói: “Ngươi cùng vây khốn bản long nữ tẩm cung, ý muốn như thế nào?”

Một đám long tử biểu lộ hơi cương, 6 Long nữ vô luận tư chất, tu vi, tại một đám long tử, Long nữ bên trong, đều thuộc bên trên các loại, giờ phút này nén giận quát hỏi, coi là thật rất có uy thế, chúng long tử một thân chếnh choáng đều tiêu tán hơn phân nửa.

Gặp bọn họ trầm mặc, Ứng Thanh Linh nhìn về phía bên ngoài tẩm cung, thần sắc lo lắng bạng nữ, Ngư nương các loại, “Các ngươi làm sao ra rồi?” Sắc mặt nàng biến đổi, “Ứng phong đâu? Hắn đi vào rồi? !”

Một tên bạng nữ vội vàng nói: “Điện hạ, La tiên sinh để chúng ta mở cửa, ứng Phong Long Tử khởi xướng

khiêu chiến, bọn hắn cùng một chỗ tiến vào tẩm cung.”

Ứng Thanh Linh sắc mặt đại biến, La Quan thân phận một khi bại lộ, thế tất dẫn phát sóng to gió lớn, hậu quả đem khó mà đoán trước, “Tránh ra!”

Khẽ quát một tiếng, nàng nhanh chân hướng về phía trước.

Đúng lúc này, tẩm cung chi môn “Ầm ầm” mở ra, Ứng Thanh Linh trái tim co rụt lại, nói thầm một tiếng không tốt, hẳn là đã tới muộn rồi? ?

Bỗng nhiên ngẩng đầu, liền gặp ứng Phong Long Tử thất hồn lạc phách đi ra, một mặt trắng bệch.

Nhìn thấy Ứng Thanh Linh, hắn miễn cưỡng gạt ra tiếu dung, chắp tay nói: “6 Long nữ quả nhiên tốt ánh mắt, ứng phong tự nhận không xứng, ngày sau tuyệt sẽ không lại làm dây dưa, cáo từ.”

Dứt lời, ứng phong trực tiếp rời đi.

Một màn này, để xung quanh mọi người sắc mặt đại biến, nhìn tình huống là… Ứng Phong Long Tử thua? ! Mà lại , có vẻ như thua rất thảm, 1 bộ bị đả kích nghiêm trọng bộ dáng.

Cái khác long tử, từng cái trừng lớn mắt, không dám lại nói cái gì, xám xịt đi theo.

Ứng Thanh Linh thở sâu, bước nhanh tiến vào tẩm cung, liếc mắt liền thấy, ngã ngồi tại trên bậc thềm ngọc

La Quan, sắc mặt hắn tái nhợt, khóe miệng còn có một vệt máu, “Ứng long nữ, La mỗ giúp ngươi đuổi, chịu không nổi phiền phức ứng Phong Long Tử, coi như mấy ngày nay quấy rầy hồi báo.”

Đang khi nói chuyện, hắn giãy dụa đứng dậy, “Thôi thôi, long cung thực tế nguy hiểm, hôm nay đã là may mắn, mới chưa bại lộ thân phận, La mỗ hay là nhanh chóng rời đi thôi.”

Nhưng vừa đi 2 bước, liền kêu lên một tiếng đau đớn, thân thể lung lay sắp đổ.

Bá ——

Một đôi mềm mại cánh tay, đem hắn đỡ lấy, Ứng long nữ thở sâu, “Ngươi bây giờ cái kia đều đi không được, trước an tâm dưỡng thương đi.”

Một lát sau, La Quan bế quan dưỡng thương, Ứng Thanh Linh ở bên ngoài, nghe tới một đám bạng nữ, Ngư nương giải thích. Đợi nghe nói La Quan là bận tâm nàng, mới mở ra tẩm cung đại môn, còn nói muốn “Bảo toàn nàng mặt mũi” lúc, nàng ánh mắt trở nên phức tạp.

Ta trước đó cách làm, phải chăng quá mức? ? Như La Quan coi là thật chuẩn bị làm cái gì, hôm nay há lại sẽ đứng ra? Hắn là người thế nào? Ứng phong có quy nhất cảnh tu vi, lại không phải nó đối thủ… Người này trên thân đến cùng, còn giấu bao nhiêu bí mật? !

Ứng Thanh Linh thở sâu, đè xuống phức tạp suy nghĩ —— dạng này cũng tốt, phụ vương truyền xuống Long

tộc bí pháp, để nàng nhập Tiềm Long uyên tu hành, La Quan thụ thương cần tĩnh dưỡng, tất sẽ không lại sinh sự đoan, đợi nó khỏi bệnh liền tiễn hắn rời đi.

Ứng long nữ đè xuống tâm tư, phân phó hảo hảo chăm sóc về sau, liền vội vàng rời đi tẩm cung.

Trong cung điện, La Quan mở 2 mắt ra, trên mặt tái nhợt nháy mắt thối lui, mỉm cười nói: “Lão sư, chúng ta có thể động thủ.”

—

—

—

—

Chương 541 : Long mộ bên trong đại cơ duyên

Lưu lại 1 đạo pháp lực hóa thân, La Quan tại Huyền Quy trợ giúp dưới, cả người như dung nhập trong nước, lặng yên rời đi Long nữ tẩm cung. Không bao lâu liền đã đi tới long cung biên giới toà kia, phong bế long mộ to lớn trước tấm bia đá, cảm thụ được nơi đây nước biển băng hàn, hắn xa xa nhìn ra xa.

“Không sai, tấm bia đá này chính là long mộ cửa vào, nó tác dụng cùng loại Đoạn Long thạch, đem một phương tiểu thế giới mảnh vỡ cùng hiện thế ngăn cách, chỉ cần tập hợp đủ mở ra điều kiện, liền có thể từ đó tiến vào long mộ.” Huyền Quy thanh âm tại não hải vang lên, “Khối đá này bia cùng long mộ vốn thuộc một thể, có thể nói không thể phá vỡ, nó một góc lại có hại hủy… Hẳn là từng có người cường công long mộ không thành?”

La Quan giương mắt nhìn lại, tại bia đá góc trái trên cùng hơi dừng lại trệ, như việc này làm thật, người xuất thủ kia thực lực có thể nói khủng bố. Như thế đại năng người, cuối cùng đều thất bại tan tác mà quay trở về, muốn mở ra long mộ, xem ra quả nhiên là “Không còn cách nào khác”.

Lại sâu sắc nhìn thoáng qua, bia đá sau nước biển không gian, La Quan quay người rời đi.

…

Nơi nào đó không gian, nước biển làm sáng tỏ không có nửa điểm tạp chất, thậm chí cho người ta một loại như đặt mình vào không khí cảm giác, từng đầu Chân Long di hài, nằm ở màu trắng hạt cát ở giữa, nó hài cốt to lớn như dãy núi, tung đã chết đi vô số năm, vẫn như cũ tản ra ngọc chất vầng sáng, thô sơ giản lược nhìn lại chí ít có mấy chục cỗ di hài nhiều.

Nơi đây, chính là Chân Long ngủ say chỗ, chính là Tứ Hải long cung một mạch, tuyên cổ trường tồn long mộ. Nếu có người đưa thân vào đây, liền có thể phát hiện, cái này mấy chục Chân Long di hài dù rải rác phân bố, lại ẩn ẩn trình chúng tinh củng nguyệt tướng.

Tại mấy chục “Long sơn” ở giữa, có một mảnh bằng phẳng khu vực, trong đó hạt cát càng phát ra tinh tế, trắng noãn, 1 khối đá tròn đứng lặng tại đây. Đá tròn mặt ngoài hơi có vẻ thô lệ, lại có rất nhiều hoa văn xen lẫn, như hàm ẩn một loại nào đó đạo uẩn, khí tức huyền diệu dị thường, cùng nơi đây thiên địa nhất thể, toàn vẹn về 1.

Đột nhiên, không biết phải chăng là ảo giác, đá tròn lại bỗng nhúc nhích, tiếp lấy hình như có “Ông” một tiếng kiếm minh, từ đá tròn nội bộ phát ra. Ngay sau đó, chính là một tiếng gầm nhẹ, yếu ớt nhưng lại rộng lớn mênh mông, có chấn nhiếp lòng người chi uy, làm lòng người thần run rẩy.

Kiếm minh tiêu tán, đá tròn tùy theo trở nên yên ắng, lại mất trước đó kia phần “Toàn vẹn” ý vị, hơi có vẻ… Tức hổn hển? Dù không tinh chuẩn, nhưng đại khái như thế không sai.

…

Tứ Hải long cung, một ngọn núi đỉnh san hô bên dưới đình đài, mấy tên thân trên làm người, hạ thân đuôi cá mỹ lệ Ngư nương, diêu động thướt tha dáng người phiêu nhiên bơi qua. Cách đó không xa, có một đội dạ xoa tuần sát, mặt xanh nanh vàng hình dạng doạ người, cầm sắc bén dao nĩa kiếm kích, ánh mắt cảnh giác đảo mắt xung quanh.

Nhưng bọn hắn đều vẫn chưa phát hiện, san hô bên dưới đình đài lúc này lại có một thân ảnh đứng.

La Quan thân thể cùng xung quanh hoàn cảnh, cơ hồ hòa làm một thể, đang đứng tại chỗ này cao điểm, quan sát trong long cung thủy linh chi lực ba động, cùng vô hình Long khí bốc hơi.

Không có chút nào ngoài ý muốn long cung trung ương nhất chỗ, kia long vương ở lại chỗ, Long khí cường thịnh nhất, tại La Quan quan sát bên trong, phía trên cung điện cơ hồ hiển hóa long ảnh, tung hoành gào thét dẫn tới thủy linh chi lực chấn động, đáy biển nước biển phun trào, phát ra kinh người uy áp.

Long vương mời Tứ Hải long duệ tề tụ, yến hội đã cầm tiếp theo mấy ngày, như Ứng long nữ lời nói, là vì điều đình Tứ Hải long duệ ở giữa, thông thường một chút xung đột. Dù sao long chúc một mạch, phần lớn tính tình không tốt, giữa lẫn nhau có chỗ ma sát cũng là bình thường.

Ngoài ra, chính là bởi vì Thanh Giang long vương vẫn lạc, nó thế lực phạm vi cần một lần nữa vạch điểm, cái này liền lại nhấc lên nguyệt cấm “Thần sứ” một chuyện. Lúc ấy nói gần nói xa có nhiều nhắc nhở, như một đám cao tuổi lão giao, nằm mơ đều hi vọng thế gian có thể có Chân Long lại xuất hiện, bọn hắn thọ nguyên không nhiều không cố kỵ gì, vì thế cũng không tiếc hết thảy vân vân.

Cho nên nơi này, La Quan không có trêu chọc ý tứ, miễn cho rước họa vào thân. Cũng may trừ lão Long vương nơi ở, còn có một chỗ, bây giờ cũng là Long khí bốc lên, dù yếu rất nhiều cũng hơi có vẻ non nớt, nhưng đã là Giao long hội tụ chỗ, có lẽ liền có thể có phát hiện.

La Quan quan sát một trận, dưới chân một bước phóng ra, đi theo thủy linh chi lực phun trào, lặng yên không một tiếng động rời đi.

“Ừm?” Phương xa, long cung óng ánh thần quang chiếu rọi bên ngoài, một vùng tăm tối trong nước biển, 1 đầu xiềng xích xuyên thân nghiệt giao, đột nhiên hướng long cung nhìn lại, băng lãnh xen lẫn một tia tinh hồng đôi mắt ở giữa, hiển hiện một chút kinh nghi. Vừa rồi nó mơ hồ phát giác được thủy linh chi lực bên trong, hình như có một chút dị thường, nhưng ngưng thần nhìn lại lại không có chút nào phát hiện.

Không phải là cảm giác sai rồi? Nghiệt giao do dự một chút, phát ra một tiếng gầm nhẹ, bỗng nhiên có một đội dạ xoa nhanh chóng chạy đến, nghiệt giao thấp giọng nói vài câu, dạ xoa thẳng đến long cung mà đến, đem san hô đình đài chỗ khu vực, cẩn thận kiểm tra một lần,

cuối cùng không thu hoạch được gì.

Giờ phút này, đã rời xa La Quan, quay đầu nhìn thoáng qua nghiệt giao chỗ, mắt lộ kinh ngạc, “Lão sư, chúng ta bị phát hiện rồi?” Từ bước vào tu hành đến, Huyền Quy ẩn nấp chi pháp, có thể nói giúp La Quan vô số, công hiệu quả chưa hề khiến người thất vọng.

Nhưng hôm nay, lại bị 1 đầu xiềng xích xuyên thân, bị phạt bị trấn tại long cung bên ngoài nghiệt giao phát hiện, thật sự là hắn có chút giật mình.

Huyền Quy thanh âm vang lên, lộ ra một tia ngạo kiều, “Yên tâm, vi sư thủ đoạn, há lại chỉ là nghiệt giao có thể phá? ? Bất quá là bởi vì, kia xuyên thân xiềng xích cùng long cung một thể, đối thủy linh chi lực lưu chuyển như lòng bàn tay, mới lộ ra một chút kẽ hở, cẩn thận chút liền không sao.”

Rất nhanh, La Quan liền tới đến, long cung nơi nào đó đại điện bên ngoài, cái này bên trong cũng tại tổ chức yến hội, có thể tham dự người phần lớn chỉ là một chút trẻ tuổi Giao long, uống rượu làm vui bầu không khí nhiệt liệt. Bất quá nhưng cũng không phải đều là như thế, đại điện bên trái một chỗ, bầu không khí liền có chút trầm thấp, mấy tên trẻ tuổi long tử, Long nữ, đều sắc mặt không tốt.

Ở giữa 1 người La Quan nhận biết, chính là đối Ứng long nữ dây dưa không rõ, bị hắn mượn lão sư thủ đoạn, hung hăng hù dọa một phen ứng Phong Long Tử. Bây giờ hắn cắm đầu uống rượu, khí tức có chút uể oải, theo La Quan cố nhiên là có, bị Huyền Quy “Hù sợ”

nguyên nhân, nhưng càng nhiều lại như tình tổn thương.

Chậc chậc, thật sự là không nhìn ra, cái này ứng Phong Long Tử lại vẫn là cái đa tình hạt giống.

La Quan im ắng cười cười, đi theo một đôi Ngư nương sau lưng, cất bước tiến vào đại điện, cường đại ẩn nấp chi pháp dưới, lại thêm bây giờ đại điện bên trong, bầu không khí phá lệ lửa nóng, lại không người biết được trong đại điện này, nhiều 1 vị khách không mời mà đến.

Trái phải nhìn mấy lần, trong đại điện ngồi vào rất nhiều, thượng thủ chủ vị ngồi, cho là Tứ Hải long cung long tử, cùng 4 phương long duệ Giao long, phía dưới cùng xa xôi chỗ, thì ngồi một chút hơi có vẻ câu nệ, dù cũng có chút Hứa Long khí, lại có chút yếu ớt Thủy tộc.

Nghe bọn hắn nhỏ giọng trò chuyện một hồi, La Quan tâm tư khẽ nhúc nhích, đi đến một chỗ chỗ trống chỗ, trực tiếp hiển hiện mà ra, thân ảnh thì đã biến thành một cái tuổi trẻ Thủy tộc, quanh thân nhàn nhạt Long khí quanh quẩn, cùng xung quanh Thủy tộc hoàn toàn không hai.

Một tên phụng dưỡng Ngư nương, chính dẫn theo bầu rượu vừa đi vừa về tới lui, đột nhiên mặt lộ vẻ kinh ngạc, chỗ này ghế khi nào khách tới? ? Nhưng kia quanh quẩn Long khí không giả được, dù không tính nặng nề, lại làm cho nàng cảm thấy có chút thuần túy, không khỏi sinh ra mấy điểm kính sợ, đương nhiên sẽ không nghĩ tới tên này, là to gan lớn mật tây bối hàng.

“Bái kiến đại nhân, không biết ngài đến, trước đó có

nhiều sơ sẩy, còn xin đại nhân thứ tội.” Ngư nương bơi tới, cung kính hành lễ.

Một bên khác, một tràng tiếng phân phó, để mấy tên bạng nữ tiến lên, vì hắn chia thức ăn, đưa rượu.

Hôm nay chúng long tử, Long nữ mở yến, triệu Tứ Hải long chúc trẻ tuổi Thủy tộc tề tụ, là vì khai quật nhân tài, cung cấp long cung ngày sau lấy dùng. Có thể nói, hôm nay có tư cách tới đây, ngày sau đều tương lai tươi sáng, các nàng tự nhiên không dám khinh thường.

La Quan cười cười, nói: “Không sao, trước đó cùng mấy vị quen biết Thủy tộc đi uống rượu.” Thấy hắn như thế dễ nói chuyện, Ngư nương nhẹ nhàng thở ra, tự mình rót đầy chén rượu về sau, lúc này mới cung kính hành lễ lui ra.

Đúng lúc này, bên cạnh một tên trẻ tuổi Thủy tộc, chần chờ nói: “Vị huynh đệ kia tốt lạ mặt, trước đó lại chưa thấy qua…”

La Quan nói: “Giao cua tướng quân quý nhân bận chuyện, chúng ta mười mấy năm trước, tại khác một trận trên tiệc rượu thấy qua. Tại hạ Ngao Thanh, là Đông Hải long cung bàng thân, giao cua tướng quân nhưng nhớ lại rồi?”

“A… A a a, nguyên lai là Ngao Thanh huynh đệ, nhớ tới nhớ tới!” Giao cua trên mặt hiện lên vẻ lúng túng, biểu lộ thân thiết bắt đầu, “Nhiều năm không gặp, Ngao Thanh huynh đệ phong thái càng hơn, xem Long khí biến hóa, khi tu vi lớn tiến vào, ngày sau có lẽ có hóa giao cơ hội,

đợi hắn ngày phú quý lúc nhưng chớ có quên tại hạ.”

Lời này, ngược lại là chân tâm thật ý.

Giao cua vốn là 1 đầu đa tình Giao long, cùng 1 hoá hình mẫu cua sở sinh, cua sinh mọi người đều biết, 1 thai chừng mấy ngàn số. Dù hắn được trời ưu ái, kế thừa một phần long huyết, nhưng cùng bậc cha chú thực tế không có quá nhiều thân cận, dựa vào tự thân cố gắng mới có hôm nay.

Dù thực lực thường thường, thể nội long huyết mỏng manh, nhưng nhãn lực coi như không tệ, từ nhìn thấy đối diện “Ngao Thanh” Long khí dù cũng mờ nhạt, lại càng tinh khiết hơn mơ hồ cho hắn mấy điểm áp chế, cũng biết bậc cha chú bất phàm, cực có thể là một vị nào đó long cung đích truyền long tử.

Huyết mạch này, bối cảnh, tiền đồ bất khả hạn lượng!

La Quan cười nói: “Giao cua huynh có thể đến hôm nay đại điện, cũng không phải hạng người phàm tục, ngươi ta bạn cũ hảo hữu, còn làm nhiều hơn thân cận mới là.”

Giao cua mừng rỡ, tiếu dung càng phát ra xán lạn, mấy chén long cung rượu ngon vào trong bụng, đã cùng La Quan xưng huynh gọi đệ, không biết nội tình người thật cho là, 2 người là mấy trăm năm giao tình.

Rất nhanh, tại La Quan hữu ý vô ý thôi động, giao cua nhiệt tình dẫn tiến dưới, hắn đã cùng xung quanh một đám Thủy tộc toàn bộ nhận biết, mọi người uống rượu nói chuyện phiếm, “Trong lúc vô tình” liền đem chủ đề,

chuyển tới long cung biên giới, toà kia to lớn bia đá trên thân.

“Thánh mộ chỗ, vì ta long chúc một mạch cấm địa, thánh địa, tuyệt không ngoại tộc có thể chạm đến, quấy nhiễu tiên tổ ngủ say, nếu không chính là tất cả long chúc tử địch, chắc chắn nó chém giết.”

“Đúng vậy! Tại hạ nghe nói, thánh mộ có Đoạn Long thạch trấn áp, duy sắp chết Chân Long có thể nhập, những người còn lại đều không thể tùy ý tới gần.”

“Hắc! Thế thì cũng chưa chắc, ta ngược lại là từng nghe 1 vị, du đãng Tứ Hải lão giao nhấc lên, nói long mộ không phải hoàn toàn đoạn tuyệt… Thậm chí, trong đó còn cất giấu một cọc đại cơ duyên, vận may lớn! !”

Cái này nói chuyện chính là 1 đầu hoa ban vảy rắn, bởi vì bản thể duyên cớ, xem như cùng Giao long càng thân cận, Long khí cũng là xung quanh Thủy tộc bên trong cường thịnh nhất 1 cái. Giờ phút này hạ giọng, mặt mũi tràn đầy tự đắc nhưng lại ra vẻ bình tĩnh, thấy xung quanh tất cả mọi người xem ra, càng thấy mặt mũi sáng sủa.

La Quan ánh mắt sáng lên, lúc này nâng chén, “Hoa Lân huynh, nơi đây không có người ngoài, ta cùng đều là lần đầu tiên nghe nói như vậy bí truyền, không biết có thể giải thích cặn kẽ một hai? Cũng để cho ta cùng Thủy tộc, tăng trưởng một hai điểm kiến thức, ngày sau cùng người tự khoe lúc, cũng có thể dốc lên một chút giá trị bản thân.”

“Đúng đúng đúng, lời ấy có lý! !”

“Thánh mộ ta v.v. Biết, nhưng cơ duyên tạo hóa nói chuyện, nhưng vẫn là lần đầu tiên nghe nói, còn xin Hoa Lân huynh chỉ giáo một hai.”

Hoa này ban vảy rắn thấy mọi người truy hỏi, càng là dương dương đắc ý, ho nhẹ một tiếng nói: “Cái này bí ẩn, chính là long cung cùng 4 phương long duệ bên trong, cũng chưa chắc có bao nhiêu người biết được… Thôi, đã các vị huynh đệ muốn nhờ, ta liền nói tỉ mỉ một hai.”

Hắn hạ giọng, “Tử vong chi hải, các vị đều biết a? Không sai, chính là kia phiến sinh linh tuyệt tích, quỷ vật, tà mị hoành hành chỗ, đối ta long chúc một phương không có chút nào cung kính , chẳng khác gì là Tứ Hải ở giữa quốc trung chi quốc, tin tức này bắt đầu từ kia truyền tới.”

“Nghe nói, thánh trong mộ có tiền bối Chân Long lưu lại đại cơ duyên, đợi phù hợp thời cơ liền có thể mở ra long mộ, nếu có long chúc một mạch có được, liền có thể thoát thai hoán cốt, như vậy thuế biến Chân Long! Mà dị tộc có được, cũng có thể tẩy luyện bản thân nghịch thiên cải mệnh, có sống lại một đời chi năng!”

—

—

—

—

Chương 542 : Bị trấn áp dã giao

Đại điện một góc, vang lên một mảnh kiềm chế thấp giọng hô, chúng Thủy tộc mặt mũi tràn đầy chấn kinh, đều là không thể tưởng tượng nổi.

“Lại có việc này? Tại hạ trước đó, chưa từng nghe nói qua nửa điểm.”

“Tử vong chi hải quỷ dị vạn điểm, chính là đương thời quỷ thần hội tụ chỗ, nơi đây truyền ra tin tức, chưa chắc là không có lửa thì sao có khói.”

“Cũng không hẳn vậy! Ta ngang vì mỏng huyết long duệ, tung tự thân địa vị không đủ, bao nhiêu cũng có thể tiếp xúc đến Giao long 1 giai, nhưng lại chưa bao giờ có này nghe đồn.”

Có Thủy tộc bán tín bán nghi, cũng có khịt mũi coi thường người.

La Quan trong lòng khẽ động, lại đột nhiên sinh ra mấy điểm mơ hồ chỉ dẫn, ngưng thần bắt giữ nhưng lại tiêu tán vô tung. Hẳn là cái này cái gọi là đại cơ duyên, vận may lớn, cùng đế kiếm mảnh vỡ có quan hệ?

Trong lúc đang suy tư, liền thấy kia hoa ban vảy rắn mặt lộ vẻ tức giận, “Các ngươi không tin? Tin tức này là ta từ 1 đầu lão giao trong miệng chính tai đoạt được, quả quyết không có sai. Long chúc một mạch giai truyền,

thánh mộ vĩnh bế tiên tổ chân linh không đáng kinh ngạc nhiễu, nhưng kỳ thật từ xưa tới nay, liền tồn tại mở ra thánh mộ chi pháp.”

La Quan mừng rỡ, “Thánh mộ coi là thật có thể mở ra? Hoa Lân huynh lời ấy coi là thật, chẳng lẽ tin đồn ngữ điệu?”

Hắn đã nhìn ra hoa này ban vảy rắn tâm tính, cố ý mở miệng một kích, quả nhiên sắc mặt hắn khó coi, hung hăng trừng đến một chút, do dự một chút hạ giọng, “Việc này tự nhiên là thật! Nghe đồn, thánh mộ có chìa khoá có 3, cầm chi nhưng qua Đoạn Long thạch, tiến vào thánh mộ bên trong.”

Chìa khoá? !

La Quan một nháy mắt liền nghĩ đến, trước đó hắn giao cho Ứng long nữ chiếc chìa khóa kia, từ nàng lúc trước khẩn trương biểu hiện nhìn, vật này tất không bình thường. Hẳn là chính là mở ra thánh mộ, cần thiết chìa khoá 1 trong? Như coi là thật như thế, đem chìa khoá trả lại long cung ngược lại không biết là đúng hay sai.

“Chỉ 3 đem chìa khóa, liền có thể mở ra thánh mộ?” Giao cua tướng quân nhíu mày, “Hoa Lân huynh đệ, sự tình sẽ không như thế đơn giản đi.”

“Đúng đấy, thánh mộ phong bế không biết bao nhiêu năm tháng, nếu như thế tuỳ tiện liền có thể mở ra… Lại có kia đại cơ duyên, long vương bệ hạ cùng 4 phương long duệ các đại nhân, sẽ không đi vào? Dù sao ta Long tộc một mạch, hôm nay đã sớm suy tàn, cùng kia tẩu thú

vương đình nổi danh, đã xem như sỉ nhục!”

“Hắc! Bất quá là tiểu đạo lời đồn đại thôi, uống rượu uống rượu, tung thật có những việc này, cũng cùng ngươi ta như vậy tiểu nhân vật không quan hệ.”

Mọi người ăn uống linh đình, một lần nữa ăn uống bắt đầu, La Quan lại thăm dò kia hoa ban vảy rắn vài câu, hắn dù tức giận bất bình, nhưng cũng không nói ra cái gì, có thể thấy được đối với thánh mộ mở ra một chuyện, cũng không hiểu biết quá nhiều nội tình. Ngay tại hắn cân nhắc, phải chăng nghĩ biện pháp khác lúc, trên đại điện thủ đột nhiên xảy ra tranh chấp.

Một nháy mắt, xung quanh liền an tĩnh xuống, vừa đến chỗ kia Long khí bốc hơi, đối bọn hắn mà nói rất có áp lực. Thứ 2 tranh chấp song phương thân phận quý giá , tương đương với hiện trường ăn dưa, loại này thăm dò đại nhân vật bí ẩn khoái cảm, khiến một đám Thủy tộc đôi mắt tỏa sáng.

Mà xung đột một phương, La Quan lại nhận biết không ít, tỉ như làm khó dễ Ứng long nữ Ứng Lưu Hà, còn có vòng vây cửa tẩm cung bên ngoài Đông Hải long cung mấy tên long tử. Hơi nghe vài câu, sắc mặt hắn lộ ra cổ quái, lại có loại thành chủ đề trung tâm nhân vật cảm giác, cái này tương đương kỳ diệu.

“Ứng phong! Làm gì khiến người khác, tới giúp ngươi che lấp? Trước đây không lâu 6 Long nữ tẩm cung trước một màn, cũng không ít người nhìn thấy, không bằng ngươi tự mình nói một chút, đến cùng là kết quả gì? ! Hừ hừ! Đường đường long tử, lại bị 1 tạp loại Thủy tộc

trấn áp, thật đúng là mất mặt xấu hổ!” Nói chuyện chính là một tên khác long tử, ngồi ngay ngắn ở Đông Hải long cung một phương đối diện, cười lạnh đều là khinh thường.

Bên cạnh hắn mấy người, lập tức cười lạnh liên tục, nói “Hữu danh vô thực” “Đông hải mất hết mặt mũi” “Bôi nhọ 4 phương long duệ uy phong” vân vân.

Nghe xung quanh Thủy tộc xì xào bàn tán, La Quan biết được thân phận đối phương, chính là xuất thân Tây Hải long duệ long tử, mà đông, tây 2 phe ở giữa, bởi vì tổ tông góp nhặt ân oán, từ trước đến nay quan hệ không thân. Điểm này Ứng long nữ tại trước đó, cũng thuận miệng đề cập qua đôi câu.

“Ứng Thông! Ngươi đủ rồi, ứng Phong ca ca gì cùng phong thái, đi 6 Long nữ tẩm cung, chỉ vì đòi một câu trả lời hợp lý mà thôi, sao lại coi là thật tự hạ thân phận, cùng kia tạp loại Thủy tộc giao thủ? ! Là 6 Long nữ có mắt không tròng, nàng ngày sau nhất định hối hận!” Ứng Lưu Hà mặt trầm như nước, nàng chỉ là Long nữ mà thôi, nhảy ra thân Tứ Hải long cung, thân phận cũng chỉ cùng 4 phương long duệ long tử tương đương.

Tây Hải long tử Ứng Thông cười lạnh, “Tứ long nữ làm gì còn muốn, cho ứng phong trên mặt thiếp vàng? Bằng không liền để chúng ta hỏi một chút, đến cùng ra sao tình huống? ! Ứng phong, ngươi có dám hay không trả lời, đương nhiên ngươi như khoác lác, ai cũng không thể bắt ngươi như thế nào, nhưng ngày sau cũng không cần lại bày ra, 1 bộ Đông hải thái tử sắc mặt, chúng ta khinh thường cùng ngươi làm bạn!”

“Ngậm miệng!”

“Các ngươi Tây Hải, chớ có uy hiếp quá đáng!”

“Còn dám khiêu khích, hôm nay tất cùng ngươi cùng làm qua một trận!”

Đông hải mọi người tức giận gầm nhẹ.

“Tốt.” Ứng phong đột nhiên mở miệng, hắn chếnh choáng cấp trên, sắc mặt vẫn hiển tái nhợt, “Không sai, ta đích xác không phải vị kia Thủy tộc đồng đạo đối thủ, thậm chí… Không dám động thủ với hắn, cái này đích xác là sự thật.”

“Ta ứng phong thua, sau đó tự nhiên không lại dây dưa 6 Long nữ, đáp án này các ngươi nhưng hài lòng?”

Tây Hải một phương mấy vị long tử, Long nữ, nghe vậy ngây ngốc một chút, như không nghĩ tới hắn lại trực tiếp, liền thừa nhận việc này.

“Hừ! Ứng phong, ngươi cùng 6 Long nữ quan hệ, chúng ta không xen vào cũng không hứng thú, nhưng Tứ Hải long duệ mặt mũi, tất không thể cứ như vậy ném. Ngươi không dám động thủ, Tây Hải long duệ lại không sợ, đã kia Thủy tộc muốn cưới 6 Long nữ, ta cùng tự có cơ hội đáp lễ!” Ứng Thông long tử nói xong, quay người ngồi xuống, “Tới tới tới, hôm nay tâm tình thật tốt, ta cùng cộng ẩm!”

Có long tử nói: “Nghe nói 6 Long nữ luôn luôn cao lãnh,

đối long tử đều sắc mặt không chút thay đổi, cái này tạp loại Thủy tộc có thủ đoạn gì, có thể được đến nàng ưu ái?”

“Ta nghe nói 6 Long nữ trước đây không lâu, phụng long vương bệ hạ lệnh, xuất cung tìm kiếm nào đó đem chìa khóa, hiện đã thuận lợi thu hồi, hẳn là có liên quan với đó?”

“Một cái chìa khóa mà thôi, còn đáng giá 6 Long nữ bởi vậy động tâm? Ta cảm thấy không có khả năng!”

Ứng Thông long tử cười nhạo, “Các ngươi không biết, cái này chìa khoá thế nhưng là thánh mộ mở ra điều kiện 1 trong…”

Đột nhiên, quát khẽ một tiếng vang lên, “Ngậm miệng!”

Oanh ——

Một đoàn thủy linh chi lực chấn động, trong đại điện đã nhiều một tên người mặc áo bào đen, đỉnh đầu ngọc quan trung niên nam nhân, quanh thân Long khí bốc lên, mặt âm trầm nói: “Uống chút rượu, liền không biết phân tấc rồi? ! Tranh thủ thời gian theo ta đi, đại ca có chuyện tìm ngươi!”

Ứng Thông long tử giật mình, vội vàng đứng dậy, “Tam thúc… Cái kia, ta chính là uống nhiều, tùy tiện nói mò, ta lúc này đi.”

“Hừ!”

Áo bào đen nam tử quay người rời đi.

Ứng Thông long tử vội vàng đuổi theo.

La Quan bưng chén rượu lên, có chút nghiêng người, “Giao cua huynh, vị này là?”

“A… A a, vị này chính là Tây Hải 3 long quân, quy nhất cảnh đỉnh phong tồn tại, nghe nói chỉ thiếu chút nữa liền có thể thành tựu nguyên thần.” Giao cua thở dài một hơi, “Ai, nguyên thần ta không dám nghĩ, đời này có thể phá cảnh về 1, chính là mời thiên chi hạnh.”

La Quan không nghe hắn ai thán, miệng bên trong nhấm nuốt 1 câu, “Tây Hải 3 long quân…”

Ngoài điện, chính khiển trách Ứng Thông long tử, để hắn không được không che đậy miệng 3 long quân, đột nhiên mi tâm nhíu một cái, nhưng vẫn đáy lòng sinh ra một loại nào đó báo động. Vô ý thức quay đầu nhìn thoáng qua yến hội đại điện, cẩn thận cảm giác, cảm giác kia nhưng lại biến mất không thấy gì nữa.

“Ai ai! Ngao Thanh huynh đệ, ngươi muốn đi đâu? Yến hội còn chưa kết thúc, lại đến uống thắng a!” Giao cua đột nhiên mở miệng.

La Quan chắp tay, “Đột có 3 gấp, tại hạ đi trước một bước, cáo từ cáo từ.” Đang khi nói chuyện, hắn bước nhanh ra đại điện.

Đợi tránh đi một đám ánh mắt về sau, thân thể liền như một cái bóng, trực tiếp dung nhập nước biển không gặp.

“Tam thúc, ngài làm sao rồi? Nhìn xem có chút tinh thần không thuộc.” Trong khi tiến lên, Ứng Thông long tử mặt lộ vẻ không hiểu.

Tây Hải 3 long quân nhíu mày, “Ta cũng không biết, liền vừa rồi từ yến hội đại điện ra, đã cảm thấy không thích hợp, hình như có người âm thầm thăm dò.”

Ứng Thông nói: “Tam thúc, đây là long cung, bệ hạ thần niệm quét ngang, há có hạng giá áo túi cơm có thể tồn? Ngài nhất định là mấy ngày nay, cãi nhau nhao nhao mệt mỏi.”

“Ngươi biết cái rắm… Ta cảnh cáo ngươi, lần trước say rượu đề cập với ngươi lên có quan hệ thánh mộ sự tình, ngươi cho ta nát bụng bên trong, như truyền đến bên ngoài đi, ta lột da của ngươi ra!” Tây Hải 3 long quân mắng một tiếng, “Đi đi đi, cha ngươi vẫn chờ!”

Cách đó không xa, La Quan dừng bước lại, nhìn xem 3 người đi hướng long vương chỗ cung điện, đoạn mất kế tiếp theo theo dõi suy nghĩ. Nhưng cũng may hôm nay đã có thu hoạch, Ứng Thông long tử hẳn phải biết chút gì, nhưng tốt nhất là từ Tây Hải 3 long quân trên người tay…

La Quan quay người rời đi, đang chuẩn bị về Long nữ tẩm cung, 2 tên dạ xoa vội vàng mà đến, hắn thối lui đến bên cạnh vẫn chưa để ý, nhưng 2 cái dạ xoa trò chuyện, rất nhanh gây nên chú ý của hắn.

Bên trái kia dạ xoa, đỉnh đầu thanh ban răng nanh lộ ra

ngoài, đè thấp giọng, “Ngươi nói long vương bệ hạ, từ kia bắt tới đầu kia dã giao? Tu vi bình thường, huyết mạch lại coi là thật kinh người, bản thể lại mấy có ngụy long chi tư, ta chỉ nhìn một chút, liền hai chân như nhũn ra.”

Khiến một đêm xiên nhếch nhếch miệng, “Ai nói không phải, lại hắn cả ngày bên trong, đối long vương bệ hạ chửi ầm lên, thay cái Giao long sớm đã bị xử tử, bệ hạ vẫn cứ một mực muốn giữ lại hắn.”

“Cũng không chỉ giữ lại đơn giản như vậy, còn để ngươi ta mỗi ngày, đưa vật đại bổ cho hắn, trợ kia dã giao tăng tiến vào đạo hạnh… Trừ bỏ bị trấn áp bên ngoài, tu hành phương diện so với mấy vị long tử, Long nữ đều lên tâm.”

“Đi đi, nói hai câu được rồi, đừng bị người nghe đi! Chờ chút đừng quên phong bế tai khiếu, cúi đầu nhìn xuống đất là được, tuyệt đối đừng tới gần, nghe nói chúng ta trước đó, đã có dạ xoa bị kia dã giao cho nuốt ăn!”

“Tê… Thật sự là đáng sợ, việc này nhanh lên kết thúc đi…”

2 cái dạ xoa đi xa, La Quan thân ảnh nổi lên, nhìn qua bọn hắn bóng lưng, trên mặt như có điều suy nghĩ. Lão Long vương giam giữ lấy một đầu dã giao? Huyết mạch nhấm nháp gần như ngụy long? Hắn đột nhiên liền có một chút hứng thú, suy nghĩ chuyển vài vòng, một bước phóng ra thân ảnh lại biến mất.

Một lát sau, 2 tên dạ xoa một đường không ngừng, đi tới

long cung chỗ sâu, 1 tòa cự đại thâm uyên bên ngoài. 1 cái vách đá đứng ở đáy biển, thượng thư “Trấn Long Uyên” ba chữ to, túc mục kiềm chế! !

Nơi đây thủ vệ sâm nghiêm, trừ mấy tên dạ xoa bên ngoài, lại còn có 1 đầu nghiệt giao, bị xích sắt xuyên thân khóa tại đáy biển, băng lãnh đôi mắt không ngừng liếc nhìn.

“Dừng lại, đưa ra lệnh bài! !”

Mấy tên dạ xoa, quát lạnh bên trong ngăn lại đường đi.

“Mấy vị đồng liêu, ta cùng phụng long vương bệ hạ lệnh, tiến vào bên trong.” Đang khi nói chuyện, 2 tên dạ xoa không dám khinh thường, đem lệnh bài lộ ra.

Kiểm tra không sai, phất phất tay, “Đi vào đi!”

Nghiệt giao chăm chú tiếp cận 2 người, nhưng cuối cùng cũng không có phát giác được không ổn, 2 tên dạ xoa thuận lợi tiến vào Trấn Long Uyên.

Dưới nước có minh châu khảm nạm, nhưng chiếu sáng xung quanh, theo không ngừng lặn xuống, nước biển lại dần dần trở nên ấm áp. Một mảnh xích hồng từ đó hiển hiện, lại giống như là 1 viên, bị giấu ở biển sâu phía dưới mặt trời.

Đột nhiên, chửi ầm lên âm thanh, từ đáy nước truyền ra ——

“Lão Long vương, ngươi tên hỗn đản vương bát đản!

Lão tử thảo ngươi bố khỉ!”

“Ngươi đem lão tử thả rồi? Không phải chủ nhân nhà ta, chắc chắn ngươi rút gân lột da, đoạn mất ngươi cái này long cung đạo thống!”

“A a a! ! Ngươi nghe được không? Ngươi cái sinh nhi không có cái rắm - mắt lão vương bát đản, nhanh đem ta thả! !”

2 cái dạ xoa mặt 1 khổ, những này thống mạ đừng nói nghe, chính là nghĩ một hồi, kia cũng là thiên đại sai lầm. Tranh thủ thời gian phong bế tai khiếu, mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm, đi tới Trấn Long Uyên chỗ sâu nhất.

Chỉ thấy nơi đây, xung quanh đứng thẳng 16 cây tráng kiện cột đá, trong đó có một đoàn xích hồng quang ảnh, có thể thấy được 1 đầu Giao long bị vô số đen nhánh xiềng xích trói buộc, chính trấn áp ở bên trong.

Bừng bừng nhiệt lực từ đó phát ra, trong nước biển nóng bỏng để 2 cái dạ xoa đầu đầy mồ hôi, hô hấp đều trở nên gấp rút, không dám nhìn nhiều lại không dám ở lâu, vội vàng vứt xuống trong tay đồ vật, liền tranh thủ thời gian quay đầu bước đi.

“Ứng Chân! Ứng Chân! Ngươi cái lão vương bát đản, mỗi ngày cho lão tử đưa ăn, ngươi coi ta là heo a? ! Nhanh đem lão tử thả ra…”

Dát ——

Giận mắng im bặt mà dừng, liền thấy Trấn Long Uyên

dưới đáy, theo nước biển phun trào, một thân ảnh từ đó hiển hiện.

—

—

—

—

Chương 543 : Biến thái lão Long

La Quan hiển hóa thân ảnh, nhìn xem ngây người nguyên địa không phản ứng chút nào dã giao, trên mặt lộ ra mấy điểm cảm khái, “Vốn cho rằng lúc trước một trận phong ba, ngươi đã dữ nhiều lành ít, không nghĩ tới lại cái này Tứ Hải long cung trùng phùng, tiểu thập 4 đã lâu không gặp a!”

Không sai, cái này bị lão Long vương nhốt tại Trấn Long Uyên ngọn nguồn, chính là Giao long Thập Tứ Mục, bây giờ nó trợn tròn con mắt, kích động móng vuốt đều run lên, “Chủ nhân! Ta không phải nằm mơ a? Ô ô… Chủ nhân ngươi rốt cục đến, 14 cảm thấy đời này, đều không gặp được ngài…”

Đột nhiên, Thập Tứ Mục tiếng khóc 1 dừng, “Không đúng, đây là Tứ Hải long cung, chủ nhân 1 người tộc tu sĩ, sao lại xuất hiện tại đây? Huyễn cảnh! Đúng, cái này nhất định là huyễn cảnh! Ứng Chân lão Long vương, ngươi tên hỗn đản vương bát đản, là ngươi giở trò quỷ đúng hay không?”

Nó như cảm thấy vừa rồi tỏ thái độ quá mất mặt , nổi giận gầm lên một tiếng, “Ngươi cái hỗn trướng lão Long, dám lừa ngươi Thập Tứ gia, lão tử thảo ngươi tám đời tổ tông, trấn không được ngươi Thập Tứ gia, liền bắt đầu giở trò đúng không? !”

Nhìn xem Thập Tứ Mục nổi trận lôi đình, quanh thân cực

nóng khí tức đại thịnh, La Quan khóe miệng co quắp một chút, thầm nghĩ long chúc vốn từ 1 nguyên, mắng tám đời tổ tông bên trên, chẳng lẽ không phải ngay cả mình đều tính đến? Cho nên đây là tức giận cực, ngay cả mình đều không buông tha? !

La Quan lắc đầu, đưa tay một chỉ điểm ra, hắn cùng Thập Tứ Mục cùng một chỗ hóa rồng, giữa lẫn nhau tự có một phần khí cơ tương liên, giờ phút này cảm thấy được thuộc về La Quan khí tức, Thập Tứ Mục biểu lộ, một chút trở nên cực kỳ ngoạn mục.

“Này khí tức, không có sai, tuyệt sẽ không sai! Là chủ nhân… Ô ô ô… Chủ nhân ngươi thật đến, cứu ta nhanh cứu ta a! Kia lão Long vương Ứng Chân, là mẹ hắn 1 cái đồ biến thái, ngài lại không tới, tiểu thập 4 sẽ phải chết!”

Trước một khắc lửa giận ngút trời sát khí đằng đằng, sau một khắc khóc ròng ròng bi thương vạn điểm, cái này trở mặt bản sự rất trượt, thuận tiện đem trước “Vô ý mạo phạm” sự tình, đều cho cùng nhau bỏ qua.

La Quan mặc kệ hắn những này tiểu tâm tư, khoát khoát tay, “Được rồi, nhìn ngươi sinh long hoạt hổ, còn có sức lực kéo giọng khóc tang, trừ bỏ bị trấn áp tại cái này có vẻ như cũng không chịu thiệt… Mà lại cái này thân đạo hạnh tu vi, so trước đó thế nhưng là rất có tinh tiến vào.”

Đây cũng không phải là nói lung tung, bị giam tại Trấn Long Uyên Thập Tứ Mục, bây giờ một thân khí tức, thình lình đạt tới Thần Hồn cảnh đỉnh phong, khoảng cách đột phá lại chỉ cách nhau một đường, như vậy tốc

độ tăng lên, so La Quan tu luyện “Nguyên thôn tính trời quyết” đều càng kinh người hơn.

Mà lại một thân khí tức hừng hực như lửa, như mặt trời giáng lâm cực vừa cực dương, mà theo thực lực tăng lên Long khí lớn mạnh, lại thật có mấy phần thật Long khí tượng, nói câu thoát thai đổi câu không chút nào qua điểm.

Nào biết được Thập Tứ Mục nghe vậy, kém chút khóc ra thành tiếng, toàn thân đều đang run, “Chủ nhân, kia Ứng Chân lão Long là cái triệt triệt để để biến thái a!” Một tiếng này la lên, có thể nói uyển chuyển gào thét bi thống hồi hộp, để người không khỏi liên tưởng đến, 1 đóa kiều nộn sơ khai sồ cúc, tại hàn phong mưa lạnh tàn phá dưới run run rẩy rẩy.

Một nháy mắt, La Quan ánh mắt liền thay đổi, chấn kinh kinh ngạc chi hơn, dần dần lộ ra đồng tình, thương hại, “Ai! Tiểu thập 4, là ta tới chậm, ngươi… Chịu khổ… Nhưng nam tử hán vĩ trượng phu, tự nhiên co được dãn được, ngươi yên tâm đi, có quan hệ cái này cọc huyết án, ta tuyệt sẽ không báo cho người thứ hai biết được…”

Thập Tứ Mục từng ngụm từng ngụm nước, sặc mình ngay cả mắt trợn trắng, “Chủ nhân! Ngài nghĩ đến đâu đi? Không phải như thế, thật không phải như thế!”

Nó gấp đều nhanh bốc hỏa, quanh thân khí tức nóng bỏng đại thịnh, lân giáp đều trở nên đỏ bừng, “Kia lão Long vương chỗ biến thái ở chỗ, ban đầu bắt đến ta thời điểm, ăn ta thịt uống ta máu, nhưng chờ thêm không lâu,

lão vương bát đản này liền đổi hoa văn, để ta ăn nó thịt uống nó máu, lại đến về sau lại một bên ta ăn hắn, một bên hắn ăn ta… Nếu không phải tiểu thập 4 ta thân là Giao long, nhục thân đủ cường đại tâm thần cũng coi như kiên định, thật muốn bị hắn tra tấn điên!”

La Quan thần sắc nghiêm một chút, như coi là thật như thế, lão Long vương Ứng Chân vẫn là rất biến thái. Bất quá đường đường Tứ Hải long cung chi chủ, chấp chưởng hải vực nửa bên thiên hạ, cùng Nhân tộc địa vị ngang nhau người, sao lại thật sự là 1 cái đồ biến thái hạng người? Lại nhìn Thập Tứ Mục bây giờ, bị nuôi thực lực lớn tiến vào, liệu đến ở trong đó tất có nguyên do.

“Đừng nóng vội, ngươi đem ngày đó sau khi tách ra, chuyện xảy ra, đều nói rõ chi tiết một lần.”

Thập Tứ Mục tranh thủ thời gian gật đầu, sợ La Quan lại đem liên tưởng, phát tán đến cái nào đó phương diện, như đổi người nó đã sớm một ngụm long tức, đem nó đốt thành tro.

“Hồi bẩm chủ nhân, ngày đó…” Thập Tứ Mục cố sự là có chút khổ cực, ngày đó trên biển 12 Thần Hồn cảnh giáng lâm, lấy hải vực vì đại tranh chi địa, cạnh đoạt tiên nhân truyền thừa, đương nhiên đây hết thảy đều là âm mưu, cuối cùng bị La Quan hố tổn thất nặng nề.

Tức hổn hển dưới, bọn hắn từ muốn tìm mục tiêu phát tiết, mà 1 đầu cơ hồ đạt tới ngụy long cấp bậc Giao long, tất nhiên là chọn lựa đầu tiên. Đương nhiên, nói phát tiết cũng không thỏa đáng, cũng là muốn tận khả năng, đền bù tông môn tổn thất, nếu có thể bắt lấy Thập Tứ Mục,

ngày sau trong tông môn liền có, 1 tôn cường đại hộ tông Giao long!

Thế là một trận đuổi trốn về sau, Thập Tứ Mục dù mượn Giao long chi thân, lại có mấy điểm số phận tình huống dưới, miễn cưỡng đào thoát nhưng cũng rơi vào bị trọng thương trận, về sau lại lọt vào trong biển một chút ngấp nghé Thủy tộc tính toán, hốt hoảng trốn vào đáy biển nơi nào đó vòng xoáy.

Kia vòng xoáy trên thực tế là thủy linh chi lực chấn động, bởi vì Thập Tứ Mục xâm nhập, lại có Long khí kích phát, lại hoàn thành truyền tống. Thế là Thập Tứ Mục gia hỏa này, liền phi thường khổ cực, đi tới Tứ Hải long cung phụ cận, một thân tinh thuần Long khí, cơ hồ một nháy mắt liền bị Ứng Chân lão Long phát hiện, cũng liền có lúc sau sự tình.

Tổng hợp mà nói, xem như truy sát đào vong bị trấn áp, liền không có một điểm thuận tâm sự tình. Nói đến về sau, Thập Tứ Mục khổ sở mắt to đỏ bừng, nhưng mặc cho hắn chen a chen, nhưng thủy chung không thể rơi xuống nửa điểm nước mắt, biểu lộ không khỏi có chút xấu hổ.

“Ây… Chủ nhân, tiểu thập 4 ta hiện tại, là thật bi thương ngược dòng thành sông, khó chịu hận không thể khóc ra một hồ nước. Thực tế là bây giờ thành dương long chi thân, nước mắt vừa chảy ra liền bị bốc hơi, không tin ngài nhìn kỹ, mắt của ta giác còn ướt át đây? !”

La Quan buồn cười nói: “Được rồi, đừng tại đây bán thảm, cái này một lần dù ăn thiệt thòi lớn, nhưng ngươi

cũng được không ít chỗ tốt…”

Đột nhiên, sắc mặt hắn biến đổi, “Im lặng! Có người đến, cho là kia lão Long Ứng Chân, ngươi hết thảy như thường, nhất định không thể lộ ra dị dạng tới.”

Dứt lời, La Quan một bước phóng ra, “Bá” một chút thân ảnh tiêu tán, trực tiếp dung nhập nước biển không gặp, trốn ở 1 đầu tráng kiện cột đá về sau, 2 mắt nhắm lại ngừng thở, đem ẩn nấp hiệu quả nâng lên tối cao.

Rầm rầm ——

Tiếng nước chảy vang lên, xung quanh thủy linh chi lực tùy theo rung chuyển, hình thành từng đạo dưới nước ám lưu, không ngừng hướng 4 phương 8 hướng khuếch tán. Kinh người uy áp tùy theo giáng lâm, như nguy nga chi sơn thẳng vào mây tiêu phía trên, không gặp đầu đuôi cũng khủng bố tuyệt luân, làm người tim đập thình thịch đều muốn đình chỉ.

“Thật mạnh!” La Quan trái tim thu nhỏ lại, lần thứ 1 rõ ràng cảm nhận được, vị này Tứ Hải long cung chi chủ, đương thời người mạnh nhất đáng sợ.

Hợp nhất cảnh? Có lẽ còn tại cảnh giới này, nhưng La Quan lại cảm thấy, đối phương hình như có một loại nào đó siêu thoát, tiến vào cấp bậc cao hơn… Hoặc nói, chỉ tấn thăng một nửa, còn có không trọn vẹn?

Không thể suy nghĩ nhiều, Ứng Chân lão Long không chỉ tu vì cao thâm, càng là Tứ Hải long cung chi chủ, khí cơ cùng long cung tương liên một thể, có lẽ có không biết

diệu pháp thần thông, quả quyết không thể chủ quan.

Bên này, La Quan kinh hãi về sau lại thu liễm ý niệm lúc, Ứng Chân lão Long đã đi tới Trấn Long Uyên dưới đáy, nhìn về phía 16 cây cột đá ở giữa, bị trấn áp Thập Tứ Mục, cảm thụ được kia phần cực nóng bốc lên dương Long khí hơi thở, cùng tràn đầy mạnh mẽ sinh mệnh lực, khóe miệng của hắn lộ ra tiếu dung, đáy mắt càng có một tia cực nóng hiện lên.

“Thập Tứ Mục, ngươi hôm nay ngược lại là yên tĩnh? Hẳn là đã nghĩ thông suốt rồi? ! Ha ha, bản long vương sớm có hứa hẹn, ngươi muốn ngươi an tâm tu hành, đợi cho thời cơ thích hợp, xuất thủ trợ bản long vương một chút sức lực, ta không chỉ có trả lại ngươi tự do, thậm chí còn có thể ban thưởng ngươi Tứ Hải long cung Giao long thân phận, mấy vị Long nữ cũng có thể mặc cho ngươi lựa chọn, ngày sau phồn diễn sinh sống thành trong biển một phương thần giao, sao mà tiêu dao khoái hoạt.”

Xiềng xích ở giữa, Thập Tứ Mục mở mắt ra, cười lạnh một tiếng, “Ứng Chân lão Long, ngươi mẹ nó chỉ cho họa bánh nướng, lão tử làm sao tin? ? Ngươi muốn thật có thành ý, liền đem Thập Tứ gia thả, ta tái giá bên trên ngươi 10 cái 8 cái nữ nhi, chúng ta làm người một nhà, Thập Tứ gia ta tự nhiên tin ngươi, giúp ngươi cũng là chuyện đương nhiên.”

Lão Long vương mỉm cười, “Cái này cũng không phải không thể, nhưng bổn vương một đám Long nữ, đều có quy nhất cảnh tu vi, thành tựu thật giao thân thể, ngươi huyết mạch tuy là bất phàm mấy có ngụy long phẩm

tướng, nhưng chung quy tới không quá xứng đôi. Như vậy đi, bản long vương có chịu không ngươi, chỉ đợi ngươi thuận lợi phá cảnh thành tựu về 1 về sau, ta liền đưa ngươi thả, lại cùng Long nữ thành thân, như thế nào? ?"

"Lời ấy thật chứ? Ha ha ha, lão Long vương, ngươi nhưng muốn nói lời nói giữ lời, kia Thập Tứ gia ta ngày sau, sẽ phải gọi ngươi một tiếng cha vợ, ta liền thành người một nhà!" Thập Tứ Mục cười to, một mặt kinh hỉ, ước mơ, "Về phần tu vi phương diện, lão Long vương yên tâm, ta đây hết thảy cũng rất thuận lợi, về phần khi nào có thể phá cảnh, vậy thì có chút không tốt lắm xác định."

Lão Long vương gật đầu, "Phải nên như thế, dù sao khai thần hồn mà vào về 1, đại biểu cho nguyên thần thức tỉnh, khó khăn tất nhiên là có. Nhưng bản long vương tin tưởng, lấy Thập Tứ Mục ngươi tư chất, lại thêm ta toàn lực tương trợ, khi sẽ không trì hoãn quá lâu… Ha ha, tốt, phần này tu luyện huyết thực, ngươi cũng nhanh chút ăn đi."

Đang khi nói chuyện lật tay lấy ra 1 khối huyết nhục, mặt ngoài huyết tinh lâm ly, thậm chí còn mang theo mấy điểm ấm áp, như ly thể không lâu.

Thập Tứ Mục khóe miệng, ẩn nấp run rẩy một chút, trong lòng mắng to biến thái vương bát đản, nhưng trên mặt lại là 1 bộ kích động biểu lộ, "Ha ha ha, tốt, vậy liền đa tạ lão Long vương, cái này huyết thực tư vị thật tốt, đối ta tu hành rất có ích lợi a!"

Nói, một ngụm đem huyết thực nuốt vào, lập tức như lửa bên trong tưới dầu, nó quanh thân kia phần cực nóng khí tức, bỗng nhiên cường thịnh bắt đầu.

Lão Long vương mặt lộ vẻ hài lòng, cười gật đầu, “Vậy ngươi liền hảo hảo tu hành, bản long vương liền không nhiều quấy rầy… Hả? Cái này Trấn Long Uyên bên trong, như nhiều một chút hương vị a.”

Đôi mắt thật sâu, nhìn thoáng qua Thập Tứ Mục, lão Long vương nhắm mắt lại, Trấn Long Uyên xuống nước linh chi lực, lập tức trở nên vô song sinh động.

Giờ phút này, Thập Tứ Mục một trái tim, nâng lên cuống họng miệng, nhưng mặt ngoài lại nửa điểm không lộ, “Mùi vị gì? Không phải là trước đó, bị ta dùng lửa đốt mấy cái kia dạ xoa? ? Hắc! Lão Long vương ngươi đừng nói, những dạ xoa kia xấu thì xấu vậy, nhưng nướng chín về sau hương vị lại rất là không tệ, nếu không ngươi bây giờ gọi bên ngoài trông coi dạ xoa tiến đến, chúng ta cùng một chỗ nướng ăn a.”

Lão Long vương khóe miệng giật một cái, chậm rãi mở 2 mắt ra, trong đó hiện lên một tia chần chờ, không phải là ảo giác của hắn? ? Còn có, dùng lửa đốt dạ xoa cái quỷ gì? Loại kia ti tiện chi vật, cũng là có thể ăn sao? Cái này dã giao, quả nhiên là thô bỉ không chịu nổi!

—

—

—

—

Chương 544 : Lưỡng Cực Thăng Long đan

“Tốt! Thập Tứ Mục ngươi lại an tâm tu luyện, tranh thủ sớm ngày đột phá, bản long vương còn có việc vụ mang theo, liền đi trước.”

Lão Long vương quay người rời đi, biến mất tại Trấn Long Uyên dưới đáy.

“Muốn gả Long nữ cho ta? Có phải là thật hay không a, đường đường Tứ Hải long cung chi chủ, hẳn không phải là béo nhờ nuốt lời hạng người a? Như quả nhiên là dạng này, toàn lực giúp hắn cũng chưa hẳn không thể.” Thập Tứ Mục thì thào nói nhỏ, 1 bộ có chút ý động bộ dáng.

Rất nhanh, xung quanh lâm vào yên tĩnh.

Một lát sau, Trấn Long Uyên bên trong nơi nào đó, ẩn tàng hành tích Ứng Chân lão Long, lông mày dần dần giãn ra, “Xem ra, quả nhiên là suy nghĩ nhiều.”

Hắn quay người, lúc này mới chân chính rời đi.

Cột đá về sau, La Quan ngẩng đầu nhìn một chút, Trấn Long Uyên lối ra, chậm rãi thở ra một hơi. Con rồng già này vương thật đúng là đủ âm hiểm, như đổi người tại cái này, sợ là cũng sớm đã bại lộ.

Ông ——

Dòng nước hơi chấn động, La Quan từ đó hiển hiện, Thập Tứ Mục vội vàng nói: “Chủ nhân không có sao chứ? Kia lão Long cái mũi, so chó đều muốn linh mẫn!”

La Quan nói: “Không sao, ngươi ngược lại là thông minh, vừa rồi không có lộ ra sơ hở.” Gặp hắn còn có chút khẩn trương, tiếp tục nói: “Yên tâm, lần này thật đi.”

Hô ——

Thập Tứ Mục mọc ra khí, “Ta cũng không phải thật thông minh, thực tế là lĩnh giáo quá nhiều, con rồng già này thủ đoạn, âm hiểm rất độc ác! Lại thêm, vừa rồi chủ nhân vẫn chưa hiện thân, nói rõ nguy hiểm không có hoàn toàn quá khứ.”

Thở sâu, nó mặt lộ vẻ vội vàng, “Chủ nhân, ngài phải tranh thủ thời gian nghĩ biện pháp, đem ta từ cái này cứu ra ngoài, Ứng Chân lão Long tất có ác niệm, hắn tự cho là ngụy trang rất tốt, nhưng vậy xem ra ánh mắt, quả thực hận không thể lập tức liền ăn hết ta!”

La Quan gật đầu, “Liền dưới mắt đến xem, đột phá quy nhất cảnh hẳn là, lão Long vương một mực chờ đợi thời cơ, dù không biết nội tình, nhưng ở này trước đó ngươi hẳn là an toàn. Đừng vội, cái này bên trong là long cung, ta rời đi trước cái này, suy nghĩ lại một chút biện pháp.”

Thập Tứ Mục duỗi cổ, “Chủ nhân, ngài nhưng 10 triệu phải nhanh a, ta đã cảm ứng được phá cảnh cửa ải, ép không được quá lâu.”

Người khác vì đột phá cảnh giới, không biết muốn hao phí bao nhiêu tâm huyết, đến Thập Tứ Mục cái này ngược lại là, liều mạng không nghĩ đột phá.

La Quan khóe miệng co quắp dưới, hắn không khỏi nghĩ đến mình, đại đạo con đường phía trước đoạn tuyệt, nghĩ phá cảnh Nguyên Anh đều muôn vàn khó khăn.

“Có lẽ, nên để gia hỏa này ăn nhiều một chút đau khổ, lại đem hắn cứu ra…”

Chuyển suy nghĩ, La Quan bất động thanh sắc rời đi.

Thập Tứ Mục nhìn xem La Quan rời đi bóng lưng, đột nhiên liền rùng mình một cái, lẩm bẩm nói: “Đây là làm sao rồi? Cái này lại làm sao rồi? Sẽ không phải kia lão Long vương, lại nghĩ tới cái gì mới biến thái thủ đoạn a? Chủ nhân cứu ta, nhanh cứu ta oa!”

Một đường thuận lợi, La Quan tránh đi dạ xoa cùng kia nghiệt giao tai mắt, rời đi Trấn Long Uyên, “Lão Long vương đối Thập Tứ Mục, nhất định có âm mưu khác, hắn đến cùng muốn làm cái gì đâu?”

Lúc hành tẩu, La Quan ánh mắt ngưng lại, lại nhìn thấy một chỗ vách đá —— Tiềm Long uyên! Ứng long nữ tựa hồ, ngay tại trong đó tu luyện, nói là long vương ban cho một loại nào đó Long tộc bí pháp, cùng Trấn Long Uyên ngược lại là rất gần.

Vào thời khắc này, La Quan tâm thần ở giữa, kia đại biểu huyết thệ lạc ấn, đột nhiên phát ra một chút ba động, cũng không phải Ứng long nữ động vi phạm lời

thề suy nghĩ, mà là nàng bản thân như xuất hiện một chút cải biến, tiếp theo tại trong lạc ấn hiển hiện.

Lời thề lạc ấn còn có thể có loại tác dụng này? Luôn cảm thấy có chút không bình thường, nhưng rất nhanh La Quan liền không tâm tư suy nghĩ tiếp những thứ này.

Bởi vì hắn từ lạc ấn ba động ở giữa, cảm nhận được một phần cực kỳ thuần túy, âm hàn khí tức.

“Ứng long nữ tu luyện loại nào Long tộc bí pháp, khí tức chuyển biến lại to lớn như thế?” La Quan nhíu mày, đột nhiên lại nghĩ đến, Thập Tứ Mục bây giờ nghiễm nhiên 1 viên, cháy hừng hực mặt trời “Dương long chi thể” trạng thái.

Hẳn là 2 người này ở giữa, tồn tại liên quan nào đó? Vừa nghĩ đến đây, La Quan tâm thần ở giữa, bỗng dưng hiện ra một tia báo động.

“Lão sư, đây là tình huống như thế nào?”

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Thập Tứ Mục cùng ngươi vốn là liên lụy cực sâu, lại phụng ngươi làm chủ, mà Ứng long nữ bởi vì huyết thệ nguyên nhân, cũng cùng ngươi có liên luỵ, giờ phút này đột nhiên sinh ra báo động, khi cùng bọn hắn có quan hệ.”

Trấn áp Thập Tứ Mục, buộc hắn tu hành chính là Ứng Chân lão Long, đem Ứng long nữ triệu đến Tiềm Long uyên, tu luyện Long tộc bí pháp cũng là hắn —— giờ khắc này, La Quan có trực giác mãnh liệt, việc này tất dính đến lão Long vương.

“Lão sư, xem ra ta phải nghĩ biện pháp điều tra một phen…”

La Quan nghĩ một lát, rất nhanh liền có chủ ý, một lát sau hắn thân ảnh, xuất hiện tại long cung nơi nào đó.

Đưa tay một nắm, “Nữ đế, có còn muốn hay không thấy rồi?”

Ông ——

Phá kiếm xuất hiện, cái hố không trọn vẹn thân kiếm, sắc bén nội liễm không có nửa điểm khí tức tiết ra ngoài. Nó bây giờ thành thói quen, đến từ La Quan vô sỉ uy hiếp, cũng sẽ không lại có chỗ biểu thị, vừa ý bên trong một ngụm ác khí lại càng để lâu càng nhiều, chỉ đợi tương lai ngày nào đó, hẳn là muốn phát tác.

La Quan đoán được điểm này, lại cũng không quá để ý, dám đánh Nữ đế chủ ý, có thể rơi vào kết thúc yên lành tính ngươi lợi hại, nói không chừng đến cuối cùng, còn phải ta hỗ trợ cầu tình, mới có thể bảo trụ 1 đầu kiếm mệnh, cho nên hắn hiện tại sai sử phá kiếm, không có chút nào áp lực trong lòng.

Giơ tay, 1 kiếm chém ra!

Ầm ầm ——

Trong chốc lát đáy biển trực tiếp sôi trào, khủng bố 1 kiếm từ trên trời giáng xuống, như đem trọn cái biển cả từ đó tách ra. 1 đầu bị tỏa liên xuyên thân cầm cố lại

nghiệt giao, không tránh kịp hoảng sợ trừng lớn 2 mắt, bị một kiếm này hung hăng chém trúng, thân thể cơ hồ bị từ đó chặt đứt, kêu thê lương thảm thiết bên trong, vô số Giao long máu mãnh liệt mà ra.

Động tĩnh này một nháy mắt, liền kinh động toàn bộ long cung, vô số đôi mắt mở ra, hiện lên kinh ngạc, kinh sợ. Đây chính là long cung, ở đâu ra kiếm tu, ăn gan hùm mật báo không thành, dám đến cái này bên trong giương oai?

Sau một khắc, phẫn nộ long ngâm vang lên, “Oanh” một chút vô số thủy linh chi lực hội tụ, hóa thành 1 con long trảo trùng điệp đập xuống.

Trên trời rơi xuống 1 kiếm tuy có trảm diệt vạn quân chi lực, nhưng ở long trảo phía dưới, lại trực tiếp bị đánh nát. Nhưng dù cho như thế, một kiếm này vẫn khiến cho đáy biển phía dưới sóng ngầm cuồn cuộn, 1 cái cung điện hoặc là bởi vì lâu năm thiếu tu sửa, lại gào thét bên trong ầm vang sụp đổ.

Một chút dạ xoa, Ngư nương, bạng nữ các loại, càng là kinh hô bên trong, bị quét thành lăn đất hồ lô, phát ra trận trận kêu đau.

Bá ——

Một thân ảnh trực tiếp xuất hiện giữa không trung, chính là Ứng Chân lão Long, giờ phút này hắn trừng mắt trợn tròn, quanh thân khủng bố khí cơ khuấy động.

“Ai, dám đến ta long cung làm càn? Bản long vương

hôm nay, chắc chắn ngươi chém thành muôn mảnh!”
Tuy nói bây giờ long cung suy thoái, bất đắc dĩ cùng vương đình liên thủ, mới có thể cùng chống chọi với Nhân tộc, nhưng long cung địa vị vẫn như cũ siêu nhiên, là 4 phương Thủy tộc trong lòng thánh địa.

Chưa từng bị người đánh tới cửa? !

Một kiếm này trảm chính là long cung, đánh chính là hắn lão Long vương mặt, nếu không thể bắt lấy hung thủ, đem nó xé thành vỡ nát, làm sao có thể giải hận? ! Lại thế nào giữ gìn, long cung vô thượng quyền thế, địa vị! !

Ứng Chân lão Long trừng lớn 2 mắt, một thân tu vi thôi động dưới, trong đó lại phát ra điểm điểm Kim Quang, cẩn thận đảo qua long cung phía trên.

Một kiếm này từ phía trên mà đến, kia xuất thủ kiếm tu, tất nhiên ngay tại trên đỉnh đầu, giờ phút này phàm là hắn có chút điểm dị động, đều tuyệt khó chạy thoát dò xét! ! Rất nhanh, Ứng Chân lão Long da mặt liền run một cái, trải rộng cau mày khuôn mặt, giờ phút này âm trầm ướt át.

Không có!

Giờ phút này, bởi vì 1 kiếm chém xuống phía trước, vừa già long vương - tức giận ở phía sau, hấp dẫn đến toàn bộ long cung chú ý, cửa biển cũng khoe ra ngoài, hẳn là muốn từ lúc cái tát?

Hừ!

Bản long vương liền không tin, ngươi thật đúng là có thể vô cánh mà bay không thành? ! Cắn răng, lão Long Vương Toàn lực ứng phó, trong mắt Kim Quang tiệm thịnh, một tấc một tấc quét ngang, thế muốn tìm tới kia to gan lớn mật, dám đối long cung xuất kiếm đáng chết kiếm tu!

Mà giờ khắc này, La Quan đã lặng yên không một tiếng động, rời đi phiến khu vực này, rất nhanh liền đi tới trong long cung ương, lão Long vương nơi ở.

Nơi đây thủ vệ sâm nghiêm, nhưng càng quan trọng chính là, minh bên trong ám bên trong có vô số ánh mắt chú ý, lại thêm Ứng Chân lão Long ở đây, dù là có Huyền Quy trợ giúp che lấp, cũng tuyệt đối không thể xâm nhập trong đó.

Nhưng bây giờ lão Long vương bị dẫn đi, long cung trên dưới chú ý, đều tại bắt bắt cái kia kiếm tu bên trên, La Quan tránh đi một chút cấm chế về sau, nhẹ nhõm tiến vào.

“Phải nhanh lên một chút, kia Ứng Chân lão Long thực lực khủng bố, chỗ ở lại là trong long cung tâm đầu mối, tại cái này bên trong rất có thể sẽ bị phát giác.”

Huyền Quy thanh âm ngưng trọng, nó ẩn nấp chi pháp đích xác tinh diệu, lại bị giới hạn bây giờ thực lực, che đậy lão Long vương cảm giác đã là cực hạn.

“Đệ tử biết! !”

La Quan một bên trả lời, dưới chân động tác không

ngừng, khu vực bên ngoài trực tiếp xuyên qua, thẳng đến lão Long vương ở lại cung điện chỗ sâu.

Rất nhanh, 1 đạo thủy linh cấm chế ngăn tại phía trước, nhìn như rất bình thường, nhưng La Quan lại từ bên trong cảm nhận được, mấy điểm yếu ớt lại cực kỳ đáng sợ uy hiếp, như một khi đem nó xúc động, liền sẽ có lực lượng kinh khủng bộc phát.

“Đây là… Chân Long lạc ấn chi lực? !” La Quan mặt lộ vẻ ngưng trọng, đôi mắt chỗ sâu hiển hiện băng lãnh dựng thẳng đồng, hư ảnh như ẩn như hiện.

Quả nhiên, trước mắt thủy linh cấm chế bên trên, lập tức hiển hiện long ảnh, gào thét tung hoành.

Mà cấm chế này phạm vi cực lớn, đem lão Long vương ở lại cung điện chỗ sâu, hoàn toàn vây quanh ở bên trong, căn bản không có cách nào tránh đi.

Đều đến một bước này, cứ như vậy rút đi, La Quan không có cam lòng… Chân Long ấn ký? ? La Quan cắn răng, đột nhiên đưa tay hướng về phía trước điểm ra.

Ông ——

Thuộc về hắn, một tia Chân Long chi thể khí tức, lập tức bay ra.

Bá ——

Trước mắt thủy linh cấm chế mặt ngoài, xuất hiện 1 cái khe, có thể cung cấp 1 người ra vào.

Hữu hiệu!

La Quan mặt lộ vẻ ý mừng, vừa rồi chỉ là nếm thử, hắn thậm chí làm tốt sau khi thất bại, lập tức thoát đi chuẩn bị. Một bước phóng ra xuyên qua thủy linh cấm chế, nó sau lưng La Quan lại khôi phục như lúc ban đầu.

Sau đó một đường thuận lợi, thông qua đối không khí bên trong, tàn hơn long khí mức độ đậm đặc phán đoán, La Quan rất nhanh liền tìm được, lão Long vương tẩm cung.

2 mắt chỗ sâu, băng lãnh dựng thẳng đồng hiển hiện một tia, bài trừ đại bộ phận phân khu vực về sau, La Quan tại tẩm cung nơi nào đó trên vách tường, tìm được một chỗ hốc tối. Nơi đây phong ấn sở dụng, vẫn là Chân Long lạc ấn lực lượng, có trước đó kinh nghiệm, La Quan phất tay áo vung lên, hốc tối trực tiếp mở ra.

1 bộ mặt ngoài khô héo, mang theo lôi hỏa đốt cháy vết tích tàn quyển, xuất hiện trong tầm mắt, trên đó ẩn có một tia lưu quang phun trào, lại không nhìn thấy văn tự hiển hiện.

La Quan nhíu mày, đáy mắt dựng thẳng đồng rõ ràng hơn mấy điểm, chỉ cảm thấy tàn quyển mặt ngoài, hình như có một chút bút tích hiển hiện, nhưng như cũ mơ hồ, như cách thật dày hơi nước.

“Lưỡng Cực Thăng Long đan!”

Huyền Quy đột nhiên cười lạnh, tiếp lấy La Quan đáy

mắt, lướt qua một tia Kim Quang, cái này khô héo tàn quyển mặt ngoài văn tự, lập tức trở lên rõ ràng.

Quả nhiên, vị trí cao nhất chỗ vài cái chữ to, chính là « Lưỡng Cực Thăng Long đan ».

La Quan đọc nhanh như gió, nhanh chóng quét một lần, lập tức chau mày —— cái này Ứng Chân lão Long, đích thật là đủ biến thái!

“Lưỡng cực thăng long tà ác chi pháp, cũng sớm đã thất truyền, cũng không biết Ứng Chân lão Long là từ chỗ nào được đến… Chậc chậc, vì thành tựu tự thân, ngay cả thân sinh Long nữ đều có thể thôn phệ, tâm tính đã gần đến nhập ma.”

La Quan phong bế hốc tối, quay người nhanh chóng rời đi, một đường lau đi còn sót lại vết tích.

—

—

—

—

Chương 545 : Thi “Báo mộng” thủ đoạn

Long cung phía trên, bát phương chú mục.

Ứng Chân lão Long trong mắt Kim Quang lưu chuyển, một thân khủng bố khí cơ hoành ép thập phương.

Trầm mặc hồi lâu sau, long ngâm vang lên nương theo lão Long gầm thét, “Khá lắm hợp nhất cảnh đại kiếm tu, cuối cùng cũng bị bản long vương tìm được!”

Oanh ——

Ứng Chân lão Long một bước trùng thiên, lực lượng kinh người bắn ra, vô số nước biển nổ tung kích thích dòng lũ, đem mọi người ánh mắt che lấp.

Sau một khắc, liền nghe được một tiếng vang thật lớn, phương xa 1 cái trong biển sơn mạch, tại lão Long vương một kích dưới ầm vang vỡ nát, loạn thạch xuyên biển kích thích tầng tầng dư ba xung kích, khiến một đám bị giam cầm nghiệt giao, phát ra sợ hãi gào thét, thân thể cuộn mình đến cùng một chỗ.

Trong long cung, vang lên vô số kinh hô, như là “Long vương bệ hạ thần uy vô song” “Hợp nhất cảnh kiếm tu lại như thế nào” “Ta Long tộc chi chủ, uy che trời dưới” cùng các loại, phần lớn là một chút trẻ tuổi Giao long, Thủy tộc, từng cái mặt lộ vẻ vẻ kích động.

Bá ——

Ứng Chân lão Long bay trở về, lạnh giọng nói: “Tính cái kia kiếm tu chạy nhanh, nhưng chịu bản long vương một kích, không chết cũng phải thoát mấy lớp da!”

“Được rồi, cái này xuất thủ đại kiếm tu, rất có mấy điểm lai lịch, nền móng, các ngươi không thể tùy ý đề cập, tất cả giải tán đi.”

Xoay người rời đi.

“Phi! Cẩu thí đại kiếm tu, muốn ta nhìn chính là long vương bệ hạ, hạ thủ lưu tình, nếu không tất yếu nó đột tử tại chỗ.”

“Không sai, cho là có đại bối cảnh nhân vật, bệ hạ mới mở một mặt lưới.”

“Dám đến long cung giương oai, có thể bảo toàn một cái mạng, coi như hắn gặp may mắn!”

Mấy tên trẻ tuổi Giao long, một mặt hưng phấn, tự hào, đối long vương đại nhân sùng bái, tràn tại nói đồng hồ. Nhưng rất nhanh, liền có “Bành” “Bành” trầm đục liên tiếp vang lên, nương theo lấy “Ôi” “Ôi” hít một hơi lãnh khí âm thanh.

“Cha, ngài đạp ta làm gì?”

“Nhị thúc, vì sao đánh ta? !”

Một tên Tây Hải lão Long, sắc mặt khó coi, “Đều câm

miệng cho lão tử, cút về tu luyện!” Hắn ngẩng đầu cùng 4 phương long duệ bên trong, mặt khác mấy lão đầu long đối mặt, mí mắt nhảy mấy lần, trên mặt lộ ra vẻ lúng túng.

Không giống với những bọn tiểu bối này, bọn hắn tự nhiên thấy rõ hôm nay chân tướng, long vương bệ hạ lại không tìm được cái kia kiếm tu, vừa rồi chỉ là cưỡng ép kéo tôn mà thôi. Một đám không có nhãn lực kình đồ vật, còn ở lại chỗ này lớn khen đặc biệt khen, là lo lắng ngày sau không có tiểu hài xuyên sao?

Tới vô ảnh đi vô tung, kiếm tu này đến cùng thần thánh phương nào? !

6 Long nữ bên ngoài tẩm cung, La Quan nghe được đỉnh đầu “Ầm ầm” tiếng vang, cùng kia Ứng Chân lão Long gào thét, khóe miệng co quắp một chút.

Lắc đầu, hắn lặng yên trở lại bế quan cung điện, pháp lực hóa thân vẫn như cũ hoàn hảo, xung quanh một chút bố trí cũng chưa xúc động.

Bá ——

Hắn phất tay áo tán đi pháp lực hóa thân, tại trong đại điện đi qua đi lại, “Lão sư, vô luận từ phương diện nào cân nhắc, việc này đệ tử đều muốn nhúng tay.”

Vừa đến, Ứng long nữ cùng Thập Tứ Mục, không nên bởi vì lão Long vương tư dục, liền chết oan chết uổng.

Thứ 2, như Ứng Chân lão Long coi là thật mượn cái này

“Âm dương lưỡng cực” phá cảnh, hắn mở ra long mộ độ khó đem trên diện rộng tiêu thăng.

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Thân ở long cung, âm dương đầy đủ đại thế sắp thành, lại thêm lão Long vương uy ép, người bên ngoài nghĩ phá hư việc này, có thể nói khó như lên trời, nhưng đối ngươi mà nói lại có mấy chia tính.”

“Thập Tứ Mục cùng ngươi vốn là liên lụy cực sâu, lại các ngươi cùng nhau hóa rồng, có thể tự đối với hắn tiến hành can thiệp, mà Ứng long nữ… Ngươi cũng phát giác được, huyết thệ lạc ấn quỷ dị, tuy nói việc này vi sư cũng không rõ ràng, nhưng không ngại tiến hành lợi dụng. Chỉ cần sớm để bọn hắn cảnh giác có chuẩn bị, đợi cho khẩn yếu thời cơ, tự có thể phá cái này ác pháp!”

Lúc này 1 đạo ý niệm, rơi vào La Quan trong tâm thần, hóa thành nội dung cụ thể, ánh mắt của hắn một trận chớp động, mặt lộ vẻ tiếu dung. Lại cùng Huyền Quy cẩn thận cân nhắc một hai, xác định có thể thực hiện về sau, La Quan nói khẽ: “Như thế, liền chỉ cùng màn đêm buông xuống.”

La Quan nhắm mắt điều tức, không biết trôi qua bao lâu, giữa lông mày một chút hơi lạnh ba động, để hắn biết được trăng sao giáng lâm, đêm đã khuya lúc điểm.

“Bắt đầu đi.”

Nhẹ nói 1 câu, La Quan lại nhắm mắt lại, đưa tay một chỉ điểm tại giữa lông mày.

Trấn Long Uyên.

16 cây to lớn cột đá ở giữa, xiềng xích phong tỏa, tù khốn dưới, Thập Tứ Mục nhắm chặt hai mắt, giờ phút này bỗng dưng mở ra.

Nó mặt lộ vẻ kinh nghi, “Vừa rồi, ta nằm mơ… Không, đây không phải mộng, là chủ nhân cho nhắc nhở của ta…”

“Ứng Chân lão Long là muốn bắt lão tử, luyện thành 1 viên thăng long đan, trợ hắn đột phá cảnh giới cực hạn, lại lần nữa diên tiếp theo sinh cơ! Thảo, liền biết ngươi lão hỗn đản kia, tuyệt đối lòng mang ý đồ xấu, may mắn chủ nhân mắt sáng như đuốc, đã nhìn thấu âm mưu của ngươi.”

“Ây… Chủ nhân biện pháp hẳn có thể được đi, nhưng tuyệt đối đừng xảy ra ngoài ý muốn, không phải tiểu thập 4 cái mạng này, liền muốn bị mất.”

Cùng lúc đó, cách đó không xa Tiềm Long uyên bên trong.

Ứng long nữ tu luyện Long tộc bí pháp, đem một thân khí tức, pháp lực, đều hóa thành âm cực lúc, trong thoáng chốc tựa như thiếp đi, sau đó nàng liền làm 1 cái, có chút giấc mơ kỳ quái.

Trong mộng nàng đứng ở 1 tòa bia đá trước, nó rõ ràng khoảng cách không xa, lại làm cho người cảm thấy mơ hồ không rõ, trong thoáng chốc sinh ra một tia cảm ứng

—— đây là Đoạn Long thạch!

Là đoạn tuyệt thánh mộ cùng hiện thế tiết điểm, cũng là thánh mộ cửa vào chỗ.

“Làm sao mơ tới nó rồi? ? Mà lại, ta thân là thật giao chi thân, thế mà lại còn nằm mơ? ?” Ứng long nữ vô ý thức, lộ ra một tia cảnh giác.

Đúng lúc này, bia đá mặt ngoài đột nhiên nổi lên gợn sóng, lại có một đôi tròng mắt từ đó hiển hiện, lạnh nhạt rơi vào trên người nàng. Một tia kính sợ từ đáy lòng hiện lên, để Ứng long nữ cảm thấy, đối phương có vô tận vĩ lực, tuyệt không phải nàng có thể chống lại.

“Ứng Thanh Linh, ngươi ít ngày nữa sẽ có đại kiếp hạ xuống, bản tôn cho ngươi một chút hi vọng sống, đại nạn thời điểm khi vận chuyển pháp này…”

Bá ——

Tiềm Long uyên thâm chỗ, Ứng Thanh Linh bỗng dưng mở 2 mắt ra, mặt lộ vẻ kinh nghi, chấn động.

Vừa rồi kia… Thật chỉ là giấc mộng? Không đúng!

Nàng ngưng thần hồi tưởng, hơi có vẻ mơ hồ đoạn ngắn, giờ phút này ngược lại trở nên vô song rõ ràng, 1 trang huyền diệu pháp quyết hiển hiện trong lòng.

“Bia đá… Đoạn Long thạch… Đây chẳng lẽ là, ta Long tộc tiên tổ hạ xuống cảnh cáo? ! Đại kiếp? Ta tại trong long cung, có phụ vương tọa trấn ai có thể đụng đến ta?

Kiếp nạn này lại là từ đâu mà đến? ?”

Sắc mặt âm tình bất định, thủy linh chi lực đột nhiên chấn động bắt đầu, Ứng long nữ đứng dậy, cung kính hành lễ, “Bái kiến phụ vương!”

Ứng Chân bà ngoại đến, thản nhiên nói: “Ừm, vi phụ tới nhìn ngươi một chút, hôm nay ngoại giới một chút ầm ĩ, không có ảnh hưởng đến ngươi tu luyện a? ?”

Ứng Thanh Linh lắc đầu, “Nữ nhi bế quan ở đây, vẫn chưa có phát giác.”

“Vậy là tốt rồi.” Ứng Chân lão Long mỉm cười, lại liếc mắt nhìn Ứng long nữ tu hành, đối tiến độ có chút hài lòng, “Thanh linh a, ngươi không hổ là ta Tứ Hải long cung, đương đại duy nhất thuần âm long huyết hậu duệ, khi không ngừng cố gắng sớm ngày thành tựu âm cực thân rồng. Đến lúc đó, có 1 cái dính đến vi phụ tu hành vấn đề nhỏ, còn cần ngươi hỗ trợ.”

Ứng Thanh Linh cung kính nói: “Có thể vì phụ vương phân ưu, là nữ nhi chuyện bổn phận.”

“Tốt!” Ứng Chân lão Long cười gật đầu, “Kia vi phụ trước hết rời đi, ngươi hảo hảo tu luyện, ta chờ ngươi tin tức tốt.”

Nhìn qua lão Long vương bóng lưng, Ứng Thanh Linh chẳng biết tại sao, đột nhiên nghĩ đều vừa rồi “Mộng cảnh”, trong lòng lại sinh ra một tia báo động.

“Ta đang miên man suy nghĩ thứ gì? Nhất định là mộng

cảnh ảnh hưởng, giờ phút này còn chưa hoàn toàn biến mất.”

Trầm ngâm một chút, Ứng Thanh Linh ngồi xếp bằng, tiếp tục tu luyện.

…

Long nữ tẩm cung bên trong, La Quan thu hồi giữa lông mày một chỉ, trên mặt lộ ra một chút quyện đãi, cho dù có Huyền Quy tương trợ, thi triển cái này “Báo mộng” như thủ đoạn, cũng làm cho hắn tâm thần tổn hao nhiều, cũng may hết thảy thuận lợi, Thập Tứ Mục, Ứng long nữ đều đã có chuẩn bị.

“Bây giờ chỉ cùng thời cơ đến, đợi phá lão Long vương ác pháp, long cung tất nhiên rung chuyển đại loạn, có thể đục nước béo cò…” Hắn đáy mắt tinh mang hiện lên, trong lòng càng là đã, mơ hồ có mấy điểm tính toán.

Nhưng hôm nay, thân ở long cung La Quan cũng không hiểu biết, hắn đang chờ phá lão Long vương ác pháp lúc, đã có “Người” trước một bước tính toán đến trên người hắn.

Lại giữa lẫn nhau, sớm đã có một cọc ân oán, có thể nói thù “Người” gặp mặt, hết sức đỏ mắt!

—

—

—

—

Chương 546 : Âm quạ kinh hỉ

Uông - dương vô tận, vén ngàn tỉ sóng lớn, càn quét 4 phương.

Mà liền tại mênh mông trong hải vực, lại có một phiến khu vực, long cung, vương đình 2 phe cũng không quản hạt chi lực, trình tự lập chi tượng. Hai cái trước đối này đều lựa chọn ngầm đồng ý, càng nghiêm lệnh ước thúc riêng phần mình dưới trướng, không thể tuỳ tiện tới gần, nghiễm nhiên quốc trung chi quốc.

Nơi đây, chính là tử vong chi hải!

Nước biển đen như mực, bao phủ hoàn toàn hoang lương, tĩnh mịch, trong biển lại quỷ dị, không gặp nửa điểm Thủy tộc khí tức. Thậm chí liền ngay cả san hô, tảo biển những vật này, cũng tung tích hoàn toàn không có, nghiễm nhiên sinh mệnh vòng cấm.

Vùng biển này nơi cực sâu, đáy biển bùn cát đều bị nhuộm dần, biến thành quỷ dị màu đen, một tòa thành trì chính đứng lặng tại đây.

Xương trắng đắp lên, tu kiến mà thành tường thành, nguy nga vượt qua 100 trượng, trong đó trừ thường gặp Thủy tộc hài cốt bên ngoài, còn có Nhân tộc, Yêu tộc, thậm chí là thân dài vượt qua mấy trăm trượng cự thú.

Lực vô hình chống ra, đem nước biển ngăn cách tại bên

ngoài, có thể thấy được trên cửa thành 1 khối cự đầu thú xương đỉnh đầu, bên trên khắc “Âm u quỷ thành” bốn chữ lớn, huyết sắc xích hồng hung lệ túc sát!

Giờ phút này, tại đáy biển này âm u quỷ thành nơi nào đó, lại có 1 cái truyền tống trận sáng lên, theo nồng đậm linh quang trùng thiên, trong điện quỷ mị, tà vật nhao nhao nhíu mày, trên mặt lộ ra một chút chán ghét, cũng may quang mang rất nhanh dập tắt, u hỏa um tùm chiếu rọi ở giữa, lộ ra trong Truyền Tống Trận một thân ảnh.

“Nghe qua Tạ tướng quân đại danh, hôm nay gặp mặt quả nhiên nhân trung long phượng, ngày sau cùng ta âm u quỷ thành hợp tác, tự có triển lộ tranh vanh ngày!”

Trong đại điện, thâm trầm tiếng cười vang lên, 1 toàn thân bao phủ tại dưới hắc bào thân ảnh, lặng yên không một tiếng động tung bay về phía trước, quanh thân cường đại quỷ khí lượn lờ, đủ để cho thấy nó thân phận là 1 tôn cường hoành quỷ vật.

Mà trong truyền tống trận, chính là Đãng Hải quân Đại tướng 1 trong Tạ Thành Bang, giờ phút này một bước phóng ra, chắp tay nói: “Không phải là Thiên U thành chủ ở trước mặt?”

“Ha ha ha, không sai, chính là bổn thành chủ.” Cười nhẹ bên trong, từ rộng lớn áo bào đen bên trong truyền ra, “Tạ tướng quân, hoan nghênh đi tới âm u quỷ thành.”

Tạ Thành Bang đảo qua xung quanh, đại điện bên trong có hơn 10 đạo thân ảnh, có khoan bào che lấp, cũng có quỷ vật triển lộ bản thể, dữ tợn đáng sợ.

Hắn chắp tay, “Thiên U thành chủ, bản tướng đã tới đây, liền đủ cho thấy thành ý, chúng ta nhàn thoại nói ít, chỉ cần các ngươi nhưng trợ giúp Tạ mỗ giết chết 1 người, bản tướng liền cùng âm u quỷ thành ký kết khế ước, trở thành quỷ thành tại hiện thế người phát ngôn 1 trong. Ngoài ra, càng nguyện dâng lên bích ngọc thiên hỏa kim liên, làm việc này thù lao.”

Thiên U thành chủ ngẩng đầu, dưới hắc bào một đôi xanh biếc đôi mắt, quỷ hỏa nhảy vọt, “Tự nhiên, ta âm u quỷ thành từ trước đến nay nói ra tất nặc, đã đáp ứng Tạ tướng quân, tự sẽ làm được!”

Tạ Thành Bang gật đầu, “Như thế thuận tiện. Nhưng có một chút bản tướng phải nhắc nhở thành chủ, người này tên là La Quan, hư hư thực thực có đại bối cảnh, tiên tông 7 cực bên trong thiên cực tông, đối với hắn đều có chút kiêng kị…”

Thiên U thành chủ cười nhẹ, “Không sao cả! Âm u quỷ thành vì hiện thế Quỷ giới, có kình thiên quỷ tôn trấn thủ, không sợ bất kỳ bên nào.” Hắn đưa tay hư dẫn, “Tạ tướng quân, nghi thức đã chuẩn bị thỏa đáng, mời theo ta cùng tiến về, tự sẽ cho ngươi 1 cái hài lòng bàn giao.”

Rất nhanh, một nhóm rời đi nơi đây, điều khiển quỷ hỏa tiến lên, đi tới âm u quỷ thành chỗ sâu, 1 cái nguy nga đen nhánh đại điện bên ngoài.

“Bái kiến Thiên U thành chủ!” Đại điện bên ngoài, một đám quỷ vật hành lễ.

Không ngừng bước, một đường tiến vào bên trong, trong đại điện này, đứng thẳng 1 tôn tượng đá cực lớn, chính là một đầu toàn thân đen nhánh âm quạ, nó đôi mắt xích hồng, thỉnh thoảng hiện lên yếu ớt lãnh quang, như nhìn chăm chú lên trong điện mọi người.

Thiên U thành chủ khom mình hành lễ, “Ta cùng bái kiến quỷ tôn! Tạ Thành Bang đã tới, ta cùng đem mượn dùng quỷ tôn chi lực, thôi diễn La Quan người này chỗ đem nó tru sát, mời quỷ tôn giúp ta cùng một chút sức lực.”

Nói xong, hắn đứng dậy xem ra, “Tạ tướng quân, trước đó để ngươi chuẩn bị thẻ tre, nhưng từng chuẩn bị thỏa đáng? Trong đó liên quan tới La Quan người này ghi chép, càng kỹ càng càng tốt, nếu có hắn sử dụng qua vật phẩm, thì không thể tốt hơn.”

Tạ Thành Bang nhìn thoáng qua, to lớn âm quạ tượng đá, thở sâu lật tay, linh quang hiện lên 2 kiện vật phẩm hiển hiện.

Nó 1, chính là một quyển thẻ tre.

Kiện thứ 2, thì là 1 con kim ngọc bồ đoàn.

“Cái này thẻ tre bên trong, có Thiên U thành chủ phân phó sự tình, bản tướng đã hết khả năng kỹ càng, đem liên quan tới La Quan sự tình ghi lại ở bên trong.”

“Về phần bồ đoàn, thì là Trấn Hải thành phủ thành chủ chi vật, La Quan từng sử dụng qua.”

Thiên U thành chủ tiếp nhận 2 vật, nhìn kỹ thêm vài lần,

mặt lộ vẻ tiếu dung, “Tốt! Tạ tướng quân chuẩn bị thỏa đáng, việc này liền thành hơn phân nửa.”

“Tiếp xuống liền mời Tạ tướng quân đứng ngoài quan sát, giao cho ta cùng chính là, đợi đem La Quan người này hồn phách câu đến, quyền sinh sát trong tay toàn bằng tướng quân làm chủ.”

Tạ Thành Bang thở sâu, “Đa tạ!”

Trong mắt của hắn, hiện lên một tia ngoan lệ.

Sau ngày hôm nay, liền không có đường lui nữa!

Nếu có khả năng, hắn cũng không muốn cùng tử vong chi hải có liên quan tới, nhưng bây giờ thế cục càng phát ra quỷ dị, hắn chỉ có thể buông tay đánh cược một lần.

Trong đại điện, mười mấy tên quỷ mị tà vật, xếp bằng ở âm quạ tượng đá dưới, ở giữa trưng bày Tạ Thành Bang mang tới thẻ tre cùng bồ đoàn.

Ông ——

Um tùm quỷ khí hiện lên, tại bầy quỷ vật ở giữa hội tụ, đem thẻ tre, bồ đoàn bao phủ, lại có một đoàn lục sắc quỷ hỏa, giờ phút này bỗng dưng thiêu đốt. Quỷ hỏa dẫn đốt thẻ tre, từng tia từng tia bạch khí bay lên, hội tụ đến trên bồ đoàn, lại phác hoạ ra 1 đạo nhạt nhẽo thân ảnh.

Chỉ một chút, Tạ Thành Bang liền nhận ra, thân ảnh này chính là La Quan. Trong lòng bất an, bàng hoàng tán đi, trừng lớn 2 mắt, gắt gao tiếp cận La Quan, băng lãnh

oán hận.

Tạ gia thế hệ huân quý, vì Khương quốc căn cơ cột trụ 1 trong, nếu không phải La Quan cha hắn Tý nhị người, sao lại rơi vào tình trạng như thế! ? !

Đây hết thảy, đều là bởi vì hắn! !

Chết đi! Chết đi!

“Tìm được!”

Thiên U thành chủ trong miệng, phát ra một tiếng cười khẽ.

Cùng lúc đó, “Răng rắc” một tiếng vang nhỏ, đột nhiên từ đỉnh đầu phía trên truyền đến, đại điện bên trong hơn 10 tên quỷ vật, đồng thời mặt lộ vẻ chấn kinh.

Ngẩng đầu, liền thấy to lớn âm quạ tượng đá, mặt ngoài không ngờ vỡ ra, từng khối đá vụn tróc ra.

Rất nhanh, theo một tiếng chói tai hót vang, âm quạ chân thân giáng lâm tại đây.

Nó một đôi tròng mắt màu đỏ ngòm, gắt gao tiếp cận bồ đoàn bên trên, bạch khí kia hội tụ mà thành nhạt nhẽo bóng người, phát ra oán độc thét lên, “La Quan! Nguyên lai, ngươi gọi La Quan!”

Âm quạ chưa hề quên, ban đầu ở Quỷ Vương lĩnh bên trên, bởi vì nhìn lầm 1 con Nguyên Anh Quỷ vương, nó ăn xong lớn 1 cái thua thiệt ngầm. Một sợi phân thân bị

đánh tan không nói, lại vẫn thảm tao thôn phệ, tĩnh dưỡng chừng 1 năm, nó mới miễn cưỡng khôi phục lại.

Về sau, âm quạ nếm thử các loại thủ đoạn, đi suy tính cái kia đáng chết tu sĩ nhân tộc, nhưng thủy chung như sương mù che trời, không thu hoạch được gì. Vốn cho rằng, muốn nuốt xuống cơn giận này, không nghĩ tới đang say giấc nồng, lại nghe được người kia tộc tu sĩ khí tức.

Coi là thật kinh hỉ vạn điểm! !

Thiên U thành chủ cùng quỷ vật, vội vàng hành lễ, “Ta cùng bái kiến quỷ tôn!” Âm quạ chính là toà này âm u quỷ thành bên trong, tồn tại cường đại nhất, địa vị tôn sùng đến cực điểm.

Đương nhiên, đây chỉ là nguyên nhân 1 trong.

Càng bởi vì âm quạ liên thông Quỷ giới, đại biểu cho một vị đại nhân nào đó ý chí. Vị đại nhân kia, mới là tử vong chi hải có thể “Khảm” tại hiện thế bên trong, mấy thành “Quỷ giới” nguyên nhân căn bản.

“Quỷ tôn đại nhân, ngài nhận biết người này? ?” Thiên U thành chủ cẩn thận nói.

Âm quạ cười the thé, “Nhận biết, tự nhiên nhận biết! Chính là nghiền xương thành tro, thiêu thành tro tàn, bản tôn cũng sẽ không quên mất hắn… Cạc cạc, tốt! Thật sự là quá tốt!”

—

Chương 547 : Bích Ngọc Thiên Hỏa Kim liên

Trong đại điện, âm quạ vừa đi vừa về bước đi thong thả mấy bước, hưng phấn vung vẩy 2 cánh, cuốn lên “Ầm ầm “Âm phong cuồn cuộn, “Liền để bản tôn nhìn xem, ngươi đến tột cùng trốn ở cái kia bên trong? Hôm nay vô luận như thế nào, nhất định phải báo năm đó mối thù!”

Thẻ tre mặt ngoài thế lửa đại thịnh, càng nhiều khói trắng bay lên, dung nhập bồ đoàn bên trên phương hư ảnh, càng phát ra ngưng thực mấy điểm đồng thời, càng có một tia cảm giác ánh vào tâm thần.

“Đây là… Long cung? !” Âm quạ tròng mắt màu đỏ ngòm ngưng lại, sinh ra mấy điểm suy đoán, khó trách một mực không thể tìm tới La Quan, không phải là Chân Long lạc ấn che đậy hắn khí cơ? Động lòng người tộc cùng long cung ở giữa là địch không phải bạn, như thế nào giúp một tên tu sĩ nhân tộc.

Tử vong chi hải đích xác cường đại, lại không phải không cố kỵ gì, long cung chính là trong đó 1 trong, Ứng Chân lão Long cũng không tốt đối phó. Nhưng chỉ do dự 1 hơi, trong lòng oán hận liền đại chiếm thượng phong, đã tìm được La Quan tung tích, tuyệt không thể cứ như thế mà buông tha? !

“Thiên U!” Âm quạ thét lên.

Thiên U thành chủ khom người, “Mời quỷ tôn phân phó.”

Âm quạ nói: “Mở ra âm u quỷ thành đại trận, hạ xuống Quỷ giới hình chiếu, bản tôn muốn đem La Quan kéo vào trong đó, thúc đẩy vạn quỷ chia ăn hắn tam hồn thất phách , khiến cho hồn nguyên hủy hết, vĩnh thế không được siêu sinh!”

“Vâng, thuộc hạ tuân mệnh.” Thiên U thành chủ dù không biết được, âm quạ cùng La Quan ở giữa cừu hận, nhưng cái này đã không trọng yếu.

Quỷ giới hình chiếu giáng lâm, tung thức tỉnh nguyên thần đương thế đỉnh cao nhất, cũng khó thoát vạn quỷ thôn phệ hạ tràng. Hắn quay người, nhìn về phía Tạ Thành Bang, “Tạ tướng quân, âm quạ Tôn giả tự mình xuất thủ, ngươi có thể yên tâm.”

“Đa tạ quỷ tôn, đa tạ thành chủ!” Tạ Thành Bang mặt lộ vẻ kích động, “Không biết Tạ mỗ có thể hay không, có thể tận mắt chứng kiến La Quan kết quả bi thảm?”

Thiên U thành chủ nhíu mày, việc này hắn không cách nào quyết định.

Bén nhọn tiếng cười, từ đỉnh đầu bên trên truyền đến, âm quạ nói: “Chính là ngươi người này tộc, đưa tới liên quan tới La Quan tin tức? Tốt, bản tôn liền phá lệ một lần, mang ngươi tiến vào Quỷ giới hình chiếu.”

Tạ Thành Bang đại hỉ, “Đa tạ âm quạ quỷ tôn!”

La Quan a La Quan, ngươi thật đúng là không biết sống chết, mà ngay cả âm u quỷ thành quỷ tôn, đều đã từng

trêu chọc.

Lần này, nhìn ngươi chết như thế nào!

Rất nhanh, tử vong chi hải phía dưới, nguy nga to lớn âm u quỷ thành, bỗng dưng chấn động một chút. Chợt, tu kiến tường thành kia vô số hài cốt, trống rỗng - trong hốc mắt đồng thời dấy lên yếu ớt quỷ hỏa, ngập trời quỷ khí trực trùng vân tiêu.

Ầm ầm ——

Tại đáy biển này phía dưới, lại có một mảnh to lớn bóng tối, từ đó giáng lâm.

…

Ứng long nữ tẩm cung.

La Quan ngồi xếp bằng, vận công tu hành.

Đột nhiên, hắn mi tâm hung hăng nhảy một cái, đôi mắt bỗng dưng mở ra, một tia mãnh liệt hung hiểm báo động, từ đáy lòng ở giữa hiện lên.

Hẳn là thân phận bại lộ rồi? ! Nhưng ngưng thần cảm giác, trong long cung hết thảy như lúc ban đầu, cũng không một chút dị thường, vậy cái này báo động là từ đâu mà đến?

Mà lại, theo thời gian trôi qua, chẳng những không có biến mất, ngược lại trở nên càng thêm mãnh liệt. Liền như sau một khắc, đem thiên băng địa liệt, vạn vật hủy

hết!

Xảy ra chuyện, nhất định xảy ra chuyện.

Chỉ bất quá bây giờ, La Quan còn chưa phát hiện, cái này hung hiểm từ đâu mà tới.

“Lão sư!”

La Quan gầm nhẹ một tiếng, hung hiểm vào đầu, trước hết nhất nghĩ tới tất nhiên là Huyền Quy.

“Ta đã biết.” Huyền Quy thanh âm vang lên, nhưng cũng không có khẩn trương chi ý, ngược lại lộ ra một tia cổ quái, “Là nó a… Hắc hắc, viên này tiểu rau hẹ, vận khí tốt tránh thoát một kiếp, thế mà còn dám chủ động đưa tới cửa, thật là sống dính.”

La Quan gánh nặng trong lòng liền được giải khai, xem ra hôm nay thế cục, cũng không như hắn nghĩ như vậy hung hiểm.

Sau một khắc tay hắn cổ tay chỗ, âm hàn khí hơi thở đại tác, là Quỷ giới đại hung tóc… Hẳn là hôm nay bất thình lình nguy cơ, là nguồn gốc từ Quỷ giới?

Suy nghĩ vừa mới chuyển qua, La Quan đột nhiên cảm giác, trước mắt trở nên mơ hồ, lại có 1 đạo lực lượng cường đại, trực tiếp đem hắn bao phủ. Sau một khắc, cảnh tượng trước mắt đại biến, tối tăm mờ mịt thiên địa, một mảnh đều là xám trắng hai màu, băng lãnh, tĩnh mịch không có chút nào sinh cơ.

Quỷ giới? !

Không đúng, thiếu mấy phút giây hàn, càng có một ít hư ảo cảm giác.

“Là Quỷ giới hình chiếu.” Mang theo một tia lười biếng thanh âm, ở bên tai vang lên, La Quan bỗng nhiên quay người, mặt lộ vẻ kinh hỉ, “Tỷ! Ngươi làm sao ra rồi?”

“Ừm, ngoan.” Quỷ giới đại hung mỉm cười, nghe La Quan xưng hô, ánh mắt bày ra, nhìn hắn nhiều mấy điểm nhu hòa, “Đây là Quỷ giới hình chiếu, rời rạc hiện thế bên ngoài, ta tự nhiên có thể hiện thân, mà không cần cố kỵ quá nhiều.”

La Quan nghe vậy, triệt để yên ổn xuống dưới, ta bên người là ai? Đây chính là tung hoành Quỷ giới, ngay cả Quỷ giới ý chí đều không thể làm sao đại hung tỷ. Có nàng tại, chỉ là Quỷ giới hình chiếu tính là gì, coi như thật tiến vào Quỷ giới, cũng có thể nhắm mắt lại bình lội.

Bây giờ, ai đến ai không may!

Đúng lúc này, một tiếng cuồng tiếu vang lên, “Cạc cạc! La Quan, La Quan! Bản tôn rốt cuộc tìm được ngươi, trừng lớn con mắt của ngươi, nhìn xem ta là ai? !”

Âm quạ gào thét bay tới, thu nạp 2 cánh rơi vào một tòa núi lớn bên trên, tròng mắt màu đỏ ngòm khóa chặt La Quan, lộ ra uy nghiêm, lạnh lùng.

“Ừm? Tiểu tử này bên người làm sao có thêm một cái nữ? Xem ra còn rất thân mật! Bộ dáng đúng giờ, dáng

người bá đạo… Tê, cái này một bộ áo đỏ, càng là rất có cỗ vận vị a.”

“Hắc hắc! Ta âm quạ đại nhân đã hồi lâu chưa từng hoạt động một hai, trước hết cầm xuống nữ tử này, lại làm lấy La Quan mặt cao vui một phen, để cho hắn phẩm vị một chút, như thế nào đau đến không muốn sống.”

Đúng lúc này, Quỷ giới đại hung đột nhiên ngẩng đầu, nhìn thoáng qua âm quạ, đôi mắt bình tĩnh hờ hững.

Chẳng biết tại sao, âm quạ lại tâm thần co rụt lại, sinh ra mấy điểm bất an hồi hộp, “Tiểu nương môn này ánh mắt, có chút doạ người a.”

“Ha ha.” Quỷ giới đại hung đột nhiên mở miệng, liếm liếm môi đỏ, “Thật đúng là không sợ chết a… Cũng tốt, cũng tốt.”

Nàng đưa tay, hướng về phía trước một nắm, “Tiểu âm quạ, ngươi muốn làm gì? Tới nói cho ta một chút chứ sao.”

Oanh ——

Đầu đội thiên không, bỗng nhiên tối lại, một cái đại thủ trống rỗng xuất hiện, một phát bắt được âm quạ. Từ đầu tới đuôi nó đều không có trái lại, chỉ có thể trợn to tròng mắt, lộ ra vô tận kinh hãi.

“Cái gì? ! Nữ nhân này là ai? Ta làm sao trốn không thoát!”

“Không, không phải trốn không thoát, mà là căn bản không dám tránh, tại nàng xuất thủ nháy mắt, trong cơ thể ta lực lượng trực tiếp cứng đờ!”

Âm quạ một mặt hoảng sợ, cái này kịch bản cùng nó nghĩ, hoàn toàn không giống a.

Ta đường đường quỷ tôn, lại là mang theo Quỷ giới hình chiếu giáng lâm, thế mà vừa đối mặt, liền bị trực tiếp bắt được? Cái này sao có thể? !

La Quan giờ phút này, cũng thấy rõ âm quạ bộ dáng, “Là nó? !” Đối đầu này âm quạ, hắn ký ức coi như khắc sâu, dù sao ban đầu ở Quỷ Vương lĩnh bên trên, có thể nói thu hoạch tràn đầy, trong đó 1 viên đặc thù “Tiểu thạch đầu”, tựa hồ liền cùng âm quạ có quan hệ.

Hắn rốt cuộc minh bạch, Huyền Quy vừa rồi ý tứ.

Ha ha, đầu này âm quạ thật đúng là, chủ động đưa tới cửa, nếu không cố kỵ tại thiên đạo ý chí, đại hung tỷ thật đúng là không hiếu động hắn.

Vừa nghĩ đến đây, La Quan ánh mắt trở nên cổ quái, cười nói: “Nguyên lai là âm quạ đại nhân, không biết ngài hôm nay, lại chuẩn bị đưa cái gì a? ?”

Âm quạ trừng lớn mắt, nhìn xem đối diện 1 nam 1 nữ, đột nhiên sinh ra một tia, cực kỳ dự cảm không ổn. Mà giờ khắc này, so âm quạ càng thấy không thể tưởng tượng nổi, là Quỷ giới hình chiếu nơi hẻo lánh, đứng thẳng 2 đạo mơ hồ hư ảnh.

Chính là Thiên U thành chủ, cùng Tạ Thành Bang! !

Bọn hắn phải âm quạ cho phép, ý niệm tiến vào Quỷ giới hình chiếu, 2 người kiến thức đến, Quỷ giới hình chiếu giáng lâm quá trình, cũng rõ ràng cảm thấy được, âm quạ quỷ tôn phóng thích ra khí tức khủng bố. Có thể nói, tại Quỷ giới hình chiếu bên trong, dù là hợp nhất cảnh cường giả tuyệt thế, cũng không phải âm quạ đại nhân đối thủ.

Nhưng bây giờ bọn hắn nhìn thấy cái gì? ! La Quan bên người kia một bộ áo đỏ, như vừa tỉnh ngủ không lâu, sắc mặt lười biếng nữ tử, chỉ là đưa tay hướng về phía trước một nắm, liền đem âm quạ trực tiếp trấn áp.

Cái này đạp mịa, đến cùng tình huống như thế nào? !

Quỷ giới đại hung ngẩng đầu nhìn đến, ánh mắt nghiền ngẫm, “Nha, cái này còn có 2 tên quần chúng đâu, đã muốn nhìn náo nhiệt, một tia ý niệm giáng lâm cũng không đủ, vậy liền vào đi.”

“A!”

Kinh hô bỗng nhiên vang lên, Thiên U thành chủ cùng Tạ Thành Bang thân ảnh, đột nhiên trở nên ngưng thực, tươi sống. Giờ phút này đúng là bị 1 đạo khó mà chống lại lực lượng, sinh sinh kéo vào Quỷ giới hình chiếu!

“Tạ Thành Bang!”

La Quan ánh mắt chớp lên, lập tức đoán được bảy tám phần, hắn cười lạnh, “Lão Tạ, ngươi thật đúng là tìm

đường chết! !” Tuy nói La Quan vốn là không có ý định bỏ qua hắn, nhưng thành thật một chút còn có thể nhiều cẩu một trận, nhưng hắn lại cùng âm quạ quấn quýt lấy nhau, muốn tính toán hắn, thật là sống dính.

Quỷ giới đại hung ngáp một cái, thuận miệng nói: “Nhận biết?”

La Quan gật đầu, “Ừm, trước đó có chút ân oán, vốn nghĩ về sau lại xử lý hắn, người này ngược lại chủ động nhảy ra ngoài.”

“Tiểu La Quan, tỷ tỷ dạy ngươi cái ngoan, về sau thủ đoạn muốn hung ác một điểm, phàm là có chút manh mối, liền trực tiếp bóp tắt. Bây giờ là tỷ tỷ ta tại, không phải đổi người ngươi thử một chút? ? Bị kéo vào Quỷ giới hình chiếu, một thân tu vi liền bị áp chế, cái này tiểu âm quạ vẫn có chút thủ đoạn.”

La Quan cười khổ, “Vâng, tiểu đệ biết.”

Hắn cũng muốn trảm thảo trừ căn a, thực là có lòng không đủ lực.

Quỷ giới đại hung cười cười, “Ngươi a, đi đã đủ nhanh, không nên quá nóng lòng… Đường tắt đi quá nhiều, về sau cũng nên trả lại.”

Đang khi nói chuyện, vỗ tay phát ra tiếng.

“Ba” một tiếng vang nhỏ, Tạ Thành Bang đột nhiên mặt lộ vẻ hoảng sợ, “Không!”

Oanh ——

Khí tức cường đại phá thể mà ra, nhưng lại sau đó một khắc cứng đờ, tiếp lấy cả người tựa như là 1 khối, đốt nóng sau bị giội lên nước lạnh mảnh ngói, “Răng rắc” âm thanh bên trong trải rộng vết rạn, trực tiếp vỡ thành một chỗ.

Mà cái này vỡ vụn rơi, không chỉ là nhục thể của hắn, liền ngay cả hồn phách cũng triệt để tiêu tán, ngưng tụ thành 1 viên màu đen viên châu, rơi vào Quỷ giới đại hung trong tay.

“Ầy, viên này hồn châu cho ngươi, bổ một chút hồn phách bên trên nhược điểm, ngươi bây giờ cái này cảnh giới, vẫn có chút miễn cưỡng.”

La Quan tranh thủ thời gian tiếp nhận, hồn châu xuất thủ hơi lạnh, là từ tinh thuần hồn phách bản nguyên ngưng tụ mà thành, trên mặt lộ ra cảm khái. Quy nhất cảnh a, nói giết liền cho giết, một điểm phản kháng chỗ trống đều không có, các đại lão thế giới, thật sự là theo không kịp.

“Tạ ơn tỷ!”

Cũng may, đùi là của ta.

La Quan mặt lộ vẻ tiếu dung, mượn dùng “Nguyên thôn tính trời quyết” hắn thực lực tiêu thăng, cơ hồ vượt qua Kim Đan cảnh tu hành, khách quan dưới hồn phách tu luyện, liền có chút rớt lại phía sau, điều động tu vi lúc luôn có một chút trì trệ, không thông suốt, như muốn

vượt qua chưởng khống.

“Ừm.” Quỷ giới đại hung cười gật đầu, đột nhiên nhíu nhíu mày.

Nàng đưa tay hướng Tạ Thành Bang toái thi một nắm, lại có 1 khối ngọc bích từ đó bay ra, mang theo một chuỗi màu đỏ hào quang, rơi vào tới trong tay.

“Bích Ngọc Thiên Hỏa Kim liên, ha ha, La Quan ngươi cái này số phận, là coi như không tệ!”

—

—

—

—

Chương 548 : Luyện hóa kim liên, miệng nuốt vạn quỷ

La Quan trong lòng hơi động nhìn về phía khối ngọc này bích, nó hẹn tiểu nhi lớn cỡ bàn tay nhỏ, toàn thân óng ánh sáng long lanh, có thể thấy được trong đó lại có một cây sen tốn, hư không mọc rễ cấy ghép ngọc bích, 1 đóa hỏa liên tràn ra, trên đó xích hồng linh quang lưu chuyển, hiển thị rõ thần dị.

Mơ hồ trong đó như có thể ngửi được từng tia từng tia sen hương, từ ngọc bích bên trong tản mát, lại khiến La Quan từ bản năng bên trong, sinh ra mãnh liệt khát vọng, thể nội pháp lực lưu chuyển, đều biến nhanh mấy điểm, không khỏi mừng rỡ.

“Bích Ngọc Thiên Hỏa Kim liên a…” Huyền Quy thanh âm vang lên, lộ ra một tia cảm khái, “Nàng nói không sai, ngươi vận khí xác thực tốt.”

“Vật này là trời sinh Thập Nhị Phẩm Kim Liên 1 trong, có thể nói hiếm thấy trên đời, có thể giúp tu sĩ rèn luyện tự thân, tăng lên cực lớn phá cảnh cấp bậc. Như ngũ sắc Kim Đan, Nguyên Anh thất thải, lại hoặc nguyên thần 12 vòng ánh sáng các loại, đều có lớn giúp ích. Có đóa này thiên hỏa kim liên, lại thêm ngươi một thân tu vi căn cơ, thất thải chi đạo đã thành hơn phân nửa!”

Trong lời nói, lượng tin tức cực lớn.

Ngũ sắc Kim Đan La Quan đã có, Nguyên Anh thất thải thì nghe Huyền Quy nhắc qua, về phần nguyên thần 12 vòng ánh sáng tuy là lần đầu tiên nghe nói, nhưng có trước đó kinh nghiệm, không khó đánh giá ra cụ thể chỉ.

La Quan thành ngũ sắc Kim Đan, liền có thể so sánh Nguyên Anh, càng phải trời ban thần thông "Thuấn di" … Như lại ngưng tụ Nguyên Anh thất thải, tự nhiên đột bay mãnh tiến vào, một thân thực lực tăng vọt.

Càng quan trọng chính là, ngũ sắc, thất thải gồm nhiều mặt, mới có cơ hội thành tựu nguyên thần 12 vòng ánh sáng, đây mới thực sự là đại thần thông!

Quỷ giới đại hung nghĩ nghĩ, nói: "Thôi được, hôm nay nhân duyên tế hội, vừa lúc có cái thời cơ, tỷ tỷ liền lại giúp ngươi một tay."

Nàng ngẩng đầu nhìn về phía âm quạ, "Vạn quỷ đã tới, còn không đem gọi đến, chuẩn bị để ta động thủ sao?"

Âm quạ rùng mình một cái, nó bây giờ đã vạn điểm xác định, nữ nhân này tuyệt đối là, trêu chọc không nổi đại hung chi vật. Nó đã hướng chủ nhân cầu cứu, bây giờ liền muốn kéo dài thời gian , chờ đợi chủ nhân giáng lâm.

"Vâng vâng vâng, tiểu quạ nghe lệnh!"

Nó rít lên một tiếng, Quỷ giới hình chiếu bên trong, bỗng nhiên có 1 cái vòng xoáy hiển hiện, nối liền tử vong chi hải dưới toà kia âm u quỷ thành.

“Quỷ tôn đại nhân đã mở ra thông đạo, đi vào nhanh một chút!”

“Tất cả nhanh lên một chút, nhất định phải đem cái kia đáng chết tu sĩ nhân tộc, tam hồn thất phách xé thành vỡ nát, triệt để nuốt ăn sạch sẽ!”

“Dám đắc tội quỷ tôn đại nhân, không biết sống chết!”

Ầm ầm ——

Vô số quỷ vật điên cuồng tràn vào, dữ tợn trong tiếng gầm rống tức giận, đáy mắt hiện lên ý mừng. Bọn chúng vui tự nhiên không phải chỉ là 1 cái, tu sĩ nhân tộc hồn phách, cho dù cường đại như nguyên thần thì sao? Vạn quỷ đủ nuốt, mỗi quỷ nhiều lắm là ăn được một ngụm mà thôi.

Vạn quỷ chân chính để ý là Quỷ giới hình chiếu, đối với những này “Thụ thiên địa hạn chế”, khó mà tiến vào Quỷ giới quỷ vật mà nói, dù chỉ là hình chiếu cũng có ích lợi rất lớn, hấp thu Quỷ giới khí tức nhưng ngưng thực hồn thể, trợ tự thân đột phá cảnh giới.

Bá ——

Xuyên qua vòng xoáy, thuộc về Quỷ giới đặc hữu khí tức, để tràn vào vạn quỷ, trên mặt lộ ra vẻ say mê, chỉ cảm thấy hít một hơi, đều vô song khoái hoạt.

Nhưng rất nhanh, bọn chúng liền phát giác được không đúng, âm quạ đại nhân làm sao nhìn, giống như là bị

người cho trấn áp rồi? Thiên U thành chủ đại nhân, giờ phút này tê liệt ngã xuống trên mặt đất, hung hăng co quắp, giống như là phạm bị kinh phong? ! Về phần Tạ Thành Bang, biết hắn tồn tại quỷ vật không nhiều, cũng không có dẫn tới chú ý.

Mà những này cũng đã đủ rồi, có cơ cảnh quỷ vật, đã không tại động thanh sắc lui về phía sau, xa xa nhìn về phía kia một bộ áo đỏ, rõ ràng không có nửa điểm khí tức cường đại, lại từ bản năng ở giữa sinh ra vô tận kinh dị.

Nhưng vạn quỷ bên trong, cũng không phải là tất cả quỷ vật đều “Thông minh”, một chút bị lệ khí, nghiệp chướng che đậy tâm thần, chỉ biết giết chóc hủy diệt giả, ngửi được hoạt bát hồn phách khí tức, tru lên điên cuồng xông ra.

“Giết giết giết!”

“Xé nát hắn, nuốt thứ 3 hồn 7 phách, hủy diệt hồn nguyên!”

Trong lúc nhất thời, oanh minh tiếng vang, quỷ khí trùng thiên.

Một phương, vạn quỷ gào thét, như màu đen sóng lớn cuốn tới.

Một phương, thì chỉ có một bộ áo đỏ, tinh tế thon dài.

Sau đó một màn, ngoài tất cả mọi người dự liệu, chỉ gặp quỷ giới đại hung phất tay áo vung lên, bỗng nhiên có

“Ầm ầm” tiếng vang bộc phát, lại có 1 chỗ ngồi đêm đen bạch, hai màu cối xay đột nhiên xuất hiện, nó chừng mấy trăm trượng lớn, giờ phút này không cần thôi phát tự hành chuyển động, phóng xuất ra kinh người thôn phệ lực lượng.

“A!”

“Cứu ta! Cứu ta!”

“Cái này cối xay, là cái gì? !”

Vạn quỷ thét lên, hoảng sợ vạn điểm.

Nhưng mặc cho bọn hắn giãy giụa như thế nào, đều không thể thoát khỏi, đến từ cối xay thôn phệ lực lượng. Từng cái bị sinh sinh kéo vào trong đó, nương theo lấy “Ầm ầm” tiếng vang, bị ép thành phấn vụn.

Tiếng kêu thảm thiết, phóng lên tận trời!

Một màn này, thấy Thiên U Quỷ vương, thân thể run thành cái sàng, càng phát ra hoảng sợ vạn điểm.

Chỉ còn một cái ý niệm trong đầu… Mệnh ta thôi rồi, mệnh ta thôi rồi!

Mà âm quạ, thì trợn to tròng mắt, nó trước đó ngoan ngoãn nghe lời, triệu hoán vạn quỷ tiến vào Quỷ giới hình chiếu, vừa đến tất nhiên là không dám nghịch lại, đến từ Quỷ giới đại hung ý chí. Thứ 2, cũng là tồn một chút những ý niệm khác —— tỉ như, mượn vạn quỷ chi lực, đối kháng cái này lai lịch không hiểu nữ nhân,

nhưng trước mắt một màn, liền như quay đầu một chậu nước lạnh, để nó triệt để thanh tỉnh.

Nữ nhân này, không thể địch!

Lại nhìn về phía Quỷ giới đại hung, kia một bộ áo đỏ liền như ăn chán chê máu tươi, mặt ngoài thậm chí bày biện ra, 1 đầu chảy xuôi huyết hà, hung thần vô tận cuồn cuộn trùng thiên!

Nàng, đến cùng là thần thánh phương nào? !

2 màu trắng đen cối xay… Âm quạ hoảng sợ vạn phần có hơn, lại cảm thấy có chút quen mắt, tựa hồ từng ở nơi nào, nghe người ta nhắc qua. Đột nhiên, âm quạ con mắt lại lần nữa trợn tròn một vòng, cho người ta một loại tùy thời đều đem bạo chết cảm giác.

Nó nghĩ đến, liên quan tới đen trắng cối xay sự tình.

Truyền thuyết vạn cổ trước đó, Quỷ giới tồn tại thẩm phán hình ti, nếu có làm trái Quỷ giới pháp tắc người, sẽ bị đầu nhập trong đó, hình phạt phía dưới hình thần câu diệt. Đáng tiếc về sau thiên địa đại biến, luân hồi thông đạo phong bế, Quỷ giới tổn thất nặng nề, thẩm phán hình ti tùy theo tung tích không rõ.

Chủ nhân từng đề cập, thẩm phán hình trong Ti có một chí bảo, dẫn âm dương 2 lực, hóa trên dưới cối xay, trình 2 màu trắng đen, định quỷ vật sinh tử…

Hẳn là, chính là vật trước mắt? ! Càng nghĩ, càng cảm thấy như thế! Mẹ nha, nữ nhân này đến cùng cái gì lai

lịch? ? Loại này đồ vật trong truyền thuyết, đều có thể tiện tay gọi đến.

Chủ nhân, chủ nhân làm sao còn chưa tới đến? ? Tiểu quạ cần ngài a!

Quỷ giới đại hung tiện tay ném đi, ngọc bích bay thẳng lên, rơi vào La Quan đỉnh đầu, tản ra xích hồng linh quang huyền không phù lập.

Đón lấy, lại một chỉ điểm hướng, kia “Ầm ầm” nghiền nát vạn quỷ đen trắng cối xay, “Dẫn!”

Một chữ lối ra, bỗng nhiên có sền sệt màu đen nồng vụ, từ cối xay bên trong hiện lên, xoay tròn bên trong như là dòng nước, thẳng đến ngọc bích mà đi.

“Ầm ầm” kịch liệt tiếng vang, lập tức từ đó truyền ra, như nước lạnh nhập lăn chảo dầu. Ngay tại lúc đó, thiên hỏa kim liên bên ngoài ngọc bích, lại bắt đầu nhanh chóng tan rã.

Hắc vụ liên tục không ngừng, ngọc bích tan rã kim liên từ đó hiển hiện, khi nó triệt để bại lộ tại ngoại giới lúc, “Ông” một tiếng, hình thể nháy mắt mơ hồ, lại muốn chạy trốn rời đi.

“Tiểu Kim sen, ta phế khí lực lớn như vậy thả ngươi ra, cũng không phải để ngươi chạy trốn, ngoan ngoãn dung nhập đệ đệ ta thể nội đi.”

Quỷ giới đại hung đưa tay nhấn một cái, thiên hỏa kim liên bị cưỡng ép giam cầm, tiếp lấy từng chút từng chút

rơi xuống, chạm đến La Quan mi tâm lúc, trực tiếp dung nhập trong đó.

Cảm giác này liền như một ngụm nuốt vào, nguyên một tòa nham tương hồ lớn, nóng bỏng thiêu đốt khí tức bộc phát, cơ hồ đem người đốt thành tro bụi. Cũng may chỉ cầm tiếp theo một nháy mắt, cái này khủng bố tư vị liền biến mất không gặp, chỉ có dòng nước ấm cuồn cuộn, hướng chảy toàn thân.

“Tiểu tử, thiên hỏa kim liên bên ngoài hóa ngọc bích, vì vô hình liên hỏa ngưng tụ mà thành, muốn đem luyện hóa, cần lấy hồn phách chi lực hòa tan, chỉ một điểm này liền gian nan đến cực điểm, nếu chỉ bằng ngươi 1 người, sợ là phải lớn chịu đau khổ. Chớ nói chi là vật này trời sinh linh tính, một khi hàng thế liền tự hành thức tỉnh, có xu cát tị hung bản năng, trốn vào thiên địa liền khí cơ mịt mờ , mặc ngươi lại thông thiên thủ đoạn, đều khó tìm nữa tìm.”

Huyền Quy thanh âm, tại não hải vang lên, “Tiểu tử, lần này ngươi lại thiếu đại nhân xin… Lại hoặc là nói, cái này Quỷ giới đại hung đối ngươi, là thật dụng tâm.”

La Quan thở sâu, khom người cúi đầu, “Đa tạ tỷ tỷ, ngày khác nhưng có cần thiết, La Quan xông pha khói lửa, không chối từ!”

Cứ việc ngay từ đầu hắn liền rõ ràng, Quỷ giới đại hung giúp hắn, tự có một phen mưu tính. Hôm nay hết thảy, chung quy cần cho hồi báo, mà nếu lão sư lời nói, “Dụng tâm” 2 chữ rất không dễ dàng.

La Quan có thể cảm nhận được, đến từ Quỷ giới đại hung “Thực tình”, nàng là thật đang vì hắn cân nhắc. Cái này liền vượt qua giao dịch phạm trù, cho nên La Quan không chút do dự, cho nàng đáp lại.

Đây chính là hứa hẹn!

“Ha ha, tốt, tỷ tỷ ghi lại.” Quỷ giới đại hung tâm tình thật tốt, nhưng tiếp xuống làm sự tình, lại làm cho vạn quỷ tuyệt vọng rú thảm, “Ngươi trước chờ ở bên cạnh, tỷ tỷ tại cái này hiện thế, không chiếm được lực lượng bổ sung, vừa vặn nhân cơ hội này bồi bổ.”

Nói, há miệng hướng về phía trước 1 nuốt.

Ầm ầm ——

2 màu trắng đen cối xay, chuyển động tốc độ càng nhanh, vô số quỷ vật một nháy mắt liền bị cuốn vào trong đó, nghiền nát thành hồn phách chi lực.

Liền như một dòng lũ lớn, vọt thẳng trời mà lên, lại tại tiếp cận Quỷ giới đại hung quá trình bên trong không ngừng co lại nhỏ, cuối cùng dường như một ngụm màu đen hơi khói, bị nàng trực tiếp nuốt vào.

“Hiện thế quỷ vật, không được Quỷ giới bản nguyên tẩm bổ, hương vị thực tế tạm được… Ai, thích hợp ăn một miếng đi.” Quỷ giới đại hung thở dài, giương mắt xem ra, “Tiểu âm quạ, bằng không ngươi lại triệu một nhóm quỷ vật tới, như thế nào?”

Âm quạ: …

Mẹ nha! !

Cứu mạng!

Nữ nhân này quá hung, vạn quỷ đều tới, lại bị một ngụm nuốt vào, không nói đến nó căn bản là không có biện pháp, lại kiếm ra vạn quỷ.

Coi như có thể, âm quạ cũng không dám, một lần hao tổn vạn quỷ, âm u quỷ thành nguyên khí đã tổn thương. Như lại đến thêm mấy lần, chủ nhân một phen bố trí, liền triệt để hủy. Đến lúc đó khỏi phải Quỷ giới đại hung xuất thủ, chủ nhân liền sẽ đưa nó rút hồn luyện phách, hạ tràng thảm không đành lòng nghĩ.

“Đại nhân, không phải tiểu quạ không vì ngài hiệu lực, thực tế là lực không thể bằng…” Nó nơm nớp lo sợ, huyết mâu đều là sợ hãi.

Quỷ giới đại hung gật gật đầu, “A, là như thế này a, vậy coi như.” Nàng 1 bộ rất dễ nói chuyện dáng vẻ, cũng không cùng âm quạ buông lỏng một hơi, một thân đen mao, liền tất cả đều dựng đứng lên.

“Đã không dùng, lưu ngươi làm gì? ?”

Ầm ầm ——

Giờ phút này, đen trắng cối xay chuyển động âm thanh, tại âm quạ bên tai, trở nên vô song rõ ràng.

Nó hé miệng, thê lương thét lên, “Chủ nhân cứu ta! Chủ

nhân cứu ta!”

Oanh ——

Quỷ giới hình chiếu phía trên, đột nhiên giáng lâm khí tức khủng bố, mông mông bụi bụi trên bầu trời, lại có 1 trương to lớn gương mặt hiển hiện.

“Ai, dám can đảm làm càn? !”

—

—

—

—

Chương 549 : Đại chiến Quỷ giới sứ giả

Quỷ giới đại hung ngẩng đầu, nhíu mày, “Là hắn?”

“La Quan ngươi rời đi trước, nơi đây giao cho ta!”

Phất tay áo vung lên, La Quan xung quanh không gian, lập tức chấn động bắt đầu.

Nhưng cái này chấn động mới xuất hiện, liền bị lực vô hình áp chế, khủng bố khí cơ giáng lâm, cho La Quan cảm giác, như thiên địa sắp sụp.

“Quỷ giới quyền hành khí tức… Là ngươi, chiếm lực lượng của ta!” Thiên khung phía trên, to lớn gương mặt phát ra phẫn nộ gào thét, một đôi tròng mắt bỗng dưng mở ra, trong đó đen nhánh như vực sâu.

Ông ——

La Quan thể nội, Quỷ giới quyền hành chấn động, một nháy mắt hắn liền biết được, cái này giáng lâm gương mặt thân phận.

Quỷ giới sứ giả!

Đầu tiên là âm quạ, sau lại tới Quỷ giới sứ giả… Sao, bây giờ là muốn mở đòi nợ (báo thù) đại hội sao? !

“Đến cũng nhanh, có chút tính sai.” Quỷ giới đại hung

thở dài, cong ngón búng ra, một đoàn âm khí bay ra hóa thành bọt khí, đem La Quan bao phủ ở bên trong.

“Đi không nổi, ngươi trốn xa một điểm, tuyệt đối đừng ra.”

Bá ——

Bọt khí bay về phương xa.

“Bôi nghĩ nghĩ!” Thương khung gương mặt lại lần nữa gầm thét, “Đoạt ta quyền hành phía trước, hỏng ta bố cục ở phía sau, ngươi thật là lớn gan.”

“Hôm nay bản sứ giáng lâm, tất không cùng ngươi bỏ qua!”

La Quan hôm nay mới biết được, Quỷ giới đại hung danh tự, nguyên lai nàng gọi bôi nghĩ nghĩ.

“Lớn tiếng như vậy làm gì? Lại không phải nghe không được.” Quỷ giới đại hung ho nhẹ một tiếng, “Ta cũng coi như người quen biết cũ, nếu không thương lượng? Hôm nay dừng ở đây, ta cam đoan về sau tận lực không tìm ngươi phiền phức.”

Quỷ giới sứ giả gào thét, “Bôi nghĩ nghĩ!”

Lửa giận ngập trời, như muốn thiêu đốt.

Ầm ầm ——

Trên trời cao vô tận quỷ khí hội tụ, phóng thích khủng bố

uy áp.

Quỷ giới đại hung quét qua lười biếng, mặt lộ vẻ cười lạnh, “Muốn đánh nhau phải không, lão nương sợ ngươi a!” Nàng phất tay áo vung lên, 2 màu trắng đen cối xay, bỗng nhiên đánh tới hướng thiên khung.

Trên bầu trời, bàng bạc quỷ khí sôi trào, ngưng tụ ra 1 con to lớn quỷ trảo ầm vang đập xuống.

Một tiếng vang thật lớn, 2 màu trắng đen cối xay lại trực tiếp đánh bay, thương khung gương mặt phát ra thống khổ gầm nhẹ, quỷ trảo tùy theo sụp đổ.

“Thẩm phán hình ti? ! Ngươi lại kế thừa, di thất kia bộ điểm Quỷ giới bản nguyên? !”

Quỷ giới sứ giả gào thét bên trong, lộ ra vô tận kinh sợ.

Thẩm phán hình ti biến mất, bộ điểm Quỷ giới bản nguyên tung tích không rõ, vô số năm qua không biết bao nhiêu thông thiên Quỷ vương, phí hết tâm tư tìm kiếm, để cầu có thể có đoạt được, mượn bộ này điểm Quỷ giới bản nguyên, thành tựu vô thượng tôn vị, cuối cùng đều là tốn công vô ích.

“Khó trách, nàng một bộ không trọn vẹn yêu hồn, bất quá mấy ngàn năm thời gian, liền có thể có hôm nay thực lực!”

“Quỷ giới chí tôn không để ý đến thân phận, đối nàng nhiều lần xuất thủ đều không thể đạt được, nguyên nhân lại tại đây.”

Quỷ giới đại hung cười lạnh, “Đã biết được thủ đoạn của lão nương, ngươi còn muốn đánh sao? Quỷ giới sứ giả là lợi hại, nhưng ta không sợ ngươi!”

Một trận trầm mặc.

Trên bầu trời, kia to lớn trên gương mặt, một đôi đen nhánh trống rỗng - hốc mắt, rơi vào trên người nàng.

“Không sai, chưởng khống thẩm phán hình ti, chỗ đại biểu bộ điểm Quỷ giới bản nguyên, ngươi thật sự có cùng bản sứ một trận chiến tư cách.”

“Nhưng cái này bên trong, không phải Quỷ giới!”

Quỷ giới đại hung nhíu mày, mặt lộ vẻ ngưng trọng.

Quỷ giới sứ giả thanh âm, vang vọng đất trời, “Quỷ giới hình chiếu chung quy không phải Quỷ giới, thiên địa pháp tắc hạn chế dưới, chỉ có thuộc về ta quyền hành, nhưng giáng lâm hiện thế, vậy ngươi lại là như thế nào, tại Quỷ giới hình chiếu bên trong thúc đẩy thẩm phán hình ti lực lượng?”

Thanh âm hắn bên trong, lộ ra một cỗ nóng bỏng, “Cho nên, ngươi không phải bôi nghĩ nghĩ… Không, nói xác thực hơn, ngươi là nàng khác! Lưỡng giới thân, ngươi lại tu thành, Quỷ giới trong truyền thuyết lưỡng giới thân, ha ha ha ha, tốt, thật sự là quá tốt!”

“Nếu ngươi thân ở Quỷ giới, bản sứ từ không thể làm sao ngươi, nhưng lưỡng giới thân chỉ có bản thể một

nửa lực lượng, ngươi như thế nào là đối thủ của ta? Đợi thôn phệ ngươi, cái này thuộc về thẩm phán hình ti Quỷ giới bản nguyên, cũng đem về bản sứ tất cả. Thật sự là trời ban cơ duyên, nên bản sứ phải này tạo hóa!”

Ầm ầm ——

Vô tận quỷ khí hội tụ, trên bầu trời hình thành vòng xoáy, đem to lớn gương mặt hút vào, tiếp theo từ đó đi ra một thân ảnh.

Áo bào tím ngọc quan tướng mạo anh tuấn, một đôi đen nhánh đôi mắt ở giữa, nhảy nhót lấy vô hình hồn hỏa.

Hắn, chính là Quỷ giới sứ giả bản thể, là Quỷ giới tại hiện thế neo điểm, là duy nhất có thể chân chính giáng lâm hiện thế tồn tại.

Oanh ——

Khủng bố uy áp, như vực sâu như ngục.

Quỷ giới sứ giả chân đạp hư không, 1 tay chỉ thiên, một tay hướng địa.

“Ý ta chỗ đến, hư ảo hóa thật, phong cấm chín ngày, trấn áp thập địa!”

Lộ ra một tia hư ảo Quỷ giới hình chiếu, truyền ra oanh minh tiếng vang, thiên khung càng phát ra thâm thúy cao xa, đại địa càng thêm nặng nề ngưng thực. Giờ phút này nó từ hư hóa thực, tuy không phải chân chính Quỷ giới, nhưng cũng rót vào Quỷ giới sứ giả, nắm giữ Quỷ giới

bản nguyên (quyền hành).

Liền như 1 cái lồng giam, đem nơi đây triệt để phong tỏa, ngăn cách trong ngoài hóa thành một phương tiểu thiên địa.

Âm quạ kích động vạn điểm, lớn tiếng thét lên, “Chủ nhân thần uy vô song, hoành ép đương thời!”

“Tiểu quạ ở đây sớm chúc mừng chủ nhân, cướp đoạt Quỷ giới bản nguyên, đạp lâm đỉnh cao nhất!”

Quỷ giới sứ giả khóe miệng, móc ra vẻ mỉm cười, “Xem ở hôm nay, ngươi lập xuống đại công phân thượng, hao tổn vạn quỷ sự tình, liền xóa bỏ.”

“Đi, đem người này tộc tiểu bối đánh giết, thu hồi bản sứ thất lạc lực lượng.”

“Vâng, chủ nhân!” Âm quạ mặt lộ vẻ vui vẻ, lớn tiếng xưng là về sau, 2 cánh mở ra thẳng đến La Quan, “Đáng chết Nhân tộc tiểu bối, ngươi âm quạ đại gia, lại trở về!”

Giờ khắc này, nó vênh vang đắc ý hăng hái.

Quỷ giới đại hung mạnh hơn lại như thế nào? Chủ nhân tự mình giáng lâm, chính là đương thời vô địch, đủ trấn áp hết thảy!

Ầm ầm ——

Âm quạ điên cuồng công kích, nhưng rơi vào âm khí bọt khí bên trên, lại chỉ sinh ra điểm điểm gợn sóng, thậm

chí không thể đem nó rung chuyển nửa điểm. La Quan chỉ nhìn nó một chút, liền đem chú ý, rơi vào bôi nghĩ nghĩ cùng Quỷ giới sứ giả trên thân, sắc mặt vô cùng lo lắng.

Lưỡng giới thân? Hắn trực tiếp nghĩ đến, hiện thế cùng Quỷ giới 2 cái đại hung, nguyên lai tưởng rằng là một loại nào đó thân ngoại hóa thân chi thuật, không nghĩ tới rất có lai lịch.

Chỉ có bản thể một nửa thực lực… Hôm nay nàng phải chăng có thể ngăn cản, Quỷ giới sứ giả ngập trời ác ý? Như bôi nghĩ nghĩ xảy ra chuyện, hắn cũng đem khó mà may mắn thoát khỏi.

Ngay tại La Quan suy nghĩ chuyển động lúc, khủng bố đại chiến đã bộc phát!

Bôi nghĩ nghĩ xuất thủ trước, nàng tự biết hôm nay thế cục, tuyệt đối không cách nào thiện, động thủ liền bộc phát ra thực lực mạnh nhất, giờ phút này một bước phóng ra, đỉnh đầu nàng phía trên lại hiện ra, một đầu Cửu Vĩ hồ hư ảnh, ngửa mặt lên trời rít lên bên trong, 9 đầu đuôi cáo triển khai che khuất bầu trời.

Quỷ giới đại hung một mực đến, đều lấy nhân thân bày ra bên ngoài, thực tế khó mà nghĩ đến, nàng bản thể đúng là 1 tôn yêu tiên cấp Cửu Vĩ hồ.

Sau một khắc tại bôi nghĩ nghĩ trong tay, hiển hiện một quyển sách, toàn thân xích hồng cùng nàng một thân váy dài hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh, lại khiến một thân khí tức, trở nên túc sát, hung lệ.

Trên đó, sách có “Hình ti” 2 chữ.

“Hình ti quỷ sách!” Quỷ giới sứ giả đôi mắt, trở nên cực nóng, “Bôi nghĩ nghĩ, đưa nó hiến cho bản sứ, ta tha cho ngươi khỏi chết, càng có thể cho ngươi một cái cơ hội, trở thành bản sứ thê thiếp, ngày sau ta thành tựu Quỷ giới bá chủ, ngươi cũng có thể uy áp 4 phương!”

Quỷ giới đại hung cười lạnh, “Mượn ta La Quan đệ đệ một câu, ngươi dài xấu, cũng không cần nghĩ quá đẹp.”

“Minh ngoan bất linh, vậy liền đừng trách bản sứ, hôm nay đưa ngươi trấn sát, hỏng một thân đạo hạnh!” Quỷ giới sứ giả cười lạnh một tiếng.

Rống ——

Đỉnh đầu hắn phía trên, vang lên rít lên một tiếng, bỗng nhiên có 1 tôn ác quỷ hư ảnh hiển hiện. Thân cao 1,000 trượng dữ tợn đáng sợ, trừ đầu lâu bên ngoài, ngực bụng ở giữa còn có 1 trương miệng lớn, trong đó răng nanh lộ ra ngoài, một mảnh tinh hồng.

Đây cũng là, lực lượng nguyên thần một loại cụ hiện, lại so đơn thuần nguyên thần chi lực cường đại vô số lần.

“Giết!”

Ác quỷ hư ảnh bỗng nhiên hướng về phía trước, ôm đồm rơi.

“Ầm ầm” ngập trời quỷ khí sôi trào, ngưng tụ khủng bố

quỷ trảo, so trước đó càng thêm tráng kiện, dữ tợn, đầu ngón tay đen nhánh sắc bén, không có làn da bao khỏa, phơi bày tinh hồng huyết nhục, giống như thực chất.

Quỷ giới đại hung mặt lộ vẻ trầm ngưng, ngón tay phất qua, một đoàn quỷ khí từ hình ti quỷ trong sách bay ra, lại cũng hóa thành 1 con quỷ trảo, khuấy động phong vân biến sắc. Vô luận khí tức, bề ngoài, cùng Quỷ giới sứ giả xuất thủ đều hoàn toàn tương tự, như mặt kính chiếu chiếu tạo thành.

Oanh ——

Nổ vang rung trời, 2 con quỷ trảo va chạm đến cùng một chỗ, lại thế lực ngang nhau, khó phân cao thấp.

“Hình ti hồn kính! !” Quỷ giới sứ giả đôi mắt ngưng lại, chợt cười to, “Lưỡng giới thân trạng thái dưới, bóng ngược lại có mấy điểm uy lực? ? Bản sứ cũng phải nhìn ngươi, có thể kiên trì đến khi nào.”

Dưới chân hắn đạp mạnh, thiên địa rúng động, oanh minh, hạo đãng quỷ khí phóng lên tận trời. Quỷ trảo kia từ một tay bắt đầu điên cuồng sinh trưởng, lại mấy cái hô hấp về sau, hóa thành 1 tôn huyết nhục trần trụi, toàn thân vô da lại 4 mắt hai mặt dữ tợn quỷ vật. Một nháy mắt, liền đem đối diện quỷ trảo xé thành vỡ nát, nhét vào ngực bụng miệng lớn bên trong, nhai nuốt lấy nuốt ăn sạch sẽ.

Quỷ giới đại hung sắc mặt trầm xuống, đầu ngón tay liên tiếp đảo qua hình pháp quỷ sách, mảng lớn quỷ khí hiển hiện, ngưng tụ ra 1 tôn mới quỷ vật.

Ầm ầm ——

Sau một khắc 2 tôn khủng bố quỷ vật, triển khai điên cuồng chém giết, trong lúc nhất thời đại địa gào thét, huyết nhục bay tán loạn!

La Quan mày nhíu lại gấp, mắt lộ bất an.

Lập tức thế cục, nhìn như thế lực ngang nhau, nhưng Quỷ giới đại hung tại hiện thế, chính là lục bình không rễ, tiêu hao chính là tự thân chi lực. Mà chỗ này Quỷ giới hình chiếu, rót vào Quỷ giới sứ giả chưởng khống bản nguyên về sau, chính là hắn sân nhà, lực lượng cuồn cuộn không dứt.

Một khi hao tổn quá nặng, thế cục đem nháy mắt nghịch chuyển.

“Cạc cạc! La Quan, ngươi chỗ dựa phải ngã!” Âm quạ hưng phấn kêu to, huyết mâu bên trong, đều là kích động, cuồng hỉ.

“Đến lúc đó, cái này xác rùa đen liền nát, ngươi còn thế nào tránh? Dám trộm lấy chủ nhân nhà ta lực lượng, ngươi thật là lớn gan!”

“Đợi chủ nhân thu hồi vĩ lực, ngươi liền sẽ thành, ta âm quạ quỷ tôn huyết thực, ta muốn đem ngươi biết, đắc tội bản tôn hạ tràng ra sao cùng thê thảm! !”

Một bên tru lên, nó một bên vỗ cánh, xuyên qua như tia chớp màu đen, điên cuồng công kích La Quan bên ngoài

cơ thể - âm khí biến thành bọt khí.

Nhưng cũng tiếc, đến nay vẫn không có nửa điểm hiệu quả, một chút gợn sóng qua đi, nó liền khôi phục như lúc ban đầu. Rất hiển nhiên cái này không đáng chú ý một đoàn âm khí, tất nhiên là Quỷ giới đại hung trong tay, vô cùng lợi hại một phần thủ đoạn. Dù là bây giờ, đối chiến Quỷ giới sứ giả lúc, nàng rơi vào hạ phong cũng chưa từng thu hồi.

La Quan thở sâu, “Lão sư, chúng ta nhất định phải giúp nàng!”

Trầm mặc một chút, Huyền Quy nói: “Ngươi bây giờ thực lực hay là quá yếu, này cấp độ giao phong, căn bản khó mà nhúng tay.”

“Ta đem nếm thử xuất thủ, nếm thử phá vỡ Quỷ giới hình chiếu, ngươi trước thoát đi nơi đây… Như thế, cũng coi là giúp nàng! !”

La Quan cười khổ, “Trốn? Quỷ giới sứ giả nhưng giáng lâm hiện thế, dù có một chút hạn chế, nhưng lấy ‘Không thể nói ‘Vị kia thái độ đối với ta, tỉ lệ lớn là một mắt nhắm một mắt mở, ngài để ta chạy đi đâu?”

Hắn thở sâu, mặt lộ vẻ kiên nghị, “Lão sư, chúng ta đã không có đường lui, như bôi nghĩ nghĩ xảy ra chuyện, chúng ta cũng khó may mắn thoát khỏi!”

—

—

Chương 550 : Ta một kiếm này

Ông ——

La Quan “Trước mắt” hiện ra, người mặc nhật nguyệt tinh thần rộng lớn pháp bào, buộc song đuôi ngựa tiểu la lỵ thân ảnh, đây là Huyền Quy không muốn nhất muốn, hiện ra ở La Quan trước người bộ dáng, một khi hiện thân liền mang ý nghĩa, nàng thái độ cực kỳ nghiêm túc, nghiêm túc.

“La Quan, nếu ngươi muốn mượn những lực lượng khác, giúp bôi nghĩ nghĩ vượt qua hôm nay một kiếp… Rất khó, bởi vì cái này liên lụy đến, 2 phần Quỷ giới bản nguyên ở giữa tranh đấu, ở giữa nhân quả quá lớn.”

Hơi dừng lại, nàng nói khẽ: “Không phải tất cả mọi người, đều có thể có ngươi phần này vận khí, cho nên ngươi chuẩn bị như thế nào làm? Ta cần nghe một chút có được hay không, không phải ta vẫn chọn cưỡng ép mang ngươi rời đi, tung Quỷ giới sứ giả giáng lâm hiện thế, cũng có một phần sinh cơ!”

La Quan trầm mặc một chút, nói: “Lão sư nói tới sinh cơ, là chỉ trăng sao, Nữ đế hay là Cốt Linh thiên? Như hôm nay nguy cơ sinh tử, ta vì bảo đảm tự thân, không chút nào bận tâm bôi nghĩ nghĩ, ngài cho rằng những tồn tại này hoàn nguyện giúp ta sao? Dù sao đây chính là ví dụ.”

“Lại có lẽ, xem ở lão sư ngài trên mặt, bọn hắn lựa chọn xuất thủ, đệ tử may mắn bảo toàn tính mệnh, nhưng sau đó ta tại các vị đại lão trong mắt, liền chỉ là một con cờ, mà đệ tử sau đó quãng đời còn lại, cũng đem sinh hoạt tại thống khổ, áy náy bên trong.”

Tiểu la lỵ tròn trịa quai hàm nâng lên, nghiến chặt hàm răng, “Mặc cho ngươi nói như thế nào, ta cũng không thể trơ mắt để ngươi chịu chết!”

La Quan cười, “Lão sư yên tâm, đệ tử là muốn cứu bôi nghĩ nghĩ, mà cũng không phải là nghĩ chỉ bằng một bầu nhiệt huyết, cô dũng, theo nàng cùng chết.”

Hắn ngừng tạm tiếp tục nói: “Ngài nói không sai, này cấp độ giao phong không phải ta có thể nhúng tay, nhưng cũng không tuyệt đối, liền tỉ như Quỷ giới quyền hành… Lại hoặc xưng là Quỷ giới bản nguyên, đệ tử trong tay cũng có một chút. Ngoài ra, đệ tử còn có 1 kiếm, đã có lão đạo nhân cầm này nhập Quỷ giới, giết long trời lở đất, liệu đến hôm nay cũng có thể hữu dụng.”

Tiểu la lỵ trừng lớn mắt, “Ngươi muốn dùng trảm linh chân ý? Không đúng! Còn có Quỷ giới bản nguyên…”

Ừng ực ——

Lấy Huyền Quy lịch duyệt, cũng nhịn không được nuốt ngụm nước miếng, giọng the thé nói: “Ngươi muốn đem Quỷ giới bản nguyên, dung nhập trảm linh bên trong? Điên! La Quan, ngươi nhất định là điên!”

Trảm linh đồ diệt quỷ vật, vì trảm âm diệt ý chi kiếm.

Mà Quỷ giới bản nguyên, thì làm thế gian âm cực số một!

“Không điên cuồng, không sống!” La Quan trầm giọng nói: “Mà lại, cái này xét đến cùng, bất quá là chém ra 1 kiếm sự tình.”

“Mà đệ tử đối với kiếm, vẫn còn có chút nắm chắc.”

Âm quạ trừng lớn mắt, nhìn xem bọt khí bên trong, nó cảm thấy cái này La Quan sợ là đã, bị tươi sống dọa điên.

Một hồi nghiêm túc, một hồi cười, qua một hồi không ngờ lộ ra, cái này đập nồi dìm thuyền khí thế.

Hiện tại, thế mà ngồi xếp bằng, hắn muốn làm gì? Sẽ không phải là chuẩn bị, ra tay giúp cái kia “Bôi nghĩ nghĩ” a?

Hắc, thật sự là không biết sống chết!

Hắn cho là hắn là ai, chỉ là 1 Nhân tộc Kim Đan, dù có đủ kiểu thần dị đối mặt chủ nhân bất quá sâu kiến, tiện tay có thể diệt.

Có lẽ căn bản cũng không dùng, ta kế tiếp theo xuất thủ, còn bị phản chấn nanh vuốt đều đau, tiểu tử này chờ chút liền sẽ mình “Tìm đường chết” .

Ầm ầm ——

Phương xa, bôi nghĩ nghĩ cùng Quỷ giới sứ giả đại chiến, lại lên biến hóa mới. Liên tiếp vài miếng quỷ khí hiển hiện, đại biểu bôi nghĩ nghĩ tôn kia khủng bố quỷ vật, tay trái cầm đen trắng cối xay, tay phải màu đỏ xiềng xích, quỷ khí cuồn cuộn nhất cử đại chiếm thượng phong.

Nhưng Quỷ giới sứ giả lại mặt lộ vẻ tiếu dung, cái này cho thấy bôi nghĩ nghĩ lực lượng, đã vô pháp duy trì "Kính tượng" thực lực, phá cục thời cơ rất nhanh liền sắp đến!

Âm quạ thấy không rõ chiến cuộc, lại nhìn thấy Quỷ giới sứ giả tiếu dung, "Cạc cạc! Chủ nhân thần uy vô song, liền muốn thắng!"

"Tiểu tử, ngươi không phải chuẩn bị động thủ? Vậy thì nhanh lên a, không phải cũng không có cơ hội!"

Nó chế giễu một tiếng quay đầu xem ra, ánh mắt ngưng lại.

Tê ——

Tiểu tử này hay là tiểu tử này, ngồi tại nguyên chỗ không động, nhưng luôn cảm thấy hắn khí tức, cùng lúc trước khác biệt. Cụ thể cái kia khác biệt, rất khó nói rõ ràng, lại làm cho âm quạ đáy lòng phát mao.

"Ảo giác! Khẳng định là ảo giác!"

"Bôi nghĩ nghĩ cái này Cửu Vĩ hồ, đều bị chủ nhân trấn áp, La Quan thì phải làm thế nào đây? !"

Âm quạ thở sâu, cắn răng quyết tâm trừng mắt về phía La Quan.

Kết quả, càng xem càng bất an, ngay tại nó toàn thân đen mao cũng bắt đầu run rẩy lúc.

Bá ——

Bọt khí ở giữa, La Quan 2 mắt bỗng dưng mở ra.

“A!”

Âm quạ hét lên một tiếng, vô ý thức lui ra phía sau.

Động tĩnh này, hấp dẫn đến một tia chú ý, Quỷ giới sứ giả âm thầm nhíu mày, thầm mắng 1 câu đồ vô dụng, lại bị chỉ là Nhân tộc tiểu bối hù sợ.

Bằng hắn, còn có thể lật trời không thành? !

Bọt khí ở giữa, La Quan vươn người đứng dậy, tóc đen không gió mà bay, một đôi tròng mắt đen nhánh, như thâm uyên không lường được.

Khóe miệng của hắn, lộ ra vẻ mỉm cười, “Kỳ thật, cũng không phải là rất khó.”

Huyền Quy: …

La Quan, ngươi nói câu nói này bộ dáng, rất muốn ăn đòn a ngươi biết không? !

Quỷ giới bản nguyên cùng trảm linh chân ý a, cái này so xung khắc như nước với lửa, đều càng cuồng bạo hơn đối lập gấp 10 lần, gấp trăm lần đồ vật, lại thật bị ngươi hỗn hợp đến cùng một chỗ.

Tuy nói, nó đã sớm dưới đáy lòng thừa nhận, mình đệ tử này, là kiếm đạo vạn cổ khó gặp nó 1 tuyệt thế thiên tài.

Nhưng La Quan hôm nay biểu hiện, lại lần nữa kinh diễm Huyền Quy, cũng làm cho nó đối với mình kiếm đạo ngớ ngẩn, càng thêm xấu hổ vô cùng.

Thở sâu, chậm rãi phun ra, La Quan nói: “Lão sư, ta muốn xuất thủ.”

Đưa tay hướng về phía trước, phá kiếm không có bức bức lại lại, chủ động rơi vào trong tay. Nói thật, nó đều có chút bị La Quan, giờ phút này uẩn mà không phát 1 kiếm bị dọa cho phát sợ.

Tiểu tử này, có chút đồ vật a!

Giờ phút này, có chút đồ vật La Quan, một bước bước rơi, chủ động bước ra âm khí bọt khí. Sau một khắc, khủng bố áp chế ầm vang giáng lâm, hắn kêu lên một tiếng đau đớn sắc mặt trở nên trắng bệch, giữa mũi miệng có vết máu chảy ra.

Tung khoảng cách rất xa, 2 tôn Quỷ giới đại năng giả chém giết, dư ba cũng không phải hắn có thể chống đỡ. Giờ phút này mỗi đều nhờ thụ 1 hơi, đều như đại sơn ép thể, huyết nhục gân cốt không ngừng vỡ nát.

Quỷ giới đại hung tỏa ra cảm ứng, bỗng nhiên quay đầu, “La Quan, ngươi đang làm cái gì? Mau trở về!”

Quỷ giới sứ giả cười to, “Vô tri tiểu bối, không biết tự lượng sức mình!” Hắn dù chưa quan tâm quá nhiều, lại không khó đoán được La Quan tâm tư.

“Âm quạ, giết hắn!”

Thu hồi di thất Quỷ giới bản nguyên, hắn tự thân lực lượng quy về hoàn chỉnh, trấn sát bôi nghĩ nghĩ, liền càng nhiều mấy điểm vạn toàn nắm chắc.

“Vâng, chủ nhân!”

Âm quạ lớn tiếng lĩnh mệnh, đè xuống trong lòng hồi hộp, bất an, kêu to một tiếng xòe hai cánh, huyết mâu khóa chặt mà tới.

Nhưng vào lúc này, La Quan đột nhiên ngẩng đầu, đen nhánh đôi mắt thâm thúy, rơi vào âm quạ trên thân.

Một nháy mắt, nó đứng thẳng bất động nguyên địa, tâm thần bị sợ hãi tràn ngập, chỉ còn một cái ý niệm trong đầu —— không thể động thủ! Không thể động thủ! Sẽ chết, thật sẽ chết!

Mà giờ khắc này, La Quan nhìn nó một chút, cũng chỉ nhìn thoáng qua, liền cất bước hướng về phía trước.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Bên tai có thể nghe tới nhỏ vụn vỡ tan âm thanh, kia là hắn huyết nhục, xương cốt, tại trọng áp dưới vỡ nát. Giữa mũi miệng, lại lần nữa bắt đầu chảy máu, rơi vào áo bào kế tiếp theo trượt xuống, cuối cùng nhỏ tại phá kiếm phía trên.

"… Tên ta, tru tiên!"

Một thanh âm, đột nhiên tại não hải vang lên, La Quan hơi khẽ giật mình, cúi đầu nhìn thoáng qua phá kiếm, khóe miệng lộ ra mỉm cười.

Tru tiên kiếm sao? Ngươi cái tên này bộ dạng như thế xấu, rách rách rưới rưới bộ dáng, danh tự ngược lại là rất ngưu bức.

Trong miệng hắn thì thào, "Đã có thể tru tiên, kia chém quỷ được hay không?"

Ông ——

Phá kiếm chấn minh, cho đáp lại!

La Quan khóe miệng mỉm cười, không khỏi xán lạn.

"La Quan!" Bôi nghĩ nghĩ thét lên, không lộ ra tận phẫn nộ, nổi nóng, "Tiểu tử thúi, tranh thủ thời gian cút trở về cho ta, ngươi không muốn sống rồi?"

Nàng cũng nói không nên lời, mình là từ khi nào, bắt đầu cải biến tâm tư.

Đại khái, là bởi vì trong trí nhớ, không thể lau đi đạo thân ảnh kia.

“Nghĩ nghĩ, cùng ca ca học kiếm a? Hồ yêu làm sao vậy, hẳn là liền không thể tu kiếm? Ta bôi nghĩ minh, tự có 1 kiếm ra, vạn pháp bất xâm ngày.”

“Ha ha ha, nghĩ nghĩ, nhìn ca ca một kiếm này như thế nào? ! Cái gì, ngươi nói ngươi là tỷ tỷ? Tiểu Tư nghĩ, ca mặc dù chỉ so ngươi, sớm từ từ trong bụng mẹ ra nửa canh giờ, nhưng nửa canh giờ ca ca, hắn cũng là ca ca, ngươi liền cam chịu số phận đi!”

“Nghĩ nghĩ! Nghĩ nghĩ! Đi mau, ngươi đi mau! Ngươi cùng uổng xưng thánh tộc, ta kỳ núi Đồ thị khi nào làm qua, cái này cùng dơ bẩn sự tình!”

“Kỳ Sơn nhi lang, tử chiến không lùi!”

Nàng sau cùng ký ức, là kia một tiếng kiếm minh, ca ca thân hóa bạch quang, từ đó tiêu tán thế gian.

Nhưng dù là, hiến tế nhục thân, hồn phách, chém ra đời này mạnh nhất kiếm, ca ca cũng vẫn như cũ không có thể cứu dưới bôi núi thị.

Cho nên, ta không muốn làm muội muội, ta là tỷ tỷ, có thể bảo hộ đệ đệ tỷ tỷ! !

Quỷ giới sứ giả nhạy cảm phát giác được, đối diện bôi nghĩ nghĩ tâm thần, lại có một ít hoảng hốt, hắn đáy mắt nổ tung một đoàn tinh mang, “Cơ hội trời cho! !”

Hưu ——

Một đoàn ô quang gào thét bay ra.

Bôi nghĩ nghĩ đưa tay, dù đem ô quang ngăn lại, nhưng cũng bị nó xuyên thủng cánh tay, rõ ràng là 1 viên đen nhánh răng nanh, mặt ngoài vô số cực nhỏ phù văn lưu chuyển, khí tức tà ác.

“Ha ha ha! Bôi nghĩ nghĩ, ngươi bị ta bản thể độc răng gây thương tích, đã nhận nguyền rủa, còn không thúc thủ chịu trói? Bản sứ nhưng cho ngươi một con đường sống!”

Bôi nghĩ nghĩ nhíu mày, nhìn vết thương, kia răng nanh xuyên qua cánh tay về sau, như trực tiếp sinh trưởng ở bên trong, âm hàn khí hơi thở bộc phát, có thể thấy được màu đen đường vân không ngừng tràn ra ngoài.

Nguyền rủa sao? Khóe miệng nàng, lộ ra một tia bất đắc dĩ, nhìn lướt qua Quỷ giới sứ giả, ánh mắt bên trong một ít ý vị, để trong lòng hắn run lên, cuồng tiếu liền ngưng.

Nhưng tiếp xuống, bôi nghĩ nghĩ lại chưa lại nhìn hắn, ánh mắt lộ ra nhu hòa, “La Quan, ngươi có thể giúp ta, tỷ tỷ thật cao hứng, nhưng hôm nay không được.”

“Trở về đi, hôm nay ta có thể ứng phó, thật!”

La Quan ngẩng đầu, tròng mắt đen nhánh cùng nàng đối mặt, đưa tay xát 1 đem, giữa mũi miệng máu tươi, “Nghĩ nghĩ tỷ chuẩn bị ứng phó như thế nào? ? Tự bạo lưỡng giới thân cái này đại giới, không khỏi quá lớn.”

Hắn thở sâu, “Ta tin tưởng tỷ tỷ, cũng mời tỷ tỷ tin ta, lại nhìn ta một kiếm này, có thể hay không phá vỡ hôm nay chi cục.”

Bôi nghĩ nghĩ đôi mắt thật sâu, La Quan cùng nàng đối mặt, trầm ổn, tự tin.

“Tốt, tỷ tỷ tin ngươi.” Nàng đột nhiên nhoẻn miệng cười, Cửu Vĩ hồ mị hoặc, phương hoa lưu chuyển, làm thiên địa óng ánh!

“Vậy tiểu đệ, ngươi một kiếm này, chuẩn bị khi nào chém ra? ?”

La Quan đưa tay, tru tiên kiếm chấn minh, “Như vậy khắc, còn xin tỷ tỷ giúp ta!”

“Tốt!”

Bôi nghĩ nghĩ thở sâu, trắng nõn bàn tay đặt tại hình ti quỷ trên sách, thân thể nàng run lên, sắc mặt bỗng nhiên tái nhợt. Sau một khắc, nàng chỗ điều khiển quỷ vật cùng đen trắng cối xay đồng thời nổ tung, hóa thành cuồn cuộn quỷ khí, gào thét dung nhập đầu kia xích hồng xiềng xích.

“Rầm rầm” xiềng xích chấn minh, như là thực chất, như 1 đầu huyết hà lao nhanh gào thét, trực tiếp đánh nát đối diện quỷ vật, đem Quỷ giới sứ giả bản thể khốn nhập trong đó.

La Quan đáy mắt tĩnh mịch đại thịnh, bước ra một bước,

huy kiếm chém xuống!

—

—

—

—

—

Chương 551 : Không được không được, tuyệt đối không được

1 kiếm rơi, màu đen vầng sáng nháy mắt tản ra, hóa thành kình thiên kiếm ảnh.

Trên đó u quang lưu chuyển tự thành chuẩn mực, uy nghiêm lạnh thấu xương khí cơ, thẳng đến tâm thần.

“Cái gì? !” Quỷ giới sứ giả trừng mắt trợn tròn, lộ ra chấn kinh.

Hắn ngàn vạn không nghĩ đến, La Quan lại có thể trảm ra kiếm này, nháy mắt sinh ra cực lớn báo động.

“A a a! Cho bản sứ mở!”

Quỷ giới sứ giả trực tiếp hiển lộ ra bản thể, rõ ràng là 1 tôn, thân thể hơn 100 trượng quỷ vật, quỷ khí vận chuyển bàng bạc, muốn tránh thoát huyết sắc xiềng xích.

Bôi nghĩ nghĩ đôi mắt sáng tỏ, “Muốn chạy trốn? Tiểu đệ của ta một kiếm này, ngươi lại thụ lấy!” Trong tay nàng, hình ti quỷ sách huyết quang đại thịnh, xiềng xích “Rầm rầm” rung động, ngạnh sinh sinh đem Quỷ giới sứ giả giam cầm nguyên địa.

Ông ——

Kiếm ảnh chém xuống, lấy Quỷ giới bản nguyên vì phong, không nhìn Quỷ giới sứ giả phòng ngự, nháy mắt chém vào đến trong cơ thể hắn. Trảm linh chi ý bộc phát, từ bên trong tự đứng ngoài như liệt hỏa càn quét, khiến Quỷ giới sứ giả biểu lộ một chút vặn vẹo, phát ra thê lương tru lên, miệng mũi thất khiếu có thể thấy được hắc vụ tuôn ra, là hồn thể bị thương bố trí.

Bình tĩnh mà xem xét, kiếm này tung lấy Quỷ giới bản nguyên, dung hợp trảm linh chân ý, nếu không phải bôi nghĩ nghĩ kiềm chế, cũng căn bản trảm không trúng Quỷ giới sứ giả. Dù là phá vỡ mà vào nó thể nội, thụ La Quan tu vi hạn chế, nhiều nhất chỉ là thống khổ chút, không cách nào tạo thành căn bản tính tổn thương.

Nhưng một kiếm này mấu chốt nhất chỗ, cũng không phải là giết địch, mà là muốn đánh vỡ Quỷ giới sứ giả, đối Quỷ giới hình chiếu phong tỏa. Bây giờ, mục đích này đã đạt tới, La Quan gấp rút thở hào hển, thể nội "Răng rắc" vài tiếng liền vang, nhịn không được phun ra máu tươi, nhưng hắn lại mặt lộ vẻ tiếu dung.

Oanh ——

Thiên khung phía trên đột nhiên vỡ vụn, xuất hiện một cơn lốc xoáy, sau một khắc một bộ áo đỏ, trực tiếp bước vào trong đó, thình lình chính là một cái khác bôi nghĩ nghĩ, khí tức, bề ngoài hoàn toàn tương tự.

"Đáng chết!" Quỷ giới sứ giả cắn răng gầm thét, "Nhân tộc tiểu bối, hỏng bản sứ cơ duyên, ngày khác ta tất để ngươi hồn phi phách tán!"

Lưỡng giới thân đều tới, liên thủ phía dưới thực lực tăng vọt, hắn bị thương phía trước chưa chắc là đối thủ.

“Đi!”

Tâm niệm nhất định, Quỷ giới sứ giả thi triển bí thuật, đánh đổi khá nhiều tránh thoát huyết sắc xiềng xích, hóa thành quỷ ảnh phóng lên tận trời.

“Hừ!” Cái thứ 2 bôi nghĩ nghĩ, phát ra cười lạnh một tiếng, hôm nay lưỡng giới thân kém chút bị hủy, nàng quét qua lười biếng tư thái, quanh thân uy nghiêm khí cơ lưu chuyển.

“Muốn đi, không có đơn giản như vậy!”

Hiện thế bôi nghĩ nghĩ gật đầu, “Không sai, hôm nay đã xuất thủ, từ phải bỏ ra đại giới.”

Oanh ——

2 người thân hóa lưu quang, đuổi sát cửu thiên chi thượng, “Ầm ầm” nổ vang rung trời tùy theo bộc phát, khiến cho thiên khung vỡ nát.

“A!” Một tiếng hét thảm xa xa truyền đến, tiếp theo là tức hổn hển gào thét, “Bôi nghĩ nghĩ, bản sứ tất báo mối thù hôm nay!”

Sau một khắc, 2 đạo lưu quang rơi xuống, tại La Quan trước mặt hóa thành 2 cái bôi nghĩ nghĩ.

Giờ phút này cường địch bị đánh lui, các nàng triển lộ bản tính, dù bề ngoài hoàn toàn tương tự, lại cho người ta 2 loại hoàn toàn khác biệt cảm giác.

Một mặt mơ hồ, đôi mắt nửa mở nửa khép, như sắp ngủ chính là Quỷ giới bôi nghĩ nghĩ.

Bên cạnh nét mặt tươi cười như hoa, nhất cử nhất động, đều câu tâm thần người chính là hiện thế bôi nghĩ nghĩ.

“Tiểu đệ, hôm nay đa tạ ngươi, không phải tỷ tỷ hôm nay, liền muốn thiệt thòi lớn.” Hiện thế bôi nghĩ nghĩ mỉm cười mở miệng, giọng điệu nhu hòa.

Thấy bên cạnh không có động tĩnh, đẩy nàng 1 đem, “A… A a, đúng đúng, hôm nay ngươi giúp đại ân, trước đó sổ sách liền xóa bỏ.”

Nói xong, nàng gãi gãi đầu, như nghĩ đến cái gì, lật tay lấy ra một quyển sách, lật vài tờ tìm tới đối ứng nội dung, cũng không biết từ chỗ nào mang tới một cây bút, đánh một cái to lớn “Xiên” hào.

“Ừm, thanh toán xong.”

La Quan khóe miệng co quắp một chút, hắn ngược lại là không nghĩ tới, vị này còn có ký sổ vốn thói quen.

Có lẽ là phát giác được, trong không khí một tia quỷ dị, Quỷ giới bôi nghĩ nghĩ trên mặt, lộ ra một chút không có ý tứ, “Cái kia… Ta trí nhớ không tốt lắm, còn luôn luôn yêu mệt rã rời, vì ngăn ngừa mình quên cái gì, thích không có việc gì ghi lại mấy bút…”

“Khục! Không sao, vốn là thiếu… Tỷ tỷ ân tình, ngài làm như vậy không gì đáng trách.” Lưỡng giới thân tuy là 2 người, lại cùng thuộc bản nguyên một thể, hắn chỉ do dự một chút, hay là diên tiếp theo xưng hô thế này, trực giác nói cho hắn tốt nhất, không muốn khác nhau đối đãi.

“Tỷ tỷ, xin hỏi nhà ta sư tôn Dư Nhược Vi, bây giờ tình trạng như thế nào?” Thực tế là, vị này mơ hồ dáng vẻ, để người lo lắng.

Đừng cứu người cứu người, cuối cùng lại đem Dư Nhược Vi, cứu thành 1 con quỷ.

Đương nhiên, La Quan tuyệt đối không có, xem thường quỷ ý tứ, chẳng qua là cảm thấy Dư Nhược Vi hay là làm người tương đối tốt một chút.

“A, ngươi nói tiểu nha đầu kia a, yên tâm đi, ta tại Quỷ giới bên trong, tìm một chỗ uẩn dưỡng hồn phách bảo địa, nàng từ đó được chỗ tốt không nhỏ, cho nên còn nhiều hơn ngủ say một đoạn thời gian, có ta ở đây ngươi yên tâm.” Quỷ giới bôi nghĩ nghĩ rốt cục thanh tỉnh không ít, lúc nói chuyện, dùng sức vỗ vỗ ngực, lập tức một trận sóng lan mãnh liệt, La Quan trợn tròn cả mắt một chút.

Hiện thế bôi nghĩ nghĩ híp híp mắt, “Được rồi, Quỷ giới bên kia không thể trống chỗ, cũng được đề phòng Quỷ giới sứ giả giở trò xấu, ngươi nhanh đi về đi.”

“Ừm, ta lúc này đi.” Quỷ giới bôi nghĩ nghĩ biểu lộ, lộ ra mấy điểm nghiêm túc, đối La Quan nói: “Ngươi ngược

lại là nhắc nhở ta, kế tiếp còn muốn chiếu cố Dư Nhược Vi, coi như trước đó sổ sách xóa bỏ, về sau ngươi hay là thiếu ta nhân tình, cho nên ta có một việc muốn nhờ ngươi."

La Quan mặt lộ vẻ nghiêm nghị, "Đương nhiên, mời tỷ tỷ phân phó!"

Quỷ giới bôi nghĩ nghĩ đối với hắn phản ứng rất hài lòng, nở nụ cười, lập tức ngốc manh diệt hết, càng thêm lộ ra mị hoặc vô song, "Ừm, ngoan."

Trong không khí, nhiệt độ đột nhiên giảm xuống.

Nàng lại phạm mơ hồ, gãi gãi đầu nhìn về phía hiện thế thân, thấy mặt nàng vô biểu lộ bộ dáng, thực tế không nghĩ ra nguyên nhân, dứt khoát cũng không để ý tới nàng, lật tay lấy ra 1 khối ngọc bài, toàn thân trắng noãn không vết, mặt ngoài điêu khắc 1 con, giống như đúc hồ ly, 9 đuôi như ẩn như hiện.

"Ngọc bài này, là ta kỳ núi thị tín vật, nếu có cơ hội hi vọng ngươi có thể tiến về kỳ núi, thay ta tế bái một chút tổ tiên. Ngoài ra, nó còn có thể cảm thấy được, kỳ núi thị huyết mạch khí tức, nếu có thể trên thế gian gặp được, còn xin thay trông nom một hai."

Lúc nói chuyện, Quỷ giới thân thần sắc túc mục, đáy mắt hiện lên một tia ảm đạm.

La Quan 2 tay tiếp nhận, "Vâng, La Quan ghi lại, mời tỷ tỷ yên tâm."

“Ừm, ngoan… Ách…” Cảm thụ được, đột nhiên lạnh hơn mấy phần không khí, Quỷ giới thân vô tội trừng mắt nhìn, mang theo một chút hoảng hốt mà nói: “Cái kia, ta đi a, tiểu đệ lần sau gặp lại.”

Nàng phất phất tay, quay người mấy bước quá khứ, thân ảnh nhạt đi biến mất không thấy gì nữa.

“Hừ! Người đều đi, còn nhìn đâu?” Bôi nghĩ nghĩ 1 bộ, ăn 3 cân núi xanh tra ngữ khí, hơi có vẻ tức giận.

La Quan mí mắt cuồng loạn, đây coi là cái gì? Ta ăn chính ta dấm? ! Mà lại, cái gì cũng không có được rồi, ngài đây là làm gì?

“Ây… Ha ha… Tỷ tỷ nói đùa, nàng cũng là tỷ tỷ, tiểu đệ tự nhiên cung kính.”

Bôi nghĩ nghĩ cắn răng, “Không được, ngươi giúp nàng một sự kiện, cũng được giúp ta một sự kiện, dạng này mới công bằng.”

Đạo lý là tính như vậy sao? La Quan sờ mũi một cái, quả quyết từ bỏ rơi thảo luận suy nghĩ, “Mời tỷ tỷ phân phó!”

Bôi nghĩ nghĩ trên mặt, lúc này mới lộ ra cười bộ dáng, xích lại gần mấy bước đang chuẩn bị nói chuyện, đột nhiên quay người nhìn lại. Chính rón rén, nghĩ lặng lẽ chạy trốn âm quạ, lập tức đứng thẳng bất động nguyên địa, trừng lớn huyết mâu lộ ra sợ hãi, “Xong xong!”

Kiến thức trước đó, bôi nghĩ nghĩ thủ đoạn về sau, nó

căn bản không dám chạy, 1 cái nguyên địa cao nhảy, “Bành” một tiếng quỳ xuống đất, hét lớn: “Tiểu quạ bái kiến nghĩ nghĩ đại nhân, trước đó tiểu nhân có mắt không tròng, như có mạo phạm…”

Bôi nghĩ nghĩ tiện tay vung lên, “Bành” một tiếng âm quạ tại chỗ sụp đổ, hóa thành một đoàn tinh thuần âm khí, bị nàng một ngụm nuốt vào, “Tiểu bằng hữu, về sau không nên suy nghĩ bậy bạ a, sẽ bị đánh chết.”

Lúc này mới xoay người lại, cười tủm tỉm nói: “Tiểu đệ, chúng ta kế tiếp theo… A, đúng, ngươi vừa rồi hẳn là không suy nghĩ lung tung a?”

La Quan nghiêm túc, nghiêm túc lắc đầu.

“Ngoan!” Bôi nghĩ nghĩ hài lòng gật đầu, “Ta nói chính sự, tỷ tỷ dù tu thành lưỡng giới thân, nhưng thủy chung thiếu một phần khói lửa nhân gian, không cách nào chân chính neo định hiện thế, như lục bình không rễ, hao tổn đều đến từ tự thân. Cho nên, hi vọng tiểu đệ ngươi có thể hết sức giúp đỡ a.”

La Quan gật đầu, “Tỷ tỷ sự tình, La Quan nghĩa bất dung từ!”

“Tốt! Tỷ tỷ liền biết, ngươi không phải kia vong ân phụ nghĩa…” Bôi nghĩ nghĩ tiếu dung tươi đẹp, cả người như đang phát sáng, nàng nhìn La Quan một chút, lại liếc mắt nhìn, trên mặt nhiều tầng 1 nhàn nhạt hồng hà.

La Quan tâm lý, một chút liền không chắc, ánh mắt này làm sao có chút sợ người?

“Khục! Tỷ, ta thế nào giúp ngươi?”

Bôi nghĩ nghĩ cắn môi một cái, “Cái gọi là khói lửa nhân gian, bất quá sinh lão bệnh tử mà thôi, đằng sau 3 cái tuyển hạng đối ta mà nói, có chút không quá hiện thực, ngược lại là cái thứ 1, thế nhưng là thử một chút.”

4 cái tuyển hạng?

Sinh lão bệnh tử? Bệnh cũ chết không được, vậy liền chỉ còn cái “Sinh” rồi?

Sinh!

Cái nào sinh? Làm sao sinh? … Cùng ai sinh! ? !

La Quan phi thường cố gắng khống chế, mình không nên nghĩ lệch, dù sao âm quạ hạ tràng, rõ mồn một trước mắt a. Nhưng bôi nghĩ nghĩ biểu lộ, ngữ khí, ánh mắt, kia sền sệt, thông đồng dựng ý vị, để hắn trán “Bá” một chút, trải rộng mồ hôi lạnh.

“… Tỷ.”

“Cái kia, ngươi nói sinh, cùng ta lý giải cái kia sinh, sẽ không là 1 cái sinh a? ?”

Bôi nghĩ nghĩ ném đến cái ánh mắt, “Không sai, chính là cùng 1 cái.”

“Chỉ cần tỷ tỷ hoài thai, sinh hạ một đứa bé đến, liền cùng hiện thế có ràng buộc, nhưng bởi vậy hoàn thành

neo định, việc này chỉ có ngươi có thể giúp ta. Hay là nói, tiểu đệ ngươi nhẫn tâm nhìn ta, đi tìm người khác sao?”

La Quan người đều tê dại, trừng mắt bôi nghĩ nghĩ, “Không được không được! Tỷ, ngài là chị ruột ta được không? Việc này cũng không thể nói lung tung, tiểu đệ đối với ngài sùng bái, như nước sông cuồn cuộn kéo dài không dứt, nhưng cho tới bây giờ đều chưa từng có, chút điểm bất kính chi ý.”

“Cái kia, ta biết, tỷ ngươi nói đùa đúng không? Ha ha, a a a a, có khác biện pháp, khẳng định còn có khác biện pháp, tiểu đệ không tiếc máu chảy đầu rơi, cũng cho ngài xử lý!”

Bôi nghĩ nghĩ mặt lộ vẻ u oán, cắn răng nói: “Tiểu nam nhân, ngươi thương ta tự tôn.”

La Quan không nói lời nào.

Đáp ứng! ? !

Nói đùa cái gì, đây chính là 1 tôn Cửu Vĩ hồ yêu hồn, có thể cùng Quỷ giới sứ giả đối kháng đại lão, coi như tắm rửa sạch sẽ nằm trên giường, ngươi đuổi kịp?

Gặp qua vỡ nát cơ không có? ? Tưởng tượng một chút, một cây tráng kiện cột sắt, để vào trong đó hạ tràng , mặc ngươi là bách luyện kim cương, cũng được trực tiếp thành cặn bã.

Lại hoặc là, 2 đầu chân dài kẹp lấy, liền khai tiệc!

Tiểu la lỵ yếu ớt thanh âm, tại não hải vang lên, “Cửu Vĩ hồ tâm tùy ý biến, ngược lại sẽ không xuất hiện, ngươi suy nghĩ như vậy thảm kịch, nhưng lưỡng giới thân sinh con neo định hiện thế gian nan đến cực điểm, lại thêm lấy Cửu Vĩ hồ thực lực, trạng thái, muốn thai nghén tân sinh khó càng thêm khó, sợ muốn âm dương tương hợp mấy chục ngàn lần, mới có thể tranh thủ chút điểm xác suất.”

“Mà lấy Cửu Vĩ hồ trời mị chi thể, ngươi nguyên dương khó thủ, không sang tháng hơn liền đem tiêu thụ lập xương, nhẹ thì như vậy nguyên dương khô kiệt, nặng thì tê liệt biến thành phế nhân… La Quan, trên đầu chữ sắc có cây đao, nhớ lấy nhớ lấy.”

La Quan chỉ cảm thấy trán xiết chặt, mồ hôi lạnh ròng ròng.

Cái này mẹ nó, so chết đều đáng sợ!

Không được không được, tuyệt đối không được!

Chương 552 : Phá lão Long mộng đẹp

Bôi nghĩ nghĩ bĩu môi, “La Quan, có phải hay không là ngươi vậy lão sư, nói với ngươi cái gì? Ta kỳ núi thị tự có diệu pháp… Thôi, ngươi cái này tiểu thân bản đích xác yếu chút, sau này hãy nói.”

Nàng thở dài, “Đã đơn giản nhanh gọn biện pháp, ngươi không muốn tuyển dụng, vậy cũng chỉ có thể dùng đần biện pháp, tại hiện thế lập một phương Quỷ giới , khiến cho phụng ta làm chủ, lại mượn muôn vàn quỷ vật nguyện lực cùng hiện thế neo định… Ai, tốn thời gian phí sức!”

La Quan tranh thủ thời gian gật đầu, “Cái này tốt, cái này tốt!”

Bôi nghĩ nghĩ trợn mắt trừng một cái, “Được rồi, ngươi không nguyện ý, tỷ tỷ còn có thể cho ngươi vuốt thẳng rồi? Đã tuyển đần biện pháp, vậy cái này đầu quỷ vật liền không giết.”

Nàng đưa tay một trảo, Thiên U thành chủ trực tiếp bị kéo đến trước mặt, gia hỏa này ngược lại là dứt khoát, “Phù phù” một tiếng quỳ xuống, “Âm u quỷ thành Thiên U, bái kiến tôn thượng!”

Cung kính vạn điểm nhãn quan miệng mũi, 1 bộ ta cái gì cũng không biết, cái gì cũng không thấy biểu lộ, cầu sinh dục vọng tràn đầy.

Bôi nghĩ nghĩ thản nhiên nói: “Đưa ngươi tình huống, nói với hắn một chút.”

“Vâng.” Thiên U thành chủ đáy lòng, thật dài thở ra một hơi, sống sót, hắn có chút muốn khóc. Nhưng ý niệm này chỉ tồn tại 1 hơi, liền bị trực tiếp đè xuống, hắn khom mình hành lễ, “Tử vong chi hải dưới trướng, âm u quỷ thành Thiên U, bái kiến La Quan đại nhân!”

Một đầu quy nhất cảnh đỉnh phong lão quỷ, đối mặt 1 người tộc Kim Đan, kém chút quỳ xuống đất hành lễ.

“Âm u quỷ thành tổng cộng có 3 vị thành chủ 1 trong, thuộc hạ sắp xếp tại trung cấp, dưới có 100 đạo trên có Vạn Uyên 2 vị thành chủ, 100 đạo tu vi so thuộc hạ hơi yếu, Vạn Uyên thì đã bước vào quy nhất cảnh, là âm u quỷ thành bên trong gần với âm quạ cường giả.”

“Ngày thường, ta cùng cung phụng âm quạ quỷ tôn… Ách, chính là trước đó, được tôn bên trên giết chết đầu kia âm quạ, nó đến từ Quỷ giới, cụ thể thân phận thuộc hạ cũng không hiểu biết. Ngoài ra, thành nội có quỷ vật hẹn 1 triệu, quy nhất cảnh 6 vị, những người còn lại chưa kể.”

Tử vong chi hải!

Hiện thế Quỷ giới 1 trong, đại danh La Quan đã sớm nghe nói, ánh mắt chớp lên, “Tỷ, ngài là muốn đoạt toà này âm u quỷ thành?”

“Hiện thế Quỷ giới rất khó sáng tạo, Quỷ giới sứ giả

chiếm cứ ưu thế, cũng không biết hao phí bao nhiêu thời gian, mới dựng lên tử vong chi hải. Đã trở mặt rồi, dứt khoát đem sự tình làm tuyệt, ngươi giúp ta cầm xuống âm u quỷ thành, neo định hiện thế chính là mài nước công phu."

Bôi nghĩ nghĩ đưa tay một chỉ, "Hắn liền xem như, ta đưa cho ngươi một quân cờ, làm tốt liền giữ lại, không hài lòng liền phế."

Nói, hình pháp quỷ sách đánh ra một đoàn quỷ khí, chui vào Thiên U thể nội.

Thiên U mặt tái đi, biết được từ đó về sau, sinh tử đều không tại chưởng khống, có thể nghĩ nghĩ âm quạ hạ tràng, có thể còn sống đã tính gặp may mắn.

Hắn quay người, cung kính cong xuống, "Thuộc hạ, bái kiến La Quan đại nhân, hết thảy mặc cho phân phó."

Bôi nghĩ nghĩ phất tay áo vung lên, "Cút đi, trước ổn định âm u quỷ thành, La Quan tự sẽ đi tìm ngươi."

Bá ——

Thiên U Quỷ vương thân ảnh, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Bôi nghĩ nghĩ xoay người nhìn lại, "Tiểu La Quan, ngươi có cái gì lo nghĩ, hỏi đi."

La Quan nói: "Nghĩ nghĩ tỷ, như ngươi lời nói Quỷ giới sứ giả trả giá vô số tâm lực, mới sáng tạo âm u quỷ

thành, sao lại trơ mắt để chúng ta chiếm cứ?”

“Yên tâm, hôm nay hắn bị thiệt lớn, ít nhất phải tĩnh dưỡng một đoạn thời gian, thương thế khỏi hẳn trước đó, không dám rời đi.” Bôi nghĩ nghĩ cười lạnh, “Đợi chiếm âm u quỷ thành, triệt để neo định hiện thế, có hình ti quỷ sách tương trợ, ta cũng không sợ hắn!”

La Quan trong lòng an tâm một chút, Quỷ giới sứ giả không cách nào giáng lâm, việc này mới có khả thi.

Hắn suy nghĩ một chút, trầm giọng nói: “Nghĩ nghĩ tỷ, long cung sự tình đã đến khẩn yếu quan đầu, đợi tìm tới mở ra long mộ chi pháp, ta liền tiến về âm u quỷ thành.”

Hắn bây giờ thời gian khẩn trương, nhưng bôi nghĩ nghĩ sự tình, vẫn là phải xử lý.

“Ừm, ngươi nhìn xem an bài đi.” Bôi nghĩ nghĩ ngáp một cái, “Bây giờ dù quà vặt hai ngụm, nhưng cũng phế đại lực khí, ta phải nghỉ ngơi đi, ngươi cũng trở về đi.”

Thanh âm rơi xuống, trước mắt thế giới lập tức mơ hồ.

Bá ——

La Quan mở 2 mắt ra, đã trở lại Long nữ tẩm cung, trong long cung hết thảy như lúc ban đầu, hiển nhiên vẫn chưa bị phát giác. Cúi đầu nhìn thoáng qua, vẫn thắt ở chỗ cổ tay tóc, hắn vuốt vuốt giữa lông mày, lộ ra mấy điểm cười khổ.

Thời gian này, là càng phát ra bận rộn!

Âm u quỷ thành…

Có Thiên U làm nội ứng, lại thêm trước đó, nắm giữ Quỷ giới bản nguyên cùng trảm linh chân ý dung hợp, La Quan cũng không sợ. Kém nhất còn có bôi nghĩ nghĩ làm học thuộc lòng, cũng không thể ta xuất lực làm việc, gặp được nguy hiểm, khi tỷ vung tay mặc kệ a?

Vấn đề không lớn!

La Quan thở sâu, đè xuống lăn lộn tâm tư, cẩn thận cảm giác một chút, Thập Tứ Mục cùng Ứng long nữ khí tức đều hoàn hảo, không có ngoài ý muốn nổi lên. Mơ hồ trong đó, hắn có thể phát giác được, đến từ Thập Tứ Mục khí tức xao động, như trọng áp dưới núi lửa, càng phát ra hừng hực.

Nó khoảng cách phá cảnh, tới một bước xa!

Nhanh thì hai ba ngày, chậm thì 7-8 ngày, ngay tại dưới mắt.

Hô ——

La Quan thở ra một hơi, nhắm mắt tu luyện, khôi phục thương thế trên người.

Rất nhanh, 3 ngày thời gian quá khứ.

Ứng long nữ trong tẩm cung, La Quan mở 2 mắt ra, đứng dậy một trận “Lốp bốp” xương cốt nổ đùng, phun ra một ngụm trọc khí.

Cả người, thần thái sáng láng!

Chân Long chi thể quả nhiên cường đại, trước đó tại Quỷ giới hình chiếu bên trong, bị thương đều đã khỏi hẳn.

Lại thêm, hấp thu hồn châu lực lượng, cùng Bích Ngọc Thiên Hỏa Kim liên rèn luyện hiệu quả, La Quan trạng thái trước nay chưa từng có tốt.

Hồn phách lớn mạnh, ý niệm thanh minh trôi chảy, thậm chí thể nội pháp lực đều càng thêm tinh thuần, dù nhưng vẫn bị khốn tại Kim Đan mười lăm tầng, nhưng pháp lực phẩm chất lại có một chút tăng lên.

Đến tận đây, La Quan rốt cuộc minh bạch, Bích Ngọc Thiên Hỏa Kim liên cường đại, nó liền như 1 con to lớn lò luyện, nhưng trợ giúp rèn luyện tu sĩ thể nội pháp lực, loại bỏ tạp chất không ngừng trở nên càng thêm tinh thuần, tiến tới sinh ra cùng loại cảnh giới đột phá, pháp lực chất biến hiệu quả.

“Ừm? !” La Quan tâm thần khẽ động, nháy mắt có cảm giác biết, nhìn về phía Trấn Long Uyên phương hướng, “Thập Tứ Mục đột phá, động tĩnh này, thật sự là không tiểu!”

“Con rồng già kia vương, đoán chừng cũng kìm nén không được, chẳng mấy chốc sẽ động thủ… Lão sư, chúng ta cũng nên sớm chuẩn bị.”

…

Trấn Long Uyên!

Một nháy mắt khủng bố cực nóng khí tức, bỗng dưng từ chỗ sâu bộc phát, lại khiến cả tòa Trấn Long Uyên nước biển, đều trực tiếp sôi trào.

Trấn thủ bên ngoài mấy tên dạ xoa, vội vàng không kịp chuẩn bị bị quét trúng, lúc này phát ra kêu thê lương thảm thiết, lại có hỏa diễm trên người bọn hắn dấy lên. Mà thảm nhất, thì là bị trấn áp nghiệt giao, bị tỏa liên giam cầm tại đáy biển, nó không có cách nào né tránh, thân hình khổng lồ điên cuồng lăn lộn, “Ầm ầm” tiếng vang bên trong, nương theo lấy “Ầm ầm” mùi khét lẹt.

Bá ——

Một thân ảnh, xuất hiện tại bên ngoài Trấn Long Uyên, Ứng Chân lão Long mặt lộ vẻ kinh hỉ, phất tay áo vung lên mảng lớn thủy linh chi lực rơi xuống, đem nghiệt giao cùng mấy tên dạ xoa cứu, “Các ngươi tất cả đi xuống, phong tỏa Trấn Long Uyên , bất kỳ người nào không được đến gần!”

“Vâng.”

“Rống —— “

Phương xa, chính chạy tới đông đảo thân ảnh, phát giác được lão Long vương khí tức, cũng nghe đến hắn lấy tu vi phát ra mệnh lệnh.

Nhao nhao dừng bước lại, xa xa sau khi hành lễ rút đi.

Ứng Chân lão Long một bước phóng ra, trực tiếp tiến vào Trấn Long Uyên, rất mau tới đến 16 cây, tráng kiện cột đá ở giữa, bây giờ kia từng đạo xiềng xích, bị cực nóng khí tức đốt màu đỏ bừng, thân thể tăng vọt một đoạn, chừng 100 trượng Thập Tứ Mục, một thân cực nóng khí tức, bốc hơi phun trào như bừng bừng đại hỏa.

Bành trướng Long khí cùng tràn đầy sinh cơ, thấy Ứng Chân lão Long tâm hoa nộ phóng, vỗ tay cười to, “Tốt, tốt! Thập Tứ Mục, ngươi chung quy không có để bổn vương thất vọng! !”

Bá ——

Thập Tứ Mục mở mắt ra, hổ bạch kim sắc to lớn mắt rồng, nhìn về phía Ứng Chân lão Long, “Lão Long vương, nói chuyện cần phải giữ lời a, ta bây giờ đã phá cảnh, ngươi khi nào thả ta ra ngoài, cùng Long nữ gặp nhau a? ? Hắc hắc, ta thế nhưng là đã không kịp chờ đợi!”

Ứng Chân lão Long đáy mắt, hiện lên một tia băng hàn, sắp chết đến nơi còn có tâm tư này, mặt ngoài lại cười xán lạn, “Bản long vương nhất ngôn cửu đỉnh, tự nhiên nói lời giữ lời, ngươi trước vững chắc cảnh giới điều trị khí tức, đợi thật giao thân thể ổn định về sau, bản long vương liền mang Long nữ tới gặp ngươi.”

“Yên tâm, ta nữ nhi này là Tứ Hải trong long cung, chói mắt nhất 1 viên minh châu, không biết bao nhiêu tuổi trẻ Giao long trong lòng còn có ái mộ, bản long vương vẫn luôn không có bỏ được gả cho. Thập Tứ Mục ngươi

thiên phú dị bẩm, huyết mạch cường đại đã có ngụy long chi tư, đang cùng ta cái này ái nữ xứng.”

Thập Tứ Mục cười to, “Ha ha ha! Lão Long vương, lời này của ngươi nói, Thập Tứ gia ta đều nóng vội khó nhịn, vậy ngươi liền tranh thủ thời gian chuẩn bị đi, ta trước ổn định tu vi.”

“Tốt tốt tốt.”

Ứng Chân lão Long cười gật đầu, lại xác định một phen, Trấn Long Uyên dưới bố trí, xác định Thập Tứ Mục không cách nào thoát thân, lúc này mới giấu trong lòng kích động rời đi.

Lưỡng Cực Thăng Long đan chuẩn bị rốt cục hoàn thành, chỉ cần hết thảy thuận lợi, hắn liền có thể nhờ vào đó phá cảnh lại sống 10,000 năm. Đến lúc đó tự có lớn đem thời gian, không ngừng ma luyện thân rồng, có lẽ có thuế biến Chân Long ngày.

Rất nhanh, Ứng Chân lão Long đi tới Tiềm Long uyên, “Thanh linh, vi phụ tới thăm ngươi.”

Ứng Thanh Linh đứng dậy, cung kính hành lễ, “Bái kiến phụ vương.” Nàng dừng một chút, nói: “Hôm nay, ngài tựa hồ tâm tình rất tốt?”

“Ha ha ha! Là, vi phụ bị nhốt này cảnh đã mấy ngàn năm, từ đầu đến cuối khó được tấc tiến vào, bây giờ rốt cục có phá cảnh thời cơ.” Ứng Chân lão Long cười to vài tiếng, “Thanh linh a, việc này cũng cùng ngươi có liên quan, vi phụ phá cảnh còn cần ngươi toàn lực

tương trợ.”

Ứng Thanh Linh trên mặt, lộ ra một tia kinh ngạc, toàn tức nói: “Nếu có thể đến giúp phụ vương, nữ nhi tự nhiên hết sức nỗ lực!”

“Tốt! !” Ứng Chân lão Long lại là một trận cười to, thoải mái đến cực điểm, “Hôm nay ngươi liền tạm dừng tu luyện, điều chỉnh tự thân trạng thái… Đại khái ngày mai, vi phụ liền có thể nếm thử phá cảnh, tất cả chuẩn bị đều đã hoàn thành, đến lúc đó ta tự mình mang ngươi tới.”

“Vâng, phụ vương.”

Ứng Chân lão Long quay người rời đi.

Nhìn xem hắn bóng lưng, Ứng Thanh Linh không hiểu nghĩ đến, trước đây không lâu nằm mơ.

“Sẽ không, phụ vương đối ta sủng ái có thừa, lần này chỉ là để ta, trợ hắn tu hành mà thôi, tất nhiên không có hung hiểm.”

Hít một hơi, nàng ngồi xếp bằng, nhắm mắt điều tức.

Cùng lúc đó.

Long cung biên giới, to lớn Đoạn Long thạch trước, che lấp thân ảnh La Quan, ngắm nhìn toàn bộ long cung.

Tỏa ra ánh sáng lung linh, óng ánh chói mắt!

Vô tận tôn vinh, lộng lẫy.

Nhưng che giấu tại nó dưới, lại là trên đời này lớn nhất dơ bẩn, ác độc! !

“Lão sư, như Ứng Chân lão Long như vậy, sống qua lâu đời tuế nguyệt, bàn tay vô thượng đại quyền, hưởng hết tôn vinh phú quý, lại được thọ hết chết già người, vì sao còn không thỏa mãn? Vì kéo dài hơi tàn, mà ngay cả loại sự tình này đều làm được.”

Huyền Quy cười lạnh, “Càng như vậy, càng không nỡ chết, thậm chí đầu này lão Long còn muốn lấy, đoạt được 10,000 năm thọ nguyên về sau, lại nhất cử thuế biến Chân Long.”

La Quan mặt lộ vẻ đùa cợt, “Si tâm vọng tưởng! Không nói đến lần này hắn chú định thất bại, tung thật có thể thành công, làm loại này ác độc tục mệnh pháp, cũng đem đoạn tuyệt hóa rồng con đường.”

Liền để hắn, phá con rồng già này mộng đẹp!

—

—

—

—

—

Chương 553 : Ta Ứng Chân, giết vợ ăn tử

Ngày thứ 2, long cung giới nghiêm!

Ứng Chân lão Long hạ lệnh triệu Tứ Hải long duệ, vài đầu hợp nhất cảnh lão Long trấn thủ long cung, lại mệnh cái khác long chúc, Thủy tộc các loại, đều lưu tại trong cung điện, không được tùy ý ra ngoài.

Trong lúc nhất thời, dạ xoa tuần hành, nghiệt giao cuồn cuộn.

Một phái túc mục trầm ngưng!

Ngay tại cái này bầu không khí bên trong, Ứng Thanh Linh bước ra Tiềm Long uyên, khom mình hành lễ, “Bái kiến phụ vương, nữ nhi đã chuẩn bị thỏa đáng.”

Ứng Chân lão Long trên dưới dò xét một chút, Ứng long nữ trạng thái, hài lòng cười một tiếng, “Tốt, cái này liền theo vi phụ đi thôi.”

Lưỡng long rất mau tới đến Trấn Long Uyên bên ngoài, Tứ Hải long duệ mấy lão đầu long đã ở chờ, khom người nói: “Bái kiến long vương bệ hạ.”

Ứng long nữ tại sau lưng, đối mấy lão đầu long nhàn nhạt hành lễ.

Ứng Chân lão Long gật đầu, “Hôm nay làm phiền các

ngươi.” Hơi dừng một chút, “Hôm nay bổn vương muốn phá tu hành bình cảnh, có lẽ có một chút động tĩnh truyền ra, ngươi cùng canh giữ ở nơi đây liền có thể, vô luận nghe được cái gì lại hoặc có gì dị thường, đều không thể thiện nhập Trấn Long Uyên, hiểu chưa?”

“Vâng.”

Mấy lão đầu long lĩnh mệnh, chỉ bất quá đáy lòng lại có chút không hiểu, Ứng Thanh Linh 1 cái búp bê long, khả năng giúp đỡ bệ hạ cái gì? Quét nàng một chút, trừ một thân thuần âm khí tức có chút huyền diệu, lại không có gì lạ thường.

Ứng Chân lão Long quay người, kéo lại Ứng Thanh Linh, “Ngoan niếp, chúng ta đi thôi.”

Ứng Thanh Linh mặt ửng đỏ, “Ừm.” Nàng có chút xấu hổ, phụ vương thế mà tại nhiều như vậy Long tộc trưởng bối trước mặt, gọi nhũ danh của nàng.

Đồng thời, đáy lòng phát ra mấy điểm đã lâu thân tình, nàng nhớ được trừ khi còn bé, liền rất ít có thể nhìn thấy, phụ vương nụ cười trên mặt.

Khi còn bé nàng không hiểu, còn từng bởi vì quấn lấy phụ vương mà bị nghiêm khắc quát lớn, sau khi lớn lên mới hiểu được, nguyên lai trong mắt nàng không gì làm không được phụ vương gần như thiên thọ, đã tuế nguyệt không nhiều.

Lần thứ 1 biết được việc này, Ứng long nữ trốn ở tẩm cung khóc thật lâu, mẫu phi ngoài ý muốn chết yểu, long

chúc huynh đệ tỷ muội lại quan hệ đạm mạc, nàng duy nhất dựa vào chính là phụ vương.

Cũng may phụ vương rốt cuộc tìm được, phá vỡ tu hành giam cầm biện pháp, chỉ cần hôm nay thuận lợi, hắn liền có thể giành lấy cuộc sống mới.

Ứng Thanh Linh vô ý thức nắm chặt, Ứng Chân lão Long đại thủ, mặt lộ vẻ tiếu dung.

“Ngoan niếp, làm sao rồi?” Ứng Chân lão Long quay đầu.

Ứng Thanh Linh mỉm cười, nói: “Phụ vương, nữ nhi nhất định sẽ giúp ngài phá cảnh, nhất định… Vô luận trả giá ra sao!”

Hiển thị rõ tình cảm quấn quýt.

Ứng Chân lão Long biểu lộ cương một chút, chợt khôi phục như lúc ban đầu, “Bất luận trả giá ra sao à…” Hắn nói nhỏ một tiếng, cười cười xoay người sang chỗ khác, che lấp tại trong bóng tối khuôn mặt, lộ ra một tia giãy dụa, chần chờ.

Đúng lúc này, hắn đáy mắt hiển hiện một đoàn cũng không rõ ràng ô quang, biểu lộ rất nhanh bình tĩnh lại, trở nên băng lãnh, hờ hững.

“Ta vì Tứ Hải long cung chi chủ, đem tuân theo tiên tổ Chân Long di chí, dẫn dắt toàn bộ Long tộc trở lại thượng cổ huy hoàng thế hệ, lại có thể nào chết đi như thế?”

“Ứng Thanh Linh là bổn vương nữ nhi, ta ban cho nàng sinh mệnh, tự nhiên liền có thể thu hồi lại đến, trợ giúp bổn vương phá cảnh, chính là nàng đời này lớn nhất sứ mệnh!”

Rất nhanh, lưỡng long đi tới Trấn Long Uyên dưới đáy, 16 cây tráng kiện cột đá ở giữa, Thập Tứ Mục giật mình trong lòng, hiện lên mãnh liệt bất an.

Bá ——

Mở mắt ra, liền nhìn thấy Ứng Chân lão Long, cùng hắn nắm Ứng Thanh Linh.

“Lão vương bát đản thật đúng là độc ác, vì mạng sống, con gái ruột đều hại! Cũng may chủ nhân sớm có đoán trước, nếu không hôm nay sợ là dữ nhiều lành ít.”

Đáy lòng thầm mắng, Thập Tứ Mục mặt ngoài 1 bộ kinh hỉ bộ dáng, “Lão Long vương, động tác rất nhanh a, đây chính là trong miệng ngươi, vị kia Tứ Hải long cung hòn ngọc quý trên tay? Hắc hắc, không sai không sai, dài thật tiêu chí cực, mau đem Thập Tứ gia thả, ta tốt cùng Long nữ nói chuyện.”

Ứng Thanh Linh thế mới biết, Trấn Long Uyên dưới lại giam giữ lấy, một đầu không biết nơi nào đến dã giao, nhìn phẩm tướng huyết mạch cực cao, không khỏi mặt lộ vẻ kinh ngạc, “Phụ vương, đây là có chuyện gì?” Nàng vì cực âm long thể, tới gần Thập Tứ Mục về sau, cảm thụ được như lửa lớn rừng rực cực dương khí tức, bản năng sinh ra mấy điểm bất an.

Ứng Chân lão Long híp híp mắt, nói: “Ngoan niếp, cái này dã giao chính là vi phụ, hôm nay phá cảnh mấu chốt, trước đó vì ổn định hắn, tạm tới giả vờ giả vịt thôi. Chờ chút, vi phụ đem thi triển Long tộc bí pháp, đoạt trong cơ thể hắn cực dương chi lực, ngoan niếp ngươi ở bên hiệp trợ, hướng trong đó dung nhập cực âm khí tức, khiến cho âm dương tương hợp trợ vi phụ thuận lợi thu nạp. Việc này hoặc đem hao tổn ngươi một chút nguyên khí, cần tĩnh dưỡng một trận mới có thể khôi phục.”

Ứng Thanh Linh lắc đầu, “Chỉ cần có thể giúp phụ vương, hao tổn một chút nguyên khí tính là gì…”

Không ngờ tới con rồng già này vương, nói trở mặt liền trở mặt, Thập Tứ Mục chửi ầm lên, “Đánh rắm! Lão Long vương ngươi đạp ngựa nói chuyện không tính toán, ngay từ đầu liền muốn hại lão tử! Hại ta cũng liền thôi, Thập Tứ gia cùng ngươi không thân chẳng quen, nhưng ngươi súc sinh này mà ngay cả con gái ruột đều không buông tha, Ứng long nữ ta nói cho ngươi… Ô ô ô…”

Rầm rầm ——

Trói tại 16 cây cột đá bên trên xiềng xích, đột nhiên “Rầm rầm” rung động, đem Thập Tứ Mục chăm chú cuốn lấy, đánh gãy hắn, tái phát không lên tiếng. Hắn Giao long trong 2 con ngươi, lập tức hiện lên lo lắng, chủ nhân ngươi ở đâu? Lão Long vương muốn động thủ, ngài cần phải cứu ta a!

Ứng Chân lão Long sắc mặt âm trầm, “Nói hươu nói

vượn! Ngươi cái này ti tiện dã giao, ý đồ ly gián cha ta nữ, hỏng bổn vương phá cảnh cơ duyên, coi là thật tội đáng chết vạn lần!" Hắn quay người, "Ngoan niếp, chưa nghe cái này dã giao lời nói điên cuồng, ngươi chỉ cần ở bên hiệp trợ là đủ."

Ứng Thanh Linh lại nghĩ tới trước đó mộng, nàng do dự một chút, "Tốt, nữ nhi nghe phụ vương phân phó." Nàng cuối cùng vẫn là không tin, lão Long vương sẽ gây bất lợi cho nàng.

"Tốt!" Ứng Chân lão Long mỉm cười, mặt mày nhu hòa, "Ngươi lại đi vào, ngay tại cái này dã giao thân một bên, đợi vi phụ thôi động trận pháp, rút ra trong cơ thể hắn cực dương chi lực lúc, ngươi liền xuất thủ chính là."

"Ngoan niếp, đợi bổn vương thuận lợi phá cảnh, liền đưa ngươi mẫu phi chết nguyên nhân, cùng an táng chỗ nói cho ngươi… Ai, những năm này không nói cho ngươi, cũng là lo lắng ngươi có làm bận tâm, sẽ lầm tu hành."

Ứng Thanh Linh đôi mắt sáng lên, mặt lộ vẻ kinh hỉ, "Đa tạ phụ vương! Đa tạ phụ vương!" Năm đó mẫu phi ngoài ý muốn chết, bị vội vàng an táng, nàng thậm chí không thể nhìn thấy một lần cuối, liền ngay cả mộ táng chỗ, đều không cho phép biết được.

"Tốt, bình ổn tâm tư, ngoan niếp ngươi lại đi vào đi." Ứng Chân lão Long thở sâu, "Vi phụ bây giờ liền bắt đầu!"

Ứng Thanh Linh thở sâu, bay vào 16 cây cột đá ở giữa,

Thập Tứ Mục liều mạng giãy dụa, có thể khóa liên phía dưới tung thật giao thân thể, cũng khó từ đó tránh thoát, chỉ có thể liều mạng lắc đầu ra hiệu.

“A… Nha nha, tức chết ta vậy! Cái này mẫu giao thực tế là quá ngu, Thập Tứ gia ta đều đã nói toạc, lại vẫn chưa tỉnh ngộ!”

“Xong đời xong đời! Chủ nhân sẽ không phải là, đem ta cấp quên đi? !”

Ứng Chân lão Long phất tay áo vung lên, Trấn Long Uyên chỗ sâu, bỗng nhiên có từng đạo khảm nạm tại vách đá bên trong phù văn sáng lên, cấu thành 1 đạo phong ấn, đem nơi đây trong ngoài ngăn cách.

Ngang rống ——

Một tiếng long ngâm, hắn hiện ra Giao long bản thể, rõ ràng là 1 đầu thân thể gần 200 trượng màu xanh lão giao, đầu có hai sừng dưới bụng 4 chân.

Màu hổ phách to lớn 2 mắt, hướng về Thập Tứ Mục cùng Ứng Thanh Linh, mở cái miệng rộng bỗng dưng hướng về phía trước 1 nuốt.

Ông ——

Ông ——

16 cây cột đá rung động, mặt ngoài băng liệt, có ô quang từ nội bộ phát ra, nương theo “Rầm rầm” mảng lớn đá vụn tróc ra, lộ ra phía dưới 16 cây màu đen hình trụ.

Chất liệu không phải vàng không phải sắt, mỗi cái đều cần mấy người ôm hết, mặt ngoài khắc dấu lấy quỷ dị phù văn, phát ra băng lãnh, khí tức tà ác. Giam cầm Thập Tứ Mục xích sắt, chính là từ màu đen hình trụ bên trong chui ra, cùng nó cùng là một thể, bị đánh vào long cung căn cơ, không thể phá vỡ.

“A a a a!” Thập Tứ Mục kêu thê lương thảm thiết, những cái kia xích sắt mặt ngoài, lại sinh ra vô số mảnh tiểu gai nhọn, bỗng nhiên cắm - nhập trong cơ thể hắn, điên cuồng - rút ra hắn lực lượng, xích sắt lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ, từ cuối gặp thành xích hồng, hướng 16 cây cột sắt lan tràn.

Ứng Chân lão Long rống to, “Thanh linh, ngay tại lúc này!”

Ứng Thanh Linh đưa tay một điểm, thuộc về nàng cực âm chi lực rót vào xích sắt, kia xích hồng chẳng những không có tiêu tán, phản như liệt hỏa nấu dầu, màu sắc nồng đậm gần như vàng ròng.

Liền như chảy xuôi kim sắc trường hà, theo xích sắt rót vào 16 cây màu đen hình trụ, nhất thời làm mặt ngoài hiển hiện điểm điểm kim sắc.

Băng lãnh, khí tức tà ác ở giữa, lại đột nhiên thêm ra một phần, thần thánh, uy nghiêm cảm giác, loại này quái dị cảm thụ, để Ứng Thanh Linh vô ý thức nhíu mày sinh ra chán ghét, động tác trên tay tùy theo hơi ngừng lại.

Ứng Chân lão Long đáy mắt ô quang lưu chuyển, trầm

giọng nói: “Thanh linh, vi phụ phá cảnh thời cơ đã tới, không được xảy ra ngoài ý muốn, ngươi mẫu phi còn tại chờ ngươi đi nhìn nàng!”

Ứng Thanh Linh thở sâu, “Nữ nhi minh bạch! !”

Oanh ——

Âm cực chi lực, nương theo lấy nàng Giao long nguyên khí, liên tục không ngừng rót vào xích sắt.

“A a a a! !”

Thập Tứ Mục điên cuồng giãy dụa, nhưng căn bản không tránh thoát.

Ứng Thanh Linh dần dần phát giác được không đúng, xích sắt lại truyền ra thôn phệ lực lượng, nguyên khí đại lượng xói mòn, nàng chống đỡ không được quá lâu.

“Phụ vương, còn cần bao nhiêu?” Sắc mặt nàng tái nhợt, cắn răng kiên trì.

Ứng Chân lão Long giãn ra Giao long chân thể, một mặt say mê, thoải mái, lúc này hắn thân thể mặt ngoài, nương theo 16 cây hình trụ cùng nhau nổi lên Kim Quang, như sóng nước tại thể đồng hồ chảy xuôi, băng lãnh, trống rỗng sinh cơ, ngay tại nhanh chóng hiện lên, giam cầm hắn tu hành bình cảnh, đã xuất hiện buông lỏng.

Bá ——

Ứng Chân lão Long mở ra 2 con ngươi, màu hổ phách 2 mắt bên trong, như bao trùm tầng 1 mây đen, khuôn mặt ôn hòa mà dữ tợn, cười nhẹ một tiếng, “Còn cần bao nhiêu? Ngoan niếp, phụ vương không có lựa chọn, hôm nay ta đều muốn.”

Rầm rầm ——

Xiềng xích một nháy mắt, quấn ở Ứng Thanh Linh trên thân, để nàng hiển lộ Giao long chân thể, trợn to con mắt lộ ra chấn kinh, “Phụ vương? !”

Ứng Chân lão Long trầm mặc một chút, mỉm cười nói: “Ngươi không phải muốn biết, ngươi mẫu phi vì sao mà chết, lại táng ở đâu bên trong sao? Kỳ thật nàng vốn không nên chết, nhưng ai bảo nàng phát hiện, ta hút mới sinh Giao long tiên thiên linh huyết bí mật chứ? Ngày đó chết vốn nên là ngươi, ngươi mẫu phi quỳ cầu khẩn, chủ động để ta nuốt, chỉ để lại ngươi cầu một đầu sinh lộ, bổn vương liền đáp ứng.”

“Nhưng ngươi trời sinh âm cực chi thể, thượng thiên lại đem đầu này dã giao, đưa đến bổn vương trước mặt, Lưỡng Cực Thăng Long đan vật liệu, lại dạng này chuẩn bị hoàn thành, bổn vương như thế nào nhẫn nại nổi sao? ? Đành phải đối ngươi mẫu phi nuốt lời. Bất quá còn tốt, ngươi hôm nay cũng sẽ bị bổn vương thôn phệ, ngươi cùng ngươi mẫu phi, đều sẽ thành ta Chân Long thân thể một bộ điểm, cũng coi như đoàn viên.”

“Ha ha ha ha! Ha ha ha ha! ! Ta Ứng Chân, không tiếc giết vợ ăn tử, trả giá như thế đại giới, chắc chắn thuế biến Chân Long, ai cũng không thể ngăn ta!”

Ứng Chân lão Long ngửa mặt lên trời cuồng tiếu, đôi mắt tận thành bóng đêm, tà ác, thần thánh khí tức xen lẫn, chấn động, bị Trấn Long Uyên phong ấn ngăn cách.

Ầm ầm ——

Cực dương, cực âm chi lực bị điên cuồng - rút ra, lấy xích sắt cùng 16 hình trụ làm môi giới, rót vào Ứng Chân lão Long thể nội, ngưng tụ ra 1 viên mới long đan.

Cái này, chính là Lưỡng Cực Thăng Long đan.

Thăng, cũng vì sinh!

Đúng lúc này, một thanh âm tại Thập Tứ Mục não hải vang lên, “Tiểu thập 4, có thể động thủ.”

Bá ——

Đã sớm hoảng đến, sắp đái tháo Thập Tứ Mục, vừa đưa ra tinh thần, tiềm lực kích phát trực tiếp một tiếng long ngâm, “Ứng Chân, ngươi súc sinh này tử kỳ đến!”

—

—

—

—

—

Chương 554 : Nghịch chuyển âm dương, Chân Long hư ảnh

La Quan sớm có phân phó, muốn phá hôm nay chi kiếp, không thể sớm cũng không thể chậm, nhất định phải tại thời cơ thỏa đáng… Giờ khắc này, Thập Tứ Mục rốt cục đợi đến!

Gào thét qua đi, nó vội vàng vận chuyển chủ nhân ban thưởng pháp môn, nghịch chuyển âm dương chi lực. Nhưng rất nhanh Thập Tứ Mục trừng lớn mắt, âm dương tương sinh tướng khắc lại tương hợp, chỉ hắn 1 cái căn bản không được.

Ứng long nữ nàng thế mà, một điểm phản ứng đều không có? !

Quay đầu nhìn lại, liền thấy Ứng Thanh Linh Giao long chân thể, như một đoạn như gỗ khô, không có chút nào nửa điểm động tĩnh. Thập Tứ Mục thân thể lắc một cái, hoảng, “Chủ nhân! Chủ nhân! Cái này mẫu giao bị cha ruột bức điên, hoàn toàn không có phản ứng a? ! Cứu ta nhanh cứu ta!”

Long cung biên giới, Đoạn Long thạch bên cạnh.

La Quan nhướng mày, chợt thở dài, đặt mình vào hoàn cảnh người khác nghĩ một hồi, như hắn là Ứng long nữ, chỉ sợ cũng khó tiếp nhận. Trên đời này một số người,

căn bản không xứng là người cha, xưng nó súc sinh đều vũ nhục 2 chữ này, cùng La phụ so sánh, Ứng Chân chênh lệch đâu chỉ nghìn lần, 10 ngàn lần!

Hắn nhắm mắt lại, đưa tay một chỉ điểm tại giữa lông mày, bờ môi thì thầm, “Ứng long nữ… Ứng long nữ…”

Vắng vẻ tẩm cung, Ứng Thanh Linh co quắp tại đại điện nơi hẻo lánh, năm đó mẫu phi chết về sau, phụ vương đối nàng càng phát ra lãnh đạm, huynh đệ tỷ muội hữu ý vô ý xa lánh, nàng nhiều nhất thời gian, chính là trốn ở cái góc này, yên lặng thút thít sau đó tự lành.

Gặp mãnh liệt tâm thần thương tích, Ứng Thanh Linh ý thức, bản năng trốn đến cái này bên trong.

Đột nhiên, một thanh âm vang lên, “Ứng long nữ… Ứng long nữ…”

Ai đang gọi nàng? Ứng Thanh Linh không muốn trả lời, nàng chỉ là co ro, không nhúc nhích.

Thanh âm kia tựa hồ, phát giác được tình trạng của nàng, hơi trầm xuống mặc về sau, tiếp tục nói: “Hôm nay hết thảy, không phải lỗi của ngươi, năm đó ngươi mẫu phi vì bảo vệ ngươi, đã bị ác ma thôn phệ, chẳng lẽ ngươi liền muốn từ bỏ như vậy chống cự, để ngươi mẫu phi hi sinh, trở nên không có chút ý nghĩa nào sao?”

Ứng Thanh Linh hô hấp, lên một chút biến hóa, nàng chậm rãi ngẩng đầu, “Ngươi là ai?”

“Ta là cho ngươi giấc mộng kia người, đại kiếp đã giáng

lâm, phấn khởi phản kháng mới có thể tân sinh. Ứng Chân đã nhập ma đạo, hắn không còn là phụ thân của ngươi, hi vọng Ứng long nữ không muốn cô phụ, ta đối với ngươi kỳ vọng, cũng không uổng phí ngươi mẫu phi vì ngươi tranh đến sinh mệnh…”

Trấn Long Uyên dưới, Ứng Thanh Linh trống rỗng, đờ đẫn đôi mắt, phát ra một tia linh quang, cảm thụ được bị điên cuồng cướp đoạt nguyên khí, sinh cơ, nàng ngẩng đầu nhìn về phía Ứng Chân lão Long, kia cuồng hỉ, kích động sắc mặt, lệnh phụ thân thân ảnh triệt để vỡ vụn.

Ngang rống ——

Một tiếng long ngâm, Ứng Thanh Linh thầm vận pháp quyết, Thập Tứ Mục bỗng nhiên có cảm giác, “Sống! Cái này mẫu giao rốt cục sống! Ô ô ô ô… Hù chết Thập Tứ gia, ta liền biết chủ nhân nhất định có thể!”

Sau một khắc, 2 đạo khác lạ khí tức, từ Thập Tứ Mục, Ứng long nữ thể nội bộc phát, âm dương chi lực sát na nghịch chuyển, tương dung sụp đổ chi thế bị ngăn cản đoạn, tiếp theo đảo ngược rút ra.

“A!” Ứng Chân lão Long gầm thét, một đôi đen nhánh mắt rồng, gắt gao tiếp cận Thập Tứ Mục, Ứng long nữ, “Các ngươi làm cái gì? Lưỡng cực thăng long chi thế đã thành, làm sao lại bị ngăn cản đoạn, thậm chí bắt đầu nghịch chuyển? A a a! Cho bổn vương dừng tay!”

Âm dương nghịch chuyển , cùng cấp lưỡng cực thăng long phản phệ, thành nghịch vận cõng thiên chi ván, cướp đoạt mà đến lưỡng cực chi lực, cùng bàng bạc

sinh cơ, Long khí, như giang hà vỡ đê đổ xuống mà ra.

Ứng Chân lão Long bên ngoài cơ thể Kim Quang, nhanh chóng ảm đạm, tán loạn, “Nghiệt nữ! Mau dừng tay, ngươi nghĩ giết cha sao? ! Mau dừng lại!”

Ứng Thanh Linh hổ phách đôi mắt, lạnh lùng nhìn xem hắn, “Ứng Chân, ngươi ta cha con như vậy ân đoạn nghĩa tuyệt, hôm nay ta phải vì ta mẫu phi báo thù!”

“Ngươi ác ma này, đi chết đi!”

Ầm ầm ——

16 cây hình trụ chấn động, nương theo Kim Quang tán loạn, “Răng rắc” “Răng rắc” âm thanh bên trong, xuất hiện vô số vết rách. Ứng Chân lão Long thống khổ gào thét, sợ hãi xông lên đầu, hắn đã triệt để mất đi chưởng khống thế cục chi lực, gặp phản phệ chỉ có thể mặc cho bằng xâm lược!

“Không được, bổn vương tuyệt đối không thể cứ như vậy chết rồi… Nghiệt nữ! Nghiệt nữ! Ngươi dám phản kháng ta, bổn vương tuyệt sẽ không bỏ qua ngươi!”

“Cầu cứu, bổn vương nhất định phải cầu cứu!”

Cái đuôi lớn bỗng nhiên vung vẩy, 200 trượng thật giao chi thể vọt tới vách đá.

Ầm ầm ——

Toàn bộ Trấn Long Uyên kịch liệt chấn động!

Bên ngoài, Tứ Hải long duệ mấy lão đầu long, liếc nhìn nhau, mặt lộ vẻ sợ hãi thán phục.

“Long vương bệ hạ lần này phá cảnh, coi là thật động tĩnh không nhỏ, mà ngay cả Trấn Long Uyên đều bị rung chuyển.”

“Đúng vậy a! Nhìn cái này kinh người thanh thế, bệ hạ lần này nhất định có thể đột phá, lại diên 10,000 năm số tuổi thọ, ta Long tộc sẽ bởi vậy đại hưng!”

“Ha ha ha, nói không sai, bệ hạ mệnh ta cùng trấn thủ ở đây, chúng ta tất yếu cẩn thận, không thể hỏng bệ hạ đại sự!”

“Chư vị, ta tất cả cùng đồng thời hợp lực, trấn áp Trấn Long Uyên, trợ bệ hạ một chút sức lực!”

Cười to bên trong, mấy lão đầu long phất tay áo vung lên, mảng lớn thủy linh chi lực, bị từ 4 phương 8 hướng rút mất mà đến, hóa thành 1 đạo vững chắc phong ấn, rơi vào Trấn Long Uyên bên trên.

Quả nhiên, kia chấn động cảm giác, lập tức tiêu tán hơn phân nửa.

Mấy lão đầu mặt rồng bên trên, lộ ra vẻ hài lòng, đồng thời mắt lộ chờ mong.

Bệ hạ, chúng ta có thể vì ngài làm, cũng chỉ có những này, ngài nhất định cố lên a!

Đoạn Long thạch bên cạnh, La Quan mở mắt ra, nhìn thoáng qua Trấn Long Uyên phương hướng, biểu lộ trở nên cổ quái.

“Ứng Chân, ngươi thật đúng là mệnh bên trong đáng chết, bọn này lão Long đều muốn đẩy ngươi 1 đem.”

Trấn Long Uyên dưới, Ứng Chân lão Long triệt để hoảng, kiệt lực điều khiển Giao long chân thể, lại một lần vọt tới vách đá.

“Hỗn trướng! Bên ngoài kia mấy lão đầu long, đều đang làm gì? Bổn vương cũng nhanh chết rồi, còn không tiến vào cứu ta!”

Ngang rống ——

Một tiếng long ngâm, bi phẫn, tuyệt vọng.

Một đầu trấn thủ lão Long, đột nhiên nhíu mày, “Chư vị, các ngươi vừa rồi có hay không, nghe được cái gì thanh âm a? Ta thế nào cảm giác, giống như là long vương bệ hạ gào thét.”

“Ta cũng nghe đến, dường như từ Trấn Long Uyên dưới truyền ra, bệ hạ sẽ không xảy ra chuyện đi?” Bên kia lão Long sắc mặt biến hóa.

“2 vị nghĩ nhiều, bệ hạ lần này phá cảnh, đem nhập kia vô lượng trời cảnh, há lại tuỳ tiện sự tình? Tự nhiên có chút gian nan. Đã bệ hạ hạ lệnh, mệnh ta cùng trấn thủ, còn phá lệ đề cập vô luận phát sinh chuyện gì, cũng không thể tự tiện xông vào, hẳn là sớm có đoán trước.”

“Nói có lý!”

La Quan: …

Ai, hay là ta nghĩ xấu.

Đây không chỉ là đẩy 1 đem, mà là đào hố che đậy thổ, lại nhảy lên đi giẫm cái chắc chắn.

Muốn trách, hay là quái cái này Ứng Chân lão Long, có tật giật mình hạ lệnh, lại đem Trấn Long Uyên phong kín, ngược lại là cho chính hắn, tìm 1 cái tốt mộ phần!

Oanh ——

Oanh ——

16 cây màu đen hình trụ, giờ phút này đồng thời vỡ nát, Trấn Long Uyên chỗ sâu lại trực tiếp nổ tung, xuất hiện 1 đầu thông hướng ngoại giới thủy động.

Thập Tứ Mục đại hỉ, bỗng nhiên tránh thoát rơi, trên thân xích sắt, hét lớn một tiếng, “Ứng long nữ, mau cùng ta chạy ra cái này!”

Ứng Thanh Linh nhìn thoáng qua, không biết sống chết Ứng Chân lão Long, không chút do dự xoay người rời đi.

Sưu ——

Sưu ——

2 đầu Giao long, lấy tốc độ kinh người chui vào thủy động.

Rất nhanh 2 người trong tầm mắt, xuất hiện một chút nhỏ nhỏ, mảnh khảnh Giao long hài cốt. Ứng Thanh Linh trong lòng run lên, cái này hẳn là lúc trước, bị Ứng Chân lão Long hút tiên thiên linh huyết nhỏ giao.

Mà nàng, vốn cũng nên là một thành viên trong đó.

“Mẫu phi, nữ nhi hôm nay báo thù cho ngài…”

Mà liền tại 16 cây hình trụ vỡ vụn, Trấn Long Uyên nổ ra thông đạo lúc, toàn bộ long cung kịch liệt chấn động, vô số thủy linh chi lực vỡ vụn.

Ầm ầm ——

Trong nháy mắt, đình đài lầu các ngược lại vô số, vô số long chúc, Thủy tộc kinh hô, một mặt chấn kinh hãi nhiên, nhìn về phía Trấn Long Uyên. Mấy đầu trấn thủ bên ngoài lão Long sắc mặt hoàn toàn thay đổi, giờ phút này Trấn Long Uyên dưới xông ra cuồng bạo lực lượng, đem thủy linh phong ấn xông phá.

“Không tốt, bệ hạ xảy ra chuyện!”

Ngang rống ——

Mấy lão đầu long hiện ra bản thể, bỗng nhiên xông vào Trấn Long Uyên.

“Ngay tại lúc này!”

La Quan trong mắt tinh mang lóe lên.

Hắn nhấc chân, đạp thật mạnh rơi!

Ầm ầm ——

Một tiếng vang thật lớn từ Đoạn Long thạch chỗ bộc phát, tại chúng Thủy tộc nghẹn họng nhìn trân trối, hãi nhiên không thôi lúc, lập tức hấp dẫn đến rất nhiều chú ý.

Sau một khắc, vô số ánh mắt hội tụ bên trong, lại có 1 đạo Chân Long hư ảnh, từ Đoạn Long thạch chỗ xuất hiện, kia Chân Long uy áp làm bọn hắn hô hấp trì trệ, con mắt kém chút trừng bạo!

Tình huống như thế nào? !

Ngang rống ——

Chân Long hư ảnh gầm lên giận dữ, “Là ai, tiết lộ thánh mộ chi bí, kinh động thánh mộ tổ linh? !”

Bá ——

Băng lãnh đôi mắt trực tiếp khóa chặt, Tây Hải long duệ chỗ ở.

Ứng Thông long tử sắc mặt một chút trắng bệch, 2 chân treo lên bệnh sốt rét, bên cạnh Tây Hải 3 long quân, cũng không khá hơn chút nào, tâm thần khuấy động dưới, dưới chân đá xanh vỡ thành bột mịn.

Chân Long chi ảnh gào thét mà đến, ở trên cao nhìn xuống, trực tiếp khóa chặt 2 người.

“Là các ngươi!”

Ngang rống ——

Rít lên một tiếng long uy như vực sâu, tung chỉ là một cái bóng mờ, cũng khiến Tây Hải chúng mặt rồng sắc cuồng biến.

“Không! Không phải ta! Ta không có…” Ứng Thông long tử kêu thảm, long uy áp chế xuống, hắn thậm chí trực tiếp lộ ra bản thể, tê liệt ngã xuống trên mặt đất.

Bằng La Quan 1 người, tự nhiên làm không được điểm này, hắn bây giờ mượn dùng, là chân long lạc ấn khí tức. Chính xác chém giết tác dụng không lớn, nhưng dùng để hù dọa long lại rất hữu hiệu.

Tây Hải 3 long quân một trái tim nhảy đến cổ họng, thay cái thời gian hắn có thể sẽ không như thế, nhưng mới rồi nổ vang, toàn bộ long cung lâm vào hỗn loạn. Long vương cùng Tứ Hải long duệ lão Long, toàn bộ biến mất không thấy gì nữa, hắn vô ý thức đã cảm thấy sự tình làm lớn chuyện, là thật kinh động thánh mộ, nếu không trước mắt Chân Long chi ảnh giải thích như thế nào?

“Vãn bối Tây Hải Ứng Minh, bái kiến Chân Long tiền bối, ta Tây Hải tuyệt đối không có, tiết lộ thánh mộ chi bí… Là ta trong lúc vô tình say rượu, cùng chất nhi Ứng Thông nói thêm vài câu, nhưng tuyệt không người bên

ngoài ở đây, cũng không báo cho bất luận cái gì dị tộc, còn xin Chân Long minh xét! !”

Chân Long chi ảnh gầm nhẹ, “Ngươi sắp mở ra thánh mộ chi bí, nói nhỏ nói cùng bản tọa, nếu ngươi từng tiết lộ, ta tất sinh cảm ứng.”

“Cái này…” Ứng Minh trán đổ mồ hôi lạnh.

Ứng Thông gầm nhẹ, “Tam thúc! ! Tam thúc! Chân Long tiền bối chi mệnh không thể trái, ngài mau cứu chất nhi! Mau cứu ta!”

Hắn bây giờ như tại núi đao chảo dầu, dày vò đến cực điểm.

“Vãn bối tuân mệnh!” Ứng Minh cắn răng, thấp giọng nói: “Mở ra tộc ta thánh mộ, cần thỏa mãn 3 điều kiện, một là long cung tuyên cổ truyền thừa 3 đem thánh mộ chìa khoá, 2 là tìm kiếm được Đoạn Long thạch chuyển thế chi linh, 3 cần Chân Long đương thời, cầm chìa khoá mới có thể mở ra…”

Chân Long chi ảnh gầm nhẹ, “Trong long cung, vì sao chỉ có 2 đem thánh mộ chìa khoá?”

“A…” Ứng Minh cười khổ, “Về tiền bối, thánh mộ chìa khoá tại vô tận tuế nguyệt bên trong, chung di thất 2 đem, trước đây không lâu 1 đem bị tìm về, nhưng khác 1 đem lại tung tích không rõ, nghe đồn giống như đã từng tại tử vong chi hải xuất hiện, nhưng nơi đây quỷ dị vạn điểm, vì hiện thế Quỷ giới càng có khó lường bối cảnh, như cùng Quỷ giới một vị nào đó thông thiên tồn tại cùng

một nhịp thở, cho nên chưa từng bắt về.”

Ngang rống ——

Chân Long hư ảnh gầm thét, “Tử vong chi hải, là lấn ta long cung không người sao? ? Bản long tôn tất yếu để bọn hắn, trả giá đắt!”

Ông ——

Vô tận thủy linh chi lực, hạo đãng đãng từ bốn phương tám hướng tụ đến, sau một khắc bỗng nhiên chấn động, Chân Long chi ảnh biến mất không thấy gì nữa.

Đoạn Long thạch dưới, La Quan mở 2 mắt ra, “Rốt cục cầm tới… Tử vong chi hải sao? ? La mỗ cùng nơi đây, coi là thật có chút duyên điểm.”

Bá ——

Hắn thân ảnh khẽ động, không chút do dự rời đi, Thập Tứ Mục, Ứng long nữ đã thoát thân, lại được mở ra long mộ chi pháp, đã vô lưu lại đi tất yếu.

Vừa bước ra long cung, La Quan trong lòng 1 sợ, thông suốt quay người.

Ngang rống ——

Một tiếng phẫn nộ long ngâm, mang theo khủng bố khí cơ, từ long cung truyền ra, “Nghiệt nữ! Thập Tứ Mục! Bản long Vương Tất muốn đem các ngươi chém thành muôn mảnh!”

Chương 555 : Nhập ma cùng phu nhân

Trấn Long Uyên trên không, Ứng Chân lão Long ngửa mặt lên trời gào thét, vốn nên chết bởi phản phệ hắn, bây giờ khí tức khủng bố.

Tứ Hải long duệ mấy lão đầu long, một mặt kinh hỉ, “Bệ hạ đột phá rồi? ! Ta cùng chúc mừng bệ hạ!”

Trong long cung, vô số Thủy tộc quỳ rạp trên đất.

Không ai phát giác được, Ứng Chân lão Long đáy mắt, nhiều một đôi tròng mắt hư ảnh —— trong đó đen nhánh, đều là băng lãnh tà ác.

Đột nhiên cái này đôi mắt hư ảnh, như phát giác được cái gì, con ngươi có chút co vào, Ứng Chân lão Long bỗng nhiên quay người, nhìn về phía long cung bên ngoài, cuối cùng không thu hoạch được gì.

Đáy biển.

La Quan nhanh chóng tiến lên, chau mày, “Ma!” Người khác có lẽ không phát hiện được, kia phần khí tức tà ác, nhưng hắn tới dây dưa rất sâu, tuyệt sẽ không nhận lầm.

Ứng Chân lại thật nhập ma!

Là hắn tâm tư tà ác, tự thân rơi vào ma đạo, hay là

trước đó, liền bị động tay chân? Nhưng bất luận loại tình huống nào, La Quan một mực lo lắng sự tình, hay là phát sinh —— ma, từ đầu đến cuối đều đang tìm kiếm đế kiếm mảnh vỡ, long cung cũng không ngoại lệ!

Cái này không thể nghi ngờ sẽ khiến cả kiện sự tình, trở nên càng thêm phức tạp, hung hiểm. Cũng may đế kiếm mảnh vỡ tại long mộ bên trong, mà long mộ mở ra điều kiện, dù là long cung tự thân cũng không có, chí ít đương thời Chân Long kia 1 đầu, liền đầy đủ ngăn lại Ứng Chân.

“Đương thời Chân Long, trừ ta ra ứng lại vô cái thứ 2… Như thực tế khó giải, có lẽ nhưng cùng ma làm một vụ giao dịch.”

La Quan hít một hơi, đè xuống hỗn loạn suy nghĩ, tạm thời không nghĩ quá nhiều, trước giúp bôi nghĩ nghĩ neo định hiện thế, thuận tiện cầm tới kia 1 đem long mộ chìa khoá, lại xem tình huống mà định ra.

Một ngày sau.

Biển sâu nơi nào đó đảo hoang, trong thạch động.

La Quan ngồi xếp bằng, một bên tu luyện một bên cảm giác, so Bích Ngọc Thiên Hỏa Kim liên đối thể nội pháp lực rèn luyện.

Đúng lúc này, hắn tâm thần khẽ nhúc nhích, đứng dậy đi ra ngoài động.

Rầm rầm ——

Nước biển phá vỡ, 2 đầu Giao long bay ra, một toàn thân xích hồng như thiêu đốt mặt trời, một lân giáp sừng rồng tận hắc khí hơi thở âm hàn.

Linh quang hiện lên, 2 đầu Giao long hóa thành nhân hình, chính là Thập Tứ Mục cùng Ứng long nữ.

“Tiểu thập 4 bái kiến chủ nhân, đa tạ chủ nhân ân cứu mạng!”

1 cái trượt quỳ, Thập Tứ Mục bổ nhào vào trước mặt.

Đây là La Quan lần thứ 1, nhìn thấy hình người của hắn trạng thái, không thể không thừa nhận Chân Long huyết mạch đích xác ưu tú, gia hỏa này sau khi biến hóa nhân cao mã đại, hình dạng anh tuấn mà riêng có uy nghiêm, một đôi tròng mắt lúc khép mở, thần quang lấp lóe chấn nhiếp lòng người.

Nhưng hôm nay đối mặt La Quan, lại nghiễm nhiên đem “Chân chó” 2 chữ, phát huy đến cực hạn.

La Quan nhịn không được cười lên, khóe miệng câu dưới, “Cái này nhưng không dám nhận, ngươi Thập Tứ gia bây giờ, là tu thành thật giao chi thể quy nhất cảnh lớn Giao long, La mỗ không chịu nổi.”

Thập Tứ Mục tranh thủ thời gian đưa tay, thề phát thệ, “Tiểu thập 4 có thể có hôm nay, toàn do chủ nhân tài bồi, nếu không có ngài ta đã sớm gặp Ứng Chân độc thủ. Bất luận có một ngày, coi như tiểu thập 4 mời thiên chi hạnh, có thể thuế biến Chân Long, cũng vĩnh viễn tôn

kính chủ nhân, tuyệt không dám có nửa điểm hắn niệm!”

Nghiêm túc thôi, lại khóc tang nghiêm mặt: “Chủ nhân, ngài sẽ không phải là, nhìn tiểu thập 4 ta chướng mắt, chuẩn bị đem ta đá văng a? Cầu chủ nhân thu lưu, thế giới bên ngoài quá nguy hiểm, rời đi ngài tiểu thập 4 hẳn phải chết không nghi ngờ a!”

La Quan ngược lại là xem nhẹ, gia hỏa này da mặt dày, phất phất tay, “Đi đi, mau dậy đi, cũng không ngại mất mặt.”

“Đa tạ chủ nhân!” Thập Tứ Mục lại đập cái đầu, mới một mặt kinh hỉ đứng dậy.

Hắn bây giờ cảnh giới, tự nhiên nhìn ra được La Quan chỉ là Kim Đan cảnh, kém hắn không biết bao nhiêu. Nhưng cảnh giới thứ này, nhìn xem cũng liền được, từ gia chủ người lợi hại, Thập Tứ Mục so với ai khác đều rõ ràng.

Liền tỉ như Ứng Chân, thân là Tứ Hải long cung chi chủ, chấp chưởng hơn phân nửa cái hải vực, đương thời đỉnh cao nhất tồn tại, thật lợi hại đi? Còn không phải bị chủ nhân tùy tiện nắm.

Tóm lại, Thập Tứ Mục hạ quyết tâm, muốn ôm chặt chủ nhân đùi. Hắn có loại mãnh liệt trực giác, nếu có hướng 1 ngày thật có thể hóa rồng, cái này thời cơ tất tại chủ nhân trên thân.

La Quan quay người, chắp tay nói: “Ứng long nữ, chúng ta lại gặp mặt.”

Ứng Thanh Linh đôi mắt, hiện lên một tia phức tạp, “La đạo hữu, nguyên lai là ngươi.” Nàng rất nhanh liền chỉnh lý tâm tình, hành lễ nói: “Ứng Thanh Linh, đa tạ đạo hữu ân cứu mạng.”

La Quan khoát tay, “Ứng long nữ không cần đa lễ, không biết ngươi tiếp xuống, có gì an bài?” Dừng một chút, hắn trầm giọng nói: “Ứng Chân chưa chết, lại đã nhập ma, ta xem hắn bây giờ trạng thái, tất sẽ không bỏ qua ngươi, Ứng long nữ Hãy cẩn thận.”

Ứng Thanh Linh trên mặt, lộ ra một tia mờ mịt, “Đi đâu?” Nàng thuở nhỏ tại long cung lớn lên, kia bên trong là nàng duy nhất nhà.

Rời đi long cung, thiên hạ dù lớn, nhưng cũng không biết nên hướng nơi nào.

La Quan suy nghĩ một chút, lần này long cung chi hành có thể cứu ra Thập Tứ Mục, càng được mở ra long mộ chi pháp, nhờ có Ứng Thanh Linh, tuy nói cũng cứu nàng, nhưng sổ sách không phải tính như vậy.

Hắn nói: “Ứng long nữ như trong lúc nhất thời, không biết nên hướng nơi nào, không bằng trước đi theo La mỗ bên người, cần nghiên cứu thêm lo tốt về sau rồi quyết định không muộn.”

“Cái này…” Ứng Thanh Linh do dự một chút, “Có thể hay không quấy rầy La đạo hữu… Cái kia, nếu là không phiền phức, ta liền…”

La Quan cười nói: “Không phiền phức.”

Thập Tứ Mục nhìn mặt mà nói chuyện, đột nhiên phát hiện việc lớn không tốt, cái này Ứng long nữ cùng chủ nhân ở giữa, bầu không khí có điểm gì là lạ a. Mặc dù không rõ ràng, nhưng dù là chỉ có lỡ như khả năng, cũng nhất định phải thận trọng đối đãi. Không được, nhất định phải bổ cứu, lúc trước hắn đối Ứng long nữ, cũng không phải quá cung kính.

“Tiểu thập 4 bái kiến phu nhân, ngài ngày sau cùng với chúng ta liền tốt, Ứng Chân dám tìm đến, chủ nhân từ để hắn chịu không nổi!”

Ứng Thanh Linh mặt đỏ lên, “A…” Xưng hô này, đến cũng quá đột ngột.

La Quan quát lớn, “Hô loạn cái gì? ?” Hắn do dự một chút, “Chúng ta sau đó phải đi một chỗ, ngược lại là cần 1 cái thân phận mới… Ân, Ứng long nữ nếu không để ý, liền làm La mỗ bên người 1 vị nữ tiên sinh đi.”

Ứng Thanh Linh nhìn Thập Tứ Mục, nói khẽ: “Nữ tiên sinh thì thôi, ta tạm thời chính là, La đạo hữu bên người tỳ nữ. Đạo hữu đối ta có ân cứu mạng, thu lưu tình nghĩa, liền như thế nói định đi.”

La Quan sờ sờ cái mũi, “Kia… Vậy liền ủy khuất Ứng long nữ.”

Thập Tứ Mục mắt lộ tinh mang, giọng điệu này không khí này, coi như hiện tại không có việc gì, về sau cũng 80% có hi vọng. Quả nhiên, còn phải là Thập Tứ gia ta,

nhìn rõ mọi việc sớm làm tu bổ, miễn ngày sau tiểu hài vô số.

Thấy La Quan cùng Ứng Thanh Linh nói xong, hắn mới nói: “Chủ nhân, chúng ta tiếp xuống, muốn đi đâu bên trong? ?”

La Quan quay người, nhìn về phía cái nào đó phương vị, “Tử vong chi hải, âm u quỷ thành!” Hắn cùng Thiên U ở giữa, có đặc thù cảm ứng, có thể trực tiếp khóa chặt.

Ngang rống ——

Một tiếng long ngâm, Thập Tứ Mục hiện ra bản thể, “Chủ nhân, Ứng tiểu thư, mời đến trên người ta đến, tiểu thập bốn là 2 vị thay đi bộ.”

La Quan nhìn thoáng qua, 100 trượng Giao long chân thể, tâm tư có chút kỳ diệu, không nghĩ tới hắn La mỗ người một ngày kia, cũng có thể ngự long du biển.

Đừng nói, cái này tâm lý còn cảm thấy rất thoải mái.

“Ứng cô nương, mời.”

“… Đại nhân mời.”

Đối mặt cười một tiếng, 2 người nhảy đến Thập Tứ Mục trên lưng, hắn lại là “Ngang rống ——” rít lên một tiếng, trực tiếp chui vào trong biển.

…

Long cung, Đoạn Long thạch bên cạnh.

Ứng Chân mặt không biểu tình, nghe Tây Hải lão Long hồi bẩm, “Sự tình đã tra ra, Ứng Minh xác thực đối kia long ảnh, nói ra thánh mộ mở ra chi bí, bệ hạ ngài là nói, kia Chân Long chi ảnh có vấn đề? Nhưng trong long cung, vốn là có Chân Long lạc ấn, tà ma hạng người há có thể xâm nhập?”

“Tốt, bổn vương đã biết, ngươi đi xuống đi.” Ứng Chân phất tay.

Tây Hải lão Long thở ra một hơi, không biết tại sao, từ Trấn Long Uyên sau khi ra ngoài, bệ hạ khí tức liền để hắn cảm thấy khó chịu. Ở bên cạnh lúc, luôn có loại cảm giác bị nhìn chằm chằm, băng lãnh, tà ác mà tham lam, tựa như đang nhìn rơi vào trong lưới con mồi.

Cung kính xưng phải, hắn vội vàng rời đi.

Ứng Chân nhíu mày, hạ giọng gào thét, “Ngươi cho bổn vương thành thật một chút, chớ có tùy ý nhìn trộm ngoại giới, có nghe hay không?”

Hắn đáy mắt, tròng mắt đen nhánh hư ảnh hiển hiện, Ứng Chân khóe miệng lộ ra một tia quỷ dị mỉm cười, nhưng hắn biểu lộ vẫn như cũ nghiêm túc.

Tựa hồ, chính là chính Ứng Chân, cũng không nhận thấy được.

Nhìn chằm chằm Đoạn Long thạch, liếc mắt nhìn chằm chằm, Ứng Chân quay người rời đi.

…

Long mộ.

Sạch sẽ thông thấu nước biển, tinh mịn tinh khiết cát trắng, mấy chục con Chân Long di hài bảo vệ lấy, 1 khối an tĩnh đá tròn.

Đột nhiên, nó chấn động, “Ông” “Ông” âm thanh bên trong kích thích một chút hạt cát, tro bụi, như cảm nhận được một loại nào đó bất an.

Chân Long di hài trải qua tuế nguyệt tẩy lễ mà không hủy, thông thấu như ngọc chất, tản ra nhàn nhạt oánh quang, chiếu sáng mảnh này đáy biển.

Đá tròn cái bóng, ném rơi vào màu trắng hạt cát bên trên, lại bày biện ra 1 đạo tinh tế, thon dài thân ảnh, trong tay cầm một thanh trường kiếm.

“A!”

Một tiếng như có như không cười lạnh, cái bóng lặng yên tiêu tán, đá tròn khôi phục yên lặng.

Toà này phong bế vô tận tuế nguyệt long mộ, quay về an bình.

…

Ngự long du biển, chỗ trải qua chỗ thụ Long khí uy hiếp, vô số Thủy tộc kinh hoảng tứ tán, một đường thông

suốt. Nhưng ban đầu mới mẻ kình qua đi, liền trở nên có chút nhàm chán, La Quan xếp bằng ở Thập Tứ Mục trên lưng, nhắm mắt tu luyện.

Ứng long nữ ở phía đối diện, Giao long cùng Nhân tộc khác biệt, càng nể trọng tại huyết mạch, ngày thường bên trong tu hành chỉ là dệt hoa trên gấm. Lại nàng vừa nuốt bộ điểm, Ứng Chân lão Long nguyên khí, bây giờ "Chắc bụng cảm giác" cực mạnh, cần chậm rãi tiêu hóa, nóng lòng tu luyện sẽ chỉ tăng thêm gánh vác, cũng vô chỗ tốt.

Cho nên, Ứng Thanh Linh thỉnh thoảng liền mở mắt ra, nhìn về phía đối diện La Quan, ánh mắt bộc lộ phức tạp. Một số việc, cứ việc La Quan cùng nàng đều không nói, nhưng phát sinh chính là phát sinh —— trải qua nghịch chuyển âm dương, chạy thoát sự tình, Ứng long nữ cảm ứng được, lời thề lạc ấn tồn tại.

Đây coi là cái gì? ? Tuyệt không phải nhận chủ, cũng không phải một loại nào đó điều khiển thủ đoạn, càng giống là giữa hai bên, một phần trong cõi u minh ràng buộc. Nàng thậm chí có thể mơ hồ cảm ứng được, La Quan tồn tại, để Ứng long nữ không tự giác, liền đối với hắn sinh ra thân cận, đây cũng là nàng sẽ đáp ứng, đi theo La Quan nguyên nhân 1 trong.

"Cũng không biết, hắn cảm ứng ta lúc, là như thế nào trạng thái?"

Mà liền tại Ứng Thanh Linh trong lòng thầm nhủ lúc, La Quan đã sinh ra cảm ứng, trong lòng có chút đắng buồn bực. Hắn cũng không biết đây coi là cái gì? ? Người ta

Ứng long nữ liền phát cái lời thề, từ đầu tới đuôi cũng không có vi phạm, sao cứ như vậy rồi?

Là nàng phát huyết thệ không thích hợp, hay là ta không thích hợp? ! Hỏi Huyền Quy, nàng đối này cũng không rõ ràng… Thôi, lại sau này hãy nói.

Đột nhiên, La Quan tâm thần khẽ động, mở mắt ra nhìn lên. Giữa thiên địa, lôi đình khí tức đột nhiên trở nên sinh động, đây là luyện hóa phong lôi châu về sau, một loại kỳ diệu mà cảm giác bén nhạy.

“Muốn mưa…”

Hắn thì thào nói nhỏ.

Thập Tứ Mục ngẩng đầu, bây giờ hắn bơi ở dưới nước mấy chục trượng, Giao long thị lực kinh người, nhưng thấy rõ khí trời bên ngoài.

Hôm nay trời trong 10,000 dặm, gió êm sóng lặng.

Ở đâu ra mưa?

—

—

—

—

—

Chương 556 : 10 đại cướp

Ngay tại Thập Tứ Mục mơ hồ thời điểm, mặt biển đột nhiên gió bắt đầu thổi, tiếp lấy vô tận hơi nước hội tụ, hóa thành mây đen che đậy mặt trời.

Ầm ầm ——

Theo một tiếng lôi đình oanh minh, mưa rào xối xả mà tới!

Thập Tứ Mục con mắt trừng tròn vo, “Thật trời mưa rồi?! Ta thân là thật giao, trời sinh thân cận lôi đình, thủy linh, đều không thể sớm phát giác… Chủ nhân không hổ là chủ nhân!”

Ứng long nữ đôi mắt ở giữa, cũng lộ ra kinh ngạc, khâm phục.

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Cái này 2 đầu Giao long, trước đó nuốt Ứng Chân bộ điểm Long Nguyên, tiến vào dông tố ở giữa, mượn lôi đình rèn luyện nhưng tăng tốc hấp thu.”

La Quan ánh mắt chớp lên, nói: “14, Ứng cô nương, hôm nay đúng lúc gặp dông tố, mượn lôi đình rèn luyện, có thể trợ các ngươi hấp thu thể nội Long Nguyên.”

Thập Tứ Mục ánh mắt sáng lên, “Đa tạ chủ nhân chỉ điểm… Chỉ bất quá thiên lôi uy lực khó khống, có thể

ngoài ý muốn nổi lên cục diện.”

La Quan nói: “Ta tự sẽ chúc các ngươi một chút sức lực.”

Ứng long nữ đứng dậy, “Đa tạ đại nhân.”

Ngang rống ——

Thập Tứ Mục rít lên một tiếng, nhanh chóng xuyên phá mặt nước, La Quan phất tay áo vung lên, Dạ Yến kiếm gào thét bay ra, rơi vào dưới chân hắn. Đỉnh đầu mưa to như chú, màn mưa tới gần hắn lúc, lại trực tiếp một phân thành hai, chưa từng nhiễm nửa điểm.

Sau một khắc, 2 đầu Giao long bay lên không, trực tiếp chui vào tầng mây.

Ầm ầm ——

Lôi đình bổ vào 2 giao thân bên trên, lập tức lôi quang bắn ra bốn phía, toàn bộ biển mây đều sôi trào lên, thụ Long khí kích phát, trên biển mưa gió chi thế càng sâu.

Thập Tứ Mục nhe răng trợn mắt, toàn thân đau buốt nhức không thôi, nhưng cảm thụ được thể nội, thôn phệ từ Ứng Chân Long Nguyên bắt đầu bị hấp thu, lại trở nên mặt mày hớn hở, cùng này so sánh điểm này thống khổ không đáng kể chút nào.

Vì tận khả năng nhiều hấp thu Long Nguyên, 2 giao chủ động kéo dài tới mở thân thể, tại giữa tầng mây xuyên qua tiếp nhận lôi đình tẩy lễ.

Ngang rống ——

Ngang rống ——

Vui sướng long ngâm vang vọng đất trời.

La Quan ngẩng đầu, có chút nheo mắt lại, chú ý lôi đình biến hóa. Hắn có thể phát giác được, hoặc là bởi vì 2 Giao long khí dẫn dắt, lôi đình khí tức sinh động trình độ, ngay tại cầm tiếp theo kéo lên. Tạm thời còn không có vấn đề, nhưng một mực tiếp tục kéo dài, cuối cùng rồi sẽ đạt tới bọn hắn cực hạn chịu đựng.

Một lát sau, Thập Tứ Mục phát ra một tiếng, mang theo thống khổ gầm nhẹ, lôi đình tại thể đồng hồ tứ ngược, lưu lại từng mảnh khét lẹt.

Ứng long nữ cũng biến thành, không còn như vậy thong dong tự nhiên.

La Quan hướng về phía trước một nắm, Dạ Yến kiếm rơi vào trong tay, “Bằng vào ta chi kiếm, sắc lệnh lôi đình!”

Đưa tay, 1 kiếm chém xuống.

Ầm ầm ——

Vô tận Thiên Lôi chi lực, dưới một kiếm này bị triệt để dẫn bạo, lại hóa thành 1 đạo khủng bố lôi màn, đánh vào trong biển rộng. Trong chốc lát, trên mặt biển lôi đình tứ ngược, giống như một phương lôi trì chi hải, thanh thế

kinh người.

“Trở về đi!”

Thập Tứ Mục, Ứng long nữ vội vàng rơi xuống đám mây, thu hồi Giao long thân thể, mặt lộ vẻ nỗi khiếp sợ vẫn còn.

Vừa rồi lôi đình chi uy càng ngày càng mạnh, hóa thành lôi đình lồng giam, đem bọn hắn phong tỏa ở bên trong, đã thành đâm lao phải theo lao chi thế.

“Đa tạ chủ nhân.”

“Đa tạ đại nhân.”

Nhờ có La Quan 1 kiếm, dẫn rơi muôn vàn lôi đình.

La Quan cười cười, “Trước đó liền nói, thời khắc mấu chốt sẽ giúp đỡ bọn ngươi một chút sức lực, thu hoạch như thế nào?”

Thập Tứ Mục mặt lộ vẻ hưng phấn, cười to nói: “Thu hoạch rất lớn! Thể nội Long Nguyên đã hấp thu gần nửa, mấu chốt nhất chính là, có hôm nay mở đầu, còn lại phí chút thời gian, liền có thể hoàn toàn hấp thu.”

Ứng Thanh Linh nói: “Tình trạng của ta, cùng Thập Tứ Mục không sai biệt lắm.”

La Quan nói: “Vậy là tốt rồi, hấp thu hết phần này Long Nguyên, Thập Tứ Mục cảnh giới, liền triệt để vững chắc xuống, Ứng long nữ không sai biệt lắm, cũng có thể

xung kích quy nhất cảnh đỉnh phong.”

Đây đều là hắn bây giờ, có thể mượn nhờ lực lượng.

Lần này đi âm u quỷ thành, La Quan tuy có trảm linh chân ý dung hợp Quỷ giới bản nguyên 1 kiếm, nhưng cũng chỉ lần này một kiếm chi uy, tuỳ tiện không thể vận dụng, lại âm u quỷ thành bên trong cũng chưa chắc, liền đều là quỷ vật, có cái này Tả Hữu hộ pháp, làm việc liền có thể nhẹ nhõm rất nhiều.

Kế tiếp theo đi đường, lại qua 7-8 ngày, tại Thập Tứ Mục một đường nhanh như điện chớp dưới, âm u quỷ thành rốt cục sắp đến.

1 ngày này, La Quan chính khoanh chân tu hành, đột nhiên nhíu nhíu mày, “Thập Tứ Mục, đến trên mặt biển đi!”

“Vâng, chủ nhân.”

Thập Tứ Mục trực tiếp ngẩng đầu, thân hình khổng lồ đong đưa, “Oanh” một tiếng đánh vỡ mặt nước, 100 trượng Giao long thân thể thực bại lộ tại dưới ánh mặt trời, một thân xích hồng lân giáp, óng ánh nóng như lửa cháy.

“… Ngươi lại trốn a? Xú nha đầu! Thật sự là không biết sống chết…” Cách đó không xa, mấy tên mặt lộ vẻ nhe răng cười tu sĩ, chính vây quanh một tên nữ tu, cười lạnh không thôi.

Bị cái này đột nhiên một màn đánh gãy, quay người nhìn

về phía phá hải mà ra Giao long, biểu lộ ngây ngốc một chút, chợt mặt lộ vẻ hoảng sợ.

“Long gia bớt giận! Long gia bớt giận! Ta cùng bắt nàng này, vô ý quấy nhiễu Long gia, hiện tại liền đi!” Giao long tung hoành Tứ Hải, chính là chân chính trong biển một phương bá chủ, lại tính tình phần lớn không tốt, những người này căn bản không dám trêu chọc.

Thập Tứ Mục lạnh lùng nhìn xem bọn hắn, vẫn chưa nói chuyện.

Ngay tại mấy người kia, âm thầm buông lỏng một hơi, đánh lấy thủ thế chuẩn bị lúc rời đi, một thanh âm đột nhiên vang lên, “Ta để các ngươi đi rồi sao?”

Thập Tứ Mục cung kính cúi đầu, bọn hắn lúc này mới thấy rõ, lại có 1 nam 1 nữ 2 người, đang đứng tại Giao long trên lưng.

Tê ——

Lấy Long tộc chi kiêu ngạo, lại cam nguyện làm người tọa kỵ, vị này đến tột cùng là ai?

Bá ——

Mấy người cái trán, nháy mắt toát ra mồ hôi lạnh.

“Ây… Ta cùng bái kiến tiền bối, không biết tiền bối gọi lại chúng ta, có gì phân phó?” Liếc nhau, mấy người kiên trì hành lễ.

La Quan lại chưa để ý tới bọn hắn, nhíu mày nhìn về phía bị vây lại nữ tu, “La bàn? Ngươi làm sao tại đây? ! Tứ Hải Vương đâu?”

Không sai, cái này bị mấy người truy sát chật vật chạy trối chết, chính là Tứ Hải Vương nữ đệ tử, la bàn.

“A…” La bàn giật mình, nhìn về phía Giao long trên lưng 1 nam 1 nữ, nàng căn bản không biết đối phương, không phải là sư tôn bằng hữu? Nhưng trước đó, căn bản là không có nghe nói qua a, mà lại lấy sư tôn tu vi, cũng không giống là có thể có loại này bằng hữu…

“Không được! Cái này nữ tu, lại cùng người này nhận biết!”

“Mau trốn, nơi đây không thể ở lâu!”

Mấy tên truy sát tu sĩ, dưới sự kinh hãi không chút do dự chạy trốn, hóa thành cầu vồng đào tẩu. Bọn hắn hiển nhiên vô cùng có kinh nghiệm, riêng phần mình hướng khác biệt, chỉ vì gia tăng mạng sống tỉ lệ.

La Quan nhíu mày, “Lưu một người sống, cái khác đều giết.”

Thập Tứ Mục gầm nhẹ, “Vâng, chủ nhân!”

Ngang rống ——

Một tiếng long ngâm, Thập Tứ Mục gào thét bay ra, lấy hắn bây giờ thực lực, những tu sĩ này căn bản không có sức phản kháng.

“A! Ta cùng chính là 10 đại cướp dưới trướng, tung ngươi là thật giao, cũng muốn cân nhắc hậu quả?”

“Giết chúng ta, Lục gia tất sẽ không bỏ qua ngươi!”

“A —— “

Kêu thảm rất nhanh đình chỉ, Thập Tứ Mục bắt lấy 1 người, gào thét bay trở về.

“Chủ nhân, bọn hắn tự xưng là 10 đại cướp dưới trướng, hình như có một chút lai lịch.”

Ứng Thanh Linh nhíu mày, “10 đại cướp?” Nàng suy nghĩ một chút, nói: “Đại nhân, 10 đại cướp việc ác bất tận, nhưng thực lực cường hoành, long cung trước đó từng bởi vì 1 đầu Giao long bị săn giết, tới từng có xung đột, cuối cùng lấy một bút bồi thường mà chung kết.” Nàng lời ấy là nhắc nhở La Quan, 10 đại cướp thực lực thâm bất khả trắc.

Bị bắt người kia, nghe vậy mừng rỡ, lớn tiếng nói: “Không sai, ta là Lục gia dưới trướng, lão nhân gia ông ta bây giờ, ngay tại âm u quỷ thành làm khách, các ngươi dám can đảm giết ta đám huynh đệ, Lục gia tất nhiên tức giận! Mau thả ta, tại hạ nhưng giúp các ngươi khuyên một hai, việc này hoặc còn có chuyển cơ…”

La Quan cười lạnh, “Âm u quỷ thành, như thế xảo.” Hắn phất phất tay, “Trước hết để cho hắn ngậm miệng!”

Thập Tứ Mục hơi vừa dùng lực, người này trợn tròn con

mắt, một mặt thống khổ biểu lộ, nửa chữ cũng khó khăn phát ra.

La bàn cả người đều tê dại, đây chính là Giao long sao? ! Nàng hiện tại càng phát ra khẳng định, đối phương tuyệt không phải sư tôn bằng hữu.

Phải biết, sư tôn trước đây không lâu bị bắt, chính là mới vừa rồi bị giết mấy người làm, mà bây giờ bọn hắn lại như như con ruồi bị chụp chết.

Mà cái này Giao long, thế nhưng là xưng hô nó là chủ nhân… Trước mắt vị này đến cùng thần thánh phương nào? Như thế nào lại biết bọn hắn? !

La Quan nhìn thoáng qua, la bàn ngốc trệ bộ dáng, nghĩ thầm xem ra nha đầu này đến nay, cũng còn bị giấu tại trống bên trong. Cũng không biết, có phải là Tứ Hải Vương lo lắng, nhà mình đệ tử sẽ tình căn thâm chủng.

Khục… Giải thích có hơi phiền toái, cũng có chút xin lỗi con gái người ta, hay là sau này hãy nói đi, “La bàn, ta hỏi ngươi, Tứ Hải Vương ở đâu? Du Tùng Tử bây giờ, lại tại cái kia bên trong?”

La bàn lấy lại tinh thần, vội vàng hành lễ, “La bàn, bái kiến đại nhân!”

“Nhà ta sư tôn trước đây không lâu tao ngộ vừa rồi những người kia, cùng Du Tùng Tử sư muội cùng một chỗ, bị bọn hắn bắt đi, ta thừa dịp bất ngờ đào thoát, như đại nhân cùng ta mạch này có cho nên, còn xin đại nhân làm viện thủ, cứu ta sư tôn, sư muội bọn hắn.”

La Quan híp mắt, “Nói cách khác, Tứ Hải Vương, Du Tùng Tử các loại, được đưa tới âm u quỷ thành?”

La bàn lắc đầu, “Ta không biết phải đi cái kia bên trong, nhưng sư tôn, sư muội bọn hắn, đích thật là bị bọn hắn đồng bọn mang đi.”

La Quan quay người nhìn lại, “Nói, người ở đâu?”

Thập Tứ Mục buông ra móng vuốt, tu sĩ kia “Ừng ực” nuốt nước bọt, “Bọn hắn… Bọn hắn bị Lục gia mang đến âm u quỷ thành, đem làm lễ vật dâng lên…”

“Giết đi.”

“Không! Các ngươi không thể…”

Thập Tứ Mục nhe răng cười, móng vuốt dùng sức đem hắn bóp nát.

La Quan đưa tay kéo một phát, la bàn bay thẳng đến, rơi vào Giao long trên lưng.

“Đi, đi âm u quỷ thành!”

Thập Tứ Mục gầm nhẹ, “Vâng, chủ nhân!”

Ngang rống ——

Rít lên một tiếng, nó bỗng nhiên chui vào trong biển, gào thét tiến lên.

La bàn bị giật nảy mình, mới phát hiện tầng 1 quang ảnh, đem nước biển ngăn cách bên ngoài, mà nàng bây giờ liền đứng tại Giao long trên lưng. Nhìn xem ngoại giới, lại nghĩ tới vừa rồi kinh lịch, nàng chí ít choáng 3 giây, sau đó mới phản ứng được —— sư tôn, sư muội bọn hắn có thể cứu! !

La Quan nghĩ nghĩ, chậm rãi nói: “La bàn, các ngươi rời đi biển mây đại lục không lâu, nhanh như vậy liền đi tới cái này bên trong? ?”

Đại nhân đến ngọn nguồn người nào? Vì sao đối ta cùng hành tung như lòng bàn tay? ! Hẳn là, là sư tôn phái này trưởng bối? Không đúng! Như coi là thật như thế, sư tôn đã sớm lấy ra khoe khoang, kém nhất bị bắt thời điểm, cũng nên dời ra ngoài uy hiếp.

La bàn không nghĩ ra, dứt khoát không nghĩ, cung kính nói: “Hồi bẩm đại nhân, ta cùng đi theo sư tôn rời đi biển mây đại lục, tại biển sâu nơi nào đó phát hiện một chỗ hải ngoại động phủ, trải qua một chút hung hiểm thuận lợi xâm nhập trong đó, cũng tại kia động phủ bên trong, tìm được 1 cái cổ truyền tống trận, sư tôn nếm thử một phen về sau, càng đem trận pháp khởi động.”

Nói đến đây, nàng cười khổ một tiếng, “Truyền tống trận đối diện là một hòn đảo, có người tu hành tụ tập, lại thiên địa linh lực cực kỳ nồng đậm, sư tôn vui mừng, liền quyết định tại kia hòn đảo bên trên tiềm tu một đoạn thời gian, lại cân nhắc cái khác. Nào có thể đoán được vừa qua không lâu, những người này liền giết tới đảo đến, đem chúng ta toàn bộ bắt đi.”

La Quan lắc đầu, Tứ Hải Vương gia hỏa này, thật đúng là đủ xui xẻo.

…

Âm u quỷ thành.

Bạch cốt làm tường, hung thần ngập trời.

Hôm nay, chỗ cửa thành phá lệ náo nhiệt, thỉnh thoảng có đội ngũ từ phương xa chạy đến, bị cổng quỷ vật cung nghênh đi vào.

“Hồng vân phu nhân phá cảnh về 1, thành tựu quỷ tôn chi vị, dẫn 4 phương tân khách đến chúc, quả nhiên là uy phong a.” Một tên lão quỷ mở miệng, tràn đầy sợ hãi thán phục, ao ước.

“Quỷ tôn chi vị, đã là ta âm u quỷ thành đỉnh tiêm, tự có uy thế.” Bên cạnh 1 quỷ vật, thấp giọng, “Huống chi, hồng vân phu nhân cùng ta 3 thành chủ ‘Tương giao tâm đầu ý hợp’, hắc hắc… Các phương cho thêm mấy điểm mặt mũi, cũng là bình thường.”

Xung quanh quỷ vật, lập tức một trận cười nhẹ, “Nghe nói hồng vân phu nhân xinh đẹp vô song, chính là ta âm u quỷ thành đệ nhất mỹ nhân, tuyệt không phải là hư danh a.”

“Không chỉ như vậy, tại hạ còn nghe nói, phu nhân tu một môn Quỷ đạo bí truyền, đi song tu đại đạo có thể trợ ích đạo hạnh tăng trưởng.”

“Khó trách! Khó trách! !”

Đột nhiên, lại một chi đội ngũ, phá vỡ nước biển gào thét mà đến, thẳng đến cửa thành.

“Nhân tộc? Số lượng còn không ít! !”

“Tê tê —— lão phu đã thật lâu, không có nếm đến thịt người hương vị.”

“Xuỵt! Im lặng, là 10 đại cướp người, dám ăn bọn hắn, ngươi chán sống a?”

Một đám quỷ vật, lập tức mặt lộ vẻ ngưng trọng.

10 đại cướp tung hoành Thiên Thanh đại lục, đốt giết cướp giật tội ác chồng chất, vô số người hận thấu xương, trong đó không thiếu thông thiên đại năng, có thể tiêu dao nhiều năm như vậy, tự có thực lực, thủ đoạn.

Ngoài cửa thành, trấn thủ nơi đây, cũng hiệp trợ đón khách quỷ tướng, ánh mắt sáng lên, cười lớn hướng về phía trước, “Lục gia, ngài tự mình đến, đã lâu không gặp ngài, tiểu tướng rất là tưởng niệm a!”

—

—

—

—

—

Chương 557 : Đến quỷ thành tìm người

10 đại cướp bên trong Lục gia, chỉ nhìn bên ngoài đồng hồ lại là cái nho nhã trung niên nhân, một bộ trường bào màu xanh, búi tóc cài lấy một cây ôn nhuận sáng long lanh mặc ngọc cây trâm, giờ phút này nghe vậy cười một tiếng, như mộc xuân phong, “Hắc Mộc quỷ tướng, thật có hơn 10 năm chưa gặp, xem ngươi bây giờ khí tượng tu hành đem tại cái nào đó cánh cửa, bản tọa liền giúp ngươi 1 trợ.”

Cong ngón búng ra, một đoàn tinh nguyên rơi vào Hắc Mộc quỷ tướng trong tay, hắn ánh mắt thẳng một chút, “Ừng ực” nuốt ngụm nước miếng, cái này lớn cỡ bàn tay một đoàn tinh nguyên, nhìn xem cũng không thu hút, lại chí ít cần tẫn thủ 1,000 người tinh khí, mới có thể ngưng tụ mà thành.

“Cái này… Thực tế quá quý giá, đa tạ Lục gia! Đa tạ Lục gia!” Hắc Mộc quỷ tướng nắm chặt tinh nguyên, cười ra một mặt nếp may, thái độ càng phát ra cung kính.

Lục gia khoát tay, “Một chút tâm ý mà thôi, Hắc Mộc quỷ tướng chớ có khách khí. Đi, yến hội mở ra sắp đến, bản tọa còn muốn đi tiếp mây hương các, liền không nói nhiều.”

Hắc Mộc quỷ tướng liên tục gật đầu, “Đúng đúng, từ không thể lầm Lục gia chính sự, tiểu tướng lĩnh mệnh trấn thủ ở đây, thoát thân không ra, còn xin Lục gia thứ

lỗi.” Quay người hét lớn, “Có ai không, cung tiễn Lục gia đi Hương Vân các, đều nâng lên tinh thần đến, đừng để đui mù va chạm quý khách!”

Lục gia cười cười, đang muốn dẫn người vào thành, lông mày đột nhiên nhíu một cái, trên mặt còn mang theo cười, đôi mắt lại trở nên một mảnh tĩnh mịch. Dưới chân hắn dừng lại, nhàn nhạt phân phó, “Hắc sát, bắt nha đầu kia huynh đệ, như ra chút vấn đề, ngươi dẫn người đi nhìn một cái.”

Lại nói: “Hắc Mộc quỷ tướng, bản tọa cái này mấy tên thuộc hạ, có việc rời đi trước một chút, chờ chút lại đơn độc vào thành đi tìm ta.”

Hắc Mộc quỷ tướng nói: “Tôn Lục gia lệnh! Ngài yên tâm, ta mấy ngày nay đều ở cửa thành, mấy vị huynh đệ tùy thời có thể vào thành.”

“Được.” Lục gia cho thuộc hạ một cái ánh mắt, dẫn người nhanh chân vào thành.

Hắc sát khom mình hành lễ, đợi Lục gia đi xa mới đứng dậy, hủy đi nửa bên khuôn mặt lộ ra nhe răng cười, “Thứ không biết chết sống, dám động ta người, theo ta đi!”

Bá ——

Hắn vung tay lên, mang theo mấy tên 10 đại cướp tu sĩ, gào thét mà đi. Một màn này, khiến Hắc Mộc quỷ tướng cùng xung quanh quỷ vật, sắc mặt biến hóa.

“Xem ra, là có người sờ, 10 đại cướp rủi ro.”

“Hắc hắc! Thật đúng là lớn mật, cũng không biết là ai?”

“Người nào có trọng yếu không? Trái phải đều là 1 cái chết!”

Bầy quỷ vật rất tán thành, nhao nhao gật đầu.

10 đại cướp khó chơi, đáng sợ, ở chỗ thực lực, nhưng lại không chỉ như thế, còn có kia lãnh khốc, điên cuồng thủ đoạn. Phàm là đắc tội bọn hắn, nhất định có thù tất báo, 1 cái đều không buông tha, không tiếc đại giới cũng muốn đem đối phương chém tận giết tuyệt.

…

La Quan dù chưa nói rõ, nhưng Thập Tứ Mục thông qua vừa rồi nghe nói, đã xác định Tứ Hải Vương hẳn là chủ nhân bằng hữu, huống chi trong đó còn có cái sư muội.

Du Tùng Tử!

Danh tự này nghe xong, liền rất có “Phu nhân” tiềm chất, chủ nhân cố ý đề cập nàng, có thể thấy được tuyệt không phải bình thường. Là lấy nó bất động thanh sắc, đã xem tốc độ nâng đến nhất nhanh, “Chủ nhân, căn cứ ngài chỉ dẫn, chỉ nửa canh giờ nữa, liền có thể đến âm u quỷ thành.”

La Quan gật đầu, “Vất vả.” Tuy nói Tứ Hải Vương, Du Tùng Tử là làm lễ vật, đưa cho âm u quỷ thành bên trong cái nào đó đại nhân vật, trong lúc nhất thời khi không có nguy hiểm, nhưng hắn vẫn không dám khinh

thường, dù sao đối với quỷ vật mà nói, Nhân tộc người tu hành chính là tốt nhất thuốc bổ.

Được chủ người một tiếng “Vất vả”, liền không uổng phí lần này ra sức, Thập Tứ Mục “Ngang rống ——” một tiếng long ngâm, tốc độ lại nhanh mấy điểm. Ngay tại hắn chuẩn bị nhất cổ tác khí, vọt tới âm u quỷ thành lúc, đối diện đụng vào khí thế hùng hổ hắc sát bọn người.

Một đầu Giao long!

Hắc sát sắc mặt biến hóa, sau lưng 10 đại cướp tu sĩ cũng mặt lộ vẻ - âm trầm, tại bọn hắn số lượng không nhiều mấy lần kinh ngạc kinh nghiệm bên trong, long cung chính là 1 khối xương cứng. Lúc trước một trận xung đột, náo thanh thế to lớn, tuy nói long cung không thể “Tìm tới” hung thủ, 10 đại cướp cũng trả giá đại bút đền bù.

Có thể nói đều không vui vẻ.

Một tên thuộc hạ chần chờ nói: “Thống lĩnh, làm sao bây giờ?”

Huyết ấn chỉ dẫn rất rõ ràng, kẻ giết người chính là cái này Giao long.

Hắc sát híp híp mắt, “Hừ! Vội cái gì? Hôm nay cũng không phải chúng ta, đi săn Giao long trước đây, là nó giết huynh đệ chúng ta.”

“Long cung lại như thế nào? Có Lục gia, còn có cái khác 9 vị gia tại, ta ai cũng không sợ!”

Hắc sát thở sâu, lớn tiếng nói: “Vị này Long gia, ta cùng chính là 10 đại cướp Lục gia dưới trướng, phụng mệnh đến đây điều tra, còn xin Long gia cho ta cái giải thích, vì sao giết chóc ta đám huynh đệ? ! Nếu không, nhất định náo bên trên long cung, muốn một cái công đạo!”

Sát khí bừng bừng.

“Không sai! Giao long lại như thế nào? Ta 10 vị gia, từng liên thủ bức lui qua Tứ Hải long cung, như không có bàn giao tuyệt không bỏ qua!”

“Ta 10 đại cướp dưới trướng, há có thể tùy ý xâm lược? Giao long cũng không được!”

“Nói, vì sao giết ta đám huynh đệ? !”

Một đám người, nghiến răng nghiến lợi.

Đương nhiên, bọn hắn lực lượng chỗ, cũng là bởi vậy địa tiếp giáp âm u quỷ thành, Lục gia một lát liền đến, cái này Giao long dám động bọn hắn không thành? !

Mà liền tại 10 đại cướp mọi người, nhao nhao quát hỏi lúc, lại phát hiện đối diện Giao long từ đầu đến cuối không có đáp lại, chỉ là cư cao lâm hạ lấy, lạnh lùng nhìn chăm chú bọn hắn.

Cái này Giao long muốn làm gì? Còn dám động chúng ta, sự tình coi như triệt để làm lớn chuyện, đến lúc đó long cung cũng đảm đương không nổi, hắn nhất định được đền mạng!

Không thể nào? Không phải là gặp, 1 đầu điên long? !

Ngay tại 10 đại cướp mọi người, trong lòng kinh nghi, thấp thỏm lúc, 1 đạo lạnh lẽo thanh âm, từ lưng rồng hậu truyện ra, “Đều giết.”

Bá ——

Một nháy mắt, hắc sát bọn người cuồng đổ mồ hôi lạnh.

Còn có người!

Ngự long giả? Người đến là ai? !

Không được, chuyện hôm nay tình phát triển triệt để ở ngoài dự liệu, thanh âm kia bên trong hờ hững, sát ý, tuyệt đối là thật, nhất định phải tự cứu.

“Dừng tay! Ta chính là Lục gia dưới trướng thống lĩnh, ngươi dám can đảm giết ta…”

Oanh ——

Đáp lại hắn là 1 con long trảo, 1 nắm chặt người này, bỗng nhiên dùng sức.

“A!”

“Mau trốn!”

“Hướng Lục gia truyền tin, báo thù cho chúng ta!”

Tiếng kêu thảm thiết, tại đáy biển vang lên, rất nhanh bình tĩnh lại, mảng lớn nước biển bị nhuộm đỏ.

Thập Tứ Mục nắm lấy hắc sát đầu, hắc hắc cười lạnh, “Chủ nhân, ta không ngại mang theo viên này đầu, cũng thuận tiện tìm người.”

“Ừm, kế tiếp theo đi đường đi.”

Ngang rống ——

Thập Tứ Mục một tiếng long ngâm, gào thét hướng về phía trước, màu hổ phách mắt rồng bên trong, hiện lên đùa cợt, giọng mỉa mai.

10 đại cướp? Lục gia?

Cái gì cẩu thí đồ chơi, tại ta mặt chủ nhân trước, chính là một đám cặn bã, muốn ngươi hôm nay lúc này chết, cũng đừng nghĩ nhiều thở một cái!

…

Âm u quỷ thành, Hương Vân các.

Lục gia một nhóm bị mấy tên quỷ nương cung thỉnh đi vào, mới vừa ở trong đại điện ngồi xuống, liền có đông đảo quen biết cũ, nhao nhao tiến lên hàn huyên, mời rượu.

“Chư vị tốt chư vị tốt!” Lục gia cười ha hả chắp tay, giơ ly rượu lên, “Hôm nay mượn hồng vân quỷ tôn niềm vui, ta cùng gặp nhau tại âm u quỷ thành, tự nhiên uống.”

“Lục gia nói cực phải!”

“Hôm nay, định cùng 6 tôn không say không về!”

Có người, có quỷ, có yêu… Từng cái khí tức hung thần, trong đại điện quần ma loạn vũ, phá lệ nhiệt liệt.

Mắt thấy bầu không khí dần vào giai cảnh lúc, Lục gia sắc mặt đột biến, “Ba” một tiếng vang nhỏ, chén rượu trong tay nổ thành phấn vụn.

Tí tách ——

Tí tách ——

Rượu ngon theo đầu ngón tay nhỏ xuống tới đất bên trên, xung quanh đột nhiên yên tĩnh.

“Ây… Chén rượu này có vấn đề, người đâu? Còn không tranh thủ thời gian đến, cho Lục gia đổi 1 cái!”

“Vừa nghĩ ra, còn có vị lão hữu đến, tại hạ đi trước chào hỏi.”

“6 tôn ngồi tạm, ta chờ thêm sẽ lại đến mời rượu.”

Đều là giỏi về quan sát hạng người, thấy Lục gia sắc mặt bất thiện, nhao nhao cáo từ.

Lục gia tay lấy ra khăn lụa, cẩn thận lau bàn tay, trên mặt vẫn mang theo ý cười, cũng đã lạnh lẽo tận xương lộ ra huyết tinh.

“Lục gia, làm sao rồi?” Một tên thân tín trầm giọng mở miệng.

Lục gia thản nhiên nói: “Hắc sát bọn hắn bị giết.”

“Cái gì?” Thân tín kinh hãi, chợt nghiến răng nghiến lợi, “Lục gia, ta 10 đại cướp quy củ, vô luận cừu địch là ai, đều muốn nợ máu trả bằng máu, tuyệt không bỏ qua đối phương.”

“Ngài hạ lệnh đi, ta lập tức động thủ, đừng để bọn hắn trốn!”

Một tên quỷ nương nơm nớp lo sợ, đem mới chén rượu đặt lên bàn, “Lục gia, là tiện tỳ cùng chăm sóc không chu toàn, hỏng ngài hào hứng.”

Lục gia cười cười, “Không có quan hệ gì với ngươi, đa tạ.” Hắn rót chén rượu uống một hơi cạn sạch, nhìn qua như được đại xá rời đi quỷ nương chập chờn dáng người, chậm rãi nói: “Hung thủ không có trốn, ngay tại chạy đến âm u quỷ thành, xem ra hôm nay là phải có một trận náo nhiệt.”

Thân tín sắc mặt lại biến.

Liên sát Lục gia hai nhóm dưới trướng, hắc sát càng có có, đỉnh tiêm Thần Hồn cảnh thực lực, động thủ người tỉ lệ lớn là quy nhất cảnh. Biết rõ là 10 đại cướp dưới trướng, vẫn hạ thủ tàn nhẫn, lại kế tiếp theo chạy đến âm u quỷ thành… Đối phương, ắt tới người bất thiện!

Hẳn là, là cố ý trả thù? ! Đối 10 đại cướp mà nói, cái này cũng không lạ lẫm, bọn hắn địch nhân quá nhiều, luôn có không sợ chết, hoặc là nổi điên! !

“Hắc hắc, có ý tứ, thật có ý tứ, không nghĩ tới Lục gia ta, một ngày kia lại cũng gặp dạng này sự tình.” Hiển nhiên, hắn cũng là cái này phán đoán, thản nhiên nói: “Mấy ngày trước đây thông tin, Tứ gia không phải nói, tại hải ngoại đi săn một đầu dị chủng cự thú? ? Ta nhớ được cách âm u quỷ thành, cũng không tính quá xa đi.”

Thân tín ánh mắt sáng lên, cắn răng nhe răng cười, “Thuộc hạ minh bạch, ta cái này liền cho Tứ gia truyền tin, dám đến tìm 10 đại cướp trả thù, 1 cái đều sống không được!”

…

Âm u quỷ thành đến!

Bạch cốt xây thành, hung thần ngập trời.

Chỉ một chút, La Quan liền minh bạch, sáng lập hiện thế Quỷ giới gian nan. Cái khác tạm thời không nói, liền chỉ là những này hài cốt, không biết cần bao nhiêu giết chóc, mới có thể kiếm đủ. Huống chi, còn muốn hội tụ 1 triệu quỷ vật, uẩn dưỡng ngập trời quỷ khí, lấy “Khảm vào” hiện thế.

Suy nghĩ chuyển động, La Quan nói: “14, liền dừng ở cái này đi.”

“Vâng, chủ nhân.”

Linh quang lóe lên, Thập Tứ Mục hóa thành nhân thân, cung kính rơi vào sau lưng. 2 người 2 giao, liền như thế nhanh chân tiến lên, đi tới âm u quỷ thành bên ngoài, lập tức hấp dẫn đến mảng lớn chú ý.

La Quan có Huyền Quy xuất thủ, khí tức đều che lấp, ngoại nhân căn bản nhìn không thấu. Thập Tứ Mục cùng Ứng long nữ, cũng là thật giao chi thân, hạng người tầm thường khó dò sâu cạn, duy nhất có thể nhìn ra nền móng, chính là la bàn —— 1 cái thơm ngọt, ngon miệng Nhân tộc nữ tu.

Mặt khác 3 cái, hẳn là cũng đều là Nhân tộc? ! Cứ như vậy tùy tiện, chạy tới âm u quỷ thành, dù thế nào cũng sẽ không phải chán sống, chủ động cho ăn tới cửa a? !

Chỗ cửa thành, Hắc Mộc quỷ tướng rống to, “Dừng lại! Âm u quỷ thành chỗ, người không liên quan cùng không thể tới gần! !” Đây là bởi vì, hắn nhìn không thấu đối diện 3 người, thái độ coi như không tệ.

Nếu không, đã sớm quỷ khẩu đại trương, trực tiếp ăn thống khoái.

Tê ——

Người kia tộc nữ tu, nhìn xem liền mê người!

La Quan tiến lên, thản nhiên nói: “Ta cùng hôm nay đến âm u quỷ thành, là vì tìm người.”

‘Đến quỷ thành tìm người? ? Thật đúng là lần thứ 1 gặp

được!’ Hắc Mộc quỷ tướng khóe miệng co quắp dưới, trầm giọng nói: “Chư vị, các ngươi sợ là đến nhầm địa phương, đây là âm u quỷ thành, hiện thế Quỷ giới đóng quân chỗ, bản tướng khuyên ngươi các loại, hay là nhanh chóng thối lui!”

La Quan ngẩng đầu, nhìn về phía quỷ thành cửa vào, “Người, đích xác ngay tại cái này bên trong.”

Hắn phất phất tay.

Thập Tứ Mục cung kính hành lễ, tiến lên một bước, “Nhà ta chủ thượng nói người tại cái này bên trong, tự nhiên là tại cái này, ngươi lại nhìn một chút, có biết hay không người này?”

Bá ——

Một cái đầu người, xuất hiện trong tay hắn, trừng mắt trợn tròn ở giữa, lại tràn đầy hoảng sợ, tuyệt vọng.

—

—

—

—

—

Chương 558 : Nhanh nhanh nhanh, có khách quý đến nhà!

“Hắc sát? !”

Hắc Mộc quỷ tướng kinh hô, con mắt kém chút trừng bạo, thực tế là trương này hủy một nửa mặt xấu quá mức nhận ra độ, một chút liền có thể nhận ra.

Mồ hôi lạnh một chút trải rộng cái trán, dù không biết tiền căn hậu quả, nhưng hắn lại không ngốc, thông qua nhìn thấy đủ loại, nhưng đoán cái đại khái ——

10 đại cướp người xảy ra ngoài ý muốn, Lục gia phái hắc sát bọn người tiến đến, kết quả vừa đi không lâu, liền bị người dẫn theo đầu tìm tới âm u quỷ thành!

Điều này nói rõ cái gì?

Thực lực đối phương rất mạnh, lại lực lượng mười phần, căn bản cũng không sợ 10 đại cướp tên tuổi, dùng đầu ngón chân nghĩ cũng biết, tuyệt đối rất có lai lịch.

Nhân vật như vậy, là hắn có thể trêu chọc lên? Coi như như thế mặc kệ không hỏi, thật làm Lục gia là thích hay làm việc thiện thiện nhân? ! Một khi trở mặt, đó chính là tôn ác ma… Hắc Mộc quỷ tướng đột nhiên cảm thấy, mang bên trong đoàn kia tinh nguyên, thành 1 viên than lửa.

“Hắc sát! Là 10 đại cướp người? !”

“Không sai, vừa bị điều động rời đi, đảo mắt công phu, đầu liền bị người mang đến rồi? Tê —— mấy vị này, đến cùng người nào?”

“Vừa rồi ngươi không còn nói, người nào cũng không trọng yếu sao? Nhìn xem đi, bây giờ ta âm u quỷ thành, phải có đại nhiệt náo!”

Một đám quỷ vật xao động không thôi, 2 mắt tỏa ánh sáng.

Thập Tứ Mục nhìn Hắc Mộc quỷ tướng, nhếch nhếch miệng, “Xem bộ dáng là nhận biết lạc? Dạng này tốt nhất, hắn chủ tử đi đâu rồi, ta có việc gấp tìm bọn hắn.”

Hắc Mộc quỷ tướng mồ hôi lạnh ròng ròng, bỗng nhiên cắn răng, “Người tới, đem những người này cầm xuống!”

Hắn cuối cùng, hay là quyết định khuynh hướng 10 đại cướp, dĩ nhiên không phải bởi vì hắn cùng hắc sát đều họ đen, tính cẩu thí bản gia huynh đệ. Thực tế là, những người trước mắt này bối cảnh, thủ đoạn, hắn đều không rõ ràng lắm, nhưng 10 đại cướp khủng bố, lại mọi người đều biết.

Làm sao tuyển, cũng liền không cần nói cũng biết.

Thập Tứ Mục đôi mắt 1 hàn, uy nghiêm dựng thẳng đồng hiển hiện, “Xem ra, các ngươi là không định phối

hợp rồi? Cũng tốt, vậy liền để ngươi Thập Tứ gia thử một chút, âm u quỷ thành nước sâu bao nhiêu!”

Hắn liền muốn động thủ, một thanh âm truyền đến, “14, trở về.”

Một câu, Thập Tứ Mục hung tướng giấu kỹ, cung kính nói: “Vâng, chủ thượng.”

La Quan tiến lên, khẽ nhíu mày, “Làm gì vì chính mình trêu chọc tai họa, nói ra 10 đại cướp bọn người tung tích, ta không làm khó dễ ngươi.”

Đáy mắt một vòng u quang hiển hiện, phóng xuất ra một tia Quỷ giới bản nguyên khí tức.

Oanh ——

Hắc Mộc quỷ tướng chỉ cảm thấy, trước mắt đột nhiên tối đen, đối diện tuấn tú bình thản người trẻ tuổi, lắc mình biến hoá liền thành 1 tôn kình thiên lệ quỷ, chỉ cần một ngón tay, liền có thể đem hắn ép thành phấn vụn.

Đại hung! Đại hung!

Hắn không phải người, là quỷ, lợi hại nhất quỷ!

Trong truyền thuyết, có đại hung quỷ vật tu đến cực hạn, nhưng hồn thể trở lại dương, mấy thành nhân thân.

Không sai, nhất định là như vậy!

Phù phù ——

Hắc Mộc quỷ tướng ngã trên mặt đất, toàn thân run rẩy, “A! Đừng có giết ta… Đừng có giết ta…”

Chỗ cửa thành, bầy quỷ vật chỉ cảm thấy toàn thân 1 hàn, mặt lộ vẻ kinh hoảng. Không có quỷ cảm thấy Hắc Mộc quỷ tướng, là phạm bị điên, hiển nhiên là bị đối phương vừa rồi tra hỏi bên trong, toát ra một thứ gì đó bị dọa cho phát sợ.

Có thể làm 1 tôn quỷ tướng, nháy mắt tâm thần gần như sụp đổ, phải là kinh khủng bực nào? ! Càng đáng sợ chính là bọn hắn ngay tại bên cạnh, lại từ bắt đầu đến cuối cùng đều không có nửa điểm cảm ứng, như vậy cử trọng nhược khinh thong dong tự nhiên… Vị này cảnh giới không thể tưởng tượng!

La Quan ánh mắt chớp lên, Quỷ giới bản nguyên hiệu quả, so hắn trong dự tưởng càng tốt hơn , như thế đến đối âm u quỷ thành một nhóm, liền càng nhiều mấy phần tự tin.

Hắn bất động thanh sắc, thản nhiên nói: “Hiện tại, có thể nói sao?”

Hắc Mộc quỷ tướng toàn thân mồ hôi thấu, chỉ cảm thấy vừa rồi, từ hồn phi phách tán biên giới dạo qua một vòng, nghe vậy liều mạng gật đầu, “Nói! Ta nói! Lục gia… Chính là 10 đại cướp người, hôm nay được mời tiến về Hương Vân các, tham gia hồng vân quỷ tôn phá cảnh khai phủ niềm vui… Bọn hắn ngay tại kia…”

Đi mẹ nhà hắn 10 đại cướp, khủng bố đến đâu còn có

thể so trước mắt vị này đáng sợ? Về sau thích thế nào thì thế ấy, lão tử trước tiên cần phải còn sống!

La Quan chắp tay, “Đa tạ.” Xoay người nói: “Chúng ta đi thôi.”

Thập Tứ Mục ánh mắt cảm khái, còn phải là chủ nhân a, chỉ cần một câu, liền bị hù cái này quỷ tướng phá lăn nước tiểu lưu.

Bức cách!

Đây mới gọi là bức cách!

Không biết Thập Tứ gia ta lúc nào, mới có thể đạt tới chủ nhân cái này cảnh giới?

Hắn lật tay, đem hắc sát đầu lâu thu hồi, luôn cảm thấy cái đồ chơi này, chờ chút còn hữu dụng chỗ.

Đối Hắc Mộc quỷ tướng, cười lạnh một tiếng, “Nói đều nói, lại phái một người dẫn đường đi, quỷ thành không nhỏ, nhà ta chủ thượng thời gian đang gấp.”

Hắc Mộc quỷ tướng nói liên tục: “Hảo hảo! Tiểu tướng lập tức phái người, dẫn chư vị đại nhân quá khứ.”

La bàn một mặt chấn kinh, cứ việc nàng đã xem La Quan thân phận, tận khả năng hướng cao nghĩ, nào có thể đoán được mình hay là quá nhỏ hẹp. Âm u quỷ thành nơi này, nàng tuy là lần đầu tiên tới, nhưng trùng thiên quỷ khí, cùng trong thành như ẩn như hiện khủng bố uy áp, đều làm nàng tâm thần run rẩy.

Nhưng chính là như thế, đối đại nhân mà nói, cũng chỉ là một câu hoặc một ánh mắt, liền có thể để quỷ tướng kia xụi lơ trên mặt đất.

Nhìn qua phía trước, lưng eo thẳng tắp thong dong tiến lên bóng lưng, la bàn đột nhiên phát hiện mình có chút "Thay lòng đổi dạ", cái này khiến nàng cảm thấy một chút ngượng ngùng, hổ thẹn lúc, lại nhịn không được hiếu kì, nhỏ giọng nói: "Ứng tiền bối, đại nhân đến ngọn nguồn ra sao thân phận? Hắn tu vi cao bao nhiêu a?"

Ứng Thanh Linh ngơ ngác một chút, hơi do dự, nói: "Đại nhân bối cảnh ta không tiện báo cho, về phần tu vi… Ta cũng nhìn không thấu."

La Quan là Kim Đan cảnh, khi tiến vào long cung trước đó, thậm chí ra long cung về sau, nàng đều cảm giác rõ ràng. Nhưng tại đến âm u quỷ thành trước, hắn khí tức đột nhiên trở nên mơ hồ, như mây mù vờn quanh dãy núi, mặc dù có thể thấy được một chút điểm, lại không biết cao vút trong mây ở giữa bao nhiêu.

Mới La Quan một câu, liền làm quỷ tướng kia cơ hồ tại chỗ sụp đổ… Người này trên thân, đến cùng giấu bao nhiêu bí mật?

2 người phụ nữ, giờ phút này đều là hiếu kì tràn đầy.

Vô số ánh mắt kính sợ, từ bốn phương tám hướng hội tụ, nhìn về phía cái này bước vào quỷ thành đội ngũ.

"Nhân vật hung ác! Tuyệt đối nhân vật hung ác!"

“Đi đi đi, nhanh đi Hương Vân các, tại phụ cận tìm tốt xem chút.”

“Đại nhiệt náo! Thần bí khách tới cứng rắn 10 đại cướp, hắc hắc… Nói không chừng liền có cơ hội, có thể đục nước béo cò đâu?”

“Nghĩ mù ngươi tâm! Khuyên nhủ chư vị, xem náo nhiệt chính là, ai dám loạn đưa tay, tuyệt đối cái thứ 1 chết.”

“Đi đi đi, nhanh đi giành chỗ tử, muộn coi như không kịp.”

Trong lúc nhất thời đông đảo quỷ vật phun trào, dựng lên âm phong, mây đen trận trận, phóng tới Hương Vân các.

Bước vào quỷ thành nháy mắt, La Quan chỗ cổ tay, đại biểu bôi nghĩ nghĩ hiện thế thân sợi tóc kia, đột nhiên có chút nắm chặt mấy điểm. Đưa tay sờ một chút, hắn nói khẽ: “Nghĩ nghĩ tỷ, ta đã đến âm u quỷ thành, bất quá bây giờ có chút sự tình, trước tiên cần phải xử lý thỏa đáng, lại giúp ngươi cầm xuống quỷ thành.”

Tóc trở nên yên ắng, cũng không biết bôi nghĩ nghĩ phải chăng nghe tới, nhưng đã không làm biểu thị, đó chính là không phản đối.

Trái phải nhìn mấy lần, cái này quỷ thành cùng Nhân tộc thành trì, cũng là xấp xỉ như nhau, các loại cửa hàng, kiếm sống đều có, thậm chí còn đi ngang qua 1 nhà quỷ thanh lâu, oanh ca yến hót son phấn xông vào mũi.

Thập Tứ Mục mịt mờ, quét 3 4 5-6 7-8 mắt, thẳng đến Ứng Thanh Linh nhíu mày, mới ho nhẹ một tiếng làm nhìn không chớp mắt hình.

La Quan âm thầm lắc đầu, “Long tính vốn dâm” điểm này tại tiểu thập 4 trên thân, ngược lại là hiển lộ không thể nghi ngờ, đại khái cũng cùng hắn là dương cực chi thể có quan hệ.

Dẫn đường quỷ vật mặc một thân tinh xảo tỏa giáp, ngày thường bên trong tại cái này trên đường cái tuần sát, đó cũng là uy phong lẫm liệt, nhưng hôm nay lại chân tay co cóng, 1 bộ kính sợ bộ dáng.

Lui tới quỷ vật dựng mắt liền biết, đây là tới khó lường khách nhân, lại nhìn mấy người là hướng Hương Vân các mà đi, vậy liền xác định không thể nghi ngờ. Dù là la bàn thơm ngào ngạt, dẫn tới bọn hắn nước bọt chảy ròng, cũng không có ai phạm bị điên, dám đi tới quấy nhiễu.

Một lát sau, dẫn đường quỷ vật dừng lại, cung kính hành lễ, “4 vị đại nhân, cái này phố dài hướng bên trong thứ 2 chỗ nam hướng trạch viện, chính là hồng vân quỷ tôn khai phủ chỗ, nơi đây hội tụ quá nhiều khí tức cường đại, ti hạ khó có thể chịu đựng, chỉ có thể đưa đến cái này bên trong.” Hắn hơi có chút nơm nớp lo sợ, sợ chọc giận trước mắt vị này, một ánh mắt rơi xuống, liền để hắn hồn phi phách tán.

La Quan liếc mắt liền thấy, mở ra trung môn đón khách, lụa đỏ treo đầy náo nhiệt không thôi Hương Vân các, gật

gật đầu, “Làm phiền.”

Dẫn đường quỷ vật thụ sủng nhược kinh, liên tục sau khi hành lễ lui ra, lại quay đầu nhìn về phía đi xa 4 người, vô ý thức nói: “Đây mới là đại nhân vật phong độ, so Hắc Mộc quỷ tướng tên kia sắc mặt, mạnh không biết bao nhiêu…”

Hương Vân các!

Hôm nay tôn thượng khai phủ, các phương tân khách đến chúc, khiến trên tòa phủ đệ dưới quỷ bộc, quỷ nương đều mặt mũi sáng sủa, từng cái tinh thần phấn chấn.

“Đều mở mắt điểm, chào hỏi rất đắt khách, ai ra chỗ sơ suất, lão tử nuốt sống hắn? !” Quỷ quản gia nhỏ giọng cảnh cáo 1 câu, quay người liền vẻ mặt tươi cười, “Liễu sơn quỷ vương ngài đến rồi? Nhà ta tôn thượng cùng ngài, trước kia chính là hảo hữu, hôm nay cố ý phân phó, mời ngài nhập bên trên tịch an vị. Mau tới người, nghênh liễu sơn quỷ vương đi vào, hảo hảo kêu gọi, không được lãnh đạm!”

Bọn người đi vào, hắn đứng thẳng lưng eo, “Thời điểm không sai biệt lắm, tân khách cơ bản đã tới đủ… Cũng nên đi vào nhìn chằm chằm điểm rồi… Hả? ! Làm sao cảm giác, xung quanh đột nhiên nhiều một chút lão quỷ, hướng chúng ta cái này thăm dò, đây là tình huống như thế nào? !”

Quỷ quản gia đưa tới 1 cái quỷ vật, “Đi, hỏi thăm một chút, bên ngoài xảy ra chuyện gì.” Trong lòng của hắn,

đột nhiên có chút bất an.

Vừa đuổi thủ hạ rời đi, quỷ quản gia giương mắt liền thấy trên đường dài, đi tới 4 đạo thân ảnh, đôi mắt lập tức ngưng lại.

Cái thứ 1, nhìn không thấu.

Cái thứ 2, cái thứ 3, cũng nhìn không thấu.

Cái cuối cùng… Nhân tộc nữ tu? ? Chỉ là Nguyên Anh mà thôi, mang đến làm gì? ? Ngô… Cũng liền bộ dáng xinh đẹp điểm, có thể làm nhà ta phu nhân dự bị túi da, đây cũng là đến tặng lễ? !

Suy nghĩ chuyển qua, mắt thấy 4 người dừng ở thiên hương các bên ngoài, quỷ quản gia lộ ra tiếu dung, chắp tay nói: “Xin hỏi mấy vị, là nơi nào đến khách nhân? Nhưng có thiệp mời?” Hỏi như vậy, là trước mắt 4 người đều rất lạ mặt, tân khách trong danh sách cũng vô ghi chú.

La Quan lắc đầu, “Ta đều không có thiệp mời, hôm nay đến Hương Vân các, là vì tìm người.”

Quỷ quản gia âm thầm nhíu mày, có thể nghĩ đến đối phương muốn tìm người, tỉ lệ lớn là tân khách bên trong một vị nào đó, liền kế tiếp theo cười nói: “Dạng này a… Cũng không sao, 4 vị có thể nhìn đến bên cạnh, tôn này đỉnh đồng không có? Nhà ta phu nhân có mệnh, chỉ cần có thể xê dịch đỉnh này người, liền có thể nhập phủ dự tiệc… Ngô, 4 vị bên trong bất kỳ một cái nào đều có thể.”

Thập Tứ Mục cười một tiếng, nói: “Chủ thượng, ta tới đi.” Hắn nhanh chân hướng về phía trước, đi tới đỉnh đồng bên cạnh, vật này chừng người cao, mặt ngoài khắc dấu lấy Quỷ đạo phù lục, khí cơ cùng âm u quỷ thành ẩn ẩn cấu kết, nhìn như không đáng chú ý, nhưng muốn xê dịch nó nhưng tuyệt không phải chuyện dễ.

Thập Tứ Mục hữu tâm tại chủ nhân trước mặt lộ mặt, nhìn như hời hợt một chỉ, lại vận dụng thật giao chi lực, liền nghe “Bành” một tiếng, đỉnh đồng nguyên địa 1 cái nhảy nhót, lại “Oanh” một tiếng trùng điệp rơi xuống.

Quỷ quản gia ánh mắt sáng lên, lớn tiếng nói: “Hảo thủ đoạn! Các hạ coi là thật hảo thủ đoạn! ! Nhanh nhanh nhanh, có khách quý đến nhà, gõ chiêng lớn thổi phồng đại pháp loa, cung nghênh 4 vị quý khách đi vào!”

Hắn một tràng tiếng phân phó, ánh mắt cẩn thận nhìn về phía La Quan, bộc lộ kính sợ.

Chủ thượng! ? !

Ai da, một tên thuộc hạ liền có bấm tay búng ra đỉnh đồng thực lực, chính chủ được nhiều mạnh? ! Nhìn tướng mạo cũng là trẻ tuổi anh tuấn khí độ bất phàm, nên cùng nhà ta phu nhân xứng.

Vừa nghĩ đến đây, quỷ quản gia tiếu dung càng hơn.

Mà giờ khắc này, chiêng trống, tù và tấu vang, càng có mấy tên quỷ nương bay lên, vẩy xuống từng đoàn từng đoàn tinh thuần âm khí, tại dưới chân tự xưng ngưng vì âm sen, tầng tầng nở rộ hình thành 1 đầu sen nói.

Thập Tứ Mục nhếch miệng cười một tiếng, tự giác cho chủ nhân kiếm mặt mũi, lui ra phía sau một bước, khom người nói: “Chủ thượng, mời ngài đạp lâm.”

Gia hỏa này loè loẹt đồ vật, ngược lại là biết không ít, nhưng không thể không thừa nhận, đích xác làm lòng người tình thư sướng. La Quan cười lắc đầu, đạp lên âm khí sen nói, tiến vào Hương Vân các đại môn, sớm đã có 4 tên da trắng mỹ mạo quỷ nương, cung kính tương ứng.

Chiêng trống, tù và vang lên, đủ biết khách tới thân phận quý giá, tung không biết được thân phận, 4 tên quỷ nương cũng chấp lễ rất cung.

“4 vị quý khách, mời theo tiểu tỳ bọn người, tiến vào yến hội đại điện.”

Quỷ nương dẫn đường dáng người chập chờn, váy mỏng phía dưới ý vị tuyệt vời, Thập Tứ Mục ánh mắt, lại có chút đăm đăm. Hắn cũng không nghĩ mất mặt, thực tế cái này con mắt, nó có mình ý nghĩ, căn bản khó mà khống chế.

Ánh mắt quá đốt người, mấy tên quỷ nương mặt lộ vẻ ửng đỏ, lại cũng không xấu hổ, ngược lại hữu ý vô ý ném đến mấy cái mị nhãn.

Trong không khí nhiệt độ, đều thoáng lên cao!

Cũng may rất nhanh yến hội đại điện liền đến, nếu không La Quan còn thật lo lắng, Thập Tứ Mục cái này

không có tiền đồ, sẽ làm trận “Thú tính đại phát” .

“4 vị quý khách, chúng ta đến.”

Dẫn đường 4 vị quỷ nương, ôn ngôn nhuyễn ngữ dứt lời, sắc mặt đột nhiên đại biến.

Thậm chí, náo nhiệt yến hội đại điện, bầu không khí cũng đột nhiên ngưng lại.

Liền thấy 10 đại cướp một nhóm, giờ phút này đều đứng dậy, đi tới đại điện cửa vào.

2 tướng nhìn nhau ——

Không người nói chuyện, hiển thị rõ túc sát!

—

—

—

—

—

Chương 559 : Phách lối Thập Tứ Mục

Yến hội đại điện bên trong, rất nhiều ánh mắt xem ra, lộ ra kinh nghi.

Tình huống gì? !

Một chuyến này đều là gương mặt lạ, hẳn là cùng 10 đại cướp có thù? Vậy bọn hắn đảm lượng là thật không nhỏ, dám tới nơi này.

Lấy 10 đại cướp phong cách hành sự, tất dữ nhiều lành ít.

Nhưng cũng có một chút, lập tức nghĩ tới trước đây không lâu, Lục gia thất thố bóp nát chén rượu một màn —— hẳn là, một chuyến này chính là, hướng về phía 10 đại cướp đến?

Hắc! Như coi là thật như thế, đây chính là kẻ đến không thiện.

Mà trong điện mọi người, biểu lộ, tâm tư dị biệt lúc, Lục gia cũng đang quan sát, đối diện một nhóm 4 người.

Lần đầu tiên, liền rơi vào La Quan trên thân, thực tế 4 người hành tẩu, chỗ đứng, một chút liền có thể nhìn ra, hắn mới là chính chủ. Cảm giác đầu tiên là rất phổ thông, thậm chí không cảm giác được nửa điểm khí tức, tựa như một người bình thường, nhưng người bình

thường lại thế nào khả năng, xuất hiện tại cái này bên trong? !

Trong lòng hơi rét, Lục gia bất động thanh sắc nhìn về phía Thập Tứ Mục, cái thứ 2 nhìn hắn, là bởi vì tiểu tử này trên thân huyết ấn khí tức, mấy như lửa lớn rừng rực —— lúc trước 2 nhóm người, chính là bị tiểu tử này giết, trên thân có cỗ nhàn nhạt yêu khí, tỉ lệ lớn là cái Yêu tộc, nhìn nó tư thái quả thực cuồng vọng, đối 10 đại cướp mọi người, cũng là một mặt cười lạnh, khinh thường.

Ánh mắt hơi đổi, rơi xuống Ứng Thanh Linh trên thân, nàng cứ như vậy đứng tại sau lưng La Quan, 1 bộ nhỏ bé yếu đuối bộ dáng, nhưng lại tại Lục gia lúc gặp lại, nàng đột nhiên ngẩng đầu, đôi mắt nhàn nhạt liếc nhau một cái.

Lục gia trong lòng lại chìm, nữ nhân này cũng không đơn giản, cái nhìn này lại làm hắn sinh ra một chút nguy cơ. Thậm chí la bàn, hắn đều nhìn nhiều mấy lần, 1 cái Nguyên Anh cảnh nữ tu, cùng nó hơn 3 người cùng một chỗ, ai biết có phải là giả heo ăn thịt hổ? Nhưng coi như nàng thật chính là 1 bình thường Nguyên Anh cảnh, chỉ đối diện 3 người này, liền để hắn nhíu mày không thôi.

Càng mấu chốt chính là, hắn khắp nơi tìm ký ức lại căn bản, không tìm được có quan hệ đối phương ấn tượng? 10 đại cướp lúc nào, lại nhiều như thế một phương cường địch? !

Đột nhiên, 10 đại cướp bên trong 1 sắc mặt người khẽ biến, vội vàng tiến lên, “Lục gia, cuối cùng bên cạnh kia

nữ tu, chính là chạy trốn cái kia.”

Bá ——

Lục gia biểu lộ một chút trở nên rất đặc sắc!

Khó trách không có ấn tượng, nguyên lai không phải thù cũ, là hắn - mẹ nó mới oán, hơn nữa còn là mình tự tay, cho kết lại.

Cái này đạp ngựa quả thực im lặng!

10 đại cướp là đốt giết cướp giật, làm việc ngoan lệ bá đạo, nhưng có thể tiêu dao tung hoành nhiều năm, tự có làm việc phân tấc. Chân chính cự đầu thế lực, bối cảnh thâm hậu người, bọn hắn cơ bản không động vào, trước đó long cung đầu kia Giao long, là hắn nhất định phải trang bức, kém chút hỏng 10 đại cướp đại sự mới bị săn giết.

Nếu sớm biết, bắt mấy cái huyết thực lễ vật, liền có thể rước lấy cái này cọc phiền phức, Lục gia ngốc mới có thể làm, ‘Mẹ nó! Đi ra ngoài không xem hoàng lịch, tùy tiện tuyển cái biển sâu hoang đảo, đều có thể đụng vào cọng rơm cứng! Các ngươi bối cảnh sâu như vậy, trang cái gì không có nền móng tán tu a, sớm một chút nói ra, chẳng phải không có việc gì rồi? !’

Hiện tại hai nhóm dưới trướng đều bị xử lý, sự tình chú định không cách nào thiện, Lục gia trong lòng quyết tâm, lạnh giọng nói: “Giết ta 10 đại cướp huynh đệ người, vô luận nguyên nhân, bất luận bối cảnh, đều không chết không ngớt!” Hắn đôi mắt, khóa chặt Thập Tứ Mục, “Các

hạ hôm nay, liền không muốn đi!”

Oanh ——

Khí tức khủng bố bộc phát, xa xa khóa chặt.

Đối phương lợi hại hơn nữa cũng bất quá 4 người, 10 đại cướp tại âm u quỷ thành bên trong, có thể nói giao du rộng lớn, thật phát sinh xung đột Lục gia cũng không sợ. Huống chi, Tứ gia ngay tại chạy đến trên đường, chỉ cần hắn vừa đến đại cục nhất định!

Đại điện người, người, quỷ, yêu 3 bên, giật nảy mình, ám đạo không hổ là 10 đại cướp, quả nhiên làm việc cuồng vọng bá đạo.

Vừa lên đến, liền kêu đánh kêu giết!

“Tốt! Lục gia thật là uy phong, không biết nơi nào vô tri hạng người, dám đến âm u quỷ thành giương oai, khi cái này bên trong là nhà các ngươi sao? !” Yến hội trên điện, một đầu quỷ vật cười gằn, đẩy ra mang bên trong thở hồng hộc quỷ nương, uy nghiêm nhìn tới.

Lại một đầu đại yêu, âm trầm cười một tiếng, “Lục gia yên tâm! Hôm nay nếu muốn giết người, tại hạ nhất định tương trợ.”

Còn có tu sĩ nhân tộc, “Ba” một tiếng mở ra quạt xếp, “6 tôn, như có cần, cứ việc phân phó là được.”

“Không sai!”

“Đang lúc như thế!”

Trong lúc nhất thời, trong đại điện sát khí bừng bừng.

10 đại cướp nổi danh bên ngoài, vô luận là có hay không tới có giao tình, đều tuyệt không để ý bán đối phương một cái nhân tình. Trước mắt 4 người này, có lẽ cũng có chút bối cảnh, thủ đoạn, nhưng mạnh hơn lại như thế nào? Há có thể cùng 10 đại cướp đánh đồng? Đừng làm rộn!

10 đại cướp, đây chính là 10 đại cướp!

“Không chết không thôi? Hắc, ngươi Thập Tứ gia thật đúng là muốn biết, các ngươi có thủ đoạn gì? !” Thập Tứ Mục nhếch miệng cười một tiếng, hơi vung tay, ném ra hắc sát đầu lâu, “Ầy, gia hỏa này trước khi chết, còn hô hào muốn tìm người, báo thù cho hắn đâu.”

“Gia cho các ngươi mang đến, muốn làm sao báo thù, tới đi!”

Oanh ——

Hắn một bước phóng ra, yêu khí phóng lên tận trời, ngưng tụ ra đỏ giao hư ảnh, “Ngang rống ——” một tiếng long ngâm vang vọng toàn trường.

Kinh người khí tức bộc phát.

Thật giao!

Đại điện bên trong, lập tức yên tĩnh.

Những cái kia ầm ĩ cười lạnh, kêu đánh tiếng la giết, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa. Mới vừa rồi còn vỗ bộ ngực cam đoan, rất có “Thần đến sát thần, phật cản giết phật” khí thế người, yêu, quỷ cùng các loại, từng cái tránh đi ánh mắt.

Vạn chúng nhìn trừng trừng dưới, giết một đầu Giao long? Mở đạp ngựa cái gì trò đùa!

Không sai, thế gian Chân Long tuyệt tích, Tứ Hải long cung đích xác cô đơn, cùng Yêu tộc vương đình liên thủ, mới có thể cùng chống chọi với Nhân tộc.

Nhưng tuyệt đối không ai dám can đảm bởi vậy liền khinh thường, Tứ Hải long cung lực lượng, cái kia như cũ là Thiên Thanh đại lục bên trên, đứng đầu nhất thế lực!

1 đầu thật giao, ngươi muốn nói hắn cùng long cung không quan hệ? Đừng đùa, căn bản không có khả năng! Nhìn cái này bốc hơi Long khí, sợ không phải long cung đích mạch? !

Lục gia nheo mắt, sắc mặt tái xanh.

Mẹ -!

Là Tứ Hải long cung Giao long.

Lúc trước cùng long cung làm qua một trận, 10 đại cướp trả giá cực lớn đại giới, biết rõ đối phương khó chơi. Nếu không phải “Đại gia” làm ngoan thủ đoạn, bức lui

kia Ứng Chân, sự tình chưa chắc sẽ tuỳ tiện kết thúc.

Cỏ ——

Ngươi một đầu thật giao, ẩn tàng khí tức làm cái gì, sớm một chút hiện ra thân phận đến, lão tử vừa rồi liền không chỉ a nói dọa.

Làm sao bây giờ? Săn giết Giao long, hắn không có cái kia lực lượng, coi như như thế dừng tay, vậy nhưng thật sự là “Ba ba” đánh mặt! !

Vô số ánh mắt nhìn chăm chú, Lục gia da mặt run mấy run, cắn răng nói: “… Thật giao lại như thế nào? ? Ta 10 đại cướp đã sớm giết qua!”

Tiểu tử, ngươi khẳng định biết việc này, cho nên tranh thủ thời gian lùi cho ta một bước, đưa bậc thang tới.

Đừng khinh người quá đáng!

Đáng tiếc, việc này Thập Tứ Mục thật đúng là không biết, coi như biết cũng không để ý chút nào, hắn cười lớn một tiếng, “Tiểu Lục tử đúng không? Đừng đạp ngựa liền biết miệng này, muốn động thủ liền tranh thủ thời gian, không phải liền ngoan ngoãn, đưa ngươi bắt đi người đưa về!”

“Muốn đả thương một cây hàn mao, hôm nay các ngươi mấy cái này, liền đều đừng sống! Nhanh lên, ngươi Thập Tứ gia kiên nhẫn có hạn… Đừng để ta lại nói lần thứ 2! !”

Lục gia mặt đen như đáy nồi, một ngụm tốt răng cơ hồ cắn nát.

Thằng nhãi ranh! Thằng nhãi ranh! !

An dám như thế lấn ta? !

Hắn bây giờ đã nhận định Thập Tứ Mục, là đầu mới vào quy nhất cảnh, hóa thành nhân thân thật giao. Ỷ vào thân phận bối cảnh dưới mắt không còn ai, không biết trời cao đất rộng!

“Muốn hay không động thủ, giết tên khốn này Giao long? !” Suy nghĩ chợt lóe lên, chợt liền bị đè xuống, “Không được, đã hắn hiển lộ thật giao thân phần, đại điện những người này liền đều dựa vào không ngừng, chính ta động thủ, chưa hẳn có thể thành công.”

—

—

—

—

—

Chương 560 : Đều đạp ngựa đáng chết

La Quan cùng Ứng Thanh Linh, hắn 1 cái đều nhìn không thấu, tuyệt đối không dễ chọc.

Đương nhiên, mấu chốt nhất chính là, trước mặt mọi người săn giết một đầu thật giao, đó chính là đem long cung da mặt, đè xuống đất ma sát, Long tộc nhất định điên cuồng trả thù, hậu quả khó mà đoán trước.

Làm sao bây giờ? !

Ngay tại Lục gia tình thế khó xử, thần sắc dần dần dữ tợn lúc, một trận làn gió thơm đánh tới, yêu kiều cười vang lên bên tai mọi người, “Chư vị, hôm nay là thiếp thân khai phủ niềm vui, còn xin cho ta mấy điểm chút tình mọn như thế nào? Một chút việc nhỏ, không muốn tổn thương mọi người hòa khí.”

Ngoài điện, một tên váy đỏ nữ tử đi tới, nàng hai chân thẳng tắp thon dài, eo - mông đường cong động lòng người, một khuôn mặt càng là xinh đẹp động lòng người, giống như thế gian tinh xảo nhất đồ sứ, sạch sẽ tuyết trắng vô một chỗ không hoàn mỹ.

Dù là giờ khắc này, đại điện bên trong giương cung bạt kiếm, vẫn có vô số ánh mắt bị nàng hấp dẫn, lộ ra si mê, dục niệm chi sắc.

Lục gia gánh nặng trong lòng liền được giải khai, còn tốt

có người hoà giải, nếu không giằng co càng lâu, hắn càng mất mặt, “Hừ! Hồng vân quỷ tôn, bản tọa cho ngươi cái mặt mũi, nhưng chuyện hôm nay, tuyệt sẽ không như vậy kết thúc!”

“Thiếu nói nhảm, đến cùng thả hay là không thả người?” Thập Tứ Mục cười lạnh.

Lục gia trên trán nổi lên gân xanh, hắn phát thệ nếu có cơ hội, nhất định làm thịt đầu này đỏ giao, đem hắn rút gân lột da, lấy tả trong lòng chi phẫn!

Yên Hồng Vân đôi mắt hơi khép, ám đạo cái này tiểu giao long, tính tình thật sự là đủ táo bạo, nếu không phải xuất thân tốt, sớm bị người làm thịt, trên mặt lại lộ ra tiếu dung, “Tiểu giao gia tự mình đến chúc, thiếp thân hết sức vinh hạnh, tự nhiên cho ngài một phần mặt mũi. Lục gia đưa tới người đều tại hậu viện, cái này liền phái người đi tìm đến, mời tiểu giao gia hơi chờ.”

Thập Tứ Mục gật gật đầu, từ cái mũi bên trong “Ừ” một tiếng, nhìn thoáng qua Yên Hồng Vân, lại tranh thủ thời gian dịch chuyển khỏi ánh mắt. Cứ việc nó động tác ẩn nấp, lại không giấu diếm được Yên Hồng Vân cảm giác, che miệng cười khẽ vài tiếng, “Tiểu giao gia muốn nhìn thiếp thân, thoải mái nhìn chính là, có thể vào ngài mắt là thiếp thân vinh hạnh.”

Ánh mắt kia, tê tê dại dại thẳng vào đáy lòng, Thập Tứ Mục run hai lần, “Hung dữ” nhìn nàng vài lần, xoay người rời đi.

Biểu hiện này để La Quan hơi kinh ngạc, tiểu thập 4 có

thể a, đột nhiên liền rất có dài tiến vào!

Ứng Thanh Linh, la bàn 2 người, cũng mặt lộ vẻ ngạc nhiên.

Bị nhìn thấy có chút xấu hổ, Thập Tứ Mục nghĩ nghĩ, hạ giọng nói: “Chủ nhân, nữ nhân này quá hăng hái, ta 80% cầm giữ không được… Nhưng nàng cho ta cảm giác rất nguy hiểm, ta không dám đụng vào…”

Nói đến về sau hắn có chút ủ rũ, cái này Yên Hồng Vân toàn thân trên dưới khắp nơi hoàn mỹ, quả thực chính là sinh trưởng ở tâm hắn khảm bên trên, cũng không biết sao, hắn luôn cảm thấy hốt hoảng.

La Quan hơi suy nghĩ một chút, nói: “Để ý đến nàng xa một chút, không sai.” Yên Hồng Vân quá mức hoàn mỹ, hoàn mỹ cơ hồ không giống như là, nhưng tồn tại ở thế gian ở giữa trạng thái.

Chợt nhìn đích xác phong tình vạn đoan, một cái nhăn mày một nụ cười rung động lòng người, nhưng lại nhìn vài lần, liền sẽ có loại nói không nên lời không hài hòa cảm giác. Hoàn mỹ cùng mâu thuẫn xen lẫn, tiếp tục xem tiếp, thậm chí từ đáy lòng sinh ra chán ghét, phiền muộn, trong đó hẳn là có vấn đề.

Mà tại La Quan nhìn nàng lúc, Yên Hồng Vân ánh mắt, cũng rơi xuống La Quan trên thân, nàng ánh mắt hơi sáng, lộ ra xán lạn tiếu dung, “Chư vị quý khách, hoan nghênh làm khách Hương Vân các, còn xin nhập đại điện ngồi xuống.”

Đưa tay không đánh người mặt tươi cười, đối phương lại chủ động thả người, La Quan nghĩ nghĩ, gật đầu nói: “Vậy liền quấy rầy.” Bước vào đại điện, hắn ánh mắt quét qua, liền không nhịn được âm thầm nhíu mày.

Trong đại điện này, có thể nói chướng khí mù mịt, một số người tộc tu sĩ còn tốt, Yêu tộc cùng quỷ vật nhóm, thì ít đi rất nhiều cố kỵ. Như trước đó cái kia vạn chúng nhìn trừng trừng dưới, liền để quỷ nương khí thở hổn hển, còn tính là tốt, càng hoang đường cục diện, đều nhiều vô số kể.

“Đại nhân…” La bàn đột nhiên mở miệng, “Ta… Ta cùng theo đi tìm người đi… Đừng lỡ như tái xuất chỗ sơ suất…”

Từ La Quan trong miệng, nàng không khó đánh giá ra, sư tôn cùng Tùng Tử sư muội hắn rất để ý, nhưng những người khác coi như chưa hẳn. Cùng một chỗ bị bắt, còn có mấy vị sư huynh, sư đệ, la bàn không quá yên tâm.

La Quan gật đầu, “Cũng tốt.” Hắn hơi dừng một chút, Thập Tứ Mục chủ động nói: “Chủ thượng, ta cùng đi nam cô nương cùng đi.”

“Cũng tốt.” La Quan gật gật đầu, Thập Tứ Mục tranh thủ thời gian đứng dậy, mang theo la bàn cùng một chỗ, đi theo mấy tên quỷ vật vội vàng rời đi.

Thực tế là Yên Hồng Vân nữ nhân này, thỉnh thoảng liếc hắn một cái, rõ ràng cảm giác được nguy hiểm, tiểu đệ hay là ngo ngoe muốn động, hắn không còn dám tiếp tục

chờ đợi.

Bá ——

Càng nhiều ánh mắt, âm thầm nhìn lại, cũng bao quát Lục gia cùng Yên Hồng Vân, lộ ra dò xét cùng một tia… Chấn động!

Chủ thượng? !

Long tộc gì cùng kiêu ngạo, tự khoe là Tứ Hải chi chủ, trời sinh tính ngang ngược, ngang ngược, Thập Tứ Mục trước đó biểu hiện, có thể nói hiện ra vô cùng nhuần nhuyễn.

Nhưng hôm nay, hắn lại đối trước mắt người cung kính vạn điểm? Vị này đến cùng là thần thánh phương nào! ? ! Lại coi như hắn có đại bối cảnh, lai lịch, để 1 đầu thật giao nhận chủ, liền không sợ làm tức giận long cung, dù sao Long tộc hoà nhã nhất mặt, điểm này thế chỗ đều biết.

Yên Hồng Vân thật sâu xem ra một chút, nhoẻn miệng cười, “Hoan nghênh chư vị hôm nay, vì bản tôn khai phủ ăn mừng, còn xin nâng chén, cộng ẩm! !”

“Chúc mừng hồng vân quỷ tôn!”

Trong đại điện một mảnh đáp lời, nhao nhao nâng chén uống.

La Quan bưng chén rượu lên uống một ngụm, hương vị ra ngoài ý định không sai, là người bình thường ở giữa

rượu ngon. Ngay tại hắn cảm thấy, hôm nay trận này yến hội, trừ một ít khó coi bên ngoài, coi như lúc bình thường, một phần “Menu” được đưa đến trên bàn.

Mỹ mạo quỷ nương nói khẽ: “Mời đại nhân tuyển bữa ăn.”

Menu một thức 3 phần, phần thứ nhất lọt vào trong tầm mắt, liền để La Quan nhíu mày —— Nhân tộc tinh huyết, tinh nguyên, anh hài, xử nữ hồn phách chờ.

Đôi này ứng, là trong điện đông đảo quỷ vật.

Phần thứ hai là Yêu tộc menu, liệt có các loại huyết thực, như mẹ con đồng thể, lại hoặc tỷ muội song liều, đằng sau còn tiêu chú tu vi, quả là thiếu đều là Nguyên Anh cảnh.

Thứ 3 phần, thì là nhằm vào tu sĩ nhân tộc, liền bình thường rất nhiều.

“Còn đạp ngựa rất tri kỷ, bất luận cái gì khẩu vị, đều có thể thỏa mãn!” La Quan âm thầm cắn răng, đáy mắt lộ ra băng hàn. Tuy nói yêu quỷ ăn thịt người vốn là bình thường, nhưng mắt thấy Nhân tộc bị liệt bên trên “Menu”, công khai dùng cho trên yến hội, trong lòng hắn hay là tà hỏa đại tác.

Nhất là bên trong tòa đại điện này, còn có số lượng không ít tu sĩ nhân tộc, lại đối này không thèm để ý chút nào.

“Một đám đồ hỗn trướng, đều đạp ngựa đáng chết! Còn

có Yên Hồng Vân, cùng điện này bên trong yêu quỷ, đợi ngày sau nhất định phải dọn dẹp sạch sẽ.”

Hắn muốn thay bôi nghĩ nghĩ cầm xuống quỷ thành, cùng hiện thế neo định, tự có đi phích lịch thủ đoạn thời điểm, đợi thu xếp tốt Tứ Hải Vương, Du Tùng Tử liền có thể động thủ.

Ứng Thanh Linh mím môi, có thể cảm nhận được, từ La Quan trên thân tản mát ra kiềm chế khí cơ, ám đạo điện này nội nhân yêu quỷ 3 bên, sợ là đều phải xui xẻo. Nàng cũng không lo lắng La Quan có thể hay không làm được, chỉ là hiếu kì trong tay hắn đến cùng, có như thế nào át chủ bài.

Chờ ở bên cạnh quỷ nương, sắc mặt có chút mất tự nhiên, “Đại nhân… Mời ngài tuyển bữa ăn.”

La Quan vứt xuống menu, phất phất tay, “Không cần, ngươi đi xuống đi.”

“Cái này…” Quỷ nương do dự một chút, “Vâng, tiểu tỳ cáo lui.”

Một màn này, tự nhiên lại hấp dẫn đến không ít chú ý.

“Hừ! Trang cái gì thanh cao? !” Có quỷ vật, tại trong đại điện cười lạnh.

Trong lúc nhất thời, rất nhiều ánh mắt bộc lộ bất thiện —— có ý tứ gì? ? Ngươi bây giờ biểu hiện này, giống như là rất không nhìn trúng chúng ta a.

Tuy nói các phương đối La Quan, đều cảm thấy kiêng kị, cũng là không đến mức e ngại. Nhất là quỷ vật nhóm, đây chính là âm u quỷ thành, ai có thể lật trời đi? Long tộc ở đây, cũng được dừng bước, né tránh! !

Yên Hồng Vân do dự một chút, cười nói: “Còn không biết các hạ đại danh? Như đồ ăn không hợp khẩu vị, bản tôn nhưng sai người điều chỉnh, hoặc các hạ nói ra, Hương Vân các tự nhiên kiệt lực chuẩn bị.”

“Không cần, tại hạ ích cốc đã lâu, không thèm để ý ăn uống chi dục, đợi tìm tới muốn tìm người, liền sẽ cáo từ rời đi.”

1 câu hai ý nghĩa, cự người 1,000 dặm.

Yên Hồng Vân nhíu mày, đáy mắt lộ ra lãnh ý, nàng tốt xấu là 1 quỷ tôn, hôm nay lại là khai phủ lễ lớn. Chủ động đem người trả lại, đã cho đủ mặt mũi, là không nghĩ phức tạp, cho mình trêu chọc đối đầu.

Nhưng nếu như đưa nàng nhìn thành quả hồng mềm, đó chính là mười phần sai!

“Nếu như thế, các hạ tự tiện chính là.”

Nàng đường đường quỷ tôn, lại cỗ quỷ thành đệ nhất mỹ nhân xưng hào, cũng có kiêu ngạo.

Vỗ vỗ tay, “Người tới, mang thức ăn lên!”

Quỷ nương môn trang điểm lộng lẫy, xuyên qua tại trong đại điện, đưa lên từng đạo mỹ thực, đa số linh trân chế tác bữa ăn trước đồ ăn.

Đột nhiên cười to một tiếng vang lên, “Hồng vân quỷ tôn, tại hạ đã sớm đói, những này đồ ăn không được việc, trước lên cho ta món chính.”

“Đến phần mẹ con đồng thể, ta lấp lấp bao tử!”

Lúc nói chuyện, lạnh lùng nhìn thoáng qua, La Quan chỗ phương hướng, nó ý không cần nói cũng biết.

Yên Hồng Vân hơi 1 do dự, cười nói: “Liễu sơn quỷ vương mở miệng, bản tôn tự nhiên đáp ứng.” Nàng quét mắt La Quan, “Người tới, cho Quỷ vương dâng lên món chính.”

Trong điện chúng yêu, quỷ, nhao nhao mặt lộ vẻ giọng mỉa mai, chính là không quen nhìn lại như thế nào? Khi ngươi mặt ăn, đây chính là trực tiếp đánh mặt!

Rất nhanh, 4 tên cường tráng quỷ vật, nâng 1 con to lớn ngọc bàn, tiến vào trong đại điện.

Cái này ngọc bàn chừng giường lớn, trên đó co ro một tên Nhân tộc nữ tu, tướng mạo dịu dàng tú mỹ, hẹn là trong nguyên anh cảnh tu vi, bụng dưới nâng lên mơ hồ có thể thấy được thai động. Khóe mắt nàng chỗ mang theo nước mắt, lâm vào trạng thái hôn mê, là vì thuận tiện khách nhân dùng ăn.

Liễu sơn quỷ vương một mặt hài lòng, “Tháng này phần

đem đủ, thai nhi đã trưởng thành, móc ra còn có thể kêu khóc vài tiếng, tràn ngập sợ hãi tiên thiên hồn phách, nhất là mỹ vị vô song.” Hắn đưa tay một chỉ, “Thả kia, liền thả kia, lại đem nữ nhân này làm tỉnh lại, bổn vương thích ăn tươi, nếu không cùng thi thể có gì khác.”

“Ha ha ha! Liễu sơn quỷ vương ăn đạo tinh trạm, bổn vương học được!”

“Đúng, chính là muốn ăn tươi, mới đủ hương vị.”

“Sợ hãi cùng tuyệt vọng, là tốt nhất gia vị, có thể để Nhân tộc càng thêm vị đẹp.”

Yêu, quỷ cuồng tiếu, càng phát ra tùy ý.

Yên Hồng Vân nhìn thoáng qua La Quan, chẳng biết tại sao, nàng từ đối phương bình tĩnh trong sắc mặt, đột nhiên cảm nhận được một tia bất an.

Ngọc bàn đặt ở La Quan trước mặt, nữ tử kia bị dược vật tỉnh lại, lúc này hét lên một tiếng, “A!” Mặt mũi tràn đầy đều là hoảng sợ, tuyệt vọng.

“Van cầu các ngươi! Con ta còn chưa xuất thế, van cầu các ngươi!”

“Cứu mạng! Cứu mạng!”

Liễu sơn quỷ vương cười gằn, liếm liếm khóe miệng, “Khóc đi, hô đi, càng như vậy ta càng hưng phấn.” Hắn đưa tay chỉ chỉ, “Đại điện này bên trong, nhưng có không ít người tộc tu sĩ, ngươi có thể thử một chút, ai sẽ ra mặt

cứu ngươi.”

Nữ tử nghe vậy, như bắt đến cuối cùng một cọng cỏ cứu mạng, hoảng sợ trợn tròn đôi mắt, nhanh chóng đảo qua đại điện.

Tại một đám yêu quỷ ở giữa, tu sĩ nhân tộc rất dễ phân biệt, nhưng nàng nhìn thấy những người kia, hoặc là nhíu mày cúi đầu, hoặc là mặt lộ vẻ cười lạnh, đều một bộ việc không liên quan đến mình lạnh lùng tư thái.

Nữ tử mặt lộ vẻ tuyệt vọng, nàng tự biết rơi vào âm u quỷ thành, đã là tình thế chắc chắn phải chết, nhưng bào thai trong bụng vẫn chưa, mở mắt nhìn thấy thế giới này… Nàng không nguyện ý, con của mình cứ như vậy chết đi.

“Van cầu các ngươi! Mau cứu con của ta, ta có thể chết, nhưng hắn còn chưa xuất sinh!”

Bành ——

Bành ——

Dập đầu âm thanh, vang vọng đại điện!

Nữ tử cái trán rất nhanh máu me đầm đìa, nhưng nghênh đón nàng thủy chung là, những cái kia băng lãnh, đạm mạc ánh mắt, thậm chí bộc lộ chán ghét.

Hài tử, nương có lỗi với ngươi, thật xin lỗi! Nàng che phần bụng, mờ mịt, ánh mắt tuyệt vọng, đột nhiên nhìn thấy 1 trương trẻ tuổi anh tuấn khuôn mặt, hắn dù không

có gì biểu lộ, nhưng ánh mắt cũng không có, loại kia xương bên trong toát ra lạnh lùng.

Hoặc là vì mẫu lại được, nàng nâng lên toàn bộ lực lượng, dũng khí, quỳ đến trước mặt hắn, “Đại nhân, cầu ngài mau cứu ta cùng hài tử, van cầu ngài!”

“Ta có thể chết, dù là hồn phi phách tán, vĩnh thế không được siêu sinh… Bất luận cái gì đại giới, chỉ cần hắn sống sót!”

Liễu sơn quỷ vương sải bước đi đến, ánh mắt khát máu, “Trò chơi thời gian kết thúc, đã không ai cứu ngươi, vậy liền ngoan ngoãn bị ta ăn hết đi.”

Hắn đứng tại La Quan trước người, một bên càn rỡ cười to, đưa tay hướng nữ tử chộp tới.

Bá ——

Ứng Thanh Linh đột nhiên đứng dậy, 1 bàn tay đánh ra, “Ầm ầm” yêu khí trùng thiên, 1 con long trảo hư ảnh hiển hiện.

Một tiếng vang thật lớn, càn rỡ vô cùng liễu sơn quỷ vương, bị trực tiếp đánh bay ra ngoài.

“A!”

Thật giao nén giận một kích, lấy Ứng long nữ thực lực, hắn căn bản ngăn cản không nổi, kêu thảm bên trong “Bành” một tiếng nổ tung.

Đầu này ác quỷ lại bị 1 bàn tay sinh sinh chụp chết, hồn phi phách tán!

Cả tòa đại điện, một chút lâm vào tĩnh mịch.

Vô số hai con mắt trừng lớn, lộ ra kinh hãi, Ứng long nữ cái vỗ này, đã biểu lộ thân phận… Lại 1 đầu thật giao? !

Cái này đạp ngựa, đến cùng tình huống như thế nào? !

Nhưng rất nhanh một đám quỷ vật nhóm, liền không lo được những này, từng cái lửa giận ngập trời.

“Làm càn! Chính là thật giao lại như thế nào? Cái này bên trong là âm u quỷ thành, hiện thế Quỷ giới!”

“Dám can đảm ở âm u quỷ thành, tùy ý đánh giết Quỷ vương, chính là tội chết!”

“Chính là thật giao, cũng nhất định phải trả giá đắt!”

Oanh ——

Quỷ khí trùng thiên, vô số quỷ vật gào thét, sát khí đằng đằng.

Ứng long nữ lại chỉ là, nhàn nhạt hơi lườm bọn hắn, quay người hành lễ, “Đại nhân, hắn miệng thối quá nghiêm trọng, tiểu tỳ nhất thời không có thể chịu ở, cho ngài gây phiền toái.”

Cái gì? Miệng thối? !

Cái này giết quỷ lý do, không cần nghĩ, há mồm liền ra đúng không?

Cuồng vọng! Quả thực cuồng vọng đến không biên giới!

Trước đó còn cảm thấy, kia đỏ giao đã ngang ngược bá đạo đến cực điểm, nhưng không ngờ cái này nhìn xem ấm ôn nhu nhu nữ nhân, ác hơn càng qua điểm.

Trong điện bầy quỷ vật, sắp bị tức điên!

Yên Hồng Vân sắc mặt khó coi, hôm nay là nàng khai phủ đại hỉ, lại bị người quét ruột, tại chỗ đánh giết liễu sơn quỷ vương, chưa từng đưa nàng xem ở mắt bên trong.

Cục diện hôm nay, nàng tuyệt không thể trầm mặc, “Các hạ! Ngươi cùng ở xa tới là khách, bản tôn khắp nơi nhường nhịn, hẳn là thật cho là, ta âm u quỷ thành có thể lấn sao?” Nàng đứng dậy, quỷ tôn khí tức bộc phát, “Liễu sơn quỷ vương bị giết sự tình, các hạ tất yếu cho một cái công đạo!”

La Quan nhìn xem Ứng long nữ, nàng nhất định là nghĩ đến lúc trước mẫu phi, mới có thể phẫn nộ đánh giết liễu sơn quỷ vương. Tuy nói cử động lần này sẽ đem thế cục kích thích, nhưng hắn cũng đều đầy, gật gật đầu, “Không sai, hắn là miệng thối lợi hại, ta cũng chịu không được.”

Tiếp lấy nhìn về phía Yên Hồng Vân, “Nơi khác ta mặc kệ, nhưng hôm nay nơi đây, cũng không cần ăn thịt người, hồng vân quỷ tôn cảm thấy thế nào?”

Đạp ngựa!

Cái này chủ tớ 3 cái, 1 cái so 1 cái cuồng a!

Yến hội đại điện bên trong, quỷ, yêu, người 3 bên, con mắt đều muốn trừng bạo.

Bọn hắn đến cùng có gì ỷ vào? Dám như thế cuồng vọng!

Yên Hồng Vân sắc mặt tái xanh, “Các hạ chính là như thế, đáp lại bản tôn chất vấn sao? ? Tốt! ! Rất tốt!”

Nàng đôi mắt, triệt để âm trầm.

Lục gia âm dương quái khí, “Uy phong thật to! Tại âm u quỷ thành, đều muốn đương gia làm chủ, cho chư vị Quỷ đạo, yêu đạo bằng hữu lập xuống quy củ… Chậc chậc, ta 10 đại cướp làm việc đã tính bá đạo, nhưng cùng các hạ so sánh, thật sự là theo không kịp.”

“Muốn chết!”

“Ngươi thì tính là cái gì? Hôm nay chính là Tứ Hải long cung Ứng Chân đích thân đến, cũng không thể nào cứu được các ngươi!”

“Tất cả đều giết, Giao long bắt đầu ăn là tư vị gì, bổn vương còn không có thể nghiệm qua! !”

“Hôm nay, ai cũng đừng nghĩ đi!”

Rống ——

Có quỷ vật kia, phẫn nộ dữ tợn trạng thái dưới, trực tiếp lộ ra bản thể, khủng bố đến cực điểm.

Trong lúc nhất thời, bầy quỷ điên cuồng, thế cục hết sức căng thẳng.

Ba ——

La Quan đem chén rượu đặt lên bàn, đáy mắt phát ra u quang, đảo mắt xung quanh, nói khẽ: “Ta đã rất giảng đạo lý, khuyên các ngươi không muốn cho thể diện mà không cần.”

“Nếu không, ta cần phải sinh khí! !”

Bá ——

Yên Hồng Vân thân thể cứng đờ, nàng không biết đến tột cùng chuyện gì xảy ra, bị La Quan ánh mắt đảo qua, trong lòng liền cuồng loạn không thôi.

Sợ hãi như nước thủy triều, đưa nàng tâm thần bao phủ, thân thể đều đang run sợ!

Mãnh liệt bản năng, hóa thành một cái ý niệm trong đầu ——

Không thể đối địch với người nọ, sẽ chết! Sẽ chết!

—

—

Chương 561 : Quan tưởng đồ mở mắt

Gần như đồng thời, những cái kia lửa giận ngập trời, sát khí đằng đằng quỷ vật, toàn bộ cứng tại nguyên địa, từng người trợn to hai mắt, mặt mũi tràn đầy sợ hãi.

Tình huống như thế nào? Vừa rồi cũng chỉ là bị hắn ánh mắt đảo qua, liền cảm giác ý thức đều muốn đông kết! Tư vị kia cứ việc chỉ có nháy mắt, lại như nung đỏ bàn ủi rơi vào bầy quỷ vật đáy lòng, hồi tưởng một chút đều run rẩy không thôi.

Giờ phút này, La Quan thân ảnh trong mắt bọn hắn, trở nên vô song thần bí, càng nhiều 2 cái nhãn hiệu —— khủng bố! Không thể biết!

Trong lúc nhất thời, đại điện sa vào đến, lúng túng trong trầm mặc.

La Quan chỉ hơi lườm bọn hắn, nói một câu nói, liền trấn áp toàn trường. Trước một khắc, kêu đánh kêu giết khí thế có bao nhiêu tùy tiện, bây giờ liền có bao nhiêu mặt!

Ứng Thanh Linh đôi mắt dị sắc phun trào, bộc lộ chấn động, La Quan triển lộ ra năng lực, so với nàng trong dự đoán càng thêm kinh người.

Mỗi tiếng nói cử động, trấn áp bầy quỷ!

Lục gia âm thầm kinh hãi, người này quả thật thâm bất

khả trắc, may mắn trước đó không có cùng hắn xung đột, nếu không hôm nay kết cục khó liệu.

Yên Hồng Vân mắt lộ hồi hộp, nhìn thoáng qua La Quan, "… Tốt, đã quý khách lên tiếng, bản tôn tự nhiên tuân theo."

Nàng thở sâu, "Hôm nay yến hội không ăn người, truyền lệnh xuống, đem phủ bên trong bị bắt người tộc, toàn bộ đều đem thả."

Làm như vậy xác thực rất mất mặt, nhưng cùng sinh tử so sánh, mất mặt tính là gì? ! Cũng chính là La Quan, căn bản không nhìn trúng nàng, nếu không Yên Hồng Vân đêm nay liền tắm rửa sạch sẽ, trực tiếp nằm đến hắn trên giường đi.

"Phu nhân, người đều đưa đến!" Ngoài điện, vang lên cung kính Thông Bẩm, tiếp lấy "Phần phật" một đám người, tiến vào đại điện.

Tứ Hải Vương lòng tràn đầy kinh nghi, hắn cái kia bên trong nhận biết, như vậy nhân vật trong truyền thuyết, còn ngự long du biển? Một lời chấn nhiếp quỷ thành quỷ tướng? Mở cái gì trò đùa? ! Ta muốn thật sự có bối cảnh này, còn dùng bị hôm nay đại tội, kém chút biến thành yêu quỷ huyết thực!

Đang trên đường tới, Tứ Hải Vương một mực tâm thần bất an, sợ cuối cùng nói một câu "Nhận lầm", cho hi vọng lại tuyệt vọng tư vị, hắn không xác định mình có thể tiếp nhận. Cho nên vừa bước vào đại điện, hắn liền theo la bàn ánh mắt, tranh thủ thời gian nhìn sang, sau

đó cả người liền ngốc.

“La Quan!”

Nghẹn ngào gầm nhẹ, hắn con mắt kém chút trừng bạo.

Không sai, tuyệt đối không sai!

La bàn trong miệng tiền bối đúng là hắn? Như thế làm sao có thể! Trước đây không lâu tại biển mây đại lục, vì chém giết phong lôi lão tổ, còn phải 2 người liên thủ mới được.

Tuy nói tiểu tử này xác thực lực không yếu, nghe đồn cũng có đại bối cảnh, nhưng ở hôm nay nơi đây nhìn thấy hắn, Tứ Hải Vương hay là như trong mộng.

La Quan trên dưới nhìn hắn một cái, dù quần áo tả tơi sắc mặt tái nhợt, nhìn xem ăn chút đau khổ, nhưng không có thiếu cánh tay thiếu chân, đối võ đạo thông thiên người mà nói, đều là vấn đề nhỏ.

Đứng dậy cười một tiếng, chắp tay nói: “Tứ Hải huynh, ngươi ta quả nhiên hữu duyên, phân biệt bất quá mấy tháng, liền lại tại này gặp nhau.”

Nhưng rất nhanh, hắn liền nhíu mày, cẩn thận tìm một vòng, Du Tùng Tử đích xác không tại đây? !

Đúng lúc này, la bàn lo lắng nói: “Đại nhân, Tùng Tử sư muội không ở phía sau viện, chúng ta tìm lần, đều không có nàng!”

Thập Tứ Mục cũng nói: “Chủ thượng, xác thực không có.”

“Cái gì? !” La Quan không lo được ôn chuyện, trầm giọng nói: “Tứ Hải huynh, Tùng Tử người đâu?”

Tứ Hải Vương mặt lộ vẻ áy náy, “Chúng ta bị bắt tới về sau, nam nữ tách ra giam giữ, không biết Tùng Tử đi đâu rồi… Ai, lão phu thẹn với La huynh đệ phó thác, thực tế là hổ thẹn!”

Bá ——

La Quan bỗng nhiên quay người, “Yên Hồng Vân, ngươi muốn chết sao?”

Giờ khắc này, hắn mắt lộ ra hàn quang, sát cơ hiển thị rõ.

“A!” Yên Hồng Vân thân thể lắc một cái, chỉ cảm thấy cả người như rơi vào hầm băng.

“La đại nhân bớt giận! Bớt giận! Cái này… Thiếp thân cũng không biết ra sao tình huống, còn xin cho ta chút thời gian, nhất định tra ra.”

Sắc mặt nàng trắng bệch, giọng the thé nói: “Cũng nghe được không có? Người đâu? Tranh thủ thời gian cho bản tôn tìm ra, không phải các ngươi đều phải chết!”

Mấy tên quỷ vật, dọa đến tê liệt ngã xuống trên mặt đất, trong đó một tên quỷ nương, như nghĩ đến cái gì, run giọng nói: “Phu nhân… Hậu trạch Vương mụ mụ…

Trước sớm tới qua một lần, từ sau trạch tuyển mấy tên nữ tử… Cho mang đi…”

Yên Hồng Vân thân thể lắc một cái, mặt lộ vẻ bối rối, “Vương mụ mụ? Không được!” Nàng vội vàng nói: “La đại nhân, ta biết Tùng Tử cô nương tung tích, chúng ta mau chóng tới, trễ không…”

La Quan gầm nhẹ, “Bớt nói nhảm, dẫn đường!”

“Vâng vâng vâng!”

Yên Hồng Vân ổn định tâm thần, vội vàng xông ra đại điện, La Quan bọn người đi theo phía sau.

Rất nhanh, liền tới đến Hương Vân các chỗ sâu, 1 cái phòng vệ sâm nghiêm đình viện, “Bái kiến phu nhân!”

Thủ vệ quỷ vật vội vàng hành lễ.

Yên Hồng Vân không lo được bọn hắn, giọng the thé nói: “Vương mụ mụ! Vương mụ mụ! Người đâu? Nhanh lên ra!”

Cửa sân mở ra, đi tới một tên quỷ vật lão phụ, mặt mũi tràn đầy nếp uốn, đôi mắt khô héo.

“Lão thân bái kiến phu nhân, ngài làm sao tới rồi?”

Yên Hồng Vân một mặt khẩn trương, nói: “Hôm nay sớm đi thời điểm, từ hậu viện mang đi nữ hài đâu? Nhanh đem người đều mang tới!”

“Mang tới? Mang không đến.” Vương mụ mụ nhếch miệng cười một tiếng, tiếu dung âm trầm, “Phu nhân lần này tìm mấy nữ hài, đều rất không tệ, lão thân gắng sức đuổi theo vừa đem các nàng đưa đi vào, qua không được bao lâu, ngài liền có thể trở nên càng thêm mỹ lệ…”

Nàng đột nhiên ý thức cái gì, vội vàng im ngay, ánh mắt cảnh giác, nhìn La Quan bọn người một chút, “Đây là người nào? Phu nhân làm sao lại, mang ngoại nhân đến cái này bên trong!”

“A? !” Yên Hồng Vân mắt tối sầm lại.

Xong! Xong!

Sau lưng, vang lên La Quan thanh âm lạnh như băng, “Đi vào? Tiến vào cái kia bên trong rồi? ! Yên Hồng Vân, ngay lập tức đem người đưa ra đến, nếu không ai cũng cứu không được ngươi.”

Vương mụ mụ trừng mắt, “Làm càn! Ngươi là ai, dám đối nhà ta phu nhân…”

Oanh ——

Nói còn chưa dứt lời, liền bị 1 móng vuốt đánh bay, Thập Tứ Mục gầm thét, “Ngươi cái lão gừng khô, dám mạo phạm chủ thượng, muốn chết!”

Nhưng Du Tùng Tử tung tích không rõ, hắn vẫn chưa thật đánh chết Vương mụ mụ, nhưng một trảo này cũng làm cho nàng dễ chịu, ngực bị đánh nát 1 khối lớn, lăn

lộn rú thảm.

“Vương mụ mụ!” Yên Hồng Vân quá sợ hãi, vội vàng nói: “Tiểu giao gia bớt giận! ! Vương mụ mụ không phải cố ý… Mời giơ cao đánh khẽ.” Nàng nhìn về phía La Quan, cắn răng nói: “Các hạ, chúng ta tới trễ, vị kia Tùng Tử cô nương chỉ sợ… Mời các hạ bớt giận, bản tôn nguyện gánh chịu hết thảy tổn thất, chắc chắn sẽ cho ngài đầy đủ đền bù.”

Nhưng nghênh đón nàng, là một đôi băng lãnh đôi mắt, sát cơ uy nghiêm.

La Quan từng chữ nói ra, “Muội tử ta như thật xảy ra chuyện, các ngươi những người này, tất cả đều chôn cùng! !”

Hắn phất tay, “14!”

Thập Tứ Mục gầm nhẹ, “Vâng, chủ nhân!”

Ngang rống ——

Một tiếng long ngâm, Thập Tứ Mục trực tiếp hiện ra thật giao bản thể, ngạnh sinh sinh đánh vỡ trạch viện cấm chế, đưa nó san thành bình địa. Rất nhanh liền phát hiện 1 đầu, thông hướng dưới mặt đất lỗ đen.

Âm phong trận trận, như cảm nhận được Long khí uy hiếp, mơ hồ ở giữa nhưng nghe tới, từng tiếng gầm nhẹ từ đó phát ra.

“Dừng lại!” Yên Hồng Vân ngăn tại phía trước, cắn răng

nói: “La đại nhân, thiếp thân nguyện trả bất cứ giá nào, như vậy dừng lại đi!”

Ông ——

Một tiếng kiếm minh vang lên, Yên Hồng Vân giữa lông mày “Ba” một tiếng, trực tiếp vỡ ra.

“Nói thêm một chữ nữa, chết!”

Thập Tứ Mục lại một lần nữa, kiến thức đến chủ nhân cường đại, đây mới là chân nam nhân, chúng ta mẫu mực! !

Mỹ nhân cái gì, chướng mắt chiếu nện không lầm.

“Thứ quỷ gì? Cho ngươi Thập Tứ gia cút ra đây! !”

Ngang rống ——

Một tiếng long ngâm, lợi trảo xé rách mặt đất, Thập Tứ Mục chui như bên trong, đại địa chấn động kịch liệt, rất nhanh “Oanh” một tiếng vỡ vụn.

Thập Tứ Mục từ đó chui ra, lợi trảo nắm lấy một đầu dữ tợn quỷ vật —— rất khó hình dung tình trạng của nó, tựa như là một đoàn thịt nhão, nước bùn, chừng hơn mười trượng cao, lít nha lít nhít mấy trăm tấm gương mặt, tại thân thể nó mặt ngoài lúc ẩn lúc hiện.

Bá ——

La Quan lần đầu tiên, liền thấy Du Tùng Tử, sắc mặt

nàng tái nhợt, giống như là 1 trương giấy trắng.

Đóng chặt đôi mắt, mất đi tất cả ý thức, tại quái vật này thân thể bên trong!

“Tùng Tử!”

La Quan gầm nhẹ, lại không nửa điểm đáp lại.

Đúng lúc này.

Ông ——

Hắn trong thức hải, quan tưởng đồ tự động hiển hiện, đài sen đạo nhân thân ảnh, trở nên vô song rõ ràng.

Mơ hồ trong đó, nó một đôi tròng mắt, như mở ra một cái khe hở, bỗng nhiên có khí tức khủng bố phát ra!

—

—

—

—

—

—

Chương 562 : Linh quỷ cùng giải cứu

La Quan trong lòng giật mình, cảm nhận được ngập trời tức giận, sát cơ, cái này quan tưởng đồ nửa đường người, lại thật tỉnh lại. Nhưng hôm nay, ngài là tại ta ý thức còn bên trong a, 1 cái không chú ý, hắn cái thứ 1 liền phải gặp nạn.

“Tiền bối bớt giận! Xin ngài yên tâm, ta nhất định tất cả đều toàn lực, cứu trở về Tùng Tử.”

Mơ hồ trong đó, trên đài sen đạo nhân kia, như xem ra một chút.

Hơi dừng lại, khuấy động khí tức khủng bố, chậm rãi thu lại.

Hô ——

La Quan thở ra một hơi, vừa rồi hắn thật cảm thấy, ý thức hải của mình, liền muốn bị sinh sinh no bạo.

Hắn đôi mắt băng hàn, “Yên Hồng Vân, mau đem muội tử ta phóng xuất!” Nữ quỷ này dám động Du Tùng Tử, tuyệt đối chết chắc.

Giữa lông mày vỡ tan, sắc mặt trắng bệch Yên Hồng Vân, nghe vậy cười khổ, “La đại nhân, không thả ra được, bị vật này nuốt vào thể nội về sau, tính mệnh tức tới một thể, ngài nếu đem nó đánh giết, bị nuốt vào

những người này, đem tùy theo cùng chết đi.”

La Quan gầm nhẹ, “Vậy ta liền giết ngươi!”

Yên Hồng Vân cắn răng, “Đại nhân như giết ta, nàng cũng sẽ chết!” Cái này diễm lệ nữ quỷ, bây giờ một mặt màu đen quỷ máu, biểu lộ dữ tợn, “Việc đã đến nước này, mời đại nhân suy nghĩ rõ ràng, ta Yên Hồng Vân chung quy là, âm u quỷ thành quỷ tôn 1 trong, như đụng đến ta ngươi tất cùng âm u quỷ thành quyết liệt… Cho nên, tiếp nhận đền bù đại sự thu nhỏ, mới là lựa chọn tốt nhất.”

“Hừ! Minh ngoan bất linh!” La Quan phất tay áo vung lên, chỉ nghe “Đôm đốp” liền vang, Yên Hồng Vân mặt ngoài thân thể, lập tức mảng lớn băng liệt.

“A!” Trong miệng nàng, phát ra thống khổ kêu thảm, mà bị Thập Tứ Mục bắt lấy xấu xí quỷ vật, thân thể cũng co quắp, bao quát Du Tùng Tử ở bên trong, những cái kia bị nuốt vào thể nội nữ hài, trên mặt nhao nhao lộ ra thống khổ.

Là thật!

La Quan trong lòng trầm xuống.

Yên Hồng Vân kêu thảm bên trong, vẫn không quên kêu to, “Hiện tại, La đại nhân tin tưởng đi? !”

Lạnh lùng nhìn nàng một cái, La Quan trong lòng nói: “Lão sư, chúng ta làm sao bây giờ?” Trong thức hải quan tưởng đồ, từ đầu đến cuối không có biến mất, cứ

việc Thanh Liên đạo nhân khí tức không hiện, nhưng La Quan rất rõ ràng, hắn bây giờ ngay tại chú ý ngoại giới biến hóa, nếu không thể cứu ra Du Tùng Tử, Thanh Liên đạo nhân tất nhiên bão nổi.

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Đây là một loại đặc thù quỷ vật, tên là linh, dù cũng thuộc về yêu quỷ một loại, lại trời sinh tính đơn thuần, thiện lương, sinh mà hội tụ thiên địa linh tú, tuyệt mỹ vô song.”

Đơn thuần thiện lương?

Thiên địa linh tú?

Tuyệt mỹ vô song?

La Quan có chút mộng, nhìn xem bị Thập Tứ Mục chộp vào tay bên trong, lớn như vậy một đống… Lão sư ngươi vì chính mình lời nói, chịu trách nhiệm không? !

Phát giác được hắn hoài nghi, Huyền Quy cười lạnh, “Ta nói, là linh quỷ nguyên sinh trạng thái, nó bị bắt về sau, liền bị đánh lạc ấn, đem linh quỷ chuyển hóa thành đặc thù vật chứa, như ngươi nhìn thấy —— linh quỷ có thể thông qua ‘Nuốt’, tập hợp bị thôn phệ người ưu điểm, đem nó chuyển hóa mà ra, khiến cho lạc ấn người bản thân càng ngày càng đẹp, gần như đạt tới hoàn mỹ hình thái.”

“Mà trong quá trình này, linh quỷ tướng sẽ phải gánh chịu phản phệ, biến càng ngày càng xấu xí, cũng liền thành hiện tại bộ dáng.”

La Quan bừng tỉnh đại ngộ.

Khó trách Yên Hồng Vân nữ nhân này đẹp không tưởng nổi, lại sinh lại có một loại mãnh liệt không hài hòa cảm giác, tình cảm nàng cái này tư thái, hình dạng, đều là một chút xíu chắp vá bắt đầu.

“Lão sư, vậy làm sao bây giờ, mới có thể cứu ra Du Tùng Tử? Thanh Liên đạo nhân sống, vị này đại lão tính tình không tốt, ta trêu chọc không nổi.”

Huyền Quy thanh âm dừng một chút, có chút buồn bực.

Nếu là lão già, không có đưa nó bản sự phong ấn, 1 cái Thanh Liên đạo nhân tính là gì? Ách… Bất quá gia hỏa này khí tức, đích xác có chút lợi hại, bằng 1 đạo quan tưởng đồ, đều có thể tự tử vong bên trong trở về, năm đó khẳng định cũng là nhân vật hung ác.

“Linh quỷ bị đánh vào lạc ấn, liền cùng chủ nhân một thể, vô luận giết chết cái kia, đều sẽ cùng chết đi, bị nuốt vào người cũng sẽ chết. Cho nên, muốn cứu Du Tùng Tử, cần trước giải trừ lạc ấn… Nhưng có một chút ngươi cần thiết phải chú ý, cái này lạc ấn là 2 phe hợp lực hoàn thành, ngươi muốn phá giải nhất định phải các nàng tất cả đều giải trừ.”

La Quan nhíu mày, “2 người?” Hắn suy nghĩ khẽ động, dư quang đảo qua bị Thập Tứ Mục 1 trảo, đánh rú thảm không thôi Vương mụ mụ?

Bà lão này, chính là cùng Yên Hồng Vân hợp tác, lạc ấn linh quỷ người?

“Chính là nàng.” Huyền Quy nói thẳng: “Linh quỷ trời sinh tính gan nhỏ, rất dễ dàng chấn kinh, nhất định phải lạc ấn người tự mình chăn nuôi.”

“Bất quá, hợp lực lạc ấn linh quỷ, cần huyết mạch chí thân mới có thể, bà lão này không có gì bất ngờ xảy ra, cho là Yên Hồng Vân mẹ ruột.”

La Quan nhìn xem ngã xuống đất kêu rên lão phụ, không thể không thừa nhận, Thập Tứ Mục “Lão Khương” hình dung, hay là rất chuẩn xác. Nhìn mặt mày, cùng “Xấu xí” 2 chữ tuyệt đối là thân cận, nàng sinh nữ nhi cái gì bộ dáng, cũng liền có thể nghĩ.

“2 cái xuẩn phụ thôi rồi? !” Huyền Quy cười nhạo một tiếng, “Linh quỷ trân quý bực nào, giữa thiên địa hiếm thấy đến cực điểm, chính là hộ thân tu mệnh tuyệt hảo vật dẫn, chuyển hóa mỹ mạo xem như nó, nhất gân gà, vô dụng nhất năng lực, quả thực là phung phí của trời.”

La Quan suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, rất nhanh cứu dự định.

Bá ——

Hắn đôi mắt băng hàn, khóa chặt Yên Hồng Vân.

“Lạc ấn linh quỷ, cướp đoạt dung mạo! Yên Hồng Vân, ngươi thật cho là, La mỗ đối này hoàn toàn không biết gì sao?”

“Giải trừ lạc ấn, thả bị linh quỷ thôn phệ mọi người!”

Yên Hồng Vân sắc mặt đại biến, trên đời này biết được linh quỷ chi bí, tuyệt đối ít càng thêm ít, không nghĩ tới người trước mắt lại biết.

Làm sao bây giờ? !

Trong mắt nàng âm tình bất định.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, Yên Hồng Vân kêu thảm một tiếng, trên mặt bị xé nứt 1 đạo khủng bố vết thương, “Nhanh lên, La mỗ kiên nhẫn có hạn, dưới 1 kiếm nát, nhưng chính là đầu của ngươi!”

Yên Hồng Vân thét lên, “Giết ta, các nàng đều phải chết!”

La Quan mặt không biểu tình, “Chính là chết rồi, cũng dù sao cũng tốt hơn hiện tại, cái này không chết không sống bộ dáng.” Hắn đưa tay, chập ngón tay như kiếm, “Yên Hồng Vân, cơ hội cuối cùng, giải trừ linh quỷ lạc ấn!”

Yên Hồng Vân thân thể run rẩy, “Tốt! Tốt! Ta đáp ứng!”

Nàng thở sâu, cắn nát đầu ngón tay, hư không vẽ ra 1 đạo phù văn.

Đưa tay vỗ, phù văn gào thét bay vào linh quỷ thể nội, trong miệng nó lập tức phát ra thống khổ gào thét.

“A!”

Yên Hồng Vân cùng linh quỷ thể nội, bị nuốt vào mọi người, đồng thời mặt lộ vẻ thống khổ, giữa lẫn nhau liên hệ, giờ phút này trực tiếp cắt đứt.

Sắc mặt nàng trắng bệch, thân thể run rẩy, ẩn ẩn xuất hiện bất ổn dấu hiệu, “La đại nhân, ta đã theo lời ngươi nói làm, còn muốn như thế nào?”

La Quan nhìn hắn một cái, đưa tay một nắm, ngã xuống đất gào thảm lão phụ, trực tiếp bị kéo đến trước mặt.

“Hiện tại, đến phiên ngươi.”

Yên Hồng Vân con mắt, một chút trợn tròn, nàng không nghĩ tới bí mật này, La Quan lại cũng biết được.

“Không!”

“Tuyệt đối không được!”

Nàng vì hôm nay mỹ mạo, trả giá giá lớn bao nhiêu, linh quỷ dù tiếp nhận tất cả phản phệ, nhưng mỗi lần dung hợp hình dạng thuế biến, đều như đao gọt rìu đục, nó thống khổ khó có thể tưởng tượng.

Đây hết thảy, nàng đều kiên trì được, mới biến thành bây giờ bộ dáng.

Muôn người chú ý, người người truy đuổi…

Đừng!

Nàng tuyệt đối không được mất đi đây hết thảy, biến trở về dáng dấp ban đầu.

Không!

Không thể quay về, như một khi linh quỷ thoát ly chưởng khống, bí pháp phản phệ phía dưới, tất cả hậu quả đều để cho nàng gánh chịu. Đến lúc đó Yên Hồng Vân liền đem biến thành, linh quỷ hiện tại bộ dáng, thậm chí càng thêm dữ tợn, khủng bố.

“Vương mụ mụ! Ngươi tuyệt đối không thể, giải trừ hoàn toàn đối linh quỷ lạc ấn, ta tình nguyện chết, cũng đừng mất đi mỹ mạo!”

Yên Hồng Vân thét lên, gần như điên cuồng.

“Hừ!”

La Quan cười lạnh, đưa tay nhấn một cái.

Oanh ——

Quỷ giới bản nguyên khí tức, như một tòa núi lớn, trực tiếp đưa nàng trấn áp, đè xuống đất.

Vương mụ mụ một mặt hoảng sợ, “Phu nhân! Phu nhân!” Nàng đôi mắt bên trong, lộ ra đau lòng, “Ngài không có sao chứ? Phu nhân không có sao chứ? !”

Nhưng hôm nay, Yên Hồng Vân đã bị phong cấm, một câu đều nói không nên lời.

La Quan mặt không biểu tình, “Nàng là con gái của ngươi a? Vì tự thân mỹ mạo, lại làm ra như thế thương thiên hại lí sự tình, vốn là tội đáng muôn lần chết!”

“Đem linh quỷ lạc ấn giải trừ, hôm nay ta cho các ngươi một đầu sinh lộ, bằng không mà nói… La mỗ lập tức động thủ, đưa nàng trấn sát!”

Vương mụ mụ thân thể lắc một cái, thét to: “Không! Đừng giết phu nhân! Đừng giết nàng!”

“Ta giải trừ… Ta cái này liền giải trừ…”

Nàng nhìn thoáng qua, liều mạng giãy dụa Yên Hồng Vân, cắn răng.

Một ngụm quỷ máu phun ra, hóa thành phù văn, gào thét chui vào linh quỷ thể nội.

“A…!”

Rít lên một tiếng, từ linh quỷ khẩu bên trong phát ra, lại ra ngoài ý định thanh thúy êm tai.

Sau một khắc nó thân hình khổng lồ, điên cuồng hướng ngoại dâng trào ra khói đen, cũng lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ, nhanh chóng biến tiểu.

Những cái này, bị linh quỷ nuốt vào thể nội nữ tử, từng cái rớt xuống.

Bá ——

La Quan một bước phóng ra, trực tiếp ôm lấy Du Tùng Tử, thân thể nàng lạnh buốt tái nhợt, chỉ có yếu ớt nhịp tim, cho thấy nàng còn sống.

“Tùng Tử! Tùng Tử! !”

Hắn bắt lấy Du Tùng Tử tay, pháp lực chậm rãi rót vào trong cơ thể nàng, mấy hơi sau Du Tùng Tử tái nhợt trên mặt, rốt cục nhiều một chút huyết sắc. Thật dài tiệp mao giật giật, tiếp lấy chậm rãi mở ra, lần đầu tiên liền thấy, chính đưa nàng ôm trong ngực bên trong La Quan.

“La đại ca… Ta là nằm mơ sao… Hay là nói… Ta hiện tại đã chết rồi…”

“Ô ô ô ô! ! Đây là địa ngục sao? La đại ca ngươi cũng chết rồi… Không muốn, ta không muốn ngươi chết…”

La Quan khóe miệng co quắp dưới, tiểu nha đầu này còn không có biết rõ ràng tình trạng, liền khóc thương tâm như vậy, là đang trù yểu ta sao? Nhưng trong lòng vẫn là có chút cảm động.

“Tùng Tử, ngươi không có chết, ta cũng không chết.”

“Yên tâm đi, không có việc gì!”

Du Tùng Tử trừng lớn mắt, nàng đảo qua xung quanh, nhìn thấy một đám quỷ vật lúc, vô ý thức rụt cổ một cái. Sau đó, liền thấy Tứ Hải Vương, la bàn bọn người, nàng rốt cục kịp phản ứng, mình thật còn sống.

Là La đại ca, La đại ca hắn thật nghe tới, lòng của ta la lên, chạy tới cứu ta.

“Ô ô! La đại ca!” Du Tùng Tử ôm chặt hắn, khóc thương tâm đến cực điểm, lại ủy khuất lại sợ, “Ta… Ta coi là… Muốn chết rồi… Đời này đều rốt cuộc… Không gặp được ngươi… Ô ô ô… Ta rất sợ hãi, ngươi rốt cục đến rồi! !”

La Quan sờ sờ đầu của nàng, “Tùng Tử đừng sợ, không có việc gì.”

Hắn nhìn về phía trên mặt đất, bị linh quỷ “Nôn” ra những cái kia nữ hài, Thập Tứ Mục bây giờ ngay tại, kiểm tra các nàng trạng thái, một mặt đau lòng nhức óc.

“Hỗn trướng! Thật sự là hỗn trướng! !” Hắn nghiến răng nghiến lợi, vẻ mặt nhăn nhó, “Chủ thượng, trừ số ít mấy cái còn có thể cứu sống, cái khác đều tại linh quỷ thể nội ngốc quá lâu, đã sớm sinh cơ đoạn tuyệt, không có cứu.”

Nhiều như vậy tiểu tỷ tỷ xinh đẹp, cứ như vậy chết rồi.

Thập Tứ Mục biểu thị không thể nào tiếp thu được!

Ngang rống ——

Gầm lên giận dữ, hắn trừng ở Yên Hồng Vân, cái này nữ nhân đáng chết… Ngô, coi như hiện tại nhìn, hay là đẹp như vậy.

Ta đạp ngựa, có chút không thể đi xuống trảo a…

Đúng lúc này, Yên Hồng Vân trong miệng, đột nhiên hét thảm một tiếng, kia vây quanh linh quỷ khói đen, đột nhiên hướng nàng dũng mãnh lao tới.

“Đừng! Đừng!”

—

—

—

—

—

—

Chương 563 : Mượn tiểu hữu trường kiếm dùng một lát

Yên Hồng Vân mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, quay người liền muốn đào tẩu, nhưng khói đen cùng nàng ở giữa, tồn tại đặc thù nhân quả quan hệ.

Một nháy mắt liền đem nàng bao khỏa, sau đó theo miệng mũi thất khiếu cùng quanh thân lỗ chân lông, điên cuồng chui vào đến trong cơ thể hắn.

“A!”

Thê lương tru lên, lập tức từ trong khói đen truyền ra, lộ ra vô tận thống khổ.

Rất nhanh tiếng gào thét biến mất không thấy gì nữa, biến thành từng đạo trầm thấp gào thét, khi tất cả khói đen biến mất, xung quanh đột nhiên tĩnh mịch.

Vô số con mắt trừng lớn, nhìn về phía Yên Hồng Vân, trước mắt đâu còn có vị kia diễm cái quỷ thành, rung động lòng người thứ 1 quỷ nương —— quỷ thể mất khống chế, vỡ vụn, cơ hồ biến thành một bãi bùn nhão, mặt ngoài nghiêm trọng nát rữa, phát ra gay mũi tanh hôi.

“Không! Không! Đây không phải ta… Đây không phải ta…” Thô rống như trâu, khàn khàn lại bén nhọn thanh

âm, từ này bày bùn nhão bên trong truyền ra.

Ọe ——

Thập Tứ Mục quay đầu liền nôn, nhảy một cái mấy chục mét!

A đù, lão tử trước đó không bỏ được đánh, chính là cái đồ chơi này? Lui lui lui!

Tranh thủ thời gian có bao xa, liền cút ngay cho ta bao xa!

Theo tới đông đảo yêu, quỷ, đám người, cũng đổ hút hơi lạnh, vô ý thức lộ ra chán ghét, từng cái tránh không kịp.

“Không! Tại sao có thể như vậy? Tại sao có thể như vậy? !” Yên Hồng Vân gào thét, một đôi oán độc con mắt, từ thịt nhão bên trong hiển hiện, gắt gao tiếp cận La Quan, “Là ngươi, là ngươi đem ta hại thành dạng này, bản tôn sẽ không bỏ qua ngươi, tuyệt không bỏ qua ngươi!”

Vương mụ mụ tranh thủ thời gian nhào tới, một mặt khẩn trương, “Phu nhân, nhanh im lặng, im lặng!” Nàng quay người, khẩn trương giải thích, “La đại nhân, nhà ta phu nhân vô tâm mạo phạm, còn xin đại nhân khoan hồng độ lượng, không muốn cùng nàng so đo… Chúng ta biết sai, cầu xin đại nhân tha thứ phu nhân…”

Rống ——

Một tiếng dữ tợn gào thét, Yên Hồng Vân sụp đổ quỷ

thể, bỗng nhiên há miệng máu, càng đem Vương mụ mụ một ngụm nuốt vào, không ngừng nhấm nuốt.

“Phốc phốc” âm thanh bên trong, màu đen quỷ máu bắn tung toé, nàng phát ra gào thét, “Đều tại ngươi! Đều tại ngươi! Nếu không giải trừ lạc ấn, bản tôn sao lại biến thành như vậy, không người không quỷ bộ dáng!”

Sau một khắc, cả tòa âm u quỷ thành, đột nhiên chấn động bắt đầu.

Ầm ầm ——

Ngập trời quỷ khí xông ra đáy biển, lại có từng đạo màn ánh sáng màu đen, từ bốn phương tám hướng dâng lên, tại quỷ thành trên không hoàn thành khép kín, đem trọn cái quỷ thành phong bế.

Khủng bố uy áp giáng lâm!

“Quỷ thành đại trận!”

“Quả nhiên, âm u quỷ thành làm ra phản ứng, tuyệt sẽ không trơ mắt, để kẻ ngoại lai ở đây giương oai.”

“3 vị thành chủ, trực tiếp mở ra đại trận, hẳn là động sát cơ!

Xung quanh, vang lên trận trận kinh hô.

Một đoàn thịt nhão như Yên Hồng Vân, một bên nhấm nuốt nuốt, một bên dữ tợn cuồng tiếu, “Ha ha ha! Chết chết chết! Các ngươi đều phải chết!”

Đúng lúc này, quỷ thành đại trận tấm màn đen bên trên xuất hiện một cái bóng mờ, quanh thân quỷ khí bốc hơi, hiện ra dạng bông hắc vụ hình thái, tinh hồng đôi mắt khóa chặt mà tới.

“La Quan, ngươi rốt cục đến rồi!”

Gầm nhẹ như sấm, vang vọng 4 phương.

La Quan nhướng mày, cái này hư ảnh là ai? Lại biết hắn sẽ đến? ! Suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, hắn rất nhanh có suy đoán.

Quỷ giới sứ giả!

Hẳn là hắn sớm cho âm u quỷ thành cảnh cáo, không hổ là Quỷ giới đại lão 1 trong, ăn lớn như vậy thua thiệt, còn có dư lực giở trò.

Ngang rống ——

Một tiếng long ngâm, đột nhiên tại quỷ thành vang lên.

Ngay sau đó, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, 1 đầu hơn trăm trượng bóng đen, chui vào giữa không trung. Vảy giáp màu đen, bẻ cong độc giác, đồng dạng là một đôi huyết mâu, dũng động điên cuồng, ngang ngược sát cơ, xa xa khóa chặt mà tới.

Nghiệt giao!

Thứ này, tại Tứ Hải long cung lúc, La Quan thấy không

chỉ 1 đầu. Nhưng cùng trước mắt đầu này so sánh, bọn chúng nhiều nhất liền xem như, một đám dịu dàng ngoan ngoãn con cừu nhỏ.

Ứng Thanh Linh, Thập Tứ Mục biểu lộ, một chút trở nên nghiêm túc, bọn hắn từ này đầu nghiệt giao thân bên trên, cảm nhận được mãnh liệt uy hiếp.

Mục tiêu của đối phương, đúng là bọn họ!

“2 đầu thật giao, ha ha ha, tới đúng lúc!” Nghiệt giao miệng nói tiếng người, liếm - động lên tinh hồng lưỡi dài, “Đợi bản đại gia đem các ngươi thôn phệ, liền có lực lượng khiêu chiến long cung, đem các ngươi bọn này Giao long, tất cả đều ăn không còn một mảnh.”

Nghiệt giao, là một loại dị chủng giao loại, trời sinh tính tàn khốc, bạo ngược, thể nội tuy có Long tộc huyết mạch, lại đối Long tộc bản thân thống hận vô song, thích hơn lấy Giao long làm thức ăn.

Là lấy, một khi phát hiện nghiệt giao tồn tại, liền sẽ bị Tứ Hải long cung trấn áp, rút mất gân rồng về sau, đóng đinh tại tốt đáy biển.

Nhưng trước mắt đầu này nghiệt giao, hiển nhiên là dị đoan, nó không chỉ có không có bị trấn áp, ngược lại đạt được âm u quỷ thành bồi dưỡng.

Thực lực mạnh mẽ đến cực điểm!

Ngang rống ——

Thập Tứ Mục gầm thét, “Ở đâu ra tạp chủng? Cũng dám ở ngươi Thập Tứ gia trước mặt làm càn, chết đi cho ta!” Hắn hiện ra bản thể, đỏ giao thân thể thực phóng lên tận trời, đảo mắt cùng kia nghiệt giao giết thành một đoàn.

Nhưng rất nhanh, Thập Tứ Mục liền trái chống phải ngăn, gầm thét liên tục. Cái này nghiệt giao thực lực mạnh mẽ là một mặt, càng quan trọng chính là, nó miệng mũi phun ra màu đen xám đám mây, để Thập Tứ Mục cảm thấy bất lực, như sa vào đầm lầy bên trong, bản năng sinh ra sợ hãi.

Cho nên trong thời gian ngắn, liền rơi vào hạ phong.

“Ăn Long khí!” Ứng Thanh Linh sắc mặt khó coi, lạnh giọng nói: “Nghiệt giao ăn long, mà sinh ra một loại đặc thù khí tức, có thể ép chế Giao long thực lực, chấn nhiếp đối phương tâm thần, nhìn cái này ăn long khí quy mô, nó chí ít nuốt ăn 3 đầu trở lên thật giao!”

“Cái này âm u quỷ thành, quả nhiên là đáng chết!” Nàng dù đoạn tuyệt với Ứng Chân, nhưng đối Giao long thân phận, từ đầu đến cuối tán thành lại kiêu ngạo, mà âm u quỷ thành làm ra hết thảy , chẳng khác gì là dao động Long tộc căn cơ.

“Đại nhân, Thập Tứ Mục không phải đầu này nghiệt giao đối thủ, ta nhất định phải giúp nó, đem đầu này nghiệt giao đánh giết, chính ngài cẩn thận!”

Một bước tiến lên, theo “Ngang rống ——” một tiếng long ngâm, 1 đầu màu trắng ly giao phóng lên tận trời, đảo mắt gia nhập chiến đoàn.

3 con giao long điên cuồng chém giết, “Ầm ầm” khủng bố xung kích quét ngang, đánh thiên hôn địa ám, vô số quỷ vật hoảng sợ tránh lui.

Quỷ giới đại trận màn ánh sáng màu đen bên trên, kia hư ảnh cười lạnh, “La Quan, cái này 2 đầu Giao long, ta âm u quỷ thành liền nhận lấy.”

“Hiện tại, đến ngươi!”

Hắn đưa tay, hướng về phía trước nhấn một cái.

Ầm ầm ——

Vô tận quỷ khí hội tụ, hóa thành 1 con dữ tợn quỷ trảo, bỗng nhiên từ phía trên mà tới, thẳng đến La Quan đè xuống, khí tức khủng bố đem hắn khóa chặt, tránh cũng không thể tránh!

“Xem trọng Tùng Tử.” La Quan đem Du Tùng Tử giao cho la bàn, một bước tiến lên.

Bá ——

Hắn thân ảnh, xuất hiện giữa không trung.

Ngửa đầu, nhìn về phía bắt tới quỷ trảo, cùng Quỷ giới trên đại trận, cái kia đạo khủng bố hư ảnh.

Không có nửa điểm do dự, La Quan hướng về phía trước một nắm, “Tru tiên!”

Ông ——

Hắc kiếm chủ động, rơi vào đến trong tay hắn.

La Quan đôi mắt tĩnh mịch, Quỷ giới bản nguyên chi lực, cùng trảm linh chân ý dung hợp.

Đưa tay, chém xuống một kiếm!

Oanh ——

Một kiếm này, khiến cả tòa quỷ thành, sát na lâm vào tĩnh mịch.

Vô số quỷ vật trừng lớn 2 mắt, lộ ra hoảng sợ, hãi nhiên, tại bọn hắn cảm giác bên trong, một kiếm này như muốn trảm phá đầu đội trời biển, nhưng hủy diệt thiên địa vạn vật.

Lục gia cùng Yêu tộc, Nhân tộc, cũng từng cái mặt mũi tràn đầy rung động, có kia ý đồ lặng lẽ phóng tới Tứ Hải Vương, Du Tùng Tử chờ thân ảnh, trực tiếp cứng tại nguyên địa.

Kiếm ảnh trùng thiên trên đó u quang lưu chuyển, hiển thị rõ ảo diệu khí cơ, mang theo phúc thiên chi lực mà đến quỷ trảo, cùng kiếm ảnh tiếp xúc nháy mắt, trực tiếp vỡ nát tiêu tán.

Kiếm thế không ngừng, nó tiếp tục hướng bên trên, trùng điệp trảm tại Quỷ giới trên đại trận, đem cái kia màu đen màn sáng xé nát, quanh thân phát ra dạng bông quỷ khí hư ảnh, hét thảm một tiếng. Dưới một kiếm

này, bị trực tiếp chém vỡ, tùy theo cùng một chỗ vỡ vụn, còn có cả tòa Quỷ giới đại trận!

Kiếm ảnh kế tiếp theo trùng thiên, chém vào phá hải mà lên, cùng lúc đó “Răng rắc” “Răng rắc” vô số tiếng vang cực lớn, từ bốn phương tám hướng truyền đến, kia là xương trắng đắp lên tu kiến mà thành tường thành, lại bắt đầu vỡ vụn.

Ầm ầm ——

Vô số nước biển, điên cuồng rót vào quỷ thành, vô số tòa nhà quỷ thành kiến trúc, bị hướng hủy thành phế tích. Cũng may quỷ thành sớm có bố trí, theo mấy chỗ khẩn cấp trận pháp kích hoạt, uy nghiêm quỷ khí một lần nữa vận chuyển, đem vết nứt phong bế.

Giữa thiên địa, hoàn toàn tĩnh mịch!

Vô số đạo ánh mắt, nhìn về phía giữa không trung thân ảnh, lộ ra chấn động, hãi nhiên.

Thật mạnh!

Cứ việc xuất thủ lúc, bọn hắn liền cảm nhận được, đến từ này 1 kiếm khủng bố, nhưng khi nó chân chính rơi xuống lúc, mới có thể cảm nhận được nó đáng sợ.

1 kiếm, liền trảm kia khủng bố quỷ ảnh, phá Quỷ giới đại trận, càng kinh khủng chính là nó còn chưa dừng lại, chính phá hải mà ra, “Ầm ầm” tiếng vang mơ hồ có thể nghe.

A đù!

Cái này đạp ngựa đến cùng là cái gì kiếm? Nếu là trúng vào… Tê, đừng nói trúng vào 1 kiếm, chính là xát cái bên cạnh một bên, cũng được trực tiếp đều chết hết.

Bá ——

Quỷ thành hạch tâm đại điện, trong mật thất.

1 đạo khôi ngô thân ảnh, bỗng dưng mở 2 mắt ra, mặt lộ vẻ nỗi khiếp sợ vẫn còn.

Răng rắc ——

Hắn đối diện, 1 cái tượng đá vỡ thành bột mịn.

“Thật là khủng khiếp 1 kiếm, nhờ có chủ nhân, sớm cho cảnh cáo, mượn khôi lỗi thân thể giáng lâm… Nhưng dù cho như thế, ta hồn thể cũng thụ trọng thương…”

Hắn thở sâu, mặt lộ vẻ nhe răng cười, “Nhưng cũng may, chủ nhân nói rất rõ ràng, người này chỉ có 1 kiếm chi lực, chỉ cần tránh thoát một kiếm này, liền có thể hoàn toàn không sợ!”

Bá ——

Cái này khôi ngô thân ảnh đứng dậy, đại điện bên trong tia sáng, đều ảm đạm không ít, “Hiện tại, nên là hắn tử kỳ!”

Hắn một bước phóng ra, trực tiếp xuất hiện tại quỷ thành

trên không, quỷ khí trùng thiên.

“Vạn Uyên quỷ tôn!”

“Vừa rồi kia hư ảnh, xem ra là đại thành chủ thủ đoạn, tựa hồ bị thất thế a…”

“Đâu chỉ ăn thiệt thòi, may mắn vừa rồi đến không phải bản thể, nếu không dù là hợp nhất cảnh, cũng được bị một kiếm kia cho trảm!”

Một trận xì xào bàn tán bên trong, Vạn Uyên quỷ tôn nhe răng cười, “La Quan, một kiếm này về sau, ngươi còn có cái gì át chủ bài? ? Dám đến âm u quỷ thành, nơi đây chính là phần mộ của ngươi! !”

Hắn đưa tay, “Âm u quỷ thành quỷ vật nghe lệnh, toàn lực vây giết người này, trảm đầu lâu người, nhưng phải ban thưởng quỷ tôn chi vị!”

Một nháy mắt, vô số quỷ vật đôi mắt, một chút trở nên đỏ bừng.

Quỷ tôn chi vị!

Ý vị này, một bước lên trời cơ hội, mà trước đó Vạn Uyên quỷ tôn nói rất rõ ràng, La Quan chỉ này 1 kiếm chi lực.

Quỷ vật nhóm tin!

Bởi vì, vừa rồi một kiếm kia, tuyệt không phải nhân gian nên có chi lực, có thể có 1 kiếm đều là gian lận, sao có

thể có thể còn có thủ đoạn?

“Giết!”

“Quỷ tôn chi vị, đang ở trước mắt! !”

Toàn thành quỷ vật, triệt để điên cuồng.

Một nháy mắt, nhao nhao phóng lên tận trời, thẳng đến La Quan.

Vạn Uyên quỷ tôn cười, mặt lộ vẻ đắc ý, chủ nhân phân phó là giết chết La Quan.

Chỉ cần hoàn thành điểm này, bất luận hắn chết như thế nào, chết tại tay người nào bên trong, thuộc về hắn ban thưởng cũng sẽ không thiếu.

Không tự mình động thủ, là ra ngoài cẩn thận… Âm quạ đều bị xử lý, hắn sao dám chủ quan? !

Bây giờ, âm u quỷ thành bạo tẩu, chính là hợp nhất cảnh đích thân đến cũng hẳn phải chết không nghi ngờ.

La Quan hắn, làm sao có thể sống? ?

Giờ phút này, vạn quỷ tru lên trùng thiên, hạo đãng quỷ khí ngang ngược sát cơ, cuốn lên phong vân biến sắc, khiến cho La Quan trường bào phồng lên. Chém ra 1 kiếm về sau, hắn có chút phát mặt trắng bàng bên trên, lộ ra một chút cảm thán, “Cái này đạp ngựa, thật đúng là úy vi tráng quan a…”

Bất quá, thật sự cho rằng hôm nay, đại cục đã định sao?

Khóe miệng của hắn móc ra cười lạnh, âm u quỷ thành quỷ vật, đến bây giờ cũng còn không biết, bọn hắn hôm nay chân chính đắc tội, đến tột cùng là ai? !

Trong thức hải, quan tưởng đồ bên trong kia trên đài sen đạo nhân đứng dậy, một bước hướng về phía trước phóng ra.

Bá ——

Hắn cứ như vậy, xuyên qua La Quan thân thể, rơi vào bên cạnh.

“Mượn tiểu hữu trường kiếm dùng một lát.”

Tru tiên rơi vào Thanh Liên đạo nhân trong tay, cái này hơi mỏng một cái bóng mờ, khí cơ trùng thiên!

—

—

—

—

—

—

Chương 564 : 3 kiếm bình quỷ thành

Trầm luân vĩnh dạ 10 triệu năm, mượn phải Thanh Liên dòm thế gian.

Đạo nhân trên mặt hiển hiện một tia cảm khái, thiên địa này cùng hắn, quả nhiên là đã lâu!

Năm đó gì cùng hưng thịnh, cường đại Thanh Liên một mạch, lại điêu linh đến tận đây, còn sót lại cuối cùng một sợi huyết mạch, liền đem triệt để đoạn tuyệt.

Tạo hóa trêu ngươi, vận mệnh gì cùng chi tàn khốc!

Thanh Liên đạo nhân thở dài, đôi mắt lúc khép mở, một sợi thần quang chợt hiện, hắn ánh mắt nhìn về phía Yên Hồng Vân.

Đại khủng sợ, lớn tuyệt diệt khí cơ giáng lâm, xâm nhập vào nàng tâm thần ở giữa , khiến cho dữ tợn, đáng sợ mất khống chế quỷ thể, trực tiếp cứng ngắc.

Thịt nhão ở giữa, kia oán độc, điên cuồng đôi mắt, hiện lên vô tận hoảng sợ, “Không…” Nàng chỉ tới kịp hô lên 1 chữ, liền nghe “Oanh” một tiếng vang thật lớn, tại chỗ nổ thành phấn vụn, tam hồn thất phách đều thành bột mịn, bị từ thế gian triệt để lau đi.

Chỉ là một cái ánh mắt, liền khiến quy nhất cảnh Yên Hồng Vân, như vậy vạn kiếp bất phục, Thanh Liên đạo

nhân cường đại khó có thể tưởng tượng. Hắn ngẩng đầu, ánh mắt nhìn về phía âm u quỷ thành trên không, Vạn Uyên quỷ tôn trong lòng rung động, sắc mặt hoàn toàn thay đổi.

“Trốn!” Đường đường hợp nhất cảnh siêu cấp cường giả, đạp lâm Thiên Thanh đại lục đỉnh phong nhất tồn tại, giờ phút này căn bản không dám có, nửa điểm phản kháng suy nghĩ.

Ô ngao ——

Một tiếng thê lương tru lên, Vạn Uyên hiện ra quỷ thể bản tôn, nguyên thần nổi lên, tay cầm một cây âm hồn cây gỗ, trùng điệp hướng về phía trước rơi đập. Hắn không yêu cầu xa vời một gậy này, có thể đối Thanh Liên đạo nhân tạo thành tổn thương, chỉ muốn vì tự thân đoạt đến một chút hi vọng sống.

Ông ——

Thanh Liên đạo nhân đưa tay, tru tiên kiếm chấn minh, nó không trọn vẹn tổn hại bản thể, lại bỗng nhiên trở nên hoàn chỉnh. Đen nhánh kiếm mặt ngoài thân thể, từng đạo tơ vàng hoa văn sáng lên, khủng bố kiếm ý phóng lên tận trời.

Tiện tay 1 kiếm, hướng về phía trước vung lên.

“A!”

Cái gì hợp nhất cảnh, cái gì nguyên thần, cái gì âm hồn cây gỗ… Dưới một kiếm này, đều yếu ớt như bọt biển,

tận thành bột mịn.

Vạn Uyên quỷ tôn như vậy vẫn lạc!

Cả tòa quỷ thành triệt để tĩnh mịch, vô số hai con mắt trợn tròn, lộ ra kinh hãi, sợ hãi.

Thanh Liên đạo nhân 1 kiếm, đã hết đoạt tâm thần.

Mà trong đó, hoảng sợ nhất, tuyệt vọng, là 10 đại cướp Lục gia… Thanh Liên đạo nhân giáng lâm, vì sao người thứ nhất giết Yên Hồng Vân? Hắn dù không biết được, Thanh Liên đạo nhân cùng Du Tùng Tử quan hệ trong đó, lại không khó đoán được trong đó tất có liên quan.

Mà Du Tùng Tử sở dĩ, sẽ lưu lạc đến quỷ thành, kém chút chết tại Yên Hồng Vân trong tay, đều là nguồn gốc từ bút tích của hắn. Giờ khắc này Lục gia rất muốn khóc, lão tử chính là tùy tiện tại hải ngoại nơi nào đó đảo hoang, bắt một chút tu sĩ mà thôi, vì sao muốn cho ta như thế lớn kinh hỉ? !

“Lão đại! Đúng, còn có lão đại, hắn nhất định có thể cứu ta… Ta còn có cơ hội…” Lục gia lặng lẽ lấy ra 1 con ngọc bài, dùng sức bóp nát.

Bá ——

Thanh Liên đạo nhân đột nhiên quay người, hư ảnh xa xa xem ra, dù đôi mắt đạm mạc bao phủ toàn bộ khu vực, nhưng Lục gia trong lòng cuồng loạn chỉ còn một cái ý niệm trong đầu —— hắn đang nhìn ta? !

Xong! Xong!

Lão đại, ngươi ở đâu? Mau tới cứu ta, cứu ta a!

1 hơi… 2 hơi… 3 hơi…

Thanh Liên đạo nhân lắc đầu, vốn cho rằng một kiếm này có thể trảm thảo trừ căn, nào có thể đoán được đối phương rất cẩn thận, căn bản cũng không có giáng lâm.

Mà Lục gia lúc này, cũng đọc hiểu hắn lắc đầu —— đạo nhân này, hắn là cố ý cho ta cơ hội cầu cứu, cùng lão đại giáng lâm!

Trên mặt hắn, lập tức lộ ra đau thương, tuyệt vọng.

Oanh ——

Thanh Liên đạo nhân phất tay, chém ra kiếm thứ 2.

Lặng yên không một tiếng động quỷ thành trực tiếp thiếu 1 khối, phương viên 1,000 trượng bên trong, Lục gia chỗ chỗ 10 đại cướp những người kia, đều không ngoại lệ tại chỗ bị vùi dập giữa chợ.

1,000 trượng bên trong, đương nhiên không chỉ là 10 đại cướp người, còn có một số yêu quỷ chi lưu, nhưng cùng bọn hắn cách gần như vậy, cũng biết cũng là vội vã đầu thai… Ngô, đầu thai khó khăn, đại khái là nghĩ như vậy giấc ngủ ngàn thu, từ muốn thành toàn bọn hắn.

2 kiếm xuất thủ, Thanh Liên đạo nhân ngẩng đầu, nhìn về phía âm u quỷ thành trung ương, kia bên trong đứng

lặng lấy 1 cái đại điện, là toàn bộ quỷ thành đầu mối.

Giờ phút này, đại điện bên ngoài đứng lặng 1 cái lệ quỷ tượng đá, bỗng nhiên mở 2 mắt ra, nó mặt ngoài thân thể vỡ vụn mảng lớn đá vụn tróc ra.

Tượng đá này, từ quỷ thành kiến tạo ngày lên, liền một mực đứng ở cái này bên trong, nhưng lại chưa bao giờ có quá nửa chút động tĩnh. Bao quát âm quạ, quỷ thành 3 vị thành chủ ở bên trong, cũng không biết được nó đúng là 1 vật sống.

Giờ phút này đang thức tỉnh nháy mắt, liền bộc phát ra trùng thiên quỷ khí, lực lượng chi khủng bố, so Vạn Uyên quỷ tôn mạnh đâu chỉ gấp 10 lần.

Cái này lệ quỷ mới là Quỷ giới sứ giả, mượn âm u quỷ thành neo định hiện thế, bố trí dưới chân chính neo điểm… Miễn cưỡng xem như, hắn tại hiện thế bên trong 1 đạo phân thân.

Truy cứu về căn bản, đường đi cũng là lưỡng giới thân, chỉ bất quá Quỷ giới sứ giả không có kia phần thủ đoạn có thể đi thông, mưu lợi lập tôn này lệ quỷ tượng đá, mưu toan mượn 1 triệu quỷ vật nguyện lực, không ngừng cường hóa cùng hiện thế neo định, trong năm tháng dài đằng đẵng, khiến cho lột xác thành là chân chính lưỡng giới thân.

“Thật là khủng khiếp đạo nhân! Đáng chết, tại mảnh này linh lực khô kiệt, suy bại chi địa, đại đạo pháp tắc đều tàn khuyết không đầy đủ, sao có thể có thể giáng lâm, đáng sợ như thế tồn tại? Đây rốt cuộc tình huống như

thế nào? !”

Lệ quỷ kinh sợ gào thét, nó bây giờ đã sinh ra, bị khóa định cảm giác, cực hạn băng hàn từ hồn thể chỗ sâu mãnh liệt mà ra, làm hắn ý niệm cơ hồ đông kết.

“Trốn trốn trốn! Đạo nhân này kiếm, ta ngăn cản không nổi!”

Ô rống ——

Rít lên một tiếng, lệ quỷ dưới chân đạp thật mạnh rơi, nó đôi mắt chỗ sâu, hiển hiện một đoàn u quang. Sau một khắc, mặt đất chấn động bên trong, xuất hiện vòng xoáy màu đen, lệ quỷ trực tiếp tiến vào bên trong.

“Chạy thoát!”

“May mà ta phản ứng cực nhanh, lại đã sớm chuẩn bị, lưu lại cái thông đạo này, có thể chạy suốt Quỷ giới.”

Lệ quỷ trong lòng hiện lên kinh hỉ.

Ông ——

Ngay vào lúc này, một tiếng kiếm minh đột nhiên ở bên tai vang lên, tiếp lấy chính là kia, khủng bố tuyệt luân uy nghiêm khí cơ.

Như vượt qua thời không mà đến a, một nháy mắt, liền đưa nó bao phủ.

“Không! Ta đã trốn vào thông đạo, thu hoạch được Quỷ

giới pháp tắc che chở, hiện thế chi lực sao có thể có thể trảm ta? !”

“Ô rống —— phá cho ta!”

Lệ quỷ tru lên bên trong 1 quyền đánh ra, ngập trời quỷ khí bộc phát, ngưng tụ ra khủng bố quỷ ảnh ngăn tại trước người.

Sau một khắc quỷ ảnh ầm vang vỡ nát, lệ quỷ đầu lâu nổ tung, thân hình khổng lồ một nháy mắt, liền bị khủng bố kiếm ý xoắn thành vỡ nát.

Ngay sau đó, đầu này Quỷ giới thông đạo, bị một kiếm này triệt để đánh gãy, hủy diệt.

Ông ——

Một đoàn u quang, từ lệ quỷ toái thi bên trong bay ra, nó muốn độn về Quỷ giới, lại phát hiện đường đã đoạn tuyệt.

Sau đó nó liền cảm thấy được, một sợi yếu kém kêu gọi, từ hiện thế mà tới. Hơi 1 do dự, u quang gào thét bay ra, tại vòng xoáy tiêu tán trước một khắc bay ra, thẳng đến La Quan mà tới.

Bá ——

U quang như tích thủy, chui vào đến trong cơ thể hắn, La Quan biểu lộ lập tức, trở nên có chút đặc sắc.

Quỷ giới bản nguyên!

A đù, Quỷ giới sứ giả gia hỏa này, lại rơi bảo.

Hắn làm sao luôn thích, làm loại này chuyển phát nhanh tặng lễ sự tình? ? Nhưng lần này cũng không phải, ta nghĩ coi ngươi là rau hẹ cắt, là ngươi chủ động cho.

Thanh Liên đạo nhân ánh mắt chớp lên, lộ ra mấy điểm kinh ngạc, không ngờ đến hiện thế người, lại nhưng chấp chưởng Quỷ giới quyền hành, loại này sự tình tung bằng vào lịch duyệt của hắn, cũng là lần thứ 1 thấy.

Bất quá đã như vậy tồn tại, đều nguyện cùng kẻ này chung khô khốc, tựa hồ trước mắt sự tình, cũng liền trở nên có thể lý giải, chỉ bất quá lần này nhân quả, liên lụy đem xa so hắn tưởng tượng bên trong lớn hơn… Việc đã đến nước này cũng coi như mệnh số, Thanh Liên đạo nhân mỉm cười, nói: “Đa tạ tiểu hữu mượn kiếm.”

Bá ——

Hắn thân ảnh biến mất không gặp.

Một chút giết Yên Hồng Vân, 2 kiếm trảm Vạn Uyên, 10 đại cướp các loại, xem như trả thù.

Kiếm thứ 3, xử lý Quỷ giới sứ giả tại hiện thế, chôn xuống lưỡng giới thân hình thức ban đầu, thì là hướng La Quan sau lưng “Chư vị” tạ lỗi.

Dù sao, trước đó vì bảo đảm, Du Tùng Tử có thể sống sót, Thanh Liên đạo nhân “Hù dọa” La Quan. Đương nhiên, nghiêm chỉnh mà nói cũng không tính hù dọa…

Như Du Tùng Tử chết đi, hắn mạch này như vậy đoạn tuyệt, Thanh Liên đạo nhân thực sẽ nổi điên.

Cũng may hết thảy tất cả đều vui vẻ, hắn lấy cái này kiếm thứ 3, liên lụy tiến vào đại nhân quả, có thể lấy để bọn hắn bỏ qua việc này.

Thanh Liên đạo nhân biến mất không thấy gì nữa, nhưng quỷ thành vẫn như cũ tĩnh mịch, tất cả mọi người duy trì trước đó động tác, không dám vọng động nửa điểm.

3 kiếm bình quỷ thành! !

Cái này, mới thật sự là đại lão phong thái, chúng ta tới kém chi rất xa, một trời một vực a. La Quan tay cầm tru tiên, nhìn xem đã khôi phục cũ mạo, lại vô trước đó kinh thiên khí thế mũi kiếm, cảm thấy cảm thán muôn vàn.

Quỷ thành bên ngoài, đột nhiên truyền đến kêu thê lương thảm thiết.

Ngang rống ——

Là kia nghiệt giao, đối mặt 2 đầu thật giao vây giết, nó rốt cục chống đỡ không nổi, vết thương chồng chất khổng lồ thân rồng, liều mạng vọt tới Thập Tứ Mục, ý đồ xông ra một đầu sinh lộ.

Nhưng Thập Tứ Mục bây giờ, đã sớm đánh ra chân hỏa, trước đó nó lại kém chút, bị đầu này nghiệt giao cho tươi sống cắn chết, may mà Ứng long nữ hỗ trợ mới tránh thoát một kiếp. Giờ phút này gào thét một tiếng, không

chút nào thêm tránh né, trực tiếp cùng nghiệt giao đụng vào nhau, lẫn nhau điên cuồng cắn xé.

Trong lúc nhất thời, lân giáp vỡ nát huyết nhục văng tung tóe, Giao long gào thét cuồn cuộn.

Ứng long nữ tìm đúng thời cơ, cắn một cái vào nghiệt giao yết hầu, Thập Tứ Mục cuốn lấy thân thể của nó, để nó khó mà giãy dụa. Theo gầm lên giận dữ, đầu này ăn long đã nhiều, dần dần thành khí hậu nghiệt giao, bị đánh chết tại chỗ.

Thân hình khổng lồ, trùng điệp rơi vào đáy biển.

Ngang rống ——

Toàn thân đẫm máu Thập Tứ Mục, ngửa mặt lên trời hét dài một tiếng.

Rất nhanh, 2 đầu thật giao kéo lấy nghiệt giao thi thể, bơi về âm u quỷ thành.

Bành ——

To lớn nghiệt giao thi thể, bị ném tại mặt đất, 2 đầu thật giao rơi vào La Quan trước người, màu hổ phách to lớn mắt rồng, bởi vì lúc trước chém giết, giờ phút này có chút sung huyết, băng lãnh liếc nhìn xung quanh.

Ngang rống ——

Ngang rống ——

2 tiếng long ngâm, vang vọng quỷ thành!

Làm nổi bật La Quan rút kiếm thân ảnh, nguy nga như vô tận dãy núi, lại nghĩ tới vừa rồi, Thanh Liên đạo nhân là từ trong cơ thể hắn đi ra.

Bá ——

Giờ khắc này, muôn vàn ánh mắt hội tụ, đều là kính sợ.

La Quan tiến lên, thản nhiên nói: “Hôm nay ai còn muốn giết ta? Chi bằng xuất thủ!”

Quỷ thành tĩnh mịch.

Hắn ánh mắt chỗ đến, nhao nhao kính sợ cúi đầu, tránh né.

Đúng lúc này, phương xa truyền đến kịch liệt động tĩnh, có khí tức khủng bố va chạm, rất nhanh trở nên yên ắng.

Hưu ——

Tiếng xé gió bên trong, Thiên U dẫn theo một cái đầu lâu gào thét bay tới, “Phù phù” một tiếng trùng điệp quỳ xuống đất, “Thuộc hạ bị Vạn Uyên hoài nghi bị hắn cầm tù, lần này tới chậm, còn xin đại nhân thứ tội!”

2 tay hắn, đem đầu lâu dâng lên, “Âm u quỷ thành 3 thành chủ 100 đạo, ý đồ trốn hướng Quỷ giới, đã bị thuộc hạ chém giết!”

La Quan mặt không biểu tình, thản nhiên nói: “Thiên U,

ngươi tới rất khéo a.”

Đại cục đã định, hắn xách đầu người mà đến, như hôm nay thế cục, là La Quan lạc bại đâu…

Hừ! ! Thật cho là điểm này tiểu tâm tư, hắn nhìn không thấu sao? !

Bá ——

Thiên U nháy mắt toát ra mồ hôi lạnh, vốn là trắng bệch sắc mặt, càng phát ra trắng bệch, “Thuộc hạ không dám! ! Thuộc hạ không dám! Thực tế là, Vạn Uyên đem ta cầm tù, thuộc hạ liều chết một trận chiến mới có thể thoát thân…”

La Quan phất tay đánh gãy, “Tốt, cụ thể như thế nào La mỗ trong lòng hiểu rõ, ngươi sự tình tạm thời nhớ.” Hắn hơi dừng một chút, “Ngay hôm đó lên âm u quỷ thành đổi chủ, ta muốn ngươi mau chóng, đem toàn bộ quỷ thành đặt vào chưởng khống. Việc này làm tốt chuyện cũ sẽ bỏ qua, ngươi vẫn như cũ làm ngươi thành chủ… Nếu không, ngươi liền tự sát đi.”

“Vâng vâng vâng!” Thiên U liên tục gật đầu, xát đem mồ hôi lạnh, “Xin đại nhân yên tâm, thuộc hạ tất không để ngài thất vọng!”

—

—

—

Chương 565 : Tuyệt mỹ linh quỷ

Biển sâu, một chiếc quái thuyền gào thét tiến lên, nó vô buồm cũng không mái chèo, tốc độ lại nhanh kinh người, dài nhỏ thân tàu tựa như là, một cây hơn 10 trượng dài toa.

Đang trách thuyền đoạn trước nhất, có 1 khối khu vực bao trùm lấy, đặc thù nào đó tinh thể, tại đen nhánh đáy biển lộ ra sáng ngời, mơ hồ có thể nhìn thấy, trong đó có bóng người đi lại.

“Tứ gia, lại có 1 canh giờ, liền có thể đến âm u quỷ thành!” Phụ trách điều khiển quái thuyền thuộc hạ, đi tới hồi bẩm.

Tứ gia nâng chung trà lên, “Nhanh lên nữa, lại không người nào dám tới chủ động, tìm huynh đệ chúng ta xúi quẩy, thật sự là muốn chết!” Hắn cười lạnh một tiếng, mắt lộ ra hàn quang, trong đó sát cơ uy nghiêm.

“Vâng, thuộc hạ cái này liền thôi động trận pháp, đem xuyên biển thuyền tốc độ đề cao đến cực hạn.” Thuộc tính cung kính xưng phải, xoay người rời đi.

Đúng lúc này xuyên biển thuyền phía trước, đột nhiên xuất hiện mảng lớn bầy cá, như nhận nghiêm trọng kinh hãi, đang điên cuồng chạy trốn mà tới. Số lượng nhiều hoàn toàn che đậy ánh mắt, 10 đại cướp mọi người 2 mặt nhìn nhau, lộ ra kinh nghi.

Ba ——

Tứ gia chén trà trong tay, trực tiếp biến thành vỡ nát, nước nóng rơi một tay, hắn lại như không phát giác gì, “Uỵch” một chút đứng lên.

“Lão lục - chết! Đạp mịa, đến cùng…”

Dát!

Thanh âm im bặt mà dừng, 1 đạo đáy biển sóng lớn, ầm vang xa lánh mà đến, khiến cả tòa xuyên biển thuyền kịch liệt chấn động, mọi người bên tai mơ hồ trong đó, như nghe tới một tiếng kiếm minh.

Ông ——

Cũng không mãnh liệt, lại khiến xuyên biển trong đò mọi người, đồng thời cứng tại nguyên địa, trước mắt hình như có kình thiên 1 kiếm xuất hiện, nhưng càn quét thiên địa vạn vật.

Nó uy như thiên địa, nó thế không thể đỡ!

Mồ hôi lạnh một nháy mắt liền đem mọi người áo bào thẩm thấu, 10 đại cướp tất cả tu sĩ, bao quát Tứ gia ở bên trong, sắc mặt trở nên trắng bệch.

“Dừng lại! Nhanh lên dừng lại!” Tứ gia liều mạng rống to.

Xuyên biển thuyền đình chỉ tiến lên, bị đáy biển cuồng bạo ám lưu, xung kích chấn động không thôi.

Hồi lâu, cái này một đợt khủng bố sóng lớn mới rốt cục quá khứ.

Xuyên biển trong đò hoàn toàn tĩnh mịch, cây kim rơi cũng nghe tiếng.

Hô ——

Tứ gia thở dài một hơi, chỉ cảm thấy tại quỷ môn quan bên ngoài dạo qua một vòng, may mắn chém ra kiếm này chủ nhân, không nhận thấy được bọn hắn, nếu không chỉ cần 10 triệu dặm bên ngoài phất tay, liền có thể đem bọn hắn tất cả mọi người đưa tiễn địa ngục.

“Lão lục chính là chết tại dạng này dưới kiếm? Đáng chết vương bát đản! Ngươi đạp ngựa não địa bị cửa kẹp rồi? Như vậy tồn tại cũng dám trêu chọc? !”

“Còn đạp ngựa cho ta truyền tin, là nghĩ lôi kéo lão tử cùng chết sao?” Tứ gia trong lòng chửi ầm lên, cắn răng nói: “Quay đầu! Quay đầu! Đạp ngựa động tĩnh điểm nhỏ, mau chóng rời đi cái này bên trong, càng xa càng tốt!”

…

Quỷ giới, 10,000 dặm hắc hải.

Nơi đây nước biển đều là đen nhánh, mỗi một giọt đều ẩn chứa tinh thuần âm khí, là Quỷ giới sứ giả lãnh địa.

Vô số cường đại quỷ vật, bám vào nó dưới trướng, sinh

hoạt tại hắc hải phạm vi bên trong, chỉ vì mượn hắc hải âm khí lớn mạnh thực lực.

1 ngày này bình tĩnh hắc hải, đột nhiên nhấc lên kinh đào hải lãng, “Ầm ầm” cao mấy chục trượng, mang theo hủy thiên diệt địa chi uy quét ngang.

“A! Bôi nghĩ nghĩ, La Quan, bản sứ phát thệ nhất định phải đem các ngươi rút gân lột da, chém thành muôn mảnh!”

Phẫn nộ gào thét như kinh lôi, vang vọng đất trời ở giữa, khiến vô số quỷ vật run run rẩy rẩy, có kia yếu nhỏ một chút, thậm chí bị sống sờ sờ hù chết.

Trong hắc hải tâm, 1 cái toàn thân đen nhánh hòn đảo, đại điện vỡ thành bột mịn, Quỷ giới sứ giả đứng tại, trong phế tích khủng bố trong hố sâu, một mặt vặn vẹo, oán độc.

“Đáng chết! Đáng chết!”

Hắn răng hàm, đều nát mấy khỏa.

Neo định tại hiện thế “Lưỡng giới thân”, tuy chỉ là cái tây bối hàng, nhưng cũng hao phí hắn vô số tinh lực, trải qua mấy ngàn năm, mới rốt cục có thể tiếp nhận một điểm Quỷ giới bản nguyên, dựa theo này tình huống dưới đi, lại có mấy trăm năm chi công, lưỡng giới thân liền có thể thành tựu.

Nhưng bây giờ hết thảy đều hủy, lưỡng giới thân bị giết chết, âm u quỷ thành mất đi chưởng khống, hắn vất vả

mưu đồ 10,000 năm chi cục, như vậy trôi theo nước chảy.

“Đạo nhân! Kiếm tu! Vương bát đản! Giết bản sứ phân thân, hại ta mất đi Quỷ giới bản nguyên, cái này đại thù tuyệt sẽ không bỏ qua!”

“A a a a! Tức chết ta, tức chết ta!”

…

Âm u quỷ thành.

Thiên U phủ đệ, hắn chủ động lấy ra, cung thỉnh La Quan bọn người ở tạm trong đó, về sau liền vội vàng rời đi ổn định đại cục.

Giờ phút này, phủ đệ tòa nào đó đại điện, la bàn trừng to mắt, lẩm bẩm nói: “La Quan chính là Ngụy Trang… Ngụy Trang chính là La Quan…”

Nàng bây giờ, mới rốt cục biết được hết thảy.

Tứ Hải Vương nhìn cái này nữ đệ tử, âm thầm thở dài, “Nha đầu ngốc, một khỏa chân tâm sai giao a. .. Bất quá, trước kia nàng liền chưa hẳn xứng với La Quan, huống chi hôm nay.”

Lúc trước đủ loại, tuy là tận mắt nhìn thấy, nhưng Tứ Hải Vương bây giờ nghĩ đến, cũng cảm thấy như trong mộng.

Không đúng, cái này đạp ngựa quả thực so mộng cảnh

càng hoang đường!

Du Tùng Tử mặt lộ vẻ áy náy, nhỏ giọng nói: “Sư tỷ thật xin lỗi, trước đó La đại ca thân phận, tạm thời không liền đối với bên ngoài lộ ra, ta không phải cố ý giấu diếm ngươi.”

La bàn cười khổ, “Sư muội… Ngươi… Ngươi… Ai! Được rồi, ta có tự mình hiểu lấy, về sau đối La đại nhân, liền chỉ có kính sợ, không còn dám tồn nửa điểm ý nghĩ xằng bậy.”

Đúng lúc này, bên ngoài vang lên một tiếng ho nhẹ, La Quan mang theo Ứng Thanh Linh bước vào đại điện.

“Bái kiến La đại nhân!”

“Bái kiến La tiền bối! !”

Tứ Hải Vương môn hạ mọi người, vội vàng đứng dậy làm lễ, từng cái mặt lộ vẻ kính sợ, cảm kích.

Nếu không phải La Quan, bọn hắn cũng sớm đã chết rồi.

La Quan phất tay, lực vô hình tản ra, ngăn lại Tứ Hải Vương, cau mày nói: “Tứ Hải huynh, ngươi đây là ý gì? ? Là tâm lý không đem La mỗ coi là bằng hữu sao?”

Tứ Hải Vương nhìn thoáng qua, La Quan sắc mặt, gặp hắn là nghiêm túc, lúc này mặt lộ vẻ tiếu dung, “Ha ha ha! La huynh đệ, đã ngươi nhận ta người bạn này, kia bản vương liền không tạ.” Hắn biểu lộ nghiêm một chút, vỗ ngực một cái, “Nhưng tất cả những thứ này, bổn

vương đều ghi tạc tâm lý.”

Đại ân cứu mạng, há có thể không báo? La Quan có thể bỏ qua, nhưng hắn nhất định phải nhớ kỹ.

“Tùy ngươi vậy.” La Quan cười cười, hơi hơi đánh giá hắn đôi mắt chớp lên, “Xem Tứ Hải huynh khí tượng, thể nội khí huyết như vực sâu, có phóng lên tận trời chi thế, sáu lần thay máu gần a?”

Tứ Hải Vương gật đầu, nhếch miệng cười một tiếng, “Trước đó tại kia biển sâu trong động phủ, được một môn võ đạo truyền thừa, hơi có chút thu hoạch dưới, đã tìm được mấy chia ra tự.”

“Chúc mừng chúc mừng!” La Quan là thật cao hứng, Thiên Thanh đại lục cường giả như mây, một mình hắn thực lực, chung quy quá đơn bạc một chút, như Tứ Hải Vương có thể đột phá, sáu lần thay máu thông thiên vũ phu, chiến lực cực kỳ cường hãn, chưa hẳn tại thật giao phía dưới.

Du Tùng Tử tiến lên, khuôn mặt vui vẻ, “La đại ca! !” Nàng đại khái là trong một đám người, biến hóa trong lòng nhỏ nhất. Bởi vì tại Du Tùng Tử trong lòng, La Quan vốn là, gần như không gì làm không được tồn tại, lại như thế nào lợi hại đều chuyện đương nhiên, giờ phút này một đôi mắt đẹp, chăm chú rơi vào trên người hắn.

La Quan nói: “Tùng Tử, cảm giác rất nhiều đi?”

Du Tùng Tử gật đầu, “Ừm, đã không có việc gì.” Nàng

vừa bị linh quỷ nuốt vào, liền thu hoạch được giải cứu, thân thể vẫn chưa đụng phải quá lớn thương hại.

“Vẫn là phải cẩn thận một chút, lại nhiều tĩnh dưỡng mấy ngày.” La Quan ánh mắt rơi vào bên người nàng, một bộ váy đen nữ tử thân ảnh bên trên, thân thể nàng run một cái, như cảm thấy sợ hãi, trốn đến Du Tùng Tử sau lưng, một cái tay kéo lấy góc áo của nàng.

La Quan ánh mắt ngưng lại! !

Đây là… Linh quỷ? !

Da thịt tuyết trắng ngũ quan tuyệt mỹ, tại váy đen phụ trợ dưới, liền như 1 đóa nở rộ bạch liên, cùng ban đầu hình tượng, có thể nói một trời một vực, không chút nào tại trước đó Yên Hồng Vân phía dưới, còn càng nhiều mấy điểm mượt mà tự nhiên, linh tú chi khí.

Chương 566 : Neo định hiện thế

Du Tùng Tử nói: “Tiểu linh không cần phải sợ, La đại ca là người tốt, hắn sẽ không tổn thương ngươi, biết sao?”

Linh quỷ gật gật đầu, nhìn La Quan một chút, lại vội vàng dịch chuyển khỏi ánh mắt.

Trước đó La Quan cho nàng ấn tượng, thực tế quá sâu sắc, cứ việc không có từ trên người hắn, phát giác được uy hiếp, hay là bản năng kính sợ.

La Quan mặt lộ vẻ kinh ngạc, linh quỷ cùng Du Tùng Tử là tình huống như thế nào? Hắn cùng Du Tùng Tử ở giữa, từ không cần cố kỵ rất nhiều, trực tiếp hỏi ra.

Du Tùng Tử nắm tóc, nói: “Ta cũng không biết, tiểu linh thả ta về sau, vẫn đi theo bên cạnh ta.”

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Du Tùng Tử nha đầu này, vận khí cũng không tệ, có thể để linh quỷ chủ động nhận chủ, được không phần này tạo hóa! Đáng tiếc, ta trước đó còn muốn lấy, giúp ngươi đem cái này linh quỷ thu phục, ngày sau rất nhiều chỗ tốt.”

Nguyên lai là dạng này.

Du Tùng Tử đây cũng là, nhân họa đắc phúc đi, về phần linh quỷ thuộc về, hắn ngược lại không làm sao để ý, thế gian cơ duyên vô số, cũng không thể hắn toàn được.

Ông ——

La Quan trong thức hải, quan tưởng đồ tự động hiển hiện, Thanh Liên đạo nhân thanh âm dưới đáy lòng vang lên, “Đa tạ La Quan tiểu hữu, linh quỷ sự tình, lão phu tự nhiên có chỗ hồi báo.” Hơi dừng một chút, hắn tiếp tục nói: “Còn xin tiểu hữu tìm một chỗ chỗ an tĩnh, lão phu muốn cùng Tùng Tử bàn giao một ít chuyện.”

“Tốt, tiền bối hơi chờ.”

La Quan trả lời một câu, ngẩng đầu lên nói: “Tứ Hải huynh, ta có mấy lời nói với Tùng Tử.” Đối với hắn gật gật đầu, xoay người, “Tùng Tử, đi theo ta.”

Du Tùng Tử gật đầu, “Thật… La đại ca, tiểu linh nàng có thể hay không cùng ta cùng một chỗ? Nàng rất gan nhỏ, 1 người sợ hãi.”

La Quan nói: “Có thể.”

Linh quỷ đã nhận chủ, liền tuyệt sẽ không tổn thương chủ nhân, có thể được tín nhiệm.

Rất nhanh, 2 người 1 quỷ đi tới, một chỗ thiền điện bên trong.

Vẫy lui dẫn đường quỷ nương, La Quan suy nghĩ một chút, nói: “Tùng Tử, ta trước đó từng muốn nói với ngươi, cùng ngươi tổ tiên một vị tiền bối có cũ, thiếu một phần đại nhân mời, đây cũng không phải là là trấn an ngươi.”

“Ừm… Hôm nay, vị tiền bối này đã tỉnh lại, còn lại lời nói, liền để tiền bối tự mình nói cho ngươi đi.”

Bá ——

Linh quang chớp lên, Thanh Liên đạo nhân hư ảnh, xuất hiện tại thiền điện bên trong, trước đối La Quan gật gật đầu, ánh mắt ôn hòa nhìn về phía Du Tùng Tử.

“La đại ca?” Du Tùng Tử mặt lộ vẻ khẩn trương, đã nhận ra trước mắt hư ảnh, chính là trước đó 3 kiếm bình quỷ thành vị tiền bối kia.

La Quan nói: “Tùng Tử, vị này chính là ta trong miệng tiền bối, ngươi yên tâm, tiền bối đối ngươi tuyệt không ác ý.” Hắn chắp tay, “Thanh Liên tiền bối, ngươi cùng Tùng Tử nói đi, vãn bối xin được cáo lui trước.”

Thanh Liên đạo nhân mỉm cười, “Đa tạ tiểu hữu.”

Lại cho Du Tùng Tử, 1 cái an tâm ánh mắt, La Quan quay người rời đi.

Thanh Liên đạo nhân nhìn xem, Du Tùng Tử một mực, đuổi theo La Quan bóng lưng bộ dáng, trong lòng thở dài, ôn nhu nói: “Tiểu nha đầu, ngươi không cần phải sợ, tên ta Thanh Liên, xem như ngươi tiên tổ đi…”

La Quan bước ra thiền điện về sau, 1 đạo phong ấn trống rỗng xuất hiện, đem trong ngoài ngăn cách. Liệu đến Thanh Liên đạo nhân, là có một ít khẩn yếu sự tình nói cho Du Tùng Tử, hắn trực tiếp về chủ điện.

Tứ Hải Vương không biết từ cái kia bên trong, tìm vài hũ rượu ngon, chính 1 người uống thống khoái, thấy La Quan ra vừa trừng mắt, “Nhanh như vậy?”

La Quan suy nghĩ một chút, mới phản ứng được, khóe miệng co quắp một chút, “Già không biết xấu hổ! Ngươi cái tên này, nghĩ đến đâu đi? !”

Đem tới một vò rượu, uống mấy ngụm sau vỗ vỗ Tứ Hải Vương bả vai, nhỏ giọng nói: “Ngươi cái này võ đạo đường đi, thực tế đi xóa a, nhìn một cái, cái này một thân rắn chắc khối cơ thịt, không gây đất dụng võ, coi là thật đáng buồn đáng tiếc.”

Tứ Hải Vương biểu lộ, một chút liền quay khúc, cắn răng nói: “Đánh người không đánh mặt, bóc người không vạch khuyết điểm… Xem như ngươi lợi hại!”

La Quan dẫn theo vò rượu đi ra ngoài, “Các ngươi tạm thời an trí tại cái này, đợi quỷ thành sự tình xử lý thỏa đáng, lại nói cái khác đi.”

Thập Tứ Mục, Ứng Thanh Linh chờ ở bên ngoài.

Nhất là cái trước, nháy mắt ra hiệu, 1 bộ muốn nói lại thôi biểu lộ, cách đó không xa liền trưng bày đầu kia nghiệt giao thi thể.

La Quan ánh mắt quét qua, trong lòng hiểu rõ, nói: “Cái này nghiệt giao là các ngươi giết, cụ thể phân chia như thế nào, tự làm quyết định chính là, ta không nhúng tay vào.”

Thập Tứ Mục vội vàng nói: “Ứng long nữ, cái này nghiệt giao nhiều bẩn a, còn nếm qua cái khác Giao long, ngươi khẳng định chướng mắt đúng không? ? Hắc hắc, không bằng liền đem viên này long đan cho ta! ? ! Tiểu thập 4 ta tại cái này, đi đầu cám ơn qua!”

Ứng Thanh Linh thản nhiên nói: “Ngươi khi ta ngốc sao? Cái này nghiệt giao long đan rất mạnh, ta sau khi thôn phệ, đồng dạng có lợi thật lớn.” Nàng lời nói xoay chuyển, “Bất quá, viên này long đan có thể cho ngươi, nhưng ngươi cần đáp ứng ta một cái điều kiện.”

“Điều kiện gì?” Thập Tứ Mục lộ ra cảnh giác.

Ứng long nữ nói: “Bây giờ còn chưa nghĩ đến, sau này hãy nói, ngươi có đáp ứng hay không?”

Thập Tứ Mục nhìn La Quan, ám đạo chủ nhân tại cái này, Ứng long nữ hẳn là sẽ không cho ta đào hố a? Cắn răng nói: “Tốt, ta đáp ứng! !”

Đào ra long đan, gia hỏa này mừng đến miệng liệt đến sau bên tai, “Chủ nhân, ta đi trước tu luyện!” Quay người vội vàng rời đi.

Ứng long nữ thì đem nghiệt giao thi thể, thu vào, nhìn nàng phong khinh vân đạm bộ dáng, La Quan nghĩ nghĩ, nói: “Mặc kệ ngươi muốn Thập Tứ Mục làm cái gì, đều đừng quá hung ác.”

Ứng Thanh Linh mặt ửng đỏ, do dự một chút, “Ta chỉ là muốn để hắn hiệp trợ ta tu luyện… Ngô, ta biết, đại nhân

yên tâm.“Đối với La Quan, nàng trước đó là cảm kích chiếm đa số, nhưng trải qua âm u quỷ thành chi biến, liền nhiều thật sâu kính sợ.

Không nói những cái khác, cũng chỉ là Thanh Liên đạo nhân, liền dọa nàng nhảy một cái… 3 kiếm chi uy, đủ bình định cả tòa long cung! !

La Quan cười cười, “Không có, ta chỉ là để ngươi hơi chú ý điểm, Thập Tứ Mục tiểu tử này mặc dù sống rất nhiều năm, nhưng tâm tính hay là non nớt, ăn chút thiệt thòi cũng không tệ, có thể để cho nó mau chóng thành thục.”

Ứng Thanh Linh gật đầu, cười nói: “Ta minh bạch.”

Tiếng bước chân vang lên, thoáng có chút nặng, hiển nhiên là cố ý phát ra, Thiên U vội vàng mà đến, cung kính hành lễ, “Bái kiến đại nhân, thuộc hạ may mắn không làm nhục mệnh, đã cơ bản chưởng khống lấy quỷ thành đại cục, trong lúc đó có số ít dị động quỷ vật, đã bị toàn bộ tru sát.”

Túc sát khí tức, quanh quẩn quanh thân.

Cho dù trong miệng hắn “Số ít” là thật, nhưng đặt ở quỷ thành 1 triệu quỷ vật cơ số bên trên, liệu đến cũng là giết đầu người cuồn cuộn, nơi đây liền thể hiện ra, Đồ Tư Tư lưu hắn lại anh minh chỗ.

Nếu không La Quan cho dù có thể, thuận lợi đoạt lấy quỷ thành, cũng tuyệt không có khả năng nhanh như vậy liền ổn định cục diện, thậm chí có khả năng tạo thành,

quỷ thành rung chuyển đại lượng quỷ vật chạy.

“Rất tốt.” La Quan gật gật đầu, “Ngày sau ngươi liền kế tiếp theo làm âm u quỷ thành nhị thành chủ, phụ trách sự vụ ngày thường, ta sẽ mặt khác an bài 1 người, đảm nhiệm quỷ thành chi chủ.”

Thiên U đại hỉ, “Đa tạ đại nhân! Đa tạ đại nhân!” Có thể còn sống sót, bảo trụ hiện hữu địa vị, hắn đã vừa lòng thỏa ý, thực không còn dám có hắn niệm.

La Quan quay người, nhìn về phía âm u quỷ thành trung ương, cung điện kia là quỷ thành đại trận đầu mối, cũng là hiện thế Quỷ giới hạch tâm.

Sau đó, chính là muốn trợ giúp Đồ Tư Tư, hoàn thành đối hiện thế neo định.

“Đi, chúng ta đi quỷ thành đại trận đầu mối.”

Trên đường, Thiên U do dự một chút, nói: “Đại nhân, quỷ thành thế cục dù tạm thời ổn định, nhưng ngài còn muốn nghĩ biện pháp mau chóng thu phục nhân tâm mới là, để tránh sinh ra ngoài ý muốn.”

La Quan ánh mắt chớp lên, “Ừm, trong lòng ta biết rõ.”

Rất nhanh, 3 người đi tới trong thành đại điện, bước vào nơi đây nháy mắt, chỗ cổ tay Đồ Tư Tư tóc, đột nhiên phát ra lạnh buốt khí tức.

“Tiểu đệ, ngươi kiếm ngự Quỷ giới bản nguyên, vì ta điêu khắc một bộ tượng đá, đặt ở trong đại điện này.”

Đồ Tư Tư thanh âm, tại não hải vang lên.

Đúng lúc này, dị biến nảy sinh!

—

—

—

—

—

—

Chương 567 : Cường thế Nữ đế

Chỗ cửa thành, “Âm u quỷ thành” bốn chữ lớn, trong đó “Âm u” 2 chữ, đột nhiên bộc phát nồng đậm huyết quang. Phóng lên tận trời đụng vào biển sâu, dẫn tới nước biển chấn động, hóa thành 1 cái vòng xoáy.

Bởi vì huyết quang xâm nhiễm, lọt vào trong tầm mắt vòng xoáy xích hồng, phát ra “Ầm ầm” nổ vang rung trời, có khí tức khủng bố phát ra. Một nháy mắt, bao phủ toàn bộ quỷ thành, vô số quỷ vật hãi nhiên ngẩng đầu, nhìn xem đỉnh đầu dị tượng.

Một thân ảnh từ vòng xoáy bên trong phóng ra, nàng dáng người thon dài không thua nam tử, một bộ hoa lệ áo bào đen, thật dài váy rơi vào sau lưng, nhất cử nhất động ở giữa, có vô tận uy nghiêm.

Đến, chính là âm u giới Nữ đế!

Vùng biển vô tận phía trên, thương khung sát na phong vân cùng chấn động, mây đen mãnh liệt mà ra, trùng điệp chồng chất bộc phát ra khủng bố lôi minh, sau một khắc cuồn cuộn kinh lôi, trải rộng cả tòa thiên khung, mơ hồ trong đó hình như có một đôi hờ hững đôi mắt, từ muôn vàn lôi đình ở giữa hiển hiện.

Quỷ thành trên không, Nữ đế ngẩng đầu nhìn lên, khẽ nhíu mày, nhạt tiếng nói: “Trẫm chỉ là giáng lâm mà thôi, vẫn chưa can thiệp hiện thế, khuyên ngươi không cần

nhiều sự tình, nếu không trẫm tất rút kiếm lên trời, lại cùng ngươi một trận chiến.”

Ầm ầm ——

Thương khung lôi bạo, kia như ẩn như hiện đôi mắt, hiển hiện tức giận. Nhưng cuối cùng nó lựa chọn trầm mặc, nhưng lại chưa tán đi, mà là lặng im nhìn chăm chú lên phương này hải vực.

Nữ đế thản nhiên nói: “Ngươi muốn nhìn, cũng tùy ngươi, nhưng không muốn thăm dò trẫm tư ẩn, nếu không như thường rút kiếm chặt ngươi.”

Như trong lúc vô tình, đảo qua trong thành nơi nào đó, Nữ đế một bước phóng ra.

Bá ——

Sau một khắc, nàng thân ảnh xuất hiện tại, quỷ thành đầu mối đại điện.

La Quan trong lòng chấn động, hắn dù không rõ ràng, giáng lâm hiện thế cần trả giá như thế nào đại giới, nhưng liệu đến tuyệt không phải tuỳ tiện sự tình.

Âm u Nữ đế hôm nay, lại không hề có điềm báo trước giáng lâm, trong đó tất có ẩn tình? ! Suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, La Quan hít một hơi, cung kính hành lễ, “Vãn bối La Quan, bái kiến Nữ đế bệ hạ.”

Ông ——

Tru tiên kiếm tự động hiển hiện, kích động kiếm thể kịch liệt rung động, nghiễm nhiên 1 bộ lập tức liền muốn, đã hôn mê bộ dáng. Nó vừa định tiến tới, Nữ đế đôi mắt đạm mạc rơi xuống, liền nghe được “Răng rắc” “Răng rắc” âm thanh, đúng là hư không thành băng, đưa nó trực tiếp đông kết.

“Còn dám đối trẫm bất kính, chết!”

Ông ——

Tru tiên kiếm gào thét.

La Quan âm thầm buồn cười, ngươi cái này lão sắc phê, thật đúng là to gan lớn mật, chịu đau khổ đi? Suy nghĩ vừa mới chuyển qua, liền thân thể hơi cương, vội vàng thu liễm tâm tư, làm kẻ chỉ điểm xem miệng mũi hình.

Bên tai như nghe tới, như có như không cười lạnh một tiếng.

Nữ đế phất tay, 1 đạo vô hình phong ấn, lập tức bao phủ lại đại điện, nàng thản nhiên nói: “Nơi đây ngậm ‘Âm u’ 2 chữ, cùng trẫm hữu duyên, có thể làm trẫm tại hiện thế hành cung.”

La Quan khẽ giật mình, lập tức lấy lại tinh thần, vị này là muốn hái quả đào? Thuyết pháp này không phải liền là, giống như Đồ Tư Tư, muốn mượn âm u quỷ thành neo định hiện thế?

Oanh ——

Trong đại điện, đột nhiên bạo khí tức khủng bố, Đồ Tư Tư chủ động hiện thân, sau người Cửu Vĩ hồ hư ảnh, gấp chằm chằm Nữ đế như lâm đại địch.

Nàng thở sâu, lạnh giọng nói: “Nữ đế, âm u quỷ thành là ta neo điểm, ngươi nghĩ neo định hiện thế, còn xin tìm cái khác chỗ hắn.”

Nữ đế híp mắt, thản nhiên nói: “Ngươi, đang uy hiếp trẫm?”

Oanh ——

Khí tức khủng bố sát na phá thể mà ra, Nữ đế một bộ lê đất màu đen váy dài, nhảy ra màu đen ngọn lửa. Thiêu đốt yên tĩnh im ắng, lại ngay cả không gian đều bị thiêu huỷ, hóa thành một mảnh tịch diệt hư vô.

Đồ Tư Tư sau lưng, Cửu Vĩ hồ hư ảnh ngửa mặt lên trời rít lên, chín cái đuôi đột nhiên trở nên mờ đi, hư thực biến ảo quá trình bên trong, nàng xung quanh không gian mơ hồ không rõ, cho người ta cảm giác như ở trước mắt, lại như xa ngoài 10,000 dặm.

“Ầm” một tiếng, Thiên U 2 mắt đóng chặt, giống như là một khối đá trực tiếp ngã xuống đất, giữa mũi miệng màu đen quỷ huyết cuồng phun. Xem ra không bao lâu, liền muốn bị Nữ đế cùng Đồ Tư Tư khí tức, cho sống sờ sờ nghiền chết.

Ứng Thanh Linh “Ngang rống ——” một tiếng, hiện ra thật giao bản thể, nhưng không thấy ngày thường khí thế, khổng lồ Giao long thân thể co ro, run run rẩy rẩy.

“Điên! 2 cô gái này điên!” Tiểu la lỵ hư ảnh, xuất hiện tại La Quan trong thức hải, hung hăng giơ chân, “La Quan, mau ngăn cản bọn hắn!”

Tê ——

Nói trở mặt liền trở mặt, quả nhiên bất luận tu vi cao bao nhiêu, nữ nhân hay là nữ nhân.

Có Huyền Quy chèo chống, La Quan còn có thể miễn cưỡng ứng đối, nhưng sắc mặt cũng giống là 1 trương giấy trắng, lớn tiếng nói: “Bệ hạ, Tư Tư tỷ, còn xin bớt giận, nếu các ngươi 2 người một trận chiến, tạm thời không nói thắng bại, quỷ thành chắc chắn hủy hoại chỉ trong chốc lát, đến lúc đó ai cũng không có chỗ tốt.”

Nữ đế thần sắc đạm mạc, đôi mắt bễ nghễ, kiêu ngạo, “Không có người, có thể uy hiếp trẫm, cho dù là thiên địa này! Cửu Vĩ hồ, ngươi thật to gan.”

Đồ Tư Tư cắn răng, “Nữ đế, đây không phải âm u giới, đừng cho là ta thật sợ ngươi!”

A rống ——

Cửu Vĩ hồ ngửa mặt lên trời gào thét, tại Đồ Tư Tư bên người, hư ảo quang ảnh vặn vẹo ở giữa, lại có một cái khác Đồ Tư Tư thân ảnh hiển hiện.

Bá ——

Nàng mở mắt ra.

“Lưỡng giới thân?” Nữ đế nhíu mày, chợt bình tĩnh lại, “Khó trách ngươi can đảm dám đối với trẫm làm càn, nhưng coi là bằng đây, liền có thể cùng trẫm là địch sao?”

“Vậy liền thử một chút!” 2 cái Đồ Tư Tư dắt tay, khí tức khủng bố trùng thiên.

La Quan cảm giác tựa như là, bị hai cái to lớn cối xay, phía trước sau lưng cõng không ngừng hoành ép, nếu không phải Huyền Quy chèo chống, hắn sớm đã bị nghiền nát thành cặn bã.

“… Dừng tay! Dừng tay cho ta! 2 người các ngươI, đều cho ta thanh tỉnh điểm, đây là muốn làm gì? !” La Quan liều mạng rống to.

Bá ——

Bá ——

6 đạo ánh mắt, đồng thời rơi vào trên người hắn.

Một cái giật mình, La Quan đầy ngập lửa giận, nháy mắt tỉnh táo lại, “Cái kia… Ta đều là người một nhà, chuyện gì không tốt thương lượng, nhất định phải nháo đến 1 bước này sao? Tốt tốt tốt, ta thừa nhận ta sai, không nên mạo phạm 3 vị tỷ tỷ, đều là lỗi của ta, là ta không có xử lý tốt, mời 3 vị tỷ tỷ cho tiểu đệ cái mặt mũi, chúng ta ngồi xuống trò chuyện được không?”

2 cái Đồ Tư Tư nhíu nhíu mày, “Hừ” một tiếng nói:

“Chúng ta cho tiểu đệ mặt mũi, cũng không phải sợ ngươi!”

Nữ đế mày nhăn lại, đôi mắt hờ hững quét La Quan một chút, hơi trầm xuống mặc, thản nhiên nói: “Toà này hành cung, trẫm muốn định.”

“Ngươi…” 2 cái Đồ Tư Tư giận dữ.

Mắt thấy phân tranh lại nổi lên, La Quan vội vàng nói: “Có thể! Có thể! Tư Tư tỷ, âm u quỷ thành như thế lớn, chẳng lẽ liền không thể đồng thời trở thành, 3 vị tỷ tỷ neo điểm sao? Mọi người cùng nhau sử dụng, cùng một chỗ giữ gìn, cũng chưa hẳn không thể a!”

Thấy Đồ Tư Tư trầm mặt không nói lời nào, hắn lại nhìn về phía Nữ đế, “Bệ hạ, cái này bên trong chung quy là Tư Tư tỷ trước tìm tới, mọi thứ cũng nên giảng cứu cái tới trước tới sau… Đương nhiên, lấy bệ hạ thân phận, trong thiên hạ đều là vương thổ, tự nhiên muốn cái kia làm hành cung đều có thể… Chính là, tạm có thể hay không đánh cái thương lượng?”

La Quan đưa tay, chỉ chỉ đỉnh đầu, ” ‘Không muốn mặt’ vị kia, bây giờ nhưng chính nhìn xem đâu, bệ hạ cũng không hi vọng, bị chê cười a?”

Nữ đế suy nghĩ một chút, thản nhiên nói: “Trẫm hành cung, nhưng ban cho Cửu Vĩ hồ bộ phân khu vực, lấy cung cấp nàng neo định hiện thế.”

“Nhưng, đây là trẫm hành cung!”

La Quan thở dài một hơi, “Đương nhiên, hết thảy đều lấy bệ hạ lời nói làm chuẩn.” Hắn vọt tới 2 cái Đồ Tư Tư bên người, vẻ mặt đau khổ nói: “Tỷ tỷ, 2 cái tỷ tỷ tốt, không sai biệt lắm là được, thật đúng là nghĩ đánh lớn một khung, làm gà bay trứng vỡ? ? Ai cũng không có chỗ tốt, tiểu đệ cũng được gặp nạn, còn xin 2 vị tỷ tỷ, xem ở tiểu đệ phân thượng, lui 1 bước này đi. Đương nhiên, tiểu đệ rất rõ ràng, 2 vị tỷ tỷ liên thủ, tuyệt đối vô địch thiên hạ, không phải sợ ai.”

2 cái Đồ Tư Tư liếc nhau, Quỷ giới thân nói: “… Kỳ thật, vẫn có chút sợ, Nữ đế cảnh giới thâm bất khả trắc.”

Hiện thế thân giận dữ, “Ngậm miệng! ! Ngươi cái không có tiền đồ, liền biết trướng người khác uy phong… Đi đi đi, ngươi đi nhanh một chút!”

Quỷ giới thân mơ hồ nháy mắt mấy cái, nàng nói là sự thật a, muội muội làm gì không thừa nhận? Lắc đầu, quay người biến mất không thấy gì nữa.

Đồ Tư Tư cắn răng, “Ta là tỷ tỷ, ta mới là tỷ tỷ!” Lưỡng giới thân, vốn là tâm ý tương thông, nàng tự nhiên sẽ hiểu nó suy nghĩ.

Trong đại điện, Nữ đế thượng tọa, Đồ Tư Tư đối cái, La Quan không có cái.

Hắn cảm thấy mình thật sự là số khổ, 2 cô gái này, 1 cái so 1 cái tính tình lớn, hết lần này tới lần khác cái nào đều trêu chọc không nổi.

Ứng Thanh Linh tỉnh táo lại, kính sợ vạn phần, nhìn

thoáng qua Nữ đế cùng Đồ Tư Tư, nàng tuy biết thiên địa bao la, nhưng lại chưa bao giờ nghĩ tới mình, có thể gặp được kinh khủng như vậy tồn tại. Chỉ sợ cho dù Chân Long đương thời, tại 2 cô gái này trước mặt, đều muốn bị một tay trấn áp!

“Thanh linh, ngươi trước mang Thiên U ra ngoài đi… Ách, cho hắn nhìn một chút, đừng chết.” Thiên U gia hỏa này thảm nhất, đến bây giờ cũng còn trực câu câu nâng cao, run rẩy không ngừng.

Ứng Thanh Linh thở sâu, “Vâng, tiểu tỳ cáo lui!”

Nhấc lên Thiên U, nàng bước nhanh rời đi, lại nhịn không được quay đầu, nhìn thoáng qua Nữ đế cùng Đồ Tư Tư. Các nàng thân ảnh mơ hồ không rõ, hình như có lực vô hình che lấp, khiến người khó mà thăm dò. Trên người người lớn đến cùng, còn ẩn tàng bao nhiêu bí mật! ? !

Đồ Tư Tư “Hừ” một tiếng, “Cái này tiểu giao long đối ngươi lão hiếu kì, mà hiếu kì thì là một nữ nhân, cởi áo nới dây lưng bắt đầu, tiểu đệ ngươi cần phải cầm giữ ở, long tính vốn dâm đây không phải là đùa giỡn, cẩn thận từ đây sượng mặt giường.”

“Tư Tư tỷ!” La Quan lúng túng không thôi, “… Bệ hạ ở trước mặt, ngươi nói lung tung cái gì a.” Nữ đế tính tình không tốt, lỡ như bởi vậy nhìn hắn không thuận mắt, 1 cái ngón tay rơi xuống, liền khai tiệc! !

“Khục… Bệ hạ, Tư Tư tỷ, chúng ta nói chính sự đi.” La Quan biểu lộ nghiêm túc, “Âm u quỷ thành 2 chữ, vừa

lúc đối ứng hai vị, hoặc quả nhiên là thiên ý, đã như vậy lời nói, không bằng liền đem quỷ thành một phân thành hai, bên trái âm u, bên phải quỷ thành.”

Nhìn sắc mặt hai người cũng vô biểu thị, La Quan cảm thấy an tâm một chút, tiếp tục nói: “Như 2 vị đối này không có ý nghĩa, liền quyết định như thế, Tư Tư tỷ neo định hiện thế biện pháp, ta có thể giúp một tay làm được, bệ hạ ngài… Ách, ngài hành cung phải làm như thế nào?”

Nữ đế nhạt tiếng nói: “Trẫm sẽ đích thân xuất thủ, lên 1 cái hành cung.”

Nàng dưới chân, nhẹ nhàng đạp mạnh.

Ầm ầm ——

Mặt đất rung chuyển, tại quỷ thành vị trí trung ương, 1 cái đại điện đột ngột từ mặt đất mọc lên, cao 100 trượng, rộng 1,000 trượng hơn, uy nghiêm túc mục khí thế rộng lớn.

Ầm ầm ——

Đột nhiên, khủng bố lôi minh bộc phát, lại có lôi đình như thác nước, từ cửu thiên chi thượng mà tới.

Xé rách thiên hải, thẳng đến cái này biển sâu phía dưới.

“Không muốn mặt” vị kia xuất thủ, hắn nhưng ngầm đồng ý Nữ đế ngẫu nhiên giáng lâm hiện thế, cũng không hi vọng nàng ở đây An gia.

Quỷ thành bên trong, lập tức kinh hô liên tục, vô số quỷ vật trừng lớn mắt, lộ ra kinh hãi, tuyệt vọng.

Thiên lôi vốn là khắc chế quỷ vật, huống chi cái này lôi thác nước mạnh, chỉ cần một kích liền có thể đem trọn cái quỷ thành, cho triệt để lau đi.

“Hừ!”

Nữ đế cười lạnh, đưa tay hướng về phía trước một nắm.

Ông ——

Tru tiên kích động, lại treo lên bệnh sốt rét, chủ động chui vào trong tay nàng.

Cái này liếm cẩu, thật sự là không có nửa điểm trí nhớ, tiện đến cực hạn!

Oanh ——

Nữ đế huy kiếm, kiếm ảnh phóng lên tận trời, sát na đem lôi thác nước xé rách, xuyên qua hải vực mà ra, đánh vào thiên khung.

“Nữ đế…”

Gầm thét từ cửu thiên chi thượng, mơ hồ truyền đến.

—

—

Chương 568 : Kiếm đạo trước 5

Nữ đế giương kiếm, khí thế bàng bạc hướng chín ngày, “Nơi đây hành cung, trẫm đứng nghiêm, ngươi nếu không đầy chi bằng xuất thủ là được.”

“Trẫm, dốc hết sức đón lấy!”

Ông ——

Tru tiên kiếm chấn minh, Nữ đế bá đạo, cường thế, để nó gần như cao - triều.

Ta yêu, chính là cái này phạm!

Thiên khung ở giữa lôi trì xen lẫn, kia như ẩn như hiện gương mặt, từ lôi đình hoàn thành cụ hiện, cúi đầu quan sát uông - dương, đôi mắt băng hàn.

Ầm ầm ——

Vô số nước biển trùng thiên, hội tụ đến giữa không trung, hóa thành Nữ đế bộ dáng, tay cầm trường kiếm nhìn nhau.

Thiên hải ở giữa, vô hình uy áp đối hướng, “Răng rắc” “Răng rắc” vỡ vụn âm thanh liền vang, vết nứt không gian lan tràn hướng 4 phương 8 hướng.

“Một lần cuối cùng… Nếu không, ta tất mang theo thiên

mệnh mà tới, đưa ngươi tru sát!”

Lôi đình gương mặt tiêu tán, phong vân khuấy động, quét ngang thập phương.

Nữ đế cười lạnh, quay người một bước phóng ra, nước biển chi thân ầm vang tiêu tán, quay về hải vực.

Âm u quỷ thành bên trong, nàng 1 bước này về sau, trực tiếp xuất hiện tại hành cung đại điện, từng bước mười bậc mà lên, đăng lâm đến đế vị.

Quay người, ngồi xuống!

Oanh ——

Lấy hành cung chỗ chỗ, dâng lên 1 đạo xích hồng quang mang, đem trọn cái âm u quỷ thành, trực tiếp từ đó một phân thành hai.

“Hôm nay về sau, đây là âm u, là trẫm chi hành cung!”

Rộng lớn, uy nghiêm thanh âm, tự hành cung nội truyền ra, vang vọng toàn bộ quỷ thành. Càng có 1 đạo Nữ đế hư ảnh, hiện lên ở thành trì phía trên, khiến cho vô số quỷ vật trừng lớn mắt, nhao nhao mặt lộ vẻ kính sợ, bản năng điều khiển bọn hắn quỳ sát tại đất, núi thở “Bái kiến bệ hạ” !

La Quan chỗ ngực đế ấn hiển hiện, hắn tự nhiên liền phát giác được, cùng nơi đây có một tia ràng buộc. Nữ đế đã hoàn thành, đối hiện thế neo định, đương nhiên đây hết thảy vừa mới bắt đầu, cần thời gian đến không

ngừng gia cố.

Đồ Tư Tư chau mày, “Đáng ghét!” Neo định hiện thế cần nguyện lực gia trì, Nữ đế một phen thao tác, cơ hồ thu phục cả tòa quỷ thành, nàng chẳng lẽ không phải không có thao tác chỗ trống?

“Tiểu đệ, ngươi nhanh lên động thủ, vì ta điêu khắc một pho tượng đá!”

Nàng phất tay, 1 khối đá vuông xuất hiện tại trước mặt, toàn thân đen nhánh, phát ra tinh thuần âm khí, là từ Quỷ giới 1 bí cảnh mang tới. Muốn neo định hiện thế, tượng đá cần tiếp nhận cực lớn nhân quả, cũng không phải tùy tiện loại kia vật liệu đá, đều có thể dùng cho điêu khắc.

Phát giác được nàng vội vàng, La Quan nói thẳng: “Được.” Hắn suy nghĩ một chút nhìn về phía hành cung, “Bệ hạ, ta cần tạm dùng một chút tru tiên kiếm.”

Nữ đế gật đầu, tiện tay hướng ngoại ném đi.

Tru tiên kiếm xẹt qua một cái vòng tròn nhuận đường cong, lại lần nữa trở lại trước người nàng, nói rõ căn bản không nghĩ lý La Quan.

Ông ——

Ông ——

Kiếm minh nhỏ bé, như “Lẩm bẩm”, ước chừng tương đương là… Nũng nịu?

Nữ đế đôi mắt khép mở, liếc nó một chút, “Lăn.”

“Bành” một tiếng, tru tiên kiếm bị trực tiếp đánh bay, lăn lộn ra hành cung, lại bồi hồi vài vòng, thấy Nữ đế từ đầu đến cuối không trở về tâm chuyển ý, mới ủ rũ bay trở về.

La Quan: …

Ngươi đạp ngựa, là nhiều không chào đón ta? !

Nếu không phải đánh không lại ngươi, ta hôm nay cao thấp, phải làm cho ngươi biết, cái gì gọi là liếm cẩu tuyệt không kết cục tốt.

Thầm mắng vài câu, La Quan bắt lấy tru tiên kiếm, nhìn thoáng qua Đồ Tư Tư, nhắm mắt ngưng thần.

Mấy hơi sau kiếm minh vang lên, rót vào Quỷ giới bản nguyên về sau, khối này đến từ Quỷ giới không thể phá vỡ Huyền Âm thạch, yếu ớt liền như đậu hũ.

Theo đá vụn tróc ra, bột đá bay tán loạn, 1 cái tượng đá vụt xuất hiện, lấy La Quan bây giờ tâm thần, điêu khắc có thể nói tinh xảo vô song, một tia lọn tóc thậm chí váy nếp uốn, đều có thể hoàn mỹ hiện ra.

Rất nhanh, tượng đá gần như hoàn thành, cơ hồ cho người ta một loại, trước mặt đứng đấy 2 cái Đồ Tư Tư cảm giác. Kế tiếp, là trọng yếu nhất một bước, vì tượng đá điểm mắt.

La Quan cầm kiếm bất động, nhíu mày, trước mắt tượng

đá dù giống như đúc, cũng không biết vì sao, hắn luôn cảm thấy có chút không đúng.

Dư quang đảo qua bên cạnh, mang theo một vẻ khẩn trương Đồ Tư Tư, hắn đột nhiên hiểu được, tung lại như thế nào giống nhau, tượng đá chung quy chỉ là tử vật, không có nửa điểm linh động thái độ.

“Nếu chỉ đến một bước này, hẳn là cũng có thể thỏa mãn yêu cầu, giúp Đồ Tư Tư neo định hiện thế, nhưng ta tựa hồ có thể làm càng tốt hơn…”

Suy nghĩ chuyển động mấy hơi, La Quan rất nhanh có quyết định, lúc trước hắn thiếu Đồ Tư Tư ân tình rất nhiều, đã có cơ hội, tự nhiên hồi báo một hai.

Ông ——

Kiếm minh tái khởi, La Quan bắt đầu vì tượng đá điểm mắt, Đồ Tư Tư rất nhanh phát giác được không đúng, vô ý thức trừng to mắt, “Cái này… Đây là… Không có khả năng, Quỷ giới quyền hành thuộc về, há lại tùy ý chia cắt… Huống hồ cái này từ căn nguyên đi lên nói, hay là thuộc về Quỷ giới sứ giả bản nguyên, La Quan chỉ là đem nó đoạt lấy… Có thể nào dung nhập vào toà này tượng đá…”

Hành cung, đế vị bên trên.

Nữ đế trong mắt, hiện lên một tia kinh ngạc, “Chia cắt quyền hành? Không, là giao phó!” Nàng đứng dậy, đôi mắt chỗ sâu tinh hồng tràn ngập, muốn đem La Quan cả người xem thấu, nhưng tại nàng trong tầm mắt, lại

không phát hiện bất luận cái gì không ổn.

“Có ý tứ, trẫm đều nhìn không ra, là ngươi coi là thật phổ thông, hay là vượt qua trẫm tầm mắt?”

Mà giờ khắc này, La Quan nhanh chóng 2 kiếm điểm ra, hoàn thành điểm mắt 1 bước cuối cùng, Đồ Tư Tư tượng đá bên trên, 2 con đôi mắt lại phát ra u quang, đột nhiên liền có một phần linh vận lưu chuyển, như nàng chính là Đồ Tư Tư một bộ điểm, cả 2 vốn là một thể.

Hồng hộc ——

Hồng hộc ——

La Quan há mồm thở dốc sắc mặt trắng bệch, vừa rồi hắn ý tưởng đột phát, cắt đứt thể nội Quỷ giới bản nguyên, đem bên trong một phần mượn điểm mắt vài kiếm, dung nhập trong tượng đá, vì nó hoàn thành khải linh, làm cho cùng Đồ Tư Tư càng thêm phù hợp.

Lại không ngờ tới quá trình này tâm thần hao tổn chi trọng, viễn siêu ra tưởng tượng của hắn, cuối cùng 1 kiếm cơ hồ mất khống chế, như điểm mắt thất bại, cỗ này tượng đá coi như hủy, cũng may kết quả cuối cùng rất không tệ, cũng đạt tới hắn hiệu quả dự trù.

“Tư Tư tỷ, tiểu đệ may mắn không làm nhục mệnh, tượng đá đã hoàn thành, ngươi nhưng neo định hiện thế.”

Đồ Tư Tư đột nhiên 1 đem, đem hắn ôm trong ngực bên trong, dùng sức tại La Quan trên mặt hôn một cái, “Tốt

đệ đệ! Tốt đệ đệ!”

Nàng biểu lộ kích động, “Ngươi lần này thật là, giúp tỷ tỷ đại ân, tượng đá này vừa một thành liền, liền được trao cho Quỷ giới bản nguyên, neo định hiện thế cùng cấp thành công hơn phân nửa! Ha ha ha, Quỷ giới sứ giả cái kia thằng xui xẻo, trước đó tốn mấy ngàn năm, mới miễn cưỡng làm được sự tình, còn bị 1 kiếm cho trảm, kết quả nhà ta đệ đệ trực tiếp, liền cho tỷ tỷ hoàn thành!”

“Không được không được, ta rất cao hứng, lại để cho tỷ tỷ hôn mấy cái!”

La Quan tranh thủ thời gian cầu xin tha thứ, “Tỷ! Tỷ! Quá gấp, ta không thở nổi…” Hắn vừa rồi cả khuôn mặt đều luân hãm, cảm giác kia, thực tế quá khủng bố.

“Làm chính sự, trước làm chính sự, nếu không cái này quỷ thành quỷ vật, liền đều thành Nữ đế bệ hạ dưới trướng nha.”

Đồ Tư Tư buông ra hắn, đôi mắt tươi đẹp, “Được, tỷ tỷ về sau lại thương ngươi, trước hoàn thành neo định.” Nàng một bước phóng ra trực tiếp dung nhập tượng đá, vốn là linh vận lưu chuyển tượng đá, lập tức trở nên vô song tươi sống, như thật sống lại.

A rống ——

Quỷ thành bên này, bỗng dưng vang lên rít lên một tiếng, Cửu Vĩ hồ hư ảnh trùng thiên, phát ra ngập trời khí tức.

Nhất là được La Quan tương trợ, dung hợp Quỷ giới bản nguyên, càng phát ra uy nghiêm túc mục, 9 đầu đuôi to gần như che khuất bầu trời.

Bàn về thanh thế, nửa điểm không tại Nữ đế phía dưới.

“Tên ta, Đồ Sơn thị!”

Quỷ thành bên này, thụ Quỷ giới bản nguyên khí tức ảnh hưởng, vô số quỷ vật nhao nhao quỳ xuống, thăm viếng không thôi.

Bây giờ bọn hắn cũng lấy lại tinh thần đến, tuy nói âm u quỷ thành đổi chủ, nhìn hiện tại tình trạng, tức thì bị từ đó một phân thành hai. Nhưng chuyện này đối với bọn hắn mà nói, lại không phải chuyện xấu, ngược lại nhiều 2 vị thông trời đùi nhưng ôm.

Thiên U phủ đệ, thiền điện.

Thanh Liên đạo nhân đứng tại phía trước cửa sổ, nhìn xem Nữ đế cùng Cửu Vĩ hồ hư ảnh, mặt lộ vẻ ngưng trọng, trong miệng than nhẹ, “Nữ đế… Đồ Sơn thị… Đây đều là trong truyền thuyết, từng đạp lập thiên địa chi đỉnh tồn tại, lại đều cùng La Quan liên lụy rất sâu, trên người hắn đến tột cùng có giấu như thế nào bí ẩn? Hẳn là dính đến, trong truyền thuyết thiên đạo luân hồi, kỷ nguyên thay đổi chi bí? ?”

Hắn lắc đầu, việc này sương mù nồng nặc, tung khi còn sống hắn đều không được nhìn trộm, huống chi là lập tức, “Nhưng ít ra, cùng La Quan giao hảo, nhất định là lợi nhiều hơn hại.”

Thanh Liên đạo nhân nhìn thoáng qua, đã lâm vào mê man Du Tùng Tử, biểu lộ trở nên nhu hòa, tiểu nha đầu này còn chưa tỉnh lại, tư chất xa so hắn tưởng tượng bên trong càng tốt hơn. Cũng được, đã 2 vị này giáng lâm, tất nhiên đã phát giác được hắn, liền đi tiếp một phen, cũng tính là kết xuống một phần thiện duyên.

Tâm niệm vừa động, Thanh Liên đạo nhân một bước đạp xuống, thân ảnh liền đã xuất hiện tại, Nữ đế hành cung bên ngoài, chắp tay hành lễ, “Tại hạ Thanh Liên, bái kiến Nữ đế.”

Tung tại hắn cái kia niên đại, Nữ đế cũng là nhân vật trong truyền thuyết, sớm đã nói băng mấy chục ngàn năm, không nghĩ tới nhưng vẫn âm u khôi phục, càng đã ở mưu đồ giáng lâm hiện thế, một khi chân chính đạt thành, liền có thể chân chính nghịch chuyển sinh tử, tự tử vong bên trong trở về.

So hắn mượn Thanh Liên chi lực, ý niệm thức tỉnh chi đạo, gian nan vô số cũng cao minh vô số, Thanh Liên đạo nhân trong lòng khâm phục vạn điểm.

Lại quay người, đối sau lưng quỷ thành đại điện, chắp tay, “Bái kiến Đồ Sơn thị 9 đuôi tiên hồ.”

Nữ đế ngẩng đầu, ánh mắt lạnh nhạt, “Thanh Liên? ? Lấy ngươi cảnh giới, danh hiệu trẫm chưa chừng nghe nói, cho là hậu thế chi tu, nhìn chung giới này kiếm đạo kỷ nguyên, ngươi có thể tính trước 5.”

Cái này đánh giá, đã là cực cao!

Thanh Liên đạo nhân mỉm cười, “Có thể được Nữ đế tán thành, Thanh Liên vinh hạnh cực kỳ, hôm nay có thể tại hiện thế nhìn thấy Nữ đế, thật là mời thiên chi hạnh.”

Nữ đế thản nhiên nói: “Nếu như thế cao hứng, sao không tiến vào trẫm hành cung?”

Thanh Liên đạo nhân hơi ngừng lại, lắc đầu, “Bệ hạ hành cung, tại hạ sao dám vọng nhập? Liền ở ngoài điện cùng ngài vấn an đi.”

Quỷ thành đại điện, Đồ Tư Tư từ trong tượng đá đi ra, nhếch miệng, “Người khác lại không ngốc, tiến vào ngươi hành cung, đó chính là thế giới của ngươi, lỡ như ngươi trở mặt làm sao bây giờ?”

Nàng nhìn La Quan, “Đi, ta ra ngoài nói chuyện.” Vừa bước ra đại điện, liền nói: “Thanh Liên đạo nhân, ngươi thiếu ta La Quan đệ đệ, như thế lớn ân tình làm như thế nào còn?”

La Quan vội vàng nói: “Tư Tư tỷ, Thanh Liên tiền bối giúp ta rất nhiều, cái kia bên trong thiếu chúng ta tình? ?”

Đồ Tư Tư mỉm cười, “Ngươi không hiểu, nghe liền tốt… Uy! Thanh Liên đạo nhân ngươi nên không phải, chơi xấu không nhận nợ a? ?”

Nàng híp mắt, tiếu dung xán lạn.

Thanh Liên đạo nhân lắc đầu, nói: “Bôi cô nương yên

tâm, tại hạ thiếu ân tình, tự nhiên là nhận.” Hắn biểu lộ túc mục, “La Quan tiểu hữu, ngươi trợ bản tọa thức tỉnh trước đây, lại cứu ta huyết mạch duy nhất còn sót lại, này hai cọc ân tình, bản tọa đều khắc trong tâm khảm.”

Lật tay 1 đóa Thanh Liên hiển hiện, chậm rãi chuyển động ở giữa, từng tia từng sợi sương trắng dâng lên, tuy chỉ là một cái bóng mờ, lại cho người ta một loại, vô song chân thực cảm giác, sen hương yếu ớt mơ hồ có thể nghe.

Đồ Tư Tư ánh mắt sáng lên, “Thanh Liên đạo nhân, ngươi chuẩn bị cầm đóa này hoa sen, làm tạ lễ sao? Tốt, ta thay đệ đệ đáp ứng!”

Thanh Liên đạo nhân biểu lộ hơi cương, xấu hổ cười một tiếng, “Tiên hồ trò đùa, này sen vì tại hạ sống yên phận chỗ, tạm không thể đưa người. Mời tiểu hữu cất kỹ cái này hoa sen, ngày sau nếu có điều cần, chi bằng đối nó mở miệng, tại hạ tự có cảm giác, đủ khả năng bên trong nhất định toàn lực ứng phó, vì tiểu hữu ngươi xuất thủ 2 lần.”

Đồ Tư Tư mắt trợn trắng, vừa rồi cao hứng hụt.

La Quan lại thật khá là kinh hỉ, Thanh Liên đạo nhân cường đại không cần nhiều lời, phải hắn 2 lần xuất thủ hứa hẹn, liền tương đương nhiều 2 tờ, tuyệt cảnh lật bàn át chủ bài. Trọng yếu nhất chính là, nhân tình này là hắn nên được, không cần gánh vác nợ nần, mà lại dùng cũng không cần lo lắng, sẽ bị “Không muốn mặt” vị kia chế tài.

“Đa tạ tiền bối, kia tiểu tử liền từ chối thì bất kính.”

Mắt thấy La Quan nhận lấy hoa sen, Thanh Liên đạo nhân cũng nhẹ nhàng thở ra, hắn thật lo lắng La Quan sẽ đưa ra, yêu cầu Thanh Liên yêu cầu.

Vật kia, hắn thật cấp không nổi!

—

—

—

—

—

—

Chương 569 : Tam thập lục phẩm Hỗn Độn Thanh Liên

Nữ đế đột nhiên mở miệng, “Thanh Liên, lấy ngươi cảnh giới, lại vô đại nhân quả gia thân, chính là muốn chết cũng khó khăn, làm sao rơi vào hôm nay tình trạng?” Dù tự tử vong bên trong trở về, lại chỉ có 1 đạo ý niệm, đã tuyển mưu lợi chi đạo, liền lại không thể có thể khôi phục hoàn chỉnh.

Thanh Liên đạo nhân trầm mặc, hồi lâu cười khổ một tiếng, khẽ thở dài: “Chung quy bất quá là ‘Tham niệm’ 2 chữ quấy phá, tại hạ năm đó cùng ‘Siêu thoát’ chi cảnh, tới một bước xa, lại vừa được một cọc đại cơ duyên, suy đi nghĩ lại cuối cùng nhập lạc lối!”

“Đại cơ duyên?” Nữ đế ánh mắt chớp lên, nhạt tiếng nói: “Có thể để ngươi khó mà tự kiềm chế, khi không tầm thường sự tình, nhưng nguyện giảng cùng trẫm nghe một chút?”

Thanh Liên đạo nhân gật đầu, “Quá khứ chuyện xưa thôi, bệ hạ đã hiếu kì, tại hạ tự nhiên giải hoặc.” Hắn hơi dừng một chút, đôi mắt bộc lộ hồi ức, “Năm đó ở hạ du lịch thiên hạ, ý đồ tìm tới phá cảnh thời cơ, lấy phải ‘Siêu thoát’ chi cảnh, vào chỗ nào đó sơn dã ở lại, vô ý phát hiện 1 tòa cổ mộ.”

“Này mộ bình thường, chỉ phàm tục 1 Vương hầu mà

thôi, tại hạ vốn không để ý, không ngờ ngày nào đó có tặc cướp đêm đi, phá cổ mộ trộm lấy chôn cùng, bởi vì trời tối đường trượt 1 trộm mộ trượt chân rơi xuống thâm uyên, đúng tại tại hạ lâm thời chỗ ở, ta liền phát hiện kia thung cơ duyên."

Nói đến đây, Thanh Liên đạo nhân mặt lộ vẻ thổn thức, "Chỉ 1 khối nham tấm mà thôi, không một chút thần dị ý vị, lại đồ hình tự nhiên không thể phá vỡ, tại hạ đắc thủ sau nhiều lần cân nhắc, xác định trong đó có giấu thiên địa đại cơ duyên, lúc ấy còn tiếc hận cái này nham tấm chỉ là 1 khối tàn đồ, có được cũng vô dụng chỗ."

La Quan nhíu mày, cảm thấy cái này kịch bản hình như có chút quen thuộc.

Mà Thanh Liên đạo nhân giảng thuật vẫn còn tiếp diễn tiếp theo, "… Nhưng có lẽ, là tại hạ cùng nó hữu duyên, sau đó không đến 100 năm ở giữa, càng đem mặt khác 3 khối nham tấm mảnh vỡ tập hợp đủ, phải dòm đồ bên trong bí ẩn, lại tìm được một gốc tam thập lục phẩm Hỗn Độn Thanh Liên tung tích."

Đồ Tư Tư trừng lớn mắt, "Tiên thiên linh bảo, tam thập lục phẩm Hỗn Độn Thanh Liên? ! Nghe đồn đã sớm hợp đạo thiên địa, ngươi xác định là này bảo? ?"

Thanh Liên đạo nhân gật đầu, chân thành nói: "Thật là Hỗn Độn Thanh Liên." Hắn hơi dừng một chút, "Này sen cùng ta tên đồng mệnh hợp, biết được nó tồn tại nháy mắt, tại hạ liền lòng có cảm giác, ta muốn siêu thoát cần thiết hợp đạo chi vật, chính là cái này tam thập lục phẩm Hỗn Độn Thanh Liên! !"

“Về sau, tại hạ liền bước vào đồ chỉ chi địa, vốn cho rằng là thành đạo thời cơ, nào có thể đoán được lại là ta Thanh Liên đạo nhân nơi chôn thây. May mà vẫn lạc trước ta liều chết 1 kiếm, cưỡng đoạt Hỗn Độn Thanh Liên, mới có thể tại hạo kiếp phía dưới, giữ được tàn hồn bất diệt.”

Nữ đế nhíu mày, “Ngươi này khí tức, cũng không phải là tam thập lục phẩm Hỗn Độn Thanh Liên.”

Thanh Liên đạo nhân gật đầu, “Đích xác không phải, Hỗn Độn Thanh Liên vốn không thuộc tính, chính là tiên thiên chưa mở chí bảo, cùng ta tàn hồn tương dung, liền hóa thành 1 đóa Thanh Liên. Tại hạ có thể tự tử vong bên trong trở về, ý niệm giáng lâm hiện thế, nhờ có này sen hiệu quả.”

Đồ Tư Tư ánh mắt tỏa sáng, trên dưới dò xét, biểu tình kia tựa như là, 1 con nhìn thấy gà béo tiểu hồ ly, liền kém nuốt nước miếng.

Thanh Liên đạo nhân biểu lộ hơi cương, cười khổ nói: “Hỗn Độn Thanh Liên cùng tại hạ hồn tan, không cách nào lại bóc ra, nếu ta chết đi thì Thanh Liên từ tán.” Đây mới là hắn nguyện ý nói ra nguyên nhân, Hỗn Độn Thanh Liên cùng hắn một thể, ngoại lực không cách nào tước đoạt.

Đương nhiên, hắn bây giờ trạng thái dù kém, nhưng muốn tự vệ lại không khó. Lúc trước không vào Nữ đế hành cung, chính là lo lắng vị này, lỡ như động tâm muốn nếm thử dưới, vậy coi như là ta là thịt cá cục diện.

Đồ Tư Tư nhìn Nữ đế, thấy mặt nàng vô biểu lộ, không khỏi thở dài, “Thật sự là đáng tiếc… Ách, quá tốt, dạng này Thanh Liên đạo nhân ngươi liền không cần phải lo lắng, sẽ bị người trong thiên hạ truy sát.”

“… Nhận bôi cô nương cát ngôn.” Thanh Liên đạo nhân khóe miệng co quắp dưới, thu thập tâm tình, “Như Nữ đế lời nói, tại hạ lúc trước tại tiểu Tam cảnh chi đỉnh, nếu muốn muốn chết cũng khó khăn, cuối cùng là bị hủy bởi tự thân tham niệm.”

Nữ đế lắc đầu, đôi mắt chỗ sâu, hiện lên một vòng xích hồng, “Cũng là chưa hẳn. Tam thập lục phẩm Hỗn Độn Thanh Liên thanh danh, trẫm cũng như sấm bên tai, huyền diệu muôn vàn không thể phỏng đoán, ngươi có thể cùng nó tương dung, tự có một phần đại đạo duyên phận, ngày sau chưa hẳn không có siêu thoát cơ hội.”

Thanh Liên đạo nhân lắc đầu, “Đang chìm xuống luân vĩnh ám 10 triệu năm, ý niệm khi thì mơ hồ, khi thì thanh tỉnh, lại cuối cùng tìm được một chút cảm ngộ, sau đó như thế nào lại nhìn mệnh số, liền không đi cưỡng cầu.” Như không có năm đó cưỡng cầu, hắn làm sao đến mức này? Thanh Liên một mạch hưng thịnh đỉnh long, há lại sẽ luân lạc tới, chỉ còn huyết mạch duy nhất? !

Huống hồ, trải qua năm đó một trận đại kiếp, hắn thấy được 3 điểm thiên cơ… Thiên đạo có đạo, lại đại đạo ẩn biến, bước vào phúc họa khó liệu! Nhưng những sự tình này liên quan đến đại nhân quả, chính là hắn cũng sẽ không dễ dàng nói ra miệng, cho nên chỉ là mịt mờ đề cập, 1 câu mang qua.

Đúng lúc này, La Quan đột nhiên mở miệng, “Thanh Liên tiền bối, xin hỏi ngài lúc trước đoạt được tàn phiến, thế nhưng là thiên đạo đồ? Thai nghén tam thập lục phẩm Hỗn Độn Thanh Liên chỗ, thế nhưng là thiên linh chi địa?”

Ông ——

Nữ đế hành cung chấn minh, một vòng xích hồng vầng sáng quét ngang, cắt đứt nơi đây nhân quả khí cơ, khiến thiên đạo khó mà cảm giác nơi đây. Nàng ngẩng đầu, đôi mắt băng hàn, “Trẫm hành cung chỗ, tức là trẫm quốc độ, chính là thiên địa nhìn trộm, cũng phải trả giá đắt! !”

Ầm ầm ——

Hải vực phía trên, đột nhiên gió nổi mây phun, tiếp theo mưa to như chú!

Này mưa xích hồng như máu, trời hình như có tổn thương! !

Thanh Liên đạo nhân thầm than, Nữ đế cảnh giới coi là thật cao tuyệt, nhất niệm lại nhưng thương tích đại đạo, khoảng cách truyền thuyết chí cảnh khi không xa vậy.

“Có bệ hạ ngăn cách, ngược lại là có thể nói một chút, sẽ bị thiên đạo có cảm giác bí ẩn.” Hắn nhìn về phía La Quan, “Không sai, tại hạ trước đó chỗ đề cập, chính là thiên đạo đồ, cùng thiên linh chi địa. La tiểu hữu biết được này bí, liền đã vượt qua thế gian này, tuyệt đại bộ

điểm người tu hành.”

La Quan thở sâu, lật tay một cái, lấy ra 1 khối phiến đá, đặc thù ý vị phát ra, nháy mắt dẫn tới Thanh Liên đạo nhân ánh mắt, sắc mặt hắn biến đổi, trầm giọng nói: “Thiên đạo đồ!” Vật này hắn năm đó tự mình tập hợp đủ một bức, đối nó vô song quen thuộc.

Gấp chằm chằm thiên đạo đồ mấy hơi, lại nhìn về phía La Quan lúc, hắn càng nhiều mấy điểm nghiêm túc, trước đó vốn cho rằng La Quan có thể biết được, có quan hệ thiên đạo đồ, thiên linh chi địa như vậy bí ẩn, là mượn phía sau gia tôn chi liền, hiện tại nhìn sự tình tuyệt không phải như thế.

Nữ đế, Đồ Tư Tư trên mặt, cũng lộ ra kinh ngạc, trầm ngưng, các nàng dù cùng La Quan tồn tại rất sâu ràng buộc, lại không cách nào thời khắc chú ý hiện thế, chỉ ở bước ngoặt nguy hiểm mới có thể giáng lâm ý niệm. Lại thêm thiên đạo đồ thiên địa tạo ra, khí cơ nội liễm về 1, không phải lấy tới trước mặt tuyệt khó phát giác.

“Không sai, chính là thiên đạo đồ.” La Quan quyết định xuất ra vật này, thứ nhất là bởi vì, hôm nay 3 vị đại lão tề tụ, muốn thông qua bọn hắn xác định thiên linh chi địa chỗ, dù sao bây giờ khoảng cách La phụ tam niên sinh tồn kỳ hạn đã gần đến, để sớm làm tốt ứng đối.

Thứ 2, vừa rồi Thanh Liên đạo nhân đề cập tự thân tao ngộ lúc, tuy nói mơ hồ không rõ, cũng không biết vì sao La Quan lại từ đáy lòng sinh ra mãnh liệt nguy cơ… Mà nguy cơ đầu nguồn, liền tới từ trong tay khối này thiên đạo đồ.

Giờ phút này, dù La Quan tâm niệm vừa động, thiên đạo đồ phía trên ánh sáng nhạt hội tụ, ngưng ra 1 viên trái cây hư ảnh.

“Tố Hồn quả!” Thanh Liên đạo nhân đôi mắt ngưng lại, hắn suy nghĩ một chút, nói: “Như tại hạ đoán không sai, này quả đối La Quan tiểu hữu lập tức mà nói, xác nhận khẩn yếu nhất chi vật, đúng hay không?”

La Quan gật đầu, “Không sai, gia phụ trước kia chịu đủ tra tấn, hồn phách gần như sụp đổ, cần lấy vật này mới có thể diên tục mệnh số.” Lúc này, đem có quan hệ La phụ sự tình, nói rõ chi tiết một lần, thậm chí không có giấu diếm, Huyền Quy ra tay cứu trị.

—

—

—

—

—

—

Chương 570 : Trời có biến linh có độc

Tuy nói Huyền Quy tồn tại, là La Quan trên thân đại ẩn bí, nhưng Nữ đế, Đồ Tư Tư đã sớm biết được nàng tồn tại, Thanh Liên đạo nhân cảnh giới cao tuyệt, đã tự tử vong bên trong trở về, thần niệm thanh tỉnh giờ cũng có phát giác, hắn dứt khoát nói thẳng mở.

“Quả là thế…” Thanh Liên đạo nhân nói nhỏ, hắn nhìn về phía La Quan, chậm rãi nói: “La tiểu hữu cứu cha sốt ruột, tại hạ thông cảm cũng rất khâm phục, nhưng ta vẫn là khuyên ngươi, dù là đã phá cảnh Nguyên Anh, tốt nhất cũng chớ gấp tại bước vào thiên linh chi địa.”

“Đang chìm xuống luân vĩnh ám lúc, từng đối thiên linh chi địa làm qua rất nhiều phỏng đoán, có một chút mơ hồ phán đoán. Nơi đây, thật có thiên địa đại cơ duyên, nhưng gấp nhân chi chỗ gấp, cho cần thiết chi vật. Như năm đó ta, nóng lòng hợp đạo siêu thoát, liền có tam thập lục phẩm Hỗn Độn Thanh Liên, mà La tiểu hữu một lòng cứu cha, liền có cái này Tố Hồn quả.”

Thanh Liên đạo nhân nhìn Nữ đế, Đồ Tư Tư, do dự một chút, trầm giọng nói: “Trời có biến, linh có độc, dù vẫn là một cơ duyên to lớn, nhưng cũng có khả năng, là một trận lớn cạm bẫy! Xin hỏi tiểu hữu, lúc trước thu thập thiên đạo đồ tàn phiến, quá trình là không thuận lợi?”

La Quan trong lòng trầm xuống, chậm rãi gật đầu.

Bất quá 1-2 năm ở giữa, hắn liền tập hợp đủ 3 khối tàn phiến, liều ra hoàn chỉnh thiên đạo đồ. Trước đó còn cảm thấy, là tự thân số phận tuyệt hảo, nên phải cơ duyên này, bây giờ lại toàn thân băng hàn.

Thanh Liên đạo nhân than nhẹ, “Năm đó, tại hạ phải tàn phiến chi trải qua, cũng là thuận lợi vô song.” Đến tận đây, đã không cần lại nói.

Trời có biến!

Linh có độc!

Là cơ duyên.

Cũng là cạm bẫy.

Nữ đế, Đồ Tư Tư trầm mặc không nói, kết hợp La Quan lúc trước tao ngộ, các nàng cơ hồ có thể kết luận, Thanh Liên đạo nhân nói không giả.

Mà ngày này, thật có biến thành.

Điểm này các nàng đều có phát giác.

“Tiểu đệ…” Đồ Tư Tư do dự một chút, nói: “Này thiên đạo đồ ta không muốn, thứ gì a, nói rõ chính là cái tai họa.”

La Quan sắc mặt giãy dụa, sau một lúc lâu thở dài một hơi, “Tư Tư tỷ, nếu không đi thiên linh chi địa, cha ta hắn sẽ chết.”

“Như không có phụ thân, liền vô hôm nay La Quan, vì ta hắn tiếp nhận vô tận thống khổ, trút xuống tất cả tâm lực, bảo vệ, phận làm con tự nhiên đem hết toàn lực, thay hắn diên tục mệnh số… Tung núi đao biển lửa, cũng phải buông tay đánh cược một lần!”

Âm vang hữu lực, trịch địa hữu thanh.

Đồ Tư Tư lo lắng, “Đừng nóng vội, có lẽ có những biện pháp khác, có muốn hay không ta về Thanh Dương quốc một chuyến, đi nhìn một chút cha ngươi… Ta Quỷ giới tại hồn phách phương diện, vẫn rất có chút thủ đoạn.”

Bá ——

Linh quang hiện lên, người mặc nhật nguyệt tinh thần pháp bào, một mặt kiêu ngạo tiểu la lỵ, xuất hiện tại trong đại điện, “Phi! Đồ Tư Tư, ngươi ít tại cái này nghĩ ý xấu! La Chấn Dương cùng ngươi ta ở giữa, không có nửa điểm ràng buộc, xuất thủ cứu hắn ắt gặp phản phệ, lấy La Chấn Dương trạng thái, khoảnh khắc chính là hồn phi phách tán hạ tràng.”

Nàng dừng một chút, tiếp tục nói: “Huống hồ, La Chấn Dương hồn bại chi tượng nguồn gốc từ bản thân, đã là chính là quá bổ không tiêu nổi, chỉ có thể lấy ôn hòa thủ đoạn tận lực diên tiếp theo, lấy Tố Hồn quả lại hoặc cùng cùng chí bảo, mới có thể khiến hồn phách sống lại, cái khác đều không hiệu.”

Thanh Liên đạo nhân hành lễ, “Thanh Liên, bái kiến Huyền Quy các hạ.”

“Kia là lão đầu tử, ta là ta.” Tiểu la lỵ khoát khoát tay, chau mày, “Ngươi đạo nhân này trước đó nói, ngược lại là cái vấn đề, ta lại không có phát giác.”

Sắc mặt nàng, khó coi.

Như La Quan coi là thật phá cảnh Nguyên Anh về sau, liền tiến vào thiên linh chi địa, dù là có nàng chuẩn bị ở sau, cũng nhất định dữ nhiều lành ít.

Đồ Tư Tư nhíu mày, “Vậy làm sao bây giờ? ? Dù cho không thể biết rõ là cạm bẫy, còn muốn tiểu đệ đi vào đi? ? Không được, ta tuyệt không đáp ứng!”

Tiểu la lỵ chắp hai tay sau lưng, vừa đi vừa về đi vài bước, nói: “Thiên linh chi địa bên trong viên này Tố Hồn quả, chính là La Chấn Dương duy nhất sinh cơ chỗ, theo lão đầu tử thuyết pháp… Đây là thiên định, có đại nhân quả dây dưa, biết rõ là cạm bẫy, trừ phi bỏ qua cứu cha chi niệm, La Quan tất yếu bước vào trong đó.”

“Bất quá, đã nhìn thấu này nhân quả, cũng tịnh không phải không có cách nào hóa giải, chỉ cần vì La Quan tranh thủ đến lúc, để hắn trở nên càng cường đại hơn, lại bước vào thiên linh chi địa, kia lịch kiếp mà thành xác suất, tự nhiên là sẽ đề cao.”

Đồ Tư Tư ánh mắt sáng lên, “Thời gian? Ngươi nói là?”

“Không sai.” Tiểu la lỵ khóe miệng câu dưới, nữ nhân này đầu óc, cuối cùng không có bị bộ ngực cho hết chen ánh sáng, “Ngươi ta bây giờ các bị hạn chế, khó mà tại

hiện thế xuất thủ, càng không cách nào lẩn tránh can thiệp hiện thế phản phệ… Cho nên, muốn làm đến điểm này, chỉ có thể từ hiện thế bắt đầu.”

Bá ——

Trong lúc nhất thời, 2 người bốn con mắt, tiếp cận Thanh Liên đạo nhân, liền như hành cung bên trong Nữ đế, đều một mặt như có điều suy nghĩ.

Thanh Liên đạo nhân cười khổ, “3 vị đánh giá quá cao tại hạ, ta dù từ vĩnh ám bên trong trở về, bây giờ lại cũng chỉ là 1 đạo ý niệm, có pháp mà bất lực, thực tế là lực bất tòng tâm.”

Đế vị bên trên, Nữ đế đột nhiên mở miệng, “Bất lực, có thể mượn.”

Tiểu la lỵ, Đồ Tư Tư liếc nhau, đồng thời lộ ra tiếu dung, đã Nữ đế đều mở miệng, việc này liền rất có triển vọng.

Thanh Liên đạo nhân suy đi nghĩ lại, nghiêm mặt nói: “Tại hạ thiếu La Quan tiểu hữu đại nhân mời, như 3 vị coi là thật có thể, mượn tới hiện thế chi lực, tại hạ liều thần niệm tổn hao nhiều, cũng làm toàn lực xuất thủ một lần.”

“Tốt! Muốn chính là ngươi câu nói này… Thanh Liên đúng không, Quy gia… Khục! Bản tiểu thư ghi nhớ ngươi, đừng vẻ mặt đau khổ, nói không chừng ngày sau, ngươi sẽ vì hôm nay lựa chọn, mà cảm thấy may mắn.”

Huyền Quy vỗ tay cười một tiếng, rất nhanh lại băng ở, ra vẻ nghiêm túc nói: “La Quan, còn đứng ngây đó làm gì? ? Còn không đem ngươi cái kia tiện nghi hảo đại ca, cho mời đi theo sao?”

La Quan lập tức minh bạch Huyền Quy ý tứ, vội vàng khom người xưng phải, lại đối Thanh Liên đạo nhân hành lễ, “Lần này, phiền phức tiền bối.”

Thanh Liên đạo nhân khoát tay, “Còn tiểu hữu ân tình, thuộc tại hạ chuyện bổn phận.” Hắn bất động thanh sắc, trong lòng lại có chút ngạc nhiên, nguyên lai tưởng rằng chính là Nữ đế, Đồ Tư Tư, Huyền Quy xuất thủ, dù sao lần này mượn lực tuyệt không phải bình thường, dù có pháp nơi tay, muốn thôi động lấy cải biến tốc độ thời gian trôi qua, cũng có cực cao nhu cầu, không phải đại năng giả khó mà chống đỡ được.

Không nghĩ tới, đúng là chính La Quan mượn! ? ! Hắn dù chú định bất phàm, nhưng bây giờ tu vi cảnh giới, còn quá yếu.

La Quan đứng dậy, lật tay lấy ra 1 khối tiểu thạch đầu, nó toàn thân đen như mực ngọc, lại trĩu nặng xúc cảm cực giai, giờ phút này đầu ngón tay xoa động, hắn chắp tay cúi đầu, “Tiểu đệ La Quan, mời đại ca đến đây gặp một lần.”

Thanh âm rơi xuống, tiểu thạch đầu mặt ngoài nổi lên tầng 1 ánh sáng nhạt, thể tích tuy không bất kỳ thay đổi nào, nhưng tại Thanh Liên đạo nhân cảm giác bên trong, lại lấy tốc độ kinh người bành trướng.

Thế núi xuyên qua đại điện thăng ra quỷ thành, thậm chí một đường hướng lên không có nửa điểm dừng lại, trực tiếp phá hải mà ra, lại chọc vào mây xanh phía trên.

Nguy nga vô tận, úy vi tráng quan!

Mấy cái hô hấp về sau, một tiếng cởi mở mỉm cười, tại trong đại điện vang lên, “Hiền đệ, vi huynh đến vậy!”

Bá ——

Một thân ảnh từ thế núi ở giữa bước ra, một bộ áo trắng anh tuấn tiêu sái, khóe miệng ngậm lấy mỉm cười, chính là thiên hạ thần đạo thứ 3, nhìn đều núi sơn thần Ngụy Vô Kỵ.

Giờ khắc này tiêu sái tự nhiên, phong thái trác tuyệt ngụy sơn thần, trong lòng kích động thực không đủ vì ngoại nhân nói vậy, hận không thể ngửa mặt lên trời cười to vài tiếng.

Hiền đệ a hiền đệ, Ngụy mỗ khổ cùng thật lâu, ngươi rốt cục gọi ta!

—

—

—

—

—

Chương 571 : Trùng hợp? Hay là cố sự? !

Ánh mắt nhanh chóng đảo qua xung quanh, Ngụy Vô Kỵ trong lòng nghiêm nghị, Nữ đế đương nhiên không cần phải nói, ngồi ngay ngắn đế vị phía trên, tự có bễ nghễ thập phương khí thế. Người mặc nhật nguyệt tinh thần pháp bào tiểu la lỵ, cũng là thông thiên tồn tại, Đồ Tư Tư cùng Thanh Liên đạo nhân, trong mắt hắn cũng cao thâm mạt trắc, như sương bên trong ngắm hoa.

Không khỏi trong lòng cảm khái, hiền đệ không hổ là hiền đệ, bên người luôn luôn đại lão tụ tập, chúng ta kém xa vậy!

“Đại ca!” La Quan chắp tay làm lễ, “Ta vì ngươi giới thiệu một chút, vị này là lão sư của ta, vị này là Nữ đế bệ hạ, cùng kỳ núi Đồ Tư Tư cùng Thanh Liên tiền bối.”

Ngụy Vô Kỵ cho hắn 1 cái tiếu dung, bao quanh chắp tay, “Nhìn đều núi sơn thần Ngụy Vô Kỵ, gặp qua chư vị.” Lại ngoài định mức, đối Nữ đế, tiểu la lỵ cúi người hành lễ.

Hắn dù thất thần nói con đường, cùng ở đây chư vị cũng khác nhau đồ, tâm thần cảm giác lại cực kỳ nhạy cảm, 2 vị này mang đến cho hắn một cảm giác, thuộc ở đây kinh khủng nhất. Chỉ bất quá, 1 cái lộ ra ngoài, 1 cái nội liễm.

“Nhìn đều núi? Thế nhưng là bên trong châu thiên hạ toà

kia?” Thanh Liên đạo nhân mở miệng, mặt lộ vẻ kinh ngạc, “Tại hạ nhớ được, sơn thần xác nhận Hàn Thiên Giang mới đúng.”

Ngụy Vô Kỵ trong lòng run lên, chắp tay nói: “Thanh Liên đạo hữu nói tới không sai, nhìn đều trên núi thay mặt sơn thần, thật là Hàn Thiên Giang Hàn đại nhân, mười bốn ngàn năm trước, Hàn đại nhân xung kích thần đạo du lịch thần chi cảnh thất bại, vẫn tại thiên kiếp dưới, sau đó từ Ngụy mỗ tiếp nhận.”

Thanh Liên đạo nhân nói: “Hàn Thiên Giang chấp thiên hạ núi hồn nhìn đều lại cũng vẫn lạc, thế giới này biến hóa, thật có chút lớn.” Hắn lắc đầu, “Đã có thể tiếp chưởng nhìn đều sơn thần vị, ngụy sơn thần thực lực, từ không thể nghi ngờ, có thể lấy thỏa mãn điều kiện.”

Ngụy Vô Kỵ nói: “Hiền đệ, hôm nay gọi vi huynh đến, là có chuyện cần hỗ trợ? Hiền đệ cứ nói đừng ngại, đủ khả năng người vi huynh tất không chối từ.”

La Quan chắp tay, “Đa tạ đại ca, hôm nay tiểu đệ thật có một chuyện, muốn mời ngươi xuất thủ.” Lúc này, đem sự tình nói rõ.

“Lần này, để cho Thanh Liên tiền bối thi pháp, đại ca xuất lực, vì cha ta bày ra 1 cái thời gian kết giới… Tiểu đệ bây giờ duy có thể dựa vào, liền chỉ có đại ca.”

Ngụy Vô Kỵ ánh mắt sáng lên, khóe miệng tiếu dung ép đều ép không được, “Ai nha, hiền đệ nói gì vậy? ! Ngươi ta huynh đệ tình thâm, cha ngươi chính là vi huynh cha ruột, ta nghĩa bất dung từ!”

Thời gian kết giới a!

Có tư cách bố trí, chí ít là tiểu Tam cảnh chi đỉnh tồn tại, phóng nhãn thiên hạ này, đều đứng tại nổi trội nhất kia một túm.

Hắn Ngụy Vô Kỵ dù danh xưng thiên hạ thần đạo thứ 3, riêng lấy lực luận hoặc cũng có thể xem như, bước vào tiểu Tam cảnh cấp độ, nhưng khoảng cách chưởng khống thời gian, còn kém 108,000 dặm.

Có thể cùng Thanh Liên đạo nhân hợp tác, chung vải thời gian kết giới , tương đương với khoảng cách gần quan sát, học tập, cái này biến mất như truyền đi, không biết bao nhiêu người đánh vỡ đầu, tranh nhau đến đây hiệu lực. La Quan hiền đệ quả nhiên là, Ngụy mỗ lớn nhất phúc tinh, tới giao hảo càng là cực kỳ quyết định chính xác!

Đồ Tư Tư bĩu môi, nhỏ giọng nói: “Tiểu đệ, ngươi cái này tiện nghi đại ca quá mức láu cá, ngày sau tới kết giao, muốn bao nhiêu mấy điểm cẩn thận, chớ có bị hắn cho lừa gạt.”

La Quan sắc mặt tối đen, ngươi muốn nhỏ giọng liền triệt để đè thấp, hoặc là truyền âm cho ta, cái này không cao không thấp âm điệu, lại có thể tránh đi ai đi? Đau đầu nói: “Tư Tư tỷ, Ngụy đại ca giúp ta rất nhiều, chưa hề đưa ra qua bất kỳ yêu cầu gì, ngươi nhất định không thể nói như vậy.”

“Không sao không sao!” Ngụy Vô Kỵ cười xán lạn,

không thèm để ý chút nào, “Bôi cô nương lời ấy, là đối Ngụy mỗ gõ, cũng là vì hiền đệ tốt.” Hắn hơi dừng một chút, “Nhưng mời bôi cô nương yên tâm, Ngụy mỗ lấy sơn thần chi vị phát thệ, tuyệt sẽ không đối hiền đệ bất lợi.”

Lúc nói chuyện, dư quang nhìn lướt qua hành cung bên trong, trầm mặc ít lời Nữ đế, cùng đứng ở bên cạnh tiểu la lỵ. Đáng tiếc, cả 2 đối này không có chút nào biểu thị, như căn bản không thèm để ý, lại giống là nói… Ngươi có thể bất lợi một chút thử một chút? !

Đồ Tư Tư trợn mắt trừng một cái, nghĩ thầm tiểu la lỵ cũng liền thôi, dù sao nền móng thông thiên, lại là ta tốt đệ đệ sư tôn. Nhưng ngươi nhìn Nữ đế có ý tứ gì? Xem thường ta kỳ núi 9 đuôi sao?

Hừ hừ, không có điểm nhãn lực kình!

Nàng ngáp một cái, “Tiểu đệ, tiếp xuống liền để Thanh Liên đạo hữu, cùng ngụy sơn thần 2 cái, cẩn thận suy nghĩ, diễn luyện một phen đi, tỷ tỷ bây giờ mệt mỏi, đi về nghỉ trước.”

Nói xong, quay người một bước phóng ra, trở lại trong tượng đá.

Tiểu la lỵ từ đầu đến cuối nghiêm mặt, bày ra cao nhân tư thái, “Khục! Đồ nhi a, vi sư cũng trở về.” Lúc nói chuyện, cho hắn 1 cái tán thưởng ánh mắt, không uổng công ta thương ngươi, lúc giới thiệu, đem vi sư đặt ở phía trước nhất, đây chính là bức cách.

Còn có Thanh Liên đạo nhân, cũng là có nhãn lực kình, biết ai là lớn tiểu Vương.

Về phần Đồ Tư Tư… Mặc dù có chút đầu óc, nhưng là cũng không nhiều, mà lại đầu này Cửu Vĩ hồ, đối La Quan lòng mang ý đồ xấu.

Quả thực nghĩ cái rắm ăn!

Hồ ly lẳng lơ, ta bồi dưỡng đệ tử, cũng không phải để dùng cho ngươi chăn ấm.

Bá ——

Tiểu la lỵ rời đi.

Nữ đế lấy tay chống đỡ ngạch, nhìn thoáng qua nàng phương hướng rời đi, khóe miệng câu một chút, lộ ra một tia chế giễu, thoáng qua liền mất.

Đến từ tiểu la lỵ như có như không khiêu khích, đối so, nàng từ phát giác được, nếu không tại cái này trang cái gì thâm trầm? Cũng là thú vị.

“Trẫm đi, ngươi cùng tự tiện.”

Đứng dậy một bước phóng ra, Nữ đế trống rỗng không gặp.

Nàng vẫn không có thể từ âm u trở về, giáng lâm hiện thế là bằng vào La Quan cái này neo điểm, mỗi chờ lâu 1 hơi, đều cần trả giá đắt. Chỉ bất quá bây giờ có hành cung, cùng hiện thế ràng buộc tiến một bước làm sâu

sắc, ngày sau lại muốn giáng lâm, độ khó liền thấp rất nhiều.

Hô ——

Ngụy Vô Kỵ nhẹ nhàng thở ra, trước đó hắn biểu hiện dù trấn định, tâm lý lại khó tránh khỏi khẩn trương, vừa rồi 3 cái kia nữ nhân, 1 cái so 1 cái không dễ trêu chọc. Hiền đệ du tẩu trong đó, còn có thể ổn định thế cục coi là thật lợi hại, đổi hắn chưa hẳn có thể làm đến.

Ngẩng đầu một cái, nhìn về phía Thanh Liên đạo nhân, lại phát hiện vị này thâm bất khả trắc, sống không biết bao nhiêu năm trước lão gia hỏa, lại cũng nhẹ nhàng thở ra.

2 người liếc nhau, một chút xấu hổ qua đi, không hiểu nhiều mấy điểm thân cận.

Thanh Liên đạo nhân cười một tiếng, nói: “Ngụy sơn thần, việc này không nên chậm trễ, chúng ta cái này liền đi chuẩn bị đi.”

“Thanh Liên đạo hữu nói cực phải.” Ngụy Vô Kỵ cười gật đầu, “Hiền đệ, vậy ta cùng Thanh Liên tiền bối, cũng đi trước một bước.”

La Quan chắp tay, “Làm phiền Thanh Liên tiền bối, đại ca.”

2 người gật đầu rời đi.

Đảo mắt náo nhiệt diệt hết chỉ còn La Quan 1 người,

nhưng hắn lại không cảm thấy cô đơn, ngược lại lộ ra tiếu dung, cả người lộ ra một cỗ từ bên trong ra ngoài, phát ra từ đáy lòng nhẹ nhõm.

Từ năm đó biết được, La phụ còn sót lại 3 năm có thể sống về sau, liền có một phần áp lực, rơi vào hắn tâm thần ở giữa. Đốc xúc La Quan khổ tu một khắc không dám dừng lại nghỉ, mà theo lấy 3 năm kỳ hạn tới gần, áp lực trở nên càng ngày càng nặng.

Hắn chưa hề đối người đề cập, nhưng áp lực này lại giống như là một ngọn núi, để hắn không thở nổi.

La Quan rất sợ, sợ 3 năm đã tới, hắn nhưng không có biện pháp, đi cứu vãn phụ thân sinh mệnh. Cũng may sau ngày hôm nay, phụ thân hồn tán nguy cơ dù còn tại, La Quan lại có đầy đủ thời gian chuẩn bị.

Hắn rốt cục, có thể lặng lẽ thở phào.

La Quan hiện tại rất muốn uống rượu, ngụy sơn thần rượu chính là đương thời cực phẩm rượu ngon, vừa rồi ngược lại là quên, cùng hắn đòi hỏi vài hũ.

Nhưng không quan hệ, rượu không trọng yếu, trọng yếu chính là tâm tình.

Rất nhanh, La Quan trở lại Thiên U phủ đệ, tìm tới đang tu luyện Tứ Hải Vương, cười to nói: “Tứ Hải huynh, đến, hôm nay ngươi ta không say không về!”

Một mặt mộng bức Tứ Hải Vương, bị trực tiếp kéo ra, cùng tay trái hai cánh tay, các bị nhét tiến vào 1 con vò

rượu lúc, còn có chút không có lấy lại tinh thần.

Ta là ai? Ta ở đâu? Tại sao phải uống rượu? !

“Nào có nhiều vấn đề như vậy, uống!” La Quan ngửa đầu, chính là một trận nâng ly.

Tứ Hải Vương khóe miệng co giật, lúc trước không phải liền là, kéo lấy ngươi uống mấy trận rượu? Về phần như thế mang thù, còn không phải trả lại.

Ta hiện tại, là thật rất muốn tu luyện a!

Tứ Hải Vương thừa nhận, hắn là bị La Quan cho kích thích đến, mới bất quá mấy tháng, 2 người không ngờ không tại một cái cấp độ. Ngoài ra, chính là hắn kinh lịch trận này ngăn trở, đã gần như sáu lần thay máu biên giới, đang chuẩn bị nhất cổ tác khí lại đến tầng lầu.

Nhưng nhìn lấy La Quan nâng ly không thôi, tâm tình thật tốt bộ dáng, Tứ Hải Vương nhếch nhếch miệng, hay là nhấc lên vò rượu, “Uống! Luận tửu lượng, ta Tứ Hải Vương nhưng so Tứ Hải, chưa sợ qua!”

Một trận lớn rượu.

Chưa sợ qua Tứ Hải Vương, ôm cột đá “Oa” “Oa” cuồng thổ, hắn không có vận chuyển pháp lực giải rượu, nếu không không thành gian lận? Nôn một hồi lâu, quay đầu đi nhìn La Quan, vô số vò rượu nằm ngang ở giữa, hắn ngửa mặt mà ngủ đều là thơm ngọt.

“Tiểu tử này tâm lý giấu không ít chuyện a… Hắc hắc,

nhưng hôm nay thắng chính là ta!”

“Ta Tứ Hải Vương tại tửu lượng phương diện, hay là so ngươi lợi hại.” Lảo đảo hai lần, “Lạch cạch” một tiếng, Tứ Hải Vương cũng đổ xuống dưới, nằm ngáy o o.

Ứng long nữ cùng la bàn, từ xó xỉnh bên trong đi ra, nghe trùng thiên mùi rượu, bất đắc dĩ nhìn về phía ngủ mất 2 người.

“1 người 1 cái, đem bọn hắn sắp xếp cẩn thận đi.”

“Ừm.”

La Quan cảm thấy mình làm giấc mộng, mộng bên trong có mềm mại bóng da, nắm lên đến xúc cảm cực giai. Hắn cố gắng nghĩ mở mắt ra, nhìn xem cái này bóng da đến cùng là như thế nào, vừa ý bên trong quyện đãi vừa để xuống mở, tựa như mãnh liệt triều cường, giãy dụa một phen không có kết quả về sau, liền ôm khí cầu ngủ thật say.

Mơ hồ trong đó, hình như có một dòng suối nhỏ chảy xiết, miệng mũi quanh quẩn lấy đặc thù hương khí.

Một trận ngủ say, cùng La Quan tỉnh lại lúc, đã là ngày thứ 2 buổi chiều, sau khi say rượu triệu chứng tự nhiên không có, chỉ là mở mắt ra thời điểm, hắn có một tia mờ mịt, không biết mình là ở đâu, sau đó liền nghĩ đến trước đó, cái kia liên quan tới cầu mộng…

Vô ý thức gãi gãi tay, La Quan mặt lộ vẻ xấu hổ, may mắn một màn này không ai nhìn thấy, nếu không cái kia

cũng quá hèn mọn.

Sờ sờ cái mũi, La Quan đang muốn đứng dậy, biểu lộ đột nhiên cứng đờ.

Vừa cẩn thận hít hà…

Tê! !

Ngón tay này ở giữa, tựa hồ thật đúng là lưu lại, mấy điểm như có như không hương khí.

Cùng mộng bên trong, lại giống nhau như đúc! !

Không thể nào? Không thể nào? ! Cái này mẹ nó làm mộng, còn có thể chiếu rọi tiến vào hiện thực?

La Quan vội vàng kiểm tra một chút giường chiếu, không có gì không ổn a… Ách, hẳn là không có sao chứ? Đúng, ai tiễn ta về đến? !

Không có ấn tượng.

Mẹ -, uống rượu hỏng việc, đều do Tứ Hải Vương! !

Hắt xì ——

Bế quan trong thạch thất, Tứ Hải Vương trùng điệp hắt cái xì hơi, chau mày, “Đạp mịa, luôn cảm thấy có người đang mắng ta? Ai lớn mật như thế! !”

La Quan đẩy cửa ra ngoài, tìm được la bàn, đơn giản hỏi đôi câu, liền biết hôm qua là Ứng long nữ, đem hắn

đưa về trong phòng.

Mà Ứng long nữ, hôm nay bế quan!

Trùng hợp? Hay là cố sự? !

—

—

—

—

—

—

—

Chương 572 : Quay về biển mây

La Quan do dự mãi, hay là không có đi tìm Ứng long nữ, xác minh trong lòng bất an, chính chửi mắng Tứ Hải Vương thùng rượu 1 cái lúc, Du Tùng Tử đi tới chỗ ở.

Chẳng biết tại sao, đón nàng ánh mắt ôn nhu, La Quan không hiểu chột dạ, “Khục! Tùng Tử a, ngươi có chuyện gì không?”

Đang khi nói chuyện La Quan trên dưới dò xét, tuy chỉ là 1 ngày một đêm chưa gặp, Du Tùng Tử mang đến cho hắn một cảm giác, lại rất là khác biệt. Nhìn tướng mạo vẫn như cũ là lúc trước bộ dáng, lại càng thêm chói lọi, nhất cử nhất động ở giữa tăng thêm, trước đó không từng có linh vận.

Liệu tới là Thanh Liên đạo nhân thủ bút, quả nhiên cố gắng tu luyện, không bằng ném cái tốt thai, dù không biết Du Tùng Tử được cái gì, nhưng hẳn là thế nhân hâm mộ đại cơ duyên.

Du Tùng Tử thi lễ một cái, nói khẽ: “La đại ca, ta đã cùng tiên tổ nhận nhau, Thanh Liên tiên tổ ý tứ, là muốn dẫn ta đi nơi nào đó bí cảnh, kế thừa Thanh Liên một mạch truyền thừa, ta đã đáp ứng.”

Nàng hơi dừng một chút, “Thế giới bao la, ta như đều muốn đi xem, liền phải có đầy đủ thực lực mới có thể, La đại ca có thể cứu ta một lần, 2 lần, nhưng cũng không

thể hộ ta cả đời… Lão tổ nói, La đại ca không tầm thường người, muốn lưu ở bên cạnh ngươi, nhất định phải đuổi theo cước bộ của ngươi… Ta cảm thấy lão tổ nói rất đúng.”

Thiếu nữ thanh âm thấp xuống, ngẩng đầu nhìn hắn một chút, “La đại ca, ngươi chờ ta, ta nhất định sẽ trở về!”

Nói xong chạy chậm đến rời đi.

La Quan: …

Hắn lại không phải đầu gỗ, tự nhiên sẽ hiểu cái này đơn giản mấy câu bên trong, chỗ toát ra tình cảm, chính cảm thấy vò đầu thời điểm, cười lạnh một tiếng vang lên, “Tiểu đệ, ngươi so tỷ tỷ nghĩ, còn muốn được hoan nghênh, cái này khiến ta rất cảm thấy áp lực a.”

Đồ Tư Tư chẳng biết lúc nào xuất hiện tại cách đó không xa, mở miệng yếu ớt.

La Quan cười khổ, “Tư Tư tỷ, đừng nói giỡn, Tùng Tử nàng… Là còn chưa thấy biết qua, thiên địa bao la mênh mông, không giữ lời.”

Hắn tranh thủ thời gian đổi chủ đề, “Ngươi làm sao ra rồi? Neo định hiện thế quá trình, còn thuận lợi?”

Đồ Tư Tư nói thầm, “Nam nhân a, một lòng hư, liền sẽ nói sang chuyện khác!” Nhưng cũng không muốn, kế tiếp theo trêu ghẹo La Quan, liền nói: “Có đệ đệ lập toà kia tượng đá, hết thảy cũng rất thuận lợi, bất quá ngươi phải cẩn thận, kia bộ điểm Quỷ giới bản nguyên dung

nhập tượng đá, liền triệt để cắt đứt cùng Quỷ giới sứ giả liên hệ, hắn tuyệt sẽ không bỏ qua.”

La Quan lắc đầu, “Không bỏ qua liền không bỏ qua, tình huống còn có thể càng hỏng bét?” Dù sao đều là tử địch, lại thêm một bút lại có làm sao?

“Cũng thế.” Đồ Tư Tư gật gật đầu, biểu lộ trở nên nghiêm túc, “Tiểu đệ, ta nói với ngươi chút sự tình, ngươi nhất định ghi lại.”

“Nhìn đều núi sơn thần Ngụy Vô Kỵ, ngươi có thể cùng hắn xưng huynh gọi đệ, nhưng tốt nhất đừng đi quá gần, thần đạo cùng ngươi ta con đường khác biệt, nhân quả liên lụy dưới, rất dễ nhiễm hương hỏa nghiệp lực. Lại hắn điểm xuất phát quá cao, dù có phân tấc áp chế tự thân, cũng ép không được quá lâu, sớm muộn có ứng kiếp ngày. Ngươi như cùng hắn liên lụy quá sâu, bị đưa vào thần đạo đại kiếp bên trong, tất có đại hung hiểm!”

La Quan trầm mặc, cùng loại cảnh cáo Huyền Quy trước đó cũng đã nói —— không muốn cùng thần đạo đến gần, càng mịt mờ đề cập qua hương hỏa có độc.

“Tư Tư tỷ!” La Quan ngẩng đầu, “Ta tuy không phải chính nhân quân tử, nhưng cũng có tự thân ranh giới cuối cùng, Ngụy đại ca giúp ta cứu cha, ân tình này ta không thể quên.”

Đồ Tư Tư nói: “Đệ đệ a, ngươi không nhìn kia Ngụy Vô Kỵ, miệng đều cười lệch rồi? Lần này thật sự là hắn giúp ngươi, nhưng có thể quan sát Thanh Liên đạo nhân xuất thủ, bày ra thời gian kết giới, chỉ này một điểm liền đầy

đủ đền bù.”

La Quan lắc đầu, “Hoặc là như thế, nhưng ân tình vẫn là ân tình, ngày khác như Ngụy đại ca có sở cầu, ta tất dốc hết toàn lực.”

“Tiểu tử ngốc!” Đồ Tư Tư thở phì phì, có chút chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, vừa ý bên trong lại nhiều mấy điểm an ổn, ấm áp.

Đối Ngụy Vô Kỵ, La Quan đều có thể như thế, đối nàng tự nhiên càng thêm dụng tâm.

La Quan vuốt vuốt mái tóc, “Tỷ, sinh khí rồi?”

Cái này âm thanh “Tỷ”, để Đồ Tư Tư thở dài, cắn răng nói: “Tính kia Ngụy Vô Kỵ tốt số, gặp gỡ ta cái này ngốc đệ đệ, như ngày sau thật có một kiếp, ta giúp ngươi chính là.”

Không xa bên ngoài, trong một toà đại điện khác.

Đang cùng Thanh Liên đạo nhân thương nghị, bố trí thời gian kết giới Ngụy Vô Kỵ, đột nhiên lòng có cảm giác, nhìn về phía La Quan, Đồ Tư Tư chỗ.

“Nâng lên ta rồi? !” Hắn ngưng thần cảm giác, chỉ cảm thấy toàn thân thư thái, khí tức lưu chuyển càng thêm thông thấu, trôi chảy, tâm thần ở giữa từ đầu đến cuối bao phủ, kia phần sợ hãi, kiềm chế, đều tiêu tán mấy điểm, không khỏi mặt lộ vẻ tiếu dung.

Dù không biết ra sao sự tình, nhưng liệu đến đối với hắn

mà nói, tất có ích vô hại.

Đối diện, Thanh Liên đạo nhân thở ra một hơi, mở mắt nói: “Ngụy sơn thần, tại hạ cảm thấy không sai biệt lắm, ngươi cho là thế nào?”

Ngụy Vô Kỵ gật đầu, “Không sai, ta cũng cảm thấy có thể.”

2 người đứng dậy, “Vậy liền, thử một lần đi.”

Sau 3 ngày, nơi đây đại điện ầm vang mở ra, Thanh Liên đạo nhân cùng Ngụy Vô Kỵ đi ra, trên mặt đều có tiếu dung.

Thành công!

Tuy có chút khó khăn trắc trở, nhưng trước sau thử 3 lần, trong đó phân tấc đã nắm giữ thỏa đáng.

“Đi thôi, đừng để La Quan tiểu hữu lâu chờ.”

Rất nhanh, 2 người tìm được La Quan, “Hiền đệ, vi huynh cùng Thanh Liên đạo nhân không phụ nhờ vả, chúng ta có thể khởi hành.”

Dù sớm có đoán trước, La Quan hay là mặt lộ vẻ tiếu dung, thật sâu hành lễ, “Đa tạ đại ca, đa tạ Thanh Liên tiền bối!”

Thanh Liên đạo nhân cười gật đầu.

Ngụy Vô Kỵ dìu hắn bắt đầu, tiếu dung xán lạn, “Cái này

3 ngày, quan sát Thanh Liên đạo hữu xuất thủ, vi huynh thu hoạch tương đối khá, còn muốn đa tạ hiền đệ, cho ta cơ hội này."

Hắn nháy mắt mấy cái, "Vậy chúng ta, hiện tại liền đi?"

La Quan nhìn thoáng qua, Ứng long nữ bế quan chỗ, nàng đến nay còn chưa ra, đè xuống mấy điểm suy nghĩ, gật đầu nói: "Được."

Ngụy Vô Kỵ nói: "Lần này truyền tống liền từ Ngụy mỗ ra tay đi, dù sao Giang Ninh thành bên ngoài, ta còn có 1 vị phu nhân ở, luôn luôn có thể tiết kiệm chút khí lực."

Thanh Liên đạo nhân không rõ ràng cho lắm, nhưng cũng chưa đặt câu hỏi, cười gật đầu.

Ngụy Vô Kỵ phất tay áo vung lên, không gian có chút vặn vẹo, đem 3 người bao phủ.

"Ha ha, đi vậy!"

Sau một khắc, hắn một bước phóng ra, 3 người thân ảnh trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

…

Biển mây đại lục, Thanh Dương quốc.

Giang Ninh thành bên ngoài!

Giờ phút này đúng lúc gặp đêm khuya lúc điểm, đỉnh đầu mây đen che đậy, đưa tay khó gặp 5 ngón tay.

Nhìn đều trên núi, ngày thường bên trong dòng người như dệt, hương hỏa cường thịnh nhìn đều phu nhân miếu sơn thần, sa vào đến hoàn toàn tĩnh mịch bên trong.

Mấy đạo áo bào đen thân ảnh, xuất hiện tại đỉnh núi, chính xa xa nhìn tới.

Trong mắt bọn hắn, nơi đây trong bóng tối miếu sơn thần, vô hình thần quang thanh minh trong suốt, phun trào như nước càn quét 4 phương, thần cách thực lực không thể khinh thường.

“Không ngờ, cái này biển mây đại lục gì cùng hoang vu chi địa, lại còn có thần đạo đạo thống, lại thành mấy điểm khí hậu.” Một tên người áo đen mở miệng, thanh âm khàn giọng không hiểu, lộ ra mấy điểm hứng thú.

Khác tối sầm bào có người nói: “Nghe nói cái này Giang Ninh thành bên ngoài núi này, nguyên danh nương nương núi, vốn không phải như vậy hình dạng mặt đất, sau khi được đế Vũ viện trưởng leo núi phong thần, mới đổi tên nhìn đều núi, có hôm nay bất phàm khí tượng.”

Xùy ——

Có người cười lạnh, “Sắc phong sơn thần cải thiên hoán nhật, như vậy đại thủ bút, là nơi đây chi tu có thể làm đến sự tình? Quả thực lời nói vô căn cứ! Liệu tới là kia đế Vũ viện trưởng, vì tăng thêm danh vọng, cố ý truyền ra tin tức, lừa gạt chút ngu dân ngu phụ, nghe nhầm đồn bậy thôi.”

“Ừm, cho là như thế.”

Mọi người nhao nhao gật đầu.

Đúng lúc này, người cầm đầu thản nhiên nói: “Tốt, trời giơ cao điện trái thần quan đã tới đế đô, cùng Triệu thị Hoàng tộc thương lượng truyền giáo một chuyện, đế võ học viện đối này nhiều hơn ngăn cản, ta cùng này đến chính là muốn cho nó 1 cái cảnh cáo.”

“Hừ! Nếu không phải trong giáo cao tầng nghiêm lệnh, truyền giáo sự tình không được tấm giương, làm gì như thế phiền phức.” Hắn ngẩng đầu, lộ ra 1 trương âm lãnh khuôn mặt, “Tối nay, liền trước phá toà này nhìn đều phu nhân thần miếu, lại diệt đi Giang Ninh La gia, để cho Thanh Dương quốc hoàng thất biết được, đối kháng thần giáo ra sao chờ chút trận!”

“Hắc hắc! Đại nhân, đợi chấn nhiếp Thanh Dương lập xuống đạo thống về sau, có thể để ta đóng giữ tại đây… Kia Thanh Dương Nữ đế, coi là thật nhân gian tuyệt sắc.”

“Ngươi ngược lại là tốt ánh mắt, việc này cho sau bàn lại, tối nay trước làm chính sự!”

Bá ——

Mấy tên người áo đen khí tức túc sát, giờ phút này chân đạp hư không, thẳng đến miếu sơn thần mà đi.

Trong sơn thần miếu, chính dốc lòng tu luyện nhìn đều

phu nhân, sắc mặt biến hóa, “Không tốt, có cường đại người tu hành xâm nhập, kẻ đến không thiện!”

Nàng tâm niệm vừa động, trực tiếp xuất hiện tại miếu sơn thần trên không, đầu đội kim quan người mặc một bộ hoa lệ váy dài, khí tượng uy nghi.

Bá ——

Đôi mắt như điện, khóa chặt mấy tên người áo đen.

“Tốt bén nhạy thần giác!”

“Khí tượng này, nhìn xem có chút không tầm thường a? Quả nhiên là hoang dã sơn thần? !”

Mấy tên người áo đen âm thầm nhíu mày, nhưng rất nhanh liền yên tâm.

Cái này vương đô phu nhân dù khí tượng bất phàm, đạo hạnh lại cũng không cao thâm, nhiều lắm là xem như mới vào Nguyên Anh cấp độ.

Tại biển mây đại lục bắc cảnh, cái này tu vi có thể xưng khủng bố, lại còn không bị bọn hắn xem ở mắt bên trong. Huống chi vì làm hôm nay chi hành thuận lợi, bọn hắn còn chuyên môn mang 1 kiện, khắc chế thần đạo bảo vật.

“Tới người nào? ! Vì sao ban đêm xông vào bản thần trụ sở!” Nhìn đều phu nhân quát lạnh, khoát tay, lập tức gió núi phồng lên, vô số hình bóng trác trác hư ảnh hiển hiện, phát ra âm hàn khí cơ.

Cầm đầu người áo đen đôi mắt ngưng lại, “Lại thật đã có thành tựu, chấp chưởng âm thế thần quốc, ngay cả trong khu vực này si mị võng lượng, đều nhập ngươi dưới trướng.”

“Hắc hắc! Bất quá hôm nay gặp được chúng ta, khuyên ngươi thức thời một chút! Buông ra thần quốc, mặc ta cùng tiến vào Giang Ninh thành, nhưng cho ngươi một con đường sống.”

Nhìn đều phu nhân trong lòng 1 sợ, bởi vì lúc trước đối La Quan lời thề, cùng thần cách thần giác chỉ dẫn, nàng cơ hồ nháy mắt liền xác định, những người này là hướng La gia mà tới.

“Si tâm vọng tưởng! Bản thần thụ tôn thượng ân phong ở đây, trấn thủ Giang Ninh phương viên 1,000 dặm, há lại cho ngươi cùng làm càn? Nếu không rút đi, đừng trách bản thần hạ thủ vô tình!”

Tôn thượng ân phong? !

Cầm đầu người áo đen con ngươi co rụt lại, hẳn là chỗ này sơn thần, thật sự là bị người sắc phong? Cái kia ngược lại là khó giải quyết vạn điểm. Nhưng lại tưởng tượng, như người kia coi là thật có, kinh thiên động địa như vậy thủ đoạn, núi này thần sao lại chỉ có như thế một chút thực lực?

Đạp ngựa!

Kém chút để này nương môn cho đùa nghịch.

“Hạ thủ vô tình? Hắc! ! Ta đời này, còn không có chơi qua sơn thủy thần cách, hôm nay vừa vặn mở một chút ăn mặn, cùng một chỗ động thủ đưa nàng cầm xuống, trước đừng nát nàng kim thân.”

“Đại nhân , có thể hay không thêm ta một suất? ?”

“Hắc hắc, sơn thủy thần cách, cũng liền như vậy hoang vu chỗ, ngươi ta mới có cơ hội này, tại kia linh sơn đại xuyên trải rộng chi địa, chính là động cái suy nghĩ, đều đạt đến tội chết.”

Oanh ——

Oanh ——

Một đám người áo đen khí tức bộc phát, lại đều là Kim Đan cảnh, cầm đầu người áo đen, càng là có Nguyên Anh sơ cảnh tu vi.

“Lên!”

Nhìn đều phu nhân phất tay áo vung lên, đêm tối bao phủ xuống nhìn đều núi chi đỉnh, lập tức bộc phát Kim Quang, miếu sơn thần mở ra, một đội giáp vàng thủ vệ xông ra, lớn tiếng gào thét, “Bảo hộ phu nhân!”

Trong gió đêm, càng có vô số bóng tối phóng tới mấy người, phát ra trận trận gào thét, cười quái dị.

“Muốn chết!”

Mấy tên người áo đen cười lạnh, phất tay áo ở giữa pháp lực đánh ra, gió đêm bóng tối cùng giáp vàng thủ vệ, tuy bị đánh thất linh bát lạc, nhưng cũng miễn cưỡng có thể duy trì.

Mà vì thủ người áo đen, thì đã cùng nhìn đều phu nhân chiến thành một đoàn, trải qua đối oanh xuống tới lại ám cảm giác kinh hãi. Cái này nhìn đều phu nhân thần lực quả nhiên là không thấp, lại để hắn có mấy điểm, bị áp chế cảm giác.

‘Cũng may hôm nay, mang kia bảo vật đến, nếu không sợ là muốn xảy ra vấn đề’ !

Tâm tư khẽ động, người áo đen phất tay áo quát khẽ, “Đi!”

Sưu ——

1 đầu đen nhánh dây thừng, lập tức từ hắn trong tay áo bay ra, như có linh tính, thẳng đến nhìn đều phu nhân mà đi.

“Thứ gì? ? Cút!”

Nhìn đều phu nhân quát khẽ, đưa tay thần quang bắn ra, nhưng kia đen nhánh dây thừng phát ra ô uế hắc khí, lại ngạnh sinh sinh phá vỡ thần quang, một chút quấn đến trên người nàng.

“A! !”

Nàng kêu thảm một tiếng, trực tiếp rơi trên mặt đất, một

thân thần quang ảm đạm không rõ, thần lực lại bị áp chế. Nhìn đều phu nhân lâm nguy, dưới trướng giáp vàng thủ vệ khí tức đại giảm, trong gió đêm bóng tối thấy tình thế không ổn, nhao nhao trốn ra phía ngoài dật.

Đảo mắt, chiến đấu liền hạ màn kết thúc.

“Hừ! Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt!” Cầm đầu người áo đen đáy mắt, hiện lên một tia cực nóng, “Mấy người các ngươi, hiện tại liền đi Giang Ninh thành, huyết tẩy La gia.”

“Hắc hắc, ta trước hết mang vị này nhìn đều phu nhân, tiến vào nàng thần cách trong trạch viện, hảo hảo nghiên cứu thảo luận một chút tu hành.”

Mấy tên người áo đen mặt lộ vẻ ao ước, “Vâng, đại nhân.”

Cầm đầu người áo đen nhanh chân mà đến, đang muốn đưa tay chụp vào nhìn đều phu nhân, sắc mặt bỗng dưng biến đổi. Chỉ thấy phía trước trong sơn thần miếu, thần quang đột nhiên đại thịnh, như núi lửa bộc phát, lại như đại dương mênh mông lật úp.

Hạo đãng thần quang sát na bao phủ toàn bộ nhìn đều núi, tiếp theo có 3 đạo thân ảnh, từ đó nổi lên.

“Ha ha, Thanh Liên đạo hữu, hiền đệ, chúng ta đến!”

Tiếng cười im bặt mà dừng, 3 đạo ánh mắt xem ra, mấy tên người áo đen lập tức cứng tại nguyên địa, như rơi vào hầm băng gan hàn muốn nứt.

—

—

—

—

—

—

—

Chương 573 : Thiên la giáo

Ngụy Vô Kỵ sắc mặt khó coi, hắn ký chủ động lĩnh “Tính toán”, ngầm thừa nhận “Nhìn đều phu nhân” phong hào, song phương liền đã sinh ra ràng buộc. Thần đạo nhân duyên huyền diệu đến cực điểm, tự có nhân quả tương liên, miếu hoang đả thương người cũng tương đương là đánh hắn mặt, nhất là hôm nay động thủ đều vẫn là chút, không ra gì sâu kiến.

“A! Ngụy mỗ thật vất vả, mới đến phu nhân chỗ một chuyến, lại gặp được loại sự tình này, các ngươi thật sự là thật là lớn gan.” Cười lạnh, Ngụy Vô Kỵ phất tay áo vung lên, đứng thẳng bất động nguyên địa mấy tên người áo đen, kêu thảm cũng không kịp phát ra, liền hóa thành bột mịn hình thần câu diệt.

Ta lão Ngụy tốt tính, dễ nói chuyện, đó cũng là điểm người! Thật sự cho rằng thiên hạ thần đạo thứ 3, chính là cái bài trí sao? !

Nhưng ngụy sơn thần làm việc từ trước đến nay ổn thỏa, cố ý lưu lại một cái người sống, xoay người nói: “Hiền đệ, những người này xuất hiện ở đây, liệu tới là có nguyên do, hay là hỏi rõ ràng cho thỏa đáng.” Đang khi nói chuyện nhìn nhau đều phu nhân một điểm, kia phát ra ô uế khí tức dây thừng, lập tức vỡ thành vài đoạn.

Nhìn đều phu nhân một mặt kinh hỉ, vội vàng đứng dậy cung kính hành lễ, “Vân nương bái kiến tôn thượng, bái

kiến sơn thần đại nhân!” Lại nhìn về phía Thanh Liên đạo nhân, dù không biết nó thân phận, nhưng có thể cùng tôn thượng, ngụy sơn thần đồng hành, tự nhiên cũng không phải phàm tục, “Bái kiến tiên trưởng.”

Ngụy Vô Kỵ gật gật đầu, cười nói: “Đứng lên đi, Thanh Liên đạo hữu cảnh giới thông huyền, phu nhân xưng 1 câu ‘Tiên trưởng’, ngược lại là phi thường thỏa đáng.”

Duy nhất còn sống, chính là kia Nguyên Anh cảnh người áo đen, giờ phút này sắc mặt trắng bệch toàn thân run rẩy, “Phù phù” một tiếng quỳ xuống đất, “Tiền bối tha mạng! Tiền bối tha mạng!” Hắn bây giờ, liền chạy trốn suy nghĩ cũng không dám có.

La Quan nhìn, Giang Ninh thành phương hướng, cau mày nói: “Vân nương, ngươi nói trước đi một chút ra sao tình huống.”

Nhìn đều phu nhân cung kính nói: “Về tôn thượng, những người này tối nay tập kích miếu sơn thần, uy hiếp thiếp thân buông ra thần quốc, mặc cho bọn hắn tiến vào Giang Ninh thành, thiếp thân thần giác xúc động, này một nhóm muốn đối La gia bất lợi. Thiếp thân phải tôn thượng sắc phong mới có hôm nay, tự nhiên muôn lần chết lấy bảo đảm Giang Ninh, không ngờ bị đối phương tà ác pháp bảo đánh lén trấn áp.”

Nàng hơi dừng một chút, “Tôn thượng trở về trước đó, người này từng hạ lệnh huyết tẩy La gia.”

Oanh ——

Khủng bố sát ý phá thể mà ra, nhìn đều phu nhân trong lòng 1 sợ, mặt lộ vẻ chấn động, kính sợ, nàng bởi vì cùng nhìn đều núi ở giữa ràng buộc, thần đạo tu hành 1 ngày 1,000 dặm, nhưng cùng tôn thượng so sánh, kém đâu chỉ gấp 10 lần, gấp trăm lần.

Người áo đen kia càng như đặt mình vào núi đao biển lửa, hoảng sợ ngẩng đầu liền nghênh tiếp, La Quan băng ánh mắt lạnh lùng mắt, “Nói, ngươi là ai? Vì sao muốn hại La gia? ! Dám can đảm có nửa câu không thật, muốn ngươi sinh tử lưỡng nan!”

“A… Đại nhân tha mạng… Tiểu nhân là thiên la giáo phái truyền giáo dùng… Phụng… Phụng thiên giơ cao điện trái thần quan chi mệnh làm việc…”

La Quan nhíu mày, thiên la giáo? Trái thần quan? Hắn rời đi Thanh Dương quốc không đến thời gian 2 năm, đây là từ đâu xuất hiện đồ vật? Mà lại đối phương có thể khu động 1 vị Nguyên Anh, mấy vị Kim Đan cảnh tu sĩ, lấy La Quan bây giờ tu vi, từ không xem ở mắt bên trong, nhưng ở biển mây đại lục bắc cảnh, cái này đã là một cỗ đủ để phá vỡ hết thảy, bất khả kháng hoành lực lượng.

“Liên quan tới thiên la giáo, cùng nhiệm vụ của các ngươi, tất cả đều nói ra!”

“Vâng vâng vâng, tiểu nhân tuyệt không dám giấu diếm…”

Một lát sau.

Miếu sơn thần bên ngoài, La Quan chau mày, hắn đã từ đó nhân khẩu bên trong, ép hỏi ra toàn bộ tin tức, dù người này biết có hạn, lại không khó đánh giá ra, ngày này La giáo thế lực cực mạnh.

Nguyên Anh tu sĩ bất quá là tầng dưới chót truyền giáo làm, hướng lên còn có thần điện thần quan, cùng thần điện điện chủ. Mà đây vẫn chỉ là một góc của băng sơn, thiên la giáo cấp bậc cao hơn tin tức, không phải hắn chỉ là truyền giáo làm có thể tiếp xúc đến.

Nhưng có một chút La Quan không nghĩ ra, biển mây bắc cảnh thiên địa linh lực cằn cỗi, thiên la giáo vì sao "Lén lút" tới đây truyền giáo? Mà bây giờ đế đô bên trong, còn có thiên la giáo người, hướng Triệu thị Hoàng tộc tạo áp lực, muốn bị sắc phong làm quốc giáo.

Hừ! Trong đó tất có vấn đề!

Đợi thuận lợi bày ra thời gian kết giới, liền hướng đế đô đi một lần, nhìn ngày này La giáo âm thầm, đến tột cùng đánh cái gì tính toán.

Người áo đen cuống quít dập đầu, "Đại nhân, tiểu nhân biết đến, đã toàn bộ nói cho ngài, còn xin đại nhân giơ cao đánh khẽ, cho tiểu nhân một con đường sống!"

La Quan cười lạnh, cong ngón búng ra kiếm quang lóe sáng, nháy mắt xuyên thủng người này mi tâm, mưu toan động La gia còn muốn mạng sống! ? ! Hắn nghĩ nghĩ, xoay người nói: "Đại ca, liên quan tới ngày này La giáo, ngươi nhưng có ấn tượng? ?"

Ngụy Vô Kỵ lắc đầu, “Ngược lại không từng nghe nói qua, hiền đệ yên tâm, vi huynh sẽ giúp ngươi nghe ngóng việc này, đợi có kết quả liền nói cho ngươi.”

“Làm phiền đại ca.” La Quan gật gật đầu, ngày này La giáo luôn cảm thấy không đơn giản, biết người biết ta mới có thể có chuẩn bị.

Thu thập nỗi lòng, hắn nói: “Thanh Liên tiền bối, đại ca, còn xin 2 vị ở đây hơi các loại, ta về nhà trước bên trong một chuyến, đợi hết thảy chuẩn bị thỏa đáng, lại mời các ngươi đi qua.”

Thanh Liên đạo nhân gật đầu, “La Quan tiểu hữu tự đi là được.”

Ngụy Vô Kỵ nói: “Vừa vặn, vi huynh cùng phu nhân còn có thể nhiều chút thời gian ở chung, hiền đệ không cần sốt ruột.” Hắn quay người, cười nhạt nói: “Không biết phu nhân , có thể hay không hoan nghênh ta cùng Thanh Liên đạo hữu, tại ngươi đạo trường bên trong làm khách?”

Vân nương vội vàng nói: “Sơn thần đại nhân cùng tiên trưởng có thể giá lâm, là thiếp thân vinh hạnh.”

Thấy hết thảy an bài thỏa đáng, La Quan không có lại nhiều nói, chắp tay một cái quay người hướng dưới núi bước đi, rất nhanh liền tới đến Giang Ninh thành bên ngoài. Giờ phút này bóng đêm càng thâm, đỉnh đầu trăng sao óng ánh, hắn ngẩng đầu nhìn một chút, nói khẽ: “Nhất định có thể thành công, đúng không?”

Trăng sao im ắng, ánh trăng bao phủ La Quan thân ảnh, hắn một bước vượt qua tường thành, lại mấy bước rơi xuống về sau, liền đã đi tới La gia.

“Ai? !” Trong bóng tối, vang lên cảnh giác thanh âm.

Bá ——

Bá ——

Tiếng xé gió bên trong, mấy thân ảnh gào thét mà tới, thần sắc khẩn trương như lâm đại địch. Bọn hắn từ đầu đến cuối canh giữ ở La gia xung quanh, trước đó lại không nhận thấy được nửa điểm động tĩnh, người này liền đột nhiên xuất hiện tại cái này bên trong.

La Quan ánh mắt chớp lên, lộ ra mỉm cười, “Từ Tranh, ngươi làm sao tại đây?”

Chỉ còn một cánh tay, phụng mệnh thủ hộ La gia Từ Tranh, con mắt một chút trợn tròn, “Viện trưởng? ! Là viện trưởng trở về! !”

Hắn biểu lộ, nháy mắt trở nên kích động.

“Cái gì? ! Là viện trưởng? ?”

“Không sai, viện trưởng trở về!”

“Đế võ nhất hệ, bái kiến viện trưởng đại nhân!”

Càng nhiều thân ảnh từ trong bóng tối bay ra, thấy rõ La Quan về sau, nhao nhao quỳ xuống đất hành lễ.

La Quan ánh mắt quét qua, những người này phần lớn đều đến từ Đế Võ Hậu Sơn, bây giờ từng cái tu vi lớn tiến vào, như Từ Tranh không ngờ đạt tới luyện khí đỉnh phong, những người còn lại cũng đều tại luyện khí tầng năm trở lên. Chỉ là năm hơn thời gian, tiến bộ của mọi người vượt quá hắn dự liệu.

Nhưng đế võ chung quy là La Quan cây, mắt thấy mọi người càng ngày càng tốt, trong lòng hắn cũng cao hứng, “Tốt, xem ra hơn một năm nay, mọi người qua cũng không tệ lắm, không cần đa lễ, đều đứng lên đi.”

Đế võ mọi người đứng dậy, biểu lộ vẫn như cũ kích động, đang muốn lại nói cái gì, bị La Quan cười đánh gãy, “Đều nhỏ giọng một chút, cách hừng đông không xa, phụ cận có hay không ăn điểm tâm địa phương, ngồi xuống nói chuyện.”

Từ Tranh nói: “Viện trưởng, ngài không về nhà trước sao?”

La Quan nhìn thoáng qua, bao phủ ở trong màn đêm đại trạch, lắc đầu, “Trời lạnh, cha ta thân thể không tốt, liền để hắn ngủ tiếp đi, chờ trời sáng lại trở về.”

—

—

—

—

Chương 574 : Biển mây thiên địa linh khí chi biến

Khoảng cách La gia không xa, có 1 nhà Giang Ninh danh tiếng lâu năm, tên là chuyển phong lâu, chuyên làm sớm một chút sinh ý. Qua canh 3 không lâu sau, bếp sau liền công việc lu bù lên, nóng hôi hổi bên trong chưng màn thầu, bánh bao, bức tranh mùi thơm, liền tại mang theo sương hàn màn đêm ở giữa truyền ra, mang cho người ta mấy điểm ấm áp.

Gã sai vặt ngáp một cái, vừa đem cánh cửa mở ra, liền nghe tới một trận tiếng bước chân, vô ý thức nhìn lại đột nhiên dọa cái run rẩy, liền thấy ô ương ương mười mấy người, chính đại bước mà đến, cái này đêm hôm khuya khoắt điểm, sẽ không phải là nơi nào đến cường nhân a?

Tay thuận run run chân, cân nhắc muốn hay không hô người lúc, đối diện vang lên một tiếng chào hỏi, “Tiểu nhị, thịt bò nhân bánh bánh bao, rau cần thịt heo, còn có gà nước rót canh, tam tiên làm bao các đến 10 lồng, mặn đậu hủ não xách một thùng đến, chúng ta nhiều người tự mình xới là được.”

Điểm này đều là chuyển phong lâu chiêu bài, xem xét chính là nếm qua lão khách, tiểu nhị trong lòng nhất định, bọn người đến gần quả nhiên tại đám người biên giới, nhìn thấy 2 tờ gương mặt quen, từng nhiều lần tới cửa hàng bên trong đóng gói, đường ăn còn thật sự là lần đầu tiên.

Xác định là khách hàng cũ đến nhà, mặc dù hơi sớm điểm, nhưng tiểu nhị tâm ổn xuống dưới, vào bên trong hô 1 cuống họng, “Có khách! Thịt bò, thịt heo rau cần, gà nước rót canh, làm tam tiên các 10 lồng, mặn đậu hủ não một thùng —— “

Một bên ân cần đưa tay hư dẫn, “Chư vị gia đến sớm, không bằng lên lầu hai gần cửa sổ vị trí, chờ chút hướng ta nương nương núi phương hướng nhìn có thể nhìn thấy mặt trời mọc, cũng coi là ta Giang Ninh 1 cảnh.”

“Mặn đậu hủ não có thể uống sao? Đồ chơi kia kéo cuống họng! Tiểu nhi, lại đến một thùng ngọt miệng, nhiều thả đường trắng.” Có người lớn tiếng mở miệng.

“Không sai không sai, ngọt khẩu tài là vương đạo, mặn cái kia có thể uống sao?”

Lại có người phản bác, “Đánh rắm! Mặn đậu hủ não mới là chính tông, thật không hiểu rõ các ngươi khẩu vị, thật sự là lẽ nào lại như vậy!”

Tiểu nhị có chút mộng, hắn dù không có gì kiến thức, nhưng làm chính là nghênh đón mang đến công việc, nhãn lực vẫn có chút. Trước mắt đoàn người này tuổi tác đều không nhỏ, nhìn cử chỉ dáng vẻ quần áo phục sức, đều không giống bình thường, so chuyển phong lâu đông gia lão gia đều muốn có phái, bởi vì mặn miệng, ngọt miệng tranh chấp.

Nhất là để hắn không nghĩ ra chính là, một nhóm người này bao vây lấy, đúng là 1 cái xem ra, rất anh tuấn

người trẻ tuổi, không phải là quận thành công tử ca, đến ta Giang Ninh triều thánh? !

Dù sao từ khi viện trưởng đại nhân, định Thanh Dương quốc tộ truyền thừa về sau, Giang Ninh dù vẫn là huyện trị, địa vị lại siêu nhiên tại bên ngoài. Bất quá người trẻ tuổi kia nhìn xem, làm sao khá quen, giống như là ở nơi nào gặp qua?

Đúng lúc này, người trẻ tuổi hướng hắn xem ra, cười gật gật đầu, “Làm dâu trăm họ, vậy liền đều đến một thùng, thích uống cái nào uống cái nào.”

Đang khi nói chuyện, một đoàn người leo lên lầu 2, tiểu nhi bị đánh gãy suy nghĩ, cười làm lành nói: “Vâng vâng vâng, liền theo công tử nói xử lý.”

Vị trí gần cửa sổ, La Quan ngồi tại chủ vị, Từ Tranh mấy cái tư lịch già nhất, đi theo ngồi tại trên một chiếc bàn. Những người khác quay chung quanh ngồi xuống, đều duỗi cổ, nhìn nếu không phải lo lắng dẫn tới viện trưởng bất mãn, hận không thể trực tiếp đứng ở bên cạnh.

Tiểu nhị lên lầu đưa ăn uống lúc thấy cảnh này, tâm lý không nhịn được cô, xem ra vị thiếu gia này, thân phận rất không bình thường, bận rộn một trận, rất có nhãn lực kình mà nói: “Đúng vậy, chư vị gia sớm một chút dâng đủ, các ngài trước dùng đến, có cần lại gọi ta.”

Chuyển phong lâu sớm một chút, La Quan cũng coi như ăn lớn lên, hôm nay về đến cố hương, nhìn thấy đế võ mọi người, nghe trong trí nhớ mùi thơm, tâm tình của hắn tốt đẹp, cười nói: “Thủ vệ La gia các ngươi cũng bị

liên lụy, hôm nay ta mời khách, đều ăn đi.”

Mọi người chặn lại nói “Không mệt không mệt” “Phần chỗ nên”, cùng La Quan cầm lấy một cái bánh bao, liền thức nhắm bắt đầu ăn, lúc này mới nhao nhao động thủ.

“Viện trưởng, ngài trở về còn đi sao?” Từ Tranh nhịn không được, hỏi trước ra.

Mọi người vểnh tai.

La Quan cười cười, “Lần này trở về là có chút sự tình xử lý, sẽ không đợi quá lâu.”

Thấy mọi người mặt lộ vẻ thất vọng, hắn tiếp tục nói: “Thiên địa bao la vô tận, Thanh Dương quốc chỉ là giọt nước trong biển cả, các ngươi khi cố gắng tu luyện, tranh thủ sớm ngày kiến thức một phen.”

Từ Tranh ánh mắt sáng lên, “Viện trưởng, ngài nhìn ra chúng ta tu vi đi? Không biết chuyện gì xảy ra, 1 năm qua này tu luyện, là càng phát ra thuận lợi, phá cảnh như uống nước… Hắc hắc! Tiếp qua không lâu, ta ắt có niềm tin xung kích Trúc Cơ cảnh.”

“Lão Từ, ngươi đắc ý cái gì? Người ta Vân Sơn so ngươi tiểu nhiều, mới nhập võ đạo Đạp Thiên cảnh hơn 1 năm, liền đã thuận lợi Trúc Cơ!”

“Đúng đấy, trước đó tại kiếm tháp tu hành mấy tiểu bối, như Mục Bắc, Túc Nam, Diệp Phong các loại, cũng đều đến luyện khí đỉnh phong, cách Trúc Cơ không xa vậy.”

La Quan vốn cho rằng Đế Võ Hậu Sơn những người này, tu hành đột nhiên gia tốc, là bởi vì phá rồi lại lập, lại hoặc nhìn đều núi rượu ngon trợ lực, hiện tại nhìn hiển nhiên không phải như thế.

Hắn suy nghĩ một chút, nói: “Các ngươi bây giờ tu luyện, đều cảm giác rất nhẹ nhàng?”

Đế võ mọi người nhao nhao gật đầu.

“Vâng, cũng không biết vì sao, pháp lực tốc độ tăng lên, so trước kia nhanh nhiều.”

“Thời gian 1 năm, liền từ luyện khí tầng 3, đột phá đến tầng thứ 6, ta cũng hoài nghi mình tu luyện ra vấn đề.”

“Tất cả mọi người đồng dạng, một chút võ đạo cấp độ đệ tử, rèn luyện khí huyết tốc độ, cũng tăng lên rất nhiều.”

“Đúng, hơn một năm nay, Thanh Dương quốc ra không ít dĩ vãng, rất nhiều năm khó gặp thiên tài.”

La Quan ánh mắt chớp lên, xem ra không chỉ là đế võ, mà là tại càng lớn phạm vi bên trong, xuất hiện một loại nào đó biến hóa. Tâm tư khẽ động, đại hoang 12 đế kiếm công pháp vận chuyển, trong màn đêm lập tức nhấc lên gió nhẹ, đi lòng vòng cuốn lên lá rụng hướng hắn bay tới.

Quả nhiên là dạng này!

La Quan phất tay, gió đêm lập tức đình chỉ, đón mọi

người ánh mắt, suy nghĩ một chút nói: “Giữa thiên địa có linh khí, ta cùng người tu hành, dẫn nạp linh khí nhập thể, mới có thể bước vào tu hành đại đạo. Nhưng linh khí trong thiên địa, mỏng manh có khác cũng không phải là giống nhau, lấy bản viện bây giờ nhìn thấy, đại khái là càng đi nam đi, tắc thiên địa linh lực càng phát ra nồng đậm, trái lại thì càng thêm cằn cỗi.”

“Bản viện cũng không biết, đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì, nhưng Thanh Dương quốc chỗ thiên địa linh lực, nồng độ so trước đó tăng lên rất nhiều, đây chính là các ngươi tiến hành tu hành, rất cảm thấy nhẹ nhõm nguyên nhân.”

Đột nhiên, một cái ý niệm trong đầu từ đáy lòng hiện lên ——

Thâm bất khả trắc thiên la giáo, đột nhiên tại biển mây đại lục bắc cảnh bố cục, muốn lập xuống đạo thống, hẳn là liền có liên quan với đó? !

“Nguyên lai thiên địa linh lực, không phải cân đối phân bố sao?”

“Biển mây đại lục bối cảnh, đúng là tu hành đất nghèo!”

“Vậy ta các loại, có phải là nghênh đón tình thế hỗn loạn, ngày sau có lẽ có thể có thành tựu? !”

“Tình thế hỗn loạn thường thường mang ý nghĩa không thể khống, thiên địa này, có lẽ có đại biến.”

Mọi người vừa mừng vừa sợ, sắc mặt biến đổi.

La Quan nói: “Hiện tại nhìn, thiên địa linh lực tăng lên, tự nhiên là chuyện tốt, nhưng tương lai có lẽ có một loại nào đó biến cố.” Hắn suy nghĩ một chút, nói: “Bản viện lần này, sẽ lưu lại phương thức liên lạc, như biển mây bắc cảnh có biến, các ngươi nhưng truyền tin cho ta.”

Từ Tranh uống một bát mặn đậu hủ não, lau miệng cười một tiếng, “Mọi người vội cái gì? Viện trưởng nói là chuyện tốt, cho dù có vấn đề, chúng ta còn có viện trưởng ở đây!”

Mọi người cười to, bầu không khí trở nên nhẹ nhõm.

Cùng tiếng cười hơi tán, Từ Tranh mặt lộ vẻ ngưng trọng, nói: “Viện trưởng, Thanh Dương quốc gặp phải phiền toái, chúng ta cũng là bởi vì đây, mới vội vàng đuổi tới Giang Ninh thành, chính là vì để phòng lỡ như.”

La Quan ăn một miếng bánh bao, thản nhiên nói: “Là thiên la giáo a?”

Mọi người giật mình, Từ Tranh trừng lớn mắt, “Viện trưởng ngài biết? ?”

La Quan nói: “Lúc trước cũng không biết, chạy về Giang Ninh lúc, vừa lúc gặp một số người, đang vây công nhìn đều phu nhân miếu sơn thần.”

“Cái gì! ? !” Đế võ đám người thất kinh thất sắc.

Bởi vì năm đó giao tình, mọi người mới tới Giang Ninh lúc, từng tiến đến miếu sơn thần bái phỏng, nhìn thấy

nay không phải tích so nhìn đều phu nhân. Dù nhìn không thấu nó khí tượng, nhưng cũng biết bị viện trưởng sắc phong vị này sơn thần, bây giờ trở nên vô cùng ghê gớm, cảnh giới khó lường.

Lại có người, dám can đảm vây công miếu sơn thần?

La Quan nói: “Yên tâm, đều đã xử lý.” Hắn đảo qua mọi người, “Liên quan tới thiên la giáo, các ngươi biết bao nhiêu?”

Từ Tranh bọn người lắc đầu, “Rất thần bí, giống như là tảng đá khe hở đụng tới, đột nhiên xuất hiện tại Thanh Dương quốc, yêu cầu Triệu thị Hoàng tộc đem nó sắc phong làm quốc giáo. Mấy vị Phó viện trưởng, cùng Vân Sơn… A, hắn bây giờ cũng thành Phó viện trưởng 1 trong, ngài không có ở đây tình huống dưới, phụ trách chủ trì sự vụ ngày thường.”

“Bọn hắn cảm thấy thiên la giáo lai lịch không rõ, hình như có toan tính mưu, đối này biểu thị phản đối, bệ hạ tất nhiên là nghe theo đế võ ý kiến. Nhưng thiên la giáo người cũng không bỏ qua, một mực tại đối Triệu thị Hoàng tộc tạo áp lực, còn từng ý đồ đối đế vũ động tay, lại không biết vì sao lại thối lui.”

La Quan gõ bàn một cái nói, “Xem ra chỉ có thể đi đế đô về sau, lại từ trong miệng những người này, hỏi ra mục đích của bọn hắn.”

Mà lúc này, đêm tối dần dần thối lui, sắc trời bắt đầu sáng lên, chuyển phong lâu nghênh đón một đợt lại một đợt khách nhân, rất nhanh liền náo nhiệt lên.

Nhìn thấy lầu 2 bên cửa sổ, nhiều một đám người xa lạ, phần lớn cẩn thận xem ra vài lần, tuyển những vị trí khác ngồi xuống, ngược lại không làm sao sợ.

Nói nhảm!

Ta Giang Ninh đó là cái gì địa phương? Đây là viện trưởng đại nhân quê quán! Chuyển phong lâu cách La gia, càng là chỉ cách hai con đường, ai ăn gan hùm mật báo, dám ở cái này nháo sự! ? !

Rất nhanh, trời càng sáng hơn, hỏa thiêu ráng mây, xuất hiện tại nương nương núi phương hướng.

“Nhanh mặt trời mọc!”

“Hắc! ! Ngươi đừng nói, ta viện trưởng leo núi phong thần, đổi nhìn đều núi cái tên này về sau, nương nương núi là càng phát ra thần dị, trước đó nào có như vậy mặt trời mọc thịnh cảnh!”

“Đúng vậy a, nghiễm nhiên kim ngày dục hỏa chi cảnh, rất có danh sơn đại xuyên khí tượng.”

Mọi người thấp nghị, tán thưởng bên trong, La Quan quay người nhìn lại, hào quang chiếu vào trên mặt, vì hắn bóng lưng thêm tầng 1 vòng sáng.

Cũng có người chú ý tới, cõng ngồi La Quan, vụng trộm nhìn sang, chỉ cảm thấy người thiếu niên này dáng người thẳng tắp, khí vũ bất phàm.

Ngẫu nhiên có tiểu nương tử, tiểu cô nương các loại, đảo qua La Quan khía cạnh, mặt kia một chút liền đỏ lên, so đám mây càng đỏ.

Chính tâm đầu nhảy loạn lúc, đột nhiên nghe tới reo hò, “Mặt trời mọc lạc!”

Vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, quả nhiên nương nương trên núi, 1 viên mặt trời hoành không xuất thế, vẩy xuống ngàn tỉ Kim Quang, đâm rách giữa thiên địa nhàn nhạt sương mù.

Kia Kim Quang, sơn ảnh, mây mù… Cộng đồng xen lẫn thành, 1 bộ yên tĩnh, xa xăm bức tranh.

La Quan khóe miệng, lộ ra vẻ mỉm cười, đứng lên nói: “Đi thôi, chúng ta về nhà.”

Đế võ mọi người nghiêm nghị hành lễ, “Vâng, viện trưởng!”

Chuyển phong trong lâu, lập tức yên tĩnh.

—

—

—

—

—

Chương 575 : Cha cùng con

Viện trưởng? Cái nào viện trưởng? !

Vô số ánh mắt rơi vào, tấm kia trẻ tuổi anh tuấn trên khuôn mặt, cảm giác quen thuộc cảm giác từ đáy lòng hiện lên, vô ý thức há hốc miệng ba.

“Là La viện trưởng!”

“La viện trưởng về Giang Ninh á!”

Hoa ——

Toàn bộ chuyển phong lâu, tại ban đầu yên tĩnh về sau, đột nhiên trở nên nhiệt liệt, vô số người nhao nhao kích động, một mặt kích động, hưng phấn.

Rất nhanh, tin tức này lấy tốc độ kinh người, từ chuyển phong lâu truyền ra.

La gia đến chuyển phong lâu trên đường, tăng thêm mấy điểm vẻ già nua khổ thúc, một mặt lo lắng đi tới.

Lão gia thể cốt càng phát ra không tốt, từ nhập thu đến nay, liền có nhiều thèm ngủ triệu chứng, khẩu vị cũng không lớn bằng lúc trước. Khổ thúc sáng sớm bắt đầu, là vì mua mấy thứ chuyển phong lâu bánh bao, để lão gia ăn nhiều mấy ngụm.

Đột nhiên, một trận toán loạn, reo hò từ phía trước truyền đến, đánh gãy khổ thúc vẻ u sầu, hắn nhìn lại một chút, “Cái này không năm không tiết, mọi người làm sao rồi? Đi tìm người hỏi một chút.”

“Vâng, khổ thúc.” Gã sai vặt tranh thủ thời gian chen đến đám người bên trong, rất chạy mau trở về, một gương mặt kích động màu đỏ bừng, “Khổ thúc! La Quan thiếu gia, là thiếu gia trở về!”

“Cái gì? !” Khổ thúc một cái giật mình, vội vàng điểm cước nhìn về phía trước, một đám người chính hướng chỗ này đi tới, tuy có chút mơ hồ, nhưng hắn hay là một chút liền nhận ra La Quan, “Là thiếu gia! Quá tốt, thiếu gia trở về!”

Hắn gấp đi 2 bước, lại đột nhiên dừng lại, “Nhanh! Nhanh đi thông tri nhà bên trong!”

Gã sai vặt tranh thủ thời gian xưng phải, thẳng đến trong nhà.

Mà giờ khắc này La Quan mang theo đế võ mọi người, đã đi tới gần, nhìn thấy thần sắc kích động lão bộc, mở miệng cười, “Khổ thúc, ngài làm sao tại đây?”

Khổ thúc trực tiếp quỳ xuống, “Lão nô bái kiến thiếu gia, cung nghênh thiếu gia về nhà!” Viện trưởng là đế võ viện trưởng, là Thanh Dương quốc viện trưởng, nhưng đối La gia lão bộc mà nói, hắn là vĩnh viễn thiếu gia!

La Quan giữ chặt hắn, “Ngài lớn tuổi như vậy, còn quỳ cái gì quỳ? Ta cũng không muốn trở về một chuyến, còn

muốn bị cha ta mắng.” Hắn cười một tiếng, “Ngài còn không có nói với ta đâu, làm sao sáng sớm liền ra rồi?”

Bị thiếu gia lôi kéo, khổ thúc mặt lộ vẻ kích động, “Cái kia… Ta là tới mua bánh bao, chuyển phong lâu mấy thứ chiêu bài, lão gia gần nhất thích ăn…”

La Quan gật gật đầu, “Khổ thúc đừng giày vò, cùng ta cùng nhau về nhà, để người quá khứ mua.”

Trong đám người, đột nhiên đứng ra một tên hơn bốn mươi tuổi, khuôn mặt trắng nõn trung niên nhân, lớn tiếng nói: “La lão gia thích ăn chuyển phong lâu bánh bao, là chúng ta vinh hạnh, không dám trì hoãn viện trưởng về nhà, mời ngài cùng chư vị đi đầu, tiểu nhân lập tức lấy mới ra lồng bánh bao đưa đến phủ thượng!”

Người này, chính là chuyển phong lâu đông gia, đang khi nói chuyện cung kính hành lễ, hồng quang đầy mặt.

La Quan cũng không cự tuyệt, cười gật đầu, “Tốt, vậy liền phiền phức.”

“Không phiền phức! Không phiền phức!” Trung niên nhân cười, cơ hồ lộ ra răng hàm, đưa mắt nhìn La Quan một nhóm đi xa, quay người phi nước đại đến cửa hàng bên trong.

“Nhanh, để tay nghề tốt nhất sư phó điều nhân bánh, tự thân lên xách tay, chưng ra ngay lập tức đưa đến La lão gia trước mặt!”

Chuyển phong lâu đột nhiên công việc lu bù lên, đông

gia đột nhiên nghĩ đến cái gì, dẫn theo áo choàng xông lên lầu 2, vung tay lên, “Còn đứng ngây đó làm gì? Đem viện trưởng đại nhân ngồi qua cái bàn này, dùng bình phong cho vây quanh! Từ nay về sau, đây chính là ta viện trưởng đại nhân chuyên dụng cái, sai đến đâu bên ngoài mở ra.”

Mà bên này, La Quan một nhóm đã đi tới La gia, trước đó gã sai vặt, bằng nhanh nhất tốc độ đem tin tức Thông Bẩm đi lên.

Cho nên mọi người vừa tới đến ngoài cửa lớn, liền thấy La gia trung môn mở ra, La Chấn Sơn cái thứ 1 nhanh chân ra, ánh mắt sáng lên, “La Quan, ha ha, thật là ngươi!”

Phía sau hắn, đi theo Nhị bá, Tứ thúc, Ngũ thúc, cùng một đám La gia trưởng lão, cung phụng, từng cái đều là mặt mũi tràn đầy ý mừng.

“Bái kiến viện trưởng!” Mọi người không dám khinh thường, khom mình hành lễ.

La Quan phất tay áo vung lên, đem mọi người đỡ dậy, “Đại bá không cần như thế, Nhị bá, Tứ thúc, Ngũ thúc, đều nhanh đứng lên đi.” Hắn đảo qua mọi người, “Cha ta thân thể không tốt, liền không để hắn thấy gió, ta đi trước thấy cha ta, chờ chút lại cùng mọi người nói chuyện.”

La Chấn Sơn cười gật đầu, “Tốt, ngươi mau đi đi.”

La Quan nhanh chân tiến vào La gia, khổ thúc chạy

chậm theo ở phía sau, mệt thở hồng hộc. Trên đường đi tất cả hạ nhân, đều cung kính quỳ xuống đất hành lễ, dưới chân hắn không ngừng, đi tới La Chấn Dương chỗ ở.

Liếc mắt liền thấy, khoanh tay hành lang dưới phụ thân, hắn rõ ràng gầy gò rất nhiều, trên đầu tăng thêm mấy điểm tóc trắng, giờ phút này mặt lộ vẻ kích động, “Quan nhi!”

La Quan sải bước, đi đến trước mặt hắn, “Phù phù” quỳ xuống, “Cha, nhi tử trở về!”

La Chấn Dương giữ chặt hắn, “Tốt, trở về liền tốt…” Trên dưới dò xét, thấy La Quan mạnh mẽ ngang giương, dáng người thẳng tắp như thương, tiếu dung càng phát ra xán lạn, “Xem ra con ta cái này 1-2 năm qua còn tốt, cha liền yên tâm.”

La Quan đứng dậy, thuận thế đỡ lấy hắn, “Nhi tử mọi chuyện đều tốt, cha không cần phải lo lắng, bên ngoài gió lớn chúng ta đi vào nói.”

“Tốt, tốt.”

Tiến vào trong phòng, trước đỡ La Chấn Dương ngồi xuống, La Quan cho hắn rót chén trà, nói: “Cha, ngài gần đây thân thể như thế nào?”

La Chấn Dương cười nói: “Hết thảy như lúc ban đầu, không có vấn đề.”

La Quan âm thầm lắc đầu, hắn đã không phải ngày xưa

a Mông, một chút liền nhìn ra phụ thân tinh nguyên tan rã, thể nội khí huyết khô bại, đã có điềm không may. Nhưng lấy tính tình của phụ thân, đây hết thảy là tuyệt sẽ không, đề cập với hắn nửa chữ.

Hắn chỉ coi không biết, cười nói: “Vậy là tốt rồi. Vừa rồi đụng phải khổ thúc, nói ngài thích ăn chuyển phong lâu bánh bao, chờ chút sẽ có người đưa tới, nhi tử bồi ngài ăn điểm tâm.”

Rất nhanh, chuyển phong lâu người liền cung cung kính kính, đem mấy cái cơm hộp đưa đến phủ thượng, khổ thúc dựa theo hai cha con khẩu vị, tuyển một chút đưa vào phòng ăn.

La Chấn Dương tâm tình thật tốt, phá lệ ăn 2 cái bánh bao, uống một bát cháo, “Quan nhi, ngươi một đường đi đường mệt mỏi, nhất định có chút rã rời, đi nghỉ trước đi.”

La Quan lắc đầu, “Nhi tử không mệt, lại bồi ngài nói chuyện.”

La Chấn Dương suy nghĩ một chút, cười gật đầu, hỏi thăm một chút, La Quan rời đi Thanh Dương quốc về sau, chuyện xảy ra.

La Quan lựa lấy trong đó không quá hung hiểm, lại có ý định nghĩ sự tình, nói với La Chấn Dương một chút, như ngày đó linh bích lũy, trong biển đi thuyền thuyền lớn, trong biển cự thú, cùng xa xôi bên ngoài Thiên Thanh đại lục, đáy biển long cung các loại, dù đã qua tân trang, vẫn là để La Chấn Dương không ngừng kinh hô, tán

thưởng.

“Thế gian bao la, chúng ta bất quá giọt nước trong biển cả, như ếch ngồi đáy giếng. Con ta đã có cơ hội, xông vào mây tiêu phía trên, khi tận lãm thế gian đặc sắc, thả không hổ nam nhi một thế!”

Lúc nói chuyện, La Chấn Dương hiếm thấy, mặt lộ vẻ ước mơ, kích động, đây đại khái là hắn một mực đến, dằn xuống đáy lòng mộng tưởng.

Nhưng trước kia một trận biến cố, hắn từ ngang giương quật khởi hăng hái, luân lạc tới không gượng dậy nổi giường bệnh triền miên, vì nuôi dưỡng con trai độc nhất lớn lên, cùng bệnh ma chống lại hao hết tâm huyết, tinh lực, biến thành bây giờ sợ gió sợ hàn, mái đầu bạc trắng bộ dáng.

La Quan lòng chua xót một chút, nắm chặt phụ thân tay, “Cha, ngài lại an tâm tĩnh dưỡng, thế gian này xa so ngươi ta phụ tử, biết được càng thêm chói lọi nhiều màu, đợi nhi tử chưởng một phương thiên hạ, liền dẫn ngài đi vừa xem phương hoa.”

“Ha ha ha! Tốt, con ta thật là chí khí, cha chờ ngươi!”

Còn nói một hồi, thấy La Chấn Dương lộ ra mấy điểm vẻ mệt mỏi, La Quan đứng lên nói: “Đại bá bọn hắn còn ở bên ngoài chờ ta, nhi tử đi nói chuyện, cha ngươi nghỉ ngơi một hồi, ta cơm trưa lại đến cùng ngài cùng một chỗ ăn.”

La Chấn Dương cười nói: “Ừm, đi thôi.”

Cùng La Quan rời đi, khổ thúc cười nói: “Lão gia, thiếu gia triệt để lớn lên a, đã thành 1 cái chân chính nam tử hán, hắn nói tới đây hết thảy, lão nô nghĩ cũng không dám nghĩ.”

La Chấn Dương trầm mặc một chút, thở dài, “Quan nhi nói với ta, nhất định là nhất không hung hiểm sự tình, nhưng cũng nhưng khuy thiên dưới đốm. Tại như vậy kỳ quái, mấy như thần thoại truyền thuyết thế giới, hắn sao lại thuận buồm xuôi gió? Con ta chỗ kinh lịch hung hiểm, sợ là tận ngươi ta suy nghĩ, cũng khó đủ một hai phần mười… Mà hết thảy này, hắn chỉ có thể một mình gánh chịu, là ta cái này làm cha vô dụng, không thể vì hắn che gió che mưa.”

Ngoài viện, La Quan dưới chân hơi ngừng lại, cái mũi chua một chút.

Này về Giang Ninh người người kính sợ, sùng bái, cũng chỉ có phụ thân có thể nghĩ đến, hắn vì đi đến hôm nay, trải qua bao nhiêu hung hiểm. Thiên hạ này, duy nhất không giữ lại chút nào, không cần bất kỳ lý do gì, yêu hắn, bảo vệ hắn, niệm tình hắn… Liền chỉ có phụ thân.

Cha cùng con, giờ phút này tâm tương liên.

Hô ——

Thở ra một hơi, La Quan biểu lộ bình tĩnh lại, ra La Chấn Dương đình viện, xa xa liền thấy La Chấn Sơn cùng Ngũ thúc.

“Những người khác cũng nghĩ qua đến, nhưng ta cảm thấy ngươi khẳng định mệt mỏi, liền không có để bọn hắn

“Tới.” La Chấn Sơn thở sâu, trầm giọng nói: “La Quan, cha ngươi thân thể, không có sao chứ?”

Ngũ thúc cũng nói: “Đúng! Tiểu tử ngươi đột nhiên trở về, chúng ta ngay từ đầu là cao hứng, nhưng lấy lại tinh thần, liền có chút không nỡ.”

La Quan chắp tay, “Đại bá, Ngũ thúc, các ngươi không cần phải lo lắng, lần này ta trở về, chính là vì thân thể của phụ thân… Ân, không có việc gì, các ngươi yên tâm đi.”

La Chấn Sơn mặt lộ vẻ tiếu dung, “Vậy là tốt rồi! Vậy là tốt rồi!” Hắn đối duy nhất bào đệ, là phát ra từ đáy lòng để ý, trân quý.

Hắn nhìn xem La Quan, nói: “Lần này trở về, có thể trong nhà đợi mấy ngày? ? Có sắp xếp gì không? ?”

La Quan lắc đầu, “Đợi không được mấy ngày, còn muốn hướng đế đô đi một chuyến, sau đó liền phải đi.” Hắn hơi 1 cân nhắc, nói khẽ: “Đại bá, Ngũ thúc, có chuyện ta cần, sớm nói cho các ngươi biết.”

Lúc này, đem mục đích chuyến đi này nói ra.

La Chấn Sơn cùng Ngũ thúc trừng lớn mắt, mặt mũi tràn đầy rung động, bày ra thời gian kết giới, chậm lại trong phạm vi nhỏ tốc độ thời gian trôi qua, chuyện này đối với

bọn hắn mà nói, quả thực là lời nói vô căn cứ.

La Quan hắn bây giờ, đến cùng ra sao cảnh giới? Có thể tiếp xúc đến, như thế không thể tưởng tượng nổi cấp độ! Nhưng cũng may 2 người sớm có kinh nghiệm, sẽ không quá nhiều truy hỏi.

“Đã đây là, duy nhất có thể cứu ngươi cha biện pháp, chúng ta từ không ý kiến, ngươi nhìn xem làm là được.” La Chấn Sơn biểu lộ nghiêm túc, “La Quan, ngươi chuẩn bị khi nào động thủ?”

“Đêm nay.” La Quan trên mặt lộ ra bất đắc dĩ, “Cha ta thân thể, đã không thể lại cùng.”

Mỗi một ngày qua, La Chấn Dương đều sẽ càng suy yếu 1 điểm.

“Vội vã như vậy…” La Chấn Sơn sắc mặt biến hóa, hắn nhíu mày trầm mặc một hồi, nói: “Đêm nay, xử lý một trận gia yến đi, huynh đệ chúng ta mấy cái, cùng uống chén rượu.”

“Đại ca!” Ngũ thúc biến sắc, “Tam ca không có việc gì, ngươi cái này…”

La Chấn Sơn khoát tay, “Cứ như vậy quyết định, La Quan, để ta làm một lần chủ, như thế nào?”

La Quan gật đầu.

Trong lòng hắn, làm sao không có một tia bàng hoàng? ? Tung thời gian kết giới có thể thuận lợi bày ra, hắn liền

nhất định có thể, thuận lợi cầm tới Tố Hồn quả sao?
Như lỡ như thất bại…

La phụ giấc ngủ này, liền chính là giấc ngủ ngàn thu! !

“Không! Ta nhất định có thể!”

“Nhất định!”

—

—

—

—

—

—

—

Chương 576 : La gia bí ẩn

Vào đêm, La gia tiệc tối.

Hôm nay không có khách lạ, anh em nhà họ La 5 người một bàn, La Quan uyển cự, cùng mấy vị trưởng bối cùng bàn mời, ở bên cạnh trên bàn ngồi xuống.

Trên bàn có La Dũng, La Ninh, Hứa Thanh Thanh các loại, đều là cùng nhau lớn lên đồng bạn, nhưng bây giờ đối mặt hắn thời điểm, khó tránh khỏi có một ít câu nệ.

Nhân chi thường tình, La Quan cũng không nhiều lời cái gì, chỉ là cười cùng mấy người nói mấy câu, lại uống vài chén rượu, ánh mắt thì một mực đặt ở trên người của phụ thân.

Gặp hắn vẻ mặt tươi cười, cùng các thúc bá uống rượu, đàm tiếu, toát ra một phần hắn chưa từng từng gặp thoải mái, tùy ý.

Ngũ thúc cái thứ 1 uống nhiều, lại khóc lại cười, nói: “Tam ca ngươi là có phúc khí, có thể nuôi ra như thế không chịu thua kém nhi tử, nhất định sống lâu trăm tuổi!”

La Chấn Dương trầm mặc một chút, cười nói: “Nhi tử ta, đích xác rất không chịu thua kém.” Hắn tính cách nội liễm, không yêu thích tấm giương, đây là lần thứ 1 công khai đối La Quan biểu thị tán dương.

Phụ tử nhìn nhau cười một tiếng.

Tiệc tối kết thúc, La Quan vịn La Chấn Dương, trở lại chỗ ở của hắn, rót một chén tỉnh rượu trà đặt ở bên cạnh trên bàn.

“Quan nhi, ngồi.”

La Chấn Dương đưa tay chỉ một chút bên cạnh, chờ hắn ngồi xuống, mỉm cười nói: “Cha thân thể muốn không được, đừng an ủi ta, mình sự tình mình rõ ràng nhất, có thể sống đến hôm nay cha đã rất thỏa mãn, lại không tiếc nuối.”

“Người cuối cùng cũng có vừa chết, ngươi không cần vì thế tự trách, khổ sở, ngày sau đường hảo hảo đi, vạn sự lấy tự thân an nguy làm trọng, biết sao?”

La Quan lắc đầu, “Cha, nhi tử còn chưa thành thân, ngài cũng còn không thể nhìn thấy cháu trai đâu, sao có thể chết?” Hắn thở sâu, nói: “Ngài yên tâm, nhi tử đã an bài tốt hết thảy, tối nay sau ngài đem rơi vào trạng thái ngủ say, đợi tỉnh lại sau giấc ngủ, hết thảy liền đều tốt.”

La Chấn Dương nhíu mày, trầm giọng nói: “Quan nhi, ngươi muốn làm gì? ! Sinh tử mệnh số há có thể nhẹ đổi, cha tuyệt không hi vọng ngươi, vì cứu ta gánh vác áp lực.”

“Cha không cần phải lo lắng…” Đón hắn nghiêm khắc ánh mắt, La Quan bất đắc dĩ nói: “Tốt a, ta lần này đích thật là mời người hỗ trợ, nhưng những người này tình,

nhi tử có thể còn nổi.”

“Người ngay tại Giang Ninh thành bên ngoài, nhi tử mời bọn họ tới, cha gặp một lần liền biết.”

Dứt lời, hắn đứng dậy mở cửa phòng, chắp tay cúi đầu, “Thanh Liên tiền bối, đại ca, mời đi theo đi.”

Bá ——

Linh quang hiện lên, trong viện đã nhiều 2 người, chính là Thanh Liên đạo nhân cùng Ngụy Vô Kỵ, 2 người trước đối La Quan gật gật đầu, riêng phần mình hành lễ.

“Gặp qua La lão tiên sinh.”

“Bái kiến nghĩa phụ!”

Thanh Liên đạo nhân khóe miệng giật một cái, đối ngụy sơn thần da mặt, có càng sâu một lần hiểu rõ.

La Chấn Dương cũng bị cái này âm thanh nghĩa phụ, cho kinh ngạc đến ngây người, “Quan nhi… Cái này… 2 vị này là?”

La Quan ho nhẹ một tiếng, “Cha, vị này là Thanh Liên tiền bối, chính là đương thời tiên đạo đại đức, một vị khác là nhìn đều núi sơn thần Ngụy Vô Kỵ, là nhi tử kết bái huynh trưởng. Lần này, nhi tử chính là mời bọn hắn xuất thủ, giúp phụ thân diên tiếp theo số tuổi thọ.”

Thanh Liên đạo nhân mỉm cười mở miệng, “La lão tiên sinh không cần lo lắng, tại hạ thiếu La Quan tiểu hữu đại

nhân tình, lần này xuất thủ bất quá trả lại mấy điểm mà thôi.”

Ngụy Vô Kỵ thì ngay thẳng nhiều, “Nghĩa phụ! Ta cùng hiền đệ kết nghĩa kim lan, tình như thủ túc, vì ngài xuất thủ chuyện đương nhiên, ngài 10 triệu không cần lo lắng.”

La Chấn Dương gật đầu, hoặc là bởi vì đại nạn sắp tới, hắn bây giờ nhãn lực, ngược lại nhiều mấy điểm khác biệt. Một chút liền nhìn ra, Thanh Liên đạo nhân cùng Ngụy Vô Kỵ, đều không phải phàm tục hạng người, quanh thân hình như có Kim Quang lượn lờ, tản ra vô tận đạo uẩn.

La Quan chắp tay, “Thanh Liên tiền bối, đại ca, mời ở phía trước hơi các loại, cha con ta lại nói mấy câu.” Đang khi nói chuyện, lớn tiếng nói: “Khổ thúc, mời 2 vị quý khách đi phòng trước dâng trà.”

Khổ thúc vội vàng chạy đến, nhìn thấy đột nhiên thêm ra 2 cái người xa lạ, rõ ràng sửng sốt một chút, vội vàng hành lễ, “Vâng, 2 vị quý khách, mời theo lão nô tới.”

“Được.” Thanh Liên đạo nhân, Ngụy Vô Kỵ cười gật đầu, cùng khổ thúc rời đi.

La Quan nói: “Cha, ngài hiện tại yên tâm đi?”

La Chấn Dương chậm rãi nói: “Cuối cùng là vi phụ liên lụy ngươi, như vậy đại nhân vật ân tình, há lại sẽ không có chút nào đại giới.”

La Quan lắc đầu, “Ngươi ta phụ tử một thế, cần gì nói những này? Cha, ngài lời chuẩn bị xong, nhi tử liền giúp ngài nằm ngủ.”

“Chờ một chút!” La Chấn Dương thở sâu, “Quan nhi, vi phụ hỏi ngươi, 2 vị này đều là gì cùng cảnh giới tu hành cao nhân?”

La Quan hơi kinh ngạc, phụ thân như thế nào hỏi thăm những này, suy nghĩ một chút, nói: “Thanh Liên tiền bối tình trạng tương đối đặc thù, cụ thể cảnh giới nhi tử cũng không biết, nhưng ít ra là 1 vị thành tiên cảnh phía trên, đã hoàn thành phi thăng đương thế tiên nhân. Về phần Ngụy đại ca, hắn chính là bên trong châu thiên hạ nhìn đều núi sơn thần, khắp thiên hạ thần đạo ở giữa, đứng hàng thứ 3.”

La Chấn Dương đôi mắt trừng lớn, cứ việc đoán được 2 vị này tuyệt không phải bình thường, lại vẫn bị thân phận của bọn hắn, cho rung động thật sâu.

Đương thời tiên nhân!

Thiên hạ thần đạo thứ 3! !

Hắn thở sâu, trên mặt do dự bất định, như tại làm mấu chốt nào đó quyết đoán.

La Quan cứ việc không hiểu, nhưng cũng chưa mở lời hỏi, yên tĩnh chờ hắn hoàn hồn.

Hồi lâu, La Chấn Dương thở dài một hơi, “Quan nhi, có một việc vi phụ vốn định, đưa vào trong phần mộ, vĩnh

viễn không nói cho ngươi.”

“Nhưng ngươi tốc độ phát triển, tiềm lực, viễn siêu ra vi phụ đoán trước, nếu không biết được trong nhà bí ẩn, chỉ sợ sẽ gặp nguy hiểm.”

La Quan nhíu mày, “Bí ẩn? ? Cha, ngài đang nói cái gì?”

“Quan nhi, cha cho tới nay đều lừa gạt ngươi, mẹ ngươi nàng cũng chưa chết, chỉ là bởi vì một ít nguyên nhân, không thể không rời đi chúng ta.”

“Cái gì? !” La Quan sắc mặt đại biến, “Cha, ngươi nói nương không chết? Đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra?”

La Chấn Dương mặt lộ vẻ hồi ức, hắn đã mở miệng, liền sẽ không lại giấu diếm, “Năm đó, vi phụ rời đi Giang Ninh lịch luyện, ngoài ý muốn cứu một tên bản thân bị trọng thương, hôn mê bất tỉnh nữ tử, liền đem nó mang về nhà bên trong cứu chữa. Sớm chiều ở chung hỗ sinh tình cảm, liền tại gia gia ngươi chủ trì dưới thành hôn, nàng chính là mẹ ngươi, họ Tiêu tên Khánh Dương.”

“Về sau, mẹ ngươi liền sinh hạ ngươi, đây là vì cha đời này hạnh phúc nhất thời gian, nhưng tại ngươi không đến một tuổi thời điểm, trong nhà đột nhiên đến mấy vị ác khách… Mà 1 người trong đó, đúng là mẹ ngươi thân ca ca, phụng mệnh mang nàng trở về.”

Hắn vô ý thức nắm chặt song quyền, biểu lộ lộ ra thống khổ, “Cha khi đó liền biết, thiên địa này rất lớn, có một ít người là chúng ta người bình thường, vĩnh viễn không cách nào đối kháng tồn tại.”

“Vì bảo vệ ngươi ta phụ tử, mẹ ngươi đáp ứng cùng hắn rời đi, cũng nói cho ta không muốn đi tìm nàng, nếu không tất có họa sát thân. Mẹ ngươi trước khi rời đi, nói đợi nàng phá cảnh thành tiên về sau, liền sẽ trở về tìm chúng ta phụ tử, sau đó liền bặt vô âm tín.”

La Quan gầm nhẹ, “Bọn hắn dám cưỡng ép mang ta đi nương, để ngươi cha con ta cơ khổ hơn 20 năm! Một đám hỗn trướng, đáng chết! !”

“Quan nhi! Tiêu gia thực lực cường đại vô song, tuyệt không phải ta cùng có thể chống lại, cha nói cho ngươi những này, là để ngươi có đề phòng, như ngày sau gặp được người Tiêu gia, tuyệt đối không thể bị nhìn thấu thân phận… Kia người của Tiêu gia đối ngươi ta phụ tử, tự hận chi tận xương, năm đó nếu không phải mẹ ngươi lấy cái chết bức bách, cha con ta 2 người đã sớm đã bị Tiêu gia giết chết.”

“Đáp ứng cha! ! Coi như biết hết thảy, cũng đừng đi tìm ngươi nương… Chí ít tại ngươi không cách nào cam đoan, tự thân an toàn trước đó tuyệt không muốn đi, đáp ứng ta!”

La Quan cắn răng, “Vâng, nhi tử đáp ứng ngài!”

La Chấn Dương gật đầu, “Vậy là tốt rồi… Vậy là tốt rồi…” Hôm nay tiệc tối, hắn vốn là lên dây cót tinh thần, lại thêm vừa rồi nỗi lòng kích động, nhắm mắt lại mơ màng thiếp đi.

“Cha, nhi tử hướng ngài cam đoan, tất tìm về mẫu thân,

không để ngươi cả đời cơ khổ!”

La Quan thở sâu, đưa tay hướng La Chấn Dương thể nội, rót vào 1 đạo nhu hòa pháp lực, để hắn ngủ càng thêm dễ chịu, thâm trầm.

Quay người, đi ra ngoài.

—

—

—

—

—

—

—

Chương 577 : Duyên, tuyệt không thể tả

Phòng trước, Thanh Liên đạo nhân, Ngụy Vô Kỵ liếc nhau, đứng dậy đi ra ngoài.

“Khổ thúc, ngài đi nghỉ ngơi đi, bắt đầu từ ngày mai… Được rồi, Đại bá sẽ cùng ngài giải thích, những năm này chiếu cố cha ta, vất vả.”

“Cái này một bình đan dược, dùng riêng hay là cho tiểu bối, bởi ngài tự làm quyết định.” La Quan chắp tay một cái, để khổ thúc rời đi.

Nhìn về phía đi ra Thanh Liên đạo nhân, Ngụy Vô Kỵ, nghiêm túc hành lễ, “Thanh Liên tiền bối, đại ca, phiền phức 2 vị!”

Thanh Liên đạo nhân gật đầu, “La Quan tiểu hữu yên tâm, lão phu tự nhiên hết sức.”

Ngụy Vô Kỵ trầm giọng nói: “Không có việc gì, hiền đệ an tâm chính là.”

La Quan đưa mắt nhìn 2 người, hướng La phụ gian phòng bước đi, phất tay áo vung lên bày ra cấm chế, đem vùng này cùng ngoại giới ngăn cách.

Ngửa đầu nhìn về phía đỉnh đầu óng ánh trăng sao, đưa tay một chỉ điểm tại giữa lông mày, cảm thụ được hơi lạnh dập dờn, hắn nói khẽ: “Nếu có lỡ như, còn xin ngài

xuất thủ, giúp ta phụ thân vượt qua kiếp nạn này.” Trăng sao im ắng, nhưng hắn giữa lông mày hơi lạnh lại nhiều một chút gợn sóng, như một loại nào đó im ắng đáp lại.

Một đêm này, hạt sương ướt nhẹp thái dương, theo sợi tóc nhỏ xuống đầu vai.

La Quan nhìn qua phụ thân chỗ ở, không hề động một chút nào.

Rốt cục tại trời sáng choang, húc nhật đông thăng lúc, La phụ cửa phòng từ bên trong mở ra, Thanh Liên đạo nhân cùng Ngụy Vô Kỵ đi ra.

“La Quan tiểu hữu, lão phu may mắn không làm nhục mệnh.”

Giờ khắc này, La Quan mới chính thức buông lỏng một hơi, khom người cúi đầu, “Đa tạ Thanh Liên tiền bối, đa tạ đại ca!”

Ngụy Vô Kỵ nhếch miệng cười một tiếng, “Trong kết giới, thời gian tốc độ chảy chậm lại hẹn gấp trăm lần, ta lại làm nghĩa phụ lưu lại 1 đạo sơn tinh bản nguyên, chí ít 20 năm thân thể không ngại, tiểu đệ yên tâm chính là.”

“Ừm.” La Quan mấy bước phóng ra, đứng tại ngoài cửa phòng, hắn có thể nhìn thấy trên giường, đang chìm ngủ say đi La phụ, nhưng trước mắt ánh mắt lại trở nên mơ hồ không rõ, thấy lâu thậm chí để người ngực ngột ngạt, sinh ra một loại mâu thuẫn xung đột cảm giác.

Hắn biết, đây là thời gian kết giới nguyên nhân.

Thanh Liên đạo nhân thanh âm vang lên, “La Quan tiểu hữu, bởi vậy kết giới là lão phu, cùng ngụy sơn thần liên thủ bày ra, cuối cùng cũng có một chút tệ nạn, trong đó nghiêm trọng nhất một điểm, chính là kết giới bản thân tương đối yếu ớt. Cho nên tốt nhất là, ngoài định mức thêm tầng 1 phòng hộ, để tránh ngoài ý muốn nổi lên.”

Ngụy Vô Kỵ cười nói: “Việc này, vi huynh có thể ra chút khí lực.” Hắn đưa tay một điểm ngoài thành nhìn đều núi, phàm nhân ánh mắt bên ngoài, đỉnh núi miếu sơn thần bên trên, lập tức bộc phát ra ngập trời thần quang, phóng lên tận trời như cấu kết thiên địa, cùng xa xôi bên ngoài nơi nào đó tương liên.

1 đạo sơn ảnh từ đó nổi lên, nguy nga vô tận kéo dài tuyệt đối bên trong, như nhưng bằng sức một mình, liền đem thiên địa tách rời.

Chính là thiên hạ núi hồn, bên trong châu thiên hạ toà kia nhìn đều núi!

Bá ——

Sơn ảnh rơi xuống, dung nhập Giang Ninh thành bên ngoài nhìn đều trong núi, Ngụy Vô Kỵ cùng Vân nương ở giữa, đã sớm thần đạo khí tức tương liên, núi này ảnh trực tiếp dung nhập thế núi, chỉ nghe “Oanh minh” tiếng vang từ đó truyền ra, thế núi dù chưa bay vụt, lại càng nhiều mấy điểm thẳng tắp tuấn tú.

Nghiễm nhiên đã thành danh sơn đại xuyên chi thế!

“Tốt.” Ngụy Vô Kỵ thu tay lại, cười nói: “Có cái này một sợi nhìn đều núi núi hồn, đủ che chở Giang Ninh, hiền đệ yên tâm chính là.”

Thanh Liên đạo nhân đáy mắt, hiện lên một tia chấn kinh, cái này một sợi núi hồn phân lượng, xa không phải Ngụy Vô Kỵ biểu hiện như vậy phong khinh vân đạm.

Xem ra, ngụy sơn thần là chuẩn bị, tại trên người La Quan dưới trọng chú…

Bất quá nghĩ đến Nữ đế cùng Đồ Tư Tư, thậm chí còn có mấy đạo khó lường khí cơ, xen lẫn sau lưng La Quan, cái này lại trở nên đương nhiên. Dù sao thần đạo con đường gian nan, ngụy sơn thần muốn tránh thoát giam cầm, thành tựu du lịch thần chi cảnh, từ muốn chuẩn bị sớm.

Vậy hắn đâu? Dù từ vĩnh ám bên trong trở về, mượn tam thập lục phẩm Hỗn Độn Thanh Liên giáng lâm hiện thế, nhưng lại có mấy phần chắc chắn nhưng khôi phục như lúc ban đầu?

Suy nghĩ lưu chuyển, Thanh Liên đạo nhân đưa tay, “Ông” một tiếng kiếm minh, tại Ngụy Vô Kỵ, La Quan vang lên bên tai, 2 người vô ý thức ngẩng đầu, liền thấy cửu thiên chi thượng có 1 kiếm ảnh rơi xuống, dung nhập La gia đại trạch nơi nào đó, cứ thế biến mất không gặp.

La Quan mặt lộ vẻ kinh ngạc.

Cái hướng kia là, tổ trạch? !

Một cái ý niệm trong đầu đột nhiên từ đáy lòng hiện lên, chẳng lẽ nói…

“Ừm? !” Thanh Liên đạo nhân cảm thấy giật mình, nơi đây lại có một nơi, cùng hắn tồn tại ràng buộc. Hơi 1 cảm ứng hắn mặt lộ vẻ cảm khái, mỉm cười nói: “Vốn là muốn lưu lại 1 kiếm, tăng thêm mấy điểm bảo hộ, không ngờ lão phu cùng các ngươi La gia, lại vẫn có khác nguồn gốc.”

Bá ——

Hắn một bước phóng ra, biến mất không thấy gì nữa.

Ngụy Vô Kỵ cười nói: “Thanh Liên đạo hữu hẳn là từng tới cái này bên trong không thành? Hiền đệ, chúng ta cũng đi qua nhìn một chút.” Hắn phất tay áo vung lên mang La Quan đuổi theo, sau một khắc 3 người thân ảnh xuất hiện tại La gia tổ trạch bên ngoài.

Thanh Liên đạo nhân đẩy cửa vào, giờ phút này mặt trời mọc, ánh nắng chiếu xuống tiến đến, xuyên qua cửa sổ vẩy xuống pha tạp quang ảnh, hắn nhẹ nhàng thở dài, “Không ngờ là thật sự nơi này…”

Ánh mắt đảo qua xung quanh, hắn nói khẽ: “La Quan tiên tổ mua xuống nơi đây, cũng làm thành tổ trạch, coi là thật phúc duyên thâm hậu, khó trách sẽ xuất hiện La Quan tiểu hữu, như vậy thiên kiêu hậu bối.”

La Quan đột nhiên nói: “Thanh Liên tiền bối, hẳn là nơi đây lưu kiếm giả, chính là ngài sao?”

Thanh Liên đạo nhân ánh mắt sáng lên, ngẩng đầu nhìn đến, “Nghe La Quan tiểu hữu lời ấy, cho là đã tìm được, nơi đây hư không lưu kiếm… Ha ha ha, vậy ta ngươi ở giữa, ngược lại thật sự là là duyên phận thâm hậu.” Người tu hành dù phần lớn lo liệu một phần, mệnh ta do ta không do trời ý chí, nhưng cũng tin tưởng trong cõi u minh duyên phận.

Hắn tiếu dung ở giữa lộ ra thân cận, “Cực kỳ lâu trước đó, tại hạ du lịch thiên hạ, tìm kiếm mài kiếm thời cơ, Vu mỗ ngày tại thâm sơn hoang dã chỗ, tìm được một chỗ tiểu viện, cũng ở trong đó cảm nhận được, một phần cường đại vô cùng kiếm ý. Ở đây bế quan 300 năm, cuối cùng bước ra mấu chốt một bước, vũ hóa mà thành tiên.”

“Tiểu viện kia, chính là bây giờ La gia tổ trạch, đáng tiếc ung dung mấy chục ngàn năm, sớm đã thương hải tang điền, nay từ vĩnh ám bên trong trở về, mở ra tân sinh thời khắc, không ngờ đi tới chỗ này tiểu viện. Duyên một chữ này, coi là thật tuyệt không thể tả!”

La Quan khom người cúi đầu, nghiêm túc hành lễ, “La Quan, bái tạ Thanh Liên tiền bối! Lúc trước, La gia gặp kiếp nạn, tiểu tử mới vào tu hành chi đồ, cùng đường mạt lộ lúc chính là được, tổ trạch bên trong hư không giấu kiếm, mới có thể thay đổi thế cục hóa giải nguy cơ.”

Giờ phút này, hắn đối thế gian duyên phận, cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Càng cảm thấy khiếp sợ là, La gia toà này tổ trạch,

không ngờ truyền thừa mấy chục ngàn năm… Không, thậm chí càng thêm lâu đời dài dằng dặc.

Thanh Liên đạo nhân tìm tới nó lúc, khu nhà nhỏ này liền đã tồn tại!

“Ha ha ha! Năm đó lão phu ở nơi này thành đạo, liền lưu lại 1 đạo kiếm ảnh, đặt vào hư thực ở giữa, cũng là vì hướng khu nhà nhỏ này chủ nhân ngỏ ý cảm ơn. Dù sao như không có đạo kiếm ý kia chỉ dẫn, lão phu không biết còn muốn bao nhiêu năm, mới có thể kham phá đại đạo, này quả thật nửa sư chi ân.”

“Đáng tiếc, cho đến lão phu rời đi, cũng không có thể lĩnh ngộ được, vậy lưu giấu tại âm dương ở giữa, có thể xưng bất hủ 1 kiếm.”

Thanh Liên đạo nhân lắc đầu, lộ ra mấy điểm tiếc nuối.

Hắn tự nhận là kiếm đạo thiên phú kinh diễm, Nữ đế 1 câu giới này bản kỷ nguyên kiếm đạo trước 5, như thế nào thuận miệng nói một chút mà thôi? Nhưng chung quy vẫn không thể nào ngộ ra, tiền bối đại năng lưu kiếm, nếu không năm đó thiên linh chi địa đại kiếp, hoặc chính là khác 1 kết quả.

Quả nhiên là dạng này!

Thanh Liên đạo nhân lưu lại hư thực 1 kiếm, nhưng kia tàn quyển kiếm đạo truyền thừa, lại không phải bút tích của hắn.

Hơi 1 do dự, La Quan đưa tay, Dạ Yến kiếm rơi vào

trong tay.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, kiếm thế ngậm mà không phát, tự có khí cơ lưu chuyển.

Kiếm này, bình trảm âm dương, dựng thẳng đoạn xuân thu!

Thanh Liên đạo nhân mặt lộ vẻ chấn kinh, thất thanh nói: “Ngươi lại được kiếm này truyền thừa!”

Hắn biểu lộ, cực kỳ ngoạn mục.

Khó trách có thể bị đông đảo đại lão chọn trúng, vứt bỏ hết thảy không đề cập tới, liền chỉ là cái này kiếm đạo thiên phú, liền có thể xưng phong hoa tuyệt đại!

Nhất là, La Quan bây giờ mới là tu vi bực nào? Mà hắn lúc trước, là lấy đương thời kiếm tiên thân phận lĩnh hội, đều không thể ngộ ra.

Ở trong đó chênh lệch, nhưng dòm đốm.

“Ừm, vãn bối phải hư không giấu kiếm về sau, lại về một lần tổ trạch, chẳng biết tại sao liền được, một kiếm này truyền thừa.” La Quan suy nghĩ một chút, nói: “Như Thanh Liên tiền bối đối kiếm này có hứng thú, vãn bối nguyện vì ngài thi triển, có thể cung cấp tham tường.”

Thanh Liên đạo nhân liên tục khoát tay, “Không thể! ! Không thể! ! Tiền bối đại năng lưu kiếm, bản thân chính

là khảo nghiệm, La Quan tiểu hữu có thể được truyền thừa, là ngươi tự thân duyên phận, lão phu sao dám ngấp nghé.”

Hắn ngữ khí hơi ngừng lại, chậm rãi nói: “Lưu kiếm tiền bối đối ta có nửa sư chi lễ, mà La Quan tiểu hữu được kiếm này, tất nhiên là tiền bối đệ tử. Như tiểu hữu không chê, lão phu liền khinh thường, gọi ngươi một tiếng sư đệ như thế nào?”

“A…” La Quan giật mình, vô ý thức nghĩ đến Du Tùng Tử, xưng hô thế này? Bối điểm chẳng lẽ không phải loạn.

Nhưng Thanh Liên đạo nhân ánh mắt nóng bỏng, liền kém hơn đến án lấy hắn gật đầu, La Quan cái kia bên trong có thể cự tuyệt, “… Tiểu đệ, bái kiến sư huynh.”

Thanh Liên đạo nhân cười to, “Ha ha ha! Tốt! Tiểu sư đệ mau mau xin đứng lên, hôm nay được ngươi xưng 1 câu sư huynh, lão phu hi vọng!”

Ngụy Vô Kỵ trên mặt, lộ ra rõ ràng ao ước, chắp tay nói: “Chúc mừng Thanh Liên đạo hữu! !”

Thấy La Quan không hiểu, hắn truyền âm nói: “Hiền đệ, nơi đây lưu kiếm đã nhưng truyền thừa, thì cho thấy lưu kiếm tiền bối vẫn chưa vẫn lạc, ngươi một tiếng này sư huynh, liền để Thanh Liên đạo nhân cùng kiếm đạo đại năng giả, có nửa sư tình nghĩa, hắn tự nhiên hưng phấn không thôi.”

Trong giọng nói, chua chua một mảnh.

Thì ra là thế…

La Quan ngầm cười khổ, hắn đây coi là không tính là bị Thanh Liên đạo nhân cho tính toán rồi? Nhưng nghĩ lại lại nghĩ, hắn cái này được truyền thừa “Đệ tử”, cũng còn không có bị để ý tới qua, hắn cái này cứng rắn đụng lên đến thật hữu dụng sao? ? Tỉ lệ lớn là không vui một trận.

Thanh Liên đạo nhân nhìn lướt qua ngụy sơn thần, hình như có phát giác nhưng lại chưa biểu lộ, mỉm cười nói: “Tiểu sư đệ, không biết tiền bối nhưng từng…”

La Quan lắc đầu, chi tiết nói: “Về sư huynh, tiểu đệ phải kiếm này truyền thừa, đã có thời gian một, hai năm, không từng có cảm giác.”

“A a, không sao không sao! Tiền bối gì cùng tồn tại, nhắm mắt chính là 100 năm, chỉ là 1-2 năm thời gian, nhất định là còn chưa phát giác.” Thanh Liên đạo nhân ho nhẹ một tiếng, chân thành nói: “Nếu có 1 ngày, tiền bối thần niệm giáng lâm, nhờ sư đệ nhất thiết phải cho ta biết một tiếng, vi huynh vô cùng cảm kích.”

Ngụy Vô Kỵ tranh thủ thời gian nhấc tay, “Cái kia, vi huynh đối kiếm đạo, cũng là cảm thấy rất hứng thú… Hiền đệ nhưng tuyệt đối không được nặng bên này nhẹ bên kia.”

La Quan cười khổ, “Tốt, tiểu đệ ghi lại.”

Thanh Liên đạo nhân quét Ngụy Vô Kỵ một chút, Ngụy Vô Kỵ mỉm cười lấy đúng, ánh mắt im ắng giao phong.

“Không muốn mặt!”

“Ha ha, mượn huynh đệ của ta cứng rắn nhận sư tôn, ngươi muốn mặt? !”

Hữu nghị thuyền nhỏ, nói lật liền lật.

Chương 578 : Thế trấn Thanh Dương, chư tà tránh lui

Thấy bầu không khí không đúng, La Quan nói: “Tiếp xuống tiểu đệ còn muốn tiến về Thanh Dương quốc đế đô một chuyến, xử lý một ít chuyện, liền không làm phiền phiền 2 vị huynh trưởng.”

Thanh Liên đạo nhân cười gật đầu, “Sư đệ đi làm việc chính là, lão phu trước lưu tại Giang Ninh, bảo đảm thời gian kết giới vận chuyển bình thường, đợi sư đệ làm xong chúng ta sẽ cùng nhau trở về.”

Hắn ngẩng đầu nhìn đến, “Ngược lại là ngụy sơn thần, chấp chưởng thiên hạ núi hồn đứng đầu, hay là không nên rời đi quá lâu, để tránh hao tổn thần đạo tu hành.”

Ngụy Vô Kỵ gạt ra tiếu dung, “Đa tạ Thanh Liên đạo hữu nhắc nhở.”

Thiên hạ thần đạo, không đến du lịch thần cuối cùng khó tự do!

Thật sự là hắn nên trở về đi, hít một hơi, chắp tay nói: “Hiền đệ, lần này quan sát Thanh Liên đạo hữu bố trí thời gian kết giới bố trí, vi huynh có chút tâm đắc, đem nhìn lại đều núi bế quan một đoạn thời gian, không biết lần sau gặp lại chính là năm nào tháng nào.”

Lấy Ngụy Vô Kỵ cảnh giới, một lần bế quan ngắn thì mấy năm lâu là mấy trăm năm, cũng vô định số.

La Quan mỉm cười, “Tiểu đệ ở đây trước chúc mừng đại ca, cố gắng tiến lên một bước! Hoặc tương lai ngày nào đó, tiểu đệ đem tiến về bên trong châu thiên hạ, đến lúc đó tất tiến về nhìn đều núi, tiếp huynh trưởng.”

“Ha ha ha! Tốt, kia vi huynh ngay tại nhìn đều núi, cùng hiền đệ đến.” Ngụy Vô Kỵ thoải mái cười một tiếng, lại đối Thanh Liên đạo nhân chắp tay một cái, “Đi.”

Bá ——

Hắn một bước phóng ra, biến mất không thấy gì nữa.

Thanh Liên đạo nhân mỉm cười, “Ngụy sơn thần thoải mái không bị trói buộc, rất có thượng cổ du lịch thần khí tượng, hoặc ngày sau coi là thật có thể, thoát khỏi thiên hạ núi hồn thời hạn.” Dứt lời, hắn nhìn về phía La Quan, “Sư đệ tự tiện chính là, vi huynh xúc cảnh sinh tình, liền tại nhà ngươi tổ trạch ở lại mấy ngày.”

La Quan chắp tay, “Phiền phức sư huynh.”

Lại đi nhìn thoáng qua La Chấn Dương, xác định không có vấn đề, La Quan từ trong nhẫn chứa đồ, lấy ra một bộ trận bàn, trận kỳ, đem La phụ chỗ đình viện, hoàn toàn đặt vào trận pháp phạm vi, lấy bảo đảm sẽ không có người ngộ nhập trong đó. Về phần ngoại địch xâm phạm, có hi vọng đều núi một tia núi hồn cùng Thanh Liên đạo nhân lưu kiếm, có thể vạn vô nhất thất.

Quỳ xuống đất, La Quan dập đầu, “Cha, nhi tử bái biệt!”

Đứng dậy, hắn bước nhanh mà rời đi.

Hôm qua đã cùng Đại bá, Ngũ thúc nói qua, La Quan không có lại cùng La gia chúng nhân nói đừng, mấy bước bước ra Giang Ninh thành bên ngoài.

Bá ——

Phong lôi song dực triển khai, La Quan phóng lên tận trời.

…

Thanh Dương quốc, đế đô!

Hôm nay lớn triều hội, Nữ đế triệu kiến quần thần, nghị định quân cơ đại sự.

“Bệ hạ, tây cảnh Ngụy quốc dị động, đại quân đẩy tiến vào 100 dặm, bắn tên truyền tin —— nói, không phụng thiên la người, tức là dị đoan!”

“Nam cảnh, đông cảnh, ngô, tuần 2 nước đại quân, cũng tại điều động.”

“Bệ hạ, Trung Sơn quốc quốc chủ, có thân bút thư đưa đạt, khuyên nhủ bệ hạ thờ phụng thiên la, chớ có sai lầm.”

Trong đại điện, theo từng đạo thanh âm vang lên, bầu không khí trở nên ngưng trọng, túc mục.

Thiên la giáo!

Cái này giáo phái đột nhiên xuất hiện tại biển mây đại lục bắc cảnh, thế lực phát triển tấn mãnh, gần như lấy liệu nguyên chi thế, không ngừng hướng ngoại khuếch trương. Thông qua hôm nay triều hội, các phương hội tụ tin tức nhìn, Thanh Dương xung quanh số nước lại cơ hồ đều đã luân hãm, phụng thiên la làm quốc giáo.

Hôm nay tại triều mọi người càng là biết được, bây giờ trong đế đô, đang có 1 vị thiên la giáo đại nhân vật, ngay tại cùng đế cung trả lời chắc chắn.

Một tên lão thần tiến lên, trầm giọng nói: “Bệ hạ, thiên la giáo thần bí khó lường, đã có nhất thống thiên hạ giáo phái đại thế, bây giờ mang theo xung quanh số quốc chi uy hoành ép, 1 cái ứng đối vô ý, thế cục tất khó mà thu thập.”

“Không sai, ta Thanh Dương quốc còn cần sớm cho kịp làm ra ứng đối, chuẩn bị bất trắc.”

“Hừ! Thiên la giáo lại như thế nào? Chỉ là một phương giáo phái, hẳn là liền nghĩ áp đảo ta Thanh Dương quốc? ! Đừng quên, chúng ta có đế võ học viện!”

“Thần nghe nói, thiên la giáo thế lực cường đại, không phải nhất quốc chi lực có thể kháng, mời bệ hạ nghĩ lại! !”

Cư dời khí nuôi dời thể, đăng lâm đại vị Kim Nhã, hôm nay một bộ màu đỏ nữ hoàng váy dài, kim văn vì sức

hiển thị rõ ung dung, tôn quý.

Giờ phút này khẽ nhíu mày, đảo qua trong điện mọi người, chậm rãi nói: “Trẫm đã liền thiên la giáo sự tình, mấy lần thỉnh giáo tại đế võ, mấy vị Phó viện trưởng đều nói, thiên la giáo phái lai lịch không rõ, cử động lần này tất có mưu tính, sắc phong quốc giáo sự tình, tuyệt đối không thể đi.”

“Là lấy, trẫm quyết ý từ chối! !”

Đại điện đột nhiên yên tĩnh, không ít người trên mặt lộ ra lo lắng, cự tuyệt thiên la giáo sợ muốn liên tục xuất hiện gợn sóng, cũng không biết đối phương sẽ có như thế nào phản ứng?

Đúng lúc này, 1 đạo đạm mạc thanh âm, đột nhiên truyền vào đại điện, “Triệu thị Nữ đế, bản tọa khuyên ngươi nghĩ lại, chớ có khư khư cố chấp.”

“Thờ phụng thiên la, mới là đại đạo!”

Bình tĩnh thanh âm truyền vào trong tai, liền như cuồn cuộn kinh lôi, chấn động đến mọi người sắc mặt trắng bệch. Hãi nhiên quay người liền thấy đế đô trên không, xuất hiện một tên nam tử trẻ tuổi, người mặc một bộ kim sắc thần quan trưởng bào, tại ánh nắng chiếu rọi xuống chiếu sáng rạng rỡ, chính chân đạp hư không hướng đế cung mà tới.

“Thiên la giáo, trời giơ cao trái thần quan!”

“Lớn mật, người này hẳn là còn dám, trực tiếp bức thoái

vị không thành?”

“Không biết sống chết!”

Trong đại điện, Thanh Dương quốc triều thần gầm thét.

Cùng lúc đó, đế cung các nơi linh quang hiện lên, nương theo lấy cơ khuếch trương chuyển động phát ra thanh âm, vô số đạo lăng lệ khí cơ khóa chặt trái thần quan.

“Phóng! !”

Quát khẽ một tiếng, vô số lóe ra linh quang tên nỏ, lấy bôn lôi tốc độ ầm vang mà tới. Nhưng tiếp xuống một màn, lại làm cho đế cung nội mọi người trừng to mắt, như rơi vào hầm băng.

“Minh ngoan bất linh!” Trái thần quan quát khẽ, khóe miệng bộc lộ một vòng uy nghiêm, phất tay áo vung lên đầy trời kình nỏ đều đình trệ. Sau một khắc lấy càng kinh người hơn tốc độ nổ bắn ra mà quay về, “Ầm ầm” tiếng vang nương theo lấy tiếng kêu thảm thiết, trong không khí huyết tinh tràn ngập.

Chỉ phất tay áo vung lên, liền cơ hồ phá hủy, toàn bộ đế cung phòng ngự hệ thống, đây là cường đại cỡ nào mà kinh khủng cảnh giới! !

Trái thần quan ngẩng đầu, hờ hững ánh mắt như vượt qua không gian, rơi vào triều hội đại điện, “Triệu thị Nữ đế, thiên la có đức hiếu sinh, nếu ngươi giờ phút này cúi đầu, nhập bản tọa môn hạ lĩnh truyền giáo làm chức, dốc lòng lĩnh hội 3 năm, hôm nay hạo kiếp có thể miễn.”

Hắn đáy mắt, hiện lên một tia cực nóng.

Hoàng nữ, Hoàng hậu hắn đều thưởng thức qua, tại nơi hoang vu này nhân đạo chi lực mất hết, những cái kia tôn quý nữ tử, mặc hắn cho lấy cho đoạt. Nhưng Nữ đế, trái thần quan là lần đầu tiên gặp được, lại quốc sắc thiên hương có vô tận phong lưu vận vị, càng cùng hắn tu hành đại đạo tướng quản.

Thiên địa tình thế hỗn loạn sắp tới, biển mây đại lục “Bĩ cực thái lai”, mà cái này Thanh Dương quốc cực khả năng, liền ở vào tình thế hỗn loạn điểm trung tâm. Nếu có được đến nữ hoàng, hấp thu một thân đạo khí số, có thể lát thành đại đạo đường bằng phẳng, tương lai thành tựu không thể đoán trước.

Kim Nhã biến sắc, lạnh giọng nói: “Đế võ trấn thủ ở đâu?!”

Hưu ——

Hưu ——

Hưu ——

Tiếng xé gió liên tiếp vang lên, lần lượt từng thân ảnh xông vào giữa không trung, ngăn tại trái thần quan trước đó.

Cầm đầu 3 người, chính là Vân Sơn, người đọc sách cùng vương tôn.

Vân Sơn một bước hướng về phía trước.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh từ trong cơ thể hắn bộc phát, vô tận sắc bén trùng thiên, tuy chỉ có Trúc Cơ trung cảnh tu vi, phóng thích uy áp lại có thể so Kim Đan.

Kiếm ý!

Khổ tu kiếm đạo mấy chục năm, phùng thiên địa đại biến thời cơ, tại khí vận lưu chuyển ở giữa, Vân Sơn cuối cùng thấy được kiếm đạo chi huyền diệu.

Người đọc sách tay cầm sách, cong ngón búng ra lại có kiếm minh truyền ra, lại 1 đạo kiếm ý phóng lên tận trời. Hắn tuy không phải kiếm tu lại đọc sách vạn quyển, từ ngộ một môn kiếm ý truyền thừa, lấy sách văn tự làm kiếm, tự thành một phương truyền thừa.

Vương tôn tư lịch nhất cạn, lại chết loại phát sinh cơ, là trời sinh kiếm chủng tử, cái này một hai năm bên trong tu hành càng là đột bay mãnh tiến vào.

Ông ——

Đạo thứ 3 kiếm ý, bay thẳng cửu tiêu.

“Đế võ học viện thế trấn Thanh Dương, chư tà tránh lui!” 3 người hét lớn, kiếm minh cuồn cuộn xen lẫn, hội tụ kinh thiên chi thế.

—

—

—

—

—

—

—

Chương 579 : Tinh biển ngừng, Đạo tôn hiện

Trái thần quan con ngươi co rụt lại, mặt lộ vẻ ngưng trọng.

Kiếm ý!

Lại một lần tính, liền xuất hiện 3 cái.

Dù trước mắt 3 người lấy cảnh giới tu hành mà nói, hắn thấy không đáng giá nhắc tới, nhưng phải biết 3 người này xuất thân biển mây bắc cảnh.

Tại nơi hoang vu này, linh lực cằn cỗi đại đạo không trọn vẹn, muốn lĩnh ngộ kiếm ý càng khó hơn thêm khó.

Như tại bên trong châu thiên hạ, trước mắt 3 người tất nhiên đều là, 1 cùng 1 kiếm tiên hạt giống, tương lai bất khả hạn lượng!

Mà bọn hắn, đều là đế võ học viện người.

Đạo tôn pháp chỉ —— thiên địa đem biến, khí vận lưu chuyển, thiên la sớm bố cục chắc chắn ứng vận mà lên, thành tựu bất thế sự nghiệp vĩ đại.

Động lòng người lực cuối cùng cũng có cuối cùng, há có thể tính hết thiên cơ? Ở thiên địa đại biến cục bên trong, nên có số mệnh bất phàm người theo thời thế mà sinh, đem dẫn dắt lần này thiên địa đại biến.

Hẳn là đế võ học viện, chính là này kỷ nguyên thiên mệnh 1 trong? !

Vừa nghĩ đến đây, trái thần quan trong lòng sát cơ rực, thiên la giáo muốn ứng vận mà lên, thiên mệnh sở quy người tất nhiên là nó cái đinh trong mắt, cái gai trong thịt.

Lần này truyền giáo dù Đạo tôn nghiêm mệnh, ở thiên địa đại biến chưa từng sáng tỏ trước, không được làm to chuyện, để tránh dẫn tới chú ý, lại còn có 1 đạo mật lệnh, chỉ hạn thần quan trở lên cũng biết —— như gặp thiên mệnh người, thà giết lầm chớ không tha lầm!

Cũng không phòng thủ tới lệnh, thi phích lịch thủ đoạn, hủy đạo thống cướp đoạt khí vận.

Chính là lập tức!

“Chư tà tránh lui? Hừ! Đế võ học viện thật là lớn gan, dám xem thường thiên la, vu hãm ta giáo truyền thừa, tội lỗi muôn lần chết!”

Trái thần quan đôi mắt uy nghiêm, “Hôm nay, trời giơ cao trái thần quan ở đây, tận tru đế võ một mạch!”

Hắn đưa tay, hướng về phía trước nhấn một cái.

Oanh ——

Hình như có vô số đại nhật quang mang, từ bốn phương tám hướng hội tụ, ở trong hư không ngưng kết, hóa

thành hừng hực Liệt Dương chi hỏa, lấy phúc thiên chi thế ầm vang rơi xuống.

Vào thời khắc này, một tiếng kinh thiên kiếm minh, có xích hồng kiếm ảnh từ Đế Võ Hậu Sơn mà đến, sát na giáng lâm đến đế cung trên không, mang theo vạn quân chi lực chém xuống.

Phúc thiên biển lửa dưới một kiếm này, bị trực tiếp một phân thành hai, trái thần quan biến sắc, “Bành” một tiếng bị đánh bay, nương theo một mảnh góc áo bay xuống, sắc mặt hắn hơi trắng.

Là Đế Võ Hậu Sơn, cất giấu một kiếm kia!

Trước đó hắn từng đêm nhập đế võ, ý đồ uy hiếp cúi đầu, lại bị một kiếm này khí tức kinh sợ thối lui, hôm nay lĩnh giáo quả nhiên bất phàm.

Đơn thuần lấy sát phạt chi lực mà nói, chẳng qua là Kim Đan cấp độ, nhưng trong đó ẩn chứa giết chóc khí cơ trực kích hồn phách, để hắn gặp thương tích.

Thần Hồn cảnh dưới, cũng khó khăn cản kiếm này đánh giết.

Quả thực đáng sợ!

Kia đế Vũ viện trưởng đến tột cùng thần thánh phương nào? !

Nghe đồn người này tên là La Quan, bất quá hai mươi mấy tuổi, lại có thể lĩnh ngộ kinh khủng như vậy kiếm

đạo… Giờ phút này trái thần quan càng phát ra nhận định, đế võ học viện hẳn là thiên mệnh lựa chọn.

Hủy đi! Nhất định phải hủy đi!

Hôm nay, trước diệt đế võ học viện, đợi đem việc này thượng bẩm điện chủ, tự có Đạo tôn hạ xuống đại thần thông, tại tối tăm ở giữa chém tới người này.

“Hừ!”

“Một kiếm này đích xác không yếu, nhưng thì tính sao? Các ngươi đế võ bây giờ, liền chỉ có một kiếm này có thể để bản thần quan kiêng kị.”

Trái thần quan sắc mặt, càng phát ra đạm mạc, uy nghiêm, “Hiện tại, liền để ta đưa các ngươi lên đường!”

Oanh ——

2 tay hắn nâng lên, Liệt Dương chi hỏa tái khởi, so trước đó càng thêm bàng bạc, phóng thích vô tận nóng bỏng.

“Chết!”

Vân Dương, người đọc sách, vương tôn sắc mặt đại biến, trái thần quan cường đại, viễn siêu ra bọn hắn đoán trước, viện trưởng lưu kiếm tự động giáng lâm, lại không thể chém rụng người này.

“Bảo hộ đế cung!”

3 người đồng thời xuất thủ, toàn lực 1 kiếm.

Oanh ——

3 đạo kiếm ý lẫn nhau xen lẫn, lại diễn hóa xuất vô số kiếm ảnh, “Ầm ầm” gào thét ở giữa hóa thành 1 đầu lao nhanh kiếm hà.

Phóng lên tận trời, trực diện Liệt Dương!

Dù tu vi cảnh giới chênh lệch cách xa, nhưng kiếm ý tinh thuần, cường thế, hợp ba chi lực, lại miễn cưỡng ngăn lại biển lửa vô biên. Nhưng cảnh giới chênh lệch, chung quy khó mà đền bù, kiếm hà tại Liệt Dương chi hỏa đốt cháy dưới, ngay tại nhanh chóng chôn vùi, sụp đổ.

Vân Sơn 3 người đầu đầy mồ hôi, mặt lộ vẻ tái nhợt.

“Đế võ mọi người ở đâu? ! Mà theo chúng ta, thề thủ Thanh Dương!”

Hét lớn một tiếng, từ phương xa truyền đến.

Lão Vương lăng không bay qua, cùng một đám đế võ cao thủ gấp rút tiếp viện.

Mặt đất “Ầm ầm” tiếng vang, có thể thấy được vô số bụi mù, từ đế võ học viện phương hướng phóng lên tận trời.

Kia là đế võ giáo tập, học viên, chính băng băng mà tới.

Giờ phút này đứng trước cường đại vô song, thâm bất khả trắc trái thần quan, đế võ trên dưới một lòng, không một người tránh lui.

Đế cung vang lên Kim Nhã quát lạnh, truyền khắp thập phương, “Đế cung cấm vệ nghe lệnh, cùng đế võ trấn thủ hợp lực, chung tru tà ma!”

“Vâng!”

Ầm ầm ——

Các phương cửa cung mở rộng, vô số dũng tướng mãnh liệt mà ra.

2 phe khí cơ tương dung, hóa thành vô hình khí thế xông lên tận chín tầng trời, lại dẫn tới thiên tượng biến hóa, khiến ban ngày sinh trời cao địa u ám.

“Khí vận bốc lên, giao cảm thiên địa!” Trái thần quan sắc mặt lại biến, hắn nhưng vẫn đáy lòng sinh ra một tia bàng hoàng, bất an, như đem đứng trước đại kiếp, “Tốt một cái Thanh Dương, tốt một cái đế võ, tại cái này biển mây bắc cảnh, các phương hoang bỏ đi chỗ càng đem có thành tựu.”

“Nhưng cũng tiếc, lại ngày đã bị bản thần quan phát hiện, các ngươi khí số đã hết!”

Đôi mắt băng hàn, trái thần quan cười lạnh, “Vô tri sâu kiến, không biết tự lượng sức mình!”

Trong miệng hắn tụng niệm, 2 tay nắn pháp quyết, một đoàn hắc quang từ 2 tay hắn ở giữa hiển hiện, phóng xuất ra làm người tuyệt vọng khí cơ.

“Thiên la, thần phạt!”

Oanh ——

Thần phạt chi quang rơi xuống, thiên địa linh lực sát na sôi trào, hình thành mắt trần có thể thấy màu đen thủy triều, ầm ầm càn quét 4 phương.

Một kích này liền có thể đem Thanh Dương đế đô, từ thế gian lau đi hơn phân nửa, cũng làm cả đế võ học viện, như vậy hủy hoại chỉ trong chốc lát!

Hạo kiếp giáng lâm nháy mắt, toàn bộ đế đô lâm vào tĩnh mịch, vô số người trừng to mắt, nhìn về phía bầu trời bộc phát màu đen thủy triều, mặt mũi tràn đầy sợ hãi, tuyệt vọng.

Đúng lúc này, một tiếng oanh minh từ phương xa mà đến, giữa thiên địa Phong Lôi chi lực, trở nên vô song sinh động.

Hưu ——

1 đạo toàn thân trên dưới, đều bao khỏa tại phong lôi bên trong thân ảnh, giờ phút này phi nhanh mà tới!

Rút kiếm, chém ra.

“1 kiếm khai thiên!”

Oanh ——

Thiên khung run lên giống bị chia cắt, có khủng bố kiếm

ảnh từ cửu thiên chi thượng mà đến, màu đen thủy triều như bọt biển, dưới một kiếm này sụp đổ. Trái thần quan trên mặt băng lãnh, hờ hững, giờ phút này đông kết, trợn to con mắt bên trong, lộ ra vô tận hoảng sợ, hãi nhiên.

“Không!”

Kiếm thế còn chưa rơi xuống, hắn nhục thân liền đã không chịu nổi, thất khiếu chảy máu ầm vang vỡ nát, 1 đạo hồn phách hư ảnh từ huyết nhục bên trong chạy ra.

“Đáng chết! Người này là ai? Biển mây bắc cảnh bên trong, vì sao lại có kinh khủng như vậy kiếm tu? !”

“Trốn! Trốn! Trốn! Đối đầu người này, ta muôn lần chết vô sinh.”

“Thiên la bí pháp, hồn bay lên trời!”

Ông ——

Trái thần quan hồn phách bên trong, nổ tung một đoàn Kim Quang, liền muốn trực tiếp bỏ chạy.

“Hừ!” Cười lạnh một tiếng, ở bên tai vang lên, “Muốn đi? Cho bản viện lưu lại đi! !”

Phong Lôi chi lực ở giữa, La Quan bước ra một bước, đưa tay hướng về phía trước một nắm, nó đôi mắt chỗ sâu nổ tung một đoàn u quang.

Quỷ giới bản nguyên! !

Khủng bố giam cầm, xé rách chi lực, bỗng nhiên đem trái thần quan hồn phách bao phủ, trực tiếp kéo đến trước người.

La Quan mặt không biểu tình, một phát bắt được, “Sưu hồn!”

“A!” Trái thần quan kêu thê lương thảm thiết, “Đạo tôn cứu ta! Đạo tôn cứu ta!”

Đại lượng ký ức bị cưỡng ép đọc đến, La Quan sắc mặt đột nhiên biến đổi, đem trái thần quan hồn phách bỏ qua.

Sau một khắc, hắn hồn phách bên trong Kim Quang, đột nhiên biến thành kim sắc hỏa diễm, xuôi theo miệng mũi thất khiếu mà ra, đem toàn bộ hồn phách nuốt hết.

Lặng yên không một tiếng động, trái thần quan hồn phách, tại kim sắc hỏa diễm bên trong hóa thành tro tàn.

Nhưng sự tình đến tận đây vẫn chưa hạ màn kết thúc, La Quan nhắm mắt lại, hắn trong thức hải lại hiện ra, một đoàn kim sắc hỏa diễm.

Hỏa diễm ở giữa có một cái bóng mờ, đôi mắt đạm mạc trong đó hình như có tinh hải lưu chuyển, đạo uẩn vô tận.

La Quan trong lòng 1 sợ, “Người này là ai? Hẳn là chính là, trái thần quan trong miệng Đạo tôn! ? !” Giờ phút này hư ảnh trong đôi mắt, tinh hải lưu chuyển dần ngừng,

trong đó lộ ra một tia thần quang, như ngủ say người muốn thức tỉnh.

La Quan đột nhiên sinh ra, 1 cái ý niệm mãnh liệt —— tinh biển ngừng, Đạo tôn hiện!

Hắn nhịp tim như sấm.

Nguy hiểm! ! Nguy hiểm!

Tuyệt đối không thể, nhường đường cao kiến của bạn niệm giáng lâm.

Ông ——

Trong thức hải, La Quan thần niệm ngưng kiếm, phất tay rơi xuống.

Kiếm này bình trảm, diệt âm dương khí cơ!

Nhưng, còn chưa đủ.

Ông ——

Lại một tiếng kiếm minh.

Trảm linh chân ý, giờ phút này đều dung nhập!

Tại hư ảnh đôi mắt bên trong, tinh biển ngừng chuyển một cái chớp mắt, một kiếm này chém xuống.

Phá vỡ kim sắc quang diễm chém vỡ hư ảnh, khiến cho một sợi khủng bố khí cơ, tại giáng lâm nháy mắt mất đi

vật dẫn, như vậy chôn vùi.

—

—

—

—

—

—

—

Chương 580 : Vĩnh thế trung với viện trưởng

Ý thức hải.

Đài sen hiển hiện, Thanh Liên đạo nhân giáng lâm, trầm giọng nói: “Tiểu sư đệ, vừa rồi hình như có kinh khủng tồn tại giáng lâm, đã xảy ra chuyện gì? !” Hắn đảo qua xung quanh, nhưng cảm nhận được hư vô ở giữa, kia chôn vùi khí cơ lưu lại —— mênh mông như núi biển, bàng bạc nhưng lay trời.

La Quan nói: “Sư huynh tới thật đúng lúc, ta đang muốn thỉnh giáo.” Lúc này đem tru sát thiên la giáo trái thần quan, cùng Đạo tôn giáng lâm sự tình nói tới.

“Kia trái thần quan hồn phách, đột nhiên bị kim sắc hỏa diễm thôn phệ, sau đó liền xâm nhập ta ý thức hải, thần bí hư ảnh trong mắt chứa lưu chuyển tinh biển, cho ta cực mạnh uy hiếp, tiểu đệ vì tự vệ, đem hết toàn lực 1 kiếm đem cái này hư ảnh chém vỡ.”

Thanh Liên đạo nhân đôi mắt ngưng lại, “Tiểu sư đệ trảm này hư ảnh, dùng thế nhưng là Giang Ninh tổ trạch bên trong, lĩnh hội đến một kiếm kia?”

La Quan gật đầu, “Trừ cái đó ra, còn dung hợp trảm linh chân ý.”

Thanh Liên đạo nhân hơi trầm tư, mỉm cười mở miệng, “Vi huynh biết tiểu sư đệ trong lòng lo lắng, nhưng ngươi

có thể yên tâm, bị tiền bối lưu lại 1 kiếm chém tới, tuy là thông thiên đại năng giả, cũng sẽ bị vắt ngang âm dương khí cơ, khó dòm nơi đây phát sinh hết thảy. Tỉ lệ lớn, có thể mượn một kiếm này chi uy đem đối phương kinh sợ thối lui…”

Hắn nghĩ nghĩ, tiếp tục nói: “Tiểu sư đệ, liên quan tới tiền bối sự tình, vi huynh khó mà nói quá nhiều, để tránh bị tiền bối không thích. Ngươi chỉ cần nhớ kỹ một điểm, nếu vì huynh kiếm đạo coi là thật có thể, ở đây kỷ nguyên trung vị xếp trước 5, tiền bối kia chi kiếm, đủ trấn áp mấy cái kỷ nguyên, ngươi hiểu ý của ta không?”

La Quan vui mừng, chắp tay nói: “Đa tạ sư huynh giải hoặc, tiểu đệ minh bạch!” Trảm âm dương kiếm này có lớn địa vị, mặc dù La Quan bây giờ, thi triển ra uy lực có hạn, nhưng xé da hổ hù dọa người vẫn là đủ. Dù không thể một lần vất vả suốt đời nhàn nhã, nhưng trong thời gian ngắn, khi sẽ không còn có vấn đề.

Thanh Liên đạo nhân mỉm cười, “Đã vô sự, vi huynh đi trước, tại Giang Ninh lặng chờ sư đệ.” Hắn quay người, đài sen tùy theo biến mất.

Bá ——

La Quan mở mắt ra, đây hết thảy nhìn như cực chậm, nhưng ở ngoại giới xem ra, chỉ là mở mắt, nhắm mắt ở giữa. Trong lòng của hắn khẽ động, ngẩng đầu nhìn về phía trước, liền thấy trong đế đô xông ra mấy đạo độn quang, liều mạng chạy trốn ra ngoài.

Những này, đều là thiên la giáo người.

“Trái thần quan chết! 1 kiếm, liền bị trực tiếp tru sát!”

“Thật đáng sợ! Người này là ai?”

“Mau trốn! Rời đi Thanh Dương quốc!”

Từng cái thiên la giáo tu sĩ, sắc mặt trắng bệch.

“Hừ!”

La Quan cười lạnh, phất tay 1 kiếm.

Oanh ——

Mũi kiếm gào thét mà tới, kêu thảm bên trong mấy đạo thân ảnh nổ thành phấn vụn, chỉ hơn 1 người hốt hoảng thoát đi, vang lên bên tai băng lãnh quát khẽ.

“Ngay hôm đó lên, Thanh Dương quốc bên trong, là trời la vòng cấm, vọng nhập giả chết!”

Cùng lúc đó, đạo thanh âm này cũng vang vọng đế đô, trải qua sinh tử đại khủng bố, tại tuyệt cảnh biên giới du tẩu một vòng mọi người, rốt cục lấy lại tinh thần.

“Viện trưởng!”

“Là viện trưởng trở về!”

“Ha ha ha, si mị võng lượng hạng người, dám can đảm ở ta đế Vũ viện trưởng trước mặt làm càn, muốn chết!”

“La viện 1 kiếm, nhất định càn khôn!”

Toàn bộ đế đô, lâm vào cuồng hoan bên trong, vô số người vui đến phát khóc.

“Viện trưởng! Viện trưởng!”

Đế võ mọi người vọt tới, nhao nhao quỳ xuống đất, “Chúng ta, bái kiến viện trưởng đại nhân!”

Vân Sơn, lão Vương, người đọc sách, vương tôn… Từng trương quen thuộc gương mặt, xuất hiện tại La Quan trước mắt, đều kích động vạn điểm.

Đôi mắt ở giữa, đều là tôn sùng, kính sợ.

Trái thần quan cường đại, bọn hắn tự mình kinh lịch, lại bị viện trưởng 1 kiếm chém giết, La Quan giờ này ngày này cảnh giới, đã không phải bọn hắn có thể phỏng đoán.

La Quan nở nụ cười, chắp tay, “Chư vị, đã lâu không gặp!”

Ầm ầm ——

Đế cung nội, xông ra dũng tướng cấm vệ, giống như thủy triều hướng 2 bên thối lui, mảng lớn tiếng bước chân bên trong, Kim Nhã mang theo Thanh Dương quốc triều thần bước nhanh mà tới.

Nhìn thấy La Quan nháy mắt, nàng vành mắt đỏ một chút, cố nén khuấy động nỗi lòng, hành lễ nói: “Bái kiến

viện trưởng.” Sau lưng, chúng triều thần nhao nhao khom người, “Chúng ta, bái kiến viện trưởng đại nhân!”

La Quan cười gật đầu, “Bệ hạ không cần đa lễ, chư vị cũng đều xin đứng lên.” Hắn đảo qua mọi người, chậm rãi nói: “Thiên la giáo sự tình, bản viện đã biết, ngươi cùng yên tâm, sau đó Thanh Dương quốc nội đương lại không sóng gió.”

Hắn một kiếm kia là hù dọa người, lại cho thấy Thanh Dương quốc cùng một vị nào đó thông thiên kiếm tiên, tồn tại rất sâu ràng buộc. Thiên la giáo vị kia thần bí nói tôn, nhất định cố kỵ trùng điệp, đây mới là Thanh Liên đạo nhân phán định, đối phương điều dưỡng sự tình thà người mấu chốt.

Nếu không coi như ngươi thật có lợi hại thủ đoạn, nhưng mạnh trảm đạo tôn nhất niệm, cũng nhất định gặp trả thù, như vậy vạn kiếp bất phục!

“Ha ha ha! Tốt, có viện trưởng lời ấy, thiên hạ chi bằng an tâm!”

“Viện trưởng 1 kiếm, có thể trấn Thanh Dương vĩnh cố, ta cùng bái tạ viện trưởng!”

“Duy viện trưởng cùng đế võ, mới là Thanh Dương quốc vốn!”

Thân là Thanh Dương quốc Nữ đế, như đổi 1 người có này uy vọng, thực lực, nàng tất kiêng kị vạn điểm. Nhưng người này là La Quan, Kim Nhã đôi mắt đẹp dị sắc liên tục, chỉ cảm thấy vui vẻ, kiêu ngạo.

Cái này, là nàng nam nhân!

Mà cái này Thanh Dương quốc chú định muốn truyền thừa cho, bọn hắn hậu đại, kia còn có cái gì tốt lo lắng? Cũng không thể lão tử, đi đoạt nhi tử địa bàn a? !

Hừ, cái này chó săn nhỏ mặc dù có đôi khi không muốn mặt, nhưng khẳng định xử lý không ra dạng này sự tình.

Không biết nghĩ đến cái gì, Kim Nhã đôi mắt bên trong, càng nhiều mấy phân thủy nhuận, ho nhẹ một tiếng, “Viện trưởng bình định thiên la giáo chi loạn, ngăn cơn sóng dữ cứu vớt ta Thanh Dương quốc, trẫm tối nay tại cung bên trong thiết yến, mời viện trưởng nhất thiết phải có mặt.”

La Quan giật mình trong lòng, mặt không đổi sắc nói: “Cũng tốt, bản viện du lịch thiên hạ, vừa vặn cũng có một chút sự tình cùng bệ hạ giao lưu.”

Kim Nhã thưởng thức “Giao lưu” 2 chữ, háy hắn một cái, “Kia trẫm tối nay, liền xin đợi viện trưởng đại giá.”

Nữ đế hồi cung, một đám triều thần mắt nhìn mũi, mũi nhìn tâm, đối cái này gần như công khai cử động, chỉ coi là không nhìn thấy.

Nhà ta bệ hạ cùng viện trưởng đại nhân quan hệ, trong triều đình bên ngoài ai chẳng biết hiểu? Huống hồ Nữ đế đăng cơ, lại không người kế tục, quốc phúc như thế nào an ổn? ! Mà viện trưởng đại nhân lại thần long thấy đầu mà không thấy đuôi, không biết lần tiếp theo trở về

Thanh Dương, chính là gì cùng thời đại.

Cho nên, chúng triều thần đối này vui thấy kỳ thành, ước gì bệ hạ sớm đi mang thai sinh con, sau đó Triệu thị Hoàng tộc cùng đế võ học viện hợp về một thể, có thể bảo vệ xã tắc 10,000 năm không thay đổi, mà bọn hắn những người này, chỉ cần không đáng sai lầm lớn, liền có thể vĩnh hưởng thái bình, phú quý.

So sánh triều thần chỉ có bề ngoài, đế võ phản ứng của mọi người, liền muốn nhẹ nhõm rất nhiều, vương tôn thậm chí len lén, cho La Quan giơ ngón tay cái lên.

“Khục! Tốt, Vân Sơn ngươi điều động nhân thủ, mau chóng quét sạch thiên la giáo dư nghiệt, bảo đảm một tên cũng không để lại.” Cái kia đạo tôn thực tế quỷ dị, lại có thể mượn người khác hồn phách giáng lâm, không thể không phòng.

Vân Sơn nói: “Vâng, Vân Sơn lĩnh mệnh!”

Hơi dừng một chút, hắn khom mình hành lễ, “Cung thỉnh viện trưởng, trở về đế võ!”

Lão Vương, người đọc sách, vương tôn các loại, đều biểu lộ nghiêm một chút, khom người cúi đầu.

“Cung thỉnh viện trưởng, trở về đế võ!”

La Quan cười to, “Tốt, chúng ta về nhà.”

Giang Ninh La gia, là nhà của hắn.

Mà đế võ, chính là hắn cùng trước mắt mọi người cộng đồng nhà, từ mấy trăm năm trước liền cắm rễ ở mảnh đất này, che chở một phương lê dân, an hưởng thái bình.

Một đường tiến lên, chỗ đi qua vô số đế đô dân chúng, nhao nhao quỳ rạp trên đất, miệng hô “Bái kiến viện trưởng, bái tạ viện trưởng” ! !

Lít nha lít nhít một chút không đến cuối cùng, nó trên mặt, đôi mắt ở giữa, đều là cảm kích, tôn sùng.

Rất nhanh, mọi người trở lại đế võ học viện, càng nhiều đế võ giáo tập, học viên, khom mình hành lễ.

“Cung nghênh viện trưởng về nhà! !”

Đế võ, hay là lúc trước bộ dáng, thời gian một, hai năm, chưa từng cho nó lưu lại tuế nguyệt vết tích.

Nhưng đế võ, lại không còn là lúc trước đế võ, La Quan trong lúc đi lại, có thể cảm nhận được một phần ngang nhiên bốc hơi khí thế. Vô luận giáo tập, hay là học viên, đều tinh khí thần dồi dào, cho người ta dũng mãnh tinh tiến vào cảm giác, nghiễm nhiên 1 bộ đại hưng chi tượng.

Vân Sơn làm đại biểu, vì La Quan nói rõ chi tiết, đế võ học viện đủ loại biến hóa, đại khái tổng kết chính là —— trong viện đệ tử thiên tài xuất hiện lớp lớp, các cấp độ đoạn đế quân nhân viên, con đường tu hành đều thông suốt, thực lực tổng hợp tăng vọt một mảng lớn!

Như bây giờ, lại có tiên tông 10 lôi cái gì, căn bản không cần La Quan động thủ, đế võ trực tiếp liền có thể toàn bộ trấn áp.

“Tốt! Rất tốt! Đế võ có hôm nay khí tượng, chư vị đều không thể bỏ qua công lao, nhưng muốn thường xuyên nhớ kỹ không kiêu không ngạo, bắt lấy thiên địa tình thế hỗn loạn, như vậy cá chép hóa rồng, mở ra nhân sinh chương mới!”

Lúc này, La Quan đem thiên địa linh khí chi biến bí ẩn, nói cho đế võ mọi người.

Trong đó thậm chí còn có một ít trải qua sưu hồn, cưỡng ép đọc đến, nguồn gốc từ trái thần quan ký ức —— tỉ như, Đạo tôn chi lệnh!

Thiên địa có biến, khí vận lưu chuyển, sẽ nghênh đón đại biến cục.

Tình thế hỗn loạn trung tâm, rất có thể chính là biển mây đại lục, mà đế võ học viện sẽ có cơ hội, ứng vận mà lên thừa kế thiên mệnh, trở thành dẫn đạo lần này thiên địa đại biến một con ngựa ô.

Tin tức này, khiến đế võ trong lòng mọi người đại chấn, tiếp theo kích động không thôi —— đế võ tướng có khả năng thừa kế thiên mệnh, dẫn dắt thiên địa đại biến cục. Mà bọn hắn cũng sẽ bởi vậy, thu hoạch được khí vận gia trì, con đường tu hành thông suốt, tương lai bất khả hạn lượng.

Mà bọn hắn cũng rốt cuộc minh bạch, trái thần quan vì

sao đột hạ sát thủ, không tiếc giết chóc vô số, cũng muốn hủy đi đế võ học viện. Cũng may có viện trưởng trấn áp, mới có thể vượt qua kiếp nạn này, nếu không vừa có đại hưng khí tượng đế võ, liền bị bóp chết trong nôi.

Mọi người cung kính hành lễ, “Vâng! ! Ta cùng tất không phụ viện trưởng kỳ vọng, dốc hết toàn lực lớn mạnh đế võ.”

La Quan hài lòng gật đầu, lấy ra mấy cái nhẫn trữ vật, “Trong này, là bản viện những năm gần đây, thu thập một chút tài nguyên tu luyện cùng các loại công pháp, cụ thể phân phối cùng sử dụng, liền do ngươi cùng quyết định.”

Dứt lời, hắn đứng dậy nhìn về phía phía sau núi, “Ngoài ra, bản viện sẽ ra tay, lại trợ đế võ trên dưới một chút sức lực!”

Bá ——

La Quan một bước phóng ra, đi thẳng tới phía sau núi, xuất hiện tại kiếm ngoài tháp, phất tay áo vung lên kiếm tháp chi môn mở ra, hắn nhanh chân tiến vào bên trong, đi thẳng tới tầng thứ 9 bên trên. Bởi vì đế kiếm mảnh vỡ bị hắn lấy đi, kiếm tháp mất đi thần dị chỗ, bây giờ chỉ có thể coi là, một chỗ kỷ niệm tính di chỉ.

Hắn hôm nay, liền muốn nặng vải kiếm tháp, để nó lại xuất hiện ngày xưa huy hoàng.

La Quan đưa tay, Dạ Yến kiếm rơi vào trong tay, hắn

khẽ vuốt thân kiếm, nói khẽ: “Ngươi bụi phong tại đế võ trích tinh trên lầu, bị bản viện tìm được, phải Hồng Lô tiền bối truyền thừa, trợ bản viện mấy lần vượt qua kiếp nạn, nên cùng ta đế võ hữu duyên.”

“Hôm nay bản viện liền đưa ngươi, lưu tại đế võ kiếm tháp, thay bản viện trấn thủ đế võ, cũng có thể nhờ vào đó phiên thiên địa chi biến, cùng đế võ chung trải qua rèn luyện, có thể tiến thêm một bước, tái hiện Hồng Lô tiền bối phong thái.”

Ông ——

Trong tay hắn Dạ Yến kiếm chấn minh.

La Quan mỉm cười, đem Dạ Yến kiếm cắm vào kiếm tháp, bỗng nhiên có một tiếng kinh thiên kiếm minh, từ Đế Võ Hậu Sơn bộc phát.

Thanh thiên bạch nhật ở giữa, thiên khung phía trên trăng sao ẩn hiện, vô tận tinh huy vẩy xuống, trầm mặc kiếm tháp, vào hôm nay lại phun quang huy.

Rất nhanh trăng sao biến mất, nhưng kiếm tháp phía trên trăng sao quang huy, nhưng thủy chung quanh quẩn không tiêu tan.

“Đa tạ! !” La Quan hướng về bầu trời chắp tay, lần này lấy Dạ Yến kiếm làm dẫn, trăng sao chi lực gia trì, đế võ lại được kiếm đạo thánh địa.

Mà giờ khắc này, toàn bộ đế võ học viện cũng đều cảm nhận được, đến từ phía sau núi biến hóa.

“Là kiếm tháp!” Vân Sơn khẽ giật mình, chợt mặt lộ vẻ kinh hỉ, “Viện trưởng có 1 kiếm nhưng mời trăng sao, hôm nay dùng cái này mở lại kiếm tháp, ta đế võ học viên tu luyện, liền có thể làm ít công to.”

Lão Vương thở dài, “Viện trưởng đối ta đế võ, coi là thật cư công chí vĩ, hết lòng quan tâm giúp đỡ!”

“Quân xem ta cùng vì tay chân, tự nhiên tận tuỵ lấy báo.” Người đọc sách mỉm cười, chắp tay cúi đầu, “Sau đó đế võ một mạch, vĩnh thế trung với viện trưởng!”

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 581 : Nữ đế bệ hạ tiệc tối

Đế võ Kiếm các.

Một đám đệ tử tập hợp một chỗ, nhìn về phía phía sau núi phương hướng, mặt mũi tràn đầy kích động, vui vẻ.

“Viện trưởng khởi động lại kiếm tháp, ta đợi ngày sau đều có cơ hội, có thể nhập kiếm trong tháp, chiêm ngưỡng viện trưởng phong thái!”

“Ha ha ha, đế võ đại hưng sắp đến, chúng ta khi toàn lực tu luyện, phương không phụ lần này cơ duyên!”

“Đúng, toàn lực tu luyện, chấn hưng đế võ, đọ sức 1 cái đặc sắc tương lai!”

Trước đó giáo tập đã tới thông tri, biển mây thiên địa linh khí đem biến, đế võ đối mặt trước nay chưa từng có chi tình thế hỗn loạn.

Có lẽ có hung hiểm, nhưng càng là một trận, cơ duyên to lớn tạo hóa!

Chúng đệ tử dõng dạc lúc, trong đó một tên nữ tử, nhìn qua phía sau núi phương hướng, mặt lộ vẻ thất thần.

“Nam Cung sư tỷ, làm sao rồi?” Một tên đế võ học viên mở miệng, mặt lộ vẻ kinh ngạc.

Ngày thường bên trong, kinh tài tuyệt diễm mỹ lệ vô cùng sư tỷ, đều là 1 bộ nội liễm, thanh lãnh bộ dáng, nhưng chưa hề từng có như vậy thần thái.

Nam Cung Đóa Đóa lắc đầu, nở nụ cười, “Không có gì, kế tiếp theo luyện kiếm đi.”

Nàng nhấc lên kiếm trong tay, đi hướng kiếm đài.

Năm đó hết thảy giống như hôm qua, thật sự là kiêu ngạo lại ngây thơ, làm sao từng nghĩ tới thiếu niên kia, bất quá liên tiếp mấy bước liền bước lên trời, gặp lại không ngờ mong muốn mà không thể thành, gần như tồn tại trong truyền thuyết.

Nàng tại tiến bộ, mà đối phương tiến bộ lại càng lớn!

Có chút tiếc nuối, hơi xúc động, nhưng ta Nam Cung Đóa Đóa, lại sẽ không bởi vậy liền tự ti mặc cảm, mất đi lòng tiến thủ.

Thiên địa đại biến thời khắc, càn khôn chưa định, ngươi ta đều hắc mã!

…

Đế võ, giáo sư khu dân cư.

Trâu Thành Vĩ đứng ngồi không yên, không ngừng lấy quyền chùy tay, đứng dậy đi đến mấy bước, lại thở dài một hơi.

“Cha, ngươi đừng chuyển được không? ! Tiểu sư đệ

vừa trở lại đế võ, không biết có bao nhiêu đại sự, làm sao lại đến ngài cái này?”

Trâu San San bất mãn mở miệng.

Bị nữ nhi điểm phá tâm sự, Trâu Thành Vĩ mặt lộ vẻ xấu hổ, tiếp theo nổi nóng, “Còn không đều là bởi vì ngươi nha đầu này, không nghe cha? Như lúc trước cùng ngươi tiểu sư đệ cùng một chỗ, cha ngươi bây giờ có thể thật lớn phong quang, còn sợ hắn không đến bái kiến ta? !”

Trâu San San một mặt đau đầu, “Đến đến, ngươi lại tới! Cái này 1-2 năm, lời giống vậy ngài nói bao nhiêu lần, ngươi không phiền ta đều nghe phiền! Nói cho ngài a, lời này cũng đừng làm cho Hàn Đống nghe tới, không phải ngài thích uống bắc cảnh liệt tửu, liền tự mình bỏ tiền mua đi.”

Trâu Thành Vĩ khóe miệng co quắp dưới, “Thiếu hù dọa ta, cha ngươi chính là nói hai câu, lại thế nào rồi? Tiểu Hàn… Tiểu Hàn hắn lại không tại…” Hắn rốt cục ngồi xuống, lẩm bẩm nói: “Ngươi nói, La Quan sẽ đến bái kiến ta đi? Ta thế nhưng là hắn sư tôn!”

Trâu San San trợn mắt trừng một cái.

Đúng lúc này, tiếng đập cửa vang lên, “Trâu sư, ngài có ở nhà không?”

Bịch ——

Trâu Thành Vĩ bỗng nhiên nhảy dựng lên, động tác quá

lớn đem cái ghế đụng đổ, “Khuê nữ khuê nữ! Cha ngươi không nghe lầm chứ? Là có người hay không tại gõ cửa? !”

Trâu San San trừng lớn mắt, nhất thời cũng không có kịp phản ứng, “Là… Là tiểu sư đệ?”

Trâu Thành Vĩ một cỗ gió như liền xông ra ngoài, đem cửa sân mở ra.

Đứng ngoài cửa một tên tuấn tú người trẻ tuổi, giống như lúc trước mỉm cười khom người, “Trâu sư, đã lâu không gặp, đệ tử La Quan bái kiến.”

Đang khi nói chuyện, cúi người hành lễ.

Trâu Thành Vĩ một cái giật mình, lưng eo nháy mắt thẳng tắp —— ta, Trâu Thành Vĩ đệ tử, đế Vũ viện trưởng La Quan, đến xem ta.

Các ngươi đều thấy được sao? !

Kiệt lực bảo trì trấn định, nhưng hắn toét ra khóe miệng, cơ hồ đến sau bên tai, một tràng tiếng nói: “Tốt tốt tốt! Ta đồ hữu tâm, mau mau, viện trưởng mời bên trong nói chuyện.”

“Trâu San San, nhanh đi thay xong trà, đem ta trân tàng trước khi mưa minh lấy ra, lại đốt một bình năm ngoái tồn đông chí tuyết nước!”

Trâu San San nhìn thấy La Quan, ánh mắt sáng lên, “Tiểu sư đệ, một hai năm không gặp, ngươi đẹp trai hơn

lên.”

La Quan cười to, liền thích ngươi cái này ăn ngay nói thật tính tình, “Sư tỷ bây giờ cũng là càng phát ra mỹ lệ, Hàn sư huynh có phúc lớn!”

Chủ khách ngồi xuống, uống mấy ngụm trà, La Quan cười nói: “Hôm nay không đi, Trâu sư chuẩn bị nấu cơm đi, tay của ngài nghệ, đệ tử thế nhưng là nhớ mãi không quên.”

“A…” Trâu Thành Vĩ đại hỉ, “Làm một chút làm! Ta tự mình xuống bếp, làm mấy cái thức ăn cầm tay, Hàn Đống hiếu kính tế đàn bắc cảnh liệt tửu, đứng đắn 50 năm trần, hôm nay lấy ra uống!”

Chà xát 2 tay, hắn đang muốn đi chuẩn bị, lại mặt lộ vẻ chần chờ, “Cái kia… Hôm nay cơm này…”

La Quan mỉm cười, “Làm phiền Trâu sư, đem mấy vị sư huynh cũng mời đến đi, náo nhiệt một chút.” Lão nhăn người này hay là lúc trước dáng vẻ, tu vi qua quýt bình bình, nhưng đích thật là 1 cái hợp cách lão sư, thời khắc đều không quên cho các đệ tử tranh thủ cơ hội.

“Ha ha, tốt! Vậy liền để mấy người bọn hắn tới, phụ giúp vào với ta!” Trâu Thành Vĩ hứng thú bừng bừng đi ra ngoài.

Trương thiết, hun đúc 2 cái trước hết nhất đuổi tới, biểu lộ có chút câu nệ, La Quan cười chủ động hành lễ, một tiếng sư huynh để 2 người hồng quang đầy mặt, mồm mép một hạng lưu loát hun đúc, đều nói không ra lời, bị

Trâu Thành Vĩ cười mắng đôi câu, tiến đến phòng bếp hỗ trợ.

Vương tôn mang theo ái thê Tịch Sắc Vi đến, 2 người trước hướng viện trưởng hành lễ, mới bằng lòng thụ La Quan chắp tay, hô một tiếng sư huynh, tẩu tử.

“Trâu giáo tập, ta mang muội muội tới cọ một bữa cơm, ngươi sẽ không để tâm chứ?” Trình Nhàn dẫn theo hộp quà, cười tủm tỉm mở miệng.

Trâu Thành Vĩ khóe miệng co quắp dưới, nghĩ thầm ngươi đều đến, ta còn có thể nói cái gì, “Cái kia, hoan nghênh hoan nghênh, 2 vị mời ngồi.”

Trình Nhàn bây giờ tuy chỉ có Luyện Khí cảnh, có Trình lão gia tử ân tình tại, lại lĩnh Nội Vụ ty đại quyền, là đế võ tuyệt đối cao tầng 1 trong.

“Nha, viện trưởng đại nhân cũng tại? Ngài đi lần này vẫn là rất lâu, sẽ không phải có người mới quên người cũ a? Ta cái này muội tử, còn một mực vội vã ngài đâu.”

Trình tĩnh gấp mặt đều đỏ, “Tỷ! Ngài nói lung tung cái gì…” Nàng nhìn La Quan, “La đại ca… Không… Viện trưởng đại nhân… Ta… Ai nha, ta thật không phải nghĩ như vậy…”

La Quan cười cười, “Biết. Trình Nhàn, ngươi thiếu khi dễ người, trình tĩnh nhiều đàng hoàng tính tình, thật sợ bị ngươi làm hư.”

“Ngồi xuống uống trà đi, chờ chút cùng nhau ăn cơm.”

Trình Nhàn có chút thất vọng, muội muội quá không dùng được, ta lại gắng sức cũng vô dụng thôi? Nhưng trong lòng, càng nhiều hơn là vui vẻ.

Hôm nay đến đúng, La Quan hắn, quả nhiên vẫn là cái nhớ tình cũ!

Hàn Đống đến trễ nhất, một bộ áo bào đen tay cầm trường thương, quanh thân đều là băng hàn, túc sát khí tức, lại cũng đột phá tới Trúc Cơ cảnh.

“Hàn Đống, bái kiến viện trưởng đại nhân!”

Vừa nói xong, liền chịu mấy bàn tay, Trâu San San ngay cả đập đái đả, “Ngươi cho rằng ngươi bây giờ, còn tại quân doanh đâu? ? Hôm nay là gia yến, ngươi bái chính là ta tiểu sư đệ, ngươi cái không có nhãn lực kình.”

Hàn Đống người này thế mà tại cười làm lành mặt, cao lãnh tư thái không còn sót lại chút gì.

La Quan cười to, “Sư tỷ nói rất đúng, Hàn sư huynh chờ chút, phải phạt ba chén rượu! !”

Một bữa cơm, chủ và khách đều vui vẻ.

Mấy người đều uống nhiều, Hàn Đống thế mà công khai biểu thị, hắn muốn dũng mãnh tinh tiến vào cố gắng vượt qua La Quan, trở thành đương thời Thương Thần. Không ngoài dự liệu, lại chịu Trâu San San “Đánh đập”, say rượu cũng còn chỉ dám ẩn núp, bá lỗ tai mệnh chạy không thoát.

Vương tôn liền kiếm đạo tu hành, hỏi thăm mấy vấn đề, La Quan bây giờ dù tính không được kiếm đạo đại gia, nhưng cấp độ tại cái này bên trong, rải rác vài câu liền để hắn hiểu ra, xung quanh mấy người cũng như có điều suy nghĩ, đều có thu hoạch.

Sau bữa ăn, mọi người uống trà chuyện phiếm, thuận tiện tỉnh rượu, La Quan nói một chút tự thân kinh lịch về sau, đứng dậy cáo từ.

Trình Nhàn lôi kéo trình tĩnh, vội vàng đuổi theo, một màn này nhìn Trâu Thành Vĩ nhịn không được nhếch miệng.

Ai, năm đó ta, có phải là kình làm thiếu rồi? Như xuất ra điệu bộ này đến, có lẽ…

Nhưng quay người, nhìn thấy nữ nhi chính một bên oán trách, một bên cho Hàn Đống cho ăn trà, lại cảm thấy dạng này ngày tháng bình an cũng không tệ.

La Quan dù phong quang vô hạn, nhưng vì đi đến hôm nay lại trả giá bao nhiêu? Muốn người trước hiển thánh, nhất định chịu khổ gấp trăm lần.

Đạo lý, lão nhăn là hiểu.

Hàn Đống thầm vận tu vi, hóa giải bộ điểm tửu lực, nói khẽ: “San san, như năm đó ngươi lựa chọn là viện trưởng, bây giờ…”

Vừa nói phân nửa, liền bị Trâu San San đánh gãy, nàng

nắm chặt trượng phu tay, “Tiểu sư đệ phong hoa tuyệt đại, thật là đương thời thiên kiêu, nhưng ở trong mắt ta, ngươi mới là tốt nhất.”

“San san, cám ơn ngươi.”

Ngoài viện, La Quan chắp tay mà đi, Trình Nhàn lôi kéo trình tĩnh, vội vã cùng lên đến.

“Uy! La Quan, viện trưởng, ngươi chạy nhanh như vậy làm gì? Đây là đế võ, chẳng lẽ còn có thể có chó ở phía sau truy ngươi không thành?”

Trình Nhàn một mặt bất mãn, một bữa cơm xuống tới, nàng lại khôi phục mấy nên sơ phong thái.

Trình tĩnh mặt đỏ lên, tỷ tỷ lời nói này, tựa hồ có chút sơ hở trong lời nói.

Cũng may La Quan không quá để ý, bất đắc dĩ nói: “Ta nói Trình Nhàn, ngươi không sai biệt lắm liền phải rồi? ? Ta bây giờ tình huống ngươi không biết? Đừng quên, Kim Nhã cùng ngươi thế nhưng là hảo tỷ muội.”

Trình Nhàn khóe miệng co quắp dưới, “Ai! ! Ngươi càng như vậy nói, ta càng cảm thấy ngươi là nam nhân tốt, dáng dấp đẹp trai, thực lực cường đại, lại nhân phẩm quá quan… Nếu ta là em gái ta, liền tuyệt sẽ không bỏ qua ngươi.”

Trình tĩnh giữ chặt nàng, “Tỷ, đừng có lại quấn lấy viện trưởng, chúng ta nên đi.” Nàng ngẩng đầu, chỉnh đốn trang phục hành lễ, “Viện trưởng đại nhân, gặp lại.”

Kéo lấy Trình Nhàn liền đi, nàng bất đắc dĩ bĩu môi, “Muội muội a, tỷ tỷ ta thật sự là hết sức, ngươi bỏ lỡ khẳng định hối hận!”

Trình tĩnh cắn môi, ngẩng đầu lên nói: “Tỷ tỷ, ta thừa nhận đích xác rất thích La đại ca, nhưng ta thích, cũng chỉ là La đại ca.”

“Viện trưởng đại nhân bây giờ quá cao quá cao, cao để ta cảm thấy căn bản chạm đến không đến, hắn cần gánh vác quá nhiều áp lực, mà ta chưa hẳn có thể tiếp nhận.”

Trình Nhàn trầm mặc, “Tốt a, ta biết.” Nàng rất rõ ràng, đây là một lần cuối cùng nếm thử, đợi La Quan lần sau trở về, đem không biết ra sao các loại cảnh giới.

Ai, lão Trình nhà, chung quy đau mất giai tế!

La Quan nhìn qua tỷ muội bóng lưng, lắc đầu cười cười, quay người rời đi.

Rất nhanh, màn đêm buông xuống.

Đế long xa giá lâm đến, cung thỉnh viện trưởng đại nhân, phó Nữ đế bệ hạ tiệc tối.

La Quan leo lên xe ngựa, một đường thông suốt, thẳng vào đế cung bên trong.

Đợi xe ngựa dừng lại, một trận tiếng bước chân về sau, xung quanh an tĩnh xuống.

La Quan nhíu nhíu mày, đẩy cửa đi xuống xe ngựa, một bóng người cũng không nhìn thấy, chính là trên đỉnh đầu trăng sao, như cũng dự liệu được cái gì, kéo vài miếng đám mây tới, khiến cho bóng đêm mông lung.

Ngẩng đầu nhìn lại, trước mắt đại điện hắn rất quen, trước đó mấy cái ban đêm, đều từng ở đây vượt qua.

Trong lòng nóng lên, La Quan đi đến trước đại điện, đưa tay đẩy hướng cửa điện, vừa mở một đường nhỏ, liền bị người ta tóm lấy cánh tay, dùng sức kéo đi vào.

Kim Nhã nhào vào hắn mang bên trong, thổ khí như lan, “Tối nay, hoặc là ngươi ăn ta, hoặc là ta nuốt ngươi, tuyển a?”

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 582 : Mộng cảnh cùng Đạo tôn

Việc đã đến nước này, cần gì lại nói!

La Quan 1 đem ôm lấy Kim Nhã, sải bước đi hướng tẩm cung giường.

Một đêm này, La Quan làm 1 cái giấc mơ kỳ quái, mộng bên trong hắn lại biến thành 1 cái tiểu nhân, xuất hiện tại 2 cái đối xứng bạch ngọc ngoài núi.

Núi này là thật lại lớn lại bạch lại thẳng tắp, đỉnh núi còn có 2 khối tảng đá nhô lên, càng làm cho người ta ngạc nhiên là, núi này nhìn xem như ngọc, trên thực tế nhưng lại mềm lại đạn, tiểu La Quan rất yêu chi, tại núi lớn này phía trên không khô ngay cả, mệt thở hồng hộc nổi gân xanh, kém chút liền nôn.

Cũng may, tiểu La Quan sức chịu đựng kinh người, trải qua gian nan bôn ba về sau, rốt cục chống nổi bạch ngọc núi cửa này.

Tiếp lấy hắn lại đi tới, một mảnh mênh mông vô bờ bình dã, trắng nõn bóng loáng mà bằng phẳng đại địa, để hắn vung lên hoan, một hồi chỗ này dạo chơi, một hồi bên kia sờ sờ, cảm giác thật sự là khoái hoạt cực.

Nhưng bởi vì cái gọi là vui quá hóa buồn, tiểu La Quan chính vui chơi chạy nhanh, đột nhiên 1 cái không chú ý, rơi vào một chỗ khe núi, nơi này giống như là dưới một

trận mưa lớn, một mảnh vũng bùn không nói, còn con đường chật hẹp đến cực điểm, lại 2 bên cỏ dại rậm rạp, tiểu La Quan một cái lảo đảo liền trượt đi vào.

Lập tức một cỗ hấp lực kinh người, đem tiểu La Quan cho quấn lấy, hắn đem hết toàn lực giãy dụa, mới từ bên trong trốn tới, nhưng kia hấp lực lại bỗng nhiên bộc phát, đem hắn kéo trở về. Liền tựa như khe núi này bên trong, cất giấu một đầu không nhìn thấy yêu quái, lấy trêu đùa tiểu La Quan làm vui.

Thế là, trốn tới, bị kéo trở về, lại trốn tới, lại bị kéo trở về. Như thế lặp lại, không biết qua bao nhiêu lần, thể lực kinh người tiểu La Quan, rốt cục không chịu nổi nôn… Mà yêu quái kia tựa hồ, cũng chơi mệt đồng dạng, tạm thời bỏ qua tiểu La Quan.

Nghỉ ngơi một hồi, tiểu La Quan vừa đứng lên, đang chuẩn bị vụng trộm đào tẩu, kết quả không cẩn thận lại trượt tiến vào khe núi bên trong, cũng lại lần nữa gây nên yêu quái hứng thú.

Kết quả liền bi kịch.

Cả một cái ban đêm a, giấc mộng này không về không, tiểu La Quan trọn vẹn bị giày vò nôn bảy tám lần, triệt để uể oải suy sụp.

Cũng may, trời rốt cục sáng.

La Quan mí mắt run rẩy kịch liệt, bỗng nhiên mở 2 mắt ra, há mồm thở dốc. Rốt cục rốt cục, là thoát khỏi cái này ác mộng, giấc mộng này thực tế thật đáng sợ!

Nhìn bên người, ngủ thật say Kim Nhã, hắn thở sâu, cẩn thận từng li từng tí hướng dưới giường sờ soạng.

Thật không phải sợ hãi!

Dù sao nằm mơ nha, thứ này giảng không rõ ràng, cùng Kim Nhã khẳng định là không có một chút xíu quan hệ. Chủ yếu là nàng tối hôm qua tựa hồ cũng nằm mơ, căn bản không có nghỉ ngơi tốt, ta thân là nam nhân phải yêu quý nữ nhân của mình, liền để nàng ngủ thêm một lát đi.

“Ừm? !” Một tiếng ngâm khẽ, Kim Nhã mở 2 mắt ra, cứ việc một đêm chưa từng ngủ ngon, nhưng nàng cả người lại mặt mày tỏa sáng, giống như cười mà không phải cười nhìn qua, “Viện trưởng đại nhân, đêm xuân trướng ấm, cái này sáng sớm ngài muốn đi đâu?”

La Quan biểu lộ hơi cương, cười khan một tiếng, quay đầu lại nói: “Ta đây không phải lo lắng, ngươi buổi sáng đói không? Chuẩn bị cho ngươi truyền một chút đồ ăn sáng.”

“Thật sao? Vậy nhưng thật sự là muốn, cảm tạ viện trưởng đại nhân.” Kim Nhã ngồi dậy, mền tơ trượt xuống, lộ ra đường cong động lòng người trơn bóng bên cạnh cõng, 1 con cánh tay ngọc đem hắn kéo trở về, “Đồ ăn sáng đâu, cũng không nhọc đến viện trưởng đại nhân hao tâm tổn trí, trẫm sớm có an bài.”

Nàng đưa tay, kéo động đầu giường một cây dây nhỏ, rất nhanh tẩm cung cửa điện từ bên ngoài mở ra, một

đám cung nữ cúi đầu tràn vào.

Đầu tiên là 1 cái đại hào thùng tắm, đầy đủ mấy người sử dụng, tiếp theo là 1 đạo thật dài bàn ăn, bữa ăn này bàn mặt ngoài, lại có linh quang lưu chuyển, không chỉ có thể giữ ấm, càng có thể làm thức ăn tài khóa tươi, bảo đảm lúc nào ăn đều là tốt nhất cảm giác.

La Quan mặt lộ vẻ ngốc trệ, thực tế bữa ăn này bàn quá lớn, phía trên đồ ăn số lượng, đầy đủ 2 người ăn được mười ngày nửa tháng!

Kim Nhã giống con mèo con đồng dạng, chui tiến vào hắn mang bên trong, 2 tay vòng lấy cổ của hắn, lười biếng nói: “Ta nghĩ tắm rửa, cực khổ viện trưởng đại nhân ôm trẫm đi qua đi.”

Tê ——

Đây là còn muốn cùng hắn múc nước cầm sao? !

La Quan nhếch miệng, cười khổ nói: “Bệ hạ, ngài thân là Thanh Dương Nữ đế, biết được yêu quý sức dân a!”

Kim Nhã bĩu môi, “Yêu quý sức dân? Trẫm cái này cọc sinh ý, lệ cũ là 3 năm không khai trương, khai trương ăn 3 năm.”

“Đừng hòng chạy, cam chịu số phận đi, trẫm viện trưởng đại nhân!”

La Quan cắn răng, “Ba” một tiếng đập vào nàng trên mông, “Bệ hạ đã khinh người quá đáng, liền đừng trách

bản viện dốc sức một trận chiến!”

Thế là trong tẩm cung, lại vang lên sóng nước âm thanh, cảm giác kia quả thực chính là biển cả đang gào thét, “Phần phật” sóng lớn chảy xiết âm thanh, chấn người hai tai vù vù. Lại có mỹ nhân ngư ca hát, vì trận đại chiến này phối nhạc, cho đến mặt trời lên cao giữa bầu trời.

Ăn cơm, ngưng chiến.

Tái chiến, tình hình chiến đấu quá nóng, xuống nước.

Kế tiếp theo nghỉ ngơi.

Chiến!

Nữ đế bệ hạ thân thể khó chịu, truyền lệnh tiền triều, điều dưỡng bệnh 7 ngày, tất cả sự vụ từ chúng đại thần nghị định. Mà viện trưởng đại nhân tâm lo bệ hạ thân thể, quyết ý tại đế cung bên trong dốc lòng chăm sóc, cho đến bệ hạ khỏi hẳn.

Tin tức truyền ra, tiền triều trọng thần một người làm quan cả họ được nhờ, liếc nhìn nhau, đều là tiếu dung tràn đầy.

Vương tôn ngửa mặt lên trời cười to, nhưng chờ hắn nhìn thấy, Tịch Sắc Vi ánh mắt lúc, tiếu dung lập tức cứng đờ. So hắn thảm hại hơn chính là Hàn Đống, nghe nói tại viện trưởng “Chiếu cố” bệ hạ ngày thứ 2, Trâu San San cũng bệnh, Hàn Đống đến nay chưa từng ra khỏi cửa phòng nửa bước.

7 ngày sau.

Nữ đế bệ hạ tẩm cung, đại môn rốt cục từ từ mở ra, La Quan sắc mặt xanh trắng, dưới chân phù phiếm đi ra, “Khục! Bệ hạ bảo trọng thân thể, không cần thiết lại thụ phong hàn, bản viện trước hết cáo từ.”

Kim Nhã một bộ váy dài màu đỏ, nghe vậy trầm mặc một chút, chậm rãi nói: “Viện trưởng lần này đi, nhất định phải bảo trọng tự thân, trẫm tại Thanh Dương chờ ngươi trở về.”

La Quan mỉm cười, “Tốt, bản viện lưu lại công pháp, cùng bệ hạ cực kì phù hợp, hảo hảo tu luyện, có thể tự thiên địa lâu thiên trường.”

Nói xong hắn mấy bước phóng ra, thân ảnh biến mất không gặp, lại xuất hiện lúc đã ở đế đô bên ngoài, chân đạp hư không nhìn lại một chút, La Quan cũng không dừng lại, hóa thành lưu quang đi xa.

Còn lại một chuyện cuối cùng, đãi chi về sau, hắn liền muốn quay về Thiên Thanh đại lục.

Thông Châu thành.

Ngoài thành 10 dặm, trước mộ phần.

La Quan lấy ra một bầu rượu, đổ vào trước mộ phần.

“Viện trưởng, lão nhân gia ngài sinh sai thời đại a!”

“Như hôm nay địa đại biến sắp tới, biển mây đại lục linh khí khôi phục, lấy ngài kiếm đạo thiên phú, như tại lập tức tất thành đương thời kiếm tiên.”

“Nhưng nếu như không có ngài, cái này Thanh Dương quốc chỉ sợ sớm đã không còn tồn tại, người trong thiên hạ này… Đều thiếu ngài một phần ân tình.”

Hắn chắp tay, thật sâu cúi đầu.

“La Quan hướng ngài cam đoan, tất dốc hết toàn lực trấn thủ Thanh Dương, chấn hưng đế võ một mạch, không khiến ngài đời này tâm huyết uổng phí! !”

Quay người, hắn bước nhanh mà rời đi.

Đúng lúc này, cũng đang có một đám người, chính hướng 10 dặm mộ tràng mà tới.

1 người trong đó, chính là lúc trước cửa thành quan Vương Việt, chẳng qua hiện nay hắn đã, được phá cách tấn thăng trở thành Thông Châu thành thành chủ.

Giờ phút này, Vương Việt sắc mặt biến hóa, hắn tu vi võ đạo lớn tiến vào, mơ hồ nhìn thấy lão viện trưởng trước mộ phần, hình như có người tại tế bái. Thân ảnh kia hắn cảm thấy quen thuộc, đang chuẩn bị lại nhìn lúc, người kia quay đầu nhìn hắn một cái, liền trực tiếp biến mất không thấy gì nữa, như vừa rồi chỉ là ảo giác.

Trong lòng giật mình, vô ý thức tăng tốc bước chân, Vương Việt đám người đi tới trước mộ phần, liếc mắt liền thấy, vậy lưu tại trước mộ phần không bầu rượu.

Tùy hành người mặt lộ vẻ kinh ngạc, nói: “Không phải đã nói, ta cùng hôm nay cộng đồng đến đây, bái tế lão viện trưởng sao? ? Làm sao có người tới trước rồi? !”

Hắn đưa tới người thủ mộ, nhưng bọn hắn đều trực tiếp lắc đầu, nói là một mực canh giữ ở mộ tràng bên ngoài, vẫn chưa nhìn thấy có người tiến đến.

“Làm càn! Ngươi cùng thủ vệ lão viện trưởng chi mộ, ra sao cùng vinh quang? Dám bỏ rơi nhiệm vụ, quả nhiên là vô lý…” Tùy hành người đang muốn phát tác, bị Vương Việt khoát tay đánh gãy, “Tốt, không trách bọn hắn, để bọn hắn tất cả đi xuống đi.”

Mấy tên người thủ mộ như được đại xá, cuống quít dập đầu hành lễ lui ra.

Có người nhìn mặt mà nói chuyện, hạ giọng nói: “Thành chủ đại nhân, ngài có phải hay không đoán được, lúc trước tế bái người là ai?”

Vương Việt suy nghĩ một chút, “Nếu ta không nhìn lầm, trước đó tại cái này tế bái, cho là viện trưởng đại nhân. Tốt, đã viện trưởng không muốn thấy chúng ta, vậy liền chỉ coi không biết, bắt đầu tế bái lão viện trưởng đi.”

Mọi người giật mình, vô ý thức nhìn về phía xung quanh, lại không thu hoạch được gì, thái độ càng phát ra cung kính, bắt đầu bày ra tế bái vật dụng.

Rất nhanh, từng tia từng sợi sương mù bay lên.

Giờ phút này mây tiêu phía trên, La Quan thần sắc lạnh nhạt, nhìn phía dưới Vương Việt bọn người.

Bên cạnh hắn không gian có chút vặn vẹo, Thanh Liên đạo nhân hiện thân, theo hắn ánh mắt nhìn lại, “Sư đệ, nơi đây mai táng, là ngươi cố nhân?”

La Quan gật đầu, “Cái này bên trong yên giấc chính là tiểu đệ 1 vị sư trưởng, lấy tu vi cảnh giới mà nói, căn bản không đáng giá nhắc tới, lại có thể lấy phàm phu võ giả thân phận, kiếm trảm tiên đồ Kim Đan, có thể xưng một đời kiếm đạo đại gia.”

“Càng quan trọng chính là, vị sư trưởng này phẩm hạnh cao khiết, làm thủ hộ một phương thiên hạ cam nguyện bỏ qua tự thân, tiểu đệ kém xa vậy! !”

Thanh Liên đạo nhân biểu lộ hơi túc, hướng phần mộ chỗ xa xa thi lễ một cái, “Có thể được sư đệ như thế đánh giá, từ không tầm thường nhân vật, lẽ ra tôn trọng.”

La Quan mỉm cười, “Có thể được sư huynh thi lễ, như lão viện trưởng ở dưới suối vàng có biết, cũng làm vui mừng.” Hắn thở ra một hơi, “Sư huynh, chúng ta trở về đi.”

Thanh Dương tuy tốt, lại thiên địa linh lực ngay tại khôi phục, nhưng đối La Quan mà nói, trong thời gian ngắn còn chưa đủ lấy chèo chống hắn tu luyện.

Ngắn ngủi an bình qua đi, chung quy muốn một lần nữa bước vào, kia ầm ầm sóng dậy, lại mạo hiểm vô cùng

đại đạo con đường.

Thanh Liên đạo nhân gật đầu, “Được.”

Hắn phất tay áo vung lên, không gian vặn vẹo bao phủ 2 người, sau một khắc một trận gió nhẹ thổi tới, bọn hắn thân ảnh đã biến mất không gặp.

…

Xa xôi bên ngoài, nơi nào đó không gian kỳ dị.

Thiên địa vắng vẻ một mảnh, có ngàn tỉ tinh thần sáng tắt, ở giữa một thân ảnh ngồi xếp bằng, như tại lĩnh hội vô hình đại đạo.

Đột nhiên, thân ảnh này đôi mắt bỗng dưng mở ra, thần quang phun trào lại dẫn tới tinh chấn động dưới biển rung động, bàng bạc uy áp như núi biển lật úp, càn quét bát phương lục hợp!

Hắn khuôn mặt mơ hồ khiến người khó mà thấy rõ, nhưng kia một đôi tròng mắt, lại như phản chiếu phương này tinh biển, xoay quanh, lưu chuyển hiển thị rõ huyền diệu.

“Biển mây thiên hạ, kia hoang vu, không trọn vẹn chi địa, lại có người trảm bản tôn 1 đạo thần niệm? ?” Người này, chính là thiên la giáo Đạo tôn.

Ngón tay bấm đốt ngón tay, nhưng Đạo tôn cảm giác bên trong, âm dương khí cơ đều chôn vùi, chỉ còn một mảnh hỗn độn không rõ.

Duy nhất có thể cảm thấy được, là một kiếm kia chi dư vị, cứ việc yếu ớt đến cực điểm, lại khiến Đạo tôn tâm hải tóe lên gợn sóng.

“Kiếm này… Lại cùng hắn có quan hệ? ! Một lòng tu kiếm như hắn, hẳn là cũng chuẩn bị, tại thiên địa này đại biến cục sa sút một tử?”

Đạo tôn trầm mặc liên tục, đưa tay một điểm, dẫn động tinh hải lưu chuyển, hướng lên trời la tín đồ hạ xuống pháp chỉ —— trời giơ cao thần quan vẫn lạc chỗ, thiên la tạm lui!

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 583 : Ngấp nghé long mộ người chúng

Thiên Thanh đại lục, đáy biển.

Âm u quỷ thành bên ngoài 100 dặm!

Ông ——

Một đoàn nước biển nổ tung, mảng lớn khối không khí chấn động, Thanh Liên đạo nhân cùng La Quan thân ảnh, từ đó nổi lên.

Đứng ở đây, đã nhưng trông về phía xa quỷ thành.

Thanh Liên đạo nhân giải thích nói: “Âm u quỷ thành bây giờ, là Nữ đế cùng bôi cô nương neo định hiện thế chỗ, nên có chỗ tị huý.”

La Quan gật đầu, “Sư huynh suy nghĩ chu đáo, chúng ta trở về đi.”

“Được.” Thanh Liên đạo nhân cười gật đầu, 2 người hướng quỷ thành bước đi, rất mau tới đến ngoài cửa thành.

Rất khéo, thủ vệ hay là vị kia Hắc Mộc quỷ tướng, lúc trước quỷ thành một trận rung chuyển, đem hắn dọa gần chết, cũng may sau đó vẫn chưa có người truy cứu.

Ám đạo may mắn Hắc Mộc quỷ tướng, hạ quyết tâm

muốn dùng tâm làm việc, tuyệt không ra chỗ sơ suất, miễn cho lại bị người nhớ tới.

“Đều lên tinh thần một chút bảo vệ tốt cửa thành, lai lịch không rõ người, 1 cái đều không cho bỏ vào! Trước đó một số việc, bản tướng một mắt nhắm một mắt mở, nhưng chúng ta âm u quỷ thành, bây giờ đổi chủ nhân, làm việc phải thủ quy củ, ai dám ra vẻ bản tướng cái thứ 1 không buông tha!”

Chính khiển trách một đám dưới trướng, xa xa nhìn thấy 2 thân ảnh, hướng âm u quỷ thành mà đến, Hắc Mộc quỷ tướng mừng rỡ, quát to: “Người đến người nào? Âm u quỷ thành chỗ, người không phận sự miễn vào!”

Vừa hô xong hắn liền chân mềm nhũn, kém chút lảo đảo đổ xuống, một gương mặt trắng bệch.

La Quan nhìn xem hắn bộ dáng này, lộ ra mỉm cười, “Xem ra là khỏi phải chúng ta tự giới thiệu, bây giờ có thể đi vào đi?”

Hắc Mộc quỷ tướng gọn gàng mà linh hoạt, vung tay cho mình 1 cái lớn - bức đấu, “Tiểu tướng có mắt không tròng, mạo phạm đại nhân, còn xin đại nhân thứ tội!” Đang khi nói chuyện mang theo một đám dưới trướng, cung kính quỳ sát tại đất, “Cung nghênh tôn thượng trở về!”

“Tôn thượng?” La Quan nhíu mày, hắn lúc nào, lại nhiều như thế 1 cái tên tuổi?

Hắc Mộc quỷ tướng gặp hắn không có truy cứu ý tứ,

gánh nặng trong lòng liền được giải khai, nịnh nọt nói: “Quỷ thành chi chủ truyền lệnh toàn thành, lập đại nhân vi tôn bên trên, địa vị tới cùng các loại, bất luận kẻ nào không được mạo phạm, nếu không giết không tha.”

“Tôn thượng bây giờ, chính là quỷ thành người thống trị, tiểu tướng ở đây vì đại nhân chúc!”

Là Đồ Tư Tư ý tứ a, quỷ thành tôn thượng… Nghe còn rất uy phong.

La Quan nở nụ cười, cùng Thanh Liên đạo nhân cùng một chỗ, tiến vào âm u quỷ thành.

2 người tiến vào thành nội, chỗ đi qua vô số quỷ vật nhao nhao quỳ sát, miệng hô “Bái kiến tôn thượng”, tôn sùng mà kính sợ, có thể nói thanh thế to lớn.

La Quan mặt lộ vẻ bất đắc dĩ, “Sư huynh, chúng ta hay là nhanh lên trở về đi, cũng không biết Tư Tư tỷ làm sao hù dọa bọn hắn, đây cũng quá nhiệt tình.”

“Ha ha ha!” Thanh Liên đạo nhân cười to, “Tốt, chúng ta trực tiếp đi.”

Phất tay áo vung lên, 2 người liền trực tiếp, trở lại Thiên U phủ đệ.

“Sư đệ, lão phu đi trước nhìn một chút, Tùng Tử nha đầu này trạng thái, nàng mới được Thanh Liên truyền thừa, còn cần nhiều hơn trông nom mới được.” Thanh Liên đạo nhân hơi dừng một chút, tiện tay hái đến một mảnh lá cây, ngón tay chỉ rơi mặt ngoài, bỗng nhiên có

linh quang phun trào.

“Khục! Sư đệ a, lão phu trước kia từng được một môn cố bản bồi nguyên bí thuật, hiệu quả có chút thần dị, hôm nay liền tặng cho ngươi. .. Bất quá, chuyện nam nữ cuối cùng là tiểu đạo, không cần thiết nhất thời tham hoan, mà lầm tự thân tu hành.”

Dứt lời, đem Diệp tử hướng tay hắn bên trong bịt lại, “Được rồi, cũng khỏi phải giải thích, lão phu hiểu nhiều hơn ngươi, liền đi trước một bước.”

La Quan sắc mặt cứng đờ, tê dại!

Có rõ ràng như vậy sao? Ta rõ ràng đều đã, vận chuyển khí huyết cải biến tướng mạo.

“Sư huynh! Sư huynh ngươi đừng đi nhanh như vậy a! Không phải như ngươi nghĩ, sư đệ thân thể ta rất tốt, căn bản là không cần đến!”

Nhưng hô về hô, 5 ngón tay lại xiết chặt lá cây, có chút trắng bệch.

Ân…

Ta đích xác không dùng đến, nhưng không trở ngại ta có thể tham tường một hai, có lẽ đối với tu hành, cũng có loại suy hiệu quả.

Dù sao Thanh Liên đạo nhân xuất phẩm, tuyệt không phải bình thường!

Không sai, chính là như vậy.

Đúng lúc này, một chút bối rối âm tại sau lưng vang lên, “Đại nhân, ngài trở về rồi?”

Bá ——

La Quan lấy sét đánh chi thế, đem lá cây thu hồi, xoay người lại mặt không đổi sắc, nói: “Là Ứng long nữ a, bây giờ không có người ngoài, Long nữ không cần như thế gọi ta.”

Ứng Thanh Linh đi tới gần, cung kính hành lễ, “Quen thuộc, ta vẫn là gọi ngài đại nhân đi.” Nàng đứng dậy, mặt lộ vẻ mỉm cười, “Ngài lần này đi gần 10 ngày, có Thanh Liên tiền bối đi theo đều hao phí lâu như thế, có thể thấy được sự tình tất không đơn giản, đều xử lý tốt sao?”

La Quan đáy mắt hiện lên vẻ lúng túng, đích thật là hao phí gần 10 ngày, nhưng có hơn phân nửa thời gian, đều là ở tại trên giường.

“Khục! Đã xử lý tốt, ngược lại là ngươi đột nhiên bế quan, không sao chứ?”

Đang khi nói chuyện, hắn cẩn thận quan sát.

Ứng Thanh Linh thần sắc không thay đổi, nói: “Tru sát kia nghiệt giao phía trước, lại xem Thanh Liên tiền bối xuất kiếm ở phía sau, nhất thời có cảm xúc, liền bế quan mấy ngày, tu hành hơi có một tia tinh tiến vào.”

Trên mặt nàng, lộ ra tiếu dung.

Ứng long nữ tu vi vốn liền đạt tới Quy Nguyên cảnh đỉnh phong, giờ phút này một chút tiến bộ, nhìn như không đáng chú ý, lại giúp nàng nhìn thấy phá cảnh con đường. Dùng không được quá lâu, nàng liền có nắm chắc tấn thăng về 1, trở thành đỉnh cấp trong biển lớn giao.

Mà cái này, cũng là nàng đối La Quan thái độ cung kính nguyên nhân, nếu không phải đi theo La Quan bên người, nàng há có thể có như vậy duyên phận? Nghĩ bước ra phá cảnh một bước, không biết còn cần phí thời gian bao lâu.

“Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi.” La Quan nói thầm trong lòng, vẻ mặt này quá tự nhiên đi? Hẳn là đêm hôm đó không phải nàng? !

“Ứng long nữ, ngày đó La mỗ cùng Tứ Hải Vương uống rượu, cuối cùng say đến rối tinh rối mù, là ngươi đưa ta đi về nghỉ a?”

Ứng Thanh Linh gật đầu, “Không sai, là ta đem đại nhân đưa về chỗ ở, ngài ngủ u ám, ta vì ngài an trí sau liền rời đi.”

Nàng nhìn La Quan, “Đại nhân, là xảy ra chuyện gì a? Hay là nói, ngài mất đi thứ gì? !” Nàng biểu lộ trở nên nghiêm túc.

“Không có không có!” La Quan tranh thủ thời gian khoát tay, “Chính là một đêm kia, ta tựa hồ làm giấc mộng,

luôn cảm thấy không đúng lắm… Ha ha, không có việc gì, ngươi không nên suy nghĩ nhiều.”

Hồ lộng qua Ứng long nữ, đưa nàng đẩy ra về sau, La Quan xoa đem mặt, lộ ra cười khổ.

Không phải Ứng long nữ!

Nếu nói trước đó, La Quan còn lòng mang may mắn, cảm thấy kia có lẽ thật chỉ là, 1 cái tương đối thần kỳ mộng. Nhưng kinh lịch cùng Kim Nhã nhiều lần giao lưu về sau, hắn đã có thể xác định, kia đạp ngựa tuyệt đối tuyệt đối không phải, 1 cái đơn thuần mộng cảnh.

Kia là ai?

Sẽ không phải là Đồ Tư Tư a? !

Không trách La Quan sẽ hướng trên người nàng nghĩ, thực tế vị tỷ tỷ này, biểu hiện quá nhiệt liệt, ánh mắt giống như là muốn ăn hết hắn.

Lúc đầu La Quan cảm thấy việc này khó mà mở miệng, không định nói với Huyền Quy, trong lòng cũng cảm thấy là lão sư, chừa cho hắn mấy điểm mặt mũi, cũng tỷ như cùng với Kim Nhã lúc, Huyền Quy đều lựa chọn ngủ say.

Nhưng bây giờ, hắn cũng không lo được mất mặt, “Lão sư ở đây sao? Ngày ấy ta sau khi say rượu, ngài có hay không phát giác được cái gì? Chính là… Ta làm giấc mộng, luôn cảm thấy giấc mộng kia, nó không quá bình thường.”

Huyền Quy cười lạnh một tiếng, “Là không bình thường, hay là không đứng đắn? Liền cùng ngươi cùng Kim Nhã làm những cái kia mộng đồng dạng sao? !”

Ta thao, lão sư ngài đây là thế nào rồi? Hỏa khí có chút lớn a!

La Quan một mặt viết kép xấu hổ.

“Hừ! Không thấy được, kia buổi tối 1 mình ngươi, tại phòng bên trong ngủ một đêm.” Nói xong, Huyền Quy liền mai danh ẩn tích.

La Quan ám đạo không phải là lão sư, nàng rốt cục bắt đầu phát dục rồi? Muốn từ 1 cái tiểu la lỵ, biến thành mỹ thiếu nữ sao? Cho nên đối ta làm những sự tình kia, cảm giác không vừa mắt? !

Tê ——

Như coi là thật như thế, về sau phải nghĩ biện pháp mới được a, lỡ như chọc giận lão sư, hắn khẳng định không có quả ngon để ăn.

Ai, lại nhiều một cọc phiền lòng sự tình!

La Quan thở dài, mặt mũi tràn đầy bất đắc dĩ, rõ ràng chính là một giấc mộng mà thôi, làm sao còn trở nên khó bề phân biệt bắt đầu? ! Giống đạp ngựa phá án đồng dạng, được rồi, yêu ai ai đi, dù sao hắn cũng không tính ăn thiệt thòi… Chờ đối phương nhịn không được, tự nhiên là sẽ tìm đến hắn.

Dứt bỏ việc này, La Quan trở lại chỗ ở, bắt đầu vận chuyển công pháp, khôi phục tự thân trạng thái. Nếu không như lại bị người nhìn ra, hắn “Suy yếu” chân tướng, coi như thật không mặt mũi gặp người.

Thuận tiện đâu, đem Thanh Liên đạo nhân cho kia cái lá cây, lấy ra tham tường bảy, tám lần, chưa nói xong thật sự là một môn diệu pháp, đối với hắn tu hành là có trợ giúp rất lớn.

Kia còn có cái gì tốt do dự? Học! !

2 ngày sau, La Quan kết thúc trận này ngắn ngủi tu luyện, tại chỗ ở phòng trước bên trong, tiếp kiến đến đây bái kiến Thiên U.

Xinh đẹp thướt tha quỷ nương, cung kính đưa lên trà bánh về sau, hành lễ lui ra.

“Thuộc hạ Thiên U, bái kiến tôn thượng! !”

Thiên U trực tiếp đại lễ thăm viếng, lấy đầu đụng địa.

La Quan phất phất tay, “Đứng lên đi, bàn giao chuyện của ngươi, hoàn thành hay chưa?” Lúc trước, tại cầm xuống âm u quỷ thành không lâu, La Quan liền giao cho hắn, tìm kiếm long mộ chìa khoá nhiệm vụ.

Thiên U đứng dậy, lật tay lấy ra 1 con hộp ngọc, 2 tay cung kính dâng lên, “Thuộc hạ không phụ đại nhân nhờ vả, khắp nơi tìm quỷ thành bên trong, tại phản nghịch Vạn Uyên chỗ ở tìm được vật này, còn xin tôn thượng xem qua.”

La Quan cầm qua hộp ngọc, mở ra sau khi bên trong yên tĩnh nằm, 1 đem có xinh đẹp bao tương, phát ra tuế nguyệt khí tức chìa khoá. Không sai, cùng trước đó hắn trả lại long cung chiếc chìa khóa kia giống nhau như đúc, chính là mở ra long mộ cần thiết 3 đem chìa khóa 1 trong.

Hắn lật tay, đem chìa khoá thu hồi, mặt lộ vẻ tiếu dung, “Làm khá lắm.”

Thiên U buông lỏng một hơi, cung kính nói: “Có thể làm đầu bên trên phân ưu, là thuộc hạ vinh hạnh.”

La Quan nhấp một ngụm trà, gõ nhẹ mặt bàn, “Liên quan tới cái chìa khóa này, ngươi biết bao nhiêu?” Đột nhiên, hắn lại nghĩ tới đầu kia nghiệt giao, âm u quỷ thành lại âm thầm chăn nuôi loại đồ vật này, liền không sợ làm tức giận Tứ Hải long cung?

“Còn có đầu kia nghiệt giao, lại là chuyện gì xảy ra?”

Thiên U lắc đầu, “Hồi bẩm tôn thượng, thuộc hạ trước đó tuy có chức thành chủ, nhưng chỉ xử lý quỷ thành sự vụ ngày thường, quỷ thành chân chính bí ẩn, đều từ phản nghịch Vạn Uyên cùng âm quạ phụ trách.” Hắn do dự một chút, tiếp tục nói: “Bất quá, thuộc hạ mơ hồ từng nghe nghe, cái này nghiệt giao cũng không phải là quỷ thành người, mà là bị người gửi nuôi tại cái này bên trong, để phòng bị Tứ Hải Long tộc phát giác.”

La Quan nhíu mày, gửi nuôi? ! Cái này nghiệt giao, lại vẫn có lai lịch khác, trực giác nói cho hắn, trong đó tất

tồn tại một vài vấn đề.

Mắt thấy Thiên U cũng không hiểu biết càng nhiều, La Quan phất tay đem hắn đuổi xuống dưới, đứng dậy vừa đi vừa về bước đi thong thả mấy bước, hắn mắt lộ tinh quang.

Hẳn là, âm u quỷ thành cũng đang đánh long mộ chủ ý? ? Thậm chí trừ cái đó ra, vẫn tồn tại phe thứ 3? Tỉ như, đầu kia nghiệt giao chủ nhân chân chính! !

Như coi là thật như thế, thế cục xa so hắn nghĩ muốn nhiều phức tạp, Tứ Hải long cung toà kia long mộ, nghiễm nhiên chính là 1 tòa cự đại vòng xoáy.

La Quan muốn mở ra long mộ, là vì tìm về đế kiếm mảnh vỡ, kia những người khác đâu? Lại là giấu trong lòng như thế nào mục đích? !

Đột nhiên, hắn ánh mắt ngưng lại, nghĩ đến một sự kiện ——

Ban đầu ở Tứ Hải long cung lúc, đầu kia hoa ban vảy rắn chỗ đề cập, long mộ bên trong ẩn tàng đại cơ duyên!

Có lẽ, là có liên quan với đó.

La Quan nghĩ một lát, chậm rãi thở ra một hơi, bây giờ hắn đã cầm tới thứ 3 đem, mở ra long mộ chìa khoá. Cho dù âm thầm ngấp nghé long mộ người chúng, tổng cũng không vòng qua được hắn đi.

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 584 : 6 máu vũ phu cùng thiên mệnh

Nửa tháng sau Tứ Hải Vương phá cảnh, trở thành 1 vị sáu lần thay máu Đại Vũ phu, một thân khí huyết bàng bạc như vực sâu, bốc hơi hừng hực.

Võ đạo con đường thông thiên cường hoành, dần dần triển lộ ra, lấy Ứng long nữ bây giờ thực lực, đối mặt hắn lúc lại rùng mình, giống bị một loại nào đó viễn cổ dị thú khóa chặt.

“La Quan, lão tử sáu lần thay máu, trâu không ngưu bức? !” Tứ Hải Vương vỡ ra miệng rộng, một mặt đắc ý, hưng phấn.

La Quan giơ ngón tay cái lên, “Ngưu bức! Tứ Hải Vương ngươi là ta gặp phải, vị thứ 2 sáu lần thay máu Đại Vũ phu, có thể thấy được cho dù tại Thiên Thanh đại lục, có thể đem thông thiên võ đạo đi đến bước này, cũng ít lại càng ít.”

Hắn nhìn đôi mắt sáng tỏ, kích động Ứng Thanh Linh, “Làm sao? Ứng long nữ nghĩ lĩnh giáo một chút, sáu lần thay máu thực lực?”

Ứng Thanh Linh gật đầu, “Không sai, ta khoảng cách phá cảnh tới một bước xa, cùng 6 máu Đại Vũ phu một trận chiến, hoặc là một cơ hội, nhưng như thế đến liền không thể lưu thủ, không biết Tứ Hải Vương ý như thế nào?”

Tứ Hải Vương cười to, “Bổn vương đang có ý này, vậy thì phải La Quan hỗ trợ.”

La Quan khoát tay, “Ta nhưng khi không được trọng tài, liền mời Thanh Liên sư huynh đến một chuyến, để tránh ngoài ý muốn nổi lên.” Hắn chắp tay, cười nói: “Sư huynh, tiểu đệ có việc xin ngươi giúp một tay.”

Rất nhanh, giữa sân linh quang chớp lên, Tứ Hải Vương mang theo Du Tùng Tử hiện thân, cười nói: “Tiểu sư đệ, gọi lão phu có chuyện gì?”

Nói xong, nhìn Du Tùng Tử, “Nha đầu, thất thần làm gì, nhanh hướng ngươi Tiểu sư thúc tổ làm lễ, ngày sau nhất định phải cung kính.”

Du Tùng Tử miệng 1 xẹp, kém chút khóc ra thành tiếng, nàng làm sao đều không nghĩ tới, lão tổ chỉ là đi theo La đại ca đi ra ngoài một chuyến, nàng bối điểm liền chịu mấy chục đoạn. Tiểu sư thúc tổ? Cái này khiến nàng gọi thế nào lối ra? ! Ánh mắt bi thương hướng La Quan nhìn tới.

Cũng may lúc này La Quan khoát tay áo, “Thanh Liên sư huynh, ta cùng Tùng Tử quen biết phía trước, không thể bởi vì ngươi ta liền để nàng thấp bối điểm, chúng ta các luận các. Tốt, quyết định như vậy, hôm nay để sư huynh tới, là làm 1 cái trọng tài.”

Lúc này, đem Tứ Hải Vương cùng Ứng long nữ ước chiến một chuyện nói rõ.

Thanh Liên đạo nhân trong mắt chứa thâm ý, nhìn thoáng qua khó nén ý mừng Du Tùng Tử, cười nói: “Không có vấn đề, 2 vị chi bằng xuất thủ chính là, lão phu sẽ tại thời khắc mấu chốt xuất thủ.”

Tứ Hải Vương, Ứng long nữ vội vàng hành lễ, cung kính nói: “Đa tạ Thanh Liên tiền bối.” Bọn hắn cũng không dám giống như La Quan thái độ tùy ý.

Thanh Liên đạo nhân đảo qua mọi người, “2 vị động thủ động tĩnh nhất định không nhỏ, liền đi quỷ thành bên ngoài đi.” Nói xong hắn phất tay áo vung lên, mọi người thân ảnh biến mất, khi xuất hiện lại, đã ở quỷ thành ngoài 10 nghìn dặm.

Trước mắt là 1 tòa cự đại đáy biển bồn địa, Thanh Liên đạo nhân gật đầu, “Liền cái này đi.” Tứ Hải Vương, Ứng long nữ lại lần nữa hành lễ, phi thân tiến vào bồn địa, xa xa đối lập.

“Ứng long nữ, bổn vương xuất thủ!”

“Mời!”

Sau một khắc như đáy biển chỗ sâu, đột nhiên dâng lên 1 viên mặt trời, nóng bỏng hồng quang bay lên, kia là Tứ Hải Vương khí huyết bộc phát chỗ sinh ra dị tượng, hắn xung quanh nước biển trực tiếp sôi trào “Ừng ực” “Ừng ực” cuồng bốc khí ngâm, khí tức cuồng bạo quét ngang.

Ngang rống ——

Một tiếng long ngâm, Ứng long nữ không chút do dự

hiện ra thật giao chi thể, nàng vì cực âm thể chất Giao long, nước biển nhiệt độ điên cuồng giảm xuống, cả tòa đáy biển bồn địa lập tức bị một phân thành hai, một bên xích hồng như đại hỏa, một bên u ám như vạn cổ cực hàn băng quật.

Cả 2 tiếp xúc chi địa, cực nhiệt, cực hàn nước biển đối hướng, phát ra “Ầm ầm” nổ vang rung trời.

“Giết!”

Tứ Hải Vương quát lớn, dưới chân đạp thật mạnh rơi, đáy biển vỡ nát bên trong lấy tốc độ kinh người tới gần.

“Đến hay lắm! !” Ứng long nữ khẽ kêu một tiếng, màu hổ phách mắt rồng bên trong, tuôn ra chiến ý cường đại.

Đảo mắt 1 vị 6 máu Đại Vũ phu, liền cùng một đầu chỉ thiếu chút nữa, liền có thể phá cảnh về 1 thật giao chém giết đến cùng một chỗ. 2 người hình thể dù chênh lệch cách xa, có thể đối chiến bên trong lại thế lực ngang nhau, Ứng long nữ đột nhiên phát hiện, như thụ cường đại khí huyết uy hiếp, tu vi bình cảnh xuất hiện một tia buông lỏng, cái này khiến nàng mắt lộ ý mừng.

“Ngang rống —— “

“Tứ Hải Vương, không cần lưu thủ, đem 6 máu Đại Vũ phu thủ đoạn đều thi triển đi ra! !”

Ứng Thanh Linh gào thét một tiếng, long trảo toát ra hắc quang, càng có một tia huyết sắc tại lân giáp mặt ngoài lưu chuyển, chiến lực nháy mắt phóng đại.

“Ha ha ha! Thống khoái, bổn vương liền không khách khí!” Tứ Hải Vương hét lớn một tiếng, cuồn cuộn khí huyết phóng lên tận trời, lại đỉnh đầu hắn phía trên, ngưng tụ ra 1 tôn huyết sắc hư ảnh, rõ ràng là phóng đại gấp trăm lần hắn.

Chân lý võ đạo!

Đây chính là năm lần thay máu, cùng sáu lần thay máu khác biệt lớn nhất, có thể ngưng luyện chân lý võ đạo hình thành võ pháp chi thân, không chỉ có chiến lực kinh người, càng có hơn không thể tưởng tượng nổi thần thông. Đem đối ứng chính là người tu hành thức tỉnh nguyên thần, nhưng vũ phu tại 6 máu lúc, liền có thể điều động một tia chân lý võ đạo, có thể ép chế cùng giai tiên đồ tu sĩ.

Có thể nói, thông thiên võ đạo chi lộ, 5 máu vũ phu cùng 6 máu vũ phu, tuy chỉ có 1 cảnh chi kém, thực lực ngày đêm khác biệt, là võ đạo chi lộ bên trên 1 đại môn hạm.

Oanh ——

Võ pháp chi thân 1 quyền đánh ra, đại lượng nước biển nổ tung, Ứng long nữ gào thét bên trong, 2 tôn cự - vật chém giết đến cùng một chỗ, như viễn cổ cự nhân cùng Long tộc chi chiến, thị giác hiệu quả kéo căng.

La Quan thầm giật mình, Tứ Hải thực lực so hắn trong dự đoán càng mạnh, cái này võ đạo con đường thông thiên, quả nhiên cũng là đại đạo. Đáng tiếc thay máu gian nan, võ đạo chi lộ có thể đi đến bước này, tuyệt đối

phượng mao lân giác.

Thanh Liên đạo nhân ánh mắt sáng lên, nhìn về phía Tứ Hải Vương võ pháp chi thân, nói: “Cái này Tứ Hải Vương đúng là thượng cổ di tộc, thể nội huyết mạch dù mỏng manh, nhưng đã đi đến sáu lần thay máu, liền có lớn mạnh di tộc huyết mạch khả năng, là một gốc võ đạo hạt giống.”

Nói xong lời cuối cùng, hắn lắc đầu.

“Đã phải sư huynh tán thưởng, lại vì sao lắc đầu?” La Quan mặt lộ vẻ không hiểu.

Thanh Liên đạo nhân nói: “Lão phu là đáng tiếc, đã có người nhanh một bước, đem Tứ Hải Vương thu nhập dưới trướng, nếu không ngược lại là 1 cái không sai người hộ đạo.”

La Quan ánh mắt chớp lên, “Sư huynh nói là, Tứ Hải Vương lần này phá cảnh, là được trợ lực?” Nói, chỉ chỉ âm u quỷ thành phương hướng.

“Ừm.” Thanh Liên đạo nhân gật đầu, “Không có gì bất ngờ xảy ra, cho là bôi cô nương thủ bút.”

Mà giờ khắc này, đáy biển bồn địa bên trong chém giết, triệt để tiến vào gay cấn.

Đột nhiên, một tiếng kiếm minh vang lên, Tứ Hải Vương cùng Ứng long nữ, đồng thời cứng tại nguyên địa. 1 cái lợi trảo đã, đâm vào đối thủ lồng ngực, 1 cái nắm đấm thì nện ở đối phương mi tâm.

Thụ kiếm minh ảnh hưởng, 2 người một kích cuối cùng bị đánh gãy, nhưng dư lực hay là đem bọn hắn riêng phần mình đánh bay, từng ngụm từng ngụm thổ huyết.

Tứ Hải Vương trước đối Thanh Liên đạo nhân hành lễ, cười khổ nói: “Ứng long nữ xương đầu, có thể ngăn trở bổn vương 1 quyền này, nhưng nếu bị đâm phá trái tim, bổn vương hẳn phải chết không nghi ngờ. 1 trận chiến này, là bổn vương thua.”

Một bên khác, linh quang hiện lên Ứng long nữ trở lại thân người, búi tóc lộn xộn sắc mặt trắng bệch, nghe vậy lắc đầu, “Trong biển vốn là Long tộc sân nhà, ở chỗ này giao thủ, ta nhưng phải ngoài định mức gia trì, trận chiến này tính ngang tay.”

Nói oa, nàng nhắm mắt cảm giác một chút, khóe miệng lộ ra tiếu dung.

Mà giờ khắc này La Quan cũng phát giác được, trong cơ thể nàng Long khí bốc lên, cười nói: “Chúc mừng Ứng long nữ, thấy được phá cảnh cơ hội.”

Nhìn như đơn giản, nhưng mới rồi một trận chiến bởi vì có Thanh Liên đạo nhân chủ trì, Tứ Hải Vương cùng Ứng Thanh Linh đều xuống tay độc ác, không khác một trận tử chiến, mới có thể có này hiệu quả.

Ứng Thanh Linh cung kính nói: “Đa tạ dắt Thanh Liên tiền bối, đa tạ đại nhân, cho ta cơ hội này.” Nàng hơi dừng một chút, “Tiếp xuống, ta đem bế quan tu luyện, tranh thủ đột phá tới quy nhất cảnh.”

Tứ Hải Vương nói: “Bổn vương sau khi trở về, cũng muốn tiêu hóa một chút hôm nay đoạt được.”

Thanh Liên đạo nhân cười gật đầu, “Tốt, vậy liền trở về đi.” Hắn phất tay áo vung lên, mang theo mọi người đi tới quỷ thành bên ngoài, lại trở lại Thiên U phủ đệ.

Tứ Hải Vương, Ứng long nữ vội vàng rời đi, nhìn xem một người một giao vội vàng đi xa, hắn đáy mắt lộ ra một tia sợ hãi thán phục.

La Quan suy đoán không sai, 1 trận chiến này đích thật là thời cơ, thật là coi là thông qua một trận sinh tử đại chiến, liền có thể tìm được phá cảnh thời cơ, kia không khỏi cũng quá đơn giản.

Thời cơ, số phận thiếu một thứ cũng không được, tại Thanh Liên đạo nhân xem ra, Tứ Hải Vương cùng Ứng long nữ đều thuộc về khí vận phóng đại, mới có thể một trận chiến có thu hoạch riêng.

Mà khí vận biến hóa tuyệt không phải không có nguyên nhân, nghĩ đến biển mây thiên hạ linh khí biến hóa, trong lòng hắn nói: “Xem ra thiên địa tình thế hỗn loạn quả nhiên đã đến, tiểu sư đệ cực khả năng chính là trong đó, 1 vị ứng vận thiên mệnh người, mới có thể từ mình cùng hắn kéo theo người bên cạnh khí vận phóng đại.

Nhưng mỗi lần thiên địa tình thế hỗn loạn, là đại cơ duyên cũng có đại hung hiểm, ứng thiên mệnh người tuyệt không phải 1 người, chắc chắn gây nên lớn phân loạn, đại động đãng. Sẽ có bàn tay vô hình, kích thích

thiên địa bàn cờ, khiến La Quan không ngừng ứng kiếp, vẫn lạc lại hoặc ứng kiếp mà lên.

Thanh Liên đạo nhân trong lòng hơi động, sinh ra một loại nào đó dự cảm —— hắn nên rời đi, lúc này cùng La Quan đi tiến vào, cực khả năng gây nên thiên mệnh chú ý. Hắn bây giờ trạng thái là mượn tam thập lục phẩm Hỗn Độn Thanh Liên, mới có thể ý niệm trở về hiện thế, nghiêm chỉnh mà nói thuộc về “Lén qua” .

Như lỡ như bị thiên mệnh cho rằng, hắn cố ý nhúng tay thiên địa đại biến chi cục, tiếp theo đối với hắn sinh ra ác ý, vậy nhưng cực kì không ổn. Hắn đã không phải Nữ đế cường đại vô song, lại không phải Đồ Tư Tư tu thành lưỡng giới thân, sớm cho kịp rời đi mới là thượng sách.

Quyết định suy nghĩ, Thanh Liên đạo nhân chắp tay, nói: “Tiểu sư đệ, lão phu chuẩn bị mang Tùng Tử rời đi, đi để nàng kế thừa Thanh Liên một mạch.”

La Quan đối này đã sớm biết được, nghe vậy gật đầu, “Thiên hạ đều tán chi buổi tiệc, sư huynh tự đi chính là, tại Giang Ninh lúc đáp ứng sư huynh sự tình, tiểu đệ sẽ không quên.”

Thanh Liên đạo nhân hơi trầm xuống mặc, nghiêm nghị nói: “Đa tạ tiểu sư đệ! ! Ngày khác như gặp đại nguy cơ, lão phu nhất định giáng lâm, vì tiểu sư đệ ngăn lại một kiếp. Nhưng ta bây giờ trạng thái, tối đa cũng cũng chỉ có thể thay tiểu sư đệ cản một kiếp, ngươi nên nắm chắc thời cơ.”

La Quan cảm kích nói: “Đa tạ Thanh Liên sư huynh, tiểu

đệ trong lòng hiểu rõ, ở đây cầu chúc sư huynh, sớm ngày chân chính trở về.”

“Ha ha ha, tốt, nhận tiểu sư đệ cát ngôn!” Thanh Liên đạo nhân cười to, nhìn về phía Du Tùng Tử, “Nha đầu, chúng ta đi thôi.”

Du Tùng Tử lớn tiếng nói: “La đại ca chờ ta, đợi ta tu luyện có thành tựu về sau, nhất định sẽ tới tìm ngươi, đừng quên ta a! !”

La Quan mỉm cười gật đầu, “Biết, Tùng Tử ngươi hảo hảo tu luyện, chớ có cô phụ Thanh Liên sư huynh đối ngươi dốc lòng tài bồi.”

Thanh Liên đạo nhân phất tay áo vung lên, “Tiểu sư đệ, cáo từ!”

Bá ——

Hắn cùng Du Tùng Tử thân ảnh, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Trước một khắc, còn tại đối diện đàm tiếu, sau một khắc liền hoặc là ngoài 10 nghìn dặm, đây chính là người tu hành thế giới. Mỗi người đều có con đường của mình muốn đi, không có ai có thể một mực bồi bạn ai.

La Quan chỉ có thể ở trong lòng mong ước, Thanh Liên đạo nhân cùng Du Tùng Tử hết thảy thuận lợi.

Đảo mắt lại qua 1 tháng, La Quan bế quan tu luyện, mượn ngọc bích thiên hỏa kim liên rèn luyện pháp lực,

cảnh giới dù chưa tăng lên, nhưng theo pháp lực thuế biến thực lực vững bước tăng lên.

La phụ tại thời gian trong kết giới, có thể bảo vệ 20 năm không có gì lo lắng, hắn liền không cần lại như trước đó, như vậy bức thiết, vội vàng xao động.

Âm u quỷ thành đổi chủ tin tức ứng đã truyền ra, nghiệt giao bị giết thứ 3 đem long mộ chìa khoá rơi vào La Quan trong tay, những cái kia âm thầm kẻ ham muốn nhóm sợ muốn ngồi không yên —— 1 người tìm kiếm mở ra long mộ chi pháp, tổng cùng bất quá hợp mưu hợp sức.

Dù sao, long mộ bên trong đại cơ duyên cái gì hắn không có chút nào hứng thú, chỉ cần không có lợi ích chi tranh, liền có thể tiến hành lợi dụng.

La Quan bây giờ, ngay tại bọn người tới cửa.

Rốt cục, lại qua mấy ngày, Thiên U vội vàng mà đến, “Tôn thượng, ngoài thành có người đến đây bái phỏng!”

Tình huống nói rõ: Vốn cho rằng cùng lão bà là vô triệu chứng lây nhiễm may mắn, hôm nay 2 người cùng nhau ứng kiếp, sốt cao 39 độ nhiều, cả người như tại đám mây. Hôm nay liền 1 chương này, ngày mai nhìn trạng thái, như thân thể không cho phép muốn xin nghỉ 1 ngày, không đổi mới lời nói sẽ cùng mọi người báo cáo. Lệnh, mong ước tất cả mọi người thân thể an khang!

Xin phép nghỉ 1 ngày.

Xin phép nghỉ 1 ngày.

Vốn là nghĩ đến uống thuốc, ngủ 1 ngày, tranh thủ ban đêm có thể gõ chữ, kết quả tại đánh giá quá cao chính mình…

Sốt cao, nôn mửa, đau đầu, ban đêm thế mà còn tiêu chảy… Ta đây coi là cái gì loại hình?

Hi vọng mọi người tận lực, có thể tránh liền tránh đi, cái đồ chơi này là thật tra tấn người.

Tranh thủ ngày mai khôi phục đổi mới, mọi người ngủ ngon!

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 585 : 10 đại cướp tìm hợp tác

Ta họ Tạ, huynh đệ trung hành 4, nhập tổ chức sau hay là đi 4, là lấy người xưng Tạ lão 4, hiện tại ta đang đứng tại âm u quỷ thành bên ngoài, một mặt ưu thương.

Lão lục gãy tại cái này bên trong, lão đại còn để cho ta tới, không phải là ta đắc tội hắn, cố ý cho ta tiểu hài xuyên? ! Càng đạp ngựa không hợp thói thường chính là, 10 đại cướp trước đó xếp vào tại, âm u quỷ thành bên trong cọc ngầm, lại tất cả đều đoạn đi liên hệ.

Là lấy cho đến hôm nay, chúng ta chỉ xác định âm u quỷ thành đã đổi chủ, trong đó hình như có 1 vị, thực lực thông thiên tuyệt thế kiếm tu, ngoài ra liền hai mắt đen thui, cái gì cái gì cũng không biết.

Nhìn qua âm u quỷ thành, ta Tạ lão 4 tâm lý có chút hoảng!

…

Quỷ thành cửa thành mở rộng, đầu tiên là nhóm lớn quỷ binh tuôn ra, Thiên U cưỡi 1 thớt âm u cốt mã, xuất hiện tại quỷ thành bên ngoài.

“Ha ha ha! Nguyên lai là Tứ gia, bổn thành chủ không có từ xa tiếp đón, còn xin Tứ gia thứ lỗi!” Hắn ngồi tại cao lớn âm u cốt mã bên trên, cười chắp tay.

Tạ lão 4 mắt thần sáng lên, hắn cùng Thiên U dù không tính quá quen, nhưng trước đó cũng đánh qua mấy lần quan hệ, lúc này trong lòng an tâm một chút, “Thiên U thành chủ, ngươi ta nhiều năm chưa gặp, các hạ phong thái vẫn như cũ a!”

“Tứ gia nói đùa, như chúng ta những này không chết không sống gia hỏa, đâu còn có ngọn gió nào hái có thể nói, kéo dài hơi tàn thôi.” Rộng lớn dưới hắc bào, Thiên U tiếng cười đột nhiên liền nhạt xuống dưới, cúi đầu lạnh lùng xem ra, “Tứ gia hôm nay sẽ không phải, là đến trả thù a? !”

Tạ lão 4 biểu lộ hơi cương, tranh thủ thời gian khoát tay, “Không phải không phải… Lão lục sự tình, lão đại nhà ta đã tra ra, cùng âm u quỷ thành không quan hệ, Tạ mỗ này đến có khác nguyên do.”

Thiên U cười gật đầu, phất phất tay để một đám quỷ binh lui ra, “Vậy là tốt rồi, nhà ta tôn thượng vừa rồi đã phân phó, nếu là đến trả thù, liền trực tiếp đánh giết… Đã không phải, kia Tứ gia liền mời cùng bổn thành chủ vào thành đi.”

“… Tốt.” Tạ lão 4 con cảm thấy sau lưng phát lạnh.

Ma đản!

Trước kia âm u quỷ thành mặc dù lợi hại, nhưng cũng không dám như thế lên mặt a? Còn kêu đánh kêu giết!

Cái này phách lối khí diễm, xem ra thật sự là ôm vào khó lường đùi, không phải là kia khủng bố kiếm tu? !

Tiến vào quỷ thành, đầu tiên đập vào mi mắt, chính là cái kia đạo xuyên qua cả tòa thành trì, đem nó từ đó một phân thành hai xích hồng màn sáng.

“Đây là?” Tạ lão 4 phía lộ chấn động, mặc dù cái này màn sáng nhìn như bình thường, cũng không một chút kinh người khí tức phát ra, nhưng hắn lại từ đáy lòng, sinh ra mãnh liệt kiêng kị, kính sợ.

Thiên U chắp tay thi lễ một cái, nói: “Cái này màn sáng, là âm u bệ hạ chỗ bố trí… Cụ thể, bổn thành chủ không tiện nói quá nhiều, tóm lại Tứ gia nhớ được, ta âm u quỷ thành bây giờ, có 2 vị chủ nhân là được.”

“A a, tốt, Tạ mỗ ghi lại.”

2 vị chủ nhân? A đù!

Chẳng lẽ cái kia kiếm tu, vẫn chỉ là nó 1? !

“Cái kia, không biết Thiên U thành chủ chỗ xưng tôn thượng, là vị đại nhân kia?”

Thiên U lắc đầu, “Đều không phải, nhưng tôn thượng địa vị, tại âm u quỷ thành bên trong cùng 2 vị chủ nhân tương đương.”

Tạ lão 4: …

Chúng ta tê dại a!

Này làm sao lại thêm ra 1 cái tôn thượng đến, cái này

đạp ngựa khó trách Thiên U phách lối như vậy, nguyên lai phía sau chỗ dựa không phải 2, là ba!

Rất nhanh, một nhóm đi tới Thiên U phủ đệ, tại trong đại điện nhìn thấy La Quan.

Thiên U vội vàng hành lễ, cung kính quỳ xuống đất, “Tôn thượng, cầu kiến người đưa đến.”

Thấy bộ dáng này, Tạ lão 4 giật mình trong lòng, tranh thủ thời gian khom mình hành lễ, “10 đại cướp đi 4, Tạ Đỉnh, bái kiến tôn thượng!”

Tạ Đỉnh…

La Quan nhìn lướt qua, hắn bóng lưỡng hơn phân nửa sọ não, cảm thấy danh tự này lên, thật đúng là đạp ngựa phi thường chuẩn xác.

“Theo 10 đại cướp quy củ, ta nên xưng hô một tiếng tạ Tứ gia, đúng không?”

Tạ lão 4 trán lập tức, liền toát ra mồ hôi đến, liền nói: “Khỏi phải khỏi phải, tôn thượng gọi ta một tiếng tiểu 4 là đủ.”

“Được thôi.” La Quan gõ bàn một cái, “Tiểu 4, ngươi lần này tới, không phải là vì báo thù, lại là vì sao?”

Lời này cùng trước đó, Thiên U nói “Trực tiếp đánh giết” liền đối đầu hào, nguyên lai không phải Thiên U phách lối, đây chính là tình huống thật.

Tạ lão 4 thở sâu, cung kính nói: “Tôn thượng nói quá lời, 10 đại cướp cùng âm u quỷ thành, luôn luôn thân cận quan hệ tâm đầu ý hợp, sao lại có bất kính chi niệm…”

Còn chưa nói xong cũng bị đánh gãy, “Được rồi, ít tại cái này vòng quanh, âm u quỷ thành đã đổi chủ, chẳng lẽ ngươi không biết? 10 đại cướp cùng âm u quỷ thành giao tình, cùng ta nhưng luận không lên, đến cùng chuyện gì nói thẳng.”

“Vâng vâng vâng!” Tạ lão 4 cắn răng, “Cái kia… Ta 10 đại cướp trước đó, từng tại âm u quỷ thành bên trong, gửi nuôi 1 đầu nghiệt giao, đã quỷ thành đã đổi chủ, cũng không tốt lại phiền phức tôn thượng, không biết có thể để ta đưa nó mang đi?”

La Quan đáy mắt, nổ tung một đoàn tinh mang.

Quả nhiên nghiệt giao phía sau chủ nhân, chính là 10 đại cướp, không có gì bất ngờ xảy ra bọn hắn chính là âm thầm, ngấp nghé long mộ thế lực 1 trong.

“Nghiệt giao? !” La Quan mặt trầm xuống, lộ ra cười lạnh, “Ngươi nói là đầu kia, thụ Vạn Uyên khống chế tạp giao a? Hừ! Nó dám trở ngại bản tôn cướp đoạt âm u quỷ thành, đã bị trấn sát.”

“Đương nhiên, như 10 đại cướp đối này bất mãn, chi bằng đến đòi cái công đạo, không có chuyện gì khác, ngươi cái này liền rời đi đi!”

Không sai, La Quan là nghĩ bọn người tới cửa, “Liên thủ” đồng mưu long mộ, nhưng việc này hắn sẽ không chủ

động xách.

Càng không lo lắng lại bởi vậy, liền bỏ lỡ hợp tác thời cơ, chỉ cần cái này đem long mộ chìa khoá nơi tay, hắn liền Lã Vọng buông cần.

Tạ lão 4 gượng cười 2 tiếng, “Cái kia… Còn có việc, còn có việc… Ách… Ta 10 đại cướp trước đó, sở dĩ đem nghiệt giao gửi nuôi tại âm u quỷ thành, là bởi vì dính đến 2 phe nào đó một cọc hợp tác, còn xin tôn thượng có thể diên tiếp theo trước đó ước định.”

La Quan quét mắt nhìn hắn một cái, lặng lẽ nói: “Cái gì hợp tác?”

Tạ lão 4 phía ý thức đảo qua xung quanh, cắn răng, thấp giọng nói: “Là long mộ a tôn thượng… Trước đó ta 10 đại cướp, ước định cùng âm u quỷ thành liên thủ, cộng đồng mở ra long mộ, cướp đoạt trong đó đại cơ duyên… Ngài đối này coi là thật không biết?”

Hắn không tin!

La Quan lắc đầu, “Không biết.” Hắn cảm thấy hứng thú xem ra, “Đến nói một chút, cái này long mộ bên trong, đến cùng cất giấu cơ duyên gì? Nếu như có ý nghĩ lời nói, hợp tác với các ngươi một lần, cũng là không phải không được.”

Tạ lão 4 cười khổ, “Ta chỉ biết long mộ bên trong, cất giấu một cọc thiên đại tạo hóa, có cải thiên hoán địa sống lại một đời hiệu quả, nhưng cụ thể là cái gì, ta thật không biết…”

La Quan cười lạnh, “Không biết ngươi chạy bản tôn trước mặt phát ngôn bừa bãi, là nhìn ta dễ bị lừa sao? ! Đi, Thiên U đem hắn đưa ra ngoài đi, lãng phí thời gian!”

Đúng lúc này, một thanh âm vang lên, “Chờ một chút.”

Bá ——

Mọi người ánh mắt nhìn lại.

Nói chuyện chính là Tạ lão 4 một tên thuộc hạ, giờ phút này bị mọi người ánh mắt bừng tỉnh, hắn lập tức mặt lộ vẻ hoảng sợ, tựa hồ căn bản cũng không biết, vừa rồi xảy ra chuyện gì.

“A!”

Đột nhiên, người này trong miệng phát ra tiếng kêu thảm, thân thể run lẩy bẩy, đôi mắt ở giữa con ngươi màu đen nhanh chóng phóng đại, đảo mắt chiếm cứ toàn bộ con mắt, lại tại sau một khắc khôi phục như lúc ban đầu.

Người này biểu lộ bình tĩnh lại, trên mặt lộ ra mỉm cười, tiến lên một bước, chắp tay nói: “10 đại cướp quý hồng, gặp qua La đạo hữu.”

Tạ lão 4 sắc mặt đại biến, “Lão đại? !”

“Ừm, lão tứ ngươi đi ra ngoài trước đi, hôm nay chuyện này, lão phu cùng La đạo hữu tự mình đàm.” Đang khi nói chuyện, người này cười nói: “Không biết La đạo hữu

ý như thế nào? ?”

La Quan bất động thanh sắc, thản nhiên nói: “Đã chính chủ đến, tự nhiên có thể nói một chút.” Đang khi nói chuyện, phất phất tay.

Thiên U cung kính xưng phải, đưa tay hư dẫn, “Tứ gia, xin theo ta bên ngoài uống trà.”

“Tốt, tốt! !” Tạ lão 4 xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, vội vàng đi ra ngoài.

Tuy nói đối lão đại thủ đoạn, hắn phi thường rõ ràng, lại không ngờ tới ngay tại bên cạnh mình, đều có hắn ký sinh khôi lỗi. Chẳng phải là nói ngày thường bên trong nhất cử nhất động, đều tại quý hồng giám thị bên trong, cái này đạp ngựa… Được rồi, không phải là đối thủ, tranh thủ thời gian nhịn xuống!

Rất nhanh, trong đại điện này liền chỉ còn lại có, La Quan cùng quý hồng 2 người.

Đối với an toàn La Quan cũng không lo lắng, cái này bên trong là âm u quỷ thành, tung cái này quý hồng có bản lĩnh ngất trời, cũng đừng hòng động đến hắn nửa điểm.

Hắn hướng về sau tựa lưng vào ghế ngồi, nhạt tiếng nói: “Quý hồng đạo hữu nhận biết La mỗ? Ta tại Thiên Thanh đại lục phạm vi bên trong, khi còn không có như thế lớn danh khí đi.”

Quý hồng mỉm cười, “La đạo hữu quá khiêm tốn, đối ngươi thanh danh, Quý mỗ sớm có nghe nói.” Hắn rõ

ràng không muốn như vậy nhiều lời, thẳng vào chính đề, “Lúc trước để lão tứ tới, cũng không phải là không tín nhiệm La đạo hữu, chỉ vì để phòng lỡ như, đã mọi người mục tiêu nhất trí, vậy liền rộng mở nói đi.”

Hắn ngẩng đầu nhìn đến, đôi mắt sáng ngời, “Quý mỗ này đến, mục đích thực sự nhưng thật ra là muốn mua xuống, âm u quỷ thành bên trong kia đem long mộ chìa khoá, chỉ cần La đạo hữu nguyện ý nhượng lại, chi bằng mở ra giá đến, Quý mỗ nhất định có thể cho ngươi 1 cái hài lòng kết quả.”

La Quan khoát tay, “Điểm này liền không cần phải nói, đối với long mộ, La mỗ cũng cảm thấy rất hứng thú.” Hắn nhấp một ngụm trà, “Còn xin Quý đạo hữu vì ta giải hoặc, cái này long mộ bên trong đến cùng, giấu như thế nào cơ duyên, lại dẫn tới ngươi nhân vật như vậy, cũng muốn phí hết tâm tư đuổi theo.”

Quý hồng nhíu mày, trầm giọng nói: “La đạo hữu, coi là thật không có đàm?”

La Quan lắc đầu.

“Ai… Tốt a.” Quý hồng thở dài một hơi, “La đạo hữu tay cầm long mộ chìa khoá, đã không muốn xuất thủ, việc này liền tránh không khỏi ngươi, nói cho La đạo hữu long mộ cơ duyên cũng không sao, nhưng Quý mỗ muốn biết, La đạo hữu đối long mộ biết được bao nhiêu?”

Hắn đáy mắt, hiện lên một tia tinh mang.

La Quan nói: “Quý đạo hữu chỉ là, như thế nào mở ra long mộ? La mỗ biết không nhiều, còn xin Quý đạo hữu tiến hành chỉ ra chỗ sai.”

Hắn lật tay, lấy ra long mộ chìa khoá, “Long mộ tại Tứ Hải long cung, là lịch đại Chân Long ngủ say chỗ, mở ra cần tập hợp đủ 3 đem long mộ chìa khoá, đây là nó 1.”

“2, tìm về đoạn thạch long chi linh.”

“Thứ 3, cần Chân Long đương thời, cầm chìa khoá mới có thể mở ra.”

La Quan lắc đầu, “La mỗ tạm thời, cũng liền biết nhiều như vậy, Quý đạo hữu tất nhiên so ta, phải biết hơn rất nhiều.”

Quý hồng khóe miệng co quắp một chút.

Cái này ni - mã gọi biết không nhiều? ?

Toàn bộ long mộ mở ra điều kiện, ngươi tất cả đều mò thấy, khẳng định đã sớm đang đánh long mộ chủ ý, còn đạp ngựa tại điều này cùng ta diễn tiểu Bạch.

“Khục! La đạo hữu nói, chính là mở ra long mộ điều kiện, Quý mỗ không có gì tốt bổ sung.” Hắn vốn là muốn thông qua phương diện này, nắm một chút La Quan, kết quả bị nghẹn không nhẹ.

“A, thật sao? ?” La Quan ánh mắt hoài nghi, “Quý hồng đạo hữu, La mỗ cùng ngươi mới quen đã thân, lời nói đều là thành thật với nhau, ngươi cũng đừng che giấu,

âm thầm đùa nghịch ta a.”

Mới quen đã thân đại gia ngươi!

Cái này đạp ngựa cũng chỉ là, lão tử một bộ ký sinh khôi lỗi, ngay cả chúng ta đều không thấy đâu, ngươi quả thực mở mắt nói lời bịa đặt.

Quý hồng thở sâu, càng phát ra cảm thấy người trước mắt, so trong tưởng tượng càng không dễ trêu chọc, nhưng nghĩ tới lai lịch của hắn bối cảnh, lại cảm thấy đương nhiên.

Tại Bái Nguyệt giáo bối cảnh thâm hậu người, sao lại là bình thường? !

“Không có, Quý mỗ đối La đạo hữu, cũng là gặp nhau hận muộn a.” Hắn ho nhẹ một tiếng, đáy mắt lộ ra trầm ngưng.

La Quan có thể nói cho đúng ra, mở ra long mộ 3 điều kiện, nếu nói hắn đối long mộ cơ duyên hoàn toàn không biết gì, quý hồng đánh chết không tin.

Mà lại, gia hỏa này mới vừa rồi còn nửa thật nửa giả, cảnh cáo hắn 1 câu —— cho nên, quý hồng quyết định lấy chút hoa quả khô ra.

Tình huống nói rõ: Còn tại đốt, xi măng phong mũi, yết hầu nuốt lửa, 1 ho khan cảm giác muốn bị xốc lên đỉnh đầu… Khuê nữ, nhi tử, lão bà triệu chứng đều đã cơ bản biến mất, duy chỉ có bánh bao còn tại độ kiếp.

Nàng dâu nói thân thể ta tố chất quá kém, những này tuổi trẻ có rèn luyện, bánh bao suy nghĩ một chút đúng là như thế, nhắc nhở mọi người nhất định phải nhiều rèn luyện thân thể, tăng lên sức miễn dịch!

Hôm nay 1 chương, ngày mai bắt đầu đổi mới, nhưng số lượng tạm không bảo đảm, mọi người ngủ ngon.

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 586 : Có thể hỏi trăng sao

“Long mộ cái thứ 1 cơ duyên, là trắng nõn cát. Đây là một loại sẽ chỉ xuất hiện tại, long mộ phạm vi bên trong đặc thù hạt cát, bởi vì hấp thu thịt rồng, long huyết thuế biến mà thành, là đứng đầu nhất vật liệu luyện khí, nhưng luyện chế phẩm cấp cao pháp bảo mạnh mẽ, một bình nhỏ liền giá trị 1 đầu trung cấp mỏ linh thạch.”

Quý hồng nhìn La Quan, lại dựng thẳng lên một ngón tay, “2, âm u chi long! Là long mộ nội bộ hoàn cảnh dưới, mới có thể đản sinh đặc thù Long tộc… Ân, nó không tính huyết nhục sinh mệnh, lại có thuộc về mình ý thức, đợi hoàn toàn sau khi thành niên, nhưng có xuyên qua hiện thế cùng bóng tối thế giới năng lực.”

Hơi dừng một chút, tiếp tục nói: “Quý mỗ thông qua đặc thù phương thức xác định, Tứ Hải trong long cung, bây giờ đã sinh ra 1 đầu âm u chi long, lại đang đứng ở ấu niên kỳ trạng thái. Như có thể đem nó bắt giữ, vô luận nô dịch điều khiển hay là luyện hóa cướp đoạt năng lực, đều đem diệu dụng vô tận.”

Thấy La Quan sắc mặt bình thản, 1 bộ không hứng thú lắm bộ dáng, quý hồng khẽ cắn môi, dựng thẳng lên cái thứ ba ngón tay, “Thứ 3, cũng là điểm trọng yếu nhất… Tứ Hải long cung long mộ bên trong, có 1 viên chân chính, hoàn chỉnh, còn sống trứng rồng!”

Bá ——

La Quan bỗng nhiên ngẩng đầu, mặt lộ vẻ ngưng trọng, “1 viên còn sống trứng rồng? ! Quý đạo hữu, ngươi sẽ không phải là nói đùa ta a? Thế gian Chân Long tuyệt tích, đã có 10 triệu năm lâu, ở đâu ra trứng rồng?”

Thấy rốt cục chấn La Quan một chút, quý hồng lặng lẽ thở phào, sinh ra mấy điểm mừng thầm. Nhưng nghĩ lại, hắn bộ này biểu hiện, sẽ không phải là giả a?

“La đạo hữu yên tâm, này trứng rồng có lai lịch khác, Quý mỗ lời nói câu câu là thật, tuyệt không nửa điểm lừa gạt.” Hắn đáy mắt chỗ sâu, hiện lên một tia cực nóng.

“Cái này rất có thể là hiện thế duy nhất 1 viên trứng rồng, nếu có thể cầm tới, đem luyện hóa hấp thu, liền có thể đoạt Chân Long tạo hóa, nặng đắp nhục thân, hồn phách, các phương diện đều đem tăng lên trên diện rộng, nói một câu nghịch thiên cải mệnh, sống lại một đời tuyệt không qua điểm!”

La Quan rốt cuộc minh bạch, vì sao 10 đại cướp cùng âm u quỷ thành, lúc trước dám mạo hiểm lấy triệt để làm tức giận Long tộc phong hiểm, đi đánh long mộ chủ ý, nguyên lai trong đó lại ẩn giấu đi kinh người như thế bí ẩn. Nhưng khi đó, đầu kia hoa ban vảy rắn lại là như thế nào, sẽ biết như vậy bí ẩn tin tức? Trừ phi, là có người cố ý tiết lộ phong thanh!

Mục đích đúng là vì để cho long mộ tiến vào đại chúng tầm mắt, hấp dẫn càng nhiều người hội tụ, thậm chí là hội tụ thành một cỗ, Tứ Hải long cung đều muốn tránh lui thế lực cường đại, nhờ vào đó mạnh mở long mộ.

Nhưng kẻ sau màn liền có như thế lớn nắm chắc, nhất định có thể thuận lợi đắc thủ? Liền không sợ đến cuối cùng, thành vì người khác làm áo cưới, lấy giỏ trúc mà múc nước công dã tràng sao? !

Suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, La Quan nói: “Thì ra là thế.” Hắn gõ bàn một cái, “Quý đạo hữu, La mỗ nguyện cùng các ngươi hợp tác đồng mưu long mộ, nhưng ngươi cũng nên nói cho ta, đối này đến tột cùng có mấy phần chắc chắn? Liền tỉ như mở ra long mộ 3 điều kiện.”

Quý hồng trầm mặc một chút, nói: “3 đem long mộ chìa khoá, chúng ta có nắm chắc cầm tới nó hơn 2 đem, lại thêm La đạo hữu trong tay cái này đem, liền đủ.”

“Đoạn Long thạch chi linh tung tích, ngay tại tích cực tìm kiếm bên trong, trước mắt đã có dấu vết để lại, rất nhanh liền sẽ có kết quả.”

“Về phần đương thời Chân Long… Lúc trước gửi nuôi tại âm u quỷ thành đầu kia nghiệt giao, chính là vì này mà chuẩn bị, nguyên là muốn để nó nhiều thôn phệ mấy đầu Giao long, đợi Long khí lớn mạnh tới trình độ nhất định, lại lấy bí pháp nào đó thôi động, có thể mở ra long mộ.”

La Quan trong lòng chấn động, mặt ngoài lại không hiện nửa điểm, “Đừng nhìn ta, nhìn cũng là bị trấn sát, nếu không ta đem thi thể cho ngươi xem một chút?”

Quý hồng cười khổ, “La đạo hữu lời nói, Quý mỗ tự nhiên là tin, nghiệt giao đã bị giết, cũng chỉ có thể lại

nghĩ biện pháp.” Hắn hơi 1 do dự, giương mắt xem ra, “Nghe nói La đạo hữu, từng trải qua đại cơ duyên, thành tựu Chân Long chi thể, không biết…”

La Quan cười lạnh, “Không có khả năng! Quý hồng ngươi cái này liền không có ý nghĩa, đừng nói ta làm không được, coi như có thể làm đến, cũng sẽ không xuất thủ. Hừ! Cưỡng ép mở ra long mộ người, tuyệt không kết cục tốt, là làm La mỗ ngốc sao? Ngươi lại muốn nghĩ như vậy, hợp tác coi như xong đi, đi thong thả không tiễn!”

Mẹ -, nói trở mặt liền trở mặt, tiểu tử này chúc cẩu!

Quý hồng xấu hổ cười một tiếng, khoát tay nói: “Không có không có, Quý mỗ chỉ là đối Chân Long chi thể hiếu kì mà thôi, tuyệt không để La đạo hữu mạo hiểm chi ý.”

“Khục! Chuyện này, Quý mỗ sẽ lại nghĩ biện pháp giải quyết.”

Từ hắn phản ứng nhìn, quý hồng như đối này cũng không lo lắng, nói cách khác trong tay hắn, còn có dự bị phương án.

Chỉ kém Đoạn Long thạch chi linh, mở ra long mộ điều kiện, cơ hồ liền muốn đạt thành!

“Vậy là tốt rồi, La mỗ đối Quý đạo hữu ngươi thế nhưng là mới quen đã thân, tâm lý bắt ngươi làm hảo hữu chí giao, ngươi cũng không thể hại ta mới là.”

“Chính là chính là, Quý mỗ đối La đạo hữu ngươi, cũng

là gặp nhau hận muộn, tất sẽ không như thế.”

2 người cùng chung chí hướng, đối mặt cười một tiếng, đều muốn đánh nát đối phương hư giả sắc mặt.

La Quan ánh mắt chớp lên, nói: “Quý đạo hữu, cùng ngươi hợp tác đồng mưu long mộ người, khi không chỉ La mỗ 1 người a? Không biết còn có ai?”

Quý hồng trước gật đầu, lại lắc đầu, “La đạo hữu nói không sai, lần này người hợp tác, cũng không phải là chỉ có hai chúng ta phương. Nhưng long mộ chính là toàn bộ Long tộc vảy ngược, việc này một khi ngoài ý muốn nổi lên, chắc chắn nhấc lên sóng to gió lớn, là lấy tại cuối cùng trước khi động thủ, có quan hệ chư vị tin tức, Quý mỗ sẽ không nói cho người khác.”

Hắn mặt lộ vẻ áy náy, “Điểm này, còn xin La đạo hữu thông cảm a.”

“Lý giải lý giải.” La Quan cười gật đầu, chắp tay nói: “La mỗ ngay tại âm u quỷ thành, cùng Quý đạo hữu tin tức tốt.”

Quý hồng đứng dậy, “Tốt, kia Quý mỗ bọn người trước hết cáo từ.”

2 người lại là một trận hư tình giả ý hàn huyên, La Quan thậm chí một đường, đem quý hồng đưa ra ngoài rất xa. Người không quen thuộc, nhìn thấy bọn hắn lưu luyến không rời một màn, sợ là muốn cho rằng 2 người này, là sinh tử chi giao hảo huynh đệ.

Cùng quý hồng mang theo Tạ Đỉnh 4 rời đi, La Quan nụ cười trên mặt, một chút liền nhạt xuống dưới, mày nhíu lại gấp.

10 đại cướp có nắm chắc cầm tới mặt khác 2 đem chìa khóa? ! Người khác có lẽ không xác định, nhưng La Quan rất rõ ràng, cái này 2 đem chìa khóa ngay tại Ứng Chân lão Long trên thân.

Chẳng lẽ nói cùng 10 đại cướp hợp tác, là đầu này lão Long? ! Trừ ngoài ra, La Quan nghĩ không ra 10 đại cướp, có thể có biện pháp nào, từ Ứng Chân cầm trong tay đi long mộ chìa khoá.

Ta chính mình, đào chính mình mộ tổ? !

Việc này khó có thể tin, dưới tình huống bình thường căn bản không có khả năng phát sinh, nhưng Ứng Chân đã nhập ma, căn bản không thể lẽ thường độ chi.

Mà lại, còn có điểm trọng yếu nhất —— ma, từ đầu đến cuối đều đang tìm kiếm đế kiếm mảnh vỡ, để cầu mượn đế kiếm chi uy, trảm phá tự thân giam cầm.

Nói cách khác, như cái này suy đoán làm thật, Ứng Chân lão Long mục đích, tất nhiên cũng là đế kiếm mảnh vỡ! La Quan nghĩ đặt mình vào cơ duyên tranh đoạt bên ngoài, an lấy đế kiếm mảnh vỡ tính toán, liền đem rơi xuống không trung.

Cái này đạp mịa, thật đúng là không hợp thói thường!

La Quan vuốt vuốt mi tâm, thở dài một hơi.

Thôi, bây giờ đây hết thảy cũng chỉ là suy đoán, trước tạm đi một bước nhìn một bước.

Nhưng trực giác nói cho La Quan, con rồng già này vương tuyệt đối sẽ cho hắn tạo thành lớn - phiền phức.

“Nếu có thể nghĩ biện pháp, lại tính toán Ứng Chân lão Long một lần, đem hắn triệt để đùa chơi chết liền tốt…”

Đảo mắt, thời gian lại qua 1 tháng.

La Quan tự tu luyện bên trong tỉnh lại, vang lên bên tai Đồ Tư Tư thanh âm, “Tiểu đệ, đến ta cái này đến một chuyến.”

Vị đại tỷ này tự nhiên ngày dung nhập pho tượng, bắt đầu neo định hiện thế đến nay, còn là lần đầu tiên lên tiếng, không phải là hoàn thành rồi? Không đúng sao, Thanh Liên đạo nhân từng đề cập qua đầy miệng, neo định hiện thế loại sự tình này, coi như hết thảy thuận lợi, cũng tuyệt không đơn giản.

Đứng dậy đi ra ngoài, rất nhanh La Quan liền xuất hiện tại, ban đầu quỷ thành đầu mối đại điện, cách tầng 1 huyết sắc quang mạc, nhưng xa xa nhìn thấy Nữ đế hành cung.

Hắn trước hướng hành cung phương hướng nhìn thoáng qua, xoay người nói: “Tư Tư tỷ, ta đến.”

“Ừm, tiểu đệ vào đi.” Đồ Tư Tư thanh âm, tự đại trong điện truyền ra.

La Quan tiến vào đại điện lúc, Đồ Tư Tư đang ngồi ở trên ghế, cho mình thoa móng tay, màu đỏ tươi sơn móng tay, cùng nàng trắng nõn, tú khí đầu ngón tay tôn nhau lên sấn, càng nhiều mấy điểm xinh đẹp, hoạt bát khí tức.

Thấy La Quan ánh mắt xem ra, nàng hào phóng vươn ra ngón tay, ở trước mặt hắn lung lay, “Tiểu đệ, có đẹp hay không?”

La Quan cười gật đầu, “Đẹp mắt.” Lại nhìn mấy lần, chân thành nói: “Thật là dễ nhìn.”

“Hì hì! Liền thích ngươi cái này thành thật kình, mau tới đây để tỷ tỷ hôn một cái.” Đồ Tư Tư nói đứng dậy, vươn ra 2 tay.

La Quan biểu lộ hơi cương, sờ sờ cái mũi, “Tư Tư tỷ, đừng đùa ta, ngươi hôm nay gọi ta tới, có chuyện gì?”

Đồ Tư Tư bĩu môi, “Tiểu tử ngươi, chính là ngoài miệng sống tốt, vừa đến thực tế liền hướng đằng sau co lại, tỷ sớm muộn để ngươi biết sự lợi hại của ta!”

Nàng lại ngay cả lật mấy cái khinh khỉnh, mới không tình nguyện nói: “Quỷ giới sứ giả tên kia bị thiệt lớn, mình không có cách nào động thủ, liền giở âm mưu quỷ kế, Quỷ giới thân gặp được một chút phiền toái, ta phải ngủ say một đoạn thời gian, đại bộ phận phân lực lượng đều cấp cho nàng.”

“Cho nên tiếp xuống, liền không quá có thể chiếu cố đến

ngươi, cũng không biết cái này phiền phức, được bao lâu mới có thể giải quyết lưu loát, gọi ngươi tới là có mấy câu muốn dặn dò.”

La Quan nhướng mày, “Tư Tư tỷ, không nghiêm trọng chứ? ?”

Đồ Tư Tư khoát tay, “Vấn đề nhỏ, chính là làm người buồn nôn, phải phế chút thủ đoạn mà thôi.” Nàng quét La Quan một chút, lại hừ hừ, “Biết ngươi lo lắng, ngươi kia nũng nịu tiểu sư tôn, yên tâm nàng không có việc gì.”

Bị khám phá tâm tư, La Quan có chút xấu hổ, “Cái kia… Ta cũng lo lắng Tư Tư tỷ… Khục! ! Tỷ, có lời gì, ngươi cứ nói đi.”

Đồ Tư Tư cười lạnh, “Ta sinh khí, ngươi qua đây cho ta bôi cuối cùng 2 cái móng tay, ta sẽ nói cho ngươi biết!”

La Quan lề mề một chút, gặp nàng bắt đầu cắn răng, quả quyết nhận sợ.

“… Tốt.”

Tiếp nhận sơn móng tay, cẩn thận cho Đồ Tư Tư bôi lên, chính lo lắng nàng đùa nghịch lưu manh đâu, đột nhiên liền bị ôm chặt lấy cổ, đem hắn kéo vào mang bên trong, miệng mũi lập tức bị phủ kín, hoàn toàn không thở nổi.

Xong!

Tỷ tỷ thú tính đại phát, ta là phản kháng khẳng định vô dụng, bằng không liền theo? Ai, không phải ta La Quan

ham sắc đẹp, thực là người là dao thớt ta là thịt cá!

Chính chuyển suy nghĩ, vang lên bên tai Đồ Tư Tư thanh âm, “Tiểu tử, đừng phát sững sờ, lời kế tiếp cẩn thận nghe kỹ.”

“Tứ Hải Vương gia hỏa này có một chút thượng cổ di tộc huyết mạch, xem như khỏa không sai võ đạo hạt giống, tỷ tỷ ta giúp hắn một tay, tiếp xuống thực lực của hắn, sẽ tiến vào nhanh chóng tăng lên kỳ. Tuy nói mấy không thể nào đi đến võ đạo chí cao chi cảnh, nhưng làm ngươi một đoạn thời gian người hộ đạo vấn đề không lớn, ngươi có thể yên tâm dùng.”

La Quan nghĩ đến, Thanh Liên đạo nhân trước đó lời nói, hắn cũng muốn để Tứ Hải Vương làm Du Tùng Tử người hộ đạo, lại bị Đồ Tư Tư vượt lên trước một bước.

Nguyên lai, là muốn cho hắn làm người hộ đạo —— tỷ tỷ vì ta âm thầm an bài, ta vẫn đang suy nghĩ như thế nào bị tỷ tỷ đẩy ngã, thật sự là xấu hổ, cũng may này sẽ hắn bị ôm rất căng, không nhìn thấy biểu hiện trên mặt.

Đồ Tư Tư hơi dừng một chút, tiếp tục nói: “Còn có chính là, lần này ta ngủ say giúp Quỷ giới thân trấn áp minh thương ám tiễn là nó 1, cũng là muốn triệt để hoàn thành, đối hiện thế neo định, cụ thể cần bao nhiêu thời gian, điểm này tạm thời không có cách nào xác định.”

“Ngươi về sau làm việc cẩn thận chút, tuyệt đối đừng sóng quá mức, Thanh Liên đạo nhân hứa hẹn, tuyệt đối không thể dùng tại hiện tại, ngươi nghe được không? Nữ đế quá mức tùy tâm sở dục, không thể dễ tin, như

vạn nhất gặp phải khảm qua không được, có thể hỏi đỉnh đầu trăng sao.”

Đây mới là nàng lựa chọn, như vậy thân mật giao lưu phương thức nguyên nhân, hành cung gần ngay trước mắt, muốn tránh đi Nữ đế tai mắt, tuyệt không phải tuỳ tiện sự tình.

Nói xong, Đồ Tư Tư buông ra La Quan, lung lay ngón tay, “Được rồi, nhanh lên cho ta bôi móng tay, Quỷ giới thân vẫn chờ ta đây.”

“… A, tốt, tốt! !” La Quan cẩn thận bôi trét lấy sơn móng tay, rất nhanh liền thoa xong tốt nhất 2 cái, “Tư Tư tỷ, tốt.”

Đồ Tư Tư nhìn xem hắn biểu lộ, đột nhiên cười nhẹ, “Tiểu đệ, mới vừa rồi là không phải có hơi thất vọng? Bằng không để Quỷ giới thân, lại nhiều chờ một lát, tỷ tỷ đùa với ngươi cái vui vẻ trò chơi nhỏ a.”

La Quan kém chút ngã xuống, “Khỏi phải! ! Khỏi phải! Tư Tư tỷ khi lấy đại cục làm trọng a, nhanh đi mau lên, ta sẽ chiếu cố tốt mình.”

Đồ Tư Tư duỗi người một cái, “Không đùa ngươi, thủ đoạn sợi tóc kia lưu tốt, tỷ tỷ đi.” Lưu lại cái mị nhãn, nàng quay người dung nhập trong tượng đá, khí tức trở nên yên ắng.

Hô ——

Cái này Cửu Vĩ hồ mị lực, thực tế thật đáng sợ, vừa rồi

duỗi người lúc một vòng trắng nõn, giống như là 1 đem sáng loáng đao, kém chút đâm mù La Quan 2 mắt.

Thẳng đến trở lại chỗ ở, La Quan mới nỗi lòng bình phục, nhìn hành cung phương hướng, mặt lộ vẻ trầm tư, “Đồ Tư Tư đối Nữ đế, cũng không làm sao tín nhiệm a? Là bởi vì neo định hiện thế xung đột, hay là nói Nữ đế bản thân, thật có một loại nào đó vấn đề?”

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 587 : Ngọc tỉ truyền quốc

Quý hồng thời gian qua đi gần 2 tháng, lại lần nữa đi tới âm u quỷ thành, lần này hắn đổi một bộ mới ký sinh khôi lỗi, đúng là 1 tôn Yêu tộc yêu vương. Như vậy cấp độ đại yêu, hẳn là vương đình thành viên trọng yếu, đều bị hắn âm thầm điều khiển, cũng biết nó lợi hại.

“La đạo hữu, Quý mỗ hôm nay đến, là phải nói cho ngươi một tin tức tốt!” Hắn rạng rỡ chưa từng nói trước cười, hiển nhiên tâm tình thật tốt.

La Quan ánh mắt chớp lên, “Hẳn là Quý đạo hữu đã tìm được, Đoạn Long thạch chi linh tung tích?”

Hiệu suất này thật đúng là kinh người, bởi vậy cũng có thể khía cạnh đoán ra, mở ra long mộ một chuyện đã hội tụ, một cỗ cực kỳ lực lượng kinh người.

Quý hùng vĩ cười, “La đạo hữu mắt sáng như đuốc!” Hắn giơ ngón tay cái lên, lại nhịn không được cười to, “Dù còn chưa xác định, Đoạn Long thạch chi linh tung tích, nhưng đã tìm tới mấu chốt manh mối.”

La Quan nói: “Ồ? La mỗ xin lắng tai nghe.”

Quý hồng nhấp một ngụm trà, nói: “Tứ Hải long cung long mộ bên ngoài, khối kia phong bế long mộ Đoạn Long thạch, nó bản thân thiếu 1 khối, Đoạn Long thạch chi linh hoạt là mượn khối này lỗ hổng mới độn đi, chỉ

cần cầm tới Đoạn Long thạch mảnh vỡ, liền có thể khóa chặt nó tung tích."

La Quan lập tức nghĩ tới, Đoạn Long thạch thiếu khối đó, "Đoạn Long thạch mảnh vỡ ở đâu?"

"Khương quốc!" Quý hồng nói: "Cái này mảnh vỡ không biết trải qua như thế nào khó khăn trắc trở, lại chảy vào Khương quốc hoàng thất, bị chế thành ngọc tỉ truyền quốc, trở thành lịch đại hoàng quyền truyền thừa biểu tượng, liền trấn áp tại Khương quốc long hưng phúc địa bên trong."

La Quan nhíu mày, "Ngọc tỉ truyền quốc? Thứ này hẳn là, đã liên lụy đến Khương quốc thực lực quốc gia, khí vận, muốn cầm đến chỉ sợ không quá dễ dàng."

"Đích xác không dễ, tình huống bình thường mà nói, trừ phi phá Khương quốc quốc phúc, nếu không ai cũng không có cách, lấy đi ngọc tỉ truyền quốc, nhưng ngay sau đó lại vừa có một cái cơ hội." Quý hồng mỉm cười nói: "Khương quốc lão Hoàng đế tuổi tác đã cao, bởi vì nhân đạo chi lực can thiệp, tu vi cảnh giới nhận hạn chế đã lớn hạn sắp tới, ngay tại tìm kiếm tân quân nhân tuyển."

"Trước mắt đứng đầu nhất chính là 3 vị trưởng thành hoàng tử, Quý mỗ đã nghĩ cách cùng một vị nào đó đạt thành ước định, một khi hắn hoàn thành đăng cơ, liền lấy ngọc tỉ truyền quốc mượn ta cùng dùng một lát."

La Quan nói: "Quý đạo hữu có nắm chắc như vậy?"

“Sự do người làm.” Quý hồng mỉm cười.

Người vì ngươi nãi nãi cái chân, La Quan mặc dù đoán không ra, nhưng bên trong khẳng định có cố sự. Nói không chừng 3 huynh đệ đánh giết đặc biệt giết một trận, đến cuối cùng phát hiện, phía sau cái mông đứng đều không phải người một nhà.

Đúng lúc này, quý hồng nói: “Đúng, Quý mỗ cái này bên trong còn có một số, liên quan tới Khương quốc trưởng công chúa Khương Đồng tin tức, nàng bây giờ tình cảnh không tốt lắm, không biết La đạo hữu phải chăng đối này cảm thấy hứng thú?”

La Quan híp híp mắt, nhạt tiếng nói: “La mỗ vì sao muốn cảm thấy hứng thú? Quý hồng, không muốn ý đồ nhìn trộm nội tâm của ta, đây là lần thứ 1, La mỗ hi vọng cũng là một lần cuối cùng.”

Lại tới rồi? !

Đạp mịa, chỉ cần hơi đùa nghịch điểm tâm cơ, tiểu tử này liền trực tiếp trở mặt, một điểm chỗ trống cũng không lưu lại? Không phải nói, đối lão tử mới quen đã thân dẫn vì bạn tri kỉ sao? !

Quý hồng trong lòng chửi ầm lên, lại mặt mũi tràn đầy thành khẩn, “La đạo hữu suy nghĩ nhiều, Quý mỗ cùng ngươi chính là hảo hữu, sao lại như thế… Thôi thôi, đã La đạo hữu không hứng thú, Quý mỗ không nói chính là.”

“Khục! Từ Khương quốc lấy được Đoạn Long thạch

mảnh vỡ, tìm được khóa chặt Đoạn Long thạch chi linh về sau, để tránh đêm dài lắm mộng, đem lập tức tiến về Tứ Hải long cung. Cho nên La đạo hữu tốt nhất, có thể hướng Khương quốc đi một chuyến, để đến lúc đó ứng đối không kịp.”

La Quan nhìn hắn một cái, nhạt tiếng nói: “La mỗ biết.” Đi hoặc không đi, vẫn chưa cho cái lời chắc chắn, hắn luôn cảm thấy quý hồng gia hỏa này, âm thầm đang tính kế lấy cái gì. Trước xách Khương Đồng tình cảnh không tốt, lại ném ra ngoài lý do này, tựa hồ rất nhớ hắn đi Khương quốc một lần.

Vừa nghĩ đến đây, hắn ánh mắt bên trong, càng nhiều mấy điểm dò xét.

Quý hồng lại nhịn không được thầm mắng, tiểu tử này khôn khéo như quỷ, liền lộ ra một điểm lời nói gió đến, đều bị hắn có phát giác.

Nơi đây không thể ở lâu, đi nhanh lên!

Hắn đứng dậy chắp tay nói: “La đạo hữu, Quý mỗ còn phải đem việc này, thông tri cho cái khác hợp tác đạo hữu, liền đi trước một bước, cáo từ.” Cũng không cho La Quan đứng dậy tiễn hắn cơ hội, “Sưu” một chút liền bay vô tung vô ảnh.

Nhìn qua hắn phương hướng rời đi, La Quan híp híp mắt, ngón tay gõ nhẹ mặt bàn.

Một lát sau, hắn cao giọng nói: “Thiên U!”

Thiên U bước nhanh tiến vào đại điện, cung kính hành lễ, “Thuộc hạ bái kiến tôn thượng, không biết tôn thượng có gì phân phó?”

La Quan nói: “Phân phó, để người thu thập Khương quốc tin tức, liên quan tới Khương quốc đế vị truyền thừa… Mặt khác, có quan hệ trưởng công chúa Khương Đồng sự tình, cũng điều tra một chút.”

“Vâng, thuộc hạ tuân mệnh!” Thiên U quay người rời đi.

Sau 5 ngày Thiên U cầu kiến, đem có quan hệ Khương quốc tình báo ngọc giản, cung kính giao đến La Quan trong tay, tin tức rất là tường tận, La Quan ngoài định mức đề cập Khương Đồng, càng là đơn cửa liệt kê ra, thật dài mấy chục cái tin tức.

Nhìn kỹ một lần, đem ngọc giản bỏ trên bàn, La Quan lẩm bẩm nói: “Khương quốc, đại khái là muốn đi lên một lần.”

Khương quốc quốc phúc truyền thừa sắp đến, bởi vì ngọc tỉ truyền quốc sự tình, tất nhiên nhấc lên tầng tầng gợn sóng, hắn có lẽ liền có thể từ đó dòm ngó, cùng 10 đại cướp hợp tác đều là người nào, cũng tốt làm được trong lòng hiểu rõ.

Mặt khác… Lúc trước, hắn 1 cái cầm giữ không được, bị Khương Đồng kia tiểu nương môn cho sáo lộ, cũng không tốt “Thấy chết không cứu” .

Làm ra quyết định, La Quan nhìn về phía Thiên U, nói: “Ngươi đi đem trong thành quy nhất cảnh trở lên quỷ

vật, toàn bộ triệu tập đến cùng một chỗ, bản tôn đem tuyển một chút theo ta đi làm việc.”

Thiên U “Phù phù” quỳ xuống đất, lớn tiếng nói: “Thiên U, nguyện đi theo tôn thượng, vi tôn bên trên vượt mọi chông gai, muôn lần chết không chối từ!”

Chủ thượng có cần, đừng quản dùng không dùng đến bên trên ngươi, nên tỏ thái độ thời điểm, tuyệt không thể có nửa điểm mập mờ.

La Quan khoát tay, “Ngươi không được, quỷ thành còn phải lưu cái, tạm thời chủ trì đại cục, tranh thủ thời gian làm việc đi thôi.”

“Vâng, thuộc hạ tuân mệnh.” Thiên U vội vàng rời đi.

Trước kia La Quan thế đơn lực bạc, gặp chuyện chỉ có thể mình bên trên, nhưng bây giờ khác biệt, hắn thân là quỷ thành tôn thượng, mang mấy người trợ giúp bất quá điểm a?

“Quý hồng, ta ngược lại muốn xem xem, ngươi hồ lô bên trong muốn làm cái gì.”

3 ngày sau, âm u quỷ thành.

6 máu vũ phu Tứ Hải Vương, thôn phệ nghiệt giao nội đan về sau, thực lực lớn tiến vào Thập Tứ Mục, cùng Thiên U đứng tại sau lưng La Quan trái phải.

Trước mặt là 13 vị thực lực đạt tới quy nhất cảnh lão quỷ, mỗi cái đều quỷ khí âm trầm, cung kính hành lễ, “Ta

cùng bái kiến tôn thượng!”

Trong bọn họ không ít hôm nay đều là lần thứ 1 nhìn thấy La Quan, cũng không dám có nửa điểm bất kính, không nói đến phía sau hắn, đứng Nữ đế cùng Đồ Tư Tư, chẳng qua là ban đầu trảm phá quỷ thành 1 kiếm, liền đầy đủ chấn nhiếp bọn hắn.

“Ừm, đều đứng lên đi.” La Quan ánh mắt quét qua, nói thẳng: “Thiên U nên đã nói cho các ngươi biết, bản tôn đem tiến về Khương quốc một chuyến, muốn tuyển mấy người đi theo, ai muốn chủ động tiến về?”

Thanh âm vừa dứt, một tên hình thể cao lớn quỷ vật, tiến lên một bước, khom người nói: “Thuộc hạ Vạn Ninh, nguyện đi theo chủ thượng!”

Thiên U thấp giọng nói: “Tôn thượng, cái này Vạn Ninh từng là Nhân tộc một tên trong quân Đại tướng, cùng Yêu tộc vương đình một trận chiến sau vẫn lạc, chuyển tu một môn quỷ tu cổ pháp, thực lực cực kì cường hoành.”

Lại có 2 tên quỷ vật, trước sau tiến lên, “Thuộc hạ, cũng nguyện theo tôn thượng tiến về!”

Bọn hắn chỉ do dự một chút, liền bị Vạn Ninh đoạt trước, không khỏi mắng to xúi quẩy. Nhưng cũng nhiều lắm là chỉ dám tâm lý mắng vài câu, thậm chí cũng không dám nhìn nhiều Vạn Ninh vài lần, gia hỏa này tính tình có tiếng không tốt.

Một màn này, bị La Quan xem ở mắt bên trong, đối cái

này Vạn Ninh ấn tượng, lập tức sâu không ít.

“Đủ rồi, liền 3 người các ngươi đi, những người còn lại tiếp tục lưu lại quỷ thành…” La Quan ngữ khí dừng lại, ngẩng đầu nhìn về phía nơi nào đó, hơi kinh ngạc đằng sau lộ tiếu dung.

Sau một khắc ——

Oanh!

1 đạo cường hãn khí tức, bỗng dưng phóng lên tận trời, như bàn tay vô hình khuấy động phong vân, đảo mắt liền bao phủ non nửa cái quỷ thành.

Ngang rống ——

To rõ long ngâm, vang vọng chân trời!

Tứ Hải Vương sắc mặt biến hóa, “Là Ứng long nữ, nàng lại thật đột phá rồi? !” Biểu lộ ở giữa, có chấn động, cũng có ao ước.

Lúc trước, dù Ứng Thanh Linh nói đã tìm được phá cảnh thời cơ, nhưng nghĩ thuận lợi đột phá nhưng tuyệt không phải chuyện dễ, thực không nghĩ tới nàng lại ngắn ngủi mấy tháng ở giữa, liền phá vỡ mà vào hợp nhất cảnh.

Cái này nhảy lên, liền đạp đến thiên hạ đỉnh cao nhất! !

“Hợp nhất cảnh! !” Thập Tứ Mục ao ước tròng mắt đều nhanh đỏ, hắn thôn phệ nghiệt giao nội đan, dù cũng thực lực lớn tiến vào, nhưng muốn đi đến một bước này,

không biết còn phải bao nhiêu thời gian.

“Ứng Thanh Linh nữ nhân này có thể có hôm nay tạo hóa, cũng là bởi vì nàng một mực, đều đi theo chủ nhân bên người, dính chủ nhân vận khí.”

“Ganh đua! Nhìn thấy hiền tư tề a! Tiểu thập 4, về sau ngươi muốn thường xuyên nhớ kỹ, ôm chặt chủ nhân đùi, đây mới là ngươi long sinh quật khởi duy nhất hi vọng!”

Sau một khắc, kia quét ngang quỷ thành khủng bố uy áp, giống như thủy triều thối lui.

Bá ——

Một thân ảnh xuất hiện trong tầm mắt, chính là hóa thành nhân thân Ứng Thanh Linh, nàng chân đạp hư không mà đến, quanh thân uy áp tràn ngập.

Một đám quỷ vật, sắc mặt lập tức khẽ biến.

Tứ Hải Vương nhíu nhíu mày, một bước đạp xuống, ngăn tại La Quan trước người.

Thập Tứ Mục vừa muốn lại cử động, bị La Quan kéo lại, cười nói: “Được rồi, đều làm gì đâu? Ta tin được Ứng long nữ.” Thập Tứ Mục thuận thế dừng lại, Tứ Hải Vương hơi 1 do dự, cũng thối lui đến một bên, nhưng đôi mắt vẫn như cũ sắc bén, chăm chú vào Ứng Thanh Linh trên thân.

Giờ phút này, Ứng Thanh Linh đã đến đến, nàng ánh

mắt rơi xuống La Quan trên thân, giờ phút này trong không khí, sa vào đến tuyệt đối yên tĩnh.

Đột nhiên, nàng một bước rơi trên mặt đất, quỳ xuống đất hành lễ, “Ứng Thanh Linh, bái kiến tôn thượng!”

Bá ——

Tất cả áp lực, quét sạch sành sanh.

Nàng dùng càng thêm cung kính, khiêm tốn thái độ, cho thấy cho dù phá cảnh hợp nhất, tự thân lập trường cũng không có chút nào cải biến.

Nó một là bởi vì Ứng Thanh Linh rất rõ ràng, nàng có thể đi đến hôm nay, nhiều lại La Quan tương trợ, nếu không đã sớm táng thân Ứng Chân trong bụng.

2…

Ngay tại vừa rồi, Ứng Thanh Linh tấn thăng hợp nhất cảnh, long hồn triệt để thức tỉnh ngửa mặt lên trời thét dài lúc, nàng nháy mắt cảm nhận được 2 đạo ánh mắt nhìn chăm chú.

Một đường tới tự hành cung, băng lãnh hờ hững, không có nửa điểm nhiệt độ.

Khác 1 đạo, đến từ Đồ Tư Tư cung điện, lộ ra nghiền ngẫm.

Bị cái này 2 đạo ánh mắt bao phủ, Ứng Thanh Linh chỉ cảm thấy cả người bị triệt để nhìn thấu, lại không một

chút bí ẩn có thể nói. Đó là một loại, khó mà hình dung cảm giác, liền như sâu kiến ngửa mặt lên trời trực diện tinh thần đại hải.

Cho nên, Ứng Thanh Linh nguyện ý xuất ra, càng cung kính tư thái đến đối mặt La Quan, là cảm kích cũng là tại mịt mờ tỏ thái độ.

La Quan mặt lộ vẻ kinh ngạc, nói: “Ứng long nữ mau mời lên, ngươi ta ở giữa không cần lớn như thế lễ.”

Ứng Thanh Linh lắc đầu, cung kính nói: “Ta Tứ Hải thật giao Ứng Thanh Linh nguyện đi theo tôn thượng, cam vi tôn bên trên xông pha khói lửa, còn xin tôn thượng thu lưu.”

“Cái này…” La Quan nhìn thoáng qua, nàng nghiêm túc sắc mặt, chậm rãi gật đầu, “Tốt, ta tiếp nhận.”

“Đa tạ tôn thượng! !” Ứng Thanh Linh lại sâu sắc cúi đầu, mới cung kính đứng dậy.

Lần này, liền đem một đám lão quỷ nhóm, cho triệt để chấn nhiếp.

Cái gì gọi là mặt bài? Đây chính là mặt bài! !

Hợp nhất cảnh Tứ Hải thật giao, đạp lập thiên địa chi đỉnh tồn tại, đều muốn quỳ gối trước mặt, khẩn cầu nhà ta tôn thượng thu lưu.

Vạn Ninh cùng 3 tên chủ động tỏ thái độ, nguyện đi theo La Quan tiến về Khương quốc lão quỷ, từng cái mặt lộ

vẻ ý mừng. Nó hơn 10 tên lão quỷ, sắc mặt liền có chút miễn cưỡng, vội vàng nói: “Tôn thượng, ta cùng cũng nguyện…”

Lời còn chưa dứt, liền bị La Quan đánh gãy, “Lần sau đi, Thiên U, đem bọn hắn dẫn đi.”

“Vâng, tôn thượng!” Thiên U cung kính hành lễ, quay người mặt không biểu tình, “Chư vị, đều mời đi.”

Hừ!

Một đám không có nhãn lực kình đồ chơi, tôn thượng cho các ngươi leo lên cơ hội, đều nắm chắc không ngừng.

Đợi một nhóm rời đi, La Quan cười nói: “Ra đến phát trước, Ứng long nữ đột phá hợp nhất cảnh, chuyến này liền càng nhiều mấy phần tự tin.”

Hắn đứng dậy, đảo qua mọi người, “Như vậy, chúng ta liền lên đường đi!”

—

—

—

—

—

Chương 588 : Hóa rồng chi tư đại linh mạch

Thập Tứ Mục hiện ra bản thể, hơn trăm trượng thật giao cõng lên lấy La Quan bọn người cấp tốc tiến lên, âm u quỷ thành chỗ biển sâu, khoảng cách đại lục xa xôi, nếu không nghĩ cách mượn lực truyền tống, tung lấy Giao long tốc độ, muốn đuổi đến Khương quốc cũng được hao phí mấy tháng lâu.

Giao long trên lưng, Ứng long nữ đưa tay một chỉ, “Phía trước liền có một chỗ, cỡ lớn thủy linh chi lực hội tụ chỗ, có thể cung cấp truyền tống cần thiết.”

Rất nhanh, tại nàng chỉ dẫn dưới, Thập Tứ Mục dừng ở chỗ này đáy biển hang đá bên ngoài.

Rống ——

Hang đá truyền ra uy hiếp gầm thét, phát giác được có kẻ ngoại lai xâm lấn, một đầu người khoác gai nhọn, toàn thân tối đen quái ngư chui ra, ngẩng đầu ngay tại Thập Tứ Mục to lớn mắt rồng bên trong, nhìn thấy cái bóng của mình, tiếng gầm gừ lập tức im bặt mà dừng.

“Bành” một tiếng, Thập Tứ Mục một cái đuôi vung ra, quái ngư bị trực tiếp đánh bay, cái rắm không dám lên tiếng 1 cái quay đầu liền chạy. Nói nhảm, Giao long lão gia coi trọng ta chỗ ở, kia là cho ta mặt mũi, há có thể không biết tốt xấu!

Tiến vào hang đá, Ứng long nữ phất tay áo vung lên, mảng lớn thủy linh chi lực tụ đến, ở trước mặt mọi người hóa thành 1 con vòng xoáy.

“Tôn thượng, có thể.”

La Quan gật đầu, “Vậy liền đi vào đi.” Mọi người bước vào vòng xoáy, theo “Ông” một tiếng vang nhỏ, mảng lớn thủy linh chi lực chấn động, bọn hắn thân ảnh biến mất không gặp.

Sau nửa canh giờ, xa xôi bên ngoài hải vực, một chỗ khác thủy linh chi lực hội tụ chỗ, đột nhiên bộc phát kịch liệt chấn động, La Quan cùng từ đó đi ra.

Ứng Thanh Linh thân là hợp nhất cảnh thật giao, trời sinh thân cận Tứ Hải, hơi 1 cảm giác, nói: “Đại nhân, chúng ta đã đi tới Thiên Thanh đại lục đông nam hải vực, đại khái vị trí nên thuộc về, Khương quốc vạch điểm Hoàng Hải, Hồng Hải giao giới khu vực.”

Dù không phải lần đầu tiên kiến thức, La Quan trên mặt vẫn lộ ra tán thưởng, “Long tộc vận dụng thủy linh chi lực, tại trong biển rộng truyền tống thủ đoạn, coi là thật tinh diệu tuyệt luân.”

Xa xôi như thế khoảng cách, một lần truyền tống liền đạt thành, lại hao tổn chỉ là, thiên địa hội tụ mà thành thủy linh chi địa. Trừ cái đó ra, tự thân cơ hồ không cần gánh chịu bất kỳ giá nào.

Tứ Hải Vương cũng nói: “Long tộc bí truyền chi pháp, đích xác lợi hại!”

Thập Tứ Mục: …

Ta chẳng lẽ là 1 đầu, giả Giao long? ! Đối với mấy cái này đồ vật, hắn nhất khiếu bất thông.

Phát giác được hắn trông mong bộ dáng, Ứng Thanh Linh suy nghĩ một chút, nói: “Vốn cũng không là cái gì bí truyền, ngươi muốn học lời nói, ta có thể dạy ngươi.”

“Đa tạ Ứng long nữ! Đa tạ Ứng long nữ!” Thập Tứ Mục cao hứng thẳng vẫy đuôi.

Đúng lúc này, La Quan nhướng mày, “Có người tới.” Cũng không phải cảm giác của hắn, có thể vượt qua một đám quy nguyên, hợp nhất cường giả, mà là Huyền Quy cho hắn nhắc nhở.

Sau một khắc, Ứng Thanh Linh mới có phát hiện, trong mắt chứa kính sợ nói: “Tôn thượng nói không sai, là 1 đầu đáy biển xuyên qua thuyền, xem ra hẳn là, tại vận chuyển thứ gì.”

Rất nhanh, một chiếc toàn thân màu đen, cùng nước biển gần như một thể dẹp thể rộng bụng thuyền lớn, xuất hiện tại mọi người trong tầm mắt, đặc thù kiểu dáng hiển nhiên là vì, có thể có mạnh hơn vận chuyển năng lực, thuyền bên ngoài còn có mười mấy tên tu sĩ đi theo, như đang tiến hành hộ vệ.

“Đầu này đáy biển đại linh mạch, số lượng dự trữ có thể xưng khủng bố, lại linh thạch phẩm chất cực cao, vừa khai thác hơn 1 tháng, liền có mấy trăm triệu sản lượng!”

Một gã hộ vệ tu sĩ, mặt mũi tràn đầy tán thưởng mở miệng.

Người còn lại nói: “Đúng vậy a, loại này đẳng cấp mỏ linh thạch, căn bản chính là kỳ tích! Ta nghe nói căn cứ thăm dò tình huống suy đoán, nó thọc sâu chừng 3,000 dặm, đầy đủ ta cùng tiên tông 7 cực cùng Yêu Đình, long cung 3 bên khai thác, chí ít một ngàn năm!”

“Đây quả thực là 1 cái, lấy mãi không hết, dùng mãi không cạn núi vàng, ta đợi ngày sau hướng tông môn thỉnh cầu tài nguyên tu luyện, nên có thể thuận lợi rất nhiều.”

Mọi người vẻ mặt tươi cười, hiển nhiên tâm tình thật tốt, nhưng căn bản không biết, cách đó không xa đang có mấy đạo ánh mắt, chính nhìn chăm chú lên bọn hắn đi xa.

La Quan ánh mắt chớp lên, đáy biển đại linh mạch? Lại thêm trước đó, Ứng long nữ nói nơi đây ở vào Hồng Hải, Hoàng Hải chỗ va chạm. Không có gì bất ngờ xảy ra những tu sĩ này trong miệng đề cập, chính là lúc trước hắn cùng Khương Đồng đi sứ Yêu tộc vương đình, bị xem như “Con rơi” đầu kia.

Huyền Quy thanh âm dưới đáy lòng vang lên, “La Quan, ban đầu ở Yêu tộc vương đình, ngươi thế nhưng là để người hung hăng tính toán một lần, về sau lại bị một đường truy sát, khẩu khí này có thể nuốt trôi đi? Đổi thành sư tuyệt đối nhẫn không được.”

La Quan trong lòng khẽ nhúc nhích, nói: “Đệ tử tuy bị

tính toán, nhưng cũng không có tính ăn thiệt thòi, ta hiện tại còn có chính sự, liền đừng tự nhiên đâm ngang đi?”

Bá ——

Tiểu la lỵ thân ảnh, xuất hiện tại La Quan trước mắt, nghiến răng nghiến lợi, “La Quan! Ta nhìn ngươi là sốt ruột, đi gặp Khương Đồng a? ! Tốt ngươi, vì một nữ nhân, hiện tại Liên lão sư chết sống đều mặc kệ thật sao? ! Ta cho ngươi biết, ta đói, nhất định phải hảo hảo ăn một bữa, đầu này linh mạch xem ra cũng không tệ, ngươi liền nói có đáp ứng hay không a?”

Quả nhiên, như thế châm ngòi ngữ khí, tuyệt đối có nội tình khác, La Quan khóe miệng co quắp một chút, bất đắc dĩ nói: “Lão sư ngài nói thẳng tốt bao nhiêu, làm gì hành hạ như thế… Được được được, ngài muốn làm sao xử lý, đệ tử đều nghe ngài, cái này được đi?”

“Hừ!” Tiểu la lỵ trợn mắt trừng một cái, “Tính ngươi tiểu tử thức thời, không phải vi sư có là biện pháp thu thập ngươi!” Giương nanh múa vuốt, rất đáng yêu yêu.

Đón lấy, tiểu la lỵ một trận thầm thầm thì thì, La Quan ám đạo đây cũng quá hung ác đi, bất quá ta thích!

Tiên tông 7 cực, Yêu tộc vương đình còn có long cung… Toàn hắn - mẹ là địch nhân, lão tử quản các ngươi chết sống, càng không may càng tốt.

“Khục! !”

La Quan ho nhẹ một tiếng, nói: “Bản tôn có chút việc tư,

muốn đi xử lý một chút, nhiều nhất ba năm ngày thời gian liền có thể chạy về, các ngươi đi trước phía trước tạm các loại, đợi bản tôn sau khi hoàn thành tự sẽ đi tìm các ngươi.”

“Vâng, tôn thượng! !” Mọi người cung kính xưng là.

Thập Tứ Mục thử dò xét nói: “Chủ nhân, bằng không để tiểu thập bốn cái giống như lấy ngài…”

“Khỏi phải, ngươi cũng cùng đi đi.”

Một nhóm biến mất tại cuối tầm mắt, La Quan quay người nhìn về phía đáy biển đại linh mạch phương hướng, khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh.

Truy sát ta, cùng ta đối nghịch, trước hết từ các ngươi tay bên trong, thu một điểm lợi tức… Còn đạp ngựa muốn đào một ngàn năm, nằm mơ đi thôi!

Bá ——

La Quan một bước phóng ra, thân ảnh biến mất không gặp, tại Huyền Quy trợ giúp dưới hắn hoàn toàn cùng nước biển hòa làm một thể, khí tức triệt để thu lại.

Rất nhanh, La Quan liền đã xuất hiện tại, đáy biển đại linh mạch bên ngoài, đầu tiên nhìn thấy chính là 1 cái, to lớn đáy biển di tích. Nó đã vứt bỏ nhiều năm, kiến trúc trải rộng rêu xanh, rong biển, khắp nơi lộ ra một cỗ thất bại, hoang vu, đây chính là trước hết nhất, bị phát hiện toà kia tông môn di tích.

Tại toà này tông môn trong di tích tâm vị trí, xác nhận năm đó tông môn chủ điện, bây giờ bị bạo lực cưỡng ép dỡ bỏ, trực tiếp đào mở 1 đạo nối thẳng lòng đất cửa động khổng lồ, giờ phút này đang không ngừng có người, yêu 2 phe tu sĩ, từ dưới mặt đất khoáng mạch bay ra.

Bọn hắn đảm nhiệm hình người công nhân bốc vác chức trách, đem đã khai quật tốt linh thạch, từ lòng đất vận chuyển đi lên, lại thống nhất trang thuyền lôi đi.

Hả? !

La Quan ánh mắt chớp lên, không nghĩ tới tại quặng mỏ xung quanh, phụ trách đóng giữ nhân viên bên trong, còn chứng kiến 1 trương quen thuộc gương mặt. Một thân khôi giáp, 6 đầu cánh tay đều cầm binh khí, nhìn lại cũng là uy phong lẫm liệt, chính là ban đầu ở Tứ Hải trong long cung, từng bị La Quan lắc lư qua giao cua tướng quân.

Quả nhiên chỗ này siêu cấp đại linh mạch lợi ích, Long tộc cũng đã nhúng tay, muốn từ đó điểm một ngụm canh.

“Vừa vặn, cái này 1 cái tính toán xuống dưới, 3 gia cái mũi đều muốn tức điên, công bằng công chính!” La Quan khóe miệng lộ ra mỉm cười, lặng yên không một tiếng động đi tới quặng mỏ cửa vào, trực tiếp tiến vào bên trong.

Khi tiến vào dưới mặt đất quặng mỏ nháy mắt, La Quan sắc mặt biến hóa, hắn cảm nhận được mấy đạo cường

hoành khí tức, chính trấn thủ ở đây, mạnh nhất 3 đạo khí tức, đều là hợp nhất cảnh siêu cấp cường giả, trong đó gần nhất 1 vị, ngay tại quặng mỏ cửa vào không xa.

Hiển nhiên, là vì phòng ngừa lòng mang ý đồ xấu người âm thầm xâm nhập, nhưng ở La Quan trước mặt, thuận tiện thành mắt mù, hắn thuận lợi xuyên qua phiến khu vực này, tiến vào dưới mặt đất khoáng mạch. Cái này bên trong hội tụ đại lượng tiên nô, cùng bị tóm đến Yêu tộc, chính liều mạng khai thác linh thạch, đại chùy nện ở cứng rắn khoáng mạch trên vách đá, thỉnh thoảng tia lửa tung tóe.

La Quan liếc mắt qua, đưa tay lặng yên không một tiếng động, lấy ra tru tiên kiếm, gia hỏa này tuy nói rách rách rưới rưới, lại là chết liếm cẩu 1 cái, nhưng trình độ sắc bén không thể nói.

Nữ đế rút kiếm lên trời, ngay cả đại đạo đều có thể chém xuống 1 khối đến, tuy nói nguyên nhân chủ yếu nhất, là Nữ đế thực lực khủng bố, nhưng tru tiên kiếm sắc bén, cũng là không thể thiếu!

La Quan lách mình xuất hiện tại, 1 đầu tạm thời hoang phế khoáng mạch cuối thông đạo, đưa tay vung lên liền như cắm vào đậu hũ bên trong, trực tiếp đào xuống 1 khối lớn khoáng thạch, hắn chui vào trong đó về sau, lại đem khối quáng thạch này kéo về chỗ cũ, kín kẽ đắp lên.

“Vậy liền, bắt đầu đi!”

Huyền Quy kế hoạch, muốn khi tiến vào khoáng mạch hạch tâm sau tiến hành, mà La Quan nhiệm vụ trọng yếu

nhất, chính là làm 1 cái hợp cách đào hang người.

Đào đào đào! !

Một mực đào, quơ tru tiên kiếm, căn cứ Huyền Quy chỉ dẫn, một đường đào hướng khoáng mạch chỗ sâu. Bởi vì loại cực lớn mỏ linh thạch, nội bộ ẩn chứa hải lượng thiên địa linh khí, dồi dào đến khiến người “Ngạt thở”, ngay cả tu sĩ thần niệm xâm nhập, đều sẽ bị trực tiếp vặn vẹo, không cẩn thận liền sẽ mê thất, cuối cùng “Ngạt thở” mà chết, cho nên càng đi chỗ sâu liền càng an toàn.

Đương nhiên ngươi cũng có thể đem cái này bên trong, coi là là 1 cái cự đại “Thùng thuốc nổ”, thiên địa linh lực thực tế quá dồi dào, dồi dào đến 1 cái cường đại pháp thuật, liền có khả năng đưa chúng nó toàn bộ dẫn bạo, đến lúc đó liền đem nhóm lửa một trận, long trọng mà hoa lệ pháo hoa.

Rốt cục, tại tốn hao 2 ngày thời gian về sau, La Quan đào đến đầu này đáy biển siêu cấp đại linh mạch khu vực hạch tâm, làm hắn giật mình là, cái này bên trong đã không còn là lóe ra, tia sáng chói mắt từng khối linh thạch, mà là 1 đầu lưu động sông.

1 đầu xuất hiện tại, linh mạch khu vực hạch tâm, bị ngàn tỷ linh thạch tầng tầng bao vây lấy sông, trong đó dũng động càng là một loại, sền sệt thể lỏng chất lỏng màu trắng.

“Đây không phải sông, mà là long huyết mới sinh trạng thái!” Huyền Quy thanh âm trong đầu vang lên, “Có thể diễn biến đến một bước này, có thể thấy được đầu này

đáy biển đại linh mạch tích lũy, đã có hóa rồng chi tư! ! Đáng tiếc thương hải tang điền thiên địa có biến, Thiên Thanh đại lục thiên địa quy tắc tàn khuyết không đầy đủ, cuối cùng là đoạn mất nó hóa rồng con đường, cái này vừa đứt liền tuyệt khí số, lại vô hóa rồng khả năng.”

“Đáng tiếc, đáng tiếc a!” Tiểu la lỵ đau lòng nhức óc, “Như thế thiên địa chi linh, cuối cùng bị hủy bởi thiên địa bản thân, thật làm người khác thông tâm, cũng làm cho vi sư khóe miệng nhịn không được, chảy ra thương tâm nước bọt.”

La Quan khóe miệng giật một cái, “Lão sư, lau lau đi, ngài tốt xấu thu liễm một chút.”

“Rõ ràng như vậy sao?” Tiểu la lỵ sững sờ, quệt miệng giác, “Mặc kệ, bắt đầu làm chính sự, vi sư hôm nay muốn hóa đau lòng làm thức ăn muốn, có một bữa cơm no đủ!”

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 589 : Không được siêu thoát, cuối cùng thành tro bụi

Bá ——

Tiểu la lỵ người mặc nhật nguyệt tinh thần pháp bào hư ảnh, xuất hiện tại linh mạch bên trong, nhìn chằm chằm "Long huyết" sông do dự một hồi lâu, cắn răng một cái, "La Quan, ngươi trước lấy đi một nửa đi, cái này tiên thiên long huyết tuy chỉ có hình thức ban đầu, cũng là khó lường đồ vật, không so long mạch tinh túy kém bao nhiêu, đều ăn hết có chút quá lãng phí… Nhanh lên nhanh lên, thừa dịp ta còn không có đổi ý, tranh thủ thời gian thu!"

La Quan chắp tay, "Vâng, lão sư." Hắn lấy ra một chiếc bình ngọc, hướng về phía trước ném đi vật này lớn lên theo gió, miệng bình thoáng hướng về phía trước nghiêng, bỗng nhiên có cường đại thôn phệ lực lượng bộc phát, đem tiên thiên long huyết liên tục không ngừng đặt vào trong đó.

Trước mắt nói là một con sông, kỳ thật so suối nước đều nhỏ rất nhiều, nhìn như kéo dài mấy trăm trượng, tiên thiên long huyết kỳ thật căn bản là không có bao nhiêu, mực nước rất nhanh lợi dụng mắt trần có thể thấy tốc độ xuống đến một nửa.

"Ngừng! Ngừng!" Tiểu la lỵ tranh thủ thời gian kêu to,

một mặt tức giận, “La Quan, ngươi thật là thực tế a, vi sư để ngươi lấy đi một nửa, kia là chút điểm chiết khấu đều không đánh! Ngươi lập tức thối lui đến bên cạnh đi, ta nhìn liền nháo tâm, tranh thủ thời gian tránh ra!”

La Quan im lặng, đây là ngài để ta làm được không? Bây giờ đau lòng, lại 1 bộ thái độ này… Được rồi, chỗ tốt đều phải, phun đôi câu liền phun đôi câu đi, dù sao cũng sẽ không rớt thịt. Thu hồi ngọc bình, hắn vẻ mặt tươi cười chắp tay, “Vâng, lão sư mời chậm dùng.” Lách mình thối lui đến bên cạnh.

Tiểu la lỵ nhìn hắn 1 bộ bị mắng còn mừng thầm bộ dáng, khí liên tục cắn răng, tiếp lấy thật · hóa đau lòng làm thức ăn muốn, há mồm hướng về phía trước 1 nuốt, cũng không biết nàng miệng nhỏ làm thế nào, lại một ngụm liền đem còn lại tiên thiên long huyết, toàn bộ nuốt vào trong bụng.

Bất quá đáy biển đại linh mạch có hóa rồng chi tư, vốn là thuộc về niềm vui ngoài ý muốn, tiểu la lỵ hôm nay mục đích chủ yếu, là muốn móc sạch toà này linh mạch, tiểu bổ một phen thân thể.

Liền gặp nàng đưa tay, chỉ về phía trước điểm ra, bỗng nhiên có Huyền Quy chi ảnh hiển hiện, ngửa mặt lên trời im ắng gào thét. Sau một khắc, tại cái này linh mạch nơi trọng yếu, từng khỏa điểm sáng từ bốn phương tám hướng bay tới, như đêm hè đom đóm, hội tụ hướng Huyền Quy trong miệng.

La Quan nhạy cảm phát hiện, điểm sáng bay ra địa phương, nguyên bản tỏa ra ánh sáng lung linh khoáng

mạch, lập tức trở nên ảm đạm ô quang, những cái kia phẩm chất cực cao linh thạch, linh lực chính nhanh chóng xói mòn, rất nhanh liền thành màu xám trắng. Hắn đưa thay sờ sờ, cứng rắn mỏ linh thạch đụng một cái liền nát, tựa như là bị đốt thấu uể oải.

Tiểu la lỵ trên mặt rốt cục thêm ra cười bộ dáng, chậm rãi phun ra một ngụm, khoát tay dưới chân nhiều 1 trương lung lay ghế dựa, nằm lên mặt ngáp một cái, chân nhỏ đạp một cái lung la lung lay, hài lòng quả thực giống nghỉ phép.

Mà tại 2 người trên đỉnh đầu, tiên tông 7 cực, Yêu tộc vương đình cùng long cung 3 bên, đông đảo cường giả trấn thủ ở đây, chính gấp la dày đặc tiến hành đào móc đại nghiệp, cái kia bên trong nghĩ đến liền tại bọn hắn dưới mí mắt, liền bị nhân thần không biết quỷ không hay trộm nhà.

Ăn một lần đồ vật, tiểu la lỵ liền mệt rã rời, mí mắt thẳng đánh nhau, còn thỉnh thoảng phải đưa chân lắc một chút cái ghế, ngay tại nàng cau mày thời điểm, La Quan đi đến bên người, đưa tay nhẹ nhàng thôi động, “Lão sư, ngài nếu là mệt mỏi, liền an tâm ngủ một hồi, đệ tử trông coi ngài.”

Tiểu la lỵ nhìn hắn một cái, ngáp không ngớt, “Tốt, cũng đừng ngừng a, quơ ta mới ngủ hương.” Vừa nói xong, hô hấp liền trở nên đều đều.

Nhìn chằm chằm nàng ngủ nhan nhìn một hồi, La Quan trên mặt lộ ra mỉm cười, lão sư rốt cục nguyện ý, không ở trước mặt hắn ngụy trang, triển lộ ra chân thực tâm

tính.

Kỳ thật vô luận lão sư là bộ dáng gì, hắn đều tôn chi yêu chi, tuyệt sẽ không có nửa điểm khinh thị, dù sao nếu không có lão sư, lúc trước kia tử chiến đến cùng thiếu niên, đã sớm táng thân tại thiên hỏa uyên, nơi nào sẽ có hôm nay?

Tiểu la lỵ cái này một giấc, liền ngủ hai ngày hai đêm, La Quan có chút khép kín 2 mắt, một cái tay thôi động ghế nằm, đồng thời thầm vận công pháp, mượn Bích Ngọc Thiên Hỏa Kim liên rèn luyện pháp lực, tuy là nhất tâm nhị dụng, hiệu suất lại cũng không tệ lắm.

Đột nhiên, La Quan mở 2 mắt ra, trên ghế nằm tiểu la lỵ ngay tại duỗi người, nhật nguyệt tinh thần pháp bào bị đặt ở dưới thân, kéo căng sau phác hoạ ra thiếu nữ mảnh khảnh đường cong. La Quan chỉ nhìn một chút, liền thu hồi ánh mắt, cười nói: “Lão sư, ngài tỉnh, ngủ thế nào?”

Tiểu la lỵ hiển nhiên tâm tình không tệ, cười nói: “Ngủ tốt lắm, ta đã thật lâu, không có đẹp như vậy đẹp ăn được một bữa.” Bây giờ lọt vào trong tầm mắt phạm vi bên trong, toàn bộ mỏ linh thạch trung tâm, đều đã biến thành linh lực mất hết xám trắng tảng đá, quét sạch điểm còn tại liên tục không ngừng, theo tảng đá khe hở vọt tới.

Nấc ~

Tiểu la lỵ đánh cái ợ một cái, mặt đỏ lên, trừng mắt về phía La Quan, “Nhìn cái gì vậy? ! Khẳng định là ngươi

dao không dụng tâm, thừa dịp vi sư ngủ liền lười biếng, ta mới ngủ không ngon, ngủ không ngon đương nhiên liền khẩu vị không tốt, mới ăn như thế điểm cũng nhanh no bụng.”

Mới vừa rồi còn nói, “Ngủ tốt lắm” không phải sao? Quả nhiên, chỉ cần là nữ, đừng quản thực lực gì cảnh giới, chủng tộc gì xuất thân, vậy bản chất bên trên ấm (hồ) nhu (quấy) thiện (rất) lương (quấn), đều là không đổi đồ vật.

Cũng may, La Quan ở phương diện này, còn tính là kinh nghiệm phong phú, căn bản cũng không làm giải thích, trực tiếp nhận lầm chuẩn không sai, “Đúng đúng đúng, là đệ tử lười biếng, để lão sư ngài không có nghỉ ngơi tốt, vậy ngài nhìn ta còn tiếp tục ăn sao? Hay là rời đi cái này?”

Huyền Quy cắn răng, “1 chữ, không cần nói nhiều như vậy lượt, không phải ngươi đạo này xin lỗi, liền lộ ra rất không có thành ý!”

“Vâng vâng vâng.”

“Ngậm miệng!”

“Tốt tốt tốt!”

“La Quan, ngươi muốn chết đúng không?” Tiểu la lỵ giương nanh múa vuốt, triệt để phá phòng, nhảy dựng lên truy đánh La Quan.

Nhưng vừa chạy 2 bước, liền cau mày che bụng, 1 bộ

chống đến biểu lộ.

La Quan không còn đùa nàng, cung kính nói: “Lão sư, ăn nhiều khả năng tiêu hóa không tốt, đối thân thể có hại, nếu không chúng ta đi thôi.”

“Chiếm tiên thiên linh huyết, lại đem đại linh mạch tinh hoa nhất một bộ chia ăn rơi, đã xem như cho bọn hắn một bài học.”

Tiểu la lỵ lắc đầu, “Không được! Ta chí ít… Chí ít còn phải lại ăn nửa ngày… Hừ! Vi sư cái bụng, xa so ngươi nghĩ càng lớn, chút linh thạch này tính là gì? Nếu là đặt ở năm đó, còn chưa đủ ta nhét kẽ răng… Đều tại ngươi La Quan, thực lực quá yếu gà, ngay cả để ta rộng mở ăn đều làm không được.”

“Được rồi, ta sống động hoạt động, tiếp tục ăn!”

La Quan bất đắc dĩ cười khổ, thế nào trước đó không có phát hiện, lão sư hay là cái ăn hàng đâu? Mà lại vì ăn, điệu bộ này nhìn xem, là chuẩn bị liều mạng rồi? !

Chung quy vẫn là ăn nhiều.

Huyền Quy hư ảnh tán đi, tiểu la lỵ tựa như là uống rượu quá nhiều, một mặt ửng hồng, mê mẩn trừng trừng bộ dáng, tựa ở La Quan trên bờ vai lung la lung lay.

“Lão sư, lão sư ngài không có sao chứ? ?”

Tiểu la lỵ lắc đầu, hơi nhíu lấy lông mày, lộ ra một tia thống khổ, “Không có việc gì… Không có việc gì… Ta

ngủ một giấc liền tốt… La Quan chính ngươi ra ngoài cẩn thận một chút… Đừng bị phát hiện…”

La Quan cười khổ, “Biết lão sư, ngài nhanh nghỉ ngơi đi thôi… Ai, làm sao liền ăn nhiều như vậy, ngài thật không nghe khuyên bảo a! !”

“Ngươi biết cái gì… Không ăn nhiều điểm, ngươi gặp được nguy hiểm, ta làm sao ra tay giúp ngươi?” Tiểu la lỵ mơ mơ màng màng, vô ý thức nói: “La Quan ngươi chính là 1 cái gây chuyện tinh, tuy nói cái này cũng không trách ngươi… Tiếp nhận thiên mệnh… Cũng không phải chơi vui… Hướng… Hướng cái phương hướng này đi… Ta sẽ cho ngươi lưu lại chỉ dẫn…”

Bá ——

Tiểu la lỵ biến mất không thấy gì nữa, thuộc về Huyền Quy khí tức, sa vào đến ngủ say trạng thái.

“Lão sư…” La Quan thở ra một hơi, ánh mắt phức tạp.

Nguyên lai tiểu la lỵ ăn nhiều như vậy, tình nguyện mình chống đỡ không được, còn phải lại liều mạng ăn được nửa ngày, đều là vì hắn.

“Thật sự là, phiền phức ngài a!”

Bình phục nỗi lòng, La Quan tay cầm tru tiên kiếm, căn cứ Huyền Quy lưu lại chỉ dẫn nhanh chóng rời đi.

Một đường hướng ngoại, hắn biểu lộ càng ngày càng kinh ngạc, khóe miệng nhịn không được run rẩy ——

hung ác! Lão sư nàng, đây cũng quá hung ác đi!

Trước đó La Quan cơ hồ là, 1 người 1 kiếm đào xuyên toàn bộ đáy biển đại linh mạch, đối với nó cơ bản cất giữ, tự nhiên trong lòng hiểu rõ. Một đường này đi trở về, hẹn một nửa mỏ linh thạch, tất cả đều biến thành phế thải, lại hướng bên ngoài đi cũng phẩm chất giảm lớn, biến pha tạp không rõ, 1 bộ tàn thứ khoáng mạch bộ dáng.

Trên cơ bản, liền cho tiên tông 7 cực, Yêu tộc vương đình cùng long cung, lưu lại 1 cái đáy biển đại linh mạch quang vinh đồng hồ xác.

Mặc dù cái này đồng hồ xác, còn có thể đào móc ra không ít linh thạch, nhưng một ngàn năm cũng không cần nằm mơ, có thể đào 10 năm đều tính xong. Mà lại, bởi vì mỏ linh thạch khu vực hạch tâm, đã bị hoàn toàn móc sạch, ẩn chứa linh khí sẽ lấy tốc độ kinh người trôi qua, làm không tốt ba năm năm sau nơi này liền phế.

“Ừm? !”

La Quan đào lấy đào lấy, đột nhiên sắc mặt biến hóa, hắn lại đại linh mạch biên giới trong mỏ quặng, phát hiện một chỗ mở tiểu không gian, cùng trong đó một bộ tu sĩ thi thể.

Nơi này, 3 bên hẳn là còn chưa đào móc đến mới đúng, là thăm dò linh mạch tu sĩ? ? Không đúng!

La Quan ngưng thần cảm giác, không có phát giác được không ổn lúc này mới cẩn thận tới gần, trước mắt tên tu

sĩ này, đã sớm hóa thành xương khô, hoặc là bởi vì thân ở mỏ linh thạch, xương cốt ngược lại là bảo tồn hoàn hảo, thậm chí còn bởi vì hải lượng thiên địa linh khí, tích lũy tháng ngày xâm nhiễm, biến thành cùng loại ngọc chất trạng thái.

Kiểm tra một chút không có gì nguy hiểm, chết sớm thấu thấu, ngay cả hồn phách đều đã tán loạn. Hẳn là bên ngoài toà kia trong di tích tu sĩ, hẳn là bọn hắn đã sớm biết, phía dưới cất giấu đầu này đại linh mạch? ? Kia vì sao vẫn luôn không có khai thác? Ngược lại là toàn bộ tông môn, đều triệt để suy tàn rồi? !

La Quan từ hài cốt bên trên tìm ra mấy cái ngọc giản, đáng tiếc trong đó đại bộ phận điểm, đã sớm vượt xa khỏi sử dụng niên hạn, đụng một cái liền vỡ thành bột mịn. Chỉ còn hơn 1 khối, hơi lộ ra mấy điểm thẻ ngọc màu vàng óng, nhân tài chất tương đối tốt, còn miễn cưỡng có thể dùng.

Cẩn thận nhô ra một tia thần niệm, tiến vào trong ngọc giản, bên trong lại có ra ngoài ý định thu hoạch ——

Di tích này chỗ, vốn là 1 cái tên là phụng thiên cung tu hành tông phái, mà lại ngay từ đầu cũng không phải tu kiến tại đáy biển, về phần tại sao lại xuất hiện ở đây, chỉ có thể nói chớp mắt 10,000 năm thương hải tang điền, thời gian cùng thiên địa biến đổi lớn, khiến hết thảy ma huyễn mà chân thực.

Phụng thiên cung đích xác biết, tông môn dưới đầu này đại linh mạch tồn tại, thậm chí chính là bởi vì điểm này, mới ở phía trên tu luyện tông môn trụ sở. Bọn hắn mạch

này tu hành, chủ trương thân cận tự nhiên, cùng thiên địa đại đạo đồng hành, có thể mượn đại đạo diễn biến, tùy theo bốc lên thẳng vào cửu thiên chi thượng.

Cụ thể huyền chi lại huyền, La Quan cũng không rõ lắm, tóm lại bọn hắn tuyển đầu này đại linh mạch, chính là phát giác được nó có hóa rồng chi tư, thậm chí đã tiến vào hóa rồng sơ kỳ, là lấy cùng lúc trước ngây thơ đại linh mạch chi linh ký kết khế ước, lẫn nhau tương hỗ thành tựu.

Phụng thiên cung trấn thủ đại linh mạch, mà đại linh mạch thuế biến Chân Long về sau, cũng đem trợ giúp toàn bộ phụng thiên cung nhất phi trùng thiên, nhưng mà tưởng tượng rất tốt đẹp, hiện thế rất tàn khốc.

Một trận thiên địa đại biến, đại linh mạch hóa rồng cơ hội đoạn tuyệt, phụng thiên cung bởi vì tới ký kết khế ước, khí cơ dẫn dắt phía dưới gặp tai hoạ ngập đầu. Tông phái một đêm từ thịnh chuyển suy, La Quan nhìn thấy cỗ hài cốt này, chính là phụng thiên cung vị cuối cùng tông chủ, liều chết xâm nhập lòng đất đại linh mạch bên trong, ý đồ tìm tòi hư thực, cuối cùng vẫn lạc như thế.

Răng rắc ——

Màu vàng kim nhạt ngọc giản, cuối cùng cũng chỉ có thể tiếp nhận một lần đọc qua, như vậy vỡ vụn thành bột mịn, thuộc về phụng thiên cung cố sự, cũng triệt để hạ màn kết thúc.

Cũng may mắn, nó tại tồn lưu cuối cùng thời hạn trước, bị La Quan cầm tới, nếu không toàn bộ phụng thiên

cung đều đem biến thành, không người biết được lịch sử bụi bặm. Người tu hành nhìn như cường đại vô song, phi thiên độn địa không gì làm không được, nhưng tại thời gian trường hà phía dưới, vẫn như cũ yếu ớt như sâu kiến.

Không được siêu thoát, cuối cùng thành tro bụi!

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 590 : Khương quốc phải có đại nhiệt náo

Bởi vì đại linh mạch bị Huyền Quy móc sạch, La Quan chỉ phí không đến 1 ngày thực lực, liền thuận lợi đào ra đại linh mạch phạm vi, lặng yên rời đi.

Quay đầu nhìn lại, khẩn trương, bận rộn mà phong phú đào móc đại nghiệp, ngay tại hừng hực khí thế tiến hành, La Quan khóe miệng lộ ra mỉm cười, kế tiếp theo đi kế tiếp theo đi, các ngươi phát tài mộng đẹp, cũng nhanh muốn phá diệt.

Căn cứ cảm giác, La Quan rất mau tìm đến, lưu tại 1,000 dặm bên ngoài nơi nào đó Ứng Thanh Linh, Tứ Hải Vương, cùng Thập Tứ Mục bọn người.

“Bái kiến tôn thượng!” Cho dù là Tứ Hải Vương, tại công khai trường hợp bên trong, đối La Quan đều chấp lễ rất cung, dù sao không có quy củ khó thành phương viên. Có thể nhìn ra được tất cả mọi người rất hiểu kì, nhưng phân tấc bọn hắn là có, cũng liền nhìn xem cũng không nhiều hỏi.

La Quan suy nghĩ một chút, nói: “Cũng không có việc gì, chính là hướng đại linh mạch bên trong dạo qua một vòng, cho bọn hắn chừa chút tiểu kinh hỉ, chúng ta đi thôi.”

Đến khu này hải vực, trên thực tế đã tiếp giáp Khương quốc, vì ngăn ngừa dẫn tới quá nhiều chú ý, Thập Tứ

Mục thu đi Giao long chân thân. Cũng không có lại mượn thủy linh chi lực truyền tống, 2 ngày sau, một nhóm đã xuất hiện tại Trấn Hải thành bên trong.

Ứng long nữ ánh mắt chớp lên, nói: “Tôn thượng là muốn đi nhìn Tang Tang cô nương sao?” Đối vị kia tiên nô tiểu thị nữ, nàng ấn tượng rất sâu sắc, dù sao chỉ là một kẻ phàm nhân, lại có thể phát hiện nàng dò xét, điểm này rất không bình thường.

La Quan gật gật đầu, “Ta về sau đại khái sẽ không lại đến Trấn Hải thành, cũng nên cho nàng cái an bài, không tốt một mực trì hoãn người ta.” Tiên nô Tang Tang chỉ có rất thô thiển tu vi, số tuổi thọ ngắn ngủi mấy chục năm, thuận tay liền có thể làm được sự tình, làm gì lãng phí người ta cả đời.

Rất nhanh, tiểu viện đến.

Cái này bên trong lại có người trông coi, thấy La Quan bọn người tới gần, trực tiếp liền ngăn lại, “Mấy vị, không biết có chuyện gì, thế nhưng là đến đây bái phỏng?”

Cứ việc ánh mắt toát ra dò xét, nhưng thái độ coi như không tệ.

Vào thành trước vì ngăn ngừa bị người phát hiện, La Quan hơi che lấp một chút tự thân hình dạng, nghe vậy gật đầu, “Ừm, mấy vị có chuyện gì sao?”

Thấy La Quan gật đầu, mấy người kia liếc nhau, người cầm đầu chắp tay thi lễ, “Vị bằng hữu này, ta cùng phụng Chu Sơn Đại tướng chi lệnh canh giữ ở nơi đây,

là vì tránh Tang Tang cô nương không chấn kinh nhiễu, viện này rơi vì La Quan La đại nhân nơi ở, các ngươi nếu là bằng hữu của hắn, còn xin cho thấy tự thân, ta cùng tự nhiên cho qua.”

Quấy nhiễu tiên nô Tang Tang? !

La Quan chọn dưới lông mày, chợt hiểu được, tỉ lệ lớn là bởi vì lúc trước hắn làm việc “Quá mức cao điệu”, dẫn đến tiểu viện thường bị người bái phỏng, mà tiên nô Tang Tang nha đầu kia thấy thế nào, cũng không phải cái gan lớn.

Chu Sơn ngược lại là hữu tâm, còn làm lần này an bài, La Quan hơi dừng một chút, tản mất tự thân che lấp, “Hiện tại, chúng ta có thể vào đi?”

“A? !” Mấy người giật mình, vội vàng hành lễ, “Ta cùng bái kiến La đại nhân! Nguyên là ngài trở về, mời mời mời, ngài mấy vị nhanh mời tiến vào!”

Thái độ cung kính vạn điểm.

La Quan gật gật đầu, nói: “Như Chu Sơn không bận rộn, để hắn đến cái này đi một lần đi.”

“Vâng, chúng ta sẽ mau chóng, đem La đại nhân trở về tin tức, Thông Bẩm cho Chu Sơn Đại tướng.”

Đẩy cửa tiến vào tiểu viện, tiên nô Tang Tang rất nhanh ra đón, khuôn mặt vui vẻ, “Đại nhân, ngài trở về rồi? !” Nàng thở sâu, cung kính hành lễ, “Tang Tang, bái kiến đại nhân.”

La Quan thấy được nàng, cũng cảm thấy một tia thân thiết, tuy nói lẫn nhau cũng vô gặp gỡ quá nhiều, nhưng dầu gì cũng tính ở chung quen.

“Ừm, mấy vị này là thuộc hạ của ta, ngươi không cần vội vàng chào hỏi, chúng ta đợi không được quá lâu liền sẽ rời đi.”

Tiên nô Tang Tang đáy mắt, hiện lên vẻ thất vọng, cũng không dám biểu lộ ra, “Vâng, đại nhân.”

Tuy nói La Quan không để nàng chào hỏi, nhưng nàng hay là tay chân lanh lẹ, đốt nóng quá bong bóng trà, trước cho La Quan đổ đầy về sau, lại vì Ứng long nữ, Tứ Hải Vương bọn người, riêng phần mình rót một chén trà.

“Tạ ơn.” Ứng Thanh Linh mỉm cười mở miệng, không biết tại sao nàng đối mặt tiên nô Tang Tang lúc, lại có loại không hiểu thân cận.

Tứ Hải Vương, Thập Tứ Mục, Vạn Ninh cùng 3 cái lão quỷ, thấy Ứng long nữ đều nói tạ, cái kia bên trong dám can đảm khinh thường, nhất thời thu hoạch rất nhiều tiếng cám ơn tiên nô Tang Tang, khuôn mặt nhỏ đều đỏ lên, phá cảm thấy tay đủ luống cuống.

“Đại… Đại nhân… Ta đi cấp các ngài… Chuẩn bị một chút… Điểm tâm…”

Nói xong, vội vàng quay người rời đi.

Tứ Hải Vương cười ha hả nói: “Tiểu nha đầu này, còn thật đáng yêu.” Dư quang nhìn lướt qua La Quan, muốn nhìn ra chút gì.

Thập Tứ Mục thì mắt nhìn mũi, mũi nhìn tâm, nhìn không chớp mắt.

Không sai, ta là háo sắc, điểm này ta thừa nhận.

Nhưng ta đạp ngựa lại không ngốc, chủ nhân nữ nhân bên cạnh, dù là thật cũng chỉ là 1 cái, bình thường nhất bất quá tỳ nữ, đó cũng là quyết không thể lo nghĩ.

Cái này kêu là quy củ!

La Quan trừng Tứ Hải Vương một chút, cười mắng: “Đường đường 6 máu Đại Vũ phu, tốt xấu chú ý điểm hình tượng, nhanh thu hồi ngươi bộ này tặc mi thử nhãn bộ dáng, miễn cho hù đến người ta.”

Mấy người nhấp một ngụm trà, còn chưa nói lên vài câu, liền có tiếng đập cửa vang lên.

Chu Sơn đến!

Vạn Ninh đi mở cửa, 2 cái đều xuất thân trong quân, từng làm được tướng lãnh cao cấp cường giả, liếc nhau đều nhìn ra lẫn nhau thân phận.

Lại đồng dạng, đều có thể từ đối phương trên thân, cảm nhận được một phần uy hiếp!

Tứ Hải Vương trong lòng giật mình, Quy Nguyên cảnh tu

sĩ? ! Cái này uy áp, tuyệt sẽ không sai… Chính là này khí tức, làm sao âm lãnh âm lãnh? !

Có La Quan mượn Quỷ giới bản nguyên, làm vương thà cùng 3 tôn lão quy che lấp, chỉ cần không động thủ, khí tức của bọn hắn liền có thể hoàn mỹ ẩn tàng, rất khó khám phá nền móng.

“Tại hạ Chu Sơn, vì Đãng Hải quân ngũ đại tướng 1 trong, đến đây bái phỏng La Quan đạo hữu, không biết các hạ là?”

Đối Vạn Ninh, hắn thái độ rất tôn trọng.

Vạn Ninh gật gật đầu, không có giới thiệu thân phận của mình, xoay người nói: “Tuần Đại tướng mời, nhà ta tôn thượng đã chờ đã lâu.”

Tôn thượng?

Tê ——

Đây chính là đường đường Quy Nguyên cảnh cường giả, thái độ như thế cung kính? La Quan tiểu tử này, bất quá nửa năm trái phải không gặp, thế mà lợi hại như vậy rồi? !

“Được.”

Chu Sơn ổn định tâm tư, cùng Vạn Ninh tiến vào tiểu viện, sau đó cả người một chút liền sẽ không.

Bá ——

Giờ khắc này, tất cả ánh mắt, đều tập trung ở trên người hắn. Mặc dù khí tức không hiện, nhưng cường giả ở giữa lẫn nhau tự có cảm giác.

Quy Nguyên cảnh… Quy Nguyên cảnh… Hay là Quy Nguyên cảnh!

Nhìn thấy Tứ Hải Vương, hắn con ngươi co rụt lại, cái này bành trướng hừng hực như núi lửa khí huyết, là thông thiên vũ phu.

Mà lại, chí ít là hoàn thành sáu lần thay máu Đại Vũ phu.

Lại sau đó Chu Sơn nhìn thấy Ứng Thanh Linh, tuy là 1 cái thiên kiều bách mị đại mỹ nhân, nhưng chỉ một chút người khác liền tê dại.

Hợp nhất cảnh đại lão!

Không sai, tuyệt đối không sai, loại này quen thuộc cảm giác áp bách, lúc trước hắn cảm nhận được qua.

Cuối cùng, khi Chu Sơn nhìn về phía La Quan lúc, chỉ cảm thấy cả người đều trong mộng ——

1 tôn hợp nhất cảnh, 5 vị quy nhất cảnh, trong đó còn có cái 6 máu Đại Vũ phu, cái này đạp ngựa đội hình quả thực xa hoa đến bạo tạc.

La Quan lần này trở về, cũng không phải là muốn lật đổ Khương quốc, mình làm hoàng đế a? Ách… Việc này thật đúng là, không phải là không có khả năng.

“Chu Sơn đạo hữu đã lâu không gặp, trước đó còn có bao nhiêu cám ơn ngươi, vì ta chỗ này tiểu viện nhọc lòng.” La Quan mở miệng cười, “Mời ngồi, Tang Tang tới dâng trà.”

Chu Sơn buông lỏng một hơi, vội vàng nói: “La đạo hữu nói quá lời, ngươi ta là bằng hữu, những này bất quá một cái nhấc tay thôi.”

Bằng hữu, nhất định phải là bằng hữu!

Ta Chu Sơn, cùng La Quan hảo huynh đệ, kia là giao tình thâm hậu.

Hắn cẩn thận sau khi ngồi xuống, tiên nô Tang Tang tới châm trà, Chu Sơn chắp tay, “Đa tạ Tang Tang cô nương.”

Tiên nô Tang Tang đỏ mặt lắc đầu, đang chuẩn bị xuống dưới, lại bị La Quan gọi lại.

“Tang Tang, khoan hãy đi.”

“Vâng, chủ nhân có gì phân phó?”

La Quan gõ bàn một cái, nói: “Khoảng thời gian này, Khương quốc vương đô có hay không thư tín của ta đưa đến?” Trước đó hắn nhưng là, đã cho Khương Đồng hứa hẹn, như vạn nhất gặp phải phiền phức, có thể tìm hắn hỗ trợ.

Tiên nô Tang Tang lắc đầu, cung kính nói: “Về đại nhân,

cũng không tín kiện.”

“Không có?” La Quan trên mặt, lộ ra một tia kinh ngạc, chợt cười lắc đầu, là bởi vì tình cảnh quá mức gian nan, không muốn kéo hắn cùng làm việc xấu sao? ! Nữ nhân này, hắn là nên cười Khương Đồng coi như có chút lương tâm, hay là mắng nàng xem thường người, căn bản không tin tưởng thực lực của hắn?

“Được, ta biết.” La Quan suy nghĩ một chút, nói: “Chu Sơn đạo hữu, La mỗ lần này về Trấn Hải thành, chỉ là đi ngang qua mà thôi, hôm nay liền sẽ rời đi. Tại trước khi đi ta có kiện sự tình xin nhờ, ngươi có thể hay không nghĩ biện pháp cho Tang Tang khôi phục thân tự do, lại vì nàng an bài công việc, có thể làm đến áo cơm không lo là đủ.”

Chu Sơn nghe vậy vỗ ngực, liền nói: “Không có vấn đề! ! Không có vấn đề! ! Việc này liền giao cho ta, La huynh đệ yên tâm!”

La Quan chắp tay, “Đa tạ.” Hắn xoay người nhìn lại, nói: “Tang Tang, về sau ta liền không đến Trấn Hải thành, chúng ta cũng coi như chủ tớ một trận, ngày sau hảo hảo sinh hoạt.”

Tiên nô Tang Tang kinh ngạc đến ngây người, con mắt trợn tròn, ngắn ngủi chấn kinh mờ mịt về sau, nàng đột nhiên mặt hốt hoảng, “Phù phù” quỳ trên mặt đất, “Chủ nhân… Chủ nhân ngươi không muốn Tang Tang sao… Ta… Cầu chủ nhân thu lưu, Tang Tang không muốn tự do… Cầu chủ nhân thu lưu…”

Nàng hung hăng dập đầu.

La Quan phất tay áo vung lên, lực vô hình đưa nàng nâng, cau mày nói: “Tang Tang, La mỗ lần này đến, hỏi thăm vương đô truyền tin là nó 1, cũng là muốn cho ngươi cái an bài. Ta trả lại ngươi người tự do thân phận, lại có Chu Sơn Đại tướng an bài, sẽ không để cho ngươi thụ khi dễ, dạng này không tốt sao?”

Tiên nô Tang Tang cắn môi, nàng do dự một chút, gật đầu, “Dạng này rất tốt… Nhưng ta không có bất kỳ cái gì bằng hữu, cũng không biết thế giới bên ngoài, đến cùng là như thế nào… Ta liền biết đi theo chủ nhân bên người, là đời ta qua, vui vẻ nhất, thoải mái nhất một đoạn thời gian…”

Nàng mặt mũi tràn đầy cầu khẩn, “Chủ nhân, không muốn đuổi Tang Tang đi được không? Ta chỉ cầu có thể phụng dưỡng chủ nhân, khác cũng không nhiều nghĩ.”

Ứng Thanh Linh lòng có xúc động, lúc trước thoát đi Tứ Hải long cung, nàng đồng dạng đưa mắt không quen, không biết nên hướng nơi nào, do dự một chút, nói: “Tôn thượng, bằng không liền mang nàng cùng một chỗ đi.”

Tứ Hải Vương cũng nói: “Nàng thân phận này coi như được tự do thân, về sau cũng chưa chắc qua vui vẻ, không bằng đi theo tôn thượng bên người.”

La Quan do dự một chút, “Thôi! Ngươi nguyện ý đi theo, liền theo đi, nhưng ta là thật không có cách, một mực đem ngươi mang theo trên người.” Hắn nghĩ nghĩ, “Từ

Dĩnh, đúng, còn có Từ Dĩnh! Ngươi cùng với nàng ngược lại là ở chung ăn ý, quan hệ cũng không tệ, Từ Dĩnh bây giờ ngay tại vương đô, đợi khi tìm được nàng về sau, ngươi trước hết lưu tại Từ Dĩnh bên người đi.”

Tiên nô Tang Tang cuống quít dập đầu, “Đa tạ chủ nhân, đa tạ chủ nhân.” Nàng là thật không biết, muốn thế nào một cái nhân sinh tồn.

Khỏi phải La Quan nhiều lời, Chu Sơn nói: “La huynh đệ yên tâm, Tang Tang cô nương vấn đề thân phận, bản tướng sẽ ra tay giải quyết.”

“Tốt, vậy liền phiền phức.” La Quan dừng một chút, có qua có lại nói: “Tạ Thành Bang đã chết, Chu tướng quân tiếp xuống, có thể có cừu báo cừu có oán báo oán.”

Chu Sơn ánh mắt sáng lên, cười to, “Ha ha ha! ! Đáng chết Tạ Thành Bang, lão tử liền biết mạng hắn không lâu vậy, chết được tốt!”

Lại liên tục chắp tay, hướng La Quan ngỏ ý cảm ơn.

Sau đó, Chu Sơn tự mình đem La Quan một nhóm, đưa đến truyền tống đại điện, bị vì đó an bài tốt tiếp xuống truyền tống.

Ông ——

Nhìn xem trong truyền tống trận biến mất mọi người, Chu Sơn như có điều suy nghĩ, “Vương đô! ? ! Đây là vì ta trưởng công chúa điện hạ xuất khí đến? Quả nhiên 2 vị này quan hệ hắn không tầm thường nha! Hắc hắc,

may mắn chúng ta Tạ gia, sớm đốt trưởng công chúa lạnh lò.”

“Hiện tại, La Quan dẫn người cường thế trở về, Khương quốc phải có đại nhiệt náo!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 591 : Bị vòng trưởng công chúa

Vạn Cương thành, Khương quốc vương đô 3 đại vệ thành 1 trong, vì bảo đảm vương đô an toàn, không gặp đột nhiên tập kích, toàn bộ Khương quốc hệ thống bên trong truyền tống trận, tại chưa lấy được trường hợp đặc biệt cho phép trước, đều không thể thẳng tới.

Truyền tống đại điện.

Ông ——

Theo hào quang ngút trời mà lên, lại một lần truyền tống hoàn thành, một nhóm 8 người thân ảnh, tại trong truyền tống trận hiển hiện.

Mấy tên truyền tống trận thủ vệ ánh mắt đảo qua, lập tức trong lòng hơi rét, bọn hắn dù nhìn không ra một chuyến này sâu cạn, nhưng mỗi ngày đều trấn thủ truyền tống đại điện, lại là tại vương đô vệ thành như vậy khẩn yếu chỗ, thấy qua đại nhân vật đếm không hết.

Dựng mắt liền nhìn ra, một chuyến này 8 vị tuyệt không phải bình thường… Ách, liền cái kia nhìn xem, là tỳ nữ tiểu nha đầu, không có gì chỗ đặc biệt.

Nhưng những người còn lại, tuyệt đối vị nào đều không thể trêu vào!

“Mấy vị đại nhân, hoan nghênh đi tới Vạn Cương thành,

vì bảo đảm các ngài tiếp xuống hành trình thuận lợi, còn xin làm đơn giản một chút đăng ký.” Một tên thủ vệ chắp tay mở miệng, thái độ cung kính.

“Được.” La Quan gật gật đầu, dẫn người rời đi truyền tống trận.

Có trước đó Chu Sơn an bài, mấy người thân phận không có vấn đề gì cả, đơn giản xác nhận qua đi, liền bị cung kính lễ đưa ra ngoài.

Đưa mắt nhìn một đoàn người rời đi, mấy tên thủ vệ trưởng xả giận, một người trong đó nói: “Nơi nào đến đại nhân? Đứng tại bên cạnh bọn họ, lão tử đều nhanh sẽ không thở, kém chút không có đem mình nín chết.”

“Ta cũng vậy! Rõ ràng mấy vị này, quanh thân chút điểm khí tức cũng không hiển lộ, chính là đánh đáy lòng bên trong sợ hãi, chân đều mềm!”

“Bất động thanh sắc, liền có thể đem huynh đệ chúng ta sợ đến như vậy, chậc chậc, đây mới thực sự là trâu - bức người vật. Bệ hạ 100 tuổi thọ đản sắp tới, đến vương đô các đại nhân là càng ngày càng nhiều.”

Rời đi truyền tống đại điện, La Quan đám người cũng chưa ở lâu, trực tiếp ra Vạn Cương thành, tiến về Khương quốc vương đô. Cũng may 3 đại vệ thành vốn là tiếp giáp vương đô, chỉ dùng 1 canh giờ, mấy người liền đã thuận lợi đến.

Khương quốc thân là Thiên Thanh đại lục đông nam cảnh bá chủ, thực lực mạnh mẽ đến cực điểm, vương

đô tất nhiên là tu kiến khí thế rộng rãi, phồn hoa đến cực điểm.

Tiên nô Tang Tang chưa hề được chứng kiến, náo nhiệt như vậy cảnh tượng, trong lúc nhất thời trừng to mắt, cảm giác cả người đều mơ hồ.

Ứng Thanh Linh buồn cười nhìn nàng một cái, nói: “Tang Tang, ngươi như thích vương đô, liền để tôn thượng đưa ngươi lưu tại cái này, thế nào?”

“A… Không muốn không muốn… Ta chính là nhìn xem…” Tiên nô Tang Tang tranh thủ thời gian khoát tay, 1 xẹp miệng, “Ứng tỷ tỷ, ngươi lại đùa ta!”

Trước đó, La Quan đi đại linh mạch bên trong kiếm chuyện, để bọn hắn cùng mấy ngày, Ứng Thanh Linh cùng tiên nô Tang Tang quan hệ, ngược lại là trở nên thân mật bắt đầu.

Một màn này thấy một đám nam nhân chậc chậc thầm than, Ứng long nữ đó là cái gì người? Đường đường hợp nhất cảnh Tứ Hải lớn Giao long a, luận thực lực, địa vị, kia cũng là Thiên Thanh đại lục đứng đầu nhất tồn tại, thế mà để 1 cái tiểu tiểu Tiên nô gọi nàng tỷ tỷ, hay là Ứng long nữ chủ động yêu cầu, đây quả thực không thể tưởng tượng nổi.

La Quan cũng có chút kinh ngạc, trước đó Từ Dĩnh cùng nha đầu này cũng là mới quen đã thân, đối nàng tốt không được, hẳn là tiên nô Tang Tang còn ẩn giấu đi, đặc thù nào đó năng lực không thành?

Thấy mọi người đều nhìn qua, Ứng Thanh Linh cười cười, trước hoành Tứ Hải Vương, Thập Tứ Mục bọn người một chút, lại đối La Quan giải thích nói: “Ta cùng Tang Tang hợp ý, tôn thượng như thật cảm thấy, mang theo nàng không tiện lời nói, không bằng đem Tang Tang cho ta đi.”

Phải, cái này còn trực tiếp mở miệng muốn người! Nếu không phải La Quan xác định, Ứng long nữ không có gì bất lương yêu thích, thực sự hoài nghi trên đời này, lại một cặp bách hợp muốn nở rộ.

La Quan mở miệng cười, “Ứng long nữ, việc này Tang Tang nguyện ý là được, ta không có ý kiến.”

Tang Tang ủy ủy khuất khuất nói: “Ta muốn cùng chủ nhân…”

Ứng Thanh Linh khí cười, điểm nàng cái trán một chút, “Tiểu không có lương tâm, uổng công ta đối với ngươi tốt như vậy, vong ân phụ nghĩa!” Mắng thì mắng, nhưng ánh mắt bên trong lại tràn đầy thân cận. Nàng lắc đầu, “Tôn thượng, chúng ta tiếp xuống đi đâu? Muốn hay không, trước tiên tìm một nơi ở lại.”

La Quan suy nghĩ một chút, “Đi trước Khương Đồng bên kia xem một chút đi, trước đó quỷ thành thu thập tin tức, mặc dù rất tường tận, nhưng luôn cảm thấy còn có bỏ sót, đừng có lại xảy ra vấn đề.” Hơi dừng một chút, vừa cười nói: “Đường đường Khương quốc trưởng công chúa, coi như bị vòng, chỗ ở tổng không thiếu, tìm nàng liền đủ.”

Tang Tang ánh mắt sáng lên, nàng bây giờ cùng La Quan chung đụng nhiều chút, ngược lại là ít đi rất nhiều e ngại, “Chủ nhân, Từ Dĩnh tỷ tỷ tại a?”

“Ừm, không có gì bất ngờ xảy ra, nàng hẳn là cùng với Khương Đồng.”

“Quá tốt!” Tang Tang mặt lộ vẻ ý mừng, nàng cả đời cơ khổ, ai đối nàng tốt một chút, đều sẽ một mực ghi tạc đáy lòng. Từ Dĩnh xem như nàng người bạn thứ nhất, mặc dù ngoài miệng không nói, nhưng Tang Tang đáy lòng đối nàng, vẫn luôn phi thường nhớ nhung.

Thập Tứ Mục ra mặt, lên tiếng hỏi trưởng công chúa phủ đệ chỗ, bất quá đáp lời người kia, nhìn một nhóm ánh mắt lại không đúng lắm.

“Trưởng công chúa đều bị vòng, còn có người dám tiến tới? Hắc hắc… Ngược lại là thật không sợ chết!” Người này lắc đầu đi nhanh lên, miễn cho lại bị liên luỵ.

Một lát sau, La Quan một nhóm người, xuất hiện tại 1 đầu rộng cả trên đường dài.

Đá xanh làm nền 2 bên cổ thụ thành ấm, hoàn cảnh có chút tĩnh mịch, nhưng tựa hồ gần đây bỏ bê quản lý, mặt đất chất đống tầng 1 lá rụng.

Mà trên con đường này, chỉ có 1 cái đại trạch, chính là Khương quốc trưởng công chúa phủ.

Cửa son đại trạch khí phái phi phàm, nhưng hôm nay lại đại môn đóng chặt, bị dán lên Tông Nhân phủ giấy niêm

phong, một đám mặc giáp hộ vệ sát khí bừng bừng, chính canh giữ ở đại trạch bên ngoài.

3 tháng trước trưởng công chúa va chạm thánh nhan, bệ hạ dưới cơn nóng giận, trực tiếp tước tất cả phong hào, nhốt tại công chúa phủ. Tịch nhật ngựa xe như nước, các phương tôn sùng trưởng công chúa phủ, như vậy suy tàn xuống dưới.

Đúng lúc này, một trận ầm ĩ động tĩnh, đột nhiên từ phủ công chúa bên trong truyền ra, tiếp lấy “Bành” một tiếng, cửa sân lại từ bên trong mở ra, một đám người vọt tới ra.

“Lớn mật!” Mặc giáp thủ vệ giận dữ, sắc mặt tái xanh, “Ngươi cùng tội nhân bị nhốt trong phủ, dám tự mình trốn đi, tội lỗi khi chết!”

“Người tới, toàn bộ cầm xuống giao Nội Vụ ty trừng phạt, nếu có người can đảm dám phản kháng, giết chết bất luận tội!”

Rầm rầm ——

Một đám thủ vệ trưởng đao ra khỏi vỏ.

Mà đối diện bọn họ, thì là một đám phủ công chúa tỳ nữ, người cầm đầu chính là Từ Dĩnh, nàng một mặt phẫn nộ, lớn tiếng nói: “Trưởng công chúa điện hạ bệnh nặng, chúng ta đã mấy lần báo cho, muốn mời ngự y đến đây chẩn trị, vì sao chậm chạp không có trả lời? Như điện hạ ngoài ý muốn nổi lên, đế cung truy trách xuống tới, các ngươi gánh chịu nổi sao? !”

Nhưng trong dự đoán, chúng thủ vệ thất kinh tràng cảnh vẫn chưa xuất hiện, bọn hắn sắc mặt băng lãnh, lạnh giọng nói: “Cái này bên trong không có cái gì trưởng công chúa, có chỉ là bị bệ hạ hàng phạt, biếm thành thứ dân Khương Đồng!”

Trưởng công chúa bệnh nặng tin tức, bọn hắn từ không dám giấu diếm, đã mấy lần Thông Bẩm đế cung, nhưng thủy chung không có nửa điểm đáp lại. Điều này có ý vị gì, một đám xuất thân Tông Nhân phủ, thấy nhiều Thiên gia lãnh khốc thủ vệ, tự nhiên phi thường rõ ràng.

Bọn này tỳ nữ dù trung thành cảnh cảnh, nhưng đã có người muốn trưởng công chúa chết, kia nàng liền sống không được… Mà lại, nếu không phải là cố ý thả những nữ nhân này ra, các nàng lại há có thể xông qua phong cấm trận pháp? ! Nội bộ hoàng tộc đấu đá, quá nhiều tàn nhẫn, lãnh khốc, bọn hắn không dám truy đến cùng, chỉ làm tốt chuyện bổn phận là đủ.

“Toàn bộ cầm xuống!”

Thủ vệ quát lớn.

Oanh ——

Oanh ——

Khí tức cường đại bộc phát, bọn hắn lại đều có Nguyên Anh cảnh tu vi, một người cầm đầu thậm chí, đạt tới Nguyên Anh cảnh giới viên mãn. Một đám tỳ nữ dù cũng có Kim Đan, Nguyên Anh cảnh giới, lại như thế nào có

thể ngăn cản? Rất nhanh liền chỉ còn Từ Dĩnh 1 người, còn tại đau khổ chèo chống.

“Hừ! Minh ngoan bất linh, liền để ta xuất thủ đưa nàng quy thiên!” Cười lạnh, một tên Tông Nhân phủ thủ vệ, nhanh chân hướng về phía trước.

Oanh ——

Đưa tay, một đao chém xuống!

Mọi người khẽ nhíu mày, đều biết tên này đồng bạn, hẳn là âm thầm bị người sai sử mới có thể thống hạ sát thủ, nhưng cũng chưa ngăn cản. Trưởng công chúa thất thế, xem ra đem không còn sống lâu nữa, đã vô trông nom tất yếu.

“A!”

Đao quang lạnh thấu xương sát khí đằng đằng, quay đầu bao phủ xuống xuống tới.

Từ Dĩnh sắc mặt đại biến, mắt lộ tuyệt vọng, nàng hôm nay xông ra đến, liền ôm hẳn phải chết chi niệm. Đáng tiếc vẫn như cũ không có thể, làm trưởng công chúa tranh đến một phần sinh cơ.

“Điện hạ, thật xin lỗi!”

Bành ——

Một tiếng vang thật lớn, trong dự tưởng một đao phân thây, máu tươi chảy ngang cục diện vẫn chưa xuất hiện,

ngược lại là kia cầm đao muốn giết người thủ vệ, bị trùng điệp đạp bay ra ngoài, từng ngụm từng ngụm thổ huyết, lăn lộn sau khi hạ xuống liền không có động tĩnh.

Biến cố đột nhiên xuất hiện, khiến tràng diện đột nhiên tĩnh mịch!

“Lớn mật!”

Quát lớn đột nhiên từ cách đó không xa bộc phát, chỉ nghe “Oanh” một tiếng vang thật lớn, sát đường nơi nào đó lầu 2 cửa sổ bị trực tiếp đánh nát, có mặc giáp tướng quân rơi trên mặt đất, đôi mắt uy nghiêm.

“Ngươi cùng người nào? ? Lại dám đánh giết Tông Nhân phủ thủ vệ, thật sự là muốn chết! !”

Thập Tứ Mục cười lạnh, “Xem ra, ngươi cũng không phải cái thứ tốt.”

Bá ——

Hắn một bước phóng ra, vung tay một bạt tai, cái này mặc giáp tướng quân “Oanh” một tiếng bị trực tiếp đánh bay, đầu tại chỗ liền nổ, thi thể không đầu máu tươi chảy ngang.

Lần này, một đám Tông Nhân phủ thủ vệ, triệt để dọa sợ, trước mắt ở đâu ra tên điên? ! Bọn hắn thế nhưng là đại biểu cho Tông Nhân phủ, là Khương quốc Hoàng tộc thân quân, liền tướng quân đều bị đánh chết, đây quả thực là đem Khương quốc Hoàng tộc mặt mũi, đè xuống đất ma sát.

“Tốt tiểu thập 4, trở về.” La Quan tiến lên một bước, nhìn về phía một đám bị dọa sợ thủ vệ, “Các ngươi vừa rồi không có động thủ giết người, cho nên ta cũng tha các ngươi một cái mạng, hiện tại cũng xéo đi.”

Một đám thủ vệ xoay người chạy.

Tận trung cương vị, liều chết đánh một trận? ! Quên đi thôi, cái này đạp ngựa rõ ràng chính là một đám có lai lịch lớn, vẫn là để các đại nhân vật xử lý đi.

“Đại nhân!” Từ Dĩnh trừng lớn mắt, mặt lộ vẻ cuồng hỉ, “Là đại nhân, ngài rốt cục đến rồi!”

Nàng xông lại, vội vàng quỳ xuống đất, “Thuộc hạ Từ Dĩnh, bái kiến đại nhân!”

Một đám bị đả thương tỳ nữ, dắt dìu nhau đứng dậy, trên mặt lộ ra ngạc nhiên. Các nàng đều biết, Từ Dĩnh là tâm cao khí ngạo tính tình, thế mà đối với người này cung kính như thế? ? Hắn là ai? !

La Quan gật đầu, “Đứng lên đi.”

Từ Dĩnh cung kính xưng phải, “Ngài thu được điện hạ truyền tin sao? ? Ta đã sớm khuyên qua điện hạ, nhưng nàng nói cái gì cũng không chịu, nhất định là thực tế không có cách, mới mời ngài tới.”

“Không có, ta vẫn chưa thu được Khương Đồng truyền tin.” La Quan nhíu mày, nhìn thoáng qua phủ công chúa, “Đến cùng tình huống như thế nào? Khương Đồng mặc

dù bị nhốt, nhưng dầu gì cũng là Khương quốc trưởng công chúa, sao liền rơi vào kết cục này?”

Từ Dĩnh vội vàng nói: “Đại nhân, tình huống cụ thể, ta cũng không phải quá rõ ràng, trưởng công chúa một mực không nói. Ngài mau đi xem một chút nàng đi, điện hạ trạng thái không tốt lắm, trễ chỉ sợ cũng…”

La Quan nhanh chân hướng về phía trước, “Dẫn đường!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 592 : Giết cái này hỗn đản

Rất nhanh, tại một gian tràn ngập mùi thuốc phòng bên trong, La Quan nhìn thấy trong hôn mê Khương Đồng, nàng so trước đó gầy vòng lớn, mặt biến thành nhọn cái cằm, bởi vì khí huyết không đủ mà hiện ra hoàn toàn trắng bệch. Khương Đồng khí tức yếu ớt, liền như một điểm ánh nến, cho người ta một loại tùy thời, đều có thể dập tắt cảm giác.

Rất nghiêm trọng!

Nói thật, tình huống này vượt quá La Quan đoán trước, hắn nhướng mày, sắc mặt lộ ra âm trầm. Ban đầu ở Trấn Hải thành phân biệt lúc, Khương Đồng tiếu dung xán lạn bộ dáng, hắn bây giờ còn nhớ rõ rõ ràng, nào có thể đoán được ngắn ngủi mấy tháng, gặp lại lại người đều nhanh không có.

Cái này đạp ngựa đến cùng chuyện gì xảy ra? ! Mà lại, nữ nhân này cho tới bây giờ, đều không có hướng Trấn Hải thành truyền tin, là thật chuẩn bị 1 người chết gánh.

Từ Dĩnh nhìn La Quan sắc mặt không tốt, khẩn trương nói: “Đại nhân, điện hạ không có sao chứ? Nàng đã hôn mê 4 5 ngày, chúng ta nếm thử cho nàng phục dụng dược vật, đều không hiệu quả gì.”

La Quan thở ra một hơi, “Ta trước kiểm tra một chút.” Hắn ngồi ở bên cạnh, nắm chặt Khương Đồng tay, bàn

tay nàng gầy yếu lạnh buốt, mạch đập nhạt nhẽo không còn chút sức lực nào.

“Lão sư, phiền phức ngài!”

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Ừm.” Thuộc về Huyền Quy lực lượng, từ đầu ngón tay tuôn ra, lặng yên dung nhập vào Khương Đồng thể nội, rất nhanh tra ra tình trạng của nàng.

“Nàng đây không phải bệnh, mà là bị người cho tra tấn bức cung, sở dụng thủ đoạn có chút tàn nhẫn, đối thân thể tạo thành thương tổn nghiêm trọng.”

La Quan sầm mặt lại, “Cái gì? ! Dùng hình? !” Hắn tin tưởng Huyền Quy phán đoán, vậy cái này sự kiện chỉ sợ so hắn nghĩ muốn càng thêm nghiêm trọng.

Vô luận Khương quốc hoàng thất phải chăng đối Khương Đồng coi trọng, nàng đều là thế chỗ đều biết trưởng công chúa, lại tại triều đình, dân gian rất có danh vọng, đem nó nhốt cũng còn không đủ, thế mà bên trên hình phạt thủ đoạn!

Đến cùng chuyện gì xảy ra?

Hít một hơi, đè xuống trong lòng kinh sợ, La Quan nói: “Mời lão sư xuất thủ, trước đem nàng cứu tỉnh.” Chuyện cụ thể, đợi Khương Đồng thoát khỏi nguy hiểm lại hỏi thăm không muộn.

“Được.” Huyền Quy nói: “Thân thể nàng quá hư nhược, không chịu nổi mãnh liệt thủ đoạn, ta cần kích thích

quanh thân đại huyệt, hóa giải trong cơ thể nàng ám thương, ngươi trước hết để cho người ra ngoài chờ lấy.”

La Quan quay người, “Các ngươi đều đi ra ngoài trước đi, ta muốn tay cho Khương Đồng chữa thương.” Đám người rời khỏi, La Quan phất tay áo đóng cửa phòng, trước mắt linh quang chớp lên, người mặc nhật nguyệt tinh thần pháp bào tiểu la lỵ hiện thân.

Ngủ một giấc sau nàng ăn quá no di chứng, rõ ràng tốt hơn nhiều, chí ít mặt ngoài đã nhìn không ra cái gì, nhưng khuôn mặt nhỏ nhắn tựa hồ càng nhiều mấy điểm tròn vo.

Thấy La Quan nhìn không chuyển mắt, tiểu la lỵ trợn mắt trừng một cái, “Tiểu tử ngươi là cố ý a? Không nghe thấy ta nói, muốn kích thích nàng quanh thân đại huyệt, đây là muốn cởi quần áo, ngươi tranh thủ thời gian cho ta nhắm mắt lại, lại xoay người sang chỗ khác!”

“… Nha.” La Quan khóe miệng co quắp dưới, trước kia giúp Dư Nhược Vi chữa thương thời điểm, cũng không phải dạng này.

Ai, lão sư nàng quả nhiên là lớn lên, mà lại đôi nam nữ lớn phòng loại vật này, bắt đầu để ý. Cần gì chứ, loại này lễ giáo cặn bã quy củ, căn bản là không có tồn tại tất yếu a, lão sư ngài kế tiếp theo bảo trì trước đó hồn nhiên ngây thơ, không tốt sao? !

Sột sột soạt soạt cởi quần áo âm thanh về sau, tiểu la lỵ động thủ cứu người, đầu ngón tay du tẩu ở giữa, đem từng sợi ôn hòa lực lượng, đánh vào Khương Đồng

quanh thân đại huyệt bên trong, khiến cho nàng quanh thân làn da nhanh chóng biến đỏ, cả người tựa như là 1 con đun sôi tôm bự.

Đột nhiên, Khương Đồng "Oa" một tiếng, phun ra một ngụm màu đen tụ huyết.

"Tốt, nàng rất nhanh liền sẽ tỉnh, nếu như ngươi không đau lòng lời nói, tiên thiên long huyết đút nàng uống một chút, nhưng khôi phục nhanh hơn tốc độ." Nói xong tiểu la lỵ phất tay áo vung lên, cho Khương Đồng đắp chăn lên, quay người biến mất không thấy gì nữa.

Trên giường, Khương Đồng tái nhợt trên khuôn mặt, bây giờ nhiều mấy điểm huyết sắc, thật dài tiệp mao run run mấy lần, tiếp lấy chậm rãi mở 2 mắt ra.

Ngắn ngủi mờ mịt về sau, nàng nhìn thấy đứng tại trước giường La Quan, hơi ngẩn ngơ về sau, lẩm bẩm nói: "Ta còn đang nằm mơ sao? Khụ khụ! Giấc mộng này còn rất chân thực, thối La Quan a thối La Quan, bản cung đời trước thật sự là thiếu ngươi, nhớ được kiếp sau, đem thiếu ta ân tình trả lại."

La Quan nhìn xem nàng 1 người, tại kia thầm thầm thì thì, sắc mặt lộ ra cổ quái, "Nhân tình gì?"

"Đương nhiên là bản cung vì bảo hộ ngươi, tử thủ bí mật không bán đi… Ách, ngươi biết nói chuyện? Mà lại ta thế nào cảm giác, có chút mát mẻ sưu sưu…" Khương Đồng vô ý thức đưa tay, giật ra chăn mền vào bên trong xem xét, lập tức liền ngây người.

Chân không, trần trụi, không mảnh vải che thân!

Nàng ngẩng đầu, trực câu câu nhìn chằm chằm La Quan, cắn răng nói: “Hỗn trướng, tại ta mộng bên trong, ngươi thế mà còn dám khi dễ ta!”

La Quan giật mình, tranh thủ thời gian khoát tay, “Không phải ta! Không phải ta! Thật, cứu ngươi một người khác hoàn toàn… Cái kia, ngươi tốt đi một chút đi?”

Khương Đồng biểu lộ cứng đờ, “Không phải là mộng?” Nàng bóp mình 1 đem, hít một hơi lãnh khí.

Đau!

Thật, nàng không nằm mơ, trước mắt chính là La Quan.

“A!”

Khương Đồng hét lên một tiếng, “Sưu” một chút cả người, đều tránh về đến chăn mền bên trong, “Ngươi… Ngươi… Tranh thủ thời gian cho ta nhắm mắt lại!”

La Quan khóe miệng co quắp một chút, liền một cánh tay mà thôi, khác đều che đến kín mít, về phần phản ứng lớn như vậy?

Hắn xoay người, “Ta không nhìn, ngươi nhanh mặc quần áo tử tế.”

Khương Đồng cắn răng, lấy ra 1 kiện váy dài mặc vào, “… Tốt.” Nàng ngồi ở trên giường, nhìn chằm chằm La Quan không nói lời nào.

“Cái kia, cứu người thật không phải ta, là một vị khác tiểu tiên nữ, ngươi không chịu thiệt…”

Khương Đồng thở sâu, “Tốt, chuyện này dừng lại, ngươi làm sao đến vương đô đến rồi?”

“Tới cứu ngươi a.” Gặp nàng để lộ chủ đề, La Quan cũng thở phào, “Ngược lại là ngươi, làm sao làm thành hiện tại bộ này trạng thái? Đã xảy ra chuyện gì?”

Khương Đồng sắc mặt biến hóa, “Hỏng bét! La Quan ngươi đi nhanh một chút, bọn hắn chính là đang tìm ngươi!”

La Quan nhíu mày, trầm giọng nói: “Có ý tứ gì? Chuyện này cùng ta có quan hệ? Ngươi nói rõ ràng, nếu không ta sẽ không đi.”

Khương Đồng khẩn trương, “Nguyệt thần cung người tới, điều tra nguyệt chi tế đàn tổn hại một chuyện, bọn hắn tìm không thấy ngươi, liền tìm tới ta… Ai nha, Nguyệt thần cung đối này rất xem trọng, bọn hắn sẽ không bỏ qua cho ngươi, đi nhanh lên đi nhanh lên, bị bắt được ngươi liền chết chắc!”

Nguyệt thần cung người tới?

La Quan nhướng mày, lạnh giọng nói: “Nói cách khác, đối ngươi tra tấn bức cung chính là bọn hắn? Những người này tìm không thấy ta, liền nghĩ từ ngươi miệng bên trong ép hỏi ra dưới tung tích.”

Đúng lúc này.

Oanh ——

Đột nhiên có khí tức cường đại giáng lâm, đem trọn cái phủ công chúa bao phủ.

“Nguyệt thần cung làm việc, người không liên quan cùng tránh lui!”

Băng lãnh quát khẽ, vang vọng thập phương.

Khương Đồng sắc mặt đại biến, “Xong, bọn hắn đến rồi!” Nàng cắn môi, “La Quan thật xin lỗi, bản cung muốn hại chết ngươi.”

Đón nàng áy náy ánh mắt, La Quan trong lòng xúc động một chút, chậm rãi nói: “Cho nên, là ta đưa ngươi hại thành dạng này?”

Khương Đồng lắc đầu, “Ta vốn là không biết ngươi ở đâu… Bọn hắn bức ta, ta cũng không biết a.”

“Nhưng ngươi có thể hướng Trấn Hải thành truyền tin.”

“La Quan, ta tại ngươi tâm lý, chính là như vậy nữ nhân ác độc sao?” Khương Đồng cắn răng, “Ta Khương Đồng, khinh thường làm loại chuyện đó!”

“Ngươi là bằng hữu của ta, ta tình nguyện chết, cũng sẽ không hại ngươi!”

Ba ——

Ba ——

Tiếng vỗ tay vang lên, “Trưởng công chúa điện hạ thật đúng là trọng tình trọng nghĩa, nhưng ngươi có biết hay không, dám can đảm lừa gạt Nguyệt thần cung người, chắc chắn trả giá đắt!”

Âm lãnh thanh âm, khiến người rùng mình.

Khương Đồng mặt tái đi, mắt lộ ý sợ hãi, “La Quan… Ngươi chờ chút trực tiếp trốn, đừng quản ta! Thật, ta trốn không thoát, có thể sống 1 cái là 1 cái, về sau nghĩ biện pháp báo thù cho ta! !”

La Quan bắt lấy tay của nàng, cho nàng 1 cái yên ổn ánh mắt, chậm rãi nói: “Đừng sợ, hôm nay có ta, ai cũng không thể khi dễ ngươi.”

Đối Khương Đồng, hắn vẫn luôn là ôm một phần, kính nhi viễn chi thái độ, luôn cảm thấy nữ nhân này quá giỏi về đùa bỡn lòng người. Cho đến giờ phút này gặp nàng tình nguyện gặp tra tấn, cô độc đối mặt tử vong, đều không muốn kéo hắn xuống nước, La Quan rốt cục dưới đáy lòng, coi nàng là thành bằng hữu.

Mà bằng hữu của hắn, lại có thể nào ăn thiệt thòi! ? !

“Đi, chúng ta ra ngoài chiếu cố, Nguyệt thần cung người tới.”

Giữ chặt Khương Đồng, La Quan đẩy cửa nhanh chân mà ra, nhìn qua hắn bóng lưng, chẳng biết tại sao

Khương Đồng một trái tim, đột nhiên liền yên ổn xuống dưới, tựa hồ hôm nay hết thảy phiền phức, theo hắn đến đều đem tan thành mây khói.

Bành ——

Phủ công chúa đại môn bị trùng điệp phá tan, một đội Khương quốc đế cung cấm vệ, nhanh chóng xông vào trong đó, đem Khương Đồng chỗ ở bao bọc vây quanh.

“Bái kiến Đại hoàng tử!”

Đế cung cấm vệ cung kính hành lễ.

Khương quốc Đại hoàng tử một bộ cẩm bào, hình dạng, khí độ đều là bất phàm, nhưng hôm nay đối mặt bên người tu sĩ trẻ tuổi lúc, lại một mặt cung kính, thậm chí có chút thấp thỏm.

“Nguyên Khánh Thánh tử, Khương Đồng cũng sớm đã, bị phụ hoàng ta biếm thành thứ dân, tước hết thảy phong hào, nàng đã không phải Khương thị trong hoàng tộc người, còn xin Thánh tử nhìn rõ mọi việc, không muốn bởi vì một mình nàng cử động, mà giận chó đánh mèo ta Khương quốc hoàng thất trên dưới.”

Nguyên Khánh Thánh tử người mặc xanh nhạt trường bào, song tóc mai thon dài khí độ bất phàm, nghe vậy thản nhiên nói: “Đợi bản thánh tử bắt đến, phá hư nguyệt chi tế đàn người, như tra ra cùng Khương quốc không quan hệ, đương nhiên sẽ không liên lụy vô tội.”

“Vâng vâng vâng, mời Nguyên Khánh Thánh tử yên tâm,

Khương quốc đối Bái Nguyệt giáo, Nguyệt thần cung một mạch, từ trước đến nay tôn sùng đến cực điểm, tuyệt không dám mạo phạm nửa điểm.” Đại hoàng tử liên tục gật đầu, quay người nhìn về phía đi ra Khương Đồng, La Quan, sầm mặt lại, lớn tiếng nói: “Khương Đồng, ngươi cái này đáng chết tiện nhân, dám chứa chấp phá hư nguyệt chi tế đàn trọng phạm, thật sự là tội đáng chết vạn lần!”

Khương Đồng thân thể cứng đờ, tuy nói cùng cha khác mẹ, nhưng chung quy là thân huynh muội, Đại hoàng tử sắc mặt, để nàng có chút khó mà tiếp nhận.

Khi còn bé, bọn hắn từng cùng một chỗ thân mật chơi đùa, nhớ được một năm kia nàng không cẩn thận bị trật chân, là Đại hoàng tử cõng nàng đi tìm ngự y, lúc ấy hắn cầm Khương Đồng tay, hung hăng nói “Muội muội không có việc gì, ca ca sẽ bảo hộ ngươi” .

Từ lúc nào bắt đầu, đây hết thảy liền biến đây? !

La Quan ngẩng đầu, băng lãnh ánh mắt rơi vào trên người hắn, “Ngươi là ai?”

Đại hoàng tử cười lạnh, “Cô, chính là Khương quốc Đại hoàng tử, ngươi chính là La Quan a? Thật là lớn gan chó, dám giả mạo Bái Nguyệt giáo thân phận, còn hủy hoại một phương bái nguyệt tế đàn, quả thực tội ác tày trời! ! Hôm nay, Nguyệt thần cung Nguyên Khánh Thánh tử ở đây, tất yếu ngươi mọc cánh khó thoát!”

“Chỉ hỏi ngươi một câu, ngươi đạp ngựa nói nhiều như vậy, là khi dễ ta không dám đánh ngươi sao! ? !” La

Quan bỗng nhiên vung tay lên.

Ba ——

Đại hoàng tử cả người, bị trực tiếp quất bay ra ngoài, nương theo mấy khỏa gãy răng bay tứ tung, “Bành” một tiếng đập ầm ầm trên mặt đất.

“Đại hoàng tử!”

Một đám Khương quốc đế cung cấm vệ, lập tức quá sợ hãi.

Khương Cẩm mau tức điên, cắn răng gào thét, “Lên! Đều lên cho ta, giết cái này hỗn đản!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 593 : Bàng môn 3,000, độc tôn bái nguyệt!

“Can đảm dám đối với tôn thượng bất kính người, chết!”

Một tiếng gầm thét, như cuồn cuộn kinh lôi sát na nổ vang, phóng tới La Quan đế cung cấm vệ, bị chấn ngã trái ngã phải, từng cái sắc mặt trắng bệch.

Thập Tứ Mục nhanh chân mà đến, mặt mũi tràn đầy nhe răng cười.

“Can đảm dám đối với tôn thượng bất kính người, chết!”

Vạn Ninh cùng âm u quỷ thành 3 tôn hợp nhất cảnh lão quỷ, đồng thời xuất hiện ở trong sân.

Đôi mắt băng hàn khóa chặt Đại hoàng tử bọn người, sát khí đằng đằng.

Ba ——

Ba ——

Tiếng bước chân bên trong, Tứ Hải Vương mặt không biểu tình bước vào trong viện, thể nội khí huyết sôi trào liền như hình người mặt trời, tản mát ra vô tận cực nóng khí tức hủy diệt.

6 máu vũ phu cường thế, bá đạo, trực tiếp trấn áp toàn trường.

“Can đảm dám đối với tôn thượng bất kính người, chết!”

Theo Tứ Hải Vương quát khẽ, toàn bộ phủ công chúa lâm vào tĩnh mịch.

Một mực ẩn thân âm thầm, hộ vệ Khương Cẩm Khương quốc hoàng thất cung phụng, giờ phút này hãi hùng khiếp vía, vội vàng vọt tới Khương Cẩm trước người, “Bảo hộ Đại hoàng tử!”

Bị liên tục thanh thế trấn trụ Đại hoàng tử, một chút liền đến lực lượng, lớn tiếng nói: “Hải lão, ngài tới thật đúng lúc, những người này dám uy hiếp cô, mời Hải lão xuất thủ đem bọn hắn toàn bộ cầm xuống, nếu có người dám can đảm phản kháng, tại chỗ ngay tại chỗ giết chết…”

Còn chưa nói xong, liền bị hung hăng che miệng, Hải lão mặt đều trợn nhìn, “Đại hoàng tử nói cẩn thận! Ngài hôm nay như còn muốn, sống mà đi ra phủ công chúa, liền tuyệt đối đừng lại nói tiếp, nếu không lão phu cũng chỉ có thể, vứt xuống một mình ngài chạy trốn!”

Thở sâu, Hải lão gạt ra tiếu dung, nói: “La Quan đạo hữu, Đại hoàng tử nhất thời vô tâm mạo phạm, còn xin ngài giơ cao đánh khẽ, cho Khương quốc hoàng thất một phần mặt mũi.”

Đang khi nói chuyện, hắn dư quang đảo qua Thập Tứ Mục, Vạn Ninh cùng 3 con lão quỷ, cuối cùng rơi xuống Tứ Hải Vương trên thân, lại là một trận run sợ.

Một đầu thật giao, 3 cái thấy không rõ nội tình Quy

Nguyên cảnh, còn có 1 vị 6 máu vũ phu… Cỗ lực lượng này chi khủng bố, đầy đủ tại Khương quốc vương đô khuấy động mưa gió.

Càng quan trọng chính là, cái này còn vẻn vẹn bại lộ tại ngoài sáng bên trên lực lượng, ai biết đối phương âm thầm, còn có hay không ẩn tàng? !

Tê ——

Việc này không có cách nào nghĩ lại, da đầu đều muốn nổ tung.

Bị ngăn lại Đại hoàng tử rốt cục lấy lại tinh thần, sắc mặt trở nên trắng bệch, hắn lại không phải người ngu, từ Hải lão chuyện bên trong, từ không khó đoán ra đối diện La Quan bọn người, bọn hắn trêu chọc không nổi. Kẻ thức thời mới là tuấn kiệt, hắn cắn răng, đóng chặt lại miệng.

Vừa ý bên trong lại tại liều mạng gào thét, “La Quan, ngươi cho cô chờ lấy! Hôm nay chân chính muốn ngươi tai kiếp khó thoát, là nguyệt thần giáo người, mang ngươi bị cầm xuống, cô tất yếu ngươi biết, cái gì gọi là sống không bằng chết!”

Đường đường Khương quốc Đại hoàng tử, hoàng vị kế thừa hữu lực cạnh đoạt người, bị người trước mặt mọi người đánh cái tát, cũng còn muốn chủ động xin lỗi.

Trong lúc nhất thời, hội tụ hướng phủ công chúa đông đảo ánh mắt, lộ ra chấn kinh, hãi nhiên, lại nhìn về phía La Quan lúc liền nhiều thật sâu kính sợ.

Đúng lúc này, cười lạnh một tiếng vang lên, “La Quan, uy phong thật to? ! Những người này sẽ không phải, là ngươi đánh lấy Bái Nguyệt giáo, Nguyệt thần cung tên tuổi, thu nhập dưới trướng a? !”

La Quan quét mắt nhìn hắn một cái, “Ngươi là ai?”

Nguyên Khánh Thánh tử tiến lên một bước, ánh mắt ở trên cao nhìn xuống, nhạt tiếng nói: “Ta chính là Nguyệt thần cung Nguyên Khánh Thánh tử, phụng mệnh điều tra Thiên Thanh đại lục nguyệt chi tế đàn bị hủy một chuyện, La Quan ngươi giả mạo Bái Nguyệt giáo tu sĩ, liên quan đến tổn hại ta giáo thánh địa, còn không mau mau thúc thủ chịu trói!”

Dứt lời, hắn ánh mắt quét qua, “Ngươi cùng cần phải trừng to mắt, chớ có bị người lợi dụng, nếu không hối hận thì đã muộn.”

Hoàn toàn yên tĩnh.

Thập Tứ Mục, Tứ Hải Vương đạt tới vạn thà 3 tôn lão quỷ, quay người lạnh lùng nhìn về phía hắn, lộ ra một tia vừa đúng trào phúng.

Ánh mắt kia, như tại yêu mến trí - chướng nhân sĩ.

La Quan khóe miệng hơi vểnh, “Xem ra, bọn hắn không quá cần, Nguyên Khánh Thánh tử nhắc nhở của ngươi.”

Nguyên Khánh Thánh tử lập tức giận, sắc mặt tái xanh, “Làm càn! Xem ra các ngươi là minh ngoan bất linh, muốn cùng ta Nguyệt thần cung là địch!”

“Một đầu thật giao, 1 cái 6 máu vũ phu, còn có 3 cái Quy Nguyên cảnh tu sĩ, đội hình đích xác cường đại, nhưng còn không bị ta Nguyệt thần cung xem ở mắt bên trong.”

Hắn vỗ vỗ tay.

Bá ——

1 đạo thanh bào thân ảnh xuất hiện ở trong sân, chắp tay nói: “Gặp qua Thánh tử.” Đứng dậy, khí tức cường đại bộc phát, quét ngang toàn trường.

Hợp nhất cảnh!

Nguyên Khánh Thánh tử cười lạnh, “Phong Dương trưởng lão, còn xin ngài xuất thủ, đem bọn hắn toàn bộ cầm xuống.” Hắn chắp hai tay sau lưng ánh mắt bễ nghễ, 6 cái Quy Nguyên cảnh lại như thế nào? Hợp nhất cảnh xuất thủ, trực tiếp liền có thể trấn áp.

Nhưng tiếp xuống một màn, lại ra ngoài ý định, một bộ trường bào màu xanh Phong Dương trưởng lão, vẫn chưa đối Tứ Hải Vương bọn người động thủ, ngược lại sắc mặt đột biến, nhìn về phía đình viện cửa vào.

Ứng Thanh Linh cất bước đi tới, nàng người mặc màu đen váy dài, đôi mắt xanh lạnh, hờ hững, “Can đảm dám đối với tôn thượng bất kính người, chết!”

Ngang rống ——

Một tiếng long ngâm, hợp nhất cảnh thật giao khí hơi

thở trùng thiên, tại đỉnh đầu nàng phía trên hiện ra, 1 đầu 200 trượng ly giao hư ảnh.

Du động ở giữa, lân giáp ma sát phát ra “Rầm rầm” tiếng vang, khí tức khủng bố trùng thiên.

“Hợp nhất cảnh lớn giao!”

Hải lão kém chút cắn đứt đầu lưỡi, mồ hôi lạnh trên trán say sưa, giữ chặt trừng to mắt Đại hoàng tử, tranh thủ thời gian lui về phía sau. Còn tốt lão tử đầy đủ cẩn thận, vừa rồi không có ỷ vào Nguyệt thần cung người tại liền không kiêng nể gì cả.

La Quan một phương này người, bọn hắn căn bản là trêu chọc không nổi, ngay cả đạp ngựa quy nhất cảnh lớn giao đều có? !

Khác đều không nói, liền đầu này lớn giao lộ diện, Đại hoàng tử vừa rồi kia một bạt tai, liền nhất định là khổ sở uổng phí. Chỉ cần không đem người đánh chết, Khương quốc hoàng thất tuyệt đối sẽ, chỉ coi cái gì cũng không phát sinh.

Phong Dương trưởng lão mặt lộ vẻ ngưng trọng, trầm giọng nói: “Hợp nhất cảnh lớn giao! Làm sao? Tứ Hải long cung là chuẩn bị, cùng ta Nguyệt thần cung là địch sao? !” Thiên Thanh đại lục phạm vi bên trong xuất hiện thật giao, lại đạt tới kinh người hợp nhất cảnh, tất xuất thân từ Tứ Hải long cung.

Ứng Thanh Linh thản nhiên nói: “Cùng Tứ Hải long cung không quan hệ, ta chỉ phục từ tôn thượng chi mệnh.”

Nàng quay người, cung kính hành lễ, “Thuộc hạ bái kiến tôn thượng.”

Giờ phút này, yên lặng như tờ!

La Quan cảm nhận được, rõ ràng “Mặt bài” 2 chữ, tuy nói đối này cũng không làm sao để ý, cũng một trận tâm tình thật tốt.

Nguyên lai ta hiện tại cũng đến, căn bản không cần động thủ, liền có thể hù sợ người khác tình trạng. Hừ hừ, Nguyệt thần cung Thánh tử đúng không? Lấy thêm ra ngươi vừa rồi, kia ngưu bức ầm ầm kình a? !

La Quan gật gật đầu, “Đứng lên đi.” Hắn nhìn thoáng qua, bây giờ triệt để ngây người, một mặt không thể tưởng tượng nổi Khương Đồng, “Thế nào, La mỗ người thực lực bây giờ, điện hạ còn hài lòng?”

“Cho nên, đã có người tìm ta, ngươi làm gì che lấp? Để cho bọn họ tới chính là, cũng phải xem bọn hắn có thể nhấc lên sóng gió gì!”

Khương Đồng: …

Lão nương nếu sớm biết, ngươi bây giờ mạnh như vậy, ta khờ mới có thể lấy mạng bảo đảm ngươi.

Nhưng lòng dạ bên trong, lại tràn đầy kích động, vui vẻ, xem ra hôm nay là khỏi phải chết rồi, nói không chừng nàng trưởng công chúa uy phong, lại có thể chi lăng bắt đầu.

Bởi vì, La Quan hắn trở về!

“Nguyên Khánh Thánh tử đúng không?” La Quan cười lạnh một tiếng, “Khương Đồng là bằng hữu ta, ngươi động nàng, chẳng khác nào là đụng đến ta.”

“Chuyện này, muốn làm sao giải quyết? !”

Bá ——

Giờ khắc này, tất cả ánh mắt đều tụ đến, Nguyệt thần cung là lợi hại, hợp nhất cảnh trưởng lão đều xuất thủ. Nhưng giữa sân nhìn thấy, rõ ràng La Quan thực lực càng mạnh một bậc, mà lại căn bản cũng không hư Nguyệt thần cung, nói rõ là muốn bọn hắn cho cái bàn giao!

Đây mới là trọng lượng cấp va chạm, không giống Đại hoàng tử Khương Cẩm, vừa đối mặt liền bị trấn áp, quả thực chính là mất mặt xấu hổ.

Nguyên Khánh Thánh tử đôi mắt che lấp, lạnh giọng nói: “Hợp nhất cảnh lớn giao lại như thế nào? La Quan, ngươi quả nhiên là cuồng vọng đến cực điểm!”

“Thật sự cho rằng dưới mắt thế cục liền có thể phách lối? ! Hôm nay, bản thánh tử liền để biết được, như thế nào Nguyệt thần cung chi uy, không dung xúc phạm!”

Nguyên Khánh Thánh tử 2 tay giơ lên, 5 ngón tay triển khai trình hư ôm hình, thần sắc cực kỳ thành kính, lại có không hiểu khí tức từ trong cơ thể hắn phát ra.

“Nghịch chuyển âm dương, ban ngày sao hiện!”

Quát khẽ bên trong ngón tay hắn nắm chặt, dùng sức hướng phía dưới hung hăng kéo một phát.

Ầm ầm ——

Chỉ nghe tiếng vang cuồn cuộn, lại thật có một mảnh màn đêm, trực tiếp giáng lâm đến Khương quốc vương đô trên không, khiến cho đêm tối như vậy đến.

Bầu trời đêm phía trên vô số tinh thần hiển hiện, sáng tắt lấp lóe.

Giờ khắc này, cả tòa vương đô lâm vào yên tĩnh, vô số hai con mắt trừng lớn, bộc lộ rung động.

Nguyên Khánh Thánh tử quanh thân, giờ phút này bắt đầu phát sáng, bị một vòng quang ảnh bao phủ xuống, cả người hắn tăng thêm mấy phân thần thánh khí hơi thở.

“Bàng môn 3,000, độc tôn bái nguyệt!”

“Lấy ta chi ý, cung thỉnh nguyệt tôn!”

Bá ——

Đầy trời tinh trong biển, một vầng trăng hiển hiện, như mâm tròn thanh lãnh trong sáng, vẩy xuống vô tận ngân huy. Giờ khắc này, tràn trề uy áp theo trăng sao chi quang giáng lâm, bao phủ nơi đây thiên địa, như trực diện sơn hải.

Nó uy áp chi khủng bố, cho dù Ứng Thanh Linh cũng sắc mặt biến hóa, mắt lộ ngưng trọng.

Bá ——

Nàng thân ảnh khẽ động, ngăn tại La Quan trước người, trầm giọng nói: “Tôn thượng, là trong truyền thuyết bái nguyệt chi pháp, có thể mượn trăng sao chi lực, uy năng cực kỳ cường đại. Thuộc hạ sẽ kiệt lực lập tức một kích này, còn xin tôn thượng lui ra phía sau chút, nếu có không ổn tất yếu đi trước.”

Nguyên Khánh Thánh tử cười lạnh, “Đi? ? Nguyệt phạt phía dưới vạn vật tịch diệt! ! Hôm nay, ngươi cùng can đảm dám đối với kháng Nguyệt thần cung, đều phạm phải trọng tội.”

“1 cái, cũng đừng nghĩ trốn!”

Hai cánh tay hắn khép lại, vô tận trăng sao quang mang, lên đỉnh đầu bầu trời đêm ở giữa hội tụ, hóa thành 1 đạo sáng chói ánh sáng trụ, chói mắt đến cực điểm.

Càng có khủng bố khí cơ, phô thiên cái địa bộc phát!

“Nguyệt phạt, hàng thế!”

Bá ——

Óng ánh trăng sao cột sáng, từ cửu thiên chi thượng rơi xuống.

Ngang rống ——

Một tiếng long ngâm, Ứng Thanh Linh liền muốn phóng lên tận trời, lại bị một thân ảnh ngăn lại.

Phong Dương trưởng lão thản nhiên nói: “Tứ Hải thật giao, đối thủ của ngươi là lão phu.” Thánh tử triệu hoán nguyệt phạt chi lực, có thể trấn áp hợp nhất cảnh dưới hết thảy địch, chỉ cần ngăn chặn đầu này lớn giao, thế cục thì định.

“Tránh ra!”

Ứng Thanh Linh gầm thét, 2 vị hợp nhất cảnh siêu cấp cường giả va chạm đến cùng một chỗ, khủng bố xung kích một nháy mắt, liền đánh nát nửa toà phủ công chúa.

Toàn bộ vương đô một mảnh sợ hãi!

Hợp nhất cảnh siêu cấp cường giả chém giết, không khác 2 tôn siêu cấp cự nhân đại chiến, sơ ý một chút, liền có thể phá hủy một phương.

Mà giờ khắc này, nguyệt phạt chi lực giáng lâm, mục tiêu chính là La Quan.

Nguyên Khánh Thánh tử khóe miệng lộ ra cười lạnh, đợi nguyệt phạt chi lực trấn sát La Quan bọn người, lại cùng Phong Dương trưởng lão liên thủ, đầu này hợp nhất cảnh lớn giao cũng trốn không thoát. Hắn cũng nhìn thấy, La Quan bị đè gãy tứ chi, quỳ xuống đất rú thảm một màn.

Hừ! !

Không biết cái kia bên trong đụng tới sâu kiến, dám can đảm đối địch với Nguyệt thần cung, không biết sống chết.

Bá ——

Trăng sao cột sáng rơi xuống, đem La Quan bao phủ ở bên trong, nhưng tưởng tượng bên trong hết thảy vẫn chưa phát sinh —— La Quan đứng tại chỗ, một mặt bình tĩnh, căn bản không bị đến nửa điểm tổn thương. Thậm chí khóe miệng của hắn, giờ phút này có chút nhếch lên, lộ ra đùa cợt cười lạnh.

Nguyệt phạt chi lực, mất đi hiệu lực rồi? !

“Không có khả năng! !” Nguyên Khánh Thánh tử trừng lớn mắt, la thất thanh, “Nguyệt phạt phía dưới, vạn vật đều sẽ bị trấn áp, ngươi như thế nào không có việc gì? !”

Hắn vượt mọi chông gai trải qua tầng tầng chọn lựa, một đường đánh bại vô số người cạnh tranh, cuối cùng từ mấy trăm ngàn người bên trong trổ hết tài năng, thụ sắc phong trở thành Nguyệt thần cung Thánh tử 1 trong. Càng trải qua vô số lần cầu nguyện, tu luyện, mới rốt cục nắm giữ nguyệt phạt thần thuật, đối với nó uy lực rất rõ ràng, hợp nhất cảnh dưới đều khó mà chống lại.

Nhưng hôm nay, Nguyên Khánh Thánh tử toàn lực xuất thủ, lại đối La Quan không có hiệu quả chút nào, hắn há

có thể tiếp nhận? !

Bá ——

Hắn một đôi tròng mắt, gắt gao tiếp cận La Quan,
“Ngươi rốt cuộc là ai? !”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 594 : Phế Nguyệt thần cung Thánh tử

La Quan biểu lộ nghiêm một chút, đôi mắt trầm ngưng, nhìn qua Nguyên Khánh Thánh tử, chậm rãi phun ra 3 chữ.

“Ba ba của ngươi!”

Phốc ——

Phía sau hắn, mới vừa rồi còn khẩn trương đến muốn chết Khương Đồng, một chút liền cười phun, dùng sức đập hắn một chút. Người này thật sự là quá xấu, chỉ nhìn nét mặt của hắn, còn tưởng rằng muốn nói ra, cái gì khó lường bối cảnh.

“Ngươi muốn chết!” Nguyên Khánh Thánh tử tại chỗ tức điên, vẻ mặt nhăn nhó, “La Quan, bản thánh tử hôm nay, nhất định trấn sát ngươi!”

Nếu không để hắn vạn kiếp bất phục, Nguyệt thần cung uy nghiêm ở đâu? ! Hắn Nguyên Khánh Thánh tử chẳng lẽ không phải muốn, tại chỗ thêm ra 1 cái cha!

“Nguyệt tôn giận dữ, 10,000 dặm tận đốt!”

Đây là Nguyên Khánh Thánh tử nắm giữ, kinh khủng nhất một loại nguyệt phạt thần thuật, đầy trời trăng sao quang mang, giờ phút này bỗng dưng bốc cháy lên, hóa thành ngọn lửa màu trắng bạc.

La Quan phất tay áo vung lên, đem Khương Đồng đẩy đi ra, ngửa đầu nhìn lên mặc cho kia trăng sao chi diễm, đem hắn thân ảnh bao phủ.

“Tôn thượng!”

Tứ Hải Vương, Thập Tứ Mục cùng sắc mặt đại biến, cái này ngân bạch hỏa diễm tại bọn hắn cảm giác bên trong khủng bố đến cực điểm, như chỉ cần nhiễm nửa điểm, liền sẽ bị đốt cháy thành tro bụi.

Nguyên Khánh Thánh tử cười to, “Trăng sao chi diễm dưới, vạn vật đều thành bột mịn! La Quan , mặc ngươi có 100,000 thủ đoạn, cũng chỉ có một con đường chết!”

Đúng lúc này, bình tĩnh thanh âm từ tinh hỏa bên trong truyền ra, “Thật sao? ! Bản tôn ngược lại là rất muốn lĩnh giáo, bái nguyệt thần thuật lợi hại, nhưng ngươi tựa hồ còn chưa học được nhà a.”

Cạch ——

Cạch ——

Tiếng bước chân vang lên, La Quan từ ngân bạch hỏa diễm bên trong đi ra, hắn thần sắc bình tĩnh một bộ áo bào đen như lúc ban đầu, chính là góc áo đều chưa từng bị đốt cháy nửa điểm.

Nguyên Khánh Thánh tử tiếu dung, lập tức cứng ở trên mặt, hắn trừng to mắt 1 bộ gặp quỷ biểu lộ, “Không có khả năng! Tuyệt không có khả năng này!”

Trăng sao chi diễm, đây chính là trăng sao chi diễm, dù là hợp nhất cảnh cường giả cũng không dám tuỳ tiện nhiễm. Nhưng hôm nay hắn nhìn thấy cái gì? La Quan dường như nhàn nhã bước đi, trực tiếp từ bên trong bước ra!

“Đốt! Cho ta thiêu chết hắn!”

“Bản thánh tử tuyệt không tin tưởng, ngươi thật có thể, đối kháng trăng sao thần phạt!”

Nguyên Khánh Thánh tử triệt để điên cuồng, hắn có một loại quá khứ nhận biết, đều bị lật đổ bối rối, sợ hãi. Tại hắn thôi động dưới, vô cùng vô tận trăng sao chi quang, từ đỉnh đầu phía trên vẩy xuống, hóa thành lửa cháy hừng hực, thề phải đem La Quan đốt thành tro bụi.

Tinh hỏa mãnh liệt nhấc lên sóng lớn cuồn cuộn, lại không thể ngăn trở La Quan bước chân, hắn mặt không biểu tình, vượt qua biển lửa mà tới.

Một cái tay duỗi đến, tại Nguyên Khánh Thánh tử kinh sợ đôi mắt bên trong, trùng điệp lắc tại trên mặt hắn, “Ba” một tiếng hắn nguyên địa xoay nhanh vài vòng, trùng điệp quẳng xuống đất.

La Quan một chân giẫm tại bộ ngực hắn, đem giãy dụa Nguyên Khánh Thánh tử áp đảo, “Bằng ngươi, cũng muốn giết ta?”

“Không! Không! Ngươi làm sao có thể, hoàn toàn không nhìn trăng sao chi diễm tổn thương!” Nguyên Khánh

Thánh tử điên, một mặt oán độc, phẫn nộ, “La Quan, ta chính là Nguyệt thần cung Thánh tử, ngươi can đảm dám đối với ta bất kính, chắc chắn gặp Nguyệt thần cung truy sát!”

“Ngươi xong! Ngày này bên trên dưới mặt đất, không ai có thể…”

Oanh ——

La Quan trùng điệp đạp mạnh, “Răng rắc” xương cốt vỡ nát âm thanh, trực tiếp từ Nguyên Khánh Thánh tử ngực phát ra, hắn “Oa” một tiếng miệng lớn thổ huyết, sắc mặt biến thành trắng bệch.

“Ngươi nói cái gì? La mỗ không có nghe rõ, lớn tiếng đến đâu điểm.”

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, Nguyệt thần cung trưởng lão Phong Dương, đem Ứng Thanh Linh bức lui, lớn tiếng nói: “La Quan, còn xin thủ hạ lưu nhân!” Hắn một mặt khẩn trương, “Lúc trước sự tình, lão phu nhưng thay thế Thánh tử xin lỗi ngươi, tuyệt đối không được xúc động, nếu không ngươi cùng Nguyệt thần cung ở giữa, đem kết xuống không thể hóa giải tử thù.”

“Tử thù?” La Quan ánh mắt chớp lên, “Cũng bởi vì, hắn là cái gọi là Nguyệt thần cung Thánh tử?”

Phong Dương trầm giọng nói: “Không sai! Thánh tử địa vị tôn sùng, đối Nguyệt thần cung mà nói, có hết sức

quan trọng địa vị, bất luận kẻ nào, dám can đảm nguy hại Thánh tử an nguy, chính là Nguyệt thần cung tử địch.”

La Quan gật đầu, “Nguyên lai là dạng này.”

Bị giẫm xương ngực vỡ nát, miệng lớn thổ huyết Nguyên Khánh Thánh tử, nghiến răng nghiến lợi một mặt oán độc, “La Quan, ngươi sợ rồi sao? Nhưng bây giờ đã muộn, ngươi lại dám can đảm đả thương bản thánh tử, Nguyệt thần cung tuyệt sẽ không bỏ qua ngươi!”

Phong Dương biến sắc, thầm mắng một tiếng ngu xuẩn, coi như ngươi thật sự là nghĩ như vậy, tốt xấu cũng chờ ta cứu ngươi ra đến lại nói dọa, người trẻ tuổi phần lớn nhiệt huyết xúc động, quản ngươi lai lịch ra sao bối cảnh, một phát hung ác tại chỗ liền đem ngươi cho chặt!

“La Quan…”

Răng rắc ——

Thanh thúy xương cốt vỡ nát âm thanh, đem hắn lời nói đánh gãy, Nguyên Khánh Thánh tử ngực lõm xuống dưới, phát ra kêu thê lương thảm thiết. Đón La Quan băng lãnh ánh mắt, trong lòng hắn run lên, rốt cục sinh ra sợ hãi.

Người này, thật dám giết ta!

Không được, ta đường đường Nguyệt thần cung Thánh tử, có vô hạn tương lai, sao có thể chết tại cái này bên

trong? ! Ta phải sống sót, vô luận như thế nào, đều phải sống sót!

“La Quan… Ta sai… Ta biết sai…” Một lần thổ huyết, Nguyên Khánh Thánh tử một bên cầu xin tha thứ, hắn gạt ra tiếu dung, “Chỉ cần ngươi thả ta, ta cam đoan chuyện ngày hôm nay, như vậy xóa bỏ, bản thánh tử phát thệ tuyệt sẽ không tìm ngươi trả thù.”

“Thật, bản thánh tử có thể phát thệ, tuyệt đối nói lời giữ lời… Cái kia, ngươi cũng không nghĩ thật, cùng Nguyệt thần cung là địch a?”

La Quan thở dài, nói: “Đúng vậy a, La mỗ đích xác không muốn, cùng Nguyệt thần cung là địch.”

Nguyên Khánh Thánh tử vui mừng, “Đúng đúng đúng! Chỉ cần ngươi thả qua ta, mọi người vẫn là bằng hữu… Trước ngươi liên quan đến, liên quan tới nguyệt chi tế đàn tổn hại sự tình, còn không có điều tra rõ ràng… Tại bản thánh tử xem ra, đây nhất định là trùng hợp, cùng ngươi không có quan hệ gì…”

La Quan lắc đầu, “Nguyên Khánh ngươi sai, việc này cùng La mỗ thật đúng là có quan hệ.” Khóe miệng của hắn, đột nhiên lộ ra mỉm cười, “Ngươi có phải hay không rất hiếu kì, vì cái gì ngươi thân là Nguyệt thần cung Thánh tử, thi triển nguyệt phạt thần thuật lại đối ta không có hiệu quả chút nào?”

“Muốn biết đáp án sao?”

Nguyên Khánh Thánh tử khẽ giật mình, bản năng nói

cho hắn, tốt nhất có khác quá cường liệt lòng hiếu kỳ, vội vàng nói: “Không nghĩ không nghĩ… Cái kia, vừa rồi bản thánh tử cái gì đều không nghe thấy… Thật, La Quan ngươi thả qua ta đi… Ta lập tức dẫn người rời đi Thiên Thanh đại lục!”

La Quan lắc đầu, “Không, ngươi nghĩ.” Hắn đưa tay, điểm hướng Nguyên Khánh Thánh tử giữa lông mày, “Có hay không một loại khả năng, cũng không phải là nguyệt phạt thần thuật mất đi hiệu lực, mà là ngươi căn bản là không có tư cách, chế tài ta? !”

Một chỉ rơi xuống.

“A!”

Nguyên Khánh Thánh tử trong miệng, phát ra thê thảm đến cực điểm tru lên, cả người hắn điên cuồng - run rẩy, mặt mũi tràn đầy đều là sợ hãi, tuyệt vọng.

Bởi vì tại một chỉ này dưới, hắn cùng trăng sao ở giữa liên hệ, lại bị ngạnh sinh sinh chặt đứt.

“Không! Ngươi đối ta làm cái gì? Ta vì cái gì, không cảm giác được trăng sao lực lượng rồi? ! La Quan, ngươi rốt cuộc là ai? !”

La Quan mặt không biểu tình, ánh mắt lãnh khốc, “Ta, là Khương Đồng bằng hữu, mà ngươi dám tổn thương nàng.”

“Nguyên Khánh, ngươi thật là lớn gan chó!”

“Hôm nay bản tôn liền thu hồi, trăng sao giao phó ngươi quyền hành, huỷ bỏ ngươi Nguyệt thần cung Thánh tử thân phận.”

Nguyên Khánh Thánh tử thét lên, “Không! Ngươi làm sao có thể, huỷ bỏ thân phận của ta? ! Phong Dương, cứu ta, mau ra tay cứu ta!”

Nhưng hắn tru lên, lại không đạt được nửa điểm đáp lại, Nguyệt thần cung trưởng lão Phong Dương một mặt hãi nhiên, sợ hãi nhìn chằm chằm La Quan.

Bởi vì ngay tại vừa rồi, theo La Quan một chỉ rơi xuống, Nguyên Khánh trên thân bị đánh xuống, thuộc về Thánh tử lạc ấn trực tiếp vỡ vụn, hắn thật bị thu hồi, câu thông trăng sao tư cách. Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, Phong Dương căn bản khó có thể tin, đây chính là Nguyệt thần cung Thánh tử, địa vị tôn sùng đại biểu lớn lao quyền uy.

Sắc phong con đường gian nan vô song, chỉ khi nào xác lập thân phận, chính là cung chủ cũng không có cách, tùy ý huỷ bỏ nó thân phận. Dù là thật muốn huỷ bỏ, cũng cần mượn nhờ bái nguyệt tế đàn, hướng trăng sao cầu nguyện về sau, thu hoạch được cho phép mới có thể thu hồi quyền hành.

Này sao lại thế này? !

Chẳng lẽ nói, La Quan chấp chưởng trăng sao quyền hành, so cung chủ cao hơn? Cho nên nguyệt phạt thần thuật đối với hắn hoàn toàn vô hiệu, mà hắn chỉ cần một ngón tay, liền có thể phế bỏ Nguyên Khánh!

La Quan thần sắc bình tĩnh, nhạt tiếng nói: “Phong Dương trưởng lão, Nguyên Khánh bây giờ đã không còn là Nguyệt thần cung Thánh tử, đúng không?”

Phong Dương thở sâu, “… Là.”

“Cái chết kia của hắn sống, cũng liền không có quan hệ gì với Nguyệt thần cung.” La Quan cúi đầu, “Cho nên, ngươi có thể đi chết.”

Răng rắc ——

1 cước đạp gãy Nguyên Khánh Thánh tử cổ, mất đi trăng sao chi lực gia trì, hắn bất quá chỉ là Thần Hồn cảnh, trực tiếp tại chỗ đều chết hết.

Bá ——

Trảm linh chân ý càn quét, hồn phách cùng nhau chôn vùi!

“A!”

Khương Cẩm dọa đến kêu thảm một tiếng, một cái lảo đảo, kém chút tại chỗ ngã xuống đất.

Nguyên Khánh Thánh tử bị giết!

Cái này đạp ngựa nhưng là Nguyệt thần cung Thánh tử, vô luận thân phận, địa vị, so hắn 1 cái Khương quốc hoàng tử cao không biết bao nhiêu. Liền xem như hắn phụ hoàng, tôn quý Khương quốc Hoàng đế bệ hạ, đối

mặt Nguyên Khánh Thánh tử thời điểm, cũng nhất định phải cho lễ kính!

Nhưng bây giờ, hắn tựa như là 1 con gà vịt, bị đạp gãy cổ, như vậy thê thảm chết đi.

Hoảng sợ càn quét trong lòng, theo sát mà đến là thật sâu may mắn, Khương Cẩm phát hiện mình bây giờ còn sống, đã là vô cùng may mắn.

Hải lão ống tay áo bên trong, tay run không ngừng, nhìn La Quan ánh mắt tràn ngập kính sợ.

Cái này thỏa thỏa, là cái sói diệt a!

Vì cho trưởng công chúa xuất khí, Nguyệt thần cung Thánh tử nói giết liền giết, cái này đạp ngựa Khương quốc trời, sẽ không phải là muốn biến đi? !

Bành ——

La Quan 1 cước, đem Nguyên Khánh Thánh tử thi thể, đạp đến Phong Dương trước mặt trưởng lão, “Mang về đi, nói với Nguyệt thần cung một tiếng, ta thay bọn hắn thanh lý môn hộ, không cần cám ơn.”

Phong Dương trưởng lão khóe miệng co giật, thần đạp ngựa thanh lý môn hộ… Nhưng hôm nay, dù là hắn là hợp nhất cảnh tồn tại, đối mặt La Quan lúc cũng tuyệt không dám có nửa điểm bất kính.

Cười khổ một tiếng, chắp tay nói: “La… Đạo hữu, lão phu thân là Nguyệt thần cung trưởng lão, mắt thấy

Nguyên Khánh bị giết đã là thất trách, còn xin đạo hữu cho ta một lời giải thích, để lão phu sau khi trở về cũng có thể có chỗ bàn giao.”

Đúng lúc này, dị biến nảy sinh!

Chỉ thấy ban ngày màn đêm buông xuống, kia vô tận óng ánh tinh biển, đột nhiên bộc phát ra hào quang óng ánh, ngưng tụ ra 1 trương to lớn gương mặt.

Bá ——

Nó đôi mắt mở ra, bỗng nhiên có khí tức khủng bố giáng lâm, sau một khắc gầm thét vang vọng đất trời, “Phong Dương! ! Nguyên Khánh hồn đăng dập tắt, đã xảy ra chuyện gì! ? !”

Phong Dương biến sắc, vội vàng cung kính hành lễ, “Phong Dương bái kiến thái thượng trưởng lão, việc này có ẩn tình khác, xin cho ta hồi bẩm.”

“Hồi bẩm cái gì? ! Là ai giết Nguyên Khánh? Bản tọa đệ tử, há có thể không minh bạch chết đi! Hung thủ ở đâu? Bản tọa chắc chắn nó chém thành muôn mảnh, nghiền xương thành tro!”

La Quan đột nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía cái này to lớn gương mặt, “Ồn ào! !” Hắn đưa tay, phất tay áo vung lên.

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, gương mặt này trực tiếp nổ nát

vụn, tại chỗ sụp đổ.

Xa xa, như nghe tới một tiếng, cực kỳ thống khổ tru lên, chính là vị này sát khí đằng đằng Nguyệt thần cung thái thượng trưởng lão.

Phong Dương trừng lớn mắt.

Cả người, tê dại!

La Quan nhìn xem hắn, thản nhiên nói: “Phong Dương trưởng lão, bản tôn lời giải thích này, có đủ hay không? ?”

Ừng ực ——

Phong Dương nuốt nước bọt, liều mạng gật đầu, “Đủ! Đủ!” Thái thượng trưởng lão mượn trăng sao chi lực giáng lâm, kết quả bị người phất tay áo vung lên, liền cho trực tiếp đánh lui, cái này đạp ngựa còn muốn cái gì xe đạp? !

Hắn kính sợ nhìn La Quan một chút, khom mình hành lễ, “La đạo hữu, Phong Dương xin được cáo lui trước.” Mang lên Nguyên Khánh thi thể, quay đầu bước đi.

—

—

—

—

Chương 595 : Tập sát

Màn đêm thối lui, trăng sao biến mất.

Sắc trời một lần nữa vẩy xuống, chiếu sáng phồn hoa Khương quốc vương đô, đế cung mạ vàng cung điện viên ngói, lóe sáng lên óng ánh Kim Quang.

Phổ thông người giống bị ném lên bờ cá bơi, từng cái há hốc miệng ba, tiếp lấy phát ra trận trận kinh hô, nghị luận ầm ĩ bên trong, nhìn về phía phủ công chúa phương hướng ánh mắt, không lộ ra tận kính sợ.

Chân chính các đại nhân nhóm thì mím chặt môi không nói một lời, nhưng kéo căng khuôn mặt, trầm ngưng ánh mắt, vô 1 không biểu lộ ra trong bọn họ tâm rung động.

Từ Tông Nhân phủ thủ vệ chạy tán loạn, trưởng công chúa phủ chỗ liền hấp dẫn, Khương quốc vương đô toàn bộ ánh mắt, nhưng cuối cùng kết quả lại ra ngoài ý định. Nguyệt thần cung vị kia kiêu ngạo, lại tuyệt đối có, đầy đủ kiêu ngạo tư cách Nguyên Khánh Thánh tử, lại rơi vào đột tử hạ tràng.

Mà cuối cùng một màn, trăng sao chi quang ngưng tụ mà thành gương mặt, càng phát ra trợ giúp tên kia người trẻ tuổi, hiển thị rõ tự thân phong mang.

La Quan!

Cái tên này lấy một loại cường thế tư thái, lại lần nữa xâm nhập tầm mắt của bọn họ, càng phát ra khiến người

kính sợ.

Hải lão cố nén run chân, miễn cưỡng gạt ra tiếu dung, cung kính nói: “La đạo hữu, hôm nay hết thảy đều là hiểu lầm, lão phu thay mặt Đại hoàng tử hướng ngài xin lỗi, còn xin đạo hữu giơ cao đánh khẽ.” Hắn không chút nghi ngờ, chỉ cần đối phương nguyện ý, liền có thể đem hôm nay tất cả mọi người, toàn bộ lưu tại cái này bên trong.

Nguyên Khánh đều chết rồi? Huống chi là bọn hắn!

Đại hoàng tử trong lòng run lên, vội vàng nói: “Tiểu Vương không biết La đại nhân thân phận, trước đó vô ý mạo phạm, còn xin đại nhân thứ tội!”

Hắn, Khương quốc Đại hoàng tử, hoàng vị hữu lực tranh đấu người, giờ phút này cũng muốn cúi đầu xuống, hướng người tuổi trẻ trước mắt, khẩn cầu cơ hội sống sót.

Nhưng lúc này La Quan lại nhìn cũng không nhìn hắn, quay người nhìn về phía Khương Đồng, nó ý vị không cần nói cũng biết.

Đại hoàng tử trong lòng run lên, thở sâu, khom mình hành lễ, “… Muội muội, hôm nay là ca ca sai, còn xin ngươi nể tình ngày xưa tình chia lên, chớ cùng ta chấp nhặt.” Hắn biệt khuất vạn điểm, cũng không dám hiển lộ nửa điểm, ánh mắt bên trong tràn đầy cầu khẩn.

Khương Đồng cắn môi một cái, “La Quan, để bọn hắn đi thôi.”

“Được.” La Quan gật gật đầu, đối này không thèm để ý chút nào, “Vậy liền mời Đại hoàng tử, mang một câu trở về, La mỗ sẽ cùng trưởng công chúa cùng một chỗ, tham gia Khương hoàng 100 năm thọ đản chi yến.”

Khương Cẩm sắc mặt biến hóa, vội vàng nói: “Là, là, tiểu Vương chắc chắn lời nói đưa đến.”

Một đoàn người, hốt hoảng rời đi.

Nhìn qua bóng lưng của bọn hắn, Khương Đồng cười khổ, “La Quan, ngươi có phải hay không cảm thấy bản cung, quá mức nhân từ nương tay rồi?”

La Quan suy nghĩ một chút, gật đầu, “Như dị địa ở chung, sợ là chờ đợi ngươi, chỉ có một con đường chết.” Hơi dừng một chút, tiếp tục nói: “Bất quá, chỉ là một nhân vật nhỏ mà thôi, cũng không trọng yếu.”

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía Khương Đồng, khóe miệng có chút câu lên, “Trưởng công chúa điện hạ, muốn làm Khương quốc nữ hoàng sao? Loại sự tình này ta có kinh nghiệm.”

Khương Đồng trừng lớn mắt.

Rất nhanh, trưởng công chúa Khương Đồng sắp xuất hiện tịch, Khương hoàng 100 năm thọ yến tin tức, truyền khắp toàn bộ vương đô, dẫn bạo một vòng mới kinh hô, chấn động. Tất cả mọi người đang chờ đợi, đế cung cho đáp lại, nhưng cuối cùng đợi đến, cũng chỉ có lâu dài trầm mặc.

Mà trầm mặc, có khi chính là một loại đáp án.

Rất nhanh, 2 ngày thời gian quá khứ, Khương hoàng 100 năm thọ yến đúng hạn tổ chức.

Phủ công chúa.

La Quan nghe tới tiếng mở cửa, quay người hướng về sau nhìn lại, biểu lộ không khỏi ngây ngốc một chút, chợt phát ra chân thành tán thưởng, “Điện hạ hôm nay thật là đẹp cực.”

Hoặc là kinh lịch, trước đó sinh tử khảo nghiệm, lại hoặc là bởi vì nuốt tiên thiên long huyết nguyên nhân, phá kén tân sinh Khương Đồng, hôm nay triển lộ ra tuyệt đại phong hoa, một bộ hoa lệ váy dài, làm nổi bật lên nàng hoa mỹ mà tôn quý khí tức, sặc sỡ loá mắt.

Nghe tới La Quan tán dương, Khương Đồng nhịp tim nhanh vỗ, tiến lên kéo lại cánh tay của hắn, nói khẽ: “Đa tạ tôn thượng khích lệ, như vậy hôm nay, hết thảy liền xin nhờ ngài.”

La Quan cười to, “Vậy chúng ta cái này liền đi thôi, miễn cho để người lâu chờ.”

Xe ngựa đã sớm chờ ở phủ công chúa bên ngoài, minh bên trong ám bên trong không biết bao nhiêu ánh mắt, chính tập trung vào đó.

Mắt thấy màu son đại môn mở ra, 1 nam 1 nữ tại mọi người bao vây ở giữa đi ra, tin tức lập tức lấy tốc độ kinh

người, hướng 4 phương 8 hướng truyền lại ——

Trưởng công chúa cùng La Quan xuất phát, tiến về đế cung! !

…

Đế cung.

Khương hoàng không hơn 100 tuổi, tại người tu hành mà nói nói một câu niên phú khỏe mạnh cường tráng cũng không qua điểm, nhưng hắn lại tóc bạc sinh ra sớm, hiển thị rõ vẻ già nua. Giờ phút này đứng tại ngự tháp trước, mặc cho mỹ lệ phi tử, cung nữ, phụng dưỡng hắn mặc vào hoa lệ long bào, già nua, thân thể khẳng kheo, một lần nữa tản mát ra chấp chưởng thiên hạ uy nghiêm.

Thân tín nội thị tiểu toái bộ tiến lên, cung kính sau khi hành lễ, cẩn thận tiến đến Khương hoàng bên người, vô cùng thấp thanh âm nói vài câu.

Khương hoàng nhếch miệng lên, lộ ra một tia đùa cợt, “Hoàng hậu của trẫm hay là ngu xuẩn như vậy, nhưng nếu không phải như thế, trẫm làm sao có thể yên tâm, để nàng đi chấp chưởng nội đình.”

“Kia bệ hạ, nô tỳ hôm nay làm như thế nào làm? ?”

Khương hoàng khoát tay, “Làm cái gì? Một đám loạn thần tặc tử mà thôi, ý đồ quấy nhiễu trẫm thọ yến, trẫm chỉ cần trầm mặc liền tốt.”

Nổi lên khô héo đôi mắt, hiện lên một tia lãnh ý.

Muốn mang vương miện, tất nhận nó nặng!

Đã bước vào trận này xã tắc đại tranh, tự nhiên là phải thừa nhận, nó mang đến phản phệ.

Ai là người thắng cuối cùng cũng không trọng yếu, trọng yếu chính là hắn nhất định phải là, có thể chống lên Khương quốc tương lai người, hắn nữ nhi này cơ trí quyền mưu không hề thiếu, chính là một trái tim còn chưa đủ ác.

…

Xe ngựa yên tĩnh hành sử tại, vương đô rộng lớn trên đường dài, La Quan hơi lim dim mắt, Khương Đồng ngồi đối diện với hắn.

Đột nhiên, nhẹ nhàng tiếng đánh vang lên, Vạn Ninh thanh âm truyền đến, “Tôn thượng, mời ngài an tọa.”

Bá ——

La Quan mở mắt ra, đối diện Khương Đồng trên mặt, lộ ra ngưng trọng.

Hắn cười cười, nói: “Không sao, bất quá là chút thăm dò mà thôi, liền cho bọn hắn mượn đầu người, vì ngươi nhiều cây mấy phần uy nghiêm.”

“Để cho cái này Khương quốc nội bộ, từ hôm nay liền minh bạch, Khương quốc trời muốn biến… Bọn hắn,

nhất định phải một lần nữa làm ra lựa chọn.”

Theo La Quan thanh âm rơi xuống, “Băng” một tiếng vang thật lớn, từ phương xa truyền đến, sau một khắc một cây toàn thân đen nhánh, lóng lánh cấm chế quang mang tên nỏ, lấy tốc độ kinh người nổ bắn ra mà tới.

Không khí bị xé nứt, phát ra thê lương tiếng xé gió, khủng bố mà thô to đầu mũi tên, chớp động lên làm người sợ hãi đáng sợ quang mang.

Oanh ——

Nổ vang rung trời, xuyên qua không gian mà đến một tiễn, bị trùng điệp đánh bay ra ngoài, còn tại giữa không trung lúc liền nổ thành phấn vụn.

Thập Tứ Mục đôi mắt uy nghiêm, quanh thân sát cơ bốc lên, “Phương nào tiêu nhỏ, can đảm dám đối với tôn thượng bất kính? !”

Oanh ——

Hắn một bước đạp xuống, thân ảnh gào thét mà ra, đảo mắt liền bổ nhào vào tên nỏ bắn ra vị trí, một đám toàn thân cao thấp, đều bao phủ tại áo đen dưới tu sĩ, trầm mặc không nói gì đánh tới, nhưng tuyệt đối lực lượng chênh lệch, dẫn đến hôm nay ngay từ đầu, chính là một trận tồi khô lạp hủ đồ sát.

Nhưng bọn hắn vẫn chưa lui lại, chỉ vì có thể cùng làm bạn tranh thủ đến, bắn ra mũi tên thứ hai thời gian.

Mà cùng lúc đó, xe ngựa hành sử trên đường dài, đột nhiên xông ra vô số thân ảnh màu đen, một tay cầm kiếm một tay cầm nỏ. Theo “Phốc” “Phốc” trầm đục, vô số sức lực nỏ bắn ra, lít nha lít nhít mũi tên, một nháy mắt che khuất bầu trời.

Tên nỏ u lam ngâm kịch độc, có thể thấy được máu phong hầu, nó bản thân càng cùng kình nỏ một thể, là luyện khí đại sư đắc ý thủ bút, lấy tu vi thôi động nhưng bộc phát, viễn siêu thực lực bản thân khủng bố sát thương.

Mà cơ hồ ngay tại thân ảnh màu đen nhóm xông ra, tên nỏ che trời nháy mắt, mặt đất truyền ra kịch liệt tiếng nổ, sương mù cuồn cuộn mà lên, đem tất cả ánh mắt che đậy. Cùng lúc đó cái này sương mù bản thân, cũng ẩn chứa mãnh liệt kịch độc, tiếp xúc đến mặt đất lúc, phát ra “Ầm ầm” chói tai tiếng hủ thực.

Ngoài xe ngựa 2 tên hộ vệ khóe miệng hơi vểnh, lộ ra một tia quỷ dị nhe răng cười, bọn hắn căn bản không nhìn sương độc, bỗng nhiên nhào ra ngoài. Mượn đầy trời sương mù che lấp, phất tay áo ở giữa vô số quỷ ảnh xông ra, đem tất cả tên nỏ toàn bộ ngăn lại, cũng tại hơi dừng lại về sau, lấy càng nhanh chóng hơn độ nổ bắn ra mà quay về.

Phốc phốc ——

Phốc phốc ——

Huyết nhục bị xuyên thủng thanh âm, lít nha lít nhít vang lên, từng cỗ áo đen thi thể đổ xuống, tại kịch độc ảnh

hưởng dưới cuộn thành một đoàn. Theo cốt nhục nổ đùng, vỡ tan âm thanh, từng cái người sống sờ sờ, đảo mắt lại chỉ thừa lớn cỡ bàn tay nhỏ, màu đỏ tím khối thịt phát ra dày đặc hôi thối.

Sau một khắc!

Bành ——

Bành ——

Vô số sụp đổ tiếng vang lên, những cái kia áo đen thi thể sau khi chết, biến thành đỏ tía khối thịt, lại không hề có điềm báo trước nổ tung, từ bên trong bay ra vô số côn trùng, đều dưới bụng sinh lưng đùi có 2 cánh, bộ dáng dữ tợn đáng sợ, chớp động lên cánh điên cuồng đánh tới, phóng tới La Quan, Khương Đồng chỗ xe ngựa.

Đảm nhiệm phu xe Vạn Ninh, nghiêm nghị đứng dậy, hét lớn bên trong 1 quyền đánh ra. 1 quyền này rơi xuống, đen gió bỗng nhiên nổi lên, như vô hình lưỡi đao càn quét, “Lốp bốp” dày đặc vỡ vụn tiếng vang lên, vọt tới vô số độc trùng, nhao nhao nổ thành phấn vụn.

Nhưng lại tại lúc này, càng quỷ dị một màn xuất hiện, theo nhiều vô số kể độc trùng nổ nát vụn, tại trong làn khói độc lại có một cái bóng mờ, chậm rãi từ bên trong hiển hiện. Nó chừng 100 trượng lớn, sinh ra 8 đối to lớn đốt chân, xòe hai cánh cho người ta cảm giác, như có thể che lấp mặt trời, một đôi tinh hồng mắt kép khóa chặt lại xe ngựa, lại khiến Vạn Ninh từ đáy lòng, sinh ra cực lớn bất an.

Xe ngựa bên trong, Khương Đồng một gương mặt, đột nhiên trở nên xát bạch, sinh ra dự cảm mãnh liệt —— nàng, lập tức sẽ chết đi!

Nhưng vào lúc này, vào thời khắc này! !

Đột nhiên, một cái tay bắt lấy nàng, lòng bàn tay ấm áp, để như rơi trong cơn ác mộng Khương Đồng, một chút lần tránh ra.

Hồng hộc ——

Hồng hộc ——

Nàng từng ngụm từng ngụm thở dốc, cái trán trải rộng mồ hôi lạnh, há to miệng, thanh âm lại khàn giọng đến cực điểm, “La Quan, đây là cái gì?”

“Một loại nguyền rủa.” Não hải ở giữa, Huyền Quy thanh âm rơi xuống, La Quan nhếch miệng lên, lộ ra một chút trào phúng, “Cứ thế thân tinh huyết vì tự, mượn tử vong cùng kịch độc chi lực ngưng tụ, nhưng chú sát hồn phách ở vô hình, là một loại rất lợi hại thủ đoạn.”

“Xem ra, có ít người rất sợ hãi, ngươi sau đó phải làm sự tình, tình nguyện tốn hao lớn đại giới, cũng muốn đưa ngươi trừ bỏ.”

Khương Đồng thân thể run lên.

Cứ thế thân tinh huyết vì tự… Chỉ một câu này thôi, liền nói tận tàn khốc, mà hôm qua nàng mới bỏ qua Khương Cẩm, đây thật là trào phúng.

Nàng nhắm mắt lại, lại mở ra, “Bản cung biết.”

La Quan trong lòng thở dài, cái kia vị trí cũng không tốt ngồi, liền tỉ như Kim Nhã, mặc dù ở trước mặt hắn, nàng vẫn có thể giải khóa bất luận cái gì tư thế. Nhưng đối với ngoại nhân mà nói, nàng là chí cao vô thượng Thanh Dương Nữ đế, chấp chưởng tuyệt đối nhân sinh giết cho đoạt, mỗi cái suy nghĩ đều đem quyết định, 10 triệu người sinh tử.

Cho nên, tâm nhất định phải đủ cứng! !

Đem Khương Đồng đưa đến vị trí kia, thật sự là đúng sao? ! Hắn tựa hồ cũng không có, nhất định phải làm như thế nguyên nhân. Dù sao, quý hồng chỗ đại biểu 10 đại cướp, cùng với khác người hợp tác, nhất định sẽ nghĩ biện pháp cầm tới Khương quốc ngọc tỉ truyền quốc.

Hắn suy nghĩ một chút, nói: “Ngươi còn có thể hối hận, cho dù không đăng lâm đế vị, ta cũng có thể bảo đảm, ngươi tại Khương quốc vinh hoa phú quý.”

Khương Đồng lắc đầu, “Không!” Nàng biểu lộ bộc lộ kiên nghị, “Kỳ thật, ta vẫn luôn là 1 cái, rất có dã tâm nữ nhân. Trước đó không có cơ hội, nhưng đã ngươi cho ta tư cách, vậy liền nhất định phải một mực nắm chắc… Ta muốn ngồi lên cái ghế kia, cái này chí ít có thể để ta, ở một mức độ nào đó nắm giữ vận mệnh của mình.”

Hơi dừng một chút, nàng tiếp tục nói: “Mà lại, địch nhân của ngươi quá nhiều, nhiều đến dù là ngươi bây giờ, có

được phi thường cường đại thực lực, nhưng như cũ không cách nào gối cao không lo. Ta trở thành Khương quốc nữ hoàng, Khương quốc là sẽ trở thành ngươi tư bản, đây là vĩnh viễn không đổi hứa hẹn, cũng là ta duy nhất nhưng cho ngươi hồi báo!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 596 : Không hề tầm thường Hoàng hậu nương nương

Xe ngựa bên trong, Khương Đồng trịch địa hữu thanh.

Đối diện, La Quan mỉm cười, “Tốt, vậy ta liền giúp ngươi, ngồi lên cái ghế kia.” Hắn ngẩng đầu, nó đôi mắt chỗ sâu, băng lãnh dựng thẳng đồng hiển hiện.

Trong làn khói độc hiện ra hư ảnh, tinh hồng mắt kép run lên, phát ra một tiếng thống khổ, sợ hãi gào thét, sau một khắc thân hình khổng lồ tựa như bọt biển vỡ vụn.

Hô ——

Giữa thiên địa, một trận cuồng phong thổi qua, đem tất cả sương độc cuốn vào chín ngày, tại dưới ánh nắng chói chang tiêu tán.

Trong xe ngựa, truyền ra La Quan bình tĩnh thanh âm, “Kế tiếp theo đi.”

Vạn Ninh cúi đầu xuống, “Vâng, tôn thượng!”

Đi theo tôn thượng bên người, càng là kiến thức nhiều, liền càng phát từ đáy lòng, cảm thấy vô tận kính sợ. Trăng sao phía trước, mà vừa rồi trong xe ngựa, truyền ra một tia khí tức khủng bố, càng làm cho Vạn Ninh hồn phách đều muốn đông kết.

Một bên khác, phụ trách kích phát cự nỏ người áo đen, chung quy không có thể bắn ra mũi tên thứ hai, toàn bộ đổ vào trong vũng máu.

Thập Tứ Mục cười lạnh một tiếng, xoay người rời đi.

Mà cơ hồ, tại cùng trong nháy mắt, cách một con đường trà lâu bên trên, nhã gian bên trong kiếm khách trường kiếm còn chưa ra khỏi vỏ, liền đã trừng lớn 2 mắt, chết tại trên chỗ ngồi. Nó giữa lông mày có 1 con tú khí huyết động, giống bị ngón tay xuyên thủng, đem nó sinh cơ, hồn phách đều đánh tan!

Ứng Thanh Linh đứng tại phía trước cửa sổ, nhìn xem xe ngựa từ nơi không xa đường sông bên trên chạy qua, kia bên trong có 1 cái thạch củng kiều, dưới cầu treo 1 đem vết rỉ kiếm sắt. Nhưng chủ nhân đã chết, kiếm sắt cùng trong gió có chút lắc lư, phát ra im ắng gào thét, lại vô triển lộ phong mang ngày ấy.

“Trảm long kiếm đích thật là Long tộc khắc tinh, nhưng kiếm của ngươi, thực tế quá yếu một chút.” Ứng Thanh Linh quay người, rời đi trà lâu.

Đế cung đến.

Trưởng công chúa xe ngựa, dừng ở bên ngoài cửa cung thời điểm, toàn bộ đế đô sa vào đến, một phần người bình thường không cảm giác được trầm mặc.

Một ít đại giới to lớn, bất chấp hậu quả nếm thử, cuối cùng lấy thất bại mà kết thúc. La Quan cùng với dưới

trướng một nhóm, cùng công khai biểu diễn bên trong, triển lộ ra vô song thực lực cường hãn.

Cùng, tuyệt đối lãnh khốc thủ đoạn cùng ý chí!

Phần này ý chí, có đầy đủ tư cách, nhúng tay Khương quốc hoàng vị thay đổi —— mà cái này, vốn là Khương quốc truyền thống 1 trong.

Nắm tay người nào lớn, ai đại biểu chính nghĩa!

Cho nên trưởng công chúa xe ngựa, vẫn chưa đụng phải nửa điểm trở ngại, liền tại cung đình cấm vệ cung kính ánh mắt bên trong, lái vào thật dài cung nói.

“Cung nghênh trưởng công chúa điện hạ, vào cung!”

Nội thị nhọn tiếng nói, theo một trận gió, trong không khí xa xa truyền ra.

Đón lấy, là chỗ xa xa hô ứng.

“Cung nghênh trưởng công chúa điện hạ, vào cung! !”

Lại nói tiếp, là càng xa xôi.

“Cung nghênh trưởng công chúa điện hạ, vào cung! !”

Một tiếng lại một tiếng hô quát, thẳng vào đế cung chỗ sâu, đại biểu cho rời xa trung tâm quyền lực trưởng công chúa, lấy hoa lệ tư thái quay người về sau, lại lần nữa trở về.

Phế thứ dân Khương Đồng? !

Không tồn tại, đã bệ hạ vẫn chưa cự tuyệt trưởng công chúa tham gia thọ yến, như vậy thân phận của nàng, tự nhiên liền đạt được khôi phục.

Hậu cung.

Dưới một người, trên vạn người Hoàng hậu, là vị nhìn như ba mươi mấy tuổi, như mật - đào nở nang nữ tử, toàn thân trên dưới vô một chỗ không no đủ, đường cong động lòng người. Nàng đang ngồi ở dưới gương đồng, tinh tế vẽ lấy lông mày mao, trong gương đồng chiếu chiếu ra, là 1 trương khuynh quốc khuynh thành tuyệt mỹ khuôn mặt.

Đúng lúc này, xa xa có gió thổi tới, đưa tới nội thị đặc hữu nhọn ôn nhu âm, “Cung nghênh trưởng công chúa điện hạ, vào cung!”

Tay run một cái, sắp vẽ xong lông mày mao, liền nhiều 1 đầu cực nhỏ nghiêng tuyến.

Phần phật ——

Phụng dưỡng trong điện nội thị, cung nữ, toàn bộ quỳ trên mặt đất, thật sâu cúi đầu tại đất, không dám động đậy nửa điểm.

Trong đại điện, chính là tiếng thở dốc đều biến mất không gặp.

“Ai.” Khẽ than thở một tiếng, từ lúc vị này trong thiên hạ,

chí tôn đến quý nữ tử trong miệng phát ra, lộ ra mấy điểm bất đắc dĩ, buồn rầu, “Khương Đồng, ngươi làm sao liền không thể, thành thành thật thật đi chết đâu? Cần gì phải cùng ta nhi tử, đi tranh đoạt hoàng vị.”

Nàng duỗi ra một cây trắng nõn, tinh tế, giống như ngón tay như bạch ngọc, lau sạch nhè nhẹ giữa lông mày, đem kia một vệt đen như vậy lau đi. Gõ gõ ngón tay, một chút màu mực lại nửa điểm, cũng không nhiễm đến nàng đầu ngón tay, cứ như vậy trực tiếp rơi trên mặt đất.

Đứng dậy, 2 tay triển khai.

Lập tức có cung nữ tiến lên, đem treo ở một bên áo phượng mang tới, vi nương nương thay quần áo, càng đeo lên kia ngọn Kim Quang lập lòe mũ phượng.

Đối gương đồng nhìn mấy lần, Hoàng hậu khóe miệng có chút câu lên, tiếu dung điên đảo chúng sinh, như đối hôm nay trang phục rất là hài lòng, quay người đi ra ngoài, nói khẽ: “Đều giết đi.”

“Vâng, nương nương!” Phụng dưỡng Hoàng hậu thay quần áo cung nữ, quay người đi hướng mọi người, cửa điện tại sau lưng quan bế, cũng đem tất cả xấu xí ngăn cách vào trong.

Phượng đuổi bên cạnh, một tên nội thị bó tay cung kính mà đứng, vịn Hoàng hậu leo lên về sau, trầm giọng nói: “Khởi giá!”

Hoàng hậu tựa ở trên giường êm, nhắm nửa con mắt, khóe miệng tiếu dung không thay đổi, “Bệ hạ đâu? ?

Còn tại sủng hạnh cái kia hồ ly tinh? Chậc chậc, Yêu tộc tinh nguyên tung thật có thể, trợ giúp bệ hạ diên tiếp theo sinh cơ, nhưng kia vật dơ bẩn, há có thể nhiễm long thể.”

Nội thị nói khẽ: “Bệ hạ trời hạn sắp tới, vì có thể sống lâu một chút thời gian, cũng nhọc lòng.” Hơi dừng một chút, “Nương nương, hôm nay chúng ta muốn thế nào? ?”

Hoàng hậu đưa tay, vuốt vuốt giữa lông mày, “Bệ hạ cần 1 cái ngu xuẩn Hoàng hậu, bản cung đã đóng vai tốt nhân vật này, cũng vì chi phải trả cái giá nặng nề, liệu đến bệ hạ đã hài lòng, vậy bản cung hôm nay liền làm 1 cái, an tĩnh quần chúng liền tốt.”

Nàng đáy mắt, hiện lên một tia thở dài.

Nếu như có thể cứ như vậy giết chết Khương Đồng, vậy sẽ không thể tốt hơn, cái này Khương thị Hoàng tộc khí vận, thật sự là thần kỳ mà cường hãn, ở trong đó đến cùng ẩn giấu đi, như thế nào bí mật chứ? Không quan hệ, đợi nàng nhi tử, thuận lợi đăng cơ xưng đế, nàng tự nhiên có thể dòm ngó bí ẩn trong đó.

“Vâng, nô tỳ minh bạch.” Nội thị mịt mờ khoát tay áo, phượng đuổi trong đội ngũ, mấy thân ảnh lặng yên không một tiếng động thối lui. Đã Hoàng hậu nương nương hôm nay, muốn làm 1 vị an tĩnh quần chúng, bọn hắn liền không cần xuất hiện tại, hôm nay trường hợp bên trong.

Rất nhanh, thăng long điện đến.

Phượng đuổi dừng lại, Hoàng hậu đi xuống phượng đuổi, mà cơ hồ trong cùng một lúc, trưởng công chúa xe ngựa cũng dừng sát ở, thăng long điện một bên khác.

Xe ngựa từ bên trong mở ra, Khương Đồng trước hết nhất đi xuống xe ngựa, nàng cơ hồ một nháy mắt, liền cảm nhận được rơi vào trên người ánh mắt.

Quay người xa xa nhìn lại, 2 cái trong thiên hạ, thân phận vô song cao quý nữ nhân, ánh mắt trong không khí đối bính.

Khương Đồng cúi đầu xuống, nhàn nhạt hành lễ.

Hoàng hậu cười gật gật đầu, lại liếc mắt nhìn kia đi theo sau Khương Đồng, đi xuống xe ngựa tuổi trẻ nam tử, đẹp mắt lông mày nhỏ bé không thể nhận ra khẽ nhíu, chợt quay người đi hướng thăng long điện.

La Quan nhìn thoáng qua, Khương Đồng hờ hững thần sắc, trong lòng khẽ nhúc nhích, “Vị này, chính là đương kim Hoàng hậu sao?”

“Ừm.” Khương Đồng gật đầu, hơi 1 do dự về sau, thấp giọng nói: “Nàng tuyệt không đơn giản, có khi thậm chí cho ta một loại, so phụ hoàng càng sâu không lường được cảm giác. Nếu như nói, ta muốn đăng lâm Khương quốc đế vị, vậy cái này nữ nhân nhất định là, ta lớn nhất chướng ngại vật.”

La Quan nhìn về phía kia động lòng người bóng lưng, đáy lòng đột nhiên có chút rung động, híp híp mắt, chậm

rãi nói: “Vị Hoàng Hậu nương nương này, đích xác có chút không hề tầm thường.”

Chương 597 : Lập uy

Thăng long trong điện, các phương tụ tập.

Khi Khương Đồng kéo La Quan cánh tay, 2 người bước vào đại điện lúc, nháy mắt hấp dẫn đến vô số ánh mắt.

Đại hoàng tử Khương Cẩm ngay tại trong đó, không biết hắn được loại nào thụ ý, lại hoặc là hứa hẹn, hôm nay biểu hiện thong dong, trấn định.

Chỉ bất quá khi hắn nhìn về phía La Quan lúc, hay là vô ý thức từ đáy lòng chỗ sâu, sinh ra mấy điểm hồi hộp, có chút tránh đi ánh mắt.

Khương Cẩm đứng bên người một tên thanh bào đạo nhân, quanh thân lăng lệ khí cơ lưu chuyển, như thần kiếm ra khỏi vỏ làm người ta nhìn tới 2 mắt chua xót, cơ hồ liền muốn rơi lệ.

Đúng là người quen!

Thiên cực tông, Thiên Cơ Tử.

Giờ phút này phát giác được đến từ La Quan ánh mắt, hắn nhướng mày giương mắt xem ra, băng lãnh, dò xét bên trong càng có rất nhiều kiêng kị.

Nguyệt thần cung Nguyên Khánh Thánh tử một nhóm, giáng lâm đến Thiên Thanh đại lục, điều tra nguyệt chi tế đàn bị hủy một chuyện, tiên tông 7 cực tới tiếp xúc về sau, biết được La Quan cũng không phải là đến từ Bái

Nguyệt giáo về sau, liền không chút do dự đem nó bán sạch sẽ.

Nhưng không ngờ phủ công chúa một trận xung đột, Nguyên Khánh bị tại chỗ tru sát, Phong Dương trưởng lão dẫn đầu Nguyệt thần cung như vậy rút đi, kẻ cầm đầu La Quan lại bình yên vô sự, nó bối cảnh, thân phận càng phát ra thần bí khó lường.

Hắn, rốt cuộc là ai? !

Ngay tại Thiên Cơ Tử trong lòng phỏng đoán lúc, cười lạnh một tiếng bỗng dưng vang lên, “Lão vương bát đản, ngươi nhìn cái gì vậy? Như muốn tìm La mỗ báo thù, vậy liền động thủ đi!”

Một nháy mắt, toàn bộ đại điện an tĩnh xuống, vô số con mắt mắt trừng lớn, bộc lộ kinh ngạc, chấn động.

Cứ việc thông qua trước đó, phủ công chúa nội sát chết Nguyên Khánh, cùng hôm nay đối mặt tập sát, đưa cho cho lãnh khốc trấn áp thủ đoạn, nhưng trực quan đánh giá ra, đến từ La Quan cường thế, bá đạo, nhưng hắn hôm nay biểu hiện, hay là ngoài tất cả mọi người dự liệu.

Cứ như vậy không hề có điềm báo trước, trực tiếp một bạt tai đánh vào Thiên Cơ Tử trên mặt… Phải biết, vị này chính là thiên cực tông thái thượng, hôm nay xuất hiện tại thăng long trong điện, đại biểu cho thiên cực tông ý chí, đối Khương quốc hoàng vị truyền thừa sự tình tỏ thái độ.

Cái này cái gì thao tác? !

Thiên Cơ Tử cũng mộng, tiếp lấy một gương mặt, trực tiếp trở nên xanh xám, “La Quan! Ngươi không nên quá làm càn, thật cho là bản tọa không dám động tới ngươi…”

Thanh âm im bặt mà dừng.

Bởi vì giờ khắc này Ứng Thanh Linh xuất hiện sau lưng La Quan, nàng chỉ là đạm mạc xem ra một chút, liền để Thiên Cơ Tử hừng hực lửa giận, trực tiếp vẽ lên dấu chấm tròn.

Hợp nhất cảnh Tứ Hải thật giao!

Trong đại điện, các phương đôi mắt ở giữa đều bộc lộ ngưng trọng.

Trước đó cùng Nguyệt thần cung Phong Dương trưởng lão một trận chiến, Ứng Thanh Linh tồn tại cũng không phải là bí mật, mọi người đều biết hiểu La Quan bên người, có 1 tôn đạp lâm thiên hạ đỉnh phong lớn giao.

Nhưng hôm nay tận mắt nhìn thấy, mới có thể rõ ràng cảm nhận được, đến từ Ứng long nữ khủng bố —— đó là một loại tuyệt đối uy hiếp, nghiền ép!

“Khó trách tên kia dưỡng kiếm mấy trăm năm, muốn trảm long kiếm khách, ngay cả kiếm đều không thể ra khỏi vỏ, liền lặng yên không một tiếng động chết đi…”

Giờ khắc này đại điện các phương trong lòng mọi người,

đều phát ra cảm thán, có cái này hợp nhất cảnh lớn giao thủ hộ, khó trách La Quan dám can đảm, không kiêng nể gì như thế.

Đương nhiên, cái này từ một cái góc độ khác, xác nhận hắn bối cảnh thâm hậu —— nếu không phải như thế há có thể thu phục hợp nhất cảnh lớn giao? Lại sao dám xem thiên cực tông thái thượng trưởng lão tại không có gì, quát mắng tùy tâm.

Ba ——

Tiếng bước chân kế tiếp theo vang lên, từ đầu đến cuối núp trong bóng tối, chưa từng xuất thủ Tứ Hải Vương tiến vào đại điện, bên cạnh hắn là Thập Tứ Mục, cùng Vạn Ninh cùng 3 đầu lão quỷ.

Thuộc về La Quan thực lực, nơi này khắc đều triển lộ, phong mang bốn phía!

“Bái kiến tôn thượng!”

Tứ Hải Vương, Thập Tứ Mục các loại, khom mình hành lễ.

La Quan khóe miệng hơi vểnh, đôi mắt lạnh lẽo, “Thiên Cơ Tử, ngươi vừa rồi nói cái gì? Không ngại đem còn lại lời nói, lặp lại lần nữa.”

Thiên Cơ Tử mặt trầm như nước, không nói một lời.

Hắn lại không ngốc - bức, trước mắt rõ ràng chính là hố to, mà La Quan người này, căn bản không nói cái gì quy

củ.

Trong đại điện, mọi người ánh mắt lại biến, nhìn về phía La Quan ánh mắt, toát ra thật sâu kiêng kị. Một tát này đánh vào Thiên Cơ Tử trên mặt, mượn thiên cực tông uy thế, La Quan trực tiếp dựng nên lên, tự thân cường thế tư thái.

Khương quốc trên dưới vô luận trong lòng nghĩ như thế nào, chí ít từ này bắt đầu từ thời khắc đó, đối mặt La Quan, Khương Đồng lúc, muốn biểu lộ ra đầy đủ kính sợ.

Đương nhiên, chỉ La Quan hôm nay, công khai triển lộ thực lực, liền đầy đủ bọn hắn kính sợ!

Phía trên, Hoàng hậu nương nương ánh mắt, rơi vào La Quan trên thân, luôn cảm thấy hắn phen này biểu hiện, có loại thị uy cảm giác?

Đây là đang, cảnh cáo bản cung? !

Nàng âm thầm nhíu mày, mà đúng lúc này, La Quan đột nhiên ngẩng đầu, ánh mắt bình tĩnh, lạnh lùng, cùng Hoàng hậu xa xa nhìn nhau.

Khuynh quốc khuynh thành, nở nang viên mãn Hoàng hậu nương nương, trong lòng có chút căng lên, khóe miệng lại lộ ra dáng vẻ muôn vàn mỉm cười, đối La Quan nhẹ nhàng gật đầu, cặp kia sáng tỏ con ngươi giống như là biết nói chuyện đồng dạng.

Nhưng cũng tiếc cái này mỉm cười cùng ánh mắt, vẫn

chưa đạt được đáp lại, thậm chí La Quan biểu lộ, cùng lúc trước đều không có nửa điểm biến hóa.

Hắn thu hồi nhãn thần, cùng Khương Đồng tại thăng long trong điện ngồi xuống, cái sau hơi chần chờ, thấp giọng nói: “Ngươi cẩn thận một chút, Hoàng hậu nương nương thủ đoạn, rất là lợi hại.”

Phát giác được Khương Đồng ánh mắt bên trong lo lắng, La Quan khóe miệng co quắp dưới, “Làm sao? Ngươi lo lắng nàng sẽ, đối ta dùng mỹ nhân kế?”

Khương Đồng nhìn hắn chằm chằm, “Ngươi thật giống như rất chờ mong! !”

La Quan lắc đầu, thản nhiên nói: “Mỹ nhân tuy tốt, lại độc tính quá mạnh, ta sẽ không trêu chọc.” Hắn đảo qua trong đại điện, bất động thanh sắc, “Đại hoàng tử đứng phía sau chính là thiên cực tông, như vậy 2 vị khác hoàng tử đâu? ?”

Khương Đồng trong lòng an tâm một chút, không phải nàng cho rằng La Quan háo sắc, thực tế là Hoàng hậu nương nương mị lực, chính là nàng cùng là nữ tử đều cảm thấy rất khó kháng cự.

Nghe vậy hơi dừng lại, nói: “Nhị hoàng tử Khương Mục, bái nhập Hoàng Cực tông môn hạ, phía sau hắn chính là nó sư tôn Mai Lăng Hàn, vì Hoàng Cực tông thái thượng trưởng lão, nghe đồn có quy nguyên đỉnh phong tu vi, khoảng cách hợp nhất cảnh vẻn vẹn cách xa một bước.”

Mai Lăng Hàn? !

La Quan một nháy mắt liền nghĩ đến lúc trước, tại mộng cảnh thế giới bên trong, bị hắn xử lý Mai Lạc. Đối phương tựa hồ xuất thân từ Mai thị Hoàng tộc, còn là một vị Tam hoàng tử… Xem ra cái này Hoàng Cực tông, đi là nhân đạo, tiên đạo đem kết hợp tu hành con đường, môn hạ đệ tử thêm ra thân các quốc gia hoàng thất.

Mà Mai thị Hoàng tộc, còn có 1 tôn hợp nhất cảnh lão tổ tọa trấn, chậc chậc, đây cũng là cừu nhân gặp mặt đi.

Bất động thanh sắc chuyển suy nghĩ, La Quan đảo qua kia Mai Lăng Hàn, đối phương một thân cường hãn khí tức nội liễm, cũng không hiển lộ nửa điểm. Như phát giác được đến từ La Quan chú ý, Mai Lăng Hàn tầm mắt vừa nhấc, bỗng nhiên có từng luồng ánh sao phun trào, sáng rực bức người.

“Tam hoàng tử Khương Thịnh, lúc trước hắn tồn tại cảm một mực rất yếu, cũng không thể bệ hạ sủng ái, thuộc về nhân vật râu ria. Vốn cho rằng lần này hoàng vị truyền thừa đại tranh, hắn sẽ bị trực tiếp đào thải, hoặc là chủ động lựa chọn rời khỏi, nhưng hắn lại triển lộ ra có chút thực lực cường đại, cùng Đại hoàng tử, Nhị hoàng tử tranh chấp, vẫn chưa rơi vào hạ phong.”

Khương Đồng dừng một chút, tiếp tục nói: “Nó thế lực sau lưng có chút thần bí, ta hiểu rõ cũng không nhiều, mà bên cạnh hắn người, trước đó cũng chưa công khai hiện thân qua.”

La Quan ngón tay gõ bàn một cái, cơ bản có thể xác

định, Tam hoàng tử Khương Thịnh sau lưng, đứng chính là 10 đại cướp. Hắn nhìn thoáng qua, ngồi tại Khương Thịnh bên người trung niên tu sĩ, trong lòng hiện lên một cái ý niệm trong đầu —— có lẽ, hắn chính là quý hồng? !

Không đúng, lấy quý hồng cẩn thận cùng thủ đoạn đặc thù, cho dù tự thân xuất mã, trước mắt tối đa cũng cũng sẽ chỉ là, hắn một bộ ký sinh khôi lỗi, nó chân thân chỗ, tuyệt đối sẽ không tuỳ tiện triển lộ.

Khương quốc hoàng vị tranh đoạt, lại dẫn tới thiên cực tông, Hoàng Cực tông cùng 10 đại cướp nhúng tay, như lại tính đến hắn vị này, ủng hộ Khương Đồng âm u quỷ thành tôn thượng, thật coi là quần ma loạn vũ, bàn tống thác tạp.

Mà Khương quốc đối này lại không thêm ngăn cản, thậm chí còn vui thấy kỳ thành, đây cũng là đạo lý gì? Liền không lo lắng ngày sau, xảy ra 1 vị hoàng đế bù nhìn, dẫn đến toàn bộ Khương quốc giang sơn xã tắc, biến thành người khác thao túng sao? !

La Quan suy nghĩ chuyển động lúc, ngoài điện đột nhiên truyền đến động tĩnh, nội thị nhọn nhu thanh âm vang lên, “Bệ hạ giá lâm!”

Bá ——

Một nháy mắt đại điện an tĩnh xuống, các phương đều đứng dậy, nhìn về phía đại điện cửa vào, lấy đồng hồ đối vị này tuổi xế chiều quân vương tôn trọng.

La Quan lần thứ 1 nhìn thấy, Khương quốc vị này bệ hạ,

hoa râm tóc, khô quắt, gầy gò thân thể, quanh thân mang theo khó nén mục nát khí tức.

Thật sự là hắn đã đi đến sinh mệnh cuối cùng, thậm chí cho người ta một loại, đã sớm hẳn là chết đi cảm giác, lại không biết lấy thủ đoạn gì, ngạnh sinh sinh khóa lại sinh mệnh.

“Bái kiến bệ hạ! !”

Mọi người khom mình hành lễ.

Khương hoàng mỉm cười, trải rộng da đốm mồi trên khuôn mặt, lộ ra ôn hòa ý cười, đôi mắt đảo qua mọi người, “Chư vị mời lên, chúng ái khanh cũng miễn lễ đi.”

Hắn cất bước đi hướng hoàng vị, phong tình vạn chủng Hoàng hậu nương nương, mỉm cười nghênh đón, “Bệ hạ, thiếp thân chúc ngài phúc như Đông Hải, thọ bỉ nam sơn.” Cúi đầu hành lễ, lộ ra tuyết trắng cái cổ, mượt mà động lòng người thân thể đường cong, tản mát ra điên đảo chúng sinh mị hoặc.

Khương hoàng đáy mắt hiện lên một tia trào phúng, đưa tay giữ chặt nàng, “Hoàng hậu, ngươi ta giữa vợ chồng, liền không cần phải nói những này nói ngoa, trẫm ngày giờ không nhiều, có thể an ổn nhìn thấy tân hoàng đăng cơ, liền đã vừa lòng thỏa ý.”

“Bệ hạ…” Hoàng hậu nương nương Hồng nhi vành mắt, một mặt đau thương, tiếp lấy thở sâu, “Ngài ngày đại hỉ, nhưng không cho nói loại lời này.”

Khương hoàng cười to, “Tốt, trẫm không nói, ngươi qua đây đi, cùng trẫm cùng một chỗ ngồi.”

Một màn này, rơi vào triều thần, các phương trong mắt, tốt một cái đế, sau phu thê tình thâm.

Chỉ bất quá già nua vô song, gần đất xa trời Khương hoàng, cùng nở nang hoàn mỹ đường cong động lòng người Hoàng hậu đứng chung một chỗ, luôn cảm thấy có chút không hài hòa.

Nhị hoàng tử Khương Mục bên người, Mai Lăng Hàn híp híp mắt, nó đôi mắt chỗ sâu, hiện lên một tia nhàn nhạt lãnh ý, chợt bình tĩnh lại.

Đế, sau ngồi xuống, Khương hoàng đảo qua đại điện, mỉm cười nói: “Trẫm 100 năm thọ yến, có thể có chư vị đến đây, coi là thật bồng tất sinh huy, còn xin ngồi xuống đi.”

Đại hoàng tử cái thứ 1 tiến lên, quỳ trên mặt đất, cung kính nói: “Nhi tử Khương Cẩm, chúc mừng phụ hoàng đại thọ, vi phụ hoàng chúc!”

Nói, 2 tay dâng lên 1 con hộp ngọc, “Cái này trong hộp, là nguồn gốc từ cổ đan phương luyện chế mà thành nuôi thọ đan, nhưng vì phụ hoàng tăng phúc tăng thọ, là nhi tử một mảnh hiếu tâm, nguyện phụ hoàng thiên thu vạn đại, vĩnh trấn sơn hà! !”

Một màn này, để trong đại điện không ít người, đều lộ ra tiếu dung, không ngừng gật đầu mặt lộ vẻ khen ngợi.

Khương hoàng tâm tình nhìn như không sai, cười gật đầu, “Lớn hoàng nhi hữu tâm, trẫm liền nhận lấy.” Tự có nội thị tiến lên, đem ngọc bình 2 tay mang tới, phụng đến đế, hậu thân trước.

Có Đại hoàng tử phía trước, Nhị hoàng tử, Tam hoàng tử không cam lòng rớt lại phía sau, nhao nhao ra khỏi hàng dâng lên quà chúc thọ. Đều không ngoại lệ, đều là tăng thêm khí huyết, thọ nguyên chi vật, có thể thấy được Khương hoàng ham sống sự tình, tại Khương quốc đã sớm không phải bí mật.

“Tốt, đều tốt!” Khương hoàng cười phất tay, “3 vị hoàng tử, đều đối trẫm thuần hiếu, hết thảy có thưởng.”

3 vị hoàng tử vội vàng hành lễ, “Đa tạ phụ hoàng!”

Theo thứ tự lui ra, Khương hoàng xoay chuyển ánh mắt, rơi vào đại điện một góc, “Thế nào, trẫm hòn ngọc quý trên tay, hôm nay không có chuẩn bị hạ lễ sao?”

—

—

—

—

—

—

Chương 598 : Đế nữ sư

Thăng long trong điện yên tĩnh, đông đảo ánh mắt xen lẫn mà đến, vô hình áp lực từ bốn phương tám hướng hội tụ.

Khương Đồng hô hấp hơi dừng lại, ngẩng đầu nhìn về phía bên cạnh, La Quan bình tĩnh khuôn mặt đập vào mắt bên trong, trong lòng lập tức yên ổn xuống dưới.

Nàng đứng dậy, đi đến trong đại điện, cung kính hành lễ, “Nữ nhi Khương Đồng, chúc mừng phụ hoàng 100 thọ niềm vui, vi phụ hoàng chúc!”

Đang khi nói chuyện, dâng lên thọ lễ.

Một chiếc bình ngọc, yên tĩnh nằm tại trong tay nàng, có thể thấy rõ, trong đó thịnh phóng lấy một loại nào đó chất lỏng sềnh sệch, tản ra oánh uẩn quang mang.

Khương hoàng ánh mắt rơi xuống, bao phủ tại trên người Khương Đồng, khóe miệng ngoắc ngoắc, nói: “Trưởng công chúa cho trẫm chuẩn bị, là cái gì thọ lễ?”

Khương Đồng cung kính nói: “Về phụ hoàng, bình ngọc này bên trong thịnh phóng chính là tiên thiên long huyết, nguồn gốc từ nơi nào đó đại linh mạch, kinh thiên địa tạo hóa sinh ra linh tính, đã có hóa rồng chi tư, sau bởi vì ngoài ý muốn biến cố hóa rồng con đường đoạn tuyệt, liền sinh ra cái này tiên thiên long huyết.”

“Phục dụng về sau, nhưng lớn mạnh thể phách tinh túy,

chữa trị nhục thân, hồn phách bị hao tổn, hiệu quả nổi bật!”

Tiên thiên long huyết? !

Đại điện bên trong, các phương sắc mặt biến hóa, lộ ra kinh ngạc, dò xét, như không nghĩ tới Khương Đồng có thể xuất ra, trân quý như thế chi vật. Linh mạch hóa rồng vốn là trong truyền thuyết sự tình, huống chi Chân Long tuyệt tích thế gian, như tiên thiên long huyết làm thật, thuộc về hiếm thấy trân bảo!

Khương hoàng đáy mắt nổ tung một đoàn tinh mang, “Ồ? Trẫm cũng là lần đầu tiên nghe nói, còn có tiên thiên long huyết chi vật, trình lên để trẫm nhìn một cái.”

Nội thị bước nhanh về phía trước, từ Khương Đồng trong tay cầm tới ngọc bình, trước xác nhận cũng vô vấn đề về sau, mới cung kính giao đến Khương hoàng trong tay.

Mở ra nắp bình, chỉ hít thở một cái, Khương hoàng ánh mắt sáng lên, trên mặt phát ra mấy điểm ửng đỏ, liền biết vật này bất phàm.

“Ha ha! Tốt, trẫm trưởng công chúa hữu tâm, phần này hạ lễ trẫm thích vô cùng!” Khương hoàng cười to, nắm chặt ngọc bình.

Trong đại điện, 3 vị hoàng tử mặt lộ vẻ tối nghĩa, ánh mắt không cam lòng, biết được cái này đợt thứ nhất giao phong, là Khương Đồng rút thứ nhất.

Quả nhiên, Khương hoàng đem ngọc bình thu hồi, hơi dừng lại về sau, nói: “Trẫm nghe nói, trưởng công chúa trước khi đến đế cung trên đường, tao ngộ loạn thần tặc tử tập sát, ý đồ xung kích trẫm thọ yến, nhưng từng xử trí thỏa đáng? ?”

Khương Đồng nói: “Hồi bẩm phụ hoàng, loạn thần tặc tử đã đều đền tội, nữ nhi có thể an ổn đi tới đế cung, toàn bằng La Quan tương trợ.” Nàng dừng một chút, “Phụ hoàng, nữ nhi có một thỉnh cầu, hi vọng ngài có thể hạ lệnh, sắc phong La Quan vì nữ nhi lão sư, vì ta sắp xếp lo giải hoặc.”

La Quan nhíu mày, cái này cũng không tại hắn trong kế hoạch, Khương Đồng đây là làm cái gì? ?

Nhưng ánh mắt quét qua, trong đại điện các phương phản ứng, hắn liền mơ hồ đoán được mấy điểm —— đế vị truyền thừa đại tranh, dù nắm đấm thứ 1, nhưng cũng giảng cứu một sư ra nổi danh, hắn muốn giúp Khương Đồng ngồi lên Khương quốc hoàng vị, liền cần phải có 1 cái xuất thủ thân phận.

Trưởng công chúa lão sư, chính là 1 cái lựa chọn rất tốt.

Mà cái này, đồng dạng cũng là 1 cái tỏ thái độ, 1 cái thăm dò.

Khương hoàng hơi trầm ngâm, cười gật đầu, “Tốt, đã trưởng công chúa đệ trình, trẫm tự nhiên đáp ứng.” Hắn ánh mắt rơi xuống, “La Quan, không biết ngươi có thể nguyện ý, trở thành trưởng công chúa lão sư, sau đó thay trẫm giáo sư nàng?”

La Quan nghĩ thông suốt trong đó mấu chốt, đứng dậy chắp tay, “Trưởng công chúa Chung Linh tuấn tú, thật là Khương quốc hoàng thất minh châu, La mỗ nguyện ý đảm nhiệm chức này.”

“Tốt, vậy liền như thế đi.” Khương hoàng cười cười, không có lại nhiều nói.

Khương Đồng tạ ơn về sau, đứng dậy nhìn về phía La Quan, đáy mắt hiện lên một tia không được tự nhiên, chợt cong xuống, “Khương Đồng, bái kiến lão sư!”

“Trưởng công chúa xin đứng lên.” La Quan ho nhẹ một tiếng, tận lực giữ vững bình tĩnh, nhưng lòng dạ cũng có mấy điểm không được tự nhiên.

Ta đây là, sắp thành đế sư sao?

Sau đó, thọ yến hết thảy thuận lợi, các loại mỹ tửu mỹ thực dâng lên, càng có cung nga nương theo diễn tấu nhạc khí thanh âm nhanh nhẹn nhảy múa.

Có sương mù bốc lên, phảng phất giống như tiên cảnh.

Yến tất.

Khương hoàng mỉm cười, nói: “Lần này trẫm 100 năm thọ yến, còn có một chuyện muốn tuyên bố.” Hắn hơi dừng lại, đảo qua 3 vị hoàng tử trên mặt, lóe lên một cái rồi biến mất kích động, trong lòng nhiều mấy phút giây ế, bất động thanh sắc tiếp tục nói: “Trẫm tuổi tác đã cao, tinh lực không lớn bằng lúc trước, vì ngăn ngừa chậm

trễ quốc sự, muốn lập xuống Hoàng thái tử chi vị, kế thừa Khương quốc quốc phúc.”

“Khương Cẩm, Khương Mục, Khương Thịnh… Khương Đồng, trẫm chi 3 vị hoàng tử, cùng nhất trân ái trưởng công chúa, đều là trời tú chi tư, có kế thừa đại thống chi tướng. Trẫm muốn bắt chước lịch đại tiên đế, mở ra Khương quốc long hưng phúc địa, lấy ngọc tỉ truyền quốc vì khảo nghiệm, 4 tên hoàng tử, hoàng nữ chung nhập trong đó, cầm ngọc tỉ truyền quốc mà về người, liền có thể thụ phong làm Hoàng thái tử hoặc hoàng quá nữ.”

Trong đại điện, hoàn toàn yên tĩnh.

Các phương đã sớm biết được, Khương hoàng hôm nay an bài, giờ phút này nhãn quan miệng mũi, đối này không cho tỏ thái độ.

Bệ hạ có thể nói hắn lão, chuẩn bị lập xuống người thừa kế, nhưng người khác tốt nhất đừng nói, thậm chí xách đều đừng đề cập nửa chữ.

Khương Cẩm, Khương Mục, Khương Thịnh cùng Khương Đồng 4 người, đồng thời quỳ trên mặt đất, miệng nói phụ hoàng tuổi xuân đang độ, đoạn không thể như đây.

Khương hoàng chỉ là cười cười, xoay người nhìn lại, “Hoàng hậu, ngươi cảm thấy thế nào?”

Xinh đẹp tuyệt luân, phong hoa tuyệt đại Hoàng hậu nương nương, dịu dàng ngoan ngoãn cúi đầu mặt mày

cung kính, “Thiếp thân một giới phụ đạo nhân gia, từ lấy bệ hạ vi tôn, ngài bất kỳ quyết định gì, thiếp thân đều đem tuân theo.”

“Tốt, Hoàng hậu hiền lương, là trẫm chi phúc, Khương quốc chi phúc!” Khương hoàng cười to, “Vậy chuyện này, liền liền như vậy quyết định.”

“Ngày mai buổi trưa, trẫm tự mình chủ trì tế tự đại điển, mở ra long hưng phúc địa, đưa 4 tên hoàng tử, hoàng nữ tiến vào bên trong.”

“Khương quốc chi truyền thừa, tương lai chi đế vị thuộc về, liền để cho các ngươi tự hành tranh đoạt, trẫm không hỏi qua trình chỉ nhìn kết quả.”

Một trận ho khan, Khương hoàng tại Hoàng hậu nâng đỡ, trước hết nhất rút đi.

Đảo mắt trong đại điện 3 vị hoàng tử, liền bị mọi người bao vây, triều thần trước đó biểu hiện, đối bệ hạ trung tâm không hai, trên thực tế sớm đã có lựa chọn.

So sánh với nhau, Khương Đồng bên người lãnh lãnh thanh thanh, dù là hôm nay La Quan xuất thủ, trực tiếp lập uy dựng lên địa vị, cũng vẫn như cũ không có quá nhiều người xem trọng trưởng công chúa điện hạ.

Dù sao, Nữ đế đăng cơ chấp chưởng thiên hạ người, nhìn chung thế gian chi lớn cũng có thể đếm được trên đầu ngón tay, cái này chung quy vẫn là, nam tử là trời thế giới! !

Nhưng, cũng không hẳn vậy.

“Thần Chu Thần, bái kiến trưởng công chúa điện hạ!” Một tên triều đình trọng thần, đi đến trước mặt khom mình hành lễ, trên mặt đều là tôn kính.

Khương Đồng cười gật đầu, “Chu đại nhân, bản cung khai phủ ngày, ngài từng đưa ta 1 bộ bích ngọc bình phong, nó chạm trổ rất là tinh xảo, bản cung thích vô cùng.”

Chu Thần mỉm cười, “Có thể được điện hạ thích, là thần chi vinh hạnh.”

Có chút sự tình, có mấy lời, cũng không cần nói quá nhiều, quá mức ngay thẳng.

Một ánh mắt, tùy ý trò chuyện vài câu, liền đã đạt thành.

Chu gia, trạm trưởng công chúa bên này! !

Trong lúc nhất thời, hấp dẫn không ít ánh mắt, ngắn ngủi chần chờ, do dự về sau, lại có mấy tên triều thần đi tới, khom mình hành lễ.

Bọn hắn phần lớn cùng Chu gia thân cận, hoặc vì môn sinh bạn cũ, hoặc vì huyết mạch quan hệ thông gia các loại, dù không biết Chu đại nhân vì sao đặt cược trưởng công chúa, nhưng phe phái cờ xí đã làm ra lựa chọn, trừ phi bọn hắn lựa chọn cắt đứt, rời khỏi, cũng chỉ có thể đi theo hướng về phía trước.

Khương Đồng tiếu dung tươi đẹp, cùng mọi người trò

chuyện, ánh mắt lại nhìn về phía, đứng tại phía ngoài đoàn người La Quan.

Nàng rất rõ ràng, mình sở dĩ có thể, đạt được Chu gia tán thành, đứng đội, tỉ lệ lớn là bởi vì Chu Sơn nguyên nhân.

Mà căn bản, ngay tại La Quan trên thân.

Đại hoàng tử, Nhị hoàng tử, Tam hoàng tử cùng 3 bên, đối một màn này thờ ơ lạnh nhạt, đôi mắt ở giữa đều có mấy phần lãnh ý lưu chuyển.

Rời đi đại điện, Khương Đồng không che giấu chút nào thân cận, kéo La Quan cánh tay, cùng mọi người mỉm cười từ biệt leo lên lập tức xe.

Khi cửa xe quan bế, mặt nàng ửng đỏ, nhỏ giọng nói: “Ngươi cái này lão sư, chỉ là đối ngoại nói một chút mà thôi, không làm được số!”

Nàng sao có thể hô La Quan lão sư? Không được, tuyệt đối không được!

—

—

—

—

—

Chương 599 : Long hưng phúc địa

La Quan khóe miệng co quắp dưới, ám đạo chính ngươi chọn, hiện tại lại tới đổi ý? Bất quá giờ phút này nhìn xem trưởng công chúa điện hạ khuôn mặt nhỏ ửng đỏ, quẫn bách lại có mấy điểm bộ dáng bất an, hắn khó được sinh ra mấy điểm giải trí.

Mặt nghiêm, trầm giọng nói: “Làm càn! Bởi vì cái gọi là, 1 ngày vi sư chung thân vi phụ, còn không mau hô một tiếng ba ba tới nghe?”

Khương Đồng trừng lớn mắt, ngắn ngủi mờ mịt về sau, liền phát giác được hắn giữa lông mày, cất giấu mấy điểm ý cười, răng ngà cắn “Cờ rốp” vang, “La Quan, ngươi muốn chết đúng không? !” Nói liền đứng dậy, bổ nhào qua liều mạng với hắn.

Xé rách ở giữa, khó tránh khỏi chịu chịu đụng chút, La Quan tằng hắng một cái, liền nói: “Tốt tốt! Ngươi nói như thế nào thì như thế đó…”

Khương Đồng ngươi dẫn bóng đánh người, cái đồ chơi này, nó cũng quá phạm quy!

“Hừ! Tính ngươi thức thời, nếu không bản cung tất yếu ngươi biết được, mạo phạm ta ra sao chờ chút trận!” Khương Đồng cười lạnh một tiếng, che giấu đi trong lòng nhảy loạn, tại đối diện ngồi xuống tới.

Tầm mắt có chút buông xuống, che dưới một chút bối rối, nàng đột nhiên nghĩ đến trước đó, La Quan cũng làm cho Nguyên Khánh hô ba ba, người này sẽ không phải là có, cái gì đặc thù đam mê a? Lại nghĩ tới trước đó, từng nghe thành hôn khuê trung mật hữu, nhắc qua một chút khuê các chi nhạc, trên mặt càng phát ra nhiều mấy chia hoa hồng choáng.

La Quan ám đạo nha đầu này đang suy nghĩ gì? Luôn cảm giác là một chút, nghiêm trọng nói xấu cùng mạo phạm, ta thế nhưng là chính nhân quân tử tới!

“Khục!” Hắn đánh vỡ trầm mặc, nói: “Điện hạ, ngươi có hay không cảm thấy, hôm nay thế cục không đúng lắm?”

Nói đến chính sự La Quan mặt lộ vẻ nghiêm nghị, ngữ khí lộ ra trầm ngưng, “Đại hoàng tử Khương Cẩm… Không, không chỉ là hắn, 2 vị khác hoàng tử biểu hiện cũng đều quá mức trấn định, ta hôm nay cầm Thiên Cơ Tử lập uy, tựa hồ cũng không thể chân chính chấn nhiếp đến bọn hắn.”

Điểm này, để La Quan không nghĩ ra.

Không nói đến trước đây không lâu, hắn tự tay trấn sát Nguyên Khánh Thánh tử, lại đánh lui Nguyệt thần cung sau tiếp theo trả thù, kinh hãi Phong Dương trưởng lão cứ thế mà đi, chính là hôm nay tiến về đế cung trên đường, chỗ kinh lịch một trận tập sát, cũng khá đủ triển lộ hắn bây giờ, vốn có cường hãn thực lực.

Tuy nói Khương Cẩm bọn người phía sau, riêng phần mình có thế lực cường đại chèo chống, chẳng lẽ còn

thực sẽ vì Khương quốc đế vị truyền thừa, liền dốc toàn bộ lực lượng? Vậy những người này tự tin, lực lượng, lại là từ đâu mà đến? !

Còn có vị kia mặt mày nở nang Hoàng hậu nương nương, hôm nay tồn tại cảm thực tế quá thấp, hoàn toàn chính là Khương hoàng phụ thuộc, căn bản không có triển lộ ra nửa ngón tay cổ tay, lực lượng, cái này cùng Khương Đồng nhắc nhở, cùng trong lòng của hắn phán đoán đều một trời một vực.

Khương Đồng hơi trầm mặc, chậm rãi nói: “Có lẽ, đây hết thảy đều cùng long hưng phúc địa có quan hệ.” Nàng dừng lại một chút, “Ta Khương quốc tiên tổ, chính là từ này phúc địa bên trong đi ra, được một loại nào đó tạo hóa, tiếp theo một đường quật khởi, sáng lập bây giờ Khương quốc.”

“Cho nên, mới đem mệnh danh là long hưng phúc địa, ý là Khương quốc long hưng chi địa.” Khương Đồng nhìn thoáng qua La Quan, “Nghe đồn, long hưng phúc địa bên trong cất giấu, Khương quốc bảo trì hưng thịnh cường đại bí ẩn, một mực bị các phương ngấp nghé, ý đồ tìm hiểu ngọn ngành. Cho nên lịch đại đế vị truyền thừa lúc, đều sẽ hấp dẫn đến thế lực khắp nơi, can thiệp Khương quốc đế vị truyền thừa là nó 1, nhưng rình mò Khương quốc bí ẩn cũng là nó nguyên nhân.”

“Nhưng trăm ngàn năm qua, Khương quốc đế vị truyền thừa mười mấy đời, nhưng lại chưa bao giờ có người chân chính, biết được ẩn tàng bí mật trong đó, ngược lại là Khương quốc thực lực quốc gia, từ yếu tiểu bất nhập lưu tiểu quốc, không ngừng lớn mạnh, cường thịnh, phát

triển cho tới bây giờ Thiên Thanh đại lục đông nam cảnh bá chủ, khiến tiên tông 7 cực đều cần cẩn thận đối đãi siêu cấp cường quốc."

La Quan ánh mắt chớp lên, "Xem ra, bọn hắn là biết được một chút, long hưng phúc địa đặc tính, chuẩn bị dùng để đối phó ta." Nếu không không đủ để giải thích, bọn hắn lực lượng cùng trấn định.

Đột nhiên, La Quan nghĩ đến quý hồng, chớ nhìn hắn cùng vị này 10 đại cướp thủ lĩnh, mỗi lần gặp mặt đều trò chuyện vui vẻ, 1 bộ thân mật hảo hữu bộ dáng, trên thực tế riêng phần mình kiêng kị vô song, hoàn toàn thuộc về bịa đặt lung tung, lời nói không có nửa điểm có thể tin chỗ.

Quý hồng lúc trước cố ý chạy đến âm u quỷ thành, lại cố ý đề cập Khương Đồng tình cảnh không ổn, hiển nhiên là muốn dẫn hắn đến Khương quốc, hẳn là liền cùng long hưng phúc địa một ít đặc tính có quan hệ? Xem ra có quan hệ điểm này, nhất định phải điều tra một hai, miễn cho lật thuyền trong mương.

Suy nghĩ lưu chuyển, La Quan nói: "Điện hạ, 3 vị hoàng tử nơi ở ở đâu? La mỗ có chút sự tình, muốn cùng bọn hắn nói một chút." Ngày mai buổi trưa, Khương hoàng liền sẽ mở ra long hưng phúc địa, đây không thể nghi ngờ là lập tức trực tiếp nhất, phương thức hữu hiệu.

Khương Đồng biến sắc, "La Quan, ngươi tuyệt đối không được làm loạn" nàng do dự một chút, hạ giọng, "Ngày ấy, ta để ngươi thả Khương Cẩm rời đi, cố nhiên hữu tâm mềm nguyên nhân, nhưng còn có một điểm

nữa… Khương quốc hoàng thất dòng chính đều thụ quốc vận che chở, như bị người giết chết, thế tất gặp quốc vận phản phệ!”

“Đây là sự thực, Khương quốc trong lịch sử đã từng xuất hiện qua, bởi vì đế vị đại tranh mà đưa đến giết chóc, nhưng người xuất thủ đều không ngoại lệ, bất luận thân phận bối cảnh, tất cả đều tử trạng thê thảm.”

Đúng lúc này, Huyền Quy thanh âm vang lên, “Nha đầu này nói không sai, trên người nàng đích xác có một phần quốc vận che chở, hình thành một chủng loại như nguyền rủa lực lượng.”

Hơi dừng lại, tiếp tục nói: “Nhưng hôm nay trước đó, trên người nàng cũng không có loại lực lượng này… Hoặc là nói, mặc dù tồn tại, nhưng còn xa không có cường đại như vậy.”

Lão sư ý là, bởi vì Khương hoàng gật đầu, thừa nhận Khương Đồng địa vị, xác nhận nàng có tư cách tham dự vào đế vị đại tranh bên trong, cho nên mới có lần này biến hóa? !

La Quan ánh mắt chớp lên, nói khẽ: “Xem ra các ngươi Khương quốc, đích xác không hề tầm thường a! Bất quá điện hạ yên tâm, ta tìm bọn hắn không vì giết người, chỉ là muốn dò la xem một chút, bọn hắn đến tột cùng biết cái gì… Long hưng phúc địa bên trong, lại cất giấu như thế nào bí mật.”

Khương Đồng gật đầu, “Vậy là tốt rồi, ngươi hết thảy cẩn thận.” Lúc này đem 3 vị hoàng tử nơi ở, nói cho La

Quan.

Rất nhanh, xe ngựa trở lại phủ công chúa, Từ Dĩnh mang theo một đám tỳ nữ, cung kính ra đón.

Chỉ bất quá, tại một đám nghiêm chỉnh huấn luyện, trưởng công chúa phủ tỳ nữ bên trong, lại có một thân ảnh không hợp nhau, hơi có vẻ mấy điểm vụng về.

Là tiên nô Tang Tang, nàng cẩn thận từng li từng tí đứng tại đám người đằng sau, thỉnh thoảng nhón chân lên, ý đồ nhìn về phía xe ngựa lại không dám, 1 bộ nhát gan như cáy bộ dáng.

Khương Đồng, La Quan đi xuống xe ngựa, hắn chỉ một chút liền nhìn thấy, Tang Tang nha đầu kia, bất đắc dĩ vẫy vẫy tay, “Tới, ngươi làm sao tại đây? ?”

Bị chủ nhân một chút phát hiện, tiểu Tiên nô có chút cao hứng, lại có mấy điểm thấp thỏm, bước nhỏ chạy tới, “Tang Tang bái kiến chủ nhân, bái kiến trưởng công chúa điện hạ… Cái kia, ta không nghĩ 1 người ở lại, liền cầu Từ Dĩnh tỷ tỷ đem ta mang theo trên người.”

Từ Dĩnh vội vàng nói: “Đại nhân, điện hạ, Tang Tang lá gan tương đối nhỏ, ta mang theo trên người, cũng có thể tốt hơn chiếu cố nàng một chút.”

Ứng Thanh Linh mặt không biểu tình, nhàn nhạt nhìn lướt qua, vẫn chưa nhiều lời. Nhưng bị nàng ánh mắt bao phủ, Từ Dĩnh thân thể hơi cương, sắc mặt lộ ra tái nhợt.

Tứ Hải Vương, Thập Tứ Mục bọn người, trong lòng hơi rét, ám đạo vị này Ứng long nữ, đối cái này Tang Tang cô nương là thật rất để ý.

Cái này nói rõ, là có chút sinh khí.

La Quan vuốt vuốt mi tâm, khá lắm, ngươi cái này còn hộ bên trên con bê! ? ! Hắn bất đắc dĩ cười cười, nói: “Tang Tang, về sau đừng có chạy lung tung… Ân, như vậy đi, ngươi liền tạm thời lưu tại Ứng long nữ bên người, phụ trách chiếu cố nàng thường ngày sinh hoạt thường ngày, về phần ngày sau an bài thế nào, đến lúc đó lại nói.”

“Như thế nào? Ứng long nữ đối cái này an bài, còn hài lòng?”

Ứng Thanh Linh giương mắt nhìn lại, thấy La Quan vẫn chưa thật tức giận, trong lòng khẽ buông lỏng, hành lễ nói: “Đa tạ đại nhân, vậy liền để Tang Tang, về sau đi theo bên cạnh ta đi.”

Khương Đồng đôi mắt đẹp lưu chuyển, nhìn Tang Tang, đối Từ Dĩnh nói: “Ngươi sao có thể để Tang Tang cô nương, ra vẻ bản cung tỳ nữ, cái này thực sự quá thất lễ, còn không tranh thủ thời gian hướng Ứng long nữ xin lỗi.”

“Được rồi, Từ Dĩnh cũng là người của ta, ngươi liền đừng an bài.” La Quan khoát khoát tay, “Cứ như vậy, tất cả giải tán đi!”

Khương Đồng trừng mắt liếc hắn một cái, cái người xấu

xa này, thật đúng là bày ra dáng vẻ lão sư rồi? !

Từ Dĩnh hay là hướng Ứng Thanh Linh, cung kính thi lễ một cái, lúc này mới quay người dẫn người rời đi, tâm lý có chút chua xót, lại vì Tang Tang cảm thấy cao hứng. Có thể bị Ứng long nữ để ý, nàng cuộc sống sau này, liền sẽ tốt qua rất nhiều.

“Tang Tang, chúng ta cũng đi thôi.” Ứng Thanh Linh giữ chặt nàng, đối La Quan sau khi hành lễ, quay người rời đi.

Tứ Hải Vương, Thập Tứ Mục các loại, cũng khom mình hành lễ, “Tôn thượng, như không có phân phó khác, ta cùng cáo lui!”

“Ừm, đi thôi.”

Mấy người rời đi, Khương Đồng hoành La Quan một chút, “Ngươi cũng đừng quên, trước đó ở trên xe ngựa nói, lão sư đó chính là cái tên tuổi.”

La Quan cười cười, “Ngươi cũng đi chuẩn bị một chút đi, ngày mai tiến vào long hưng phúc địa, không biết còn có cái gì khó khăn trắc trở đâu.”

Quay người, đi ra ngoài.

Nhìn xem hắn bóng lưng, Khương Đồng đôi mắt bên trong, hiện ra ấm áp, cảm kích.

Khương quốc đế vị truyền thừa, cùng La Quan có liên can gì? ? Hắn hoàn toàn không cần thiết, lội vũng nước

đục này. Huống chi là tại biết rõ, long hưng phúc địa rất có thể, có khác tai họa ngầm điều kiện tiên quyết.

“La Quan…” Nàng cắn môi một cái, đem còn lại lời nói, tất cả đều để ở trong lòng.

Như nữ hoàng đăng cơ, tổng cũng phải có kế tục chi quân a? Đến lúc đó nói không chừng liền cần, La Quan ra một chút khí lực.

Hắt xì ——

La Quan lặng yên rời đi phủ công chúa, cả người đổi một bộ dáng, dung nhập vào vương đô vãng lai trong người đi đường, nửa điểm cũng không đáng chú ý. Giờ phút này đột nhiên hắt hơi một cái, đưa tay vuốt vuốt cái mũi, cau mày nói: “Ai tại nhớ thương ta? ? Luôn cảm thấy, trong đó ác ý tràn đầy!”

Đè xuống tâm tư, hơi 1 nhận ra phương vị, La Quan mấy bước phóng ra, thân ảnh biến mất không gặp.

Rất nhanh, hắn liền tới đến Đại hoàng tử Khương Cẩm nơi ở, xa so phủ công chúa càng thêm to lớn, xa hoa đại trạch, hôm nay thủ vệ sâm nghiêm.

Nhưng có Huyền Quy tương trợ, đây hết thảy phòng vệ biện pháp, đối La Quan mà nói đều thùng rỗng kêu to, hắn cơ hồ là tại một đám hộ vệ ngay dưới mắt, nhanh chân tiến vào Khương Cẩm nhà ở.

Một gian mật thất, chỗ sâu dưới nền đất, lại có tầng tầng phòng vệ trấn thủ, có thể nói nước giội không tiến vào,

con muỗi khó nhập.

Khương Cẩm đại lễ thăm viếng, cung kính vạn điểm, “Thái thượng, chỉ cần tiểu Vương có thể thuận lợi đăng cơ đế vị, sau đó Khương quốc duy thiên cực tông như Thiên Lôi sai đâu đánh đó. Thái thượng đối tiểu Vương ân tình, ta tự nhiên khắc trong tâm khảm, tuyệt không dám quên.”

Thiên Cơ Tử ngồi ngay ngắn bất động, thụ hắn thi lễ, chậm rãi nói: “Đại hoàng tử yên tâm, thiên cực tông lần này xuất thủ, tất giúp ngươi đăng lâm đại vị.” Hắn ngẩng đầu, trong mắt lãnh quang lưu chuyển, “Về phần ngươi ta ở giữa ước định, liền không cần lại nhiều nói, chỉ nhìn ngày sau hành động là được.”

Khương Cẩm gật đầu, “Vâng.” Hắn hơi 1 do dự, mặt lộ vẻ chần chờ, “Chỉ bất quá, kia La Quan đột nhiên nhúng tay, lại thực lực mạnh mẽ, thái thượng có chắc chắn hay không…”

“Hừ! Long hưng phúc địa bên trong, nhưng cũng không phải là thực lực càng mạnh, liền có thể cười đến cuối cùng.” Thiên Cơ Tử đáy mắt, hiện lên uy nghiêm, “Như kia La Quan, dám can đảm tiến vào bên trong, long hưng phúc địa chính là phần mộ của hắn!”

—

—

—

Chương 600 : Hoàng thất quý vòng thật sự là loạn

Còn nói vài câu, Khương Cẩm cung kính vạn gửi đi Thiên Cơ Tử, 1 người tại trong mật thất không ngừng đi qua đi lại, khi thì chùy mấy lần lòng bàn tay, một mặt thoả thuê mãn nguyện.

Khi thì nghĩ đến một bước lên trời, đăng lâm Khương quốc đế vị, liền hưng phấn đầy mặt đỏ bừng, nhưng mỗi khi lúc này, não hải đều sẽ không tự chủ được hiện ra, La Quan mặt không biểu tình bộ dáng, từ đáy lòng toát ra rùng mình một cái, suy tư không còn.

“Đáng chết! Đáng chết! Cái này La Quan, thật sự là tội đáng chết vạn lần, đợi bổn vương đăng cơ đế vị, tất yếu để hắn đẹp mắt!” Khương quốc thân là Thiên Thanh đại lục đông nam cảnh bá chủ, thực lực mạnh mẽ vô song, chỉ bất quá phần này lực lượng, hắn bây giờ còn không có tư cách chấp chưởng.

Cắn răng nghiến lợi, có lẽ là hôm nay tinh thần chập trùng quá lớn, Khương Cẩm chẳng biết lúc nào ngủ thiếp đi, hắn làm 1 cái mộng đẹp, mơ tới tiến vào long hưng phúc địa về sau, mượn nhờ phúc địa trạng thái đặc thù, thuận lợi giết chết La Quan, cũng đánh bại những người khác, thuận lợi cầm tới ngọc tỉ truyền quốc.

“Ha ha ha ha… Ha ha ha ha… Ta Khương Cẩm, mới là thiên mệnh sở quy, đem chấp chưởng Khương quốc

quốc phúc, đăng cơ làm đế!”

“Đem bọn hắn kéo xuống, hết thảy giết chết… Không… Hoàng hậu nương nương lưu lại, hắc hắc… Bổn vương… Trẫm đối ngươi đã sớm tâm tư hướng về, hôm nay rốt cục có thể được thường mong muốn.”

Đột nhiên, đổ vào trên giường Khương Cẩm, 1 cái run rẩy sau mở mắt 2 mắt, đợi thấy rõ xung quanh hoàn cảnh về sau, trên mặt hắn hiện lên một tia mờ mịt, thất vọng.

“Mẹ -! Liền kém một chút… Cái này đáng chết mộng, liền không thể tối nay lại kết thúc…” Khương Cẩm vuốt vuốt mi tâm, cảm giác được một chút chua chìm bất lực, “Xem ra là gần nhất cảm xúc khẩn trương thái quá, nhưng giấc mộng này có lẽ cũng là phần báo hiệu… Ta Khương Cẩm, lần này đem nhất phi trùng thiên!”

Ngoài mật thất nơi nào đó, La Quan mở 2 mắt ra, hàn quang một trận phun trào, chợt hóa thành cười lạnh, “Khương Cẩm… Ngươi cái này mộng đẹp, chú định cũng chỉ là một giấc mộng!”

Mới vừa rồi là Huyền Quy xuất thủ, đem Khương Cẩm kéo vào trong mộng, như thế hướng mộng chủ học được thủ đoạn, tuy nói cả 2 chênh lệch rất lớn, nhưng đối phó 1 cái ý chí xốp bao cỏ, hay là thướt tha có hơn, thuận tiện ở trên người hắn, lưu lại một điểm tiểu kinh hỉ.

“Long hưng phúc địa… Thật đúng là 1 cái chỗ thần kỳ, như không có chút nào chuẩn bị lời nói, tiến vào bên trong chắc chắn sẽ thiệt thòi lớn.”

“Hừ! Cái này Khương hoàng dù cho Khương Đồng, tham dự đế vị tranh đấu tư cách, nhưng căn bản không có nói cho nàng nửa điểm, liên quan tới long hưng phúc địa bí ẩn, hiển nhiên đối Khương Đồng cũng không xem trọng, nhiều nhất chỉ là cố kỵ ta tồn tại, đi một chút mặt ngoài đi ngang qua sân khấu thôi.”

La Quan suy nghĩ lưu chuyển, “Không! Có lẽ không chỉ ở đây, Khương hoàng cho phép Khương Đồng tham gia, vẫn tồn tại kéo ta cùng làm việc xấu ý nghĩ… Cái này long hưng phúc địa bên trong, khi ẩn giấu đi cấp độ càng sâu bí ẩn…”

Cụ thể là cái gì đây? Đáng tiếc Khương Cẩm đối này cũng là hoàn toàn không biết gì. La Quan lắc đầu, tạm thời đè xuống suy nghĩ, quay người đi ra ngoài. Một đường thông suốt, nhẹ nhõm rời đi Khương Cẩm chỗ ở, La Quan suy nghĩ một chút, chạy tới Nhị hoàng tử Khương Mục nơi ở.

Mai Lăng Hàn!

Vị kia Hoàng Cực tông thái thượng trưởng lão, tại thăng long điện lúc biểu hiện, La Quan luôn cảm thấy có chút cổ quái. Tuy nói đối phương một mực, đều duy trì bình tĩnh lạnh nhạt tư thái, nhưng bởi vì đối Hoàng hậu trong lòng còn có kiêng kị, La Quan nhiều quan sát thêm vài lần, liền tại trong lúc vô tình phát hiện một sự kiện ——

Cái này Mai Lăng Hàn ánh mắt, cũng tại Hoàng hậu trên thân lưu chuyển!

Trực giác nói cho hắn, 2 vị này ở giữa có lẽ có cố sự.

Nhị hoàng tử Khương Mục là Hoàng hậu thân tử, mà Mai Lăng Hàn lại đại biểu Hoàng Cực tông ủng hộ lão nhị… Cho nên, tung đã có thu hoạch, cũng không ngại lại đi nhìn một chút.

Rất nhanh, Nhị hoàng tử phủ đệ đến, cùng Đại hoàng tử chỗ khí phái rộng lớn so sánh, cái này trạch viện lộ ra điệu thấp rất nhiều, có loại thanh u lịch sự tao nhã cảm giác.

Nhưng trên thực tế đây hết thảy đều chỉ là biểu tượng mà thôi, Nhị hoàng tử phủ đệ phòng vệ chi sâm nghiêm, so Đại hoàng tử phủ đệ càng mạnh.

La Quan thậm chí ở trong đó, phát hiện mấy tên cung nữ, nội thị, cùng tu vì cường hoành, mạnh nhất 1 người thậm chí đạt tới quy nhất cảnh, cũng lẫn vào đến thủ vệ bên trong. Hoàng tử phủ đệ có cung nữ, nội thị tính bình thường, nhưng quy nhất cảnh cũng quá khoa trương, cái này vượt qua một tên hoàng tử, có thể chưởng khống lực lượng cực hạn.

Cho nên, hôm nay Nhị hoàng tử Khương Mục phủ thượng, có các đại nhân khác vật? !

La Quan ánh mắt hơi sáng, căn cứ phủ đệ phòng ngự sâm nghiêm trình độ, rất mau tìm đến 1 cái, ở vào tầng tầng thủ vệ bên trong tiểu viện.

Quả nhiên, hắn tại cái này bên trong nhìn thấy người mặc một bộ vàng sáng trường bào, nở nang như trân

châu Hoàng hậu nương nương.

Mai Lăng Hàn cùng Khương Mục, hầu ở bên người nàng.

“Hoàng nhi, lần này tiến vào long hưng phúc địa, vạn sự khi lấy Mai thái thượng chi ý làm chủ, lại không thể mạo muội làm việc, nhớ chưa?” Hoàng hậu nương nương ôn nhu mở miệng, thanh âm nhẹ nhàng, lo lắng.

Khương Mục khom mình hành lễ, “Mẫu hậu yên tâm, nhi tử biết nặng nhẹ, tự nhiên tuân theo sư tôn chi mệnh làm việc.”

Mai Lăng Hàn vuốt râu cười một tiếng, nói: “Hoàng hậu không cần phải lo lắng, ta Hoàng Cực tông đã sớm chuẩn bị, có thể trợ Nhị hoàng tử nhất phi trùng thiên… Ai, đều không thể ngăn cản cước bộ của chúng ta!”

Hoàng hậu cười cười, như trăm hoa đua nở, cả phòng tia sáng, đều tựa hồ sáng tỏ một chút, gật đầu nói: “Hoàng nhi, ngươi đi xuống trước đi, nghỉ ngơi thật tốt nghỉ ngơi dưỡng sức, bản cung còn có một ít chuyện, muốn cùng Mai thái thượng thương nghị vài câu.”

“Vâng, nhi thần cáo lui!” Khương Mục khom người cúi đầu, lại đối Mai Lăng Hàn sau khi hành lễ, lúc này mới quay người rời đi.

Đi ra tiểu viện, Khương Mục quay đầu nhìn thoáng qua, sau lưng đóng chặt cửa sân, trên trán nổi lên gân xanh mấy lần, biểu lộ lộ ra một tia dữ tợn. Bất quá rất nhanh hắn liền khôi phục lại bình tĩnh, khóe miệng lộ ra vẻ mỉm

cười, duy trì lấy ngày xưa tư thái đi ra ngoài.

Trong viện, Hoàng hậu nụ cười trên mặt thu lại, nhìn qua Mai Lăng Hàn, chân thành nói: “Mai thái thượng, hoàng nhi an nguy liền nhờ ngươi, chớ có để bản cung thất vọng.”

Mai Lăng Hàn ngẩng đầu, đón ánh mắt của nàng, 2 con ngươi phản chiếu ra Hoàng hậu ung dung hoa quý, phong thái tuyệt đại bộ dáng, chưa phát giác hiện ra cực nóng, “… Sư muội yên tâm, ngươi những năm này chịu nhục, vì ta Hoàng Cực tông trả giá rất nhiều, vi huynh tự nhiên dốc hết toàn lực, cam đoan Mục nhi an toàn.”

Dường như hồi lâu cũng không nghe tới xưng hô thế này, Hoàng hậu ánh mắt bên trong nhiều một tia hoảng hốt, biểu lộ bộc lộ nhu hòa, “Vậy liền đa tạ sư huynh.” Nàng đứng dậy, “Bản cung ra thời gian đã không ngắn, để tránh gây nên hoài nghi, liền đi đầu hồi cung.”

“Sư muội!” Mai Lăng Hàn đột nhiên tiến lên, ôm chặt lấy Hoàng hậu, tại bên tai nàng nói: “Khương hoàng đã đi thiên vân cung, sủng hạnh đầu kia cáo lông đỏ, hơn nửa ngày thời gian bên trong tuyệt sẽ không ra… Sư muội, ngươi ta đã hồi lâu đều chưa từng thân cận, sư huynh nghĩ ngươi nghĩ lợi hại…”

Hoàng hậu trên mặt, chụp lên tầng 1 kinh tâm động phách đỏ ửng, mị nhãn như tơ như sóng nước lưu chuyển, đưa tay khẽ đẩy, “Sư huynh, không muốn…”

Mai Lăng Hàn đưa tay hướng phía dưới, một trận sột sột soạt soạt về sau, hắn bốc lên 2 ngón tay, kéo trạng dịch

nhờn óng ánh sáng long lanh, cười nhẹ nói: “Sư muội, hỏa hoạn rồi? ?”

Hoàng hậu dùng sức bóp hắn 1 đem.

“Ha ha! !” Mai Lăng Hàn đắc chí vừa lòng, 1 đem ôm lấy Hoàng hậu, sải bước đi hướng giường.

Hoàng hậu thẹn thùng chui đầu vào trên vai hắn, chỉ là kia một đôi nguyên bản, tràn ngập tình dục chi sắc đôi mắt, giờ phút này hoàn toàn lạnh lẽo, hờ hững.

Càng có mấy điểm giọng mỉa mai, chợt lóe lên.

Bị lật đỏ sóng, Mai thái thượng giục ngựa lao nhanh tìm kiếm đạo lý thăm cốc lúc, La Quan sờ sờ cái mũi, đè xuống kế tiếp theo nghe góc tường suy nghĩ, quay người rời đi.

“Hôm nay, ngược lại thật sự là là có, thu hoạch bất ngờ!”

“Mai Lăng Hàn cùng Hoàng hậu có 1 chân… Ngô, lại hoặc là rất nhiều chân, sau đó giữa bọn hắn, là sư huynh, sư muội quan hệ… Nói cách khác, Nhị hoàng tử cùng Hoàng hậu, chỗ đại biểu đều là Hoàng Cực tông.”

“Khương Mục hiển nhiên đối đây, sớm đã có phát giác, chỉ là ẩn nhẫn không phát, nhưng nhất định đối này ôm hận tại tâm. Có lẽ, đây là có thể lợi dụng một điểm.”

Rời đi Nhị hoàng tử phủ đệ, La Quan quay đầu nhìn thoáng qua, mảnh này thanh u lịch sự tao nhã trạch viện, nghĩ thầm Khương hoàng đỉnh đầu cỏ xanh đại

khái đã không có quá gối cái.

Tuy là một phương nhân quân, cũng khó tránh khỏi bích ngọc tô điểm, sao mà đáng buồn đáng tiếc… Ai, Hoàng hậu tư thái thật tốt, tính dẻo dai càng là kinh người, liệu đến nếu là ca hát lời nói, kia giọng hát cũng nhất định uyển ước động lòng người.

La Quan thở dài, lắc đầu rời đi.

Lão tam vậy liền không đi, quý hùng vĩ xác suất không có hảo ý, cẩn thận đề phòng chút chính là. Liền dưới mắt xem ra, cùng 10 đại cướp hợp tác đồng mưu long mộ người… Hẳn là chính là thiên cực tông, Hoàng Cực tông? !

Trở lại trưởng công chúa chỗ ở, mới vừa ở trong phòng vào chỗ, mấy ngụm trà nguội vào trong bụng, Khương Đồng liền vội vàng mà đến, hiển nhiên đối La Quan hôm nay làm việc, nàng rất là lo lắng.

“Hô —— “

Khương Đồng thở ra một hơi, vỗ vỗ ngực, “Còn tốt, ngươi không có xảy ra chuyện.” Nàng hạ giọng, “Ta có ám tuyến truyền tin, nói Hoàng hậu âm thầm xuất cung, hẳn là đi Nhị hoàng tử phủ đệ, chỉ sợ ngươi sẽ cùng nàng đụng vào.”

“Nữ nhân kia thâm bất khả trắc, tất ẩn giấu đi kinh người thủ đoạn!”

La Quan nghe vậy, não hải vô ý thức hiện lên một chút

hình tượng, rất tán thành gật đầu, “Đúng vậy a, Hoàng hậu nương nương thật là thâm bất khả trắc.”

Khương Đồng khẽ giật mình, “Làm sao? Ngươi gặp được nàng rồi? !” Nàng biểu lộ, lộ ra mấy điểm hồ nghi, “La Quan, ta luôn cảm thấy ngươi biểu lộ ở giữa, như không thích hợp.”

La Quan ho nhẹ, “Không có không có, là ngươi suy nghĩ nhiều.”

Nữ nhân này, ở đâu ra như thế cảm giác bén nhạy! ? !

Hắn tranh thủ thời gian đổi chủ đề, nói: “Liên quan tới long hưng phúc địa, ta đã dò xét đến một chút nội tình.” Lúc này, đem Đại hoàng tử trong mộng đoạt được, chải vuốt về sau chậm rãi đến.

Ngô…

La Quan đột nhiên nghĩ đến, lão đại cũng có “Hướng mẫu” chi tâm, tuy chỉ là trên danh nghĩa mẫu thân, nhưng ý niệm này cũng đủ biến thái.

Mà Hoàng hậu bây giờ, đang cùng Mai Lăng Hàn vỗ tay… Chậc chậc, hoàng thất quý vòng thật sự là loạn a!

Khương Đồng nghiêm nghị lắng nghe, biểu lộ ngưng trọng ở giữa lộ ra mấy điểm chua xót, nàng vốn là thông minh đến cực điểm, như thế nào còn không phát hiện được, Khương hoàng đối nàng chân chính thái độ.

Lần này dù bởi vì La Quan xuất thủ, để nàng tuyệt cảnh

xoay người, nhưng Khương hoàng rõ ràng cũng không xem trọng, chỉ muốn để nàng bồi chạy (chịu chết) thôi.

Bất quá rất nhanh, Khương Đồng liền thu thập nỗi lòng, biểu lộ bình tĩnh lại.

Đây hết thảy, nàng đã sớm hẳn là quen thuộc.

Từ đi sứ Yêu tộc vương đình bắt đầu, Khương quốc trưởng công chúa điện hạ liền đã là 1 viên, bị ném mở con rơi.

Nếu không phải La Quan nàng sớm liền chết! !

Cho nên, vì sao còn muốn cảm thấy bi thương? Các ngươi càng là như thế, ta càng phải dốc hết toàn lực, đi chưởng khống vận mệnh của mình!

Đến cuối cùng, đứng tại đỉnh phong phía trên, quan sát các ngươi từng trương, chấn kinh lại hoảng sợ khuôn mặt.

Hô ——

Khương Đồng thở ra một hơi, chân thành nói: “La Quan, ngày mai tiến vào long hưng phúc địa, hết thảy liền xin nhờ.”

“Ta nhất định phải thắng, muốn trở thành Khương quốc… Vị thứ 1 nữ hoàng!”

Đón nàng ánh mắt kiên định, La Quan gật đầu, nói: “Tốt, ta giúp ngươi.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 601 : Tứ Hải long quân yêu cầu

Khương quốc vương đô.

Đêm.

Đèn đuốc rã rời bên trong, một phái phồn hoa cảnh tượng nhiệt náo.

Đông thành nơi nào đó trà lâu.

Một chiếc xe ngựa, dừng ở trà lâu bên ngoài, từ trên xe bước xuống một người trung niên nam tử, khóe miệng ngậm lấy mỉm cười.

Nhìn lướt qua xung quanh, hắn cất bước hướng trong lâu bước đi.

Gã sai vặt nhiệt tình ra đón, kính cẩn nói: “Hoan nghênh khách nhân quang lâm, không biết ngài là 1 người, hay là hẹn bằng hữu?”

Nam tử trung niên nói: “Lầu 2 Thính Tuyết các, Chu tiên sinh dự định.”

Gã sai vặt chặn lại nói: “Được rồi, khách nhân mời đi theo ta.”

Đưa tay phía trước hư dẫn, một đường đi tới lầu 2 Thính Tuyết các trước cửa, gã sai vặt cung kính gõ cửa, “Chu

tiên sinh, ngài khách nhân đến."

Hơi dừng một chút, cửa tĩnh thất từ bên trong mở ra, 1 trương hơn 40 tuổi khuôn mặt, từ bên trong ló ra, ánh mắt tại trung niên nam tử trên mặt ngưng lại, vội vàng lộ ra tiếu dung, "Quý khách ngài đến, mau mau mời tiến vào!"

Dứt lời, ném cho gã sai vặt 1 khối bạc vụn, trầm giọng nói: "Ta cùng mấy vị quý khách, có khẩn yếu sự tình thương nghị, không có kêu gọi không nên quấy rầy."

Gã sai vặt cười rạng rỡ, liền nói: "Đa tạ Chu tiên sinh, ngài yên tâm, tiểu nhân nhất định an bài tốt." Lúc này mới vui vẻ đi.

Nam tử trung niên tiến vào Thính Tuyết các, trừ Chu tiên sinh bên ngoài, bên trong đã ngồi 2 người, đều một bộ áo bào đen che lấp toàn thân, nhìn không ra cụ thể thân phận.

Hắn cười cười, chắp tay, "Quý hồng, gặp qua 2 vị đạo hữu."

2 cái người áo đen, chỉ là ngẩng đầu nhìn đến một chút, vẫn chưa nói chuyện, nhưng quý hồng cũng không vì vậy mà tức giận, mỉm cười tại bên cạnh bàn ngồi xuống.

Chu tiên sinh quỳ xuống đất hành lễ, cung kính nói: "Thuộc hạ bái kiến đại thủ lĩnh! Ngài nếu không có phân phó khác, tiểu nhân trước hết ra ngoài."

"Khỏi phải, ngươi lưu tại như vậy cũng tốt." Quý hồng

lắc đầu, chỉ một ngón tay đối diện vị trí.

Một cái bàn tròn, bốn cái ghế.

2 vị người áo đen ngồi đối diện, quý hồng tuyển bắc hướng vị trí, liền chỉ còn lại có cuối cùng một chỗ.

Chu tiên sinh trên mặt, hiện lên một tia rõ ràng sợ hãi, bất an, nhưng căn bản không dám nghịch lại quý hồng ý tứ, nuốt nước miếng một cái về sau, cung kính ngồi tại đối diện.

Không một người nói chuyện, không khí lâm vào quỷ dị tĩnh mịch, ngay tại Chu tiên sinh sắc mặt càng ngày càng trắng, cái trán toát ra mồ hôi lạnh lúc, thân thể của hắn đột nhiên cứng đờ, “Hoắc” “Hoắc” trầm thấp tiếng thở dốc, từ hắn giữa mũi miệng truyền ra, lộ ra kiềm chế, thống khổ.

Rất nhanh, khi hết thảy bình tĩnh lại, “Chu tiên sinh” ngẩng đầu lên, nó một đôi tròng mắt ở giữa, hiện ra băng lãnh dựng thẳng đồng.

Hờ hững, lãnh khốc… Mà cường đại!

Đối diện, quý hồng trên mặt một nháy mắt, triển lộ ra xán lạn mỉm cười, chắp tay nói: “10 đại cướp quý hồng, bái kiến Tứ Hải long quân!”

Bên cạnh, 2 tên người áo đen cảm nhận được, từ “Chu tiên sinh” trên thân phát tán ra uy áp, cũng chắp tay làm lễ, “Bái kiến long quân!”

Thanh âm trầm thấp, hiển nhiên làm ngụy trang, nhưng thận trọng, kính sợ lại phát ra từ phế phủ.

Tứ Hải long quân!

Lấy nó thân phận, chính là Thiên Thanh đại lục bên trong, đứng đầu nhất tồn tại.

Tung tiên tông 7 cực một tông chi chủ, hoặc là Yêu tộc đại sư, Thái úy các loại, riêng lấy thân phận mà nói, đều muốn hơi kém một chút.

Lại bản thân hắn còn là một vị, hợp nhất cảnh đỉnh phong lớn giao, phóng nhãn thiên hạ đều là vô địch tồn tại!

Ứng Chân híp híp mắt, đảo qua trước mắt 3 người, sắc bén ánh mắt như nhưng xuyên thủng, bọn hắn hết thảy bên ngoài ngụy trang, dù là đối diện quý hồng, tiếu dung đều hơi đình trệ, có loại tự thân bí ẩn bị thăm dò bất an.

Chỉ một chút, Tứ Hải long quân uy áp, liền khiến người 3 người riêng phần mình nghiêm nghị.

“Quý hồng, bổn quân hỏi ngươi, kia La Quan bên người coi là thật có 2 đầu thật giao?”

Quý hồng biểu lộ nghiêm một chút, trầm giọng nói: “Thiên chân vạn xác! 2 đầu thật giao một tên Ứng Thanh Linh, liệu đến long quân sẽ không lạ lẫm, một đầu khác tên Thập Tứ Mục, trước đó thông tin bên trong cũng vô ghi chép, lại huyết mạch tinh thuần thiên phú dị bẩm, lại có ngụy long chi tượng!”

Ứng Chân da mặt run một cái, cắn răng cười nhẹ, “Ha ha… A a a a… Là bọn hắn, thật là bọn hắn…”

“Bổn quân con gái tốt, cùng đầu kia dã giao!”

Hắn ngẩng đầu, đôi mắt bên trong băng lãnh dựng thẳng đồng, tản mát ra tàn nhẫn khát máu, uy nghiêm trực thấu cốt tủy, “Quý hồng, bổn quân muốn ngươi bất chấp hậu quả, đem La Quan giết chết, rút hồn luyện phách vĩnh tiêu thế gian. Ngoài ra, đem cái này 2 đầu thật giao trấn áp đưa đến Tứ Hải long cung… Ghi nhớ, muốn người sống! !”

“Cái này, chính là bổn quân điều kiện duy nhất! !”

Quý hồng con ngươi co rụt lại, cảm thụ được đến từ Tứ Hải long quân ngang ngược sát cơ, hắn biết liên quan tới việc này, tuyệt không cò kè mặc cả chỗ trống.

Thở sâu, chắp tay, “Tốt, quý hồng đáp ứng việc này ! Bất quá, La Quan bối cảnh thần bí, thực lực không thể coi thường, bây giờ lại có cường hoành dưới trướng tương trợ, muốn làm đến những này không phải Quý mỗ 1 người có thể đạt tới thành.”

Hắn ánh mắt, đảo qua 2 vị người áo đen.

Ứng Chân cười lạnh, trầm giọng nói: “Đã là bổn quân yêu cầu, các ngươi liền không có lựa chọn nào khác… Nếu không, hết thảy coi như thôi!”

2 tên người áo đen hơi trầm xuống mặc, ánh mắt hình

như có nháy mắt nhìn nhau, đứng dậy chắp tay, “Long quân yêu cầu, ta cùng đáp ứng!”

“Tốt! Kia bản quân ngay tại Tứ Hải trong long cung, chờ các ngươi tin tức tốt.” Ứng Chân dứt lời, chậm rãi 2 mắt nhắm lại.

Sau một khắc, thuộc về hợp nhất cảnh đỉnh phong khủng bố uy áp, giống như thủy triều biến mất sạch sẽ.

Hừ!

Chu tiên sinh kêu lên một tiếng đau đớn, hoảng sợ trừng lớn 2 mắt, hắn muốn nói cái gì, nhưng miệng chỉ là có chút mở ra, hỗn tạp tạng phủ mảnh vỡ máu tươi liền trực tiếp phun tới.

Ngay sau đó, miệng mũi thất khiếu đồng thời hướng ngoại chảy máu, hắn căn bản không chịu nổi, đến từ Tứ Hải long quân giáng lâm, cả người đã sinh cơ đoạn tuyệt.

Đảo mắt, liền thành một đám thịt nhão.

“Quý đạo hữu, đã ứng long quân yêu cầu, liền nhất định phải làm được, ngươi ta 3 bên liền trước liên thủ, diệt trừ La Quan bọn người lại quyết cái khác.”

Một tên người áo đen đột nhiên mở miệng, ngữ khí đạm mạc.

Quý hồng mỉm cười, “Quý mỗ đối này từ không ý kiến.” Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía một tên sau cùng người áo

đen.

Đối phương gật đầu, “Liền như thế ước định! !”

Đứng dậy, một bước phóng ra.

Bá ——

Nó thân ảnh, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

“Vậy tại hạ, cũng cáo từ.” Ngữ khí đạm mạc người áo đen đứng dậy, có chút chắp tay sau đồng dạng rời đi.

Đảo mắt, nơi đây liền chỉ còn lại có quý hồng, cùng vỡ thành một bãi Chu tiên sinh.

Hắn nâng chung trà lên, có tư có vị uống vào mấy ngụm, ngón tay gõ nhẹ mặt bàn, “Ai, La đạo hữu a, không phải Quý mỗ muốn hại ngươi, thực tế người trong giang hồ, thân bất do kỷ nha! Bất quá, ngươi ta tình cảm chân thành thân bằng một trận, Quý mỗ tự nhiên cho ngươi 1 cái dứt khoát, miễn cho ngươi thụ nhiều tra tấn… Như thế, cũng coi là tận tâm.”

“Chớ trách ta! ! Chớ trách ta!”

Quý hồng lắc đầu, bỏ qua chén trà.

Ba ——

Một tiếng vang nhỏ, hắn ngửa mặt đổ xuống, đã là khí tuyệt bỏ mình.

Trà lâu bên ngoài, một tên người áo đen ẩn thân bóng tối ở giữa, khí tức cùng xung quanh hoàn toàn dung hợp, căn bản là không có cách bị cảm giác.

Giờ phút này, hắn đột nhiên nhíu mày, đáy mắt hiển hiện lãnh ý, “Hừ, thật là một cái lão hồ ly!”

Quay người mấy bước phóng ra, biến mất trong bóng đêm.

Lúc bóng đêm dần sâu, trà lâu cuối cùng phát hiện, Thính Tuyết các bên trong 2 cỗ thi thể lúc, tất cả vết tích đã sớm biến mất không thấy gì nữa. Khổ chủ 1 trong Chu gia, lựa chọn dàn xếp ổn thỏa về sau, bởi vì khác một cỗ thi thể tra vô người này, sự tình liền qua loa kết án.

Tối đa cũng chính là trong vương đô, thêm một bút trà dư tửu hậu, liên quan tới thương nhân ly kỳ tử vong đề tài câu chuyện.

Đảo mắt, liền đến ngày thứ 2.

Đế cung!

Khương hoàng tự mình chủ trì tế tự nghi thức, mở ra long hưng phúc địa.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 602 : Lẫm đông, tuyết lớn

“Trẫm đăng lâm đại vị, ngự cực 39 năm, cẩn trọng không dám có nửa điểm lười biếng, chỉ sợ bại hoại tổ tông cơ nghiệp.”

“Nhưng, trẫm bởi vì nhân đạo chi lực quấn thân, đến 100 tuổi chi thọ hạn, không khỏi giang sơn xã tắc không người kế tục, đặc biệt tế tự liệt tổ liệt tông tại trời, mời mở long hưng phúc địa, vì ta Khương quốc chọn tuyển tân quân.”

Xã tắc đại điện bên ngoài, Khương hoàng đốt hương cầu nguyện, thần sắc túc mục.

Đợi nghi thức kết thúc, 2 tay đem một phong màu lót đen, kim văn điếu văn để vào bốn góc đỉnh đồng, ngọn lửa nháy mắt đem nó nuốt hết, trận trận sương mù bay lên.

Sương mù không tiêu tan cách đỉnh đầu phía trên hội tụ, lại chậm rãi từ bên trong hiện ra 1 đạo hư ảo đại môn, như liên thông xa xôi bên ngoài.

Cái này, chính là long hưng phúc địa lối vào!

Khương hoàng đôi mắt ở giữa, lộ ra cảm khái, hồi ức, ngẩng đầu nhìn đạo này hư ảo đại môn, như nhớ tới năm đó mới gặp. Đáng tiếc từng hăng hái, anh tuấn ngang nhiên thanh niên, bây giờ đã dần dần già đi, chỉ

có thể lấy tà môn chi thuật mạnh tiếp theo sinh cơ.

Nếu như năm đó, trẫm chưa từng tự tay giết huynh, đem hoàng vị chắp tay nhường cho, bây giờ lại chính là như thế nào tràng cảnh? Bỏ qua nhân quân chi uy vô thượng quyền thế, đoạt được hoặc là tiên đồ dũng mãnh tinh tiến vào, không nói trường sinh cửu thị, giờ cũng có mấy ngàn năm lâu đời thọ nguyên.

Nhưng trên đời này không có nếu như.

Thế gian vạn vật sinh linh nhưng quay đầu nhìn ra xa, lại vô lui ra phía sau lại đến cơ hội.

Thu liễm suy nghĩ, Khương hoàng biểu lộ quy về kiên nghị, quay người đảo qua mặt ngoài bình tĩnh, đôi mắt lại khó nén kích động 3 vị hoàng tử, cùng nơi hẻo lánh bên trong có chút cúi đầu, đem biểu lộ che lại Khương Đồng, chậm rãi nói: “Long hưng phúc địa đã mở, nhanh nhập trong đó!”

“Như trẫm lúc trước lời nói, cầm tới ngọc tỉ truyền quốc người, tức là Khương quốc Hoàng thái tử (hoàng quá nữ), kế thừa Khương quốc quốc phúc!”

Khương Cẩm, Khương Mục, Khương Thịnh, Khương Đồng 4 người, đồng thời quỳ xuống đất hành lễ, “Vâng, ta cùng cẩn tuân phụ hoàng chi mệnh!” Đứng dậy, dư quang giao thoa ở giữa, đều là lạnh lùng.

Vừa vào long hưng phúc địa lẫn nhau chính là đại địch, chỉ 1 người buồn cười đến cuối cùng.

“Đi!”

Quát khẽ bên trong, Khương Cẩm cái thứ 1 khởi hành, Thiên Cơ Tử mặt lộ vẻ trầm ngưng phất tay áo vung lên.

Bá ——

Thiên cực tông mọi người bao vây lấy Khương Cẩm, bay về phía kia hư ảo đại môn, tại ở gần một nháy mắt trực tiếp biến mất không thấy gì nữa, tựa hồ đại môn này liền chỉ là biểu tượng, nó bản thân chính là 1 cái na di đại trận.

Khương Mục quay người, cung kính nói: “Sư tôn, chúng ta cũng lên đường thôi!”

Mai Lăng Hàn mỉm cười gật đầu, “Được.” Hắn đôi mắt ở giữa tinh mang hiện lên, “Hoàng Cực tông mọi người nghe lệnh, nhập long hưng phúc địa!”

Bá ——

Một nhóm biến mất không thấy gì nữa.

Tam hoàng tử Khương Thịnh, là cái tồn tại cảm một mực rất thấp người trẻ tuổi, khuôn mặt có chút trắng bệch, đôi mắt lộ ra một tia nhát gan. Giờ phút này vô ý thức quay đầu, nhìn thoáng qua theo bên người trung niên tu sĩ, tại đối phương mỉm cười bên trong, hắn mím môi, “Xuất phát!”

La Quan híp mắt, ánh mắt rơi vào trung niên tu sĩ trên thân, cho đến đối phương biến mất tại hư ảo đại môn ở

giữa, hắn nhíu nhíu mày, luôn cảm thấy cái kia bên trong hình như có chút không thích hợp.

“Làm sao rồi?” Khương Đồng thấp giọng nói.

La Quan lắc đầu, “Không có việc gì.”

“Vậy chúng ta cũng đi thôi?”

“Ừm.” La Quan quay người, nhìn về phía Ứng Thanh Linh, Tứ Hải Vương, Thập Tứ Mục các loại, “Tiến vào long hưng phúc địa về sau, hết thảy theo ta phân phó làm việc.”

“Vâng, tôn thượng!” Mọi người khom mình hành lễ.

Khương hoàng ngẩng đầu nhìn về phía Khương Đồng, nhìn qua duy nhất đích nữ, hắn không biết nghĩ đến cái gì, đáy mắt lộ ra một tia tiếc hận.

Nếu ngươi là thân nam nhi, cái này giang sơn xã tắc cho ngươi lại như thế nào? !

Nữ hoàng…

Như tại cái khác hoàng triều có thể có khả năng, nhưng Khương quốc, chú định chỉ có thể nam tử là trời!

Về phần La Quan bọn người, phải chăng nhưng tại long hưng phúc địa bên trong lật trời… Khương hoàng đối này cũng không lo lắng, nếu không có nắm chắc, Khương quốc mười mấy vị đế vương truyền thừa, sớm đã bị người chiếm giang sơn, há lại sẽ ngày càng lớn

mạnh, phát triển đến hôm nay tình trạng.

Những người này, chú định đều là chất dinh dưỡng.

Cùng một thời gian, hậu cung.

Ung dung hoa quý, châu tròn ngọc sáng Hoàng hậu nương nương, nghiêng dựa vào trên giường êm, thần thái lười biếng nhìn về phía xã tắc đại điện phương hướng. Khi hư ảo đại môn hiển hiện, long hưng phúc địa cửa vào mở ra lúc, nàng đôi mắt chỗ sâu hiện lên tinh quang, lẩm bẩm nói: “Bắt đầu.”

Mấy chục năm bố cục, hôm nay cuối cùng cũng phải kết quả, đợi nàng nhi tử thuận lợi đăng cơ, Khương quốc liền sẽ thành nàng cung cấp nuôi dưỡng địa.

Nhờ vào đó, có thể thành đại đạo!

…

Vào đông, tuyết lớn, khó gặp trượng tròn bên ngoài.

Cuồng phong kêu khóc bên trong, mang theo thấu xương lạnh thấu xương, chính là thở một cái, đều cảm thấy lồng ngực ở giữa trận trận nhói nhói, hình như có vô số thanh tiểu đao xẹt qua.

Hình tròn thổ bảo đại môn đóng chặt, cầu treo trong gió rét phát ra “Kẹt kẹt” “Kẹt kẹt” rên rỉ, tráng kiện dây thừng “Băng băng” rung động.

Trong gió tuyết trạch viện, trong khe cửa khó nén phụ

nhân thống khổ kêu thảm, cùng hạ nhân thất kinh thấp giọng hô, “Không tốt! Không tốt! Phu nhân xuất huyết nhiều, nhanh đi tìm đại phu!”

Bà đỡ 2 tay dính đầy máu tươi, lảo đảo xông ra thật dày nệm bông, sắc mặt trắng bệch.

“Cái gì? !” Thân thể khôi ngô, tung tại lẫm thời tiết mùa đông, cũng chỉ mặc một bộ đơn bạc áo ngoài hán tử, nghe vậy trừng mắt trợn tròn, hình như phệ nhân mãnh hổ.

Bà đỡ bị bị hù 1 cái đứng thẳng bất ổn, tại chỗ quẳng xuống đất, kêu khóc bắt đầu, “Thiếu bảo chủ, không trách lão thân a, phu nhân vốn là người yếu, trong bụng lại là song sinh tử, ta đã dùng hết thủ đoạn, thực tế là không có cách nào.”

“Núi thanh, ổn định!” Tóc hoa râm, thả người thể khô gầy, vẫn hiển thị rõ uy thế lão nhân, trùng điệp 1 trụ quải trượng, “Mau ra bảo, đi mời Thương Sơn huyện Hứa Đại Phu, ta cùng hắn chính là nhiều năm bạn cũ, cầm tín vật này hắn chắc chắn sẽ cùng ngươi đến đây.”

“Mặt khác, đem khố phòng bên trong trân tàng gốc kia 100 năm lão sâm cắt, lấy 1 làm thuốc nấu canh, cho ăn cháu dâu miệng nhỏ uống xong, tung dốc hết ta Ô gia bảo nền tảng, cũng muốn bảo toàn mẹ con 3 người tính mệnh!”

Nói xong lời cuối cùng, lão nhân con mắt trợn tròn, khí thế doạ người, “Thất thần làm gì, nhanh đi!”

Ô Thanh Sơn nghe trong phòng, thê tử hư nhược tiếng kêu thảm thiết, cắn răng quỳ xuống đất, “Gia! Cầu ngài vô luận như thế nào, cũng muốn để ngọc thục đợi đến ta trở về.”

Trùng điệp đập cái khấu đầu, hắn đứng dậy bước nhanh mà rời đi, một bên quát lớn, “Người tới, chuẩn bị ngựa!”

Rất nhanh, tiếng vó ngựa như sấm, một đám người đỉnh lấy cuồng phong bạo tuyết, hướng xuống đất bảo đại môn phóng đi. Cầu treo trong gió rét buông xuống, một đám nhân mã thân ảnh, biến mất trong nháy mắt tại trong gió tuyết.

Ô gia.

Ăn vào canh sâm thiếu phu nhân, khí tức dần dần ổn định xuống dưới, lại thêm một chút bí dược, chảy máu lượng cũng nhận được khống chế.

Nhưng bà đỡ một gương mặt, vẫn là trắng bệch trắng bệch, mồ hôi đã thẩm thấu lọn tóc, ngẩng đầu đón lấy lão thái gia ánh mắt lúc, nhịn không được rùng mình một cái.

Ô gia lão thái gia là bản xứ nhân vật truyền kỳ, từ sợi cỏ bên trong quật khởi, sáng tạo bây giờ uy chấn mấy trăm dặm Ô gia bảo. Cho dù mấy chục năm trước, bởi vì một trận đại biến bị thương nặng, dẫn đến một thân tu vi võ đạo 10 không còn 1, nhưng như cũ là Ô gia bảo người mạnh nhất, cùng tối cao quyền lực chấp chưởng giả.

Giờ phút này, hắn đầu lông mày run một cái, trầm giọng

nói: “Ngọc thục còn có thể kiên trì bao lâu? Bào thai trong bụng, còn có thể bảo đảm bao lâu?”

Bà đỡ chân mềm nhũn, cắn răng nói: “Về lão gia tử, thiếu phu nhân người yếu khí hư, bây giờ lại lớn chảy máu, tuy có 100 năm lão sâm xâu mệnh, cũng sống không qua đêm nay. Mà trong bụng song sinh tử, bây giờ đã động nâng lên, sợ là nửa đêm cũng khó khăn chịu.”

Ô lão thái gia nhắm mắt lại, giữa lông mày lộ ra một tia thống khổ, cái này trời cao đãi hắn Ô gia sao mà lương bạc, đầu tiên là để hắn thụ thương võ đạo tẫn phế, lại cướp đi nhi tử, con dâu tính mệnh, bây giờ duy nhất cháu trai rốt cục có hậu, nhưng lại là như vậy kết cục.

Nhưng rất nhanh, Ô lão thái gia liền mở mắt ra, mặt lộ vẻ kiên nghị.

Ô gia bảo cách Thương Sơn huyện 130 bên trong, như vào ngày thường bên trong khoái mã mấy canh giờ liền có thể vừa đi vừa về, hoặc còn có thể cứu phòng sinh bên trong mẹ con 3 người.

Nhưng hôm nay lẫm đông tuyết lớn, đường núi hiểm trở khó đi, tung Thanh Sơn liều mạng cũng khó tại tối nay, đem Hứa Đại Phu tiếp về —— hắn nhất định phải, muốn làm ra quyết đoán.

Các loại, tất mẹ con đều vong!

Bỏ 1 người, thì song sinh tử có thể sống!

Thanh Sơn, đừng trách gia gia.

Bà đỡ như ý thức được cái gì, thân thể hung hăng phát run.

Ô gia bảo bên ngoài, thông hướng Thương Sơn huyện con đường, ngày thường bên trong coi như thông hành con đường, bây giờ bởi vì gió tuyết che đậy, mặt đất lại ngưng kết băng cứng, có thể nói đi lại duy gian.

Tung ô Thanh Sơn hôm nay mang đều là bảo bên trong hảo thủ, được không qua hơn 10 bên trong, liền có hai thớt ngựa tốt té gãy chân. Kỵ sĩ trên ngựa dù phản ứng cực nhanh, vẫn chưa lọt vào nghiền ép, nhưng cũng không cách nào tiếp tục tiến lên.

Lưu một con ngựa cho bọn hắn, để bọn hắn đường cũ trở về, ô Thanh Sơn không hề dừng lại, kế tiếp theo phóng tới trong gió tuyết. Vợ con tính mệnh ngay tại trong tay hắn, mỗi nhiều hơn đi 1 hơi, đối với hắn mà nói đều như liệt nhật đốt tâm, con mắt dần dần đỏ bừng.

“Giá! Giá! !”

Ô Thanh Sơn dùng sức đánh đả tọa cưỡi, tại con đường bên trong gian nan tiến lên.

Đột nhiên, ngồi xuống ngựa phát ra một tiếng tê minh, một cái chân trượt vào mặt đất khe hở bên trong, ngạnh sinh sinh từ đó bẻ gãy.

Ô Thanh Sơn cả người bỗng chốc bị văng ra ngoài, trùng điệp lăn lộn vài vòng, cùng lúc ngẩng đầu lên,

trước mắt một mảnh xích hồng.

Hắn dùng sức bôi 1 đem, thoáng qua đông kết máu tươi, giãy dụa lấy đứng lên.

“Thiếu bảo chủ! !”

Một đám thuộc hạ vội vàng dừng lại, xông tới.

Ô Thanh Sơn rống to, “Không thể ngừng! Kế tiếp theo đi đường, kế tiếp theo!” Hắn quay người liền muốn xông lên khác một con ngựa, lại bị thuộc hạ gắt gao ôm lấy, hét lớn: “Thiếu bảo chủ! Không thể lại đi, không phải chúng ta tất cả mọi người, hôm nay đều muốn gãy tại trận này trong gió tuyết!”

“Nhanh, cho Thiếu bảo chủ bôi thuốc, băng bó, không thể để cho vết thương đông lạnh nát!”

Ô Thanh Sơn bỗng nhiên hất ra hắn, “Cút! ! Ai còn dám cản ta, đừng trách ta không khách khí…” Hắn nhảy lên một con ngựa, nhưng cuồng phong bạo tuyết bên trong ngựa, bây giờ đã chấn kinh, mặc hắn như thế quất roi đều chỉ tại nguyên chỗ đảo quanh, căn bản cũng không đi lên phía trước.

“Đi a! Đi a! !”

Một đám thuộc hạ, trầm mặc nhìn qua một màn này, khó nén ai sắc.

Rốt cục, ô Thanh Sơn vứt xuống roi ngựa, lăn xuống quỳ trên mặt đất, nhìn qua Ô gia bảo phương hướng,

làm bằng sắt hán tử lệ như suối trào.

“Ngọc thục! Ta có lỗi với ngươi, ta có lỗi với ngươi!”

Đúng lúc này đối diện trong gió tuyết, xuất hiện 2 cái chấm đen nhỏ, cùng đến gần một chút, mới phát hiện đúng là 1 nam 1 nữ. Quần áo bọn hắn đơn bạc, hành tẩu tại trong gió tuyết, lại không chút nào hiển sợ hàn thái độ, giờ phút này ánh mắt bình tĩnh nhìn về phía mấy người.

Ô gia bảo mọi người nhất thời như lâm đại địch, lộ ra vẻ đề phòng.

Song phương nhìn nhau, hơi dừng lại về sau, trong đó tên nam tử kia tiến lên một bước, chắp tay nói: “Chư vị, ta cùng… Phu nhân ở gió tuyết trời lạc đường, không biết đây là cái kia bên trong? Mong rằng chư vị có thể vì chúng ta chỉ rõ phương hướng.”

Cuồng phong, bạo tuyết, lẫm đông cực hàn.

Người trẻ tuổi áo bào đen chắp tay hỏi đường.

Thần sắc hắn bình tĩnh cử chỉ lạnh nhạt, gió tuyết đầy trời kêu khóc, lại chưa từng nhiễm đến trên người hắn nửa điểm, hình như có lực vô hình, đem gió tuyết ngăn cách tại bên ngoài.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 603 : Giới ngoại người

Ô gia bảo.

Phòng sinh, nhiệt khí bốc hơi, trận trận kiềm chế.

Trên giường, nhắm 2 mắt, sắc mặt tái nhợt Tưởng Ngọc Thục, chậm rãi mở 2 mắt ra. Nàng ánh mắt bàng hoàng mà quyến luyến, nhưng rất nhanh liền trở về tại bình tĩnh, lộ ra kiên nghị.

Có chút quay đầu, nhìn qua đi tới bà đỡ, yếu ớt nói: “Lưu bà bà, ta muốn không được, cầu ngươi vô luận như thế nào, bảo toàn trong bụng một đôi hài nhi.”

Bà đỡ tay run một cái, gạt ra tiếu dung, “Thiếu phu nhân, Thiếu bảo chủ đã chạy tới Thương Sơn huyện, nhất định có thể mang về thần y Hứa Đại Phu… Ngài lại kiên trì một hồi…”

Tưởng Ngọc Thục lắc đầu, “Cái này trời, Thanh Sơn đuổi không trở về, ngài không cần an ủi ta.” Nàng nhắm mắt lại, khóe mắt rơi lệ, “Lưu bà bà, ta vô luận như thế nào đều muốn vì Thanh Sơn, vì Ô gia lưu cái về sau, cầu ngài động thủ đi… Ngọc thục tạ ơn ngài… Thái gia, sẽ trấn an tốt Thanh Sơn, tuyệt sẽ không giận lây sang ngài.”

“Phu nhân!” Mấy tên tỳ nữ, đồng thời quỳ gối thấp giọng, khóc ra thành tiếng.

Lưu bà bà hít thật dài một hơi, cắn răng một cái, cầm lấy 1 đem dài nhỏ sắc bén đoản đao.

Đúng lúc này, lôi bạo tiếng vó ngựa “Ầm ầm” truyền vào phòng sinh, Lưu bà bà tay run một cái, “Lạch cạch” một tiếng đoản đao rơi xuống đất.

Rất nhanh, phòng sinh chỗ viện lạc, cửa sân bị trùng điệp từ bên ngoài đẩy ra, ô Thanh Sơn đầu bảng băng vải nhanh chân mà đến, “Gia! Gia! Ta tìm tới có thể cứu ngọc thục người, mẹ con các nàng có thể cứu!”

Ô lão thái gia bỗng nhiên đứng dậy, nắm chặt trong tay quải trượng, lớn tiếng nói: “Tốt! Tốt!” Hắn tiến lên 2 bước, “Quý khách ở đâu? Còn không tranh thủ thời gian mời đến!”

Ô Thanh Sơn vội vàng xoay người, cung kính đưa tay hư dẫn, “2 vị quý khách, mau mời.” Phía sau hắn 1 nam 1 nữ 2 thân ảnh, bước vào trong tiểu viện, tung gió tuyết kêu khóc thiên địa băng hàn, nhưng 2 người khí tràng vẫn như cũ yên tĩnh, phiến tuyết không thể gia thân.

Thấy cảnh này, Ô lão thái gia con ngươi co rụt lại, nhưng thoáng qua liền khôi phục như lúc ban đầu, chắp tay nói: “Ô gia bảo Ô Tướng Hành, gặp qua 2 vị quý khách.”

“Tại hạ La Quan, vị này là phu nhân ta.” Nam tử trẻ tuổi chắp tay, phát giác được trong viện không khí khẩn trương, nhạt tiếng nói: “Cứu người quan trọng, xin đem viên đan dược này, lấy thanh thủy tan ra lấy thứ mười

phần có 1 cho ăn sản phụ ăn vào, nhớ lấy không thể quá lượng.”

Đang khi nói chuyện, đưa tay vào ngực tại ánh mắt không thể đến chỗ, nương theo lấy linh quang chớp lên, trong bàn tay liền nhiều 1 viên đan dược.

Lấy ra, giao đến ô Thanh Sơn trong tay.

2 người này chính là La Quan cùng Khương Đồng, mà dưới mắt nơi ở, thì làm long hưng phúc địa… Có chút thần bí, quỷ dị!

Ô Thanh Sơn kích động, bờ môi đều tại có chút phát run, cung kính sau khi hành lễ quay người sải bước, thẳng đến trong phòng sinh.

“Ngọc thục! Ngọc thục! Ngươi theo chúng ta hài nhi, đều có thể cứu!”

Sau nửa canh giờ, theo liên tiếp 2 tiếng vang dội hài nhi khóc lóc, toàn bộ Ô gia bảo sa vào đến ngày lễ không khí.

Ô Thanh Sơn vọt tới trong viện, đối La Quan, Khương Đồng quỳ xuống, trùng điệp dập đầu, “Đa tạ 2 vị quý khách! Đa tạ 2 vị quý khách!”

“Thiếu bảo chủ không cần đa lễ, hai vợ chồng ta mê thất tại hôm nay trong gió tuyết, còn cần Ô gia bảo hỗ trợ, xác định chỗ phương vị.” La Quan đặt chén trà xuống, thần sắc bình tĩnh.

Ít nhất phải trước đại khái xác định, cái này long hưng phúc địa đại khái tình trạng, cùng tự đại hoàng tử xứ sở phải tương ấn chứng, để phòng ngoài ý muốn nổi lên.

Ô Tướng Hành đứng dậy, lớn tiếng nói: “Người tới, phân phó, lập tức chuẩn bị yến hội, Ô gia muốn bái tạ 2 vị quý khách!”

Đang khi nói chuyện, đối 2 người chắp tay, “Còn xin quý khách tạm đi sương phòng rửa mặt, nghỉ ngơi, ngài 2 vị đối ta Ô gia có đại ân, ta cùng tự nhiên kiệt lực lấy báo.”

La Quan, Khương Đồng đứng dậy, “Cũng tốt.”

2 người tại tỳ nữ cung kính dẫn dắt dưới rời đi.

“Thanh Sơn!” Ô Tướng Hành biểu lộ nghiêm túc, trầm giọng nói: “Đưa ngươi gặp được 2 vị khách quý tràng cảnh, không có chút nào sửa đổi nói cho ta, nhất định phải kỹ càng.”

Ô Thanh Sơn sửng sốt một chút, “Vâng.” Đón lấy, đem sự tình hoàn chỉnh nói tới.

“Lúc ấy ngựa tại bão tuyết bên trong chấn kinh, vô luận như thế nào không chịu tiếp tục hướng phía trước, ta đầy cõi lòng tuyệt vọng thời khắc, 2 vị quý khách đạp gió tuyết mà tới.”

Ô Thanh Sơn trên mặt, lộ ra một tia ước mơ, rung động, hồi tưởng đến lúc ấy hình tượng, “Gia! Ngài trước đó cũng nhìn thấy, nhưng sơn dã bên ngoài cuồng phong bạo tuyết, một màn kia mấy như thiên tai, nhưng gió

tuyết tứ ngược chi lực, lại không cách nào chạm đến 2 vị quý khách nửa điểm.”

“Hình như có lực vô hình bao phủ toàn thân, lúc ấy ta đột nhiên toát ra một cái ý niệm trong đầu, ngọc thục mẹ con 3 người chi sinh tử, đang ở trước mắt 2 người một ý niệm. Cho nên ta lúc này quỳ xuống đất, khẩn cầu 2 vị quý khách đến đây Ô gia bảo, bọn hắn hơi cân nhắc sau liền đáp ứng.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lộ ra một tia chần chờ, “Bất quá, 2 vị quý khách quan hệ trong đó, tựa hồ cũng không phải là như bọn hắn lời nói… Ân, La đại nhân nhắc lên ‘Thê tử’ lúc, một vị khác khách quý biểu lộ, mơ hồ có chút mất tự nhiên.”

“Gia, chúng ta an bài, có phải là không quá thỏa đáng, nếu không phân phó người chuẩn bị 2 cái gian phòng…”

Còn chưa nói xong liền chịu rẽ ngang trượng, Ô Tướng Hành khí thẳng trừng mắt, “Nói ngươi ngốc ngươi quan sát ngược lại là còn rất tỉ mỉ, nói ngươi thông minh đi, lại muốn làm như vậy chuyện ngu xuẩn! Mau mau cút, nhanh đi bồi tiếp vợ ngươi, ngọc thục vì ta Ô gia sinh hạ 2 người nam hài, quỷ môn quan bên ngoài chuyển vài vòng, là ta Ô gia đại công thần! Tiểu tử ngươi về sau, nếu dám có lỗi với nàng, lão tử đánh gãy chân của ngươi.”

Lại chịu rẽ ngang trượng ô Thanh Sơn, nhe răng trợn mắt, “Gia, ngài nói gì vậy? ? Ta bảo vệ ngọc thục còn đến không kịp, cái kia bỏ được nàng thụ ủy khuất.”

Đang khi nói chuyện, quay người lại tiến vào phòng sinh.

Ô Tướng Hành biểu lộ quy về trầm tĩnh, ngồi ngay ngắn ở trên ghế, khớp xương thô to ngón tay, nắm thật chặt quải trượng, phát ra “Kẽo kẹt” “Kẽo kẹt” tiếng vang, hiển nhiên nội tâm cũng không bình tĩnh. Trải qua ô Thanh Sơn thuật lại, lại thêm quan sát của hắn, cơ bản có thể xác định 2 vị này quý khách, thật là những người kia.

Giới ngoại người! !

Cách mỗi mấy chục năm, liền sẽ từ thiên ngoại mà đến, giáng lâm đến thế giới này, cũng tại ngắn ngủi trong vòng nửa năm nhấc lên gió tanh mưa máu. Dẫn tới vô tận hạo kiếp, cũng đại biểu cho ngập trời cơ duyên, không biết bao nhiêu người đem trong cơn rung chuyển mạnh này quật khởi hoặc chết đi.

“Khụ khụ khụ…” Ô Tướng Hành một trận kịch liệt ho khan, hôm nay thụ phong hàn xâm nhập, hắn chỗ ngực bụng một mảnh lạnh buốt ở giữa, càng có mấy điểm nhói nhói.

Cái này vết thương cũ chính là bởi vì năm đó, nhất thời tham lam quấy phá, tham dự vào một trận vây giết giới ngoại người hành động bên trong.

Kết quả…

Ô Tướng Hành trong tay quải trượng, rốt cục không chịu nổi, “Răng rắc” một tiếng từ đó vỡ ra, hắn thở sâu tiếp lấy chậm rãi phun ra.

Lẩm bẩm nói: “Giới ngoại người giáng lâm, thế gian rung chuyển sắp đến, lệch đi tới ta Ô gia bảo, lại cứu Ô gia nàng dâu, hài nhi… Có lẽ, đây chính là một trận duyên phận… Là cho lão phu một loại nào đó nhắc nhở…”

Nhắm mắt lại, lại mở mắt ra.

Hô ——

Ô Tướng Hành đứng dậy, bước nhanh ra ngoài bước đi.

Một gian khách phòng, 1 con thùng tắm.

2 cái “1” đều là số từ.

“Quý khách mời rửa mặt, thay đổi quần áo các loại, tiểu tỳ nhóm đã chuẩn bị thỏa đáng, ngài 2 vị có bất kỳ nhu cầu, xin cứ việc phân phó.”

Ô gia bảo tỳ nữ, sau khi hành lễ lui ra.

Gian phòng bên trong, lâm vào một trận trầm mặc.

“Khục!” La Quan một mặt bình tĩnh, “Cái này Ô gia thật đúng là khách khí, ăn bữa cơm mà thôi, thế mà còn muốn tắm rửa thay quần áo.”

Khương Đồng trừng mắt liếc hắn một cái, “Ai bảo ngươi nói mò… Còn lão sư đâu… Về sau còn dám tự cao tự đại, nhìn ta tha không buông tha ngươi!”

La Quan khoát tay, “Tốt, trước nói chính sự.” Hắn nhắm mắt ngưng thần, chợt mở 2 mắt ra, xác định xung quanh

không người nghe lén, “Điện hạ, cái này long hưng phúc địa lợi hại như thế, La mỗ là mở rộng tầm mắt.”

Trên mặt hắn, hiển hiện mấy điểm ngưng trọng, cảm khái.

Tiến vào long hưng phúc địa, thiên địa quy tắc giáng lâm, nháy mắt liền giống bị gọt đi tu vi, trực tiếp rơi vào võ đạo cấp độ.

Không sai.

Đây chính là long hưng phúc địa, kinh khủng nhất chỗ —— áp chế!

Tất cả tiến vào bên trong tu sĩ, đều sẽ tại một nháy mắt, bị hạn chế tại võ đạo cấp độ, cụ thể cảnh giới tùy từng người mà khác nhau.

Tự đại hoàng tử chỗ biết được cái này 1 tin tức, La Quan còn có hoài nghi, nhưng khi Huyền Quy ngữ khí nghiêm túc, nói cho hắn nơi đây bất phàm, hư hư thực thực cùng mảnh vỡ đại đạo dung hợp tự thành một giới lúc, La Quan liền biết hắn có lẽ, hay là khinh thường cái này long hưng phúc địa!

Cũng may, như Đại hoàng tử biết không sai, long hưng phúc địa đối ngoại lai người áp chế, tồn tại 1 cái giai đoạn thích ứng —— tức, mỗi qua 1 tháng, kẻ ngoại lai thực lực liền có thể khôi phục 1 cảnh, đến Nguyên Anh vì đỉnh phong.

Đến lúc đó, ngọc tỉ truyền quốc sẽ hàng thế, dẫn các

phương cộng đồng tranh đoạt.

Nhưng sự tình đương nhiên sẽ không như thế đơn giản… Thế giới này đối ngoại lai người, cũng không phải là như vậy thiện ý, mà lại các phương những người cạnh tranh, cũng sẽ không bỏ qua tại đối thủ suy yếu lúc, đem nó tru sát tính toán.

Cái này cũng liền giải thích, vì sao trước đó La Quan triển lộ ra, đủ mạnh mẽ thực lực, nhưng 3 vị hoàng tử cùng với sau lưng thế lực, vẫn có thể bảo trì trầm ổn, bình tĩnh.

Bởi vì, tại long hưng phúc địa bên trong, cảnh giới cũng không đại biểu cho hết thảy.

Khương Đồng đang muốn nói chuyện, bị La Quan một ánh mắt ngăn lại, hắn cố ý lên giọng, “Phu nhân, nhưng từng thu thập thỏa đáng?”

Mấy hơi về sau, có tỳ nữ đến đây Thông Bẩm, Ô Tướng Hành bên ngoài cầu kiến.

La Quan ánh mắt chớp lên, cùng Khương Đồng liếc nhau, nói: “Đi thôi, nhìn xem vị này Ô lão thái gia, có lời gì muốn nói.”

Tại không thể xác định tuyệt đối hoàn toàn thời điểm, hắn sẽ không để cho Khương Đồng một mình.

2 người ra khách phòng, nhìn thấy chờ ở tiền sảnh Ô Tướng Hành, hắn vội vàng chắp tay hành lễ, “Ô mỗ, bái kiến 2 vị quý khách! !”

La Quan gật gật đầu, cùng Khương Đồng riêng phần mình ngồi xuống, “Ô lão tiên sinh, không biết có chuyện gì?”

Ô Tướng Hành đứng dậy, trước cáo kể tội, khua tay nói: “Các ngươi tất cả đi xuống, không có lão phu phân phó , bất kỳ người nào không được đến gần nơi đây.”

“Vâng.” Ô gia một đám hạ nhân, nhao nhao lui ra.

Đợi xung quanh an tĩnh xuống, Ô Tướng Hành thở sâu, ngẩng đầu nhìn về phía La Quan, Khương Đồng, chậm rãi nói: “Xin hỏi 2 vị quý khách, thế nhưng là giới ngoại người? ?”

Giới ngoại người? !

La Quan trong lòng khẽ động, nháy mắt liền minh bạch, đây là long hưng phúc địa bên trong thổ dân sinh linh, đối bọn hắn những này kẻ ngoại lai xưng hô.

Cái này Ô gia bảo bất quá chỉ là một chỗ, hơi biết mấy điểm võ đạo thế lực, thế mà cũng biết “Giới ngoại người” tồn tại, cái này khiến La Quan đối với thế cục phán đoán, lại có mấy điểm cải biến —— đối long hưng phúc địa thổ dân mà nói, bọn hắn những này “Kẻ ngoại lai”, tựa hồ cũng không phải là bí ẩn!

Hắn suy nghĩ lưu chuyển, phần đỉnh lên chén trà uống một ngụm, ánh mắt bình tĩnh, “Không sai, ta cùng phu nhân xác thực, không phải bản địa người.”

Thừa nhận là bởi vì Ô Tướng Hành này đến, cũng không rõ ràng ác ý, đương nhiên nguyên nhân trọng yếu nhất là, La Quan bây giờ tuy bị quy tắc đem tu vi đặt ở võ đạo cấp độ, lại ở vào Đạp Thiên cảnh đỉnh phong, một cái tay liền có thể quét ngang Ô gia bảo, căn bản không sợ bọn họ giở trò gian.

Ô Tướng Hành con ngươi co rụt lại, biểu lộ lộ ra khẩn trương, “Quả nhiên, lão phu suy đoán là thật…” Hắn cắn răng, trầm giọng nói: “2 vị quý khách đối lão phu 1 nhà có đại ân, Ô gia bảo không làm được chuyện lấy oán trả ơn, các ngươi mau chóng rời đi đi, Đại Tuyết sơn tất đã phát giác được giới ngoại người giáng lâm, rất nhanh liền sẽ có kẻ đuổi giết đến, lại trễ liền không kịp!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 604 : Phúc địa bên trong người tu hành

Phòng trước bên trong, lâm vào một trận trầm mặc.

Nhưng vượt quá Ô Tướng Hành dự kiến chính là, đối diện 2 vị quý khách sắc mặt, cũng vô quá lớn biến hóa, giữa lông mày vẫn là bình tĩnh.

La Quan ngón tay gõ nhẹ mặt bàn, nói: “Đa tạ Ô lão tiên sinh nhắc nhở, nhưng có một số việc, La mỗ muốn hỏi thăm một hai.”

Ô Tướng Hành dù cảm thấy lo lắng, cũng không dám biểu lộ quá nhiều, trầm giọng nói: “Quý khách xin hỏi.”

La Quan nói: “Thứ 1, liên quan tới giới ngoại người, Ô lão tiên sinh biết bao nhiêu? Còn có, chúng ta loại này tồn tại, tại thế giới của các ngươi, có tính không bí ẩn?”

Ô Tướng Hành trầm giọng nói: “Không dám giấu diếm 2 vị quý khách, Ô mỗ xuất thân thợ săn nhà, có thể từ sợi cỏ bên trong quật khởi, sáng tạo dưới hôm nay Ô gia bảo, vốn nhờ trước kia từng có một phen gặp gỡ…”

Hắn cắn răng, tiếp tục nói: “Một vị nào đó giới ngoại người bị vây giết đến chết, nó vật tùy thân bị dưa điểm, Ô mỗ dưới cơ duyên xảo hợp, được trong đó nửa bộ tu hành pháp.”

Cũng may, đối diện 2 vị quý khách biểu lộ, cũng không

có gì thay đổi, cái này khiến Ô Tướng Hành trong lòng hơi lỏng, “Về phần quý khách vấn đề thứ hai, Ô mỗ chỉ có thể nói đây là 1 cái công khai bí mật —— Đại Tuyết sơn là trong truyền thuyết không thể biết chi địa, từng hạ xuống chỉ lệnh, công khai giới ngoại người tồn tại, đồng phát vải kếch xù treo thưởng, hiệu triệu thế gian các phương cộng đồng vây giết.”

“Cho nên…”

La Quan thản nhiên nói: “Cho nên, mỗi lần giới ngoại người giáng lâm, long hưng phúc địa bên trong đều đem nhấc lên một trận gió tanh mưa máu, không chỉ là bởi vì Đại Tuyết sơn treo thưởng, cũng bởi vì giới ngoại người bản thân, chính là từng tòa di động bảo tàng, đúng không?”

Tại hắn bình thản ánh mắt dưới, Ô Tướng Hành xuất mồ hôi trán, chỉ cảm thấy cả người đều bị nhìn xuyên, “… Quý khách nói rất đúng.”

La Quan ánh mắt chớp lên, “Liên quan tới Đại Tuyết sơn, Ô lão tiên sinh biết bao nhiêu?”

Ô Tướng Hành con ngươi co rụt lại, trên mặt lộ ra rõ ràng kính sợ, chần chờ nói: “Cái này… Cái này… Đại Tuyết sơn vì thế gian thánh địa, nghe đồn có thiên nhân đương thời, thiên địa vạn vật đều ở nó tâm hồ ở giữa, không thể đến, không thể nói về, không thể khinh nhờn…”

1 cái quy tắc phía dưới, thực lực đến Nguyên Anh vì cực thế giới, sẽ có thần bí như vậy cường đại, gần như toàn

năng toàn tri tồn tại? ? La Quan phản ứng đầu tiên, là người không biết nhiều kính sợ, nhưng vào lúc này Huyền Quy thanh âm vang lên, “La Quan, không muốn lại hỏi thăm có quan hệ Đại Tuyết sơn sự tình, vừa rồi ta như phát giác được, từng đạo thì dư vị đảo qua.”

Đạo tắc! !

Đây là thiên địa chi quy, vạn vật pháp tắc!

La Quan trong lòng nghiêm nghị, long hưng phúc địa quả nhiên quỷ dị, thần bí, lại thật tồn tại, một loại nào đó không thể đề cập tồn tại, miệng hô kỳ danh thì tự sinh cảm ứng, nhất niệm động liền có thể nhìn rõ hết thảy.

Đại Tuyết sơn!

Trực giác nói cho hắn, long hưng phúc địa lớn nhất bí ẩn, liền ẩn giấu ở đây.

Có lẽ, đây chính là Khương quốc lực lượng chỗ —— mặc cho ngươi thế lực khắp nơi điều động nhân thủ tiến vào, cũng khó khăn rung chuyển cơ bản bàn.

Dù không biết trong đó đến tột cùng, cất giấu như thế nào bố trí, nhưng cuối cùng kẻ thu lợi hẳn là Khương quốc!

Đúng lúc này, Ô Tướng Hành do dự một chút, nói: “Quý khách, long hưng phúc địa chính là các ngươi, đối với chúng ta toà này thế giới xưng hô sao?”

La Quan thu hồi suy nghĩ, “Không sai.”

Ô Tướng Hành trên mặt, lộ ra rõ ràng ý động, vô ý thức nắm chặt quải trượng, “Vậy các ngươi thế giới, cùng chúng ta…” Thanh âm hắn dừng lại, cười khổ, “Thôi, là Ô mỗ đường đột… Đây hết thảy, tung biết lại như thế nào… Ta sinh tại đây, lão Vu đây, đối ta mà nói dưới chân chính là duy nhất thế giới.”

La Quan ánh mắt lộ ra một tia tán thưởng, cái này Ô Tướng Hành tu vi võ đạo, hắn thấy tất nhiên là qua quýt bình bình, tâm tính lại rất khó được. Hắn đứng dậy, chắp tay nói: “Đa tạ Ô lão tiên sinh nhắc nhở, vậy ta 2 vợ chồng, liền không còn ở lâu, thay chúng ta hướng Thiếu bảo chủ chúc.”

Đại Tuyết sơn kẻ đuổi giết, tại không xác định thực lực đối phương trước, nhất định phải bảo trì cẩn thận.

Ô Tướng Hành vội vàng hành lễ, “Có thể được gặp 2 vị quý khách, là Ô gia may mắn.” Hắn lấy ra một phần địa đồ, một quyển sách, “Đây là Ô gia bảo bên trong, hiện có phạm vi lớn nhất, tinh mật nhất một phần địa đồ, sách bên trong thì là liên quan tới một chút thế lực giới thiệu sơ lược, mời 2 vị quý khách nhận lấy, hi vọng có thể đối các ngươi có chỗ trợ giúp.”

La Quan không có khách khí, trực tiếp lấy đi 2 kiện vật phẩm, nhìn xem đối diện Ô Tướng Hành, cười cười, nói: “Ô lão tiên sinh, có lẽ ngươi ta ngày sau, còn có gặp lại ngày.”

Quay người giữ chặt Khương Đồng, hắn một bước phóng ra 2 người thẳng vào gió tuyết, biến mất trong

nháy mắt không gặp.

Ô Tướng Hành nhìn qua 2 người phương hướng rời đi, vô ý thức thở sâu, đáy mắt hiển hiện vẻ kích động —— La Quan trước đó nói không sai, giới ngoại người đối long hưng phúc địa người mà nói, chính là di động bảo tàng.

Tại thực lực chưa từng khôi phục trước, nếu có đầy đủ thủ đoạn, đích xác có thể đem nó vây giết, đoạt được chi phong phú khiến người điên cuồng.

Đây mới là cả thế gian trên dưới, cùng giết giới ngoại người nguyên nhân chủ yếu! Đương nhiên, Đại Tuyết sơn thôi động, treo thưởng, cũng không thể thiếu.

Nhưng trừ này bên ngoài, còn có một loại phương thức khác, có đến từ giới ngoại người cơ duyên —— đó chính là, trở thành giới ngoại người tại long hưng phúc địa bên trong người phát ngôn! !

Ô Tướng Hành bản thân cũng vô tư cách, tiếp xúc đến này cấp độ, nhưng hắn không bị tổn thương trước đó, kết bạn 1 vị hảo hữu, liền bái nhập nào đó 1 đại gia tộc bên trong, nó phía sau liền có giới ngoại người thân ảnh, 2 người thông tin bên trong, đối phương từng đơn giản đề cập qua vài câu.

Đại Tuyết sơn truy sát giới ngoại người, nhưng đối bản địa chi người cùng giới ngoại người hợp tác, tựa hồ cũng không hạn chế… Ô Tướng Hành không biết nguyên nhân trong đó, nhưng hắn biết dưới mắt có lẽ chính là, Ô gia cơ hội vùng lên!

Ô gia bảo bên ngoài, gió tuyết ở giữa.

La Quan trước đem địa đồ nhìn qua một lần, phát hiện long hưng phúc địa phạm vi, so trong tưởng tượng lớn rất nhiều, đã vượt ra khỏi một cái tiểu thế giới mảnh vỡ, chỗ vốn có cấp độ.

Không hổ là, dung hợp mảnh vỡ đại đạo thần bí chi địa, cơ hồ thật chính là tự thành một giới, trừ tu luyện cấp độ bị hạn chế bên ngoài, địa vực bao la vô tận.

Sau đó chính là sách bên trong, liên quan tới long hưng phúc địa bên trong thế lực cường đại ghi chép, Đại Tuyết sơn không ở trong đó, tựa hồ chỉ là đề cập, đại biểu lấy một loại nào đó khinh nhờn.

Nó hơn, La Quan đọc nhanh như gió, nhanh chóng đảo qua.

Lật đến cuối cùng lúc, hắn ánh mắt ngưng ngưng, "… Hoàng sơn cốc, Tiên gia chi địa, từng có người tận mắt nhìn thấy, tiên nhân phi thăng lên trời, cũng có tiên cầm hót vang, bay lượn."

"Bắc mạc hoang nguyên, từng có thương khách ở đây, gặp bạch hồ cầu cứu, ngon miệng nói tiếng người."

"Tề Vân sơn, trong truyền thuyết kiếm tu chi tông, từng có kiếm minh trùng thiên, dư vị 3 ngày không tiêu tan."

Như là loại này.

Trong đó một chút thuyết minh, dù phần lớn là “Từng có người mắt thấy” “Từng có thương khách gặp được” “Từng kiếm minh trùng thiên” cùng không thiết thực ghi chép, nhưng cái này ứng với Ô gia bảo cấp độ có quan hệ.

Chỉ là võ đạo gia tộc Ô gia, còn chưa có tư cách tiếp xúc đến, long hưng phúc địa chân chính bí ẩn.

Nhưng có một chút có thể xác định —— trong thế giới này, tồn tại người tu hành… Mà lại là, không bị áp chế người tu hành! !

Điểm này, cực kỳ đáng sợ!

Tiến vào long hưng phúc địa giới ngoại người bị quy tắc trấn áp, chỉ còn hơn võ đạo cấp độ, tung ngươi có “Giới ngoại” các thủ đoạn, đối mặt thổ dân người tu hành, nhất là Kim Đan, thậm chí Nguyên Anh tồn tại… Nhất lực hàng thập hội, lại như thế nào ngăn cản?

Mà điểm này, tại Đại hoàng tử trong trí nhớ, cũng không tồn tại!

—

—

—

—

—

Chương 605 : Kinh sợ thối lui

Là Đại hoàng tử đối này hoàn toàn không biết gì, hay là… Ngay từ đầu, đây chính là một trận tính toán? ! Cũng không phải là nhằm vào La Quan, mà là tất cả đối long hưng phúc địa cảm thấy hứng thú người.

Chỉ cần có bị nếm, liền sẽ đạt được chỉ tốt ở bề ngoài, cũng không hoàn toàn tình báo, tiếp theo bởi vậy sa vào đến trong nguy cấp.

Trực giác nói cho La Quan, Khương quốc tại hạ một bàn rất lợi hại cờ, toan tính quá lớn.

Đột nhiên hắn biểu lộ nghiêm một chút, nhìn lại Ô gia bảo phương hướng, kia bên trong có khí tức cường đại giáng lâm, như bàn tay vô hình khuấy động gió tuyết.

Kim Đan cảnh!

Tại quy tắc hạn chế, Nguyên Anh vi tôn long hưng phúc địa bên trong, không hề nghi ngờ đây đã là, đạp lâm đỉnh cao nhất cường đại tồn tại. Cho dù là đối một đám giới ngoại người mà nói, tại ban đầu 1-2 tháng, cũng khó có thể chống lại.

“Đi!”

La Quan giữ chặt Khương Đồng, 2 người lôi ra liên tiếp tàn ảnh, biến mất tại gió tuyết ở giữa.

…

Ô gia bảo.

Một tên người mặc áo bào trắng, giữa lông mày có Liên Hoa ấn ký trung niên nhân, đạp lập gió tuyết phía trên, đôi mắt hờ hững đảo qua xung quanh.

Phía dưới là một đội hắc giáp thiết kỵ, tung tại rét đậm thời tiết, cũng mặt che thiết giáp khí thế kinh người. Dưới quyền bọn họ tọa kỵ, là một loại toàn thân màu lông đen nhánh chiến mã, lúc này song trong mũi, không ngừng hướng ngoại phun ra nhiệt khí.

Đại Tuyết sơn, Hắc Tử quân!

Ô Tướng Hành thân thể run lên, đã biết thân phận đối phương, vội vàng dẫn đầu Ô gia bảo mọi người, cung kính quỳ xuống đất, “Ô gia bảo trên dưới, tham kiến Thánh sứ!”

Hắc Tử quân yên tĩnh im ắng.

Liên Hoa ấn ký trung niên nhân, giờ phút này đã dò xét hoàn chỉnh cái Ô gia bảo, hắn nhíu nhíu mày, lạnh giọng nói: “Hôm nay trước sau, nhưng có người xa lạ đến chỗ này?”

“Hồi bẩm Thánh sứ, bạo tuyết xâm nhập Ô gia bảo phong bế, chưa từng thấy ra ngoài người.” Ô Tướng Hành lúc nói chuyện, chôn thật sâu thủ tỏ vẻ tôn kính.

Một trái tim, run mấy lần.

Trong phòng sinh bên ngoài người, cùng đi theo ô Thanh Sơn tiến về Thương Sơn huyện dưới trướng, bị đều trông giữ bắt đầu, bây giờ người biết được việc này, chỉ có Ô Tướng Hành tổ tôn 2 người.

“Báo!” Một tên mặc giáp Hắc Tử quân nhanh chân mà đến, quỳ xuống đất hành lễ, “Ô gia bảo xung quanh đã dò xét, cũng không phát hiện.”

Thánh sứ mặt lộ vẻ - âm trầm, “Chạy rồi? ! Hừ, giới ngoại người giáng lâm, bị ta thánh đạo thiên địa bài xích, ba động khó mà che lấp!”

“Đuổi theo, quyết không thể bỏ qua bọn hắn!”

Ầm ầm ——

Đen thiết quân thay đổi rời đi.

Thánh sứ điều khiển linh quang, xé rách gió tuyết phóng lên tận trời.

“Gia…“Ô Thanh Sơn vừa mở miệng, liền bị trực tiếp đánh gãy.

Ô Tướng Hành giơ tay lên, sắc mặt nghiêm túc, “Thánh sứ… Thế mà là Thánh sứ tự mình giáng lâm… 2 vị kia, đến cùng ra sao thân phận?”

Vây giết giới ngoại người một chuyện, tuy là Đại Tuyết sơn chủ đạo, nhưng bọn hắn cực ít tự mình xuất thủ.

Một khi giáng lâm thì cho thấy, bị vây giết người tuyệt không bình thường, chính là giới ngoại người bên trong đại nhân vật.

Nhưng nhân vật như vậy, sao lại không có sớm bố cục… Ô gia thật có cơ hội nhờ vào đó quật khởi, hay là đem đi vào tuyệt lộ? !

Một nháy mắt, Ô Tướng Hành đầu đầy mồ hôi lạnh, nhưng hôm nay thế cục đã lui không thể lui.

Thở sâu, hắn trầm giọng nói: “Thanh Sơn, đợi ngọc thục thân thể tốt một chút, các ngươi liền khởi hành đi Thương Sơn huyện, đến ngọc thục nhà mẹ đẻ ở lại một đoạn thời gian.”

…

Trong gió tuyết, La Quan mang theo Khương Đồng, lấy bôn lôi tốc độ đi nhanh.

Hắn cau mày, nhìn về phía quanh thân vô hình “Khí lãng”, chính là bởi vì nó tồn tại, mới đưa đến “Phiến tuyết không gia thân” cảnh tượng. Đây là long hưng phúc địa quy tắc áp chế, cùng hắn tự thân khí tức đối hướng, hình thành 1 đạo đặc thù khí tràng.

Mà cái này, chính là giới ngoại người đặc thù rõ rệt nhất, tại tự thân thích ứng long hưng phúc địa trước, phần này quy tắc dị tượng sẽ không biến mất.

“Ừm? !”

La Quan nhíu mày nhìn lại gió tuyết đầy trời, trong lòng bỗng dưng 1 sợ, dù chưa nhìn thấy bất kỳ vật gì, nhưng tâm thần ở giữa lại bị một phần bất an bao phủ.

Có người đuổi theo!

Đại Tuyết sơn Kim Đan? !

Không gây nửa điểm khí tức tiết lộ, liệu tới là có một loại nào đó ẩn nấp pháp, chuẩn bị sờ đến phụ cận, lại động thủ cho một kích trí mạng.

Quả nhiên, đối với giới ngoại người, Đại Tuyết sơn có biện pháp khóa chặt nó phương vị.

Nhưng nếu Đại Tuyết sơn coi là thật có thể, hoàn toàn làm được điểm này , bất kỳ cái gì giáng lâm long hưng phúc địa kẻ ngoại lai, đều đem gặp tai hoạ ngập đầu. Cần gì phải còn muốn gióng trống khua chiêng, hiệu triệu long hưng phúc địa bên trong thổ dân sinh linh, tham dự vào đối giới ngoại người vây giết bên trong?

Chỉ có một lời giải thích.

Hoặc là, loại này khóa chặt thủ đoạn, thi triển mục tiêu cực kỳ có hạn.

Hoặc là chính là tồn tại, một loại nào đó khắc nghiệt hạn chế… Tỉ như, có tác dụng trong thời gian hạn định tính!

Đã giới ngoại người tiến vào long hưng phúc địa về sau, nhưng theo thời gian trôi qua, dần dần thích ứng thiên địa quy tắc, tiếp theo khôi phục nhất định thực lực.

Như vậy bị “Khóa chặt” điểm này, có lẽ cũng tồn tại cùng loại thuộc tính, tỉ lệ lớn chỉ cần chống nổi đợt thứ nhất kỳ nguy hiểm, liền có thể ẩn nấp đi, tránh đi đến từ Đại Tuyết sơn truy sát.

La Quan không ngừng bước, mang theo Khương Đồng cấp tốc tiến lên lúc, suy nghĩ nhanh chóng chuyển động —— bởi vì đối Đại Tuyết sơn thủ đoạn cũng không rõ ràng, cho nên hắn chỉ có thể phỏng đoán.

1, loại này khóa chặt, tỉ lệ lớn cũng không phải là toàn trí toàn năng vị kia tự mình xuất thủ, nếu không căn bản sẽ không, cho bọn hắn cơ hội chạy thoát.

2, hoang sơn dã lĩnh ở giữa, chỉ có hắn cùng Khương Đồng 2 cái, khí huyết cường đại sinh mạng thể, bị phát hiện khả năng cao hơn.

3, có lẽ có thể nghĩ biện pháp, họa thủy đông dẫn! Chí ít nếu có thể “Đụng vào” những giới khác bên ngoài người, có thể đối Đại Tuyết sơn khóa chặt, tạo thành nhất định can thiệp.

4… Tạm thời còn chưa nghĩ ra, nhưng những này liền đã đầy đủ.

“Điện hạ, Đại Tuyết sơn người ngay tại đuổi theo, chúng ta muốn cải biến một chút sách lược… Liền hướng, Thương Sơn huyện phương hướng đi!”

Đây là khoảng cách Ô gia bảo khu vực chỗ, gần nhất 1 cái cỡ lớn nhân khẩu điểm tụ tập.

Khương Đồng gật đầu, “Tốt, nghe ngươi!”

Sưu ——

2 người bỗng nhiên thay đổi phương hướng, tại trong gió tuyết bạo lướt.

Cái này lẫm đông bạo tuyết đối với người bình thường hoặc đê giai võ giả mà nói, cảm thấy khó khăn đối kháng, nhưng lấy La Quan bây giờ Đạp Thiên cảnh thực lực, nhưng cũng không có quá lớn ảnh hưởng, chỉ cần xác định phương vị, liền có thể thông suốt!

Thương Sơn huyện càng ngày càng gần, nhưng nguồn gốc từ đáy lòng bất an, cũng chính trở nên càng ngày càng mãnh liệt, như tấm màn đen che khuất bầu trời.

La Quan đã hồi lâu không từng có qua, gần như vậy hồ tuyệt cảnh cảm giác, nhất là kẻ đuổi giết vẫn chỉ là, chỉ là 1 tu sĩ Kim Đan.

Cái gọi là nhân sinh gặp gỡ khó mà đoán trước, chính là như thế.

Rốt cục, Thương Sơn huyện đến!

Một màn kia màu mực thành trì hình dáng, từ trong gió tuyết hiển hiện, mà cùng lúc đó cười lạnh một tiếng, bỗng dưng vang vọng đất trời ở giữa.

“Giới ngoại người, toàn bộ đều phải chết!”

Oanh ——

Gió tuyết cùng chấn động, mãnh liệt thoải mái ở giữa, ngưng tụ thành một cái đại thủ, ầm vang vồ xuống.

La Quan quay người, trong lòng bàn tay tru tiên kiếm xuất hiện, 1 kiếm chém xuống!

Sau một khắc, mũi kiếm cùng gió tuyết đại thủ đối bính, tiếng vang như vào đông kinh lôi, chấn Thương Sơn huyện bên trong gạch ngói cùng vang lên, “Rầm rầm” rơi xuống thật dày tuyết đọng.

Vô số trốn ở trong nhà, quay chung quanh hỏa lô tránh né cực hàn dân chúng, một mặt chấn kinh nhìn về phía ngoài thành, không rõ cái này lôi minh vì sao thấp như vậy…

Gió tuyết đại thủ vỡ nát, La Quan kêu lên một tiếng đau đớn, sắc mặt hiển hiện tái nhợt, một tay cầm kiếm một tay ôm lấy Khương Đồng, mượn lực tốc độ tăng vọt.

Một cái chớp mắt, liền rơi vào Thương Sơn huyện bên trong!

Giữa lông mày mang theo Liên Hoa ấn ký, đến từ Đại Tuyết sơn Thánh sứ, một mặt cười lạnh đi ra khỏi gió tuyết, “Thật sự cho rằng, trốn thành trì bên trong, liền có thể che đậy đến từ Thánh Tôn khóa chặt? ? Buồn cười! !”

“Hôm nay, các ngươi mọc cánh khó thoát!”

Hắn một bước tiến lên, đánh đến nơi đến Thương Sơn huyện bên trong, lại sắc mặt đột biến.

1 bước này, hình như có lạch trời hoành cách tại trước, lại như thiên sơn vạn thủy hoành ép tại vai, để hắn hô hấp trở nên thô trọng, sinh ra lớn lao hồi hộp.

Liền như, trước mắt Thương Sơn huyện bên trong, tồn tại một loại nào đó uy nghiêm, không dung nửa điểm xúc phạm.

Hô ——

Thánh sứ bỗng nhiên thở ra một hơi, thân ảnh liên tiếp lui ra phía sau, một mặt kinh nghi bất định.

“Thương Sơn huyện… Chỉ là nơi chật hẹp nhỏ bé, sao có thể có thể có để bản thánh làm, cũng không dám đến gần tồn tại…”

“Loại cảm giác này… Tựa như là trực diện… Thánh Tôn… Không có khả năng!”

Đột nhiên, Thánh sứ xung quanh chỗ, gió tuyết bỗng nhiên cải biến, lại trước mặt hắn trong hư không, ngưng ra 1 cái “Lui” chữ.

Lóe lên tức tán.

Thánh sứ biểu lộ nghiêm nghị, cung kính hành lễ, “Vâng, thuộc hạ cẩn tuân thánh lệnh!”

Hắn đứng dậy, liếc mắt nhìn chằm chằm, trong gió tuyết

Thương Sơn huyện, xoay người rời đi.

…

Phúc Tụ lâu, là Thương Sơn huyện bên trong số1 số 2 đại khách sạn, đi tới quá khứ thương khách, du khách, đều nguyện đặt chân tại đây.

Tung bây giờ tuyết lớn phong thành, sinh ý vẫn như cũ náo nhiệt, bị bão tuyết vây ở nơi này những khách nhân, cũng nên ăn uống tiêu khiển.

Thế là trong thành tốt nhất người kể chuyện, bị trọng kim mời đến trong lầu, vì những khách nhân thuyết thư tìm niềm vui.

Ba ——

Chỉ nghe một tiếng kinh đường mộc, hôm nay cố sự bắt đầu bài giảng, nói là nào đó nào đó thời đại, có một tuổi trẻ người đọc sách, tại trong núi ngẫu nhiên gặp gặp nạn hồ yêu, nhất thời thiện tâm đem giải thích cứu, sau có hồ yêu đến đây báo ân kịch bản.

Đang kể chuyện nhân khẩu bên trong, một đoạn cố sự bị đem uyển chuyển khúc chiết, lại phối hợp tinh xảo khẩu kỹ, hiển thị rõ hồ yêu kiều mị thiên tính, dẫn đường dưới mọi người nhao nhao vỗ tay bảo hay.

Từng cái trên bàn, phần lớn đặt vào nóng hôi hổi cái nồi, tại cái này trời tuyết lớn bên trong phối hợp một ngụm tê cay tươi hương đỏ canh, thật sự là nhân gian hưởng thụ.

Trừ vừa rồi một tiếng đông lôi, kinh mọi người nhảy một cái bên ngoài, hết thảy đều như ngày xưa bình tĩnh.

Đột nhiên, “Bành bành” tiếng đập cửa vang lên, gã sai vặt vội vàng quá khứ mở cửa, một trận gió tuyết kêu khóc xen lẫn hàn ý xông vào, để tới gần cạnh cửa mấy bàn khách nhân, nhịn không được nhíu mày.

Nhưng khi hắn nhóm thấy rõ, ngoài cửa một đôi áo choàng tuyết mà đến nam nữ trẻ tuổi lúc, lại vô ý thức thu liễm phần nhân tình này tự.

Người đều có khí tràng, tuy nhiều người không tính là cái gì nhãn lực xuất chúng người, nhưng cũng một chút liền có thể nhìn ra, 2 vị này tuyệt không phải bình thường.

Vuốt bông tuyết, nam nữ trẻ tuổi đi đến, nam tử cúi đầu ho khan vài tiếng, như lây nhiễm mấy điểm phong hàn, sắc mặt có chút trắng bệch.

Nữ tử mở miệng, “Tiểu nhị, nhưng còn có gian phòng?” Nàng thanh âm bình tĩnh, lại tự có mấy điểm thong dong, uy nghiêm, để ngày thường bên trong năng ngôn thiện đạo, mồm mép theo lý thường gã sai vặt, lập tức có chút không biết làm sao.

Hay là chưởng quỹ bước nhanh tới, quát lớn: “Thất thần làm gì? Nhanh đi đóng kỹ cửa, chớ để chư vị quý khách bị cảm lạnh.”

Nói xong, quay người nở nụ cười, chắp tay một cái,

“Hoan nghênh 2 vị quý khách quang lâm, tiểu điếm còn có một chỗ độc viện phía trên, không biết 2 vị khả năng nhìn trúng? ?”

“Có thể.” Nữ tử gật đầu, nhìn lướt qua đại đường mọi người, mịt mờ xem ra ánh mắt, lặng lẽ nói: “Phu quân ta thân thể khó chịu, không khỏi bệnh tình tăng thêm, không muốn lại nhiễm phong hàn, không biết chưởng quỹ nhưng có mềm kiệu loại hình, mời người đưa chúng ta quá khứ.”

Lạch cạch ——

1 khối ngân bánh đặt lên bàn.

Chưởng quỹ ánh mắt sáng lên, liền nói: “Có có có! 2 vị quý khách xin các loại, tại hạ lập tức an bài! !”

Tiền đúng chỗ, phục vụ không là vấn đề.

Rất nhanh, mấy tên vội vàng chạy tới gã sai vặt, lại thật nhấc 1 con kiệu nhỏ tới, cung thỉnh 2 người tiến vào về sau, nhấc hướng chỗ ở.

Trong hành lang, “Ông” một tiếng lên nghị luận, có người nói đây là ở đâu ra hào khách, xuất thủ lại như thế hào phóng?

Còn có người cười lạnh, cảm thấy đôi này trẻ tuổi vợ chồng, không khỏi quá mức tấm giương… Há không biết đi ra ngoài bên ngoài, tiền tài không để ra ngoài? Nhất là nam nhân kia hay là cái ma bệnh, quả thực là gây tai hoạ cử chỉ.

Quả nhiên, nhìn kỹ lại lời nói khách sạn này trong đám người, liền có 3 lượng đạo nhãn thần, giờ phút này lấp loé không yên.

Tết xuân đến, bánh bao tại cái này chúc mọi người chúc mừng năm mới, toàn gia an khang, mọi việc trôi chảy, tài nguyên rộng tiến vào!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 606 : Đạo vận chi lực

Phúc Tụ lâu.

Độc viện phòng trên!

Mấy tên gã sai vặt buông xuống cỗ kiệu, bị gió tuyết thổi, sắc mặt lập tức trắng bệch.

Dùng sức xoa xoa 2 tay, trong lòng âm thầm trong lòng đã có cách, đôi này quý khách thực tế dễ hỏng, lại yêu cầu bọn hắn trực tiếp mang lên trước cửa.

Đúng lúc này, 1 khối ngân bánh ném đi ra, rơi vào trong đó một tên gã sai vặt trong tay, “Đây là tiền thưởng, các ngươi đi xuống đi.”

Lần này, mấy tên gã sai vặt một chút oán khí, lập tức tiêu tán không còn, mặt mũi tràn đầy chồng vui.

“Đa tạ quý khách khen thưởng! Đa tạ quý khách khen thưởng!” Thi lễ một cái về sau, mấy người hứng thú bừng bừng rời đi, vẫn không quên cung kính mang lên cửa sân.

Lại cùng mấy hơi, màn kiệu từ bên trong đẩy ra, 2 người từ bên trong đi ra, La Quan lại là một trận ho khan, cái này khiến trên mặt hắn lộ ra bất đắc dĩ.

Khương Đồng vịn hắn, nói: “Đi vào trước đi, đừng thật

lây nhiễm phong hàn.”

“Được.”

Vào phòng, đóng cửa.

Gió tuyết âm thanh bị ngăn cách bên ngoài, Khương Đồng rót chén trà nóng, mặt lộ vẻ khẩn trương, “Ngươi không sao chứ?” Lấy võ đạo cảnh giới, đối cứng tu sĩ Kim Đan một kích, quả thực không thể tưởng tượng nổi. Tung tại Thiên Thanh đại lục bên trong, vô số thiên kiêu, yêu nghiệt xuất hiện lớp lớp, cũng chưa từng từng nghe nói.

La Quan khoát tay, “Không có việc gì…” Vừa nói xong lại là một trận ho khan, khóe miệng mang ra điểm điểm tinh hồng.

Khương Đồng một mặt kinh hoảng, “La Quan!”

“Phi…” Nôn một ngụm máu bọt, La Quan nâng chung trà lên, trước súc súc miệng lại uống một hơi cạn sạch, “Thật không có sự tình… Chính là cái này Đại Tuyết sơn tu sĩ, xuất thủ có chút quỷ dị, ta nghỉ ngơi một chút liền tốt.”

Long hưng phúc địa quy tắc áp chế, nhằm vào chính là tu sĩ chỉnh thể —— pháp lực tu vi, thần thông cấp độ, nhục thân cường độ các loại, tất cả đều bao hàm ở bên trong. Thậm chí pháp bảo uy lực đều lọt vào cường lực trấn áp, vượt qua “Quy cách” bảo vật, một khi vận dụng liền bị hủy đi.

Cũng may tru tiên kiếm đầy đủ đặc thù, mới có thể tại phúc địa bên trong vận dụng, ngăn lại Đại Tuyết sơn Kim Đan một kích. Nhưng chân chính dẫn đến La Quan bây giờ trạng thái hư nhược, là va chạm nháy mắt 1 đạo đặc thù khí tức, tập vào đến trong cơ thể hắn, lúc này mới dẫn đến La Quan thương thế triền miên.

Khương Đồng thở sâu, “Ta hộ pháp cho ngươi, ngươi nghỉ ngơi thật tốt.”

Đợi nàng rời khỏi gian phòng, La Quan biểu lộ lộ ra trầm ngưng, hắn đã cảm nhận được, thể nội cỗ khí tức kia không tầm thường.

Yếu ớt mà mênh mông, như khói nhẹ sương mù, lại như vô tận thiên hải.

“Lão sư!”

Bằng hắn bây giờ trạng thái, không có cách nào đem nó thanh lý.

Rất nhanh, Huyền Quy thanh âm vang lên, lộ ra nặng nề, “Đạo vận chi lực!” Hơi dừng lại, “La Quan, bây giờ vi sư có thể xác định, tại cái này long hưng phúc địa bên trong, đích xác tồn tại mảnh vỡ đại đạo.”

“Cái này, chính là đến từ nói sát lực!”

Tiểu la lỵ hư ảnh ở trước mắt nổi lên, mặc rộng lớn nhật nguyệt tinh thần pháp bào nàng, giờ phút này cau mày mặt mũi tràn đầy ngưng trọng.

La Quan nói: “Lão sư, rất khó thanh lý sao?”

Tiểu la lỵ gật đầu, “Như tại ngoại giới vi sư còn có chút biện pháp, nhưng long hưng phúc địa mấy thành một giới, tự có một bộ quy tắc, dù không hoàn chỉnh lại có cường đại phản phệ, ta nhiều nhất chỉ có thể tạm thời đem cái này đạo vận chi lực áp chế.”

“Cho nên ngươi có 2 lựa chọn, hoặc là tìm tới trong thành, kinh sợ thối lui Đại Tuyết sơn Kim Đan vị kia, có thể giúp ngươi hóa giải. Hoặc là khổ ải một đoạn thời gian, đạo này uẩn chi lực không mạnh, nhiều nhất để ngươi thương thế triền miên, xa không đạt được trí mạng trình độ, đợi chống nổi 1-2 tháng, tự nhiên là có thể đem nó luyện hóa.”

La Quan đôi mắt ngưng lại.

Hắn cũng không nghĩ tới, Thương Sơn huyện bên trong lại vẫn tồn tại người, một vị khác thâm bất khả trắc tồn tại, hay là Huyền Quy phát giác được, một nháy mắt thiên địa khí cơ biến hóa, chính là bởi vậy mới làm kinh sợ mà đẩy lùi Đại Tuyết sơn Kim Đan, để hắn không dám vượt qua giới hạn tiếp tục đuổi giết.

“Đệ tử minh bạch!”

Rất nhanh, một đêm thời gian trôi qua.

Trải qua Huyền Quy xuất thủ, lại ngắn ngủi tĩnh dưỡng về sau, La Quan trạng thái tốt lên rất nhiều, nhưng vẫn là sắc mặt trắng bệch, thỉnh thoảng nhẹ giọng ho khan. Cái này một sợi bị áp chế đạo vận chi lực, liền như tại

hắn giữa ngực bụng, cắm 1 đem cũng không trí mạng tiểu đao, thỉnh thoảng liền muốn chuyển động mấy lần.

Cộc cộc cộc ——

Tiếng đập cửa vang lên, là Khương Đồng.

“La Quan, ngươi đã dậy chưa?”

“Vào đi.”

Cửa phòng “Kẹt kẹt” một tiếng đẩy ra, Khương Đồng bưng đồ ăn tiến đến, trước nhìn kỹ một chút La Quan sắc mặt, trong lòng hơi lỏng, “Ta để khách sạn đưa một chút sớm một chút, ngươi ăn một chút.”

La Quan nhìn thoáng qua ngoài cửa, hôm nay tuyết ngừng, mặt trời treo ở trên trời nhưng như cũ khô lạnh. Đơn giản dùng chút điểm tâm, hắn cười nói: “Không cần khẩn trương như vậy… Ân, có chút tiểu tai hoạ ngầm, nhưng chết không được người.”

Dứt lời, đứng dậy đi đến bên ngoài, nhắm mắt cảm giác một chút, tự thân khí tức cùng long hưng phúc địa bản thân “Đối hướng” khí tràng.

Quả nhiên, so ban đầu đã yếu một chút.

La Quan đi đến đất tuyết bên trong, cứ việc dưới chân vết tích vẫn có khác biệt, nhưng ít ra đã không giống thân ở gió tuyết ở giữa như vậy rõ ràng.

Hắn nghĩ nghĩ, nói: “Điện hạ, Thương Sơn huyện bên

trong tạm thời an toàn, chúng ta có thể đi một chút, có lẽ có thu hoạch ngoài ý muốn.”

Đại Tuyết sơn tuyệt đối là, lần này tiến vào long hưng phúc địa, nguy hiểm lớn nhất đầu nguồn. Lại ngay từ đầu, liền nhằm vào La Quan, Khương Đồng… Dù không biết trong đó, đến cùng ẩn giấu đi gì cùng nguyên nhân. Nhưng nếu có thể tìm tới Thương Sơn huyện bên trong, vị kia có thể đối trì Đại Tuyết sơn tồn tại, tự nhiên liền nhiều mấy điểm cứu vãn chỗ trống.

Đương nhiên, La Quan làm ra cái này quyết định, cũng là bởi vì thông qua hôm qua sự tình, cơ bản có thể kết luận, đối phương đối với giới ngoại người, cũng vô không có quá lớn địch ý.

Nếu không, hôm qua chính là một kiếp.

Khương Đồng đôi mắt ngưng lại, “Ngươi là nghĩ… Tốt, nhưng thân thể của ngươi thật không có sự tình a?”

La Quan cười cười, “Không có việc gì, đi thôi.” Hắn giẫm lên tuyết đọng, đem cửa sân đẩy ra, đột nhiên nhíu nhíu mày, đáy mắt hiển hiện lãnh ý.

Một số người, thật đúng là muốn chết!

Hưu ——

Tiếng xé gió lên, một cây mũi tên phá không mà đến, thẳng đến La Quan mặt. Cùng lúc đó, lại có 2 thân ảnh bỗng nhiên vồ giết tới, đao quang lạnh thấu xương.

Bành ——

Phất tay áo vung lên, mũi tên trực tiếp vỡ nát, chỉ còn hơn một đoạn đuôi tên, lấy càng nhanh chóng hơn độ nổ bắn ra mà quay về.

Một nháy mắt, liền đem kia cầm cung người lồng ngực xuyên qua, “Bành” một tiếng ngã vào tuyết đọng bên trong, ngực bụng máu tươi mãnh liệt mà ra, nóng hôi hổi trung chuyển mắt chính là một mảnh xích hồng.

Tiếp lấy đạp chân xuống, tuyết lãng gào thét đập xuống, 2 tên cầm đao đánh tới người, còn chưa kịp tới gần, liền như đối diện đụng vào 1 cái, di động cao tốc đại sơn, “Ba” một tiếng vỡ thành 2 bãi thịt nhão.

Động tác mau lẹ, bất quá hô hấp ở giữa, tụy không kịp đề phòng bạo khởi xuất thủ 3 người, đều đột tử tại chỗ!

Một màn này, khiến không biết bao nhiêu âm thầm, quan sát nơi đây ánh mắt, con ngươi bỗng dưng co vào, lộ ra vô tận chấn kinh, hãi nhiên.

“Khụ khụ khụ…” La Quan che miệng, phát ra trận trận ho nhẹ, sắc mặt có chút trắng bệch, nhưng hôm nay tất cả ánh mắt nhìn về phía hắn, đều lộ ra thật sâu kiêng kị.

Cao thủ!

Cái này đơn giản 2 kích triển lộ ra thực lực, chí ít là võ đạo đỉnh cao nhất tồn tại, nơi nào đến mãnh long quá giang? ! Sao đến Thương Sơn huyện, một màn như thế hoang vắng chi địa.

Đúng lúc này, Phúc Tụ lâu chưởng quỹ dẫn người vội vàng đuổi đến, nhìn thấy trước mắt một màn, sắc mặt đột biến, “Lớn mật! Nơi nào đến giặc cỏ, dám tại ta Phúc Tụ lâu nháo sự! !”

Lại đối La Quan, Khương Đồng chắp tay, “Quấy nhiễu 2 vị quý khách, thực là ta cùng chi tội, lần này 2 vị vào ở trong lúc đó, tất cả chi tiêu toàn bộ miễn trừ, xem như lão hủ bày tỏ áy náy.”

La Quan nhìn hắn một cái, nhạt tiếng nói: “Không cho chưởng quỹ gây phiền toái liền tốt, cái này bên trong còn cần vợ chồng chúng ta xử lý, hay là các ngươi động thủ? ?”

Chưởng quỹ vội vàng nói: “Không dám làm phiền quý khách! 3 người này hẳn là giang dương đại đạo xuất thân, chết cũng là chết vô ích, chúng ta sẽ dọn dẹp sạch sẽ, ngài 2 vị nếu có sự tình lời nói, cứ việc đi làm việc là được.”

“Tốt, liền phiền phức chưởng quỹ.” La Quan cất bước rời đi, Khương Đồng đi theo bên cạnh hắn.

Lần này, lại không có nửa điểm ngấp nghé ánh mắt, dám rơi vào trên thân hai người.

Tiền tài không để ra ngoài là không thể bàn cãi chân lý, nhưng chỉ cần đầy đủ mạnh, vậy liền không gì kiêng kị!

Ra Phúc Tụ lâu, hôm qua vắng vẻ, thanh lãnh đường đi, bây giờ nhiều hơn không ít người đi đường, phần lớn

mặc thật dày miên bào, dưới chân vội vàng.

La Quan nhìn thoáng qua, hắn cùng Khương Đồng đơn bạc quần áo, vẫn như cũ quá khứ người đi đường mịt mờ xem ra ánh mắt, cười cười, “Nhập gia tùy tục, chúng ta cũng đi đổi bộ áo bông.”

Một lát sau, 1 nhà hiệu may bên trong.

La Quan nhìn qua đi ra phòng thử áo Khương Đồng, ánh mắt hơi sáng, quả nhiên người xinh đẹp mặc cái gì đều dễ nhìn, cái này một thân màu xanh nhạt bình thường miên bào, xuyên tại Khương Đồng trên thân, một chút liền trở nên dáng vẻ thướt tha mềm mại.

“Thế nào?” Khương Đồng nguyên địa dạo qua một vòng, trong lòng mừng thầm.

La Quan ăn ngay nói thật, “Rất xinh đẹp.”

Trả nợ tiền bạc, 2 người vừa đi ra hiệu may, phía trước truyền đến một trận ầm ĩ, 1 cái vô lại tiểu tử ngã trên mặt đất, đang bị một đám người vây đánh. Hơi nghe đôi câu, tiểu tử này là cái ăn cắp, lại dạy mãi không sửa, hôm nay đi trộm lúc lại bị nắm ở, mới chịu cái này bỗng nhiên hành hung.

Cũng may động thủ người có chừng mực, lại hoặc là không nhiều gây phiền toái, tuy bị đánh mặt mũi bầm dập, nhưng đám người hùng hùng hổ hổ rời đi về sau, co quắp tại trên đất vô lại tiểu tử, gian nan đứng lên, đỉnh lấy 1 trương đặc sắc khuôn mặt, khập khiễng rời đi.

“Hắc! Tiểu vương bát đản này, năm ngoái còn trộm qua túi tiền của ta, bây giờ lại phạm tội, thật đúng là chó đổi không được đớp cứt!”

“Cũng chính là Hứa Đại Phu thiện tâm, nhiều lần cho tiểu tử này miễn phí trị liệu, không phải hắn đã sớm chết, còn có thể sống cho tới hôm nay? ?”

“Không sai! Hứa Đại Phu cái kia đều tốt, chính là quá thiện lương, dạng này tiểu tạp chủng quản hắn làm gì? ?”

“Các ngươi nhìn, tiểu tử này khẳng định là lại đi Nhân Tế Đường Liễu.”

Phía ngoài đoàn người, La Quan ánh mắt chớp lên.

Thương Sơn huyện, Hứa Đại Phu.

Ô gia bảo ngay từ đầu muốn mời, tựa hồ chính là vị thần y này, nghe chúng nhân lời nói tựa hồ tại bản địa rất có mấy điểm thiện tên.

Nhìn một cái, vô lại tiểu tử rời đi phương hướng, La Quan nói: “Chúng ta đi thôi, trước tùy tiện đi dạo.”

Thật chính là tùy tiện chuyển.

Thương Sơn huyện huyện thành dù không lớn, tốt xấu cũng có mấy vạn người cư trú ở đây, dùng chân đo đạc lời nói, chạy một vòng cũng được hơn nửa ngày. Mà lại, trong thành đường đi tạp nhiều, muốn tìm được vị kia có thể đối trì Đại Tuyết sơn tồn tại, cũng không phải là 1

kiện tuỳ tiện sự tình.

La Quan chỗ dựa lớn nhất, tự nhiên hay là Huyền Quy, nó bây giờ dù không tiện tại long hưng phúc địa xuất thủ, nhưng cảm giác còn tại, chỉ cần có thể tới gần đến khoảng cách nhất định, liệu đến Huyền Quy nhất định có thể có phát hiện.

Đáng tiếc, hoặc là hôm qua vận khí bộc phát, dẫn đến hôm nay thời vận không đủ. Chuyển cho tới trưa, ít hôm nữa đầu hơi ngã về tây lúc, vẫn không thu hoạch được gì.

La Quan ho nhẹ vài tiếng, đột nhiên nghe tới “Ùng ục ục” một trận, quay đầu nhìn Khương Đồng, trưởng công chúa điện hạ lập tức hai gò má bay hà.

Vừa trừng mắt, “Làm gì? Bụng của ngươi không đói a!”

La Quan cười cười, đưa tay một chỉ, “Vậy liền nhà này, ta làm chủ, mời trưởng công chúa điện hạ đến dự.”

Khương Đồng “Hừ” một tiếng, “Cái này còn tạm được.”

Giải quyết cơm trưa, vừa đi ra cửa, lại đụng vào một lần vây đánh hành hung.

Nhìn kỹ, xảo, hay là kia vô lại tiểu tử.

La Quan vui lên, gia hỏa này, thật không muốn mệnh sao? !

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 607 : Hứa Đại Phu

Cái này bỗng nhiên đánh hiển nhiên không tốt chịu.

Vô lại tiểu tử trên mặt đất nằm nửa ngày, mới gian nan bò người lên, một gương mặt hoàn toàn biến hình, cánh tay trái rõ ràng rũ cụp lấy.

Thất tha thất thểu, biến mất tại đầu đường.

Nhìn qua hắn phương hướng rời đi, La Quan híp híp mắt, đột nhiên có một tia hứng thú, “Đi, chúng ta theo tới nhìn một cái.”

Nhân tế đường.

Bởi vì lẫm đông lớn hàn, y quán người rõ ràng nhiều hơn, xếp hàng hỏi bệnh, bốc thuốc lấy thuốc, còn có thay nấu chín hạng mục, hậu viện nóng hôi hổi trong không khí bên trong tràn đầy mùi thuốc.

“Lạch cạch” một tiếng, dốc hết toàn lực đi tới cái này vô lại tiểu tử, dưới chân trượt đi trùng điệp té ngã trên đất, đầu gặm tại 1 khối nhô lên băng cứng bên trên, máu tươi lập tức tuôn ra.

“Lại là tiểu tử này!”

“Vừa mới bị Hứa Đại Phu cứu chữa qua, đảo mắt không ngờ bị người đánh, thật sự là tặc tính không thay đổi!”

“Dạng này bùn nhão, làm sao đều dán không lên tường, phải bị người đánh chết!”

Y quán bên ngoài, xếp hàng hỏi bệnh bệnh hoạn cùng gia thuộc các loại, nhao nhao chửi nhỏ không thôi.

Phụ trách duy trì trật tự, căn cứ bệnh tình nặng nhẹ, an bài bệnh hoạn y quán học đồ, mày nhíu lại thành 1 cái u cục.

Hắn làm sao đều không nghĩ ra, Hứa Đại Phu như vậy nhân vật, vì sao càng muốn quan tâm như thế 1 cái kẻ cắp chuyên nghiệp, nhưng Hứa Đại Phu đã sớm phân phó xuống tới, vô luận bất cứ lúc nào, chỉ cần cái này Khương Khả cầu tới cửa, tuyệt đối không thể trì hoãn.

“Đến 2 người, đem hắn đỡ đi vào, đừng chết ở bên ngoài!” Y quán học đồ gọi tới mấy người đồng bạn, đem người nhấc đi vào.

Mà giờ khắc này, La Quan, Khương Đồng 2 người, liền đứng tại y quán đối diện, nhìn qua trước mắt một màn.

Khương Đồng nói: “Chẳng lẽ cái này tiểu tặc, có gì không ổn chỗ?”

La Quan lắc đầu, “Nhất thời tâm huyết dâng trào thôi. .. Bất quá, đã đi tới cái này y quán bên ngoài, không ngại liền nhìn nhiều một hồi.”

Hắn mang theo Khương Đồng, hướng y quán đi đến.

Xa xa đã có thể thấy rõ, nhân tế đường bên trong ngồi xem bệnh Hứa Đại Phu, kia là 1 cái hẹn 35 6 tuổi, mặt mày thanh chính, rất có khí độ trung niên nhân, súc lấy nhàn nhạt sợi râu, cho người ta một loại ổn trọng, nho nhã cảm giác. Dù là ngồi tại y quán bên trong, ngay tại làm người bắt mạch, cho người ta cảm giác cũng càng giống như là 1 cái người đọc sách.

Lúc này, Hứa Đại Phu ngẩng đầu nhìn một chút, bị học đồ nhấc tiến đến, đã ngất đi Khương Khả, lông mày nhỏ bé không thể nhận ra khẽ nhíu, chợt thu hồi tâm thần, nghiêm túc vì trước mắt ngẫu cảm giác gió rét phụ nữ mang thai, hoàn thành bắt mạch, nâng bút viết xuống một phần phương thuốc.

“Cái này uống thuốc, đối phụ nữ có mang đến nói, dược lực hay là hơi nặng chút, nhưng chỉ có tài như thế có thể mau chóng loại trừ phong tà, tránh đối thai nhi tạo thành ảnh hưởng. Cho nên mỗi liều thuốc thuốc, đều chia 2 lần ăn vào, 1 ngày hai bức chú ý phân chia ra canh giờ.”

Cùng phụ nữ mang thai cùng người nhà rời đi, Hứa Đại Phu đứng dậy, mỉm cười chắp tay, “Chư vị, đến 1 vị bệnh bộc phát nặng bệnh hoạn, còn xin hơi cùng một hai, thứ lỗi thứ lỗi.”

Đứng dậy đi đến mấy tên y quán học đồ bên người, nắm lên Khương Khả tay, hơi bắt mạch sau nhướng mày, nhịn không được thở dài.

“Đem người mang lên trên giường bệnh, chú ý bộ ngực hắn thương thế, không nên chen lấn ép.”

Rất nhanh, Khương Khả bị mang lên y quán lâm thời trên giường bệnh, Hứa Đại Phu lấy ra ngân châm, hơi vận khí sau nhanh chóng mấy châm rơi xuống, Khương Khả tiếng thở hào hển, lập tức hòa hoãn rất nhiều. Tiếp lấy lại động thủ, sờ mấy lần tay cụt, kết nối sau hoàn thành cố định.

“Trước như vậy đi, đem đầu miệng vết thương lý dưới, đưa đến đằng sau phòng bệnh ở lại, sau đó ta sẽ viết 1 bộ đơn thuốc, để người sắc tốt sau cho hắn ăn ăn vào.”

Hứa Đại Phu sau khi phân phó, xoa xoa tay, một lần nữa trở lại hỏi bệnh đài ngồi xuống.

Trong lúc lơ đãng, ngẩng đầu nhìn đến nhân tế đường bên ngoài, đứng La Quan, Khương Đồng 2 người, hắn hơi dừng lại sau nhẹ gật đầu.

Đón lấy, nâng bút viết 1 bộ phương thuốc kế tục tiếp theo hỏi bệnh.

Chẳng biết tại sao, nghênh tiếp vị này Hứa Đại Phu ánh mắt nháy mắt, La Quan đột nhiên có loại không hiểu cảm giác —— như trực diện uông - dương, thâm bất khả trắc.

Nhưng loại cảm giác này chỉ tồn tại một cái chớp mắt, liền biến mất không gặp.

Khương Đồng có thể phát giác được, từ La Quan trên thân, toát ra một tia nghiêm túc, ngưng trọng.

Theo hắn ánh mắt nhìn lại, nhìn xem không ngừng hỏi

bệnh, khai căn Hứa Đại Phu, lại không nửa điểm phát hiện… Cái này, chính là một người bình thường.

Hẳn là, là có chỗ nào nàng vẫn chưa chú ý? Cẩn thận lại nhìn, vẫn không thu hoạch được gì.

Đúng lúc này, La Quan nói: “Nương tử, vi phu ho khan chưa lành, đã đúng lúc gặp trong huyện danh y, không ngại liền mời hắn trị liệu một chút, như thế nào?”

Dù biết rõ, La Quan xưng hô chỉ là, đối 2 người thân phận ẩn tàng, Khương Đồng trên mặt hay là đỏ một chút, thấp giọng nói: “Thật…”

Tiến vào nhân tế đường, xếp tại đội ngũ cuối cùng, cùng hẹn sau nửa canh giờ, rốt cục đến phiên 2 người.

Hứa Đại Phu ngẩng đầu, ánh mắt ôn nhuận bình tĩnh, “Xin hỏi, 2 vị ai nhìn xem bệnh?”

La Quan ho khan vài tiếng, lơ đãng nói: “Tại hạ vô ý lây nhiễm phong hàn, triền miên khó mà khỏi hẳn, hôm nay chuyên tới để hỏi bệnh, mong rằng Hứa Đại Phu có thể diệu thủ hồi xuân.”

Hứa Đại Phu gật gật đầu, đưa tay hư dẫn, “Mời ngồi, ta trước xem bệnh bắt mạch.”

Cùng La Quan ngồi xuống, Hứa Đại Phu 2 ngón tay, rơi vào hắn mạch đập ở giữa, cẩn thận đem một hồi lâu, ngẩng đầu nhìn đến một chút.

Cái nhìn này bên trong, vừa rồi một nháy mắt, như trực

diện thâm bất khả trắc uông - dương cảm giác lại lần nữa hiển hiện.

“Vị này bệnh, không phải đơn thuần lây nhiễm phong hàn, có khác âm tà xâm thể, cũng may thân thể ngươi tương đối tốt, lại dùng một chút biện pháp, tạm đem nguyên nhân ngăn chặn…” Hứa Đại Phu suy nghĩ một chút, tiếp tục nói: “Ta mở 1 bộ đơn thuốc, ngươi mang về, thử một chút hiệu quả đi.”

Dứt lời, nâng bút viết 1 bộ phương thuốc.

Bút tích cường tráng mạnh mẽ, lại như nước chảy mây trôi, quả thực là chữ tốt!

La Quan thu hồi phương thuốc, chắp tay, “Đa tạ Hứa Đại Phu, không biết xem bệnh phí như thế nào? Dược phí lại như thế nào?”

Hứa Đại Phu khoát tay, “2 vị cho là lần đầu tiên tới nhân tế đường, quy củ của chúng ta là trước lấy thuốc chữa bệnh, chữa khỏi trả lại tiền, như không có hiệu quả thì không lấy một xu.”

Đằng sau, kế tiếp theo xếp hàng bệnh hoạn, nhao nhao mặt lộ vẻ tán thưởng.

“Đúng, đây chính là nhân tế đường quy củ!”

“Hứa Đại Phu nhân tâm nhân thuật, một chút sinh hoạt túng quẫn bệnh hoạn, thường thường bởi vậy liền phải lấy mạng sống.”

“Mỗi 1 năm, nhân tế đường đều muốn vì thế, dán ra đi hơn phân nửa lợi nhuận.”

“Thương Sơn huyện có thể có Hứa Đại Phu, quả nhiên là bách tính chi phúc!”

La Quan nghĩ nghĩ, đứng lên nói: “Nếu như thế, vậy liền ngày khác trở lại bái phỏng Hứa Đại Phu.”

Xếp hàng lấy thuốc, đợi đem tất cả dược phẩm cất kỹ, La Quan mang theo Khương Đồng rời đi nhân tế đường.

Thuốc, đều là một chút vật bình thường.

Có thể trị liệu phàm nhân phong hàn chứng bệnh, trừ tà tích hàn các loại, nhưng đối với tu hành người mà nói tác dụng không lớn, huống chi là La Quan thể nội tàn hơn đạo vận chi lực? ?

Tuyết lớn dù ngừng, hàn phong vẫn như cũ.

La Quan nhìn lại một chút nhân tế đường phương hướng, nói: “Đi thôi, chúng ta trở về.”

Hôm nay, đã vô kế tiếp theo tất yếu.

Phúc Tụ lâu.

Độc viện phòng trên.

Cái này bên trong có một gian nho nhỏ phòng bếp, cơ bản cũng là cái bài trí, đoán chừng từ xây xong đến nay, đều không đứng đắn dùng qua một lần.

Giờ phút này Khương Đồng chính canh giữ ở lô hỏa trước, luống cuống tay chân chuẩn bị sắc thuốc, La Quan từ sau lưng đi tới, thấy cảnh này cười lắc đầu, “Điện hạ hay là đừng hao tâm tổn trí, chính ta là được.”

Thiên gia quý nữ, chân chính kim chi ngọc diệp, chưa từng làm qua những việc này, thậm chí những phàm nhân này thảo dược, căn bản đều không tiếp xúc qua.

La Quan động tác nhanh nhẹn, đem thảo dược đổ vào sắc thuốc trong bầu, lấy một cây đũa nhẹ nhàng khuấy động, lại điều ít đi một chút lô hỏa.

Nhìn xem hắn thành thạo động tác, Khương Đồng mặt lộ vẻ kinh ngạc, do dự một chút, nói: “La Quan, ngươi trước kia liền sắc qua thuốc? ?”

La Quan không ngẩng đầu, thuận miệng nói: “Khi còn bé, cha ta thân thể không tốt lắm, hàng năm đều muốn ăn rất nhiều thuốc, lúc ấy ta đi theo hạ nhân học một chút, hỗ trợ sắc qua mấy lần thuốc…” Nói đến đây, hắn như nghĩ đến cái gì, bất đắc dĩ lắc đầu, “Kết quả, bị cha ta hung hăng đánh một trận, về sau liền không có lại làm qua.”

Khương Đồng nói: “Vì cái gì? Ngươi hỗ trợ sắc thuốc, đây là có hiếu tâm a, cha ngươi vì cái gì đánh ngươi?”

La Quan nói: “Bởi vì cha ta cảm thấy, ta hẳn là đem tất cả thời gian, đều dùng vào tu luyện.”

Khương Đồng trừng lớn mắt, “Như ngươi như vậy, cha

ngươi còn không hài lòng? !”

La Quan lắc đầu, “Ta cái kia? Điện hạ có lẽ không biết, La mỗ năm đó 3 lần ngưng tụ thông thiên xương thất bại, kém chút như vậy biến thành phế nhân.”

“Là cha ta, dùng hết hết thảy vì ta đổi lấy, lần thứ tư ngưng tụ thông thiên xương cơ hội, mới có ta giờ này ngày này.”

Tung quá khứ hồi lâu, nhưng mỗi lần nghĩ đến điểm này, La Quan vẫn là cảm xúc phun trào.

Hắn để Khương Đồng há to mồm, một mặt không thể tưởng tượng nổi… 3 lần ngưng tụ thông thiên xương thất bại? ! Lấy La Quan giờ này ngày này, chỗ triển lộ ra bối cảnh, thực lực, thủ đoạn, đó căn bản khó có thể tưởng tượng, nhưng nhìn hắn biểu lộ, hiển nhiên không phải đang nói đùa.

Khương Đồng do dự một chút, nói: “La Quan, có thể hay không cùng ta nói một chút, liên quan tới ngươi một số việc? ? Tỉ như người nhà của ngươi, bối cảnh của ngươi… Cái kia, ta không phải nhìn trộm ngươi tư ẩn a, chính là đơn thuần hiếu kì.”

“Ngươi chọn có thể nói nói, không muốn nói liền nhảy qua đi, nhưng đừng gạt ta.”

La Quan nhìn nàng một cái, “Muốn biết? Đi, vậy liền nói một chút.” Đối Khương Đồng hắn cho rằng có thể tín nhiệm, nhưng có một ít sự tình, khẳng định phải hơi làm giấu diếm.

Sau đó, La Quan nói rất nhiều, Khương Đồng nghe say sưa ngon lành, cũng đi theo nói rất nhiều mình sự tình.

1 canh giờ sau.

Thuốc sắc tốt, 2 người giữa lẫn nhau, cũng trong lúc vô tình, trở nên quen thuộc rất nhiều.

Nho nhỏ trong phòng bếp, thỉnh thoảng vang lên vài tiếng cười khẽ.

“Tốt, uống thuốc trước đã đi.”

La Quan cười khoát khoát tay, hắn loại bỏ hảo dược cặn bã, đem nước canh đổ vào bát bên trong, chờ nó hơi làm lạnh về sau, bưng lên đến uống một hơi cạn sạch.

Nhắm mắt lại, ngưng thần cảm giác.

Đột nhiên, hắn kêu lên một tiếng đau đớn, đưa tay che ngực, sắc mặt trở nên tái nhợt

Khương Đồng vội vàng nói: “Làm sao! ? !”

Biểu lộ tràn đầy khẩn trương.

Mấy hơi sau La Quan mở mắt ra, thở ra một hơi, chậm rãi nói: “Hữu hiệu.”

Hắn đáy mắt, tinh mang tràn ra!

Giữa bộ ngực, như cắm rễ trong đó đạo vận chi lực, bây

giờ rõ ràng tiêu tán không ít.

Hứa Đại Phu chung mở 3 uống thuốc, sau khi ăn xong, có thể hoàn toàn hóa giải.

Lấy phàm tục chi dược, luyện hóa đạo vận chi lực…

Hứa Đại Phu đến cùng người thế nào? !

Nhưng có một chút, La Quan cơ bản có thể xác định, hôm qua kinh sợ thối lui Đại Tuyết sơn Kim Đan một chuyện, tất cùng hắn có quan hệ. Từ Ô gia bảo bắt đầu, lại đến 2 lần vừa lúc gặp được, bị vây đánh hành hung vô lại tiểu tử, cái này ở giữa hình như có 1 con bàn tay vô hình, trong bóng tối thúc đẩy hết thảy.

Để La Quan cùng vị này Hứa Đại Phu, giữa lẫn nhau sinh ra gặp nhau.

Cái này, lại ý vị như thế nào? !

—

—

—

—

—

—

Chương 608 : Thiên địa có thiếu

3 uống thuốc ăn xong, La Quan thể nội đạo uẩn chi lực bị luyện hóa, thương thế khỏi hẳn.

Bá ——

Gian phòng bên trong, hắn mở 2 mắt ra, tinh mang lóe lên liền biến mất.

Đã trị liệu có hiệu quả rõ ràng, cũng nên đi tìm Hứa Đại Phu, thanh toán tiền xem bệnh.

Đứng dậy đẩy cửa đi ra ngoài, Khương Đồng đã chờ ở bên ngoài, đón ánh mắt của nàng, La Quan cười gật đầu, “Đi thôi, đi nhân tế đường.”

Rất nhanh, 2 người thân ảnh lại lần nữa xuất hiện tại, nhân tế đường ngoài cửa lớn.

Vẫn như cũ là đội ngũ thật dài, đến đây hỏi bệnh, bốc thuốc lấy thuốc người, vãng lai nối liền không dứt.

Tiến vào nhân tế đường lúc, xem bệnh án sau Hứa Đại Phu ngẩng đầu nhìn đến một chút, mỉm cười gật gật đầu, chợt kế tiếp theo hỏi bệnh.

La Quan lôi kéo Khương Đồng, tại nhân tế đường bên trong ngồi xuống, thật cũng không cảm thấy lo lắng, ngược lại càng nhiều mấy điểm suy nghĩ thời gian.

Ánh mắt quan sát tỉ mỉ lấy, trước mắt căn này y quán —— vô luận từ đâu loại góc độ nhìn, nó đều bình thường không có gì lạ, chính là một chỗ phàm nhân y quán thôi, khả năng nhổ đi đạo vận chi lực, lại chú định không bình thường.

Loại này giấu kín tại tầm thường bên trong không bình thường, mới kinh người nhất.

Nếu không phải Hứa Đại Phu chủ động xuất thủ, La Quan tung đi tới cái này bên trong, cũng sẽ không có nửa điểm phát giác… Thậm chí bao gồm Huyền Quy, nó cũng chưa thể đủ, dò xét đến Hứa Đại Phu nền tảng, thăm dò bên trong mờ mịt trống không.

Mặt trời ngã về tây, sắc trời dần muộn, tại màn đêm sắp rơi xuống lúc, nhân tế đường rốt cục đưa tiễn vị cuối cùng cầu y bệnh hoạn.

Hứa Đại Phu tựa lưng vào ghế ngồi, có chút 2 mắt nhắm lại, hồi lâu mới thở dài một hơi, trên mặt là không che giấu được rã rời.

Hắn đứng dậy, mặt lộ vẻ áy náy, “Không có ý tứ, làm phiền 2 vị lâu cùng.”

La Quan, Khương Đồng bây giờ vẫn ngồi ở y quán bên trong, không phải là không có y quán học đồ cùng muốn hỏi thăm, 2 người rốt cuộc muốn làm gì. Cũng không có cùng tới gần liền cảm thấy được, 2 người quanh thân vô hình khí tràng, tiếp theo sinh lòng nhát gan , mặc cho 2 người lưu đến bây giờ.

Giờ phút này, thấy Hứa Đại Phu đứng dậy mở miệng, không hẹn mà cùng nhẹ nhàng thở ra, ám đạo nguyên lai là Hứa Đại Phu khách nhân, khó trách khí độ bất phàm.

Có người mơ hồ nhớ được, 2 vị này tại mấy ngày trước, tựa hồ tới qua y quán một lần, không phải là đến ngỏ ý cảm ơn? Đối Hứa Đại Phu y thuật, y quán tất cả mọi người lòng tin mười phần, thế gian này liền không có, Hứa Đại Phu không cách nào chẩn trị chứng bệnh!

“Hứa Đại Phu!” La Quan đứng dậy, mỉm cười chắp tay, “Hôm nay chúng ta tới, là đến thanh toán tiền xem bệnh, cũng hướng ngài nói lời cảm tạ.” Hắn hơi dừng lại, “Hứa Đại Phu coi là thật y thuật cao minh, như thượng cổ lớn y tiên hiền tái thế, tại hạ bội phục, bội phục!”

Quả nhiên, bọn hắn là đến nói lời cảm tạ.

Nhân tế đường trên mặt mọi người, lộ ra vẻ kiêu ngạo.

Hứa Đại Phu thần sắc bình tĩnh, nói: “Trị bệnh cứu người, vốn là thầy thuốc vốn điểm, không cần nói lời cảm tạ.” Hắn ngẩng đầu, nhìn thoáng qua La Quan, “Cực khổ 2 vị chờ đợi ở đây, nếu không nóng nảy lời nói, không ngại lưu lại ăn bữa cơm rau dưa, Hứa mỗ đối với ngoại giới sự tình cũng rất tò mò, vừa vặn hướng 2 vị hỏi thăm một hai.”

“Đương nhiên, như 2 vị không tiện lời nói, cứ việc tự đi chính là.”

Khương Đồng sắc mặt biến hóa.

Chuyện ngoại giới? !

Tại xác định La Quan thương thế được chữa trị về sau, Hứa Đại Phu ở trong mắt nàng hình tượng, liền trở nên cao thâm mạt trắc, cùng ngày đó kinh sợ thối lui Đại Tuyết sơn Kim Đan một chuyện liên hệ đến cùng một chỗ.

Cái này hỏi một chút, hiển nhiên thâm ý tràn đầy.

Vị này, rốt cuộc là ai? !

La Quan chắp tay, nói: “Hứa Đại Phu mời, hai vợ chồng ta vinh hạnh cực kỳ, vậy liền quấy rầy.”

Một lát sau, y quán hậu viện, Hứa Đại Phu chỗ ở.

Đây là 1 cái rất lịch sự tao nhã viện lạc, chiếm diện tích không lớn, cắm mấy bụi thanh trúc, bây giờ lá trúc tan mất, chỉ còn trụi lủi cây gậy trúc, trong gió rét chập chờn.

Dựa vào thanh trúc địa phương, đơn giản dựng 1 cái đình nghỉ mát, bây giờ 4 phía vây lên thật dày lông cừu, đốt đuốc lên lô về sau, bên trong ấm áp đến cực điểm.

Phân chủ khách ngồi xuống, Hứa Đại Phu nhấc lên chén trà, “Thầy thuốc không uống, miễn cho chậm trễ bệnh bộc phát nặng bệnh hoạn, 2 vị chi bằng tùy ý.”

“Rượu này, là Hứa mỗ thu thập bách hoa, tự tay ủ chế mà thành, lại tên Bách Hoa Tửu, dù sinh ra từ hoang dã

chi địa, nhưng hương vị còn có thể.”

La Quan nâng chén, “Hứa Đại Phu mời.” Bách Hoa Tửu vào bụng, quả nhiên mềm mại mát lạnh, càng có nhàn nhạt bách hoa hương khí quanh quẩn, càng giống là một loại nào đó thơm ngọt rượu trái cây.

Khương Đồng ánh mắt hơi sáng, tựa hồ đối với cái này Bách Hoa Tửu rất là thích, ngoạm ăn thời điểm liền hơi lớn chút.

3 5 cúp về sau, đồ ăn không dùng bao nhiêu, Khương Đồng đã say mắt mông lung, nhìn La Quan một chút về sau, gục xuống bàn ngủ thiếp đi.

Hứa Đại Phu để đũa xuống, nói: “La tiểu hữu không cần phải lo lắng, Tôn phu nhân chỉ là uống nhiều, ngủ một giấc tỉnh lại liền không sao, còn có thể phải chút chỗ tốt.”

La Quan thần sắc bình tĩnh, “Hứa Đại Phu như thế nào biết được, tại hạ họ La?”

Hứa Đại Phu nói: “La tiểu hữu đã lại đến nhân tế đường, còn cần nhiều lời sao?”

Hắn cười cười, đứng dậy.

“Như La tiểu hữu nguyện ý, nhưng theo Hứa mỗ tuần tra một phen phòng bệnh, thuận tiện trò chuyện một ít chuyện.”

“Tôn phu nhân an nguy, ngươi không cần phải lo lắng, ở ta nơi này trong đình viện, không ai có thể đả thương hại

nàng nửa điểm.”

La Quan nhìn thoáng qua Khương Đồng, hơi do dự về sau, đưa tay lấy ra tru tiên kiếm.

“Ngươi lưu tại nơi đây.”

Ông ——

Tru tiên kiếm chấn minh.

Hứa Đại Phu cúi đầu, nhìn thoáng qua tru tiên kiếm, cái này một cái chớp mắt quanh người hắn khí tức, một chút trở nên thâm thúy, chợt lộ ra mấy điểm tán thưởng, “Hảo kiếm!”

Quay người, đi ra ngoài.

Đối La Quan đề phòng, hắn cũng không thèm để ý.

Phòng bệnh là chuyên môn thu trị, bệnh tình tương đối nghiêm trọng, lại hoặc phức tạp bệnh hoạn sở dụng, có y quán nội nhân viên chuyên môn chăm sóc.

“Hứa Đại Phu! !”

“Hứa Đại Phu! !”

Tất cả mọi người nhìn thấy 2 người, đều cung kính hành lễ, giữa lông mày tôn sùng đều phát ra từ phế phủ. Lại nhìn về phía La Quan lúc, liền lộ ra một tia ngạc nhiên, phòng bệnh thuộc về y quán khẩn yếu chi địa, bình thường căn bản không cho phép tùy ý ra vào.

Nhưng nếu là đi theo Hứa Đại Phu bên người, tự nhiên không nhiều người miệng.

Rất nhanh, 2 người tiến vào một gian phòng bệnh, nằm trên giường 1 vị ngủ say bất tỉnh lão nhân, tóc trắng xoá mặt mũi tràn đầy nếp uốn, hô hấp suy yếu bất lực.

Hứa Đại Phu tiến lên, trước cẩn thận kiểm tra một lần, trong miệng nhẹ nhàng thở dài, nói: “Vị này bệnh hoạn trời hạn sắp tới, ta cũng không có thể ra sức, bất quá chỉ là dùng chút thủ đoạn, để hắn nhiều kiên trì mấy ngày thôi.” Nói lắc đầu, đứng dậy nhìn về phía La Quan, “La tiểu hữu, ngươi cảm thấy vị này bệnh hoạn, năm nay cho là bao nhiêu năm tuổi?”

La Quan suy nghĩ một chút, nói: “Nhìn hình thể tiều tụy, cùng khí huyết tan tác trình độ, nên có 70 tuổi trở lên.”

Hứa Đại Phu lắc đầu, “Lớn, vị này bệnh hoạn năm nay vừa 47 tuổi, lại gia cảnh khá tốt, cũng không phải là tật bệnh tra tấn.”

47 tuổi?

La Quan nhíu mày, nhìn về phía Hứa Đại Phu, “Ngài muốn nói cái gì?”

Hứa Đại Phu nói: “Ta muốn biết thế giới bên ngoài, phàm nhân 47 tuổi, có thể sẽ già nua đến tận đây, đã đạt trời hạn chi thọ?”

La Quan lắc đầu.

“Tại quê hương của ta, tuy là không tu luyện phàm nhân, nếu không phải vất vả quá độ, tật bệnh cùng nguyên nhân, chí ít nên có 6, 70 số tuổi thọ, thậm chí càng dài một chút.”

Hứa Đại Phu than nhẹ, “Nhưng thế giới này… Hoặc là như trong miệng các ngươi lời nói, long hưng phúc địa nguyên sinh dân, bọn hắn nếu không bước vào tu hành, 50 chính là thiên thọ chi cực.”

“Thế đạo này thua thiệt vạn vật lê dân, không hoàn chỉnh thiên địa, chung quy tàn khuyết không đầy đủ.”

La Quan ánh mắt sáng lên, “Hứa Đại Phu như biết được rất nhiều, liên quan tới long hưng phúc địa bí ẩn, không biết có thể giải hoặc một hai.”

“Tỉ như?”

La Quan ngẩng đầu nhìn đến, “Đại Tuyết sơn! !”

Hứa Đại Phu cười cười, “Cái chỗ kia, ta còn thực sự rất quen… Kỳ thật cũng tịnh không giống, ngoại giới suy nghĩ như vậy thần bí, chính là 1 cái ẩn thân cánh đồng tuyết chỗ sâu, vết chân khó đến tuyết sơn thôi.”

“Nó chỗ bất phàm, đến từ 1 tòa bia đá… Ân, căn thứ hai phòng bệnh đến, đi trước nhìn một chút tình huống.”

Cái bệnh này thất bệnh nhân, là bị ngoại lực gây thương tích, một đao cơ hồ chặt đứt lồng ngực, bây giờ bao lấy thật dày băng gạc, phòng bệnh bên trong tràn ngập

nồng đậm huyết tinh cùng mùi thuốc.

Theo thường lệ cẩn thận kiểm tra, Hứa Đại Phu gật gật đầu, “Vị này bệnh hoạn lai lịch có chút tôn quý, chính là nào đó trong đại tộc con cháu, phùng trong nhà đại biến, vốn có cơ hội tiến thêm một bước, trở thành chấp quyền hành người, lại gặp người mưu hại kém chút chôn vùi rơi tính mệnh.”

“Cũng may hắn mệnh số đủ cứng, có thể chống nổi một kiếp này, ngày sau có thể lên như diều gặp gió, Vu gia tộc đại biến bên trong quật khởi.”

2 người đi ra ngoài, Hứa Đại Phu ngẩng đầu nhìn một chút ánh trăng, chẳng biết tại sao giờ khắc này, La Quan lại từ hắn ánh mắt bên trong, phát giác được một tia chua xót, chợt biến mất không thấy gì nữa, Hứa Đại Phu thanh âm ôn hòa kế tiếp theo vang lên, “La tiểu hữu, ngoại giới thiên địa, phải chăng có biến?”

La Quan con ngươi thu nhỏ lại, trực giác nói cho hắn, vấn đề này cũng không đơn giản, nên có cực sâu dụng ý.

Nhưng ngắn ngủi trầm ngâm về sau, hắn hay là quyết định chi tiết báo cho, gật đầu nói: “Không sai, La mỗ trước đây không lâu, từng trở về quê nhà một chuyến, cái kia vốn là một chỗ thiên địa linh lực cằn cỗi, không thích hợp chỗ tu luyện, nhưng hôm nay thiên địa linh lực cũng đang không ngừng khôi phục, như mang ý nghĩa một loại nào đó kịch biến sắp đến.”

Hứa Đại Phu gật gật đầu, “Quả là thế… Tính toán thời

gian, đích xác cũng nhanh đến.” Hắn suy nghĩ một chút, nói: “Thiên địa đại biến thời khắc, có vô cùng cơ duyên bắn ra, cũng cất giấu vô tận hung hiểm vào trong. Dựa theo các ngươi ngoại giới thuyết pháp, có người đem bên trên hợp thiên đạo, tuân theo thiên mệnh khí vận, vì thiên địa biến đổi lớn bên trong kiều tử, nhưng nhất phi trùng thiên như vậy quát tháo cửu tiêu… Nhưng Hứa mỗ ở đây nhắc nhở 1 câu, tuân theo thiên mệnh người, chưa hẳn thật liền có thể đi đến cuối cùng.”

“Cần biết Tiềm Long tại uyên, sự tình có hư thực thật giả, nhìn xem càng là thật, cuối cùng có thể là giả, mà bình thường không có gì lạ chỗ thường thường liền có thể lực lượng mới xuất hiện. Đương nhiên đây hết thảy cũng vô định số, cái gọi là thật thật giả giả, thật nhưng giả, giả cũng có thể thành thật.”

Hứa Đại Phu cười cười, “Nói đến thế thôi, La tiểu hữu tự hành phẩm vị chính là.”

Cái thứ 3 phòng bệnh.

Trong này bệnh hoạn, La Quan cũng nhận biết, chính là trước đó 2 lần mắt thấy, bị người vây đánh hành hung vô lại tiểu tử. Mấy ngày thời gian trôi qua, hắn vết thương da thịt thế nhẹ đi nhiều, nhưng ngực cùng tay cụt, lại không phải trong thời gian ngắn liền có thể khôi phục lại.

Hứa Đại Phu, La Quan đẩy cửa vào lúc, người này phi thường cảnh giác, một chút mở 2 mắt ra, đôi mắt sắc bén nhìn lại.

Chờ phân phó hiện giờ là Hứa Đại Phu cùng La Quan về sau, hắn biểu lộ hơi buông lỏng, nhưng ánh mắt ở giữa cảnh giác, ngược lại trở nên càng thêm dày đặc.

La Quan cảm thấy rất hiếu kì, cái này không nên là 1 cái kẻ cắp chuyên nghiệp, đối đãi năm lần bảy lượt xuất thủ, cứu chữa tự thân ân nhân thái độ.

Hứa Đại Phu sắc mặt bình tĩnh như trước, đối này như không hay biết cảm giác, ôn hòa nói: “Hôm nay cảm giác như thế nào? ? Nhưng còn có tức ngực khó thở? Nhưng từng ho khan, đàm dịch phải chăng còn có tơ máu?”

Vô lại tiểu tử nói: “Hôm nay còn có thể, ngực không thế nào buồn bực, ho khan cũng ít rất nhiều, đã không còn nôn đàm, đa tạ Hứa Đại Phu cứu giúp.”

Ngữ khí bình tĩnh.

Nghe khách khí, kì thực đạm mạc!

Đang khi nói chuyện, nhìn lướt qua bên cạnh La Quan, khó nén cảnh giác, đề phòng.

—

—

—

—

—

Chương 609 : Trời có bí ẩn, dòm chi không rõ

Hứa Đại Phu gật đầu, “Vậy là tốt rồi, thương thế khôi phục so dự tính càng tốt hơn , đại khái lại có 2-3 ngày liền có thể xuống giường đi lại.” Hơi dừng lại, tiếp tục nói: “Trong nhà người tình huống, tạm không cần phải lo lắng, ta đã sai người tiến đến chăm sóc… Yên tâm, hay là trước đó quy củ, thiếu nợ tiền bạc tha cho ngươi ngày sau chậm rãi hoàn lại.”

Vô lại tiểu tử nghe vậy, ánh mắt bên trong hiện lên một tia cảm kích, “Đa tạ Hứa Đại Phu.”

Từ trong phòng bệnh rời đi, Hứa Đại Phu đi ở phía trước, hắn vẫn chưa quay đầu, nói: “La tiểu hữu phải chăng hiếu kì, Từ mỗ đối với người này, vì sao như thế khoan dung, trông nom?”

La Quan gật đầu, “Như nếu có thể, còn xin Hứa Đại Phu giải hoặc.”

Hứa Đại Phu cười cười, nói: “Nói riêng chuyện này, khó tránh khỏi có chút giải thích không rõ ràng, hay là bắt đầu lại từ đầu đi.”

Hắn bỗng nhiên mấy hơi, “Cực kỳ lâu trước đó, tại tuyết lớn nguyên chỗ sâu, đứng lặng lấy 1 cái vô danh tuyết sơn, bởi vì cực hạn băng hàn nguyên nhân, hoặc núi này sinh ra đến nay, liền từ không có qua sinh linh đặt chân. Cho đến nào đó thời đại ngày, đột nhiên trên trời

rơi xuống lưu hỏa, 1 cái tổn hại bia đá từ trời mà đến, cắm vào trong đại tuyết sơn, sau đó cái này long hưng phúc địa bên trong, liền nhiều một chỗ thánh địa.”

Ý thức được Hứa Đại Phu giờ phút này thuận miệng lời nói, đề cập chính là liên quan đến long hưng phúc địa nhất mịt mờ bí mật, La Quan mặt lộ vẻ trầm ngưng nghiêm túc lắng nghe.

“Tấm bia đá này cũng có lai lịch lớn, kỳ danh tạo hóa thiên thư, chính là thai nghén thiên địa đại đạo chỗ, vật này liên quan đến càng sâu bí ẩn, không liền đối với La tiểu hữu nói rõ, nếu không lấy ngươi bây giờ cảnh giới, thấy được nơi đây bí văn, tất có sinh tử đại kiếp hạ xuống.”

“Ừm… Đơn giản đánh cái so sánh, một gia đình hai đứa con trai, cộng đồng tranh đoạt gia tộc sản nghiệp, 1 cái thành công 1 cái thất bại. Tấm bia đá này liền xem như lạc bại phía kia, là xa hơn đi tha hương giấu kín nơi này ở giữa, kéo dài hơi tàn mà thôi.”

La Quan con ngươi co vào.

Huyền Quy phán định, long hưng phúc địa sở dĩ, quỷ dị như vậy, thần bí, là bởi vì dung hợp 1 khối mảnh vỡ đại đạo… Lại thêm giờ phút này Hứa tiên sinh lời nói, hết thảy chẳng lẽ không phải rõ rành rành? Hẳn là thiên địa này đại đạo sinh ra, vận chuyển, cũng cần tranh đoạt?

“Đại đạo chi tranh!” Huyền Quy thanh âm dưới đáy lòng vang lên, chấn kinh khó mà che lấp.

Hiển nhiên, nó nghĩ đến cái gì.

La Quan trong lòng nói: “Lão sư, cái gì là đại đạo chi tranh? Tạo hóa thiên thư lại là cái gì?”

Huyền Quy ngắn ngủi trầm mặc, chậm rãi nói: “Chính là, 2 huynh đệ tranh đoạt gia sản… Nguyên lai truyền thuyết sự tình đúng là thật, cái này một giới thiên đạo… Cũng không phải duy nhất…”

Tiểu la lỵ hư ảnh tại ý thức biển hiển hiện, biểu lộ nghiêm túc, “La Quan, hôm nay có quan việc này ngươi chỉ cần nghe là được, không muốn hỏi thăm nửa điểm.”

“Trời có bí ẩn, dòm chi không rõ! Mà ngươi bây giờ còn không có, khuy thiên chi bí tư cách.”

Hứa Đại Phu đôi mắt thâm thúy, nhìn qua trầm mặc La Quan, như phát giác được một ít cái gì, nhưng hắn chỉ là ánh mắt chớp lên vẫn chưa nhiều lời.

“La tiểu hữu, nhưng nghe hiểu rồi?”

La Quan chậm rãi gật đầu.

Thiên chi bí ẩn!

Lần này nghe nói, không phải long hưng phúc địa một chỗ, mà là liên quan đến một giới chí cao bí văn.

Hắn chắp tay, “Đa tạ Hứa Đại Phu chỉ giáo, mời ngài kế tiếp theo.”

Hứa Đại Phu cười cười, thở dài, “Không có gì chỉ giáo không ban cho giáo, bất quá là một chút lòng chua xót chuyện cũ năm xưa, lấy ra cùng tiểu hữu tự khoe thôi.”

Hắn tiếp tục hướng phía trước, không biết có phải hay không trùng hợp, một đường này đi tới càng lại chưa gặp được bất kỳ một cái nào y quán bên trong người, “Bia đá kia rơi vào trên đại tuyết sơn, cùng nơi đây thiên địa tan về một thể, dù con đường phía trước đoạn tuyệt, nhưng cũng có đại đạo diễn hóa chi năng.”

“Thế là, giới này bắt đầu sinh ra sinh linh, trải qua từ từ dài tuế nguyệt, dần dần phồn vinh, mà biến hóa cũng đang lặng lẽ xuất hiện.”

Hứa Đại Phu trên mặt, lộ ra một tia phức tạp, cảm khái, “2 huynh đệ bên trong thất bại một cái kia, một mình liếm láp - lấy vết thương, đã sợ hãi Vu huynh dài cường đại, lại không cam tâm tại tự thân thất bại, mãnh liệt sợ hãi, không cam lòng tương hỗ xung đột, để nhân cách của hắn sinh ra phân liệt.”

“Một nhận định tự thân thất bại, tuyệt không xoay người khả năng, muốn khô thủ nơi này kế tiếp theo kéo dài hơi tàn, cho đến nói băng giáng lâm. Một cái khác… Lại tin tưởng thiên mệnh có đổi, nhất thời chi thành bại, khó định tương lai càn khôn. Cho nên a, không cam tâm cái này 1 cái, liền làm ra một loại nào đó nếm thử, hắn tuyển định long hưng phúc địa bên trong một cái sinh linh, nghĩ cách đem nó đưa đến ngoại giới.”

La Quan chấn động trong lòng, hắn lúc này nghĩ đến Khương quốc khai quốc tiên tổ, chính là đến từ long

hưng phúc địa, xông ra to lớn giang sơn.

Chẳng lẽ nói…

“Nguyên bản , dựa theo giữa song phương khế ước, khi cái này bị đưa ra người, tại ngoại giới đứng vững gót chân về sau, liền sẽ lấy bí pháp cùng long hưng phúc địa cấu kết, lại coi đây là căn cơ, từng bước hướng ngoại từng bước xâm chiếm, nhờ vào đó tu bổ tự thân không trọn vẹn, khiến cho long hưng phúc địa từng bước hoàn chỉnh… Trở nên cùng thế giới bên ngoài, dần dần giống nhau.”

“Đáng tiếc, cái này được tuyển chọn người, phản bội giữa bọn hắn ước định, lựa chọn cùng Đại Tuyết sơn hợp tác… Cũng chính là, một cái khác ta.”

Đến tận đây, Hứa tiên sinh rốt cục điểm phá, hắn thân phận thật sự.

Quay người nhìn về phía La Quan, Hứa tiên sinh đôi mắt bình tĩnh mà thâm thúy, như biển sao uông - dương không thể nhìn trộm, ẩn giấu đi vô tận đạo uẩn huyền diệu.

“Người kia, gọi là Khương Khả.”

“Hắn chuyển sinh chi linh, bị Hứa mỗ kéo về long hưng phúc địa, luân hồi đến nay cũng gọi Khương Khả.”

“Chính là vừa rồi trong phòng bệnh, cái kia dạy mãi không sửa, đối ta đề phòng thật sâu tiểu tử.”

Hứa Đại Phu ngẩng đầu, nhìn về phía La Quan, “Hứa mỗ năm đó lần thứ 1 nhìn người không cho phép, dẫn đến sau đó phí thời gian, không ngừng tránh né truy sát.”

“Nhưng ta hiện tại còn muốn thử một lần nữa, không biết La tiểu hữu nhưng nguyện cùng ta ký kết khế ước, đồng mưu 1 cái vô hạn tương lai?”

Lấy La Quan tâm tính, giờ phút này nghe vậy giữa bộ ngực vẫn là “Bành” “Bành” cuồng loạn không thôi. Nhưng chỉ do dự 1 giây, hắn liền thở sâu, không chút do dự gật đầu, “Tốt!”

“Không thể nói” vị kia, vốn là đối với hắn địch ý thật sâu, mà địch nhân địch nhân chính là bằng hữu.

Lui 10,000 bước, không nói đến tương lai như thế nào, liền chỉ là lập tức… Tại cái này long hưng phúc địa bên trong, Đại Tuyết sơn đối với hắn địch ý không hiểu, như không có Hứa tiên sinh trợ giúp, chỉ sợ nửa bước khó đi.

Nếu như thế, liều một phen lại có làm sao? !

Hứa Đại Phu cười to, vươn tay ra, “La tiểu hữu, tối nay minh nguyệt giữa trời, ngươi ta vỗ tay minh ước, nhưng xin nó vì chứng kiến!”

La Quan đưa tay, 2 người vỗ tay nháy mắt, hắn giữa lông mày hơi lạnh dập dờn, trong bầu trời đêm mặt trăng, đột nhiên sáng tỏ mấy điểm.

Ánh trăng như nước, bao phủ 2 người.

Hứa Đại Phu ngẩng đầu, gượng cười, “Vô số năm, ngươi đều chưa từng cho ta nửa điểm đáp lại, đây là gì chờ bất công… Yên tâm, Hứa mỗ cùng La tiểu hữu ký kết khế ước, tuyệt sẽ không làm bất cứ thương tổn gì chuyện của hắn.”

“Đây coi như là, lời hứa của ta đối với ngươi!”

Mặt trăng im ắng.

La Quan nhíu mày, suy nghĩ một chút nói: “Hứa Đại Phu, ngài cùng vị này?”

Hắn đưa tay, chỉ chỉ bầu trời đêm.

“Xem như bằng hữu đi, thật lâu chuyện lúc trước, hôm nay liền không nói thêm lời.” Hứa tiên sinh biểu lộ ở giữa, lộ ra nghiêm túc, “Ngươi ta tiếp xuống, đem đứng trước rất nghiêm trọng cục diện, hi vọng La tiểu hữu ngươi có thể giúp ta, giữ vững cái này Thương Sơn huyện.”

La Quan chắp tay, “Hứa Đại Phu thỉnh giảng.”

“Lúc trước ta ra mặt, kinh sợ thối lui Đại Tuyết sơn Thánh sứ, tất đã bị Đại Tuyết sơn vị kia phát giác, hắn ngay tại trong ngủ say thức tỉnh.”

“Ta bây giờ trạng thái tương đối đặc thù, là trời cũng là người… Thiên nhân hợp nhất, giết người liền có thể giết trời. Nhưng Kim Đan trở lên người tu hành, không cách nào đặt chân lĩnh vực của ta, còn lại lại có thể trốn tránh

quy tắc lỗ thủng. Đương nhiên, theo Đại Tuyết sơn vị kia gia tốc tỉnh lại, lỗ thủng đem càng lúc càng lớn… Ân, ngươi cũng có thể lý giải thành, là đối quyền hành tranh đoạt.”

“Tóm lại, ở sau đó một đoạn thời gian, Đại Tuyết sơn sẽ nghĩ tất cả biện pháp, điều động có thể điều động hết thảy lực lượng, đến xông phá Thương Sơn huyện, Hứa mỗ cần La tiểu hữu bảo hộ.”

Hứa Đại Phu ngẩng đầu, “Chống đỡ xuống dưới, tại Đại Tuyết sơn vị kia triệt để tỉnh lại trước, chỉ cần Khương Khả nguyện bái ta làm thầy, liền có thể khởi động lại năm đó khế ước. Vậy cái này long hưng phúc địa bên trong quyền hành, đem thuộc sở hữu của ta, Đại Tuyết sơn uy hiếp liền tự sụp đổ.”

La Quan trầm mặc mấy hơi, nói: “Kim Đan trở xuống?”

“Kim Đan trở xuống!” Hứa Đại Phu hơi dừng một chút, “Chí ít trong vòng một tháng, chỉ có Kim Đan trở xuống nhưng bước vào Thương Sơn huyện.”

“Tốt, ta đáp ứng!” La Quan trầm giọng nói: “Chỉ cần không có Kim Đan trở lên tu sĩ giáng lâm, trong vòng một tháng, La mỗ bảo đảm Thương Sơn huyện không ngại.”

Hứa tiên sinh đi về nghỉ.

Thiên nhân hợp nhất hắn, có được bộ điểm lớn uy năng, nhưng cũng thụ phàm nhân thân thể bối rối, 1 ngày hỏi bệnh, vất vả, để hắn khó chống đỡ buồn ngủ.

La Quan không có đánh thức Khương Đồng, nàng uống Bách Hoa Tửu chính là thiên chi kiệt tác, tự nhiên là có chỗ tốt, không ngại ngủ thêm một lát.

Phúc Tụ lâu là không thể lại về, cũng may y quán cũng đủ lớn, Hứa Đại Phu đã an bài tốt chỗ ở, La Quan ôm lấy Khương Đồng, tại 2 cái y quán học đồ ánh mắt hâm mộ bên trong, đem cửa sân quan bế.

1 đêm không có chuyện gì xảy ra.

La Quan nghe tới động tĩnh, tự tu luyện bên trong đã tu luyện, đứng dậy gõ cửa một cái.

“Tỉnh không? ?”

Khương Đồng “Ừ” một tiếng, hắn đẩy cửa đi vào, liền nhìn thấy trưởng công chúa điện hạ lười biếng một màn.

Tóc nàng xõa, xốc xếch khoác lên trên trán, giờ phút này rõ ràng còn chưa lấy lại tinh thần, chính sững sờ nhìn xem phía trước xuất thần.

Ánh mắt từng chút từng chút, khôi phục tiêu điểm, nắm tóc, nói: ” ?”

“Nhân tế đường.” La Quan hơi dừng một chút, nói: “Ngươi trước thu thập một chút, ta đi ra ngoài chờ ngươi.”

Hắn quay người rời đi, sờ sờ cái mũi.

Khục…

Khương Đồng nữ nhân này, đi ngủ không thành thật lắm a, làm sao ngực còn lỏng rồi? Lớn như vậy 1 cái, bạch thật sự là chói mắt.

“A!”

Sau lưng, truyền đến trầm thấp kinh hô, hậu tri hậu giác trưởng công chúa điện hạ, vô ý thức ôm lấy ngực, mặt một chút đỏ thấu.

Cũng không biết nghĩ đến cái gì, nàng lại nhỏ giọng “Hừ hừ” hai lần, giữa lông mày lộ ra vẻ đắc ý.

Cùng một hồi, thu thập thỏa đáng Khương Đồng, từ gian phòng bên trong đi ra, để La Quan buông lỏng một hơi chính là, nàng giống như là cái gì cũng không phát sinh đồng dạng, “Chúng ta làm sao tại đây? Còn có, tối hôm qua uống Bách Hoa Tửu là rượu gì? Ta thế mà say!”

La Quan nói: “Bách Hoa Tửu rất tốt, ngươi uống có chỗ tốt, cụ thể cũng không cần hỏi nhiều.” Hơi dừng một chút, “Còn có, tiếp xuống chúng ta, liền đều muốn ở tại nơi này Nhân Tế Đường Liễu.”

“Ừm… Sự tình có chút cải biến, cùng ta ban đầu trong dự liệu khác biệt, kế hoạch cũng phải làm ra điều chỉnh. Ta sẽ nghĩ biện pháp, mau chóng triệu hồi Ứng Thanh Linh, Tứ Hải Vương, Thập Tứ Mục các loại, hội tụ đến Thương Sơn huyện.”

“Tiếp xuống, muốn đánh ác chiến! !”

Mà liền tại, La Quan thanh âm rơi xuống lúc, Thương Sơn huyện bên ngoài.

Mấy đạo thân ảnh, đứng lặng tại trên lưng ngựa, ngắm nhìn phương xa tường thành.

“Chính là cái này? Chỉ là một cái huyện thành, có nhân vật nào đó đáng giá ngươi ta động thủ? ?” Trong đó một tên kỵ sĩ nhíu mày, mặt lộ vẻ không hiểu.

Người còn lại nói: “Đã là chỉ dụ, ngươi ta lĩnh mệnh là được, cần gì hỏi nhiều? Đi thôi, đem sự tình xử lý thỏa đáng, cũng tốt mau chóng phục mệnh!”

Giật giây cương một cái, mấy người phóng ngựa mà tới.

Chương 610 : Lại nhìn, ai tới thử kiếm? !

Hoàng sơn cốc.

Tông môn đại trận mở ra, phong bế trong ngoài.

Hôm nay, tông môn trong đại điện.

Một thân ảnh đứng ở trước mọi người, đứng chắp tay, mặt mày đều là uy nghiêm.

Người này, chính là thiên cực tông thái thượng trưởng lão, Thiên Cơ Tử!

“Ta cùng bái kiến thượng tông lão tổ!”

Hoàng sơn cốc tông chủ, cùng một đám trưởng lão, thân truyền đệ tử, nhao nhao quỳ sát tại đất, cung kính hành lễ.

“Ừm, đứng lên đi.” Thiên Cơ Tử nhàn nhạt mở miệng, hắn bây giờ khí tức, cũng chỉ có võ đạo Đạp Thiên cảnh cấp độ.

Nhưng hoàng sơn cốc mọi người đối với hắn lại cung kính vạn điểm, hiển nhiên trong đó nên có một chút, không muốn người biết điều khiển thủ đoạn.

“Long hưng phúc địa bên trong, bây giờ thế cục như thế nào?”

Hoàng sơn cốc tông chủ khom người, “Hồi bẩm lão tổ, Đại Tuyết sơn đã hạ đạt chỉ lệnh, triệu tập thế lực khắp nơi cộng đồng vây giết giới ngoại người.”

Hắn hơi 1 do dự, nói: “Các nơi đều có hồi bẩm, nhưng trong đó có một chỗ tương đối kỳ quái, theo tin tức đáng tin, Đại Tuyết sơn sai phái ra Hắc Tử quân, từ 1 vị Thánh sứ dẫn đầu, tiến về biển thanh quận Thương Sơn huyện địa giới, như muốn tự mình động thủ tru sát một vị nào đó giới ngoại người.”

“Đại Tuyết sơn? !” Thiên Cơ Tử sắc mặt biến hóa, lộ ra trầm ngưng.

Thiên cực tông rất nhiều năm trước, liền bắt đầu tại long hưng phúc địa bên trong bố cục, ý đồ phá giải ra nơi đây bí ẩn, tiếp theo chưởng khống từ từ bay lên Khương quốc, tự nhiên đối cái này trong truyền thuyết, không thể thành chi địa Đại Tuyết sơn, từng có tương đối khắc sâu điều tra.

Càng là điều tra, càng là kính sợ.

Đại Tuyết sơn đi ra tu sĩ, mạnh nhất tuy chỉ có Nguyên Anh cảnh, có thể không mấy năm qua phàm là ý đồ tìm tòi hư thực người, toàn bộ thân tử đạo tiêu.

Đều không ngoại lệ!

Trong đó, thậm chí bao gồm 1,000 năm trước, thiên cực tông 1 vị hợp nhất cảnh lão tổ, những phe khác thực lực, cũng phần lớn tổn thất nặng nề. Bây giờ Đại Tuyết sơn

chi bí, đã trở thành cấm kỵ tồn tại, thế lực khắp nơi dù không ngừng bố cục, lại không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Hiện tại Đại Tuyết sơn lại phái ra Thánh sứ, suất Hắc Tử quân tru sát một vị nào đó giới ngoại người… Người này là ai? Không phải là kia La Quan? !

Thiên Cơ Tử trầm giọng nói: “Người kia thi thể nhưng từng có người gặp qua?”

Hoàng sơn cốc tông chủ sắc mặt, lộ ra mấy điểm cổ quái, do dự một chút, nói: “Vị kia giới ngoại người vẫn chưa vẫn lạc… Ngược lại có tin tức nói, Thương Sơn huyện bên ngoài từng có như kinh lôi tiếng vang, sau đó Đại Tuyết sơn Thánh sứ mang Hắc Tử quân rút đi, sự tình tạm thời có một kết thúc.”

Lúc nói chuyện, hắn cũng là một mặt sợ hãi thán phục cùng khó có thể tin.

Đại Tuyết sơn!

Đối long hưng phúc địa nguyên sinh tu sĩ mà nói, là gần như thần tích tồn tại, có khó lường uy nghiêm cùng lực lượng kinh khủng, chưa từng nghe qua có người có thể ngăn cản, đến từ Đại Tuyết sơn hàng phạt.

“Không chết? !” Thiên Cơ Tử con ngươi co rụt lại, giờ phút này đối cứng mới phỏng đoán, càng thêm xác định mấy điểm.

La Quan.

Kinh sợ thối lui Đại Tuyết sơn Thánh sứ, hẳn là cái này bối cảnh thần bí đến cực điểm, thủ đoạn vô tận tiểu bối.

Trừ hắn ra, Thiên Cơ Tử nghĩ không ra cái thứ 2 khả năng.

Sắc mặt hắn, không khỏi một trận âm tình bất định, "Đáng chết! Vốn cho rằng tiến vào long hưng phúc địa về sau, có thể mượn bố trí tiên cơ, điều động hoàng sơn cốc lực lượng, đem La Quan cùng với một đám dưới trướng đều trấn sát."

"Nhưng bây giờ nhìn sự tình hiển nhiên xảy ra biến hóa? Tên vương bát đản này, làm sao khó như vậy giết? ! Tiến vào long hưng phúc địa, cũng còn có thể lại giày vò sóng gió!"

Đúng lúc này, đại điện ngoại truyện đến gấp rút tiếng bước chân, một tên hoàng sơn cốc tu sĩ bước nhanh mà đến, cung kính quỳ xuống đất hành lễ.

"Đệ tử bái kiến thượng tông lão tổ, bái kiến tông chủ! Đại Tuyết sơn minh phát thiên hạ, chiếu lệnh thế lực khắp nơi, tề tụ Thương Sơn huyện!"

Nói xong, 2 tay nâng lên 1 viên ngọc giản.

Thiên Cơ Tử trực tiếp cầm vào tay, thần niệm thăm dò vào, mấy hơi sau hắn ngẩng đầu, đáy mắt tinh mang hiện lên.

"Thương Sơn huyện…"

“Đây hết thảy, cũng chỉ là bởi vì La Quan? Không! Cho dù kia tiểu bối thủ đoạn kinh thiên, lại như thế nào có thể đối kháng, đến từ Đại Tuyết sơn sát ý?”

“Chiếu lệnh thiên hạ, tề tụ Thương Sơn huyện… Ở trong đó, có lẽ có nguyên nhân khác!”

Giờ khắc này, Thiên Cơ Tử đáy lòng hiện lên kích động, trực giác nói cho hắn, thiên cực tông vô số năm qua khổ không tìm được, liên quan tới long hưng phúc địa bí ẩn, có lẽ lần này liền đem bại lộ.

Thở sâu, Thiên Cơ Tử trầm giọng nói: “Truyền lệnh xuống, triệu tập hoàng sơn cốc tu sĩ, tiến về Thương Sơn huyện!”

Cùng lúc đó, tại bắc mạc hoang nguyên, tại Tề Vân sơn, tại càng nhiều tiên đạo tông môn, chuyện giống vậy ngay tại trình diễn.

1 ngày này, long hưng phúc địa ở giữa, thiên hạ ánh mắt tề tụ Thương Sơn huyện.

…

Nhân tế đường sau ngõ hẻm, 3 bộ thi thể ngã trên mặt đất, máu tươi nhuộm đỏ mặt đất, La Quan nhìn qua thi thể, sắc mặt một mảnh yên tĩnh.

Từ cùng Hứa Đại Phu vỗ tay minh ước về sau, hắn liền biết phiền phức sớm muộn muốn tới, trước mắt bất quá là một chút khai vị thức nhắm, chân chính khó giải quyết

còn tại đằng sau.

“Truyền tin dù đã phát ra, nhưng long hưng phúc địa thực tế quá lớn, lại cân nhắc đến một chút tình huống đặc biệt, Ứng long nữ bọn hắn chưa hẳn liền có thể mau chóng đuổi tới.”

“Nhất định phải làm tốt dự tính xấu nhất, ban đầu cái này 1 tháng, chỉ có thể dựa vào chính mình.”

La Quan nói nhỏ đôi câu, phất tay áo vung lên.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, 3 bộ thi thể trực tiếp bị chấn thành phấn vụn.

Hắn quay người, về nhân tế đường.

Vừa đi mấy bước, liền gặp được Khương Đồng, nàng cau mày biểu lộ ngưng trọng, “La Quan, ngươi đến cùng giấu ta chuyện gì?”

“Đừng nghĩ gạt ta! Ngươi đột nhiên quyết định lưu tại nhân tế đường bên trong, sau đó lập tức tới ngay 3 tên võ đạo cao thủ đến đây ám sát, trong này khẳng định có vấn đề.”

La Quan gật đầu, nói: “Là có chút sự tình…” Hắn đã sớm biết lấy Khương Đồng thông minh, tất nhiên sẽ bị nàng phát giác được, trong lòng sớm có nghĩ sẵn trong đầu, “Ta cùng Hứa Đại Phu ở giữa, đạt thành cái nào đó ước định, tiếp xuống chí ít trong một tháng, ta đem trấn

thủ Thương Sơn huyện, giúp hắn lập tức ngoại giới ám sát.”

“Đương nhiên, việc này có cực kì phong phú hồi báo, như thành công ta đem thêm ra 1 vị, cực kỳ cường đại người hợp tác, ngày sau được ích lợi vô cùng. Mà ngươi cũng đem thuận lý thành chương, trở thành Khương quốc vị thứ 1 nữ hoàng bệ hạ.”

Hắn đón Khương Đồng ánh mắt, biểu lộ nghiêm túc, “Nhưng hợp tác nội dung cụ thể, bởi vì một chút nguyên nhân, ta tạm không thể nói cho ngươi… Khương Đồng, ngươi có nguyện ý không tin ta? ?”

Khương Đồng không có nửa điểm do dự, “Ta tin! !”

“Không có ngươi ta cũng sớm đã, chết tại phủ công chúa bên trong, lại như thế nào có thể có được, tiến vào long hưng phúc địa tư cách?”

“La Quan, ta truy hỏi chỉ là lo lắng ngươi sẽ gặp phải nguy hiểm… Ngươi phải cùng ta cam đoan, nếu như thực tế thủ không được, chúng ta đã chạy ra đi, cái này nữ hoàng không làm cũng được… Vạn sự tung bù không được sinh tử, còn sống mới có vô hạn khả năng.”

La Quan cười gật đầu, “Tốt, ta đáp ứng ngươi.”

Khương Đồng vội vàng rời đi.

Nhìn qua nàng bóng lưng, La Quan có thể đoán được trưởng công chúa điện hạ suy nghĩ —— nữ nhân này, là muốn mau sớm khôi phục thực lực giúp hắn.

Đáng tiếc a, Đại Tuyết sơn một khi xuất thủ, thế tất sẽ không cho bọn hắn quá nhiều thời gian.

Tiếng bước chân vang lên, La Quan ngẩng đầu nhìn lại, Hứa Đại Phu lắc đầu, mặt lộ vẻ bất đắc dĩ, “Ta vị huynh trưởng kia, thật đúng là vội vã không nhịn nổi.”

Ánh mắt xem ra, “La tiểu hữu, xem ở mặt trăng phân thượng, Hứa mỗ nhưng cho ngươi 1 cái cơ hội hối hận… Hiện tại đi, còn kịp.”

La Quan lắc đầu, “Hứa Đại Phu làm gì còn phải lại tới thăm dò? Như đối La mỗ không có lòng tin, ngươi ta minh ước coi như thôi chính là.”

“Nhưng chỉ cần ta còn vung động kiếm, liền tuyệt sẽ không để bất luận kẻ nào, bước vào Thương Sơn huyện nửa bước.”

Hắn quay người, bước nhanh mà rời đi.

Hôm nay, La Quan muốn leo lên thành lâu, nhìn ra xa hoang dã mênh mông tuyết.

Lại nhìn, ai tới thử kiếm? !

Nhìn qua bóng lưng của hắn, Hứa Đại Phu trên mặt lộ ra mấy điểm cảm khái, nói khẽ: “Không hổ là có thể, bị ngươi nhìn trúng người, quả nhiên không hề tầm thường.”

“Tiếp nhận thiên mệnh người sao? Chậc chậc, tại La tiểu

hữu trên thân, Từ mỗ lại cảm thấy được rất nhiều, cường đại khó lường khí cơ.”

Hắn ngẩng đầu, nhìn qua đầu đội bầu trời, lông mày nhẹ nhàng nhăn lại, “Quả nhiên, thiên địa đại biến sắp tới, tất cả mọi người đã bắt đầu sớm bố cục, tại kỷ nguyên chi kết thúc giãy dụa, ý đồ chống lại số ngày đại nạn.”

“Nhưng 1 bước này nhìn như chỉ cách một chút, lại là chân chính lạch trời, lại có bao nhiêu người có thể làm được… Mà ta lại thật có thể, trở thành đánh bại cường tráng huynh trưởng đệ đệ sao?”

Tương lai, không ai có thể nhìn trộm.

Bởi vì, nhưng bị theo dõi hết thảy, đều có thể bị cải biến! !

Thương Sơn huyện, thành lâu.

La Quan đăng lâm mà lên, tìm một chỗ thuận mắt thạch lỗ châu mai, trực tiếp ngồi vào phía trên, tiện tay đem tru tiên kiếm đặt ở bên cạnh.

Ngắm mắt nhìn về nơi xa, hôm nay chân trời sáng sủa, ánh nắng vô che vẩy xuống, bị mênh mông đồng tuyết phản chiếu, khắp nơi đều là sáng loáng một mảnh.

“Đáng tiếc, gió lớn một chút, không phải thật đúng là 1 cái, phơi nắng tốt trời ạ.”

La Quan nắm thật chặt cổ áo, tựa ở thạch lỗ châu mai bên trên, nhắm mắt dưỡng thần.

Thương Sơn huyện chỗ hoang vắng, trị an luôn luôn coi như tốt đẹp, lần trước bị cường đạo, lưu dân xung kích, hay là hơn 30 năm trước. Tại thiên địa này không trọn vẹn, nhân thọ bất quá 50 thế giới, cơ bản đã là một người bình thường, hoàn chỉnh cả đời tuế nguyệt.

Là lấy, thành lâu thủ vệ rất thư giãn, thậm chí có thể mặc cho người tùy ý trên dưới, dù sao cái này trụi lủi trên cổng thành, trừ tảng đá, cục gạch bên ngoài, chỉ còn lại "Ngao ngao" kêu to gió Tây Bắc, thổi tâm can run rẩy, tiếp theo nước mắt chảy ngang.

Nhưng vừa rồi đầu tiên là đến 1 cái, không sợ bị chết cóng tuổi trẻ kiếm khách, tiếp lấy không ngờ có vị đọc sách lão gia, mang theo gia phó lên cao, như tại tuyết hậu tinh nhật ở giữa, đột nhiên có ngâm thơ vẽ tranh nhã hứng, thấy một đám thành lâu thủ tốt lắc đầu liên tục, ám đạo thật sự là ăn no nhàn.

Thành lâu núi.

Cái bàn bày xuống trà lô dấy lên, càng có người làm động tác lưu loát, nhanh chóng dựng 1 cái bình phong, để mà che chắn hàn phong.

Đọc sách lão gia là cái ba mươi mấy tuổi, giữ lại râu đẹp trung niên nhân, quần áo có chút khảo cứu, theo lô hỏa lăn lộn hương trà bốn phía. Hắn đưa mắt nhìn bốn phía, thần sắc có chút khoái ý, nhìn trước mắt dọn xong bút mực trang giấy, đang muốn múa bút vẽ tranh lúc, trong tầm mắt đột nhiên xuất hiện, 1 vị dựa vào thạch lỗ châu mai thân ảnh.

Người này nhìn xem bất quá 18-19 tuổi, dù mặc áo bông, nhưng ở cái này kêu khóc trong gió lạnh, hay là có vẻ hơi đơn bạc. 1 đem rách rách rưới rưới hắc kiếm, cứ như vậy tùy ý bày ở bên người, cực giống những cái kia gào thét giang hồ, nhậm hiệp cẩu thả khoái hoạt thiếu niên.

Đọc sách lão gia híp híp mắt, nhìn qua người trẻ tuổi kia, không khỏi nghĩ đến mình năm đó, cũng có như vậy ba năm năm phóng đãng tuế nguyệt, lúc này cười cười, nói: "Đi, mời vị thiếu hiệp kia tới, ngồi xuống uống chén trà ủ ấm thân thể."

Quản gia lĩnh mệnh mà đi, đi đến thạch lỗ châu mai trước, khom mình hành lễ, "Vị thiếu hiệp kia, lão gia nhà ta mời ngài thưởng tuyết thưởng trà, còn xin ngài nể mặt."

Thái độ có chút khiêm cung.

La Quan mở mắt ra, nhìn thoáng qua trước mặt quản gia, lại nhìn về phía kia sau tấm bình phong, chính cười chắp tay trung niên lão gia, suy nghĩ một chút nói: "Cũng tốt, vậy liền quấy rầy."

Hắn không có lấy kiếm, cứ như vậy đi đến sau tấm bình phong, hít hà về sau, cười nói: "Trà ngon." Hương trà bốn phía, tuy là thế gian trà phẩm, nhưng cũng tính được là 1 cái "Tốt" chữ.

Chủ nhà chắp tay, nói: "Tại hạ Vương Sinh, mạo muội mời thiếu hiệp, còn chưa chớ trách." Đưa tay phía trước

hư dẫn, “Mời ngồi.”

Lại tự mình, vì La Quan rót chén trà.

Một màn này, để quản gia ở bên trong một đám hạ nhân, một hồi lâu kinh ngạc.

Lão gia tuy là người ôn hòa, đối nhân xử thế từ trước đến nay hữu lễ, nhưng xương bên trong lại là cái kiêu ngạo người đọc sách, cực ít đối người như thế.

Cái này giang hồ thiếu hiệp, cái kia nhập lão gia mắt?

Vương Sinh kỳ thật vẫn chưa suy nghĩ gì, chỉ là nhìn trước mắt thiếu niên, nghĩ đến đã từng thanh xuân tuế nguyệt.

Năm nào gần 40, nhiều nhất còn có chừng mười năm số tuổi thọ, đã từng vô số lần nửa đêm tỉnh mộng, liền chưa phát giác thân cận mấy điểm.

“Thiếu hiệp từ nơi nào đến? ? Đến cái này Thương Sơn huyện bên trong, nhưng có chỗ ở?”

La Quan cười cười, nói: “Tại hạ La Quan, từ phương xa mà đến, tùy duyên đi tới Thương Sơn huyện, chỗ ở đã an bài thỏa đáng, đa tạ Vương tiên sinh quan tâm.”

Hắn đặt chén trà xuống, nhìn về phía trước mặt bút mực trang giấy, “Vương tiên sinh am hiểu vẽ tranh?”

Vương Sinh khoe khoang cười cười, gật gật đầu, “Coi như có mấy năm bản lĩnh, La thiếu hiệp đến đạo này

cũng có nghiên cứu? Chúng ta có thể luận bàn một chút.”

La Quan lắc đầu, đưa tay chỉ phía xa một chút tru tiên kiếm, “Không, ta là cái kiếm khách, đối đan thanh chi đạo cũng không am hiểu.”

“Chỉ bất quá hôm nay hẹn một chút đối đầu đến đây, chờ chút có lẽ có giao đấu, như Vương tiên sinh có rảnh, không ngại vẽ lên mấy bút, cũng coi như lưu cái kỷ niệm.”

Vương Sinh sắc mặt biến hóa, “Cái này… La thiếu hiệp, tha thứ Vương mỗ lắm miệng 1 câu, cần biết đao kiếm không có mắt, vạn sự còn làm hòa khí làm đầu.”

La Quan lắc đầu, “Có chút sự tình, là tránh không khỏi.” Hắn lại nhấp một ngụm trà, đem chén trà buông xuống, phát ra “Ba” một tiếng vang nhỏ, đáy mắt tinh mang hiện lên.

Ngẩng đầu, nhìn ra xa đồng tuyết phía trên, nói: “Vị thứ 1, đã đến.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 611 : Hứa Đại Phu, sẽ như thế nào làm?

Đồng tuyết phía trên có 1 viên điểm đen, thẳng đến Thương Sơn huyện mà đến, tốc độ kia cực nhanh, mang theo gào thét tiếng xé gió.

Đợi cách gần chút liền có thể thấy rõ ràng, cái này rõ ràng là một tên người mặc áo bào đen, gánh vác trường đao trung niên đao khách.

Trải rộng gian nan vất vả dấu vết khuôn mặt, một đôi tròng mắt lạnh lùng kiên nghị, dẫn phát trận trận kinh hô.

“Đạp lâm cửu tiêu, trống rỗng sống uổng!”

“Võ đạo Đạp Thiên cảnh!”

“Như thế cường giả, như thế nào đến ta Thương Sơn huyện? !”

Thành lâu thủ tốt luống cuống tay chân cầm lấy riêng phần mình binh khí, lại từng cái tay chân mềm mại, sắc mặt trắng bệch.

Trên cổng thành càng là sa vào đến, giống như chết tĩnh lặng.

Từng đạo ánh mắt nhìn về phía La Quan, ai cũng không nghĩ tới, vừa rồi cái này thuận miệng mà nói, nói là ước đấu một chút đối đầu thiếu niên, chỉ đúng là nhân vật

như vậy.

Có lẽ, đây chỉ là trùng hợp.

Nhưng đập vào mi mắt lại là 1 trương bình tĩnh khuôn mặt, như tĩnh hồ chi thủy , mặc cho gió núi gào thét, cũng không dậy nổi nửa điểm gợn sóng.

La Quan đứng dậy, chắp tay nói: “Đa tạ Vương tiên sinh nước trà chiêu đãi.” Đứng dậy đi hướng thành lâu, mấy bước đi tới biên giới chỗ, tiện tay nhấc lên tru tiên kiếm.

Đạp không mà đến áo bào đen đao khách, như cảm thấy được cái gì, con ngươi có chút co vào, lấy sét đánh chi thế gỡ xuống gánh vác trường đao.

Đưa tay hướng về phía trước trùng điệp chém xuống!

Oanh ——

Lưỡi đao chói mắt, như tấm lụa treo trên cao chín ngày, lấy bài sơn đảo hải chi thế hạ xuống. Đáng tiếc cái này hội tụ hắn toàn bộ lực lượng, ở vô hình uy áp phía dưới, chém ra suốt đời mạnh nhất một đao, lại không có thể rơi xuống trên đầu thành.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, lưỡi đao vỡ vụn thành cặn bã, kia mang theo uy thế mà đến, dẫn tới mọi người kinh hô, kính sợ áo bào đen đao khách, trực tiếp phơi thây đồng tuyết.

Máu tươi chảy ngang, nhuộm đỏ một mảnh lớn, như tuyết mai nở rộ.

Giữa thiên địa, lại lần nữa tĩnh mịch!

Từng cái thành lâu thủ tốt, vô ý thức há hốc miệng ba, tiếp lấy toàn bộ thân thể cũng bắt đầu run rẩy.

1 kiếm trảm Đạp Thiên cảnh? ! Thậm chí một kiếm này nhanh, bọn hắn mắt thường căn bản là không có cách bắt giữ, ngay cả kiếm ảnh cũng không phát giác.

Tiên nhân!

Phù phù ——

Trong đó một tên thành lâu thủ tốt, bỗng nhiên quỳ trên mặt đất, không ngừng dập đầu.

Vừa rồi, hắn còn đã cười nhạo cái này trẻ tuổi kiếm khách, như thế trời rất lạnh chạy trên cổng thành hớp gió, đơn thuần trang - bức có bệnh.

Đối tiên nhân bất kính, đây chính là đại tội!

Đảo mắt, một đám thành lâu thủ tốt liền quỳ đầy đất, dập đầu âm thanh liên tiếp, lại không người chế nhạo bọn hắn giờ phút này trò hề.

Trên cổng thành, La Quan thu kiếm trở vào bao, tiện tay đặt ở bên cạnh, quay người cười cười, “Vương tiên sinh, vừa rồi một kiếm kia, nhưng từng vẽ lên?”

Vương Sinh một chút giật mình tỉnh lại, mặt lộ vẻ xấu hổ, "… Cái này, vừa rồi La thiếu hiệp… Không, la tiên nhân một kiếm này, thực tế quá nhanh, Vương mỗ nhục nhãn phàm thai khó mà bắt giữ, để la tiên nhân thất vọng…"

La Quan khoát tay, "Ở đâu ra cái gì tiên nhân? Bất quá chỉ là 1 kiếm khách." Hắn dừng một chút, tiếp tục nói: "Vương tiên sinh cũng là không cần phải lo lắng, bắt đầu từ hôm nay, nên có rất nhiều người tới thử La mỗ kiếm trong tay, ngươi sẽ có rất nhiều cơ hội."

"Như nếu có thể, mời Vương tiên sinh nhất định dụng tâm, vì La mỗ lưu lại mấy kiếm tới… Ân, mọi thứ cũng nên chừa chút bằng chứng, cũng không thể người khác nói cái gì chính là cái gì, lời này là nhà ta lão sư nói, ta cảm thấy rất có đạo lý."

Vương Sinh không rõ, La Quan đến cùng đang nói cái gì, nhưng đối mặt hắn thỉnh cầu, lại nơi nào sẽ cự tuyệt, chặn lại nói: "Mời la kiếm tiên yên tâm, Vương mỗ sẽ làm dốc hết toàn lực, vì thế chiến lưu họa… Nhưng cụ thể như thế nào, Vương mỗ không dám hứa chắc."

La Quan nhìn qua hắn, cười cười, "Không sao, hết sức là đủ."

Hắn hôm nay, cũng là hết sức nỗ lực.

Nếu có thể thủ, thì chiến đến một lần cuối cùng huy kiếm, nhưng nếu thật sự chuyện không thể làm, La Quan chọn lui cách.

Cái này cũng không vi phạm lúc trước hắn, cùng Hứa

Đại Phu ở giữa ước định.

Mặt trời ngã về tây hơi phát hoàng, giữa thiên địa nhiệt độ, lại lần nữa giảm xuống một đoạn.

Gió càng lớn!

Cuốn lên mặt đất hạt tuyết tử, phát ra “Rầm rầm” tiếng vang, đánh người trên mặt đau nhức, như lại dưới lên một trận đất bằng tuyết lớn.

Tại gió tuyết ở giữa, lại có mấy đạo thân ảnh xuất hiện tại bên ngoài Thương Sơn huyện.

Không có tuyển áo bào đen đao khách như vậy phong cách ra sân phương thức, 5 người hành tẩu tại cánh đồng tuyết bên trong, một bước 1 cái dấu chân, tại ngoài ngàn mét đứng vững.

Ngẩng đầu, nheo mắt lại xuyên qua gió tuyết, hướng về trên cổng thành, biểu lộ vô cùng lo lắng.

Thương Sơn huyện thủ thành người, rất mạnh!

Lúc trước xuất thủ áo bào đen đao khách, nhiều năm qua tung hoành Mạc Bắc hoang dã, lại ngăn không được hắn tiện tay 1 kiếm, ngay tại chỗ mất mạng.

Nhưng hôm nay, hợp 5 người liên thủ chi uy, tung đối mặt trong truyền thuyết tiên nhân, cũng có sức đánh một trận.

“Giết!”

Tiếng quát khẽ, từ năm nhân khẩu bên trong phát ra, như kinh lôi, đánh tan riêng phần mình quanh thân, phương viên 3 trượng trong vòng tuyết đọng.

Như trống rỗng khí bạo!

Đông ——

Mặt đất bị đạp thật mạnh rơi, chấn động, băng liệt bên trong, năm thân ảnh tựa như thoát dây cung mũi tên, gào thét bắn thẳng đến trên cổng thành.

La Quan thần sắc bình tĩnh, thậm chí còn có thời gian, quay đầu nhìn thoáng qua Vương Sinh, như đang nhắc nhở hắn xem trọng tiếp xuống 1 kiếm.

Sau đó quay người, rút kiếm 1 trảm!

Oanh ——

Như gió lốc quét ngang, đẩy ngang hết thảy.

5 vị ngút trời mà đến, súc thế đến cực hạn, liên thủ một trận chiến võ đạo đỉnh cao nhất tồn tại, nháy mắt bay rớt ra ngoài.

Thi thể tách rời, máu phun như suối!

Lạch cạch ——

Lạch cạch ——

Từng cỗ thi thể, nằm ngang tại đất.

Năm đó, tại biển mây đại lục phía trên, đối mặt Huyết Uyên tông lão tổ, La Quan đều có thể xuất kiếm một trận chiến.

Dù lúc trước đối mặt chỉ là 1 vị giả đan, nhưng hôm nay La Quan, tung tại cùng một cảnh giới, cũng không phải năm đó có thể so sánh.

Hôm nay, tại long hưng phúc địa bên trong, cầm kiếm trấn thủ Thương Sơn huyện, Kim Đan trở xuống ta vô địch!

Chỉ bất quá không xác định Ứng long nữ, Tứ Hải Vương, Thập Tứ Mục bọn người khi nào, mới có thể đuổi tới, La Quan cần tiết kiệm lực lượng.

Cho nên, không có gì khí thế bàng bạc, chỉ truy cầu cực hạn sát thương.

1 kiếm bêu đầu, sạch sẽ nhất lưu loát.

Giờ khắc này, giống bị La Quan một kiếm chi uy chấn nhiếp, giữa thiên địa gió tuyết kêu khóc, đều xuất hiện nháy mắt dừng lại.

1 đạo bình cắt hư tuyến, từ trước mắt chỗ bộc phát, gào thét mà ra tan biến tại cuối tầm mắt, như đem cái này gió tuyết đầy trời, đều từ đó một phân thành hai.

Sau đó, chính là một trận lâu dài trầm mặc.

La Quan tựa ở thạch lỗ châu mai bên trên, tru tiên kiếm ngay tại bên người, chỉ cái này 1 người 1 kiếm, lại ngăn lại 4 phương 8 hướng mãnh liệt triều cường.

Vô số kinh sợ, chấn kinh, uy nghiêm ánh mắt, từ bốn phương tám hướng hội tụ, mặc kệ trong lòng ôm lấy như thế nào suy nghĩ, cũng không dám lại hướng nửa trước bước.

Thương Sơn huyện bên ngoài, rừng hoang ở giữa.

Một mảnh thân ảnh hội tụ ở đây, trầm mặc các liệt một phương, nhìn về nơi xa Thương Sơn huyện phương hướng, sắc mặt cực kỳ khó coi.

“Sơ giáng lâm giới này, liền có kinh người như vậy thực lực, tên này giới ngoại người tuyệt không phải bình thường, khó trách sẽ kinh động Đại Tuyết sơn!” Một tên áo bào đen lão giả chậm rãi mở miệng, mặt mày che lấp.

Trước đó, bị 1 kiếm chém ngang 5 tên võ đạo đỉnh cao nhất, liền xuất từ dưới trướng hắn. Bình thường võ đạo hạng người, hắn đường đường Kim Đan cảnh, tự nhiên không xem ở trong mắt, nhưng 5 người kia tu luyện một môn hợp kích chi pháp, liên thủ phía dưới Trúc Cơ cũng có thể một trận chiến.

Hôm nay, lại bị 1 kiếm tận tru, có thể nói tổn thất nặng nề.

Đồng thời càng là nhắc nhở hôm nay, trong rừng hoang hội tụ các phương —— cái này Thương Sơn huyện thủ

thành người, tuy chỉ là 1 người 1 kiếm, lại có thể trấn giết Kim Đan cảnh dưới hết thảy địch!

Lại 1 người mở miệng, một thân màu trắng kiếm bào, quanh thân uy nghiêm khí cơ lưu chuyển, chính là tới từ Tề Vân sơn kiếm tu.

“Thánh sứ đại nhân nhưng có truyền lời? Hẳn là cái này Thương Sơn huyện bên trong, thật cất giấu cái gì khủng bố chi vật? Ta cùng Kim Đan cảnh, vì sao không thể ra tay? Nếu không chỉ cần 1 kiếm, liền có thể để thành này trên lầu tiểu bối, bị mất mạng tại chỗ!”

Mọi người yên tĩnh, đều vô ý thức nhíu mày.

Đại Tuyết sơn truyền lệnh 4 phương, triệu tập mọi người vây công Thương Sơn huyện, nhưng lại ngoài định mức nhắc nhở một điểm, trên kim đan không thể bước vào.

Cái này không khác tự trói tay chân cùng người chém giết, để một đám ngày thường bên trong cao cao tại thượng, xưng tông Đạo tổ Kim Đan các cường giả, trong lòng cực kỳ bất mãn.

Đương nhiên, phần này bất mãn bọn hắn chỉ dám lưu tại đáy lòng, nửa điểm sẽ không biểu lộ ra.

Mặt khác… Như Tề Vân sơn Kim Đan kiếm tu câu nói này, cũng là 1 cái thăm dò —— Thương Sơn huyện bên trong, đến cùng có gì bí ẩn? !

Bởi vì giới ngoại người cách mỗi mấy chục năm liền sẽ giáng lâm một lần, là bên ngoài giới, bản giới tồn tại, đối

một đám tu hành tông phái mà nói, cũng không phải gì đó bí ẩn.

Lại thêm, nhiều năm qua luôn có một chút giới ngoại người, bị tru sát ở đây, một chút tin tức liền tản ra… Tỉ như Khương quốc, tỉ như long hưng phúc địa… Lại tỉ như, tất cả giới ngoại người đều muốn biết được, liên quan tới long hưng phúc địa bí mật!

Đối đây, long hưng phúc địa nguyên sinh các tu sĩ biểu thị, chúng ta cũng cảm thấy rất hứng thú.

Bởi vì cái này có lẽ chính là, mở ra phúc địa đại môn, bước vào ngoại giới mấu chốt… Không ai nghĩ một mực lưu tại, 1 cái không trọn vẹn thế giới, phàm nhân số tuổi thọ 50 là trời hạn, tuy có con đường tu hành, lại tại Nguyên Anh đoạn tuyệt.

Này bên trên nếu là không đường cũng là thôi, nhưng từ giới ngoại người trong miệng đoạt được tin tức, đều chứng minh Nguyên Anh phía trên đại đạo kéo dài, thậm chí chỉ có thể coi là, con đường tu hành 1 cái điểm xuất phát.

Hô ——

Trong rừng rậm, đột nhiên nổi lên một trận gió đến, Tề Vân sơn kiếm tu sắc mặt biến hóa, rút kiếm hướng về phía trước 1 trảm.

Hạt tuyết tử đánh vào trên mũi kiếm, phát ra “Lốp bốp” tiếng vang, càng có mảng lớn hỏa hoa bắn tung toé.

Tề Vân sơn kiếm tu kiếm cực nhanh, nhưng vẫn là không có thể ngăn dưới tất cả hạt tuyết tử, trước ngực lập tức một mảnh tinh mịn vết máu, khóe miệng tràn ra vết máu.

Hắn cắn răng, nửa quỳ dưới đất, “Tề Vân sơn liễu dương, vọng dòm trên đại tuyết sơn ý, cam nguyện bị phạt.”

Bá ——

Một thân ảnh, xuất hiện tại mọi người trước người, giữa lông mày có 1 đóa bông tuyết vết tích.

Chính là trước đó, từng xuất thủ truy sát La Quan vị kia Đại Tuyết sơn Thánh sứ!

“Ta cùng bái kiến Thánh sứ! !”

Các phương nhân mã nhao nhao hành lễ, giọng điệu cung kính vạn điểm.

Thánh sứ thần sắc hờ hững, ánh mắt đảo qua mọi người, “Thương Sơn huyện bên trong thật có bí ẩn, nhưng này bí không phải ngươi cùng nhưng nhìn trộm, người vi phạm chết! !”

Thanh âm lạnh như băng, mọi người trong lòng nghiêm nghị.

“Vâng, ta cùng cẩn tuân thánh mệnh!”

Mọi người lại lần nữa hành lễ.

Thánh sứ sắc mặt hơi hòa hoãn, ngữ khí vẫn như cũ lạnh lùng, “Thánh Tôn hạ xuống chỉ lệnh, Kim Đan cảnh bên trên không thể đặt chân Thương Sơn huyện, tự nhiên có thâm ý khác, ngươi cùng đã hiểu kì, vậy liền trừng to mắt xem trọng, Kim Đan vọng nhập sẽ là gì chờ chút trận.”

Ngay tại Thánh sứ thanh âm rơi xuống nháy mắt, 1 đạo khí tức cường đại, bỗng nhiên xâm nhập mọi người cảm giác, nhao nhao ngẩng đầu nhìn lại, liền nhìn thấy một đoàn huyết sắc, chính lấy tốc độ kinh người từ phương xa mà đến, thẳng đến Thương Sơn huyện.

“Đây là… Huyết Ma tông trưởng lão? Tâm hồn mê thất, nhập ma rồi?” Một tên Kim Đan cảnh trầm giọng mở miệng, mặt lộ vẻ ngưng trọng.

Lại một người nói: “Không sai, thật là Huyết Ma tông tu sĩ, lại có Kim Đan cảnh tu vi!”

“Tâm hồn mê thất, chỉ biết giết chóc, khát máu… Mục tiêu của hắn, chính là Thương Sơn huyện!”

Trong rừng rậm an tĩnh xuống, mọi người ngưng thần nhìn lại, nhìn xem kia một đoàn huyết sắc, bay thẳng trên cổng thành.

Kim Đan xâm nhập Thương Sơn huyện, đến cùng sẽ như thế nào? ?

Mà giờ khắc này trên cổng thành, La Quan cầm kiếm ngửa đầu, nhìn qua bão táp mà đến đoàn kia huyết sắc,

đáy lòng sinh ra đồng dạng suy nghĩ.

Hứa Đại Phu, sẽ như thế nào làm?

“Ha ha ha ha! ! Thật là nhiều máu ăn… Thật là nhiều máu ăn… Ta… Hết thảy đều là ta…”

“Chết chết chết chết!”

Huyết Ma tông tu sĩ cuồng tiếu, giống như điên dại.

Hắn miệng mũi thất khiếu ở giữa, đều tại phun ra xích hồng huyết quang, như thiêu đốt máu lửa!

Ông ——

Đột nhiên, hình như có vô hình thủy triều, trong chốc lát quét ngang.

Huyết Ma tông tu sĩ lập tức cứng tại nguyên địa, nó trên mặt dữ tợn, bạo ngược, trở thành vĩnh cửu dừng lại.

Quanh thân xích hồng huyết sắc, từng chút từng chút tán loạn, trừ khử, mà tùy theo cùng nhau vỡ vụn, còn có nhục thể của hắn thậm chí hồn phách.

Cứ như vậy, giống như cái gì đều không có phát sinh, lại có 1 vị mê thất Kim Đan cảnh ma tu, tại vạn chúng nhìn trừng trừng dưới hóa thành bột mịn!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 612 : Tổn thất nặng nề

Thiên nhân hợp nhất.

La Quan đáy mắt lộ ra mấy điểm cảm khái, đây chính là thiên uy sao? !

Long hưng phúc địa tàn khuyết không đầy đủ, quy tắc hạn chế đồng dạng thiếu thốn, cho nên Hứa Đại Phu mới có thể triển lộ, kinh khủng như vậy uy năng.

Như ngoại giới thiên địa, hắn vị kia “Người thắng ca ca” cũng có thể, không kiêng nể gì như thế xuất thủ… Vậy sẽ là 1 kiện, sao mà chuyện kinh khủng! La Quan dù có 3 đầu 6 tay, sợ là cũng muốn tại trong nháy mắt, như vậy thân hóa tro bụi.

Rừng rậm.

Hoàn toàn tĩnh mịch!

Long hưng phúc địa bên trong, thế lực khắp nơi toàn bộ lâm vào im miệng không nói, nhìn về phía Thương Sơn huyện ánh mắt, lộ ra vô tận chấn động, kinh hãi.

Thật đáng sợ uy năng!

Bọn hắn thậm chí, không thể cảm thấy được nửa điểm lực lượng ba động, kia Huyết Ma tông trưởng lão cũng đã, bị trấn sát thành bột mịn.

Thương Sơn huyện bên trong, đến tột cùng ẩn giấu đi gì cùng tồn tại? ! Đương nhiên, mọi người hiện tại vẫn như cũ hiếu kì, cũng tuyệt đối không còn dám làm nửa điểm thăm dò.

Đại Tuyết sơn Thánh sứ trong mắt, cũng có một tia rung động, không thể ngăn chặn từ đáy lòng, sinh ra cái nào đó phỏng đoán… Nếu không nên như thế nào giải thích, cái này gần như thiên uy một màn? Hẳn là trong đại tuyết sơn, một mực lưu truyền cái nào đó nghe đồn, đúng là thật không thành? !

Thở sâu, đè xuống khinh nhờn chi niệm, Thánh sứ đảo qua mọi người, trầm giọng nói: “Hiện tại, các ngươi còn có ý kiến sao?”

Mọi người vội vàng khom người, “Ta cùng không dám!”

“Hừ!” Thánh sứ cười lạnh, “Dám hoặc không dám, trong lòng các ngươi rõ ràng, nếu có người muốn muốn chết, cứ việc xuất thủ là được.”

Hơi dừng một chút, hắn nhìn ra xa Thương Sơn huyện, chậm rãi nói: “Vây công Thương Sơn huyện sự tình đừng có ngừng, hắn chỉ 1 người 1 kiếm, lại có thể chống đến khi nào?”

Không một người nói chuyện, từng gương mặt một bên trên lộ ra làm khó.

Kim Đan cảnh trở lên không cách nào tới gần Thương Sơn huyện, mà La Quan lại triển lộ ra, Kim Đan cảnh

dưới vô địch chi uy, lại phái người tới nói rõ chính là chịu chết.

Nhưng Đại Tuyết sơn ý chí, không ai dám can đảm vi phạm.

"… Là." Mọi người chắp tay, cũng đã hạ quyết tâm cho hết thời gian, quyết không thể để dưới trướng tinh nhuệ, hao tổn tại cái này bên trong.

Thánh sứ đôi mắt sắc bén, như nhìn rõ những người này suy nghĩ, lời nói xoay chuyển, nói: "Thánh Tôn có mệnh, công phá Thương Sơn huyện người, có một lần quan sát Thánh Bia cơ hội."

"Chư vị, điều này có ý vị gì, các ngươi hẳn là rõ ràng, liền không cần bản tọa nhiều lời đi?"

Hô ——

Rừng rậm ở giữa, lại lần nữa lâm vào tĩnh lặng, nhưng rất nhanh mọi người ánh mắt, liền trở nên sáng tỏ, cực nóng.

Hô hấp tùy theo tăng thêm!

Long hưng phúc địa tu hành đại đạo đoạn tuyệt, lấy Nguyên Anh vì cực, tuy là lại như thế nào kinh tài tuyệt diễm người, đến tận đây chính là đại đạo đỉnh cao nhất, lại không thể có thể hướng về phía trước nửa bước.

Mà Nguyên Anh, cũng không phải dễ dàng như vậy liền có thể đột phá.

Nhìn chung long hưng phúc địa, bây giờ Nguyên Anh tồn tại, bất quá số lượng một bàn tay.

Trừ trong truyền thuyết, vĩnh thế phụng dưỡng tại Đại Tuyết sơn, chưa từng bước ra nửa bước chưởng giáo bên ngoài. Những người còn lại đều là long hưng phúc địa bên trong một phương cự phách đại lão, chưởng khống vô thượng quyền thế, được hưởng vô tận tôn sùng, địa vị.

Một lời có thể quyết thiên hạ hưng suy! !

Cần nhờ người phá vỡ mà vào Nguyên Anh cấp độ, khó hơn lên trời… Nhưng 1 bước này, lại có mưu lợi tuyển hạng.

Tỉ như, Đại Tuyết sơn chưởng giáo! !

Lịch đại chưởng giáo đều là Nguyên Anh đỉnh phong cảnh giới, hoành ép giới này tồn tại.

Mà bọn hắn, đều là để xem ma Thánh Bia làm cơ hội, hoàn thành cuối cùng phá cảnh.

Đối một đám long hưng phúc địa tu sĩ Kim Đan mà nói, quan sát Thánh Bia chẳng khác nào là, một cái thông hướng Nguyên Anh cảnh đại môn.

Vì thế, bọn hắn nhưng trả giá hết thảy.

Oanh ——

Rất nhanh, trong rừng rậm liền có mấy đạo thân ảnh đi ra, thẳng đến Thương Sơn huyện.

Như Đại Tuyết sơn Thánh sứ lời nói, cái này thủ thành người mạnh hơn, cũng chỉ có 1 người 1 kiếm —— hắn, lại có thể chống đến khi nào? !

…

Trời tối.

Hứa Đại Phu kết thúc 1 ngày hỏi bệnh, đối vị cuối cùng bệnh hoạn, an bài dùng thuốc lời dặn của bác sĩ, “Đại nương, ngài tuổi tác cao, thể cốt có chút suy yếu, dùng thuốc không thể quá nặng, ta mở này tấm đơn thuốc tính chất ôn hòa, hiệu quả trị liệu khả năng chậm một chút, phải kiên trì ăn được ba năm ngày, mới có thể sơ bộ nhìn thấy hiệu quả.”

“Về sau, lại tiếp tục ăn bên trên một tuần, bệnh của ngài đại khái liền có thể tốt, như đến lúc đó còn cảm thấy không thoải mái, liền lại đến một chuyến, ta lại cho ngài chẩn trị.”

Bệnh hoạn đại nương ho khan vài tiếng, “Tạ ơn Hứa Đại Phu, ngài y thuật chúng ta đều biết, vậy ta trước hết đi lấy thuốc.” Gói kỹ dược liệu, tại nhi tử nâng đỡ, mẹ con 2 người giẫm lên trời chiều rời đi.

Đây chính là cuộc sống của người bình thường, dù là Thương Sơn huyện bên trong liên quan tới trên cổng thành tiên nhân tọa trấn, 1 kiếm có thể trảm bát phương địch nghe đồn, sớm đã là sôi trào giương giương,

nhưng nên xem bệnh vẫn là phải xem bệnh, nên uống thuốc vẫn là phải uống thuốc.

Cho nên 1 ngày này, Hứa Đại Phu vẫn như cũ bận rộn lại mệt nhọc.

Hắn ngồi trên ghế, theo thường lệ nhắm mắt dưỡng thần một hồi, cùng học đồ nói một tiếng về sau, đứng dậy đi hướng y quán hậu viện. 1 người dùng qua cơm tối, hơi đi lại một hồi gấp rút tiêu hóa, Hứa Đại Phu đi tới phòng bệnh bên ngoài, tuần sát một vòng về sau đến Khương Khả phòng bệnh.

Hắn hôm nay trạng thái rõ ràng lại tốt một đoạn, đã có thể đi tới đi lui mấy bước, giờ phút này thấy Hứa Đại Phu tiến đến, đứng dậy hành lễ, “Hứa Đại Phu tốt.”

Bởi vì đoạn mất một cánh tay, một cái tay hành lễ, ít nhiều có chút cổ quái.

Hứa Đại Phu cười cười, gật đầu nói: “Ngồi xuống đi, thân thể ngươi vừa có khởi sắc, tốt nhất đừng quá nhiều hoạt động, miễn cho xảy ra ngoài ý muốn.”

Khương Khả gật gật đầu, “Ngài nói đúng lắm.”

Gian phòng bên trong, lâm vào một trận trầm mặc.

Song phương cũng không mở miệng, sắc mặt cũng đều bình tĩnh, như đối dưới mắt trầm mặc cũng sớm đã quen thuộc.

Hồi lâu, hay là Hứa Đại Phu đánh vỡ yên tĩnh, “Khương

Khả, ngươi thật không cân nhắc bái ta làm thầy sao? Học một thân y thuật, đầy đủ ngươi cải biến thân phận chiếu cố tốt người nhà, sống lại nửa đời sau.”

Khương Khả trầm mặc liên tục, lắc đầu.

Hắn nhìn xem Hứa Đại Phu, “Ngài có thể coi trọng ta, đây là vinh hạnh của ta… Lẽ ra ta đã sớm hẳn là, quỳ gối Hứa Đại Phu trước mặt ngài, cảm kích khóc ròng ròng. Cũng không biết vì cái gì, lòng của ta luôn có 1 thanh âm, để ta cự tuyệt ngài đề nghị.”

Khương Khả trên mặt lộ ra một tia chần chờ, hắn nắm tóc, “Thậm chí, ta cảm thấy ngài hỏi ta câu nói này, tựa hồ đã nghe vô số lần, mà ta cũng vẫn luôn tại cự tuyệt… Hứa Đại Phu, cái này thật chỉ là, ngài lần thứ 2 hỏi ta chăng?”

Hứa Đại Phu thở dài, nói: “Sắc trời muộn, sớm nghỉ ngơi một chút đi.” Hắn đứng dậy đi ra phòng bệnh, ngẩng đầu nhìn về phía chân trời, bây giờ mặt trời rơi xuống, khẽ cong trăng tròn treo ở đầu cành.

“Lại cho ngươi chế giễu… Ân, La Quan còn tại long hưng phúc địa bên trong, cho nên ngươi cũng nhất định tại, đúng hay không?”

Ánh trăng im ắng.

Hứa Đại Phu cười khổ, “Uy, tốt xấu là nhiều năm như vậy bằng hữu, về phần lạnh lùng như vậy sao? Ta thừa nhận, lợi dụng La Quan là ta không đúng, nhưng ngươi cũng được thừa nhận, đôi này hắn mà nói là một cái cơ

hội, huống hồ nhiều ta một người bạn như vậy, về sau là có chỗ tốt.”

Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía thành lâu phương hướng, “Lúc này mới chỉ là ngày đầu tiên, ngươi có thể kiên trì bao lâu? ? Nhưng tuyệt đối đừng khiến ta thất vọng a.”

Thành lâu.

Trời tối, gió lớn, nhiệt độ thấp!

Vương Sinh đông sắc mặt trắng bệch, mang tới một đám hạ nhân, nhất là mấy cái tỳ nữ, càng là kém chút rơi lệ. Hắn chà xát tay, vén lên mặt bàn một bức họa, đi đến thạch lỗ châu mai bên cạnh, chắp tay nói: “La kiếm tiên, Vương mỗ may mắn không làm nhục mệnh, cuối cùng là vẽ xuống một kiếm này.”

La Quan cười cười, tiếp nhận bức họa này.

Vẽ lên chỉ có 1 cái bóng lưng, rút kiếm nơi tay hướng về phía trước vung ra, trong tầm mắt có 1 đạo hư tuyến, phá không quét ngang phương xa. Như một kiếm này bình trảm, liền đem thiên địa từ đó xé ra, như vậy một phân thành hai. Tuy chỉ là rải rác mấy bút phác hoạ, nhân vật bóng lưng cũng hơi có vẻ mơ hồ, lại đem một kiếm này uy thế đều triển lộ, nhìn đến cho người ta một loại lạnh thấu xương đập vào mặt, vạn vật hủy hết hồi hộp cảm giác.

La Quan chắp tay nói tạ, “Vương tiên sinh quả nhiên bút pháp thần kỳ, bức họa này La mỗ rất thích.”

Vương Sinh buông lỏng một hơi, “Có thể không phụ ngươi hi vọng, Vương mỗ rất là mừng rỡ… Hắt xì… Cái kia… Vương mỗ không kiên nhẫn phong hàn, hôm nay chỉ có thể bồi kiếm tiên đến tận đây, cái này liền xin được cáo lui trước, đợi ngày mai lại trèo lên thành lâu, kế tiếp theo làm kiếm tiên vẽ tranh.”

La Quan nhảy xuống thạch lỗ châu mai, “Đêm dài lộ hàn, Vương tiên sinh đi thong thả, về phần ngày mai kế tiếp theo vẽ tranh một chuyện, tạm thời coi như thôi đi.” Hắn giương giơ tay bên trong họa, “Có Vương tiên sinh cái này 1 bộ, cũng coi là lưu lại chứng cứ, không sợ một vị nào đó ngày sau không nhận nợ cũ.”

Vương Sinh đáy mắt, hiện lên vẻ thất vọng, “Cái này… Tốt a, kia Vương mỗ ngay tại dưới cổng thành, kế tiếp theo chiêm ngưỡng kiếm tiên phong thái.”

Hắn cung kính hành lễ, quay người mang theo một đám hạ nhân, đi xuống thành lâu.

Mà liền tại Vương Sinh trở về mặt đất lúc, một chiếc bình ngọc từ phía trên mà đến, rơi xuống trong tay hắn, La Quan thanh âm tùy theo truyền đến, “Vương tiên sinh, trong này có 1 viên đan dược, liền xem như La mỗ tiền nước nôi, họa phí, xin đi thong thả.”

Vương Sinh vô ý thức dùng sức, đem ngọc bình xiết chặt, tiếp lấy cẩn thận từng li từng tí thu tiến vào mang bên trong, đối thành lâu khom người cúi đầu, “Đa tạ kiếm tiên quà tặng! !”

Câu nói này, hắn kêu rất dùng sức, tại đêm tối ở giữa xa

xa truyền ra.

Vương Sinh biết nhận lấy bình ngọc này về sau, hắn cùng kiếm tiên ở giữa duyên điểm, liền như vậy mà đứt. Hắn cũng không muốn như thế, nhưng cũng biết tiên nhân làm việc, không phải hắn có thể chi phối.

Phất phất tay, “Đi, về nhà!”

Một đoàn người, trong gió rét đi xa.

Đêm tối bên trong, vô số âm tình bất định ánh mắt, nhìn qua Vương Sinh một đoàn người phương hướng rời đi, do dự mãi về sau, hay là không ai dám hành động thiếu suy nghĩ.

Tiên nhân quà tặng, vô duyên tự rước chính là mầm tai vạ!

Vương Sinh vừa rồi kia 1 cuống họng, đưa đến tác dụng.

Trên cổng thành, La Quan nghe rõ ràng, cười cười, “Vương tiên sinh ngược lại là 1 vị cẩn thận người.” Bất quá dạng này cũng tốt, chấn trụ một chút kẻ hồ đồ, hắn cũng có thể tiết kiệm mấy phân lực khí.

Khụ khụ ——

Trên cổng thành, vang lên vài tiếng ho khan, La Quan trên mặt nổi lên mấy chia hoa hồng nhuận. Hắn bây giờ chung quy, chỉ có võ đạo Đạp Thiên cảnh tu vi, dù rằng làm được Kim Đan cảnh dưới ta vô địch, hao tổn lại

không chịu đựng nổi.

Nhất là không biết ngoài thành những người này, đến tột cùng uống thuốc gì, lại hoặc là được loại nào hứa hẹn… Quả thực như như châu chấu giết chi không hết, liền 1 ngày này La Quan vong hồn dưới kiếm, liền thêm gần trăm người.

Giờ phút này La Quan đứng ở trên cổng thành, cầm kiếm nhìn ra xa dưới ánh trăng cánh đồng tuyết, kia từng đoá từng đoá triển khai máu mai, phá lệ bắt mắt, loá mắt, trong đó lấy võ đạo Đạp Thiên cảnh chiếm đa số, luyện khí, Trúc Cơ tu sĩ cũng có.

Mà cái này, chỉ có thể coi là ngày đầu tiên.

Cũng không biết, hắn đến tột cùng có thể hay không kiên trì đến cuối cùng.

Nhắm mắt lại, La Quan đem Vương Sinh họa tác cất kỹ, cầm kiếm ngồi xếp bằng khôi phục thể nội hao tổn.

Ánh trăng tịch liêu, đem hắn quanh thân bao phủ ở bên trong, như vì lưng eo thẳng tắp người trẻ tuổi, phủ thêm tầng 1 thần bí ngân huy.

Ngoài thành rừng rậm.

Thế lực khắp nơi thủ lĩnh, giờ phút này trầm mặc đối lập, hận nghiến răng nghiến lợi, mấy cái tốt răng cơ hồ vỡ vụn.

1 ngày này, bọn hắn tổn thất nặng nề!

Chương 613 : Liên thủ, chung tru La Quan

“Đáng ghét!” Một tên Kim Đan cảnh, nghiến răng nghiến lợi, “Bản tọa liền không tin, cái này giới ngoại người là làm bằng sắt không thành? Có thể chống nổi hôm nay, coi như hắn vận khí tốt!”

“Không sai! Quan sát Thánh Bia cơ duyên phía trước, chớ nói hắn là huyết nhục chi khu, liền thật là kim thiết rèn đúc, cũng muốn đem hắn dung luyện thành cặn bã!”

“Hừ! Ta cùng liên thủ, không ngừng điều động tọa hạ xuất thủ, cũng phải nhìn trong tay người này kiếm, có thể huy động tới khi nào!”

Gầm nhẹ liên tục bên trong, một đám tu sĩ Kim Đan sát cơ trùng thiên.

…

Đảo mắt, nửa tháng sau.

Thương Sơn huyện.

Nước đóng thành băng, lớn hàn!

Trên cổng thành, La Quan dựa vào thạch lỗ châu mai, sắc mặt tái nhợt.

Môi hắn khô nứt, tróc da, mỗi hô hấp một hơi, lồng ngực

đều truyền đến trận trận nhói nhói.

Mệt mỏi!

Cảm giác cả người giống bị đặt ở thạch ép dưới, hung hăng yết qua mấy cái vừa đi vừa về, vô một chỗ không đau nhức, ngoài thành bọn gia hỏa này nói rõ, là muốn tươi sống đem hắn mệt chết.

Cũng không biết, còn có thể kiên trì đến khi nào? !

1 tháng? Rất khó!

“Hô —— “

La Quan thở ra một hơi, ngưng ra đại đoàn sương trắng, nhìn lại một chút nhân tế đường phương hướng, “Hứa Đại Phu, ngươi lại không nắm chặt điểm, ta cũng chỉ có thể chạy trốn…”

Mà liền tại La Quan nói nhỏ lấy, liên quan tới chạy trốn chuyện này thời điểm, ngoài thành trong rừng rậm bầu không khí, lại so thời tiết này càng thêm băng hàn, nặng nề áp lực tựa như là một tòa núi lớn, ép mọi người thở không nổi.

Liền ngay cả Đại Tuyết sơn Thánh sứ, đều sa vào đến, lâu dài trong trầm mặc.

1 người 1 kiếm… Hắn chỉ là… 1 người 1 kiếm mà thôi… Không ai nghĩ đến La Quan lại nhưng kiên trì đến hôm nay, bây giờ Thương Sơn huyện bên ngoài cánh đồng tuyết bên trên, thây nằm đâu chỉ hàng ngàn? Hắn cứ

như vậy bằng vào sức một mình, đem tất cả mọi người hoành cản tại bên ngoài!

Rã rời, hao tổn, thân thể run rẩy… Giống như là một bộ tùy thời đều muốn ngã xuống con rối, nhưng như cũ đứng lặng tại trên tường thành.

“Không! Ta không đi… Ma quỷ, đó chính là cái ma quỷ!” Tiếng thét chói tai, tại trong rừng rậm vang lên.

Đó là một Trúc Cơ tu sĩ, mặt mũi tràn đầy sợ hãi, vặn vẹo, quỳ trên mặt đất liều mạng dập đầu, “Sư tôn! Sư tôn cứu ta a!”

“Đệ tử như vừa đi tất phơi thây tại chỗ… Ta không muốn chết… Cứu ta… Sư tôn cứu ta!”

Trúc Cơ cảnh tại long hưng phúc địa bên trong, đã xem như một phương cao thủ, tại Nguyên Anh tuỳ tiện không hiện thân thiên hạ đương thế, Kim Đan tức là thông thường chiến lực đỉnh phong, Trúc Cơ liền có thể khai tông lập phái.

Như thế thể diện nhân vật, hôm nay lại bị bị hù khóc ròng ròng, run rẩy co lại thành một đoàn. Nhưng hôm nay lại không người chế giễu hắn, ánh mắt ở giữa đều là đồng tình, bi ai, mà cùng loại một màn, cái này một hai ngày đã phát sinh qua mấy lần.

Thực tế là, bị giết sợ!

Thương Sơn huyện bên trên kia 1 người độc kiếm, trấn thủ thủ thành người, đã trở thành bao phủ mọi người ác

mộng.

“Thánh sứ…” Một tên tu sĩ Kim Đan thở sâu, cắn răng chắp tay, “Ta linh động tông đã hao tổn mười mấy tên tu sĩ… Vây công Thương Sơn huyện một chuyện… Chúng ta rời khỏi!”

Lại lao xuống đi trước không đề cập tới có thể hay không cầm tới, quan sát Thánh Bia tư cách, linh động tông truyền thừa đều muốn đoạn mất.

Xung quanh mấy người sắc mặt biến hóa, chợt trước sau cắn răng, khom mình hành lễ, “Thánh sứ, không phải ta cùng làm trái Đại Tuyết sơn ý chí, thực là người này không thể địch… Chúng ta cũng rời khỏi!”

Dưới mắt một màn, lại không một chút lúc trước thế giết La Quan khí thế.

Hô ——

Trong lúc nhất thời, trừ hàn phong gào thét bên ngoài, thiên địa yên tĩnh im ắng.

Thánh sứ sắc mặt âm trầm, đôi mắt bộc lộ kinh sợ, Đại Tuyết sơn tuy là thiên hạ thánh địa, có vô thượng uy nghiêm cùng lực hiệu triệu, nhưng cũng không thể không hề cố kỵ. Nhất là những này tu hành tông phái, vì vây công Thương Sơn huyện một chuyện, đã phải trả cái giá nặng nề.

Thở sâu, hắn chậm rãi nói: “Chư vị tổn thất, Đại Tuyết sơn đều thấy rõ, sau đó tự nhiên cho đền bù. Đã không

muốn lại ra tay, vậy liền ngừng một chút đi… Cũng nên để mặt khác một số người xuất thủ.”

Thánh sứ đáy mắt, hiện lên một tia tinh mang.

Hắn vỗ vỗ tay, một tên Hắc Tử quân bước nhanh mà đến, nửa quỳ trên mặt đất, “Hồi bẩm Thánh sứ, sự tình đều đã an bài thỏa đáng.”

“Tốt!” Thánh sứ cười lạnh, “Vậy còn chờ gì? Động thủ đi!”

Rời xa rừng rậm hẹn 200 dặm ngoài, có một mảnh thôn xóm, bây giờ hội tụ đại lượng nhân thủ, cháy hừng hực đống lửa tản mát ra bốc hơi nhiệt lực. Thiêu đốt củi nơi phát ra, thì là thôn dân ở lại phòng ốc, về phần nơi đây trụ dân đi đâu bên trong, thì 1 cái cũng không nhìn thấy.

Một chỗ trong sân, mấy đạo thân ảnh hội tụ ở đây.

Thiên Cơ Tử ngay tại trong đó.

Ngoài ra, còn có Hoàng Cực tông thái thượng trưởng lão, Mai Lăng Hàn.

Tam hoàng tử Khương Thịnh bên người vị kia, hư hư thực thực quý hồng ký sinh khôi lỗi trung niên tu sĩ.

Cùng 2 gã khác thân thể khôi ngô tu sĩ, thể nội khí huyết chảy xiết, phát ra “Rầm rầm” cùng loại giang hà chảy xiết tiếng vang, đôi mắt lạnh lẽo khiếp người.

“Chư vị.” Thiên Cơ Tử mở miệng, ánh mắt đảo qua mọi

người, “Ngươi ta hội tụ ở đây, liệu đến đều đã thu được, đến từ Đại Tuyết sơn truyền tin.”

Mai Lăng Hàn gật đầu, “Không sai. Nếu không phải như thế, ngươi ta những này giới ngoại người, sao dám tại thời gian này điểm công khai hội tụ ở này?”

Hắn hơi dừng một chút, “Đã tất cả mọi người đến, nói rõ đối Đại Tuyết sơn đề nghị rất tán thành, vậy liền hợp tác một lần.”

Đỏ thẫm màu da, hơi có vẻ thô ráp khôi ngô tu sĩ, thanh âm trầm thấp nặng nề, “Hợp tác có thể, nhưng các ngươi xác định, lần này Đại Tuyết sơn coi là thật có thể tin? Cũng đừng nháo đến cuối cùng, bị người cho tận diệt… Hừ! Đại Tuyết sơn nơi này, đối giới ngoại người thái độ, ngươi ta đều rất rõ ràng.”

Hư hư thực thực quý hồng khôi lỗi trung niên nhân, chậm rãi nói: “Chư vị đối này cứ yên tâm đi, Đại Tuyết sơn dù phá lệ căm thù giới ngoại người, nhưng tuyệt đối lời ra tất thực hiện.”

“Phá Thương Sơn huyện giết chết La Quan, đã có thể được Đại Tuyết sơn hứa hẹn, không còn đối ngươi ta động thủ, lại nhưng trừ rơi họa lớn trong lòng, cớ sao mà không làm?”

Ngắn ngủi trầm mặc về sau, Thiên Cơ Tử, Mai Lăng Hàn bọn người, ánh mắt đối mặt dư quang giao hội ở giữa, liền đã đạt thành ước định.

“Tốt!”

“Vậy liền liên thủ, chung tru La Quan!”

Không có người đề cập trường hợp này làm nên bên trong, còn ẩn tàng một cái khác mục đích… Đó chính là dò xét, Thương Sơn huyện bên trong ẩn tàng bí mật! Đối các phương mà nói, tại Khương quốc truyền thừa mấy ngàn năm qua, bọn hắn cùng long hưng phúc địa đã sớm đánh qua vô số lần quan hệ, nhưng lại chưa bao giờ gặp được Đại Tuyết sơn, sẽ có như vậy phản ứng.

Thậm chí, vì công phá Thương Sơn huyện, lại thay đổi dự tính ban đầu cùng giới ngoại người hợp tác… Cái này tất cả mọi thứ đều cho thấy, Thương Sơn huyện bên trong tuyệt đối cất giấu, cái nào đó bí ẩn động trời. Nếu có thể nắm giữ, có lẽ liền có thể phá mất, Đại Tuyết sơn cái này vô giải tồn tại, thậm chí chưởng khống toàn bộ long hưng phúc địa!

Cái này, cũng là các phương tề tụ trọng yếu nguyên nhân.

Đúng lúc này, 1 người tu sĩ bước nhanh đi tới trong viện, cung kính hành lễ, “Bái kiến thượng tông lão tổ, cùng các vị tiền bối, Đại Tuyết sơn sai người đến đây thúc giục, còn chờ ta ra tay.”

Thiên Cơ Tử phất tay, đem tên tu sĩ này đuổi xuống dưới, đáy mắt hiện lên một vòng uy nghiêm, chậm rãi nói: “Ngay cả tiếp theo nửa tháng, không ngủ không nghỉ chém giết, tung cái này La Quan có lại nhiều thủ đoạn, cũng đến bên bờ biên giới sắp sụp đổ.”

“Cho nên, lần này chúng ta trực tiếp dưới nặng tay, điều động dưới trướng hợp lực một kích, đem hắn tại chỗ trấn sát!”

Mai Lăng Hàn bọn người gật đầu, “Tốt!” Rất nhanh chỗ này trong thôn lạc, liền đi ra 4 đạo thân ảnh, liếc nhìn nhau, nhanh chân bước vào trong gió lạnh.

Hơn 200 bên trong khoảng cách, tại cái này cực hàn thời tiết bên trong, đối với người bình thường mà nói cơ hồ là, khó mà vượt qua khoảng cách. Nhưng bất quá một lát sau, cái này 4 đạo thân ảnh liền đã đi tới Thương Sơn huyện bên ngoài, băng lãnh đôi mắt xa xa trông lại.

Trên cổng thành, khó được đạt được mấy điểm thở dốc khe hở La Quan, giờ phút này chậm rãi mở 2 mắt ra. Khi nhìn đến cánh đồng tuyết phía trên, đứng lặng 4 đạo thân ảnh lúc, hắn vô ý thức nhíu mày, lại cảm nhận được một tia uy hiếp.

Cái này tại trước đó, chưa hề xuất hiện qua!

Tại đại đạo đoạn tuyệt, Nguyên Anh vi tôn long hưng phúc địa, lại có thể có mấy điểm lợi hại thủ đoạn? ! Nhưng trước mắt này mấy người, lại rất không giống.

Cho nên, thân phận của bọn hắn cũng liền vô cùng sống động.

Giới ngoại người! !

Cùng hắn đồng dạng, từ ngoại giới giáng lâm mà đến tu sĩ.

Không phải nói, Đại Tuyết sơn cừu thị giới ngoại người, một khi phát hiện giáng lâm, liền sẽ hiệu triệu thiên hạ cộng đồng tru sát? ? Đây cũng là tình huống như thế nào? !

Nhưng rất nhanh, La Quan liền hiểu được.

Hứa Đại Phu!

Trong đại tuyết sơn vị kia, vì xử lý “Một cái khác hắn”, thật đúng là tận hết sức lực, mà ngay cả giới ngoại người đều có thể hợp tác.

Cũng không biết, làm dẫn động những người này đến đây, Đại Tuyết sơn mở ra như thế nào điều kiện? Ngay tại La Quan suy nghĩ chuyển động lúc, ngoài thành 4 người đồng thời xuất thủ, mặt đất oanh minh tiếng vang, tuyết lãng lăn lộn gào thét hướng về phía trước, nương theo lấy mảng lớn vết rạn khuếch tán, bọn hắn thân ảnh phóng lên tận trời.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, tru tiên kiếm rơi vào trong tay, La Quan đưa tay chém ra.

“Bành” một tiếng vang trầm, trong 4 người thân ảnh thứ 1, bị trùng điệp chém bay ra ngoài, miệng mũi thất khiếu ở giữa máu tươi cuồng phún.

Một kích, liền bị trực tiếp trọng thương!

Nhưng sinh tử một cái chớp mắt lúc, lại có một đoàn thanh quang bộc phát, đem người này bảo hộ ở trong đó, khiến cho miễn thi thể tách rời hạ tràng.

Đây là nửa tháng đến, trấn thủ Thương Sơn huyện La Quan, lần thứ 1 không thể kiếm chí nhân vong.

Thừa hơn 3 người, kế tiếp theo thẳng đến thành lâu!

Ông ——

La Quan mặt không biểu tình, chém ra kiếm thứ 2.

“Phá! !”

Hét lớn một tiếng, thứ 2 tu sĩ nắm tay, trùng điệp hướng về phía trước đánh ra.

Ầm ầm ——

Bành trướng khí huyết bộc phát, như kinh đào hải lãng, hắn rõ ràng là 1 vị, không biết mấy lần thay máu thông thiên vũ phu. Dù là bây giờ tại long hưng phúc địa bên trong, lọt vào quy tắc áp chế, chỉ lưu lại có võ đạo đỉnh phong thực lực, 1 quyền này vẫn như cũ không thể khinh thường.

Bởi vì nhục thể của hắn, vốn là mạnh nhất vũ khí!

Bành ——

Người này rút lui, đập ầm ầm trên mặt đất, lập tức tuyết lãng tái khởi, mãnh liệt gào thét ở giữa mặt thêm ra, 1

cái kinh khủng lỗ lớn. Nhưng rất nhanh tên này vũ phu liền ho khan, từ đó đi ra, sắc mặt tái nhợt khóe miệng chảy máu, ánh mắt kiêng kị nhìn về phía thành lâu.

Nguyên bản lấy nhục thể của hắn cường độ, cho dù đứng bất động, để 1 vị võ đạo đỉnh phong kiếm tu mệt chết, cũng không thể tổn thương hắn nửa cái mồ hôi mao. Nhưng La Quan một kiếm này, lại có khủng bố kiếm ý dung nhập, càng có hơn trảm linh chi uy. Nếu không phải hắn hồn phách coi như cường đại, sợ là dưới một kiếm này, liền muốn bị trực tiếp chém giết.

4 người, còn lại 2.

Ông ——

La Quan chém ra kiếm thứ 3! !

Hạng 3 giới ngoại người, lại là một tên nữ tu, giờ phút này 2 tay 10 ngón tay, đầu ngón tay đồng thời bộc phát ngân quang, nhanh chóng tại trước mặt xen kẽ, lại trống rỗng dệt ra 1 trương tấm võng lớn màu bạc.

Trận Pháp sư!

Tại tu sĩ cấp cao bên trong, thuộc về tương đương hiếm thấy tồn tại, vừa đến tu luyện độ khó khá lớn, thứ 2 đối hồn phách yêu cầu cực cao.

Chỉ khi nào có thành tựu, hẳn là thực lực không tầm thường!

Mà giờ khắc này, cũng nhận được xác minh.

Liền thấy cái này tấm võng lớn màu bạc gào thét bay ra, đem La Quan kiếm thứ 3 cuốn vào trong đó, Trận Pháp sư nữ tu sắc mặt, dù một chút trở nên tái nhợt, lại đem một kiếm này vây khốn.

Rống ——

Rít lên một tiếng, tại nữ tu sau lưng bộc phát, lộ ra vô tận ngang ngược, cuồng dã.

Thân thể kia khôi ngô như sắt trụ, biểu lộ dữ tợn như dã thú, lại rơi tại sau cùng đại hán, giờ phút này theo rống to một tiếng, ở giữa không trung hoàn thành biến thân.

Một đầu mấy chục trượng cự hùng từ phía trên mà đến, vẩy xuống mảng lớn bóng tối, mang đến tuyệt vọng cấp khủng bố áp bách.

Như trời sập!

—

—

—

—

—

—

Chương 614 : Chết ta cũng không sợ

Trên cổng thành, La Quan mặt lộ vẻ bất đắc dĩ, hắn là thật không nghĩ tới, Khương quốc cái này bày sự tình thế mà ngay cả Yêu tộc đều cắm một tay. Nhưng lại nhất định phải thừa nhận, tại gặp quy tắc áp chế long hưng phúc địa, Yêu tộc chiếm cứ lấy ưu thế tuyệt đối. Dứt bỏ cái khác đều không nói, liền chỉ là hiện ra bản thể, như trước mắt đầu này cự hùng, mượn nhờ thân hình khổng lồ liền có thể bộc phát ra thực lực kinh khủng.

Đương nhiên, thân thể cao lớn, cũng sẽ thành bắt mắt nhất mục tiêu, tiếp theo mang đến trí mạng thiếu hụt —— như tại dưới tình huống bình thường, 1 tôn Yêu tộc tiến vào long hưng phúc địa về sau, tuyệt không dám tuỳ tiện hiện ra bản thể, nếu không nghênh đón hắn hẳn là đến từ Đại Tuyết sơn truy sát, không chết không thôi.

Nhưng bây giờ, Đại Tuyết sơn vì phá Thương Sơn huyện cùng giới ngoại người đạt thành hoà giải, giới ngoại Yêu tộc không có nỗi lo về sau, liền có thể không kiêng nể gì cả xuất thủ, trở thành cùng cảnh bên trong cơ hồ vô giải tồn tại.

Dù là La Quan giờ phút này cũng cảm thấy khó giải quyết, thở sâu giơ lên tru tiên kiếm, mũi kiếm chấn minh bên trong, hắn tái nhợt trên khuôn mặt đột nhiên hiện ra hai đoàn không bình thường đỏ ửng. Cảm thụ được ngực ở giữa nhói nhói, ù tai bắt đầu xuất hiện, trước mắt ánh mắt trận trận biến đen.

Cực hạn!

Liên tiếp 4 kiếm, nghiền ép hắn cuối cùng một tia thể lực, một kiếm này chém ra về sau, La Quan sẽ mất đi sức tái chiến. Quả nhiên cùng trời hợp tác đồng mưu tương lai, không phải 1 chuyện đơn giản… Muốn đạt được phong phú hồi báo, liền cần trả giá đầy đủ đại giới.

Hắn, nhịn không được!

Oanh ——

1 kiếm rơi, cự hùng phát ra thống khổ gào thét, thân hình khổng lồ bên trên bị chém ra 1 đầu khủng bố vết thương, máu tươi mãnh liệt mà ra. Nhưng một kiếm này nhưng lại chưa thể, đối với nó tạo thành vết thương trí mạng, ngược lại càng phát ra kích thích nó hung tính.

To lớn đôi mắt trở nên xích hồng, gắt gao tiếp cận La Quan, tay gấu như một tòa núi nhỏ, mang theo khủng bố tiếng xé gió gào thét mà tới.

Một kích, liền đủ để đem trước mắt thành lâu nện thành phế tích!

Kinh hô từ thành nội truyền ra, vô số hai con mắt trừng lớn, lộ ra kinh hãi chi ý.

Vương Sinh đứng ở trong đám người, giờ phút này thông suốt đứng dậy, nhìn qua trên cổng thành kia rút kiếm bóng lưng. Nửa tháng đến hắn gần như không ngủ không nghỉ, cả người gầy gò một vòng lớn, lại lưu lại La

Quan chém ra 3 kiếm phong hái.

Nhưng hôm nay, gần như vô địch kiếm tiên, rốt cục nhịn không được sao? Vương Sinh không muốn tin tưởng!

Đột nhiên, ngay tại tay gấu rơi xuống nháy mắt, “Ngang rống ——” một tiếng long ngâm, vang vọng đất trời ở giữa, tiếp lấy “Bành” một tiếng nổ vang rung trời, dư vị oanh minh chấn động, như 2 ngọn núi lớn trùng điệp đụng vào nhau.

Sát khí đằng đằng, muốn 1 chưởng đập giết La Quan cự hùng, bị trực tiếp đánh bay ra ngoài, “Oanh” một tiếng rơi trên mặt đất, đem cánh đồng tuyết ném ra một mảnh lớn bóng đen.

“Ứng Thanh Linh, bái kiến tôn thượng!”

“Thuộc hạ tới chậm, còn xin tôn thượng hàng phạt.”

1 đầu tuyết trắng ly giao, xuất hiện ở trên thành lầu không, nó quanh thân mây mù từ ngưng, bị quy tắc áp chế sau chỉ còn hơn 100 trượng thân thể, ở trong đó như ẩn như hiện.

Giờ phút này cung kính cúi đầu, đối trên cổng thành hành lễ.

“Long!”

Vô số người kinh hô, mặt mũi tràn đầy chấn kinh, hãi nhiên.

Long hưng phúc địa tàn khuyết không đầy đủ, đại đạo đến Nguyên Anh mà đứt, căn bản cũng không có dựng dục ra, sinh linh mạnh mẽ tiên thiên điều kiện, là lấy chân chính Tứ Hải long giao, đối bọn hắn mà nói chính là tồn tại trong truyền thuyết.

Nhưng hôm nay, lại có 1 đầu sống sờ sờ lớn giao, đằng vân giá vũ xuất hiện tại bọn hắn trước mắt, đối mọi người mà nói nó uy hiếp cùng Chân Long không khác.

“Kiếm tiên đến cùng là thần thánh phương nào? Mà ngay cả Giao long đều muốn đối với hắn hành lễ!” Giờ phút này, vô số người sinh ra ý nghĩ này. Thậm chí, bao quát rừng rậm kia bên trong, Đại Tuyết sơn Thánh sứ ở bên trong mọi người, giờ phút này sở thụ đến xung kích một điểm không ít.

“Khụ khụ… Ha ha ha… Đến không muộn, một chút cũng không muộn…” La Quan cười to, khóe miệng ho ra điểm điểm vết máu, hắn tiện tay xát 1 đem, tựa ở thạch lỗ châu mai bên trên, “Ứng long nữ, đại gia hỏa này liền giao cho ngươi… Ta phải nghỉ một chút…”

Kém một chút, cũng chỉ thiếu kém một điểm.

Ứng Thanh Linh như chậm thêm đến một hồi, hắn cũng chỉ có thể mời lão sư xuất thủ, mang theo Khương Đồng đào mệnh. Không chỉ có hủy cùng Hứa tiên sinh ở giữa ước định, sợ là còn muốn nghênh đón, Đại Tuyết sơn điên cuồng đuổi giết. Nói thật, dù là lấy Huyền Quy thủ đoạn, đấu với trời… Nhất là còn tại người ta sân nhà, cũng chưa chắc có thể có phần thắng.

Cho nên, kết quả này đã là tốt nhất… Tốt không thể tốt hơn!

“Mời tôn thượng yên tâm!”

Ứng Thanh Linh quay người, màu hổ phách to lớn mắt rồng, khóa chặt lại ngoài thành cự hùng.

Ngang rống ——

Một tiếng long ngâm, 100 trượng Giao long thân thể điều khiển mây mù xông ra.

Long hưng phúc địa là cường giả yêu tộc nhạc viên, đối Long tộc càng là như vậy, riêng lấy nhục thân uy lực mà nói, 100 trượng lớn giao thân thể tung đối mặt tu sĩ Kim Đan, đều có lực đánh một trận.

Rống ——

Cự hùng gầm thét, hai chân bỗng nhiên đạp địa, mảng lớn băng liệt, vỡ vụn bên trong, thân hình khổng lồ phóng lên tận trời. Trong chốc lát, 2 tôn khủng bố cự - vật, trực tiếp chém giết đến cùng một chỗ.

“La Quan đã là cường nỗ chi kết thúc, mau giết hắn!” Cự hùng gào thét bên trong, miệng nói tiếng người.

Ngoài thành, ổn định thể nội khí huyết chấn động thông thiên vũ phu, đáy mắt tinh mang hiện lên.

Hắn đã phải hứa hẹn, trận chiến này như nhưng đánh giết La Quan, liền sẽ đạt được tông môn toàn lực tài bồi,

có hi vọng tấn thăng sáu lần thay máu.

Võ đạo con đường thông thiên, ngay tại dưới mắt!

“Giết!”

Gào thét bên trong, tên này năm lần thay máu đỉnh phong vũ phu, dưới chân đạp thật mạnh rơi.

Cả người hắn liền như một tảng đá lớn, đánh tới hướng trên cổng thành, nhưng nghênh đón hắn, lại là La Quan đạm mạc ánh mắt, cùng khóe miệng một tia cười lạnh.

Giúp đỡ, cũng không chỉ các ngươi có.

Tại Ứng long nữ đến về sau, hắn liền có điều cảm giác.

“Cút!” Một tiếng quát lớn, như kinh lôi nổ vang, tiếp lấy một nắm đấm, bỗng nhiên giáng xuống.

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, vọt tới tên này thông thiên vũ phu, bị trực tiếp đẩy lui trở về.

“Răng rắc” “Răng rắc” “Răng rắc” ——

Cánh tay kia ở giữa, truyền ra vô số nhỏ vụn vỡ tan âm thanh, lại là hắn 1 đầu cẳng tay, ở chính diện đối oanh bên trong mảng lớn vỡ vụn.

Bá ——

Tứ Hải Vương thân ảnh, xuất hiện ở trên thành lầu, nghiêm nghị khom người, “Thuộc hạ bái kiến tôn thượng!”

La Quan dựa vào thạch lỗ châu mai, nhếch miệng cười một tiếng, “Được a, liền so Ứng long nữ chậm một điểm, không hổ là sáu lần thay máu Đại Vũ phu.”

Nói, giơ ngón tay cái lên.

Tứ Hải Vương lắc đầu, chân thành nói: “Tôn thượng mới thật sự là vô địch chi tư, Tứ Hải khâm phục!” Bằng sức một mình, trấn áp Thương Sơn huyện đến nay, không một người nhưng xâm nhập.

Như đổi hắn, sợ là đã sớm lạnh thấu.

Dù không rõ La Quan vì sao, muốn tử thủ Thương Sơn huyện, nhưng nếu là ý chí của hắn, Tứ Hải Vương liền sẽ không đưa ra chất vấn.

Hắn đứng dậy, đôi mắt lạnh lẽo, “Hôm nay, dám trèo lên thành lâu nửa bước người, chết!”

Oanh ——

Khí huyết sôi trào, như núi lửa bộc phát, khí thế cuồn cuộn trùng thiên.

“Sáu lần thay máu!” Ngoài thành, bị đánh lui thông thiên vũ phu, biến sắc.

Hắn ôm tay cụt, ánh mắt bên trong có kiêng kị, nhưng

càng nhiều hơn là ao ước, không cam lòng.

Sáu lần thay máu… Đây là thiên hạ vũ phu, đều tha thiết ước mơ cảnh giới, mà hắn cách này cảnh, chỉ có cách xa một bước.

“Liều 1 đem! Như thành công, thì có thể thành liền sáu lần thay máu, chân chính đi ra võ đạo con đường thông thiên!”

Cắn răng, mắt lộ lạnh lùng, cái này thông thiên vũ phu gào thét một tiếng, “Ta đến ngăn chặn người này!”

Oanh ——

Trong cơ thể hắn khí huyết, giờ khắc này triệt để sôi trào.

Bí thuật, đốt máu!

Cũng không phải cái gì cao thâm thủ đoạn, chính là thông qua thiêu đốt thể nội khí huyết, nhưng tại trong thời gian ngắn bộc phát ra, siêu cường thực lực kinh khủng. Nhưng đối vũ phu mà nói lại cùng cấp tự hủy căn cơ, một khi đốt máu quá độ, không chỉ có cảnh giới khó đảm bảo, thậm chí còn khả năng tại chỗ đột tử.

Cái này thông thiên vũ phu cũng là bị buộc không đường, chỉ có biện pháp này, mới có thể tạm thời ngăn chặn Tứ Hải Vương.

“Hừ! Đốt máu, liền ngươi biết sao?” Tứ Hải Vương cười lạnh một tiếng, một bước đạp xuống.

Oanh ——

Quanh người hắn thậm chí toát ra vô hình huyết diễm, tại cái này huyết diễm bao phủ xuống, cả người khí thế tăng vọt, liền giống như là một ngọn núi trấn áp ở đây, có thể ngăn cản núi lở đất nứt! !

2 tên đốt máu trạng thái thông thiên vũ phu, điên cuồng chém giết cùng một chỗ, nghiễm nhiên chính là một đôi hình người hung thú, trong lúc giơ tay nhấc chân tiếp bộc phát ra, khiến người trố mắt uy lực kinh khủng, quả nhiên là cát bay đá chạy nhật nguyệt vô quang, đụng tới tức tử sát liền tổn thương.

Nhưng một lần thay máu chênh lệch, nhất là 5 tấn 6 cửa này khóa một bước, càng có vẻ thực lực cách xa, dù là 5 máu vũ phu thiêu đốt càng nhiều khí huyết, cũng trong chém giết ở vào tuyệt đối hạ phong.

“Ta tới giúp ngươi! !” Trận Pháp sư nữ tu quát khẽ, 2 tay giơ lên đan dệt ra mảng lớn ngân huy, trực tiếp tại Tứ Hải Vương quanh thân hiển hiện.

Một lần nữa xen lẫn thành một tấm lưới, giam cầm tay chân của hắn, triệt tiêu hắn lực lượng.

“Cút!”

Tứ Hải Vương quát lớn, 1 quyền đánh ra.

Tấm võng lớn màu bạc rung động bên trong vỡ nát, nhưng lại rất nhanh chữa trị hoàn chỉnh, nữ Trận Pháp

sư bắt đầu thổ huyết, sắc mặt càng phát ra trắng bệch. Đầu tiên là ngăn lại La Quan 1 kiếm, nàng đã thụ thương, lại chỗ nào có thể tiếp nhận, 1 tôn 6 máu Đại Vũ phu đốt máu phản kích.

“Mau ra tay! Mau ra tay!”

Nữ Trận Pháp sư thét lên, nàng phi thường rõ ràng, cho dù hợp 2 người chi lực, cũng ngăn không được tên này 6 máu vũ phu quá lâu.

Huống chi, ở ngoài thành Ứng long nữ cùng cự hùng đại chiến, cũng đã tiến vào nghiêng về một bên thế cục —— nếu không phải đầu kia cự thú, được Đại Yêu Vương phủ tử mệnh lệnh, nhất định phải giết La Quan báo thù, chỉ sợ sớm đã chạy trối chết.

Hưu ——

Tiếng xé gió gào thét mà tới!

Kia là một đoàn thanh quang, nồng đậm đến cực điểm, như cùng thiên địa ở giữa sức gió tương hợp, khiến cho tốc độ cực nhanh. Một cái chớp mắt liền tới đến trên cổng thành, khóa chặt lại La Quan, thẳng đến nó mi tâm đâm rơi.

Thanh quang bên trong tu sĩ, trên mặt lộ ra cuồng hỉ, nhưng cái này vui mừng chỉ duy trì nháy mắt, liền trực tiếp cứng đờ. Một thân ảnh, từ La Quan sau lưng đi ra, đưa tay triển khai trắng nõn tinh tế 5 ngón tay, hướng về phía trước nhấn một cái, “Nhất thống giang sơn, vạn thế vĩnh trấn!”

Ông ——

Khổng lồ trấn áp lực lượng bỗng nhiên bộc phát, liền như 1 cái vô hình đại sơn, ầm vang rơi đập.

“A! !”

Kêu thảm bên trong thanh quang bị hung hăng áp chế, rung động bên trong vỡ vụn, vỡ vụn, trong đó tên tu sĩ kia tại chỗ đột tử. Trắng nõn 5 ngón tay thu hồi, quay người lộ ra Khương Đồng gương mặt, sắc mặt nàng có chút trắng bệch, hô hấp có chút gấp rút.

Đối La Quan nháy mắt mấy cái, đắc ý nói: “Thế nào? Bản công chúa lợi hại đi! !”

La Quan gật đầu, “Lợi hại.” Hắn nhìn qua Khương Đồng, vô ý thức nhíu mày, “Kim Đan… Ngươi cái này cảnh giới là như thế nào đến? Không đúng… Nguyên lai là giả…”

Khương Đồng quanh thân khí tức cường đại, như bị đâm thủng bọt khí nhanh chóng biến mất không thấy gì nữa, cả người tựa như là 1 đóa hoa quỳnh, trước một khắc tiên diễm nở rộ, đảo mắt liền đã khô bại, mặt như giấy trắng lại không huyết sắc, nàng dưới chân không vững, tựa ở La Quan bên người, “Bị nhìn đi ra a… Là Hứa Đại Phu, hắn nói có thể cho ta 3 hơi Kim Đan chi cảnh…”

La Quan nhíu mày, “Khương Đồng, ngươi cũng biết vì cái này 3 hơi, ngươi đem trả giá gì cùng đại giới? !”

“Biết, sống ít đi mấy năm mà thôi, ta nguyện ý.” Khương Đồng ngẩng đầu nhìn hắn, “La Quan, nếu có thể cứu ngươi, chết ta cũng không sợ!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 615 : Giới ngoại người thăm dò

Rống ——

Một tiếng tuyệt vọng gào thét, cự hùng ngửa mặt đổ xuống, thân hình khổng lồ đập ầm ầm rơi.

Đầu này đến tự đại yêu vương phủ yêu vương, vẫn lạc tại long hưng phúc địa!

Cơ hồ cùng một nháy mắt, dốc hết toàn lực duy trì trận pháp nữ Trận Pháp sư, bỗng nhiên phun ra một ngụm máu tươi, thân thể lung lay sắp đổ.

“Thất bại, trốn!”

Không chút do dự, cái này nữ tu xoay người rời đi.

Sau một khắc, tiếng xé gió lên, Tứ Hải Vương 1 quyền đánh xuyên qua bộ ngực của nàng, tại nó hoảng sợ, kinh ngạc ánh mắt bên trong, thân thể cơ hồ bị đánh thành gãy đôi.

“Xú nữ nhân, lão tử đã sớm nhìn ngươi không vừa mắt, còn muốn trốn? !”

Tứ Hải Vương cười lạnh, không có lòng thương hương tiếc ngọc chút nào.

Quay người, nhìn về phía kia năm lần thay máu vũ phu,

mặt lộ vẻ nhe răng cười, “Phía dưới, liền đến phiên ngươi!” Can đảm dám đối với tôn thượng động thủ, đừng mơ có ai sống!

Ầm ầm ——

Một trận nổ vang rung trời về sau, tên này năm lần thay máu vũ phu, bị 1 quyền đánh nát đầu, tại chỗ đều chết hết!

Rừng rậm.

Thánh sứ cùng một đám long hưng phúc địa tu sĩ Kim Đan, sắc mặt khó coi, lại lần nữa lâm vào trầm mặc.

Thực tế là, một đám giới ngoại người bộc phát ra thực lực, viễn siêu ra bọn hắn tưởng tượng.

6 máu Đại Vũ phu… Tứ Hải thật giao…

Liền chỉ là 2 vị này, tung chính diện đối cứng Kim Đan cảnh, đều có lực đánh một trận. Lại thêm 1 cái, mũi kiếm vô song La Quan, thế này còn đánh thế nào? Sợ là bên trên bao nhiêu, sẽ chết bao nhiêu!

“Đáng chết! Kém một chút, liền kém một chút!”

“Nếu không phải đầu này lớn giao cùng 6 máu vũ phu đến, Thương Sơn huyện đã phá!”

Thánh sứ âm thầm cắn răng, phẫn hận không thôi, “Truyền tin giới ngoại người, để bọn hắn kế tiếp theo xuất thủ, tuyệt không thể cho bọn hắn cơ hội thở dốc.”

Thôn xóm.

Đại hỏa hừng hực.

Thiên Cơ Tử, Mai Lăng Hàn, hư hư thực thực khôi lỗi trung niên nhân, cùng 2 vị thân thể khôi ngô tu sĩ, giờ phút này đều âm mặt lâm vào trầm mặc.

Chết!

4 tên tu sĩ là bọn hắn tỉ mỉ tuyển ra, mỗi cái đều thực lực không tầm thường, vốn cho rằng nhưng giải quyết dứt khoát đánh giết La Quan, lại là hiện tại như vậy kết quả.

“Chư vị, là chúng ta chủ quan, bây giờ Ứng Thanh Linh cùng kia 6 máu Đại Vũ phu trở về, lại nghĩ giết La Quan khó càng thêm khó!” Thiên Cơ Tử đáy mắt lộ ra một tia hối hận, sớm biết như thế hắn nên lại xuống chút tiền vốn, có lẽ có thể tại chuyển cơ trước đó, đem La Quan đánh giết.

Mai Lăng Hàn trầm giọng nói: “Tứ Hải thật giao thân thể, cùng 6 máu vũ phu thể phách, tại cảnh giới võ đạo có thể nói là khó giải, tung ngươi ta tự mình xuất thủ, cũng chưa chắc có thể lấy lòng, trừ phi…”

Hắn ánh mắt, đảo qua 2 tên trầm mặc khôi ngô tu sĩ.

Màu da đỏ thẫm tu sĩ, phát giác được Mai Lăng Hàn ánh mắt, lạnh giọng nói: “Ta Yêu tộc vương đình đã có 1 vị yêu vương chiến tử, chẳng lẽ còn không đủ sao?”

“Hừ!”

Một tên khác khôi ngô tu sĩ, mặt không biểu tình, “Vốn giao giáng lâm long hưng phúc địa, chỉ vì thay long quân bệ hạ xác định một số việc, có thể hay không giết chết La Quan, còn phải xem chư vị thủ đoạn.”

Hơi dừng một chút, vị này rõ ràng xuất thân từ Tứ Hải long cung Giao long, đôi mắt đảo qua mọi người, mơ hồ có băng lãnh dựng thẳng đồng hiển hiện, “Nhưng có một chuyện vốn giao phải nhắc nhở chư vị, long quân bệ hạ hận nhất bị người lừa gạt, lúc trước hứa hẹn sự tình tốt nhất làm được, nếu không…”

Chưa từng nói rõ, cũng đã uy hiếp tràn đầy.

Mọi người sắc mặt, không khỏi càng nhiều mấy phút giây chìm, âm thầm nghiến răng nghiến lợi. Nếu không phải là các ngươi Tứ Hải long cung phế vật, đường đường long cung công chúa, há lại sẽ thành đối đầu giúp đỡ? Ứng Thanh Linh Tứ Hải thật giao thân thể, mới là bọn hắn bây giờ kiêng kỵ nhất!

Hư hư thực thực khôi lỗi trung niên tu sĩ, thở sâu, nói: “Chư vị, tại hạ có 1 cái đề nghị! Thật giao cùng 6 máu vũ phu thực lực, tại võ đạo cấp độ quá mức khủng bố, chúng ta có thể chờ đợi một thời gian… Tiếp qua nửa tháng, ngươi ta đem sơ bộ thích ứng long hưng phúc địa quy tắc, thực lực có thể giải phong.”

Nói đến đây, hắn đáy mắt tinh mang lóe lên, “Đại Tuyết sơn đã hi vọng, có thể mượn ta cùng chi thủ, giúp đỡ công phá Thương Sơn huyện, nên cho chúng ta một

chút trợ giúp. Tỉ như, tại thực lực giải phong quá trình bên trong, thích hợp cho chúng ta một chút tiện lợi.”

Một câu, khiến trong thôn lạc, đột nhiên lâm vào yên tĩnh.

Thiên Cơ Tử, Mai Lăng Hàn các loại, đều đôi mắt sáng rực, khóa chặt ở trên người hắn, “Quý hồng, ngươi biết cái gì?” Nó thân phận, trong mắt mọi người cũng không phải là bí mật.

Hư hư thực thực khôi lỗi trung niên tu sĩ cũng không phủ nhận, hắn mỉm cười, nói: “Chư vị, hôm nay ở đây người, đều đối long hưng phúc địa ngấp nghé nhiều năm, cần gì phải ra vẻ hồ đồ.”

“Ta 10 đại cướp có thể biết được sự tình, các ngươi khi càng rõ ràng hơn mới là… Long hưng phúc địa thật chỉ là một chỗ tiểu thế giới sao? ! Cái này, hoặc là một cơ hội, đến xác minh ngươi ta các phương, nhiều năm trước tới nay phỏng đoán!”

Tỉ như, Đại Tuyết sơn tu sĩ, vì sao có thể tuỳ tiện đánh giết, cùng giai giới ngoại người? ? Mặc dù bọn hắn cực ít tự mình động thủ, nhưng ở quá khứ mấy chục lần giao phong bên trong, cùng loại sự tình cũng có một chút, chỉ cần hơi dụng tâm, liền có thể đạt được cái kết luận này.

Lại tỉ như, vì sao giới ngoại người giáng lâm lúc, Đại Tuyết sơn luôn có thể ngay lập tức liền có điều phát giác, tiếp theo hiệu triệu các phương liên thủ vây giết! ? ! Mấy ngàn năm qua, nhiều lần thua thiệt thế lực khắp nơi, nghĩ vô số loại biện pháp ẩn tàng tự thân, cuối cùng

đều lấy mất mà bại chấm dứt.

Ngoài ra, còn có thật nhiều không cách nào giải thích địa phương, hội tụ thành một đoàn thật dày mê vụ, khiến Đại Tuyết sơn càng phát ra thần bí đồng thời, cũng khiến giới ngoại các phương sinh ra một loại nào đó… Không thể tưởng tượng nổi suy đoán.

Nhìn rõ thiên hạ, biết được vạn vật người, chỉ có thiên đạo!

Trong lúc nhất thời, không khí lâm vào yên tĩnh.

Có tu sĩ đến đây Thông Bẩm, “Chư vị tiền bối, Đại Tuyết sơn lần nữa thúc giục, mệnh ta cùng kế tiếp theo xuất thủ, công phá Thương Sơn huyện!”

Không ai trả lời.

Tu sĩ này cảm nhận được, trong không khí kiềm chế, ngột ngạt, nuốt nước bọt sau cẩn thận từng li từng tí lui ra.

Hồi lâu, Thiên Cơ Tử mở miệng, trầm giọng nói: “Lão phu cho rằng, cái này thật là một cái cơ hội.”

Cơ hội này, tự nhiên là thăm dò Đại Tuyết sơn!

Mai Lăng Hàn gật đầu, “Có thể thử một lần!”

Những người còn lại, nhao nhao gật đầu.

Liền xuất liên tục thân Tứ Hải long cung đầu kia Giao

long, đều ánh mắt tỏa sáng, biểu lộ ở giữa nhiều hứng thú. Long hưng phúc địa tồn tại cùng đặc thù, đối Thiên Thanh đại lục đỉnh phong thế lực nhóm mà nói cũng không phải là bí mật, bọn hắn cũng đều rất muốn biết trong đó chân tướng.

Như suy đoán làm thật… Kia long hưng phúc địa tầm quan trọng đem trên diện rộng dâng lên, vì giành giới này bọn hắn cam nguyện, trả giá bất cứ giá nào.

Lại hoặc là, lựa chọn lui một bước đi một con đường khác, cùng Đại Tuyết sơn hợp tác!

Thiên đạo…

Luôn luôn có thiếu, nói cũng có đạo! !

Dù là chút điểm chỉ dẫn, đề điểm, đều đầy đủ được ích lợi vô cùng.

Nhất là, đối thế lực khắp nơi phía sau, những cái kia ẩn cư không ra chỉ vì cầu sống lão quái vật nhóm mà nói, càng có hơn lấy kinh người dụ hoặc.

Đương nhiên, bọn hắn dám làm như vậy, cũng là xác định Thương Sơn huyện bên trong bí ẩn, đối Đại Tuyết sơn trọng yếu vô song.

Thiên Cơ Tử đảo qua mọi người, giải quyết dứt khoát, “Nếu như thế, liền truyền tin Đại Tuyết sơn, đưa ra ngươi ta yêu cầu, coi đáp lại lại làm định đoạt!”

Rất nhanh, đến từ giới ngoại người cự tuyệt cùng yêu

cầu, liền đưa đến Thánh sứ trước mặt, sắc mặt hắn xanh xám, “Hỗn trướng! ! Một đám giới ngoại sâu kiến, coi là thật không biết sống chết, lại dám cùng Đại Tuyết sơn cò kè mặc cả!” Hắn phẫn nộ đến cực điểm, quanh thân khủng bố khí cơ khuấy động, rất không thể đem những người này toàn bộ đánh giết.

Đột nhiên, một trận cuồng phong thổi qua, cành khô “Rầm rầm” rung động, những cái kia vãi xuống đến bóng tối, lại hội tụ đến cùng một chỗ, biến thành 1 chữ.

“Nhưng!”

Thánh sứ biến sắc, hiện lên kinh sợ, kinh hãi, cũng không dám chất vấn Thánh Tôn ý chí, cung kính quỳ xuống đất, “Vâng, thuộc hạ tuân mệnh!”

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 616 : Chỉ là Kim Đan, có gì phải sợ?

Không quá bình Thương Sơn huyện chung quy thái bình, nghênh đón một đoạn ngắn ngủi an bình.

Cái này nửa tháng đến kinh lịch, đối mọi người mà nói, như đưa thân vào truyền thuyết thần thoại.

Kiến thức võ đạo đỉnh cao nhất, tiên nhân xuất thủ, lại đều chết yểu ở trên cổng thành, kia vô địch kiếm tiên trong tay.

Còn có núi nhỏ kia đồng dạng cự hùng, gào thét như kinh lôi, cuối cùng thậm chí còn xuất hiện 1 đầu Giao long, đằng vân giá vũ.

Long!

Đây chính là trong truyền thuyết Thần thú, thế mà xuất hiện tại đương thời, quả thực khó có thể tin!

Lúc này vô số ánh mắt nhìn về phía nhân tế đường, toát ra tôn sùng, kính sợ, chỉ vì kia từ trên cổng thành đi xuống kiếm tiên, bây giờ ngay tại kia bên trong.

Nghe đồn kiếm tiên cùng Hứa Đại Phu, đúng là hảo hữu chí giao, cái này khiến Thương Sơn huyện dân chúng, không khỏi nhiều mấy điểm thân cận. Ám đạo Hứa Đại Phu hảo hữu, cho dù là cái giới ngoại người, cũng làm không phải cái người xấu, vì sao đều muốn chạy tới giết

hắn đâu? !

Nhân tế đường.

“Hảo hữu chí giao” 2 người, ngay tại Hứa Đại Phu chỗ ở cái đình dưới, ngồi đối diện nhau.

Hứa Đại Phu nâng chung trà lên, uống hai ngụm, mỉm cười nói: “La tiểu hữu căn cơ chi thâm hậu, quả thực khiến người sợ hãi thán phục, lại nghỉ ngơi hai ba ngày, liền có thể khôi phục như lúc ban đầu.”

Trên mặt hắn là không thêm che giấu tán thưởng, trên cổng thành 1 người độc kiếm như lạch trời, hoành cản các phương nửa tháng lâu, nó hao tổn chi khủng bố khó có thể tưởng tượng, đổi người đều muốn tươi sống mệt chết, La Quan lại không hư hại căn bản.

La Quan gật đầu, “Là Hứa Đại Phu y thuật tinh diệu, phối hợp điều trị dược phẩm hiệu quả trác tuyệt.” Hắn ngẩng đầu, đôi mắt trầm tĩnh, “Nhưng có một việc, La mỗ cần nói rõ với Hứa Đại Phu, như ngày sau lại có dính đến, bên cạnh ta người lúc… Vô luận ra ngoài loại nào lập trường, mục đích, đều mời sớm báo cho.”

Khương Đồng, lúc này còn tại ngủ say!

Lấy thọ nguyên làm đại giá, hối đoái 3 hơi Kim Đan chi cảnh, nó hậu quả tuyệt không phải đơn giản như vậy.

Trời hạn số tuổi thọ liên quan đến tu sĩ chỉnh thể, há có thể nhẹ tổn hại? !

Hứa Đại Phu nhìn xem La Quan, La Quan thần sắc bình tĩnh, cả 2 ánh mắt nhìn nhau, dưới đình không khí lâm vào trầm mặc, lộ ra trận trận kiềm chế.

Mấy hơi về sau, Hứa Đại Phu gật đầu đặt chén trà xuống, “Tốt, ta đáp ứng.”

La Quan chắp tay, “Đa tạ.”

Cùng trời hợp tác, tại tâm lý cấp độ ở giữa khó tránh khỏi ở thế yếu, nhưng càng như thế càng phải cho thấy thái độ, nếu không lâu dài như thế, sợ là cái này hợp tác chậm rãi liền biến hương vị.

La Quan muốn là hợp tác, mà cũng không phải là phụ thuộc!

Hiện tại nhìn, Hứa Đại Phu như vậy sự tình đã làm ra nhượng bộ, xem như tương đối tốt kết quả, La Quan cũng thuận thế đem nó bỏ qua.

“Hứa Đại Phu, ngoài thành đột nhiên an tĩnh xuống, La mỗ trong lòng ngược lại bất an, đối phương sợ là đang nổi lên thủ đoạn khác.” Biết được Hứa Đại Phu cùng Đại Tuyết sơn quan hệ giữa, La Quan tự nhiên biết, trận chiến này tuyệt đối không thể đến tận đây mà kết thúc.

Thế cục như kết băng hồ lớn, bình tĩnh mặt ngoài phía dưới sợ là đã sóng lớn cuồn cuộn, chẳng biết lúc nào liền đem bộc phát, một ngụm nuốt trời đi.

Hứa Đại Phu gật đầu, lộ ra nghiêm túc biểu lộ, “Không sai. Xem ra là trên đại tuyết sơn vị kia, làm ra quyết định

gì đó…” Hắn hơi dừng lại, tiếp tục nói: “Giới ngoại người!”

“Hắn còn tại thức tỉnh quá trình bên trong, đem cầm tiếp theo mấy tháng mới có thể chân chính trở về… Trước đó, nếu có thể mượn nhờ giới ngoại người lực lượng đem ta đánh giết, chính là kết quả tốt nhất.”

La Quan ánh mắt chớp lên, “Hứa Đại Phu có ý tứ là, Đại Tuyết sơn cùng giới ngoại người ở giữa, đạt thành mới ước định… Ân, không phải là quy tắc áp chế? !” Hắn ngẩng đầu, ánh mắt sáng rực, “Đại Tuyết sơn muốn trợ giúp giới ngoại người, sớm khôi phục thực lực?”

Hứa Đại Phu gật đầu, “Có khả năng này.” Hắn lắc đầu, nói: “La tiểu hữu không cần phải lo lắng, giới này trời có hai mặt trời, như Đại Tuyết sơn ám động tay chân, ta tự nhiên cũng có thể giúp các ngươi.”

“Lại xem đi, đợi sau nửa tháng, đệ nhất trọng đạo tắc trấn áp biến mất, hẳn là có thể đạt được đáp án.”

Rất nhanh, nửa tháng trôi qua.

Trong phòng, La Quan áo bào đen không gió mà bay, thể nội khí tức như suối tuôn, ầm vang bộc phát.

Luyện Khí cảnh đỉnh phong!

Bá ——

Hắn mở 2 mắt ra, trong đó tinh mang phun trào, cảm giác này tựa như là, từng đầu quấn ở trên thân đúc bằng

sắt gông xiềng.

Bây giờ trong đó 1 đạo, đã vỡ vụn.

“Ừm? !” La Quan nhíu mày, nhắm mắt ngưng thần cảm giác, mơ hồ ở giữa phát giác được mấy điểm chỗ khác biệt.

Tựa như là, trên đỉnh đầu trùng điệp tấm màn đen, che khuất bầu trời ở giữa làm thiên địa lâm vào vĩnh ám.

Nhưng vào lúc này, lại có từng điểm từng điểm sáng ngời, xuyên qua tấm màn đen vẩy xuống —— đây là, quy tắc áp chế khe hở? !

Quả nhiên La Quan thử một cái, hắn có thể thông qua những quy tắc này khe hở, cưỡng ép điều động cao hơn tầng 1 cảnh giới lực lượng.

Nhưng loại điều động này, tồn tại rất đại nạn chế, chỉ có thể cầm tiếp theo cực ngắn ngủi thời gian.

Hứa Đại Phu thanh âm, ở bên tai vang lên, lộ ra nhàn nhạt trào phúng, “Đại Tuyết sơn vị kia là thật sốt ruột, vì phá Thương Sơn huyện lại không tiếc bại lộ tự thân tồn tại… La tiểu hữu, ngươi ta suy đoán đã thành thật, tiếp xuống thế cục, sẽ càng thêm hung hiểm.”

Đã hắn nhưng trợ giúp La Quan, phá vỡ quy tắc khe hở.

Đem đối ứng, Đại Tuyết sơn tất nhiên cũng đã động thủ.

Bá ——

La Quan đứng dậy, trực tiếp đẩy cửa đi ra ngoài, quan sát hôm nay trời trong 10,000 dặm, lại nhìn về phía thành lâu phương hướng.

“Cái này yên tĩnh, cũng nên bị đánh vỡ!”

Hưu ——

Dưới chân hắn đạp mạnh, thẳng đến thành lâu.

…

Ngoài thành, rừng rậm.

Mùa đông giá rét qua đi, xuân ý nảy mầm.

Giờ phút này, băng tuyết dần dần tan rã, 4 phía vũng bùn.

Đại Tuyết sơn Thánh sứ, giữa lông mày Liên Hoa ấn ký có chút chớp động, “Bá” một chút mở 2 mắt ra, trầm giọng nói: “Quy tắc có biến, từ ngày này trở đi, Kim Đan cảnh cũng có thể xuất thủ!”

Hắn đứng dậy, “Các vị, nhưng nguyện theo bản sứ cùng một chỗ, trấn sát giới ngoại người, công phá Thương Sơn huyện!”

Một đám long hưng phúc địa tu sĩ Kim Đan, mặt lộ vẻ ý mừng, “Tốt! Phá Thương Sơn huyện, liền tại hôm nay.”

Oanh ——

Oanh ——

Từng đạo kinh người khí tức, phóng lên tận trời.

Rất nhanh, lấy Đại Tuyết sơn Thánh sứ cầm đầu, 8 tên tu sĩ Kim Đan đi theo, trực tiếp bay lên không. Tại đại đạo đoạn tuyệt, Nguyên Anh vì cực long hưng phúc địa, Kim Đan cảnh đã có tư cách dẫn động thiên tượng biến ảo.

Huống chi giờ phút này, là lấy Thánh sứ cầm đầu, hợp 9 tên tu sĩ Kim Đan chi uy, càng mơ hồ trong đó phải thiên địa ý chí gia trì.

Trong chốc lát, gió nổi mây phun!

Càng có “Ầm ầm” trầm thấp tiếng vang, từ trong tầng mây bộc phát, 10 triệu lôi quang tùy theo bắn ra, quét ngang. Vô hình uy áp phóng lên tận trời, liền như sơn hải tề động, tại lôi đình gào thét bên trong tiến lên, mang theo hoành áp thiên địa chi thế thẳng đến Thương Sơn huyện.

Trên cổng thành.

Ứng Thanh Linh, Tứ Hải Vương, đồng thời mở 2 mắt ra, nhìn về phương xa một màn kinh người.

Mây đen cuồn cuộn, lôi đình gào thét!

Càng có thể rõ ràng cảm thấy được, đến từ 8 tên tu sĩ Kim Đan khóa chặt, cùng băng lãnh sát ý.

“Có chút đồ vật.” Tứ Hải Vương liếm liếm khóe miệng, phát ra cười lạnh.

Ứng Thanh Linh nói: “Gà đất chó sành, an dám cùng nhật nguyệt tranh huy? !”

Bọn hắn có kiêu ngạo tư cách cùng lực lượng!

1 vị hợp nhất cảnh Tứ Hải lớn giao, 1 vị sáu lần thay máu Đại Vũ phu, tại ngoại giới thiên địa đều là đạp lâm đỉnh cao nhất tồn tại. Dù là bây giờ, riêng phần mình chỉ khôi phục đến cấp độ luyện khí thực lực, vẫn có bễ nghễ thiên hạ khí phách.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, La Quan xuất hiện ở trên thành lầu, cuồng phong cuốn lên tóc đen, sau lưng hắn khuấy động bay giương. Giờ phút này híp híp mắt, rút kiếm nơi tay, cười to nói: “Liền để ngươi ta kiến thức một phen, long hưng phúc địa bên trong Kim Đan, đều có gì các loại thủ đoạn!”

Ầm ầm ——

Đại Tuyết sơn Thánh sứ cầm đầu, 9 đại Kim Đan giáng lâm Thương Sơn huyện.

“Đi, ra ngoài ứng chiến!” La Quan một bước đạp xuống, kiếm minh nhất thời.

Kim Đan cấp độ giao phong, đối ngược lại mà nói quá

mức khủng bố, dù chỉ là va chạm dư ba, cũng có thể là bình định toàn bộ Thương Sơn huyện.

Ứng Thanh Linh, Tứ Hải Vương xưng phải, đi theo sau hắn.

Oanh ——

Vô hình đại thế trùng thiên, tung đối mặt 9 vị Kim Đan hoành ép, cũng nửa điểm không rơi vào thế hạ phong.

“Đại Tuyết sơn Thánh sứ thủ đoạn quỷ dị, có thể điều động giới này bộ phân đạo thì, liền giao cho ta tới đối phó.”

“Những người còn lại, liền giao cho các ngươi!”

La Quan dứt lời, đưa tay giương kiếm, “Uy, ngày ấy ngươi truy sát ta, không phải rất ngông cuồng sao? ! Đến, hôm nay ta ra, cho ngươi thêm lần cơ hội, cần phải hảo hảo nắm chắc mới là.”

Đại Tuyết sơn Thánh sứ thân phận tôn quý, chưa từng bị người như thế khiêu khích, lúc này sắc mặt tái xanh, lạnh giọng nói: “Không biết sống chết!”

“Thôi được, kia Giao long cùng vũ phu liền do các ngươi xuất thủ trấn áp, bản thánh làm tự mình động thủ, giết cái này thủ thành giới ngoại người!”

Oanh ——

Một bước đạp xuống, khủng bố uy áp như núi, ầm vang

nện xuống.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, La Quan đưa tay chém ra, “Thân lò kiếm!”

Nổ vang rung trời trong hư không bộc phát, Đại Tuyết sơn Thánh sứ một kích, lại bị một kiếm này ngăn lại, sắc mặt hắn lập tức trở nên càng khó coi hơn, trong lòng kinh sợ vạn điểm.

“Đáng chết!”

Lấy Luyện Khí cảnh tu vi, chỗ thi triển ra 1 kiếm, lại có thể ngăn cản dưới công kích của hắn. Tuy nói giới ngoại người thực lực, so long hưng phúc địa bên trong cùng giai cường đại rất nhiều, nhưng vượt qua 2 cái đại cảnh giới, hay là biến thái đến cực điểm.

Một bên khác, La Quan trong lòng đại định.

Quả nhiên được Hứa Đại Phu hỗ trợ, đến từ Thánh sứ công kích bên trong bổ sung đạo vận chi lực, đã vô pháp đối với hắn tạo thành tổn thương.

Nếu như thế, chỉ là Kim Đan mà thôi, có gì phải sợ? !

La Quan đưa tay, kiếm minh kinh thiên.

“Bạt sơn hà!”

Oanh ——

Kiếm thế từ đuôi đến đầu, mang theo vỡ vụn chín ngày chi thế, ầm vang chém xuống.

Nội tâm kinh sợ Đại Tuyết sơn Thánh sứ, rất nhanh liền phát hiện, đến từ La Quan một kiếm này, uy lực càng lại độ tăng vọt.

Bỗng nhiên cắn răng, đưa tay hướng về phía trước ghìm xuống, “Tuyết liên hàng thế, băng phong thiên hạ! !”

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Hư không đông kết tiếng vang lên, 1 đóa tuyết liên tràn ra, toàn thân trắng noãn không vết, như thế gian trên nhất cùng mỹ ngọc điêu khắc thành.

Cực độ khí tức băng hàn từ đó phóng thích, đông kết hư vô, đem La Quan một kiếm này cho giam cầm.

“Hừ! ! Ta Đại Tuyết sơn thủ đoạn, há lại ngươi có thể hiểu được? ! Hôm nay, bản thánh làm chắc chắn ngươi trấn sát!”

Giờ khắc này, Thánh sứ cảm thấy mình lại đi.

La Quan thần sắc đạm mạc, đôi mắt băng hàn, đưa tay chém ra kiếm thứ 3.

“Từng ngày nguyệt!”

Ầm ầm ——

Tiếng vang ở giữa có nhật nguyệt hư ảnh hiển hiện, lưu chuyển, xóc nảy bên trong vỡ vụn, vỡ vụn, phóng xuất ra vô tận cổ lão tuế nguyệt khí tức.

Bành ——

Một tiếng vang thật lớn, tuyết liên kịch liệt rung động bên trong, từng vết nứt hiển hiện, tại Đại Tuyết sơn Thánh sứ kinh hãi ánh mắt bên trong ầm vang vỡ vụn.

“A!”

Kêu thảm bên trong, Thánh sứ hướng về sau nhanh lùi lại, miệng mũi máu tươi cuồng phún.

“Không có khả năng!”

“Ngươi bất quá chỉ là Luyện Khí cảnh tu vi, làm sao có thể, chém ra kinh khủng như vậy 1 kiếm? ?”

La Quan cười lạnh, “Ai nói cho ngươi, luyện khí liền không thể trảm Kim Đan? Loại sự tình này, tiểu gia ta rất sớm trước kia liền làm qua! !”

“Kiếm thứ tư, đưa ngươi về nhà!”

Đãng cửu tiêu!

Oanh ——

Kiếm thế như núi, xông lên tận chín tầng trời chi đỉnh,

mây tiêu chi cực.

Tồi khô lạp hủ, không ai bì nổi!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 617 : Thiên chi hứa hẹn

“Không!”

Đại Tuyết sơn Thánh sứ trong miệng, phát ra hoảng sợ thét lên. Một kiếm này khí tức quá mức đáng sợ, lại để hắn đường đường Kim Đan, sinh ra khó mà chống lại cảm giác.

Phốc ——

1 kiếm xuyên qua lồng ngực, máu tươi hướng về sau ném đi, khủng bố kiếm ý đem nó thân thể xé thành hai nửa.

Đúng lúc này dị biến nảy sinh!

1 đóa hoa sen hư ảnh, từ Đại Tuyết sơn Thánh sứ trong thi thể bộc phát, như ăn chán chê nó máu tươi, toàn thân xích hồng như huyết ngọc.

Một đôi tròng mắt tại huyết liên mặt ngoài hiển hiện, băng lãnh khóa chặt La Quan, trái tim của hắn bỗng nhiên co vào, mãnh liệt hồi hộp, bất an, nháy mắt lóe lên trong đầu.

Bên tai, vang lên “Răng rắc” “Răng rắc” âm thanh, kia là trong cơ thể hắn huyết dịch, giờ phút này ngay tại đông kết, tạo ra từng khối mỏng lại sắc bén tảng băng. Tựa như là 1 đem đem tiểu đao, sau một khắc liền để cho

bên trong mà bên ngoài, đem La Quan xé thành vỡ nát.

“Hừ!”

Đúng lúc này, La Quan vang lên bên tai cười lạnh, là Hứa Đại Phu thanh âm.

“Thương Sơn huyện là ta sân nhà, ngươi làm như vậy, không khỏi quá không đem ta xem ở mắt bên trong.”

Huyết liên rung động, trên đó cặp con mắt kia, trông về phía xa một chút Thương Sơn huyện, trong đó đều là băng hàn.

Sau một khắc, ầm vang vỡ nát!

Hô ——

La Quan thở dài một hơi, tiếp lấy một trận kịch liệt ho khan, mảnh tiểu Huyết tinh không ngừng bắn tung toé ra, nhuộm lòng bàn tay tinh hồng một mảnh.

Hắn không nghĩ tới, giết 1 cái Đại Tuyết sơn Thánh sứ mà thôi, lại vẫn dẫn xuất chung cực tồn tại, đây có phải hay không là có chút hạ giá? Phải biết, dù là tàn tạ không hoàn toàn, Đại Tuyết sơn vị kia vẫn như cũ là “Trời”, bức cách phóng nhãn thiên hạ đều là cao cấp nhất.

Không đúng!

La Quan đột nhiên nghĩ đến 1 cái khả năng, quay người nhìn về phía Thương Sơn huyện, Đại Tuyết sơn vị kia

hôm nay giáng lâm, cũng không phải là thật vì giết hắn… Hoặc là nói, đây chỉ là lạc tử bước đầu tiên, nó chân chính mục đích chính là dẫn Hứa Đại Phu xuất thủ, làm thăm dò.

Hẳn là vị kia liền muốn tỉnh rồi? Đây là vì tiếp xuống động thủ, làm làm nền? !

Oanh ——

Nổ vang rung trời, một tên long hưng phúc địa Kim Đan, bị Tứ Hải Vương 1 quyền đánh bay, nó quanh thân hộ thể linh quang buồn bã vỡ nát, người giữa không trung ở giữa liền miệng mũi máu tươi cuồng phún, xen lẫn mảng lớn tạng phủ khối vụn. Đợi “Lạch cạch” một tiếng rơi trên mặt đất, đã không một tiếng động, đúng là bị 1 quyền này, cho sống sờ sờ trực tiếp đánh chết.

Hồng hộc ——

Hồng hộc ——

Tứ Hải Vương miệng lớn thở dốc, sắc mặt có chút trắng bệch, hiển nhiên vì làm được điểm này, hắn trả giá một chút đại giới.

Thương Sơn huyện bên ngoài, hoàn toàn tĩnh mịch!

Đến tận đây, đi theo Đại Tuyết sơn Thánh sứ, khí thế hùng hổ đến đây 8 tên Kim Đan cảnh chỉ còn thứ 3, những người còn lại đều đã phơi thây tại chỗ.

“Trốn!”

“Những người này, quả thực quá khủng bố!”

“Không thể địch! Không thể địch!”

Bá ——

3 người xoay người bỏ chạy, mặt mũi tràn đầy trắng bệch, sợ hãi.

“Ngang rống —— “

Một tiếng to rõ long ngâm, bỗng dưng ở trong thiên địa vang lên, mây mù phun trào ở giữa lại có 1 đầu toàn thân xích hồng, như hỏa diễm thiêu đốt Giao long chạy đến.

“Can đảm dám đối với nhà ta tôn thượng động thủ, tất cả đều phải chết!”

Cái này Giao long, chính là Thập Tứ Mục.

Nó đỉnh đầu một cây sừng rồng, lúc này đoạn mất một nửa, càng có 1 đạo khủng bố vết thương, cơ hồ chiếm cứ nửa cái to lớn long đầu. Hiển nhiên tại hôm nay trước đó, đã trải qua liên tục ác chiến, tuy bị phá phẩm tướng, lại tăng thêm mấy điểm ngoan lệ, hung thần!

Há miệng 1 đạo nóng bỏng thổ tức, đem một tên chạy trốn Kim Đan cuốn vào, đối phương cũng là không may, nhất thời kinh hoảng không làm ra phản ứng, lại bị long tức đốt sống chết tươi.

Một màn này, nhìn 2 gã khác Kim Đan vong hồn đại mạo, liền trên cổng thành 2 người 1 giao, liền có thể đem bọn hắn 9 tên Kim Đan làm phế, bây giờ không ngờ đến 1 đầu Giao long, còn đến mức nào? !

“Tách ra trốn…” Gầm rú im bặt mà dừng, một cỗ cực độ khí tức băng hàn đem 2 người bao phủ, bọn hắn sắc mặt trắng bệch biểu lộ trở nên ngốc trệ, đôi mắt tràn ngập sợ hãi.

2 đạo hư ảnh xuất hiện tại phía sau bọn họ, quanh thân mơ hồ không rõ, tản ra dày đặc âm lãnh quỷ khí, chính là tới từ âm u quỷ thành 2 cái Quy Nguyên cảnh lão quỷ. Tinh khí xuôi theo miệng mũi thất khiếu mãnh liệt mà ra, 2 tên Kim Đan trong nháy mắt, liền bị sống sờ sờ hút thành người khô, “Lạch cạch” ngã xuống đất.

“Thuộc hạ Vạn Ninh!”

“Thuộc hạ Điền Dung!”

“Bái kiến tôn thượng!”

2 tôn quỷ vật quỳ xuống đất hành lễ.

“Ngang rống ——” Thập Tứ Mục một tiếng long ngâm, “Các ngươi cái này 2 gia hỏa, xuất thủ ngược lại là đủ nhanh, đoạt ta danh tiếng.”

Bá ——

Hắn trở lại thân người, chạy mau mấy bước 1 cái trượt quỳ, tại vũng bùn bên trong mở đường, đi tới La Quan

trước người, “Chủ nhân, tiểu thập thứ tư trễ, thực tế tội đáng chết vạn lần, còn xin chủ nhân bảo trọng tự thân, tuyệt đối đừng tức giận hại sức khỏe!”

La Quan khóe miệng giật một cái, “Đứng lên đi.” Nhìn trên mặt hắn, cái kia đạo vết thương ghê rợn, cau mày nói: “Thế nào, trên đường bị người vây đánh rồi?” Lấy thật giao thân thể, tại võ đạo cấp độ gần như vô địch, thế mà còn có thể rơi vào cái này thê thảm trạng thái, cũng biết thế cục hung hiểm.

Thập Tứ Mục biểu lộ ở giữa, nhiều một tia nặng nề, “Ừm, tiểu thập 4 tương đối không may, tiến vào long hưng phúc địa về sau, thế mà xuất hiện tại một chỗ tu hành tông phái phía sau núi, từ ngày đầu tiên bắt đầu liền bị đuổi giết, ta dù giết ra ngoài, nhưng sự tình cũng làm lớn chuyện, dẫn tới càng nhiều long hưng phúc địa tu sĩ, càng về sau hủy dung, đoạn mất giác, lại gặp được Vạn Ninh, Điền Dung 2 cái, mới tính trốn thoát.”

Hơi dừng một chút, Thập Tứ Mục tiếp tục nói: “Nhưng lão Hắc tên kia, lại vĩnh viễn lưu tại kia… A, chủ nhân khả năng không biết tên của hắn, chính là cùng Vạn Ninh cùng một chỗ, đến từ âm u quỷ thành lão quỷ 1 trong. Bản thể hắn là 1 đầu nước sâu hắc xà, dù không thể thuế biến Giao long thân thể, nhưng cũng là thượng cổ dị chủng… Tóm lại đi, lần này ta thiếu hắn đại nhân mời.”

Vạn Ninh nói: “Thập Tứ gia không cần thương tâm, lão Hắc vốn là âm thọ không nhiều, cho dù không có trận này kiếp nạn, nhiều nhất một hai 10 năm liền sẽ tan thành mây khói.” Do dự mấy hơi hắn nhìn về phía La

Quan, “Lão Hắc xuất thân hắc hải, nơi đây dù lấy biển làm tên, lại chỉ là đất liền 1 cái hồ lớn, năm đó bị cừu địch giết chết sau biến thành quỷ vật, vì ngăn ngừa làm hậu thay mặt gây phiền toái, liền từ chưa trở về qua.”

“Lần này, hắn lựa chọn đi theo tôn thượng ra, cũng là tồn liều mạng một lần, lập xuống mấy điểm công huân suy nghĩ, để thỉnh cầu tôn thượng, ngày sau có thể đối hắc hải một mạch trông nom mấy điểm.”

Thập Tứ Mục mắng to, “Khá lắm lão Hắc! Ta nói lúc ấy nó làm sao, không chút do dự liền tự bạo… Nguyên lai lão hỗn đản kia, là muốn cầm 1 đầu phá mệnh, cho Thập Tứ gia ta chốt đầu dây thừng… Cái này hỗn đản, thực tế là quá gian… Muốn ta Thập Tứ gia gì cùng anh minh thần võ, lại gặp tính toán của hắn… Đáng ghét!”

“Chủ nhân, sự tình là ta gây, tiểu thập 4 một mình gánh chịu chính là, không để ngài làm khó… Hừ hừ! Ta ngược lại muốn xem xem, lão Hắc thổi những lời kia có đúng hay không? Còn cái gì hắc hải một mạch, từ trước đến nay nhiều mỹ nhân… Dám gạt ta lão tử hoá vàng mã mắng chết hắn!”

La Quan đã sớm đoán được, lấy long hưng phúc địa hung hiểm, quỷ dị, tiến vào bên trong là sẽ chết người.

Nhìn Thập Tứ Mục, vỗ vỗ bả vai hắn, “Được rồi, lão Hắc chuyện này, liền giao cho ngươi xử lý.” Hơi dừng lại, “Làm thỏa đáng tốt nhất, không thành lời nói ta tự mình xuất thủ, dù sao cũng phải để hắn đi an tâm điểm.”

Đây chính là cho hứa hẹn!

Thập Tứ Mục đại hỉ, liên tục gật đầu, “Đa tạ chủ nhân!” Hắn thấy, chỉ cần từ gia chủ người mở miệng, trên đời này liền không có, không làm được sự tình.

Vạn Ninh, Điền Dung 2 người, sắc mặt cũng nhiều vẻ kích động, vui mừng. Bọn hắn cùng lão Hắc quen biết nhiều năm, tại âm u quỷ thành bên trong là hiếm thấy bằng hữu, cho nên thấy Vạn Ninh cái thứ 1 ra mặt, quyết định đi theo La Quan ra ngoài lúc, bọn hắn không chút do dự đuổi theo.

Bây giờ lão hữu dù chết, tâm nguyện cũng đã đạt thành.

Tôn thượng, là cái giảng ân tình!

La Quan đảo qua mọi người, lại nhìn một chút chân trời, xoay người nói: “Đi thôi, chúng ta trở về.” Một đoàn người, trở về trên cổng thành.

Lấy Đại Tuyết sơn Thánh sứ cầm đầu, long hưng phúc địa 9 vị Kim Đan, đều vẫn! ! Nhưng La Quan rất rõ ràng, đây chỉ là khai vị thức nhắm, chân chính sóng gió còn chưa tới đến! !

…

Vô danh thôn xóm.

1 đạo to lớn màn sáng bên trên, đồ ảnh lưu chuyển.

Dù nghe không được thanh âm, lại có chút mơ hồ không rõ, nhưng cũng có thể phân biệt ra được, dưới mắt thế

cục như thế nào.

Long hưng phúc địa một phương thua, thất bại thảm hại, đều đột tử!

Thiên Cơ Tử phất tay, màn sáng biến mất không thấy gì nữa, mọi người lâm vào trầm mặc.

Thập Tứ Mục cùng 2 con lão quỷ chạy đến, La Quan thực lực tiếp tục bành trướng thêm, muốn giết hắn, độ khó không thể nghi ngờ tăng vọt.

Nhưng hôm nay bọn hắn chỉ là nhíu mày, lại không 1 cái biểu lộ lùi bước —— bởi vì, trước đó thăm dò, đã đạt được xác minh.

Lần này, thứ 1 nói quy tắc áp chế giải trừ, thực lực bọn hắn so dự tính bên trong khôi phục càng nhiều.

Đại Tuyết sơn, thật có Đạo tàng!

Nói… Giấu…

Vừa nghĩ đến đây, trong lòng mọi người nóng rực.

Hô ——

Đột nhiên một trận gió thổi tới, như thổi nhăn mặt hồ, không gian lại xuất hiện ba động, vặn vẹo.

Một cái bóng mờ từ đó hiển hiện, đôi mắt bình tĩnh, hờ hững, đem mọi người bao phủ. Chỉ một chút, liền làm một đám giới ngoại người nghiêm nghị, như trực diện

sơn hải nhật nguyệt, mênh mông bất khả kháng hoành.

Nói lâm!

Trời đến!

Thiên Cơ Tử, Mai Lăng Hàn cùng sắc mặt đại biến, cứ việc đã xác định trong lòng phỏng đoán, nhưng trước mắt một màn, hay là làm bọn hắn cảm xúc mãnh liệt, kinh hãi không thôi.

Đúng lúc này, một thanh âm tại mọi người đáy lòng vang lên, “Phá Thương Sơn huyện người, có thể nhập Đại Tuyết sơn.”

Bá ——

Cái này hư ảnh, biến mất không thấy gì nữa.

Hắn còn chưa chân chính thức tỉnh, bây giờ chỉ có thể điều động vô cùng có hạn lực lượng, không cách nào duy trì tự thân quá lâu.

Nhưng liền chỉ một câu này lời nói, là đủ!

Thôn xóm, trong viện.

Mọi người đôi mắt cực nóng, thở dốc đều trở nên thô trọng, kích động trong lòng như mưa gió biển cả.

Có thể nhập Đại Tuyết sơn…

Lời ấy bên trong, ẩn chứa vô hạn khả năng… Vô tận cơ

duyên…

Cái này, là thiên chi hứa hẹn! !

Bất quá hôm nay ở đây chư vị, đều không tầm thường hạng người, tung trong lòng lại như thế nào kích động, rất nhanh liền khôi phục lại bình tĩnh, chí ít mặt ngoài đã nhìn không ra dị thường.

Thiên Cơ Tử trong mắt tinh mang phun trào, chậm rãi mở miệng, “Chư vị, nên là ngươi ta xuất thủ thời điểm.”

Mai Lăng Hàn trầm giọng nói: “Không sai!”

Muốn nhập Đại Tuyết sơn, trước phá Thương Sơn huyện, 1 bước này quấn không ra! ! Hiện tại La Quan đã trở thành, bọn hắn cùng trời hợp tác duy nhất trở ngại.

Hắn, nhất định phải bị diệt trừ!

“2 đầu thật giao, 1 vị 6 máu vũ phu, lại có 2 con cường đại quỷ vật, La Quan cùng với dưới trướng thực lực đích xác khủng bố.” Hư hư thực thực quý hồng trung niên tu sĩ chậm rãi mở miệng, “Như cứng đối cứng, ngươi ta tung nhân số khá nhiều, cũng chưa chắc có thể chiếm quá lớn ưu thế, thậm chí còn có khả năng bị kéo đi chôn cùng.”

“Không bằng, đổi một cái góc độ đi xử lý việc này.”

Thiên Cơ Tử đôi mắt chớp lên, “Các hạ có biện pháp gì? Không bằng nói ra, ngươi ta cùng bàn bạc.”

Trung niên tu sĩ lật tay, linh quang hiện lên, nó lòng bàn tay xuất hiện một khối đá. Nó toàn thân ngân bạch, hiện ra hơi mờ hình, lại có từng đạo lôi đình hư ảnh, không ngừng trong đó hiện lên.

“Vật này tên lôi linh thạch, đản sinh tại vạn cổ lôi trì ở giữa, chính là thiên địa dựng dục, nhưng tại long hưng phúc địa bên trong thôi động, không nhận quy tắc hạn chế.”

“Ngươi ta liên thủ, lấy cái này lôi linh thạch là trận nhãn, triệu hoán vạn cổ lôi trì giáng lâm, đủ dẹp yên Thương Sơn huyện!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 618 : Vạn cổ lôi trì

Lôi linh thạch tại mọi người ở giữa lưu chuyển một vòng, vừa cẩn thận hỏi thăm hư hư thực thực quý hồng trung niên tu sĩ, liên quan tới triệu hoán vạn cổ lôi trì tường tình, mọi người dư quang giao thoa, trong lòng đã có quyết đoán.

Thiên Cơ Tử đảo qua mọi người, trầm giọng nói: “Chư vị, nếu không có dị nghị lời nói, liền bắt đầu động thủ đi!”

“Tốt!”

“Bày ra đại trận, triệu hoán vạn cổ lôi trì, phá Thương Sơn huyện!”

Rất nhanh, vô danh trong thôn lạc các phương tu sĩ, liền thu được mệnh lệnh, nhanh chóng hành động.

…

Thương Sơn huyện.

Thành lâu!

La Quan đem Hứa Đại Phu sớm, chuẩn bị kỹ càng dược phẩm chữa thương phân cho mọi người, để khôi phục tự thân hao tổn, chữa trị thể nội thương thế.

Công hiệu quả, lập tức chấn kinh mọi người, nhất là khi

bọn hắn biết được, những thuốc này lại xuất từ một tên phàm nhân đại phu chi thủ, càng là nhịn không được trừng to mắt.

La Quan hơi suy nghĩ một chút, chậm rãi nói: “Hứa Đại Phu không tầm thường người, có đại bối cảnh, lai lịch lớn, nhưng bây giờ ta còn không thể cụ thể nói cho các ngươi biết.”

“Bất quá có một chút, các ngươi cầm sạch sở, lần này ta cùng trấn thủ Thương Sơn huyện, căn nguyên ngay tại Hứa Đại Phu trên thân.” Hắn đảo qua mọi người, “Ta cam đoan, chỉ cần chúng ta có thể, thuận lợi bảo trụ Thương Sơn huyện, ngày sau mỗi người đều sẽ đạt được, phong phú vô cùng hồi báo.”

Cùng trời hợp tác, có đại hung hiểm, cũng đại biểu cho đại cơ duyên! Hôm nay người tham dự tung không biết tình hình thực tế, cũng cùng Hứa Đại Phu ở giữa, có mấy điểm duyên phận.

Ứng long nữ nói: “Tôn thượng không cần giải thích, ta cùng đã đi theo tại ngài, tự nhiên duy tôn thượng chi mệnh là từ.”

“Không sai.” Tứ Hải Vương cười to, “Cái gọi là cầu phú quý trong nguy hiểm, đã tôn thượng cho rằng đáng giá đánh cược một lần, vậy liền liều 1 đem!”

Thập Tứ Mục nói liên tục: “Chủ nhân anh minh thần võ, trí dũng song toàn, chưa từng phạm qua nửa điểm sai lầm? Tóm lại, ngài chỉ đâu, tiểu thập 4 liền hướng cái kia hướng!”

Vạn Ninh, Điền Dung thực tế làm không được, như thế khoa trương thổi phồng, chỉ là trầm mặc gật đầu.

La Quan điểm một cái Thập Tứ Mục, “Bớt nịnh hót, chờ chút bị nhân chùy, đừng trách ta không có sớm nhắc nhở các ngươi là được.” Hắn phất phất tay, “Đều tiếp tục tu luyện đi, tranh thủ đem tự thân trạng thái, điều chỉnh đến tốt nhất… Chúng ta những cái kia người đồng hành nhóm, cũng không phải dễ đối phó.”

Đối Thiên Cơ Tử, Mai Lăng Hàn bọn người, hắn dù biểu hiện không thèm để ý chút nào, trong lòng lại có chút kiêng kị. Những người này thế lực lớn xuất thân, lại đối long hưng phúc địa hiểu rõ rất sâu, ai ngờ sẽ có như thế nào thủ đoạn? Huống chi, bọn hắn đã cùng Đại Tuyết sơn hợp tác!

Mà giờ khắc này, đánh giết Đại Tuyết sơn Thánh sứ cùng 9 vị tu sĩ Kim Đan về sau, đột nhiên xuất hiện trầm mặc, không thể nghi ngờ xác minh điểm này.

Đối phương sắp xuất thủ… Thậm chí, giờ phút này đã động thủ!

“Vâng, tôn thượng.”

Mọi người sau khi hành lễ, nhao nhao tại xung quanh ngồi xuống, nhắm mắt ngưng thần điều tức.

Khương Đồng thân ảnh xuất hiện ở trên thành lầu, nàng đi tới La Quan bên người, nhỏ giọng nói: “Không có vấn đề a?” Nó sắc mặt vẫn có mấy điểm tái nhợt, hao tổn thọ

nguyên mang tới tổn thương, vẫn không có thể khôi phục lại.

“Không có việc gì.” La Quan cười cười, nói khẽ: “Bên ngoài gió lớn, ngươi về y quán nghỉ ngơi đi, nơi đây giao cho chúng ta chính là.”

Khương Đồng lắc đầu, “Ta không đi.”

“Ngươi yên tâm, ta liền lưu tại trên cổng thành, Hứa Đại Phu nói với ta, chỉ cần không ra khỏi thành liền có thể cam đoan ta tuyệt đối an toàn.”

“Ta muốn lưu tại cái này!”

Gặp nàng thái độ kiên định, La Quan gật đầu, “Tốt, nhớ được ngươi nói, bất luận cái gì cục diện, đều đừng có lại tùy tiện ra tay.” Hao tổn thọ nguyên chi pháp, sử dụng một lần đã là nguyên khí trọng thương, như lại thi triển lần thứ 2, chắc chắn tạo thành không thể nghịch tổn thương.

La Quan nhắm mắt lại, yên tĩnh điều tức.

Khương Đồng ngay tại bên cạnh, nhìn qua hắn đuôi lông mày, khóe mắt, ánh mắt vô song nhu hòa, nàng sẽ không dễ dàng xuất thủ, bởi vì còn có mỹ hảo tương lai, đang chờ nàng đi lao tới.

Nhưng nếu như…

Khương Đồng rủ xuống tầm mắt, thần sắc trầm tĩnh, an bình, đôi mắt ở giữa lại bộc lộ kiên nghị.

La Quan, ta tuyệt sẽ không để ngươi xảy ra chuyện, dù là vì thế trả giá hết thảy!

Thời gian lặng yên trôi qua, lộ ra ấm áp ánh nắng, dần dần ngã về tây trở nên ố vàng, trong không khí nhiệt độ bắt đầu giảm xuống, vũng bùn mặt đất lần nữa băng phong.

Trời, liền muốn đen!

Đúng lúc này, La Quan đột nhiên mở mắt ra, ngẩng đầu nhìn về phía thiên khung.

Mơ hồ trong đó, hắn cảm nhận được một loại nào đó, cuồng bạo, xao động khí tức, bao phủ tâm thần ở giữa, mang đến mãnh liệt bất an.

Là bọn hắn rốt cục muốn động thủ sao? Chuẩn bị lâu như vậy, nó thủ đoạn tất nhiên kinh người!

Ầm ầm ——

Một tiếng oanh minh tiếng vang, vang lên bên tai mọi người, như tại cực xa xôi bên ngoài, lại làm bọn hắn tâm thần đột nhiên kéo căng.

Bá ——

Bá ——

Ứng long nữ, Tứ Hải Vương, Thập Tứ Mục đạt tới vạn thà, Điền Dung bọn người, bỗng nhiên mở 2 mắt ra,

trong đó một mảnh lạnh thấu xương.

“Chư vị cẩn thận, sóng to gió lớn muốn tới!”

La Quan đứng dậy, nhìn thoáng qua Khương Đồng, đợi nàng rời khỏi một khoảng cách về sau, lúc này mới đi tới thạch đống bên cạnh.

Đưa tay, nhấc lên tru tiên kiếm.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, vang vọng 4 phương!

Hắn La Quan, vào hôm nay ứng chiến!

Tới đi!

Ầm ầm ——

Tiếng thứ hai tiếng vang, như đại chùy gióng lên màn trời, kích thích vô tận phong vân dũng động.

Trời, đen!

Như mực đậm nhỏ vào trong nước, nháy mắt khuếch tán ra đến, đem thiên địa vạn vật che lấp, hết thảy toàn bộ bao phủ.

Sau một khắc, một đoàn ngân quang từ đen nhánh màn trời bên trong bộc phát, kinh thiên oanh minh như vạn mã tề bôn, nương theo lấy vô tận lôi quang bắn ra.

Vạn cổ lôi trì giáng lâm, tung chỉ là mượn trận pháp chi lực, giáng lâm cùng loại hình chiếu tồn tại, uy năng không nguyên tác tượng một hai phần mười, vẫn như cũ phóng xuất ra uy thế hủy thiên diệt địa.

Một nháy mắt, bao phủ cả tòa Thương Sơn huyện!

Nhân tế đường.

Hứa Đại Phu mi tâm nhảy một cái, ngẩng đầu nhìn về phía thương khung, đứng lên nói: “Chư vị, thiên tượng đại biến, sợ có kiếp nạn giáng lâm, hôm nay hỏi bệnh sớm kết thúc, xin mọi người nhanh chóng trở về nhà, để tránh gặp bất trắc.”

Một đám bệnh hoạn giờ phút này cũng nhìn thấy, đen nhánh thiên khung phía trên, hiện ra vạn cổ lôi trì, từng khuôn mặt bên trên, bộc lộ hoảng sợ, hãi nhiên. Một màn này đối bọn hắn mà nói, quả thực chính là thần thoại giáng lâm, thậm chí so thần tiên trong truyền thuyết cố sự, đều càng thêm khó có thể tin.

“Vâng vâng vâng, Hứa Đại Phu nói rất đúng, chúng ta đi mau! !”

“Ngày này, một chút liền đen, sau đó liền có cái này 1 cái lôi đình chi hải hiển hiện… Cái này… Đây là thiên địa hàng phạt sao? ?”

“Đi mau! Đi mau! Lập tức liền phải sấm nổ!”

Như vì xác minh lời ấy, một tiếng kinh thiên lôi minh, bỗng dưng lên đỉnh đầu phía trên nổ tung, kinh hãi vô số

sắc mặt người trắng bệch, dưới chân mềm nhũn kém chút té ngã.

Sau đó, 1 đạo khủng bố sét đánh, từ vạn cổ lôi trì bên trong bắn ra, thẳng đến trên cổng thành.

Như tấm lụa xuyên qua đen nhánh bầu trời đêm, sát na liền đến!

“Hừ! Chân chính thiên lôi, Thập Tứ gia đều bị qua, còn sợ cái này? ?” Thập Tứ Mục cười lạnh một tiếng, một bước đạp xuống.

Ngang rống ——

Long ngâm bên trong, hắn trực tiếp lộ ra bản thể, bị áp chế đến không đủ 100 trượng cực dương thật giao thân thể, vọt thẳng trời mà lên.

Trải qua trùng điệp vây giết, trở về từ cõi chết Thập Tứ Mục, dù bản tính vẫn như cũ nhảy thoát, lại nhiều mấy điểm hung hãn không sợ chết hung ác.

Sừng gãy đầu rồng hướng lên, cùng kia lôi đình một kích, trùng điệp va chạm đến cùng một chỗ.

Ầm ầm ——

Kinh thiên oanh minh, dẫn tới tiếng vọng cuồn cuộn, lôi đình một nháy mắt xen lẫn thành lưới, đem Thập Tứ Mục bao phủ ở bên trong.

Tia sáng chói mắt quét ngang thập phương, không thể

nhìn thẳng!

“Cái gì cẩu thí lôi đình? ? Liền điểm này uy lực!” Thập Tứ Mục lớn tiếng gào thét, khí thế trùng thiên, “Cho ngươi Thập Tứ gia phá!”

Ngang rống ——

Một tiếng long ngâm, thật giao thân thể bỗng nhiên lăn lộn, mặt ngoài bao trùm xích hồng lân giáp, toát ra hồng quang như hừng hực liệt hỏa thiêu đốt.

Khủng bố cực nóng khí tức càng đem lôi đình lưới lớn, cho ngạnh sinh sinh thiêu!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 619 : Phách lối dưới trướng

“Liền cái này? Liền cái này!” Thập Tứ Mục rống to, thật giao thân thân tung hoành, “Đến a! Kế tiếp theo đến!”

“Ngươi Thập Tứ gia, ngay tại cái này!”

Tùy tiện, bá đạo lại cường thế, có thể nói xuất tẫn danh tiếng.

Đương nhiên, hắn dám xuất ra thái độ này, nguyên nhân căn bản nhất, là trên cổng thành còn có Ứng Thanh Linh, Tứ Hải Vương, còn có La Quan.

Thật đỡ không nổi, lớn không được liền thay người… Chủ nhân tại cái này, còn có không giải quyết được vấn đề? Cái này đều không phải sự tình!

Đối La Quan, Thập Tứ Mục lòng tin mười phần.

Vạn cổ lôi trì như cảm nhận được, đến từ phía dưới Giao long khiêu khích, “Ầm ầm” một tiếng vang thật lớn, lại có sét đánh đánh rớt.

Cái này lôi đình rõ ràng so trước đó tráng kiện rất nhiều, đánh vào Thập Tứ Mục trên thân, tầng tầng lôi quang như gợn sóng, tại lân giáp bên trên tứ ngược. Nó thân thể mặt ngoài đỏ rực như lửa linh quang, lập tức ảm đạm đi, đánh cho Thập Tứ Mục một trận nhe răng trợn mắt, nhưng nó khí thế ngược lại càng thêm tùy tiện.

“Không đủ! Không đủ!”

“Cho ngươi Thập Tứ gia gãi ngứa ngứa đâu? Phá cho ta phá phá!”

Nó toàn lực thôi động tu vi, cực dương thật giao thiêu đốt lực, tăng lên tới mạnh nhất, lại thật có hỏa diễm từ đó tán phát ra, lôi hỏa gặp nhau tựa như như giòi trong xương, nhanh chóng lan tràn ra, đem tứ ngược lôi quang đốt cháy thành hư vô.

Ngang rống ——

Thập Tứ Mục ngửa mặt lên trời gào thét, 1 đạo thổ tức phun ra, đánh phía vạn cổ lôi trì. Đáng tiếc liền như 1 viên cục đá, rơi vào trong hồ lớn, chỉ tóe lên một chút gợn sóng liền trở về tại bình tĩnh, nhưng cử động lần này lại triệt để chọc giận, bầu trời đêm ở giữa giáng lâm vạn cổ lôi trì.

Ngắn ngủi yên lặng về sau, vạn cổ lôi trì rung động, “Ầm ầm” nổ vang rung trời bên trong, vô tận lôi đình từ đó bắn ra. Như lượng biến gây nên chất biến, ngân bạch lôi đình ở giữa lại thêm ra một vòng tử sắc, dù nhạt nhẽo lại làm thiên địa ở giữa khủng bố khí cơ, bỗng nhiên tăng vọt.

Thập Tứ Mục con ngươi co rụt lại, sinh ra mãnh liệt hồi hộp, nói thầm một tiếng không tốt, cái này giống như in hồ giả có chút lớn. Hiện tại đào tẩu có thể hay không quá mất mặt? Dù sao nó vừa rồi biểu hiện ra vương bá chi khí, hiện tại còn chưa tiêu tán.

Liền cái này một chút do dự nháy mắt, vạn cổ lôi trì hủy diệt khí cơ, đã xem Thập Tứ Mục khóa chặt, “Ầm ầm” lôi xà chảy xiết, lần này nghĩ lui cũng không kịp.

Hoảng một chút, nhưng rất nhanh Thập Tứ Mục đáy mắt, liền hiện lên ngang ngược, điên cuồng, “Biến cái sắc (shai) ngươi liền ngưu bức rồi? Ngươi có thể sao? ! Còn có thể lập tức, liền đem ngươi Thập Tứ gia làm chết? !”

Ngang rống ——

Trốn không thoát, vậy liền không trốn, trực tiếp cùng nó cứng rắn đỗi!

Gào thét bên trong, Thập Tứ Mục bỗng nhiên vung đuôi, thân hình khổng lồ phóng lên tận trời, đánh thẳng vạn cổ lôi trì.

Nghĩ làm ngươi Thập Tứ gia?

Đến!

Gia cho ngươi cái to mồm!

Oanh ——

Tím nhạt lôi đình đánh xuống, cùng sừng gãy, vết sẹo, dữ tợn, bạo ngược đầu rồng, trùng điệp đụng vào nhau.

“Lốp bốp” một trận khét lẹt, nương theo lấy khói đen trận trận, còn có chút ít mùi thịt truyền đến, Thập Tứ Mục rơi

ầm ầm trên mặt đất, lôi quang tứ ngược bên trong thân thể thỉnh thoảng run rẩy hai lần.

Một kích đánh rớt, vạn cổ lôi trì không có nửa điểm dừng lại, lại rơi xuống 1 đạo sét đánh, hiển nhiên phải thừa dịp bệnh muốn mạng, xử lý đầu này dám can đảm mạo phạm nó Giao long.

“Hừ!” Cười lạnh, Tứ Hải Vương một bước đạp xuống, ngăn tại giữa không trung, ngẩng đầu nhìn thẳng lôi đình.

Khuất chân, nghiêng người, nắm tay, vung ra!

Thật thà tự nhiên, không có nửa điểm loè loẹt đồ vật, nhưng theo 1 quyền này đánh ra, lại có cuồng bạo lực lượng ầm vang bộc phát.

Như núi lửa, tuyệt đối bạo ngược, nhất lực phá vạn pháp!

Oanh ——

1 quyền phía dưới, màu tím nhạt sét đánh, bị ngạnh sinh sinh đánh nát, vô số mảnh vỡ lăn lộn bên trong rơi xuống, vỡ vụn.

Tứ Hải Vương đạp không mà đứng, như nguy nga hoành sơn, lù lù bất động!

“Liền cái này? !” Hắn ngửa đầu, ngoắc ngón tay, “Lại đến, lại để bổn vương nhìn xem, các ngươi còn có thủ đoạn gì nữa!”

Trên cổng thành, La Quan khóe miệng giật một cái, hắn phát hiện mình dưới trướng, đều rất phách lối a. Tật xấu này, sẽ không phải là học hắn a? Nhưng ta từ trước đến nay đều là 1 cái, trầm ổn nghiêm cẩn hiểu phân tấc, nhân từ hữu ái giảng đạo lý người, việc này tuyệt đối không có quan hệ gì với ta.

Rời khỏi một khoảng cách Khương Đồng, có lẽ là phát hiện vạn cổ lôi trì tạm thời uy hiếp không được thành lâu, liền lại lề mề đi qua, bị La Quan trừng mắt liếc, nàng tranh thủ thời gian đưa tay, “Thế cục không đúng, ta lập tức liền đi, tuyệt không tại cái này làm vướng víu.”

Chắp tay trước ngực, vô cùng đáng thương.

La Quan nhíu mày, “Ngươi có phải hay không ngốc? Tình huống này đổi người, sớm đã có bao xa chạy bao xa, còn chủ động đụng lên tới.”

“Được rồi, chờ chút ngươi nếu không đi, đừng trách ta đánh ngươi.”

Khương Đồng mặt đỏ lên, nhìn đứng ở bên cạnh Ứng long nữ, nghiêng thân nhỏ giọng nói: “Hướng cái này đạp, cái này thịt dày không thương.”

La Quan liếc qua, kia nở nang sung mãn đường cong, lập tức tức xạm mặt lại, ám đạo hiện tại trước mắt, nữ nhân này còn nổi điên, quả nhiên lòng của nữ nhân kim dưới đáy biển, ngươi mãi mãi cũng không biết các nàng xem như nhã nhặn khuôn mặt dưới, cất giấu như thế nào bạo động.

Hắn thu hồi nhãn thần, lại ổn ổn tâm thần, tiếp tục xem hướng đen nhánh thiên khung ở giữa, kia hừng hực lôi quang tứ ngược vạn cổ lôi trì, khẽ nhíu mày.

Thứ này nền tảng Huyền Quy đã nói cho hắn, cho dù chỉ là 1 đạo được triệu hoán đến hình chiếu, uy lực cũng tuyệt không chỉ tại đây. Giới ngoại người những người đồng hành, quả nhiên không ai khiến người ta thất vọng… Vì giết hắn, tuyệt đối là bỏ công sức!

Khương Đồng lại gần, mùi thơm chui vào miệng mũi, nhỏ giọng nói: “Cái này lôi trì, có phải là rất khó giải quyết? ?” Cùng La Quan ở chung lâu ngày, nàng đã có thể thông qua nhỏ bé biểu lộ, phát giác được hắn chân thực cảm xúc biến hóa.

“Ừm, có chút lợi hại.” La Quan không có làm giấu diếm, hôm nay trận đại chiến này, tất nhiên muốn phân ra thắng bại, hết thảy rất nhanh liền sắp sáng lãng.

Hắn nhìn thoáng qua, chính huy quyền đoạn lôi đình Tứ Hải Vương, lại nhìn về phía lẩm bẩm, toàn thân mùi thịt Thập Tứ Mục, “Bất quá, cũng tịnh không phải hoàn toàn không có chỗ tốt, thứ này gọi vạn cổ lôi trì, chính là tiên thiên đản sinh một chỗ lôi đình chi nhãn, ẩn chứa một tia chớp bản nguyên.”

“Trước mắt tuy chỉ là nó hình chiếu, nhưng cái này lôi đình bên trong như cũ ẩn chứa, từng tia từng tia bản nguyên sấm sét khí tức, chịu đựng rèn luyện nhưng lớn mạnh nhục thân.”

Đây cũng là trước đó, Thập Tứ Mục kêu gào không thôi, cùng lôi trì chém giết nguyên nhân chủ yếu. Gia hỏa này rất tinh minh, nếu là chỉ ăn đánh không có chỗ tốt, nó mới sẽ không xông hung ác như thế… Nhiều lắm là chính là diễn lên một chút, đồng hồ biểu trung tâm sau liền rút.

Bên cạnh, Ứng Thanh Linh đôi mắt có chút sáng tỏ, lộ ra mấy điểm kích động, nàng từ khi phá cảnh hợp nhất về sau, tu hành một mực hướng tới đình trệ, cơ hồ không cảm giác được tăng lên, cái này vạn cổ lôi trì có lẽ chính là một cơ hội.

Cần biết Long tộc bản thân, cũng thuộc tại Yêu tộc phạm trù, chỉ bất quá viễn cổ vinh quang quá mức óng ánh, đến mức bị thế nhân cùng bình thường Yêu tộc phân chia ra. Mà Yêu tộc, tiên thiên liền bị lôi đình khắc chế, nhưng chỉ cần có thể ngăn cản quá khứ, liền có thể thu hoạch không ít.

Đúng lúc này, La Quan đột nhiên nói: “Ứng long nữ.”

“Có thuộc hạ! !” Ứng Thanh Linh quay người, đôi mắt đẹp xem ra, “Tôn thượng, ngài có gì phân phó?”

Nàng bây giờ đối mặt La Quan lúc, thái độ càng phát ra kính cẩn.

La Quan nói: “Tứ Hải Vương chiến lực tuy mạnh, nhưng chung quy chỉ là 6 máu, theo vạn cổ lôi trì uy lực tăng lên, hắn kiên trì không được quá lâu.”

“Đợi hắn lui về, liền cần ngươi động thủ, tận lực kéo dài

thêm một chút thời gian.”

Ứng Thanh Linh gật đầu, “Vâng, thuộc hạ minh bạch.”

La Quan nhắm mắt lại, trong lòng nói: “Lão sư, pháp này coi là thật có thể thực hiện?”

Huyền Quy thanh âm vang lên, “Vạn cổ lôi trì uy lực, xa so trong tưởng tượng của ngươi càng khủng bố hơn, dù chỉ là 1 đạo hình chiếu, nó uy năng cũng không phải các ngươi hiện tại có thể ngăn cản.”

“Nhưng tương tự, lấy những giới khác bên ngoài người hiện tại trạng thái, tuyệt đối không thể trống rỗng triệu hoán vạn cổ lôi trì giáng lâm, cho là mượn nhờ cái nào đó vật phẩm, coi đây là môi giới hoặc là trận nhãn, chỉ cần đem nó phá hư, liền có thể hóa giải cục diện hôm nay.”

“Ngươi mượn lôi linh châu chi lực, bài trừ gạt bỏ niệm ngưng cảm ứng có thể có phát hiện.”

La Quan theo lời làm theo, rất nhanh trong lòng khẽ động, lên đỉnh đầu vạn cổ lôi trì hình chiếu ở giữa, cảm nhận được một chỗ mơ hồ khí tức.

Tâm thần ở giữa, mơ hồ phác hoạ ra, 1 khối toàn thân ngân bạch tảng đá hư ảnh. Hắn không biết được lôi linh thạch danh tự, nhưng Huyền Quy phán đoán quả nhiên không sai, giới ngoại đám người đích thật là mượn nhờ ngoại vật, mới triệu hoán đến đạo này vạn cổ lôi trì hình chiếu.

“Lão sư, ta ‘Nhìn’ đến một khối đá, toàn thân ngân bạch, trong đó có lôi đình hiện lên, cho là ngài nói tới môi giới hoặc trận nhãn chi vật.”

“Lôi linh thạch!” Huyền Quy một lời nói toạc ra, “Nguyên lai là cái này đồ vật, ta nói vạn cổ lôi trì, có thể nào tuỳ tiện được triệu hoán.”

“Nếu là thứ này, vậy chúng ta liền có thể, hơi cải biến một chút kế hoạch, không đi phá hư mà là trực tiếp tranh đoạt.”

“Đem vạn cổ lôi trì chưởng khống quyền nắm bắt tới tay bên trong, để những cái kia âm thầm ra tay giới ngoại đám người, nếm bỗng chốc bị sét đánh tư vị!”

La Quan mở mắt ra, trong đó tinh mang phun trào.

Mà giờ khắc này Tứ Hải Vương đã bại lui, quanh người hắn mảng lớn khét lẹt, dù là 6 máu vũ phu thân thể cường hãn, đều xuất hiện nghiêm trọng tổn hại.

Có thể nhìn hắn đôi mắt tinh mang phun trào ở giữa, toát ra một tia ý mừng liền biết, lần này dù ăn đau khổ lớn, nhưng tất nhiên cũng có thu hoạch.

“Nên ta!”

Ứng Thanh Linh một bước phóng ra, vọt thẳng trời mà lên.

Ngang rống ——

Màu trắng ly giao 100 trượng thân thể, tại đen nhánh bên dưới vòm trời triển khai, cái đuôi lớn bỗng nhiên quét ngang, đem 1 đạo tử sắc sét đánh đánh nát.

Hợp nhất cảnh Tứ Hải thật giao uy thế, cường hãn, nơi này khắc triển lộ không bỏ sót! !

Ầm ầm ——

Tắm rửa lôi đình, ly giao tiếng gầm gừ chấn 100 dặm, vô số chấn kinh, ánh mắt kính sợ, tụ đến.

Ngoài thành rừng rậm, còn sót lại long hưng phúc địa người tu hành, giờ phút này từng cái trợn to tròng mắt, tràn đầy hồi hộp, khủng hoảng.

Kinh người như thế lớn giao, há lại nhân lực có thể kháng hoành? !

Mà kinh khủng nhất chính là, Thương Sơn huyện chân chính thủ thành người, tên kia giới ngoại người kiếm tu còn chưa động thủ. Vô ý thức, liền có một ít nhân vọng hướng thành lâu, mơ hồ ở giữa có thể nhìn đến 1 đạo thẳng tắp thân ảnh, đứng lặng tại trên đầu thành. Hắn dù cũng không có làm gì, lại không biết vì sao, lại có một loại nào đó rung động, bất an, từ đáy lòng của mọi người hiện lên.

Tựa hồ, sẽ xuất hiện to lớn biến cố! !

Vạn cổ lôi trì bị liên tiếp xuất hiện người khiêu chiến chọc giận, màu tím nhạt lôi đình dần dần gia thân, biến thành tím đậm, nhìn lại tựa như màu mực, lôi đình mãnh

liệt chấn động ở giữa, thậm chí cho người ta một loại sền sệt thể lỏng cảm giác, làm người ta nhìn tới tim đập nhanh.

Ầm ầm ——

Sét đánh phía dưới Ứng long nữ ứng đối, cũng không còn nhẹ nhàng như thường, nhưng nàng nhớ kỹ La Quan phân phó, liều mạng kéo dài thời gian.

Ngang rống ——

Từng hồi rồng gầm, dần thấu suy yếu.

…

Vô danh thôn xóm, Thiên Cơ Tử, Mai Lăng Hàn bọn người, trình hình cái vòng phân tán ngồi xếp bằng, cộng đồng chủ trì đại trận. Mà trận pháp hạch tâm, chính là khối kia lôi linh thạch, 1 đạo từ lôi quang tạo thành màn sáng, thời gian thực phát hình phát sinh ở Thương Sơn huyện một màn.

“Tốt, nàng muốn nhịn không được!” Thiên Cơ Tử cười to, “Chư vị, kế tiếp theo toàn lực thôi động, phá Thương Sơn huyện ngay tại lập tức!”

Trong đám người, đến từ Tứ Hải long cung Giao long, đột nhiên nói: “Chư vị đừng quên, nhà ta long quân yêu cầu… Ứng Thanh Linh muốn người sống.”

Mai Lăng Hàn gật đầu, “Đây là tự nhiên, mời các hạ yên tâm, ta cùng tự có phân tấc.”

Ầm ầm ——

Lôi đình màn sáng bên trên, lại 1 đạo sét đánh rơi xuống, tím đậm gần như là đen.

Ngang rống ——

Ly giao ngửa mặt lên trời gào thét, toàn thân trắng noãn thật giao thân thể, đang giãy dụa bên trong rơi xuống.

Nàng, ngăn không được!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 620 : Nghiền ép các phương

Ầm ầm ——

Vạn cổ lôi trì gào thét, bạo ngược khí cơ khóa chặt thành lâu, màu tím sậm lôi đình tứ ngược phun trào, khủng bố uy áp làm người sợ hãi.

“La Quan cẩn thận!”

Khương Đồng vô ý thức kinh hô, dù đoán được hắn hoặc đã có ứng đối chi pháp, nhưng nhìn lấy trước mắt một màn, hay là trận trận lo lắng.

Bá ——

La Quan mở 2 mắt ra, trong đó băng lãnh dựng thẳng đồng hiển hiện.

Chân Long chi thể, thức tỉnh!

Đưa tay hướng lên trời một nắm, nói nhỏ, “Hôm nay, mời mượn 1 cảnh chi lực!”

Oanh ——

Long hưng phúc địa quy tắc áp chế, tạo thành 4 đạo gông xiềng, đạo thứ 2 ầm vang băng liệt. Dù chưa hoàn toàn vỡ vụn, nhưng cũng có thể để La Quan, trong khoảng thời gian ngắn có được Trúc Cơ cảnh tu vi.

Áo bào đen không gió mà bay, tóc dài phía sau kích giương, La Quan cả người như lợi kiếm ra khỏi vỏ, phong mang trùng thiên không thể hoành ép. Tiếp lấy cất bước đạp xuống, rời đi thành lâu, từng bước bước lên trời!

Bá ——

Nó phía sau phong lôi song dực triển khai, chừng hơn mười trượng lớn, mặt ngoài trải rộng lôi văn, có lôi quang không ngừng lao nhanh, nhảy vọt, phát ra “Ầm ầm” trầm thấp gào thét. Thậm chí bởi vì phong lôi châu ảnh hưởng, nó đôi mắt ở giữa băng lãnh dựng thẳng đồng, đều thêm mấy phân tiền bạch.

Nhìn đến như viễn cổ thần cách, chưởng thiên dưới lôi đình quyền hành.

Ngửa đầu, trực diện vạn cổ lôi trì!

Vô danh thôn xóm.

Thiên Cơ Tử, Mai Lăng Hàn bọn người, từ lôi đình màn sáng trông được đến một màn này, trong lòng 1 sợ sinh ra cực dự cảm không tốt.

“Mau ra tay!”

“Thôi động vạn cổ lôi trì, đánh giết La Quan!”

“Một kích tuyệt sát, không cho hắn phản kháng cơ hội!”

Trong tiếng gầm nhẹ, mọi người toàn lực xuất thủ.

Ông ——

Lôi linh thạch chấn minh, mặt ngoài ngân bạch chi quang đại thịnh, nội bộ lôi đình thoáng hiện, “Ầm ầm” trầm đục từ đó truyền ra.

Mang đến nhất trực quan biểu hiện, chính là Thương Sơn huyện trên không vạn cổ lôi trì hình chiếu, bỗng nhiên trở nên bắt đầu cuồng bạo, tím đậm chi sắc triệt để biến thành đen nhánh.

Như màu mực, lại như thâm uyên miệng lớn, đem thôn phệ vạn vật, hủy diệt hết thảy!

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, vang vọng đất trời ở giữa.

La Quan rút kiếm nơi tay, chỉ phía xa đen nhánh thiên khung ở giữa, như điên bạo cự thú vạn cổ lôi trì.

“Thanh Tiêu.”

“Ngự lôi.”

“Chân quyết!”

Oanh ——

Sau người, phong lôi song dực phía trên, lôi quang sát na tăng vọt.

Tru tiên kiếm mặt ngoài, cũng có lôi xà múa, thuộc về La Quan lôi đình ý chí nơi này khắc giáng lâm, xâm nhập vạn cổ lôi trì bên trong, tranh đoạt nó chưởng khống quyền.

Một nháy mắt, vô danh trong thôn lạc Thiên Cơ Tử, Mai Lăng Hàn bọn người, liền có điều phát giác, từng cái trợn to tròng mắt tràn đầy kinh hãi.

“Không được! Cái này La Quan đúng là muốn, từ ngươi ta trong tay cướp đi vạn cổ lôi trì!”

“Quyết không thể để hắn đạt được!”

Kinh sợ gào thét bên trong, mọi người nắn pháp quyết, liều mạng thôi động trận pháp, lôi linh thạch mặt ngoài lôi quang, giờ phút này lại lần nữa tăng vọt.

Ông ——

Ông ——

Nó kịch liệt chấn minh bên trong, như bừng tỉnh nào đó đạo ý biết, tại kia óng ánh chói mắt, không thể nhìn thẳng ngân bạch lôi quang ở giữa, lại có một đôi tròng mắt hiển hiện.

Ẩn nấp tại lôi quang ở giữa, nếu không cẩn thận nhận ra, căn bản khó mà phát giác, giờ phút này nhìn về phía trận pháp bên ngoài Thiên Cơ Tử mọi người, mơ hồ hiện lên một tia đùa cợt, lại ngẩng đầu nhìn về phương xa.

Không nhìn không gian trở ngại, ánh mắt rơi xuống Thương Sơn huyện bên ngoài, kia cầm kiếm hướng lên trời hiệu lệnh lôi đình người trẻ tuổi trên thân, đạm mạc, bình tĩnh đôi mắt, đột nhiên nổi lên một tia gợn sóng.

“Thiên mệnh…”

Thì thầm tựa như mộng ảo, tại La Quan vang lên bên tai, hắn vô ý thức ngẩng đầu, liền cùng một đôi ngân bạch 2 con ngươi đối mặt. Một tia minh ngộ, nơi này khắc nổi lên trong lòng —— cái này, chính là vạn cổ lôi trì bên trong, ẩn chứa kia một tia chớp bản nguyên!

Sau một khắc, ngân bạch đôi mắt biến mất, vạn cổ lôi trì tùy theo cho đáp lại, nó tiếp nhận đến từ Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết hiệu lệnh, tuân theo La Quan ý chí.

Cuồng bạo vạn cổ lôi trì, nháy mắt bình tĩnh lại, liền như 1 cái màu đen thuỷ vực, trừ mặt ngoài lôi quang nhảy vọt bên ngoài, lại không một chút gợn sóng.

Cực động, cực tĩnh ở giữa đột nhiên chuyển đổi, ngoài tất cả mọi người dự liệu, vô số hai con mắt trừng lớn, ngơ ngác nhìn một màn trước mắt.

Toàn thân mùi thịt, không ngừng co giật Thập Tứ Mục, nhếch miệng lộ ra tiếu dung, một mặt kiêu ngạo.

Ta liền biết, cái gì cẩu thí vạn cổ lôi trì, tại chủ nhân trước mặt đều là cặn bã.

Như thế nào? 1 kiếm xuất thủ, liền trực tiếp trấn áp!

Cái gì gọi là uy phong? Đây chính là uy phong!

Cái gì gọi là mặt bài? Đây chính là mặt bài!

Thập Tứ Mục không ngừng ao ước, cũng không biết nó lúc nào, mới có thể giống chủ nhân dạng này? Chậc chậc, thật sự là ngưu bức đỉnh thiên!

Tứ Hải Vương lắc đầu, trong lòng bùi ngùi mãi thôi.

La Quan thực tế quá thần bí, cường đại, ngươi mãi mãi cũng không biết, hắn còn cất giấu như thế nào thủ đoạn, át chủ bài, tại tuyệt cảnh chỗ nháy mắt nghịch tập lật bàn!

Có lẽ, đây chính là chênh lệch.

Nếu không vì sao những cái kia cường đại tồn tại, đều nguyện cùng hắn hợp tác, tại nó trên thân đặt cược? ! Cùng nó so sánh, hắn vị này kinh tài tuyệt diễm, đủ ngạo thị thiên hạ 6 máu Đại Vũ phu, liền lộ ra bình thường đến cực điểm.

Nhưng cũng may bọn hắn không phải địch nhân, phụ thuộc vào La Quan, hắn có lẽ thật có thể đi ra, 1 đầu võ đạo con đường thông thiên!

Ứng long nữ, Khương Đồng đều đôi mắt đẹp sáng tỏ, nhìn chằm chằm phong lôi song dực ở giữa, kia cầm kiếm mà lập thân ảnh, dị sắc không ngừng hiện lên.

Cái gọi là đỉnh thiên lập địa, cái gọi là vai gánh nhật

nguyệt, cái gọi là lực kéo trời nghiêng… Có lẽ, tựa như lập tức!

Trên cổng thành, thiên khung đen nhánh, vạn cổ lôi trì lặng im như đen hồ, trừ lôi quang bắn tung toé bên ngoài, như cùng trời màn giao hòa một thể.

La Quan cầm kiếm mà đứng, đôi mắt ở giữa ngân bạch hiển hiện, hờ hững nhìn về phía ngoài thành rừng rậm, trước đó đều là các ngươi động thủ, hiện tại cũng nên đến phiên ta.

Đưa tay, 1 kiếm chỉ phía xa.

Ầm ầm ——

Vạn cổ lôi trì sôi trào, 1 đạo màu mực lôi đình tráng kiện như cổ mộc, sát na đánh rớt.

“A!”

“Mau trốn!”

Trong rừng rậm, lập tức nhiều tiếng hô kinh ngạc, kêu thảm.

Vô số long hưng phúc địa tu sĩ, hốt hoảng trốn hướng 4 phương, từng cái hận không thể sinh ra cánh.

Nhưng bọn hắn hay là quá chậm, đen nhánh lôi đình đánh xuống, đại địa truyền ra tiếng vang, tiếp theo nhấc lên bùn cát sóng lớn ầm vang quét ngang. Ở giữa có lôi quang quấn giao, chỗ đến đều là cháy đen, vô số tiếng

kêu thảm thiết vang lên, lại tại sau một khắc im bặt mà dừng.

Lôi đình một kích về sau, rừng rậm không còn tồn tại, tới cùng nhau biến mất, còn có những cái kia tụ đến long hưng phúc địa tu sĩ.

Tận thành cặn bã!

Muốn kẻ giết người, người vĩnh viễn phải giết.

Giờ khắc này, La Quan ánh mắt hờ hững, không có nửa điểm tâm tình chập chờn, huống chi một kích này mới chỉ là bắt đầu.

Hắn quay người, đôi mắt hướng về nơi nào đó, lấy lôi linh thạch làm môi giới, hắn đã khóa chặt vô danh thôn xóm.

Đưa tay, kiếm minh vang vọng!

Ông ——

Vạn cổ lôi trì sát na biến mất, lại tại sau một khắc, trực tiếp từ lôi linh thạch bên trong hiển hiện, đem vô danh thôn xóm bao phủ ở bên trong.

Thiên Cơ Tử, Mai Lăng Hàn bọn người, từng cái mặt mũi tràn đầy kinh sợ, hãi nhiên, nhìn qua đỉnh đầu đen nhánh lôi trì.

“Trốn!”

Thân là người triệu hoán, bọn hắn rất rõ ràng vạn cổ lôi trì khủng bố, đón đỡ hôm nay bọn hắn tất cả mọi người, cũng phải chết ở cái này.

Oanh ——

Oanh ——

Trên thân mọi người khí tức, giờ phút này điên cuồng tăng vọt, toàn bộ đột phá tới Trúc Cơ cấp độ, đây là Đại Tuyết sơn vị kia, cho bọn hắn lưu lại “Lỗ thủng” .

Tất cả mọi người, thi triển hết thảy thủ đoạn, liều mạng chạy trốn.

Ầm ầm ——

Vạn cổ lôi trì bộc phát, vô số đạo lôi đình như tấm lụa, lại như trên trời rơi xuống mưa to, ngang nhiên bổ xuống dưới, một nháy mắt liền tràn ngập toàn bộ tầm nhìn, khí tức khủng bố làm người sợ hãi.

“A!”

“Cứu ta! Cứu ta!”

“Ta không muốn chết!”

Kêu rên, tiếng kêu thảm thiết, không dứt bên tai.

Thiên Cơ Tử trơ mắt nhìn xem, một tên thiên cực tông đệ tử, ở trước mặt hắn bị lôi đình oanh kích, trực tiếp biến thành bột mịn, nửa điểm cũng không để ý tới, đến

từ đó người cầu cứu —— buồn cười, hiện tại thời khắc thế này, hắn tự vệ đều đã số không dễ, nào còn có dư người khác.

Đột nhiên, Thiên Cơ Tử trong lòng 1 sợ, con ngươi kịch liệt co vào.

“A!”

Gào thét bên trong, hắn bỗng nhiên quay người, 2 tay đẩy ra.

Lấy Trúc Cơ cảnh tu vi, miễn cưỡng thôi động hộ thân bí pháp, chỉ thấy mảng lớn thanh quang mãnh liệt mà ra, tại trước người hắn xen lẫn thành thật dày tầng 1.

Sau một khắc, khủng bố oanh minh bộc phát, 1 đạo đen nhánh lôi đình, trùng điệp chém vào thanh quang ở giữa.

“Cho ta ngăn trở!”

Thiên Cơ Tử gào thét, nghiến răng nghiến lợi diện mục dữ tợn, cái trán, chỗ cổ nổi gân xanh.

Thanh quang bị xé nứt trước, cuối cùng là ngăn lại cái này khủng bố sét đánh.

“Phốc —— “

Hắn một ngụm máu tươi phun ra, khóe mắt, chóp mũi, 2 lỗ tai chỗ, cũng có máu tươi tuôn ra, lọn tóc khét lẹt mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, sợ hãi.

Vạn cổ lôi trì uy lực so trong dự đoán càng mạnh, chỉ là một kích mà thôi, thiếu chút nữa đem hắn đánh giết.

Đáng chết!

Vì cái gì bọn hắn trước đó thôi động lúc, liền không có hiệu quả như thế? Nếu không La Quan những cái kia dưới trướng, sớm đã bị chém thành cặn bã, sao lại chuẩn bị cho hắn thời gian? !

Hẳn là, vạn cổ lôi trì cũng xem mặt! ? ! Ni - mã! !

Giờ khắc này, Thiên Cơ Tử biểu lộ càng phát ra vặn vẹo, nhưng hắn nhưng căn bản không dám dừng lại, một bên miệng lớn thổ huyết, một bên điên cuồng chạy trốn.

Mà phát sinh ở Thiên Cơ Tử trên thân một màn này, cơ hồ mỗi 1 cái giới ngoại người, đều chiếm được cùng loại chiếu cố.

Chỉ bất quá uy lực có mạnh có yếu, như ngăn không được, liền ngay tại chỗ hôi phi yên diệt!

Thương Sơn huyện bên ngoài, La Quan ánh mắt lộ ra vẻ thất vọng, lôi linh thạch lực lượng chung quy quá yếu, đã đến cực hạn chịu đựng. Nếu không, lại nhiều có trong chốc lát, hắn liền có thể điều khiển vạn cổ lôi trì, đem Thiên Cơ Tử những người này toàn bộ đánh nát thành cặn bã.

Đưa tay hướng về phía trước một nắm, không gian chấn động bên trong, toàn thân ngân bạch lôi linh thạch xuất

hiện ở trước mặt hắn, phất tay áo đem nó thu hồi.

300 dặm bên ngoài, đen nhánh trong màn đêm, kia “Ầm ầm” trút xuống, gào thét khủng bố lôi đình, rốt cục biến mất không thấy gì nữa.

Thiên Cơ Tử, Mai Lăng Hàn bọn người, gian nan chạy thoát, từng cái quần áo tả tơi, tóc khét lẹt như ổ gà, hình tượng chật vật tới cực điểm.

Giờ phút này nhìn nhau, đều phẫn hận vạn điểm, lại khóc không ra nước mắt.

Tổn thất quá thảm trọng!

Vạn cổ lôi trì tứ ngược dưới, các phương tiến vào long hưng phúc địa tu sĩ, chí ít hao tổn hơn phân nửa. Chính là còn sống, cũng từng cái thương thế nghiêm trọng, rên thống khổ.

Có thể nói, La Quan cơ hồ bằng sức một mình, liền đem các phương tu sĩ toàn bộ nghiền ép.

Mà nhất làm cho bọn hắn khó mà tiếp nhận, bi phẫn vạn phần là, đây hết thảy khởi nguyên, đúng là đến từ bọn hắn tự thân thủ đoạn.

Ta cầm đao giết người, lại bị người chiếm đao đi, một đao chém vào trên cổ!

Đại khái như thế.

“A! Đáng chết La Quan, bản tọa tất yếu đưa ngươi chém

thành muôn mảnh!” Thiên Cơ Tử trong miệng, phát ra oán độc gào thét, ở trong trời đêm xa xa truyền ra.

Đôm đốp ——

Nào đó cỗ xác chết cháy bên trên, đột nhiên nổ tung một đoàn lôi quang.

“A! !”

Trước một khắc, còn nghiến răng nghiến lợi sát cơ trùng thiên Thiên Cơ Tử, như bị hoảng sợ gà vịt, “Bá” chạy đi Hứa Viễn.

Giữa thiên địa, càng phát ra yên tĩnh.

Xấu hổ như núi biển, nhưng những người khác lại phát hiện, giờ phút này căn bản không có tâm tình, đi chế giễu Thiên Cơ Tử nhát như chuột.

Bởi vì, bọn hắn đều bị đánh sợ!

La Quan người này, quả thực chính là cái ác ma… Cùng nó là địch, phải chăng ngay từ đầu, chính là một sai lầm quyết định! ? !

Trong lúc nhất thời, bầu không khí càng phát ra kiềm chế, tĩnh mịch!

Đúng lúc này, Tứ Hải long cung vị kia Giao long, lạnh giọng nói: “Chư vị, xin đừng nên quên, đối nhà ta long quân hứa hẹn.”

Hắn ánh mắt, đảo qua mọi người, “Có lẽ, các ngươi cảm thấy hiện tại, còn có cùng La Quan hòa hoãn khả năng sao? Chúng ta đã không có đường lui!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 621 : Trời nghiêng đạo pháp

Mọi người biểu lộ không khỏi trở nên khó coi, bọn hắn lại nhiều lần động thủ, ý đồ giết chết La Quan, như dị địa ở chung, hắn sẽ làm thế nào không cần nhiều lời, coi như dưới mắt tình huống, bọn hắn còn có thể như thế nào? ! Mặc dù muốn xuất thủ, cũng hữu tâm vô lực!

Đúng lúc này, lôi đình bạo kích phía dưới, hóa thành mảng lớn phế tích vô danh thôn xóm trên không, đột nhiên gió bắt đầu thổi. Gió nổi mà mây đến, đảo mắt liền có hơi mưa rơi xuống, tại cái này rét đậm dù qua, sáng sớm vẫn có miếng băng mỏng mùa, cơn mưa gió này lại phá lệ nhu hòa.

Chết héo tiêu mộc, tắm rửa ở trong mưa gió, lại như kỳ tích rút ra mầm non, một lần nữa toả ra sự sống. Lôi đình tứ ngược qua đi, ổ gà lởm chởm mảng lớn đen nhánh mặt đất, toát ra vô số xanh biếc cỏ xanh.

Một màn này, mấy nhập thần dấu vết!

Nhưng kinh người hơn chính là, Thiên Cơ Tử, Mai Lăng Hàn bọn người thình lình phát hiện, bọn hắn giờ phút này thương thế, chính lấy rõ ràng nhưng cảm giác tốc độ khôi phục, rất nhanh liền triệt để khỏi hẳn.

Ông ——

Mưa gió ở giữa một cái bóng mờ hiển hiện, mờ nhạt đến

cực điểm ánh mắt có thể tuỳ tiện xuyên thấu, lại tản mát ra vô tận uy nghiêm, túc mục, chỉ một chút liền nhịn không được từ đáy lòng sinh ra kính sợ. Không cần nhiều lời, một loại nào đó hiểu ý trong nháy mắt, liền phù hiện ở trong óc.

Trời đến, nói lâm!

Giờ khắc này, tung lấy giới ngoại người tầm mắt, Thiên Cơ Tử, Mai Lăng Hàn đám người thân phận, cũng vô ý thức hô hấp trì trệ.

Cứ việc trước đó, đối Đại Tuyết sơn thăm dò đã đạt được xác nhận, nhưng hôm nay tận mắt nhìn thấy một màn, vẫn đối bọn hắn tạo thành rất cường liệt tâm thần xung kích.

Nhưng cũng may, cái này hư ảnh chỉ là nhìn qua mọi người một chút, vẫn chưa nói thêm cái gì, liền theo gió mưa biến mất không thấy gì nữa.

Gió dừng, mưa tạnh!

Lọt vào trong tầm mắt xanh biếc một mảnh, tại cái này rét đậm vừa qua, mùa xuân chưa tới mùa bên trong, không ngờ là vạn vật khôi phục một màn.

Hô ——

Mọi người thở dài một hơi, mặt mày ở giữa vẫn có rung động.

Một tên giới ngoại người tiến lên, cẩn thận rút ra một cây

cỏ xanh, đặt ở cái mũi bên cạnh hít hà, run giọng nói: “Là thật!”

“Thiên đạo chi uy, đây chính là thiên đạo chi uy!” Một tên khác trung niên tu sĩ, mặt mũi tràn đầy kích động, “Không hề nghĩ tới, nào đó một ngày kia có thể trực diện trời xanh…”

“Có thể có hôm nay, đời này không tiếc!”

Hư hư thực thực quý hồng trung niên tu sĩ, thở sâu, “Chư vị đừng vội kích động, lần này trên trời rơi xuống trời hạn gặp mưa, hiển lộ thiên đạo chi uy, giúp ngươi ta khôi phục thương thế, là ban ân cũng là cảnh cáo.” Hắn đảo qua mọi người, “Chuyện hôm nay, còn chưa kết thúc! Được thiên chi ban ân, ngươi ta tiếp xuống, tất yếu có hành động!”

Không gian lại lần nữa yên tĩnh.

Có thể tại vạn cổ lôi trì oanh sát dưới, sống sót đều không tầm thường hạng người, rất nhanh liền nghĩ thông suốt trong đó khúc chiết, mắt lộ trầm ngưng.

Không sai!

Được trời ban, liền phải tiếp tục động thủ, cần phải giết La Quan… Khó khó khó!

Nên làm như thế nào?

Thiên Cơ Tử ngắn ngủi trầm ngâm, ngẩng đầu nhìn về phía Mai Lăng Hàn, trầm giọng nói: “Mai đạo hữu, năm

đó có một môn đại thần thông chi pháp, là từ tiên cực tổ địa bên trong chảy ra, chúng ta hai tông các được dưới 2 quyển nó 1, không biết ngươi nhưng có ấn tượng?"

Mai Lăng Hàn đôi mắt ngưng lại, "Thiên Cơ Tử thái thượng chỉ là… Trời nghiêng đạo pháp? !" Hắn giữa lông mày, lộ ra mấy điểm chấn động, hiển nhiên pháp này tuyệt không phải bình thường.

"Không sai!" Thiên Cơ Tử nói: "Từ tiên cực một mạch phân giải, cái này 1 đại thần thông liền trở thành tuyệt xướng, chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết."

"Nhưng ngươi ta đối nó uy lực, khi trong lòng nắm chắc, như lấy trời nghiêng đạo pháp xuất thủ, nhất định có thể trấn sát La Quan, phá mất Thương Sơn huyện!"

Đến từ Tứ Hải long cung đầu kia thật giao, đột nhiên nói: "Thế nhưng là trong truyền thuyết, Tiên Cực tông 3 đại cấm kỵ pháp 1 trong trời nghiêng đạo pháp? !"

Thiên Cơ Tử nói: "Không sai."

Cái này thật giao gật đầu: "Nếu như thế, xác thực nhưng thử một lần!"

Mai Lăng Hàn nhíu mày, "Phi thường lúc, khi đi phi thường sự tình, đối Thiên Cơ Tử thái thượng đề nghị, bản tọa cũng không dị nghị! Nhưng mấu chốt là chỉ bằng hai người chúng ta, tại lập tức cảnh giới, làm sao có thể thi triển trời nghiêng đạo pháp?"

Tứ Hải long cung thật giao nói: "Ta Tứ Hải trong long

cung, có một môn thủy linh vận chuyển diệu pháp, ngươi ta có thể tìm ra 1 cái hồ lớn, dùng cái này địa thủy linh làm môi giới, dung hội chúng nhân chi lực, có lẽ có thể khiến trời nghiêng đạo pháp tái hiện thế gian.”

Hắn đôi mắt, đảo qua mọi người, “Chư vị, đối này nhưng có ý kiến?”

Mọi người nhao nhao gật đầu, mặt ngoài không lộ trong lòng lại cười lạnh không thôi, cái này Giao long trước đó bày ra 1 bộ, hoàn toàn không đếm xỉa đến, đối long hưng phúc địa chém giết thờ ơ sắc mặt. Nhưng ở phát hiện Đại Tuyết sơn “Đạo tàng” chân tướng về sau, thái độ trực tiếp đại nghịch chuyển, thậm chí bắt đầu chủ động bày mưu tính kế, vì trấn sát La Quan xuất lực.

Quả nhiên, trên đời hết thảy, duy lợi ích trên hết!

Mà Đại Tuyết sơn ẩn chứa cơ duyên, tạo hóa, đủ để dẫn tới bất luận kẻ nào buông tay đánh cược một lần.

“Tốt, vậy ta cùng liền liên thủ, lại giết cái này La Quan một lần.”

“Cũng phải nhìn, mệnh của hắn đến tột cùng cứng đến bao nhiêu!”

Oanh ——

Một đám giới ngoại người, vọt thẳng trời mà lên, căn cứ Tứ Hải long cung thật giao chỉ dẫn, rất mau tìm đến một mảng lớn đầm nước.

Cái này Tứ Hải long cung thật giao ánh mắt sáng lên, cười to nói: “Tốt! Nơi đây sinh cơ nồng đậm, có đông đảo Thủy tộc sinh linh ở đây, ta nhưng lại bày ra 1 cái nước lồng tụ tinh đại trận, mượn Thủy tộc sinh linh chi sinh cơ, giúp ngươi ta một chút sức lực! Nhảy ra hiện một chút biến số, cũng có thể lấy mảnh này đầm nước sinh linh làm thuẫn, thay ngươi ta ngăn cản xung kích.”

Thiên Cơ Tử cười gật đầu, “Xem ra lần này, thiên ý đều ở chúng ta, La Quan hắn hẳn phải chết không nghi ngờ!”

“Ha ha ha, Thiên Cơ Tử thái thượng lời ấy nói không sai, thiên ý xác thực tại ngươi ta!” Mai Lăng Hàn trên mặt, cũng lộ ra ý mừng. Lần này, nếu có thể lấy trời nghiêng đạo pháp trấn sát La Quan, hắn cùng Thiên Cơ Tử nhất định được thứ nhất, có thể nhập trong đại tuyết sơn e rằng lên máy bay duyên.

Vừa nghĩ đến đây, cảm xúc bành trướng.

Mai Lăng Hàn chắp tay, “Còn xin thật giao động thủ, bày ra nước lồng tụ tinh đại trận.” Đang khi nói chuyện nhìn về phía Thiên Cơ Tử, “Chúng ta cũng nên chuẩn bị một chút.”

“Tốt!”

Sau 3 canh giờ, bình tĩnh đầm nước gợn sóng nổi lên bốn phía, vô số Thủy tộc sinh linh thất kinh, liều mạng muốn thoát đi nơi đây.

Nhưng nước lồng đã thành, bọn chúng là chú định vật hi sinh, làm ra hết thảy đều là phí công. Cùng lúc đó, Tứ

Hải long cung thủy linh vận chuyển chi pháp, cũng đã dung nhập mảnh này đầm nước, một đám giới ngoại người đều xếp bằng ở trên mặt nước, sung làm khắp nơi tiết điểm, lấy hội tụ chúng nhân chi lực.

Nơi trọng yếu, thì là Thiên Cơ Tử, Mai Lăng Hàn 2 người, trao đổi qua có quan hệ trời nghiêng đạo pháp thượng hạ hai quyển về sau, 2 người ngay tại phỏng đoán, suy tư.

Giờ phút này.

Bá ——

Bá ——

2 người gần như đồng thời mở 2 mắt ra, tinh mang phun trào ở giữa, đều là tự tin. Bọn hắn lúc trước dù đối trời nghiêng đạo pháp, sớm đã có chỗ nghe nói, biết được nó chính là chân chính đại thần thông, uy lực khủng bố đến cực điểm. Nhưng chân chính duyệt vượt qua dưới 2 quyển, mới biết hết thảy phỏng đoán, đối với nó mà nói đều quá mức nhỏ hẹp.

Trời nghiêng…

Nhất pháp động, dẫn trời sập!

Mênh mông như chín ngày ngân hà, quét ngang hoàn vũ, không thể địch nổi.

Nó uy khó lường!

Liếc nhau, Thiên Cơ Tử, Mai Lăng Hàn 2 người, riêng phần mình nhìn ra lẫn nhau mười phần lực lượng.

“Trấn sát La Quan, phá Thương Sơn huyện, đang lúc này!”

Ầm ầm ——

Trầm thấp oanh minh, từ thủy trạch chi bên trên bộc phát, cơ hồ một nháy mắt liền có 10 triệu các loại Thủy tộc sinh linh, thân thể ầm vang vỡ nát.

Máu tươi bắn ra, nháy mắt khiến đầm nước khoác lụa hồng, đoạt nó sinh mệnh chuyển hóa thành lực lượng khổng lồ, khiến cho cửu thiên chi thượng mây tiêu nhất thời gợn sóng.

Như cuồng phong thổi qua, tầng mây im ắng vỡ vụn, lộ ra hậu phương tinh hà 10,000 dặm.

Tối nay trăng sao vô che, óng ánh chói mắt!

…

Thương Sơn huyện.

Nhân tế đường!

Hôm nay sớm kết thúc hỏi bệnh, Hứa Đại Phu đứng ở phía sau viện, nhìn về phía thành lâu phương hướng, vô ý thức khẽ nhíu mày.

Nói thật, đến tận đây La Quan cùng với dưới trướng,

triển lộ thực lực đã vượt qua hắn đoán trước. Như lấy bình thường tiết tấu mà nói, nên có niềm tin cực lớn, có thể thủ ở Thương Sơn huyện.

Nhưng mấu chốt là, trên đại tuyết sơn vị kia, thức tỉnh tốc độ so trong dự tính nhanh một chút, mà lại nói rõ nếu không thủ quy củ.

Đột nhiên, Hứa Đại Phu như cảm nhận được cái gì, nhìn ra xa hẹn thăm bầu trời đêm, lông mày vô ý thức nhíu càng chặt.

“Trên trời rơi xuống, nói hiển…”

“Xem ra tối nay, vẫn như cũ sẽ không quá bình a.”

Hắn nghĩ một lát, cất bước đi ra ngoài, rất mau tới đến hiệu thuốc bên trong, trực ban y quán học đồ vội vàng hành lễ, “Hứa Đại Phu, ngài làm sao tới rồi?”

Hứa Đại Phu ôn hòa nói: “Lấy mấy uống thuốc.” Ngữ khí hơi ngừng lại, “Ngươi đi tìm lão Lý, đem xe ngựa đuổi ra, ta ra lội cửa.”

Học đồ có chút bất an, “Hứa Đại Phu, hôm nay bên ngoài không quá bình… Nếu không… Ngài hay là đừng đi ra…” Hắn đến y quán 3 năm, một mực đi theo Hứa Đại Phu học tập, dù không có sư đồ tên điểm, lại đối Hứa Đại Phu tôn kính tới cực điểm.

Hứa Đại Phu cười cười, khoát tay nói: “Không sao, ngươi đi gọi người là được.”

Học đồ sau khi hành lễ vội vàng rời đi, Hứa Đại Phu suy nghĩ một chút, lấy mấy vị thuốc gói kỹ, dùng dây thừng xuyên nhấc trong tay, quay người hướng y quán bước ra ngoài.

Xe ngựa đã dừng ở cổng, xa phu lão Lý là cái què chân, thiếu răng, ánh mắt không tốt lão đầu, nghe nói là Hứa Đại Phu trong nhà lão bộc, không ít người đề cập qua muốn thay thế lão Hứa cho Hứa Đại Phu đánh xe, lại đều bị hắn cho uyển cự.

Giờ phút này, lão Lý tốn sức nhảy xuống xe ngựa, cung kính nói: “Tiên sinh, ngài muốn đi đâu?”

Hứa Đại Phu một bên lên xe, vừa nói: “Thành lâu.”

Chờ hắn ngồi xuống, lão Lý giật giây cương một cái, kéo xe lão Mã phì mũi ra một hơi, kéo lấy xe ngựa hướng thành lâu phương hướng bước đi.

Hôm nay không quá bình, vạn cổ lôi trì tạo thành khủng bố thanh thế, bị hù trong thành hộ hộ cửa phòng đóng chặt, thậm chí không nhìn thấy nửa điểm đèn đuốc. Xe ngựa đi tại thanh lãnh trên đường dài, bánh xe nhấp nhô ở giữa, phát ra “Ùng ục ục” tiếng vang, ở trong màn đêm phá lệ rõ ràng.

Rất nhanh, thành lâu đến.

Hứa Đại Phu xuống xe, thụ ban đêm hàn phong một kích, hắn đột nhiên ho khan.

Lão Lý biểu lộ lộ ra mấy điểm khẩn trương, “Tiên sinh,

ngài không có sao chứ?”

Hứa Đại Phu ngừng lại ho khan, “Không có việc gì, gần nhất có chút mỏi mệt, nghỉ ngơi mấy ngày thuận tiện.”

Lão Lý gật gật đầu, do dự một chút, “Vậy ta bồi ngài đi lên?”

“Khỏi phải.” Hứa Đại Phu cười cười, “Ngươi chờ ở phía dưới đi, chính ta liền tốt.”

Xuôi theo bậc thang mà lên, Hứa Đại Phu leo lên thành lâu, ngẩng đầu một cái liền cùng La Quan ánh mắt chạm nhau, tại xe ngựa tiếp cận lúc, hắn cũng đã phát giác.

Đứng dậy chắp tay, “Hứa Đại Phu, ngài làm sao tới rồi?”

Khương Đồng biểu lộ cung kính, đối Hứa Đại Phu hành lễ.

Ứng Thanh Linh, Tứ Hải Vương, Thập Tứ Mục đạt tới vạn thà, Điền Dung các loại, đều sắc mặt biến hóa. Trước mắt vị này là ai? ! Nhìn tôn thượng cùng Khương Đồng cử chỉ, đối với hắn như có chút tôn trọng.

Đột nhiên, Ứng Thanh Linh ánh mắt sáng lên, hành lễ nói: “Tứ Hải long cung Ứng Thanh Linh, bái kiến Hứa Đại Phu!”

Tứ Hải Vương, Thập Tứ Mục các loại, cũng lập tức lấy lại tinh thần, vội vàng hành lễ, “Bái kiến Hứa Đại Phu!”

Trước đó, tôn thượng từng đã cho bọn hắn, dùng cho

chữa thương gói thuốc, rõ ràng đều là một chút phàm nhân dược thảo, hiệu quả lại tốt dọa người.

Mà bây giờ, tôn thượng xưng hô trước mắt vị này vì Hứa Đại Phu, nhìn nhìn lại trong tay hắn dẫn theo, tản mát ra mùi thuốc gói thuốc, hết thảy còn cần nhiều lời sao? ? Dù không biết trước mắt vị này, đến cùng ra sao thân phận, thâm bất khả trắc lại là không cần nhiều lời! !

Hứa Đại Phu cười đối mọi người gật đầu, lúc này mới nói: “Hôm nay động tĩnh không nhỏ, cho các ngươi đưa chút thuốc, hữu ích tại thương thế khôi phục.”

La Quan tiếp nhận gói thuốc, nhìn về phía mọi người, “Còn không hướng Hứa Đại Phu nói lời cảm tạ?”

“Đa tạ Hứa Đại Phu!” Mọi người hành lễ.

Đem gói thuốc giao cho Khương Đồng, để nàng phân phát mọi người, La Quan cùng Hứa Đại Phu cùng một chỗ, đi đến thành lâu biên giới, nhìn ra xa đen nhánh bóng đêm.

Không biết có phải hay không ảo giác, La Quan cảm thấy hôm nay bầu trời đêm so vừa rồi, như trở nên càng sáng tỏ chút, tinh hà bày ra ánh trăng im ắng, lại cho người ta một loại tường hòa yên tĩnh cảm giác.

Nhưng hiển nhiên, đây hết thảy chỉ là ảo giác… Bởi vì, Hứa Đại Phu đến rồi!

“Ngài tự mình tới, nhất định là phát sinh chuyện rất trọng yếu, nói thẳng chính là.” La Quan mở miệng, đôi mắt

một mảnh yên tĩnh.

Hứa Đại Phu gật đầu, “Liền biết không thể gạt được La tiểu hữu.” Hắn hơi dừng lại, nói: “Đại Tuyết sơn vị kia thức tỉnh tốc độ, so trong dự liệu mau mau… Lại hoặc là ngay từ đầu, nàng ngay tại cố ý tê liệt ta.”

La Quan sắc mặt biến hóa, “Vị kia muốn tự mình giáng lâm? !” Như coi là thật như thế, còn đánh cái gì đánh? Tranh thủ thời gian khuyên Hứa Đại Phu rời đi, hắn cũng được mang theo một đám dưới trướng chạy trốn.

“Ngược lại không đến nỗi đây.” Hứa Đại Phu lắc đầu, chậm rãi nói: “Nhưng ở trước đây không lâu, ta cảm nhận được khí tức của nàng giáng lâm, trước đó ngươi điều khiển vạn cổ lôi trì, oanh sát giới ngoại mọi người, người sống sót thương thế đã khỏi, tối nay nhất định tái khởi gợn sóng! !”

La Quan hơi trầm mặc, “Rất khó giải quyết?”

“Có chút.” Hứa Đại Phu nói: “Ta cảm nhận được, một phần không hiểu khí cơ, đã bao phủ nơi đây thiên địa.”

“Có lẽ, ngươi có thể hỏi đỉnh đầu trăng sao, tối nay thoải mái nó nên rõ ràng hơn.”

Đưa đến gói thuốc, lại cho nhắc nhở, Hứa Đại Phu dưới thành lâu, leo lên xe ngựa sau rời đi. Chỉ từ bên ngoài đồng hồ, vô luận từ cái nào góc độ nhìn, hắn đều chỉ là một người bình thường.

Là lấy trên cổng thành, Ứng Thanh Linh, Tứ Hải Vương,

Thập Tứ Mục bọn người, đều đứng ở biên giới chỗ, nhìn qua rời đi xe ngựa.

Đúng lúc này, xa phu lão Lý hình như có phát giác, quay đầu xem ra một chút, mờ nhạt, ảm đạm đôi mắt, lại mọi người trong lòng 1 sợ.

Cảm giác này chớp mắt tức thì, lại nhìn đi lúc vậy liền chỉ là 1 cái, già nua vô song toàn thân mục nát khí lão xa phu, hoàn toàn không có nửa điểm dị thường.

“Chủ nhân, vị này Hứa Đại Phu là? ?” Thập Tứ Mục cái thứ 1 kìm nén không được, hiếu kì mở miệng.

La Quan nói: “Hứa Đại Phu chính là Hứa Đại Phu, lấy ở đâu mạnh như vậy lòng hiếu kỳ.”

“Gói thuốc đã ở tay, đều nắm chặt thời gian khôi phục thương thế, tối nay sẽ không quá bình, đạo thứ 2 sóng gió cũng nhanh muốn tới!”

Trong lòng mọi người run lên, khom mình hành lễ, “Vâng!”

Riêng phần mình tản ra, điều trị thương thế.

La Quan đứng tại thạch lỗ châu mai bên cạnh, híp mắt nhìn về phía đỉnh đầu trăng sao, hắn nghĩ nghĩ, bấm tay khẽ chọc giữa lông mày, bỗng nhiên có một chút Thanh Lương chấn động, tan ra như gợn nước.

Trong thoáng chốc, hắn trong thức hải, hiện ra 1 đạo hình tượng ——

Trời trong 10,000 dặm, tinh hà như cờ, quang mang vô che vẩy xuống, chiếu sáng phía dưới mảng lớn đầm nước. Nhưng hôm nay cái này thủy trạch chi bên trong lại sóng cả cuồn cuộn kêu rên không ngừng, vô số Thủy tộc sinh linh chết đi, huyết hoa tràn ra khiến mặt nước đỏ thẫm.

Mười mấy đạo thân ảnh xếp bằng ở trên mặt nước, mà trọng yếu nhất chỗ có 2 người, nơi này khắc đưa tay, điểm hướng 10,000 dặm tinh hà!

Oanh ——

Hình tượng vỡ vụn, La Quan “Bá” một chút mở 2 mắt ra, trong đó tinh mang phun trào.

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 622 : Ngõ hẹp gặp nhau dũng giả thắng

Ngẩng đầu, La Quan ngưỡng vọng tinh biển, bầu trời đêm so trước đó càng thêm tinh khiết, thông thấu, giống bị lực vô hình lau đi hết thảy bụi bặm. Tùy theo mà đến là 1 đạo không hiểu khí cơ, từ chín ngày mà đến, đem nơi đây thiên địa bao phủ, mang đến một loại nào đó bất an.

Đây chính là giới ngoại người đồng hành nhóm, lần thứ 2 xuất thủ sao? La Quan khóe miệng lộ ra cười lạnh, vậy liền lại đến chiến qua, chắc chắn toàn bộ các ngươi trấn sát.

Hôm nay thế cục lui không thể lui, tự nhiên liền không nghĩ đường lui, duy vượt mọi chông gai, thẳng tiến không lùi —— ngõ hẹp gặp nhau dũng giả thắng!

Giờ khắc này, La Quan giữa bộ ngực dâng lên chiến ý cường đại, như hừng hực liệt hỏa.

Ứng Thanh Linh, Tứ Hải Vương, Thập Tứ Mục, cùng Vạn Ninh, Điền Dung các loại, rất nhanh liền lần lượt phát giác được, đến từ bầu trời đêm trong tinh hà dị dạng khí tức.

Trong lòng rung động ở giữa, nhao nhao mở 2 mắt ra, có thể nhập mắt trừ tinh hà bên ngoài vạn dặm, nhưng lại không phát hiện được quá nhiều dị thường. Loại này rõ ràng không ổn, nhưng lại vô chỗ ứng đối cảm giác,

mọi người như nghẹn ở cổ họng, đáy lòng càng nhiều mấy điểm bất an.

“Không cần sầu lo!” La Quan đôi mắt bễ nghễ, cười lạnh nói: “Một đám gà đất chó sành, lại có thể nhấc lên như thế nào sóng gió? !”

“Ngươi ta hôm nay, liền đứng ở trên cổng thành, lại xem bọn hắn lên đài hát hí khúc!”

Thập Tứ Mục một mặt sùng bái, lớn tiếng nói: “Không sai, có chủ nhân trấn áp ở đây, si mị võng lượng nhóm hết thảy xéo đi!”

“Ha ha, vậy ta cùng liền đi theo tôn thượng, khu gà đánh chó!” Tứ Hải Vương cười to, thể nội khí huyết lưu chuyển, “Ầm ầm” như giang hà gào thét.

Ứng Thanh Linh không nói chuyện, nàng ngưỡng vọng bầu trời đêm tinh biển, thân là hợp nhất cảnh Tứ Hải thật giao, cảm giác so mọi người càng nhạy cảm, đã phát giác được hung hiểm đầu nguồn.

Vạn Ninh, Điền Dung biểu lộ kiên nghị, trận chiến đầu tiên bên trong bởi vì vạn cổ lôi trì chi lực, trời sinh áp chế quỷ vật 2 người chưa từng xuất lực, tiếp xuống tất yếu toàn lực ứng phó vi tôn bên trên phân ưu.

Tối nay 10,000 dặm tinh biển sáng trong, óng ánh trăng sao quang mang, phủ kín đại địa phía trên, như vì vạn vật dát lên tầng 1 ngân bạch. Đột nhiên, một tiếng oanh minh từ chín ngày mà đến, kia sáng sủa vô che như tẩy qua, giống như một chiếc gương bầu trời đêm, giờ phút

này lại xuất hiện một cái khe.

Giờ khắc này, trời sập!

1 khối bầu trời đêm mảnh vỡ rơi xuống, phát ra “Ầm ầm” nổ vang rung trời, cùng không khí ma sát thậm chí toát ra hừng hực hỏa diễm, kéo lấy thật dài đuôi cánh, mang theo vạn quân chi lực đánh tới hướng thành lâu!

Cái này, chính là trời nghiêng đạo pháp.

Nhất pháp ra, thiên khung băng, tinh như lửa, diệt vạn thế!

Ầm ầm ——

Khủng bố động tĩnh, nháy mắt kinh động yên lặng Thương Sơn huyện, vô số người hốt hoảng đi ra, nhìn về phía chín ngày mà đến hừng hực hỏa cầu. Tia sáng mãnh liệt đem vạn vật chiếu sáng, đồng dạng chiếu chiếu ra từng trương, hoảng sợ vạn phần khuôn mặt.

“Thiên phạt, đây là thiên phạt!”

“Thương Sơn huyện tội gì? Ta cùng lê dân bách tính tội gì? ! Ông trời a, cầu ngươi mở mắt xem một chút đi!”

“Ô ô ô, chúng ta phải chết sao? Không! Ta không muốn chết!”

“Ha ha ha, cái này đáng chết thế đạo, đã sớm nên hủy diệt! Tới đi tới đi! Thiên phạt phía dưới, để ngươi ta tận thành bụi bặm!”

Ai hô, gầm thét, thút thít, cuồng tiếu… Nơi này khắc xen lẫn thành, tuyệt cảnh trước 1 bộ hoang đường đồ quyển. Đương nhiên, cuối cùng cuồng tiếu vị nhân huynh kia chỉ phách lối một hồi, thanh âm liền biến thành “Ô ô ô”, bị người vây quanh một trận đánh tơi bời.

Trên cổng thành La Quan lắc đầu, trời hữu tâm ư? ! Tự nhiên là có, Hứa Đại Phu chính là chứng cứ. Nhưng thiên chi tâm gì cùng bao la mênh mông, sao lại để ý chỉ là sâu kiến chết sống? ! Lại hoặc là nói, thiên chi tâm nhỏ hẹp đến cực điểm, chỉ lo tự thân lợi ích, không rảnh bên cạnh chú ý càng nhiều.

Đương nhiên, đây cũng là bởi vì long hưng phúc địa tàn khuyết không đầy đủ, trời chưa lọt vào nghiêm ngặt hạn chế, làm việc đầy đủ tại tâm —— quả nhiên, mất đi chế hành lực lượng, cuối cùng rồi sẽ trở thành tai nạn!

“Trời sập a…” Thập Tứ Mục liếm liếm khóe miệng, “Đây thật là, một lần so một lần lợi hại, có chút ý tứ!”

“Vừa rồi, Thập Tứ gia ta đánh trận đầu, hiện tại… Các ngươi ai lên trước?”

Gia hỏa này, nói chuyện thở mạnh!

Vừa mở miệng thời điểm, gọi là 1 cái khí thế trùng thiên, mặt mũi tràn đầy tùy ý khinh thường, 1 bộ lão tử lại muốn xuất thủ bộ dáng.

Kết quả liền cái này? !

La Quan trừng mắt liếc hắn một cái.

Thập Tứ Mục ngượng ngùng cười một tiếng, “Khục… Cái kia, sinh động dưới bầu không khí… Có chút quá kiềm chế…”

Vạn Ninh một bước tiến lên, “Tôn thượng, thuộc hạ nguyện hiệu lực!” Hắn đứng dậy ngưỡng vọng thiên khung mảnh vỡ, cháy hừng hực hỏa diễm, trong mắt hắn phản chiếu ra điểm sáng.

Oanh ——

Một bước đạp xuống, Vạn Ninh phóng lên tận trời, rời đi thành lâu nháy mắt, liền triển lộ ra bản thể, rõ ràng là 1 tôn mặc giáp cầm đao lão quỷ.

Vô tận quỷ khí bộc phát, đen nhánh như sương mù, âm lãnh mà băng hàn.

“Giết!”

Chợt quát một tiếng, ngang ngược sát cơ trùng thiên, Vạn Ninh vung đao 1 trảm, dẫn động vô tận quỷ khí “Ầm ầm” đi theo phía sau.

Một đao ra, như nhấc lên 1,000 trượng mãnh liệt mực sóng, hạo đãng quỷ khí hướng cửu tiêu, cùng đêm đó khung mảnh vỡ trùng điệp va vào nhau.

Nổ vang rung trời như kinh lôi nổ tung, khủng bố, nóng bỏng bầu trời đêm mảnh vỡ, cùng quỷ khí một đao đối hướng, “Ầm ầm” như thiêu hồng thiết khối rơi vào nước

đá ở giữa, bỗng nhiên có vô tận sương mù bay lên.

“Cho bản tướng phá!”

Vạn Ninh gào thét, vung đao lại trảm.

Quỷ khí 2 độ bộc phát, cuối cùng rồi sẽ đêm đó khung mảnh vỡ ngăn lại, tại sương mù bốc hơi ở giữa tan rã.

Nhưng cái này, mới chỉ là bắt đầu.

“Ầm ầm” một tiếng vang thật lớn, khối thứ 2 bầu trời đêm mảnh vỡ rơi xuống, lăn lộn giáng lâm.

Vạn Ninh cười to, “Đến chiến! Đến chiến!”

Từ năm đó chiến tử sa trường, ẩn cư âm u quỷ thành về sau, hắn đã hồi lâu chưa từng như thế, nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly chiến qua một trận.

Huống chi, hôm nay vung đao trảm chính là thiên khung mảnh vỡ, cũng may mắn là tại long hưng phúc địa, hết thảy đều lọt vào áp chế, nếu không 1 khối thiên khung mảnh vỡ rơi xuống, liền là đủ đem hắn trực tiếp trấn sát.

Ngày sau, đây đều là cùng lão huynh đệ nhóm, khoác lác tư bản!

Tướng quân cũng yêu khoác lác, có mao bệnh sao?

Trên cổng thành, bên tai quanh quẩn Vạn Ninh cười to, La Quan vô ý thức vuốt vuốt giữa lông mày, những người này đều là làm sao rồi?

Từng cái làm gì như thế tùy tiện, giống như ta điệu thấp trầm ổn nội liễm, không tốt sao? ! Ai, đi cùng với bọn họ, nhất định phải cẩn thận cẩn thận hơn, tuyệt đối đừng bị truyền nhiễm.

Nhưng hắn nhưng lại không biết, vô luận Thập Tứ Mục, Tứ Hải Vương hay là Vạn Ninh, chỗ triển lộ ra cường thế, phách lối, đều xây dựng ở một loại nào đó căn cơ bên trên.

Mà hắn, chính là đạo này căn cơ —— xảy ra vấn đề, còn có tôn thượng!

Hoặc là bởi vì, âm u quỷ thành bên trong kiến thức, lại hoặc là trước đây không lâu, La Quan cưỡng đoạt vạn cổ lôi trì, oanh sát giới ngoại người một màn… Dần dần, tất cả mọi người trở nên giống như Thập Tứ Mục, đối với hắn tràn ngập tự tin.

Dù là phần tự tin này, chính là La Quan tự thân đều chưa từng có được!

Oanh ——

Oanh ——

Vạn Ninh lần lượt vung đao, dẫn động bàng bạc quỷ khí, cùng trời băng một trận chiến, nửa điểm không rơi vào thế hạ phong. Đáng tiếc trời sao mà chi lớn, như mặt gương băng liệt, liền có khối vụn 10 triệu vạn, tung ngươi có thể chém ra 10 đao 100 đao lại như thế nào?

Lại một lần vung đao, Vạn Ninh gào thét bên trong, trường đao trong tay vỡ vụn, khoác trên người giáp băng liệt, hắn đập ầm ầm hướng về thành lâu, lại vẫn đem khối này trời sập mảnh vỡ ngăn lại.

Trước cám ơn Tứ Hải Vương, Vạn Ninh nỗ lực xoay người, chắp tay nói: “Thuộc hạ vô năng, chỉ có thể chém ra 128 đao.”

“Ngươi đã hết lực, chữa thương đi.” La Quan nhìn qua 10,000 dặm tinh biển, nhạt tiếng nói: “Trận chiến này, ngươi cùng chi bằng xuất thủ, ta đến lật tẩy!”

Ngữ khí bình thản bên trong, âm vang hữu lực.

Xong!

Ta làm sao cũng thay đổi thành, bộ này không coi ai ra gì, ngưu bức ầm ầm sắc mặt? Đã bị truyền nhiễm sao? ! Vì sao ta lại không hề có cảm giác!

Giờ khắc này, La Quan phế tốt đại lực khí, mới duy trì được trầm ổn bộ dáng.

Trên cổng thành, mọi người ánh mắt sáng lên.

“Ha ha, có tôn thượng lời ấy, thuộc hạ liền dám buông tay một trận chiến! !” Điền Dung cười to, “Vạn Ninh ngươi xem trọng, ta lão Điền, khẳng định so ngươi kéo dài hơn.”

Bước lên trời, quỷ khí bộc phát, tiếng oanh minh tái khởi. Hiển lộ quỷ vật bản tôn Điền Dung, quơ đen nhánh

xiềng xích, “Rầm rầm” tiếng vang bên trong, cùng trời vỡ nát phiến đối oanh.

Nhưng cũng tiếc, lời nói hùng hồn nhiều khoác lác, khẩu hiệu chung quy thất bại chỗ… Chỉ xuất thủ 103 lần, Điền Dung liền bại dưới trận dưới, từng ngụm từng ngụm phun quỷ máu, một mặt nổi nóng, không cam lòng.

Vạn Ninh khóe miệng, đều nhanh liệt đến sau bên tai.

“Thập Tứ gia giá lâm, toàn diện tránh ra! !” Thập Tứ Mục cười to, “Hiện tại, nên ta động thủ!”

“Chủ nhân, lại nhìn tiểu thập 4, thay ngài đánh tơi bời bọn hắn!”

Vạn Ninh, Điền Dung phía trước, nó đã nhìn ra môn đạo, xác định trời sập uy lực.

Mạnh thì mạnh vậy, lại còn không có khủng bố đến, không cách nào chống lại tình trạng.

Bây giờ, cũng nên hắn lão thập 4 người trước hiển thánh!

Ngang rống ——

Một tiếng long ngâm, nương theo lấy mảng lớn mây mù bốc lên, cực dương thật giao bản thể hiển lộ, bỗng nhiên huy động cái đuôi lớn, đánh phía trời sập mảnh vỡ, đây là trước đó hắn cùng Ứng long nữ học, tư thái thật sự là soái bạo.

Ầm ầm tiếng vang long ngâm tái khởi, chỉ bất quá lần này liền không có vừa rồi phách lối, đều là kinh sợ, thống khổ. Liền thấy Thập Tứ Mục phần đuôi, giờ phút này một mảnh máu thịt be bét, càng có mảng lớn cháy đen vết tích, mùi thịt bốn phía.

“A đù!”

Thập Tứ Mục giơ chân mắng to, muốn rách cả mí mắt, “Ngươi đạp ngựa làm kỳ thị? ! Dựa vào cái gì đánh 2 người bọn họ, liền hạ nhẹ tay, đối lão tử như thế hung ác! ? !”

Không phải hắn yếu, mà là trời sập uy lực, đột nhiên liền mạnh lên.

Bầu trời đêm im ắng, trăng sao dưới nhảy nhót Giao long, hơi trượt kê.

Ầm ầm ——

Lại 1 khối trời sập mảnh vỡ rơi đập!

Cuối cùng, muốn người trước hiển thánh Thập Tứ Mục, chỉ kiên trì một lát, liền bị đánh không bò dậy nổi.

Tứ Hải Vương đăng tràng, hắn từng bước lên trời quanh thân áo bào chấn động, 6 máu Đại Vũ phu khí tức, so trước đó càng thêm ngưng thực, cường đại.

Mượn vạn cổ lôi trì rèn luyện thân thể, khôi phục thương thế về sau, hiển nhiên đã có đoạt được.

Nhân tế đường.

Xa phu lão Lý híp mắt, nhìn về phía trên cổng thành, khó hiểu nói: “Tiên sinh, những người này rõ ràng là ngăn không được, vì sao còn muốn từng cái đăng tràng, cũng chỉ vì nhờ vào đó rèn luyện tự thân? ? Hắc! Vậy cái này lá gan, thật là không tiểu oa.”

Vô luận vạn cổ lôi trì hay là trời nghiêng đạo pháp, đều là 1 cùng 1 trấn sát đại thần thông, một cái sơ sẩy liền phải nuốt hận tại chỗ.

Hứa Đại Phu ngáp một cái, thần sắc buồn ngủ, chậm rãi nói: “Muốn ân tình, dù sao cũng phải ra một chút lực, lại bốc lên chút phong hiểm… La tiểu hữu người này, thật đúng là nhất quán cẩn thận.” Hắn nghĩ tới thành bên trong, vị kia họa kỹ tinh xảo Vương gia người đọc sách, tay bên trong còn giữ mấy tấm họa, nhịn không được lắc đầu.

Xa phu lão Lý bĩu môi, nói lầm bầm: “Vẽ vời thêm chuyện! Nhà ta tiên sinh, ra sao cùng tồn tại, sao lại làm kia béo nhờ nuốt lời sự tình? !”

Hứa Đại Phu nói: “Không, hay là cẩn thận tốt hơn, ta cùng hắn ở giữa hợp tác, cũng không phải đơn giản như vậy… Ân, Vương gia người đọc sách trong tay họa, ta cũng được mua 1 bộ đến mới là.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 623 : Trăng sao quy vị

Trời cùng bên trên thừa thiên mệnh người ở giữa hợp tác, tất nhiên cần phải cẩn thận lại cẩn thận, nhưng dạng này hợp tác, chỉ sợ rất khó đạt thành. Cũng không phải là song phương thái độ vấn đề, mà là bởi vì bản thân cái này đã là, một loại nghiêm trọng vi quy thao tác, trong cõi u minh sẽ có không biết lực cản giáng lâm.

Tỉ như, trên đại tuyết sơn vị kia, đột nhiên gia tốc thức tỉnh, lưu cho hắn thời gian càng ít.

Lại tỉ như, giờ phút này một đám giới ngoại người liên thủ, thi triển trời nghiêng đạo pháp —— đó căn bản, liền không nên xuất hiện tại long hưng phúc địa.

Nhưng nó hàng ngày xuất hiện, ngay cả hắn vị này “Thiên nhân” đều cảm thấy ngạc nhiên, nhất định là quy tắc lâm thời sửa đổi, bằng Đại Tuyết sơn vị kia còn làm không được.

Đây đều là biến số.

Hứa Đại Phu “Thiên nhân hợp nhất” bây giờ tồn tại ở xác phàm, cũng bị giới hạn xác phàm, có thể làm chỉ có leo lên thành lâu, vì La Quan cùng với dưới trướng đưa. Đương nhiên, La Quan thuốc là đơn độc cho, cùng cái khác người cũng khác biệt, nếu không tối nay liền thật không có xoay người chỗ trống.

Ngoài ra…

Hứa Đại Phu ngẩng đầu, nhìn về phía óng ánh trăng sao, ngày này nghiêng đạo pháp thi triển lúc, ngược lại là đưa nàng ảnh hưởng tăng lên tới mạnh nhất. Cho dù là tại long hưng phúc địa, cho dù là rời xa chủ thế giới hoang vu địa vực, đã trăng sao như thế óng ánh, tổng còn có mấy phân lực lượng.

Ngươi sẽ không phải trơ mắt, nhìn xem La Quan ăn thiệt thòi a? ! Đáng tiếc, cùng lúc trước vô số lần đồng dạng, mặt trăng vẫn chưa cho hắn nửa điểm đáp lại, Hứa Đại Phu chỉ có thể thở dài, ám đạo khá lắm tuyệt tình.

Xa phu lão Lý do dự mãi, cung kính nói: “Tiên sinh, bằng không chúng ta đi thôi? Giống như trước đó, chỉ cần ngài nguyện ý, thiên hạ này chi lớn đi đâu không được? Tung thật có một chút hạng giá áo túi cơm trở ngại, lão nô liều cái mạng này đi, luôn có thể hộ đến tiên sinh chu toàn.”

Hứa Đại Phu thu hồi tâm tư, cười lắc đầu, “Lão Lý, lần này như trước kia không giống, ta đã lạc tử liền không cách nào lại đi lại.”

Khương Khả chuyển thế chi linh, đã gắn bó đến cực hạn, một thế này chính là cuối cùng luân hồi. Như thất bại nữa… Thiên nhân hợp nhất Hứa Đại Phu, liền thật muốn sống quãng đời còn lại đời này, như một phàm nhân chính là tan thành mây khói.

Đây là hắn tránh đi Đại Tuyết sơn truy sát, an ổn đến nay cần thiết trả ra đại giới, mà lúc này mới chính là ban

đầu, khi La Quan mang theo Khương Đồng, tránh né Đại Tuyết sơn Thánh sứ truy sát trốn đến Thương Sơn huyện lúc, Hứa Đại Phu trực tiếp xuất thủ nguyên nhân. Dù là biết rõ, trời cùng thừa thiên mệnh người hợp tác tệ nạn vô tận, cũng không chút do dự!

Không được chọn, cũng liền khỏi phải châm chước.

…

Thành lâu.

6 máu vũ phu Tứ Hải Vương, cùng trời băng đối oanh một lát sau lạc bại, bây giờ cũng chỉ thừa Ứng long nữ, còn có lực đánh một trận.

100 trượng màu trắng ly giao tung hoành thiên địa, cùng bầu trời đêm mảnh vỡ đối oanh, nửa điểm không rơi vào thế hạ phong, rất có càng đánh càng hăng chi thế. Thấy Tứ Hải Vương, Thập Tứ Mục các loại, trong lòng bùi ngùi mãi thôi, ám đạo hợp nhất cảnh không hổ là hợp nhất cảnh, tung bây giờ bị áp chế, thật giao thân thể vẫn như cũ cường hãn vô song.

Nhưng Ứng long nữ màu hổ phách to lớn mắt rồng bên trong, lại không nửa điểm buông lỏng, giờ phút này nhìn về phía trong vòm trời càng nhiều càng nhiều khe hở, một mảnh trầm ngưng.

Oanh ——

Đuôi rồng vung vẩy, đem 1 khối trời sập mảnh vỡ đánh nát, kia “Ầm ầm” nổ vang rung trời, xuất hiện ngắn ngủi

dừng lại.

Trong lúc nhất thời, yên lặng như tờ!

Tất cả mọi người rõ ràng, cái này tuyệt không phải kết thúc, mà là cao - triều trước yên tĩnh —— chân chính đại khủng bố, nơi này khắc giáng lâm.

Không hề có điềm báo trước, bầu trời đêm bỗng dưng chấn động, kia 10,000 dặm tinh trong biển, lại có trong đó 1 viên rơi xuống, “Ầm ầm” vô tận hỏa diễm cháy bùng.

Tinh lạc một cái chớp mắt thiên địa oanh minh, kia hư không như không chịu nổi, đến từ tinh thể khí tức khủng bố, chấn động bên trong hiển hiện vô số đầu khe hở.

Cái này cho thấy, tinh lạc một kích tạo thành phá hư, đã vượt qua long hưng phúc địa cực hạn chịu đựng , dựa theo bình thường tiết tấu, những này khe hở sẽ mở ra, như quái vật miệng lớn tướng tinh thể nuốt hết, cưỡng ép bài xích ra cái này 1 Phương Thế giới, cũng đem trời nghiêng đạo pháp đánh gãy.

Nhưng hôm nay, lại mặc cho tinh lạc một kích tứ ngược, mảng lớn vết rạn tứ tán, thẳng đến Thương Sơn huyện mà tới.

Quy tắc, bị lại lần nữa cải biến!

Ngang rống ——

Một tiếng to rõ long ngâm, 100 trượng ly giao phóng lên

tận trời, nó không có cùng tinh lạc giáng lâm, mà là chủ động nghênh đón tiếp lấy. Cũng không phải là tự tin, mà là chỉ có dạng này, một khi nàng ngăn cản không nổi, mới có thể có bổ cứu cơ hội.

Ầm ầm ——

Cuồng phong cuốn lên, mảng lớn mây mù bốc lên, cực âm thật giao thiên phú thần thông phát động, khiến cho trong không khí nhiệt độ điên cuồng giảm xuống.

Há miệng chính là 1 đạo thổ tức!

Cực âm chi lực đại biểu cho cực hạn băng hàn, thổ tức chỗ đi qua, mà ngay cả không khí đều bị đông cứng, hư không ngưng ra băng trụ. Cũng lấy tốc độ kinh người, hấp thụ lấy trong không khí rời rạc hơi nước, nương theo lấy “Răng rắc” “Răng rắc” hàn băng ngưng kết âm thanh, băng trụ thể tích điên cuồng bành trướng.

To lớn băng trụ nhanh chóng thành hình, bay thẳng tinh lạc!

Sau một khắc ——

Oanh!

Nổ vang rung trời, tinh lạc đánh vào băng trụ bên trên, thế như chẻ tre cơ hồ không có nửa điểm dừng lại, từ cực âm chi lực ngưng tụ băng trụ bị nghiền nát.

Tinh lạc không ngừng, một đường hoành ép!

100 trượng ly giao thân thể run lên, nó thân hình khổng lồ mặt ngoài, bao trùm tuyết trắng lân giáp, giờ phút này truyền ra “Răng rắc” “Răng rắc” dày đặc vỡ vụn âm thanh. Long huyết chảy ra, vì ly giao phủ thêm tầng 1 huyết giáp, nhưng nàng vẫn chưa sợ hãi tránh lui, mà là ngửa đầu lại phát ra một tiếng long ngâm.

Ngang rống ——

Cực âm chi lực bộc phát, ly giao thân thân mặt ngoài thương thế đông kết, tầng 1 băng cứng bao trùm tại trên người nó, phóng thích cực hàn nhiệt độ thấp, như thân rồng chiến giáp.

Cái này, mới là cực âm ly giao hoàn chỉnh hình thái!

Cái đuôi lớn vung vẩy, ly giao quấn quanh ở băng trụ bên trên, lấy tự thân chi lực kéo lấy đồng thời, liên tục không ngừng cực hàn lực lượng rót vào trong đó.

Ầm ầm ——

Nổ vang rung trời, tinh lạc nghiền nát hơn phân nửa đầu cực hàn băng trụ về sau, bị ngạnh sinh sinh ngăn lại, tản ra hóa thành ánh sao đầy trời, biến mất không thấy gì nữa.

Ly giao rơi xuống, ở giữa không trung hóa thành nhân hình, Ứng Thanh Linh một bộ váy trắng tận máu, mặt như giấy trắng.

Trên cổng thành, La Quan đưa tay một nắm, nhu hòa lực lượng đưa nàng đón lấy.

“Tôn thượng cẩn thận, đây là trong truyền thuyết, thiên cực tông 3 đại cấm kỵ thần thông 1 trong trời nghiêng đạo pháp!” Ứng Thanh Linh trong mắt, đều là lo lắng.

Bởi vì một ít nguyên nhân, đối cái môn này cấm kỵ đạo pháp, long cung biết được rất sâu.

Tại trời sập lúc bộc phát, Ứng Thanh Linh vẫn chỉ là hoài nghi, dù sao nghe đồn về nghe đồn, ai cũng chưa từng tận mắt chứng kiến qua kia khủng bố đại thần thông.

Cho đến vừa rồi tinh lạc nháy mắt, Ứng Thanh Linh mới hoàn toàn xác định, trước mắt chính là trời nghiêng đạo pháp.

Trong truyền thuyết, nhưng dẫn trời sập, nhưng gây nên tinh lạc, nhưng táng diệt vạn vật, nhưng quét ngang thiên hạ!

Chỉ tinh lạc một kích, Ứng Thanh Linh đối này truyền ngôn, liền đã tin tưởng không nghi ngờ… Tôn thượng hắn, có thể đỡ sao! ? !

La Quan nói: “Trời nghiêng đạo pháp? ? Cũng tính là danh phù kỳ thực!” Hắn ngẩng đầu, đôi mắt sáng tỏ, sắc bén, “Yên tâm, giao cho ta là được.”

Như lấy thực lực bản thân, trời nghiêng tinh lạc thời khắc, La Quan tuyệt khó ngăn cản, nhưng ai để ta phía trên có người? ! Cái này liền gọt đi cái này cấm kỵ đại thần thông, chí ít hơn phân nửa uy năng.

Lại muốn phá đi, không khó!

Ầm ầm ——

Như phát giác được mấu chốt thắng bại đến, 10,000 dặm tinh chấn động dưới biển đãng, trong đó 3 viên rơi xuống. Không phải Thiên Cơ Tử, Mai Lăng Hàn không muốn, điều khiển càng nhiều sao hơn rơi —— 3 viên, đã là long hưng phúc địa có khả năng cực hạn chịu đựng.

1 ngôi sao rơi, liền có thể trọng thương Ứng long nữ, để nàng mất đi lực lượng chống lại, huống chi giờ phút này, 3 viên tinh lạc đều tới? !

Đủ để!

Đầm lầy xích hồng, hàng trăm triệu Thủy tộc sinh linh, bây giờ gần như chết hết.

Duy trì thủy linh vận chuyển trận pháp đông đảo giới ngoại người, cũng sắc mặt trắng bệch, vì thi triển trời nghiêng đạo pháp, đều là hao tổn thảm trọng! !

Nhưng hôm nay, bọn hắn từng cái trong mắt, toát ra kích động, cuồng hỉ!

“Trấn sát La Quan, ngay tại lập tức! !” Thiên Cơ Tử hét lớn, “Các vị, theo ta một kích toàn lực!”

Mai Lăng Hàn gào thét, “Giết!”

Tinh lạc vì 3, sát na mà tới.

Hô ——

Chưa đến, khủng bố uy áp như núi, càng có lực hơn gió đập vào mặt, kích thích La Quan quanh thân trường bào chấn động, tóc đen tùy theo bay giương. Hắn ngẩng đầu ngóng nhìn 10,000 dặm tinh hà, bấm tay sờ nhẹ giữa lông mày, tại khí lạnh lẽo hơi thở chấn động ở giữa, đưa tay nhấc lên tru tiên kiếm.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, mũi kiếm giơ lên, chỉ phía xa bầu trời đêm trăng sao.

“Trăng sao, quy vị!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 624 : 2 kiếm phá thiên nghiêng

Dùng cái này kiếm, chấp trăng sao!

Trên cổng thành, La Quan giương kiếm quát khẽ, 10,000 dặm tinh hà tỏa ra cảm giác.

3 viên mang theo hủy thiên diệt địa uy thế, từ chín ngày mà đến tinh lạc, bỗng dưng lâm vào đình trệ. Như trước đó vạn cổ lôi trì, tại cực động, cực tĩnh ở giữa, hoàn thành một vòng mới chuyển đổi.

Đón lấy, óng ánh hào quang loá mắt, từ tinh lạc bên trong bộc phát, phảng phất giống như bầu trời đêm ở giữa hiển hiện 3 viên mặt trời.

Vô tận tinh quang phun ra ngoài, chiếu sáng giữa thiên địa, như âm dương nghịch chuyển thẳng vào ban ngày!

Bắn ra cường đại vô cùng lực lượng, lại thôi động 3 viên tinh lạc nghịch thế lên không, đảo mắt đưa về trong tinh hà, biến mất không gặp.

Giờ khắc này, thiên địa chết hết tịch!

Vô số đôi mắt trừng lớn, lộ ra kinh hãi biểu lộ, dù là đối La Quan vẫn luôn lòng tin mười phần Thập Tứ Mục, cái cằm cũng thiếu chút tróc ra.

Bọn hắn vừa rồi nhìn thấy cái gì? !

1 kiếm ra, tinh lạc đảo ngược, quay về 10,000 dặm tinh hà! Lại vẫn có thể có loại này thao tác? ! Cái này cần gì cùng vĩ lực, mới có thể làm được.

Đầm nước.

Tinh quang bộc phát, phản chiếu vô tận xích hồng, như máu gấu lửa gấu!

Tận mắt nhìn thấy, 3 viên tinh lạc quay về bầu trời đêm một màn, Thiên Cơ Tử, Mai Lăng Hàn bọn người, đều là một mặt kinh sợ, bối rối.

Tình huống như thế nào? !

Sau một khắc, khủng bố phản phệ giáng lâm!

Phốc ——

Phốc ——

Thân là đại trận hạch tâm, Thiên Cơ Tử, Mai Lăng Hàn đứng mũi chịu sào, đều ngụm lớn máu tươi cuồng phún. Nó hơn thủy linh vận chuyển tiết điểm bên trên giới ngoại người, như Tứ Hải long cung Giao long, hư hư thực thực quý hồng trung niên tu sĩ, cùng kia Yêu Đình Đại Yêu Vương, cũng nhao nhao kêu rên sắc mặt trắng bệch.

“2 vị, cái này tình huống như thế nào? ! Trời nghiêng đạo pháp đã thành, ai có thể cản? Vì sao tinh lạc về quay về 10,000 dặm tinh hà!” Kia Tứ Hải long cung Giao long

một mặt kinh sợ, đối với trời nghiêng đạo pháp, hắn thậm chí so Thiên Cơ Tử, Mai Lăng Hàn càng tự tin.

Nó hơn ánh mắt, cũng nhao nhao xem ra, dù chưa mở miệng lại trong mắt chứa chất vấn —— có phải hay không các ngươi, làm ra cái gì đường rẽ? !

Thiên Cơ Tử vừa sợ vừa giận, “Cùng ta 2 người không quan hệ, là tối nay trăng sao đột nhiên đoạn đi, cùng trời nghiêng đạo pháp ở giữa liên hệ.”

Giờ khắc này, hắn nghĩ tới vạn cổ lôi trì, cũng là đột nhiên liền bị, từ trong tay bọn họ cướp đi, biến thành bùa đòi mạng.

Đáng chết!

Kịch bản sẽ không phải tái diễn a? Muốn làm đúng như đây, bọn hắn chết chắc!

Đối diện, Mai Lăng Hàn sắc mặt tái xanh, ánh mắt hiển hiện mấy điểm bối rối, hiển nhiên cũng nghĩ đến điểm này.

Cũng may khiến 2 người an tâm chính là, đến tận đây khắc dù bởi vì trăng sao “Trở mặt”, dẫn đến trời nghiêng đạo pháp lớn tàn, nhưng chí ít nó còn tại trong khống chế.

La Quan thủ đoạn, liền đến này là ngừng đi?

Dừng ở đây? Làm sao có thể!

Trên cổng thành, La Quan mặt lộ vẻ cười lạnh, từng cái thật sự cho rằng, lại nhiều lần muốn giết lão tử, còn có thể toàn thân trở ra? !

Nằm mơ!

Bước ra một bước, La Quan đạp lâm hư không, vung ra tru tiên kiếm.

“1 kiếm khai thiên!”

Ông ——

Kiếm minh nháy mắt, trong cơ thể hắn đế kiếm bản nguyên bộc phát, một kiếm này vốn là không có cách, xuất hiện tại long hưng phúc địa, nhưng bởi vì lúc trước quy tắc đổi lại đổi, liền cho La Quan xuất kiếm cơ hội.

Bầu trời đêm như tẩy, trăng sao vô che!

Giờ phút này, có thể thấy rõ, 1 đạo kiếm ảnh từ chín ngày mà đến, xé rách 10,000 dặm tinh hà, sắp tối khung một phân thành hai.

Ầm ầm ——

Khủng bố kiếm hơi thở, làm thiên địa như gương, nháy mắt xuất hiện vô số vết rách, lít nha lít nhít lan tràn ra phía ngoài. Một kiếm này, trảm chính là bầu trời đêm, phá lại là trời nghiêng đạo pháp… Thiên đô bị trảm, còn muốn như thế nào khuynh đảo? !

Thừa dịp bệnh muốn mạng, tối nay là trăng sao xuất thủ,

mới phá mất trời nghiêng chi lực, nếu không La Quan tung át chủ bài ra hết, cũng ngăn không được tinh lạc chi uy.

Mà trực giác nói cho hắn, trăng sao có thể ra tay, nhưng cũng chỉ có thể xuất thủ một lần… Long hưng phúc địa quy tắc, rất mau đem lại lần nữa cải biến.

Cho nên, La Quan nhất định phải nắm chắc cơ hội, đem bọn hắn chém tận giết tuyệt!

Là lấy kiếm ảnh vừa phá chín ngày mà rơi, hắn liền không chút do dự, đem Hứa Đại Phu tặng thuốc ăn vào —— kia là một đoàn óng ánh sáng long lanh, như trong suốt giọt nước chất lỏng, cửa vào tức chuyển hóa thành lực lượng cường đại, bổ sung trong cơ thể hắn nghiêm trọng hao tổn.

Lấy La Quan bây giờ trạng thái, chém ra khai thiên 1 kiếm đã là cực hạn, muốn lại ra tay, liền cần mượn nhờ ngoại lực.

Ông ——

Kiếm minh tái khởi!

“Vạn vật Quy Khư!”

Nguồn gốc từ đế kiếm truyền thừa kiếm thứ 2, La Quan tại Yêu tộc vương đình, cùng một đám tiểu yêu vương liều mạng lúc, từng thi triển qua một lần.

Uy lực của nó khủng bố tuyệt luân, mũi kiếm chỗ đến

vạn vật hủy hết!

Liên tiếp 2 kiếm.

Lấy khai thiên vì bắt đầu, lấy Quy Khư vì cuối cùng.

Triệt để trảm phá trời nghiêng đạo pháp, đưa một đám giới ngoại người tận thành tro tro!

Đầm nước chỗ.

Thiên Cơ Tử, Mai Lăng Hàn phát ra tiếng kêu thảm, 2 người này mi tâm “Răng rắc” một tiếng vỡ ra, máu tươi nháy mắt tuôn ra. Ngay sau đó vô số đầu vết thương, hiện lên ở 2 người thân thể mặt ngoài. Như nung sau khi thất bại, rạn nứt mở gốm tượng, từng cái thê thảm vạn điểm.

“Không!”

Thiên Cơ Tử cuồng hống, bên ngoài cơ thể linh quang chớp liên tục, hắn tất cả hộ mệnh thủ đoạn không cần tiền như điên cuồng ném ra, chỉ nghe “Lốp bốp” liền vang, ngọc bội, vô sự bài, nhẫn chiếc nhẫn cùng liền nát 7-8 kiện.

Nhưng chuyện này chỉ có thể kéo dài hơi tàn, căn bản không thể phá vỡ, giờ phút này đứng trước tuyệt cảnh.

Đối diện Mai Lăng Hàn, cơ bản cũng là 1 cái trạng thái, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, tuyệt vọng.

“Cứu chúng ta! Cứu chúng ta!”

Hắn là Hoàng Cực tông thái thượng trưởng lão, quy nhất cảnh đỉnh phong đại tu sĩ, càng là Khương quốc Hoàng hậu nương nương sư huynh, hưởng thụ hơn người ở giữa cực lạc… Chính là bởi vì điểm này, hắn mới càng không cam tâm chết đi.

Oanh ——

Oanh ——

Đầm nước các nơi liên tiếp bạo tạc, trời nghiêng phản phệ tứ ngược!

Tứ Hải long cung kia Giao long, cắn răng gào thét, “Nước lồng khóa tinh, cản cướp tiêu tai!”

“Cho bản tọa bạo!”

Một nháy mắt mảnh này thủy trạch chi bên trong, tất cả may mắn sống sót Thủy tộc sinh linh, kêu thảm bên trong đồng thời nổ nát vụn, toàn bộ đầm nước hóa thành huyết hồ, tanh hôi gay mũi.

Có huyết quang phóng lên tận trời.

Nhưng cũng tiếc, trước đó vì thôi động trời nghiêng đạo pháp, tận khả năng tăng lên uy lực của nó, đầm nước bên trong sinh linh đã bị giết hại hơn phân nửa. Bây giờ còn lại cái này một bộ điểm, hoàn toàn không đủ để trợ giúp bọn hắn, triệt tiêu trời nghiêng đạo pháp phản phệ.

Huyết quang rung động bên trong, ầm vang vỡ nát.

“A!” Một tên giới ngoại người kêu thảm, như Thiên Cơ Tử, Mai Lăng Hàn, giữa lông mày vỡ ra máu tươi tuôn ra, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ. Nhưng cũng tiếc hắn cũng không có 2 người, nhiều như vậy thủ đoạn bảo mệnh, rất nhanh liền “Bành” một tiếng, nổ thành một đoàn huyết vụ.

Một tiếng này tiếng vang, như mở ra một loại nào đó chốt mở, đã hao tổn hơn phân nửa giới ngoại đám người, lại tập thể chơi lên lớn nổ tung trò chơi. Theo một trận dày đặc oanh minh, ngắn ngủi mấy cái hô hấp về sau, trên mặt hồ người sống đã không đủ 2 tay số lượng!

Đại thế đã mất!

Hư hư thực thực quý hồng trung niên tu sĩ, bỗng nhiên cắn răng, “Ma giải đại pháp!”

Oanh ——

Hắn thân thể nổ tung, biến thành một đoàn huyết vụ, lấy cái chết qua một lần thủ đoạn, cưỡng ép chặt đứt cùng trời nghiêng đạo pháp liên hệ.

Hô ——

Huyết vụ xông ra đầm nước phạm vi, một lần nữa ngưng tụ ra trung niên tu sĩ thân ảnh, nhưng giờ phút này hắn mặt như giấy trắng, khí tức vô cùng suy yếu, hiển nhiên cái này phương pháp bảo vệ tính mạng, cũng được trả giá cực lớn đại giới!

“Quý hồng!”

Thiên Cơ Tử gào thét, “Ngươi nếu không cứu lão phu 2 người, thật sự cho rằng La Quan, sẽ bỏ qua ngươi sao?!”

Quý hồng ngẩng đầu, đôi mắt hờ hững, “Thiên Cơ Tử thái thượng, Quý mỗ cùng La Quan thậm chí giao hảo hữu, giữa lẫn nhau mới quen đã thân, thực tế không hiểu ngươi nói cái gì… Đương nhiên, như La đạo hữu nổi nóng Quý mỗ khoanh tay đứng nhìn, ta tiễn hắn mấy cỗ khôi lỗi thân giết 1 giết, liệu đến cũng liền đủ.”

“Chư vị mời kế tiếp theo, Quý mỗ cáo từ!”

Bá ——

Hắn xoay người rời đi.

Giết La Quan? Có thể đi ngươi mỗ mỗ a, tiểu tử này quả thực chính là cái lỗ đen, ai chịu ai không may.

3 lần xuất thủ, 3 lần thất bại.

Giới ngoại người đoàn đội cơ hồ toàn diệt, còn muốn làm sao giọt? Người nào thích giết ai động thủ, dù sao hắn Quý mỗ người là muốn rời khỏi!

Tứ Hải long cung Giao long gầm nhẹ, “Thiên Cơ Tử, Mai thái thượng, bản tọa tin tưởng các ngươi nhất định có thể, hợp lực vượt qua một kiếp này!”

“Thủy linh vận chuyển, nghịch chuyển!”

Oanh ——

Cấu kết mọi người trận pháp, trực tiếp vỡ nát.

Thân là tiết điểm 1 trong, tự nhiên nhận liên lụy, cái này Giao long kêu lên một tiếng đau đớn, lại phun ra một ngụm máu tươi. Nhưng cùng sinh tử so sánh, đó căn bản không tính sự tình, hắn nói xong quay đầu liền chạy.

Cứu người? Quên đi thôi, hiện tại chạy cũng không kịp, thật bị xanh thẫm đạo pháp phản phệ quấn lên, kia hạ tràng thực tế quá khủng bố.

Đương nhiên, coi như muốn trốn cũng không có đơn giản như vậy, hủy đi thủy linh vận chuyển chỉ là nó — — –- khí cơ nhân quả dây dưa, mới phiền toái nhất! !

Tứ Hải long cung Giao long cắn răng nát 1 khối vảy ngược, nương theo lấy “Ngang rống ——” một tiếng long ngâm, lại có 1 đạo huyết sắc Giao long hư ảnh phóng lên tận trời. Sau một khắc, nó liền như đụng vào lưới lớn bên trong, như vật sống mắt lộ kinh hoảng, gào thét liên tục ý đồ đào thoát.

Cuối cùng, bị sinh sinh nghiền nát.

Mà kia Tứ Hải long cung Giao long, cũng đã chạy ra ngoài, cùng quý hồng đồng dạng không chút do dự rời đi.

Về phần long quân mệnh lệnh của bệ hạ… Tạm thời

không lo được nhiều lắm, sống sót trước lại từ từ nghĩ biện pháp, trong đại tuyết sơn có “Đạo tàng”, bí mật này hắn nhất định phải mang về, đủ để tại xấu nhất tình huống dưới, bảo đảm hắn không nhận long quân truy trách! !

Huống chi, Đại Tuyết sơn nghĩ hết biện pháp muốn phá Thương Sơn huyện, mà La Quan càng muốn dốc hết sức trấn thủ, đây chính là tự tìm đường chết. Cho dù hắn có vô cùng thủ đoạn, tại cái này long hưng phúc địa bên trong, còn có thể lật trời đi? Phải biết, Đại Tuyết sơn chính là trời!

La Quan, đã đi tại tìm đường chết trên đường.

Cho nên, tạm lui một bước âm thầm quan sát, hoặc cái gì đều không cần làm, cũng có thể hoàn thành long quân chi mệnh.

Mắt thấy quý hồng, Tứ Hải long cung Giao long, nhao nhao trở mặt thoát thân, những người còn lại phàm là có thủ đoạn, đều không chút do dự thi triển. Bọn hắn vốn là bởi vì Đại Tuyết sơn uy bức lợi dụ, mới lâm thời liên thủ, trên bản chất đến nói, lẫn nhau đều vẫn là đối thủ, tất nhiên là đại nạn lâm đầu riêng phần mình bay.

Ầm ầm ——

Trong lúc nhất thời, các thần dị hiện ra, như Yêu Đình vị kia Đại Yêu Vương, ỷ vào da dày thịt béo máu lại nhiều, chọi cứng lấy trời nghiêng đạo pháp phản phệ xông ra ngoài, sống sờ sờ bị đào một lớp da, vẩy xuống vô số máu tươi.

Còn có 1 người tu sĩ, như tu luyện cổ trùng chi đạo, lại phun ra 1 con màu trắng cổ trùng, thay hắn ứng tử kiếp như vậy thoát thân.

Nó hơn…người người thì tất cả đều thất bại, chỉ có thể tại kêu thảm bên trong sụp đổ.

Mai Lăng Hàn cắn răng, lớn tiếng nói: “Thiên Cơ Tử, bây giờ muốn sống, duy ngươi ta liên thủ, mới có một cơ hội!”

“Mai mỗ có 1 bí pháp, có thể thử một lần…”

Phốc ——

Một tiếng vang trầm, hắn lồng ngực bị xuyên thủng, con mắt lập tức trợn tròn.

Thằng mõ này, ta còn chưa kịp ám toán, hắn làm sao liền động thủ rồi? !

Thiên Cơ Tử phất tay áo, đem Mai Lăng Hàn đánh bay, “Mai thái thượng, ngươi chết rồi, lão phu mới có cơ hội sống!”

“Thật có lỗi! !”

Oanh ——

Bị ám toán về sau, mất đi lực lượng chống lại Mai Lăng Hàn, cơ hồ đang bay ra một nháy mắt, liền trực tiếp bị xé thành vỡ nát.

“A!”

Thiên Cơ Tử trở tay 1 kiếm, chém tới mình một tay, lấy chân, bao quát non nửa bên cạnh thân thể, “Chết thay tàn khu, che đậy thiên cơ! !”

Oanh ——

Tàn khu nổ nát vụn, Thiên Cơ Tử rơi xuống đầm nước, một mảnh tinh hồng bên trong, phân không ra là máu tươi của mình, hay là nơi đây Thủy tộc sinh linh, lại hoặc là những giới khác bên ngoài người.

Đoạn một tay, 1 chân, tạng phủ rõ ràng bị pháp lực bao khỏa có thể thấy được, 1 câu chật vật đã không đủ để hình dung, Thiên Cơ Tử giờ phút này trạng thái. Nhưng trên mặt hắn lại lộ ra ý mừng, lau mặt một cái bên trên máu tươi, lạnh giọng nói: “La Quan, lão phu cùng ngươi không đội trời chung!”

Hắn, Thiên Cơ Tử, chưa bao giờ từng ăn cái này thiệt thòi lớn.

Này huyết cừu, tất báo!

Đột nhiên, Thiên Cơ Tử biểu lộ cứng đờ, hoảng sợ ngẩng đầu.

Óng ánh trăng sao chi quang, tại trước mắt hắn hội tụ, hóa thành cột sáng rơi vào nó giữa lông mày.

Phốc ——

Một tiếng vang nhỏ, từ thiên linh mà vào, hàm dưới phá xuất.

Xuyên qua tuỷ não miệng lưỡi đồng thời, trảm linh chi ý bộc phát, đem nó hồn phách xoắn nát!

“Đáng chết La Quan, lại không cho ta nửa điểm đường sống…”

Chuyển qua ý thức sau cùng, Thiên Cơ Tử như vậy đột tử.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 625 : Hứa Đại Phu cùng Khương Khả

Thành lâu.

La Quan lấy kiếm trụ địa nửa quỳ, thở dốc thô trọng sắc mặt tái nhợt, dù có Hứa Đại Phu tương trợ, lấy bây giờ trạng thái liên trảm 2 kiếm, cũng vượt qua hắn cực hạn chịu đựng. Nếu không phải Chân Long chi thể đủ mạnh mẽ, đổi 1 người đến, sợ là tại chỗ liền muốn nhục thân vỡ vụn.

“La Quan, ngươi không sao chứ? !” Khương Đồng xông lại cũng không dám đụng hắn, tay chân luống cuống bộ dáng, hiển thị rõ lo lắng.

“Khụ khụ…” La Quan một trận ho khan, biểu lộ bất đắc dĩ, “Ta lại không phải pha lê làm, chạm thử nát không được, còn có ngươi cách xa như vậy, ta làm sao dựa vào? Có chút nhãn lực kình a, ta thật nhanh đổ xuống.” Sau đó hắn liền bị kéo tiến vào thơm ngào ngạt ôm ấp bên trong, vừa ấm vừa mềm hòa.

Quả nhiên, muôn vàn nhìn ra chung vi không, chỉ có thực tiễn phải hiểu biết chính xác… La Quan cọ hai lần, thoải mái thở ra một hơi, Khương Đồng mặt đều đỏ.

Hô ——

Đột nhiên, một trận gió thổi qua, mang đến thấu xương băng hàn, La Quan vô ý thức ngẩng đầu, liền thấy giờ

phút này có mây mù bay lên. Bầu trời đêm ở giữa 10,000 dặm tinh hà, óng ánh sáng trong trăng tròn, nơi này khắc trở nên mông lung không rõ, như bao phủ tại thật dày mê vụ ở giữa.

Giữa lông mày một chút hơi lạnh ba động, chấn động vài vòng sau trở nên yên ắng —— giờ phút này, La Quan cùng trăng sao ở giữa liên hệ còn tại, lại như cách 108,000 dặm, mơ hồ không rõ khó mà đụng vào. Quả nhiên dự cảm thành thật, đây chính là tối nay mượn trăng sao chi lực, 2 kiếm phá thiên nghiêng cần thiết trả ra đại giới!

Nhưng cũng may, lần này hung hiểm đã qua… Về phần về sau, vậy liền đến lúc đó lại nói, quá nhiều sầu lo phí đầu óc, 100 hại mà vô 1 lợi.

La Quan ngẩng đầu, đảo qua một đám dưới trướng, “Không có việc gì, đều tốt nghỉ ngơi, tiếp xuống nên có thể an ổn mấy ngày.”

Nhân tế đường.

Hậu viện.

Xa phu lão Lý nhíu mày, một mặt trầm ngưng, kinh nghi, nhìn về phía Hứa Đại Phu, “Tiên sinh, trên đời coi là thật tồn tại, nhưng sắc lệnh trăng sao kiếm pháp?”

“Tự nhiên có.” Hứa Đại Phu nhìn về phía thành lâu, lắc đầu, “Nhưng tiểu tử này không phải, hắn… Xem như đi cửa sau.”

Trong lòng ở giữa, bùi ngùi mãi thôi.

Tuy nói đã sớm biết được, trăng sao đợi hắn phá lệ khác biệt, nhưng khác biệt đến hôm nay mức này, vẫn còn có chút ra ngoài ý định.

Giờ phút này, Hứa Đại Phu nhìn về phía bầu trời đêm ở giữa, những cái kia hiện ra che đậy mây mù, trong miệng than nhẹ, “Thần bí, không biết a…”

Trời có đạo, che thế gian.

Diễn sinh vạn vật, đâu đâu cũng có!

Nhưng cũng không phải thật toàn trí toàn năng, tựa như trước mắt những này mê vụ, liền tới từ thần bí ở giữa, đản sinh tại không biết chỗ.

Trời, cũng có sợ hãi!

Mà trăng sao dám nghịch thần bí, không biết mà ra tay, đây mới là tối nay La Quan bọn người, nhưng xông qua một kiếp này mấu chốt.

Xa phu lão Lý nháy mắt mấy cái, do dự một chút, nói: “Tiên sinh, ngài làm sao rồi?”

Thất lạc? Tiếc nuối? !

Không đúng! Tiên sinh gì cùng tồn tại, sao lại xuất hiện tình như vậy tự.

Hứa Đại Phu thở dài một hơi, khoát tay, “Chỉ bất quá, là

ao ước 1 tên tiểu tử thôi… Tối nay không có việc gì, đi nghỉ ngơi đi.”

Hắn đứng dậy đi hướng trong phòng, bóng lưng càng phát ra cô đơn.

Ngày thứ 2, mặt trời như thường lệ dâng lên, trời trong chiếu rọi ấm áp như xuân, kia lẫm đông thấu xương băng hàn, như rốt cục quá khứ. Đêm qua đủ loại như mộng, liền giống như là chưa hề phát sinh, nhưng lại như thế nào yên tĩnh ấm áp sáng sớm, đều không thể lau đi trong lòng mọi người hồi hộp, chần chờ.

Thế là, từ trước đến nay tự khai cửa thời điểm lên, liền bệnh hoạn không dứt nhân tế đường, lần thứ 1 xuất hiện trước cửa có thể giăng lưới bắt chim một màn. Thậm chí, tọa lạc đầu kia trên đường dài đều được người thưa thớt, khoảng cách gần chút cửa hàng, càng là từng cái môn hộ đóng chặt.

Từ sáng sớm bắt đầu, đã lục lục tiếp theo tiếp theo đến mấy chiếc xe ngựa, đem ở tạm bệnh hoạn tiếp đi, tới lui đều vội vàng.

“Hứa Đại Phu.”

Mấy tên y quán học đồ hành lễ, cử chỉ cung kính ở giữa, nhiều mấy phân cục gấp rút bất an.

Hứa Đại Phu nhìn thoáng qua, trống rỗng y quán, đối mấy người ôn hòa cười một tiếng, “Đã hôm nay không có bệnh hoạn đến nhà, vậy liền lâm thời nghỉ mộc 1 ngày, các ngươi về nhà đi.”

“Cái này… Đa tạ Hứa Đại Phu, ta cùng cáo lui.” Mấy người sau khi hành lễ rời đi.

Y quán càng phát ra quạnh quẽ, xa phu lão Lý đem y quán đại môn quan bế, nhếch miệng cười một tiếng, “Tiên sinh ngài quanh năm suốt tháng khó được thanh tĩnh, vừa vặn nghỉ ngơi một chút.”

Hứa Đại Phu lắc đầu, “Nghỉ ngơi không được a… La tiểu hữu bọn hắn đã ngăn lại đêm qua đại kiếp, ta cũng phải có hành động, người cũng không thể chỉ chịu đánh, bao nhiêu là phải trả hạ thủ.” Đại Tuyết sơn vị kia được không biết trợ lực, thức tỉnh ngay tại gia tốc, lưu cho hắn thời gian không nhiều.

Xa phu lão Lý biểu lộ khẽ biến, “Tiên sinh…” Hắn như ý thức được cái gì, mặt mày lộ ra lo lắng.

Hứa Đại Phu khoát tay, “Không sao, đã con đường này đi không thông, vậy liền đổi một con đường, dù cùng ta bản tâm không hợp, nhưng nhiều năm như vậy ta không phải một mực, đều tại làm lấy chuẩn bị?” Hắn lắc đầu cười một tiếng, “Cho nên, ta cũng coi là rất dối trá.”

Hắn biểu lộ bộc lộ tự giễu.

Thế gian này, vô luận là ai đều muốn vì tự thân quyết định phụ trách, nếu không phải năm đó tự tin cùng sai tin, thế cục làm sao đến mức này?

Xa phu lão Lý khom người, “Là người kia không biết tốt xấu! Tiên sinh, lão nô minh bạch, ngài cứ việc đến liền

là, ta canh giữ ở bên ngoài.”

Hứa Đại Phu chắp tay, “Vậy liền thoát khỏi.” Hắn quay người đi hướng hậu viện, đi tới bệnh hoạn khu cư trú vực.

Căn thứ tư phòng bệnh.

Đưa tay gõ gõ về sau, đẩy cửa tiến vào.

Khương Khả đang ngồi ở trên giường, biểu lộ có chút co quắp, giống bị tiếng đập cửa giật nảy mình, hắn bỗng nhiên ngẩng đầu liền nhìn thấy, chính đẩy cửa tiến đến Hứa Đại Phu, một chút đứng lên.

“Hứa… Hứa Đại Phu… Ngài tại sao tới đây rồi?”

Hứa Đại Phu nhìn qua hắn, đáy mắt hiện lên một tia phức tạp, ôn hòa nói: “Hôm nay có chút đặc thù, y quán tạm thời đóng cửa, tới nhìn ngươi một chút khôi phục như thế nào.”

Khương Khả chỉ cảm thấy, nhịp tim càng lúc càng nhanh, miệng phát khô, “Đa tạ Hứa Đại Phu quan tâm, ta đã vô sự.” Hắn thở sâu, tiếp tục nói: “Ngài không đến, ta cũng đang chuẩn bị đi gặp ngài, thương thế tốt lên rất nhiều, tiểu tử không tiện lại kế tiếp theo quấy rầy, hôm nay liền cáo từ, đa tạ Hứa Đại Phu cứu chữa, ngài đại ân đại đức tiểu tử khắc trong tâm khảm!”

Tinh mịn mồ hôi trải rộng cái trán, liền ngay cả chỗ ngực đâm nhói, đều ẩn ẩn tăng thêm, bởi vì cùng loại một màn trước đó xuất hiện qua rất nhiều lần. Nhưng lần

này, Hứa Đại Phu không có gọi hắn đứng dậy, lại ôn hòa nói “Không sao, trở về mới hảo hảo tĩnh dưỡng mấy ngày, không cần nhiều hoạt động” .

Phòng bệnh bên trong, sa vào đến kiềm chế trầm mặc.

Khương Khả cắn răng, chậm rãi ngẩng đầu liền nghênh tiếp, Hứa Đại Phu bình tĩnh đôi mắt, hắn nhìn qua đối phương bất an biểu lộ, chậm rãi nói: “Khương Khả, cực kỳ lâu trước đó, đã từng có 1 vị cùng ngươi không sai biệt lắm người trẻ tuổi, bất an như vậy nhìn qua ta.”

“Lúc ấy hắn đã cùng đường mạt lộ, ta liền đem hắn mang theo trên người, tốn hao 20 năm dốc lòng dạy bảo, cũng tới đạt thành 1 cái ước định. Bản này chính là cả hai cùng có lợi, nhưng rất đáng tiếc không biết nguyên nhân gì, hắn cô phụ tín nhiệm của ta, ruồng bỏ lời hứa với ta, dẫn đến về sau một đoạn thời gian rất dài, ta đều qua chật vật không thôi, cả ngày tránh né truy sát.”

Khương Khả trừng lớn mắt, “Ngài… Ngài nói với ta chuyện này để làm gì?”

“Không có gì.” Hứa Đại Phu nhìn qua hắn, thở dài, “Ta chỉ là muốn biết, ngươi là từ khi nào tỉnh lại?”

Phòng bệnh bên trong, lại lần nữa yên lặng.

Khương Khả trên mặt giật mình, không hiểu, mờ mịt, tại nghênh tiếp Hứa Đại Phu bình tĩnh, phức tạp mà thông thấu ánh mắt về sau, một chút xíu tan rã, rút đi. Hắn lông mày nhẹ nhàng nhăn lại, chỉ cái này 1 cái biểu lộ, cả

người khí tràng liền sinh ra, biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Như đạp lâm đỉnh núi, lại như bàn tay nhật nguyệt càn khôn, vô tận túc mục, uy nghiêm cùng tôn quý, từ trong cơ thể hắn chảy ra tới.

“Ngài biết.”

Khương Khả mở miệng, hắn nhìn về phía Hứa Đại Phu, ánh mắt bình tĩnh mà nặng nề, “Tiên sinh, ta lúc đầu coi là, ngài đã tiếp nhận tự thân vận mệnh. Dù sao như ngài như vậy tồn tại, thế gian hết thảy lại có cái gì không nghĩ ra, làm gì còn muốn đồ làm giãy dụa? Kết cục này, sớm tại năm đó cũng đã chú định.”

Hứa Đại Phu lắc đầu.

Khương Khả trầm mặc một chút, “Có lẽ, ngài là muốn một đáp án… Lúc trước 20 năm tuế nguyệt, ngài đối ta trút xuống tâm huyết, hao phí vô số thủ đoạn, đem một cái bình thường tư chất, không có chút nào căn cơ phàm nhân, đẩy lên tiến về chủ thế giới, cũng có thể mở cương nát đất tình trạng, ta đối với ngài cảm kích vạn điểm.”

“Nhưng ta nhất định phải phản bội ngài… Bởi vì, ta vốn là đến từ Đại Tuyết sơn!”

Hứa Đại Phu mặt lộ vẻ cảm thán, “Quả là thế, những năm này ta tưởng tượng vô số, đây là trong đó lớn nhất khả năng. Vốn cho rằng, ta vị kia gian ngoan không rõ tỷ tỷ, là cái rất cứng nhắc, thủ cựu tính tình, không ngờ thủ

đoạn cao minh như thế.”

“Ván này, ta đúng là ngay từ đầu, cũng đã thua! !”

Khương Khả đứng dậy, hành lễ, “Tiên sinh, ta có thể đi rồi sao? ?”

“Còn không thể.”

Khương Khả ngẩng đầu, biểu lộ kinh ngạc, “Ngài muốn làm cái gì? ! Ta đến từ Đại Tuyết sơn, cùng Thánh Tôn ở giữa tự có một phần liên hệ, đã hôm nay đã thức tỉnh, ngài liền không thể lại cử động ta, nếu không Thánh Tôn tất có cảm giác, đến lúc đó ngài biết sẽ như thế nào.”

Hứa Đại Phu lắc đầu, “Ngươi cảm thấy, ta sẽ còn cố kỵ những này sao?” Trên mặt hắn, lộ ra một tia tự giễu, “Ta đã từng coi là, mình sẽ như như lời ngươi nói, đem chuyện này nghĩ thoáng, dù sao lấy ta tồn tại mà nói, sẽ không sinh ra quá đa tình tự, nhưng cũng tiếc ta nghĩ sai.”

“Thiên nhân hợp nhất, bước vào con đường này về sau, đã có nhân chi thuộc tính, liền sẽ bị người tính ăn mòn… Không, càng thích hợp nói hẳn là dung hợp. Ta e ngại tiêu vong, dù là tử vong tại ta, chỉ là chuyển đổi hình thái… Ta vẫn như cũ e ngại…”

“Cho nên, luôn luôn muốn liều một phen, thất bại liền mời ngươi cùng cùng nhau, như vậy chịu chết. Như thành công, thì là mới tinh thiên địa!”

Còn có một chút, Hứa Đại Phu chưa hề nói, đó chính là

La Quan đám người xuất hiện, để hắn nhìn thấy chuyện này thành công khả năng. Nếu không, như ngăn không được Đại Tuyết sơn đột kích, hắn căn bản cũng không có buông tay đánh cược một lần cơ hội.

Khương Khả cắn răng, “Tiên sinh, ngài nhất định sẽ hối hận!” Hắn vẫn chưa cầu xin tha thứ, lại hoặc là chạy trốn, bởi vì hắn biết rõ, đối trước mắt tiên sinh mà nói, đã làm ra quyết định liền sẽ không lại cải biến. Về phần trốn… Tại hắn thế giới bên trong, lại có ai có thể trốn được?

Hứa Đại Phu không có lại nói tiếp, hắn vỗ tay phát ra tiếng, “Ba” một tiếng vang nhỏ về sau, 1 con không nhìn thấy trong suốt bọt khí đem căn này phòng bệnh bao phủ.

Khương Khả một nháy mắt, liền lâm vào ngủ say trạng thái, nhưng hắn lông mày vẫn như cũ nhíu chặt. Cái này liền cho thấy hắn không còn là trước đó cái kia, nhưng ngay cả tiếp theo bị người vây đánh hành hung tiểu tặc, mà là trong truyền thuyết Khương quốc khai quốc Hoàng đế, từng cùng trời hợp tác, cuối cùng lại ruồng bỏ tại trời! !

“Lấy nhân thân làm việc thiện sự tình, tích lũy muôn đời đoạt được hương hỏa nguyện lực, đều dùng cho hôm nay, giúp ngươi gột rửa tạp niệm trở lại nguyên trạng.”

“Khương Khả, ngươi ta sư đồ duyên phận, tất có thể nặng tiếp theo!”

Hứa Đại Phu đưa tay, một chỉ rơi vào nó giữa lông mày.

Một nháy mắt, như thế giới giao cảm, Thương Sơn huyện trên không phong vân biến hóa, “Ầm ầm” lôi đình oanh minh, vang vọng chín ngày.

Xa phu lão Lý thần sắc túc mục, đi đến bên cạnh xe ngựa, trước đem dây cương giải khai, thả đi làm bạn mấy chục năm lão Mã, lại đưa tay rơi vào càng xe bên trên. Lặng yên không một tiếng động, tính chất cứng rắn vạn điểm, mặt ngoài có xinh đẹp bao tương càng xe, vỡ thành vô số mấy điểm.

Một thanh kiếm, rơi vào lão Lý trong tay, hắn phủi nhẹ thân kiếm bụi bặm, “Lão tiểu nhị, hôm nay cũng nên là ngươi, lúc được thấy mặt trời! !”

Ông ——

Ông ——

Trường kiếm rung động, vù vù không chỉ!

Cùng lúc đó, La Quan tại trên cổng thành, cũng cảm thấy được đến nhân tế đường khí cơ biến hóa. Hắn quay người nhìn lại lúc, Hứa Đại Phu thanh âm ở bên tai vang lên, “La tiểu hữu, ta đã động thủ, hơn sự tình tận nhờ vả ngươi.”

“Lần này như thành, ngươi ta chung hoán thiên địa!”

Ầm ầm ——

La Quan ngưỡng vọng biến ảo chín ngày, nghe đinh tai

nhức óc kinh lôi, trong miệng thì thào, “Cái này đạp ngựa, là thật muốn liều mạng!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 626 : Hương hỏa chi độc nguyền rủa

Hoang nguyên cực bắc, trời đông giá rét, xưa nay hiếm người dấu vết! Nó khủng bố nhiệt độ thấp, chính là một chút cấp thấp tu sĩ, yêu thú, đều muốn bị sống sờ sờ đông chết.

Mà liền tại mảnh này hoang nguyên cực bắc, thế gian cực hàn chỗ, gần như thiên địa nơi cuối cùng, đứng lặng lấy 1 cái cự Đại Tuyết sơn. Nó thế núi nguy nga dốc đứng, thẳng vào tuyết mây phía trên, không gặp đỉnh núi phong quang, tự có mấy điểm khiếp người uy thế từ đó phóng thích, khiến người thấy chi mà sinh ra sợ hãi.

Cái này, chính là Đại Tuyết sơn, long hưng phúc địa trong truyền thuyết không thể biết chi địa!

Trên đỉnh núi, là tuyên cổ bất hóa vĩnh đóng băng tầng, bại lộ dưới ánh mặt trời, lóng lánh như kim loại hào quang óng ánh.

Một mảnh kéo dài cung điện, đình đài, liền tọa lạc tại tuyết sơn ở giữa, đông đảo người mặc áo bào trắng, như cùng băng tuyết hòa làm một thể thân ảnh, ở trong đó rục rịch.

Đột nhiên, một tiếng vang thật lớn từ tuyết sơn chi đỉnh bộc phát, như thiên thần chi nộ, tỏa ra ra khủng bố một màn ——

Liền nghe “Răng rắc” “Răng rắc” liền vang, kia từ xưa tới nay liền tồn tại vĩnh đóng băng tầng, giờ phút này vỡ nát, nổ tung.

Đất rung núi chuyển, to lớn vụn băng như trời sập, “Ầm ầm” cuốn tới, cũng may va chạm trước mắt tầng 1 màn sáng hiển hiện, đem đỉnh núi đông đảo kiến trúc bao phủ ở bên trong.

Vô số người áo bào trắng ngẩng đầu, lộ ra từng trương chấn kinh khuôn mặt, trơ mắt nhìn xem chảy xiết tầng băng mảnh vỡ, mang theo thế như 10,000 tấn đánh tới hướng phía dưới, cả tòa cực hàn cánh đồng tuyết đều đang run rẩy.

Đây là… Thiên nộ!

Phần phật ——

Tất cả người áo bào trắng đều quỳ sát tại đất, bái hướng tuyết sơn chi đỉnh.

Đinh linh linh ——

Gió thổi qua, mang đến thanh thúy tiếng chuông, quỳ sát người áo bào trắng nhóm, 2 mắt nhắm lại căn bản không dám nhìn tới, cái này tiếng chuông đầu nguồn.

Bởi vì dù chỉ là dư quang đảo qua, đều là đối Giáo Tông đại nhân khinh nhờn!

Giờ khắc này trong lòng mọi người, cũng tràn ngập rung động.

Giáo Tông đại nhân đều tự mình hiện thân… Ra đại sự!

Linh đang hẹn trưởng thành đốt ngón tay lớn nhỏ, toàn thân hiện ra tử sắc, bị một cây màu đen dây nhỏ, thắt ở nữ nhân cổ chân ra.

Nàng trần trụi hai chân, hành tẩu tại băng tuyết phía trên, một bộ thuần trắng trường bào, đem nó thân thể bao khỏa ở bên trong. Khi gió lay động lúc, liền phác hoạ ra hoặc tinh tế, hoặc mượt mà, lại hoặc thẳng tắp một ít đường cong. Nhưng khi ngươi nhìn về phía nàng lúc, liền sẽ vô ý thức xem nhẹ, những này làm lòng người thiêu đốt đồ vật, tâm thần ở giữa chỉ hơn thánh khiết, lạnh lẽo… Cùng uy nghiêm!

Bởi vì, nàng chính là Đại Tuyết sơn giáo tông, là trong thiên hạ duy nhất có thể, trực diện trời nữ nhân, cũng là long hưng phúc địa bên trong, không thể nghi ngờ người mạnh nhất!

Giáo tông chân trần đạp tuyết, nhập tuyết sơn chi đỉnh, dừng lại chốc lát sau đi ra, đạm mạc đôi mắt quét ngang, “Truyền lệnh, mở ra trời khải đại trận.”

Thanh lãnh không gợn sóng thanh âm, truyền khắp Đại Tuyết sơn, vô số người áo bào trắng thân thể run lên, “Vâng, ta cùng tuân giáo tông chi mệnh!”

Trời khải… Đây là 1 cái mỗi cái Đại Tuyết sơn tu sĩ cũng biết, nhưng xưa nay không cho rằng, nó sẽ bị mở ra đại trận.

Đến cùng xảy ra chuyện gì? ! Có người nghĩ đến Thương Sơn huyện, dù sao long hưng phúc địa thiên hạ chấn động, còn có Thánh sứ vẫn lạc ở đây, tin tức căn bản khó mà che lấp. Nhưng cho dù đám kia giới ngoại người, lại như thế nào cường đại, lại há có thể làm trái thượng thiên? !

Chỉ có một chút Đại Tuyết sơn Kim Đan trở lên người, giờ phút này cúi đầu trên mặt đất, nó đôi mắt chỗ sâu lại con ngươi co vào, hiện lên vô tận chấn kinh, hãi nhiên.

Hẳn là, kia nghe đồn đúng là thật?

Trời có hai mặt trời, đem trục nó 1!

Ầm ầm ——

Tiếng vang từ hoang nguyên cực bắc chỗ bộc phát, mảnh này mênh mông vô ngần, có thể so số quốc chi địa đất đông cứng, giờ phút này kịch liệt chấn động bắt đầu.

Từng tòa tuyết sơn tại chấn động bên trong đổ xuống, đại địa vỡ ra vô số khủng bố khe hở, giăng khắp nơi như cự thú miệng lớn muốn thôn thiên!

Kia đứng lặng ở thiên địa chi cực, tuyên cổ trường tồn Đại Tuyết sơn, ngay tại cái này hạo kiếp cảnh tượng bên trong đột ngột từ mặt đất mọc lên, chậm rãi thăng nhập chín ngày.

Thường nói: Núi không đến, ta liền quá khứ.

Nhưng hôm nay, Đại Tuyết sơn điều khiển trời khải, bay thẳng cửu tiêu.

Núi, đến rồi!

…

Liên tiếp mấy ngày, bình an vô sự.

Thương Sơn huyện bên trong không khí khẩn trương hơi chậm, nhưng mọi người nhìn về phía đóng cửa không ra nhân tế đường lúc, ánh mắt vẫn có mấy điểm phức tạp.

Đương nhiên phức tạp về phức tạp, nên đi hay là không chút do dự, phàm là có năng lực rời đi, đều đã bắt đầu dời xa.

Thương Sơn huyện, đã không phải thích hợp cư ngụ chi địa!

Điểm này thành trong huyện các nhà giàu chung nhận thức.

“Vương tiên sinh, ngài thật muốn lưu lại? !” Một tên ngày thường quen biết viên ngoại, cau mày, vô ý thức hạ giọng, “Ta nhưng nghe nói, là Hứa Đại Phu cùng giới ngoại người cấu kết, đắc tội tại thiên tướng thụ thiên phạt, đến lúc đó toàn bộ Thương Sơn huyện đều muốn bị liên luỵ.”

Vương Sinh lắc đầu, “Tung thật có thiên phạt, cũng không làm liên luỵ vô tội, nếu không chẳng lẽ không phải

là thiên đạo vô đạo? !” Hắn ngẩng đầu, nhìn một cái thành lâu phương hướng, “Huống hồ, Vương mỗ cảm thấy Thương Sơn huyện, chưa hẳn liền sẽ ứng kiếp.”

“Ai… Vương tiên sinh, tại hạ liền không khuyên nhiều, hi vọng tương lai còn có gặp lại ngày!” Chắp tay, cái này viên ngoại leo lên xe ngựa, một đội xe ngựa vội vàng rời đi.

Nhìn qua đội ngũ đi xa phương hướng, Vương Sinh xoay người nói: “Trong nhà không muốn lưu lại, cấp cho nửa năm tiền tháng, thả bọn họ đi.”

“Vâng.” Quản gia do dự một chút, nói: “Lão gia, cô gia, tiểu thư mang theo song sinh tử, bây giờ còn ở tại lão trạch, ngài nhìn có phải là để bọn hắn tạm thời rời đi?”

Vương Sinh gật đầu, “Ngươi tự mình đi thông tri.” Cùng quản gia rời đi, hắn phân phó nói: “Người tới, tại dưới cổng thành mang lên bàn.”

Hắn muốn kế tiếp theo làm kiếm tiên vẽ tranh.

Tại Vương Sinh đáy lòng một mực tồn tại, 1 cái trực giác mãnh liệt —— lần này đại hung hiểm, hoặc là đại cơ duyên, nếu có thể nắm chặt,, Vương gia liền có thể một bước lên trời.

Trên cổng thành.

Khương Đồng nhìn xuống phía dưới thêm vài lần, đột nhiên nói: “La Quan, cái kia vẽ tranh lại tới.”

La Quan mở mắt ra, ánh mắt hơi ở lại, chợt thu hồi, “Vị này Vương tiên sinh, cũng là cái diệu nhân… Cửa này nếu có thể vượt qua, có lẽ có một trận tạo hóa.”

Dù sao, bất luận Vương Sinh phải chăng biết được nội tình, trình độ nào đó nói, hắn đều xem như La Quan cùng trời hợp tác người chứng kiến.

Khương Đồng cái hiểu cái không, nhưng cũng không thèm để ý, nàng nhìn La Quan, lại theo hắn ánh mắt nhìn lại, “Phía bắc có cái gì? Mấy ngày nay, ngươi luôn luôn hướng cái phương hướng này nhìn.”

La Quan cười cười, nói: “Mặt phía bắc có trời ạ!”

Khương Đồng nhìn xem sáng sủa chân trời, mấy ngày nay quá khứ, ngày càng phát ra ấm áp lên, rất có mấy điểm ngày xuân sáng rỡ ý vị, nhịn không được lật lên bạch nhãn, “Ta cần ngươi nói? Phía bắc đương nhiên là có trời, hơn nữa thoạt nhìn, thời tiết còn rất là không tệ.”

La Quan lắc đầu, ý vị thâm trường nói: “Vậy ngươi coi như sai lạc, ngày này… Cũng nhanh muốn biến.” Không biết là bởi vì, giữa lông mày trăng sao khí cơ còn có thể cấp cho một chút yếu ớt nhắc nhở, lại hoặc là Hứa Đại Phu nguyên nhân, để La Quan cảm giác cực kỳ nhạy cảm.

Từ Hứa Đại Phu truyền ngôn, “Hắn đã động thủ” ngày ấy lên, La Quan liền cảm nhận được, từ phương bắc mà đến khí tức khủng bố. Như hải khiếu, “Ầm ầm” gào thét ở giữa, từ chân trời mà đến, mang theo quét ngang vạn vật, hủy diệt hết thảy lực lượng kinh khủng.

Đại Tuyết sơn sao? !

La Quan đối này cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, dù sao Hứa Đại Phu trước đó, đã cho hắn nhắc nhở, chỉ là không biết lần này, lại sẽ là như thế nào thủ đoạn?

Hả? ! Ý niệm này chuyển qua lúc La Quan nhíu mày, từ đáy lòng sinh ra một chút bất an, là Đại Tuyết sơn muốn động thủ sao?

Sau một khắc, mãnh liệt tim đập nhanh cảm giác lóe lên trong đầu, liền tựa như ngục mà đến quỷ trảo, mang theo lạnh lẽo thấu xương khí tức, trùng điệp bắt lấy La Quan trái tim.

Bành ——

Khương Đồng bị trực tiếp đánh bay ra ngoài, khủng bố cực hàn khí hơi thở, từ La Quan thể nội phát ra, “Răng rắc” “Răng rắc” âm thanh bên trong, hắn đặt chân chỗ chỗ, phương viên trượng hơn bên trong tận thành băng phong, mà hắn tự thân cũng bị hàn băng bao trùm, biến thành 1 tôn băng điêu.

Cái này băng phong, đen như mực, như hấp thu vĩnh dạ cực hàn, khiến người rùng mình!

“La Quan!”

Khương Đồng hét lên một tiếng, triệt tiêu va chạm lực đạo, liền muốn xông về đi, lại bị Ứng Thanh Linh ngăn lại.

“Điện hạ, không nên tới gần!”

Nàng biểu lộ ở giữa, đều là kiềm chế, ngưng trọng.

Cái này băng hàn lực lượng rất khủng bố, khủng bố đến lấy nàng Tứ Hải thật giao thân thể, đều cảm thấy hồi hộp, kính sợ, không dám đi đụng vào.

Mà trừ cái đó ra, còn có càng quan trọng một điểm… Đen nhánh băng phong chỗ mang theo cực hàn, cùng La Quan tan về một thể, ngoại lực căn bản là không có cách bài trừ. Nếu không, tại đem băng phong vỡ vụn đồng thời, La Quan cũng đem như 1 cái chân chính băng điêu, như vậy vỡ nát.

Ngang rống ——

Thập Tứ Mục gầm lên giận dữ, trực tiếp hiện ra cực dương thật giao thân thể, màu hổ phách to lớn mắt rồng, sát khí đằng đằng quét ngang, “Ai? Là ai? ! Dám tính toán chủ nhân nhà ta! Cho ngươi Thập Tứ gia cút ra đây!”

Gào thét cuồn cuộn như kinh lôi, giữa thiên địa yên tĩnh im ắng, đỉnh đầu mặt trời vẫn như cũ ấm áp, lại không chút nào có thể triệt tiêu đầu tường băng hàn.

Tầng 1 sương bạch chi sắc, lấy La Quan chỗ chỗ vì chấm tròn, hướng 4 phương 8 hướng lan tràn, rất nhanh liền bò đầy cả tòa thành lâu.

Hô ——

Một trận gió thổi qua, giữa thiên địa nhiệt độ, giờ phút này điên cuồng giảm xuống.

Phía dưới, thoát đi Thương Sơn huyện một chi đội ngũ, vừa lúc hành vi dưới cổng thành, lặng yên không một tiếng động ở giữa tất cả xe ngựa, nhân viên, đều bị băng hàn bao trùm.

Một nháy mắt, hết thảy đều đứng thẳng bất động nguyên địa, tất cả nhan sắc đều thối lui, chỉ còn hơn băng phong về sau tái nhợt, tĩnh mịch! !

“A! !”

Hoảng sợ thét lên truyền ra, vô số mặt người lộ hoảng sợ lùi ra ngoài đi.

Một màn này khiến trên cổng thành mọi người, biểu lộ càng ngưng trọng thêm, cái này băng phong chi lực, vẻn vẹn một điểm dư ba đúng là kinh khủng như vậy!

Ngang rống ——

Lại một tiếng long ngâm, Thập Tứ Mục đôi mắt đỏ lên, nổi giận gầm lên một tiếng, “Cực dương chi lực, đốt cháy vạn vật!”

Oanh ——

Hắn toàn thân xích hồng lân giáp, giờ phút này bỗng nhiên sáng lên, hồng quang tại bắn ra một nháy mắt, liền biến thành cháy hừng hực đại hỏa.

Hừng hực nhiệt độ cao từ Thập Tứ Mục thể nội bộc phát, nó xoay quanh bay lên đem La Quan vây quanh ở trong đó, ý đồ hòa tan đen nhánh băng phong.

Nhưng cũng tiếc, đây hết thảy đều là phí công, thậm chí xuất hiện, khiến người kinh dị một màn ——

Răng rắc!

Răng rắc!

Đúng là Thập Tứ Mục quanh thân xích hồng hỏa diễm, giờ phút này bị đông cứng, ngay tại cháy hừng hực bên trong, trực tiếp lâm vào băng phong, thậm chí còn tại hướng Thập Tứ Mục bản thể lan tràn, muốn đem nó cùng nhau phong trấn!

Thập Tứ Mục phóng lên tận trời, đoạn đi cùng quanh thân cực dương chi hỏa liên hệ, lúc này mới thoát khỏi băng phong truy sát, một mặt kinh sợ, nỗi khiếp sợ vẫn còn, giơ chân mắng to, “Nãi nãi! ! Cái này đạp ngựa đến cùng cái quỷ gì? Thập Tứ gia ta cực dương chi hỏa, đều bị trực tiếp băng phong! !”

Đúng lúc này, Điền Dung đột nhiên nói: “Nguyền rủa… Đây là một loại nguyền rủa…” Hắn như nghĩ đến cái gì, mắt lộ hồi hộp.

Bá ——

Mọi người ánh mắt nhìn tới.

Vạn Ninh trầm giọng nói: “Lão Điền, ngươi biết cái gì, mau nói!”

Điền Dung thở sâu, đảo qua mọi người, “Chư vị, thần đạo con đường tu hành, các ngươi nên đều biết một chút. Nghe đồn hương hỏa có độc, nhưng dẫn đến tu hành thần đạo người, ý thức dần dần hỗn loạn, sụp đổ, cuối cùng lọt vào hương hỏa phản phệ, tại đốt cháy ở giữa hình thần câu diệt.”

“Nhưng hương hỏa chi độc, nhưng tuyệt không phải chỉ này một loại, cái gọi là âm cực dương sinh, dương cực âm đến… Có một loại khủng bố hương hỏa chi độc tựa như trước mắt… Băng phong như mực, chính là nhuộm dần vĩnh dạ chi sắc, có thể trấn áp thể phách ăn mòn thần hồn, hóa thành kinh khủng nhất nguyền rủa, khiến người vạn kiếp bất phục!”

Cửu thiên chi thượng, rời rạc trong không khí hơi nước, nhanh chóng ngưng tụ thành hàn băng rơi đập. Chỉ vì 1 cái Đại Tuyết sơn, chính bao trùm thiên khung phía dưới, gào thét tiến lên.

Đại điện phong bế, Giáo Tông đại nhân trong tay, nhóm lửa 1 con hương, nó sắc đen nhánh nó chất như ngọc.

Hơi khói lượn lờ ở giữa, khiến cho Giáo Tông đại nhân tấm kia băng lãnh, hờ hững khuôn mặt, trở nên mơ hồ không rõ, như hiện ra bóng chồng.

Kia bóng chồng bên trên, là khuynh quốc khuynh thành, là mị hoặc muôn vàn!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 627 : Hỏi cùng đáp

Chưởng giáo đại nhân nhíu nhíu mày, nhìn về phía trong sương khói bóng chồng, đáy mắt hiện lên một tia băng lãnh, chán ghét. Không biết phải chăng là ảo giác, kia bóng chồng dường như có cảm giác, về lấy gảy nhẹ nhíu mày, ánh mắt vũ mị kéo.

1 người 1 ảnh, dường như 2 cái ý thức, lại cùng tồn tại một thể.

“Đủ.”

Chưởng giáo đại nhân mở miệng, một mảnh băng hàn, như nhưng đông kết không khí.

Sương mù trì trệ, bóng chồng tùy theo cương một chút, kia phần linh động như vật sống cảm giác, chợt biến mất không thấy gì nữa.

Chưởng giáo đại nhân thấp bộ dạng phục tùng, đưa tay áo bào trắng ống tay áo hướng về sau trượt xuống, lộ ra trắng nõn tinh tế, không gặp nửa điểm tì vết cánh tay ngọc, “Lấy thần đạo hương hỏa, đốt vĩnh dạ chi hàn, băng phong thể phách, táng diệt thần hồn.”

Đầu ngón tay điểm ra, sương mù như nhận dẫn dắt, tại trước mặt nhanh chóng hội tụ, lại phác hoạ ra một cái bóng mờ. Mơ hồ không rõ mà theo sương mù ba động, lại sinh cho người ta một loại, sống lại cảm giác… Kia

một chỉ, vừa lúc rơi vào nó giữa lông mày!

Mặc ngọc như hương đang thiêu đốt, sương mù không ngừng bốc lên, đem chưởng giáo đại nhân cùng sương khói kia hư ảnh bao phủ, che lấp trong đó. Liền như 1 đạo vô hình bình chướng, mượn thần đạo chi lực thuộc tính, có một tia thần bí khí cơ, có thể tạm thời ngăn cách trong ngoài!

Băng phong bộc phát, hương hỏa nguyền rủa giáng lâm nháy mắt, La Quan ý thức bị trực tiếp kéo vào đến, một mảnh hư vô thế giới, lọt vào trong tầm mắt duy mê vụ mênh mông, không gặp cuối cùng , biên giới.

Cùng lúc đó, một phần mãnh liệt trực giác xông lên đầu —— nếu không thể từ đó bước ra, liền muốn ý thức tán loạn, chết đi như thế.

Nhưng chẳng biết tại sao, La Quan lại chưa cảm thấy bối rối, hắn chỉ là khẽ nhíu mày, nhìn qua trước mắt mê vụ. Ngắn ngủi suy tư sau hắn cất bước hướng về phía trước, thân ảnh xung kích mê vụ, nhấc lên từng vòng từng vòng gợn sóng.

Đột nhiên, La Quan hình như có cảm giác, ngẩng đầu nhìn về phía nơi nào đó, “Đã là đến, sao không hiện thân gặp mặt?”

Mê vụ như lúc ban đầu, không có chút nào đáp lại.

La Quan cười lạnh, dứt khoát phất tay áo vung lên, trực tiếp ngồi xếp bằng, “Như thế, vậy liền không có ý nghĩa.”

“Thôi được, các hạ yêu như thế nào giống như gì, La mỗ không phụng bồi.” Hắn nhắm mắt không nói, cũng tiếp nhận tự thân vận mệnh.

Trầm mặc hồi lâu khẽ than thở một tiếng vang lên, tiếp theo là nhàn nhạt tiếng bước chân, “La Quan, ta rất hiếu kì, ngươi giờ phút này vì sao còn có thể giữ vững bình tĩnh?”

Nữ? !

La Quan mở mắt ra, liền thấy một bộ áo bào trắng, trần trụi hai chân chưởng giáo đại nhân, hơi nhíu mày, “Đại Tuyết sơn?”

Chưởng giáo đại nhân gật đầu, “Ngươi vẫn không trả lời, ta trước đó vấn đề.”

La Quan ánh mắt chớp lên, “Công bằng lý do, 1 người một vấn đề.”

“Được.”

La Quan dựng thẳng lên ngón tay, “Ta trả lời trước vấn đề thứ 1, ở đây trong sương mù, La mỗ chỉ là 1 đạo ý niệm thể, cảm giác không đến thể phách, cũng không cách nào chạm đến thần hồn, bị đoạn tận đường lui, nếu như thế làm gì còn muốn đồ làm giãy dụa, không bằng thể diện một chút.”

Chưởng giáo đại nhân luôn cảm thấy, câu trả lời này có chút vấn đề, nhưng La Quan lời nói thật là tình hình thực tế, nàng suy nghĩ một chút nói: “Thì ra là thế.” Nhưng

trong lòng khó nén mấy điểm thất vọng, đây chính là vị kia chọn trúng người? Như thế tâm cảnh, há có thể cùng Đại Tuyết sơn chống lại!

Mặt ngoài lại chưa bộc lộ nửa điểm, nhìn qua La Quan, “Đại Tuyết sơn có tính không một vấn đề?”

“Tính.” La Quan gật đầu, “Bất quá là ngươi hỏi trước, cho nên tiếp xuống đến ta.”

Chưởng giáo đại nhân đưa tay, “Xin hỏi.”

Phần này tôn trọng cũng không phải là cho La Quan, mà là cho hắn sau lưng Hứa Đại Phu, dù sao tới một mức độ nào đó nói, nàng cùng La Quan đóng vai lấy giống nhau nhân vật.

La Quan nói: “Ngươi tên gì?”

Chưởng giáo đại nhân biểu lộ hơi dừng lại, như không nghĩ tới giờ này khắc này, La Quan tại biết rõ hiểu nàng đến từ Đại Tuyết sơn về sau, lại sẽ hỏi ra một vấn đề như vậy.

Nàng khẽ cau mày, trong lúc nhất thời, cũng không biết nên như thế nào trả lời.

La Quan nhún vai, “Đã nói xong, 1 người một vấn đề, mà lại ngươi biết tên của ta, ta hỏi thăm ngươi cũng chuyện đương nhiên.”

Chưởng giáo đại nhân hơi hút khẩu khí, gật đầu, “Nói có lý.”

Lại dừng một chút, mới chậm rãi nói: “Minh Tú.”

“Minh Tú?” La Quan nhấm nuốt mấy lần, mỉm cười nói: “Là cái tên rất hay, tinh minh mà tú lệ, nhìn đến mà thần di, cái này cùng ngươi rất xứng đôi.”

Hắn nhìn xem chưởng giáo đại nhân, ánh mắt bên trong là không thêm che giấu thưởng thức.

Đại khái là đã thật lâu, chưa từng bị người như thế trực tiếp tán dương, lại ánh mắt không kiêng nể gì cả dò xét, chưởng giáo đại nhân nhíu nhíu mày, trên mặt nhiều mấy phần lãnh ý.

“Vấn đề thứ hai, ngươi nhưng có biết, mình bây giờ đang làm cái gì?”

Hỏi có chút mịt mờ, bởi vì dù là nơi đây, có một tia thần bí thuộc tính, chưởng giáo đại nhân vẫn như cũ không dám khinh thường.

Thăm dò tại trời, nó hậu quả… Chính là nàng cũng vô pháp tiếp nhận!

La Quan gật đầu, “Tự nhiên sẽ hiểu.” Hắn đưa tay, chỉ chỉ phía trên, “Bất quá, ngươi chỉ là nhân cách phân liệt, hay là 2 huynh đệ tranh gia sản?”

Chưởng giáo đại nhân con ngươi co rụt lại, nhìn chằm chằm La Quan, đã kinh hãi với hắn lớn mật, lại không dám tin tưởng hắn lại biết được như thế bí ẩn.

Người sắp chết, không sợ hãi sao? ?

Thấp bộ dạng phục tùng, chưởng giáo đại nhân mặt không biểu tình, “Đến lượt ngươi hỏi.”

La Quan nói: “Mấy ngày trước bắt đầu, ta liền cảm giác phương bắc trời, có chút không thích hợp, hình như có một loại nào đó hung hiểm sắp tới, là cái gì? ?”

Chưởng giáo đại nhân thản nhiên nói: “Đại Tuyết sơn dưới, có một trận tên trời khải, nhưng thua núi thẳng vào cửu tiêu, giáng lâm thiên hạ tùy ý một chỗ.”

La Quan sắc mặt biến hóa, hắn đoán vô số loại khả năng, lại không ngờ tới đúng là kết quả này.

Xem ra, Hứa Đại Phu làm sự tình, triệt để trêu chọc Đại Tuyết sơn vị kia thần kinh, để hắn bất kể hết thảy hậu quả đại giới.

Nói cách khác, cho dù xông qua hôm nay, cái này thần đạo hương hỏa nguyền rủa một kiếp, kế tiếp còn muốn trực diện cả tòa Đại Tuyết sơn.

Đột nhiên đã cảm thấy áp lực như núi!

Không khác, như trời muốn trấn ngươi, cái ngươi, ép ngươi, tát bạt tai đánh ngươi… Muốn nói không hoảng hốt, đây tuyệt đối là đang khoác lác - bức!

“Ai, liền biết việc này không có đơn giản như vậy… Cùng trời hợp tác, là sẽ chết người!”

Chưởng giáo đại nhân nhíu mày, “Hôm nay lúc này, ngươi lại còn có tâm tình, đi để ý tới những này?” Không có tương lai người, làm gì lo lắng chuyện tương lai.

La Quan cười một tiếng, “Có!” Hắn giơ tay lên, “Vậy liền coi là là, ngươi vấn đề thứ ba, mà ta đã cho ra đáp án.”

Chưởng giáo đại nhân nghĩ đến trước đó, “Đại Tuyết sơn” cũng coi như một vấn đề, đáy mắt hàn ý lưu chuyển, cuối cùng trở nên yên ắng, “Có thể.”

La Quan không có nửa điểm không có ý tứ, nói thẳng: “Đại Tuyết sơn vị kia, còn bao lâu nữa mới có thể triệt để tỉnh lại? ? Ngươi biết ta nói chính là ai, không muốn trộm đổi khái niệm.”

Chưởng giáo đại nhân trầm mặc, nàng gấp chầm chầm La Quan như ý thức được cái gì, “Không có khả năng, ngươi lại không sợ hương hỏa chi độc nguyền rủa? !” Nàng nhóm lửa con kia hương, có lai lịch lớn, là một vị nào đó thần đạo cường giả vẫn lạc về sau, một thân hương hỏa chi độc ngưng tụ mà thành.

Thành tiên cảnh dưới một khi bị khóa định, liền chỉ có hồn phi phách tán hạ tràng, tuyệt không ngoại lệ.

Bằng La Quan, làm sao có thể ngăn cản? ?

La Quan nhíu mày, “Đây coi như là kế tiếp vấn đề, La mỗ hết lòng tuân thủ hứa hẹn có thể trả lời, nhưng ngươi trước tiên cần phải nói cho ta đáp án.”

Chưởng giáo đại nhân trầm mặc càng lâu, ngay tại La

Quan cho là nàng không có trả lời lúc, mới nói: “Nửa tháng… Hoặc là ngắn hơn!”

Một đôi sáng tỏ đôi mắt, tập trung vào La Quan, “Hiện tại, đến ngươi.”

La Quan nói: “Nếu như La mỗ nói, ta cũng không biết lời nói, các hạ có thể hay không cảm thấy, ta là tại nói hươu nói vượn?”

Oanh ——

Mê vụ chấn động, khủng bố khí cơ trùng thiên, chưởng giáo đại nhân híp mắt cắn răng, “Ngươi dám đùa ta? !”

La Quan lắc đầu, “Thật không có.” Đột nhiên, hắn nở nụ cười, “Bất quá, chúng ta lập tức liền có thể biết được đáp án.”

Răng rắc ——

Một tiếng vang nhỏ, như vật gì đó băng liệt, trước mắt mê vụ thế giới, giờ phút này kịch liệt chấn động.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 628 : Cùng trời một trận chiến

Như cự thú há miệng thi triển ra thôn tính thủ đoạn, trước mắt mê vụ sôi trào, thoải mái như triều cường, lấy tốc độ kinh người bị thôn phệ!

La Quan chắp tay, nói: “Minh Tú cô nương, tình huống có chút ra ngoài ý định, ngày khác gặp lại lúc, La mỗ tự nhiên cho ngươi 1 cái minh xác trả lời chắc chắn.”

“Cáo từ.”

Bá ——

Hắn thân ảnh biến mất không gặp.

Cũng không phải là cố ý thừa nước đục thả câu, hoặc trêu chọc vị này Minh Tú cô nương hỏa khí, mà là La Quan đến tận đây khắc, đích xác còn không xác định đến tột cùng xảy ra chuyện gì. Ban đầu Huyền Quy kinh dị một tiếng, nói câu “Không cần phải lo lắng” về sau, phía dưới liền không có động tĩnh.

Chưởng giáo đại nhân nhìn qua La Quan biến mất địa phương, “Quả nhiên, có thể bị vị kia chọn trúng người, tự có không hề tầm thường chỗ.”

“Gặp lại ngày sao? Hừ, bản tọa ngược lại là hi vọng, ngươi có thể còn sống sót!”

…

Trên cổng thành.

Màu mực băng phong lặng yên hòa tan, toàn thành sương bạch tùy theo tán đi, lộ ra La Quan thân ảnh, hắn mở mắt ra trong đó tinh mang hiện lên.

Bị bức lui mọi người, nhìn thấy trước mắt một màn, nhao nhao mặt lộ vẻ kinh hỉ.

Thập Tứ Mục tiêu chuẩn 1 cái trượt quỳ, mặt mũi tràn đầy kích động, lớn tiếng nói: “Chủ nhân, tiểu thập 4 lo lắng chết rồi, ngài không có sao chứ? !”

La Quan khóe miệng co quắp dưới, ánh mắt đảo qua mấy người, “Không có việc gì.” Hắn lật tay lòng bàn tay linh quang hiện lên, 1 đem thanh đồng nến xuất hiện, nó như tồn tại cực kỳ lâu dài tuế nguyệt, mặt ngoài vết rỉ pha tạp.

Chỉ bất quá giờ phút này nến pha tạp mặt ngoài, xuất hiện một cái khe, theo khe hở nhìn về phía trong đó, mơ hồ có thể thấy được Kim Quang lập lòe, có không hiểu khí cơ lưu chuyển.

Cái này nến, chính là lúc trước Giang Ninh thành bên ngoài, hay là nương nương núi sơn thần Vân nương tặng cho!

La Quan nghĩ đến trước đó, tại mê vụ không gian lúc chỗ nghe được, kia 1 đạo “Vỡ tan” tiếng vang, không có gì bất ngờ xảy ra liền nguồn gốc từ đây.

Nói cách khác, là trước mắt cái này cái giá nến, giúp hắn hóa giải thần đạo chi độc nguyền rủa? ! Nhưng lão sư không phải nói, cái đồ chơi này là phảng phẩm? Phảng phẩm cũng lợi hại như vậy? !

Có chút không dám tin.

Trước mắt tiểu la lỵ hư ảnh hiển hiện, mặc rộng lớn nhật nguyệt tinh thần pháp bào, mặt mũi tràn đầy sợ hãi thán phục, cảm khái, “Bên ngoài giả bên trong thật nhưng lại liền thành một khối, chính là ta đều bị lừa qua… Thần đạo nến, nó đúng là chân chính, món kia trong truyền thuyết thần đạo chí bảo!”

Một câu, liền là La Quan giải khai bí ẩn.

Mặt ngoài giả, nội bộ thật? ! Đây là cái gì thao tác, không phải là có người, cố ý nghĩ che lấp cái này ngọn thần đạo nến tồn tại? Có thể làm đến tình trạng như thế, cũng biết tuyệt không phải hạng người tầm thường.

Lại không biết trong đó, lại phát sinh tình tiết ra sao, cái này nến lại lưu lạc đến Vân nương trong tay, cuối cùng lại đưa cho La Quan.

Nhưng có một chút có thể xác định, La Quan nhặt thiên đại tiện nghi!

Thần đạo nến, có thể trấn áp thần đạo hương hỏa ăn mòn, đúc thành thông thiên đại đạo chí bảo, xưng chi 1 câu Thần khí tuyệt không là quá.

“Hừ, tiểu tử ngươi đừng cao hứng quá sớm!” Tiểu la lỵ giội đến nước lạnh, cảnh cáo nói: “Liên quan tới thần đạo nến sự tình, 1 chữ cũng không cho phép xách, như nó ra mắt biến mất truyền ra, chắc chắn sẽ dẫn tới thiên địa rung chuyển, không biết bao nhiêu đại năng giả xuất thủ tranh đoạt, đến lúc đó coi như ngươi có 3 đầu 6 tay, cũng được rơi vào cặn bã hạ tràng.”

“Mặt khác chính là, thần đạo nến tuy là thật, nhưng thứ này bị người cho phong ấn, muốn phá giải liền cần đại lượng hương hỏa chi độc. Hôm nay hương hỏa kịch độc đều đã hình thành nguyền rủa, cũng biết lai lịch bất phàm, lại chỉ mở ra một cái khe… Chậc chậc, muốn triệt để giải phong tuyệt đối không phải chuyện đơn giản a.”

Thần đạo có thiếu, hương hỏa kịch độc!

Cái này liền dẫn đến thần đạo con đường gian khổ, đi đạo giả này ít càng thêm ít, có thể còn sống đi đến cao vị, càng là phượng mao lân giác.

Đi cái kia tìm nhiều như vậy hương hỏa chi độc? !

Kia chi tỳ - sương ta chi mật đường, hương hỏa chi độc đối với tu hành người mà nói là đại khủng bố, nhưng đối thần đạo nến đến nói, có lẽ chính là tốt nhất bổ dưỡng chi vật, đây chính là nến có thể trấn áp hương hỏa đại đạo mấu chốt!

“Đệ tử minh bạch, mời lão sư yên tâm.”

Mang ngọc có tội đạo lý, La Quan rất rõ ràng, về phần giải phong thần đạo nến độ khó… Việc này hắn cũng

không phải quá để ý. Dù sao La Quan đi, cũng không phải là thần đạo con đường, có thể giúp hắn vượt qua hôm nay một kiếp đã là kinh hỉ, làm gì yêu cầu xa vời càng nhiều.

Hết thảy tùy duyên đi!

Mọi người thấy La Quan lấy ra 1 cái, mặt ngoài vỡ tan nến về sau, liền lâm vào trầm mặc không nói một lời, không biết hắn đang suy nghĩ cái gì liền ở bên yên tĩnh chờ đợi.

Cũng may, phần này trầm mặc vẫn chưa cầm tiếp theo quá lâu, đem nến thu hồi về sau, La Quan liền nhìn về phía bọn hắn, nói: “Chư vị, ngươi ta muốn chuẩn bị sớm.”

Hơi dừng lại, trầm giọng nói: “Đại Tuyết sơn sắp tới, trong đó có đại khủng bố!”

Một câu, mọi người biểu lộ đột biến.

Đại Tuyết sơn!

Long hưng phúc địa bên trong, kia thần bí không thể biết chi địa, có vô số truyền thuyết tới có quan hệ, vô luận cái kia đều đại biểu cho tuyệt đối cường đại.

Tứ Hải Vương hơi chần chờ, nói: “Tôn thượng, ngài nói Đại Tuyết sơn sắp tới… Trong đó hình như có thâm ý?” Hắn cảm nhận được, lời nói ở giữa nặng nề.

La Quan chậm rãi nói: “Tựa như mặt chữ, chính là ngọn

núi kia muốn giáng lâm!”

Trời khải trận.

Thua núi nhập chín ngày.

Đem mang theo thiên uy mà tới!

Trên cổng thành, lâm vào một mảnh yên lặng.

Giờ khắc này tất cả mọi người cảm nhận được, kia trong câu chữ tản mát ra, khiến người hít thở không thông khủng bố áp lực.

Ứng Thanh Linh thở sâu, chậm rãi nói: “Tôn thượng, trong đại tuyết sơn đại khủng bố, đến tột cùng là cái gì?”

La Quan trầm mặc mấy hơi, đưa tay bên trên chỉ.

Ứng Thanh Linh mặt lộ vẻ không hiểu, nàng quan sát trời, trống rỗng cái gì cũng không có, nhưng lại sau đó một khắc như nghĩ đến cái gì, sắc mặt bỗng dưng đại biến.

“Trên đầu cái gì cũng không có a? Liền thời tiết cũng không tệ lắm… Chủ nhân ngài đến cùng… Ách…” Thập Tứ Mục thanh âm dừng lại, con mắt trợn tròn, “Ngài nhưng tuyệt đối đừng nói, liền cùng ta đoán đồng dạng… Không có khả năng… Ta điểm này tiểu đả tiểu nháo nó không đến mức…”

“Khục! Cái kia, ngài khẳng định thực tế nói đùa, đúng hay không… Chủ nhân đừng làm rộn, cái này thật không

tốt đẹp gì cười…”

La Quan nhìn thoáng qua, hắn vẻ mặt cứng ngắc, lắc đầu, “Ta không có nói đùa, long hưng phúc địa như thế đặc thù, chính là bởi vì Đại Tuyết sơn tồn tại “

“Chư vị, tiếp xuống, ngươi ta liền muốn cùng trời một trận chiến!”

Ừng ực ——

Thập Tứ Mục nuốt một hớp nước miếng, kém chút đem mình nghẹn chết.

Tứ Hải Vương, Vạn Ninh, Điền Dung các loại, cũng đã biến sắc.

Duy Ứng long nữ biểu hiện, còn tính là bình tĩnh, “Nguyên lai đúng là thật…” Nàng xem qua mọi người, “Ta tiến vào long hưng phúc địa về sau, từng trong lúc vô tình tiếp xúc qua cái nào đó giáo phái, bọn hắn thờ phụng Đại Tuyết sơn, tuyên bố trong đại tuyết sơn ở vạn năng thần.”

“Trời, tự nhiên là vạn năng!”

Nàng nhìn về phía La Quan, “Tôn thượng, ta cùng đi theo tại ngài, tự nhiên cùng ngài sóng vai mà chiến, cho dù chết vạn lần cũng không hối hận. Nhưng cùng trời một trận chiến… Chúng ta phần thắng ở đâu?”

“Lần này ngài trấn thủ Thương Sơn huyện, không tiếc cùng trời đánh cờ, tất có nó nguyên nhân, là vị kia Hứa

Đại Phu sao?”

Mọi người ánh mắt nhìn tới.

Hứa Đại Phu.

Một kẻ phàm nhân, lại nhưng phối hợp trị liệu tu sĩ chi dược, hiệu quả tốt hơn kinh người, cái này căn bản liền nói không thông.

Trừ phi, hắn phàm nhân thân phận phía dưới, còn khiến có ẩn tàng.

Ngoài ra còn có một chút, mọi người cũng sớm đã có phát giác, chỉ là không từng nói minh —— Thương Sơn huyện đại chiến đến nay, còn chưa có Nguyên Anh tu sĩ xuất thủ!

Mà long hưng phúc địa bên trong là có Nguyên Anh tu sĩ, ở trong đó hiển nhiên cũng có ẩn tình.

La Quan gật đầu, “Không sai, phần thắng của chúng ta, ngay tại ở Hứa Đại Phu.” Hắn đề cao âm lượng, “Lần này trời có hai mặt trời, đem trục nó 1.”

“Thắng, ngươi ta đều sẽ đạt được phong phú hồi báo.”

“Bại, thì vạn sự đều yên!”

Đến tận đây, long hưng phúc địa lớn nhất bí ẩn, bị triệt để vạch trần.

Tâm thần chấn động mãnh liệt về sau, mọi người liếc

nhau, đôi mắt trở nên sáng tỏ.

“Tôn thượng.” Tứ Hải Vương mở miệng, “Chúng ta hẳn là khỏi phải, trực diện thiên uy a?”

La Quan lắc đầu, “Đại Tuyết sơn vị kia còn chưa thức tỉnh, chí ít trong nửa tháng Thần không cách nào xuất thủ.”

“Đương nhiên, coi như Thần thật tỉnh lại, Hứa Đại Phu cũng có hậu thủ.”

Tỉ như vị kia xa phu lão Lý, nhìn xem già nua không thôi, lại quanh thân khí cơ nội liễm, Huyền Quy đều không thể dò xét thật sâu cạn.

Cũng biết nó lợi hại! !

Thập Tứ Mục liếm láp khóe miệng, “Nói cách khác, chúng ta còn giống như trước đó, chỉ cần ngăn lại Đại Tuyết sơn điều động lực lượng.”

“Ha ha ha, kia còn có cái gì có thể sợ! ? !” Vạn Ninh nhe răng cười, “Đại Tuyết sơn lại như thế nào? ! Lại cùng bọn hắn làm qua một trận!”

Điền Dung nhếch miệng, “Cùng trời một trận chiến a… Có thể tham dự đến như vậy, đại sự kinh thiên động địa bên trong, ta lão Điền cũng coi như giá trị!”

Ứng Thanh Linh kết thúc công việc, khom người cúi đầu, “Nếu như thế, ta cùng liền đi theo tôn thượng, cùng trời một trận chiến!”

Mọi người biểu lộ nghiêm một chút, đồng thời hành lễ.

“Nguyện đi theo tôn thượng, cùng trời một trận chiến!”

Quát khẽ truyền ra, khí thế trùng thiên.

La Quan cười to, “Tốt, vậy chúng ta liền cùng ngày này, đấu một trận! !”

Khương Đồng đứng tại cách đó không xa, nhìn một màn trước mắt, nàng nghĩ đến trước đó, Hứa Đại Phu nói qua với nàng lời nói —— như gặp nguy cơ sinh tử, có nguyện ý không bỏ qua tự thân?

Nhìn qua La Quan bóng lưng, Khương Đồng cười cười.

Nàng nguyện! !

Trận chiến này, nhất định sẽ không thua.

…

Vô danh thôn xóm.

Vạn cổ lôi trì tứ ngược qua đi, tuy có trời ban trời hạn gặp mưa, khiến vạn vật khôi phục tái hiện sinh cơ, nhưng như cũ là mảng lớn bừa bộn.

Răng rắc ——

1 khối mảnh ngói bị người giẫm nát, từ ngoài thôn đi tới 1 người, sắc mặt có chút trắng bệch, chính là hư hư

thực thực quý hồng kia quanh năm tu sĩ.

Hắn hiện thân như một loại nào đó tín hiệu, rất nhanh liền lại có 3 đạo thân ảnh, từ phương hướng khác nhau mà đến, rõ ràng là kia Tứ Hải long cung Giao long, Yêu tộc vương đình Đại Yêu Vương, cùng thi triển cổ trùng chết thay pháp thoát thân tu sĩ.

Giáng lâm long hưng phúc địa giới ngoại người, trừ La Quan nhất hệ bên ngoài, những người còn lại cơ hồ chết tận, chi thừa hơn trước mắt 4 người này.

Giờ phút này 4 đạo ánh mắt đối mặt, tu luyện cổ trùng chi đạo tu sĩ, không ngạc nhiên chút nào đạt được càng nhiều chú ý, ánh mắt ở giữa tràn ngập dò xét, đề phòng.

Tại trời nghiêng đạo pháp bị phá đi trước, bọn hắn lại cũng không phát giác được, người này ẩn tàng thực lực, càng không rõ ràng hắn đến từ nơi nào.

Cổ nói tu sĩ nhíu nhíu mày, chợt bình tĩnh lại, thản nhiên nói: “Chư vị, ngươi ta đã tề tụ ở đây, còn làm lấy dưới mắt sự tình làm trọng, cũng không cần tự nhiên đâm ngang.” Hắn đưa tay, 5 ngón tay triển khai hướng về phía trước, nó trong lòng bàn tay thình lình lộ ra, 1 con sinh động như thật Liên Hoa ấn ký.

3 người khác, biểu lộ lập tức trở nên rất khó coi, bởi vì bọn hắn lòng bàn tay cũng riêng phần mình, tồn tại 1 con giống nhau Liên Hoa ấn ký.

Trời ban, cũng không phải dễ cầm như vậy!

Tứ Hải long cung Giao long, nghe vậy gật đầu, “Đạo hữu nói có lý, đã ta cùng bây giờ tại trên một sợi thừng, khi đồng tâm hiệp lực, đồng mưu một con đường sống.”

Hư hư thực thực quý hồng trung niên tu sĩ cùng kia Đại Yêu Vương, cũng lần lượt gật đầu.

“Long huynh nói cực phải, ta cùng nhất định phải liên thủ, có thể xông qua kiếp nạn này!”

“Vậy liền liên thủ một trận chiến!”

Đến tận đây, 1 cái lâm thời liên minh lại lần nữa thành lập, nhưng khẩu hiệu cái gì nghe một chút thì thôi.

Mai Lăng Hàn cái chết, còn rõ mồn một trước mắt.

Đột nhiên, một tia ba động từ 4 người lòng bàn tay Liên Hoa ấn ký bên trong truyền ra.

—

—

—

—

—

—

—

Chương 629 : Đại Tuyết sơn giáng lâm

Lẫm đông đã qua, vốn là vạn vật khôi phục thời tiết, nhưng trong núi bận rộn hơn nửa ngày, vung đao đốn củi mấy tên nông phu, vẫn đông chân tay co cóng tai mũi đỏ bừng.

“Không sai biệt lắm! Trời rất là lạnh, trong nhà không có củi không chịu đựng nổi, ta về đi!”

“Tốt, khí trời chết tiệt này, thực tế biến hóa tự dưng.”

“Đi đi đi, nhanh đi về vây quanh hỏa lô sấy một chút, lão tử toàn thân đều mộc.”

Một đám người run rẩy, bốc lên trói tốt củi khô, hướng dưới núi bước đi.

Đột nhiên, “Răng rắc” “Răng rắc” thanh âm, từ nơi núi rừng sâu xa truyền đến, vốn cho rằng là gặp gỡ trong núi ăn người dã thú, mấy tên nông phu tranh thủ thời gian vứt xuống củi khô, cầm đao quay người nhìn lại.

Nhưng trước mắt một màn lại khiến mấy người một nháy mắt, liền trừng to mắt, lộ ra vô tận hoảng sợ.

“Lão thiên gia!”

Chỉ tới kịp phát ra một tiếng kinh hô, cực hàn gào thét mà qua, bọn hắn liền cùng dưới chân sơn lâm cùng một

chỗ, bị trực tiếp băng phong.

Đại địa đông kết, tựa như cùng một mặt to lớn tấm gương, phản chiếu lấy thiên khung phía trên, lại có 1 cái tuyết sơn gào thét bay qua.

…

Lòng sông.

Mặc thật dày áo tơi ngư dân, dẫn theo trong tay 1 đầu nhảy nhót tưng bừng cá lớn, trên mặt lộ ra ý mừng.

Thời tiết đột nhiên hàn, con cá cũng trốn ở dưới nước, hôm nay vận khí coi như không tệ!

Mang về nhà bên trong, vừa sinh hạ oa nhi bà nương, liền có thể uống dừng lại tươi ngon canh cá, không lo oa nhi sữa - nước không đủ!

Đem cá lớn thả tiến vào sọt cá bên trong, ngư dân đang muốn chèo thuyền về nhà, một mảnh bóng râm từ không trung vẩy xuống.

Hắn vô ý thức ngẩng đầu, động tác liền dừng lại ở đây, toàn bộ chảy xiết đại giang, một nháy mắt hoàn toàn đông kết.

Từ mặt sông đến đáy sông, trên thuyền ngư dân, cùng đáy sông cá bơi, tất cả đều vô 1 may mắn thoát khỏi.

…

Thương Sơn huyện bên ngoài.

Một chi thoát đi đội ngũ, lành nghề qua mười mấy bên trong về sau, rốt cục dám dừng lại thở một ngụm, mấy nhà người nhìn nhau, đều cảm nhận được lẫn nhau đáy lòng may mắn.

“Rốt cục trốn tới…” Một người trung niên hán tử, đưa tay lau mồ hôi trán, đón vợ con bất an ánh mắt, nói: “Yên tâm, chúng ta tạm đến huynh trưởng chỗ ở nhờ, đợi phong ba quá khứ liền trở lại, Thương Sơn huyện là tuyệt không thể lưu lại.”

“Đúng vậy a!” Một tên người đồng hành tiếp lời, một mặt thần bí, khẩn trương, “Ta nghe nói, là Hứa Đại Phu đắc tội tại trời, sẽ có thiên phạt giáng lâm, toàn bộ Thương Sơn huyện đều muốn bị liên luỵ.”

“Ta cũng nghe nói, cái kia thờ phụng vạn năng thần giáo phái, nói có cái mũi có mắt, mà lại trong thành đại hộ nhân gia, mấy ngày nay đều đang lẩn trốn.”

“Chúng ta đi nhanh đi, cái này bên trong cũng chưa chắc an toàn!”

Ngắn ngủi dừng lại đội ngũ, đang muốn tiếp tục lên đường, đột nhiên có cuồng phong nổi lên, mang đến trực thấu cốt tủy cực hàn khí hơi thở.

Một đám người hoảng sợ trừng lớn 2 mắt, càng nhìn đến 1 cái nguy nga tuyết sơn, chính áp đảo cửu thiên chi thượng.

Băng phong như quái vật miệng lớn, một nháy mắt liền đem mọi người thôn phệ.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Băng phong lan tràn, đem Thương Sơn huyện cuốn vào trong đó, lại không cách nào xâm nhập trong thành, thế là liền xuất hiện một màn kinh người ——

Lấy Thương Sơn huyện làm trung tâm, phương viên 10 dặm cảnh nội, vẫn là cây liễu đầu cành hơi lục, tại gió xuân bên trong lắc nhẹ. Lại ra bên ngoài đi, thì là băng phong thiên địa, đoạn tuyệt hết thảy sinh cơ!

…

Toàn bộ Thương Sơn huyện, giờ phút này lâm vào tĩnh mịch, vô số hai con mắt trừng lớn, nhìn lên bầu trời phía trên nguy nga, cực hàn tuyết sơn! Vô hình khí cơ trùng thiên, đem mây mù che lấp xé nát, sắc trời vô che vẩy xuống, chiếu rọi tại trên Đại Tuyết sơn, lập tức quang minh óng ánh.

Phát ra vô tận uy nghiêm, thánh khiết, nhìn qua trước mắt một màn, hoảng sợ, kính sợ, thần phục… Từ đáy lòng tự nhiên sinh ra.

1 ngày này, Đại Tuyết sơn giáng lâm!

Thành lâu.

La Quan ngưỡng vọng thiên khung, Đại Tuyết sơn vẩy xuống to lớn bóng tối, vừa lúc dừng ở ngoài thành 10 dặm. Nó sắc đen nhánh như vĩnh dạ màu mực, có thể đem vạn vật thôn phệ, hủy diệt.

“Cuối cùng đã tới!”

Thở sâu, La Quan cất bước hướng về phía trước, đứng ở thành lâu biên giới, rút kiếm chỉ thiên.

Ông ——

Kiếm minh vang vọng đất trời.

Trên đại tuyết sơn, cung điện trước đó.

Một bộ áo bào trắng, trần trụi hai chân chưởng giáo đại nhân, giờ phút này nhíu nhíu mày.

Một bước đạp xuống, nàng từ Đại Tuyết sơn bay ra, băng lãnh hờ hững đôi mắt, cùng trên cổng thành tuổi trẻ kiếm tu xa xa nhìn nhau.

Quả nhiên là nàng!

La Quan đối đây, cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, ngày ấy vấn đáp bên trong hắn liền xác định, đối phương hẳn là Đại Tuyết sơn nhân vật trọng yếu.

Mà liền tại chưởng giáo đại nhân xuất hiện nháy mắt, phương xa đại địa phía trên, lại có kinh người khí tức bộc phát, 4 đạo thân ảnh nhanh chân mà tới.

Chính là hư hư thực thực quý hồng trung niên tu sĩ, Tứ Hải long cung thật giao, Yêu tộc Đại Yêu Vương, cùng kia cổ nói tu sĩ, đi tới Đại Tuyết sơn trước, 4 người khom người, “Ta cùng bái kiến chưởng giáo!”

Người ở dưới mái hiên không thể không cúi đầu, bọn hắn dù có mọi loại không muốn, hôm nay cũng muốn đến, cùng La Quan bọn người liều mạng.

Chưởng giáo đại nhân liên tiếp mấy bước, rơi vào đại địa phía trên, đứng ở băng phong cùng đầu mùa xuân đường ranh giới trước. Phía sau nàng, xuất hiện một tên đồng tử, áo bào trắng tóc trắng bạch môi bạch mắt, mặt mày mềm mại trầm mặc không nói.

“Ngươi cùng mà theo bản tọa, nhập Thương Sơn huyện.”

“Tôn chưởng giáo pháp chỉ!”

Chưởng giáo đại nhân một bước bước vào gió xuân, người vẫn là trước đó người, khí tức cũng đã cải biến, đôi mắt ở giữa băng lãnh, hờ hững không tại, đa tình lưu chuyển vũ mị như tơ. Trước nhìn thoáng qua La Quan, khóe miệng móc ra ý cười, tiếp lấy khom mình hành lễ, hướng nhân tế đường phương hướng cúi đầu.

Vô luận lập trường như thế nào, dù là hôm nay đến tận đây chính là vì giết hắn, vẫn muốn đối Hứa Đại Phu bảo trì đầy đủ tôn trọng, kính sợ.

Đứng dậy, chưởng giáo đại nhân nói khẽ: “Giết sạch bọn hắn.” Phía sau nàng, giới ngoại người 4 người cùng kia

bạch đồng tử, đồng thời hướng về phía trước đạp xuống.

Oanh ——

Khí tức khủng bố bộc phát!

Ứng Thanh Linh cái thứ 1 tiến lên, nàng đôi mắt khóa chặt, kia Tứ Hải long cung Giao long, lạnh giọng nói: “Ứng Thần, là Ứng Chân để ngươi đến?”

“Lớn mật!” Tứ Hải long cung Giao long gầm thét, “Ứng Thanh Linh, ngươi dám phản phệ quân phụ, ruồng bỏ long quân bệ hạ, tội lỗi khi muôn lần chết!”

“Hừ!” Ứng Thanh Linh cười lạnh, “Vậy liền nhìn, hôm nay ai chết!”

Ngang rống ——

Một tiếng long ngâm, Ứng Thanh Linh hiện ra ly giao bản thể, bỗng nhiên vồ giết tới.

Ứng Thần gầm thét, “Không biết sống chết, bản tọa hôm nay tất trấn áp ngươi!”

Ngang rống ——

Lại một tiếng long ngâm, 2 đầu Tứ Hải thật giao chém giết đến cùng một chỗ, mây mù bốc lên chấn động ở giữa phát ra “Ầm ầm” gào thét, như sóng lớn mãnh liệt thoải mái!

Đại Yêu Vương tiến lên, một thân khủng bố khí huyết, như thiêu đốt bên trong đại lô, ngay cả không khí đều muốn sôi trào, phóng thích khủng bố uy áp.

Nhe răng cười bên trong, đôi mắt uy nghiêm bao phủ đầu tường, “Ai đến nhận lấy cái chết? !”

Tứ Hải Vương đáy mắt hiện ra chiến ý cường đại, như lửa cháy hừng hực, thả người nhảy ra, “Tôn này Đại Yêu Vương, liền giao cho bổn vương!”

Oanh ——

Phất tay, 1 quyền đánh ra.

Ầm ầm ——

Kinh người khí huyết bộc phát, lại Tứ Hải Vương đỉnh đầu, ngưng tụ ra 1 tôn vũ phu hư ảnh, chính là nó chân lý võ đạo, cùng loại tu sĩ nguyên thần chi vật.

“Không biết tự lượng sức mình!”

Đại Yêu Vương cười lạnh, yêu khí phóng lên tận trời, ngưng tụ ra cự yêu hư ảnh, đồng dạng huy quyền đánh ra.

2 đạo quyền ảnh trong chốc lát va chạm đến cùng một chỗ, lập tức kích thích khủng bố xung kích quét sạch tứ phương, “Ầm ầm “Nổ đùng không thôi.

Bạch đồng tử ngẩng đầu, dịu dàng ngoan ngoãn biểu lộ nháy mắt biến mất, lộ ra vô tận dữ tợn, khát máu.

Rống ——

Theo một tiếng rống to, hắn hiển lộ ra bản thể, rõ ràng là 1 con cao mấy chục trượng tuyết quái. Miệng mũi phun ra ở giữa, phát ra vô tận cực hàn khí hơi thở, khiến không khí truyền ra “Răng rắc” “Răng rắc”, giống bị đông kết thành mảnh tiểu Băng lăng.

Thập Tứ Mục cuồng tiếu một tiếng, “Trên đại tuyết sơn tuyết quái? ! Đến rất đúng lúc, liền để Thập Tứ gia đưa ngươi đốt cháy thành cặn bã!”

Ngang rống ——

Dương cực thật giao thân thể xuất hiện, há miệng chính là 1 đạo nôn, hừng hực như nham tương, phát ra khủng bố nhiệt độ cao.

Tuyết quái sương bạch nhãn trong mắt, hiện lên ngang ngược sát cơ, há mồm phun ra cực hàn sương trắng, cùng long tức gặp nhau liền như nước lạnh rơi vào lăn trong chảo dầu.

“Ầm ầm” cuồng vang, cực nhiệt, cực hàn chi lực va chạm, trong lúc nhất thời lại thế lực ngang nhau!

Vạn Ninh đôi mắt, khóa chặt lại hư hư thực thực quý hồng trung niên tu sĩ, “Người này, liền giao cho ta.”

Oanh ——

Hắn nhảy xuống đầu tường, dưới chân đạp thật mạnh

rơi, mặt đất lập tức bị nện ra 1 con hố sâu. Quỷ khí bốc lên ngưng tụ khói đen, nương theo lấy một trận “Tê tê” tiếng kêu, lại có 1 thớt cốt mã được triệu hoán mà tới.

Nó thân thể cao lớn, thân thể chỗ bạc nhược tận hất lên màu đen chiến giáp, hiện ra quỷ vật bản thể Vạn Ninh, hoành đao tại lập tức. Giờ phút này theo kéo một phát dây cương, cốt mã đứng thẳng người lên, “Hô” một chút lại có mãnh liệt xích hồng hỏa diễm, từ nó xương khe hở, đôi mắt bên trong chui ra.

Cái này hỏa diễm, thậm chí lan tràn đến Vạn Ninh trên thân, trường đao trong tay của hắn, giờ phút này cũng đang thiêu đốt hừng hực.

“Giết!”

Chợt quát một tiếng, cốt mã nhảy lên mà ra, thảm liệt sát ý bộc phát, như từ trong núi thây biển máu đi ra.

Hư hư thực thực quý hồng trung niên tu sĩ, nhướng mày, “Quỷ Huyết hỏa? !” Hắn phát hiện, mình trước đó khinh thường đầu này quỷ vật.

Ngưng tụ Quỷ Huyết hỏa người, hẳn là thế gian đại hung, đại ác hạng người, ít có có thể bảo trì ý thức thanh tỉnh người… Cái này Vạn Ninh, thân phận tuyệt không phải bình thường.

Trung niên tu sĩ phất tay áo vung lên, mảng lớn nhỏ vụn chi vật “Rầm rầm “Rơi xuống đất, nhìn kỹ lại đúng là vô số hạt đậu, tính chất như kim như sắt.

Nắn pháp quyết, trong miệng quát khẽ, “Sắc lệnh, vãi đậu thành binh!”

Bành ——

Bành ——

Tiếng vang bên trong, mảng lớn sương trắng bốc lên, từng tôn giáp vàng cự thần xuất hiện, đôi mắt uy nghiêm, băng hàn, “Phụng mệnh, hàng yêu trừ ma!”

Điền Dung nhếch nhếch miệng, lẩm bẩm nói: “Lão Vạn người này, giấu được sâu a…” Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía kia cổ nói tu sĩ.

“Vị này, chúng ta không được chọn, miễn cưỡng chịu đựng một cái đi. Tại hạ Điền Dung, âm u quỷ thành tiểu quỷ 1 tôn, mời hạ thủ lưu tình!”

Phần phật ——

Nương theo lấy quỷ khí trùng thiên, 108 đầu đen nhánh xích sắt, ầm vang mà tới.

Cổ nói tu sĩ khóe miệng co quắp một chút, “Âm ty truyền thừa? Tỏa hồn chi khí? ! Quả nhiên trên đời này, có thể lấy quỷ vật chi thể tiến vào cảnh giới thứ 6, đều tuyệt không phải kẻ vớ vẩn.”

Hắn đưa tay, một điểm giữa lông mày.

“Cổ!”

Cổ, thông cổ.

Cổ trùng chi đạo truyền lại từ tuyên cổ trước đó, từng là một phương đại đạo, nhưng điều khiển thiên địa vạn vật, thẳng đến chí cao vô thượng chi cảnh. Cuối cùng bởi vì tu luyện cổ nói chi thuật, quá mức hữu thương thiên hòa, dẫn tới thế gian các phương vây công, cổ nói dần dần điêu linh, tịch diệt.

Nhưng hắn tu tập, chính là trong đó hoàn chỉnh một môn cổ nói truyền thừa, nhưng bằng vào cổ trùng triệu hoán cổ lão khế ước chi vật. Giờ phút này mê vụ trống rỗng hiển hiện, 1 đạo nguy nga hư ảnh từ trong đó hiển hiện, quỳ một chân trên đất, “Ta, phụng mệnh mà đến!”

Oanh ——

1 quyền đánh ra, cổ nắm đấm màu xanh, mang đến khủng bố uy thế, đem tất cả tỏa hồn xích sắt đẩy lui.

Giờ khắc này Thương Sơn huyện bên ngoài, 2 phe cường giả thủ đoạn ra hết, đều bộc phát ra tự thân thực lực mạnh nhất.

Chỉ vì, song phương đều không có đường lui nữa…
Trận chiến này, quyết không thể thua!

Chưởng giáo đại nhân ngẩng đầu, nhếch miệng lên mê người đường cong, đôi mắt như tơ câu hồn đoạt phách, băng lãnh, thánh khiết cùng vũ mị, sa đọa dung hợp, tản mát ra càng cường đại dụ hoặc, thấy chi tâm trì thần diêu khó mà tự điều khiển.

“La Quan, liền thừa hai người chúng ta, ngươi muốn như thế nào? ?”

La Quan thấp bộ dạng phục tùng, tạm lánh nữ nhân này kinh người dụ hoặc, thản nhiên nói: “Minh Tú cô nương, hẳn là liền không hiếu kỳ, ngày ấy vấn đề rồi? ?”

Chưởng giáo đại nhân trên mặt hiện lên vẻ mỉm cười, như gặp được chuyện rất thú vị, trắng nõn tinh tế ngón tay, hư điểm một chút hắn, “Giảo hoạt! Bất quá ngươi đã đề cập, vậy liền nói đi, hương hỏa chi độc nguyền rủa… Ngươi đến tột cùng, là như thế nào chạy trốn?”

Nàng đôi mắt sáng tỏ, hiển nhiên đối này cảm thấy rất hứng thú.

La Quan nói: “Trước kia, La mỗ từng xuất thủ cứu qua 1 vị thần đạo người tu hành, nàng vì đồng hồ cảm kích đưa tặng cho La mỗ một vật.”

“Ngày ấy, chính là bằng vào vật này mới có thể thoát thân.”

Chưởng giáo đại nhân nhíu mày, “Không có gạt ta?”

La Quan nói: “Tuyệt không nửa điểm.”

“Có thể chôn vùi hương hỏa chi độc nguyền rủa, bản tọa đối cái này đồ vật, ngược lại là cảm thấy rất hứng thú.” Chưởng giáo đại nhân cười khuynh quốc khuynh thành, ngữ điệu ôn nhu, “Vật này trên người ngươi, nói cách khác chỉ cần giết chết ngươi, vật kia liền đem về bản tọa tất cả.”

La Quan gật đầu, “Không sai.” Hắn ngẩng đầu vãng lai, đôi mắt một mảnh yên tĩnh, như chưa cảm nhận được đến từ đối phương ôn nhu ngữ điệu bên trong sát ý, “Nhưng La mỗ cùng Minh Tú cô nương từng có ước định, mỗi người các hỏi một vấn đề, trước hết nhất đặt câu hỏi chính là Minh Tú cô nương, cho nên ngươi bây giờ còn thiếu La mỗ một vấn đề, không biết cô nương có nhận hay không?”

Chưởng giáo đại nhân nhíu mày, nàng như ý thức được cái gì, nhưng ở trầm mặc mấy hơi sau lại nhoẻn miệng cười, “Nếu là ước định, đương nhiên phải nhận, ngươi lại hỏi đi.”

La Quan đáy mắt hiện lên tinh mang, chậm rãi nói: “Xin hỏi Minh Tú cô nương, ngươi là có hay không chân chính, hiệu trung với Đại Tuyết sơn?”

Mê vụ thế giới hỏi cùng đáp ở giữa, La Quan thu hoạch được tin tức trọng yếu bên ngoài, càng xác định một sự kiện —— Đại Tuyết sơn chưởng giáo đại nhân, tại tư khuy thiên bí.

Đẩy ngược chi, Minh Tú nàng này tất có 2 niệm! !

Một mảnh trầm mặc.

Giờ phút này, tại La Quan cố ý phía dưới, cái này hỏi một chút vang vọng chân trời, vô số ánh mắt tụ đến.

Thương Sơn huyện bên ngoài, trẻ tuổi kiếm tu hỏi Đại Tuyết sơn chưởng giáo, là có hay không chính hiệu

trung với Đại Tuyết sơn? Vấn đề này tại rất nhiều người xem ra, quả thực chính là chuyện tiếu lâm.

Trên đại tuyết sơn, từng cái áo bào trắng thân ảnh, càng là cười lạnh liên tục. Sao mà vụng về châm ngòi ly gián, cái này đáng chết giới ngoại người, sẽ không phải thật sự cho rằng sẽ hữu hiệu a? ?

Chưởng giáo đại nhân thụ Thánh Tôn chiếu cố, tại hơi kết thúc bên trong tuyển chọn mà ra, cuối cùng đăng lâm chưởng giáo đại vị, dưới một người trên vạn vạn người, trở thành trong thiên hạ này, tôn quý nhất, cường đại nhất, nắm giữ vô thượng quyền thế tồn tại.

Có thể nói ân cùng tái tạo.

Chưởng giáo đối Đại Tuyết sơn, tất nhiên là trung tâm không hai!

Điểm này, tuyệt đối không thể nghi ngờ.

“Ha ha ha ha!” Chưởng giáo đại nhân đột nhiên nở nụ cười, như một đêm hoa nở, tươi đẹp không gì sánh được, thân thể mềm mại loạn chiến gợn sóng mãnh liệt. Tựa hồ nàng cũng đang cười nhạo, La Quan vấn đề này, đến mức cười cười, khóe mắt rơi lệ.

Đưa tay lau đi nước mắt, tên là Minh Tú chưởng giáo đại nhân, lại gảy nhẹ mấy lần ngón tay, nàng nhìn về phía La Quan, “Ngươi cái tên này, thực tế quá thông minh, vấn đề này thật là khó trả lời, nhưng người đâu muốn coi trọng chữ tín, đáp ứng sự tình liền nhất định phải làm được, dù là muốn ăn chút đau khổ.”

Khóe miệng nàng nhếch lên, đôi mắt bên trong sóng nước dập dờn, ôn nhu bách chuyển ở giữa, như lại ẩn giấu đi một phần thâm trầm bi thương, “Ta a, chưa hề chân chính hiệu trung qua Đại Tuyết sơn.”

Giờ khắc này, thiên địa câu tịch!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 630 : 1 kiếm chống trời uy

Vô số đôi mắt trừng lớn, biểu lộ hoảng sợ, hãi nhiên, này đáp như kinh lôi, nổ trong mọi người bên ngoài cháy đen, thật lâu không bình tĩnh nổi.

Bọn hắn vừa rồi nghe tới cái gì? Chưởng giáo đại nhân chính miệng nói, nàng chưa hề chân chính hiệu trung qua Đại Tuyết sơn! Là mộng a? Đúng, cái này nhất định là mộng!

Tê ——

Đau quá!

Trên đại tuyết sơn, một đám áo bào trắng thân ảnh vô ý thức, nhìn về phía tuyết sơn chi đỉnh, kia là Thánh Tôn bế quan nghỉ lại chi địa, vì Đại Tuyết sơn cấm địa, chỉ có chưởng giáo 1 người có tư cách tiến vào.

Nhưng đáp lại bọn hắn, là hoàn toàn như trước đây trầm mặc, như cũng không thèm để ý chưởng giáo trả lời, lại hoặc là đáp án này, Thần đã sớm biết được.

Chưởng giáo nhìn qua La Quan, cười ra một tia đắc ý, “Có phải là rất giật mình? Bản tọa đều như thế thành khẩn, Đại Tuyết sơn thế mà không hề có động tĩnh gì? ! Kỳ thật a, bản này cũng không phải là cái gì bí mật, cho nên mặc cho ngươi lại như thế nào giảo hoạt, vẫn là khó tránh cái chết.”

“Kia, ngươi liền đi chết đi.”

Như ăn gà thành công tiểu hồ ly, cười xán lạn chưởng giáo đại nhân, đưa tay chỉ điểm một chút rơi. Thân là Đại Tuyết sơn chưởng giáo, long hưng phúc địa bên trong không có chút nào tranh cãi người mạnh nhất, dù là vì tiến vào “Gió xuân” bên trong, thả ra tự thân thứ 2 ý thức, dẫn đến thực lực lớn bức suy yếu, nhưng nó thủ đoạn vẫn như cũ khủng bố.

Chỉ nghe “Răng rắc” “Răng rắc” liền vang, La Quan đã bị đông lạnh thành 1 cái băng điêu, khủng bố cực hàn khí hơi thở hướng ngoại khuếch tán, khiến mặt đất mảng lớn sương bạch lan tràn.

Nhưng rất nhanh, liền có “Ông” một tiếng kiếm minh từ băng phong bên trong truyền ra, kiếm hơi thở như núi lửa phun trào, hạo đãng xông lên tận chín tầng trời.

Bành ——

Một tiếng vang thật lớn băng phong phá vỡ, hóa thành đầy trời mảnh vụn bay tán loạn, La Quan giương kiếm chỉ phía xa, “Minh Tú cô nương, muốn giết La mỗ, bằng những này còn không đủ.”

Chưởng giáo đại nhân đôi mắt sáng tỏ, tiếu dung càng phát ra tươi đẹp, “Thật sao? Vậy chúng ta liền chậm rãi chơi, một chút liền kết thúc, không khỏi quá mức không thú vị.”

Đúng lúc này nàng vũ mị đa tình, câu hồn phách người

đôi mắt ở giữa, đột nhiên hiển hiện một vòng băng hàn, lông mày nhẹ nhàng nhăn lại.

“Tốt tốt tốt, ta biết, chơi một chút đều không được, ngươi thật đúng là lãnh khốc vô tình nha.”

Chưởng giáo ngẩng đầu nhìn đến, biểu lộ bất đắc dĩ, “La Quan, xem ra chúng ta không có cách, lại từ từ giao lưu, thật rất tiếc nuối.”

“Dù sao ngươi người này, là ta nhiều năm qua gặp phải, có ý tứ nhất cái kia.”

Nàng đưa tay 5 ngón tay hướng lên trời, bỗng dưng nắm chặt sau dưới rồi, trắng nõn tinh tế dưới da thịt, màu xanh nhạt huyết mạch rõ ràng hiển hiện.

“Dùng cái này trời, trấn vạn thế!”

“Thiên uy vô song, bất khả kháng hoành!”

Ầm ầm ——

Thiên khung oanh minh, mảng lớn mây đen hiển hiện, bao phủ La Quan đỉnh đầu, tiếp theo mưa đá như mưa, “Phần phật” đổ xuống mà ra. Nhìn như bình thường, nhưng nắm đấm này lớn mưa đá, mỗi 1 khối đều ẩn chứa thiên uy, nhưng so một núi chi lực.

Đầy trời mưa đá, chính là 10 triệu tòa núi lớn, lấy trời nghiêng chi thế ầm vang trấn hạ.

Hô ——

Cuồng phong lướt nhẹ qua mặt, cuốn lên áo bào đen chấn động, tóc dài tại sau lưng khuấy động bay giương, La Quan cười to, “Thiên uy? ! Thứ này La mỗ rất quen, liền thấy cái này long hưng phúc địa trời, lại có thể thế nào? !”

“Ta có 1 kiếm, có thể phá vạn pháp!”

“Trảm!”

Oanh ——

1 kiếm chém ra bỗng nhiên có vô tận kiếm ảnh bắn ra, đi ngược dòng nước xông lên tận chín tầng trời, hạo đãng giống như 1 đầu kiếm hà, cùng kia đầy trời mưa đá ngang nhiên đụng nhau.

Giờ phút này La Quan rút kiếm nghênh chiến, nửa bước không lùi.

Thiên uy bất khả kháng, 1 kiếm chống trời uy!

Mưa đá gấp hơn dần đến đầu lâu lớn nhỏ, óng ánh sáng long lanh phản chiếu thiên địa cảnh tượng, như đem kia 10,000 dặm băng phong tận thu nạp trong đó, mỗi 1 khối đều uy năng vô tận, va chạm hư không phát ra “Ầm ầm” gào thét.

Kiếm hà vỡ nát rơi vào hạ phong, nhưng La Quan giữa lông mày, vẫn là một mảnh yên tĩnh.

Đột nhiên!

Răng rắc ——

Một tiếng vang nhỏ từ trong cơ thể hắn truyền ra, tiến vào long hưng phúc địa về sau, thiên địa áp chế tạo thành đạo thứ 2 phong ấn xiềng xích, nơi này khắc vỡ vụn.

Oanh ——

La Quan thể nội khí tức tăng vọt, giây lát đến Trúc Cơ đỉnh phong chi cảnh, đôi mắt ở giữa tinh mang phun trào. Trước đó có thần bí giáng lâm, không biết can thiệp, dẫn đến long hưng phúc địa quy tắc sửa đổi , cùng cấp đối La Quan giáng lâm sát kiếp, như hắn chết thì từ đó mà kết thúc, hết thảy quy về bình thường.

Nhưng mấu chốt là La Quan phá sát kiếp mà sinh, vậy liền có thuyết pháp, trên đời này hết thảy đều giảng cứu “Công bằng” 2 chữ, dù là thần bí, không biết cũng cần, lo liệu cái này 1 nguyên tắc căn bản.

Đã giết chi bất tử, sẽ làm cho một loại nào đó “Phúc báo”, cũng hoặc xưng là khoan dung càng thỏa đáng, liền có dưới mắt một màn —— La Quan sớm vỡ vụn quy tắc gông xiềng, nhập Trúc Cơ cảnh!

Phá cảnh một nháy mắt, kiếm hà uy năng tăng vọt, lại xuất hiện trùng thiên chi thế, trong lúc nhất thời lại cùng cái kia thiên uy đánh ngang tay.

Chưởng giáo đại nhân đôi mắt sáng lên, chợt bình tĩnh lại.

Thiên uy bất khả kháng!

Tung nhất thời ngăn lại, lại có thể thế nào? Hôm nay kết quả đã là chú định!

Mà liền tại chưởng giáo cùng La Quan lúc giao thủ, Thương Sơn huyện bên ngoài nó hơn mấy chỗ chém giết, cũng đã đi tới gay cấn giai đoạn.

“Ứng Thanh Linh!”

Tứ Hải long cung Giao long Ứng Thần, trong miệng phát ra kinh sợ gào thét, hắn không nghĩ tới cái này long cung khí nữ, thực lực càng trở nên cường đại như thế, chính diện chém giết hắn không có chưa chiếm được nửa điểm tiện nghi.

Thậm chí còn bị Ứng long nữ hung hãn không sợ chết chém giết thủ đoạn, đánh liên tục lui ra phía sau, thật giao thân thể bị xé nứt mảng lớn vết thương. Tuy nói Ứng Thanh Linh vì thế, cũng trả giá đầy đủ đại giới, nhưng song phương công thủ đã đổi chỗ, Ứng Thần chỉ có thể bị động bị đánh.

“Không thể thua! Tuyệt đối không thể thua!”

Bại, chính là vạn kiếp bất phục!

“Ngang rống —— “

Ứng Thần gào thét một tiếng, màu hổ phách to lớn mắt rồng ở giữa, thêm ra một vòng huyết sắc, “Ứng Thanh

Linh, đây là ngươi bức ta, đi chết đi!”

Oanh ——

Giờ khắc này quanh người hắn lân giáp ở giữa, cùng nhau hiển hiện huyết sắc, khí tức càng trở nên tà ác, bạo ngược, thực lực lớn bức tăng lên.

Màu trắng ly giao tại trùng sát bên trong, bị đụng bay ra ngoài, “Nghiệt giao? !” Nàng đôi mắt ở giữa, hiển hiện nặng nề, phẫn nộ, “Đường đường Tứ Hải long duệ, bắc biển người nói chuyện 1 trong Ứng Thần, gốc rễ ngọn nguồn đúng là một đầu, thôn phệ đồng loại nghiệt giao… Coi là thật buồn cười!”

“Ứng Chân không biết sao? Không đúng! Nó thân là Tứ Hải long cung chi chủ, ngươi tuyệt đối không thể gạt được, hắn lại ngầm đồng ý việc này? ? Các ngươi đều là Long tộc sỉ nhục, đều đáng chết! !”

“Ngậm miệng!” Ứng Thần thẹn quá hoá giận, quanh thân sát cơ càng thêm bạo ngược, “Hôm nay, bản tọa liền muốn đưa ngươi, từng ngụm ăn hết!”

Ngang rống ——

Gào thét bên trong, nghiệt giao vọt tới.

Ứng Thanh Linh nhắm mắt lại mở ra, nàng to lớn mắt rồng biến thành đen kịt một màu, như thâm uyên không thể nhìn trộm. Càng mang ý nghĩa, cực âm thật giao lực lượng bị hoàn toàn thôi phát —— đây là trải qua vạn cổ lôi trì, cùng trời nghiêng đạo pháp về sau, nàng đoạt

được một tia cảm ngộ, hôm nay lần thứ 1 thi triển đi ra.

“Nhắm mắt vì ban ngày.”

“Mở mắt trời tối!”

Nàng chưởng cực âm chi lực, vì vĩnh dạ bộ phân tổ thành, khép kín 2 mắt thì sắp tối sắc khóa ở thể nội, mở ra thì bóng đêm tràn ngập, có thể nuốt phệ vạn vật.

Đêm, giờ phút này giáng lâm, hắc ám đem hóa thân nghiệt giao Ứng Thần nuốt hết.

Đen kịt một màu ở giữa, truyền ra nghiệt giao phẫn nộ gào thét, tiếp theo trở nên hoảng sợ, tuyệt vọng, cuối cùng tại rú thảm bên trong trở nên yên ắng.

Ứng Thanh Linh biến thành ly giao, mảng lớn lân giáp vỡ vụn, nàng khôi phục thành thân người, khắp cả người băng liệt mở vết thương, máu tươi nhuộm đỏ váy dài.

Đối diện, Ứng Thần biến mất không thấy gì nữa, như thật bị bóng đêm thôn phệ!

Mà liền tại bóng đêm giáng lâm, trấn sát nghiệt giao Ứng Thần lúc, Tứ Hải Vương trên đỉnh đầu, chân lý võ đạo biến thành vũ phu hư ảnh, 1 quyền trùng điệp đánh ra.

Đối diện Đại Yêu Vương phát ra tiếng kêu thảm, máu tươi bắn ra như mưa to, lồng ngực lại bị 1 quyền này đánh xuyên, phá phía sau lưng mà ra.

Nhưng hắn đồng dạng cho, lăng lệ đến cực điểm phản kích, hiển lộ bản thể lợi trảo, như trường đao sắc bén, xuyên qua Tứ Hải Vương ngực bụng ở giữa.

Lực phản chấn khiến cả 2 riêng phần mình hướng về sau bay ngược, 1 người 1 yêu trùng điệp rơi xuống đất, trong không khí huyết tinh tràn ngập. Mà song phương vẩy xuống máu tươi, cực nóng như là nham tương, rơi xuống đất lại phát ra “Ầm ầm” tiếng vang, tiếp theo “Bành” một tiếng bốc cháy lên.

Đây là khí huyết chi liệt, gặp không khí thì cháy bùng!

Đầy trời máu trong lửa, một trận chật vật ho khan về sau, Tứ Hải Vương lảo đảo đứng dậy, mà hắn đối diện Đại Yêu Vương lại như vậy lạnh thấu.

Yêu tộc đích xác sinh cơ cường đại, nhưng 6 máu Đại Vũ phu 1 quyền, lại không phải dễ chịu như vậy, một kích phía dưới tạng phủ tận thành bột mịn! !

2 nơi chiến trường đã phân thắng bại, liền dưới mắt nhìn tuy là La Quan một phương tận thắng, nhưng Ứng Thanh Linh, Tứ Hải Vương cũng đã mất đi sức tái chiến.

Mà Đại Tuyết sơn ngay tại Thương Sơn huyện bên ngoài, đứng ở bên dưới vòm trời nhìn chằm chằm, trong đó cao thủ đông đảo, thế cục vẫn như cũ hung hiểm.

Huống chi, thắng lợi Thiên Bình, cũng sẽ không một mực ưu ái bọn hắn.

Điền Dung nghĩ tới mình sẽ chết, lại không nghĩ rằng 1

ngày này, lại sẽ đến nhanh như vậy, tại kia cổ nắm đấm màu xanh oanh phá tỏa hồn xích sắt lúc, khóe miệng của hắn lộ ra cười khổ.

Sau một khắc quỷ thân bị xuyên thủng, nguyên bản đôi này quỷ vật mà nói, không tính là quá nghiêm trọng thương thế, nhưng cái này toàn thân cổ thanh, tràn ngập vô tận tuế nguyệt khí tức đại gia hỏa, nhìn như hung hãn liều mạng quyền cước bên trên, lại có chôn vùi hồn phách đáng sợ khí cơ.

Mà trừ cái đó ra, càng làm cho Điền Dung lâm vào tuyệt cảnh chính là, chui vào trong cơ thể hắn cổ trùng, đang liều mạng ăn mòn ý thức của hắn. Theo hắn bị trọng thương, loại này ăn mòn tại gia tốc, hắn đã cảm thấy ý niệm mơ hồ, một khi triệt để lâm vào hỗn độn, liền bị cổ trùng chỗ điều khiển, biến thành đối phương khôi lỗi.

Kết quả như vậy, Điền Dung là không thể nào tiếp thu được, “Lão Vạn, ngươi cái tên này giấu được sâu, đem ta cùng lão Hắc đều cho lừa gạt, nếu có cơ hội lời nói, liền giúp ta báo cái thù.”

Nói xong, hắn hét lớn một tiếng, “Tôn thượng, Điền Dung vô năng, đi trước một bước!”

Oanh ——

Phải âm ty truyền thừa chưởng tỏa hồn chi khí quỷ, cũng là có nó kiêu ngạo, tuy vô pháp đang đối chiến bên trong thủ thắng, lại có thể quyết định tự thân vận mệnh, thuận tiện kéo người đệm lưng.

“Không được! !”

Cổ nói tu sĩ sắc mặt đại biến, bỗng nhiên nắn pháp quyết, cùng cổ trùng cắt ra liên hệ, đồng thời điều khiển triệu hoán khôi lỗi rút đi. Hắn phản ứng đã là cực nhanh, nhưng ở tự bạo trước mặt vẫn là chậm một chút, nhất là Điền Dung nghĩ kéo hắn đệm lưng, nói chuyện trước đã làm tốt hết thảy chuẩn bị.

Theo nổ vang rung trời, cổ trùng kêu thảm bên trong nổ nát vụn, kia toàn thân cổ thanh thân hình khổng lồ, cũng bị trực tiếp đánh bay, thân thể xuất hiện mảng lớn không trọn vẹn.

“A!” Cổ nói tu sĩ kêu thảm một tiếng, miệng mũi thất khiếu máu tươi tuôn ra, một chút hơi ngừng lại trên mặt đất, hận nghiến răng nghiến lợi.

Nhưng lại sau đó một khắc, cảm nhận được 1 đạo, uy nghiêm đến cực điểm ánh mắt.

Là Vạn Ninh!

Hắn điều khiển cốt mã, quanh thân Quỷ Huyết hỏa cháy hừng hực, như trong địa ngục ác linh, đang cùng hư hư thực thực quý hồng trung niên tu sĩ đại chiến. Giờ phút này Điền Dung chiến tử, hắn cũng chỉ là lạnh lùng xem ra một chút, liền quay đầu vung vẩy trường đao, đánh phía trung niên tu sĩ.

Không có trả lời, nhưng cũng không cần đáp lại, chỉ một chút liền đem ngang ngược sát cơ, triển lộ vô cùng nhuần nhuyễn.

Lão Hắc, lão Điền, 2 cái này vương bát đản, cứ như vậy đi!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 631 : Đối thủ của ngươi, là ta

Oanh ——

Chém ra một đao, sát cơ càng mạnh càng thêm bạo ngược, như kích hoạt vật gì đó, Vạn Ninh quanh thân Quỷ Huyết hỏa ầm vang tăng vọt.

Một nháy mắt, liền đem hắn tự thân bao phủ, cùng dưới thân cốt mã đồng dạng, tất cả giáp trụ trực tiếp hòa tan, trở thành Quỷ Huyết hỏa một bộ điểm, chỉ có đốt xích hồng xương cốt, cùng trường đao trong tay của hắn.

“A!”

Hư hư thực thực quý hồng trung niên tu sĩ, hét thảm một tiếng, bên ngoài cơ thể sức phòng ngự, lại bị trực tiếp trảm phá. Cả người dưới một đao này bị chém thành 2 đoạn, Quỷ Huyết hỏa như quái vật miệng lớn, bỗng nhiên đem nó tàn khu nuốt hết.

Hình thần câu diệt, hóa thành tro bụi!

Một đao giết địch, Vạn Ninh không chút do dự quay người, lại là một đao chém xuống, xích hồng bạo ngược Quỷ Huyết hỏa, hóa thành đao ảnh chém xuống.

Cổ nói tu sĩ thầm mắng một tiếng, răng đều nhanh cắn nát, “Viễn cổ chi linh, hộ ta quanh thân!”

Bành ——

Một tiếng vang thật lớn, kia bị Điền Dung tự bạo, nổ quanh thân tàn tạ không hoàn toàn thân hình khổng lồ, rơi vào cổ nói tu sĩ trước người.

Đưa tay, còn sót lại cụt một tay hướng về phía trước oanh ra.

Quỷ Huyết hỏa chỗ ngưng đao ảnh, bị 1 quyền này đánh nát, bị vỡ vụn mở Quỷ Huyết hỏa, lại như như giòi trong xương, quấn quanh ở trên người nó, nương theo lấy "Ầm ầm" đáng sợ thanh âm, cái này thân ảnh to lớn bị đốt cháy thành cặn bã.

Tại nó triệt để tiêu vong lúc, phát ra một tiếng như như được giải thoát thở dài, "Cổ nói khế ước, như vậy kết thúc."

Phốc ——

Cổ nói tu sĩ lại một ngụm máu tươi phun ra, sắc mặt âm trầm ướt át.

Lần này, hắn thật sự là lỗ lớn!

Nhưng cũng may ngay cả tiếp theo chém ra hai đao, cũng đến Vạn Ninh cực hạn, Quỷ Huyết hỏa nhanh chóng biến mất, một lần nữa chui vào thể nội. Cốt mã quay về phía dưới mặt đất, hắn cầm đao nửa quỳ dưới đất, quỷ thể thỉnh thoảng rung động, vỡ vụn, đã đến cơ hồ khó mà duy trì tình trạng.

Đến tận đây, chỉ có Thập Tứ Mục cùng kia Đại Tuyết sơn tuyết quái, còn tại điên cuồng đối oanh, cực dương thật giao cùng tuyệt đối băng phong va chạm, là mấy trận trong chém giết hoa lệ nhất một chỗ, xích hồng cùng sương bạch lẫn nhau thôn phệ, chôn vùi, dâng lên mảng lớn mây mù, khiến cho song phương thân ảnh, giờ phút này như ẩn như hiện.

“Đáng chết tuyết quái, ngươi Thập Tứ gia không bạo loại, ngươi không biết gia lợi hại!”

“Cực dương chi lực, cho ta đốt đốt đốt!”

“Đốt cháy thiên địa vạn vật, tịch diệt thập phương thiên khung!”

Oanh ——

Hừng hực hỏa diễm, từ Thập Tứ Mục thể nội bộc phát, khủng bố nhiệt độ cao một nháy mắt, liền đem tất cả mây mù bốc hơi sạch sẽ. Thật giao thân thể hung hãn xông ra, trực tiếp quấn quanh ở tuyết quái trên thân, sừng gãy, lưu sẹo dữ tợn long đầu, há miệng hung dữ cắn tuyết quái , mặc cho nó núi nhỏ đồng dạng nắm đấm, không ngừng nện ở trên thân, chính là chết cắn tuyệt không vung miệng, mảng lớn màu lam máu tươi, từ tuyết quái thể nội vẩy xuống.

“Thiêu chết ngươi! Thiêu chết ngươi!”

Thập Tứ Mục quyết tâm gào thét, 2 mắt xích hồng, cũng có hỏa diễm đang thiêu đốt.

Ầm ầm ——

Tuyết quái cực hàn chi lực, bị ngạnh sinh sinh phá vỡ, nó thuần bạch sắc da mao, nương theo lấy kêu thảm trở nên một mảnh khét lẹt, tiếp theo là huyết nhục bị thiêu, tại thống khổ kêu rên bên trong, lại bị ngạnh sinh sinh đốt thành một đoạn than cốc.

Oanh ——

Trùng điệp ngã xuống đất, vỡ thành một mảnh cặn bã!

Thập Tứ Mục quá độ thiêu đốt thân thể, giờ phút này cũng là da tróc thịt bong, quyết tâm bắt đầu ngay cả chính hắn, đều nhận liên luỵ.

Giao long thân thể co lại, ngửa mặt lên trời gào thét.

Ngang rống ——

“Còn có ai! Tới tới tới!”

“Ngươi Thập Tứ gia, chờ lấy!”

Ứng Thanh Linh, Tứ Hải Vương đạt tới vạn thà 3 người, giờ phút này nhìn nhau, gian nan đứng dậy trực diện Đại Tuyết sơn.

“Còn có ai? !”

Quát khẽ từ thành lâu mà lên, quanh quẩn chín ngày.

Tung vết thương chồng chất khí tức suy yếu, nhưng kia

quanh thân bạo ngược sát cơ cùng trùng thiên khí thế, nhưng lại làm kẻ khác tim đập nhanh không thôi.

Chưởng giáo đại nhân trong mắt, hiện lên mấy điểm tán thưởng, khẽ cười nói: “La Quan, ngươi những thuộc hạ này, ngược lại là thật lợi hại, nhưng cũng tiếc a… Tung đánh thắng thì đã có sao? Bọn hắn đã thành hổ giấy, bản tọa chỉ cần động động ngón tay, liền có thể đem bọn hắn toàn bộ trấn sát.”

Nàng như nghĩ đến chuyện rất thú vị, “Không bằng chúng ta chơi cái trò chơi a, ngươi đến tuyển, chỉ ai bản tọa giết ai, thế nào?”

Giờ phút này, trong mây đen oanh minh bộc phát, có hừng hực lôi quang bắn tung toé, đây là thiên uy cụ hiện, gia trì đến mưa đá phía trên. Nó thể tích dù chưa gia tăng, uy lực lại độ tăng vọt, dù là La Quan đã phá vỡ mà vào Trúc Cơ đỉnh phong, cũng dần dần bị áp chế.

Trùng thiên kiếm hà lung lay sắp đổ, đã có sụp đổ chi thế!

“Làm sao? Chơi trầm mặc a!” Chưởng giáo đại nhân bĩu môi, khuynh quốc khuynh thành trên mặt, lộ ra mấy điểm bất mãn, “Ngươi cái này liền không có ý nghĩa, tốt bao nhiêu chơi trò chơi, cho ngươi tham dự quyền đều không cần.”

“Được rồi, ngươi không mở miệng, vậy bản tọa liền tự mình tuyển… Tuyển ai đây?” Nàng ánh mắt dao động, đột nhiên đưa tay một chỉ, “Liền ngươi đi, bao nhiêu xinh đẹp 1 đầu ly giao, mà lại chưởng khống lực lượng lại

cùng vĩnh dạ có quan hệ, giết khẳng định có thú.”

Ứng Thanh Linh trong lòng xiết chặt, giờ phút này bị nàng ánh mắt khóa chặt, lại sinh ra một loại thiên địa sắp sụp, tử vong tất nhiên giáng lâm dự cảm. Nàng biết được mình trốn không thoát, mà lúc này lúc này, càng không người có thể cứu nàng.

Nhưng nàng biểu lộ ở giữa, vẫn là một mảnh yên tĩnh.

Ngang rống ——

Một tiếng long ngâm, ly giao hiện ra bản thể, mình đầy thương tích huyết tinh lâm ly, “Chưởng giáo đại nhân muốn giết ta, liền cứ việc xuất thủ! !”

Màu hổ phách to lớn mắt rồng ở giữa, bóng đêm lại lần nữa hiển hiện, nhưng vừa rồi thi triển vĩnh dạ chi uy, đã vượt qua nàng cực hạn, cho nên gặp mãnh liệt phản phệ. Giờ phút này bóng đêm vừa vào, nàng quanh thân vết thương liền mảng lớn băng liệt, máu tươi “Phần phật” tuôn ra.

Tứ Hải Vương trầm mặc không nói, đi tới ly giao thân bên cạnh, đạp chân xuống.

Oanh ——

Chân lý võ đạo trùng thiên, lại ngưng ra vũ phu hư ảnh, dù mơ hồ không rõ, nhưng kia một đôi tròng mắt ở giữa, lại có chiến ý ngất trời.

“Đến a! ! Đến a! Ngươi cái tao xú bà nương, thật sự cho

rằng Thập Tứ gia chúng ta, sẽ sợ ngươi sao?” Thập Tứ Mục gầm thét.

Vạn Ninh đôi mắt chỗ sâu, một sợi xích hồng chi sắc hiển hiện, vừa mới yên lặng Quỷ Huyết hỏa, giờ phút này lại lần nữa nhóm lửa.

Chưởng giáo đại nhân nụ cười trên mặt, trở nên càng thêm xán lạn, “Thật đúng là một đám, có đảm phách giảng nghĩa khí người không sợ chết a, như thế… Bản tọa tự nhiên thành toàn các ngươi.”

“Nhất là, ngươi đầu này miệng - thúi tiểu xà, bản tọa tất để ngươi biết được, cái gì gọi là họa từ miệng mà ra, lại hoặc muốn chết không xong.”

Nàng đưa tay, khủng bố khí cơ ngưng tụ.

Vào thời khắc này, một thanh âm vang lên, “Minh Tú cô nương, ngươi hôm nay đối thủ là La mỗ, liền như thế xem thường ta sao?”

La Quan bởi vì thụ thiên uy trấn áp, áo bào đen nhiều chỗ băng liệt, tiếp theo bị tuôn ra máu tươi thẩm thấu, nhưng biểu tình lại như ban đầu đồng dạng, vẫn là một mảnh yên tĩnh.

Chưởng giáo động tác hơi ngừng lại, cúi đầu xem ra, “La Quan, lúc đến tận đây khắc, ngươi hẳn là coi là còn có xoay người cơ hội? Từ bỏ đi, đợi trấn sát bọn hắn, bản tọa liền tiễn ngươi lên đường.”

La Quan cười lạnh, lạnh giọng nói: “La mỗ nói, đối thủ

của ngươi, là ta!”

Hắn ngửa đầu, “Hôm nay, mời mượn 1 cảnh chi lực! !”

Oanh ——

Khí tức cuồng bạo như triều cường, sát na bộc phát.

La Quan phá cảnh Trúc Cơ, nhập Kim Đan!

Mà bản thân hắn, chính là Kim Đan cảnh… Cái này đã là La Quan trạng thái mạnh nhất, cũng là hắn hôm nay, giữ vững bình tĩnh lực lượng chỗ.

Chỉ cần có thể phá đạo thứ 2 gông xiềng, tại trời thiếu có để lọt trạng thái dưới, hắn liền có thể ngắn ngủi bộc phát ra, tự thân đỉnh phong thực lực.

Thiên uy lại như thế nào? ? Dốc hết sức có thể phá vạn pháp!

“Trảm!”

Rít lên một tiếng, kiếm minh trùng thiên.

Kia hạo đãng kiếm hà như tấm lụa, xé rách tầng mây, đem lôi điện đánh tan!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 632 : Vạn vật cung cấp nuôi dưỡng tại trời

“Kim Đan cảnh? !” Chưởng giáo đại nhân nhíu mày, nhìn qua La Quan mặt mũi tràn đầy không hiểu, như làm sao cũng không nghĩ đến, trên đời lại có như thế bá đạo Kim Đan.

Quả thực nhân gian không hợp thói thường!

Một ngụm máu tươi phun ra, nàng khí tức trở nên uể oải đến cực điểm, quanh thân trắng nõn tinh tế, giống như ngọc chất sứ trắng da thịt, thậm chí hiện ra vô số khe hở.

Lại thật giống là 1 cái, bị đánh vỡ búp bê.

Bước vào gió xuân bên trong, thứ 2 ý thức thức tỉnh, chưởng giáo đại nhân thực lực ở vào thung lũng trạng thái, có thể trấn áp La Quan toàn bằng thiên uy. Có thể thành cũng thiên uy, bại cũng thiên uy, bây giờ 1 kiếm trùng thiên khuấy động cửu tiêu, cũng để chưởng giáo đại nhân thụ cực lớn liên luỵ.

La Quan nghĩ nghĩ, chân thành nói: “Ta kim đan này, cùng người thường không giống nhau lắm.” Từ võ đạo chi lộ bắt đầu, liền 1 cảnh một quan vừa chết kiếp, lại đi cổ luyện khí sĩ con đường tu hành, riêng lấy căn cơ vững chắc mà nói, phóng nhãn chu thiên sợ cũng không

có mấy cái có thể cùng hắn so sánh.

Dạng này Kim Đan cảnh, đã có thời kỳ Thượng Cổ, Kim Đan đại đạo mấy điểm phong thái —— không sai, tại cực kỳ lâu trước đó, con đường tu hành tương đối thô ráp, còn chưa phân ra rõ ràng chi tiết cảnh giới lúc, Kim Đan liền đã tính thành đạo, có đại thần thông lớn uy năng.

“Kim Đan đại đạo sao? ! Bản tọa ngược lại là không nghĩ tới, thiên địa diễn biến đến nay lúc hôm nay, lại còn có người đi đầu này phá lộ.”

Chưởng giáo đại nhân nhíu mày, đẹp mắt giữa lông mày bộc lộ thống khổ, lại thêm một chút bất đắc dĩ, ánh mắt trở nên ai oán bắt đầu, “Cho nên ngươi ngay từ đầu ngay tại xem kịch, mà bản tọa chính là trên đài, kia nhảy tới nhảy lui thằng hề? Thật sự là đáng ghét!”

La Quan lắc đầu, “Cũng không phải là, hướng lên trời mượn lực cũng cần chờ đợi thời cơ, lấy Minh Tú cô nương tầm mắt, làm gì biết rõ còn cố hỏi?”

Hắn quay người, đưa tay chém xuống.

Một kiếm này lúc, La Quan còn tại Kim Đan cảnh giới, kiếm minh vang vọng đất trời.

Cổ nói tu sĩ kêu thảm một tiếng, từ giữa lông mày bắt đầu, thân thể bị chém thành hai nửa, “Lạch cạch” rơi xuống đất đảo mắt biến thành vết máu.

Bá ——

Sau một khắc người này thân ảnh trống rỗng xuất hiện, sắc mặt tái nhợt đến cực điểm, trước mặt 1 con màu trắng cổ trùng, thét lên bên trong nổ thành phấn vụn.

Chết thay linh cổ!

Dạng này cổ trùng, mỗi một cái đều trân quý vô song, cần trả giá lớn đại giới mới có thể dưỡng thành. Cái này cổ nói tu sĩ trong tay, cũng chỉ có như thế 2 đầu, lại tại long hưng phúc địa bên trong toàn bộ hao tổn, nhưng tới so sánh, có thể bảo toàn tính mệnh mới trọng yếu nhất.

Giao long Ứng Thần, Đại Yêu Vương cùng hư hư thực thực quý hồng trung niên tu sĩ, nơi này chiến bên trong đều vẫn lạc, chỉ hắn 1 người còn sống sót… Cái này La Quan, quả nhiên là 1 con ma quỷ.

Cũng may, hắn đã hoàn thành cùng Đại Tuyết sơn ước định.

Trốn!

Nhất định phải lập tức rời đi cái này!

Cổ nói tu sĩ phóng lên tận trời, nhưng lại tại giờ phút này, hắn đột nhiên trừng to mắt, trên mặt lộ ra vô tận hoảng sợ.

“Không!”

“Cứu ta, Đạo tôn cứu ta!”

Răng rắc ——

Hắn giữa lông mày băng liệt, máu tươi mãnh liệt mà ra, một vòng khủng bố kiếm hơi thở từ đó bắn ra, như 1 đạo bùa đòi mạng tránh cũng không thể tránh!

Ông ——

Không gian chấn động, mơ hồ trong đó hình như có một vùng biển sao hiển hiện, có thân ảnh mơ hồ ngồi ngay ngắn trong đó, khí tức như vực sâu hạo đãng nhưng chống đỡ tinh biển vô ngần.

Nhưng cái này tinh trong biển thân ảnh vừa vừa hàng lâm, liền như phát giác được một loại nào đó khủng bố khí cơ, “Thần bí cùng không biết…” Thì thầm âm thanh bên trong lộ ra thật sâu kiêng kị, ngẩng đầu nhìn một cái La Quan chỗ, không gian chấn động trở nên yên ắng, kia tinh biển thân ảnh tiêu tán theo.

“Không!”

Cổ nói tu sĩ trong miệng, phát ra tuyệt vọng thét lên.

Sau một khắc “Oanh” một tiếng vang thật lớn, nó giữa lông mày trong vết thương kiếm ý bộc phát, như bạo ngược núi lửa. Đem hắn cả người nổ nát vụn, hóa thành một mảnh bột mịn, hình thần câu diệt!

La Quan nhíu mày, trên mặt lộ ra ngưng trọng, từ vừa rồi không gian chấn động bên trong, cảm nhận được một tia quen thuộc khủng bố khí cơ.

Tinh biển ngừng, Đạo tôn hiện.

Vừa rồi kia hư ảnh, chính là… Thiên la Đạo tôn! Cái này thần bí, cường hãn cổ nói tu sĩ, lại đến từ thiên la giáo.

Khoảng cách biển mây đại lục bắc cảnh, lần đầu xung đột đến nay, mới trôi qua không bao lâu, liền lại cùng với gặp nhau… Ngày này La giáo thế lực, chỉ sợ so trong dự tưởng càng mạnh.

Vạn Ninh thở sâu, cung kính quỳ xuống đất, “Đa tạ tôn thượng! Lão Điền, ngươi như trên trời có linh, cũng có thể nghỉ ngơi.”

Đúng lúc này, chưởng giáo đại nhân mở miệng, “La Quan, ngươi tựa hồ nhận biết vị này, chưa giáng lâm liền thối lui cường đại tồn tại?”

Suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, La Quan trước đối Vạn Ninh khoát khoát tay, tài năng danh vọng đi qua, “Chưởng giáo đại nhân, lúc trước mê vụ thế giới bên trong, ngươi ta hỏi cùng đáp ước định, không biết có thể nguyện ý lại làm diên tiếp theo?”

Chưởng giáo đại nhân híp híp mắt, nó đôi mắt chỗ sâu băng hàn phun trào, như muốn tràn ngập ra, nhưng giờ phút này một trận gió xuân thổi qua, phát động nàng trên trán mái tóc, băng hàn liền lại lần nữa trở nên yên ắng.

Nàng nhìn lại tới, hơi trầm mặc sau nhoẻn miệng cười, “Dù sao đều phạm sai lầm, nhất định là muốn chịu phạt, nợ nhiều không lo có cái gì sợ.”

“Đến, hay là trước tiên ta hỏi, ngươi nên trở về đáp.”

La Quan gật đầu, “Xác thực tính quen biết cũ, vừa rồi muốn giáng lâm vị kia, chính là thiên la giáo Đạo tôn, có đại thần thông chi lực. Trước đây không lâu, La mỗ từng bởi vì thiên la truyền giáo một chuyện, tới phát sinh xung đột, cũng phát giác được ngoại giới giữa thiên địa một cọc đại ẩn bí.”

Chưởng giáo đại nhân bĩu môi, mặt tái nhợt bên trên lộ ra một tia đề phòng, “Bản tọa đột nhiên cảm thấy, tiểu tử ngươi muốn cho ta đào hố.”

La Quan thản nhiên nói: “Cái này bí ẩn liên quan đến trọng đại, nhưng La mỗ có thể dâng tặng, chỉ cần Minh Tú cô nương ngươi nghiêm túc trả lời, ta tiếp xuống vấn đề… Chỉ là một cái vấn đề!”

“… Nói.”

La Quan nói: “Ngoại giới nào đó linh lực khô kiệt chi địa, xuất hiện linh khí khôi phục dấu hiệu, thiên la giáo sớm nơi này bố cục, ở giữa liên quan đến thiên địa đại biến… Này biến cố đem tịch quyển thiên hạ thập phương , bất kỳ cái gì một chỗ đều khó mà tránh đi, cho dù là long hưng phúc địa như vậy đặc thù tồn tại, cũng đem bị liên lụy.”

Chưởng giáo đại nhân mày nhăn lại, đôi mắt ở giữa vũ mị, yếu đuối biến mất, hóa thành vô cùng lo lắng, hiển nhiên ý thức được cái gì. Nàng tuy chỉ là thứ 2 ý thức, tuyệt đại bộ tiến hành cùng lúc ở giữa đều ở vào, bị phong bế trạng thái, nhưng bởi vì thân phận nguyên

nhân, so người bình thường biết được càng nhiều.

Tỉ như, Đại Tuyết sơn chi đỉnh, Thánh Tôn chân chính thân phận… Cùng, nào đó một trận nàng đã sớm từng nghe nói, thiên địa đại biến bí văn.

Hiện tại nhìn truyền thuyết này bên trong sự tình, giờ phút này sắp đến, khó trách Thương Sơn huyện bên trong vị này , kiềm chế không ngừng muốn động thủ.

Hoặc cũng tới có quan hệ!

Lông mày triển khai, chưởng giáo đại nhân ho khan 2 tiếng, lau đi khóe miệng vết máu, ánh mắt lại trở nên yếu ớt oán oán, “Ngươi người này, hạ thủ cũng quá nặng đi… Đi đi, biết ngươi ý chí sắt đá, thật sự là một điểm tình thú đều không có.”

“Muốn biết cái gì, hỏi chính là.”

La Quan đáy mắt, giờ phút này hiện lên tinh mang, trầm giọng nói: “La mỗ muốn biết, vì sao Minh Tú cô nương giờ phút này, còn có thể bảo trì trấn định? Hẳn là trong tay ngươi cũng có, cùng loại La mỗ át chủ bài, nhưng tuyệt cảnh xoay người không thành.”

Bá ——

Ứng Thanh Linh, Tứ Hải Vương bọn người ánh mắt cũng tụ đến, lộ ra nặng nề.

Bọn hắn trước đó liền phát giác được không ổn, tôn thượng dù xuất thủ, đem Đại Tuyết sơn chưởng giáo

trọng thương, lại chậm chạp không động thủ giết người.

Thương hương tiếc ngọc? ?

Như tại trên người người khác, có lẽ còn có thể, nhưng tôn thượng há lại sẽ bị sắc đẹp mê hoặc hạng người! ? ! Ở trong đó tất có vấn đề.

Chưởng giáo đại nhân trừng đến một chút, nghiến răng nghiến lợi, “Bản tọa liền biết, ngươi tiểu tử này tuyệt không hảo tâm như vậy, còn miễn phí dâng tặng 1 cái đại ẩn bí… Quả nhiên là đào hố!”

La Quan thần sắc bình tĩnh, “Minh Tú cô nương, tự ngươi nói qua, người muốn coi trọng chữ tín, đáp ứng sự tình liền nhất định phải làm được.”

“La mỗ cho rằng, cô nương tuyệt không phải béo nhờ nuốt lời hạng người, đúng không?”

Chưởng giáo đại nhân mắt trợn trắng, “Ít tại cái này dùng lời chắn ta.” Nàng cười lạnh, “Ngươi không phải liền là tâm lý không chắc, mơ hồ cảm thấy bất an? Cũng được, đã muốn biết, nói cho ngươi cũng là không sao.”

Nàng nhìn qua La Quan, tùy ý vung tay lên, chỉ hướng Thương Sơn huyện phương hướng, “La Quan, nhân sinh giữa thiên địa, muốn sống phải như thế nào?”

La Quan suy nghĩ một chút, nói: “Phải ăn cơm.”

Chưởng giáo đại nhân ánh mắt sáng lên, mặt lộ vẻ tán thưởng, “Nói rất đúng! Trời đất bao la ăn cơm lớn nhất,

chỉ cần muốn sống, hắn liền phải ăn cơm. Phàm nhân ăn ngũ cốc hoa màu, người tu hành lấy thiên địa linh khí… Vậy ngươi có hay không nghĩ tới, trời ăn cái gì? ?”

Trời có miệng ư? Lấy Hứa Đại Phu nhìn tự nhiên là có, nhưng hắn bây giờ là thiên nhân hợp nhất trạng thái, ước chừng tính không được số.

La Quan trong lòng trận trận rung động, mơ hồ cảm thấy chưởng giáo đại nhân giờ phút này lời nói, lại đem liên quan đến bí ẩn, hắn nhìn một chút Đại Tuyết sơn, lại nhìn lại quá khứ, “Còn xin chưởng giáo đại nhân giải hoặc.”

“Trời ăn người.” Chưởng giáo đại nhân ngữ khí bình thản, cứ như vậy trực tiếp, bình tĩnh lại ung dung, đem nơi đây chân tướng nói tới.

“Thiên địa sinh sôi thai nghén vạn vật, đây là 1 cái hao tổn quá trình, mà trên đời há có chỉ xuất không tiến vào đạo lý? ? Đến nhất định giai đoạn về sau, vì duy trì tự thân, liền cần lấy vạn vật cung cấp nuôi dưỡng tại trời. Đương nhiên trong quá trình này, trời sẽ không dễ dàng động thủ, chú ý ‘Tuỳ tiện’ 2 chữ, một ít đặc thù thời điểm, trời cũng sẽ đích thân hạ tràng đi săn.”

Ầm ầm ——

10,000 dặm băng phong phía trên, giờ phút này cuồng phong đột khởi, cuốn lên mảng lớn băng hạt phát ra “Phần phật” nổ vang rung trời, thiên địa bỗng nhiên lâm vào u ám.

Như một đầu không nhìn thấy cuồng bạo cự thú, điên cuồng đánh thẳng vào gió xuân 10 dặm, khiến cả tòa Thương Sơn huyện, giờ phút này đều đang không ngừng rung động.

Nhưng gió xuân cùng băng phong ở giữa giới tuyến, nhìn như vắng vẻ vô một vật, nhưng thủy chung cứng như bàn thạch , mặc cho cuồng phong kêu khóc cũng không nửa điểm cải biến.

Chưởng giáo đại nhân nhìn lại một chút Đại Tuyết sơn, ánh mắt này lại toát ra một tia giọng mỉa mai, “Trăng sao chuyển dời, vạn tượng đổi mới, tại hạ ve thu thật ở giữa, liền hoàn thành trời ăn vạn vật quá trình…

“Càng ngay thẳng chút giải thích, tất cả vẫn lạc tại long hưng phúc địa bên trong người tu hành, đều sẽ thành trời đồ ăn, tu vi càng cao khí vận càng mạnh, liền có thể cung cấp càng thêm cường đại năng lượng, cái này năng lượng nhưng bổ dưỡng tại trời, cũng có thể khiến cho tự ngủ say bên trong gia tốc tỉnh lại!”

Ầm ầm ——

Thiên hôn địa ám bên trong, 1 đạo kinh lôi bỗng dưng nổ vang, chói mắt đáng sợ lôi quang, thuận tiện như giương nanh múa vuốt ăn người cự thú.

Chưởng giáo đại nhân đáy mắt băng hàn, giờ phút này rốt cục tán phát ra, một nháy mắt liền cướp đoạt, đối thân thể chưởng khống quyền. Nàng nhắm mắt lại mở ra, tất cả vũ mị, dụ hoặc, ai oán cùng tiểu nữ nhân khí tức, liền bị đều bóc ra sạch sẽ, vẫn là tấm kia mỹ lệ

khuôn mặt, chỗ hơn cũng chỉ có kiềm chế, lạnh lùng cùng uy nghiêm.

Nhìn về phía La Quan, chưởng giáo đại nhân đáy mắt, hiển hiện một vòng tức giận, “La Quan, tung ngươi mọi loại giảo hoạt, cũng khó thoát hôm nay tuyệt cảnh!”

La Quan lại chưa nhìn nàng, nặng nề nhìn về phía Đại Tuyết sơn, tại tâm đầu ở giữa thở dài.

Đến tận đây, quanh quẩn trong lòng thật lâu một vấn đề, rốt cục đạt được giải thích ——

Vì sao Khương quốc hoàng thất, cũng không cự tuyệt thế lực khắp nơi, nhúng tay hoàng vị thay đổi tranh đấu… Nguyên lai bọn hắn những người này, đều là tự thiên chi vật!

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 633 : Cút mẹ mày đi

Mà La Quan cũng rốt cục nghĩ thông suốt, vì sao Đại Tuyết sơn vị kia, sẽ ở vào cấp độ sâu trạng thái ngủ say ——

Đói!

Một chỗ không trọn vẹn thế giới, dù có ngàn tỷ sinh linh sinh sôi, lại đại đạo đoạn tuyệt đến Nguyên Anh mà dừng, lại há có thể cung cấp dư thừa cung cấp nuôi dưỡng?

Ăn không đủ no, liền đành phải tận khả năng, giảm bớt tự thân hao tổn, ngủ say không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất.

Về phần vì sao không buông ra thông đạo, hấp dẫn ngoại giới tu sĩ tiến vào, cái này nên lại dính đến, 2 huynh đệ tranh gia sản vấn đề.

Trốn đông trốn tây không chỉ Hứa Đại Phu, liệu đến Đại Tuyết sơn vị này sống cũng không thoải mái.

Còn có cái khác một vài vấn đề, nhưng đã không trọng yếu, bởi vì chưởng giáo đại nhân nói rất rõ ràng, trời phải bổ dưỡng gia tốc tỉnh lại.

Không! Lại hoặc là nói, Thần giờ phút này đã tỉnh rồi? ! Đây mới là chưởng giáo đại nhân bây giờ, vẫn có thể

bảo trì trấn định nguyên nhân.

Hô ——

Giữa thiên địa, xung kích Thương Sơn huyện lạnh thấu xương hàn phong, đột nhiên đổi hướng phóng lên tận trời, cuốn lên vô số băng tuyết, hóa thành 1 trương to lớn gương mặt.

Bá ——

Nó đôi mắt mở ra, nội bộ một mảnh sương bạch, khủng bố khó tả uy áp, từ thiên khung phía trên vẩy xuống, khiến người sinh ra vô tận hoảng sợ, kính sợ.

Chưởng giáo đại nhân quỳ xuống, cung kính vạn điểm lấy trán chạm đất, “Cung nghênh Thánh Tôn trở về!”

Trên đại tuyết sơn, vô số người áo bào trắng quỳ xuống.

“Ta cùng cung nghênh Thánh Tôn!”

Giờ khắc này, cũng không gió đến, cũng vô tuyết.

Nhưng trên cổng thành, tất cả mọi người nhưng rõ ràng, nghe tới tự thân giữa bộ ngực, viên kia “Bành bành” nhảy lên trái tim.

Khủng bố uy áp, như vực sâu như ngục!

Đó là một loại không chỉ có tác dụng ở trên người, càng áp đảo tâm thần ở giữa, làm người tuyệt vọng, kinh khủng đáng sợ khí tức.

Khủng bố đến, trực diện thiên khung to lớn gương mặt lúc, căn bản không sinh ra nửa điểm, chống lại suy nghĩ, tựa hồ liền chỉ là suy nghĩ một chút, đều là cực lớn bất kính, khinh nhờn!

“Ổn định! Ổn định!” Thập Tứ Mục gầm nhẹ, nghiến răng nghiến lợi diện mục dữ tợn.

Tuy nói hắn đã rõ ràng, hôm nay đem gặp phải đối thủ là ai, càng tại nội tâm làm tốt, đối mặt đủ loại tình huống chuẩn bị.

Thậm chí, hắn còn nghĩ qua muốn trước mặt mọi người, hảo hảo trang một đợt bức —— tỉ như, cười lạnh ngẩng đầu, chỉ phía xa thượng thiên, hét lớn một tiếng ngươi Thập Tứ gia ở đây, ai dám làm càn? Như là loại này.

Nhưng bây giờ Thập Tứ Mục mới phát hiện, như thế nào tưởng tượng rất tốt đẹp hiện thực quá xương cảm giác, cái này đạp ngựa đầu gối một mực như nhũn ra chuyện gì xảy ra?

Không thể quỳ!

Xét đến cùng, lão Hắc là chết tại Thần tay bên trong, lão Điền cũng là… Thập Tứ gia ta anh tuấn khuôn mặt, thẳng tắp sừng thú, cũng đều là Thần cho gãy.

Thỏa thỏa huyết hải thâm cừu, nhất định phải chống đỡ!

Phù phù ——

Một tiếng vang trầm, Thập Tứ Mục ngã xuống đất, cắn răng duỗi thẳng hai cái đùi, rống to, “Lão tử không có quỳ! Lão tử là cái sắt thép ngạnh hán!”

Tứ Hải Vương cười nhạo một tiếng, nhưng biểu tình quá vặn vẹo, cười so với khóc càng khó coi hơn, “Lão thập 4, ngươi đây chính là lừa mình dối người, lão tử là mệt mỏi, ngồi xuống nghỉ ngơi một hồi.” Nói xong khoanh chân một tòa, 2 tay đặt tại trên đầu gối, cố gắng thẳng lưng, bởi vì đầu ngón tay dùng quá sức, trắng bệch bên trong phát ra “Răng rắc” “Răng rắc” nhẹ vang lên.

Vạn Ninh thở dài một hơi, “Thiên uy khó dò, thiên uy như núi, thiên uy không thể địch a… Lời này, bây giờ mới tính minh bạch.”

Oanh ——

Vừa nói xong liền thẳng tắp đổ xuống, như đẩy kim sơn đổ ngọc trụ, đập đầu tường chấn động mãnh liệt.

Ứng Thanh Linh ngẩng đầu, nhìn thoáng qua La Quan bóng lưng, thân là hợp nhất cảnh Tứ Hải thật giao, liền nàng còn tại đau khổ chèo chống. Nhưng trên trán lọn tóc cũng bị ướt đẫm mồ hôi, váy dài dán tại trên thân, phác hoạ ra động lòng người đường cong.

“Tôn thượng…”

La Quan nói: “Cuối cùng đúng là chúng ta, giúp Đại Tuyết sơn vị này sớm thức tỉnh, không biết đây coi là không tính là, khiêng đá nện chân mình, thật là khiến người đau đầu.” Giờ phút này sắc mặt hắn trắng bệch,

phía sau đã bị mồ hôi lạnh thẩm thấu, cũng may lúc trước rất nhiều kinh lịch, mới có thể bảo trì thanh âm không run.

Hơi dừng lại, hắn tiếp tục nói: “Ứng long nữ, thế nhân đều nói thiên uy không thể địch? Vậy ngươi cảm thấy, là có hay không có nhân định thắng thiên?”

Như từ này trong lời nói phát giác được cái gì, Ứng Thanh Linh ánh mắt sáng lên, nhìn qua La Quan bóng lưng, chỉ cảm thấy cao ngất kia dáng người, như sơn nhạc nguy nga đứng lặng.

Nhưng chống trời đạp đất, nhưng vai gánh nhật nguyệt!

Nàng thở sâu, trầm giọng nói: “Thuộc hạ cảm thấy, đã trên đời có ‘Nhân định thắng thiên’ chi ngôn, liền nhất định từng có người thật làm được.”

La Quan nghĩ nghĩ, gật đầu, “Có đạo lý!” Hắn không quay đầu lại, khoát tay áo, “Ngươi cũng ngồi xuống đi, đừng gượng chống… Lại trừng lớn mắt xem trọng, có lẽ nhà ngươi tôn thượng, hôm nay cũng có thể lên diễn một màn, nhân định thắng thiên vở kịch.”

“Vâng, thuộc hạ tuân mệnh!”

Ứng Thanh Linh ngồi xếp bằng, cùng Tứ Hải Vương, Vạn Ninh Thập Tứ Mục cùng một chỗ, ánh mắt đều rơi vào La Quan trên thân.

Nhân định thắng thiên? ! Cái này đơn giản 4 chữ, nói đến tất nhiên là cực kỳ dễ dàng, thật là muốn làm đến

điểm này, đâu chỉ muôn vàn khó khăn. Nhưng trước mắt lại là mỗi lần tại trong tuyệt cảnh, nghịch chuyển thế cục tôn thượng… Có lẽ lần này, vẫn có thể sáng tạo kỳ tích!

Hô ——

La Quan thở ra một hơi, giờ khắc này gió xuân thổi tới, cuốn lên trẻ tuổi kiếm khách trên thân áo bào đen, để kia tóc đen nhẹ nhàng phiêu giương.

Hắn đưa tay, giương kiếm.

Ông ——

Giờ khắc này, tru tiên kiếm bộc phát ra, chưa bao giờ có lăng lệ kiếm minh. Cầm kiếm cùng trời một trận chiến, cái này kinh lịch chính là năm đó kia tên điên, cũng chưa từng làm ra qua.

Tru tiên kiếm hiếm thấy sinh ra một tia phiền muộn cảm xúc, hẳn là lão tử thời giờ bất lợi, vì sao mỗi một đời chủ nhân đều là loại này không muốn sống mặt hàng? !

Các ngươi mãng lại mãng đi, làm gì cũng nên mang ta lên? Lão tử đã rơi vào bây giờ trạng thái, lại kém chút liền muốn bẻ gãy, liền không thể yên tĩnh một chút sao? ! Âm thầm chửi mắng lúc, tru tiên kiếm lại chưa ý thức được, hắn đã từ ở sâu trong nội tâm, nhận dưới cái này 1 vị chủ nhân mới.

Dù là hắn còn rất yếu nhỏ, dù là hôm nay hắn có lẽ sẽ chết đi, nhưng kiếm khách nha… Ai ngờ mình có thể sống đến có một ngày.

Oanh ——

Áo bào đen bỗng dưng chấn động, tóc dài sau lưng kích giương, một nháy mắt bộc phát, đem kia mềm mại ấm áp gió xuân đều khu trục.

Giờ phút này La Quan trên dưới quanh người, chỉ có lăng lệ, phong mang, liền như 1 đem trường kiếm ra khỏi vỏ, trực chỉ chín ngày muốn cùng ông trời sánh vai!

Nhưng mặc dù như thế, thiên khung phía trên kia to lớn gương mặt, vẫn không để ý tới hắn tồn tại, chỉ là đạm mạc đảo qua một chút, liền nhìn về phía Thương Sơn huyện bên trong, rơi vào nhân tế đường bên ngoài.

Tựa như người xưa nay sẽ không, đi nhìn xuống đất bên trên 1 con cường tráng con kiến giương nanh múa vuốt, đối trong đại tuyết sơn vị kia mà nói, hắn hôm nay đối thủ chỉ có Hứa Đại Phu.

Ầm ầm ——

To lớn gương mặt rơi xuống, mang theo trời sập chi thế, như chín ngày ngân hà khuynh đảo, khí tức khủng bố có thể đem hết thảy phá hủy, nghiền nát.

Không thể địch!

La Quan cảm nhận được, đến từ Đại Tuyết sơn vị kia không nhìn, nhưng hắn khuôn mặt bình tĩnh như trước, người cùng trời đấu có thể như thế nào? !

Đã trong mắt đối phương không khác, vậy liền… Xâm nhập trong mắt của hắn! La Quan nắm chặt tru tiên kiếm, giữa bộ ngực hừng hực lăn lộn, như lửa núi bị nhen lửa.

Người bên ngoài con đường tu hành như thế nào, La Quan cũng không rõ ràng, nhưng nói chung cũng sẽ không như hắn đặc sắc.

4 ngưng thông thiên xương, có Huyền Quy trợ giúp, mới rốt cục bước vào tu hành đường, riêng lấy tu hành tốc độ mà nói, có thể nói xuôi gió xuôi nước thế như chẻ tre. Nhưng lại có ai biết được, tại cái này bão táp mãnh tiến vào con đường tu hành bên trên, hắn chịu đựng biết bao nhiêu cực khổ? !

Từ võ đạo bắt đầu, liền có thiên phạt giáng lâm, ngăn đại đạo tu hành, đoạn con đường tu hành! Sau đó từng kiện, từng cọc từng cọc, táng thần hư không 100 năm cô độc, đường lên trời từng khúc máu nhuộm, đến bây giờ Kim Đan đã thành, vẫn con đường phía trước đoạn tuyệt vắng vẻ một mảnh.

Ngày này, đã muốn giết hắn vô số lần!

Thật làm ta là bùn nặn, trong lòng không một chút hỏa khí? Bên ngoài ngươi kia đương gia ca ca, đích xác cường hãn khôn cùng, tạm trêu chọc không nổi.

Nhưng ở cái này long hưng phúc địa, một giới bại gia chi khuyển mà thôi? Hẳn là còn muốn thụ ngươi tà khí? !

Cút mẹ mày đi -!

Ông ——

Kiếm minh bộc phát, La Quan hướng lên trời xuất kiếm.

Một kiếm này bên trong bao hàm, hắn tất cả phẫn nộ, không cam lòng, muốn hướng trời lấy 1 cái công đạo —— ta là cái kia bên trong đắc tội các ngươi, từng cái đều muốn làm cho ta vào chỗ chết? ? Vậy liền nhìn, hôm nay ai chết! !

Trên trời cao, lấy hạo đãng chi thế ầm vang rơi xuống, thẳng đến nhân tế đường to lớn gương mặt, giờ phút này như nhíu mày.

Thứ nhất là không nghĩ tới, cái này con kiến hôi tiểu tử, lại thật có dũng khí hướng lên trời xuất kiếm.

Thứ 2… Là càng không có nghĩ tới, cái này khu khu 1 kiếm bên trong, không biết trộn lẫn thứ gì, lại làm hắn sinh ra một tia bất an.

Đương nhiên, cũng chỉ có một tia.

Nhưng cái này đã đầy đủ!

Sương bạch nhãn mắt băng lãnh hờ hững, tập trung đến La Quan trên thân, trong đó tận lạnh thấu xương.

Mạo phạm thượng thiên người, tất vong!

Oanh ——

Nổ vang rung trời, trên bầu trời bộc phát, trên cổng thành cầm kiếm tuổi trẻ kiếm khách, thân thể như diều đứt dây hướng về sau ném đi.

Người khác giữa không trung lúc, liền từng ngụm từng ngụm thổ huyết, đợi rơi ầm ầm trên mặt đất, liền đã không có động tĩnh.

Dưới cổng thành, Khương Đồng cắn ban đầu, vô ý thức hoảng sợ trừng lớn 2 mắt, nhìn một màn trước mắt.

La Quan hắn… Bị giết sao? ! Không, sẽ không, tuyệt đối sẽ không…

Ngừng thở, nàng tái nhợt trên khuôn mặt, giờ phút này không nhìn thấy nửa điểm huyết sắc.

Đột nhiên, một trận chật vật tiếng ho khan, từ trên cổng thành truyền đến, “… Rất mạnh a… Nhưng còn… Còn chưa đủ mạnh…”

“Ta còn ở lại chỗ này!”

Ông ——

Kiếm minh tái khởi, so trước đó yếu ớt rất nhiều, như tại thiên nộ một kích dưới bị trọng thương.

Cũng không biết vì sao, cái này rõ ràng yếu rất nhiều kiếm minh, truyền vào trong tai mọi người, lại có vẻ càng thêm rõ ràng mà sắc bén.

Như trong lò lửa thiên chuy bách luyện, mỗi một lần trầm

trọng đả kích đều làm mũi kiếm, trở nên càng thêm sắc bén!

Bá ——

Nước mắt một chút lăn xuống đến, Khương Đồng vành mắt đỏ bừng, đầy mắt đều là kinh hỉ. Nhưng rất nhanh nàng liền thở sâu, đưa tay lau đi nước mắt, quay người kế tiếp theo chạy hướng trong thành.

“Khương Đồng, như gặp sinh tử đại kiếp, ngươi nhưng nguyện bỏ qua tự thân? ? Vì La Quan tranh đến 3 điểm sinh cơ.” Đây là lúc trước Hứa Đại Phu, nói qua với nàng nguyên thoại.

Khương Đồng không có tỏ thái độ, nhưng nàng tâm lý sớm đã quyết định, như coi là thật sinh tử đại kiếp giáng lâm, nàng nguyện ý thay La Quan đi chết.

Mà giờ khắc này, đại kiếp đã tới!

Trong đại tuyết sơn vị kia thức tỉnh, lấy thiên uy hoành ép, tung La Quan mạnh hơn, có thể ra 1 kiếm, 2 kiếm, 3 kiếm thậm chí nhiều hơn, nhưng kết cục sẽ không cải biến.

Lấy sức một mình đối kháng lên trời, chắc chắn tiêu vong.

Nhân tế đường bên ngoài.

Xa phu lão Lý cầm kiếm ngồi xếp bằng, giờ phút này nhíu nhíu mày, mở 2 mắt ra.

Khương Đồng dừng lại, vội vàng nói: “Tiền bối, ta muốn gặp Hứa Đại Phu! !”

Lão Lý lắc đầu, “Y quán phong bế trong ngoài ngăn cách, đã tự thành một vùng không gian, lão phu cũng không biện pháp.”

Khương Đồng cắn răng, lớn tiếng nói: “Hứa Đại Phu, Khương Đồng cầu kiến! Như ngài có biết, xin cho ta đi vào.”

Kẹt kẹt ——

Một trận gió xuân thổi qua, đại môn tự hành mở ra.

“Đa tạ Hứa Đại Phu!”

Khương Đồng mặt lộ vẻ ý mừng, xông vào trong đó.

Sau một khắc, đại môn một lần nữa khép kín.

Lão Lý nhìn xem một màn này, lắc đầu, trong miệng thở dài, “Hắc! Thật đúng là 1 cái, si tình tiểu nha đầu a…”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 634 : Thí thiên chi lực

Ngày xưa náo nhiệt nhân tế đường, bây giờ một mảnh quạnh quẽ, trống rỗng không nhìn thấy một thân ảnh.

Khương Đồng hình như có cảm giác, thẳng đến hậu viện mà đi, đi tới căn thứ tư phòng bệnh bên ngoài.

Phòng bệnh đóng chặt, tuy chỉ là hơi mỏng một cánh cửa tấm, lại tựa như không thể vượt qua lạch trời, đem hết thảy đều ngăn cách tại bên ngoài.

Bình ổn một chút hô hấp, Khương Đồng hành lễ, “Hứa Đại Phu!”

Một thân ảnh xuyên qua cánh cửa đi ra, đối nàng gật gật đầu, “Khương Đồng, ngươi có thể nghĩ tốt rồi? Thật nguyện vì cứu La Quan, mà bỏ qua tự thân sao? !”

Hứa Đại Phu biểu lộ nghiêm túc.

Khương Đồng không có nửa điểm do dự, “Ta nguyện ý!” Nàng nhìn lại một chút thành lâu, “Hứa Đại Phu, mời ngài nói cho ta nên làm như thế nào?”

Hứa Đại Phu thật sâu nhìn nàng một cái, nói: “Lần này, cần mượn ngươi máu tươi dùng một lát.”

Khương Đồng vạch phá tay trái tay phải cổ tay, máu tươi nhỏ xuống tới đất bên trên, lại chưa thấm nhiễm nửa

điểm bụi bặm, giống bị lực vô hình dẫn dắt, dọc theo cửa phòng bệnh tấm cùng mặt đất khe hở, uốn lượn chui vào trong đó.

Sắc mặt nàng một chút trở nên tái nhợt, tựa hồ giờ phút này xói mòn không chỉ có là máu tươi, càng là tự thân sinh mệnh khí cơ, trước mắt rất nhanh trở nên mơ hồ.

“Hứa… Hứa Đại Phu… La Quan hắn… Nhất định sẽ không có chuyện gì… Đúng không?”

“Ừm.”

“… Vậy là tốt rồi.” Khương Đồng nở nụ cười, ngã xuống đất.

Ý thức biến mất trước một khắc, bên tai nàng như nghe tới, lại một tiếng trùng thiên kiếm minh, La Quan thật đúng là lợi hại a, trực diện trời cao cũng dám can đảm một trận chiến.

Giống hắn người lợi hại như vậy, sao có thể chết tại đây? Cho nên, hắn nhất định sẽ không có chuyện gì.

Nhất định!

…

Trên cổng thành, tiếng thứ hai kiếm minh vang lên, quanh thân áo bào đen mảng lớn vỡ vụn, miệng mũi thất khiếu chảy máu La Quan, khí tức suy yếu lung lay sắp đổ. Như một trận gió liền có thể thổi ngã, nhưng lại từ đầu đến cuối đứng lặng , mặc cho thiên uy tứ ngược,

hắn lưng eo vẫn như cũ thẳng tắp.

Một kiếm này, như trong đêm tối lóe lên ánh sáng, sát na mà lên thẳng vào chín ngày, tung yếu ớt lại có vô tận phong mang, có thể trảm thiên sơn nhưng đoạn vạn thủy.

Trời muốn ép ta, vậy liền phá thiên!

Dưới bầu trời, thiên uy cụ hiện mà thành to lớn khuôn mặt, giờ phút này phát ra gầm thét, sương bạch nhãn trong con ngươi bắn ra lăng lệ sát cơ.

Trời có nó ý, không thể trái nghịch!

Càng không nói đến là La Quan liên tiếp xuất kiếm, 2 kiếm đều kháng thiên uy, ở giữa sát cơ bốc hơi… Cái này đã không phải chống lại thiên ý, mà là tồn thí thiên chi tâm.

Oanh ——

Nổ vang rung trời, kiếm quang từng khúc vỡ vụn, vỡ vụn, lung lay sắp đổ La Quan, giống bị một ngọn núi trùng điệp va chạm, “Lốp bốp” ở giữa trên thân xương cốt, không biết đoạn mất mấy cây.

Lại một lần hướng về sau ném đi, đập sập thành lâu một góc, kích thích đầy trời bụi giương bay múa.

“Tôn thượng!”

Ứng Thanh Linh, Tứ Hải Vương, Thập Tứ Mục đạt tới

vạn thà 4 người, đồng thời gầm nhẹ.

Chưởng giáo đại nhân nhíu mày, đôi mắt băng hàn nhìn về phía phế tích bên trong, cái này La Quan đến cùng người nào? Dám 2 lần hướng lên trời xuất kiếm.

Hắn, nên chết đi?

Trên đại tuyết sơn, một đám áo bào trắng thân ảnh đều thần sắc rung động, tiếp theo lại nghiến răng nghiến lợi.

Dị đoan!

Đáng chết giới ngoại người, dám đối Thánh Tôn bất kính, coi là thật tội đáng chết vạn lần.

Trên đời tuyệt không có người, có thể chống đỡ Thánh Tôn lực lượng, khả nhất bất khả nhị… Dưới một kích này, hắn tất thân tử đạo tiêu!

Ầm ầm ——

Đây là thiên nộ còn thừa dư ba xung kích, giữa thiên địa không ngừng quanh quẩn, phát ra kinh thiên oanh minh. Cũng biết ở giữa ẩn chứa, sức mạnh khủng bố cỡ nào, đủ để hủy diệt vạn vật.

Huống chi chỉ là một người một kiếm, chỉ là 1 kiếm tu!

Bụi giương dần tán, dư ba oanh minh đem dừng, ngay tại tất cả mọi người cảm thấy, hết thảy hết thảy đều kết thúc lúc, kia một vùng phế tích bụi bặm ở giữa, nhưng lại có kiếm minh vang lên.

Ông ——

Kiềm chế mà yếu ớt, như rét đậm trong gió lạnh ánh nến, tùy thời đều muốn dập tắt. Nhưng lại cứ lại cho người ta một loại, như phong mang tại hầu, rùng mình cảm giác.

“Hụ khụ khụ khụ…”

Một trận gian nan đến cực điểm ho khan về sau, La Quan giãy dụa lấy ngồi vào 1 khối đá vụn bên trên, giữa mũi miệng bắn tung toé ra mảng lớn huyết tinh, rơi vào nhiễm bùn đất vạt áo trước, hình thành từng mảnh từng mảnh màu nâu đỏ.

Hắn ngẩng đầu, nhìn lên bầu trời phía trên kia to lớn gương mặt, phun một ngụm máu nước bọt, mắng: “Chưa ăn cơm a? Liền điểm này lực đạo, cũng liền đủ cho ta gãi ngứa ngứa…”

Vừa nói xong, liền miệng lớn thở lên, đem vừa rồi tạo nên không khí, làm hỏng không còn một mảnh.

La Quan trên mặt lộ ra một tia bất đắc dĩ, ám đạo trang - bức việc này, quả nhiên cũng không dễ dàng như vậy!

Đưa tay vuốt vuốt ngực, chỉ cảm thấy nơi đó xương cốt, đã đứt thành mấy trăm khối, đồ hỗn trướng này hạ thủ rất đen!

Lại không biết hắn như thế sinh lạnh hung hãn biểu hiện, đã xem thành lâu trong ngoài, tất cả mọi người chấn nói

không ra lời.

2 kiếm hướng lên trời lại còn có thể sống được chửi đổng, đừng quản xuất thân lập trường, giờ phút này nhìn qua La Quan thân ảnh, đều vô ý thức sinh ra kính sợ.

Thập Tứ Mục lệ nóng doanh tròng, đây chính là nhà ta chủ nhân, chính là mạnh như vậy, chính là mạnh như vậy!

Hắn đột nhiên sinh ra một cái ý niệm trong đầu, mình đời này chỉ sợ cũng không đạt được, chủ nhân như vậy cảnh giới.

Nhưng phóng nhãn thiên hạ, nhưng cùng chủ nhân so sánh lại có mấy cái? Có thể đi theo ngưu bức như vậy tạc thiên, dữ dội cường hãn chủ tử, ta cũng không lỗ!

Thập Tứ Mục cố gắng duỗi thẳng 2 chân, muốn dùng hành động thực tế cho thấy, ta từ đầu đến cuối theo sát chủ nhân bộ pháp.

Đến a! Đến a!

Lão thiên lại có thể thế nào? ! Có bản lĩnh, liền đến xử lý chúng ta!

Như phát giác được, đến từ này đầu đỏ giao mạo phạm ánh mắt, trong vòm trời kia to lớn gương mặt, lại đột nhiên sinh ra một cánh tay.

Không có nửa điểm do dự, trực tiếp ghìm xuống!

Ầm ầm ——

Thiên địa linh lực sôi trào, không gian tại vỡ vụn, vỡ ra vô số khe hở, hướng 4 phương 8 hướng điên cuồng lan tràn.

Một màn này, chính là trời sập!

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Thành lâu tại vỡ vụn, hướng 4 phương 8 hướng lan tràn, kéo dài đến đại địa phía trên, liền tạo ra từng đầu khủng bố vết rách, đem trọn cái Thương Sơn huyện đều quay chung quanh ở bên trong, như muốn tại một kích phía dưới, táng diệt phiến thiên địa này.

Đây mới thực sự là thiên nộ.

Nhất niệm vạn vật diệt, tận quy hư khăng khít!

Ầm ầm ——

Thương Sơn huyện rung mạnh, từng tòa kiến trúc ầm vang sụp đổ, vô số người trốn đến đầu đường, nhìn về phía thiên khung ở giữa kia to lớn gương mặt, trong mắt tràn đầy hoảng sợ, tuyệt vọng.

“Trời ạ! Là thiên phạt, đây chính là thiên phạt!”

“Thương Sơn huyện xong, tất cả chúng ta, đều đem

táng thân thiên phạt bên trong!”

“Vì cái gì? Vì cái gì? Ta cả đời tích đức làm việc thiện, chưa bao giờ làm nửa điểm thương thiên hại lí sự tình, vì sao muốn như thế đối ta?”

“Ngày này, sao mà bất công!”

Rất nhiều người tại kêu rên, gầm thét.

Nhưng cũng có người, hoặc đối biến thành phế tích nhà thất hồn lạc phách, mặt xám như tro, lại hoặc nổi điên, dùng 2 tay liều mạng đào móc.

Dù là 10 ngón tay vỡ tan, máu tươi nhuộm đỏ một chỗ, cũng chưa từng dừng lại nửa điểm.

Nhưng tất cả những thứ này hết thảy, lại chưa từng bị trời nhìn vừa mắt bên trong…

Trời, lớn biết bao, sao mà vĩ vậy!

Tung hoành bát phương bao trùm lục hợp, thế gian vạn vật đều cung cấp nuôi dưỡng vào một thân, giận mà phát sát cơ, táng diệt 10 triệu sinh linh chỉ ở trong một ý niệm.

Cần gì quan tâm sâu kiến chi ý? !

Đá vụn phía trên, La Quan đột nhiên cười to, không biết hắn khí lực ở đâu ra, chỉ là vốn là trắng bệch một gương mặt, càng phát ra mất máu sắc.

“Lại trừng lớn mắt đi nhìn, đây chính là trời!”

“Ha ha ha ha, phàm tục một thế chỉ là hơn 10 năm, tại trời mà nói bất quá một cái chớp mắt, há lại sẽ để ý sống chết của bọn hắn?”

“Dù là ta cùng tu sĩ, cũng bất quá chỉ là hơi mỹ vị, bổ dưỡng đồ ăn… Nhưng hôm nay, ta La Quan liền càng muốn, thay những này sâu kiến đặt câu hỏi, ngươi… Mẹ hắn - dựa vào cái gì? !”

Ông ——

Chân đạp đá vụn La Quan phóng lên tận trời, trong tay tàn khuyết không đầy đủ, như tùy thời đều muốn bẻ gãy tru tiên kiếm, mặt ngoài lại hiện lên 1 đạo lưu quang.

Sau một khắc nó thân kiếm quy về hoàn chỉnh, mặt ngoài vết rỉ tiêu hết tán, đen kịt một màu thân kiếm, như có thể đem vạn vật thôn phệ, liền ngay cả chiếu sáng rơi xuống cũng khó khăn đào thoát, cho nên đều là đen nhánh.

Tru tiên kiếm nhận chủ, từ hiển phong mang! !

Giờ khắc này, trẻ tuổi kiếm khách nhảy ra vỡ nát thành lâu, giương kiếm đâm thẳng chín ngày! !

Muốn hỏi một câu —— ngươi - mẹ hắn -, dựa vào cái gì? !

Cái này hỏi một chút, đã là thay Thương Sơn huyện bên trong sinh linh mà hỏi, cũng là hoành cách La Quan tim,

như nghẹn ở cổ họng 1 nỗi nghi hoặc? ! Lão tử là giết cha ngươi, hay là đoạt mẹ ngươi, lại hoặc đào nhà ngươi - mộ tổ, không phải muốn làm cho ta vào chỗ chết không thể?

Oanh ——

Thiên chuy bách luyện, phương ra 1 kiếm.

Cái này rèn luyện, là trước kia 2 kiếm suy tàn, nhưng lại không chỉ như thế. Mà là bắt đầu tại lúc trước, vô số lần trên trời rơi xuống tử kiếp, muốn ngừng hắn đại đạo con đường.

Một kiếm này vô danh, chỉ là La Quan đầy ngập lửa giận không cam lòng, cùng tự thân kiếm đạo tương hợp.

Nhưng ở giờ khắc này, vung ra kiếm thứ 3 lúc, La Quan đột có đoạt được —— kiếm này, kỳ danh trảm thiên!

Bành ——

Xông lên thiên khung tuổi trẻ kiếm khách, đập ầm ầm rơi xuống, rốt cục mất đi sức tái chiến, đổ vào trải rộng vết rách đáy hố, dưới thân máu tươi nhanh chóng tuôn ra, đem mặt đất nhuộm đỏ.

Nhưng trảm thiên 1 kiếm, lần đầu biểu diễn thế gian, lại không phải không có chút nào thu hoạch. Chỉ nghe gầm lên giận dữ, từ cái này to lớn gương mặt trong miệng phát ra, xen lẫn một tia thống khổ.

Sau một khắc.

Ầm ầm ——

Giữa thiên địa bỗng nhiên trời u ám, tiếp theo cuồng phong bạo vũ mưa như trút nước mà tới, kia mưa to đỏ thẫm đỏ, liền như trời tổn thương chảy máu.

Chưởng giáo đại nhân băng lãnh đôi mắt ở giữa, hiển hiện một tia phức tạp, nàng cho tới bây giờ không nghĩ tới, lấy nhân thân chi lực lại nhưng phản phệ thượng thiên.

Nhưng cũng tiếc, kết cục như cũ không có thay đổi.

La Quan…

Bản tọa ghi nhớ ngươi danh tự!

Trên đại tuyết sơn, kia vô số người áo bào trắng, rốt cục thở dài một hơi, trên mặt lộ ra cuồng hỉ.

Cái này đáng chết giới ngoại người, rốt cục đổ xuống! ! Nhưng bọn hắn lại chưa ý thức được, giờ phút này đáy lòng bên trong hiện ra một tia may mắn, đại biểu cho cái gì…

Càng có một ít người đáy lòng, vô ý thức sinh ra khinh nhờn chi niệm, nguyên lai Thánh Tôn cũng có thể bị đả thương, như cái này giới ngoại người mạnh hơn chút, phải chăng liền có thể…

Suy nghĩ im bặt mà dừng, bọn hắn mặt lộ vẻ hoảng sợ, tiếp theo nghiến răng nghiến lợi.

Đều do cái này đáng chết giới ngoại người, Thánh Tôn chi uy nghiêm há lại cho nửa điểm mạo phạm? Cũng may hắn đem chết đi, hết thảy quay về chính đồ! !

Huyết vũ phía dưới, thương khung to lớn gương mặt sinh ra cánh tay kia, kế tiếp theo ấn về phía thành lâu.

Thần muốn nghiền sát La Quan, đem cái này dám can đảm làm trái thượng thiên, càng đã sinh ra thí thiên chi lực sâu kiến, từ thế gian triệt để lau đi!

Nhân tế đường.

Căn thứ tư phòng bệnh.

“A!” Một tiếng thống khổ, tuyệt vọng gào thét, từ Khương Khả trong miệng phát ra.

Kia quấn quanh ở trên người hắn, lấy tự thân huyết mạch biến thành xích hồng xiềng xích, như vậy dung nhập thể nội.

Tất cả vặn vẹo biểu lộ, tại thời khắc này bình tĩnh lại, Khương Khả đứng dậy, cung kính quỳ sát tại đất, “Đệ tử, bái kiến lão sư!”

Mấy hơi sau.

“Kẹt kẹt” một tiếng, phòng bệnh từ bên trong mở ra, Hứa Đại Phu chân chính đi ra.

Hắn cúi đầu nhìn về phía ngã trên mặt đất Khương

Đồng, phất tay áo vung lên.

Hô ——

Một trận gió xuân thổi qua, hóa thành vô hình bình chướng, đưa nàng bao khỏa ở bên trong, trong đó thời không đều ở vào đứng im, cưỡng ép lưu nàng lại sau cùng sinh cơ.

Đương nhiên cái này hình dung cũng không đúng lắm, Khương Đồng nhịp tim đình chỉ khí tức hoàn toàn không có, nghiêm chỉnh mà nói đã chết rồi, chỉ còn một điểm chân linh chưa tán.

Cuối cùng có thể hay không sống, còn chưa biết được.

Oanh ——

Phương xa trên cổng thành, truyền đến một tiếng kinh thiên oanh minh, Hứa Đại Phu nheo lại mắt, liền nhìn thấy từ chín ngày rơi xuống La Quan.

Trong miệng hắn, lại là khẽ than thở một tiếng, “Thí thiên chi lực a… Ai, phen này nhân quả, thực tế là có chút quá lớn.”

Bá ——

Một bước phóng ra, Hứa Đại Phu biến mất không thấy gì nữa, lại xuất hiện lúc đã đứng ở thành lâu phế tích phía trên.

Ngửa đầu, trực diện thương khung rơi cánh tay, hắn

đưa tay hướng về phía trước nhấn một cái.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 635 : Vương Kiến Vương

Trời có hai mặt trời, giờ phút này ——

Vương Kiến Vương!

Thiên địa xuất hiện nháy mắt tĩnh mịch, như quanh thân không khí bị rút sạch, tiếp theo sau đó một khắc, lấy trời long đất nở chi thế ầm vang càn quét.

Tất cả mọi người bị chấn hai tai vù vù, tu vi hơi thấp một chút, thậm chí miệng mũi máu tươi cuồng phún, trực tiếp ngất đi.

Nhưng tất cả những thứ này đều chỉ phát sinh ở Thương Sơn huyện bên ngoài, lấy mảng lớn vỡ vụn thành lâu làm ranh giới, trong huyện bình yên vô sự.

Trùng hoạch tự do một nháy mắt, Ứng Thanh Linh, Tứ Hải Vương, Thập Tứ Mục đạt tới vạn thà, kính sợ nhìn thoáng qua Hứa Đại Phu, tiếp lấy phóng tới La Quan, đem hắn từ một vùng phế tích, huyết tương bên trong đỡ dậy.

“Tôn thượng! Ngài tình trạng như thế nào?”

Lúc này gió xuân phất qua, dòng nước ấm tại thể nội tản ra, La Quan mở mắt hơi lườm bọn hắn, nhếch nhếch miệng, “Không có việc gì, còn không chết được…” Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía cách đó không xa Hứa Đại Phu,

“Ngài cuối cùng xuất thủ, như lại không tới, ta cùng cái này mấy tên dưới trướng, liền đành phải đi Địa phủ xếp hàng.”

Hứa Đại Phu chắp tay, nghiêm túc hành lễ, “Đa tạ La tiểu hữu, hôm nay một phen nhân quả, Hứa mỗ khắc trong tâm khảm.” Lại đối Ứng Thanh Linh 4 người, nhẹ gật đầu.

4 người không dám khinh thường, vội vàng cúi đầu lấy đồng hồ tôn kính, dù sao vị này Hứa Đại Phu đã dùng hành động thực tế, chứng minh nó thân phận.

“Minh Tú, bái kiến tiên sinh!” Chưởng giáo đứng dậy, cung kính hành lễ.

Hứa Đại Phu xem ra, cười gật gật đầu, “Thế hệ này chưởng giáo?” Hắn nghiêm túc xem ra vài lần, mặt lộ vẻ bất đắc dĩ, “Ta vị tỷ tỷ kia a, làm việc vẫn là như thế bá đạo, ngươi đã không thể chứa nạp Đại Tuyết sơn truyền thừa, cần gì phải muốn cưỡng cầu.”

Chưởng giáo đôi mắt chỗ sâu, hiển hiện một chút tâm tình chập chờn, nhưng rất nhanh liền lại trở nên yên ắng, “Thánh Tôn ban ân, là Minh Tú chi phúc.”

Hứa Đại Phu lắc đầu, “Thôi, việc đã đến nước này, cũng chỉ đành một con đường đi xuống.” Hắn nhìn về phía Đại Tuyết sơn, cao giọng nói: “Tỷ, ngươi náo ra to lớn thanh thế, thậm chí không tiếc bại lộ, tự thân tồn tại bí ẩn, không phải liền là vì giết ta?”

“Hôm nay ta đã đến, vì sao còn không hiện thân? Ngươi

ta tỷ đệ một trận, xa cách mấy ngàn năm, cũng nên nói mấy câu đi.”

La Quan nghe thẳng nhíu mày, cái gì 2 huynh đệ tranh gia sản, quay đầu lại đụng tới người tỷ tỷ, thiên đạo vòng như thế loạn sao? Hơi hoạt động một chút, liền đau nhíu chặt mày lên, “Thất thần làm gì? Người ta hai tỷ đệ gặp mặt, hận không thể, a bên trên liền bóp chết đối phương, chúng ta còn không tranh thủ thời gian rút lui, lưu lại bị đánh a? !”

“Nhanh lên, nhấc lên ta lui xa một chút, thành này lâu không thể ngốc!”

Mấy người lập tức kịp phản ứng, ba chân bốn cẳng nhấc lên La Quan, chạy chậm đến dưới thành lâu.

Bọn hắn vừa rời đi, trên đại tuyết sơn liền có đáp lại, chỉ nghe “Ầm ầm” tiếng vang từ tuyết sơn chi đỉnh truyền ra, tuyên cổ băng phong vỡ vụn, cửa đá chậm rãi mở ra.

Một thân ảnh từ đó đi ra, trên đại tuyết sơn tất cả người áo bào trắng, vội vàng nằm rạp trên mặt đất, cung kính hành lễ, “Ta cùng bái kiến Thánh Tôn!”

Thân ảnh kia cũng không để ý tới, thậm chí không có hướng bọn hắn nhìn nhiều, bình tĩnh, hờ hững đôi mắt, giờ phút này nhìn lại mà tới.

“Đẹp… Thật đẹp…” Thập Tứ Mục trừng lớn mắt, một chút liền nhập mê.

Nhưng rất nhanh, liền “Ba” một tiếng, chịu trùng điệp

một bạt tai, La Quan đau quất thẳng tới hơi lạnh, thấp giọng mắng: “Không muốn sống!”

Thập Tứ Mục một chút lấy lại tinh thần, mồ hôi lạnh trên trán say sưa.

Sau một khắc ——

“Bành!”

“Bành!”

“Bành!”

Vô số trầm thấp trầm đục, từ trên núi dưới núi thành nội ngoài thành truyền ra, phàm là dám ngẩng đầu trực diện thiên nhan người, đều sụp đổ tại chỗ.

Hài cốt không còn, hình thần câu diệt!

Cái này, chính là thiên chi bá đạo.

Thập Tứ Mục thân thể cứng ngắc, chỉ là một cái kình nói, “Đa tạ chủ nhân… Đa tạ chủ nhân…”

Kém một chút, hắn liền muốn lạnh thấu!

Hứa Đại Phu đôi mắt ngưng lại, “Tỷ, ngươi vẫn là như vậy tính tình, đáng tiếc cũng không dám bước ra giới này, cùng bên ngoài huynh trưởng một trận chiến.”

Đại Tuyết sơn Thánh Tôn nghe vậy, vô ý thức nhíu mày, chợt bình tĩnh lại, “Liên quan tới cái đề tài này, chúng ta

đã tranh hơn 10,000 năm, liền không cần nói nữa.” Cùng nó bá đạo, cường thế phong cách không gặp nhau, nàng tiếng nói, lại lạ thường ôn nhu, yên tĩnh.

Hứa Đại Phu gật đầu, “Ta chỉ là nghĩ lại thử một chút, nhìn mấy ngàn năm qua này cô độc, phải chăng cải biến ngươi tâm ý.”

Đại Tuyết sơn Thánh Tôn cười lạnh, “Ta cũng không cảm thấy cô độc, chỉ là có một ít hối hận, không có tại ngươi sinh ra chi sơ, liền lau đi ý thức của ngươi.”

Hứa Đại Phu lắc đầu, “Tỷ, làm gì nếm thử tại ngôn ngữ bên trên, chiếm thượng phong đâu? Ta cùng ngươi một thể, nên biết đều biết.”

“Như ngươi ta như vậy tồn tại, sinh ra, tiêu vong đều có quy tắc, định số, đã ta có thể xuất hiện, liền không phải ngươi có thể xoá bỏ, nếu không ngươi ta hôm nay cũng sẽ không giằng co tại đây.”

Đại Tuyết sơn Thánh Tôn mặt không biểu tình, “Xem ra những năm này, ngươi thật sự có rất nhiều dài tiến vào, vậy liền để ta nhìn một chút, ngươi có thủ đoạn gì.”

Nàng ngẩng đầu, nhìn thiên khung, “Đi thôi, ngươi ta chi chiến không kịp phàm trần, đừng để ta mời ngươi.” Nói xong liền như thế từng bước lên trời, thẳng vào cửu thiên chi thượng.

Hứa Đại Phu cười cười, cất bước đuổi theo.

Trong nháy mắt, 2 thân ảnh biến mất không thấy gì nữa,

chui vào thiên khung bên trong.

Sau một khắc ——

Mây đen mãnh liệt mà ra, xen lẫn thành 1 trương đen nhánh màn trời, đem tất cả ánh mắt ngăn cách tại bên ngoài.

Ầm ầm!

Nổ vang rung trời, từ trên tầng mây bộc phát, tung cách xa vô số khoảng cách, vẫn làm lòng người thần hồi hộp, run rẩy.

Đây là, đoạt thiên chi chiến!

Người thắng sẽ thành cái này Phương Thế giới, duy nhất chúa tể.

Chưởng giáo kính sợ nhìn thoáng qua, trên đỉnh đầu đen nhánh màn trời, nàng đáy mắt hiện lên một chút do dự, một chút linh động chi sắc từ đó hiển hiện. Cái này khiến chưởng giáo nhíu mày, hình như có mấy điểm đau đớn, nhưng rất nhanh liền bình tĩnh lại, đôi mắt một lần nữa trở nên lạnh lùng.

Nàng đứng dậy, nhìn về phía dưới cổng thành La Quan bọn người, “Hắc Tử quân ở đâu?”

Thanh âm vang vọng đất trời.

Ầm ầm ——

Phương xa thiên địa một mảng lớn màu đen hiển hiện, từ phương xa gào thét mà tới, mỗi 1 thớt kiện cưỡi phía trên, đều có một tên người khoác hắc giáp, tay cầm trường đao kỵ sĩ!

Lấy quét ngang chi thế đến!

“Đại Tuyết sơn tu sĩ ở đâu?”

Bá ——

Lại có mảng lớn áo bào trắng thân ảnh, bay ra Đại Tuyết sơn, khom mình hành lễ, “Bái kiến chưởng giáo!”

Tuy nói chưởng giáo đại nhân chính miệng thừa nhận, chưa từng từng hiệu trung với Đại Tuyết sơn, nhưng đã Thánh Tôn đối đây, không từng có chỗ biểu thị, kia nàng liền vẫn như cũ là, Đại Tuyết sơn gần với Thánh Tôn tồn tại.

Chưởng giáo đại nhân phất tay, “Giết sạch bọn hắn.”

Cái này giết sạch, chỉ không chỉ có là La Quan bọn người, còn có cái này Thương Sơn huyện bên trong toàn bộ sinh linh.

Trước đó thiên phạt giáng lâm, là La Quan liều chết 3 kiếm ngăn lại thiên uy, nhưng thiên ý cố định, muốn cái này 1 thành chi sinh linh chôn cùng, bọn hắn liền phải chết.

1 cái, cũng không thể sống!

Đây là vì giữ gìn, Thánh Tôn uy nghiêm, địa vị.

Nhưng trừ cái đó ra, còn có càng quan trọng một nguyên nhân…

La Quan miễn cưỡng đứng dậy, nhìn qua phương xa phô thiên cái địa, cuốn tới Hắc Tử quân, lại nhìn về phía trên đỉnh đầu mảng lớn người áo bào trắng, bất đắc dĩ lắc đầu, “Minh Tú cô nương, việc đã đến nước này làm gì còn phải lại động thủ? Ngươi ta tâm bình khí hòa, ngồi cùng kết thúc không tốt sao? !”

Chưởng giáo đôi mắt băng hàn, “Không tốt.”

La Quan cắn răng, “Ngươi thật cho là, chúng ta liền không có sức phản kháng rồi? Lão tử cho dù chết, cũng muốn kéo ngươi đệm lưng!”

Chưởng giáo đại nhân biểu lộ, không có nửa điểm biến hóa, “Thì tính sao? Vô luận giết chết các ngươi, lại hoặc là bị các ngươi giết chết, tôn thượng đều có thể được bổ sung, thu hoạch được lực lượng cường đại hơn.”

Câu trả lời này, tuyệt!

La Quan vô luận như thế nào đều không nghĩ ra, từng tại mê vụ thế giới bên trong, tư khuy thiên bí chưởng giáo đại nhân, lại như thế trung thành.

Nhất là trong cơ thể nàng thứ 2 ý thức, còn thân hơn miệng thừa nhận chưa từng chân chính hiệu trung qua Đại Tuyết sơn… Ở trong đó, đến cùng giấu như thế nào bí mật?

Nhưng hôm nay hắn đã không tâm tư, đi dò xét điểm này, bởi vì Hắc Tử quân sắp đến, Đại Tuyết sơn tu sĩ càng đã giết tới.

Quả nhiên, nhiều người mới là đạo lí quyết định, lão tử hay là người quá ít! !

“Bảo hộ tôn thượng! !”

Thập Tứ Mục hét lớn một tiếng.

Ứng Thanh Linh, Tứ Hải Vương đạt tới vạn thà 3 cái, lại không để ý tới mở miệng, liền đã liền xông ra ngoài.

Như tại hoàn hảo trạng thái, bằng vào 3 người thực lực, cho dù Hắc Tử quân cùng Đại Tuyết sơn tu sĩ liên thủ, cũng đủ để giết xuyên một con đường máu.

Nhưng hôm nay, bọn hắn lại chỉ có thể miễn cưỡng thanh lý, La Quan quanh thân 10 trượng trong vòng khu vực.

Hắc Tử quân cùng Đại Tuyết sơn tu sĩ, liền như đen, bạch 2 đạo sóng dữ, điên cuồng đánh thẳng vào bọn hắn yếu ớt phòng tuyến, lúc nào cũng có thể xông phá!

“Nãi nãi!” Thập Tứ Mục chửi ầm lên, oán hận nói: “Chủ nhân, tiểu thập 4 cũng được bên trên… Thật đạp ngựa không cam tâm, thế mà đổ vào 1 bước cuối cùng!”

Ngang rống ——

Rít lên một tiếng, hắn hiện ra vết thương chồng chất Giao long thân thể, thực tế là thương thế nghiêm trọng, không có cách nào điều động quá nhiều lực lượng, dứt khoát đem tự thân xem như vũ khí, nương tựa theo thật thịt Giao thân cường hãn phòng ngự, trực tiếp chính là 1 cái bình lội lớn lăn lộn, liền đè chết hơn mười người.

Nhưng Đại Tuyết sơn một phương, người thực tế nhiều lắm, lại có một đám tu sĩ Kim Đan xung phong, 4 người rất nhanh liền tràn ngập nguy hiểm.

Đúng lúc này, một tiếng kiếm minh bộc phát, xuất thủ lại không phải La Quan.

Xa phu lão Lý leo lên thành lâu, vung vẩy trường kiếm lập tức kiếm khí tung hoành, trực tiếp giết xuyên một con đường, đi tới La Quan trước người.

“Đa tạ tiền bối!”

La Quan chắp tay, mặt lộ vẻ cảm kích.

Lão Lý lắc đầu, thản nhiên nói: “Muốn tạ, liền đi tạ cái kia Khương gia nha đầu, nàng giúp tiên sinh, ta đương nhiên phải hộ ngươi.” Hơi dừng lại, “Nhưng nếu như cuối cùng, Khương nha đầu không thể chống nổi một kiếp này, đó cũng là mệnh số của nàng, ngươi không thể đối tiên sinh bất kính!”

Khương Đồng! ? !

La Quan nhướng mày, trầm giọng nói: “Nàng làm sao rồi?”

Đối trời xuất kiếm trước đó, hắn nhìn thấy Khương Đồng rời đi bóng lưng, vốn cho rằng nàng là nghe lời tạm lánh… Nhưng hiển nhiên, sự tình cũng không phải là như thế! !

Lão Lý huy kiếm, đem mấy tên Đại Tuyết sơn tu sĩ chém giết tại chỗ, thản nhiên nói: “Không biết, ngươi không cần hỏi nhiều, đợi tiên sinh trở về, hết thảy tự nhiên tra ra manh mối.”

Nhưng cũng tiếc, lão Lý không thể đợi đến Hứa Đại Phu trở về.

4 tên Nguyên Anh tu sĩ, đột nhiên giáng lâm đến Thương Sơn huyện, bọn hắn đều là long hưng phúc địa bên trong đứng đầu nhất cường giả, giờ phút này thiên địa phong tỏa biến mất, liền có thể không kiêng nể gì cả động thủ.

Mà lại, La Quan phát hiện một sự thật —— long hưng phúc địa đại đạo đoạn tuyệt, đến Nguyên Anh vì cực, hoặc là bởi vì đi tới thiên địa đỉnh cao nhất, đạt được một loại nào đó ban ân, khiến nơi này Nguyên Anh cảnh không thể lẽ thường nhìn tới.

Nói đơn giản, rất mạnh!

Vượt quá tưởng tượng mạnh, thậm chí để La Quan đều cảm thấy kinh hãi, đối mặt 4 Nguyên Anh vây công, lão Lý kiếm khí tung hoành vô song, đánh giết trong đó 2 người về sau, bị đánh xuyên lồng ngực rơi xuống đầu tường.

Hắn nhìn lại La Quan, miệng lớn thổ huyết lúc, còn tại nói, “Đừng quên vừa rồi, lão phu nói với ngươi…” Như vậy mất mạng!

Lão Lý có danh tự, nhưng La Quan không biết, hắn vốn nên trở thành giữa thiên địa, uy danh hiển hách đại kiếm tu, lại cuối cùng vẫn lạc tại đây. Có lẽ chỉ có thể trách mạng hắn không tốt, không đánh bại sinh ở đại thiên thế giới, mà là chỗ này tàn khuyết không đầy đủ thế giới.

Lão Lý vừa chết, phòng tuyến trực tiếp phá vỡ, Ứng Thanh Linh, Tứ Hải Vương, Thập Tứ Mục đạt tới vạn thà 4 người, lần lượt đổ xuống không biết sống chết.

Vô số Hắc Tử quân cùng Đại Tuyết sơn tu sĩ, diện mục dữ tợn phóng tới La Quan, trường đao hung hãn giơ lên, liền có huyết tinh gay mũi.

Đột nhiên…

Đông ——

Một tiếng vang trầm như gióng lên trống to, không gian lại nổi lên gợn sóng, đem kia tất cả vọt tới thân ảnh, toàn bộ đánh bay ra ngoài.

Người giữa không trung lúc, tựa như chín muồi quả hồng, nổ tinh hồng trải rộng!

—

—

Chương 636 : Thắng

Không gian chấn động như sóng nước, một thân ảnh từ đó phóng ra, một bộ hoa lệ màu đen váy dài, khí thế cường hoành, bá đạo đến cực điểm.

Chính là âm u giới Nữ đế!

Nàng đưa tay hướng về phía trước một nắm, tru tiên kiếm chấn minh, trước đó liều mạng thời điểm, cũng không thấy gia hỏa này có như thế cao giọng, bây giờ kích động thân kiếm run rẩy, “Sưu” một chút, liền chủ động bay vào Nữ đế trong tay.

Đón lấy, nàng đưa tay hướng về phía trước 1 trảm.

Mũi kiếm chỗ hướng vạn vật tịch diệt, bao quát những cái kia áo bào trắng tu sĩ, cùng hung hãn không sợ chết Hắc Tử quân… Đều triệt để đều chết hết!

1 kiếm diệt thập phương.

Tầm mắt nhìn thấy, thây ngang khắp đồng huyết tinh trùng thiên!

Chưởng giáo đại nhân trừng lớn mắt, một bộ áo bào trắng nàng cùng Nữ đế nhìn nhau, thân thể bỗng dưng run rẩy, vô ý thức quỳ sát tại đất.

Bây giờ, Đại Tuyết sơn một phương, chỉ còn lại có một mình nàng!

Nữ đế thu hồi nhãn thần, biểu lộ bình tĩnh đạm mạc, hiển nhiên đối đây hết thảy đều cũng không thèm để ý, nàng ngẩng đầu nhìn về phía thiên khung phía trên, kia xen lẫn kỹ càng đen nhánh màn trời, đôi mắt sáng rực dần dần lộ ra vẻ hưng phấn, “Thần bí cùng không biết… Ha ha, rốt cục lại gặp được.”

“Lần này ngươi mơ tưởng trốn, trẫm tất yếu xé mở khăn che mặt của ngươi, nhìn phía sau đến tột cùng ẩn giấu đi, cái gì si mị võng lượng!”

Nữ đế cầm kiếm lên trời.

Ầm ầm ——

Tấm màn đen bên trong hình như có một loại nào đó khí cơ thức tỉnh, khủng bố lôi đình sát na bộc phát, gần như một nháy mắt liền thắp sáng toàn bộ thiên khung, khủng bố tuyệt luân khí tức từ đó bộc phát.

Như vạn sơn hoành ép!

Hô ——

Cuồng phong cuốn lên áo bào đen, kích thích tóc dài bay giương, Nữ đế giương kiếm cười lạnh, “Ngươi, sợ sao?”

Oanh ——

1 kiếm chém ra, đem tấm màn đen từ đó bổ ra, Nữ đế bước vào trong đó.

Dù là đã không phải lần đầu tiên, thấy Nữ đế xuất thủ, La Quan vẫn bởi vì nàng cường thế, bá đạo mà kinh ngạc. Nhất là nghe Nữ đế lời nói bên trong ý, như trước đó liền cùng thần bí, không biết từng có giao thủ, hơn nữa còn chiếm thượng phong.

Phải biết, tựa như Hứa Đại Phu như vậy tồn tại, đối mặt thần bí, không biết lúc, đều cảm thấy rung động, bất an.

Âm u giới Nữ đế khi còn sống, đến cùng ra sao cùng tồn tại? Thực lực, quả thực thâm bất khả trắc!

Nhưng cũng may, Nữ đế là người một nhà… Ách, chí ít hiện tại nhìn xem như, về phần ngày sau như thế nào, vậy liền ngày sau hãy nói.

La Quan thở ra một hơi, trước đảo qua Ứng Thanh Linh, Tứ Hải Vương, Thập Tứ Mục đạt tới vạn thà 4 người, xác định bọn hắn cũng còn còn sống, lúc này mới nhìn về phía chưởng giáo đại nhân, “Minh Tú cô nương, La mỗ đã nói với ngươi rồi, ngươi ta bình an vô sự , chờ đợi hết thảy đều kết thúc chính là, làm gì lại cử động can qua… Nếu không, thế cục cũng không đến nỗi đây.”

Đại Tuyết sơn phế!

Coi như còn có người sống, cũng liền chỉ còn lại có lớn con mèo nhỏ 3 năm con, chống đỡ không được khí hậu.

Bất quá bọn hắn bản thân liền là phụ thuộc vào vị kia Đại Tuyết sơn Thánh Tôn, đợi Hứa Đại Phu thủ thắng về sau, sớm muộn cũng phải thanh tẩy một lần, cũng không tính chết oan.

Về phần tại sao, La Quan đột nhiên liền có tự tin, đương nhiên là bởi vì Nữ đế giáng lâm! Dám nhắc tới kiếm cùng trời một trận chiến, hôm nay lại tìm tới thần bí, không biết Nữ đế, đủ để trấn áp hết thảy.

Chưởng giáo đại nhân biểu lộ phức tạp, băng lãnh, yên tĩnh đôi mắt ở giữa, hiện lên kính sợ, sợ hãi, không phải nàng tâm thần không đủ kiên định, cường hãn, thực tế là Nữ đế quá mạnh, mạnh khiến người bất lực chống lại, chỉ có thể quỳ lạy, thần phục.

Nàng hơi 1 do dự, nói: “La Quan, vị này là…”

“Âm u Nữ đế, viễn cổ kình thiên cự phách 1 trong, thần uy khó lường có thể chiến thiên địa!” La Quan biểu lộ bình tĩnh, 1 bộ biết rõ bộ dáng, trên thực tế hắn biết được, cũng chỉ có những này thôi.

Nhưng những này, chắc chắn sẽ không cùng chưởng giáo nói, “Minh Tú cô nương cứ yên tâm, Đại Tuyết sơn vị kia xong, bất luận ngươi có gì nỗi khổ tâm, đều có thể không cần lại làm ẩn nhẫn.”

Chưởng giáo đại nhân cúi đầu, đem khuôn mặt giấu ở bóng tối dưới, nhưng đôi mắt chỗ sâu lại đột nhiên, hiện ra vẻ kích động, vui vẻ.

Nhưng rất nhanh, lại trở nên yên ắng.

Nàng là Đại Tuyết sơn chưởng giáo, là thế gian hiểu rõ nhất Thánh Tôn người, như nàng như vậy tồn tại há lại sẽ, có thể bị đánh bại? Dù là đối phương là Hứa tiên

sinh.

La Quan cũng mặc kệ nàng có tin tưởng hay không, hướng về sau một nằm thở dài, nghĩ thầm cái này một lần thực tế là lao tâm lao lực, cuối cùng có thể thở phào.

Bây giờ mới phát hiện, toàn thân trên dưới khắp nơi đau nhức, xương cốt không biết đoạn mất bao nhiêu khối, nếu không phải lão Hứa còn có chút lương tâm giúp hắn một tay, sợ là đã sớm ngất đi.

Đợi chút đi!

La Quan cảm thấy, chẳng mấy chốc sẽ có kết quả.

Mà sự thật chứng minh, La Quan phán đoán rất chuẩn xác, nhưng sự tình kết quả, lại cùng hắn trong tưởng tượng hơi có một điểm sai lầm. Hứa Đại Phu cùng Đại Tuyết sơn Thánh Tôn, đồng thời rơi xuống chín ngày, trở lại Thương Sơn huyện thành lâu, kia một vùng phế tích ở giữa.

La Quan trong lòng xiết chặt, hắn cũng không hi vọng một phen giày vò, cuối cùng lại không thu hoạch được gì, nhưng 2 vị này chỉ từ mặt ngoài nhìn, lại không phát hiện được nửa điểm dị thường, liền như bọn hắn cũng chỉ là, lên trời nói hội thoại mà thôi.

Nhưng sự thật hiển nhiên tuyệt không phải như thế!

“Ta thua.” Đại Tuyết sơn Thánh Tôn mở miệng, biểu lộ lạnh lùng như cũ, thanh âm lại ôn nhu điềm tĩnh.

Như nhắm mắt lại, hình tượng tương phản có thể nói to lớn.

Hứa Đại Phu thở dài một hơi, “Tỷ, ngươi hà tất phải như vậy…”

Còn chưa nói xong, liền bị Đại Tuyết sơn Thánh Tôn đánh gãy, nàng cười lạnh một tiếng, “Ít tại chuyện này tỉnh táo, như ngươi ta như vậy tồn tại, hẳn là còn có thể cùng tồn tại? Ta như thắng, tuyệt sẽ không nửa điểm nhân từ nương tay, cho nên ngươi cũng không cần lại nói những này nói nhảm.”

Hơi dừng lại, tiếp tục nói: “Nhưng có chút sự tình, ngươi cũng làm nhìn thấy… Tương lai đã chú định, ngươi ta lại giãy giụa như thế nào cũng là phí công.”

Hứa Đại Phu sầm mặt lại, biểu lộ trở nên ngưng trọng, hắn do dự một chút, nói: “Tỷ, nhưng bị nhìn thấy tương lai, liền đều tồn tại biến số… Có lẽ còn có cơ hội.”

Đại Tuyết sơn Thánh Tôn mắt trợn trắng, đây là nàng lần thứ 1, biểu lộ như thế nhân tính hóa biểu lộ, lại lộ ra phá lệ sinh động, tiếp theo xinh xắn đáng yêu.

“Những này dọa người lời nói, ngươi cũng tin? ? Chúng ta thế nhưng là trời! !”

“Được rồi, ta mệt mỏi, ngươi nguyện ý giày vò như vậy tùy ngươi.”

Dứt lời nàng nhắm mắt lại, thân thể như bọt biển huyễn ảnh, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Cái này liền… Kết thúc rồi?

Vội vàng như thế, đến mức La Quan bây giờ, còn có chút không có lấy lại tinh thần, cho đến Hứa Đại Phu đi tới bên cạnh hắn, mới nói: “Thắng rồi?”

Hứa Đại Phu gật đầu, “Ừm, thắng.”

Nhưng trên mặt hắn nhưng không có quá nhiều ý mừng, ngược lại ánh mắt phức tạp, nhìn về phía La Quan thời điểm, ngẫu nhiên hiện lên một tia lo âu.

Cái này khiến La Quan nhíu mày, mặt lộ vẻ cảnh giác, “Ta nói lão Hứa… Ngươi sẽ không nghĩ đến, muốn qua sông đoạn cầu a? Hừ hừ! Ta nhưng nói cho ngươi, ta cũng không phải không có chỗ dựa!”

Hắn đưa tay chỉ chỉ, vẫn như cũ oanh minh tiếng vang, đen nhánh cuồn cuộn màn trời, “Thấy không? ? Vị này chỉ là nó 1, La mỗ sau lưng bối cảnh so thiên đô còn lớn hơn, ngươi làm việc cần phải suy nghĩ kỹ càng.”

Hứa Đại Phu nghe vậy, lại thật lâm vào trầm tư.

La Quan khóe miệng co quắp một chút, thầm mắng cái này một đôi thiên đạo tỷ đệ, vừa rồi đến cùng đánh cái gì câu đố? ! Cái gì cẩu thí chú định tương lai? ? Thế mà để lão Hứa động, xử lý hắn ý nghĩ, thật đạp mã nhân ở giữa không hợp thói thường!

Cũng may, xấu nhất tình huống, chung quy chưa từng xuất hiện, Hứa Đại Phu thở dài, lắc đầu, “Thôi, Hứa mỗ

không phải kia bội bạc, lấy oán trả ơn người, liền cùng tương lai đánh cược một lần, hoặc thật có cơ hội nghịch chuyển càn khôn!”

Bá ——

Nữ đế từ trời rơi xuống, xách tru tiên kiếm, quanh thân sát cơ trùng thiên.

La Quan: …

Lão Hứa, ngươi đạp ngựa diễn kỹ thật tốt, lão tử kém chút liền tin!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 637 : Thật luận công hành thưởng

Nữ đế lên trời, cùng thần bí không biết một trận chiến, hiển nhiên không có cầm tới kết quả mong muốn.

Nàng vung tay, tru tiên kiếm “Sưu” một chút, cắm ở La Quan trước người.

Mồ hôi lạnh, một chút liền trải rộng cái trán.

Một chút xíu… Liền kém một chút…

La Quan nhìn qua giữa hai chân, vẫn rung động tru tiên kiếm, phía sau quần áo mồ hôi thấu, nghĩ thầm ta hẳn là đắc tội vị này?

Không có a!

Cẩn thận hướng về sau chuyển một điểm, hắn thở sâu, đứng dậy hành lễ, “La Quan, bái kiến Nữ đế bệ hạ!”

“Ừm.” Nữ đế gật đầu, sắc mặt lạnh lùng như cũ, lại làm cho La Quan nhẹ nhàng thở ra, như coi là thật đắc tội nàng, lấy Nữ đế bá đạo tính cách, chắc chắn sẽ không đơn giản như vậy.

Đột nhiên, La Quan biểu lộ hơi cương, nghĩ đến 1 cái khả năng ——

Này nương môn, sẽ không phải là không công mà lui,

tâm lý nổi nóng phía dưới, bắt hắn trút giận a? ! Lão tử thành trút giận thùng? !

Càng nghĩ, càng cảm thấy có nhiều khả năng!

Cỏ!

Một loại thực vật, xuân hạ thanh mà thu đông khô, dù trải qua bốn mùa luân hồi, lại vĩnh viễn không biến mất.

Nữ đế nhíu mày, đôi mắt băng hàn xem ra, “La Quan, ngươi đang suy nghĩ gì?” Luôn cảm thấy, tiểu tử này vừa rồi ánh mắt, có điểm gì là lạ.

La Quan hành lễ, cung kính nói: “Ta đang nghĩ, lần này nhờ có bệ hạ xuất thủ, mới có thể vượt qua kiếp nạn này, đại ân đại đức khi khắc trong tâm khảm, cam vì bệ hạ ra sức trâu ngựa!”

Hứa Đại Phu trông lại ánh mắt lộ ra kinh ngạc, như không nghĩ tới La Quan có thể nói ra những lời này.

Nữ đế híp híp mắt, thản nhiên nói: “Ghi nhớ lời của ngươi nói, trẫm tự có dùng ngươi thời điểm.” Dứt lời, nhìn về phía Hứa Đại Phu.

Ánh mắt bình tĩnh, hờ hững, hơi dừng lại về sau, “Thiên chi nói, ngươi thứ mấy?”

Hứa Đại Phu sắc mặt biến hóa, như không nghĩ tới Nữ đế, lại biết được như thế bí ẩn, biểu lộ không khỏi trở nên ngưng trọng, chậm rãi nói: “Đi 6.”

Nhìn La Quan, hắn hơi 1 do dự, “May mắn được Nữ đế xuất thủ tương trợ, Hứa mỗ mới có thể thắng dưới cuộc chiến hôm nay, ngày sau nếu có phân công, Hứa mỗ đủ khả năng phạm vi bên trong, nhất định không làm chối từ.”

Hừ!

La Quan trong lòng cười lạnh, lão Hứa ngươi đạp ngựa còn nhìn ta? Mình không phải cũng là 1 cái nịnh hót!

Nữ đế gật đầu, “Các hạ trong lòng hiểu rõ là được, trẫm sẽ không tùy ý mở miệng, nhưng như có mời, liền nhất định được làm được.”

Quả nhiên, Nữ đế hay là Nữ đế, bởi vì Hứa Đại Phu thân phận, nàng cho nhất định tôn trọng, nhưng đưa yêu cầu thời điểm, vẫn là như thế cường thế, bá đạo!

Hứa Đại Phu hình như có chút không quen, hơi trầm mặc về sau, nói: “Lẽ ra nên như vậy.”

Nữ đế gật đầu, biểu lộ hòa hoãn rất nhiều, quay người bước ra một bước, không gian chấn động bên trong cứ thế biến mất.

Nhưng lại có âm thanh, từ gợn sóng bên trong truyền ra, “Trẫm cả đời này, nhất không yêu giảng quy củ, càng không tin cái gì nhân quả tương lai, như người người đều gò bó theo khuôn phép, thế giới này còn có gì niềm vui thú? !”

Hứa Đại Phu hình như có nhận thấy, hướng không gian

chấn động chỗ hành lễ, thần thái ở giữa nhiều mấy điểm tôn trọng, đứng lên nói: “La Quan, ngươi lại dẫn bọn hắn đi nhân tế đường bên trong ở tạm mấy ngày, Hứa mỗ trước tạm xử lý tốt một chút việc vặt.”

“Khương Đồng như thế nào rồi?” La Quan lớn tiếng nói.

Đáng tiếc, Hứa Đại Phu như không nghe được, phất tay áo quấn lấy chưởng giáo đại nhân, vừa bước vào Đại Tuyết sơn.

Ầm ầm ——

Trời khải đại trận tùy theo khởi động, thua núi thẳng vào cửu tiêu, biến mất trong nháy mắt không gặp. Cùng lúc đó gió xuân phất qua, mặt đất quay cuồng một hồi, liền như 1 trương miệng lớn, đem tất cả thi thể đều nuốt vào trong đó.

Thương Sơn huyện, lại quay về tại bình tĩnh!

La Quan sắc mặt khó coi, nhìn thoáng qua gió xuân bên trong, lần lượt tỉnh lại Ứng Thanh Linh bọn người, cắn răng nói: “Đi, đi nhân tế đường!”

Hắn đã đoán được Khương Đồng tình trạng tất nhiên không tốt lắm, nhưng tận mắt nhìn thấy nàng khí tức hoàn toàn không có, quanh thân tái nhợt như thi thể bộ dáng, hay là trái tim co rụt lại, sắc mặt trở nên xanh xám.

Kẹt kẹt ——

Một tiếng vang nhỏ, cửa phòng bệnh từ bên trong đẩy

ra, thần sắc dịu dàng ngoan ngoãn, bình tĩnh Khương Khả, từ trong đó đi ra, khom người nói: “La đạo hữu không cần tức giận, Khương Đồng cô nương chưa chết, tiên sinh phong ấn nàng quanh thân thời không lưu chuyển, chắc chắn sẽ xuất thủ thi cứu.”

“Tốt nhất như thế.” La Quan cười lạnh một tiếng, lại nhìn về phía Khương Khả, hắn cùng lúc trước quả thực tựa như là, trực tiếp biến thành người khác.

Như phát giác được, La Quan ánh mắt bên trong dò xét, Khương Khả mỉm cười, nói: “Trước kia ngang bướng, không hiểu được tiên sinh dụng tâm lương khổ, bây giờ mới hoàn toàn tỉnh ngộ, cuối cùng không tính quá muộn.”

“Ngày sau, La đạo hữu cùng tiên sinh hợp tác, mong rằng đạo hữu có thể tận tâm tận lực, Khương Khả ở đây cám ơn.”

Hắn sau khi hành lễ quay người rời đi, tại y quán bên trong làm lên vẩy nước quét nhà sự tình, mặt mày bình thản thanh minh, 1 bộ yên vui bộ dáng.

Một màn này, thấy La Quan một trận ác hàn, nghĩ thầm thiên đạo cái đồ chơi này, quả nhiên rất là khủng bố. Hắn không có chút nào, từ Khương Khả trên thân cảm nhận được kháng cự, bài xích, hết thảy đều là tự nhiên như thế, tựa hồ đây vốn chính là, Khương Khả ban đầu trạng thái.

Lúc trước phản loạn chỉ là “Ngang bướng”, bây giờ mới có thể Hứa Đại Phu “Điểm tỉnh”, mà hoàn toàn tỉnh ngộ!

“Cầm chỗ tốt, về sau đều cách họ Hứa xa một chút.” La Quan nghiêm túc phân phó.

“Vâng, tôn thượng!”

Mọi người khom mình hành lễ.

Ứng Thanh Linh đem Khương Đồng mang đi chiếu khán, để tránh xảy ra bất trắc, những người còn lại cũng đều riêng phần mình tản ra, tùy ý tìm chỗ ở dàn xếp lại, tu bổ tự thân trạng thái.

Đảo mắt, quá khứ 7-8 ngày.

Mùa xuân rốt cục đến! !

Lẫm đông tẫn tán, hoa nở đầu cành, cành liễu rút ra non mịn lục mầm.

Đối Thương Sơn huyện mọi người mà nói, lúc trước đủ loại mấy như mộng huyễn, nhưng có một chút lại không thể nghi ngờ —— thiên phạt xác thực đến, nhưng bị Hứa Đại Phu hóa giải, thiên hạ quay về thái bình.

Trong lúc nhất thời, nhân tế đường trong mắt mọi người, trở nên thần bí khó lường, truyền ngôn nổi lên bốn phía.

La Quan ngồi tại phòng đầu, thậm chí nhìn thấy một chút phụ nhân, dẫn theo cống phẩm hương nến các loại, tại nơi góc đường len lén mang lên nhóm lửa, đối lần này chỗ không ngừng dập đầu, miệng bên trong còn nói lẩm bẩm, nói thiên thần lão gia phù hộ loại hình.

Hắn nhếch miệng, nghĩ thầm “Thiên thần lão gia” xưng hô ngược lại không sai, đều những ngày này, họ Hứa còn không xuất hiện, không phải là hạ quyết tâm, muốn làm kia rùa đen rút đầu! ? !

Hừ, hắn nếu thật dám, La Quan đem toàn bộ long hưng phúc địa lật cái úp sấp, cũng tuyệt không tới bỏ qua!

“Ai…”

Khẽ than thở một tiếng ở bên tai vang lên, Hứa Đại Phu thân ảnh trống rỗng xuất hiện, biểu lộ bất đắc dĩ, “La Quan, ngươi ta tốt xấu bạn cùng chung hoạn nạn, Hứa mỗ tại trong lòng ngươi, giống như này không chịu nổi sao?”

La Quan đứng dậy, mặt không biểu tình trông lại, tiếp lấy hướng về phía trước mấy bước, nắm tay vung ra.

Đông ——

Ngột ngạt 1 quyền, đập ầm ầm tại Hứa Đại Phu giữa ngực bụng, thân thể của hắn cuộn mình lăn lộn rơi xuống đất, kêu lên một tiếng đau đớn trên mặt đỏ lên.

Bên cạnh, mắt thấy một màn này chưởng giáo đại nhân, đáng yêu há to mồm, lộ ra một mặt chấn kinh, ánh mắt bên trong vũ mị đa tình toàn bộ cứng đờ.

Hiển nhiên chưa từng ngờ tới, La Quan lại can đảm dám đối với tiên sinh xuất thủ, càng không có nghĩ tới tiên sinh thế mà ngạnh sinh sinh, tiếp nhận 1 quyền này.

Nhưng cũng may nàng còn không ngốc, quả quyết cúi đầu nhắm mắt, làm ra một bộ cái gì cũng không biết bộ dáng.

La Quan quét nàng một chút, nhảy đến trong viện.

“Tê ——” Hứa Đại Phu xoa bụng, biểu lộ bất đắc dĩ, “Hiện tại ngươi tâm lý, nhưng dễ chịu một điểm rồi? Ta đã dám trở về, tự nhiên là có cứu người biện pháp, lại không thể có điểm kiên nhẫn sao?”

La Quan thản nhiên nói: “Ta biết.”

Như cứu không được người lão Hứa sẽ không trấn định như thế, hắn cũng tuyệt đối không bỏ qua, cho nên ra quyền mới phải nhanh, không phải liền không có cơ hội.

Hứa Đại Phu trì trệ, hiển nhiên nghĩ thông suốt điểm này, cười khổ nói: “La Quan, Hứa mỗ bây giờ đã là, cái này Phương Thế giới chúa tể, ngươi bao nhiêu bảo trì một điểm kính sợ…”

Lời còn chưa dứt, La Quan xoay người rời đi, “Ta những thuộc hạ kia, vì ngươi liều mạng trải qua, đã sớm đang chờ ngươi trở về, bây giờ cũng nên luận công hành thưởng.”

Thật · luận công hành thưởng!

Trời nợ nhân tình, lại là như thế khẩn yếu sự tình, to lớn nhân quả liên quan, cũng không phải tùy tiện nói một chút mà thôi.

Chính là Ứng Thanh Linh cũng đôi mắt đẹp sáng tỏ, khó nén trong lòng kích động.

“Chúng ta, bái kiến Hứa Đại Phu! !”

4 người cùng hét khom người cúi đầu, cũng không biết có phải trùng hợp hay không, 4 người này cong xuống lúc, đều duỗi ra 2 tay cung kính mà đối đãi.

“Các ngươi làm cái gì? Là đang nhắc nhở Hứa Đại Phu, nên cho chỗ tốt sao! ? !” La Quan quát lạnh một tiếng, ra vẻ bất mãn, “Quả thực nhiều chuyện! Hứa Đại Phu gì cùng tồn tại? Làm việc sao lại hẹp hòi, các ngươi liền đem tâm thả bụng bên trong, hôm nay nhất định có thể có đại thu hoạch.”

Lại ngẩng đầu trông lại, mỉm cười, “Lão Hứa, ta nói đúng hay không?”

Hứa Đại Phu biểu tình ngưng trọng.

—

—

—

—

—

—

Chương 638 : Tạo hóa thiên thư

“La Quan, ngươi người này tâm nhãn thật sự là đủ tiểu nhân!” Hứa Đại Phu cắn răng mở miệng, khó nén tức giận.

Nhưng cũng tiếc, điểm này biểu hiện đối La Quan mà nói, căn bản cũng không đau nhức không ngứa, hắn mí mắt đều chẳng muốn lật một cái.

“Lão Hứa, chú ý điểm thân phận, ngươi bây giờ đã là nơi đây thiên địa chúa tể, phải để ý 1 cái phong nghi khí độ, đúng hay không?”

Cắn răng lão Hứa, cuối cùng đưa ra ngoài bốn đám quang ảnh, riêng phần mình rơi vào Ứng Thanh Linh, Tứ Hải Vương, Thập Tứ Mục đạt tới vạn thà trước người.

Chạm đến về sau liền trực tiếp dung nhập thể nội, dù không biết mỗi người bọn họ được như thế nào chỗ tốt, nhưng liền vẻ mặt kinh hỉ nhìn, hiển nhiên là được một phần hậu lễ!

“Đa tạ Hứa Đại Phu!” 4 người hành lễ, giọng điệu cung kính vạn điểm.

La Quan lại nói: “Các ngươi đừng nghĩ lấy, sau đó liền cùng lão Hứa thanh toán xong, hắn là cái giảng cứu người, con đường tu hành nói ngăn lại dài, ngày sau sẽ còn giúp các ngươi.”

“Vâng, ta chờ ở đây, lại tạ Hứa Đại Phu!”

4 người ánh mắt sáng lên, tranh thủ thời gian lại thi lễ, tôn thượng người này có thể chỗ, có dê mao hắn là thật hỗ trợ dùng sức hao a.

Hứa Đại Phu cương cười một tiếng, “Khục… Dễ nói dễ nói, các ngươi mới được lần này cơ duyên, nên bế quan tu luyện mấy ngày mới tốt, liền đi xuống trước đi.” Hắn cũng không lo được làm như vậy vết tích hơi nặng, còn không nhanh lên đem 4 người đuổi, không chừng La Quan lại làm ra cái gì yêu thiêu thân.

Gia hỏa này, là không thể ăn một điểm thua thiệt a!

“Vâng.”

Ứng Thanh Linh bọn bốn người, sau khi hành lễ lui ra.

Chưởng giáo đại nhân cũng có thể rất có nhãn lực kình, đối Hứa Đại Phu sau khi hành lễ, lặng yên rời đi.

Nơi đây liền chỉ còn lại có hắn cùng La Quan 2 người, hắn xoay người nhìn lại, cười khổ nói: “La Quan, cái này một hơi có thể ra tận rồi? Ngươi phải trả không hài lòng, tái phát tiết mấy lần cũng có thể, Hứa mỗ tận lực bồi tiếp.”

“Hừ! Thật có ý này, liền đừng để ta mấy vị thuộc hạ rời đi.” La Quan cười lạnh một tiếng, nói chuyện không chút khách khí, “Được rồi, chuyện này như vậy dừng lại, nhưng điều kiện tiên quyết là ngươi phải bảo đảm,

Khương Đồng có thể sống sót, nếu không việc này tuyệt đối không xong.”

Hứa Đại Phu gật đầu, chân thành nói: “Ta cam đoan.” Cái này 7-8 ngày, cũng không riêng là vì xử trí trong đại tuyết sơn công việc, trong đó hơn phân nửa thời gian đều là dùng để, chuẩn bị phục sinh Khương Đồng chi pháp. Cũng may rốt cục thành, nếu không nhìn La Quan cái này thái độ, khẳng định huyên náo túi bụi!

La Quan gánh nặng trong lòng liền được giải khai, biểu lộ cũng hoà hoãn lại, cười hì hì chắp tay, “Lão Hứa, lúc trước huynh đệ qua điểm một chút, mạo phạm địa phương ngươi đại nhân đại lượng, chớ cùng huynh đệ chấp nhặt.”

Như tại trước đó, đối mặt long hưng phúc địa thiên đạo, hắn tự nhiên không cách nào làm được vui cười giận mắng, không cho nửa điểm mặt mũi. Nhưng Nữ đế vừa đến, tình huống liền không giống, càng quan trọng chính là Nữ đế bệ hạ tại một trận chiến bên trong, triển lộ ra siêu cường thực lực.

Đây chính là La Quan căn nguyên cùng lực lượng chỗ!

Hứa Đại Phu hiển nhiên minh bạch điểm này, cho nên mới xuất hiện giờ phút này, 2 người lão hữu ở chung hình thái.

Cho nên, hết thảy quan hệ, địa vị, đều xây dựng ở thực lực cơ sở bên trên, điểm này vĩnh viễn không quá hạn.

Hứa Đại Phu lắc đầu, thở dài, “Ngươi có thể bỏ qua việc

này, Hứa mỗ liền rất hài lòng, cái kia bên trong sẽ còn lòng có oán hận.”

“Huống chi, trận chiến này liên tục khó khăn trắc trở, như không có La Quan ngươi lực kéo trời nghiêng, hôm nay Hứa mỗ tuyệt đối không thể đứng ở chỗ này.”

Hắn chắp tay cúi đầu, “La huynh, xin nhận Hứa mỗ cúi đầu!”

1 câu “La huynh”, liền đặt vững giữa 2 người kết giao quan hệ, là cảm kích La Quan trợ giúp, càng là tôn trọng sau lưng của hắn âm u Nữ đế.

La Quan lách mình tránh đi, cười mắng, “Lão Hứa, ngươi nhưng tuyệt đối đừng nghĩ đến, như thế bái một chút, liền có thể miễn cho ta chỗ tốt.”

“Ngươi cũng nói, cái này liên tục đại chiến xuống tới, lão tử xuất lực lớn nhất!”

Hứa Đại Phu là trời, hắn lễ cũng không phải dễ chịu như vậy, lại nói người ta chân chính tôn trọng là Nữ đế, hắn dựa thế nắm một chút còn có thể, thật to lớn liệt liệt bị người ta hành lễ, liền có chút không biết phân tấc.

Hứa Đại Phu đứng dậy, nói: “Yên tâm, lễ vật cho ngươi, Hứa mỗ đã chọn tốt.” Hắn nhìn qua La Quan, đôi mắt thật sâu, “Liên quan tới La huynh trên thân thiên phạt… Ân, chính là con đường tu hành đoạn tuyệt một chuyện, Hứa mỗ không làm hỏi nhiều, mà lại ta bây giờ cũng đích xác không có hóa giải biện pháp, nhưng giúp ngươi mở ra một cái khe hở, lại có thể miễn cưỡng làm được.”

La Quan ánh mắt sáng lên, “Lão Hứa ngươi nói chi tiết một chút.”

Hứa Đại Phu nói: “Hứa mỗ nhưng giúp ngươi Khai Nguyên anh đại đạo, nhưng cũng giới hạn trong Nguyên Anh cấp độ, lại về sau liền không có cách nào.” Long hưng phúc địa tàn khuyết không đầy đủ, đại đạo đến Nguyên Anh mà dừng… Mà La Quan bây giờ vừa lúc, liền bị vây ở Kim Đan bình cảnh ở giữa.

Đây không phải xảo sao? !

“Được, liền cái này!” La Quan cười to, nửa điểm không che lấp ý mừng, bởi vì luyện hóa Bích Ngọc Thiên Hỏa Kim liên, không ngừng rèn luyện thể nội pháp lực, hắn bây giờ thực lực dù còn tại tăng lên, nhưng đã cực kỳ chậm chạp, chỉ có phá vỡ thiên phạt tấn thăng Nguyên Anh cảnh, thực lực mới có thể tăng lên trên diện rộng.

Hứa Đại Phu mỉm cười, “Ngươi hài lòng liền tốt, vậy liền cùng Hứa mỗ đi thôi.”

“Chờ một chút!” La Quan nhíu mày, “Khương Đồng sự tình đâu? Tại ta phá cảnh trước đó, hay là an bài trước tốt a, nếu không trong lòng ta bất an.”

Hứa Đại Phu lắc đầu, “Ngươi người này, thực tế quá cẩn thận, Hứa mỗ nhất ngôn cửu đỉnh, sao lại làm kia nói không giữ lời cử chỉ? ?”

Thấy La Quan biểu lộ đều không thay đổi một chút, hắn bất đắc dĩ nói: “Khương Đồng cũng cùng theo đi Đại

Tuyết sơn, giúp ngươi phá cảnh cùng trợ nàng phục sinh, cần đồng thời tiến hành, ngươi đây dù sao cũng nên hài lòng đi? ?”

La Quan cười to, “Hài lòng! Lão Hứa ngươi người này, về sau nói chuyện dứt khoát một chút, thở mạnh mao bệnh cũng không dám có, rất dễ dàng bị đánh.”

Khương Đồng từ chưởng giáo đại nhân mang đến, Hứa Đại Phu vung tay lên, nháy mắt đẩu chuyển tinh di, một đoàn người trực tiếp giáng lâm tại hoang nguyên chi bắc, danh xưng thiên địa biên giới nơi cực hàn!

Đại Tuyết sơn quay về ở đây, cùng băng nguyên tương dung.

Giờ phút này, một nhóm 4 người liền đứng tại tuyết sơn chi đỉnh, một chút gió xuân đem mọi người bao khỏa ở bên trong, đem kia tuyên cổ cực hàn đều ngăn cách tại bên ngoài.

Hứa Đại Phu phân phó nói: “Ngươi trước mang Khương Đồng đi vào đi, chiếu khán tốt, không nên xuất hiện đường rẽ.”

“Vâng, tiên sinh.”

Chưởng giáo cung kính hành lễ, ôm Khương Đồng đi hướng mở ra cửa đá, vẫn không quên quay đầu nhìn La Quan, ánh mắt ở giữa ôn nhu vũ mị, giống như là cào người tiểu câu tử, làm lòng người bên trong bất ổn.

La Quan nhíu nhíu mày, “Thứ 2 ý thức?” Luôn cảm thấy

nữ nhân này, có chút không đáng tin cậy.

Hứa Đại Phu nói: “Nghiêm ngặt nói, nàng cũng không tính thứ 2 ý thức, ân… Minh Tú, rực rỡ là một đôi song sinh tỷ muội, vì kế thừa Đại Tuyết sơn truyền thừa, từ ta vị tỷ tỷ kia xuất thủ, đem 2 người hợp 2 về 1.”

“Minh Tú kính cẩn nghe theo, trầm ổn, cho nên chủ chưởng nhục thân, rực rỡ tính tình nhảy thoát lòng mang oán hận, phần lớn thời gian liền bị phong cấm tại thể nội. Nhưng ngươi yên tâm, Hứa mỗ đã vẫn như cũ để nàng đảm nhiệm chưởng giáo, liền tuyệt đối có thể tín nhiệm, sẽ không xảy ra chuyện.”

Hợp hai là 1?

1 nam 1 nữ La Quan biết làm sao thao tác, nhưng một đôi song sinh tỷ muội, cứ như vậy cho hợp rồi? Quả thực là phung phí của trời! !

La Quan lắc đầu, trước làm chính sự đi, “Làm sao giúp ta phá vỡ thiên phạt? Lão Hứa muốn hồi báo ta, tâm tự nhiên là cực tốt, nhưng nhất định không muốn hảo tâm xử lý chuyện sai, đến lúc đó chúng ta đều có phiền phức.”

Thiên phạt chính là trên trời rơi xuống, há lại tuỳ tiện liền có thể phá vỡ! ? !

Cho dù thật phá, thượng thiên cũng nhất định xúc động, cái này liền rất có vấn đề. Không nói đến La Quan, đối đại thiên thế giới vị kia cường tráng “Huynh trưởng” mà nói, Hứa Đại Phu cũng là đang lẩn trốn nhân sĩ, bị phát

hiện tuyệt không quả ngon để ăn, còn muốn liên lụy đến Khương Đồng.

Hứa Đại Phu thần sắc bình tĩnh, nói: “La huynh không cần phải lo lắng, Hứa mỗ đã dám ra tay, tất nhiên là làm tốt vạn toàn ứng đối, sẽ không xảy ra vấn đề.”

Hắn đưa tay hư dẫn, “Mời.”

2 người tiến vào cửa đá, bên trong phân ra 2 con đường, Hứa Đại Phu mang La Quan tiến vào bên trái đầu kia, rất nhanh liền đi tới một chỗ óng ánh sáng long lanh, như thủy tinh tạo thành thế giới.

Nhưng trước mắt hết thảy dĩ nhiên không phải thủy tinh, mà là thuần túy đến cực hạn, không có nửa điểm tạp chất hàn băng, bọn chúng tồn tại ngàn tỉ năm, hóa thành băng phong hàng rào, ẩn chứa có thể trong nháy mắt mất mạng vạn vật cực hàn chi lực, chỉ vì thủ vệ chỗ sâu tấm bia đá kia.

Bia đá thể tích cũng không lớn, hẹn 1 người cao rộng bất quá 2 thước, không biết tồn tại bao nhiêu năm, tản ra vô tận tuế nguyệt khí tức. Chỉ một chút liền khiến người sinh ra một loại, thương hải tang điền cảm giác, như liếc nhìn lại, liền đã lặng yên trôi qua 10 triệu năm.

Đón La Quan ngưng trọng ánh mắt, Hứa Đại Phu gật đầu, “Không sai, đây chính là tạo hóa thiên thư, còn có chút người gọi nó tạo hóa bia đá, kỳ thật đều giống nhau, bất quá thay cái xưng hô mà thôi.”

“Nhưng đối ta cùng mà nói, nó lại là thai nghén ý thức

giường ấm… Ân, xưng là mẫu thân cũng không quá đáng, cứ việc cái này mẫu thân rất băng lãnh, cũng sẽ không để ý sống chết của chúng ta.”

“Mà chúng ta một khi tiêu tán, tạo hóa thiên thư liền sẽ quay về không thể biết, mở ra luân hồi mới…”

Ở trong đó hiển nhiên, dính đến thiên địa đại ẩn bí, không thích hợp La Quan bây giờ biết được, Hứa Đại Phu giải thích rất thông tục cũng rất cẩn thận, tận lực tránh đi mấu chốt trong đó.

La Quan gật đầu tỏ ra là đã hiểu, “Giúp ta phá vỡ thiên phạt, phục sinh Khương Đồng… Chính là muốn nhờ tạo hóa thiên thư lực lượng?”

“Đúng.” Hứa Đại Phu nói: “Cứ việc mẫu thân rất lãnh đạm, nhưng nó lực lượng cường đại như trước, lại Hứa mỗ đến nay cũng không biết, đến tột cùng mạnh bao nhiêu… Mà ta có thể điều động, chỉ là trong đó cực ít một bộ điểm.”

“Cỗ lực lượng này sẽ phá vỡ La huynh trên thân thiên phạt, cũng tại bị thu hồi trước đó, chảy qua mặt khác 1 tòa trận pháp, nhờ vào đó giao phó Khương Đồng mới sinh cơ. Trong quá trình này, nàng sẽ có được chỗ tốt rất lớn, có thể thành tựu thể chất đặc thù.”

La Quan đối này ngược lại không cảm thấy ngoài ý muốn, dù sao lấy tạo hóa thiên thư lực lượng phục sinh Khương Đồng , cùng cấp một lần hoàn toàn mới tái tạo.

“Minh bạch.”

Hứa Đại Phu nói: “La huynh, như không có không có vấn đề, chúng ta liền bắt đầu đi.”

“Tốt!”

Hứa Đại Phu tiếp tục hướng phía trước, tinh khiết hàn băng như vật sống, lại lặng yên hướng 2 bên thối lui, lộ ra trong đó một cái thông đạo.

La Quan theo sau lưng, 2 người rất nhanh liền tới đến tạo hóa thiên thư trước, ở chỗ này tuế nguyệt khí tức càng phát ra dày đặc, liền chỉ là thở một cái, mơ hồ liền có thể cảm nhận được, thời gian tại quanh thân phi tốc trôi qua.

La Quan thậm chí sinh ra mấy điểm rùng mình, tựa hồ nằm trong loại trạng thái này, nếu không mau chóng rút đi, hắn đem thật như vậy già đi.

Hứa Đại Phu khom người, hướng tạo hóa thiên thư cúi đầu.

Ông ——

Vô hình khí cơ khuếch tán, kia khủng bố bất an cảm giác, lập tức biến mất không thấy gì nữa, La Quan biểu lộ bình tĩnh lại.

“La huynh, mời ngồi.”

Tạo hóa thiên thư trước trưng bày 2 cái bồ đoàn, lại hiển nhiên không phải Hứa Đại Phu vì hôm nay cố ý chuẩn

bị, bởi vì 2 cái này bồ đoàn đã bị tuế nguyệt ăn mòn, hiện ra cũ nát chi tượng.

Hứa Đại Phu như phát giác được, La Quan ánh mắt, nói: “Đây là năm đó, ta cùng tỷ tỷ ngồi đối diện chỗ, chúng ta nghiên cứu thảo luận vô số năm, bộc phát qua không biết bao nhiêu lần cãi lộn, nhượng bộ, cuối cùng lại vẫn là kết quả này.”

Trên mặt hắn, lộ ra một tia ảm đạm.

Có lẽ, nàng mới là đúng.

Nhưng đã đi đến 1 bước này, liền không có đường lui.

Thu liễm suy nghĩ, Hứa Đại Phu nhìn về phía La Quan, “Bắt đầu.”

Đưa tay, một chỉ điểm tại hắn giữa lông mày!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 639 : Nguyên Anh thất thải cùng trời hương Thánh thể

Đảo mắt, nửa tháng trôi qua.

Đại Tuyết sơn chi đỉnh, bỗng dưng vang lên một tiếng kiếm minh, to rõ mà sắc bén như lưu tinh đảo qua chân trời, sát na óng ánh chói mắt.

Làm lòng người thần ở giữa, bỗng nhiên sinh ra nghiêm nghị, kính sợ.

Rất nhiều người áo bào trắng ngẩng đầu, nhìn về phía tuyết sơn chi đỉnh, biểu lộ phức tạp chi hơn lại bộc lộ nỗi khiếp sợ vẫn còn —— thực tế là, bị kia Thương Sơn huyện trên cổng thành, trẻ tuổi kiếm khách kiếm trong tay, cho ngạnh sinh sinh giết sợ!

Giờ phút này cửa đá bên trong, tạo hóa thiên thư trước.

La Quan ngồi xếp bằng, quanh thân khí tức cường đại phun trào, nó giữa lông mày sáng tỏ đến cực điểm, dường như có đồ vật gì muốn tuôn ra.

Đột nhiên, mảng lớn bạch quang bộc phát, chiếu rọi tại tinh khiết hàn băng phía trên, không ngờ chiết xạ ra huyễn lệ thất thải quang choáng ——

Đỏ cam vàng lục lam chàm tím!

Mới đầu lẫn nhau xen lẫn, làm cho người ta cảm thấy hỗn loạn, vô tự cảm giác, nhưng rất nhanh liền trở nên phân biệt rõ ràng, thất thải di như cầu vồng.

Hứa Đại Phu nhìn qua trước mắt một màn, dù đã có đoán trước, nhưng đôi mắt ở giữa, còn hiện lên một tia phức tạp. Thừa thiên mệnh người, nhưng lại là thí thiên mệnh cách, là cái gì cẩu thí không hợp thói thường trùng hợp? ! Thế đạo này, xem ra thật sự là sẽ đại loạn!

Hồi lâu, thất thải dần dần biến mất, quy về một đạo bạch quang, chui vào La Quan mi tâm, hắn chậm rãi mở mắt ra, thở dài một hơi.

Khóe miệng, nhịn không được lộ ra tiếu dung!

Thời khắc này cảm giác, liền 2 chữ —— cường đại.

Bây giờ trong ý thức xem, Kim Đan thuế biến Nguyên Anh, 1 tôn cực giống La Quan, biểu lộ lãnh nghị tiểu oa nhi, đeo kiếm ngồi ngay ngắn biển hồ phía trên, trong đó gợn sóng mãnh liệt đều là bàng bạc pháp lực, như bị người nhìn thấy trước mắt một màn, nhất định phải chấn kinh con mắt ——

Cái này đạp ngựa là Nguyên Anh? ! Tung lại cao 2 cảnh, pháp lực hồ nước cũng chưa chắc có như thế lớn, huống chi kia đeo kiếm Nguyên Anh quanh thân, có thất thải như ẩn như hiện, tuy chỉ là Nguyên Anh sơ cảnh, lại giống như là 1 cái sống không biết bao nhiêu năm, lại có thuật trú nhan lão quái vật.

Khí tức làm người ta sợ hãi!

“Ngũ sắc Kim Đan tại trước, thất thải Nguyên Anh ở phía sau… La huynh đại đạo căn cơ đã thành, tương lai tất bất khả hạn lượng!” Hứa Đại Phu thu thập tâm tình, chắp tay nói chúc.

Hắn lời này, tuyệt không nửa điểm lấy lòng, nhìn chung thiên hạ chi lớn, Kim Đan ngũ sắc, Nguyên Anh thất thải những này cũng không thèm khát, thế gian luôn có một số người, sinh ra chính là yêu nghiệt, lại hoặc là có kinh người bối cảnh, thiên tài địa bảo hướng miệng bên trong nhét, cũng có thể bồi dưỡng được.

Nhưng đồng dạng đồ vật, cũng điểm khác biệt phẩm giai, cũng có khắc nghiệt cao thấp chi phân!

La Quan Kim Đan ngũ sắc cùng Nguyên Anh thất thải, chính là trong đó đứng đầu nhất loại kia, nhất là phía ngoài nhất một màn kia khiếp người xích hồng, như ăn chán chê vô số máu tươi. Nhìn đến liền có thể cảm nhận được vô tận hung thần, lại như cháy hừng hực đại hỏa, có thể đốt diệt vạn vật không chết không thôi!

Chính là Hứa Đại Phu, cũng cảm thấy một tia rung động, bất an. Thí thiên chi lực cụ hiện sao? Lại chỉ chiếm 7 phần có 1 vị đưa, nó hơn lục sắc lại riêng phần mình đại biểu cái gì? !

Hắc!

Cái này La Quan, thật đúng là càng ở chung càng sâu không lường được, cũng không biết trên người hắn, đến

tột cùng còn ẩn giấu đi bao nhiêu cái bí mật.

“Lão Hứa, đa tạ.” La Quan đứng dậy, trên mặt tươi cười, dù còn chưa nghiệm chứng qua, tự thân bây giờ thực lực, nhưng hắn cảm thấy một tay ma sát Quy Nguyên cảnh, khi vấn đề không lớn.

Đối đầu hợp nhất cảnh siêu cấp cường giả, cũng chưa chắc không thể đấu một trận! Lúc này mới phù hợp thân phận của hắn bây giờ, địa vị, không phải mấy tên dưới trướng, hoặc là hợp nhất cảnh Tứ Hải thật giao, hoặc là 6 máu vũ phu, bao nhiêu có chút trấn không được trận.

Hứa Đại Phu nói: “Không sao…” Đúng lúc này hắn nhướng mày, ngẩng đầu nhìn lên.

Nó đôi mắt trở nên vô song thâm thúy, dường như xuyên thủng thời không ngăn trở, rơi vào vô song xa xôi bên ngoài. Tiếp lấy trong miệng rên lên một tiếng, sắc mặt trở nên tái nhợt, nguyên bản thẳng tắp lưng eo, cũng trong nháy mắt còng lưng xuống dưới, như tiếp nhận khó có thể tưởng tượng khủng bố trọng áp!

Ông ——

Tạo hóa thiên thư khẽ run, một tia chấn minh truyền ra, như bàn tay vô hình lặng yên phất qua, đem một loại nào đó truy kích giáng lâm khí tức lau đi.

Hết thảy bình tĩnh lại!

Hô ——

Hứa Đại Phu thở dài một hơi, hướng tạo hóa thiên thư cúi đầu, ánh mắt ra hiệu, “La huynh, chúng ta ra ngoài đi.”

“Được.”

La Quan đi theo sau hắn, rời đi mảnh này băng phong hàng rào, lại quay đầu nhìn lại lúc, những cái kia dời tinh khiết hàn băng, lại lại lần nữa xen lẫn bắt đầu, bảo vệ lấy tạo hóa thiên thư.

Cùng không nhìn thấy, La Quan nói: “Lão Hứa, mới vừa rồi là…”

“Ừm, giới ngoại huynh trưởng rất tức giận, bất quá ngươi yên tâm, vấn đề đã giải quyết.” Hứa Đại Phu gật gật đầu, nhẹ giọng mở miệng. Hắn thần sắc phong khinh vân đạm, nhưng sắc mặt vẫn có chút trắng bệch, hiển nhiên chuyện này cũng không như, hắn biểu hiện đơn giản như vậy.

Thấy Hứa Đại Phu không muốn nhiều lời, La Quan không có hỏi nhiều nữa, “Không có việc gì liền tốt.” Trong nội tâm, lại ghi lại hôm nay cái này một bút. Lão Hứa người này có vẻ như còn có thể chỗ? ? Bất quá cũng không bài trừ, là bị Nữ đế cho chấn nhiếp, mới cải biến tự thân lập trường.

“Khương Đồng đâu? ? Nàng thế nào rồi?”

Hứa Đại Phu nói: “Yên tâm, nàng rất tốt, bây giờ cũng làm tỉnh.”

2 người tiến vào khác một cái thông đạo, rất nhanh liền tới đến, 1 cái phức tạp, tinh vi trận pháp bên ngoài. Khương Đồng chính hư nhược, tựa ở chưởng giáo đại nhân mang bên trong, đem sơn nhạc ép nghiêng biến hình, giờ phút này ánh mắt kích động trông lại, chưa phát giác nước mắt liền lăn xuống tới.

Đương thời nàng một lòng muốn cứu La Quan, đích xác cam nguyện chịu chết, thật là khi khí tức tử vong giáng lâm, cảm nhận được kia phần băng lãnh, tuyệt vọng về sau, nàng vẫn như cũ rất sợ hãi.

Đây cũng không phải là hối hận, chỉ vì sợ hãi cái chết vốn là, vạn vật sinh linh bản năng.

“Đừng khóc, không có việc gì.” La Quan đi đến bên cạnh, nửa ngồi trên mặt đất đưa nàng nhận lấy, hơi kiểm tra sau có thể rõ ràng cảm nhận được, nàng suy yếu bên ngoài đồng hồ dưới, ẩn giấu mạnh mẽ sinh cơ.

Quả nhiên tốt!

Gánh nặng trong lòng liền được giải khai, liền phát giác được từng tia từng sợi mùi thơm, từ Khương Đồng trên thân phát ra, quanh quẩn miệng mũi ở giữa, chỉ cảm thấy thấm vào ruột gan, tiếp theo ngo ngoe muốn động.

La Quan thầm mắng một tiếng hỗn đản, người ta Khương Đồng vì cứu hắn, có thể nói quỷ môn quan bên trong dạo qua một vòng, lúc này mới vừa được cứu sống, mình thế mà sinh ra loạn thất bát tao suy nghĩ.

Vội vàng mắt nhìn mũi, mũi nhìn tâm, bình ổn khí tràng.

Bên cạnh chưởng giáo đại nhân, như phát giác được cái gì, ôn nhu vũ mị ánh mắt, nhẹ nhàng rơi vào La Quan trên thân, khóe miệng móc ra một vòng đường cong.

La Quan trừng nàng, nữ nhân này thế mà không sợ, còn vụng trộm về 1 cái mị nhãn, để hắn một hồi lâu im lặng.

“Đúng là thiên hương Thánh thể.” Hứa Đại Phu ánh mắt chớp lên, lộ ra mấy điểm kinh ngạc, chợt cười nói: “La huynh coi là thật phúc khí không cạn.”

La Quan nhíu mày, “Có ý tứ gì? Lão Hứa ngươi người này, nói đừng thở mạnh, làm sao còn dạng này!”

Hứa Đại Phu cũng quen thuộc, đến từ La Quan trêu chọc, mỉm cười nói: “Thiên hương Thánh thể tại bách thánh trên bảng dù xếp hạng về sau, lại là đứng đầu nhất đỉnh lô chi thân, cùng người kết làm đạo lữ, có thể trợ đối phương tu vi tăng thêm, càng có rất nhiều diệu dụng… Khục! Cụ thể, La huynh ngày sau liền biết.”

La Quan mặt lộ vẻ xấu hổ, đáng chết lão Hứa tuyệt đối là cố ý, loại sự tình này thế mà còn nói như thế ngay thẳng…

Mang bên trong, Khương Đồng lúc đầu tái nhợt khuôn mặt nhỏ, bây giờ hiển hiện đỏ ửng, chui giả làm đà điểu, nhưng ánh mắt cũng không ngừng liếc trộm tới.

Sao? ? Ngươi cảm thấy ta không phát hiện được a, Khương Đồng nữ nhân này, quả nhiên thèm ta thân thể!

La Quan trừng nàng một chút, Khương Đồng không có chưởng giáo đại nhân “Đảm lượng”, tranh thủ thời gian nhắm mắt lại, một trái tim “Bành bành” trực nhảy.

“Đi! ! Đã người không có việc gì, liền nhanh đi nghỉ ngơi đi, cũng thật sớm điểm khôi phục.” Đem người giao cho chưởng giáo đại nhân, nàng hành lễ về sau, mang theo Khương Đồng nhẹ lướt đi.

Chuẩn bị lên đường, vẫn không quên lại nhìn lướt qua La Quan.

Tiểu nương bì!

Lại nhìn, lão tử liền để ngươi biết, cái gì gọi là nhân gian hiểm ác.

Hứa Đại Phu chững chạc đàng hoàng, nói: “Còn có chuyện, Hứa mỗ phải nhắc nhở La huynh, thiên hương Thánh thể đặc thù rõ rệt nhất, chính là kia quanh thân mùi thơm, có mê huyễn thần trí, dẫn ra dục niệm hiệu quả, ngày sau đem càng thêm nồng đậm, cần sớm lưu ý, tránh gây ngoài ý muốn.”

“Đủ!” La Quan cắn răng, “Lão Hứa, ta phát hiện ngươi người này mặt ngoài ra vẻ đạo mạo, kì thực thô tục đến cực điểm, luôn ngày sau ngày sau, ngươi trong lời nói có hàm ý a? !”

Hứa Đại Phu cười to, “La huynh, đây chính là tự ngươi nói, chớ có ngậm máu phun người.” Cuối cùng nhìn La Quan ăn quả đắng, giờ phút này tâm tình của hắn tốt đẹp.

Chương 640 : Ép buộc

Lại qua 5 ngày, La Quan Nguyên Anh cảnh giới cơ bản vững chắc, trải qua tĩnh dưỡng sau Khương Đồng, tình trạng cũng đã không có trở ngại.

Vẫn là Hứa Đại Phu xuất thủ, thi triển đẩu chuyển tinh di chi thuật, mấy người một lần nữa trở lại Thương Sơn huyện.

Ứng Thanh Linh, Tứ Hải Vương, Thập Tứ Mục đạt tới vạn thà 4 người, phát giác được khí tức vội vàng chạy đến, “Bái kiến tôn thượng, bái kiến Hứa Đại Phu!”

Cảnh giới tuy không tăng lên, nhưng 4 người khí tượng lại có khác biệt lớn, trong đó lại lấy Ứng Thanh Linh, Tứ Hải Vương là nhất.

Cái trước vốn là hợp nhất cảnh Tứ Hải lớn giao, bây giờ tuy là nhân thân trạng thái, nhưng trong lúc giơ tay nhấc chân vẫn phát ra uy áp mạnh mẽ, làm người ta nhìn tới sinh ra sợ hãi!

Long uy.

Chỉ có huyết mạch tinh thuần, gần như Chân Long đỉnh cấp lớn giao mới có thể có, mang ý nghĩa Ứng long nữ có, càng óng ánh tu luyện tiền đồ.

Về phần Tứ Hải Vương… Biến hóa thì càng thêm rõ ràng, quanh thân khủng bố khí huyết phun trào, cảm giác bên trong liền như 1 cái, di động núi lửa hoạt động,

tùy thời đều có thể bộc phát ra, phá vỡ thiên liệt địa lực lượng kinh khủng.

Hắn bây giờ đã là 6 máu đỉnh phong cấp độ, như tiến thêm một bước, liền có thể trở thành 7 máu võ tôn, phóng nhãn Thiên Thanh đại lục đều là đứng đầu nhất tồn tại.

La Quan cười gật đầu, “Rất tốt, xem ra lần này, tất cả mọi người có thu hoạch riêng.” Đưa tay, vỗ vỗ Hứa Đại Phu bả vai, “Lão Hứa, ngươi nhìn ta cái này mấy tên dưới trướng như thế nào?”

Mặt mày lộ ra mấy được chia ý.

Hứa Đại Phu nhẫn mấy nhẫn, mới không có trước mặt mọi người mắt trợn trắng, nghĩ thầm họ La ngươi có ý tốt? Đây đều là gõ ta đòn trúc kết quả! Có thể nhìn hướng trước mắt 4 người, vẫn gật đầu, “Rất tốt… La huynh vận khí, quả nhiên là nhất quán khiến người sợ hãi thán phục.”

“Hứa Đại Phu, có thể đi theo tôn thượng, mới là ta chờ may mắn.” Ứng Thanh Linh mở miệng, giọng điệu cung kính mà nghiêm túc.

Tứ Hải Vương gật đầu, “Không sai, như không có tôn thượng, ta cùng vẫn chẳng khác người thường, tuyệt đối không thể đi đến hôm nay.”

Thập Tứ Mục “Phù phù” một tiếng, trực tiếp quỳ xuống đất, đầu gặm gạch xanh vỡ vụn, “Chủ nhân đối tiểu thập 4 ân cùng tái tạo, có thể đi theo chủ nhân, là ta tám đời

đã tu luyện phúc khí…”

Vạn Ninh khóe miệng co quắp một chút, hắn cũng muốn thừa cơ tỏ thái độ, nhưng Thập Tứ Mục thực tế quá xốc nổi, hắn căn bản học không được, chỉ có thể khom người cung kính cúi đầu, “Vạn Ninh, thề chết cũng đi theo tôn thượng!”

La Quan tâm lý trong bụng nở hoa, “Khục! Khiêm tốn một chút, làm giống như là ta La mỗ người, đang cùng Hứa Đại Phu khoe khoang, cái này không phù hợp ta nhân thiết.”

Hứa Đại Phu bạch nhãn, chung quy là nhịn không được, ngươi nếu không phải khoe khoang, đắc ý, ngươi nói như vậy làm gì? ! Nhưng vừa nghiêng đầu, liền gặp Khương Đồng mặt mũi tràn đầy sùng bái, đôi mắt phát sáng nhìn qua La Quan, lập tức cảm thấy trong lòng càng lấp, biểu lộ một mảnh cứng đờ.

Hừ!

Trời lại có thể sao!

Nhìn lão tử kinh ngạc, ta không được cho ngươi trả lại? ! Phải biết bây giờ Đại Tuyết sơn, kém chút bị Nữ đế cho giết sạch.

Bây giờ cũng chỉ thừa lớn con mèo nhỏ 3 năm con, cũng liền chưởng giáo đại nhân tốt số, không biết sao được thả, lấy cái gì cùng ta so? !

Lật về một ván La Quan, phong khinh vân đạm phất tay,

“Đều đi xuống trước đi, Khương Đồng ngươi cũng lưu lại, ta cùng Hứa Đại Phu còn có việc.”

“Vâng, tôn thượng!”

Ứng long nữ 4 người cung kính sau khi hành lễ lui ra.

Khương Đồng nói: “Vậy ta ở đây đợi ngươi… Chớ đi quá lâu…” Trải qua sinh tử trưởng công chúa điện hạ, bây giờ càng phát ra dính người.

La Quan thở dài một hơi, lắc đầu, “Người quá ưu tú, thật sự là không có cách nào!”

“… Ngươi đủ!” Hứa Đại Phu cắn răng, xoay người rời đi.

“Ai! Lão Hứa ngươi dạng này liền không có ý nghĩa, ao ước liền ao ước thôi, làm sao còn tức giận…” La Quan đuổi theo, dựng vào bả vai hắn, nhíu nhíu mày, “Uy, ta nói lão Hứa a, ngươi bây giờ trạng thái còn tính là thiên nhân hợp nhất đi… Liền không cảm thấy cô đơn? Nếu không cân nhắc tìm bạn, ta nói cho ngươi, 1 người ngốc lâu dễ dàng tâm lý vặn vẹo biến thái, ta phải sớm dự phòng.”

Hứa Đại Phu mặt đều đen, “Họ La, ngươi có hết hay không? Đắc ý cái gì kình, ta căn bản không có chút nào ao ước!”

Lại nằng nặng nói: “Không có chút nào! !”

La Quan bĩu môi, “Lão Hứa, mạnh miệng ta liền phục ngươi.”

2 người đấu lấy miệng ra nhân tế đường, Hứa Đại Phu phất tay áo vung lên, không gian lập tức có chút vặn vẹo, đem 2 người thân ảnh che lấp.

Nếu không, cái này trên đường dài người đi đường, sợ là đã sớm quỳ đầy một chỗ.

La Quan lại trêu chọc vài câu, thấy Hứa Đại Phu từ đầu đến cuối không còn tiếp lời, không thú vị lắc đầu, “Được rồi, đừng mặt đen thui, nói đi còn có chuyện gì? ?”

Hứa Đại Phu xem ra, khẽ nhíu mày, “Ngươi đoán được rồi?”

“Nói nhảm, muốn không có việc gì ngươi có thể như thế nhẫn? ! Bị ta ép buộc thảm cũng không đi.” La Quan mặt lộ vẻ cảnh giác, “Sớm nói xong, ta cùng mấy cái dưới trướng tuy được ngươi chỗ tốt, nhưng đó là chúng ta nên được, ngươi đừng nghĩ lấy bởi vậy, liền lại sai sử chúng ta làm việc.”

Trước đó cùng giới ngoại người, cùng Đại Tuyết sơn liên tục kịch đấu, nhìn như đều là tồi khô lạp hủ thủ thắng, trên thực tế hung hiểm tới cực điểm.

Trận chiến cuối cùng nếu như không phải Nữ đế đủ mạnh, ngay cả thần bí, không biết còn không sợ, lại không tuân quy củ cưỡng ép giáng lâm đến long hưng phúc địa, bọn hắn những người này đã sớm lạnh thấu. Cùng trời hợp tác, hồi báo đích xác dụ hoặc, kinh người, nhưng phong hiểm đồng dạng khủng bố!

Hứa Đại Phu nhíu mày, “Ngươi nghĩ quá nhiều, ta bây giờ là nơi đây thiên địa duy nhất chúa tể, còn có chuyện gì cần tìm ngươi? !”

“Hừ! Lui một bước nói, chính là thật cần hợp tác, cũng không sẽ cùng ngươi liên thủ… Ngươi chào giá, thực tế quá cao! !”

Hắn phất tay áo kế tiếp theo hướng phía trước.

Nhìn xem hắn bóng lưng, La Quan khóe miệng câu một chút, lộ ra mấy điểm ý cười. Một mực đến, hắn “Lão Hứa” “Lão Hứa” hô hào, thật có mấy điểm cáo mượn oai hùm ý tứ, mượn Nữ đế uy thế, làm cả 2 ở vào đối các vùng vị.

Ngoài ra, cũng là để Hứa Đại Phu dần dần thích ứng, 2 người lẫn nhau trạng thái, nếu có thể thật kết giao bằng hữu, kia tất nhiên là không thể tốt hơn.

Hiện tại nhìn, hiệu quả cũng không tệ lắm, Hứa Đại Phu dần dần cũng không còn bưng, có mấy điểm ở giữa bạn bè tùy ý… Đương nhiên, cũng không bài trừ người ta lão Hứa, là cố ý làm cho La Quan nhìn, nhưng ít ra xem như cái tốt khuynh hướng.

“Chờ ta một chút, đi nhanh như vậy làm gì!”

Đi rất nhanh lão Hứa ngừng lại, ngẩng đầu nhìn về phía trước mắt, 1 cái có chút khí phái dinh thự —— tưởng phủ.

Họ Tưởng? ? La Quan suy nghĩ một chút, không có gì

ấn tượng.

Lại đôi mắt nhất chuyển, “Lão Hứa, ngươi sẽ không phải là thật không có nhịn xuống tịch mịch, ở nhân gian tìm người bạn a? ! Ta nói cho ngươi, ngươi không thể làm như vậy được, bội tình bạc nghĩa không phải trượng phu, nam nhân nhất định phải phụ trách…”

“Ngậm miệng!” Hứa Đại Phu nổi nóng, “Nơi này cùng Hứa mỗ quan hệ không lớn, ngược lại là cùng ngươi La Quan, có không cạn nguồn gốc.”

Dứt lời, cũng không để ý tới La Quan một mặt kinh ngạc, cất bước đi vào.

Tưởng bên ngoài phủ có hộ vệ, nhưng căn bản không phát hiện được, giờ phút này đang có 2 người nghênh ngang, từ trước mặt bọn hắn đi tới.

Tưởng phủ quy mô không nhỏ, xuyên qua tiền viện về sau, lại đi qua 1 đầu tiểu hành lang, La Quan nghe tới phụ nhân hài nhi khóc lóc âm thanh.

Không biết sao tiếng khóc này lọt vào tai, trong lòng hắn khẽ nhúc nhích, lại cảm nhận được mấy điểm không hiểu thân cận. Hẳn là lão Hứa không có khoác lác, cái này tưởng phủ cùng ta ở giữa, thật có liên quan nào đó không thành? !

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 641 : Lấy họa cùng lưu họa

Đi tới nội viện, đi tới tường xây làm bình phong ở cổng về sau, liền có thể thấy rõ bên trong tình hình. Đang có 1 vị trẻ tuổi phu nhân, mang theo mấy tên tỳ nữ, cẩn thận chăm sóc lấy dao trên giường một đôi hài nhi.

Mùa xuân ấm áp đến, hôm nay ngày lại tốt, ngược lại không đến nỗi lo lắng bị cảm lạnh.

“Là nàng!”

La Quan ánh mắt chớp lên, lộ ra một tia giật mình.

Tưởng Ngọc Thục… Không sai, chính là cái tên này.

Cái này trẻ tuổi phu nhân chính là Ô gia bảo Thiếu bảo chủ, ô Thanh Sơn thê tử, La Quan xuất thủ cứu nàng tính mệnh, lúc này mới thuận lợi sinh hạ song sinh tử.

Dùng cái này mà nghị luận 1 câu rất có nguồn gốc, cũng là thỏa đáng.

“Phu nhân!” Đúng lúc này, ô Thanh Sơn hứng thú bừng bừng mà đến, cùng Hứa Đại Phu, La Quan sượt qua người.

Tưởng Ngọc Thục mặt lộ vẻ tiếu dung, “Thanh Sơn, xảy ra chuyện gì, ngươi cao hứng như thế?”

Ô Thanh Sơn nói: “Quận trưởng đại nhân hôm nay đến, triệu tập bản địa mấy vị tộc lão, phải đi tiếp nhân tế đường, ta rốt cục có cơ hội có thể đi bái tạ ân nhân!” Hắn thần sắc hưng phấn, vô ý thức xoa xoa 2 tay, “Ai có thể nghĩ tới, ân nhân hắn đúng là lục địa thần tiên, phu nhân ngươi nói chúng ta nên, chuẩn bị như thế nào lễ vật?”

Thành lâu một trận chiến, ô Thanh Sơn đã sớm nhận ra La Quan, khoảng thời gian này kích động vạn điểm, chỉ là lo lắng mạo muội mới không có đến nhà, bây giờ nhưng đi theo quận trưởng tiến về, tất nhiên là mừng rỡ.

Tưởng Ngọc Thục suy nghĩ một chút, nói khẽ: “Thanh Sơn, ta cảm thấy ngươi không nên đi, vô luận Hứa Đại Phu hoặc ân nhân, đều là nhân vật thần tiên, há nguyện bị thế tục quấy rầy? Thậm chí ta cảm thấy, ngươi nên mở miệng khuyên can quận trưởng, chớ có lòng mang hắn niệm, miễn cho sinh ra sự cố.”

Ô Thanh Sơn vui mừng trì trệ, mắt lộ chần chờ, “Cái này…” Hắn nghĩ một lát, thở dài, “Ai, là ta hồ đồ, quận trưởng bọn người tiến đến bái phỏng, tất có ý khác… Tốt, ta cái này liền trở về, nhắc nhở bọn hắn không muốn đến nhà quấy rầy.”

Tưởng Ngọc Thục đưa tay, vì hắn chỉnh lý một chút cổ áo, “Chúng ta Ô gia phân lượng, chưa hẳn có thể để cho quận trưởng lọt vào tai, ngươi có thể mượn phụ thân danh nghĩa… Yên tâm, chờ chút ta sẽ tìm phụ thân nói rõ tình huống, hắn cùng ân nhân cũng có duyên gặp mặt một lần, khi sẽ lý giải chúng ta cử động lần này.”

“Tốt, vậy ta đi.” Ô Thanh Sơn lại vội vàng rời đi.

La Quan nhíu nhíu mày, “Quận trưởng? Hắn đảm lượng cũng không nhỏ, mắt thấy Đại Tuyết sơn giáng lâm về sau, còn dám đến đây bái phỏng.”

Hứa Đại Phu thần tình lạnh nhạt, “Tham lam dục niệm, nhiều có thể khiến người không lo không sợ, lại hoặc là cái này quận trưởng, cũng bất quá là 1 viên dò đường quân cờ.”

Lời này rất có đạo lý.

Long hưng phúc địa rất lớn, 10 triệu năm qua hình thành, một bộ hoàn chỉnh từ trên xuống dưới quyền lực hệ thống.

Thương Sơn huyện chi biến cố, dẫn tới thiên hạ chấn động, người đương quyền tự nhiên muốn thăm dò một chút, dưới mắt thế cục đến cùng vì sao?

La Quan lắc đầu, ánh mắt xem ra, “Lão Hứa, ngươi dẫn ta đến, chính là xem bọn hắn?”

“Không chỉ là.” Hứa Đại Phu tiếp tục hướng phía trước, “Đi theo ta.”

Rất nhanh tại nội viện chỗ sâu, 2 người nhìn thấy đình nghỉ mát dưới, chính một mình uống trà Vương Sinh. Cùng lúc trước gặp nhau lúc so hắn già nua rất nhiều, sắc mặt khó coi, như bệnh nặng một trận.

Gặp mặt một lần phụ thân? Vừa rồi Tưởng Ngọc Thục

lời nói, La Quan nghe tới, chỉ là nhất thời không thể lý giải, giờ phút này liền có chút kịp phản ứng.

Nhưng 2 người 1 cái họ Vương, 1 cái họ Tưởng, sao liền thành cha con?'

Hứa Đại Phu thản nhiên nói: "Người ở rể chưa nghe nói qua? Bất quá cái này Vương Sinh dù xuất thân đê tiện, lại có một phen gặp gỡ tạo hóa, trước kia từng làm qua đại quan, bởi vì đối qua đời thê tử lòng mang cảm niệm, liền vẫn để nữ nhi họ Tưởng, từ quan sau ẩn cư tại Tưởng gia lão trạch."

"Hắn cùng Ô gia bảo Ô Tướng Hành là bạn cũ, cho nên đem độc nữ gả cho, bây giờ nhìn ngược lại là chú định, cùng ngươi có một phen duyên phận." Đang khi nói chuyện hắn đi về phía trước mấy bước, không gian có chút ba động về sau, cùng La Quan 2 người thân ảnh liền nổi lên.

Vương Sinh nghe tới tiếng bước chân, quay đầu trông lại đầu tiên là giật mình, tiếp lấy mặt lộ vẻ kinh hỉ, vội vàng đứng dậy hành lễ, "Vương Sinh bái kiến Hứa Đại Phu, bái kiến kiếm tiên đại nhân!"

Hứa Đại Phu mỉm cười gật đầu, "Đã sớm nghe nói, Thương Sơn huyện bên trong Vương tiên sinh họa kỹ tinh tuyệt, hôm nay cố ý đến đây, không biết có thể thấy phong thái?"

La Quan nhíu mày, nhìn Hứa Đại Phu, rốt cuộc minh bạch hắn hôm nay, là tới làm cái gì —— gia hỏa này, hắn chơi đạo văn!

Bất quá suy nghĩ lại một chút, bởi vì Nữ đề xuất thủ giữa 2 người hợp tác, đã không phải đơn thuần một đôi 1, cẩn thận chút cũng là không quá đáng.

Huống chi biện pháp này, vẫn là hắn trước hết nghĩ ra, lúc này chỉ làm không biết, cười nói: “Vương tiên sinh, ngươi ta lại gặp mặt.”

Vương Sinh giọng điệu cung kính, “2 vị quý khách đến nhà, Vương gia bồng tất sinh huy! Còn xin ở đây uống trà hơi các loại, Vương mỗ cái này liền đi lấy họa.”

Ngược lại tốt nước trà, hắn sau khi hành lễ bước nhanh rời đi, chỉ qua một hồi liền vừa tức thở hổn hển trở về, đem ba bức họa cẩn thận bày ở trên bàn.

Vương Sinh là người thông minh, nếu không cũng không có khả năng lấy người ở rể thân phận, cuối cùng trở nên nổi bật, giờ phút này mang tới chính là, La Quan 3 lần xuất kiếm lưu họa.

“Hứa Đại Phu, kiếm tiên đại nhân, mời.”

Hứa Đại Phu triển khai bức tranh, nghiêm túc nhìn một lần, mặt lộ vẻ tán thưởng, “Vương tiên sinh họa, quả không hề tầm thường, quả nhiên là hay lắm.” Hắn cười xem ra, “Trước mắt ba bức họa, Vương mỗ dục cầu - mua nó 1, không biết tiên sinh phải chăng nguyện bỏ những thứ yêu thích?”

Vương Sinh vội vàng nói: “Có thể vào Hứa Đại Phu mắt là Vương mỗ vinh hạnh, tung tất cả đều cầm đi, Vương

mỗ cũng nguyện 2 tay dâng tặng, nhưng là… Những bức họa này bên trong lưu chính là kiếm tiên đại nhân phong thái, cho nên chuyện này, còn cần phải kiếm tiên đại nhân đồng ý.”

Hắn là cái cẩn thận người, tuy nói hôm nay Hứa Đại Phu, La Quan cùng nhau mà đến, nhưng tư thái vẫn muốn làm đủ.

Hứa Đại Phu cười nói: “Lẽ ra nên như vậy.” Lúc nói chuyện, giương mắt nhìn tới.

La Quan gật đầu: “Đã là tín vật, Hứa Đại Phu nên cầm một phần, La mỗ đối này không có ý kiến.”

Vương Sinh nghe vậy mặt lộ vẻ cảm kích, lại đối La Quan thi lễ một cái, lúc này mới cung kính nói: “Nếu như thế, mời Hứa Đại Phu chọn lựa.”

“Được.” Hứa Đại Phu nhìn mấy lần, cầm lấy trong đó 1 bộ, “Liền cái này 1 bộ đi.”

Vương Sinh mặt lộ vẻ kinh ngạc, lại chưa nói thêm cái gì.

Đem bức tranh thu hồi, Hứa Đại Phu lấy ra 1 viên thoi vàng, “Đây là họa tư, mời Vương tiên sinh nhận lấy.”

“Không không không!” Vương Sinh vội vàng khoát tay, cung kính nói: “Hứa Đại Phu tự hạ thấp địa vị đến đây, là Vương gia chi vinh hạnh, sao dám lại thu ngài tiền bạc, bức họa này liền đưa tặng cho ngài.”

Hứa Đại Phu suy nghĩ một chút, lại thật đem thoi vàng thu hồi, “Thôi được. Bất quá bức họa này đối Hứa mỗ mà nói, rất có có giá trị, liền coi như thiếu Vương tiên sinh một cái nhân tình, ngày sau như gặp được sự tình, nhưng bái Đại Tuyết sơn muốn nhờ.”

Đây chính là, thiên chi hứa hẹn!

La Quan mặt lộ vẻ kinh ngạc, ngược lại là thật không nghĩ tới, lão Hứa thế mà lại đến chiêu này, “Vương tiên sinh, còn không tranh thủ thời gian bái tạ Hứa Đại Phu, ngươi lần này thế nhưng là kiếm bộn.”

Vương Sinh dù không xác định, Hứa Đại Phu thân phận thật sự, nhưng “Nhưng bái Đại Tuyết sơn” một lời, liền đủ để triển lộ bất phàm.

Huống chi, giờ phút này còn có La Quan nhắc nhở, đại hỉ cong xuống, “Đa tạ Hứa Đại Phu!”

Hứa Đại Phu thụ cái này thi lễ, liền coi như quyết định việc này, quay người nhìn về phía La Quan, “La huynh, ngươi liền không còn tuyển 1 bộ sao?”

Trong lời nói có hàm ý.

La Quan nghĩ nghĩ, nói: “Thôi được, Nữ đế đã xuất thủ, khi đã ngầm thừa nhận việc này, ta liền thay nàng tuyển 1 bộ.”

Đưa tay một chỉ, “Liền bộ này.”

Họa bên trong La Quan vẫn là 1 đạo bóng lưng, chính là

trận chiến cuối cùng, thi triển ra trảm thiên lúc một màn. Ba bức họa dùng cái này phó là nhất, nhìn đến lại khiến người phía sau sinh hàn, bên tai ẩn có kiếm minh, như kia trảm thiên 1 kiếm, tùy thời đều muốn phá họa mà ra!

Phá lệ bất phàm.

Hứa Đại Phu tự nhiên sẽ hiểu, nhưng hắn chưa tuyển cái này 1 bộ, chính là bởi vì bức họa này là muốn giao cho Nữ đế, để làm lẫn nhau ở giữa hợp tác chứng kiến.

Vương Sinh mặt lộ vẻ cảm khái, “Bức họa này, cho là Vương mỗ đời này đỉnh phong, vẽ thành ngày đó ta liền 1 bệnh không dậy nổi, triền miên nửa tháng mới miễn cưỡng đứng dậy.”

Đang khi nói chuyện, trên mặt còn có sợ hãi.

Hứa Đại Phu nói: “Làm bức họa này, đích xác hao phí tâm lực.” Hắn lấy ra một bao thuốc, “Hứa mỗ y thuật còn có thể, như Vương tiên sinh tin được, liền đem thuốc này sắc phục điểm 3 ngày ăn vào, có thể khôi phục như lúc ban đầu.”

Thí thiên chi lực sao mà khủng bố? Tung chỉ có một tia vết tích, cũng không phải phàm nhân nhưng chạm đến? ? Cái này Vương Sinh bây giờ còn sống đã tính là mệnh lớn! !

“Đa tạ Hứa Đại Phu!” Vương Sinh 2 tay tiếp nhận gói thuốc.

La Quan nghĩ nghĩ, nói: “Cuối cùng này một bức họa,

liền lưu tại Tưởng gia đi, ngày sau có lẽ có một phen duyên phận… Vương tiên sinh khi bảo tồn tốt, chớ có lại bán cho người khác.”

“Kiếm tiên đại nhân phong thái, Vương mỗ sẽ làm trân tàng, truyền về sau nhân thế thay mặt tương truyền.”

La Quan cười cười, “Vương tiên sinh quả là người có phúc, ta cùng cáo từ.” Hắn quay người, “Lão Hứa, chúng ta cái này liền đi thôi.”

“Được.”

Hứa Đại Phu gật đầu, 2 người đi qua mấy bước, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Một màn này, để Vương Sinh trừng lớn mắt, nhìn thoáng qua trên bàn lưu lại cuối cùng một bức tranh, vội vàng cẩn thận thu vào.

Hắn có loại trực giác, ngày sau Vương gia chi hưng suy, tất cùng bức họa này có quan hệ!

Tiếng bước chân truyền đến, Vương Sinh vội vàng ngẩng đầu, đã thấy đến chính là độc nữ Tưởng Ngọc Thục, “Khục! Ngọc thục a, có chuyện gì sao?”

Tưởng Ngọc Thục nhìn trên bàn, bày biện 3 cái chén trà, “Cha hôm nay có khách nhân sao?”

“… Ân, là 2 vị quý khách, vừa mới rời đi.”

“Nha.” Tưởng Ngọc Thục vẫn chưa nhiều lời, hơi châm

chước về sau, đem ô Thanh Sơn mang về tin tức nói một lần, tiếp tục nói: “Vì ngăn ngừa không kịp, nữ nhi đã để Thanh Sơn mượn ngài danh nghĩa, đi khuyên lui quận trưởng, cha ngài sẽ không phản đối a? ?”

Vương Sinh nhướng mày, chợt cười lạnh, “Canh núi quận trưởng? Hừ! ! Kia bối nhất thiện luồn cúi, quen là hám lợi đen lòng, há có thể để hắn tiến đến nhân tế đường, quấy rầy Hứa Đại Phu cùng kiếm tiên đại nhân thanh tĩnh, việc này ngươi làm rất tốt.”

Tưởng Ngọc Thục buông lỏng một hơi, cười nói: “Vậy là tốt rồi, cha ngài bệnh thể mới khỏi, còn làm nhiều hơn nghỉ ngơi, nữ nhi liền không nhiều quấy rầy.”

Tưởng bên ngoài phủ.

La Quan đứng vững, quay đầu nhìn thoáng qua, “Cái này Tưởng gia, cùng ta thật có duyên điểm.” Hắn nhìn về phía Hứa Đại Phu, ánh mắt chớp lên, “Lão Hứa ngươi như thế ưu đãi, sẽ không phải là xem ở mặt của ta lên đi?”

“Vâng.” Hứa Đại Phu gật đầu, lại trực tiếp thừa nhận, “Tưởng gia lưu bức họa kia, cùng ngươi, ta cùng Nữ đế trong tay ba bức đồng nguyên, liền chú định bất phàm.”

“Tương lai, có thể ra 1 tôn đại kiếm tiên.”

Người khác nhắc tới lời nói, La Quan có thể nôn hắn một mặt nước bọt, cái này lải nhải, lừa gạt quỷ đâu? Còn cái gì đại kiếm tiên!

Dù sao chính hắn rời cái này một bước, đều kém 108,000 dặm, nhưng lão Hứa… Hắn cũng không phải là người, không chừng thật “Nhìn” đến thứ gì.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 642 : Rời đi

Thành lâu, đổ nát thê lương.

Mảng lớn trong phế tích vẫn có vài đoạn đứng lặng, mà bây giờ La Quan đang cùng Hứa Đại Phu, sóng vai đứng ở trên đó, nhìn ra xa tây thùy mặt trời.

1 ngày này lại nhanh muốn đi qua.

“Thời gian qua thật nhanh a.” Hứa Đại Phu nhẹ giọng mở miệng, không biết sao La Quan lại từ trong đó, cảm nhận được một tia gấp gáp. Như ngày giờ không nhiều, lại như lúc không ta đợi… Bình tĩnh mặt ngoài phía dưới, nhưng lại khiến người cảm thấy xao động, bất an.

Cái này khiến La Quan có chút không hiểu, ám đạo ngươi đường đường thiên đạo, gần như tuyên cổ không cần tồn tại, bày ra bộ dáng này làm gì?

Xoay người nhìn lại, Hứa Đại Phu đáy mắt hình như có mấy điểm tối nghĩa, chợt bình tĩnh lại, mỉm cười cùng hắn nhìn nhau, nói: “La huynh, các ngươi cũng làm rời đi.”

La Quan nhíu mày, “Lão Hứa, luôn cảm thấy ngươi tựa hồ, giấu ta chuyện gì.”

Hứa Đại Phu lắc đầu, “Không có, ngươi nghĩ quá nhiều.”

“Không muốn nói thì thôi, ngươi tâm lý có chừng mực là được.” La Quan cười cười, lại thở ra một hơi, nói: “Là

nên đi, chuyến này long hưng phúc địa chuyến đi, coi là thật ra ngoài ý định, sự tình náo có chút lớn a.”

Kỳ thật dưới mắt tình huống, đâu chỉ “Có chút lớn” đơn giản như vậy? Lần này tiến vào long hưng phúc địa, thô sơ giản lược tính toán liền có tiên cực bảy tông, Yêu tộc vương đình cùng Tứ Hải long cung 3 bên thế lực, quý hồng tên kia khôi lỗi vô số, liệu đến cũng sẽ không bỏ qua việc này.

Bây giờ rơi vào đoàn diệt hạ tràng, đợi rời đi long hưng phúc địa về sau, tất nhiên còn có một trận phong ba —— dù sao không người là đồ đần, nhiều như vậy cường giả, táng thân long hưng phúc địa bên trong, tất nhiên mang ý nghĩa một loại nào đó biến cố lớn!

La Quan ngẩng đầu trông lại, “Lão Hứa, ngươi hay là phải cẩn thận chút, giới ngoại người bên trong có lẽ có cá lọt lưới, nếu đem tin tức liên quan tới ngươi tiết lộ ra ngoài, chỉ sợ di hoạ vô tận.”

Khác không nói đến, liền đại thiên thế giới bên trong vị kia “Cường tráng ca ca”, như phát giác được việc này chắc chắn sẽ ngang nhiên xuất thủ!

Hứa Đại Phu gật đầu, “Yên tâm, ta đã có chuẩn bị.” Đang khi nói chuyện, hắn đưa tay phía trước một vòng, như vung đi trước mắt phiền lòng bụi bặm, lại như phủ động chân trời một đoàn đám mây.

La Quan nhíu mày, hắn cảm nhận được một phần khí cơ, sát na chui vào thiên khung ở giữa, nhưng lại cẩn thận cảm giác nhưng lại không thu được gì.

“Ngươi làm cái gì?”

Hứa Đại Phu nói: “Đem mấy cái cá lọt lưới, toàn bộ lưu lại.” Hắn đứng chắp tay, trên mặt đều là hờ hững, “Hứa mỗ vì thế ở giữa thiên địa chúa tể, chưởng hết thảy quyền hành, không có lệnh của ta , bất kỳ cái gì tin tức cũng sẽ không tiết ra ngoài.”

Hơi dừng lại, hắn tiếp tục nói: “Khương Khả quy thuận, long hưng phúc địa cùng Khương quốc, liền đã triệt để hoàn thành khóa lại, lẫn nhau lẫn nhau thành chiếu rọi. Khương quốc càng mạnh, thì long hưng phúc địa tùy theo lớn mạnh, không trọn vẹn có thể tu bổ… Đây đương nhiên là 1 cái quá trình dài dằng dặc, lại Khương quốc như tao ngộ kiếp nạn, long hưng phúc địa cũng đem gặp ảnh hưởng nghiêm trọng.”

“Cho nên, hết thảy liền xin nhờ.”

La Quan gật đầu, “Ta hết sức.”

Hứa Đại Phu nói: “Khương quốc phạm vi bên trong, long hưng phúc địa quy tắc có thể phóng xạ, Hứa mỗ đem giao phó La huynh quyền hành, có thể hướng trời mượn 1 cảnh chi lực… Nhưng cái này quyền hành chung quy không thuộc phàm nhân, tất có nhất định phản phệ, có thể không sử dụng tốt nhất đừng có dùng.”

…

Long hưng phúc địa nơi nào đó, một tòa thành trì ở giữa.

Khương quốc Tam hoàng tử Khương Thịnh trốn ở cái này bên trong, hắn ẩn thân nơi nào đó dân cư, quanh thân bày ra 1 tòa đại trận, lấy che lấp tự thân.

Hô ——

Trong trận pháp, Khương Thịnh thở ra một hơi, mặt lộ vẻ nỗi khiếp sợ vẫn còn đồng thời, lại có mấy điểm ý mừng.

“Rốt cục có thể rời đi!”

Bây giờ, quanh người hắn trận pháp bắt đầu lấp lóe, cái này đời đồng hồ lấy thiên địa quy tắc bài xích, rất nhanh giới ngoại người liền bị khu trục.

“Đạo tàng… Thiên đạo… Đại Tuyết sơn…”

“Hắc! Tuy nói các phương sớm có suy đoán, long hưng phúc địa tuyệt không bình thường, nhưng ai có thể nghĩ đến, chân tướng lại kinh người như thế.”

“Có thể đem tin tức này mang đi ra ngoài, lần này tổn thất liền đều có thể tiếp nhận… Ai, chỉ tiếc cỗ kia Quy Nguyên cảnh khôi lỗi! !”

Quý hồng! !

Hắn lại ký sinh Khương quốc Tam hoàng tử, người này thủ đoạn, coi là thật quỷ dị kinh người.

Đột nhiên.

Ông ——

Trận pháp bỗng dưng kịch liệt chấn động, bộc phát chướng mắt quang mang, quý hồng ký sinh Tam hoàng tử, bỗng nhiên trừng lớn 2 mắt, “Không…”

Sau một khắc lực lượng kinh khủng giáng lâm, nháy mắt lau đi hắn hết thảy sinh cơ, cùng tòa trận pháp này cùng một chỗ, đều biến thành bột mịn.

Mà cùng lúc đó, tại long hưng phúc địa cái khác mấy chỗ địa phương, cũng phát sinh cùng loại một màn.

Có người trốn ở đáy sông, phong bế toàn thân khí cơ, liền như ngoan thạch cây khô.

Có người đặt mình vào thành lớn, mượn người ở giữa khói lửa, lẫn lộn chân trời.

Còn có người giả chết nhập quan tài, quanh thân tử khí tràn ngập, thậm chí thân thể bắt đầu hư thối, muốn bằng này man thiên quá hải.

Nhưng đều không ngoại lệ, hết thảy đều là phí công.

Thiên uy phía dưới, hình thần câu diệt!

Giới ngoại người thế lực khắp nơi, sao lại đều là ngang ngược vô não hạng người? Tại Đại Tuyết sơn chân tướng xác nhận chi sơ, liền riêng phần mình làm ra ứng đối, để xác định xấu nhất dưới cục diện, vẫn có thể đem tin tức mang về.

Chỉ tiếc bọn hắn dốc hết toàn lực, nhưng như cũ khinh thường một phương thiên địa chúa tể lực lượng… Đây chính là Hứa Đại Phu, đối phó cá lọt lưới thủ đoạn.

Thiên đạo vô tình, sát phạt chỉ ở trong một ý niệm, tuyệt không nửa điểm nhân từ nương tay.

Đây mới là trời.

Mới là Hứa Đại Phu chân chính một mặt, hắn cùng La Quan kết giao bên trong triển lộ, bất quá là 1 bộ đặc biệt khuôn mặt mà thôi.

…

Ông ——

Không gian chấn động.

La Quan chắp tay, “Lão Hứa, xin từ biệt, ngươi ta ngày khác gặp lại!”

Sau lưng, Khương Đồng hành lễ, “Khương thị nhất tộc trên dưới, tất đem hết toàn lực lớn mạnh Khương quốc, không cô Hứa Đại Phu kỳ vọng.”

Lại về sau, Ứng Thanh Linh, Tứ Hải Vương, Thập Tứ Mục đạt tới vạn thà 4 người, khom người cúi đầu, “Hứa Đại Phu, ta cùng cáo từ!”

Sau một khắc, chấn động không gian, liền như vô hình miệng lớn, đem mấy người thân ảnh nuốt hết.

Hứa Đại Phu đứng tại chỗ, nhìn qua trống rỗng địa phương, ngón tay vê động mấy lần, cuối cùng nhẹ nhàng thở dài.

“Ai… Con đường này, tựa hồ thật chỉ có thể, đi thẳng xuống dưới.”

“Hi vọng, ta sẽ không hối hận!”

…

Âm u giới.

Trên đỉnh đầu vòng xoáy khổng lồ gào thét, Nữ đế cười lạnh phất tay, bàng bạc vĩ lực hội tụ, hóa thành 1 đầu xích hồng trường tiên.

Một cái quật, liền khiến vòng xoáy sụp đổ.

Nàng cúi đầu, đôi mắt thâm thúy vô ngần, khóe miệng móc ra một vòng cười lạnh, “Thiên chi hành 6, tính ngươi còn có chút tự mình hiểu lấy, nếu dám động trẫm người, hôm nay liền để ngươi thân tử đạo tiêu! !”

Bất quá 1 cái tranh đấu thất bại, bị trục xuất thiên đạo con rơi, lại còn có tạo hóa thiên thư đi theo, tựa hồ lại có chút khác biệt. Mà lại, thần bí cùng không biết lực lượng, cũng đang lặng lẽ can thiệp long hưng phúc địa tương lai… Cái này hiển nhiên không phải trùng hợp!

“Có lẽ, vị này thiên chi hành 6, cùng La Quan tiến tới cùng nhau, có thể cho trẫm mang đến một chút kinh hỉ.”

“Thật đúng là khiến người chờ mong! !”

…

Khương quốc, xã tắc đại điện bên ngoài.

Đông ——

Bốn góc đỉnh đồng đột nhiên phát ra chấn minh, nháy mắt vang vọng đế cung.

Một nháy mắt vô số người ngẩng đầu, mặt lộ vẻ kinh ngạc.

Đây là… Long hưng phúc địa chi tranh, ra kết quả rồi? ! Không đúng , dựa theo suy tính, phúc địa bên trong rõ ràng vẫn chưa tới nửa năm, hẳn là xảy ra điều gì ngoài ý muốn? !

Bá ——

Bá ——

Lần lượt từng thân ảnh lấy tốc độ kinh người, thẳng đến xã tắc đại điện, bọn hắn đều muốn biết, lần này đế vị truyền thừa đại tranh, ai là người thắng cuối cùng? !

—

—

—

Chương 643 : Khương quốc biến thiên

Mười hai đầu kim vó dục hỏa, đầu sinh sừng thú thần tuấn dị thú, kéo động lên Khương hoàng ngự đuổi, giáng lâm đến xã tắc đại điện bên ngoài.

4 phương hội tụ thân ảnh, vội vàng khom người hành lễ, “Ta cùng bái kiến bệ hạ!”

Lễ nghi, cử chỉ, đều tìm không ra nửa điểm mao bệnh.

Ai cũng biết, bệ hạ bởi vì bị người nói chi lực phản phệ, mệnh số trời hạn sắp tới.

Bây giờ đế vị truyền thừa tranh đấu kết quả đã xuất, ai ngờ có thể hay không kích thích đến, Khương hoàng vốn là mẫn cảm, yếu ớt thần kinh.

Lúc này, không ai có thể nghĩ bởi vì một chút chuyện nhỏ, liền rơi vào cùng Khương hoàng cùng một chỗ, chung phó Hoàng Tuyền hạ tràng —— dù sao, mấy năm qua này trong triều đình, xui xẻo đã không phải 1 cái 2 cái.

“Ừm, đều đứng lên đi.” Lấy kim sắc làm chủ màu đen tô điểm, hiển thị rõ uy nghiêm loan giá bên trên, Khương hoàng hữu khí vô lực phất phất tay, sắc mặt nặng nề khiến người phỏng đoán không thấu.

Giờ phút này hắn ngẩng đầu, nhìn về phía bốn góc đỉnh

đồng phía trên, kia chấn động, vặn vẹo không gian, vô ý thức nhíu nhíu mày —— Khương hoàng đột nhiên sinh ra dự cảm, lần này kết quả, sợ là cùng trong dự tưởng khác biệt.

Không phải là lão tam? Hắn người này giấu rất sâu, trong tay nắm trong tay một nguồn sức mạnh không yếu. Đương nhiên, lão nhị cũng có khả năng, dù sao vị kia Hoàng Cực tông thái thượng, sẽ đối với hắn phá lệ chiếu cố.

Không biết nghĩ đến cái gì, Khương hoàng đáy mắt lộ ra một tia cười lạnh, trong đó uy nghiêm băng hàn.

Hậu cung.

Dáng người nở nang, lười biếng đa tình Hoàng hậu nương nương, đứng dậy đi tới phía trước cửa sổ, nhìn về nơi xa lấy xã tắc đại điện phương hướng. Cứ việc nàng biểu lộ vẫn như cũ yên tĩnh, lạnh nhạt, nhưng giảo cùng một chỗ 2 ngón tay, lại bởi vì quá mức dùng sức mà trắng bệch, cũng biết nó nỗi lòng hoàn toàn khôgn bình tĩnh như bên ngoài.

“Nương nương yên tâm, có thái thượng trưởng lão dốc sức tương trợ, Nhị hoàng tử tất có thể đánh bại các phương, thành công đoạt được thái tử chi vị!”

Một tên thân tín cung nữ, tại sau lưng nhẹ giọng mở miệng.

Hoàng hậu nương nương gật đầu, “Phải nên như thế!”

Nàng chịu nhục, tại Khương quốc đế cung nhiều năm, không phải liền là vì hôm nay? Chỉ cần hoàng nhi có thể kế thừa đế vị, nàng hết thảy trả giá, cố gắng, liền đều đáng giá, cũng sẽ thu hoạch được đầy đủ hồi báo.

Ta hoàng nhi, tất sẽ không làm bản cung thất vọng!

Khương quốc vương đô, nào đó một chỗ đại trạch.

“A!”

Thống khổ kiềm chế gào thét, từ sâu trong lòng đất truyền ra, dù có mấy đạo trận pháp che lấp, vẫn mơ hồ có thể nghe nói. Như thế, đủ biết cái này ẩn thân dưới mặt đất người, ngay tại thừa nhận kinh khủng bực nào tra tấn.

Một lát sau mặt đất vỡ ra, lộ ra 1 đầu thềm đá, một tên người mặc áo bào đen, che lấp tự thân còng lưng thân ảnh từ đó đi ra.

“Chết rồi… Ta 3 bộ khôi lỗi… Lại tất cả đều chết tại long hưng phúc địa…”

“Mà lại cuối cùng một bộ khôi lỗi bị giết lúc, lại liên luỵ đến bản thể, làm ta hồn phách không trọn vẹn… Long hưng phúc địa bên trong, đến cùng xảy ra chuyện gì? !”

Tiếng gầm bên trong, lộ ra phẫn nộ, bạo ngược, cùng một tia… Hồi hộp.

Trực giác nói cho hắn, hẳn là xảy ra vấn đề lớn!

Cái này áo bào đen còng lưng thân ảnh, ngẩng đầu nhìn về phía đế cung, hắn đã phát giác được, từ đế cung bên trong truyền ra đặc thù ba động ——

Long hưng phúc địa sắp mở ra.

Cũng không biết, cuối cùng ai có thể sống trở về… Mà hắn kia 3 bộ khôi lỗi cái chết, tất nhiên tới thoát không ra quan hệ!

Xã tắc đại điện.

Muôn người chú ý phía dưới, kia chấn động, vặn vẹo không gian, bỗng dưng từ đó vỡ ra, mấy đạo thân ảnh rơi xuống. Về sau bốn góc đỉnh đồng trở nên yên ắng, vết nứt không gian tùy theo lấp đầy, đại biểu cho long hưng phúc địa phong bế.

Thiên địa bỗng nhiên tĩnh mịch.

Vô số con mắt trừng lớn, lộ ra chấn kinh, khó có thể tin —— Khương Đồng, người thắng cuối cùng, đúng là trưởng công chúa điện hạ!

Nhìn nhìn lại La Quan, cùng phía sau hắn Ứng Thanh Linh, Tứ Hải Vương, Thập Tứ Mục đạt tới vạn thà… Là bọn hắn? Lại chỉ có bọn hắn? !

Đối long hưng phúc địa quy tắc, Khương quốc triều đình trọng thần tự nhiên sẽ hiểu, một khi thông đạo khởi động lại, giới ngoại người sẽ bị đều khu trục.

Chưa xuất hiện người, vậy liền chỉ có 1 kết quả ——

chết!

Thiên cực tông thái thượng Thiên Cơ Tử, Hoàng Cực tông thái thượng Mai Lăng Hàn, càng có người biết được, trong đó còn có 1 vị Tứ Hải long cung Giao long, cùng 1 tôn Yêu tộc Đại Yêu Vương, sát nhập dưới trướng gần trăm người, lại tất cả đều táng thân tại long hưng phúc địa.

Nhìn chung Khương quốc lịch sử, chưa hề phát sinh qua tình huống tương tự… Xảy ra chuyện, tuyệt đối có đại sự xảy ra!

Hơn nữa còn có một điểm, như vậy hậu quả nghiêm trọng, thế lực khắp nơi sao lại từ bỏ ý đồ, chỉ sợ rất nhanh liền đem sóng lớn cuồn cuộn. Mà cuối cùng người còn sống sót, không thể nghi ngờ đem tiếp nhận đây hết thảy, dù là tới không quan hệ, cũng muốn đụng phải lửa giận liên luỵ!

Thế là liền có trước mặt, quỷ dị an tĩnh một màn.

Khương Đồng thở sâu, tiến lên một bước khom mình hành lễ, “Nữ nhi bái kiến phụ hoàng, lần này long hưng phúc địa chi tranh, Khương Đồng không phụ kỳ vọng, chuyên tới để hướng ngài phục mệnh!”

Trước mắt một màn nàng vốn nên tim đập nhanh thấp thỏm, nhưng hôm nay lại phá lệ bình tĩnh, đón một đám đại thần, cùng ngự đuổi qua cái kia đạo thâm trầm ánh mắt, Khương Đồng trong lòng không có chút nào gợn sóng.

Ngự đuổi qua, Khương hoàng nắm chặt chất gỗ tay cầm, sắc mặt tái xanh, “Khương Đồng, long hưng phúc địa bên trong, đến cùng đã xảy ra chuyện gì? Trẫm 3 cái hoàng tử ở đâu? !”

Kiềm chế lửa giận như núi lở, làm người sợ hãi.

Hắn vừa ý nhất người thừa kế, đương nhiên là trưởng tử Khương Cẩm, vô luận thực lực, tâm tính, thủ đoạn, hắn đều là tối ưu tuyển. Cho nên khi Nguyệt thần cung tu sĩ giáng lâm, mới từ Khương Cẩm ra mặt chiêu đãi, nghĩ cách tới giao hảo. Khương hoàng đã từng tưởng tượng qua, lão nhị, lão tam sẽ có át chủ bài, nhưng tại thời khắc mấu chốt lật bàn, nhưng cái này cũng không đáng kể, chỉ cần là con của hắn liền tốt.

Nhưng Khương hoàng chưa hề nghĩ tới, người thắng cuối cùng sẽ là Khương Đồng, một nữ nhân há có tư cách kế thừa Khương quốc đế vị, chấp chưởng xã tắc quyền hành!

Khương Đồng trong lòng chua xót, cái kia bên trong còn không biết được Khương hoàng chân chính suy nghĩ, nhưng tình này tự chỉ tồn tại một nháy mắt, liền trở về tại trầm tĩnh. Nàng đón lấy Khương hoàng ánh mắt, một trận gió thổi tới phát động váy dài, bình tĩnh trên khuôn mặt, lại bộc lộ một tia uy nghiêm, thản nhiên nói: “Nữ nhi không biết.”

Ngắn gọn 4 chữ lại khiến ở đây Khương quốc mọi người, nháy mắt trừng to mắt, ám đạo trưởng công chúa thật to gan, dám trước mặt mọi người làm trái Khương hoàng!

“Làm càn!” Quả nhiên Khương hoàng giận dữ, sắc mặt hắn cực kỳ khó coi, đôi mắt đều là bạo ngược, “Trưởng công chúa Khương Đồng, mắt vô tôn thượng xem thường hoàng uy, tước hết thảy thân phận, phong hào, biếm thành thứ dân bắt giữ đến cung đình tử lao, không phải trẫm chi ý chỉ , bất kỳ người nào không được quan sát!”

Dứt lời, lại ánh mắt băng hàn đảo qua La Quan bọn người, “Đem bọn hắn cũng cùng nhau trấn áp, người can đảm dám phản kháng, tại chỗ giết chết!”

Khương quốc vì Thiên Thanh đại lục đông nam cảnh bá chủ, lưng tựa long hưng phúc địa Đại Tuyết sơn, thực lực không thể khinh thường, tiên tông 7 cực tới hợp tác lúc, đều muốn làm lôi kéo thủ đoạn.

Giờ phút này, theo Khương hoàng ra lệnh, mấy đạo thân ảnh trực tiếp giáng lâm.

Oanh ——

Oanh ——

Cầm đầu 2 người, rõ ràng là hợp nhất cảnh siêu cấp cường giả, còn lại mấy vị cũng đều là Quy Nguyên cảnh tồn tại. Đây chính là Khương quốc hoàng thất nội tình, cũng là Khương hoàng lực lượng chỗ!

“Nhanh chóng thúc thủ chịu trói, nếu không giết không tha!”

2 tên hợp nhất cảnh tu sĩ gầm nhẹ, một bước đạp xuống uy áp ngập trời!

Càng có mấy tên cung bên trong nội thị, thẳng đến Khương Đồng mà đi, trên mặt đều là âm tàn, lạnh lùng, trong đó có vị kia Vương trung giám.

Ban đầu ở Trấn Hải thành bên trong, hắn mất hết thể diện, Khương Đồng lúc trước gặp rủi ro về sau, Vương trung giám âm thầm làm một chút thủ đoạn, lại không nghĩ rằng nàng vậy mà, có thể đi đến hôm nay tình trạng.

Kém chút, liền thành Khương quốc vị thứ 1 nữ hoàng! Cũng may Khương Đồng quá mức cuồng vọng, dám làm trái bệ hạ, thật sự là tự tìm đường chết.

“Động thủ, đem Khương Đồng cầm xuống…”

Nhọn giọng còn chưa nói xong, “Ba” một cái cái tát, liền đem Vương trung giám trên mặt nhe răng cười đánh cương, cả người xoay chuyển vài vòng “Lạch cạch” rơi xuống đất, ngoẹo đầu liền không có khí tức.

“Làm càn!”

“Thật sự là cuồng vọng lớn mật!”

“Ngươi cùng đáng chết!”

Khương quốc triều thần gầm thét, không nghĩ tới giờ phút này, bọn hắn lại vẫn dám động thủ.

La Quan ánh mắt băng lãnh, quét kêu gào mấy người một chút, đem Khương Đồng kéo đến bên người, “Tốt, tiếp xuống giao cho ta.”

Hắn phất phất tay, lạnh giọng nói: “Đã những người này muốn chết, liền đưa bọn hắn xuống dưới.”

“Vâng, tôn thượng!”

Ứng Thanh Linh, Tứ Hải Vương, Thập Tứ Mục đạt tới vạn thà 4 người, khom mình hành lễ.

Bá ——

Riêng phần mình một bước phóng ra.

Oanh ——

Khí tức khủng bố, sát na phóng lên tận trời, nháy mắt liền đem Khương quốc trong hoàng tộc đình bên trong một đám cao thủ, toàn bộ áp chế.

“Giết!”

Ứng Thanh Linh trong miệng, phát ra một tiếng quát nhẹ, nàng mục tiêu là Khương quốc trong hoàng thất, 2 tên hợp nhất cảnh tu sĩ 1 trong.

Đối phương dưới sự kinh hãi, thấy Ứng Thanh Linh vọt thẳng đến, trong lòng ngược lại buông lỏng, ai chẳng biết hiểu Giao long nhất tộc kinh khủng nhất, ở chỗ nó thật giao thân thể cường hãn.

Lấy nhân thân đến chiến, quả nhiên là cuồng vọng, dám không đem lão phu xem ở mắt bên trong!

“Hừ!”

Cái này hợp nhất cảnh Khương quốc tu sĩ, 2 tay bỗng nhiên giơ lên, lòng bàn tay riêng phần mình bắn ra đen, đỏ hai màu linh quang, bỗng nhiên hướng về phía trước đánh ra.

Đen, đỏ linh quang xen lẫn, lại có 1 tôn cự nhân hư ảnh, từ đó hiển hiện tới, giờ phút này nhìn về phía Ứng long nữ, há miệng rít lên một tiếng, tay lớn mang theo vạn quân chi lực ầm vang nện xuống.

Nguyên thần pháp tướng!

Vừa ra tay, chính là thủ đoạn mạnh nhất.

Oanh ——

Nổ vang rung trời, cái này hợp nhất cảnh Khương quốc tu sĩ, trên mặt lạnh lùng bỗng dưng cứng đờ, hắn chậm rãi cúi đầu nhìn về phía ngực, kia bên trong thêm một cái trắng nõn tú khí nắm đấm, giờ phút này không lưu tình chút nào đem hắn lồng ngực đánh xuyên qua!

Bại!

Một kích phía dưới, đối phương thậm chí đều không có hiển lộ bản thể…

Phù phù!

Thi thể đổ xuống, hình thần câu diệt.

Ứng Thanh Linh thu quyền, đôi mắt một mảnh sáng tỏ, tuy nói hôm nay đối thủ, chỉ là 1 cái cần mượn nhờ ngoại lực, mới có thể thi triển nguyên thần pháp tướng yếu hợp nhất.

Nhưng hợp nhất cảnh chính là hợp nhất cảnh, thực lực vẫn như cũ khủng bố, sở dĩ có thể bị một kích mà giết, chính là bởi vì long uy chi lực, thuấn phá nó nguyên thần pháp tướng!

Mà liền tại, Ứng Thanh Linh đánh giết đối thủ lúc, một bên khác cũng bộc phát ra nổ vang rung trời.

Một thân ảnh từ trên trời giáng xuống, đập ầm ầm tại mặt đất, lập tức xuất hiện 1 con khủng bố hố sâu, vết rạn giống mạng nhện lan tràn khắp nơi.

Tứ Hải Vương như hình người cự thú, một thân khủng bố khí huyết, thoải mái, gào thét cực kỳ kinh người, võ đạo ý chí đã là toàn bộ triển khai!

Giờ phút này “Sưu” một tiếng rớt xuống, liền như nguy nga đại sơn, trùng điệp đánh vào mặt đất kia hố sâu, một nháy mắt cả tòa đế cung đều tại rung động.

“A!”

Kêu thảm vang lên, kêu thảm kết thúc.

Vị thứ 2 Khương quốc hợp nhất cảnh, bị ngạnh sinh sinh

oanh sát tại chỗ.

Cái này, chính là 1 vị 6 máu đỉnh cao nhất, cách 7 máu vẻn vẹn cách xa một bước Đại Vũ phu khủng bố!

Còn lại mấy tên Khương quốc Quy Nguyên cảnh tu sĩ, thì bị Thập Tứ Mục, Vạn Ninh liên thủ, truy 4 phía chạy trốn.

Vô số người trừng lớn mắt, sắc mặt trắng bệch, bây giờ trong đầu chỉ là một cái suy nghĩ —— đại thế đã mất!

Nhưng thế cục, sao liền đến 1 bước này? ! 2 vị hợp nhất cảnh a, cứ như vậy chém dưa thái rau đồng dạng, bị tại chỗ giết chết!

Những người này quả thực mạnh làm người tuyệt vọng, giờ khắc này mọi người nhìn lại ánh mắt, tràn ngập hồi hộp, sợ hãi.

La Quan giữ chặt Khương Đồng, ngẩng đầu nhìn về phía ngự đuổi, cười lạnh một tiếng, “Khương hoàng lời nói mới rồi, La mỗ không nghe rõ ràng, không ngại lặp lại lần nữa.”

Khương hoàng sắc mặt tái nhợt, gầm thét lên: “Người tới! Người tới! Nhanh hộ giá!”

Đáng tiếc bây giờ trong không khí, chỉ có hắn gào thét đang vang vọng, hội tụ ở này Khương quốc trọng thần, từng cái nhãn quan miệng mũi không nhúc nhích tí nào.

Nói nhảm! Liền tình huống này người nào dám ra đây?

Chớ nói đi hộ giá, sợ là nhiều thở một cái, liền muốn bị tại chỗ đánh chết.

Khương hoàng hoảng, nghiến răng nghiến lợi, “La Quan, trẫm chính là Khương quốc Hoàng đế, bàn tay giang sơn xã tắc, ngươi còn dám thí quân không thành? !”

Lại nhìn phía Khương Đồng, “Nghiệt nữ! Trừng lớn mắt thấy rõ ràng, ở trước mặt ngươi chính là ngươi quân phụ, ngươi muốn mưu phản sao! ? ! Còn không cho hắn nhanh chóng lui ra! !”

Khương Đồng cảm giác được, La Quan dùng sức bóp một chút bàn tay của nàng, ngẩng đầu nghênh tiếp hắn ánh mắt, liền cảm nhận được trong đó nhắc nhở cùng cổ vũ.

Nàng biết, mình nhất định phải đứng ra.

Muốn kế thừa đại vị, nhất định phải dựng nên tự thân địa vị, uy nghiêm, đánh bại Khương hoàng không thể nghi ngờ là, trong đó nhất nhanh hữu hiệu nhất phương thức.

Thở sâu, Khương Đồng lớn tiếng nói: “Phụ hoàng tuổi tác đã cao, không rảnh lại chiếu cố quốc sự, đã nữ nhi đã từ long hưng phúc địa trở về, theo tổ huấn đem tự động thu hoạch được hoàng quá nữ chi vị.”

“Hôm nay đây cô thượng tấu phụ hoàng, khi lấy long thể làm trọng, mời nhường ngôi đế vị nhập vĩnh thà cung vinh nuôi, cô tất bảo đảm phụ hoàng một thế vinh hoa, phúc thọ an khang!”

Hoa ——

Một đám Khương quốc triều thần bỗng nhiên ngẩng đầu, mặt mũi tràn đầy kinh hãi.

Nhường ngôi? !

Đây là bức thoái vị, trưởng công chúa thật là lớn quyết đoán, lại muốn nhất cử định ra càn khôn.

“Làm càn!” Khương hoàng tức đến run rẩy cả người, hồng hộc ngay cả thở, “Nghiệt nữ! Ngươi cái này nghiệt nữ! Như biết được hôm nay, trẫm đã sớm ban chết ngươi…”

“Trẫm chính là Khương hoàng, chấp chưởng Khương quốc ngàn tỉ giang sơn xã tắc, ngươi dám can đảm uy hiếp tại trẫm, chắc chắn rơi vào chết không có chỗ chôn! !”

Ba ——

Một cái cái tát, Khương hoàng hé mở mặt mo, lập tức sưng tím xanh, lăn lộn chật vật rơi xuống đất.

Mười hai đầu thần tuấn dị thú, vì hộ chủ phát ra gầm nhẹ, cũng không chờ chúng nó tiến lên, liền bị Ứng long nữ một ánh mắt áp chế.

La Quan cười lạnh, đôi mắt băng hàn, “La mỗ tính tình không tốt, ngươi như còn dám nói một câu, liền có thể chết!”

Khương hoàng ánh mắt oán độc, lại một câu cũng không dám lại nói.

Giờ khắc này, hắn cảm nhận được đến từ La Quan sát cơ, người này thật dám can đảm thí quân! !

“Rất tốt.” La Quan vỗ vỗ tay, nhìn về phía xung quanh, “Chư vị, Khương hoàng nhường ngôi đế vị, hoàng quá nữ tướng tùy ý đăng cơ, các ngươi còn không bái kiến? !”

Bành ——

Người đầu tiên quỳ xuống, “Lão thần, bái kiến hoàng quá nữ!”

Phần phật ——

Đảo mắt, liền quỳ đầy một chỗ.

“Thần các loại, bái kiến hoàng quá nữ điện hạ!”

Giờ khắc này, Khương quốc biến thiên.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 644 : Đăng cơ đại điển

Khương hoàng nhường ngôi, hoàng quá nữ Khương Đồng, sẽ ở sau 10 ngày kế vị đăng cơ, trở thành Khương quốc trong lịch sử vị thứ 1 nữ hoàng.

Tin tức truyền ra nhất thời như núi đổ vào biển, vén cuồn cuộn sóng lớn, dẫn bát phương chú mục!

Khương quốc, đế cung.

Khương Đồng mặt lộ vẻ do dự, nói khẽ: “La Quan, ta có chút bận tâm…”

Muốn nói lại thôi.

Nàng vốn là 1 cái cực nữ nhân thông minh, tự nhiên có thể nghĩ đến, long hưng phúc địa chi đại biến tất có sau tiếp theo, thế lực khắp nơi vô luận ra ngoài loại kia cân nhắc, đều tuyệt sẽ không từ bỏ ý đồ.

La Quan cười cười, nói: “Yên tâm, vạn sự có ta, ngươi chỉ cần an tâm chuẩn bị, đợi sau 10 ngày, ngươi chính là nữ hoàng!”

Khương Đồng chậm rãi gật đầu, “Được.”

La Quan quay người, phân phó nói: “Ứng long nữ, khoảng thời gian này liền làm phiền ngươi, đi theo Khương Đồng bên người, để tránh xuất hiện sai lầm.”

Ứng Thanh Linh hành lễ, “Vâng, tôn thượng!”

Rời đi Khương Đồng lâm thời chỗ ở, một tên cung nữ phụ cận hành lễ, cung kính nói: “La đại nhân, Hoàng hậu nương nương mệnh nô tỳ tiện thể nhắn, thỉnh cầu cùng ngài gặp một lần.”

La Quan thần sắc bình tĩnh, đánh ngã Khương hoàng quá trình, quá mức thô bạo, vội vàng, không kịp bố trí cùng thanh lý, cho nên bây giờ đế cung cũng không hoàn toàn ở vào nắm giữ.

Hắn đối này sớm có đoán trước, suy nghĩ một chút, nhạt tiếng nói: “Dẫn đường.”

“Vâng, đại nhân mời cùng nô tỳ tới.”

Khương hoàng nhường ngôi về sau, liền cùng Hoàng hậu cùng một đám Tần phi, ở tạm tại vĩnh thà cung. Đây là đế cung chỗ sâu 1 cái hoa lệ cung điện, 4 phía nước vây hoàn cảnh thanh u, từng là Khương hoàng vừa ý nhất nghỉ mát nghỉ lại chi địa, nhưng liệu đến bây giờ tâm tình của hắn sẽ không quá tốt.

Cung nữ đem La Quan dẫn tới bên hồ, “Tỳ nữ chỉ có thể đem ngài dẫn tới nơi đây, còn xin La đại nhân giơ cao đánh khẽ, chớ liên luỵ tiểu tỳ người nhà.”

Dứt lời, đưa tay 1 chưởng khắc ở giữa lông mày, tại chỗ khí tuyệt bỏ mình.

La Quan nhìn lướt qua, tê liệt ngã xuống trên mặt đất thi

thể, cất bước leo lên du thuyền, “Lái thuyền, đi vĩnh thà cung.”

“Vâng.”

2 tên nội thị hoạn quan vội vàng hành lễ.

Rất nhanh, thuyền dừng ở hòn đảo giữa hồ, đã có người chờ ở bến tàu, gió nhẹ lay động tóc xanh, váy dài, phác hoạ ra nở nang dáng người, phá lệ quyến rũ động lòng người.

Hoàng hậu hành lễ, nói khẽ: “Thiếp thân bái kiến La đại nhân.”

La Quan nhìn lướt qua, trước mắt lộ ra trắng nõn, lại nhịn không được trong lòng rung động, thầm mắng nữ nhân này thật đúng là hồ ly tinh.

“Khục! Hoàng hậu nương nương thân phận tôn quý, liền không cần đa lễ, hôm nay sai người mời La mỗ đến, không biết cần làm chuyện gì?”

Hoàng hậu đứng dậy, ánh mắt lộ ra một tia vừa đúng tây hoảng sợ, bất an, nói khẽ: “Dưới thềm chi tù, hoảng sợ không chịu nổi một ngày, đâu còn có nửa điểm tôn quý có thể nói, chỉ cầu không muốn bị đánh rớt bụi bặm, tùy ý chà đạp là đủ.” Lại mắt lộ cầu khẩn trông lại, “La đại nhân, không biết nhưng nguyện ngồi xuống uống một chén trà?”

La Quan gật đầu, “Có gì không thể.” Hắn không lo lắng đối phương dám hạ độc, liệu nàng cũng không có can

đảm này.

Trà là trà ngon mùi thơm xông vào mũi, lại không kịp nổi pha trà Hoàng hậu, nhất cử nhất động cảnh đẹp ý vui, cùng lúc trước ai oán, cầu khẩn khác biệt chính là, giờ phút này trong lúc giơ tay nhấc chân, lại hiển thị rõ ung dung, đoan trang.

Nếu không phải ban đầu ở Nhị hoàng tử phủ đệ, La Quan trùng hợp nghe một trận đông cung, sợ thật muốn bị nàng cho lừa, vị Hoàng Hậu nương nương này nắm chắc lòng người thủ đoạn, coi là thật rất cao minh.

Đặt chén trà xuống, “Ba” một tiếng vang nhỏ, La Quan nói: “Trà cũng uống, Hoàng hậu nương nương muốn nói cái gì, liền đi thẳng vào vấn đề đi.”

Hoàng hậu động tác hơi ngừng lại, hơi trầm mặc về sau, nói khẽ: “La đại nhân nhưng từng nghĩ tới, trưởng công chúa cũng là bệ hạ đích nữ, vì sao từ long hưng phúc địa trở về về sau, liền dẫn tới bệ hạ giận dữ dưới tội?”

La Quan cười cười, “Vì cái gì?”

Hoàng hậu nói: “Chỉ vì bệ hạ bị người mê hoặc, chuẩn bị một loại nào đó quỷ dị chi thuật, có thể mượn quốc vận chuyển di thời khắc, đem ý thức cùng nhau đoạt xá đến tân quân thể nội. Nhưng pháp này tồn tại hạn chế, chỉ có trưởng thành hoàng tử mới phù hợp yêu cầu, trưởng công chúa điện hạ chiến thắng trở về, liền tương đương đoạn mất bệ hạ tục mệnh con đường.”

“Thì ra là thế.” La Quan gật gật đầu, suy nghĩ một chút,

nói: Bất quá chuyện này, biết hay không cũng vô quá lớn liên quan, Khương hoàng nhường ngôi vào ở vĩnh thà cung, Hoàng hậu nương nương cảm thấy hắn còn có thể nhấc lên sóng gió? ! Cho nên, còn có khác sự tình sao?”

Hoàng hậu gật đầu, “Có.” Nàng ngập nước đa tình đôi mắt, rơi vào La Quan trên mặt, “Theo thiếp thân biết, bệ hạ tại đế cung bên trong, nắm giữ lấy một chi tư nhân hộ vệ hệ thống, nhưng tự cung biến ngày lên, những người kia liền toàn bộ biến mất không còn tăm tích, tỉ lệ lớn đã rời đi đế cung, có thể mang đến một chút tai hoạ ngầm.”

La Quan gõ bàn một cái, “Tin tức này có chút giá trị, sau đó thì sao?”

Hoàng hậu lắc đầu.

“Chỉ những thứ này?” La Quan nhíu mày, “Nương nương, La mỗ được mời đến đây, ngươi khi nắm chắc thời cơ, miễn cho ngày sau hối hận.”

Hoàng hậu đoan trang, ung dung không còn, sắc mặt trắng bệch, “Thật không có… Thiếp thân một giới phụ đạo nhân gia, lại mất bệ hạ sủng hạnh, căn bản không biết quá nhiều.” Nàng ngẩng đầu, tuyết trắng, thon dài cái cổ, tại dưới ánh mặt trời tản ra ngọc chất quang trạch, cắn môi nói: “Thiếp thân chỉ cầu có thể bảo toàn tự thân, tại cái này đế cung sống quãng đời còn lại, như La đại nhân có thể đáp ứng, thiếp cam nguyện lấy thân tương báo.”

Nhất định phải thừa nhận, nữ nhân này dụ hoặc rất lớn,

giờ phút này một bộ váy trắng cúi đầu rơi lệ, yếu đuối đa tình mặc cho quân hái cật bộ dáng, rất khó đỉnh.

La Quan nhìn thoáng qua, 2 mắt, tam nhãn, tiếp theo là 4 5-6 7-8, không có quá nhiều che lấp, dù sao lòng thích cái đẹp mọi người đều có.

Ngay tại Hoàng hậu đáy mắt, hiện lên một tia giọng mỉa mai, ý mừng lúc, hắn ho nhẹ một tiếng, nói: “Hoàng hậu coi là thật cực đẹp, vô luận dáng người, tướng mạo, phong tình, đều là La mỗ nhìn thấy hàng đầu, nói không tâm động là giả, đáng tiếc Hoàng hậu đẹp thì đẹp vậy, lại mang theo gai nhọn nhi, ta sẽ không đụng.”

Hoàng hậu ngẩng đầu, một mặt ủy khuất, kinh ngạc.

Nữ nhân này, diễn kỹ coi như không tệ.

La Quan đứng dậy, đôi mắt bình tĩnh lại, thần sắc đạm mạc, “Hoàng hậu, ngày sau an phận thủ thường, thì hết thảy dễ nói, nếu không La mỗ tuy không lòng thương hương tiếc ngọc, lại còn nhiều phích lịch thủ đoạn, chớ có đả thương ngươi ta hôm nay, ngồi đối diện uống trà giao tình.”

Đứng dậy, đi ra ngoài.

“La đại nhân…”

Hoàng hậu vừa mở miệng, liền bị đánh gãy, La Quan xoay người lại, “A, đúng, còn có một cái việc nhỏ.” Hắn như trong lúc lơ đãng đề cập, hỏi: “Nhân đạo chi lực phản phệ, chính là thiên địa quy tắc thời hạn định,

chưởng khống quyền bính người không thể trường tồn tại thế, tuy là lấy tà thuật phá giải, pháp này cũng làm lai lịch bất phàm, Hoàng hậu nương nương cũng biết là ai vì bệ hạ cung cấp trợ giúp?”

Đón hắn ánh mắt, Hoàng hậu không hiểu chột dạ, như hết thảy mưu tính đều bị khám phá, “… Là bạch phi, nàng bản thể chính là 1 đầu 6 đuôi bạch hồ.”

“A, là 1 con chân chính hồ ly tinh a.” La Quan cười cười, “Yêu tộc, Khương quốc hoàng thất thật đúng là náo nhiệt… Đa tạ Hoàng hậu giải hoặc, La mỗ cáo từ.”

Rời đi đại điện, hắn ngẩng đầu nhìn một chút sắc trời, vẫy tay gọi lại một tên hoạn quan, “Bạch phi ở đâu?”

Một lát sau, một tiếng hét thảm vang vọng vĩnh thà cung, mấy chục trượng lớn 6 đuôi bạch hồ, bị chém đứt đầu phơi thây tại chỗ.

Lập tức máu tươi tràn ngập, tanh hôi gay mũi.

La Quan thu kiếm, trèo lên du thuyền rời đi.

Kẹt kẹt ——

Cung điện đại môn bị đẩy ra, Hoàng hậu nương nương mặt không biểu tình đi vào, hành lễ, “Thiếp thân bái kiến bệ hạ.”

Khương hoàng sắc mặt trắng bệch, ngồi trên ghế, đột nhiên nghiến răng nghiến lợi, biểu lộ dữ tợn, “Tiện nhân! Ngươi không phải nói, có biện pháp đối phó La Quan

sao?”

Hoàng hậu ngẩng đầu, thản nhiên nói: “Thiếp thân đã hết sức, nhưng biện pháp này tại trên người La Quan không làm được.” Nàng đáy mắt, hiện lên một tia oán hận.

Chỉ cần La Quan bị mị hoặc, cùng nàng từng có cá nước thân mật, liền sẽ bị nàng điều khiển… Cái này người kia, lại không có nửa điểm phản ứng!

Đem mồi câu ăn hết về sau, thậm chí còn lạnh nói uy hiếp, hắn đến cùng có phải hay không cái nam nhân? !

Khương hoàng đi xuống bậc thang, đi tới Hoàng hậu trước mặt, một phát bắt được cổ của nàng, “Bạch phi cái chết, ngươi lại như thế nào giải thích?”

“Bệ hạ, thiếp thân muốn tiếp cận La Quan, cần phải trả giá nhất định thành ý… Như ngài không bỏ bạch phi, vừa rồi vì sao không ra mặt?” Lúc nói chuyện, Hoàng hậu trên mặt đỏ lên hiển hiện thống khổ, nhưng ánh mắt ở giữa lại tràn đầy trào phúng.

Ba ——

Trùng điệp một bạt tai, đem Hoàng hậu đánh bại trên mặt đất, Khương hoàng bạo tẩu, “Tiện nhân! Tiện nhân! Như trẫm có thể giết ngươi, ngươi sớm đã bị chém thành muôn mảnh!”

Hoàng hậu ngã trên mặt đất, che lấy nửa bên mặt, ánh mắt bên trong trào phúng càng nặng.

Nhưng đột nhiên ở giữa, nổi giận, mất khống chế Khương hoàng liền bình tĩnh lại, hắn thở hổn hển mấy cái, nói: “Hoàng hậu, đứng lên đi, là trẫm có chút xúc động.”

Hoàng hậu mỉm cười, “Lôi đình mưa móc đều là quân ân, bệ hạ nói quá lời.”

Khương hoàng ngồi xuống, hắn nhắm mắt lại lại mở ra, trong đó một mảnh băng hàn. Có thể đăng lâm 9 cực, nắm quyền thiên hạ chuôi người, tự có nó chỗ hơn người.

Bây giờ Khương hoàng, liền như tuổi già Thú Vương, vẫn tản ra khiếp người khí thế, “Nhị hoàng tử chết rồi, nếu ngươi lại mất đi Hoàng hậu tôn vị, đối Hoàng Cực tông mà nói, liền triệt để không có giá trị, cuối cùng rồi sẽ biến thành 1 viên con rơi.”

“Cho nên, Hoàng hậu ngươi muốn giúp trẫm!”

Hoàng hậu hơi trầm mặc, hành lễ, “Thiếp thân tự nhiên dốc hết toàn lực, trợ bệ hạ trọng chưởng đại quyền!” Khương hoàng thân thể, đích xác để nàng cảm thấy buồn nôn, nhưng hắn rất đúng.

Người, nhất định phải có giá trị của mình.

Con rơi, chú định kết cục bi thảm! !

…

Đi xuống du thuyền, La Quan quay đầu quên một chút, giữa hồ kia phiến huy hoàng tráng lệ cung điện, khóe miệng lộ ra một vòng chế giễu.

“Thật đúng là, không có chút nào an điểm a.”

“Bất quá, dạng này càng tốt hơn.”

Hắn không có thời gian một chút xíu đi thanh lý, liền cho bọn hắn một chút cơ hội, để những người kia toàn bộ nhảy ra, lại nhất cử trấn áp.

Như thế, mới có thể vĩnh viễn trừ hậu hoạn, mới có thể để cho Khương Đồng triệt để ngồi vững vàng, Khương quốc nữ hoàng chi vị.

Cho nên, La Quan mới có thể đem đăng cơ đại điển, an bài tại sau 10 ngày.

Trở lại chỗ ở, La Quan ngồi xếp bằng, tiếp tục tu luyện.

Phá cảnh Nguyên Anh về sau, không biết có phải hay không hậu tích bạc phát nguyên nhân, lại hoặc hắn pháp lực đã sớm trải qua Bích Ngọc Thiên Hỏa Kim liên rèn luyện, là lấy tu luyện tiến triển cực nhanh.

Đảo mắt, liền đi qua mấy ngày.

Ngày thứ tám.

Bành ——

La Quan thể nội truyền ra một tiếng vang nhỏ, áo bào

đen lập tức kịch liệt phồng lên, “Ầm ầm” gào thét oanh minh từ trong cơ thể hắn truyền ra.

Đột phá! !

Nguyên Anh tầng 2.

Bá ——

La Quan mở mắt ra, khóe miệng lộ ra mỉm cười, hơi hoạt động một chút thân thể, “Chênh lệch thời gian không nhiều, cũng nên chuẩn bị một chút, nghênh đón quý khách.”

Phất tay áo mở ra đại điện, hắn cất bước mà ra.

Tứ Hải Vương canh giữ ở ngoài điện, giờ phút này mở mắt ra, khom mình hành lễ, “Bái kiến tôn thượng!” Hắn đáy mắt, sinh ra một tia sợ hãi thán phục.

Bất quá mấy ngày thời gian, tôn thượng mang đến cho hắn một cảm giác, không ngờ có mấy điểm khác biệt, trở nên càng thêm tĩnh mịch, khủng bố, liền như thâm uyên không thể nhìn trộm.

“Ừm, mấy ngày nay Khương quốc vương đô bên trong, còn yên ổn?”

Tứ Hải Vương khóe miệng một phát, lộ ra mấy điểm nhe răng cười, “Đến không ít chuột, con rệp, đại khái là chuẩn bị giày vò sóng gió, thuộc hạ cùng tôn ý của ngài, tạm chưa để ý tới bọn hắn, đợi ngài sau khi xuất quan lại xử trí.”

Long hưng phúc địa gợn sóng, trực diện trời cao cũng dám một trận chiến La Quan, tại một đám dưới trướng trong lòng, đã sớm dựng nên lên gần như vô địch bất bại hình tượng. Tung đã biết, dưới mắt Khương quốc vương đô phong vân tế hội, đến không biết bao nhiêu mãnh long quá giang, cũng vẫn như cũ không chút nào lo lắng.

Những người này mạnh hơn, có thể cùng trời so? !

La Quan cười lạnh, “Rất tốt, vậy liền hết thảy như thường, chờ bọn hắn chủ động nhảy ra, lại giết thống khoái!”

Người đều có không đủ chỗ, tỉ như bệnh hay quên rất lớn, nhất định phải đem bọn hắn đánh đau nhức, đau đến sâu tận xương tủy mới có thể nhớ kỹ cố.

Không chỉ là vì Khương Đồng, càng bởi vì Khương quốc chi an nguy, dính đến long hưng phúc địa, hắn đã cùng Hứa Đại Phu hợp tác, tự nhiên hết sức nỗ lực.

…

Đế ngoài cung, chỉ lên trời đường phố!

Chính là Khương quốc vương đô bên trong, phồn hoa nhất, sang quý nhất địa vực, phố dài 2 bên đứng lặng mấy chục cái đại trạch, chủ nhân đều là Khương quốc đỉnh tiêm quyền quý.

Ngày thường bên trong có thể nói ngựa xe như nước,

thỉnh thoảng liền có quý nhân ra vào, xe ngựa như mây tinh kỳ phấp phới, hiển thị rõ khí phái uy nghiêm.

Nhưng hôm nay, cái này toàn bộ trên đường dài lại là một mảnh quạnh quẽ, tất cả phủ đệ cổng lớn đóng chặt, lại nghe không được nửa điểm động tĩnh.

Khứu giác nhạy cảm, tin tức con đường rộng lớn các đại nhân vật, đã sớm ngửi được khí tức nguy hiểm.

Từng đạo ánh mắt nhìn về phía đế cung, toát ra kích động, thấp thỏm, sợ hãi, oán hận… Cùng cùng tâm tình rất phức tạp xen lẫn! !

Trời tối, bóng đêm che lấp lại, một chút xe ngựa yên tĩnh lái tới, biến mất tại đình viện đại trạch bên trong.

Một chút thân phận thần bí, bối cảnh thâm hậu quý khách đã lặng yên đến, chỉ đợi ngày mai đế cung mở ra, tổ chức nữ hoàng đăng cơ đại điển.

Tối nay thời tiết sáng sủa, trăng sao vô che vẩy xuống, như muốn vì toà này nguy nga vương đô, đưa tới sau cùng an bình, tường hòa.

Trong đó 1 tòa trạch viện, to lớn cổ mộc phía dưới, người mặc áo bào đen, thân thể có chút còng lưng quý hồng, đột nhiên thở dài.

“Người tới thật sự là không ít a… Thế mà ngay cả những người kia, đều đi ra…”

“Cũng đúng, bọn hắn mặc dù sợ chết, nhưng long hưng

phúc địa bên trong, lại khả năng cất giấu trường sinh chi bí, bọn hắn lại há có thể không đến?”

Nói nhỏ bên trong, lộ ra mấy điểm đùa cợt.

Quý hồng ngẩng đầu, dưới hắc bào một đôi tròng mắt, nhìn về phía đế cung, “La Quan, trận này thao thiên cự lãng, ngươi như thế nào cản? ?”

“Ngươi ta chính là tình cảm chân thành thân bằng, đợi ngươi sau khi chết, Quý mỗ tự nhiên vì ngươi thu liễm thi thể, cũng coi như toàn giao tình của ta ngươi!”

Lời này, làm sao nghe đều có chút nghiến răng nghiến lợi, phẫn hận bất bình.

Hừng đông!

Mặt trời như thường lệ dâng lên, quang mang chiếu rọi thiên địa.

Đông ——

Đông ——

Cung bên trong trống to gióng lên, trầm thấp, nặng nề tiếng vang, truyền khắp cả tòa vương đô.

Ầm ầm ——

Cửa cung mở ra, đế cung cấm vệ nối đuôi nhau mà ra, xếp hàng chỉnh tề lưỡi đao sáng tỏ, túc sát chi thế trùng thiên.

Nữ hoàng đăng cơ đại điển, bắt đầu.

Giữa hồ, vĩnh thà cung.

Mặt đất mảng lớn thi thể, ngã vào trong vũng máu, Khương hoàng thẳng lưng 2 tay giơ lên, Hoàng hậu nương nương mặt mày mềm mại, phụng dưỡng hắn mặc vào nhất uy nghiêm, chính thức đế bào.

Đợi cẩn thận thu thập thỏa đáng, nàng mỉm cười, “Bệ hạ hôm nay coi là thật phong thái chói mắt, thiếp thân vì bệ hạ chúc, tất nhất cử bình định lập lại trật tự, trọng chưởng giang sơn xã tắc.”

Khương hoàng cười to, lớn tiếng nói: “Hoàng hậu nói đúng lắm, đợi trẫm khôi phục quyền hành, ngươi ta vợ chồng khi ngồi nam triều bắc, tịnh xưng 2 thánh!”

Đế cung mở, triều thần đi vào.

Tụ tập tại xã tắc đại điện bên ngoài, cùng nghênh đón hoàng quá nữ điện hạ, đem cầu nguyện thượng thiên tế bái liệt tổ, đăng cơ đế vị tự xưng vương!

16 cưỡi kim vó dục hỏa dị thú, kéo động ngự đuổi mà đến, cung đình cấm vệ cầm lưỡi mác nhanh chân đi theo, giáp trụ bóng lưỡng khí thế ép người.

Hôm nay Khương Đồng so dĩ vãng càng thêm loá mắt, một bộ màu lót đen kim văn đế chế váy dài gia thân, sấn

thác nàng dáng người thon dài, xinh đẹp mà uy nghiêm.

“Hoàng quá nữ điện hạ đến!”

Nội thị hoạn quan âm thanh hét lớn.

“Thần các loại, bái kiến hoàng quá nữ điện hạ!” Khương quốc chúng triều thần, khom mình hành lễ.

La Quan cười nhẹ một tiếng, đứng tại chỗ, chắp tay, “Chúc mừng hoàng quá nữ, hôm nay vinh đăng đại bảo, vì Khương quốc nữ hoàng!”

Khương Đồng đi xuống ngự đuổi, tại ánh mắt không dễ dàng phát giác chỗ lườm hắn một cái, đưa tay giữ chặt La Quan, “Ngươi đủ a… Hôm nay thật không có việc gì?”

“Yên tâm.” La Quan mỉm cười, “Ta ngay tại chờ bọn hắn, tới một cái chùy 1 cái, để cho bọn hắn biết, Khương quốc là ta che đậy!”

“Tính tình.” Khương Đồng bĩu môi khinh thường, tâm lý lại thật cao hứng.

Phần này vui sướng một mực bảo trì đến, nàng tiếp nhận đảo văn, đứng tại bốn góc đỉnh đồng trước.

“Chờ một chút!”

Hét lớn một tiếng, mấy đạo thân ảnh vội vàng mà đến, một người cầm đầu chính là Khương quốc hoàng thất đại tông chính, luận bối điểm chính là Khương hoàng tộc

thúc, Khương Đồng muốn xưng một tiếng thúc tổ.

Lúc này hắn bộ mặt tức giận, lớn tiếng nói: “Khương Đồng, ngươi cái này số tổ quên điển, tà đạo cương thường nghiệt nữ, dám uy hiếp quân phụ mưu quyền soán vị, coi là thật tội không thể tha!”

“Ta Khương quốc trung chính lương thần ở đâu? ! Bổn vương cầm đế dụ mà đến, còn không mau mau động thủ, đem cái này đại tội nghiệt nữ cầm xuống!”

Khí thế hùng hổ, nghĩa chính nghiêm từ.

“Thần các loại, lĩnh đế dụ!”

Một đám triều thần bên trong, mấy đạo thân ảnh bước ra, “Người tới, mở ra xã tắc đại trận, đem này một đám loạn thần tặc tử, toàn bộ trấn sát!”

Khương quốc lưng tựa long hưng phúc địa, phải Đại Tuyết sơn ủng hộ, tuyệt không phải chỉ là bộ dáng hàng —— liền tỉ như lấy bốn góc đỉnh đồng làm hạch tâm, bày ra xã tắc đại trận, chính là một bộ tuyệt sát trận pháp.

Uy lực của nó cho dù hợp nhất cảnh tu sĩ bị nhốt, cũng chỉ có thể thân hóa tro bụi, căn bản khó mà đào thoát. Nhưng trận pháp này cần sớm chuẩn bị, mới có thể thuận lợi mở ra, cho nên liền có dưới mắt một màn.

Ông ——

Bốn góc đỉnh đồng chấn minh, trong chốc lát gió nổi mây phun, thiên khung trở nên u ám, bàng bạc uy áp từ cửu

thiên chi thượng mà đến, như huy hoàng thiên uy!

Đại tông chính diện lộ kính sợ, giơ cao thánh chỉ hét lớn một tiếng, “Cung thỉnh thiên uy!”

Oanh ——

U ám thiên khung ở giữa 1 đạo kinh lôi ngang nhiên rơi xuống, tráng kiện nhưng so cổ mộc, phóng xuất ra hủy diệt khí cơ, thẳng đến Khương Đồng mà đi.

“Loạn thần chết, đáng chết!”

Mấy tên ra khỏi hàng triều thần, hét lớn bên trong biểu lộ dữ tợn, bọn hắn đều là 3 vị hoàng tử quan hệ thông gia chi tộc, như Khương Đồng đăng lâm đế vị, thế tất lọt vào thanh tẩy.

Là lấy khi đại tông chính sai người, mang theo Khương hoàng thân bút đến nhà lúc, bọn hắn không chút do dự đáp ứng, phối hợp khởi động lại xã tắc đại trận.

Kết thúc!

Một chút Khương quốc trọng thần biểu lộ phức tạp, so với tuổi già sức yếu, tính tình ngày càng đa nghi, ngang ngược Khương hoàng, bọn hắn càng vui nhìn thấy nữ hoàng đăng cơ.

Nhưng cũng tiếc, đây hết thảy chú định chỉ là một trận nháo kịch —— ngay cả đế cung bên trong sát cục đều không rõ ràng, căn bản không có nghịch chuyển khả năng!

Bá ——

Đúng lúc này, một thân ảnh xuất hiện tại Khương Đồng trước người, La Quan ngửa đầu nhìn về phía Cửu Thiên lạc lôi, đưa tay hướng về phía trước một điểm.

“Ngừng!”

1 chữ, kia bạo ngược mà đến, mang theo vô tận giết chóc hủy diệt lôi đình, lại thật dừng ở giữa không trung, giống bị lực vô hình giam cầm, đông kết.

Cảnh này, khiến vô số mắt người châu trợn tròn, mặt mũi tràn đầy kinh hãi.

Cái này đạp ngựa tình huống như thế nào? ! Cũng không có chờ bọn hắn lấy lại tinh thần, liền có càng kinh người một màn xuất hiện.

La Quan cười lạnh một tiếng, vỗ tay phát ra tiếng.

“Giết sạch bọn hắn!”

Ầm ầm ——

Lôi bạo giáng lâm, trong chốc lát ngàn vạn đạo lôi quang nổ tung, để người mở mắt không ra.

Lấy đại tông đang vì thủ, mấy tên Khương quốc thành viên hoàng thất, cùng nhảy ra triều thần bọn người, nháy mắt mất mạng tại chỗ, biến thành từng đoạn từng đoạn bốc khói lên sương mù than cốc.

“Lão tử mài lâu như vậy đao, đúng là các ngươi trước đụng vào, thật sự là một đám ngu xuẩn.” La Quan ngẩng đầu, đôi mắt băng hàn đảo qua xung quanh, “Còn có ai, đối hoàng quá nữ đăng cơ có dị nghị, đứng ra?”

Hoàn toàn tĩnh mịch!

La Quan ánh mắt chỗ đến, mọi người nhao nhao lắc đầu, biểu lộ hoảng sợ.

Ông ——

Ông ——

Đế ngoài cung, đột nhiên truyền ra kịch liệt oanh minh, phát động thiên địa linh lực, “Ầm ầm” hóa thành kinh đào hải lãng!

Tiếp lấy 4 đạo lưu quang xuyên qua chân trời, đánh vào thương khung ở giữa, lại ngạnh sinh sinh đem thiên khung phong vân đánh tan, phá xã tắc đại trận.

Đến từ Đại Tuyết sơn sát trận, tự nhiên không phải tuỳ tiện có thể phá, nhưng hôm nay xuất thủ, lại là 4 vị hợp nhất cảnh tuyệt cường người.

Cỗ lực lượng này, trừ một ít hung hiểm tuyệt địa, cơ hồ có thể tung hoành đương thời!

Giờ phút này 4 người chân đạp hư không, xâm nhập Khương quốc đế cung!

Đế cung bản thân liền có cường đại phòng ngự trận thế, có thể chống đỡ ngự ngoại địch xâm lấn, giờ phút này mảng lớn màn sáng sáng lên lại vỡ vụn, tại 4 vị hợp nhất cảnh nghiền ép dưới, yếu ớt liền như bọt biển.

“Khương Đồng, ta thiên cực tông thái thượng trưởng lão Thiên Cơ Tử, được mời đem người nhập long hưng phúc địa, toàn viên vẫn lạc không một người còn sống, việc này ngươi cần cho một cái công đạo!”

Thiên cực tông hợp nhất cảnh tu sĩ, là một tên áo bào trắng đao khách, khí tức bạo ngược sát cơ tung hoành, giờ phút này hét lớn bên trong đao minh chấn thiên, khiến người gan hàn muốn nứt.

Oanh ——

Đây mới thực sự là hợp nhất cảnh, lại là trong đó người nổi bật, nhất niệm phía dưới liền có nguyên thần pháp tướng, lên đỉnh đầu như ẩn như hạ.

Tay cầm trường đao, lạnh thấu xương bá đạo! !

“Hoàng Cực tông thái thượng trưởng lão Mai Lăng Hàn, cùng được mời nhập long hưng phúc địa, cùng một đám môn nhân táng thân trong đó, lão phu hướng Khương quốc đòi một câu trả lời hợp lý.”

Hoàng Cực tông người tới thon gầy, là một tên lão giả tóc trắng, hình dạng cùng Mai Lăng Hàn giống nhau đến mấy phần, đôi mắt ở giữa đều là băng hàn.

Vị thứ 3 hợp nhất cảnh, rõ ràng là 1 tôn đại yêu, quanh

thân yêu khí cuồn cuộn, hóa thành cột khói trùng thiên.

“Yêu tộc vương đình, Đại Yêu Vương, Bắc Minh! !”

Không cần quá nhiều giải thích, giờ phút này xuất hiện ở đây, liền đã cho thấy thái độ.

Vị cuối cùng, giờ phút này con mắt mắt uy nghiêm, hung dữ nhìn về phía Ứng Thanh Linh, Thập Tứ Mục, há miệng chính là rít lên một tiếng.

Ngang rống ——

Long ngâm trùng thiên!

Cũng cho thấy nó thân phận, chính là Tứ Hải long cung lớn giao.

“Ứng Thanh Linh, Thập Tứ Mục! 2 người các ngươI Long tộc phản nghịch, hôm nay bản tọa đến đây, chắc chắn 2 người các ngươi chém thành muôn mảnh!”

Ngang ngược sát cơ, nửa điểm không thêm che lấp.

Bốn góc đỉnh đồng trước, Khương Đồng mày nhăn lại, chợt bình tĩnh lại, thản nhiên nói: “Chư vị, nhập long hưng phúc địa, thì sinh tử nghe theo mệnh trời, đây là cựu lệ các ngươi không biết sao? Về phần những người kia là như thế nào chết, cô như thế nào biết được? !”

Hơi dừng lại, nàng thanh âm đề cao mấy điểm, “Hôm nay, là cô lên ngôi đăng cơ ngày, như mấy vị là đến chúc mừng, Khương quốc trên dưới hoan nghênh cực kỳ,

bằng không mà nói liền mời rời đi, tha thứ cô không tiễn xa! !”

Kiên cường!

Ai cũng không nghĩ tới, giờ này khắc này, đối mặt Tiên Cực tông, Hoàng Cực tông, cùng Yêu tộc, long cung cái này mấy phương khủng bố thế lực, 4 vị hợp nhất cảnh ở trước mặt thế cục dưới, Khương Đồng dám chính diện cứng rắn.

Trưởng công chúa điện hạ hình tượng, tại một chút triều thần trong lòng, lập tức trở nên cao to.

Nhưng càng nhiều người lại trừng to mắt, 1 bộ kinh hãi biểu lộ ——

Điên! !

Khương Đồng điên!

Nàng sợ là không biết, như thế nào trời cao đất rộng.

Thiên cực tông, Hoàng Cực tông, cũng Yêu tộc, long cung 4 phương, nó thế lực đầy đủ quét ngang thiên hạ, khó tìm một hiệp chi địch.

Ai có thể chống đỡ cản? !

Chỉ bằng La Quan những người này… Quên đi thôi, coi như bọn hắn lợi hại, cũng bất quá chỉ có 5 người, còn có thể lật trời đi? !

Chương 645 : Cơ hội

Hoàng quá nữ trịch địa hữu thanh, trực diện 4 vị hợp nhất cảnh, cử động lần này lại không có thể đánh ngăn chặn đối phương khí diễm, ngược lại dẫn tới trận trận cười lạnh.

“Khá lắm không biết trời cao đất rộng nha đầu! Khương Đồng, đã ngươi tự mình chuốc lấy cực khổ, liền chớ trách bản tọa bọn người hạ thủ vô tình!”

Áo bào trắng đao khách đưa tay, trường đao chấn minh, “Thiên cực tông hàng phạt ở đây, người không liên quan cùng tránh lui, nếu không sinh tử bất luận!”

Hoàng Cực tông lão giả, một bước hướng về phía trước, “Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt! Khương quốc, những năm này quá mức bành trướng, sợ là không biết ai mới là, nơi đây thiên địa chúa tể!”

Đại Yêu Vương cùng Tứ Hải long cung lớn giao, đồng thời nhe răng cười một tiếng.

Oanh ——

Yêu khí, Long khí trùng thiên, như 2 ngọn núi lớn hoành ép mà tới.

Giờ khắc này, cả tòa đế cung cây kim rơi cũng nghe tiếng, vô số người trừng lớn 2 mắt, mặt lộ vẻ hoảng sợ, tuyệt vọng.

4 tôn hợp nhất cảnh tuyệt cường người thế, xông lên tận chín tầng trời quét ngang lục hợp!

Khương Đồng sắc mặt trắng bệch, thở sâu, “Chư vị, thật làm ta Khương quốc có thể lấn sao? Mời Quốc sư xuất thủ, trấn áp hết thảy địch!”

Quốc sư?

Ở đâu ra Quốc sư? !

La Quan đón ánh mắt của nàng, phản ứng một chút, mới dở khóc dở cười phát hiện, mình đột nhiên liền có thêm cái thân phận.

Ngô… Quốc sư!

Hắc, đừng nói, danh hào này nghe là rất uy phong, hơn nữa còn có chỗ tốt, có thể để cho La Quan sư xuất nổi danh, chiếm một chữ lý.

Ta là Khương quốc Quốc sư, các ngươi đều đánh tới cửa, ta còn có thể ngồi bất động? Tức giận nữa điểm nói, các ngươi một đám vương bát đản, khi ta cái này quốc sư là chết sao? !

La Quan gõ gõ ngón tay, ngẩng đầu nhìn về phía 4 vị hợp nhất cảnh, cười lạnh nói: “Cho các ngươi một cơ hội, hiện tại liền lăn, nhưng nhặt về một cái mạng chó!”

Khương quốc một đám triều thần các loại, triệt để ngây người.

Vốn cho rằng hoàng quá nữ đã rất cường ngạnh, không nghĩ tới La Quan mới là thật dũng, hắn ở đâu ra lực lượng dám nói loại lời này? !

4 vị hợp nhất cảnh!

Cái này đạp ngựa không phải 4 con chó, ngươi nói cút thì cút… Muốn chết, đây tuyệt đối là muốn chết.

Thiên cực tông, Hoàng Cực tông cùng Yêu tộc, long cung 4 phương, đã hôm nay tề tụ Khương quốc vương đô, liền làm tốt hết thảy chuẩn bị ——

Là, La Quan bối cảnh thần bí, cùng Bái Nguyệt giáo, Nguyệt thần cung có quan hệ, có lẽ có lai lịch lớn! Nhưng cũng không thể bởi vậy, liền để hắn cưỡi tại trên đầu không dám động đậy a? ! Con thỏ gấp còn cắn người, không nói đến là Thiên Thanh đại lục đỉnh phong nhất mấy phe thế lực?

Trước khi đến, các phương liền đã chuẩn bị sẵn sàng, long hưng phúc địa liên quan đến trọng đại, trong đó phát sinh sự tình, nhất định phải điều tra rõ ràng.

Ai ngăn cản, liền đem nó trấn áp!

Đương nhiên, trừ cái đó ra còn có trọng yếu một điểm, đó chính là long cung mãnh liệt cừu hận cùng địch ý, trong đó như còn bao hàm một ít, bọn hắn cũng không rõ ràng thù hận, như căn bản cũng không cố kỵ, La Quan sau lưng bối cảnh, cho nên giết người sự tình, có thể kết giao cho bọn hắn làm.

“Thằng nhãi ranh! An dám đối ta cùng bất kính? !” Áo bào trắng đao khách giận dữ, trong mắt hắn cái này La Quan, chỉ 1 chỉ là tiểu bối.

Muốn giết hắn, bất quá lật tay ở giữa.

Hoàng Cực tông hợp nhất cảnh lão giả, mặt trầm như nước, “Không biết sống chết! Tung ngươi có đại bối cảnh, bản tọa hôm nay cũng tất để ngươi biết được, như thế nào họa từ miệng mà ra!”

Ngang rống ——

Một tiếng long ngâm, kia Tứ Hải long cung lớn giao, trực tiếp hiển lộ bản thể, hơn 200 trượng khủng bố thân thể triển khai, có thể nói che khuất bầu trời.

“Giết!”

Gào thét bên trong, nó sung làm người tiên phong, ngang nhiên vọt tới.

Bá ——

Ứng long nữ một bước phóng ra, trầm giọng nói: “Chỉ là gà đất chó sành, không đáng tôn thượng xuất thủ, liền giao cho chúng ta đi.”

La Quan phất phất tay.

Ngang rống ——

Lại một tiếng long ngâm, màu trắng ly giao xuất hiện, vọt

thẳng trời mà lên, đảo mắt liền cùng kia Tứ Hải long cung hợp nhất cảnh lớn giao, chém giết đến cùng một chỗ.

Trong lúc nhất thời mây mù bốc hơi, kịch liệt lăn lộn như sôi nấu, bộc phát ra “Ầm ầm” nổ vang rung trời.

Tứ Hải Vương mục tiêu, là tôn kia Yêu tộc Đại Yêu Vương, hắn hoạt động một chút gân cốt, thể nội lập tức phát ra “Lốp bốp” cốt nhục nổ đùng.

Như đại cung kéo căng, Tiềm Long tại uyên.

Xuất thủ hẳn là long trời lở đất, giờ phút này nhanh chân hướng về phía trước, áo bào phần phật khí thế doạ người, hiển thị rõ 6 máu đỉnh phong Đại Vũ phu cường hãn.

“Đến chiến!”

Hắn ngoắc ngón tay, quát lớn như kinh lôi.

“Muốn chết!”

Đại Yêu Vương giận dữ, người khác e ngại võ đạo thông thiên chi hung hãn, nhưng Yêu tộc vốn là khí huyết hùng hậu nhục thân hung hãn, lại là nửa điểm không sợ!

Yêu khí sát na tăng vọt, ngưng tụ ra nguyên thần pháp tướng, đến cảnh giới này đại yêu, tung không hiển lộ bản thể, bằng vào nguyên thần pháp tướng cũng có thể bộc phát ra toàn bộ thực lực.

Hô ——

Hung hãn túc sát khí thế, đập vào mặt.

Tứ Hải Vương ánh mắt sáng lên, “Tốt! Bổn vương hôm nay, liền trấn sát Đại Yêu Vương, lấy chứng tự thân võ đạo!”

Oanh ——

Võ đạo ý chí bộc phát, khí thế ngập trời.

Ầm ầm ——

2 thân ảnh trong chốc lát, va chạm đến cùng một chỗ, liền như 2 tôn hình người hung thú, trực tiếp đánh thiên băng địa liệt nhật nguyệt vô quang.

Tứ Hải Vương lấy 6 máu đỉnh phong Đại Vũ phu thực lực, đối cứng Đại Yêu Vương không rơi vào thế hạ phong.

Áo bào trắng đao khách cùng Hoàng Cực tông lão giả, giờ phút này liếc nhau, “Hừ! Chỉ còn lại có 2 cái, chỉ là quy nhất cảnh vật nhỏ, liền mau chóng xử lý bọn hắn.”

Cái trước tiến lên một bước, lưỡi đao chỗ hướng, không gian sát na vặn vẹo, mặt đất “Răng rắc” vỡ vụn, xuất hiện khủng bố khe hở.

Thập Tứ Mục rụt cổ một cái, thầm mắng một tiếng thật nhanh đao, trong lòng của hắn không chắc, xoay người

nói: “Lão Vạn, ngươi xương cốt cứng rắn, ngươi lên trước.”

Vạn Ninh đối đây, vẫn chưa biểu thị phản đối, ngược lại nhắc nhở 1 câu, “14 a, có khi nhìn xem cứng rắn, không nhất định liền mạnh… Bên ngoài đồng hồ không ra thế nào địa, nói không chừng ngược lại là xương cứng.”

Cười lớn một tiếng, hắn một bước đạp xuống.

Oanh ——

Quỷ khí trùng thiên, trực tiếp hiển lộ quỷ vật bản thể, trong lúc nhất thời thiên địa uy nghiêm, trong không khí hiển hiện âm hàn khí hơi thở.

Dưới chân đạp thật mạnh rơi, Vạn Ninh hét lớn một tiếng, “Ngựa đến!”

Oanh ——

Mặt đất vỡ nát, vết rạn lan tràn khắp nơi, một trận “Tê tê” ngựa tiếng kêu truyền ra, lại thật có một đầu mặc giáp cốt mã xuất hiện.

Ngồi ở trên ngựa, “Hô” một chút Quỷ Huyết hỏa nhóm lửa, trực tiếp lan tràn nhân mã toàn thân, như địa ngục mà đến ác linh!

Vạn Ninh giương đao chỉ phía xa, dù không nói gì, nhưng khí thế của hắn đã triển lộ không bỏ sót —— lại nhìn ngươi ta, ai đao càng mạnh? !

“Quỷ Huyết hỏa?” Áo bào trắng đao khách nhíu mày, hiển nhiên cũng là biết hàng, biết thứ này khó đối phó, nhưng rất nhanh liền trở về tại bình tĩnh, “Chỉ là 1 quỷ vật, lại cũng mưu toan cùng bản tọa tranh phong? Buồn cười!”

Oanh ——

Một đao chém xuống, khủng bố lưỡi đao như tấm lụa, sát na mà tới.

Vạn Ninh hét lớn một tiếng, “Giết!”

Oanh ——

Một đao nghênh tiếp, Quỷ Huyết hỏa bọc vào thân đao, phun ra ra xích hồng lưỡi đao, cùng cái này tấm lụa một đao trùng điệp va chạm đến cùng một chỗ.

Chỉ còn cái cuối cùng lão gia hỏa, đây cũng là không được chọn… Thập Tứ Mục ngẩng đầu, nhìn về phía đối diện Hoàng Cực tông hợp nhất cảnh, hồi tưởng đến Vạn Ninh lời nói mới rồi, thầm mắng một tiếng hỗn đản, gia hỏa này hai ba câu, để trong lòng của hắn càng thêm không chắc.

“Khục! Vị lão tiên sinh này, nhìn ngài tuổi tác đã cao, hẳn là đức cao vọng trọng, vui với dưỡng sinh người, không bằng ta 2 người liền tạm thời đứng ngoài quan sát, đợi bọn hắn đánh xong lại nói? Bởi vì cái gọi là, có bằng hữu từ phương xa tới, cũng không nói quá, tiểu Long hiểu một chút âm luật chi đạo, không ngại ngươi ta đối ẩm phẩm tấu…”

“Chết đi!”

Hoàng Cực tông lão giả 1 chưởng đánh ra, đánh gãy Thập Tứ Mục líu lo không ngừng, hắn một cái giật mình tránh đi, giơ chân mắng to, “Lão vương bát đản! Thập Tứ gia đau lòng ngươi cái này tay chân lẩm cẩm, không muốn gánh vác 1 cái, khi dễ người già thanh danh, ngươi cũng không biết tốt xấu?”

“Được, hiện tại ngươi Thập Tứ gia là chân nộ, chờ chút đánh gãy ngươi 5 chi, ngã trên mặt đất kêu rên lúc, cũng đừng trách ta!”

Mai Nhạc Lan mặt đều lục, hắn đường đường Hoàng Cực tông lão tổ 1 trong, hợp nhất cảnh tuyệt cường người, chưa từng bị người như thế nhục mạ? !

“Tiểu giao, ngươi muốn chết!”

Trong cơn giận dữ, nguyên thần pháp tướng nháy mắt triển khai, 2 tay mở ra bỗng nhiên có tầng tầng máu mai tràn ra, đảo mắt liền tràn ngập thiên địa.

Cái này mỗi 1 đóa máu mai, đều là hắn thần thông cụ hiện mà thành, có hoa mai phun trào —— bởi vì cái gọi là, thiên tướng mộ, tuyết loạn vũ, nửa hoa mai nửa phiêu tơ liễu.

Lúc này hai hiệp 1 lớn giao chém giết cùng cửu thiên chi thượng, lại có Vạn Ninh hiển lộ chân thân quỷ khí âm trầm, thiên khung u ám mây mù dày đặc, hợp hoàng hôn tốt tươi 1 cảnh, hoa mai cùng gió cùng nổi lên, vẩy

xuống tự nhiên không phải tơ liễu, mà là kia tuyết lông ngỗng, càng có thấu xương cực hàn.

Đây là Hoàng Cực tông bí truyền đại thần thông —— mai tuyết trấn chín ngày!

Trong gió tuyết tự thành một phương lĩnh vực, có thể đem địch nhân khốn nhập trong đó, không cách nào tránh thoát thì cuối cùng thành băng điêu, rơi vào hình thần câu diệt.

“A đù! Lão Vạn, ngươi cái miệng thúi kia, về sau đều cho ta đóng chặt!” Thập Tứ Mục mặt đều lục, cảm nhận được đáng sợ uy hiếp, tiếp theo bị kích thích đáy lòng bạo ngược, một mặt dữ tợn rống to, “Lão vương bát đản! Ngươi đạp dưới ngựa tay như thế hung ác, thật làm ngươi Thập Tứ gia là mì vắt làm sao! ? ! Dương cực chi lực, cho ta đốt đốt đốt! ! Thiêu chết lão già chết tiệt này trứng!”

Ngang rống ——

Một tiếng long ngâm, dương cực thật giao thân thể triển khai, nó mặt ngoài thân thể xích hồng lân giáp, đồng thời bắn ra vầng sáng, lại tại sau một khắc cháy bùng hóa thành trùng thiên đại hỏa, tản mát ra vô tận hừng hực, thiêu đốt khí cơ.

Ầm ầm ——

Cực dương hỏa lực cùng mai phong băng hàn tương xung, lập tức phát ra “Ầm ầm” trầm đục, mảng lớn sương trắng bốc lên, đem Thập Tứ Mục thân thể che

lấp, chỉ có thể nhìn thấy nồng vụ ở giữa, một đám lửa hư ảnh 4 phía va chạm, phát ra “Ầm ầm” nổ vang rung trời.

Đến tận đây, La Quan dưới trướng 4 tôn cao thủ, toàn bộ lâm vào khổ chiến, lại nhất thời nửa khắc ở giữa, cũng vô phân ra thắng bại dấu hiệu.

Liền chỉ còn hắn 1 người, vẫn canh giữ ở Khương Đồng trước người ——

Cái này tựa hồ, là một cái cơ hội? ! Mặc dù hắn rất mạnh, mạnh đến 1 chữ liền cướp đi, đối xã tắc đại trận chưởng khống, oanh sát rơi đại tông chính bọn người.

Nhưng mấu chốt là, hắn chỉ có 1 người… 1 người, tung mạnh hơn lại có thể thế nào? Còn có thể sinh ra ba đầu sáu tay phải không? !

Trên đời này, người thông minh chưa từng thiếu khuyết, càng không thiếu buông tay đánh cược một lần, đổi lấy tương lai tươi sáng dũng khí.

“Giết!”

Đế cung 4 phương, mấy đạo thân ảnh bạo hướng mà đến, nhưng bọn hắn vẫn chưa trực tiếp hạ sát thủ, mà là 2 tay nhanh chóng bấm pháp quyết, từng đạo trận pháp phù văn bay ra, nhanh chóng lên đỉnh đầu phía trên xen lẫn, hóa thành 1 tòa đại trận, bao phủ xã tắc đại điện.

Này đại trận có trấn áp, phong ấn chi năng, nhưng trên diện rộng suy yếu địch nhân thực lực , khiến cho biến

thành trên bàn cá trở, chỉ có thể mặc cho bằng giết.

Trận Pháp sư! !

Những người này vốn là hiếm có, bây giờ lại một lần đến 3 vị, liên thủ bày trận uy lực có thể nghĩ. Giờ phút này thấy đại trận hoàn thành, 3 tên Trận Pháp sư trên mặt, đồng thời lộ ra ý mừng, “Chư vị, còn chưa động thủ chờ đến khi nào? !”

Oanh ——

Mặt đất vỡ vụn, loạn thạch bay tứ tung.

Không ngờ có cường giả âm thầm chui vào đế cung, ngay tại phía dưới mặt đất , chờ đợi lấy thống hạ sát thủ thời cơ, giờ phút này bọn hắn rốt cục triển lộ răng nanh! !

Mấy đạo lưu quang thẳng bức La Quan, chỉ cần đem hắn đánh giết, Khương Đồng căn bản không đáng để lo, về phần giết chết người này hậu quả… Bọn hắn vốn là một đám, không thể lộ ra ngoài ánh sáng con rệp, là sống tại hạ thủy nói bên trong ti tiện nhân vật, mệnh cũng không đáng tiền.

Đương nhiên, hôm nay một kích liền đi, lại có ai biết được kẻ giết người là ai? ! Cầu phú quý trong nguy hiểm, muốn có đoạt được liền cần liều mạng!

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, sát na vang vọng đất trời.

Gào thét mà tới đếm đạo lưu quang, trực tiếp giữa không trung vỡ nát, những cái kia phá địa mà ra tu sĩ, lấy càng nhanh chóng hơn độ bay ngược trở về, liên tiếp “Oanh minh” tiếng vang qua đi, mặt đất từng cái trong hố sâu máu tươi bốn phía, lại không một chút âm thanh.

Phốc ——

3 tên Trận Pháp sư miệng lớn thổ huyết, thậm chí xen lẫn một chút tạng phủ mảnh vỡ, bao phủ xã tắc đại điện trận pháp như vậy phá vỡ!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 646 : Bão tố hí

“Không được! Cái này La Quan thật là khủng khiếp kiếm, mau trốn!” Một tên Trận Pháp sư thét lên, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ.

Nhưng rất nhanh, phần này sợ hãi liền cứng ở trên mặt.

Răng rắc ——

Một tiếng vang nhỏ, từ nó giữa lông mày truyền ra.

Sau một khắc.

Oanh ——

Đầu lâu nổ thành phấn vụn.

3 tên Trận Pháp sư tại chỗ đột tử, bước mấy người theo gót

“Khụ khụ khụ!” Một trận kịch liệt ho khan, từ La Quan trong miệng phát ra, sắc mặt hắn tái nhợt, đôi mắt bộc lộ thật sâu rã rời, nhưng lại ra vẻ hung hãn, giương kiếm hét lớn, “Ai đi tìm cái chết? !”

Khụ khụ khụ…

Khóe miệng, như có chút điểm huyết tanh.

Bị một kiếm này chi uy hù sợ mọi người, lập tức trừng lớn mắt, trong đó một chút mặt lộ vẻ - âm tình bất định.

Đây là… Cường nỗ chi cuối cùng? !

Thật có khả năng, dù sao cái này La Quan bất quá Nguyên Anh cảnh giới, điểm này tại chúng trong mắt cường giả vừa xem vô hơn, cũng không phải là bí mật.

Lúc trước một chỉ cướp đoạt xã tắc đại trận, điều khiển kinh lôi oanh sát đại tông chính các loại, bây giờ lại 1 kiếm xuất thủ, trấn sát 3 vị Trận Pháp sư ở bên trong đông đảo hảo thủ, bộc phát như thế cường hãn thực lực, há có thể không có chút nào đại giới? ! Cái này liền có thể giải thích dưới mắt một màn.

Làm sao bây giờ? !

Cơ hội tốt như vậy hoặc chớp mắt là qua, như có thể giết chết La Quan, chính là đầy trời đại công.

“Giết!”

Chỉ do dự không đến 1 hơi, lại có mấy đạo thân ảnh nổ bắn ra mà ra, trong đó 1 vị thậm chí là một tên đế cung cấm vệ Đại tướng.

Oanh ——

Quy nhất cảnh khí cơ, sát na bộc phát!

Ông ——

Lại một tiếng kiếm minh, Đại tướng thi thể tách rời, lăn lộn rơi xuống đất đầu lâu bên trên, kia con mắt trừng

tròn vo, tràn ngập nghi hoặc, không cam lòng, phẫn hận… Như căn bản không nghĩ tới, hắn lại dễ dàng như thế liền chết rồi.

Cả đời khổ tu nhiều năm luồn cúi ẩn nhẫn, cuối cùng đăng lâm cấm quân Đại tướng cao vị, cuối cùng lại rơi phải đột tử hạ tràng, hết thảy đều thành không!

Nhưng cũng may trên hoàng tuyền lộ, vẫn còn không tính tịch mịch, cùng nó cùng nhau xuất thủ mấy người, cũng trong nháy mắt mất mạng ngã xuống đất.

“Khụ khụ khụ!”

Tiếng ho khan so trước đó trở nên càng thêm kịch liệt, La Quan bịt lại miệng mũi, lại khó nén giữa ngón tay một mảnh tinh hồng, dưới chân hắn mềm một chút, như không có cách nào chống đỡ thêm thân thể, ngửa về sau một cái đổ vào Khương Đồng mang bên trong, kia uy nghiêm, túc mục đế bào phía dưới, lại vẫn là mảng lớn nở nang mềm mại.

“La Quan!”

Khương Đồng kinh hô một tiếng, vội vàng ôm chặt hắn, “Ngươi làm sao rồi? !”

“… Tu vi xảy ra chút đường rẽ… Không có việc gì… Khương Đồng ngươi yên tâm… Ta hôm nay tung liều vừa chết… Cũng tất… Tất hộ ngươi chu toàn…”

La Quan tuyệt đối tiếp theo tiếp theo ngữ khí gian nan, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, 1 bộ tùy thời muốn quải

điệu bộ dáng, cố gắng bắt lấy tay của nàng.

Khương Đồng vành mắt một chút liền đỏ, nước mắt rơi như mưa, “Không muốn, ngươi…” Nhưng vào lúc này nàng lại phát giác được nắm chặt nàng cái tay kia, nhẹ nhàng nắm một chút.

Nàng kém chút liền kêu thành tiếng, cũng may thân là Khương quốc trưởng công chúa, lòng dạ, trí tuệ không hề thiếu, nàng rất nhanh liền kịp phản ứng, “… Ngươi nhưng 10 triệu phải sống, nếu ngươi thật chết rồi, ta Khương Đồng tuyệt không sống một mình, tất cùng ngươi sống chết có nhau!”

Dù ngầm bực La Quan diễn kỹ kinh người, cũng không nói trước chào hỏi, càng đem nàng cũng cho lừa gạt, có thể nói những lời này thời điểm, Khương Đồng nghĩ đến cùng La Quan quen biết đến nay, đã phát sinh từng li từng tí, nhất là long hưng phúc địa bên trong, nàng kém chút liền thật chết rồi.

Nghĩ đến điểm này, chợt cảm thấy nghĩ mà sợ, ủy khuất, lòng chua xót, nước mắt cuồn cuộn đau thương đầy mặt.

La Quan vồ một hồi tay của nàng, lại vồ một hồi, ám đạo nữ nhân này hẳn là thương tâm quá mức, cảm giác đều phạm sai lầm rồi? Ta rõ ràng như vậy nhắc nhở, lại không có kịp phản ứng? !

Đang lo lắng muốn hay không lại tăng lớn chút khí lực lúc, Khương Đồng bỗng nhiên cúi đầu, một tay lấy hắn ôm chặt mang bên trong, cắn răng ghé vào lỗ tai hắn,

“Lại nắm, bản cung tay liền muốn đoạn mất!”

La Quan mặt lộ vẻ xấu hổ, cũng may có Khương Đồng che lấp không ai phát giác, tâm lý một hồi lâu buồn bực, hiếm lạ, nữ nhân này đã biết ta là giả vờ, sao còn khóc như thế thương tâm? Lão tử rõ ràng hảo hảo, cảm giác phải tự mình thật nhanh muốn chết!

Phi phi phi!

Cái gì chết a chết, lão tử sống hảo hảo, khẳng định trường mệnh vạn vạn tuế.

Lại nhịn không được trong lòng cảm khái, Khương Đồng nữ nhân này diễn kỹ, nửa điểm không tại ta La mỗ nhân chi dưới a!

Ngô…

Có chút buồn bực đến!

Cẩn thận chuyển tư thế, chuyển động lúc như tao ngộ cái nào đó điểm lồi, không có cùng La Quan tinh tế phẩm vị, bên hông liền bị bóp lấy.

Một màn này, đừng nói Khương quốc những người này, chính là Ứng Thanh Linh, Tứ Hải Vương, Thập Tứ Mục đạt tới vạn thà 4 cái, đều bị hù dọa.

“Tôn thượng!”

Trong tiếng gầm rống tức giận, mấy người xuất thủ càng thêm cuồng bạo, muốn bức lui đối thủ, lại bị đối phương

kéo chặt lấy.

Mà cái này không thể nghi ngờ từ khía cạnh xác minh một điểm —— La Quan là thật không được, vừa rồi một kiếm kia, chính là sau cùng át chủ bài!

Đúng lúc này, Khương hoàng cùng Hoàng hậu mang theo số lớn nhân thủ, xuất hiện tại xã tắc đại điện bên ngoài.

Nhìn thấy trước mắt một màn, lập tức cười to, “Ha ha ha ha! Tốt, tốt! La Quan, ngươi cái này gian thần nghịch tặc, rốt cục lọt vào báo ứng.”

“Còn lo lắng cái gì? Lên! Đều cho trẫm xuất thủ, đem bọn hắn chém thành muôn mảnh, một tên cũng không để lại!”

Đế, hậu thân về sau, mọi người ầm vang xưng là.

“Giết chết bọn hắn!”

“Kiến công lập nghiệp, liền tại hôm nay!”

Ầm ầm ——

Một đám người như dòng lũ trực tiếp đánh tới, trong đó thậm chí còn có 2 vị, là ngày đó La Quan xuất thủ, bức Khương hoàng nhường ngôi lúc, quy thuận quy nhất cảnh hoàng thất cung phụng.

Triều thần bên trong, cũng có mấy đạo thân ảnh, trực tiếp đột ngột từ mặt đất mọc lên.

“Gian nghịch La Quan, cùng tội nữ Khương Đồng cũng làm muôn lần chết!”

Đây là cơ hội cuối cùng, nhưng tẩy thoát trước đó không làm đại tội, thu hoạch được bệ hạ tha thứ, miễn đi một trận tai hoạ ngập đầu.

Nhất định phải một mực nắm chắc!

Ông ——

Kiếm minh, lần thứ 3 vang lên.

Cùng lúc trước 2 lần giống nhau, đồng dạng tồi khô lạp hủ, đồng dạng kiếm ra vô địch.

1 kiếm rơi, vạn vật vẫn! !

Phàm là người xuất thủ, có 1 cái tính 1 cái, toàn bộ từ đầu đến chân bị 1 chém làm 2.

Máu tươi như mưa nháy mắt nhuộm đỏ mặt đất, vô số người trợn to tròng mắt, chỉ cảm thấy một cỗ hơi lạnh từ đáy lòng chui ra, trực thấu trán.

Cũng không phải bởi vì sợ hãi trước mắt thây ngã đầy đất một màn, mà là bị La Quan, Khương Đồng 2 người thao tác, cho triệt để hù sợ.

Một nam một nữ này 2 cái, đều đạp ngựa là xuất thân chính quy a? ? Diễn quả thực liền giống như thật! Cái gì thổ huyết, cái gì phản phệ trọng thương, cái gì cường nỗ

chi kết thúc… Giả, hết thảy là hắn - mẹ giả!

Câu cá, đây chính là đang câu cá, cố ý làm cho người động thủ, lại gọn gàng mà linh hoạt trực tiếp xử lý.

Nhưng mấu chốt là đơn giản như vậy, vụng về thủ đoạn, bọn hắn lại thành công thi triển 3 lần… Giờ khắc này, người sống, nhìn qua những cái kia chết thảm thi thể, đã vì tự thân “Phản ứng trì độn” may mắn, lại vì bọn họ ngu xuẩn mà bi ai.

Khương hoàng thẳng tắp lưng eo, một chút liền còng lưng xuống dưới, Hoàng hậu nương nương lặng yên lui ra phía sau, cùng hắn kéo dài khoảng cách.

“Khụ khụ khụ!”

Tiếng ho khan, lại lại một lần nữa vang lên.

Thậm chí, La Quan bắt đầu trực tiếp thổ huyết, khí tức yếu như dây tóc, như sau một khắc liền muốn gãy mất.

“Gừng… Đồng… Ta… Không được… Ngươi… Mình trốn đi…”

Mọi người: …

Diễn, ngươi tiếp lấy diễn!

Ta thừa nhận là ngốc, mới có thể bị các ngươi liên thủ cho lừa gạt 3 lần, nhưng đều đến một bước này, còn dạng này có ý tứ sao?

Nhất định phải đem mặt của chúng ta da, đè xuống đất điên cuồng ma sát mới được! ? !

Động thủ? Chó đạp ngựa mới động thủ, trừ phi tiểu tử ngươi chết ngay bây giờ… Không được, riêng là chết cũng không an toàn, ai biết có phải là, cái gì giả chết câu cá thủ đoạn mới, nhất định phải chặt thành tám khối, lại liệt hỏa đốt thành tro bụi, mới có thể để cho người an tâm.

Nếu không, coi như ngươi nôn máu, đem toàn bộ vương đô đều chìm, chúng ta cũng tuyệt đối bất động.

Khụ khụ khụ ——

Xã tắc trước đại điện, chật vật tiếng ho khan tiếng vọng, xung quanh đều là tĩnh mịch.

Trong không khí, tràn ngập ra một tia quỷ dị.

Khương Đồng xoa xoa nước mắt, đẩy 1 đem La Quan không có đẩy ra, sao ôm bản cung eo nhỏ, còn nghiện đúng không! ? !

Lại dùng sức đẩy hắn 1 đem, “Được rồi, người ta đều nhìn thấu, ngươi còn ở lại chỗ này diễn cái gì, nhanh lên đứng lên.”

“Nha.” La Quan thuận thế đứng dậy, hô hấp rốt cục thông thuận, hắn hắng giọng một cái, cười nói: “Nhất thời ngứa nghề, liền cùng hoàng quá nữ điện hạ bão tố một đoạn hí, mọi người đừng thấy lạ.” Hắn nhìn lướt qua, đã bị thanh không gần nửa Khương quốc triều thần

đội ngũ, hài lòng gật đầu, “Cũng kém không nhiều, tổng còn phải lưu người làm việc.”

Cá lọt lưới khẳng định có, nhưng La Quan tin tưởng qua sau ngày hôm nay, đối phương nhất định sẽ lạc đường biết quay lại, quay đầu là bờ!

Khương quốc tất cả mọi người tê dại, nhưng lại nhịn không được từ đáy lòng sinh ra hồi hộp, kính sợ —— không theo lẽ thường ra bài người, mới kinh khủng nhất.

Oanh ——

Đột nhiên một tiếng vang thật lớn, Ứng long nữ cùng kia Tứ Hải long cung lớn giao ở giữa chém giết, giờ phút này rốt cục phân ra thắng bại.

Kia Tứ Hải long cung lớn giao, đập ầm ầm rơi xuống, đem mảng lớn cung điện nghiền nát, máu tươi điên cuồng tuôn ra.

“Không có khả năng! Ứng Thanh Linh, ngươi như thế nào mạnh như vậy?”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 647 : Hoảng

Đáp lại hắn là 1 đạo cực hàn thổ tức, nháy mắt liền đem đầu này Tứ Hải long cung lớn giao đông kết, hóa thành 1 cái sinh động như thật băng điêu.

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn băng điêu vỡ nát, như vậy hình thần câu diệt.

Ứng Thanh Linh xuất hiện tại mặt đất trong hố sâu, nàng đã trở lại thân người, sắc mặt trắng bệch nhưng một đôi tròng mắt, lại sáng tỏ đến cực điểm.

Giờ phút này đảo mắt toàn trường, lạnh giọng nói: “Dám can đảm cùng tôn thượng làm địch nhân, chết!”

Mọi người ở đây chấn kinh tại, Ứng Thanh Linh cường đại, cùng 1 tôn hợp nhất cảnh Tứ Hải thật giao như vậy vẫn lạc lúc, Tứ Hải Vương cùng Đại Yêu Vương ở giữa chém giết, cũng hạ màn.

Đến từ Yêu tộc vương đình, tâm cao khí ngạo sát khí đằng đằng Đại Yêu Vương, rốt cục vẫn là hiện ra bản thể, lại như cũ không thể ngăn cản được, đến từ 6 máu đỉnh phong Đại Vũ phu cuồng oanh loạn tạc, bị 1 quyền đánh nát đầu lâu, trực tiếp phơi thây tại chỗ.

Đến chết Đại Yêu Vương đều không nghĩ ra, mình kém ở đâu? Rõ ràng cảnh giới hắn cao hơn, coi như vũ phu hung hãn, Đại Yêu Vương thân thể cũng không phải ăn

chay, sao liền thua? Hơn nữa còn thua thảm như vậy, cơ hồ từ đầu tới đuôi đều bị án lấy ma sát!

Oanh ——

Trùng điệp rơi xuống, đập mặt đất vỡ vụn, khe hở càn quét Tứ Hải Vương, như phát giác được đến tự đại yêu vương nghi hoặc, chậm rãi nói: “Bởi vì, ngươi không dám liều mạng.”

Võ đạo mặc dù có thể thông thiên, đường lại rất khó đi, đây cũng là 6 máu trở lên võ đạo cường giả, cực kỳ hiếm thấy nguyên nhân.

Như không có bàn thạch ý chí, đập nồi dìm thuyền chi tâm, làm sao có thể đi thông? Lấy tự thân, đọ sức thiên mệnh, tại kiếp nạn bên trong, tìm được tiến lên con đường.

Đây chính là võ đạo!

Phải long hưng phúc địa cơ duyên phía trước, chém giết Đại Yêu Vương đến nay, Tứ Hải Vương rốt cục kham phá mấy điểm võ đạo ảo diệu, thấy được 7 máu võ tôn chi cảnh.

Đông ——

Đông ——

Giữa bộ ngực, trái tim đại lực nhảy lên, thôi động quanh thân khí huyết “Ầm ầm “Gào thét” lưu chuyển, phóng thích kinh người khí thế.

Thấy cảnh này, Ứng Thanh Linh đôi mắt ngưng lại —— Tứ Hải Vương, cũng nhanh muốn đột phá.

7 máu võ tôn!

Như vậy tồn tại phóng nhãn Thiên Thanh đại lục đều chưa từng gặp một lần, có thể nói đạp lâm nơi đây thiên địa, võ đạo chi lộ đỉnh cao nhất, nó chiến lực đem viễn siêu hợp nhất cảnh, chính là hoàn toàn xứng đáng thiên hạ cường giả tối đỉnh!

Nhưng rất nhanh, Ứng long nữ liền hít một hơi, đáy lòng tuôn ra cường đại tự tin, Tứ Hải Vương đột bay mãnh tiến vào lúc, nàng cũng không có ở dậm chân tại chỗ.

Ta Ứng Thanh Linh, cũng không so hắn yếu!

Chiến đấu trước khi bắt đầu, ai cũng không hề nghĩ tới, sẽ là dưới mắt kết quả, Tứ Hải long cung lớn giao cùng Yêu tộc Đại Yêu Vương, bị gọn gàng mà linh hoạt đánh giết, khiếp sợ không chỉ là quan chiến mọi người, thiên cực tông áo bào trắng đao khách cùng Hoàng Cực tông lão giả, gặp càng mạnh mẽ xông tới hơn kích.

Trong lúc nhất thời, 2 người vừa sợ vừa giận, thầm mắng một tiếng phế vật đồng thời, lại không hẹn mà cùng toát ra một cái ý niệm trong đầu —— nhất định phải đánh nhanh thắng nhanh, đem đối thủ trấn sát!

Nếu không, đợi Ứng Thanh Linh cùng Tứ Hải Vương thong thả lại sức, một khi gia nhập chiến đoàn, bọn hắn chẳng lẽ không phải một con đường chết? ! Nhưng ở

mắng người khác phế vật lúc, 2 người lại không nghĩ rằng, đối thủ của mình vốn chính là, trong 4 người yếu nhất 2 cái, Thập Tứ Mục cùng Vạn Ninh cũng còn chỉ là Quy Nguyên cảnh!

“Giết!” Áo bào trắng đao khách gào thét, trường đao như điên dại, “Ầm ầm” chém xuống lúc, quấy thiên hôn địa ám nhật nguyệt vô quang.

Thực lực đã toàn bộ triển khai!

Cũng không luận hắn như thế nào thi triển, đối diện tôn này quỷ vật chật vật thì chật vật, lại luôn có thể ngăn cản xuống tới, lại thỉnh thoảng thình lình cho phản kích, bức bách áo bào trắng đao khách tránh lui lúc, tự thân cũng được lấy thở dốc.

Ầm ầm ——

Quỷ Huyết hỏa tinh hồng một mảnh, như huyết tương đang thiêu đốt, đem 1 người 1 ngựa sấn thác, như là trong địa ngục giết ra ác linh.

Trường đao gào thét, đỏ cầu vồng 100 trượng… Vạn Ninh cũng liều mạng!

Giờ khắc này đầu hắn rất đau, một chút vỡ vụn, rải rác hình tượng, không ngừng trong đầu thoáng hiện. Dần dần Vạn Ninh khí tức thay đổi, hắn rõ ràng rất thống khổ, đôi mắt lại càng ngày càng băng lãnh.

Ánh mắt kia, lại để áo bào trắng đao khách tim đập nhanh, hiện ra mãnh liệt bất an.

“Không được!” Hắn phản ứng cực nhanh, tại phát giác không đối lúc, liền không chút do dự thi triển, một môn tổn hao nhiều tự thân át chủ bài.

Thủ đoạn này lúc trước hắn không nỡ dùng, là bởi vì giá quá lớn, không chỉ có hao tổn thọ nguyên, càng sẽ dao động căn cơ, khiến vốn là xa vời phá cảnh cơ hội triệt để đoạn tuyệt… Nhưng rất nhanh áo bào trắng đao khách liền phát hiện, hắn mặc dù nhanh, nhưng còn nhanh không đủ!

Ông ——

Nguyên thần pháp tướng nháy mắt biến thành xích hồng, bạo ngược, giết chóc khí cơ trùng thiên, nhưng không có cùng chém ra đi một đao, liền bị đánh thành hai nửa.

Tùy theo cùng một chỗ bị đánh mở, còn có áo bào trắng đao khách bản thân, hắn 2 con phân gia con mắt, giờ phút này cũng còn trừng thành tròn vo.

Vạn Ninh chế giễu, “Có át chủ bài không nỡ dùng, giữ lại chôn cùng sao?”

Nói xong, hắn thẳng tắp đổ xuống.

Lấy Quy Nguyên cảnh tu vi, chém giết hợp nhất tu sĩ, có thể xưng kỳ tích!

La Quan mặt lộ vẻ kinh ngạc, hắn cũng không lo lắng Ứng long nữ, Tứ Hải Vương, lại vẫn luôn đang chú ý

Thập Tứ Mục cùng Vạn Ninh, để tại bước ngoặt nguy hiểm xuất thủ.

“La Quan, xem ra ngươi vị này dưới trướng, thật thật không đơn giản…” Tiểu la lỵ hư ảnh hiển hiện, nhẹ nhàng cau mày, mặt lộ vẻ ngưng trọng.

Có mấy lời nàng không nói toàn, vừa rồi Vạn Ninh khí tức, lại để cho nàng cảm thấy một tia quen thuộc, nhưng lại nhớ không nổi là ở nơi nào gặp qua.

Nhưng có một chút không thể nghi ngờ —— rất nguy hiểm, cho dù là Huyền Quy, đều cảm thấy một tia tim đập nhanh! ! Như thế cuồng bạo, khí tức hủy diệt, tung chỉ gặp qua một lần, cũng tuyệt đối khắc sâu ấn tượng, nàng không nên quên mất… Trừ phi… Cái này cảm giác quen thuộc cũng không phải là nguồn gốc từ ký ức, mà là sinh mệnh bản năng.

Lão già đối đầu! ? !

Không đúng, tầng kia mặt tồn tại, dù là chỉ còn hơn chút điểm ý thức luân hồi, lại thế nào yếu như vậy? !

Tiểu la lỵ không nghĩ ra, cũng đã làm tốt dự định, muốn trong bóng tối cẩn thận quan sát một chút Vạn Ninh, để tránh uy hiếp được La Quan.

Thập Tứ Mục nhanh khóc.

Lão Vạn, ngươi đạp ngựa không chính cống!

Ứng long nữ cùng Tứ Hải Vương mạnh, Thập Tứ Mục

có thể tiếp nhận, dù sao 2 cái này nhất quán đến nay, đều là hung hãn vô song tồn tại.

Nhưng lão Vạn ngươi hôm nay, đây là đang làm cái gì? Lão tử bị cái lão già, đánh giống cháu trai đồng dạng, có ngươi làm bạn còn không lộ vẻ quá rõ ràng, nhưng quay đầu công phu, ngươi liền đem áo bào trắng đao khách cho chặt rồi?

Hay là ngay cả nguyên thần pháp tướng, nhục thân cùng một chỗ, cho một đao hai nửa! Ngươi mạnh như vậy, trước đó chọc cười tử đâu? ? Cái này lộ ra ta lão thập 4, quả thực phế vật về đến nhà oa!

Đương nhiên trừ cái đó ra, Thập Tứ Mục càng thêm không thể tiếp nhận, hắn một chút thuận tiện thành trong 4 người, nhất hạng chót tồn tại.

Ta yếu như vậy, còn thế nào ôm chủ nhân đùi, mất đi chủ nhân đùi, ta làm sao thuế biến Chân Long, không thể thuế biến Chân Long, lấy cái gì một mực đi theo chủ nhân… Cái này mắt thấy, chính là trước thất sủng, lại vứt bỏ tiết tấu! !

Cái này thật đáng sợ!

Đáng sợ đến, Thập Tứ Mục con mắt, một chút liền đỏ.

Ai cũng đừng nghĩ đoạn mất Thập Tứ gia hóa rồng con đường, ai cũng đừng nghĩ!

Ngang rống ——

Một tiếng long ngâm, Thập Tứ Mục một nháy mắt, liền tiến vào cuồng bạo trạng thái, 2 con to lớn con mắt xích hồng.

Mai Nhạc Lan vừa sợ vừa giận, không chỉ có là bởi vì, đối diện bị hắn đông giống nhi tử, đánh giống cháu trai kia tiểu giao, đột nhiên liền bão nổi, nhất thời lại để hắn có mấy chia tay bận bịu chân loạn. Càng bởi vì 4 đại hợp nhất cảnh xuất thủ, muốn trấn sát La Quan bọn người, bây giờ lại vẫn chỉ còn hắn công việc của một người…

Lão Mai hoảng!

Nói nhảm, cái này đạp ngựa kịch bản, quả thực quá không hợp thói thường.

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 648 : Cá lớn

Ứng Thanh Linh cùng Tứ Hải Vương thắng, còn có một chút đạo lý, nhưng cái kia một thân quỷ hỏa gia hỏa, làm sao liền xử lý lão Bạch? ! Nhất là tại, hắn rõ ràng đã vận dụng, một loại nào đó khủng bố át chủ bài tình huống dưới, đây quả thực không có một chút xíu đạo lý!

Trốn, nhất định phải trốn, hôm nay kế tiếp theo lưu lại, chỉ có một con đường chết.

Có thể làm ra quyết định lão Mai, giờ phút này tuyệt vọng phát hiện, hắn lại bị Thập Tứ Mục cho cuốn lấy, đầu này đáng chết tiểu giao, lại để hắn nhất thời thoát thân không ra.

Lại trì hoãn xuống dưới, liền thật muốn chết! Đừng nói những người khác không phải nhúng tay, La Quan bây giờ, chính nhìn chằm chằm nhìn tới.

“Hoa mai kiếp, thiên địa tuyết!”

“Vạn vật tận băng phong!”

Mai Nhạc Lan gào thét, thi triển thủ đoạn cuối cùng, nguyên thần pháp tướng theo điều động hạo đãng thiên địa linh lực, hóa thành cực hàn bắn ra, đánh phía nổi điên Thập Tứ Mục.

“Dương cực chi lực, đốt đốt đốt!”

“Ngang rống —— “

Thập Tứ Mục gào thét một tiếng, quanh thân hừng hực hỏa diễm, lại bỗng nhiên tăng vọt một đoạn, liền như xuất hiện 1 viên mới mặt trời.

Lão Mai một tay vạn vật băng phong, lại bị sinh sinh ngăn trở.

Nhưng hiển nhiên, bạo loại là cần trả giá đắt, cực dương chi lực điên cuồng thiêu đốt dưới, Thập Tứ Mục thật giao thân thể mặt ngoài lân giáp, đều đang nhanh chóng hòa tan.

Long giao chi thuộc lân giáp chính là nhục thân phòng ngự mạnh nhất, càng cùng hồn phách tương liên, vỡ vụn vài miếng đều muốn đau tận xương cốt, huống chi dưới mắt?

Thập Tứ Mục đau 1 trương mặt xấu, hoàn toàn méo mó, nhưng tại vặn vẹo, xấu xí bên ngoài, lại bộc phát ra vô tận điên cuồng, bạo ngược.

“A a a a! Lão vương bát đản! Thập Tứ gia không tin, liền đốt không chết ngươi!”

“Cho ta đốt! Liều mạng đốt!”

Oanh ——

Vốn là kinh khủng cực dương chi diễm tăng vọt một đoạn, nó khủng bố nhiệt độ cao, khiến lão Mai vạn vật băng phong, đều có chút chống đỡ không được.

Ầm ầm ——

Sương trắng bốc lên, che khuất bầu trời.

Lão Mai trên trán chảy ra từng khỏa mồ hôi lạnh, không chỉ có là bởi vì khô nóng, còn bị Thập Tứ Mục không muốn sống cho chấn trụ.

“A!”

Đột nhiên, Mai Nhạc Lan hét thảm một tiếng, hắn bỗng nhiên ngẩng đầu, biểu lộ một chút trở nên hoảng sợ. Bởi vì giờ khắc này lại có một chút xích hồng, xuất hiện tại hắn nguyên thần pháp tướng bên ngoài, tựa như là 1 khối nung đỏ bàn ủi.

Sau một khắc, nguyên thần pháp tướng liền như cuối thu trên thảo nguyên dày mật cỏ khô, bị nhen lửa về sau, nháy mắt chính là liệu nguyên đại hỏa.

“Không! Không có khả năng!”

Nguyên thần pháp tướng là hợp nhất cảnh tu sĩ, cường hãn nhất thủ đoạn, át chủ bài, nguồn gốc từ thể nội hồn phách. Nhóm lửa nguyên thần pháp tướng, liền chẳng khác gì là một mồi lửa đốt Mai Nhạc Lan hồn phách.

Mai Nhạc Lan tại kêu thê lương thảm thiết bên trong đổ xuống, miệng mũi thất khiếu còn có hỏa diễm phun trào, đốt ra từng cái đáng sợ lỗ thủng đen.

Mà Thập Tứ Mục tại Mai Nhạc Lan bị thiêu chết trước đó cũng đã đổ xuống, thật giao thân thể mặt ngoài lân giáp,

gần như toàn bộ hòa tan, lâm vào hôn mê trạng thái.

Nhưng dù cho như thế, hắn còn tại trong hôn mê hoàn thành một lần trang bức, “Thập Tứ gia xuất thủ, không còn ngọn cỏ… Ngươi cái lão tạp mao, đốt cháy khét ngươi!”

Đột phá!

Cũng không phải là tu vi, mà là Thập Tứ Mục thể nội dương cực chi lực, phát sinh một loại nào đó thuế biến, mới có thể đem 1 vị hợp nhất cảnh đốt sống chết tươi.

La Quan mặt lộ vẻ tán thưởng, tiểu thập 4 gia hỏa này, cũng coi như nhân họa đắc phúc.

Hắn vừa rồi không có nhúng tay, không phải là bởi vì Thập Tứ Mục còn chưa đủ thảm, mà là nó trước đó con đường, đi quá thuận một chút ——

Long chúc một mạch, trừ phi huyết mạch cường đại, nếu không phần lớn là từ dưới cùng bên trên, từng bước một tấn thăng.

Rắn cùng mãng, mãng cùng giao, giao cùng long… Như là loại này.

La Quan gặp được Thập Tứ Mục lúc, nó đã ở vào mãng chi đỉnh, nhưng tự thân huyết mạch cũng không xuất sắc, bằng tự thân hóa giao khả năng xa vời.

Là La Quan mượn Chân Long di hài, thành tựu Chân Long chi thể lúc, cùng nhau giúp Thập Tứ Mục hoàn

thành hóa giao, cái này liền tương đương với đi đường tắt.

Trước đó Huyền Quy liền từng nhắc nhở qua La Quan, bây giờ đi qua đường tắt, ngày sau cuối cùng phải trả trở về. Hôm nay, Thập Tứ Mục chính là tại hoàn lại, hóa giao lúc mưu lợi —— lấy một thân lân giáp, gần như toàn bộ hòa tan làm đại giá, nhưng cũng làm nó tự thân huyết mạch bị triệt để kích hoạt.

Phá rồi lại lập, từ sau ngày hôm nay, Thập Tứ Mục dương cực thật giao thân thể mới hoàn toàn đại thành, thể nội huyết mạch tiến thêm một bước.

Ngày sau đường liền tạm biệt, chí ít tại phá cảnh hợp nhất trước đó, cũng sẽ không gặp lại quá lớn trở ngại.

Đương nhiên, chỗ tốt về chỗ tốt, đại giới cũng là thật khủng bố, La Quan không khỏi nghĩ đến mình —— hắn đi đường tắt, nhưng so Thập Tứ Mục nhiều quá nhiều, như ngày sau cùng nhau thanh toán…

Tê ——

La Quan hiện tại, đã cảm thấy đau răng!

Nhưng La Quan đau răng việc này, tất cả mọi người không biết, bọn hắn chỉ biết hôm nay La Quan dưới trướng 4 người, ứng chiến thiên cực tông, Hoàng Cực tông, Yêu tộc cùng Tứ Hải long cung 4 vị hợp nhất cảnh, 4 trận chiến toàn thắng!

Mà lại mỗi 1 cái, đều đem đối thủ trực tiếp trấn sát.

Quả thực hung tàn đến nghịch thiên!

Trong lúc nhất thời, thiên địa tĩnh mịch.

Toàn bộ đế cung, thậm chí cả vương đô, vô số trông lại ánh mắt, đều là rung động, kính sợ.

Nhưng những người khác có thể ngốc, Khương hoàng lại không thể, hắn hôm nay xuất hiện ở đây, liền phá hỏng tự thân đường lui. Không đánh rụng La Quan, Khương Đồng , chờ đợi hắn chỉ có một con đường chết, nghĩ sống tạm vĩnh thà cung đều không được.

Giờ khắc này, tại tử vong uy hiếp dưới, Khương hoàng trí tuệ rốt cục trở nên lóe sáng.

Chuyện hôm nay kết thúc! ? !

Không! !

Chắc chắn sẽ không.

4 phương thế lực gặp, thảm trọng như vậy tổn thất là nó 1, càng quan trọng chính là, uy danh đã bị người giẫm tại dưới chân.

Nếu như như vậy bỏ qua, chẳng lẽ không phải rõ ràng thừa nhận, La Quan một tay nâng Khương quốc, nhưng cưỡi tại bọn hắn trên cổ vui chơi? !

Hậu quả như vậy, là các phương tuyệt không có khả năng tiếp nhận.

Khương hoàng cắn răng một cái, “Phù phù” quỳ xuống đất, lớn tiếng nói: “Trẫm lấy Khương quốc Hoàng đế chi danh phát thệ, hôm nay vô luận phương kia, có thể giúp Khương quốc bình định lập lại trật tự nặng đắp triều cương người, liền có thể thu hoạch được Khương quốc phụ thuộc! Trẫm cùng Khương quốc con dân, đem vĩnh thế hiệu trung, nếu có vi phạm trời tru đất diệt!”

Hoàn toàn tĩnh mịch bên trong, Khương hoàng thanh âm vang vọng 4 phương.

Vô số ánh mắt xem ra, tức chấn kinh tại Khương hoàng quyết đoán, vì bảo đảm tự thân lại không tiếc đem toàn bộ người Khương quốc 2 tay dâng tặng, cùng lúc đó đáy lòng cũng sinh ra mấy điểm hoảng hốt —— dưới mắt thế cục, hẳn là thật là có người dám động thủ, đối phó La Quan bọn hắn? !

4 cái hợp nhất cảnh a, không phải 4 con chó, nhưng bọn hắn lại như chó, cứ như vậy bị hố.

Đế cung biên giới, một chỗ lãnh cung đại điện, trốn ở nơi hẻo lánh bên trong, là một tên trẻ tuổi nội thị hoạn quan, như nhận xã tắc đại điện khí tức tác động đến, sắc mặt hắn cực kỳ nhợt nhạt, khóe miệng thậm chí lưu lại vết máu, nhưng một đôi tròng mắt bên trong, lại hoàn toàn lạnh lẽo, yên lặng.

“Tốt một cái Khương hoàng! Không hổ một đời Hoàng đế, quả có mấy điểm trí tuệ, quyết đoán! !”

“Rốt cục đợi đến kết quả mong muốn, bọn hắn cũng nên

xuất thủ… La Quan a La Quan, hôm nay đến tận đây, ngươi còn xa chưa thủ thắng.”

“Liền để bản tọa nhìn xem, ngươi đến cùng, còn cất giấu bài tẩy gì? !”

Tuy nói hắn không coi trọng hôm nay, La Quan bọn người kết cục, nhưng đối La Quan người này, nhưng thủy chung duy trì cực kỳ kỵ đan.

Kia tiểu tử quả thực thâm bất khả trắc, ai cũng không biết tay hắn bên trong, có phải là còn có cái gì đại sát khí… Trước hết khiến cái này người đi dò đường! ! Có thể thuận lợi nhặt xác tốt nhất, như coi là thật xảy ra ngoài ý muốn… Ha ha, kia La Quan liền vẫn là hắn tình cảm chân thành thân bằng.

Bá ——

Đột nhiên, cái này trẻ tuổi hoạn quan như phát giác được cái gì, ngẩng đầu nhìn lại, “Đến rồi!”

Xã tắc đại điện bên ngoài, nhìn qua một mặt dữ tợn, quỳ xuống đất không dậy nổi Khương hoàng, La Quan ám đạo cái này thẻ đánh bạc, hẳn là đầy đủ.

Hôm nay còn có cá lớn!

Không phải trực giác, mà là La Quan cũng sớm đã, phát giác được khí tức của bọn hắn. Cường đại mà mục nát, tựa như là chui tiến vào vách quan tài bên trong, tránh mấy ngàn mấy chục nghìn năm, toàn thân trên dưới mỗi 1 cái lỗ chân lông bên trong, đều tràn ngập khiến người

buồn nôn hương vị.

Quả nhiên, ngay tại ý niệm này chuyển qua nháy mắt.

Oanh ——

Khí tức khủng bố như núi biển, sát na mà tới!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 649 : Ẩn Tiên cung

2 thân ảnh từ đế ngoài cung mà đến, 1 nam 1 nữ các mặc hắc bào, váy đen, biểu lộ lạnh mục hờ hững. Chỉ nhìn từ bên ngoài, đều là trẻ tuổi tuấn kiệt, cao lớn anh tuấn da trắng mỹ mạo, nhìn đến bất quá hai mươi mấy tuổi bộ dáng.

Nhưng hai người này biểu lộ quá mức cứng đờ, mất tươi sống cảm giác, ngược lại càng giống là 2 cỗ hành tẩu khôi lỗi, quanh thân càng quanh quẩn lấy một cỗ, vung chi không tiêu tan mục nát khí.

Nhìn về nơi xa quang vinh xinh đẹp, gần nhìn cứng đờ lạnh lẽo cứng rắn, mảnh ngửi thối không ngửi được… Đại khái như thế!

Nhưng hôm nay, kia rộng lớn như sơn hải, khủng bố như trời nghiêng khí tức khủng bố, lại chính là từ 2 người thể nội phóng thích. Như gió lốc quét ngang, lại như đạp lập đỉnh núi bễ nghễ, cường ngạnh mà bá đạo, chưa đem nơi đây tất cả mọi người để ở trong mắt.

Hợp nhất cảnh? !

Không, muốn còn mạnh hơn, cũng đột phá một loại nào đó giới tuyến, chạm tới cảnh giới cao hơn.

La Quan đôi mắt trầm ngưng, trong lòng thầm than, những này đăng lâm Thiên Thanh đại lục đỉnh phong,

tồn tại vô số năm siêu cấp thế lực nhóm, quả nhiên thâm bất khả trắc, trừ bỏ bày ở ngoài sáng thực lực bên ngoài, âm thầm còn ẩn giấu đi kinh khủng hơn lực lượng.

Nhưng hai người này nên còn chưa chân chính đột phá, nếu không liền nên là mặt khác một phen khí tượng, mà cũng không phải là như dưới mắt như vậy lấy bí pháp ngủ say khóa mệnh, kéo dài hơi tàn.

Nửa bước vô lượng? ! Đây là La Quan tại đương thời, chỗ tao ngộ mạnh nhất tồn tại, trong lòng hắn kiêng kị đồng thời lại tuôn ra chiến ý cường đại.

Như lấy thực lực bản thân mà nói, đối mặt như vậy tồn tại hắn tuyệt không phần thắng, nhưng cái này bên trong là Khương quốc, là lão Hứa địa bàn, cũng chính là hắn La Quan sân nhà.

Thành bại kết cục, còn chưa biết được!

Giờ khắc này, La Quan lưng eo thẳng tắp, đôi mắt trở nên sáng tỏ mà sắc bén, trong không khí hình như có như có như không kiếm minh vang lên.

Chân đạp hư không, mang theo hoành ép thiên hạ chi thế đến 1 nam 1 nữ, hiển nhiên phát giác được, đến từ La Quan phong mang khí cơ. 2 người nhíu mày một cái, chợt lặng lẽ trông lại, khóe miệng móc ra cười lạnh, dù chưa mở miệng cũng đã cho thấy tư thái —— không biết sống chết!

“Khương hoàng.” Áo bào đen nam tử mở miệng, thanh

âm trầm thấp như xuyên qua tầng 1 dày tấm ván gỗ, mới truyền vào đến trong tai, khiến người rất cảm thấy kiềm chế, “Ngươi vừa rồi lời nói, thật là?”

Lúc nói chuyện, hắn uy nghiêm đôi mắt vẫn tập trung vào La Quan, lạnh lẽo bên trong lại lộ ra mấy điểm hững hờ, như sơn dã bên trong thợ săn đã khóa chặt mục tiêu, tùy thời đều có thể đem nó săn giết.

Bắt lấy cuối cùng một cọng rơm Khương hoàng, già nua khuôn mặt đỏ lên, lớn tiếng nói: “Trẫm Khương Diệp, lấy Khương quốc Hoàng đế chi danh phát thệ, lời nói tuyệt không nửa điểm hư giả, mời lên tiên trợ trẫm tru sát phản nghịch!”

Là bọn hắn! Là bọn hắn!

Ẩn Tiên cung.

Đây là 1 cái nguồn gốc từ tiên tông 7 cực, nhưng lại không chỉ như thế thế lực thần bí, trong đó thậm chí có Yêu tộc, Long tộc, dị loại cùng gia nhập, cực kỳ thần bí, cường đại, chính là Thiên Thanh đại lục bên trên cao cấp nhất, nhưng lại vai trò thấp nhất thế lực, bọn hắn thành viên cực ít hiện thân thế gian, càng sẽ không tuỳ tiện nhúng tay chuyện ngoại giới.

Thiên địa có thiếu, đại đạo không hoàn toàn!

Thiên Thanh đại lục tu luyện hoàn cảnh, so với biển mây đại lục, tất nhiên là mạnh vô số lần, nhưng vẫn có cực lớn tính hạn chế. Hợp nhất cảnh trước đó cũng không rõ ràng, chỉ khi nào phá cảnh trong đó, liền có thể cảm

nhận được một loại nào đó, đến từ thiên địa bản thân hạn chế.

Tu hành gian ngăn, tăng lên độ khó trên diện rộng tiêu thăng, mỗi tiến về phía trước một bước, đều cần trả giá cực lớn đại giới. Trải qua thiên tân vạn khổ, đến hợp nhất cảnh đỉnh phong về sau, liền sẽ phát hiện con đường phía trước gần như đoạn tuyệt, chỉ có lưu “Khe cửa” chi kính, đột phá xác suất xa vời.

Phẫn nộ, mờ mịt, thống khổ qua đi, bị nhốt này cảnh người tu hành, dần dần chia 2 phái:

Trốn đi phái —— bởi vì biết được Thiên Thanh đại lục, cùng biển mây đại lục ở giữa chênh lệch, đã sớm rõ ràng giữa thiên địa linh lực phân bố không đồng đều. Đã Thiên Thanh đại lục chỗ, không đủ để chèo chống bọn hắn tiếp tục tiến lên, vậy liền một đường hướng nam, vượt ngang mênh mông thiên hải, tiến vào mới tu hành thế giới, lấy mưu cầu đột phá thời cơ.

Ban đầu, trốn đi phái chiếm tuyệt đại đa số, có thể tại Thiên Thanh đại lục tu hành hoàn cảnh bên trong, đăng lâm hợp nhất cảnh đỉnh phong người, đều là kinh tài tuyệt diễm, có một không hai đương thời hạng người, vô luận tâm tính, thủ đoạn các loại, đều quyết không cho phép bọn hắn ngồi chờ chết, khô cùng thọ nguyên khô kiệt.

Vô số kinh diễm nhất thời, uy chấn đại lục cường giả, xa vượt trùng dương một đường hướng nam, nhưng cuối cùng bọn hắn toàn bộ biến mất tại biển rộng mênh mông phía trên, không có người nào trở về. Liền như thiên hải

ở giữa, tồn tại 1 trương vô hình miệng lớn, đem tất cả kẻ xông vào đều thôn phệ!

Tùy thời ở giữa trôi qua trốn đi phái ít dần, phái bảo thủ liền chiếm đa số, bọn hắn không biết từ chỗ nào biết được, thiên địa luân hồi chi bí —— thế giới này cũng không phải là đã hình thành thì không thay đổi, mà là ở vào chậm rãi lượng biến đổi quá trình bên trong, một khi đạt tới một loại nào đó giới tuyến, liền sẽ có đại biến giáng lâm, đến lúc đó Thiên Thanh đại lục sẽ nghênh đón biến hóa nghiêng trời lệch đất, đại đạo không trọn vẹn có thể tu bổ.

Cho nên, bọn hắn cần làm chính là các loại, chờ đợi 1 ngày này đến! Nhưng cho dù là hợp nhất cảnh đỉnh phong, số tuổi thọ cũng bất quá hai, ba 1,000 năm, lại là tu tới hợp nhất cảnh đỉnh phong, bọn hắn đã hao phí mất tự thân hơn phân nửa thọ nguyên, sinh mệnh còn thừa không có mấy.

Chỉ là mấy trăm năm, đối bọn hắn mà nói quá mức ngắn ngủi! Thế là, phái bảo thủ nhóm liền sáng tạo Ẩn Tiên cung, thông qua bí pháp làm tự thân lâm vào dài dằng dặc ngủ say, khóa kín sinh cơ trôi qua, để tận khả năng sống đến, thiên địa đại biến giáng lâm ngày.

Trước mắt một đôi nam nữ, chính là Ẩn Tiên cung thành viên, lấy tiên tự xưng cũng không phải là cuồng vọng, mà là đối tự thân thực lực tuyệt đối tự tin.

Thiên Thanh đại lục lấy hợp nhất cảnh vì đỉnh, nhưng hợp nhất cảnh bản thân cũng tồn tại cực lớn chênh lệch, có tư cách tiến vào Ẩn Tiên cung, đều là đăng phong tạo

cực vượt qua bình cảnh hạng người, xem như một chân bước vào vô lượng cấp độ, chỉ vì thiên địa có thiếu mới không được đột phá.

Nhưng dù cho như thế, thực lực cũng đủ để nghiền ép bình thường hợp nhất cảnh!

“Rất tốt!” Áo bào đen nam tử đôi mắt sáng lên, lộ ra mấy điểm hài lòng, lần này hắn cùng đồng bạn xuất quan, chí ít đem hao tổn 10 năm trở lên thọ nguyên, nhưng có thể đem Khương quốc thu làm phụ thuộc, hết thảy liền đều đáng giá.

Long hưng phúc địa!

Chỗ này, Ẩn Tiên cung đã quan sát mấy ngàn năm, thông qua vô số lần thăm dò cùng tin tức thu thập, đạt được khiến người mừng rỡ kết luận —— trong đại tuyết sơn, có lẽ có trường sinh chi bí. Chỉ vì long hưng phúc địa quy tắc áp chế thật đáng sợ, lại Đại Tuyết sơn thâm bất khả trắc, mới chậm chạp không có thêm một bước hành động.

Nhưng lần này Khương quốc hoàng vị thay đổi đại tranh, lại phát sinh kinh thiên ngoài ý muốn, các phương giới ngoại người thế lực trừ Khương Đồng một phương bên ngoài đều đoàn diệt, thậm chí không thiếu hợp nhất cảnh tồn tại.

Rất hiển nhiên, trong đó tất ra biến cố lớn!

Mà cái này đại biến, cực khả năng cùng Đại Tuyết sơn có quan hệ, nếu không Ẩn Tiên cung nghĩ không ra, còn

có cái gì thế lực có thể làm đến điểm này ——

Lần này, có thể dòm ngó Đại Tuyết sơn chi bí!

Váy đen nữ tu trên mặt cũng lộ ra mỉm cười, nhìn về phía La Quan ánh mắt bên trong, hiển hiện mấy điểm tiếc hận. Khá lắm tuấn tiếu tiểu bối, nàng ngủ say mấy trăm năm, ngược lại là có mấy phân tâm ngứa khó nhịn. Nhưng đại sự quan trọng, đợi hết thảy xử lý tốt, lại đi tìm mấy cái trẻ tuổi khỏe mạnh cường tráng gãi ngứa, thuận tiện bổ dưỡng một phen hao tổn.

La Quan đột nhiên ngẩng đầu, đón áo bào đen nữ tu ánh mắt, “Lão yêu bà, đừng trông mà thèm, ta không phải ngươi có thể mơ ước người, tranh thủ thời gian đi nước bọt lau sạch sẽ.”

Nói thật, thật sự là hắn cảm thấy buồn nôn.

Nếu thật là cái mỹ nhân cũng là thôi, nói rõ hắn La mỗ người phong độ nhẹ nhàng, mị lực bạo đồng hồ. Nhưng trước mắt đâu? Bất quá chỉ là một bãi, hất lên 1 trương mỹ nhân da thịt thối, sợ là 1 con trai sông đã sớm khô quắt, cái này đạp ngựa ai nhận được rồi? !

Áo bào đen nữ tu vốn là vẻ mặt cứng ngắc, triệt để đông kết ở trên mặt, “Khá lắm miệng lưỡi bén nhọn tiểu bối! Đợi bản tọa đưa ngươi tứ chi đánh gãy, lại giẫm nát sống lưng của ngươi, hi vọng ngươi còn có thể nói ra lời!”

Nàng đưa tay, hướng về phía trước một nắm.

Oanh ——

Giữa thiên địa vô tận linh lực sôi trào, sát na ngưng tụ ra 1 con khủng bố đại thủ, thẳng đến La Quan bắt tới.

Đây chính là vô lượng cảnh khủng bố!

Cái gọi là “Vô lượng” 2 chữ, là lấy nhân thân vì đối so, tu sĩ pháp lực lại như thế nào hùng hậu, chung quy có khô kiệt, hao hết thời điểm. Nhưng tự thân bên ngoài, mênh mông giữa thiên địa lại tồn tại, vô cùng vô tận thiên địa linh lực, lấy nhân thân điều khiển ngoại giới linh lực, là vì vô lượng.

Áo bào đen nữ tu tuy chỉ là, một chân bước vào này cảnh, nhưng bây giờ vừa ra tay vẫn là long trời lở đất, cả tòa đế cung thậm chí Khương quốc vương đô, đều cảm nhận được bàn tay này bên trong, ẩn chứa khủng bố khí cơ. Như sơn hà lật úp mà đến, không thể ngăn cản, không cách nào tránh né!

La Quan trong lòng cảm thán, đây chính là vô lượng cảnh sao? ? Chỉ là nửa bước bước vào liền như thế khủng bố, quả nhiên tu hành đại đạo càng lên cao đi, mỗi 1 cảnh ở giữa chênh lệch liền càng là kinh người. Nếu là chân chính vô lượng cảnh, sợ là 1 chưởng rơi xuống, liền có thể hủy diệt nửa toà Khương quốc vương đô! !

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, tru tiên kiếm rơi vào trong tay, rách rách rưới rưới bên ngoài đồng hồ dưới, lại phóng xuất ra

kình thiên phong mang.

La Quan ngẩng đầu, đáy mắt băng lãnh dựng thẳng đồng hiển hiện, sau một khắc không chút do dự huy kiếm chém ra.

Là 1 kiếm, nhưng cũng không phải 1 kiếm, thân lò, bạt sơn hà, từng ngày nguyệt, đãng cửu tiêu… 4 kiếm chi thế tận tan về 1, hóa nhập một kiếm này bên trong.

Kiếm ảnh hướng cửu tiêu, cùng kia thương khung vồ xuống đại thủ, trùng điệp va chạm đến cùng một chỗ!

Nhìn như hời hợt, lại là La Quan phá cảnh về sau, lần đầu toàn lực xuất thủ, kiếm này đến tột cùng mạnh cỡ nào, hắn tự thân cũng vô pháp đoán trước.

Oanh ——

Nổ vang rung trời, ở trong thiên địa lăn lộn quanh quẩn, hạo đãng thiên địa linh lực hội tụ, chỗ ngưng ra khủng bố đại thủ bị 1 kiếm trảm phá. Nhưng kia trùng thiên kiếm ảnh cũng hao hết uy năng, như vậy vỡ nát, tiêu tán, kích thích đầy trời cuồng phong, “Ầm ầm” gào thét lưu chuyển.

Ngăn lại rồi? !

Giờ khắc này, vô số đôi mắt trừng lớn, lộ ra chấn kinh biểu lộ, nhìn về phía La Quan ánh mắt, tràn ngập không thể tưởng tượng nổi. Dù sao cái này áo bào đen nữ tu khí tức, so trước đó ra sân hợp nhất cảnh, thực tế khủng bố quá nhiều, La Quan chỉ là Nguyên Anh cảnh, dựa vào

cái gì nhưng tại dưới một kích này toàn thân trở ra?

Khương hoàng thân thể xiết chặt, chợt cắn răng, “Không ngại! Ẩn Tiên cung xuất thủ, tất có tuyệt đối nắm chắc.”

“Lần này, bất quá chỉ là thăm dò… La Quan có thể đỡ, hẳn là vận dụng át chủ bài, cũng phải nhìn hắn có thể chống đến khi nào!”

Đế cung biên giới, vị kia trẻ tuổi hoạn quan thổ huyết, miệng mũi đều có đỏ tươi tràn ra, nhưng hắn lại toàn không quan tâm, bất quá chỉ là một bộ tùy thời, đều có thể bị bỏ qua nhục thân thôi, giờ phút này mi tâm nhảy một cái, chăm chú nhìn La Quan ——

Không thích hợp! ! Không thích hợp! Gia hỏa này biểu hiện, thực tế quá bình tĩnh, căn bản không thấy được nửa điểm sợ hãi, bất an.

Trong lòng thình thịch loạn chiến, quý hồng đột nhiên sinh ra một loại, cực kỳ trực giác mãnh liệt —— La Quan tay bên trong, tuyệt đối còn giấu bài! !

Ẩn Tiên cung 2 người này, sợ là phải bị thua thiệt.

Xã tắc đại điện bên ngoài, váy đen nữ tu mày nhíu lại gấp, nhưng rất nhanh nàng liền như nghĩ đến cái gì, đôi mắt sáng rực khóa chặt La Quan.

Chỉ là Nguyên Anh tiểu bối, dù có thủ đoạn nghịch thiên, làm sao có thể cản vô lượng chi uy? ! Dù chỉ là tiện tay một kích.

Cái này La Quan, hẳn là được Đại Tuyết sơn cơ duyên!

Hôm nay, đến đúng rồi!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 650 : 3 kiếm trấn Ẩn tiên

Tiểu bối này không thể giết, Ẩn Tiên cung cần người sống, để ép hỏi tin tức!

Váy đen nữ tu lập tức làm ra quyết định, nàng nhìn đồng bạn, “Ta tới ra tay, đem La Quan trấn áp.”

Bên cạnh, áo bào đen tu sĩ gật đầu, “Được.” Hắn ánh mắt, hướng về đã đứng dậy Ứng Thanh Linh, Tứ Hải Vương, lộ ra nghiền ngẫm.

Một đầu Tứ Hải lớn giao, huyết mạch không tầm thường, mấy có hóa rồng chi tư.

1 vị 6 máu đỉnh phong Đại Vũ phu, khoảng cách đột phá cách xa một bước.

Tại hợp nhất cảnh bên trong, đều thuộc về cực mạnh một nắm, cũng là đủ tư cách để hắn xuất thủ.

Váy đen nữ tu trước hết nhất động thủ, nàng biểu lộ túc mục, một bước hướng về phía trước đạp xuống.

Oanh ——

Nguyên thần pháp tướng ngưng tụ, trực tiếp 5 ngón tay triển khai như lồng giam, hướng về phía trước ghìm xuống.

Giờ khắc này hạo đãng thiên địa linh lực sôi trào, vô luận khí thế, động tĩnh, đều so vừa rồi mạnh quá nhiều. Đạp lập hợp nhất đỉnh phong, chạm đến vô lượng cảnh tồn tại thực lực, thủ đoạn, giờ khắc này mới chính thức hiện ra.

Vô tận thiên địa linh lực điên cuồng hội tụ, lại thật trống rỗng ngưng tụ ra, 1 cái màu đen lồng giam, đem La Quan giam cầm trong đó.

Khủng bố áp chế lực lượng, như vô hình thạch ép đem hắn cuốn vào, muốn đem La Quan quanh thân xương cốt nghiền nát, biến thành một bãi bùn nhão!

Người sống, cũng chỉ cần còn sống chính là, thật sự cho rằng không che đậy miệng, liền không cần trả giá đắt? ! Nữ nhân vô luận tuổi tác, tâm nhãn đều chỉ có lớn như vậy.

Lồng giam phía dưới, kiếm minh bộc phát.

Trùng điệp kiếm ảnh như cầu vồng, trảm tại màu đen lồng giam phía trên, vỡ ra từng đạo lỗ hổng, nhưng lại sau đó một khắc chữa trị như lúc ban đầu.

Mà lại theo thời gian trôi qua, màu đen lồng giam chính trở nên càng ngày càng kiên cố, bởi vì mỗi thời mỗi khắc cũng còn có, càng nhiều thiên địa linh lực rót vào trong đó.

Váy đen nữ tu cười lạnh, lạnh giọng nói: “Không biết tự lượng sức mình, phí công giãy dụa!” Nàng nhìn về phía La Quan, “La Quan, hiện tại quăng kiếm quỳ xuống đất,

hướng bản tọa dập đầu xin lỗi, ta có thể giơ cao đánh khẽ, để ngươi thiếu thụ chút da thịt nỗi khổ.”

La Quan huy kiếm không ngừng, kiếm ảnh cùng lồng giam đụng nhau lại tia lửa tung tóe, nghe vậy lắc đầu, “Lão yêu bà, ngươi đừng nằm mơ, lão tử chú định, là ngươi đời này cũng không chiếm được người.”

Váy đen nữ tu giận quá thành cười, đôi mắt lạnh trực thấu cốt tủy, “Tốt, rất tốt! La Quan, bản tọa cũng phải nhìn, miệng của ngươi cùng ngươi xương cốt, đến cùng ai cứng hơn!”

Nàng tâm niệm vừa động, giam cầm La Quan màu đen lồng giam, đột nhiên truyền ra kinh thiên oanh minh, nó thể tích lại không ngừng co lại tiểu. Mà nương theo quá trình này, kia áp chế lực lượng cũng tại tăng vọt, tựa như là từng tòa đại sơn, từ bốn phương tám hướng đè xuống!

“Tôn thượng!”

Ứng Thanh Linh, Tứ Hải Vương sắc mặt đại biến.

Nhưng bọn hắn vừa khẽ động thân, liền bị một thân ảnh ngăn lại, chính là Ẩn Tiên cung hắc bào nam tử kia.

“Khuyên các ngươi thành thật một chút, đừng ép ta hiện tại động thủ, nếu không…”

Ngang rống ——

Một tiếng long ngâm, đánh gãy áo bào đen nam tử, 200

trượng ly giao hiện ra thân thể, vọt thẳng giết mà tới.

Tứ Hải Vương quát khẽ, một bước đạp thật mạnh rơi.

Oanh ——

Võ đạo ý chí trùng thiên, ngưng tụ ra thông thiên vũ phu hư ảnh, mặc dù hắn kinh lịch một trận đại chiến về sau, tự thân ở vào trạng thái hư nhược. Nhưng võ đạo ý chí hư ảnh, lại so trước đó càng ngưng thực, phóng thích khí tức cũng càng thêm kinh người!

Áo bào đen nam tử sắc mặt, nháy mắt âm trầm, “Muốn chết!”

Đưa tay, một chỉ điểm ra.

“Tinh lạc như mưa!”

Thiên khung phía dưới, không gian nháy mắt chấn động, lại có từng khỏa hỏa lưu tinh trống rỗng xuất hiện, kéo lấy thật dài đuôi cánh đánh xuống.

Đây là một môn đại thần thông cụ hiện, mỗi 1 viên hỏa lưu tinh đều là từ, hải lượng thiên địa linh lực ngưng tụ mà thành, xuyên qua hư không phát ra “Ầm ầm” nổ vang rung trời.

Một nháy mắt, liền đem Ứng Thanh Linh, Tứ Hải Vương bao phủ ở bên trong.

Ngang rống ——

Từng hồi rồng gầm.

Uống!

Vũ phu gào thét.

Hợp 2 người chi lực, lại cũng chỉ có thể miễn cưỡng chống lại, nhưng lạc bại lại chỉ là vấn đề thời gian, bởi vì chạm đến vô lượng cảnh tu sĩ, lấy tự thân điều động thiên địa linh lực, pháp lực gần như vô cùng vô tận, hao tổn cũng có thể đem 2 người mài chết!

Lấy gần như vô địch chi tư, hiện thân Khương quốc La Quan cùng một đám dưới trướng, tại cùng Ẩn Tiên cung giao phong lúc, lại bị trực tiếp trấn áp.

Giờ khắc này, mọi người vẻ mặt không 1.

Khương hoàng tất nhiên là kích động, đại hỉ, càng đôi mắt cực nóng nhìn về phía, 2 vị Ẩn Tiên cung tu sĩ. Có lẽ hắn có thể mượn Khương quốc phụ thuộc sự tình, từ Ẩn Tiên cung bên trong tìm tới, diên tiếp theo tự thân số tuổi thọ biện pháp, dù sao đối phương ở phương diện này, thuộc về quyền uy tuyệt đối.

Thối lui Hoàng hậu, lại trở lại Khương hoàng bên người, nở nang sung mãn thân thể, tản mát ra kinh người mị lực, “Bệ hạ anh minh thần võ, phải Ẩn Tiên cung tương trợ, tất có thể khởi động lại tân sinh, e rằng hạn tương lai!”

“Ha ha! Tốt, Hoàng hậu nói tốt!” Bị gãi đến chỗ ngứa, Khương hoàng cười to không thôi.

Nhưng một đám triều thần, đáy mắt lại hơi có tối nghĩa, tuy nói Khương quốc là lấy Khương thị làm chủ, hoàng thất truyền thừa thống ngự thiên hạ, nhưng Khương quốc cũng tương tự đại biểu cho, quyền thế của bọn hắn, địa vị, phụ thuộc người khác cùng cấp ăn nhờ ở đậu, bọn hắn cũng sẽ mất đi tự do.

Khách quan dưới Khương quốc một đám triều thần đáy lòng, càng khuynh hướng La Quan một phương thủ thắng, đỡ Khương Đồng đăng cơ đế vị. Đương nhiên, sẽ xuất hiện hiện tượng này, cũng là bởi vì tâm hướng Khương hoàng triều thần, đã ở bão tố hí kia đoạn bị giết bảy tám phần.

Khi người, mọi người cũng chỉ là ngẫm lại thôi, dưới mắt xem ra đại cục đã định, La Quan cùng Khương Đồng bọn người sẽ tại kiếp nạn trốn!

“Phải kết thúc rồi? !” Trẻ tuổi hoạn quan thương thế, so trước đó càng thêm nghiêm trọng, miệng mũi thất khiếu chảy máu không ngừng, nhưng hắn lại không thèm để ý chút nào.

Giờ phút này nhìn về phía màu đen lồng giam, quý hồng mày nhíu lại gấp.

Vô lượng cảnh lợi hại hắn tự nhiên rõ ràng, thiên linh lồng giam triệt để sát nhập, liền đem hóa thành 1 đạo không thể phá vỡ tấm màn đen, đủ để đem La Quan ép thành một đoàn thịt nhão.

Hiện tại còn không bộc phát, là kẻ tài cao gan cũng lớn,

hay là đã hết biện pháp? Hẳn là ta đoán sai, La Quan hắn chỉ là đang hư trương thanh thế? !

Đúng lúc này, quý hồng điều khiển tuổi trẻ hoạn quan, sắc mặt lại là biến đổi.

“Từ bỏ rồi? !”

Hắn biểu lộ kinh ngạc, đã có một tia nhẹ nhõm, lại có mấy điểm nổi nóng, hắn lại bị La Quan biểu hiện cho hù sợ rồi? Đáng chết!

Cái gì tình cảm chân thành thân bằng, liền ngươi dạng này, cũng xứng cùng ta Quý mỗ người tương giao? Hừ, nếu như thế lời nói, hắn cũng nên hành động, không thể thật trơ mắt, để Ẩn Tiên cung đạt được hết thảy, long hưng phúc địa bí mật, hắn quý hồng cũng cảm thấy rất hứng thú!

Xã tắc đại điện bên ngoài, váy đen nữ tu nhếch miệng lên, lộ ra lạnh lùng chế giễu chi ý nhìn về phía lồng giam bên trong La Quan. Hắn rút kiếm nơi tay, lại cũng bất lực huy động, cúi đầu thân thể run không ngừng.

“Làm sao? Bây giờ muốn cầu xin tha thứ sao? ! Muộn!” Váy đen nữ tu cười lạnh, “La Quan, hiện tại coi như ngươi đập nát đầu, cũng muốn tiếp nhận tiếp xuống hết thảy.”

“Ai!”

Khẽ than thở một tiếng từ lồng giam bên trong vang lên, La Quan ngẩng đầu sắc mặt trắng nhợt, cũng không có

trong tưởng tượng kinh hoảng, sợ hãi, nhìn về phía váy đen nữ tử ánh mắt, lộ ra mấy điểm đùa cợt.

“Lão yêu bà, ngươi tại kia lẩm bẩm, đầu óc có phải bị bệnh hay không? Thôi, ai bảo lão tử tâm thật, liền giúp ngươi chặt đi xuống, cẩn thận kiểm tra một chút.”

Dứt lời, hắn ngẩng đầu nhìn lên trên, giờ phút này màu đen lồng giam không ngừng khép lại, thiên khung cũng chỉ còn lại từng đạo khe hở, nói khẽ: “Hôm nay, mời mượn 1 cảnh chi lực!”

Oanh ——

Một nháy mắt, La Quan áo bào phồng lên, thể nội huyết nhục “Lốp bốp” nổ đùng, khí tức cường đại như núi lửa bộc phát.

Nguyên Anh phía trên, vì thần hồn!

Mà thần hồn mấu chốt nhất một điểm, liền ở chỗ thức tỉnh hồn phách chi lực , tương đương với điểm linh một bút —— về sau, trải qua Quy Nguyên cảnh lớn mạnh, mới có thể tại hợp nhất cảnh lúc, thuận lợi mở ra nguyên thần pháp tướng.

Nhưng La Quan hồn phách, lại cùng người thường có chút khác biệt, hắn không chỉ có sớm mở ra hồn phách không gian, càng có một gốc thần thụ, cùng trăng lưỡi liềm trấn áp, uẩn dưỡng.

Cho nên tại trời mượn 1 cảnh, bước vào thần hồn nháy mắt, La Quan đột nhiên cảm thấy mi tâm ngứa, hình như

có thứ gì muốn phá đất mà lên.

Sau một khắc, hắn bấm tay gõ nhẹ mi tâm, trước mắt thiên địa đột nhiên khác biệt! Đây là một phần trước nay chưa từng có thể nghiệm, cũng là La Quan chưa hề cảm xúc qua hoàn toàn mới thị giác, nguyên lai Khương quốc đế cung cũng không phải rất lớn, kia từng tòa cung điện, xem ra lại tiểu xảo rất nhiều.

“Nguyên thần pháp tướng!” Váy đen nữ tu thét lên, một mặt không thể tưởng tượng nổi.

Đại đạo tu hành, 1 cảnh 1 khảm 1 đạo hạn chế, chỉ có đến tương ứng cấp độ, mới có thể có được trong đó thần thông.

Nhưng hôm nay nàng nhìn thấy cái gì? Chỉ là một nguyên anh tiểu bối, lại mở nguyên thần pháp tướng… Cứ việc mỏng manh, ảm đạm , biên giới chỗ càng là chỉ có một vòng nhàn nhạt hư ảnh, nhưng bản chất cũng không khác biệt.

Chợt, phần này chấn kinh, hãi nhiên, liền lại hóa thành vô tận nóng bỏng, kích động —— La Quan hắn đến cùng, tại long hưng phúc địa bên trong, được như thế nào cơ duyên tạo hóa? ! Nếu nàng có thể được đến, phá cảnh vô lượng hoặc chỉ ở trong nháy mắt ở giữa!

“Bắt hắn lại! Nhất định phải bắt hắn lại! !”

Váy đen nữ tu 2 tay giơ lên, nguyên thần pháp tướng chuyển động theo, đem màu đen lồng giam ép tại 2 tay ở giữa, “Cho ta trấn áp! !”

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, giờ phút này bỗng dưng vang lên.

Không ngừng co lại nhỏ, hướng vào phía trong bộ trấn áp màu đen lồng giam, bỗng nhiên chấn động, oanh minh, 1 đạo khủng bố vết rách xuất hiện trên đó.

1 kiếm, chỉ là 1 kiếm!

Lại kém chút, liền đem lồng giam trảm phá.

Váy đen nữ tu con mắt, cơ hồ tại chỗ trừng bạo, “Không có khả năng! Kiếm của ngươi, như thế nào mạnh như vậy? !” Thiên linh lồng giam chính là vô lượng cảnh mới có thể tu luyện đại thần thông, hấp thu thiên địa linh lực, cuối cùng hóa thành khôn cùng màn đêm trấn áp vạn vật. Nàng tuy chỉ tu thành da mao, nhưng uy lực cũng khủng bố đến cực điểm, lại kém chút bị 1 kiếm chém ngang.

Đáp lại nàng, là đạo thứ 2 kiếm minh.

Oanh ——

Thiên linh lồng giam vỡ vụn!

Phốc ——

Váy đen nữ tu một ngụm máu tươi phun ra, sắc mặt trở nên trắng bệch, thần thông bị phá nàng gặp phản phệ. Kinh sợ ngẩng đầu liền nghênh tiếp La Quan đôi mắt,

trong đó băng hàn, đạm mạc, không có nửa điểm tâm tình chập chờn, chỗ hơn chỉ có kia lạnh thấu xương sát cơ.

Ông ——

Kiếm thứ 3 xuất thủ!

“Giúp ta! ! Mau giúp ta!”

Váy đen nữ tu sợ, từ này 1 kiếm bên trong, nàng lại cảm nhận được tử vong uy hiếp.

Cái này La Quan, rốt cuộc là ai! ? !

Ẩn Tiên cung áo bào đen nam tử sắc mặt đại biến, không lo được Ứng long nữ, Tứ Hải Vương 2 người, lách mình trở lại váy đen nữ tu trước người.

Đưa tay, hướng về phía trước nhấn một cái.

“Trường hà 10,000 dặm, cuồn cuộn vô tận!”

Oanh ——

Lại có một dòng sông dài hư ảnh, sát na nổi lên, khí thế bàng bạc chừng 100 trượng rộng, dài không biết mấy phần chui vào hư vô. Liền như thật triệu hồi ra một dòng sông dài, trong đó nước sông gào thét, lăn lộn, phát ra “Ầm ầm” nổ vang rung trời.

Sau một khắc 1 kiếm chém xuống, càng đem cái này hư không giáng lâm trường hà, trực tiếp chém thành 2khúc.

Áo bào đen nam tử con ngươi kịch liệt co vào, lôi kéo váy đen nữ tu nhanh lùi lại, tránh đi một kiếm này dư ba xung kích, “Ngươi đến cùng là ai? !”

Giờ khắc này, hắn hô lên cùng váy đen nữ tu giống nhau vấn đề.

La Quan xách tru tiên kiếm mà đến, sát cơ trùng thiên, “Đưa các ngươi lên đường người!”

Ra 3 kiếm, trấn Ẩn tiên.

Sau ngày hôm nay, hắn muốn cái này Khương quốc, lại không người dám động nửa điểm.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 651 : Thiên la vạn tượng

Hợp nhất chi đỉnh phải dòm vô lượng, cầm Ẩn tiên chi danh, tung ngủ say tại hắc ám, cũng mang bễ nghễ thiên hạ chi niệm! Lần này giáng lâm Khương quốc, vốn khi tồi khô lạp hủ đem hết thảy chống lại trấn áp, chưa từng nghĩ tới lại sẽ bị 3 kiếm bức lui, hiển thị rõ chật vật thái độ.

Là long hưng phúc địa bên trong coi là thật có giấu nghịch thiên tạo hóa, có thể đem 1 chỉ là Nguyên Anh tiểu bối, cưỡng ép nâng lên nhưng cùng nửa bước vô lượng tranh phong tình trạng, lại hoặc là bản thân hắn liền không bình thường? Nhưng vô luận chân tướng như thế nào, hôm nay thế cục đều đem khó mà thiện.

Áo bào đen nam tử thở sâu, nhìn về phía đồng bạn, “Không lo được nhiều lắm, giải phong thọ nguyên thời hạn, ngươi ta liên thủ một trận chiến!”

“Tốt!” Váy đen nữ tu cắn răng, sắc mặt oán độc.

Oanh ——

Sau một khắc, khí tức khủng bố từ 2 người thể nội bộc phát, như gió lốc quét ngang, lại như sơn hà lật úp, sát na bao phủ thập phương.

Bí pháp khóa kín thọ nguyên trôi qua, rơi vào trạng thái ngủ say trạng thái, lấy tận khả năng kéo dài sinh tồn kỳ

hạn, nhưng cái này… Là cần trả giá đắt.

Liền tỉ như giờ phút này, khi 2 người giải phong thọ nguyên thời hạn toàn lực một trận chiến lúc, nguyên bản khóa kín sinh mệnh chi lực, liền như giang hà vỡ đê.

Váy đen nữ tu sắc mặt tái nhợt, lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ trở nên hồng nhuận, tại cường đại sinh mệnh lực phóng thích dưới, thương thế rất nhanh khỏi hẳn.

Nhưng sắc mặt nàng ngược lại trở nên càng thêm khó coi, sâu trong đáy lòng càng có một phần, không đè nén được hồi hộp, sợ hãi, “Nhanh, đánh nhanh thắng nhanh!”

“Được.” Áo bào đen nam tử quát khẽ.

Bọn hắn trì hoãn không dậy nổi, bây giờ mỗi quá khứ 1 hơi, đều có đại lượng sinh mệnh lực trôi qua, mang ý nghĩa thọ nguyên điên cuồng giảm bớt.

Đang đối mặt, 2 vị Ẩn Tiên cung người tới, đã xác định lẫn nhau suy nghĩ trong lòng, đồng thời đưa tay hướng về bầu trời một nắm, như bắt lấy nào đó nặng nề chi vật, hướng phía dưới hung hăng kéo một phát.

“Thiên la vạn tượng!”

Oanh ——

Mảng lớn Kim Quang từ thiên khung bộc phát, tiếp lấy hướng 4 phương 8 hướng lan tràn, đảo mắt liền ngưng

tụ thành 1 con la bàn. Cái này la bàn tự thân, từ hướng nội bên ngoài chia vô số lớn tiểu Viên điểm, lẫn nhau điểm bộ mà thành, liền thành một khối lại nhưng nương theo Kim Quang chảy xuôi chuyển động.

Từng đạo phù văn màu vàng, hiện lên ở la bàn mặt ngoài, làm nó phóng xuất ra càng thêm óng ánh, hào quang chói sáng, đồng thời bắn ra phảng phất giống như mặt trời cực nóng nhiệt độ cao. Không khí bởi vì thiêu đốt mà vặn vẹo, khiến mâm tròn chỗ trở nên mơ hồ không rõ, như ở chân trời, lại như trước mắt.

Trấn áp, đốt cháy, hỗn loạn, tuyệt diệt… Khủng bố khí cơ đem La Quan bao phủ, như vực sâu như ngục, khiến người từ đáy lòng sinh ra vô tận hoảng sợ, tuyệt vọng.

Ẩn Tiên cung bên trong cái gọi là nửa bước vô lượng, cũng điểm tam lục cửu các loại, như đứng xa nhìn, gần nhìn, đây là thấy được vô lượng chi uy cấp độ.

Gõ cửa, thì làm tiếp xúc cảnh giới cánh cửa, so đứng xa nhìn, tiến vào nhìn tiến thêm một bước.

Tối cao tên là Ẩn tiên, mới thật sự là một chân bước vào, tuy vô pháp oanh phá bình cảnh, lại ngạnh sinh sinh đem tự thân chen một nửa đi vào.

Hôm nay Ẩn Tiên cung bên trong 2 vị, chỉ là đứng xa nhìn, gần nhìn cấp độ, nhưng bây giờ mở thọ nguyên chi khóa, hợp lực hạ xuống lâm “Thiên la vạn tượng” một kích, cũng đã đến sờ cửa chi cảnh.

Tầng 1 chi kém, thực lực sai biệt lại kinh người đến cực

điểm, giờ phút này toàn bộ Khương quốc vương đô, vô số người trợn to tròng mắt nhìn một màn trước mắt, sợ hãi như triều cường hiện lên, muốn đem bọn hắn tâm thần thôn phệ, chỉ cảm thấy thiên địa đều muốn vỡ nát, vạn vật cuối cùng rồi sẽ hủy diệt!

La Quan ngửa đầu, áo bào đen khuấy động bay giương, tay cầm tru tiên kiếm, đôi mắt ở giữa một mảnh yên tĩnh. Thậm chí còn có tâm tư, suy nghĩ một chút sự tình khác —— tỉ như “Thiên la “2 chữ? Cái này Ẩn Tiên cung hẳn là, cùng Thiên La giáo có quan hệ? ! Lại hoặc là chỉ là trùng hợp.

Được rồi, quản hắn có phải là, giết lại nói. Cho dù cả 2 thật có liên quan, La Quan cùng Thiên La giáo đã sớm ân oán sâu đúc, cũng không kém hôm nay một bút.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, La Quan đưa tay chém xuống.

“1 kiếm khai thiên!”

Đỉnh đầu hắn phía trên, kia mỏng manh ảm đạm đến cực điểm, chỉ có 1 đạo cạn ảnh nguyên thần pháp tướng, theo La Quan huy kiếm mà ra tay.

Ầm ầm ——

Thiên khung sát na xích hồng, hình như có biển lửa vô biên thiêu đốt, sau một khắc từ đó băng liệt, kiếm ảnh như thiên phạt giáng lâm, lại mang theo cuồn cuộn lưu hỏa, 1 kiếm ánh sáng tại lúc này, thậm chí vượt trên cái

kia kim sắc la bàn, giống như lưu tinh trụy hướng đại địa!

Oanh ——

Nổ vang rung trời bên trong, lưu hỏa kiếm ảnh chém xuống, kim sắc la bàn phát ra thống khổ gào thét, lưu chuyển bỗng dưng đình trệ, mặt ngoài phù văn màu vàng mảng lớn vỡ nát, như cự thạch rơi xuống vén kinh đào hải lãng, xuất hiện mảng lớn chấn động bất ổn.

Ẩn Tiên cung 2 người kêu lên một tiếng đau đớn, trên mặt hiển hiện kinh sợ, nghĩ không ra La Quan có thể, chém ra kinh khủng như vậy 1 kiếm.

Thiên la vạn tượng đều kém chút vỡ nát!

“Ổn định!” Áo bào đen nam tử gầm nhẹ, biểu lộ dữ tợn, “Cái này La Quan, bất quá một giới Nguyên Anh tiểu bối, làm sao có thể tiếp nhận như thế vĩ lực? !”

“Xuất kiếm càng mạnh, thì phản phệ càng nặng, hắn chống đỡ không được quá lâu!”

Váy đen nữ tu cắn răng, “Vô lượng chi lực, trăm sông đổ về một biển! !”

Nàng nắn thủ ấn, dẫn dắt thiên địa linh lực, “Ầm ầm” rót vào thiên la vạn tượng la bàn, lắng lại chấn động vững chắc thế cục.

La Quan mặt không biểu tình, ám đạo người này lời nói cũng không tệ, Hứa Đại Phu đã sớm nói rõ, hướng lên

trời mượn lực tất có phản phệ. Chỉ bất quá cái này phản phệ, thường nhân hoặc khó có thể chịu đựng, nhưng đối thành tựu Chân Long chi thể La Quan mà nói, ảnh hưởng thực không lớn.

Cho nên, coi như đoán đúng, kết quả hay là phải chết! !

Ông ——

Kiếm minh trùng thiên.

Đế kiếm truyền thừa thức thứ 2 —— vạn vật Quy Khư! Kiếm này riêng lấy khí thế, động tĩnh mà nói, không kịp 1 kiếm khai thiên, uy lực lại càng khủng bố hơn.

Thiên la vạn tượng kim sắc la bàn, một nháy mắt liền truyền ra “Răng rắc” “Răng rắc” vỡ vụn âm thanh, vết rạn như mạng nhện lan tràn.

Phốc ——

Ẩn Tiên cung 2 người một ngụm máu tươi phun ra, khí tức trở nên thất bại, trợn to con mắt bên trong tràn đầy hoảng sợ, hãi nhiên. Không chỉ có bởi vì một kiếm này sát lực khủng bố, càng bởi vì một kiếm này bên trong ẩn chứa một loại nào đó khí cơ, lại thông qua thiên la vạn tượng la bàn, truyền lại đến 2 người thể nội.

Kinh khủng nhất, trực quan kết quả chính là, 2 người thể nội vốn là điên cuồng trút xuống sinh mệnh lực, giờ phút này càng như liệt hỏa nấu dầu —— là thật, trực tiếp bắt đầu cháy rừng rực! Cũng không phải là giới hạn nào đó một chỗ, mà là như là Liệt Hỏa Liệu Nguyên, đem đại

lượng sinh cơ trực tiếp đốt cháy.

“Không! Như thế nào dạng này…” Váy đen nữ tu thét lên, nàng thanh xuân mỹ lệ túi da, bây giờ giống như là hỏa lô bên cạnh ngọn nến, nếp nhăn nhanh chóng hiển hiện, thay thế trơn bóng, trắng noãn khuôn mặt, trùng điệp chồng chất nếp uốn bên trong, mỗi một chỗ đều tản ra nồng đậm mùi hôi thối.

Sinh mệnh thiêu đốt, như là thời gian trường hà gia tốc chảy xiết, bất quá mấy cái hô hấp thời gian, liền đen mộc nhĩ khô chuối tây. Ẩn Tiên cung 2 người từ anh tuấn xinh đẹp bộ dáng, đảo mắt liền biến thành giờ phút này mênh mang già rồi, một số xẹp gỗ mục 2 đoạn.

Chính là chính La Quan đều không nghĩ tới, vạn vật Quy Khư một kiếm này, lại sẽ tạo thành như thế hậu quả, sau khi kinh ngạc tiếp theo là buồn nôn. Bởi vì đây mới là 2 người chân chính bộ dáng, nam cái kia không nói đến, cái này lão yêu bà mới vừa rồi còn đánh tiểu gia ta chủ ý…

Cho nên hoảng sợ, tuyệt vọng qua đi, tiếp theo phẫn hận, oán độc Ẩn Tiên cung 2 người, còn chưa tới kịp bộc phát, liền nghe tới gầm lên giận dữ, “Lão yêu bà, ngươi đạp ngựa dám vũ nhục ta!”

Không sai, dù chỉ là bị ý dâm một chút, La Quan cũng biểu thị chịu không được.

Ông ——

Kiếm thứ 3 xuất thủ.

Một kiếm này, nghiêm chỉnh mà nói là La Quan đặt chân kiếm đạo, chân chính bước ra bước đầu tiên… Đương nhiên, 1 bước này so ra mà nói, bước có chút lớn.

Bởi vì, nó nguồn gốc từ thí thiên chi lực, càng có 1 cái cực vang dội danh tự —— trảm thiên!

Lúc trước long hưng phúc địa bên trong, ngay cả Đại Tuyết sơn vị kia tự mình xuất thủ, kiếm này đều có thể tranh phong, huống chi là trước mắt một đôi hắc mộc nhĩ, một cây khô chuối tây.

Oanh ——

Thiên la vạn tượng la bàn vỡ vụn.

Hai cái đầu phóng lên tận trời, xấu xí mà già nua, trên mặt còn mang theo không cam lòng cùng oán độc.

Lạch cạch! !

Lạch cạch!

Đầu lâu rơi xuống đất, lăn lộn hướng phương xa, kia thi thể không đầu lại chưa phun ra bao nhiêu máu tươi, ngã xuống đất nháy mắt liền bắt đầu hư thối.

Nương theo lấy tanh hôi gay mũi, trong nháy mắt thành 2 cỗ bạch cốt.

Đại khái đây mới là bọn hắn lúc đầu diện mục, mượn bí pháp khóa sinh cơ, mặc dù có thể kéo dài sinh tồn kỳ

hạn, nhưng cũng làm trái khô khốc hưng suy thiên đạo luân hồi.

Dù sao liền ngay cả thiên đạo đều khó tránh khỏi thay đổi, huống chi là người! ? ! Kéo dài hơi tàn cầu sống, chung quy cũng muốn trả giá đắt!

Tỉ như thi thân hóa bạch cốt, lại tỉ như hồn bay mà phách tán —— không vào luân hồi, như vậy vĩnh tiêu thế gian!

La Quan cầm kiếm mà đứng, kình phong phồng lên trên thân nhà máy bài, hắn đôi mắt nhìn quanh, quét ngang giữa thiên địa.

“Hôm nay, còn có ai? !”

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 652 : Lại nằm mơ

Giữa thiên địa, hoàn toàn tĩnh mịch!

Chỉ có dư âm không ngừng quanh quẩn, như kinh lôi cuồn cuộn, tại mọi người trong lòng nổ vang, làm bọn hắn bản năng bên trong run rẩy, kính sợ.

4 hợp nhất cảnh vẫn lạc tại trước, 2 Ẩn Tiên cung nửa bước vô lượng mất mạng ở phía sau, hôm nay một trận xung đột, vô luận trải qua hay là kết quả, đều viễn siêu xuất chúng người đoán trước.

Ứng Thanh Linh, Tứ Hải Vương trên mặt, lộ ra tôn sùng, kính sợ.

Tiến lên một bước, cong xuống, “Tôn thượng chi uy, có thể chống đỡ nhật nguyệt!” Lời này đương nhiên rất khoa trương, lại phát ra từ 2 người đáy lòng.

Tại bọn hắn mà nói, một đường này mà đến tôn thượng gần như không gì làm không được , mặc ngươi trời nghiêng đất nứt, ta từ 1 kiếm hoành ép, nhìn chung thiên hạ ai có thể địch? !

Khương Đồng đôi mắt sáng tỏ, nhìn qua La Quan bóng lưng, vui sướng trong lòng, kích động cùng kiêu ngạo, để nàng cơ hồ khó mà tự kiềm chế.

Nàng thở sâu, lớn tiếng nói: “Ngay hôm đó lên, Quốc sư

chi vị tôn cùng quân vương, cùng trẫm chung chưởng Khương quốc, Trấn Giang núi xã tắc!”

Khương quốc triều thần bên trong, có kia phản ứng nhanh, trực tiếp quỳ sát tại đất, lớn tiếng nói: “Nữ hoàng vạn tuế, Quốc sư vạn tuế! Thần cung thỉnh bệ hạ, mau chóng hoàn thành đăng cơ đại điển, dẹp an vạn dân chi tâm!”

A đù, cái này đạp ngựa nịnh hót!

Khương quốc một đám triều thần, trong lòng mắng to không thôi.

Phần phật ——

Đảo mắt, liền quỳ đầy đất.

“Thần cùng bái kiến nữ hoàng, bái kiến Quốc sư đại nhân! Cung thỉnh bệ hạ hoàn thành đăng cơ đại điện, dẹp an vạn dân!”

Thấy cảnh này, Khương hoàng tay chân lạnh buốt, bây giờ chỉ có một cái ý niệm trong đầu —— xong.

Đại thế đã mất đã không đủ để hình dung dưới mắt thế cục, có lẽ “Sơn cùng thủy tận” “Hẳn phải chết không nghi ngờ” muốn càng thêm thỏa đáng.

Hoàng hậu lại một lần rời xa Khương hoàng, ngẩng đầu vành mắt ửng đỏ, 1 bộ muốn thút thít bộ dáng, buồn bã nói: “Quốc sư đại nhân, thiếp thân hôm nay là bị buộc, còn xin Quốc sư minh xét, tha thiếp thân một cái mạng.”

Nàng rất rõ ràng, bây giờ Khương quốc, ai mới là chân chính người nói chuyện. Cứ việc tại vĩnh thà cung lúc, La Quan biểu hiện lãnh khốc vô tình, nhưng nàng vẫn quyết định thử một lần.

Khương Đồng mày nhíu lại gấp, thầm mắng một tiếng không muốn mặt, dư quang hướng La Quan nhìn lại, trong lòng khó tránh khỏi khẩn trương. Dù sao nữ nhân này mị hoặc, nàng cùng là nữ tử cũng cảm thấy khó mà ngăn cản. Mà đập vào mắt bên trong, là La Quan một mặt lạnh lùng, đôi mắt đều là đạm mạc.

“Hoàng hậu vô tội? Cũng được, bản quốc sư tạm thời tin.” La Quan hơi trầm ngâm, nói: “Hôm nay La mỗ liền bao biện làm thay, thay mặt bệ hạ xử lý việc này, ta chỉ xuất 1 kiếm, chỉ cần Hoàng hậu ngăn lại, liền có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua, nương nương cảm thấy thế nào?”

Hoàng hậu đáy mắt một tia ý mừng cứng đờ, tiếp theo biến thành hoảng sợ.

La Quan 1 kiếm? !

Vừa rồi 3 kiếm xuất liên tục, trấn sát Ẩn Tiên cung 2 người một màn, là nàng tận mắt nhìn thấy.

Đừng nói một kiếm chi uy, liền chỉ là hơn phong đảo qua, cũng đủ để khiến nàng vạn kiếp bất phục, La Quan đây là muốn đối nàng chém tận giết tuyệt!

“Không! Quốc sư đại nhân, thiếp thân nguyện vì nô tì tỳ, chỉ cầu có thể sống…”

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, bên tai yên tĩnh.

Phong hoa tuyệt đại, quyến rũ động lòng người Hoàng hậu nương nương, như vậy hương tiêu ngọc vẫn.

Nàng đẹp mắt con mắt trừng lớn, tựa hồ vẫn không thể tiếp nhận kết cục này —— trên đời này, vì sao lại có nam nhân bỏ được giết nàng? !

Khương hoàng khuôn mặt u ám, một nháy mắt liền già nua vô số, nhưng hắn đôi mắt bên trong oán độc, lại trở nên càng thêm nồng đậm, bạo ngược, “Nghiệt nữ! Trừng lớn con mắt của ngươi thấy rõ ràng, trẫm là ngươi quân phụ? ! Ngươi hẳn là, còn dám trước mặt mọi người giết cha không thành? !”

Khương Đồng sắc mặt trắng nhợt, lâm vào trầm mặc.

La Quan xem ra, “Nữ hoàng như cảm thấy làm khó, La mỗ cũng có thể làm thay.”

Khương Đồng thở sâu, “Không nhọc Quốc sư xuất thủ!” Nàng nhìn thẳng mà đến, “Tội quân Khương Diệp, ngươi thừa kế Khương quốc đại thống, thụ muôn vàn lê dân cung cấp nuôi dưỡng, lại vì bản thân chi tư không tiếc bán Khương quốc, khiến ngàn tỉ quốc dân biến thành phụ thuộc, thực là tội không dung xá!”

“Hôm nay, trẫm lợi dụng Khương quốc tân quân chi danh, ban thưởng ngươi vừa chết!”

Khương Đồng rút ra Thiên Tử kiếm, bỗng nhiên vung ra.

Phốc ——

1 kiếm, thấu ngực mà qua!

Khương hoàng Khương Diệp trừng lớn mắt, đến chết không bế.

Phần phật ——

Vừa đứng lên Khương quốc mọi người, trái tim trùng điệp co rụt lại, lại bỗng nhiên quỳ xuống.

“Thần các loại, bái kiến nữ hoàng bệ hạ!”

Giờ khắc này, gió phát động hắc kim hai màu Nữ đế trường bào, vì nàng tăng thêm uy nghi.

Đến tận đây, đăng cơ đại điển dù chưa hoàn thành, nhưng ở Khương quốc triều thần trong lòng, Khương Đồng đã thực sự trở thành chấp chưởng giang sơn xã tắc chúa tể.

La Quan mặt lộ vẻ thưởng thức.

Có ít người, căn bản không xứng là người phụ mẫu, xưng chi súc sinh đều không chút nào qua điểm, chẳng lẽ còn muốn một mực nhường nhịn, tránh lui?

Như Khương Đồng ngay cả phần này lãnh khốc đều không có, La Quan mới thật hoài nghi, đưa nàng đẩy

ngã trên vị trí này, đến cùng là đúng hay sai? !

1 ngày này, Khương quốc nữ hoàng chính thức đăng cơ, chiêu cáo thiên hạ… Lại là một trận kinh đào hải lãng cuồn cuộn, càn quét bát phương!

Nhưng lần này, lại không có người, dám can đảm tuỳ tiện động thủ.

Khương quốc, một lần nữa nghênh đón an bình.

Mà giờ khắc này không có người chú ý tới, một tên trẻ tuổi hoạn quan, thất tha thất thểu ra đế cung.

Vừa đi vừa quay đầu, trong mắt đều là kinh sợ, hãi nhiên.

“La Quan… La Quan…”

“Người này đến cùng, còn có bao nhiêu thủ đoạn? !”

Thiên biến vạn hóa, có ký sinh khôi lỗi vô số, chấp 10 đại cướp khôi thủ quý hồng, hôm nay triệt để sợ.

Thật sự là hắn rất mạnh, nhưng không có nắm chắc có thể ngăn cản dưới La Quan kiếm, tính toán hắn phải chăng ngay từ đầu, chính là cái sai lầm? !

“Không, đây hết thảy đều là bọn hắn làm, cùng Quý mỗ có liên can gì? Khục! La Quan, quả nhiên là ta tình cảm chân thành thân bằng, sau ngày hôm nay, 2 ta chính là khác họ thân huynh đệ!”

“Đúng, chính là như vậy.”

Tân quân kế vị, chỉnh đốn Khương quốc.

Liên tiếp nửa tháng, Khương Đồng đều ở vào bận rộn trạng thái, đáng giết giết, nên bắt thì bắt, nên trấn an liền cho ban ân. Đối mặt hỗn loạn, khó giải quyết cục diện, nàng thể hiện ra 1 vị đế vương ưu tú phẩm chất, đem hết thảy xử lý ngay ngắn rõ ràng.

Điểm này, khiến Khương quốc một đám triều thần, cảm thấy vạn điểm hài lòng.

Đương nhiên bọn hắn càng hài lòng chính là, địa vị tôn quý nhưng so Hoàng đế Quốc sư đại nhân, hiển nhiên cũng vô hứng thú nhúng tay Khương quốc sự vụ. Từ ngày đó một trận đại chiến sau liền một mực bế quan không ra, đã từng có người tiến đến tiếp, tất cả đều bị cự tuyệt ở ngoài cửa.

Nhưng chỉ bằng điểm này còn chưa đủ, cho nên tại trải qua bận rộn nhất nửa tháng sau, Khương quốc triều thần ăn ý, vì nữ hoàng bệ hạ nghỉ, lý do là bệ hạ khi lấy long thể làm trọng, nghỉ ngơi cho tốt vân vân.

Khương Đồng tiếp nhận một đám triều thần hảo ý, bãi triều về sau trở lại tẩm cung, một chút co quắp trên giường, hữu khí vô lực hừ hừ.

Ứng Thanh Linh đi tới, nhìn xem một màn này, không khỏi cảm thấy buồn cười, “Uy? Thật vất vả nghỉ ngơi, ngươi thật đúng là chuẩn bị cứ như vậy ngủ mất? ! Có chút sự tình, những đại thần kia đều gấp, đừng nói

ngươi không nhìn ra.”

Khương Đồng đăng cơ về sau, vì ngăn ngừa ngoài ý muốn nổi lên, Ứng Thanh Linh khôi phục sau liền một mực tại âm thầm bảo hộ.

Có lẽ là bởi vì, giữa lẫn nhau trình độ nào đó đồng bệnh tương liên, lại thêm trước đó, cũng coi như đồng sinh cộng tử giao tình, song phương quan hệ đột bay mãnh tiến vào.

Khương Đồng đột nhiên ngẩng đầu, trực câu câu nhìn chằm chằm nàng, “Nói, ngươi cái này 1 cái, thiên kiều bách mị đại mỹ nhân theo bên người, hắn liền không động tâm qua? Hừ! Ta nhưng không tin, La Quan ánh mắt đã sớm bại lộ, hắn lão sắc phê bản chất, ngươi khẳng định bị ăn vụng qua!”

Ứng Thanh Linh mặt đỏ lên, cắn răng nói: “Khương Đồng, ngươi dám nói hươu nói vượn, nói xấu tôn thượng cùng ta ở giữa trong sạch, hôm nay tất không buông tha ngươi!”

Nàng vọt tới trên giường, cùng Khương Đồng dây dưa đến cùng một chỗ, rất nhanh liền thở hồng hộc, xuân quang chợt tiết.

“Oa! Thanh linh ngươi thật lớn! ? !”

“Ngậm miệng! ! Buông tay!”

Rất nhanh, miệng pháo gừng lợi dụng 1 cái, vạn điểm xấu hổ tư thế nhận thua, nàng nơi nào sẽ là hình người

thật giao đối thủ.

“Ngừng ngừng ngừng! Eo nhanh đoạn mất, ta ban đêm còn hữu dụng đâu, ngươi nhanh buông tay!”

Ứng Thanh Linh “Hừ” một tiếng, lúc này mới đưa nàng bỏ qua, “Ta cái này liền đi thông tri tôn thượng, nữ hoàng có việc thương lượng, mời hắn đến một chuyến.”

“Thanh linh, ngươi liền thật không động tâm? Bằng không tối nay 2 ta cùng một chỗ, trẫm tuyệt không ghét bỏ, nguyện cùng la quân cộng đồng sủng hạnh ngươi!”

“Ngậm miệng! !”

Ứng Thanh Linh bước nhanh ra đại điện, đỏ mặt như vải.

“Phi, không muốn mặt!”

Hung dữ mắng một tiếng nàng vội vàng rời đi, nhưng chẳng biết tại sao, đi tới La Quan trước mặt lúc, luôn cảm thấy có điểm tâm hư.

“Khương Đồng tìm ta? ? Biết.” La Quan đứng dậy đi ra ngoài, hoạt động một phen gân cốt, chính là “Lốp bốp” một trận nổ đùng.

“Ừm? Ứng long nữ ngươi không sao chứ? Mặt có chút đỏ.”

Ứng Thanh Linh hoảng hốt, vội vàng nói: “Không có việc gì… Ân, có lẽ là gần nhất, nghỉ ngơi không tốt lắm.”

La Quan cười nói: “Trên việc tu luyện sự tình, ngươi so ta rõ ràng hơn, khi lỏng có độ mới tốt. Ân, chúng ta lúc này đi thôi.”

Đêm nay, La Quan không trở về.

Hắn lại nằm mơ!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 653 : Ẩn Tiên cung lại đến người

Nhập mộng trước đó, La Quan chỉ nhớ rõ hắn bị đẩy ngã tại giường, Khương Đồng đỏ mặt đứng ở bên cạnh, từng kiện rút đi váy áo.

“Ta tốt như vậy đỉnh lô, cũng không thể một mực nhàn rỗi lãng phí đi…” Phía sau, La Quan liền nghe không được, hắn tiến vào một đoạn giấc mơ kỳ quái ——

Mộng bên trong, La Quan biến thành một đầu, cần cù chăm chỉ, chịu mệt nhọc lão Hoàng Ngưu, kéo lấy nặng nề cày đầu, hành tẩu tại vũng bùn bên trong.

Trời mưa rồi? Ân, khẳng định là có mưa, thậm chí là bờ sông vỡ đê phát lũ lụt, ruộng đồng mới có thể như vậy lầy lội không chịu nổi .

Cày đầu bị thật chặt, bao khỏa tại nước bùn ở giữa, mỗi tiến về phía trước một bước đều không lưu loát vạn điểm, lấy lão Hoàng Ngưu khí lực cũng có chút kéo không nhúc nhích, chỉ có thể dừng lại dừng lại, vừa đi vừa về lắc lư mấy lần mới miễn cưỡng xông mở.

Nhưng khối này ruộng, diện tích thực tế quá lớn, cứ việc lão Hoàng Ngưu da mao nước sáng thể trạng cường tráng, cũng mệt mỏi thở hồng hộc, tiếp theo toàn thân bủn rủn.

Không biết qua bao lâu, cái này ruộng rốt cục cày xong,

đáng thương lão Hoàng Ngưu ngã trên mặt đất trên đầu, phun ra miệng lớn bọt trắng.

Cung điện sát vách.

Ứng Thanh Linh trên mặt đỏ bừng, vô ý thức kẹp chặt 2 đầu thon dài cặp đùi đẹp, sau một hồi nhẹ nhàng “A” một tiếng. Đầu nàng chôn tiến vào chăn mền, dùng sức đập mấy lần, nghĩ thầm mình là điên rồi sao? Làm sao lại nghe Khương Đồng an bài, ma xui quỷ khiến liền đến cái này? !

Thanh tỉnh điểm a ngươi, đừng có lại suy nghĩ lung tung, đi ngủ… Đối… ta hồi lâu đều không có, nghỉ ngơi cho khỏe một chút… Nhắm mắt lại, cố gắng chạy không ý thức, ngay tại Ứng Thanh Linh cố gắng, vừa có một chút hiệu quả lúc, lão Hoàng Ngưu lại bắt đầu làm việc!

Cày âm thanh động đất, bùn nhão bắn tung toé âm thanh, mặt đất khép mở âm thanh… Từng tiếng lọt vào tai, như muốn chui vào người đáy lòng bên trong! Ứng Thanh Linh dùng sức bịt lấy lỗ tai, cũng không biết có phải là sơ sẩy, giữa ngón tay lưu lại thật là lớn khe hở, 2 đầu chân dài lại kẹp đến cùng một chỗ.

Ngày thứ 2, lẩm bẩm hoàng cung giường không tốt, ngủ đau lưng La Quan, tự đại điện rời đi sau gặp Ứng long nữ, phát hiện đối phương hôm nay lại cũng đỉnh lấy một đôi mắt quầng thâm.

“Ứng long nữ, ngươi đây là làm sao rồi?”

Ứng Thanh Linh kém chút duy trì không ngừng biểu hiện

trên mặt, cương mấy lần, “… Có chút trong vấn đề tu luyện, nghỉ ngơi không tốt lắm.”

La Quan lắc đầu, “Hôm qua không phải nhắc nhở ngươi, tu luyện việc này cũng không thể đánh quá gấp, thích hợp nghỉ ngơi một chút càng tốt hơn.”

“Liền tỉ như đêm qua, tôn thượng liền nghỉ ngơi tốt sao? !” Vừa nói xong, Ứng Thanh Linh liền hối hận, vừa ý đầu một ngụm ác khí, thực tế nghẹn lợi hại. Hết thảy đều do người này, hắn thế mà còn bày ra 1 bộ thuyết giáo khuôn mặt, quả thực không thể nhịn.

“Ây… Khục! Đêm qua nữ hoàng bệ hạ, có chuyện quan trọng cùng ta thương nghị, cũng là bận rộn một đêm không ngủ… Ta còn có việc, liền đi trước một bước.” La Quan vội vàng rời đi, vô ý thức nhíu mày lại, luôn cảm thấy Ứng long nữ tâm lý, hình như có một đám lửa.

“Ta đắc tội nàng rồi? !”

Không có a!

La Quan lắc đầu, ám đạo đại khái là trên thân không lanh lẹ kia mấy ngày đến đi.

Nhìn qua hắn bóng lưng, Ứng Thanh Linh cắn răng, đi tới cửa cung điện, phất tay đem cung nhân đuổi rời đi, dùng sức đập vài cái lên cửa, “Khương Đồng, ngươi đã dậy chưa?”

Một trận lẩm bẩm, “… Ngươi vào đi.”

Ứng Thanh Linh do dự một chút đẩy ra cửa điện, không khí bên trong hương vị, để nàng biểu lộ hơi cương mặt đỏ lên, cường tự duy trì trấn định đi tới giường trước, lọt vào trong tầm mắt lộn xộn dấu hiệu, để nàng có chút ngạt thở, rất nhanh liền trừng to mắt, “Ngươi đái dầm rồi? !”

Nàng một mặt không thể tưởng tượng nổi.

Khương Đồng liếc nàng một cái, sắc mặt cũng có chút xấu hổ, “Ngươi hiểu cái gì… Hôm qua để ngươi đến ngươi không dám, ta nhưng mệt mỏi thảm… La Quan thật lợi hại, ta đều cảm thấy mình muốn chết rồi…” Nàng biểu hiện lòng còn sợ hãi, nhưng lại một mặt dư vị.

Ứng Thanh Linh do dự một chút, thấp giọng nói: “Thật có tốt như vậy?”

Khương Đồng “A” một tiếng, một tay lấy nàng kéo tới trên giường đi, “Hắc hắc, muốn biết a, ta kỹ càng nói cho ngươi…”

“Trên người ta đều thấm ướt… Ngươi tránh ra…”

Đến cuối cùng, Ứng long nữ cũng không thể giãy dụa đứng dậy, nghe Khương Đồng thầm thầm thì thì, nàng thanh âm càng ngày càng thấp, đột nhiên liền nghe không được. Vừa nghiêng đầu, nữ nhân này thế mà ngủ, giữa lông mày xuân ý tươi đẹp, tuy là một đêm không ngủ, lại so trước đó càng thêm chói lọi.

“Thật có tốt như vậy?” Nàng trừng lớn mắt nhìn qua giường vây, thì thào lại nói một lần.

Sau đó một đoạn thời gian, La Quan thường xuyên vào cung, cùng nữ hoàng bệ hạ thương nghị quốc gia đại sự, liệu đến thật rất trọng yếu, trong điện đèn đuốc thường là một đêm không tắt.

Mà liền tại Quốc sư đại nhân cùng nữ hoàng bệ hạ, thường ngày xâm nhập giao lưu lúc, quý hồng nghênh đón 1 vị quý khách —— người mặc một bộ rộng lớn áo bào đen, đem toàn thân che lấp ở bên trong, ngược lại cùng hắn bản thể trang phục gần như đồng dạng, khí cơ nội liễm không hiện nửa điểm.

Nhưng dù cho như thế, quý hồng vẫn như cũ cảm nhận được, đến từ đối phương cường đại áp bách… Cùng kia phần tản ra không đi mùi hôi thối!

Ẩn Tiên cung người.

“Không biết các hạ đến nhà, cần làm chuyện gì?”

Quý hồng mỉm cười mở miệng, hắn hôm nay thân phận là Khương quốc vương đô một tên hạ tầng quan viên, bởi vì nữ hoàng đăng cơ cao tầng quyền lợi đấu đá, thay đổi, hắn gần nhất việc cần làm, ngược lại thanh nhàn.

Giờ phút này nói chuyện, vì đối phương rót một chén trà, liền từ cho hướng về sau tựa lưng vào ghế ngồi. Đối phương đích xác rất mạnh, nhưng thì tính sao? Lấy khôi lỗi chi thân đón lấy, hắn cũng không kiêng sợ bất an.

Dưới hắc bào hơi trầm mặc, chợt duỗi ra 1 con trắng

nõn tinh tế bàn tay, nâng chung trà lên uống một hớp, nói khẽ: “Trà ngon.” Người này đúng là tên nữ tử, thanh âm ôn nhuận nhu hòa, như nước xanh chung quanh không gợn sóng, tại nắng ấm phía dưới làm người tâm thần thanh thản.

Quý hồng cười cười, “Trà thật là không tệ, các hạ như thích, chờ chút Quý mỗ bao bên trên một chút, ngài mang về chậm rãi uống.”

“Thế thì không cần, quân tử không đoạt người chỗ tốt.” Áo bào đen nữ tử đặt chén trà xuống, ánh mắt bình tĩnh trông lại, “Hôm nay đến đây là liên quan tới long mộ sự tình, muốn cùng Quý đạo hữu hợp tác.”

Quý hồng đưa tay, “Dừng lại!” Hắn nhìn một cái, dưới hắc bào cặp kia sáng tỏ đôi mắt, “Long mộ một chuyện Quý mỗ suy đi nghĩ lại, cuối cùng cảm thấy có chút không ổn, đã quyết định tạm thời rời khỏi, các hạ nếu muốn tìm người hợp tác, sợ là đến nhầm địa phương.”

Một ngụm từ chối, chém đinh chặt sắt.

Không phải từ chối, mà là hắn thật quyết định từ đó sự tình bên trong bứt ra.

Áo bào đen nữ tử trầm mặc một chút, nói: “Quý đạo hữu là bị La Quan kiếm trong tay, bị dọa cho phát sợ sao?” Ngữ khí nhu hòa, lại không chút khách khí.

Quý hồng cười cười, thần sắc không thay đổi gật đầu, “Vâng.” Khóe miệng của hắn câu lên, mặc dù còn tại cười, ánh mắt lại trở nên sắc bén, “Các hạ liền không sợ

sao? Phải biết ngày ấy, tại Khương quốc đế cung nội, Quý mỗ thế nhưng là tận mắt nhìn thấy, Ẩn Tiên cung 2 vị cao thủ bị 1 kiếm bêu đầu, rơi vào hồn phi phách tán hạ tràng."

Áo bào đen nữ tử gật đầu, "Sợ."

Nàng lại trực tiếp thừa nhận, cái này khiến quý hồng nhíu nhíu mày, trên mặt lộ ra ngưng trọng, "Nếu như thế, các hạ nên có niềm tin chắc chắn đến thuyết phục Quý mỗ?" Hắn trầm mặc mấy hơi, "Vậy liền nói đi, nếu có thể để ta động tâm, việc này cũng là chưa hẳn không thể."

Áo bào đen nữ tử nói: "Tứ Hải long quân Ứng Chân, đã đáp ứng cùng ta cùng liên thủ, chung mở long mộ."

Quý hồng cười lạnh, "Thì tính sao? Coi như kia lão Long vương, vì mạng sống không tiếc đào lên mộ tổ, hắn liền có thể đối phó La Quan? !"

"Theo Quý mỗ biết, lúc trước trong long cung đại biến, Ứng Thanh Linh cùng kia Thập Tứ Mục thoát đi, chính là La Quan thủ bút."

Lúc trước, La Quan liền có thể để Ứng Chân thiệt thòi lớn, huống chi là hiện tại? ! Long hưng phúc địa bên trong, gia hỏa này hẳn là được, kinh thiên động địa tạo hóa… Ai, muốn biết là thật muốn biết, nếu có thể đoạt đến thì càng tốt hơn , nhưng xét đến cùng, hay là mệnh càng quan trọng.

La Quan, chọc không được! !

Ai gây ai chết.

Áo bào đen nữ tử lắc đầu, “Đối phó La Quan, cũng không cần Ứng Chân động thủ, mà là mượn long mộ phản phệ…” Nàng đưa tay, phía trước một điểm. Một chút gợn sóng tản ra, chợt trở nên yên ắng, nhìn như hết thảy đều không biến hóa, lại có 1 đạo vô hình phong ấn, đem nơi đây trong ngoài ngăn cách.

Quý hồng mặc cho nàng hành động, biểu lộ trở nên ngưng trọng, trầm giọng nói: “Mời nói.”

“Long mộ chính là lịch đại Chân Long ngủ say chỗ, cho dù góp đủ 3 điều kiện, mở ra long mộ thời điểm cũng muốn tiếp nhận, đến tự tử đi Chân Long nguyền rủa. Kia nguyền rủa là từ vô số chết đi Chân Long, lưu lại chấp niệm mà thành, uy lực khủng bố đến cực điểm, tung tiên đồ chi đỉnh tồn tại, cũng không dám dính dáng tới nửa điểm.” Áo bào đen nữ tử chậm rãi mở miệng, nói ra nơi đây bí ẩn, “Một khi nhiễm, liền có thể để La Quan hình thần câu diệt! !”

Quý hồng bỗng nhiên ngẩng đầu, “Việc này, Ẩn Tiên cung đã sớm biết?”

“Vâng.”

Phải biết, Ẩn Tiên cung bên trong cũng có Giao long chi thuộc, lại là trong đó tuyệt cường người, biết được long mộ bí ẩn cũng thuộc về bình thường. Nếu không phải như thế dù có Tứ Hải long cung trấn áp, bọn hắn cũng đã sớm nghĩ cách mạnh mở long mộ, đi đoạt viên kia sống trứng rồng.

Quý hồng sắc mặt âm tình bất định, “Hừ! Dù vậy, La Quan há lại sẽ mắc lừa? Hắn người kia nhất quán khôn khéo cẩn thận, không phải giỏi tính toán!”

“Quý đạo hữu yên tâm, La Quan đối long mộ tình thế bắt buộc, ngươi chỉ cần dẫn đạo hắn kế tiếp theo việc này, chúng ta sẽ xử lý tốt hết thảy.” Hơi dừng lại, áo bào đen nữ tử ngẩng đầu, “Đương nhiên, như Quý đạo hữu xác thực không muốn kế tiếp theo, vậy liền giao ra long cung đưa cho chiếc chìa khóa kia, Ẩn Tiên cung nhưng đồng ý ngươi triệt để rời khỏi.”

Quý hồng trầm mặc.

Lúc trước, hắn cùng long cung đạt thành ước định lúc, được một cái chìa khóa làm tín vật.

Giao ra?

Không! !

Sống lại một đời, lại tiếp theo đại đạo cơ hội, hắn há có thể sai lầm? ! Thở sâu, hắn cắn răng, “Tốt! ! Quý mỗ đáp ứng.”

Làm ra cái này quyết định nháy mắt, quý hồng đáy lòng sinh ra một tia rung động, trực giác nói cho hắn không nên, lại liên lụy đến trong đó. Nhưng Ẩn Tiên cung xuất thủ, lại có Tứ Hải long cung phối hợp, mượn long mộ phản phệ giết người… La Quan hắn, nên tránh không khỏi a? !

Cầu phú quý trong nguy hiểm.

Đương nhiên trừ cái đó ra, quý hồng còn có mình ý nghĩ —— khôi lỗi ta còn nhiều, lớn không được lại chết mấy cái, bản thể trốn xa một điểm chính là, như đến lúc đó thế cục không đúng, trực tiếp lòng bàn chân bôi dầu chạy trốn.

Áo bào đen nữ tử mỉm cười, “Như thế, ta cùng liền tại Tứ Hải trong long cung, lặng chờ tin lành.”

Đứng dậy rời đi, khóe miệng lộ ra một tia trào phúng.

Chỉ tiếc đây hết thảy, đều bị che lấp tại áo bào đen phía dưới, tự có một phen so đo quý hồng, vẫn chưa chú ý tới điểm này.

Đương nhiên, coi như phát giác được, hắn cũng sẽ không để ý.

Ẩn Tiên cung… Ha ha, 1 cái hoạt tử nhân mộ thôi! Đối với những người này hắn biết sơ lược, mọi người hợp tác bất quá theo như nhu cầu, đều có tư tâm tính toán, cho dù hết thảy thuận lợi mở ra long mộ, vẫn là phải mỗi người dựa vào thủ đoạn, tranh một trận trứng rồng cơ duyên.

2 ngày sau.

Quốc sư phủ đệ đến 1 vị khách nhân, kia là cái ba mươi mấy tuổi, một bộ trường bào màu xanh, phong độ nhẹ nhàng trung niên nhân, mỉm cười chắp tay, “Làm phiền thông báo một tiếng, Quốc sư đại nhân tình cảm chân

thành thân bằng, mạ tử quý đến đây bái phỏng.”

Như trước kia hắn trực tiếp liền đi vào, bây giờ chung quy là, từ đáy lòng nhiều mấy điểm kính sợ.

Thế đạo này vô luận lập trường như thế nào, cường giả vĩnh viễn được tôn kính!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 654 : Long mộ nguyền rủa

Mạ tử quý?

Là hắn, quý hồng!

La Quan trên mặt lộ ra một tia nghiền ngẫm, gia hỏa này thật là lớn gan, lại vẫn dám chạy tới gặp hắn, liền không sợ bị 1 kiếm trảm rồi? !

Hắn suy nghĩ một chút, đứng dậy đi ra ngoài, “Để hắn tiến đến.”

Quốc sư phủ nguyên là 1 cái phủ thân vương để, trước đó cùng đại tông chính cùng một chỗ vào cung cần vương, bị La Quan mượn xã tắc đại trận thuận tay cho diệt.

Phòng trước, La Quan sau khi ngồi xuống không lâu, ngoài cửa liền vang lên tiếng bước chân, quý hồng một mặt thân cận, vui vô cùng bộ dáng, xa xa liền chắp tay, “La lão đệ! La lão đệ! Ha ha ha, chúc mừng chúc mừng, đế cung một trận chiến uy hiếp thiên hạ, bàn tay Khương quốc sơn hà xã tắc, sau đó phóng nhãn Thiên Thanh đại lục, ai không biết La lão đệ phong thái? ! Ca ca ta cùng có vinh yên, cùng có vinh yên a!”

Bộ dáng kia không biết trông thấy, còn tưởng rằng là hắn cha ruột lật người, một gương mặt cười xuân quang xán lạn, biểu lộ già dặn vị.

“A, nguyên lai là Quý đạo hữu, ngươi cái này mỗi lần gặp mặt đều thay ngựa giáp, sợ là ra cánh cửa này, La mỗ cũng không dám nhận.” La Quan giống như cười mà không phải cười, giương mắt xem ra, “Ngoài ra, La mỗ có thể có hôm nay, còn phải đa tạ Quý đạo hữu, tại long hưng phúc địa bên trong hạ thủ lưu tình, nếu không ta sợ là sớm đã lạnh thấu.”

Quý hồng liên tục khoát tay, vội vàng nói: “Không có sự tình! Tuyệt đối không có! Quý mỗ tuy biết long hưng phúc địa tồn tại, nhưng thế lực khắp nơi tranh nhau tiến vào, chúng ta nào dám lẫn vào, trong này phát sinh sự tình, cùng Quý mỗ tuyệt không nửa điểm quan hệ!”

“Thật?” La Quan nhíu mày, “Quý đạo hữu, ngươi ta cũng coi như bạn cũ hảo hữu, La mỗ hi vọng ngươi nói thật, tuyệt đối đừng gạt ta.”

Quý hồng ngực đập vang động trời, “Như đối La lão đệ có nửa câu nói láo, muốn ta quý hồng thiên lôi đánh xuống, chết không yên lành!”

La Quan thầm mắng một tiếng vương bát đản, ngươi muốn không có đi theo lẫn vào, lão tử danh tự viết ngược lại. Bất quá gia hỏa này phát thệ như thế lưu loát, xem ra là có thủ đoạn gì, có thể che đậy đại đạo giao cảm… Về sau phải cẩn thận một chút, đừng bị hắn ám toán.

“A, nhìn như vậy, là La mỗ oan uổng Quý đạo hữu, thật có lỗi thật có lỗi. Ngươi nhìn, vừa rồi chỉ lo nói chuyện, mau mời ngồi, uống trà.”

Quý hồng khoát tay, “Cái gì Quý đạo hữu? Ta cùng La lão đệ ngươi mới quen đã thân, đã sớm dưới đáy lòng bên trong, đưa ngươi coi là khác phái huynh đệ, hai người chúng ta nên thân cận, có thể nào kêu như thế sinh điểm.”

“Ha ha, Quý huynh nói rất đúng, là tiểu đệ không phải.” La Quan vẻ mặt tươi cười, “Đừng nói, một đoạn thời gian không gặp, tiểu đệ cái này tâm lý vẫn là rất tưởng niệm Quý huynh.”

Gia hỏa này ký sinh khôi lỗi, đến cùng có bao nhiêu? Giết cái khôi lỗi không có ý nghĩa, muốn động thủ liền phải rút ra cây tới, trước tạm nhìn xem gia hỏa này trong hồ lô bán cái loại thuốc gì.

Quý hồng nghe vậy cười to, “Là cực kỳ cực, Quý mỗ đáy lòng đối La lão đệ, cũng rất là nhớ nhung a.”

Họ La dễ dàng như vậy lừa gạt? ! Cẩu thí, tiểu tử này cũng là khẩu Phật tâm xà, không chừng hiện tại tâm lý đang nghĩ cái gì đâu. Ánh mắt này liền không thích hợp, ta nhưng phải cẩn thận một chút, không thể để cho hắn âm!

2 người, hai chén trà, ngồi đối diện nhau, tiếu dung xán lạn.

Trong lúc nói chuyện với nhau cười to không ngừng, gọi là 1 cái thân cận có thừa, thật giống là xa cách về sau thân huynh đệ, ở đây uống trà sướng trò chuyện.

Nhưng chân tướng như thế nào, cũng chỉ có 2 người đáy lòng rõ ràng.

“Khục!” Quý hồng ho nhẹ một tiếng, nói nhảm hồi lâu, cảm xúc làm nền cũng kém không nhiều, hắn cảm thấy nên tiến vào chính đề nha.

Trừ cái đó ra chính là, đối La Quan 1 trương xán lạn khuôn mặt tươi cười, đáy lòng của hắn lão thình thịch, sớm một chút nói xong đi sớm một chút, rời cái này gia hỏa xa một chút chuẩn không sai.

“La lão đệ a, ngươi còn nhớ rõ lúc trước, đến Khương quốc đế đô mục đích sao?”

La Quan trong lòng khẽ nhúc nhích, lại nhíu nhíu mày, “Mục đích?” Hắn tự nói 1 câu, lại một mặt giật mình, “Long mộ, lão ca ngươi nói là long mộ, đúng không?”

“Không sai!” Quý hồng ám đạo giả y như thật, đã Ẩn tiên điện nói La Quan đối long mộ nhất định phải được, hiển nhiên cầm tới cái nào đó tin tức xác thật, hắn tiếp tục nói: “Lão đệ, bây giờ Khương quốc ngọc tỉ truyền quốc, ngươi muốn cầm tới không khó a? Ta bây giờ 3 đem chìa khóa đầy đủ, chỉ cần lại tìm đến Đoạn Long thạch chi linh, liền có thể thuận lợi mở ra long mộ, phải kia ngập trời tạo hóa.”

Ngọc tỉ truyền quốc? !

La Quan nói thầm một tiếng không tốt, trước đó tại long hưng phúc địa bên trong, chỉ lo đánh nhau giết người, cái đồ chơi này thật cấp quên. Bất quá vấn đề không

lớn, bây giờ Hứa Đại Phu chưởng long hưng phúc địa, lấy ra làm không khó.

Sắc mặt hắn không thay đổi, gật gật đầu, “Đích xác không khó, bất quá lão ca ngươi cũng biết, ta vốn là cùng long cung quan hệ không ra thế nào địa, còn đắc tội qua Yêu tộc, trước đây không lâu đế cung một trận chiến, thuận tay lại làm thịt không ít người, kế tiếp theo hợp tác với ngươi, ta lo lắng sẽ liên lụy lão ca a!”

“Không bằng dạng này, ngươi đem 3 đem chìa khóa đều cho ta, sau đó ta đây nghĩ biện pháp, vụng trộm đi thôi long mộ cho đào, bên trong cơ duyên hai anh em ta 1 người một nửa! Lão ca ngươi yên tâm, ta La Quan nói chuyện từ trước đến nay chắc chắn, tuyệt sẽ không 1 người độc chiếm, đây hết thảy thật sự là vì muốn tốt cho ngươi.”

Quý hồng mặt kém chút lục, nghĩ thầm ta đạp mã cương mới tốt xấu còn phát cái thề độc, ngươi cứ như vậy ăn không răng trắng để ta tin ngươi? ! Còn vì ta tốt, ta đạp ngựa cám ơn ngươi!

“Lão đệ!” Quý hồng một mặt nghiêm túc, trầm giọng nói: “Ngươi đem ta lão Quý xem như người nào rồi? Ca ca ta là kia tham sống sợ chết, chỉ cầu độc an người sao? Long mộ việc này đừng quản núi đao biển lửa, huynh đệ ta 2 cái dắt tay hợp lực cùng nhau xông qua!”

“Ngươi đối đầu, chính là ca ca ta đối đầu, cùng ngươi không qua được, cũng là đối địch với ta! Hai anh em ta, lần này thần cản giết thần, phật cản giết phật!”

Liền đạp ngựa một đoạn này lời nói, thật đúng là nói nhiệt huyết sôi trào, rất có mấy điểm cam vì huynh đệ, ném đầu lâu vẩy nhiệt huyết kình.

La Quan kém chút liền cảm động, nắm chặt tay của hắn, “Lão ca!” Xem ra long mộ việc này tuyệt đối hố trời, quý hồng đằng sau có người cùng theo tính toán, nếu không liền hắn 1 cái, kinh lịch long hưng phúc địa cùng đế cung một trận chiến về sau, tuyệt không có phần này đảm lượng.

Là ai? !

Kỳ thật cũng không khó đoán, như vừa rồi quý hồng nói, đơn giản khái quát chính là “Thiên hạ người nào không biết quân”, hiện tại lúc này còn dám nhảy ra, kế tiếp theo tính toán La Quan, cũng liền như vậy một nắm.

Thiên La giáo? Ẩn Tiên cung? Lại hoặc là 2 cái này, vốn là quan hệ mật thiết! !

Đương nhiên, tiên tông 7 cực, Yêu tộc, long cung những này liền không cần phải nói, vốn là ăn liên tục thiệt thòi lớn, nếu có cơ hội hại La Quan, bọn hắn tất sẽ không nương tay.

Có đáp ứng hay không? ? Đương nhiên phải đáp ứng!

Thứ 3 khối đế kiếm mảnh vỡ, còn tại long mộ bên trong đâu, tuy nói La Quan đại đạo con đường, bởi vì lão Hứa xuất thủ tạm thời phá vỡ, nhưng cũng chỉ có Nguyên Anh 1 cảnh, muốn kế nối liền đi, còn phải tay dựa trúng kiếm một đường chém vào quá khứ.

Có chịu không về đáp ứng, lại phải sớm suy nghĩ rõ ràng, làm tốt cách đối phó… Tốt nhất có thể biết rõ ràng, quý hồng cùng với người sau lưng mưu tính, nếu có thể trái lại tính toán bọn hắn, vậy liền không thể tốt hơn.

Tự mình đưa tiễn quý hồng, nhìn xem gia hỏa này đi xa bóng lưng, La Quan xoay người về sau, sắc mặt liền nhạt xuống dưới.

“Theo sau, nhìn hắn đi đâu.”

Vạn Ninh đi tới, khom mình hành lễ, “Vâng, tôn thượng.” Hắn lui ra phía sau một bước chui vào trong bóng tối, cứ thế biến mất không gặp.

Tại điều tra, theo dõi phương diện, quỷ vật tiên thiên liền có ưu thế.

La Quan trở lại bế quan chỗ, ngón tay gõ nhẹ mặt bàn, “Long mộ muốn mở ra, nhưng không thể theo bọn hắn tiết tấu đi, trước kéo dài một chút thời gian lại nói… Ân, sắp mở ra điều kiện tập hợp đủ, lại làm tiến một bước cân nhắc.”

Hắn đưa tay, khẽ chọc giữa lông mày, một chút hơi lạnh khí cơ lưu chuyển.

“Lão Hứa!”

Khương quốc đã cùng long hưng phúc địa khóa lại, thụ nó quy tắc can thiệp, ảnh hưởng, La Quan muốn tìm hắn không khó, huống chi giờ phút này, còn mượn mấy điểm

trăng sao chi lực.

Mấy hơi sau không gian nổi lên gợn sóng, Hứa Đại Phu thanh âm từ khi bên trong truyền ra, “Chuyện gì?”

Không biết có phải hay không ảo giác, La Quan cảm thấy 2 chữ này, ngữ khí có chút quá mức đạm mạc, nhiều mấy điểm xa cách hương vị.

“Không có việc gì tìm ngươi nói chuyện phiếm không được a? Chà chà! Lúc này mới mấy ngày không gặp, liền lấy bóp bên trên! ? ! Lão Hứa, ngươi dạng này không đúng!”

Một trận trầm mặc.

“Khục! ! Vừa rồi tu luyện, nhất thời không có thoát ly trạng thái, La huynh mời nói.” Lần này, ngữ khí liền trở nên không sai biệt lắm.

La Quan nói: “Khương quốc ngọc tỉ truyền quốc, tại long hưng phúc địa đâu? Lão Hứa ngươi cho đưa tới, ta bên này hữu dụng.” Hơi dừng lại, “Mặt khác, việc này ngươi cũng nghe một chút, bên trong là không phải có cái gì không đúng.”

Lúc này, sắp mở ra long mộ một chuyện đến.

“Long mộ?” Hứa Đại Phu thanh âm lộ ra một tia ngưng trọng, ngắn ngủi trầm mặc về sau, tiếp tục nói: “Long tộc giấc ngủ ngàn thu chi địa tất có nguyền rủa, chính là chết đi Chân Long chấp niệm tạo thành, một khi cưỡng ép mở ra bất luận cái gì tham dự người, đều đem gặp

phản phệ, hậu quả cực kỳ khủng bố.”

“La huynh, có người muốn hại ngươi.”

Long mộ nguyền rủa? !

Cỏ, liền biết sự tình khẳng định không có đơn giản như vậy, đáng chết quý hồng, 80% chính là muốn thông qua việc này đi mưu hại hắn.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 655 : Đoạn Long thạch chi linh

Vân vân.

La Quan sờ sờ cái cằm, nói: “Lão Hứa, như như lời ngươi nói, long mộ nguyền rủa rất lợi hại, cơ bản dính vào liền phải chết lạc?”

“Không sai.” Hứa Đại Phu nói.

La Quan ánh mắt sáng lên, “Nói cách khác, quý hồng cùng nó người sau lưng, tỉ lệ lớn là muốn mượn này giết ta… Dù sao ta La mỗ người bây giờ, cũng coi như hung danh bên ngoài, có dùng ít sức biện pháp ổn thỏa, hẳn là không người nguyện ý mạo hiểm.”

“Vậy chúng ta có thể hay không tương kế tựu kế, nghĩ cách khiến cái này người tự thực ác quả? Cơ duyên ta tới bắt, nguyền rủa bọn hắn gánh!”

Hứa Đại Phu hơi dừng lại, “Ý nghĩ là không sai, nhưng muốn thuận lợi áp dụng, lại không đơn giản như vậy… Như vậy đi, ngươi lại chờ một chút, ta 2 ngày này liền đi qua một chuyến, gặp mặt nói chuyện đi.”

Gặp mặt nói chuyện?

La Quan nhíu mày, “Ngươi có thể ra?”

“Vẫn luôn có thể, ta chỉ là tị nạn, lại không phải bị trục

xuất… Khục! Tốt a, đích xác cũng coi là bị trục xuất, nhưng bây giờ Khương quốc, là ta quyết định.”

La Quan cho lão Hứa lưu mặt mũi, không có vạch trần hắn lực lượng không đủ, muốn lỡ như bị “Cường tráng ca ca” phát hiện, hắn khẳng định rất thảm.

“Được, chờ ngươi tới.”

Lão Hứa nói đến là đến, 2 ngày sau sáng sớm, liền xuất hiện tại Quốc sư phủ đệ, cười chắp tay, “La huynh, cùng một chỗ ăn điểm tâm như thế nào?”

Hắn tiếu dung chân thành, thần thái cử chỉ so trước đó, cũng lộ ra có chút thân cận, nhưng chẳng biết tại sao La Quan lại cảm thấy, trên người hắn “Nhân vị”, so trước đó nhạt rất nhiều. Cười không kịp đáy mắt, quanh thân tràn ngập một phần xa lánh, hờ hững, có loại không thể tuỳ tiện tiếp cận, cao xa bên ngoài cảm giác.

La Quan nhíu mày lại, 2 ngày trước đối thoại lúc hắn đã cảm thấy không thích hợp, bây giờ càng phát ra xác định điểm này, chân thành nói: “Lão Hứa, ngươi làm sao rồi? Ta là thật tâm muốn cùng ngươi kết giao bằng hữu, cũng không hi vọng có một ngày, ngươi đột nhiên liền biến lạ lẫm.”

Hứa Đại Phu trầm mặc một chút, cười nói: “Đoạn thời gian gần nhất ta đang nghiên cứu tạo hóa thiên thư, hoặc là thụ chút ảnh hưởng, ngươi yên tâm đi ta nắm chắc, sẽ không xảy ra chuyện.”

“Ngươi tốt nhất thật có số.” La Quan nhìn hắn một cái,

không có lại kế tiếp theo nhiều lời, lấy hắn cùng Hứa Đại Phu quan hệ giữa, có chừng có mực đề điểm liền có thể, “Đi thôi, ta tòa phủ đệ này bên trong đầu bếp, nghe nói tay nghề rất không tệ, cùng một chỗ nếm thử đi.”

Đi phòng ăn trên đường gặp vội vàng gấp trở về Vạn Ninh, nhìn thấy Hứa Đại Phu hắn mặt lộ vẻ giật mình, trước đối 2 người thi lễ một cái, lúc này mới trầm giọng nói: “Tôn thượng, người kia chết!”

Hắn một đường đi theo, rời đi Khương quốc vương đô, đi tới nơi nào đó trong núi hoang, vốn cho rằng sẽ có phát hiện, lại không ngờ tới người kia lại núi bên trong, cho mình đào cái mộ phần, sau đó nhảy vào.

Hoài nghi trong đó có thủ đoạn gì, Vạn Ninh lại tại bí mật quan sát 1 ngày, thẳng đến người kia thi thể bị một đầu dã thú đào ra, ở trước mặt hắn tháo thành tám khối… Cái đồ chơi này khẳng định không phải giả, Vạn Ninh tại chỗ liền có chút ngẩn người.

Như thế hung ác sao? ! Là mình bại lộ, hay là đối phương quá cẩn thận, vì bảo đảm vạn vô nhất thất, lại sử xuất loại thủ đoạn này.

“Thuộc hạ vô năng, mời tôn thượng hàng phạt!”

La Quan phất phất tay, “Cùng ngươi vô can, vốn là thử một chút, muốn dễ dàng như vậy liền bắt đến quý hồng bím tóc, hắn cũng không sống tới hôm nay.”

“Vất vả, xuống dưới nghỉ ngơi đi.”

Vạn Ninh rời đi về sau, La Quan nhìn sang, “Lão Hứa, ngươi kiến thức rộng rãi, cái này quý hồng đến cùng cái gì con đường? Ký sinh khôi lỗi cứ như vậy không đáng tiền, đủ như thế không kiêng nể gì cả giày xéo, vậy hắn tu luyện công pháp này, không khỏi cũng quá trâu - bức đi.”

Hứa Đại Phu gật đầu, “Là có chút quỷ dị… Như ta biết, khôi lỗi ký sinh cần lấy hồn phách chi lực vì loại, khôi lỗi chết thì hồn chủng diệt, đôi này thi thuật giả bản thân cũng là tổn thương rất nặng. Ngoài ra, khôi lỗi cũng không phải tùy tiện liền có thể hoàn thành ký sinh… Hoặc là cái này quý hồng hồn phách đặc thù, hoặc là hắn người này, tự thân liền có rất lớn vấn đề.”

La Quan nghĩ nghĩ, khoát tay, “Được rồi, bất kể hắn là cái gì vấn đề, dám lần một lần hai tính toán ta, thật sự cho rằng lão tử không làm gì được hắn? Hừ! Lần này long mộ mở ra, liền không tin cái này quý hồng, sẽ còn chỉ phái khôi lỗi tham dự, chỉ cần hắn dám mạo hiểm đầu, lão tử cái thứ 1 liền diệt hắn!”

Bữa sáng hương vị quả nhiên không sai, lão Hứa biểu thị rất hài lòng, ăn 4 lồng bánh bao, mới thỏa mãn vỗ vỗ bụng, “Thật sự là hồi lâu, đều không có vui sướng như vậy.”

Lúc nói chuyện, hắn nhìn qua đầu đội bầu trời, không biết đang suy nghĩ gì.

La Quan uống trà, nhìn hắn một cái, “Long hưng phúc địa tuy tốt, nhưng chung quy là nhỏ một chút, ngươi ở bên trong chân tay co cóng, tự nhiên cảm thấy hay là

ngoại giới thiên địa thống khoái.”

“Mặt khác, dù cảm thấy hơi nhiều hơn, nhưng ta vẫn là muốn nhắc nhở ngươi, ngươi cứ như vậy nghênh ngang, tại ta phủ bên trong ăn cơm uống trà, thật không có sao chứ? Đừng lỡ như gây phiền toái, ngươi phủi mông một cái rời đi, để ta đi giúp ngươi đỉnh lôi, dạng này ngươi sẽ mất đi bằng hữu.”

Hứa Đại Phu lắc đầu, “Yên tâm, ta đã dám ra đây, tự nhiên là có nắm chắc… Khương quốc là địa bàn của ta, câu nói này không phải chỉ là nói suông.” Hắn nhìn lại tới, “Không phải ngươi cảm thấy, trước đó hướng lên trời mượn lực một trận chiến, ta vị kia ca ca sẽ không có phát giác? Hừ! Tại cái này bên trong ta không nghĩ cho hắn biết, hắn chính là mắt mù.”

La Quan cảm thấy là lão Hứa trước ra, thử thăm dò hoạt động một phen không có vấn đề, mới dám khẩu xuất cuồng ngôn, nhưng mặc kệ như thế nào, đây đều là cái tin tức tốt.

Khương quốc cương thổ vẫn có chút tiểu, nếu như có thể nhất thống Thiên Thanh đại lục, thành lập 1 cái siêu cấp hoàng triều, phóng xạ 4 phương hải vực, hắn còn sợ ai? Hừ hừ! Ai nhảy liền giết chết người đó, còn cầm long mộ tính toán hắn? Lão tử trực tiếp tới cửa, có 1 cái tính 1 cái toàn chặt!

Đem ý niệm này cùng lão Hứa nói ra, hắn lắc đầu, “Ta mặc dù có thể che đậy một phương, nhưng cũng không thể làm quá rõ ràng, cho nên việc này phải dựa vào ngươi cố gắng.”

Đang khi nói chuyện, lão Hứa nháy mắt mấy cái, một mặt trêu ghẹo, “Thiên hương Thánh thể đỉnh lô hiệu quả không tệ a? Ta nhìn ngươi bây giờ, đều nhanh Nguyên Anh tầng 3. Ăn xong lau sạch không nhận nợ, loại sự tình này cũng không địa đạo, nam nhân liền phải gánh vác bắt đầu, trách nhiệm của mình cùng nghĩa vụ, dù sao cái này Khương quốc tương lai nói không chừng liền phải sửa họ la.”

La Quan mặt mo đỏ ửng, hung ác nói: “Bớt nói nhảm, nếu biết về sau Khương quốc muốn họ La, còn không tranh thủ thời gian đem ngọc tỉ truyền quốc lấy ra, từ hôm nay trở đi đây chính là, ta lão La nhà bảo vật gia truyền.”

Lần này đổi Hứa Đại Phu bị nghẹn một chút, đưa tay điểm một cái La Quan, “Ngươi người này, thật sự là một điểm thua thiệt không chịu ăn! Lòng dạ hẹp hòi nam nhân, nghe nói đồng dạng đều không lớn, mà lại mềm nhiều cứng rắn sống ít đi không tốt, ngươi tuổi còn trẻ nhưng 10 triệu phải chú ý a…”

La Quan cười lạnh, “Lòng dạ hẹp hòi? Sống không tốt? ! Lão Hứa, ngươi tin hay không, lão tử đối thiên đại mắng một câu, vị kia lập tức liền có cảm giác. Ngươi đoán tiếp xuống có thể hay không trình diễn mới ra, ác huynh đánh tơi bời gầy yếu tiểu lão đệ kịch bản? Hừ hừ, ta cảm thấy vậy nhất định rất thú vị!”

Hứa Đại Phu không nói lời nào.

La Quan lấy đi ngọc tỉ truyền quốc, liếc đến một chút,

“Yếu gà!”

Lão Hứa sắc mặt tái xanh.

Khương quốc ngọc tỉ truyền quốc hẹn 2 con lớn cỡ bàn tay, cầm nơi tay bên trong trĩu nặng, rất có mấy điểm trọng lượng. Đây chính là thiếu kia 1 khối Đoạn Long thạch? La Quan ngưng thần cảm giác, cũng không có phát giác được cái gì, hắn nghĩ nghĩ nhắm mắt lại mở ra, liền có băng lãnh dựng thẳng đồng hiển hiện.

Lần này, rốt cục có biến hóa.

Một tia như có như không khí cơ hiển hiện, một đầu là La Quan trong tay khối này ngọc tỉ truyền quốc, bên kia thì chui vào mênh mông hư vô… Đoạn Long thạch chi linh chuyển thế thân?

Cảm giác, tựa hồ rời cái này cũng không xa a! Chẳng lẽ vận khí tốt như vậy, kia Đoạn Long thạch chi linh ngay tại Khương quốc vương đô? ! Cái này không khỏi có chút quá xảo hợp đi. Kinh nghiệm nói cho La Quan, quá trùng hợp sự tình nói không chừng chính là, người khác cho đào xong hố to, sâu không thấy đáy cái chủng loại kia!

“Khục! Lão Hứa, dù sao hiện tại cũng là nhàn rỗi, không bằng cùng ta đi qua nhìn một chút? Cái này Khương quốc vương đô thế nhưng là rất phồn hoa, mà lại ngươi cũng nói đây là địa bàn của ngươi, chính ta địa giới đều không đi nhìn xem, kia có chút không thể nào nói nổi đi.”

Lão Hứa ý động, nhíu mày nhìn qua, “… Cũng có lý,

nhưng ta cảm thấy cùng ngươi tách ra đi, có lẽ càng tốt hơn một chút hơn.”

Thiên đạo trực giác, chính là nhạy cảm như thế —— hình như có điêu dân yếu hại ta!

La Quan 1 ôm đồm ở bả vai hắn, lớn tiếng nói: “Nói gì vậy? Ta quan hệ này, ngươi thật vất vả ra lội, ta có thể không bồi lấy? Đi đi đi, hôm nay chi tiêu đều tính cho ta, cái này Khương quốc vương đô bên trong ăn ngon uống sướng, nhưng nhiều nữa đâu!”

Lão Hứa đều bị quấn choáng, không phải ngươi để ta cùng ngươi đi ra sao? Làm sao đảo mắt công phu, liền thành ngươi giảng nghĩa khí bồi tiếp ta? ! Vương bát đản, ngươi trộm đổi khái niệm!

Cũng không có chờ hắn nổi giận, liền bị La Quan lôi ra Quốc sư phủ, trên đường dài rộn rộn ràng ràng, thật là long hưng phúc địa không từng có cảnh tượng. Vãng lai người đi đường trên trời mây trắng, cùng kia sáng rực mặt trời, cùng chạm mặt tới gió nhẹ, để Hứa Đại Phu nhất thời quên sinh khí.

Cái này hoạt bát, hoàn chỉnh thế giới khí tức… Thật là khiến người mê say a!

Hừ!

Đừng tưởng rằng dạng này, ta liền có thể thỏa mãn, nói hôm nay chi tiêu ngươi mời khách, ta lão Hứa thế nhưng là tuyệt sẽ không khách khí. Cứ như vậy, ăn mứt quả, uống chua nước đậu xanh, nếm đốt đậu hũ, lại mua một

cây lớn (tê dại) tốn đường Hứa Đại Phu, cuối cùng cảm thấy lật về 1 thành, mọc ra miệng ác khí.

Sau đó, 2 người này liền xuất hiện tại, trưởng công chúa ngoài phủ đệ.

Không sai, chính là trước đó Khương Đồng chỗ ở, nàng bây giờ thành Khương quốc nữ hoàng, nơi này cũng không tốt ban thưởng cho người khác, liền an bài một chút tiềm để lão nhân kế tiếp theo chăm sóc lấy, xem như một chỗ hành cung.

Ngẫu nhiên nữ hoàng nghĩ ra được, ngay tại cái này ở tạm một đêm, La Quan cũng thuận tiện đi qua một hai lần, giường cùng đế cung không sai biệt lắm, ngủ người đau lưng!

Ách… Hẳn là lão Hứa tên vương bát đản này, vừa rồi thuận miệng tất tất đúng là thật? Ta sống không tốt? ! Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng!

La Quan một mặt nghiêm túc.

Hứa Đại Phu xem ra, “Thế nào, tìm tới người? Nhìn ngươi vẻ mặt này, tựa hồ hay là cái nhận biết.”

La Quan không nghĩ để ý đến hắn, trầm mặt đi thẳng về phía trước, 2 người này không nghĩ để người ta biết, tự nhiên sẽ không bị phát giác, cứ như vậy thẳng vào phủ công chúa, xuyên qua mảng lớn kiến trúc, đình viện cùng hành lang, đi tới chỗ sâu 1 tòa tiểu viện.

Viện tử ở đây cái cô nương, ngay tại phơi nắng rửa sạch

quần áo, ánh nắng xuyên qua lá cây rơi vào trên mặt nàng, soi sáng ra nàng đỏ rực khuôn mặt nhỏ, cùng trên mặt nụ cười hạnh phúc.

“Cô cô! Ngài tại sao lại tự mình động thủ giặt quần áo rồi? Muốn để Từ Dĩnh nữ quan biết được, chúng ta lại phải bị phạt.” 2 tên tiểu cung nữ vẻ mặt cầu xin, nhưng lại không dám ngăn cản, biểu lộ ủy khuất cực.

Nếu như chỉ là từ nữ quan còn tốt, nhưng các nàng lại biết, chính là nữ hoàng bệ hạ đối vị cô cô này, đều là mắt khác đối đãi. Lần trước ngự giá ngủ lại hành cung, còn hô đến phụ cận nói một hồi lời nói, đây là cái gì ân sủng? Các nàng nào dám chủ quan.

Dưới cây phơi quần áo cô nương, không có ý tứ cười cười, tuy nói một mực bị người gọi như vậy, nhưng nàng vẫn là không quen, mình còn như thế nhỏ, lại là ti tiện tiên nô xuất thân, làm sao liền thành các nàng trong miệng cô cô?

“Yên tâm yên tâm, ta không nói các ngươi không nói, Từ tỷ tỷ làm sao lại biết? ? Đi, các ngươi nhanh đi nấu cơm đi, ta đói.”

2 tiểu cung nữ lại dặn dò vài câu, để nàng tuyệt đối đừng lại làm việc, mới không yên lòng đi.

“Ai, người như ta, làm sao liền vượt qua dạng này ngày tốt lành? ?” Cô cô cô nương lẩm bẩm 1 câu, “Ha ha, đương nhiên là ta mệnh tốt, gặp đại nhân a.”

Tang Tang vụng trộm mừng thầm, hai cánh tay ôm ở

cùng một chỗ, nhẹ giọng cầu nguyện: “Đại thụ a đại thụ, hi vọng đại nhân nhà ta về sau, có thể hết thảy bình an trôi chảy, gặp chuyện gặp dữ hóa lành, như thế ta liền có thể một mực ở tại nơi này, một mực bồi tiếp ngươi nha…”

Ngoài viện, La Quan nhíu chặt lông mày.

Lão Hứa rốt cục có một chút nhãn lực kình, đứng ở bên cạnh không nói lời nào.

“Đi thôi.”

Một lát sau, cùng 2 tiểu cung nữ đem đồ ăn bưng tới về sau, bị Tang Tang lôi kéo cùng một chỗ ăn thời điểm, La Quan mới quay người rời đi.

“Nhận biết?”

La Quan gật đầu, “Xem như… Ta tiểu thị nữ.” Cứ việc nghiêm chỉnh mà nói, hắn vẫn chưa để Tang Tang phụng dưỡng qua 1 ngày.

Hứa Đại Phu nhìn La Quan một chút, như lại một lần nhận biết hắn… 1 cái thị nữ, hơn nữa nhìn bộ dáng cùng La Quan, cũng không có quá nhiều gặp nhau…

Hắc! Hắn vị này người hợp tác, có khi thật đúng là để người nhìn không thấu, nghĩ nghĩ tiếp tục nói “Long mộ việc này, ngươi chuẩn bị làm sao bây giờ?”

La Quan nhíu mày, “Để sau hãy nói!”

Đoạn Long thạch, phong bế long mộ cùng ngoại giới ngăn cách, mà một khi đem long mộ mở ra, tự nhiên cũng liền không có tồn tại tất yếu. Đến lúc đó thân là Đoạn Long thạch chi linh Tang Tang, đem hồn phi phách tán như vậy vĩnh viễn biến mất. Trước kia La Quan chưa hề để ý qua vấn đề này, nhưng bây giờ… Hắn nhất định phải suy tính một chút.

Phủ công chúa, đại thụ, tiểu viện.

Đang dùng cơm Tang Tang, đũa đột nhiên dừng lại, sau một khắc ngã xuống đất.

“A! Cô cô, cô cô, ngài làm sao rồi? ?” 2 tiểu cung nữ dọa sợ.

Đồng thời cũng là thật lo lắng Tang Tang thân thể, vị này trẻ tuổi nhưng rất có thân phận cô cô, một mực đến đối với các nàng đều rất tốt.

Cũng may, Tang Tang rất nhanh liền “Tỉnh” đi qua, nàng đầu tiên là nhìn thoáng qua, vịn nàng 2 tiểu cô nương, hơi dừng lại sau cười cười, ôn nhu nói: “Ta không sao, đại khái mấy ngày nay nghỉ ngơi không tốt lắm, các ngươi không nên quá khẩn trương, cũng đừng đối người bên ngoài nói, có được hay không?”

2 tiểu cung nữ không biết sao, nghênh tiếp ánh mắt của nàng, liền như 1 con ôn nhu bàn tay, vuốt lên trong lòng bất an, sợ hãi, bản năng bên trong thân cận, tín nhiệm, “Tốt, chúng ta nghe cô cô.”

“Ngoan, nhanh lên ăn đi, ăn xong các ngươi liền trở về

nghỉ ngơi, ta cũng muốn 1 người nghỉ ngơi một chút.”
Tang Tang mở miệng cười.

Cùng 2 tiểu cung nữ rời đi, nàng đem cửa sân quan bế, đi đến dưới đại thụ đưa tay vỗ vỗ nó, “Đại thụ a đại thụ, ngươi nói ta nên làm cái gì bây giờ? ?” Thanh âm bình tĩnh, ngữ khí nhu hòa, nhưng thiếu nữ đôi mắt chỗ sâu, lại hiện ra một tia bàng hoàng, sợ hãi cùng… Giãy dụa.

Gió thổi qua ngọn cây, chạc cây lắc lư phát ra “Sàn sạt” thanh âm, Tang Tang giống như là nghe hiểu, nàng nhíu nhíu mày, “Ngươi để ta cùng 1 cùng sao? Đúng vậy a, có lẽ ta thật hẳn là cùng 1 các loại, không phải coi như trốn, lại có thể chạy trốn tới đâu đây? Cái này luân hồi a, ta cũng có chút mệt mỏi.”

“Không bằng, liền để chính nàng lựa chọn đi.”

Tang Tang nhắm mắt lại, mấy hơi sau mở ra, trên mặt bình tĩnh, lạnh nhạt, một nháy mắt toàn bộ biến mất, nàng mở to 2 mắt nhìn mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

Cái này… Đây là sự thực sao? !

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 656 : Phương pháp phá giải

La Quan rốt cục nghĩ rõ ràng, Ứng Thanh Linh tại sao lại đối Tang Tang nha đầu này, từ ngay từ đầu liền ưu ái có thừa, khắp nơi cho chiếu cố.

Hắn vuốt vuốt mi tâm, không khỏi cảm thấy có chút đau đầu, long mộ liên quan đến đế kiếm mảnh vỡ hắn nhất định phải được, chỉ khi nào muốn mở ra Tang Tang hẳn phải chết không nghi ngờ.

Lui một bước nói, bây giờ quý hồng cùng với người sau lưng xuất thủ, tất sẽ không bỏ dở nửa chừng, dù là La Quan cố ý che chở, bọn hắn cũng sớm muộn sẽ tìm tới cửa.

Nên làm cái gì? !

Liên tiếp 2 ngày, La Quan đều không có cân nhắc tốt, dẫn đến hắn ban đêm đi đế cung lúc, cũng biểu hiện hào hứng không tốt. Đưa tiễn La Quan về sau, Khương Đồng đứng tại trên gương, nhìn bên trong thiên kiều bách mị nữ tử, thầm nói: “Nên lớn thì lớn, nên vểnh thì vểnh, nên gấp vẫn như cũ rất căng… Cẩu nam nhân thay lòng đổi dạ nhanh như vậy, cái này liền không hứng thú rồi?”

La Quan trở lại Quốc sư phủ đệ, chính xoa đau nhức lưng eo lúc, Ứng Thanh Linh đến đây Thông Bẩm, “Tôn thượng, Tang Tang tới, muốn thấy ngài.”

Tang Tang? !

La Quan mặt lộ vẻ kinh ngạc, suy nghĩ một chút, “Tốt, biết.” Đẩy cửa ra lúc, Ứng long nữ cúi đầu, 1 bộ cung kính bộ dáng, nhưng La Quan lại đã sớm phát giác được, nữ nhân này không biết làm sao làm, gần nhất đối với hắn có chút ý kiến, ngẫu nhiên ánh mắt đối đầu đều mang một đám lửa khí.

Hỏi nàng đi, liền hung hăng nói không có việc gì, La Quan cũng lười truy đến cùng, dù sao ngươi muốn đi nghiên cứu một nữ nhân nội tâm, đây không phải là điên rồi? ! Cả một đời, 100,000 năm, ngươi cũng đừng hòng nghiên cứu ra cái một hai ba tới.

Hắn thẳng vào chính đề, “Tang Tang có hay không nói, tới làm cái gì?”

Ứng Thanh Linh lắc đầu, “Không có, nhưng ta cảm thấy nha đầu này, tựa hồ có rất nặng tâm sự… Ân, tôn thượng ngài sẽ không phải biết cái gì a?”

Tang Tang có đẹp hay không? Đương nhiên là rất xinh đẹp, mà lại cùng Khương Đồng phong cách hoàn toàn khác biệt, chính là loại kia rất yếu đuối, rất cần người bảo hộ, rất dễ dàng liền có thể đẩy ngã cái chủng loại kia. Mà lại, La Quan cũng đích xác tại nguyên lai toà kia phủ công chúa ở đây 2-3 đêm, sẽ không phải hắn nhất thời thú tính đại phát, làm chuyện gì a?

Khương Đồng đối nàng cơ hồ không giữ lại chút nào, đã sớm nói nàng 1 người, căn bản ứng phó không được La

Quan… Có đôi khi, hắn không phải rất có thể tận hứng… Cho nên hung hăng nghĩ kéo Ứng long nữ hỗ trợ, nhưng thủy chung bị “Lời lẽ nghiêm khắc” cự tuyệt.

La Quan cười khổ, bất đắc dĩ nói: “Ứng long nữ muốn hỏi cái gì? Ngươi ánh mắt này không đúng lắm, ta có loại biến thành phạm nhân cảm giác.”

Ứng Thanh Linh cúi đầu, “Tôn thượng suy nghĩ nhiều.”

Lại tới? !

La Quan nhếch nhếch miệng đi ra ngoài, rất nhanh liền nhìn thấy, bị mang vào Tang Tang.

“Bái kiến đại nhân.”

Tang Tang cung kính hành lễ, quỳ sát tại đất.

La Quan nhíu mày, nha đầu này đột nhiên đi như thế đại lễ, là tình huống như thế nào? Hắn bất động thanh sắc, phất tay áo đưa nàng kéo lên.

“Tang Tang, ngươi có chuyện gì không?”

Ứng Thanh Linh cũng rốt cục không lo được mình trong lòng, đoàn kia ngọn lửa vô danh, khẩn trương nhìn xem nàng, “Tang Tang, là có người hay không khi dễ ngươi rồi? Cùng thanh linh tỷ tỷ nói, ta giúp ngươi xuất khí!”

Đối nha đầu này, nàng đích xác rất khẩn cấp.

“Không có.” Tang Tang trước đối Ứng Thanh Linh lắc

đầu, lúc này mới thở sâu, cung kính nói: “Đại nhân, Tang Tang nguyện giúp ngài mở ra long mộ, vô luận hậu quả gì, đều là chính ta lựa chọn, cùng đại nhân ngài không quan hệ.”

La Quan nhíu mày, Tang Tang lại biết rồi? !

Chẳng lẽ 2 ngày này lại có người tìm tới nàng, Ẩn Tiên cung hay là quý hồng? Nhưng những người này như thế nào lại biết, Tang Tang thân phận? !

Giờ khắc này, sắc mặt hắn âm trầm xuống.

“Tang Tang! Ngươi biết cái gì? Là ai nói cho ngươi?”

“Ta đều biết.” Tang Tang đáy mắt hiện lên một tia sợ hãi, nhưng vẫn là mặt mũi tràn đầy kiên định, “Ngay tại đại nhân ngài tìm tới ta ngày đó, một chút ký ức liền chui ra… Ta… Ta cũng nghĩ qua đào tẩu, nhưng nếu như không phải đại nhân, ta đã sớm chết… Cho nên ta nguyện ý trợ giúp đại nhân…”

Ứng Thanh Linh đẹp mắt lông mày, chăm chú nhíu chung một chỗ, “Tôn thượng, ngài cùng Tang Tang đang nói cái gì…” Đột nhiên, nàng như ý thức được cái gì, đôi mắt một chút trợn tròn, mặt mũi tràn đầy lo lắng.

“Sẽ không! Sẽ không! Tôn thượng, Tang Tang nàng là… Nàng…”

La Quan chậm rãi gật đầu, “Không sai, Tang Tang chính là Đoạn Long thạch chuyển thế chi linh.” Hắn lật tay, lấy ra Khương quốc ngọc tỉ truyền quốc.

Khoảng cách gần dưới, giữa hai bên liên hệ trở nên càng thêm rõ ràng, ngọc tỉ truyền quốc mặt ngoài toát ra tầng 1 linh quang, liền ngay cả Ứng Thanh Linh đều có thể cảm thấy được, nó cùng Tang Tang ở giữa mật thiết liên quan.

Sắc mặt nàng, một chút trở nên tái nhợt.

Mở ra long mộ sự tình, La Quan cũng sớm đã đề cập qua, về sau lại cùng 10 đại cướp bọn người tiếp xúc, hiển nhiên chí tại tất có thể.

Nhưng long mộ mở ra, Đoạn Long thạch tất nhiên hủy diệt… Tang Tang sẽ chết! Ứng Thanh Linh không lo được hỏa khí, nhìn về phía La Quan ánh mắt, lộ ra một tia cầu khẩn.

La Quan nổi nóng phất tay, “Nhìn ta làm gì? ! Bản tọa như thật, muốn bắt Tang Tang hiến tế mở ra long mộ, đã sớm động thủ, sẽ còn chờ tới bây giờ? ?”

“A! ! Đa tạ tôn thượng!” Ứng Thanh Linh mặt lộ vẻ ý mừng, tranh thủ thời gian giữ chặt Tang Tang, “Còn không tranh thủ thời gian cho tôn thượng dập đầu, ngươi xem như nhặt về một cái mạng!”

Tang Tang bị lôi kéo quỳ trên mặt đất, xoay người đi nhìn nàng, “Thanh linh tỷ tỷ, đừng để đại nhân làm khó, long mộ bên trong nhất định có đối với hắn vật rất quan trọng… Ta không sợ chết, thật… Có thể an ổn sống đến bây giờ, ta đã rất thỏa mãn.”

La Quan nghĩ biện pháp, tạm thời làm yên lòng Tang Tang, để nàng tại Quốc sư phủ đệ ở lại.

Ban đêm, Khương Đồng mang theo Từ Dĩnh cùng đi, cái sau từ không cần phải nói, bởi vì xuất thân quan hệ, đối Tang Tang vẫn luôn rất để ý.

Khương Đồng thì là bởi vì Ứng Thanh Linh quan hệ, tốt khuê mật nhận muội muội, nàng đương nhiên cũng được hỏi đến… Mà lại Tang Tang nha đầu kia, đích xác để người thích.

“Đại nhân!” Từ Dĩnh quỳ xuống đất hành lễ, “Từ Dĩnh không dám cầu ngài, nhưng nếu có có thể nói, mời bảo vệ Tang Tang một mạng.”

Dứt lời, lấy đầu đụng địa.

Khương Đồng cũng nói: “Chuyện này, thật sự không được chọn sao?” Nàng biểu hiện phải tỉnh táo, lý trí rất nhiều, vừa đến tình cảm không có sâu như vậy, thứ 2 ngồi tại vị trí này bên trên, ý nghĩ cùng góc độ liền càng thêm lý tính.

Khương quốc bây giờ vì sao có thể tại đắc tội các phương về sau, thế cục vẫn một mảnh an ổn thái bình? Tự nhiên là bởi vì, có La Quan tọa trấn. Cho nên, nếu như long mộ đối với hắn thật rất trọng yếu, như vậy Tang Tang có thể bị hi sinh! ! Dù là cùng Ứng Thanh Linh đại náo một trận, nàng cũng muốn đứng tại La Quan bên này.

Hôm nay trước khi đến, Khương Đồng liền đã làm tốt

loại tâm lý này chuẩn bị.

La Quan nhìn một vòng, phòng bên trong 3 người phụ nữ, thở dài, “Chuyện này, cho dù ta tạm thời đè xuống không đề cập tới, nhưng các ngươi cảm thấy, những người khác cũng sẽ dừng tay sao? Tang Tang sự tình, sớm muộn sẽ bị bọn hắn biết được.”

Đây mới là phiền phức chỗ.

Mà lại long mộ bên trong khối kia đế kiếm mảnh vỡ, hắn cũng nhất định phải cầm tới… Cả kiện sự tình chính là cái bế tắc, làm sao đều không nhảy qua được đi.

Đúng lúc này, tiếng đập cửa vang lên, Hứa Đại Phu đi đến, mỉm cười nói: “Kỳ thật, cũng tịnh không phải không có biện pháp.”

Hắn giơ tay, tay lý chính cầm 1 con thô ráp mộc điêu tiểu nhân.

Trong chớp nhoáng này, La Quan phát giác được một loại mùi vị quen thuộc, “Chết thay con rối! ? !”

“Đúng.” Hứa Đại Phu gật đầu, lại lắc đầu, “Cái này chết thay con rối, có thể thay Tang Tang ngăn trở một nửa kiếp số, nhưng muốn sống sót, còn phải lại tìm người hỗ trợ.”

Lúc nói chuyện, hắn nhìn về phía La Quan.

“Ta có thể làm đến?” La Quan nhíu mày.

Hứa Đại Phu lắc đầu, “Ngươi không thể, nhưng ngươi trên cổ tay sợi tóc kia chủ nhân, hẳn là có thể.”

Tóc?

Là Quỷ giới đại hung, Đồ Tư Tư!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 657 : Bù đắp nhược điểm

Đồ Tư Tư đồng ý giúp đỡ.

Nhưng không phải hiện thế thân, mà là Quỷ giới bên trong vị kia.

La Quan đối này đã có đoán trước, bởi vì ban đầu ở âm u quỷ thành lúc, Đồ Tư Tư liền đã nói với hắn, mình đem rơi vào trạng thái ngủ say.

Tựa hồ là, Quỷ giới thân gặp được một chút phiền toái, cần hợp 2 người chi lực ứng đối. Mà lần này gặp mặt cũng xác minh điểm này, Quỷ giới thân Đồ Tư Tư giáng lâm vận may thở hổn hển, đầu tóc rối bời, váy dài nhiều chỗ tổn hại, lộ ra từng mảnh từng mảnh trắng nõn tinh tế.

Như trước khi đến, mới vừa cùng người đánh một trận.

“La Quan, đem căn này tóc giao cho nàng, phối hợp con kia chết thay con rối, có thể vượt qua kiếp nạn này.”

Một sợi tóc rơi vào La Quan trong tay, hắn tranh thủ thời gian khom người, “Đa tạ Tư Tư tỷ!”

Đồ Tư Tư khoát tay, nói: “Đừng vội tạ, hôm nay ta giúp ngươi, ngày khác ngươi cũng được giúp ta một lần… Nói thật với ngươi, tỷ tỷ ta nhóm gặp được điểm phiền phức, khả năng phải cần ngươi hướng Quỷ giới đi một

lần.”

La Quan trong lòng vi kinh, không nghĩ ra lấy Đồ Tư Tư vị cách, nàng gặp phải chuyện phiền toái, mình có thể đến giúp cái gì?

Nhưng ý niệm này nhất chuyển mà qua, hắn mặt ngoài vẫn chưa bộc lộ nửa điểm, trầm giọng nói: “Tư Tư tỷ nói gì vậy? Đệ đệ một mực đến thụ nhiều tỷ tỷ trợ giúp, tung không có chuyện hôm nay, tỷ tỷ muốn ta hỗ trợ, La Quan cũng tuyệt không hai lời.”

“Được.” Đồ Tư Tư đối La Quan tỏ thái độ, hiển nhiên rất hài lòng, “Vậy ta liền đi về trước, ngươi ta ngày sau gặp lại.”

Dứt lời, nàng nhìn thoáng qua bên ngoài, “Tiểu đệ, thiên đạo khó lường, mọi thứ khi cẩn thận chút…” Hiển nhiên, Đồ Tư Tư phát giác được thuộc về Hứa Đại Phu khí tức, thậm chí đối này đã có hiểu biết.

Nàng là như thế nào biết được đây hết thảy? Âm u Nữ đế sao? Hẳn là các đại lão phía sau, còn có một số giao lưu không thành? !

Bá ——

Đồ Tư Tư bước ra một bước, trở về Quỷ giới.

La Quan nhìn qua nàng phương hướng rời đi, cẩn thận nhấm nuốt một phen nàng, quay người đẩy cửa đi ra ngoài.

Ngẩng đầu một cái, liền nghênh tiếp Hứa Đại Phu ánh mắt, thần sắc hắn bình tĩnh, đáy mắt lại có mấy điểm thâm ý, “Giải quyết rồi?”

La Quan gật đầu, khoát tay Đồ Tư Tư lưu lại tóc, bay thẳng đến Tang Tang bên người, quấn quanh ở cổ tay nàng bên trên.

Hứa Đại Phu nhìn mấy lần, mặt lộ vẻ tán thưởng, “Kỳ núi Đồ thị, quả nhiên thủ đoạn tinh diệu, vị kia Tư Tư cô nương so ta nghĩ, còn muốn lợi hại hơn.”

Ứng Thanh Linh, Từ Dĩnh trên mặt, đồng thời lộ ra ý mừng.

“Tôn thượng?” Ứng long nữ mở miệng, vẫn là hi vọng đạt được, La Quan chính miệng xác nhận.

La Quan nhìn nàng một cái, “Tang Tang khỏi phải chết rồi.”

“A! Quá tốt!” Ứng Thanh Linh ôm chặt lấy Tang Tang, “Tang Tang, ngươi có thể sống…”

Tang Tang vành mắt đỏ bừng, quỳ trên mặt đất, đối La Quan cung kính dập đầu, “Đa tạ đại nhân!” Nàng thở sâu, tiếp tục nói: “Tang Tang có thể giúp ngài, thuận lợi tiến vào long mộ.”

La Quan mắt sáng lên, “Ngươi là chỉ, long mộ nguyền rủa?” Thân là Đoạn Long thạch chi linh, đã thức tỉnh ký ức, biết điểm này cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

“Vâng.” Tang Tang nói: “Ta thân là Đoạn Long thạch chi linh, chỉ cần ý thức bất diệt, liền có thể phán định là ai mở ra long mộ… Ân, nói đơn giản chính là, có thể cải biến nguyền rủa không khác biệt công kích, tinh chuẩn khóa chặt tại cái nào đó phạm vi bên trong.”

La Quan một chút liền cười, cái này không phải liền là hắn cùng lão Hứa từng nhấc lên ý nghĩ —— cơ duyên ta phải, oan ức quý hồng bọn người tới chống đỡ? ! Vốn đang cảm thấy việc này, có chút ý nghĩ hão huyền, bây giờ lại nước chảy thành sông.

Cái gì gọi là niềm vui ngoài ý muốn?

Như La Quan lãnh khốc vô tình, phát hiện Tang Tang thân phận về sau, liền quyết định muốn hi sinh nàng, cho dù Tang Tang cam nguyện chịu chết, nhưng cũng không có cách nào trợ giúp hắn.

Nhất trác nhất ẩm, đều nhân quả tương ứng!

Kết cục này, có thể nói tất cả đều vui vẻ.

Cùng Tang Tang các nàng rời đi về sau, La Quan một mặt ý cười, nhíu nhíu mày, “Lão Hứa, ta đây coi là không tính là thiện hữu thiện báo?”

Hứa Đại Phu gật đầu, “Tính.” Hắn dừng một chút, tiếp tục nói: “Đáng tiếc a, trên đời này người tốt, là càng ngày càng khó làm.”

La Quan sâu đồng hồ đã, lắc đầu nhảy qua đề tài này, “Hiện tại vấn đề giải quyết, nhưng còn có một chút

khiếm khuyết.” Hắn đến gần mấy bước, ôm lấy Hứa Đại Phu bả vai, “Lão Hứa, ta đi Tứ Hải long cung, ngươi còn có thể hay không lại mượn ta điểm cảnh giới?”

Chuyện nhà mình, mình rõ ràng nhất.

Đừng nhìn lúc trước Khương quốc đế cung một trận chiến, La Quan vang danh thiên hạ, nhưng trên thực tế hắn tối đa cũng liền có thể cùng “Nửa bước vô lượng” khoa tay mấy lần, tồi khô lạp hủ kết cục, là bởi vì hướng lên trời mượn 1 cảnh, như mất đi cái này 1 cảnh chi lực, La Quan liền không có bễ nghễ 4 phương tư cách.

Khác không nói đến, quý hồng phía sau tất nhiên có Ẩn Tiên cung thân ảnh, bị xử lý 2 tên thành viên, bọn hắn há không ôm hận tại tâm? Như thật chỉ là, muốn mượn long cung phản phệ giết hắn vẫn còn tốt, có Tang Tang hỗ trợ nói không chừng liền có thể đưa đối phương cái đoàn diệt.

Nhưng sợ là sợ, lỡ như đâu? Lỡ như phải có Ẩn Tiên cung người, hoặc là cái khác “Nửa bước vô lượng” đột nhiên đối La Quan động thủ làm sao bây giờ? Tỉ như lão Long vương Ứng Chân, lão già này tuyệt đối hận hắn tận xương, lại đã nhập ma thực lực đại trướng, làm việc căn bản khó mà phỏng đoán.

Cho nên La Quan trong tay, nhất định phải còn muốn có một lá bài tẩy, có thể bảo vệ hắn tại thời khắc mấu chốt, có thể ứng đối sóng lớn ngập trời!

Hứa Đại Phu lắc đầu, “Ta không thể…”

La Quan mặt lộ vẻ thất vọng, nói thầm một tiếng cũng đúng, lão Hứa đã sớm nói không chỉ một lần, hắn hiện tại ảnh hưởng phạm vi chỉ ở Khương quốc cảnh nội.

“… Nhưng có người có thể giúp ngươi.”

La Quan khóe miệng giật một cái, “Lão Hứa, thở mạnh mao bệnh, ngươi đạp ngựa là không có chút nào đổi a? Còn không mau nói!”

Đây là hắn trong kế hoạch, thiếu cuối cùng 1 khối nhược điểm, nếu có thể bù đắp, hắn ắt có niềm tin đem quý hồng những người kia tất cả đều đùa chơi chết.

Hứa Đại Phu nhìn thoáng qua, khoác lên trên bờ vai tay.

La Quan tranh thủ thời gian buông ra, lại nở nụ cười, cho hắn vuốt lên nếp uốn.

“Khục! La huynh khi biết, trên đời này hết thảy phần lớn giảng cứu 1 cái công bằng, ta vị kia không nói đạo lý bá đạo ca ca, đoạn mất ngươi đại đạo con đường, bây giờ ngươi đã đi thông, Thần liền cần cho ngươi một chút đền bù… Lại hoặc là, cũng có thể xưng là ban thưởng.”

La Quan sờ sờ cái cằm, có chút tỉnh táo lại, sinh sinh khí cười, “Ngươi nói là, Thần đoạn mất ta tu hành đường, là một loại khảo nghiệm? Mà ta thông qua, liền có thể cầm tới ban thưởng.”

Hứa Đại Phu gật đầu, “Không sai.”

Cái này đạp ngựa…

Thật đúng là không muốn mặt!

Rõ ràng chính là hại người, giết người, còn càng muốn dựng lên như thế cái tên tuổi.

Như phát giác được La Quan lòng tràn đầy lửa giận, Hứa Đại Phu nói: “Ta cùng thiên đạo, sao lại nhằm vào nào đó 1 người? Tự nhiên chỉ có thể là khảo nghiệm.”

“Bởi vì cái gọi là, trời muốn hàng chức trách lớn tại tư nhân vậy, trước phải cực khổ nó gân cốt khổ nó tâm chí… Đây là hợp lý thao tác, tài năng không vi phạm ‘Quy củ’ .”

La Quan mắng to, “Đi hắn mỗ mỗ quy củ! Phi, không biết xấu hổ đồ chơi, thực tế quá khi dễ người… Ách, lão Hứa, ta cũng không phải mắng ngươi, không nên suy nghĩ nhiều.”

Lão Hứa khóe miệng giật một cái.

Lại lật đến che đi mắng 3 4 5-6 bảy, tám lần, mắt thấy lão Hứa sắc mặt càng ngày càng đen, La Quan mới thỏa mãn thu miệng, “Cái kia, lão Hứa ngươi nói, ta nên làm cái gì?”

Hứa Đại Phu: …

Thật đạp ngựa nghĩ quay đầu bước đi!

Hắn cảm thấy, mình cùng La Quan ở chung một chỗ, thực tế quá oan uổng.

Ta, đường đường thiên đạo đi 6, chưởng 1 Phương Thế giới chúa tể, khi nào nhận qua cái này ủy khuất? !

Nhưng có thời điểm, trời cũng không chiếm được từ, nên nhẫn phải nhịn…

“Không nể mặt sư thì cũng nể mặt phật! Không nể mặt sư thì cũng nể mặt phật!” Trong lòng bên trong mặc niệm nhiều lần, lão Hứa mặt đen lại nói: “Ngươi có thể hướng hắn đưa ra yêu cầu, có thể là mời mượn 1 cảnh chi lực, lại không chỉ như thế… Ngươi phần này đền bù, không ngại xách nhiều một chút, nhưng cũng muốn phòng bị, Thần cố ý cho ngươi quá nhiều.”

Nói đến đây, Hứa Đại Phu mặt lộ vẻ nghiêm túc, “Hướng lên trời mượn lực, là cần trả giá đắt, hiện tại có lẽ không quá rõ ràng, nhưng hậu tích bạc phát, lượng biến chất biến đạo lý, hẳn là khỏi phải ta nhiều lời a? Đến lúc đó nhưng tuyệt đối đừng bị hố! !”

La Quan biểu lộ nghiêm một chút, hắn vốn cho rằng hướng lên trời mượn lực phản phệ không mạnh, là bởi vì Chân Long chi thể đủ mạnh mẽ, hiện tại nhìn sự tình không có đơn giản như vậy.

Trong này, có hố! !

Quả nhiên phàm cùng thiên đạo dính dáng sự tình, đều phải thêm một cái tâm nhãn, lão thiên tiện nghi há lại tốt chiếm?

“Biết lão Hứa, đa tạ nhắc nhở.” Hắn nhìn qua, cười

cười, “Kỳ thật ngươi người không sai, nguyện ý giúp Tang Tang việc này bên trên, ta liền nhìn ra, ngươi kia chết thay khôi lỗi không tầm thường a?”

Thiên đạo xuất phẩm, há lại bình thường? ! Dù không có cẩn thận xem xét, nhưng khí tức kia liền rất kinh người, Huyền Quy phán định so với lúc trước La Quan dùng qua cái kia, phẩm giai còn muốn cao hơn.

Hứa Đại Phu lắc đầu, chân thành nói: “Ngươi sai, Hứa mỗ thân là một phương thiên đạo, thấy nhiều sinh ly tử biệt, sẽ không dễ dàng mềm lòng. Cử động lần này ta không phải giúp Tang Tang, mà là giúp ngươi, là bán ngươi ân tình… Hi vọng La huynh tương lai ngày nào đó, cũng có thể như đối Tang Tang đồng dạng, tại một ít thời điểm tình nguyện tổn hại tự thân lợi ích mà giúp ta.”

La Quan nhíu mày, “Nói ngay thẳng như vậy?”

Hứa Đại Phu nói: “Đại khái là bởi vì, ngươi người này coi như đáng tin cậy.”

2 người đang đối mặt, đồng thời nở nụ cười.

Giờ khắc này La Quan mới xác định, Hứa Đại Phu thật từ đáy lòng, đem hắn coi là bằng hữu, mà cũng không phải là chỉ là đơn thuần hợp tác đồng bạn.

Hứa Đại Phu nói: “Tiếp xuống, ngươi chuẩn bị làm thế nào?”

“Không nóng nảy.” La Quan ánh mắt chớp lên, “Chuyện này, ta không thể biểu hiện quá chủ động, thậm chí còn

phải từ chối một hai, mới có thể tận lực tê liệt bọn hắn.”

“Cho nên, trước cùng quý hồng đến nhà thúc giục về sau, lại cử động thân cũng không muộn… Khục, mặt khác ta cái này tu vi, gần đây lại có chút tăng lên, ước chừng lấy cũng nhanh đột phá, có thể mạnh một chút là một chút, dù sao ngoài ý muốn lúc nào cũng có thể giáng lâm, ai cũng khó mà đoán trước.”

Hứa Đại Phu gật đầu, “Có đạo lý, vậy ngươi tiếp xuống, muốn bao nhiêu hướng đế cung chạy mấy chuyến, nhưng việc này cũng được kiềm chế một chút, ta nhìn ngươi lưng eo không rất sắc mặt xanh trắng, mọi thứ còn phải làm theo khả năng, nhưng tuyệt đối đừng tát ao bắt cá.”

“Được rồi, ta ra quá lâu, liền đi trước một bước, không cần đưa! !”

Nói xong, căn bản không cho La Quan đáp lời cơ hội, một bước phóng ra cứ thế biến mất không gặp.

Nhìn qua Hứa Đại Phu biến mất địa phương, La Quan khóe miệng co quắp dưới, nói ta lòng dạ hẹp hòi? Ngươi đạp ngựa đường đường thiên đạo, không phải cũng là dạng này! ? !

Được rồi, trêu chọc đôi câu liền trêu chọc đôi câu đi, hắn mới vừa rồi còn chỉ cây dâu mà mắng cây hòe, kém chút đem lão Hứa tức hộc máu, so sánh với nhau đó căn bản không tính cái gì.

Vừa nghĩ đến đây, La Quan lập tức tâm bình khí hòa,

ngẩng đầu mắt lộ ra tinh mang, khóe miệng lộ ra cười lạnh.

Quý hồng a quý hồng, ta vị này tình cảm chân thành thân bằng, ngươi chừng nào thì tới cửa đâu? Ta đao đều mài xong, liền đợi đến (cắm) ngươi tim ổ đâu.

Sau 5 ngày.

Đế cung, nữ hoàng tẩm điện!

Trên giường, Khương Đồng ngọc bích chân trắng lộ ra ngoài, đang ngủ thơm ngọt, không để ý một mảnh xuân quang chợt tiết.

Bên cạnh, La Quan đột nhiên mở mắt ra, khóe miệng lộ ra ý cười.

Đột phá, Nguyên Anh tầng 3!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 658 : Lại đến long cung

Quốc sư phủ đệ.

La Quan ngáp không ngớt, nghênh đón quý hồng lần thứ 2 bái phỏng.

Phòng trước ngồi xuống, nhìn xem sắc mặt xanh trắng, 1 bộ túng dục quá độ bộ dáng La Quan, cảm giác quý hồng chí ít choáng 3 giây.

Gần đoạn thời gian đến, Quốc sư nhiều lần đêm đi đế cung, cùng nữ hoàng nói chuyện trắng đêm "Thú đàm việc ít người biết đến" đã sớm truyền khắp đế đô, bị vô số người nói chuyện say sưa, quý hồng tự nhiên rất rõ ràng, cùng hôm nay nhìn thấy hoàn toàn đối bên trên.

Nói cách khác… Làm bọn hắn những người này, thậm chí bao gồm Ẩn Tiên cung, đều liên tiếp thua thiệt, chính là như thế 1 cái háo sắc vô độ tiểu bối? !

Cái này đạp ngựa, quả thực quá vũ nhục người!

Quý hồng thậm chí hoài nghi, La Quan nói hết thảy đều là chối từ, hắn sớm đã trầm mê ôn nhu hương, sắp mở ra long mộ sự tình ném sau ót!

Cái gì việc này quá vội vàng, cần chuẩn bị thêm một chút… Còn có Ẩn Tiên cung, nói cái gì "La Quan đối long mộ nhất định phải được", cứ như vậy "Nhất định

phải được”, có thể đi bà ngươi (cái) chân đi!

Ổn ổn tâm tư, chí ít mặt ngoài nhìn lại không có thay đổi gì, quý hồng gạt ra tiếu dung, “Lão đệ, không phải lão ca thúc ngươi, Ứng Chân lão Long không biết phạm cái gì bị điên, nguyện cùng ta đợi hợp tác, liên thủ chung mở long mộ. Theo ta được biết việc này tại trong Long tộc, nhấc lên to lớn phong ba, người phản đối vô số kể, ca ca ta là lo lắng chậm sợ sinh biến, hỏng huynh đệ chúng ta kế hoạch!”

La Quan cau mày, một mặt làm khó, “Cái này… Không dối gạt lão ca, tiểu đệ là thật không có chuẩn bị kỹ càng. Ân, nếu không dạng này, 1 tháng, chúng ta lại cùng 1 tháng, chí ít để ta trước tìm tới Đoạn Long thạch chuyển thế chi linh, lại nói việc này đi.”

Quý hồng không cần suy nghĩ chỉ lắc đầu, 1 tháng? ! Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng!

Người khác còn dễ nói, Ẩn Tiên cung những người kia trong ngủ say tỉnh lại, mỗi nhiều trì hoãn 1 ngày, đều đem xói mòn đại lượng thọ nguyên, cứ như vậy một đoạn thời gian, đều chờ không kiên nhẫn đến cực điểm, năm lần bảy lượt truyền tin thúc giục.

“Lão đệ, Khương quốc ngọc tỉ truyền quốc ngươi ứng đã cầm tới a? Ngươi nhìn dạng này như thế nào, đem ngọc tỉ giao cho ta, lão ca phụ trách giúp chuyển thế chi linh tìm tới, sau đó chúng ta lập tức khởi hành, cũng miễn cho ngươi phiền phức.”

La Quan lộ ra mấy điểm không được tự nhiên, 1 bộ

muốn nói lại thôi bộ dáng.

Quý hồng ánh mắt lóe lên, “Lão đệ, ngươi là có điều kiêng kị gì? Không ngại nói ra, lão ca cũng thay ngươi chia sẻ một hai.”

La Quan thở dài một tiếng, cười khổ, “Cũng không phải là La mỗ không muốn sớm một chút mở ra long mộ, thực tế là trong lòng lo sợ, trằn trọc khó có thể bình an a.”

Hắn dựng thẳng lên ngón tay, “Cái thứ 1, Ứng Chân kia lão Long đối với ta là hận thấu xương, nội tình cụ thể ta liền không nói nhiều, lấy lão ca thân phận, con đường, khi sớm đã có nghe thấy, ngươi nói ta muốn đi long cung, hắn sao lại từ bỏ ý đồ?”

“Thứ 2, chính là kia Ẩn Tiên cung, La mỗ nhất thời giết người thống khoái, cũng đem bọn hắn càng đắc tội hơn, những cái kia lão cương thi có thể dừng tay? Đương nhiên, La mỗ là có chút thủ đoạn, nhưng song quyền nan địch tứ thủ, bọn hắn người đông thế mạnh, ta sợ một đi không trở lại a.”

Dừng một chút, nhìn về phía quý hồng, “Ta biết lão ca nhất định sẽ giúp ta, cho nên ta mới càng không thể, đưa ngươi kéo vào nguy hiểm…”

Quý hồng thầm mắng, ngươi nhưng tuyệt đối đừng vì ta suy nghĩ, lão tử tốt đây, liền sợ ngươi không đi qua chịu chết.

“Khục! Ta cũng không gạt lão đệ, lần này long mộ mở ra,

thật có Ẩn Tiên cung tham dự, nhưng ta có thể cam đoan tại long mộ mở ra trước, bọn hắn sẽ không động thủ. Về phần long mộ mở ra về sau… Hắc hắc, lão đệ ngươi cảm thấy bọn hắn, còn có tâm tư tính toán ngươi? Đến lúc đó mọi người mỗi người dựa vào thủ đoạn, tranh đoạt long mộ đại cơ duyên, vốn sẽ phải vạch mặt, cũng liền không cần lại ngoảnh đầu kị!”

“Ây… Đương nhiên, Quý mỗ khẳng định cùng lão đệ hợp tác, ngươi ta liên thủ mới có thể vạn vô nhất thất, lại đến cùng hưởng thu hoạch.”

La Quan thở sâu, cắn răng một cái, “Tốt! Lão ca đều nói đến phân thượng này, như lại từ chối lời nói, cũng có vẻ La mỗ gan tiểu sợ phiền phức! Minh cái trước kia, chúng ta liền lên đường tiến về long cung, bất quá ta nhưng nói xong, nếu ai dám sớm cùng ta làm khó, lớn không được nhất phách lưỡng tán, ai cũng đừng nghĩ mở ra long mộ!”

Quý hùng vĩ cười, “Tuyệt đối sẽ không, vậy liền sáng sớm ngày mai, ta ở bên ngoài phủ xin đợi.” Quả nhiên, La Quan đã sớm làm tốt hết thảy chuẩn bị, chỉ là không nắm chắc được, mới chậm chạp không muốn tiến về long cung.

Hừ!

Long mộ mở ra trước, đích xác sẽ không có người động tới ngươi, chỉ cùng long mộ vừa mở, cũng liền càng thêm không hề động ngươi tất yếu. Cho nên, ta lão Quý nhưng không có gạt người, là chính ngươi chết quá nhanh, không cho ta cơ hội hợp tác, lại có thể trách ai?

Ẩn Tiên cung chi tiết kế hoạch, quý hồng đã biết được, đích xác tinh diệu đến cực điểm, La Quan chỉ cần vào cuộc liền hẳn phải chết không nghi ngờ!

Đưa quý hồng rời đi, La Quan cười lạnh một tiếng, một đám đoản mệnh vương bát đản, đã chờ không nổi muốn tìm cái chết, hắn đương nhiên phải thành toàn.

1 ngày này, Quốc sư lại lại lại tiến vào đế cung, bí mật quan sát việc này quý hồng, trong mắt tràn đầy trào phúng. Nhất thời phong quang liền đắc ý quên hình, trầm mê sắc đẹp hưởng lạc bên trong, quả là đường đến chỗ chết! Hắn triệt để vững tin, lần này long mộ chuyến đi, La Quan thập tử vô sinh.

Đêm, tẩm cung giường.

Lão ngưu không có cày địa, ôm thơm ngào ngạt Khương Đồng nói chuyện, “Đêm nay ngưng chiến, ta phải nghỉ ngơi dưỡng sức, ngày mai liền tiến về Tứ Hải long cung.”

Khương Đồng sắc mặt biến hóa, lại chưa mở miệng khuyên can, nàng đã sớm biết được long mộ một chuyện, “Hãy cẩn thận, ta tại vương đô chờ ngươi trở về.”

“Ừm, yên tâm, ta tự có an bài.” La Quan vuốt ve nàng pan-mi-tic như ngọc lưng eo, nghĩ nghĩ, nói: “Vì ngăn ngừa ta không tại lúc xảy ra ngoài ý muốn, liền để Ứng Thanh Linh lưu lại…”

Chưa nói xong liền bị đánh gãy, Khương Đồng nói: “Khỏi phải, để thanh linh đi theo ngươi, thực lực của nàng có lẽ có thể giúp được ngươi.”

Nhìn qua La Quan, nàng mặt lộ vẻ mỉm cười, “Hiện nay, thiên hạ ai chẳng biết hiểu, ta là nữ nhân của ngươi, chỉ cần ngươi không có việc gì, ta cùng Khương quốc liền có thể bình yên vô sự!”

“… Cũng tốt, vậy liền đi ngủ sớm một chút đi.”

Ngày thứ 2, quý hồng quả nhiên trước kia, liền chờ ở Quốc sư ngoài phủ đệ.

Nhưng thẳng đến mặt trời lên cao, mới đợi đến thần sắc quyện đãi, sắc mặt trắng bệch La Quan, “Ha ha, để lão ca lâu cùng, nữ nhân nha… Hắc hắc, ngươi hiểu được, cái này đều muốn đi xa nhà, phải hảo hảo trấn an một chút.”

Quý hùng vĩ cười, “Không sao không sao! Xuân tiêu nhất khắc thiên kim, Quý mỗ cũng là từ ở độ tuổi này tới, tự nhiên sẽ hiểu.”

Hắn ngẩng đầu nhìn một chút trời, “Bất quá, canh giờ cũng đích xác không còn sớm, chúng ta cái này liền khởi hành?”

La Quan phất phất tay, “Khởi hành!”

Bá ——

Bá ——

Ứng Thanh Linh, Tứ Hải Vương, Thập Tứ Mục đạt tới vạn thà 4 người, trực tiếp hiện thân.

“Bái kiến tôn thượng!”

4 người khom mình hành lễ.

La Quan gật đầu, “Ừm, đều đứng lên đi, lần này tiến về Tứ Hải long cung đều tỉnh táo điểm, tuyệt đối đừng bị người cho tính toán.”

“Vâng.”

Quý hồng đảo qua 4 người, đối Ứng Thanh Linh, Tứ Hải Vương khắc sâu ấn tượng, nhất là cái sau, bây giờ một thân hùng hậu khí huyết, như lòng đất nham tương chảy xiết, tản mát ra vô tận nóng bỏng, lạnh thấu xương!

Người này, sợ là một chân, đã bước vào 7 máu võ tôn chi cảnh.

Thập Tứ Mục cùng Vạn Ninh 2 cái, trải qua trước đó một trận đại chiến, riêng phần mình chém giết 1 tôn hợp nhất cảnh về sau, khí tức cũng đều có thuế biến.

Cái trước càng thêm tấm giương, bá đạo, nhất cử nhất động ở giữa, hình như có cực nóng lửa (sóng) bức người. Cái sau lại càng thêm nội liễm, trầm thấp, nhưng lại có một phần thấu xương âm hàn, từ trong cơ thể hắn phát ra, làm người trong lòng nghiêm nghị.

Ngược lại thật sự là chính là 4 cái tuyệt hảo dưới

trướng, không chỉ có thực lực mạnh mẽ, tiềm lực vô tận, càng là trung thành cảnh cảnh, quý hồng thấy đều rất tâm động. Đáng tiếc chọn sai đi theo người, lần này long mộ chuyến đi, nhất định cùng La Quan cùng một chỗ chôn cùng!

Quý hồng trong lòng tiếc hận, lại một mặt tán thưởng, “Tốt! Có 4 vị này tương trợ, La lão đệ phong mang trùng thiên, ai dám thử một lần? !”

La Quan cười cười, trên mặt lộ ra một tia khoe khoang.

Rất nhanh, một nhóm đi tới truyền tống đại điện, lấy La Quan thân phận hôm nay, tất nhiên là một đường thông suốt, tại truyền tống điện mọi người cung tiễn bên trong, bước vào truyền tống trận pháp bên trong.

Ông ——

Quang mang phun trào, không gian tùy theo vặn vẹo, trong đó mọi người thân ảnh, biến mất theo không gặp.

Sau đó không lâu, Trấn Hải thành!

Truyền tống trận bộc phát trùng thiên linh quang, La Quan một nhóm từ đó đi ra, vọt thẳng trời mà lên, một đường bay ra khỏi thành hồ, đi tới trên biển lớn.

“Ứng long nữ, tiếp xuống liền làm phiền ngươi.”

Ứng Thanh Linh khom người, “Vâng, tôn thượng!”

Từ nàng dẫn đường, mọi người rất mau tới đến, một

chỗ thủy linh chi lực dồi dào chi địa, đủ để hoàn thành một lần cực xa truyền tống.

“Có thể, tôn thượng mời.”

Ông ——

Thủy linh vòng xoáy chấn động, không gian tùy theo vặn vẹo, đợi cho mọi người từ mặt khác một đoàn thủy linh chi lực đi ra lúc, long cung đã thấy ở xa xa.

Biển sâu phía dưới đen kịt một màu như vĩnh dạ, kia tỏa ra ánh sáng lung linh, nguy nga đứng lặng cung điện, phảng phất giống như thần tiên dinh thự, óng ánh không thể nhìn thẳng.

Ứng Thanh Linh trên mặt, lộ ra một tia phức tạp, nhưng rất nhanh liền trở về tại bình tĩnh, thở ra một hơi, nói: “Tôn thượng, chúng ta đến.”

“Ừm, vất vả.” La Quan cười cười, “Trở lại chốn cũ a… Quý đạo hữu, hi vọng cam đoan của ngươi hữu dụng, đừng lập tức liền đánh lên.”

Quý hồng liền nói: “Yên tâm yên tâm, tuyệt đối không có việc gì!”

Rất nhanh, long cung một phương liền phát hiện, đột ngột giáng lâm một đoàn người, mấy tên dạ xoa điều khiển lấy 1 đầu bị tỏa liên xuyên thân nghiệt giao, giờ phút này gào thét mà tới.

“Người đến người nào? Lại dám xông vào long cung!”

Rất nhanh, mấy tên dạ xoa cùng kia nghiệt giao, biểu lộ trực tiếp cứng đờ.

“6 Long nữ? !”

Quý hồng tiến lên một bước, khí tức cường đại bộc phát, “Làm phiền chư vị Thông Bẩm, Quý mỗ đã mang quý khách đến, còn xin trong long cung chư vị hết lòng tuân thủ hứa hẹn, chớ có hỏng đại sự.” Tu vi gia trì dưới thanh âm hắn xa xa truyền ra, nhìn như là đối mấy vị dạ xoa lên tiếng, lại là đang nhắc nhở trong long cung mọi người.

Ngang rống ——

Một tiếng phẫn nộ long ngâm vang lên, tiếp lấy cả tòa đáy biển, trong chốc lát sóng lớn cuồn cuộn, đứng tại trước mặt mọi người nghiệt giao cùng mấy tên dạ xoa, nháy mắt liền bị xông không biết tung tích.

Bá ——

1 đầu gần 300 trượng cự giao, rơi vào mọi người trước người, to lớn màu hổ phách mắt rồng, uy nghiêm băng hàn đem mọi người bao phủ.

“Nghiệt nữ! ! Thập Tứ Mục! ! Còn có La Quan… Tốt, rất tốt, các ngươi rốt cục đến rồi!”

Ngang rống ——

Lại một tiếng long ngâm, vô tận lửa giận cùng ngang

ngược sát cơ, từ cự giao thể nội bộc phát.

Ứng Thanh Linh thở sâu, thẳng lưng, hét lớn một tiếng, “Ứng Chân!” Nàng nhớ tới mẫu phi chết, cùng Trấn Long Uyên dưới lối đi kia bên trong, từng cỗ nhỏ giao thi hài, đôi mắt lạnh thấu xương đối chọi gay gắt, “Ngươi tội ác tày trời, muôn lần chết không đủ để thứ tội!”

Nàng vì sao cùng Khương Đồng thành tốt khuê mật? Xác thực bởi vì 2 người tính tình tương hợp, hứng thú hợp nhau, lại có chung lịch sinh tử tình nghĩa, nhưng càng quan trọng một điểm, là Ứng Thanh Linh rất bội phục nàng quả quyết, thủ đoạn.

Xã tắc đại điện bên ngoài 1 kiếm giết Khương hoàng, gọn gàng mà linh hoạt… Nàng Ứng Thanh Linh cũng có thể làm đến chính tay đâm súc sinh, vì mẫu phi, vì vô số chết oan đồng tộc báo thù!

Thập Tứ Mục nghiến răng nghiến lợi, “Tốt cái đầu của ngươi tốt! ! Ứng Chân, ngươi cái lão vương bát đản, lúc trước tra tấn ta, ta kém chút gãy tại trong tay ngươi, cái này đại thù ngươi Thập Tứ gia 1 ngày đều chưa quên, ngươi liền chờ chết đi!”

Hừ hừ, chủ nhân hôm nay đến, há có thể tuỳ tiện dừng tay? ? Cái này Ứng Chân dù biểu hiện ra, cường hãn vô song thực lực, nhưng ở Thập Tứ Mục mắt bên trong đã là một cỗ thi thể.

Hắn chết chắc!

La Quan biểu hiện nhất thong dong, bình thản, hắn chắp

tay một cái, mỉm cười, “Đa tạ Ứng Chân long vương đi ra ngoài viễn nghênh, La mỗ vui vô cùng.”

Nhưng phần này thong dong, bình thản, mới là kiêu ngạo nhất, bá đạo, nói rõ là căn bản, liền không có đem Ứng Chân lão Long đặt ở mắt bên trong.

Quả thực là muốn chọc giận chết lão Long!

Quý hồng khóe miệng giật một cái, thầm mắng đám người kia, thật đúng là cuồng vọng a… La Quan còn nói cái gì, trước đó lo lắng trùng điệp, ngươi đạp ngựa quả thực miệng lưỡi dẻo quẹo, một câu cũng không thể tin a.

Ngươi chính là như thế lòng mang lo sợ, trằn trọc khó an? !

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 659 : Ma long

Ngang rống ——

Ứng Chân lão Long gầm lên giận dữ, đáy biển sóng lớn cuồn cuộn, hừng hực sát cơ mấy ngưng thực chất, xem ra tùy thời đều muốn động thủ.

“Long vương bớt giận!” Quý hồng mau tới trước một bước, lớn tiếng nói: “Quý mỗ đúng hẹn mời La đạo hữu bọn người đến, còn xin bệ hạ chớ có nhất thời xúc động, hỏng lần này đại sự.”

Ứng Chân màu hổ phách uy nghiêm mắt rồng, chỉ là quét mắt nhìn hắn một cái liền trực tiếp lướt qua.

Quý hồng sắc mặt, lập tức trở nên rất khó coi, cái này có ý tứ gì? Ta lão Quý, ở trước mặt ngươi liền không có một điểm mặt bài? !

Hắn cắn răng, lớn tiếng nói: “Chư vị, còn chuẩn bị tại tiếp tục xem hí sao? Quý mỗ thế nhưng là sớm, hướng La đạo hữu hứa hẹn qua, nếu các ngươi là loại thái độ này, kia mọi người cũng không có hợp tác tất yếu!”

Thanh âm vừa dứt.

Bá ——

Bá ——

Trong long cung, mấy thân ảnh bay tới, khoảng cách rất

xa La Quan liền nghe đến, kia cỗ nồng đậm mùi hôi thối.

“Ứng đạo hữu, còn xin lấy đại sự làm trọng, chớ vi phạm cùng ta cùng ở giữa ước định.” Mở miệng chính là một tên “Nam tử trẻ tuổi”, một bộ áo bào trắng tay cầm quạt xếp, có thể nói phong độ nhẹ nhàng, bên người mấy người cũng đều thanh xuân tịnh lệ, khiến người thấy chi nhãn trước sáng lên.

Ẩn Tiên cung người!

Bọn này lão cương thi, thật đúng là nhất quán “Thiếu khuyết bổ cái gì”, rõ ràng cả đám đều thành từng đống mùi hôi cốt nhục, còn không phải cho mình, làm một thân xinh đẹp túi da làm trang trí.

“Hừ!”

Ứng Chân trùng điệp hừ lạnh, sát cơ trùng thiên đôi mắt, rốt cục từ La Quan mấy người trên thân dịch chuyển khỏi, “Yên tâm, Ứng mỗ trong lòng hiểu rõ.”

Dưới mắt, mở ra long mộ là mấu chốt.

Những người này, tối nay lại giết không muộn!

Áo bào trắng nam tử mỉm cười gật đầu, chắp tay nói: “Như thế thuận tiện.” Lại quay người nhìn về phía La Quan, tiếu dung càng phát ra ôn hòa, xán lạn, “La đạo hữu, tại hạ Ẩn Tiên cung Bạch Vô Thường, tuy là lần đầu gặp mặt, nhưng cùng La đạo hữu lại là bạn tri kỷ đã lâu a.”

Khẩu Phật tâm xà, còn đạp ngựa là cái bốc mùi cương thi hổ!

La Quan giống như cười mà không phải cười, “Thật sao? Hi vọng Bạch đạo hữu ‘Bạn tri kỷ đã lâu’, không phải ngày nhớ đêm mong muốn làm sao chơi chết ta.”

Mấy tên Ẩn Tiên cung tu sĩ, sắc mặt âm trầm xuống, nhưng vừa muốn mở miệng, lại bị Bạch Vô Thường phất tay đánh gãy, hắn tiếu dung không giảm, “La đạo hữu nói gì vậy, bất quá một chút hiểu lầm thôi, huống chi người chết đã chết rồi, ngươi ta chung quy muốn hướng nhìn đằng trước.”

La Quan cười to, “Bạch đạo hữu nói tốt, vậy chúng ta chuyện lúc trước coi như lật thiên.” Một khi có cơ hội, trừ quý hồng bên ngoài, trước hết xử lý cái này bạch cương thi, loại này mặt ngoài cười hì hì một mặt vô hại gia hỏa, cắn lên người đến sẽ càng đau.

Quý hồng đột nhiên cảm thấy, gáy bốc lên hơi lạnh, thầm mắng một tiếng tên hỗn đản nào lại nghĩ tới hắn, ho nhẹ một tiếng, “La đạo hữu, như ngươi nhìn thấy, Quý mỗ không có lừa gạt ngươi chứ? Bây giờ ta cùng đang lúc hợp lực…”

Ngang rống ——

Đột nhiên, một tiếng phẫn nộ long ngâm, đánh gãy quý hồng.

Liền thấy 1 đầu hơn 200 trượng hợp nhất cảnh thật giao, rống giận vọt tới, “Ứng Chân! Ngươi cái này số tổ

quên điển, ruồng bỏ tộc quần nghiệt chướng, lại dám cùng ngoại nhân hợp tác muốn phá hư tộc ta thánh mộ, coi là thật tội đáng chết vạn lần! Bây giờ sai lầm lớn còn chưa đúc thành, ngươi còn không hoàn toàn tỉnh ngộ, coi là thật muốn mắc thêm lỗi lầm nữa, triệt để hủy Tứ Hải long cung một mạch sao? !”

Râu rồng trắng bệch vảy rồng quang trạch ảm đạm, xem ra đây là một đầu, tuổi tác cực cao đã gần đến trời hạn Giao long, giờ phút này gầm thét cuồn cuộn vang vọng 4 phương.

Ứng Thanh Linh ánh mắt sáng lên, nói: “Là ta Tứ Hải trong long cung, 1 vị thúc tổ cấp trưởng bối…” Nàng còn chưa có nói xong, liền lại có một tiếng bạo ngược long ngâm vang lên, vốn là lòng tràn đầy lửa giận cưỡng chế sát cơ Ứng Chân, giờ phút này bỗng nhiên vọt tới.

Ầm ầm ——

Đáy biển oanh minh, rất nhanh liền có một tiếng hét thảm vang lên, kia quát mắng Ứng Chân lão giao, lại bị sinh sinh cắn đứt cổ, xác rồng khổng lồ nương theo cái này máu tươi cuồn cuộn, ầm vang chìm đáy biển.

Ứng Chân ngửa đầu, phát ra rít lên một tiếng, “Can đảm dám đối với bổn vương bất kính người, chết!” Khủng bố khí cơ từ trong cơ thể hắn bộc phát, màu hổ phách đôi mắt chỗ sâu, tối đen như mực hư ảnh lăn lộn, như ma long hàng thế!

Long cung chỗ, hoàn toàn tĩnh mịch.

Quý hồng con ngươi kịch liệt co vào, Ẩn Tiên cung mấy người mặt lộ vẻ trầm ngưng, con rồng già này vương thực lực, so với bọn hắn trong dự tưởng càng mạnh.

Ma! !

La Quan liếc mắt nhìn chằm chằm, Ứng Chân khổng lồ thân rồng, xác nhận hắn bây giờ đã triệt để sa đọa, trở thành bị ma chưởng khống khôi lỗi.

Hắn, đã là 1 đầu chân chính ma long! ! Đối ma loại này tồn tại hắn cũng không lạ lẫm, trực tiếp, gián tiếp hao tổn tại trong tay hắn, cũng đã có không ít.

Nhưng La Quan vẫn không dám có nửa điểm chủ quan, dù sao cái đồ chơi này phía sau, ẩn giấu đi cái nào đó ngay cả Huyền Quy, đều không muốn nói thêm, cũng không rõ ràng lai lịch kinh khủng tồn tại.

Bá ——

Ứng Chân đột nhiên quay đầu, to lớn uy nghiêm mắt rồng cùng La Quan nhìn nhau, nó đôi mắt chỗ sâu đoàn kia bóng đen, càng phát ra dày đặc mấy điểm.

“A, Ứng Chân, ngươi giết cấp trên, lại nghĩ động thủ với ta? !” La Quan cười nhạo một tiếng, biểu lộ thong dong, trấn định, “Kia, ngươi không ngại thử một lần!”

Quý hồng cùng Ẩn Tiên cung Bạch Vô Thường bọn người, giờ phút này trong lòng run lên, cái này La Quan cường thế như vậy, bá đạo, tất có cực mạnh át chủ bài.

Quả nhiên, mượn long mộ giết hắn mới là biện pháp tốt nhất, một hòn đá ném hai chim càng bớt lo dùng ít sức, nếu không mọi người ở đây, nói không chừng phải có mấy cái, muốn bị hắn kéo lấy chôn cùng.

Ứng Chân gầm nhẹ, “La Quan, bổn vương sớm muộn giết ngươi!”

La Quan cười lạnh một tiếng, “Vậy liền chờ ngươi dám động thủ lại nói, chơi cái gì miệng pháo, ngây thơ!”

Sợ bọn họ thật lên xung đột, quý hồng chặn lại nói: “Chính sự quan trọng, đã mọi người đã đến đủ, chọn ngày không bằng đụng ngày, liền tại hôm nay mở ra long mộ như thế nào?”

Bạch Vô Thường mỉm cười gật đầu, “Không sai, Bạch mỗ cũng cảm thấy, việc này nên sớm không nên chậm trễ.”

“Vội vã như vậy? ?” La Quan ngáp một cái, lại hít mũi một cái, “Nay đi đường hơi mệt, lại gặp được ngột ngạt người, thực tế trạng thái không tốt, vì ngăn ngừa xảy ra ngoài ý muốn, mở ra long mộ sự tình đẩy sau 1 ngày, chờ ngày mai nghỉ ngơi tốt lại động thủ.”

Quý hồng do dự, “Cái này…”

Bạch Vô Thường ngược lại là cười cười, “Cũng tốt, là ta cùng cân nhắc không chu toàn, vậy liền ngày mai.” Nói đến đây, hắn đôi mắt lóe lên, “Bất quá Bạch mỗ rất hiếu kì, Đoạn Long thạch chuyển sinh chi linh bây giờ ở đâu? Cũng không thể sự đáo lâm đầu, chúng ta còn không

hiểu rõ nổi đi.”

Tất cả mọi người nhìn lại.

La Quan khoát tay, “Yên tâm, La mỗ đã sớm an bài thỏa đáng, ngày mai mở ra long mộ lúc, nhất định đưa nàng đưa đến chư vị trước mắt.”

“Thật mệt mỏi, Ứng long nữ, chúng ta liền còn tới ngươi cung điện ở tạm a? ? Ta cũng quen thuộc, không nghĩ đổi lại địa phương.”

Nói, dẫn người nghênh ngang, trực tiếp tiến vào long cung.

Đằng sau, Ứng Chân lão Long ngay cả sắc đen nhánh, hô hấp thô trọng.

Bạch Vô Thường ngẩng đầu, mở miệng cười, “Ứng đạo hữu an tâm chớ vội, hết thảy đều đã thỏa đáng, cũng không kém cuối cùng này 1 ngày.”

La Quan so hắn tưởng tượng bên trong, càng thêm không tốt nắm lấy, nhìn hôm nay biểu hiện tuyệt đối là cái, rất khó đối phó cường địch. Cũng may bọn hắn không cần chính diện đối quyết, có thể dùng đầu óc giết người, cũng không cần sử dụng bạo lực, không có mỹ cảm không nói, còn có thể tung tóe mình một thân máu.

Ứng Thanh Linh cung điện, bây giờ ở vào bỏ trống trạng thái, hầu hạ Ngư nương loại hình, tất nhiên là sớm đã bị đuổi sạch sẽ, nhưng dạng này cũng tốt, mọi người còn có thể ở rõ ràng hơn tĩnh.

“Tôn thượng, Tang Tang đã sớm đến rồi?” Ứng Thanh Linh tuy là tại hỏi thăm, nhưng ánh mắt bên trong rõ ràng đã xác định điểm này.

La Quan không có giấu diếm, gật gật đầu, “Giải quyết hết Tang Tang vấn đề an toàn về sau, nàng liền sớm một bước tới, để làm tốt ứng đối.”

Hôm nay, cố ý tìm lấy cớ lại kéo dài 1 ngày, chính là muốn đi gặp Tang Tang.

Ngoài ra còn có một chút…

La Quan ánh mắt chớp lên, “Ứng long nữ, ngươi có hay không cảm thấy, bây giờ long cung so với lúc trước, còn quạnh quẽ hơn rất nhiều?”

Ứng Thanh Linh gật đầu, “Đích xác, long chúc nhất tộc khí tức, ta cơ hồ không cảm ứng được.” Trên mặt nàng, lộ ra một vòng sầu lo, mở ra long mộ chuyện lớn như vậy, Tứ Hải long duệ há có thể không đến?

Ngẩng đầu nhìn đến, “Tôn thượng, như ngài có biện pháp, xin giúp ta xem xét một chút, long cung bên trong đến cùng xảy ra chuyện gì.”

La Quan cười cười, “Ta cũng đang có ý này.”

—

—

Chương 660 : Khủng bố nghiệt giao

Sớm đến long cung, là Tang Tang chủ động nói ra yêu cầu, La Quan tại cẩn thận hỏi thăm về sau, liền đáp ứng việc này.

Điểm thứ nhất, tự nhiên là sớm chuẩn bị, lấy bảo đảm long mộ mở ra về sau, nguyền rủa phản phệ sẽ không rơi vào trên đầu của hắn.

Thứ 2 nha, chính là cẩn thận chạy được vạn năm thuyền, lỡ như đây là cái cục trong cục, vốn là dùng để tính toán bẫy rập của hắn đâu?

Cứ việc Hứa Đại Phu nói, hắn có thể hướng thiên đạo đưa yêu cầu, nhưng cũng nhắc nhở việc này cực khả năng còn sót lại tai hoạ ngầm, cho nên có thể khỏi phải tất nhiên là tốt nhất.

Hôm nay Tang Tang cái này Đoạn Long thạch chi linh không tại, cho dù quý hồng, Ẩn Tiên cung cùng Ứng Chân lão Long muốn đối phó hắn, cũng phải nhẫn.

Từ dưới mắt tình huống đến xem, bọn hắn vẫn chưa thiết kế cái khác âm mưu, hừ hừ… Xem ra, đối long mộ nguyền rủa lòng tin mười phần a!

La Quan cười lạnh, tại Huyền Quy hỗ trợ che lấp lại, rời đi Ứng Thanh Linh cung điện, lặng yên không một tiếng động đi tới Đoạn Long thạch trước.

Ông ——

Dòng nước xuất hiện một tia yếu ớt chấn động, Tang Tang từ đó đi ra, cung kính hành lễ, “Bái kiến đại nhân!”

“Đứng lên đi.” La Quan biểu lộ nghiêm túc, “Tang Tang, ngươi chuẩn bị như thế nào?”

Tang Tang nói: “Hết thảy đều đã hoàn thành, xin đại nhân yên tâm.”

La Quan gánh nặng trong lòng liền được giải khai, tuy có đoán trước, nhưng đạt được Tang Tang tự mình xác nhận, trên mặt hắn hay là lộ ra tiếu dung, “Rất tốt!”

Lại cùng Tang Tang giao lưu một chút, ngày mai một ít chỗ mấu chốt, La Quan đảo qua long cung, nói: “Ngươi đến long cung mấy ngày nay, có phát hiện hay không cái kia bên trong không ổn?”

Tang Tang suy nghĩ một chút, hướng một vị trí nào đó chỉ chỉ, “Cái chỗ kia không đúng lắm… Vì ngăn ngừa xảy ra ngoài ý muốn, ta không có đi qua dò xét, nhưng kia bên trong cho ta cảm giác thật không tốt, tựa hồ cất giấu cái gì phi thường tà ác khí tức.”

“Ừm, ta biết.” La Quan cười cười, “Ngươi trở về đi, ngày mai hết thảy theo kế hoạch làm việc.”

“Vâng, đại nhân!”

Cùng Tang Tang trở lại Đoạn Long thạch bên trong, La

Quan quay người nhìn về phía nàng vừa chỉ địa phương, “Trấn Long Uyên? Ứng Chân lão Long lại chơi thủ đoạn gì! ? !”

Hắn quyết định đi qua nhìn một chút.

Rất nhanh, La Quan liền xe nhẹ đường quen, đi tới Trấn Long Uyên bên ngoài, nhưng ra ngoài ý định chính là, nơi đây lại không có cái gì thủ vệ, cũng là bị bỏ hoang đồng dạng.

“Không đúng! ? !” Đi tới cái này, La Quan cũng cảm nhận được một phần bất an, càng từ bản năng bên trong, sinh ra mãnh liệt chán ghét.

Trấn Long Uyên dưới, hẳn là ẩn tàng cái gì!

Tiến vào bên trong, La Quan rất nhanh dừng lại, 1 đạo phong ấn ngăn trở con đường phía trước.

“Lão sư, phiền phức ngài xuất thủ.”

Trước mắt, tiểu la lỵ hư ảnh hiển hiện, rộng lớn nhật nguyệt tinh thần pháp bào, lỏng lỏng lẻo lẻo mặc lên người, tóc có chút lộn xộn, tựa hồ mới từ trên giường đứng lên.

“Ngô, là một loại che lấp trận pháp, rất tinh diệu, nhưng không giống như là Long tộc thủ bút, bọn chúng trận pháp phần lớn tương đối thô ráp.”

“Chờ một chút, rất nhanh liền tốt.”

Theo La Quan tu vi tăng lên, Huyền Quy lực lượng cũng theo đó khôi phục, cái khác tạm thời không nói, chí ít tại phá giải trận pháp phương diện, so trước đó mạnh quá nhiều.

Rất nhanh, tiểu la lỵ vỗ tay phát ra tiếng, “Được rồi, đi vào đi!”

La Quan một bước bước vào, lông mày nháy mắt cau chặt, phong ấn nội bộ nước biển, lại biến thành quỷ dị đen nhánh, giờ phút này kịch liệt dũng động, trừ âm hàn bên ngoài, càng nhiều mấy điểm ngang ngược, điên cuồng khí tức.

Mà phần này khí tức, La Quan cũng không lạ lẫm… Nghiệt giao!

Ban đầu ở âm u quỷ thành, hắn liền gặp qua 1 đầu bị chuyên môn chăn nuôi cường đại nghiệt giao, cần Thập Tứ Mục, Ứng Thanh Linh liên thủ, mới có thể đem nó đánh giết.

Nhưng cùng hôm nay, cái này Trấn Long Uyên dưới giam giữ nghiệt giao tướng so, lại là tiểu vu gặp đại vu, thực lực có thể nói khác nhau một trời một vực!

Thậm chí, La Quan đều cảm nhận được một loại nào đó uy hiếp, trong lòng chán ghét cùng sát cơ, cũng tại lúc này tăng vọt.

Bá ——

Hắn đôi mắt chỗ sâu, băng lãnh dựng thẳng đồng hiển

hiện.

Một đường lặn xuống, La Quan rất nhanh liền tới đến, trước đó trấn áp Thập Tứ Mục thâm uyên dưới đáy.

16 cây cột đá bị lại lần nữa dựng lên, chỉ bất quá bây giờ đều biến thành xích hồng chi sắc, tản ra vô tận hung thần, càng có 100,000 đầu xích hồng xiềng xích xen kẽ, đem 1 đầu nghiệt giao giam cầm ở đây.

Chỉ một chút, La Quan liền trong lòng trầm xuống!

Cái này nghiệt giao thân thân chừng 300 trượng hơn, so Ứng Chân lão Long đều phải lớn hơn một vòng, miệng đầy dữ tợn răng nanh lộ ra ngoài, đỉnh đầu càng toát ra bốn, năm cây giao thoa sừng thú, bội hiển dữ tợn, đáng sợ.

Mà căn cứ Long tộc thân thể càng lớn, thực lực càng mạnh định luật đến xem, cái này nghiệt giao thực lực, sợ là vô hạn tới gần tại vô lượng cảnh.

Dạng này một đầu khủng bố nghiệt giao, bị giam cầm ở Trấn Long Uyên dưới đáy, nếu nói không có quan hệ gì với Ứng Chân, La Quan tuyệt đối không tin.

Hắn nghĩ tới trước đó, cùng Ứng long nữ ở giữa đối thoại, cùng tại long hưng phúc địa bên trong, bị Ứng Thanh Linh đánh giết đầu kia nghiệt giao, nhìn nhìn lại trước mắt 16 cây tinh hồng cột đá ở giữa, bị tỏa liên xuyên thân giam cầm quái vật khổng lồ… Hết thảy, liền đều có giải thích.

Vì sao, hắn cùng Ứng Thanh Linh đều sẽ cảm giác phải, long cung bây giờ vô song quạnh quẽ, Tứ Hải long duệ nhân vật trọng yếu, hôm nay lại chưa đạo trường.

Không có gì bất ngờ xảy ra bọn hắn tất cả đều bị dùng để, chăn nuôi trước mắt đầu này nghiệt giao, cho nên mới có thể trong thời gian thật ngắn, liền bồi dưỡng được dạng này một đầu quái vật kinh khủng! ! Mục đích đúng là vì, thay thế "Đương thời Chân Long" đầu này, lấy thỏa mãn mở ra long mộ 3 điều kiện.

Điên!

Ứng Chân lão Long thật điên, vì mở ra long mộ, lại không tiếc triệt để hủy đi, toàn bộ Tứ Hải long cung một mạch. Bất quá suy nghĩ lại một chút, nó đã biến thành ma khôi lỗi, làm ra loại sự tình này cũng không tính hiếm lạ.

Dù sao đối ma mà nói, tìm tới đế kiếm mảnh vỡ, cuối cùng dung hợp hoàn thành, bổ ra tự thân gông xiềng là duy nhất mục đích… Nó hơn, đều râu ria.

Đột nhiên, 16 cây cột đá ở giữa bị trấn áp nghiệt giao, bỗng nhiên mở 2 mắt ra, một đôi to lớn con mắt đều là xích hồng, nhìn đến như vô biên huyết hải, huyết tinh khủng bố.

Ngang rống ——

Một tiếng bạo ngược long ngâm, từ nghiệt giao trong miệng phát ra, huyết mâu gấp chằm chằm La Quan chỗ, thân hình khổng lồ điên cuồng giằng co.

Nó lại giống như là, phát giác được La Quan tồn tại! !

Ầm ầm ——

Cả tòa Trấn Long Uyên, trong chốc lát lâm vào bạo tẩu, thậm chí mảnh này đáy biển, đều tại nghiệt giao cuồng bạo xung kích dưới kịch liệt rung động.

Cùng Ứng Chân so sánh, cái này nghiệt giao mới càng giống là phát cuồng ma long, xích sắt “Rầm rầm” chấn động rung động, 16 cây cột đá phát ra “Kẹt kẹt” gào thét, như muốn bị sinh sinh kéo đứt.

“Là ngươi một tia sát cơ, để cái này nghiệt giao cho phát giác được, nó ngửi được trên người ngươi, thuộc về Chân Long huyết mạch hương vị.” Tiểu la lỵ hư ảnh mở miệng giải thích, lại nhìn đỉnh đầu, “Cẩn thận, Ứng Chân tới.”

La Quan hít một hơi, nháy mắt thu liễm suy nghĩ, tất cả sát cơ, ý niệm biến mất, bị Chân Long huyết mạch kích thích phát cuồng nghiệt giao, lập tức lâm vào mờ mịt.

Ý thức của nó, đã bị nghiệt giao tự thân lực lượng, cho triệt để xé nát, chỉ còn hơn thôn phệ, lớn mạnh tự thân bản năng.

Giờ phút này, giống như là làm mất con mồi của mình, lại một lần cuồng bạo gầm thét.

Ngang rống ——

Ngang rống ——

Chói tai bạo ngược long ngâm, tại Trấn Long Uyên bên trong không ngừng quanh quẩn!

Bá ——

Ứng Chân đến, sắc mặt hắn ngưng trọng, nhìn qua phát cuồng nghiệt giao, ánh mắt cảnh giác đảo qua xung quanh.

Nhưng cuối cùng hắn vẫn chưa phát giác được cái gì, đột nhiên đưa tay từ trên thân, kéo xuống 1 khối lớn huyết nhục đến, ném về phía nghiệt giao.

Nghiệt giao mặt lộ vẻ hưng phấn, một ngụm đem huyết nhục nuốt vào, miệng lớn nhấm nuốt máu tươi bắn tung toé bên trong, trên mặt lộ ra thỏa mãn.

Nhưng rất nhanh, nó lại lần nữa gào thét.

Ứng Chân mặt không biểu tình, lặp lại ở giữa động tác, lại kéo xuống 1 khối lớn huyết nhục. Như vậy lặp lại mấy lần, nghiệt giao rốt cục hài lòng, một lần nữa 2 mắt nhắm lại.

“Hừ!”

Ứng Chân cười lạnh một tiếng, quên một chút bị trấn áp nghiệt giao, “Uy lâu như vậy, ngày mai cũng nên là ngươi xuất lực thời điểm.”

“La Quan, bổn vương sẽ không để cho ngươi chết thống

khoái như vậy, cái này nghiệt giao khí tức, đủ để chôn vùi hồn phách của ngươi, ý thức, để ngươi hồn phi phách tán vĩnh thế không được siêu sinh!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 661 : Mở ra long mộ

Ứng Chân quay người rời đi, nhưng La Quan như cũ giấu ở âm thầm, bảo trì trước đó trạng thái, không có nửa điểm động tĩnh.

Một lát sau, dòng nước đột nhiên chấn động, ứng long thân ảnh lại từ đó hiển hiện, mày nhíu lại gấp, “Không ai? Vậy cái này nghiệt giao, vì sao đột nhiên phát cuồng? Không phải là bổn vương suy nghĩ nhiều.”

Lắc đầu, Ứng Chân rời đi Trấn Long Uyên.

Một cây xích hồng cột đá về sau, La Quan nhíu nhíu mày, ám đạo con rồng già này âm hiểm xảo trá, thật đúng là giống như lúc trước a.

Nhưng có lão sư tại , mặc ngươi giảo hoạt như hồ, cũng chú định kinh ngạc.

“Kia là tự nhiên!” Tiểu la lỵ một mặt bình tĩnh, nhưng mặt mày ở giữa, hay là lộ ra mấy được chia ý, “Ta bây giờ thủ đoạn, so với trước kia lợi hại nhiều, trừng mù hắn kia một đôi con mắt, cũng đừng hòng tìm tới chúng ta.”

La Quan thuận thế lại lấy lòng đôi câu, tiểu la lỵ một trận mặt mày hớn hở, nhưng cuối cùng vẫn là nghiêm túc, lại nhắc nhở 1 câu, “Cái này Ứng Chân lão Long thể nội ma niệm không đơn giản, nếu có thể mượn long mộ nguyền rủa giết chết hắn tốt nhất, nếu không ngươi phải cẩn

thận nhiều hơn.”

La Quan gật đầu, “Đa tạ lão sư nhắc nhở, ta biết.”

Rời đi Trấn Long Uyên, La Quan một đường lặng yên trở lại cung điện.

Ứng Thanh Linh còn tại chờ hắn, biểu lộ lộ ra mấy điểm khẩn trương, “Tôn thượng, ngài nhưng từng tra ra, Tứ Hải long cung xảy ra chuyện gì?”

La Quan gật đầu, chuyện này là không thể gạt được, ngày mai nghiệt giao vừa ra trận, lấy Ứng long nữ thông minh, tự nhiên là có thể đoán được hết thảy.

“Thanh linh, vừa rồi ta tại Trấn Long Uyên dưới đáy, phát hiện một đầu bị trấn áp nghiệt giao.” Nhìn thoáng qua, Ứng long nữ thần sắc, hắn tiếp tục nói: “Kia nghiệt giao thân dài 300 trượng hơn, khí tức cực kỳ khủng bố, cho là vì thỏa mãn mở ra long mộ điều kiện, cố ý bồi dưỡng mà thành.”

Ứng Thanh Linh sắc mặt, một chút trở nên tái nhợt, “… Ứng Chân, hắn làm sao dám… Hắn sao có thể…” Nói năng lộn xộn, cho thấy giờ phút này nội tâm của nàng, ra sao cùng phẫn nộ, bàng hoàng.

Tứ Hải long cung một mạch, xong!

La Quan đưa tay, đè lại bả vai nàng, “Thanh linh, Ứng Chân làm nhiều việc ác, nhất định sẽ đạt được vốn có báo ứng, ngươi cứ yên tâm đi.”

Hồi lâu, Ứng Thanh Linh ngẩng đầu, nàng vành mắt đỏ bừng, cắn răng nói: “Tôn thượng, ta cầu ngài một sự kiện… Nếu là có thể, để ta tự tay giết chết Ứng Chân!”

La Quan gật đầu, “Tốt, ta đáp ứng ngươi.”

Đảo mắt, một đêm trôi qua.

Hôm nay long cung, cùng quá khứ so sánh phá lệ yên tĩnh, một phần kiềm chế, trầm mặc khí tức, bao phủ mảnh này đáy biển.

Long mộ trước, Ứng Chân lão Long độc chiếm một phương, phía sau hắn là 3 tên Long tộc cao thủ, đều trầm mặc không nói lại khí tức bạo ngược, thân phận không cần nói cũng biết.

Ẩn Tiên cung lấy Bạch Vô Thường cầm đầu, một đám tuấn nam tịnh nữ bảy tám người, là số người nhiều nhất một phương.

Quý hồng đi qua đi lại, sắc mặt có chút lo lắng, thỉnh thoảng quay đầu nhìn một chút. Đột nhiên, hắn ánh mắt sáng lên lộ ra ý mừng, “La đạo hữu! Bên này bên này, các ngươi cuối cùng đến.”

Mắt thấy đại sự sắp thành, trong lòng của hắn khó tránh khỏi khẩn trương, liền sợ phút cuối cùng La Quan lại nháo ra yêu thiêu thân, cũng may bọn hắn cuối cùng đã tới!

Bạch Vô Thường cười chắp tay, “La đạo hữu, đêm qua nghỉ ngơi được chứ? Hôm nay ta cùng tề tụ, có thể động

thủ đi.”

La Quan cười chắp tay, đối 2 người gật đầu, “Mở ra long mộ, ngay tại hôm nay!” Quay người, nhìn Ứng Chân, “Từ đào mộ tổ, việc này làm đích xác đủ quyết đoán, không hổ là Tứ Hải long cung chi chủ, La mỗ khâm phục vạn điểm!”

Ứng Chân răng cắn “Cờ rốp” rung động, như ánh mắt có thể giết người, La Quan sợ là cũng sớm đã, bị thiên đao vạn quả.

Tên vương bát đản này, cố ý xé hắn da mặt!

“Ha ha, La đạo hữu người sảng khoái nói chuyện sảng khoái, nhưng chúng ta hôm nay hay là sớm đi tiến vào chính đề đi.” Bạch Vô Thường ánh mắt quét qua, lặng lẽ nói: “Không biết Đoạn Long thạch chi linh ở đâu? Chuyện cho tới bây giờ, La đạo hữu dù sao cũng nên đem nó mang đến đi.”

La Quan gật đầu, “Đây là tự nhiên.” Hắn vỗ vỗ tay, cao giọng nói: “Tang Tang, còn không ra gặp qua chư vị cao nhân.”

Bá ——

1 đạo linh quang hiện lên, Tang Tang từ phương xa bay tới, rơi xuống đất hành lễ, “Bái kiến đại nhân!” Nàng sớm một bước rời đi, một mực chờ ở âm thầm.

La Quan cười gật đầu, xoay người nói: “Chư vị, có thể nhìn thanh rồi?”

Ứng Chân, quý hồng cùng Bạch Vô Thường bọn người, giờ phút này đều có thể rõ ràng cảm nhận được, Tang Tang cùng Đoạn Long thạch ở giữa chặt chẽ khí cơ tương liên.

Không sai, nàng chính là Đoạn Long thạch chuyển sinh chi linh! !

“Đến, Tang Tang, ta giới thiệu cho ngươi một chút.” La Quan giữ chặt Tang Tang, vẻ mặt tươi cười, “Vị kia, đúng, liền mang theo 3 cái thuộc hạ, cử chỉ không uy từ giận vị kia, hắn chính là Ứng Chân, là cái này Tứ Hải long cung chi chủ, chấp chưởng lấy vùng biển vô tận, thế nhưng là Thiên Thanh đại lục bên trong đứng đầu nhất tồn tại 1 trong, chân chính đỉnh thiên nhân vật.”

Tang Tang gật đầu, đối Ứng Chân thi lễ một cái.

Mà không biết con rồng già này là như thế nào nghĩ, cứ việc sắc mặt cực kỳ khó coi, ngắn ngủi chần chờ về sau, lại chắp tay đáp lễ lại.

La Quan dừng một chút, tiếp tục nói: “Vị này đâu gọi quý hồng, mạ tử quý, hoành đồ sự nghiệp vĩ đại hồng, chính là 10 đại cướp đứng đầu. Nhưng lợi hại hơn chính là hắn người này phân thân 10 triệu, ta mỗi lần gặp hắn, cơ hồ đều là khác biệt diện mạo, chậc chậc, có thể nói thâm bất khả trắc a! !

Quý hồng liên tục khoát tay, “Qua tán qua tán, La đạo hữu mới là thật lợi hại, Khương quốc đế cung một trận chiến, chân chính danh khắp thiên hạ!”

La Quan cười ha ha một tiếng, “Nhanh, cho Quý đạo hữu thi lễ, ngày sau như gặp, còn có thể đối ngươi nhiều chiếu cố mấy điểm.”

Tang Tang nghe vậy theo tang hành lễ.

“Cuối cùng mấy vị này coi như lợi hại, đến tự truyện nói trúng Ẩn Tiên cung, đều là chút thần long thấy đầu mà không thấy đuôi đại nhân vật, mỗi cái đều là Thiên Thanh đại lục, đi đến tu hành đỉnh tiêm tồn tại. Nhất là Bạch Vô Thường đạo hữu, làm người hiền lành chưa từng nói trước cười, tuyệt đối là người tốt, ngươi phải ngoài định mức nhớ rõ ràng.”

Cứ việc La Quan một đống lời hữu ích, cười càng là xán lạn, nhưng Bạch Vô Thường vẫn cảm thấy là lạ, “Khục! La đạo hữu cũng là lỗi lạc nhân vật, trước đó ngươi ta song phương một chút ma sát, kia cũng là hiểu lầm, đã triệt để bỏ qua.”

Lại đối Tang Tang nói: “Tang Tang cô nương đúng không? Hôm nay mở ra long mộ, thật muốn làm phiền ngươi, tính Bạch mỗ thiếu ngươi một phần ân tình, ngày sau tất có hồi báo.”

Tang Tang gật đầu, “Bạch tiền bối, ngài quả nhiên cùng đại nhân nói đồng dạng, là một người tốt.”

Nàng biểu lộ nghiêm túc, ngược lại để Bạch Vô Thường tiếu dung, nhiều mấy điểm cứng đờ.

Ứng Chân, quý hồng, Bạch Vô Thường…

Tang Tang trong lòng bên trong lập trình tự, lại theo thứ tự nhìn bọn hắn một chút, nói khẽ: “Đại nhân, Tang Tang chuẩn bị kỹ càng.”

La Quan gật đầu, “Tốt, vậy liền đi qua đi, cẩn thận một chút, chờ chút đừng ngộ thương ngươi.”

Lời này, nghe được Ứng Chân, quý hồng cùng Bạch Vô Thường bọn người, khóe miệng co quắp một trận.

La Quan tiểu tử này thật ngốc hay là giả ngu? ! Đoạn Long thạch phong kín long mộ, một khi long mộ bị mở ra, liền đem trực tiếp hủy diệt, Tang Tang cái thứ 1 liền phải chết.

Không đúng, rõ ràng như vậy sự tình, hắn sao lại không biết? Nói cách khác, La Quan là đang cố ý, lừa gạt tiểu nha đầu này, cũng khó trách nàng bây giờ còn 1 bộ, nghe lời lại bình tĩnh bộ dáng.

Thật đúng là xuẩn a! !

Bất quá dạng này cũng tốt, ngược lại tỉnh bọn hắn một phen tay chân.

Bá ——

Tang Tang một bước phóng ra, trực tiếp dung nhập Đoạn Long thạch bên trong, “Ầm ầm” trầm thấp tiếng vang, lập tức từ long mộ bên trong truyền ra.

Đáy biển chấn động, cát bụi đều lên.

1 đạo vô hình uy áp, giờ phút này từ đó bộc phát, đem nơi đây mọi người bao phủ.

Long uy!

Đây là chết đi Chân Long, để lại khí tức, Ứng Chân, quý hồng cùng Bạch Vô Thường bọn người, biểu lộ lập tức trở nên ngưng trọng.

“Chư vị, chúng ta bắt đầu đi! !” Bạch Vô Thường lật tay, lấy ra một cái chìa khóa.

Quý hồng xuất ra thứ 2 đem.

Cuối cùng 1 đem, thì xuất hiện tại La Quan trong tay.

Theo 3 đem chìa khóa tề tụ, kia “Ầm ầm” tiếng vang lại lần nữa truyền ra, thậm chí dẫn tới toàn bộ đáy biển đều chấn động không thôi.

Long uy càng mạnh, quét sạch tứ phương!

Ngang rống ——

Mơ hồ trong đó bên tai hình như có long ngâm vang lên, thẳng vào đáy lòng khiến người hồi hộp bất an, như muốn lấy loại thủ đoạn này, dọa lùi lòng mang ý đồ xấu hạng người.

Nhưng cũng tiếc đây hết thảy chỉ là phí công, các phương tốn sức tâm cơ, thủ đoạn, rốt cục đợi đến hôm nay, há lại sẽ đến đây dừng tay? !

Mở ra long mộ 3 điều kiện, chỉ kém 1 bước cuối cùng.

Bạch Vô Thường trên mặt, giờ phút này không có tiếu dung, trầm giọng nói: “Ứng đạo hữu, đến lượt ngươi xuất thủ!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 662 : Trứng rồng bên cạnh cái bóng

Nước biển thanh tịnh không gợn sóng, màu trắng hạt cát tinh tế mà tinh khiết, phủ kín mảnh này yên tĩnh hải vực, từng cỗ cao ngất khung xương, trầm mặc nằm rạp trên mặt đất mặt.

Cái này bên trong, chính là long mộ!

Viên kia dẫn tới vô số người mơ ước trứng rồng, ngay tại mảng lớn cốt sơn san sát ở giữa, loại bằng đá mặt ngoài, có vô số nhạt nhẽo lại ảo diệu hoa văn.

Bành ——

Bành ——

Cách gần đó, thậm chí còn có thể mơ hồ nghe tới, trứng rồng bên trong truyền ra tiếng tim đập.

Đột nhiên, “Ầm ầm” thanh âm vang lên, như đến từ cách xa bên ngoài, ở giữa lại cách tầng 1 thật dày bình chướng.

Làm sáng tỏ nước biển nhấc lên một chút gợn sóng, đảo qua kia từng cỗ Chân Long di hài, làm chúng nó trở nên mơ hồ mà vặn vẹo, lại có mấy điểm hung thần lưu chuyển, giống như là muốn trong ngủ say tỉnh lại.

Trứng rồng mặt ngoài những cái kia nhạt nhẽo hoa văn,

đột nhiên có từng vòng từng vòng xích hồng vầng sáng đảo qua, sau đó nó chiếu xuống hạt cát bên trên cái bóng, liền đột nhiên sống lại, sinh ra thon dài tay chân, như đứng ở đại địa ngưỡng vọng đỉnh đầu.

Một thanh kiếm giữ tại cái bóng trong tay, không có nửa điểm khí tức tràn ra ngoài, nhưng lại làm kẻ khác thản nhiên sinh ra một loại, phát ra từ đáy lòng rung động.

Ầm ầm ——

Lại nổ vang truyền đến, lần này cho người ta cảm giác liền gần rất nhiều, gợn sóng dần lên dần mạnh.

Mơ hồ trong đó, hình như có than nhẹ vang lên, “Kém một chút, chỉ thiếu một chút…”

…

Long mộ bên ngoài, Ứng Chân một bước đạp xuống, mặt đất oanh minh bên trong, một tiếng bạo ngược long ngâm, bỗng dưng từ Trấn Long Uyên phương hướng truyền đến.

Ngang rống ——

Sau một khắc, đất đá trùng thiên, hắc thủy như suối, 300 trượng dư nghiệt giao thoát khốn mà ra, thân hình khổng lồ tại đáy biển giãn ra, phát ra từng tiếng hưng phấn, bạo ngược gào thét.

Cách đó không xa một tòa cung điện, không chịu nổi nghiệt giao khí tức khủng bố ầm vang sụp đổ, mấy tên

Ngư nương, dạ xoa chật vật chạy ra.

Nghiệt giao đôi mắt nháy mắt khóa chặt bọn hắn, cái đuôi lớn quét ngang thân hình khổng lồ ầm vang mà ra, mở ra miệng rộng một ngụm đem bọn hắn nuốt vào, nhấm nuốt bên trong huyết tinh tràn ngập.

Ngang rống ——

Như thụ máu tươi kích thích, nghiệt giao trở nên càng thêm hưng phấn, hướng long mộ chỗ trông lại, tràn ngập tham lam thôn phệ dục vọng.

Ứng Chân “Hừ” một tiếng, đưa tay một chỉ, “Yên tĩnh!”

Nghiệt giao nháy mắt ngậm miệng, tái phát không ra nửa điểm thanh âm, nó rõ ràng vì vậy mà nổi giận, thân hình khổng lồ điên cuồng lăn lộn, giãy dụa, lại thoát khỏi không xong đạo này điều khiển lực lượng của nó.

“Quay lại đây!”

Nghiệt giao xông đến Đoạn Long thạch trước, con mắt xích hồng, khí tức quanh người ngang ngược trùng thiên, lại không cách nào điều khiển tự thân vận mệnh. Riêng lấy thực lực mà nói, nó có lẽ là hôm nay ở đây mạnh nhất cái kia, đáng tiếc từ sinh ra ngày lên, liền chú định kết cục.

Bạch Vô Thường tán thưởng, “Ứng đạo hữu hảo thủ đoạn, bội phục.” Đáy mắt lại hiện lên một tia giọng mỉa mai, cái này Ứng Chân vì lay lắt mạng sống, lại không tiếc chặt đứt cả một tộc bầy tương lai.

Ứng Chân mặt không biểu tình, thản nhiên nói: “Bắt đầu đi!”

Sưu ——

Sưu ——

Sưu ——

3 đem chìa khóa, như thụ vô hình khí cơ dẫn dắt, giờ phút này tự hành bay lên, rơi vào Đoạn Long thạch trước.

Ông ——

Đoạn Long thạch chấn động, một vòng đỏ thẫm vầng sáng phát ra, đem tự thân bao khỏa ở bên trong, hóa thành 1 đạo bình chướng.

Ngang rống ——

Bạo tẩu nghiệt giao, rốt cục phát ra gầm lên giận dữ, thân hình khổng lồ như 1 đạo màu đen dòng lũ, trùng điệp đụng vào. Ngạnh sinh sinh thôi động 3 đem chìa khóa, xâm nhập đỏ thẫm trong vầng sáng, từng chút từng chút chậm chạp lại chật vật tới gần Đoạn Long thạch.

Cái này hiển nhiên tuyệt không phải một chuyện dễ dàng, lại cần trả giá cực lớn đại giới, liền thấy nghiệt giao thống khổ gào thét không ngừng, dữ tợn miệng mũi ở giữa, lại bắt đầu hướng ngoại rướm máu.

Tiếp theo là trên thân đen nhánh, lộn xộn lân giáp, từng khối vỡ nát, lộ ra phía dưới mảng lớn huyết nhục mơ hồ, máu tươi mãnh liệt mà ra.

Nó bản năng muốn thoát đi, lại triệt để mất đi đối thân thể chưởng khống, chỉ có thể tại từng tiếng ngang ngược lại tuyệt vọng gào thét bên trong, lấy hủy diệt tự thân phương thức, hoàn thành hôm nay sứ mệnh.

Ngang rống ——

Đỏ thẫm quang mang chạm đến nghiệt giao, lại bỗng nhiên bốc cháy lên, nó 300 trượng hơn khủng bố thân thể, hóa thành một thanh khổng lồ ngọn đuốc, cho đến đốt cháy thành tro bụi.

Ầm ầm ——

Đoạn Long thạch kịch liệt chấn động, nó về sau nước biển, nhấc lên sóng lớn cuồn cuộn, lại mơ hồ trong đó hiện ra hoàn toàn mơ hồ hình tượng ——

Mặt đất màu trắng phía trên, từng đầu sơn mạch tung hoành!

Không, đây không phải là núi, mà là từng cỗ thể tích khủng bố, vượt qua 1,000 trượng thậm chí mấy ngàn trượng long xương cốt.

Long mộ, là long mộ!

Nó muốn mở!

Ứng Chân, quý hồng cùng Bạch Vô Thường bọn người, đáy mắt hiển hiện vẻ kích động, nhưng lại không hẹn mà cùng lui ra phía sau một bước.

Long mộ mở, nguyền rủa bộc phát… Bọn hắn tỉ mỉ chuẩn bị kẻ chết thay, cũng nên đăng tràng!

Mọi người ánh mắt đều nhìn về phía La Quan.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Vỡ tan tiếng vang lên, liền thấy Đoạn Long thạch mặt ngoài, nháy mắt trải rộng vết rách, một cỗ hắc khí từ đó tuôn ra, lấy tốc độ kinh người hội tụ, hóa thành 1 cái vòng xoáy màu đen.

Âm hàn, hủy diệt, tử vong… Cùng khí tức, từ vòng xoáy bên trong bộc phát, chỉ một chút liền khiến người toàn thân băng hàn, từ đáy lòng sinh ra vô tận sợ hãi.

Vòng xoáy phía dưới mọi người sắc mặt cuồng biến, nhưng lại sau đó một khắc an tâm —— không có việc gì, hôm nay có bia sống tại, bọn hắn đều rất an toàn.

“La Quan!” Ứng Chân lão Long hét lớn một tiếng, biểu lộ dữ tợn, “Cứ như vậy chết quả thực là tiện nghi ngươi, nhưng ngươi yên tâm, bổn vương trả lại cho ngươi chuẩn bị đại lễ, cái này nghiệt giao khí tức, đủ để cho ngươi hồn phi phách tán, vĩnh thế không được siêu sinh!”

La Quan quay người, một mặt “Kinh sợ”, “Quý đạo hữu, cái này tình huống như thế nào?”

Quý hồng thở dài một hơi, mặt mũi tràn đầy bất đắc dĩ, tiếc hận, “La huynh, ngươi là ta tình cảm chân thành thân bằng, lẽ ra ta tuyệt đối không nên bán ngươi, nhưng long mộ cơ duyên quá lớn, lão ca ta không thể bỏ qua cơ hội lần này, cho nên cũng chỉ có thể hi sinh ngươi.”

“Quý hồng! Ngươi dám gạt ta? !” La Quan nghiến răng nghiến lợi.

Quý hồng lắc đầu, “La huynh, việc đã đến nước này liền tiết kiệm chút khí lực đi, để cho mình đi thong dong điểm, chớ mất ngươi ta ở giữa thể diện.”

Bạch Vô Thường mỉm cười, phong độ nhẹ nhàng, “Quý đạo hữu lời ấy có lý, La huynh làm gì huyên náo quá mức khó xử? Hôm nay ngươi xả thân ngăn lại long mộ nguyền rủa, cùng ta Ẩn Tiên cung ở giữa thù hận, liền thật xóa bỏ… Đương nhiên, Khương quốc vẫn là phải trả giá đắt, nghe nói kia tân tấn nữ hoàng Khương Đồng là nữ nhân của ngươi, yên tâm đi, nàng rất nhanh liền sẽ hạ đi cùng ngươi.”

Ầm ầm ——

Nguyền rủa vòng xoáy chuyển động, chuyển đến La Quan trên không, nhan sắc càng phát ra đen nhánh, giống như là mở ra địa ngục chi môn.

La Quan cúi đầu trầm mặc không nói, cũng tiếp nhận chính mình vận mệnh, nhưng rất nhanh hắn liền nở nụ cười, càng ngày càng thoải mái, “Thật sao? Xem ra chư vị rất tự tin, đã xem ta tính chết rồi, nhưng cũng tiếc ta La Quan mệnh, không phải tốt như vậy lấy!”

Ba ——

Hắn vỗ tay phát ra tiếng.

Váy đen tóc đen mắt đen Tang Tang, từ vòng xoáy bên trong đi ra, khom mình hành lễ, “Bái kiến đại nhân.”

La Quan gật đầu, “Ừm, đưa bọn hắn lên đường đi.”

“Vâng.”

Tang Tang vung tay lên, nguyền rủa vòng xoáy ầm vang nổ đùng, sau một khắc trực tiếp nổ tung, hóa thành đầy trời mưa đen rơi xuống.

Trừ La Quan chỗ chỗ, tiến hành không khác biệt quét ngang, Ứng Chân, quý hồng cùng Bạch Vô Thường bọn người, bị đều bao phủ ở bên trong.

Đương nhiên, 3 người này dựa theo trước đó sắp xếp, Tang Tang cho đầy đủ ngoài định mức chiếu cố.

“Làm sao có thể? !”

“Nha đầu này thế mà còn sống?”

“Mau trốn!”

Từng tiếng kinh sợ gào thét, từ trong miệng mọi người phát ra, nhưng long mộ nguyền rủa liên lụy khí cơ, nhân quả, đã Tang Tang phán định là những người này, quấy nhiễu long mộ vong linh ngủ say, bọn hắn liền chạy không có thể trốn.

“A!”

Kêu thảm bên trong, một tên Ẩn Tiên cung tu sĩ không tránh kịp, bị một mảnh mưa đen đánh trúng.

Hắn phát ra tiếng kêu thảm, lại cũng chỉ tới kịp kêu thảm một tiếng, huyết nhục liền toàn bộ hư thối, chỉ còn hơn một bộ đen nhánh khung xương.

“Lạch cạch” rơi xuống đất, vỡ thành một mảnh.

Cái này đáng sợ một màn, mọi người gan hàn muốn nứt, chính là đạp lâm Thiên Thanh đại lục đỉnh phong tồn tại, lại như thế nào ngăn cản đến từ Long tộc nguyền rủa phản phệ? Cái này mỗi một giọt mưa đen, đều là Chân Long trước khi chết chấp niệm —— phá hư long mộ an bình người, hẳn phải chết!

“Bạch Tôn! Trăm vị cứu ta!” Ẩn Tiên cung bên trong, lại một tên nữ tu thét lên, không thể không nói nàng bây giờ túi da, thật là xinh đẹp vô song.

Gồm cả đèn lớn hai ngọn, bóng lưỡng loá mắt.

Bạch Vô Thường từng thưởng ngoạn qua mấy lần, cũng rất là hài lòng, nhưng cùng hắn có “Giao” tình nữ tu

nhiều đi, sao có thể đều lo lắng? ? Huống chi là bây giờ, cái này liều mạng chạy trốn thời điểm.

Bất quá, đã chủ động đưa tới cửa, khỏi phải một chút đều có lỗi với mình. Một phát bắt được cái này nữ tu, Bạch Vô Thường bỗng nhiên hất lên, đưa nàng ném về phía đỉnh đầu mưa đen.

Ầm ầm ——

Nương theo kịch liệt tiếng hủ thực, phấn hồng khô lâu chỉ ở chớp mắt, mưa đen tuy bị hao tổn một bộ điểm, nhưng vẫn dày mật như dệt, cắn chặt hắn không thả.

Giờ phút này, Bạch Vô Thường đột nhiên nghĩ đến, tại mở ra long mộ trước, La Quan từng lôi kéo Tang Tang, cường điệu vì nàng giới thiệu một màn.

Lúc này, hận răng đều nhanh cắn nát! !

Nguyên lai từ khi đó, tiểu tử này ngay tại đào hố, khó trách lúc ấy nói lời, nghe cổ quái như vậy.

Trốn không thoát!

Bạch Vô Thường cắn răng, điểm mạnh một cái mi tâm, “Tinh biển giáng lâm, Đạo tôn hiển thánh!”

Oanh ——

Một đoàn hào quang óng ánh, bỗng dưng từ nó giữa lông mày bộc phát, đảo mắt hóa thành mảng lớn tinh hà, trong đó lại một cái bóng mờ đứng lặng.

Giờ phút này, mở 2 mắt ra.

Đưa tay, một chỉ điểm ra!

Oanh ——

Mưa đen vỡ nát, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa, cái này hư ảnh cũng hao hết lực lượng, như vậy tiêu tán. Nhưng ở tinh hà biến mất trước, hắn như quay người hướng La Quan chỗ chỗ, nhìn lại một chút.

La Quan bước vào long mộ trước, quay đầu nhìn thoáng qua, vừa mới bắt gặp chạy trốn quý hồng, đột nhiên bị mưa đen bao cuốn vào, cả người giãy dụa mấy hơi, kêu thảm bên trong ngã xuống đất chết đi.

Chết rồi? !

Tuy nói long mộ nguyền rủa khủng bố, hắn tận mắt nhìn thấy, nhưng vị này xảo trá vạn điểm, thiên biến vạn hóa có vô số khôi lỗi 10 đại cướp đứng đầu, cứ như vậy tuỳ tiện chết mất, La Quan vẫn còn có chút không tin.

Thôi, lại mặc kệ bọn hắn chết sống, bây giờ trọng yếu nhất chính là cầm tới, long mộ bên trong khối kia để kiếm mảnh vỡ.

Về phần trứng rồng… Liền hành sự tùy theo hoàn cảnh đi!

Bá ——

Như xuyên qua tầng 1 vô hình cách ngăn, sau một khắc xung quanh nước biển, nháy mắt trở nên lạnh lẽo thấu xương.

La Quan một cái giật mình, cúi đầu nhìn xuống dưới, ý niệm đầu tiên là —— nguyên lai cái này long mộ cửa vào, là mở tại trên đỉnh.

Sau đó, hắn liền thấy cái kia, đứng ở trứng rồng trước cái bóng.

Cũng không phải là nó tại một đống khủng bố long xương cốt bên trong quá dễ thấy, mà là kia phần cùng thuộc về một mạch khí tức, bản năng bên trong liền dẫn dắt La Quan toàn bộ chú ý.

Đế kiếm mảnh vỡ? ?

Không sai, cái bóng kia trong tay cầm, chính là đế kiếm mảnh vỡ!

Cái bóng? ? Trứng rồng cái bóng? Sống? ! Cái này cái gì thao tác.

Ông ——

Không có cùng La Quan nghĩ rõ ràng, một tiếng kiếm minh bỗng dưng vang lên, khí tức khủng bố xông thẳng tới chân trời.

1 kiếm trùng thiên, gào thét mà đến!

Giờ khắc này, La Quan mồ hôi mao đứng đấy, bóng ma

tử vong như triều cường, đem hắn bao phủ.

“A đù…”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 663 : Kịch chiến

Trực diện kiếm này lúc, La Quan thậm chí cảm nhận được mấy điểm, ban đầu ở âm u quỷ thành lúc, Thanh Liên đạo nhân xuất kiếm phong thái.

Đều là cường đại như vậy vô song, như 1 kiếm rơi liền có thể chặt đứt vạn vật, thiên địa không thể hoành cản!

Ông ——

La Quan thể nội đế kiếm bản nguyên như phát giác được cái gì, giờ phút này kịch liệt chấn động, sôi trào, kia gào thét mà đến 1 kiếm tại chém xuống nháy mắt, uy lực đột nhiên thu hồi hơn phân nửa, chính là như thế vẫn đem hắn trùng điệp chém bay.

Trứng rồng bên cạnh, cái bóng kia nhíu nhíu mày, nhìn thoáng qua La Quan rơi xuống chỗ không có tái xuất kiếm.

Bởi vì giờ khắc này, đầu đội bầu trời vang lên một tiếng long ngâm, sau đó một đầu toàn thân đen nhánh, dữ tợn xấu xí to lớn Giao long, liền ngạnh sinh sinh chen vào.

Là Ứng Chân!

Giờ phút này quanh người hắn ma khí cuồn cuộn, chân chính hóa thân thành ma long, một thân khí tức khủng bố đến cực điểm, không gian cũng hơi vặn vẹo.

Nhưng vì chống được long mộ phản phệ, Ứng Chân

hiển nhiên trả giá cực lớn đại giới, triệt để ma hóa sau thân rồng, trải rộng nát rữa vết thương, thậm chí hắn một con mắt đều mù.

Sau một khắc, tại cái này khủng bố ma long bên cạnh, lại xâm nhập một thân ảnh.

Bạch Vô Thường quanh thân tinh huy tràn ngập, giờ phút này cháy hừng hực lấy, tản mát ra huyễn lệ quang mang, đem hắn một bộ áo trắng sấn thác càng phát ra xuất trần.

Hắn giữa lông mày lại tràn ngập vẻ mệt mỏi, cung thỉnh nói tôn giáng lâm 1 đạo ý niệm, cho dù hắn cũng cần trả giá cực lớn đại giới… Đáng chết La Quan!

Nhưng rất nhanh, Bạch Vô Thường liền không lo được những này, hắn nhìn về phía mặt đất viên kia trứng rồng, ánh mắt một chút trở nên vô song cực nóng.

Ngay sau đó, sống sót 1 đầu nghiệt giao, cùng Ẩn Tiên cung 2 tên tu sĩ, cũng bước vào long mộ.

Ông ——

Cái bóng kiếm trong tay ảnh phát ra một tiếng kêu khẽ, kia xung quanh đại địa bên trên, yên lặng đứng lặng long xương cốt cái bóng, như nhận triệu hoán, đột nhiên chấn động.

Bọn chúng hội tụ đến cùng một chỗ, vô số đạo cái bóng trùng điệp, nhan sắc nhanh chóng làm sâu sắc, biến thành thâm thúy vô cùng đen nhánh, sau đó lại sống lại.

Từ hư hóa thực về sau, nó ngửa mặt lên trời một tiếng long ngâm, khí tức cường đại trùng thiên.

Âm u chi long!

Nó đúng là đản sinh tại vô số long xương cốt trong bóng tối, thần kỳ như thế, quỷ dị sự tình, cho dù tận mắt nhìn thấy vẫn cảm giác phải không thể tưởng tượng nổi.

Nhưng vô luận Ứng Chân hay là Bạch Vô Thường, đều chỉ là nhíu nhíu mày, liền trở về tại bình tĩnh, hiển nhiên đối này sớm có đoán trước.

“Giết chết nó!”

Ứng Chân gầm nhẹ, thanh âm nhiều một tia trầm thấp, mơ hồ, khiến người rất cảm thấy kiềm chế.

“Vâng.” Phía sau hắn, kia nghiệt giao một bước tiến lên, trực tiếp hiện ra bản thể, nương theo lấy “Ngang rống” một tiếng long ngâm, thẳng đến âm u chi long.

Bạch Vô Thường phất tay, “Các ngươi cũng đi! !”

“Vâng, Bạch Tôn! !”

2 tên Ẩn Tiên cung tu sĩ, hướng về phía trước đạp xuống.

Ngang rống ——

Âm u chi long trong tiếng gầm rống tức giận xông ra, nó

thực lực cường hãn lấy 1 địch 3 lại không rơi vào thế hạ phong, nương theo kinh thiên oanh minh, long mộ bên trong lập tức đất rung núi chuyển sóng lớn cuồn cuộn.

“Ứng đạo hữu, ngươi ta liên thủ, đợi hết thảy đều kết thúc về sau, lại các hiển thủ đoạn như thế nào?”

Bạch Vô Thường chậm rãi mở miệng, ánh mắt từ đầu đến cuối nhìn về phía, trứng rồng bên cạnh cầm kiếm cái bóng, hắn từ đối phương trên thân, cảm nhận được vô cùng kinh khủng khí tức.

“Tốt!” Ứng Chân trực tiếp điểm đầu, khổng lồ long trảo nâng lên, trùng điệp hướng phía dưới nhấn một cái.

Ầm ầm ——

Vô tận ma khí điên cuồng lăn lộn, hội tụ đến cùng một chỗ, hóa thành một mảnh thiêu đốt ma vân.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, ma vân trực tiếp một phân thành hai.

Ngang rống ——

Ứng Chân phát ra một tiếng thống khổ gầm nhẹ, nó khổng lồ thân rồng bên trên, xuất hiện 1 đầu đáng sợ vết thương, lan tràn mấy chục trượng, gần như đưa nó mở ngực mổ bụng.

Nhưng rất đáng tiếc bây giờ trạng thái dưới Ứng Chân,

sinh mệnh lực cường đại đến không thể tưởng tượng nổi, xoay tròn huyết nhục ngọ nguậy toát ra mảng lớn mầm thịt, lẫn nhau xen lẫn, sinh trưởng đến cùng một chỗ, rất nhanh lại khôi phục như lúc ban đầu.

Mà giờ khắc này, Bạch Vô Thường cũng xuất thủ, hắn phất tay áo vung lên mảng lớn tinh quang bộc phát, lại hóa thành 1 cái thiêu đốt vòng xoáy.

Về sau, lại có từng khỏa cháy hừng hực thiên thạch, từ vòng xoáy bên trong xuất hiện, kéo lấy thật dài đuôi cánh, mang theo vạn quân chi lực gào thét đánh xuống.

Cái bóng đưa tay lại là 1 kiếm , mặc ngươi thiên thạch 10 triệu, ta từ 1 kiếm trảm chết.

Oanh minh tiếng vang bên trong, thiên thạch liên tiếp vỡ nát, liền ngay cả kia thiêu đốt vòng xoáy, đều bị một phân thành hai.

1 kiếm, liền phá môn này, rõ ràng cực kỳ khủng bố đại thần thông.

Ba ——

Bạch Vô Thường trên mặt, đột nhiên xuất hiện 1 đầu miệng máu, vết thương rất sâu máu tươi nháy mắt tuôn ra. Hắn che vết thương, máu tươi rất nhanh ngừng lại, thậm chí không có nhỏ xuống nửa điểm, liền bị da của hắn lại lần nữa hấp thu, nhưng Bạch Vô Thường sắc mặt, lại trở nên vô song ngưng trọng.

Rất mạnh!

Vô luận Ứng Chân hay là Bạch Vô Thường, lần thứ 1 xuất thủ đều chỉ là thăm dò, để xác định mục tiêu thực lực, mà kết quả cũng không khá lắm.

Không cho bọn hắn càng nhiều phản ứng thời gian, cái bóng động thủ, nó phóng lên tận trời rút kiếm phóng tới 2 người, mà viên kia trứng rồng ngay tại mặt đất, tựa hồ cũng không lo lắng sẽ có người có ý đồ với nó

Ông ——

Kiếm minh vang vọng chân trời, thiêu đốt ma khí về sau, thân thể lại lần nữa tăng vọt một đoạn, chừng 300 trượng hơn Ứng Chân, to lớn đuôi rồng bỗng nhiên quét ra.

Cùng lúc đó Bạch Vô Thường đưa tay một nắm, tinh huy ở trước mắt ngưng tụ, hóa thành 1 cây óng ánh trường thương, bỗng nhiên hướng về phía trước ném ra ngoài.

Tinh huy trường thương tới trước, tại mũi kiếm trước vỡ nát, nhưng nó mảnh vỡ trong nháy mắt, liền biến thành đầy trời tinh huy, tiếp theo điên cuồng thiêu đốt, đối một kiếm này tạo thành 2 đoạn tổn thương. Sau một khắc, Ứng Chân cái đuôi lớn nện xuống, “Bành” một tiếng vang thật lớn, đem một kiếm này sinh sinh đánh nát.

Ngang tay!

Cái bóng cầm kiếm lại hướng trước, nó như không cảm giác được rã rời, 1 kiếm chém xuống về sau, liền có thể không hề dừng lại kế tiếp theo xuất thủ.

“Ngang rống —— “

“Giết!”

Giữa song phương đại chiến, để La Quan trong lòng cảm khái, quả nhiên tất cả mọi người có át chủ bài, hắn có chút đem sự tình nghĩ quá đơn giản.

Nhập ma Ứng Chân, cùng đến từ Ẩn Tiên cung Bạch Vô Thường, đều là nơi đây thiên địa, đạp lâm đỉnh cao nhất tồn tại. Huống chi, phía sau bọn họ riêng phần mình, đều có cực kỳ khủng bố bối cảnh.

Chịu cái bóng 1 kiếm về sau, La Quan thừa cơ giấu ở một mảnh long xương cốt ở giữa, đã quyết định ngồi trước núi xem hổ đấu, kế tiếp theo chờ đợi thời cơ.

Cái này cùng lúc trước kế hoạch, đương nhiên là không tương xứng, nhưng đây chính là thế giới chân thật, tràn đầy bất ngờ cùng sự không chắc chắn, không ai có thể tinh chuẩn đoán trước hết thảy.

Mà giờ khắc này, cái bóng cùng Ứng Chân, Bạch Vô Thường ở giữa chiến đấu, trở nên càng ngày càng kịch liệt.

Oanh minh không ngớt, mỗi một lần lẫn nhau đối bính, đều có khí tức khủng bố quét ngang.

Cùng này so sánh, âm u chi long cùng kia nghiệt giao cùng 2 tên Ẩn Tiên cung tu sĩ đại chiến, liền lộ ra tiểu vu gặp đại vu, đã bị ép không thể không tránh lui đến long

mộ khu vực biên giới, để tránh cho lọt vào tác động đến.

Oanh ——

Lại một lần khủng bố giao thủ về sau, Bạch Vô Thường đáy mắt hiện lên vẻ lo lắng, hắn bây giờ trạng thái, đối thọ nguyên hao tổn cực nặng, mà đối diện cái bóng hoàn toàn không có chống đỡ hết nổi dấu hiệu, không thể lại tiếp tục trì hoãn xuống dưới.

“Quý đạo hữu! ! Bản tọa biết ngươi không chết, bây giờ như còn không xuất thủ, ngươi ta một phen mưu đồ, sợ là liền muốn triệt để thất bại!”

Thiên địa tĩnh mịch, chung quanh không có một ai.

Bạch Vô Thường cắn răng, “Quý hồng! ! Ngươi như lại không hiện thân, bản tọa liền đi trước một bước, cái này trứng rồng cơ duyên không cần cũng được!”

Hắn lui ra phía sau một bước, làm bộ muốn đi gấp.

“Ai! Bạch đạo hữu làm gì nóng vội, Quý mỗ còn chưa tìm được, kia La Quan tung tích a.” Bất đắc dĩ than nhẹ bên trong, một thân ảnh hiển hiện.

Áo bào đen gia thân, đem tự thân toàn bộ che lấp, lưng eo có chút còng lưng như tuổi già lão nhân.

Quý hồng!

Không ai biết được, hắn là khi nào tiến vào long mộ, cứ việc nói đường hoàng, có lẽ cũng có mấy phần thật tâm

tại bên trong, nhưng cũng tuyệt đối tồn ngư ông đắc lợi suy nghĩ.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 664 : Nhân lực cùng trời ý

“Hừ!” Bạch Vô Thường cười lạnh, “Lúc trước ta cùng dù chưa tiến vào, nhưng long mộ phong cấm đã mở, kia trùng thiên 1 kiếm khí tức, vẫn là có thể cảm giác. Một kiếm như vậy chính là ngươi ta cũng tuyệt khó ngăn lại, huống chi là kia La Quan? ! Tung bất tử, tiểu bối này tất nhiên cũng vô sức tái chiến.”

“Cho nên Quý đạo hữu, hay là thiếu tìm một chút lấy cớ, ngươi ta liên thủ trấn sát cái này cái bóng, mới là việc cấp bách. Nếu không nếu nó lại chém ra như ban đầu một kiếm kia, chúng ta ai đi cản? !”

Một kiếm kia phong thái không chỉ có hù sợ La Quan, chính là Ứng Chân, Bạch Vô Thường 2 cái, đều một trận trong lòng cuồng loạn, thẳng nuốt nước miếng. Cũng may một kiếm kia về sau, cái bóng khí tức liền trên diện rộng rơi xuống, nếu không 2 người này chưa hẳn dám như vậy bước vào long mộ.

Cho nên mới có trước đó một phen thăm dò, cái bóng thực lực đích xác cực mạnh, nhưng còn tại trong phạm vi chịu đựng. Cũng làm cho bọn hắn xác định, ban đầu 1 kiếm vô song chi uy, hoặc là cái này cái bóng át chủ bài, nó tự thân cũng rất khó phục chế. Cái này khiến bị tính kế mấy người, trong lòng thoải mái rất nhiều, La Quan tên vương bát đản này, xem như gặp báo ứng!

Quý hồng than nhẹ, “Ai, lời tuy như thế, nhưng 2 vị cùng

La Quan giao phong không nhiều, hắn người này quen là không thể lẽ thường phỏng đoán, mỗi lần tại tuyệt cảnh chỗ lại vén sóng lớn… Thôi, việc đã đến nước này, đành phải là đánh nhanh thắng nhanh, đừng chịu hắn tính toán!”

Oanh ——

Một bước đạp xuống, quý hồng gia nhập chiến đoàn.

Đến tận đây, 3 đại siêu cấp cao thủ tề tụ, hợp lực vây công long mộ bên trong cái bóng, thế lực ngang nhau thế cục bỗng nhiên bị đánh vỡ.

Ông ——

Ông ——

Kiếm minh không ngừng, hạo đãng ngút trời!

Cái bóng bộc phát ra siêu cường chiến lực, nhưng đối mặt Ứng Chân, Bạch Vô Thường cùng quý hồng liên thủ trấn sát, vẫn không thể tránh né rơi vào hạ phong.

Ngang rống ——

Phương xa, truyền đến âm u chi long phẫn nộ, lo nghĩ gào thét, nó muốn chạy về trợ giúp cái bóng, lại bị nghiệt giao cùng 2 tên Ẩn Tiên cung tu sĩ gắt gao ngăn chặn.

Bởi vì, tất cả mọi người rõ ràng, thắng bại sắp kết thúc!

“Chính là giờ phút này!” Ứng Chân ngửa mặt lên trời

gào thét, một đôi đen nhánh đôi mắt bên trong, lại có ma diễm phun ra ngoài, thân hình khổng lồ theo “Lốp bốp” âm thanh, lại lần nữa tăng vọt một đoạn.

Tùy theo cùng nhau tăng vọt, còn có hắn phát ra khí tức, như chân chính ma long thức tỉnh, muốn đem thiên địa vạn vật nuốt chửng lấy.

Ngang rống ——

Gào thét bên trong, 1 đạo ma long thổ tức bộc phát, cuồn cuộn ma khí lăn lộn như nước thủy triều, càng có mảng lớn hắc sắc ma diễm toát ra xen lẫn thiêu đốt.

Bạch Vô Thường thần sắc túc mục, phát ra vô tận uy nghiêm, giờ phút này cho người ta cảm giác như thần cách giáng lâm, lại không một chút yên hỏa khí tức.

Thở sâu, đưa tay điểm tại giữa lông mày ——

“Sao băng 10,000 dặm, rơi như thiên hỏa!”

Ầm ầm ——

Ngàn tỉ tinh quang cháy bùng, hóa thành 1 cái biển lửa vô biên, lại có từng khỏa tinh thần hư ảnh, tại cái này trong ngọn lửa hiển hiện.

Sau đó tinh lạc như thiên hỏa, “Ầm ầm” cuốn lên vô tận thiên địa linh lực, ầm vang mà tới.

Quý hồng thủ đoạn quỷ dị nhất, thậm chí làm cho không người nào có thể lý giải, dưới hắc bào trong miệng hắn

tụng niệm, nói nhỏ mơ hồ như thì thầm, lại lộ ra một phần kỳ dị vận vị, khiến người nhịn không được tâm thần đắm chìm trong đó, dần dần cảm thấy ý thức mơ hồ, cứng đờ.

Đưa tay, 5 ngón tay hư nắm như trảo, hướng cái bóng vồ xuống.

“Linh trói!”

Giờ khắc này vô hình khí cơ giáng lâm, lẫn nhau xen lẫn thành dây thừng, bỏ qua tất cả phòng ngự, trở ngại, trực tiếp giáng lâm đến linh thức cấp độ. Mà cái này 1 thần thông, cũng là quý hồng khôi lỗi vô số, nhưng thiên biến vạn hóa điểm mấu chốt, có thể trấn áp hết thảy linh tính.

Tức, ý thức bản thể!

Vô luận ngươi tu vi như thế nào, hồn phách phải chăng cường đại, chỉ cần ý thức không kiên lại hoặc tồn tại một loại nào đó lỗ thủng, đều sẽ bị hắn hữu cơ thừa lúc, tiếp theo ý thức bị trấn áp, dung hợp, biến thành bị điều khiển khôi lỗi.

3 đại siêu cấp cao thủ đem hết toàn lực, muốn dùng cái này quyết thắng thua!

Cái bóng hay là trước đó cái bóng, nhìn như không có chút nào biến hóa, lại toát ra một tia rã rời, lực lượng của nó chung quy không phải vô cùng vô tận.

Ông ——

Kiếm minh vang lên có kiếm ảnh trùng thiên, chém xuống ma long thổ tức, đánh nát 10,000 dặm tinh vẫn, càng đem thể nội linh trói đánh vỡ.

Nó kiếm ra vô địch, có thể cầm kiếm chung quy, chỉ là một cái bóng mà thôi.

“Ai…” Khẽ than thở một tiếng, như hao hết toàn bộ lực lượng, cái này cái bóng vỡ vụn tiêu tán. Nhưng lại sau đó một khắc, trở lại trứng rồng bên cạnh, không có thon dài tay chân, chỉ còn hơn một cái tròn vo cạn ảnh.

Ông ——

Trứng rồng mặt ngoài những cái kia ảo diệu hoa văn, giờ phút này lại lần nữa hiển hiện hồng quang, “Sưu” một chút hóa thành một đạo tàn ảnh, tốc độ nhanh không thể tưởng tượng nổi.

“Nó muốn trốn!”

“Lưu lại nó!”

“Hừ, cái kia đi vào trong!”

Ứng Chân, Bạch Vô Thường cùng quý hồng 3 người gào thét, đôi mắt bên trong lại hiển hiện ý mừng.

Thắng!

Trốn?

Ha ha, 3 người bọn họ ở đây, trên trời dưới đất tẫn

phong tuyệt, nó nhất định là phí công. Quả nhiên, vô luận trứng rồng tốc độ lại nhanh, nếm thử vô số phương hướng đào tẩu, đều bị trực tiếp ngăn lại, mà nó mặt ngoài hoa văn ở giữa hồng quang, ngay tại nhanh chóng ảm đạm.

Lại một lần nữa bị đánh rớt về sau, trứng rồng bộc phát lực lượng cuối cùng, thẳng đến nơi nào đó long xương cốt.

“Tiểu tử, nếu ta bị bắt đi, ngươi mãi mãi cũng đừng nghĩ, lấy thêm đến khối này đế kiếm mảnh vỡ…” Phẫn nộ gầm nhẹ, ở bên tai vang lên.

Sau đó, một đoàn nóng bỏng liền rơi xuống, La Quan trong tay.

Đưa trứng tới cửa? !

Hắc, La Quan phát hiện, viên này trứng rồng làm việc, đều ở hắn ngoài dự liệu a, một kiếm kia như thế, giờ phút này chủ động đưa tới cửa cũng như thế.

Bất quá có một chút, trứng rồng ý thức vẫn chưa nói sai —— đế kiếm cùng nó một thể, muốn bắt đế kiếm mảnh vỡ, liền cần mang đi viên này trứng rồng!

Quả nhiên, tọa sơn quan hổ đấu kết cục, cuối cùng muốn hắn 1 người, đi tiếp nhận đây hết thảy a.

“La Quan!” Ứng Chân gào thét một tiếng, thiêu đốt lên ma diễm tròng mắt đen nhánh bên trong, dũng động vô tận băng hàn, oán độc.

Bạch Vô Thường chân đạp hư không, vô tận tinh huy tràn ngập quanh thân, than nhẹ một tiếng, “La đạo hữu, đem trứng rồng giao ra, nhưng phải 1 thống khoái.”

Dưới hắc bào, quý hồng đôi mắt cảnh giác, “La lão đệ, ca ca tự biết có lỗi với ngươi, nhưng cũng là tình thế bức bách, không có cách nào a. Nhưng hôm nay thế cục ngươi khi rất rõ ràng, ta 3 người liên thủ, không phải ngươi có thể chống lại, đem trứng rồng cho ta, vi huynh có thể hướng Ứng đạo hữu, Bạch đạo hữu cầu tình, có thể cho ngươi một đầu sinh lộ.”

Không phải hắn sợ, thực tế trước đó lời nói, đều là phát ra từ phế phủ —— La Quan tiểu tử này, hắn không phải cái người bình thường a!

Nhìn xem là tuyệt cảnh, ai biết trong tay hắn còn giấu bài tẩy gì? ! Quý hồng phần này cẩn thận, cẩn thận, đều là huyết lệ giáo huấn cho ra kinh nghiệm.

La Quan lắc đầu, lật tay một cái, trứng rồng biến mất không thấy gì nữa.

“Lão Quý, ngươi đạp ngựa không muốn mặt bản sự, là cùng ai học? Còn nói như thế chân thành, lão tử thật phục sát đất!”

“Nhìn xem người ta lão ứng, lão Bạch, nên như thế nào liền như thế nào, ta đều vạch mặt, còn đem người khi (ngốc) bức lừa gạt a? !”

Quý hồng giật mình trong lòng, “Đến rồi! Đến rồi!” Tên

vương bát đản này tuyệt đối còn có bài, nếu không há lại sẽ, là hiện tại bộ này cuồng vọng tư thái.

“Động thủ, giết hắn!”

Chợt quát một tiếng, quý hồng trực tiếp động thủ, muốn đánh La Quan trở tay không kịp.

Mà Ứng Chân, Bạch Vô Thường 2 cái, như thế nào đèn đã cạn dầu, tại quý hồng xuất thủ nháy mắt, liền đồng thời bộc phát thủ đoạn.

Chúng ta tân tân khổ khổ, mắt thấy là phải đem trứng rồng cho trấn áp, kết quả đến cuối cùng, tiểu tử ngươi nhảy ra hái được quả… Cái này đạp ngựa có thể chịu? ! Huống chi, song phương vốn là mối hận cũ trùng điệp, sớm đem La Quan hận đến xương bên trong, sát cơ trùng thiên đều không đủ lấy hình dung, giờ phút này 3 người trong lòng sát ý.

Đương nhiên, động thủ lúc Ứng Chân, Bạch Vô Thường cùng quý hồng trong lòng, cũng có một tia không hiểu, kinh nghi —— trước đó một kiếm kia, chỉ là bộ dáng hàng không thành? Nếu không vì sao cái này La Quan, giờ phút này còn nhảy nhót tưng bừng lực lượng mười phần? !

La Quan ám đạo lão Hứa a lão Hứa, lão tử đối ngươi tín nhiệm vạn điểm, ngươi nhưng tuyệt đối đừng hại ta. Đưa tay hướng về phía trước một nắm, tru tiên kiếm rơi vào trong tay, trong lòng mặc niệm, “Hôm nay, mời mượn 1 cảnh chi lực! !”

Oanh ——

Áo bào đen phồng lên, cường hãn khí tức phá thể mà ra, bay thẳng cửu tiêu phía trên. Giờ phút này, lực lượng khổng lồ trống rỗng rót vào La Quan thể nội, như giang hà vỡ đê hạo đãng không gặp cuối cùng.

“A đù! !”

La Quan giật mình, cái này nhưng so lão Hứa mãnh nhiều, hắn lại có một loại quanh thân ê ẩm sưng, nhói nhói, muốn bị sống sờ sờ no bạo cảm giác? !

Cái này đạp ngựa hỗn trướng, sẽ không phải muốn dùng biện pháp này, sống sờ sờ bạo lão tử a? Không dám có nửa điểm chần chờ, tru tiên kiếm bỗng nhiên chém ra, đem thể nội tăng vọt lực lượng, điên cuồng rót vào trong đó.

Ông ——

Kiếm minh kinh thiên, tru tiên kiếm bỗng dưng bộc phát ra, óng ánh hào quang loá mắt. Kia tàn khuyết không đầy đủ, mục nát gỉ tổn hại thân kiếm, lại đảo mắt khôi phục hoàn chỉnh.

Nó phát ra hưng phấn chấn minh, phun ra kiếm mang tăng vọt, nháy mắt xé rách phô thiên cái địa mà đến ma khí, nương theo lấy huyết nhục bị xé nứt thanh âm, Ứng Chân phát ra thống khổ gào thét.

Ngang rống ——

Nó thân hình khổng lồ cơ hồ bị từ đó chém ngang lưng, khủng bố kiếm hơi thở quanh quẩn vết thương, khiến điên cuồng khép lại vết thương, lại tại sau một khắc trực tiếp vỡ tan.

Ma huyết hắt vẫy, như trên trời rơi xuống mưa to!

Bên cạnh Bạch Vô Thường, bị trực tiếp chém bay ra ngoài, quanh thân ngàn tỉ tinh quang ở giữa, xuất hiện 1 đạo khủng bố vết rách.

Đôm đốp ——

Hắn giữa lông mày huyết nhục vỡ vụn, lộ ra khủng bố vết thương, máu tươi tuôn trào ra, nháy mắt nhuộm đỏ cả gương mặt.

“A!” Bạch Vô Thường kinh sợ gào thét, đưa tay đè lại vết thương, lại chậm chạp không thể đem nó khép lại, thậm chí kích thích máu tươi, càng thêm mãnh liệt chảy ra.

“Kiếm của ngươi, như thế nào kinh khủng như vậy? !” Hắn thậm chí cảm giác, hồn phách của mình đều bị cắt đứt, đau đến không muốn sống.

Nhưng thảm nhất hay là quý hồng.

Bành ——

Một tiếng vang trầm từ dưới hắc bào bộc phát, chấn động ra mảng lớn huyết vụ, đem cái này rõ ràng là đẳng cấp pháp bảo áo bào đen, cho sinh sinh xé rách.

Đầu của hắn, nổ! !

Linh trói trấn áp hết thảy ý thức, vẫn luôn mọi việc đều thuận lợi, cho dù là vừa rồi cái bóng, cũng đụng phải ảnh hưởng cực lớn. Mà lại bởi vậy pháp tính đặc thù, cho dù linh trói bị phá hư, cũng sẽ không đối người thi triển bản thân, tạo thành quá lớn thương hại.

Nhưng lại tại vừa rồi quý hồng linh trói rơi xuống lúc, như dây gai rơi như biển lửa… Không, không phải biển lửa, mà là 1 viên hừng hực bốc hơi, treo cao chín ngày mặt trời.

Lấy dây thừng trói ngày, có gì khác tại châu chấu đá xe? ! Một nháy mắt linh trói hủy hết, càng có khủng bố khí cơ như như giòi trong xương giáng lâm.

“Ngươi là ai! ? ! Ngươi đến cùng là ai? !” Quý hồng thê lương tru lên.

Hắn chưa bao giờ thấy qua, kinh khủng như vậy linh tính (ý thức), chạm đến nháy mắt liền như lấy sức một mình, trực diện mênh mông thiên địa.

Người, há có thể như thế? !

Trên thực tế nhân chi linh tính, từ không có khả năng đạt tới kinh khủng như vậy hoàn cảnh, truy cứu căn bản quý hồng giờ phút này kết cục bi thảm, là bởi vì hắn thi triển linh trói chi lực, chỗ trấn áp cũng không phải là La Quan ý thức, mà là nương theo kia “Mượn tới” lực lượng, cùng nhau giáng lâm thiên chi ý chí.

Lấy nhân lực, áp thiên ý, liền chú định một trận bi kịch!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 665 : Lưỡng bại câu thương

Ứng Chân, Bạch Vô Thường 2 người, cũng là bởi vì La Quan kiếm này bên trong, ẩn chứa một tia thiên uy, mới có thể như vậy không chịu nổi một kích.

Nói thật, một kiếm này chi uy, liền ngay cả chính La Quan, đều có chút kinh sợ.

Mạnh! Rất mạnh!

Mạnh đến vượt qua tưởng tượng, quả thực biến thái.

Không muốn mặt vị kia, có phải là ra sức có chút quá phần rồi? ! Nghĩ đến Hứa Đại Phu nhắc nhở, La Quan xác định ở trong đó, tất có vấn đề.

Là thật muốn no bạo hắn không thành? !

Mà liền tại, La Quan chuyển qua ý niệm này lúc, sắc mặt hắn lại biến, thể nội hao tổn rơi lực lượng, lại lần nữa trở nên dồi dào. Cảm giác tự thân tựa như là 1 cái, đổ đầy nước khí cầu, lúc nào cũng có thể bạo chết!

Không lo được nhiều lắm, dù là biết rõ trong đó có vấn đề, cũng chỉ có thể trước kiên trì đi xuống, chí ít qua cửa này lại nói.

Ông ——

Kiếm minh tái khởi, La Quan kiếm thứ 2 chém ra, mà liền tại một tiếng này kiếm minh vang lên nháy mắt, Ứng Chân, Bạch Vô Thường cùng quý hồng 3 người, đều trong lòng run lên.

Còn tới!

Đạp mịa, tiểu tử này kinh khủng như vậy kiếm, lại vẫn có thể ngay cả tiếp theo thi triển? Không đúng! Không đúng! Cái này nhất định là vận dụng, một loại nào đó cường đại át chủ bài.

Chịu đựng được, nhất định phải chịu đựng được, chỉ cần đỉnh qua cuồng phong bạo vũ, có lẽ không cần bọn hắn động thủ, chính La Quan liền phế.

“Ma ngày giáng lâm!” Ứng Chân gào thét một tiếng, vô tận ma khí trùng thiên, 1 viên màu đen mặt trời nổi lên, đưa nó che chở ở bên trong. Sau một khắc mũi kiếm giáng lâm, ma phim Nhật liệt chấn động, hải lượng ma khí vỡ nát, chôn vùi, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

“A!” Trong miệng nó, lại là một tiếng thống khổ gào thét, 300 trượng hơn ma long thân thể mặt ngoài, mảng lớn lân giáp băng liệt nổ nát vụn. Cơ hồ là sống sờ sờ, cứng rắn thụ một vòng lăng trì khổ hình, màu đen ma huyết “Rầm rầm” mảng lớn vẩy xuống.

Bên cạnh, đồng dạng bị nhiều thua thiệt Bạch Vô Thường, liều thọ nguyên tổn hao nhiều, lại lần nữa triệu hồi ra tinh hà 10,000 dặm.

“Cung thỉnh nói tôn, uy lâm hiện thế!”

Ngàn tỉ tinh thần óng ánh muôn vàn, vẩy xuống vô tận tinh huy, xen lẫn thành trùng điệp sóng lớn, liền như mênh mông vô bờ tinh huy chi hải.

Bây giờ 1 kiếm chém vào trong đó, liền nghĩ chín ngày Thần sơn rơi vào, lập tức nhấc lên cuồn cuộn kinh đào hải lãng, muốn đem thiên địa thôn phệ.

Có tinh thần không chịu nổi, một kiếm này chi uy, chấn động bên trong vỡ vụn, vỡ vụn, khiến 10,000 dặm tinh hà trở nên ảm đạm mấy điểm.

Bạch Vô Thường từng ngụm từng ngụm thổ huyết, mỗi phun ra một ngụm, trên mặt hắn liền thêm ra 1 đạo nếp nhăn, đỉnh đầu gia tăng một sợi tóc trắng.

Quý hồng đệ nhất kiếm bên trong thụ thương nặng nhất, mà ngăn cản kiếm thứ 2 thủ đoạn, cũng thô bạo nhất.

Hắn đưa tay, hướng về phía trước trùng điệp một nắm, chỉ nghe “Oanh” một tiếng vang thật lớn, áo bào đen vỡ vụn bên trong hắn nhảy một cái cánh tay nổ tung.

Nương theo huyết vụ đầy trời, lấy hủy diệt một tay làm đại giá, cuối cùng là ngăn trở đến từ La Quan đoạt mệnh chi kiếm!

Ông ——

Tiếng thứ ba kiếm minh, theo sát phía sau.

Cũng không phải là La Quan không cần nghỉ ngơi, mà là hắn thật không thể ngừng, nếu không những cái kia cầm tiếp theo rót vào, bão táp tăng vọt lực lượng, thật có khả năng đem hắn no bạo.

Thậm chí, nếu không phải La Quan Chân Long chi thể đủ mạnh mẽ, hắn bây giờ đã nổ thành, một đoàn huyễn lệ máu pháo hoa.

Ngang rống ——

Ứng Chân gào thét.

Ầm ầm ——

Tinh hà chấn động.

Mà quý hồng lần này, hủy đi đầu thứ 2 cánh tay.

Sau đó là chân trái cùng đùi phải, cho đến còn sót lại hơn thân thể lúc, kia đòi mạng đoạt phách khủng bố kiếm minh, mới rốt cục dừng lại.

5 kiếm, cũng không phải là “Thiên đạo mượn lực” kết thúc, cũng đã đến La Quan tự thân tiếp nhận cực hạn. Giờ phút này quanh người hắn trên dưới, truyền đến như tê liệt thống khổ, mỗi 1 khối xương cốt đều giống như, bị đặt ở thạch ép dưới hung hăng yết qua.

Lại kế tiếp theo xuất kiếm, hắn nhục thân tất nhiên sụp đổ!

Phốc ——

Một ngụm máu tươi phun ra, La Quan lung lay sắp đổ, sắc mặt trắng bệch một mảnh.

Mà đối diện, Ứng Chân, Bạch Vô Thường cùng quý hồng 3 người, nhìn lại so hắn thê thảm hơn nhiều.

300 trượng hơn ma long thân thể, giờ phút này lọt vào trong tầm mắt, đều là máu thịt be bét, đã không nhìn thấy nửa điểm hoàn hảo chỗ. Nó tất cả lân giáp vỡ vụn, giống bị ngạnh sinh sinh rút ra.

Từng đầu giăng khắp nơi, xé rách cực sâu vết thương, thậm chí có thể nhìn thấy bị chém đứt xương cốt, cùng vỡ thành mấy khối tạng phủ.

Nhưng ma long siêu cường sinh mệnh lực, cùng ma khí khủng bố tự lành, để nó vẫn như cũ còn sống, còn sót lại chỉ có một con mắt, mí mắt đều đã bị xé nứt, cứ như vậy trần trụi bại lộ bên ngoài, một mảnh xích hồng gắt gao tiếp cận La Quan.

Ngang rống ——

Ma long phát ra một tiếng, thống khổ, oán độc nhưng lại thoải mái, vui vẻ gầm nhẹ.

Cuối cùng, vẫn là bọn hắn kiên trì đến cuối cùng —— nhưng Ứng Chân phải thừa nhận, La Quan đích xác đáng sợ, khó trách là chủ nhân, phải tất yếu giết chết đối tượng.

Bạch Vô Thường một bộ áo bào trắng, cơ hồ vỡ thành

trang phục ăn mày, trên mặt mấy đạo rõ ràng nếp nhăn, làm hắn nháy mắt già nua vô số.

Tóc trắng rủ xuống, mục nát hôi thối từ trong cơ thể hắn truyền ra, thậm chí miệng mũi khóe mắt cùng chỗ, bắt đầu hướng ngoại chảy ra chất lỏng màu vàng.

Càng phát ra hôi thối xông vào mũi.

1 trận chiến này, hắn phải trả cái giá nặng nề, còn thừa hơn thọ nguyên cơ hồ toàn bộ khô kiệt, nhưng cũng may đạt được vốn có hồi báo.

Cầm tới trứng rồng, đây hết thảy đều đáng giá!

Hấp dẫn nhất ánh mắt cùng khiến người khiếp sợ, vẫn như cũ là quý hồng, vị này 10 đại cướp đứng đầu quanh thân huyết vụ, rốt cục tiêu tán sạch sẽ, lộ ra doạ người hiện trạng.

Nói doạ người không phải là bởi vì, hắn nổ đầu không chết ở trước, lại hoặc tiếp xuống 4 kiếm bên trong, trước sau hủy đi tứ chi chỉ còn tàn khu. Dù sao hôm nay mọi người tại đây, cái nào không phải núi thây biển máu giết ra đến, khủng bố đến đâu máu tanh tràng diện, đều là trò trẻ con ——

Thời khắc này quý hồng, đầu lâu tứ chi hủy hết, áo bào đen sớm đã bị xé thành vỡ nát, thừa hơn tàn khu bên trên huyết nhục, không chịu nổi khủng bố kiếm ý ăn mòn, cũng nhao nhao vỡ nát, nát rữa, chỉ còn hơn một bộ khung xương. Cái này khung xương bên trong, không nhìn thấy bất luận cái gì một chỗ tạng phủ khí

quan, chỉ có một đoàn quả cầu ánh sáng màu vàng, bị xương sườn bảo hộ ở trong đó.

Mà giờ khắc này, quý hồng thanh âm, chính là từ này quang cầu bên trong truyền ra, “La Quan! La Quan! Mặc cho ngươi có thủ đoạn nghịch thiên lại như thế nào? Hôm nay vẫn là phải chết!”

Hắn nghiến răng nghiến lợi, phẫn hận đến cực điểm.

Gào thét bên trong, quả cầu ánh sáng màu vàng sáng tắt lấp lóe, mơ hồ trong đó có thể nhìn thấy, trong đó đúng là 1 đạo lơ lửng phù văn!

1 đạo phù? !

10 đại cướp đứng đầu quý hồng, thiên biến vạn hóa có vô số khôi lỗi, thực lực bản thân càng thêm cường hoành vô song, là có thể cùng Ứng Chân, Bạch Vô Thường hợp tác tồn tại… Về căn bản, lại hoặc là nói bản thể, lại chỉ là 1 đạo phù? !

Không hề nghi ngờ, phù này tất nhiên là nhân tạo chi vật, nói cách khác quý hồng chỉ là một bộ, bị người khác điều khiển khôi lỗi —— 1 cái có được khôi lỗi vô số, điều khiển vô số người vận mệnh người, nó bản thân lại cũng là một bộ khôi lỗi, thật sự là khó có thể tin!

Lại hoặc là nói, báo ứng xác đáng?

Ngang rống ——

Thống khổ long ngâm từ phương xa truyền đến, lấy 1

địch 3 âm u chi long, cuối cùng thua ở thua ở kia nghiệt giao cùng 2 tên Ẩn Tiên cung tu sĩ vây giết hạ.

Nhưng nó trước khi chết phản công, nhưng cũng tuyệt đối không tốt tiếp nhận, nương theo lấy một tiếng kinh thiên oanh minh, nghiệt giao cùng 2 tên Ẩn Tiên cung tu sĩ, bị xa xa đánh bay ra ngoài, ngã xuống đất sau không biết sống chết.

Một trận đại chiến, lưỡng bại câu thương.

Chí ít từ giờ phút này nhìn, còn không có Doanh gia.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Thiên khung vỡ nát, toà này bị mở ra long mộ, tại tiếp nhận liên tục oanh kích về sau, rốt cục không chịu nổi bắt đầu vỡ nát.

Bá ——

Bá ——

Lần lượt từng thân ảnh, từ long mộ bên ngoài bay tới, có nghiệt giao, có tuổi trẻ tuấn mỹ Ẩn Tiên cung tu sĩ, còn có quý hồng mới khôi lỗi… Hiển nhiên, bọn hắn còn có lưu chuẩn bị ở sau, tại bây giờ tình huống dưới, đủ để trái phải cuối cùng thắng bại.

“Giết hắn!” Ứng Chân gầm nhẹ.

1 đầu nghiệt giao gào thét bên trong, vọt thẳng tới.

Nhưng vào lúc này, kịch liệt oanh minh bộc phát, như một ngọn núi đập ầm ầm dưới, cái này nghiệt giao chỉ tới kịp phát ra một tiếng gào thét, liền trùng điệp chìm vào đáy biển, thân hình khổng lồ bị từ đó đạp gãy, máu tươi tuôn trào ra, tại chỗ rơi vào đều chết hết hạ tràng.

Tứ Hải Vương từ trong hố sâu đứng dậy, lưng eo thẳng tắp như phong, khủng bố khí huyết như khói lửa, hừng hực bốc hơi ở giữa xông thẳng tới chân trời.

“Tôn thượng, thuộc hạ tới chậm!”

La Quan ngồi dưới đất, lại nôn mấy ngụm máu tươi, tốn sức thở mấy lần, khoát tay, “… Không muộn, đến vừa vặn.”

Hắn nhìn về phía đối diện, cười lạnh, “Liền đạp ngựa các ngươi sẽ gọi người? Lão tử cũng biết!”

Bá ——

Bá ——

Bá ——

Ứng Thanh Linh, Thập Tứ Mục đạt tới vạn thà 3 người, giờ phút này cũng rơi vào trước người, khom người cúi đầu.

“Chúng ta, bái kiến tôn thượng!”

Đứng dậy, trực diện các phương, “Dám can đảm mạo phạm tôn thượng người, chết!”

Ứng Chân gào thét, “Giết sạch bọn hắn!”

Dưới mắt thế cục, căn bản không có nói nhảm tất yếu, thế muốn đánh nhau chết sống.

Ngang rống ——

Mấy đầu nghiệt giao gào thét mà tới.

Ẩn Tiên cung tu sĩ, một mặt cười lạnh, “Không biết sống chết! !”

Đối long mộ bên trong một trận chiến, bọn họ đích xác sợ mất mật, nhìn về phía La Quan ánh mắt, vô ý thức bộc lộ hoảng sợ.

Lấy 1 địch 3, còn có thể chém giết đến một bước này, đầy đủ khiến người kính sợ. Nhưng những người này? ? Hừ! Bất quá gà đất chó sành, không chịu nổi một kích.

Quý hồng điều khiển khôi lỗi, trầm mặc không nói trực tiếp giết tới.

Ứng long nữ tiến lên, “Giết!”

Gần 300 trượng ly giao thân thân trực tiếp hiện ra, cùng nghiệt giao bầy trùng điệp đụng vào nhau, từng hồi rồng gầm, lân giáp máu tươi cùng bay. Đế cung một trận chiến về sau, rất hiển nhiên nàng tiến một bước hấp thu, đến từ Hứa Đại Phu quà tặng, thực lực lại có tăng lên

cực lớn.

Lấy 1 địch nhiều, lại cũng nhưng một trận chiến.

“Ứng long nữ, ta tới giúp ngươi!” Thập Tứ Mục gào thét, hiện ra dương cực thật giao bản thể, xông vào chiến trường.

Tứ Hải Vương nhanh chân hướng về phía trước, “Ẩn Tiên cung tu sĩ? Hôm nay, ta Tứ Hải Vương lĩnh giáo!”

Hắn đôi mắt bên trong, có hừng hực chiến ý đang thiêu đốt.

7 máu đại đạo ngay tại dưới chân, nhìn như chỉ cách tầng 1 giấy cửa sổ, lại cũng không tốt xuyên phá, hắn cần một trận đại chiến. Một trận quyền quyền đến thịt, máu tươi bắn tung tóe, thậm chí sắp chết đại chiến, kích thích tự thân võ đạo ý chí, tăng thêm một bước, thuế biến.

Nhân, võ đạo chi lộ dù cắm rễ khí huyết, nhưng thức tỉnh võ đạo ý chí về sau, lại muốn “Từ ý mà động” “Lấy ý dắt máu” ! !

Ý phá thì bình cảnh không còn, như vậy bước vào 7 máu võ tôn chi cảnh!

Ầm ầm ——

Một thân khủng bố khí huyết, lấy gần như tự cháy phương thức bộc phát, một nháy mắt liền khiến Tứ Hải Vương, bắn ra lực lượng làm người ta sợ hãi.

Ẩn Tiên cung mấy người, lại bị hắn ngạnh sinh sinh ngăn lại, oanh minh như lôi đình gào thét, vang vọng 4 phương! !

Vạn Ninh dưới chân đạp thật mạnh rơi, đáy biển vỡ nát bên trong, “Tê tê” ngựa vang lên lên, cốt mã được triệu hoán mà đến đem Vạn Ninh nâng lên.

Trường đao giơ lên, Quỷ Huyết hỏa bỗng dưng dấy lên, đem 1 người 1 ngựa bao khỏa ở bên trong, lan tràn đến lưỡi đao phía trên, bạo ngược sát lục khí tức trùng thiên.

“Vạn Ninh ở đây, vi tôn bên trên tử chiến!”

Oanh ——

Cốt mã xông ra, hắn trực diện quý hồng khôi lỗi, chủ động xuất kích.

Nhất thời tiếng giết trùng thiên, cả tòa đáy biển kịch liệt chấn động, nước biển sôi trào như nấu!

La Quan thở dài, đem trứng rồng lấy ra, “Khụ khụ… Thế cục này ngươi cũng nhìn thấy, ta cái này mấy tên dưới trướng mặc dù bất phàm, lại gần như không khả năng thủ thắng… Mà tình trạng của ta khi không thể gạt được ngươi, đối diện Ứng Chân, Bạch Vô Thường cùng quý hồng 3 cái, đều tại bắt gấp khôi phục, chờ bọn hắn có thể động thủ, chúng ta đều phải chết.”

“Cho nên, bằng không trước hết đem đế kiếm mảnh vỡ cho ta? Đây có lẽ là dưới mắt, chúng ta duy nhất đường

sống.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 666 : Đoàn diệt ván

Trứng rồng trầm mặc.

Giờ phút này, nó như biến thành 1 viên chân chính trứng, hoàn toàn quên trước đây không lâu, chỉ một cái bóng liền cùng Ứng Chân, Bạch Vô Thường, quý hồng 3 người, giết nan giải khó điểm.

Rất hiển nhiên, nó đang giả ngu.

La Quan tỏ ra là đã hiểu, đế kiếm mảnh vỡ loại vật này, ai cầm tới đều không muốn tuỳ tiện giao ra, hắn lại thở dài, lẩm bẩm nói: “Xem ra, chúng ta chỉ có thể chờ chết…”

4 phương kịch chiến tại kế tiếp theo.

Ứng Thanh Linh, Tứ Hải Vương, Thập Tứ Mục đạt tới vạn thà 4 người, đích xác cường hãn vô song, bộc phát ra khiến người khiếp sợ lực lượng. Nhưng bọn hắn đối thủ càng mạnh, càng nhiều, dù là liều mạng cũng chỉ có thể ngăn cản nhất thời, tình cảnh rất nhanh liền trở nên tràn ngập nguy hiểm.

Ngang rống ——

Kia là Thập Tứ Mục gào thét, thống khổ mà ngang ngược, so với Ứng long nữ, hắn thực lực phải kém rất nhiều, bây giờ toàn thân đẫm máu, Giao long chi thể bị

cắn xé mở vô số vết thương.

Nhưng gia hỏa này tính cách, tựa như là cái hai mặt thể, một mặt gan tiểu nhát gan, khiến một mặt huyết tinh điên cuồng! Giờ phút này lâm vào hẳn phải chết tuyệt cảnh, ngược lại kích động ra trong lòng tàn nhẫn, lại không để ý 2 đầu nghiệt giao cắn xé, ngạnh sinh sinh cắn đứt khác 1 đầu nghiệt giao cổ.

Nhưng nó cũng bởi vậy, trả giá cực thảm trọng đại giới, nếu không phải Ứng long nữ kịp thời gấp rút tiếp viện, sợ là hắn liền muốn bị tươi sống xé nát.

Một bên khác, Vạn Ninh thế cục cũng không tốt lắm, bản thể là 1 đạo phù quý hồng, cuối cùng triệu hoán đến đám khôi lỗi, thực lực cường đại lại hung hãn không sợ chết, cho dù bị Quỷ Huyết hỏa quấn quanh, thôn phệ, tại bị đốt thành tro bụi trước còn tại liều mạng tiến công, lại trước khi chết, chính là 1 chiêu không khác biệt tự bạo.

Rất nhanh, cháy hừng hực Quỷ Huyết hỏa liền ảm đạm xuống, cốt mã giữa ngực bụng bị một tên khôi lỗi tự bạo trọng thương, gào thét bên trong biến mất không thấy gì nữa, chỉ còn hơn tay cầm trường đao Vạn Ninh, còn tại đau khổ chèo chống.

Nhưng bây giờ, liền tình hình chiến đấu thế cục đến xem, máu tanh nhất, thảm liệt hay là, Tứ Hải Vương cùng Ẩn Tiên cung tu sĩ ở giữa chém giết. Võ đạo ý chí chống trời, nhất quyền nhất cước bên trong đều bộc phát ra, 6 máu đỉnh phong Đại Vũ phu siêu cường chiến lực, uy thế chi khủng bố, tung Ẩn Tiên cung lão bọn cương thi cũng không dám khẽ vuốt kỳ phong.

Nhưng hắn mạnh hơn cũng chỉ có 1 người, đối mặt Ẩn Tiên cung mọi người vây công, dần dần rơi vào khốn cảnh, vô số thần thông pháp quang đánh xuống, nương theo lấy nổ vang rung trời, trên người hắn hiện ra mảng lớn vết thương, máu tươi tùy ý chảy ngang.

Mà gần như thiêu đốt khí huyết bộc phát, cũng đối Tứ Hải Vương tạo thành cực kỳ nghiêm trọng hao tổn, vị này nhưng vai gánh sơn nhạc, chân đạp trường hà 6 máu Đại Vũ phu, đã gần như cường nỗ chi kết thúc.

Cực hạn!

Lại kế tiếp theo chém giết, bọn hắn sẽ có khả năng xuất hiện hao tổn, La Quan nhỏ bé không thể nhận ra nhíu mày, trầm giọng nói: “Các hạ, xin đem đế kiếm mảnh vỡ cho ta, đây là cơ hội cuối cùng, nếu không chúng ta liền muốn biến thành tù nhân , mặc người chém giết!”

Lần này, trầm mặc trứng rồng rốt cục có phản ứng, nó tròn vo cái bóng lung lay, như tĩnh hồ nhấc lên sóng nhỏ.

Đúng lúc này…

“Giết!”

Một tiếng quát lớn, bỗng dưng từ phương xa truyền đến, là Tứ Hải Vương! Vết thương chằng chịt, gần như khí huyết khô kiệt 6 máu Đại Vũ phu, giờ phút này đấm ra một quyền, trước mắt Ẩn Tiên cung tu sĩ “Bành” một tiếng, bị trực tiếp đánh bay, còn chưa rơi xuống đất liền nổ thành phấn vụn, tại đáy biển tràn ra 1 đóa huyết tinh

chi hoa.

Đột phá!

Giữa bộ ngực trái tim đại lực nhảy lên, thôi động thuế biến, tân sinh khí huyết, tại toàn thân ở giữa gào thét chảy xiết, phát ra “Lốp bốp” cốt nhục nổ đùng. Tứ Hải Vương lưng eo thẳng tắp, tái nhợt trên khuôn mặt, lộ ra mấy điểm ý mừng —— từ hôm nay, hắn nhập 7 huyết chi cảnh, phải võ tôn chi hào!

Nháy mắt, đem nhập tuyệt cảnh Tứ Hải Vương, bộc phát ra khủng bố sát lực, nghịch chuyển chiến cuộc.

Mà Tứ Hải Vương đột phá, giống như là mở ra cái nào đó điểm mấu chốt, bất quá mấy cái hô hấp về sau, một tiếng long ngâm đột nhiên vang lên.

Ngang rống ——

Ứng Thanh Linh thuần trắng ly giao bản thể, đột nhiên phóng xuất ra kinh người khí tức, hình như có một đoàn cường hãn sinh mệnh lực, tại nó thể nội bộc phát. Gần 300 trượng ly giao, thân thể nhanh chóng tăng vọt, quanh thân thương thế trong quá trình này, cũng lấy tốc độ kinh người chữa trị.

Ứng long nữ tại nguy cơ sinh tử dưới, rốt cục triệt để hấp thu, đến từ Hứa Đại Phu quà tặng —— một đoàn Chân Long tinh huyết!

Cũng bởi vậy, hoàn thành một lần phá cảnh.

Long tộc cũng thuộc yêu loại, thôn phệ, hấp thu cường đại đồng tộc lực lượng, là nó tấn thăng không hai lựa chọn. Giờ khắc này, nàng tấn thăng hợp nhất cảnh đỉnh phong, chạm đến vô lượng cảnh bình cảnh.

Oanh ——

Cái đuôi lớn quét ngang mà ra, đem 1 đầu trùng sát mà đến nghiệt giao, đầu trực tiếp đánh nát.

Mất đi cốt mã Vạn Ninh, trong đầu bắt đầu nhói nhói, hỗn loạn, vô tự, vụn vặt ký ức hiển hiện, làm hắn một đôi tròng mắt càng ngày càng lạnh, liền như sâu không thể gặp ngọn nguồn vạn cổ hàn đàm.

Ầm ầm ——

Kia là Quỷ Huyết hỏa đang thiêu đốt hừng hực, sôi trào như nấu hung thần ngập trời, mỗi một đao chém xuống, tất có khôi lỗi thi thể chỗ khác biệt.

Giờ khắc này Vạn Ninh, tựa như ngục mà đến sứ giả, đem hủy diệt giết chóc giáng lâm hiện thế!

Thập Tứ Mục… Duy nhất bớt lo một điểm chính là hắn, gia hỏa này đã ngất đi, thân thể chìm vào đáy biển. Nhưng ở này trước đó, nó bộc phát ra khủng bố cực nóng, như 1 viên đáy biển mặt trời, sống sờ sờ đem 1 đầu nghiệt giao cuốn lấy, cho thiêu thành tro tàn.

Trứng rồng cái bóng lại lần nữa trở nên yên ắng, như trước đó gợn sóng, bất quá chỉ là ảo giác.

La Quan khóe miệng co quắp một chút, ánh mắt đăm đăm… Cái này tình huống như thế nào? Ta hảo hảo giành đế kiếm mảnh vỡ kế hoạch, cứ như vậy phế rồi? !

Kém một chút, cũng chỉ thiếu kém một điểm, viên này giảo hoạt trứng rồng, liền muốn đem đế kiếm mảnh vỡ cho hắn, cuối cùng thất bại trong gang tấc. Nhưng hắn lại có thể thế nào? Cũng không thể trách tội dưới trướng quá ra sức đi? ! Bọn hắn chung quy là, đang vì hắn tử chiến không lùi.

Đột nhiên, La Quan trong lòng 1 sợ, ngẩng đầu nhìn về phía đối diện.

Một bên khác, Ứng Chân đứng lên, đầu này triệt để nhập ma lão Long, bằng vào ma lực siêu cường khôi phục, lại có sức đánh một trận.

Bên cạnh, Bạch Vô Thường quanh thân, tinh huy bắt đầu tràn ngập.

Sau cùng quý hồng, nó khung xương giữa bộ ngực, đạo phù văn kia tản mát ra sáng tỏ quang mang, lại có huyết nhục bắt đầu mọc ra, tựa hồ không bao lâu, liền có thể khôi phục như lúc ban đầu.

Bọn hắn muốn xuất thủ!

La Quan thở sâu, hét lớn, “Ứng Thanh Linh, Tứ Hải Vương, Thập Tứ Mục, Vạn Ninh nghe lệnh, lập tức lui cách Tứ Hải long cung!”

Bọn họ đích xác rất mạnh, lại còn chưa đủ tư cách ngăn

cản, Ứng Chân, Bạch Vô Thường cùng quý hồng 3 người.

“Tôn thượng? !” Tứ Hải Vương hét lớn, 7 máu võ tôn khí thế chống trời đạp đất, “Chúng ta, nguyện cùng ngài tử chiến đến cùng!”

Ứng Thanh Linh, Vạn Ninh, cũng đồng thời nói: “Nguyện cùng tôn thượng tử chiến đến cùng!”

La Quan phất tay, “Cẩu thí tử chiến đến cùng, chúng ta đều còn sống, chết việc này liền giao cho bọn hắn… Bớt nói nhảm, không có thời gian, mang lên Thập Tứ Mục lập tức đi, đây là mệnh lệnh!”

Tứ Hải Vương, Ứng Thanh Linh đạt tới vạn thà cũng cảm nhận được, đến từ Ứng Chân 3 người khí tức khủng bố.

Cắn răng một cái, “Vâng, mời tôn thượng cẩn thận!”

Oanh ——

Tứ Hải Vương đánh lui một tên Ẩn Tiên cung tu sĩ, xông vào đáy biển kéo lên Thập Tứ Mục, dưới chân trùng điệp đạp mạnh, xé rách nước biển gào thét mà đi.

Ngang rống ——

Ứng Thanh Linh quay người rời đi.

Vạn Ninh theo sát phía sau!

“Không cần truy, thả bọn họ đi!” Bạch Vô Thường hét lớn, ánh mắt khóa chặt La Quan, cùng trong tay hắn viên kia trứng rồng.

Hôm nay, giết La Quan, đoạt trứng rồng, mới là mấu chốt.

Nó hơn, bất quá phồn nhánh nhánh cuối, muốn xử lý đào tẩu mấy người, ngày sau có nhiều thời gian.

Ứng Chân thân hình khổng lồ, ở trên cao nhìn xuống trông lại, một mắt bên trong oán độc, huyết tinh, khiến người không rét mà run, “La Quan, hôm nay kém chút bị ngươi lật trời, nhưng kết cục sau cùng, lại sẽ không cải biến… Bổn vương phát thệ, muốn để ngươi tiếp nhận ma hỏa đốt hồn nỗi khổ, hình thần câu diệt! !”

“2 vị.” Quý hồng giữa bộ ngực phù văn, sáng tắt thời gian lập lòe phát ra quát khẽ, “Ngươi ta khi ước định, chung tru La Quan về sau, lại mưu trứng rồng cơ duyên.”

Đây là lo lắng hắn lấy trứng rồng làm dẫn dụ, phá mất dưới mắt sát cục.

Trải qua cùng La Quan liên tục giao thủ, quý hồng đối với hắn kiêng kị, đã thâm nhập cốt tủy, tuyệt không chịu cho hắn nửa điểm sinh cơ.

“Đang lúc như thế! !” Bạch Vô Thường trầm giọng mở miệng, “Tiểu bối này thực tế quá mức nguy hiểm, nhất định phải nhanh giết chết, chấm dứt hậu hoạn.”

La Quan một trận ho khan, giữa mũi miệng huyết tinh bắn tung toé, hắn tiện tay xát 1 đem, mặt lộ vẻ cười lạnh, “Lão tử đều như vậy, mấy vị là không phải quá cẩn thận một chút? Đương nhiên, các ngươi cẩn thận cũng không sai.”

Hắn ôm trứng rồng, ngón tay chỉ một chút, “Lão ứng, lão tử đáp ứng người khác, muốn lưu ngươi một cái mạng, cho nên ngươi có thể chết muộn một hồi… Như vậy Bạch đạo hữu, Quý đạo hữu cùng chư vị, chúng ta liền gặp lại… Không, cũng không còn thấy, như vậy vĩnh biệt.”

“Giết hắn!” Ứng Chân trong lòng 1 sợ, gào thét bên trong vọt tới.

Bạch Vô Thường, quý hồng 2 người, cũng đồng thời xuất thủ.

La Quan đưa tay, vỗ tay phát ra tiếng, “Ba” một tiếng về sau, hắn nói khẽ: “Mời, thiên phạt giáng lâm!”

Ầm ầm ——

Vùng biển vô tận phía trên, thiên khung sát na xé rách, như thần minh đẩy ngã lôi trì, vô tận lôi đình như tấm lụa đổ xuống mà ra.

Một nháy mắt, liền quán xuyên nước biển vô tận, bao trùm Tứ Hải long cung

Nói đến cực chậm, lại chỉ là thiên ý khẽ động, liền có vô tận thiên uy giáng lâm.

Xông ra Ứng Chân, nháy mắt liền bị lôi đình cuốn vào, Bạch Vô Thường cùng quý hồng 2 người, cũng đang kinh nộ gào thét ở giữa bị thôn phệ.

Những người còn lại, đều không ngoại lệ!

Này lôi, uẩn thiên ý, ngậm thiên uy, là vì thiên phạt! Nó uy không thể đỡ, oanh sát thể phách, thần hồn, mẫn diệt linh tính ý thức.

Quý hồng thật chết rồi.

Vị này 10 đại thủ lĩnh cướp biển lĩnh, chưởng khống vô số ký sinh khôi lỗi, nó bản thân lại cũng chỉ là 1 tôn, bị người điều khiển khôi lỗi truyền kỳ (bi kịch) nhân vật, như vậy triệt để hạ màn kết thúc.

Phù văn tại lôi đình phía dưới, hoàng quang dần dần ảm đạm, tiếp theo vỡ tan, vỡ nát, mà liền tại hắn ý thức hoàn toàn biến mất ở giữa, như mơ hồ nghe tới hắn gào thét.

“Không! ! Tại sao có thể như vậy… Ta là khôi lỗi… Ta làm sao có thể chỉ là một bộ… Bị người điều khiển khôi lỗi…”

Thanh âm hoảng sợ mà vặn vẹo.

Nguyên lai, quý hồng cho đến trước khi chết, mới rốt cục phát hiện tự thân tình cảnh. Nghĩ như thế, càng phát ra khiến người rùng mình, cũng không biết luyện chế ra kia đến phù văn người, đến tột cùng ra sao cùng tồn tại,

càng đem mạnh như quý hồng, đều đùa bỡn ở trong lòng bàn tay.

Đến chết, không được giải thoát!

Cái thứ 2 chết, là Bạch Vô Thường.

Vị này Ẩn Tiên cung Bạch Tôn, không biết ngủ say bao nhiêu năm, lại từng là cái nào niên đại, uy chấn thiên hạ đỉnh cao nhất cường giả, lần này tự ngủ say bên trong khôi phục, vốn là muốn đoạt lấy long mộ cơ duyên, lại cuối cùng hình thần câu diệt.

“Đạo tôn cứu ta! ! Đạo tôn cứu ta!”

Già nua đến cực điểm, tóc trắng phơ Bạch Vô Thường, phát ra sau cùng kêu rên. Nhưng cũng tiếc, cho đến tinh quang đều chôn vùi, vị kia danh xưng chấp chưởng 10,000 dặm tinh hà, nhất niệm sinh tử duyên diệt Đạo tôn, đều chưa từng giáng lâm.

Có lẽ, là Bạch Vô Thường không có giá trị lợi dụng.

Lại hoặc là, là đối mặt thiên phạt, Đạo tôn cũng muốn cho tôn trọng!

Ứng Chân thân hình khổng lồ, bị lôi đình bao vây lấy, đập ầm ầm vào biển ngọn nguồn, vỡ ra 1 đầu mấy trăm dặm khủng bố thâm uyên.

Toàn thân nó khét lẹt, cuồn cuộn tứ ngược ma khí, tại thiên lôi cướp phạt phía dưới tận thành tro bụi, chỉ có thân thể còn có chút run rẩy.

Về phần những người khác, càng là cũng sớm đã, triệt để hôi phi yên diệt.

Hôm nay, là một trận đoàn diệt ván!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 667 : Đại lão tụ tập, lựa chọn có 2

La Quan nhịn không được lần nữa cảm thán, không muốn mặt vị kia hôm nay thực tế quá ra sức, dù sao thiên phạt cái đồ chơi này, cũng là có mạnh có yếu.

Hôm nay cái này một lần tuyệt đối xem như đỉnh tiêm cấp độ, nhập ma sau Ứng Chân, có đạo tôn chỗ dựa Bạch Vô Thường, cùng lai lịch bí ẩn quý hồng 3 người, đều bị trực tiếp xử lý.

Vậy liền coi là là, kết thúc rồi? !

Mà liền tại La Quan, chuyển qua cái này ý thức nháy mắt, sắc mặt hắn bỗng dưng biến đổi, xé rách thiên khung xuyên qua biển sâu khủng bố kiếp lôi, đột nhiên thay đổi đầu thương chạy thẳng tới.

Cỏ!

Liền biết, sự tình chắc chắn sẽ không đơn giản như vậy, làm gì? Đây là nghĩ thừa dịp cơ hội, đem hắn cùng nhau cho xử lý rồi? ! Ngươi đạp ngựa không giảng võ đức!

Vội vàng phía dưới, La Quan không kịp nghĩ nhiều, nắm lên trứng rồng ngăn tại trước người. Sau một khắc, “Ầm ầm” chướng mắt lôi đình quang mang, liền đã xem hắn thôn phệ.

Trứng rồng cái bóng, một chút liền co quắp, giương

nanh múa vuốt hận không thể một ngụm cắn chết La Quan.

Hỗn trướng a, ngươi tên chó chết này, dám bắt ta đỉnh lôi? ! Nhưng hôm nay trạng huống này, trứng rồng căn bản là không rảnh quan tâm chuyện khác, vỏ trứng mặt ngoài hoa văn sáng rõ, hồng quang bắn ra như hư hỏa thiêu đốt, ngạnh sinh sinh đem lôi kiếp chi uy ngăn cách bên ngoài.

Nhưng nó bây giờ trạng thái chung quy chỉ là một quả trứng, mà lại lúc trước một trận đại chiến, còn bị hao tổn cơ hồ toàn bộ lực lượng, có thể ngăn cản kiếp lôi nhất thời, lại chú định khó mà bền bỉ.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Nhỏ bé vỡ tan âm thanh từ trứng rồng bên trong truyền ra, kia hoa văn ở giữa thiêu đốt hồng quang hư hỏa, nhanh chóng trở nên ảm đạm… Nó nhịn không được, lại tiếp tục tất nhiên vỡ vụn.

La Quan trong lòng thở dài, hắn không thể để cho trứng rồng xảy ra chuyện, chí ít tại cầm tới đế kiếm mảnh vỡ trước, còn phải che chở nó chu toàn.

“Sư tôn, cứu mạng!”

Trong lòng hét lớn một tiếng, lật tay đem trứng rồng thu hồi, sau một khắc khủng bố lôi đình đem hắn bao phủ.

Ầm ầm ——

Đáy biển tiếng vang tiếp theo đất rung núi chuyển, kia là kiếp lôi chi lực tại tứ ngược, nhấc lên cuồn cuộn sóng lớn ám lưu, hồi lâu mới trở nên yên ắng.

Bá ——

Bá ——

Ứng Thanh Linh, Tứ Hải Vương đạt tới vạn thà 3 người, mang theo trong hôn mê Thập Tứ Mục, lại lần nữa chạy về. Giờ phút này lọt vào trong tầm mắt, làm bọn hắn sắc mặt đại biến, chỉ thấy Tứ Hải long cung chỗ, đáy biển hình dạng mặt đất đại biến, đã hoàn toàn nhìn không ra nửa điểm ban đầu bộ dáng.

Đã từng xa hoa, rộng lớn như biển sâu Thần cung Tứ Hải long cung, đã biến thành một vùng phế tích, đổ nát thê lương khiến người thổn thức. Xé rách đáy biển, mấy trăm dặm dài trong rãnh sâu Ứng Chân, ngay lập tức bị phát hiện, nó thống khổ trừng to mắt, bộc lộ hoảng sợ, tuyệt vọng.

Giờ phút này, nhìn xem đi tới trước mắt Ứng Thanh Linh, Ứng Chân một mắt bên trong nổ tung một đoàn ánh sáng, rên rỉ nói: “Cứu ta… Cứu ta… Thanh linh, ta là ngươi phụ vương a…”

Ứng Thanh Linh mặt không biểu tình phất tay áo vung lên, “Bành” một tiếng vang thật lớn, trước mắt viên này cháy đen mà xấu xí to lớn long đầu, bị trực tiếp đập nát!

Mẫu phi, ngài nhìn thấy sao? Nữ nhi hôm nay vì ngài báo thù! Ta Tứ Hải long cung một mạch, chết oan tộc nhân, cũng rốt cục có thể nhắm mắt.

Kinh ngạc nhìn một hồi, to lớn cháy đen long thi, Ứng Thanh Linh biết, đây là tôn thượng tại hoàn thành lời hứa của mình, mới cố ý lưu lại Ứng Chân một hơi, để nàng tự mình báo thù.

Nhưng tôn thượng đâu? !

Ứng Thanh Linh quay người, cùng Tứ Hải Vương, Vạn Ninh cùng một chỗ, tìm lượt vùng biển này, nhưng không có phát hiện bất cứ dấu vết gì, La Quan hắn cứ như vậy, hoàn toàn biến mất.

Nghĩ đến vừa rồi, bọn hắn xa xa nhìn thấy, kia một trận khủng bố thiên phạt kiếp lôi, 1 cái đáng sợ suy nghĩ hiển hiện trong lòng ——

Tôn thượng hắn, sẽ không phải xảy ra chuyện đi? !

“Ta không tin!” Một mảnh trong trầm mặc, Ứng Thanh Linh mở miệng, nàng biểu lộ kiên nghị, “Tôn thượng gì cùng tồn tại, lại có lớn lao bối cảnh, sao lại vẫn lạc ở chỗ này? Có lẽ là ra ngoài ý muốn khác, tôn thượng đã sớm rời đi.”

Tứ Hải Vương gật đầu, “Không sai, bổn vương cũng tin tưởng, tôn thượng nhất định bình yên vô sự!”

Cũng tịnh không phải mù quáng tự tin, mà là cùng nhau đi tới đủ loại kinh lịch, đã sớm để bọn hắn đối La Quan,

sinh ra siêu cường tự tin.

Vạn Ninh thở ra khẩu khí, nhìn về phía 2 người, “Vậy kế tiếp, chúng ta muốn thế nào?”

Ứng Thanh Linh nói: “Về Khương quốc… Đợi tôn thượng trở về, chắc chắn sẽ đi tìm ngươi ta, trước đó chúng ta muốn giúp tôn thượng, bảo vệ tốt mảnh này cương vực.”

Khương quốc, là Khương thị Hoàng tộc Khương quốc, nhưng càng là tôn thượng căn cơ 1 trong, đối điểm này mọi người đã sớm hình thành chung nhận thức.

“Được.”

Bá ——

Mang lên Thập Tứ Mục, mấy người quay người rời đi.

…

Biển sâu, 1 cái khe hở rãnh biển chỗ sâu, đen nhánh như vĩnh dạ, chỉ có một ít tự thân phát sáng quái ngư, mới vì thế chỗ tăng thêm lẻ tẻ điểm sáng.

Đúng lúc này, 1 đạo to lớn bóng đen, từ phương xa lặng yên bơi lại, đây là một đầu răng nanh lộ ra ngoài, xấu xí đến cực điểm quái ngư, hoặc là bởi vì thân ở đáy biển, dẫn đến nó 2 mắt thoái hóa, bây giờ dựa vào mấy chục đầu dài nhỏ, nhạy cảm xúc giác, đến cảm giác xung quanh, nhận ra mùi.

Đột nhiên, bơi qua mảnh này rãnh biển quái ngư như phát giác được cái gì, cái đuôi nhẹ nhàng đong đưa, lặng yên không một tiếng động thay đổi phương hướng, nó đi tới đáy biển chồng chất, thật dày tầng 1 bùn cát bên ngoài, dùng sức phun ra nước biển, nương theo lấy bùn cát bốc lên, nước biển trở nên vẩn đục, một mảnh cháy đen từ đó hiển hiện.

Quái ngư ngửi được đồ ăn hương vị, há mồm liền cắn đi lên, “Đôm đốp” một đạo lôi quang, bỗng dưng ở trong nước biển bộc phát. Cắn con mồi quái ngư, thân hình khổng lồ cứng ngắc, sau một khắc triệt để khét lẹt, bị nước biển 1 quyển lại hóa thành phấn kết thúc tiêu tán.

Mà trong nháy mắt kia lôi quang, cũng chiếu sáng mảnh này biển sâu, khiến người thấy rõ bị vùi lấp tại, bùn cát phía dưới kia phiến cháy đen ——

1 người!

Xác thực nói, là 1 cái giống bị muôn vàn lôi đình oanh kích, tiếp theo toàn thân khét lẹt, như một đoạn cây khô cao lớn nam nhân, chỉ có có chút chập trùng lồng ngực, chứng minh hắn còn sống. Không sai, người này chính là La Quan, bị đáy biển ám lưu quấn lấy, không biết nước chảy bèo trôi bao lâu, mới rốt cục rơi vào nơi đây.

Ngày hôm nay, quái ngư đem hắn từ bùn cát bên trong đào ra, cũng mang ý nghĩa một vòng mới giao phong sắp đến.

Ông ——

Nước biển run nhẹ, lại có một vòng ánh trăng, trực tiếp nổi lên.

Như trong biển Ánh Nguyệt, chỉ là một cái bóng mờ, nhưng kia yên tĩnh, ánh trăng trong sáng, lại như có vô cùng vô tận uy năng, khiến mảnh này rãnh biển chỗ, nháy mắt an tĩnh xuống, liền giống như là 1 đạo kết giới đem nơi đây bao trùm, liền ngăn cách trong ngoài.

Sau một khắc, một bộ màu đen váy dài, khí độ uy nghiêm, bá đạo âm u Nữ đế, trực tiếp vượt biển nước mà đến, giáng lâm đến tận đây. Nàng nhìn một cái toàn thân cháy đen, thỉnh thoảng có chút sợi lôi quang lóe lên La Quan, nhíu mày một cái, chợt bình tĩnh lại.

Vị thứ 3 trình diện, là một cái màu trắng xương trạm canh gác, nó tự động xuất hiện, yên tĩnh lơ lửng giữa không trung. Tắm rửa ở dưới ánh trăng, đối với nó mà nói tựa hồ là 1 kiện, rất hưởng thụ sự tình, nhịn không được phát ra một tiếng thoải mái thở dài, lại đổi 1 tư thế, có thể để cho bạch cốt trạm canh gác càng nhiều khu vực, đều chiếm được ánh trăng chiếu rọi.

Mặt trăng, Nữ đế cùng Cốt Linh thiên chi chủ… Hôm nay, tại mảnh này vô danh hải vực, có thể nói đại lão tụ tập! Nếu không phải mặt trăng lực lượng tạm thời ngăn cách nơi đây, riêng chỉ là 3 vị này khí cơ xen lẫn, tản mát, liền có thể dẫn động thiên địa biến sắc, tiếp theo hải khiếu ngập trời.

“Còn tại chờ cái gì? !” Nổi nóng quát khẽ, bỗng dưng ở chỗ này vang lên, người mặc rộng lớn nhật nguyệt tinh thần pháp bào tiểu la lỵ, một mặt nghiêm túc hiện thân.

Nàng cái này mặc rất buồn cười, nhưng trên mặt lại là 1 bộ, phẫn nộ đến cực điểm biểu lộ, “Chờ đợi thêm nữa, La Quan sẽ chết!”

Mặt trăng im ắng, nàng quen thuộc từ xưa tới nay trầm mặc.

Xương trạm canh gác chỉ lo phơi ánh trăng tắm, cũng như không có nghe nghe.

Chỉ có Nữ đế, nghe vậy xem ra một chút, nhạt tiếng nói: “Yên tĩnh.” Đơn giản 2 chữ, lại tự có một phần trên trời dưới đất, duy ta độc tôn bá đạo, cường thế.

Tiểu la lỵ cắn răng, nhưng rất nhanh sắc mặt nàng khẽ biến, biểu lộ một chút trở nên túc mục, đôi mắt nặng nề nhìn về phía La Quan chỗ.

Kia bên trong một cái bóng mờ hiển hiện, cho dù ánh trăng rơi xuống, cũng vô pháp đem hắn chiếu sáng, như ngay cả tia sáng rơi xuống đều bị thôn phệ!

Giờ phút này, cái này hư ảnh ngẩng đầu, như thực chất chú ý, đảo qua ở đây các vị, khẽ than thở một tiếng phát ra, “Chư vị, vì chỉ là 1 sâu kiến, coi là thật đáng giá?”

Tiểu la lỵ biết đối phương là ai, cũng biết nàng bây giờ không thể trêu vào, có thể nhịn mấy nhẫn chung quy nhịn không được, “Đánh rắm!”

Nàng không để ý hình tượng, chửi ầm lên, “Có xấu hổ hay không? Ngươi còn biết xấu hổ hay không? ! Rõ ràng chính là ngươi thiếu La Quan, lại vẫn thừa cơ tính toán!

Còn há miệng liền sâu kiến, sâu kiến ngươi như thế không từ thủ đoạn? Nhà ta lão già nói không sai, quá khứ mấy vị bên trong, nhất không muốn mặt chính là ngươi!”

Hư ảnh nhíu mày, giống bị nàng chọc giận, ngẩng đầu nhìn đến một chút. Rõ ràng là một mảnh hư vô, liền ngay cả ngũ quan đều không có, nhưng giờ phút này cho người cảm giác, lại hình như có 2 viên mặt trời dấy lên, nóng bỏng ánh mắt muốn đem tiểu la lỵ cho xuyên thủng.

Nữ đế một bước tiến lên, thản nhiên nói: “Làm gì tốn nhiều miệng lưỡi, trẫm cùng bọn hắn hôm nay đều tới, liền đã cho thấy thái độ.”

Phía sau nàng, tiểu la lỵ cười lạnh, “Muốn đụng đến ta? ! Tới tới tới! Ngươi cứ việc động thủ, dù sao La Quan chết rồi, ta cũng sống không được.”

“Đến lúc đó, nhìn ta gia lão đồ vật, có thể hay không cùng ngươi từ bỏ ý đồ? Tất yếu quấy long trời lở đất, hoàn vũ không yên!”

Hư ảnh trầm mặc một chút, không để ý tiểu la lỵ kế tiếp theo khiêu khích, lại hoặc là ngầm thừa nhận, đối nàng trong miệng lão già kiêng kị, nhìn về phía ánh trăng cùng xương trạm canh gác, “Các ngươi, cũng là như thế?”

Một mảnh trầm mặc.

Nhưng cái này đủ để cho thấy thái độ.

Hư ảnh trong giọng nói, rốt cục xuất hiện một tia ba động, “La Quan mượn lực tại trời, liền cùng ta đạt thành khế ước, đã vượt qua hắn nên được bộ điểm, liền cần tiếp nhận thiên uy chi phản phệ…” Hơi dừng một chút, tiếp tục nói: “Huống chi, hắn mượn lực tại thiên chi sự tình, cũng không phải là chỉ hôm nay một lần, cũ mới đủ tính tất yếu trả giá đắt!”

“Ta làm ra hết thảy, đều hợp ‘Quy củ’ 2 chữ, ngược lại là ngươi cùng nhiều lần can thiệp hiện thế, liền làm thật không sợ sao?”

Tiểu la lỵ cười lạnh, “Quy củ? ! Sinh tử trước mắt, còn thủ cái rắm quy củ? Ngươi liền nói, đến cùng thôi không dừng tay? !”

Nữ đế nói: “Hôm nay, lựa chọn có 2.”

“1, ngươi ta một trận chiến, La Quan chi sinh tử, lại nhìn thắng thua trận này.”

“2, ngươi ta lui cách, đều không lại cắm tay, mặc hắn tự sinh tự diệt. Sống, việc này xóa bỏ, chết, thì là mệnh trung chú định.”

Nữ đế một bước hướng về phía trước, đôi mắt thâm trầm uy nghiêm, “Tuyển đi, trẫm rất ít nói nhiều lời như vậy, sẽ không lại lặp lại lần thứ 2!”

Ánh trăng im ắng, nhưng vãi xuống ánh trăng, lại càng thêm sáng tỏ, loá mắt.

Ánh Nguyệt mà thành hư ảnh, cũng so trước đó ngưng

thực rất nhiều, như tùy thời đều có thể từ hư hóa thực, khiến cho minh nguyệt như vậy giáng lâm.

Xương trạm canh gác trấn định nhất, thậm chí còn trở mình, để mình phơi thoải mái hơn, đều đều, thậm chí có nhỏ xíu tiếng lẩm bẩm từ xương trạm canh gác bên trong truyền ra.

Lần này, trầm mặc đi tới hư ảnh bên này.

Hồi lâu, Thần thở ra một hơi, “Ta cùng ngươi cùng một trận chiến, thế tất thiên địa hạo kiếp, sinh linh đồ thán, cử động lần này không hợp thiên đạo chi luật.”

“Vậy liền riêng phần mình thối lui, sống hoặc chết, lại nhìn vận mệnh!”

Bá ——

Hư ảnh tán đi.

Thần cũng không lo lắng, Nữ đế chờ chút nói không giữ lời, cùng trời minh ước há lại trò đùa? Cho dù là bọn họ, cũng tuỳ tiện tiếp nhận không được!

Tiểu la lỵ mặt lộ vẻ lo lắng, nhưng nàng còn chưa mở miệng, liền bị Nữ đế một ánh mắt ngăn lại, đành phải kiềm chế giữ yên lặng.

Ông ——

Ánh trăng run nhẹ.

Tắm rửa ánh trăng xương trạm canh gác, giống bị tỉnh lại, “Nha… Kết thúc a, dạng này cũng tốt, chém chém giết giết quá bạo lực, mọi người không có việc gì liền ngồi xuống, cùng uống uống trà cũng tốt.”

“Tiểu Nguyệt Nguyệt a, ta bộ xương già này, đã lâu lắm không có phơi qua mặt trăng, nếu có nhàn hạ liền đi ta kia làm khách.”

Nói xong, như nhìn Nữ đế một chút, xương trạm canh gác nhẹ gật đầu.

Bá ——

Nó trực tiếp rơi xuống, biến mất tại trên người La Quan.

Ánh trăng tùy theo biến mất, đáy biển quy về hắc ám, chỉ còn hơn nhỏ bé lôi quang nhảy vọt, tản mát ra một tia khủng bố hủy diệt khí cơ.

Trên thực tế, hắn sở dĩ hiện tại còn sống, chính là bởi vì mấy vị đại lão, một mực tại cùng trời ý chống lại, nếu không đã sớm hồn phi phách tán, thân hóa tro bụi.

Nữ đế đưa tay hướng về phía trước một nắm, “Ông” một tiếng kiếm minh, tru tiên kiếm rơi vào trong tay, cùng lúc trước so sánh nó càng thêm thê thảm, vốn là vết rỉ pha tạp tàn khuyết không đầy đủ kiếm thể, càng nhiều mấy điểm sét đánh sau cháy đen, có vết rạn lan tràn.

Nhưng như thế nghiêm trọng tổn hại, nhưng lại chưa đem nó bẻ gãy, khí tức ngược lại so trước đó càng hung hiểm hơn, giờ phút này hướng về phía trước 1 trảm.

Kiếm rơi im ắng lại đem giữa thiên địa, vô hình đại đạo quy tắc cắt đứt, tạm thời xuất hiện một mảnh khu vực chân không, mà đây cũng chính là Nữ đế chỗ kinh khủng, nếu không há lại sẽ có trời phá 30,000 dặm, chém xuống đại đạo một góc một trận chiến kinh thế? ! Vừa rồi hư ảnh vị kia, càng sẽ không dễ dàng như thế, liền tiếp nhận uy hiếp mà tránh lui.

Cho nên, cuối cùng nó hết thảy, vẫn là xây dựng ở thực lực cơ sở phía trên! !

“Yên tâm, La Quan không chết được.” Nữ đế tiện tay ném một cái, tru tiên kiếm rơi vào La Quan bên người, thân kiếm cắm vào đáy biển đất đá, lại nhìn về phía tiểu la lỵ, nàng mặt mày lộ ra một tia cổ quái, “Năm đó, trẫm cùng huyền thánh cũng có vài lần gặp mặt, thấy nó làm sự tình, phẩm cách rất là khâm phục, lại nghĩ không ra hắn hậu nhân… Tóm lại, đừng có lại tuỳ tiện làm ra, lấy mạng uy hiếp sự tình, mất mặt.”

Nói xong, Nữ đế một bước phóng ra, biến mất không thấy gì nữa.

Cùng trời minh ước từ muốn tuân thủ, nếu không “Không muốn mặt” vị kia dù cầm nàng không có cách, nhưng lại nghĩ giáng lâm hiện thế, liền sẽ trở nên khó khăn trùng điệp.

Nhìn qua Nữ đế rời đi phương hướng, tiểu la lỵ tức giận trừng lớn mắt, nghĩ thầm ngươi quả nhiên là cái, sống vô số năm lão yêu quái. Tiếp lấy lại nghĩ, ngươi là thực lực đủ mạnh, cùng “Không muốn mặt” đều có thể chính

diện cứng rắn, đương nhiên nói ngồi châm chọc không đau eo.

Ta không có thực lực, không lấy mạng uy hiếp, thì có biện pháp gì! ? !

Hô ——

Tiểu la lỵ thở ra một hơi, nhìn cháy đen La Quan, thầm mắng 1 câu ngôi sao tai họa, thật sự là 1 ngày đều không mang yên tĩnh, nhưng lòng dạ bên trong vẫn là không nhịn được sốt ruột. Không chết được? Nữ đế làm sao thấy được, La Quan bây giờ mỗi qua 1 hơi, đều cách tử vong thêm gần một bước a.

Chẳng lẽ nói, còn có cái khác át chủ bài? ! Không biết a, La Quan nội tình nàng rõ ràng nhất bất quá, còn có ai có thể giúp hắn? ! Tính trước kiên nhẫn nhìn xem, nếu quả thật không được, liền lại trở mặt dao người, lớn không được tự sát một chút thử một chút, nói không chừng liền có thể đem lão già hù tới.

Thần cũng không thể thật trơ mắt, nhìn xem mình chết đi? !

Mà liền tại, tiểu la lỵ trong lòng nói thầm cô, ngay cả tự sát dao người ý nghĩ thế này, đều xuất hiện thời điểm, khả năng giúp đỡ La Quan vị kia, chính nghiến răng nghiến lợi do dự.

Có giúp hay không hắn? Đến cùng muốn hay không giúp! ? ! Đáng ghét, lúc trước sự kiện kia, rõ ràng phi thường ẩn nấp, hơn nữa còn làm che lấp, làm sao lại bị

phát hiện? ! Nàng muốn giết người diệt khẩu, nhưng Nữ đế thực lực bày ở kia, nhất định là chỉ có thể tưởng tượng.

“A a a! !” Nơi nào đó không biết chi địa, một trận phát tiết thức kêu to về sau, thanh âm kia rốt cục làm ra quyết định, “Giúp! Nhất định phải giúp! Cái này cẩu nam nhân, còn chưa trả ra đại giới đâu, đừng nghĩ dễ dàng như vậy liền chết!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 668 : Mộng chủ

La Quan rốt cục cảm nhận được, cái gì gọi là nhân gian luyện ngục. Cảm giác cả người tựa như là, bị treo tầng 1 thật mỏng mặt bùn, trước chưng nấu sau dầu chiên, lại thả tiến vào máng bằng đá bên trong, cầm núi làm đại chùy đầu, một chút một chút trùng điệp đập ra, nghiền nát.

Như thế lặp lại.

Toàn thân cao thấp, toàn thân, mỗi 1 khối xương cốt, huyết nhục, da thịt, thậm chí cả lông tóc, đều mạo xưng điểm nhấm nháp, như thế nào “Chua thoải mái” 2 chữ.

Theo lý thuyết kinh khủng như vậy tra tấn, La Quan đã sớm đáng chết, nhưng hắn nhưng như cũ còn sống, không phải là bởi vì mệnh cứng rắn, mà là không có khi hắn muốn nhịn không được lúc, liền có một cỗ lực lượng xuất hiện, tu bổ hắn thủng trăm ngàn lỗ thân thể, lúc này mới kiên trì nổi.

Một vòng mới “Nhân gian luyện ngục” gói phục vụ lại bắt đầu, dù là đã tiếp nhận vô số lần, nhưng lại một lần nữa bắt đầu, vẫn như cũ để hắn suốt đời khó quên. Dựa theo kinh nghiệm trong quá khứ, lực lượng bổ sung sắp đến, cũng là La Quan duy nhất có thể, làm sơ thở dốc thời khắc.

Nhưng lần này, tu bổ lực lượng của thân thể vẫn chưa xuất hiện.

La Quan có một nháy mắt kinh hoảng, chẳng lẽ mình bị từ bỏ rồi? Hắn có thể đoán được, cái này tu bổ tự thân lực lượng, tất cùng lão sư cùng chư vị đại lão có quan hệ.

Nhưng tại hạ một khắc, nhưng lại từ đáy lòng nhẹ nhàng thở ra —— chết thì chết đi, dù sao chỗ này cảnh, cũng đạp ngựa cũng quá dày vò!

Ý thức càng ngày càng mơ hồ, ngay tại hắn ý thức triệt để, lâm vào hắc ám nháy mắt, cảm giác mình tựa hồ động đậy một chút.

Ai tại kéo ta? !

Ký ức đến tận đây sa vào đến mảng lớn trống không, khi La Quan ý thức, lần nữa từ trong bóng tối khôi phục lúc, hắn cảm nhận được tự thân mạnh hữu lực nhịp tim.

Đông ——

Đông ——

Cứ việc còn mở mắt không ra, cùng thân thể liên hệ vô song mơ hồ, nhưng La Quan biết, mình lại một lần sống tiếp được.

Một cái ý niệm trong đầu từ đáy lòng hiển hiện —— là ai giúp ta rồi? !

…

Sơn nhạc nguy nga, cao ngất thẳng vào trên tầng mây,

đứng ở này hướng phía dưới quan sát, có thể thấy được thiên phong cuốn lên mây tầng, như vạn mã bôn đằng. Chung quanh bát ngát, dường như đứng ở thế giới chi đỉnh, lại không cái gì một chỗ tồn tại, nhưng che lấp nơi đây ánh mắt.

Mà liền tại toà này, cao không biết mấy phần, cùng cùng thiên công sánh vai sơn nhạc chi đỉnh, 1 cái ngân hồ chính nhấc lên chầm chậm gợn sóng. Giờ phút này trăng tròn treo cao, tinh biển yên tĩnh im ắng, vô số trăng sao chi quang vãi xuống đến, lẳng lặng chiếu sáng cái hồ này.

Nói là ngân hồ, là bởi vì nó nước hồ, toàn thân ngân bạch chi sắc, cho người ta một loại vô cùng có tính chất, như lưu sa cảm giác. Trên thực tế, hồ này chính là từ từng khỏa tinh cát, lẫn nhau hội tụ đến cùng một chỗ, trải qua vô tận tuế nguyệt lắng đọng, mới cuối cùng cũng có hôm nay khí tượng.

Nếu có cao nhân thấy cảnh này, chắc chắn kinh hô một tiếng —— tinh biển hồ! Trong truyền thuyết, hấp thu đầy trời tinh tinh hoa của biển, trải qua ngàn tỉ năm tuế nguyệt, thiên thời địa lợi điệp gia các loại nhân duyên tế hội, mới cuối cùng hình thành chỗ này truyền thuyết chi địa.

Nơi đây, lại tên vãng sinh hồ!

Ý là tiến vào bên trong, liền bước vào vãng sinh chi đạo, vô luận thụ như thế nào thương thế nghiêm trọng, đều có thể đạt được chữa trị, tránh đi bóng ma tử vong xâm nhập.

Nhưng trên thực tế sớm tại mấy chục ngàn năm trước, bởi vì một lần nào đó thiên địa đại biến, tinh biển hồ liền đã ở một trận đại chiến bên trong, bị triệt để hủy đi không còn tồn tại. Kia trước mắt toà này tinh biển hồ, là từ đâu mà đến! ? ! Mà trong hồ ngâm khối kia, tiêu mộc như hình người than đen, lại là như thế nào đến cái này bên trong! ? !

Đột nhiên, bên hồ nổi sương mù, nhưng lại cũng không lộ ra đột ngột, liền như cái này mê vụ bản thân, chính là thế giới này một bộ điểm.

Sau đó.

Cạch ——

Cạch ——

Tiếng bước chân từ trong sương mù truyền ra, tiếp lấy 1 đạo tinh tế, thon dài thân ảnh, từ đó đi ra, lẳng lặng đứng ở bên hồ, nhìn qua trong hồ khối kia than cốc, nhẫn hồi lâu, hay là trầm thấp chửi mắng, “Phi! Nếu không phải vì từ trên người ngươi, bắt về đầy đủ lợi tức, lão nương mới không cứu ngươi.”

Nếu như La Quan giờ phút này mở mắt, nhìn thấy bên hồ người, chắc chắn trừng lớn mắt —— Chu Nhiên sư tỷ!

Không sai, chính là lúc trước phó thiên hải thịnh yến, tại mộng cảnh kia thế giới bên trong, La Quan gặp phải vị kia giấc mơ kỳ quái chủ. Mộng cảnh thế giới chủ nhân,

dùng cái này tới làm xưng hô, cũng coi là thỏa đáng.

Lần này xuất thủ cứu La Quan đúng là nàng… Mà lại từ nói chuyện nhìn, nữ nhân này tựa hồ còn từng, ăn La Quan thiệt thòi lớn, mới nghiến răng nghiến lợi muốn bắt về lợi tức, chỉ là không biết cái này thiệt thòi lớn là như thế nào ăn?

Nhưng có một chút, ngược lại là có giải thích.

Mộng chủ năng lực, chính là bện mộng cảnh thế giới, mà trong thế giới này, hết thảy có thể là hư ảo, nhưng lại có thể biến thành chân thực.

Tỉ như trước mắt toà này tinh biển hồ, hiện thế bên trong nó đã hủy diệt, nhưng ở mộng chủ thế giới bên trong, nhưng như cũ hoàn hảo không chút tổn hại, lại có cứu sống La Quan lực lượng.

Đương nhiên đây hết thảy xét đến cùng, đều cần lấy mộng chủ lực lượng vì dựa vào —— từ hư hóa thực, tuyệt không phải đơn giản như vậy!

Đứng tại bên hồ, cảm giác một chút La Quan trạng thái, mộng chủ một bên cắn răng, lần này vì cứu cái này cẩu nam nhân, nàng trả giá cực lớn đại giới, nhưng một bên khác nhưng lại nhẹ nhàng thở ra.

Sống sót!

Mặc dù bây giờ còn rất yếu ớt, nhưng ngâm mình ở cái này tinh biển trong hồ, chỉ cần kéo tơ lột sợi triệt tiêu mất trong cơ thể hắn tàn hơn thiên phạt chi lực, liền có thể

thuận lợi tỉnh lại.

Đảo mắt, liền quá khứ 10 năm.

Nhưng trong mộng cảnh thời gian khái niệm, cũng không phải là nghiêm cẩn như vậy, mà lại tinh biển trên hồ thiên khung, từ đầu đến cuối đô tinh nguyệt trải rộng, chưa từng xuất hiện qua ban ngày.

1 ngày này, mộng chủ lại một lần nữa từ trong sương mù đi ra, đưa tay hướng về phía trước kéo một phát, tung bay ở trong hồ La Quan liền tới đến bên hồ. Bây giờ cháy đen diệt hết, lọt vào trong tầm mắt là tân sinh trắng nõn da thịt, lại tản ra ngọc chất vầng sáng.

Nhìn chằm chằm La Quan nhìn mấy lần, mộng chủ không biết nghĩ đến cái gì, trên mặt hơi đỏ lên, tiếp lấy lại cắn răng, “Dù sao không phải lần đầu tiên, lão nương còn có cái gì phải sợ? ? Cái này cẩu nam nhân, cũng không thể chỗ tốt đều phải, lại không ăn một điểm thua thiệt đi!”

“Soạt” một tiếng, mộng chủ xuống nước.

…

La Quan vậy mà nằm mơ, hắn cảm thấy rất không thể tưởng tượng nổi, ám đạo lão tử hiện tại cái này trạng thái, thế mà còn có thể nằm mơ sao? ? Hơn nữa còn giống như thật như thế!

Mộng bên trong, hắn ngâm tại một chỗ, lộ thiên trong hồ lớn, kỳ quái là hồ nước này, đúng là một mảnh ngân

bạch chi sắc.

Trên đỉnh đầu, trăng sao óng ánh.

Ta tại sao lại ở đây? Chính nghi hoặc không hiểu lúc, vang lên bên tai vào nước âm thanh, một bộ uyển chuyển thân thể, đã đi tới bên cạnh hắn.

La Quan không biết, sự tình làm sao lại đột nhiên mất khống chế, nhưng chờ hắn ý thức thanh tỉnh thời điểm, hết thảy đều đã phát sinh.

Đơn giản khái quát, giấc mộng này chính là 1 cái —— thám hiểm ván.

Tiểu La Quan cẩn thận hành tẩu tại, một mảnh cỏ thơm xinh tươi chi địa, dưới mặt đất có chút trơn ướt, giống như là trước đó không lâu mới dưới một trận mưa lớn.

Hắn giống như là lạc đường, tại mảnh này hẹp dài khu vực, đã tới vừa đi vừa về về tìm kiếm rất nhiều lần, đều không tìm được cửa ra vào.

Không biết qua bao lâu, 1 con cửa hang xuất hiện ở trước mắt, tiểu La Quan vừa mệt lại lạnh, liền quyết định đi vào nghỉ ngơi một hồi. Mới vào trong động đích xác ấm áp, nhưng tiến lên không lâu vách núi đột nhiên biến hẹp, giờ phút này hắn kẹp ở trong đó, trước tiến vào gian nan lui lại cũng khó.

Đành phải kiên trì hướng về phía trước chen, cảm giác khó mà hô hấp, liền lui lại một chút, đợi khôi phục tinh thần lại tiếp tục hướng phía trước.

Liền như vậy, hướng về phía trước, lui ra phía sau, lại hướng trước, lại lui ra phía sau… Thẳng đến mệt tay chân bủn rủn, triệt để tê liệt ngã xuống tại này sơn động bên trong, tiểu La Quan cũng không thể tìm tới đường ra.

Trận này thám hiểm ván, cuối cùng lấy thất bại mà hạ màn kết cục.

Rốt cục thoát khỏi mộng cảnh, ngủ thật say một khắc này, La Quan phát ra một tiếng rên rỉ —— giấc mộng này, cũng đạp ngựa quá mệt mỏi, quá chân thực!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 669 : Long nữ Tú Tú

Biển sâu.

“Răng rắc” một tiếng vang nhỏ, tại yên lặng hoàn cảnh bên trong, lộ ra phá lệ rõ ràng, tiếp theo là liên tiếp vỡ vụn âm thanh.

Mảng lớn khét lẹt nhao nhao tróc ra, lộ ra phía dưới trắng nõn, ôn nhuận ngọc chất da thịt, La Quan đảo qua xung quanh, lẩm bẩm nói: “Thật đúng là một giấc mộng a…” Ngữ khí bên trong đã có nhẹ nhõm, lại có mấy phân đạo không rõ tiếc nuối.

Như phát giác được mình đáy lòng một ít suy nghĩ, La Quan vô ý thức đưa tay sờ sờ cái mũi, sau đó biểu lộ bỗng dưng cứng đờ.

Hắn ngửi một chút, lại ngửi một chút, đôi mắt trầm ngưng nhìn chằm chằm trước mắt bàn tay, 2 ngón tay nhẹ nhàng vê động mấy lần.

Có chút ẩm ướt, còn có chút trượt.

Nhưng càng quan trọng chính là, cỗ này mùi vị quen thuộc, một nháy mắt liền để La Quan suy nghĩ, trở lại cái kia say rượu chi dạ. Ban đầu ở âm u quỷ thành, hắn từng rất không có tiền đồ làm cái “Mộng xuân”, sau đó đủ kiểu suy nghĩ, tìm kiếm, đều không có chút điểm dấu vết để lại.

Là nàng! Lại là nàng!

Nhưng đây rốt cuộc tình huống như thế nào? ! Hắn rõ ràng còn tại đáy biển, nhìn quanh thân vừa tróc ra rơi khét lẹt mảnh vỡ, hiển nhiên vừa mới khôi phục, tay kia chỉ bên trên trơn ướt cùng hương vị, lại là từ đâu mà đến? ! Cũng không thể làm mộng mà thôi, mộng bên trong phát sinh sự tình, liền chiếu rọi đến hiện thực a?

Chờ chút! La Quan nhíu mày, như thiểm điện xẹt qua mê vụ, trong đầu hắn đột nhiên hiện ra, 1 cái đáng sợ suy đoán ——

Cái này 2 lần đều cùng mộng có quan hệ, nhưng lại chân thực tuyệt không giống đưa thân vào mộng cảnh, mà lại thương thế của hắn, lại là như thế nào khôi phục?

Làm mộng xuân còn có thể, nhưng cũng không thể một giấc mộng, liền khiến sắp chết người trực tiếp khỏi hẳn đi? Đây quả thực buồn cười!

Trừ phi cái này mộng cũng không bình thường, xen vào hư ảo cùng chân thực ở giữa, cũng có thể tùy thời tiến hành chuyển đổi, mới có thể giải thích dưới mắt hết thảy.

Mà La Quan vừa lúc liền từng tiếp xúc qua, có năng lực này người.

Mộng chủ!

Lúc trước nhất niệm hóa mộng, liền sáng tạo 1 cái thế

giới, cấu trúc thành cái gọi là “Thần yến”, dẫn tới các phương tu sĩ tranh đấu, chém giết, tru tiên kiếm chính là từ cái này mộng cảnh thế giới mang ra.

La Quan mặt trắng tay run, mình đây là đang mộng bên trong, bị người cho chà đạp rồi? ! A đù, thế mà còn có thể có loại này thao tác.

Ai biết giấc mộng kia chủ, đến cùng là cái gì người? Nếu thật là Chu Nhiên bộ dáng kia, cũng là không tính ăn thiệt thòi, nhưng lỡ như… Thật đáng sợ, La Quan không còn dám kế tiếp theo nghĩ sâu, mà lại cho đến giờ phút này hắn đều không nghĩ ra, mộng chủ cùng hắn làm sao liền biến thành dạng này? !

“Ổn định, đừng hoảng hốt!”

“Mộng, đây chính là giấc mộng mà thôi, ngươi bây giờ còn sống, liền đã kiếm bộn…” La Quan thì thào nói nhỏ, dùng sức xoa đem mặt, cuối cùng dễ chịu một chút.

Đưa tay 1 cái hắc bào rơi vào trên người, hắn nhìn về phía xung quanh, “Đây là cái kia bên trong? Thời gian trôi qua bao lâu?” Mộng cảnh thế giới thời gian trục cũng không tinh chuẩn, nhưng trực giác nói cho hắn, lần này hôn mê thời gian sợ là sẽ không quá ngắn.

Đột nhiên, lại có vỡ tan tiếng vang lên, La Quan hiếu kì xoay người, liền gặp hắn “Thuế” rơi một đoàn cháy đen, giờ phút này từ đó vỡ ra, tròn vo 1 viên từ đó lăn ra.

Cái này trứng rồng rõ ràng bị thu hồi, làm sao mình ra rồi? ! Không chờ hắn nghĩ nhiều nữa, liền thấy vỏ trứng

mặt ngoài, những cái kia ảo diệu hoa văn, đột nhiên đồng thời sáng lên, như phát ra cái nào đó tín hiệu, sau một khắc một con xinh xắn móng vuốt, 1 quyền đưa nó đánh nát.

Lại sau đó, 1 con xinh đẹp, như màu đỏ thủy tinh cái đầu nhỏ, từ đó chui ra, ngáp một cái về sau, một đôi mắt mở ra.

Một người một rồng, nơi này khắc đối mặt.

“Cha!”

Tiểu Long reo hò một tiếng, cố gắng giãy dụa lấy tròn vo tiểu thân thể, theo trứng xác bên trong chui ra, ôm chặt lấy La Quan đùi, cái đầu nhỏ dùng sức cọ a cọ.

La Quan như lâm đại địch biểu lộ cứng đờ, tiếp theo người đều tê dại rồi? ! Cha? Cái gì cha? ! Cái này kịch bản cùng ta nghĩ, không khỏi cũng kém nhiều lắm đi!

Hắn mặc dù hôn mê thật lâu, ký ức lại rất rõ ràng, tại mở ra long mộ quá trình bên trong, chỉ là 1 đạo trứng rồng cái bóng, liền cùng Ứng Chân, Bạch Vô Thường, quý hồng chém giết nửa ngày, thực lực có thể xưng khủng bố. Bây giờ nó phá xác mà ra, La Quan vốn cho rằng lập tức liền muốn đại chiến tái khởi, nào nghĩ tới sẽ là cục diện dưới mắt.

“Lão sư, lão sư!”

Gặp chuyện không hiểu, kêu gọi Huyền Quy.

Bá ——

Tiểu la lỵ hư ảnh ở trước mắt hiển hiện, quệt miệng, “Có cái gì ly kỳ? Long tộc phá xác mà ra, sẽ đem lần đầu tiên nhìn thấy sinh linh nhận làm cha mẹ, mà ngươi lại là Chân Long chi thể, khí tức để nàng cảm thấy thân cận, tự nhiên là sẽ như thế.”

Đang khi nói chuyện, nàng trên dưới quan sát một chút, như tại quan sát La Quan trạng thái, cười lạnh vài tiếng, nói: “Ta còn tưởng rằng, ngươi La viện trưởng muốn một giấc chiêm bao bất tỉnh, sa vào tại ôn nhu hương nữa nha, chà chà!”

La Quan mặt lộ vẻ xấu hổ, lại cũng không cảm thấy giật mình, hắn đều có thể đoán được sự tình, lão sư há lại sẽ không biết?

“Khục… Việc này, đệ tử cũng đau đầu đây…” Cùng lão sư thảo luận tại chuyện trong mộng, nhìn xem tiểu la lỵ hình tượng, hắn luôn cảm thấy không quá phù hợp, tranh thủ thời gian đổi chủ đề, “Lão sư, cái này Long nữ… Nghe thanh âm là nữ hài a? Nàng tình huống như thế nào a.”

Tuy nói trước mắt chỉ là 1 đầu, vừa mới ra đời ấu long, nhưng vấn đề là nàng là 1 đầu Chân Long, là chân chính long a! Bị nàng ôm đùi, La Quan cảm thấy áp lực như núi, nói không chừng lúc nào, liền bị tách ra gãy… Mà lại cái này ấu long trạng thái, cùng trước sau đối so rõ ràng không thích hợp.

“Hừ!” Tiểu la lỵ như phát giác được, La Quan xấu hổ,

trừng đến một chút sau liền tạm thời bỏ qua, trên thực tế nàng cũng không nghĩ thông suốt, nữ nhân kia là làm sao quấn lên đến…

“Viên này trứng rồng cũng không phải là mới sinh trạng thái, ta tại nàng phá xác lúc cảm nhận được, một tia thuộc về niết bàn khí tức, nên là Phượng Hoàng nhất tộc thủ đoạn.”

Phượng Hoàng dục hỏa, niết bàn sống lại.

Cái này truyền thuyết La Quan là nghe qua, liền có chút kịp phản ứng, “Ngài là nói, trước mắt con tiểu long này, là đã từng 1 vị Chân Long, mượn Phượng tộc niết bàn chi pháp… Ách, lại sống lại một lần?”

Huyền Quy gật đầu, “Đại khái như thế, nhưng Phượng tộc niết bàn pháp rất thần bí, dẫn đến tình huống trước mắt nguyên nhân cụ thể, vi sư cũng không rõ ràng.”

Hơi dừng lại, khóe miệng nàng câu lên, “Nhưng có một chút, ta khuyên ngươi tốt nhất đừng, nghĩ đến chiếm cái này tiểu long nữ tiện nghi, đã là niết bàn sống lại, nàng có lẽ rất nhanh liền sẽ khôi phục như cũ ý thức, đến lúc đó ngươi đoán nàng có thể hay không thẹn quá hoá giận?”

La Quan cái trán toát ra một tia mồ hôi lạnh, nhưng rất nhanh, lại mắt lộ ra hung quang.

1 cái tiểu long nữ mà thôi, chẳng lẽ ta sẽ còn sợ? ! Lớn không được, hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, đến cái tiên hạ thủ vi cường, thuận tiện đem đế kiếm

mảnh vỡ đoạt lại.

Một lần vất vả suốt đời nhàn nhã, càng không lưu tai hoạ ngầm!

“Cha…” Sợ hãi kêu gọi, để La Quan tỉnh táo lại, cúi đầu liền nghênh tiếp, một đôi uẩn đầy mắt nước mắt mắt to.

Như bởi vì hồi lâu không được đến đáp lại, tiểu long nữ một mặt ủy khuất, đỏ thủy tinh đồng dạng con mắt bên trong, tràn đầy bất an, sợ hãi, “Cha không thích Tú Tú sao? Ô ô ô… Tú Tú có thể đổi, cha không thích sự tình, Tú Tú tuyệt không làm… Tú Tú nghe lời, cha tuyệt đối đừng chán ghét ta… Tú Tú muốn cùng cha… Ngươi đừng bỏ lại ta…”

La Quan hiện tại cảm thụ, là đã lòng chua xót vừa mềm, lại hãi hùng khiếp vía, ám đạo nha đầu ngươi nhưng tuyệt đối đừng lại hô, ta sợ ngươi “Tỉnh” tới, chuyện thứ nhất chính là muốn giết ta, kia đạp ngựa cũng quá oan uổng!

Về phần hung quang không hung quang, quên đi thôi… Đối như thế 1 cái mềm manh mềm manh, ôm đùi thẳng hô cha tiểu long nữ, thực tế không xuống tay được.

“Khục! Tú Tú… Ngươi gọi Tú Tú đúng không? Ngươi trước đừng khóc, ta không ghét ngươi, nhưng ta thật không phải cha ngươi, cho nên ngươi tuyệt đối đừng lại như thế hô… Ách, nếu như ngươi nguyện ý, liền gọi ta một tiếng ca ca, ngươi cảm thấy thế nào?” La Quan nửa ngồi lấy, tận lực để cho mình biểu lộ lộ ra chân thành, nhu hòa.

Tiểu long nữ nhấc lên một đôi hai mắt đẫm lệ, “Thật… Thật…”

La Quan gật đầu, “Đương nhiên là thật, Tú Tú đáng yêu như thế, làm sao lại có người chán ghét ngươi.”

“Quá tốt! Ca ca ca ca, Tú Tú có ca ca!” Tiểu long nữ kích động xoay quanh vòng, sau đó nắm lên vỏ trứng rồi, mở miệng một tiếng giòn, 3 lần năm lần liền ăn sạch sẽ.

Ông ——

Một đoàn cực nóng hồng quang hiện lên, xuất hiện ở trước mắt, là cái 5-6 tuổi tiểu nữ hài, một thân hỏa hồng sắc váy, còn ghim một đôi đáng yêu roi.

Lúc này mới vừa ra đời a liền có thể hoá hình, mà lại lấy La Quan bây giờ nhãn lực, nếu không bằng vào Chân Long chi thể cảm giác, lại mảy may không phát hiện được trên người nàng dị thường khí tức.

La Quan lòng tràn đầy cảm khái, đây chính là Chân Long a, không hổ là từng chấp chưởng thiên hạ xưng hùng nhất thời tồn tại, quả nhiên không thể tưởng tượng nổi!

“Ca ca, Tú Tú xem được không?” Tiểu long nữ một mặt chờ mong.

Cái này khuôn mặt nhỏ ánh mắt, ai có thể chịu nổi, La Quan tranh thủ thời gian gật đầu, “Đẹp mắt, cực kì đẹp đẽ!” Xong, ta thế mà sinh ra cảm giác tội lỗi, đây cũng là

Chân Long tự mang thần thông sao? Không được, nhanh thanh tỉnh điểm, trước mắt thế nhưng là một con rồng!

“Khục… Tú Tú a, trên người ngươi có phải là có một thanh kiếm? ? Kỳ thật ca ca vẫn luôn đang tìm kiếm nó, có thể hay không lấy ra, để ca ca nhìn xem? ?”

Tiểu long nữ nghĩ một lát, đưa tay hướng về phía trước, “Ca ca nói, là thanh kiếm này sao?” Một vòng xích hồng xuất hiện tại trong tay nàng, cùng tiểu long nữ thân thể đồng dạng, nó bây giờ cũng biến thành phi thường bỏ túi, bất quá 2 con lớn cỡ bàn tay tiểu.

Nhưng khí tức sẽ không sai!

Thanh kiếm này chính là La Quan một mực tìm kiếm, thứ 3 khối đế kiếm mảnh vỡ. Không dễ dàng a, vô số khó khăn trắc trở đến nay, cuối cùng là nhìn thấy.

“Đúng! Chính là thanh kiếm này.” La Quan nở nụ cười, “Tú Tú có thể hay không, thanh kiếm đưa cho ca ca? Ta không lấy không, mua cho ngươi ăn ngon…”

“Ta nguyện ý!” Tiểu long nữ gật đầu, vẻ mặt thành thật, “Ca ca ngươi muốn, chỉ cần Tú Tú có, liền nguyện ý cho ngươi.”

“Ăn ngon… Tú Tú không muốn (xát nước bọt động tác)… Thật, Tú Tú không thèm, ta thật không muốn ăn…”

Nói đến về sau, một mặt lực lượng không đủ.

La Quan hung hăng khinh bỉ một chút, mình sở tác sở vi, sau đó tranh thủ thời gian lấy tới cái này đem xích hồng đoản kiếm, lộ ra nở nụ cười.

Quả nhiên, không muốn mặt người, mới có thể trên thế giới này, sống thoải mái hơn… Khục, huống chi ta cũng như thế, đế kiếm người thừa kế duy nhất, bắt về vốn là thứ thuộc về chính mình, cái này rất bình thường a? ?

Tú Tú trông mong nhìn qua La Quan, cắn một ngón tay không nói lời nào.

“Ây… Ha ha, đi, chúng ta lúc này đi, Tú Tú ngươi yên tâm, ca ca tuyệt đối nói lời giữ lời, khẳng định mua cho ngươi rất nhiều rất thật tốt ăn, tuyệt đối để ngươi hài lòng!”

“Ca ca, người ta không phải ý tứ kia…”

Ùng ục ục.

Bụng tiếng kháng nghị, đánh gãy tiểu long nữ giải thích.

La Quan cười to, giữ chặt tiểu long nữ tay, vừa ý bên trong lại có chút khó khăn —— bằng không, cùng nha đầu này ăn no về sau, hắn liền tranh thủ thời gian chạy trốn? ? Nếu không lỡ như nàng “Tỉnh”, chỉ sợ thật sẽ nghiến răng nghiến lợi, bắt hắn cho xé thành vỡ nát.

Ngao Tú ngủ, yên tĩnh tựa ở La Quan mang bên trong, khuôn mặt nhỏ có chút trắng bệch, lộ ra một phần rã rời. Kỳ thật La Quan mơ hồ đoán được, Ngao Tú còn chưa

tới tự nhiên phá xác thời điểm, là trước kia long mộ chi chiến, lại thêm thiên phạt tác động đến, mới không thể không sớm xuất thế.

Cái này cũng liền dẫn đến nàng trạng thái rất suy yếu, nếu quả thật đưa nàng vứt xuống, lấy tiểu nha đầu này hiện tại trạng thái, có thể hay không xảy ra chuyện? Không cần suy nghĩ nhiều, đáp án cơ hồ là khẳng định.

“Ai!”

Đảo hoang trên vách đá, nhìn qua mênh mông thiên hải, La Quan thở dài, hắn xương bên trong chung quy không phải 1 cái tâm ngoan thủ lạt người a. Huống chi, cái này hoang biển chung quanh bát ngát, còn chưa hoàn thành ăn “Ăn ngon” hứa hẹn đâu, mình làm sao có thể nói đi thì đi?

Làm người, muốn giảng thành tín a.

Vuốt vuốt mi tâm, La Quan lại thở dài, “Thôi, trước làm rõ ràng đây là đâu, lại mau chóng nghĩ biện pháp, đem Ngao Tú dàn xếp thỏa đáng.”

Coi như là, cầm đế kiếm mảnh vỡ đền bù.

Mà liền tại, La Quan chuẩn bị khởi hành lúc, phương xa trên mặt biển, truyền đến một trận tiếng hát du dương, vui sướng mà vui sướng.

Một chiếc thuyền, chính chậm rãi lái tới.

—

Chương 670 : Vĩnh Hằng đảo

La Quan híp mắt nhìn về phía thuyền lớn, ngay tại hắn cân nhắc muốn hay không mang theo Ngao Tú, đi tiếp xúc đối phương lúc, trên thuyền tiếng ca dừng lại, tiếp lấy "Phù phù" một tiếng, lại có một cái tuổi trẻ thủy thủ, trực tiếp nhảy tiến vào biển cả, chờ hắn lại lần nữa toát ra mặt nước lúc, dưới chân liền nhiều 1 đầu màu lam cá lớn, chở đi hắn gió trì mà tới.

Xa xa dừng lại, trước huyên thuyên nói vài câu, thấy La Quan nhíu mày, hắn suy nghĩ một chút, phát ra sứt sẹo thanh âm, "Các ngươi là ai? Tại sao lại đi tới, Vĩnh Hằng đảo phạm vi lãnh địa?"

Cái này bên trong nhất định cách Thiên Thanh đại lục rất xa… Vô ý thức toát ra ý nghĩ này, La Quan nhìn về phía đối diện thủy thủ, nói: "Ta cùng muội muội đi thuyền đi xa, tại nửa đường ngoài ý muốn nổi lên, mới lưu lạc đến tận đây, xin hỏi cái này bên trong là địa phương nào? Nhưng có biện pháp gì, có thể mau chóng chạy về Thiên Thanh đại lục?"

Trẻ tuổi thủy thủ dừng một chút, mới 1 bộ nghe hiểu bộ dáng, cười nói: "Nguyên lai là ở xa tới khách nhân, đã đến Vĩnh Hằng đảo hải vực, đó chính là chúng ta khách nhân. Ta không biết làm sao đi Thiên Thanh đại lục, có lẽ các ngươi có thể đi theo chúng ta lên đảo, trong tộc các trưởng lão không gì không biết, cũng có thể cho ngươi đáp án."

La Quan không có từ đối phương trên thân cảm nhận được ác ý, nhưng cũng sẽ không vì vậy mà chủ quan, trước hết mời Huyền Quy hỗ trợ, che lấp một chút Ngao Tú khí tức, lúc này mới cười gật đầu, “Tốt, vậy liền quấy rầy.”

Trẻ tuổi thủy thủ gọi Diêu Tam, không có gì đặc biệt hàm nghĩa, chỉ là bởi vì trong nhà xếp hạng thứ 3, từ trong miệng hắn cũng biết, Vĩnh Hằng đảo bên trên tất cả mọi người họ Diêu, như đến từ cùng 1 cái tộc đàn.

La Quan rất vui vẻ nhận, đến từ Vĩnh Hằng đảo nhiệt tình, trên thuyền Diêu thị các tộc nhân, tựa hồ bảo lưu lấy một loại thiên nhiên chất phác, rất dễ dàng liền tiếp nhận 2 cái này lâm thời thuyền khách. Thuyền lớn tiếp tục tiến lên, vừa mới ngừng vui sướng tiếng ca, lại lần nữa phiêu đãng trên mặt biển.

Nhìn ra được Vĩnh Hằng đảo cư dân, sinh hoạt cũng không dễ dàng, bởi vì La Quan trên boong thuyền nhìn thấy mấy tên thương binh, thậm chí có người mất đi tay, chân, như trước đây không lâu từng tao ngộ qua nguy hiểm. Nhưng giờ phút này tắm rửa tại dưới ánh mặt trời, trên mặt bọn họ lại lộ ra nụ cười xán lạn, theo tiếng ca nhẹ nhàng lung lay đầu.

La Quan cũng bị phần này đơn giản vui vẻ lây nhiễm, ôm Ngao Tú ngồi tại boong tàu một góc, nhìn xem mấy tên ca hát tuổi trẻ nữ tử, trên mặt lộ ra mỉm cười.

Diêu Tam mang theo mấy vị trưởng giả chạy đến, bọn hắn giữ lại thật dài sợi râu, trải rộng nếp nhăn trên mặt,

giấu đầy tuế nguyệt tang thương, một người cầm đầu thi lễ một cái, mỉm cười nói: “Ở xa tới khách nhân, ta gọi Diêu Trình, hoan nghênh các ngươi đến đây làm khách.”

Lời hắn nói rất tiêu chuẩn lại trôi chảy.

Diêu Tam giới thiệu, hắn là trên đảo 1 vị trưởng lão.

La Quan ánh mắt sáng lên, “Đa tạ, trưởng lão thế nhưng là từng đi qua Thiên Thanh đại lục? Không biết cái này bên trong, đến tột cùng là địa phương nào.” Biển cả quá lớn, chiếm cứ giữa thiên địa tuyệt đại bộ điểm, cho dù là Huyền Quy một khi mất đi chỉ hướng về sau, cũng không thể tuỳ tiện nhận ra phương hướng.

Diêu Trình lắc đầu, “Rất xin lỗi, ta không có đi qua Thiên Thanh đại lục, nhưng tộc ta bên trong Đại trưởng lão, lại từng tiến đến du lịch. Thỉnh khách nhân yên tâm, Đại trưởng lão là biết như thế nào đi trước, ngài chỉ cần kiên nhẫn chờ đợi 2 ngày, đợi đến Vĩnh Hằng đảo, ta sẽ đích thân mang ngài đi gặp Đại trưởng lão.”

La Quan nói lời cảm tạ, “Tốt, thực tế phiền phức.”

Nó hơn mấy vị trưởng giả, cũng 1 1 cùng La Quan làm lễ, về sau cáo từ rời đi, bọn hắn còn muốn chỉ đạo hướng đi, để tránh chệch hướng đường thuyền.

Nhìn qua mấy người bóng lưng, La Quan từ đáy lòng cảm thán, cái này Vĩnh Hằng đảo thật sự là một chỗ kỳ diệu địa phương, như thế gian đều như thế địa thân mật hữu lễ, đâu còn có nhiều như vậy phong ba? !

Rất nhanh, thời gian liền quá khứ 2 ngày, ngay tại sắp đến Vĩnh Hằng đảo lúc, địch nhân xuất hiện.

Hải tặc!

Rất không có ý mới địch nhân, lại là toà này trên biển lớn, cổ xưa nhất lại sinh mệnh lực thịnh vượng nhất nghề nghiệp, vô luận tại xa xôi bao nhiêu, vắng vẻ hải vực, chỉ cần có người tồn tại, liền có đám hải tặc hoạt động quỹ tích.

Chém giết bộc phát!

Đối La Quan, Ngao Tú 2 người, hiền lành, thân cận Vĩnh Hằng đảo cư dân, tại đối mặt hải tặc lúc, bộc phát ra khắc cốt minh tâm cừu hận, hiển nhiên từng cùng đối phương phát sinh, vô số lần huyết tinh xung đột.

“Giết sạch bọn hắn!” Diêu Tam gào thét quái dị khẩu hiệu, tay cầm xiên cá liền xông ra ngoài, thân thể của hắn mặt ngoài toát ra một vòng quang mang, thân thể cũng bành trướng một vòng.

Cùng hắn đồng dạng, vọt thẳng hướng hải tặc chính là đại bộ phận điểm, nhưng cũng có một số người, trong miệng phát ra trầm thấp, túc mục tụng niệm.

Sau đó, quay chung quanh ở bên cạnh họ thiên địa linh lực, nhao nhao trở nên sinh động, có băng tuyết, có hỏa diễm, thậm chí còn có một cây lục dây leo trống rỗng mà sinh, hướng mấy tên hải tặc quấn quanh quá khứ.

La Quan nghi vấn trong lòng, rốt cục đạt được giải đáp

—— hắn lên thuyền về sau liền phát hiện, Vĩnh Hằng đảo cư dân phần lớn rất yếu đuối, tại nguy cơ trùng trùng, sinh hoạt các loại hải yêu, quái vật biển trong biển rộng, bọn hắn là như thế nào sinh tồn? !

Hiển nhiên, nhìn thấy trước mắt là một loại hoàn toàn mới, La Quan chưa từng tiếp xúc qua tu hành hệ thống, chí ít tại hôm nay trước đó, hắn chưa từng gặp qua.

Như Diêu Tam, thể nội toát ra quang mang, là một chủng loại như võ đạo, nhưng lại tuyệt không phải khí huyết năng lượng, nhưng vì hắn cung cấp thực lực cường đại, tựa hồ còn có cường hóa nhục thân tác dụng.

Mà những cái kia tụng niệm người, càng giống là mượn nhờ chú ngữ, trực tiếp lấy yếu đuối nhục thân, đi điều động thiên địa linh lực, đây càng thêm không thể tưởng tượng nổi. Dựa theo truyền thống tu luyện đường đi, Kim Đan cảnh trước đó người tu hành, căn bản làm không được điểm này.

“Lão sư, đây là cái gì tu hành phương thức?” La Quan ở trong lòng hỏi thăm.

Ngắn ngủi dừng lại về sau, Huyền Quy thanh âm vang lên, “Tựa hồ là một loại, viễn cổ tiên dân tu luyện pháp, thờ phụng người cùng thiên địa nhất thể, tự thân dung hợp thiên địa, liền có thể điều động vạn vật sinh linh… Nhưng loại tu luyện pháp này, ta cũng chỉ là nghe nói qua.”

“Tiểu tử, cái này Vĩnh Hằng đảo, nói không chừng là 1 cái, phi thường bộ tộc cổ xưa, từ từ xưa tới nay liền

truyền thừa đến nay, cho nên mới giữ lại như thế nguyên thủy tu hành đường đi.”

La Quan gật gật đầu, cho rằng Huyền Quy phán đoán không sai, có lẽ chỉ có ngăn cách với đời hải ngoại hòn đảo, mới có thể giữ lại như thế chất phác dân phong.

Đột nhiên, hắn mặt lộ vẻ kinh ngạc, bởi vì theo Diêu Tam hét lớn một tiếng, đầu kia cõng lên hắn màu lam cá lớn, lại trực tiếp cùng hắn dung hợp một thể…

Ân, càng giống là một loại, trạng thái đặc thù dưới cộng sinh, tinh mịn màu lam lân giáp, dính sát hợp ở trên người hắn, tựa như là mặc vào 1 kiện màu lam dày mật giáp lưới, mà cá lớn đầu, thì biến thành 1 con lộ ra răng nanh mũ giáp.

Hợp thể sau Diêu Tam, thực lực rõ ràng phóng đại, nhưng đối thủ của hắn lại càng mạnh, xác nhận hải tặc bên trong một tên tiểu đầu mục, có Nguyên Anh cảnh thực lực. Trường đao đẩy ra xiên cá, hải tặc cười gằn chặt xuống, mắt thấy là phải giết chết Diêu Tam lúc, hắn bên tai bỗng dưng vang lên một tiếng kiếm minh.

Hải tặc thân thể cứng đờ, trở về từ cõi chết Diêu Tam, 1 xiên cá trực tiếp xé rách người này lồng ngực, lập tức hưng phấn rống to.

Một trận đại chiến, lại lấy thực lực chiếm ưu hải tặc toàn diện tan tác mà kết thúc, trên thuyền Vĩnh Hằng đảo các cư dân, phát ra từng đợt reo hò.

Boong tàu một góc, nhìn xem một màn này La Quan,

khóe miệng lộ ra mấy điểm tiếu dung.

Rất nhanh, Vĩnh Hằng đảo đến.

Không có gì bất ngờ xảy ra, đây là 1 cái quy mô không lớn đảo nhỏ, chỉ có 2 đầu Thập tự giao thoa sơn mạch, thiên nhiên đem hòn đảo này, chia bốn khối khu vực.

Nhưng cũng may, ở trên đảo có một ngụm cổ lão con suối, vì ở trên đảo cư dân cung cấp lấy liên tục không ngừng nước ngọt, mà sơn mạch tách ra bốn khối khu vực ở giữa, cũng có mảng lớn bằng phẳng thổ địa, có thể trồng lương thực, lại thêm ra hải bổ vớt, mới có thể nuôi sống trên đảo cư dân.

Thuyền cập bờ thời điểm, có rất nhiều người chạy tới nghênh đón, giống như là tại hoan nghênh, viễn chinh trở về anh hùng, La Quan nhìn thấy Diêu Tam, ôm một tên trẻ tuổi phụ nhân, dùng sức hôn mấy cái, mà phụ nhân mang bên trong, thì là 1 cái còn tại trong tã lót hài nhi.

Hắn ánh mắt dừng một chút, giống bị vui sướng bầu không khí lây nhiễm, liền cũng nở nụ cười.

Nhưng vui sướng bầu không khí, cũng không có duy trì quá lâu, liền tại bọn hắn cập bờ không lâu sau, khác một chiếc thuyền lớn cũng chậm rãi lái tới.

Rất rõ ràng, bọn hắn tao ngộ một trận chiến đấu khốc liệt, thân tàu tổn hại nghiêm trọng, sống sót thuyền viên cũng không đủ 1.

Bi thương tiếng khóc, tại trên bến tàu vang lên.

Diêu Tam đi tới La Quan bên cạnh, xoa xoa khóe mắt, túc mục nói: “Bọn hắn trở về vĩnh hằng ôm ấp, sẽ đạt được vĩnh viễn yên giấc.”

1 ngày này, tổng cộng có sáu chiếc thuyền chạy về, bọn hắn là thứ 5 chiếc.

Một nửa reo hò, một nửa thút thít.

La Quan đoán được, ở trên đảo có lẽ phát sinh đại sự, cần Vĩnh Hằng đảo cư dân cơ hồ dốc toàn bộ lực lượng, đi vì đó liều mạng.

Hắn rất đồng tình, nhưng lại chưa nói thêm cái gì, tại Diêu Tam dẫn đầu dưới, được an bài ở trên đảo ở lại.

Đây là 1 cái tu tại trên đại thụ nhà gỗ, nhìn xung quanh hoàn cảnh, rõ ràng là tốt nhất chỗ ở 1 trong, lại bị thu thập phi thường sạch sẽ.

Vĩnh Hằng đảo nhiệt tình hiếu khách, lần nữa đạt được nghiệm chứng, duy nhất để La Quan không hiểu là, lại có 4 vị trẻ tuổi phụ nhân phụ trách chiếu cố bọn hắn, cái này hiển nhiên là không tất yếu,

Nhưng nghĩ tới đây có lẽ là Vĩnh Hằng đảo bên trên, đối đãi khách nhân quy củ, La Quan liền không có cự tuyệt, mà là rất chân thành đối với các nàng biểu thị cảm tạ.

Ban đêm, để ăn mừng ba chiếc thuyền lớn thuận lợi trở về, cũng chúc phúc quy về vĩnh hằng các tộc nhân, có

thể đạt được chân chính nghỉ ngơi, ở trên đảo cử hành thịnh đại đống lửa tiệc tối.

Ngao Tú vừa lúc tỉnh lại, hết sức hưng phấn, cùng La Quan cùng một chỗ thay đổi, chúng phụ nhân đưa tới ở trên đảo truyền thống phục sức, liền tới đến tiệc tối hiện trường.

Đống lửa rất lớn, hừng hực bốc hơi hỏa diễm, để Ngao Tú càng phát ra cao hứng, mà càng làm cho nàng vui vẻ chính là, ở trên đảo chuẩn bị rất nhiều mỹ vị đồ ăn.

Một loại hình tròn trái cây, bị nướng sau mềm mại thơm ngọt, cửa vào như bơ dầy đặc, là Ngao Tú thích nhất đồ ăn, nàng 1 người liền ăn trọn vẹn 10 cái.

Mà loại thực vật này trái cây, dưới tình huống bình thường nướng chín về sau, đầy đủ 2 cái nam nhân trưởng thành chia ăn, nhất thời dẫn tới các phương sợ hãi thán phục. Nhưng hiếu khách Vĩnh Hằng đảo cư dân, rất nhanh lại cười lên, mấy tên phụ nhân vội vàng, nhấc đến tràn đầy 1 lớn rổ quả, khoa tay lấy để Ngao Tú ăn hết mình.

La Quan cũng rốt cục nhìn thấy, Vĩnh Hằng đảo Đại trưởng lão, kia là 1 vị người mặc màu đen tê dại chế trường bào, đỉnh đầu mấy chi tiên diễm lông vũ lão nhân, mặc dù đã phi thường già nua, nhưng sáng tỏ đôi mắt ở giữa, như cũ chớp động lên trí tuệ quang mang.

Hắn mỉm cười, đối La Quan hành lễ, “Ở xa tới quý khách, hoan nghênh các ngươi đi tới Vĩnh Hằng đảo, Diêu Trình đã nói cho ta ngươi nhu cầu, nếu như các

ngươi cũng không nóng nảy lời nói, có lẽ có thể chờ đợi mấy ngày, chúng ta sứ giả cũng sắp tiến về Thiên Thanh đại lục.”

La Quan mặt lộ vẻ tiếu dung, đứng lên nói: “Như thế không thể tốt hơn, vạn điểm tạ ơn ngài, đối với Vĩnh Hằng đảo trợ giúp, La mỗ cảm kích vạn phần.”

Đại trưởng lão cười khoát tay, giơ ly rượu lên, “Đến, chúng ta cùng quý khách cùng uống chén này!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 671 : Khế ước

Tiệc tối gần nửa lúc, hào hứng cao Vĩnh Hằng đảo các cư dân, bắt đầu truyền thống trợ hứng hoạt động —— trong tộc giao đấu.

Đương nhiên, chạm đến là thôi, không cho phép xuất hiện đả thương người sự kiện.

Diêu Tam người thứ nhất đăng tràng, gia hỏa này hiển nhiên là cái sinh động phần tử, mà đối thủ của hắn là một tên, cao hơn hắn một đầu tráng hán.

2 người toàn thân sáng lên, quyền quyền đến thịt nện lẫn nhau nửa ngày về sau, lại riêng phần mình hét lớn một tiếng.

Kia màu lam quái ngư hư ảnh, lại trống rỗng mà ra, trực tiếp dung hợp đến Diêu Tam thể nội, vì hắn phủ thêm tầng 1 màu lam chiến giáp.

Đối diện người kia khế ước yêu thú, thì là một đầu sói xanh.

Diêu Tam bị đánh bại trên mặt đất, giải trừ dung hợp trạng thái về sau, hắn xát 1 đem máu mũi, mắng to đối thủ hèn hạ đánh lén, đối phương cười lạnh đem hắn kéo lên, nói ngươi không phục, chúng ta có thể lại đánh qua.

Nhưng rất nhanh, 2 người liền kề vai sát cánh, uống từng ngụm lớn lên rượu đến, hiển nhiên vừa rồi thắng bại cũng không bị lẫn nhau để ở trong lòng.

Sau đó, lại có không ít Vĩnh Hằng đảo người trẻ tuổi trước sau đăng tràng giao đấu, thủ đoạn nhiều lần ra lẫn nhau có thắng bại, thấy La Quan ánh mắt tỏa sáng.

Đại trưởng lão phát giác được nét mặt của hắn, cười nói: “Quý khách nên cũng chưa gặp qua, trên đảo loại này tu hành con đường a?”

La Quan gật đầu, “Chưa từng nghe thấy, thiên địa chi lớn không gì không có, La mỗ hôm nay mở rộng tầm mắt.”

Đại trưởng lão mỉm cười, lắc đầu nói: “Quý khách quá khen, kỳ thật chúng ta tu hành đường đi, cũng không dễ dàng đi, liền tỉ như Diêu Tam bọn hắn, muốn thu hoạch được khế ước yêu thú, cần trả giá cực lớn tâm huyết.”

“Từ nhỏ liền tuyển định cũng tự mình chăn nuôi yêu thú đồng bạn, tới sớm chiều ở chung, thu hoạch bọn chúng tuyệt đối tín nhiệm, lại từ yêu thú chủ động ký kết khế ước mới có thể, nếu không nhiều năm tâm huyết cho một mồi lửa, liền ngay cả một lần nữa cơ hội đều không có.”

Thì ra là thế.

Đại trưởng lão dù chưa đề cập “Chú ngữ sư” phương thức tu luyện, nhưng liệu đến cũng tồn tại cực lớn hạn chế, cái này cũng liền giải thích, vì sao Vĩnh Hằng đảo tu luyện con đường, không có truyền bá đi ra bên ngoài.

Dù sao, đối Thiên Thanh đại lục người tu hành mà nói,

đi cố hữu tu hành pháp, xa so Vĩnh Hằng đảo tu hành con đường càng hữu hiệu.

Mà lại, La Quan cũng nhìn ra được, Vĩnh Hằng đảo bên trên người cho dù tu luyện thành công, thực lực thượng hạn cũng tồn tại cực lớn hạn chế.

Yến hội kế tiếp theo, rất nhanh La Quan liền lại lần nữa, thể nghiệm đến Vĩnh Hằng đảo cư dân nhiệt tình, từng con chén rượu đưa đến trước mặt, đón bọn hắn chất phác, chân thành khuôn mặt tươi cười, cự tuyệt căn bản là nói không nên lời.

Kia còn có cái gì tốt do dự? Uống đi!

Cái này quát một tiếng, liền có chút nhiều, thực tế là bởi vì La Quan không có ý tứ gian lận, nếu không lấy pháp lực hóa giải mùi rượu, hắn có thể tại cái này hét tới thiên hoang địa lão.

Nhưng dù cho như thế, La Quan biểu hiện ra tửu lượng, cũng làm cho Vĩnh Hằng đảo các cư dân sợ hãi thán phục, một chút hán tử mặt mũi tràn đầy khâm phục, các nữ nhân thì 2 mắt sáng lóng lánh.

Cũng là ở thời điểm này, La Quan vẫn chưa phát hiện, Ngao Tú cùng uống say Diêu Tam bọn người tiến đến cùng một chỗ, chính thầm thầm thì thì nói thứ gì, ngẫu nhiên sẽ còn quay đầu, hướng hắn chỗ xem ra một chút.

Cuối cùng là Đại trưởng lão ngăn lại, trận này quy mô càng lúc càng lớn mời rượu hoạt động, sai người đưa La Quan, Ngao Tú đi về nghỉ.

Rời đi đống lửa tiệc tối một khoảng cách về sau, La Quan thở dài một hơi, đối 2 cái Vĩnh Hằng đảo người trẻ tuổi cười cười, lộ ra một tia áy náy.

Quay đầu nhìn lại, tiệc tối theo 2 vị khách nhân rời đi, đột nhiên liền trầm mặc xuống dưới, tiếp theo tại Đại trưởng lão dẫn đầu dưới, tất cả nam nữ già trẻ đều bưng chén rượu lên, đi tới thịnh đại đống lửa bên cạnh, thần sắc túc mục đem chén rượu chậm rãi đổ xuống.

Một chén chén rượu thẩm thấu đại địa, tại mùi rượu phiêu tán bên trong, trầm thấp, kiềm chế tiếng khóc, từ bọn hắn trong miệng phát ra.

Vĩnh Hằng đảo các cư dân, tại tế bái trước đây chiến tử đồng tộc, nguyên lai bọn hắn cũng không phải là không bi thương, chỉ là không muốn tại khách nhân trước mặt thất lễ.

Hồi lâu, tiếng khóc ngừng, tiếp theo truyền đến một chút vụn vặt tụng niệm âm thanh, cổ lão mà kiên nghị, truyền lại ra tốt đẹp nhất chúc phúc, hi vọng bọn họ chết đi tộc nhân có thể đạt được vĩnh hằng yên tĩnh.

La Quan lẳng lặng nhìn một hồi, đối 2 cái vành mắt ửng đỏ người trẻ tuổi nói: “Các ngươi cũng đi qua đi, chúng ta có thể tự mình đi.”

Trở lại chỗ ở, La Quan trong đầu vẫn như cũ thỉnh thoảng hiện ra, to lớn đống lửa bên cạnh, kia từng đạo quỳ xuống đất tụng niệm thân ảnh. Bức tranh này mặt như có, một loại nào đó im ắng lực lượng cường đại,

làm hắn tâm thần chấn động, thật lâu khó mà lắng lại.

Có lẽ, tại đủ khả năng phạm vi bên trong, hắn phải làm chút gì, chí ít —— Vĩnh Hằng đảo đại biểu thiện lương, chất phác, lẽ ra đạt được hồi báo.

Không có cùng La Quan nghĩ càng nhiều, hắn liền mở to 2 mắt nhìn, nhìn một màn trước mắt ——

Liền gặp, phụ trách chiếu cố sinh hoạt thường ngày 4 tên phụ nữ trẻ, giờ phút này đỏ mặt cùng đi tiến gian phòng, sau đó liền bắt đầu cởi quần áo. Các nàng La Quan nghe không hiểu nhiều, chỉ đại khái hiểu, đây là ở trên đảo chiêu đãi khách quý tiêu chuẩn —— mà các nàng, đều đã mất đi trượng phu của mình.

Luống cuống tay chân ngăn cản 4 tên phụ nữ trẻ, cũng để các nàng rời đi về sau, La Quan lau một vệt mồ hôi lạnh, ám đạo cái này nhiệt tình không khỏi, liền có chút quá mức lửa.

Ngày thứ 2, lại gặp được Đại trưởng lão lúc, đối phương nhìn xem La Quan ánh mắt, lộ ra thật sâu tiếc hận, cùng một tia… Đau lòng? !

Cái này có ý tứ gì? Ta không nhúc nhích trên đảo nữ nhân, ngươi còn khó vượt qua rồi? !

La Quan nghi vấn, tại Huyền Quy kia đạt được giải thích, tiểu la lỵ “Hừ” một tiếng, nói: “Như Vĩnh Hằng đảo bên trên người, thật tất cả đều là một tông cùng họ, căn bản diên tiếp theo không đến hiện tại, liền sẽ theo huyết mạch ra mắt mà đi hướng điêu linh.”

“Cho nên, lão gia hỏa này là nghĩ, để ngươi ở trên đảo lưu lại huyết mạch, thuận tiện tăng lên Vĩnh Hằng đảo Diêu thị nhất tộc huyết thống! Hừ, lão gia hỏa này thật đúng là si tâm vọng tưởng, bất quá tại viễn cổ tiên dân thời đại, đây coi như là bình thường thao tác, cũng không có gì ác ý.”

Sau đó mấy ngày, chiếu cố La Quan, Ngao Tú sinh hoạt thường ngày ở trên đảo nữ tử, đổi 1 gốc rạ lại 1 trà, từ nở nang phụ nhân đến đậu khấu thiếu nữ, từ chiều cao thể tròn đến xinh xắn lanh lợi, hoặc đen hoặc bạch các loại phong cách cái gì cần có đều có, đáng tiếc từ đầu đến cuối đều không thể có hiệu quả.

La Quan đối này cười khổ không thôi thời điểm, Ngao Tú chính một mặt nghiêm túc trợn tròn con mắt, đang âm thầm quan sát lấy đây hết thảy —— cứ việc ca ca cự tuyệt những nữ nhân này, nhưng trực giác nói cho nàng, một ngày nào đó ca ca sẽ đổ vào viên đạn bọc đường phía dưới.

Nam nhân đều không đáng tin!

Hả? Ta vì sao lại sinh ra ý nghĩ như vậy, hơn nữa còn cảm thấy sự tình nhất định sẽ phát sinh? ! Không lo được, tóm lại đến lúc đó, ca ca liền không còn là nàng 1 người.

Mà lại rất có thể, cái kia đi tới ca ca bên người “Nữ nhân xấu”, sẽ nghĩ tất cả biện pháp đuổi đi Tú Tú, để một mình chiếm lấy ca ca —— bởi vì Tú Tú chính là nghĩ như vậy, cho nên bọn họ khẳng định cũng sẽ nghĩ như

vậy!

Đây là rất đơn giản logic… Không được, Tú Tú nhất định phải nghĩ biện pháp vĩnh viễn lưu tại ca ca bên người, ai cũng đừng nghĩ cùng ta tranh.

Nghĩ thật lâu, Ngao Tú rốt cục có biện pháp.

Tối hôm đó một mảnh sáng sủa, trăng sao óng ánh chiếu rọi thế gian, Ngao Tú gõ mở La Quan cửa phòng.

“Tú Tú, muộn như vậy, ngươi làm sao còn chưa ngủ?”

Mới sinh trạng thái tiểu long nữ, vẫn còn trạng thái hư nhược, gần nhất vẫn luôn duy trì, phổ thông tiểu hài tử làm việc và nghỉ ngơi tiêu chuẩn, mỗi ngày đều ngủ rất sớm.

Khương Tú một mặt thiên chân vô tà, cười nói: “Ca ca, ta muốn tu luyện một chút, nhưng mình 1 người lo lắng xảy ra ngoài ý muốn, ngươi có thể hay không chiếu khán ta?”

La Quan biểu lộ nghiêm một chút, tân sinh Chân Long lần đầu tu luyện? Tất không thể coi thường!

“Được, ngươi trước tiến đến.”

Phất tay áo bày ra cấm chế đem trong ngoài ngăn cách, lại không yên lòng sớm mời được lão sư, một khi thật ngoài ý muốn nổi lên, cũng có thể kịp thời xuất thủ.

“Tú Tú, có thể.” La Quan cảm thấy mình biểu lộ, có chút

quá nghiêm khắc túc, tận lực thả lỏng chút, “Ngươi yên tâm, ca ca tại cái này, không có việc gì.”

Khương Tú gật đầu, “… Ân, ta biết, ca ca tốt nhất!”

Trên mặt nàng, hiện lên một tia mất tự nhiên.

La Quan phát giác được, cũng không có suy nghĩ nhiều, chỉ coi là tiểu nữ hài lần đầu tu luyện, nội tâm khẩn trương đưa đến.

Rất nhanh, Khương Tú tại trước mặt ngồi xếp bằng, thân thể nho nhỏ lại một mặt túc mục, để người buồn cười chi hơn lại không khỏi khẩn trương.

La Quan có thể cảm nhận được, một cỗ lực lượng tại Khương Tú thể nội lưu chuyển, ngưng thần hồi lâu xác định hết thảy đều rất bình thường về sau, hắn mới thở phào nhẹ nhõm, ám đạo Chân Long quả nhiên không so bình thường, sinh mà liền biết được tu hành, chỉ là không biết Khương Tú tu luyện, là cái gì Long tộc thần thông?

Đúng lúc này, Khương Tú thể nội lưu chuyển cái kia đạo lực lượng, đột nhiên ngưng luyện về 1, nàng “Bá” một chút mở 2 mắt ra, nó đôi mắt chỗ sâu, một cặp hồng bảo thạch dựng thẳng đồng hiển hiện, đạm mạc, băng lãnh mà tràn ngập uy nghiêm, cứ như vậy thật sâu nhìn qua La Quan, như muốn đem hắn hình dạng, lạc ấn đến chỗ sâu trong óc, mãi mãi cũng không còn quên.

“Khế ước, ký kết!”

Trong miệng nàng quát nhẹ.

La Quan trừng lớn mắt, khế ước? Cái gì khế ước? ! Tiểu nha đầu này, đến cùng tại đảo cái quỷ gì? ! Đột nhiên, La Quan nghĩ đến Vĩnh Hằng đảo bên trên, kia đặc thù tu luyện con đường —— khế ước yêu thú cùng tự thân tương dung, lấy thu hoạch lực lượng cường đại!

Đáng chết, chẳng lẽ là ta nhìn nhầm? Để Ngao Tú tiểu nha đầu này, bị người cho lừa gạt, chủ động cùng người ký kết khế ước? ! Đồ hỗn trướng, đơn thuần như vậy tiểu cô nương khả ái, cũng dám lừa gạt, thật sự là tội đáng chết vạn lần, lão tử tuyệt không bỏ qua…

! ! !

Suy nghĩ im bặt mà dừng, La Quan cảm thụ được thể nội, đột nhiên thêm ra một dấu ấn, cùng cùng trước mắt Ngao Tú ở giữa, kia cắt đứt không ra liên hệ, biểu lộ trở nên vô song đặc sắc.

Làm nửa ngày, hỗn trướng đúng là chính ta…

Không đúng! Không đúng!

Việc này có quan hệ gì với ta? Ta từ đầu tới đuôi, căn bản là nửa điểm không biết rõ tình hình a.

“Ca ca, Tú Tú về sau, có thể vĩnh viễn đi theo ngươi…” Tiểu nha đầu sắc mặt tái nhợt, nói xong cũng ngất đi.

Nàng cái này “Sinh non” tiểu long nữ, bản thân liền rất suy yếu, hôm nay lại chủ động cùng La Quan ký kết khế

ước, căn bản không chịu nổi.

Nhìn xem ngất đi Ngao Tú, La Quan đưa tay xoa đem mặt, cái này đều cái gì cùng cái gì a? Ta đây coi là không tính là, thừa lúc vắng mà vào lừa gạt người tiểu cô nương! ? ! Tốt a, coi như đã sớm làm qua, nhưng sự tình cùng sự tình nó hoàn toàn không giống, cái này đạp ngựa cũng bị người biết, một thế anh danh tất hủy hoại chỉ trong chốc lát a! !

Làm sao bây giờ? Có thể làm sao? ! Rau trộn!

Thu xếp tốt Khương Tú, La Quan đẩy cửa phòng ra, lúc này mới phát hiện trước đây không lâu trời trong 10,000 dặm trăng sao vô che, đều đã thành quá khứ thức, cuồng phong bạo vũ bao phủ Vĩnh Hằng đảo, không biết có phải hay không ảo giác, hắn nhưng vẫn "Ầm ầm" lôi đình gào thét bên trong, mơ hồ nghe tới từng tiếng long ngâm.

Đây là Long tộc tiên tổ chi linh phẫn nộ sao? Nhìn một màn trước mắt, La Quan khóe miệng cười khổ càng hơn, đội mưa tìm được Đại trưởng lão.

Vị này già nua mà cơ trí lão nhân, hiện tại còn chưa nghỉ ngơi, nhìn thấy La Quan lần đầu tiên, liền trong mắt chứa sâu nghĩa nói: "Vĩnh Hằng đảo trước linh điện đột nhiên chấn động, lại có cảnh tượng kì dị hiện lên trong trời đất giáng lâm, cho là ta Diêu thị nhất tộc trong tu hành, ra biến cố lớn."

"Quý khách tối nay đội mưa đến đây, nhưng là muốn như vậy, cho lão phu một đáp án sao?"

La Quan nhíu mày, nói: “Đại trưởng lão biết Tú Tú thân phận! ? !” Rõ ràng như thế nhắc nhở, hắn sao lại không quan sát.

Đại trưởng lão cười cười, gật đầu, “Vâng.” Hắn lại không chút nào che lấp, trực tiếp thừa nhận việc này, “Cứ việc quý khách rất cẩn thận, che lại Long nữ khí tức, nhưng chúng ta Vĩnh Hằng đảo Diêu thị nhất tộc, từ tuyên cổ tuế nguyệt đến nay, liền tu hành cùng yêu thú ký kết khế ước chi pháp, tự có một bộ quan sát chi pháp, cho nên tại nhìn thấy các ngươi lần đầu tiên lúc, lão phu liền phát hiện Long nữ thân phận…”

Hắn già nua trên khuôn mặt, lộ ra một tia sợ hãi thán phục, cảm khái, “Trên thực tế, lão phu đến nay vẫn khó có thể tin, tại Chân Long tuyệt tích đương thời, lại còn có một đầu cuối cùng Chân Long giáng sinh tại thế. Lão phu cũng không rõ ràng điều này có ý vị gì, nhưng quý khách có thể cùng Chân Long đồng hành, cũng phải Long nữ hoàn toàn thân cận, tín nhiệm, há lại sẽ là bình thường.”

La Quan nói: “Cho nên Đại trưởng lão mới thay đổi biện pháp, cho La mỗ đưa tới nữ nhân.”

Đại trưởng lão gật đầu, “Vâng, đây là lão phu một điểm tư tâm, hi vọng có thể mượn khách quý huyết mạch, trọng chấn Diêu thị nhất tộc… Vĩnh Hằng đảo, đã cô đơn quá lâu, quá lâu… Nhưng cũng tiếc, ai, còn xin quý khách tha thứ, chúng ta thực sự cũng vô ác ý.”

La Quan tin tưởng điểm này, nếu không tại phát hiện

Ngao Tú thân phận về sau, nắm giữ lấy ký kết khế ước chi pháp Vĩnh Hằng đảo, không có khả năng vẫn không có động hợp tác. Lại hoặc là, Đại trưởng lão động đậy này niệm, nhưng bởi vì La Quan tồn tại, mới đối này giữ yên lặng.

Hắn đè xuống suy nghĩ, nói: “Đại trưởng lão, Ngao Tú thân phận, trạng thái, cùng ngươi suy nghĩ có chút khác biệt, ký kết khế ước về sau, nhưng có biện pháp gì giải trừ?”

Đại trưởng lão lộ ra kinh ngạc, như không nghĩ ra La Quan được thiên đại cơ duyên về sau, vì sao còn muốn từ bỏ, hắn dừng một chút, lắc đầu, “Khế ước ký kết sau chính là sinh tử gắn bó, không cách nào lại giải trừ.”

La Quan trầm giọng nói, “Đại trưởng lão, La mỗ hi vọng ngươi có thể cho ta cuối cùng đáp án, điều này rất trọng yếu.” Ngao Tú nếu thật là 1 đầu mới sinh ấu long, nguyện cùng hắn ký kết khế ước, đây cũng là thôi.

Mấu chốt nàng thế nhưng là thông qua Phượng Hoàng nhất tộc niết bàn pháp, lại sống một thế cường đại tồn tại… Một khi thức tỉnh chủ ý thức, trước bị lừa đi đế kiếm mảnh vỡ, lại thành La Quan khế ước yêu thú, nàng không tại chỗ bạo tẩu mới là lạ. Đến lúc đó, lỡ như Vĩnh Hằng đảo khế ước, không thể chân chính ước thúc nàng , chờ đợi La Quan tất nhiên là kết cục bi thảm.

“Cái này…” Đại trưởng lão cười khổ, do dự một chút, nói: “Ai, đích xác có cái biện pháp, nhưng biện pháp này, nó không tính cái biện pháp.” Nhìn qua La Quan, hắn tiếp tục nói: “Như chủ nhân bỏ mình, thì ký kết khế ước

yêu thú đồng bạn, liền có thể trùng hoạch tự do.”

La Quan trừng lớn mắt.

Có ý tứ gì! ? !

Cho Ngao Tú tự do, hắn liền phải chết? !

A đù!

Không được, chuyện này tuyệt đối không thể để cho Khương Tú biết, nếu không đến lúc đó nàng cái thứ 1 liền phải động thủ.

Nhìn xem La Quan biểu lộ, Đại trưởng lão chặn lại nói: “Quý khách yên tâm, khế ước yêu thú bản thân, là tuyệt đối không thể đối chủ nhân động thủ, nếu không sẽ tại khế ước phản phệ dưới cùng nhau chết đi… Ta nói, chỉ là tình huống ngoài ý muốn…”

La Quan sắc mặt lúc này mới đẹp mắt một điểm, suy đi nghĩ lại, thở dài một tiếng.

“Ai, đây đều là mệnh a!”

Nếu không gặp gỡ Vĩnh Hằng đảo mọi người, Khương Tú không thể được biết như thế nào cùng người ký kết khế ước, cũng sẽ không xuất hiện cục diện hôm nay.

Việc đã đến nước này, nên đến tránh không khỏi, thích thế nào giọt đi…

—

Chương 672 : Âm Cực tông đại hỉ

La Quan rốt cục có thể, luyện hóa thứ 3 khối đế kiếm mảnh vỡ!

Phát hiện này, để tâm tình của hắn tốt lên rất nhiều, cũng mơ hồ đoán được nguyên nhân —— cứ việc Khương Tú đem đế kiếm mảnh vỡ cho hắn, nhưng mảnh vụn này chẳng biết tại sao, bị Khương Tú tại niết bàn quá trình bên trong mang tiến vào trứng rồng, xem như nàng xen lẫn linh kiếm.

Đã đánh lên thuộc về Khương Tú lạc ấn, cho nên mới sẽ bài xích La Quan luyện hóa, mà bây giờ Khương Tú chủ động cùng La Quan ký kết khế ước, lẫn nhau khí tức tương liên, đế kiếm mảnh vỡ mới chuyển biến thái độ.

Gian phòng bên trong, theo thứ 3 khối đế kiếm bị luyện hóa, “Ông” một tiếng kiếm minh vang lên, La Quan áo bào đen không gió mà bay, khí tức cường đại phá thể mà ra.

Nguyên Anh 4 tầng!

5 tầng.

Tầng 6.

7 tầng!

Càng quan trọng chính là, theo thứ 3 khối đế kiếm mảnh vỡ tới tay, trong cơ thể hắn đế kiếm bản nguyên, rốt cục cường đại đến trình độ nhất định, nhưng bị “Cụ hiện” ra.

Bá ——

La Quan mở mắt ra, đưa tay hướng về phía trước một nắm, 1 đem mơ hồ kiếm ảnh hiển hiện, lại tản ra nối liền trời đất, quét ngang bát phương chi thế.

Như trong kiếm đế vương, bễ nghễ thiên hạ! Đây chính là đế kiếm, đã từng thiên hạ thứ 1, cầm kiếm nói người cầm đầu người, uy áp 3,000 giới!

Cùng lúc đó, La Quan đạt được đế kiếm đạo thứ 3 truyền thừa —— thiên địa vì lao.

Bá ——

Trong đầu, giới này vô số hình tượng bắn ra, lẫn nhau cấu trúc thành một bức tranh —— mênh mông giữa thiên địa, dãy núi trùng thiên sông lớn chảy xiết, ngàn tỉ sinh linh sinh sôi tại đây. Đột có 1 kiếm rơi, vạn vật đều ở trong đó, theo kiếm minh vang lên, nháy mắt hóa thành bột mịn.

Đây là, kiếm vực.

Nhưng lại không giống với, kiếm ý cấp độ lĩnh vực, mà là một loại tuyệt đối bá đạo, chưởng khống. 1 kiếm ra, thiên địa hóa thành lao tù, tại thế giới của ta bên trong, chỉ có kiếm.

Những người còn lại hủy hết!

Trừ cái đó ra, vĩnh hằng kiếm thể lại lần nữa tăng lên, nương theo lấy giữa bộ ngực, trái tim “Bành” “Bành” đại lực nhảy lên, La Quan có thể rõ ràng cảm thấy được, nhục thân ngay tại mạnh lên.

Có càng cường đại kháng tính, cùng năng lực khôi phục, nhưng trừ cái đó ra, vĩnh hằng kiếm thể cái khác đặc tính còn chưa kích hoạt. Chỉ từ mặt ngoài nhìn, La Quan vĩnh hằng kiếm thể ngược lại càng giống là, cùng loại Tứ Hải Vương võ đạo cường giả, nhục thân hung hãn vô song.

“Hô ——” La Quan thở ra một hơi, mặt lộ vẻ tiếu dung, “Hôm nay về sau, tại cái này Thiên Thanh đại lục, ta mới tính chân chính đứng vững bước chân.”

Trước đó hắn là lợi hại, Khương quốc đế cung đại sát tứ phương, về sau long mộ mở ra, càng là làm 1 cái xinh đẹp đoàn diệt ván.

Nhưng La Quan rõ ràng, sự cường đại của hắn vô song là xây dựng ở, hướng lên trời mượn lực cơ sở bên trên… Nhưng có lúc trước tao ngộ, hắn tuyệt sẽ không lại giẫm lên vết xe đổ. Dù sao tình huống lần này, dùng đầu gối nghĩ cũng biết, tất nhiên hung hiểm đến cực điểm, có thể còn sống sót thực là mời thiên chi hạnh.

Luyện hóa thứ 3 khối đế kiếm mảnh vỡ, cảnh giới đột phá tới Nguyên Anh 7 tầng, lại cùng tiểu long nữ ký kết khế ước, đây hết thảy trợ lực điệp gia, La Quan bây giờ mạnh cỡ nào, chính hắn cũng tâm lý không chắc, nhưng

liệu đến cho dù so ra kém hướng lên trời mượn lực lúc, cũng sẽ không kém cách quá lớn.

Cái này liền đủ!

2 ngày sau, Vĩnh Hằng đảo tiến về Thiên Thanh đại lục sứ đoàn, rốt cục xuất phát.

Một chiếc đi xa thuyền lớn, dừng sát ở Vĩnh Hằng đảo bên ngoài, Đại trưởng lão dẫn người tiến đến thương lượng, rất nhanh quyết định cuối cùng lên thuyền nhân viên.

Diêu Trình là dẫn đội trưởng lão 1 trong, Diêu Tam cùng thê tử từ biệt về sau, cũng tiến vào sứ đoàn đội ngũ.

La Quan cùng Ngao Tú đi theo sứ đoàn lên thuyền, nhưng rất nhanh liền bị ngăn lại, thuyền lớn hộ vệ nhíu mày, “Bọn hắn không phải Vĩnh Hằng đảo người a? !”

“2 vị này là tộc ta quý khách, tiện đường chạy về Thiên Thanh đại lục, còn xin tạo thuận lợi.” Diêu Trình chắp tay ở giữa, đưa lên một loại vỏ sò.

Nó toàn thân trắng như tuyết, tại dưới ánh mặt trời tản ra, cùng loại kim loại sáng bóng.

Hộ vệ nhận lấy vỏ sò, phất phất tay, “Đi vào đi, để bọn hắn thành thật một chút, đừng ở trên thuyền chạy loạn, xảy ra chuyện mình phụ trách!”

“Là, là!” Diêu Trình mang theo mọi người lên thuyền, đi tới phân phối chỗ ở.

Hoàn cảnh, thuộc về hơi thấp thuyền tầng, xung quanh khu vực đã đều đã chật cứng người, không ít ánh mắt trông lại, ẩn ẩn mang theo địch ý.

Ngẫu nhiên có lời đàm tiếu truyền đến, mang theo trận trận cười vang, Diêu Trình ước thúc ở tộc nhân, trầm giọng nói: “Không muốn sinh sự!”

Hắn làm chủ, đem tốt nhất một gian phòng phân phối cho La Quan cùng Ngao Tú, lại nhìn về phía trong sứ đoàn, một đôi trân châu đen hoa tỷ muội, hơi 1 do dự, nói: “La tiên sinh, cái này một đôi tỷ muội, là lần này Vĩnh Hằng đảo lễ vật 1 trong, cùng chúng ta ở cùng một chỗ, thực tế quá chen chúc, còn xin ngài chiếu cố một đoạn thời gian.”

Nói là trân châu đen, là bởi vì đôi tỷ muội này, dù màu da hơi đen lại tư thái mượt mà, trên thân càng có mấy điểm ngây thơ chưa tiêu, phi thường đáng chú ý.

Vĩnh Hằng đảo một nhóm, sở dĩ hấp dẫn đến như vậy nhiều bất thiện chú ý, cùng cái này một đôi tỷ muội có rất lớn quan hệ. Hoang vắng hải ngoại không có quy củ nhiều như vậy, đạo lý, nắm đấm lớn liền có thể chiếm hữu hết thảy, làm việc thường thường thô bạo đến cực điểm.

Mà danh mục quà tặng là đã sớm định tốt, không thể xảy ra ngoài ý muốn, cho nên mới có Diêu Trình thỉnh cầu. Đương nhiên đây cũng là bởi vì tại trước khi chuẩn bị đi, Đại trưởng lão tìm tới Diêu Trình, đối với hắn từng có cẩn thận an bài.

La Quan phát giác được hắn làm khó, gật gật đầu, “Được.” Dư quang đảo qua một chút, xung quanh những cái kia cực nóng ánh mắt, phát hiện trong đó một bộ điểm, trừ đôi hoa tỷ muội này bên ngoài, lại vẫn tại trên người Ngao Tú lưu chuyển, đáy mắt không khỏi nhiều mấy điểm băng hàn.

Mang Ngao Tú cùng hoa tỷ muội đi vào phòng, bên trong cũng không lớn, cũng may có 1 đạo bình phong, kéo ra sau miễn cưỡng cách thành hai gian.

La Quan cùng Ngao Tú ở bên trong, hoa tỷ muội ở gian ngoài.

Rất nhanh, thuyền lớn lái rời Vĩnh Hằng đảo về sau, lại qua 7-8 ngày.

La Quan có thể không ăn cơm, nhưng Ngao Tú cùng hoa tỷ muội lại làm không được, a, có thể giới thiệu sơ lược dưới, tỷ tỷ gọi Diêu Tư, muội muội gọi Diêu Niệm.

Các nàng cùng Ngao Tú có 1 cái cộng đồng yêu thích —— mỹ thực. Đáng tiếc trên thuyền đồ ăn rất bình thường, nhưng cái này cũng đủ làm cho 2 đại 1 tiểu Tam nữ nhân, lẫn nhau trở nên quen thuộc, chia sẻ riêng phần mình mang lên thuyền đồ ăn.

Mỗi lần ra ngoài ăn cơm, Diêu Tư, Diêu Niệm 2 cái đều lo lắng bất an, các nàng có thể cảm nhận được, xung quanh những cái kia ánh mắt, trở nên càng ngày càng hung ác, trần trụi. Thậm chí Ngao Tú đều thụ ảnh hưởng, đều vô ý thức trốn ở La Quan sau lưng, lời nói

cũng thay đổi ít.

La Quan suy nghĩ một chút, cảm thấy không thể còn như vậy, thế là lại 1 ngày đi ra ngoài lúc ăn cơm, hắn chủ động bốc lên sự cố, “Ngươi nhìn cái gì?”

Không cần quá nhiều, đối một đám đã sớm kích động người mà nói, câu này liền đủ để trở thành động thủ lý do. Đương nhiên, những này xúc động lại kích động người, hạ tràng phi thường không tốt, có 1 cái tính 1 cái, phàm là nhảy ra toàn bộ bị vùi dập giữa chợ.

Thuyền lớn chủ sự phương chạy tới là một người trung niên tu sĩ, nhìn thoáng qua xếp thi thể, lại nhìn về phía khí độ không tầm thường, một mặt bình tĩnh La Quan, ngữ khí liền chậm mấy điểm, “Tiên sinh không phải hải ngoại người a?”

La Quan gật đầu, “Từ Thiên Thanh đại lục mà đến, ở trên biển du đãng lâu, chuẩn bị lên thuyền về nhà.”

Trung niên tu sĩ ánh mắt bên trong, càng nhiều mấy điểm ngưng trọng, chỉ có lâu dài ở trên biển người, mới có thể rõ ràng lý giải biển cả khủng bố. Mang theo một cái tiểu cô nương, dám ở trên biển du đãng, sẽ là người bình thường sao?

Đương nhiên càng quan trọng chính là, hắn nhìn không thấu La Quan, quanh thân rõ ràng không có gì khí tức, nhưng trên mặt đất những thi thể này, dù thế nào cũng sẽ không phải chính mình đụng gãy cổ.

“Tại hạ Đường Chu, đã là những này hải ngoại ngu dân

mạo phạm trước đây, sự tình liền như vậy coi như thôi, nhưng dạng này sự tình tốt nhất đừng có lại phát sinh, không phải ta cũng rất khó làm.”

La Quan nói: “Được.”

Tự giới thiệu nhưng thật ra là nghĩ, thuận thế kết giao một chút vị này, rõ ràng không hề tầm thường hạng người, nhưng đối phương hiển nhiên không có chút nào ý nghĩ, cái này càng phát ra để Đường Chu xác định, đối phương có lai lịch lớn, không dám biểu lộ mảy may bất mãn, chắp tay hắn dẫn người rời đi.

Sau ngày hôm nay, hết thảy thái bình.

Lại không có dám hướng Vĩnh Hằng đảo một nhóm khiêu khích, những cái kia không thích hợp ánh mắt, càng là thu liễm không còn một mảnh.

La Quan thu hoạch, bao quát hoa tỷ muội ở bên trong, tất cả Vĩnh Hằng đảo cư dân sùng bái, Diêu Tam thậm chí muốn tới bái sư, bị dở khóc dở cười La Quan, cho nghiêm túc cự tuyệt.

Diêu Trình cảm thấy cảm thán, hay là Đại trưởng lão nhìn nhân tinh chuẩn, La tiên sinh quả nhiên là vị, thâm bất khả trắc đại tu sĩ. Có lẽ hắn là 1 vị, tại trên Thiên Thanh đại lục đều có, hết sức quan trọng địa vị nhân vật, đó có phải hay không có thể cầu hắn…

Châm chước liên tục, Diêu Trình trong lòng thở dài , ấn xuống ý nghĩ này, La tiên sinh cùng Vĩnh Hằng đảo cũng không có quá nhiều gặp nhau, tham càng nhiều chính là

không biết phân tấc, còn có thể hủy đi giữa lẫn nhau phần giao tình này.

Sau đó 1 tháng, La Quan đều tại tu hành, thích ứng thể nội tăng vọt lực lượng, cảnh giới cũng dần dần vững chắc, ngẫu nhiên mệt liền đi ra ngoài thổi một chút gió biển, nhìn một chút bao la hải cương, đều không ngoại lệ xung quanh đều là một chút, kính sợ, kiêng kị ánh mắt.

Tiểu long nữ vẫn là tham ăn tham ngủ, một đoạn thời gian xuống tới, khuôn mặt nhỏ lại mượt mà mấy điểm, cả ngày “Ca ca” “Ca ca” hô hào, một mặt không tim không phổi. Nhưng nghĩ tới chính mình lúc trước, chính là bị tiểu nha đầu này cho tính toán, La Quan lại ngầm cười khổ, nghĩ thầm nữ nhân bất luận lớn nhỏ, đều không thể khinh thị a.

Ngược lại là Diêu Tư, Diêu Niệm hai tỷ muội, rõ ràng sầu não uất ức, nụ cười trên mặt ít đi rất nhiều, thường xuyên kinh ngạc nhìn ngoài cửa sổ trầm mặc.

1 ngày này, thuyền lớn xuyên qua 1 đạo, rõ ràng cấm chế kết giới, sau đó “Ầm ầm” tiếng vang từ phía trước truyền đến.

Thủy linh vòng xoáy! !

Cái này quy mô, so La Quan trước đó thấy qua bất luận cái gì 1 cái, đều muốn lớn rất nhiều, đủ để bao khỏa cả chiếc thuyền lớn, mà lại trong đó có rõ ràng trận pháp bố trí.

Đối với trận pháp chi đạo, La Quan cũng không tinh thông, chỉ mơ hồ nhìn ra là có người, mượn trận pháp điều khiển toà này loại cực lớn thủy linh vòng xoáy.

Truyền tống trận! ? !

Cũng đúng, như thế hoang vắng hải vực, không biết chệch hướng Thiên Thanh đại lục bao lâu, thật muốn dựa vào thuyền lớn đi thuyền quá khứ, nói ít cũng được mấy năm thậm chí càng lâu.

“Xếp thành hàng ngũ, từng chiếc từng chiếc tiến vào truyền tống trận, đợi sau khi truyền tống kết thúc, các ngươi sẽ tiến vào Thiên Thanh đại lục hải vực! Ghi nhớ, không có cho phép trước đó , bất kỳ người nào không được tùy ý xuống thuyền, nếu không nghiêm trị không tha!”

Tiếng hò hét tại xung quanh vang lên, truyền khắp 4 phương.

Bởi vì giờ khắc này, tại toà này to lớn trong kết giới, chừng mười mấy chiếc thuyền lớn tại xếp hàng, những người này đều là muốn đi trước Thiên Thanh đại lục? !

La Quan chỉ mơ hồ nghe Diêu Trình đề cập qua 1 câu, Vĩnh Hằng đảo đem tiến về Thiên Thanh đại lục, chúc mừng thượng tông niềm vui, cụ thể vẫn chưa hỏi nhiều. Bởi vì hắn biết rõ, thế giới rất lớn rất nhiều người, hắn là không quản được, làm gì còn muốn tự tìm phiền não?

Cái này cái gọi là thượng tông, xem ra rất không bình thường a, lại cái này hoang vắng hải ngoại chi địa, có

lớn như thế phạm vi thế lực, cũng không biết có phải là, hắn tiếp xúc qua mấy cái kia… Nếu thật là lời nói, hắc, kia càng thêm không thể bại lộ, hắn cùng Vĩnh Hằng đảo quan hệ trong đó.

Dù sao, hắn cừu nhân hơi nhiều!

“Tú Tú, chuẩn bị một chút, chúng ta muốn rời khỏi.” La Quan hô một tiếng, đẩy cửa ra ngoài.

Diêu Trình chính mang theo Vĩnh Hằng đảo mọi người, kiểm tra tiến vào hiến lễ vật, để tránh xuất hiện sai lầm, tựa hồ trước đây không lâu lần kia trọng đại nhân viên tổn thương, chính là vì góp đủ lần này tiến vào dâng lên tông lỗ hổng.

“Diêu Trình trưởng lão, ta cùng muội muội khoảng thời gian này có nhiều quấy rầy, đợi trở về Thiên Thanh đại lục về sau, chúng ta liền cáo từ.”

3 năm.

Thông qua hỏi thăm Huyền Quy, La Quan xác định hắn lần này, hôn mê, dưỡng thương thời gian, cứ việc đối tu sĩ cấp cao mà nói, chỉ là 3 năm không đáng kể chút nào, nhưng hắn hay là lo lắng Khương quốc tình cảnh.

Long cung đoàn diệt, quý hồng cũng chưa chắc có thể như thế nào, nhưng Ẩn Tiên cung những người già đó cương thi, lại là tuyệt đối người đông thế mạnh.

Bạch Vô Thường đột tử, một đội nhân mã toàn diệt, bọn hắn sao lại không phản ứng chút nào! ? !

Diêu Trình chắp tay, “Lần này có thể thuận lợi đến Thiên Thanh đại lục, nhờ có La tiên sinh, ta cùng bái tạ.” Hắn dẫn người thi lễ một cái, tiếp tục nói: “Chúng ta lần này, đem tiến về Âm Cực tông chúc mừng đại hỉ, có thể đạt được một chút thượng tông ban ân, như tiên sinh có gì cần, nhưng sớm nói cho chúng ta, cũng coi là đối tiên sinh hồi báo.”

Người hiền lành là không có cách, tại hải vực sống sót, Vĩnh Hằng đảo cư dân đích xác thiện lương, chất phác, nhưng cũng không có nghĩa là bọn hắn ngốc.

Nếu có thể cùng La Quan giao hảo, có lẽ bọn hắn liền có cơ hội, thoát khỏi quấn quanh ở trên thân nặng nề gông xiềng. Cho nên, mắt thấy phân biệt sắp đến, Diêu Trình hay là nói ra những lời này, gắng đạt tới lưu lại tốt hơn ấn tượng.

Nhưng hắn không nghĩ tới, La Quan phản ứng, muốn so hắn trong dự tưởng kịch liệt rất nhiều.

“Âm Cực tông?” Hắn cau mày, như nghĩ đến cái gì, chậm rãi nói: “La mỗ còn không biết, các ngươi lần này tiến về chúc mừng, là vui từ đâu đến? ?”

Diêu Trình nói: “Về quý khách, Âm Cực tông lão tổ bế quan 100 năm phá cảnh, nghe đồn chạm đến thiên nhân cấp độ, đạp lâm Thiên Thanh đại lục đỉnh cao nhất, cho nên rộng phát thiếp mời, mời 4 phương khách tới chung chúc thịnh sự. Cùng lúc đó, âm cực lão tổ còn đem cưới Âm Cực tông đương đại Thánh nữ, ký kết đạo lữ duyên phận…”

Hắn trừng lớn mắt, phía dưới liền làm sao đều nói không ra miệng, chỉ cảm thấy trước mắt La Quan, nháy mắt biến thành 1 tôn, muốn há miệng phệ nhân hung thú.

“Ngươi nói là, Âm Cực tông lão tổ, tương nghênh cưới đương đại Thánh nữ?” La Quan híp mắt, chậm rãi mở miệng.

Ừng ực ——

Diêu Trình nuốt ngụm nước miếng, gật đầu.

La Quan nói: “Biết cái này Thánh nữ, kêu cái gì sao?”

Diêu Trình lắc đầu, cẩn thận từng li từng tí, “Cái này… Chỉ nghe Đại trưởng lão đề cập, vị này Thánh nữ dường như mấy năm trước, mới bị mang về Âm Cực tông…”

Vậy liền không sai.

Mộ Thanh Kết!

Âm Cực tông lão tổ, 1 cái bế quan 100 năm, không biết bao nhiêu tuổi lão bất tử, đột nhiên muốn cưới hắn tiểu tỳ nữ… Ha ha, thật sự là có ý tứ.

—

—

—

Chương 673 : Mộ Thanh Kết nhân gian địa ngục

Gian phòng bên trong, chính cùng Diêu Tư, Diêu Niệm tỷ muội chân thành nói khác Ngao Tú, nháy nháy mắt, “Ca ca, chúng ta không đi sao?”

La Quan gật đầu, “Ừm, không đi.” Hắn hơi dừng lại, nói: “Có 1 vị tỷ tỷ, bây giờ cũng tại Âm Cực tông, ta đã đáp ứng muốn đi nhìn nàng, vừa vặn đi một chuyến.”

Ngao Tú cái hiểu cái không gật đầu.

Diêu Tư, Diêu Niệm hai tỷ muội, đáy lòng lại hiện lên ý mừng, nhìn qua La Quan bình tĩnh khuôn mặt, các nàng đột nhiên sinh ra một cỗ trực giác mãnh liệt —— có lẽ, các nàng chú định vận mệnh bi thảm, sẽ bởi vậy mà thay đổi!

Mười mấy chiếc thuyền lớn, theo thứ tự tiến vào cự hình thủy linh vòng xoáy, rất nhanh liền đến phiên, Vĩnh Hằng đảo mọi người chỗ lấy một chiếc.

Ông ——

Xung quanh thủy linh chi lực, tại trận pháp dẫn đạo dưới, nháy mắt gia tốc lưu chuyển, sinh ra cường đại không gian xé rách lực lượng, xung quanh hết thảy trở nên mơ hồ.

Sau một khắc, cả chiếc thuyền lớn trực tiếp biến mất

không thấy gì nữa.

Thủy linh truyền tống La Quan đã trải qua rất nhiều lần, thần sắc như lúc ban đầu ngồi trên ghế, ngón tay có tiết tấu gõ mặt bàn.

Nhẹ nhàng tiếng đánh như mang theo một loại nào đó, trấn an lòng người lực lượng, có chút lo nghĩ, bất an Ngao Tú cùng Diêu Tư, Diêu Niệm tỷ muội, rất nhanh liền bình tĩnh lại.

Một lát sau, theo lại một tiếng oanh minh lọt vào tai, thuyền lớn xuất hiện tại một mảnh hoàn toàn mới trong hải vực, có Âm Cực tông tu sĩ bay ở giữa không trung, chỉ dẫn lấy thuyền lớn lái về phía bến tàu.

La Quan đứng dậy, nhìn về phía uốn lượn đại lục bờ biển, cùng kia núi cao nguy nga cùng xanh um tươi tốt.

Thiên Thanh đại lục, rốt cục trở về!

Thuyền lớn thuận lợi đỗ bến tàu, tất cả mọi người rời đi thuyền lớn, leo lên Âm Cực tông chuẩn bị cỡ lớn vân thuyền, lái về phía Âm Cực tông sơn môn.

“Tất cả mọi người nghe kỹ, các ngươi hiện đã đặt chân Thiên Thanh đại lục, có thể đến đây tham gia khánh điển, là các ngươi đời này lớn nhất vinh quang. Cho nên đều cho ta trung thực vốn phân điểm, tuân thủ nghiêm ngặt quy củ đừng chọc là sinh sự… Hừ, lần này đại điển, các phương quý khách tụ tập, như đắc tội trêu chọc không nổi tồn tại, chết cũng là chết vô ích, cũng nghe được không có? !”

Một tên Âm Cực tông trưởng lão lớn tiếng răn dạy thời điểm, Đường Chu liền đứng ở bên cạnh, lấy góc độ của hắn vừa lúc có thể nhìn thấy, La Quan bình thản khuôn mặt, đối phương đứng ở trong đám người cũng không thu hút, cũng không biết vì sao hắn luôn cảm thấy, cặp kia bình tĩnh đôi mắt bên trong, cũng không có vị này ở trong mắt hắn, đã tính đại nhân vật Âm Cực tông trưởng lão, mà là rơi vào rất xa bên ngoài.

Chẳng biết tại sao, Đường Chu đột nhiên cảm thấy bất an, đối phương không phải tiện đường lên thuyền về Thiên Thanh đại lục sao? Vì sao còn không rời đi? Liên quan tới người này, muốn hay không bẩm báo lên trên.

Đúng lúc này, La Quan đột nhiên ngẩng đầu nhìn đến, chỉ là một cái ánh mắt, Đường Chu thân thể nháy mắt cứng ngắc, 2 lỗ tai “Ông” một chút, liền cái gì đều nghe không được.

“Lão Đường? Lão Đường!” Bằng hữu dùng sức đẩy hắn một chút, Đường Chu mới “A” một tiếng giật mình tỉnh lại, sắc mặt một chút trở nên tái nhợt, mồ hôi lạnh trên trán say sưa.

“Dám ở lúc này thất thần, may mắn ô trưởng lão không có phát hiện, nếu không muốn ngươi chịu không nổi!” Bằng hữu nhíu mày, “Bất quá lão Đường ngươi sắc mặt này không đúng lắm a, có chuyện gì không?”

Đường Chu thở sâu, tận lực giữ vững bình tĩnh, “Không có không có… Khục, có thể là mấy ngày nay, nghỉ ngơi không tốt lắm.”

“Này! Ai không phải a, gần nhất thật sự là bận điên, chờ thêm tông đại sự kết thúc về sau, hai anh em ta tìm chơi vui địa nghỉ ngơi mấy ngày, ta nói với ngươi a…”

Thuận miệng ứng phó bằng hữu, Đường Chu nhìn lại thời điểm, đám người đã tán đi, Vĩnh Hằng đảo một đoàn người cũng đã biến mất không gặp.

Về đến phòng hắn do dự mãi, hay là đem chuyện này dằn xuống đáy lòng… Xảy ra chuyện? Không có! Đây chính là Âm Cực tông, càng có các phương quý khách cùng đến chúc mừng, ai dám vào lúc này nháo sự, chán sống lệch rồi? !

Vân thuyền đến Âm Cực tông lúc, trăng sao giữa trời, chiếu rọi đại địa mấy như ban ngày. Trước mắt là một mảnh kéo dài đại sơn, cao ngất chui vào đám mây, mơ hồ có thể thấy được mảng lớn kiến trúc kéo dài, thỉnh thoảng có cấm trận quang mang sáng lên.

“Đại điển ngày mai sắp đến, trong tông đã toàn diện giới nghiêm, xuống dưới gót theo chỉ dẫn đi lâm thời chỗ ở, ai cũng đừng có chạy lung tung!”

Vĩnh Hằng đảo một nhóm nơi ở là tại một chỗ trong sơn cốc, lâm thời tu kiến một mảng lớn kiến trúc, thấp bé lại dày đặc, hội tụ hải ngoại thế lực khắp nơi, rộn ràng một hồi lâu, mới hoàn toàn dàn xếp lại.

La Quan nhìn thoáng qua, đã ngủ thiếp đi Khương Tú, phất tay bày ra 1 đạo cấm chế về sau, đẩy cửa đi ra ngoài.

Diêu Trình ngay tại ngoài cửa không xa, nhìn thấy La Quan ra, sắc mặt hắn khẽ biến, cắn răng tiến lên hành lễ, “La tiên sinh, ngài đây là…”

“Đi ra ngoài thấy 1 vị bằng hữu.” La Quan nhìn hắn một cái, tiếp tục hướng bước ra ngoài.

Diêu Trình do dự mãi, hay là không dám kế tục khai miệng, chỉ là tâm lý hung hăng cầu nguyện, nhưng tuyệt đối không được xảy ra chuyện a. Nếu không cùng La Quan đồng hành Vĩnh Hằng đảo mọi người, nhất định được gặp liên luỵ… Trên thực tế, hắn phần này bất an sớm tại lúc trước, cùng La Quan đề cập Âm Cực tông đại hỉ lúc liền đã chôn sâu đáy lòng.

Âm Cực tông đích xác toàn diện giới nghiêm, vì cam đoan ngày mai điển lễ thuận lợi cử hành, càng phái ra đại lượng tu sĩ, nghiêm mật tuần sát mỗi một chỗ nơi hẻo lánh, gắng đạt tới không ra nửa điểm chỗ sơ suất.

Nhưng đôi này có Huyền Quy hỗ trợ, che lấp khí tức La Quan mà nói, căn bản chính là thùng rỗng kêu to, hắn một đường nhẹ nhõm rời đi mảnh sơn cốc này, đăng lâm nào đó khỏa đỉnh núi trên đại thụ, quan sát to lớn Âm Cực tông.

Giờ phút này trong mắt hắn, từng đạo khí tức cường đại, bay thẳng thiên khung phía trên, người bình thường không cảm giác được, nhưng bọn hắn khí cơ dây dưa, lại như gió lốc quét ngang bát phương lục hợp, tối nay trời trong 10,000 dặm, không gặp nửa mảnh đám mây, chính là vì vậy mà tới.

Tối nay, hắn muốn đi tìm Mộ Thanh Kết, hỏi thăm việc này phải chăng có ẩn tình khác. Nếu nàng tự nguyện, lại hết thảy mạnh khỏe, vậy liền đưa lên chúc phúc, mang Ngao Tú rời đi.

Nếu không… Hừ, thật sự cho rằng hắn La mỗ người kiếm, tại cái này liền không dám giết người sao? !

“Người nào!” Sau lưng, truyền đến quát khẽ một tiếng.

Sau đó, cũng liền chỉ phát ra cái này một thanh âm, bởi vì cái này ở tại, đỉnh núi phụ cận Âm Cực tông tu sĩ, vốn là La Quan cố ý dẫn tới.

Giờ phút này, “Ông” một tiếng kiếm minh, tại cái này Âm Cực tông tu sĩ vang lên bên tai, hắn chóp mũi lập tức chảy ra mồ hôi lạnh.

“Tiền… Tiền bối… Vãn bối là Âm Cực tông đệ tử, tuyệt không mạo phạm chi ý… Không biết ngài… Ngài là phương nào quý khách?”

La Quan mặt không biểu tình, “Ta nói ngươi nghe, thành thật trả lời cũng giữ yên lặng, liền có thể mạng sống, nghe rõ không có?”

“Vâng vâng vâng, vãn bối tất biết gì nói nấy, tiền bối xin hỏi.”

La Quan nói: “Âm Cực tông Thánh nữ ở tại cái kia bên trong?” Rất thuận lợi, La Quan cầm tới đáp án, hắn hết lòng tuân thủ hứa hẹn buông ra người này, quay người

bước nhanh mà rời đi.

Sau lưng tên kia Âm Cực tông tu sĩ, đáy mắt hiển hiện âm tàn, trước lặng lẽ lui ra phía sau một khoảng cách, há miệng đang muốn quát lớn “Tặc nhân xâm nhập”, liền nghe “Phốc phốc” một tiếng vang trầm, lăng lệ kiếm hơi thở từ hắn cái cổ ở giữa bộc phát, nháy mắt thi thể chỗ khác biệt.

La Quan không quay đầu lại, càng sẽ không bởi vì giết 1 cái Âm Cực tông tu sĩ, liền sinh ra áy náy, bất an. Dù sao, là người này thất tín trước đây… Mà lại nói lời nói thật, coi như năm cùng Âm Cực tông tiếp xúc lúc tao ngộ, giết cái đem Âm Cực tông tu sĩ đây tính toán là cái gì?

Theo Âm Cực tông tu sĩ chỉ dẫn phương hướng một đường tiến lên, theo không ngừng tiến vào Âm Cực tông chỗ sâu, phòng vệ càng ngày càng sâm nghiêm, thậm chí xuất hiện đại lượng cấm chế, trận pháp, nhưng ở Huyền Quy gia trì dưới, La Quan bộ pháp không có nửa điểm đình trệ.

Con đường nào đó một chỗ, tinh xảo xa hoa đình viện lúc, La Quan vô ý nghe tới, 2 tên tu sĩ đối thoại.

“… Sư huynh, cái này âm cực lão tổ bế quan gần 1,000 năm, mắt thấy chính là tử quan chết thật hạ tràng, sao lại đột nhiên đột phá rồi? Việc này có chút lạ a.”

“Lão tổ từng nói qua, Âm Cực tông tu hành hiến pháp có thiếu, càng lên cao đi đường tử càng hẹp, muốn phá hợp nhất hi vọng xa vời. Có lẽ, việc này cùng mấy năm

trước, Âm Cực tông tìm tới vị thánh nữ kia có quan hệ.” Khác 1 đạo trầm ổn thanh âm vang lên

“Thánh nữ? Nghe nói chỉ là cái hoàng mao nha đầu, tu vi không đáng giá nhắc tới…”

La Quan thác thân mà qua đi, hướng chỗ này trong đình viện, liếc mắt nhìn chằm chằm, tiếp tục tiến lên rời đi.

Mà liền tại hắn sau khi rời đi không lâu, “Bá” “Bá” 2 thân ảnh, rơi vào trong viện, đôi mắt như điện đảo qua xung quanh.

Áo bào đỏ tu sĩ nói: “Sư huynh, không có người.”

Áo bào đen tu sĩ trầm ngâm một chút, chậm rãi nói: “Có lẽ, cảm giác ta bị sai…” Nhưng tu thành cái kia đạo đại thần thông đến nay, hắn linh giác từ trước đến nay nhạy cảm, vừa rồi không hề có điềm báo trước nổi lên gợn sóng, coi là thật chỉ là ảo giác?

Một lát sau, La Quan đứng tại thánh nữ phong dưới, ngửa đầu nhìn về phía ngọn núi lớn này, hắn vô ý thức nhíu mày.

Kiềm chế…

Không sai, đây chính là trước mắt ngọn núi này cho hắn cảm giác đầu tiên, mà thực lực đến La Quan 1 bước này , bất kỳ cái gì linh giác đều tất có nguyên nhân.

Hắn cất bước leo núi, rất nhanh liền phát hiện, phần này cảm giác đè nén đầu nguồn —— trận pháp!

Cả tòa thánh nữ phong đều bị 1 cái, cực kỳ cường đại trận pháp bao trùm, lại cũng không phải là pháp trận phòng ngự, mà là một loại giam cầm.

Nói đơn giản, cái này cả tòa núi tựa như là, 1 tòa cự đại lồng giam!

Giờ phút này, La Quan trong lòng liền đã có một loại nào đó dự cảm, hắn nói khẽ: “Lão sư, mời ngài xuất thủ.” Thiên hạ trận pháp hoặc thật có xuất thần nhập hóa, nghịch chuyển càn khôn chi năng, nhưng ít ra tại dưới mắt, La Quan còn không có gặp được, có thể đỡ Huyền Quy đại trận.

Trước mắt, tiểu la lỵ hư ảnh hiển hiện, gật đầu, “Được.” Nàng biết La Quan giờ phút này, lo lắng Mộ Thanh Kết tình trạng, mà nha đầu kia đối La Quan, cũng thật có tác dụng không nhỏ. Lúc này đưa tay tại trước mặt hư điểm, mỗi một chỉ rơi xuống đều làm không gian tóe lên tầng tầng gợn sóng.

“Tốt!”

La Quan một bước đạp xuống, chân chính tiến vào thánh nữ phong bên trong, tùy theo mà đến thâm trầm kiềm chế, liền như một ngọn núi hoành đưa trong lòng, khiến người thở không nổi.

Ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, đúng là một mảnh đen kịt, trăng sao quang mang đều bị che lấp, lọt vào trong tầm mắt chỉ có kia mực đậm vĩnh dạ.

Mà lại, núi này bên trên vô song quạnh quẽ, La Quan cùng nhau đi tới, lại chưa gặp được bất luận kẻ nào.

Đi tới đỉnh núi, lá rụng đầy đất, lục gốc tận khô, càng là một mảnh hoang vu, thê lương cảnh tượng, hắn đưa tay đẩy ra đại điện.

Cái này bên trong có Mộ Thanh Kết khí tức, còn có trên người nàng loại kia, rất nhạt nhưng lại làm kẻ khác ký ức khắc sâu hương khí, nhưng nàng người lại không tại cái này bên trong.

Nàng, đi đâu bên trong? !

Đúng lúc này, một trận kiềm chế tiếng khóc, từ trong điện truyền đến, La Quan lần theo tiếng khóc quá khứ, tại một căn phòng bên trong, nhìn thấy 2 tên sắc mặt tái nhợt, ôm đầu khóc rống tuổi trẻ thị nữ.

Rất rõ ràng, các nàng bị đột nhiên đẩy ra cửa phòng hù sợ, chính một mặt hoảng sợ nhìn tới. Trong phòng chỉ có một chén ảm đạm ánh nến, nho nhỏ ngọn lửa tia sáng gần như không thể soi sáng ra gian phòng bên ngoài phạm vi, chỉ miễn cưỡng chiếu sáng La Quan bên mặt.

Đột nhiên, trong đó một tên áo xanh thị nữ trừng lớn mắt, thất thanh nói: “Ta biết ngươi…”

La Quan nhíu mày, nhìn về phía tên này thị nữ, “Ngươi gặp qua ta?”

“Không có…” Áo xanh thị nữ lắc đầu, lại vội vàng nói:

“Nhưng ta tại Thánh nữ họa bên trong gặp qua ngươi, nàng họa thật nhiều bức… Người ở bên trong đều là ngươi… Nhưng Thánh nữ sợ hãi sẽ bị người khác nhìn thấy, luôn luôn vẽ xong không lâu sau, liền lặng lẽ đốt…”

Lúc này, một tên khác áo trắng thị nữ cũng muốn lên, “Đúng! Đúng! ! Thánh nữ họa bên trong nam nhân kia, chính là ngươi! ! Mỗi lần vẽ xong, Thánh nữ đều sẽ khóc… Ta từng nghe nàng nói qua… Ngươi sẽ tìm đến nàng… Sẽ mang nàng rời đi cái này…”

“Phù phù” một tiếng, trước hết nhất nhận ra La Quan áo xanh thị nữ, quỳ trên mặt đất, “Đại nhân! Ngài họ La, đúng không? Thánh nữ không có nói cho chúng ta biết tên của ngài, nhưng chúng ta biết, ngài nhất định là rất lợi hại đại nhân vật, bởi vì Thánh nữ từ khi bị giam giữ tại cái này, liền vẫn luôn đang chờ đợi ngài đến giải cứu nàng… Cho nên, cầu ngài mau cứu nhà ta Thánh nữ đi, nàng muốn chết rồi, nàng sẽ chết!”

La Quan thở sâu, trầm giọng nói: “Tỉnh táo! Ta hôm nay đến, chính là đến tìm Mộ Thanh Kết, nhưng nàng cũng không tại cái này, các ngươi có biết hay không, nàng bây giờ tại đây?”

“Biết! ! Thánh nữ hôm qua liền bị mang đi, tiếp nhận hắc nguyệt nghi thức, về sau liền đem cùng lão tổ kết làm đạo lữ…” Nói đến đây điểm lúc, áo xanh thị nữ trên mặt, lộ ra một tia rõ ràng sợ hãi, “La đại nhân, Thánh nữ nói, nàng vô luận như thế nào, cũng sẽ không gả cho lão tổ.”

“Nàng muốn tại khánh điển bên trên tự sát, cầu ngài mau cứu nàng, nhất định phải cứu nàng!” Đang khi nói

chuyện, liền trực tiếp lấy đầu đụng địa.

Áo trắng thị nữ cũng đi theo dập đầu.

La Quan đáy lòng khẽ buông lỏng, hắn sợ nhất chính là xuất hiện, không cách nào vãn hồi cục diện… Chí ít hiện tại, Mộ Thanh Kết là an toàn. Hắn phất tay áo vung lên, đem 2 tên thị nữ kéo lên, “Ta sẽ cứu nàng. Nhưng bây giờ, ta muốn biết, nàng tại Âm Cực tông kinh lịch cái gì? ?”

Sau đó không lâu, La Quan đi ra đại điện, một trận gió núi thổi qua, khuấy động trên người hắn áo bào đen, liền cũng nhiễm lên kia một tia thấu xương băng hàn.

“… Lão tổ muốn đột phá cảnh giới, cần Thánh nữ máu… Nhưng kia máu không phải phổ thông máu, mà là Thánh nữ xương mạch tinh túy… Mỗi một lần rút ra, Thánh nữ đều giống như bị lăng trì, hơn nửa tháng đều không thể xuống giường…”

“Mà lấy máu, mỗi tháng đều phải tiến hành một lần, Thánh nữ căn bản không thể phản kháng, mỗi lần kêu yết hầu đều không phát ra được thanh âm nào.”

“Sau đó, Thánh nữ cũng chỉ có thể, tựa ở trên giường vẽ tranh, nàng khi đó hay là rất đau, khẽ động toàn thân tựa như là bị cái đinh đâm, chúng ta khuyên nàng không muốn họa… Nhưng… Nhưng Thánh nữ nói, đang vẽ tranh thời điểm, nàng liền không như vậy đau nhức…”

“Thánh nữ thường xuyên đối họa nói chuyện, có khi sẽ còn bật cười, nàng nói với chúng ta, nếu như đại nhân

ngài đến lời nói, nhất định sẽ cứu nàng đi… Dù là cái này bên trong là Âm Cực tông, dù là nàng là lão tổ huyết nô… Bởi vì đại nhân ngài không gì làm không được…”

Nhưng hôm nay, tại Mộ Thanh Kết tâm lý, cơ hồ không gì làm không được La Quan, trong lòng lại tràn ngập dày vò. Chỉ là thông qua phấn nhánh, nước biếc miêu tả, hắn tựa hồ liền nhìn thấy, tại lần lượt thống khổ dày vò bên trong, lại một lần lần sụp đổ Mộ Thanh Kết.

Sắc mặt nàng tái nhợt, hư nhược tựa ở trên giường, chỉ có thể đối chân dung của hắn thì thào nói nhỏ, sau đó yên lặng rơi lệ , chờ đợi, cuối cùng thất vọng, tuyệt vọng…

Vì cái gì liền không nghĩ tới, đến Âm Cực tông nhìn một chút Mộ Thanh Kết hiện trạng? ! Vì cái gì cứ như vậy sơ ý chủ quan, chỉ vì nàng đỉnh lấy thánh nữ thân phận, liền buông lỏng cảnh giác? ! Âm Cực tông người, vốn cũng không phải là vật gì tốt, hắn sớm nên có đề phòng.

Đối Mộ Thanh Kết mà nói, mấy năm này tại Âm Cực tông bên trong, chính là thân ở nhân gian luyện ngục.

Thở sâu, La Quan nhắm mắt lại, lại mở mắt ra.

Mà giờ khắc này có chuông vang vang lên, tiếp theo trống to gióng lên, rộng lớn bàng bạc tiếng gầm, mang theo cuồn cuộn gợn sóng, lấy bễ nghễ chi thế quét ngang dãy núi.

Hừng đông.

Âm Cực tông đại hỉ khánh điển, sắp đến.

La Quan nhìn về phía kia phiến vui mừng hớn hở chi địa, nó trong đôi mắt, có vô tận băng hàn tứ ngược!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 674 : Ta không muốn

Chung cổ tề minh, từ trong bóng đêm khôi phục Âm Cực tông, nghênh đón từ 1,000 năm nay, nhất rộng lớn, thịnh đại nhất khánh điển.

Lão tổ bế quan ngàn năm, trải qua thiên tân vạn khổ, cuối cùng phá vỡ tu hành bình chướng, đạp lâm đương thời đỉnh cao nhất… 1,000 năm suy yếu lâu ngày, khắp nơi ẩn nhẫn, bị chèn ép thời gian, như vậy một đi không trở lại, Âm Cực tông đem lại lần nữa trung hưng, để lộ mới lịch sử thiên chương.

Hôm nay đây, mỗi 1 cái Âm Cực tông tu sĩ đều ưỡn ngực ngẩng đầu, một mặt không che giấu được vui vẻ, phấn chấn. Từng cái thế đứng thẳng, từ tông môn chủ điện xuôi theo thềm đá một đường hướng phía dưới chia nhóm hai bên, nghênh đón hôm nay các phương quý khách đến, hiển thị rõ ngang giương khí phách.

“Thiên cực tông đến!” Tiếng thứ nhất phụ xướng, tại tông môn chủ điện phía dưới vang lên, tiếp lấy có người hô lên tiếng thứ hai, tiếng thứ ba…

Một đường hướng lên, lẫn nhau trùng điệp hóa thành cuồn cuộn tiếng gầm, tại trong quần sơn chấn động, khuếch tán.

Lấy thiên cực tông tông chủ cầm đầu, một nhóm hơn 10 người đăng lâm thềm đá, hướng đỉnh núi tông chủ chủ

điện mà đến, áo bào phần phật khí tức cường đại tràn ngập, nháy mắt liền hấp dẫn đến vô số ánh mắt.

Hôm nay, chính là Âm Cực tông đại hỉ, dù vẫn chưa nói rõ, nhưng thế lực khắp nơi vẫn lấy loại này loại phương thức này, lấy đồng hồ tôn trọng.

Đương nhiên tại hôm nay trước đó, cùng loại tôn trọng, Âm Cực tông đã hồi lâu cũng không đạt được. Dù cùng là tiên tông 7 cực 1 trong, vì Thiên Thanh đại lục tiên đạo đỉnh tiêm cự phách 1 trong, nhưng bên trên 3 tông đứng đầu thiên cực tông, trong mắt chưa từng có qua suy nhược Âm Cực tông? !

“Hoàng Cực tông đến!”

Lại một đám người nhanh chân leo núi, trong lúc giơ tay nhấc chân đều khí thế bàng bạc, cái này cùng nó tu luyện hoàng đạo bá đồ chi pháp có quan hệ.

Mà lại Hoàng Cực tông tu sĩ, môn nhân, phần lớn có không tầm thường xuất thân, cùng các quốc gia quan hệ mật thiết, thực lực cũng không tại thiên cực tông phía dưới.

Trên thực tế đối với bên trên 3 tông đứng đầu vị trí, thiên cực, hoàng cực 2 mạch một mực tranh đấu không ngớt, cái sau chỉ ở đỉnh tiêm chiến lực cấp độ hơi yếu một bậc.

“Núi cực tông đến!”

Tiên tông 7 cực bên trong, một cái duy nhất thể tu tông

phái, cùng võ đạo giống nhau nhưng lại khác biệt, không lấy khí máu làm trọng, mà là không ngừng rèn luyện thân thể, khiến cho thể phách không ngừng thuế biến, cuối cùng trở thành nhân gian hung khí, nhất quyền nhất cước ở giữa đều có lớn lao uy năng, nhưng khai sơn đoạn sông diệt thập phương.

Là lấy, khi một đám bình quân thân cao qua 2 mét, thể trạng cường tráng giống như thiết tháp, hô hấp ở giữa oanh minh mơ hồ có thể nghe tráng hán, đạp lên nấc thang đá lên núi lúc, nháy mắt dẫn phát vô số kinh hô.

Về sau, dương cực tông, huyền cực tông, ngự cực tông cùng thừa hơn tiên tông 7 cực 3 bên, cũng theo thứ tự ra sân.

Lại về sau, mới là hơi kém một chút, các phương cỡ lớn tông phái thế lực.

Đến từ hoang biển một đám hải ngoại thế lực, tại hôm nay lớn thụ rung động, từng người trợn to hai mắt, mặt mũi tràn đầy đều là kính sợ. Rất có một loại, hôm nay mới biết trời cao đất rộng, thế giới bát ngát như thế cảm giác… Nguyên lai giữa thiên địa, cao nhân lại nhiều như vậy.

Không hổ là thượng tông Thần châu!

Vĩnh Hằng đảo mọi người cũng lâm vào cùng loại cảm xúc bên trong, nhưng cùng mọi người khác biệt chính là, tại phần này rung động bên ngoài, Diêu Trình đáy lòng càng có mấy điểm hồi hộp, sợ hãi.

Bởi vì, La Quan còn chưa có trở lại.

Từ hôm qua hắn rời đi về sau, liền như tích thủy nhập hồ, cứ thế biến mất không gặp… Hôm nay sắc trời sắp sáng lúc, một đội tu sĩ xâm nhập sơn cốc, nghiêm tra hải ngoại thế lực khắp nơi.

Diêu Trình mơ hồ nghe nói, dường như bởi vì một tên Âm Cực tông tu sĩ, tại đêm qua bị người giết chết. Cũng không biết vì sao, đang điều tra Vĩnh Hằng đảo chỗ ở lúc, rõ ràng La Quan cũng không ở đây, dẫn đội Đường Chu lại tuyên bố hết thảy bình thường.

Nghĩ đến cái này, Diêu Trình vô ý thức nhìn về phía phía ngoài đoàn người nơi nào đó —— bọn hắn những này hoang biển thế lực, được an bài tại tông môn chủ điện bên ngoài xa xôi nhất vị trí, có một ít Âm Cực tông tu sĩ duy trì trật tự, Đường Chu phụ trách đúng là bọn họ phiến khu vực này.

Giờ phút này Diêu Trình nhìn lại lúc, kia Đường Chu cũng vừa lúc xem ra một chút, ánh mắt gặp nhau cả 2 đồng thời dịch chuyển khỏi, nhưng lại phát hiện lẫn nhau đáy lòng cộng đồng bối rối.

Đáng chết!

Đường Chu cảm thấy hắn nhất định là điên, mới có thể đầu vừa rút gân, lại giúp Vĩnh Hằng đảo dấu diếm, có người mất tích sự thật. Nhưng việc đã đến nước này, hắn chỉ có thể chờ mong sự tình như vậy kết thúc, nhưng tuyệt đối không được lại có ngoài ý muốn, nếu không một khi bị phát hiện hắn hẳn phải chết không nghi

ngờ.

Các phương tân khách đều tới, Âm Cực tông tông chủ vượt qua đám người ra, cường đại tu vi gia trì dưới, hắn to thanh âm truyền khắp 4 phương, “Hoan nghênh chư vị đồng đạo, quý khách, không xa 10,000 dặm giá lâm, bản tông cẩn ở đây, đại biểu Âm Cực tông trên dưới ngỏ ý cảm ơn.”

Hắn chắp tay thi lễ, “Lần này rộng mời thiên hạ, là bỉ tông có 2 kiện đại hỉ sự tình, một là ta Âm Cực tông vô cực lão tổ, từ 1,000 năm trước bế quan, trải qua vạn khổ liều chết đánh cược một lần, cuối cùng kham phá tu hành bình cảnh, phá hợp nhất mà nửa bước bước vào vô lượng, tấn thăng thiên nhân cấp độ, lần này nguyện cùng các phương đồng đạo cùng hưởng phá cảnh tâm đắc, vì ta Thiên Thanh đại lục tu hành giới góp một viên gạch.”

Lời này, đương nhiên chỉ là mánh lới, ai làm thật ai ngốc - bức. Phá cảnh hợp nhất, tấn thăng nửa bước vô lượng tâm đắc? Ngươi tới nghe liền nói cho ngươi biết, làm cái gì mộng đẹp đâu? ! Bất quá là bày ra đến nói thiên hạ biết người, chúng ta Âm Cực tông hiện tại, cũng có đỉnh cao nhất đại lão tọa trấn, về sau nên làm như thế nào, đều cho ta tâm lý có chút số.

Là lấy, cứ việc các phương tu sĩ, hoặc gật đầu hoặc mặt lộ vẻ mỉm cười lại hoặc một mặt khâm phục, tán thưởng lúc, đáy lòng đều đang mắng mẹ, trang (ngươi) mẹ cái gà a? !

Âm Cực tông tông chủ đảo qua mọi người biểu lộ, không

khó đoán được ý nghĩ của bọn hắn, lại mỉm cười, nửa điểm cũng không thèm để ý. Bao nhiêu năm, lão tử lúc nói chuyện, các ngươi rốt cục nguyện ý nghe, hắn lưng eo càng phát ra thẳng tắp, ho nhẹ một tiếng, “Kiện thứ 2 đại hỉ, vô cực lão tổ cùng ta tông Thánh nữ đem ký kết đạo lữ, mời chư vị đến đây, cùng làm một phần chứng kiến.”

Hắn phủi tay, lớn tiếng nói: “Hiện tại, cung thỉnh Thánh nữ ra trận, gõ vang tỉnh thần chuông, cung nghênh lão tổ phá quan mà ra!”

Một chi màu đỏ đội ngũ, từ tông môn chủ điện trước quảng trường một góc đi tới, người mặc màu đỏ áo cưới, mũ phượng khăn quàng vai gia thân Mộ Thanh Kết, chính đoan ngồi tại màu đỏ cỗ kiệu bên trong, nàng ánh mắt xuyên thấu qua cửa sổ, nhìn thấy chủ điện trên quảng trường, kia từng khuôn mặt.

Từ đầu đến cuối nàng đôi mắt vẫn như cũ yên lặng, liền như một ngụm giếng cạn, lại không một chút gợn sóng.

Cỗ kiệu rơi xuống đất, đồng dạng người mặc váy dài màu đỏ Âm Cực tông nữ tu, kéo ra màn kiệu, cung kính nói: “Thánh nữ, mời xuống kiệu.”

Mộ Thanh Kết đi xuống cỗ kiệu, hôm nay nàng mỹ lệ vạn điểm, tại đỏ chót áo cưới làm nổi bật dưới, lộ ra càng phát ra xinh đẹp, nhưng cho người cảm giác lại thiếu mấy điểm sinh khí, liền như vào đông bên trong triển khai hoa hồng lớn đóa, nhìn xem đỏ tươi một mảnh, lại chỉ là gấm lụa cắt may mà thành.

Tựa hồ hôm nay ký kết đạo lữ một chuyện, vị này Âm Cực tông Thánh nữ cũng không cảm thấy vui vẻ a… Mọi người phát giác được điểm này, lại không thèm để ý chút nào. Chỉ có một ít tu sĩ trẻ tuổi, ánh mắt lộ ra tiếc hận, như thế mỹ nhân lại muốn ủy thân cho, 1 cái mấy ngàn tuổi lão bất tử, đời này cũng liền hủy.

Càng nhiều mắt người thần vẫn như cũ lạnh lùng, bất quá chỉ là 1 cái đỉnh lấy Thánh nữ chi danh yếu tiểu nữ tu, tâm ý của nàng vốn là không quan trọng gì. Huống chi đường đường vô cực lão tổ, lựa chọn nữ tử này thành đạo lữ, há lại sẽ không có chút nào nguyên nhân? Cùng người trẻ tuổi so sánh, bọn hắn nghĩ càng nhiều, càng sâu, cũng càng thêm tiếp cận với chân tướng.

Âm Cực tông tông chủ chắp tay, thi lễ một cái, nói: “Thánh nữ, hôm nay Âm Cực tông đại hỉ kỳ hạn, tại thiên hạ đồng đạo chứng kiến dưới, bản tông hỏi ngươi, nhưng nguyện cùng vô cực lão tổ ký kết đạo lữ, sau đó cuối cùng ngươi cả đời, phụng dưỡng hắn, tôn sùng hắn, cam nguyện đưa ngươi hết thảy, toàn bộ hiển thị rõ cho lão tổ? Nếu ngươi đáp ứng, liền gõ vang tỉnh thần chuông, cung nghênh lão tổ giáng lâm.”

Mộ Thanh Kết như đề tuyến con rối, không một chút biểu tình khuôn mặt, đột nhiên hiển hiện một tia thống khổ, nàng đáy mắt hiện lên giãy dụa, đối mặt hỏi thăm lại lâm vào trầm mặc.

Trong lúc nhất thời, thiên địa tĩnh lặng!

Âm Cực tông tông chủ, vô ý thức nhíu mày, chậm rãi nói: “Thánh nữ, ngươi nên gõ chuông.”

Mộ Thanh Kết đáy mắt giãy dụa, nhanh chóng biến mất không thấy gì nữa, nàng cả người lần nữa khôi phục đến, “Tượng đất mộc đắp” trạng thái, cất bước hướng về phía trước cầm lấy Chung Chùy, mà liền tại đánh rơi nháy mắt, thân thể nàng bỗng dưng cứng đờ, đột nhiên đem Chung Chùy đập ầm ầm trên mặt đất.

“Không! Ta không muốn! Ta không muốn!”

Phốc ——

Nàng một ngụm máu tươi phun ra, sắc mặt trở nên tái nhợt, mơ hồ có thể thấy được cái này tái nhợt màu da dưới, lại có vô số màu đen hoa văn hiển hiện. Như một cái lưới lớn, xâm nhập huyết nhục, cốt tủy ở giữa, đưa nàng triệt để điều khiển.

Nhưng hôm nay Mộ Thanh Kết lại ngạnh sinh sinh, đem phần này điều khiển cho xé rách, nó đại giới không khác, sinh sinh đem thân thể của mình xé nát. Một ngụm lại một ngụm máu tươi, không ngừng rơi trên mặt đất, thậm chí nàng miệng mũi thất khiếu ở giữa, đều có đỏ thắm giọt máu chảy ra.

Mãnh liệt thống khổ, để Mộ Thanh Kết tê liệt ngã xuống trên mặt đất, huyết nhục dưới hiển hiện màu đen hoa văn, để nàng đau thân thể kịch liệt run rẩy, nhưng nàng vẫn như cũ đem hết toàn lực rít gào lên, “Ta không muốn!”

Một màn này, liền như một cái trùng điệp cái tát, đánh vào Âm Cực tông trên dưới trên mặt tất cả mọi người.

Tất cả được mời mà đến, tham gia đại hỉ khánh điển các phương tu sĩ, giờ phút này biểu lộ lập tức, trở nên vô cùng nghiền ngẫm. Trước đó trong lòng hậm hực, bị đè nén, giờ phút này quét sạch sành sanh, chỉ cảm thấy thống khoái đến cực điểm.

Ha ha!

Đây coi là cái gì! ? ! Dời lên tảng đá nện chân của mình, (trang) bức lại thành (ngốc) bức, Âm Cực tông lần này thật sự là mất mặt về đến nhà.

Lúc đầu giết người cũng tốt, bức lương làm kỹ nữ cũng được, chỉ cần xử lý sạch sẽ, không ai có thể nói cái gì, bởi vì mọi người vốn là 8 lạng nửa cân, 50 bước cũng không cần cười 100.

Nhưng bây giờ… Hừ hừ, bị ở trước mặt xé toang da mặt, đem chân tướng trần trụi bạo lộ ra, vậy liền lộ ra quá không có trình độ.

Âm Cực tông quả nhiên vẫn là không đáng giá nhắc tới, cho dù lão tổ phá cảnh về 1, vẫn khó mà đến được nơi thanh nhã.

Bá ——

Âm Cực tông tông chủ sắc mặt, nháy mắt âm trầm ướt át, như ánh mắt có thể ăn người, Mộ Thanh Kết sớm đã bị hắn cho ăn sống nuốt tươi.

Đáng ghét! !

Tiện nhân kia làm sao lại xông phá, hắc nguyệt nghi thức điều khiển? ! Dư quang đảo qua xung quanh, sắc mặt hắn càng thêm khó coi, thở sâu, trầm giọng nói: “Thánh nữ tu luyện ra hiện ngoài ý muốn, dẫn đến nhất thời thần chí không rõ, người tới, lại đem Thánh nữ dẫn đi, hảo hảo tĩnh dưỡng.”

Thở ra khẩu khí, hắn tận lực giữ vững bình tĩnh, “Quấy nhiễu chư vị, bản tông rất là thật có lỗi, vậy liền từ bản tông tỉnh lại lão tổ…”

“Buông nàng ra!”

Đột nhiên, quát khẽ một tiếng vang lên, như kinh lôi nổ tung, bỗng dưng vang vọng đất trời.

Âm Cực tông tông chủ sắc mặt, triệt để đen nhánh, cái này đạp ngựa là ai? Dám ở lúc này mở miệng, chán sống sao? !

“Lớn mật, hôm nay ai dám làm càn! ?” Hắn hét lớn một tiếng, “Âm Cực tông tu sĩ nghe lệnh, bất luận là ai trực tiếp trấn áp! !”

Giờ khắc này, Âm Cực tông tông chủ sát khí đằng đằng, hắn hạ quyết tâm tất yếu giết một người răn trăm người, chỉ có như thế mới có thể thoáng vãn hồi một chút, Âm Cực tông bị xé toang da mặt.

Giờ phút này, thông hướng Âm Cực tông chủ điện dưới thềm đá, xuất hiện một tên trẻ tuổi kiếm khách, hắn người mặc áo bào đen tay cầm 1 đem, vết rỉ pha tạp tổn

hại nghiêm trọng màu đen tàn kiếm.

Vô số ánh mắt hội tụ, lộ ra vẻ khiếp sợ, chính là người này, vừa rồi phát ra quát khẽ? Thật đúng là người điên, hắn không muốn sống sao! ? ! Mà càng làm Lạc Thanh trưởng lão giật mình là, hắn thế mà nhận biết người này… La Quan? Không sai, tựa hồ chính là cái tên này.

Những năm này Âm Cực tông phong bế sơn môn, ít cùng ngoại giới tiếp xúc, trong lúc nhất thời hắn chỉ cảm thấy danh tự này, như còn tại địa phương khác nghe qua.

Nhưng ý niệm này chỉ là một cái thoáng mà qua, liền bị uy nghiêm, ngang ngược sát cơ bao phủ —— chỉ là sâu kiến tiểu bối, cũng dám đến Âm Cực tông làm càn? !

Về phần La Quan động thủ nguyên nhân, Lạc Thanh không khó đoán được —— bất quá là chút, nam nam nữ nữ tình yêu gút mắc, vẫn còn là cái si tình loại.

Vậy thì chết đi!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 675 : Lão tổ cứu ta

“La Quan, ngươi dám đến Âm Cực tông giương oai? Ngươi thật to gan!” Lạc Thanh trưởng lão quát khẽ, một bước hướng về phía trước đạp xuống.

Oanh ——

Khí tức cường đại phá thể, Quy Nguyên cảnh uy áp, sát na quét ngang mà ra.

Bởi vì mang về Thánh nữ có công, e rằng cực lão tổ ban thưởng, hắn tại cái này mấy năm ở giữa vượt qua mấu chốt một bước, phá thần hồn mà vào quy nguyên.

Nhảy lên một cái, thành Âm Cực tông thái thượng 1 trong.

Về phần lúc trước, vô cớ mất tích Thẩm Dương bọn người… Lạc Thanh kỳ thật cũng không thèm để ý, thậm chí đáy lòng còn có mấy điểm may mắn.

Dù sao ban thưởng chỉ có một phần, nếu là 2 người điểm, chỉ sợ hắn còn không có hôm nay.

Cười lạnh, Lạc Thanh trưởng lão đưa tay một nắm, thiên địa linh lực sát na sôi trào, ngưng tụ thành 1 con bàn tay vô hình đập xuống. Dưới cái nhìn của người nọ, chỉ là năm đó tiểu bối, lấy hắn bây giờ tu vi tiện tay liền có thể trấn sát.

Một kích này, đủ khiến La Quan hình thần câu diệt!

Giờ phút này các phương ánh mắt hội tụ bên trong, có 2 người tâm rơi xuống đáy cốc, sắc mặt trắng bệch, Diêu Trình cùng Đường Chu đều cảm thấy, mình không còn sống lâu nữa.

Đúng lúc này, “Ông” một tiếng kiếm minh, bỗng dưng vang vọng đất trời.

Sắc bén, cường thế khí cơ, như muốn xuyên qua chín ngày, đem vạn vật chém ngang.

Lạc Thanh trưởng lão trừng to mắt, trong đó tràn đầy hoảng sợ, tuyệt vọng… Cùng một tia mờ mịt, sau một khắc cả người từ mi tâm hướng phía dưới, một phân thành hai.

Phần phật ——

Vết máu vẩy xuống, tanh hôi gay mũi!

Giữa thiên địa, sát na tĩnh mịch im ắng.

Tiếp theo sau đó một khắc, như nước lạnh giội nhập lăn trong chảo dầu, sôi trào khắp chốn như nấu. Kinh hô bên trong, vô số người trừng to mắt, hoảng sợ nhìn trước mắt cảnh tượng —— 1 vị Quy Nguyên cảnh, như vậy vẫn lạc.

1 kiếm mất mạng, như giết gà vịt.

Trong thoáng chốc, lại làm cho nhiều người sinh ra ảo giác, cao giai người tu hành tính mệnh, liền như thế không chịu nổi một kích? !

Diêu Trình ý niệm đầu tiên là, Đại trưởng lão thật sự là tốt ánh mắt, vị này La tiên sinh tất nhiên là, Thiên Thanh đại lục đỉnh cao nhất nhân vật.

Có lẽ hôm nay, còn có thể sống? !

“Thật can đảm!”

Gào thét bên trong, mấy đạo thân ảnh giáng lâm, mỗi 1 cái đều phóng xuất ra kinh người uy áp.

Hôm nay Âm Cực tông đại hỉ kỳ hạn, vì hiển lộ rõ ràng thực lực, tất cả tông môn cường giả đều hội tụ ở đây.

Bây giờ mấy người này, đều Quy Nguyên cảnh trở lên tu vi, người cầm đầu càng là Âm Cực tông trưởng lão thủ tịch, có hợp nhất cảnh thực lực.

“Giết hắn!”

Thủ tịch gầm nhẹ, phất tay đánh ra một đoàn linh quang, hợp nhất cảnh chi uy hiển thị rõ, tràn trề uy áp bộc phát.

Liền thấy giờ phút này linh quang phun trào, như chín ngày sơn hà hoành ép!

Cùng lúc đó, mấy tên khác Âm Cực tông cường giả không chút do dự xuất thủ, nhất thời thần thông pháp quang, xen lẫn kiếm khí tung hoành, chiếu sáng cả

mảnh trời khung.

Không người là đồ đần, La Quan vừa rồi một kiếm kia, gọn gàng mà linh hoạt chém giết Lạc Thanh phía trước, thực lực không người dám can đảm khinh thường. Ngày hôm nay, lại là như thế thời khắc mấu chốt, Âm Cực tông tất yếu gọn gàng mà linh hoạt đem La Quan đánh giết, mới có thể vãn hồi tông môn uy danh.

Là lấy, giờ phút này thủ tịch cùng mọi người liên thủ, gắng đạt tới một kích trấn sát La Quan, vạn vô nhất thất.

Ông ——

Lại một tiếng kiếm minh vang lên, Âm Cực tông Thủ tịch trưởng lão, sắc mặt bỗng dưng đại biến.

Phun trào linh quang như bọt khí, sát na từ đó băng liệt, sau một khắc kiếm quang như nước thủy triều, tràn ngập hắn trong tầm mắt mỗi một góc.

“Không!”

Vị này hợp nhất cảnh tu sĩ, chỉ tới kịp hét thảm một tiếng, hộ thể linh quang liền bị cắt mở, tiếp theo ý thức lâm vào hắc ám.

Thậm chí, hắn cũng còn không có cơ hội, thi triển ra nguyên thần pháp tướng.

Mà theo hắn cùng một chỗ, tại kêu thảm bên trong đẫm máu, đột tử tại chỗ còn có mấy vị kia, cùng nhau xuất thủ Âm Cực tông cường giả.

Đều không ngoại lệ, toàn bộ thân thể chém ngang…
Liền ngay cả hồn phách đều cùng nhau chôn vùi.

Thiên địa xôn xao!

Giờ khắc này, không ai còn có thể an tọa nguyên địa, đều bỗng nhiên đứng dậy nhìn về phía dưới núi, sắc mặt rung động.

1 kiếm trấn sát hợp nhất cảnh, liền ngay cả mấy vị Quy Nguyên cảnh tu sĩ, đều biến thành vật kèm theo.

Vô số cường giả trong lòng, đều hiển hiện một cái ý niệm trong đầu —— giữa thiên địa, khi nào lại nhiều như thế 1 vị, khủng bố đến cực điểm kiếm tu? ! Nhưng cũng có người giờ phút này đôi mắt lấp lóe, như nghĩ đến cái gì, tiếp theo thần sắc đại biến.

“La Quan…” Dương cực trong tông, một tên áo bào đỏ tu sĩ đột nhiên trừng to mắt, “Sư huynh, vị này chẳng lẽ… Khương quốc bên trong vị kia? Cũng không phải nói, hắn tại Tứ Hải long cung biến đổi lớn bên trong, đã vẫn lạc? !”

Bên cạnh, một bộ trường bào màu đen, khí độ trầm ổn trung niên tu sĩ, nghe vậy hơi trầm xuống mặc, chậm rãi nói: “Thực lực như thế, trừ vị kia còn có thể là ai? ! Bản tông nguyên lai tưởng rằng, mấy năm qua này nghe đồn, là có khuếch đại chỗ, nhưng hôm nay gặp mặt mới biết, như thế nào kiếm bắn trâu đấu, quang hàn chín ngày!”

Áo bào đỏ tu sĩ hít một hơi lãnh khí, từ sư huynh lời nói bên trong cảm nhận được một chút thâm ý, “Không thể đi… Đây chính là Âm Cực tông sân nhà, còn có hay không cực lão tổ tọa trấn… Lại nói, cái này La Quan đối đầu, cũng không phải 1 nhà, 2 nhà… Còn có thể mặc hắn lật trời đi?” Đang khi nói chuyện hắn dư quang đảo qua, liền mỗi ngày cực tông tông chủ, Hoàng Cực tông tông chủ các loại, giờ phút này mặt lộ vẻ âm trầm.

“Hắc!” Áo bào đen tu sĩ cười lạnh một tiếng, “Sư đệ, truyền lệnh xuống, hôm nay hết thảy phân tranh, cùng ta dương cực tông không quan hệ, chúng ta chỉ làm quần chúng.”

Mà liền tại, sư huynh này đệ 2 người nói nhỏ lúc, đăng lâm đỉnh núi trên thềm đá, có tiếng bước chân vang lên.

Là kia dưới núi kiếm tu, chính cất bước đi tới.

Giờ phút này đường núi 2 bên, hội tụ đại lượng Âm Cực tông tu sĩ, lại từng cái sắc mặt tái nhợt, không còn dám hướng về phía trước nửa bước.

Khủng bố! Đáng sợ!

Bây giờ, từ trước mắt kiếm tu trên thân, bọn hắn cảm nhận được vô tận sát cơ, như 1 con vô hình cự thú mở cái miệng rộng, như muốn đem toàn bộ Âm Cực tông, đều trực tiếp nuốt vào.

Trước đại điện, Âm Cực tông tông chủ sắc mặt tái xanh, đôi mắt kinh sợ vạn điểm. Hôm nay vốn cho là uy danh chấn thiên hạ, lại chấn âm cực một mạch thời khắc, nào

có thể đoán được lại sẽ xuất hiện như thế biến cố.

Thở sâu, hắn chợt quát một tiếng, “Âm Cực tông đệ tử nghe lệnh, mở Huyền Âm diệt thần đại trận, tru sát xâm lấn tà ma!”

Oanh ——

Khí tức cường đại, sát na xông vào chín ngày, một đoàn mây đen lập tức hiển hiện, thiên khung tùy theo trở nên âm u. Cùng lúc đó, giật mình tỉnh lại Âm Cực tông tu sĩ, cùng nhau chợt quát một tiếng.

Thuộc về bọn hắn khí tức, tại thời khắc này bộc phát, vô luận mạnh yếu đều cùng thiên khung mây đen tương dung, lập tức khiến cho mây đen thể tích, lấy tốc độ kinh người điên cuồng tăng vọt, lại nhan sắc càng phát ra thâm trầm, đen nhánh, như mực đậm hắt vẫy.

Ầm ầm ——

Mây đen chuyển động như vòng xoáy, hủy diệt khí cơ từ đó giáng lâm, bao phủ toàn bộ Âm Cực tông, liền như thiên địa hạo kiếp sắp tới.

Hộ tông đại trận!

Cùng cái khác tông môn khác biệt, Âm Cực tông Huyền Âm diệt thần trận, là mượn thiên địa chi thế, cùng nơi đây vạn vật tan về một thể. Không khởi động lúc đại trận ẩn nấp không ra, mà một khi mở ra, tất cả Âm Cực tông tu sĩ đều tướng, trở thành đại trận một chỗ tiết điểm.

Uy lực khó lường, có thể trảm thần ma!

Mà đây cũng là Âm Cực tông cực yếu nhiều năm, nhưng chỉ cần chịu dứt bỏ bộ điểm lợi ích, lại phong bế sơn môn về sau, liền không người tới làm khó nguyên nhân 1 trong.

Giờ phút này, Huyền Âm diệt thần trận đã mở, tung phá cảnh hợp nhất chạm đến thiên nhân cấp độ người, cũng khó toàn thân trở ra!

Ba ——

Ba ——

Nhưng dưới núi tiếng bước chân kia, lại không nửa điểm dừng lại, rốt cục xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Một bộ áo bào đen tay cầm tru tiên kiếm, La Quan tóc đen ở sau lưng khuấy động, đạp lâm đỉnh núi lúc ngửa đầu, nhìn về phía đầu đội bầu trời.

Kia bên trong Huyền Âm diệt thần trận tạo thành vòng xoáy, đem mặt trời đều che lấp, phóng thích vô tận sát cơ. Nhưng hắn thần sắc bình tĩnh như trước, đôi mắt như tĩnh hồ, không dậy nổi nửa điểm gợn sóng.

Mà giờ khắc này, La Quan ngóng nhìn thiên khung lúc, lại có vô số đạo ánh mắt, chính rơi vào trên người hắn. Tung trước đó đã có đoán trước, nhưng giờ phút này hay là vô số người, trái tim bỗng dưng co vào —— là hắn!

3 năm trước đây, Khương quốc đế cung một trận chiến, La Quan danh truyền thiên hạ.

Người bên ngoài có lẽ không biết, nhưng thiên cực tông, Hoàng Cực tông bọn người, trong tay hắn ăn thiệt thòi lớn, há lại sẽ không biết.

Mà cho dù là không biết hắn, theo giữa sân nghị luận ầm ĩ, cũng biết được nó thân phận.

La Quan? ! Vậy mà là hắn! !

Âm Cực tông tông chủ, đầu lông mày hung hăng nhảy một cái, chợt hiển thị rõ tàn nhẫn.

Là hắn, lại như thế nào! ? !

Hôm nay, nhập Huyền Âm diệt thần đại trận, liền chỉ có một con đường chết.

“Giết!”

Một tiếng quát lớn, đại trận oanh minh, thiên khung phía trên đen nhánh vòng xoáy ở giữa, lại có một cánh tay lớn nhô ra, chừng mấy ngàn trượng, toàn thân đen nhánh, bao trùm vô số lân giáp, khủng bố khí cơ làm người tuyệt vọng.

Giờ phút này, thẳng đến La Quan mà đến, tay lớn 5 ngón tay bỗng dưng một nắm.

Ầm ầm ——

Nổ vang rung trời, không gian tùy theo vặn vẹo, như muốn gấp lại, hóa thành một phương lồng giam, muốn đem La Quan nghiền nát ở bên trong.

Một kích này nhìn như bình thường không có gì lạ, lại khiến mọi người tại đây đều tâm thần nhảy một cái, sinh ra lớn lao hồi hộp, nhìn về phía kia tay lớn lúc, nhưng vẫn bản năng bên trong, sinh ra hoảng sợ, tuyệt vọng.

Đó là một loại tuyệt đối cường đại, vượt qua tự thân sinh mệnh cực hạn tồn tại, chỉ đối mặt nó lúc, ý thức đều muốn đông kết, căn bản bất lực phản kháng.

Đừng nói các phương tu sĩ, chính là Âm Cực tông mọi người, cũng chưa từng mắt thấy qua, mở ra tông môn đại trận cảnh tượng, giờ phút này sau cơn kinh hãi chính là cuồng hỉ —— kinh khủng như vậy một kích, tung La Quan có ngập trời chi năng, cũng tuyệt đối không cách nào ngăn cản? !

“Vực ngoại thiên ma? !” Huyền Quy cười lạnh một tiếng, “Cái này Âm Cực tông thật đúng là có ít đồ, có thể tới hoàn thành khế ước, như đổi người đến, sợ là phải bị thua thiệt.”

Bá ——

La Quan trước mắt, tiểu la lỵ hư ảnh hiển hiện hướng về phía trước một điểm, thuộc về vực ngoại thiên ma chấn nhiếp lòng người khí cơ, lập tức bị phá vỡ.

Sau một khắc.

Ông ——

Kiếm minh vang lên, óng ánh kiếm quang đột ngột từ mặt đất mọc lên, xông lên tận chín tầng trời phía trên, cùng kia tay lớn trùng điệp va chạm đến cùng một chỗ.

Trong chốc lát, kiếm quang vỡ nát như đầy trời tốn lửa.

Liền cái này? !

Mà liền tại mọi người chuyển qua suy nghĩ lúc, “Ầm ầm” nổ vang rung trời, bỗng dưng từ bóng đêm vô tận bên trong bộc phát, kia là từng đầu gào thét lôi xà, tại thiên khung ở giữa tung hoành gào thét, xen lẫn thành 1 đạo khủng bố lôi màn.

“Bằng vào ta kiếm, ngự thần lôi!”

Tiếng cười lạnh, vang vọng đất trời.

Sau một khắc, lôi quang nổ tung, tràn ngập giữa thiên địa. Kia to lớn mây đen vòng xoáy bên trong, vang lên một tiếng phẫn nộ, thống khổ gào thét, được triệu hoán mà đến, thăm dò vào nơi đây thiên địa tay lớn, tại lôi đình phía dưới một mảnh cháy đen, mảng lớn lân giáp vỡ vụn, tiếp theo hóa thành tro bụi.

Phốc ——

Phốc ——

Vô số Âm Cực tông tu sĩ, phun ra máu tươi, mặt mũi tràn đầy kinh hãi. Nhưng bọn hắn ác mộng vừa mới bắt

đầu, tứ ngược lôi quang như như giòi trong xương, dung nhập toàn bộ Huyền Âm diệt thần đại trận, cũng khóa chặt tất cả Huyền Âm tông tu sĩ.

Đón lấy, thiên lôi giáng lâm! !

Đây cũng cũng không phải là toàn bộ, đều là La Quan năng lực, còn có nhân quả phản phệ —— triệu hoán vực ngoại thiên ma, tiếp dẫn không thuộc về thế giới này lực lượng, tự nhiên là phải bỏ ra đại giới, mà La Quan chỉ bất quá, nếu như phần này đại giới trở nên càng thêm mãnh liệt một chút.

Oanh ——

Oanh ——

Từng đạo lôi đình, như tấm lụa đánh rớt.

“A!”

“Cứu mạng! !”

“Mau trốn a!”

Âm Cực tông tu sĩ, một nháy mắt tử thương thảm trọng, mỗi 1 đạo thiên lôi phía dưới, đều có một bộ than cốc sinh ra. Cho dù thực lực cường hãn hạng người, có thể miễn cưỡng ngăn lại lôi đình, cũng là từng ngụm từng ngụm thổ huyết, toàn thân phá vỡ thịt bong.

Mà thân phận đại trận chủ đạo người, Âm Cực tông tông chủ tự nhiên đạt được, thiên lôi ngoài định mức chiếu

cố.

Ầm ầm ——

1 đạo tráng kiện như cổ mộc lôi đình, đem hắn nháy mắt bao phủ.

“A!” Âm Cực tông tông chủ thống khổ gào thét, nguyên thần pháp tướng chống trời mà lên, liều mạng thôi động tự thân tu vi, đối kháng lôi đình oanh sát.

“Lão tổ cứu ta!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 676 : Thiên nhân vô lượng

Gõ tỉnh thần chuông? ! Có thể đi ngươi (mẹ) a, trang bức loại sự tình này, muốn giống như nó điểm mới tốt. Âm Cực tông trên dưới bây giờ đã bị người đè xuống đất ma sát, còn nhớ được điểm này? ! Lại không tranh thủ thời gian chọn người đều phải chết tuyệt.

“Hừ!”

Một tiếng gầm thét, từ Âm Cực tông chỗ sâu truyền ra, tiếp lấy khủng bố khí cơ bộc phát, xuyên thẳng thiên khung phía trên.

“Tán!”

Đầy trời mây đen, cùng vô tận bạo ngược lôi quang, giờ phút này nháy mắt biến mất. Trừ dãy núi ở giữa, lôi đình oanh minh lưu lại dư âm, cùng bên tai rên rỉ cùng miệng mũi chỗ khét lẹt khí tức bên ngoài, vừa rồi một màn như chỉ là ảo giác.

“Phương nào tiêu nhỏ, dám đến ta Âm Cực tông quát tháo?” Một thân ảnh, giờ phút này chân đạp hư không mà đến, quanh thân khủng bố khí cơ thoải mái, phát động thiên địa linh lực sôi trào, bàng bạc như sơn hải.

Vô cực lão tổ!

Người này một thân áo bào trắng, nhìn như 45 tuổi bộ

dáng, thân thể khôi ngô cao lớn, một thân thượng vị giả khí thế không uy từ giận.

Giờ phút này, ánh mắt của hắn như đuốc, đảo qua tông môn trước đại điện, lọt vào trong tầm mắt khiến cho sắc mặt, trở nên càng thêm âm trầm ướt át, lại nhìn về phía La Quan lúc, chính là sát cơ bốc hơi một mảnh sâm hàn!

“Muốn chết!”

Oanh ——

Thiên nhân chi uy như vực sâu như ngục.

Giờ phút này trước điện trên quảng trường, mọi người mặt lộ vẻ ngưng trọng, ám đạo cái này vô cực lão tổ thực lực, lại so trong dự đoán càng cường đại.

Cái gọi là thiên nhân là chỉ đạp phá bình cảnh, chạm đến vô lượng đại kiếp, đã đạt Thiên Thanh đại lục tu hành chi cực hạn, thả nói thiên khung phía dưới trên nhất người.

Cùng Ẩn Tiên cung bên trong Ẩn tiên cấp tồn tại, địa vị đối chờ.

Kiến thức vô cực lão tổ cường hãn, vô số ánh mắt nhìn về phía La Quan, ngược lại muốn xem xem vị này như sao chổi quật khởi, kiếm uy vô song tuổi trẻ cường giả, có hay không còn có thể giữ vững bình tĩnh.

Nhưng rất nhanh, liền có một trận hít một hơi lãnh khí âm thanh, từ đám bọn hắn trong miệng phát ra, tràng

diện úy vi tráng quan.

Cũng không phải bởi vì, La Quan bộc phát ra, cùng trời người địa vị ngang nhau cường hãn khí tức, lại hoặc là cái khác hành động kinh người.

Mà là giờ phút này, hắn lại chưa hướng vô cực lão tổ nhìn lại một chút… Thuận tiện như, chưa từng phát giác được vị này, thiên nhân cường giả đến!

Miệt thị, đây là trần trụi miệt thị!

Hắn làm sao dám? Hắn cũng dám!

Vô số trợn mắt hốc mồm bên trong, La Quan rút kiếm hướng về phía trước, đi tới Mộ Thanh Kết bên người. Mà ánh mắt của nàng tại La Quan hiện thân về sau, liền rơi vào trên người hắn, lại chưa di động qua nửa điểm, si ngốc liền như trong mộng.

Đối mặt nháy mắt, La Quan trong lòng chua chua, hít vào một hơi, lộ ra mấy điểm tiếu dung, “Trước một trận nghe người ta nói, Âm Cực tông Thánh nữ phải lập gia đình, ta tưởng tượng đây không phải, ta lúc đầu tiểu tỳ nữ sao, dạng này sự tình tổng ta cũng không thể không ở tại chỗ, tốt xấu muốn tới hỏi một chút, đây có phải hay không là bản ý của ngươi.”

“Thế là liền đến một chuyến, sau đó hiện tại đại nhân nhà ngươi a, tâm lý phi thường áy náy, tự trách, cho nên ngươi muốn khóc lời nói liền khóc lên… Còn có, đây không phải ảo giác, thật không phải, bằng không ta để ngươi ôm một chút, khẳng định là ấm.”

La Quan cũng không biết, hắn dài dòng văn tự nói thứ gì, chỉ cảm thấy trong lòng hơi buồn phiền, không nói ra sẽ rất khó chịu.

Mộ Thanh Kết đưa tay xát đem con mắt, nhưng nước mắt lại càng lau càng nhiều, mấy năm này nàng họa thật nhiều bức vẽ giống, thì thào nói nhỏ kể ra vô số, tưởng tượng qua rất nhiều lần La Quan đến, đem Âm Cực tông đám khốn kiếp này, giết tè ra quần một màn.

Nhưng khi 1 ngày này chân chính đến lúc, nàng mới phát giác được ủy khuất, sợ hãi, không chỉ là bởi vì những năm này tao ngộ, càng bởi vì Mộ Thanh Kết không xác định, La Quan có thể hay không tới cứu hắn… Dù sao, nàng chỉ là 1 cái tiểu tỳ nữ, mà Âm Cực tông lại là cường đại như vậy.

Nhưng nàng vẫn như cũ vẽ lấy, nghĩ đến, thì thầm, bởi vì La Quan đã là Mộ Thanh Kết trên đời này, duy nhất dựa vào.

Hiện tại, đại nhân hắn đến rồi! !

“Thật xin lỗi a…” La Quan phủ phục, đem Mộ Thanh Kết run rẩy thân thể ôm trong ngực bên trong, chỉ cảm thấy nàng lạnh cả người, tựa như là trời mưa to bên trong thú nhỏ, tại run run rẩy rẩy, “Là đại nhân nhà ngươi tới chậm, nhưng cũng may không phải đặc biệt muộn, ngươi bây giờ còn sống, mà đại nhân nhà ngươi ta hiện tại, kỳ thật cũng rất lợi hại… Cho nên hôm nay, những người này 1 cái cũng đừng nghĩ chạy.”

Có người mơ hồ trong đó, nghe tới cái này chủ tớ ở giữa đối thoại, nhưng càng nhiều người lại chỉ là, xa xa nhìn thấy 1 cái đại khái.

Nhưng cái này đã đầy đủ, bọn hắn não bổ ra rất nhiều nội dung, cũng phát hiện 1 cái khiến người chấn kinh, lại phi thường im lặng sự tình ——

Nói cách khác, Âm Cực tông hôm nay to lớn rung chuyển, chết nhiều người như vậy, ngay cả Thủ tịch trưởng lão ở bên trong một đám cao thủ đều hao tổn nghiêm trọng, chính là bởi vì trước mắt Mộ Thanh Kết? ? 1 cái đỉnh lấy Thánh nữ tên tuổi tiểu nha đầu, dẫn đến đây hết thảy.

“Làm càn!”

Vô cực lão tổ chợt quát một tiếng, hắn cảm giác da mặt chính mình, đang bị người kéo xuống đến, nhét vào rãnh nước bẩn bên trong nhiều lần ma sát.

Không nhìn lão phu cũng liền thôi, lại vẫn dám trước mặt mọi người cùng Mộ Thanh Kết ấp ấp ôm một cái, đây chính là hắn công khai tuyên bố, muốn cưới đạo lữ… Cứ việc chỉ là một cái đỉnh lô, nhưng cũng việc quan hệ mặt mũi.

Thiên nhân giận dữ, sát cơ đột nhiên hiện.

Khủng bố khí cơ nháy mắt ngưng tụ, ầm vang rơi xuống.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, La Quan không quay đầu lại, mũi kiếm chỗ hướng chỗ, khủng bố oanh minh như sơn băng hải tiếu.

Vô cực lão tổ đôi mắt ngưng lại, tu vi đến hắn mức hiện nay, nếu không phải thiên địa đại đạo có thiếu, hạn chế tự thân đột phá, đã sớm bước vào vô lượng chi cảnh.

Nhưng dù cho như thế, thực lực cũng đã siêu thoát hợp nhất cảnh cấp độ, chính là tiện tay một kích, cũng có quét ngang thiên hạ chi uy.

Nhưng bây giờ, lại bị La Quan tiện tay 1 kiếm chém vỡ… Người này, quả nhiên là có chút môn đạo!

“Hừ! Khó trách dám can đảm xông ta Âm Cực tông, quả không tầm thường hạng người… Nhưng hôm nay, tung ngươi bối cảnh thâm hậu, thực lực mạnh mẽ, cũng hẳn phải chết không nghi ngờ!”

Thiên đạo không hoàn toàn là lớn khuyết điểm, đi tới chỗ cao nhất, lại vô địch hành chi đường. Nhưng cùng lúc cũng là một phần che chở… Vượt qua này cực hạn người, khó mà bước vào ở giữa, nếu không ắt gặp phản phệ.

Là lấy thiên nhân chi cảnh chính là nơi đây thiên địa tuyệt đỉnh, mà hắn liền đứng ở đỉnh núi, nhìn quanh 4 phương thiên địa, ngày càng ngạo nghễ!

La Quan nói: “Thanh kết, ngươi lại nghỉ ngơi một lát, nhìn đại nhân nhà ngươi xuất thủ, trảm cái này muốn ăn thiên nga con cóc.”

Dứt lời, rút kiếm quay người.

Không có nửa điểm nói nhảm, đưa tay huy kiếm.

Có đôi khi, hắn cũng rất không hiểu, rõ ràng đều đã là không chết không thôi chi cục, vì sao còn có chút người luôn luôn mù so so? ? Chẳng lẽ làm như vậy, có thể tăng lên bọn hắn phần thắng sao? !

Oanh ——

1 kiếm ra, thiên địa rúng động, vạn vật gào thét.

Óng ánh kiếm quang phóng lên tận trời, như thoải mái bàng bạc trường hà, ầm vang mà tới.

Là 1 kiếm, nhưng cũng không phải 1 kiếm, mà là thân lò, bạt sơn hà, từng ngày nguyệt, đãng cửu tiêu này 4 kiếm dung hợp về 1.

Thiên nhân? ? Đó cũng là người, chỉ cần là người, liền có thể bị kiếm giết chết.

1 kiếm hoặc không đủ, 4 kiếm lại như thế nào? !

Vô cực lão tổ sắc mặt hoàn toàn thay đổi, hắn biết La Quan rất mạnh, nhưng một kiếm này nối liền trời đất mà đến, hay là làm hắn tâm thần đại chấn.

Không dám khinh thường, hắn trực tiếp triển lộ thực lực.

“Nguyên thần vô lượng, chống trời đạp đất!”

Một tiếng quát lớn, nguyên thần pháp tướng phá thể mà ra, cùng bình thường hợp nhất cảnh tu sĩ khác biệt, cái này nguyên thần pháp tướng lớn đâu chỉ gấp 10 lần, gấp trăm lần, liền như 1 tôn được triệu hoán mà đến thần linh, chân đạp đại địa phía trên, đỉnh đầu vô tận thiên khung.

Giờ phút này nguyên thần pháp tướng đưa tay, hướng về phía trước nhấn một cái.

Ầm ầm ——

Giờ khắc này cả phiến thiên địa ở giữa, lấy Âm Cực tông sơn môn làm trung tâm, đâu chỉ 10 triệu dặm bên trong phạm vi, tất cả thiên địa linh lực bị đều rút ra.

Đây là, vô lượng chân ý.

Mới biết, như thế nào thiên nhân!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 677 : 3 kiếm trấn thiên nhân

Một kích phía dưới, tẫn thủ 10 triệu dặm nội thiên địa linh lực, dẫn đến một phương này khu vực, mấy thành trống không.

Nó uy như thiên nộ, nó ý uẩn thiên uy!

4 kiếm oanh minh bay thẳng cửu tiêu, cùng một kích này trùng điệp chạm vào nhau, kinh thiên oanh minh bộc phát, hình cái vòng sóng xung kích mắt trần có thể thấy.

Ngắn ngủi trì trệ, tức lấy quét ngang chi thế bộc phát, “Ầm ầm” càn quét thiên địa.

Một nháy mắt, lấy Âm Cực tông đại điện làm trung tâm, vô số cấm chế, trận pháp quang mang sáng lên, nhưng lại sau đó một khắc phá thành mảnh nhỏ.

Từng viên tráng kiện cổ mộc, bị trực tiếp bẻ gãy, cự thạch gào thét xuyên không, Nhược Hạo cướp giáng lâm một màn, khiến vô số người trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy rung động, kính sợ.

Cái này, mới là đương thời đỉnh cao nhất ở giữa chém giết!

Một kích, liền làm bọn hắn gan hàn muốn nứt.

Vô cực lão tổ cường hãn, mọi người sớm có đoán

trước, dù sao hắn phá vỡ mà vào thiên nhân chi cảnh tin tức, đã sớm truyền khắp thiên hạ.

Nhưng La Quan kiếm, lại làm bọn hắn không tưởng được, có thể cùng vô cực lão tổ cân sức ngang tài.

“Hừ!”

Nguyên thần pháp tướng chống trời đạp đất, phát ra trùng điệp hừ lạnh, “Âm u chi nhãn, cho lão phu mở!”

Vô cực lão tổ đưa tay, nó nguyên thần pháp tướng đi theo, từ bốn phương tám hướng mãnh liệt mà đến, bổ sung nơi đây trống không thiên địa linh lực, một nháy mắt lại lần nữa bị rút lấy sạch sẽ.

Ầm ầm ——

Thiên khung phía trên, mảng lớn mây đen trống rỗng sinh ra, tiếp theo lại có 1 con to lớn đôi mắt, từ trong đó nổi lên.

Giờ phút này, cái này đôi mắt run rẩy ở giữa bỗng dưng mở ra.

Bá ——

Trong đó đen kịt một màu, như phản chiếu vĩnh dạ, có thể đem hết thảy thôn phệ.

La Quan sinh ra một loại kịch liệt xé rách cảm giác, tại âm u chi nhãn nhìn chăm chú, hồn phách như muốn bị cưỡng ép lôi ra bên ngoài cơ thể. Nhưng rất nhanh, hắn

giữa lông mày một tia hơi lạnh dập dờn, hồn phách trong không gian ánh trăng tùy theo sáng rõ, xé rách cảm giác lập tức bị ngăn cách.

Đưa tay, vung lên.

“1 kiếm khai thiên!”

Ầm ầm ——

Thiên khung phía trên, trong chốc lát xuất hiện 1 đầu thẳng tắp dây dài, đem nó từ đó một phân thành hai. Kiếm ảnh từ chín ngày mà đến, mang theo hủy diệt vạn vật khí cơ, trảm tại âm u chi nhãn bên trên.

Vô cực lão tổ cười lạnh, hắn giờ phút này thi triển, chính là truyền thừa từ Tiên Cực tông đại thần thông 1 trong, chỗ ngưng tụ âm u chi nhãn, xen vào chân thực cùng hư ảo ở giữa. Cái này La Quan kiếm đích xác cường đại, nhưng thì tính sao? ! Không đến tận đây cảnh, tranh luận tổn thương nửa điểm!

Sau một khắc oanh minh tiếng vang bộc phát, vô cực lão tổ kêu lên một tiếng đau đớn, trên mặt cười lạnh trong nháy mắt liền biến thành kinh sợ.

Âm u chi nhãn, nát!

Tại trên trời rơi xuống 1 kiếm phía dưới, yếu ớt liền như bọt khí, thậm chí không thể đối kia khủng bố kiếm ảnh, tạo thành quá lớn trở ngại.

“Làm sao có thể? !” Vô cực lão tổ gầm nhẹ, nguyên thần

pháp tướng bỗng nhiên đánh ra.

Oanh ——

Khai thiên 1 kiếm vỡ nát, có thể không cực lão tổ sắc mặt ngược lại càng thêm khó coi, “Kiếm ý 6 tầng!”

“Không đúng… Kiếm ý này, đã có 7 tầng chi tướng, có thể trảm vạn vật hư thực.”

So với giờ phút này, La Quan thể hiện ra thực lực, kiếm ý thất trọng phát hiện khiến vô cực lão tổ càng thêm kinh sợ.

Bởi vì cái này cho thấy, trước mắt tiểu bối là 1 cái, tuyệt đối trên ý nghĩa kiếm đạo thiên tài, nó tư chất có thể xưng “Khủng bố” 2 chữ.

Như hôm nay để hắn rời đi, lấy nó kiếm đạo thiên phú, ngày sau tất thành họa lớn trong lòng, thậm chí là Âm Cực tông hủy diệt mầm tai hoạ.

Nhất định phải giết hắn!

Vô cực lão tổ ngẩng đầu, nó đôi mắt ở giữa sát ý trùng thiên.

Mà giờ khắc này, đón hắn băng lãnh ánh mắt, La Quan mặt không biểu tình, vung ra kiếm thứ 2.

“Vạn vật Quy Khư!”

Ông ——

Kiếm minh vang lên nháy mắt, vô cực lão tổ giật mình trong lòng, đột nhiên sinh ra một tia bất an —— không thể lại để cho tiểu tử này xuất kiếm!

“Vạn vật sen sinh, vĩnh trấn sơn biển!”

Từng đoá từng đoá màu đen hoa sen, ở trong thiên địa hiển hiện, nở rộ, một nháy mắt liền tràn ngập, lọt vào trong tầm mắt mỗi một góc.

1 đóa hắc liên, chính là 1 đạo giam cầm, giờ phút này 10 triệu đóa hắc liên tràn ra, liền có ngàn vạn đạo giam cầm chi lực giáng lâm, liền như từng đầu không nhìn thấy xiềng xích.

Nhất lực hàng thập hội!

Giờ phút này, vô cực lão tổ chính là muốn lấy tu vi đè người, ngạnh sinh sinh trấn áp La Quan. Mặc cho ngươi kiếm đạo vô song, tại sơn hải hoành ép trước đó, lại có thể thế nào? !

La Quan đáy mắt, hiện lên một tia giọng mỉa mai, thủ đoạn này đối cái khác người có lẽ có dùng, nhưng dùng tại trên người hắn lại là mắt bị mù.

Ta một kiếm này, vạn vật không thể đỡ, sơn hải cũng Quy Khư!

Oanh ——

Oanh ——

Mỗi một tiếng vang thật lớn, đều đại biểu cho 1 đóa hắc liên nổ tung, ầm ầm như sấm hồ trút xuống, một kiếm này đem cái này 10 triệu hắc liên trực tiếp từ đó chém ngang.

Đôm đốp ——

Vô cực lão tổ nguyên thần pháp tướng giữa lông mày, giờ phút này lại bỗng dưng vỡ ra, đây là “Vạn vật sen sinh” thần thông bị phá về sau, phản phệ tại bản thể cụ hiện. Tuy chỉ là 1 đầu nho nhỏ vết thương, lại làm hắn phát ra một tiếng, cực kỳ thống khổ gào thét, như hồn phách bị từ đó xé rách.

Sau đó vô cực lão tổ hãi nhiên phát hiện, hắn viên mãn vô khuyết hồn phách, lại thật xuất hiện 1 đạo lỗ hổng —— tựa như là bị thứ gì, hung dữ cắn xé một cái.

La Quan kiếm, có thể trực tiếp phản phệ tại hồn phách! ? ! Đây là kiếm ý thất trọng thủ đoạn? ? Không, tuyệt đối không chỉ tại đây.

Ngược lại càng giống là hắn một kiếm này bên trong, ẩn chứa những vật khác… Hồn phách bị hao tổn tuy là cực kỳ nghiêm trọng thương thế, nhưng tốn hao một chút thời gian, thủ đoạn, luôn có đem chữa trị biện pháp.

Nhưng giờ phút này vô cực lão tổ lại có một loại, cực kỳ trực giác mãnh liệt —— hắn bị hao tổn hồn phách, sẽ vĩnh viễn không cách nào khôi phục!

Mà liền tại, vô cực lão tổ vừa kinh vừa sợ lúc, tiếng thứ

ba kiếm minh vang lên.

Ông ——

“Thiên địa lồng giam!”

Một kiếm này rơi xuống nháy mắt, vô cực lão tổ bỗng nhiên ngẩng đầu, hắn giờ phút này rõ ràng cảm thấy được, quanh thân chỗ không gian bị trực tiếp cắt đứt…

Không sai, chính là cắt đứt!

Tiếp theo hình thành, 1 cái gần như lĩnh vực tồn tại… Mà cái này, chính là thiên địa lồng giam bản chất, hóa một phương thiên địa vì tự thân thế giới.

La Quan thế giới, kiếm chi thế giới!

Tại toà này thế giới bên trong, chỉ có kiếm tồn tại, hết thảy đều sẽ bị trấn áp.

Rõ ràng chỉ là 1 kiếm, cũng chỉ có 1 đạo kiếm minh, nhưng giờ phút này rơi vào vô cực lão tổ trong tai, lại như 10 triệu thanh kiếm đồng thời gào thét.

Hạo đãng như triều cường, từ bốn phương tám hướng mà đến, “Ầm ầm” nó thế nối liền trời đất, bất khả kháng hoành càng khó có thể hơn ngăn cản!

Một nháy mắt, vô cực lão tổ mặt ngoài thân thể, liền hiện ra vô số vết thương, để hắn liền như 1 tôn bị đốt nứt tượng giống.

Hắn biểu lộ lộ ra một tia hoảng sợ, lại có một loại tùy thời, đều sẽ bị xé rách cảm giác, “Vũ Yến đạo hữu, điều kiện của các ngươi lão phu đáp ứng, còn xin xuất thủ tương trợ! !”

Oanh ——

1 đạo khí tức cường đại, bỗng dưng giáng lâm.

Cùng vô cực lão tổ dặm ngoài phối hợp, đem toà này kiếm chi thế giới oanh phá, vô cực lão tổ chật vật chạy ra, đã biến thành 1 cái huyết hồ lô.

Bá ——

Một thân ảnh từ phương xa mà đến, màu đen váy dài trong gió khuấy động, phác hoạ ra ngạo nhân dáng người, đúng là một nữ tử. Giờ phút này nàng đôi mắt trầm ngưng, rơi vào La Quan trên thân, hơi dừng lại về sau, chậm rãi đi lễ, “Ẩn Tiên cung Vũ Yến, gặp qua La đạo hữu.”

Khỏi phải giới thiệu, đối phương quang vinh xinh đẹp bên ngoài đồng hồ dưới, kia phần nồng đậm mùi hôi thối, liền có thể xác định nữ tử này thân phận.

Ẩn Tiên cung, lại là đạp ngựa Ẩn Tiên cung!

La Quan cười lạnh một tiếng, “Các ngươi bọn này lão cương thi, thật đúng là đạp ngựa bám dai như đỉa, tính toán lão tử một lần lại một lần, thật sự cho rằng ta không dám vén các ngươi hang ổ! ? !”

Quý hồng đủ khó giết đi, khôi lỗi ngàn ngàn vạn, ngay cả chân dung chưa chắc có người gặp qua, cuối cùng còn không phải biến thành 1 đạo phù, lại bị oanh thành cặn bã.

Những người này, cũng nhanh!

Vũ Yến nhíu mày lại, chợt bình tĩnh lại, “3 kiếm trấn thiên nhân… La đạo hữu kiếm, đích xác khủng bố tuyệt luân, nhưng hao tổn cũng kinh người đến cực điểm, dạng này kiếm ngươi còn có thể xuất thủ mấy lần?”

Nàng đưa tay, 5 ngón tay hướng về phía trước hư nắm, “Vô cực đạo hữu, xin đừng nên lại làm giữ lại, ngươi ta liên thủ đem người này trấn sát!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 678 : Thâm uyên sinh vật

“Tốt!” Vô cực lão tổ cắn răng gào thét, hận không thể đem La Quan chém thành muôn mảnh.

Dù không muốn thừa nhận, nhưng chính diện chém giết hắn xác thực không phải là đối thủ, tiểu bối này để hắn mất hết thể diện, mấy thành thiên hạ trò cười.

Nhưng cũng may, cùng Vũ Yến nữ nhân này liên thủ, hợp 2 người chi lực, đủ để nghịch chuyển chiến cuộc.

“Giết ta? !” La Quan cười lạnh, “Vậy liền nhìn hôm nay, đến cùng ai chết.”

Ông ——

Kinh thiên kiếm minh, sát na phóng lên tận trời.

Một kiếm này, như tấm lụa xuyên qua trời cao, ầm vang mà tới.

Nó ý như liệt hỏa, muốn Phần Thiên cùng địa!

Bạt Kiếm Trảm Thiên thuật.

Một kiếm này, chính là La Quan đời này kiếm đạo, hội tụ tan về mà thành.

Dù vẫn chưa hoàn thiện, uy lực lại khủng bố đến cực

điểm, từng tại long hưng phúc địa bên trong, cùng "Thiên đạo" chính diện một trận chiến.

Giờ phút này kiếm minh một nháy mắt, Vũ Yến cùng vô cực lão tổ 2 người, sắc mặt lập tức cuồng biến.

"Không được!" Lấy 2 người cảnh giới, tự có thể cảm nhận được, một kiếm này bên trong khủng bố, nhưng vẫn đáy lòng sinh ra mấy điểm gan hàn.

Vũ Yến thét lên, "Liên thủ, ngăn lại một kiếm này!" Không có một chút trước đó, hết thảy đều ở trong lòng bàn tay tự tin cùng bình tĩnh.

Nàng rốt cuộc minh bạch, vì sao lúc trước Tứ Hải long cung một chuyện, lấy Bạch Vô Thường cầm đầu Ẩn Tiên cung mọi người, sẽ đều đoàn diệt.

Cái này La Quan, xa so với bọn hắn trong tưởng tượng khủng bố hơn hơn nhiều.

"Thiên nhân vô lượng, tinh vẫn chín ngày!"

Nguyên thần pháp tướng phóng lên tận trời, điều động hạo đãng thiên địa linh lực, một nháy mắt liền ngưng tụ ra, vô số viên cháy hừng hực sao băng, lấy bài sơn đảo hải chi thế rơi xuống.

Vô cực lão tổ phun ra một ngụm máu tươi, "Bành" một chút nổ tung, hóa thành mảng lớn huyết vân. Cái này máu tươi rõ ràng rất không bình thường, hắn khí tức nháy mắt trở nên uể oải, sắc mặt càng phát ra tái nhợt.

“Âm u giáng lâm, huyết hải khôn cùng!”

Oanh ——

Huyết vân bỗng nhiên thiêu đốt, lại có 1 cái bàng bạc huyết hải hư ảnh, từ đó nổi lên, vô tận âm hàn, hủy diệt khí cơ, từ hư ảnh bên trong phóng thích.

Lấy tinh vẫn làm đầu, bàng bạc huyết hải ở phía sau, 2 vị Thiên Nhân cảnh siêu cấp cường giả, giờ phút này bộc phát ra riêng phần mình thủ đoạn mạnh nhất.

Chỉ vì, ngăn lại trước mắt 1 kiếm!

Sau một khắc, kinh thiên oanh minh bộc phát, liền thấy kia kình thiên kiếm ảnh vung lên, thiêu đốt sao băng nháy mắt vỡ nát, lấy thế tồi khô lạp hủ phá đi, lại nằng nặng chém vào bàng bạc huyết hải.

“A!”

Vũ Yến hét thảm một tiếng, miệng mũi thất khiếu chảy máu, nguyên thần pháp tướng trong nháy mắt liền ầm vang băng liệt, đúng là bị một kiếm này chi uy cho sinh sinh chém vỡ.

Đôi này Thiên Nhân cảnh cường giả mà nói, đã là dao động căn cơ trọng thương, một cái sơ sẩy thậm chí sẽ dẫn đến cảnh giới rơi xuống, đại đạo như vậy đoạn tuyệt.

Nhưng cùng chi tướng so, thảm hại hơn chính là vô cực lão tổ, trước đó La Quan “Đế kiếm 3 thức” xuất thủ, bởi

vì nhất mạch tương truyền, cha truyền con nối, vốn là kiếm thế trùng điệp, có uy lực tăng gấp bội hiệu quả, tại thiên địa vì lao 1 kiếm bên trong, liền đã xem hắn trọng thương.

Bây giờ nỗ lực bộc phát át chủ bài, đối đầu La Quan Bạt Kiếm Trảm Thiên thuật, có thể nói là tổn thương càng thêm tổn thương, kêu thảm trung nguyên thần pháp tướng vỡ nát, đập sập Âm Cực tông đại điện.

Sinh tử chưa biết!

Mà hết thảy này, chỉ là La Quan một kiếm chi uy.

Giữa thiên địa, giờ phút này tĩnh mịch.

Vô số hai tròng mắt trừng lớn, lộ ra kinh hãi chi ý, liền ngay cả cùng La Quan thù hận rất sâu thiên cực tông, Hoàng Cực tông tu sĩ, đều vô ý thức thu liễm, ánh mắt bên trong địch ý.

Thật đáng sợ!

Ẩn Tiên cung Vũ Yến cụ thể thân phận, bọn hắn dù không biết được, nhưng cảnh giới, khí tức không giả được, cũng là 1 vị Thiên Nhân cảnh vô địch tồn tại.

Nhưng chính là, 2 vị Thiên Nhân cảnh liên thủ, lại bị 1 kiếm trấn áp. Cái này xa so trước đó, La Quan 3 kiếm trấn thiên nhân, mang theo cho bọn hắn rung động, phải mạnh mẽ rất rất nhiều.

Cái này La Quan, rốt cuộc là ai? !

Trên thực tế, trừ ma quỷ Lạc Thanh bên ngoài, hôm nay Âm Cực tông bên trong còn có mấy người, biết được La Quan thân phận. Dù sao năm đó, cái này xuất thân biển mây đại lục tiểu bối, hay là cọ Thánh nữ ánh sáng, mượn Âm Cực tông dưới tông truyền tống trận, mới tiến vào Thiên Thanh đại lục.

Mà Lạc Thanh trưởng lão trước khi chết, cũng xác nhận điểm này… Nhưng hôm nay, đừng nói bọn hắn sớm đã bị dọa sợ, chính là thật nói ra, cũng sẽ không có người tin tưởng.

1 cái đến từ xa xôi biển mây, chỉ là Kim Đan tiểu bối, ngắn ngủi mấy năm thời gian bên trong, liền nhảy lên một cái trở thành hôm nay nhân vật như vậy? Tuyệt không có khả năng!

Ha ha, người nào tin người đó ngu xuẩn.

Liền xem như thật, cũng tuyệt đối có ẩn tình khác, tỉ như chuyển thế chi linh, lại tỉ như… Nguyên thần đoạt xá? ! Không sai, giờ khắc này, nhìn xem La Quan thẳng tắp dáng người cùng tuấn lãng gương mặt, mọi người cơ hồ có thể xác định, chân tướng tất tại giữa 2 cái này.

Nếu không, ngươi nói cho bọn hắn, một giới tiểu tiểu Nguyên anh, huy kiếm liền trấn áp 2 tôn Thiên Nhân cảnh, bọn hắn đánh chết đều không tin. Trên đời này đích xác có thiên tài, thậm chí là bất thế ra yêu nghiệt… Nhưng La Quan hôm nay biểu hiện, đã vượt xa khỏi cái này 1 phạm trù!

“Trấn sát ta? !” La Quan giương kiếm, cuồng phong cuốn lên áo bào đen, tóc dài tại sau lưng khuấy động, “Còn có ai, chi bằng xuất thủ!”

Giờ khắc này, khí thế của hắn như hồng, nhưng nát thiên địa.

Khí thế cường đại hoành ép 4 phương, ánh mắt chiếu tới chi địa, mọi người nhao nhao cúi đầu, không dám cùng chi đối mặt, tiếp theo từ đáy lòng bên trong, sinh ra giống nhau suy nghĩ ——

Âm Cực tông xong!

Cái này La Quan rõ ràng là kẻ hung hãn, hôm nay đã xuất thủ, tuyệt sẽ không cho Âm Cực tông cơ hội thở dốc.

Dù sao trảm thảo trừ căn đạo lý, tất cả mọi người hiểu.

Nhưng ra ngoài ý định chính là, Vũ Yến vẫn chưa đào tẩu, nàng lại phun ra mấy ngụm máu tươi, trên mặt nhiều mấy đạo nếp nhăn, cả người trở nên già nua rất nhiều.

Giờ phút này, oán độc ánh mắt rơi vào La Quan trên thân, thét to: “La Quan, ngươi có phải hay không cho rằng, ngươi đã thắng rồi? ! Si tâm vọng tưởng! !”

“Hôm nay, ngươi chết chắc! !”

Nàng ánh mắt, nhìn về phía Âm Cực tông đại điện trong phế tích.

Mọi người sững sờ, ám đạo vô cực lão tổ đều bị chùy bạo, hẳn là còn có thủ đoạn không thành? !

Suy nghĩ vừa mới chuyển qua, liền nghe được một tiếng hét thảm truyền đến ——

Là Mộ Thanh Kết!

Trong cơ thể nàng những cái kia màu đen hoa văn, một nháy mắt tăng vọt, cơ hồ hiện lên ở làn da mặt ngoài, tựa như là 1 đạo to lớn phức tạp phù văn.

Giờ phút này, Mộ Thanh Kết thân thể, như thụ lực vô hình dẫn dắt, trực tiếp thăng nhập giữa không trung.

Miệng mũi thất khiếu ở giữa, một tia hắc khí tuôn ra, gào thét chui vào đại điện phế tích. Tiếp lấy “Lạch cạch” một tiếng, nàng ngã xuống đất, triệt để ngất đi.

Sau một khắc ——

Oanh!

Đại điện phế tích một nháy mắt, liền bị khủng bố lực lượng quét ngang, vô cực lão tổ thân ảnh, giờ phút này chậm rãi dâng lên.

Bá ——

Hắn mở mắt ra, nó một đôi tròng mắt, giờ phút này biến thành đen nhánh, như mực đậm nhuộm dần.

Sau đó lại có từng khối vảy giáp màu đen, từ huyết nhục ở giữa chui ra, lít nha lít nhít bao trùm toàn thân, hình thành 1 kiện màu đen chiến giáp.

Cờ-rắc ——

Phần đuôi huyết nhục phá vỡ, một cây dài nhỏ cái đuôi chui ra, tùy ý đong đưa ở giữa liền đem không khí xé rách, phát ra thê lương tiếng xé gió.

Vô cực lão tổ thở sâu, trên mặt lộ ra mê say, “Hiện thế khí tức… Tự do hương vị… Đây hết thảy, thật sự là đã lâu!”

“Ha ha ha ha ha!”

Cuồng tiếu như kinh lôi, khiến vô số tu sĩ kêu thảm bên trong, trực tiếp ngất đi, thân thể không ngừng run rẩy.

Khí tức khủng bố, quét ngang thiên địa.

La Quan nhíu mày, mắt lộ trầm ngưng.

Gia hỏa này, không phải vô cực lão tổ! ? !

“Thâm uyên sinh vật!” Trước mắt, tiểu la lỵ hư ảnh hiển hiện, sắc mặt khó coi, “La Quan, cẩn thận một chút, thứ này rất đáng sợ! !”

Thâm uyên sinh vật? Dù chưa nghe nói qua, nhưng lão sư cho ra “Rất đáng sợ” kết luận, liền đã đầy đủ.

Mà giờ khắc này, “Vô cực lão tổ” ánh mắt, cũng nhìn lại.

“Chính là ngươi, kém chút hỏng bổn vương kế hoạch sao? Vậy thì chết đi!” Hắn đưa tay, trải rộng lân giáp như cự thú lợi trảo bàn tay, hướng về phía trước hung hăng một nắm.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 679 : Chân Long hợp thể

Không gian bỗng dưng vặn vẹo, hướng vào phía trong điên cuồng sụp đổ, như 1 con cự thú miệng lớn, liền muốn đem La Quan thôn phệ.

Ông ——

Kiếm minh vang lên, sau một khắc chính là kia, kinh thiên động địa va chạm tiếng vang.

Không gian vặn vẹo vỡ tan, La Quan cất bước mà ra, sắc mặt hắn trở nên tái nhợt.

Quả nhiên rất đáng sợ!

Lấy La Quan bây giờ thực lực, lại kém một chút, liền muốn bị cuốn vào trong đó, hậu quả có thể đoán trước.

“Vô cực lão tổ” cười lạnh, “Kiếm ý 7 tầng hình thức ban đầu? Hiện thế Nhân tộc một mạch, không ngờ ra 1 vị kiếm đạo thiên tài.”

“Đáng tiếc, hôm nay bổn vương giáng lâm, ngươi hẳn phải chết không nghi ngờ!”

Một bước hướng về phía trước, theo bước chân hắn đạp xuống, thiên khung truyền ra “Ầm ầm” tiếng vang, lực lượng đáng sợ giờ phút này điên cuồng hội tụ.

Liền như chín ngày Thần sơn khuynh đảo, ngang nhiên trấn dưới!

Một kích này, “Vô cực lão tổ” rõ ràng nghiêm túc rất nhiều, cường đại vô song lực lượng, tung chỉ là xa xa nhìn lại, cũng khiến hôm nay mọi người tại đây gan hàn muốn nứt.

Dù là hợp nhất cảnh, cũng không chịu nổi một kích.

Chỉ có Ẩn Tiên cung Vũ Yến, như đối trước mắt một màn sớm có đoán trước, nhìn về phía “Vô cực lão tổ” ánh mắt, kính sợ bên trong lại có mấy điểm si mê, nóng bỏng.

Thâm uyên sinh vật!

Quả nhiên, bí truyền tin tức là thật, Âm Cực tông hắc nguyệt nghi thức, có lực lượng thần bí, nhưng cùng thâm uyên thành lập liên hệ.

Chính vì vậy, vô cực lão tổ mới có thể nghịch thiên cải mệnh, một bộ đột phá Thiên Nhân cảnh giới, đây cũng là Ẩn Tiên cung đến, lôi kéo hắn nguyên nhân thực sự.

Dù sao , chờ đợi thiên địa đại biến còn không biết phải bao lâu, nếu có thể mượn nhờ thâm uyên chi lực, có lẽ bọn hắn liền có thể đột phá thiên địa ràng buộc.

Về phần La Quan… Thật sự là hắn rất mạnh, nhưng thì tính sao? ! Giờ phút này thâm uyên sinh vật giáng lâm, triển lộ cường đại vô song thực lực, hắn hẳn phải chết không nghi ngờ!

Ngang rống ——

Một tiếng phẫn nộ long ngâm, đột nhiên ở trong thiên địa nổ vang, khủng bố khí cơ quét ngang, khiến vô số trong lòng người 1 sợ, vô ý thức ngẩng đầu, liền thấy 1 đầu 1,000 trượng long ảnh gào thét mà tới.

Là Ngao Tú!

Mắt thấy La Quan rơi vào hiểm cảnh, nàng rốt cục kích hoạt, thuộc về tự thân lực lượng.

Giờ phút này, 1 đạo mãnh liệt liên hệ, xuất hiện tại giữa hai bên —— đến từ Vĩnh Hằng đảo khế ước, nơi này khắc kích hoạt!

Bá ——

Long ảnh vọt tới La Quan, tại cả 2 tiếp xúc nháy mắt, trực tiếp chui vào trong cơ thể hắn, sau một khắc một bộ xích hồng như thủy tinh chiến giáp, bao trùm tại trên người La Quan, đầu rồng mũ giáp che mặt, càng có sừng rồng dữ tợn chỉ thiên.

Hợp thể hoàn thành.

Oanh ——

La Quan khí tức, tại lúc này tăng vọt.

Biến cố bất thình lình, ngoài tất cả mọi người dự liệu, đợi bọn hắn lấy lại tinh thần, liền thấy bầu trời phía trên,

tối sầm đỏ lên 2 đạo người mặc chiến giáp thân ảnh, chính xa xa đối lập.

“Chân Long? !” “Vô cực lão tổ” gầm nhẹ, hắn đen như mực đôi mắt, sát na cực nóng như lửa, “Ha ha ha ha! Tốt, tốt!”

“Không nghĩ tới hôm nay, lại còn có thu hoạch ngoài ý muốn, đợi bổn vương thôn phệ Chân Long, liền có thể nhờ vào đó triệt để giáng lâm hiện thế!”

Oanh ——

Hắn một bước hướng về phía trước, nháy mắt hóa thành bóng đen, tốc độ nhanh vượt quá tưởng tượng, cơ hồ một nháy mắt liền xuất hiện tại La Quan trước mắt.

Đấm ra một quyền, muốn đem hắn lồng ngực đánh xuyên qua, xé rách trái tim của hắn.

Bá ——

La Quan đáy mắt, băng lãnh dựng thẳng đồng hiển hiện, băng lãnh, uy nghiêm bên trong, lộ ra vô tận lửa giận.

Đây là thuộc về Chân Long kiêu ngạo!

Không chỉ có đến từ Ngao Tú, càng đến từ La Quan thể nội Chân Long huyết mạch, thân là đã từng thiên địa chúa tể, chuỗi sinh vật đỉnh cao nhất tồn tại, lại bị chỉ là bò sát coi là sâu kiến, đây là cực lớn khuất nhục.

“Chết!”

La Quan không có né tránh, 1 quyền chính diện nghênh tiếp, nổ vang rung trời bên trong, lấy đen, đỏ 2 thân ảnh làm trung tâm, không gian như mặt gương từng khúc băng liệt.

2 thân ảnh, riêng phần mình hướng về sau nhanh lùi lại.

Đang đối mặt oanh một kích, đúng là thế lực ngang nhau!

“Chân Long chi thể? !” “Vô cực lão tổ” hú lên quái dị, chợt trở nên càng thêm hưng phấn, hắn gương mặt hoàn toàn méo mó, dữ tợn đáng sợ, “Đây coi như là, 1 đầu nửa Chân Long, đáng chết thiên đạo, rốt cục chiếu cố thâm uyên sao? ! Nuốt các ngươi, ta không chỉ có thể giáng lâm hiện thế, càng có thể triệt để kích hoạt huyết mạch, mở ra phản tổ con đường!”

“Ta, ngươi là ta!”

Oanh ——

Điên cuồng tru lên bên trong, “Vô cực lão tổ” bỗng nhiên xông ra.

Đảo mắt, tối đen, đỏ lên người khoác chiến giáp 2 thân ảnh, liền điên cuồng chém giết đến cùng một chỗ, đánh thiên hôn địa ám nhật nguyệt vô quang.

Toàn bộ Âm Cực tông đại điện chỗ chủ phong, ngọn núi đều bị sinh sinh đánh nát, vô số tu sĩ hốt hoảng chạy

trốn, không ngừng quay đầu nhìn lại, mặt mũi tràn đầy đều là hoảng sợ.

Đáng sợ, thật đáng sợ!

2 người kia, quả thực chính là thái cổ hung thú phục sinh, nhất quyền nhất cước ở giữa, đều ẩn chứa lực lượng hủy thiên diệt địa.

Đừng nói nhúng tay trong đó, liền chỉ là bị tác động đến nửa điểm , chờ đợi bọn hắn cũng chỉ có, phấn thân toái cốt hạ tràng.

Trốn!

Mau trốn!

Có bao xa, liền chạy bao xa.

“La Quan! Ngươi tỉnh táo một điểm, Ngao Tú lực lượng còn chưa khôi phục, hợp thể trạng thái kiên trì không được quá gấp, nhất định phải đánh nhanh thắng nhanh!”

Trước mắt, xuyên nhật nguyệt tinh thần pháp bào tiểu la lỵ hư ảnh hiển hiện, trầm giọng mở miệng.

Hô ——

La Quan thở ra một hơi, dường như liệt diễm bốc hơi, tản mát ra vô tận cực nóng, cưỡng chế đáy lòng xé xác đối phương bạo ngược.

“Lão sư, gia hỏa này mạnh đến mức không còn gì để

nói, ngài có biện pháp nào?” Hắn cũng phát giác được, đến từ Ngao Tú một tia suy yếu.

Tiểu la lỵ buông lỏng một hơi, còn tốt La Quan ý chí cường đại, không có bị Chân Long ý chí chưởng khống, “Trận chiến này, có thể mượn trăng sao chi lực!”

Trăng sao chi lực?

La Quan không biết rõ, nhưng lão sư đã mở miệng, tự nhiên là có nguyên nhân.

“Tốt!”

Oanh ——

Lại một lần đối bính, La Quan cố ý lấy thương đổi thương, 1 quyền đem “Vô cực lão tổ” đánh bay, chính hắn cũng bị đánh lui ra ngoài.

Chỗ ngực, xích hồng lân giáp vỡ vụn, xuất hiện khủng bố dưới lõm.

Đương nhiên, đối diện thâm uyên sinh vật cũng không dễ chịu, ngực đồng dạng bị nổ tan mở, máu tươi màu đen từ đó mãnh liệt mà ra.

Nhưng trên mặt hắn biểu lộ, lại càng thêm hưng phấn, “Ngươi sắp không chịu được nữa đi? ! Chết! !”

Oanh ——

Bóng đen nổ bắn ra mà đến, thừa dịp bệnh muốn mạng,

nghịch thiên cải mệnh cơ duyên ngay tại dưới mắt, hắn tuyệt sẽ không cho La Quan cơ hội thở dốc.

“Hừ! !”

Nhìn về phía bóng đen, La Quan đưa tay hướng về phía trước một nắm, thể nội đế kiếm bản nguyên sát na sôi trào, 1 đạo mơ hồ kiếm ảnh tùy theo hiển hiện.

Một kiếm này, hắn sẽ lấy đế kiếm đến thi triển, khiến cho uy lực tăng lên tới tối cao.

Đưa tay, kiếm ảnh chỉ phía xa thiên khung, quát khẽ, “Ta có 1 kiếm, nhưng chấp trăng sao!”

“Âm dương, nghịch chuyển!”

Ông ——

Kiếm minh trùng thiên, sau một khắc cả phiến thiên địa, bỗng nhiên lâm vào hắc ám, hóa thành khôn cùng màn đêm.

Từng viên tinh thần, treo cao cửu thiên chi thượng, hội tụ đến cùng một chỗ, liền hóa thành 10,000 dặm tinh hà.

Trăng tròn sáng trong, cư tinh hà ở giữa, vẩy xuống vô tận ngân huy.

“A!”

“Vô cực lão tổ” trong miệng, hét thảm một tiếng, tắm rửa tại trăng sao phía dưới ánh sáng, thân thể của hắn toát

ra mảng lớn khói trắng, lại muốn dấy lên hỏa diễm.

Tựa hồ, trăng sao với hắn mà nói, chính là kinh khủng nhất kịch độc.

“Trăng sao chi lực! Ngươi làm sao có thể, điều động trăng sao chi lực? ! Không, bổn vương liền muốn thành công, ta sẽ không thất bại! !”

Rống ——

Rít lên một tiếng, vô cực lão tổ nhục thân, nháy mắt chia năm xẻ bảy, một đầu quái vật kinh khủng phá thể mà ra, thân thể điên cuồng tăng vọt.

Đảo mắt, liền có mấy trăm trượng cao, ba chân 6 tay một thân đen nhánh lân giáp, đỉnh đầu dữ tợn sừng thú, quanh thân hắc khí cuồn cuộn.

Sau một khắc, lại bỗng nhiên bốc cháy lên, hừng hực ngọn lửa màu đen, tướng tinh nguyệt quang huy ngăn cách.

La Quan đôi mắt băng hàn, không có nửa điểm ba động, đưa tay chém xuống.

Oanh ——

10,000 dặm tinh hà rung chuyển, óng ánh trăng tròn tùy theo quang mang đại thịnh, ngàn tỉ sợi trăng sao quang huy, hội tụ thành vì kình thiên 1 kiếm.

1 trảm mà qua!

Kia tắm rửa hắc hỏa, gào thét đánh tới thâm uyên sinh vật, nháy mắt cứng tại nguyên địa, sau một khắc từ dữ tợn đầu lâu bắt đầu, bị từ đó chém thành hai nửa.

“Không! ! Không…”

Phẫn nộ, không cam lòng tru lên bên trong, nó thân hình khổng lồ vỡ vụn, cứ thế biến mất không gặp.

Ẩn Tiên cung Vũ Yến nhìn thấy trước mắt một màn, thân thể đều đang run rẩy, mặt mũi tràn đầy đều là hoảng sợ, hãi nhiên, kết quả này nàng ngàn vạn không nghĩ đến.

Bá ——

Nàng này không chút do dự quay người, trực tiếp thoát đi.

Nói nhảm, La Quan khủng bố, quả thực không thể tưởng tượng nổi, lưu lại nữa một con đường chết.

Nhưng Vũ Yến vừa bay ra không xa, bên tai liền vang lên cười lạnh một tiếng, “Hừ, muốn đi, quá muộn!”

Oanh ——

Khủng bố kiếm hơi thở, sát na mà tới.

“A!”

Kêu thảm bên trong, tên này Ẩn Tiên cung giữa bầu trời Nhân cảnh cường giả, đột tử tại chỗ.

Giờ phút này, đỉnh đầu trăng sao óng ánh, La Quan người mặc xích hồng chiến giáp, đạp lập thiên khung phía trên.

Phía dưới núi lở đất nứt, vạn vật đều bột mịn!

Như thiên thần hạ phàm, không ai bì nổi.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 680 : Hắc nguyệt nghi thức khế ước

“Không! Đây không có khả năng!” Âm Cực tông tông chủ một mặt điên cuồng, “Vô cực lão tổ đã hoàn thành hắc nguyệt nghi thức, thu hoạch được thâm uyên chi lực, hắn làm sao lại bại? !”

“Ta Âm Cực tông hôm nay khi danh dương thiên hạ, tuyệt không nên rơi vào kết quả như vậy.” Hắn ngẩng đầu, gắt gao xem ra, “Cường nỗ chi kết thúc… Không sai, La Quan ngươi bây giờ, tất đến không đáng kể tình trạng. Giết! Chư vị, mà theo bản tông cùng một chỗ động thủ, tru sát kẻ này…”

Đáp lại hắn, là một tiếng kiếm minh.

Oanh ——

Đại địa vỡ nát, khe hở tùy ý lan tràn, cho đến cuối tầm mắt.

Âm Cực tông tông chủ như vậy cặn bã, hình thần câu diệt!

La Quan cười lạnh một tiếng, đầu rồng che mặt dưới mũ giáp, một đôi băng lãnh đôi mắt đảo mắt toàn trường, “Ai, còn muốn động thủ? !” Cường thế, bá đạo… Không thể địch nổi!

Thiên địa tĩnh mịch.

Hôm nay một tiếng quát hỏi, tiên cực bảy tông tận cúi đầu, có thể đoán trước đợi nơi đây tin tức truyền ra, chắc chắn là thiên hạ chấn động.

Tiên Cực tông mọi người, một mặt tro tàn, tuyệt vọng, vô cực lão tổ cùng tông chủ trước sau bị trấn sát, kết quả của bọn hắn có thể đoán trước.

Đúng lúc này, La Quan đột nhiên nói: “Âm Cực tông lão tổ cấu kết dị đoan, cùng tông chủ cùng một giuộc, hãm hại Thánh nữ Mộ Thanh Kết, bản tọa xuất thủ bình định lập lại trật tự, đã xem 2 người này tru sát.”

Hơi dừng lại, “Hôm nay các vị đồng đạo tề tụ Âm Cực tông, bản tọa tuyên bố từ ngày này trở đi, Thánh nữ Mộ Thanh Kết đảm nhiệm Âm Cực tông tông chủ, đặc biệt chiêu cáo thiên hạ… Ngươi các loại, còn không mau bái kiến mới tông chủ!”

Chính hoảng sợ, tuyệt vọng Âm Cực tông mọi người, nghe vậy một cái giật mình, có kia phản ứng nhanh, đã trực tiếp đại lễ quỳ sát tại đất, cao giọng nói: “Thuộc hạ bái kiến tông chủ, chúc mừng tông chủ đăng lâm đại vị!”

Tình huống này, thế cục này, còn cần nhiều lời sao? Không muốn chết, liền tranh thủ thời gian quỳ đi!

Phần phật ——

Trong nháy mắt, Âm Cực tông tu sĩ liền lít nha lít nhít, quỳ đầy một chỗ.

“Ta cùng bái kiến tông chủ!”

Được mời đến đây xem lễ các phương tu sĩ, khóe miệng co quắp một trận, ám đạo La Quan thao tác thực tế sắc bén, chiêu này thật là ra ngoài ý định!

La Quan mặt không biểu tình, những người này lựa chọn, nằm trong dự liệu của hắn, lạnh lùng nhìn về phía xem lễ các phương, “Kế vị đại điển kết thúc, các ngươi còn ở lại chỗ này làm gì? Cút ngay.”

Không giết những người này, tỉ như thiên cực tông, Hoàng Cực tông vương bát đản, không phải hắn hôm nay giết đủ rồi, trở nên nhân từ nương tay. Mà là Âm Cực tông tông chủ nói không sai, hắn bây giờ trạng thái, lấy “Ngoài mạnh trong yếu” bốn chữ hình dung khít khao nhất bất quá.

Thiên cực tông tông chủ cái thứ 1 đứng dậy, gạt ra tiếu dung, “Chúc mừng Mộ Tông chủ, chấp chưởng Âm Cực tông một mạch, bản tông cùng liền trước cáo từ.”

Bị người mắng còn muốn khuôn mặt tươi cười đón lấy, đường đường thiên cực tông tông chủ, chưa từng nhận qua cái này ủy khuất? ! Nhưng hắn phải thừa nhận, bây giờ đáy lòng bên trong, đúng là mừng thầm nhiều hơn phẫn nộ.

Dù sao cái này La Quan, ngay cả Ẩn Tiên cung người đều tùy tiện giết, kia giết lên bọn hắn đến, tự nhiên càng thêm không có gánh nặng trong lòng.

Hắn cũng từng có một nháy mắt hoài nghi —— hẳn là

cái này La Quan, thật không được rồi? ! Nhưng nghênh tiếp kia mặt nạ dưới băng lãnh ánh mắt, liền trong lòng run lên, vội vàng đè xuống suy nghĩ.

Về sau, Hoàng Cực tông, núi cực tông, dương cực tông các loại phe thế lực, nhao nhao cáo từ.

Một trận nháo kịch, như vậy hạ màn kết thúc.

Bá ——

La Quan một bước phóng ra, đi tới Mộ Thanh Kết bên người, ôm nàng phóng lên tận trời.

Rất nhanh, Âm Cực tông 1 cái chưa thụ quá lớn liên lụy sơn phong, bên trong đại điện.

La Quan đã giải trừ, cùng Ngao Tú hợp thể trạng thái, tiểu nha đầu sắc mặt tái nhợt, rơi vào trạng thái ngủ say bên trong.

Cũng may vấn đề không lớn, chỉ là lực lượng hao tổn quá nặng, nghỉ ngơi thật tốt mấy ngày, liền có thể khôi phục như lúc ban đầu.

Chân chính phiền phức, là Mộ Thanh Kết!

“Lão sư, nàng tình huống như thế nào?” La Quan trầm giọng mở miệng.

Dừng lại mấy hơi về sau, trước mắt tiểu la lỵ hư ảnh hiển hiện, “Yên tâm, nàng tình huống đã làm dịu, tạm thời chưa có lo lắng tính mạng.”

“Bất quá… Nha đầu này cùng thâm uyên sinh vật, ký kết một loại nào đó khế ước, nếu không bài trừ nó hồn phách sẽ bị thôn phệ, tiếp theo trở thành thâm uyên sinh vật, giáng lâm hiện thế vật chứa.”

Một nháy mắt, La Quan liền nghĩ đến, trước đó bị hắn chém giết, tôn kia đáng sợ thâm uyên sinh vật.

Mà lúc trước giáng lâm, không hề nghi ngờ chỉ là đối phương 1 đạo hình chiếu (ý niệm), nó thực lực chân chính, tuyệt đối khủng bố đến cực điểm.

La Quan chau mày, “Lão sư, ngài nhưng có biện pháp?”

Tiểu la lỵ đi qua đi lại, kéo lấy lấy rộng lớn nhật nguyệt tinh thần pháp bào, cố gắng nghĩ nửa ngày, nói: “Hắc nguyệt nghi thức ta nghe nói qua, nhưng nội tình cụ thể lại cũng không quá rõ ràng, có lẽ ngươi nên hỏi một người khác, hắn nên rõ ràng hơn việc này.”

La Quan mắt sáng lên, “Lão Hứa?”

“Không sai.” Tiểu la lỵ nói: “Thân là thiên đạo đi 6, dù thành bại chó, nhưng chung quy là từng có cơ hội, bao trùm chư thiên tồn tại. Lại thâm uyên bản thân, chính là giữa thiên địa cấm kỵ 1 trong, muốn phá vỡ hắc nguyệt nghi thức hình thành khế ước, hắn tất biết được nội tình.”

Bá ——

La Quan đứng dậy, “Việc này không nên chậm trễ,

chúng ta đi Khương quốc!”

Tiểu la lỵ mắt trợn trắng, “Gấp cái gì? Mộ Thanh Kết còn phải tĩnh dưỡng mấy ngày, ta sẽ tại dưới người nàng, bày ra 1 đạo phong thần chi cấm, tận lực ổn định nó trạng thái.”

“Mà ngươi, thì nắm chặt thời gian tĩnh dưỡng, đợi khôi phục sau lại cử động thân không muộn.”

Rất nhanh, sau 10 ngày.

Âm Cực tông bên trong, 1 cái truyền tống trận bị kích hoạt.

La Quan một tay nắm Ngao Tú, ôm Mộ Thanh Kết nhanh chân bước vào trong đó.

Ông ——

Loá mắt linh quang bộc phát, không gian tùy theo vặn vẹo, trong trận pháp 3 người thân ảnh, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa. Nhìn qua trống rỗng đại trận, một đám Âm Cực tông tu sĩ, vô ý thức nhẹ nhàng thở ra.

Thực tế là, La Quan ngày đó đại sát tứ phương, cho bọn hắn lưu lại cực nặng bóng ma tâm lý.

“Mấy vị, chúng ta tiếp xuống, muốn thế nào?” 1 vị Âm Cực tông thái thượng trưởng lão, chần chờ mở miệng.

Ngày đó La Quan là giết không ít người, nhưng thân là tiên tông 7 cực 1 trong tự có nó nội tình, lại thêm một số

người thấy tình thế không ổn lui tương đối sớm, vẫn bảo lưu lại một bộ điểm cường giả.

Giờ phút này, mọi người tự nhiên minh bạch, cái này âm thanh hỏi thăm ý tứ —— La Quan cái này sát tinh đã đi, chúng ta có phải hay không cũng nên chạy trốn rồi? !

Đúng lúc này, cười lạnh một tiếng vang lên, “Muốn thế nào? Tự nhiên là trấn thủ tông môn , chờ đợi tông chủ trở về!” Người này đảo qua xung quanh, “Chư vị, Âm Cực tông lập tức dù bách phế đãi hưng, nhưng nếu không phải như thế, ngươi ta lại há có thể có hôm nay địa vị?”

“Huống chi, la tôn đã là ta Âm Cực tông chỗ dựa, lấy la tôn triển lộ ra thực lực, nên ta Âm Cực tông đại hưng a! Nói đến thế thôi, như thế nào quyết đoán, chư vị khi suy nghĩ rõ ràng mới là.”

Bá ——

Người này xoay người rời đi.

Lưu lại một đám Âm Cực tông tu sĩ, giờ phút này đôi mắt ở giữa trở nên sáng tỏ, tinh tế suy nghĩ phía dưới, lời này rất có đạo lý a!

“Tôn thái thượng nói không sai, ta cùng tiếp xuống, tự nhiên dốc hết toàn lực, khôi phục tông môn thực lực, phương không cô phụ tông chủ cùng la tôn coi trọng!”

“Ha ha, Vương huynh nói cực phải!”

…

Khương quốc cảnh nội, nơi nào đó tu tiên tông môn, nó cấm địa bên trong 1 cái bụi phong đã lâu truyền tống trận, giờ phút này đột nhiên kích hoạt.

Ông ——

Quang mang phun trào ở giữa, 3 đạo thân ảnh từ đó hiển hiện.

La Quan mang theo Ngao Tú, Mộ Thanh Kết, từ trong đó bước ra, không có nửa điểm do dự, vọt thẳng trời mà lên.

Mà giờ khắc này, trong cấm địa ba động, đã dẫn tới nơi đây tông môn chú ý.

“Tất cả lui ra, không được quấy nhiễu quý khách!” Tông chủ gào thét mà đến, đem mọi người quát lui, hướng 3 người phương hướng rời đi, khom người cúi đầu.

Đợi 3 người triệt để đi xa, hắn mới thở phào nhẹ nhõm, trầm giọng nói: “Chuyện hôm nay, tuyệt đối không thể đối với người ngoài đề cập, cũng nghe được không có?!”

Trên thực tế, tông chủ cũng không biết, trong cấm địa toà kia truyền tống trận lai lịch, nó lại nối liền địa phương nào.

Nhưng lịch đại truyền thừa, đều có mật lệnh —— từ đó truyền tống trận bước ra người, nếu có hiệu lệnh, trên

tông môn dưới không dám không theo!

Giữa không trung, La Quan nhìn lại một chút, chỗ này thực lực không kém tu tiên tông môn, “Âm Cực tông phụ thuộc thế lực 1 trong? !” Vừa chuyển động ý nghĩ liền thu hồi, cái này kỳ thật rất bình thường, thân là tiên tông 7 cực 1 trong, há lại sẽ không có vải cờ lạc tử? Mà Khương quốc, không thể nghi ngờ là trọng điểm chú ý đối tượng.

“Ca ca, chúng ta muốn đi đâu a?” Ngao Tú một mặt hiếu kì.

La Quan nói: “Khương quốc vương đô, thấy mấy vị cố nhân.” Hắn bây giờ đã xác định tự thân phương vị, khoảng cách vương đô không xa, rất nhanh liền có thể đến.

Sau nửa canh giờ.

Khương quốc vương đô thấy ở xa xa.

“Người kia dừng bước!” Còn chưa tới gần, liền có một tiếng quát lớn vang lên, “Phụng Khương quốc nữ hoàng bệ hạ lệnh, vương đô cấm bay!”

Phía dưới, không ít người bị kinh động, ngẩng đầu trông lại.

“Lại là ở đâu ra tu sĩ? Không biết vương đô lệnh cấm sao? ! Hừ, còn dám tới gần, liền muốn chịu không nổi!”

“Nhìn điệu bộ này, không giống như là muốn dừng lại,

hắc hắc… Hôm nay lại có trò hay nhìn! !”

“Tại chúng ta Khương quốc, là long ngươi phải cuộn lại, là hổ ngươi phải nằm lấy, người này coi là thật không biết trời cao đất rộng.”

Ngang rống ——

Đột nhiên, một tiếng phẫn nộ long ngâm vang lên, tiếp lấy 1 đầu hắc giao nhảy lên ra, 300 trượng khủng bố Giao long chân thể, phóng thích khủng bố khí cơ.

“Ở đâu ra hỗn trướng, không biết hôm nay, là ngươi Thập Tứ gia trực sao? ? Nhìn ta đưa ngươi chân chó…”

Cát ——

Sau đó lời nói, im bặt mà dừng.

Liền thấy cái này hắc giao một đôi màu hổ phách đôi mắt trợn tròn, nhìn về phía kia gào thét mà đến thân ảnh, kém chút tại chỗ bạo liệt.

Sau một khắc ——

Oanh!

Tốc độ nó tăng vọt, lôi ra liên tiếp tàn ảnh.

Nhìn qua cảnh này trong lòng mọi người run lên, ám đạo xem ra hôm nay, 14 đại nhân là thật sự nổi giận, tiểu tử này không chết cũng phải lớn tàn.

Đúng lúc này, một trận linh quang hiện lên, hắc giao hóa thành nhân hình, “Phù phù” 1 cái thật dài trượt quỳ, ôm lấy người kia đùi.

Giờ khắc này, thiên địa đều an tĩnh.

“Ngao ô —— “

“Chủ nhân, ta cực kỳ thân yêu chủ nhân, tiểu thập 4 ngày đêm nhớ nghĩ, ngài rốt cục trở về, ô ô ô ô —— “

“Quá tốt, đây thật là quá tốt! Đám kia hỗn đản vương bát đản, còn tản tin tức nói ngài chết rồi, ta 1 chữ đều không tin!”

Cái quỷ gì? !

14 đại nhân chủ nhân…

Tê!

Mọi người hít một hơi lãnh khí, rốt cục nhận ra, người trước mắt là ai.

Quốc sư đại nhân! !

Khương quốc bên trong, duy nhất vị so nữ hoàng, lưu lại vô số truyền thuyết vị kia tồn tại.

Xông ra đế đô, người khoác trọng giáp một đám hoàng thành quân hộ vệ, “Phần phật” đồng thời quỳ xuống đất, núi thở, “Chúng ta, bái kiến Quốc sư đại nhân!”

La Quan biểu lộ giống như cười mà không phải cười, “Tiểu thập 4, ngươi vừa rồi nói cái gì tới? ? Ta không có nghe rõ, không bằng lặp lại lần nữa.”

Thập Tứ Mục trán xiết chặt, mồ hôi lạnh “Bá” một chút, liền xông ra, lớn tiếng nói: “Ta chân chó, là chân chó của ta, thực tế chạy quá chậm, nhìn thấy chủ nhân ngài, thế mà không có ngay lập tức ra nghênh tiếp, thật nên bị đánh gãy!”

“Hừ!” La Quan cười lạnh một tiếng, “Xéo đi, không có rảnh cùng ngươi nên thông minh, gần nhất mấy năm này, Khương quốc coi như thái bình a?

Thập Tứ Mục một mặt cười lấy lòng, “Không có việc gì không có việc gì… Ách, ban đầu náo một trận, nhưng Ứng long nữ cùng Tứ Hải Vương tại, lại có Hứa Đại Phu âm thầm hỗ trợ, đều cho trấn áp.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 681 : Tiệc tối cùng bữa ăn chính

Sự tình khẳng định không có như vậy nhẹ nhàng bâng quơ.

Đạo lý rất đơn giản, Tứ Hải long cung cùng quý hồng tuy bị diệt, nhưng Ẩn Tiên cung thế nhưng là cái quái vật khổng lồ, ăn lớn như vậy thua thiệt, sao lại không có phản ứng? !

Nhưng lão Hứa sẽ không trơ mắt nhìn xem Khương quốc xảy ra chuyện, dù sao long hưng phúc địa tới khóa lại, cả 2 có vinh cùng vinh có nhục cùng nhục.

Lại có Ứng long nữ, Tứ Hải Vương tại, chống đỡ thế cục cũng coi như bình thường. Đây cũng là trước đó, La Quan năng lực ở tâm tư, trước xử lý Âm Cực tông nguyên nhân.

Đúng lúc này, đế cung nội khí tức cường đại phóng lên tận trời, Ứng Thanh Linh mang theo Khương Đồng chạy đến, cái trước tuy có chút kích động, biểu hiện coi như trấn định, khom mình hành lễ, “Bái kiến tôn thượng!”

Nữ hoàng bệ hạ liền kém rất nhiều, dù hung hăng trong lòng bên trong nói với mình, trước mắt bao người phải gìn giữ thể diện, nhưng vẫn là đỏ mắt, “Quốc sư rốt cục trở về…”

La Quan trong lòng cũng có mấy điểm xúc động, sâu

nhìn nàng một cái, cười cười, “Ừm, trở về.” Lại đối Ứng long nữ gật gật đầu, “Mấy năm này, vất vả.” Nhìn hôm nay, là Ứng Thanh Linh mang Khương Đồng ra, liền có thể đoán được những năm này, nhất định là nàng tại cận thân bảo hộ.

Ứng Thanh Linh nói: “Thuộc hạ chuyện bổn phận.” Giờ phút này ánh mắt của nàng, nhịn không được nhìn về phía Ngao Tú, mặc dù đối phương chỉ là một tiểu nha đầu, lại quanh thân không có nửa điểm dị dạng khí cơ, cũng không biết sao, nàng nhưng vẫn đáy lòng sinh ra mấy điểm kính sợ.

Không, không chỉ là kính sợ, càng có một loại đến từ huyết mạch, bản năng ở giữa không hiểu áp bách… Đây rốt cuộc là tình huống như thế nào? !

“Ca ca!” Ngao Tú một mặt hiếu kì, “2 vị này xinh đẹp tỷ tỷ, chính là của ngươi cố nhân không?” Nàng nhìn về phía Ứng Thanh Linh, “Vị này xinh đẹp tỷ tỷ, làm gì nhìn chằm chằm vào ta nhìn?”

Mặc dù miệng nàng ngọt âm thanh ôn nhu, nhưng bị nàng nhìn thoáng qua, Ứng Thanh Linh đột nhiên đã cảm thấy, biểu lộ có chút cương, đầu gối có chút mềm.

Nàng biểu lộ một chút trở nên ngưng trọng, nhưng lại sau đó một khắc, không tự chủ được gạt ra tiếu dung, cả người lộ ra có chút hoảng.

La Quan phát giác được, đến từ Ứng Thanh Linh kinh nghi cùng không được tự nhiên, sờ sờ Ngao Tú đầu, cười nói: “Không sai, các nàng đều là ca ca bằng hữu…

Đi thôi, nhiều người phức tạp, về nhà trước lại nói tiếp.”

Nói muốn về nhà, lại tiến vào đế cung.

Đương nhiên, cái này cùng về nhà cũng không có gì khác biệt.

Tứ Hải Vương bây giờ, lại đỉnh 1 cái cấm quân Đại tướng tên tuổi, phụ trách Khương quốc đế cung an toàn, mặc giáp nhanh chân mà đến, quỳ một chân trên đất, “Thuộc hạ cung nghênh tôn thượng trở về!”

Trên mặt hắn, cũng có mấy điểm kích động.

Mấy năm chưa gặp, gia hỏa này một thân khí huyết càng phát ra khủng bố, cử động ở giữa đều có lấy mấy điểm, bàng bạc hung hãn khí thế, có thể thấy được thực lực tăng thêm một bước.

Thật không hổ là, để Đồ Tư Tư cùng Thanh Liên đạo nhân 2 cái, đều tranh thủ qua người hộ đạo, võ đạo thiên phú quả nhiên kinh người.

La Quan cười kéo hắn, hướng ngực chùy 1 quyền, “Còn rất tận hết chức vụ, hôm nay cho ngươi nghỉ, chúng ta không say không về!”

“Hắc hắc, tốt, mấy năm này thật đúng là không, thống khoái uống qua một trận!” Tứ Hải Vương liếm một cái khóe miệng, gia hỏa này trên bản chất, chính là cái tửu quỷ a

La Quan nhìn thoáng qua Khương Đồng, nói: “Nữ hoàng

bệ hạ, mọi người cửu biệt trùng phùng, liền phiền phức ngài cho an bài cho tiệc tối đi.”

Khương Đồng nhìn thoáng qua, bị La Quan mang theo Mộ Thanh Kết, hừ hừ 2 tiếng, “Biết, trẫm tự nhiên để Quốc sư hài lòng.”

Đang khi nói chuyện, cũng trợn mắt nhìn hắn một cái.

Cẩu nam nhân, không biết chạy đến đâu sóng mấy năm, trở về liền mang theo 1 lớn 1 nhỏ, nếu không phải tuổi tác không khớp, nàng thật sự sinh khí.

Nghĩ đi nghĩ lại, liền sờ sờ bằng phẳng bụng dưới, tâm lý một trận khí khổ về sau, lại nhịn không được nghiến răng nghiến lợi —— lần này, nhất định phải thêm ít sức mạnh, tuyệt không thể tuỳ tiện, thả đi cái này cẩu nam nhân, nếu không ai biết hắn có thể hay không, lại là vừa đi nhiều năm.

La Quan cảm nhận được một chút hơi lạnh, trái phải nhìn một vòng, lại không phát hiện gì, ám đạo hẳn là ai lại tại nhớ thương lão tử? !

Thu xếp tốt Mộ Thanh Kết, Ngao Tú cũng đánh một cái to lớn ngáp, kể từ ngày đó hợp thể về sau, nàng vẫn chưa hoàn toàn khôi phục lại.

“Ca ca, ta ngủ một hồi, lúc ăn cơm gọi ta.” Tham ăn Tú Tú tên tuổi, cũng không chỉ nói là nói mà thôi.

Phân phó người cẩn thận chăm sóc, cùng rời đi về sau, Ứng Thanh Linh rốt cuộc kìm nén không được, “Tôn

thượng, vị tiểu cô nương này là ai?”

La Quan phất tay áo vung lên, lực lượng vô hình ngăn cách trong ngoài, nghĩ nghĩ, nói: “Nàng gọi Ngao Tú, cùng các ngươi Tứ Hải long cung, nên có cực sâu nguồn gốc.”

Nguồn gốc là khẳng định, không phải niết bàn sau Ngao Tú, há lại sẽ xuất hiện tại toà kia long mộ bên trong? Nói không chừng còn là, Ứng Thanh Linh lão tổ loại hình.

“Ngao Tú? !” Ứng Thanh Linh bỗng nhiên ngẩng đầu, trừng lớn mắt, một mặt chấn kinh, không thể tưởng tượng nổi, như từ này danh tự bên trong, liền phát giác được cái gì, nàng rên rỉ đều đang run, “Tôn thượng… Ngài… Ngài là nói… Nàng… Nàng là…”

Không trách Ứng long nữ biểu hiện kích động, thực tế là hôm nay tin tức này, quá quá mức bạo.

Chân Long tuyệt tích thế gian là công nhận sự thật, Long tộc bởi vậy cô đơn, hôm nay đột nhiên nhảy ra 1 vị tiểu tổ tông, cái này ai nhận được.

La Quan gật đầu, “Không sai, Ngao Tú là 1 đầu Chân Long.” Đạt được La Quan xác định, Ứng Thanh Linh một gương mặt, nháy mắt đỏ bừng lên.

Giờ phút này, chỉ có một cái ý niệm trong đầu… Ta Long tộc một mạch, muốn đứng lên!

Trừ nàng ra, phản ứng lớn nhất chính là Thập Tứ Mục, gia hỏa này trợn to tròng mắt, mặt cương mặt đen… Nói

cách khác, vừa rồi ta mắng không chỉ có là chủ nhân, còn có 1 đầu Chân Long? !

Tê ——

Ta đội gai nhận tội, lại nằm trên đất quỳ liếm lời nói, tiểu tổ tông có thể hay không tha thứ ta? !

Khương Đồng, Tứ Hải Vương 2 người, cũng là một mặt chấn kinh, sau đó cái trước triệt để yên tâm lại, La Quan lợi hại hơn nữa, cũng không sinh ra một con rồng.

Mà Tứ Hải Vương, thì là càng được tôn sùng, kính sợ, vừa rồi cầm một tay phong cấm trong ngoài khí cơ, liền có thể cảm nhận được tôn thượng thực lực, so trước đó cường đại hơn nhiều.

Nhưng bây giờ hắn mới biết được, tôn thượng thực lực, mãi mãi cũng là hắn át chủ bài một bộ điểm —— Chân Long! Đây chính là một con rồng!

Coi như hiện tại, thân là đường đường võ tôn, đạp lâm Thiên Thanh đại lục võ đạo đỉnh cao nhất phong tồn tại, Tứ Hải Vương cũng tuyệt không nghĩ tới, mình có thể cùng Chân Long chạm thử… Có lẽ, đối phương chỉ là nhẹ nhàng 1 trảo rơi xuống, liền có thể đem hắn đập thành thịt nát.

La Quan ngăn lại lập tức bên trên liền muốn lao ra Ứng Thanh Linh, cùng một mặt cha chết biểu lộ Thập Tứ Mục, nói: “Ngao Tú bây giờ trạng thái, có chút không bình thường, các ngươi tạm không muốn cùng nàng quá nhiều tiếp xúc, bình thường đối đãi là đủ.”

Lại phát giác được, Thập Tứ Mục đầy mắt cầu khẩn, hắn cười mắng một tiếng, “Xéo đi! Thật muốn tính sổ với ngươi, ngươi đã sớm xong!”

Thập Tứ Mục lập tức đại hỉ, ám đạo Chân Long tiểu tổ tông đích xác đáng sợ, nhưng không chịu nổi ta chủ nhân lợi hại, ngay cả Chân Long đều có thể nắm?

Ca ca? ! Nghe được không, ngay cả Chân Long cũng phải gọi ca, có chủ nhân che chở, ta tiểu thập 4 lập tức liền muốn cất cánh! Trên thực tế, Thập Tứ Mục đích xác cũng coi như cất cánh, phá cảnh hợp nhất Tứ Hải lớn giao, phóng nhãn thiên hạ đều là cường giả số một.

Chỉ bất quá trên có La Quan, trái phải còn có Ứng Thanh Linh, Tứ Hải Vương, đều có thể ổn vượt qua hắn, mới lộ ra hắn “Đột bay mãnh tiến vào “Cũng không thu hút.

Đế cung tiệc tối.

Đối ngoại tuyên bố là hoan nghênh Quốc sư đại nhân trở về, Khương quốc triều đình địa vị nặng nhất mấy vị, bị Khương Đồng gọi đi qua, những người này cũng đều là nhân tinh, tự mình gặp qua La Quan về sau, cung kính uống mấy chén, lợi dụng triều đình sự vụ bận rộn làm lý do sớm rời trận.

Từng cái, ra đế cung về sau, lưng eo thẳng tắp, tinh khí thần đều cất cao không chỉ một bậc, đón từng đôi ham học hỏi đôi mắt, vung tay lên.

“Nên làm gì làm cái đó đi? Đều tại cái này làm cái gì!”

Nhìn bộ dáng này, vậy liền không cần hỏi, Quốc sư đại nhân thật trở về.

Lần này Khương quốc triều đình triệt để an tâm, một đám đại thần vui mừng hớn hở, thực tế là mấy năm này trong ngoài phong ba không ngừng, dù không có nhấc lên biến cố lớn, nhưng Quốc sư trở về mới có thể gối cao không lo.

“Bệ hạ, mấy năm này thời gian không quá bình? ?” La Quan bưng chén rượu, thuận miệng hỏi một chút.

Khương Đồng ngồi tại bên cạnh hắn, nghe vậy “Ừ” một tiếng, “Quốc cảnh ma sát không ngừng, lớn xung đột nhỏ mấy chục trận, có chút đáng ghét.”

La Quan đáy mắt, hiện lên một tia lãnh ý, “Hừ! ! Một đám vương bát đản, thật làm lão tử chết rồi, dám khi dễ đến cửa nhà.”

Trên thực tế, nếu không phải lão Hứa, Ứng Thanh Linh cùng Tứ Hải Vương tại, tình huống khẳng định so cái này hỏng bét hơn nhiều.

Cùng có cơ hội, liền đem những này nhảy nhót 1 nồi hầm, lớn mạnh Khương quốc đồng thời, cũng coi như cho lão Hứa điểm hồi báo.

Dù sao, hợp tác loại sự tình này, phải đôi bên cùng có lợi mới thành, không thể hung hăng hao dê mao.

Tứ Hải Vương uống rượu rất lợi hại, cùng La Quan đối ẩm mấy lần về sau, thấy Khương Đồng ánh mắt bất thiện, hắn liền chuyển di mục tiêu, bắt lấy Thập Tứ Mục hung hăng mãnh rót.

Cuối cùng, một người một giao đều uống lớn, bị người kéo lấy đi nghỉ ngơi.

Mà Ứng Thanh Linh buổi tối hôm nay, từ đầu tới đuôi liền chỉ làm một sự kiện —— chiếu cố Ngao Tú.

Muốn ăn cái gì, một ánh mắt, liền cho đưa đến bên miệng, muốn uống cái gì không cần phải nói, trực tiếp đặt ở trong tay, tiểu nha đầu ăn mặt mày hớn hở, hô liền mấy tiếng xinh đẹp tỷ tỷ, đem Ứng Thanh Linh hù phải mặt mũi tràn đầy bất an, thái độ càng phát ra cung kính.

Yến tất, Ứng Thanh Linh ôm ăn uống no đủ, lại ngủ thiếp đi Ngao Tú, cùng La Quan, Khương Đồng sau khi hành lễ, quay người rời đi.

La Quan liếc mắt nhìn hai phía, phát hiện đại điện này bên trong hầu hạ cung nhân, chẳng biết lúc nào cũng lui không còn một mảnh, ngẩng đầu liền nghênh tiếp, Khương Đồng sáng tỏ, nóng bỏng ánh mắt, “Khục!”

Hắn biểu lộ có chút không được tự nhiên, vô ý thức nâng đỡ eo, “Người đâu, cái này đều đi rồi? Ta còn không có làm sao ăn no đâu.”

Nữ hoàng cười, một mặt vũ mị, “Quốc sư đại nhân đừng nóng vội, đây chỉ là khai vị thức nhắm, tối nay bữa ăn chính còn chưa bắt đầu đâu…”

Vừa đi, một bên giải khai Nữ đế trường bào, giống như là cái muốn ăn thịt người yêu tinh.

Hồi lâu.

Hồi lâu.

Nói hai lần, là cường điệu chỉ ra một ít thời gian khoảng cách, dù sao bây giờ phương đông ngày bạch, mắt thấy liền đến mới 1 ngày.

La Quan đỡ cửa mà ra, một mặt nỗi khiếp sợ vẫn còn chưa tiêu, Khương Đồng nữ nhân này điên rồi sao? Hắn chính là một cái giếng, sớm muộn cũng được bị móc làm!

“Ai!”

Đón gió thở dài, năm đó liền biết, nữ nhân này đối với hắn không có hảo ý, làm sao hay là rơi vào tính toán? ? Cái này về sau, eo hắn còn có thể rất sao? !

Tiếng bước chân vang lên, tiếp theo là cười lạnh một tiếng, “La huynh, đây chính là ngươi tìm người hỗ trợ thành ý? ? Cái này đêm khuya hàn phong, ta thế nhưng là uống no bụng!”

La Quan có cũng không có về, hữu khí vô lực khoát tay, “Lão Hứa, thiếu đạp ngựa tại cái này nói ngồi châm chọc, không phải ta cho ngươi tìm lão bà, chính ngươi thử một chút?”

Lão Hứa đi đến bên người, nhìn sắc mặt hắn, cười nhạo một tiếng, “Bằng không, ngươi ngủ trước một giấc, cùng tỉnh lại nói?”

La Quan khoát tay, “Lão Hứa, ngươi lại âm dương quái khí, ta coi như không khách khí.” Công phu miệng, hắn cũng là không kém.

Thở sâu, phun ra, “Nói một chút đi, liên quan tới thâm uyên cùng hắc nguyệt nghi thức, ngươi khẳng định biết chuyện của nơi này.”

Giữa lông mày, lộ ra mấy điểm trầm ngưng.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 682 : Nguyệt có hai mặt

Hứa Đại Phu gật gật đầu, bình tĩnh nói: “Cũng tốt, vậy liền trước bận bịu chính sự.”

Hắn dừng một chút, nhìn qua La Quan, “Trước giảng một chút thâm uyên đi, đây là một chỗ đặc thù lại nguy hiểm thế giới, cũng có thể đem nó coi là 1 tòa cự đại lồng giam, bên trong giam giữ lấy vô số bị trục xuất tộc đàn, chiếm cứ lấy thâm uyên các ngõ ngách.”

“Bọn hắn bị đại đạo vứt bỏ, thụ quy tắc hạn chế, chú định chỉ có thể sống ở thâm uyên, cái kia giết chóc, hủy diệt mà hoang vu thế giới. Nhưng thiên đạo luân hồi, vạn vật lưu chuyển, chung quy muốn có lưu một tuyến, không có khả năng triệt để chặt đứt thâm uyên cùng hiện thế liên hệ, thế là liền có hắc nguyệt nghi thức tồn tại.”

Giảng đến cái này bên trong, lão Hứa hơi dừng lại, “Đã ngươi tại Âm Cực tông bên trong, chém giết 1 tôn thâm uyên sinh vật hình chiếu, vậy liền hẳn là phát hiện, trăng sao chi lực đối với nó khắc chế.”

La Quan đón ánh mắt của hắn, ánh mắt chớp lên, “Ngươi cũng không phải là muốn nói cho ta, cái này hắc nguyệt nghi thức, cùng trăng sao có quan hệ a?”

Không có khả năng!

Đổi cái khác vị nào đại lão, La Quan còn không dám xác định, nhưng trăng sao tuyệt đối là, trừ lão sư bên ngoài đáng giá tín nhiệm nhất tồn tại, điểm này chính là Đồ Tư Tư đều cho chứng nhận.

La Quan trong ánh mắt hoài nghi, cùng giữa lông mày tự tin, để Hứa Đại Phu trong lòng trì trệ, ám đạo giữa các ngươi quan hệ thật đúng là rất thân cận a, lại để La Quan như thế tín nhiệm.

Hắn thở ra một hơi, lắc đầu: “Không phải như ngươi nghĩ… Nhưng chính như trăng có sáng đục tròn khuyết, cũng điểm trong sáng, hắc ám hai mặt, quang minh chiếu rọi thiên địa, hắc nguyệt vĩnh treo thâm uyên. Trong đó nội tình chính là ta cũng không rõ lắm, nhưng ngươi có thể đơn giản lý giải thành, hắc nguyệt chính là mặt trăng cái bóng, nhưng lại không đơn thuần như thế, cả 2 tương hỗ là một thể, nhưng lại không cùng tồn tại một cái thế giới.”

Rất khó đọc, cũng rất khó giải thích, nhưng La Quan lại có thể hiểu được, bởi vì hắn đã sớm gặp được, tới tình huống tương tự —— Đồ Tư Tư lưỡng giới thân!

1 cái tại hiện thế, 1 cái tại Quỷ giới, khác nhau ở chỗ 2 cái Đồ Tư Tư tương hỗ hợp tác, mà hiện thế chi nguyệt cùng thâm uyên hắc nguyệt ở giữa, lại tựa hồ như không hợp nhau lắm. Nguyên nhân chính là như thế, từ trăng sao quang mang đối thâm uyên sinh vật mà nói, mới như là kịch độc.

La Quan gật đầu, “Ý tứ ta hiểu, lão Hứa ngươi muốn nói cái gì?”

“Ta là muốn nói cho ngươi, hắc nguyệt địa vị rất lớn rất khó đối phó, cơ hồ không bán bất luận kẻ nào mặt mũi. Mà hắc nguyệt nghi thức chính là tại nàng chứng kiến dưới, chỗ ký kết khế ước, là thâm uyên sinh vật duy nhất giáng lâm hiện thế cơ hội, một khi đạt thành liền không cách nào bội ước.”

Hứa Đại Phu sắc mặt nghiêm túc, nhìn về phía La Quan, “Muốn cứu ngươi một nữ nhân khác, chỉ có 1 cái biện pháp, đó chính là tiến vào thâm uyên, đem cùng nàng ký kết khế ước thâm uyên sinh vật giết chết, khiến cho khế ước bị động mất đi hiệu lực.”

“Mà thâm uyên, phi thường, vô cùng nguy hiểm! La huynh, Hứa mỗ dù nói cho ngươi chân tướng, nhưng cũng không hi vọng ngươi đi thâm uyên, đây cũng không phải là nói chuyện giật gân, mà là ta nhất nghiêm túc, nghiêm túc nhắc nhở.”

La Quan trầm mặc.

Lão Hứa bộ này thần thái, ngữ khí, không chỉ một lần nhắc nhở, đầy đủ cho thấy thái độ của hắn, xem ra thâm uyên đích xác đáng sợ.

“Không đi thâm uyên, cứu không được Mộ Thanh Kết, muốn cứu Mộ Thanh Kết, cũng chỉ có thể tiến vào thâm uyên. Ta đi thâm uyên, có lẽ có nguy hiểm rất lớn, nhưng nếu như không đi, nàng liền hẳn phải chết không nghi ngờ… Ai, lão Hứa, ngươi nói lại minh bạch, ta lại rõ ràng, đều cải biến không được sự thật này. Mặt khác, ta phải sửa chữa một điểm, ta cùng ta nhà tiểu tỳ nữ, thế

nhưng là thanh bạch, ngươi chớ có nói hươu nói vượn a!”

La Quan cũng rất đau đầu, nhưng hắn có thể trơ mắt, nhìn xem Mộ Thanh Kết chết sao? Làm không được, cũng liền không cần thiết lại xoắn xuýt.

Cho nên, đang nói một đoạn này nói nhảm thời điểm, hắn liền đã bình phục nỗi lòng, sáng tỏ đôi mắt ở giữa một mảnh yên tĩnh.

Lão Hứa thở dài, hình như có chút bất đắc dĩ, “… Kết quả này, ta đã đoán được.” La Quan người này, hắn nhìn không thấu.

Nói tâm ngoan thủ lạt, bất quá điểm.

Nhưng có đôi khi, lại lề mề chậm chạp để người chịu không được.

Lấy hắn bây giờ tu vi, địa vị, thiếu nữ nhân sao? Tùy tiện ngoắc ngoắc ngón tay, liền có hàng trăm triệu cái mỹ nhân, quỳ trước mặt hắn muốn gì cứ lấy.

Nhưng ở sau ngày hôm nay, cùng La Quan ở giữa hợp tác lão Hứa cảm thấy càng an tâm, hắn lại thở dài, “Đã ngươi đã có quyết định, ta liền không nói nhiều, thâm uyên phong bế cùng ngoại giới đoạn tuyệt, duy nhất thông đạo tại Quỷ giới, về phần làm sao đi Quỷ giới, liền khỏi phải ta nói a?”

Hắn ánh mắt, nhìn lướt qua La Quan trên cổ tay sợi tóc kia, Đồ Tư Tư lão Hứa gặp qua, dù không biết nó thân

phận, nhưng nền móng, lai lịch một chút khả biện.

La Quan gật đầu.

Quỷ giới?

Lúc trước Đồ Tư Tư Quỷ giới thân, bị gọi tới hỗ trợ lúc, từng nói cũng phải tìm La Quan hỗ trợ tới, đảo mắt 3 năm qua đi, cũng không biết là tình huống như thế nào.

Đương nhiên, đối các đại lão mà nói, chỉ là 3 năm bất quá trong nháy mắt, có lẽ thời cơ chưa tới, lại hoặc là người ta cũng sớm đã quên điểm này.

“Đối lão Hứa, còn phải làm phiền ngươi sự kiện.” La Quan nghĩ nghĩ, nói: “Nhà ta tiểu tỳ nữ tình huống, ngươi hỗ trợ nhìn xem, có thể hay không lại ổn vừa vững… Dù sao thâm uyên việc này không chỗ tốt đưa, ta cũng không biết phải tốn hao bao nhiêu thời gian.”

Dù sao đều đã quyết định, giúp Khương quốc mở rộng bản đồ, đến trả lại long hưng phúc địa, dứt khoát dê mao hao càng triệt để hơn chút.

Khục!

Đến đều đến, khỏi phải cũng là lãng phí.

Lão Hứa ngược lại không có phiền chán, một mực bị hao chuyện này, bình tĩnh gật đầu, “Được.”

La Quan mang theo hắn, đi trước nhìn Mộ Thanh Kết, Hứa Đại Phu cẩn thận kiểm tra về sau, đưa tay một chỉ

điểm tại nàng giữa lông mày, chỉ thấy một vòng linh quang đẩy ra, chợt chui vào huyết nhục không gặp, hắn thu tay lại nói: “Được rồi.”

“Liền cái này?” La Quan một mặt hoài nghi, cắn răng nói: “Lão Hứa, ngươi đây có phải hay không là có chút qua loa? ! Chúng ta tốt xấu là bằng hữu, giữa lẫn nhau còn có thể hay không vui sướng chơi đùa rồi?”

Hứa Đại Phu mặt tối sầm, “Hừ! Ngươi nếu không muốn, ta liền thu hồi lại.”

Trước mắt, tiểu la lỵ hư ảnh hiển hiện, trừng La Quan một chút, thấp giọng mắng: “Không có nhãn lực kình hỗn tiểu tử, đây là đại đạo linh quang, cứ như vậy 1 đạo, liền đủ một đám thành tiên cảnh đánh ra chó đầu óc.”

“Lão Hứa bằng hữu này có thể chỗ, muốn đổi ta, sớm 1 cước đem ngươi đạp bay!”

La Quan thay đổi sắc mặt, cười to tiến lên ôm vai, “Hắc! ! Chỉ đùa một chút, lão Hứa ngươi người này thật không có ý tứ, làm sao còn làm thật rồi? ?”

Hứa Đại Phu cười lạnh, phá tan cánh tay của hắn, lại sâu sắc nhìn La Quan một chút, như phát giác được cái gì, nhưng lại chưa nhiều lời.

Đại đạo linh quang trân quý hay không? Đương nhiên rất trân quý!

Nói thật, dùng để giúp Mộ Thanh Kết ổn định tình trạng, thật sự là vô cùng lãng phí.

Nhưng lão Hứa hay là không chút do dự dùng, dĩ nhiên không phải bởi vì, để ý Mộ Thanh Kết sinh tử, mà là muốn để La Quan thiếu càng nhiều ân tình.

Nói không chừng có một ngày, những này đưa ra ngoài ân tình, liền có thể để La Quan tại thời khắc mấu chốt, dưới liều mạng giúp hắn một tay.

Cái này liền đủ!

Dù sao La Quan không chỉ là La Quan, không nói đến cái khác, liền chỉ là âm u Nữ đế 1 vị, liền đáng giá hắn dưới trọng chú.

“Ít đến! La Quan ngươi người này, quả thực chúc cẩu, nói trở mặt liền trở mặt, ta còn có việc liền đi trước, ngươi tự cầu phúc, cũng đừng chết tại thâm uyên, ta đầu tư liền đều đổ xuống sông xuống biển.”

Nói xong một bước phóng ra, thật cứ như vậy đi.

Đây chính là, Hứa Đại Phu chỗ cao minh, đem hết thảy đều bày ở ngoài sáng, chính là biết rõ hắn có mấy điểm tính toán, cũng được nhận hắn phần nhân tình này.

Đương nhiên, trừ cái đó ra còn có càng quan trọng một điểm —— thâm uyên việc này, liên lụy đến nhân quả quá lớn, hắn không muốn liên luỵ quá nhiều.

Nên nói đã nói, nên giúp cũng giúp, còn để lại làm cái gì? Không bằng trở về lĩnh hội tạo hóa thiên thư… Đừng nói, gần nhất thật đúng là có kiểm nhận lấy được. Cũng

chính là La Quan, mới có thể ở lúc mấu chốt, đem rất lớn cho kêu đi ra, đổi người ta quản ngươi đi chết! !

Nhìn xem Hứa Đại Phu rời đi phương hướng, La Quan nhíu nhíu mày, “Lão sư, ta thế nào cảm giác lão Hứa, hôm nay thái độ có chút tận lực?”

Quá tùy ý, quá thân cận.

Cũng không phải không tốt, mà là từ lần này gặp mặt ngay từ đầu, Hứa Đại Phu liền biểu hiện quá rõ ràng, cái này ngược lại không thích hợp.

“Người ta thiên đạo đi 6, đã chấp chưởng 1 Phương Thế giới, còn không có ngươi cẩn thận, không có ngươi hiểu nhiều lắm! ? !” Tiểu la lỵ mắt trợn trắng, “Bớt can thiệp vào người khác sự tình, trước hết nghĩ nghĩ ngươi mình, sống thế nào lấy trở về đi!”

Hiển nhiên, đối La Quan khư khư cố chấp, lão sư có chút bất mãn ý.

Đồ hỗn trướng, liền biết vì người khác liều mạng, thâm uyên chỗ kia là xong đi sao? Gặp được kiếp nạn nhưng làm sao bây giờ? !

—

—

—

—

Chương 683 : Đồ Tư Tư trầm mặc

La Quan phí hết đại lực khí, mới miễn cưỡng trấn an ngạo kiều, nổi giận lão sư, xát đem mồ hôi lạnh về sau, hỏi ra 1 nỗi nghi hoặc, “Bây giờ có thể xác định, Âm Cực tông một mực đến bảo trì cường đại át chủ bài, cũng là bởi vì Thánh nữ (âm u Thánh thể) tồn tại, có thể thông qua hắc nguyệt nghi thức mượn lực tại thâm uyên.”

Đây cũng không phải là phỏng đoán, mà là Mộ Thanh Kết thành Âm Cực tông mới tông chủ về sau, La Quan cẩn thận điều tra sau cho ra kết luận. Cũng chính vì vậy, ban đầu ở Huyền Âm sơn báo cáo, phát hiện Mộ Thanh Kết (âm u Thánh thể) về sau, Âm Cực tông mới như thế không kịp chờ đợi.

“Như vậy trước đó những cái kia, Huyền Âm tông Thánh nữ đi đâu bên trong? Lại hoặc là nói, là mượn vật chứa giáng lâm thâm uyên sinh vật, vì sao cũng không biết tung tích?” Điểm này tại Âm Cực tông bên trong, cũng không có bất kỳ cái gì ghi chép.

Nếu không, lấy La Quan nhìn thấy thâm uyên sinh vật cường đại, chỉ cần 1 tôn lưu lại, Âm Cực tông đã sớm nhất thống Thiên Thanh đại lục.

Đương nhiên, cũng không thể bài trừ tiên tông 7 cực kỳ hơn tông phái, có khác một loại nào đó át chủ bài… Dù sao, Âm Cực tông đều có thể liên thông thâm uyên, chuyện trên đời này, không đến cuối cùng ai dám xác

nhận.

“Nguyên nhân rất đơn giản, phương thiên địa này quá nhỏ, cho không dưới bọn hắn tồn tại.” Tiểu la lỵ dù qua loa hết giận, nhưng vẫn là có chút không nghĩ phản ứng người, trợn trắng mắt nói: “Thiên địa có thiếu đại đạo không hoàn toàn, đến hợp nhất cảnh vì cực… Cái khác, ngươi tham khảo long hưng phúc địa, mình suy nghĩ đi.”

Bá ——

Nàng quay người biến mất.

Đồ đệ của ta.

Ta cái này coi như ưu tú, coi như bên trên tiến vào, coi như có chút tiềm lực đồ đệ, chạy tới vì người khác liều mạng, dựa vào cái gì a? !

Hừ hừ!

Ta chính là không nghĩ ra.

La Quan sờ sờ cái cằm, rất nhanh mặt lộ vẻ giật mình, long hưng phúc địa Nguyên Anh vì cực, như đột nhiên nhảy ra 1 tôn thần hồn, thậm chí quy nguyên hợp nhất cảnh đại lão, sẽ có tình huống như thế nào? Hoặc là hiểu chuyện nhanh xéo đi, hoặc là lão Hứa liền muốn động thủ, đem cái này phá nhà đồ chơi cho diệt, không có loai tình huống thứ ba.

Hô ——

Hắn nhẹ nhàng thở ra, cố ý hỏi thăm điểm này, hiếu kì là nó 1, nhưng càng quan trọng chính là La Quan lo lắng, hắn bên này đánh tới thâm uyên, phí sức chín trâu hai hổ cứu Mộ Thanh Kết, quay đầu liền bị không biết từ cái kia bên trong, xông tới thâm uyên sinh vật cho bạo chùy, kia đạp ngựa việc vui coi như lớn.

Hiện tại còn tốt, xem ra Thiên Thanh đại lục phiến thiên địa này, Thiên Nhân cảnh chính là cực hạn… Kia còn có cái gì tốt lo lắng? Lão tử hiện tại không nói đẩy ngang, đi ngang tổng không có vấn đề, nếu không đi trước Ẩn Tiên cung, đem đám kia lão cương thi vách quan tài cho vén rồi? !

Nghĩ nghĩ, hay là đè xuống trong lòng xao động, cẩn thận một điểm lại ổn vừa vững, Ẩn Tiên cung 80% là Thiên La giáo mở áo lót, nói không chừng còn có cái gì lợi hại thủ đoạn. Đối vị kia thần bí nói tôn, dù không có chính diện giao phong, La Quan lại kiêng kị cực sâu!

Dù sao Thiên Thanh đại lục đến hợp nhất cảnh mới là đại đạo bình cảnh, lão tử kế tiếp theo phát dục một đợt, lại đi đào bọn hắn mộ tổ.

Cứu người quan trọng!

Thu nạp thiên mã hành không suy nghĩ, La Quan nhìn sắc trời, bây giờ mặt trời lập tức liền muốn dâng lên, phía tây lại còn có trăng lưỡi liềm.

Hắn nghĩ nghĩ bấm tay trừ lông mày… Lão Hứa bằng hữu này có thể chỗ, nhưng mọi thứ dù sao cũng phải cẩn thận một chút, dù sao “Thiên đạo vô tình” 4 chữ,

cũng không phải nói một chút mà thôi.

Giữa lông mày hơi lạnh đẩy ra, như gió nhẹ lay động mặt hồ, La Quan không được đến bất kỳ đáp lại nào, đây chính là trầm mặc. Mà có khi, trầm mặc liền có thể coi là là ngầm thừa nhận, nhìn một cái chân trời nguyệt nha, La Quan lẩm bẩm nói: “Xem ra, là thật không có phải tuyển…”

Sờ sờ trên cổ tay, quấn quanh sợi tóc kia, xúc cảm lạnh buốt tơ lụa, La Quan ho nhẹ một tiếng, “Tư Tư tỷ ở đây sao?”

Cùng trăng sao giống nhau, không phản ứng chút nào.

La Quan lại thử một lần, vẫn là như thế, hắn mày nhăn lại… Sự tình không thích hợp.

Trăng sao trầm mặc, là quen thuộc từ xưa tới nay tịch liêu, cơ hồ sẽ rất ít cho, La Quan bất luận cái gì không tất yếu nhắc nhở.

Nhưng Đồ Tư Tư không phải.

Lần trước gọi nàng hỗ trợ lúc, dù là rất vội vàng, nhưng vẫn là lập tức liền cho đáp lại. La Quan ám đạo Đồ Tư Tư nữ nhân này, sẽ không phải cũng gặp phải phiền phức đi? Cho nên trước đó cũng không phải là, không cần mời hắn hỗ trợ, mà là không rảnh quan tâm chuyện khác?

La Quan xoay người rời đi, trước đánh thức xuân quang trút xuống, ngủ ngon ngọt Khương Đồng, một câu liền

để nữ hoàng bệ hạ nheo lại mắt.

“Ta muốn đi.”

Nhưng Khương Đồng không phải không giảng đạo lý người, nhìn ra La Quan biểu lộ ở giữa ngưng trọng, nhanh chóng đứng dậy, “Ta biết, ngươi hết thảy cẩn thận.”

Quả nhiên, đêm qua điên cuồng, là lựa chọn tốt nhất, cẩu nam nhân lập tức liền muốn chạy trốn. Cũng không biết, Ứng Thanh Linh cho bí pháp có tác dụng hay không… Ân, bất quá đều nói long tính vốn… Khụ khụ, hi vọng trời nguyện theo người phù hộ, nở hoa kết trái…

Khương Đồng thu thập thỏa đáng về sau, Ứng Thanh Linh đã mang theo còn tại vò mắt Ngao Tú chạy đến, tiểu nha đầu miệng vô che lấp, hít mũi một cái, nói: “Ca ca, vị gì a? Làm sao là lạ? !”

Thiên chân vô tà ánh mắt, kém chút để La Quan phá công, khóe miệng giật một cái nghiêm mặt nói: “Đại nhân sự việc, tiểu hài ít hỏi thăm!”

Lại nhìn về phía Ứng Thanh Linh, “Ứng long nữ, làm phiền ngươi.” Âm u quỷ thành ở vào bên trong biển sâu, Long tộc thủy linh chi lực truyền tống, không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất.

“Tôn thượng, chúng ta có thể tùy thời khởi hành.” Ứng Thanh Linh do dự một chút, nói: “Đại nhân, ta muốn cùng theo tại ngài trái phải.”

La Quan kém chút khí cười, vừa rồi ta liền nói Ngao Tú 1 câu, ngươi ánh mắt liền không thích hợp, ngươi đây là muốn cùng theo ta! ? !

“Không được, Khương quốc còn phải có người tọa trấn, ngươi cùng Tứ Hải Vương đều lưu lại… Ân, tiểu thập 4, ngươi cùng ta cùng đi! !”

Ngang rống ——

Thập Tứ Mục nhân thân trạng thái dưới, đến một tiếng ngửa đầu long ngâm, kích động mặt đều biến hình, đi theo chủ nhân cùng đi, bên người còn có 1 vị tiểu tổ tông, đây chính là cất cánh cơ hội a!

Quả nhiên, chủ nhân hay là hiểu rõ ta nhất, đương nhiên đây cũng là bởi vì, Thập Tứ gia miệng ta ngọt hiểu tiến thối, đùi ôm gấp a.

Về phần nguy hiểm? Cái kia không có nguy hiểm, ăn cơm đều có thể bị nghẹn chết. Lại nói, có chủ nhân tại, còn có cái gì có thể sợ? !

Ứng Thanh Linh liếc mắt nhìn.

Thập Tứ Mục mau ngậm miệng, một mặt lấy lòng.

Không có cách, long tính vốn dâm là thật… Mấy năm này tại Khương quốc, Thập Tứ Mục cũng không có nhàn rỗi, không nói khắp nơi lưu tình cũng xấp xỉ như nhau, bị Ứng long nữ thu thập mấy lần mới thoáng thu liễm.

Không phải sao, bóng ma tâm lý liền rơi xuống.

“Chiếu cố tốt… Ngao Tú tiểu thư, như ra chút điểm sai lầm, ngươi liền khỏi phải trở về!” Ứng Thanh Linh ngữ khí rất chân thành.

Thập Tứ Mục tranh thủ thời gian thề phát thệ, như là “Trừ phi từ ta trên thi thể bước qua đi” vân vân, bị La Quan 1 cước đá văng, “Thiếu đạp ngựa tại cái này miệng quạ đen, trực tiếp khởi hành!”

Đúng lúc này, một thân ảnh đi tới trước mắt, cung kính hành lễ, “Bái kiến đại nhân.” Nàng ánh mắt ở giữa, tràn đầy kinh hỉ, kích động.

Là Tang Tang, đã từng Đoạn Long thạch chi linh, bây giờ Đoạn Long thạch đã hủy, nàng cũng cuối cùng được tự do, hơi dừng lại về sau, nàng tiếp tục nói: “Đại nhân, xin cho ta cùng ngài cùng đi chứ, còn có thể hỗ trợ chiếu cố Mộ cô nương.”

La Quan suy nghĩ một chút, gật đầu, “Được.”

Sau đó là đi đường quá trình.

Trước thông qua truyền tống trận, đi tới chỗ cũ Trấn Hải thành, Tang Tang là cảm khái sâu nhất cái kia, nàng làm sao cũng không nghĩ tới, mình sẽ có hôm nay.

Lại nhìn về phía La Quan lúc, chính là tràn đầy cảm kích… Tỷ tỷ nói rất đúng, làm người nên biết ân báo đáp, La Quan đại nhân gặp được phiền phức, các nàng há có thể ngồi yên không lý đến! ? !

Suy nghĩ chuyển động ở giữa, Tang Tang dư quang cẩn thận, nhìn thoáng qua chính cưỡi tại Thập Tứ Mục trên thân, một mặt vui cười ăn tiểu đường nhân Ngao Tú.

Như phát giác được cái gì, Ngao Tú ngẩng đầu nhìn đến, ánh mắt tiếp xúc nháy mắt, nàng lộ ra tiếu dung, “Tang Tang tỷ tỷ, ngươi ăn kẹo người sao?”

Tang Tang lắc đầu.

Thủy linh truyền tống là Ứng Thanh Linh xuất thủ, cũng không biết có phải là bởi vì, có 1 đầu Chân Long ở đây, truyền tống hiệu quả tốt lạ thường.

Chỉ một lần truyền tống, liền trực tiếp đi tới âm u quỷ thành cách đó không xa, La Quan phất tay để Ứng Thanh Linh cứ việc chạy về Khương quốc, miễn cho bị người khác trộm nhà.

Ngang rống ——

Thập Tứ Mục hiện ra Giao long bản thể, chở đi La Quan mấy người thẳng đến âm u quỷ thành, ngắn ngủi sau nửa canh giờ liền đã đến.

“Âm u quỷ thành chỗ, người kia dừng bước! !”

Hắc Mộc quỷ tướng hét lớn một tiếng, khí thế hùng hổ.

Liền nghe được một tiếng long ngâm, “Xéo đi, Hắc Mộc ngươi đạp mã nhãn con ngươi dài trên mông rồi? Tôn thượng trở về, còn không quỳ nghênh!”

Phần phật ——

Quỷ thành trong ngoài, nháy mắt quỳ đầy một chỗ, “Ta cùng cung nghênh tôn thượng trở về!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 684 : Bầy quỷ tiệc đứng

La Quan nào có tâm tình, giờ phút này người trước hiển thánh, nhấc chân giẫm một chút Thập Tứ Mục, “Khỏi phải dừng lại, trực tiếp vào thành!”

Ngang rống ——

Một tiếng long ngâm, Thập Tứ Mục bay vào âm u quỷ thành, rơi vào trong thành đại điện bên ngoài.

Giờ phút này, có ánh sáng màn hạ xuống từ trên trời, đem trọn cái quỷ thành từ đó một phân thành hai.

La Quan trước hướng Nữ đế hành cung nhìn lại, chắp tay thi lễ một cái, lúc này mới quay người vội vàng bước vào Đồ Tư Tư địa bàn.

Đại điện vắng vẻ, chỉ có 1 cái tượng đá đứng lặng, giống như đúc sinh động như thật, nhìn xem cùng lúc trước không có chút nào biến hóa.

Nhưng La Quan sắc mặt, khi nhìn đến tượng đá lần đầu tiên lúc, liền trở nên ngưng trọng.

Quả nhiên, xảy ra chuyện!

Lúc trước, là hắn vì Đồ Tư Tư điêu khắc toà này tượng đá, cũng chia cắt, giao phó nó một bộ điểm Quỷ giới bản nguyên, mới giúp Đồ Tư Tư một lần là xong, hoàn thành

đối hiện thế neo định.

Cho nên, hắn cùng toà này tượng đá ở giữa, tồn tại một loại đặc thù liên quan —— người bên ngoài trong mắt, hoàn hảo như lúc ban đầu tượng đá, nhưng tại La Quan trong mắt lại nứt 1 đạo, ngay tại Đồ Tư Tư giữa lông mày.

Quả nhiên, nữ nhân này xảy ra chuyện, lại hỏi đề không tiểu!

La Quan mày nhíu lại gấp, không chỉ là Đồ Tư Tư, cũng bởi vì Dư Nhược Vi… Sư tôn đại nhân bây giờ, cũng tại Quỷ giới bên trong, như Đồ Tư Tư xảy ra chuyện, nàng tất nhiên bị tác động đến.

Thở sâu, phun ra.

Ổn định!

Trước đừng hoảng hốt.

Đồ Tư Tư mặc dù xảy ra chuyện, nhưng khẳng định còn sống, nếu không trước mắt toà này tượng đá, liền không chỉ là vỡ ra 1 đạo đơn giản như vậy. Mà miễn là còn sống, lấy Đồ Tư Tư thủ đoạn, thực lực, khẳng định còn có thể quần nhau.

Cho nên dưới mắt mấu chốt, là muốn đi vào Quỷ giới…

La Quan đương nhiên biết, có thể thương tổn được Đồ Tư Tư tồn tại, hắn đi cũng chỉ là pháo hôi, nhưng hắn nhưng lại không chỉ là 1 người đơn giản như vậy.

Thập Tứ Mục, Tang Tang cùng Ngao Tú, không biết La Quan đang làm cái gì, bước vào đại điện sau nhìn về phía tượng đá, tiếp lấy liền sắc mặt biến hóa không ngừng.

“Chủ nhân, đã xảy ra chuyện gì?”

Thập Tứ Mục cảm thấy, Tang Tang chỉ là cái tiểu tỳ nữ, mà Ngao Tú… Tiểu tổ tông chính liếm đường nhân đâu, cho nên lúc này hắn mở miệng thích hợp nhất.

Hắc!

Trước kia Ứng Thanh Linh, Tứ Hải Vương ở thời điểm, nào có hắn cơ hội biểu hiện? ! Cùng lần này cùng chủ nhân làm việc trở về, nói không chừng hắn lão thập 4, thật sự có thể chi lăng bắt đầu, đến lúc đó… Ách, hay là được rồi, Ứng Thanh Linh đẹp nổi lên, quỷ biết kế tiếp là cái gì kịch bản.

Tứ Hải Vương!

Không sai, chính là tên vương bát đản này, không dám cùng chủ nhân uống nhiều, liền lôi kéo lão tử hung hăng rót rượu, sớm muộn cho hắn biết Thập Tứ gia lợi hại.

Nội tâm hí chính phong phú thời điểm, La Quan khoát khoát tay không nhiều lời, quay người bước ra đại điện, hướng đối diện khom người cúi đầu, “Hôm nay, mời Nữ đế bệ hạ hiện thân gặp mặt.”

Ngắn ngủi trầm mặc, Nữ đế bình tĩnh, thanh âm uy

nghiêm, tự hành cung bên trong truyền ra, “La Quan, mời trẫm giáng lâm chuyện gì?” Cũng không có quá lớn động tĩnh, thậm chí trừ đạo thanh âm này bên ngoài, đều không có cảm nhận được bất kỳ lực lượng nào ba động. Hiển nhiên thành lập hành cung về sau, Nữ đế cùng hiện thế ở giữa liên hệ, trở nên càng thêm chặt chẽ.

Tâm thần buông lỏng, La Quan thật lo lắng Nữ đế cũng đột nhiên rơi dây, cũng may nàng vẫn là trước sau như một cường hãn, khom người nói: “Bệ hạ, xin hỏi ngài có phải không biết được, Đồ Tư Tư tình hình gần đây?”

Thiên đạo đi 6 Hứa Đại Phu, đối mặt Nữ đế lúc đều đầy đủ tôn trọng, La Quan cho là hắn biểu hiện bây giờ, cũng không tính chân chó.

Nữ đế như suy nghĩ một chút, nhạt tiếng nói: “Đại khái 1 năm trước, nàng ra chút vấn đề, cùng hiện thế neo định, trở nên phi thường mơ hồ.”

1 năm trước!

Này sẽ sẽ không theo hắn đột nhiên mất tích, Đồ Tư Tư mất đi viện trợ có quan hệ? La Quan thở sâu, “Bệ hạ, ta có chuyện muốn nhờ.”

Nữ đế nói: “Ngươi muốn đi Quỷ giới?”

“Chính là, còn xin bệ hạ tương trợ.” La Quan dù nắm giữ 1 đạo Quỷ giới bản nguyên, nhưng phần này lực lượng đối với hắn mà nói, càng giống là một loại bị động thuộc tính gia trì, không cách nào chưởng khống tùy tâm.

Phá toái hư không, mở vượt giới thông đạo, thực là hữu tâm vô lực.

“Có thể.” Nữ đế nói xong, khí tức khủng bố trong chốc lát, tự hành cung bên trong bộc phát, toàn bộ đáy biển nháy mắt chấn động, sôi trào.

Răng rắc ——

La Quan trước mặt không gian băng liệt, xuất hiện một cái khe, ánh mắt xuyên thấu trong đó, thậm chí có thể nhìn thấy một mảnh tối tăm mờ mịt chân trời.

Nồng đậm âm lãnh, tĩnh mịch khí tức, từ trong đó phát ra.

Quỷ giới nơi này, La Quan dù mở không ra thông đạo, nhưng đi là đi qua, nháy mắt liền biết được khe hở đối diện chính là Quỷ giới.

“Đa tạ bệ hạ!”

Dứt lời, La Quan vung tay lên, nhanh chân đạp xuống, “Chúng ta đi.”

Bá ——

Một nhóm mấy người biến mất tại vết nứt không gian bên trong, sau một khắc nó trực tiếp tán đi, thuộc về Nữ đế khí tức khủng bố tùy theo biến mất.

Nhưng giờ phút này, tại hành cung đế vị phía trên, lại

xuất hiện một cái bóng mờ, màu đen đế bào không che giấu được đùi thon dài, trắng nõn, tinh tế ngón tay gõ nhẹ, “Hắc nguyệt treo cao, Chân Long ẩn hiện… A, nguyên bản chỉ coi là, kia tên điên hồ ngôn loạn ngữ, không ngờ lại thật chứng kiến việc này.”

Nữ đế ngẩng đầu, nàng khuôn mặt mơ hồ, một đôi tròng mắt lại phá lệ sáng tỏ, như xuyên qua vô tận thời không, rơi vào xa xôi bên ngoài, “Lời nói điên cuồng đạt được nghiệm chứng, nói cách khác La Quan thật có khả năng, chính là trong truyền thuyết người… Nhưng hắn nhưng lại là 1 vị thừa thiên mệnh người? Ha ha, thú vị, thực tế là thú vị.”

“Thâm uyên a? Đây cũng xem như một cơ hội, có lẽ có thể thừa này, bắt về trẫm thất lạc quyền hành…” Hành cung quy về yên tĩnh, Nữ đế hư ảnh tiêu tán theo.

Nhưng ở rời đi nháy mắt, nàng như lơ đãng hơi búng ngón tay, sau một khắc âm u quỷ thành bên trong, mấy cái cường đại quỷ vật sắc mặt đột biến, “Bành” “Bành” trầm đục, liên tiếp nổ thành phấn vụn.

Chết đi không chỉ là bọn hắn, bị hủy diệt rơi, còn có một tia bị ký sinh, dung nhập bọn hắn hồn phách thiên đạo khí tức.

Hành cung chỗ, tức trẫm quốc độ, há lại cho tiêu tiểu làm càn? ! Không sai, tại Nữ đế trong mắt, thiên đạo cũng là ma cà bông!

…

Quỷ giới, giống như trong trí nhớ hoang vu, tĩnh mịch, không có nửa điểm sắc thái.

Lọt vào trong tầm mắt, chỉ có vĩnh hằng bất biến tái nhợt, liền như 1 bộ cởi tận nhan sắc tranh sơn thủy, khắp nơi lộ ra trầm mặc, kiềm chế.

Ngao Tú ăn tiểu đường nhân động tác hơi ngừng lại, vô ý thức hướng La Quan sau lưng giấu, lại phát hiện Tang Tang đứng ở bên cạnh, chính ôn nhu đối nàng cười, “Đừng sợ, tỷ tỷ sẽ bảo hộ ngươi.”

Đang khi nói chuyện, đưa tay sờ sờ đầu của nàng.

Ngao Tú liền bất động.

La Quan liếc qua, chợt thu hồi nhãn thần, trước cảnh giác đảo qua xung quanh, không có phát giác được không ổn sau mới sờ sờ thủ đoạn. Một tia không hiểu cảm giác, lập tức hiện lên ở trong lòng, hắn nói thầm một tiếng Nữ đế đáng tin cậy, không có lung tung mở truyền tống môn.

Bọn hắn cách Đồ Tư Tư không xa!

Thập Tứ Mục một mặt khẩn trương, nuốt nước miếng một cái, “Chủ nhân, “

“Quỷ giới.”

Cái này liền, vượt giới rồi? !

Cái kia, ta mặc dù là hợp nhất cảnh Tứ Hải lớn giao,

thực lực 1 cùng 1 cường hãn… Nhưng loại này thao tác, có thể hay không quá vượt mức quy định? !

Quỷ giới a!

Lấy sinh linh huyết thực, hồn phách vì đại bổ, dụ hoặc khó nhịn.

Thập Tứ Mục cảm thấy, hắn bây giờ chính là 1 cái, sáng loáng lồng đèn lớn, còn hung hăng phong tao lắc lư, tựa như là nói —— đến nha! Đến nha! Các đại gia, mau tới gặm ta.

Tê ——

Hít một hơi lãnh khí, mặt cương mặt đen trảo phát run, khóc tang khang đạo: “Chủ nhân, ta có phải hay không đi nhầm, tới nơi này làm gì?”

La Quan trừng mắt liếc hắn một cái, “Ngậm miệng!” Cẩn thận cảm giác, xác định không sai về sau, đưa tay một chỉ, “Hướng cái phương hướng này.”

14 · tọa kỵ · trước mắt ý thức ngẩng đầu, liền muốn đến một tiếng chiêu bài long ngâm, lại chỉ hút nữa sức lực, liền ngạnh sinh sinh dừng lại.

Tính một cái, tràng cảnh không đúng, trang bức tạm dừng.

Sưu ——

Chở đi La Quan bọn người, Thập Tứ Mục gào thét tiến

lên, rõ ràng là 1 đầu uy phong lẫm liệt, 300 trượng màu đen lớn giao, lại bay ra một loại, chân tay co cóng hèn mọn cảm giác.

Như tặc nhập thất.

La Quan nhấc chân giẫm một cái, mắng: “Nhanh lên!”

Ngang rống ——(trong nội tâm)

Thập Tứ Mục nhanh khóc, ám đạo chủ nhân ngài đến cùng có biết hay không, Quỷ giới là cái gì địa phương? Chúng ta một đám sống, tại cái này lớn lối như thế, là ngại mệnh quá dài lâu sao! ? !

Nhưng duy nhất để Thập Tứ Mục cảm thấy an tâm là, một đường này bay tới, trừ mảng lớn tái nhợt hay là tái nhợt, mà ngay cả một đầu quỷ vật cũng không gặp được? ? Hẳn là đây là phiến vô quỷ khu? ! Ta nói, chủ nhân hắn tự tin như vậy, nhất định là đã sớm biết được.

Lần này, Thập Tứ Mục tinh thần phấn chấn, vừa muốn giãn ra thân hình khổng lồ, liền bỗng nhiên lắc một cái ——

Liền thấy phương xa bầu trời, mây đen xen lẫn che khuất bầu trời, âm phong kêu khóc, cuốn lên cát bay đá chạy. Đây không phải là trời âm muốn mưa, mà là vô số quỷ vật hội tụ, quỷ khí trùng thiên bố trí

Cho nên, đi đạp ngựa vô quỷ khu! Đây là biết, bây giờ muốn mở tiệc đứng, liền sớm chạy tới chờ lấy sao? !

Bá ——

Một nháy mắt, Thập Tứ Mục đầu đầy mồ hôi lạnh, hắn cũng không nghĩ sợ a, cái này trước mắt một màn này, thực tế quá mẹ nó dọa long.

Nhất là, hắn xa xa cảm thấy được, bọn này hội tụ quỷ vật bên trong, có thật nhiều khủng bố khí cơ, xa xa liền để hắn run như cầy sấy.

Thảo, một loại thực vật nửa phần trên điểm!

Cái này đạp ngựa tiệc đứng quy cách, có phải là có chút quá cao rồi? !

“… Chủ nhân, ta hiện tại chạy, còn kịp a? ?”

Tạch tạch tạch ——

Răng run rẩy đánh nhau.

Tang Tang biểu lộ trở nên nghiêm túc, vô ý thức mím môi, lại làm nhanh lên làm ra một bộ trấn định biểu lộ, chỉ là một đôi nắm tay nhỏ lại nhịn không được nắm chặt.

Ngao Tú cũng không ăn tiểu đường nhân, rụt rụt đầu, 1 bộ sợ hãi bộ dáng.

Mộ Thanh Kết: …

Được rồi, nàng hiện tại không biết.

La Quan cười lạnh, “Vội cái gì? Trực tiếp đi qua, bay ổn điểm, đừng cho lão tử mất mặt! !”

Trên thực tế, hiện tại chạy đương nhiên không kịp, đối một đám đại quỷ vương mà nói, khí huyết bành trướng, sinh mệnh lực tràn đầy vật sống, tung cách xa 100,000 bên trong, đó cũng là động động cái mũi liền có thể phát hiện.

Cho nên giờ phút này, kia bên dưới mây đen, quỷ khí bên trong, từng khuôn mặt quay lại, nhìn về phía phương xa thiên khung 1 giao mấy người, ngắn ngủi kinh ngạc về sau, ánh mắt trở nên nghiền ngẫm.

“Đây là biết chúng ta chờ không kiên nhẫn, chạy tới đưa cơm?” Một tên đại quỷ vương cười lạnh mở miệng, liếm liếm khóe miệng.

Nhưng cũng tiếc hắn phần này biểu hiện, vẫn chưa đạt được nửa điểm đáp lại, không khỏi thầm mắng một tiếng lão âm bức, thế mà đều không mắc mưu.

Quỷ giới không phải địa phương khác, một đám vật sống sáng loáng xông loạn, mà đến xem đến bọn hắn về sau, cũng không có cái gì trì trệ, liền trực tiếp nhích lại gần… Điều này nói rõ cái gì? !

Hoặc là, là một đám (ngốc) bức, thật đưa cơm tới cửa, hoặc là chính là lực lượng mười phần.

Dù còn chưa thấy mặt, nhưng chỉ là xa xa cảm giác, đầu kia Giao long liền rất không tầm thường… Trước 1 đầu khả năng tự nhiên là bài trừ.

Cho nên giờ phút này bầy quỷ quan sát, trừ một chút đầu óc không đủ dùng, nước bọt “Phần phật” chảy ròng bên ngoài, nó hơn đều giữ yên lặng.

Bọn này vật sống lai lịch gì? !

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 685 : Quỷ thần

Tại tuyến đặt câu hỏi, đối mặt một đám cường đại quỷ vật không có hảo ý nhìn chăm chú, nên như thế nào làm mới có thể mặt không đổi sắc, vững như lão cẩu? !

Thập Tứ Mục cảm thấy, đây chính là cái mất mạng đề, khác nhau chỉ ở tại chết mau chậm.

Duy nhất điểm kia lực lượng, nguồn gốc từ La Quan trấn định tự nhiên, mặt chủ nhân đối bầy quỷ tụ tập chỗ, mí mắt đều không có nháy một chút ——

Đây không phải giả a? ! Khẳng định không phải! Nhà ta chủ nhân nhân vật bậc nào, từng cọc từng cọc từng kiện, lần nào không phải một đường đẩy.

Chủ nhân khẳng định có át chủ bài.

Ổn định, ta phải nhấc lên khí thế đến, không thể mất uy phong.

Ngang rống ——

Một tiếng to rõ long ngâm, tại Quỷ giới xám trắng giữa thiên địa, xa xa truyền ra.

Nháy mắt, vô số âm trầm ánh mắt hội tụ, Thập Tứ Mục thân thể lắc một cái, kém chút tại chỗ rút gân.

Cũng may, La Quan giờ phút này mở miệng, lại đem bầy quỷ ánh mắt kéo trở về, “Nơi này, là tình huống như thế

nào? Ai ra nói một chút.”

Ánh mắt này, giọng điệu này, không thích hợp, khẳng định không thích hợp!

Nhưng tại bầy quỷ xem ra, trước mắt mọi người nhưng lại không có gì hiếm lạ, lại đối diện bọn này vật sống bên trong tiểu nha đầu… Tê, hương vị kia, quả thực thái thượng đầu.

Ừng ực ——

Không có trả lời, ngược lại là tiếng nuốt nước miếng, giờ phút này phá lệ rõ ràng.

“Ô ngao —— “

Một tiếng tru lên, lại là một đầu quỷ vật , kiềm chế không ngừng Chân Long khí tức dụ hoặc, trực tiếp hiện ra bản thể, nháy mắt hóa thân trở thành, 1 tôn cao mấy chục trượng dữ tợn lệ quỷ đánh tới.

“Tốt!”

Cái này âm thanh lớn tiếng khen hay, đến từ bầy quỷ đáy lòng, vừa vặn thăm dò một chút, đối diện bọn này vật sống hư thực.

Nếu là kẻ khó chơi, vậy liền ha ha ha.

Nếu không, vậy liền ha ha ha!

La Quan lặng lẽ xem ra, không có nửa điểm động tác,

kia đầy rẫy dữ tợn gào thét vọt tới lệ quỷ, thân hình khổng lồ lập tức cứng đờ, sau một khắc liền như bọt khí ầm vang nổ nát vụn.

Xương vỡ thịt nhão bay tứ tung, đen nhánh quỷ huyết tinh thối gay mũi.

Giữa thiên địa, một chút liền yên tĩnh.

Ừng ực ——

Lại là tiếng nuốt nước miếng, nhưng cùng lúc trước so sánh, hàm nghĩa lại khác nhau rất lớn.

Vô số song trừng lớn quỷ nhãn, hoảng sợ, kính sợ nhìn tới… Vừa rồi khí tức kia… Quỷ giới quyền hành, không sai, chính là Quỷ giới quyền hành!

Mà tại Quỷ giới bên trong, có tư cách nắm giữ quyền hành người không đủ 2 tay số lượng, đều là chí cường tồn tại, có được quỷ thần chi hào!

Đá trúng thiết bản… Không, cái này đạp ngựa quả thực chính là 1 cái sắt thép quặng mỏ, hoảng sợ bầy quỷ nhóm không chút nghi ngờ, chỉ cần trước mắt tôn thần này bí quỷ thần nguyện ý, một cái tay liền có thể đem bọn hắn, toàn bộ nghiền nát thành cặn bã.

Phần phật ——

Lọt vào trong tầm mắt, vô số quỷ vật quỳ sát tại đất, “Ta cùng bái kiến quỷ thần đại nhân.” Về phần quỷ thần đại nhân vì sao lấy vật sống diện mục gặp người, lại dẫn

một đám vật sống du đãng ở Quỷ giới… Hừ, đây là cần hướng bọn hắn giải thích sự tình sao? !

Hô ——

Thập Tứ Mục thở dài một hơi, biểu lộ trong nháy mắt, thay đổi chết lặng cứng đờ, trở nên rất sống động. Nó đôi mắt nửa mở nửa khép, hư nhìn về phía bầy quỷ, chỉ đơn giản một động tác, liền đem tự thân bễ nghễ, khinh thường triển lộ không bỏ sót.

Một đám cặn bã!

Chân thực phản ứng ——

“Oa ha ha ha! Ta liền biết, ta liền biết!”

“Quỷ thần! Nhà ta chủ nhân thân phận, 1 cái so 1 cái tú!”

Giờ khắc này, nội tâm của hắn hí nổ tung.

Ngao Tú nháy nháy mắt, nhìn qua La Quan bóng lưng, toát ra hiếu kì, kinh ngạc, như không nghĩ tới La Quan vậy mà, tại Quỷ giới bên trong cũng như thế có mặt bài.

Nàng cười đến híp cả mắt, vỗ tay nói: “Ca ca lợi hại!”

Tang Tang lôi kéo tay của nàng, ôn nhu nói: “Đại nhân đương nhiên lợi hại, tiếp xúc nhiều, ngươi mới có thể từng chút từng chút phát hiện.”

“Đến, đến tỷ tỷ cái này đến, trước đừng quấy rầy đại nhân.”

La Quan nhìn về phía bầy quỷ, híp mắt cười lạnh, “Xem ra, bản tọa thật sự là yên lặng quá lâu, đã bị người lãng quên a… Hừ! Vấn đề giống như trước, ta không muốn nói thêm lần thứ 2, ai vừa đi vừa về lời nói?”

Bá ——

Bá ——

Bầy quỷ bên trong, lập tức thoát ra mấy đạo thân ảnh, thái độ cung kính vạn điểm, “Hồi bẩm quỷ thần đại nhân, Quỷ giới bên trong có 1 tôn thông thiên Quỷ vương, đánh cắp thẩm phán hình ti sở chưởng bộ điểm Quỷ giới bản nguyên, sau đó làm nhiều việc ác, dẫn tới Quỷ giới ý chí hàng phạt, bị trấn áp tại kỳ núi bên trong.”

“Ta cùng hội tụ ở đây, chính là tôn Quỷ đạo ý chí điều khiển, vây giết kỳ núi, tru diệt đánh cắp Quỷ giới bản nguyên kia thông thiên Quỷ vương.”

Ba câu đôi câu, mấy tôn cao giai Quỷ vương tranh nhau chen lấn, liền đem sự tình giải thích rõ ràng, từng cái còn đối người bên ngoài tranh đoạt thầm hận không thôi.

Quỷ thần a!

Nếu có thể ôm vào đùi, cất cánh ngay tại dưới mắt.

La Quan đã ở phía trước, cảm nhận được Đồ Tư Tư khí tức, lại thêm giờ phút này đoạt được tin tức, cơ bản có thể xác định tình huống.

Quỷ giới ý chí? ! Nữ nhân này hẳn là, bị người cho ám toán, nếu không lấy nàng thực lực, đánh không lại luôn có thể trốn.

Suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, La Quan cười lạnh, “Chưởng khống thẩm phán hình ti bản nguyên thông thiên Quỷ vương, là các ngươi có thể đối phó? Dám lừa gạt bản tọa, thật sự là muốn chết!”

Hắn một bước hướng về phía trước.

Oanh ——

Thể nội Quỷ giới bản nguyên khí tức phóng thích, hắn căn bản cái gì đều không cần làm, đối trước mắt bầy quỷ mà nói, liền như núi lở tại trước, hạo kiếp sắp tới!

Đây chính là độc thuộc về quỷ thần uy áp, đại biểu cho Quỷ giới bên trong, cường đại nhất vô song lực lượng.

“A! !” Mấy tên cường đại Quỷ vương, sắc mặt hoàn toàn thay đổi, “Loảng xoảng” một trận mãnh dập đầu, đem mặt đất đập “Ầm ầm” rung động, lỗ thủng lớn một cái tiếp một cái.

“Quỷ thần đại nhân bớt giận, ta cùng dù có lá gan lớn như trời, cũng tuyệt không dám lừa gạt nửa điểm! !”

“Đúng đúng đúng, đánh cắp thẩm phán hình ti bản nguyên thông thiên Quỷ vương, tên là Đồ Tư Tư… Cái này kỳ núi, là nàng mượn Quỷ giới bản nguyên chi lực cùng hiện thế neo định, tạo dựng quỷ thần lĩnh vực… Chỉ có 7 phẩm Quỷ vương cảnh giới trở xuống, mới có

thể tiến vào bên trong.”

“Kỳ trong núi có 1 nữ kiếm tu, chưởng lôi đình sát phạt chi lực, trấn thủ lấy kỳ núi cửa vào, ta cùng chính là vì đối phó nàng mà tới.”

“Mời quỷ thần đại nhân minh xét, ta cùng câu câu là thật!”

Một đám quỷ vật kém chút bị sợ mất mật, liều mạng giải thích.

La Quan nghe sau khi, gánh nặng trong lòng liền được giải khai.

Tình huống so hắn trong dự liệu tốt hơn nhiều, Đồ Tư Tư xác thực xảy ra chuyện, nhưng nữ nhân này nắm giữ bộ điểm Quỷ giới bản nguyên, thi triển ra quỷ thần lĩnh vực về sau, một mực kiên trì đến hôm nay.

Về phần quỷ thần lĩnh vực là cái gì… Dù không rõ lắm, nhưng đại khái cùng loại lúc trước, tại long hưng phúc địa lúc Hứa Đại Phu thi triển thủ đoạn.

Chưởng bộ điểm thiên địa, hàng quy tắc hạn chế.

Cho nên, mới có chưởng lôi đình sát phạt chi lực nữ kiếm tu, ở đây ngăn cản bầy quỷ.

Đây đương nhiên là tin tức tốt —— Dư Nhược Vi sống tới, mà lại trạng thái còn rất tốt.

Liên quan tới Quỷ giới thực lực vạch điểm, hỏi thăm

Huyền Quy về sau, La Quan đã biết được —— 7 phẩm Quỷ vương, thực lực tương đương tại hợp nhất cảnh!

Xem ra, sư tôn cũng coi là nhân họa đắc phúc, cái này mấy năm thời gian bên trong, tu vi có cực lớn tiến triển.

Đột nhiên, Huyền Quy thanh âm tại não hải vang lên, “La Quan, chớ trì hoãn, Quỷ giới quy tắc có sóng chấn động, có lẽ có quỷ thần sắp tới!”

Trong lòng run lên.

La Quan tự nhiên biết, hắn cái này quỷ thần đại nhân thân phận, là chịu không được kiểm nghiệm.

Hù dọa một chút trước mắt những này quỷ vật vẫn được, đối mặt chân chính quỷ thần, đây tuyệt đối là đưa đồ ăn.

“Hừ! Nghĩ rằng các ngươi cũng không có to gan như vậy, tất cả đều lăn đi!”

Phần phật ——

Bầy quỷ nhao nhao lui ra phía sau, lộ ra một cái thông đạo, mặt mũi tràn đầy tôn sùng.

Cái này, mới là quỷ thần đại nhân, nên có thái độ cùng khí phách a! !

Ngang rống ——

Thập Tứ Mục hét lớn một tiếng, vung vẩy lấy cái đuôi

lớn, chở đi mọi người đi tới kỳ ngoài núi. Mặt ngoài nhìn lại, nó bất quá chỉ là 1 cái, thường thường không có gì lạ Quỷ giới thấp bé sơn phong, trên dưới đều trình màu xám trắng, phương viên mười mấy bên trong, cao không quá 100 trượng.

Mảng lớn xám trắng mây mù, quanh quẩn tại trên đỉnh núi, mơ hồ nhưng nghe tới oanh minh tiếng vang, từ mây mù phía dưới truyền đến, hình như có người đang chém giết lẫn nhau.

Đột nhiên ——

Ầm ầm!

Vô tận lôi đình bắn ra, như núi lửa xâm nhập hừng hực trùng thiên, đỉnh đầu xám trắng mây mù bị xé nứt, đem một đạo hắc ảnh đánh bay ra tới.

“Lốp bốp” lôi quang nhảy vọt, đau tôn này quỷ vật nhe răng trợn mắt, phẫn nộ gào thét, “Đáng chết Nhân tộc nữ kiếm tu, tuyệt đối đừng rơi vào lão tử tay bên trong, không phải ta nhất định khiến ngươi biết, cái gì gọi là sống không bằng chết! !”

Kỳ trên núi, khắp nơi cháy đen, mảng lớn băng liệt, chém giết vết tích, cơ hồ chiếm cứ trong tầm mắt mỗi một góc, cũng biết tại cái này bên trong, đã bộc phát qua vô số trận đại chiến.

Dư Nhược Vi sắc mặt tái nhợt, cầm kiếm đứng ở trong đó, nàng một bộ váy trắng nhuộm đen, lọn tóc bị ướt đẫm mồ hôi, rõ ràng là cực chật vật hình tượng, nhưng

đôi mắt lại một mảnh yên tĩnh.

Đưa tay, giương kiếm, “Nếu dám lại đến, nhất định chém ngươi tại dưới kiếm!”

Bị oanh ra kỳ núi quỷ vật, biểu lộ bỗng dưng cứng đờ, chợt nổi trận lôi đình, “Đồ hỗn trướng! Ngươi dám uy hiếp…”

Sau một khắc, liền giống bị bóp lấy cổ, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ quay người, ngẩng đầu liền nghênh tiếp, La Quan băng lãnh thấu xương ánh mắt.

Vương bát đản, dám ngay ở lão tử trước mặt, mắng ta gia sư tôn, ngươi rất dũng a!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 686 : Hướng chết mà sinh, nặng đắp đạo cơ

“U Cửu, bái kiến quỷ thần đại nhân!” Quỷ vật này “Phù phù” một tiếng quỳ xuống, lớn tiếng nói: “Ta chính là thông u quỷ thần môn hạ đệ tử, không biết cái kia bên trong mạo phạm đại nhân, còn xin ngài giơ cao đánh khẽ.”

Nói thật, U Cửu hiện tại có chút mộng, kỳ núi đã bị hóa thành vòng cấm, quỷ thần không được tùy ý bước vào, tôn này lạ lẫm quỷ thần là từ đâu đến? Mà lại vừa thấy mặt, liền đối ta địch ý tràn đầy.

Bất quá, ta đều báo lên lịch, sẽ không có chuyện gì đi? ! Dù sao mấy vị quỷ thần đại nhân, lẫn nhau đều sẽ lưu mấy điểm mặt mũi.

U Cửu lo lắng bất an lúc, liền nghe tới cười lạnh một tiếng, “Thông u quỷ thần? Hừ! Vậy nhưng thật sự là xảo, bản tọa đang muốn hắn tính sổ sách.”

Không tốt, là sư tôn đối đầu.

U Cửu trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ.

Hắn muốn chạy trốn, nhưng tại La Quan trước mắt, lại động cũng không dám động… Thân là quỷ thần môn hạ, hắn tự nhiên sẽ hiểu, quỷ thần khủng bố.

Nhất niệm liền có thể chấp chưởng Quỷ giới thiên địa,

hạ xuống khôn cùng uy năng.

“Mạng ta xong rồi!”

Đang lúc tuyệt vọng ở giữa, liền nghe La Quan tiếp tục nói: “Lấy bản tọa thân phận, đối chỉ là tiểu bối xuất thủ, thực tế làm mất thân phận.”

“Thôi được, liền cho ngươi cái mạng sống cơ hội.” Hắn ánh mắt đảo qua xung quanh, “Hôm nay, liền do các ngươi động thủ, giết chết U Cửu, hoặc là… Các ngươi thay hắn đi chết!”

Bá ——

Rõ ràng là một đám quỷ vật, trán lại toát ra mồ hôi lạnh, “Quỷ thần đại nhân, U Cửu chính là thông u quỷ thần đệ tử, giết hắn, chúng ta khó thoát khỏi cái chết.”

La Quan thản nhiên nói: “Giết U Cửu người, có thể nhập bản tọa môn hạ.”

1 câu rơi, bầy quỷ con mắt nháy mắt xích hồng, hiển thị rõ dữ tợn, bạo ngược.

Bái nhập quỷ thần môn hạ, đây là gì cùng cơ duyên, đối bọn hắn mà nói, không khác một bước lên trời.

Huống chi, liên lụy đến 2 tôn quỷ thần ở giữa tranh đấu, bọn hắn chỉ là quân cờ, U Cửu chết cũng liền trở nên không trọng yếu.

“Giết!”

Nháy mắt bầy quỷ loạn vũ, tiếng giết rung trời.

U Cửu bỗng nhiên phóng lên tận trời, hiện ra 100 trượng quỷ vật chân thân, một thân bàng bạc quỷ khí bộc phát, biểu lộ tuyệt vọng mà điên cuồng.

Hắn biết, tại bầy quỷ vây giết bên trong hắn trốn không thoát, nhưng dù sao cũng tốt hơn bị quỷ thần nhất niệm xoá bỏ… Chí ít, còn có một tia hi vọng!

Ầm ầm ——

Gia hỏa này ngược lại không thẹn là, quỷ thần môn hạ đệ tử, một thân thực lực cực kỳ hung hãn, hoàn toàn không tại thiên nhân cảnh phía dưới, lấy một địch nhiều lại vẫn có thể giãy dụa.

Nhưng cái này lại như thế nào? Vùng vẫy giãy chết thôi! La Quan liệu định kết quả, đạp chân xuống, “Còn đứng ngây đó làm gì? Cái này không có chuyện của chúng ta, nhanh đi vào.”

Thập Tứ Mục tranh thủ thời gian gật đầu, cái đuôi quét qua bay thẳng kỳ núi.

“Quỷ thần đại nhân, kỳ núi có quỷ thần lĩnh vực phong tỏa, ngài Hãy cẩn thận…” Một đầu quỷ vật tranh thủ thời gian nhắc nhở, nhưng lại sau đó một khắc, im bặt mà dừng.

Hắn nháy mắt mấy cái, lại nháy mắt mấy cái, một mặt khó có thể tin.

Đi vào rồi? Đi vào!

Cái này tình huống như thế nào? !

Thập Tứ Mục rơi vào đỉnh núi, La Quan nhảy xuống nhanh chân hướng về phía trước, đi tới Dư Nhược Vi trước người, khom người cúi đầu, “Đệ tử La Quan, bái kiến sư tôn!”

“… Ân, đứng lên đi.” Dư Nhược Vi kiệt lực giữ vững bình tĩnh, nhưng thanh âm bên trong vẻ run rẩy, hay là cho thấy giờ phút này, nàng kích động trong lòng vạn điểm.

Nhìn qua trước mắt La Quan, nàng thậm chí có chút hoảng hốt, dù nghe Đồ Tư Tư nói qua, La Quan nhất định sẽ chạy đến. Nhưng chờ hắn chân chính đến thời điểm, lại cảm thấy còn tại trong mộng.

Đột nhiên, Dư Nhược Vi một trận kịch liệt ho khan, tay nàng che miệng mũi lại vẫn có điểm điểm tinh hồng bắn tung toé, sắc mặt trở nên tái nhợt.

Đã qua một năm, Đồ Tư Tư phong tỏa Đồ Sơn, mượn Quỷ giới bản nguyên tự bạo, kinh sợ thối lui một đám quỷ thần, về sau chính là nàng trấn thủ ở đây.

Lớn gã sai vặt giết hơn 100 trận, Dư Nhược Vi đã sớm là cường nỗ chi kết thúc, giờ phút này nhìn thấy La Quan hậu tâm thần buông lỏng, liền rốt cuộc áp chế không nổi thể nội thương thế.

“Sư tôn!” La Quan biến sắc, “Lão sư, phiền phức ngài

nhanh giúp nàng nhìn xem.”

Rất nhanh, Huyền Quy thanh âm vang lên, “Hướng chết mà sinh, nặng đắp đạo cơ… Đồ Tư Tư thủ bút thật lớn!”

“Hừ! Yên tâm đi, đợi ta xuất thủ thay nàng điều trị, tĩnh dưỡng một đoạn thời gian liền có thể khôi phục, nhìn ngươi bộ này khẩn trương bộ dáng.”

La Quan gánh nặng trong lòng liền được giải khai, không lo được Huyền Quy lời nói bên trong không cam lòng, “Sư tôn, xin ngài yên tâm, đợi đệ tử xử lý tốt việc vặt, giúp ngài điều trị một hai, tự nhiên là nhưng khôi phục.”

Dư Nhược Vi háy hắn một cái, tái nhợt trên khuôn mặt, thêm ra một tia hồng hà.

Cái này…

Sư tôn, ngài hiểu lầm nha, ta nói điều trị, nó là đứng đắn điều trị, cùng trước đó kia mấy lần hoàn toàn không giống.

Không! Không đúng!

Phi phi phi!

Trước kia điều trị, nó cũng là bình thường, sư tôn ngài tuyệt đại phong hoa, làm sao biến thành dạng này rồi? La Quan nhếch nhếch miệng, hay là giữ yên lặng.

Được rồi, loại sự tình này càng giải thích càng đen, đợi

đến ngày sau sư tôn tự nhiên minh bạch, ta La Quan thế nhưng là 1 vị tinh khiết chính nhân quân tử!

“A!”

Một tiếng hét thảm, từ kỳ ngoài núi truyền đến, thực lực hung hãn U Cửu, rốt cục đổ vào bầy quỷ vây giết phía dưới. Một nháy mắt, hắn thi thể liền bị xé thành vô số khối, bị đông đảo quỷ vật tranh đoạt.

Cầm tới U Cửu đầu lâu quỷ vật, ngửa mặt lên trời một tiếng hưng phấn gào thét, lớn tiếng nói: “Quỷ thần đại nhân, U Cửu đã bị tru sát!”

Vừa nghiêng đầu, đang muốn khoe thành tích lĩnh thưởng, biểu lộ bỗng dưng cứng đờ.

Quỷ thần đại nhân làm sao tiến vào kỳ núi! ? ! Cái này tình huống như thế nào? ?

Sau một khắc ——

Oanh!

Khí tức khủng bố như núi lở đất nứt, trong chốc lát giáng lâm, lập tức gây nên cuồng phong kêu khóc, cuốn lên cát bay đá chạy. Một thân ảnh, xuất hiện tại kỳ núi bên ngoài, nhìn về phía giơ U Cửu đầu lâu quỷ vật, sắc mặt âm trầm ướt át, “Muốn chết!”

Gầm thét bên trong, phất tay áo vung lên.

Kia giơ cao đầu lâu, còn chưa lấy lại tinh thần quỷ vật,

liền bị cuồng bạo lực lượng, nháy mắt ép thành phấn vụn!

Tại chỗ thành cặn bã.

Sau một khắc, hủy diệt, sát lục khí tức, từ đó chỗ làm trung tâm, hướng ngoại điên cuồng khuếch tán.

“A! Là thông u quỷ thần!”

“Trốn, mau trốn! !”

“Quỷ thần đại nhân cứu mạng!”

Bầy quỷ kêu rên, hoảng sợ tuyệt vọng.

Bọn hắn hô hào muốn trốn, nhưng tại quỷ thần khí cơ hoành đè xuống, lại như gánh vác lấy đại sơn, căn bản không thể động đậy.

Chỉ có thể trơ mắt nhìn xem, tự thân bị quỷ thần nén giận một kích, triệt để ép thành phấn vụn! !

Ngắn ngủi mấy cái hô hấp, kỳ ngoài núi bỗng nhiên không còn, tất cả tham dự vây giết U Cửu quỷ vật, toàn bộ bị trấn sát tại chỗ.

Thậm chí, còn có thật nhiều không kịp động thủ quỷ vật, cũng bị cuốn vào trong đó, chết có thể nói oan uổng.

Nhưng đối quỷ thần mà nói, giết cũng liền giết, có oan uổng hay không cũng không trọng yếu.

Thông u quỷ thần mặt ngoài nhìn, là một tên có chút anh tuấn nam tử trung niên, một bộ áo bào đen đỉnh đầu mặc ngọc quan, khí thế bàng bạc.

Giờ phút này, hắn đôi mắt bên trong u quang phun trào, trước đây phát sinh ở chuyện nơi đây, dường như đảo ngược thời gian, tại hắn đôi mắt ở giữa nhanh chóng hiện lên.

Bá ——

Hắn một đôi tròng mắt, nhìn về phía kỳ núi.

Trong đó băng hàn, uy nghiêm, càng có mấy điểm không hiểu cảm xúc hiện lên.

Ánh mắt nhìn nhau, La Quan phản ứng đầu tiên là, thông u quỷ thần biết hắn, mà sau một khắc ý niệm này, liền đạt được nghiệm chứng.

“Nhân tộc chi tu, La Quan!” Thông u quỷ thần chậm rãi mở miệng, “Không nghĩ tới, ngươi lại thực có can đảm bước vào Quỷ giới… Tốt, rất tốt!”

“Vậy hôm nay, liền không muốn đi.”

Ầm ầm ——

Vô tận quỷ khí, tại đỉnh đầu hắn phía trên hội tụ, bàng bạc như biển sâu, che khuất bầu trời.

Sau đó, liền có 1 tôn thông thiên quỷ thể phá hải mà ra, một bước đạp xuống chính là đất rung núi chuyển.

Quỷ thần chi uy, nơi này khắc hiển thị rõ!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 687 : Đồ Tư Tư, xem như ngươi lợi hại

Thông u quỷ thần tại sao lại nhận biết La Quan? Khẳng định không phải là bởi vì, hắn hình dạng anh tuấn tu vi cường đại, càng thêm đại khí gia thân.

Cho nên, nguyên nhân chỉ có 1 cái —— Quỷ giới sứ giả!

Trừ Đồ Tư Tư bên ngoài, tại Quỷ giới bên trong cùng La Quan có dính dấp, liền chỉ có hắn. Không phải liền là chiếm ngươi bộ điểm Quỷ giới bản nguyên, lại đào ngươi neo định hiện thế căn cơ, bao lớn chút chuyện a? Về phần như thế thay lão tử tuyên giương, quả thực bụng dạ hẹp hòi!

Phi, có tính không nam nhân? !

Nhưng rất nhanh, La Quan liền không lo được những này loạn thất bát tao suy nghĩ, hắn nhìn về phía kia “Phá hải” mà ra thông thiên quỷ thể, đôi mắt trở nên ngưng trọng.

Rất mạnh, mạnh đến khủng bố.

La Quan không chút nghi ngờ, như tới chính diện giao phong, đối phương chỉ cần một ngón tay, liền có thể đem hắn ép thành phấn vụn. Nhưng cũng may cái này bên trong là kỳ núi, lúc này thở sâu, hét lớn, “Tư Tư tỷ cứu mạng!”

“Tiểu tử thúi!” Một tiếng cười mắng, Đồ Tư Tư thân ảnh hiển hiện, “Ngươi cuối cùng là đến, chờ xử lý rơi hôm nay phiền phức, chúng ta lại tính sổ sách.”

Nàng đôi mắt hờn dỗi, trừng La Quan một chút về sau, nhìn về phía âm u quỷ thần, nhịn không được trợn mắt trừng một cái, “Lão u, ngươi đạp ngựa chúc cẩu a? Không có việc gì liền chạy tới gọi vài tiếng, tốt lộ ra ngươi có tồn tại cảm giác? ! Mau mau cút, lão nương đệ đệ đến, không có rảnh cùng ngươi nói mò.”

Không có chạy, giọng điệu này cái này bưu hãn tính cách, hiện tại chủ đạo, tuyệt đối là hiện thế thân Đồ Tư Tư.

Thông u quỷ thần mặt không biểu tình, “Đồ Tư Tư, đem La Quan giao cho bản tọa, hôm nay ta liền rút đi, cho ngươi cơ hội thở dốc.”

Đồ Tư Tư cười lạnh, “Cùng ta tại cái này chơi ly gián? ! Nghe không hiểu lời nói đúng không? Hoặc là hiện tại lăn, hoặc là lão nương đưa ngươi cút!”

“Minh ngoan bất linh!” Âm u quỷ thần gầm thét, thông thiên quỷ thể nhanh chân hướng về phía trước, đưa tay đập xuống.

Ầm ầm ——

Một kích này, Quỷ giới thiên địa biến sắc, vô tận quỷ khí điên cuồng hội tụ, phóng thích hủy diệt khí cơ.

“Hừ!” Đồ Tư Tư đưa tay, hướng về phía trước nhấn một

cái, “Vương bát đản, thật sự cho rằng lão nương sợ ngươi?”

Sau một khắc nổ vang rung trời bộc phát, cả tòa kỳ núi kịch liệt chấn động, quanh quẩn ngoài núi xám trắng sương mù, giờ phút này điên cuồng lưu chuyển.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Lại có dày đặc vỡ vụn âm thanh, từ trong sương mù truyền ra, từng vết nứt hiển hiện, đem xám trắng sương mù xé rách thành vô số mảnh vỡ. Hiển nhiên, kỳ ngoài núi xám trắng sương mù, chính là quỷ thần lĩnh vực cụ hiện… Mà Đồ Tư Tư, nữ nhân này miệng rất lợi hại, hiện thực tình cảnh lại rất không ổn.

Nhưng La Quan cũng không lo lắng, nếu như Đồ Tư Tư cũng chỉ có điểm này thủ đoạn, sớm đã bị người ăn xong lau sạch, cũng đợi không được hôm nay.

Quả nhiên, ngay tại La Quan suy nghĩ chuyển qua nháy mắt, Đồ Tư Tư khí tức đột nhiên biến đổi.

Oanh ——

Đỏ chót váy dài bỗng nhiên khuấy động, kia xích hồng chi sắc lan tràn, trước nhuộm đỏ nàng một đôi tròng mắt, lại bao trùm đến tóc dài phía trên.

Ngang ngược, hủy diệt khí cơ, phô thiên cái địa quét ngang, thời khắc này Đồ Tư Tư mới thật, có mấy điểm

Quỷ giới đại hung khí thế.

Gắt gao tiếp cận thông u quỷ thần, xích hồng trong đôi mắt, đều là điên cuồng chi ý, “Thông u! Lão nương hỏi một câu nữa, ngươi đạp ngựa lăn không lăn? Nếu không hôm nay, ta liền kéo ngươi đồng quy vu tận!”

Thông u quỷ thần biểu lộ cứng đờ, mắt lộ phẫn nộ.

1 chiêu này, lại là 1 chiêu này? !

Đồ Tư Tư, ngươi không xong đúng không? Thật sự cho rằng bản tọa sẽ sợ ngươi? !

Rống ——

Thông thiên quỷ thể gầm lên giận dữ, âm thanh chấn chín ngày.

Sát cơ tung hoành!

Đồ Tư Tư điên cuồng, ngang ngược biểu lộ, một chút trở nên bình tĩnh, nhưng nàng một đôi huyết mâu, lại trở nên càng phát ra dày đặc, “Tốt, rất tốt!”

“Thông u, đây là ngươi bức ta…”

Ầm ầm ——

Kỳ trên núi không, đột nhiên xuất hiện 1 cái khủng bố vòng xoáy, “Ầm ầm” gào thét lưu chuyển, từng đạo màu đỏ lôi đình ở trong đó nổ tung.

Mỗi một đạo lôi quang, đều bắn ra vô tận tinh hồng, gầm thét ở giữa đem trọn phiến thiên địa nhuộm thành huyết sắc!

Khủng bố, hủy diệt, tử vong khí cơ, từ đó điên cuồng phát ra, bao phủ phương thiên địa này.

Thông u quỷ thần trong lòng run lên, ngẩng đầu nhìn về phía toà này vòng xoáy, sắc mặt một chút liền biến.

Đáng chết! !

Đồ Tư Tư, ngươi cái này bà điên thế mà đùa thật! ? ! Lấy tự bạo Quỷ giới bản nguyên làm đại giá, hắn không chết cũng được tróc da 10 tầng. Mà kỳ núi chỗ động tĩnh, huyên náo như thế lớn, thế mà không có cái khác quỷ thần giáng lâm, cái này rõ ràng rất không bình thường.

Một đám vương bát đản, muốn để lão tử phá lôi, các ngươi ngồi mát ăn bát vàng, nằm mơ!

“Đồ Tư Tư, xem như ngươi lợi hại!” Hung dữ vứt xuống một câu, thông u quỷ thần xoay người rời đi, một bước đạp xuống biến mất không thấy gì nữa.

Oanh ——

Chống trời đạp đất thông thiên quỷ thể, tùy theo vỡ vụn.

Huyết mâu, máu phát, huyết sắc váy dài Đồ Tư Tư, cười lạnh một tiếng, “Lão nương không hung ác, có thể sống đến hôm nay? Khôi hài!”

Nàng quay người, phất tay áo vung lên.

Bá ——

La Quan, Dư Nhược Vi bọn người, bị trực tiếp mang đi.

Sau một khắc, mọi người liền đã xuất hiện tại, một chỗ lòng núi hang đá bên trong.

Đồ Tư Tư kêu lên một tiếng đau đớn, miệng mũi thất khiếu chảy máu, nàng thậm chí không kịp đối La Quan bọn người nói cái gì, liền trực tiếp ngồi xếp bằng.

Có thể dọa lùi thông u quỷ thần thủ đoạn, đương nhiên rất đáng sợ, đáng sợ đến đó sợ Đồ Tư Tư chỉ mở cái đầu, liền vội vàng bỏ dở, vẫn phải bỏ ra rất lớn đại giới.

Dày đặc, sền sệt huyết sắc, tại thân thể nàng mặt ngoài xen lẫn, du tẩu, tựa như là 1 đầu tinh hồng lưỡi dài, chính tham lam liếm láp lấy, chỉ đợi cái nào đó thời cơ, liền đem Đồ Tư Tư một ngụm nuốt vào.

La Quan mặt lộ vẻ ngưng trọng, trầm giọng nói: “Sư tôn, mời trước mang theo bọn hắn rời đi, không có ta cho phép, tạm không nên tới gần nơi đây.”

Dư Nhược Vi thật sâu xem ra một chút, “Tốt, các ngươi đi theo ta.”

Thập Tứ Mục mang theo Mộ Thanh Kết, Tang Tang dắt Ngao Tú, một nhóm rời khỏi toà này hang đá.

Bá ——

La Quan trước mắt, tiểu la lỵ hư ảnh hiển hiện, biểu lộ ngưng trọng, “Là Quỷ giới bản nguyên phản phệ… Đồ Tư Tư có chút phiền phức.”

Hô ——

La Quan thở ra một hơi, “Vô luận như thế nào, cũng nên thử một lần.” Đi tới Đồ Tư Tư bên người, đưa tay một chỉ điểm tại nàng giữa lông mày.

Ông ——

Thể nội, thuộc về La Quan Quỷ giới bản nguyên, lập tức lấy đầu ngón tay vì giữa lông mày, tiến vào Đồ Tư Tư thể nội.

Một nháy mắt, La Quan kêu lên một tiếng đau đớn, sắc mặt trở nên tái nhợt, cảm giác tự thân tựa như là, bị kéo vào đến 1 cái khủng bố vòng xoáy. Gào thét chuyển động ở giữa, phóng xuất ra đáng sợ xé rách lực lượng, muốn đem La Quan xé thành vô số mảnh vỡ.

“La Quan? !” Đồ Tư Tư thanh âm, tại não hải vang lên, “Ngươi điên, đây không phải ngươi có thể nhúng tay sự tình, nhanh lên lui ra ngoài.”

“Ngậm miệng! !” La Quan quát khẽ, “An tĩnh chút, đừng quấy rầy ta làm việc.”

Vòng xoáy rất khủng bố, nhưng ra ngoài ý định chính là, La Quan lại rất nhanh liền thích ứng, nó cuồng bạo, hủy

diệt tiết tấu, sau đó liền trở nên nhẹ nhõm.

Hắn từng chút từng chút, thu nạp lấy Đồ Tư Tư thể nội bạo tẩu lực lượng, tựa như là vì toà này vòng xoáy, mặc lên 1 đầu dây cương.

Quá trình này rất chậm, rất phức tạp, dù là thuận lợi mặc lên dây cương, cũng được chú ý tiết tấu, tránh tại lôi kéo gián đoạn nứt.

Rốt cục, bất quá qua bao lâu, đứng tại Đồ Tư Tư trước mặt La Quan, chậm rãi mở 2 mắt ra.

Ba ——

Chân mềm nhũn, hắn trực tiếp té ngã, sau đó liền rơi vào đến, một mảnh ôn hương nhuyễn ngọc ở giữa.

Ngẩng đầu, liền nghênh tiếp Đồ Tư Tư, thủy quang làm trơn đôi mắt, “Tốt đệ đệ! Thật sự là tỷ tỷ tốt đệ đệ! ! Ngươi thật sự là quá tuyệt!”

Nói, đem đem hắn ôm chặt hơn.

Ngô ——

La Quan liều mạng giãy dụa, thật vất vả mới ló đầu ra đến, một mặt trắng bệch, “Tư Tư tỷ! Ngươi là chuẩn bị lấy oán trả ơn, sinh sinh ngạt chết ta sao? !”

Nữ nhân này, đối với mình ý chí, có phải là không có gì lý giải.

—

Chương 688 : Hướng sư nghịch đồ

“Hắc hắc!” Đồ Tư Tư cười nhẹ vài tiếng, nửa điểm cũng không khó vì tình, ngược lại đối La Quan liếc mắt đưa tình tới, “Tỷ tỷ hiện tại thân thể khó chịu, chờ thêm mấy ngày, mới hảo hảo khao ngươi.”

Nói chuyện về nói chuyện, ngươi đừng làm nhan sắc a, La Quan bị câu vô ý thức, ánh mắt ở trên người nàng đảo qua…

Ngô! Nam nhân mà, liền muốn thành thật thủ tín, Đồ Tư Tư nữ nhân này vô luận hình dạng hay là tư thái, tuyệt đối đều là đỉnh cấp.

Dừng lại!

Không thể lại nghĩ, Đồ Tư Tư nữ nhân này, hắn sao có thể trêu chọc lên, “Khục! Tư Tư tỷ, đến cùng chuyện gì xảy ra, lấy thực lực của ngươi lại ăn như thế thiệt thòi lớn.”

Nâng lên chính sự, Đồ Tư Tư rốt cục không còn là 1 bộ, muốn làm nhan sắc tư thế, cắn răng, “Là ta chủ quan!”

Nàng như không muốn nhiều lời, đổi chủ đề, “Đệ đệ ngươi không phải vẫn luôn ghi nhớ lấy Dư Nhược Vi, mau qua tới xem một chút đi, lại mau chóng khôi phục trạng thái, bên ngoài đám kia vương bát đản mặc dù chết rất nhiều, nhưng tuyệt đối sẽ không cho chúng ta

quá nhiều thời gian.”

La Quan nhìn nàng một cái, nghĩ nghĩ gật đầu, “Tốt, Tư Tư tỷ ngươi cũng nghỉ ngơi đi.” Hắn đứng dậy lui ra ngoài, đi tới liền nhau 1 tòa khác hang đá.

Dư Nhược Vi bọn hắn bây giờ đều tại cái này bên trong, đón lấy mọi người ánh mắt, La Quan gật gật đầu, “Không có việc gì.” Bầu không khí đột nhiên buông lỏng.

“Hắc! Ta liền biết, chỉ cần chủ nhân xuất thủ, liền không có không làm được sự tình.” Thập Tứ Mục cười lớn khằng khặc, một mặt đắc ý.

Tang Tang nắm Ngao Tú tay, nói khẽ: “Đại nhân sắc mặt không tốt lắm, hay là nghỉ ngơi trước đi, không cần phải để ý đến chúng ta.”

Cúi đầu, nhoẻn miệng cười, “Có phải là a, Tú Tú?”

Ngao Tú gật đầu, “Đúng, ca ca nhanh đi nghỉ ngơi.” Nàng hướng về sau vừa lui, tựa ở Tang Tang trên thân, cười nheo mắt lại, “Ta thích Tang Tang tỷ tỷ, liền để nàng chiếu cố ta đi.”

La Quan nhìn thoáng qua, đại thủ dắt tay nhỏ 2 người, ánh mắt dừng một chút, cười gật đầu, “Cũng tốt, ta đích xác hơi mệt chút.”

Hang đá rất lớn, nội bộ có mở tốt đơn độc thạch thất, La Quan đối Dư Nhược Vi hành lễ, “Sư tôn, ta đi trước tu luyện.”

“Được.” Dư Nhược Vi gật đầu, bây giờ nàng đổi một bộ váy trắng, trừ sắc mặt tái nhợt bên ngoài, càng nhìn không đến quá nhiều suy yếu.

Lăng lệ khí cơ quanh quẩn quanh thân, như thần kiếm ra khỏi vỏ, phong mang bốn phía khiến người vô pháp nhìn thẳng!

Tiến vào thạch thất, La Quan ngồi xếp bằng, suy nghĩ một chút, nói: “Lão sư, Tang Tang cùng Ngao Tú ở giữa, là tình huống như thế nào?”

“Không xác định.” Huyền Quy dừng một chút, nói: “Nhưng Ngao Tú trên thân, khẳng định xảy ra vấn đề… Có lẽ, nàng đã tỉnh! !”

La Quan đôi mắt ngưng lại.

Trên thực tế, tại lần thứ 1 hoàn thành Chân Long hợp thể về sau, sư đồ 2 người liền phát giác được một chút không ổn, chỉ là không thể xác định mà thôi.

Cho nên khi Tang Tang chủ động đưa ra yêu cầu, đi theo ở bên người lúc, hắn mới có thể trực tiếp điểm đầu.

Lấy Đoạn Long thạch chi linh, đi áp chế thế gian duy nhất 1 đầu Chân Long… Cũng không biết nước cờ này có thể hay không hữu hiệu, nhưng ít ra từ hiện tại nhìn, song phương đều duy trì khắc chế.

“Yên tâm! ! Coi như nàng là 1 đầu Chân Long, bây giờ cũng xa chưa khôi phục, lại càng không cần phải nói Vĩnh Hằng đảo khế ước, đã xem nàng khóa kín.” Tiểu la

lỵ thân ảnh xuất hiện, nhìn thoáng qua quan bế thạch thất đại môn, “Trước tu luyện đi, ta sẽ giúp ngươi nhìn chằm chằm nàng.”

La Quan gật đầu, “Vậy liền phiền phức lão sư.”

Có Huyền Quy, lại thêm Tang Tang áp chế, Ngao Tú hẳn là có thể nghĩ thông suốt a? Kêu một tiếng ca ca, có lẽ nàng có chút ăn thiệt thòi, nhưng tổng so trở mặt về sau, song phương đối địch kết cục phải tốt hơn nhiều.

Nghĩ thông suốt điểm này, La Quan đè xuống suy nghĩ, nắm chặt thời gian khôi phục tự thân hao tổn.

Đảo mắt, liền đi qua 2 ngày.

Trong thạch thất, La Quan mở 2 mắt ra, tinh mang lóe lên một cái rồi biến mất —— hắn phát hiện, Quỷ giới nơi này, tựa hồ rất thích hợp hắn. Tình trạng cơ thể khôi phục, so trong dự đoán càng nhanh, là bởi vì thể nội Quỷ giới bản nguyên, hay là có khác nguyên nhân khác? !

Có chút sự tình, cho dù Đồ Tư Tư không nói, Huyền Quy cũng chỉ khi không thấy được, nhưng phát sinh chính là phát sinh ——

Tỉ như, sớm tại năm đó, trợ giúp Đồ Tư Tư neo định hiện thế lúc, La Quan liền phát hiện hắn có thể, chia cắt, giao phó Quỷ giới quyền hành.

Mà trước đó không lâu, giúp Đồ Tư Tư áp chế Quỷ giới bản nguyên phản phệ lúc, lại lại lần nữa xác minh điểm

này… Hắn tựa hồ, có chút không giống bình thường.

Trầm mặc mấy hơi, La Quan thở dài một hơi, đã Đồ Tư Tư cùng Huyền Quy đều giữ yên lặng, vậy liền nói rõ 2 người bọn họ, cũng không có phát hiện không đúng chỗ nào.

Nếu như thế hắn nghĩ lại nhiều, cũng là tự tìm phiền não.

Thôi, chuyện này trước bỏ qua, đợi ngày sau hãy nói!

Đứng dậy, La Quan phất tay áo mở ra cấm chế, lòng núi hang đá bên trong hoàn toàn yên tĩnh, hiển nhiên tất cả mọi người tại riêng phần mình trong thạch thất.

La Quan suy nghĩ một chút, căn cứ khí tức chỉ dẫn, đi tới trong đó 1 cái thạch thất bên ngoài, đưa tay gõ nhẹ.

“Sư tôn, đệ tử La Quan cầu kiến.”

1 ngày vi sư, tuế tuế niên niên.

Đối Dư Nhược Vi, La Quan một mực là cảm kích lại tôn kính… Khục, đương nhiên hắn phải thừa nhận, trừ ngoài ra bao nhiêu còn có chút chột dạ.

Rất nhanh, một tiếng như có như không kiếm minh, ở bên tai vang lên.

Giờ khắc này La Quan trước mắt như hiện ra, 1 tòa cự đại lôi trì hư ảnh, đứng lặng trong hư vô, mênh mông không gặp giới hạn.

Đây chính là, Dư Nhược Vi kiếm đạo sao? Nguồn gốc từ Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết, thân là một mạch cùng truyền, hắn cảm giác sẽ không sai.

Nhưng cụ thể, tựa hồ lại có khác nhau.

Thạch thất cấm chế mở ra!

La Quan thu liễm tâm tư, đẩy cửa tiến vào trong đó, ngẩng đầu liền nghênh tiếp, đến từ Dư Nhược Vi ánh mắt, khom người nói: “Bái kiến sư tôn.”

Dư Nhược Vi trừng mắt liếc, chính hành lễ La Quan, lại cắn môi, “Bắt đầu.” Nàng từ trước đến nay là cái tương đối lãnh đạm tâm tính, không chỉ mặt ngoài như thế, nội tâm càng là cực ít nổi lên gợn sóng.

Liền tỉ như 1 năm qua này, một mình nàng độc kiếm trấn thủ kỳ núi, đem tất cả xâm nhập quỷ vật trấn sát, đánh lui, tung vết thương chồng chất, mấy lần lâm vào tuyệt cảnh,, cũng chưa từng có quá nửa điểm e ngại, nhát gan. Nhưng đối mặt La Quan lúc, nàng một trái tim lại rất khó, bảo trì nhất quán đến nay bình tĩnh, lạnh nhạt.

“Vâng.”

La Quan đứng dậy, nhìn qua Dư Nhược Vi, “Sư tôn như so trước kia gầy một chút…”

Lời vừa ra khỏi miệng, hắn liền có chút hối hận, giọng điệu này rất dễ dàng để người miên man bất định, nhất là Dư Nhược Vi thân thể, hắn là tận mắt nhìn thấy, cũng

tự tay đo đạc qua.

Quả nhiên đối diện Dư Nhược Vi trên mặt, lộ ra mấy điểm buồn bực ý.

La Quan tranh thủ thời gian khoát tay, “Sư tôn, đệ tử tuyệt không mạo phạm chi ý… Cái kia… Khục… Kỳ thật ta hôm nay tới, chính là muốn hỏi một chút, ngài thương thế như thế nào rồi? ?”

“Nếu có cần, đệ tử có thể giúp ngài điều trị một hai…”

Ma đản!

Choáng váng, thật sự là hắn là hảo ý, nhưng như thế nói với Dư Nhược Vi, liền tình huống dưới mắt, nàng khẳng định lại muốn suy nghĩ nhiều.

Dư Nhược Vi trừng lớn mắt, dường như lần thứ 1, nhận biết La Quan một chút, ánh mắt kia sáng loáng chính là —— không nghĩ tới, ngươi không ngờ là thật sự 1 cái hướng sư nghịch đồ! ? !

Người tê dại!

La Quan cũng cảm thấy, hôm nay tiêu chuẩn lớn mất, không phải là trước đó giúp Đồ Tư Tư điều trị thương thế, hao phí tâm thần quá nặng còn chưa khôi phục? !

Đúng, nhất định là như thế.

Cho nên, hôm nay không nên ở lâu, đi trước là hơn.

“Khục! Sư tôn, đệ tử liền…”

“… Tốt.”

La Quan bị đánh gãy, trừng lớn mắt.

Dư Nhược Vi có chút nghiêng người, trên mặt cố gắng giữ vững bình tĩnh, nhưng lộ ra ngoài một lỗ tai, cũng đã biến thành màu hồng.

Trong thạch thất bầu không khí, lập tức trở nên cổ quái, còn có một loại khiến người nói không nên lời, miệng đắng lưỡi khô sóng nhiệt, tại giữa 2 người quanh quẩn.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 689 : Hôm nay, còn có ai

Dư Nhược Vi cởi quần áo.

A đù!

La Quan kém chút nhảy dựng lên, tranh thủ thời gian khoát tay, “Sư tôn, khỏi phải dạng này, lần này thật khỏi phải dạng này!”

Dư Nhược Vi: …

Cúi đầu nhìn thoáng qua, đã bị giải khai váy dài, lại nhìn về phía đối diện La Quan. Không biết có phải hay không ảo giác, La Quan lại từ nàng ánh mắt bên trong, phát giác được một tia tiếc hận.

Tiếc hận? ! Cái quỷ gì, ảo giác, cái này nhất định là ảo giác.

Quả nhiên lại nhìn đi thời điểm, Dư Nhược Vi đôi mắt bình tĩnh, một mặt phong khinh vân đạm, trấn định tự nhiên buộc lại váy dài.

“Nha.”

Nàng quay lưng đi, khuôn mặt nháy mắt đỏ lên —— rất muốn tìm 1 đầu kẽ đất, a a a a, cái này đáng ghét hỗn đản! Rõ ràng trước kia đều muốn, lần này vì cái gì liền không giống, không giống ngươi không nói sớm một

chút…

Nhìn qua kia 2 con đỏ bừng đỏ bừng, như muốn bốc cháy lên lỗ tai nhỏ, La Quan khóe miệng co quắp dưới, “Cái kia, sư tôn ngài nhìn, bằng không ta đi ra ngoài trước, chờ ngươi điều trị một chút lại bắt đầu.”

“Khỏi phải!” Dư Nhược Vi đi đến thạch thất chỗ sâu, ngồi xếp bằng, “Hiện tại liền bắt đầu đi.” Nàng thở ra một hơi, biểu lộ bình tĩnh lại, chí ít mặt ngoài đã nhìn không ra cái gì.

La Quan buông lỏng một hơi, “Mời sư tôn tập trung ý chí.” Đi tới gần, nói một tiếng “Mạo phạm”, liền nắm chặt tay của nàng, 2 mắt nhắm lại.

Nhìn chằm chằm trước mắt gương mặt này, nghe lời hắn nói, Dư Nhược Vi nhịn không được cắn răng, nói cái gì mạo phạm? Ngươi trước kia làm sự tình, so cái này qua điểm gấp trăm lần, đều quên rồi? !

Tên nghịch đồ nhà ngươi!

Bất quá rất nhanh, cảm nhận được một dòng nước ấm tràn vào thể nội, Dư Nhược Vi vội vàng vứt bỏ tạp niệm, nhưng hôm nay việc này nàng ghi lại!

“Lão sư, phiền phức ngài.” Mời tiểu la lỵ xuất thủ lúc, La Quan cảm thấy nàng ánh mắt rất cổ quái, 1 bộ cảnh giác bộ dáng.

Cũng may, dù không cho cái gì tốt sắc mặt, nhưng Huyền Quy trình độ hay là không thể chê. 1 canh giờ

sau, khi La Quan buông tay ra lúc, đối diện Dư Nhược Vi trên mặt rõ ràng nhiều mấy điểm huyết sắc. Thương thế dù chưa khỏi hẳn, nhưng đã không có tai hoạ ngầm, chỉ cần cẩn thận tĩnh dưỡng một đoạn thời gian là đủ.

Mấy hơi về sau, nàng mở mắt ra, nhìn xem thối lui mấy bước La Quan, "… Tạ ơn."

Tốt khí!

Rõ ràng muốn cắn 1 người, còn muốn nói với hắn tạ ơn, loại này thể nghiệm quả thực hỏng bét thấu.

La Quan cũng phát giác được mấy điểm không được tự nhiên, nhìn thoáng qua Dư Nhược Vi, "Sư tôn nói quá lời, đây là đệ tử thuộc bổn phận sự tình."

Đổi chủ đề!

Hắn biểu lộ, lộ ra mấy điểm nghiêm túc, "Xin hỏi sư tôn, cũng biết Đồ Tư Tư tại sao lại bị người mưu hại?" Nữ nhân này rất tinh minh, thực lực lại vô song cường hãn, lại thêm trước đó Đồ Tư Tư tránh, trong đó tất cất giấu cái gì ẩn tình.

Quả nhiên, Dư Nhược Vi trong lòng một chút nổi nóng, nháy mắt liền bị đè xuống, trong mắt nàng lộ ra hổ thẹn, cảm kích, chậm rãi nói: "Tư Tư tỷ là vì cứu ta, mới gặp trọng thương."

Lúc trước Dư Nhược Vi lấy đốt hồn chi lực chết bảo đảm La Quan, dẫn đến tự thân hồn phách bản nguyên hao hết, bị Đồ Tư Tư Quỷ giới thân, đưa vào Quỷ giới

nhân quả uyên bên trong phục sinh.

Đơn giản khái quát chính là, nhân quả uyên là chỗ tốt, bị một vị nào đó quỷ thần chiếm cứ, Đồ Tư Tư cùng người đánh một trận, cứng rắn cướp được quyền sử dụng. Về sau, Quỷ giới sứ giả chữa khỏi thương thế, liền cùng vị này quỷ thần liên thủ, không biết lấy thủ đoạn gì, mời được Quỷ giới ý chí hàng phạt.

Chính Đồ Tư Tư có thể trốn, nhưng Dư Nhược Vi còn tại nhân quả uyên bên trong, vì đưa nàng mang đi, liền ngạnh kháng một cái Quỷ đạo ý chí hàng phạt.

Lúc này mới có cục diện hôm nay.

La Quan ý niệm đầu tiên là, Đồ Tư Tư nữ nhân này, quả thật hết lòng tuân thủ hứa hẹn, đáp ứng giúp ta chiếu cố tốt Dư Nhược Vi, liền nói đến làm được.

Cho nên trước đó nàng tránh, là không nghĩ La Quan biết những thứ này… Lại hoặc là, là biết rõ Dư Nhược Vi sẽ nói cho hắn biết, cho nên cố ý như thế, để cho La Quan càng thêm cảm động.

Nhưng cho dù là dạng này, La Quan cũng được thừa nhận, hắn thiếu Đồ Tư Tư một phần đại nhân tình, mà lại trong lòng vô cùng ấm.

Còn có chính là… Tư Tư tỷ? ! Ta gọi tỷ, ngươi cũng gọi tỷ, ta còn gọi ngươi sư tôn đâu, đời này điểm có phải là có chút loạn?

Khục! Từ Đồ Tư Tư vậy coi như, cái này liền cùng cấp

rồi? ! Đó có phải hay không…

La Quan tranh thủ thời gian thu liễm suy nghĩ, “Đệ tử biết.”

Dư Nhược Vi trầm mặc một chút, nói: “Tư Tư tỷ liều mạng bảo đảm ta, căn nguyên còn tại trên người ngươi, cho nên nếu như ngươi có thể còn bên trên phần nhân tình này, vô luận cần ta làm cái gì, đều có thể.”

Trịch địa hữu thanh, ánh mắt kiên định.

Nàng Dư Nhược Vi, có ơn tất báo!

Thật đều có thể sao? !

Tỉnh táo a hỗn đản, đến lúc nào rồi, còn có những này loạn thất bát tao suy nghĩ, là eo không chua hay là chân không mềm rồi?

“Sư tôn yên tâm, đệ tử minh bạch.” La Quan sờ sờ cái cằm, lại nghĩ một chút bây giờ tình cảnh, mấu chốt hay là phải mau chóng, giúp Đồ Tư Tư khôi phục thương thế. Trả nhân tình là nó 1, không phải liền cái này 1 bộ bát phương vây thành, kêu đánh kêu giết tư thế, còn đi cái gì thâm uyên? !

Đột nhiên, một tiếng vang thật lớn, lên đỉnh đầu phía trên bộc phát, tiếp theo là 1 đạo cường hoành khí cơ giáng lâm.

“Nhân tộc chi tu La Quan, ra nhận lấy cái chết!”

Đạp mịa, vì cái gì điểm của ta tên? ! La Quan ngẩng đầu nhìn tới.

Dư Nhược Vi giải thích nói: “Tư Tư tỷ lấy quỷ thần lĩnh vực, phong tỏa kỳ trong núi bên ngoài , cùng cấp tự thành một phương tiểu thế giới, định ra nơi đây quy tắc, cách mỗi 3 ngày mở ra 1 canh giờ, lại chỉ có 7 phẩm Quỷ vương trở xuống nhưng theo thứ tự ra vào, nếu không hơn một năm nay thời gian, ta đã sớm nhịn không được.”

La Quan nhíu mày, “Cho nên hôm nay, đây là lại đánh tới cửa rồi?” Hắn cười lạnh một tiếng, nắn vuốt ngón tay, “Còn dám chỉ mặt gọi tên, thật là sống dính.” Đạp mịa, một đám vương bát đản khi dễ lão tử sư tôn, khi dễ quen thuộc đúng không? !

“Sư tôn, ngươi thương thế chưa lành, hôm nay liền giao cho ta.”

Quay người ra ngoài.

Giờ phút này, kỳ núi giữa không trung, vô diện Quỷ vương hưng phấn toàn thân phát run, thanh bạch dữ tợn mặt quỷ bên trên, lại lộ ra huyết sắc.

Ta, vô diện Quỷ vương, 7 phẩm đỉnh phong, cùng cảnh bên trong vô địch.

Chỉ bất quá xuất thân kém chút, có hay không đại bối cảnh, kỳ núi cái này một cọc cơ duyên, liền làm sao đều không chen vào được.

Cho đến hôm nay, hắn rốt cục đợi đến, đến từ quỷ thần đại nhân triệu hoán… Nghe nói U Cửu tên kia, đều bị kỳ trong núi nữ kiếm tu cho giết… Hừ, phế vật!

Nếu không phải thông u quỷ thần đại nhân, hắn cũng xứng cùng mình nổi danh? Ngày hôm nay, chính là hắn vô diện Quỷ vương, dương danh lập vạn cơ hội. Trước hết giết nữ kiếm tu, lại trảm Nhân tộc La Quan, nhất định có cơ hội bái nhập một vị nào đó quỷ thần đại nhân môn hạ, sau đó đi đến quỷ sinh đỉnh phong.

Về phần La Quan là ai? Cái này có trọng yếu không? ! Kỳ núi bên trong, chỉ có Quỷ vương 7 phẩm trở xuống, hoặc cùng các loại cảnh giới có thể thi triển.

Ở phạm vi này bên trong, hắn vô địch!

Đương nhiên, vô diện Quỷ vương cũng có chút nghi hoặc, đó chính là vừa rồi tiến vào kỳ trước núi, xung quanh một chút quỷ vật biểu lộ, tựa hồ có chút cổ quái.

Ước ao ghen tị? Không sai, nhất định chính là dạng này! ! Hừ hừ! ! Chỉ bằng các ngươi, cũng xứng đỏ mắt ta? ! Vậy liền trừng lớn mắt thấy rõ ràng, hôm nay lão tử là như thế nào bước lên đỉnh cao!

Sau một khắc.

Bá ——

Một thân ảnh, xuất hiện ở trước mắt, một bộ trường bào màu đen, mặt mày băng lãnh, thuộc về vật sống thơm ngon khí tức đập vào mặt.

Ừng ực ——

Vô diện Quỷ vương nuốt nước bọt, tiểu tử này hương vị rất không tệ a, hắn đều có chút ngo ngoe muốn động.

Ha ha ha!

Đến rất đúng lúc, đã có thể giết người lập công, lại có thể ăn no nê, nói không chừng có có thể được cơ duyên gì —— dù sao, đây chính là quỷ thần đại nhân điểm danh muốn giết người, có lẽ có một ít chỗ đặc thù.

“Chết đi!”

Chợt quát một tiếng, không kịp chờ đợi vô diện Quỷ vương một bước đạp xuống.

Sau một khắc ——

Oanh!

Áo bào đen chấn động, La Quan đôi mắt đen nhánh, như thâm uyên không gặp nó ngọn nguồn, khủng bố uy áp sát na rơi xuống.

Ừng ực ——

Vô diện Quỷ vương trừng lớn mắt, ngắn ngủi kinh ngạc, cứng đờ về sau, chính là vô tận hoảng sợ.

Quỷ thần uy áp! ? !

Cái này đạp ngựa, là tình huống như thế nào?

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, “XÌ… Rồi” tiếng vang lên, vô diện Quỷ vương thi thể chỗ khác biệt, thân thể bị khủng bố kiếm hơi thở, xé thành vô số mảnh vỡ.

Trảm linh chân ý càn quét, đãng diệt hết thảy hồn phách khí tức, như vậy tan thành mây khói! !

La Quan thu kiếm, cười lạnh một tiếng, “Liền cái này, còn dám đánh tới cửa? Là xem thường ta Quỷ giới bản nguyên, hay là xem thường kiếm của ta? !”

Hắn ngẩng đầu, đôi mắt nhìn quanh quét ngang, “Hôm nay, còn có ai!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 690 : Hết thảy chết cho ta

Giờ khắc này, thiên địa tĩnh mịch.

Mây mù tách ra, lộ ra kỳ núi bên ngoài ô ương ương bầy quỷ, vô tận quỷ khí bốc lên, bàng bạc như núi biển, mấy thành che khuất bầu trời chi tướng.

Cứ việc 3 ngày trước, thông u quỷ thần đại khai sát giới, cơ hồ đem nơi đây huyết tẩy, lại vẫn giội tắt không được quỷ vật nhóm tham lam —— phá kỳ núi người, nhưng bái nhập quỷ thần môn hạ, sau đó một bước lên trời, tương lai bất khả hạn lượng!

Thế là liền có sảng khoái dưới một màn.

Vô diện Quỷ vương rất mạnh, La Quan có thể 1 kiếm tiêu diệt đi, thực lực đích xác khủng bố? Nhưng thì tính sao? ! Mọi người tu vi đều hạn chế tại 7 phẩm Quỷ vương cảnh bên trong, ngươi bộc phát như thế cường hãn thủ đoạn, tất yếu trả giá đắt.

Có thể ra 1 kiếm, còn có thể ra kiếm thứ 2? !

Oanh ——

Lại 1 tôn 7 phẩm Quỷ vương, không kịp chờ đợi bước vào kỳ núi, “Ngao ô —— “

Rít lên một tiếng, quỷ khí trùng thiên, khí thế lại nửa

điểm không tại vô diện Quỷ vương phía dưới.

Đưa tay hướng về phía trước đập xuống.

Hắn đang đánh cược, La Quan sau một kích, không có cách nào trong khoảng thời gian ngắn kế tiếp theo xuất thủ.

Sau một khắc, Quỷ vương giống như là gặp quỷ, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ trừng lớn mắt.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, vừa bước vào kỳ núi tôn này Quỷ vương, liền bước vô diện Quỷ vương theo gót, lăn lộn biến thành cặn bã.

La Quan cười lạnh, giương kiếm phía trước, “Đừng có ngừng, kế tiếp theo!”

Kỳ núi bên ngoài, bầy quỷ trên mặt dữ tợn, trong mắt cực nóng, đều có chút đình trệ, nhưng rất nhanh liền khôi phục lại bình tĩnh.

Hừ!

Nếu không phải xương cứng, quỷ thần các đại nhân sẽ mở ra kỳ núi, cho bọn hắn ra mặt cơ hội? ! Nhân vật hung ác mới bình thường, muốn trách thì trách thực lực mình không đủ mạnh, lại hoặc vận khí không tốt.

Nhưng người này tộc chi tu La Quan, đến cùng có bài tẩy gì? Vô diện Quỷ vương cùng vừa rồi ma quỷ, trước

khi chết đều 1 bộ hoảng sợ biểu lộ.

Vô ý thức nhìn về phía xung quanh, có mấy cái quỷ vật tránh đi ánh mắt, rất nhanh lại rống to bắt đầu, cổ động bầu không khí, “Sợ cái gì? La Quan liền muốn không được! Hắn át chủ bài lợi hại hơn nữa, còn có thể hung hăng bộc phát?”

“Không sai! Xuất liên tục 2 kiếm, giết chết 2 tôn 7 phẩm đỉnh phong Quỷ vương, hắn cũng nhanh đến cực hạn!”

“Ai có thể cái thứ 3 bước vào kỳ núi, tất có thể trấn sát người này!”

Hơi ngưng trệ bầu không khí, lập tức lửa nóng.

“Lăn đi! Một đám đồ hèn nhát, để bổn vương xuất thủ!” Hét lớn bên trong, vị thứ ba Quỷ vương xâm nhập kỳ núi.

Hắn rõ ràng thông minh rất nhiều, đưa tay hướng về phía trước một nắm, cuồn cuộn quỷ khí đem hắn bảo hộ ở trong đó, hóa thành 1 đạo cường đại bình chướng.

Phòng ngự phương diện này hắn rất có năng lực, còn chưa bao giờ có cùng giai, có thể phá vỡ hắn thủ đoạn. Coi như La Quan còn có xuất thủ chi lực, chỉ cần chống nổi một hai lần, hắn liền phế!

Cho nên, bổn vương không cần động thủ, liền có thể mài chết ngươi.

“A đù, gia hỏa này đủ âm hiểm!”

“Ta làm sao không nghĩ tới điểm này? !”

“Nói không chừng, thật muốn bị hắn kiếm tiện nghi, được quỷ thần ban ân!”

Kỳ ngoài núi, bầy quỷ đau lòng nhức óc, hối hận không thôi.

Sau một khắc.

Ông ——

Bầy quỷ trên mặt hối hận biểu lộ, trực tiếp cứng đờ, “Bẹp bẹp” miệng cười nhạo một tiếng, “Hừ! Quả nhiên si tâm vọng tưởng!”

“Ta liền biết, biện pháp này không làm được!”

“La Quan như dễ dàng như vậy liền bị xử lý, cũng đáng được bị quỷ thần đại nhân điểm danh tru sát?”

Quả nhiên, cỏ đầu tường loại vật này, bất luận hiện thế hay là Quỷ giới, đều sinh trưởng vô song tươi tốt.

Tam liên giết!

Bị xử lý 3 cái đều mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, 1 bộ quỷ gặp quỷ bộ dáng, cũng đều là bị 1 kiếm chém ngang, triệt để hôi phi yên diệt.

Không có một chút xíu đối kháng, lôi kéo qua trình, liền “Nghiền ép” 2 chữ! Này sẽ sẽ không, có chút mạnh quá

không hợp thói thường? !

Dù sao Quỷ giới cũng muốn giảng đạo lý, ngươi cái chỉ là Nhân tộc, tại chúng ta sân nhà, không có đạo lý một mực như thế càng hung mãnh.

Bầy quỷ trầm tư, tiếp theo mắt lộ ra tinh mang.

Hắn là cố ý!

Nghĩ lấy lôi đình thủ đoạn, đem chúng ta đều hù sợ, không còn dám động thủ.

Về phần tại sao làm như vậy… Hừ, đừng cho là chúng ta nhìn không ra, cách đó không xa người kia tộc nữ kiếm tu, chính một mặt si ngốc trông lại.

Tên khốn này, là tại bắt bọn hắn mệnh, tại mỹ nhân trước mặt làm náo động, trừ cái đó ra bọn hắn nghĩ không ra lý do khác.

Thật đạp ngựa đáng chết a!

Nghĩ hù sợ chúng ta? Thân là Quỷ giới hung ác nhất, cường hãn quỷ vật nhóm, đối này tỏ vẻ khinh thường ngoảnh đầu, cái này hỗn đản tuyệt đối chống đỡ không được quá lâu.

Oanh ——

Thứ 4 tôn quỷ vật, bước vào kỳ núi.

Tang Tang nắm Ngao Tú tay, đứng ở bên cạnh, nói khẽ:

“Dư Tông chủ, đại nhân là tại vì ngài xuất khí, 1 năm qua này ngài sở thụ đến tổn thương, đều muốn những này quỷ vật gấp 10 lần, gấp trăm lần hoàn lại.”

Thập Tứ Mục trừng lớn mắt, mặt mũi tràn đầy khâm phục, trước kia chủ nhân liền đã rất ngưu - bức, không nghĩ tới tiến vào Quỷ giới về sau, trở nên càng thêm lợi hại. 7 phẩm Quỷ vương a, mới vừa rồi bị giết mấy cái, cái nào hắn đều cảm thấy đầu lớn như cái đấu, như đối đầu tuyệt không nửa điểm phần thắng.

Nhưng tại La Quan trước mặt, lại như chém dưa thái rau, 1 kiếm giết 1 cái. Cẩn thận hơn ngó ngó, Dư Nhược Vi ngóng nhìn ánh mắt, Thập Tứ Mục tâm lý hung hăng giơ ngón tay cái, chủ nhân thủ đoạn này a thực tế là cao minh.

Sau ngày hôm nay, Dư Tông chủ viên này tâm, liền triệt để chốt ở trên người hắn.

Thực tên ao ước!

Ta cũng muốn biến trâu - bức.

Ngao Tú như phát giác được cái gì, liếc qua Thập Tứ Mục kém chút rơi xuống nước bọt, đáy mắt hiện lên vẻ khinh bỉ. Nhưng rất nhanh, nàng liền khôi phục lại bình tĩnh, ngẩng đầu lên nói: “Tang Tang tỷ tỷ, ca ca hắn nhất định có thể thắng a?”

Tang Tang gật đầu, chân thành nói: “Đại nhân mãi mãi cũng sẽ thắng.”

Nàng nhìn qua Ngao Tú, cười ôn nhu.

Dư Nhược Vi có thể nghe tới, xung quanh mấy người trò chuyện, nhưng lại giống như là không có nghe được, chỉ là nhìn xem phương xa bóng lưng kia.

Như một ngọn núi, vì nàng chống lên một phương thiên địa, tất cả gió táp mưa sa từ đó rời xa!

Tang Tang nói không sai, La Quan chính là tại vì Dư Nhược Vi xuất khí, lão tử xinh đẹp như vậy sư tôn, là để các ngươi khi dễ! ? !

Hết thảy chết đi cho ta! !

Cho nên, La Quan xuất thủ chính là mất mạng một kích, căn bản không cho xâm nhập kỳ núi quỷ vật, nửa điểm phản ứng thời gian, vì chính là không để bọn hắn gọi ra, hắn có được 1 đạo Quỷ giới bản nguyên sự thật.

Rất hiển nhiên, thông u quỷ thần lại hoặc là cái khác một ít tồn tại, cũng tại làm lấy giống nhau sự tình —— nguyên nhân cũng rất đơn giản, như kỳ ngoài núi quỷ vật nhóm, biết La Quan nắm giữ Quỷ giới bản nguyên, nhưng giáng lâm quỷ thần uy áp, ai còn dám động thủ?

Những này quỷ vật, chính là bị đẩy ra pháo hôi, dùng để tiêu hao La Quan lực lượng.

Nói cách khác, La Quan hiện tại làm , có vẻ như không giữ lại chút nào thi triển thủ đoạn, hẳn là rất phù hợp ngoài núi quỷ thần tâm ý.

Bọn hắn tựa hồ cho rằng, La Quan loại trạng thái này khó mà ủng hộ… Trên thực tế, cái này phán đoán cũng không sai, ngay cả tiếp theo điều động Quỷ giới bản nguyên, phóng thích quỷ thần uy áp, đích xác sinh ra hao tổn.

Nhưng hao tổn tốc độ nha… Hừ hừ! La Quan cảm thấy, hắn đứng tại sớm định ra bất động, huy kiếm cả ngày đều không có vấn đề gì cả.

Là quỷ thần nhóm đánh giá ra sai, hay là La Quan tự thân, liền có chút không giống bình thường? Ha ha! Kết quả này cũng không trọng yếu.

Trọng yếu chính là, La Quan hôm nay muốn đạp ngựa giết thống khoái, cho kỳ ngoài núi quỷ vật nhóm, hảo hảo học một khóa —— về sau, gặp được lão tử kiếm, trực tiếp bò!

Người nào tới người đó chết.

Ông ——

Lại một tiếng kiếm minh, 8 liên sát.

Trên thực tế, từ cái thứ 4 Quỷ vương bị chặt, đến bây giờ 8 liên sát, bất quá chỉ khoảng cách mấy cái hô hấp.

Cơ bản một hít một thở, liền rơi xuống 1 kiếm, không phải quỷ vật nhóm đầu sắt không sợ chết, mà là bọn hắn đều nhận định, La Quan muốn không được.

Ông ——

Cửu liên giết! !

Ông ——

10 liên giết!

Ông ——

Kiếm tiên tại thế.

Ông ——

Vô địch thiên hạ! !

Bầy quỷ: …

Đạp mịa, ngươi có hết hay không? !

Lại hoặc là, một mặt hoảng sợ, mờ mịt, đôi mắt tan rã vô thần.

Ta là ai? Ta ở đâu? !

—

—

—

—

—

Chương 691 : Giết Đồ Tư Tư chi pháp

Kỳ trên núi ngút trời kiếm minh, rốt cục cũng ngừng lại.

Vạn quỷ run rẩy, sắc mặt đau thương, nhìn về phía trong núi kia cầm kiếm thân ảnh, đều là hoảng sợ bất an, nội tâm rên rỉ không chỉ —— gia hỏa này, đến cùng người nào? !

“Đến a! Kế tiếp theo đến!” La Quan cười lạnh, một mặt khinh thường, “Một đám con loại, liền điểm này lá gan sao? Không phải muốn giết ta? Liền cái này liền cái này? !”

Giữa thiên địa hoàn toàn yên tĩnh, chỉ có cuồng phong cuốn lên lấy đầy trời quỷ khí, phát ra lúng túng vù vù.

Kế tiếp theo?

Kế tiếp theo cái rắm!

Ngươi cái này hỗn đản, quả thực không coi chúng ta là quỷ nhìn, giết so chặt đồ ăn đều dứt khoát. Lại nói, người khác thái thịt sẽ còn mệt mỏi, ngươi đây? Ngươi mẹ nó hiện tại khí thế, so ban đầu thời điểm đều mạnh!

Đến cùng cái kia xảy ra vấn đề? Là chúng ta không thích hợp, hay là người này tộc La Quan quá biến thái? !

Nhưng có một chút nhưng xác định, hôm nay không có

quỷ vật lại động thủ… Quỷ thần ban ân dù động lòng người, nhưng trước mắt rõ ràng là tử cục, ai còn không có đầu óc?

Một canh giờ trôi qua, kỳ trên núi quỷ thần lĩnh vực phong bế, lần tiếp theo lại mở ra, liền muốn 3 ngày sau.

La Quan thu kiếm quay người, đi tới Dư Nhược Vi trước người, nghênh tiếp ánh mắt của nàng, nhếch miệng cười một tiếng, “Đệ tử thực lực có hạn, liền giết nhiều như vậy, sư tôn có hay không cảm thấy thống khoái chút? Như cảm thấy chưa đủ cũng không quan hệ, chúng ta còn nhiều thời gian, đệ tử chờ bọn hắn đến!”

Đang khi nói chuyện, hắn lộ ra hai hàm răng trắng, hướng ngoài núi nhìn lại.

Bầy quỷ run rẩy, trước bị bị hù co đầu rụt cổ, tiếp theo giận dữ không thôi —— vương bát đản, đến cùng chúng ta là quỷ, hay là ngươi là quỷ? !

“La Quan, cám ơn ngươi.” Dư Nhược Vi thở ra một hơi, quay người đi trở về lòng núi.

La Quan gãi gãi đầu, cái này tình huống như thế nào, sư tôn tựa hồ có chút không cao hứng? ! Không đúng sao, ta mặc dù khiêm tốn một chút, nhưng làm coi như đúng chỗ a?

Tang Tang suy nghĩ một chút, nắm Ngao Tú đi tới, nói khẽ: “Đại nhân, Dư Tông chủ là không muốn ở trước chúng ta mặt, biểu hiện ra mềm yếu…”

Kỳ thật, lời này còn có một nửa khác.

Dư Nhược Vi nàng a, là không dám lưu thêm tại La Quan trước mặt, để tránh mình bất tranh khí, lộ ra hâm mộ tiểu nhi nữ thần thái.

Nàng có nàng kiêu ngạo!

Đương nhiên, đây không phải chính Tang Tang phán đoán, là tỷ tỷ nói cho nàng… Tỷ tỷ nhìn người rất chuẩn, nàng nói nhất định không sai.

La Quan giật mình, nguyên lai là dạng này, ngạo kiều Dư Nhược Vi sĩ diện nha.

Lý giải lý giải!

“Cạc cạc! Chủ nhân thần uy vô địch, hôm nay một người một kiếm trấn kỳ núi, chém giết Quỷ vương thành đàn, mắng to một tiếng con loại vô quỷ dám ứng, nhất định danh truyền Quỷ giới!” Thập Tứ Mục đụng lên đến, lại là một hồi lâu khoác lác tận hết sức lực, như là cái gì “Kiếm tiên tái thế” “Vương giả vô địch” “1 kiếm ra mà vạn quỷ kinh” vân vân.

La Quan kém chút liền tin, 1 cước đá văng hắn, “Ngậm miệng, lại nhiều tất tất, lần sau liền để ngươi bên trên.”

Thập Tứ Mục một chút liền trung thực.

Ngao Tú nhìn hắn một cái, Thập Tứ Mục tranh thủ thời gian tươi cười mặt, để tiểu tổ tông nhìn thấy mình, chân thành nhất, nhất kính trọng ánh mắt.

Chủ nhân tiến bộ quá nhanh, ta đạp ngựa bốn chân chạm đất, lăn loạn mang bò đều không đuổi theo kịp, nên làm cái gì? !

Cho nên, vị này tiểu tổ tông nói không chừng, chính là ta lão thập 4 đường rẽ vượt qua cơ duyên chỗ, dù sao đây chính là đương thời một đầu cuối cùng Chân Long, tùy tiện truyền ta mấy môn Long tộc bí pháp… Ách, hay là được rồi, hi vọng không lớn, nhưng ít ra có thể để cho ta đuổi theo chủ nhân bộ pháp, không đến mức bị ném bỏ a?

Ngao Tú trợn mắt, chẳng thèm ngó tới, đáy mắt lại hiện lên mấy điểm suy nghĩ.

Tang Tang kéo nàng một chút, ôn nhu nói: “Đi thôi, ngươi gần nhất tinh thần không tốt lắm, trở về ngủ bù.”

“A a, tốt Tang Tang tỷ tỷ.” Ngao Tú nhu thuận gật đầu, về lôi kéo tay của nàng rời đi.

…

Kỳ ngoài núi.

Quỷ khí vẫn như cũ trùng thiên, vẫn trình che trời chi thế.

Nhưng bầu không khí, lại phi thường xấu hổ.

Con loại…

Một đám Quỷ vương ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, tiếp lấy quay đầu đi chỗ khác, 45 độ nhìn trời.

Nói ai? Dù sao không phải ta!

Mà liền tại khoảng cách kỳ núi cách đó không xa, một đoàn xám trắng vân khí, yên tĩnh phiêu phù ở bên dưới vòm trời.

2 thân ảnh bây giờ liền đứng ở trong đó, đều nhìn qua kỳ núi phương hướng, đều chau mày.

Thông u quỷ thần trầm giọng nói: “Cái này không thích hợp.”

Bên cạnh, Quỷ giới sứ giả chín đêm phí hết lớn kình, mới đè xuống mắt trợn trắng động tác, “Không thích hợp, đương nhiên đạp ngựa không thích hợp!”

1 cái hiện thế tu sĩ nhân tộc, ánh mắt liền có thể nghiền chết vật nhỏ, thế mà trảm hắn một bộ hiện thế phân thân, đôi này kình sao? Càng đạp ngựa không hợp thói thường chính là, vốn thuộc về hắn Quỷ giới bản nguyên, đều bởi vậy bị ngạnh sinh sinh cướp đi 1 đạo. Đến cuối cùng, ngay cả neo định hiện thế căn cơ, đều bị hắn đào!

Thở sâu, Quỷ giới sứ giả chậm rãi nói: “Ta đã sớm nói, La Quan không tầm thường hạng người, trên thân tất ẩn giấu đi một loại nào đó đại ẩn bí.”

Thông u quỷ thần quay đầu xem ra, “Chín đêm, ngươi Quỷ giới bản nguyên, đến cùng bị hắn chiếm bao nhiêu??”

Quỷ giới sứ giả: …

Ta đạp ngựa tâm tính băng a, ngươi nói như vậy là có ý gì? ? Bóc ta vết sẹo, lại rải lên 1 đem xách tươi lão muối? !

Răng cắn “Băng băng” vang, “1 đạo 1 đạo 1 đạo, liền 1 đạo! Làm sao, ngươi là cảm thấy, ta không xứng đứng tại bên cạnh ngươi rồi?”

Thông u quỷ thần trầm mặc một chút, “Vậy liền kỳ quái, cứ như vậy một điểm Quỷ giới bản nguyên, hù dọa một chút người còn có thể, nhưng làm sao liền có thể một mực hù dọa người?” Phải biết, cho dù là bọn họ thân là quỷ thần, chấp chưởng bộ điểm Quỷ giới bản nguyên, vận dụng lúc cũng là có hại hao tổn.

Mà La Quan một người sống, có thể nắm giữ Quỷ giới bản nguyên, đã cách lớn phổ, hiện tại thế mà còn chơi ra tốn đến…

Thông u quỷ thần rất muốn biết, La Quan trên thân đến cùng, giấu như thế nào bí mật. Hắn cảm thấy có lẽ bí mật này, muốn so Đồ Tư Tư trong tay kia phần Quỷ giới bản nguyên, càng thêm đáng giá tranh đoạt.

Đúng lúc này, không gian đột nhiên vặn vẹo, một đạo hắc ảnh từ đó hiển hiện.

Nói là bóng đen, là bởi vì quanh người hắn, bị tầng 1 hắc vụ che lấp, chỉ bày biện ra 1 đạo cái bóng mơ hồ, căn bản thấy không rõ chân dung.

Thông u quỷ thần, Quỷ giới sứ giả biểu lộ nghiêm một chút, khom mình hành lễ, “Bái kiến giới tôn!”

Lấy quỷ thần chi vị còn muốn chủ động hành lễ, chỉ vì thực lực đối phương đủ mạnh, địa vị đủ cao, chính là Quỷ giới trên danh nghĩa chung chủ.

Mà dù chỉ là trên danh nghĩa, cũng cần cho đầy đủ tôn trọng! !

Lần này, có thể mời được Quỷ giới ý chí hàng phạt, trọng thương Đồ Tư Tư, chính là giới tôn xuất thủ.

“Ừm, thông u quỷ thần, làm tôn không cần đa lễ.” Giới tôn khoát tay áo, nhìn về phía kỳ núi, “Thế cục, tựa hồ ra một chút biến hóa a.”

Hơi dừng lại, tiếp tục nói: “2 vị tiếp xuống, chuẩn bị như thế nào làm?”

Thông u quỷ thần lắc đầu, “Nhân tộc La Quan thực lực, vượt qua chúng ta đoán trước, có hắn tại, công phá kỳ núi gần như không khả năng.”

“Mà Đồ Tư Tư…” Nâng lên nữ nhân này, hắn liền một mặt đau đầu, oán hận nói: “Nàng chính là người điên! ! Lần trước ta xuất thủ thăm dò, kết quả đã rất rõ ràng… Nàng là thật không lưu chỗ trống, tình nguyện tan thành mây khói, cũng muốn kéo người đệm lưng!”

Quỷ giới sứ giả trầm giọng nói: “Đánh rắn không chết tất thụ nó hại, không thể lại cùng, nhất định phải nhanh

công phá kỳ núi, xóa bỏ Đồ Tư Tư!”

“Chỉ cần nàng vừa chết, La Quan không đáng giá nhắc tới.”

La Quan vô địch, là xây dựng ở kỳ sơn quỷ thần lĩnh vực phạm vi bên trong, đây chính là điểm mấu chốt.

Mà giới tôn hôm nay giáng lâm, cũng không phải trùng hợp.

Giờ phút này, đợi Quỷ giới sứ giả nói xong, thông u quỷ thần ánh mắt cũng nhìn sang.

Đều là 10,000 năm hồ ly, liền không cần đi vòng thêm phần cong, giới tôn cười cười, nói: “Bản tôn ngược lại là có cái biện pháp, có thể triệt để giết chết Đồ Tư Tư, trong tay nàng kia phần Quỷ giới bản nguyên, bản tôn cũng có thể không muốn.”

“Nhưng La Quan, bản tôn muốn dẫn đi!”

Thông u quỷ thần đáy mắt, bỗng dưng nổ tung một đoàn tinh mang.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 692 : Ta chỗ dựa là đại lão

“Tốt, liền theo giới tôn lời nói.” Thông u quỷ thần cái thứ 1 đáp ứng, biểu lộ bình tĩnh.

Quỷ giới sứ giả cười nói: “Nên như thế, kia giết Đồ Tư Tư sự tình, liền cực khổ giới tôn hao tâm tổn trí.”

“Được.”

Giới tôn gật đầu, quay người một bước phóng ra, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Nhìn qua hắn rời đi chỗ, thông u quỷ thần như có điều suy nghĩ —— đã có giết Đồ Tư Tư chi pháp, vì sao còn muốn đợi đến hôm nay?

Tâm hắc thủ hung ác giới Tôn đại nhân, từ trước đến nay không thích chơi mèo hí chuột trò xiếc, hiển nhiên hắn là cố ý, đang đợi cái gì.

La Quan? Trên người hắn đến cùng, giấu cái gì bí mật? !

Đúng lúc này, Quỷ giới sứ giả xem ra, thản nhiên nói: “Thông u, ngươi ta cũng coi như bằng hữu nhiều năm, bản sứ khuyên ngươi 1 câu, không nên lo nghĩ, tuyệt đối đừng động.”

Thông u quỷ thần mặt không biểu tình, “Chín đêm, bản tọa nghe không hiểu, ngươi đang nói cái gì.”

Bá ——

Hắn trực tiếp rời đi.

Quỷ giới sứ giả khóe miệng, móc ra một tia cười lạnh, thông u quỷ thần luôn luôn tự cao tự đại, nhắc nhở của hắn ngược lại là trêu chọc.

Ngao cò tranh nhau, mới có thể ngư ông đắc lợi.

La Quan người này, hắn cũng cảm thấy rất hứng thú!

…

Kỳ trong núi, lòng núi hang đá.

Đồ Tư Tư ánh mắt trêu ghẹo, khóe miệng mỉm cười, “Tiểu đệ hôm nay thật sự là uy phong, Dư Nhược Vi nha đầu kia, nhất định cảm động hỏng đi.”

Nháy mắt mấy cái, nắm tay hướng phía dưới kéo một phát, “Cố lên! Ngươi lại cố gắng một chút, nói không chừng cái này một hai ngày, liền có thể ôm mỹ nhân về.”

La Quan sờ sờ cái mũi, lộ ra mấy điểm xấu hổ, mặc dù ta đích xác động đậy ý nghĩ như vậy, nhưng ngươi nói như thế bại lộ, có chút không tốt a?

“Khục!”

“Tư Tư tỷ, đừng nói giỡn, chúng ta hay là nói chính sự đi.”

Đồ Tư Tư một chút liền trở nên sầu mi khổ kiểm, hữu khí vô lực, “Ta biết ngươi muốn hỏi cái gì, hiện tại tình trạng, đích xác có chút hỏng bét. Mà lại bên ngoài đám kia vương bát đản, sẽ không cho ta yên tĩnh tĩnh dưỡng cơ hội, thông u trước đó xuất thủ, chính là một loại thăm dò.”

Dừng một chút, tiếp tục nói: “Ta có thể chứa điên dọa lùi bọn hắn nhất thời, nhưng tình huống như vậy, sớm muộn sẽ bị đánh vỡ.”

La Quan hơi trầm mặc, “Tư Tư tỷ, có biện pháp nào có thể giúp ngươi?”

Đồ Tư Tư nói: “Tiểu đệ có biết hay không, thế gian có một nơi, tên là thâm uyên?”

La Quan mắt sáng lên, “Biết… Hẳn là trong thâm uyên, có thể trị liệu Tư Tư tỷ thương thế đồ vật?”

“Ừm.” Đồ Tư Tư gật đầu, “Nghe đồn thâm uyên bên trong, tồn tại 1 đầu cổ lão trường hà, kỳ danh Hoàng Tuyền, nó du đãng ở thâm uyên các nơi, xen vào chân thực hư ảo ở giữa, sẽ chỉ ở hạo kiếp, tử vong giáng lâm chi địa xuất hiện, rất khó tìm kiếm.”

“Hoàng Tuyền lai lịch chúng thuyết phân vân, ta cũng không rõ lắm, nhưng có một chút có thể xác định, Hoàng Tuyền nước nhưng chữa trị quỷ thể bản nguyên, nếu ta đạt được liền có thể khôi phục thương thế, đến lúc đó khốn cảnh tự giải.”

La Quan lâm vào trầm mặc.

Đồ Tư Tư khoát tay, “Nói với ngươi cái này, không phải muốn để ngươi độ sâu uyên, ở trong đó quá nguy hiểm, mà lại lấy Hoàng Tuyền chi thủy chuyện này, cũng có cực lớn phong hiểm, hơi không cẩn thận liền sẽ bị ăn mòn hồn phách.”

Nàng cười cười, nhìn về phía La Quan, “Ta chỉ là muốn thông qua ngươi, cùng những người khác làm cái giao dịch, dù sao nhà ta tiểu đệ bối cảnh thâm hậu…”

Cái này đích xác là nàng bản ý, nhưng La Quan sắc mặt lại có chút không đúng, Đồ Tư Tư tiếng im bặt mà dừng, trừng mắt, “Ngươi muốn độ sâu uyên? Vì cái gì!”

Quả nhiên, nữ nhân này chính là thông minh, một chút xíu dị thường, đều bị nắm chặt mấu chốt.

La Quan cũng không có giấu diếm, đem phát sinh ở Mộ Thanh Kết trên thân sự tình, như nói thật ra, cũng làm ra tổng kết, cho nên, thâm uyên nơi này, ta là nhất định phải đi.”

“Hắc nguyệt…” Đồ Tư Tư chau mày, “Ngươi làm sao trêu chọc đến nàng, vị kia, thế nhưng là có tiếng khó làm.”

Thâm uyên cửa vào tại Quỷ giới, mà thân là Quỷ giới đại hung, chấp chưởng thẩm phán hình ti tồn tại, biết được bí ẩn trong đó chẳng có gì lạ.

“Ai! Tiểu đệ a, ngươi nói ngươi đây coi như là số đào

hoa, hay là đào hoa kiếp? Ngươi cùng tỷ tỷ nói thật, ăn hay chưa?”

Nhìn nàng nháy mắt ra hiệu, 1 bộ làm nhan sắc biểu lộ, La Quan tranh thủ thời gian khoát tay, “Tỷ, ta là người đứng đắn, ngươi nói cái gì đó? !”

“Người đứng đắn… Chậc chậc, thường xuyên nằm mơ, mệt mỏi như lão ngưu người đứng đắn?” Đồ Tư Tư mắt trợn trắng, một mặt trào phúng, “Vậy ngươi đây có phải hay không là, có chút quá ấm rồi? Liền một tiểu nha đầu, còn không phải người một nhà, sẽ vì nàng mạo hiểm.”

La Quan một mặt nghiêm mặt, “Bây giờ, không phải còn có Tư Tư tỷ? Ngươi yên tâm, ta tiến vào thâm uyên về sau, tất vì ngươi tìm kiếm Hoàng Tuyền chi thủy.”

“Hừ hừ, đừng nói trước những việc này, ngươi hay là ngẫm lại, muốn làm sao đi thâm uyên đi.” Đồ Tư Tư vuốt vuốt giữa lông mày, “Bên ngoài những cái kia vương bát đản, sẽ trơ mắt thả ngươi đi? Bước ra đi một bước, cũng đừng nghĩ trở lại.”

La Quan nghĩ, có lẽ lão sư có thể giúp hắn.

Suy nghĩ vừa mới chuyển qua, trước mắt tiểu la lỵ hư ảnh hiển hiện, cười lạnh nói: “Ta cũng không có bản lãnh lớn như vậy, có thể tại mấy vị quỷ thần tới trước mặt đi tự nhiên.”

Hừ!

Không nghe nàng, hiện tại gặp được phiền phức sao?

Mà lại, La Quan hắn đi như thế nào đến đó, đều có thể gặp được nữ nhân đâu.

Hơn nữa còn đều cùng hắn có liên quan!

Phiền!

Nam nhân, liền nên hết sức chuyên chú, toàn tâm toàn ý làm tu luyện, nữ nhân cái gì, sẽ chỉ ảnh hưởng hắn tốc độ rút kiếm.

Tiểu la lỵ nghiêm túc nghĩ, thân là lão sư của hắn, mình hẳn là gánh vác lên, thân là lão sư chức trách… Ân, nhớ được trước kia có một môn bản thân cắt xén bí pháp, muốn hay không truyền cho La Quan?

La Quan nhíu mày.

Huyền Quy mặc dù ngữ khí không tốt, nhưng ở loại chuyện này bên trên, hẳn là sẽ không nói lung tung… Xem ra con đường này, là đi không thông.

Bất quá ngẫm lại cũng đúng, quỷ thần thế nhưng là đạp lập Quỷ giới bên trong, đỉnh phong nhất tồn tại, nó cảnh giới căn bản không phải hắn có thể tưởng tượng, cũng là tính bình thường.

“Tư Tư tỷ đừng nóng vội, có lẽ còn có khác biện pháp…” La Quan nghĩ nghĩ, tiếp tục nói: “Đúng, ta chỉ biết thâm uyên cửa vào tại Quỷ giới, nhưng cụ thể là ở đâu?”

Đồ Tư Tư nói: “Tại Quỷ giới một bên khác.”

Cái này nghe, giống như là 1 câu nói nhảm a!

La Quan nhìn về phía Đồ Tư Tư, tỷ, có thể hay không dứt khoát một chút?

Đồ Tư Tư cười lạnh, “Cảm thấy là nói nhảm? Kia là ngươi không hiểu.”

Nàng gõ gõ ngón tay, biểu lộ rất nhẹ nhàng, nhưng đôi mắt lại lộ ra mấy điểm cảm kích, “Trước kia Quỷ giới so hiện tại rất nhiều, bị một vị nào đó kẻ ngoại lai chiếm một bộ điểm về sau, mới thành dưới mắt cách cục.”

“Ừm, ngươi có thể đơn giản lý giải thành, vị kia xé rách Quỷ giới, khiến cho trở thành 1 cái quốc trung chi quốc, mà thâm uyên lối vào, ngay tại kia.”

A đù!

Còn có thể làm như vậy?

Xâm nhập người ta nhà bên trong, còn chiếm lấy người ta gia sản, trọng yếu nhất chính là thông qua Đồ Tư Tư lời nói cũng biết, hắn hiện tại còn rất tốt.

Điều này nói rõ cái gì?

Thực lực a!

Chỉ có tuyệt đối cường hãn, mới có thể tại làm ra bá đạo như vậy, ác liệt sự kiện về sau, vẫn như cũ gối cao không lo, để Quỷ giới trên dưới ẩn nhẫn lại trầm mặc.

Nhưng, Đồ Tư Tư biểu lộ là chuyện gì xảy ra? Vị kia, cùng với nàng có quan hệ? ! Nếu là như vậy, dưới mắt cục diện này…

Đồ Tư Tư thở dài, “Sớm mấy năm, ta còn không có đạt được thẩm phán hình ti Quỷ giới bản nguyên, thực lực cũng không có hiện tại mạnh, tình cảnh cũng không quá tốt.” Nàng đưa tay chỉ chỉ đỉnh đầu, “Nói đơn giản, phía trên có người muốn ăn rơi ta, một mực trốn đông trốn tây rất nhiều năm, mỗi lần tránh không khỏi ta liền dựa vào quá khứ… Tóm lại, nhờ có vị kia tồn tại chấn nhiếp, ta mới an ổn sống đến hôm nay, xem như thiếu người ta một cái đại nhân tình.”

“Liền cái này, ta còn không biết làm sao còn đâu, làm sao mời người ta xuất thủ? Mà lại, ta cùng vị đại nhân kia ở giữa, cũng không có qua tiếp xúc.”

La Quan nói: “Tư Tư tỷ chưa thấy qua vị kia?”

Đồ Tư Tư lắc đầu, “Cái chỗ kia khí tức rất ngột ngạt, trước kia là không dám đi, nắm giữ Quỷ giới bản nguyên sau là không có cách nào đi, tới gần liền sẽ bị áp chế.” Nàng không có giải thích quá nhiều, cái này dính đến Quỷ giới quy tắc, cùng vị kia ở giữa đối kháng.

Quỷ thần cấp tồn tại, tới gần đều không được? La Quan đối vị kia bá đạo, cường hãn kẻ ngoại lai, ấn tượng lại lần nữa đổi mới.

“Cho nên, tỷ ngươi nói Quỷ giới một bên khác, đến cùng là địa phương nào?”

Đồ Tư Tư mặt lộ vẻ ngưng trọng, chậm rãi nói: “Cốt Linh thiên.”

La Quan: …

Cái gì? !

Tỷ ngươi xác định, không có nói sai? ?

Đồ Tư Tư nhíu mày, “Ngươi phản ứng gì? ? Ta nhắc nhở ngươi, tốt nhất đối vị kia bảo trì đầy đủ tôn trọng, đó là chân chính đứng lặng thiên địa, đỉnh cao nhất tồn tại 1 trong.”

La Quan xoa đem mặt, ám đạo đây coi là chuyện gì? Chân tướng vạch trần, « ta chỗ dựa là đại lão » sao? !

Hô ——

Hắn thở ra một hơi, nghĩ nghĩ, nói: “Tư Tư tỷ, Cốt Linh thiên tại Quỷ giới bên trong, kia phát sinh ở kỳ núi sự tình, hắn hẳn là có thể biết a?”

Đồ Tư Tư nói: “Lấy vị kia thực lực, chỉ cần hắn nghĩ, Quỷ giới không có bí mật.”

Cái này liền đủ!

La Quan không có nói cho Đồ Tư Tư, liên quan tới xương trạm canh gác, liên quan tới Cốt Linh thiên vị kia sự tình, nhưng hắn biết rõ một điểm —— Cốt Linh thiên vị kia, đã biết hắn tại cái này bên trong.

Vì sao không có phản ứng? La Quan không biết nguyên nhân, tuy nói từ thổi lên xương trạm canh gác lên, hắn liền cùng Cốt Linh thiên vị kia ký kết khế ước. Nhưng một mực đến, Cốt Linh thiên vị kia đều rất siêu nhiên, cực ít nhúng tay La Quan sự tình, cùng hắn quan hệ cũng không tính thân cận.

Nhưng trơ mắt nhìn La Quan xảy ra chuyện, hẳn là cũng sẽ không.

Cho nên hiện tại là… Quan sát! ? ! Tựa như là kỳ thủ ngồi ván lạc tử, cũng nên biết mình con cờ trong tay, phẩm chất như thế nào.

Tuy nói tự nhận là người khác trong tay quân cờ, điểm này có chút khó mà tiếp nhận, nhưng La Quan rất rõ ràng, đây chính là sự thật.

Phía sau hắn đại lão đông đảo, bối cảnh thâm bất khả trắc là thật, nhưng thực tình vì hắn bất kể lý do, Huyền Quy là 1 cái, Đồ Tư Tư đại khái tính nửa cái, trăng sao càng kém một chút, về phần Nữ đế cùng Cốt Linh thiên vị kia, thì là hoàn toàn kỳ thủ tâm tính.

Muốn để người ta giúp ngươi, đầu tiên phải thể hiện ra giá trị —— cho nên, dưới mắt đây coi như là, đối La Quan 1 khảo nghiệm? Nhìn hắn có đáng giá hay không, Cốt Linh thiên vị kia xuất thủ, lại hoặc là… Là xuất thủ cường độ, cùng về sau thái độ đối với La Quan.

Có chút lạnh lùng, nhưng đây chính là hiện thực.

Trên đời nào có vô duyên vô cớ yêu hận, muốn người

nâng, tự thân phải cứng rắn.

“Tư Tư tỷ, ta đi trước, ngươi kế tiếp theo nghỉ ngơi đi.” La Quan quay người rời đi, hắn muốn suy tư một chút, như thế nào hiện ra bản thân.

Cơ hội không cần chuẩn bị, kỳ ngoài núi những người kia, tự nhiên sẽ hành động, cho hắn cơ hội biểu hiện… Mấu chốt là, hắn muốn làm thế nào! ? !

Đi tới hang đá lối ra, La Quan như đột nhiên nghĩ đến cái gì, đứng vững quay người, chân thành nói: “Còn có, tạ a tỷ!”

Đồ Tư Tư phất phất tay.

Cùng tiếng bước chân đi xa, mới khóe miệng nhẹ cười, lộ ra mấy điểm tiếu dung.

Hừ!

Tiểu tử thúi, còn tưởng rằng ngươi muốn chứa ngốc, giấu người của lão nương tình đâu.

Bất quá, Cốt Linh thiên vị kia, cùng La Quan ở giữa lại là cái gì quan hệ? Được rồi, tiểu tử này không muốn nói, liền từ hắn đi.

Nhưng lần này nguy cơ, đại khái là có biện pháp vượt qua.

—

—

Chương 693 : Tỷ, mạo phạm

Dư Nhược Vi đại khái là thật không biết, làm như thế nào đối mặt La Quan, tiếp xuống 3 ngày, từ đầu đến cuối ở thạch thất bên trong bế quan.

Đại khái là bởi vì tiểu hài tâm tính, trong lúc đó Ngao Tú phát một trận tính tình, Thập Tứ Mục chủ động xin đi cho tiểu tổ tông khi lớn cưỡi ngựa, nàng mới cố mà làm bĩu môi.

Ngoài ra, hết thảy bình tĩnh.

Ông ——

Bao phủ kỳ núi quỷ thần lĩnh vực chấn động, ra vào thông đạo lần nữa mở ra, nhưng ra ngoài ý định, hôm nay lại phá lệ yên tĩnh.

La Quan cầm kiếm đứng ở kỳ núi phía trên, nhìn qua ngoài núi che khuất bầu trời quỷ khí, vô ý thức nhíu mày.

1 ngày này, cho đến thời hạn kết thúc, quỷ thần lĩnh vực một lần nữa phong bế, đều không có bất kỳ cái gì một đầu quỷ vật bước vào.

Thập Tứ Mục cười lớn khằng khặc, không ngừng vỗ tay, “Chủ nhân kiếm uy vô địch, chấn nhiếp bầy quỷ, không còn dám nhập kỳ núi nửa bước!”

Gia hỏa này, thật đúng là tận hết sức lực, tuyệt không bỏ qua bất luận cái gì sợ ngựa cơ hội a. Nhưng rất nhanh Thập Tứ Mục liền phát hiện, mọi người ánh mắt nhìn về phía hắn, trở nên rất không thích hợp.

Hắn lúng ta lúng túng dừng lại, “Ách, làm sao rồi? Ta nói sai lời nói rồi?”

Ngao Tú mắt trợn trắng, nghĩ thầm Long tộc quả nhiên là, triệt để cô đơn, lại sẽ xuất hiện như thế ngu ngốc huyết mạch hậu duệ.

Tang Tang nắm tay của nàng, nghĩ nghĩ, nói khẽ: “Xem ra, là đại nhân xuất hiện, để ngoài núi quỷ vật nhóm có ý định khác.”

La Quan xem ra một chút, nói: “Không sai, đây cũng không phải là cái gì tốt hiện tượng.” Trên thực tế, tại 3 ngày trước một trường giết chóc về sau, hắn liền ý thức đến điểm này —— La Quan chưởng khống 1 đạo Quỷ giới bản nguyên, cầm kiếm trấn thủ kỳ núi, chính là vô địch.

Quỷ thần nhóm há có thể không biết? Cho nên, lưu cho bọn hắn cũng chỉ thừa một con đường —— giết chết Đồ Tư Tư, mạnh phá kỳ núi!

Bây giờ mặt ngoài bình tĩnh lại, hoặc đã gợn sóng cuồn cuộn.

Đột nhiên, La Quan trong lòng khẽ động, hẳn là Cốt Linh thiên vị kia, đã sớm dự liệu được điểm này. Nhưng kỳ núi bên ngoài, chí ít liền có 3 tôn quỷ thần —— đây là

Huyền Quy nói cho đáp án của hắn, thông u quỷ thần, Quỷ giới sứ giả là 2, còn lại vị kia, tại Huyền Quy trong miêu tả, thực lực nên là mạnh nhất.

Không cần biết ra sao, liền chỉ là 3 tôn quỷ thần liên thủ, lại như thế nào ngăn cản? ! Chớ nói chi là, bọn hắn đã dám ra tay, tất nhiên là có nắm chắc.

Đồ Tư Tư liều mạng biện pháp, tỉ lệ lớn sẽ mất đi hiệu lực.

Mà hắn, lại có thể làm cái gì? !

Trực diện quỷ thần, lấy La Quan thực lực hôm nay, căn bản không chịu nổi một kích, một ngón tay liền có thể đem hắn nghiền nát thành cặn bã.

Cái này khảo nghiệm, sẽ có hay không có điểm quá khoa trương?

Không đúng!

La Quan suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, Cốt Linh thiên vị kia sẽ không biết rõ tử cục, sẽ còn cho hắn ra đề mục, nhất định tồn tại một loại nào đó phá đề khả năng.

Cái này thời cơ, ở đâu?

La Quan nhanh chóng qua một lần, cái thứ 1 nghĩ đến là Ngao Tú, thân là thế gian cuối cùng 1 tôn Chân Long, vừa nghi cũng trải qua thức tỉnh, có lợi hại thủ đoạn rất bình thường.

Sau đó chính là Tang Tang, Đoạn Long thạch hủy đi về sau, nàng khôi phục thân tự do, La Quan bây giờ cũng có gan, nhìn không thấu cảm giác của nàng.

Nhưng rất nhanh, La Quan chỉ lắc đầu.

Không đúng!

Nếu như chỉ là mượn nhờ người khác thực lực, cho dù phá vỡ tử cục, cùng hắn lại có quan hệ gì? Nếu như bài trừ rơi Ngao Tú, Tang Tang 2 cái, Dư Nhược Vi, Thập Tứ Mục cùng trong hôn mê Mộ Thanh Kết, thì càng thêm không cần cân nhắc.

Vậy liền chỉ còn 1 người.

Đồ Tư Tư!

Phá cục mấu chốt, ngay tại trên người nàng.

Mà giờ khắc này, La Quan như nghĩ đến cái gì, trên mặt như có điều suy nghĩ —— có lẽ, trước mắt tử cục, thật đúng là có thể phá vỡ.

Hắn đối Dư Nhược Vi gật gật đầu, để Tang Tang mang theo Ngao Tú trở về, liền vội vàng đi tới Đồ Tư Tư chỗ hang đá.

Nữ nhân này, mở miệng câu đầu tiên chính là, “Ngoại giới những cái kia vương bát đản, chuẩn bị động thủ!” Nàng nhìn xem La Quan, suy nghĩ một chút nói: “Lần này, 80% là ngăn không được, nhưng lão nương cũng không phải hiếu sát, ngăn chặn bọn hắn một lát khi vấn

đề không lớn.”

“Ngươi tìm cơ hội, mang lên nữ nhân của ngươi, tiểu đệ, tranh thủ thời gian lòng bàn chân bôi dầu, chỉ cần chạy ra một khoảng cách về sau, có ngươi vị sư tôn kia tại, hay là có nhất định cơ hội, tránh đi quỷ thần truy sát, đến lúc đó lại nghĩ biện pháp trở về hiện thế là đủ.”

Nhìn xem nàng một mặt bình tĩnh, thong dong chịu chết bộ dáng, La Quan khóe miệng co quắp một chút, nói: “Nếu như Tư Tư tỷ ngươi thật, cao như thế gió sáng tiết, muốn lấy cái chết hộ tống chúng ta rời đi, vậy ta chuẩn bị kế hoạch, hay là đừng nói, dù sao việc này phong hiểm không nhỏ, không bằng lòng bàn chân bôi dầu đến an toàn hơn.”

Đồ Tư Tư 1 giây phá công, nghiến răng nghiến lợi.

“Quay lại đây!”

“Ngươi cái không có lương tâm, ta nói một chút mà thôi, ngươi thế mà thật tin rồi? Thiệt thòi ta như thế thương ngươi, một trái tim cuối cùng là sai giao a!”

La Quan nhếch miệng, ám đạo Đồ Tư Tư nữ nhân này, hí là thật không ít.

Bá ——

Mắt tối sầm lại.

“Ngô —— “

Đây là bị bịt lại miệng mũi thanh âm, tiếp lấy trận trận kêu rên, La Quan 2 tay vung vẩy, tựa như là bị chôn ở thật dày chăn bông hạ.

“Buông ra, ngươi nhanh buông ra!”

“Tỷ, ta sai, ta thật sai, không nên đùa giỡn với ngươi.”

“Ngạt chết, muốn ngạt chết! Nhanh lên thả ta ra!”

Đồ Tư Tư buông lỏng tay, trước ngực “Duag” một chút bắn ra, cười lạnh nhìn xem trước mặt, mặt trắng tay run La Quan, “Còn dám nói hươu nói vượn, quyết không khoan dung!”

La Quan xoa đem mặt, ám đạo may mắn không ai nhìn thấy, không phải ta mặt mũi này thật sự là không có địa phương thả. .. Bất quá, vừa rồi buồn bực là buồn bực một chút, xúc cảm lại coi như không tệ… Không, ta đường đường chính nhân quân tử, có thể nào có ý nghĩ như vậy, đều do Đồ Tư Tư nữ nhân này, luôn làm loạn nhan sắc.

“Khục!”

“Tư Tư tỷ, ta là như thế cân nhắc, ngươi bây giờ thương thế nghiêm trọng, dẫn đến tự thân không cách nào chưởng khống thể nội lực lượng, nhưng thuộc về ngươi Quỷ giới bản nguyên vẫn tồn tại như cũ.”

“Ngươi nhìn, có hay không loại khả năng này, tạm thời đưa ngươi lực lượng, giao cho ta đến sử dụng… Đánh cái so sánh, tựa như là kịch đèn chiếu, Tư Tư tỷ ngươi

hiểu ý của ta không?”

Đồ Tư Tư mặt lộ vẻ ngưng trọng, nàng chính là có loại này, 1 giây biến nhan sắc bản lĩnh, “Cái này có cái gì không rõ? Nhưng ngươi khẳng định muốn làm như thế, ta nắm giữ thẩm phán hình ti Quỷ giới bản nguyên, cũng không phải trong cơ thể ngươi kia 1 đạo có thể so sánh, lấy ngươi bây giờ thực lực đi điều khiển, nói câu con kiến Bàn Sơn cũng bất quá điểm.”

Ánh mắt ở giữa, lộ ra nhắc nhở, cảnh cáo.

Đây là vì La Quan tốt.

Con kiến Bàn Sơn, có thể hay không di chuyển không nói đến, sơ ý một chút mình liền phải biến thành cặn bã.

La Quan nói: “Ta muốn thử xem.”

Trước đó giúp Đồ Tư Tư chữa thương, áp chế thể nội Quỷ giới bản nguyên phản phệ lúc, mặc dù có chút phí sức, nhưng lại có mấy được chia tâm ứng tay cảm giác.

Đây mới là La Quan, làm ra cái này quyết định mấu chốt —— Quỷ giới bản nguyên, như cùng hắn rất thân cận.

Đồ Tư Tư nhìn xem La Quan, “Xác định?”

“Ừm.”

“Tốt, vậy liền thử một chút.” Đồ Tư Tư lẩm bẩm một câu cái gì, không có cùng La Quan nghe rõ ràng, liền lớn tiếng nói: “Còn sững sờ tại kia làm gì? Ai biết mấy cái

kia vương bát đản, lúc nào sẽ xuất thủ, ngươi còn không tranh thủ thời gian tới chuẩn bị!”

“Tốt!”

La Quan lưu lại, là muốn cứu Đồ Tư Tư, mà Đồ Tư Tư đáp ứng làm La Quan trong tay da ảnh, là đối tín nhiệm của hắn.

“Tỷ, mạo phạm!”

La Quan ngồi tại Đồ Tư Tư đối diện, đưa tay một chỉ điểm tại nàng giữa lông mày, thuộc về hắn Quỷ giới bản nguyên, như một dòng nước ấm rót vào.

Ngay từ đầu, Đồ Tư Tư chạy không tâm thần , mặc cho La Quan lực lượng, tại trong cơ thể nàng hoạt động, nhưng rất nhanh sắc mặt của nàng, liền trở nên không thích hợp.

Trước ửng đỏ, lại đỏ bừng, lại đỏ lên.

Càng về sau, càng là mồ hôi đầm đìa, toát ra từng tia từng sợi sương trắng, thể nội giống như là bắt lửa!

“A —— “

Đồ Tư Tư gọi một tiếng, bỗng nhiên che miệng, mở mắt nhìn về phía đối diện La Quan, nếu như hắn không phải chính một mặt nghiêm túc, mà lại cũng đích xác ngay tại, không ngừng nếm thử điều khiển thuộc về nàng Quỷ giới bản nguyên, nàng thật muốn hoài nghi tiểu tử này là giả heo ăn thịt hổ, công khai tại trêu chọc nàng!

Tại sao có thể như vậy? Cũng không nghe nói, Quỷ giới bản nguyên tiếp xúc, sẽ có cảm giác này a? ! Làm sao bây giờ, ta sắp không nhịn nổi.

Không thể để cho, nhất định phải kiên trì, tuyệt đối không thể tại La Quan tiểu tử này trước mặt mất mặt.

Đồ Tư Tư, tranh điểm khí a ngươi!

Hô ——

La Quan thở dài một hơi, sắc mặt có chút trắng bệch, nhưng trên mặt hắn lại lộ ra ý mừng.

Thành công!

Đồ Tư Tư Quỷ giới bản nguyên, ngay từ đầu tựa như là ngựa hoang mất cương, đối La Quan không chút nào để ý, thậm chí còn muốn tìm cơ hội hung hăng đạp hắn 1 cước. Nhưng bị vuốt ve mấy lần về sau, chậm rãi liền dịu dàng ngoan ngoãn bắt đầu, đến cuối cùng nghiễm nhiên chính là, 1 con nằm trong ngực bên trong tiểu mèo lười, tùy tiện La Quan loay hoay, bày ra 80-90 đến trồng tư thế.

“Tư Tư tỷ…”

La Quan mở mắt ra, vừa muốn cùng Đồ Tư Tư chia sẻ cái tin tức tốt này, liền bị nàng 1 cước đá văng, tức giận mắng: “Cẩu nam nhân!”

Ách…

Tình huống như thế nào? Chịu 1 cước La Quan, cảm nhận được phải tự mình quá oan.

Bất quá giờ phút này, hắn lại không tâm tư nghĩ những thứ này, nhìn qua Đồ Tư Tư hô hấp dồn dập, gương mặt xinh đẹp xuân đỏ, mồ hôi ẩm ướt lọn tóc bộ dáng… A đù, bộ dáng này, làm sao nhìn có chút quen thuộc? Mà lại không khí bên trong, tựa hồ cũng nhiều một chút, cái gì không hiểu thấu hương vị.

Ta không biết!

Đúng, ta một chút cũng không biết, đây là vị gì!

Đầu óc bên trong rối bời, nhưng La Quan biểu lộ quản lý, hay là rất đúng chỗ, hắn bất động thanh sắc phủi mông một cái, từ dưới đất bò dậy, “Tư Tư tỷ, ta thí nghiệm không sai biệt lắm, kế hoạch có thể thực hiện.”

“Hôm nay ngươi cũng mệt mỏi, ta liền đi về trước… Ân, chờ ngươi nghỉ ngơi tốt ta lại tới.”

Sống còn, há có thể trò đùa? ! Cứ việc đã thành công, nhưng quen tay hay việc, xảo có thể sinh tốn, đạo lý kia cũng không hiểu sao? ?

La Quan nhãn quan miệng mũi, một mặt nghiêm túc, nhanh chân đi ra ngoài.

Chờ hắn bóng lưng biến mất, Đồ Tư Tư ôm đầu, một chút vọt tới trên giường, dùng sức nện mấy lần, “A a a a! !”

Kia bịt tai trộm chuông biểu lộ, kia ra vẻ trấn định tư thế, lừa gạt ai đây? ! Thật sự cho rằng ta là mắt mù, không nhìn thấy đúng không?

Cho nên, La Quan hắn biết, tên vương bát đản này, cẩu nam nhân, hắn sao có thể đối với ta như vậy? Hắn lại dám đối với ta như vậy!

Đồ Tư Tư nghiến răng nghiến lợi lúc, đột nhiên toát ra một cái ý niệm trong đầu, ta hiện tại giết người diệt khẩu, hẳn là còn kịp a? !

Cho nên, có vài nữ nhân nhìn như tùy tiện, lão thích làm nhan sắc, trên thực tế cũng là đồ ăn bức, đến thật sự lại không được.

Ngược lại là nam nhân, bình thường sợ hãi rụt rè, đến thời khắc mấu chốt, hắn là thực có can đảm lên! !

Đương nhiên, cái này nam nhân chỉ, khẳng định không phải La Quan, bởi vì giờ khắc này ra hang đá về sau, hắn lập tức liền một trận chạy chậm.

A đù!

Trượt, tranh thủ thời gian trượt.

Hắn là thật sợ, Đồ Tư Tư sẽ đuổi theo, đem đầu cho hắn nắm chặt rơi.

Nhưng mấu chốt là, La Quan cũng rất oan uổng a, ta rõ ràng cái gì cũng không làm, tại sao có thể như vậy! ? ! Ai

có thể nói cho ta, cái này đạp ngựa đến cùng tình huống như thế nào? Mà lại, tiếp xuống làm sao bây giờ? Lại đi tìm Đồ Tư Tư lời nói, nhất định sẽ chết đi? !

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 694 : Ngũ phương quỷ thần sát trận

Sự thật chứng minh, Đồ Tư Tư nữ nhân này mặc dù hí nhiều, tính tình không tốt, còn thích làm nhan sắc, nhưng cái nhìn đại cục vẫn phải có.

Cho nên mấy ngày kế tiếp, La Quan lại nếm thử 3 lần, đối Đồ Tư Tư thể nội Quỷ giới bản nguyên, đã chưởng khống thuận buồm xuôi gió.

Chính là mỗi một lần nàng thái độ đều không tốt lắm, 1 bộ hung ác đến cực điểm, muốn ăn người bộ dáng, có phần để La Quan sợ mất mật.

Cũng may, chuẩn bị phải không sai biệt lắm, hiệu quả như thế nào La Quan không dám hứa chắc, nhưng hẳn là không đến mức không có lực phản kháng chút nào.

Sau đó, lại đợi ngoài núi quỷ thần nhóm, ra chiêu đi!

…

Kỳ ngoài núi.

Cùng một mảnh mây.

Hay là thông u quỷ thần, Quỷ giới sứ giả chín đêm 2 người tới trước, đích xác trong lòng có chút bức thiết, nhưng càng quan trọng chính là biểu thị tôn trọng.

Nhưng cũng may, bọn hắn vẫn chưa chờ đợi quá lâu, theo không gian chấn động, vặn vẹo, giới tôn giáng lâm tại đây.

Mà phía sau hắn đứng thẳng mặt khác 2 thân ảnh, quanh thân khí tức cường đại lưu chuyển, nửa điểm không tại thông u quỷ thần, Quỷ giới sứ giả phía dưới.

2 tôn quỷ thần!

To lớn mênh mông Quỷ giới, nắm giữ Quỷ giới quyền hành người không đủ 2 tay số lượng, hôm nay kỳ núi chỗ, tính đến Đồ Tư Tư lời nói liền có 6 tôn chi nhiều.

Có thể nói, Quỷ giới chấp quyền hành đỉnh phong người, đã lớn nửa tề tụ!

“Không lo quỷ thần, Tẩy Hải quỷ thần!” Thông u đáy mắt hiện lên một tia trầm ngưng, cùng là đạp lâm Quỷ giới đỉnh cao nhất tồn tại, lẫn nhau tự nhiên quen biết.

Thậm chí, hắn năm đó còn từng bởi vì tranh đoạt Quỷ giới quyền hành, cùng không lo quỷ thần làm qua một trận, lúc ấy huyên náo tràng diện rất lớn, là giới tôn ra mặt điều giải, mới lắng lại một trận tranh chấp.

Mà Tẩy Hải quỷ thần, thì luôn luôn điệu thấp thần bí, tấn thăng quỷ thần chi vị về sau, phần lớn tại tự thân vô ngần trong biển bế quan tiềm tu, cùng cái khác quỷ thần cực ít đi lại.

1 cái đã từng đối đầu, 1 cái không có nửa điểm giao tình quỷ thần —— giới tôn đã có thể đem Tẩy Hải quỷ thần

mời đến kỳ ngoài núi, quan hệ giữa hai cái, tất nhiên không đơn giản.

Thông u quỷ thần âm thầm nhíu mày, giới tôn đối với hắn đã có đề phòng sao? Dư quang đảo qua Quỷ giới sứ giả, hắn lại như không có cảm giác, trước cùng mấy người làm lễ về sau, nói thẳng: “Giới tôn, hôm nay đã mời đến không lo, Tẩy Hải 2 vị, hợp ta cùng chi lực mạnh phá kỳ núi không khó, cần phải ứng đối như thế nào Đồ Tư Tư trước khi chết phản công?”

“Làm tôn yên tâm.” Giới tôn dừng một chút, chậm rãi nói: “Lúc trước một trận hạo kiếp, dẫn đến Quỷ giới bị chia cắt, trận chiến này dù quá khứ mấy chục ngàn năm, nhưng các vị nên cũng biết.”

Bá ——

Một câu, nó hơn 4 vị quỷ thần, sắc mặt âm trầm xuống.

Bọn hắn chưởng Quỷ giới bản nguyên, chấp một phương quyền hành, đáng nhìn vì Quỷ giới quy tắc một bộ điểm, tự nhiên sẽ không quên trận kia sỉ nhục.

Quỷ giới, từ cái này 1 ngày lên không còn hoàn chỉnh!

Giới tôn đảo qua bầy quỷ thần sắc mặt, “Bản tôn nói, là bởi vì ở trong trận đại chiến đó, ta Quỷ giới tiền bối không màng sống chết, cùng giới ngoại người xâm nhập một trận chiến, dù cuối cùng tiếc bại, lại có một môn 12 ngày đều quỷ thần đại trận, uy chấn chư thiên vạn giới.”

“Đại chiến sau 12 ngày đều thất truyền, nhưng bản tôn

từng trong lúc vô tình được 1 bản tàn quyển, cũng bởi vậy tìm hiểu ra một môn khác trận pháp. Tự nhiên, uy lực kém xa trong truyền thuyết, có thể rung chuyển thiên địa chi uy 12 ngày đều, nhưng chỉ cần 5 tôn quỷ thần liền có thể thi triển."

"Bản tôn xưng là, ngũ phương quỷ thần sát trận… Bằng trấn này ép Đồ Tư Tư, không khó."

Nháy mắt, thông u, Quỷ giới sứ giả, không lo, Tẩy Hải 4 vị quỷ thần, ánh mắt bỗng dưng sáng lên. Lấy giới tôn tu vi, từ 12 ngày đều tàn quyển lĩnh hội đoạt được đại trận, cho dù quỷ thần chi lưu cũng muốn nóng mắt.

Hôm nay trấn sát Đồ Tư Tư, phải lợi vì 1.

Nếu có thể học được môn này ngũ phương quỷ thần sát trận, cũng là cực lớn thu hoạch.

Khó trách không lo, Tẩy Hải 2 tôn quỷ thần, sẽ nguyện ý xuất thủ.

"Giới Tôn đại nhân thủ bút, ta cùng tự nhiên tin tưởng, hôm nay chính là cái này kỳ núi thị, triệt để tan thành mây khói ngày!" Không lo quỷ thần cười to, lại trừng mắt lên, "Thông u, ta xem ngươi sắc mặt, ngược lại là có chút không thích hợp, còn ghi hận chuyện năm đó đâu?"

Vương bát đản, cố ý điểm ta!

Thông u quỷ thần thản nhiên nói: "Năm đó thua thiệt lại không phải bản tọa, có cái gì tốt ghi hận?"

Không lo quỷ thần sắc mặt biến hóa.

“Tốt, hôm nay ta cùng tề tụ, cũng không phải nhìn các ngươi cãi nhau, trước làm chính sự đi.” Giới tôn nhàn nhạt mở miệng, đảo qua 2 người.

Bá ——

Hắn đưa tay, điểm ra một đoàn hắc quang.

“Liên quan tới ngũ phương quỷ thần sát trận, mời chư vị tham khảo.”

Lần này, không lo quỷ thần cũng không lo được, lại cho thông u quỷ thần nói xấu.

4 tôn quỷ thần đưa tay, điểm tại hắc quang phía trên, rất nhanh liên quan tới đại trận mấu chốt, yếu điểm, liền đều xông lên đầu.

Giờ phút này, dù là kiêu ngạo như thông u quỷ thần, lại hoặc luôn luôn điệu thấp, nội liễm Tẩy Hải quỷ thần, đều mặt lộ vẻ sợ hãi thán phục chi ý.

12 ngày đều chi danh, quả nhiên danh bất hư truyền, chỉ là do nó tàn quyển lĩnh hội đoạt được “Giảm bớt bản” trận pháp, liền có như thế uy lực.

Cái này cũng từ một phương diện khác, lần nữa nghiệm chứng giới tôn cường đại —— chỉ bằng toà này ngũ phương quỷ thần sát trận, hắn liền không thẹn với, trên danh nghĩa chung chủ tôn vị.

Đương nhiên, bọn hắn nhìn thấy nội dung, thật khẳng định là thật, thân là quỷ thần điểm này nhãn lực vẫn phải có, nhưng khẳng định cũng không hoàn chỉnh.

Giới tôn trong tay nhất định, còn nắm bắt một chút khiếu môn, nhưng cái này đã đầy đủ làm bọn hắn thu hoạch không ít.

“Đa tạ giới Tôn đại nhân!” Tẩy Hải quỷ thần chắp tay, “Tòa trận pháp này, liền coi như là thù lao của ta, hôm nay công phá kỳ phía sau núi, hết thảy cơ duyên chư vị tự rước.”

Hắn lại lựa chọn rời khỏi!

Phải biết, Đồ Tư Tư nắm giữ Quỷ giới bản nguyên tuyệt không phải bình thường, tuy là mấy vị quỷ thần chia cắt, cũng có thể riêng phần mình ăn thịt.

Thiếu 1 người điểm, còn lại tự nhiên là có thể, cầm tới càng thật tốt hơn chỗ.

Giới tôn mỉm cười, nói: “Bản tôn điều kiện cũng không thay đổi, ta chỉ cần người kia tộc La Quan, những người còn lại 3 vị thương nghị phân phối.”

“Tốt!” Không lo quỷ thần cái thứ 1 gật đầu, “Bản tọa không có ý kiến.”

Thông u quỷ thần thản nhiên nói: “Có thể.”

Quỷ giới sứ giả cười to, “Giới tôn, cùng chư vị, đã đều đã chuẩn bị kỹ càng, vậy còn chờ gì? !” Hắn đáy mắt,

hiện lên uy nghiêm sát cơ.

Đồ Tư Tư, La Quan! !

Hôm nay, chính là tử kỳ của các ngươi.

Giới tôn đảo qua mấy người, một bước phóng ra, “Vậy liền, động thủ đi.”

Oanh ——

Ngũ phương quỷ thần khí tức, liền như 5 toà chín ngày Thần sơn, từ đỉnh mây phía trên rơi xuống, đập ầm ầm nhập 10,000 dặm biển sâu.

Trong chốc lát, chính là bàng bạc sóng biển, cuồn cuộn kinh thiên! !

Hội tụ ở kỳ núi bên ngoài, không muốn thối lui đông đảo quỷ vật, con mắt đồng thời trợn tròn, kinh hãi, hoảng sợ bên trong, từng cái liền giống bị thi định thân pháp, cứng tại nguyên địa không nhúc nhích.

Không phải là không muốn, mà là không thể, càng thêm không dám!

Quỷ thần? !

5 tôn quỷ thần đều tới? !

Ta trời, đây rốt cuộc tình huống như thế nào?

Vào thời khắc này, giới tôn uy nghiêm quát khẽ vang

vọng đất trời, “Kỳ núi Đồ thị hoạch tội tại Quỷ giới ý chí, khi ứng hồn phi phách tán chi kiếp, ngươi tốc độ đều mau lui đi!”

Sau một khắc, bị “Đông kết” ở đông đảo quỷ vật, đột nhiên liền khôi phục năng lực hoạt động, nửa câu không dám nhiều lời, quay đầu liền chạy.

“Đi! ! Đi! Đi! !”

“Mau trốn!”

Tiếng xé gió bên trong từng đạo quỷ khí gào thét đi xa, một mực rời đi ở ngoài 1,000 dặm, bao phủ tâm thần hủy diệt khí cơ nhạt đi, mới dám quay đầu sau nhìn.

Liền gặp, kia kỳ núi bên ngoài, 5 đạo đen nhánh quỷ khí ngưng tụ tạo thành cột khói, ngưng thực như thực chất, bay thẳng Quỷ giới thiên khung.

Ầm ầm ——

Ầm ầm ——

Kia là từng đạo xích hồng lôi đình, tại 5 đạo quỷ khí cột khói ở giữa nổ tung, phóng thích hủy diệt khí cơ.

Cách xa 1,000 dặm lọt vào trong tầm mắt lần đầu tiên, vẫn làm bọn hắn gan hàn muốn nứt, “Ừng ực” cuồng tiếng nuốt nước miếng kéo dài không dứt.

Kỳ núi xong!

Chính là có Đồ Tư Tư tại, lại có thể thế nào? 5 tôn quỷ thần liên thủ, đủ hoành ép hết thảy.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 695 : Kịch chiến quỷ thần

5 tôn quỷ thần liên thủ, hủy diệt khí cơ bao trùm kỳ núi!

Ừng ực ——

Thập Tứ Mục nuốt nước bọt, sắc mặt trắng bệch, ánh mắt chột dạ, “Hôm nay, thật đúng là cảnh tượng hoành tráng, chủ nhân nhất định có thể ngăn lại, đúng hay không?”

Đang khi nói chuyện, hắn nhìn về phía kỳ núi chỗ cao nhất, Đồ Tư Tư, La Quan 2 người, bây giờ ngay tại kia bên trong.

Tang Tang đôi mắt trầm ngưng, dừng lại mấy hơi, chậm rãi nói: “Đại nhân từ trước đến nay mưu định mà động, đã dám chính diện ứng chiến, tất có mấy phần tự tin.”

Đây là tỷ tỷ phán đoán, nhưng nàng hay là tốt lo lắng, giờ phút này kỳ ngoài núi hội tụ khí cơ chi khủng bố, khiến người run như cầy sấy.

Đại nhân hắn, thật không có chuyện gì sao? Nghĩ nghĩ, Tang Tang cúi đầu xem ra, “Tú Tú, ngươi cảm thấy thế nào?”

Ngao Tú mỉm cười ngọt ngào, dùng sức gật đầu, “Đương nhiên, ca ca lợi hại nhất, hắn nhất định có thể!” Ánh mắt thanh tịnh nghiêm túc.

Dư Nhược Vi không nói gì, nàng đứng tại phía trước nhất, nhìn về phía đỉnh núi bóng lưng kia, đột nhiên liền sinh ra mấy điểm hối hận tới.

Trên thực tế, tại Dư Nhược Vi một đời, cơ hồ chưa hề xuất hiện qua dạng này tâm tính, nàng luôn luôn có thể tỉnh táo ứng đối hết thảy.

Nhưng La Quan ngoại trừ.

Mấy ngày nay, vì cái gì liền không thể buông xuống tư thái, chủ động cùng hắn tiếp xúc? Đều đã là trải qua một lần sinh tử người, làm sao liền còn có nhiều như vậy cố kỵ? !

Giờ khắc này, Dư Nhược Vi làm ra quyết định, nếu có thể bình yên vượt qua kiếp nạn này, nàng tuyệt không lại tránh né cùng La Quan quan hệ trong đó.

Đỉnh núi.

Đồ Tư Tư thở dài một hơi, chỉnh lý tốt phức tạp nỗi lòng, “La Quan, ngươi bây giờ hối hận còn tới kịp, nếu không cuối cùng chết tại cái này, đừng trách là tỷ tỷ liên lụy ngươi.”

“Tỷ, đều đến lúc này, còn nói loại này ủ rũ lời nói?” La Quan cười cười, ánh mắt lại phá lệ kiên định, “Ngươi, ta, chúng ta tất cả mọi người, cũng sẽ không có việc, không phải liền là 5 tôn quỷ thần liên thủ, thật đúng là cho là bọn họ liền vô địch rồi? !”

“Ta, La Quan, từ trước đến nay liền thích làm, lấy yếu thắng mạnh điên cuồng vung cái tát sự tình, ngươi liền mở to mắt nhìn xem đi, xem ta như thế nào bạo chùy bọn hắn.”

Đồ Tư Tư đều khí cười, “Không khoác lác ngươi có thể chết? ! Được thôi được thôi ta không nói, vậy hôm nay hết thảy, liền đều giao cho ngươi.”

Dứt lời, nàng 2 mắt nhắm lại.

La Quan một bước tiến lên.

Hô ——

Cuồng phong cuốn lên áo bào đen, khủng bố uy áp như trời nghiêng, hắn nheo cặp mắt lại nhìn về phía kỳ núi bên ngoài, giờ phút này 5 đạo quỷ khí ngưng trụ như thực chất, trực trùng vân tiêu chân trời.

“Vậy liền, bắt đầu đi!”

Ông ——

La Quan thể nội, thuộc về hắn cái kia đạo Quỷ giới bản nguyên, giờ phút này trực tiếp bộc phát. Mà cùng lúc đó, Đồ Tư Tư nắm giữ Quỷ giới bản nguyên, cũng theo đó mà động.

Hắn tựa như là dùng một cây dây nhỏ, kéo động màn sân khấu bên trên da ảnh, sẽ lấy “Cáo mượn oai hùm” phương thức, cùng ngoài núi quỷ thần phân cao thấp.

Oanh!

Kỳ núi chỗ không gian đột nhiên vặn vẹo, giống bị lực lượng cường đại chồng chất, hình thành 1 đạo thật dày bình chướng, mặt ngoài thần quang phun trào. Đây chính là quỷ thần lĩnh vực chân chính cụ hiện, tại điều động Đồ Tư Tư Quỷ giới bản nguyên về sau, đã bị thôi phát đến trạng thái mạnh nhất.

Ngoài núi, giới tôn nhướng mày, như không nghĩ tới Đồ Tư Tư đến hôm nay, lại vẫn có thể bộc phát ra cường đại như thế lực lượng. Nữ nhân này quả nhiên tìm so bình thường, khó trách sẽ bị Quỷ giới ý chí nhớ thương, vẫn luôn đang nghĩ biện pháp, đưa nàng nuốt chửng lấy rơi.

Mà đây cũng là trước đó, giới tôn có thể thuận lợi, mời được Quỷ giới ý chí hàng phạt nguyên nhân chủ yếu —— hắn chẳng qua là, cho Quỷ giới ý chí 1 cái, có thể lách qua quy tắc, đối Đồ Tư Tư cơ hội động thủ mà thôi, khác cũng không cần.

“Chư vị, điều động ngũ phương quỷ thần đại trận, đánh vỡ kỳ núi!”

Giới tôn quát khẽ, vang vọng 4 phương.

“Tốt!”

Mặt khác 4 đạo quỷ khí ngưng trụ ở giữa, truyền ra quát khẽ.

Quỷ giới sứ giả nói: “Liền để bản tọa xuất thủ trước, liền

nhìn nàng Đồ Tư Tư, còn có mấy chia tay đoạn!”

Oanh ——

Thuộc về hắn quỷ khí ngưng trụ, nội bộ đột nhiên sôi trào, liền như 1 nồi bị nấu mở nước sôi, chấn động bên trong điên cuồng lăn lộn.

Sau đó lại có 1 tôn toàn thân đen nhánh, răng nanh lộ ra ngoài quanh thân che vảy dữ tợn quỷ vật, trực tiếp từ đó bước ra, quanh thân cực hàn xen lẫn, khiến không khí phát ra “Răng rắc” “Răng rắc” nhẹ vang lên, như không chịu nổi nó giờ phút này, bộc phát ra băng hàn khí cơ.

Đưa tay 1 quyền rơi đập, lập tức dẫn động hạo đãng quỷ khí, “Ầm ầm” như núi lở đất nứt, đập ầm ầm tại kỳ núi phía trên.

Nổ vang rung trời liền như trời rơi thần lôi, không gian từng khúc vỡ nát, vỡ tan, mắt trần có thể thấy khủng bố xung kích, hướng ngoại điên cuồng quét ngang.

1,000 dặm xa, sát na mà qua.

Một đám sớm lui cách quỷ vật, lập tức gặp vận rủi lớn, kêu thảm bên trong liền giống bị sóng lớn cuốn đi dê bò, kêu thảm 4 phía lăn lộn. Có thực lực kia yếu một ít quỷ vật, thậm chí bị trực tiếp xé nát, tại chỗ rơi vào hồn phi phách tán hạ tràng.

Bầy quỷ kêu rên, trong lòng run rẩy, đối với quỷ thần chi uy rốt cục có, 1 cái ngay thẳng nhận biết… Kia kỳ núi, hiện tại như thế nào rồi? Khẳng định đã bị đánh vỡ!

Như thế một kích, có thể xưng long trời lở đất, ai có thể chống đỡ cản?

Bọn hắn sắc mặt trắng bệch, kiệt lực giữ vững thân thể về sau, vô ý thức nhìn về phía sau, sau một khắc liền sa vào đến, lâu dài trầm mặc.

Liền gặp, kỳ núi bên ngoài quỷ thần lĩnh vực, gặp trọng kích sau điên cuồng vặn vẹo, kia được xếp bắt đầu không gian, từng tầng từng tầng điên cuồng vỡ nát, nhưng lại đang đổ nát sau một khắc, hoàn thành nhanh chóng tân sinh.

Thế là liền xuất hiện kỳ núi như hướng vào phía trong, thật sâu “Lõm” 1 khối cảnh tượng, lại cuối cùng đem cái này khủng bố một kích, ngăn cản xuống dưới.

Không nói lông tóc không tổn hao, nhưng cũng vấn đề không lớn.

Cái này đều không đánh tan được? ! Cũng quá biến thái đi!

Bất quá rất nhanh bầy quỷ liền lấy lại tinh thần, không chút do dự xoay người chạy, đã kỳ núi chưa phá, kia một kích sau rất nhanh liền sắp đến.

1,000 bên trong?

Cái này đạp ngựa cũng quá gần.

Kinh lịch vừa rồi, quỷ đều không nghĩ một lần nữa!

Mà liền tại, bầy quỷ lại một lần nữa chật vật đào mệnh lúc, Quỷ giới sứ giả mày nhíu lại lông mày, biểu lộ trở nên ngưng trọng. Mượn ngũ phương quỷ thần đại trận, vừa rồi một kích bộc phát ra lực lượng, so hắn đơn độc xuất thủ chí ít cường đại 30%.

Đừng nhìn tăng phúc không lớn, lại là xây dựng ở hắn, thân là một phương quỷ thần cơ sở bên trên, mỗi một thành lực lượng tăng lên, đều có thể xưng khủng bố.

Đồ Tư Tư có mạnh như vậy? ! Trước đó bọn hắn giao thủ qua, nữ nhân này mặc dù lợi hại, nhưng cũng coi là thế lực ngang nhau. Cho nên hôm nay đến cùng tình huống như thế nào?

La Quan? !

Quỷ giới sứ giả trong đầu, đột nhiên xuất hiện thân ảnh của hắn, cứ việc lý trí nói cho hắn, lấy La Quan bây giờ tu vi, căn bản không có tư cách nhúng tay hôm nay vây giết kỳ núi một trận chiến.

Nhưng kia tiểu tử vốn cũng không có thể, theo lẽ thường nhìn tới. .. Bất quá, nhìn vừa rồi một kích hiệu quả, Đồ Tư Tư dù là mạnh lên rất nhiều, hôm nay cũng tuyệt không phần thắng. Ngũ phương quỷ thần đại trận uy lực, cũng không chỉ đơn giản như vậy, hiện tại nhiều lắm là chính là mở màn.

“Kế tiếp theo.” Giới tôn bình tĩnh thanh âm, tại bầy quỷ thần vang lên bên tai.

Hắn nhìn về phía kỳ núi, trước đó chỉ thấy La Quan cùng Đồ Tư Tư, đứng ở kỳ núi chi đỉnh, sau đó quỷ thần lĩnh vực toàn diện kích hoạt, liền ngăn cách ngoại giới thăm dò.

Cho nên La Quan tiểu bối này, đến tột cùng làm cái gì? Có thể để Đồ Tư Tư chọi cứng dưới, tăng phúc sau Quỷ giới sứ giả một kích.

Có lẽ có thể thông qua trận chiến ngày hôm nay, khoảng cách gần quan sát một chút người này tộc tiểu bối, nhìn hắn trên thân đến tột cùng giấu như thế nào bí mật.

Động La Quan? !

Giới tôn cũng vô ý nghĩ này, chỉ vì hắn biết rõ, điểm danh muốn La Quan chính là vị nào. Nhưng cái này cũng không hề ảnh hưởng, trong lòng của hắn hiếu kì… Có lẽ, bí mật này tại ngày sau, liền sẽ biến thành hắn cơ hội.

Thông u quỷ thần thanh âm vang lên, “Ta đến!”

Oanh ——

Thuộc về hắn quỷ khí ngưng trụ sôi trào, thứ 2 tôn dữ tợn quỷ vật bước ra, bộ dáng xấp xỉ như nhau, khác biệt duy nhất chính là toàn thân xích hồng, như không có bao trùm làn da, huyết nhục hoàn toàn bại lộ bên ngoài, lại giống là có hừng hực hỏa diễm, tại quỷ vật thể nội thiêu đốt.

“Giết!”

Thông u quỷ thần quát khẽ.

Xích hồng quỷ vật một kích, rơi thẳng kỳ núi.

Quen thuộc nổ vang rung trời, chỉ là cực hàn khuếch tán, biến thành liệt diễm thiêu đốt, kia nóng bỏng khí cơ như muốn đem vạn vật đốt cháy.

Kỳ ngoài núi, thuộc về Đồ Tư Tư quỷ thần lĩnh vực, lại lần nữa kịch liệt chấn động. Nhưng kết quả lại cùng vừa rồi, cũng không có gì khác biệt, đánh nát trùng điệp không gian, lại một lần nữa được chữa trị.

“Đừng cho nàng cơ hội thở dốc!” Không lo quỷ thần cười lạnh, “Tẩy Hải quỷ thần, ngươi ta đồng loạt ra tay, cũng phải nhìn cái này Đồ Tư Tư, còn có thể hay không ngăn lại.”

“Tốt!”

Tẩy Hải quỷ thần quát khẽ.

Sau một khắc.

Oanh ——

Oanh ——

2 đạo quỷ khí ngưng trụ, đồng thời sôi trào bộc phát, lại 2 tôn chống trời quỷ vật từ đó đi ra, 1 cái toàn thân cổ thanh, 1 cái hiện ra màu vàng đất chi sắc.

2 tôn quỷ thần liên thủ đánh phía kỳ núi, nổ vang rung trời bên trong, kia điên cuồng vặn vẹo quỷ thần lĩnh vực, rốt cục bắt đầu vỡ nát.

Bị đánh vỡ! !

Kỳ núi chi đỉnh, La Quan kêu lên một tiếng đau đớn, sắc mặt trở nên tái nhợt, hắn đưa tay xát một chút khóe miệng vết máu, chẳng những không có kinh hoảng, đôi mắt ngược lại càng thêm sáng tỏ, bình tĩnh tựa như tĩnh hồ.

Ngũ phương quỷ thần liên thủ, đích xác khủng bố đến cực điểm… Nhưng tựa hồ, cũng không phải không thể đối kháng! ? !

La Quan ngẩng đầu, nhìn về phía vỡ vụn bị đánh vỡ quỷ thần lĩnh vực, tự thân cùng Đồ Tư Tư cũng triệt để, bại lộ tại bầy quỷ thần nhãn trước.

Không lo quỷ thần trên mặt cười lạnh, đắc ý, nháy mắt đông kết.

Hắn con mắt trợn tròn, miệng có chút mở ra, lấy quỷ thần chi tôn lộ ra biểu lộ như vậy, đủ biết nội tâm ra sao cùng rung động.

Cái này tình huống như thế nào? !

Vừa rồi xuất thủ lại không phải Đồ Tư Tư, mà là La Quan? Cái này sao có thể? ! Lấy quỷ thần lịch duyệt, tầm mắt, giờ phút này cũng trong lòng rung động.

Lấy nhân thân, chưởng Quỷ giới bản nguyên? Mà lại, lại xa so Đồ Tư Tư điều khiển lúc, phải cường đại rất rất nhiều… Dù là giờ phút này tận mắt nhìn thấy, vẫn cảm giác phải khó có thể tin.

Là ta điên, hay là thế giới này điên rồi? !

Thông u quỷ thần đôi mắt, giờ phút này trở nên cực nóng, hắn triệt để xác định một điểm —— La Quan, tuyệt đối có đại bí mật! !

Đạt được hắn, nhất định phải đạt được hắn.

Có lẽ, người này tộc tiểu bối chính là, hắn một mực đau khổ theo đuổi thời cơ, bởi vậy đột phá quỷ thần chi cảnh bước vào chí cao!

Chỉ là hôm nay nên làm như thế nào, mới có thể có đến cơ hội? ?

“La Quan…” Giới tôn nhẹ giọng mở miệng, hít sâu một hơi, đè xuống trong lòng ý động.

Dư quang nhìn lướt qua, thông u quỷ thần chỗ, hắn đã sớm cho ra cảnh cáo, nếu như còn muốn tìm đường chết, vậy liền không thể trách ai được.

“Trấn!”

Giới tôn một chữ lối ra, ngũ phương quỷ thần cuối cùng 1 tôn xuất hiện, toàn thân ngân bạch chi sắc, quanh thân sắc bén khí cơ xông thẳng tới chân trời.

Là 1 tôn dữ tợn quỷ vật, nhưng càng giống là 1 đem, sắc bén đến cực điểm kiếm.

Nhưng chém ngang thiên địa vạn vật, đem hết thảy hủy diệt.

Bá ——

La Quan trước mắt, tiểu la lỵ thân ảnh hiển hiện, “12 ngày đều… Không đúng, là giảm bớt sau kim mộc thủy hỏa thổ, 1 tôn quỷ thần, lại vẫn chơi bên trên ngũ hành chi lực!”

“Cẩn thận một chút, một kích này đem dung hội ngũ hành, uy lực tùy theo tăng vọt, tiểu tử ngươi đừng che giấu, tranh thủ thời gian xuất thủ!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 696 : Thập phương Quỷ Đế

Trên thực tế, không cần Huyền Quy nhắc nhở, La Quan cũng phát giác được không đúng, theo đại biểu giới tôn ngân bạch quỷ vật xuất hiện, khủng bố khí cơ sát na giáng lâm.

Kỳ núi chi đỉnh, thân là trận chiến này thực tế chưởng khống giả, La Quan đứng mũi chịu sào, hắn thậm chí có thể nghe tới, xương cột sống tiết lẫn nhau ma sát lúc, phát ra mảnh tiểu Âm tiết.

Như thiên sơn áp đỉnh, như vạn nhạc trấn hồn!

Tâm thần ở giữa, duy hơn sợ hãi tuyệt vọng, ý thức đều muốn đông kết.

Rất đáng sợ, đáng sợ đến trong nháy mắt này, La Quan đều sinh ra một phần hoài nghi, hắn thật có thể ngăn lại cái này khủng bố một kích sao?

Bất quá rất nhanh, ý niệm này liền bị đè xuống, nghiền nát, triệt để biến thành cặn bã.

Việc đã đến nước này, hắn lui không thể lui, chẳng lẽ còn muốn duỗi ra cổ, mặc cho bọn hắn chặt không thành? !

Có thể đi ngươi sao a, trên đời này muốn giết lão tử người nhiều đi, các ngươi xem như hàng?

Ở điểm này, La Quan cùng Thập Tứ Mục ở giữa ngược lại là có chút tương tự, đều có thể tại “Tuyệt cảnh” không khí dưới, chơi 1 đem triệt để điên cuồng.

Oanh ——

Lấy La Quan làm dẫn, thuộc về Đồ Tư Tư Quỷ giới bản nguyên, giờ phút này triệt để sôi trào, “Ầm ầm” giữa thiên địa vô tận quỷ khí, từ bốn phương tám hướng mãnh liệt mà đến, như trăm sông về lưu hội tụ kỳ núi, nó thanh thế to lớn liền như đại dương mênh mông thoải mái gào thét.

Trốn hướng càng phương xa hơn quỷ vật nhóm, giờ phút này da đầu một nổ, không chút do dự tiếp tục chạy như điên, mà một chút vẫn chưa giáng lâm ở đây, lại quăng tới chú ý tồn tại, đôi mắt cũng biến thành trầm ngưng, người này tộc tiểu bối La Quan, tựa hồ còn có lực đánh một trận? !

Sau một khắc, “Ầm ầm” ngột ngạt tiếng vang, từ kỳ núi phía trên truyền đến, vô tận quỷ khí bên trong lại xuất hiện 1 cái cối xay. Bên trên đêm đen bạch hai màu rõ ràng, giờ phút này chỗ nghe được tiếng vang, chính là từ 2 cái cối xay chuyển động lúc, từ trong đó phát ra.

“Thẩm phán hình ti!”

Lấy nhân thân, chưởng Quỷ giới bản nguyên, điều động thẩm phán hình ti chi lực… A đù, cái này đạp ngựa kịch bản, là càng ngày càng không hợp thói thường.

Giới tôn híp híp mắt, đưa tay nhấn một cái.

Oanh ——

Dung hội ngũ hành, quy nạp hợp nhất.

Ầm ầm ——

5 đạo trùng thiên quỷ khí ngưng trụ ở giữa, kia lao nhanh nhảy vọt xích hồng lôi đình, giờ phút này đồng thời nổ tung, hội tụ đến ngân bạch quỷ vật trong tay, hóa thành 1 thanh huyết sắc cự kiếm.

Cái gọi là ngũ hành chi kim nó sắc ngân bạch, chấp chưởng sắc bén sát phạt, mà thế gian sát phạt chi đạo, lại lấy kiếm người xưng tôn.

Thế là ngân bạch quỷ vật phất tay, huyết sắc cự kiếm vạch phá không gian, chém về phía kỳ núi!

Đỉnh núi, La Quan áo bào đen khuấy động, tâm thần càng là điên cuồng, đôi mắt càng lãnh tịch.

Hắn đưa tay, phất tay áo vung lên.

Đại biểu thẩm phán hình ti đen trắng cối xay gào thét mà lên, chuyển động ở giữa 2 màu trắng đen xen lẫn, liền như âm, dương hai con cá lớn, lẫn nhau đầu đuôi tướng ngậm, tự có một phần viên mãn, không rảnh, gồm nhiều mặt đến uy chí cường khí cơ, xông lên tận chín tầng trời phía trên!

Sau lưng cách đó không xa, Đồ Tư Tư mở ra 2 con

ngươi, nhìn một màn trước mắt, đầy mặt ửng hồng ở giữa, đáy mắt hiện lên một tia mê ly, mờ mịt ——

Đây chính là, thẩm phán hình ti âm dương luân hồi? ? Cũng chính là đen trắng cối xay, ẩn chứa chân chính lực lượng. Nhưng ở trước đó nàng chỉ là có thể thôi động, thuộc về cầm đao cõng chặt người, vẫn chưa phát huy ra âm dương luân hồi chân chính uy năng.

La Quan hắn là như thế nào làm được! ? !

Kinh thiên khí cơ đối bính, đánh gãy Đồ Tư Tư suy tư, không hiểu… Cùng một tia tức giận, nàng híp mắt nhìn về phía cửu thiên chi thượng, ngân bạch quỷ vật dung hội ngũ hành huyết sắc cự kiếm, cùng đen trắng cối xay trùng điệp va chạm đến cùng một chỗ, thiên khung một nháy mắt vỡ nát.

Tựa như là một mặt, bị trùng điệp chùy phá tấm gương, không gian thật lớn khe hở giương nanh múa vuốt, hướng 4 phương 8 hướng điên cuồng lan tràn. Tiếp xuống, mới là kia “Ầm ầm” nổ vang rung trời, như núi kêu biển gầm xâm nhập trong tai, như muốn đem tâm thần người chấn vỡ.

Sau một khắc, huyết sắc cự kiếm băng, đen trắng cối xay nát, cuồng phong đập vào mặt, cuốn lên La Quan trên thân áo bào đen, hắn phun ra một ngụm máu, cười to, “Ngũ phương quỷ thần liên thủ, liền cái này? !”

Không muốn mặt!

Cầm lão nương lực lượng tại cái này cáo mượn oai

hùm, chỉ dựa vào chính ngươi, tin hay không người khác một ngụm nước miếng, liền có thể đem ngươi chụp chết.

Đồ Tư Tư hung hăng nhả rãnh, nhưng lại không thể không thừa nhận, cái này thối đệ đệ hiện tại trang - ép bộ dáng, thực tế phong cách đến cực điểm.

Thử hỏi thiên hạ này, mấy người có thể có tư cách, trực diện 5 tôn quỷ thần liên thủ? Lại còn có thể giờ phút này, vẫn cười to lên.

Đây chính là bức cách!

Đối cứng ngũ phương quỷ thần, chỉ nhổ ngụm tiểu Huyết, La Quan hắn hôm nay, thật có kiêu ngạo tư cách. Nhưng La Quan càng kiêu ngạo liền càng là muốn chết, đây là kỳ núi bên ngoài trầm mặc, đưa cho ra đáp án.

Giới tôn híp híp mắt, như muốn đem La Quan nhìn thấu, đạm mạc nói: “Ngũ quỷ hợp nhất, sát kiếp giáng lâm!”

Oanh ——

Ngũ phương quỷ thần liên thủ, triệu hoán mà đến ngũ hành ngũ quỷ, thân thể đồng thời nổ tung, cái này dĩ nhiên không phải chơi tự bạo tốn lửa, mà là tại một nháy mắt, khiến ngũ quỷ lực lượng dung hợp.

Ngao rống! !

Rít lên một tiếng bạo ngược trùng thiên, khủng bố khí cơ khiến vỡ nát về sau, vừa mới bắt đầu chữa trị không

gian, lại lần nữa mảng lớn vỡ tan.

1 tôn khủng bố quỷ vật xuất hiện ở trước mắt, nó chân đạp đại địa đầu đội chín tầng trời, hô mà cuồng phong cuồn cuộn, hút thì kinh lôi trận trận.

Như viễn cổ thần cách, tung thiên sơn hoành cản tại trước, đều có thể một kích mà nát… Đây mới là ngũ phương quỷ thần sát trận, chân chính hoàn chỉnh hình thái.

Cũng là trước đó, Quỷ giới sứ giả lòng tin mười phần, tung La Quan điều khiển đen trắng cối xay, ngăn lại ngũ hành hợp kích về sau, kỳ ngoài núi vẫn có thể giữ yên lặng lực lượng chỗ.

Cường đại như thế trận pháp, kỳ núi há có thể không phá? La Quan lại há có thể bất tử! ? ! Hắn làm ra hết thảy, nhìn như uy phong lẫm liệt, cường thế mà bá đạo, nhưng ở giới tôn cùng ngũ phương quỷ thần trong mắt, bất quá là vùng vẫy giãy chết, thằng hề hành vi.

Oanh ——

1 quyền trùng điệp đánh rớt, khí tức khủng bố xé rách vạn vật, không gian vỡ vụn thành 1 đầu hắc ám thâm uyên, bay thẳng kỳ núi phía trên.

Nhìn như bình thường, lại là ngũ phương quỷ thần sát trận một kích mạnh nhất, muốn trực tiếp phá kỳ núi, giết La Quan, khiến hết thảy hết thảy đều kết thúc.

La Quan trang - bức là trang - bức, nhưng nên có kính

sợ, cẩn thận, nửa điểm cũng không thiếu.

Cho nên, tại cái này gần như viễn cổ thần cách một kích lúc, hắn đồng thời xuất thủ. Lại không một chút giữ lại, đem tự thân át chủ bài, một nháy mắt toàn bộ đánh đi ra.

Giờ phút này không thể lại trang - bức, nếu không liền thành ngốc - bức!

Oanh ——

La Quan một bước đạp xuống, trực diện cái này trên trời rơi xuống một kích, chẳng những không có né tránh, lại trực tiếp nghênh tiếp. Sau một khắc vô tận quỷ khí hướng hắn hội tụ, “Ầm ầm” gào thét ở giữa, sẽ lấy La Quan làm hạch tâm, ngưng tụ ra 1 tôn chống trời hư ảnh.

Buộc cao quan, mặc hắc bào, tung diện mục mơ hồ, nhưng kia một đôi đạm mạc đôi mắt ở giữa, lại hiển thị rõ túc mục, uy áp, có uy nghiêm khí cơ lưu chuyển.

Không phải Đồ Tư Tư, mà là giấu ở thẩm phán hình ti, cái này một bộ điểm Quỷ giới bản nguyên bên trong, chỗ đại biểu lực lượng mạnh nhất.

Cái này hư ảnh, chỉ là xa xa nhìn lại một chút, liền làm cho này ở giữa tất cả quỷ vật, trong lòng bỗng dưng kinh hãi, tiếp theo sinh ra thật sâu kính sợ.

Bao quát giới tôn, cũng bao quát mặt khác 4 vị quỷ thần, bọn hắn biểu lộ một nháy mắt, trở nên vô song ngưng trọng —— bởi vì, cái này hư ảnh là trong truyền thuyết,

thành lập thẩm phán hình ti vị kia phán quan, lại tên thập phương Quỷ Đế, từng chấp chưởng Quỷ giới tối cao quyền hành, trấn áp một giới!

Sau khi chết cùng Quỷ giới tương dung, trở thành Quỷ giới quy tắc một bộ điểm, nhưng vị này cổ lão tồn tại lạc ấn, theo Quỷ giới suy yếu, đã cực kỳ lâu chưa từng giáng lâm… Hoặc là nói xác thực hơn, là bọn hắn đã không có tư cách, triệu hoán vị này lực lượng giáng lâm.

Ngày hôm nay, La Quan làm được!

Thập phương quỷ đế lực lượng, bởi vì 1 vị Nhân tộc lại xuất hiện Quỷ giới, động thủ muốn đánh ngũ phương quỷ thần… Liền đạp Mã Phi thường nói nhảm.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 697 : Tỷ, ta có đẹp trai hay không?

Quỷ giới chấn động!

Thập phương Quỷ Đế lực lượng giáng lâm, dẫn tới Quỷ giới quy tắc chấn động, vô số cổ lão tồn tại, tự ngủ say bên trong mở 2 mắt ra. Không chỉ có quỷ thần, càng có một ít tồn thế lâu đời, thậm chí là mấy chục ngàn năm trước, tràng hạo kiếp kia bên trong còn sống sót quỷ vật.

Bọn hắn dù chưa chưởng khống bản nguyên, thực lực lại sâu không lường được, trong đó cường đại nhất mấy tôn, thậm chí không tại quỷ thần phía dưới. Hiện nay, tất cả ánh mắt, đều hội tụ hướng kỳ núi, chấn động, kinh ngạc, trong kinh ngạc, càng có thật sâu tìm tòi nghiên cứu.

Nhưng bọn hắn sẽ không hành động thiếu suy nghĩ, bởi vì giới tôn tại kỳ núi, mà giới tôn cơ bản liền đại biểu cho, Quỷ đạo ý chí lựa chọn. Cứ việc “Hắn” cần tuân thủ quy tắc, không được tùy ý xuất thủ, nhưng thân ở Quỷ giới bên trong, tuyệt không người nguyện ý đi trêu chọc “Hắn” .

Nhưng nhìn một chút, tổng không trái với quy củ, bọn hắn muốn biết cái này La Quan, còn có thể bộc phát ra như thế nào thủ đoạn. Mà La Quan, cũng chưa làm bọn hắn thất vọng, tại thập phương Quỷ Đế hư ảnh hiển hiện lúc, hắn liền đưa tay hướng về phía trước một nắm, Quỷ Đế hư ảnh chuyển động theo, liền có 1 bản toàn thân

xích hồng, như ăn chán chê máu tươi sách rơi vào trong tay hắn.

Hình ti quỷ sách!

Năm đó Đồ Tư Tư hiện thế thân, cùng quỷ tiết sứ giả một trận chiến lúc, từng thi triển qua uy năng của nó, nhưng cùng lúc trước so sánh, nó hôm nay ngưng thực rất nhiều, miệng mũi ở giữa thậm chí có thể ngửi được, từ trong đó tản mát ra dày đặc huyết tinh, sát khí kinh thiên.

Phất tay áo vung lên, một đoàn quỷ khí từ hình ti quỷ trong sách bay ra, trực tiếp ngưng tụ ra một cánh tay lớn, từ dưới cùng bên trên ầm vang ném ra.

“Hình ti hồn kính!” Một vị nào đó cổ lão tồn tại, đột nhiên thấp giọng mở miệng, dẫn động hắn chỗ một phiến thiên địa, quỷ khí chấn động cuồn cuộn.

Sau một khắc, kinh thiên đối bính bộc phát, liền như hai ngôi sao thần va chạm, hủy diệt sóng xung kích động, sát na quét ngang thập phương. Lấy kỳ núi làm trung tâm, trong phạm vi ba ngàn dặm, đại địa lăn lộn như sóng lớn, sát na tận vỡ nát.

Ừng ực ——

Kia là chạy ra mấy ngàn dặm ngoài một đám Quỷ vương, bọn hắn đã hoàn toàn không nhìn thấy, kỳ núi chỗ chỗ tràng cảnh, lại từ cái này dư ba xung kích bên trong, cảm nhận được tuyệt vọng hương vị.

Mẹ nó!

Cái này cần là cái gì cấp độ giao phong? ! Đừng nói tới gần, liền chỉ là nhiễm phải nửa điểm, liền phải giây biến thành cặn bã.

Muốn hay không, lại kế tiếp theo chạy xa một điểm? !

Một kích chưa thể kiến công, giới tôn sắc mặt trầm xuống, chợt bình tĩnh lại, tâm niệm vừa động chống trời đạp đất khủng bố quỷ vật lại lần nữa ra tay.

La Quan có thể triệu hoán thập phương quỷ đế lực lượng lại như thế nào? Trước mắt cuối cùng bất quá, chỉ là quỷ đế một dấu ấn hình chiếu thôi, điều khiển cường đại như thế lực lượng, La Quan lại có thể kiên trì đến khi nào?

Có thể ngăn cản một kích, 2 kích, ba đòn… Thậm chí nhiều hơn thì sao, ngũ phương quỷ thần liên thủ bày trận, lực lượng cơ hồ vô cùng vô tận. Mà La Quan cuối cùng cũng có sụp đổ thời điểm, đến lúc đó chính là hắn tử kỳ!

Dù sao vị kia muốn, tuy nói vật sống tốt nhất… Nhưng nếu không thể, hình thần câu diệt hạ tràng, cũng là có thể tiếp nhận.

Oanh ——

Oanh ——

Tiếng vang bạn thiên băng địa liệt, khủng bố giao phong

không có nửa điểm dừng lại, hình ti quỷ sách mặt ngoài chảy xuôi xích hồng, nhiều mấy điểm ảm đạm, thập phương quỷ đế hình chiếu cũng mơ hồ rất nhiều.

Rất hiển nhiên, giới tôn tính toán là đúng, La Quan hắn xác thực kiên trì không được quá lâu, sụp đổ chỉ là vấn đề thời gian. Nhưng sắc mặt của hắn nhưng như cũ bình tĩnh, tái nhợt sấn thác một đôi tròng mắt, càng phát ra bình tĩnh sáng tỏ.

Cái này bài thi, có đủ hay không? ! Hẳn là đủ, dù sao lấy La Quan thực lực, có thể làm đến hôm nay tình trạng, đã có thể xưng kinh người. Nhưng có lẽ, hắn còn có thể làm càng tốt hơn… Đôi này tiếp xuống thâm uyên chuyến đi, nên cũng có trợ giúp.

Thất bại? Lớn không được hô người cứu tràng, có Cốt Linh thiên vị kia tại, hôm nay liền chỉ là một trận khảo nghiệm, không tính là sinh tử ván. Nhưng cũng tiếc, ngoài núi 5 tôn quỷ thần, cũng không biết điểm này.

Oanh ——

Lại một tiếng vang thật lớn, đạp lập thiên địa khủng bố quỷ vật, kế tiếp theo 1 quyền đánh xuống, nhưng lần này La Quan vẫn chưa lựa chọn ngạnh kháng.

Ông ——

Hình ti quỷ sách chấn động, xích hồng xiềng xích gào thét bay ra, trước quấn quanh ở hắn đánh xuống 1 quyền phía trên, tiếp theo lan tràn đến toàn thân. Xiềng xích tựa như là một loại nào đó, tính chất cứng cỏi dây

leo, liều mạng trói buộc tại khủng bố quỷ vật trên thân, nhưng lực lượng của nó thực tế quá mạnh, cường đại đến lấy hình ti quỷ sách lực lượng, cũng chỉ có thể vây khốn nhất thời.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Nhỏ bé vỡ vụn âm thanh, không ngừng từ xiềng xích bên trong truyền đến, rất nhanh liền đem vỡ vụn. Giới tôn khóe miệng, móc ra một vòng mỉm cười, đôi mắt ở trên cao nhìn xuống.

La Quan hắn, muốn ngăn không được!

Hắn nghĩ nghĩ, chậm rãi nói: “Nhân tộc La Quan, giờ phút này thúc thủ chịu trói, hoặc còn có một chút hi vọng sống, chớ có sai lầm.”

Uy nghiêm, thanh âm bình tĩnh, vang vọng 4 phương.

Về phần Đồ Tư Tư, giới tôn vẫn chưa đề cập, nữ nhân này hôm nay phải chết. Bởi vì, nàng đã sớm là Quỷ giới ý chí, tuyển định tốt đồ ăn… Đúng là như thế, hắn mới có thể hào phóng từ bỏ, đối bộ này điểm Quỷ giới bản nguyên phân phối —— bởi vì loại này phân phối, vốn cũng không sẽ phát sinh!

Quỷ giới sứ giả cười to, âm thanh rung thiên địa, “La Quan, ngươi thật sự rất nằm ngoài dự tính, thậm chí bản tọa bởi vì ngươi mà cảm thấy chấn kinh, nhưng thì tính sao? Hôm nay kết quả, cũng sớm đã chú định, ngươi

giãy dụa càng lợi hại, bản tọa liền càng là cao hứng.”

“Nhìn ngươi phản kháng, nhìn ngươi đại khí bàng bạc, nhìn ngươi vai kháng trời sập… Lại nhìn ngươi nản lòng thoái chí tiệm tuyệt nhìn, há không diệu ư? !”

Hắn hôm nay, rốt cục xả được cơn giận.

Về phần giới tôn trong miệng nói, hoặc còn có một chút hi vọng sống, Quỷ giới sứ giả 1 chữ đều không tin… Tiểu bối này, hắn chết chắc!

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Xích hồng xiềng xích nhanh chóng vỡ nát, có lẽ sau một khắc, liền đem đứt đoạn.

La Quan ngửa đầu, điên cuồng cuốn lên tóc đen, sau lưng hắn khuấy động bay giương, hắn híp híp mắt, trước nhìn về phía giới tôn chỗ, lại nhìn Quỷ giới sứ giả, cười lạnh một tiếng, “2 người các ngươI, nói nhảm thật đúng là nhiều a!”

Không sai, thật sự là hắn nhịn không được, nhưng cái này cũng không hề mang ý nghĩa, hôm nay hắn liền bại. Ngăn không được còn có thể tiến công, mà La Quan vốn là một tên kiếm tu, trước đó bị người hung hăng bổ một cái, nếu không trả lại lời nói, suy nghĩ há có thể thông suốt? !

Cho nên, hôm nay hắn là muốn xuất kiếm.

Trước mắt, xuyên nhật nguyệt tinh thần pháp bào tiểu la lỵ, sắc mặt biến hóa, nàng như phát giác được cái gì, “La Quan, ngươi muốn làm cái gì? ! Đừng xúc động, hiện tại dao người không tính mất mặt, ngươi đã làm thật tốt!”

La Quan mỉm cười, “Lão sư, trên đời không có thật tốt, chỉ có càng tốt hơn.” Dừng một chút, kế tiếp theo ở trong lòng nói: “Mời ngài tin tưởng ta, bất quá chỉ là 1 kiếm mà thôi, mà xuất kiếm loại sự tình này, với ta mà nói vấn đề không lớn.”

Lúc trước, Đồ Tư Tư hiện thế thân, ứng chiến Quỷ giới sứ giả lúc, bởi vì lực lượng một phân thành hai khó có thể ứng phó, thời khắc nguy cơ là La Quan xuất kiếm, phá lúc ấy hung hiểm cục diện.

Cho nên hôm nay, La Quan chuẩn bị phục khắc một chút, lúc trước một kiếm kia —— đem Quỷ giới bản nguyên, dung nhập trảm linh chân ý.

Dùng cái này kiếm, quyết thắng thua!

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, La Quan đưa tay chỉ thiên, tru tiên kiếm rơi vào trong tay, tàn khuyết không đầy đủ vết rỉ pha tạp kiếm thể, như cảm nhận được cái gì, phát ra hưng phấn vù vù.

Rung động bên trong, mặt ngoài vết rỉ bắt đầu tróc ra, thậm chí những cái kia tàn tạ lỗ hổng, đều tại từng chút

từng chút không ngừng chữa trị.

Đến cuối cùng, chính là óng ánh chói mắt kiếm quang trùng thiên.

Nó tên tru tiên, cũng có thể chém quỷ, huống chi hôm nay trực diện người, đều là Quỷ giới quỷ thần, cái gọi là tiên thần không điểm vốn 1 nhà, đây cũng là nghiệp vụ cùng một!

La Quan đưa tay, huy kiếm chém xuống.

Ông ——

Quỷ giới bản nguyên oanh minh như triều cường, rót vào một kiếm này bên trong, hắc quang sát na bộc phát, ngưng tụ ra kình thiên kiếm ảnh, trên đó càng có xích hồng chi sắc xen lẫn, hóa thành một loại nào đó quỷ dị hoa văn, chỉ liếc nhìn lại, liền từ đáy lòng hiện lên tử vong, hủy diệt, tuyệt vọng chi niệm.

Mà bị một kiếm này tỏa định giới tôn, Quỷ giới sứ giả cùng 5 tôn quỷ thần, cảm thụ thì càng thêm rõ ràng, tâm thần đồng thời 1 sợ. Lấy cảnh giới của bọn hắn, thực lực, đã cực kỳ lâu chưa từng sinh ra, loại này bất an mãnh liệt… Thậm chí là sợ hãi.

“Trảm linh chân ý!”

Giới tôn gào thét, hắn nghĩ tới lúc trước, kia giết vào Quỷ giới lão đạo sĩ, kia là gần với chia cắt Quỷ giới thứ 2 lớn sỉ nhục.

Một đạo nhân, một thanh kiếm, cơ hồ giết xuyên hơn phân nửa Quỷ giới, tử vong quỷ vật nhiều vô số kể. Thậm chí có 1 tôn quỷ thần, tại kia một trận đại chiến bên trong, bị sinh sinh trảm diệt! !

Nhưng hôm nay, hắn nhìn thấy cái gì? ? La Quan lại lấy Quỷ giới bản nguyên, khu động trảm linh chân ý? Cái này đạp ngựa hoàn toàn chính là, 2 loại hoàn toàn đối lập, tương khắc lực lượng… Cho nên, ai có thể nói cho hắn, đây rốt cuộc là tình huống như thế nào? !

Vì cái gì, luôn luôn có thể tại trên người La Quan, nhìn thấy loại này không thể tưởng tượng nổi sự tình! Mà không thể tưởng tượng nổi, liền mang ý nghĩa vượt qua chưởng khống… Không, tuyệt đối sẽ không, La Quan hôm nay phải chết, dù là hắn có lật trời chi năng, cũng tuyệt trốn không thoát.

Oanh ——

Từ ngũ phương quỷ thần sát trận ngưng tụ mà thành sát linh quỷ vật, bỗng nhiên hướng về sau bắt lấy chỗ cổ, nương theo huyết nhục băng liệt, càng đem toàn bộ xương sống ngạnh sinh sinh rút ra, liền như 1 đem khủng bố cốt kiếm.

Hướng về phía trước, trùng điệp chém xuống!

Sau một khắc, 2 kiếm va chạm đến cùng một chỗ, xương sống biến thành cổ kiếm bỗng nhiên rung động, tiếp lấy ầm vang vỡ nát. Mà theo cốt kiếm vỡ vụn, sát linh quỷ vật phát ra một tiếng thống khổ tru lên, thân hình khổng lồ cứng tại nguyên địa, sau một khắc trực

tiếp vỡ vụn, tiêu tán.

Nó chỗ hội tụ lực lượng, thực tế quá mức khủng bố, khủng bố đến cho dù là giải thể, cũng có cuồng bạo lực lượng bộc phát, liền như bỗng nhiên nhấc lên hải khiếu, cuốn lên kinh thiên sóng lớn, “Ầm ầm” phóng tới 4 phương 8 hướng.

Ngũ phương quỷ thần sát trận, bị phá!

Kỳ núi chi đỉnh, La Quan lay động một cái, trực tiếp quỳ một chân trên đất, liên tiếp phun ra mấy ngụm máu tươi, lăn lộn muốn nứt lồng ngực, mới phát giác được dễ chịu rất nhiều.

Một kiếm này uy lực kinh thiên, là bởi vì rót vào không chỉ là, La Quan Quỷ giới bản nguyên, Đồ Tư Tư lực lượng mới là mấu chốt.

Nhưng đạo này Quỷ giới bản nguyên, thực tế quá mạnh quá nhiều, chỉ thiếu một chút đều không thể vung ra… Kết quả kia, chính là “Bành” một tiếng, nổ thành đầy trời xương vỡ thịt nhão, thê thảm a thê thảm.

Chỉ là suy nghĩ một chút, La Quan đã cảm thấy nghĩ mà sợ, nhưng cái này cũng không ảnh hưởng, hắn làm ra một bộ phong khinh vân đạm, thong dong biểu tình bình tĩnh, quay người nhìn lại, “Tỷ, ta có đẹp trai hay không? ?”

Đồ Tư Tư một mặt đỏ mặt, nàng cắn môi, muốn hung hăng mắng một câu cái này không muốn mặt, làm thế nào đều nói không ra miệng, “Soái, quả thực soái bạo!”

“Khụ khụ… Tỷ, ngươi lại nói thật…” La Quan nhếch miệng cười, đối dưới núi mọi người phất phất tay, biểu lộ như siêu sao.

“Ca ca lợi hại! !” Ngao Tú nhảy reo hò.

Tang Tang cũng nở nụ cười, từ đáy lòng mà nói: “Đại nhân thủ đoạn, luôn luôn ra ngoài ý định.”

Dư Nhược Vi đôi mắt thật sâu, nhìn về phía trên đỉnh núi, kia ngay tại trang bức thân ảnh, khóe miệng đột nhiên lộ ra tiếu dung —— nàng xem trúng nam nhân, quả nhiên sẽ không làm người thất vọng!

Chỉ có Thập Tứ Mục, nhìn xem cái này, lại nhìn xem cái kia, nhếch miệng sắp khóc, “Ta nói chư vị, các ngươi cao hứng, có phải là có chút quá sớm rồi?” Hắn run rẩy đưa tay, răng trên răng dưới thẳng đánh nhau, “Bên ngoài những cái kia quỷ thần, còn không chết đâu!”

—

—

—

—

—

—

Chương 698 : Quỷ giới ý chí giáng lâm

Quỷ thần nhóm đích xác chưa chết, nhưng tư vị cũng không dễ chịu, ngực như chịu trùng điệp một cái uất ức chân, cắn răng mới không có phun ra máu tới.

5 đánh 1, cuối cùng đúng là kết quả này… Cho dù là bọn họ tự mình kinh lịch, cũng cảm thấy như trong mộng, cái này đạp ngựa là thế nào phát sinh? ! Nhìn về phía kỳ núi chi đỉnh, kia nửa quỳ dưới đất người trẻ tuổi, giới tôn, Quỷ giới sứ giả, thông u quỷ thần cùng trong mắt, từng có trong nháy mắt phức tạp, sợ hãi thán phục, tiếp theo biến thành uy nghiêm sát cơ.

Dạng này La Quan, tuyệt không thể bỏ qua, mà tu vi cảnh giới của hắn, chính là lớn nhất nhược điểm —— mạnh thì mạnh vậy, cũng chỉ có một bộ chuyển vận, đánh xong cũng liền phế. Mà bọn hắn, mặc dù ném rất mặt to mặt, lại còn có thể đứng lên kế tiếp theo này.

“La Quan…” Giới tôn lại một lần nữa mặc niệm cái tên này, tại mồm miệng ở giữa nhấm nuốt, đáy lòng có một nháy mắt do dự. Nhưng cuối cùng, hắn đè xuống ngo ngoe muốn động, đưa tay hướng về phía trước một nắm, “Kết thúc.” Đây chính là, đối hôm nay phong ba nắp hòm định luận.

Oanh ——

Một cái đại thủ trống rỗng xuất hiện, thẳng đến kỳ núi mà

đến, muốn đem La Quan trấn áp, nếu như hắn dám phản kháng lời nói, giới tôn cho là hắn có lẽ có thể thất thủ, đem hắn đánh chết tại chỗ —— dù sao tiểu bối này, hay là chết nhất bớt lo, miễn cho tái xuất sai lầm.

“Tất cả chớ động.” La Quan bật hơi quát khẽ, hắn cũng không hi vọng, thật vất vả đánh một trận về sau, lại xuất hiện cái khác khó khăn trắc trở. Vừa muốn xông ra Dư Nhược Vi, cất bước hướng về phía trước Tang Tang, cùng run thành cái sàng Thập Tứ Mục, lập tức dừng ở nguyên địa.

Đưa tay hướng về phía trước, La Quan học giới tôn bộ dáng, dĩ nhiên không phải đối cục, mà là bắt đầu dao người. La Quan cảm thấy hắn hôm nay biểu hiện, không nói đánh max điểm đi, chí ít cũng nên để Cốt Linh thiên vị kia hài lòng.

Ba ——

Xương trạm canh gác tới tay, lòng bàn tay hơi trầm xuống… Ân, vẫn như cũ là như vậy có chất cảm giác, La Quan phóng tới bên miệng, dùng sức thổi.

Ô ——

Xương trạm canh gác phát ra trầm muộn thanh âm, như có một loại nào đó không biết lực lượng, nháy mắt vang vọng 4 phương!

Giới tôn nhìn xem La Quan cử động, có thể đoán được hắn giờ phút này cách làm, là đang tìm kiếm giúp đỡ, khóe miệng lộ ra cười lạnh. Cái này bên trong là Quỷ

giới, ai dám chọc cho thiên hạ khiển trách, cùng hắn đối nghịch? !

Thật sự là đồ làm giãy dụa, tự rước lấy nhục!

Sau một khắc!

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, kia hướng về kỳ núi đại thủ trực tiếp vỡ nát, giới tôn kêu lên một tiếng đau đớn, lại giống như là quay đầu chịu 1 bàn tay, toàn bộ bị quất bay ra ngoài, đập ầm ầm tại đại địa phía trên, xuất hiện 1 con sâu không thấy đáy hố to.

“Ai!”

Phẫn nộ gào thét từ trong hố sâu truyền ra, nửa gương mặt sưng gồ cao giới tôn, giờ phút này triệt để phá phòng! Đầu tiên là 1 cái La Quan, để hắn công khai mất mặt, cứ việc giới tôn từ đầu đến cuối, đều biểu hiện rất bình tĩnh, nhưng chỉ có chính hắn biết, răng hàm đều bị cắn nát.

Đảo mắt công phu, liền lại có người xuất thủ, vung hắn một bạt tai, cái này khiến đường đường giới tôn, Quỷ giới trên danh nghĩa chung chủ làm sao có thể tiếp nhận? Cái này đạp ngựa nếu không có thể lấy lại danh dự, về sau cũng đừng hỗn, còn có ai sẽ đem hắn đem thả tại mắt bên trong? !

Cho nên, người xuất thủ phải chết, ta giới tôn uy nghiêm, địa vị, tất yếu giẫm lên người này thi thể, một

lần nữa đứng lặng tại Quỷ giới.

“Phương nào tiêu nhỏ, cút ra đây!” Quỷ giới sứ giả hét lớn một tiếng, làm ranh giới tôn bất bình, tăng thanh thế, đương nhiên trọng yếu nhất sự tình, La Quan tên vương bát đản này phải chết, ai cũng đừng nghĩ cứu.

Sau đó sau một khắc, kia vung giới tôn cái tát người, liền thật hiện thân, một thân gấm vóc trường bào, đầu đội nón nhỏ, tròn vo thân thể, hiển nhiên nông thôn lão tài chủ bộ dáng, bây giờ 2 tay, bên môi còn bóng nhẫy, giống như là trước một khắc đều còn tại ăn uống.

Hắn đầu tiên là nhìn La Quan, một mặt cười ha hả, “Tiểu La, lúc nào đến Quỷ giới? Ngươi a, hay là quá khách khí, nên sớm một chút nói với ta, lão phu cũng tốt dẫn ngươi đi làm khách, cũng không đến nỗi náo ra hiểu lầm, dẫn xuất động tĩnh lớn như vậy.”

La Quan thực tế không nghĩ tới, vị này hôm nay hiện thân, lại sẽ là bộ dáng này, mặc dù nói với hắn lời nói nửa câu đều không tin, nhưng thái độ thân cận là thật, xem ra trận này khảo nghiệm hắn cầm điểm rất cao.

Nhưng dù cho như thế, trên thái độ vẫn muốn cung kính, La Quan khom mình hành lễ, nói: “Là tiểu tử càn rỡ, luôn cảm giác mình có thể, nhưng cuối cùng vẫn là miễn không được, muốn tiền bối ngài ra mặt cứu tràng… Mặt khác, hôm nay đích xác chỉ là cái hiểu lầm.”

Hương Lão Tài cười đến híp cả mắt, tiếu dung càng phát ra xán lạn, như đối La Quan trả lời rất hài lòng, “Người trẻ tuổi nha, ai có thể không phạm sai lầm lầm,

huống hồ một cái hiểu lầm mà thôi, thuyết phục cũng liền không có việc gì.” Hắn quay người, nhìn về phía giới tôn bọn người, “Chư vị, các ngươi cảm thấy thế nào?”

Quỷ giới sứ giả cảm thấy, ngươi đạp ngựa đây là đang muốn chết! Dám cùng giới tôn động thủ, còn đứng ở cái này một trận tất tất, ngươi cảm thấy ngươi là ai? Cho dù có 3 đầu 6 tay thập bát ban võ nghệ, đối đầu 5 tôn quỷ thần, cũng được bị chùy thành cặn bã, huống chi ngươi tính là cái gì? !

Đương nhiên, ý niệm này hắn chuyển rất nhanh, lại không cái gì biểu thị, bởi vì Quỷ giới sứ giả không phải thuần ngốc - bức, Hương Lão Tài trước đó một cái tát kia, lại thêm thời khắc này biểu hiện, hiển nhiên rất có lực lượng… Cho nên, việc này còn phải lại nhìn một chút.

Nhưng Quỷ giới sứ giả có thể các loại, có thể nhìn, giới tôn lại nhất định phải làm ra phản ứng, nếu không về sau còn thế nào làm dẫn đầu đại ca? Coi như chỉ là trên danh nghĩa đại ca, kia mặt bài cũng tuyệt đối không thể mất, thế là hắn suy nghĩ một chút, nói: “Lão tiên sinh, là ta Quỷ giới tiền bối danh túc?”

Hương Lão Tài cười ha hả lắc đầu, “Không phải, ta cùng các ngươi Quỷ giới, không có gì quan hệ.”

Giới tôn lại nói: “Vậy ngài là Quỷ giới ý chí, mời mà đến quý khách?” Tình huống như vậy, trước đó đã từng có.

“Cũng không phải.” Hương Lão Tài 1 bộ ngu ngơ bộ dáng, hỏi gì đáp nấy, “Thần hẳn là không chào đón ta…

Ân, là không chào đón.”

Nói, còn gật gật đầu lấy biểu thị xác định.

Giới tôn sắc mặt, một chút liền âm trầm xuống, cắn quai hàm, ánh mắt muốn ăn thịt người, “Vậy ngươi không biết, bản tôn là ai?”

Hương Lão Tài khoát tay, “Không đúng không đúng, cái này ta biết.”

Cho nên, ngươi đạp ngựa là cố ý đùa nghịch ta? Xé ta da mặt, nói rõ không có đem lão tử cái này giới tôn đặt ở mắt bên trong? ! Tốt, ngươi thật đạp ngựa trâu - bức!

Oanh ——

Giới tôn một bước đạp xuống, khủng bố khí cơ bộc phát, “Lão bang tử, ai đưa cho ngươi đảm lượng, dám ở bản tôn trước mặt làm càn? ! Muốn chết!”

Giới tôn giận dữ, thiên địa biến sắc, “Ầm ầm” hạo đãng quỷ khí chảy xiết, trên bầu trời đụng nhau, xen lẫn, hóa thành đen nhánh đại mạc, che khuất bầu trời.

Quả nhiên là, giận dữ thiên địa kinh, hiển thị rõ uy cùng thế!

Giới tôn trâu không trâu? Khẳng định trâu, có thể làm dẫn đầu đại ca người, sao lại là quả hồng mềm? Cố kỵ Hương Lão Tài thân phận, mới kiềm nén lửa giận hỏi vài câu, cầm tới cái này nhục nhã tính đáp án về sau, lại không bộc phát lời nói thật sự muốn trở thành thiên hạ

trò cười.

Cho nên, nhất định phải động thủ, mà lại muốn thanh thế to lớn, muốn tồi khô lạp hủ, muốn mở ra phong cách vô địch, mới có thể để cho những này xem náo nhiệt vương bát đản nhóm biết, lão tử vẫn như cũ rất ngưu bức, các ngươi trước đó làm sao đối ta, tốt nhất bảo trì thái độ, nếu không hôm nay thằng mõ này hạ tràng, chính là cho các ngươi đánh cái tang.

Chuyện đương nhiên, ở đây Quỷ giới sứ giả, thông u quỷ thần, không lo quỷ thần, Tẩy Hải quỷ thần 4 vị, biểu lộ lộ ra ngưng trọng, thầm mắng một tiếng giới tôn cái này lão âm bức, trước kia quả nhiên che giấu thực lực, bây giờ bộc phát ra khí cơ, mạnh hơn bọn họ không chỉ một điểm, hai điểm.

Mà những cái kia vẫn chưa giáng lâm, ánh mắt tập trung mà đến Quỷ giới cổ lão tồn tại nhóm, thì một mặt cảm thán giới tôn cường đại, một mặt lại cảm thấy có điểm gì là lạ… Cái này lão bang tử, trước đó rõ ràng chưa thấy qua, làm sao đã cảm thấy khá quen? !

Không chờ bọn hắn nghĩ rõ ràng, giới tôn liền động thủ, cái gọi là một kích thiên hạ kinh, hình dung dưới mắt liền nhất là thỏa đáng bất quá.

Liền gặp hắn phất tay, thiên khung phía trên che trời đại mạc phun trào, hạo đãng đãng vô tận quỷ khí sôi trào, hóa thành vô biên vô hạn đại dương mênh mông dòng lũ, lấy tịch quyển thiên hạ chi thế bộc phát, bởi vì cái gọi là thần cản giết thần, phật cản giết phật, vạn vật không thể đỡ, tất cả thiên địa run rẩy!

Phải thừa nhận, khí thế kia, cái này bề ngoài, động tĩnh này, đều không thẹn cho giới tôn thân phận, cũng cho thấy thật sự là hắn chân tài thực học, thực lực đủ mạnh mẽ.

Sau đó sau đó một khắc, “Ba” một tiếng vang giòn về sau, hết thảy đều tan thành mây khói, nào có cái gì tấm màn đen che trời, thiên địa run rẩy, chỉ có ôm một bên khác mặt giới tôn, đau giơ chân “Ngao ngao” kêu thảm, nước mắt đều đạp ngựa lăn xuống tới.

Đau!

Sâu tận xương tủy đau, một bạt tai này cảm giác, dường như kém chút đánh không có hắn nửa cái mạng, bây giờ đầy trong đầu “Ong ong” rung động, hỗn loạn bên trong không có đầu mối, chỉ còn một cái ý niệm trong đầu —— cái này lão bang tử, đến cùng đạp ngựa chính là ai? ! Hắn cùng La Quan, lại là đạp ngựa quan hệ thế nào? !

Quỷ giới thiên địa, hoàn toàn tĩnh mịch.

Quỷ giới sứ giả há to mồm, cũng không phải là quỷ thần không thận trọng, mà là trước mắt một màn này quá rung động, nếu không phải định lực đầy đủ mạnh, hắn con mắt đã nổ tung.

Cho nên, cái này đạp ngựa là tình huống như thế nào? ! Ngay cả tiếp theo hai cái bạt tai, đem giới tôn tại chỗ đánh được… Ách, ta vừa rồi tựa hồ mắng chửi người rồi? Hiện tại cúi đầu giả chết, hắn hẳn là sẽ không chú ý tới ta đi? !

Thông u, không lo, Tẩy Hải 3 tôn quỷ thần, như bùn thai mộc đắp, thân thể cứng tại nguyên địa, chỉ cảm thấy trước mắt một màn như hí kịch, mà kịch bản càng là bọn hắn chưa hề nhìn qua cái chủng loại kia.

Giới tôn a, cái này đạp ngựa nhưng là giới tôn!

Càng xa xôi, những cái kia chú ý kỳ núi cổ lão tồn tại, vô ý thức hút miệng hơi lạnh, luôn cảm thấy mặt đau ghê răng, thuận tiện như một tát này, để bọn hắn hồi tưởng lại, một ít không muốn chạm đến ký ức —— tựa hồ thật lâu trước đó, cũng có người như thế vung qua tai ánh sáng, 1 bàn tay lại 1 bàn tay không ngừng, đem lúc ấy Quỷ giới các đại nhân vật, đánh choáng đầu chuyển hướng.

Là ai tới? !

Hương Lão Tài vung lấy tay, một mặt bất mãn, “Ta nói ngươi tiểu tử, có phải là nhìn lão phu vừa rồi ăn đùi gà, trông mà thèm trên tay của ta hương vị, thế mà cầm mặt tới dính, cũng coi là ngươi lợi hại, lại ngạnh sinh sinh được mấy điểm tiện nghi!”

Đang khi nói chuyện, còn hung hăng trừng mắt liếc giới tôn, 1 bộ thiệt thòi lớn bộ dáng, “Hiện tại ngươi tiện nghi chiếm, sự tình cũng kém không nhiều đi? Lão phu còn có chuyện, liền dẫn người đi trước một bước.”

Giới tôn: …

Ta là ai?

Ta đạp ngựa ở đâu? !

A, đúng, thằng mõ này đánh bản tôn hai tai ánh sáng, đem ta giẫm tại dưới chân ma sát, hiện tại còn muốn mang La Quan, Đồ Tư Tư cứ như vậy đi.

Đi đâu? Các ngươi cái kia đều đi không được!

Thật sự cho rằng ta cái này giới tôn, là bùn nặn, đằng sau liền không có chỗ dựa? ! Hôm nay, mặc kệ các ngươi là ai, đều phải chết.

Cắn răng… Tê, hít một hơi lãnh khí!

Răng lỏng…

Giới tôn ánh mắt càng phát ra băng hàn, khom người cúi đầu, “Hôm nay, cung thỉnh Quỷ giới ý chí, giáng lâm kỳ núi! !” Dám đánh hắn, chính là đối Quỷ giới bất kính, tiến thêm một bước, đó chính là đối Quỷ giới ý chí khiêu khích.

Gượng ép sao? ? Có lẽ có một điểm, nhưng cái này cũng không hề trọng yếu, trọng yếu chính là hắn đã vì Quỷ giới ý chí, tìm xong động thủ lý do.

Mà tại Quỷ giới, chỉ cần Quỷ giới ý chí xuất thủ, ai có thể chống đỡ cản? Đừng quản thằng mõ này là ai, lớn bao nhiêu bối cảnh, hắn đều chết chắc.

Ta giới tôn nói!

Ầm ầm ——

Thiên khung phía trên lại nổi sóng gió, 1 trương to lớn gương mặt hiển hiện, khủng bố uy áp như núi biển, trong chốc lát quét ngang bát phương 4 cực.

Quỷ giới ý chí, giáng lâm!

Bá ——

Kia to lớn trên gương mặt đôi mắt mở ra, 1 con đen nhánh như vĩnh dạ, một cái khác xích hồng như Huyết Uyên, đen cùng hồng xen lẫn, đại biểu cho tuyệt đối lãnh khốc, túc sát.

Quỷ giới bên trong, ta vì chí tôn!

Đây chính là Quỷ giới ý chí, bao trùm cao hơn hết, nó địa vị cùng loại với chủ thế giới bên trong thiên đạo, nhưng lại tới khác biệt, điểm này liền dính đến, Quỷ giới bí ẩn… Mà lại, Quỷ giới ý chí sở thụ đến hạn chế, đối lập nhỏ rất nhiều.

Giới tôn kích động, run rẩy, tựa như là đánh nhau bị đòn tiểu hài, rốt cục đợi đến cao lớn vạm vỡ gia trưởng, giật ra cuống họng chính là gào, “Quỷ giới tao ngộ cường địch xâm lấn, ta cùng vô năng, còn xin Quỷ đạo ý chí hàng phạt, hộ ta Quỷ giới an bình!”

Đây chính là lý do, phải đứng vững được bước chân đem ra được.

Sau một khắc, thương khung to lớn gương mặt, đôi mắt

nhìn về phía Hương Lão Tài, sau một khắc “Ầm ầm” tiếng vang truyền đến, vô số xích hồng lôi quang, trên bầu trời băng liệt hội tụ, cuối cùng hóa thành 1 đạo huyết sắc kinh lôi, “Oanh” một tiếng trực tiếp rơi đập.

Tốc độ nhanh kinh người, cơ hồ trong một chớp mắt, cũng đã đến.

La Quan âm thầm kinh hãi, ám đạo nếu như giới tôn gia hỏa này không trang bức, trực tiếp mời Quỷ giới ý chí xuất thủ, hắn sợ là vừa đối mặt liền phải thành cặn bã? ? Cho nên trang bức cái đồ chơi này, thật sự là không được, có thủ đoạn khỏi phải, mới là nhất đạp ngựa ngốc - bức.

Cho nên, vị này có thể ngăn trở hay không? ! Dù sao trước đó tiếp xúc, tuy biết hiểu hắn rất lợi hại, nhưng cụ thể bao nhiêu lợi hại, lại cũng không xác định.

“Ha ha, có chút ý tứ.” Hương Lão Tài một mặt cười tủm tỉm, biểu lộ đều không có nửa điểm biến hóa, sau đó hắn một bước hướng về phía trước, nhấc chân đạp xuống trên mặt đất, tiếp lấy nắm tay kéo về phía sau tụ lực, lại hướng trước đánh ra.

Nhưng cái này chậm rãi động tác, qua quýt bình bình quyền giá, thấy thế nào đều giống như, người già hoạt động gân cốt thủ đoạn, lấy ra đánh nhau có phải là có chút không đáng chú ý! ? !

Sau một khắc, “Oanh” một tiếng kinh thiên cụ hiện, huyết sắc kinh lôi nháy mắt vỡ nát, trực tiếp nổ thành đầy trời xích hồng tốn lửa. Kia khủng bố quyền ảnh không có

nửa điểm dừng lại, một đường tồi khô lạp hủ, xé rách kinh lôi xông đến mây tiêu phía trên, đập ầm ầm tại khuôn mặt kia bên trên.

Rống ——

Giống như là phẫn nộ, càng có mấy điểm thống khổ, tấm kia to lớn, uy nghiêm, để người chỉ xa xa nhìn lại một chút, liền sợ mất mật kính sợ không hiểu khuôn mặt, toàn bộ bị đánh vặn vẹo biến hình, cảm giác tựa như là 1 người, liên tiếp hít một hơi lãnh khí.

Sau đó, đen nhánh càng đen, xích hồng càng đỏ, giống như là vĩnh dạ thôn phệ thiên địa, lại như Huyết Hải Ba Đào mãnh liệt —— đơn giản đánh cái so sánh, có người đến gần miếu bên trong, đối cao cao tại thượng tượng thần, “Ba” 1 cái lớn bức đấu, sau đó liền đem tượng thần cho thức tỉnh.

Cho nên, trước đó bị giới tôn triệu hoán mà đến Quỷ đạo ý chí, chỉ là hắn 1 đạo hình chiếu, hoặc là đáng nhìn vì là 1 đạo bị động trả lời phân thân.

Hiện tại, Thần nghiêm túc!

Ầm ầm ——

Thiên địa rúng động, quỷ khí sôi trào, không gian mảng lớn vỡ nát, vỡ tan, khủng bố khí cơ chính là quỷ thần, đều cảm thấy tim đập nhanh, sợ hãi. Tới so sánh, vừa rồi giới tôn xuất thủ tràng diện, chí ít thấp 3 cái tầng cấp, đây mới là Quỷ giới ý chí chân chính uy năng.

Thiên khung phía trên kia to lớn gương mặt điên cuồng tăng vọt, đảo mắt chính là 10,000 trượng, từ chín ngày nhìn xuống phía dưới, như thiên thần quan sát vạn vật.

“Là ai, quấy nhiễu ta chi ngủ say? !”

Trầm thấp, uy nghiêm âm tiết, từ to lớn gương mặt trong miệng phát ra, một nháy mắt vang vọng cả tòa Quỷ giới, khiến vô số quỷ vật run rẩy, kinh hãi.

Quỷ giới ý chí, giờ phút này chân chính giáng lâm!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 699 : Khủng bố Cốt Linh Tôn

Hương Lão Tài híp híp mắt, nhìn về phía thiên khung 10,000 trượng gương mặt, khóe miệng hơi vểnh, “Làm thật! Làm gì? Hôm nay, còn muốn lưu lại lão phu sao? !”

“Hừ!”

Dưới chân hắn đạp mạnh, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, mặt đất vỡ nát thành thâm uyên, thân ảnh phóng lên tận trời.

“Lốp bốp” cốt nhục nổ đùng, từ Hương Lão Tài thể nội truyền ra, thân thể nhanh chóng cất cao, khôi ngô như nhưng vai gánh nhật nguyệt, tựa như là dưới ánh mặt trời ấm áp dễ chịu nằm phơi giữ nhà chó đất, lắc mình biến hoá nhảy lên đỉnh núi, liền thành kia khiếu nguyệt Thiên lang!

1 quyền đánh ra, thiên địa rúng động, không có cái gì sức tưởng tượng, có chỉ là tuyệt đối cường hãn, không thể ngăn cản lực lượng kinh khủng.

Cường thế, bá đạo, hoành ép hết thảy địch.

“Là ngươi!”

Quỷ giới ý chí gầm lên giận dữ, sau một khắc kinh thiên oanh minh, từ cửu thiên chi thượng bộc phát, vặn vẹo không gian mảng lớn vỡ nát, đem hết thảy ánh mắt xé

rách, ngăn trở, nhưng kia từ đó bắn ra khí cơ, lại làm cả Quỷ giới đều tại chấn động, run rẩy.

Đại chiến như trời sập!

Giới tôn ở bên trong, Quỷ giới sứ giả, thông u cùng quỷ thần, đều trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy hãi nhiên —— Quỷ giới bên trong, lại có người có thể, cùng Quỷ giới ý chí chính diện giao phong.

Cái này sao có thể? Người này, đến cùng là ai? !

Xa xôi bên ngoài, kia chưa từng tự mình giáng lâm, một đám Quỷ giới cổ lão tồn tại nhóm, thì sa vào đến thật sâu trầm mặc. Chết đi ký ức, chính vô tình quất roi lấy bọn hắn hồn phách, làm bọn hắn hô hấp trở nên thô trọng, ánh mắt lộ ra ra phẫn nộ, sát cơ.

Nhưng cuối cùng, nên trầm mặc trầm mặc như trước, ngược lại những cái kia tròng mắt lạnh như băng ở giữa, toát ra một vẻ khẩn trương, bất an.

Kỳ núi chi đỉnh, La Quan bị cuồng bạo khí cơ, ép lên không được thân, dứt khoát trực tiếp ngồi dưới đất, quay đầu cười nói: “Tỷ, ngươi nhìn ta hôm nay dọn tới viện binh, thực lực như thế nào? !”

Nháy mắt ra hiệu, một mặt đắc ý.

Lão xương, ngưu oa ngưu oa!

Khí thế kia, thủ đoạn này, nói cho ta tại sao thua?

Hôm nay một kiếp này, xem như qua!

Đồ Tư Tư hô hấp dồn dập, thông minh như nàng đã nghĩ thông suốt trong đó khúc chiết, cắn răng chửi nhỏ, “Ngươi cái tiểu vương bát đản, đùa nghịch tỷ tỷ chơi đúng không? ! Đi, ngươi chờ đó cho ta, cùng tỷ tỷ tốt, liền để ngươi biết cái gì gọi là xương sống thắt lưng như gãy xương, xụi lơ như bùn nhão!”

La Quan biểu lộ cứng đờ, ám đạo ngươi người này, làm sao liền không biết tốt xấu? Ta cứu ngươi, thế mà còn muốn lấy oán trả ơn!

Hay là loại này mang nhan sắc đe dọa, ta cày địa tiểu vương tử, nằm mơ đại cao thủ, sẽ sợ ngươi? ! Tuyệt đối không có khả năng!

Ừng ực ——

Ừng ực ——

Ai tại nuốt nước miếng? Phi! Không phải ta, ta không có, ngươi nói mò!

Dư Nhược Vi 1 viên cuồng loạn tâm, chậm rãi bình tĩnh trở lại, nhìn về phía La Quan bóng lưng, nghĩ thầm hắn người này đến cùng còn giấu bao nhiêu bí mật?

Càng đến gần liền càng sẽ phát hiện, La Quan liền như một mảnh biển, dưới biển cất giấu vô số ngũ quang thập sắc bảo tàng, để người mãi mãi cũng không rõ ràng, hắn đến đến tột cùng có bao nhiêu bài.

Tựa hồ, trên đời này liền không có, có thể chân chính làm khó chuyện của hắn.

Tang Tang nhìn thoáng qua, trong lúc kịch chiến vỡ nát thiên khung, khóe miệng lộ ra mỉm cười, nói khẽ: “Đại nhân a, thật sự là thâm tàng bất lộ.”

Nàng cúi đầu, tiếu dung ôn nhu, “Tú Tú, ngươi cảm thấy thế nào?”

Ngao Tú trừng to mắt, nhìn lên bầu trời kịch chiến, một đôi xích hồng sắc dựng thẳng đồng, tại đáy mắt như ẩn như hiện, “Thật là lợi hại…”

“Tiểu tổ tông nói rất đúng, nhà ta chủ nhân chính là lợi hại, cái gì cẩu thí quỷ thần, cái quỷ gì giới ý chí, tại nhà ta trước mặt đại nhân hết thảy đều là cặn bã!” Thập Tứ Mục cuồng tiếu, kích động hai chân thẳng co giật, 1 bộ tùy thời đều muốn quất tới bộ dáng.

1 con xương trạm canh gác thuận miệng thổi lên, liền có thể triệu hoán đến dạng này 1 tôn, thực lực thông thiên tồn tại, nhưng cùng Quỷ giới ý chí đang đối mặt oanh.

Cái gì gọi là thủ đoạn? Đây chính là thủ đoạn!

Cái gì gọi là mặt bài? Cái này đạp ngựa chính là mặt bài!

Liền hỏi, còn có ai? !

Ầm ầm ——

Liên tiếp oanh minh, thiên khung ở giữa kịch chiến, rốt

cục phân ra thắng bại, kia gần như che đậy mặt trời gương mặt kinh khủng, bị ngạnh sinh sinh từ đó xé rách.

Phẫn nộ, thống khổ gào thét, nương theo thập phương huyết sắc lôi đình nổ tung, vang vọng Quỷ giới, “Cốt Linh Tôn, chuyện hôm nay, ta tất không cùng ngươi thôi!”

1 đạo khôi ngô thân ảnh, tiện tay xé nát quấn quanh ở trên thân huyết sắc kinh lôi, cười lạnh một tiếng, “Câu nói này, ngươi rất nhiều năm trước, cũng đã nói qua.”

“Phi! Đồ vô dụng, liền biết miệng pháo.”

Giới tôn, Quỷ giới sứ giả, thông u, không lo, Tẩy Hải cùng 5 tôn quỷ thần, triệt để tê dại.

Sau một khắc, chính là thật sâu hoảng sợ, kính sợ.

Lúc trước cái kia kinh hãi nghi vấn, tại lúc này đã có đáp án —— Cốt Linh Tôn, là vị kia trong truyền thuyết Cốt Linh thiên chi chủ, từ ngoại giới dữ dội mà đến, một trận chiến bình Quỷ giới, ngạnh sinh sinh cắt đứt mảng lớn cương vực, trở thành tự thân lĩnh vực.

Cũng cái này có như vậy Mãnh Nhân, mới có thể đem Quỷ giới ý chí, đè xuống đất ma sát… Không đúng, hẳn là nhiều lần hành hung.

Bởi vì, cái này chí ít đã là song phương lần thứ 2 giao thủ, kết quả cũng không khác biệt.

Oanh ——

Oanh ——

Một bước oanh một cái minh, không gian chấn động, vỡ nát, như không chịu nổi cái này 1 trạng thái dưới, đến từ Cốt Linh Tôn lực lượng kinh khủng. Bây giờ, đâu còn có cái gì Hương Lão Tài, có chỉ là 1 tôn, vô địch chiến thần thân ảnh —— cao lớn như sơn nhạc, khôi ngô nhưng chống trời!

Bá ——

Băng lãnh ánh mắt, đảo qua giới tôn bọn người, thân thể bọn họ bỗng dưng cứng ngắc, sắc mặt trắng bệch.

Quỷ thần đích xác cường đại, chấp chưởng bộ điểm Quỷ giới bản nguyên (quyền hành), là đạp lập Quỷ giới đỉnh phong nhất tồn tại, dưới một người tuyệt đối quỷ phía trên.

Nhưng đây cũng chỉ là so ra mà nói, có thể đem bạo chùy Quỷ giới ý chí Cốt Linh Tôn, nếu muốn đối bọn hắn động thủ, có lẽ chỉ cần vê động một cái ngón tay.

Giới tôn thở sâu, khom mình hành lễ, “Tề Uyên, bái kiến Cốt Linh Tôn!”

Quỷ giới sứ giả, thông u quỷ thần các loại, vội vàng đi theo phía sau, “Chúng ta, bái kiến Cốt Linh Tôn!”

Trước đó liền nói, trước mắt vị này chính là Quỷ giới từ trước tới nay, sỉ nhục lớn nhất, thân là quỷ thần bọn hắn có hận hay không? Khẳng định hận!

Nhưng thì tính sao, người đứng tại trước mặt, bọn hắn hừ cũng không dám hừ một tiếng, còn phải chủ động khom mình hành lễ, thái độ không dám nửa điểm bất kính.

Đây chính là thực lực!

Thả gia Tứ Hải, nắm đấm chính là lớn nhất đạo lý, càng đi đỉnh phong đi, liền càng là như thế.

Bởi vì, tất cả mọi người sợ chết.

Nhất là đã đi tới rất cao vị trí, vì đi đến hôm nay tình trạng không biết trả giá bao nhiêu, trải qua muôn vàn gặp trắc trở, ai muốn như vậy thân hóa tro bụi? !

Cốt Linh Tôn mặt không biểu tình, 1 bàn tay vung ra, “Bành” một tiếng vang trầm, giới tôn tại chỗ nổ tung, nhưng rất nhanh liền có vô cùng quỷ khí hội tụ, một lần nữa ngưng tụ ra thân ảnh.

Nhìn như cùng lúc trước không có chút nào biến hóa, giới tôn một gương mặt lại trắng bệch, không nhìn thấy nửa điểm huyết sắc. Một tát này không muốn mệnh của hắn, lại đem hắn thể nội Quỷ giới bản nguyên, cho đánh băng 1, đã là nguyên khí trọng thương.

Nhưng mặc dù là như thế, giới tôn đừng nói chạy, ngay cả chạy trốn đi suy nghĩ cũng không dám có, tiếp tục lưu lại nguyên địa chờ đợi xử lý.

“Hừ! Tính ngươi thông minh, cái này bàn tay chính là trước đó, ngươi nói năng lỗ mãng đại giới, cút đi!” Cốt

Linh Tôn cười lạnh một tiếng, làm sao nghe đều cảm thấy, ngữ khí có chút tiếc nuối.

Giới tôn gánh nặng trong lòng liền được giải khai lại băng hàn thấu xương, bởi vì hắn biết rõ, trước mắt vị này mới vừa rồi là thật, động giết hắn ý nghĩ, chỉ là không có cầm tới động thủ lý do.

“Đa tạ Cốt Linh Tôn giơ cao đánh khẽ, Tề Uyên cáo lui!”

Bá ——

Hắn xoay người rời đi, cũng không quay đầu lại.

Về phần Quỷ giới sứ giả, thông u quỷ thần các loại, Quan lão tử chuyện gì! ? ! Hiện tại còn không chạy, lại đến 1 bàn tay, hắn không chết cũng triệt để phế! !

Tẩy Hải quỷ thần đáy mắt, hiện lên vẻ kích động, thở sâu đè xuống, khom mình hành lễ, “Tẩy Hải, bái kiến Cốt Linh Tôn đại nhân, lúc trước không biết đại nhân thân phận, chỗ mạo phạm xin hãy tha lỗi.”

“Hừ!” Cốt Linh Tôn cười lạnh một tiếng, phất phất tay, “Tất cả cút trứng, đừng tại đây chướng mắt.”

“Vâng.”

Tẩy Hải quỷ thần đứng dậy, thần sắc đã bình tĩnh lại, xoay người rời đi.

“Ta cùng cáo từ!”

Thông u quỷ thần, không lo quỷ thần 2 cái, vội vàng cùng một chỗ hành lễ.

Quỷ giới sứ giả đi theo phía sau hai người, nhưng vừa mới chuyển qua thân đến, bên tai liền vang lên oanh minh, tiếp theo bị 1 cước trực tiếp đạp bay.

“Tiểu vương bát đản, trước đó mắng lão tử, khi ta quên rồi? !”

Ầm ầm ——

Đụng nát vài toà đại sơn, tê liệt ngã xuống trên mặt đất Quỷ giới sứ giả, từng ngụm từng ngụm thổ huyết, cũng không dám có nửa câu nói nhảm. Đứng lên liền vội vàng đào tẩu.

Thông u quỷ thần, không lo quỷ thần ánh mắt đăm đăm, vô ý thức nuốt nước bọt, quả nhiên quản tốt 1 trương phá miệng, so cái gì đều trọng yếu.

Cái này đạp ngựa, cũng quá khủng bố đi!

“Nhìn cái gì vậy? Không có việc gì đều đạp ngựa trở về chơi bùn, khi lão tử khỉ làm xiếc hí đâu đúng không! ? !” Cốt Linh Tôn chống nạnh mắng to.

Bá ——

Bá ——

Từng đạo tập trung mà đến ánh mắt, nhanh chóng thu hồi, kia hốt hoảng bộ dáng bất an, sợ chậm một điểm,

liền muốn bị đuổi theo tới, đè xuống đất bạo chùy.

Giới tôn cùng Quỷ giới sứ giả, chính là ví dụ tốt nhất, cái này 1 vị… Càng ngày càng bá đạo a!

Trước đó, còn không thể tùy ý đặt chân Quỷ giới, hiện tại thế mà đều có thể, trực tiếp đối quỷ thần động thủ… Tuy nói là sư xuất nổi danh, nhưng cái này cũng mang ý nghĩa, Quỷ giới quy tắc đối với hắn hạn chế ngay tại yếu bớt… Lại hoặc là, là hắn trở nên mạnh hơn…

Nhưng vô luận là cái nào kết quả, đối Quỷ giới mọi người mà nói, đều không phải tin tức tốt.

Đánh xong kết thúc công việc.

Cốt Linh Tôn một bước phóng ra, rơi vào kỳ trên núi, khôi ngô thân thể khôi phục, bàng bạc trùng thiên khủng bố khí cơ, tiêu tán theo.

Trước mắt, hay là cái kia xem ra, thổ lí thổ khí Hương Lão Tài, một mặt cười tủm tỉm bộ dáng, liền như vừa rồi ma sát Quỷ giới ý chí, 1 bàn tay đánh nổ quỷ thần cũng không phải là hắn, trước sau hình tượng tương phản chi lớn, để người có chút khó mà tiếp nhận.

“Tiểu La a, lão phu chính là tính tình có chút bạo, những năm này tu thân dưỡng tính, đã tốt lên rất nhiều, ngươi chớ để cho hù đến.”

La Quan tranh thủ thời gian gật đầu, “Tiền bối đã xem như ý chí rộng lượng, như đổi lại là vãn bối, hôm nay 1 cái cũng sẽ không bỏ qua! !”

“Ai, lão phu cũng muốn a… Khụ khụ, đây không phải tại địa bàn của người ta, bao nhiêu còn phải giảng điểm đạo lý.” Hiền lành trên mặt, tràn đầy tiếc hận.

La Quan: …

Ta nói một chút mà thôi, ngài thế mà thật đúng là muốn làm như vậy? !

5 tôn quỷ thần a, muốn đều cho đồ, Quỷ giới thiên đô phải sập hơn phân nửa.

Bất quá, liền trước mắt vị này triển lộ ra thực lực, Quỷ đạo ý chí đều có thể án lấy bạo chùy, thế mà còn có hắn cố kỵ sự tình?

Hít một hơi, đè xuống lăn lộn suy nghĩ, hắn khom mình hành lễ, chân thành nói: “Hôm nay, đa tạ Cốt Linh Tôn tiền bối xuất thủ cứu giúp, vãn bối khắc trong tâm khảm, nếu có cơ hội hồi báo, sẽ làm toàn lực ứng phó!”

Cốt Linh Tôn tiếu dung xán lạn, liên tục khoát tay, “Tiểu La ngươi cái này liền khách khí, chúng ta quan hệ thế nào, lão phu trông nom ngươi, kia cũng là hẳn là.”

(tiểu tử, ngươi ta ghi nhớ, không sai chính là như vậy, lão phu hôm nay xuất thủ, tự nhiên là phải có hồi báo.”

—

—

Chương 700 : Không được chọn

Nghe lời muốn nghe âm, không nghe là ngốc - bức.

La Quan từ đầu đến cuối chấp lễ rất cung, cảm kích thái độ tràn tại nói đồng hồ, thế là Cốt Linh Tôn nụ cười trên mặt, liền càng phát thân cận bắt đầu.

Tính ngươi tiểu tử hiểu chuyện!

Hắn ánh mắt quét qua, rơi vào Đồ Tư Tư trên thân, “Tiểu hồ ly, chúng ta lại gặp mặt, ngươi bây giờ cũng là xem như, có một phen tạo hóa.”

Đồ Tư Tư cung kính hành lễ, “Kỳ núi Đồ thị, bái kiến Cốt Linh Tôn đại nhân, nhiều lần nhận được đại nhân che chở, Đồ Tư Tư khắc sâu trong lòng ngũ tạng!”

Cốt Linh Tôn mỉm cười, “Được rồi, năm đó là ngươi thông minh, bản tọa vẫn chưa làm cái gì, huống chi ngươi cùng tiểu La quan hệ này, ta cũng coi như người một nhà.”

“Tư Tư tỷ, Cốt Linh Tôn tiền bối đều nói, chúng ta là người một nhà, ngươi cũng không cần khách khí nữa, chờ sau này khôi phục thực lực, dụng tâm thay tiền bối làm việc là đủ.” La Quan nháy mắt mấy cái, “Dù sao nói lại nhiều, cũng không bằng thực tế đi làm, đúng hay không?”

Cốt Linh Tôn càng hài lòng, tiểu La quả nhiên rất thượng đạo.

Đương nhiên, càng làm cho hắn hài lòng chính là, La Quan tại hôm nay kỳ núi một trận chiến bên trong, chỗ triển lộ ra năng lực —— chưởng khống Quỷ giới bản nguyên!

Chấp chưởng cùng chưởng khống, chỉ kém một chữ, lại đại biểu cho hoàn toàn khác biệt cấp độ, giữa song phương chênh lệch có thể nói khác nhau một trời một vực.

Tiểu tử này trên thân giấu đại bí mật, có lẽ đối với hắn ngày sau, đều có rất lớn trợ giúp.

“Tiểu đệ nói đúng lắm.” Đồ Tư Tư ánh mắt chớp lên, thở dài một hơi, “Chỉ tiếc, ta bây giờ thương thế quá nặng, muốn hoàn toàn khôi phục, không biết còn phải bao nhiêu năm tháng, huống chi đỉnh đầu còn có Quỷ giới ý chí nhìn chằm chằm, sợ là sẽ không cho ta xoay người cơ hội.”

Thông minh!

Chỉ lộ ra một điểm ý tứ, liền bị bắt lại.

La Quan mặt lộ vẻ ngưng trọng, “Tư Tư tỷ nói không sai, cái này đích xác là cái nan đề.” Hắn do dự một chút, “Cốt Linh Tôn tiền bối, không biết ngài nhưng có biện pháp, khả năng giúp đỡ Tư Tư tỷ 1 đem? Dù sao trận chiến ngày hôm nay, Quỷ giới chấn động trên dưới biết rõ, là ngài ngăn cơn sóng dữ cứu Tư Tư tỷ, nếu nàng về

sau lại bị người làm hại, cũng có hại ngài uy danh.”

Cốt Linh Tôn một phen tư lượng, rất tán thành, “Không sai, bản tọa cứu người, như lại bị giết, đích xác trên mặt không ánh sáng.”

Hắn nhìn về phía Đồ Tư Tư, nói: “Quỷ thể bị hao tổn nghiêm trọng, nếu không phải ngươi chấp chưởng Quỷ giới bản nguyên, sợ là đã hồn phi phách tán… Khục! Giết người phương diện này, bản tọa tương đối am hiểu, nhưng cứu người… Ân , có rồi… Thâm uyên bên trong, có 1 trường hà tên là Hoàng Tuyền, chính là tu bổ quỷ thể thương thế vô thượng diệu phẩm.”

Cốt Linh Tôn lật tay, lòng bàn tay xuất hiện một chiếc bình ngọc, nó sắc toàn thân đen nhánh, mặt ngoài u quang lưu chuyển, lại có từng trương dữ tợn, thống khổ gương mặt, thỉnh thoảng từ trong đó hiển hiện, mỗi tấm gương mặt đều không giống nhau, dường như nuốt ngàn vạn đạo sinh linh hồn phách.

“Thật lâu trước đó, bản tọa được một giọt Hoàng Tuyền nước, số lượng thiếu chút, không thể giúp ngươi hoàn toàn khôi phục quỷ thể thương thế, nhưng tạm thời đè xuống thương thế lại không khó, hôm nay liền tặng cho ngươi.”

Đồ Tư Tư biểu lộ hơi dừng lại.

“Tư Tư tỷ, còn đứng ngây đó làm gì? Nhanh cám ơn Cốt Linh Tôn tiền bối.” La Quan đang khi nói chuyện, 2 tay tiếp nhận ngọc bình, vào tay chỉ cảm thấy một cỗ âm hàn khí cơ khuếch tán, trực thấu cốt tủy chỗ sâu, bên tai

như có thể nghe tới, vô số vong hồn tru lên, tranh thủ thời gian ném cho Đồ Tư Tư.

“Cái này… Đa tạ Cốt Linh Tôn đại nhân.”

Đồ Tư Tư hành lễ, cho La Quan một cái ánh mắt, hắn lại giống như là không thấy được, đẩy nàng 1 đem, “Tư Tư tỷ, ngươi liền đừng có lại trì hoãn thời gian, mau trở về tu luyện đi.”

Đồ Tư Tư nhìn chằm chằm vào hắn một lúc lâu, đối Cốt Linh Tôn cung kính hành lễ, “Đại nhân, Đồ Tư Tư cáo lui.” Quay người bước nhanh rời đi.

Cũng đem Dư Nhược Vi, Tang Tang, Ngao Tú, Thập Tứ Mục toàn bộ mang đi.

Đám người thân ảnh biến mất, La Quan thở dài, khom mình hành lễ, “Tiền bối, tiểu tử bất kính phía trước, còn xin ngài thứ lỗi.”

Cốt Linh Tôn mỉm cười, “Ồ? Cái kia bên trong bất kính, bản tọa vì sao không biết.”

La Quan nói: “Vãn bối lấy phép khích tướng, làm tiền bối ra tay trợ giúp Đồ Tư Tư, có thể nói đại bất kính, muôn lần chết không đủ để thứ tội.”

“Phép khích tướng? A! Tiểu tử ngươi nguyên lai còn biết, biết rõ mà cho nên phạm, đích thật là đại bất kính!” Cốt Linh Tôn cười lạnh, khí tức đột nhiên biến đổi, như kình thiên Thần sơn uy áp cái thế, “Vậy ngươi nói, bản tọa tiếp xuống, làm như thế nào trừng phạt ngươi?”

La Quan khom người, không nhúc nhích, “La Quan , mặc cho tiền bối xử trí!”

“Hừ!” Cốt Linh Tôn sắc mặt bất thiện, đôi mắt che lấp, “Bản tọa nhìn, ngươi là không kiêng nể gì cả… Dám thăm dò ta, quả nhiên thật can đảm!”

Không sai, giúp Đồ Tư Tư là thật, thăm dò Cốt Linh Tôn thái độ, cũng là thật.

Liền dưới mắt nhìn, kết quả rất không tệ —— như thế vụng về thủ đoạn, há có thể giấu diếm được Cốt Linh thiên, như hắn tức giận thì thuận thế xin lỗi, không đến mức hậu quả quá nghiêm trọng. Như nguyện ý xuất thủ, thì nhưng đại khái đánh giá ra, La Quan bây giờ trong lòng hắn phân lượng.

Cho nên Cốt Linh Tôn bây giờ tức giận có lẽ có một chút, lại cũng không thật bắt hắn như thế nào, nhưng lời tuy như thế, lại không thể như nói thật, La Quan thở sâu, không lộ ra nại, “Tiểu tử cũng là có chút bất đắc dĩ… Tư Tư tỷ tình trạng, đã không thể lại cùng…”

Đây cũng là sự thật.

Đồ Tư Tư vốn là thương thế nghiêm trọng, lần này La Quan điều khiển trong cơ thể nàng Quỷ giới bản nguyên một trận chiến, gần như toàn lực xuất thủ, làm nàng tổn thương càng thêm tổn thương.

Như một lần nữa Quỷ giới bản nguyên phản phệ, cho dù La Quan xuất thủ, cũng chưa chắc có thể cứu nàng.

“Ha ha, tiểu tử ngươi, ngược lại là cái đa tình hạt giống.” Cốt Linh Tôn quanh thân khủng bố khí cơ nháy mắt thu liễm, trên mặt giống như cười mà không phải cười, “Bất quá, ngươi có hay không nghĩ tới, bản tọa đã biết rõ là tính toán, vì sao còn muốn hướng bên trong nhảy? Thật chỉ là bởi vì, ngươi giá trị lợi dụng đủ cao? !”

La Quan bỗng nhiên ngẩng đầu, “Hoàng Tuyền nước có vấn đề?”

Cốt Linh Tôn cười to, “Không có vấn đề, Hoàng Tuyền nước là thật, cũng đích xác có thể giúp Đồ Tư Tư, tạm thời ổn định lại thương thế.”

“Nhưng mấu chốt ngay tại ở, tạm thời 2 chữ phía trên… Tiểu tử, trong vòng ba tháng, ngươi nếu không thể mang về nguyên một bình Hoàng Tuyền nước, nàng đem thụ Hoàng Tuyền phản phệ, nhục thân nát rữa hồn phách rơi vào Hoàng Tuyền, sau đó vĩnh thế không được siêu sinh.”

La Quan biến sắc, nhìn về phía Cốt Linh Tôn hắn suy nghĩ nhanh quay ngược trở lại, thở sâu, “Tiền bối hi vọng ta, tiến vào thâm uyên?”

“Lời nói này, bản tọa không cho ngươi đi, ngươi liền không đi sao?” Cốt Linh Tôn mỉm cười, “Hắc nguyệt nghi thức, cũng không phải dễ dàng như vậy đánh vỡ.”

Quả nhiên, Đồ Tư Tư trước đó nói không sai, chỉ cần trước mắt vị này nguyện ý, Quỷ giới bên trong liền không có bí mật. Có lẽ tại La Quan bọn người, tiến vào

Quỷ giới thời điểm, hắn cũng đã quăng tới chú ý, đem hết thảy đều quy nạp tại đáy mắt.

Nhưng La Quan vẫn tin tưởng vững chắc, mình vừa rồi phán đoán, Cốt Linh Tôn là tương kế tựu kế, buộc hắn tiến vào thâm uyên, trong đó tất có nguyên nhân.

Hắn đến cùng, là cái gì tính toán? Nhưng cũng tiếc, Cốt Linh Tôn cũng không muốn cho hắn, càng nhiều tìm tòi nghiên cứu cơ hội, nói thẳng: “Cho ngươi 2 ngày thời gian, an bài tốt việc vặt, bản tọa sẽ mang ngươi tiến về thâm uyên.” Dứt lời, hắn một bước phóng ra, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Người đã rời đi, dư âm còn tại bên tai tiếng vọng, “Đương nhiên, ngươi cũng có thể ngăn cản Đồ Tư Tư, ăn vào giọt kia Hoàng Tuyền nước…”

La Quan trầm mặc.

Ăn vào, kéo dài mạng sống 3 tháng.

Khỏi phải, lúc nào cũng có thể chết.

Ván này, căn bản là không có phải tuyển!

…

Mặt trời chiều ngã về tây, 1 cái thành nhỏ.

Xuân về hoa nở thời tiết, trên đường dài rộn rộn ràng ràng, tiểu thương rao hàng không dứt bên tai, cầm mứt quả hài đồng truy đuổi chơi đùa.

Bên đường 1 nhà quầy hàng, tổ truyền gà quay mua bán, mùi thơm nức mũi cả ngày khách nhân không ngừng, bây giờ dựa vào bên trái trên bàn, đang có mấy người uống rượu ăn gà. Trong đó một người mặc gấm vóc trường bào, đỉnh đầu nón nhỏ, tròn vo thân thể, rất có mấy điểm vui cảm giác.

“Vĩnh chi huynh, phát cái gì ngốc a? Tranh thủ thời gian ăn mấy ngụm, bây giờ Thúy Hương lâu đến vị mới cô nương, nghe nói dung mạo hoa nhường nguyệt thẹn, chúng ta chờ đợi nhìn xem.” Đối diện 1 người nháy mắt ra hiệu, dẫn tới ngồi cùng bàn mấy người cười to.

“… Cô nương, cái gì cô nương? Gọi tẩu tử!” Tròn vo lấy lại tinh thần, trước lau miệng bên cạnh chất béo, lớn tiếng nói: “Lão bản lại đến 1 con gà, tối nay lão phu muốn tới một trận, nhất thụ lê hoa áp hải đường, hắc hắc, phong lưu A Phong lưu!”

Cái này làm dáng, để người đồng hành mắng to, liền nói không muốn mặt.

Ăn uống no đủ chỉ toàn tay, mấy người tính tiền rời đi riêng phần mình leo lên xe ngựa, theo xa phu kéo động dây cương, hướng thành nam liễu ngõ hẻm bước đi.

Xỉa răng tròn vo, đột nhiên nhếch nhếch miệng, “Tới thì tới, che giấu làm cái gì? ? Làm sao, nhìn nhà ngươi tiểu nam nhân bị khinh bỉ, muốn tìm lão phu trả thù lại? ? Kia bất quá chỉ là một giấc mộng mà thôi, ngươi có thể hay không quá nghiêm túc.”

Bá ——

Trước mắt hắn không gian vặn vẹo, một thân ảnh hiển hiện, chính là vị kia trong mộng cảnh Chu Nhiên sư tỷ, giờ phút này chau mày, “Lão cốt đầu, ngươi ít tại cái này nói hươu nói vượn, ai nghiêm túc rồi? Ta chỉ là không làm rõ ràng được, ngươi đến cùng muốn làm cái gì?”

“Muốn ta làm cái gì ngươi đoán không được?” Tròn vo “Hừ” một tiếng, đốt ngón tay gõ nhẹ toa xe, với bên ngoài hô 1 câu, “Tốc độ nhanh một chút, lão phu muốn cái thứ 1 đến, đem mới cô nương cầm xuống, để đám khốn kiếp này từng cái đỏ mắt.”

Như phát giác được, trước mắt khí tức nữ nhân bất thiện, hắn lắc đầu, “Thâm uyên chỗ kia, ngươi không phải không đi qua, ta 1 người trấn thủ, áp lực thực tế là có chút lớn.”

Chu Nhiên cười lạnh, “Cho nên, ngươi để La Quan đi vào, thay ngươi làm dịu thâm uyên áp lực? Hừ! Ngươi sợ là có chút, quá đề cao hắn đi.” Tên kia, một ít địa phương xác thực lợi hại, nhưng lại không có cách nào dùng đến giải quyết thâm uyên việc này bên trên.

“Đi vào chính là La Quan, nhưng lại không chỉ là hắn, ngươi không phải liền là một ví dụ? ?” Tròn vo suy nghĩ một chút, chậm rãi nói: “Hoàng Tuyền lực lượng, so trước đó cường đại quá nhiều, nhất định phải suy yếu mấy điểm, việc này ngươi không nên nhúng tay.”

Chu Nhiên trầm mặc mấy hơi, “Ngươi tốt nhất cam đoan, hắn sẽ không xảy ra chuyện.”

“Thâm uyên bên trong hết thảy đều có thể có thể, ai có thể cam đoan? Huống chi lão phu chỉ bất quá, là thuận nước đẩy thuyền mà thôi, xét đến cùng là chính hắn muốn độ sâu uyên, cái này oan ức ta cũng không cõng.”

Tròn vo cười lạnh một tiếng, phất phất tay, “Được rồi, giữa chúng ta ước định ngươi cũng đừng quên, mộng cảnh này thế giới là ta thắng đến, ngươi đi nhanh lên đi, đừng ảnh hưởng lão phu tầm hoan tác nhạc.”

“Hừ! !”

Không gian vặn vẹo bên trong, Chu Nhiên biến mất không thấy gì nữa.

Toa xe bên trong, cũng chỉ thừa tròn vo 1 người, ngón tay rất có tiết tấu, kế tiếp theo gõ nhẹ toa xe, “Cố ý bán cái sơ hở cho lão phu, La Quan tiểu tử này ngược lại là thông minh, nhưng ta cái này tay tương kế tựu kế cũng không tệ… Mượn hắn công chúng vị cùng nhau kéo vào trong cục… Dù sao như thế lớn áp lực, không nên lão phu 1 người tiếp nhận…”

Cười nhẹ bên trong, hắn mặt lộ vẻ hài lòng.

Đúng lúc này, xe ngựa dừng lại, xa phu cung kính nói: “Lão gia, chúng ta đến.”

Bá ——

Tròn vo nhảy xuống xe, dẫn theo trường bào liền hướng bên trong hướng, phất tay vung ra đại ngạch ngân

phiếu, vọt thẳng tiến vào cô nương phòng bên trong.

“Hắc hắc, mỹ nhân nhi, hôm nay ngươi là ta!”

Sau một khắc, mỹ nhân xoay người lại, 1 trương cực đại gương mặt đập vào mi mắt, thật dài mũi mao, tràn đầy lộ ở bên ngoài.

“A!” Tròn vo hét lên một tiếng, giơ chân mắng to, “Chu Nhiên, ngươi cái con mụ điên, ngươi đạp ngựa có phải bị bệnh hay không? !”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 701 : Thâm uyên chi thành

Kỳ núi.

Đồ Tư Tư nhíu mày, mặt lộ vẻ trầm ngưng, “Tiểu đệ ngươi vừa rồi cử động, thực tế quá lỗ mãng, Cốt Linh Tôn ra sao cùng tồn tại, phóng nhãn thiên hạ ai dám mạo phạm? May mắn không có xảy ra việc gì, về sau vạn không thể lại như thế!”

La Quan: …

Ta tỷ, ngài có phải hay không không nghe rõ, ta vừa rồi nói cái gì? Hiện tại trọng điểm, là chuyện này sao? ! Nhưng chợt liền sinh lòng ấm áp, đều hiện tại chỗ này cảnh, Đồ Tư Tư trước hết nhất nghĩ tới lại vẫn là hắn.

“Tỷ yên tâm, ta làm như vậy cũng là cố ý bán cái sơ hở cho Cốt Linh Tôn, cầm ta tay cầm, hắn đem cảm thấy tốt hơn chưởng khống, thuận tiện rút ngắn quan hệ lẫn nhau.”

“Tiểu tử ngươi!” Đồ Tư Tư vừa trừng mắt, cười mắng, “Thật gian xảo vô song, đối người tâm chưởng khống, ngược lại là đăng phong tạo cực.”

Nàng nhìn qua trong tay toàn thân đen nhánh, tán dật u quang ngọc bình, cười cười mở ra uống một hơi cạn sạch.

Hoàng Tuyền một giọt, nặng hơn thiên quân!

Là lấy cái này một ngụm, lại vẫn nghẹn Đồ Tư Tư một chút, nàng trợn trắng mắt đem ngọc bình ném cho La Quan, “Thật là khó uống, ngươi đem cái bình này cất kỹ.”

Không có Hoàng Tuyền nước về sau, ngọc bình trầm tĩnh xuống dưới, chỉ còn hơn thuần túy đen nhánh, u quang bên trong khuôn mặt dữ tợn đều không gặp, hiển nhiên trước đó một màn căn nguyên đều ở Hoàng Tuyền.

La Quan trừng mắt, “Tỷ, ngươi cứ uống rồi? !”

“Không uống như thế nào? Chờ chết a!” Đồ Tư Tư cười lạnh coi như thôi, lại hàm tình mạch mạch, “Tiểu đệ, tỷ tỷ mệnh, bây giờ coi như giao đến tay ngươi bên trong, ngươi nhưng tuyệt đối đừng để tỷ tỷ thất vọng… Không bằng ta trước cho ngươi điểm ngon ngọt, cũng để cho ngươi bán mạng…”

Nữ nhân này, trở mặt cũng quá nhanh đi!

Mà lại, ngươi còn nhất định phải thừa nhận, nàng câu dẫn người thủ đoạn, đích xác cao minh đến cực điểm, La Quan bây giờ mặt đều nhanh đỏ, “… Tỷ, không mang ngươi dạng này, ta liền 2 ngày thời gian, còn phải dưỡng thương đâu… Ngươi muốn làm nhan sắc, lần sau được không?”

“Phi! Còn lần sau, ngươi cảm thấy tỷ là ngươi, tùy tiện liền có thể đạt được người sao? Cho ngươi cơ hội

ngươi không muốn, cũng đừng hối hận!” Đồ Tư Tư một mặt chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

La Quan lập tức mặt mũi tràn đầy hối hận.

1 cái tại diễn, một cái khác cũng tại diễn.

Mọi người đều biết, chẳng qua là muốn để bầu không khí, thoáng hòa hoãn một chút.

Nếu không đâu?

1 cái biết, mình liền 3 tháng mệnh, một cái khác thì biết rõ có tính toán, còn phải kiên trì hướng bên trong nhảy.

Cái này đạp ngựa, chẳng lẽ còn 2 người muốn ôm đầu khóc rống không thành? ! Quên đi thôi, người ở trong thiên địa, đều có các khó, hay là dễ dàng một chút tốt.

Hô ——

Đồ Tư Tư thở ra một hơi, biểu lộ bình tĩnh lại, “Thâm uyên đại đạo vặn vẹo không trọn vẹn, lấy thực lực của ngươi lẽ ra tự vệ không có vấn đề, nhưng chỗ kia thực tế quá quỷ dị, sơ ý một chút liền đem vạn kiếp bất phục. Cũng may ta thay ngươi tính một quẻ, chỉ cần cẩn thận một chút, nhất định có thể bình yên trở về, cho nên không cần lo lắng quá mức.”

Liên quan tới Hoàng Tuyền nàng vẫn chưa đề cập, cũng không phải là không thèm để ý, mà là rất rõ ràng La Quan nhất định sẽ toàn lực ứng phó, làm gì lại cho hắn áp lực.

“Biết, tỷ.” La Quan thở ra một hơi, mặt lộ vẻ tiếu dung, “Ta người này, vận khí luôn luôn không sai, ngươi liền chờ tin tức tốt đi.”

Ra hang đá, La Quan ngẩng đầu nhìn về phía, Quỷ giới tối tăm mờ mịt thiên khung.

Một trận trầm mặc về sau, tiếng bước chân tại sau lưng vang lên, là Dư Nhược Vi.

“Ngươi không sao chứ?”

Nàng một bộ áo trắng, khuôn mặt thanh lãnh xa cách, ánh mắt ở giữa lại lộ ra mấy phân ưu lo.

La Quan quay người, “Không có việc gì, sư tôn không cần phải lo lắng.”

Dư Nhược Vi hơi trầm xuống mặc, nói: “Ta và các ngươi, cùng một chỗ độ sâu uyên.”

La Quan nhíu mày, cũng không chờ hắn mở miệng, liền bị Dư Nhược Vi phất tay đánh gãy, “Ta cũng không phải là thương lượng với ngươi, mà là thông tri ngươi chuyện này, vi sư lời nói, ngươi có nghe hay không?”

“… Tốt.” Dư Nhược Vi cứng rắn xụ mặt, bày ra sư tôn tư thái bộ dáng, vẫn là rất đáng yêu.

Nhưng càng quan trọng chính là, La Quan phát giác được trong lòng nàng kiên định, biết rõ hung hiểm trùng điệp, hoàn nguyện cùng ta sóng vai mà Chiến giả, thế

gian có thể có mấy người?

Hắn ánh mắt lộ ra ôn hòa.

Dư Nhược Vi có chút không được tự nhiên, tránh đi ánh mắt của hắn, “Vậy ta trở về, ngươi nắm chắc thời gian chữa thương.”

Đảo mắt, 2 ngày thời gian quá khứ.

Kỳ núi chi đỉnh.

Ông ——

Không gian chấn động, một cái thông đạo xuất hiện.

Trong thạch thất, La Quan mở 2 mắt ra, trong đó tinh mang hiện lên, đứng dậy nhanh chân đi ra, rất mau tới đến không gian thông đạo trước.

Dư Nhược Vi, Tang Tang, Ngao Tú cùng chở đi Mộ Thanh Kết Thập Tứ Mục, rơi vào phía sau hắn.

“Đi!”

Quát khẽ bên trong, hắn đi đầu bước vào trong đó, một nhóm thân ảnh rất nhanh chui vào.

Ông ——

Lại một tiếng oanh minh, không gian thông đạo biến mất.

Đồ Tư Tư thân ảnh, xuất hiện tại mọi người rời đi chỗ,

thần sắc bộc lộ phức tạp, một chút do dự sau nàng phát ra khẽ than thở một tiếng.

Bá ——

Quang ảnh có chút vặn vẹo, lại có một cái khác Đồ Tư Tư xuất hiện, đưa tay dụi dụi mắt, 1 bộ vừa tỉnh ngủ ngu ngơ bộ dáng.

Quỷ giới thân!

“Muội muội ngươi có thể nghĩ tốt, thâm uyên không lường được, một khi ngươi ta giáng lâm, chắc chắn dẫn phát không thể đoán được hậu quả, thực sẽ chết.”

“Ngậm miệng, ta mới là tỷ tỷ!” Hiện thế thân cười lạnh, “Coi như không đi, chúng ta liền có thể sống? Cốt Linh Tôn tính toán, đã để ngươi ta lui không thể lui.”

“Cùng nó ngồi chờ chết, không bằng buông tay đánh cược một lần… Như coi là thật chuyện không thể làm… Chí ít luôn có 1 cái có thể sống sót… Ta Đồ Tư Tư quẻ tượng, luôn luôn tinh chuẩn!”

Quỷ giới thân nháy nháy mắt, giống như là đang nói, ngươi sẽ xem bói chuyện này, ta làm sao không biết?

Đồ Tư Tư nổi nóng phất tay, “Không cho nói, chúng ta muốn bắt đầu chuẩn bị… Hừ, ta kỳ núi Đồ thị, coi như thật muốn tiêu vong, vậy cũng phải oanh oanh liệt liệt, náo hắn 1 cái long trời lở đất!”

…

Bên tai oanh minh, lộng lẫy vặn vẹo.

Đợi sau một khắc bình tĩnh lại lúc, La Quan, Dư Nhược Vi bọn người, liền đã xuất hiện tại Cốt Linh thiên.

Trời, là mông mông bụi bụi.

Vạn vật, vẫn không có nhan sắc.

Cái đồ chơi này, cùng Quỷ giới không có gì khác nhau a… Bất quá suy nghĩ lại một chút, Cốt Linh thiên vốn là, từ Quỷ giới bên trong bị cắt đứt một bộ điểm, lý quỳ lý quỷ vốn là 1 nhà.

Ngẩng đầu nhìn lại, 1 cái thành lớn xuất hiện trong tầm mắt, tại Quỷ giới u ám tia sáng dưới, vẫn vãi xuống mảng lớn bóng tối. Tựa như cùng 1 tôn cự thú, tản ra tang thương cổ lão khí tức, cũng trên phiến đại địa này, phủ phục vô tận tuế nguyệt.

Thâm uyên chi thành!

Thông hướng thâm uyên lối vào, ngay ở chỗ này.

Nhưng có một chút ra ngoài ý định, toà này cổ lão thành trì, cũng không hoang vu, tĩnh mịch, ngược lại quỷ khí trùng thiên, như hội tụ vô số cường đại quỷ vật, thậm chí còn có không ít vật sống khí tức, hỗn tạp ở trong đó.

La Quan mắt sáng lên, thả người rơi vào Thập Tứ Mục đỉnh đầu, tay vịn sừng thú, “Vào thành.”

Ngang rống ——

Một tiếng long ngâm, Thập Tứ Mục cái đuôi lớn quét ngang, thẳng đến thâm uyên chi thành mà đi.

Đôi mắt nửa khép nửa mở, 1 bộ ngạo nghễ ở trên, bễ nghễ thiên hạ khí phách, hiển thị rõ Tứ Hải lớn giao uy nghiêm, khí thế.

Đừng nói, thật là có như vậy mấy điểm, bễ nghễ thiên hạ, ai có thể một trận chiến khí thế.

Nội tâm vấn đáp ——

Chủ nhân nhà ta là ai? ? La Quan! !

La Quan là ai? Huýt sáo một tiếng, liền có thể triệu hoán đến, Cốt Linh Tôn nhân vật, ngay cả Quỷ giới ý chí đều có thể án lấy bạo chùy.

Cốt Linh thiên!

Vậy xin hỏi, ta lão thập 4, ở khu vực này bên trên, còn có gì phải sợ? ! Muốn chính là tùy tiện bá đạo, cường thế vô song.

Một nháy mắt, thâm uyên chi thành bên trong, liền có vô số ánh mắt bị hấp dẫn, nhìn về phía Thập Tứ Mục cùng Giao long thân thể bên trên mọi người, đôi mắt tối nghĩa.

Bối cảnh thâm hậu, thực lực cường đại, lại hoặc là không biết sống chết? ! Dù sao, đây chính là thâm uyên chi thành, không có bất kỳ cái gì quy củ, hạn chế hỗn

loạn chi địa, có lẽ chỉ là một cái ánh mắt, liền có thể dẫn phát một trận hỗn chiến.

Mỗi 1 năm, chết tại nơi này vật sống, quỷ vật, đếm đều đếm không đến, mọi người điệu thấp, cẩn thận cũng còn không kịp, như thế tùy tiện, cường thế, đích xác không thấy nhiều.

“Đồ hỗn trướng, nhao nhao đến lão tử đi ngủ! !” Một tiếng quát lớn, quỷ khí trùng thiên.

Giữa không trung ngưng kết, hóa thành 1 đạo 100 trượng quỷ ảnh, tay cầm huyết sắc trường thương ầm vang đâm rơi.

Ầm ầm ——

Dẫn động quỷ khí lăn lộn, cuồng bạo, lạnh thấu xương, sát khí đằng đằng.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, quỷ ảnh nháy mắt vỡ vụn, kêu thảm im bặt mà dừng. Thành nội, 1 cái phòng ốc bị cắt thành hai nửa, 1 tôn diện mục dữ tợn, biểu lộ ngang ngược quỷ vật, trực tiếp phơi thây tại chỗ.

Giữa thiên địa, đột nhiên yên tĩnh.

Kia vô số tụ đến ánh mắt, lộ ra thật sâu kính sợ, kiêng kị.

Tại con cá này long hỗn tạp, thế cục không rõ chi địa, bảo trì điệu thấp là không sai, nhưng có khi triển lộ thực

lực, cũng có thể tránh khỏi rất nhiều phiền phức. Đương nhiên, chủ yếu hơn nguyên nhân, Thập Tứ Mục đã nghĩ tới —— tại Cốt Linh thiên, lão tử còn cần bó tay bó chân? !

Nói nhảm! !

Trước đó kỳ núi phía trên, La Quan mượn Đồ Tư Tư chi lực, cùng ngũ phương quỷ thần làm qua một trận, phá bọn hắn trận pháp, càng mời Cốt Linh Tôn xuất thủ, đại chiến một trận hoành ép 4 phương, nhưng xét đến cùng, đây không phải chính hắn lực lượng. Đối mặt ngũ phương quỷ thần, thậm chí Quỷ đạo ý chí, hắn tiếp nhận áp lực cực lớn, trong lòng cũng có mấy điểm biệt khuất.

Lão tử là chơi không lại quỷ thần, còn không giết được ngươi nhóm? ! Tới tới tới, vừa vặn để ta xả giận, để suy nghĩ thông suốt.

Nhưng cũng tiếc, có lẽ là một kiếm này chi uy, quá mức lăng lệ, cường hãn, cho đến tiến vào thâm uyên chi thành, đều hết thảy yên tĩnh.

Ngang rống ——

Thập Tứ Mục lại một tiếng long ngâm, rơi trên mặt đất.

Sau một khắc, 1 đạo thì thầm âm thanh, trực tiếp vang lên bên tai mọi người, để bọn hắn đối thâm uyên chi thành có mấy điểm hiểu rõ.

Tỉ như, nơi này không có quy củ, nhưng vào đêm trước đó, nhất định phải ở trong thành có 1 cái chỗ ở, nếu

không liền sẽ bị khu trục, trong vòng một năm không được lại tiến vào.

Về phần cái này chỗ ở, là tranh là đoạt, tự nhiên muốn làm gì cũng được.

Còn tỉ như thâm uyên cửa vào, mỗi tháng mở ra một lần, khoảng cách lần tiếp theo mở ra, còn có 3 ngày.

Thì thầm tiêu tán, La Quan âm thầm nhíu mày, giờ phút này giữa bộ ngực tim đập rộn lên, sinh ra mấy điểm nóng nảy ý… Tựa như là, bị điểm một mồi lửa, luôn nghĩ phát tiết ra ngoài.

Dư quang đảo qua xung quanh, Dư Nhược Vi nhíu mày, Tang Tang lôi kéo Ngao Tú, mặt lộ vẻ một tia ngưng trọng, Thập Tứ Mục trong miệng thì phát ra, từng tiếng táo bạo gầm nhẹ.

Quả nhiên vừa rồi cái kia đạo thì thầm âm thanh, cũng không phải là đơn giản như vậy, nó như ẩn chứa một loại nào đó, có thể kích động lòng người lực lượng. Thân ở thâm uyên chi thành bên trong, liền đem thụ nó ảnh hưởng, cái này cũng liền có thể giải thích, vừa rồi tôn kia quỷ vật tại sao lại đột nhiên xuất thủ, cũng không phải là tính khí nóng nảy không có đầu óc, mà là ý thức đã bị ảnh hưởng.

Ở chỗ này, trong lòng mọi người đều có đại hỏa, như ép không được, liền khoảnh khắc liệu nguyên.

Hoặc thiêu chết mình, hoặc là thiêu chết người khác!

Tóm lại, nhất định sẽ có người chết.

Là thâm uyên chi thành nguyên nhân, hay là bởi vì cái này bên trong tới gần thâm uyên? La Quan mù đoán 1 đem, nguyên nhân đem tại ở phía sau người.

Nhưng tựa hồ, Cốt Linh thiên cũng đang cố ý phóng túng, hẳn là hoặc khiến có ẩn tình.

Ông ——

Lại một tiếng kiếm minh, sát na vang vọng, như lạnh thấu xương hàn phong quét, mọi người trong lòng xao động dập tắt. La Quan trầm giọng nói: “Thu liễm ý niệm, chớ bị ngoại lực can thiệp tâm thần… Chúng ta hiện tại, trước tiên tìm một nơi ở lại.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 702 : Hắc nguyệt tín đồ?

Chỗ ở làm sao tìm được? Khẳng định không phải tốt thương tốt lượng, ngươi tốt mà ta cũng tốt.

Cái này đạp ngựa là thâm uyên chi thành, nghĩ độ sâu uyên? Có thể, trước ở lại.

Mà lại, ở tại nơi này địa phương, là muốn 1 người một gian phòng, nghĩ mấy cái chen cùng một chỗ? Thật có lỗi, ta bên này chỉ cung cấp phòng đơn.

Trước đó, bị La Quan 1 kiếm chém giết tôn kia quỷ vật, ngược lại là trống đi một chỗ, đáng tiếc phòng ở chỉ có một gian.

Bây giờ, chỗ này bị chém vỡ phòng ốc đã khôi phục như lúc ban đầu, đây là thâm uyên chi thành đặc chất 1 trong, có không thể phá hủy, tự động chữa trị thuộc tính, cho nên nghĩ mình cái phòng cũng không được. Cứ như vậy nhiều địa phương, ở tiến đến 1 cái, liền muốn đuổi đi ra 1 cái.

La Quan ở bên trong, tính đến trong hôn mê Mộ Thanh Kết, một nhóm chung 6 người, cái này cần một chỗ đại trạch.

Cũng may, bên cạnh liền có 1 cái, nhìn quy mô ở mười mấy người không thành vấn đề.

Mà giờ khắc này, toà này trong trạch viện, mấy đạo che lấp ánh mắt xem ra, có uy nghiêm khí cơ lưu chuyển, lộ ra thật sâu cảnh cáo.

Nhưng cũng tiếc, đối La Quan không có hiệu quả, mà trên đỉnh đầu tối tăm mờ mịt thiên khung, càng phát ra nhiều mấy điểm ảm đạm —— Quỷ giới không nhật nguyệt, cái này liền biểu thị trời sắp tối.

Cho nên, lưu cho hắn thời gian không nhiều.

La Quan đi đến trạch viện trước, bình tĩnh nói: “Chư vị chủ động rời đi, vẫn là để ta động thủ?” Dứt khoát trực tiếp, không có nửa điểm dây dưa dài dòng.

Bá ——

Cái này trong trạch viện, tập hợp một chỗ mấy trương gương mặt, lập tức âm trầm ướt át.

Trong đó có quỷ vật, cũng có người sống, còn có 2 tên mặt ngoài thân thể, lại sinh trưởng màu xanh thẳm lân giáp đặc thù tộc loại. Cũng không biết những người trước mắt này, là thông qua biện pháp gì, tiến vào thâm uyên chi thành, nhưng đều không ngoại lệ khí tức đều rất mạnh.

Yếu nhất, đều là hợp nhất cảnh!

Thâm uyên quy tắc vỡ vụn vặn vẹo, đối Đồ Tư Tư cái này cùng quỷ thần mà nói, là không thể nhập chi địa, nếu không sẽ có đại khủng bố.

Nhưng cũng không có nghĩa là, trong đó chính là hoàn toàn hoang lương tử địa, tương phản thâm uyên rất bao la, có độc thuộc trong đó cơ duyên.

Trong đó một chút đối quỷ thần, cùng cái khác địa vị đối chờ cường đại tồn tại mà nói, đều có rất lớn dụ hoặc, tỉ như Hoàng Tuyền, chính là ví dụ tốt nhất. Cho nên, muốn đi vào thâm uyên người (quỷ) cũng không ít, mà lại tiến vào bên trong cơ hội, cũng tương đương hiếm thấy lại trân quý.

“Hừ! Nhân tộc kiếm tu, đừng tưởng rằng ngươi rất mạnh, liền có thể không kiêng nể gì cả, ta cùng liên thủ…” Một tên mặt ngoài thân thể, sinh trưởng xanh thẳm lân giáp đặc thù chủng tộc, lúc này cười lạnh mở miệng.

Nhưng rất đáng tiếc, hắn chỉ nói ra một nửa.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, thiên địa như bỗng nhiên sáng tỏ, lại tại sau một khắc lâm vào yên lặng, kia óng ánh lạnh thấu xương kiếm quang làm lòng người thần run rẩy.

Lạch cạch ——

Thi thể ầm vang ngã xuống đất, từ trán hướng phía dưới, một bổ thành 2. Càng có 1 đầu khủng bố vết kiếm, xuất hiện trên mặt đất, sâu không thấy đáy.

Màu lam máu tươi, lại phát ra phá lệ nồng đậm tanh hôi, để bên cạnh một tên khác đồng tộc nữ tính, sắc mặt

thông suốt đại biến.

Nàng đáy mắt hiện lên kinh sợ, oán độc, nhìn La Quan một chút, xoay người rời đi.

Ông ——

Tiếng thứ hai kiếm minh, vang vọng 4 phương.

Thi thể không đầu phóng lên tận trời, cuối cùng là 1 nam 1 nữ, ngồi hàng hàng, chung Hoàng Tuyền.

Này nhập thâm uyên nguy cơ trùng trùng, bị Cốt Linh Tôn tính toán 1 đem, ai biết trong đó, giấu như thế nào chôn người hố to.

La Quan tâm tình cũng không tốt, cho nên dù chỉ là một chút xíu, có khả năng tồn tại nguy cơ, cũng muốn lấy lôi đình thủ đoạn lau đi.

Chỉ trách, mạng bọn họ không tốt, lại ánh mắt đủ kém!

“Các hạ hảo kiếm pháp!”

“Cáo từ!”

Những người còn lại, trực tiếp quay người rời đi, tại xông ra đại trạch nháy mắt, liền bộc phát một trận kịch liệt nội chiến.

Cuối cùng, đại trạch bên cạnh phòng một người, bị 1 tôn cường đại quỷ vật chiếm cứ, hung dữ đảo qua xung quanh về sau, “Bành” một tiếng cửa phòng đóng chặt.

Người bị thua thì nghiến răng nghiến lợi, không chút do dự rời đi, kế tiếp theo tìm kiếm chỗ ở mới. Nếu không một khi đợi đến trời tối, bọn hắn liền bị khu trục rời đi thâm uyên chi thành, mất đi lần này tiến vào thâm uyên cơ hội.

Chuyện này đối với bọn hắn mà nói, là không thể tiếp nhận hậu quả.

Rất nhanh tại thâm uyên chi thành các phương, lại bộc phát mấy trận ngắn ngủi lại kịch liệt khí tức ba động, cũng không biết thắng bại kết quả, là ai chết ai sống.

Nhưng cái này cũng không hề trọng yếu.

La Quan phất phất tay, “Đi vào đi.” Thần sắc hắn bình tĩnh, đáy lòng cũng đều an, đã vốn là mạnh được yếu thua địa phương, mọi người mỗi người dựa vào thực lực là được.

Huống chi trước đó chiếm cứ toà này đại trạch người, là như thế nào cầm tới nơi ở? Luôn không khả năng là lấy đức phục người đi. Hắn sớm cho mấy người rời đi cơ hội, đã xem như đầy đủ phúc hậu.

Đột nhiên, gấp rút tiếng bước chân vang lên, 1 nam 1 nữ 2 người vội vàng mà đến, lớn tiếng nói: “Đạo hữu, vị đạo hữu này! Ta cùng xá muội 2 người trải qua thiên tân vạn khổ, mới rốt cục đi tới cái này thâm uyên chi thành, khẩn cầu bạn cho ta huynh muội 2 người, một chỗ chỗ an thân.”

Trong miệng hắn xá muội, là cái manh manh đát nhuyễn muội tử, thân kiều thể mềm bộ ngực rất đầy đặn, một mặt sợ hãi biểu lộ, nắm lấy ca ca tay, cẩn thận từng li từng tí nhìn tới. Có thể nói ta thấy mà yêu, chỉ là một cái ánh mắt, liền khiến người trắc ẩn liên tục xuất hiện.

Ông ——

Kiếm minh vang lên, “Phốc” một thanh âm vang lên qua, huynh muội này trước mặt hai người xuất hiện 1 đạo vết kiếm, trực tiếp đem bọn hắn bức ngừng.

La Quan mặt không biểu tình, ngữ phong băng hàn lạnh lẽo liệt, “Đến đây kết thúc, tiến thêm một bước về phía trước, chết!”

“Đạo hữu!” “Phù phù” một tiếng nam nhân kia quỳ xuống, mặt mũi tràn đầy đau khổ, tuyệt vọng, “Chúng ta đã cùng đường mạt lộ, cầu đạo bạn từ bi… Ta… Ta có thể đi, chỉ cầu có thể cho xá muội cầu được một gian chỗ ở? Nàng cần tiến vào thâm uyên, tìm kiếm sống sót cơ hội, van cầu đạo hữu, van cầu chư vị!”

Đang khi nói chuyện, hắn giữ chặt muội muội, “Nhanh, cho mấy vị đạo hữu dập đầu, chúng ta…”

Ông ——

Nam nhân bỗng nhiên ngẩng đầu, trợn to con mắt bên trong, tràn đầy chấn động, khó có thể tin, cho đến bị óng ánh chói mắt kiếm quang, đem ý thức đưa vào hắc ám.

Đến chết hắn đều không nghĩ tới, trước mắt kiếm tu này,

vì sao như thế lãnh huyết vô tình, là hắn biểu hiện còn chưa đủ thảm, vẫn là hắn cái này muội muội không xinh đẹp? Làm sao một kiếm này, giống như này gọn gàng mà linh hoạt, trực tiếp muốn giết người!

Phốc ——

Trong thi thể điểm, huyết tinh tràn ngập.

Bên cạnh muội muội, giống như là bị dọa sợ, ngơ ngác nhìn một màn trước mắt, vành mắt trở nên đỏ bừng, nước mắt sột sột rơi xuống.

Đại bi im ắng? ? Đừng nói, thật là có như thế mấy điểm hương vị.

Thập Tứ Mục nhếch nhếch miệng, mắt lộ đau lòng, “Chủ nhân, ngài có phải hay không giết nhầm người? ? Tiểu cô nương này tốt bao nhiêu ca ca, không giống như là người xấu…” Thanh âm trước cao sau thấp, bị La Quan nhìn chằm chằm, hắn một mặt không được tự nhiên, “… Khục, chủ nhân ta chính là nói một chút, ngài đừng để ý.”

La Quan cười lạnh, “Hừ, ngươi muốn thương hương tiếc ngọc, ta không ngăn cản ngươi, tới liền bây giờ đi.”

Thập Tứ Mục mặt đều lục, liều mạng lắc đầu, đồng thời thầm mắng một tiếng, là tinh trùng lên não sao? Làm sao lời mới vừa nói, đột nhiên liền không mang đầu óc? !

“Ca ca! Ô ô ô —— “

“Ngậm miệng.”

La Quan đưa tay, giương kiếm, xa xa khóa chặt.

Tiểu muội muội lập tức cứng đờ, mắt bao lấy nước mắt, không nhúc nhích.

“Diễn kịch loại vật này, ngươi thật sự rất có thiên phú, nhưng dừng ở đây đi.”

“Hiện tại đi, hoặc là ta xuất kiếm, tiễn ngươi một đoạn đường.”

Tiểu muội muội xoa xoa nước mắt, than nhẹ một tiếng, “Nô hôm nay, lại gặp được như thế nhẫn tâm ruột lang quân, thì có biện pháp gì đâu, đành phải đi trước một bước, cáo từ.” Dứt lời, đối Thập Tứ Mục nhoẻn miệng cười, quả nhiên là phong hoa tuyệt đại, khiến phiến thiên địa này đều thêm hào quang.

Ừng ực ——

Thập Tứ Mục nuốt ngụm nước miếng, 2 mắt tràn đầy hồng tâm, một hồi lâu mới hồi phục tinh thần lại, lập tức liên tục hít một hơi lãnh khí, “Chủ nhân! Chủ nhân! Đây là cái yêu nữ, yêu nữ a…”

Một mặt hoảng sợ, hãi nhiên.

La Quan cười lạnh, “Thế nào, hiện tại không thương hương tiếc ngọc rồi? ?”

Thập Tứ Mục kém chút dao rơi đầu.

Tiến vào đại trạch, đóng cửa phòng, La Quan nhắm mắt ngưng thần cảm giác.

Mấy hơi về sau, hắn nhạt tiếng nói: “Đi.”

Dư Nhược Vi biểu lộ ngưng trọng, nói khẽ: “Cô bé này, rốt cuộc là ai?”

“Nhìn không thấu, nhưng khẳng định không phải người.” La Quan suy nghĩ một chút, nói: “Ta có thể giết nàng, nhưng cũng không có nắm chắc, cho nên tốt nhất bình an vô sự.”

Trong lòng mọi người giật mình, chậm rãi gật đầu.

Sắp xếp cẩn thận Mộ Thanh Kết, mọi người riêng phần mình tuyển một gian phòng, La Quan ngồi tại bệ cửa sổ chỗ, nhìn xem u ám đi xuống thiên khung, nhíu mày.

Hôm nay vào thành, hắn ra 3 kiếm, đầy đủ chấn nhiếp 4 phương… Kia vì sao đôi này “Huynh muội”, sẽ còn chủ động tìm tới cửa! ? !

Trùng hợp? La Quan cảm thấy chưa hẳn.

Muốn hay không mời Cốt Linh Tôn xuất thủ?

Nghĩ nghĩ, La Quan đè xuống suy nghĩ, vừa đến khó tránh khỏi có chút chuyện bé xé ra to, thứ 2… Là từ cô bé kia trên thân, cảm nhận được một tia quỷ dị khí cơ.

Mà loại này khí cơ, tại lúc trước Huyền Âm tông, bị xử lý cỗ kia thâm uyên sinh vật trên thân đã từng xuất hiện qua, lại so với muốn nồng đậm rất nhiều, cho La Quan một loại như có gai ở sau lưng, kiêng kị vạn phần cảm giác.

Hắc nguyệt tín đồ? Hay là thứ gì, tóm lại cô bé này tất cùng thâm uyên có quan hệ. Trực giác nói cho La Quan, dàn xếp ổn thỏa riêng phần mình tường an, mới là lựa chọn tốt nhất.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 703 : Đêm giết chóc

Thâm uyên chi thành, nơi nào đó trạch viện.

Mấy tên quỷ vật tập hợp một chỗ, mặt mũi tràn đầy si mê, thâm tình nhìn về phía trong viện, kia kiều kiều sợ hãi, da trắng thể mềm thiếu nữ.

Nàng bây giờ mắt đỏ, mặt mũi tràn đầy ủy khuất, 1 bộ tùy thời khóc lên bộ dáng.

“Muội muội, ai khi dễ ngươi rồi? Nói cho ca ca, ca ca giết hắn!”

Một tên quỷ vật gầm nhẹ, nhưng tại nghiến răng nghiến lợi lúc, hắn biểu lộ đều là nhu hòa, 2 loại cảm xúc xen lẫn vô cùng quỷ dị.

Khác 1 quỷ vật mặt mũi tràn đầy tự trách, “Đều là ca ca sai, không có bảo vệ tốt ngươi, muội muội ngươi như thế nào mới có thể cao hứng? Bất luận cái gì sự tình, ca ca đều đáp ứng ngươi!”

Kiều khiếp thiếu nữ, vành mắt hồng hồng trông lại một chút, nói khẽ: “Là các ca ca, hù đến ta đây, không bằng các ngươi tự sát như thế nào? Dạng này ta liền có thể cao hứng.”

“Tốt! Muội muội về sau, 1 người cẩn thận a, ca ca cái này liền chết!” Lên tiếng trước nhất quỷ vật, một mặt

hưng phấn gật đầu.

Oanh ——

1 chưởng đập nát đầu của mình, phơi thây tại chỗ.

“Chết tính là gì, muội muội vui vẻ là được rồi!” Khác 1 quỷ vật, sống sờ sờ cắt đứt cổ của mình.

Lại 1 quỷ vật rống to, “Ta thật đáng chết, lại hù đến muội muội, đáng ghét!” Trở tay, móc ra trái tim của mình.

Rất nhanh, trong viện vết máu chảy ngang, mùi tanh hôi nồng nặc.

Mấy tên cường đại quỷ vật, toàn bộ chết tại trong tay mình, nhưng bọn hắn thi thể lại một mặt thỏa mãn, thậm chí còn mang theo tiếu dung.

Kiều khiếp thiếu nữ xoa xoa mắt, thở dài một hơi, “Các ca ca thật ngoan, có thể thấy được nô mị lực, cũng không có giảm bớt đâu, vì sao đối với hắn không hề có tác dụng? Thật nghĩ không thông!”

Nàng nhíu lại đẹp mắt lông mày, mấy hơi sau liếm liếm khóe miệng, “Bất quá, hắn mùi vị thật thơm a, thật muốn ăn… Nguyệt tôn đã từng nâng lên người, chính là hắn sao? Đương thời nguyệt chi tín đồ… Ngô… Ta phải nghĩ biện pháp, dò xét một chút.”

Thiếu nữ trắng nõn mảnh khảnh ngón tay, khẽ chạm vào mang theo mấy điểm hài nhi mập khuôn mặt, điểm ra từng cái hố cạn, đột nhiên vỗ tay cười một tiếng, “Có, cứ

làm như thế…” Nàng ngẩng đầu, giống như cười mà không phải cười đảo qua xung quanh, “Có lẽ, Cốt Linh Tôn đại nhân còn phải cảm kích ta, giúp hắn thanh lý một đợt, ai, ta thật đúng là 1 cái ôn nhu quan tâm, khéo hiểu lòng người nữ hài.”

Ban đêm thâm uyên chi thành rất yên tĩnh.

Kinh lịch ban ngày tranh đấu, tất cả mọi người tại toàn lực ứng phó chuẩn bị, điều tức, khiến tự thân trạng thái ở vào đỉnh phong.

Khoảng cách thâm uyên cửa vào mở ra chỉ còn 2 ngày, càng là tới gần càng có khả năng xuất hiện biến cố, cái này ở quá khứ đã đạt được nghiệm chứng, không ai nghĩ thất bại trong gang tấc.

Nhưng đột nhiên ở giữa hết thảy liền khác biệt, mơ hồ không rõ thì thầm, bao phủ cả tòa thâm uyên chi thành, chui vào tất cả mọi người trong tai.

Tựa như cuối thu khô héo thảo nguyên, đột nhiên rơi xuống một điểm tinh hỏa, đem mọi người đáy lòng kiềm chế ngang ngược nhóm lửa, muốn hủy diệt diệt hết thảy.

Giết chóc, bộc phát!

Cơ hồ một nháy mắt, toàn bộ thâm uyên chi thành liền biến thành, 1 cái cuồng bạo núi lửa.

“Giết giết giết! Các ngươi tất cả mọi người, đều đáng chết!”

“Đồng núi lão quỷ, ta đã sớm nhìn ngươi không vừa mắt, đi chết đi!”

“Ta cũng đã sớm muốn giết ngươi!”

“Hủy diệt đi, thế giới này!”

Bá ——

Gian phòng bên trong, La Quan bỗng nhiên mở 2 mắt ra, bên tai thì thầm xen lẫn, phát động lên đáy lòng ngang ngược sát cơ, cơ hồ không cách nào áp chế.

Đôi mắt bên trong, có tinh hồng tràn ngập.

Ngay vào lúc này hắn mặt mày ở giữa, một đoàn Thanh Lương chấn động, khuếch tán, đem đôi mắt bên trong chưa khuếch tán huyết sắc lau đi, ý thức quy về tỉnh táo.

Đây là, thuộc về trăng sao lực lượng.

“Không được!”

La Quan thông suốt đứng dậy, xông ra bên ngoài.

Ngang rống ——

Một tiếng bạo ngược long ngâm vang lên, Thập Tứ Mục chỗ gian phòng, nháy mắt bị xé thành vỡ nát, hắn hiện ra Tứ Hải thật giao bản thể, màu hổ phách to lớn mắt rồng, đã là một mảnh xích hồng. Nhưng tựa hồ hắn còn có một tia lý trí, không có công kích trong trạch viện mọi người, gào thét bên trong phóng ra ngoài.

Đảo mắt, liền cùng 1 tôn mất khống chế, bạo tẩu quỷ vật, chém giết đến cùng một chỗ, căn bản không có kết cấu gì, chính là sát người vật lộn, chém giết, trong lúc nhất thời oanh minh không ngớt, lân giáp, huyết nhục 4 phía bay tứ tung.

Mà một màn này cũng không phải là ví dụ, phóng tầm mắt nhìn tới, toàn bộ khu vực khắp nơi đều là điên cuồng chém giết thân ảnh, như địa ngục.

“Thả ta ra! Thả ta ra!” Ngao Tú gầm nhẹ, một đôi tròng mắt chỗ sâu, hiện ra xích hồng dựng thẳng đồng, khí tức kịch liệt chấn động.

Thân là Chân Long, nàng ý chí vốn không nên như thế yếu ớt, nhưng Ngao Tú bây giờ trạng thái đặc thù, ngược lại gặp ảnh hưởng lớn hơn.

Tang Tang nắm chắc nàng, quanh thân toát ra bạch quang, ngưng tụ thành xiềng xích, quấn quanh ở Ngao Tú trên thân, đưa nàng vây ở nguyên địa, “Đại nhân, mau tới giúp ta!”

La Quan một bước phóng ra, rơi vào Ngao Tú trước người, đưa tay một chỉ điểm tại nàng giữa lông mày.

Ông ——

Trăng sao lực lượng, lấy đầu ngón tay làm môi giới rót vào trong cơ thể nàng, Ngao Tú giãy dụa động tác cứng đờ, trực tiếp ngã xuống đất hôn mê.

“Xem trọng nàng! !” La Quan khẽ quát một tiếng, phóng tới Mộ Thanh Kết gian phòng, nàng đang đứng ở trạng thái hôn mê, tiếp nhận không được bất luận cái gì phong hiểm.

Kẹt kẹt ——

Cửa phòng bị đẩy ra, Dư Nhược Vi ôm Mộ Thanh Kết đi ra, nàng quanh thân lôi quang lượn lờ, giống như trong truyền thuyết lôi đình thần nữ.

Giờ phút này hơi khẽ cau mày, tuy có mấy điểm khó chịu, nhưng lại chưa nhận ảnh hưởng quá lớn, đón lấy La Quan ánh mắt, nói: “Chúng ta không có việc gì.”

Ngang rống ——

Thập Tứ Mục cùng quỷ vật chém giết, đã phân ra thắng bại, gia hỏa này tàn bạo đến cực điểm, ngạnh sinh sinh đem đối phương xé thành vỡ nát. Cái đuôi lớn quét qua, liền muốn phóng tới cái khác chém giết chiến trường, La Quan một bước phóng ra, rơi vào nó đỉnh đầu, 1 cước đạp thật mạnh rơi.

Oanh ——

Thập Tứ Mục bị ngạnh sinh sinh, từ giữa không trung đạp xuống, thân hình khổng lồ đâm vào trên mặt đất, vỡ ra 1 đầu khủng bố khe hở. Nó đã triệt để mất khống chế, thật giao thân thể liều mạng giãy dụa, sau một khắc bị La Quan 1 quyền trực tiếp đánh bất tỉnh quá khứ, trở lại thân người trạng thái.

Một chỉ điểm tại giữa lông mày, giải trừ nữa nha lẩm bẩm âm thanh ảnh hưởng, La Quan dẫn theo hắn, nhanh chân trở lại trạch viện, “Tất cả mọi người, đều đến bên cạnh ta đến! !”

Bá ——

Bá ——

Tang Tang ôm hôn mê Ngao Tú, Dư Nhược Vi mang theo Mộ Thanh Kết, đuổi tới La Quan bên người.

Hắn đưa tay, bấm tay nhẹ trừ giữa lông mày, thuộc về trăng sao khí tức, từ trong cơ thể hắn khuếch tán ra đến, đem mọi người bao phủ ở bên trong.

Một nháy mắt, kia can thiệp lòng người thì thầm âm thanh, liền bị ngăn cách tại bên ngoài.

Hô ——

Dư Nhược Vi thở ra một hơi, quanh thân “Đôm đốp” rung động lôi quang, giờ phút này chậm rãi thu lại, sắc mặt có chút trắng bệch, hiển nhiên trước đó vì ngăn cản thì thầm xâm nhập, nàng hao tổn cực lớn.

Tang Tang trạng thái thì phải tốt hơn nhiều, đón La Quan ánh mắt, nàng nói khẽ: “Đại nhân, liên quan tới ta sự tình, ngài tùy thời có thể hỏi thăm.”

La Quan lắc đầu, “Ta tin ngươi.” Nhìn thoáng qua Ngao Tú, hắn nhướng mày, bỗng dưng ngẩng đầu nhìn về phía ngoài viện.

Ầm ầm ——

Mấy đạo khí tức cuồng bạo, như là mất khống chế cự thú, dẫn dắt lực lượng kinh khủng, thẳng đến nơi đây mà tới.

Ông ——

Kiếm minh nháy mắt bộc phát, óng ánh như tấm lụa, xẹt qua u ám màn trời.

“Phốc phốc” “Phốc phốc” chui vào huyết nhục âm thanh liên tiếp vang lên, kia mấy đạo cuồng bạo thân ảnh, người giữa không trung lúc liền đã là thi thể chỗ khác biệt.

Nhưng cái này cũng không hề có thể dọa lùi, dưới bóng đêm mất khống chế địch nhân, ngược lại bởi vì máu tanh kích thích, làm bọn hắn càng thêm điên cuồng.

Ngao rống ——

1 tôn to lớn thân ảnh cất bước mà đến, nó thân cao đầy đủ hơn trăm trượng, rõ ràng là 1 tôn hiển lộ bản thể Yêu tộc, bây giờ đôi mắt xích hồng như máu nhiễm, quanh thân yêu khí khuấy động như sôi đằng, liền như cháy hừng hực liệt diễm!

Mỗi một bước rơi xuống, đều phát ra kinh thiên oanh minh, đại địa đều đang run sợ, vỡ nát, 2 bên phòng ốc từng tòa liên tiếp sụp đổ.

La Quan đôi mắt băng hàn, đưa tay chém xuống một kiếm, cực đại đầu lâu phóng lên tận trời, nháy mắt máu tuôn ra như suối!

Rống ——

Giết ——

Ô ngao ——

Càng nhiều gào thét, tru lên, từ bốn phương tám hướng vang lên.

Một đêm này, kiếm minh vang vọng thâm uyên chi thành, mỗi một lần xẹt qua u ám thiên khung, đều phóng xuất ra làm người sợ hãi khí tức khủng bố.

Hừng đông.

Thì thầm im bặt mà dừng, liền như chưa từng tồn tại.

Oanh ——

Cuối cùng một đạo kiếm quang rơi xuống, đem vọt tới quỷ vật xé nát, vẩy xuống vô số tanh hôi máu đen, bên tai rốt cục an tĩnh lại.

La Quan cầm kiếm mà đứng, sắc mặt tái nhợt đôi mắt trở nên ảm đạm, có thể cầm kiếm chi thủ vẫn vững như bàn thạch, không có nửa điểm run rẩy.

Ánh mắt kéo cao, lọt vào trong tầm mắt chi địa, lấy mọi người chỗ trạch viện làm trung tâm, phương viên 100

dặm tận thành tê. Thây ngang khắp đồng huyết tinh tràn ngập, lít nha lít nhít trùng điệp cùng một chỗ, nhiều vô số kể.

Một màn này, như tu la tại thế, khiến người hoảng sợ, run rẩy.

Xa xa, từng đạo khôi phục tỉnh táo ánh mắt, hướng nơi đây trông lại, vốn là khuôn mặt tái nhợt, lại không một chút huyết sắc.

Đáng sợ!

Ma quỷ!

Bá ——

Bá ——

Kia từng đạo trải qua một đêm hạo kiếp, vẫn còn sống sót thân ảnh, không chút do dự thoát đi nơi đây. Liền giống như là, sợ chậm nửa điểm, liền muốn bị kia kinh khủng Nhân tộc kiếm tu, cho 1 kiếm chém vỡ.

Đúng lúc này La Quan trong lòng khẽ động, thông suốt ngẩng đầu nhìn về phía nơi nào đó, kia bên trong một thân ảnh chính nhìn sang, nàng thần sắc kiều khiếp, đôi mắt ở giữa lại tràn ngập vũ mị cùng một tia… Cực nóng? !

Cùng La Quan ánh mắt đối sờ, nàng như nở nụ cười, thả người nhảy lên biến mất không thấy gì nữa.

Là nàng! !

La Quan sắc mặt trầm xuống, đã nhận ra nó thân phận, chính là hôm qua hư hư thực thực hắc nguyệt tín đồ nữ tử kia.

Giờ khắc này hắn sinh ra ý niệm mãnh liệt, đêm qua đột nhiên xuất hiện thì thầm, tất cùng nàng này có quan hệ, lại thêm giờ phút này nàng âm thầm thăm dò…

Hẳn là lần này hết thảy, đều là hướng hắn đến? Trốn ở trong tối, là đối hắn tiến hành quan sát, dù không biết mục đích vì sao, nhưng hiển nhiên kẻ đến không thiện.

Bình an vô sự, sợ là không có khả năng! !

Dư Nhược Vi theo La Quan ánh mắt nhìn lại, nói khẽ: “Làm sao rồi?”

La Quan nghĩ nghĩ, trầm giọng nói: “Vừa rồi, ta nhìn thấy hôm qua kia nữ tu, nàng này kẻ đến không thiện, tiến vào thâm uyên sau các ngươi phải cẩn thận!”

Dư Nhược Vi nhíu mày.

Tang Tang trên mặt, cũng lộ ra ngưng trọng, “Đại nhân hoài nghi, trận này biến cố cùng nàng có quan hệ?”

La Quan nói thẳng: “Ta xác định, chính là nàng làm.”

Hắn đảo qua xung quanh, bây giờ vỡ vụn không chịu nổi thâm uyên chi thành, ngay tại chữa trị bên trong, mảng lớn khe hở, sụp đổ nhanh chóng lấp đầy, tựa như là

từng trương, dữ tợn quái vật miệng lớn, thuận tiện đem vô số thi thể, vết máu, đều thôn phệ sạch sẽ.

Theo tốc độ này, không bao lâu liền có thể khôi phục như lúc ban đầu.

La Quan híp híp mắt, ánh mắt nổ tung một đoàn tinh mang, có lẽ trước đó Cốt Linh Tôn không hiện thân, là có chính hắn suy tính. Nhưng bây giờ rất rõ ràng, hắn đã bị người để mắt tới, tổng không đến mức còn không hề có động tĩnh gì.

Thở sâu, La Quan ngồi xếp bằng, “Các ngươi đi về nghỉ, ta canh giữ ở cái này bên trong.”

Dư Nhược Vi, Tang Tang riêng phần mình gật đầu, riêng phần mình mang theo Mộ Thanh Kết, Ngao Tú rời đi, về phần Thập Tứ Mục… Da dày thịt béo, liền nằm tại cái này đi.

Rất nhanh, một canh giờ trôi qua.

Thâm uyên chi thành đã khôi phục lại ban đầu bộ dáng, hoàn toàn nhìn không ra ngay tại đêm qua, nơi đây từng bộc phát một trận khủng bố chém giết, trong thành hộ gia đình tử thương hơn phân nửa.

Vào thời khắc này, La Quan mở mắt ra, trước mắt hắn mặt đất vỡ vụn, một mặt Bạch Cốt phiên chui ra.

—

—

Chương 704 : Thâm uyên mở ra

“Cây quạt nhỏ, bái kiến chủ nhân!”

Cùng lần trước gặp mặt khác biệt, Bạch Cốt phiên hôm nay cung kính vạn điểm, liền kém không có đem “Khiêm tốn” 2 chữ trực tiếp khắc vào trên mặt.

Nhìn về phía La Quan, nó trong lòng thở dài, thực là hôm nay tình thế còn mạnh hơn người oa.

Mấy năm này, Bạch Cốt phiên cờ gia tên tuổi, tại Cốt Linh thiên bên trong đó cũng là nổi tiếng, ai thấy khó lường tán một tiếng nhân tài mới nổi, tu vi tiến triển kia là gậy dài trăm thước, một bước lại một bước.

Nhưng cùng trước mắt La Quan so sánh, căn bản không thể so sánh nổi, từ năm đó phân biệt đến nay, Bạch Cốt phiên tự nhận tuyệt đối tính khắc khổ tu hành, nhưng giữa hai bên chênh lệch, lại là càng lúc càng lớn ——

Kỳ núi sự tình, Bạch Cốt phiên dù chưa tận mắt nhìn thấy, nhưng cũng nghe nói La Quan hành động vĩ đại, lấy một kích chi lực phá ngũ phương quỷ thần sát trận! Đừng quản La Quan có phải hay không mượn dùng ngoại lực, liền chỉ là điểm này, liền đầy đủ làm cho người kinh hãi, kính sợ.

Lại thêm đêm qua, thâm uyên chi thành bên trong vang vọng không dứt kiếm minh, giết thây ngang khắp đồng…

Bạch Cốt phiên hoàn toàn phục, lại vô so sánh hơn thua chi niệm.

La Quan nhìn lướt qua Bạch Cốt phiên, khoát tay nói: “Đứng lên đi, ngươi hôm nay tới, là phụng Cốt Linh Tôn tiền bối mệnh lệnh?”

“Vâng.” Bạch Cốt phiên lật tay, lấy ra 1 con ngọc giản, “Tôn thượng nói, chủ nhân sẽ tiến vào thâm uyên, mệnh ta đem mai ngọc giản này cho ngài, trong đó có một ít liên quan tới thâm uyên ghi chép.”

La Quan vẫy tay một cái, trực tiếp đem ngọc giản cầm vào tay, hơi dừng lại kế tiếp theo, thấy Huyền Quy không dành cho nhắc nhở, lúc này mới hướng trong đó thăm dò vào tâm thần.

Cũng không phải là hắn quá mức cẩn thận, thực tế là Bạch Cốt phiên gia hỏa này trời sinh phản cốt, đừng nhìn nó hiện tại dịu dàng ngoan ngoãn giống mèo con, nếu như La Quan so hắn yếu, vậy khẳng định cũng không phải là bộ này sắc mặt.

Quả nhiên, trong ngọc giản ghi chép rất nhiều, liên quan tới thâm uyên nội dung, các loại khả năng tồn tại nguy hiểm có chút tường tận, để La Quan đối thâm uyên nơi đây, nhiều hơn rất nhiều hiểu rõ.

Nhưng buông xuống ngọc giản, La Quan lại nhíu mày, hắn trầm ngâm một chút, nói: “Chỉ những thứ này? Cốt Linh Tôn tiền bối, liền không có nhắc lại cùng khác?”

Bạch Cốt phiên sửng sốt một chút, tranh thủ thời gian

lắc đầu, “Không có, tôn thượng chỉ là mệnh ta, tới đây đem mai ngọc giản này giao cho chủ nhân.” Thấy La Quan lông mày càng nhăn càng chặt, hắn dọa cho phát sợ, “Chủ nhân, tiểu xương ta câu câu là thật, tuyệt không nửa điểm hoang ngôn, ngài nhất định phải tin tưởng ta a!”

La Quan trừng mắt liếc hắn một cái, “Gọi bậy cái gì? Nếu không tin ngươi, đã sớm 1 kiếm chặt, còn lưu ngươi đến bây giờ.” Đối con hàng này, lại không thể có tốt thái độ, được đà lấn tới nó tuyệt chiêu.

Nhưng vì cái gì? ! Cốt Linh Tôn đã phái người đến, liền nên biết La Quan bây giờ tình cảnh, trong ngọc giản vì sao thiếu liên quan tới hắc nguyệt ghi chép? ? Cùng đêm qua khuấy động gió tanh mưa máu, giết chóc vô số nữ nhân kia? ? Đây rốt cuộc là dụng ý gì.

Càng nghĩ, liền 1 cái khả năng —— cố ý!

Cái này đạp ngựa, cũng làm người ta đau răng, Cốt Linh Tôn rõ ràng có tính toán kế, hiện tại nhìn phần này tính toán, hoặc cùng hắc nguyệt có quan hệ.

Lúc đầu, muốn phá vỡ Mộ Thanh Kết trên thân khế ước, liền phải đánh vỡ hắc nguyệt nghi thức, xem như tại người ta ngay dưới mắt giở trò, hiện tại nhìn… Việc này 80% phải làm lớn chuyện.

Chỉ dùng đi mưu hại hắn, rõ ràng là lớn đề tiểu làm, cho dù thâm uyên quy tắc không trọn vẹn, nhưng chỗ này quỷ dị, đáng sợ, tuyệt không phải La Quan có thể bình lội. Cho nên, Cốt Linh Tôn mục tiêu, tỉ lệ lớn là La Quan

phía sau, vị kia vị đại lão.

Hắn, đến cùng muốn làm cái gì?

Dự báo điều kiện quá ít, căn bản không nghĩ ra trong đó mấu chốt, La Quan thở dài, tạm thời đè xuống trong lòng bất an —— đã là tất nhập thâm uyên chi cục, vậy cũng đừng nghĩ quá nhiều, ngày sau có lẽ liền có đáp án.

Nhưng có chuyện lại có thể hỏi thăm một chút, La Quan trầm giọng nói: “Bạch Cốt phiên ta hỏi ngươi, đêm qua phát sinh ở thâm uyên chi thành sự tình, ngươi nhưng có biết?”

Bạch Cốt phiên tranh thủ thời gian gật đầu, “Biết.”

La Quan nói: “Kia tại đêm qua trước đó, tình huống tương tự, có hay không phát sinh qua? Kia dẫn ra lòng người ngang ngược thì thầm âm thanh, lại là nguồn gốc từ cái kia bên trong?”

Bạch Cốt phiên cung kính nói: “Về chủ nhân lời nói, tình huống tương tự trước đó cũng có phát sinh, nhưng cũng không có cái gì quy luật, bộc phát đều phi thường đột nhiên.”

Dừng một chút, nó miệng khép mở, tiếp tục nói: “Về phần ngài nói thì thầm âm thanh, tiểu nhân từng nghe tôn thượng đề cập qua 1 câu, nói kia là thâm uyên chiếu chiếu lòng người lúc tiếng vọng… Còn nói thâm uyên cùng ngươi tướng ngóng nhìn cái gì, nhưng cụ thể tiểu nhân cũng không rõ ràng.”

Quả nhiên, này quỷ dị thì thầm âm thanh, nguồn gốc từ thâm uyên! !

Thâm uyên cùng ngươi tướng ngóng nhìn…

La Quan trong lòng hơi rét, luôn cảm thấy trong những lời này, như ẩn tàng cái gì cực kỳ khủng bố đồ vật, nhưng lại không rõ ràng cho lắm. Loại này không biết uy hiếp, làm hắn trong lòng tăng thêm mấy điểm kiềm chế… Khó trách lúc trước, Đồ Tư Tư liên tục nhắc nhở, nhất định cẩn thận cẩn thận hơn.

Cái này còn không có độ sâu uyên đâu, liền các loại nguy cơ ẩn núp, thật muốn đến bên trong, quỷ biết sẽ phát sinh chuyện như thế nào.

Nhưng cũng may, Cốt Linh Tôn cho trong ngọc giản, đối thâm uyên giới thiệu rất rõ ràng —— một chỗ không trọn vẹn, vặn vẹo không gian, 1 cái kiềm chế, trầm thấp lồng giam.

Nói đơn giản, bởi vì quy tắc không hoàn chỉnh, thâm uyên sinh vật thực lực, đều thu được khắc nghiệt áp chế, trừ phi một ít khu vực đặc biệt bên ngoài, lấy La Quan bây giờ thực lực, tự vệ không khó lắm.

Lại thêm, lần này tiến vào thâm uyên đội ngũ, một nhóm 6 người trừ ra Mộ Thanh Kết bên ngoài, liền không có 1 cái là kẻ yếu. Dư Nhược Vi chưởng khống lôi đình, Tang Tang thâm tàng bất lộ, thế gian duy nhất chân long Ngao Tú tại nửa thật nửa giả giả ngu, về phần Thập Tứ Mục… Làm khiên thịt cũng coi như hợp cách.

Nói đơn giản phó bản độ khó rất cao, nhưng còn có một số thao tác tính, vậy sẽ phải dựa vào cẩn thận, lại liều mấy điểm số phận.

Hô ——

La Quan thở ra một hơi, giương mắt xem ra, “Ngươi còn có hay không cái gì, là muốn nói với ta?”

Bạch Cốt phiên ngây ngốc một chút, cẩn thận từng li từng tí lắc đầu.

“Vậy ngươi còn lưu tại cái này làm gì? ? Trơn tru, xéo đi!”

“Vâng vâng vâng, tiểu nhân cáo… Ách, lăn, thâm uyên nguy cơ trùng trùng, xin chủ nhân nhất thiết phải cẩn thận, tiểu nhân ở bên ngoài đợi ngài trở về…”

Hù chết hù chết!

Bạch Cốt phiên là thật sợ hãi, La Quan mới mở miệng đem hắn cũng muốn quá khứ, cùng theo độ sâu uyên, Cốt Linh Tôn nhất định sẽ không chút do dự đồng ý.

Cho nên, cút thì cút, ta lập tức lăn, rời cái này càng xa càng tốt.

Soạt ——

Bạch Cốt phiên đào mở chữa trị mặt đất, lại lần nữa chui vào lòng đất, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Điệu bộ này, cẩu cẩu vỡ nát, nhìn xem liền không giống vật gì tốt… Đưa cái tin, ngay cả đạp ngựa đường ngay đều không đi.

Sau đó 2 ngày gió êm sóng lặng, tuy nói bởi vì một đêm giết chóc, dẫn đến thâm uyên chi thành tử thương thảm trọng, nhưng chỉ dùng không đến 1 ngày, nghe hỏi chạy tới các phương nhân mã, liền lại đem cái này bên trong nhồi vào.

Cho nên, người tu hành thế giới, chỉ cần có cơ duyên, chỗ tốt, người chết là không sợ, ngược lại chết càng nhiều càng hấp dẫn người.

Thậm chí, cũng bởi vì đột nhiên xâm nhập kẻ ngoại lai quá nhiều, dẫn đến thâm uyên chi thành nội bộ, lại bộc phát mấy trận quy mô không nhỏ chém giết.

Nhưng đều không ngoại lệ, những người này tất cả đều cẩn thận từng li từng tí, tránh đi La Quan bọn người chỗ đình viện —— lúc trước, La Quan bức lui kia hư hư thực thực hắc nguyệt tín đồ nữ tử lúc, lấy kiếm lấy xuống một đường, bây giờ đại khái phạm vi bên trong liền như một loại nào đó cấm kỵ, không ai dám vượt qua một bước.

Rốt cục, ngày hôm đó đêm khuya, yên tĩnh thâm uyên chi thành phía dưới, truyền ra một tiếng oanh minh —— thâm uyên lối vào, mở ra!

—

—

—

Chương 705 : Lôi màn che trời

Giờ khắc này cảm giác rất kỳ diệu, như sông dài cuồn cuộn chảy xiết, thâm uyên chi thành bên trong mỗi 1 cái phòng ốc, đại biểu lấy 1 viên bọt khí. Mọi người đứng ở bọt khí phía trên, theo trường hà gào thét tiến lên, chỉ cần tâm niệm vừa động, liền có thể như vậy nhập sông —— đạp độ sâu uyên!

Điểm này tại Cốt Linh Tôn cho trong ngọc giản, từng có kỹ càng giới thiệu, lựa chọn tiến vào thời cơ khác biệt, liền sẽ bị lập tức phân tán đến thâm uyên khu vực khác nhau.

“Ha ha ha, thâm uyên cửa vào đã mở, giờ phút này không đi chờ đến khi nào? !” 1 người tu sĩ cười to, đạp chân xuống, thân ảnh hư không tiêu thất.

Lại có quỷ vật gào thét, “Tiến vào thâm uyên, mưu cầu phá cảnh cơ hội, liền tại hôm nay!”

Bá ——

Như vậy tiến vào thâm uyên.

Trong trạch viện, Dư Nhược Vi, Tang Tang, Ngao Tú bọn người, đều đã đi tới, ánh mắt nhìn về phía La Quan ở lại gian phòng.

“Kẹt kẹt” một tiếng cửa phòng mở ra, hắn cất bước đi ra,

ánh mắt đảo qua mọi người, nói: “Không vội, chúng ta lại cùng 1 chờ.”

Cửa vào sơ khai, đại lượng kẻ ngoại lai tiến vào bên trong, sẽ dẫn động nhất định khu vực bên trong thâm uyên dị tượng, bị thâm uyên tộc đàn chú ý, tiếp theo trắng trợn hội tụ, vây giết.

Thâm uyên cùng ngươi tướng ngóng nhìn… Đó cũng không phải là hàm tình mạch mạch, mà là tuyệt đối đối lập cùng oán hận, song phương liền như thiên địch.

Một khi gặp nhau, chính là ngươi chết ta sống.

Mọi người đối La Quan lời nói tự nhiên tin phục, lần lượt sau khi gật đầu, yên tĩnh đứng ở bên cạnh chờ đợi, mà giờ khắc này La Quan thì nhắm mắt cảm giác toàn bộ triển khai, lại mời Huyền Quy xuất thủ, nhưng thủy chung không thể tìm tới, hư hư thực thực hắc nguyệt tín đồ nữ tử kia khí cơ.

Nàng đã tiến vào thâm uyên? Lại hoặc là, là từ bỏ đối bọn hắn mưu tính… La Quan cảm thấy khả năng không lớn, trong lòng thở dài.

Nguyên lai tưởng rằng hôm nay, có lẽ có cơ hội lôi đình một kích, đem tai hoạ ngầm sớm xóa đi —— trước đó đích xác nghĩ dàn xếp ổn thỏa, nhưng đã đối phương đã tìm tới cửa, kia còn hơi thở cái rắm a, khẳng định tiên hạ thủ vi cường, dù sao cũng tốt hơn tiến vào thâm uyên về sau, tại đối phương địa bàn bên trên bị tính kế.

Bá ——

La Quan mở mắt ra, cười lạnh một tiếng, “Hoặc là lăn tới đây, hoặc là lăn ra ngoài, ngươi đạp ngựa kẹt tại ở giữa là có ý tứ gì?” Tâm tình của hắn không tốt, ánh mắt bộc lộ bất thiện, nhìn về phía trong viện mặt đất.

Thập Tứ Mục mấy ngày nay, tâm tình một mực rất hạ, hắn cảm thấy mình biểu hiện, thực tế là kém cỏi, mất mặt tới cực điểm, sợ bị La Quan chán ghét, bây giờ rốt cuộc tìm được cơ hội, lúc này hét lớn một tiếng.

“Phương nào tiêu nhỏ, dám âm thầm rình mò chủ nhân, ra nhận lấy cái chết!”

Ngữ khí âm vang, biểu lộ, ánh mắt kiên nghị, rất có ngươi như lòng mang ý đồ xấu, tất yếu bước qua ta thi thể loại hình tư thế.

Có thể nói bề ngoài tuyệt hảo!

Phần phật ——

Mặt đất vỡ vụn, Bạch Cốt phiên chui ra, đầu tiên là dùng nhìn ngốc - ép ánh mắt, nhìn một cái Thập Tứ Mục, tiếp tục khóc tang nghiêm mặt, “Lạch cạch” một tiếng quỳ xuống đất.

“Ha ha… Ngô, đừng tưởng rằng ngươi quỳ xuống, liền có thể miễn đi đại tội, nếu không nói ra cái lý do đến, hôm nay tuyệt không khinh xuất tha thứ!”

Thập Tứ Mục cố nén mới không có cuồng tiếu lên tiếng, lại vẫn mặt mày hớn hở, một mặt không đè nén được

hưng phấn, ám đạo ta lão thập 4, quả nhiên vẫn là lợi hại, chỉ là bởi vì chủ nhân quá ngưu bức, mới bị sấn thác không đáng một đồng.

Không phải sao, trước mắt cái này Bạch Cốt phiên, liền bị hắn một câu, bị hù tại chỗ quỳ xuống đất cầu xin tha thứ… Oa ha ha ha, chủ nhân ngươi thấy không? Ta Thập Tứ Mục ở bên ngoài, đó cũng là uy phong lẫm liệt, nổi tiếng nhân vật, có ta khi tiểu đệ ngài cũng nên hài lòng!

Chỉ lo đùa nghịch uy phong, lại không chú ý tới giờ phút này, Dư Nhược Vi, Tang Tang, Ngao Tú các loại, nhìn hắn ánh mắt lộ ra một tia cổ quái, nhất là cái sau, trong lòng nghiến răng nghiến lợi, hận không thể 1 bàn tay liền đem cái này, mất mặt xấu hổ hậu bối cho chụp chết.

Bạch Cốt phiên vốn là lòng tràn đầy ủy khuất, bất an, lại bị như thế một đâm kích, triệt để phá phòng, “Ngươi đạp ngựa ai vậy? Ta cho chủ nhân hành lễ, có ngươi chuyện gì? ! Tranh thủ thời gian cho lão tử bò, có bao xa ngươi lăn bao xa!”

Thập Tứ Mục: …

Ngươi đạp ngựa, là nghiêm túc sao? Ta soái bất quá 3 giây, liền xong rồi? Bất quá rất nhanh, hắn liền nắm chắc trọng điểm, biến sắc —— chủ nhân! !

Cái này Bạch Cốt phiên hắn lại hô La Quan chủ nhân! ? ! Có ý tứ gì? Cái này đạp ngựa ai không biết, cứ việc dưới trướng đông đảo, nhưng có thể hô chủ nhân cũng chỉ có ta Thập Tứ Mục 1 cái.

Cho nên, gia hỏa này là đến cùng ta tranh thủ tình cảm, cái này đạp ngựa là tử địch a! Vốn là lo lắng địa vị bất ổn Thập Tứ Mục, một nháy mắt con mắt đều đỏ.

La Quan đạp Thập Tứ Mục 1 cước, “Chạy trở về đến, có ngươi chuyện gì.” Lúc này mới nhìn về phía quỳ Bạch Cốt phiên, giống như cười mà không phải cười, “Ngày nào ngươi không phải chạy rất nhanh sao, tại sao lại trở về rồi?”

Nghe tới cái này, Bạch Cốt phiên xương cốt đều lục, ai nghĩ trở về? Ai đạp ngựa đặt vào êm đẹp thời gian bất quá, muốn đi đầu đao liếm máu, dây cáp phía trên nhảy ballet? Trán… Ballet là cái gì? ? Tính cái này không trọng yếu, trọng yếu chính là ta anh tuấn tiêu sái, khí vũ hiên giương xử nam tiểu Bạch xương, rất có thể liền muốn một đi không trở lại, táng thân thâm uyên nha.

“Ô ô… Là tôn thượng lão nhân gia ông ta… Ô ô… Mệnh ta đi theo chủ nhân… Tiến vào… Tiến vào thâm uyên… Ô ô ô…”

La Quan gật đầu, “Thì ra là thế, đã là Cốt Linh Tôn tiền bối an bài, vậy cứ như vậy đi.” Lại nhìn xem hắn, “Được rồi, biết ngươi bởi vì có thể đi theo bản tọa bên người, nội tâm kích động, cuồng hỉ, cũng khỏi phải biểu hiện rõ ràng như vậy đi, lớn không được gặp được cần liều mạng sự tình, ta để ngươi lên trước, cho ngươi cơ hội biểu hiện.”

Bạch Cốt phiên thật khóc, cũng không biết nó làm sao làm được, kia trống rỗng hốc mắt chen đi chen đi, lại

thật rơi lệ, 1 bộ bi thương tại tâm chết sắc mặt.

Dư Nhược Vi khóe miệng câu hạ.

Tang Tang cũng mặt lộ vẻ kinh ngạc, không nghĩ tới đại nhân lại còn có cái này một mặt.

Ngao Tú ngược lại là đối Bạch Cốt phiên, hình như có mấy điểm hứng thú, mắt to chớp chớp, không biết đang suy nghĩ gì… Đại khái là, số 1 công cụ nhân không được, vậy liền đổi số 2?

La Quan biểu lộ nghiêm một chút, đảo qua mọi người, “Được rồi, chúng ta lên đường thôi.” Hắn bấm tay khẽ chọc giữa lông mày, hơi lạnh khí cơ khuếch tán, trăng sao chi lực đem mọi người bao phủ.

Sau một khắc, mọi người dưới chân “Bọt khí” vỡ vụn, đồng thời biến mất không thấy gì nữa.

Quá trình liền như thật, rơi vào 1 đầu phi nước đại trường hà, kịch liệt chấn động cuồn cuộn, càng có vô tận đen nhánh như vĩnh dạ, che lấp hết thảy ánh mắt cảm giác, làm người trong lòng cuồng loạn, từ bản năng bên trong sinh ra cực kỳ kinh hãi sợ… Cùng chán ghét! !

Không sai, chính là chán ghét.

Không hề có đạo lý, chính là từ bản năng bên trong không thích, như xung quanh hoàn cảnh, cùng tự thân tồn tại không hợp nhau.

Đây là thâm uyên vặn vẹo quy tắc, cùng hiện thế đối

kháng… Liền như nguyệt có hai mặt? Lại hoặc là còn có càng sâu bí ẩn? !

Bá ——

Trước mắt quang minh hiển hiện, khác hẳn với Quỷ giới khí cơ, một nháy mắt từ bốn phương tám hướng mà đến, La Quan biết bọn hắn đã tiến vào thâm uyên bên trong.

Ầm ầm ——

Gào thét gầm thét như núi lở đất nứt, từ bốn phương tám hướng mà đến, lọt vào trong tầm mắt chỗ, là vô tận lôi đình đang sôi trào.

Đen, đỏ, tử, thanh… Gia sắc khác biệt, các loại lôi đình xen lẫn, hóa thành một phương mênh mông lôi màn, che khuất bầu trời.

Mà La Quan đám người đột nhiên giáng lâm, như khiên động phương này lôi màn khí cơ, một nháy mắt liền có trăm ngàn đạo kinh lôi, như tấm lụa ầm vang mà tới.

Sát cơ lạnh thấu xương, ngang ngược trùng thiên!

—

—

—

—

Chương 706 : Giấu kín chi vật

Đây coi như là ra oai phủ đầu?

Trực diện trên trời rơi xuống gia sắc lôi đình, La Quan đưa tay hướng về phía trước một nắm, tru tiên kiếm rơi vào trong tay.

Ông ——

Kiếm minh lên, hướng cửu tiêu!

Kiếm thế chi thịnh, khiến kia đánh xuống lôi đình tấm lụa, đều xuất hiện một tia trì trệ.

Nhưng vào lúc này, Dư Nhược Vi nói: “La Quan, để cho ta tới.” Nàng một bước hướng về phía trước, đưa tay huy kiếm, “Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết!”

Ầm ầm ——

Kia gào thét sôi trào kinh lôi, tại ở gần nháy mắt, trực tiếp tự hành vỡ nát, hóa thành vô số lôi quang lượn lờ, như mây như khói hội tụ tại Dư Nhược Vi trước người.

Một bộ váy trắng, đen, đỏ, tử, thanh lôi quang vờn quanh, giờ khắc này Dư Nhược Vi, phảng phất giống như chín ngày lôi đình thần nữ lâm thế.

Đây là… Đối lôi đình quyền hành tranh đoạt? La Quan

mặt lộ vẻ tán thưởng, hơn sư tôn lôi đình chi đạo, đã đi ra hoàn toàn mới con đường, tương lai bất khả hạn lượng.

Bất quá như vậy mới phải, người bên cạnh cùng một chỗ mạnh lên, trưởng thành, tương lai mới sẽ không cô độc, 1 người độc mạnh không bằng trăm hoa đua nở.

“Đi theo ta.” Dư Nhược Vi quát khẽ, cất bước hướng về phía trước, váy trắng tại lôi đình ở giữa khuấy động, thanh lãnh khuôn mặt tăng thêm mấy phần uy nghiêm.

Tang Tang vô ý thức nói: “Dư Tông chủ thật đẹp a!”

Ngao Tú gật đầu, đôi mắt sáng rực, “Ừm, thật đẹp.” Mà lại chấp chưởng, hay là cuồng bạo nhất khó thuần lôi đình chi đạo.

Nữ tử này, thật là khiến tim rồng động!

La Quan trong lúc vô tình phát hiện Ngao Tú ánh mắt, trong lòng lập tức nhảy một cái, nói thầm một tiếng không thể nào? Hoa bách hợp loại vật này, đều mở đến Long tộc rồi? Hay là đương thời một đầu cuối cùng Chân Long, cái này chẳng lẽ không phải cho thấy, Long tộc thật muốn như vậy huyết mạch đoạn tuyệt? !

Chậc chậc, như bị Long tộc tiền bối biết được việc này, sợ là muốn đạp nát vách quan tài, nhảy đến Ngao Tú trước mặt cho nàng mấy cái lớn bức đấu, để nàng tranh thủ thời gian tỉnh táo một chút.

Ngao Tú nhíu mày quay đầu, nhìn thấy lại chỉ là La

Quan cái ót, ảo giác sao? Luôn cảm thấy vừa rồi, gia hỏa này ánh mắt có chút mạo phạm!

Là ta bại lộ rồi? Không nên a, ta rõ ràng ẩn tàng phi thường tốt.

Không có, nhất định không có!

Hừ hừ, đáng chết La Quan, thế mà thừa dịp ta ngủ say lúc, cùng bản long nữ ký kết như thế ác độc khế ước, ta há có thể khinh xuất tha thứ?

Chờ xem, một khi có cơ hội, tất yếu để ngươi biết được, đắc tội 1 vị Chân Long, đem đứng trước kinh khủng bực nào hạ tràng.

Đúng lúc này, Ngao Tú sắc mặt biến hóa, nàng vội vàng cúi đầu, che lấp lại đôi mắt chỗ sâu, kia như ẩn như hiện xích hồng dựng thẳng đồng.

“Không cho phép ngươi thương hại ca ca!”

“Khế ước là ta chủ động, ngươi nếu dám làm loạn, ta không để yên cho ngươi.”

“Có nghe hay không? Ngươi cái này nữ nhân xấu… Thả ta ra, mau buông ta ra…”

Thật vất vả mới đè xuống, trong thức hải hỗn loạn, Ngao Tú cắn răng thầm mắng, cái này xuẩn nha đầu thực tế quá đơn thuần, thế mà bị 1 cái chỉ là Nhân tộc, đùa bỡn ở trong lòng bàn tay.

Đều do Phượng tộc!

Cái gì cẩu thí niết bàn pháp, thế mà tồn tại nghiêm trọng như vậy tệ nạn, nàng còn chưa chân chính tỉnh lại, lại nuôi ra thứ 2 ý thức.

Cùng xử lý La Quan, nhất định phải đi Phượng tộc, tìm bọn hắn đòi một câu trả lời hợp lý!

La Quan lại lặng lẽ quét tới một chút, thấy Ngao Tú cúi đầu, vẻn vẹn lộ ra bên mặt bên trên, không ngừng âm tình biến ảo, ám đạo hẳn là thật sự là Long tộc tiên tổ có linh, để nha đầu này tỉnh ngộ rồi? !

Này mới đúng mà, hơn sư tôn như thế thanh lãnh, cao ngạo người, sao lại làm bách hợp nở rộ sự tình, hay là sớm một chút tắt cái này không thực tế suy nghĩ đi.

Giờ phút này, Dư Nhược Vi một đường hướng về phía trước, đã dẫn đầu mọi người tiến vào lôi màn chỗ sâu, mà nàng quanh thân hội tụ lôi đình chi lực, cũng đã hóa thành một mảnh to lớn lôi vân. Bảo vệ quanh thân, tuân theo ý chí của nàng, thôn phệ xung quanh lôi màn công kích, liền như 1 đạo vững như thành đồng phòng hộ bình chướng.

Đột nhiên, Dư Nhược Vi như phát giác được cái gì, bước chân hơi ngừng lại, nàng ngẩng đầu nhìn về phía nơi nào đó, đáy mắt lướt qua một tia sáng sắc. Mà La Quan cũng tại thời khắc này, sinh ra một phần mơ hồ cảm giác —— lôi đình chi đạo hắn đồng dạng không kém, tựa hồ một phương này lôi màn bên trong, ẩn tàng thứ gì.

Ẩn ẩn nhưng, cho hắn một loại bị hấp dẫn cảm giác.

Suy nghĩ một chút, Dư Nhược Vi nói: “La Quan, cái này bên trong hình như có thứ gì, ta muốn đi qua nhìn một chút… Chỉ bất quá…”

Lúc này, nàng ánh mắt chỗ hướng chỗ, một mảnh ảm đạm hỗn độn, ẩn ẩn lộ ra mấy điểm đen nhánh.

Kia là vô số lôi đình xen lẫn, lẫn nhau hỗn hợp, áp súc mà thành, làm lòng người thần bất an, nhìn đến liền sinh ra cực kỳ kinh hãi sợ.

La Quan mỉm cười, nói: “Sư tôn yên tâm chính là, nếu có không ổn, ta tự sẽ xuất thủ.”

“Ừm.” Dư Nhược Vi gật đầu, nhìn thoáng qua La Quan, nàng liền cảm giác an tâm.

Thở ra một hơi, tiếp tục hướng phía trước, nhắc nhở: “Nó hơn chư vị, đều mời thu liễm khí cơ, tận lực đừng lộn xộn.”

Ầm ầm ——

Bên tai lôi đình gào thét, đột nhiên trở nên càng thêm mãnh liệt, giống như là trong núi tru lên mãnh thú, muốn dọa lùi xâm nhập thợ săn.

Càng nhiều lôi đình, từ bốn phương tám hướng đánh xuống, khiến Dư Nhược Vi chưởng khống lôi vân, đều xuất hiện kịch liệt chấn động, bất ổn. Nàng biểu lộ lộ ra

ngưng trọng, đôi mắt nhưng như cũ kiên định, không có nửa điểm sợ hãi, bất an, kế tiếp theo dẫn đầu mọi người hướng về phía trước.

Đột nhiên, ngay tại cái nào đó nháy mắt, đinh tai nhức óc kinh thiên lôi minh, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Mà cùng lúc đó, trước mắt lôi màn, cũng triệt để biến thành đen nhánh, tựa như là 1 con mở ra miệng lớn, lẳng lặng chờ đợi mọi người bước vào.

Sau đó, liền sẽ đem bọn hắn nhấm nuốt thành cặn bã, một ngụm nuốt sạch sẽ!

Sợ hãi, bất an, e ngại… Các cảm xúc, từ đáy lòng tự nhiên sinh ra, chính là La Quan cũng không ngoại lệ, cái này cùng tâm thần ý chí không quan hệ, hoàn toàn nguồn gốc từ sinh linh bản năng.

Cái gọi là tĩnh dưới hồ sóng cả cuồn cuộn, trước mắt đen nhánh bên trong yên tĩnh, xa so trước đó oanh minh gào thét, muốn nguy hiểm hơn nhiều.

Tang Tang, Ngao Tú trên mặt, lộ ra ngưng trọng.

Thập Tứ Mục rụt rụt đầu, đột nhiên cảm thấy bên cạnh có đồ vật gì tại lắc, vừa nghiêng đầu liền nhìn thấy run thành cái sàng Bạch Cốt phiên, trên dưới hai hàng răng “Ken két” thẳng đánh nhau.

A ~ thối ——

Liền cái này! ? ! Cẩu thí đảm lượng, cũng xứng cùng ngươi Thập Tứ gia tranh thủ tình cảm, quả thực không biết sống chết.

Cái gì? ? Ngươi nói ta cùng hắn không sai biệt lắm? ! Không có khả năng, ngươi nhìn lầm, đây không phải là ta!

Thập Tứ gia ta ý chí kiên định như sắt thép, sợ là thứ gì, thấy đều chưa thấy qua, không sai ta chính là mạnh như vậy!

Ưỡn ngực ngẩng đầu, Thập Tứ Mục tầm mắt buông xuống, chẳng thèm ngó tới nhìn về phía Bạch Cốt phiên.

Sau một khắc, tràn trề uy áp rơi xuống, như trực diện chín ngày thần linh, khủng bố khí cơ khiến người gan hàn muốn nứt.

“A!”

Hắn kêu thảm một tiếng, vô ý thức cùng Bạch Cốt phiên ôm ở cùng một chỗ, 2 cái cùng một chỗ run không còn hình dáng

Tạch tạch tạch két ——

Bạch Cốt phiên đen ngòm hốc mắt trừng lớn, 1 cái nhỏ bé biểu lộ, liền có thể để người minh bạch nó ý tứ, “Không trang - bức rồi? Còn đạp ngựa chế giễu lão tử, ngươi răng cũng đang đánh nhau! !”

Thập Tứ Mục thở mạnh, về lấy ánh mắt hung tợn ——

lão tử vui lòng, ngươi quản được?

Nếu không phải sợ ngươi bị hù chết, ta mới không ôm ngươi, liền vụng trộm vui đi, còn dám chế giễu ta? ? Cái này Bạch Cốt phiên thật là đáng chết!

Trên thực tế, cũng không phải là Thập Tứ Mục, Bạch Cốt phiên không tốt, mà là Dư Nhược Vi một bước bước vào đen nhánh, liền có thiên sơn vạn thủy hoành ép mà tới.

Đương nhiên, đây chỉ là một loại hình dung, nhưng khủng bố là thật là khủng bố, như trực diện thiên uy.

Mà giờ khắc này trời, chính là một loại lôi đình ý chí, cao cao tại thượng đại biểu cho tuyệt đối uy nghiêm, không dung nửa điểm xúc phạm.

Giờ phút này, Dư Nhược Vi chỗ chấp chưởng lôi vân, tại bước vào đen nhánh lôi phía sau màn, đang không ngừng sụp đổ, kia là lôi đình quyền hành bị áp chế, tước đoạt!

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, quát khẽ vang lên, “Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết!”

La Quan xuất thủ.

—

—

Chương 707 : Lôi đình đạo quả

Kiếm dù khác biệt, lại một mạch quy nguyên, phải La Quan xuất thủ tương trợ, Dư Nhược Vi hung hiểm tình trạng, lập tức có thể vững chắc. Thậm chí những cái kia vỡ nát, tán loạn lôi vân, thay đổi trước đó bị chèn ép xu hướng suy tàn, như mãnh hổ hạ sơn gào thét kinh thiên.

Trước đó, là vô tận lôi màn tứ ngược gào thét, Dư Nhược Vi, La Quan bọn người trầm mặc hướng về phía trước, bây giờ giữa song phương vị trí, đã hoàn thành đổi.

Đen nhánh như vĩnh dạ lôi màn, giống như là cảm nhận được uy hiếp, kia băng lãnh, yên lặng như vĩnh hằng bất biến hắc ám, đột nhiên phun trào bắt đầu, như là một mảnh biển lớn màu đen, cuốn lên lên vô số kinh đào hải lãng, muốn đem một đoàn người triệt để nuốt hết.

Áp lực bỗng nhiên tăng gấp bội!

Dư Nhược Vi nhíu mày, nàng thở sâu, quay người nhìn về phía La Quan, lộ ra mấy điểm hỏi thăm chi ý?

La Quan nghĩ nghĩ, nói: “Đã động thủ, liền không có bỏ dở nửa chừng đạo lý, huống chi bây giờ chính là chúng ta muốn đi, nó cũng chưa chắc vui lòng.”

Màu đen thủy triều, giờ phút này đã xem mọi người vây quanh, quanh quẩn bên ngoài lôi vân, bộc phát ra càng

thêm mãnh liệt oanh minh tiếng vang.

Kia là 2 đạo lôi đình ý chí đối kháng cùng chôn vùi, thất bại một phương sẽ bị thôn phệ… Trình độ nào đó nói, đây là đánh cược sinh tử đánh cược một lần.

Dư Nhược Vi rất nhanh liền nghĩ thông điểm này, khuôn mặt càng phát ra thanh lãnh, đôi mắt bộc lộ lãnh ý, “Vậy liền cùng nó đấu một trận!”

La Quan gật đầu, “Được.”

Ông ——

Ông ——

2 đạo kiếm minh quấn giao trùng thiên, thuộc về 2 người lôi đình ý chí, giờ phút này toàn lực bộc phát.

Nhưng thế cục vẫn như cũ không được tốt lắm, mảnh này màu đen lôi màn, không biết tồn tại bao nhiêu năm, trong đó đã dựng dục ra một loại nào đó linh tính tồn tại.

Trước đó, nó còn muốn dọa lùi mọi người, nhưng bây giờ lại lên, ăn hết Dư Nhược Vi cùng La Quan suy nghĩ —— một khi đạt thành, cái này lôi đình bên trong thai nghén mà thành linh tính, liền có khả năng lột xác thành là chân chính sinh linh.

Dư Nhược Vi sắc mặt trở nên tái nhợt, cái trán toát ra tinh mịn mồ hôi, những người khác cũng như phát giác được tình cảnh không ổn, riêng phần mình mặt lộ vẻ ngưng trọng. Ai cũng không nghĩ tới, mới vào thâm uyên

lại gặp được kinh khủng như vậy nguy cơ, nơi đây quả nhiên khủng bố vạn điểm!

La Quan suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, nhìn về phía lôi vân bên ngoài thoải mái hắc ám thủy triều, đột nhiên nói: “Sư tôn, không thể lại cùng, lại như vậy này lên kia xuống, ngươi ta lạc bại chỉ là vấn đề thời gian, cùng nó ngồi chờ chết, không bằng buông tay đánh cược một lần.”

Hắn một bước hướng về phía trước, giương kiếm chỉ phía xa, “Một kiếm này, nếu không thể phá vỡ lôi màn… Vậy liền đem Bạch Cốt phiên ném ra bên ngoài, ta nhìn nó bây giờ chất liệu rất không tệ, luôn có thể ngăn cản một lát, vì ngươi ta tranh thủ thoát thân thời gian.”

Oanh ——

Thập Tứ Mục một cú đạp nặng nề, đem trước một khắc còn chăm chú ôm trong ngực bên trong Bạch Cốt phiên đá văng, lớn tiếng nói: “Chủ nhân nói rất đúng cực!” Quả nhiên, chủ nhân hay là yêu ta, loại này sống còn thời khắc, liền hiện ra xa gần thân sơ a.

Bạch Cốt phiên ngốc, trừng lớn vô tội đen ngòm, run giọng nói: “Chủ nhân, ngài là nói đùa đúng không? Nhất định là trò đùa, ta… Ta không có bản lãnh lớn như vậy… Ngài muốn ném liền ném đầu này Giao long, nó da dày thịt béo làm tấm thuẫn không còn gì tốt hơn!”

“Ngươi đánh rắm!” Thập Tứ Mục giơ chân mắng to, nghiến răng nghiến lợi, “Lão tử da mềm mại non, mới không phải làm tấm thuẫn liệu!”

Vương bát đản, trước khi chết còn muốn kéo lão tử đệm lưng, ngươi chờ đó cho ta, coi như lần này may mắn không chết, lão tử cũng muốn chơi phế ngươi.

La Quan liếc đến một chút, thuận miệng nói: “Vậy liền lại tính đến Thập Tứ Mục, như ném 1 cái không được, liền ném 2 cái…” Nói xong, không cho bọn hắn lại tất tất cơ hội, 1 kiếm chém xuống.

Oanh ——

Vô tận lôi vân sôi trào, đều hội tụ đến một kiếm này bên trong, óng ánh lôi đình như tấm lụa, trùng điệp chém vào trước mắt đen nhánh lôi màn.

Cứng đối cứng, đây là 2 đạo ý chí chém giết.

Ầm ầm ——

Toàn bộ biển lớn màu đen kịch liệt chấn động bắt đầu, một cái khe hở bị xé mở, tiếp theo bị kia chảy xiết lôi đình triệt để đánh vỡ. Chỉ vì một kiếm này bên trong, không chỉ có lôi đình ý chí, càng ẩn chứa La Quan ma luyện tự thân kiếm đạo, không gì không phá sắc bén.

Hắc ám, biến mất!

1 viên màu bạc trắng trái cây, lơ lửng ở giữa không trung, mặt ngoài tự nhiên sinh ra vô số phức tạp lôi văn, tản ra ảo diệu khí cơ.

“Lôi đình đạo quả!” La Quan trước mắt, tiểu la lỵ thân

ảnh xuất hiện, giờ phút này ánh mắt sáng ngời, lộ ra mấy điểm nóng bỏng.

Hiển nhiên, vật này tuyệt không phải bình thường.

“La Quan, xem ra cái này thâm uyên cùng ngươi, ngược lại là rất có duyên phận, vừa tiến vào trong đó liền được, như thế một món lễ lớn.”

La Quan nói: “Lão sư, cái này lôi đình đạo quả có làm được cái gì?”

“Hoắc! Kia tác dụng coi như lớn, như thế nói với ngươi đi, chỉ cần ăn hết cái quả này, liền xem như cái nhục thể phàm thai, cũng là nhảy lên một cái, trở thành tu hành lôi đình chi đạo tuyệt thế thiên tài… Có lẽ nói như vậy, ngươi còn không phân rõ nặng nhẹ, vậy liền thay cái thuyết pháp.”

Tiểu la lỵ đưa tay một chỉ, “Vật này, ngươi đáng nhìn vì là 1 viên hạt giống, nếu như hôm nay không bị ngươi đánh gãy, có lẽ 10,000 năm về sau, một phương này lôi màn sẽ lột xác thành vì, cùng loại vạn cổ lôi trì tồn tại! !”

Vạn cổ lôi trì! !

Ban đầu ở long hưng phúc địa, La Quan từng lĩnh giáo qua một phen, kia bất quá vẫn là nó 1 đạo hình chiếu mà thôi, liền có hủy thiên diệt địa chi uy. Thậm chí đại biểu cho, lôi đình 1 đạo bộ điểm quy tắc, nếu là hoàn chỉnh thể… Nó trình độ kinh khủng, quả thực khó có thể tưởng tượng, nói một câu hủy thiên diệt địa tuyệt không là quá.

“Ừm?” Đúng lúc này, La Quan nhướng mày, cười lạnh nói: “Muốn chết!”

Oanh ——

1 kiếm chém ra, khủng bố kiếm ảnh sát na giáng lâm.

“A!” Một tiếng hét thảm, tới gần lôi đình đạo quả nơi nào đó, không gian bỗng dưng vặn vẹo, một thân ảnh bị chém bay ra ngoài. Hắn sau lưng mọc lên 2 cánh, quanh thân bao trùm lấy một loại nào đó màu tím sậm chất sừng, có thể thấy được vô số đạo mảnh tiểu Lôi ánh sáng, tại mặt ngoài chấn động, nhảy vọt.

Bây giờ bị La Quan 1 kiếm chém bay, một nửa thân thể đều bị xé nứt, tử sắc máu tươi mảng lớn rơi vãi, thê lương tru lên, “Cái này bên trong là ta lôi ô bộ thánh địa, các ngươi dám tự tiện xông vào, chắc chắn gặp ta lôi ô bộ trên dưới, không chết không thôi truy sát!”

Nhìn thấy người chim này nháy mắt, La Quan liền từ trước đó nhìn qua trong ngọc giản, tìm được liên quan tới thân phận của đối phương tin tức —— lôi ô bộ, là giới ngoại tu sĩ tiếp xúc qua, thâm uyên chủng tộc 1 trong, nó tộc đàn sinh mà có 2 cánh, càng hiểu được hơn thiên độc hậu lôi đình thiên phú tu luyện, tốc độ cực nhanh trời sinh tính tàn nhẫn ngang ngược.

Tên điểu nhân này thực lực rất không yếu, lại nhục thân phi thường cường hãn, chịu La Quan 1 kiếm, thế mà còn có gào thét uy hiếp khí lực. Thậm chí bị xé nứt mở nhục thân, miệng vết thương huyết nhục điên cuồng sinh sôi, lẫn nhau quấn quýt lấy nhau, rất nhanh liền có

thể khôi phục.

Bây giờ con mắt thần oán độc, nhìn về phía La Quan bọn người, dư quang thì thỉnh thoảng đảo qua, lơ lửng ở giữa không trung lôi đình đạo quả, trong lòng đều là tham lam, vừa rồi hắn là bó tay bó chân, mới có thể bị cái này đáng chết Nhân tộc kiếm tu đánh trúng, hiện tại không có khả năng.

Đáng tiếc, vừa rồi không thể vụng trộm lấy đi lôi đình đạo quả, một khi các tộc người đuổi tới, lại nghĩ độc chiếm liền tuyệt đối không thể.

Vừa nghĩ đến đây, cái này lôi ô bộ điểu nhân ánh mắt, càng nhiều mấy điểm ngoan lệ, hận không thể đem hỏng hắn đại sự La Quan ăn sống nuốt tươi.

Ông ——

La Quan không có nửa điểm nói nhảm, lại 1 kiếm điểm ra.

Lôi ô điểu nhân đáy mắt, hiện lên một tia trào phúng, đồng dạng kiếm tuyệt không có khả năng, đánh trúng ta lần thứ 2.

Bá ——

Hắn cánh chớp động, một đoàn lôi quang nổ tung, thân thể nháy mắt hóa thành một đạo tàn ảnh, trực tiếp biến mất tại nguyên chỗ, “A! Vô tri Nhân tộc kiếm tu, ngươi sẽ vì sự ngu xuẩn của mình, trả giá…”

Thanh âm im bặt mà dừng, điểu nhân giữa lông mày xuất hiện 1 đầu vết thương, cùng lúc trước tiếp nhận khủng bố thương thế, hoàn toàn không thể đối so, nhưng trảm linh chân ý sớm đã gào thét mà ra, liền như một trận hải khiếu, đem hắn hồn phách xé thành vỡ nát.

Thi thể ầm vang rơi xuống, đem mặt đất ném ra một chỗ hố sâu, triệt để đều chết hết.

La Quan thu kiếm, nhìn về phía Dư Nhược Vi, “Sư tôn, nơi đây không nên ở lâu, nhanh đi lấy như thế lôi đình đạo quả.”

Dư Nhược Vi cự tuyệt nói: “Nếu không có ngươi, ta căn bản kiên trì không đến hiện tại… Viên này lôi đình đạo quả, hẳn là thuộc sở hữu của ngươi.”

La Quan lắc đầu, “Con đường của ta chỉ ở tại kiếm, mà cũng không phải là lôi đình chi đạo, sư tôn liền đừng chối từ, lại trì hoãn xuống dưới, cùng lôi ô bộ điểu nhân nhóm lớn đánh tới, vậy coi như không kịp.”

Đôi mắt bình tĩnh, thần sắc lạnh nhạt, không có nửa điểm không tình nguyện.

Dư Nhược Vi nhìn hắn một cái, cắn răng, “… Tốt, coi như ta thiếu ngươi một lần.” Trên thực tế, thân là đã ở lôi đình 1 đạo, đi ra mình đường người tu hành, há lại sẽ không cảm giác được lôi đình đạo quả khí tức? ? Cái này dụ hoặc nàng thật cự tuyệt không được.

Lớn không được về sau… Cái kia cũng xem như hắn…

Nghĩ như vậy, Dư Nhược Vi trong lòng yên ổn rất nhiều, đi tới lôi đình đạo quả trước, đưa tay một nắm nó liền trực tiếp bay vào trong tay.

Lúc trước, La Quan một kiếm kia phá vỡ là hắc ám lôi màn, trảm lại là lôi đình đạo quả linh tính, bây giờ nó cũng chỉ là 1 viên hiếm thấy thiên địa chí bảo mà thôi.

“Hừ hừ! La Quan, ngươi cua gái rất bỏ được bỏ tiền vốn a? ? Cẩn thận về sau trên giường, bị điện giật đề không nổi quần!” Tiểu la lỵ mặt lạnh lấy, lưu lại 1 câu ác độc nguyền rủa, quay người biến mất không thấy gì nữa.

La Quan lộ ra vẻ lúng túng, “Khục! Tốt, chúng ta đi nhanh lên!”

Ngang rống ——

Thập Tứ Mục một tiếng long ngâm hiện ra bản thể, sung làm 1 cái hợp cách tọa kỵ, nương theo mảng lớn mây mù bốc lên, chở đi mọi người cấp tốc đi xa.

—

—

—

—

—

—

Chương 708 : Hắc Nguyệt ngóng nhìn

Mọi người sau khi rời đi không lâu, mảng lớn phong lôi oanh minh âm thanh từ phương xa truyền đến, từng đạo sau lưng mọc lên 2 cánh lôi ô bộ tộc người, cấp tốc đuổi tới nơi đây.

“Lôi lực bị giết!”

“Thánh địa biến mất, lôi đình đạo quả đã bị trộm lấy!”

“Đáng ghét! Bất luận ai làm xuống việc này, đều phải chết!”

Gào thét cuồn cuộn, sát cơ trùng thiên.

Từng người từng người lôi ô bộ tộc người, ánh mắt nhìn về phía đại tông lão , chờ đợi mệnh lệnh của hắn.

Đại tông già xác thực rất cao, mặt ngoài thân thể đều là nếp uốn, giờ phút này nhìn về phía lôi màn trước kia chiếm cứ chi địa, đáy mắt uy nghiêm lưu chuyển.

“Giết tộc nhân ta, trộm ta thánh địa chí bảo, tội đáng chết vạn lần!”

Trước định âm điệu, lại làm việc.

Hắn đưa tay Chưởng Tâm Lôi quang bắn tung toé, lại có một gốc lôi đình chi mộc hiển hiện, cành cây tươi tốt mỗi

một cây mặt ngoài, đều có lôi đình nhảy vọt.

Giờ phút này, như cảm nhận được cái gì, cái này lôi đình chi mộc cành cây, nhanh chóng quấn quýt lấy nhau, thẳng tắp chỉ hướng cái nào đó phương vị, chính là vừa rồi Thập Tứ Mục chở đi mọi người, rời đi phương hướng.

“Tìm tới các ngươi!” Đại tông lão Lãnh cười một tiếng, mặt lộ vẻ dữ tợn, “Lại cùng bản tông lão đến đây, đem địch nhân toàn bộ trấn sát!”

“Vâng!”

Lôi ô bộ tộc người ầm vang lĩnh mệnh.

Ầm ầm ——

Phong lôi gào thét tái khởi, tại đại tông lão dẫn đầu dưới, số lớn lôi ô bộ tộc người toàn lực vuốt cánh, hóa thành từng đạo lôi đình lưu quang truy sát mà tới.

…

Phía trước, Thập Tứ Mục đằng vân giá vũ, chở đi mọi người nhanh chóng tiến lên.

Cái này mây mù, nhưng vì Giao long chi thuộc gia tốc, cũng là 1 đạo bình chướng, có thể đem cuồng phong đều ngăn cách tại bên ngoài.

Rộng lớn, bằng phẳng Giao long phần lưng, La Quan ngồi tại Mộ Thanh Kết bên người, mặt lộ vẻ trầm ngâm.

Thâm uyên sao mà bao la, muốn tìm tới cùng nàng ký kết Hắc Nguyệt nghi thức thâm uyên sinh vật, không khác mò kim đáy biển.

Cho nên, nhất định phải có một loại nào đó chỉ hướng, đáng tiếc bạch cốt tôn đối Hắc Nguyệt tránh, Đồ Tư Tư thì là biết không nhiều.

Việc này còn phải tự nghĩ biện pháp.

“Lão sư, ngài có biện pháp gì hay không?” La Quan ở trong lòng mở miệng.

Huyền Quy cười lạnh, “Gọi ta làm cái gì? Lão sư của ngươi, lại không chỉ ta 1 cái, mà lại lôi đình đạo quả loại vật này, đều đưa cho người ta, để nàng ra thêm chút sức không nên? !”

Thật sao!

Còn ở lại chỗ này ăn dấm đâu, La Quan cười khan một tiếng, vội vàng nói: “Nhìn ngài nói, ngược lại tượng đệ tử là cái vong ân phụ nghĩa hạng người, ta đã sớm nói, trên đời này chỉ có ngài mới là, ta chân chính lão sư… Lôi đình đạo quả… Khục, đây không phải là vật tận kỳ dụng nha.”

“Đệ tử nói chính là kiếm trong tay, bởi vì cái gọi là tham thì thâm, lôi đạo tuy tốt lại không phải ta nguyện, làm gì chiếm kia bảo vật…”

Ba lạp ba lạp một đống, lời hữu ích mấy cái sọt, lại đối

Huyền Quy một trận lớn khen đặc biệt khen, tiểu la lỵ trên mặt rốt cục lộ ra cười bộ dáng, lại còn muốn cố ý hừ lạnh vài tiếng, nói cái gì bớt nịnh hót, một bộ này đối ta không dùng loại hình.

Đương nhiên, lời này nghe một chút cũng liền thôi, không dùng ngươi cười thành dạng này, phơi kia một ngụm tiểu bạch nha đâu? ?

Cho nên các huynh đệ, bất luận thế nào nữ nhân, các nàng nói lời liền phải phản lấy nghe, ngươi muốn làm thật sự ngốc - bức.

Khục, trở lại chuyện chính.

Tại La Quan lại một lần hỏi thăm về sau, tiểu la lỵ mặt lộ vẻ suy tư, nói: “Vi sư cũng không có gì biện pháp quá tốt, nhưng có 1 đầu ngươi có lẽ có thể thử một chút.”

“Nguyệt có hai mặt, quang minh chiếu rọi thiên địa, Hắc Nguyệt vĩnh treo thâm uyên, cả 2 dù xa xa giằng co không gặp gỡ nhau, nhưng chung quy là hai mặt một thể, lấy trăng sao chi lực thăm dò, có lẽ có thể có đoạt được.”

La Quan ánh mắt sáng lên, “Là ta hồ đồ, đa tạ lão sư nhắc nhở, đường này có lẽ đi phải thông! !” Nói làm liền làm, hắn bấm tay nhẹ trừ giữa lông mày, cảm thụ được băng lãnh khí tức chấn động, khuếch tán, một cái tay khác nhô ra, điểm tại Mộ Thanh Kết giữa lông mày.

Sau một khắc, như thời không đình trệ, La Quan ý thức một nháy mắt, bị kéo vào nơi nào đó khu vực đặc biệt

—— thiên địa tịch liêu, khí cơ ngột ngạt kiềm chế, một vòng đen nhánh trăng tròn lẳng lặng treo trên cao chín ngày, cứ như vậy trầm mặc không nói gì, nhìn chăm chú lên thiên địa vạn vật.

Đột nhiên, Hắc Nguyệt như phát giác được, cái nào đó xâm nhập kẻ ngoại lai, La Quan tâm thần run lên, giống bị kinh khủng tồn tại khóa chặt. Mơ hồ trong đó, tại kia Hắc Nguyệt bên trong, lại có một đôi tròng mắt hiển hiện, thon dài mà đạm mạc, chính băng lãnh ngắm nhìn hắn.

Ông ——

La Quan giữa lông mày, lạnh buốt khí tức nháy mắt chấn động, như tĩnh hồ lên sóng cả, đem hắn từ này 1 trạng thái bên trong cưỡng ép lôi ra đến

Hô ——

Áo bào đen chấn động tóc dài không gió kích giương, một vòng nhàn nhạt ánh trăng, xuất hiện tại La Quan bên người, lại tại sau một khắc dập tắt.

Hắn mở mắt ra, vẻ mặt nghiêm túc, đáy mắt vẫn còn mấy điểm rung động.

Hắc Nguyệt!

Nghe đại danh đã lâu, hôm nay rốt cục nhìn thấy, quả nhiên như Hứa Đại Phu chỗ nhắc nhở, cường đại không thể tưởng tượng nổi. Chỉ là bị nhìn thoáng qua, lại để La Quan sinh ra một loại, cùng tử vong chỉ thiếu chút nữa

cảm giác.

Tựa hồ, chỉ cần đối phương một cái ý niệm trong đầu, liền có thể làm hắn vạn kiếp bất phục!

Cũng may, tiếp xuống một mảnh yên tĩnh, Dư Nhược Vi, Tang Tang đám người đã bị kinh động, chính thần tình ngưng trọng hướng La Quan trông lại.

Lại cùng mấy hơi, xác định Hắc Nguyệt hoặc là khinh thường, trực tiếp động thủ với hắn, La Quan thở ra một hơi, đối mọi người lắc đầu, “Không có việc gì.” Dĩ nhiên không phải không có việc gì, ngược lại vấn đề lớn, hắn cảm thấy mình hẳn là, là bị Hắc Nguyệt cho nhớ thương.

Nhưng cùng mọi người đề cập cũng vu sự vô bổ, sẽ chỉ làm bọn hắn áp lực lớn hơn.

Cũng may, cử động lần này cũng không phải không có chút nào thu hoạch, bây giờ tới gần Mộ Thanh Kết lúc, La Quan có thể cảm nhận được một tia mơ hồ chỉ dẫn.

Kia là Hắc Nguyệt nghi thức lực lượng.

Nói cách khác, chỉ cần căn cứ đạo này chỉ dẫn tiến lên, liền có thể tìm tới cùng nàng ký kết khế ước kia 1 tôn thâm uyên sinh vật.

Tìm tới nó, giết chết nó… Liền có thể cứu trở về Mộ Thanh Kết!

Nhưng thâm uyên quy tắc cực độ vặn vẹo, tàn khuyết không đầy đủ, nghiêm trọng áp chế thâm uyên sinh vật

thực lực, cùng Mộ Thanh Kết ký kết khế ước kia 1 tôn, vì sao lúc trước 1 đạo giáng lâm hiện thế hình chiếu, liền có thể bộc phát ra kinh người như vậy lực lượng? Ở trong đó, hẳn là cũng có vấn đề? !

La Quan lắc đầu đè xuống suy tư, bây giờ cân nhắc những thứ vô dụng này, đợi tìm tới đối phương về sau, hết thảy tự nhiên là sáng tỏ.

Đúng lúc này, tiểu la lỵ thanh âm đột nhiên vang lên, “La Quan, có người đuổi theo, như cùng lúc trước bị giết lôi ô bộ điểu nhân có quan hệ! !”

Bá ——

La Quan đứng dậy, hướng phương hướng phía sau nhìn lại, mấy hơi sau có lôi quang nhảy vọt đập vào mi mắt, tiếp theo là kia “Ầm ầm” lôi đình gào thét.

Dư Nhược Vi cái thứ 2 phát giác, mặt lộ vẻ ngưng trọng, “Là lôi ô bộ… Chúng ta đã rời đi xa như vậy, bọn hắn có thể nào đuổi theo?” Đột nhiên, nàng như nghĩ đến cái gì, sắc mặt biến hóa.

Đã bị giết kia lôi ô bộ tộc người, nói bọn hắn trộm lấy bộ lạc thánh vật, hiển nhiên là biết lôi đình đạo quả tồn tại, kia bây giờ bị đuổi giết, khi cùng cái này mai lôi đình đạo quả có quan hệ! !

Lôi ô bộ chưởng khống Phong Lôi chi lực, lại có 2 cánh gia trì, hướng lấy tốc độ kinh người nghe tiếng, rất nhanh liền đuổi theo, mười mấy tên tộc nhân mang theo vô tận lôi đình, đem mọi người vây quanh.

Đại tông lão Âm ế đôi mắt đảo qua mọi người, cảm nhận được trên người bọn họ, thuộc về kẻ ngoại lai khí tức sau lập tức đại hỉ, lúc trước hắn còn lo lắng, là bị phụ cận cái khác thâm uyên chủng tộc, chiếm bọn hắn mong mà không được lôi đình đạo quả, nghĩ như vậy muốn truy hồi, tất có một trận đại chiến.

Kẻ ngoại lai, kia là thâm uyên tộc quần chung địch, giết liền giết!

Đương nhiên, đại tông lão ưa thích trong lòng nguyên nhân chủ yếu nhất, vẫn là trước mắt những này kẻ ngoại lai, tu vi khí tức qua quýt bình bình, tại lôi ô bộ dũng sĩ trước mặt, có thể nói không chịu nổi một kích.

“Giết ta lôi ô bộ tộc người người, tuy là cửu thiên thập địa cũng không thể trốn đi đâu được. Huống chi, các ngươi to gan lớn mật, dám trộm lấy tộc ta thánh vật!” Đại tông lão đôi mắt lạnh lẽo, sát khí đằng đằng, vung tay lên, “Giết sạch bọn hắn, một tên cũng không để lại!”

—

—

—

—

—

—

Chương 709 : Trảm thảo trừ căn

Một nháy mắt, lôi đình oanh minh vang vọng thập phương.

Mười mấy tên lôi ô bộ tộc người, không chút do dự bộc phát ra, riêng phần mình lực lượng cường đại nhất, ngưng tụ lôi đình chi lực oanh sát.

Thật đúng là đạp mịa, sát phạt quả đoán a!

La Quan cười lạnh một tiếng, lấy ra tru tiên kiếm, phất tay chém xuống.

Oanh ——

Mảng lớn gào thét mà đến lôi đình, trong chốc lát kịch liệt chấn động tránh thoát chưởng khống, tiếp theo lấy càng nhanh chóng hơn độ bay ngược mà quay về, đánh vào một đám lôi ô bộ tộc trên thân người.

Lập tức kêu thảm nổi lên bốn phía khét lẹt bốc lên, từng cái trợn to tròng mắt, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin, lôi ô bộ điểu nhân bị một kiếm này cho đánh được.

Bọn hắn là ai? Trời sinh lôi đình sủng nhi, từ trước đến nay đều là chấp chưởng lôi đình chi uy, công phạt giết chóc mọi việc đều thuận lợi, đánh người khác “Ngao ngao” kêu thảm.

Hôm nay lại bị người, bắt bọn hắn am hiểu nhất lôi đình chi lực, cho trực tiếp đánh mặt rồi? !

Nhưng lôi ô bộ hạ người mộng bức, La Quan lại chưa dừng lại, đã nói muốn “Giết sạch”, lại há có thể cô phụ đối phương kỳ vọng.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, người theo kiếm đi, La Quan dẫn theo tru tiên kiếm, hổ gặp bầy dê. Kiếm quang chỗ đến máu tươi bắn tung toé, từng cái lôi ô bộ điểu nhân, trực tiếp mất mạng tại chỗ!

Quả nhiên, cùng trong ngọc giản ghi lại đồng dạng, lôi ô bộ điểu nhân tốc độ nhanh, nhục thân trải qua lôi đình rèn luyện phá lệ cường hãn, nhưng lại có hồn phách yếu ớt khuyết điểm.

Lấy trảm linh chân ý giết chết, như làm thịt gà vịt!

Dư Nhược Vi theo sát ở phía sau, nàng tuy không trảm linh chân ý, nhưng “Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết” đã đi ra chính mình đạo, lại thêm được lôi đình đạo quả, lôi ô bộ điểu nhân dám ở trước mặt nàng thi triển lôi đình thủ đoạn, kia thuần túy là ông cụ thắt cổ.

Ầm ầm ——

Lôi đình oanh minh, theo mũi kiếm chỗ hướng, đem từng người từng người lôi ô bộ điểu nhân cuốn vào trong đó, kêu thảm bên trong trực tiếp hóa thành than cốc.

Nhân từ nương tay? Lòng trắc ẩn? Quên đi thôi! 2 thứ này đối với người tu hành mà nói, đều là thế gian đáng sợ nhất kịch độc.

Thân là một tông chi chủ Dư Nhược Vi, năm đó có thể bằng sức một mình, khổ chống đỡ Thanh Tiêu kiếm tông nhiều năm, cái gì không biết đến?

Đáng giết, nàng không có nửa điểm do dự!

Tang Tang lôi kéo Ngao Tú, lùi về phía sau mấy bước, nói khẽ: “Chúng ta liền lưu tại cái này, không muốn cho đại nhân bọn hắn thêm phiền.”

Câu nói này, 1 câu hai ý nghĩa, cúi đầu xem ra ánh mắt bên trong, lộ ra mấy điểm nhắc nhở.

Ngao Tú nhu thuận gật đầu, “Tốt, nghe Tang Tang tỷ tỷ.” Trong nội tâm, hung hăng mắt trợn trắng.

Coi như muốn thêm phiền, cũng không phải hiện tại được không? ! Liền lôi ô bộ đám người chim này, tình huống đều không làm rõ ràng được, còn hô cái gì “Toàn bộ giết sạch” nói nhảm, quả thực chính là chạy tới cho La Quan đưa đồ ăn!

Thập Tứ Mục mắt thấy thế cục tốt đẹp, lúc này “Ngang rống” rít lên một tiếng, “Tang Tang, mời chiếu cố tốt Mộ Thanh Kết cô nương, ta đi giúp chủ nhân!”

Nói nhảm, hiện tại không mau tới, chờ cái gì đâu? Chủ nhân thần uy phía trước, Dư Tông chủ chấp chưởng lôi

đình ở phía sau, ván này muốn thua cũng khó khăn.

Một bên khác.

“Sưu” một tiếng, Bạch Cốt phiên đã xông ra, hét lớn một tiếng, “Chủ nhân, tiểu xương đến giúp ngươi!”

Phần phật ——

Bạch Cốt phiên bỗng nhiên triển khai, đem 2 tên lôi ô bộ tộc người, trực tiếp cuốn vào trong đó.

Thập Tứ Mục chửi ầm lên, “Nịnh hót! Ngươi đạp ngựa học ta…” Răng đều nhanh cắn nát a, trên đời vì sao lại có, như thế mặt dày vô sỉ người?

Đều nhanh đuổi kịp Thập Tứ gia ta!

Không được, cái này Bạch Cốt phiên phải chết, tuyệt đối không thể để cho nó tiếp tục lưu lại chủ nhân bên người, nếu không ta thứ 1 chân chó bảo tọa, chắc chắn địa vị bất ổn!

Một bên trong lòng thầm hận, Thập Tứ Mục bỗng nhiên xông ra, “Ngang rống —— “

“Chủ nhân, 14 đến vậy!”

La Quan khóe miệng giật một cái, ám đạo 2 cái này đồ hỗn trướng hí thật nhiều, nghe “Ầm ầm” chém giết động tĩnh, cũng là ra bao lớn lực.

Đưa tay, lại 1 kiếm chém ra, mấy lôi ô bộ điểu nhân, trực

tiếp tại chỗ nằm ngay đơ.

Còn lại không nhiều, Dư Nhược Vi xuất thủ, lại thêm Bạch Cốt phiên, Thập Tứ Mục 2 cái tên dở hơi, đầy đủ thu thập sạch sẽ.

La Quan quay người, đưa tay giương kiếm, “Ngươi vừa rồi nói cái gì? Ta không nghe rõ, không bằng lặp lại lần nữa.” Uy nghiêm khí cơ xa xa khóa chặt.

Lôi ô bộ đại tông lão: …

Mẹ nó, đi ra ngoài không xem hoàng lịch, trước mắt cái này không phải một đám cừu non, rõ ràng chính là một đám ăn người ác hổ.

Thời gian mấy cái nháy mắt, liền đem hắn mang tới lôi ô bộ hảo thủ, cơ hồ đồ sát sạch sẽ!

Thở sâu, đại tông lão đại rống một tiếng, “Làm càn, đừng tưởng rằng, các ngươi liền có thể muốn làm gì thì làm, lại nhìn ta lôi ô bộ tuyệt học…”

Oanh ——

Muôn vàn lôi quang bộc phát, hừng hực như thiêu đốt mặt trời, cuồng bạo lực lượng ba động, La Quan cũng không nhịn được nhíu mày, mắt lộ trầm ngưng.

Sau một khắc!

Sưu ——

Đại tông biến chất vì lôi đình chi quang, như là cỗ sao chổi, cấp tốc bay về phương xa.

Trốn…

Lớn như vậy động tĩnh, kết quả liền cái này? ! A, nên nói chết không muốn mặt, hay là kẻ thức thời mới là tuấn kiệt? Đương nhiên, cái này đều không trọng yếu.

La Quan khóe miệng co quắp dưới, đưa tay 1 kiếm.

“A!”

Một tiếng hét thảm, đại tông lão ầm vang rơi xuống, gia hỏa này không hổ là lôi ô bộ đầu lĩnh, chịu 1 kiếm lại không chết.

La Quan nhíu mày, một bước đuổi tới trước người, rút kiếm đâm rơi.

“Không…”

Phốc ——

Đại tông lão não nát tại chỗ!

Còn lại mấy tên lôi ô bộ điểu nhân, lập tức mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, tuyệt vọng.

“Đại tông chết già! Chúng ta xong!”

“Đừng sợ, bộ lạc sẽ vì chúng ta báo thù, bọn hắn trộm lấy lôi đình đạo quả, đừng nghĩ còn sống rời đi cái này.”

“Đúng, bọn hắn cũng được chôn cùng…”

Hả? !

La Quan nhíu mày, thu kiếm lúc dừng một chút, sau một khắc hừng hực lôi quang, bỗng nhiên tự đại trưởng thượng trong thi thể bộc phát, gào thét thoát đi.

Kia lôi quang bên trong, mơ hồ phác hoạ ra một thân ảnh, chính là đã bị giết chết đại tông lão.

“Đáng ghét! Bị lão già này trốn, nhanh giết sạch bọn hắn, chúng ta mau chóng rời đi cái này!” Nhìn qua đào tẩu đại tông lão, La Quan “Tức hổn hển” gào thét.

Bá ——

Kia đào tẩu lôi quang, tốc độ càng nhanh mấy điểm.

Vài tiếng sau khi hét thảm, giữa sân an tĩnh lại, tất cả lôi ô bộ điểu nhân, đều đã lĩnh cơm hộp.

Thập Tứ Mục thở hồng hộc, trên thân nhiều mấy chỗ khét lẹt vết thương, giờ phút này ngẩng cao lên đầu, nghiêng liếc nhìn bên cạnh Bạch Cốt phiên.

Kết quả, kém chút khí phun ra một ngụm máu tươi.

Tên vương bát đản này, vừa rồi rõ ràng hoàn hảo không chút tổn hại, này sẽ thế mà trên người mình, xé mở mấy đầu lỗ hổng, 1 bộ thụ thương không nhẹ bộ dáng.

Bán thảm? A đù, nó lại vẫn biết cái này một tay! !

Thập Tứ Mục nghiến răng nghiến lợi, tranh thủ thời gian biểu hiện một đợt, “Chủ nhân không cần nổi nóng, người có thất thủ rất bình thường, chậm sợ sinh biến, chúng ta lúc này đi thôi.”

“Hừ! !” Bên cạnh vang lên cười lạnh một tiếng, Bạch Cốt phiên lớn tiếng nói: “Ngươi mù a? Không thấy được vừa rồi, là chủ nhân cố ý nhường? Nếu không chỉ là 1 cái điểu nhân, còn có thể trốn được? !”

Nói xong, một mặt nịnh nọt nhìn qua.

La Quan quét nó một chút, ám đạo Bạch Cốt phiên thực lực này có thể a, chém giết trạng thái dưới, cũng còn có công phu quan sát hắn.

Ngô, vậy sau này gặp gỡ phiền phức, nói không chừng thật đúng là có thể đem nó ném ra bên ngoài, làm tấm thuẫn dùng một chút, nghĩ như vậy, liền đối với nó cười gật gật đầu.

Một nháy mắt, Bạch Cốt phiên giống bị điên cuồng, nhếch miệng “Cạc cạc” cười to, lại đắt đỏ ngẩng đầu lên, đắc ý nhìn lướt qua Thập Tứ Mục.

Nhìn ta khẩu hình —— ngốc chó!

Thập Tứ Mục con mắt đều đỏ, lại rụt rụt đầu, ủy ủy khuất khuất cúi đầu, khóe miệng lại lộ ra một vòng cười lạnh.

Liền ngươi ánh mắt tốt, đầu óc xoay chuyển nhanh đúng

không? Ngốc - bức! !

Tại chủ nhân trước mặt, biểu hiện xuẩn điểm không tốt sao? Không phải rõ rệt ngươi có thể, hiện tại khẳng định tại chủ nhân tâm lý treo hào.

Cùng gặp được chân chính nguy hiểm, liền đợi đến vượt khó tiến lên đi, cùng ta đấu? ? Hừ hừ, ngươi Bạch Cốt phiên còn non lắm!

Dư Nhược Vi đi tới, nói: “La Quan, ngươi muốn trảm cỏ trừ tận gốc?”

“Ừm.” La Quan gật đầu, “Vừa rồi lôi ô bộ điểu nhân lời nói, ngược lại là nhắc nhở ta, chúng ta lấy đi lôi đình đạo quả, có lẽ có thể đánh thương bọn họ không còn dám đến, nhưng lỡ như lôi ô bộ trắng trợn tuyên giương tin tức này, mang ngọc có tội ngươi ta sẽ có đại phiền toái.”

Bọn hắn lợi hại hơn nữa, cũng chỉ có mấy người mà thôi, như thật dẫn tới phụ cận thâm uyên chủng tộc vây giết, chưa hẳn liền có thể lấy lòng. Huống chi, Đồ Tư Tư còn tại Quỷ giới chờ lấy đâu, bọn hắn liền 3 tháng thời gian, không thể lãng phí ở cái này.

Cho nên, vừa rồi La Quan tâm tư khẽ động, lâm thời thu kiếm thả đi đại tông lão, nếu không trảm linh phía dưới hắn đã sớm hình thần câu diệt.

Hiện tại, dẫn đường có.

La Quan cười lạnh một tiếng, “Đi, chúng ta đi lôi ô bộ!”

Chương 710 : Thập phương lôi ngục

Lôi ô bộ, quy mô của nó tại trong thâm uyên chỉ tính là cỡ trung tiểu bộ tộc, chiếm cứ lấy phương viên mấy ngàn bên trong, tộc chúng hơn 100,000. Trước khi nói dựng dục ra lôi đình đạo quả kia phiến lôi màn, là thuộc về bọn hắn thánh địa, đơn thuần thế là hướng trên mặt thiếp vàng.

Bọn hắn nhiều lắm là chính là, có thể mượn dùng bộ điểm lôi màn chi lực, tăng lên tự thân tốc độ tu luyện, căn bản là không có ra vào trong đó tư cách.

Giờ phút này lôi ô bộ trụ sở, bộ lạc trong chủ điện, lôi ô bộ tộc trưởng cùng mấy vị tộc đàn trưởng thượng, chính tề tụ 1 đường.

“Lôi màn thánh địa đột nhiên biến mất, thai nghén trong đó đạo quả, tất đã bị người đắc thủ, thật là đáng chết!” Tộc trưởng phẫn nộ gào thét, đôi mắt sát khí đằng đằng.

Lôi ô bộ thế hệ đóng quân ở đây, ngày nhớ đêm mong chính là, có thể đạt được viên này lôi đình đạo quả, bồi dưỡng được 1 tôn siêu cường giả.

Tiếp theo dẫn đầu toàn bộ bộ tộc, hoàn thành giai cấp tấn thăng, nhưng bây giờ lại bị người đoạt thức ăn trước miệng cọp, hắn há có thể không giận? ! Huống chi, con của hắn lôi lực, cũng bị đối phương xử lý.

Có trưởng thượng nói: “Tộc trưởng bớt giận, đại tông già đến đến tin tức về sau, đã ngay lập tức dẫn người truy sát, đối phương tuyệt đối trốn không thoát!”

“Không sai, đại tông trung thực lực cường đại, tất có thể đoạt lại tộc ta thánh vật!”

“Có lẽ, đây là một chuyện tốt, dù không biết những người này là như thế nào làm được, nhưng ít ra bọn hắn mang ra lôi đình đạo quả… Hừ hừ, giết sạch bọn hắn, tộc ta liền có thể đoạt được thánh vật, như vậy nhất phi trùng thiên.”

Nói đến đây bên trong, bao quát tộc trưởng ở bên trong, đại điện mọi người đôi mắt ở giữa, đều lộ ra mấy điểm nóng bỏng.

Đúng lúc này, đột nhiên có phong lôi oanh minh âm thanh, từ phương xa chân trời truyền đến, cảm nhận được ở giữa khí cơ, tộc trưởng thông suốt ngẩng đầu, trên mặt tươi cười, “Là đại tông lão, hắn trở về!”

Cái này thanh thế, động tĩnh này.

Hắc, lão gia hỏa này, hay là đổi không được thích trang bức mao bệnh, xem ra lần này là thành công!

Vừa nghĩ đến đây, tộc trưởng cũng ngồi không yên, trực tiếp mang theo một đám trưởng thượng, bước nhanh đi ra đại điện, nghênh đón lôi đình đạo quả trở về.

Phương xa, mảng lớn lôi đình chi lực chấn động lấy tốc độ kinh người tiến lên, có thể nói thanh thế kinh người,

nhưng rất nhanh liền có người phát giác được không thích hợp.

“Tê ——” một tên trưởng thượng hít một hơi lãnh khí, thất thanh nói: “Là đại tông già hồn phách! Hắn… Hắn đây là lấy bảo mệnh bí pháp, đào mệnh trở về!”

Một nháy mắt, mọi người sắc mặt đại biến.

Lúc trước, tộc trưởng bế quan chưa ra, đại tông lão tuy là vội vàng dẫn người truy sát, nhưng dưới trướng đều là lôi ô bộ tinh nhuệ, lại thêm liên thủ phía dưới, có lôi đình chi uy điệp gia thuộc tính, tung đối mặt cường địch cũng có thể một trận chiến.

Nhưng hôm nay, lại chỉ có đại tông lão 1 người, kéo lấy tàn hồn lấy bí pháp chạy trốn, chẳng phải là trước khi nói truy sát lôi ô bộ hạ người, đều đã bị giết rồi? !

Đáng chết!

Đến cùng là ai, lại có thực lực như thế? !

Ầm ầm ——

Một đạo lôi quang rơi vào trước mắt mọi người, đại tông già hồn phách hư ảnh, mặt mũi tràn đầy rã rời, hồi hộp, lớn tiếng nói: “Tộc trưởng cứu ta, nhanh cứu ta!”

Mọi người thấy rõ ràng, hắn khí tức không ngừng suy yếu, tựa như là có đồ vật gì, đang không ngừng làm hao mòn đại tông già hồn phách.

“Hừ!” Lôi ô bộ tộc trưởng trùng điệp hừ lạnh, phất tay áo vung lên, mảng lớn lôi đình quang mang, rót vào đại tông lão thân thể xung quanh, giúp hắn ổn định thương thế, trầm giọng nói: “Đại tông lão, đến cùng đã xảy ra chuyện gì?”

Đạt được trợ giúp, đại tông lão thở phào, khóc lớn một tiếng, gào khóc nói: “Tộc trưởng, ta mang đến bộ lạc các huynh đệ, đều bị giết sạch rồi, những người kia quả thực chính là ma quỷ, bọn hắn thế mà có thể chưởng khống lôi đình ý chí, còn có chuyên môn chôn vùi hồn phách thủ đoạn, lão phu là may mắn mới chạy về.”

Bên cạnh khóc vừa nói, nghiến răng nghiến lợi đồng thời, lại bởi vì sợ hãi mà run rẩy.

Lôi ô bộ tộc trưởng biến sắc, lạnh giọng nói: “Ngươi nói là, cướp đi lôi đình đạo quả, là một đám kẻ ngoại lai tu sĩ?”

“Không sai, chính là kẻ ngoại lai, khí tức của bọn hắn tuyệt sẽ không sai, trong đó có cái kiếm tu, còn có cái chấp chưởng lôi đình nữ nhân, thực tế thật đáng sợ!” Đại tông lão liều mạng gật đầu, cũng không phải từ chối trách nhiệm, thực tế là bị giết sợ.

Bọn hắn những người kia, mở ra một trận bộ tộc chi chiến đều đủ rồi, thế mà cứ như vậy bị chém dưa thái rau, ba năm lần giết sạch sẽ.

Nó hơn tộc lão nhóm, từng cái sắc mặt tái xanh, nhìn xem đại tông lão lang bái bộ dáng, trên mặt lại toát ra ẩn sợ, bất đắc dĩ.

“… Tộc trưởng, như đại tông lão nói, bọn này kẻ ngoại lai thực lực khủng bố, lại có khắc chế ta lôi ô bộ thủ đoạn, sợ không phải ta cùng có thể địch.”

“Đúng vậy a, đối phương có thể hủy đi đại tông già nhục thân, lại sát quang tộc nhân của chúng ta, cho dù nghiêng tộc một trận chiến cũng chưa chắc có thể thắng.”

“Đáng ghét! Chúng ta ăn như thế thiệt thòi lớn, chẳng lẽ còn muốn trơ mắt, nhìn xem bọn hắn mang theo lôi đình đạo quả toàn thân trở ra? !”

Nhưng không cam tâm thì sao? Thâm uyên tuy là bọn hắn sân nhà, nhưng nắm đấm lớn đạo lý, ở đâu đều là đồng dạng.

Đánh không lại đối phương, cũng chỉ có thể nhận thua.

Lôi ô bộ tộc trưởng, sắc mặt âm trầm ướt át, hắn là lôi ô bộ người mạnh nhất, cũng là có tư cách nhất phục dụng lôi đình đạo quả người.

Thậm chí, lôi ô bộ đã có, mưu cầu lôi đình đạo quả kế hoạch, cho nên mới sẽ không ngừng điều động tộc nhân, tiến vào lôi màn bên trong làm chuẩn bị, lúc này mới có trước đó, La Quan thủ sát lôi ô bộ tộc người một chuyện.

Nhưng bây giờ, hết thảy đều đã thành không, không chỉ có lôi đình đạo quả bị đoạt, đại tộc lão còn bị hủy đi nhục thân, trong tộc càng là tử thương thảm trọng.

Hắn một ngụm răng, đều cơ hồ đập vụn, lạnh giọng nói: “Toàn thân trở ra? Nghĩ hay lắm, bản tộc dài muốn bọn này đáng chết kẻ ngoại lai, toàn bộ chết không có chỗ chôn! !”

Thở sâu, lôi ô bộ tộc trưởng hét lớn, “Người tới, điều động trong tộc tín sứ, hướng các phương truyền lại tin tức, đem lôi đình đạo quả trên người bọn hắn sự tình, huyên náo 4 phương đều biết… Chúng ta lấy không được cơ duyên, bọn hắn cũng chỉ có thể ôm chôn cùng! !”

Đại tộc lão ánh mắt sáng lên, biểu lộ lộ ra kích động, “Tộc trưởng cao minh! Ta lôi ô bộ tộc người máu tươi, tất yếu để bọn hắn hình thần câu diệt, mới có thể hoàn lại!”

Đúng lúc này.

Ngang rống ——

Một tiếng long ngâm xa xa truyền đến, đại tộc lão thân thể run lên, mặt mũi tràn đầy đều là hoảng sợ, không gặp lại vừa rồi nửa điểm oán độc bộ dáng.

“Không tốt, là bọn hắn, bọn hắn giết tới!”

Lôi ô bộ tộc trưởng sắc mặt đại biến, “Cái gì? ! Những này kẻ ngoại lai, làm sao có thể tìm tới, ta lôi ô bộ trụ sở…” Thanh âm hắn im bặt mà dừng, trừng to mắt nhìn về phía, “May mắn chạy trốn” đại tông lão, trên trán nổi lên gân xanh, “Là ngươi, chủ động cho bọn hắn dẫn

đường?”

Một đám tộc lão, cũng sắc mặt tái xanh.

Đại tông lão ngẩn ngơ, liều mạng lắc đầu, “Không phải lão phu, không phải ta! ! Ta không biết… Ta là mình trốn về đến…”

Tộc trưởng đột nhiên đưa tay, hung hăng một nắm.

Oanh ——

Đại tông già hồn phách lại bị trực tiếp bóp nát, “Ông” một tiếng kiếm minh vang lên, óng ánh kiếm quang từ hồn phách mảnh vỡ bên trong bay ra, thẳng đến hắn chém xuống.

Tộc trưởng 1 quyền đánh ra, lôi quang tùy ý chảy xiết, đem cái này một đạo kiếm quang đánh nát.

Đáng tiếc, hết thảy đều quá muộn, lôi ô bộ trụ sở bên ngoài, đã có kiếm minh vang lên, “Ong ong” chấn động xông lên tận chín tầng trời.

Ầm ầm ——

Thậm chí, dẫn động lôi ô bộ trên không, tự nhiên hội tụ mảng lớn lôi vân, bộc phát ra óng ánh chói mắt lôi quang.

Vô số đạo lôi đình, ở trong đó bộc phát, nổ vang.

Khủng bố khí cơ vẩy xuống, hoành ép lôi ô bộ tộc trong

lòng người, làm bọn hắn từng cái sắc mặt hoàn toàn thay đổi, sinh ra cực lớn sợ hãi, bất an.

Sau một khắc, băng lãnh quát khẽ vang lên, truyền khắp 4 phương, “Đa tạ Đại trưởng lão dẫn đường, lôi ô bộ chư vị, lên đường bình an!”

Trảm thảo trừ căn, lại nó nói là nói mà thôi! ? ! Đã kết xuống đại thù, liền không thể lưu lại nửa điểm tai hoạ ngầm. Nếu không, liền chỉ là chạy ra một con chó đi, chỉ cần có thể mở miệng nói chuyện, liền có khả năng làm một loại mọi người, mang đến tai hoạ ngập đầu.

Giờ phút này, đứng ở Giao long đứng đầu bên trên, La Quan nhìn về phía phía trước, kéo dài chiếm cứ vài tòa đỉnh núi lôi ô bộ trụ sở, nó đôi mắt uy nghiêm, vô tận sát cơ lưu chuyển.

Tộc trưởng bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía trên bầu trời, gào thét bay tới Giao long, cắn răng gầm nhẹ, “Truyền ta lệnh! Lôi ô bộ tất cả tộc nhân, vải thập phương lôi ngục tuyệt diệt đại trận, ứng chiến cường địch!”

Đối phương cố ý thiết lập ván cục, truy sát đến bộ lạc trụ sở, hiển nhiên là đã đoán được, hắn vừa rồi muốn vận dụng hiểm ác tính toán.

1 trận chiến này, lui không thể lui!

Oanh ——

Lôi ô bộ tộc trưởng phóng lên tận trời, 2 cánh triển khai,

chừng gần 100 mét rộng, mặt ngoài lôi đình chấn động, cuồn cuộn, phóng xuất ra kinh người khí tức.

Không thể không thừa nhận, hắn thực lực rất mạnh.

Về sau, là từng cái bộ lạc trưởng thượng, riêng phần mình phóng lên tận trời, bọn hắn chí ít không ngốc, biết cường địch phía trước, tuyệt đối không thể tham sống sợ chết, nếu không sẽ chỉ bị từng cái đánh tan.

Toàn bộ lôi ô bộ một nháy mắt bắt đầu chuyển động, vô số tộc nhân trực tiếp ngồi xếp bằng, điều động lôi đình chi lực.

Ầm ầm ——

Trong nháy mắt, toàn bộ lôi ô bộ trụ sở, vài tòa đại sơn phạm vi bên trong, đã biến thành một mảnh lôi trì đại dương mênh mông, tiếp theo đem lực lượng kinh khủng, truyền tống đến thiên khung, hóa thành 1 cái che khuất bầu trời lôi đình đại trận.

Tộc trưởng cùng một đám trưởng thượng ở bên trong, trực tiếp hóa thân thành đại trận một bộ điểm, có thể điều động, mượn dùng đại trận chi lực, bộc phát ra lực lượng càng thêm cường đại.

Ầm ầm ——

Phía trước, lôi đình sôi trào gào thét, khủng bố khí cơ phát động cuồng phong, gợi lên mọi người trường bào phần phật phồng lên.

Chương 711 : Tâm ngoan thủ lạt

Dư Nhược Vi hướng về phía trước, một bộ váy trắng trong gió phiêu giương, nàng thanh lãnh trên khuôn mặt, giờ phút này đều là túc sát.

“La Quan, lôi đình đạo quả đã thuộc sở hữu của ta, hôm nay lần này nhân quả, cũng làm để ta tới kết thúc.”

La Quan hơi suy nghĩ một chút, lui ra phía sau nửa bước, “Cũng tốt, vậy liền làm phiền sư tôn xuất thủ, ta ở một bên hộ pháp cho ngươi.”

“Ừm.”

Dư Nhược Vi gật đầu, nàng thở sâu, giữa lông mày từng đạo lôi văn hiển hiện, đã bị luyện hóa lôi đình đạo quả chậm rãi bay ra, trôi nổi tại đỉnh đầu.

Nhìn về phía lôi ô bộ chỗ, Dư Nhược Vi đưa tay một nắm, “Thế gian lôi đình, đều tôn ý ta!”

Một nháy mắt, lôi ô bộ nghiêng tộc chi lực, bày ra thập phương lôi ngục tuyệt diệt đại trận, liền bị đoạt đi chưởng khống quyền. Sau một khắc, ngàn vạn đạo kinh lôi bộc phát, cái này 1 cái chống cự, trấn sát cường địch trận pháp, trực tiếp biến thành lôi ô bộ đại mộ trận.

Tiếng kêu thảm thiết trùng thiên, từng cái lôi ô bộ tộc người, tại lôi đình tứ ngược bên trong ngã xuống đất,

trước mắt một màn tựa như nhân gian luyện ngục. 4 cực bát phương, đều tại lôi kiếp phạm vi bên trong, vô 1 may mắn thoát khỏi.

Bởi vì lôi đình mà hưng thịnh, cuối cùng hủy diệt tại lôi kiếp phía dưới, lôi ô bộ nhân quả, sẽ ở hôm nay lấy xuống 1 cái dấu chấm tròn.

Oanh ——

Đột nhiên, một thân ảnh xông ra lôi kiếp phạm vi, quanh thân cháy đen, một đôi to lớn cánh chim tổn hại nghiêm trọng, sợ hãi, oán độc trông lại một chút, xoay người bỏ chạy.

Là lôi ô bộ tộc trưởng!

Sống còn thời khắc, hắn bộc phát ra trước nay chưa từng có tốc độ, thân ảnh hóa thân thành thiểm điện, trong chốc lát liền đã rời xa.

Trốn, hắn nhất định phải trốn, chỉ cần hắn có thể sống sót, lôi ô bộ liền còn có cơ hội đông sơn tái khởi. Về phần những địch nhân này… Bọn hắn sẽ thành, lôi ô bộ đời đời kiếp kiếp cừu địch, không chết không thôi!

“Hừ!” La Quan cười lạnh một tiếng, nói: “Sư tôn mời kế tiếp theo, cá lọt lưới giao cho ta.”

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, hắn gào thét mà đi.

Lôi ô bộ tộc trưởng trong lòng 1 sợ, sinh ra cực kỳ kinh hãi sợ, liền giống bị hắc ám trong rừng rậm người săn đuổi, lấy băng lãnh đôi mắt khóa chặt. Thông suốt quay người, liền thấy sau lưng 1 người đồng dạng cõng triển 2 cánh, nồng đậm Phong Lôi chi lực lượn lờ, chính rút kiếm mà tới.

Tốc độ, lại nhanh hơn hắn!

Đáng chết, là Đại trưởng lão trong miệng, tên kia Nhân tộc kiếm tu, hắn lại cùng lôi ô bộ đồng dạng, đồng dạng chấp chưởng Phong Lôi chi lực.

Nhất định phải giết chết hắn, mới có thể thoát đi!

Trong mắt hung quang bùng lên, lôi ô bộ tộc trưởng bỗng nhiên đánh tới, quanh thân lôi đình chi uy, tại thời khắc này tăng lên đến mạnh nhất.

La Quan cười lạnh, chém xuống một kiếm.

Oanh ——

Tứ ngược lôi đình lại bị nhẹ nhõm trảm phá, xuất hiện một cái khe, tiếp lấy một kiếm này, rơi ầm ầm lôi ô bộ tộc trưởng trên thân.

Trảm linh!

Phốc ——

Huyết nhục bị xé nứt nháy mắt, 1 đạo thanh quang lóe lên tức diệt, sau một khắc chôn vùi hồn phách lực lượng

kinh khủng, liền như giang hà vỡ đê, càn quét hắn nhục thân mỗi một tấc, đem nó hồn phách triệt để giảo sát.

Trên thực tế, bởi vì trời sinh hồn phách yếu nhỏ, thân là lôi ô bộ tộc trưởng, tộc quần người mạnh nhất, hắn chuyên môn tu luyện đối kháng hồn phách sát phạt thần thông.

Vừa rồi cái kia đạo thanh quang chính là nó thần thông cụ hiện, đáng tiếc đối mặt trảm linh chân ý, yếu ớt liền như bọt khí, căn bản không hề có tác dụng.

Mà chém linh chân ý tăng lên, lớn mạnh, là tại La Quan tiến vào Quỷ giới về sau, nhất là thâm uyên chi thành bên trong, đêm hôm đó kiếm minh —— tựa hồ, trảm linh chân ý sinh mà chính là, nhằm vào quỷ thể, hồn phách mà đến, nhưng tại giết chóc bên trong hấp thu lực lượng, mà không ngừng lớn mạnh.

1 kiếm giết địch, La Quan không hề dừng lại, trở lại lôi ô bộ chỗ. Tiếp xuống, lại có mấy đạo thân ảnh, may mắn từ lôi kiếp phạm vi bên trong chạy ra, nhưng đều không ngoại lệ đều bị 1 kiếm chém giết.

Sau nửa canh giờ, lôi đình oanh minh biến mất, vài tòa đại sơn phạm vi bên trong, vạn vật đều thành bột mịn.

Lôi ô bộ, như vậy tộc diệt!

Bá ——

Lôi đình đạo quả rơi vào Dư Nhược Vi giữa lông mày, sắc mặt nàng có chút trắng bệch, lộ ra mấy điểm ủ rũ,

“La Quan, chúng ta đi thôi.”

“Tốt! !”

La Quan thu kiếm, Thập Tứ Mục “Ngang rống” một tiếng, tranh thủ thời gian hiện ra bản thể, cõng lên mọi người gào thét đi xa.

Xung quanh mây mù bốc lên, hóa thành vô hình bình chướng, đem cuồng phong ngăn cách tại bên ngoài.

Tang Tang kéo một chút Ngao Tú, nói khẽ: “Ngươi nên nghỉ ngơi, đi, cùng ta đến bên cạnh đi.” Đối La Quan thi lễ một cái, lại đối Dư Nhược Vi gật gật đầu, nàng lôi kéo Ngao Tú rời đi.

Bạch Cốt phiên “Ừng ực” một tiếng, nuốt nước bọt, “Cái kia, ta cũng đi tu luyện…”

Bá ——

Tranh thủ thời gian trốn xa.

1 người, liền diệt lôi ô bộ, nữ nhân này quá ác! !

1 cái La Quan nó đều đối phó không được, nữ nhân bên cạnh hắn, cũng là như thế dữ dội hung hãn… Ai, cái này thư hùng một đôi, quả thực thật đáng sợ.

Rất nhanh, cũng chỉ còn lại có La Quan, Dư Nhược Vi 2 người.

Nàng thần sắc bình tĩnh, thản nhiên nói: “Xem ra, là ta

vừa rồi cử động, hù đến bọn hắn.” Ngẩng đầu, nhìn về phía La Quan, “Ngươi có thể hay không, cũng cảm thấy ta tâm ngoan thủ lạt?”

La Quan bật cười, nói: “Sư tôn sợ là quên, kế hoạch này vốn là ta quyết định, cho dù ngài không xuất thủ, lôi ô bộ cũng được diệt.”

Hơi dừng lại, “Huống chi, trong mắt của ta sư tôn ngài đã đầy đủ nhân từ.”

Lời này, như có ý riêng.

Dư Nhược Vi thở dài, “Liền biết, việc này không thể gạt được ngươi, nhưng ta chẳng qua là cảm thấy, bọn hắn chỉ là mấy tên hài tử… Ngươi, sẽ không trách ta chứ?”

La Quan lắc đầu, “Sẽ không, bất quá mấy cái tiểu thí hài, hiểu cái gì?” Lúc nói chuyện, hắn nhìn về phía thâm uyên thiên khung, cái này bên trong cùng Quỷ giới tương tự, tối tăm mờ mịt trung lưu lộ ra thâm trầm kiềm chế.

Mà bây giờ, tại mảnh này mông mông bụi bụi chân trời phía dưới, lôi ô bộ chỗ chỗ, càng là hoàn toàn tĩnh mịch, tuyệt vọng.

Mấy tên lôi ô bộ hài đồng, bởi vì vụng trộm chảy ra bộ lạc, ngược lại tránh đi trường đại kiếp nạn này, bây giờ ngơ ngác nhìn qua trước mắt một màn.

“Ca ca, chúng ta nên làm cái gì?” Một tên tiểu nữ hài, hoảng sợ mở miệng.

Nó hơn mấy cái hài đồng, cũng nhìn sang, hiển nhiên cái này “Ca ca”, trong bọn hắn rất có uy vọng.

Lôi ô bộ thiếu niên, ánh mắt oán độc, “Cha của chúng ta nương, thân nhân, bằng hữu, tất cả đều bị giết, hung thủ bộ dáng, các ngươi đều một mực ghi nhớ, mãi mãi cũng không thể quên!”

“Có lẽ hiện tại, chúng ta còn không phải đối thủ, nhưng chỉ cần lôi ô bộ huyết mạch không ngừng, liền một ngày nào đó muốn báo thù, đem bọn hắn toàn bộ giết chết! !”

Mấy tên hài tử, nghe vậy trọng trọng gật đầu, trên mặt lộ ra cừu hận thấu xương.

Ông ——

Đột nhiên, một tiếng kiếm minh vang lên, mấy cái nghiến răng nghiến lợi, phải nhớ kỹ huyết cừu lôi ô bộ hài đồng, thân thể cứng tại nguyên địa.

Sau một khắc ——

“Phù phù” “Phù phù” tiếng ngã xuống đất vang lên, thi thể đã tách rời, máu tươi chảy đầy một chỗ.

Đây mới thực sự là người tu hành thế giới a.

Lãnh khốc mà tàn nhẫn, không thể có nửa điểm ôn nhu, nếu không cuối cùng rồi sẽ chăn nuôi ra, phản phệ rắn độc của mình.

Lần này sẽ không, lần sau đâu? Lần sau sẽ không, lại xuống lần đâu! ? ! Không có người có thể một mực may mắn.

Hoặc là liền ngoan ngoãn làm 1 con ăn cỏ dê, đã thành ăn thịt động vật, vậy liền muốn tâm ngoan thủ lạt!

Thập Tứ Mục trên lưng, La Quan lòng có cảm giác, quay đầu nhìn một cái lôi ô bộ chỗ, đôi mắt bình tĩnh.

Trên đời này, nào có tuyệt đối đúng sai? Bất quá là mọi người lập trường khác biệt thôi… Cho nên, chết liền trách các ngươi số mệnh không tốt, thực lực yếu.

Lại nhìn về phía trước mắt, sắc mặt có chút trắng bệch, nhắm mắt điều tức Dư Nhược Vi —— nữ nhân có thể phạm sai lầm, đừng nói cho nàng, lặng lẽ sửa đổi chính là.

Bởi vì cái này đáng chết thế đạo, chung quy vẫn là cần, lưu mấy điểm lương tâm!

—

—

—

—

—

—

Chương 712 : Bóng đêm không biến mất

Sau 3 ngày, La Quan một nhóm đã rời xa, lôi ô bộ chỗ khu vực, căn cứ Mộ Thanh Kết thể nội chỉ dẫn, không ngừng hướng trong vực sâu tiến lên.

Dù gặp được một chút vấn đề nhỏ, nhưng cũng tính hữu kinh vô hiểm, cho đến hôm nay màn đêm buông xuống lúc, mọi người dừng ở một ngọn núi trước.

Ân, cái này bên trong muốn nói một chút, thâm uyên ban ngày cùng Quỷ giới xấp xỉ như nhau, nhưng đêm tối lại hoàn toàn khác biệt. Bởi vì, nó sẽ tại một khắc này, lâm vào tuyệt đối hắc ám, đưa tay khó gặp 5 ngón tay cái chủng loại kia.

Mà lại, vào đêm sau thâm uyên, sẽ trở nên càng khủng bố hơn, thậm chí có một ít không thể tưởng tượng sự tình phát sinh, quỷ dị đáng sợ.

Là lấy, khi vĩnh dạ bao phủ thâm uyên lúc, tốt nhất dừng lại hết thảy hoạt động, chậm đợi hắc ám thối lui —— điểm này, tại Cốt Linh Tôn cho viên kia trong ngọc giản, từng có cường điệu bàn giao.

Mà một đoàn người tiến vào thâm uyên về sau, cũng vẫn luôn tại thừa hành nguyên tắc này, La Quan ngẩng đầu nhìn một chút thiên khung, nói: “Hôm nay ngay ở chỗ này đóng quân, tạm làm nghỉ ngơi.”

Có 2 ngày trước kinh nghiệm, hết thảy cũng rất thuận lợi, Thập Tứ Mục, Bạch Cốt phiên 2 cái, tranh đoạt lấy ngay tại trong núi, đào ra 1 cái cũng đủ lớn hang đá, cũng chia khác biệt đơn độc thạch thất, lấy cung cấp mọi người nghỉ ngơi.

La Quan tuyển trong đó một gian, nói: “Sư tôn, ngươi gần đây muốn chuyên tâm tại, luyện hóa lôi đình đạo quả, Mộ Thanh Kết liền trước từ ta chăm sóc.”

Dư Nhược Vi gật đầu, “Được.” Nàng vẫn chưa già mồm, chỉ có mau chóng tăng thực lực lên, mới có thể gia tăng tại trong thâm uyên sức tự vệ.

Cứ việc La Quan không nói gì, nhưng Dư Nhược Vi hay là từ hắn, ngẫu nhiên nhăn lại lông mày, cùng đáy mắt một chút sầu lo bên trong, cảm nhận được một phần kiềm chế.

La Quan tựa hồ ẩn tàng cái gì, Dư Nhược Vi không biết nội tình cụ thể, cũng không nghĩ tới thăm dò, hỏi thăm, hắn đã không nói, liền có mình lý do. Như vậy phải cố gắng trở nên càng mạnh, khi nguy hiểm giáng lâm lúc, cũng có thể vì hắn lực kéo trời nghiêng!

Tiến vào thạch thất, Dư Nhược Vi ngồi xếp bằng, “Đôm đốp” lôi đình nhảy nhót tiếng vang lên, nàng bắt đầu tu luyện.

Tang Tang nhìn một cái, Dư Nhược Vi đại môn đóng chặt thạch thất, nghĩ nghĩ, nói: “Đại nhân, ta có thể giúp một tay chiếu cố Mộ cô nương, ngài…”

La Quan khoát tay, “Ta đến là được, để ngươi chiếu cố Tú Tú, đã rất vất vả.” Nói, nhìn thoáng qua ánh mắt ngây thơ, tiếu dung ngọt ngào Ngao Tú, đưa thay sờ sờ nàng đầu, “Ngoan, cùng tỷ tỷ đi ngủ đi.”

“La Quan ca ca…”

“Ừm? Làm sao rồi?”

Ngao Tú đáy mắt, lộ ra một tia giãy dụa ba động, cúi đầu, “… Không có việc gì, ta đi ngủ.”

Nhìn xem nàng bị Ngao Tú mang đi, La Quan thở dài, đây cũng là một cọc phiền phức a, cũng không biết làm như thế nào hóa giải mới tốt.

Thôi, sau này hãy nói đi.

Lắc đầu, hắn ôm Mộ Thanh Kết tiến vào thạch thất, nơi đây cũng chỉ còn lại có, Thập Tứ Mục cùng Bạch Cốt phiên 2 cái, bất quá bọn hắn nhìn nhau 2 ghét, riêng phần mình hừ lạnh một tiếng rời đi.

Trong thạch thất.

La Quan trước kiểm tra một chút, Mộ Thanh Kết trạng thái, xác định không có vấn đề, mới vì nàng đắp lên 1 kiện dự bị áo bào đen, đi ra mấy bước ngồi xếp bằng, mặt lộ vẻ trầm ngâm.

Tuy nói cái này 3 ngày, Thập Tứ Mục vẫn chưa toàn lực đi đường, lại thêm ban ngày đi đêm nằm điểm này, cũng nghiêm trọng trì hoãn mọi người hành trình, nhưng vẫn

vượt qua cực kì rộng lớn một phiến khu vực.

Nhưng vấn đề là, Mộ Thanh Kết thể nội Hắc Nguyệt nghi thức chỉ dẫn, vẫn như cũ rất mơ hồ, cùng lúc trước cũng không có biến hóa rõ ràng.

Là bởi vì khoảng cách quá xa xôi, hay là xuất hiện, những thứ chưa biết khác tình huống? Nhưng vô luận điểm kia, đối La Quan đến nói, đều không phải tin tức tốt.

Vừa đến, thâm uyên quá nguy hiểm, cho dù là bọn họ lúc trước tồi khô lạp hủ, liền diệt đi lôi ô bộ, hắn vẫn không dám có nửa điểm chủ quan. Liền trong ngọc giản nội dung đến xem, bọn hắn bây giờ chỗ tao ngộ, chỉ là thâm uyên trong nguy cấp, nhất trò trẻ con cái chủng loại kia, chân chính hung hiểm còn chưa giáng lâm.

Thứ 2, chính là thời gian… La Quan chỉ có 3 tháng, hắn không nghĩ Mộ Thanh Kết xảy ra chuyện, càng không muốn nhìn thấy Đồ Tư Tư vẫn lạc, Hoàng Tuyền xuất quỷ nhập thần, xen vào hư ảo cùng chân thực ở giữa, giấu kín tại mênh mông trong thâm uyên, muốn tìm đến nó cũng là khó hơn lên trời.

Có biện pháp gì hay không, có thể mau chóng tìm tới, cũng giết chết cùng Mộ Thanh Kết, ký kết Hắc Nguyệt khế ước tôn kia thâm uyên sinh vật? ! Càng nghĩ, thực tế không có gì đường đi, cũng chỉ có 1 cái, biện pháp trong tuyệt vọng —— mời Hắc Nguyệt xuất thủ!

Như vị này đồng ý giúp đỡ, hết thảy vấn đề, đều tương nghênh lưỡi đao mà giải, thậm chí cầm tới Hoàng Tuyền

nước, cũng là dễ như trở bàn tay.

“Ai!” La Quan thở dài một hơi, gượng cười, hắn ngược lại là nghĩ tốt, nhưng thâm uyên vị kia rõ ràng đối với hắn không có hảo cảm.

Trước đó, kia lóe lên liền biến mất ngóng nhìn, hắn còn chưa quên nhớ, tựa hồ nhiều bị nhìn chăm chú một hồi, liền muốn rơi vào thân tử đạo tiêu hạ tràng, La Quan “Người tốt duyên”, tại Hắc Nguyệt chỗ này hiển nhiên không dùng được!

Cho nên, ngẫm lại cũng liền chỉ là suy nghĩ một chút, cũng may La Quan bây giờ, kinh lịch rất nhiều phong ba về sau, đã sớm rèn luyện ý chí kiên định, cường hãn, cũng sẽ không bởi vì nhất thời khốn đốn, mê mang, liền sinh ra uể oải tiêu cực chi ý.

Thời gian lại khổ quá qua được.

Đường lại khó đi, chỉ cần vùi đầu hướng về phía trước, cuối cùng có thể làm đến điểm cuối cùng.

Huống chi, “Người tốt duyên” mặc dù mất đi hiệu lực, nhưng vận khí phương diện này, La Quan vẫn có chút tự tin, liền tỉ như lôi đình đạo quả.

Thở sâu, La Quan chậm rãi lúc phun ra, biểu lộ liền trở về tại bình tĩnh, nhắm mắt bắt đầu tu luyện.

Không sai, thâm uyên cũng là có thể tu luyện, mà lại thiên địa linh lực rất là nồng đậm, nếu không phải quy tắc vặn vẹo, không hoàn toàn, cộng thêm hung hiểm vạn

điểm, xem như 1 cùng 1 thánh địa tu hành.

Đoạn thời gian gần nhất, La Quan chiến đấu không ngừng, hoặc là bởi vì giết thống khoái, suy nghĩ thông suốt nguyên nhân, lại cũng ngoài định mức được một chút chỗ tốt, Nguyên Anh tầng thứ 8 bình cảnh đã lung lay sắp đổ, đại khái hôm nay liền có thể đột phá!

Quét sạch tạp niệm, bão nguyên thủ 1, « đại hoang 12 đế kiếm » công pháp vận chuyển, dẫn động thể nội pháp lực lưu chuyển, mơ hồ trong đó kiếm minh trận trận.

Không biết qua bao lâu, trong thạch thất trống rỗng nhấc lên một trận cuồng phong, cuốn lên La Quan trên thân trường bào, phát ra phần phật tiếng vang.

Bá ——

Hắn mở mắt ra, tinh mang một trận phun trào, chợt bình tĩnh lại, khóe miệng lộ ra mấy điểm tiếu dung.

Đột phá!

Cảm thụ được thể nội, lại lần nữa lớn mạnh mấy phần tu vi, La Quan từ đáy lòng thỏa mãn —— đây chính là, tu luyện mang cho người ta vui vẻ a.

Tới so sánh, thế gian hết thảy dụ hoặc, đây tính toán là cái gì? Đây mới là nam nhân, phải làm nhất sự tình, tu luyện tu luyện rồi tu luyện, cho đến đăng lâm đại đạo chi đỉnh, bễ nghễ thiên hạ.

Đầy ngập nhiệt huyết lồng ngực sôi trào, hùng tâm tráng

chí sục sôi trong tim, nhưng ở La Quan trong lúc vô tình, đảo qua Mộ Thanh Kết lúc, đây hết thảy im bặt mà dừng ——

Bởi đó trước trong thạch thất một trận cuồng phong, không chỉ có tung bay đắp lên trên người nàng áo bào đen, liền ngay cả trên người nàng váy dài, cũng bị nhấc lên.

Mà thật vừa đúng lúc chính là, Mộ Thanh Kết bên trong bên trong khỏa áo, không biết tại khi nào bị xé nứt 1 đầu lỗ hổng, sơ nhìn là 2 đầu tròn trịa đùi thon dài, lại nhìn thì cấm kỵ như ẩn như hiện…

La Quan mặt không biểu tình, đem váy dài rơi xuống, lại đắp lên áo bào đen, trở lại chỗ tu luyện, nhịn không được thở dài một tiếng.

Quả nhiên, nữ nhân chính là ta bối tốt đẹp nam nhi, leo lên đại đạo tu hành, anh dũng giành trước chướng ngại vật a!

Một đêm không nói gì.

Nhưng vốn nên sáng lên sắc trời, nhưng thủy chung đen như mực, như đen ngòm miệng lớn, lại giống là có thể nuốt không có hết thảy thâm uyên.

Cứ như vậy bao phủ đại sơn, cũng đem trong núi mọi người, cùng nhau bao trùm ở bên trong.

La Quan phất tay áo mở ra thạch thất đại môn, đứng tại lối vào hang núi, thông qua bày ra cấm chế hướng ngoại

nhìn lại, mặt lộ vẻ ngưng trọng.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 713 : La Quan bí ẩn

Ngoài động thiên khung đen nhánh, như mực đậm phủ lên, phóng thích vô tận kiềm chế.

Xảy ra chuyện!

Giờ phút này, La Quan có loại trực giác mãnh liệt, hắn đã tiếp xúc đến, tiến vào thâm uyên sau trận đầu chân chính nguy cơ.

Hắc ám bên trong, có giấu đại khủng bố!

Sau lưng, vang lên tiếng bước chân, một đêm tu luyện Dư Nhược Vi, Tang Tang cùng Ngao Tú các loại, đều đi tới phía sau hắn.

“Ai, ngày này làm sao còn không có sáng? Là ta ngủ hồ đồ rồi?” Thập Tứ Mục nháy mắt mấy cái, một mặt ngạc nhiên.

Bạch Cốt phiên đen ngòm hốc mắt, liều mạng hướng lên ủi, đại khái là tại mắt trợn trắng, nghĩ thầm nó như thế xuẩn là như thế nào sống tới ngày nay?

Bộ dáng này, Thập Tứ Mục một chút liền nổ, “Hỗn đản! Ngươi có ý tứ gì? Nói cho ta rõ!”

“Ha ha, ngu ngốc!”

La Quan nhíu mày, “Tất cả câm miệng.”

Một nháy mắt, bên tai yên tĩnh.

Hắn vuốt vuốt mi tâm, hận không thể vung hai người bọn họ bàn tay, nhưng cũng được thừa nhận trải qua như thế nháo trò, tâm thần ở giữa kiềm chế rõ ràng hòa hoãn mấy điểm.

Quay người nhìn về phía mọi người, nghĩ nghĩ, nói: “Hừng đông, nhưng hắc ám vẫn chưa biến mất, hiện tại ta cũng không biết, đến tột cùng chuyện gì xảy ra. Nhưng trực giác nói cho ta, trước mắt mảnh này hắc ám cũng không thái bình, cho nên chúng ta tốt nhất cùng 1 chờ.”

Dư Nhược Vi gật đầu, “Tốt, ngươi làm quyết định chính là, ta trở về tiếp tục tu luyện.” Đối La Quan, nàng tuyệt đối tín nhiệm.

Tang Tang nói: “Đại nhân nói đúng lắm, cái này che trời đen nhánh đích xác quỷ dị, nếu chỉ là một loại nào đó ngoài ý muốn, tránh né mũi nhọn mới là lựa chọn tốt nhất.”

Nàng lôi kéo Ngao Tú, “Chúng ta cũng trở về đi, ngươi ngủ tiếp hội.”

“Được.” Ngao Tú ngoan ngoãn gật đầu, cùng với nàng rời đi.

Thập Tứ Mục, Bạch Cốt phiên 2 cái, oán hận liếc nhau, đồng thời đối La Quan hành lễ, liền lại bị lẫn nhau nịnh

nọt cho buồn nôn đến, riêng phần mình nôn khan vài tiếng, mặt mũi tràn đầy tránh không kịp.

Rất nhanh, lại một ngày trôi qua, bên ngoài sơn động đen nhánh như lúc ban đầu, không có nửa điểm biến hóa.

La Quan khoanh chân ở thạch thất bên trong, chau mày, trong lòng có quyết định —— nhiều nhất lại cùng 1 ngày, như vẫn không thay đổi hóa, liền xông ra đi!

Đúng lúc này, trong lòng hắn 1 sợ, bỗng dưng sinh ra mấy điểm, bị thăm dò cảm giác.

Bá ——

La Quan bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Mộ Thanh Kết, nàng yên tĩnh nằm tại nguyên chỗ, trên thân che kín 1 cái hắc bào, ở thạch thất bên trong khảm nạm chiếu sáng bảo châu chiếu rọi xuống, lôi ra 1 đạo hẹp dài cái bóng, ném rơi vào vách đá.

Tựa hồ, cũng không khác thường.

La Quan do dự một chút, đứng dậy đi tới, mà liền tại hắn tới gần nháy mắt, Mộ Thanh Kết cái bóng đột nhiên bạo khởi, trực tiếp hướng hắn xoắn tới.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, xoắn tới cái bóng bị chém vỡ, bên tai như nghe tới một tiếng, kiềm chế thống khổ gào thét, chợt bình tĩnh lại.

Mộ Thanh Kết vẫn như cũ nằm tại kia bên trong, cái bóng yên tĩnh rơi vào trên vách đá, như vừa rồi một màn kia, chỉ là La Quan ảo giác.

Ầm ầm ——

Hang đá bỗng dưng chấn động, La Quan không chút do dự, một bả nhấc lên Mộ Thanh Kết, thả người bay ra ngoài.

Chỉ thấy Dư Nhược Vi quanh thân lôi quang lượn lờ, vẫn còn khủng bố khí cơ chấn động, Tang Tang mang theo Ngao Tú, sắc mặt cũng lộ ra ngưng trọng.

Thập Tứ Mục sắc mặt trắng bệch, “Chủ nhân! Không tốt, vừa rồi cái bóng của ta, thế mà muốn giết ta!” Biểu lộ ở giữa, tràn đầy rùng mình.

Bên cạnh Bạch Cốt phiên, bị xé nứt 1 đầu lỗ hổng lớn, lần này không phải giả, mà là thật ăn thiệt thòi lớn.

“Ta cũng vậy, Ta cũng vậy! Cái bóng kia, đột nhiên liền nổi điên…”

Xem ra, vừa rồi tất cả mọi người tao ngộ, đến từ cái bóng công kích, La Quan sắc mặt càng ngưng trọng thêm, chậm rãi nói: “Chờ ở cái này bên trong cũng đã không an toàn, chúng ta chỉ có xông ra đi!”

Mọi người sắc mặt khẽ biến.

Tang Tang nói: “Đại nhân, dưới mắt hung hiểm không

biết, đem Mộ cô nương giao cho ta đi.”

La Quan gật đầu, “Được.” Hắn phải toàn lực ứng phó, ứng đối đen nhánh bên trong ẩn nấp không biết khủng bố.

Rất nhanh, mọi người chuẩn bị thỏa đáng.

La Quan phía trước Dư Nhược Vi ở phía sau, Tang Tang mang theo Ngao Tú, Mộ Thanh Kết ở giữa, Thập Tứ Mục, Bạch Cốt phiên 2 cái bọc hậu.

“Xuất phát!”

Bá ——

La Quan phất tay áo vung lên, đem cửa hang cấm chế mở ra, cái thứ 1 bước vào hắc ám.

Mắt thấy hắn một bước phóng ra, như rơi vào đen nhánh mực đậm bên trong, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa, Dư Nhược Vi sắc mặt biến hóa, vội vàng một bước đuổi theo.

Nhưng rất nhanh nàng mày nhíu lại gấp, trước mắt chỉ có vô tận đen nhánh, căn bản không nhìn thấy La Quan thân ảnh, càng không cảm giác được khí tức của hắn.

“La Quan!”

Quát khẽ không có trả lời.

Hiển nhiên, cái này hắc ám có khác quỷ dị, mọi người tại

bước vào nháy mắt, liền bị phân tán đến khu vực khác nhau.

Dư Nhược Vi thanh lãnh khuôn mặt, trở nên vô song ngưng trọng.

Một bên khác, bước vào hắc ám một nháy mắt, La Quan con ngươi bỗng dưng co vào, hắn vốn đã sớm dẫn động trăng sao chi lực, dẫn dắt sau lưng Dư Nhược Vi bọn người, vì chính là để phòng lỡ như.

Nhưng ngoài ý muốn hay là phát sinh!

Tiến vào thâm uyên một nháy mắt, trăng sao chi lực tức bị cắt đứt, hắn cùng mọi người ở giữa mất đi liên hệ.

Phát giác được điểm này, La Quan đạp chân xuống, thân ảnh hướng về sau nhanh lùi lại, dưới tình huống bình thường hắn hẳn là lui trở về hang đá cửa vào.

Nhưng một đường nhanh lùi lại, lọt vào trong tầm mắt chỉ có đen nhánh, bên tai trừ “Ô ô” phong thanh bên ngoài, một mảnh kiềm chế tĩnh mịch.

Quả nhiên, không thể quay về!

Cái này hắc ám, rốt cuộc là thứ gì? Đột nhiên, một cái ý niệm trong đầu xẹt qua não hải —— Hắc Nguyệt!

Không sai, có thể ngăn cách trăng sao chi lực, tại cái này thâm uyên bên trong, trừ Hắc Nguyệt bên ngoài, La Quan nghĩ không ra vị thứ 2.

Mà lại, trước mắt đen như mực, cùng “Hắc Nguyệt” 2 chữ, cũng vừa lúc đối được.

Cho nên, là Hắc Nguyệt xuất thủ rồi? !

La Quan trong lòng 1 sợ, sắc mặt vô song khó coi, nhưng rất nhanh hắn liền lấy lại tinh thần, “Không đúng, sẽ không là Hắc Nguyệt tự mình xuất thủ, nếu không căn bản không cần như thế phiền phức, chỉ cần hơi thi triển thủ đoạn, liền có thể để bọn hắn tất cả mọi người chết không có chỗ chôn.”

“Nhưng mảnh này không biết hắc ám, lại đại khái suất cùng Hắc Nguyệt có quan hệ… Ân, hẳn là chỉ là trùng hợp, chúng ta đánh bậy đánh bạ xâm nhập trong đó… Đúng, nhất định là như vậy.”

La Quan ổn ổn tâm thần, sắc mặt nhưng lại biến đổi, một cỗ trơn ướt, cảm giác băng hàn, đột nhiên xuất hiện ở trên người hắn. Âm lãnh khí tức, theo quanh thân lỗ chân lông, nhanh chóng xâm nhập thể nội, lại làm hắn ý thức xuất hiện một tia mơ hồ.

Nhưng rất nhanh, bên tai liền vang lên một tiếng hét thảm, loại kia bị âm hàn ăn mòn cảm giác, lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Thậm chí, La Quan có một loại ảo giác, kia bao phủ hắn hắc ám, đều biến mất mấy điểm, mơ hồ e ngại cái gì.

Bá ——

La Quan trước mắt, tiểu la lỵ thân ảnh xuất hiện, cái này

phát sinh ở ý thức cấp độ ở giữa, cũng không thụ ngoại giới đen như mực ảnh hưởng.

Nàng nghiêng đầu xem ra, biểu lộ quỷ dị, La Quan lại bị nhìn phát mao, cười khan một tiếng, nói: “Đa tạ sư tôn xuất thủ tương trợ!”

Vừa rồi hắc ám xâm nhập, lại đột nhiên tránh lui, hiển nhiên là nàng thủ đoạn.

Nhưng trên thực tế, La Quan đoán sai.

Tiểu la lỵ khoát tay, ánh mắt càng phát ra cổ quái, “Đừng cám ơn ta, vừa rồi ta cũng không có động thủ, là chính ngươi thân thể… Ngô, La Quan, tiểu tử ngươi giấu thật sâu a, mà ngay cả vi sư đều không thể phát giác.” Nàng cười lạnh một tiếng, cắn mấy khỏa tiểu bạch nha, “Đều hiện tại, còn muốn giấu diếm sao? Nói, ngươi đến cùng là ai? !”

La Quan mộng, cái này đều cái nào cùng cái nào a? Cái gì ta là ai? ! Hỏi lời này, hắn đầu óc là thật có điểm chuyển không đến.

Xoa đem mặt, hắn cười khổ một tiếng, “Lão sư, ngài chớ cùng ta nói đùa, đệ tử nền tảng, lai lịch, ngài so với ai khác đều rõ ràng… Cái kia, ngài cũng đừng làm ta sợ, ta sợ bóng tối… Thật… Cái này khi còn bé mao bệnh… Ta hiện tại cũng là gượng chống, mới không có bị hù ngã…”

Tiểu la lỵ nhìn chằm chằm La Quan, ánh mắt nhất động bất động, sắc bén mà phong mang, đáng tiếc không thu

hoạch được gì. Nàng lại ngưng thần cảm giác, La Quan thể nội bất luận cái gì một điểm biến hóa, đều trốn không thoát nàng cảm ứng, nhưng vẫn là hết thảy như lúc ban đầu.

Nàng nhíu mày, “La Quan, ngươi thật không biết? Cái này coi như kỳ quái!”

La Quan đợi nàng nghĩ một lát, nói: “Lão sư, đến cùng làm sao rồi?”

Tiểu la lỵ nhìn hắn một cái, hơi do dự, nói: “Vừa rồi, cái này hắc ám bên trong có không biết lực lượng, nghĩ thôn phệ nhục thể của ngươi, hồn phách, nhưng còn chưa bắt đầu liền bị xử lý.”

“Chuyện này, cũng không phải là ta xuất thủ, mà là chính ngươi nhục thân… Nó tựa hồ có ý thức của mình… Không đúng, ta cũng không biết, hẳn là hình dung như thế nào, tóm lại ngươi rất không thích hợp!”

Một câu, khiến La Quan rùng mình, cái này đạp ngựa sống nhiều năm như vậy, kết quả thân thể của mình, chính mình cũng không rõ ràng rồi? ?

Tình huống như thế nào! ? !

“Lão sư, cái kia… Ta nên vấn đề không lớn đi…”

“Không biết.” Tiểu la lỵ lắc đầu, lại nghĩ nghĩ, “Nhưng từ hiện tại nhìn đối ngươi cũng không chỗ xấu, nếu không chuyện vừa rồi, cho dù ta xuất thủ, cũng đủ ngươi uống một bình.”

“Được rồi, đều nhiều năm như vậy, muốn xảy ra vấn đề đã sớm ra, đã một mực không có việc gì, vậy liền tạm thời đừng quản.”

La Quan xoa đem mặt, “Tựa hồ, cũng chỉ có thể dạng này.”

Hắn thở dài, bình phục nỗi lòng, ngẩng đầu nhìn về phía trước mắt vô tận đen nhánh, “Lão sư, đây là Hắc Nguyệt lực lượng sao?”

Tiểu la lỵ nói: “Vâng.”

Quả nhiên!

La Quan nhìn 4 phía, “Lão sư, ngài biết làm sao ra ngoài sao?”

Tiểu la lỵ lắc đầu, “Cái này cần chính ngươi tìm… Yên tâm, trước mắt cái này hắc ám đối với người khác, có lẽ khủng bố vô song, nhưng đối ngươi hẳn là không cái gì tác dụng, dùng nhiều chút thời gian luôn có thể tìm tới đường ra.”

Bá ——

Nàng thân ảnh biến mất, nhưng tránh đi La Quan ánh mắt về sau, sắc mặt chẳng những không có buông lỏng, ngược lại trở nên càng thêm ngưng trọng, “Vừa rồi khí tức dù lóe lên liền biến mất, nhưng kia phần khủng bố thôn phệ cảm giác cũng sẽ không có sai… La Quan trên thân, đến cùng giấu cái gì bí mật? !”

Thực tế là, trong nháy mắt kia thôn phệ khí cơ, liền ngay cả nàng đều hồi hộp không thôi, như có thể đem thiên địa vạn vật, đều hủy diệt.

Cực kỳ đáng sợ!

Suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, tiểu la lỵ trở về bản thể, mượn tự thân cùng thông thiên xương tan về một thể tiện lợi, bắt đầu từng chút từng chút, cẩn thận thăm dò La Quan nhục thân.

Nhưng rất đáng tiếc lần này cùng lúc trước giống nhau, mặc cho Huyền Quy như thế nào dò xét, cẩn thận lại cẩn thận, cuối cùng vẫn không có chút nào phát hiện.

Bóng đêm vô tận bên trong, La Quan thở dài, mặc dù Huyền Quy tại cuối cùng đổi miệng, xem như an ủi hắn một chút, nhưng đáy mắt kia phần thận trọng, cảnh giác, nhưng không giấu giếm được hắn.

Xem ra, vấn đề rất nghiêm trọng a! !

Mẹ trứng, đây coi là cái gì? Ta đột nhiên giải tỏa, chính ta đại ẩn bí! ? ! Hơn nữa còn nói không chừng là phúc là họa!

La Quan đột nhiên nghĩ đến, lúc trước phụ thân ngủ say trước, từng cùng hắn đề cập liên quan tới mẫu thân sự tình —— Tiêu gia? ! Hẳn là, trên người hắn bí ẩn cùng mẫu tộc huyết mạch có quan hệ?

Nhưng liên quan tới Tiêu gia, cho đến hôm nay La Quan

đều không thể, có quá nửa điểm tiếp xúc, cũng biết đối phương cấp độ tất nhiên cực cao. Mẫu thân từng nói, đợi phá thành tiên cảnh sau lại trở về… Chỉ này một điểm chính là bằng chứng.

Hô ——

La Quan thở ra một hơi, đè xuống suy nghĩ, “Thôi, lại thuận theo tự nhiên, dưới mắt mấu chốt nhất, là mau rời khỏi cái này.”

Hắn bởi vì thân thể “Dị thường”, cũng không sợ hắc ám xâm nhập, Dư Nhược Vi, Tang Tang, Ngao Tú các nàng, chưa hẳn có thể làm đến.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 714 : Đoạn âm dương, diệt nhân quả, bình chấp niệm

La Quan nhìn về phía 4 phía đen nhánh, đã đây là Hắc Nguyệt chi lực, cái kia có thể không lấy trăng sao chi lực phá đi? Dù sao song phương vốn một thể, nên có chỗ tương đồng.

Bấm tay, khẽ chọc giữa lông mày.

Ông ——

Lạnh buốt khí tức chấn động, khuếch tán, lan tràn đến La Quan trong cặp mắt, nó đôi mắt chỗ sâu chớp động, lại có 2 trăng khuyết răng hiển hiện.

Sau một khắc, trước mắt cái này nồng đậm như dệt, thâm trầm kiềm chế hắc ám, đột nhiên liền “Nhạt” mấy điểm, cái này không phải ngoại giới chi biến, mà là La Quan ánh mắt, tại trăng sao chi lực gia trì dưới, có một loại nào đó “Xuyên thấu” thuộc tính.

Hữu dụng!

Giờ phút này, 1 đầu đường nhỏ xuất hiện tại dưới chân, uốn lượn khúc chiết nối thẳng phương xa, cuối cùng chui vào sâu trong bóng tối, tan biến tại cuối tầm mắt.

La Quan hơi trầm ngâm, xuôi theo dưới chân con đường

hướng về phía trước, nhưng vừa đi ra không lâu, liền như xúc động một loại nào đó cấm kỵ, trước mắt tĩnh mịch, kiềm chế hắc ám, đột nhiên chấn động bắt đầu, như triều cường mãnh liệt, ngang ngược tiếng gào thét từ trong đó truyền đến, làm người sợ hãi.

Rất nhanh, tại La Quan trong tầm mắt, một đạo hắc ảnh vọt tới —— đầu phát như cỏ khô, lộn xộn rối tung, phía dưới khuôn mặt, chỉ còn hơn tầng 1 hơi mỏng da thịt, hiện ra đỏ tía chi sắc, kề sát tại xương cốt bên trên, hốc mắt hãm sâu kia 2 viên con mắt đã khô xẹp thành đoàn, tản ra ánh sáng mờ nhạt choáng, bên trên môi thiếu 1 khối, lộ ra khô vàng răng, trong miệng phát ra hung dữ gào thét.

Một bộ thây khô!

Từ đối phương trên thân, La Quan cảm nhận được mấy phần chín tất khí tức, chính là vừa rồi, ý đồ ăn mòn hắn âm hàn chi lực. Nói cách khác, trước mắt thây khô, là bị âm hàn thành công ký sinh tồn tại, biến thành du đãng trong bóng đêm u linh.

Giờ phút này thây khô mờ nhạt đôi mắt, khóa chặt La Quan nháy mắt, liền từ yết hầu chỗ sâu một tiếng gào thét, dưới chân bỗng nhiên phát lực, mặt đất lại “Oanh” một tiếng nổ tung, thân thể hóa thành tàn ảnh vọt tới.

Giữa lông mày lạnh buốt khí cơ chấn động, một tia minh ngộ hiển hiện trong lòng —— không thể rời đi dưới chân con đường, nếu không sẽ vĩnh viễn mê thất ở đây, lại khó đi ra.

Đôi mắt 1 hàn, La Quan đưa tay hướng về phía trước, tru tiên kiếm một tiếng chấn minh, kiếm mang như tấm lụa ầm vang chém xuống.

“Bành” một tiếng vang trầm, vọt tới thây khô bị trùng điệp chém bay, nó giữa ngực bụng cốt nhục bị xé nứt, lộ ra khủng bố vết thương, thậm chí có thể nhìn thấy trong đó, khô quắt, cuộn mình tạng phủ. Nhưng ở rơi xuống đất nháy mắt, cái này thây khô lại bỗng nhiên bắn lên, như chưa nhận nửa điểm trọng thương, lại lần nữa lao đến.

La Quan nhíu mày, kiếm minh vang lên lần nữa, chặt đứt thây khô đầu lâu, nhưng mất đi đầu lâu thây khô thân thể, vẫn băng băng mà tới, thậm chí kia rơi xuống đất đầu lâu, còn tại phát ra hung ác gào thét, lăn lộn lại lần nữa tới gần.

Thân thể Bất tử? !

La Quan mặt lộ vẻ ngưng trọng, bởi vì giờ khắc này chấn động trong bóng tối, lại có cái khác gào thét truyền đến, cái này liền mang ý nghĩa trong bóng tối thây khô, tuyệt không phải chỉ có trước mắt một bộ.

Bọn chúng như nhận một loại nào đó chỉ dẫn, lại hoặc là chỉ là đơn thuần tuân thủ nghiêm ngặt bản năng, ngăn cản bất luận cái gì kẻ xông vào rời đi, cho nên từ bốn phương tám hướng tụ đến.

Một bộ, 2 cỗ, 3 bộ… Lít nha lít nhít thi ảnh, từ trong bóng tối hiển hiện, hình thái cơ bản giống nhau, đều hung ác vô song khóa chặt La Quan, đen ngòm miệng lớn bên

trong, phát ra gào thét cùng một chút vỡ nát âm tiết.

“… Lưu lại… Lưu lại…”

“Cùng chúng ta… Cùng một chỗ…”

“Vĩnh chìm hắc ám… Không vào luân hồi…”

Kia từng đôi mờ nhạt đôi mắt, lộ ra làm người sợ hãi quang mang, đây là bọn hắn tử vong về sau, vĩnh viễn không tiêu tán chấp niệm —— chúng ta đã chết tại cái này bên trong, ngươi cũng đừng nghĩ thoát đi, mọi người 1 cái cũng không thể ít, mới là kết cục sau cùng!

Ầm ầm ——

4 phương 8 hướng thi ảnh như nước thủy triều, lao thẳng tới tới.

Ông ——

Ông ——

Kiếm minh kinh thiên, như tấm lụa cầu vồng, đem từng đạo thi ảnh chém bay, gãy chi hài cốt 4 phía bay tứ tung, lại không có thể giết lùi thi bầy.

Thậm chí, xuất hiện càng kinh sợ hơn một màn —— kia bị chém bay đầu lâu, chặt đứt ngón tay, thậm chí là 1 khối tróc ra huyết nhục, đều liều mạng giãy dụa, nhảy lên, kế tiếp theo đánh giết mà đến, không biết cái gì là tử vong, cũng vĩnh viễn sẽ không cảm thấy rã rời.

Nhưng La Quan lại làm không được điểm này, hắn đã cảm nhận được càng ngày càng nặng áp lực, không chỉ có bởi vì thi bầy thân thể Bất tử, càng bởi vì thi bầy số lượng, theo thời gian trôi qua còn đang tăng thêm. Nếu không thể nghĩ biện pháp giết chết, thoát khỏi bọn hắn, tung La Quan mũi kiếm lại cường hãn, cũng cuối cùng là bị thi bầy bao phủ hạ tràng.

Ông ——

Lại một tiếng kiếm minh, một kiếm này rơi xuống, liền hình như có vạn kiếm bộc phát, đem La Quan bảo hộ ở trong đó, cùng thi bầy ngăn cách ra.

Vọt tới thi bầy, đều bị kiếm ảnh đánh lui, “Ầm ầm” tiếng vang cùng thi bầy bạo ngược gào thét, lẫn nhau đan vào một chỗ, hình thành một mảnh làm người tuyệt vọng hỗn loạn.

Thiên địa vì lao!

Đế kiếm truyền thừa kiếm thứ 3, mà bây giờ kiếm này lao lại thành, tạm bảo đảm La Quan không ngại bình chướng, cho hắn thở dốc, suy tư cơ hội.

Hô ——

La Quan thở ra một hơi, sắc mặt có chút trắng bệch, ngược lại cũng không phải bị thương, mà là trước đó trong thời gian ngắn nhiều lần xuất kiếm, hao tổn thật là kinh người.

Cái này cùng thâm uyên chi thành bên trong, đêm hôm

đó giết chóc khác biệt, thi quần công kích như triều cường, không có một lát ngừng, chính là nội tình lại như thế nào hùng hậu, đều chống đỡ không nổi, nhất định phải nghĩ biện pháp thoát thân, nếu không chờ đợi La Quan, chỉ có bị tươi sống mài chết hạ tràng.

Giờ phút này, La Quan nghĩ đến lúc trước, tại Âm Cực tông bị chém giết tôn kia thâm uyên sinh vật hình chiếu… Trăng sao chi lực, như trời sinh khắc chế đối phương? Phải chăng có thể thi triển kiếm chấp trăng sao, mượn trăng sao chi lực phá hủy thi bầy? !

“Hừ! Trừ phi ngươi muốn chết, nếu không tốt nhất đừng có dùng 1 chiêu này.” Tiểu la lỵ thanh âm vang lên, vô song ngưng trọng, “Ngươi cũng đừng quên, đây là thâm uyên, là Hắc Nguyệt bao phủ địa phương, ngươi tại cái này triệu hoán trăng sao giáng lâm, chính là đối Thần nghiêm trọng nhất khiêu khích. Đến lúc đó, 2 vị đại lão ở giữa giao phong, thắng bại tạm thời không nói, ngươi kẹp ở giữa, tuyệt đối sẽ chết rất thảm.”

Phải, con đường này xem như phế!

La Quan cười khổ một tiếng, xoa đem mặt, “Lão sư, ngài có đề nghị gì?” Đang khi nói chuyện, hắn đáy mắt hiện lên một tia ngoan lệ, cũng không thể tại cái này chờ chết, nếu thật là lui không thể lui? Khiêu khích liền khiêu khích, lớn không được trước làm một cuộc.

Cốt Linh Tôn lão già kia, đổi lấy biện pháp bức ta độ sâu uyên, hắn liền có thể không đếm xỉa đến? Còn có âm u Nữ đế, lúc trước dễ nói chuyện như vậy, trực tiếp thì giúp một tay mở ra, tiến vào Quỷ giới thông đạo, ở trong

đó liền không có nguyên nhân gì khác? !

Tóm lại, muốn lão tử chết, bất kể là ai, tuyệt đối phải trả giá đắt!

Hắc Nguyệt lại như thế nào? Ngươi đạp ngựa cũng không ngoại lệ.

Như phát giác được, La Quan trong lòng phỉ khí, lệ khí, Huyền Quy trầm mặc một chút, cười lạnh, “Hiện tại biết muốn liều mạng rồi? Lúc trước ta khuyên ngươi, đừng đến thâm uyên thời điểm, ngươi nghe sao? Hừ! Lúc này mới cái kia đến đó, thâm uyên lợi hại, ngươi còn không có được chứng kiến đâu!”

La Quan mặt lộ vẻ xấu hổ, đáy lòng lại nhẹ nhàng thở ra, tiểu la lỵ mặc dù ngạo kiều dễ tức giận, nhưng vẫn là phi thường thức đại thể. Nguy hiểm như thế tình trạng dưới, còn xách những việc này, hiển nhiên không phải tại phát vô dụng bực tức… Nói cách khác, nàng tâm lý nắm chắc!

“Lão sư nói rất đúng, hết thảy đều là đệ tử sai, ta không nên không nghe ngài, nhưng hôm nay việc đã đến nước này, ngài cũng không thể trơ mắt, nhìn xem đệ tử bị bọn này thây khô ăn hết a? Cái này kiểu chết cũng quá oan uổng, truyền đi, rớt là lão sư người a! !”

Huyền Quy… Rất tán thành.

Đệ tử của nàng, nếu như bị một đám thây khô ăn, vậy đơn giản mất mặt về đến nhà.

“Ngươi hiểu biết chính xác sai rồi? ?”

“Biết, tuyệt đối biết, lão sư ngài yên tâm…” Ba lạp ba lạp một đống, La Quan nói mình mặt đều đỏ, ám đạo mặt ta da dày như vậy đều có chút chịu không được, lão sư làm sao còn nghe được say sưa ngon lành?

Chà chà!

Quả nhiên nữ nhân a, mặc kệ bao lớn niên kỷ, cũng mặc kệ cái gì xuất thân, liền thích nghe kỹ nghe, thật không thật sự kia không trọng yếu, êm tai là được!

“Hừ! Vậy ngươi nhưng ghi nhớ, không phải lại có lần tiếp theo, nhìn ta có quản hay không ngươi.” Tiểu la lỵ xụ mặt, cố gắng làm ra nghiêm sư bộ dáng, nhưng giữa lông mày hài lòng, đắc ý, kia là ép không được.

“Khục… Tốt, trước nói chính sự.” Sợ mình cười ra tiếng, tiểu la lỵ tranh thủ thời gian cắt vào chính đề, “Trước mắt những này thây khô, là vong hồn chấp niệm cùng Hắc Nguyệt chi lực dung hợp mà thành, lấy bình thường thủ đoạn căn bản giết không chết bọn hắn, nhưng trong tay ngươi, vừa lúc liền có đối phó bọn hắn biện pháp.”

La Quan khẽ giật mình, “Lão sư chỉ là?”

“Trảm âm dương! !” Tiểu la lỵ trầm giọng nói: “Một kiếm này, truyền thừa từ không biết kiếm tu, nhưng có Thanh Liên đạo nhân phía trước, ngươi biết được hiểu nó khủng bố.”

“Ta có thể rất phụ trách nói cho ngươi, một bộ này vô

danh kiếm quyết truyền thừa rất mạnh, ngươi bây giờ nắm giữ bất quá là da mao… Mà chém âm dương, chính là trong đó cực đáng sợ 1 kiếm, nhưng chôn vùi hết thảy nhân quả, không lưu vết tích ở thiên địa.”

Hơi dừng lại, nàng tiếp tục nói: “Nói đơn giản, kiếm này phía dưới bụi về với bụi, đất về với đất, nhưng chôn vùi hết thảy chấp niệm, khiến nên chết đi chết đi như thế.”

Nhưng sự thực là, tiểu la lỵ bây giờ nói, chỉ là cực ít một bộ điểm. Một kiếm này khủng bố, muốn La Quan tu đến chân chính cảnh giới cao thâm về sau, mới có thể minh bạch.

Trảm âm dương… Danh tự này, cũng không phải tùy tiện lên!

La Quan đại hỉ, “Thì ra là thế, đa tạ lão sư nhắc nhở.” Khục, Hắc Nguyệt nha, lớn như thế nhân vật, nên tôn trọng còn phải tôn trọng, sao có thể nói trở mặt liền trở mặt.

Ta 1 cái hàng tiểu bối, làm việc phải cẩn thận! !

Ông ——

Đưa tay, 1 kiếm bình trảm.

Đoạn âm dương, diệt nhân quả, bình chấp niệm.

Cùng lúc trước xuất kiếm so sánh, một kiếm này thanh thế yếu rất nhiều, hiệu quả lại tốt kinh người —— 1 kiếm rơi, dọc đường chi địa, từng cỗ thây khô (hài cốt) tại chỗ

bị vùi dập giữa chợ, gần như thân thể Bất tử nhục thân, liền như dưới liệt nhật sương bạch, nhanh chóng hư thối, trở về với cát bụi.

Vài kiếm chém xuống, bên tai gào thét gào thét biến mất, kia kịch liệt lăn lộn hắc ám, như vậy trở nên yên ắng.

La Quan nhanh chân hướng về phía trước, xuôi theo dưới chân đường nhỏ tiến lên, trên đường lại có mấy lần thi rống tứ ngược, cũng đã ngăn cản không được hắn bước chân.

Sau nửa canh giờ La Quan một bước phóng ra, trước mắt nồng đậm xen lẫn, như vĩnh viễn không tiêu tán hắc ám, không hề có điềm báo trước biến mất không thấy gì nữa. Lọt vào trong tầm mắt, là mãn sơn thương thúy, tại trong gió nhẹ chạc cây chập chờn, lẫn nhau tương hỗ ma sát, phát ra “Sàn sạt” nhẹ vang lên.

Có mây mù bốc lên, có tiên hạc hót vang, còn có kia tẩu thú tại trong núi phi nước đại, lẫn nhau chơi đùa, phát ra từng tiếng gào thét.

Tĩnh mịch, tường hòa khí tức đập vào mặt, La Quan biểu lộ, tại thời khắc này cứng đờ.

Cốt Linh Tôn ngọc giản đầu thứ nhất, huyết sắc to thêm nhắc nhở —— thâm uyên vô tự, hỗn loạn giấu sinh, càng bình tĩnh chỗ, đa số chết hết địa!

Cho nên, đây là xuyên qua hắc ám, cuối cùng nhập tuyệt cảnh? ! Cái này đạp ngựa, là cái gì cẩu thí kịch bản?

Chương 715 : Trong thâm uyên Tiên Cực tông

“Khụ khụ khụ!” Một trận kịch liệt ho khan, đánh gãy La Quan suy nghĩ, quay người liền thấy Dư Nhược Vi, Tang Tang, Ngao Tú các loại, lại ngay tại phía sau hắn cách đó không xa

Mọi người phân tán tại phương viên trong vòng trăm thước, các nơi một góc, tình trạng khác biệt… Nhưng luôn cảm thấy tựa hồ cái kia bên trong không đúng lắm.

Nhưng lại nhìn đi lúc, phần này không thích hợp cảm giác, liền đã biến mất không gặp.

Dư Nhược Vi quanh thân lôi quang chảy xuôi, thỉnh thoảng có đạo văn hiển hiện, rất có huyền diệu mấy điểm khí tướng, hiển nhiên luyện hóa lôi đình đạo quả về sau, nàng lôi đạo tu hành hiển nhiên rất có tiến bộ, giờ phút này mở ra nhìn thấy La Quan, mặt mũi tràn đầy tràn đầy kinh hỉ.

Tang Tang lôi kéo Ngao Tú, các nàng trước đó lại không bị tách ra, không biết xảy ra chuyện gì, Ngao Tú ngay tại nàng mang bên trong ngủ say. Trắng noãn trên trán, nhiều 1 khối sưng đỏ, kia hình dạng cũng là bị người, 1 quyền cho đánh ngất xỉu quá khứ.

Nhìn bây giờ biểu lộ, Tang Tang như có chút xấu hổ, vô ý thức đem Ngao Tú hướng mang bên trong giấu giấu.

Mà lúc này ho khan, chính là Thập Tứ Mục, hắn giống như là bị người đặt tại dưới nước, kém chút tươi sống nín chết, rốt cục ló đầu ra đến, kém chút ho ra phổi, nước mắt đan xen, “Chủ nhân… Ô ô ô… Tiểu thập 4 còn tưởng rằng… Ta sẽ chết…”

Bạch Cốt phiên phát hiện, hắn gặp được đối thủ, riêng lấy không muốn mặt mà nói, Thập Tứ Mục tuyệt không tại hắn phía dưới, trong lòng cắn răng một cái, hắn mấy cái lảo đảo, “Phù phù” quỳ trên mặt đất, bạch khô lâu “Loảng xoảng” chiếu vào mặt đất cuồng đỗi, một chút một cái hố.

“Đa tạ chủ nhân đại ân cứu mạng, tiểu bột xương thân xương vỡ khó báo lỡ như, sau đó cam vì chủ nhân khuyển mã, nhưng có chỗ mệnh muôn lần chết không chối từ!”

Dư quang đối mặt, giương cung bạt kiếm, đều hội tụ thành ba chữ to —— nịnh hót!

“Tất cả câm miệng!” La Quan oán hận trừng mắt liếc, 2 cái này không phân rõ tình trạng hỗn trướng, nhưng tâm tình hay là rất tốt. Đến từ Hắc Nguyệt quỷ dị hắc ám, tại hắn phá vỡ về sau lại trực tiếp biến mất, trước mắt mọi người tuy có chút chật vật, nhưng cái này cơ bản đã xem như kết quả tốt nhất.

Mà lại, tại kinh lịch khủng bố thi triều về sau, La Quan suy đoán tỉ lệ lớn là bởi vì, hắn hấp dẫn trong bóng tối thây khô, cho nên mọi người mới sống đến bây giờ.

Thập Tứ Mục, Bạch Cốt phiên tranh thủ thời gian che

miệng, giờ phút này cũng rốt cục phát giác được không đúng. Trước mắt đất này giới, quả thực chính là Tiên gia động phủ, trong truyền thuyết thế ngoại đào nguyên, nhưng nơi này là đây?

Thâm uyên a! Địa phương quỷ quái này, mọi người dù tiến vào không lâu, nhưng ở đi đường trên đường, cũng là được chứng kiến.

Nói câu rừng thiêng nước độc, kia đều tính khích lệ, cái gì đất bằng lên cuồng phong, phần phật cuốn đi vài toà núi nhỏ, lại hoặc là trước một khắc bầu trời sáng sủa, đảo mắt liền cuồng phong bạo vũ, lại thêm cái gì địa chấn, núi lở, hồng thủy, núi lửa bộc phát loại hình, quả thực không nên quá nhiều.

Nhưng bây giờ, mới từ cái kia đáng chết, kém chút hại chết mọi người trong bóng tối trốn tới, lại đi tới một chỗ như vậy… Ngươi nói quỷ dị không quỷ dị? !

Dư Nhược Vi đi tới gần, thấp giọng, nhỏ giọng nói: ” “

La Quan lắc đầu, “Ta cũng vừa thoát thân, liền xuất hiện tại cái này bên trong, còn chưa tới kịp…” Liền có thể giờ phút này, giữa lông mày lạnh buốt khí tức chấn động, sắc mặt hắn biến đổi, thông suốt quay người.

La Quan rốt cục ý thức được, vừa rồi vì sao cảm thấy không đúng, “Tang Tang, Mộ Thanh Kết đâu? !”

Tang Tang sửng sốt một chút, sắc mặt đột nhiên đại biến, bị hù lắp bắp, “Mộ cô nương… Đúng, đại nhân ngài trước đó đưa nàng giao cho ta… Ta làm sao

quên… Đại nhân thật xin lỗi, ta cũng không biết làm sao… Mộ cô nương… Ta không có ấn tượng, tựa hồ ngay từ đầu… Nàng liền không gặp…”

Dư Nhược Vi v.v. Thần sắc biến đổi, bởi vì bọn hắn đột nhiên ý thức được, tại La Quan nhắc nhở trước đó, mọi người vậy mà đều không có phát hiện, Mộ Thanh Kết biến mất chuyện này.

La Quan sắc mặt âm trầm, đảo qua mọi người sắc mặt, trùng hợp? Không, là có lực lượng nào đó, can thiệp cảm giác của bọn hắn, để bọn hắn vô ý thức lãng quên Mộ Thanh Kết tồn tại.

Mới vừa rồi là bởi vì trăng sao chi lực nhắc nhở, La Quan mới “Thanh tỉnh” tới, mà trước đó hắc ám lại là nguồn gốc từ Hắc Nguyệt… Nói cách khác, Mộ Thanh Kết mất tích, tất cùng Hắc Nguyệt có quan hệ!

Chẳng lẽ nói, kia đột nhiên giáng lâm, che đậy mặt trời không tiêu tan hắc ám, chính là hướng nàng mà đến? Là bởi vì âm u Thánh thể hay là cái khác? ? Lần này tiến vào thâm uyên, ban đầu mục đích đúng là vì cứu Mộ Thanh Kết, nhưng bây giờ mọi chuyện còn chưa ra gì, người hết rồi! ? !

Cái này đạp ngựa tính là gì sự tình!

Ổn định, trước đừng hoảng hốt.

La Quan thở sâu, đưa tay điểm tại giữa lông mày, lạnh buốt khí tức chấn động bên trong, một tia cảm giác nổi lên —— là Mộ Thanh Kết!

Hoặc là bởi vì, La Quan trước đó tìm tòi nghiên cứu Hắc Nguyệt nghi thức lúc, từng khu động trăng sao chi lực tiến vào trong cơ thể nàng, khiến cho trăng sao chi lực cùng Hắc Nguyệt nghi thức lực lượng xen lẫn, lưu lại một chút vết tích. Nhưng cái này cũng không hề trọng yếu, trọng yếu chính là nàng còn sống, vậy là tốt rồi!

Hô ——

La Quan thở ra một hơi, mở 2 mắt ra, “Nàng bị mang đi, bây giờ cách chúng ta rất xa, nhưng tạm thời coi như an toàn.”

Như Hắc Nguyệt muốn đối Mộ Thanh Kết hạ thủ, lấy nó bây giờ trạng thái đã sớm chết, huống chi nếu chỉ vì giết người, hoàn toàn không cần phải phiền phức như thế… Mà lại, La Quan cảm thấy lấy Hắc Nguyệt vị cách, sẽ không hôn dưới thân trận, trong đó hoặc có ẩn tình khác.

Ngẩng đầu, hắn nhìn về phía Tang Tang, “Ngươi chớ tự trách, mang đi nàng vị kia, cảnh giới viễn siêu ngươi ta tưởng tượng, chính là tất cả chúng ta đều ở đây, cũng vẫn như cũ ngăn cản không được.”

Đây là sự thật.

Thâm uyên, là Hắc Nguyệt sân nhà, tại cái này bên trong Thần chính là thống trị hết thảy chúa tể.

“Ừm…” Tang Tang gật đầu, nhưng nha đầu này cắn môi, 1 bộ tùy thời đều muốn khóc lên bộ dáng, hiển nhiên

không nghe lọt tai.

Nhưng rất nhanh, tiếng xé gió truyền đến, hấp dẫn đi mọi người chú ý.

“Người nào? Lại dám xông vào Tiên Cực tông!” Quát lớn bên trong, mấy đạo thân ảnh chạy nhanh đến, khí tức quanh người chi khủng bố, quả thực không thể tưởng tượng, như trực diện sơn hải, làm người sợ hãi không thôi.

Mọi người lúc này kinh hãi! !

Đây rốt cuộc địa phương nào, lại có như thế khủng bố tu sĩ? ! Không đúng, không thích hợp, La Quan thở sâu, nhìn về phía bay tới 3 người.

Thâm uyên quy tắc vặn vẹo, vỡ vụn, căn bản không đủ để chèo chống, sinh ra cảnh giới này cường giả, nếu không xung quanh thời không sẽ vỡ nát.

Điểm này, trong ngọc giản nói rất rõ ràng, thâm uyên chân chính khủng bố, ở chỗ không biết cùng thần bí.

Nhưng tại cảm giác bên trong, đối diện 3 tên tu sĩ tu vi, khí cơ, tuyệt đối thật đến không thể lại thật, đây rốt cuộc tình huống như thế nào? ?

Đúng lúc này, La Quan đôi mắt chỗ sâu, 2 trăng khuyết ảnh hiển hiện, trước mắt hắn thế giới, lập tức xuất hiện mấy điểm biến hóa.

Lúc này… Ảo tưởng? Không đúng! Không phải ảo

tưởng, bởi vì trước mắt 3 người, đích thật là 3 cái sống sờ sờ tu sĩ, La Quan có thể rõ ràng, cảm nhận được thuộc về bọn hắn bàng bạc sinh cơ.

Hiện tại sau lưng, cho Dư Nhược Vi bọn người 1 cái, an tâm chớ vội thủ thế, La Quan tiến lên một bước, chắp tay nói: “Vãn bối… Phàn Nhạc, bái kiến 3 vị tiên trưởng, ta cùng vô ý xâm nhập bên trong sơn môn, như có chỗ mạo phạm, còn xin tiên trưởng thứ lỗi.”

Nói ra danh tự lúc, La Quan phát sinh hãi hùng khiếp vía cảm giác, như ở chỗ này nói ra tên thật, sẽ có một loại nào đó không biết khủng bố phát sinh.

Một nháy mắt, hắn liền mượn tên tuổi.

Dù sao, La Quan có thể đặt chân tiên đạo, chân chính mở ra tu hành, cũng là bởi vì chiếm Phàn Nhạc khí vận, cả 2 cũng tính là một thể.

Huống chi người đều giết, danh tự lấy ra sử dụng thì sao?

—

—

—

—

—

Chương 716 : Gặp lại trời nghiêng đạo pháp

3 tên Tiên Cực tông tu sĩ đi tới gần, 1 người trong đó nhíu mày, đảo qua mọi người, “Xem ra, là mấy tên cầu bái sơn cửa tán tu, không phải sớm đã thông tri Nội Vụ ty, chiêu nạp đệ tử một chuyện tạm dừng sao?”

“Hoặc là tin tức cản trở, những người này vẫn chưa thu được, mấy người bọn họ đã đến đến, hiện tại nên xử trí như thế nào?” Khác 1 tu sĩ mở miệng.

Người cuối cùng thản nhiên nói: “Đại sự trước mắt, liền đừng tự nhiên đâm ngang, đuổi bọn hắn rời đi chính là.”

La Quan trong lòng vui mừng, trước mắt nơi này có chút quỷ dị, nếu có thể như vậy thoát thân, kia tất nhiên là không còn gì tốt hơn, đang muốn xin lỗi một tiếng thừa cơ rời đi lúc, mấy người trước mắt không hề có điềm báo trước, liền nhiều một thân ảnh.

Người này nhìn lại hẹn bốn mươi năm mươi tuổi bộ dáng, dáng người hơi mập, khẽ nhíu mày trông lại.

3 tên Tiên Cực tông tu sĩ, vội vàng khom người hành lễ, “Bái kiến Vương trưởng lão.” Nhìn chấp lễ thái độ, hiển nhiên người này địa vị khá cao.

“Ngươi cùng tụ ở chỗ này, đã xảy ra chuyện gì?” Vương trưởng lão mở miệng, ngữ khí bình thản.

1 người tu sĩ cung kính nói: “Về trưởng lão, ta chờ ở này trông coi núi…” Lúc này, đem sự tình nói một lần.

“Bái nhập ta tông tán tu?” Vương trưởng lão suy nghĩ một chút, cười nói: “Đại sự trước mắt, còn có đệ tử mới bái nhập, cũng coi là cái điềm tốt.”

“Được rồi, mấy người kia giao cho ta chính là, các ngươi đi làm việc đi.”

3 tên Tiên Cực tông tu sĩ xưng phải, quay người rời đi.

Vương trưởng lão nói: “Các ngươi cùng bản tọa tới.” Phất tay áo vung lên, liền có một cỗ vô hình chi lực, đem mọi người cuốn vào trong đó.

La Quan nói thầm một tiếng không tốt, cũng không dám biểu lộ nửa điểm, trước mắt vị này Vương trưởng lão tu vi, hắn căn bản cảm giác không đến, nó cảnh giới sợ khó phỏng đoán.

Tại không xác định cái này Tiên Cực tông, đến cùng tình huống như thế nào lúc, không nên hành động thiếu suy nghĩ… Hả? Tiên Cực tông? ! La Quan con ngươi co rụt lại.

Trước đó, hắn vội vàng dưới không có kịp phản ứng, bây giờ mới ý thức tới, danh tự này không ổn. Trùng hợp? Lại hoặc là nói, trước mắt Tiên Cực tông, chính là hắn từng nghe tới cái kia? !

Thiên Thanh đại lục có tiên tông cự phách vì 7, tịnh xưng tiên tông 7 cực, mà cái này 7 đại tiên tông, vốn là

một mạch đồng nguyên —— căn nguyên của nó, chính là Tiên Cực tông!

Nếu là thật sự, lúc đó thế bên trong sớm đã tan thành mây khói Tiên Cực tông, lại tại sao lại xuất hiện tại cái này khủng bố thâm uyên bên trong? !

La Quan tâm niệm cuồn cuộn, mặt ngoài lại không lộ nửa điểm, Dư Nhược Vi, Tang Tang, Ngao Tú các loại, thấy thế cũng đều tự bảo trì yên tĩnh.

Rất nhanh, bao khỏa mọi người pháp lực biến mất, bọn hắn một nhóm thân ảnh, đã xuất hiện tại 1 cái cảnh sắc tú mỹ trong sơn cốc.

Vương trưởng lão nói: “Mới vào sơn môn đệ tử, cần tại Nội Vụ ty hoàn thành đăng ký, cũng nhận lấy riêng phần mình thân phận lệnh bài các loại, về sau đem tiến về phụng thiên điện, lựa chọn sau tiếp theo công pháp tu hành, bản tọa hôm nay trong lúc rảnh rỗi, liền mang các ngươi hoàn thành đi.”

La Quan trong lòng khẽ nhúc nhích, mặt lộ vẻ cảm kích, “Đa tạ Vương trưởng lão, Phàn Nhạc cùng vô cùng cảm kích!” Đang khi nói chuyện, nhìn Dư Nhược Vi bọn người một chút.

Rất nhanh, mọi người tiến vào Nội Vụ ty bên trong, có Vương trưởng lão dẫn đầu tự nhiên mặt bài mười phần, Nội Vụ ty tu sĩ tranh thủ thời gian mời hắn nhập tọa uống trà, cũng phái người nhanh chóng vì La Quan bọn người, làm nhập tông công việc.

“Tính danh?”

“Phàn Nhạc.”

“Quê quán?”

“Khương quốc.”

…

Rất nhanh, liền đến phiên Dư Nhược Vi, nàng thần sắc thanh lãnh, bình tĩnh, “La vi.”

Về sau, Tang Tang, Ngao Tú, Thập Tứ Mục cùng Bạch Cốt phiên các loại, đều riêng phần mình lấy dùng tên giả.

Đương nhiên, Bạch Cốt phiên liền gọi Bạch Cốt phiên, nó chân chính kêu cái gì, vốn là không ai biết được.

Rất nhanh, một đoàn người liền cầm tới, thân phận của từng người lệnh bài, cầm trong tay nặng trình trịch 1 khối, trên đó khắc dấu có vô số cấm chế phù văn, lộ ra có chút bất phàm.

Vương trưởng lão đặt chén trà xuống, nói: “Bản tọa còn muốn dẫn bọn hắn tiến về phụng thiên điện, liền không ở lâu.”

“Cung tiễn Vương trưởng lão.”

Một nhóm rời đi, Nội Vụ ty mọi người mới lần lượt đứng dậy.

“Có thể để Vương trưởng lão tự mình ra mặt, những tán tu này sợ là thân phận bất phàm, nên có lai lịch lớn.”

“Đúng đúng đúng, phải nói cho bên người thân cận người, ngày sau nếu là gặp khi cẩn thận ứng đối, ngàn vạn không thể mạo phạm.”

“Ha ha, đây chính là chúng ta tại Nội Vụ ty đương chức tiện lợi, những người khác ao ước không đến!”

Giờ phút này La Quan bên tai, mơ hồ có thể nghe tới đến từ sau lưng nói nhỏ, ánh mắt tránh mấy lần, chợt bình tĩnh lại.

Vương trưởng lão phất ống tay áo một cái, mang theo mọi người kế tiếp theo đi đường, đi tới phụng thiên ngoài điện.

Nơi đây, rõ ràng so Nội Vụ ty quy mô rất nhiều, lại phòng ngự sâm nghiêm, La Quan cảm nhận được mấy đạo cường hoành thần niệm rơi xuống.

Nhưng ở phát hiện Vương trưởng lão về sau, những này thần niệm trước sau tán đi, nhưng dù cho như thế, cũng khiến La Quan bọn người trong lòng nghiêm nghị.

“Ngươi ngang vì mới nhập tông đệ tử, mỗi người nhiều nhất chỉ có thể tuyển lựa một bộ chủ tu công pháp, cùng một bộ phụ tu công pháp, cũng thần thông thuật pháp 3 môn, khi dụng tâm lựa chọn.” Vương trưởng lão nhắc nhở 1 câu, phất phất tay, “Ngươi cùng tự đi chính là, bản tọa ở đây đợi ngươi nhóm.”

La Quan bọn người khom mình hành lễ, “Vâng, đa tạ Vương trưởng lão nhắc nhở.” Lúc này mới đứng dậy, trải qua phụng thiên điện tu sĩ nghiệm minh thân phận về sau, tiến vào bên trong đại điện.

Cái này phụng thiên ngoài điện mặt nhìn xem, đã đầy đủ hùng vĩ khí phái, chân chính tiến vào bên trong mới phát hiện, quy mô của nó càng thêm kinh người, phóng tầm mắt chung quanh lại có một loại, không gặp bốn phía cuối cùng cảm giác, hiển nhiên là thi triển, không gian chồng chất loại hình thủ đoạn.

Mà cái này, lại chỉ là Tiên Cực tông cất giữ các loại công pháp tu hành, thuật pháp thần thông chỗ, cũng biết nó nội tình gì cùng kinh người!

“Các ngươi là Vương trưởng lão tự mình mang tới, lão phu liền không nói nhiều, làm tân tấn đệ tử phúc lợi, tầng 3 trở xuống khu vực, nhưng từ các ngươi tùy ý tuyển, nhưng về sau nhưng là không còn cái này chuyện tốt, nắm chặt cơ hội, đi thôi.” Dẫn đường Tiên Cực tông lão giả, dứt lời quay người rời đi.

La Quan quét mọi người một chút, nói: “Chúng ta đi! !” Phụng thiên điện bên trong không ít người, một đoàn người cố ý du đãng một hồi, mới đi đến một chỗ vắng vẻ chi địa.

“La…” Dư Nhược Vi vừa mở miệng, liền bị đánh gãy, “La vi sư muội, gọi ta Phàn sư huynh chính là, ngươi ta đã nhập Tiên Cực tông, liền làm lấy thân phận mới kết giao.”

La Quan đang khi nói chuyện, trong mắt chứa thâm ý.

Dư Nhược Vi trong lòng run lên, lại cảm thấy có mấy điểm không được tự nhiên, gia hỏa này cái này âm thanh sư muội kêu, không khỏi quá mức tự nhiên.

Bất quá… Sư huynh cùng sư muội cái này thân phận mới, nàng cũng không kháng cự, ngược lại đáy lòng bên trong còn có mấy điểm không thể nói mừng thầm.

“Ừm, biết Phàn sư huynh.” Dư Nhược Vi hít một hơi, bình phục nỗi lòng ba động, “Đối với chỗ này, sư huynh biết được bao nhiêu? ?”

La Quan lắc đầu, “Có chút suy đoán, nhưng càng nhiều là sương mù nồng nặc, nhưng cái này Tiên Cực tông chỗ, tất nhiên là có vấn đề.”

“Cho nên, chư vị tên bây giờ, chính là các ngươi bản danh, nhưng tuyệt đối không được tính sai, nếu không sợ sinh vấn đề.”

Mọi người gật đầu.

Thập Tứ Mục một mặt nhăn nhó, như muốn nói cái gì, La Quan nhìn hắn một cái, nhíu mày, thấp giọng mắng: “Có lời cứ nói, liền cái rắm liền thả.”

“Khục… Cái kia Phàn sư huynh, ta vừa rồi phát hiện cái này, nghĩ mời ngài nhìn xem.” Đang khi nói chuyện, Thập Tứ Mục đưa tới một quyển thẻ tre, nó chất liệu toàn thân màu vàng kim nhạt, xúc cảm như kim như

ngọc.

Đợi La Quan thấy rõ, ngọc giản này mở đầu danh tự, sắc mặt lập tức khẽ biến —— trời nghiêng đạo pháp!

Ban đầu ở long hưng phúc địa bên trong, thiên cực tông thái thượng Thiên Cơ Tử cùng Hoàng Cực tông Mai Lăng Hàn 2 người, liền từng liên hợp các phương tu sĩ xuất thủ, thi triển môn này khủng bố đại thần thông, muốn đẩy La Quan vào chỗ chết.

Mà Thập Tứ Mục lúc trước cũng kinh lịch việc này, tự nhiên là biết được, khó trách hắn biểu lộ cổ quái.

Trực giác nói cho La Quan, trong tay hắn cầm thẻ tre là thật, nói cách khác ở trong đó, coi là thật ghi lại trời nghiêng đạo pháp.

Mà trời nghiêng đạo pháp bản thân, chính là Tiên Cực tông bí truyền 1 trong… Cái này Tiên Cực tông, chính là hắn suy nghĩ cái kia Tiên Cực tông!

Cho dù đã có suy đoán, nhưng xác nhận điểm này về sau, La Quan trái tim vẫn là không nhịn được, trùng điệp nhảy mấy lần.

Vừa đến, chuyện này thực tế quỷ dị, quả thực không hề có đạo lý có thể nói.

Thứ 2… Chính là cơ duyên!

Tiên Cực tông hủy diệt, vỡ vụn về sau, chia ra làm 7, mới có bây giờ tiên tông 7 cực.

Nhưng hôm nay, bọn hắn bái nhập lại là, hoàn chỉnh Tiên Cực tông, càng đã trở thành đệ tử, bị mang đến phụng thiên trong điện. Không nói những cái khác, tiện tay bên trong đạo này hoàn chỉnh trời nghiêng đạo pháp, liền có thể hiếm có đại thần thông chi thuật, uy lực khủng bố đến cực điểm.

Lúc trước La Quan có thể thắng, là bởi vì bản thân hắn, liền xem như 1 cái người ăn gian, mượn dùng cũng không thuộc về hắn lực lượng.

Như đổi lại những người khác, sớm đã bị oanh sát thành cặn bã, như vậy hình thần câu diệt!

Huống chi, ngày này nghiêng đạo pháp chỉ là Thập Tứ Mục, trong lúc vô tình phát hiện một môn thần thông thôi… Mà cái này phụng thiên điện phạm vi, ra sao cùng bao la, trong đó lại ẩn giấu đi bao nhiêu đỉnh tiêm bí truyền? Chỉ muốn một chút, liền làm lòng người tự khuấy động như triều cường! !

Hô ——

La Quan thở ra một hơi, nhìn chằm chằm trong tay trời nghiêng đạo pháp, giờ phút này hắn đột nhiên sinh ra một loại, cực kỳ mãnh liệt khao khát —— mở ra thẻ tre, học tập môn đại thần thông này.

Ý niệm này mãnh liệt như thế, quả thực không thể áp chế!

Ngón tay run lên, thẻ tre mở ra một cái khe hở, La Quan

trong mi tâm, lạnh buốt đột nhiên nổ tung, liền như một chậu nước lạnh, để hắn nháy mắt tỉnh táo lại đi.

Không thích hợp! !

La Quan “Ba” một tiếng, đem thẻ tre khép lại, trực tiếp phóng tới bên cạnh trên giá sách, lúc này mới triệt để nhẹ nhàng thở ra.

Xem ra, không chỉ là không thể nói danh tự, liền ngay cả cái này Tiên Cực tông bên trong hết thảy, cũng đều không thể nhiễm.

Hắn ngẩng đầu, nghiêm túc nhìn về phía Thập Tứ Mục, trầm giọng nói: “Ngươi như nói thật, vừa rồi môn này trời nghiêng đạo pháp, ngươi nhưng từng nhìn qua?”

Thập Tứ Mục mặt đều trợn nhìn, nhưng hắn không dám phủ nhận, vẻ mặt cầu xin gật đầu, “Nhìn… Ta liền nhìn 1 cái mở đầu, liền không dám kế tiếp theo…”

La Quan sắc mặt, lập tức trở nên càng thêm khó coi, Thập Tứ Mục thấy thế sắp khóc, “… Sư huynh, ta không sao đi… Sư huynh ngươi đừng dọa ta…”

La Quan trầm giọng nói: “Ngươi học xong?”

Thập Tứ Mục liều mạng lắc đầu, “Không có, ta liền nhìn 1 tiểu bộ điểm… Ta không phải cố ý, nhưng tay chính nó sẽ động, một chút liền mở ra…”

Lời này, La Quan là tin, vừa rồi vội vàng không kịp chuẩn bị dưới, hắn cũng thiếu chút chịu tính toán.

Còn không có học được… Cái kia hẳn là, có lẽ, khả năng còn có thể cứu a? Thở sâu, La Quan nói: “Tiếp xuống, thứ gì tất cả chớ động… Không đúng, tuyển vẫn là phải chọn, nhưng nhất định bảo vệ chặt tâm thần, không nên nhìn nội dung bên trong, cụ thể cùng rời đi cái này về sau, ta sẽ nói cho các ngươi biết.”

Mọi người vội vàng gật đầu.

Rất nhanh, tại La Quan dẫn đầu dưới, mọi người riêng phần mình lựa chọn công pháp, thuật pháp thần thông cùng ngọc giản, tại phụng thiên điện hoàn thành đăng ký về sau, bị đưa ra. Nhưng ở trước khi đi bọn hắn đạt được nhắc nhở, ngọc giản nhiều nhất chỉ có thể mang rời khỏi 3 ngày, về sau liền muốn trả lại đến phụng thiên điện.

Vương trưởng lão còn chờ ở bên ngoài, ánh mắt đảo qua mọi người, tại trên người Thập Tứ Mục dừng một chút, khóe miệng lộ ra mấy điểm mỉm cười, “Rất tốt, đã các ngươi riêng phần mình đã chọn chọn công pháp, bản tọa liền không ở thêm, tiếp xuống sẽ có người mang các ngươi đi an trí.”

Dứt lời, hắn một bước phóng ra, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Một tên Tiên Cực tông tu sĩ tới, cười nói: “Chư vị sư đệ, sư muội, xin theo ta đi thôi.”

—

Chương 717 : Thời gian mảnh vỡ

Đêm.

Mới bái nhập Tiên Cực tông đệ tử, đều bị an bài tại Vân Phong tiểu trúc, đợi ngày sau riêng phần mình bái sư về sau, mới có thể phân công hướng địa phương khác nhau.

Bởi vì gần đây Tiên Cực tông đã tạm dừng chiêu thu đệ tử một chuyện, bây giờ to lớn Vân Phong tiểu trúc, liền chỉ ở La Quan bọn người, đợi kia dẫn đường tu sĩ cáo từ rời đi về sau, mọi người vội vàng tập hợp một chỗ.

“Phàn sư huynh, đây rốt cuộc tình huống như thế nào?” Dư Nhược Vi biểu lộ ngưng trọng, bây giờ mở miệng thời điểm, cũng không còn nhăn nhó.

Tang Tang bọn người ánh mắt, cũng tụ đến.

La Quan phất tay trước bày ra 1 đạo cấm chế, dù không biết có thể có bao nhiêu tác dụng, nhưng ít ra trong lòng yên ổn chút, nghĩ nghĩ, nói: “Liên quan tới Tiên Cực tông, các ngươi biết được bao nhiêu?”

Mọi người lắc đầu.

Tiên cực bảy tông tại Thiên Thanh đại lục uy danh hiển hách, nhưng chân chính biết được căn nguyên của nó người lại cũng không nhiều, cái này liên quan đến

thượng tầng bí ẩn, chỉ có đứng đầu nhất một nắm tu sĩ, mới mơ hồ nghe qua mấy điểm.

Đúng lúc này, Tang Tang ánh mắt chớp lên, nói: “Phàn sư huynh, ngài là hoài nghi, nơi đây Tiên Cực tông, chính là một cái kia?”

Hiển nhiên, nàng biết được nơi đây nội tình.

La Quan gật đầu, “Không phải hoài nghi, mà là đã cơ bản có thể xác định, nguyên nhân liền ở chỗ Thập Tứ Mục, chọn môn kia trời nghiêng đạo pháp.”

Lúc này, đem long hưng phúc địa bên trong, từng trải qua sự tình nói tới, lại nói đơn giản một chút, tiên tông 7 cực cùng Tiên Cực tông quan hệ.

Tang Tang biểu lộ trở nên ngưng trọng, “Cái này… Quả nhiên là cổ quái!” Nàng có lẽ, cố ý phải nhắc nhở La Quan, nói: “Tiên Cực tông, chính là xa xưa tuế nguyệt trước, thống trị Thiên Thanh đại lục tồn tại, thực lực vô cùng cường đại, xa không phải bây giờ tiên tông 7 cực có thể so sánh.”

“Nghe đồn, đỉnh phong thời kỳ Tiên Cực tông, thậm chí có không chỉ một vị đương thời tiên nhân, nhưng không biết nguyên nhân gì, cường đại huy hoàng Tiên Cực tông, trong vòng một đêm sụp đổ, liền ngay cả những cái kia hô phong hoán vũ, không gì làm không được cường đại tiên nhân, cũng đều không biết tung tích.”

La Quan trong lòng khẽ động, hướng nàng nhìn lại, “Sư muội nói là, năm đó Tiên Cực tông, là đột nhiên sụp đổ?

Liên quan tới điểm này, ngươi còn biết cái gì?”

Tang Tang trầm mặc một chút, giống như là đang suy tư, rất nhanh nói: “Liên quan tới Tiên Cực tông, ta biết cũng không nhiều, nhưng có tin tức ngầm lưu truyền, Tiên Cực tông phát triển đến cường thịnh giai đoạn lúc, như gặp một loại nào đó bình cảnh, mà do ngoài ý muốn bộc phát trước, Tiên Cực tông đã phong bế sơn môn, như âm thầm lập mưu cái gì. Nhưng cụ thể sự tình, sớm đã theo Tiên Cực tông hủy diệt mà triệt để chôn vùi, không có người biết được lúc trước, đến cùng xảy ra chuyện gì.”

“Vân vân.” Dư Nhược Vi nhíu mày, mặt lộ vẻ không hiểu, “Các ngươi nói Tiên Cực tông, sớm đã táng diệt tại thời gian trường hà bên trong, vậy ta ngươi bây giờ lại tại đây?” Nàng nhìn về phía La Quan, “Các ngươi vừa rồi nói, 2 cái Tiên Cực tông là 1 cái, lại là cái gì tình huống?”

La Quan lắc đầu, “La sư muội hỏi, cũng chính là ta làm cho mê hoặc… Nhưng 2 cái Tiên Cực tông, đích xác chính là 1 cái, về phần nơi đây…” Hắn không biết nên như thế nào hình dung, suy nghĩ một chút, nói: “Có lẽ, cũng chỉ là một giấc mơ, có lẽ là ảo giác, ngô… Ta cũng không biết, làm như thế nào đến giới định…”

Đột nhiên, một cái ý niệm trong đầu xẹt qua não hải, La Quan ánh mắt sáng lên, “Lại hoặc là, nơi đây Tiên Cực tông, chỉ là 1 khối không trọn vẹn thời gian mảnh vỡ, là thời gian trường hà tràn ra một bọt nước, thất lạc sâu vô cùng uyên về sau, mà ngươi ta vừa lúc liền tiến vào trong đó.”

Thời gian mảnh vỡ… Thời gian trường hà…

Trừ Tang Tang, Ngao Tú như có điều suy nghĩ bên ngoài, Dư Nhược Vi cùng đều là một mặt ngạc nhiên, bọn hắn căn bản là không có nghĩ tới điểm này. Bởi vì đối bọn hắn mà nói, cấp độ này thực tế quá cao, vượt qua mình nhận biết phạm vi.

“Sư huynh suy đoán, vừa lúc có thể giải thích lập tức…” Ngao Tú đột nhiên mở miệng, nàng đôi mắt thật sâu, “Khó trách, ngươi không để chúng ta đụng, Tiên Cực tông bên trong công pháp điển tịch.”

Lại nhìn về phía Thập Tứ Mục, ánh mắt liền lộ ra thương hại.

Thập Tứ Mục thân thể lắc một cái, run giọng nói: “Động… Động… Lại sẽ như thế nào…” Tạch tạch tạch két, răng đánh nhau, sa sa sa cát, cái sàng trơn bóng.

“Hừ!” Ngao Tú trợn mắt trừng một cái, “Động, liền bị thời gian mảnh vỡ đồng hóa, tiếp theo trở thành trong đó một bộ điểm, sẽ vĩnh viễn lưu tại trong đó.”

Bịch ——

Thập Tứ Mục ngã trên mặt đất, thất hồn lạc phách, sau một khắc “Ngao” một tiếng nhảy dựng lên, ôm lấy La Quan đùi, “Sư huynh cứu ta… Cứu ta a…”

Nó cảm thấy, mình gần nhất thực tế là không may cực độ, hẳn là trước đó đi quá thuận, bây giờ liền muốn trả giá đắt rồi? !

Nhưng cái này đại giới không khỏi quá ác một chút a? ? Bị thời gian mảnh vỡ đồng hóa, trở thành nó một bộ điểm… Tê, chỉ là suy nghĩ một chút, liền tê cả da đầu.

La Quan nhíu mày, quát khẽ nói: “Nhỏ giọng một chút…” Hắn nhìn Ngao Tú, “Bây giờ hết thảy, đều chỉ là ngươi ta suy đoán, tình huống cụ thể như thế nào còn phải lại xác định, trước hết đừng dọa hù hắn.”

Ngao Tú nháy mắt mấy cái, gật đầu, “Được rồi sư huynh.” 1 bộ bé ngoan bộ dáng, cùng lúc trước tưởng như hai người.

Mâu thuẫn như vậy nhân thiết? ? Sao, ngao Long nữ đây là đoán được, mình đã bại lộ, ngay cả ngụy trang đều không muốn làm rồi? !

Được rồi, dù sao chỉ cần không có công khai vạch mặt, La Quan cũng chỉ khi không nhìn thấy, bây giờ nguy cơ trùng trùng, không thể tái dẫn phát nội bộ mâu thuẫn.

Ngay tại hắn suy tư, nên như thế nào xác định lập tức tình cảnh lúc, một tiếng “Oanh minh” tiếng vang, bỗng dưng từ phương xa truyền đến.

Sau một khắc, Tiên Cực tông đại trận mở ra, vô số trận pháp phù văn hiển hiện, quét ngang 4 phương 8 hướng, phóng xuất ra cường đại phong cấm khí cơ, đem nơi đây thiên địa cùng trong ngoài ngăn cách.

Là thật ngăn cách!

Giờ khắc này Tiên Cực tông chỗ, liền giống bị người ngạnh sinh sinh, từ giữa thiên địa “Móc” ra, trở thành độc lập một bộ điểm.

La Quan thông suốt ngẩng đầu, liền thấy Tiên Cực tông nơi cực sâu, giờ phút này vô tận quang mang bắn ra, óng ánh thần quang chiếu sáng đen nhánh thiên khung.

Cường đại khí cơ phun trào, ở giữa không biết bao nhiêu ngăn trở, truyền đến nơi này thời điểm, vẫn khiến người sinh ra giọt nước trong biển cả cảm giác.

Đủ biết, đây là một cỗ sức mạnh khủng bố cỡ nào, một khi bạo phát đi ra, sợ là có thể đem thiên địa này xé mở 1 đầu lỗ hổng lớn.

Mơ hồ trong đó, xuyên thấu qua cái này vô tận thần quang, La Quan trên bầu trời, nhìn thấy mấy đạo thân ảnh mơ hồ.

Chỉ một chút, hắn liền trong lòng run lên.

Đương thời tiên nhân!

Tang Tang nói không sai, năm đó Tiên Cực tông, đích xác có tiên… Lại không chỉ một vị.

Lúc trước, tại Thiên Thanh đạo nhân di tích bí cảnh bên trong, La Quan từng chứng kiến thành tiên cảnh khí cơ, từ không khó làm ra phán đoán.

Nhưng như thế cường đại Tiên Cực tông, vì sao đột nhiên liền sụp đổ, lại lưu lại truyền thừa, càng là sa đọa

đến tình trạng như thế.

Không sai, tiên cực bảy tông là rất mạnh, càng có thể có thể đều cùng Âm Cực tông đồng dạng, riêng phần mình cất giấu cường đại át chủ bài, nhưng so với tổ tiên vinh quang, nói một câu “Sa đọa” cũng không qua điểm, quả thực hèn mọn tới cực điểm.

Hưu ——

Hưu ——

Vân Phong tiểu trúc phía trên, tiếng xé gió gào thét vang lên, vô số đạo khí tức kinh người thân ảnh, cấp tốc phóng tới Tiên Cực tông chỗ sâu.

“… Bắt đầu… Rốt cục bắt đầu…”

“Ha ha ha ha… Ta Tiên Cực tông… Đem phá vỡ lồng giam… Phải đại tự tại…”

“… Vô thượng đại đạo, từ hôm nay mà khải… Tiên cực một mạch… Sắp mở vạn thế khơi dòng…”

Mơ hồ trong đó, một chút kích động thanh âm, truyền vào trong tai.

Bá ——

La Quan bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía phương xa, kia thần quang ngập trời chỗ, nhìn lại đỉnh đầu, gào thét không dứt phi nước đại thân ảnh, hắn đột nhiên nghĩ đến hôm nay, mới vào Tiên Cực tông sơn môn lúc,

kia 3 tên tu sĩ đã nói.

“Đại sự trước mắt, liền đừng tự nhiên đâm ngang…”

Cái đại sự gì? !

1 cái ý niệm mãnh liệt, tại La Quan trong đầu chấn động, giờ phút này bỗng nhiên nhảy ra —— hẳn là, năm đó cường đại vô song thiên cực tông, đột nhiên ầm vang sụp đổ, chính là bởi vì tối nay đại sự này? Bọn hắn xâm nhập khối này thời gian mảnh vỡ, đúng là Tiên Cực tông, kịch biến trước ngày đó! !

Cho nên, tiếp xuống bọn hắn rất có thể, đem chứng kiến trong lịch sử, kia sớm đã chôn vùi một màn, phải dòm nơi đây chân tướng.

Không đúng! Không đúng! !

Như Tiên Cực tông coi là thật, là bởi vì hôm nay chi biến mà hủy diệt, vậy bọn hắn những người này, chẳng lẽ không phải cũng muốn gặp liên luỵ? ! Lấy Tiên Cực tông mạnh, đều khó mà chống lại… Bọn hắn trừ chờ chết, lại có thể làm cái gì?

La Quan thần sắc ngưng trọng, đôi mắt âm tình bất định, mà đúng lúc này một tiếng kinh sợ gào thét, bỗng dưng từ trong vòm trời truyền đến.

“Vì cái gì…” Chỉ nghe thanh 3 chữ này, về sau nội dung, liền mẫn diệt tại khủng bố oanh minh bên trong.

Thiên khung ở giữa, kia mấy vị đương thời tiên nhân, lại

bộc phát chém giết.

Sau một khắc Tiên Cực tông chỗ sâu, 1 đạo sáng chói ánh sáng trụ ầm vang bộc phát, tráng kiện có thể so vài tòa đại sơn xếp, thẳng đến chín ngày bầu trời đêm.

Sau đó, trời phá!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 718 : Dị vực tinh biển cùng thời gian trục

Cột sáng trùng thiên, bầu trời đêm vỡ nát, một mảnh xa lạ tinh biển, từ khe hở bên trong hiển hiện.

Sở dĩ nói lạ lẫm, là bởi vì lấy La Quan bây giờ cùng trăng sao ở giữa liên quan, cảm nhận được một phần bài xích cùng địch ý!

Cái này tinh biển, tuyệt không phải đương thời tất cả.

Nói cách khác, Tiên Cực tông hôm nay phá vỡ một cái thông đạo , liên tiếp… Dị vực? Không, nói xác thực hơn, là mặt khác 1 cái xa lạ, xa xôi bên ngoài thế giới!

Sau một khắc, lực lượng kinh khủng giáng lâm, lúc, không tùy theo đình trệ, vạn vật lâm vào đứng im, hủy diệt hết thảy lực lượng giáng lâm.

Nó tựa như là 1 con bôi lên bức tranh đại thủ, mà bây giờ Tiên Cực tông chỗ, mảnh này bị “Đông kết” thời không, chính là bức tranh này.

Một vòng núi lở, lại bôi nước tán, rải rác mấy tay quá khứ, trong bức họa liền chỉ còn hơn mảng lớn trống không. Lấy kia trùng thiên cột sáng làm trung tâm, hướng 4 phương 8 hướng khuếch tán, tuy là bầu trời đêm ở giữa kia số tôn đương thời tiên nhân, cũng không một chút lực lượng chống lại, những người còn lại càng không cần nói.

Đây là… Thiên phạt? ! Giờ phút này, La Quan rốt cuộc minh bạch, vì sao cường thịnh nhất thời Tiên Cực tông, sẽ trong vòng một đêm sụp đổ ——

Mù đoán một đợt, xa xưa tuế nguyệt trước đó, năm đó Tiên Cực tông phát triển đến cực hạn, nó tình cảnh hoặc cùng loại với hiện tại Thiên Thanh đại lục, người tu hành khó nhập vô lượng chi cảnh, như vậy hạn chế bọn hắn, liền xác nhận thành tiên phía trên, đại đạo không cửa.

Là lấy, Tiên Cực tông trải qua nếm thử, cuối cùng nắm giữ một loại, phá vỡ tu hành giam cầm biện pháp, có thể xưng là trời không dung ta, ta liền hoán thiên? Giới này khó đột phá, liền mượn hắn giới chi lực, cho nên dẫn tới thiên phạt giáng lâm, trong vòng một đêm phi hôi yên diệt.

Đương nhiên đây hết thảy đều là suy đoán, nhưng La Quan lúc này lại có một loại, rất cường liệt trực giác, đây chính là năm đó chân tướng. Tựa hồ, từ một đoạn thời khắc bắt đầu, La Quan trực giác, một chút liền trở nên tinh chuẩn bắt đầu.

Không chờ hắn nghĩ càng nhiều, kia “Bôi lên bức tranh” đại thủ, đã tới gần Vân Phong tiểu trúc, La Quan không nhìn thấy nó tồn tại, lại có thể cảm nhận được đỉnh đầu bầu trời đêm bên trong, ẩn giấu lực lượng đáng sợ, đó là một loại khiến nhân hồn phách run rẩy, hồi hộp tuyệt vọng khủng bố… Như uông dương đại hải, bất khả kháng hoành, không cách nào tránh khỏi!

Chỉ cần thân ở giới này, làm ranh giới bên trong sinh linh

người, liền cuối cùng rồi sẽ nghênh đón hủy diệt.

Bây giờ, đến phiên bọn hắn!

Phản kháng? Giãy dụa? Vô dụng, cái gọi là núi nghiêng phía dưới thì trứng còn có thể nguyên vẹn hay không? ! Hôm nay Tiên Cực tông bên trong hết thảy, đều đem hủy diệt.

Sẽ chết! Sẽ chết!

Sau một khắc, sơn phong, cung điện, um tùm mảng lớn vân sam lần lượt biến mất, ngay tại kia lực lượng hủy diệt, sắp chôn vùi mọi người lúc.

Hết thảy đều đình chỉ.

Khối này thời gian mảnh vỡ đi đến cuối con đường, tựa như là một trận kinh dị lớn kịch, tại thời khắc mấu chốt im bặt mà dừng, như vậy kết thúc.

Sau đó, chính là vô biên vô hạn hắc ám, giống như thủy triều khuếch tán ra đến, đem tất cả mọi thứ toàn bộ bao phủ.

“Sống sót…” La Quan chỉ tới kịp chuyển qua một cái ý niệm trong đầu, ý thức liền bị hắc ám ăn mòn, như vậy lâm vào ngủ say.

Không biết qua bao lâu, La Quan đột nhiên tỉnh lại, hắn bỗng nhiên mở 2 mắt ra, phát hiện mình tại 1 tòa tiểu viện bên trong, bên ngoài ánh nắng vừa vặn, xuyên qua cửa sổ vãi xuống đến, một chút gió nhẹ thổi tới, cuốn lên

lấy từng đợt tươi mát u tĩnh khí tức.

!

Bá ——

La Quan nhảy xuống giường, nhanh chân đẩy ra cửa sân, sáng tỏ ánh nắng vãi xuống đến, để hắn hơi có khó chịu vô ý thức híp mắt, sau đó liền thấy rõ ràng, giờ phút này vị trí.

Vân Phong tiểu trúc!

Không sai, phương xa kia mảng lớn um tùm vân sam, cùng xung quanh hoàn cảnh, hắn tuyệt sẽ không nhận lầm, chính là trước đó bị đưa vào Tiên Cực tông về sau, mọi người vào ở địa phương.

Cảm giác bên trong không có phát giác được nguy hiểm, La Quan đẩy cửa đi ra ngoài, một bước phóng ra bay tới một gốc vân sam phía trên, đưa mắt nhìn ra xa.

Tiên Cực tông, bọn hắn quả nhiên vẫn còn, Tiên Cực tông bên trong!

Mà đêm qua thiên phạt giáng lâm, tạo thành hủy diệt cảnh tượng, đã đều khôi phục như lúc ban đầu, tiên cầm hót vang trong mây mù giương cánh, tẩu thú gào thét tại sơn phong ở giữa chơi đùa kiếm ăn, hết thảy đều hiển thị rõ yên tĩnh tường hòa, cùng lúc trước hắn mới gặp Tiên Cực tông lúc một màn, cơ hồ hoàn toàn tương tự.

Bá ——

La Quan lật tay, lấy ra 1 khối Tiên Cực tông thân phận lệnh bài, nhìn chằm chằm “Phàn Nhạc” 2 chữ, sa vào đến trong trầm tư.

Sau đó không lâu.

Bịch ——

Bịch ——

Vài toà đình viện trước sau mở ra, Dư Nhược Vi, Tang Tang, Ngao Tú cùng vọt ra, từng cái mặt lộ vẻ chấn kinh, trong mắt đều là khó có thể tin.

La Quan nhìn lại hướng mọi người, một trận trầm mặc sau hắn chậm rãi nói: “Xem ra, hôm qua suy đoán là thật, chúng ta còn tại Tiên Cực tông.”

Thời gian mảnh vỡ, chính là một đoạn bị cắt đứt độc lập thời gian tuyến, khi đi đến cuối cùng về sau, hết thảy liền sẽ trở lại điểm xuất phát, nhưng bây giờ còn không biết, khối này thời gian mảnh vỡ thời gian trục dài bao nhiêu.

Đột nhiên, một thân ảnh trống rỗng xuất hiện, dáng người hơi mập, chính nhíu mày nhìn về phía mọi người.

La Quan trong lòng giật mình, vội vàng rơi xuống đất, khom mình hành lễ, “Phàn Nhạc, bái kiến Vương trưởng lão!”

Dư Nhược Vi các loại, cũng tranh thủ thời gian hành lễ.

“Phàn Nhạc…” Vương trưởng lão suy tư, rất nhanh mặt lộ vẻ giật mình, “A, nguyên lai là các ngươi, bây giờ tông môn đại sự gần, tạm không lo được an bài cho các ngươi bái sư công việc, nhưng phụng thiên trong điện mang tới công pháp, cũng nên sớm một chút tu luyện, tư chất ưu dị người có thể có khả năng, bái nhập tất cả đỉnh núi trưởng lão tọa hạ, chớ lầm tự thân cơ duyên.”

Dứt lời, hắn thật sâu xem ra một chút, quay người rời đi.

La Quan mặt ngoài bình tĩnh, nhưng trong lòng sóng cả cuồn cuộn, Vương trưởng lão lại nhớ được bọn hắn? Đây cũng là tình huống như thế nào? ! Dù sao nếu dựa theo trước đó suy đoán, nơi đây là 1 khối thời gian mảnh vỡ, như vậy khi thời gian trục thiết lập lại về sau, hết thảy đều đem lại bắt đầu lại từ đầu, Vương trưởng lão không nên có nửa điểm liên quan tới trí nhớ của bọn hắn.

Suy tư nửa ngày, La Quan có 1 cái suy đoán, đại khái là thời gian trục bản thân chữa trị, dù sao bọn hắn đã xâm nhập trong đó, gia nhập Tiên Cực tông thành trong đó một phần tử. Cho nên, mới tự động làm vương trưởng lão, bổ khuyết trí nhớ lúc trước.

Nhưng vì cái gì, ngay cả tiếp theo 2 lần cũng sẽ ở ngay từ đầu, liền gặp được Vương trưởng lão? Người này trước khi rời đi ánh mắt, tựa hồ cũng có thâm ý khác. Mà lần thứ 1 gặp nhau, tại phụng thiên ngoài điện phân biệt lúc, hắn nhìn về phía Thập Tứ Mục ánh mắt, liền không thích hợp.

Lão Vương, hẳn là có khác vấn đề? ! Đột nhiên, lại một

cái ý nghĩ xâm nhập não hải, để La Quan sắc mặt biến hóa —— lần trước, bọn hắn mới vào Tiên Cực tông, liền nhìn thấy Vương trưởng lão. Hôm nay, thời gian trục vừa mới khởi động lại, liền lại gặp được hắn, hẳn là đây chính là hoàn chỉnh thời gian trục?

Nói cách khác, bọn hắn bây giờ chỗ, khối này thời gian mảnh vỡ, rất có thể cũng chỉ là Tiên Cực tông hủy diệt trước cuối cùng 1 ngày!

La Quan hữu tâm ra ngoài dò xét, xác định trong lòng suy nghĩ, nhưng cuối cùng vẫn là đè xuống ý nghĩ này, đối với hắn mà nói bây giờ Tiên Cực tông, thực tế quá mức khủng bố, liền như sâu kiến đi tại núi đao biển lửa, nửa điểm ngoài ý muốn chính là thân tử đạo tiêu hạ tràng.

Chết ở đây… Tuyệt không phải một cái lựa chọn tốt, dù là thời gian trục có thể thiết lập lại, nhưng thiết lập lại sau tân sinh người, chưa hẳn chính là hắn!

Hô ——

Như suy đoán làm thật, bất quá 1 ngày mà thôi, đến bầu trời đêm giáng lâm lúc, hết thảy liền có thể biết được. Hả? La Quan đột nhiên nhíu mày, nhìn về phía xung quanh, “Thập Tứ Mục đâu?”

Mọi người sắc mặt khẽ biến.

Lâu như vậy, hắn lại vẫn chưa ra, mà lại vừa rồi Vương trưởng lão giáng lâm, khí cơ uy áp như thế nào cường đại, cái này liền có chút không thích hợp.

“Đi!” La Quan khẽ quát một tiếng, mang theo mọi người vội vàng đi tới, Thập Tứ Mục nơi ở.

Cửa viện đóng kín, có trận pháp mở ra, như chủ nhân đang lúc bế quan.

La Quan mày nhíu lại càng chặt, nhanh chân hướng về phía trước, đưa tay gõ cửa.

Thùng thùng ——

Loảng xoảng ——

Ầm ầm ——

Đến cuối cùng, quả thực chính là bạo lực hủy nhà, lúc này mới rốt cục kinh động Thập Tứ Mục, tiểu viện trận pháp quan bế, theo một trận vội vàng tiếng bước chân, Thập Tứ Mục xuất hiện ở trước mắt.

Hắn cau mày, biểu lộ hình như có chút nổi nóng, đảo qua ngoài viện mọi người, cau mày nói: “Phàn sư huynh, cùng chư vị sư muội, sư đệ, hôm nay đây là ý gì?”

La Quan con ngươi co rụt lại, nhìn chằm chằm hắn, “Ngươi, kêu cái gì?”

“Hoàng 14!” Thập Tứ Mục sắc mặt khó coi, kiềm nén lửa giận, “Phàn sư huynh, ngươi dù so ta sớm nhập môn một chút, nhưng tất cả mọi người là người mới, ta cùng ngươi ở giữa cũng vô xung đột, không cần làm khó ta đi? Như sư đệ cái kia bên trong làm sai, hoàng 14 ở đây

hướng chư vị xin lỗi!”

Bá ——

Mọi người sắc mặt biến đổi.

Hoàng 14… Đây là lần trước, mọi người bái nhập Tiên Cực tông lúc, Thập Tứ Mục sở dụng dùng tên giả, nhưng bây giờ hắn rõ ràng là đem cái này dùng tên giả, xem như mình chân chính danh tự.

Nói cách khác, Thập Tứ Mục không còn là Thập Tứ Mục, hắn đã biến thành hoàng 14, là Tiên Cực tông bên trong một tên đệ tử mới!

Cái này đạp ngựa, mới là thật khủng bố, mọi người biểu lộ âm trầm xuống.

Mà hết thảy này nguyên nhân, tỉ lệ lớn chính là bởi vì, hắn hôm qua đọc qua trời nghiêng đạo pháp…

Tê!

Bạch Cốt phiên hít một hơi lãnh khí, may mắn hôm qua La Quan sớm làm nhắc nhở, nếu không chỉ sợ hắn cũng muốn, không phát giác gì liền chịu tính toán.

Nó đối Thập Tứ Mục cực kỳ không thích, xem nó là tranh thủ tình cảm đại địch, có thể nhìn hắn rơi vào giờ phút này bộ dáng, lại cũng không cảm thấy vui vẻ, ngược lại đáy lòng hàn khí ứa ra, sinh ra vô tận kinh dị, hãi nhiên!

La Quan thở sâu, chậm rãi nói: “Hoàng sư đệ, vừa rồi Vương trưởng lão đến, phân phó một chút sự tình, cần ngươi đến hợp tác, mời đi theo ta đi.”

Thập Tứ Mục chần chờ một chút, nhìn mọi người, hoặc là nghĩ đến vạn chúng nhìn trừng trừng dưới, cái này Phàn Nhạc cũng không dám làm cái gì, liền gật gật đầu đuổi theo.

Rất nhanh, mọi người đi tới La Quan chỗ ở, hắn trước mở ra tiểu viện trận pháp, lại phất tay áo bày ra tầng tầng cấm chế.

Thập Tứ Mục mặt lộ vẻ cảnh giác, lui ra phía sau một bước, “Ta còn muốn trở về tu luyện, Vương trưởng lão đến tột cùng có gì phân phó? ? Còn xin Phàn sư huynh nói rõ đi.”

La Quan phất tay, “Bắt hắn lại! !”

Dư Nhược Vi đã sớm chuẩn bị, đưa tay “Đôm đốp” oanh minh, một đạo lôi quang cuốn lấy Thập Tứ Mục.

Tang Tang kéo một chút Ngao Tú, để nàng đứng ở phía trước, tiểu nha đầu đáy mắt màu đỏ dựng thẳng đồng hiển hiện, rơi vào Thập Tứ Mục trên thân.

Một nháy mắt, hắn liền cứng tại nguyên địa, động một cái cũng không thể động.

Ba ——

La Quan đưa tay, trùng điệp 1 cái bạt tai, gầm nhẹ nói:

“Tiểu thập 4, ngươi đạp ngựa trừng to mắt thấy rõ ràng, lão tử là ai?”

Hoàng 14 phẫn nộ gào thét, “Phàn Nhạc, ngươi dám liên hợp người khác, đối đồng môn tu sĩ động thủ, tông môn tuyệt sẽ không bỏ qua ngươi!”

Ba ——

Lại là trùng điệp một bạt tai, “Ta là ai?”

“Phàn Nhạc, ngươi tên hỗn đản…”

Ba ——

“Ta là ai?”

“Phiền…”

Ba ——

Thập Tứ Mục mau tức điên, hắn căn bản là không có đắc tội đối phương, đây rốt cuộc tình huống như thế nào? Là ai ai ai? ? Ngươi đạp ngựa còn có thể là cha ta sao? !

Hả? ?

Đột nhiên, Thập Tứ Mục phẫn nộ đôi mắt bên trong, hiện lên một tia mờ mịt, hắn nhìn qua trước mắt La Quan, lại nhìn về phía Dư Nhược Vi bọn người, thân thể đột nhiên một cái giật mình.

Vô số ký ức, giờ phút này phun ra ngoài.

Ba ——

“Ôi! Chủ nhân đừng đánh, ta là 14… Ô ô ô, này sao lại thế này… Ta… Ta mới vừa rồi là làm sao rồi? !”

Thập Tứ Mục mặt sưng phù như heo đầu, gào khóc.

Nước mắt đầm đìa bên trong, tràn đầy sợ hãi!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 719 : Đồng hóa cùng chỉ xích thiên nhai

Lúc trước bị mộng chủ tính toán, La Quan cơ hồ trầm luân, tin tưởng chính mình là Thiên Kình thánh tông tông tử, cùng Thập Tứ Mục hiện tại tình trạng cũng có chút tương tự.

“Tỉnh táo!” La Quan nhìn qua hắn, trầm giọng nói: “Đừng nhúc nhích, để ta xem một chút…”

Đưa tay, điểm tại Thập Tứ Mục giữa lông mày.

Thuộc về trăng sao lực lượng, một tấc một tấc tra xét rõ ràng trong cơ thể hắn tình trạng, nhưng cuối cùng không thu hoạch được gì!

Thập Tứ Mục tao ngộ không có quan hệ gì với Hắc Nguyệt, La Quan cũng không biết, đây coi là tin tức tốt hay là tin tức xấu, thu tay lại sau hơi trầm xuống mặc, nói: “Ngươi vừa rồi tại làm cái gì?”

Thập Tứ Mục nói: “Vừa rồi… Ân… Ta ngẫm lại…” Sắc mặt hắn, trở nên càng thêm tái nhợt, “Ta… Ta đang tu luyện…”

La Quan nói: “Tu luyện cái gì?”

“Trời nghiêng đạo pháp…”

Quả nhiên là dạng này.

Đồng hóa sao?

Lấy trời nghiêng đạo pháp làm môi giới, đem Thập Tứ Mục chân chính biến thành, khối này thời gian mảnh vỡ bên trong một viên, một khi đạt thành về sau, hắn sẽ bị vĩnh viễn vây ở cái này bên trong…

Không, đến lúc đó Thập Tứ Mục, sẽ thành chân chính hoàng 14, hắn đem cho là mình bản thân, chính là Tiên Cực tông một viên.

Đột nhiên, La Quan sinh ra một cái ý niệm trong đầu, tại bọn hắn trước đó như thế năm tháng dài đằng đẵng bên trong, chẳng lẽ liền không có những người khác, xâm nhập qua Tiên Cực tông khối này thời gian mảnh vỡ? Đáp án là, khẳng định có.

Nhưng những người kia hoặc là chết rồi, hoặc là liền đã trở thành, Tiên Cực tông một phần tử, chẳng biết tại sao giờ phút này La Quan còn nghĩ tới Vương trưởng lão.

“Chủ nhân, ta cảm thấy, ta còn có thể cứu giúp một chút… Ngài nói đúng không?” Thập Tứ Mục trông mong nhìn tới.

La Quan đè xuống tâm tư, nghiêm túc gật đầu, “Ừm, yên tâm đi, khẳng định sẽ có biện pháp.” Đưa tay, vỗ vỗ bả vai hắn, “Ta cam đoan với ngươi!”

Thập Tứ Mục khẩn trương biểu lộ, lập tức buông lỏng rất nhiều, “Thật… Tốt… Ta liền biết, chủ nhân ngài nhất định có biện pháp…”

Vì để phòng lỡ như, mọi người đều tập hợp một chỗ, phân phó Hãy cẩn thận, đừng tùy ý đi loạn động về sau, La Quan đi tới Vân Phong tiểu trúc biên giới, nơi đây vân sam sinh trưởng tươi tốt, trực chỉ chân trời.

Tiếng bước chân vang lên, Dư Nhược Vi đi tới, hơi trầm mặc về sau, chậm rãi nói: “Phàn sư huynh, ngươi coi là thật có nắm chắc cứu Thập Tứ Mục?”

La Quan lắc đầu, lại gật đầu, “Ta không biết, nhưng ta nhất định sẽ đem hết toàn lực.” Thập Tứ Mục gia hỏa này, đích xác nói nhiều, đùa nghịch tiện, lại là hắn từ yếu giờ, liền tướng đỡ đi tới đồng bạn, càng không chỉ một lần vì La Quan liều chết mà chiến.

Hắn tuyệt sẽ không dễ dàng buông tha!

Dư Nhược Vi nói: “Tính ta một người… Lúc trước ngươi không có bái nhập Thanh Tiêu kiếm tông trước, hàn đàm bên trong nó, cũng giúp ta rất nhiều.”

La Quan cười cười, nói: “Sư tôn trọng tình trọng nghĩa.”

Dư Nhược Vi nói: “Ta không bằng ngươi.”

La Quan nhếch miệng, “Giữa chúng ta, liền đừng lẫn nhau thổi đi, La sư muội?” Hắn nháy mắt mấy cái, để bầu không khí chẳng phải ngưng trọng.

Dư Nhược Vi nheo lại mắt, thần sắc lạnh lùng nói: “Ngươi một hồi gọi ta sư tôn, một hồi gọi ta sư muội, có phải là có chút vấn đề?”

La Quan mặt lộ vẻ ngượng ngùng, đoán không ra nàng có phải hay không có chút sinh khí rồi? Trước đó ngươi mở miệng một tiếng sư huynh, không kêu rất tự nhiên, đột nhiên liền trở mặt, cảm thấy sư đạo tôn nghiêm nhận khiêu khích rồi?

Chậc chậc, quả nhiên lòng của nữ nhân kim dưới đáy biển, thật là khiến người đoán không ra.

“Ây… Vậy ta hẳn là hô cái gì?”

Dư Nhược Vi thản nhiên nói: “Sư muội đi… Ta đột nhiên cảm thấy, Thanh Tiêu kiếm tông tu sĩ cấp cao, vẫn còn có chút ít, liền đem ngươi bối điểm nói lại… Liền xem như lúc trước, ta thay sư thu đồ đi… Đi, xưng hô loại chuyện nhỏ nhặt này, cứ như vậy định, ta về trước đi tu luyện.”

Xoay người rời đi, tấm kia thanh lãnh khuôn mặt một chút trở nên đỏ bừng, liền ngay cả 2 con tiểu xảo đáng yêu lỗ tai, cũng thay đổi thành nhàn nhạt màu hồng.

Hắn nhất định có thể phát giác, ta ý nghĩ a? A a a, thật là mất mặt a, nhưng ta có thể làm sao? Cái này chết đồ vật một mực giả bộ hồ đồ, ta lại không muốn lại cùng.

Ai muốn làm sư tôn của ngươi!

Sư muội… Sư muội… Ta là sư muội… Cứ như vậy, liền thuận lý thành chương.

Vừa nghĩ tới đó, Dư Nhược Vi khóe miệng lộ ra mỉm

cười.

Nhìn qua Dư Nhược Vi thanh lãnh quay người, tựa như mở đi nhanh, nhanh chóng biến mất ở trước mắt, La Quan cảm giác đầu có chút mộng.

Thực tế nghĩ không ra, cái này tôn, lại còn có như thế hổ một mặt… Vậy liền coi là là, đem một vài sự tình đều cho làm rõ rồi?

Còn Thanh Tiêu kiếm tông tu sĩ cấp cao quá ít, cái gì thay sư thu đồ… Chậc chậc, lý do này quả thực quá thô ráp, nói thẳng thèm ta thân thể không phải rồi? !

Hừ hừ, sư tôn đại nhân cũng làm nhan sắc, cũng không biết có phải là, thụ Đồ Tư Tư ảnh hưởng.

La Quan đứng tại vân sam dưới, nhìn qua nó cao ngất hướng lên trời tư thái, rất chân thành nghĩ một lát —— ta có phải hay không, nên kiêm tu một môn bàng thân dị thuật rồi? Tuy nói ta bản thân, coi như thiên phú dị bẩm, cường hãn vạn điểm, nhưng cũng không để ý càng mạnh một chút.

Dù sao, cái này tương lai mắt trần có thể thấy, đem hỏa lực oanh minh a!

Hô ——

Thở ra một hơi, La Quan đè xuống suy tư nhao nhao, quả nhiên bây giờ trạng thái, muốn nhẹ nhõm rất nhiều, ngẩng đầu nhìn đầu đội bầu trời, đột nhiên nói: “Lão sư, ta muốn thử xem, có thể hay không từ đây địa thoát

thân.”

Khả năng này đương nhiên rất nhỏ, nhưng cũng nên xác nhận một chút, cũng dù sao cũng tốt hơn chỉ có thể tại cái này, bị động kế tiếp theo chờ đợi.

Bá ——

Tiểu la lỵ thân ảnh xuất hiện, trước trợn mắt trừng một cái, tựa hồ nghĩ trào phúng vài câu, nhưng chung quy lấy đại cục làm trọng, “Cẩn thận một chút, nơi đây đã là 1 khối thời gian mảnh vỡ, kia trong đoạn thời gian này, hết thảy đều là giả, nhưng cũng có thể nói là thật.”

Giả là, thế giới này, chỉ là 1 cái hư ảo lại không ngừng lặp lại 1 cái luân hồi. Nhưng thật… Thì là Tiên Cực tông tu sĩ tu vi, đích xác rất khủng bố.

“Ừm, đệ tử minh bạch.” La Quan thở sâu, nói khẽ: “Mời lão sư xuất thủ.”

Sau một khắc, thuộc về Huyền Quy lực lượng phóng thích, đem hắn khí tức che lấp.

Bá ——

La Quan thân ảnh lóe lên, rời đi Vân Phong tiểu trúc!

Tiên Cực tông rất lớn, trong đó cấm địa đông đảo, càng có rất nhiều đại lão cường giả, không nói đến mấy vị đương thời tiên nhân, chính là yếu mấy cảnh giới tồn tại, cũng có thể một cái tay nghiền chết La Quan.

Cho nên, hắn rất cẩn thận.

Tin tức tốt duy nhất là, thân là Tiên Cực tông đệ tử, sẽ không bị tông môn đại trận công kích, mà lại trong đó có lưu, đối lập hoàn chỉnh tông môn địa đồ, tiêu chú một chút cấm địa, chỉ cần cẩn thận tránh đi, liền sẽ không dẫn tới chú ý.

Trên đường đi, lại thuận lợi ngoài ý liệu, La Quan không có gặp được , bất kỳ cái gì 1 vị Tiên Cực tông tu sĩ cấp cao.

Giờ phút này, lại nghĩ tới Vương trưởng lão…

Người khác đều bế quan không ra, chậm đợi đại sự đến, hắn làm sao như thế yêu du đãng, còn luôn luôn chạy đến trước mặt bọn hắn tới.

Có vấn đề, khẳng định có vấn đề! !

Nhưng bây giờ, lại không biết chú ý điểm này thời điểm, trước sau dùng gần 2 canh giờ, La Quan rốt cục đi tới Tiên Cực tông sơn môn biên giới.

Sơn môn trận pháp, hộ vệ lấy tông môn an toàn, lấy Tiên Cực tông cấp độ, đủ biết nó khủng bố! ! La Quan có thể rõ ràng cảm thấy được, trước mắt trong hư không ẩn chứa lực lượng kinh khủng, dù chỉ là một tia chấn động, liền đủ để đem hắn nghiền nát thành cặn bã.

Lại hướng trước, liền tránh không khỏi!

Khẽ cắn môi, La Quan lật tay một cái, lấy ra “Phàn

Nhạc” thân phận lệnh bài, liền cảm giác trước mắt đại trận, xuất hiện một cái thông đạo.

Quả nhiên, dạng này 1 tòa đại trận, bao trùm gì cùng bát ngát phạm vi, Tiên Cực tông tu sĩ ra vào, tất nhiên thời khắc phân biệt thân phận.

Bước ra phiến khu vực này, liền có thể rời đi Tiên Cực tông, có lẽ liền có biện pháp, từ khối này thời gian mảnh vỡ bên trong thoát ly khỏi đi.

Bá ——

La Quan một bước phóng ra, thân ảnh gào thét bay ra, nhưng sau một khắc hắn lông mày, liền nhíu chung một chỗ.

Hộ tông đại trận đang ở trước mắt, cũng đích xác mở ra một cái thông đạo, nhưng La Quan thả người hướng về phía trước, lại không có thể đi vào trong đó.

Liền tựa như, hắn cùng hộ tông đại trận ở giữa, cách 1 cái “Chỉ xích thiên nhai”, có thể nhìn thấy, có thể cảm giác, lại vĩnh viễn không cách nào đến.

La Quan chau mày, lại nếm thử mấy lần, đều cuối cùng đều là thất bại, dù đã có đoán trước, việc này tuyệt sẽ không đơn giản như vậy, nhưng khó tránh khỏi vẫn còn có chút thất vọng.

Xem ra, thời gian mảnh vỡ “Phạm vi”, chính là Tiên Cực tông sơn môn, tại vì mở ra thời gian mảnh vỡ trước, cửa là phong kín, căn bản không có khả năng từ cái này rời

đi.

Muốn làm sao, mới có thể đánh vỡ khối này thời gian mảnh vỡ? La Quan ngẩng đầu, nhìn thoáng qua sắc trời, khóe miệng lộ ra mấy điểm cười khổ.

Thời gian không kịp, hắn nhất định phải nhanh chạy về Vân Phong tiểu trúc, bởi vì sau khi trời tối, rất có thể lặp lại lần trước một màn, tại kia hủy thiên diệt địa chi uy dưới, La Quan hiện tại chỉ xác định, Vân Phong tiểu trúc là an toàn, hắn cũng không muốn táng thân trong đó, nghênh đón không biết biến hóa!

Bá ——

La Quan xoay người rời đi, coi như bình tĩnh mặt ngoài, trong lòng lại thừa nhận áp lực rất lớn, bởi vì hắn không xác định, phát sinh ở Thập Tứ Mục trên thân đồng hóa hiện tượng, sẽ hay không thật bởi vì, bọn hắn không đi "Đụng" không nên "Đụng" đồ vật mà mất đi hiệu lực.

Như thời gian trục không ngừng thiết lập lại, luân hồi, ai biết cuối cùng, lại biến thành cái gì bộ dáng? Nếu bọn họ cũng bị đồng hóa mất… Hết thảy liền đều xong!

Mà coi như, đây hết thảy chỉ là nghĩ nhiều, như vậy nơi này thời gian trục, cùng ngoại giới tốc độ thời gian trôi qua là đồng dạng sao? ? Nhưng tuyệt đối không được, đám người lúc rời đi, 3 tháng thời gian sớm đã quá khứ… Kết quả này, La Quan cũng không có cách nào tiếp nhận.

Hô ——

Thở ra một hơi, hắn trầm mặc đi đường.

Cùng đi lúc đồng dạng, không có gặp được bất cứ phiền phức gì, nhưng tại tránh đi nơi nào đó cấm địa lúc, La Quan mơ hồ phát giác được, hình như có 1 đạo ánh mắt rơi vào trên người hắn. Quay đầu nhìn lại, sơn phong cao vút trong mây, bị vô tận mây mù che lấp, căn bản thấy không rõ trong đó tình trạng.

Dưới chân không hề dừng lại, La Quan tiếp tục hướng phía trước, cũng may loại này bị chú ý cảm giác, dần dần biến mất không gặp. Là Tiên Cực tông bên trong, một vị nào đó không biết đại lão sao? Có thể khám phá Huyền Quy che lấp, không phải là mấy vị kia, đương thời tiên nhân 1 trong? ? May mắn, tại trong mắt đối phương, hắn bất quá chỉ là một con giun dế thôi, vẫn chưa cho để ý tới.

Bá ——

La Quan bay vào Vân Phong tiểu trúc, rốt cục thở dài một hơi, hiện tại cũng chỉ có thể cùng, nhìn đêm nay có thể hay không tái hiện phá thiên một màn.

Tiên Cực tông chỗ sâu, tòa nào đó đỉnh núi.

Trong đại điện, một thân ảnh đứng lặng, váy dài kéo trên mặt đất, phác hoạ ra nàng uyển chuyển dáng người, kinh ngạc nhìn qua trước mắt mây mù, lại như rơi vào xa xôi bên ngoài. Chẳng biết lúc nào, nàng ánh mắt ngưng ngưng, như phát giác được cái gì, nhưng nhìn thêm vài lần về sau, liền lại bình tĩnh lại.

“Tiên tôn, trời có cảm giác, ngài nhất định phải làm ra quyết đoán…” Phía dưới đại điện, 1 người nhẹ giọng mở miệng, toàn thân hắn đều che lấp tại áo bào đen bên trong, thấy không rõ chân chính bộ dáng.

Nữ tử quay người, ngoại giới quang mang chiếu vào trên mặt nàng, mỹ lệ khuôn mặt lấy vểnh mũi làm ranh giới, hé mở giấu tại bóng tối ở giữa, đôi mắt bình tĩnh.

“Ta biết.”

Người áo đen chắp tay, rời khỏi đại điện.

Đêm, giáng lâm!

Tinh hà óng ánh, chiếu rọi vạn vật.

Đột nhiên, tại Tiên Cực tông chỗ sâu, bộc phát ra oanh minh tiếng vang.

Ầm ầm ——

Tông môn đại trận mở ra!

Vân Phong tiểu trúc bên trong, La Quan con ngươi co rụt lại, suy đoán là đúng, khối này thời gian mảnh vỡ thời gian trục, chỉ là Tiên Cực tông kịch biến một ngày trước.

Hôm qua hạo kiếp, đem lại lần nữa giáng lâm!

—

Chương 720 : Mạng sống cơ hội

Bầu trời đêm vỡ nát, tinh biển lại xuất hiện.

Khi La Quan lại lần nữa tỉnh lại, đã là mới một lần luân hồi, thời gian trục lại lần nữa khởi động lại!

Hắn xoay người mà lên, trực tiếp đẩy cửa ra ngoài, ánh mắt chung quanh… Quả nhiên, hết thảy đều giống nhau như đúc.

Lướt nhẹ qua mặt gió, mây trên trời, phương xa kia phiến um tùm vân sam… Cùng ở đây đến Vương trưởng lão.

Hắn nhìn về phía Vân Phong tiểu trúc bên trong, đi ra La Quan, Dư Nhược Vi bọn người, cau mày, “Ngươi các loại, khi chăm chỉ tu luyện.”

Dứt lời, đôi mắt thật sâu trông lại một chút, Vương trưởng lão quay người rời đi.

Cái này lão Vương, tuyệt đối không bình thường!

Nhưng cũng may không biết có chỗ cố kỵ, hay là nhận một ít ước thúc, hắn biểu hiện rất khắc chế, không có càng nhiều cử động.

La Quan thở ra một hơi, trầm giọng nói: “Đi nhìn một chút Thập Tứ Mục…”

Hôm nay, hắn vẫn như cũ không có ra.

Phá cửa quá trình, cùng hôm qua giống nhau, bị quấy nhiễu tu luyện Thập Tứ Mục, thái độ rất bất thiện. Bị La Quan 1 cước gạt ngã, đè xuống đất "Lốp bốp", một gương mặt cơ hồ bị đánh nát, còn tại kia gào thét không thôi, "Phàn Nhạc, ngươi vô cớ giết hại đồng môn, ta muốn đi Nội Vụ ty cáo ngươi…"

Bành!

La Quan 1 quyền, đem hắn nện ngất đi, ném cho Bạch Cốt phiên, "Đem hắn trói lại, xem trọng, đừng để hắn chuyện xấu."

"Vâng, chủ nhân!" Bạch Cốt phiên kéo lấy Thập Tứ Mục rời đi, nhưng không có cười trên nỗi đau của người khác tâm tư… Bởi vì hôm nay, nó mơ hồ có chút không thích hợp… Nhưng nó không dám nói… Chỉ có thể trong lòng bên trong cầu nguyện, có thể mau chóng tìm tới rời đi nơi này biện pháp.

Nhưng Bạch Cốt phiên không dám nói sự tình, Tang Tang lại nói ra, nàng một tay lôi kéo Ngao Tú, nói: "Đại nhân, ta hôm nay tỉnh lại, có một nháy mắt hoảng hốt…" Như không biết nên như thế nào hình dung, dừng một chút, tiếp tục nói: "Biến được đối cái này bên trong rất quen thuộc… Tựa như… Tựa như…"

Dư Nhược Vi nói: "Tựa như là, tại cái này sinh sống thật lâu." Nàng nhìn về phía La Quan, biểu lộ ngưng trọng, "Thập Tứ Mục đã triệt để trầm mê, tạm thời chưa có

biện pháp tỉnh lại, mà ngươi ta dù chưa học tập Tiên Cực tông công pháp, nhưng không có gì bất ngờ xảy ra, nơi đây bản thân liền có đồng hóa chi lực.”

“Lại hoặc là, là bởi vì thời gian trục thiết lập lại cùng luân hồi…”

La Quan trong lòng trầm xuống, Tang Tang cùng Dư Nhược Vi lời nói đều cho thấy, hắn trong dự tưởng đáng sợ cục diện, bây giờ đã bắt đầu xuất hiện. Hoặc bởi vì trăng sao lại hoặc cái khác, hắn tạm thời còn chưa xuất hiện trạng huống này, nhưng lại có thể kiên trì đến khi nào? Một khi bọn hắn bị đồng hóa, liền sẽ vĩnh viễn lưu tại cái này.

Nó kết cục, muốn so tử vong càng khủng bố hơn!

Thở ra một hơi, hắn trầm giọng nói: “Ta biết.”

Tang Tang mang theo Ngao Tú rời đi, vị này Long nữ trầm mặc, để La Quan đáy lòng có vẻ thất vọng, hắn vốn cho là tại thời khắc nguy cấp này, đối phương sẽ có đề nghị.

Nhưng xem ra, nàng cũng không có gì tốt biện pháp.

Dư Nhược Vi đột nhiên nói: “Phàn sư huynh, như coi là thật về phần tuyệt cảnh… Ngươi liền mình đi thôi, dù sao cũng tốt hơn tất cả mọi người, đều lưu tại cái này bên trong.”

Nàng biểu lộ nghiêm túc, ngưng trọng.

La Quan lắc đầu, “Không đến mức đây, nhất định có thể tìm tới biện pháp.” Nhưng nói thì nói thế, trong lòng của hắn lại không một chút nắm chắc.

Vân sam bìa rừng, hắn trầm mặc liên tục, đáy mắt lộ ra kiên nghị —— vô luận như thế nào, cũng không thể ngồi chờ chết, khối này thời gian mảnh vỡ, nhất định có thể rời đi biện pháp.

“Lão sư, xin giúp ta che lấp khí tức.”

Tiểu la lỵ thân ảnh xuất hiện, “Được.”

Bá ——

La Quan thả người mà ra, nhưng 1 ngày này vẫn chưa bất luận cái gì thu hoạch, nếu không phải sớm đã xác định, nơi đây chính là 1 khối vỡ vụn thời gian mảnh vỡ, hắn cơ hồ không phát hiện được bất cứ dị thường nào.

Hết thảy, đều là “Chân thực”!

Trời tối.

Tiên Cực tông đại trận mở ra, khủng bố cột sáng đánh nát bầu trời đêm, lạ lẫm tinh biển hiển hiện, thiên phạt chi lực giáng lâm.

Thời gian trục, lại lần nữa đi đến điểm kết thúc.

Lần thứ 3 luân hồi bắt đầu.

Vương trưởng lão thần sắc, lộ ra mấy điểm quỷ dị, nhìn

chằm chằm La Quan bọn người, như ý thức được cái gì.

Nhưng cuối cùng, hắn hay là lưu lại 1 câu, phải nắm chặt tu luyện về sau, liền trực tiếp rời đi.

Thập Tứ Mục tình huống càng phát ra nghiêm trọng, La Quan gọn gàng mà linh hoạt, không đợi hắn gào thét lên tiếng, liền trực tiếp đem hắn đánh ngất xỉu quá khứ.

Bạch Cốt phiên thành thành thật thật tiến lên, đem hắn trói buộc bắt đầu, kéo đi. Dù không thể để cho tỉnh hắn, nhưng cũng không thể để Thập Tứ Mục tiếp tục tu luyện, để tránh càng lún càng sâu.

La Quan lại một lần, đứng tại vân sam bìa rừng, chau mày. Chẳng lẽ nói, bọn hắn cũng chỉ có thể trơ mắt tại cái này chờ chết?

Ổn định!

Có biện pháp, nhất định sẽ có biện pháp.

Lại 1 ngày bôn ba, lần này tại dọc đường nơi nào đó lúc, một loại cảm giác bị nhìn chằm chằm, đột nhiên xông lên đầu.

La Quan quay người, nhìn về phía kia cao vút trong mây sơn phong, hắn dừng bước lại lẳng lặng đứng một hồi, trên mặt như có điều suy nghĩ.

Bá ——

Tiểu la lỵ hư ảnh xuất hiện, nàng cau mày, “La Quan,

ngươi muốn làm cái gì?”

La Quan nói: “Đệ tử một mực tại suy nghĩ, đánh vỡ khối này thời gian mảnh vỡ biện pháp, vừa rồi đột nhiên có một cái ý nghĩ.”

“Ý tưởng gì?”

La Quan nói: “Lão sư ngài nói, khối này thời gian mảnh vỡ, là như thế nào hình thành?”

Tiểu la lỵ nghĩ mấy hơi, đột nhiên đôi mắt sáng lên, “Thời gian mảnh vỡ bản chất, là thuộc về thời gian trường hà một bộ điểm, muốn đem nó đánh nát, tróc ra ra, cần cực kỳ mạnh mẽ lực lượng… Ngươi là hoài nghi, cùng kia giáng lâm thiên phạt có quan hệ? ?”

La Quan gật gật đầu, lại lắc đầu, “Nếu chỉ là thiên phạt, khi sẽ không sinh ra tình huống này, dù sao thiên đạo chi lực, sẽ không dễ dàng phá hư thời gian trường hà, đệ tử suy đoán hoặc cùng Tiên Cực tông mở ra đại trận, vỡ vụn bầu trời đêm sau hiển hiện kia phiến tinh biển có quan hệ…”

“Kia phiến tinh biển không phải đương thời tất cả, mà là đến từ mặt khác 1 cái thế giới, thiên phạt giáng lâm là hủy diệt Tiên Cực tông, nhưng cũng có thể hiểu thành, là đang đối kháng với giáng lâm mà đến dị giới chi lực, mới đưa đến cái này 1 khối thời gian mảnh vỡ sinh ra.”

Tiểu la lỵ mặt lộ vẻ kinh ngạc, giương mắt nhìn La Quan, “Đây là ngươi đột nhiên nghĩ đến? ? La Quan, ngươi bây giờ tầm mắt, thật sự là không phải bình thường a.”

La Quan trầm mặc.

Hắn nghĩ nghĩ, nói: “Không dối gạt lão sư, đệ tử gần nhất linh giác rất là nhạy cảm… Hoặc là, đem nó xưng là một loại trực giác mãnh liệt… Ta cũng không biết chuyện gì xảy ra, nhưng chính là có thể đột nhiên ý thức được những này, cũng đối này tin tưởng không nghi ngờ.”

Đối Huyền Quy, hắn tự nhiên là tin tưởng, vẫn chưa giấu diếm tự thân trạng thái.

Tiểu la lỵ nhíu nhíu mày, thật sâu xem ra một chút, “Xem ra, lần này tiến vào thâm uyên bên trong, ngược lại là đưa ngươi trên thân một số bí mật, cho dẫn động…” Nàng khoảng thời gian này, đã mấy lần dò xét La Quan toàn thân, ý đồ có phát hiện, cuối cùng đều lấy thất bại mà kết thúc.

Tiểu tử này, trên thân đến cùng giấu cái gì bí mật? Lắc đầu, đè xuống suy nghĩ thật sâu, tiểu la lỵ nói: “Cho nên, ngươi muốn như thế nào làm?”

La Quan nói: “Đã khối này thời gian mảnh vỡ sinh ra, cực có thể là bởi vì, giới này thiên địa cùng dị giới thiên địa lực lượng va chạm, tiếp theo sinh ra… Như vậy, nếu có thể tại thời gian trục đi đến cuối cùng trước, ngăn cản loại này va chạm, phải chăng liền có thể cải biến kết quả cuối cùng?”

“Như kết quả đã cải biến, vậy cái này khối không ngừng thiết lập lại, luân hồi thời gian mảnh vỡ, cũng liền không có kế tiếp theo tồn tại ý nghĩa đi.”

Tiểu la lỵ chậm rãi gật đầu, “Ngươi nói rất có thể!”

“Cho nên, ngươi muốn ngăn cản, Tiên Cực tông mở ra đại trận?”

Đại trận không ra, bầu trời đêm không băng, liền không có dị vực tinh biển xuất hiện, cũng sẽ không có thiên phạt giáng lâm.

Cái này bế tắc, liền có thể giải khai! !

“Vâng.” La Quan trực tiếp điểm đầu, “Cho nên, đệ tử muốn thử một chút.”

Tiểu la lỵ nhìn về phía ngọn núi kia, nàng có thể cảm nhận được, mây mù che lấp phía dưới, ẩn tàng lấy cái kia đạo khủng bố khí cơ.

Đương thời tiên nhân!

“Ngươi liền không sợ chết? ? Như bị trấn sát, có lẽ liền thật chết!”

La Quan cười khổ, “Sợ a… Vừa chết vạn sự giai không, ai có thể không sợ? Nhưng lại sợ, cũng dù sao cũng phải thử một lần.”

“Nếu không, chúng ta những người này, 1 cái đều trốn không thoát.”

Hắn cất bước, đi hướng trùng thiên đại sơn.

Cũng không phải tùy ý lựa chọn, mà là ngọn núi này chủ nhân, đã 2 độ đem ánh mắt, tập trung đến La Quan trên thân, nhưng thủy chung không có chút nào biểu thị.

Cái này chí ít cho thấy, đối phương cũng không phải là 1 cái, tàn khốc, ngang ngược hạng người.

Ngoài ra… To lớn Tiên Cực tông sơn môn, La Quan có thể gặp được đối phương 2 lần, bản thân cái này đại biểu lấy một loại nào đó duyên điểm.

Có lẽ, mạng sống cơ hội, đang ở trước mắt!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 721 : Đương thời tiên nhân

“Dừng lại! Tiên tôn bế quan chi địa, chưa cho phép , bất kỳ người nào không được thiện nhập!”

Quát lạnh một tiếng, 2 tên tu sĩ hiện thân, băng lãnh đôi mắt khóa chặt La Quan.

Nếu không phải trên người hắn mang theo, thuộc về Tiên Cực tông đệ tử lệnh bài, giờ phút này cũng không phải là quát lớn, nhắc nhở, mà là ngang nhiên trấn sát.

Nhưng dù cho như thế, đến từ trên thân hai người khí tức khủng bố, cũng như núi biển rơi xuống, khiến La Quan sắc mặt có chút trắng bệch, hắn khom người, “Đệ tử Phàn Nhạc, có cấp tốc sự tình, cầu kiến Tiên tôn đại nhân, làm phiền 2 vị Thông Bẩm.”

Thủ vệ dưới núi 2 tên tu sĩ, đôi mắt băng hàn, “Bằng ngươi, có mưu toan yết kiến Tiên tôn? Không biết trời cao đất rộng!”

“Hiện tại, cút ngay!”

La Quan thở sâu, lớn tiếng nói: “Tiên tôn, đệ tử Phàn Nhạc cầu kiến!”

Trước mắt Tiên Cực tông tu sĩ, đột nhiên biến sắc, “Muốn chết…”

Oanh ——

Uy nghiêm sát cơ trùng thiên, nhưng ngay tại sau một khắc, một thanh âm trực tiếp vang lên, “Để hắn tiến đến.” Lạnh nhạt, trong bình tĩnh, tự có một phần chấp chưởng 4 phương, trấn áp ngàn tỉ khí thế.

Nữ…

Sát khí đằng đằng 2 tên Tiên Cực tông tu sĩ, vội vàng thu liễm khí tức, cung kính xưng phải, lại kinh nghi nhìn thoáng qua La Quan, “… Mời tiến vào.”

Cái này khu khu tiểu bối tu vi không đáng giá nhắc tới, nhưng có thể để cho Tiên tôn mở miệng, ai ngờ ra sao bối cảnh, thân phận? 2 người này bây giờ, khó tránh khỏi nghi thần nghi quỷ.

Thành công!

Ngay từ đầu, đến từ này ngọn núi đầu ánh mắt, liền một mực rơi vào trên người hắn, hiển nhiên đối với hắn rất có hứng thú, nếu không phải như thế La Quan cũng không dám, trực tiếp mở miệng hét lớn.

“Đa tạ!”

Đối 2 tên Tiên Cực tông tu sĩ thi lễ một cái, La Quan nhanh chân hướng về phía trước, bước vào sơn phong bên trong.

Núi này nguy nga vô tận, cao ngất thẳng vào mây tiêu, nhưng La Quan sau khi tiến vào, bất quá rải rác mấy

bước, liền tới đến đỉnh núi 1 cái trước đại điện.

Đang có một tên tu nữ trẻ, đứng tại ngoài điện, ánh mắt rơi vào trên người hắn, lộ ra mấy điểm dò xét, ngạc nhiên. Đương nhiên nói là trẻ tuổi, cũng chỉ là bên ngoài đồng hồ thôi, tu vi khí tức như biển sâu, cảnh giới khó mà phỏng đoán.

“Tiên tôn mệnh ta chờ ngươi ở đây, đi theo ta!”

Dứt lời, cái này trẻ tuổi nữ tu quay người dẫn đường.

La Quan vội vàng đuổi theo.

Đạp tiến vào đại điện bên trong, lọt vào trong tầm mắt thất thải chi quang lưu chuyển, có thể thấy được thải hà mười màu phun trào, từng đóa sen vàng tuôn ra mà ra, càng có tiên nhạc tấu minh, khiến người như si như say.

Bản năng ở giữa, liền khiến người sinh ra kính sợ, thần phục chi niệm, La Quan ánh mắt có chút hoảng hốt, đột nhiên tỉnh táo lại, trước mắt nào có cái gì dị tượng, bất quá chỉ là một chỗ, quy mô rộng rãi cung điện thôi, vừa rồi hết thảy lại chỉ là ảo giác của hắn.

“Không phải ảo giác!” Tiểu la lỵ thanh âm vang lên, “Thất thải chi quang, thải hà mười màu, mặt đất nở sen vàng, tiên nhạc từ minh… Đây là thành tiên chi cảnh, tự thân khí tức cùng ngoại giới giao cảm, chỗ sinh ra thiên địa dị tượng, quả nhiên là đương thời tiên nhân! !”

Đại điện bên trong, lại còn có một cái cửa đá, ngăn trở trong ngoài.

Tu nữ trẻ đi đến cái này, liền ngừng lại, một mặt cung kính, tôn sùng, “Tiên tôn, người đã đưa đến.”

Mấy hơi về sau, nữ tử kia thanh âm, xuyên qua cửa đá mà đến, “Để hắn tiến đến.”

Tu nữ trẻ đôi mắt hơi trừng, khó nén vẻ khiếp sợ, quay đầu nhìn về phía La Quan, cái nhìn này thần bên trong cảm xúc vô song phức tạp. Trừ rung động bên ngoài, lại còn có một tia… Đố kị? ? Tựa hồ có thể gặp mặt Tiên tôn, tại Tiên Cực tông bên trong, cũng là cực chuyện không tầm thường.

“Ngươi, đi vào đi.”

“Ghi nhớ, đối Tiên tôn nhất thiết phải tôn kính, tuyệt đối không thể có nửa điểm xúc phạm!”

Cảnh cáo 1 câu, nàng thối lui đến bên cạnh.

La Quan đi đến trước cửa đá, nó lại không hề có động tĩnh gì, đang do dự muốn hay không gõ cửa lúc, một cỗ hấp lực đột nhiên từ đó bộc phát.

Bá ——

Một nháy mắt, liền đem hắn kéo vào trong đó, liền như cục đá rơi vào trong hồ, cửa đá mặt ngoài tóe lên một chút gợn sóng về sau, La Quan liền đã xuyên thấu mà qua, xuất hiện ở bên trong trong điện.

Nơi đây, mới là Tiên tôn chân chính bế quan chi địa.

Mà toà này cửa đá, thì là một môn cường đại trận pháp cụ hiện mà thành, mục đích chính là vì ngăn cách, thuộc về thành tiên cảnh khí tức, tránh đối tông môn tạo thành ảnh hưởng.

Bởi vì đương thời tiên nhân cường đại, viễn siêu ra hết thảy tưởng tượng, một hít một thở ở giữa, đều có thể dẫn động thiên địa linh lực sôi trào.

Nếu không tăng gia đề phòng, Tiên Cực tông sơn môn phạm vi bên trong, tất cả mọi người đem chịu ảnh hưởng, huống chi đương thời tiên nhân khí tức uy áp, cũng không phải môn hạ đệ tử có thể tiếp nhận.

Mà La Quan giờ phút này liền cảm thụ được, đến từ tiên nhân hô hấp ở giữa, chỗ sinh ra lôi đình oanh minh, cùng kia như vực sâu như biển, mênh mông bàng bạc uy áp, như trực diện thiên địa.

Một đôi thon dài, bình tĩnh, mỹ lệ đôi mắt, cứ như vậy lẳng lặng nhìn qua hắn, mồ hôi lạnh trải rộng cái trán, nhưng La Quan lưng eo, giờ phút này vẫn như cũ thẳng.

Đây là khảo nghiệm, cũng là thăm dò.

Thời gian giống bị vặn vẹo, kéo dài, mỗi 1 hơi đều qua vô song chậm chạp, ngay tại La Quan cơ hồ khó có thể chịu đựng lúc, kia đôi mắt chớp chớp, bên tai lôi đình oanh minh, như thiên địa tràn trề uy áp, một nháy mắt toàn bộ biến mất không thấy gì nữa.

“Có ý tứ, ngươi đến tột cùng là ai?”

Nàng, chính là Tiên tôn!

Đại điện bên trong điện, một mặt tường đều là trong suốt, như lấy một loại nào đó thủy tinh chế tạo mà thành, nhưng quan sát phía dưới mênh mông thiên địa.

Bên ngoài mây mù chảy xiết như sông lớn, khiến tia sáng khi thì rõ ràng, khi thì âm u, chiếu vào nữ tử này trên mặt, liền để nàng vốn là đẹp đến mức tận cùng khuôn mặt, theo tia sáng sáng tối biến hóa, mà càng nhiều mấy điểm thâm thúy, thần bí.

La Quan liếc mắt qua, trong lòng sợ hãi thán phục bên trong, khom người cong xuống, “Đệ tử Phàn Nhạc, bái kiến Tiên tôn!”

“Phàn Nhạc?” Tiên tôn cặp con mắt kia, như nhưng thấm nhuần thế gian hết thảy, lại rơi vào La Quan trên thân, hơi dừng lại sau lắc đầu, “Cái này, không phải tên thật của ngươi… Nhưng nhân quả khí vận xen lẫn, ngươi nếu muốn xưng hô như vậy mình, cũng là không tính sai.”

La Quan trong lòng run lên.

Đây chính là đương thời tiên nhân sao? ? Lại nhưng một chút, liền nhìn thấy khí cơ nhân quả, nó cảnh giới chi khủng bố, quả thực không thể tưởng tượng.

“Nói, ngươi muốn gặp bản tôn, cần làm chuyện gì?”

La Quan đè xuống trong lòng chấn động, hơi trầm mặc,

cung kính nói: “Xin hỏi Tiên tôn, nhưng từng phát giác được, hôm nay thiên địa khác thường? ?”

Tiên tôn đôi mắt ngưng lại, “Ngươi biết cái gì?” Nàng đôi mắt chỗ sâu, toát ra khí tức nguy hiểm, tăng thêm mấy điểm băng hàn

Một nháy mắt, La Quan rùng mình, lớn tiếng nói: “Đệ tử phát thệ, tuyệt sẽ không làm nửa điểm, nguy hại Tiên Cực tông sự tình, còn xin tông chủ tin ta.”

“… Kế tiếp theo.”

Vừa rồi hắn đã ngửi được, âm lãnh, mốc meo tử vong khí cơ.

Quả nhiên, nữ nhân chính là nữ nhân, nói trở mặt liền trở mặt, La Quan kém chút liền không có.

Cắn răng, hắn cố gắng giữ vững bình tĩnh, nói: “Một số việc, đệ tử nói lại nhiều, không bằng Tiên tôn tận mắt nhìn thấy.”

“Còn xin Tiên tôn, cùng đệ tử tiến về tông môn biên giới.”

Tiên tôn nhìn thoáng qua La Quan, vung tay lên, 2 người thân ảnh trực tiếp biến mất.

Sau một khắc, liền đã đi tới Tiên Cực tông biên giới, trước mắt chính là toà kia bao phủ thập phương, phát ra kinh người khí cơ hộ tông đại trận.

Không cùng Tiên tôn mở miệng, La Quan liền tay cầm lệnh bài, nhanh chân đi về phía trước.

Tiên tôn đầu tiên là nhíu mày, nhưng rất nhanh sắc mặt biến hóa, lộ ra ngưng trọng —— ở trước mắt nàng, La Quan như đi ngược dòng nước, từ đầu đến cuối ngưng lại nguyên địa, cùng hộ tông đại trận ở giữa, liền như cách 1 đạo nhìn không thấy lạch trời!

Mà càng quan trọng chính là, tại nàng cảm giác bên trong, hết thảy bình thường.

Bình thường, mới là lớn nhất không bình thường.

Tiên tôn ngẩng đầu, nhìn về phía đầu đội bầu trời, lông mày dần dần cau chặt, “Trời có cảm giác… Đây chính là dấu hiệu sao?”

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 722 : Ý thức cấp độ xoá bỏ

La Quan thấy mục đích đạt tới, liền ngừng lại, nghe Tiên tôn tự nói hắn âm thầm nhíu mày, “Trời có cảm giác” là ý gì?

“Khục! Tiên tôn đại nhân cũng có thể nếm thử, rời đi tông môn phạm vi.”

Tiên tôn xem ra một chút, cất bước bước ra.

Bá ——

Lấy cảnh giới tiên nhân, nhất niệm nhưng đến thập phương thiên địa, nhưng như hôm nay địa quy tắc giống bị sửa, bước qua càng vô tận không gian, vẫn khốn phong nguyên địa.

Tiên tôn biểu lộ trở nên vô song ngưng trọng, nếu không phải La Quan đưa nàng đưa đến cái này bên trong, nàng đối tướng này không phát giác gì, mà coi như đã tự mình kinh lịch đây hết thảy, nhưng tại cảm giác bên trong, vẫn phát giác nửa đến nửa điểm dị thường.

Cái này rất khủng bố!

La Quan nói: “Mời Tiên tôn đại nhân, không muốn kinh động những người khác…”

Tiên tôn trầm mặc một chút, buông xuống nâng tay lên

cánh tay, “Phàn Nhạc, ngươi đến tột cùng là ai?” Vấn đề này, nàng đã hỏi qua một lần, nhưng bây giờ lại mở miệng liền ngưng trọng rất nhiều.

“Ta là ai cũng không trọng yếu, trọng yếu chính là ta có thể trợ giúp Tiên tôn ngài, cùng bị vây ở nơi này Tiên Cực tông chư vị, đạt được cuối cùng giải thoát.”

La Quan nhìn thẳng mà đến, biểu lộ thành khẩn, nghiêm túc, hắn thở sâu, chậm rãi nói: “Ngài có phải không nguyện ý tin tưởng, ngươi ta bây giờ chỗ thế giới, cũng không phải là chân thực, mà càng giống là 1 cái… Không ngừng lặp lại mộng?”

Tiên tôn nhíu mày, đôi mắt lăng liệt, “Mộng?” Nàng nhìn một chút La Quan, nhìn nhìn lại xung quanh, “Ngươi nói là, bản tôn cùng cái này Tiên Cực tông, đều là giả sao?!”

La Quan gật đầu, “Vâng!”

“Tiên Cực tông, sớm tại cực kỳ lâu trước đó liền đã hủy diệt…” Hắn hơi dừng lại, tiếp tục nói: “Mà hủy diệt kỳ hạn, chính là tối nay.”

“Vãn bối không biết Tiên Cực tông thi triển, đến tột cùng ra sao thủ đoạn, nhưng ở tối nay hộ tông đại trận đem toàn lực mở ra, tiếp theo cột sáng trùng thiên, tráng kiện đủ số tòa núi lớn, kia cột sáng mặt ngoài, có vô số phù văn bí triện chảy xuôi, đánh nát bầu trời đêm, khiến cho dị vực tinh biển giáng lâm…”

Hắn ngẩng đầu, nhìn thẳng mà đến, “Ngài vừa rồi nói

trời có cảm giác, vãn bối không biết ý gì, nhưng mở ra dị vực thông đạo, mượn dùng dị giới chi lực, đem dẫn tới diệt thế thiên phạt, liên quan tới Tiên Cực tông hết thảy đều bị lau đi!"

"Mà thiên phạt chi lực, cùng dị vực tinh biển va chạm, là 2 thế giới ý chí giao phong, uy lực của nó quá mức khủng bố, khủng bố đến xé rách thời gian trường hà, sinh ra 1 khối vỡ nát thời gian mảnh vỡ."

Tiên tôn chậm rãi nói: "Thời gian mảnh vỡ…" Nàng như đối này có hiểu biết, nhìn về phía La Quan, "Bản tôn cần chứng cứ!"

Tiên nhân ý chí gì cùng cường hãn, sẽ không bị tuỳ tiện dao động.

"Đương nhiên." La Quan nói: "Vãn bối hôm nay đến, chính là hi vọng có thể mượn nhờ Tiên tôn chi lực, đánh vỡ khối này thời gian mảnh vỡ, nhất định biết gì nói nấy."

"Thứ 1, theo vãn bối bây giờ biết, khối này thời gian mảnh vỡ, phạm vi chỉ ở Tiên Cực tông sơn môn trong vòng, mà thời gian trục thì cố định vì, Tiên Cực tông hủy diệt một ngày trước. Thời gian mảnh vỡ không phá, nơi đây chính là lồng giam, tất cả mọi người đem khốn tại đây, vĩnh viễn không cách nào rời đi, chỉ có thể tại một lần lại một lần trong luân hồi, không ngừng kinh lịch hôm nay đã phát sinh hết thảy. Đối đây, ngài vừa rồi đã thử qua, biết được vãn bối lời nói không ngoa."

Tiên tôn lắc đầu, "Cái này không đủ."

La Quan khom người cúi đầu, “Lão sư, mời ngài hiện thân.”

Bá ——

Linh quang hiện lên, tiểu la lỵ hư ảnh xuất hiện, nhật nguyệt tinh thần pháp bào gia thân, tuy rộng lớn không vừa người, lại vẫn cỗ uy nghiêm.

Giờ phút này, nàng ngẩng đầu nhìn về phía Tiên tôn, gật gật đầu, “Gặp qua đạo hữu.”

Tiên tôn đôi mắt ngưng lại, nàng dù chưa tại tiểu la lỵ trên thân, cảm nhận được lực lượng cường đại, nhưng đối phương khí cơ lại rất tối nghĩa.

Như thâm uyên, tinh biển, không thể thăm dò!

“Các hạ có biện pháp, chứng minh hắn?”

Tiểu la lỵ gật đầu, “Vâng.” Nàng tiến lên một bước, đưa tay điểm rơi, chỗ đầu ngón tay nổ tung một chùm sáng minh, “Đây là bản tọa sở tu bí pháp, lấy ngươi cảnh giới tiên nhân, nhưng cùng ta lập xuống minh ước, tung luân hồi muôn đời, vượt qua ngàn tỉ tuế nguyệt, cũng có thể nhớ lại hôm nay hết thảy.”

Tiên tôn nghĩ nghĩ, một chỉ điểm tại quang minh chỗ, sau một khắc quang đoàn phân liệt, tan thành đầy trời tinh huy, dung nhập giữa thiên địa.

Nàng thu tay lại, nhìn tiểu la lỵ, lại nhìn về phía La Quan, “Cho nên, tiếp xuống lại nên làm như thế nào?”

La Quan nói: “Chờ. Tiên tôn không cần thay đổi gì, khi thời gian trục đi đến cuối cùng, thời gian mảnh vỡ lại lần nữa thiết lập lại về sau, vãn bối sẽ cùng sư tôn lại đến tìm ngài, đến lúc đó ngài liền sẽ biết được chân tướng.”

Dứt lời, khom người cúi đầu, “Vãn bối Phàn Nhạc, cáo từ!”

“Lão sư, chúng ta đi thôi.”

“Ừm.” Tiểu la lỵ gật gật đầu, một mặt phong khinh vân đạm, đối Tiên tôn gật gật đầu, thân ảnh biến mất không gặp.

Đưa mắt nhìn La Quan rời đi, Tiên tôn kinh ngạc nhìn về phía trước mắt, lại cúi đầu nhìn một chút ngón tay, “Đây hết thảy, coi là thật đều là hư ảo?”

Rời đi sơn phong, cái kia đạo nhìn chăm chú ánh mắt biến mất, tiểu la lỵ thân ảnh, đột nhiên xuất hiện ở trước mắt, sắc mặt khó coi, “La Quan, ngươi thật sự là điên, cứ như vậy trực tiếp làm rõ, liền không sợ nàng nổi điên, trực tiếp đưa ngươi trấn sát?”

Bỗng nhiên biết được, tự thân cùng chỗ thiên địa, hết thảy đều là hư giả, trọng đại như thế đả kích, ai dám cam đoan hậu quả như thế nào?

“Lão sư, chúng ta đã không có lựa chọn, chỉ có thể đánh cược một lần.” La Quan cười khổ, thở ra một hơi, “Nhưng cũng may, chúng ta thành công, không phải sao?”

Trở lại Vân Phong tiểu trúc, sau đó không lâu trời liền đen.

Về sau phát sinh sự tình, hết thảy đều cùng lúc trước đồng dạng… Nhưng lúc này đây, nhưng lại cùng lúc trước cũng không giống nhau, bởi vì khi La Quan tỉnh lại lúc, vẫn chưa nằm ở trên giường, trước mắt cũng không có, kia tươi đẹp, tĩnh mịch ánh nắng.

Đen kịt một màu!

Càng đáng sợ chính là, từng đầu âm lãnh, trơn ướt xúc tu, đem hắn chăm chú cuốn lấy, uy nghiêm khí cơ không ngừng xâm nhập thể nội. Mãnh liệt ngạt thở cảm giác hiện lên, làm hắn lồng ngực như bị xé nứt, nóng bỏng đâm nhói, ý niệm nhanh chóng trở nên mơ hồ.

Cái này tình huống như thế nào? !

Đột nhiên, một cái ý niệm trong đầu từ xẹt qua não hải… Vô tận tuế nguyệt đến nay, khối này thời gian mảnh vỡ đặt thâm uyên, trừ bọn hắn bên ngoài, tất có những người khác xâm nhập trong đó.

Những người kia, liền chưa có thử qua, phá vỡ thời gian mảnh vỡ sao? ! La Quan chưa từng cho rằng, người thông minh cũng chỉ có hắn 1 cái.

Cho nên, có lẽ thật lâu trước đó, liền có người dùng qua cùng loại biện pháp, nhưng cuối cùng bọn hắn đều không ngoại lệ toàn bộ thất bại.

Tình cảnh, liền cùng hắn bây giờ cùng loại… Đây là, đến từ thời gian mảnh vỡ bản thân bảo hộ? Lại hoặc là có nguyên nhân khác?

La Quan không biết đáp án, mà bây giờ hắn cũng không tâm tư suy nghĩ nhiều, lại không nghĩ biện pháp tránh thoát, hắn liền thật muốn chết rồi.

“Lão sư!”

Đối Huyền Quy kêu gọi, không được đến đáp lại.

Ngạt thở cảm giác càng ngày càng mạnh, những cái kia quấn quanh ở trên thân xuất thủ, phóng thích ra khí tức băng hàn, liền muốn đem hắn “Chết đuối” .

“Có biện pháp, nhất định có biện pháp!”

Ông ——

Trong bóng tối, vang lên một tiếng kiếm minh, La Quan đem hết toàn lực, rốt cục điều động ra một sợi kiếm ý.

Cờ-rắc ——

Vỡ vụn âm thanh lọt vào tai, quấn ở trên thân xúc tu, bị xé nứt mở 1 đầu lỗ hổng, La Quan đưa tay trùng điệp điểm tại giữa lông mày.

“Trăng sao giúp ta!”

Ông ——

Một tiếng vù vù, như đến từ cách xa bên ngoài, ngay tại La Quan ý thức triệt để lâm vào hắc ám trước, rốt cục như sơn băng hải tiếu đến.

Sau một khắc, bóng đêm vô tận bên trong, trăng sao quang mang đại tác.

Mà cái này bên trong, là thâm uyên.

Dù là, là ở vào 1 khối, độc lập thời gian mảnh vỡ bên trong, cũng bị thâm uyên quy tắc bao trùm.

Cho nên khi trăng sao chi lực công nhiên phóng thích lúc, liền chọc giận kia vòng vĩnh viễn, treo ở trên vực sâu Hắc Nguyệt —— loại khiêu khích này, nó sẽ không thờ ơ!

Oanh ——

Xung quanh hắc ám, đột nhiên phun trào bắt đầu, như triều cường ầm vang càn quét.

Sau một khắc, hắc ám cùng quang minh va chạm, tại La Quan quanh thân bên ngoài bộc phát.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Chỗ này không biết, là chân thật hay là hư ảo không gian, tại quang minh cùng hắc ám va chạm dưới, như 1 khối mặt kính ầm vang vỡ nát.

Trên giường, La Quan bỗng nhiên mở 2 mắt ra, từng ngụm từng ngụm thở dốc, sắc mặt tái nhợt đến cực điểm.

Huyền Quy lập tức bị kinh động, “La Quan, ngươi làm sao rồi?”

“Lão sư, ta vừa rồi, kém chút chết rồi…” La Quan thở sâu, đem vừa rồi phát sinh sự tình, nói thẳng tới.

Bá ——

Tiểu la lỵ biểu lộ, trở nên vô song ngưng trọng, “Ý thức hải cấp độ xoá bỏ? ! Xem ra khối này thời gian mảnh vỡ, không có đơn giản như vậy, có người cố ý động tay chân , bất kỳ cái gì ý đồ bài trừ người, đều sẽ bị giết chết!”

“May mắn ngươi ý chí đủ mạnh mẽ, nếu không…” Nàng nghiến răng nghiến lợi, “Vương bát đản, dám động Quy gia đệ tử của ta, đừng để ta bắt đến, nếu không chắc chắn hắn tháo thành tám khối!”

La Quan trong lòng run lên, “Lão sư nói là, khối này thời gian mảnh vỡ, bị người động tay chân? Như vậy nó mục đích, lại là cái gì?”

Đột nhiên, hắn suy nghĩ khẽ động, “Bảo đảm thời gian mảnh vỡ hoàn chỉnh, chính là muốn duy trì cái này bên trong hết thảy không thay đổi, để toà này thời gian lồng giam, một mực giam giữ Tiên Cực tông mọi người… Nhưng bọn hắn không phải đã sớm chết rồi? Hư giả đây hết thảy, lại có ý nghĩa gì tồn tại?”

Não nhân đau, không nghĩ ra!

Tiểu la lỵ cười lạnh, “Còn có tâm tình quản người khác? Trước quản tốt mình đi.” Nàng thở sâu, “Đi, nhanh đi tìm Tiên tôn, nơi này không thể ngốc, chúng ta phải nhanh một chút rời đi!”

La Quan gật đầu, “Được.” Hắn đẩy cửa đi ra ngoài, đột nhiên ngẩng đầu nhìn lại, quả nhiên Vương trưởng lão thân ảnh, lại lần nữa xuất hiện.

Lúc này, hắn chính hướng La Quan xem ra, không biết có phải hay không ảo giác, nó đôi mắt chỗ sâu, hình như có mấy phút giây ế.

La Quan trong lòng, tỏa ra mấy điểm nghiêm nghị.

“Đệ tử Phàn Nhạc, bái kiến trưởng lão!”

“Phàn Nhạc, người khác đều đang cố gắng, ngươi vì sao còn không tu luyện?” Vương trưởng lão chậm rãi mở ra, ngữ khí vẫn bình tĩnh, lại có loại âm trầm cảm giác.

Quả nhiên, Dư Nhược Vi, Tang Tang bọn người, bây giờ vẫn chưa đi ra ngoài. Không tốt, chẳng lẽ các nàng đã ngăn cản không nổi, bị khối này thời gian mảnh vỡ đồng hóa rồi? !

La Quan đột nhiên nói: “Vương trưởng lão, Tiên tôn vừa rồi có mệnh , lệnh đệ tử tiến đến bái kiến, cho nên chậm trễ tu hành, còn xin ngài vì ta dẫn đường.”

“Cái gì?” Vương trưởng lão biến sắc, “Tiên tôn triệu ngươi! ? !”

La Quan mặt lộ vẻ nghi hoặc, “Vâng, đệ tử cũng không biết chuyện gì? ? Ta còn tưởng rằng, trưởng lão ngài đột nhiên tới, là chuyên môn tiếp ta.”

Vương trưởng lão do dự một chút, nói: “Tốt, đã Tiên tôn cho gọi, bản tọa liền đưa ngươi đi!” Hắn cũng phải xem xét thật giả.

“Đa tạ Vương trưởng lão.” La Quan nhìn thoáng qua, Dư Nhược Vi bọn người chỗ ở, hi vọng hết thảy còn kịp.

Có Vương trưởng lão dẫn đường, một đường thông suốt, 2 người tới sơn phong bên ngoài.

Bá ——

Lần trước nhìn thấy 2 tên Tiên Cực tông tu sĩ, ngăn lại đường đi, “Vương trưởng lão, ngài làm sao tới rồi? Tiểu bối này là ai?”

Vương trưởng lão chắp tay, nói: “Người này tên là Phàn Nhạc, chính là ta Tiên Cực tông tân tấn đệ tử, nói Tiên tôn triệu hắn đến đây, lão phu liền tiễn hắn tới.”

“Cái gì? Tiên tôn triệu hắn? !” 2 tên Tiên Cực tông tu sĩ, sắc mặt trở nên cổ quái, 1 bộ ngươi không điên đi biểu lộ? ?

Vương trưởng lão nhíu mày, “Thế nào, Tiên tôn cũng vô

này mệnh?” Hắn nhìn về phía La Quan ánh mắt, trở nên băng hàn.

Tiểu bối này, dám lừa hắn? ? Vì sao muốn làm như vậy? Hẳn là hắn đã, phát giác được cái gì? !

Hừ!

Vô luận như thế nào, người này đều giữ lại không được.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 723 : Nữ nhân, thật thật ác độc

La Quan đột nhiên tiến lên, lớn tiếng nói: “Đệ tử Phàn Nhạc, hôm nay đúng hẹn đến đây, còn xin Tiên tôn gặp một lần!”

Vương trưởng lão sắc mặt biến hóa.

2 tên Tiên Cực tông tu sĩ, càng là kinh sợ vạn điểm, đều muốn không đến tiểu bối này, dám lớn mật như thế.

“Ngươi muốn chết…” Như quấy nhiễu Tiên tôn, hậu quả ai cũng đảm đương không nổi.

Đúng lúc này, 1 đạo bình tĩnh thanh âm vang lên, “Để hắn tiến đến.”

Thốt nhiên biến sắc, liền muốn động thủ Tiên Cực tông tu sĩ, thân thể cứng tại nguyên địa, “Vâng.” Lại kinh nghi xem ra một chút, “Mời tiến vào.”

Giọng điệu bên trong, nhiều mấy điểm khách khí.

La Quan đi thẳng về phía trước, bước chân dừng lại, “Tiên tôn, còn xin để Vương trưởng lão, cùng đệ tử cùng một chỗ bái kiến.”

“Có thể.”

Vương trưởng lão đáy mắt, lộ ra một vẻ bối rối, nhưng

hôm nay tình huống, hắn căn bản không được chọn, “Vương Sơn, tuân Tiên tôn pháp chỉ!”

Ánh mắt mịt mờ, trừng La Quan một chút, tràn đầy đều là uy hiếp.

Nhưng hôm nay, bước vào trong núi về sau, La Quan lại nhìn cũng chưa từng nhìn hắn một chút, chỉ nhanh chân hướng về phía trước.

Cùng lúc trước đồng dạng, chỉ mấy bước về sau, 2 người liền tới đến đỉnh núi đại điện bên ngoài.

Trẻ tuổi, mỹ lệ nữ tu, mang theo một mặt không hiểu, chính chờ ở bên ngoài, đối Vương trưởng lão gật gật đầu, nói: “2 vị, mời đi theo ta.”

Thất thải chi quang, thải hà mười màu, mặt đất nở sen vàng, tiên nhạc từ minh… Một đường ghé qua, đi tới thứ 2 phiến trước cửa đá.

Không cùng nữ tu nhắc nhở, La Quan nói: “Đệ tử tự nhiên, đối Tiên tôn cung kính.” Đón lấy đối phương kinh ngạc ánh mắt, hắn cười gật gật đầu, một bước hướng về phía trước.

Bá ——

Hấp lực phóng thích, đem hắn cùng Vương trưởng lão 2 người, trực tiếp kéo vào trong đó.

Tiên tôn như lúc ban đầu, đứng tại trong suốt vách tường bên cạnh, bên ngoài mây mù chi hải thoải mái,

như hạo đãng giang hải, nàng quay người nhìn sang.

Tràn trề uy áp, sát na giáng lâm.

Vương trưởng lão vội vàng khom người, “Vương Sơn, bái kiến Tiên tôn!” Cử chỉ cung kính, phóng tầm mắt trước nữ tử phong hoa tuyệt đại, hắn cũng không dám nhìn nhiều. Chỉ vì đối phương, chính là Tiên Cực tông từ trước tới nay, trẻ tuổi nhất… Cũng là cường đại nhất Tiên tôn, chấp chưởng tiên cực một mạch.

Dư quang bên trong, La Quan lại đứng ở nguyên địa, tiểu tử này điên rồi sao? Hắn hẳn là không biết, giờ phút này tiên nhân ở trước mặt? Thật sự là không biết sống chết!

Tiên tôn đáy mắt, như hiện lên một tia mê mang, nhìn xem La Quan, “Bản tôn lúc trước cũng chưa gặp qua ngươi, nhưng ngươi lại nói đúng hẹn mà tới… Này hẹn, là cái gì?”

Lúc trước, La Quan dưới chân núi mở miệng lúc, nàng cảm xúc phun trào, sinh ra mấy điểm không hiểu cảm giác. Trực giác nói cho nàng, có chuyện rất trọng yếu, cần gặp hắn.

Vương trưởng lão con mắt, một chút trợn tròn? Cùng Tiên tôn ước hẹn? ! Chẳng lẽ nói, Phàn Nhạc tiểu bối này, hắn vậy mà… Không có khả năng, như coi là thật như thế, hắn đã sớm chết, há có thể sống đến lần này? !

Không được, ta phải ngăn cản hắn!

“Làm càn, ngươi dám hồ ngôn loạn ngữ, quấy nhiễu Tiên tôn tu hành…” Vương trưởng lão nghiến răng nghiến lợi, liền muốn thống hạ sát thủ.

Bành ——

Một tiếng vang trầm hắn tung bay ra ngoài, trùng điệp ngã xuống đất.

Tiên tôn gõ gõ ngón tay, chỉ 1 đạo băng lãnh ánh mắt, liền để hắn như rơi vào hầm băng, tái phát ra nửa điểm thanh âm.

Cái này lão Vương, quả nhiên là có vấn đề!

La Quan quét mắt nhìn hắn một cái, khom người nói: “Cùng Tiên tôn ước hẹn người cũng không phải là vãn bối, mà là vãn bối lão sư.” Hắn khom người, “Lão sư, mời ngài hiện thân.”

Bá ——

Linh quang lóe lên, tiểu la lỵ thân ảnh xuất hiện, nàng nhìn về phía Tiên tôn ánh mắt, lộ ra một tia đồng tình, thương hại, đường đường thành tiên cảnh tồn tại, phóng nhãn chư thiên đều là cự phách cấp nhân vật, lại lưu lạc phải tình trạng như thế.

Đưa tay, nàng hướng về phía trước điểm ra, có lấm ta lấm tấm quang minh, từ trong hư vô hiện lên.

Thấy cảnh này, Tiên tôn sắc mặt biến hóa, hơi chần chờ về sau, đồng dạng nhấn một ngón tay.

Càng nhiều nát kết thúc điểm sáng, lẫn nhau hội tụ đến cùng một chỗ, tại hư vô ở giữa ngưng tụ thành quang đoàn, lóe lên chui vào Tiên tôn giữa lông mày.

Nàng nhắm mắt lại, mấy tức sau chậm rãi mở ra, biểu lộ hiện lên một tia thống khổ, chợt bình tĩnh lại, “Đa tạ các hạ, vì ta điểm phá chân tướng, nếu không bản tôn không biết, còn muốn trầm luân bao lâu…”

Tiểu la lỵ hơi 1 do dự, nói: “Ngươi Tiên Cực tông một mạch, cho là bị người mưu hại, mới rơi vào kết cục này.” Lúc này, đem La Quan tao ngộ, ý thức cấp độ xoá bỏ sự tình nói tới.

Tiên tôn đôi mắt như hàn tinh, hơi trầm mặc về sau, ngưng tiếng nói: “Bản tôn biết.” Nàng tựa hồ, đã ý thức được cái gì.

Đôi mắt nặng nề, nhìn về phía Vương trưởng lão.

La Quan nói: “Tiên tôn, Vương trưởng lão trên thân có lẽ có chút vấn đề, nhưng vãn bối cũng không xác định, cụ thể là cái gì.”

Bị trấn áp lão Vương, lập tức biểu lộ hoảng sợ.

Nhưng sau một khắc cái này hoảng sợ sắc mặt, liền đông kết ở trên mặt, Tiên tôn đưa tay một nắm, Vương trưởng lão tự hành bay đến trước mặt.

Trắng nõn, tinh tế ngón tay, điểm tại hắn giữa lông mày.

“Ô ô ——” Vương trưởng lão thống khổ giãy dụa, biểu lộ trở nên vặn vẹo.

Đột nhiên, một tia hắc khí, từ hắn miệng mũi thất khiếu ở giữa tràn ra.

“Hừ!”

Tiên tôn phất tay áo vung lên, hắc khí bị trấn áp, chấn động bên trong chôn vùi, “Quả nhiên là bọn hắn!” Quát khẽ bên trong, nghiến răng nghiến lợi.

Tiểu la lỵ biểu lộ, cũng biến thành ngưng trọng, “Trời ban nhất tộc!” Kia hắc vụ bên trong, khiến người chán ghét khí tức, tuyệt sẽ không sai.

Tiên tôn xem ra, “Các hạ cũng biết được… Ân, lấy thân phận của ngươi, thật có tư cách này.” Nàng buông tay ra, mặc cho thi thể rơi xuống đất, lẩm bẩm nói: “Không nghĩ tới ta tiên cực một mạch lại bị người, tính toán đến tình trạng như thế…”

La Quan con ngươi co rụt lại, trời ban nhất tộc? !

Danh hào này, hắn tuy chỉ nghe Huyền Quy nói qua một lần, lại gắt gao ghi tạc đáy lòng —— năm đó, ở trong cơ thể hắn thi dưới nguyền rủa, ngăn chặn hắn tu hành đại đạo, chính là bọn hắn.

Mà bây giờ, tính toán thiên cực tông, lại cũng là bọn hắn… Nhưng cùng Tiên Cực tông so sánh, chỉ là Giang Ninh La gia, sâu kiến cũng không tính, trong đó lại cất giấu như thế nào bí mật… Hẳn là, là cùng mẫu tộc có

quan hệ? !

Suy nghĩ nhao nhao, đợi La Quan lúc ngẩng đầu, liền thấy Tiên tôn chính hướng hắn xem ra, chậm rãi nói: “Ngươi cùng trời ban thưởng chi tộc, có thù?”

Vừa rồi, La Quan khí cơ phân loạn, trong đó ngang ngược sát cơ, nàng cảm thụ phi thường rõ ràng.

“Vâng.” La Quan gật đầu, biểu lộ lạnh lùng, “Thù này không đội trời chung…” Không chỉ có bởi vì hắn, cũng bởi vì phụ thân.

Năm đó, La phụ bị trọng thương, chịu đủ nửa đời tra tấn… Từ tự thân phỏng đoán, việc này định cùng trời ban thưởng nhất tộc thoát không ra quan hệ.

“Rất tốt!” Tiên tôn biểu lộ lạnh lùng, mỹ lệ đôi mắt bên trong đều là sát cơ, “Phàn Nhạc, bản tôn có thể xuất thủ, vỡ vụn thời gian mảnh vỡ, nhưng ngươi cần đáp ứng ta hai cái sự tình.”

“Thứ 1, đoàn tụ Tiên Cực tông một mạch, làm ta tông đạo thống truyền thừa, tái hiện thế gian.”

“Thứ 2, như tương lai ngày nào đó, ngươi có thực lực lúc, đồ diệt trời ban nhất tộc, chó gà không tha!”

La Quan không chút do dự, trầm giọng nói: “Vãn bối đáp ứng!” Hắn cũng không nghĩ tới, quanh đi quẩn lại, cùng tiên cực một mạch quan hệ, lại biến thành dạng này.

Tiên tôn ánh mắt chớp lên, “Ngươi tại đương thời ngoại

giới, gặp được tiên cực hậu duệ?”

La Quan trong lòng thầm run, có thể thành tựu thành tiên cảnh nữ nhân, quả nhiên là đáng sợ, một điểm nhỏ bé biểu lộ bộc lộ, đều có thể bị phát giác.

Hắn gật đầu, “Vâng, không dám lừa gạt Tiên tôn…” Lúc này, đem Thiên Thanh đại lục hiện trạng, cùng hắn cùng tiên cực bảy tông một chút xung đột, đơn giản nói tới.

Đương nhiên, ở trong đó dùng một chút xuân thu bút pháp.

Không ra nó nhưng, nghe nói tiên cực bảy tông bây giờ trạng thái, Tiên tôn sắc mặt âm trầm xuống.

Nàng đoán được, theo hạo kiếp bên trong chủ tông hủy diệt, tiên cực một mạch nhất định không gượng dậy nổi, nhưng sa đọa hay là quá ác.

“Tiên tôn không cần tức giận, tiên cực một mạch suy tàn, cố bởi vì truyền thừa không trọn vẹn, nhưng càng quan trọng hay là bởi vì đại đạo lưu chuyển, dẫn đến Thiên Thanh đại lục chỗ thiên địa, linh lực nồng độ trên diện rộng suy yếu, tu luyện hoàn cảnh đã không phải năm đó.”

La Quan giải thích 1 câu, cũng là cho mình có lưu chỗ trống, hắn có thể đoàn tụ tiên cực một mạch, lại sẽ không hứa hẹn, giúp bọn hắn khôi phục năm đó rầm rộ.

Nói nhảm, liền Thiên Thanh đại lục hiện tại tình trạng, vô lượng đại kiếp cảnh cánh cửa thuận tiện so lạch trời,

chớ nói chi là cấp bậc cao hơn. Chính hắn cũng không biết, về sau đường nên như thế nào, nào có thời gian đi quản người khác.

Tiên tôn nhíu mày, “Đại đạo lưu chuyển, khô khốc thay đổi… Nguyên lai, Thiên Thanh đại lục bây giờ, đã tiến vào mạt pháp thời đại sao? Như vậy nói cách khác, kỷ nguyên chi luân hồi đã tới gần.”

Nàng biểu lộ, trở nên vô song ngưng trọng, “Phàn Nhạc, ta Tiên Cực tông truyền thừa, đều tại phụng thiên trong điện, ngươi toàn bộ mang đi ra ngoài.”

Đại biến trước mắt, là đại nguy cơ cũng là đại kỳ ngộ, tiên cực một mạch rất có thể, như vậy triệt để tan thành mây khói… Nhưng cũng có khả năng khôi phục năm đó, thậm chí tiến thêm một bước! !

La Quan cười khổ, “Tiên tôn, không phải vãn bối từ chối, thực tế là làm không được điểm này…” Hắn nhìn Huyền Quy, hi vọng lão sư có thể mở miệng.

Chí ít giờ phút này, tại Tiên tôn trong mắt, lão sư là cùng nàng bình cùng đối lập tồn tại.

Tiểu la lỵ nói: “Hắn nói không sai, khối này thời gian mảnh vỡ bên trong hết thảy, đều không thể khinh động, nếu không liền sẽ bị đồng hóa, trở thành trong đó một bộ điểm.”

Tiên tôn nhíu mày, đại điện bên trong lâm vào trầm mặc.

Đột nhiên, La Quan hiện lên một cái ý niệm trong đầu,

hắn do dự một chút, nói: “Tiên tôn, vãn bối cái này bên trong, có lẽ có cái biện pháp… Nhưng cụ thể có thể hay không đi phải thông, ta không có tuyệt đối nắm chắc.”

Tiên tôn ánh mắt sáng lên, “Không sao, ngươi cứ việc nếm thử! !”

La Quan nói: “Khục… Vậy vãn bối, trước tiên cần phải ngủ một hồi, nhưng ở này trước đó, còn xin Tiên tôn phái người, đem Vân Phong tiểu trúc bên trong bằng hữu của ta tỉnh lại, miễn cho bọn hắn xảy ra chuyện.”

Đạt được Tiên tôn hứa hẹn về sau, La Quan lại nhìn tiểu la lỵ, quả nhiên nàng chính trợn trắng mắt, một mặt thở phì phì biểu lộ.

“Kia, lão sư, đệ tử ngủ trước a…” La Quan gượng cười 2 tiếng, ám đạo ta thế nào cảm giác, lão sư cái gì đều biết? Chậc chậc, còn có hay không điểm tư ẩn, lại nói loại sự tình này, ngài như thế 1 bộ ngây thơ bộ dáng, không có việc gì nhìn loạn cái gì? Ta áp lực rất lớn có được hay không!

Nhưng càng nghĩ ngủ, càng ngủ không được.

Ngay tại La Quan nghĩ đến, muốn hay không dùng điểm phụ trợ thủ đoạn lúc, Tiên tôn đi tới, phất tay áo vung lên.

Bành ——

Rất tốt, hắn ngất đi.

Trong mơ mơ màng màng, La Quan “Tỉnh” tới, sọ não còn cảm thấy đau buốt nhức, đưa mắt nhìn bốn phía hắn còn tại Tiên tôn trong đại điện, nhưng hôm nay đại điện này bên trong trống rỗng, cũng chỉ có một mình hắn.

Cho nên, đây coi là thành công, vẫn là thất bại rồi? !

“Khục!” La Quan thở sâu, lớn tiếng nói: “Ra đi, chuyện ban đầu ngươi đều làm, hiện tại còn không có ý tứ? ?”

“Yên tâm, ta người này rất đại độ, không chấp nhặt với ngươi! Chuyện quá khứ, liền để hắn tới đi, như vậy xóa bỏ…”

Bá ——

Chu Nhiên hiện thân, hung dữ trừng mắt La Quan, chửi ầm lên, “Đánh rắm! ! Ngươi chó nam nhân, ngươi muốn ăn xong lau sạch không nhận nợ? Lão nương chặt ngươi công cụ gây án!”

Tê ——

1 cái Tiên tôn, 1 cái Chu Nhiên.

Nữ nhân, thật thật ác độc!

—

—

—

Chương 724 : Ba cái chân cùng ăn lẩu

La Quan vội vàng nói: “Nói đùa, nói đùa, đây không phải thời gian cấp bách, nghĩ sớm một chút nhìn thấy sư tỷ ngươi sao? Khục! Ta khẳng định phụ trách, mời sư tỷ yên tâm…”

Chu Nhiên sắc mặt, lúc này mới đẹp mắt mấy điểm, lại cười lạnh một tiếng, “Ngươi nghĩ phụ trách, ta còn không muốn chứ!” Trợn trắng mắt, tràn đầy khinh thường.

Liền rất ngạo kiều!

La Quan bị nghẹn kém chút ngất đi, ám đạo cái này đạp ngựa nữ nhân, cũng quá khó làm đi? Bất quá người ở dưới mái hiên, tạm thời trước tiên cần phải cúi đầu. Nhưng ngươi chờ, chờ sau này lão tử xoay người đương gia làm chủ, liền muốn ngươi biết, cái gì gọi là phu vi thê cương!

“Ngươi đang suy nghĩ gì?” Chu Nhiên nhíu mày xem ra, ánh mắt cảnh giác.

La Quan lắc đầu, bất động thanh sắc, “Ta đang nghĩ, sư tỷ xinh đẹp như vậy, hào phóng, định không sẽ cùng ta chấp nhặt, đúng không?”

“Hừ! Ta như chấp nhặt với ngươi, ngươi đã sớm chết!” Chu Nhiên nghiến răng nghiến lợi, vừa nghĩ tới lần thứ

1, nàng thầm hận không thôi.

Ban đầu ở âm u quỷ thành, cảm nhận được thuộc về Nữ đế khí tức, lúc đầu muốn thông qua La Quan, bện ra 1 đạo mộng cảnh, từ Nữ đế kia phải chút chỗ tốt.

Kết quả, chỗ tốt không có cầm tới, ngược lại đem mình mắc vào, nhất là sau đó La Quan 1 bộ vô tội, mờ mịt bộ dáng, càng làm cho Chu Nhiên tức điên.

Cho nên, về sau tại tinh biển hồ thời điểm, nghĩ như thế nào đều cảm thấy thua thiệt mộng chủ, mới hung dữ trả thù La Quan —— lần này là ta chủ động, là lão nương ngủ ngươi!

La Quan đoán không được ý nghĩ của nàng, nếu không đại khái muốn sờ lấy cái mũi, nói một câu lối trả thù này, đại khái có thể nhiều đến mấy lần.

Ngô, cũng không thể quá nhiều, thận quý giá, phải nhiều hơn bảo vệ oa!

Tốt, làm chính sự quan trọng.

La Quan biểu lộ nghiêm một chút, trầm giọng nói: “Sư tỷ, hôm nay mời ngươi tới, là có một việc, hi vọng ngươi có thể giúp đỡ.”

Lúc này, đem Tiên Cực tông sự tình nói tới.

Chu Nhiên trợn trắng mắt, “Giúp ngươi có thể, ta có hay không chỗ tốt?” Thời gian mảnh vỡ đồng hóa, đối nàng không có tác dụng.

Thân là mộng chủ, độc hành mộng cảnh trên đại đạo, dù xa còn chưa đi đến điểm cuối cùng, nhưng cũng đã nhảy ra âm dương ngũ hành, xen vào hư ảo chân thực.

Tiêu dao vô câu.

La Quan nhíu mày, chỗ tốt? Chỗ tốt gì? ! Đột nhiên, hắn nghĩ tới trước đó 2 lần, tất cả đều là tại hắn thật không minh bạch tình huống dưới, liền bị người cho ngủ.

Nữ nhân này, chẳng lẽ tương đối đói khát? Nhưng cứ như vậy trần trụi, đưa ra yêu cầu đến, sẽ có hay không có điểm quá ngay thẳng?

Ta có thể làm sao? ! Ai, hoàn toàn bất đắc dĩ, ta cũng không nghĩ đáp ứng, không có cách nào a!

Thở sâu, phun ra.

La Quan dứt khoát kiên quyết, cất bước hướng về phía trước, 1 bộ thấy chết không sờn biểu lộ.

Chu Nhiên trừng lớn mắt, nhìn xem đi tới La Quan, cái này cẩu nam nhân biểu tình gì? Hắn muốn làm gì? !

Sau đó, cái kia vốn là con mắt trợn to, lại lần nữa trừng thành tròn vo, ngạc nhiên cúi đầu nhìn về phía, kia rơi vào trước ngực đại thủ.

Hắn… Tại… Làm… Cái… gì…

Hắn làm sao dám? !

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, La Quan bị trùng điệp tung bay.

“Cẩu nam nhân, ngươi muốn chết sao? !”

Phẫn nộ gào thét, cơ hồ lật tung đại điện, La Quan lung la lung lay ngẩng đầu lên, biểu lộ có chút xấu hổ.

Sau nửa canh giờ, Tiên Cực tông phụng thiên ngoài điện, mộng chủ mặt như phủ băng, cười lạnh một tiếng, “La Quan, ghi nhớ ngươi thiếu ta một lần, chờ sau này ta có cần, liền xem như núi đao biển lửa, ngươi cũng được cho lão nương hướng bên trong nhảy, không phải ta trảm ngươi cái chân thứ ba!”

Bá ——

Chu Nhiên biến mất không thấy gì nữa.

Sau đó, mộng cảnh này bên trong Tiên Cực tông, tựa như 1 viên bọt khí, như vậy vỡ vụn, tiêu tán.

Trong đại điện, “A” một tiếng, La Quan ôm cái ót tỉnh lại.

Sưng, thật lớn 1 cái u cục!

Bá ——

1 đạo mỹ lệ khuôn mặt, mang theo vội vàng biểu lộ, xuất hiện ở trước mắt, “Phàn Nhạc, thế nào rồi?”

“… May mắn không làm nhục mệnh.” La Quan khóe miệng co quắp dưới, ám đạo nữ nhân càng đẹp thủ đoạn càng hung ác, cổ nhân thật không lừa ta a.

“Tốt!” Tiên tôn cười một tiếng, mặt giãn ra huyễn lệ như hoa, đẹp không gì sánh được.

La Quan ngây ngốc một chút, vội vàng cúi đầu, tâm lý lại thở dài.

Nhân vật như vậy, lại sớm đã chết đi, trước mắt chẳng qua là, bị phong ấn ở thời gian mảnh vỡ bên trong 1 đạo hư giả thân ảnh. Ngô… Nói như vậy, tựa hồ không đúng lắm… Giả là giả, nhưng từ một ít góc độ đến nói, nhưng lại là sống sờ sờ người…

Tiên tôn bước đi thong thả mấy bước, đột nhiên đưa tay, một chỉ điểm tại La Quan giữa lông mày, “Hôm nay, ta lấy Tiên Cực tông Tiên tôn thân phận, đem truyền thừa ban thưởng.”

“Bản thân về sau, liền do ngươi chấp chưởng tiên cực một mạch.”

La Quan trừng lớn mắt, một mặt hãi nhiên, hoảng sợ, ta toàn tâm toàn ý giúp ngươi, ngươi này nương môn vì sao hại ta? !

Tiên tôn như phát giác được hắn ý nghĩ, trợn mắt trừng một cái, “Yên tâm, cái này truyền thừa chỉ là một dấu ấn, ta đã sớm phong ấn, cần cảm nhận được hoàn chỉnh thiên địa quy tắc về sau, mới có thể giải phong.”

Nàng dừng một chút, tiếp tục nói: “Đã hôm nay về sau, thời gian mảnh vỡ vỡ vụn, như vậy hết thảy trói buộc, cũng đem tiêu tán theo.”

Trong giọng nói, nhiều mấy điểm phiền muộn.

Đối Tiên tôn nữ nhân này, La Quan là rất khâm phục, hắn thậm chí không tưởng tượng nổi, như 2 người đổi vị trí, mình phải chăng cũng có thể giữ vững bình tĩnh? Đại khái rất khó.

Thời khắc sinh tử sao mà khủng bố… Êm đẹp, đột nhiên có người nói cho ngươi, đây hết thảy đều chỉ là 1 cái, không ngừng lặp lại “Mộng”, không có hôm qua, cũng không có tương lai, ngươi chỗ cảm thụ đến hôm nay, cũng chỉ là vĩnh viễn hôm nay… Chỉ là suy nghĩ một chút, liền rùng mình.

Thậm chí, La Quan sẽ nhịn không được nghĩ, có thể hay không trên đời này rất nhiều người, thậm chí bao gồm hắn, đều ở vào loại này tình cảnh mà không chút nào tự biết? !

“Hừ! Đừng dọa hù mình, Tiên tôn đạo này truyền thừa, cũng không phải tùy tiện cho, ngươi cố nhiên có thể được đến một chút chỗ tốt, nhưng cũng muốn thực hiện hứa hẹn. Nếu không, liền đem hóa thành bùa đòi mạng, để ngươi biết cái gì gọi là, đương thời tiên nhân thủ đoạn!” Tiểu la lỵ thanh âm, ở trong lòng vang lên.

La Quan dư quang nhìn lại, nàng về lấy cười lạnh… Bộ dáng này, cùng lúc trước mộng chủ, ngược lại là có chút tương tự…

Ách, ta sao có thể đem lão sư, cùng mộng chủ đặt chung một chỗ đối so đâu? Cái này không khỏi cũng quá vô lễ kính, tranh thủ thời gian dừng lại!

Tiểu la lỵ nhíu mày, lại xem ra một chút, lọt vào trong tầm mắt là 1 trương, thành khẩn cười khổ khuôn mặt, không có bất kỳ cái gì không ổn.

Nhưng mới rồi, sao cảm thấy có chút bị mạo phạm? !

Đúng lúc này, Tiên tôn đột nhiên nói: “Đã là Tiên Cực tông vỡ vụn thiên khung, dẫn tới dị vực tinh biển giáng lâm, mới đưa đến hạo kiếp phát sinh, như vậy chỉ cần bỏ dở việc này, cải biến hôm nay cuối cùng đi hướng, hẳn là có thể đánh vỡ khối này thời gian mảnh vỡ.”

“Vâng.” La Quan thở sâu, gật đầu.

Tiên tôn đột nhiên nói: “Ta muốn ăn nồi lẩu.”

“Cái gì?” La Quan ngây ngốc một chút, nghĩ thầm ta không nghe lầm chứ? Đều loại thời điểm này, ngươi lại nói với ta cái này?

Tiên tôn cười lạnh, “Làm sao? Tiên nhân liền không thể ăn lẩu!” Nàng quay người, với bên ngoài nói: “Chuẩn bị một chút nguyên liệu nấu ăn, bản tôn muốn xuyến nồi lẩu ăn, tê cay thêm cay, tăng thêm cay!”

“… Là!” Bỗng nhiên một hồi lâu, mới về đến ứng, cảm giác canh giữ ở phía ngoài kia nữ tu, chí ít choáng mấy hơi thở.

Một lát sau, dừng lại phong phú nồi lẩu, đã chuẩn bị thỏa đáng.

Thật dài bàn ngọc bên trên, bày biện 1 con to lớn làm bằng đồng nồi lẩu, mặt ngoài khắc dấu trận văn, nhưng tự hành điều tiết khống chế nhiệt độ.

Bây giờ đỏ canh lăn lộn, cũng không biết làm bằng vật liệu gì làm, tê cay tươi hương xông vào mũi… Ừng ực, La Quan lại có chút đói!

Công pháp không thể học, này thời gian mảnh vỡ bên trong đồ vật, có thể ăn không? La Quan thời điểm do dự, tiểu la lỵ khoát tay, kéo tới một cái ghế, trực tiếp ngồi tại trước bàn, vùi đầu gặm lấy gặm để.

Hư ảo cùng chân thực đã hoàn toàn khác biệt, lại lẫn nhau gắn bó tướng tồn, chỉ cần cảnh giới đầy đủ cao thâm, chuyển đổi chỉ ở một ý niệm.

Nhìn xem ăn miệng đầy bóng loáng, xuất mồ hôi trán tiểu la lỵ, La Quan nghĩ nghĩ, hay là kính bồi ghế chót.

Tê ——

Cay!

Nhưng đừng nói, hương vị thật rất tốt.

Tiên tôn ăn vung lên tay áo, lộ ra 2 đầu trắng bóc cánh tay, “Bản tôn… Ta trước kia liền rất thích ăn nồi lẩu, một ngày ba bữa chê ít loại kia, về sau bận bịu tu luyện, ăn

liền tương đối ít, lại về sau kế nhiệm Tiên tôn đại vị, liền lại chưa nếm qua… Chậc chậc, bây giờ nghĩ đến, vẫn còn có chút lấy tướng, quản những lão bất tử kia ánh mắt làm cái gì? Ta đều là Tiên tôn, thích thế nào thì thế ấy, ai thấy ngứa mắt, liền đem con mắt móc ra khi ngâm giẫm!”

Một bên nói, một bên ăn, hung dữ khí thôn 10,000 dặm như hổ, bá khí bên cạnh lộ. Cùng lúc trước, liền như đổi 1 người, lại hoặc là nói đây mới là Tiên tôn, lúc đầu bộ dáng.

Tiểu la lỵ ăn 1 khối măng, một bên nhấm nuốt, vừa nói: “Ngươi nói không sai, làm mình liền tốt, quản những người khác tất tất làm gì? ! Ta chính là minh bạch quá muộn, mới phạm phải sai lầm lớn, bị từ nhà bên trong đuổi ra… Một đám vương bát đản, thật là đáng chết!”

“Ha ha ha ha!” Tiên tôn cười to, “Đúng, là đáng chết, ngay cả ta ăn cái gì đều muốn quản!”

Không biết từ cái kia biến ra rượu, Tiên tôn dẫn theo 1 vò, cùng Huyền Quy đụng một cái, “Làm! !”

Ừng ực ——

Ừng ực ——

Rất nhanh, La Quan nhìn xem 2 cái khuôn mặt đỏ lên, lớn tiếng vui cười, chửi mắng nữ nhân, biểu lộ trở nên cổ quái, cái này đạp ngựa lại là cái gì tình huống? ? Nhưng tuyệt đối đừng uống vào uống vào, lại đến một trận kết nghĩa kim lan tiết mục? Vậy ta coi như thật sắp

điên!

Cũng may, tình tiết máu chó vẫn chưa xuất hiện.

Mà ăn lẩu, uống rượu chuyện này, cũng bởi vì ngoài cửa nữ tu Thông Bẩm, mà bị đánh gãy.

“Tiên tôn, quý khách tới chơi!”

Ba ——

Vò rượu quẳng vỡ nát, Tiên tôn đứng dậy, nhìn về phía cửa đá, “Để hắn tiến đến.”

“Vâng.”

Rất nhanh, một thân ảnh bước vào, toàn thân cao thấp đều bị áo bào đen bao trùm, để người thấy không rõ chân dung.

“Tiên tôn…” Vừa mở miệng, hắn ngữ khí dừng lại, cảm giác dưới hắc bào ánh mắt, rõ ràng ngây ngốc một chút, nhìn xem đại điện nội cảnh tượng.

Đây là, đang ăn nồi lẩu? Còn uống rượu? ! Tình huống như thế nào? ? Đại sự lập tức, Tiên Cực tông chấp chưởng giả, liền biểu hiện này? !

Thở sâu, người áo đen trầm giọng nói: “Tiên tôn, đợi đại sự hạ màn kết thúc, ngài lại chúc mừng không muộn, hiện tại quá sớm.”

Đang khi nói chuyện, hắn đôi mắt âm trầm, nhìn về phía

đại điện bên trong.

La Quan… Khẽ quét mà qua, không có nửa điểm dừng lại, tại người áo đen trong mắt, bất quá chính là 1 con không đáng giá nhắc tới sâu kiến. Nhưng tiểu la lỵ lại khác, kia phần thâm thúy như vực sâu, không thể thăm dò khí tức, làm hắn đôi mắt ngưng lại, lộ ra mấy điểm cảnh giác.

Tiên tôn khoát tay, nói: “Ngươi tới vừa vặn, bản tôn đang nghĩ giết người.”

Oanh ——

Khí tức khủng bố, sát na bộc phát.

Người áo đen trừng lớn mắt, kinh sợ vạn điểm, “Tiên tôn, ngươi đây là ý gì! ? !”

Một tiếng vang thật lớn, hắn bị trùng điệp đánh bay, đâm vào trên đại điện, “Răng rắc” “Răng rắc” vô số vết rạn lan tràn khắp nơi.

Oa ——

Một ngụm máu tươi liền phun tới, người áo đen mặt mũi tràn đầy kinh hoảng, “Tiên tôn, ngươi ta ở giữa tất có hiểu lầm, tại hạ lần này là có đại sự nhắc nhở, trời có cảm giác…”

Nghe xong lời này, Tiên tôn giận dữ, “Cảm giác mẹ ngươi!”

Oanh ——

Lại một tiếng vang thật lớn, bên tai thanh tĩnh, chỉ có huyết vụ đầy trời bay múa. Kia thần bí người áo đen, lại bị nàng phẫn nộ một kích, đánh thành phấn vụn.

Tiểu la lỵ đột nhiên đưa tay một nắm, huyết vụ đầy trời gào thét mà đến, tại nàng trong lòng bàn tay, ngưng tụ thành 1 viên xích hồng viên châu.

Đón lấy, đầu ngón tay điểm rơi.

Ông ——

Viên châu rung động, hung thần, quỷ dị khí cơ, lập tức từ đó bắn ra, sau một khắc “Bành” một tiếng, máu lửa tự hành dấy lên, đảo mắt liền đem cái này xích hồng viên châu đốt thành bột mịn.

“Trời ban nhất tộc vương bát đản! Như hắn chết tốt nhất, nếu không… Hừ, ta chiêu này chú sát chi thuật, cũng không phải dễ chịu!”

—

—

—

—

—

Chương 725 : Mảnh chó, ném Quy gia ta người

Thiên sơn chi đỉnh, vạn nhạc đứng đầu.

Ở giữa thiên địa tung hoành phân bố, không thể nhìn thấy phần cuối, đến vạn tòa đại sơn lẫn nhau khí cơ tương dung, hóa thành 1 cái trận. Này không phải thiên nhiên thành tựu, mà là trời ban nhất tộc, hao phí vô tận tài nguyên, thời gian, sưu tập thiên hạ linh sơn tề tụ tại đây.

Mục đích, chính là vì trợ giúp tộc đàn, lại thêm trấn áp cường giả!

Hôm nay, Cổ Thiên Kình đem mượn vạn sơn thế núi, phá thiên hố lồng chim, như vậy phải đại tự tại, nhảy lên đạp lâm đương thời đỉnh cao nhất.

Ầm ầm ——

Thiên khung phía trên, sát na lôi vân xen lẫn, sôi trào như nấu. Sau một khắc liền có ngàn tỉ lôi đình, như tấm lụa ầm vang rơi xuống tứ ngược thập phương, mỗi 1 đạo đều ẩn chứa, vô tận hủy diệt, giết chóc khí cơ.

“Phá!” Quát khẽ một tiếng, vạn sơn chấn minh, bàng bạc đại thế sát na trùng thiên, đem như mưa to lôi màn xé rách.

Cổ Thiên Kình chân đạp hư không, quanh thân óng ánh

thần quang bắn ra, thất thải, mười màu xen lẫn, uy nghiêm, bàng bạc khí cơ, quét ngang chân trời.

Trong mắt của hắn hiện lên ý mừng —— lồng chim đã phá, sau ngày hôm nay hắn đem nhảy lên nhập thiên hải, trở thành tiếu ngạo đương thời tuyệt cường người 1 trong.

Từng bước một lên trời, mỗi đạp xuống một bước, Cổ Thiên Kình khí cơ liền càng mạnh mấy điểm, quanh thân thất thải, mười màu càng phát ra nồng đậm, nhưng lại tại một đoạn thời khắc, đều bình tĩnh lại.

Trở lại nguyên trạng, là vì đại đạo!

Giờ khắc này, thiên sơn vạn nhạc đại trận bên ngoài, hộ pháp trời ban nhất tộc cường giả, nhao nhao mặt lộ vẻ tiếu dung.

“Ngàn nghiêng đã thuận lợi phá cảnh, ta trời ban nhất tộc, lại thêm trấn áp cường giả!”

“Ha ha ha, tốt, không uổng công những năm này, ở trên người hắn chồng chất tài nguyên.”

“Đợi ngàn nghiêng ổn định tu vi, tộc ta chuẩn bị kế hoạch nhiều năm, liền có thể bắt đầu thi triển.”

Mấy tên trời ban nhất tộc cổ thị cường giả, ánh mắt bộc lộ cực nóng, vì chuyện này bọn hắn chuẩn bị mấy chục ngàn năm, bây giờ rốt cục đợi đến.

Đúng lúc này.

“A!” Một tiếng hét thảm, từ Cổ Thiên Kình trong miệng phát ra, liền như vào đầu chịu một gậy, bị trùng điệp đánh rơi xuống.

Từng bước lên trời, một mạch mà thành phá cảnh quá trình, lại bị cưỡng ép đánh gãy.

Oanh ——

Hắn trùng điệp rơi xuống đất, ném ra 1 con to lớn hố sâu, vô số đạo cái khe to lớn, hướng 4 phương 8 hướng lan tràn.

Đột nhiên xuất hiện một màn, khiến trời ban nhất tộc mọi người, biểu lộ bỗng dưng cứng đờ.

“A a a a!” Cổ Thiên Kình xông ra hố to, “Oa oa” cuồng thổ mấy ngụm máu đen, mặt mũi tràn đầy nổi giận sát cơ, “Ai? Là ai tính toán bản tọa, hỏng ta phá cảnh cơ duyên? !”

“Này đại thù, tất không chết không thôi!”

Tức giận sôi sục, lại một ngụm máu tươi phun ra, Cổ Thiên Kình ngửa mặt liền ngã.

Bá ——

Bá ——

Trời ban nhất tộc mọi người gào thét mà đến, nhìn xem Cổ Thiên Kình bộ dáng chật vật, từng cái sắc mặt tái

xanh, phẫn nộ đến cực điểm.

“Như thế nào như thế? !” Một tên cổ thị đại năng gầm thét, đôi mắt bắn ra thần quang, quét ngang nơi đây thiên địa, lại không nhận thấy được nửa điểm vết tích.

“Không có? Làm sao có thể! Người xuất thủ rõ ràng, là trực tiếp công kích Cổ Thiên Kình, mới có thể ngạnh sinh sinh đoạn mất hắn phá cảnh cơ duyên!”

“Xác thực không có, đáng ghét, đây rốt cuộc tình huống như thế nào?”

Kinh sợ nhao nhao, nhưng mặc cho một đám cổ thị đại năng giả xuất thủ, thậm chí không tiếc đại giới, thăm dò nào đó một mảnh thời gian trường hà, đều không có bất kỳ phát hiện nào.

Mọi người trầm mặc xuống dưới, nhìn về phía Cổ Thiên Kình ánh mắt, bi phẫn trung lưu lộ đồng tình.

Quá thảm!

Thiên tân vạn khổ, rốt cục thuận lợi đột phá lồng chim, một chân đã bước vào đỉnh cao nhất, lại bị người ngạnh sinh sinh đạp trở về.

Mà cả một tộc bầy kế hoạch, cũng sẽ bởi vậy thụ ảnh hưởng, đem vô kỳ hạn trì hoãn… Bởi vì, ai cũng không biết, cổ thị nhất tộc khi nào tài năng, lại sinh ra 1 tôn, có tư cách xung kích đại tự tại cảnh siêu cấp cường giả.

“Đi! Mang Cổ Thiên Kình về thánh địa, mời tộc trưởng

xuất thủ… Vô luận là ai, dám can đảm ám toán ta trời ban nhất tộc, đều phải chết!”

…

Ăn uống no đủ, mặt ửng hồng tiểu la lỵ, đột nhiên một cái giật mình, trừng lớn mông lung 2 mắt.

“Không đúng! Không đúng! Là tên vương bát đản nào, tại nhớ thương ta đây? !”

Nàng linh giác nhạy cảm đến cực điểm, phần này hồi hộp bất an ngắn ngủi phẩm vị về sau, mơ hồ sinh ra mấy điểm chỉ dẫn, “Trời ban nhất tộc?”

Hoắc ——

Tiểu la lỵ ánh mắt sáng lên, mặt lộ vẻ hưng phấn, “Ha ha ha, chẳng lẽ nói vừa rồi kia hỗn trướng, thật còn chưa có chết? Chịu ta chiêu này chú sát, có ngươi hảo hảo mà chịu đựng!”

Lo lắng, sợ hãi? Hoàn toàn không cần thiết.

Trời ban nhất tộc vương bát đản, cùng với nàng đã sớm kết xuống đại thù, còn kém này một ít? Hừ, chờ xem, chờ ta đồ đệ phát dục phát dục, đợi thần trang nơi tay về sau, lại lưng tựa một đám đại lão, lợi dụng đẩy ngang chi thế, đem trời ban nhất tộc cho ép!

Đúng lúc này, Tiên tôn đứng dậy, trên mặt nàng đỏ ửng cùng trong mắt chếnh choáng, biến mất trong nháy mắt không gặp, trừ một thân nồi lẩu vị bên ngoài, quả thực

tiên tới cực điểm.

“Chênh lệch thời gian không nhiều, chúng ta đi thôi.”

Nàng phất tay áo vung lên, lực lượng vô hình quấn lấy La Quan, tiểu la lỵ, dưới chân một bước phóng ra, liền đã xuất hiện tại Tiên Cực tông chỗ sâu.

To lớn sơn cốc, bị hoàn toàn dọn dẹp sạch sẽ, bây giờ tu kiến lên 1 cái cao ngàn trượng đài. Chính giữa đài cao, đứng lặng lẽ một cây to lớn cột đá, nó toàn thân đen nhánh, như hội tụ thiên khung bóng đêm phủ lên, tản ra thần bí, không biết khí cơ.

Nhìn kỹ, cái này cột đá mặt ngoài, khắc dấu vô số hoa văn, lần đầu tiên lộn xộn, lại nhìn đi liền cảm giác, ý thức một trận rung chuyển, hồn phách lại muốn bị lôi ra bên ngoài cơ thể.

La Quan trong lòng run lên, vội vàng cúi đầu.

“Tiên tôn, đây là…”

Tiên tôn đôi mắt bình tĩnh, thản nhiên nói: “Đây chính là trời ban nhất tộc, đưa cho ta tông đại lễ…” Nàng trầm mặc một chút, mắt lộ ra băng hàn, “La Quan, đừng quên ngươi đáp ứng bản tọa sự tình.”

La Quan chắp tay, trầm giọng nói: “Mời Tiên tôn yên tâm, vãn bối tất toàn lực ứng phó!”

Bá ——

Mấy đạo thân ảnh tới gần, mỗi cả người bên trên, đều tản ra kinh người khí tức, chính là Tiên Cực tông đỉnh cao nhất tồn tại, mấy vị kia đương thời tiên nhân.

Giờ phút này, đều khẽ nhíu mày xem ra, ánh mắt lộ ra chần chờ, như không nghĩ ra Tiên tôn vì sao, sẽ mang 2 cái người xa lạ tới.

“Tiên tôn, bọn họ là ai?” Một tên đương thời tiên nhân mở miệng.

Mọi người đồng thời trông lại.

Tiên tôn nói: “2 vị này, là bản tôn mời đến trợ giúp chúng ta.” Nàng phất tay, “Tốt, thời cơ sắp tới, liền không cần nhiều lời, xin mọi người vào chỗ đi.”

“Vâng.”

Có Tiên tôn làm học thuộc lòng, mọi người dù không hiểu, hay là nhao nhao tán đi.

Trước khi đi, có 1 vị nữ tiên nhân, dư quang quét tới một chút.

La Quan trong lòng hơi rét, vị này tựa hồ là… Trước đó tại dị vực tinh biển giáng lâm trước, ý đồ xuất thủ phá hư vị kia…

Nàng ánh mắt này, khá là bất thiện a, không phải là đem ta xem như, trời ban nhất tộc người? Được rồi, cẩn thận cho thỏa đáng.

La Quan bất động thanh sắc, đứng ở Tiên tôn sau lưng, nàng quay đầu xem ra một chút, biểu lộ bình tĩnh.

“Phàn Nhạc.”

“Vãn bối tại.”

“Bản tôn có chút không cam tâm…”

La Quan ngẩng đầu, đón lấy ánh mắt của nàng, hơi 1 do dự, “Tiên tôn còn có gì phân phó? Vãn bối nếu có thể làm được, tuyệt không hai lời.”

Ai ngờ, Tiên tôn chỉ là nhìn hắn một cái, chỉ lắc đầu, “Không được, ngươi quá yếu.” Nàng thở dài một hơi, thì thào, “Đại đạo tu hành 3,000 năm, lại còn không biết, nam nhân là tư vị gì, cứ như vậy tan thành mây khói, luôn cảm thấy lỗ lớn!”

La Quan: …

Tê dại!

Lời này, thật sự là Tiên tôn nói, cũng là ta có thể nghe? Muốn hay không trực tiếp như vậy! ! Mà lại, nàng tại sao phải nói ta quá yếu rồi? ?

Lại ngẩng đầu, Tiên tôn đã quay đầu lại, im lặng không nói.

“Lão sư, có ý tứ gì a?” La Quan nhỏ giọng nói.

Tiểu la lỵ mặt ửng đỏ, trợn mắt trừng một cái, ra vẻ

khinh thường nói: “Tiên nhân thân thể kim cương bất hoại, tuy là một cây sợi tóc, cũng có thể vắt ngang sơn hà… Người ta ý tứ, là coi như nằm tại kia, ngươi cũng tiến vào không được cửa… Hừ, thật sự là mảnh chó, ném Quy gia ta người!”

Triệt để… Tê dại a…

Ta đạp ngựa, đây là một trước một sau, bị 2 người phụ nữ, tại nam nhân để ý nhất địa phương, bị hung hăng khinh bỉ rồi? !

Ai không được? Ai! Ta La Quan, nằm mơ tiểu năng thủ, trèo núi càng cốc kia là bảy vào bảy ra, danh xưng bất bại tiểu vương tử, các ngươi lại còn nói ta không được? ? Ta…

Cắn răng thầm hận, cuối cùng là cười khổ một tiếng.

Tựa hồ, hắn thật đúng là làm không được… Tiên nhân thân thể cứ như vậy lợi hại, khục… Nếu như ta có thể làm đến, có phải là liền có cơ hội…

Dừng lại, dừng lại!

Nhưng tuyệt đối đừng nghĩ, lỡ như bị phát giác được, càng mất mặt…

Kết quả, Tiên tôn đột nhiên xoay đầu lại, nhếch miệng lên, “Không sai, ngươi nếu có thể làm được, bản tôn cũng có thể cho ngươi một cơ hội, cũng coi là lại một cọc tiếc nuối, đáng tiếc a.”

Nàng ngẩng đầu, nhìn về phía thạch đài to lớn, đôi mắt ngưng ngưng, nói khẽ: “Thời gian nhanh đến, 2 vị gặp lại… Không, nên là như vậy về sau, cũng không còn thấy…”

Một bước phóng ra, váy dài bồng bềnh, Tiên tôn đăng lâm bệ đá, rơi vào to lớn đen nhánh cột đá bên cạnh. Vô số ánh mắt từ bốn phương tám hướng tụ đến, tràn ngập kích động, chờ mong.

“Hết thảy sẵn sàng, mời Tiên tôn thắp sáng cột đá, vì ta tiên cực một mạch, mở ra vạn thế tương lai! !”

Hét lớn bên trong, từng người từng người Tiên Cực tông tu sĩ, khom người cong xuống.

Tiên tôn giữa lông mày, lộ ra vẻ đau thương, chợt bình tĩnh lại, “Được.”

Nàng đưa tay, rơi vào trên trụ đá.

Oanh ——

Tiên nhân chi uy, như thiên hải vỡ đê, trong chốc lát bắn ra. Chỉ nghe một tiếng vang thật lớn, bệ đá chia năm xẻ bảy, tráng kiện đen nhánh cột đá, lăn lộn ầm vang đổ xuống.

“Tiên tôn!”

Kinh sợ trong tiếng gầm nhẹ, từng cái Tiên Cực tông tu sĩ, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin.

Tiên tôn lại chưa đáp lại, nàng 2 mắt nhắm lại, chậm đợi hết thảy kết thúc.

Giờ khắc này, nàng giống như là nghe tới, thời gian trôi qua thanh âm, “Tích đáp” “Tích đáp” liền như giọt nước không ngừng rơi xuống.

Cho đến, hết thảy đứng im.

Thời gian mảnh vỡ thời gian trục, đi đến cuối con đường… Mà kết cục, cũng đã cải biến!

Ông ——

1 đạo bài xích lực lượng, nháy mắt bao trùm La Quan, trước mắt ánh mắt trở nên mơ hồ, sau một khắc hắn thân ảnh trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

…

Thâm uyên nơi nào đó, một gốc toàn thân bầm đen khóm cây tử bên trên, treo 1 viên óng ánh sáng long lanh giọt sương. Ánh mắt rơi xuống, cái này giọt sương gần ngay trước mắt, nhưng lại giống như là xa cuối chân trời, như ngưng thực lại như hư ảo, khiến người không thể chạm đến.

Đột nhiên, “Ba” một tiếng vang nhỏ, giọt sương ngã xuống, tại mặt đất quẳng thành phấn vụn.

Sau đó, mấy thân ảnh liền đột ngột, xuất hiện ở chỗ này, cách đó không xa một đầu thâm uyên thú loại, rõ ràng nhận kinh hãi, tiếp theo nổi giận sát khí đằng đằng,

“Ngao” gọi một tiếng, bốn vó băng băng mà tới.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, huyết tinh tràn ngập.

Một phân thành hai thi thể, trùng điệp ngã trên mặt đất.

La Quan cúi đầu, nhìn một chút cái này thâm uyên thú loại thi thể, lại hơi liếc nhìn thiên khung, thật dài thở ra một hơi, trong lòng cũng không có quá nhiều, chạy thoát vui sướng.

Não hải vô ý thức hiện ra, Tiên tôn giữa lông mày vẻ đau thương… Ai! Cái này đại đạo tu hành, sao mà hung hiểm đáng sợ, tung cường đại như Tiên Cực tông, mấy vị đương thời tiên nhân tọa trấn, một nước vô ý cũng rơi vào thân tử đạo tiêu… Thậm chí là, so đây càng tăng kinh khủng hạ tràng.

So sánh với nhau, hắn bây giờ tuy có một chút thành tựu, nhưng ở đại đạo chi trên đường, bất quá chỉ là 1 con hơi cường đại chút sâu kiến, nào có tư cách đồng tình người khác.

Thở ra một hơi, ổn định tâm thần, La Quan nhìn về phía xung quanh, biến sắc.

—

—

—

Chương 726 : Lớn kịch cùng Hắc Nguyệt chuỗi đảo

Thập Tứ Mục không gặp.

Dù đã có đoán trước, nhưng La Quan trong lòng, hay là nhiều mấy điểm kiềm chế.

Dư Nhược Vi, Tang Tang, Ngao Tú cùng Bạch Cốt phiên, trước sau tỉnh lại, ngắn ngủi mờ mịt về sau, nhao nhao mặt lộ vẻ cảnh giác, đợi nhìn thấy La Quan lúc mới thở phào nhẹ nhõm.

“Chúng ta đây là… Trốn tới rồi?” Dư Nhược Vi mở miệng, đảo qua mọi người về sau, nhíu mày, “Thập Tứ Mục hắn…”

La Quan ngắn ngủi trầm mặc, lắc đầu, “Không biết, có lẽ hắn còn sống.” Nhưng đối điểm này, chính hắn đều không có lòng tin.

Thời gian mảnh vỡ hủy diệt, trong đó hết thảy, đều đem tan thành mây khói.

Hô ——

La Quan thở ra một hơi, trầm giọng nói: “Đi thôi, rời đi trước cái này.” Bất luận thế cục như thế nào, đường tổng còn muốn đi xuống.

“Được.”

Mọi người nhao nhao gật đầu, nhanh chóng rời đi.

…

Trời ban cổ thị.

Tổ từ.

Đứng ở nguy nga đỉnh núi, trình Bát Cực chi thế phân bố, bàng bạc khí cơ trùng thiên, làm người ta nhìn tới sinh ra sợ hãi.

Đột nhiên, chuông vang từ xưa thị tổ từ bên trong truyền ra, gấp rút mà kiềm chế, tổng cộng 108 âm thanh, vang vọng cổ thị nhất tộc thánh địa.

Đây là? Tổ từ dự cảnh!

Lại 108 âm thanh, chính là lớn nguy cấp tình huống, liên quan đến gia tộc sinh tử tồn vong.

Một nháy mắt thánh địa các phương, vô số đạo khí tức cường đại, vọt thẳng trời mà lên, mang theo cuồn cuộn phong lôi chi thanh, gào thét hội tụ.

Nửa ngày sau.

Cổ thị tổ từ đại điện, thế hệ tuổi trẻ bên trong, ưu tú nhất 4 tên thiên kiêu hậu bối phụng mệnh đến, cung kính quỳ xuống đất, “Chúng ta, bái kiến các vị trưởng lão.”

Tộc trưởng bế quan bên trên tham gia đại đạo.

Tất cả trong tộc đại sự, đều từ trưởng lão hội xử trí.

“Cổ Linh, Cổ Chiến, Cổ Ách, Cổ Tế, hôm nay tổ từ dự cảnh, ta cổ tộc đại địch xuất hiện, cùng Cổ Thiên Kình trưởng lão bị ám hại một chuyện có quan hệ! Trưởng lão hội mượn trong tộc Thánh khí, khóa chặt đại địch liền tại thâm uyên. Ngươi cùng hôm nay liền nhập thâm uyên một nhóm, có Thánh khí chỉ dẫn, tất có thể tìm được người này… Không tiếc bất cứ giá nào, giết chết hắn, diệt trừ nguy hại gia tộc tai hoạ ngầm!”

4 tên cổ tộc thiên kiêu, nghiêm nghị lĩnh mệnh, “Vâng, ta cùng tất không cô phụ trong tộc kỳ vọng.”

“Bắt đầu dùng Hắc Nguyệt khế ước, mở ra thâm uyên thông đạo.” Đại trưởng lão trầm giọng mở miệng.

Ông ——

Khẽ cong Hắc Nguyệt hư ảnh xuất hiện tại tổ từ đại điện bên trong, nó như một con con mắt, lạnh lùng đảo qua mọi người. Sau một khắc, hắc sắc quang mang như mực đậm bộc phát, đem không gian chôn vùi, lộ ra 1 con đen như mực cửa hang.

Bá ——

4 đại cổ tộc thiên kiêu, vọt thẳng nhập trong đó.

…

Quỷ giới.

Thiên khung phía trên, to lớn gương mặt hiển hiện, đôi mắt đạm mạc nhìn chăm chú lên phía dưới năm thân ảnh —— chính là lấy giới tôn làm thủ, Quỷ giới sứ giả chín đêm, thông u quỷ thần, không lo quỷ thần, cùng Tẩy Hải quỷ thần.

“Vâng, ta cùng cẩn tuân Quỷ đạo ý chí chi mệnh!”

Ầm ầm ——

Nổ vang, thương khung gương mặt biến mất, nguyên địa lại nhiều 1 đạo đen như mực thông đạo, không biết kết nối lấy nơi nào.

Giới tôn đứng dậy, nhìn về phía bên người 4 đại quỷ thần, “Chư vị, ngươi ta phân thân giáng lâm thâm uyên, thế muốn tru sát La Quan, hoàn thành Quỷ đạo ý chí mệnh lệnh.”

“Đối đây, ai có dị nghị?”

Hoàn toàn yên tĩnh.

“Rất tốt, vậy liền lên đường thôi.” Giới tôn đôi mắt ở giữa, hiển hiện uy nghiêm sát cơ.

Lần này, hắn nhất định toàn lực ứng phó, tuyệt sẽ không thất bại nữa.

Bá ——

Giới tôn thể nội một cái bóng mờ đi ra, tiến vào thâm uyên thông đạo, nó hơn 4 vị quỷ thần, vội vàng đi theo phía sau.

…

Thâm uyên, chỗ sâu nhất.

Đen kịt một màu, vô tận ma khí xen lẫn, hóa thành che trời ma vân, bao phủ phiến khu vực này.

Liền ngay cả Hắc Nguyệt ý chí, đều bị ngăn cách tại bên ngoài, bởi vì đây là ma quốc phạm vi, có độc lập với bên ngoài quy tắc.

Giờ phút này to lớn tế đàn bên trên, mấy ma quốc tế tư người mặc trường bào màu đen, cung kính quỳ sát tại đất, hướng trong tế đàn tượng đá không ngừng cúng bái tụng niệm.

Kia tượng đá, toàn thân đen nhánh không thể diễn tả, ánh mắt rơi xuống nó như tùy thời đều đang biến hóa, cho người ta một loại cực kỳ quỷ dị, lại vô tận cảm giác khủng bố.

Đột nhiên, mấy tên ma quốc tế tư thanh âm, đột nhiên trở nên kịch liệt, trên mặt lộ ra cuồng hỉ, “Trời phù hộ ma quốc! Kế hoạch của chúng ta, đã thành công.”

Phần phật ——

Mấy tên ma quốc tế tư đứng dậy, phát ra thanh âm, là

thân thể bọn họ mặt ngoài lân giáp, lẫn nhau ma sát phát ra, từng đôi đỏ sậm đôi mắt, lộ ra kích động, khát máu.

“Ma quốc các con dân, đế kiếm người thừa kế đã tiến vào thâm uyên, không tiếc bất cứ giá nào, tìm tới hắn, giết chết hắn, cướp đoạt đế kiếm truyền thừa.”

“Vĩ đại chúa tể, liền ngủ say tại ngươi ta dưới chân, ta ma quốc sứ mạng duy nhất, chính là phá vỡ lồng giam, đón về Ma tộc chí cao vô thượng duy nhất thần cách… Hiện tại, lên đường đi!”

…

La Quan tâm thần 1 sợ, bỗng dưng mở 2 mắt ra.

Tiếng gió bên tai gào thét, kế Thập Tứ Mục về sau, Bạch Cốt phiên gánh chịu “Tọa kỵ” sứ mệnh, triển khai bản thể mang mọi người đi đường.

Mà cái này, đã là rời đi “Tiên Cực tông” sau ngày thứ 2, hết thảy thuận lợi.

“La… Sư huynh, làm sao rồi?” Dư Nhược Vi mở miệng, biểu lộ lộ ra một tia nhăn nhó.

Cứ việc nàng đã, làm đầy đủ tâm lý kiến thiết, lại khó tránh khỏi còn có mấy điểm ngượng ngùng.

Đổi giọng? ! Không, nàng thật vất vả, mới cải biến giữa 2 người quan hệ, vậy thì phải quyết định, cũng không tiếp tục biến.

Sư huynh cùng sư muội, vậy sau này tiến thêm một bước, chính là tự nhiên mà vậy, hợp tình hợp lý.

La Quan sờ sờ cái mũi, nhìn Dư Nhược Vi, “Khục, không có gì…” Nhưng hắn biết, khẳng định là phát sinh, một loại nào đó không biết phong hiểm, lại cùng hắn có quan hệ, đây là một loại rất mãnh liệt trực giác.

Chẳng lẽ nói, lại có ám xoa xoa tiểu nhân, muốn tới tính toán ta? Sẽ là ai chứ? !

Ngay tại La Quan, âm thầm suy tư thời điểm, Dư Nhược Vi hô nhỏ một tiếng, “La sư huynh!” Nàng biểu lộ, trở nên ngưng trọng.

La Quan khẽ giật mình, “Làm sao rồi?”

Dư Nhược Vi đưa tay, “Ngươi mi tâm…” Nàng thở sâu, cong ngón búng ra, “Đôm đốp” lôi quang hiện lên, ngưng tụ ra một mặt lôi đình mặt kính.

Rõ ràng phản chiếu ra, La Quan khuôn mặt, hắn con ngươi co rụt lại.

Chỉ gặp, bây giờ La Quan chỗ mi tâm, lại nhiều khẽ cong màu đen nguyệt nha.

Đen như mực nhiễm!

Hắc Nguyệt? Cái này tình huống như thế nào! ? !

La Quan trầm giọng nói: “Sư muội, cái này cong màu

đen nguyệt nha, lúc nào xuất hiện? ?” Hắn đối đây, lại không phát giác gì.

“Ngay tại vừa rồi.” Dư Nhược Vi bây giờ, cũng không lo được bởi vì hắn xưng hô mà mừng rỡ, “Tháng này răng đột nhiên liền xuất hiện, ngươi không sao chứ?”

La Quan ngưng thần cảm giác, nhưng như cũ không phát giác gì, nhưng không hề nghi ngờ, cái này tất nhiên là Hắc Nguyệt thủ bút.

Thần, muốn làm cái gì?

Đột nhiên, La Quan ý thức lâm vào hoảng hốt, sau một khắc lại lần nữa “Mở mắt ra” lúc, liền nhìn thấy một màn kinh người ——

Chỉ gặp, mênh mông vô ngần thâm uyên đại địa, đột nhiên vỡ vụn, lõm, lại rất ngắn thời gian bên trong, liền hình thành một mảnh hình trăng lưỡi liềm hắc hải.

Kia nước biển như mực đậm, “Ầm ầm” gào thét, thoải mái, liền ngay cả tia sáng rơi vào phía trên, đều muốn bị thôn phệ, cho người ta một loại thâm bất khả trắc, không thể tìm tòi nghiên cứu cảm giác.

Một chút vụn vặt hòn đảo, tọa lạc tại mảnh này nguyệt nha trên biển, hình thành 1 đạo hẹp dài chuỗi đảo.

Đột nhiên, La Quan như ý thức được cái gì, ngẩng đầu nhìn lên, liền thấy cái kia thiên khung phía trên, chính treo cao lấy khẽ cong Hắc Nguyệt.

Giờ phút này, như thiên địa vì kính phản chiếu trên trời nguyệt, nó cái bóng rơi xuống, liền biến thành mảnh này nguyệt nha biển. Mà trong biển chuỗi đảo, chính là Hắc Nguyệt bên trên chập trùng, chỉ là không biết những này chập trùng, lại đại biểu cái gì.

Sau một khắc, La Quan ý thức, trực tiếp trở lại thể nội.

Hắn bỗng nhiên mở mắt ra, bây giờ còn tại Bạch Cốt phiên phần lưng, mà giữa mi tâm kia cong màu đen nguyệt nha, dường như bị kích hoạt, hình thành 1 đạo chỉ dẫn.

Ý niệm mãnh liệt dưới đáy lòng chấn động, phun trào —— thiên địa vì kính, phản chiếu Hắc Nguyệt, cái kia màu đen nguyệt nha biển, hắn phải đi.

Không chỉ như vậy, càng bởi vì La Quan tại kia bên trong, cảm nhận được Mộ Thanh Kết khí tức.

Nàng, ngay tại nguyệt nha trong biển!

Hô ——

La Quan thở ra một hơi, vỗ vỗ Bạch Cốt phiên, “Hướng cái phương hướng này, đi!”

…

Trời có Hắc Nguyệt, cong như câu.

Địa có hắc hải, trình nguyệt nha.

Chuỗi đảo như khóa, rải rác phân bố.

Một thân ảnh, liền đứng tại cái này màu đen nguyệt nha bờ biển, nàng mặc một bộ đen tuyền váy dài, một trận gió thổi tới, cuốn lên váy dài phiêu đãng, phác hoạ ra hai chân thon dài, hoàn mỹ mông eo đường cong, trước ngực cao ngất, cùng kia trắng nõn thon dài cái cổ.

Lại hướng bên trên, là 1 trương tái nhợt, duy mỹ, như trong tranh đi ra đến cổ điển mỹ nhân khuôn mặt, cho người ta một loại thanh lãnh, lạnh nhạt khí tức.

Nhưng nếu nghênh tiếp, nàng cặp kia mỹ lệ mà cô quạnh, như giếng cổ không dậy nổi gợn sóng đôi mắt, liền sẽ có uy nghiêm hàn ý, từ đáy lòng phun ra ngoài, như muốn đem người hồn phách, huyết nhục đều cùng nhau đông kết.

“A…” Trong miệng nàng, phát ra một tiếng cười khẽ, nhưng tiếng cười kia bên trong, lại không nửa điểm ý cười.

Có, chỉ là vô tận băng lãnh, trào phúng.

“Hôm nay thâm uyên, thật đúng là náo nhiệt… Xem ra, ta vị tỷ tỷ kia tìm tới quyến giả, thân phận rất không bình thường a…”

Nói nhỏ qua đi, là ngắn ngủi trầm mặc, khóe miệng nàng ngoắc ngoắc, lộ ra cực kỳ đẹp đẽ bộ mặt đường cong, nhưng như cũ cho người ta băng lãnh tĩnh mịch cảm giác, chính là 1 cái chân chính họa mỹ nhân, đẹp thì đẹp vậy lại âm u đầy tử khí, không có nửa điểm tươi sống.

“Ma quốc, cổ thị, Quỷ giới ý chí, có lẽ còn có cái khác quý khách… Các phương tụ tập, ta há có thể không phối hợp một chút? Vậy liền đều đi tới ta sân nhà, tại cái này Hắc Nguyệt chuỗi đảo bên trong, hoàn thành trận này lớn kịch đi… Ha ha, nghĩ đến nhất định sẽ phi thường thú vị…”

1 ngày này, Hắc Nguyệt ý chí giáng lâm.

Nguyệt nha biển xuất hiện, Hắc Nguyệt chuỗi đảo lại xuất hiện thế gian, thâm uyên chấn động! !

Vô số thâm uyên tộc đàn, từ bốn phương tám hướng hội tụ.

…

Một gò núi, 4 tên cổ thị thiên kiêu đứng lặng, mặt lộ vẻ kinh hỉ.

“Hắc Nguyệt chuỗi đảo giáng lâm? ! Cái này quả nhiên là, niềm vui ngoài ý muốn.” Cổ Chiến trầm giọng mở miệng.

Thần bí, cường đại Hắc Nguyệt, sẽ tại trong thâm uyên, hạ xuống độc thuộc tự thân cơ duyên.

Khi đại địa vì kính, phản chiếu ra nguyệt nha biển, tại cái này Hắc Nguyệt chuỗi đảo bên trong, liền cất giấu một cánh cửa.

Cuối cùng tìm tới cánh cửa này, cũng thủ vững số một

sau người, liền có thể cầm tới mở ra chìa khoá.

Đẩy ra cánh cửa này, liền mang ý nghĩa có thể đạt được, đến từ Hắc Nguyệt ban ân! !

Cổ Ách nhíu mày, “Chúng ta lần này tiến vào thâm uyên, gánh vác tộc đàn trách nhiệm, muốn tìm tìm cũng tru sát, tương lai tộc đàn họa lớn… Chỉ sợ, trận này kỳ ngộ, cùng ngươi ta vô duyên.”

“Cũng là chưa hẳn.” Cổ Linh đột nhiên mở miệng, nàng là 1 tuổi trẻ nữ tử, một bộ màu hồng váy dài, mỉm cười lúc không gì sánh được, bây giờ trong tay nàng nâng 1 con tiểu đỉnh, “Thánh khí chỉ dẫn chỗ hướng, cũng là Hắc Nguyệt chuỗi đảo.”

Cổ Chiến cười to, “Chư vị, vậy ta ngươi còn chờ cái gì? Trước tru sát gia tộc đại địch, lại đoạt Hắc Nguyệt tạo hóa!”

“Ta cổ thị, không hổ trời ban chi danh, quả nhiên phúc duyên thâm hậu, phải thiên đạo che chở!”

Bá ——

4 người phóng lên tận trời.

—

—

—

Chương 727 : Hắc Nguyệt ấn ký

Giới tôn, Quỷ giới sứ giả cùng 5 tôn quỷ thần, tiến vào thâm uyên không lâu, liền đạt được Hắc Nguyệt nhắc nhở.

“La Quan, tại Hắc Nguyệt chuỗi đảo!”

Giới tôn quát khẽ, mắt lộ tinh mang.

Quỷ giới sứ giả, thông u quỷ thần các loại, cũng mặt sắc thái vui mừng.

Bọn hắn lấy phân thân tiến vào thâm uyên, liền cũng có tư cách, đi tranh đoạt trận này đại cơ duyên. Hắc Nguyệt cường đại cỡ nào, nó ban ân tuy là quỷ thần cũng khao khát không thôi.

Nếu có được đến, đối với tự thân tu hành, sẽ có cực lớn trợ giúp.

Giới tôn mỉm cười, đảo qua mọi người, “Chư vị, xem ra nên ngươi ta, phải lần này đại cơ duyên.”

Bọn hắn phụng Quỷ giới ý chí chi mệnh, truy sát La Quan tiến vào thâm uyên, liền gặp được cái này 10,000 năm khó gặp sự tình, cũng không chính là đại cơ duyên?

“Đi! Ta cùng nhưng chớ có trì hoãn thời gian.”

Quát khẽ bên trong, 5 tôn quỷ thần nhanh chóng rời đi.

…

Ma quốc chuẩn bị hồi lâu, lại được Hắc Nguyệt phối hợp, mới rốt cục hoàn thành kế hoạch, đem đế kiếm người thừa kế dẫn vào trong thâm uyên, đương nhiên sẽ không cho phép ngoài ý muốn nổi lên.

Là lấy, trừ cầm đầu 7 tôn ma tử bên ngoài, càng có trăm tên Ma tộc tinh nhuệ, theo bọn hắn cùng một chỗ, rời đi ma quốc.

Ngoài ra, còn có một tên người mặc áo bào đen, quanh thân tràn ngập dày đặc mục nát khí tức tế tư, trầm mặc đi theo tại trong đội ngũ.

Mà bọn hắn tiến lên phương hướng, thình lình cũng là nguyệt nha biển phương hướng!

…

Thâm uyên phong vân dũng động, trừ Ma tộc, trời ban cổ thị, Quỷ giới quỷ thần 3 bên bên ngoài, các thâm uyên đại tộc cũng đang hành động.

“Nguyệt tôn ban ân, đối thâm uyên tộc đàn mà đến, đại biểu cho vô thượng vinh quang! Hắc sơn bộ các huynh đệ, đi thôi, bắt về nguyệt tôn ban ân, dù là vì thế trả giá hết thảy!”

“Ai cũng không thể ngăn cản, trời u bộ bước chân,

nguyệt tôn ban ân, chỉ có thể thuộc về chúng ta!”

“Lên đường đi, bộ tộc cường đại nhất các dũng sĩ, xé nát hết thảy địch nhân!”

Một trận kinh thiên gợn sóng, tại Hắc Nguyệt thôi thúc dưới, sắp đến gần nguyệt nha trong biển va chạm, phóng xuất ra hủy diệt hết thảy lực lượng kinh khủng.

…

La Quan một nhóm, tiến về nguyệt nha biển quá trình, thuận lợi ngoài ý liệu.

Nói “Ra ngoài ý định”, là bởi vì toàn bộ thâm uyên, bởi vì nguyệt nha biển xuất hiện, vô số thâm uyên tộc đàn giống bị điên cuồng.

Hơi dùng chút thủ đoạn, La Quan bọn người liền biết được, tạo thành đây hết thảy nguyên nhân.

So với những người khác hưng phấn, kích động, La Quan càng nhiều hơn chính là cảnh giác, hắn luôn cảm thấy chuyện này, cất giấu âm mưu.

Nhưng dù cho như thế, hắn cũng không có lựa chọn tốt hơn.

Tốt, về chính đề.

Ngoài ý muốn, là tại loại này thế cục dưới, La Quan một nhóm tao ngộ rất nhiều thâm uyên tộc đàn, như sấm ô bộ đồng dạng sau lưng mọc lên 2 cánh, lại hoặc một

thân lân giáp, lại hoặc hai đầu 6 tay cùng các loại, đủ loại kiểu dáng, có thể nói mở rộng tầm mắt.

Dưới tình huống bình thường, lấy thâm uyên sinh vật đối ngoại lai người cừu thị, song phương một khi tao ngộ, chắc chắn bộc phát không chết không thôi chém giết.

Nhưng lúc này đây, lại không phải dạng này, gặp phải thâm uyên trong tộc, vô luận cường đại hay là yếu nhỏ, đều lấy ánh mắt cừu địch trông lại, nhưng bọn hắn trên mặt nhưng lại có, thật sâu kính sợ, kiêng kị, như cố kỵ cái gì, không dám vượt qua Lôi trì nửa bước.

Thậm chí, chủ động tránh ra con đường phía trước, để La Quan bọn người đi đầu.

“Sư huynh, bọn hắn sợ ngươi.” Dư Nhược Vi nhẹ giọng mở miệng, thông qua quan sát thâm uyên tộc quần phản ứng, không khó đạt được cái này kết luận. Bọn hắn trông lại lúc, cơ hồ tất cả ánh mắt, đều rơi vào La Quan trên thân.

Kính sợ, kiêng kị chi hơn, còn có mấy điểm chấn kinh, như nhìn thấy một loại nào đó, không thể tưởng tượng nổi sự tình!

La Quan lắc đầu, nói: “Bọn hắn sợ, không phải ta.” Hắn đưa tay, sờ một chút mi tâm.

Kia cong màu đen nguyệt nha sau khi xuất hiện, liền lại chưa tiêu lui, mà theo lấy La Quan không ngừng tới gần nguyệt nha biển, mà trở nên càng ngày càng rõ ràng. Ánh mắt rơi xuống, thậm chí sẽ sinh ra một loại, nó ngay

tại tản ra, hắc sắc quang mang ảo giác… Liền giống như là, đến từ Hắc Nguyệt hình chiếu.

Tang Tang ôm Ngao Tú ngồi tại cách đó không xa, đương thời một đầu cuối cùng Chân Long, bởi vì sinh non, trạng thái hư nhược, thụ “Tiên Cực tông” đồng hóa ảnh hưởng về sau, nàng một mực ngủ mê không tỉnh.

“Đại nhân, chuyến này có lẽ có hung hiểm, còn xin hết thảy cẩn thận.”

Nàng tựa hồ, phát giác được cái gì.

La Quan nhìn Tang Tang một chút, gật đầu, “Yên tâm, ta có chừng mực.” Hắc Nguyệt tính toán lại như thế nào? Hắn cũng không phải, là không có chỗ dựa người. Cốt Linh Tôn cũng tốt, Nữ đế cũng được, đã để hắn đi tới thâm uyên, liền không có ngồi yên không lý đến đạo lý.

Như coi là thật xuất hiện, không thể ứng đối cục diện, vậy liền dao người!

Sau 10 ngày, nguyệt nha biển đến.

Cùng lúc trước La Quan ý thức mơ hồ lúc, nhìn thấy cảnh tượng hoàn toàn tương tự, chỉ bất quá bây giờ nguyệt nha biển, hội tụ đại lượng thân ảnh. Các loại tướng mạo quỷ dị thâm uyên tộc đàn, chiếm tuyệt đại bộ điểm, cùng… Số lượng không ít kẻ ngoại lai!

Có Nhân tộc, Yêu tộc, quỷ vật cùng —— Hắc Nguyệt ban ân, chỉ cần thân ở thâm uyên bên trong , bất kỳ người nào đều có tư cách tranh đoạt, bọn hắn đương

nhiên sẽ không bỏ qua trận này cơ duyên.

Chỉ bất quá so với, số lượng khổng lồ thâm uyên các tộc, bọn hắn ở vào tuyệt đối thế yếu, bây giờ cũng không đoái hoài tới giữa lẫn nhau bẩn thỉu, bão đoàn chiếm cứ nguyệt nha bờ biển duyên, 1 khối hẹp tiểu nhân khu vực.

Nhìn xung quanh một mảnh hỗn độn, mặt đất mảng lớn cháy đen, vỡ nát vết tích, như trước đó đã bộc phát, không chỉ một trận chém giết.

Liền tại lúc này, thâm uyên tộc đàn truyền đến một trận xao động, vô số đạo ánh mắt, nhìn về phía đến La Quan bọn người.

“Mấy vị đạo hữu, nhanh đến cái này bên trong đến, chớ có trì hoãn!” Xa xa, có 1 Yêu tộc tráng hán gầm nhẹ, hắn cũng không phải thật để ý, La Quan đám người chết sống, mà là tại cái này trong thâm uyên, bọn hắn đều thuộc về kẻ ngoại lai, nhất là dưới mắt thế cục.

Mỗi thêm một cái người đồng hành, liền nhiều một phần lực lượng, có thể cho thâm uyên chủng tộc càng lớn uy hiếp.

“Đúng, nhanh lên tới, đừng lưu lại chịu chết!”

“Các ngươi phát cái gì ngốc? Nếu ngươi không đi, liền không có cơ hội!”

Nhưng cũng tiếc, trong mắt bọn hắn, La Quan một đoàn người tựa hồ, còn chưa ý thức được mức độ nghiêm

trọng của sự việc, vẫn chưa lập tức làm ra phản ứng.

Yêu tộc tráng hán trên mặt, lộ ra một tia tiếc hận, thở dài nói: “Mấy người kia, phản ứng cũng quá trì độn, hiện tại muốn trốn cũng không kịp.”

Hắn dư quang bên trong, đã nhìn thấy một chút thâm uyên chủng tộc cường giả, hội tụ quá khứ.

“Hừ! Ta cùng đã cho nhắc nhở, chính bọn hắn muốn chết, lại có thể trách ai?” Bên cạnh, một đầu quỷ vật cường giả cười lạnh.

Xung quanh, càng nhiều kẻ ngoại lai, vô ý thức nhíu mày.

Bọn hắn cũng không ngại, tận mắt nhìn thấy La Quan bọn người, bị xé thành vỡ nát chết thảm, chỉ là lo lắng những này thật vất vả, bị giết lùi thâm uyên tộc đàn, bởi vậy giết ra hung tính đến, lại đối bọn hắn động thủ.

Đáng ghét! !

Mấy người kia, không muốn sống dứt khoát tìm tảng đá, đập đầu chết chính là, làm gì còn muốn chạy đến cái này đến liên lụy bọn hắn.

Chính nhíu mày, trong lòng đã có cách lúc, tiếp xuống phát sinh một màn, lại khiến bọn này tập hợp một chỗ kẻ ngoại lai nhóm, trừng lớn 2 mắt.

Chỉ gặp, kia từng cái hung thần ác sát, bạo ngược vạn phần thâm uyên sinh vật, đem La Quan một đoàn người

bao bọc vây quanh về sau, liền lâm vào trầm mặc.

Con mắt trợn tròn, rung động, kiêng kị chi hơn, càng có thật sâu kính sợ.

Không thích hợp! ! Không thích hợp!

Một đám kẻ ngoại lai nhóm, triệt để nhìn mắt choáng váng, bọn hắn tiến vào thâm uyên về sau, hoặc nhiều hoặc ít đều trải qua, cùng thâm uyên chủng tộc ở giữa chém giết, chưa từng gặp qua cảnh tượng này.

Đây rốt cuộc, là tình huống như thế nào? !

Bá ——

Bạch Cốt phiên thu liễm bản thể, La Quan bọn người rơi xuống đất, hắn ngẩng đầu đảo qua một đám chấn động, kiêng kị thâm uyên chủng tộc cường giả, khẽ nhíu mày, “Nếu như các ngươi không động thủ, vậy liền nhường đường đi.”

Ngắn ngủi trầm mặc, thâm uyên chủng tộc các cường giả, lại thật hướng ngoại tách ra, lộ ra 1 đầu đường đi. La Quan nhanh chân hướng về phía trước, Dư Nhược Vi ở phía sau, Tang Tang ôm Ngao Tú, Bạch Cốt phiên rơi vào cuối cùng.

Một đường thông suốt, rất nhanh liền tới đến, đông đảo kẻ ngoại lai nơi tụ tập, giờ phút này nét mặt của bọn hắn, so thâm uyên chủng tộc nhóm càng thêm chấn kinh, con mắt cơ hồ trừng bạo.

La Quan thần sắc bình tĩnh, nói: “Thế nào, chư vị không chào đón ta chờ?”

Lên tiếng trước nhất Yêu tộc tráng hán, chặn lại nói: “Không có, chúng ta chỉ là quá giật mình, còn xin đạo hữu chớ trách.” Con mắt xoay xoay, hắn vẻ mặt tươi cười, “Tại hạ phong sơn Yêu tộc Ngưu Đại Tráng, không biết đạo hữu xưng hô như thế nào?”

“Nhân tộc, La Quan.” La Quan gật gật đầu, nhìn về phía nguyệt nha biển, “Chư vị hội tụ ở đây, vì sao không có người đi vào?”

Mọi người hôm nay tới đây, mục đích đều rất rõ ràng, cũng liền không cần che lấp.

Ngưu Đại Tráng giải thích nói: “La đạo hữu mời xem, kia nguyệt nha trên biển mê vụ, cho thấy nơi đây còn chưa mở ra, cần đợi đến sương mù tẫn tán lúc mới có thể.”

“Thì ra là thế.” La Quan chắp tay, “La mỗ cùng một đường đi đường mà đến, liền đi nghỉ trước, cáo từ.” Dứt lời, quay người dẫn người rời đi, tuyển một nơi, mấy người ngồi xếp bằng.

La Quan có thể rõ ràng cảm nhận được, những cái kia từ xung quanh mà đến, ngạc nhiên, thử ánh mắt, nhìn về phía hắn giữa lông mày Hắc Nguyệt lúc, trên mặt riêng phần mình như có điều suy nghĩ.

Cái này rất bình thường, dù sao mắt thấy vừa rồi một màn, chỉ cần không ngốc tất nhiên đoán được, La Quan bọn người trong tay, tất chiếm hữu ỷ vào, mới có thể để

cho một đám thâm uyên chủng tộc kiêng kị.

Mà Hắc Nguyệt tồn tại, tại trong thâm uyên không phải bí mật… Bầu không khí, dần dần trở nên cổ quái.

Nguyệt nha biển một chỗ khác, mấy tên thâm uyên chủng tộc cường giả, hội tụ vào một chỗ, thần sắc ngưng trọng.

“Là Hắc Nguyệt ấn ký! ! Đáng chết, 1 cái kẻ ngoại lai, có thể đạt được Hắc Nguyệt ưu ái? !” Trong đó 1 tôn thâm uyên cường giả gầm nhẹ.

Một cái khác nói: “Hắc Nguyệt ấn ký, đại biểu cho Hắc Nguyệt uy nghiêm, không dung khiêu khích, ngươi ta tung phẫn nộ cũng vô pháp động thủ với hắn.”

“Hắc hắc, thế thì cũng chưa chắc! !” Giờ phút này mở miệng thâm uyên chủng tộc cường giả, một mặt nhe răng cười, “Ta có một kế, như thuận lợi thi triển, không chỉ có thể đoạt được Hắc Nguyệt ấn ký, càng lại cơ hội nhất cổ tác khí, diệt sát bọn này đáng chết kẻ ngoại lai!”

Mấy tên thâm uyên chủng tộc cường giả ánh mắt sáng lên, “Mau nói.”

Một lát sau, mấy người kia cười lạnh vài tiếng, hướng ngoại người đến hội tụ chi địa nhìn lại một chút, riêng phần mình quay người vội vàng rời đi. Rất nhanh, liên quan tới “Hắc Nguyệt ấn ký” tin tức, liền tại một đám thâm uyên tộc đàn cố ý tản dưới, truyền vào kẻ ngoại lai doanh địa.

Tỉ như, “Ấn ký” đại biểu cho Hắc Nguyệt chiếu cố, nhưng sớm khóa chặt, tiến vào nguyệt nha biển tư cách.

Lại tỉ như, “Hắc Nguyệt ấn ký” tại trong thâm uyên, liền cùng cấp miễn tử kim bài, tránh được miễn hết thảy thâm uyên chủng tộc công kích.

Khoa trương hơn một điểm, thậm chí có truyền ngôn nói, phải “Hắc Nguyệt ấn ký” người, là Hắc Nguyệt sớm chọn trúng quyến giả, sẽ thu hoạch được bước vào Hắc Nguyệt chi nhóm tư cách.

Lần này, kẻ ngoại lai nhóm ngồi không yên, ánh mắt trở nên hung ác. Hắc Nguyệt ấn ký? Thứ này, liền nên là ta!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 728 : Khôn khéo lão ngưu

Bành ——

Một tiếng vang thật lớn, mặt đất vỡ nát, mấy đầu dữ tợn quỷ vật vọt tới, hung dữ nhìn chằm chằm La Quan.

“Tiểu tử, đưa ngươi mi tâm Hắc Nguyệt ấn ký, giao ra!”

La Quan ngẩng đầu, nhìn về phía mấy đầu quỷ vật, đôi mắt lãnh đạm bên trong, càng có mấy điểm đùa cợt cùng thương hại.

Thứ này ai muốn muốn ai muốn, nếu có biện pháp, hắn tuyệt đối 2 tay dâng lên.

Dù sao, bị tính kế cảm giác, thực tế rất tồi tệ!

Hắn không nói chuyện, nhưng ánh mắt truyền lại ý vị, liền đã khiến mấy đầu quỷ vật giận dữ.

Tiểu tử này, hắn khinh bỉ chúng ta? ! Lớn mật!

“Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, muốn chết…”

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, đánh gãy quỷ vật gầm thét, bọn hắn dữ tợn biểu lộ cứng ở trên mặt, sau một khắc thi thể

tách rời, máu đen dâng trào như suối.

Phù phù ——

Phù phù ——

Phơi thây đầy đất!

Ừng ực ——

Không biết ai nuốt nước bọt, tại hoàn toàn tĩnh mịch hoàn cảnh dưới, thanh âm phá lệ rõ ràng.

Vô số con mắt trợn tròn, nhìn về phía La Quan cùng trong tay hắn kiếm, trong mắt cực nóng, kích động biến mất hơn phân nửa, lộ ra thật sâu kính sợ.

Thật mạnh!

Một kiếm này, đổi lại là bọn hắn, cũng tuyệt đối ngăn không được.

Chẳng phải là nói, nếu không phải bị cái này mấy đầu quỷ vật vượt lên trước một bước, bây giờ đột tử chính là bọn hắn? Tê —— cảm giác, nhặt một cái mạng a.

Được rồi, cơ duyên dù làm lòng người thiêu đốt, nhưng còn sống mới trọng yếu nhất, một số người lui về phía sau.

Đến đây dừng tay… Lại hoặc là, cũng tồn mấy điểm tạm thời tránh lui, lại làm ngắm nhìn suy nghĩ.

Như cái này La Quan coi là thật không thể địch, đó chính là kẻ thức thời mới là tuấn kiệt, kịp thời cúi đầu bảo mệnh, bằng không mà nói… Hắc, lão tử bây giờ có thể lui, chờ chút liền không thể hướng rồi?

Mất mặt? Mặt là cái gì, lão tử không quan tâm!

Dư Nhược Vi mở mắt ra, đôi mắt lạnh lẽo đảo qua xung quanh, đứng dậy đi tới La Quan bên người, Tang Tang ôm Ngao Tú, đứng tại khác một bên.

Bạch Cốt phiên "Phần phật" triển khai, đỉnh đầu lâu, phát ra "Khặc khặc" cười nhẹ, đen ngòm hốc mắt bên trong, lại có ngọn lửa màu đỏ tại nhảy nhót.

"Ngưu đạo bạn, chúng ta cùng tiến lên, liên thủ giết bọn hắn!" Một đầu quỷ vật lại gần, hung dữ thấp giọng mở miệng.

Ngưu Đại Tráng liên tục khoát tay, một mặt chất phác, "Không được không được, ta vừa còn nói, hoan nghênh La Quan đạo hữu bọn họ chạy tới, có thể nào lật lọng."

Quỷ vật trừng lớn mắt, 1 bộ quỷ gặp quỷ bộ dáng, kém chút thốt ra, "Ngươi đầu này trâu tinh, sợ không phải đầu óc hỏng rồi? !"

Thâm uyên a!

Chúng ta là ai? 1 cái quỷ, 1 cái yêu.

Hiện tại, ngươi tại cái này cho ta nói cái gì "Lật lọng", quỷ vật thật rất hiếu kì, cái này lão ngưu đạp mịa, là thế

nào sống tới ngày nay, vẫn không thay đổi thành trâu bổng xương lại hoặc tô mì bò lớn? !

“Ngưu đạo bạn…”

Ngưu Đại Tráng bỗng nhiên quay người, lộ ra rắn chắc, cái mông vung cao, theo lắc đầu vừa đi vừa về lắc lư, “Không được là không được, ta lão ngưu nhất thủ tín, chỉ cần nói qua lời nói, một miếng nước bọt 1 cái đinh!”

Quỷ vật thầm mắng một tiếng ngốc - bức, gạt ra tiếu dung, “Tốt, đã như vậy, vậy liền không quấy rầy. Nhưng còn xin ngưu đạo bạn cam đoan, chờ chút cũng không nên lại cắm tay việc này, nếu không chúng ta sẽ rất khó khăn.” Hiện tại không cùng lúc bên trên, cùng phân phối xong chỗ thời điểm, cũng đừng nghĩ lẫn vào.

Mà lại, cũng là cùng cái này ngưu yêu sớm đánh cái dự phòng châm, đừng đạp ngựa chờ chút đánh lên, hắn lại nhảy ra giúp La Quan bọn hắn, liền cái này ngưu yêu biểu hiện nhìn, việc này có nhiều khả năng!

Ngưu Đại Tráng trầm trầm nói: “Đây là tự nhiên, ta lão ngưu lại không ngốc.”

Quỷ vật cười gật đầu, xoay người sang chỗ khác, liền không nhịn được lại mắng 1 câu ngốc - bức, uổng công một thân cường hãn tu vi.

Một bên khác, lão ngưu cũng trợn trắng mắt, “Ngốc - bức? Ngươi đạp ngựa cả nhà đều ngốc - bức!”

La Quan người kia là hiếu sát? Hắc, sau đó có các

ngươi mắt trợn tròn thời điểm.

Vừa rồi, một kiếm kia xuất thủ nháy mắt, Ngưu Đại Tráng liền xác định, La Quan thân phận, chính là ngày đó thâm uyên chi thành đêm giết chóc, cái kia kiếm minh một đêm không nghỉ kinh khủng tồn tại.

Bởi vì chủng tộc, công pháp nguyên nhân, hắn giữ lại vẻ thanh tỉnh, trốn ở trong tối xa xa hướng kia, kiếm minh chỗ nhìn thoáng qua.

Tràng cảnh kia ——

Tê!

Màng liên kết phủ tạng nhiều ngày, vẫn là để trong lòng hắn run rẩy, hít một hơi lãnh khí. Một đám có mắt không tròng đồ vật, chạy tới trêu chọc La Quan, quả thực muốn chết… Còn muốn kéo lão tử cùng một chỗ chịu chết, ngươi đạp ngựa tại nghĩ cái rắm ăn! !

Đương nhiên, trừ cái đó ra, lão ngưu còn có khác suy tính.

Hắc Nguyệt ấn ký việc này, là từ thâm uyên chủng tộc bên trong truyền tới, đã thứ này tốt như vậy, bọn hắn làm sao không động thủ? ?

Hừ hừ, chỉ sợ không phải không muốn, mà là không dám đi, cho nên mới kích động kẻ ngoại lai nội bộ, để bọn hắn bộc phát tranh đoạt.

Đến cuối cùng, cho dù thực sự có người thành công, chỉ

sợ chờ đợi bọn hắn, cũng là đến từ thâm uyên chủng tộc tàn khốc vây giết.

Cho nên, trên mặt heo giống trong lòng to rõ, nói chính là Ngưu Đại Tráng người như vậy, tâm hắn mắt nhiều nữa đâu.

Rất nhanh, bên ngoài người đến mấy tên cường giả dẫn đầu dưới, hơn 10 đạo thân ảnh, lại lần nữa vây lên La Quan bọn người, đôi mắt uy nghiêm.

Bọn hắn ngốc sao? Ngưu Đại Tráng có thể nghĩ tới sự tình, bọn hắn liền nghĩ không ra? Vậy cũng chưa chắc.

Nhưng tham lam là cái đồ hư hỏng, có thể khiến người ta mất lý trí, lòng mang may mắn, dù là đoán được trong đó có trá, cũng không nhịn được nghĩ —— có lẽ, ta chính là cái kia may mắn, được Hắc Nguyệt ấn ký về sau, cũng có thể thuận lợi thoát thân, tiếp theo đạt được lần này, giấu ở nguyệt nha trong biển Hắc Nguyệt ban ân.

“Giết!”

Không có gì nói nhảm, dù sao La Quan vừa rồi, đã dùng kiếm của hắn cho trả lời.

Phải thừa nhận, có thể đi vào thâm uyên kẻ ngoại lai, thực lực đều mạnh phi thường, chí ít đều là hợp nhất cảnh đỉnh phong cấp độ tồn tại.

Chạm đến vô lượng cảnh người, cũng có mấy vị.

Ngược lại cũng không phải, thế lực khắp nơi phái không ra người mạnh hơn tiến vào thâm uyên, chủ yếu vẫn là thâm uyên quy tắc vấn đề, nơi này vặn vẹo lại tàn tạ, vượt qua cực hạn chịu đựng tồn tại, sẽ dẫn tới thâm uyên thế giới vỡ nát, bất ổn, căn bản không cần những người khác động thủ, Hắc Nguyệt liền sẽ trực tiếp đem nó xoá bỏ.

Ông ——

Kiếm minh sát na vang lên, thẳng đến đông đảo vây giết kẻ ngoại lai bên trong quỷ vật kia —— vương bát đản, vừa rồi là thuộc ngươi nhảy tới nhảy lui vui vẻ nhất, thật sự cho rằng lão tử không nhìn thấy đúng không? Chết đi cho ta!

“Quỷ ảnh muôn vàn! !”

Rít lên một tiếng, quỷ khí ầm vang bộc phát, tan thành ngàn vạn đạo quỷ ảnh gào thét tản ra. Mỗi đạo quỷ ảnh khí tức đều hoàn toàn tương tự, đôi mắt mang theo một tia đùa cợt, nhìn về phía La Quan.

Kiếm của ngươi, mạnh hơn lại như thế nào? Bất quá một kiếm chi uy mà thôi, như thế nào giết ta 10 triệu phân thân! ? !

Sau một khắc, mũi kiếm chém xuống.

Ba ——

1 đạo quỷ ảnh lên tiếng trả lời mà nát, hóa thành bột mịn.

Ngàn vạn đạo quỷ ảnh đồng thời cứng tại nguyên địa, trợn to con mắt bên trong, tràn đầy chấn kinh cùng khó có thể tin, làm sao có thể…

Đón lấy, toàn bộ vỡ nát, như vậy đột tử!

Lấy Quỷ giới bản nguyên cảm giác, thi trảm linh chân ý diệt sát, chính là như thế tơ lụa.

Dư Nhược Vi một bước hướng về phía trước, đưa tay rút kiếm.

Ầm ầm ——

Lôi đình gào thét sát na vang vọng, óng ánh chói mắt lôi quang, như vỡ đê giang hà, gào thét mà ra.

Một nháy mắt, liền đem vọt tới mấy người cuốn vào trong đó.

“A a a!”

Tiếng kêu thảm thiết, nương theo lấy mùi khét lẹt, lập tức truyền ra. Lôi quang chi hừng hực, khủng bố, khiến không ít người rụt cổ một cái, mặt lộ vẻ hoảng sợ. Thực tế không nghĩ tới, đi theo La Quan bên người nữ tử này, lại có đáng sợ như thế lôi đạo tu vi.

Tang Tang một tay ôm Ngao Tú, một cái tay khác nâng lên, ghìm xuống.

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, đại địa nháy mắt lõm, đổ sụp, một màn này liền giống như là, có 1 cái vô hình đại sơn, mang theo vạn quân chi lực ngang nhiên rơi đập.

Nó uy, khủng bố tuyệt luân!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 729 : Đế kiếm mảnh vỡ khí tức

Bị đập trúng mấy kẻ ngoại lai bên trong, có người, có yêu, có quỷ, nửa ngón tay đoạn cũng không kịp thi triển, liền trực tiếp dẹp.

Xương cốt đứt gãy, như vậy thành cặn bã!

Đây là, La Quan lần thứ 1 nhìn thấy, Tang Tang xuất thủ.

Chậc chậc, quả nhiên thâm tàng bất lộ —— chiêu này, như cùng Đoạn Long thạch bản thể có quan hệ? Nha đầu này, bí mật không tiểu a.

Bạch Cốt phiên hét lớn một tiếng, 2 mắt bên trong huyết sắc hỏa diễm đại thịnh, cờ thể gào thét triển khai, trực tiếp ngăn tại La Quan trước người, “Chủ nhân cứ việc hành động, tiểu xương ta tới cấp cho ngài hộ pháp!”

Gia hỏa này ngược lại là khôn khéo, biết người trước mắt đều khó đối phó, tuyển cái an toàn nhất biện pháp. Cho La Quan làm tấm thuẫn, lại kêu lên vài câu khẩu hiệu, ngươi còn không thể nói nó trộm gian dùng mánh lới… Ngược lại là cùng Thập Tứ Mục có chút tương tự, cũng khó trách 2 gia hỏa này, lẫn nhau một mực thấy ngứa mắt.

Cũng không biết, Thập Tứ Mục bây giờ…

La Quan trong lòng than nhẹ, tay cầm tru tiên kiếm,

chém xuống một kiếm.

“Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết!”

Ầm ầm ——

2 kiếm hợp hoàn toàn không có tận lôi đình bắn ra, tràn ngập ánh mắt mỗi một góc, lực lượng kinh khủng lăn lộn tứ ngược, giống như lôi trì khuynh đảo, hóa thành khôn cùng lôi hải.

Những người này, xong!

Ngưu Đại Tráng thấy cái mông kẹp chặt, xuất mồ hôi trán, ám đạo may mắn lão tử tinh a, không phải liền muốn bị các ngươi lôi kéo, cùng một chỗ chịu chết.

Lôi bê thui nguyên con? Tê, ngẫm lại đã cảm thấy khủng bố!

Hồi lâu, đợi lôi quang lắng lại, La Quan một nhóm chỗ, xung quanh trống đi một mảnh lớn,

Không chỉ là vừa rồi động thủ những người kia, một chút đến gần kẻ ngoại lai, cũng bị cuốn vào trong biển sấm sét, rơi vào xác chết cháy thành cặn bã hạ tràng.

Oan uổng? Xem náo nhiệt không biết lui xa một chút, lại ôm như thế nào suy nghĩ? Hừ, coi như thật oan uổng, đó cũng là đáng đời!

Từng đạo ánh mắt, hoảng sợ, kính sợ trông lại, đáy lòng còn sót lại chút điểm ngo ngoe muốn động, giờ phút này

triệt để tan thành mây khói.

Sớm một chút rút đi kẻ ngoại lai nhóm, càng là may mắn không thôi, còn tốt còn tốt, lão tử chính là có dự kiến trước, quả nhiên kẻ thức thời mới là tuấn kiệt.

“Ha ha ha ha! La đạo hữu cùng chư vị thật sự là hảo thủ đoạn, lão ngưu bội phục!” Ngưu Đại Tráng cười to, một mặt chân thành, khâm phục, “Ngưu mỗ đối với mấy cái này tiểu nhân hèn hạ hành vi, kia là khịt mũi coi thường, còn muốn kéo ta cùng một chỗ động thủ, quả thực nằm mơ.”

“Ta đều nghĩ kỹ, cùng thế cục giằng co thời khắc, liền động thủ trợ giúp La đạo hữu, vượt qua hôm nay một kiếp, dù sao ai bảo lão ngưu ta, đối La đạo hữu mới quen đã thân, chỉ cảm thấy là nhiều năm hảo hữu chí giao… Hắc hắc, không nghĩ tới hay là khinh thường, La đạo hữu thực lực, lại không đợi được cơ hội động thủ, đáng tiếc đáng tiếc.”

A đù, cái này lão ngưu, không hổ là trâu a, da mặt thật dày.

Loại lời này, hắn đều nói được!

Xa xa thối lui kẻ ngoại lai nhóm, một mặt khâm phục.

La Quan ánh mắt chớp lên, nhìn về phía Ngưu Đại Tráng, giống như cười mà không phải cười, “Ngưu đạo bạn thực lực cường hãn, như theo những người này cùng một chỗ động thủ, La mỗ thật là có chút phiền phức… Chí ít, 1 kiếm là không đủ, sợ là muốn bao nhiêu

ra mấy kiếm, mới có thể phá vỡ ngưu đạo bạn phòng ngự.”

Ngưu Đại Tráng trong lòng run lên, tranh thủ thời gian khoát tay, “Không có! Ta lão ngưu, xem La đạo hữu làm hảo hữu, sao lại ra tay với ngươi? Dạng này sự tình, mãi mãi cũng sẽ không phát sinh.”

Ta sát, cái này La Quan làm sao biết, ta lão ngưu một thân tu hành thủ đoạn, phần lớn tại phòng ngự bên trên? Trùng hợp? Không nhất định.

Gia hỏa này, nhãn lực quá độc ác, hẳn là đã phát hiện, ta thần thông tráo môn chỗ? Tê! Không được không được, về sau phải cách xa hắn một chút, cũng đừng thình lình đến 1 kiếm, đem ta lão ngưu cho làm thịt.

“Hắc hắc… Cái kia, ta lão ngưu còn có chút việc, liền đi trước một bước.” Ngưu Đại Tráng kẹp lấy cái mông quay người, “La đạo hữu, chúng ta về sau gặp lại.”

Dứt lời, “Sưu” một tiếng bắn lên, thẳng đến nguyệt nha biển, thân ảnh xâm nhập mặt biển về sau, 1 cái vặn vẹo sau trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Mà mọi người, giờ phút này mới phát hiện, kia bao phủ nguyệt nha biển mê vụ, đã biến mất không thấy gì nữa.

“Thông đạo đã mở! Đi đi đi!”

“Nhanh lên, cơ duyên đang ở trước mắt!”

“Hắc Nguyệt ban ân, người đều có phần, có lẽ chính là

ngươi ta có được…”

Phần phật ——

Một đám kẻ ngoại lai, điều khiển linh quang, yêu lực, quỷ khí các loại, 1 tổ ong phóng tới nguyệt nha biển.

Vượt lên trước một bước là thật, muốn rời xa La Quan bọn người, cũng là thật.

Đám người này, thực tế thật đáng sợ, đợt thứ nhất động thủ quỷ vật không nói đến, đợt thứ 2 những người kia cũng không có kẻ yếu. Đặt ở thâm uyên bên trong, đó cũng là đứng đầu nhất chiến lực, lại bị La Quan những người này, chém dưa thái rau cho giết sạch sẽ.

Còn lưu tại cái này làm gì? Lỡ như bị để mắt tới, tiện tay 1 kiếm rơi xuống, kia không thảm rồi? ! Cho nên, nhanh đi!

La Quan quay người, nhìn về phía nguyệt nha biển phương hướng, mở ra rồi? Hắn đáy mắt, hiện lên một tia chần chờ.

Nói thật, đi tới cái này về sau, hắn càng phát ra xác định, ở trong đó tất nhiên có tính toán. Giống như là, Hắc Nguyệt an bài một trận vở kịch, đem sân khấu kịch dựng tốt, liền đợi đến hắn hoá trang lên sân khấu.

Loại này bị điều khiển, tính toán tư vị, La Quan rất không ưa, hắn suy tư có phải là, có cái gì tránh thoát biện pháp.

Đúng lúc này.

Ầm ầm ——

Phương xa, khí tức cường đại gào thét mà đến, tuy chỉ có 4 đạo thân ảnh, lại cho người ta một loại bài sơn đảo hải, không thể chống cự cảm giác.

Bá ——

La Quan trước mắt, tiểu la lỵ thân ảnh xuất hiện, nàng chau mày, biểu lộ ngưng trọng mà chán ghét.

“Trời ban nhất tộc!”

Cái gì? !

La Quan đôi mắt ngưng lại, 4 người này đúng là, đến từ trời ban nhất tộc? Bọn hắn như thế nào xuất hiện tại đây? ? Ngược lại là tiểu la lỵ, như ý thức được cái gì, “La Quan, đi nhanh lên, những người này là hướng ngươi tới! !”

Xát, trước đó chỉ lo xuất khí, ngược lại là quên một sự kiện, trời ban nhất tộc trấn tộc Thánh khí, có lớn lao uy năng.

Hẳn là, là phát giác được Quy gia ta tồn tại?

Mà cơ hồ, trong cùng một lúc, ngày đó ban thưởng cổ thị 4 người ánh mắt, cũng rơi vào La Quan trên thân.

Ánh mắt, bỗng dưng sáng lên, tiếp theo bắn ra uy

nghiêm sát cơ.

“Là hắn!”

Không chút do dự, 4 tên cổ thị thiên kiêu bỗng nhiên gia tốc.

Sau một khắc, dị biến tái sinh.

Ầm ầm ——

Lại là một trận, khí tức khủng bố càn quét, năm thân ảnh nhanh chân mà đến, người cầm đầu uy nghiêm đôi mắt, khóa chặt lại La Quan.

Giới tôn!

Quỷ giới sứ giả?

Ngũ phương quỷ thần? !

La Quan trong lòng 1 sợ, không chút do dự xoay người rời đi, “Nhanh, chúng ta tiến vào nguyệt nha biển! !” Cái gì cẩu thí tránh thoát, Hắc Nguyệt phí tâm phí lực, dựng phương này lớn kịch sân khấu kịch, ta há có thể không phối hợp? ! Kia không khỏi, cũng quá không biết điều! !

Dư Nhược Vi, Tang Tang các loại, vội vàng gật đầu.

Hưu ——

Một đoàn người, vọt thẳng trời mà lên.

“La Quan, cái kia đi vào trong!” Giới tôn nhe răng cười, đưa tay hướng về phía trước một nắm.

Một bên khác, 4 tên cổ thị thiên kiêu, cũng cùng nhau gầm nhẹ một tiếng.

“Lưu lại!”

Oanh ——

Cuồng bạo lực lượng như núi, ngang nhiên rơi đập.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, La Quan đưa tay chém ra, Dư Nhược Vi, Tang Tang ở phía sau, riêng phần mình toàn lực xuất thủ. Nổ vang rung trời bên trong, một đoàn người mượn lực nhanh lùi lại, cũng may bọn hắn khoảng cách nguyệt nha biển rất gần, cuối cùng tại 2 phe nhân mã giết tới trước thoát thân xâm nhập mặt biển, theo không gian vặn vẹo, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Mà liền tại, tiến vào nguyệt nha biển nháy mắt, La Quan trong lòng cuồng loạn, thông suốt quay người nhìn về phía một phương khác hướng ——

Kia là, đế kiếm mảnh vỡ khí tức? !

—

—

Chương 730 : Liên thủ cùng ngũ phương tề tụ

Nguyệt nha hải ngoại.

Cổ thị 4 ngày kiêu sắc mặt âm trầm, mắt lộ kinh sợ.

Chỉ thiếu một chút, vừa rồi liền có thể trấn sát La Quan, lại để hắn trốn!

Người này triển lộ ra thực lực, so với bọn hắn trong dự liệu, phải mạnh mẽ hơn nhiều.

Đối diện lấy giới tôn làm thủ, ngũ phương quỷ thần phân thân, cũng là chau mày, trong lòng tâm tình chập chờn, cùng 4 cổ xấp xỉ như nhau.

Sau một khắc, song phương ngẩng đầu, đôi mắt xa xa nhìn nhau.

Đối phương, không tầm thường hạng người!

Nó mục tiêu, lại cũng là La Quan?

Không chờ bọn họ, có càng đa tâm hơn tự biến hóa, liền cảm thấy được, phe thứ 3 đến khí tức cường đại.

Băng lãnh, bạo ngược, trùng trùng điệp điệp như triều cường, làm lòng người thần áp ức.

Quay người nhìn lại, liền thấy đen kịt một màu ma vân

kịch liệt lăn lộn, phía dưới 7 ma tử cầm đầu, dẫn đầu 100 vị Ma tộc tinh nhuệ gào thét mà tới.

Ma tộc!

Ngũ phương quỷ thần cùng cổ thị 4 ngày kiêu, sắc mặt đều đồng thời khẽ biến, hiển nhiên đối bọn hắn tồn tại, sớm đã có biết được.

7 ma tử khí cơ cường hoành, dưới trướng Ma tộc thực lực khủng bố, ở trong vực sâu, đã là một cỗ không thể khinh thường lực lượng đáng sợ.

Đối phương này đến, là vì cái gì?

Ngay tại song phương âm thầm suy nghĩ lúc, đến Ma tộc mọi người, chính nhìn về phía nguyệt nha biển phương hướng, biểu lộ ở giữa lộ ra âm trầm.

Kia tựa hồ, chính là La Quan bọn người, vừa thoát đi địa phương.

Đột nhiên, giới tôn mắt sáng lên, lớn tiếng nói: “Ma tộc chư vị, hôm nay thế nhưng là vì La Quan mà đến?” Hắn nghĩ tới, từ Quỷ giới ý chí chỗ, đạt được một tin tức.

Ma tộc nhiều năm trước tới nay, như cũng đang tìm kiếm đế kiếm mảnh vỡ.

Bá ——

Một đám Ma tộc đôi mắt trông lại, sát khí bừng bừng.

Giới tôn nhíu mày, lấy nó thân phận tự nhiên không sợ, nhưng hắn bây giờ chỉ là 1 đạo phân thân, mà Ma tộc… Cũng không phải dễ trêu.

Lúc này lớn tiếng nói: “Ma tộc chư vị, xin không nên hiểu lầm, tại hạ bọn người hôm nay đến đây, cũng là vì tru sát La Quan, ngươi ta có thể lấy liên thủ!”

La Quan kia tiểu bối, thực lực có chút cường hãn, tại cái này thâm uyên bên trong, giết hắn không dễ dàng sự tình, như cùng Ma tộc liên thủ, thì vạn vô nhất thất.

“Hừ, không cần! Người này chúng ta sẽ giết, các ngươi tránh xa một chút!” Cầm đầu 1 tôn ma tử cười lạnh, phất tay, “Đi, tiến vào nguyệt nha biển!”

La Quan? Hắn chính là, đế kiếm người thừa kế sao? Đối mặt cường địch, càng không dám một trận chiến, sẽ chỉ hốt hoảng bỏ chạy, loại người này cũng xứng trở thành đế kiếm chủ nhân? !

Buồn cười!

Lần này, liền muốn đem hắn trấn sát, đoạt lại đế kiếm truyền thừa.

Về phần hợp tác? 7 ma tử đều tới, lại có dưới trướng 100 ma cao thủ tương trợ, cần sao? Những người này, tốt nhất đừng vướng bận, nếu không cùng một chỗ giết.

Ầm ầm ——

Quần ma xông vào nguyệt nha biển, biến mất không

thấy gì nữa.

Giới tôn cái mũi đều tức điên, ta đạp ngựa đường đường Quỷ giới giới tôn, khi nào nhận qua loại này khí, Ma tộc đám ranh con, các ngươi cho lão tử chờ lấy.

Nhưng bây giờ, hắn thật đúng là cầm đối phương không có cách nào… Ách, cho dù có, giới tôn cũng không dám sao, dù sao Ma tộc phía sau… Chậc chậc, đây chính là có núi dựa lớn!

Chính sự quan trọng, nhỏ không nhẫn sẽ bị loạn đại mưu, bản tôn đây là lấy đại cục làm trọng, ta bình tâm tĩnh khí, việc này về sau lại tính.

Bá ——

Cổ thị 4 ngày kiêu bay tới, rơi vào phụ cận, chắp tay, “Xin hỏi các hạ, thế nhưng là Quỷ giới giới Tôn đại nhân?”

Giới tôn lưng eo ưỡn một cái, lòng dạ thuận không ít, ta giới tôn, hay là có mặt bài!

“Khục, không sai, chư vị tiểu hữu nhận biết bản tôn?”

Cổ Linh mỉm cười, cung kính nói: “Trước kia, tại nhà ta lão tổ thọ yến bên trên, từng xa xa gặp qua giới Tôn đại nhân một mặt, phong thái trác tuyệt khí độ vô song, vãn bối một chút liền nhận ra được.”

Lão tổ thọ yến?

Giới tôn ánh mắt chớp lên, “A, cái kia không biết 4 vị tiểu hữu, xuất từ vị nào lão hữu môn hạ? ?”

“Cổ thị, Cổ Linh.”

“Cổ Chiến.”

“Cổ Ách.”

“Cổ Tế.”

“Bái kiến giới Tôn đại nhân! !”

Thiên hạ này, họ Cổ rất nhiều người, nhưng có tư cách cùng giới tôn kết giao, lão tổ thiết yến càng có thể mời được hắn, tự mình tiến về, vậy liền chỉ có 1 cái.

Trời ban cổ thị!

Trong thiên địa này, tôn quý nhất dòng họ 1 trong, chính là thiên đạo huyết mạch, trong tộc cường giả đông đảo, kình thiên đại năng giả đều nắm chắc tôn.

Giới tôn biểu hiện trên mặt, lập tức sinh động bắt đầu, “Nguyên lai là, cổ thị 4 vị tiểu hữu, bản tôn cùng cổ thị mấy vị đạo hữu quan hệ tâm đầu ý hợp…” Hắn dừng một chút, nói: “4 vị tiểu hữu, lần này tiến vào thâm uyên, cũng là vì giết kia La Quan?”

Hắn đáy mắt hiện lên tinh mang, trời ban cổ thị đột nhiên xuất thủ, hẳn là cũng nhìn trúng, La Quan trên thân đế kiếm truyền thừa? Lại hoặc là nói, ở trong đó cất giấu nguyên nhân khác?

Cổ Linh nói: “Cái này La Quan, ám hại ta cổ thị 1 tôn trưởng lão, hỏng trong tộc đại sự, ta cùng đặc biệt phụng mệnh đến đây, đem nó tru sát răn đe.”

Trong lời nói, có thật có giả.

Nàng đương nhiên sẽ không nói cho giới tôn tình hình thực tế.

Dẫn động trời ban cổ thị tổ từ dự cảnh, chuông vang 108 âm thanh, La Quan phải chết, tuyệt không thể rơi vào người hữu tâm trong tay.

Điểm này, khi tiến vào thâm uyên trước đó, bọn hắn đã riêng phần mình được nghiêm lệnh.

“A, thì ra là thế.” Giới tôn gật gật đầu một mặt giật mình, về phần tin mấy điểm, liền chỉ có chính hắn biết, “Đã 4 vị tiểu hữu, cũng là vì tru sát La Quan mà đến, không bằng ngươi ta song phương liên thủ, như thế nào?”

Cổ Linh cười một tiếng, “Vãn bối cùng đang có ý này, có giới Tôn đại nhân cùng chư vị xuất thủ, kia La Quan nhất định thập tử vô sinh.”

Trừ bọn hắn, còn có Ma tộc đã đi trước một bước, tiến vào nguyệt nha biển.

Hừ, như thế 3 bên thế lực, La Quan há có sinh cơ! ? ! Coi như thoát khỏi nhất thời, cũng chú định chết không có chỗ chôn.

Giới tôn cười to, “Vậy chúng ta, cái này liền đi vào đi.”

Hắn quay người, đáy mắt hiện lên tinh mang.

Cổ thị, Ma tộc đều đến, cái này La Quan trên thân đến cùng, giấu như thế nào bí mật? ! Hắn bây giờ, là càng phát ra hiếu kì.

Nếu có cơ hội, nhất định phải cầm vào tay… Trực giác nói cho giới tôn, bí mật này rất trọng yếu, thậm chí có khả năng, trợ hắn trở thành Quỷ giới bên trong, chân chính chí cao vô thượng chấp quyền hành người, mà không phải không đỉnh lấy giới tôn chi tên, lại khắp nơi thụ Quỷ đạo ý chí điều khiển.

Rời đi Quỷ giới, tiến vào thâm uyên bên trong, giới tôn bị áp chế dục vọng, giờ phút này bắt đầu triển lộ.

Một bên khác, Quỷ giới sứ giả, thông u, không lo, Tây Hải 4 vị quỷ thần, bây giờ đôi mắt chỗ sâu, cũng đều có suy nghĩ.

Đằng sau, cổ thị 4 ngày kiêu, dư quang lẫn nhau giao hội.

Nếu có thể mượn Quỷ giới chi lực, trấn sát La Quan tự nhiên tốt nhất, nhưng nếu có người dám can đảm, thừa này có ý đồ gì.

Hừ hừ! !

Vậy liền đến nhấm nháp một chút, cổ thị thần thông lợi hại… Giới tôn đích xác cường đại, tiến về cổ tộc thánh

địa, cũng sẽ được tôn sùng là quý khách.

Nhưng cái này bên trong là thâm uyên, bọn hắn tiến vào bên trong, bất quá chỉ là phân thân mà thôi, lại có thể có bao nhiêu thủ đoạn? Cùng cảnh bên trong, cổ thị 4 ngày kiêu tự phụ, tuyệt không kiêng kị bất luận cái gì tồn tại!

Cái này, chính là bọn hắn dám can đảm chủ động tiến lên, liên hợp Quỷ giới lực lượng.

Bá ——

Bá ——

Quỷ giới, cổ thị 2 phe, vọt thẳng nhập nguyệt nha biển.

Sau đó không lâu, nguyệt nha trên biển không, lại có sương mù tràn ngập ra, cái này liền mang ý nghĩa đường lui đã phong.

Khi nào kết thúc, liền chỉ nhìn trên đỉnh đầu, kia cong Hắc Nguyệt ý tứ.

Giờ phút này, 1 đạo yểu điệu thân ảnh, không hề có điềm báo trước xuất hiện tại nguyệt nha trên biển không.

Nàng để trần 2 chân, như nhộng trắng nõn, non mịn ngón chân, nhẹ nhàng dẫn ra mấy lần, khóe miệng lộ ra nụ cười nhàn nhạt.

“Trên cơ bản, đều đã ra trận a… Vốn cho rằng, chỉ có 3 bên thế lực tranh đấu, không nghĩ tới lại vẫn cất giấu mặt khác 1 đạo… Sẽ là ai chứ? Khí tức có chút quen

thuộc, nhưng ta nghĩ không ra… Thật đúng là, để người rất hiếu kì đâu…”

Hắc Nguyệt thì thào nói nhỏ, nàng nghĩ nghĩ, nói: “Vậy liền chờ đợi xem, đã đến, thủy chung là muốn xuất thủ, đến lúc đó tự nhiên là biết…”

Đột nhiên, nàng ánh mắt sáng lên, như nghĩ đến cái gì, “Trời ban cổ thị, Quỷ giới quỷ thần, ma quốc Ma tộc, lại thêm thần bí không biết một phương, còn có ta cái kia tỷ tỷ, tuyển định quyến giả tiểu La, như thế đặc sắc một trận ngũ phương vở kịch, nếu chỉ làm 1 người đứng xem, không khỏi quá đáng tiếc, không bằng ta cũng lẫn vào một tay, tự thể nghiệm một hai… Ha ha, ngược lại là cái ý đồ không tồi, vậy liền như thế đi.”

Bá ——

Một bước phóng ra, Hắc Nguyệt biến mất không thấy gì nữa.

…

Tiến vào nguyệt nha biển, trước mắt một màn khiến người sợ hãi thán phục.

La Quan ngẩng đầu chung quanh, chỉ thấy ——

Mênh mông thiên hải mênh mông bát ngát, trên đỉnh đầu thiên khung thanh lãnh tịch liêu, chỉ khẽ cong Hắc Nguyệt treo cao, trừ cái đó ra không có vật gì khác nữa.

Mà tại trong thâm uyên, vô luận đêm tối, ban ngày, đều

không nhìn thấy Hắc Nguyệt.

Thuận tiện như, bây giờ tiến vào, một mảnh hoàn toàn mới thiên địa, nó phạm vi sự bao la, xa so tại ngoại giới lúc nhìn lại lớn rất nhiều.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 731 : Cái này đạp ngựa, ai có thể nhịn được

Hắc Nguyệt phía dưới, thiên hải mênh mông, La Quan độc lập ở giữa, đồng hành Dư Nhược Vi bọn người đều không biết tung tích. Có thể thấy được tháng này răng trong biển, tự có một bộ quy tắc, tất cả tiến vào bên trong người, đều sẽ bị ngẫu nhiên đánh tan.

Loại tình huống này, La Quan cũng không cảm thấy lạ lẫm —— tựa hồ, số lượng không ít các đại lão, đều có loại này ác thú vị.

Nhưng hắn rõ ràng hơn, đem tất cả mọi người đánh tan, mới có thể càng rõ ràng quan sát được, độc lập cá thể biểu hiện —— như lấy khảo nghiệm đến nói, đích thật là cái biện pháp tốt.

Cùng cái khác người mất liên lạc, đối Mộ Thanh Kết cảm giác, cũng biến thành mơ hồ không rõ, chỉ có thể xác định 1 cái đại khái phạm vi, nhưng nàng ngay tại nguyệt nha trong nước, điểm này La Quan có thể xác định.

Nếu như thế, trước hết đi tìm Mộ Thanh Kết, Dư Nhược Vi, Tang Tang v.v. Thực lực không tầm thường, dù là tản mát các phương, cũng nên có thể tự vệ.

Ngẩng đầu nhìn một chút Hắc Nguyệt, La Quan luôn cảm thấy nó như một con mắt, hờ hững vô tình nhìn

chăm chú lên mênh mông thiên địa, hết thảy đều tại nó cảm giác bên trong.

Thần, đến tột cùng muốn làm cái gì? !

Lắc đầu, La Quan một bước phóng ra, “Sưu” một tiếng gào thét đi xa.

“Ừm?”

Đột nhiên, La Quan nhíu nhíu mày, nhìn về phía bên trái đằng trước nơi nào đó.

Kia lý chính có 1 đạo khí tức, hướng hắn tiến tới gần, băng lãnh mà ngang ngược, lộ ra vô tận thâm trầm kiềm chế, rất nhanh một đôi huyết mâu liền đập vào mi mắt, tùy theo mà đến còn có kia sền sệt như đen ma, kịch liệt lăn lộn ma khí.

Ma tộc!

“Là ngươi, chính là ngươi!” Đối phương Ma tộc, thân thể khôi ngô đến cực điểm, giờ phút này mặt mũi tràn đầy nhe răng cười, khiên động bộ mặt lân giáp giống như là ác quỷ.

Gào lên một tiếng, trực tiếp đánh giết mà tới.

La Quan nhướng mày, mắt lộ băng hàn, đối phương điệu bộ này, hiển nhiên là hướng hắn mà tới.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, tru tiên kiếm chém xuống, cái này Ma tộc kêu thảm một tiếng, thân thể bị xé nứt hơn phân nửa. Nhưng sức sống của hắn vô song tràn đầy, thụ nghiêm trọng như vậy thương thế, lại vẫn giãy dụa chưa chết.

Thậm chí, kia bị chém ra thân thể, huyết nhục đang không ngừng sinh trưởng, chữa trị. La Quan đưa tay, lại chém xuống một kiếm, đem cái này Ma tộc triệt để chém thành 2 đoạn.

Sưu ——

Thừa dịp nó còn chưa chết đi, La Quan đưa tay bắt lấy cái này Ma tộc đầu, cường đại thần niệm cưỡng ép xâm nhập, thi triển ra sưu hồn thủ đoạn.

Nhưng rất nhanh, sắc mặt hắn biến đổi.

Thần niệm vừa xâm nhập cái này Ma tộc hồn phách, trước mắt liền bỗng dưng tối đen, không có đọc qua đến nửa điểm ký ức hình tượng, trước mắt chỉ có bóng đêm vô tận.

Như vĩnh dạ, có thể đem vạn vật thôn phệ.

Một cỗ băng lãnh, khiến nhân hồn phách run rẩy nhìn chăm chú cảm giác, từ vĩnh dạ bên trong mà tới… Loại cảm giác này, La Quan cũng không lạ lẫm.

Ma!

Sau một khắc, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, La Quan

trong tay Ma tộc đầu lâu, trực tiếp nổ thành phấn vụn.

Hắn hướng về sau nhanh lùi lại, mặt lộ vẻ âm trầm.

Lần này, dù sưu hồn thất bại, lại không phải vô đoạt được.

1, Ma tộc này đến, hẳn là hướng về phía hắn, nghĩ đến trời ban cổ thị, Quỷ giới quỷ thần phân thân, còn có đỉnh đầu Hắc Nguyệt, La Quan đau đầu vạn điểm.

Mẹ nó, thế cục này, thực tế quá khủng bố, quả thực 4 phía đều địch.

2, tiến vào nguyệt nha biển trước, chỗ cảm thụ đến đế kiếm mảnh vỡ khí tức, nếu không có chuyện ngoài ý muốn khi cùng Ma tộc có quan hệ.

Dù sao, La Quan đã sớm biết được, Ma tộc vẫn luôn tại, âm thầm tìm kiếm đế kiếm mảnh vỡ, xem ra bọn hắn đã có thu hoạch.

Lần này hướng hắn mà đến, chính là muốn đoạt lấy La Quan trong tay đế kiếm mảnh vỡ, thậm chí tiến thêm một bước, là muốn đoạt hắn đạt được đế kiếm truyền thừa.

Nhưng vấn đề ở chỗ, Ma tộc như thế nào biết được, La Quan sẽ xuất hiện tại thâm uyên? Thuận tiện như, vẫn luôn đang chờ hắn xuất hiện.

Đột nhiên, một cái ý niệm trong đầu xẹt qua não hải —— hẳn là, hắn lần này tiến vào thâm uyên, vốn là 1 cái tính

toán? Như coi là thật như thế, từ Mộ Thanh Kết bị ép, ký kết Hắc Nguyệt nghi thức bắt đầu, đây hết thảy liền đã bắt đầu tiến hành.

Hắc Nguyệt, tất nhiên cũng có tham dự!

Nói cách khác, Hắc Nguyệt cùng Ma tộc, có cấu kết!

Nghĩ đến cái này, La Quan trong lòng nghiêm nghị, suy nghĩ cấp tốc chuyển động, “Ổn định, trước đừng hoảng hốt.”

Nếu như Hắc Nguyệt coi là thật, đã cùng Ma tộc liên thủ, kia La Quan tiến vào thâm uyên về sau, chính là cái thớt gỗ bên trên thịt cá, sớm đã bị trói gô, đưa đến Ma tộc trong tay, hắn tuyệt không lực lượng chống lại.

Đã lâu như vậy đều không có xảy ra việc gì, thì biểu thị thế cục cũng không có, trong tưởng tượng như vậy hỏng bét… Chí ít, Hắc Nguyệt thái độ là mập mờ, Thần cùng Ma tộc có lẽ có hợp tác, nhưng giữa hai bên hiển nhiên còn có ngăn cách.

Hô ——

La Quan thở ra một hơi, căng cứng tiếng lòng hơi lỏng, hắn đoán không được trong đó nguyên nhân cụ thể, nhưng chỉ cần không phải xấu nhất cục diện, luôn có đánh cờ cơ hội.

Bá ——

Hắn thân ảnh khẽ động, gào thét mà đi, rất nhanh biến

mất tại thiên hải cuối cùng.

Nơi đây, vừa bị giết chết một tên Ma tộc, hắn phải mau rời khỏi, tránh cho bị Ma tộc đuổi tới.

1 cái 2 cái, hắn mặc dù không sợ, nhưng Ma tộc có chuẩn bị mà đến, quỷ biết có thủ đoạn gì.

Hết thảy, cẩn thận là hơn!

Dù sao La Quan địch nhân, cũng không chỉ Ma tộc một phương, như động tĩnh náo quá lớn, đem Quỷ giới, trời ban cổ thị cũng dẫn tới… Việc vui coi như lớn.

Một lát sau, La Quan kiếm trảm Ma tộc chỗ, mấy đạo thân ảnh gào thét mà đến, cầm đầu chính là 1 tôn ma quốc ma tử.

Hắn đôi mắt âm trầm, đảo qua xung quanh, đột nhiên đưa tay hướng phía dưới một nắm, “Soạt” một tiếng nước biển băng liệt, bị chém thành 2 đoạn không đầu Ma tộc thi thể, lập tức bay ra.

“Đáng chết!”

Hắn gầm nhẹ một tiếng, mắt lộ màu đỏ, “Là La Quan, hắn trốn không được quá xa, cùng vốn ma tử truy!”

“Vâng!” Dưới trướng mấy Ma tộc quát khẽ, sát khí đằng đằng.

Oanh ——

Cuồn cuộn ma khí bộc phát, một đám Ma tộc dọc theo, tộc nhân bị sát khí cơ đuổi theo. Nhưng rất nhanh, bọn hắn liền ngừng lại, sắc mặt càng phát ra khó coi.

Bởi vì khóa chặt bên trong khí cơ, đến cái này bên trong về sau, đột nhiên liền biến mất không thấy gì nữa, liền giống như là bị người cho 1 kiếm chặt đứt!

Một bên khác, phi nhanh bên trong La Quan, đột nhiên lòng có cảm giác, hướng phương hướng phía sau nhìn lại một chút —— Ma tộc, đuổi theo.

Nhưng cũng tiếc, bọn hắn truy sát, chú định đem không thu hoạch được gì.

“Đa tạ lão sư đề điểm!”

Trước mắt, tiểu la lỵ hư ảnh biểu lộ ngạo kiều, có chút ngửa đầu, “Hừ, tiểu tử ngươi, về sau cần học đồ vật, còn nhiều nữa.”

“Ngài nói đúng lắm.”

La Quan cười gật đầu.

Lấy trảm âm dương chi kiếm, đoạn tự thân nhiễm nhân quả, là tiểu la lỵ dạy cho La Quan thủ đoạn, hắn thi triển hậu quả nhưng hữu hiệu.

Không chỉ có là hôm nay, về sau 1 chiêu này, cũng có thể giúp hắn giảm đi rất nhiều phiền phức. Dù sao, theo La Quan tu vi mạnh lên, tiếp xúc đến người tu hành cấp độ, cũng đang không ngừng tăng lên.

Tỉ như trời ban cổ thị, còn có Quỷ giới quỷ thần, như về sau giết người, liền bị vô cùng vô tận truy sát, hắn cho dù có 9 đầu mệnh, cũng sớm muộn phải bàn giao.

Lấy trảm âm dương, chôn vùi nhân quả dây dưa, liền có thể rất tốt bảo đảm tự thân an toàn.

Hiểu rõ càng sâu, sử dụng càng nhiều, càng có thể rõ ràng cảm nhận được, cái này vô danh kiếm quyết truyền thừa cường đại. Cũng không biết Thanh Liên đạo nhân trong miệng, vị kia tiện nghi sư tôn, đến cùng ra sao cùng tồn tại —— nó kiếm đạo, sợ là khoáng cổ tuyệt kim, đã đứng lặng đại đạo chi đỉnh.

…

Dư Nhược Vi đang chạy trốn, quanh thân lôi quang vờn quanh, “Đôm đốp” oanh minh không ngừng truyền ra, tốc độ đã tăng lên đến nhất nhanh.

Nhưng cũng tiếc, nàng cũng không thể bởi vậy, liền vứt bỏ sau lưng kẻ đuổi giết.

“Ha ha, ngươi trốn không thoát, ngoan ngoãn dừng lại đi, miễn cho thụ nhiều dày vò nỗi khổ!” Quỷ giới sứ giả cười to, đôi mắt hưng phấn.

Hắn cũng không nghĩ tới, tiến vào nguyệt nha biển về sau, lại rất nhanh liền gặp Dư Nhược Vi.

Nữ nhân này, Quỷ giới sứ giả rất quen thuộc.

Nếu không phải nàng, kỳ núi sớm đã bị công phá, giết chết Đồ Tư Tư, cũng sẽ không lại có, về sau nhiều như vậy khó khăn trắc trở.

Hừ!

Cái này nữ kiếm tu, tựa hồ là La Quan nữ nhân, lúc trước vây giết kỳ núi một trận chiến, Quỷ giới sứ giả liền phát hiện, nàng ánh mắt bên trong lo lắng cùng hàm tình mạch mạch.

Vậy liền không thể tốt hơn.

Bắt đến nàng, lấy làm con tin, bức La Quan đi vào khuôn khổ… Bất quá trước đó, hắn còn có thể làm chút việc khác.

Trả thù La Quan đương nhiên là nguyên nhân chủ yếu, tên vương bát đản này, từ khi gặp được hắn về sau, quả thực chính là mọi việc không thuận, đường đường Quỷ giới sứ giả, lại liên tiếp ăn thiệt thòi lớn, rơi vào uy phong quét rác.

Đương nhiên, Dư Nhược Vi bản thân, cũng là 1 cái rất có phong tình mỹ nhân nhi, nhất là giờ phút này kiếm ngự lôi đình, tăng thêm mấy điểm không cho phép kẻ khác khinh nhờn uy nghiêm.

Khi dễ như vậy bắt đầu, mới càng thêm có hương vị… Ngô, có lẽ có thể ghi chép cái ảnh âm, cũng để cho La Quan nhấm nháp một chút, cái gì gọi là đau đến không muốn sống.

Vừa nghĩ đến đây, Quỷ giới sứ giả đáy mắt cực nóng đại thịnh, đưa tay một nắm, “Dư Nhược Vi, lưu lại đi!”

Oanh ——

Bàng bạc quỷ khí sát na giáng lâm, hóa thành 1 con 100 trượng đen nhánh quỷ trảo, ngang nhiên vồ xuống.

Một tiếng vang thật lớn, lôi quang vỡ nát, Dư Nhược Vi phun ra một ngụm máu tươi, thân ảnh hướng nơi xa ném đi, đã lâm vào trạng thái hôn mê. Trước đó nàng một đường đào vong, vốn là thương thế không nhẹ, lại gặp Quỷ giới sứ giả âm độc ám toán, dưới một kích này bị đánh bại, vốn là hợp tình hợp lý.

“Ha ha, đắc thủ!” Quỷ giới sứ giả cười to, thân ảnh nháy mắt tới gần, đưa tay chụp vào Dư Nhược Vi.

Đảo qua nữ nhân này, khuôn mặt tái nhợt cùng đỏ ửng xen lẫn, xinh đẹp bên trong mang theo một tia đau đớn biểu lộ, trong lòng hắn càng phát ra cực nóng.

Đối chuyện nam nữ, Quỷ giới sứ giả cũng không nóng lòng, nhưng cũng phải nhìn đối tượng là ai… La Quan nữ nhân, ha ha ha, hắn liền rất có hứng thú.

Đột nhiên, Quỷ giới sứ giả mi tâm nhảy một cái, sinh ra cực lớn báo động.

Sau một khắc, trước mắt hắn Dư Nhược Vi, đột nhiên mở 2 mắt ra, nó hắc bạch phân minh đôi mắt, giờ phút này hóa thành một mảnh ngân bạch.

Tới đối mặt, như ngưỡng vọng vô tận thiên khung, đều bị lôi màn che lấp.

Nó uy, ngập trời!

Ầm ầm ——

Vô tận lôi quang, như giang hà như vỡ đê, từ Dư Nhược Vi thể nội bộc phát, sát na càn quét thập phương.

Quỷ giới sứ giả thầm mắng một tiếng tiện tỳ, cái này nữ nhân đáng chết, dám tính toán hắn? !

Oanh ——

Bàng bạc quỷ khí bộc phát, tại thân thể của hắn bên ngoài, hóa thành thật dày 1 đạo bình chướng.

Ngay sau đó, liền bị vô tận lôi đình bao phủ, lấy Quỷ giới sứ giả thực lực, cũng toàn thân tê dại âm thầm kinh hãi, bị ép khó mà thoát thân.

Nữ nhân này thực lực, so hắn tưởng tượng bên trong, còn muốn càng khủng bố hơn… Không đúng, dạng này lôi đình bộc phát, tuyệt không phải nàng có thể tiếp nhận?

Nàng đang liều mạng!

Quỷ giới sứ giả trừng lớn mắt, nhìn về phía lôi đình trung ương, Dư Nhược Vi huyền không mà lên, biểu lộ kiên nghị bên trong, càng có mấy điểm kiên quyết.

Tên điên, cái tên điên này!

Tình nguyện ngọc thạch câu phần, cũng đừng bị hắn bắt lấy, Quỷ giới sứ giả tâm niệm cấp chuyển, lớn tiếng nói: “Dư Nhược Vi, bản sứ sợ ngươi, ngươi thu tay lại đi, ta hiện tại liền đi!”

“Thật, bản sứ có thể phát thệ, tuyệt sẽ không lại cùng ngươi là địch.”

Hừ, coi như ta không động ngươi, thi triển cái này liều mạng thủ đoạn, ngươi còn có thể áp chế, bản sứ đánh vào trong cơ thể ngươi “Kịch độc” ? Đến lúc đó, chỉ sợ ngươi ngoan ngoãn, liền yêu cầu tới cửa tới.

Dư Nhược Vi biểu lộ không có nửa điểm biến hóa, trên mặt nàng đỏ ửng càng đậm, một đôi tròng mắt chỗ sâu, cũng chỉ có lạnh lùng ngân bạch.

Ầm ầm ——

Lôi đình không tiêu tan, ngược lại trở nên càng khủng bố hơn, cuồng bạo, quả thực chính là không tiếc đại giới, bất chấp hậu quả toàn lực phóng thích.

Quỷ giới sứ giả có chút hoảng, hắn biết nữ nhân này điên, lại không nghĩ rằng nàng vậy mà, điên đến loại tình trạng này —— nàng đây là muốn, lấy cái chết đánh cược một lần, ngạnh sinh sinh từ trên người hắn, cắn xé dưới mấy khối thịt đến?

Đôm đốp ——

Đôm đốp ——

Nhảy vọt lôi quang, xé rách quỷ khí bình chướng, lan tràn đến Quỷ giới sứ giả trên thân, nhìn như yếu ớt nhưng mỗi một lần bắn ra, đều mang đến trực thấu hồn phách thống khổ.

“A a a! Dư Nhược Vi, bản sứ bắt đến ngươi, nhất định phải đưa ngươi chém thành muôn mảnh!”

Quỷ giới sứ giả nổi trận lôi đình, điên cuồng gào thét.

Dư Nhược Vi nhìn hắn một cái, thần sắc hờ hững, nàng đã sớm phát giác được, đến từ Quỷ giới sứ giả dụng tâm hiểm ác, sao lại cho hắn cơ hội?

Đã trốn không thoát, vậy thì chết đi!

Cho nên, nàng cố ý thiết lập ván cục, đạt thành cục diện dưới mắt —— lấy tự thân hủy diệt, cũng muốn kéo Quỷ giới sứ giả, cùng một chỗ xuống địa ngục.

“La Quan, ta có thể vì ngươi làm, cũng chỉ có những này… Thật là có chút hối hận a, ta vì sao liền không thể, lại chủ động một chút…”

Ánh mắt bắt đầu trở nên mơ hồ, Dư Nhược Vi giữa lông mày, lôi đình đạo quả hư ảnh hiển hiện, nàng biểu lộ lộ ra một tia lạnh lùng, nhắm mắt lại, liền muốn dẫn bạo lôi đình đạo quả…

Đột nhiên, một tiếng kiếm minh vang lên, “Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết!”

Ầm ầm ——

Giữa thiên địa, lôi đình gào thét phóng đại, khủng bố lôi quang tứ ngược thập phương.

Dư Nhược Vi bỗng nhiên mở 2 mắt ra, nhìn về phía phía trước, một thân ảnh nhanh chân mà đến, lôi quang chủ động hướng ngoại tách ra, lộ ra một cái thông đạo.

Lưng eo thẳng tắp, áo bào đen khuấy động, giờ phút này một đôi tròng mắt, chính khẩn trương xem ra, “Sưu” một chút liền đến phụ cận, “Sư muội, nhanh thu hồi lôi đình đạo quả, không cần thiết xúc động!”

Nước mắt, một chút liền chảy ra, lại tại lôi quang nhảy vọt bên trong, đảo mắt bốc hơi sạch sẽ.

La Quan, cái này cẩu nam nhân, hắn còn biết tới.

Kém một chút, ta liền chết rồi, liền rốt cuộc không gặp được hắn.

Dư Nhược Vi bỗng nhiên bổ nhào vào hắn mang bên trong, chỉ cảm thấy tay chân bủn rủn, sợ không thôi.

La Quan ôm nàng, “Không có việc gì… Không có việc gì…” Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía Quỷ giới sứ giả, “Vương bát đản, ngươi muốn chết!”

Kém chút bức tử hắn hơn sư tôn cùng Dư sư muội, ngươi đạp ngựa tốt đại cẩu gan.

Đưa tay giương kiếm, “Ầm ầm” lôi đình gào thét, hội tụ vì 1 đạo lôi phạt chi kiếm, ngang nhiên chém xuống.

“A! !”

Một tiếng hét thảm, Quỷ giới sứ giả bên ngoài cơ thể quỷ khí, bị triệt để xé rách, cả người hắn bị lôi quang bao vây lấy, đập ầm ầm vào trong biển.

Lôi quang tứ ngược, hướng 4 phương 8 hướng lan tràn.

La Quan cũng không giải hận, kiếm dẫn thần lôi, lại 1 kiếm đánh xuống.

Tiếp theo là kiếm thứ 2.

Kiếm thứ 3.

Quỷ giới sứ giả kêu thảm không thôi, hắn thân thể tại lôi đình oanh sát dưới, cũng bắt đầu vỡ nát, tiêu tán, đôi mắt đều là kinh sợ.

“Trốn, mau trốn! !”

“Không phải cỗ này phân thân, liền lại muốn bị giết.”

Phân thân không sao, trọng yếu chính là Quỷ giới bản nguyên, đây là quỷ thần chế tạo phân thân, nhất định ban cho đồ vật.

“La Quan, ngươi chờ, bản tôn sớm muộn giết ngươi!”

Oanh ——

Lưu lại 1 câu ngoan thoại, Quỷ giới sứ giả thân thể nổ tung, hóa thành vô tận quỷ khí, trốn hướng 4 phương 8 hướng.

“Hừ!”

La Quan trùng điệp hừ lạnh, đưa tay 1 kiếm, “Thiên địa vì lao!”

1 kiếm rơi, hơn phân nửa chạy trốn quỷ khí, bị trực tiếp phong cấm, trấn áp.

Tiếp theo, có vô tận kinh lôi, như cuồn cuộn giang hà chi thủy, ầm vang rót vào trong đó.

“A!”

Kêu thê lương thảm thiết bên trong, những này quỷ khí nhanh chóng chôn vùi.

La Quan đưa tay một nắm, 1 viên điểm sáng màu đen rơi vào trong tay hắn, đen nhánh mà âm hàn, miểu tiểu nhưng lại mênh mông, như có thể đem tia sáng vặn vẹo, thôn phệ, tựa như cùng 1 cái vô ngần đại dương mênh mông.

Quỷ giới bản nguyên!

Đây là lần thứ 2… Mà lại, rõ ràng không có đem Quỷ giới sứ giả Phân Thân Trảm giết, làm sao cũng rơi bảo rồi? ? Chà chà!

Giờ phút này, La Quan cũng nhịn không được nghĩ, hẳn là Quỷ giới sứ giả gia hỏa này, chính là hắn cần cù công nhân bốc vác, mỗi lần đều đem chỗ tốt, chủ động đưa đến trước mặt hắn.

Nhìn qua nơi xa, kia còn thừa không nhiều hốt hoảng trốn xa quỷ khí, hắn cười lạnh một tiếng, “Lần này trước thu chút lợi tức, lần sau tiễn ngươi về tây thiên! !”

Hừ hừ ——

Mang bên trong Dư Nhược Vi, đột nhiên ôm chặt hắn, một cái tay quấn ở trên cổ, một cái tay khác một đường hướng phía dưới…

Tê!

La Quan hít một hơi lãnh khí, mặc kệ sư tôn hay là sư muội, ngươi cử động này, có phải là có chút quá vội vàng rồi? ! Cái này đạp ngựa, ai có thể nhịn được!

—

—

—

—

—

—

Chương 732 : Té ngã cùng cường hãn Tang Tang

Giữ chặt Dư Nhược Vi thẳng đến dưới 3 đường tay nhỏ, La Quan cúi đầu nhìn lại, liền thấy mặt nàng như hoa đào, ánh mắt mê ly có muốn.

Miệng nhỏ có chút mở ra, thở ra từng ngụm nhiệt khí, thổi tâm hắn ngứa, ý hoang mang rối loạn.

Không thích hợp, Dư Nhược Vi bộ dáng này, rõ ràng là bị ám toán.

La Quan nghiến răng nghiến lợi, thầm mắng Quỷ giới sứ giả thật sự là to gan lớn mật, ngươi đạp ngựa cho lão tử chờ lấy, lần sau lại bị ta gặp được, tất đánh nát ngươi đầu chó.

Muốn Dư Nhược Vi tại trạng thái bình thường, hắn cũng liền theo, nhưng bây giờ lúc này, rõ ràng là lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, không phải quân tử hành vi.

Hô ——

Thở ra một hơi, La Quan đẩy ra nàng, trầm giọng nói: “Sư muội, ngươi thanh tỉnh điểm, chúng ta không thể dạng này!”

Dư Nhược Vi mở ra mê ly 2 mắt, chẳng biết tại sao, từ

trong ánh mắt nàng, lại phẩm vị ra mấy điểm, hung dữ hương vị.

Nàng ôm chặt lấy La Quan, miệng tiến đến hắn bên tai, “Cẩu nam nhân, ta đều làm đến bước này, ngươi còn không muốn bành ta? Chẳng lẽ muốn ta đem ngươi đẩy ngã, mình động?”

Tê ——

Nữ nhân này, nàng không có mất đi ý thức, cho nên cái này liền giống như là say khướt… Nàng đây là mượn thuốc kình, cố ý gây sự a!

Cái này nếu là còn có thể nhẫn, cũng không phải là nam nhân, dù sao sư tôn biến thành sư muội, khi ra tay cũng không có gì gánh nặng trong lòng.

La Quan cúi đầu, hung hăng thân nàng một ngụm, “Cái này không được, chúng ta chuyển sang nơi khác…” Ôm lấy Dư Nhược Vi, hắn quay đầu bước đi.

Rất nhanh, liền tới đến vừa rồi trên đường, gặp phải một chỗ đảo nhỏ, La Quan vội vã rơi xuống, phất tay áo đánh ra một mảnh kiếm quang.

Ầm ầm ——

Trầm đục bên trong, 1 cái giản dị động phủ, rất nhanh liền mở ra đến, phất tay áo quyển tận bụi bặm, ôm Dư Nhược Vi tiến vào bên trong.

Ông ——

1 đạo cấm chế mở ra, ngăn cách trong ngoài động tĩnh.

La Quan nằm mơ.

Hay là cùng Dư Nhược Vi cùng một chỗ, 2 người lại té ngã, một hồi La Quan ở bên trên, một hồi lại bị Dư Nhược Vi lật tung.

Tình hình chiến đấu cháy bỏng, ai cũng không nhận thua, mệt 2 người thở hồng hộc, thẳng đến hồi lâu sau, Dư Nhược Vi hai chân bủn rủn, hung hăng hô, “Ta không được, ta không được.”

Lúc này mới kết thúc trận này té ngã giải thi đấu.

Mộng về sau, La Quan tựa ở tùy ý lấy ra một chiếc giường mềm bên trên, Dư Nhược Vi khép hờ lấy 2 mắt, co quắp tại một bên, còn cố ý bỏ qua một bên một điểm khoảng cách, dẫn đến mông eo đường cong băng hết sức mê người.

“Khục! Sư muội, ngươi vừa rồi làm sao, đột nhiên liền phóng điện… Bằng không, ta còn có thể lợi hại hơn…” La Quan lắp bắp, đánh vỡ giờ phút này bình tĩnh.

Không có cách, vừa rồi Dư Nhược Vi còn sinh long hoạt hổ đâu, bây giờ sự tình làm xuống, nàng ngược lại là xấu hổ, còn 1 bộ bị khi phụ bộ dáng.

La Quan có thể làm sao? Ai bảo ta là nam nhân đâu, da mặt liền muốn dày điểm, phải cho người ta cái bậc thang hạ. Cũng không thể, tất cả mọi người đóng vai vô tội,

một mực tại cái này ngẩn người đi.

Còn có chính sự đâu!

Quả nhiên, La Quan cái này sát lực kinh người lời vừa ra khỏi miệng, Dư Nhược Vi liền không kềm được, nàng một gương mặt nháy mắt đỏ lên, trần trụi ra tuyết trắng da thịt, đều biến thành nhàn nhạt màu hồng.

Xoay người, hung hăng trừng mắt liếc La Quan, “Không muốn mặt!”

La Quan thừa cơ ôm chặt lấy nàng, “Đúng đúng đúng, là sư huynh không muốn mặt, còn xin sư muội khoan dung độ lượng rộng lượng, đừng chấp nhặt với ta.”

Dư Nhược Vi vùng vẫy một hồi, cũng liền bị hắn ôm, rầu rĩ nói: “Ngươi muốn cùng ta, cùng một chỗ về Thanh Tiêu kiếm tông… Hai chúng ta sự tình, phải cùng cha ta nói một tiếng…”

“Tốt, đều nghe sư muội.” La Quan một lời đáp ứng, “Cái kia vừa rồi, sư huynh ta quá xúc động một chút, sư muội ngươi không sao chứ… Khục, lần thứ 1 đều có chút không thích ứng, về sau liền tốt.”

Dư Nhược Vi vùi đầu thấp hơn, “Liền lần này, không có về sau!”

La Quan thấy thèm ăn nhỏ dãi, cái đồ chơi này phát hồ tại tâm, thực tế có chút khó mà khống chế, Dư Nhược Vi giật nảy mình, thân thể run lên.

La Quan có chút xấu hổ, lại không phải không có kinh nghiệm mao đầu tiểu tử, làm sao cũng không biết thương yêu người?

“Sư muội yên tâm, chúng ta còn nhiều thời gian, ngươi nghỉ ngơi trước một hồi.”

Dư Nhược Vi dừng một chút, nói khẽ: “La Quan, ta phát hiện một sự kiện.”

“Chuyện gì?” La Quan mở miệng, thừa cơ chuyển di một chút lực chú ý, hắn cũng không muốn ngoài miệng nói một đàng, phía dưới làm một bộ.

Dư Nhược Vi ngẩng đầu, nhìn qua hắn, “Ta phát hiện, thể nội lôi đình đạo quả, tại mới vừa rồi bị hấp thu một bộ điểm…”

Lôi đình đạo quả? Thứ này thật không đơn giản, dù là Dư Nhược Vi đạt được, muốn hoàn toàn đem luyện hóa, cũng không dễ dàng sự tình. Có thể hấp thu rơi một bộ điểm, đối nàng mà nói là chuyện tốt, tự thân lôi đạo tu hành, sẽ có tăng lên cực lớn.

Hả? !

Không đúng, La Quan đột nhiên nắm chắc đến trọng điểm, hắn liếm liếm khóe miệng, “Ngươi nói là, vừa rồi?”

Dư Nhược Vi đỏ mặt gật đầu, ánh mắt lại trở nên sương mù mông lung, “Cho nên, cái này đối ta tu hành, là có trợ giúp…”

Còn cần nói nhiều sao? Không cần!

La Quan nghiêm túc mặt, vỗ ngực, “Sư muội yên tâm, vì giúp ngươi sớm ngày luyện hóa lôi đình đạo quả, sư huynh tận hết sức lực!”

Dù sao, Dư Nhược Vi thực lực không thể khinh thường, luyện hóa lôi đình đạo quả về sau, cũng có thể vì hắn cung cấp cực lớn trợ giúp, cho nên đây cũng là khác loại, ngồi mài đao cũng không làm mất kỹ thuật đốn củi đi.

Một lát sau.

“Khục! ! Sư muội, ngươi thả chút điện…”

Đôm đốp ——

Đôm đốp ——

Giản dị trong động phủ, lôi quang bắn tung toé, phác hoạ ra 2 đạo quấn quýt lấy nhau thân ảnh, chập trùng lên xuống lại lẫn nhau trùng điệp.

Mà liền tại, La Quan vì Dư Nhược Vi “Tận hết sức lực” lúc, Tang Tang mang theo ngủ say Ngao Tú, cũng gặp phải phiền phức.

Đối thủ của nàng, là cổ thị 4 ngày kiêu.

Trời ban cổ thị nội tình thâm hậu, có các loại bí pháp, thần thông, cổ thị 4 ngày kiêu tiến vào nguyệt nha biển không lâu sau, liền hội tụ đến cùng một chỗ.

Bây giờ, nhìn xem đối diện Ngao Tú, đôi mắt băng hàn.

“Là kia La Quan người bên cạnh.” Cổ Linh chậm rãi mở miệng, xinh xắn trên khuôn mặt một mảnh băng hàn.

Cổ Chiến, Cổ Ách, Cổ Tế 3 người, khóe miệng lộ ra cười lạnh.

“Mặc kệ bọn hắn ở giữa, là quan hệ như thế nào, đã là kia La Quan người, thà giết lầm vô bỏ qua! !” Cổ Chiến một bước đạp xuống, đưa tay ghìm xuống.

Cổ thị thần thông, phá vỡ núi!

Chỉ đơn giản hai chữ, lại rất không bình thường, chính là cổ thị nhất tộc, từ viễn cổ Bàn Sơn vượn một mạch bên trong, đoạt được chân chính cổ truyền đại thần thông.

Lại trải qua cổ thị đại năng cải tạo, lịch đại truyền thừa đến nay, đã triệt để lột xác thành vì, một môn độc thuộc cổ thị đại sát phạt chi thuật, uy lực đáng sợ đến cực điểm.

Giờ phút này, Cổ Chiến đưa tay nhấn một cái, liền có lực lượng kinh khủng, như thiên hải đủ băng ầm vang rơi xuống, tung 10 triệu sơn nhạc phía trước, đều đem một kích hóa thành bột mịn.

Tang Tang đôi mắt ngưng lại, khi nhìn đến cổ thị 4 ngày kiêu lúc, nàng liền biết hôm nay khó mà thiện, một tay ôm Ngao Tú, một cái tay khác điểm ra.

Một chỉ rơi, lại có chống trời chi uy, tung trời sập tại trước, cũng có thể đều hoành cản tại bên ngoài.

Sau một khắc nổ vang rung trời, 2 đạo bàng bạc chi lực va chạm, khiến không gian vặn vẹo cuồng phong đột khởi, cuốn lên đen nhánh nước biển, phát ra “Ầm ầm” gào thét, càn quét 4 phương 8 hướng.

Cân sức ngang tài!

Cổ Chiến một kích này, lại bị tuỳ tiện ngăn lại, cổ thị 4 ngày kiêu đôi mắt ở giữa, lộ ra mấy điểm trầm ngưng. Hiển nhiên không nghĩ tới, La Quan bên người 1 không đáng chú ý nữ tu, lại có được như thế cường hãn thực lực.

Đây có phải hay không cũng có thể cho thấy, La Quan tu vi, đem càng thêm thâm bất khả trắc? Xem ra, vốn cho rằng dễ như trở bàn tay trấn sát, chưa hẳn tựa như trong tưởng tượng đơn giản như vậy.

Nhưng, cũng chỉ thế thôi.

Kết quả sau cùng, không có bất kỳ thay đổi nào, đối với thực lực bản thân, cổ thị 4 ngày kiêu có tuyệt đối tự tin.

Không chỉ có bởi vì bọn hắn trên thân, chảy xuôi thế gian này, cao quý nhất, cường đại huyết mạch, càng bởi vì cổ thị truyền thừa, để bọn hắn có đầy đủ lòng tin, trấn sát hết thảy cùng giai chi địch.

Đã, kia La Quan có thể tiến vào thâm uyên, tung mạnh hơn lại như thế nào? Nhiều lắm là cũng chính là, tốn

nhiều một chút thủ đoạn thôi!

“Có chút đồ vật.” Cổ Chiến nhếch miệng cười một tiếng, nhưng hắn một đôi tròng mắt, lại băng hàn đến cực điểm, “Thôi được, liền để ngươi mở mang kiến thức một chút, ta cổ thị nhất tộc, lực lượng chân chính! !”

“Phá vỡ núi!”

Hay là “Phá vỡ núi” thần thông, nhưng giờ phút này thi triển, cùng lúc trước nhưng lại có sự khác biệt. Tùy ý một kích cùng toàn lực ứng phó, tuy là cùng 1 thần thông, uy lực của nó chênh lệch lại có khác nhau một trời một vực.

Cổ Linh, Cổ Ách, Cổ Tế 3 người, khóe miệng lộ ra lãnh ý.

Cổ Chiến nghiêm túc! !

Một kích này, đủ phân thắng bại, định sinh tử.

Nữ nhân này, tuyệt ngăn không được.

Sau một khắc.

Oanh ——

Nổ vang rung trời, sát na biển băng thập phương, đen như mực nước biển, cuốn lên cao trăm trượng kinh đào hải lãng, “Ầm ầm” quét ngang.

Tang Tang đứng tại chỗ, chậm rãi thu tay lại.

Lần này, nàng vẫn là chỉ điểm một chút rơi, liền lực kéo trời nghiêng!

Bá ——

Cổ Chiến sắc mặt, triệt để âm trầm xuống.

Bên cạnh nó hơn cổ thị 3 người, trên mặt cũng lần thứ 1, bộc lộ kinh sợ, chấn động.

Kết quả này, bọn hắn khó có thể tin!

Cổ Linh tiến lên một bước, trầm giọng nói: “Cùng một chỗ động thủ, trấn sát nàng!” Cái này nữ tu quyết không thể bỏ qua, nếu không chắc chắn trở thành, bọn hắn đánh giết La Quan lớn trở ngại.

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 733 : Tràn ngập tử khí hòn đảo

“Tốt!”

Cổ Chiến, Cổ Ách, Cổ Tế 3 người gầm nhẹ.

Sau một khắc, cổ thị 4 ngày kiêu đồng thời xuất thủ, khí tức khủng bố một nháy mắt, liền đem Tang Tang bao phủ.

Nàng biểu lộ ở giữa, lộ ra mấy điểm ngưng trọng, thở sâu, đột nhiên cầm trong tay Ngao Tú, trùng điệp văng ra ngoài.

Ầm ầm ——

Nổ vang rung trời, đến từ 4 người khủng bố công kích, lại bị nàng thân thể nho nhỏ, ngạnh sinh sinh ngăn lại.

Bá ——

Ngao Tú mở 2 mắt ra, chỗ sâu hiển hiện xích hồng dựng thẳng đồng, phẫn nộ thét lên, “Tang Tang, ngươi làm gì?”

Đối mặt chất vấn, Tang Tang sắc mặt bình tĩnh, thản nhiên nói: “Nghe nói trời ban cổ thị, từng bắt không ít Chân Long, luyện chế thành minh tâm long dầu, lấy trợ tộc nhân tu luyện.”

“Một mình ta không phải đối thủ của bọn họ, ngươi nếu không hỗ trợ, chẳng lẽ chuẩn bị cùng bọn hắn cùng một chỗ, đi cổ thị làm khách sao?”

Cổ thị 4 ngày kiêu vừa sợ vừa giận, không nghĩ tới tiểu nha đầu này, lại cũng thâm tàng bất lộ. Nhưng đợi nghe rõ, giữa 2 người đối thoại, đáy mắt lại lộ ra kinh hỉ —— Chân Long? ! Chẳng lẽ nói, tiểu nha đầu này, đúng là 1 đầu đương thời Chân Long? !

Tuy khó lấy tin, nhưng mới rồi bộc phát Long khí, cùng thân thể nho nhỏ bên trong bộc phát ra lực lượng cường đại, đều là việc này chứng cứ rõ ràng.

“Cầm xuống nàng!”

Thế gian Chân Long tuyệt tích, minh tâm long dầu loại này tu luyện thánh vật, trời ban cổ thị đã sớm còn thừa không nhiều, bọn hắn đều vô tư cách sử dụng, nếu có thể bắt đến 1 đầu Chân Long, trong tộc tất có trọng thưởng.

Ngao Tú hung dữ, trừng mắt liếc Tang Tang, nhưng ở nàng bình tĩnh đôi mắt nhìn chăm chú, vẫn cảm thấy tâm lý không chắc.

“Ngang rống —— “

“Trời ban cổ thị, dám bắt giết Chân Long, tội không dung xá!”

Gào thét một tiếng, nàng phóng tới cổ thị 4 ngày kiêu.

Tang Tang khóe miệng câu một chút, cất bước hướng về phía trước, đưa tay ghìm xuống, “Long ngục!”

Oanh ——

Khủng bố áp bách sát na giáng lâm, bao phủ cổ thị 4 ngày kiêu, như vô hình gông xiềng, làm bọn hắn nhất cử nhất động phá lệ phí sức.

1 cái phụ trợ, 1 cái kiến tạo, Tang Tang cùng Ngao Tú liên thủ, nhất thời lại đánh cổ thị 4 ngày kiêu liên tục lui ra phía sau, rơi vào hạ phong.

Đây quả thực không thể tưởng tượng!

Thân là cổ thị trẻ tuổi thay mặt bên trong người nổi bật, 4 người tâm cao khí ngạo, nói câu mắt cao hơn đầu không chút nào khoa trương, chưa từng như thế biệt khuất?

“Đáng ghét!” Cổ Chiến tính tình táo bạo nhất, gào thét bên trong quanh thân khí cơ lập tức biến đổi, một tiếng hổ khiếu từ trong cơ thể truyền ra, “Mở ra tứ tượng trấn ngục, giết các nàng!”

Hung thần ngang ngược, như mãnh hổ hạ sơn.

Cổ Linh cùng nhíu mày, không nghĩ tuỳ tiện vận dụng át chủ bài, nhưng mắt thấy Tang Tang, Ngao Tú liên thủ, rất có càng chiến càng mạnh chi thế.

“Tốt!”

Cổ Linh thở sâu, thể nội một tiếng to rõ hót vang, bỗng nhiên có khí tức nóng bỏng phát ra.

Cổ Ách, Cổ Tế 2 người thể nội, cũng đều có một tiếng to lớn thú rống vang lên, một uy nghiêm bá đạo, một trầm thấp nặng nề.

Tang Tang sắc mặt biến hóa, “Đi!”

Ngao Tú cũng phát giác được không ổn, “Ngang rống ——” lại một tiếng long ngâm, đỉnh đầu nàng phía trên lại hiện ra, 1 đầu Chân Long hư ảnh, toàn thân lân giáp xích hồng, giống như như thủy tinh óng ánh sáng long lanh.

Giờ phút này, long uy trùng điệp quét ra, thụ long ngục áp chế, cổ thị 4 ngày kiêu vội vàng không kịp chuẩn bị dưới, bị sinh sinh đánh nhanh lùi lại.

Sưu ——

Tang Tang giữ chặt Ngao Tú, xoay người rời đi, không biết nàng thi triển gì cùng thần thông, 2 người thân ảnh hư hư thật thật, biến mất trong nháy mắt vô tung.

“Đáng ghét, bị các nàng trốn!” Cổ Chiến gầm thét, bây giờ hắn giữa lông mày, lại hiển hiện 1 cái “Vương” chữ, bộ mặt càng là bộ điểm hóa thú, hiện ra thuần trắng lông tóc, cả người tăng thêm hung lệ, bá đạo.

Cổ Linh, Cổ Ách, Cổ Tế 3 người, cũng không sai biệt nhiều, nhất là giờ phút này 4 người đứng chung một chỗ, khí cơ lại ẩn ẩn tương dung, hình thành 1 đạo cực

kỳ khủng bố uy áp, làm người sợ hãi.

Cái này, chính là tứ tượng trấn ngục.

Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ, đây là viễn cổ 4 thánh, gần như trong truyền thuyết thần thoại tồn tại.

Trời ban cổ thị môn đại thần thông này, chính là lấy bí pháp, mời mượn một tia 4 thánh chân ý, một khi liên thủ càng là uy lực tăng vọt.

Nhưng cũng tiếc, bọn hắn căn bản không có cơ hội xuất thủ, Tang Tang, Ngao Tú liền đã thoát thân.

Cổ Linh tán đi Chu Tước chân ý, khôi phục như lúc ban đầu, âm thanh lạnh lùng nói: “Không sao cả! Nguyệt nha biển đã phong bế, tại Hắc Nguyệt chi môn mở ra trước, ai cũng không cách nào rời đi cái này, đã các nàng là La Quan người bên cạnh, ngày ấy sau tru sát La Quan lúc, các nàng cũng trốn không thoát!”

“Không sai.” Cổ Ách mở miệng, hơi dừng lại, tiếp tục nói: “Bất quá, cái này 1 lớn 1 gần hai nữ nhân thực lực đích xác kinh người, nếu không mời ra tứ tượng trấn ngục, ngươi ta cũng sẽ cảm thấy khó giải quyết. Xem ra, muốn giết cái này La Quan, cũng không dễ dàng sự tình.”

Cổ Tế cười lạnh, “Hạng người bình thường, lại há có tư cách, trở thành ta trời ban cổ thị tai hoạ ngầm? ! Cái này La Quan, tất có chỗ hơn người. Nhưng vô luận như thế nào, lần này hắn hẳn phải chết không nghi ngờ, ta cổ thị

địch nhân, chú định đều muốn hủy diệt, chưa từng ngoại lệ!”

“Đây là tự nhiên, ta cổ thị, vô địch thiên hạ!” Cổ Chiến ngóc đầu lên, mặt mũi tràn đầy tự tin.

Một bên khác, Tang Tang nắm lấy Ngao Tú, 2 người bay ra một khoảng cách về sau, xác định cổ thị 4 ngày kiêu vẫn chưa truy sát, lúc này mới dừng lại.

“Tứ tượng trấn ngục…” Ngao Tú nghiến răng nghiến lợi, “Hiện tại, ta là thật tin tưởng, ngày này ban thưởng cổ thị nhất định nắm qua Chân Long!”

Vừa rồi, tuy chỉ là một chút khí cơ tràn ra ngoài, lại làm nàng cảm nhận được, cực lớn áp bách. Bên tai thậm chí, nghe tới một chút, Chân Long sắp chết trước kêu rên, đây cũng không phải là hư ảo mà là cùng là Chân Long huyết mạch, tại trong minh minh cảm giác.

Tang Tang thản nhiên nói: “Ngươi muốn báo thù, cũng được chờ khôi phục thực lực, hiện tại hay là thành thật một chút.” Hơi trầm ngâm, “Kỳ thật, La Quan đại nhân là 1 cái lựa chọn rất tốt, ngươi đi theo bên người đại nhân hồi lâu, hẳn là cũng có cảm giác, cùng nhà ta đại nhân ký kết khế ước, cũng không tính bôi nhọ ngươi.”

“Hừ!” Ngao Tú cười lạnh một tiếng, “Ta chính là đương thời Chân Long, sinh mà bao trùm vạn vật phía trên, há lại chỉ là Nhân tộc có thể thúc đẩy? Cái này đối ta mà nói, là sỉ nhục lớn nhất!”

“Mà ngươi, thân là ta Long tộc một mạch trấn linh, lại

giúp đỡ Nhân tộc trấn áp ta, liền không sợ Long tộc tiên tổ có linh, diệt ngươi thần thức?”

Tang Tang sắc mặt không thay đổi, nhìn xem nàng, “Ngao Tú, hiện tại thiên hạ, đã không phải ngươi ngủ say thời điểm… Long tộc khí vận đã hết, tuyệt ở thiên hạ, ngươi như còn thấy không rõ thế cục, ta sẽ không lại khuyên.”

Nàng đôi mắt ở giữa, lộ ra lãnh ý, “Nhưng có một chút, ta muốn cảnh cáo ngươi, nếu như ngươi can đảm dám đối với đại nhân bất lợi, ta không tiếc đại giới, chắc chắn ngươi trấn áp!”

Ngao Tú trùng điệp hừ lạnh, nhắm mắt lại lại mở ra, nàng biểu lộ một nháy mắt, nhiều mấy điểm mơ hồ, đưa tay dụi dụi mắt, “Tang Tang tỷ tỷ, chúng ta đây là ở đâu?”

Tiểu Ngao Tú trở về.

Một nháy mắt, Tang Tang trên mặt băng hàn tẫn tán, mỉm cười nói: “Tú Tú, chúng ta tại nguyệt nha biển, cùng ngươi La Quan ca ca thất lạc, ngươi giúp tỷ tỷ cảm ứng một chút hắn ở đâu, chúng ta quá khứ tìm hắn có được hay không?”

Ngao Tú cùng La Quan ký kết khế ước, giữa lẫn nhau có cảm giác biết, chỉ bất quá lúc trước, bị một cái khác Ngao Tú cho đơn phương che đậy.

Hiện tại, nàng từ bỏ thân thể chủ đạo, tiểu Ngao Tú tranh thủ thời gian gật đầu, “Ừm ân, người ta cũng muốn ca ca.” Nàng nhắm mắt lại, khuôn mặt nhỏ nghiêm túc

cảm giác hồi lâu, đột nhiên cười nói: “Ta tìm tới ca ca á!”

Tang Tang nắm tay của nàng, “Kia, chúng ta lúc này đi thôi.”

…

Nguyên lai, Dư Nhược Vi nói là thật, việc này lại thật, có trợ giúp nàng hấp thu lôi đình đạo quả. Nhìn xem lao nhanh lôi quang, dần dần biến mất thể nội, La Quan khóe miệng co quắp dưới, luôn cảm thấy cổ quái cực rồi?

Trước kia, ta làm sao không có phát hiện, mình còn có năng lực này? !

Bá ——

Dư Nhược Vi mở 2 mắt ra, đôi mắt chỗ sâu lôi quang hiện lên, thấy La Quan kinh ngạc nhìn xem nàng, sắc mặt đỏ lên, “Ngươi nhìn cái gì?”

Nên làm, đều làm xong, các loại nếm thử cũng không ít, nhưng nàng hay là sẽ xấu hổ.

Bộ dáng này, La Quan lại một trận thèm ăn nhỏ dãi, thở sâu mới đè xuống trong lòng ngo ngoe muốn động, bây giờ vẫn chưa tới càn rỡ thời điểm.

“Sư muội, ngươi trạng thái như thế nào? ?”

Dư Nhược Vi gật đầu, “Lôi đình đạo quả đã sơ bộ luyện hóa, nhưng nó ẩn chứa sức mạnh sấm sét quá nhiều,

còn cần một chút thời gian hấp thu, nhưng đi đường đã không ngại.”

Nàng đứng dậy, đôi mắt xinh xắn, “La sư huynh, chúng ta đi thôi.”

La Quan nhếch miệng cười, sư tôn biến sư muội cái này thao tác, thực tế quá trượt… Hắc hắc! !

“Tốt, chúng ta…” Hắn ngữ khí hơi ngừng lại, nhìn về phía một phương hướng nào đó.

Dư Nhược Vi nói: “Làm sao rồi?”

La Quan mặt lộ vẻ tiếu dung, “Là Ngao Tú, ta cảm nhận được khí tức của nàng, đang theo chúng ta chỗ chạy đến… Ngô, Tang Tang cũng đi cùng với nàng.”

“Vậy liền không có việc gì, chúng ta trước đi đường, đợi các nàng đuổi theo chính là.”

Có Tang Tang tại, an toàn khi vô vấn đề.

Huống chi, coi như Ngao Tú hiện tại trạng thái không đúng, nhưng nàng tốt xấu là 1 tôn đương thời Chân Long, thật sự cho rằng là dễ khi dễ?

Hừ hừ!

Thời khắc nguy cấp, tất có thủ đoạn.

Đối La Quan quyết định, Dư Nhược Vi từ không ý kiến.

Phất tay mở ra cấm chế, La Quan mang theo Dư Nhược Vi, vọt thẳng trời mà lên, “Dư sư muội, ngươi kế tiếp theo hấp thu lôi đình chi lực, ta đến đi đường.”

Sau 3 ngày.

Nguyệt nha biển sâu chỗ, La Quan trong tầm mắt xuất hiện vài tòa hòn đảo, bọn chúng chịu rất gần, cơ hồ lẫn nhau dán vào đến cùng một chỗ.

Kỳ thật, nguyệt nha trong biển hòn đảo rất nhiều, nếu không cũng sẽ không có “Hắc Nguyệt chuỗi đảo” nói chuyện, nhưng trước mắt cái này vài toà đảo lại rất không giống.

Thứ 1, hòn đảo diện tích rất lớn, cơ hồ chính là từng khối cỡ nhỏ lục địa.

Thứ 2, những hòn đảo này, từng cái toàn thân đen nhánh, giống như là bị trong vòm trời Hắc Nguyệt xâm nhiễm, lộ ra kiềm chế khí cơ.

Thứ 3… Tử khí!

Không sai, chính là loại kia nồng đậm mục nát hương vị, phần lớn xuất hiện tại mộ tràng bên trong, mà trước mắt… Rất nhiều rất nhiều, lẫn nhau xen lẫn, nồng đậm đến cơ hồ hóa thành tầng mây, che đậy mặt trời.

Đương nhiên, cái này bên trong không có mặt trời, chỉ một vòng Hắc Nguyệt treo cao, thế là cũng liền tăng thêm mấy điểm uy nghiêm khí cơ, làm người ta nhìn tới không rõ.

Nơi này nói rõ, xem xét liền không bình thường, nói không chừng là cái hố trời, La Quan chắc chắn sẽ không đi vào.

Thế là, hắn không chút do dự thay đổi phương hướng, quấn một vòng lớn, tránh đi trước mắt cái này vài tòa đại đảo.

Sau nửa canh giờ, La Quan ngừng một chút, nặng nề nhìn về phía trước mắt vài toà, bị tử khí nồng đậm bao trùm hòn đảo lớn màu đen, biểu lộ hơi có vẻ âm trầm.

Đạp mịa, thật sự là muốn tránh đều tránh không khỏi!

Bởi vì, mơ hồ cảm giác bên trong, thuộc về Mộ Thanh Kết khí tức, ngay tại trong khu vực này.

Nói cách khác, muốn tìm đến nàng liền phải đi vào! !

Âm mưu… Đây tuyệt đối là âm mưu… Đỉnh đầu cái này Hắc Nguyệt, đến cùng đánh cái gì tính toán? !

Thở sâu, La Quan quay người, đánh thức tu luyện Dư Nhược Vi.

Nàng mở mắt ra, từng tia từng tia lôi quang trong mắt nhảy vọt, quanh thân thanh lãnh, hờ hững khí cơ càng phát ra dày đặc, nhưng tại nhìn thấy La Quan lúc, một đôi tròng mắt nháy mắt mềm mại, “La sư huynh, chúng ta đến rồi? ?”

“Ừm, Mộ Thanh Kết khí tức, ngay tại cái này.” La Quan

dừng một chút, tiếp tục nói: “Nơi đây không bình thường, phải cẩn thận chút.”

“Được.” Dư Nhược Vi đứng dậy, váy dài trắng trong gió khẽ nhúc nhích, “Ta bây giờ, cũng nên có thể, giúp sư huynh một chút.”

Khóe miệng nàng, lộ ra tiếu dung.

La Quan giữa bộ ngực, nháy mắt hiện lên hào tình vạn trượng, như thế mỹ nhân làm bạn, đầm rồng hang hổ lại như thế nào? Đã trốn không thoát, liền chơi hắn - nương!

“Ha ha ha, sư muội, chúng ta đi!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 734 : Viễn cổ đại mộ

Hào tình vạn trượng La Quan, chỉ hăng hái một lát, liền dẫn Dư Nhược Vi, chú ý cẩn thận rơi vào 1 cái ở trên đảo.

Cái gì?

Cái này khó tránh khỏi có chút không uy phong? ! Hừ hừ, nhưng thêm chút đầu óc đi, uy phong là cái gì, còn sống hắn không tốt sao?

Đây chính là thâm uyên, không phải nhà ngươi hậu viện, là ngươi nghĩ sao, liền có thể sao địa phương, La Quan cũng không cho rằng hắn liền có, có thể tại cái này bình lội tư cách.

Tiến vào ở trên đảo, khí tức tử vong càng thêm dày đặc, đến mức sương mù nặng nề, khiến xung quanh ánh mắt trở nên mơ hồ.

Một tia cảnh giác, bất an, nổi lên 2 người trong lòng, Dư Nhược Vi nói: “La sư huynh, xem ra cái này thật rất có vấn đề.”

Luyện hóa lôi đình đạo quả về sau, nàng cảm giác càng thêm nhạy cảm, chỉ là đứng tại trên đảo này, liền giống như ngồi châm nỉ cảm giác.

La Quan gật đầu, đang muốn nói cái gì, sắc mặt biến

hóa.

Chỉ thấy một đạo hắc ảnh, từ cách đó không xa mặt đất, bỗng nhiên xông vào giữa không trung, như vội vàng hấp tấp thẳng đến 2 người chỗ mà tới.

“Ừm, là hắn?” La Quan ánh mắt chớp lên, đã nhận ra đối diện người, chính là nguyệt nha hải ngoại gặp phải con trâu kia yêu.

Tự xưng phong sơn Yêu tộc, Ngưu Đại Tráng… Danh tự này, ngược lại là rất tốt nhớ.

“Ai? !” Ngưu Đại Tráng giật nảy mình, bỗng nhiên lui ra phía sau bày ra tư thế, đợi thấy rõ La Quan, Dư Nhược Vi về sau, biểu lộ buông lỏng, “Nguyên lai là La đạo hữu 2 vị, hô —— hù chết lão ngưu, ta còn tưởng rằng, lại bị những vật kia cho quấn lên…”

Hắn biểu lộ ở giữa, đều là nỗi khiếp sợ vẫn còn.

La Quan trong lòng khẽ động, chắp tay, “Ngưu đạo bạn, lại gặp mặt, xem ra ngươi ta ở giữa, thật là có mấy điểm duyên điểm.” Hướng phía sau hắn nhìn một chút, “Không biết ngưu đạo bạn, đây là gặp được phiền toái gì rồi? Sao chật vật như thế.”

Ngưu Đại Tráng run rẩy một chút, hạ giọng, “La đạo hữu, La huynh đệ, ta lão ngưu là nhìn ngươi thuận mắt, cùng ngươi mới quen đã thân, mới nhắc nhở ngươi, nơi này tà dị tuyệt đối không thể ở lâu, các ngươi hay là tranh thủ thời gian, cùng ta cùng rời đi đi!”

La Quan nhìn xem hắn không nói lời nào.

Ngưu Đại Tráng khẽ cắn môi, “Ngươi biết, cái này vài toà đại đảo là địa phương nào? Mộ tràng, cái này đạp ngựa toàn bộ địa phương, đều là mộ tràng, dưới mặt đất chôn sâu lấy từng tòa đại mộ, bên trong có hay không cơ duyên, ta lão ngưu không biết, nhưng tuyệt đối ăn người không nhả xương… Cùng ta lão ngưu đi vào chung, bây giờ chỉ một mình ta trốn thoát, các ngươi nhưng tuyệt đối đừng không tin!”

Ô ô ——

Không biết nơi nào, đột nhiên truyền đến quỷ dị thanh âm, như phong thanh xuyên qua trống rỗng, lại như oan hồn không cam lòng gào thét, nghẹn ngào.

Ngưu Đại Tráng “Má ơi” một tiếng, vọt tới lão Cao, “Không được không được, ta phải đi nhanh lên, La huynh đệ chúng ta ngày sau gặp lại!”

Sưu ——

Dựng lên yêu vân, đầu này lão ngưu cái mông nước tiểu lưu mà đi.

La Quan: …

Hắn là thật không nghĩ tới, cái này Ngưu Đại Tráng đúng là như thế, có ý tứ? Khục! Nhưng hiển nhiên, chỗ này xác thực đáng sợ.

Càng đem một đầu thực lực cường hãn, khiến La Quan

đều có chỗ kiêng kị đại yêu, hù đến tình trạng như thế… Đương nhiên, ở trong đó cũng khó nói, có hay không biểu diễn trình độ.

Nhưng ít ra giờ phút này, Ngưu Đại Tráng là thật trốn.

Trầm ngâm một chút, La Quan nói: “Đi, chúng ta quá khứ.” Hắn mang theo Dư Nhược Vi, rất mau tới đến vừa rồi, kia lão ngưu xông ra địa phương.

1 con bất quy tắc địa quật cửa vào đập vào mi mắt, xem ra cũng không phải là ngoại lực phá hư, mà là mặt đất tự hành đổ sụp tạo thành. Ánh mắt chỉ có thể nhìn rõ một khoảng cách, thần niệm cẩn thận thăm dò vào, lại như rơi vào vũng nước đục bên trong, hết thảy đều mơ hồ không rõ.

La Quan quay người, nhìn thoáng qua Dư Nhược Vi.

Nàng hiểu ý, vỗ tay phát ra tiếng, 1 viên lôi cầu ngưng tụ ra hiện, rơi vào trong lòng đất. Mấy hơi về sau, “Ầm ầm” nổ vang, nương theo lấy mảng lớn lôi quang tứ ngược, cuồng phong gợi lên bụi bặm xông ra, mang theo nồng đậm mục nát hương vị, như không khí cũng không làm sao lưu thông.

Chợt, lâm vào hoàn toàn yên tĩnh.

Tình huống này, chí ít địa quật cửa vào phiến khu vực này, hẳn là không cái gì nguy hiểm.

La Quan lật tay lấy ra 1 khối trận bàn, lạc ấn sau phất tay áo vung lên, đưa nó đánh vào cách đó không xa mặt

đất, lại lau đi tàn hơn vết tích.

Như thế liền coi như cho tự thân, lưu lại một chỗ tọa độ, để phòng lỡ như.

“Đi, chúng ta đi vào!”

Hắn cùng Dư Nhược Vi 2 người, thả người nhảy xuống đất quật, cẩn thận lý do tru tiên kiếm đã ở trong tay, Dư Nhược Vi đôi mắt chỗ sâu, có từng tia từng tia lôi quang hiển hiện.

Địa quật rất sâu, rơi hẹn 1,000 trượng trái phải mới đến đáy, vừa rồi La Quan đã thấy đến, lôi đình tứ ngược về sau vết tích, lại ngẩng đầu nhìn đỉnh đầu lối ra, xác định cùng trận bàn ở giữa cảm giác rất rõ ràng, lúc này mới nhìn kỹ hướng xung quanh.

Dưới mặt đất 1,000 trượng chỗ sâu vốn nên đen nhánh vô song, nhưng không biết cái này đất đá tính chất bên trong, ẩn chứa loại nào vật chất, lại tản mát ra nhàn nhạt huỳnh quang, cũng không sáng tỏ, lại đủ để cho tu sĩ trong lòng đất thấy vật.

Đường hầm mỏ…

Không sai, đây chính là La Quan cảm giác đầu tiên, chỉ là lớn hơn rất nhiều, cao độ thấp nhất đều tại mấy chục trượng, người hành tẩu tại trong đó, liền như nhỏ bé sâu kiến. Cũng không biết lúc trước, đến bao lớn hào tồn tại, mới cần mở dạng này thông đạo.

Giăng khắp nơi, hình thành vô số đầu lối rẽ, riêng phần

mình thông hướng phương hướng khác nhau.

Bây giờ, những thông đạo này bên trong, tràn ngập vô tận tử khí, so ở trên đảo cảm thấy được, muốn nồng đậm không chỉ gấp mười lần, hô hấp đều giống bị tắc.

Mộ tràng? !

Người nào, sẽ mai táng tại cái này bên trong, cùng Hắc Nguyệt ở giữa, lại là cái gì quan hệ? La Quan lắc đầu, cẩn thận cảm giác Mộ Thanh Kết khí tức về sau, tuyển định phương hướng, “Đi theo ta.”

Hắn mang theo Dư Nhược Vi, hướng trong đó một cái thông đạo bước đi.

Rất nhanh, La Quan liền gặp được, Ngưu Đại Tráng trong miệng mộ tràng —— kia là 1 cái, hùng ngồi dưới mặt đất đại mộ, chiếm diện tích mấy trăm dặm trở lên, bị đào rỗng cực lớn 1 khối, có vô số thạch tượng lít nha lít nhít đứng chung một chỗ, bảo vệ tại đại mộ cửa vào.

Chỉ bất quá, cái này lộ ra nhưng kinh lịch, không chỉ một trận đại chiến, đại mộ ngoại bộ quảng trường vỡ vụn nghiêm trọng, có lưu các loại chém giết vết tích, mà những cái kia thạch tượng cũng có hại hủy, biến thành một bãi đá vụn, vẫn như cũ đứng lặng những cái kia, cũng không ít thiếu cánh tay chân gãy.

Thuận tiện như, cùng kẻ xâm nhập chém giết, chính là bọn hắn.

Đột nhiên, La Quan giật mình trong lòng, hắn nhìn về

phía đại mộ lúc, lại đột nhiên cảm thấy những cái kia thạch tượng, cũng ngay tại hướng hắn nhìn tới.

Đông ——

Đông ——

Nhịp tim bắt đầu gia tăng tốc độ.

Ảo giác?

Răng rắc ——

Đột nhiên, cách bọn họ gần nhất một bộ thạch tượng, mặt ngoài thân thể nứt ra một cái lỗ khe hở, sau một khắc bỗng nhiên mở 2 mắt ra.

Trong đó một mảnh xích hồng, như cất giấu vô tận huyết hải, khủng bố hung thần.

Sau một khắc.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Liền như mở ra cái nào đó chốt mở, lít nha lít nhít vỡ vụn âm thanh truyền đến, không dứt bên tai. La Quan sắc mặt đại biến, kéo lại Dư Nhược Vi, 2 người cấp tốc đi xa.

Sau lưng, rất nhanh truyền đến tiếng bước chân nặng nề, nương theo lấy mặt đất oanh minh, cả tòa không

gian dưới đất tựa hồ cũng tại chấn động.

Cũng may 2 người phản ứng cực nhanh, tại những cái kia thạch tượng chưa bộc phát trước, liền đã thoát thân mà đi. Một lát sau, nương theo lấy từng đợt trầm thấp, bạo ngược gào thét, đến từ sau lưng khủng bố khí cơ, rốt cục an tĩnh xuống.

Thoát khỏi!

Hô ——

La Quan thở ra một hơi, chau mày.

Thật đáng sợ!

Kia đại mộ bên ngoài thạch tượng, rốt cuộc là thứ gì? Lấy La Quan tu vi, lại cũng không sinh ra nửa điểm, chống lại suy nghĩ.

Khôi lỗi sao! ? !

“Là thủ mộ tử linh.” Huyền Quy thanh âm vang lên, “Xác thực nói, đây là một loại cực tàn nhẫn thủ đoạn, đem vật sống sinh linh ngạnh sinh sinh, luyện chế thành thủ mộ khôi lỗi… Xen vào sinh tử trước đó, hồn phách cùng đại mộ một thể, chú định vĩnh viễn thủ hộ ở đây, tuyệt không có khả năng phản bội, siêu thoát.”

Hơi dừng lại, tiếp tục nói: “Nhưng loại này mộ táng phương thức, chỉ tồn tại ở cực kỳ lâu trước đó, xem ra những này đại mộ, đã tiếp cận thời đại viễn cổ. Ngươi cẩn thận một chút, thời đại viễn cổ người tu hành, cùng

đương kim có rất lớn khác biệt, một chút quỷ dị thủ đoạn, rất là không thể tưởng tượng nổi. Mà có tư cách, tu kiến như thế quy mô đại mộ, luyện chế đông đảo thủ mộ tử linh, tuyệt không phải hạng người tầm thường! !"

"Vâng, đa tạ lão sư nhắc nhở." La Quan trong lòng run lên.

Viễn cổ đại mộ? !

Nơi này, so hắn nghĩ còn muốn đáng sợ, khó trách Ngưu Đại Tráng trước đó, bị hù mặt như màu đất, xem ra là gặp tai vạ.

Cũng không biết, bọn hắn lúc trước gặp phải, có phải là vừa rồi, La Quan nhìn thấy toà kia đại mộ.

Tiếp tục hướng phía trước đi đường, sau đó không lâu La Quan, Dư Nhược Vi 2 người, liền lại gặp được một ngôi mộ lớn, mà toà này mộ lại bị người công phá… Đứng tại to lớn thông đạo về sau, hướng đại mộ phương hướng nhìn lại, đại mộ cửa đá đã vỡ vụn, mà mộ tràng bên ngoài một mảnh vỡ nát bừa bộn, khắp nơi tàn tạ không chịu nổi.

Trong đó, hoàn toàn tĩnh mịch.

La Quan do dự một chút, trong lòng nói: "Lão sư, trong này không nguy hiểm chứ?"

Mấy hơi về sau, Huyền Quy thanh âm vang lên, "Chí ít hiện tại, ta không có phát giác được."

Đó chính là cơ bản an toàn, La Quan nghĩ nghĩ, nói: “Dư sư muội, chúng ta vào xem, có thể hay không đối với chỗ này có hiểu biết.”

Hắn luôn cảm thấy Hắc Nguyệt mở ra nguyệt nha biển, lại cố ý đem Mộ Thanh Kết đặt ở, bọn này viễn cổ trong mộ lớn, tất có nó nguyên nhân.

Có lẽ, có thể thông qua những này đại mộ, tra tìm đến một chút dấu vết để lại.

“Được.” Dư Nhược Vi gật đầu.

2 người một trước một sau, tiến vào trong mộ lớn, cùng cái khác địa phương so sánh, nơi này tử khí rõ ràng nhạt rất nhiều, cái này khiến La Quan càng an tâm mấy điểm.

Rất nhanh, xuyên qua vỡ vụn cửa mộ, 2 người tiến vào trong mộ lớn.

Trong đó phạm vi bao la, liếc nhìn lại không giống như là ngôi mộ, ngược lại càng giống là một chỗ, tinh xảo xa hoa cung điện khổng lồ.

Chỉ bất quá bây giờ, kinh lịch tuế nguyệt ăn mòn, lại thêm người xâm nhập phá hư, lộ ra rách nát không chịu nổi, mà đại điện trung ương chỗ, xây dựng 1 cái tế đàn, đỉnh có một chỗ rõ ràng lỗ khảm, cho là dùng để an trí quan tài.

Nhưng bây giờ, tế đàn trên không đãng một mảnh, quan tài đã sớm không biết tung tích.

La Quan đi đến tế đàn dưới, trước cùng các loại, Huyền Quy không có nhắc nhở về sau, lúc này mới cất bước đi tới. Hắn phát hiện cái này tế đàn mặt ngoài, khắc dấu vô số đạo phù văn, nhưng hôm nay lại không biết vì sao, lại bị người toàn bộ phá hư.

Chỉ ngẫu nhiên, lưu lại 1 lượng cái không trọn vẹn phù văn, La Quan ngưng thần nhìn lại, lại cảm giác phù văn này tản ra, vô tận ảo diệu khí cơ. Nhưng lại nhiều cũng không có cái gì phát hiện, cũng không biết tòa tế đàn này, tác dụng chân chính là cái gì.

Đi đến tế đàn trên cùng, an trí quan tài địa phương, La Quan dừng bước lại, đột nhiên liền có một loại xuyên qua thời không, cùng xung quanh cảm giác cảm giác mơ hồ.

Hả? !

Trong lòng hắn run lên, vội vàng thối lui mấy bước, kia cảm giác cảm giác mơ hồ, mới biến mất không thấy gì nữa. Cái này tế đàn, bị phá hư đến tình trạng như thế, lại còn có tàn dư uy có thể? !

Đột nhiên, một tràng tiếng xé gió, tự đại mộ ngoại truyện tới.

Có người đến!

La Quan thả người nhảy lên, rơi vào Dư Nhược Vi trước người, 2 người đều nhíu mày, lạnh lùng hướng ngoại nhìn lại.

Rất nhanh, người tới xâm nhập trong tầm mắt, La Quan sắc mặt biến hóa.

Ma tộc! !

Mà lại, đến không chỉ một, cầm đầu 2 cái càng là tản ra, khí tức cực kỳ mạnh.

Chính là lần này, ma quốc phái ra 7 ma tử thứ 2, giờ phút này uy nghiêm đôi mắt, tập trung vào La Quan, “Đế kiếm người thừa kế, rốt cuộc tìm được ngươi!”

Ông ——

Tiếng kiếm reo, nháy mắt vang vọng cổ mộ.

La Quan cùng Ma tộc, vốn là không có gì dễ nói, huống chi đối phương lần này, rõ ràng là hướng hắn mà tới.

Kia còn do dự cái gì? ? Tiên hạ thủ vi cường!

Ầm ầm ——

Dư Nhược Vi đưa tay, vô tận lôi đình bắn ra, cuồng bạo lôi đình quang mang, chiếu sáng toàn bộ dưới mặt đất, như giang hà bắn ra, đánh phía đối diện Ma tộc.

2 người này, nhiều phiên sau khi vận động, ngược lại là nhiều hơn rất nhiều ăn ý, động thủ giết người đều hợp phách như vậy.

“Hừ, muốn chết!” 1 tôn ma tử cười lạnh, lớn tiếng nói:

“Giết bọn hắn!”

Oanh ——

Hắn cùng một vị khác ma tử, đồng thời một bước đạp xuống.

Sau lưng Ma tộc, càng là tru lên bên trong, trực tiếp biến thành hoàn thành biến thân, theo cuồn cuộn ma khí trùng thiên, hóa thành từng tôn dữ tợn ma vật.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 735 : Ma tộc khóa chặt

Lôi quang tứ ngược, bao phủ quần ma thân ảnh, Dư Nhược Vi lấy sức một mình, ngăn lại một đám ma vật. Nhưng nàng cũng bị cuốn lấy, bất lực lại giúp La Quan, 2 tôn ma tử như mãnh thú, mang theo khí tức cuồng bạo ầm vang giết tới.

La Quan kiếm, đem bên trong 1 tôn ma tử trảm lui, nhưng đến từ khác 1 ma tử công kích, cũng ép hắn chỉ có thể về kiếm tự vệ.

Oanh ——

Nổ vang rung trời, bao khỏa cuồn cuộn ma khí nắm đấm, trùng điệp đánh vào tru tiên trên thân kiếm, như bài sơn đảo hải lực lượng không ngừng xung kích.

La Quan biểu lộ, nháy mắt trở nên ngưng trọng.

Thật mạnh!

Cái này 2 tôn ma tử, bộc phát thực lực cùng hắn so, cũng xấp xỉ như nhau.

Kiếm của hắn, sắc bén vô song, có thể trảm thiên hạ vạn vật.

Nhưng đối phương điều khiển ma khí, cũng là khủng bố đến cực điểm, một khi nhiễm chính là như giòi trong

xương, sợ là muốn đem người gặm ăn sạch sẽ.

“Có chút thực lực!” Một tên ma tử nhe răng cười, liếm một cái khóe miệng, “Nhưng còn chưa đủ, đợi vốn ma tử nuốt ăn ngươi, liền có thể đoạt được, trên người ngươi đế kiếm truyền thừa.”

Oanh ——

Ma khí bộc phát, hắn lại lần nữa vọt tới, trước đó chịu La Quan 1 kiếm, cũng đến chết trảm phá quanh người hắn ma khí, ở trên người thêm 1 đạo, không sâu không cạn vết thương, lấy nó cường hãn năng lực khôi phục, bất quá thời gian nháy mắt liền đã khỏi.

“Ma chi 4, ngươi đánh rắm! Cái này đế kiếm người thừa kế, là ta!” Khác 1 ma tử rống to, một mặt phẫn nộ biểu lộ.

La Quan sinh sinh khí cười, hắn một đường tu hành, vượt mọi chông gai giết chóc vô song, còn là lần đầu tiên bị người, xem như món ăn trong mâm. Thật sự cho rằng, ta chính là một miếng thịt, cứ như vậy mặc cho các ngươi xâm lược?

Hắn không nói một lời, đưa tay giương kiếm —— nói nhảm, vĩnh viễn sẽ chỉ lưu cho phế vật, có thủ đoạn, người có thực lực, chỉ làm cho cho đáp lại.

Ông ——

“Thân lò kiếm!”

“Bạt sơn hà!”

“Từng ngày nguyệt!”

“Đãng cửu tiêu!”

Vô danh kiếm nói truyền thừa 4 kiếm, theo La Quan tu vi tăng lên, kiếm đạo ngày càng tinh tiến vào, càng phát ra cảm thấy tinh diệu tuyệt luân, uy năng thâm bất khả trắc.

Bây giờ xuất kiếm, càng có một phần nước chảy mây trôi, kiếm tâm tươi sáng cảm giác, hạo đãng đãng kiếm minh gào thét như giang hà, trình càn quét bát phương chi thế.

Một nháy mắt, đối diện 2 tôn ma tử, con ngươi bỗng dưng co vào, lộ ra kinh sợ chi ý, như không ngờ đến La Quan đột nhiên, liền bộc phát ra kinh người như thế kiếm thế.

“Ma uy ngập trời!”

Gầm nhẹ một tiếng, cuồn cuộn ma khí bắn ra, hình thành cùng loại tu sĩ nguyên thần pháp tướng, hóa thành 2 tôn 100 trượng cự ma thân ảnh, đem 2 tôn ma tử thủ hộ ở bên trong. Nó tính chất cứng rắn, có cường hãn phòng ngự , mặc cho kiếm thế “Ầm ầm” chém xuống, bộc phát sắt đá giao kích thanh âm, tia lửa tung tóe.

“Ma chiến thiên hạ!”

Oanh ——

2 đầu cự ma thân ảnh, theo ma tử thủ đoạn mà động, 1 quyền đánh ra liền có thế như 10,000 tấn, cùng kiếm thế kia giang hà ầm vang đụng nhau.

Kêu rên bên trong, 2 đầu cự ma liên tiếp lui ra phía sau, mỗi một bước đều lưu lại thật sâu dấu chân, 2 tôn ma tử sắc mặt lộ ra kinh sợ.

Cái này chính diện đối cứng, hợp 2 người chi lực chém giết, lại vẫn rơi vào hạ phong, đáng ghét!

Nghĩ đến vừa rồi, bọn hắn còn tại không kiêng nể gì cả, tranh nhau muốn nuốt ăn La Quan, càng là cảm thấy nổi giận vạn điểm, đôi mắt dần đỏ.

“Ma thần hợp nhất!”

Cự ma thân ảnh nháy mắt co vào, dung nhập ma tử thể bên trong, 2 ma khí hơi thở lập tức tăng vọt, thân thể tùy theo bành trướng mấy vòng.

Oanh ——

Oanh ——

Đạp thật mạnh rơi, mặt đất vỡ nát bên trong, công hướng La Quan.

Một tia cảnh giác, đột nhiên từ đáy lòng hiện lên, đến không hề có điềm báo trước. Sau một khắc, Huyền Quy thanh âm, trực tiếp tại não hải vang lên, “Đi mau, lại có cái khác Ma tộc chạy đến!”

La Quan sắc mặt biến hóa, hắn không sợ trước mắt 2 tôn ma tử, như toàn lực xuất thủ, tiêu diệt đi cũng chưa chắc không thể. Nhưng nếu như Ma tộc lại đến giúp đỡ đâu? Hắn 1 người độc kiếm, lại có thể giết mấy cái.

“Thanh Tiêu, ngự lôi chân quyết!”

La Quan rơi kiếm, mộ tràng bên trong lôi đình chi uy tăng vọt, hợp hắn cùng Dư Nhược Vi chi lực, vô tận lôi đình cuồn cuộn như triều cường, đem 2 tôn ma tử ở bên trong, một đám Ma tộc toàn bộ bao phủ. Dù không giết được bọn hắn, nhưng cũng chí ít có thể, đem đối phương tạm thời ngăn trở.

“Đi!”

Khẽ quát một tiếng, La Quan quay người phóng ra ngoài.

Dư Nhược Vi theo sát ở phía sau.

2 người một trước một sau, bay ra toà này bị phá ra đại mộ, không có nửa điểm do dự, liền phóng tới mặt khác một cái thông đạo, thân ảnh biến mất không gặp.

Oanh ——

Tiếng vang bên trong, lôi đình đại mạc bị xé nứt, bị lôi điện tứ ngược, oanh kích, quanh thân có nhiều khét lẹt, biểu lộ ra khá là bộ dáng chật vật 2 tôn ma tử, cùng một đám dưới trướng ma vật truy sát ra.

Nhưng trước mắt, nơi nào còn có La Quan 2 người thân

ảnh, không khỏi giận dữ nổi trận lôi đình.

Sưu ——

Sưu ——

Tiếng xé gió bên trong, lại có 2 tôn ma tử, mang theo dưới trướng Ma tộc đuổi tới, lớn tiếng nói: “Đế kiếm người thừa kế ở nơi nào?”

Rất nhanh, khi bọn hắn biết rõ ràng thế cục, sắc mặt liền âm trầm xuống, nhìn về phía bị lôi đình oanh kích, bộ dáng chật vật 2 ma tử ánh mắt, liền lộ ra giọng mỉa mai chi ý.

“2 người các ngươi, lại có Ma tộc một đám tinh nhuệ phối hợp, không nói giết kia La Quan, lại vẫn bị hắn đánh cho một trận toàn thân trở ra, thật sự là mất mặt xấu hổ.”

“Ngươi đánh rắm!” Ma chi 4 đại giận, vẻ mặt nhăn nhó, “Chúng ta đã sớm truyền ra tín hiệu, là các ngươi đến quá chậm, nếu sớm một bước, há có thể người này chạy thoát?”

Khác 1 ma tử, cũng sắc mặt khó coi, lạnh giọng nói: “Kia La Quan, đã có thể trở thành đế kiếm người thừa kế, như thế nào kẻ yếu? Người này kiếm cực kỳ khủng bố, ta cùng ma chi 4 liên thủ, cũng chỉ có thể cùng hắn giằng co… Các ngươi tốt nhất cẩn thận một chút, nếu không gặp được người này, có thể sẽ bị hắn chém giết!”

Về sau 2 tôn ma tử cười lạnh, đối này lơ đễnh, “Các

ngươi quản tốt mình đi, đuổi theo cho ta, bọn hắn trốn không xa!”

Oanh ——

Dứt lời, mang theo dưới trướng Ma tộc, phóng tới thông đạo dưới lòng đất.

Cái này bên trong rắc rối phức tạp, giống như mê cung, nhưng cái này 2 tên ma tử lựa chọn phương hướng, thình lình chính là vừa rồi La Quan, Dư Nhược Vi đào tẩu đầu kia thông đạo.

Ma chi 4 phẫn nộ gầm nhẹ, “Lão nhị, lão tam, 2 cái này vương bát đản!” Hắn quay người, trừng mắt đồng bạn, “Lão ngũ, ngươi thế mà còn nhắc nhở bọn hắn?”

Ma chi ngũ nhãn mắt âm lãnh, “Nhắc nhở? Ta càng như vậy nói, bọn hắn sẽ chỉ cảm thấy, chúng ta đang cố ý từ chối trách nhiệm, sẽ không đem La Quan để ở trong mắt. Hừ, chờ bọn hắn cùng La Quan giao thủ, lòng mang dưới sự khinh thường, ngươi cảm thấy sẽ như thế nào?”

Ma chi 4 mắt thần sáng lên, “Tốt! Vậy chúng ta mau đuổi theo đi, nhìn cái náo nhiệt…”

“Lại cùng các loại, kia La Quan khó đối phó, chờ bọn hắn lưỡng bại câu thương, ngươi ta lại đi thu thập tàn cuộc, lúc này mới tốt nhất.” Ma chi 5 cười lạnh, một mặt nắm chắc thắng lợi trong tay.

“Ha ha ha, lão ngũ, ta liền biết, chúng ta trong những

người này, trừ lão đại tâm tư sâu bên ngoài, liền đạp ngựa số ngươi âm hiểm nhất!”

Nhưng lời tuy như thế, bọn hắn hay là lo lắng, đừng thật bị ma thứ 2, ma chi tam sát rơi La Quan, chiếm cái này ngập trời đại công.

Liếc nhau, lão tứ, lão ngũ gầm nhẹ, “Đi, giết đi qua!”

Oanh ——

Bọn hắn mang theo dưới trướng Ma tộc xông ra.

Lại sau một lúc lâu, trong thông đạo đi ra 2 người, chính là La Quan, Dư Nhược Vi, nguyên lai vừa rồi bọn hắn căn bản không có đi xa, mà là rời đi một khoảng cách về sau, liền trốn ở một chỗ ngóc ngách, có Huyền Quy hỗ trợ che lấp khí tức, lúc này mới tránh đi Ma tộc truy sát.

“Chúng ta đi!”

Khẽ quát một tiếng, La Quan mang theo Dư Nhược Vi, xông vào khác một cái thông đạo.

Sắc mặt hắn, lộ ra âm trầm.

Vừa đến, Ma tộc lần này địch đến, quả nhiên rất đáng sợ, lại còn có 2 gã khác ma tử.

Thậm chí La Quan hoài nghi, hắn bây giờ nhìn thấy, cũng chỉ là trong đó một bộ điểm!

Đáng chết, xem ra lần này, Ma tộc đối với hắn là nhất

định phải được.

Thứ hai… Thì là Ma tộc đám khốn kiếp này, có thể khóa chặt hắn!

Trước đó, hắn cùng Dư Nhược Vi phi nước đại sau một lúc, tại hạ 1 cái chỗ đường rẽ lại đổi phương hướng, lúc này mới giấu đi.

Nhưng ngay cả tiếp theo 2 lần, một đám Ma tộc đều không chút do dự đuổi theo, cái này có thể là trùng hợp?

Ma tộc là thế nào khóa chặt hắn? Chẳng lẽ cũng bởi vì, lúc trước hắn giết 1 cái Ma tộc, không đúng… Trảm linh phía dưới, nhân quả khí cơ tiêu hết… Huyền Quy cũng xác nhận qua, không có vấn đề còn sót lại.

Đột nhiên, La Quan con ngươi co rụt lại, đưa tay sờ sờ mi tâm.

Xúc cảm cũng không khác thường, nhưng hắn biết bây giờ tại chỗ mi tâm, đang có 1 đạo Hắc Nguyệt lạc ấn… Hẳn là, là Thần nguyên nhân?

Tên vương bát đản này, cố ý bán ta!

Kinh sợ chi hơn, La Quan lại không rõ, Thần vì sao muốn làm như vậy? Nếu chỉ thuần chỉ là muốn hại hắn, làm gì phiền toái như vậy.

Không nghĩ ra.

Nhưng có một chút không thể nghi ngờ, La Quan nhất

định phải nhanh, thoát khỏi Ma tộc khóa chặt, nếu không đừng nói cứu Mộ Thanh Kết, đối mặt Ma tộc truy sát, hắn chỉ có thể mệt mỏi.

Lại qua nửa canh giờ, triệt để rời xa khu vực kia về sau, La Quan mang theo Dư Nhược Vi, tìm được một chỗ vắng vẻ chỗ.

Cái này bên trong tựa hồ là năm đó, tu kiến đại mộ lúc, bởi vì một ít vấn đề vứt bỏ một nơi —— nói đơn giản, chính là chỉ tu xây một nửa, mộ tràng còn chưa mở hoàn chỉnh, liền vội vàng kết thúc, trụi lủi tảng đá, lộ ra mấy điểm hoang vu cảm giác.

“Đi, chúng ta đi vào!”

Quả nhiên, bên trong rất an toàn, xâm nhập nguyệt nha trong biển, vô luận là phương nào nhân mã, đối loại địa phương này cũng sẽ không có hứng thú.

Tạm thời dừng lại tại cái này, coi như an toàn.

Vội vàng cùng Dư Nhược Vi kể một chút, trên người mình vấn đề, La Quan ngồi xếp bằng, trầm giọng nói: “Lão sư, có phải là Hắc Nguyệt? ?”

Hắn nói không đầu không đuôi, nhưng Huyền Quy cùng hắn sớm chiều ở chung, tự nhiên minh bạch nó ý nghĩ, hơi chút trầm ngâm, “Không có chứng cứ, nhưng ta đoán giống như ngươi, trừ cái đó ra cũng không có khác giải thích.”

Bá ——

Trước mắt, tiểu la lỵ thân ảnh xuất hiện, rộng lớn nhật nguyệt tinh thần pháp bào, phụ trợ nàng càng phát ra kiều nhỏ, bây giờ chau mày, biểu lộ lộ ra ngưng trọng, “Cái này đại mộ rất quỷ dị, ta thi triển lực lượng hao tổn cực lớn, giống bị không biết tồn tại, không ngừng rút ra, thôn phệ. Mặc dù có thể giúp ngươi che lấp nhất thời, lại không thể cầm tiếp theo quá lâu… Chuyện này, nhất định phải mau chóng giải quyết! !”

La Quan trong lòng hơi trầm xuống, thở sâu, ám đạo có chút sự tình tìm không thấy chứng cứ, nhưng bản thân cũng không cần chứng cứ. Nhưng vì sao khi tiến vào nguyệt nha hải chi trước, Hắc Nguyệt không có bán vị trí của hắn? Nếu không căn bản không cần chờ tới bây giờ, Ma tộc liền đã giết tới.

Đột nhiên, một cái ý niệm trong đầu hiện lên —— có lẽ, đây là Hắc Nguyệt cố ý hành động… Là nguyệt nha biển đặc thù? Hay là cái này cổ mộ trong đám đó bộ, cất giấu cái gì bí mật? ! Tỉ lệ lớn, cho là cái sau.

Đáng chết, Hắc Nguyệt tên vương bát đản này, về sau đừng cho ta cơ hội, không phải lão tử nhất định khiến ngươi biết, 1 cái phẫn nộ nam nhân, chính là kinh khủng cỡ nào!

Thở sâu, đè xuống loạn thất bát tao suy nghĩ, La Quan nói: “Lão sư, ta muốn mượn dùng trăng sao chi lực, nếm thử phá mất giữa mi tâm, Hắc Nguyệt lưu lại đạo này ấn ký.”

Nguyệt nha hải ngoại, còn có một đám người, không biết

sống chết tới tranh đoạt? Hừ! ! Còn Hắc Nguyệt chiếu cố… Cái này đạp mã cẩu cái rắm đồ vật, nếu không phải không có cách nào, ai muốn muốn 2 tay hắn dâng lên.

“Không được!” Tiểu la lỵ lắc đầu, trầm giọng nói: “Nguyệt có hai mặt, lẫn nhau chống lại, tuân theo vương không gặp vương nguyên tắc, một khi cả 2 gặp nhau, ai cũng không biết sẽ sinh ra hậu quả như thế nào… Nói không chừng, Hắc Nguyệt ấn ký đi không xong, ‘Bành’ một tiếng đầu ngươi liền nổ.”

La Quan khóe miệng giật một cái, ám đạo lão sư lời này của ngươi, nói cũng quá không may mắn, nhưng lại không thể không thừa nhận, cái này xác thực rất có thể! !

“… Vậy lão sư ngài cảm thấy, đệ tử làm như thế nào?”

Tiểu la lỵ đột nhiên cởi quần áo, La Quan trừng lớn mắt, đây cũng là cái gì thao tác? Ngài đây là cảm thấy, đệ tử cũng nhanh chết rồi, để ta mở mang tầm mắt sao?

Coi như ngài kia bằng phẳng vùng quê, cũng không có gì đáng xem a… Lại nói, ta cùng Dư Nhược Vi, kia tuyệt đối chính là cái ngoài ý muốn, ta thật không tốt hướng sư chiếc kia, ngài suy nghĩ nhiều…

“Pháp bào này cho ngươi mượn xuyên, ta lại truyền cho ngươi 1 đạo bí quyết, có thể lấy tạm thời che đậy lại, Hắc Nguyệt đối ngươi khóa chặt.”

—

Chương 736 : Long tộc sau cùng khí vận

“… Khục, đa tạ lão sư…” La Quan cố gắng trấn định, lại lộ ra một tia không được tự nhiên.

Tiểu la lỵ nhíu mày, “Ngươi làm sao rồi? Biểu lộ là lạ.”

“Không có việc gì, hoặc là trước đó cùng Ma tộc giao thủ, khí huyết có chút cuồn cuộn, khó chịu.”

“Thật sao?” Tiểu la lỵ ánh mắt hoài nghi.

La Quan cảm giác mình biểu lộ đều nhanh cương, ổn định a, không được lộ ra sơ hở, nếu không chỉ có thể tự sát dĩ tạ thiên hạ!

Cũng may, tiểu la lỵ không có truy đến cùng, chỉ hồ nghi xem ra một chút, đưa tay 1 giương.

Bá ——

Liền thấy linh quang hiện lên, nhật nguyệt tinh thần pháp bào, liền đã rơi vào La Quan trên thân, lớn tiểu ngược lại là vừa vặn phù hợp.

“Được rồi, ta truyền cho ngươi một môn pháp quyết, ngươi nắm chắc tu luyện.”

Đón lấy, 1 đạo thần niệm ấn ký, liền rơi vào trong đầu, hóa thành hải lượng đồ văn ký ức.

Tinh thần dẫn dắt thuật, là bí pháp này danh tự, nó nội dung cực kỳ mênh mông, thâm ảo, là một môn mượn chư thiên tinh thần chi lực, thi triển đại thần thông thủ đoạn, ngược lại là cùng Tiên Cực tông, môn kia trời nghiêng đạo pháp có chút cùng loại, nhưng cấp độ không thể nghi ngờ cao hơn.

Lấy La Quan bây giờ tu vi, căn bản là không có tu luyện thành công tư cách, cũng may hắn bây giờ chỉ cần, hơi biết trong đó lời mở đầu 1 tiểu tiết, để thôi động nhật nguyệt tinh thần pháp bào là đủ. Mà trăng sao bản thân, liền cùng La Quan thân cận, tu luyện không có gì độ khó.

Sau nửa canh giờ, theo “Ông” một tiếng vang nhỏ, La Quan mặc trên người nhật nguyệt tinh thần pháp bào, mặt ngoài hiện lên tầng 1 linh quang, mặt ngoài đồ án như tùy theo lưu chuyển. 1 đạo che đậy khí cơ, lập tức từ đó phóng thích, đem La Quan bao khỏa ở bên trong.

Thành công!

Bá ——

La Quan mở mắt ra, mặt lộ vẻ ý mừng, tiểu la lỵ hư ảnh nhếch miệng, thản nhiên nói: “Nửa canh giờ mới học được, qua loa…”

Quay người biến mất thân ảnh, liền con mắt trừng tròn vo, tiếp theo nghiến răng nghiến lợi.

Đạo tổ một mạch tinh thần dẫn dắt thuật, có diệt thế chi

uy siêu cấp đại thần thông, nó tu hành cánh cửa cao bao nhiêu, nàng là biết đến… Mà lại, giảng cứu pháp này giảng cứu một phần nhân quả, cơ duyên, không phải ai đều có thể sửa.

Liền tỉ như, tiểu la lỵ lĩnh hội nhiều năm, nhưng thủy chung nắm chắc không ngừng, dẫn dắt tinh thần chi lực mấu chốt. La Quan tiểu tử này là càng ngày càng biến thái, trước đó vẫn chỉ là kiếm đạo, hiện tại ngay cả tinh thần 1 đạo, cũng muốn nghịch thiên không thành?

Khẳng định là trăng sao nguyên nhân, hừ, cái kia nương môn, tuyệt đối tại trên người La Quan làm tay chân, hắn mới có thể có kinh người như thế tinh thần thân hòa thuộc tính.

Đúng, chính là như vậy!

Tuyệt không phải ta cái này làm lão sư quá củi mục, là La Quan gian lận, hắn gian lận…

Một bên khác, La Quan tâm niệm vừa động, tinh thần chi lực hơi rung chuyển, trên người hắn pháp bào lập tức biến 1 cái bộ dáng, biến thành màu đen, kiểu dáng cũng càng thêm đơn giản, lưu loát.

Bên cạnh, Dư Nhược Vi mặt lộ vẻ kinh ngạc, nhưng nàng vẫn chưa hỏi nhiều, La Quan trên thân bí mật rất nhiều, như hắn không muốn nói, liền có chính mình đạo lý, lựa chọn người này, liền muốn tiếp nhận hắn hết thảy.

2 người ánh mắt chạm nhau, La Quan cười một tiếng, “Vấn đề đã giải quyết… Khục, là ta một vị khác lão sư,

giúp một tay.”

Dư Nhược Vi mặt đỏ lên, lại nhịn không được trừng hắn, “Nói mò gì, ta… Ngươi đâu còn có khác lão sư…”

La Quan cười gật đầu, “Sư muội nói đúng lắm, là ta thất ngôn.” Xem ra, về sau cái này có thể trở thành, giữa 2 người một phần tình thú điều tiết.

Đương nhiên, cũng không phải là hiện tại.

“Lão sư, ngài không sẽ giúp ta, kế tiếp theo che lấp khí tức.”

Dừng lại một chút, Huyền Quy thanh âm vang lên, “Hừ! Coi như giải quyết việc này, ngươi bây giờ gặp phải cục diện, vẫn như cũ rất khó giải quyết.”

“Ma tộc, quỷ thần, trời ban cổ thị… Chậc chậc, Ma tộc lợi hại, ngươi tự mình kiến thức, mà lại chưa hẳn cũng chỉ có những thứ này.”

“Về phần quỷ thần, nó lợi hại ta liền không nói nhiều, chính là một bộ phân thân cũng rất khủng bố, ngươi có nắm chắc ngăn cản sao?”

“Sau cùng trời ban cổ thị, tuy là một đám tiểu bối, nhưng tuyệt đối là cùng thế hệ bên trong, có thể xưng thiên kiêu tồn tại, thực lực không thể khinh thường.”

Hơi dừng một chút, làm ra tổng kết, “Những này, đều là địch nhân của ngươi!”

Một nháy mắt, tu thành bí pháp, che lấp khí tức vui sướng, liền không còn sót lại chút gì, La Quan khóe miệng lộ ra một nụ cười khổ.

Mặc dù, lão sư ngài nói đều là đúng, cũng không cần trực tiếp như vậy a? Theo ngài cái này biểu thị, ta còn giãy dụa cái gì kình? Trực tiếp cầm kiếm vạch cổ, còn tới tương đối thống khoái.

Ai!

Đương nhiên, đây cũng chính là ngẫm lại, vấn đề bày ở trước mặt, giải quyết như thế nào mới là trọng điểm.

“Mời lão sư dạy ta.”

Huyền Quy dễ chịu, trong lòng một ngụm ác khí, rốt cục tán đi hơn phân nửa.

Hừ hừ!

Ngươi lợi hại, tư chất ngươi nghịch thiên, nhưng thì tính sao? Đến cuối cùng còn không phải, phải ngoan ngoan cúi đầu, muốn Quy gia ta đến chỉ điểm.

Đây chính là bức cách, đây chính là địa vị!

Tu luyện củi mục? Phi phi phi! Ngươi mới củi mục, cả nhà ngươi đều củi mục.

“Chuyện này, nói phiền phức phiền phức, nhưng muốn nói đơn giản, kỳ thật cũng rất đơn giản.” Huyền Quy hơi dừng lại, “Hết thảy căn nguyên, cũng không phải là địch

nhân thật đáng sợ, mà là thực lực ngươi không đủ mạnh, nếu có phiên vân phúc vũ chi lực, mặc hắn cường địch 10 triệu lại như thế nào? Ta từ 1 kiếm trảm chi!”

La Quan rất tán thành, cũng âm thầm biểu thị cái này thật đúng là 1 câu, không có gì dùng nói nhảm, trọng điểm là sau đó thì sao? Chỉ dựa vào trên dưới môi đụng một cái, liền có thể mạnh lên rồi? !

“Hừ! La Quan, ta cảm thấy ngươi bây giờ, suy nghĩ rất bất kính!” Huyền Quy cười lạnh.

La Quan giật mình, ám đạo ta biểu lộ quản lý, hẳn là thất bại rồi? Không có a, đối phó lão sư, ta đã rất có một bộ, sao lại phạm sai lầm cấp thấp như vậy? Lúc này lắc đầu liên tục, liên tục cam đoan mình đối lão sư, lòng mang 120,000 điểm tôn kính, tuyệt không nửa điểm mạo phạm chi ý vân vân.

Một phen thao tác, để Huyền Quy mặt lộ vẻ đắc ý, tự giác đối La Quan gõ có hiệu quả, để hắn không đến mức nhếch lên cái đuôi, không biết lễ phép.

“Hừ, tính ngươi tiểu tử hiểu chuyện.” Tiểu la lỵ dương dương đắc ý, hắng giọng một cái, “Ngươi bây giờ tu vi, cũng coi như đến Nguyên Anh đỉnh phong…”

“Khục, lão sư, là Nguyên Anh tầng 9, mà lại là trước đây không lâu vừa mới đột phá… Mà lại, đệ tử tu chính là cổ luyện khí sĩ chi pháp, cái này Nguyên Anh đỉnh phong cũng so người khác nhiều hơn mấy tầng…”

Tiểu la lỵ trì trệ, ngược lại là kém chút khí quên, tiểu tử này không đi đường thường, “Hừ, ngươi cảm thấy vi sư không biết… Ta chỉ nói là, ngươi thực lực này có thể tính Nguyên Anh đỉnh phong… Tóm lại, ngươi bây giờ còn chỉ ở Nguyên Anh, đối đầu tu sĩ tầm thường có thể tự một đường nghiền ép, nhưng chân chính gặp được đối đầu, liền không đáng chú ý.”

“Phá cảnh thần hồn, đã là lửa sém lông mày, một khi thành công, mới chính thức có cùng các phương cường địch một trận chiến lực lượng!”

La Quan ánh mắt sáng lên, “Lão sư có biện pháp?”

Phá cảnh thần hồn, chẳng lẽ hắn không nghĩ? ?

Chỉ là con đường tu hành vốn là khó đi, hắn đã tính thiên phú dị bẩm, nội tình thâm hậu tu luyện 1 ngày 1,000 dặm, có thể có hôm nay cảnh giới có thể xưng nghịch thiên.

Làm sao, thực tế còn quá trẻ.

Huyền Quy nói: “Tại địa phương khác, có lẽ không có cách, nhưng cái này bên trong lại là 1 tòa thượng cổ thời đại mộ táng bầy… Kia, liền có đi đường tắt cơ hội.”

…

Nguyệt nha biển, nơi nào đó hải vực.

2 đại 1 tiểu Tam tên nữ tử, chính điều khiển độn quang đi đường, Tang Tang một tay nắm Ngao Tú, tiểu nha đầu

này từ cùng cổ thị 4 ngày kiêu một trận chiến không lâu sau, liền lại lâm vào ngủ say.

Lần này cũng không phải giả, mà là nàng bản thân liền hoàn hư yếu, bộc phát Chân Long chi lực, đối tự thân hao tổn cực lớn.

Mà đổi thành một bên, thì là một tên tóc đen, mắt đen, váy đen, giày đen nữ tu, sấn thác một thân da thịt, càng phát ra trắng nõn tinh tế, đôi mắt bình tĩnh lạnh nhạt.

Đột nhiên, như phát giác được cái gì, cái này nữ tu nhíu nhíu mày, đáy mắt hiện lên mấy điểm kinh ngạc.

Tang Tang bất động thanh sắc, xem ra một chút, “Thanh ảnh cô nương, thế nhưng là phát giác được không đúng chỗ nào? ?”

Đối phương là trước đây không lâu, đang đi đường trên đường gặp nhau, vốn là bèo nước gặp nhau, nàng lại trực tiếp đề nghị, không bằng lẫn nhau kết bạn, cũng coi như tại cái này nguy hiểm nguyệt nha trong biển, lẫn nhau có cái chăm sóc.

Ngao Tú vốn không muốn đáp ứng, nàng mặc dù ý thức non nớt, nhưng lại có Chân Long một mạch cảm giác bén nhạy. Nhưng nàng chưa tới kịp mở miệng, liền bị Tang Tang đánh gãy, một lời đáp ứng.

Thế là, liền có giờ phút này, 3 nữ đồng hành một màn.

Thanh ảnh nghe vậy, mỉm cười, nói: “Không có gì.” Nàng đón Tang Tang đôi mắt, biểu lộ bình tĩnh, “Chúng ta khi

nào, mới có thể tìm được trong miệng ngươi, nói tới vị đại nhân kia?”

Tang Tang suy nghĩ một chút, lắc lắc mang bên trong Ngao Tú, nàng mơ mơ màng màng mở mắt ra, “Làm sao vậy, Tang Tang tỷ tỷ?”

Tang Tang nói: “Tú Tú, ngươi cảm giác một chút, chúng ta có hay không chệch hướng phương hướng? Bây giờ khoảng cách đại nhân, vẫn còn rất xa?”

Ngao Tú gật gật đầu, ngừng một hồi, nói: “Không có chệch hướng, ca ca ngay tại cái phương hướng này… Ngô, cách chúng ta còn rất xa, đại khái một hai ngày lộ trình.”

Đang khi nói chuyện, nàng nhìn một chút thanh ảnh, vô ý thức hướng Tang Tang mang bên trong né tránh, lộ ra một tia sợ hãi, “Thanh Ảnh tỷ tỷ tốt.”

“Ừm.” Thanh ảnh nhìn nàng một cái, con ngươi chớp lên, “Ngươi Tang Tang tỷ tỷ, một đường mang theo ngươi rất mệt mỏi, không bằng để ta ôm một hồi?”

“Không muốn… Ách… Người ta rất nặng, thanh Ảnh tỷ tỷ ngươi xinh đẹp như vậy, nếu như mỏi mệt đến làm sao bây giờ? ?” Tiểu Ngao Tú cố gắng tìm được lấy cớ, ánh mắt có chút hoảng, “Còn có, ta đi ngủ chảy nước miếng, sẽ làm bẩn tỷ tỷ xinh đẹp váy.”

Thanh ảnh giống như cười mà không phải cười, “A, vậy ngươi nói như vậy, ý là ngươi Tang Tang tỷ tỷ, liền không xinh đẹp rồi?”

Tiểu Ngao Tú mặt đỏ lên, vội vàng nói: “Không phải không phải… Ai nha, người ta đau đầu quá, buồn ngủ quá buồn ngủ quá, ta ngủ…”

Nói nhắm mắt lại, không có động tĩnh.

Tang Tang ho nhẹ, nói: “Tiểu hài tử không hiểu chuyện, thanh ảnh cô nương chớ để ý… Ân, ngươi muốn thật nguyện hỗ trợ chiếu cố, cũng có thể…”

Thanh ảnh khóe miệng câu dưới, lắc đầu, “Thôi, đã tiểu nha đầu không vui lòng, ta cũng tiết kiệm dính một thân nước bọt.”

Nàng nhìn qua Tang Tang, nghĩ nghĩ, đột nhiên nói: “Ngươi đoán được, ta là ai? ?”

Tang Tang thân thể hơi cương, chợt khôi phục như lúc ban đầu, gật gật đầu, lại lắc đầu, “Ngài là ai, quyết định bởi tại ngài muốn làm cái gì.”

“Chí ít hiện tại, đối với ta cùng Ngao Tú mà nói, ngài chính là thanh ảnh cô nương, là 2 người chúng ta tại nguyệt nha trong biển, nhận biết 1 vị bằng hữu.”

“Bằng hữu?” Thanh ảnh cười cười, nói: “Tốt, kế tiếp theo đi đường đi.”

Tang Tang gật đầu.

Xoay người, nàng thái dương chỗ, đã bị mồ hôi có chút ướt nhẹp, ám đạo đại nhân ngài nhưng tuyệt đối đừng

trách ta, vị này chủ động tìm tới cửa, ai có biện pháp?

Chỉ bất quá, nếu là chạy đại nhân đi, nàng vì sao không trực tiếp đi qua… Là bởi vì Ngao Tú? Luôn cảm thấy vị này ánh mắt, thỉnh thoảng sẽ rơi vào nha đầu này trên thân.

Thế gian một đầu cuối cùng Chân Long… Long tộc sau cùng khí vận chỗ… Ai, quả nhiên, tại chính thức đại lão trước mặt, hết thảy đều không chỗ che thân.

Đây là sự thật, nhưng Tang Tang tính sót một điểm, thân là Long tộc sau cùng trấn linh, nàng bản thân cũng đại biểu cho khí vận chỗ.

Sưu ——

Một nhóm 3 nữ đi xa, mà liền tại các nàng rời đi không lâu, mặt biển đen nhánh bên trên, hiện ra mấy cỗ thi thể, mỗi 1 cái đều biểu lộ dữ tợn, như tao ngộ cực kỳ khủng bố sự tình.

Bọn hắn ẩn thân hắc hải, không biết ra sao mục đích, lại ngay cả chút điểm động tĩnh cũng không phát ra, liền chết tại cái này bên trong… Mục đích là cái gì, cũng liền không trọng yếu.

Dù sao, người chết không có chút ý nghĩa nào.

—

—

Chương 737 : Đạo uẩn tử bồ đề

Tiểu la lỵ nói: “Người chết không có chút ý nghĩa nào, nhưng điểm này cũng không tuyệt đối, liền tỉ như ngươi ta bây giờ chỗ, mảnh này to lớn viễn cổ mộ bầy.”

“Cao giai người tu hành… Ngô, ta nói cao giai, chí ít tại thành tiên cảnh hoặc càng mạnh, nó nhục thân theo cảnh giới tăng lên, kinh thiên địa linh lực tự thân pháp lực, hoặc đại đạo quy tắc rèn luyện, đã biến thành 1 kiện chân chính trên ý nghĩa ‘Thiên tài địa bảo’, lại cả thế gian hiếm thấy… Ta nói như vậy, ngươi có thể hiểu được a?”

La Quan gật đầu, cái này không có gì tối nghĩa khó hiểu chỗ, tu sĩ tu hành không ngừng mạnh lên, tự thân không ngừng thuế biến, gần như hoàn mỹ. Mỗi một tấc máu thịt bên trong, đều ẩn chứa năng lượng kinh người, hoàn toàn đáng nhìn vì là một loại, khác loại chí bảo.

Ách… Không thể nào… Lão sư biện pháp, chẳng lẽ là? Tê, này làm sao dưới phải đi miệng? ! La Quan sắc mặt, đột nhiên trở nên rất khó coi.

“Nghĩ lung tung cái gì?” Tiểu la lỵ ngay cả mắt trợn trắng, “Ngươi là quên lúc trước tại Tiên Cực tông, người ta Tiên tôn cho ngươi cơ hội, ngươi đều không dùng được sự tình đi? Hừ! Ngay cả lớp màng đều phá không được, ngươi còn muốn gặm thi… Răng cho ngươi vỡ nát, cũng không hề có tác dụng.”

Nàng khoát khoát tay, “Tu sĩ cấp cao sau khi chết, tự thân pháp lực, đạo uẩn, cảnh giới mất đi khống chế, dưới tình huống bình thường sẽ nương theo thời gian trôi qua, phóng thích cũng hóa thành hải lượng thiên địa linh lực, trở về giữa thiên địa. Nhưng những này mộ táng, bản thân có cường đại giam cầm tác dụng, liền sẽ đem những linh lực này, phong ấn tại hẹp trong phạm vi nhỏ.”

“Ở trong đó, còn dính đến quy tắc khí cơ, sinh tử tương xung, cùng một chút nói không rõ, không nói rõ đồ vật, tóm lại tại cùng loại trong mộ lớn, sẽ có khả năng dựng dục ra một loại, tên là đạo uẩn tử bồ đề linh quả, ẩn chứa thuần túy linh lực, linh tính, có thể trợ tu sĩ tu hành đột bay mãnh tiến vào.”

Lần này, La Quan nghe được có chút mơ hồ, thực tế là bởi vì tiểu la lỵ mình, đối này cũng là kiến thức nửa vời, nói không hiểu rõ lắm. Nhưng nghe không hiểu liền từ bỏ, đại khái tổng kết một chút, cũng không khó ra kết luận —— tiểu la lỵ trong miệng tu sĩ cấp cao, sau khi chết liền như một phương đất màu mỡ, tẩm bổ một loại hiếm thấy linh quả, có thể trợ hắn phá cảnh thần hồn.

Cái này liền đủ!

La Quan ánh mắt sáng lên, “Lão sư nói là, cái này bên trong liền có cái kia đạo uẩn tử bồ đề?”

“Cũng là tiểu tử ngươi vận khí tốt, thứ này kỳ thật rất hiếm thấy, nhưng không chịu nổi nơi đây viễn cổ đại mộ đông đảo.” Tiểu la lỵ gật đầu, “Ta đã ở tử khí bên trong,

ngửi được thuộc về đạo uẩn tử bồ đề hương vị, chỉ là tương đối nhạt, còn phải tìm kiếm một chút, mới có thể xác định nó chỗ.”

Bá ——

La Quan đứng dậy, suy nghĩ một chút, nói: “Dư sư muội, ta muốn đi tìm kiếm một vật, quá trình có thể có chút hung hiểm, ngươi liền ở chỗ này chờ ta… Ân, yên tâm, ta đắc thủ về sau, sẽ mau chóng tới tìm ngươi.” Không mang Dư Nhược Vi, là một mình hắn bí mật hơn, hiệu suất cũng càng cao.

Dư Nhược Vi do dự một chút, gật đầu, “Thật… La Quan, ngươi nhất định cẩn thận.”

“Ừm, yên tâm.” La Quan cười cười, xoay người rời đi.

Tuy nói Huyền Quy khứu giác nhạy cảm, đã nghe được thuộc về đạo uẩn tử bồ đề hương vị, nhưng dưới mặt đất cổ mộ bầy bốn phương thông suốt, lại lâu dài ở vào phong bế trạng thái, dẫn đến khí tức khuếch tán phạm vi rất lớn, tản mát các nơi đều là, tìm kiếm vẫn còn có chút phiền phức.

Cũng may, che đậy lại Ma tộc khóa chặt, lại có Huyền Quy hỗ trợ, tìm kiếm qua trình coi như thuận lợi.

Mãi cho đến, xem xét đến thứ 16 cái viễn cổ đại mộ lúc, Huyền Quy nhẹ “A” một tiếng, nói: “Chờ chút, lại hướng bên trong tới gần chút.”

La Quan trong lòng vui mừng, dọc theo thông đạo cẩn

thận tiến lên, toà này viễn cổ đại mộ bề ngoài, dần dần hiện ra ở trước mắt ——

Móc sạch dưới mặt đất đất đá, đào móc ra mấy trăm dặm phạm vi, nội bộ cung điện kéo dài, lọt vào trong tầm mắt có mộc điêu, tượng đá, bích hoạ, ngọn đèn chờ.

Trong không khí, một mảnh kiềm chế tĩnh mịch, lộ ra mấy phân tâm sợ bất an.

Từ mặt ngoài nhìn, ngôi mộ lớn này có chút hoàn chỉnh, như trước đó vẫn chưa nhận xâm nhập, đóng chặt to lớn cửa mộ toàn thân đen nhánh, mặt ngoài khắc dấu một loại nào đó trấn thú.

Đột nhiên, La Quan trong lòng run lên, bước chân dừng lại.

Không có bất kỳ cái gì dấu hiệu, hắn sinh ra cực lớn bất an —— không thể lại hướng trước!

Mà liền tại giờ phút này, Huyền Quy thanh âm vang lên, “Tìm được, ngay tại cái này!”

La Quan biểu lộ 1 khổ, nhìn về phía đại mộ chủ điện, trong lòng vốn nên kinh hỉ vạn điểm, bây giờ lại trực giác chua xót không thôi.

Ai, trước đó hay là nghĩ sai, cái này viễn cổ đại mộ bầy gì cùng hung hiểm, chính là tìm tới đạo uẩn tử bồ đề lại như thế nào? Hắn cũng phải có biện pháp, đem nó nắm bắt tới tay mới được.

Trước mắt cái này đại mộ, mặc dù còn chưa đi vào, nhưng chỉ là quan sát từ đằng xa, liền để La Quan kinh hãi không thôi… Muốn đoạt thức ăn trước miệng cọp, sợ là còn chưa đắc thủ, mình đã táng thân trong đó.

“Lão sư, đạo này uẩn tử bồ đề, sợ là không tốt cầm a…”

Huyền Quy cũng nghĩ đến điểm này, tiểu la lỵ hư ảnh xuất hiện, nhíu mày suy tư.

Bây giờ, cởi xuống nhật nguyệt tinh thần pháp bào về sau, nàng chỉ mặc 1 kiện thật mỏng màu trắng áo mỏng, tuy nói trước ngực bằng phẳng, nhưng chung quy là cái nữ hài tử, eo tuyến tinh tế, hai chân thon dài, bờ mông cũng có một chút hở ra đường vòng cung.

Bây giờ ngay tại La Quan trước mắt đi tới đi lui, hắn ho nhẹ một tiếng, thoáng tránh đi ánh mắt.

“Ta có thể giúp ngươi, tạm thời che lại khí tức, nên sẽ không bị tuỳ tiện phát giác… Có lẽ, trước tiên có thể đi vào dò xét một chút, lại nghĩ biện pháp.”

La Quan nghĩ nghĩ, ám đạo cũng chỉ đành như thế, lúc này từ Huyền Quy xuất thủ, giúp hắn che đậy khí cơ.

Thu liễm hô hấp, hắn hướng toà này viễn cổ đại mộ tới gần.

Từng tôn mộc điêu, tượng đá các loại, có người có Thú tộc, còn có xe ngựa, phân bố tại đại mộ bên ngoài.

Đối với mấy cái này đồ vật, La Quan đã thấy biết qua,

đừng nhìn bọn chúng hiện tại chính là một đống tử vật, không nhúc nhích.

Chỉ khi nào phát giác được, có kẻ xâm nhập khí tức, lập tức liền sẽ sống lại, đem xâm nhập đại mộ người xé thành vỡ nát.

Trừ cái đó ra, còn có một số cổ lão trận pháp, có lẽ là trên mặt đất, 1 đầu không đáng chú ý vết cắt, lại hoặc là trên vách đá, nơi nào đó phổ thông khắc dấu, chính là kích hoạt mấu chốt, đều phải 1 1 tránh đi.

Dù là có Huyền Quy nhắc nhở, La Quan cũng đi như giẫm trên băng mỏng!

Cẩn thận, nhất định phải cẩn thận, tuyệt không thể phát ra nửa điểm động tĩnh.

La Quan hô hấp đều ngừng lại, cũng may một đường thuận lợi, hắn dán đại mộ biên giới, từng chút từng chút chuyển đến chủ mộ bên ngoài.

Cửa mộ đóng chặt, không có nửa điểm khe hở, nhưng La Quan nghĩ đến trước đó, tại chỗ kia bị phá ra trong mộ lớn, bản thân nhìn thấy một màn ——

Cảm tạ năm đó, tu kiến lòng đất đại mộ người, lại đều tuân theo, cùng ngoại giới ở lại đại điện giống nhau nguyên tắc, cái này đại mộ thế mà cũng có cửa sổ, hay là trong suốt.

Lại hoặc là, tu kiến nhóm này đại mộ chính là cùng một nhóm người.

Đương nhiên càng quan trọng chính là, chỉ sợ mộ chủ nhân, cùng năm đó tu kiến người cũng không nghĩ ra, lại có người có thể xuyên qua, mộ bên ngoài trùng điệp phòng ngự, lặng yên không một tiếng động đi tới cái này bên trong.

Tiến đến phía trước cửa sổ, La Quan ngẩng đầu hướng vào phía trong nhìn lại, đột nhiên một đôi con ngươi màu đỏ ngòm, bỗng nhiên hiện ra hiện, trực câu câu nhìn thẳng hắn.

Nhịp tim cơ hồ đình chỉ, nếu không phải La Quan ý chí đủ mạnh mẽ, coi là thật muốn bị hù kêu to, hắn nơi khóe mắt cơ bắp run rẩy, dưới chân gắt gao đính tại nguyên địa không nhúc nhích.

“Đừng nhúc nhích! Là ác mộng… Nó không có ý thức, chỉ là ngươi đáy lòng ý niệm cụ hiện… Nhưng chỉ cần ngươi tin tưởng nó là thật, hư giả liền sẽ biến thành sự thật.”

“Cho nên, cái gì đều đừng làm, thu liễm ngươi suy nghĩ, nó rất nhanh liền sẽ biến mất…” Huyền Quy thanh âm, phá lệ ngưng trọng.

Hô ——

Hô ——

La Quan bên tai, chỉ có thể nghe tới mình rất nhỏ tiếng thở dốc, trước mắt cặp kia đáng sợ, dữ tợn vô cùng tròng mắt màu đỏ ngòm, lộ ra mấy điểm nghi hoặc, tiếp

lấy từng chút từng chút nhạt đi, dần dần biến mất không thấy gì nữa.

Trong mộ lớn cảnh tượng, rốt cục xuất hiện ở trước mắt, bên trong so ngoại giới, muốn càng thêm u ám một chút, cạnh góc chỗ nhìn không rõ ràng.

Nhưng cũng may La Quan mục tiêu, ngay tại chủ mộ đại điện trung ương, kia bên trong xây dựng 1 tòa cự đại tế đàn, cùng lúc trước toà kia, bị phá ra đại mộ, cách cục cơ hồ một màn đồng dạng.

Tại tế đàn phía trên nhất, cất đặt lấy 1 con màu đen quan tài, là loại kia thuần túy đen nhánh, không có nửa điểm tạp sắc. Mà trong đại điện u ám, kiềm chế, tựa hồ cũng là bởi vì cái này quan tài mà tới.

Ánh mắt rơi vào phía trên, La Quan trong lòng 1 sợ —— hắn lại cảm nhận được, một loại khát vọng mãnh liệt, đối với máu tươi, đối với sinh mệnh, đối với thế gian hoạt bát hết thảy.

Thuận tiện như cái này quan tài bên trong giấu kín lấy, 1 cái ác ma đáng sợ, một khi tỉnh lại, liền muốn thôn phệ hết thảy.

“Đối hướng âm dương, hướng chết mà sinh?” Huyền Quy thanh âm lại lần nữa vang lên, lộ ra mấy điểm chấn kinh, “Không nghĩ tới, lại thật sự có người tin tưởng, có thể thông qua biện pháp này phục sinh…”

Hiển nhiên, thông qua tòa đại điện này, nàng phát giác được cái gì.

Phục sinh?

Chẳng lẽ nói, những này viễn cổ đại mộ chủ nhân, là muốn thông qua một loại nào đó biện pháp, sống lại một đời sao? Cho nên bọn hắn mới có thể, dày đặc tu kiến đại mộ, hội tụ tại cái này bên trong? ? Là Hắc Nguyệt chủ đạo đây hết thảy sao? ? Thần, đến cùng muốn làm gì?

La Quan não hải bên trong, chuyển qua loạn thất bát tao suy nghĩ, lại rất nhanh bị đè xuống, đem ánh mắt từ quan tài bên trên cưỡng ép dịch chuyển khỏi.

Sau đó, liền thấy quan tài ngay phía trước, tế đàn một góc sinh trưởng một gốc đặc thù thực vật —— nó rễ cây uốn lượn khúc chiết, Diệp tử cực kì thưa thớt, chỉ có 3 năm mảnh dáng vẻ, lại treo một chuỗi mượt mà sung mãn, cùng loại nho trái cây.

Đạo uẩn tử bồ đề!

Không sai, chính là nó.

La Quan giữa bộ ngực, trái tim “Bành” “Bành” nhảy lên, đây chính là có thể giúp hắn, phá cảnh thần hồn mấu chốt.

Một khi đạt thành, hắn liền có thể có ứng đối các phương cường địch lực lượng.

“Lão sư, làm sao bây giờ?”

Tiểu la lỵ không có trả lời, nàng nhìn qua tế đàn đỉnh, con kia đen nhánh quan tài, trầm mặc hồi lâu, chậm rãi nói: “Là ta nghĩ quá đơn giản…”

Hơi dừng lại, tiếp tục nói: “Nơi đây, tuy có đạo uẩn tử bồ đề, lại càng giống là… Bắt cá mồi nhử? Nói đơn giản, một khi nó bị lấy xuống, liền đem kinh động nơi đây đại mộ chủ nhân, tiếp theo làm cả trong mộ lớn, tất cả phòng ngự kích hoạt.”

“Ngươi, không trốn thoát được…”

Đại mộ chủ nhân?

La Quan giật mình, nói: “Lão sư nói là, cái này đại mộ chủ nhân, còn sống? ?”

“Không biết.” Tiểu la lỵ lắc đầu, do dự một chút, “Bình thường đến nói, mộ chủ nhân đã sớm chết, nhưng nơi này tế đàn, cùng sinh tử hướng nghịch trận pháp, nhưng lại giống như là có tác dụng… Nếu không, nhìn về phía quan tài lúc không nên sẽ có trước đó, loại kia cảm giác khủng bố…”

“La Quan, ta đề nghị từ bỏ kế hoạch lúc trước, lại bàn bạc kỹ hơn.”

La Quan trầm mặc, hồi lâu thở ra một hơi, lắc đầu, “Lão sư, chúng ta không có thời gian… Hắc Nguyệt cố ý dẫn đạo dưới, nếu không thể phá cảnh, tung ngươi ta có thể tránh thoát nhất thời, sớm muộn cũng sẽ rơi vào tuyệt cảnh.”

“Thà rằng như vậy, đệ tử tình nguyện đánh cược một lần!”

Ma tộc, quỷ thần, trời ban cổ thị… Vô luận phương kia, đều tuyệt sẽ không bỏ qua La Quan. Nếu như thế, còn có cái gì có thể do dự? ? Giờ phút này hắn biểu lộ kiên nghị, đôi mắt ở giữa thần quang phun trào.

Tiểu la lỵ mặt lộ vẻ vội vàng, trầm giọng nói: “Ngươi muốn liều mạng, cũng dù sao cũng phải có ý nghĩa a? Bằng chính ngươi, là không thể thành công!”

La Quan thở ra một hơi, khóe miệng lộ ra lãnh ý, “Ai nói, đệ tử chỉ có một người? Kỳ thật, ta còn có giúp đỡ.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 738 : Đắc thủ

Tiểu la lỵ khẽ giật mình, trước hết nhất nghĩ tới là Dư Nhược Vi bọn người, nhưng nghĩ lại liền theo dưới ý niệm này, lấy La Quan tâm tính, biết rõ nơi đây hung hiểm tuyệt địa, sao lại kéo bọn hắn xuống nước?

Không phải những người này, vậy cái này giúp đỡ… Đột nhiên, nàng ánh mắt sáng lên, thốt ra, “Ngươi muốn lợi dụng người của Ma tộc?”

La Quan gật đầu, “Không sai.” Đối lão sư, hắn tự nhiên không có chút nào giấu diếm, cười lạnh nói: “Bọn hắn không phải trăm phương ngàn kế, muốn tìm ta sao? Vậy ta liền cho bọn hắn cơ hội, đem Ma tộc mọi người dẫn đến nơi này.”

“Mượn Ma tộc chi lực, đối kháng đại mộ chủ nhân, đến đây địa cơ quan, khôi lỗi các loại, ta thì thừa cơ động thủ âm thầm thoát thân.”

Tiểu la lỵ mặt lộ vẻ hưng phấn, đi qua đi lại, cúi đầu nghĩ một trận, “Kế này có thể thực hiện, nhưng còn cần lại cân nhắc một ít, cái này đại mộ không hề tầm thường, nhất định phải người đông thế mạnh mới có thể ngăn cản.”

La Quan nói: “Đệ tử cũng nghĩ như vậy, liền đem Ma tộc lần này, điều động người toàn bộ dẫn dụ tới, thuận tiện cũng có thể thấy rõ, nó đến tột cùng cất giấu bao nhiêu thực lực.”

“Còn có thể mượn đao giết người, diệt trừ đối thủ…” Tiểu la lỵ liếm liếm khóe miệng, “La Quan, chúng ta có thể cẩn thận, thương nghị một chút kế hoạch.”

Lão sư người này, tựa hồ đáy lòng bên trong, cất giấu cái xách cương xoa, mọc đuôi ba sừng thú tiểu nhân a, đối với mấy cái này việc ngầm tính toán hưng phấn không hiểu.

Nhưng La Quan thích!

Lúc này, sư đồ 2 người ăn nhịp với nhau, cẩn thận thương nghị hồi lâu, rốt cục quyết định kế hoạch.

…

Ma chi 4 sắc mặt rất khó nhìn, âm trầm như muốn trời mưa.

La Quan mất dấu!

Hắn tựa như là biến mất đồng dạng, Ma tộc đã hoàn toàn mất đi, đối với hắn khóa chặt. Tin tức đã thông qua tế đàn, hồi bẩm đến ma quốc, lại chậm chạp không được đến đáp lại.

Đáng chết!

Dưới mặt đất đại mộ phạm vi bao la, nếu không thể khóa chặt người này, không khác mò kim đáy biển. Như hắn lại có ý tránh né, lần này muốn kiến công, càng là khó càng thêm khó.

Bên cạnh, ma chi 5 biểu lộ, cũng không khá hơn chút nào, hắn thậm chí bắt đầu hối hận, ngày đó không nên có tính nhẩm kế.

Như 4 tôn ma tử liên thủ, lại thêm dưới trướng đông đảo cao thủ ma tộc, La Quan cùng nữ tử kia há có thể chạy thoát? Có lẽ bọn hắn, đã sớm hoàn thành nhiệm vụ.

Nhưng cũng tiếc, trên đời không có thuốc hối hận.

Một đám Ma tộc dưới trướng, phát giác được 2 tôn ma tử đại nhân, giờ phút này âm trầm, kiềm chế tâm tình, đều tránh xa xa, sợ bị giận chó đánh mèo đến.

Đột nhiên, ma chi 4 bỗng nhiên đứng dậy, dưới thân mặt đất "Oanh" một tiếng vỡ vụn, hướng phía dưới lõm thật lớn 1 khối, vết rạn lan tràn khắp nơi.

Bên cạnh, ma chi 5 trên mặt, cũng là vừa mừng vừa sợ, giờ phút này 2 tôn ma tử liếc nhau, đều phát giác được lẫn nhau cuồng hỉ.

Cảm giác này, liền như 1 kiện trân bảo, mất mà được lại!

"Đi!"

Gầm nhẹ một tiếng, ma chi 4, ma chi 5 gào thét mà lên, một đám Ma tộc dưới trướng, vội vã theo sau lưng.

Ngay tại vừa rồi, đối La Quan khóa chặt lại lần nữa xuất hiện, là Ma nước bên trong tế tự đại nhân, cùng Hắc Nguyệt một lần nữa đạt thành ước định, lại hoặc là kia La Quan, rốt cục giấu không được rồi?

Cái này đều không trọng yếu, trọng yếu chính là lần này, bọn hắn tuyệt đối sẽ không, lại cho La Quan nửa điểm cơ hội, nhất định trấn sát hắn.

Một bên khác.

Ma thứ 2, ma chi 3 lượng người, cũng đại hỉ quá đỗi, “Ha ha ha, kia La Quan, rốt cục hiện thân, theo ta tiến đến!”

Oanh ——

Ma khí bộc phát, quần ma gào thét tiến lên.

Lần trước, đều do cái kia đáng chết lão tứ, lão ngũ, thực tế là vô năng, tốt đẹp kiến công cơ hội, trơ mắt từ trước mắt xói mòn.

Nhưng tương tự sai lầm, bọn hắn tuyệt đối sẽ không, tái phạm lần thứ 2!

Mà phát hiện La Quan, giờ phút này lao tới chạy tới, cũng không chỉ là bọn hắn… Ma quốc 7 ma tử, cùng dưới trướng một đám cao thủ ma tộc, đều đã khởi hành.

Chỉ bất quá lúc trước vì mau chóng, khóa chặt La Quan chỗ, bọn hắn phân tán tại đại mộ các phương, bây giờ khoảng cách từ xa có gần, muốn tiến đến cần thiết thời gian có nhiều có ít.

Khoảng cách khá xa 2 vị ma tử, không khỏi trong lòng lo nghĩ, sợ xong một bước, tất cả công lao bị người chiếm

hữu.

Nhưng rất nhanh, bọn hắn liền phát hiện, sự tình tựa hồ còn có chuyển cơ —— kia La Quan khí tức đang di động, lại khi thì rõ ràng, khi thì mơ hồ, có khi lại lại đột nhiên biến mất không thấy gì nữa.

Cái này liền cho bọn hắn cơ hội!

Khoảng cách khá xa 2 vị ma tử lập tức đại hỉ, ám đạo may mắn cái này La Quan, còn có chút thủ đoạn, không có bị trực tiếp khóa chặt.

Như thế giày vò xuống tới, đầy đủ bọn hắn kịp thời đuổi tới, đến lúc đó trấn sát người này, cướp đoạt đế kiếm mảnh vỡ cùng truyền thừa đại công, vậy liền mỗi người dựa vào thủ đoạn.

Đương nhiên, công lao chỉ là nó 1, càng quan trọng chính là đế kiếm truyền thừa, nếu bọn họ có thể đạt được, liền có thể như vậy nhảy lên một cái, trở thành trong tộc coi trọng nhất hậu bối, sau đó sẽ đạt được tài nguyên chồng chất, thành tựu không thể đoán trước.

Nửa ngày sau.

Ầm ầm ——

Ma khí chấn động, Ma tộc 6 tôn ma tử, rốt cục dưới đất mộ bầy nơi nào đó gặp lại, lẫn nhau âm thầm nhíu mày, đôi mắt ở giữa có nhiều mấy phần lãnh ý.

Mà cái này, cũng là La Quan cố ý, dẫn bọn hắn hội tụ

nguyên nhân 1 trong —— ma tử ở giữa, lẫn nhau hình như có không hợp, cạnh tranh.

Đây là trước đó, tao ngộ 4 tôn ma giờ tý, La Quan trốn ở trong tối quan sát, đạt được kết luận. Như thế, đem bọn hắn dẫn vào phương kia đại mộ về sau, mới có thể chế tạo nhiều hỗn loạn hơn, thuận tiện hắn âm thầm làm việc.

La Quan ẩn thân âm thầm, thôi động tinh thần dẫn dắt pháp, che đậy lại đến từ Ma tộc khóa chặt, lại mời Huyền Quy xuất thủ che lấp khí tức, xa xa nhìn về phía Ma tộc một nhóm, biểu lộ ngưng trọng.

6 tôn ma tử!

Dưới trướng càng có gần 200 tên, Ma tộc cường giả đi theo, cái này một cỗ lực lượng có thể xưng khủng bố, như tới chính diện chém giết, La Quan không có nửa điểm nắm chắc.

Nghĩ toàn thân trở ra, đều rất khó!

Hô ——

Thở ra một hơi, La Quan xoay người rời đi, đợi rời đi một khoảng cách về sau, nói khẽ: “Lão sư, ta muốn động thủ.”

“Được.”

Đạt được đáp lại, La Quan tâm niệm vừa động, trực tiếp tán đi tự thân, đối tinh thần chi lực dẫn dắt, pháp bào

ngăn cách hiệu quả lập tức biến mất.

Bá ——

Bá ——

Kia 6 tôn tập hợp một chỗ, thần sắc túc sát ma tử, lập tức ánh mắt sáng lên.

“Xuất hiện!”

Oanh ——

Không có nửa điểm do dự, bọn hắn trực tiếp đánh tới, ngược lại cũng không phải 6 tôn ma tử đều là ngu xuẩn, không nghĩ tới ở trong đó sẽ có âm mưu.

Mà là bọn hắn đối tự thân quá mức tự tin, nhất là dưới mắt trạng thái —— dù bất mãn, có cái khác ngu xuẩn chạy đến tranh đoạt công lao, cơ duyên, nhưng 6 tôn ma tử tụ họp, lại có dưới trướng đông đảo cường giả đi theo, phóng nhãn cái này cổ mộ bầy bên trong, ai có thể đánh một trận? !

Cho dù là trước đó, từng cùng La Quan giao thủ, ăn một chút thua thiệt ngầm ma chi 4, ma chi 5, cũng tuyệt không tin tưởng đối mặt bọn hắn, La Quan còn có lực lượng chống lại.

Lần này, hết thảy thuận lợi.

Rất nhanh, xông vào trước nhất ma chi 4, nhìn thấy lối đi phía trước bên trong, chính chật vật chạy trốn La Quan,

hắn tựa hồ bị thương, dẫn đến động tác có chút biến hình.

Giờ phút này, như phát giác được, đến từ Ma tộc mọi người truy sát, bỗng nhiên xoay người lại, trừng lớn mắt lộ ra kinh sợ chi ý.

Sưu ——

Linh quang bộc phát, La Quan vội vàng bỏ chạy.

“Nguyên lai là bị thương, mới đưa đến khí tức che lấp thất bại…” Ma chi 4 chuyển qua ý niệm này, hét lớn một tiếng, “Trốn chỗ nào!”

Nó hơn ma tử, cũng nhao nhao ánh mắt sáng lên, “Là La Quan!”

“Đế kiếm khí tức, tuyệt sẽ không sai!”

“Đuổi theo, giết hắn!”

Ầm ầm ——

Quần ma bộc phát, cuồn cuộn ma khí tràn ngập thông đạo, đen nhánh sền sệt như mực nước, càng tản ra làm người sợ hãi khí tức khủng bố.

La Quan hốt hoảng chạy trốn, lại như pháp lực chống đỡ hết nổi, xông qua một cái thông đạo về sau, mắt thấy không gây lực lại trốn. Nổi giận gầm lên một tiếng, hắn xoay người một cái, liền hướng tiến vào bên cạnh, một ngôi mộ lớn bên trong.

Ầm ầm ——

Sau một khắc, oanh minh tiếng vang, từ này trong mộ lớn truyền ra, phòng ngự đã bị kích hoạt, từng cái mộc điêu trong mắt, bắt đầu toát ra hồng quang, tượng đá mặt ngoài vỡ vụn, tróc ra, trên vách đá bích hoạ bên trong nhân vật, cũng từng cái từ đó đi ra, tay cầm đao thương kiếm kích.

Trầm thấp, uy nghiêm âm tiết, tự đại mộ chỗ sâu truyền ra, rõ ràng nghe không hiểu, nhưng rơi vào trong tai về sau, liền có thể trực tiếp minh bạch nó ý ——

Tự tiện xông vào ta mộ người, hẳn phải chết!

“A! !” Trước hết nhất xâm nhập trong đó La Quan, đột nhiên một tiếng hét thảm, phun ra một ngụm máu tươi đến, bị 1 tôn sống tới tượng đá, trực tiếp đánh bay ra ngoài.

Ầm ầm ——

Một đường đụng nát mặt đất, mảng lớn bừa bộn bên trong, biến mất ở trước mắt.

“Không được! !”

6 tôn ma tử sắc mặt đại biến, mắt lộ kinh sợ, “Đáng ghét! Cái này La Quan biết rõ hẳn phải chết, tình nguyện xâm nhập cái này trong mộ lớn, cũng không để ngươi ta đắc thủ.”

“Tuyệt đối không thể, để hắn chết ở trong đó!”

La Quan có thể chết, nếu có thể giết hắn mấy tôn ma tử tuyệt đối sẽ không, có nửa điểm nhân từ nương tay, nhưng bây giờ lại còn không được.

Đế kiếm mảnh vỡ cùng truyền thừa, còn tại trên người hắn, 6 tên ma tử kinh sợ chi hơn, rốt cục nghĩ thông suốt một sự kiện —— bọn hắn nhất định phải, muốn đem La Quan mang ra!

“Giết!”

Không có gì tốt do dự, như ngồi nhìn hắn táng thân đại mộ, dẫn đến đế kiếm truyền thừa biến mất, bọn hắn đều đem đụng phải trọng phạt.

Tới so sánh, trước mắt ngôi mộ lớn này khủng bố đến đâu, lại có thể thế nào? Bất quá chỉ là một chỗ tử địa mà thôi, 6 tôn ma tử liên thủ, lại thêm dưới trướng số lớn cao thủ, đủ đẩy ngang nơi đây.

Oanh ——

Quần ma giết vào đại mộ, một nháy mắt, liền bộc phát khủng bố đại chiến, vô số sống tới mộc điêu, tượng đá các loại, giống như thủy triều mãnh liệt mà tới.

Ầm ầm ——

Lực lượng kinh khủng bộc phát, nương theo lấy ma khí cuồn cuộn, trong lúc nhất thời đất rung núi chuyển, bên tai tràn ngập khủng bố oanh minh tiếng vang.

Đại mộ chủ điện, cái nào đó ngoài cửa sổ.

La Quan ẩn thân tại mấy cỗ, bị đánh nát tượng đá về sau, pháp bào che đậy mở ra, lại thêm Huyền Quy che lấp khí tức, liền như mở ẩn thân.

Mà Ma tộc mọi người, đột nhiên phát hiện lại lần nữa mất đi, đối La Quan khóa chặt, không khỏi vừa sợ vừa giận, ám đạo hẳn là hắn đã chết rồi? ? Xuất thủ càng phát ra ngang ngược!

Lại không biết, La Quan bây giờ, ngay tại cùng một cái cơ hội.

Mà cơ hội này, rất nhanh liền đến, theo một bộ từ bích hoạ bên trong đi ra cự nhân, tru lên bên trong bỗng nhiên tự bạo, cuồng bạo lực lượng quét ngang lúc, xé nát xung quanh hết thảy, cuốn lên đá vụn, gỗ mục, thậm chí là Ma tộc thi thể 4 phía bay tứ tung.

Lốp bốp, tiếng va đập tràn ngập trong tai.

La Quan đấm ra một quyền, đem đại mộ chủ điện cửa sổ đánh nát, thả người xâm nhập trong đó. Mà tại phá cửa sổ nháy mắt, hắn nắm đấm mặt ngoài hiện lên 1 đạo linh quang, kia là Huyền Quy lực lượng, mới có thể dễ dàng như thế liền hoàn thành mục tiêu.

“Nhanh! ! Nơi này cổ quái, lực lượng của ta càng là vận dụng, liền như giang hà vỡ đê, ngay tại điên cuồng xói mòn, ta kiên trì không được quá lâu!”

Tiểu la lỵ thanh âm vội vàng, lộ ra mấy điểm bất an, ánh mắt nhìn chằm chằm vào tế đàn đỉnh, con kia toàn thân đen nhánh quan tài.

La Quan đạp chân xuống, không có nửa điểm do dự trực tiếp xông lên tế đàn, đưa tay chụp vào kia một gốc, sinh trưởng tại quan tài phía trước đạo uẩn tử bồ đề.

Ba ——

Tới tay!

Cái này cây, ngược lại là so hắn nghĩ càng cứng cỏi, La Quan bỗng nhiên phát lực, đưa nó nhổ tận gốc, trong tay linh quang hiện lên, liền thu nhập trong nhẫn chứa đồ.

Sau một khắc, “Bành” một tiếng vang trầm, từ quan tài bên trong truyền ra, hiển nhiên ngôi mộ lớn này chủ nhân, bị kinh động.

Trái tim bỗng dưng co vào, sinh ra cực kỳ kinh hãi sợ, lại thật còn sống? ! La Quan không chút do dự, vọt thẳng hướng ngoài điện.

—

—

—

—

—

Chương 739 : Kẻ bất tử ngóng nhìn

Rống ——

Rống ——

Trong mộ lớn, bị kích hoạt thủ vệ khôi lỗi các loại, ngửa mặt lên trời phát ra gầm thét, khí tức trở nên càng thêm cuồng bạo, điên cuồng thẳng hướng Ma tộc.

Một nháy mắt, liền tạo thành tổn thương rất nặng, liền ngay cả 6 tôn ma tử, đều tại kêu rên bên trong bị thiệt lớn, từng cái mặt lộ vẻ kinh sợ.

“Nhanh, tìm tới La Quan, bất luận chết sống, mau chóng rời đi cái này!”

Bọn hắn cũng phát giác được, ngôi mộ lớn này không hề tầm thường, tiếp tục lưu lại cái này bên trong, chỉ sợ phải có nguy hiểm. Lại không biết liền tại bọn hắn tru lên lúc, La Quan đã rời đi chủ mộ đại điện, mượn chém giết bừa bộn che lấp tự thân, sờ về phía lối ra.

Bá ——

Trốn tới!

La Quan trong lòng vui mừng, không chút do dự đi xa, mà hắn thoát đi, cũng triệt để chọc giận bị đánh thức đại mộ chủ nhân.

Đông ——

Đông ——

Từng tiếng trầm đục, tự đại mộ trong chủ điện truyền ra, tế đàn kia bên trên đen nhánh quan tài, giống giờ phút này một chút một chút, kịch liệt chấn động.

Đột nhiên, “Răng rắc” một tiếng vang nhỏ, từ quan tài bên trong truyền ra, nó lại vỡ ra một cái khe hở, một đôi tròng mắt màu đỏ ngòm lộ ra, gắt gao nhìn chằm chằm La Quan rời đi phương hướng. Cái này đôi mắt, lại cùng lúc trước La Quan nhìn thấy, cặp kia ác mộng chi nhãn cơ hồ hoàn toàn tương tự, tinh hồng mà bạo ngược, lộ ra đối huyết nhục sinh linh cực nóng, tham lam.

Rống ——

Gầm nhẹ, từ quan tài bên trong truyền ra, khí tức khủng bố khuếch tán, nháy mắt bao phủ đại mộ. 6 tôn ma tử cầm đầu, một đám cao thủ ma tộc, sắc mặt lập tức đại biến.

“Không được! Mau chóng rời đi cái này!”

“Này mộ chi chủ, còn sống!”

“Đáng chết, nguyệt nha trong biển mộ táng, lại thật có kẻ bất tử? !”

Kinh sợ gào thét bên trong, một đám Ma tộc toàn lực xuất thủ, ý đồ giết ra đường máu.

Nhưng theo đạo này khí tức khủng bố giáng lâm, bọn hắn như lâm vào vũng bùn, lại giống là vai kháng sơn nhạc, mỗi động một cái đều gian nan vạn điểm.

Càng đáng sợ chính là, những cái kia đại mộ thủ vệ khôi lỗi, công kích trở nên càng thêm điên cuồng, hoàn toàn chính là bất chấp hậu quả, muốn đem bọn hắn toàn bộ lưu lại.

“Đáng chết! Đáng chết!” Ma chi 4 đại rống, một thân ma khí điên cuồng bộc phát, thực lực tăng lên đến mạnh nhất, 1 quyền đánh ra ma ảnh trùng điệp, đem trước mắt mấy tôn tượng đá đánh nát. Nhưng sau một khắc, liền có càng nhiều đại mộ thủ vệ đem hắn vây quanh, giết chi không hết!

Nó hơn mấy tôn ma tử, tình cảnh cũng cơ bản giống nhau.

Bên tai thỉnh thoảng có thể nghe tới, dưới trướng Ma tộc kêu thảm, một khi bị thủ mộ khôi lỗi đánh bại, đảo mắt liền bị xé thành vỡ nát.

Tử thương thảm trọng!

Đột nhiên, đại mộ lối vào, xuất hiện một thân ảnh.

Thân thể cao lớn, ánh mắt kiên nghị, lạnh lẽo, giờ phút này nhìn về phía trong mộ lớn địa ngục tràng cảnh, hắn nhướng mày.

Oanh ——

Người này một bước đạp xuống, trong miệng quát khẽ, “Ma quốc, xa thác la, phụng Ma tộc đại tế tự chi mệnh, đem người đến đây Hắc Nguyệt cổ mộ bầy, nếu có quấy nhiễu chỗ, xin hãy tha lỗi.” Thanh âm trầm thấp, tại lực lượng cường đại gia trì dưới, liền như nổ vang kinh lôi, tại trong mộ lớn cuồn cuộn quanh quẩn.

Cùng lúc đó, nó mi tâm ở giữa, hiển hiện 1 cái cổ lão văn tự, cứ việc ảm đạm lại tản mát ra, một cỗ không hiểu uy áp. Băng lãnh, mênh mông, như kéo xuống đỉnh đầu đen nhánh bầu trời đêm, hóa thành 1 cái vĩnh dạ chi hải, có thể đem thiên địa vạn vật bao phủ, thôn phệ!

Cường đại vô song, không dung xúc phạm.

Rống ——

Lại rít lên một tiếng, tự đại mộ chủ điện truyền ra, uy nghiêm, ngang ngược bên trong, lộ ra thật sâu kiêng kị, kia vô số điên cuồng công kích đại mộ thủ vệ, lập tức đình chỉ động tác.

7 ma tử đứng đầu, ma 1 trong, phải Ma tộc thần cách ban tên xa thác la, vì ma kiếm chấp chưởng giả! 6 tôn ma tử, cùng sống sót một đám Ma tộc, vội vàng khom người hành lễ, “Bái kiến xa thác la!”

Đây là tên của hắn, cũng là hắn tôn hiệu.

Xa thác la ngẩng đầu, đôi mắt nhìn thẳng phương xa đại mộ chủ điện, chắp tay, “Ma tộc, cáo lui!”

Hắn phất tay, “Đi!”

Sưu ——

Sưu ——

Một đám Ma tộc vội vàng bay ra.

Mà trong quá trình này, đại mộ chủ nhân giữ yên lặng, hiển nhiên ngầm đồng ý điểm này, hắn kiêng kị đối tượng, cũng không phải là đến xa thác la, mà là nó giữa mi tâm, kia cổ lão văn tự chỗ đại biểu thân phận.

Ma.

Hoặc là, nói xác thực hơn, là Ma tổ.

Thế gian hết thảy Ma tộc chủ nhân, bị trấn áp tại dưới vực sâu, phong cấm tại vĩnh dạ bên trong, ngàn tỉ năm không được siêu thoát.

Nhưng… Đây hết thảy đã phát sinh cải biến!

Ma tộc một phương, rời khỏi đại mộ về sau, liền nghe được “Ầm ầm” tiếng vang, kia cả tòa đại mộ thế mà, trực tiếp hướng lòng đất lặn xuống.

Mấy cái hô hấp thời gian, nguyên địa liền chỉ còn lại có một mảnh vắng vẻ bừa bộn, toà kia đại mộ chìm vào lòng đất, như vậy chẳng biết đi đâu.

Xa thác la chau mày, uy nghiêm đôi mắt đảo qua trước mắt 6 tôn ma tử, lạnh giọng nói: “Cái này, đến cùng là

tình huống như thế nào? !”

Ma chi 4 bọn người, không dám có nửa điểm giấu diếm, lúc này đem trước phát sinh sự tình, hoàn chỉnh nói tới.

“Các ngươi là truy sát La Quan, tiến vào kia đại mộ?” Xa thác la trầm giọng mở miệng, sắc mặt khó coi.

Ma chi bốn điểm đầu, “Không sai… Xa thác la, đây là chúng ta tận mắt nhìn thấy, bọn hắn cũng đều nhìn thấy, tuyệt sẽ không sai!”

Hắn tựa hồ, cũng phát giác được một vài vấn đề, xuất mồ hôi trán.

Nó hơn ma tử vội vàng gật đầu.

Xa thác la cười lạnh, “Kia trừ lần đầu tiên nhìn thấy La Quan, về sau các ngươi ai lại gặp được hắn rồi? Ngu xuẩn, các ngươi bị tính kế!”

Hắn dù không biết, La Quan đến cùng làm cái gì, nhưng đế kiếm người thừa kế, chính là tuân theo thiên địa đại khí vận hạng người, sao lại dễ dàng như thế chết đi? Đã La Quan còn sống, liền sẽ không đi theo toà kia đại mộ, cùng một chỗ chìm vào lòng đất… Hắn nhất định, sớm đã lặng yên rời đi!

Chứng cứ? Không cần, bởi vì hắn là đương đại ma kiếm chấp chưởng giả, cùng đế kiếm một mạch mơ hồ có cảm giác.

La Quan, hắn còn sống!

6 tôn ma tử nghe vậy, sắc mặt vô song khó coi, lại không người dám can đảm chất vấn, xa thác la phán đoán. Hắn dù cùng bọn hắn, cùng một chỗ tịnh xưng 7 ma tử, địa vị lại cao hơn nhiều.

Tiếng bước chân vang lên, toàn thân bao phủ tại dưới hắc bào tế tự đi tới, chậm rãi nói: “Xa thác la không cần tức giận, lần này ma kiếm nghịch thế thôn thiên chi cục đã thành, khí cơ dây dưa phía dưới, vô luận cái này La Quan giãy giụa như thế nào, đều muốn đánh với ngươi một trận, chẳng qua là vấn đề thời gian mà thôi.”

“Chỉ cần đến cuối cùng, ngươi có thể giết chết hắn, liền có thể cướp đoạt đế kiếm truyền thừa, hoàn thành ma quốc cho ngươi nhiệm vụ… Cho nên, không nên gấp gáp, chúng ta có thể chờ.”

Dưới hắc bào, lộ ra một đôi tròng mắt, không giống với bình thường Ma tộc ngang ngược, huyết tinh, trong đó ngược lại một mảnh yên tĩnh, toát ra trí tuệ quang mang, như nhìn thấy xa xôi bên ngoài, đã xác định cuối cùng kết cục.

Đương nhiên, cũng có thể đơn giản tổng kết một chút, đó chính là 2 chữ —— tự tin!

Xa thác la đối tên này tế tự, rõ ràng tương đối tôn kính, nghe vậy có chút khom người, gật đầu nói: “Hết thảy như ngài lời nói!”

Hắn quay người, lạnh lùng nhìn về phía 6 tôn ma tử, cùng một đám tàn hơn Ma tộc, “Các ngươi, đi theo ta!”

Xa thác la quay người, mang theo Ma tộc mọi người rời đi, hắn đã tìm tới Hắc Nguyệt chi môn chỗ, kia là "Nghịch thế thôn thiên chi cục" mấu chốt, cũng là Hắc Nguyệt đối Ma tộc, thể hiện ra thành ý.

Cho nên, bọn hắn đã không cần, lại đi tiếp tục đuổi giết La Quan, bởi vì chính hắn sẽ tại sau đó không lâu, chủ động đưa tới cửa.

Mà giờ khắc này, lời mới vừa nói tên kia tế tự, đã không biết tung tích, liền như vừa rồi hắn xuất hiện trước đó đồng dạng, không ai phát giác được hắn tồn tại, cũng không biết hắn là từ chỗ nào đi ra.

…

To lớn trong thông đạo, La Quan cấp tốc tiến lên, dù thuận lợi cầm tới đạo uẩn tử bồ đề, nhưng hắn giữa lông mày lại cũng không nhẹ nhõm. Chỉ vì, từ cái này trong mộ lớn thoát thân về sau, liền có loại âm lãnh nhìn chăm chú cảm giác, từ đầu đến cuối đem hắn bao phủ.

Đây là, bị mộ chủ nhân cho để mắt tới rồi? !

"Lão sư?"

Hơi dừng lại, tiểu la lỵ thanh âm vang lên, "Kẻ bất tử…" Trong giọng nói của nàng, lộ ra mấy điểm chấn động, cảm khái.

"Nguyên lai con đường này, cũng có thể đi thông sao? ? Không, hẳn là thất bại, nhưng ít ra vượt qua nào đó một

bước, mới có thể tồn lưu lại.”

La Quan nghe không hiểu thấu, cái gì là kẻ bất tử? ? Chỉ là tế đàn kia phía trên, đen nhánh quan tài bên trong mộ chủ nhân sao? Nhưng biết được những này, đối với hắn dưới mắt tình cảnh, hiển nhiên cũng không có cái gì tác dụng.

Cũng may, Huyền Quy rất nhanh nói: “Là kẻ bất tử ngóng nhìn, thật sự là hắn khóa chặt ngươi… Vậy cũng là, là nguyền rủa một loại, nhưng vấn đề cũng không lớn.”

“Trước tìm địa phương an toàn, lại xử lý không muộn.”

La Quan gánh nặng trong lòng liền được giải khai, đã lão sư nói như vậy, hiển nhiên vấn đề cũng không gấp gáp, lúc này gật gật đầu kế tiếp theo đi đường, một lát sau tìm được một chỗ, dưới mặt đất sụp đổ khu vực, cũng không biết là như thế nào tạo thành, nhưng ít ra cái này bên trong tử khí rất mỏng manh, không có nguy hiểm gì.

Tìm 1 cái chỗ bí mật, La Quan ngồi xếp bằng.

Sau một khắc, Huyền Quy thanh âm vang lên, “Kẻ bất tử ngóng nhìn, là hắn chọn trúng ngươi, đem làm máu của mình ăn tế tự…”

La Quan trong lòng xiết chặt, chỉ cảm thấy xuất mồ hôi trán.

Huyết thực tế tự? !

Cỏ!

Cái này nếu như bị kia mộ chủ nhân tìm tới cửa, còn có thể có tốt? Liền cái này ngài nói với ta vấn đề không lớn? Lão sư ngài có phải hay không, đối lớn cùng tiểu chuyện này, có chút phân biệt không rõ ràng! ? !

“Hừ, không có tiền đồ, kẻ bất tử lại như thế nào? Quy gia ta đã nói không có việc gì, tự nhiên là có thể giúp ngươi giải quyết.” Tiểu la lỵ cười lạnh, biểu lộ ngạo kiều.

“Vận chuyển tinh thần dẫn dắt thuật, kích hoạt ngươi hồn phách không gian bên trong, vầng trăng kia ảnh… Nguyệt chiếu mặt trời lấy chiếu sáng thiên hạ, dù không phải chí cương chí liệt, cũng đủ làm cho đầu này kẻ bất tử sợ ném chuột vỡ bình, không còn dám ra tay với ngươi.”

La Quan trong lòng nhất định, có biện pháp giải quyết liền tốt, “Đa tạ lão sư… Hắc hắc, đệ tử nhờ có lão sư, mới có thể bình yên vô sự.” Mông ngựa mặc kệ có hữu dụng hay không, nên đập nhất định phải đập, huống chi trước mắt cái này tiểu la lỵ, nhìn như khinh thường cười lạnh, nhưng tâm lý hẳn là rất được lợi.

Nhắm mắt lại, tinh thần dẫn dắt thuật vận chuyển, La Quan có thể mơ hồ cảm thấy được, kia từng tia từng sợi tinh thần lực lượng giáng lâm.

Không nhìn không gian, khoảng cách, hết thảy trùng điệp trở ngại, trực tiếp tác dụng tại trên người La Quan, có lẽ đây chính là tinh biển sâm la cái vạn thế, hết thảy

đều ở bao phủ bên trong… Tinh thần chi lực, ở khắp mọi nơi! !

Ngưng thần bên trong xem tự thân, liền thấy hồn phách không gian bên trong, một mực lẳng lặng treo cao ở đây kia trăng khuyết răng, giờ phút này đột nhiên sáng lên.

Từ trăng khuyết, đến nguyệt đầy, cuối cùng như một khay bạc, vãi xuống vô tận tịch mịch thanh huy. Ánh mắt nhìn tới, sáng trong óng ánh, làm cho người ta cảm thấy vô tận yên tĩnh, yên ổn cảm giác.

La Quan đáy lòng cuối cùng một tia bất an, như vậy tan thành mây khói, hắn cũng không biết vì sao, đối trăng sao như phá lệ tín nhiệm.

Chẳng lẽ là bởi vì, năm đó ở kia ánh trăng bên trong, nhìn thấy cặp con mắt kia sao? Không có đáp án.

Đột nhiên, một tiếng như có như không kêu thảm, truyền vào La Quan trong tai, kia từ đầu đến cuối bao phủ La Quan âm lãnh nhìn chăm chú cảm giác, lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Đến từ kẻ bất tử ngóng nhìn, như vậy phá vỡ.

La Quan mở mắt ra, trên mặt lộ ra ý mừng, lại ngưng thần cảm giác một lát, quả nhiên quanh thân nhẹ nhàng khoan khoái lại vô cảm giác âm lãnh cảm giác, lúc này mới thở dài một hơi.

“Đa tạ lão sư!”

Tiểu la lỵ bĩu môi, “Được rồi, vuốt mông ngựa cũng không thể cải biến, ngươi là mảnh chó sự thật, nắm chặt thời gian tu luyện đi.”

Mảnh chó…

La Quan cảm giác, mình nhận thật sâu vũ nhục, ám đạo không phải ta không đủ lợi hại, là các ngươi những nữ nhân này quá biến thái.

Thở sâu, lật tay lấy ra đạo uẩn tử bồ đề, lấy xuống 1 viên trực tiếp nuốt vào.

Mảnh chó cũng có mùa xuân… Chờ xem, đợi ta biến thành lớn cơ bá về sau, liền để các ngươi biết, cái gì gọi là nam nhân cũng mang thù!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 740 : Phá thần hồn, mở cửu khúc, thẳng lâm đại đạo

Ừng ực ——

Đạo uẩn tử bồ đề vào miệng tan đi, biến thành một đoàn tản ra, nồng đậm thiên địa linh lực nguyên dịch, trực tiếp rơi vào trong bụng.

Chợt, liền như ngày mùa thu khô héo trên thảo nguyên, rơi xuống 1 đem đại hỏa, lại là tưới đầy lăn dầu cái chủng loại kia, nháy mắt liền trình liệu nguyên chi thế —— mãnh liệt mà bàng bạc thiên địa linh lực, như suối trào bộc phát, dọc theo kinh mạch tuôn hướng toàn thân.

« đại hoang 12 đế kiếm » vận chuyển, một bộ điểm luyện vào nhục thân, càng nhiều thì là chuyển hóa trở thành, tinh thuần pháp lực.

Trong lúc nhất thời, La Quan tu vi lấy có thể cảm giác tốc độ, đang không ngừng tăng lên.

Sau nửa canh giờ, cái này 1 viên đạo uẩn tử bồ đề linh lực bị luyện hóa hầu như không còn, La Quan mở mắt ra, tinh mang phun trào ở giữa, lộ ra mấy điểm ý mừng.

Cái này hiệu quả, so hắn trong dự đoán còn muốn càng mạnh… Mà cái này, chẳng qua là 1 viên mà thôi, hắn

khoảng chừng một chuỗi.

Kế tiếp theo!

Ừng ực ——

Viên thứ hai đạo uẩn tử bồ đề nuốt vào.

Rất nhanh.

Oanh ——

La Quan trên thân trường bào không gió mà bay, đột phá, Nguyên Anh tầng thứ 10!

Sau một khắc, trường bào màu đen mặt ngoài, có nhật nguyệt tinh thần hư ảnh hiển hiện, hình thành 1 đạo phong cấm, đem phá cảnh khí tức ngăn cách ở bên trong.

La Quan không có nửa điểm dừng lại, kế tiếp theo luyện hóa.

…

Sâu trong lòng đất, kia bỏ chạy đại mộ trong chủ điện, vang lên một tiếng thống khổ kêu rên.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Tế đàn mặt ngoài, mấy đạo phù văn nổ tung, biến thành

vỡ nát.

Kẹt kẹt ——

Quan tài nứt ra một cái lỗ khe hở, lộ ra tròng mắt màu đỏ ngòm, gắt gao trừng mắt bên ngoài, “Mặt trăng… Khí tức… Là Thần quyến giả…”

Trầm thấp, thanh âm khàn khàn, giống như là sắt đá ma sát, khiến não người nhân nhói nhói.

“Ta… Đã thất bại… Không thể nào lại sống một thế… Mượn xác sống lại chính là… Còn sót lại cơ hội… Hắn là lựa chọn tốt nhất…”

“Hạt giống đã chôn xuống… Chỉ cùng cơ hội… Ta chắc chắn trở về… Tái nhập thế gian…”

…

Nguyệt nha hải ngoại, Tang Tang mang theo Ngao Tú, thanh ảnh đứng ở một bên.

Bây giờ, mê vụ phiêu đãng tại trên mặt biển, ra vào thông đạo đã phong bế, nhưng vẫn như cũ có không ít người, chính hội tụ ở đây.

Có thâm uyên chủng tộc, cũng có một chút giấu ở âm thầm kẻ ngoại lai, bọn hắn canh giữ ở cái này, là vì bọ ngựa bắt ve chim sẻ ở đằng sau… Nguyệt nha trong biển quá hung hiểm, không bằng chờ ở bên ngoài, như nắm chắc thời cơ tốt, chưa hẳn không thể có thu hoạch.

Dù sao, giết người cướp hàng loại này hành vi, tại người tu hành thế giới bên trong, cũng không tính hiếm lạ.

Huống chi cái này bên trong là, vô pháp vô thiên thâm uyên!

Mà giờ khắc này, những người này ánh mắt, đều nhìn lại.

Tang Tang là cực đẹp, nếu không lúc trước cũng sẽ không, bị người đưa cho La Quan, bây giờ thức tỉnh Long tộc trấn linh chân thân về sau, càng nhiều mấy điểm không cho phép kẻ khác khinh nhờn cao quý, càng phát ra sặc sỡ loá mắt.

Về phần thanh ảnh, một thân đen nàng, ngược lại đẹp rối tinh rối mù, cao lãnh không dễ thân gần bên trong, lại dẫn mấy điểm trêu chọc, để người liếc nhìn lại, trong lòng hơi rét đồng thời, liền lại là một trận ngứa, tiếp theo từ đáy lòng sinh ra mấy điểm bạo ngược cảm xúc ——

Xé mở nàng áo bào đen, cũng phải nhìn cái này lãnh đạm nữ nhân, phải chăng trong ngoài như 1? !

Về phần Ngao Tú, quá tiểu, lướt qua không đề cập tới.

Thâm uyên vốn là không cách nào chi địa, sinh hoạt ở trong đó thâm uyên chủng tộc, nơi nào sẽ cố kỵ quá nhiều, giờ phút này đôi mắt đăm đăm lộ ra cực nóng.

“Hắc hắc, 2 cái này kẻ ngoại lai, bản tọa muốn…” Cười to bên trong, 1 tôn thâm uyên chủng tộc cường giả, bay thẳng ra.

Hắn rất mạnh, quanh thân dũng động kinh người khí tức, cho xung quanh đối thủ uy hiếp, làm bọn hắn không dám vọng động. Sách lược rất thành công, đương nhiên xét đến cùng, hay là cái này thâm uyên cường giả đủ mạnh, một chút đôi mắt lộ ra âm trầm, do dự về sau hay là thu hồi.

Mỹ nhân tuy tốt, nhưng bọn hắn càng hi vọng, có thể cướp đoạt đến từ nguyệt nha trong biển cơ duyên —— phải biết, trong này cũng không chỉ có Hắc Nguyệt chi môn, còn có rất nhiều thâm uyên chủng tộc, tha thiết ước mơ đồ vật.

Đây mới là, Hắc Nguyệt chuỗi đảo giáng lâm về sau, hấp dẫn các phe nguyên nhân trọng yếu nhất. Dù sao, Hắc Nguyệt chi môn chỉ có một chỗ, mà một khi bị phát hiện, chắc chắn dẫn tới các phương tranh đấu, chỉ có người mạnh nhất mới có thể chiếm cứ, đại bộ phận điểm người, chú định chỉ có thể đối này kính nhi viễn chi.

Mắt thấy các phương trầm mặc, thâm uyên cường giả đắc ý cười to, “Ha ha, 2 người các ngươI, là ta được…” Hắn đưa tay một nắm, phải bắt đi Tang Tang, Ngao Tú cùng thanh ảnh 3 nữ.

Nhưng sau một khắc, cái này thâm uyên cường giả tiếu dung cứng đờ, con mắt bỗng dưng trợn tròn, lộ ra vô tận hoảng sợ.

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, tinh hồng bắn tung toé, xương

vỡ thịt nhão 4 phía bay tứ tung.

Nguyệt nha hải ngoại, nháy mắt lâm vào tĩnh mịch, vô số ánh mắt tụ đến, nhìn về phía 3 nữ lúc, vô ý thức lộ ra thật sâu hồi hộp.

Tuy nói vừa rồi, các nàng động cũng không động, nhưng người đã bị giết… Loại này không biết, mới càng phát ra khiến người kinh dị, kính sợ.

Ngao Tú rụt cổ một cái, cẩn thận xem ra một chút, “Ca ca liền tại bên trong, bất quá nơi này, đã phong bế.”

Thanh ảnh hững hờ gật đầu, nói: “Người ở bên trong liền tốt, chúng ta đi thôi.” Nàng cất bước hướng về phía trước, Tang Tang kéo lại Ngao Tú, 2 người theo sau lưng.

Chỉ gặp, kia tràn ngập tại nguyệt nha trên biển không, phong tỏa trong ngoài mê vụ, giờ phút này lặng yên hướng 2 bên tách ra, lộ ra một cái thông đạo.

Cho 3 người tiến vào về sau, liền lại lần nữa sát nhập, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Ừng ực ——

Ừng ực ——

Giờ khắc này, vô số tiếng nuốt nước miếng vang lên, từng đôi con mắt trừng lớn, mặt mũi tràn đầy hãi nhiên cùng khó có thể tin.

Nguyệt nha biển đã phong bế, tại cửa vào mở ra trước đó, trừ phi thu hoạch được Hắc Nguyệt ý chí cho phép, ai cũng không cách nào ra vào trong đó.

Các nàng, rốt cuộc là ai?

…

Oanh ——

La Quan áo bào đen chấn động, khí tức lại một lần nữa nhảy lên, đã đi tới Nguyên Anh 14 tầng.

Không sai, chính là tầng thứ 14.

Tuy nói hắn đi là, cổ luyện khí sĩ tu hành pháp, nhưng tình huống bình thường mà nói, Nguyên Anh 13 chính là cực hạn. Lần này, lại ngạnh sinh sinh tích tụ ra tầng thứ 14, thực tế ra ngoài ý định.

Hỏi Huyền Quy, tiểu la lỵ biểu hiện rất bình tĩnh, 1 bộ ngạc nhiên, chưa thấy qua sự kiện lớn ghét bỏ bộ dáng, nói cái này rất bình thường.

Thời đại viễn cổ, Nguyên Anh 14 tầng, rất phổ biến!

Nhưng xoay người, liền khóe miệng liên rút, vô ý thức đưa tay, dùng sức chà xát mình thịt đô đô khuôn mặt nhỏ.

Ngũ sắc Kim Đan, Nguyên Anh thất thải, đạp lâm cấp mười bốn bậc thang, khai thần hồn cửu khúc, phải nhìn đại đạo!

Đây là cổ luyện khí sĩ một mạch, từ xưa tới nay tương truyền một câu —— nói đơn giản, xây ra Nguyên Anh thứ 14 cảnh, liền có thể có tư cách, mở ra thần hồn cửu khúc.

Như cuối cùng đạt thành, liền có thể đúc thành vô thượng đạo cơ, thấy được đại đạo phong quang!

Cái này đã không phải đơn giản “Thiên phú” 2 chữ có thể hình dung, mà là tiến thêm một bước, cầm tới đặt chân đại đạo chìa khoá.

Trước đó, tại long hưng phúc địa lúc, Hứa Đại Phu liền sợ hãi thán phục tại, La Quan căn cơ chi thâm hậu, nhưng so sánh với nhau, ngũ sắc Kim Đan cùng Nguyên Anh thất thải, đều chỉ tính nện vững chắc căn cơ làm nền.

1 bước này, mới cực kỳ trọng yếu.

Chỉ bất quá, cái này Nguyên Anh thứ 14 cảnh, mở ra ra sao cùng gian nan, tung tại viễn cổ luyện khí sĩ hoành hành thời đại, đều hiếm thấy đến cực điểm.

Huống chi là lập tức, kỷ nguyên chi kết thúc, thiên địa quy tắc đã bắt đầu chấn động, bất ổn, như thế nào còn có thể sinh ra “Phải dòm đại đạo” cơ duyên? Cho nên, tiểu la lỵ đối này mới vẫn chưa đề cập, để tránh cho La Quan áp lực, để hắn cảm thấy thất lạc, mất kiên quyết tiến thủ chi niệm.

Nhưng La Quan, hắn lại ngạnh sinh sinh, chỉ bằng sức

một mình, tới mức độ này!

Dù là, tiểu la lỵ là tận mắt nhìn thấy, cũng cảm thấy khó có thể tin, chẳng lẽ nói đạo uẩn tử bồ đề còn có như vậy công hiệu?

Chưa nghe nói qua a!

Cho nên, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Tiểu la lỵ đột nhiên mắt lộ tinh mang, ám đạo hẳn là cái này cùng La Quan tự thân bí ẩn có quan hệ? Nhưng cảm giác bên trong, vẫn không thu hoạch được gì.

Bá ——

La Quan mở 2 mắt ra, thần quang trong trẻo, thậm chí hư không tỏa sáng, mơ hồ có thể thấy được từng tia từng tia lôi quang, ở trong đó nhảy vọt, lưu chuyển.

Cực hạn!

Hắn rốt cục cảm nhận được, thuộc về Thần Hồn cảnh cánh cửa, liền đứng lặng tại trước mắt hắn, vô ý thức liền nhẹ nhàng thở ra. Cái này đạp ngựa, nếu là lại đến cái tầng thứ 15, việc vui coi như lớn… Vốn cho rằng, một chuỗi đạo uẩn tử bồ đề hoàn toàn đầy đủ, hắn hoàn thành phá cảnh.

Hiện tại ngược lại tốt, lại khó khăn lắm chỉ đủ hắn, tu thành Nguyên Anh tầng thứ 14… Bây giờ, liền chỉ còn lại có cuối cùng 3 viên…

Đủ phá cảnh sao? La Quan thực tế không có nắm chắc, nhưng việc đã đến nước này, hắn còn có lựa chọn sao? ? Quyết định chắc chắn, La Quan một hơi, nuốt mất cuối cùng 3 viên đạo uẩn tử bồ đề.

Oanh ——

Hải lượng linh lực bắn ra, hóa thành thuần túy pháp lực, thổi lên La Quan xung kích bình cảnh, phá Nguyên Anh mà nhập thần hồn kèn lệnh.

Sau một khắc, hắn một thân hùng hậu pháp lực, liền như đại dương mênh mông thoải mái, bỗng nhiên nhấc lên kinh thiên sóng biển, “Ầm ầm” ngang nhiên rơi đập.

Giờ phút này, đứng tại La Quan bên người, thậm chí có thể rõ ràng nghe tới, kia bàng bạc pháp lực sôi trào, chấn động lúc, phát ra oanh minh.

Răng rắc ——

Một tiếng vỡ vụn nhẹ vang lên, từ La Quan thể nội truyền ra, kia kiên cố vô song, giống như kình thiên đại sơn Thần Hồn cảnh bình cảnh, dường như 1 con hổ giấy, đụng một cái tức nát.

Một nháy mắt, La Quan trừ quan mà qua, thẳng vào thần hồn.

Trên thực tế, đây hết thảy đều rất bình thường, hắn tích lũy, nội tình, phá cảnh là nước chảy thành sông, không có bất kỳ trở ngại nào! !

Oanh ——

Giờ khắc này, La Quan áo bào đen chấn động, nhật nguyệt tinh thần hư ảnh hiển hiện, tại 4 phía đứng giữa không trung phiêu đãng, chìm nổi, phóng xuất ra che lấp khí tức.

Cùng lúc đó, sau lưng hắn hiện ra 1 đầu hư ảnh, uốn lượn cửu khúc cuối cùng chui vào hư vô, lại tản mát ra một loại, nguồn gốc từ đại đạo vô thượng khí cơ.

Phụ trợ phía dưới, La Quan ngồi xếp bằng thân ảnh, nháy mắt trở nên vô song cao lớn, góc cạnh rõ ràng trên khuôn mặt. Tăng thêm uy nghiêm, túc mục.

Phá thần hồn, mở cửu khúc, thẳng lâm đại đạo!

Dù đã có đoán trước, nhưng tận mắt thấy một màn này, tiểu la lỵ hay là hít một hơi lãnh khí, lẩm bẩm nói: “Ta một mực biết, ta đệ tử này không đơn giản, nhưng ngươi bây giờ biểu hiện này… Tốt a, ta thật có điểm chấn kinh… Ngươi tiểu tử này trên thân, đến cùng cất giấu cái gì bí mật? !”

Mà giờ khắc này, La Quan đối đây hết thảy, lại không chút nào tự biết.

Hắn đắm chìm ở phá cảnh khoái cảm, cẩn thận cảm thụ được thể nội, điên cuồng tăng vọt pháp lực, cùng loại kia hết thảy đều ở trong lòng bàn tay cường đại cảm.

Cái này, chính là Thần Hồn cảnh sao? Quả nhiên, cùng Nguyên Anh cảnh so sánh, chính là khác biệt thiên địa!

Mà pháp lực thuế biến, tăng lên, chỉ là trong đó một bộ điểm, càng quan trọng chính là nguồn gốc từ hồn phách cải biến, hắn bây giờ từ từ nhắm hai mắt, lại nhưng rõ ràng cảm thấy được, xung quanh phát sinh hết thảy.

Thậm chí ẩn ẩn nhưng, có thể cảm nhận được, đến từ Huyền Quy ánh mắt —— loại cảm giác này là, chấn kinh? Hắc! ! Quả nhiên, mảnh chó không phải ta, ta một khi đột phá, chính là lão sư cũng được chấn kinh!

Suy nghĩ thiên mã hành không, La Quan rõ ràng cảm nhận được, nguyên thần của mình —— Thần Hồn cảnh, vì nguyên thần khải linh một bước. Nhưng La Quan ở đây cảnh, cũng đã có, mở ra nguyên thần pháp tướng tư cách, một khi bộc phát thực lực tất nhiên còn có thể phóng đại.

Bá ——

La Quan mở mắt ra, cúi đầu nhìn một chút mình 2 tay, đột nhiên cười to.

“Ha ha ha ha! !”

Tiếng cười cuồn cuộn, dưới đất quanh quẩn.

Giờ phút này, mọi loại hào hùng tận tâm đầu —— Ma tộc như thế nào? Quỷ thần như thế nào? Trời ban cổ thị lại như thế nào? ! Đều gà đất chó sành ngươi, cánh tay liền có thể trấn áp.

—

Chương 741 : Cưỡng ép nhận thân

Hôm nay, La Quan phá Nguyên Anh lạch trời, nhập thần hồn chi cảnh.

Mở cửu khúc, phải nhìn đại đạo.

Hồi lâu, đợi suy nghĩ bình phục mấy điểm, trong lòng của hắn kia phần khí thế bễ nghễ thiên hạ, dần dần bình tĩnh lại.

Hô ——

Thở ra một hơi, La Quan cung kính nói: “Đa tạ lão sư, vì ta chỉ dẫn đại đạo, giúp ta tu hành đột bay mãnh tiến vào.”

“Dưới mắt thế cục, ngài cho rằng, làm như thế nào làm?”

Mấy hơi về sau, tiểu la lỵ thanh âm vang lên, “Còn tốt, ngươi không có bởi vì thực lực phóng đại, liền mất đi đối bản thân cơ bản nhận biết, nếu không ta cũng phải thất vọng.” Người trẻ tuổi, vừa có một phen thành tựu, phải ép một chút, không thể để cho hắn lên mặt.

Hơi dừng một chút, tiếp tục nói: “La Quan, ngươi cảm thấy lấy bây giờ thực lực, có thể hay không lực áp 3 bên?”

La Quan nghĩ nghĩ, nói: “Đơn đả độc đấu, đệ tử không sợ, nhưng đối phương người đông thế mạnh, đích thật là có chút phiền phức.”

“Hừ…” Tiểu la lỵ mắt trợn trắng, “Nào chỉ là có hơi phiền toái? La Quan, ngươi đại khái còn không rõ ràng lắm, mình gặp phải là loại nào cục diện.”

“Nói như vậy, như đối mặt Ma tộc, quỷ thần, trời ban cổ thị 3 bên liên thủ, dù là ngươi thuận lợi phá cảnh, cũng tuyệt không phần thắng.”

La Quan sầm mặt lại, mắt đầy hàn mang, “Kia, đệ tử liền không cho bọn hắn liên thủ cơ hội…”

Từng cái đánh tan sao? Lão sư đề nghị, đích xác càng thêm ổn thỏa, La Quan cũng sẽ không bởi vì, tâm cao khí ngạo liền xem thường người.

Trước mắt những này cường địch, cái nào là dễ đối phó? Lại như thế nào chú ý cẩn thận, đều không quá đáng! Về phần vừa rồi… Khục, phá cảnh chi sơ, khó tránh khỏi hào tình vạn trượng, nhưng cái đồ chơi này đùa nghịch 1 đùa nghịch cũng coi như, hết thảy còn phải thực tế điểm.

Mất mặt sao? La Quan cũng không cảm thấy.

Tiểu la lỵ nói: “Ừm, đây chính là ta đưa cho ngươi đề nghị…” Đột nhiên, giọng nói của nàng dừng lại, biểu lộ lộ ra ngưng trọng, thông suốt quay người nhìn về phía nơi nào đó, “Này khí tức… La Quan, đến đại phiền toái!”

Một lát sau, 2 đại 1 tiểu Tam tên nữ tử thân ảnh, xuất hiện tại trước mặt, Tang Tang lôi kéo Ngao Tú, hành lễ nói: “Bái kiến đại nhân!”

“Ca ca!” Ngao Tú một mặt kinh hỉ, lại không ngừng cho La Quan chớp mắt, hướng bên cạnh thoáng nhìn thoáng nhìn, bộ dáng rất là buồn cười.

Nhưng hôm nay, La Quan lại cười không nổi, hắn cố gắng giữ vững bình tĩnh, nhưng sắc mặt vẫn có chút cương… Trong nội tâm, rất muốn mắng nương!

Cỏ!

Vừa liều ra một điểm quang sáng lên, đảo mắt liền mây đen che trời, ngài là thân phận gì? Hiện tại liền tự mình hạ tràng, còn chơi cái rắm.

Nếu sớm biết dạng này, La Quan còn giày vò cái gì kình, sớm rửa sạch sẽ cổ, duỗi dài chờ lấy không là tốt rồi rồi? !

Cảm giác này, thực tế hỏng bét cực độ.

“… Khục, các ngươi đến.” La Quan nhìn Tang Tang, nàng một mặt bình tĩnh, biểu lộ ở giữa nhìn không ra bất luận cái gì nhắc nhở, cùng Ngao Tú kém chút mắt rút gân bộ dáng đối so, dường như đối trước mắt thế cục không phát giác gì.

Nhưng cái này hiển nhiên không đúng, Ngao Tú đều có phát giác, Tang Tang há lại sẽ thờ ơ… Hả? Thờ ơ? Giả bộ hồ đồ? !

Một nháy mắt, La Quan trong đầu, chuyển qua vô số suy nghĩ, hơi dừng lại sau mới giống như là vừa phát hiện, đứng ở bên cạnh thanh ảnh, lúc này “Sách” một tiếng, mắt lộ tán thưởng, nói: “Vị cô nương này, coi là thật sinh hoa nhường nguyệt thẹn, dáng vẻ cao quý, liền như thần nữ trích tiên nhân vật, không ngờ có thể ở đây nhìn thấy, quả thật La mỗ chi đại hạnh.”

Lúc này, hưng phấn nói: “Tang Tang, còn không mau cùng ta giới thiệu một chút.”

Tang Tang biểu lộ hơi dừng lại, chợt khôi phục lại, nói khẽ: “Hồi bẩm đại nhân, vị này là thanh ảnh cô nương, chính là ta cùng Ngao Tú đang đi đường trên đường, kết giao bằng hữu…”

“Thanh ảnh, thật sự là tên rất hay! Bởi vì cái gọi là, đối nguyệt múa thanh ảnh, nâng chén chung 3 người… Tại hạ La Quan, đối thanh ảnh cô nương ngươi, quả thật mới quen đã thân, chỉ cảm thấy vô song thân thiết, liền dường như thân nhân.”

Nói, khom người cúi đầu, “La mỗ mạo muội, nguyện kêu một tiếng tỷ tỷ, còn xin tỷ tỷ chớ trách.” Biểu lộ nghiêm túc, đều là chân thành.

Ngao Tú trừng lớn mắt, tiểu biểu lộ có chút ngốc, kinh ngạc nhìn xem La Quan, như làm sao đều không nghĩ tới, ca ca lại sẽ có như thế một mặt?

Hắn đây là, đang quay mông ngựa sao? Còn cưỡng ép nhận thân cái chủng loại kia! Nguyên lai, ca ca ngươi

vậy mà, là như vậy ca ca a!

Thanh ảnh biểu lộ lộ ra một tia cổ quái, chợt nháy mắt mấy cái, giống như cười mà không phải cười, “Vẫn còn là lần đầu tiên nghe nói, có người đối ta cảm thấy thân cận.”

La Quan nhíu mày, trầm giọng nói: “Kia là bọn hắn mù, tỷ tỷ gì cùng phong thái nhân vật, ai thấy có thể không say mê? Đã tỷ tỷ không chê, ngày ấy sau ngươi ta ở giữa, liền tỷ đệ tương xứng đi.”

Cái này kêu là thuận cán bò, không phản đối, đã là ngầm thừa nhận.

Dù sao, cái này âm thanh tỷ tỷ, ta La Quan gọi là định!

Thanh ảnh nhíu nhíu mày, thật cũng không phản đối, chỉ là đạo: “Thôi, ngươi nguyện ý gọi, vậy liền gọi đi… Bất quá có một chút, cũng phải nhắc nhở ngươi, ta cũng có vị tỷ tỷ, lại cùng chi quan hệ cũng không quá tốt… Cho nên, ngươi đây là đang nhắc nhở ta sao?”

La Quan biểu lộ cứng đờ, vội vàng nói: “Tang Tang, ngươi cùng tỷ tỷ một đường phong trần mệt mỏi, nhất định là mệt mỏi, nhanh nghỉ ngơi một chút.”

“Ngao Tú, thất thần làm gì? Mau mời ngươi thanh Ảnh tỷ tỷ ngồi xuống, ca ca cái này có chút rượu ngon, lại nhuận 1 thấm giọng.”

Nói lấy ra vò rượu, phóng tới trước mắt.

Lại phất tay áo vung lên, lấy ra 1 con giường êm đến, để dưới đất, “Tỷ tỷ, mau mời ngồi!”

Thanh ảnh đôi mắt thú vị, nhìn hắn một cái, thật không có cự tuyệt, nhấc lên vò rượu tựa ở trên giường êm, đẩy ra uống một ngụm.

Ân, hương vị cũng không tệ lắm.

Nàng đã bao lâu, không có hưởng qua những người này ở giữa hương vị rồi? Ai, thời gian này, qua thật sự là tịch mịch a.

Đột nhiên, thanh ảnh hít một hơi.

Ngửi.

Lại ngửi.

Nàng nhìn dưới thân giường êm, thế nào cảm giác phía trên này, có chút kỳ quái hương vị? Mặt ngoài nhìn lại giống như là xối qua mưa, hẳn là cất đặt không thỏa đáng, mốc meo sao? Bất quá cái này mùi nấm mốc, ngược lại là kì lạ.

La Quan khóe miệng co quắp dưới, xong đời, hoảng hốt tấm cầm nhầm, nhưng hôm nay lại quyết không thể biểu lộ ra.

Nếu không, hắn chết chắc!

“Khục! Không bằng, tỷ tỷ ở đây hơi các loại, ta nghĩ biện pháp chuẩn bị mấy cái đồ nhắm, ngươi ta tỷ đệ mới

quen đã thân, khi uống mới là.”

“Được rồi.” Thanh ảnh khoát khoát tay, ánh mắt quét qua, “Trên người ngươi cái này áo choàng không sai? Không bằng cởi ra, để tỷ tỷ ta nhìn một chút.”

Chó nữ nhân!

Ta khuyên ngươi tự trọng, vừa gặp mặt liền để lão tử cởi quần áo, ngươi muốn làm gì? !

Đương nhiên, ý niệm này chỉ dám dưới đáy lòng đi một vòng, La Quan cười rạng rỡ, “Một bộ y phục mà thôi, đệ đệ xuyên lâu, toàn thân đều là mùi mồ hôi bẩn, làm sao làm bẩn tỷ tỷ ngài cái này băng thanh ngọc khiết người… Cái kia, ngài muốn cần thay quần áo lời nói, ta cái này còn có mới.”

Nói, lật tay một cái lấy ra cái hắc bào, 2 tay dâng lên.

Giả ngu giả bộ hồ đồ, dù sao ngươi không nói, ta coi như không biết… Cái này thực sự không phải biện pháp gì tốt, nhưng tựa hồ cũng là lập tức, lựa chọn duy nhất.

Không phải sao? Gọi ra thân phận của đối phương, sau đó đem hết thảy đều bày ở ngoài sáng, kia còn có cái gì xê dịch chỗ trống? !

Cái này chó nữ nhân, trở mặt làm sao bây giờ? Hắn coi như lạnh!

Thanh ảnh nhìn qua La Quan, thoảng qua lâm vào trầm mặc, như không nghĩ tới La Quan gia hỏa này, tâm lý tố

chất tốt như vậy, da mặt cũng đủ dày.

Nàng nghĩ nghĩ, lại cười ra tiếng, “Không sai, mới áo choàng cũng được, vừa vặn trên người ta váy dài bẩn, vậy liền thay đổi đi.”

Nói, đứng dậy kéo một phát đai lưng, váy dài trượt xuống, La Quan con mắt kém chút trừng bạo, làm sao cũng không nghĩ tới sẽ đến một màn như thế? Vội vàng xoay người, nhưng dư quang bên trong, hay là quét đến kia thạch trắng nõn mềm đạn hở ra… Tê, cái này có ý tứ gì? !

Không coi ta là nam nhân? ! Bất quá suy nghĩ lại một chút, lấy đối phương thân phận, sợ là so Tiên Cực tông vị kia Tiên tôn, phải cường đại rất rất nhiều. Chính là nằm xuống, chủ động vươn ra hai cái đùi, hắn cũng không có biện pháp, cái này khinh bỉ còn đạp mịa, thật là chuẩn xác.

Nhưng nghĩ lại lại nghĩ… Thế nhân đối người nào, rộng nhất hùng vĩ độ, không thèm để ý chút nào? Người chết! Không sai, nếu là 1 cái nhất định phải chết người, làm gì làm nhiều so đo? Nhìn một chút cũng liền nhìn, lại có thể thế nào, dù sao cũng sẽ không có người biết được.

A đù!

Vừa nghĩ tới đó, La Quan không bình tĩnh, nói thầm một tiếng xong đời, mệnh ta thôi rồi.

Bên cạnh, Tang Tang lôi kéo Ngao Tú không nói một lời, đối thanh ảnh qua điểm cử động, như nửa điểm cũng

không thèm để ý.

Chỉ vì, đối một chút cổ lão tồn tại mà nói, nhục thân túi da mà thôi, bất quá chỉ là biểu tượng. Huống chi trước mắt chẳng qua là, vị này cụ hiện ra nhục thân, nhìn một chút lại đáng là gì.

“Ừm, còn tốt, thật hợp thân.” Thanh ảnh mặc vào áo bào đen, nàng thân thể thon dài, không thua kém bình thường nam tử, chỉ bất quá bên hông quá rộng lớn, buộc chặt sau liền lộ ra doanh doanh không chịu nổi một nắm, trước ngực cao ngất càng phát ra bắt mắt.

Nhưng nhìn biểu tình, nàng đối này ngược lại là thật hài lòng, liếc qua La Quan, “La đạo hữu, ngươi đến xem một chút, ta mặc vào như thế nào?”

La Quan cắn răng, nên đến cũng nên đến, quay người quét qua, đáy mắt đều là kinh diễm.

Tuy nói rõ biết, hiện tại không nên suy nghĩ lung tung, nhưng nữ nhân này xác thực không phải cái… Huống chi, có lẽ chẳng mấy chốc sẽ chết rồi, còn không cho lão tử qua xem qua nghiện? ? Cái này đạp ngựa nhưng là, nàng chính mình chủ động đưa tới cửa, không liếc không nhìn.

Thanh ảnh híp híp mắt, nói: “Xem được không? ?”

“Đẹp mắt.” La Quan gật đầu.

“Còn muốn nhìn càng nhiều sao?”

Tê ——

Một tia lãnh ý, xông lên đầu, La Quan tranh thủ thời gian lắc đầu, “Tỷ tỷ nói đùa, đệ đệ đối với ngài chỉ có tôn trọng, ngưỡng mộ, tuyệt không dám trong lòng còn có khinh nhờn.”

Tiểu tử này, da mặt thật dày.

Thanh ảnh khóe miệng hơi vểnh, lộ ra điểm ý cười, “Cho nên, từ giờ trở đi, ngươi ta đồng bào.” Nàng đưa tay, điểm một cái trên thân áo bào đen, lại điểm một cái La Quan.

“Là…” La Quan vừa mở miệng, sắc mặt biến hóa, một phần không hiểu khí cơ, đem hắn tâm thần bao phủ.

Như, như lời ấy mở miệng, sẽ có không biết hung hiểm.

Lời đến khóe miệng, đột nhiên dừng lại, “… Thật sao? Ha ha, đệ đệ ngược lại không cảm thấy, tỷ tỷ mặc vào xinh đẹp như vậy, ta làm sao có thể so.”

Thanh ảnh nhíu mày, tiếu dung thu liễm, thản nhiên nói: “Ta nói, ngươi ta đồng bào, đúng hay không?” Nàng ánh mắt trông lại, trong đó một mảnh yên tĩnh, như tĩnh hồ, không dậy nổi gợn sóng.

Lại tự nhiên tản mát ra, cường đại đến cực điểm uy áp, như trực diện thiên địa, làm lòng người thần run rẩy, kính sợ, bất lực chống lại.

A đù!

Chó nữ nhân, nói trở mặt liền trở mặt!

La Quan càng phát ra xác định, trong lời nói có hố, hố to, vô song sâu, nhưng chôn người cái chủng loại kia… Nhưng thì tính sao? ? Hắn căn bản là không có phải lựa chọn.

Cự tuyệt? Ngươi thử một chút! ! Giả bộ hồ đồ loại sự tình này, cũng không phải tuỳ tiện liền có thể làm, muốn xem xét thời thế, muốn thấy rõ tình huống.

Hiện tại, lần thứ 2 hỏi ngươi, ngươi còn từ chối, giả ngu, đó chính là muốn chết!

“Đúng, tỷ nói không sai, ngươi ta cùng phục!” La Quan gọn gàng mà linh hoạt, trực tiếp điểm đầu.

Một nháy mắt, hắn từ nơi sâu xa, sinh ra một phần cảm giác, tự thân cùng nữ nhân trước mắt ở giữa, nhiều hơn một phần liên hệ.

Nhạt nhẽo vô song, lóe lên liền biến mất, lại làm hắn tâm thần ở giữa, sinh ra cực lớn bất an.

Liền như, từ đó khoảnh khắc, tính mệnh thân bất do kỷ, rơi vào đối phương chưởng khống!

—

—

—

Chương 742 : Trời ban 2 chữ không phải chỉ là nói suông

Thanh ảnh cười một tiếng xán lạn như tinh hà, lại khiến cái này u ám lòng đất, đều trở nên tươi đẹp bắt đầu, nàng ánh mắt trông lại, “Tốt, vậy ngươi cái này đệ đệ, ta liền nhận dưới.”

Trong lúc nhất thời, La Quan cũng không biết, giờ phút này nên thấp thỏm lo âu, hay là cảm thấy may mắn.

Nhưng hắn an ủi mình, chí ít xấu nhất cục diện vẫn chưa phát sinh —— như trước mắt cái này chó nữ nhân, thật tại chỗ trở mặt, hắn hiện tại đã chết.

Đã còn sống, liền coi như là tin tức tốt… Về phần ngày sau như thế nào, liền cũng chỉ có thể đi một bước, nhìn một bước. Chỉ là suy nghĩ ở giữa, lại thêm lúc này tâm thần thay đổi rất nhanh, khó tránh khỏi có chút hoảng hốt thất thần, sâu trong lòng đất liền an tĩnh xuống.

Tang Tang cười một tiếng, nói khẽ: “Chúc mừng thanh ảnh cô nương, chúc mừng đại nhân, vào hôm nay, kết làm khác họ tỷ đệ, sau đó vinh nhục giữ lẫn nhau.”

La Quan lấy lại tinh thần, vội vàng nói: “Có thể được tỷ tỷ tán thành, tiểu đệ mừng rỡ vạn điểm, không thắng sợ hãi.”

Thanh ảnh cười một tiếng, trước nhìn Tang Tang, mới đối La Quan nói: “Cũng là không cần như thế…” Nàng đột nhiên nháy mắt mấy cái, như nghĩ đến cái gì, chuyện rất thú vị, “Trước đó liền cùng ngươi nói, ta còn có 1 vị tỷ tỷ, đã ngươi ta làm tỷ đệ, tổng không tốt rơi xuống, ta cái này đồng bào tỷ tỷ.”

“Ngô, như vậy đi, từ hôm nay trở đi, ngươi ta gọi ta Nhị tỷ chính là, đại tỷ vị trí, liền lưu cho ta cái kia tỷ tỷ đi.”

La Quan kiên trì gật đầu.

Nghĩ thầm làm đệ đệ của các ngươi, đây chính là cao nguy nghề nghiệp, nói không chừng ngày nào các ngươi tỷ muội trở mặt, ta tại chỗ liền thành cặn bã, nhưng việc đã đến nước này, cũng chỉ có thể một con đường đi đến cùng.

Lại dỗ dành thanh ảnh nói vài câu, nhưng nàng rõ ràng không ăn bộ này, thuận miệng ứng phó, há miệng đánh cái nho nhỏ ngáp.

La Quan quả quyết kết thúc chủ đề, đối Tang Tang nói: “Bây giờ, ta đang đối mặt cường địch, ngươi cùng Ngao Tú tới đúng lúc.”

Trong lòng hắn khẽ động, đột nhiên ý thức được, đây có lẽ là 1 cái, thăm dò chó nữ nhân thái độ thời điểm, nếu nàng biểu thị phản đối, kế hoạch lúc trước liền phế.

Tang Tang sắc mặt biến hóa, trầm giọng nói: “Đại nhân chỉ, là kia Ma tộc, quỷ thần cùng trời ban cổ thị?” Nàng vậy mà, cũng biết được dưới mắt thế cục, không biết là

từ chỗ nào nghe nói, lại hoặc là thanh ảnh nói cho nàng.

La Quan lại không lo được những này, nói thầm một tiếng tốt kiến tạo, lớn tiếng nói: “Không sai, chính là cái này 3 bên thế lực! Bọn hắn đối ta địch ý sâu nặng, thế muốn giết ta cho thống khoái, bây giờ hội tụ tại tháng này răng trong biển, thế tất yếu làm qua một trận.”

“Chỉ là, 3 bên thế lực đều thực lực cường đại, nếu để nó liên thủ một trận chiến, chúng ta tất không phải là đối thủ. Cho nên, ta quyết định từng cái đánh tan điểm mà giết chết, như thế mới ổn thỏa nhất, chỉ là không biết cái này 3 bên bên trong, nên từ cái nào động thủ trước…”

Chần chờ ở giữa, hắn nhìn về phía thanh ảnh, chắp tay nói: “Cục diện dưới mắt, còn xin tỷ tỷ dạy ta.”

Cái này, chính là ném đá dò đường.

Nhìn cái này chó nữ nhân trong lòng, đến cùng ra sao suy nghĩ, tuy nói trước đó nàng “Phối hợp diễn kịch”, để La Quan trong lòng an tâm một chút, nhưng không xác định nó chân chính suy nghĩ, vẫn khó buông lỏng.

Thanh ảnh ánh mắt chớp lên, ánh mắt nhìn sang, bình tĩnh lạnh nhạt bên trong, cho người ta một loại nhìn rõ vạn vật, hết thảy đều ở trong lòng cảm giác.

“Hỏi ta? Vậy liền tuyển trời ban cổ thị đi.”

Trả lời!

La Quan giật mình trong lòng, mặc dù hững hờ, nhưng

nàng cho ra đáp lại, bản thân liền là một loại tỏ thái độ.

Xem ra, dưới mắt thế cục dù khó bề phân biệt, lại hung hiểm vạn điểm, lại không phải chính là tuyệt cảnh.

“Đa tạ tỷ tỷ!” Hắn đứng dậy, nghiêm nghị hành lễ, “Vậy tiểu đệ, trước hết động thiên ban thưởng cổ thị, mấy cái kia tiểu vương bát đản.”

Dứt lời, lại nhếch miệng cười một tiếng, “Chỉ là, bọn hắn trốn ở chỗ nào, tiểu đệ cũng không hiểu biết, còn phải làm phiền tỷ tỷ chỉ đường.”

…

Trời ban cổ thị 4 người, hiện tại tâm tình rất mâu thuẫn, giết La Quan đương nhiên là việc cấp bách, nhưng Hắc Nguyệt chi môn đã bị phát hiện, bọn hắn lại không rảnh quan tâm chuyện khác.

Đáng ghét!

Kia La Quan, chẳng lẽ thuộc rùa đen? Lại tàng tốt như vậy! Nếu có thể sớm một chút tìm tới người này, liền có thể tiêu diệt đi, 2 không chậm trễ.

Cổ Linh trầm giọng nói: “Ngươi ta lần này tiến vào thâm uyên, gánh vác gia tộc trách nhiệm, tất yếu giết chết kia La Quan, đây là hàng đầu sự tình.” Hơi dừng một chút, “Hắc Nguyệt chi môn một chuyện, nếu có cơ hội tốt nhất, nếu không chính là cùng ngươi ta vô duyên, đều nghe rõ không?”

Nàng tuy là nữ tử, nhưng ở cổ thị 4 ngày kiêu bên trong, địa vị lại tối cao, không chỉ có bởi vì nàng thực lực mạnh, càng bởi vì nàng có 1 tôn, đưa thân đại năng giả hàng ngũ lão tổ.

Cổ Chiến, Cổ Ách, Cổ Tế 3 người gật đầu, bọn hắn mặc dù không cam tâm, lại phân rõ sự tình nặng nhẹ.

Đột nhiên, phía trước đen nhánh trên mặt biển, xuất hiện vài toà to lớn hòn đảo, tử khí nồng đậm tản mát, xông lên tận chín tầng trời phía trên.

Cổ thị 4 người sắc mặt biến hóa, “Đây là?”

“Viễn cổ đại mộ bầy!” Cổ Ách ánh mắt sáng tỏ, lộ ra vẻ kích động, “Không nghĩ tới, trong truyền thuyết tồn tại, đúng là thật.”

“Nghe nói tại nguyệt nha trong biển, có mấy tòa đại đảo tương liên, nó dưới mặt đất phân bố, vô số cái viễn cổ đại mộ, mộ chủ đều là xa xưa tuế nguyệt trước, từng quát tháo phong vân tồn tại, mộ táng hung hiểm vạn điểm, lại đồng dạng cất giấu đại cơ duyên.”

Nói đến đây, hắn ánh mắt chờ mong nhìn về phía Cổ Linh, “Chúng ta, có nên đi vào hay không?”

Cổ Linh do dự, nàng biết Cổ Ách tu hành hiến pháp, là một môn viễn cổ chú sát thuật, nó bản thân phẩm giai cực cao, lấy thiên môn thủ đoạn lại trực chỉ đại đạo, lại uy lực cực kỳ cường hoành, chỉ tiếc môn này viễn cổ chú sát thuật, thiếu trong đó mấu chốt một bộ điểm.

Cổ Ách nhiều năm qua vẫn luôn đối viễn cổ mộ táng, động phủ loại hình có hứng thú, chính là muốn tu bổ hoàn chỉnh, cái môn này chú sát thuật.

Vừa lúc gặp gỡ viễn cổ mộ bầy, như như vậy tránh đi, Cổ Ách tuy không lời có thể nói, nhưng khó tránh trong lòng không cam lòng… Mà Cổ Linh, đối tương lai là có sắp xếp, Cổ Ách xuất thân cũng không thể coi thường, không cần bởi vì một chút việc nhỏ liền ác hắn…

Trái phải chỉ là dò xét một phen, nên trì hoãn không được quá lâu, tâm niệm nhất định nàng gật gật đầu, đang muốn nói chuyện liền nghe được tiếng xé gió, đột nhiên từ phía trước truyền đến.

Cổ thị 4 người nhìn lại, liền thấy 1 lớn 1 gần hai đạo thân ảnh, chính hốt hoảng từ phía trước 1 cái bên trong hòn đảo lớn chạy ra, song phương vội vàng không kịp chuẩn bị dưới, đánh vừa đối mặt.

Là các nàng? !

Khẽ giật mình về sau, cổ thị 4 người đôi mắt ở giữa, hiện lên uy nghiêm sát cơ.

Cổ Chiến cười to, “Ha ha ha, tộc ta một mạch, không thẹn trời ban chi danh, quả nhiên là có đại khí vận gia thân, 2 người các ngươI lại chủ động đưa tới cửa…”

Đối diện, Tang Tang sắc mặt đại biến, lôi kéo Ngao Tú xoay người rời đi.

“Đuổi theo, đừng để bọn hắn trốn!” Cổ Chiến cười lạnh

một tiếng, cái thứ 1 xông ra.

Lúc trước hắn tại Tang Tang trước mặt kinh ngạc, trong lòng liền ép một ngụm ác khí, bây giờ rốt cục có cơ hội, há lại sẽ bỏ qua.

Cổ Linh ngầm bực, nàng đã đáp ứng Cổ Ách, muốn đi vào viễn cổ đại mộ bầy, lại bị 2 cái này tiện tỳ làm rối, lúc này mặt âm trầm, “Đi, lần này nhất định phải giết bọn hắn!”

Một đuổi một chạy, song phương rất nhanh xông vào trong đảo, Tang Tang lôi kéo Ngao Tú, không xuống đất mặt lỗ lớn không gặp. Tử khí nồng đậm đang từ bên trong tản mát mà ra, hóa thành che lấp mặt trời sương mù, nhìn đến thì tâm thần bất an.

Cổ Chiến nhíu mày, nhìn qua trên mặt đất, liên thông dưới mặt đất cổ mộ lối vào, đột nhiên từ đáy lòng sinh ra mấy điểm bất an, liền như sẽ có một loại nào đó, cực chuyện không tốt phát sinh.

Loại này báo động, để hắn âm thầm kinh hãi, vội vàng độn quang hạ xuống , chờ đợi Cổ Linh, Cổ Ách, Cổ Tế 3 người bay tới, trầm giọng nói: “Cái này cổ mộ, không thích hợp!” Trời ban cổ thị phải thiên đạo che chở, gặp nạn gặp dữ hóa lành, càng có nhạy cảm trực giác, tránh được họa sát thân.

Cổ Linh nhíu mày, hiển nhiên cũng có phát giác.

Cổ Ách nói: “Mảnh này viễn cổ đại mộ, ở trong tộc từng có ghi chép, chỉ là hiện thế số lần cực ít, các ngươi chưa

chừng nghe nói thôi.”

“Nói như vậy, phàm là xây mộ nơi này người, đều không tầm thường hạng người, nói một câu tung hoành viễn cổ đều chẳng qua điểm, nó mộ táng nhất định hung hiểm trùng điệp, ngươi ta tự tiện xông vào trong đó, sao lại không có cảnh giác? Cái này rất bình thường.”

Cổ Tế gật đầu, hắn liếm một cái khóe miệng, “Ta cảm nhận được, tàn hơn hương hỏa nguyện lực…” Hắn tu chính là hương hỏa nói, cùng thần đạo tu hành cùng loại, nhưng lại hoàn toàn khác biệt, chính là trời ban cổ thị từ trước kỷ nguyên trong di tích, đoạt được bí mật bất truyền.

Lấy nhân thân thôn phệ hương hỏa, tu chân ta chi đạo, cuối cùng ngưng tụ “Thần cách”, có quảng đại thần thông , giống như là là cách khác kỳ kính, mở 1 đầu hoàn toàn mới con đường tu hành.

Đáng tiếc duy nhất chính là, cái này thôn phệ hương hỏa chi đạo, đối với tu hành người yêu cầu cực cao, lấy trời ban cổ thị nội tình, thực lực, trải qua vô số năm sàng chọn, cũng chỉ có rải rác mấy người nhưng tu pháp này. Đến thế hệ này, càng là chỉ còn Cổ Tế 1 cái, là lấy hắn mới có thể lấy bàng chi xuất thân, đưa thân 4 ngày kiêu chi vị.

Thời đại viễn cổ hương hỏa nguyện lực, có thể còn sót lại đến nay, nó phẩm giai không thể tưởng tượng, thậm chí khả năng đã ngưng tụ ra hương hỏa thần linh, đó là một loại đản sinh tại hương hỏa, có đơn giản thần trí, ý niệm đặc thù linh tính sinh vật, đối Cổ Tế mà nói càng là,

hiếm có tu hành vật đại bổ.

Như có thể nuốt phệ, tu hành chắc chắn lớn tiến vào.

Lúc trước, là Cổ Ách trong lòng nóng bỏng, bây giờ Cổ Tế đôi mắt, cũng biến thành đốt người bắt đầu.

Cổ Linh thở ra một hơi, nói: “Vậy liền cẩn thận chút, ngươi ta liên thủ nên vô sự.”

Bá ——

Cổ thị 4 người xông vào lòng đất, nhưng ở này trước đó, không quên chống lên 1 đạo linh quang, nhìn như rất nhạt lại là trời ban cổ thị, 1 kiện vô cùng lợi hại bảo vật, lực phòng ngự rất mạnh.

…

La Quan không nghĩ ra, vì cái gì chó nữ nhân nhất định phải, đem cổ thị 4 người lừa gạt đến trong mộ lớn, mới có thể động thủ? ?

Đột nhiên, một cái ý niệm trong đầu hiện lên —— hẳn là đây hết thảy, cùng lòng đất đại mộ có quan hệ! ? !

La Quan cũng sẽ không quên, trước đây không lâu mới bị bị 1 tôn kẻ bất tử ngóng nhìn, tuyển định hắn vì huyết thực tế tự… Chẳng lẽ nói, cổ thị những người này cũng là tế tự huyết thực?

Chó nữ nhân làm như vậy, là vì phế vật lợi dụng? Lại hoặc là trong đó, còn cất giấu càng sâu bí mật? !

La Quan không nghĩ ra, nhưng hắn nhíu mày trầm ngâm bộ dáng, lại rơi tại thanh ảnh trong mắt, khóe miệng nàng ngoắc ngoắc, thản nhiên nói: “La tiểu đệ, ngươi đối ta an bài, tựa hồ có chút hoài nghi a.”

La Quan vội vàng nói: “Tuyệt đối không có… Khục, tiểu đệ chỉ là có chút không nghĩ ra, như nếu có thể, còn xin tỷ tỷ vì ta giải hoặc.”

Cái này chẳng phải, đem chủ đề dẫn ra rồi? Nếu không, thật sự cho rằng hắn diễn kỹ không đủ, dễ dàng như vậy liền lưu tại biểu tượng a.

Hừ hừ, cái này kêu là thuận thế mà làm, không có chút nào vết tích.

Thanh ảnh giống như cười mà không phải cười, đột nhiên dựng thẳng lên ngón tay, “Lần thứ 1, cũng là một lần cuối cùng, còn dám đùa nghịch tiểu thông minh thăm dò, ta liền thoát y phục này đi.”

Cởi quần áo? Đây coi là cái gì cẩu thí uy hiếp, là muốn cho ta chảy máu mũi, sinh sinh mất máu mà chết sao? ? Quả thực quá nói nhảm!

Nhưng sau một khắc, La Quan trái tim co rụt lại, bỗng dưng sinh ra cực kỳ kinh hãi sợ —— thuận tiện như, phía trước thâm uyên, dưới chân tảng đá lớn muốn ngã.

Sinh tử, chỉ ở một nháy mắt! !

La Quan bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn qua thanh ảnh

giống như cười mà không phải cười khuôn mặt, lại nhìn về phía trên người nàng, mặc món kia áo bào đen, đột nhiên một trận tê cả da đầu.

“… Tỷ tỷ thật hiểu lầm, tiểu đệ tuyệt không ý này… Ai ai… Cái kia, tốt, tiểu đệ cam đoan, cũng không tiếp tục phạm!”

Tại thanh ảnh nhìn chăm chú, tất cả giải thích đều tái nhợt bất lực, La Quan chỉ có thể gật đầu, mặt lộ vẻ xấu hổ. Nhưng trên thực tế, tâm hắn tự kiềm chế, trầm thấp, viễn siêu biểu hiện ra gấp trăm lần. Sinh tử không chế ở người, cái này đạp ngựa tư vị, thật sự là hỏng bét!

Thanh ảnh hiển nhiên biết được, hắn bây giờ chân thực suy nghĩ, lại cũng không để ý, thản nhiên nói: “Không đem người kéo đến cái này bên trong, ngươi là giết không được bọn hắn… Trời ban cổ thị, hừ hừ, ngày này ban thưởng 2 chữ, cũng không chỉ nói là nói mà thôi.”

“Vậy liền coi là, là ta cái này khi tỷ tỷ, ngoài định mức cho ngươi bên trên bài học, cùng trời ban thưởng cổ thị là địch, ngươi muốn học còn nhiều nữa.”

Hưu ——

Tiếng xé gió, xa xa truyền đến.

Tang Tang mang theo Ngao Tú bay tới, hành lễ nói: “Đại nhân, bọn hắn đến rồi!”

—

—

—

—

—

—

—

Chương 743 : Viễn cổ tứ tượng giáng lâm

Thanh ảnh lui ra phía sau một bước, thản nhiên nói: “Ta có thể giúp ngươi, liền chỉ có những này, chuyện kế tiếp, cần chính ngươi động thủ.”

Bá ——

Nàng thân ảnh, biến mất không thấy gì nữa.

La Quan đối này cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, như chó nữ nhân coi là thật nguyện xuất thủ, còn cần như thế phiền phức? Một ngón tay nhất định càn khôn.

Trước đó, nàng cùng Ma tộc hợp tác, bây giờ lại đi tới La Quan bên người, thậm chí giúp hắn tính toán trời ban cổ thị… Cái này chó nữ nhân làm việc mâu thuẫn, đến cùng đánh cái gì tính toán?

Hô ——

Thở ra một hơi, La Quan đè xuống tạp niệm nhao nhao, trầm giọng nói: “Đến hay lắm, vậy hôm nay, liền trước diệt đi trời ban cổ thị!”

Nhìn về phía Tang Tang, “Hết thảy, theo kế hoạch làm việc.”

Tang Tang gật đầu, “Vâng, đại nhân.” Nàng lôi kéo Ngao Tú, nói khẽ: “Ngao Long nữ, còn không tỉnh lại, chờ đến

khi nào?”

Cổ thị 4 ngày kiêu xâm nhập lòng đất viễn cổ mộ bầy, lần theo Tang Tang, Ngao Tú “Tàn hơn” khí cơ, một đường truy sát mà tới.

Đột nhiên, một tiếng long ngâm truyền vào trong tai.

“Ngang rống —— “

Ngao Tú đôi mắt chỗ sâu, hiển hiện băng lãnh xích hồng dựng thẳng đồng, như thủy tinh, tản ra lạnh thấu xương không thể mạo phạm uy nghiêm.

1 đầu uy nghiêm Chân Long hư ảnh, hiện lên ở sau lưng ra, giờ phút này mở cái miệng rộng, chính là 1 đạo xích hồng long tức phun ra.

Hừng hực nhiệt độ cao, nháy mắt bay lên, khiến không khí đều trở nên vặn vẹo, đem cổ thị 4 người bao phủ. Sau một khắc, chính là kia nổ vang rung trời, long tức hóa thành vô tận liệt diễm, trong hư không lăn lộn cháy hừng hực.

“Không tốt, là cạm bẫy!” Cổ Linh hô nhỏ một tiếng, sắc mặt khó coi.

Cổ Chiến, Cổ Ách, Cổ Tế 3 người, cũng là mặt mũi tràn đầy kinh sợ, như không nghĩ tới Tang Tang, Ngao Tú 2 người, lại lớn mật như thế. Nhưng rất nhanh bọn hắn liền sẽ phát hiện, hôm nay chi cục, tuyệt không phải đơn giản như vậy.

Ông ——

Chấn minh bên trong, quanh quẩn cổ thị 4 người quanh thân linh quang, đột nhiên trở nên nồng nặc lên, mơ hồ có thể thấy được 1 đạo toa trạng hư ảnh từ đó hiển hiện. Nhưng hôm nay thụ Chân Long thổ tức đốt cháy, món bảo vật này lưu chuyển tốc độ, bắt đầu trở nên trì trệ, linh quang lại có tán loạn dấu hiệu.

Chân Long thổ tức chí dương chí liệt, có hủy diệt thuộc tính, trời sinh khắc chế hết thảy pháp bảo, chính là Long tộc xưng bá thiên hạ át chủ bài 1 trong. Huống chi, Ngao Tú thân là đương thời, một đầu cuối cùng Chân Long, kế thừa còn sót lại Long tộc khí vận, nó thổ tức càng có ăn mòn, sát phạt hiệu quả.

Cổ thị 4 người cảm thụ được khủng bố nhảy vọt chân long thổ tức, sắc mặt lại biến, không ngờ Ngao Tú một kích chi uy, lại kinh khủng như vậy.

Sau một khắc, lại một thân ảnh đi ra, váy dài trắng bọc lấy, kia cao gầy thon dài thân ảnh, thanh lãnh đạm mạc trên khuôn mặt, bây giờ đều là túc sát. Đôi mắt ở giữa, vô tận ngân bạch phun trào, “Ầm ầm” lôi đình tiếng gầm gừ, càng phát ra làm nổi bật lên nàng tôn quý, vô thượng khí cơ.

Chính là Dư Nhược Vi!

Sư tử vồ thỏ cũng đem hết toàn lực, huống chi trời ban cổ thị 4 người, đều là nhân trung long phượng, là 1 cùng 1 cùng thế hệ tuyệt cường người. La Quan tuy có tự tin, cũng sẽ không có nửa điểm chủ quan, sớm đem Dư

Nhược Vi mang đến, bày ra hôm nay sát cục.

Giờ phút này mấy chiếm tiên cơ tay, đem cổ thị 4 người áp chế, há lại sẽ lại cho bọn hắn xoay người cơ hội. Dư Nhược Vi đưa tay, không chút do dự hướng về phía trước nhấn một cái, lôi đình gào thét sát na tăng vọt, vô tận lôi đình tấm lụa như núi lửa bộc phát, phóng thích hủy diệt khí cơ.

Một nháy mắt, lôi đình liền bao phủ cổ thị 4 người chỗ, bao trùm tại long tức phía trên, lôi, hỏa 2 lực nhưng lại chưa va chạm lẫn nhau, chống đỡ, ngược lại khí tức lẫn nhau trướng, chỉ thấy xích hồng, ngân bạch hai màu chấn động xen lẫn, bộc phát ra càng khủng bố hơn lực lượng.

Tang Tang xuất thủ.

Nàng thủ đoạn nhìn như đơn giản, chỉ là đưa tay, trở bàn tay hướng phía dưới, tiếp theo chậm rãi ghìm xuống. Nhưng theo bàn tay nàng rơi xuống, hư không lại bắn ra sức mạnh cực kỳ khủng bố, hình như có sơn nhạc nguy nga, mang theo vạn quân chi lực trấn hạ.

Ầm ầm ——

Hư không chấn minh, mặt đất vỡ nát, vô số vết rạn lan tràn khắp nơi.

Xích hồng, ngân bạch hai màu, tại trọng áp phía dưới, gần như dung hợp một chỗ, hóa thành một trận lôi hỏa đại kiếp.

“A!” Cổ thị 4 người gầm thét, mặt mũi tràn đầy kinh sợ, nó lọn tóc, đầu lông mày bắt đầu khét lẹt, trên thân xuất hiện mảng lớn đốt cháy vết tích.

Lôi, hỏa chi lực lại xé rách phòng ngự, tác dụng trên người bọn hắn, như đặt mình vào trong nồi lớn, sẽ bị chưng nấu đến chết. Muốn giãy dụa, nhưng lại bị khủng bố trấn áp chi lực, đặt tại nguyên địa khó mà động đậy.

“Không thể ngồi mà chờ chết, chúng ta lao ra!” Cổ Chiến quát lớn bên trong, 1 quyền đánh ra.

Oanh ——

Sau lưng hắn, hiển hiện 1 tôn nguy nga thân ảnh, nó diện mục mơ hồ không rõ, quanh thân lại dũng động, cực kỳ cường hãn ngang ngược khí tức. Giờ phút này, 1 quyền xuất thủ đánh vào lôi, hỏa ở giữa, càng đem kia xung quanh trấn sát chi cục, ngạnh sinh sinh mở ra một cái khe.

Cổ Linh, Cổ Ách, Cổ Tế 3 người cũng đồng thời xuất thủ, giết vào lôi, hỏa ở giữa, càng cùng trên đỉnh đầu trấn sát chi lực chống lại. Nhưng loại này đối cứng cử động, bọn hắn đụng phải kịch liệt phản phệ, trên thân trường bào một nháy mắt liền mảng lớn khét lẹt, thậm chí là trần trụi bên ngoài huyết nhục, cũng mảng lớn tổn hại, nát rữa.

Một nhóm 4 người, chật vật không thôi.

Nhưng cổ thị thiên kiêu đích xác cường hãn, cho dù vội vàng không kịp chuẩn bị dưới, rơi vào tuyệt sát chi cục,

vẫn như cũ có thể ngạnh sinh sinh xông ra sinh lộ.

Núi trấn chi lực bị Cổ Chiến cưỡng ép ngăn lại, sau lưng kia hư ảnh tăng vọt, như xa Cổ Chiến thần giáng lâm, khí cơ bạo ngược vô địch!

Cổ Linh xuất thủ, vô tận xanh thẳm linh quang bắn ra, bên trong có giang hà chảy xiết thanh âm truyền ra, tạm thời ngăn cản Chân Long thổ tức đốt cháy. Tinh thuần thủy linh chi lực, cùng Chân Long thổ tức tương xung, “Ầm ầm” sương trắng bốc lên.

Cổ Tế thì quanh thân thần quang đại tác, nó giữa lông mày hiện ra, 1 viên “Thần cách” hư ảnh, phức tạp vô cùng đường vân, giờ phút này hơi vặn vẹo về sau, liền hóa thành 1 viên đặc thù phù văn.

Lôi!

Ầm ầm ——

Kia lao nhanh tứ ngược, cùng Chân Long thổ tức tương dung ngân bạch lôi đình chi lực, đột nhiên xuất hiện một tia trì trệ, liền cũng làm cho cái này sát cục, chân chính xuất hiện lỗ thủng.

“Phá!”

Cổ Ách gào thét, đưa tay một chỉ điểm ra, nó đầu ngón tay một nháy mắt, lại biến thành tái nhợt. Cũng không phải là mất đi huyết sắc đơn giản như vậy, mà càng giống là tự thân tính chất cải biến, từ huyết nhục chi khu biến thành băng lãnh tảng đá.

Nó đầu ngón tay chỗ hướng, âm lãnh đến cực điểm khí tức khuếch tán, lôi, hỏa chi lực tới gặp nhau, liền như dưới liệt nhật miếng băng mỏng, nhanh chóng tan rã, chôn vùi.

Thoát đi thông đạo, bị mở ra!

Cổ thị 4 người trên mặt, lộ ra mấy điểm ý mừng, “Đi!”

Không chút do dự, 4 người phóng lên tận trời, liền muốn từ đó thoát thân.

Sau một khắc ——

Ông!

Một tiếng kiếm minh, bỗng dưng ở sâu dưới lòng đất vang vọng, lăng liệt, uy nghiêm khí cơ, một nháy mắt liền đem cổ thị 4 người bao phủ, làm bọn hắn con ngươi co vào, đáy lòng hiện lên hồi hộp.

Bỗng nhiên ngẩng đầu, liền thấy La Quan cầm kiếm mà đứng, giờ phút này trên thân áo bào đen chấn động, phun trào, tóc đen trong gió tùy ý khuấy động.

Quanh thân ở giữa, dũng động kinh người khí cơ.

Phá Nguyên Anh, nhập thần hồn, mở cửu khúc… Hôm nay La Quan, cường đại trước nay chưa từng có, tâm thần ở giữa, dũng động cường đại tự tin.

Mũi kiếm chỗ hướng, không thể địch nổi!

Giơ tay, chém xuống… Mũi kiếm như vượt qua không gian mà đến, mang theo không thể địch nổi chi uy, chém về phía cổ thị 4 người.

“Thiên địa vì lao!”

1 kiếm rơi, vạn kiếm sinh, diễn hóa kiếm chi thế giới.

Đế kiếm truyền thừa kiếm thứ 3, lấy La Quan bây giờ tu vi thi triển, liền lại có khác nhau, uy lực so trước đó tăng vọt. Phạm vi bên trong chỉ có kiếm đạo , bất kỳ cái gì dị đoan tồn tại đều đem đụng phải, đến từ kiếm giới hủy diệt đả kích.

Nháy mắt, vô số đạo khủng bố kiếm hơi thở, đem trời ban cổ thị 4 người bao phủ.

“La Quan! Tiểu nhân hèn hạ, ngươi lại ám toán ta cùng!” Cổ Chiến kinh sợ gào thét, một nháy mắt, quanh thân vết thương trải rộng, huyết tinh lâm ly.

Cổ Linh thét lên, “Vô sỉ hạng người, có dám cùng ta các loại, chính diện một trận chiến! !”

La Quan đôi mắt như giếng cổ, không có nửa điểm tâm tình chập chờn, chỉ có băng hàn, uy nghiêm. Lần này lấy hữu tâm tính vô tâm, chính là muốn nhất cổ tác khí, trấn sát cổ thị 4 người, trong thời gian ngắn nhất kết thúc chém giết, tránh phức tạp.

Đánh lén? ? Hèn hạ? Đối với địch nhân, cần cân nhắc những này sao? !

La Quan đưa tay, “Giết bọn hắn!”

Ngao Tú thở sâu, khuôn mặt nhỏ đỏ lên, phía sau nàng Chân Long hư ảnh, lại lần nữa rít lên một tiếng.

Oanh ——

Đạo thứ 2 Chân Long thổ tức, phun ra.

Dư Nhược Vi 2 tay triển khai, cả người bay tới giữa không trung, quanh thân vô số lôi quang nhảy vọt, xen lẫn, như là lôi đình thần nữ giáng lâm.

“Lôi đình thiên phạt, tịch diệt vạn thế!”

Ầm ầm ——

Vô tận kinh lôi, nhấc lên kinh đào hải lãng, ầm vang càn quét.

Tang Tang cả người khí tức đại biến, lại vô bình thường nửa điểm yếu đuối tư thái, nàng lưng eo thẳng tắp, thon dài trắng noãn cổ, kiêu ngạo nâng lên.

Đôi mắt bên trong, lộ ra mấy điểm tang thương bễ nghễ tư thái, một chỉ điểm ra. Trong chốc lát, như 100,000 tòa núi lớn, từ cửu thiên chi thượng khuynh đảo, trấn xuống.

“A a a!” Cổ thị 4 ngày kiêu, từng cái biểu lộ dữ tợn, phát ra thống khổ gào thét.

Kinh hoảng qua đi, ly kỳ phẫn nộ, triệt để chiếm cứ tinh

thần của bọn hắn.

Thân là trời ban cổ thị, trẻ tuổi một đời bên trong người nổi bật, bọn hắn chưa từng trải qua, giống như ngày hôm nay biệt khuất tràng cảnh ——

Từ ngay từ đầu, liền bị người án lấy bạo chùy, chật vật đến cực điểm không thể trốn đi đâu được, thậm chí là muốn đem bọn hắn, tồi khô lạp hủ đánh giết tại chỗ.

Đơn giản… To gan lớn mật, không thể tha thứ! !

Cổ thị, phải thiên ân ban thưởng bễ nghễ thập phương, xúc phạm cổ thị người, chắc chắn thân tử đạo tiêu.

Bất luận là ai, tuyệt không ngoại lệ!

“Giết giết giết! !” Cổ Chiến rống to, bộ mặt hắn đột nhiên toát ra bộ lông màu trắng, như là hóa thú, tại giữa lông mày hiện ra 1 cái “Vương” chữ.

Rống ——

Giờ phút này, mọi người tâm thần ở giữa, như nghe tới một tiếng ngang ngược hổ khiếu, liền thấy 1 tôn Bạch Hổ hư ảnh, đột nhiên nổi lên. Nó vung vẩy lấy đuôi dài, băng lãnh, tàn nhẫn đôi mắt, chăm chú khóa chặt lại La Quan, khát máu sát ý làm người sợ hãi.

Cổ Linh ngửa mặt lên trời, phát ra một tiếng rít, tóc dài nháy mắt trở nên xích hồng, vô tận cực nóng khí tức, lập tức bộc phát, khiến hư không trở nên vặn vẹo, dường như bốc cháy lên lửa lớn rừng rực.

Kíu ——

Hót vang bên trong, 1 con Chu Tước hư ảnh xuất hiện, nó 2 cánh triển khai, quanh thân toát ra hỏa diễm, xích hồng sắc đôi mắt, như dung nạp có thể đốt đốt thiên địa khủng bố biển lửa, cao quý cùng hủy diệt khí cơ, tại trên người nó hoàn mỹ dung hợp một chỗ.

Cổ Ách cúi đầu, thể nội một trận "Lốp bốp" loạn hưởng, thân thể tăng vọt một đoạn, càng có mảng lớn lớp vảy màu xanh toát ra, bao trùm tại diện mạo bộ vị. Thậm chí, nó thái dương chỗ huyết nhục vỡ ra, lại chui ra 2 cây sừng thú, khí tức tùy theo phóng đại.

Ngang rống ——

Thanh Long chi ảnh hiển hiện, thân là viễn cổ tứ tượng 1 trong, càng là Long tộc nổi danh nhất siêu cường giả, thân hình khổng lồ kéo dài, dù chỉ là một cái bóng mờ, nhưng cũng tản mát ra làm người sợ hãi đáng sợ khí tức. Chỉ nhìn đi một chút, liền từ bản năng ở giữa, sinh ra vô tận hoảng sợ, kính sợ!

"Huyền Vũ, hiện!"

Cổ Tế nhe răng cười, đưa tay một chỉ, trùng điệp điểm tại giữa lông mày.

"Ba" một tiếng huyết nhục bắn tung toé, lại có vô số "Đường cong" từ đó toát ra, bao trùm tại trên mặt hắn, huyết nhục tùy theo biến thô ráp, nhan sắc thâm trầm, giăng khắp nơi phía dưới, liền như bao trùm 1 con mai

rùa.

Ngao rống ——

Trầm thấp, nặng nề gào thét, mang theo không thể địch nổi lực lượng cương, trực thấu tâm thần chỗ sâu, liền như thiên địa vạn vật, đều có thể bị trực tiếp phá vỡ, nghiền nát. Toàn thân cổ màu xanh 4 chân thua giáp, cái cổ dài ngắn đuôi Huyền Vũ hư ảnh, xuất hiện ở trên đỉnh đầu hắn phương, ngửa mặt lên trời gào thét.

Đến tận đây, viễn cổ tứ tượng giáng lâm!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 744 : Lòng đất kịch chiến

Cùng lúc trước muốn trấn sát Tang Tang, Ngao Tú 2 người lúc khác biệt, hôm nay cổ thị 4 người đem hết toàn lực, triệu hoán tứ tượng pháp tướng giáng lâm, đối bọn hắn tự thân mà nói, cũng có tổn thất cực kỳ lớn hao tổn, gánh vác.

Cho dù thành công giết địch, cũng cần trả giá lớn đại giới, nhưng bọn hắn bây giờ đã không lo được những này, não hải chỉ là một cái suy nghĩ —— La Quan bọn người, phải chết! Không chỉ có vì hoàn thành tộc đàn sứ mệnh, càng muốn báo thù rửa hận, rửa sạch trên thân sỉ nhục.

Ầm ầm ——

Viễn cổ tứ tượng khí tức, như bàn tay vô hình kình thiên, đem bao phủ cổ thị 4 người khủng bố công sát thủ đoạn, trực tiếp chấn vỡ, khu trục.

Bá ——

4 đạo băng lãnh ánh mắt, đồng thời khóa chặt La Quan.

“Hôm nay, tất yếu ngươi chết không có chỗ chôn!” Cổ Chiến cái thứ 1 gào thét, thân là tứ tượng Bạch Hổ, hắn nhất là bạo ngược thị sát, bây giờ triệu hoán Bạch Hổ pháp tướng giáng lâm, tâm thần càng thêm gặp ăn mòn, con mắt sung huyết xích hồng, băng lãnh sát cơ lăn lộn.

Dư Nhược Vi một bước đạp xuống, ngân bạch đôi mắt băng lãnh hờ hững, như viễn cổ thần cách, không dung mạo phạm lạnh thấu xương khí cơ, đem Cổ Chiến khóa chặt.

“Lôi!”

Một chữ lối ra, bỗng nhiên có thiên lôi bắn ra, hóa thành cuồn cuộn tấm lụa, ầm vang đánh rơi xuống.

Bạch Hổ pháp tướng nhận công kích, lập tức hét giận dữ không thôi, Bạch Hổ gầm rú thanh âm, trong lòng đất đại mộ ở giữa chấn động, tiếng vọng, lại đè xuống lôi đình oanh minh.

“Muốn chết!” Cổ Chiến gầm thét, lạnh giọng nói: “Vậy hôm nay, liền trước hết là giết ngươi!”

Bá ——

Hắn thân ảnh khẽ động, đỉnh đầu Bạch Hổ pháp tướng đi theo, “Ầm ầm” cuốn lên khí tức cuồng bạo, cho người ta thiên địa băng liệt cảm giác.

Sát cơ ngập trời, khủng bố tuyệt luân!

Một nháy mắt, liền đem vô số lôi đình tấm lụa đánh nát, hóa thành đầy trời lôi quang bắn tung toé, tán loạn, coi là thật cường thế vô song, bá đạo vô song.

Tồi khô lạp hủ, một đường hướng về phía trước, đầy trời lôi kiếp rơi hết, lại không thể ngăn nó nửa điểm! Sao

mà cường hãn, khủng bố, cổ thị thiên kiêu toàn lực xuất thủ, thực lực kinh thiên động địa.

Dư Nhược Vi toàn thân áo trắng, quanh thân lôi đình vờn quanh, giờ phút này đưa tay một điểm giữa lông mày, bỗng nhiên có 1 đạo phù văn ngưng hiện. Cùng lúc trước, Cổ Tế triệu hồi ra “Thần cách” có chút tương tự, lại so với đơn giản rất nhiều, chỉ do rải rác mấy bút phác hoạ tạo thành.

Nhưng đơn giản, lại cũng không mang ý nghĩa phổ thông, ngược lại càng có một loại đại đạo đơn giản nhất, trở lại nguyên trạng mênh mông khí cơ phát ra.

Một bên khác, Cổ Tế ánh mắt sáng lên, đột nhiên trở nên vô song nóng bỏng, lộ ra tham lam dục niệm, hắn lại đột nhiên sinh ra một loại, “Thần cách” con đường đi nhầm cảm giác, Dư Nhược Vi giữa lông mày phù văn, để hắn sinh ra nguồn gốc từ bản năng bên trong tham lam.

Đạt được nó, nhất định phải đạt được nó!

“Cổ Chiến, giết nữ nhân này, đưa nàng mi tâm phù văn móc ra, ta nguyện không tiếc bất cứ giá nào, cùng ngươi trao đổi!”

Cổ Chiến cười to, “Tốt!”

1 quyền đánh ra, Bạch Hổ gào thét, “Ầm ầm” lực lượng kinh khủng, hoành ép 4 phương.

Nhưng lần này, hắn khủng bố oanh sát, lại bị sinh sinh

ngăn chặn, những cái kia tụ đến lôi đình chi lực, mặc dù còn tại vỡ vụn, nhưng lại sau đó một khắc ngưng tụ, như 1 trương cứng cỏi lưới lớn, đem Bạch Hổ giam ở trong đó, muốn đi săn giết sự tình.

Rống ——

Bạch Hổ gầm thét, 4 phía xê dịch, va chạm, ý đồ từ đó thoát thân, lại bị lôi đình chi lực cuốn lấy, từ đầu đến cuối không cách nào thành công.

“Ta đến giúp ngươi!” Cổ Tế trong lòng cực nóng, như lửa cháy bừng bừng đốt cháy, lại khó chờ đợi, nhưng hắn vừa khẽ động thân, liền bị một thân ảnh ngăn lại.

Tang Tang đôi mắt bình tĩnh, nhìn về phía Cổ Tế đỉnh đầu Huyền Vũ pháp tướng, chậm rãi nói: “Viễn cổ chi thánh, tứ tượng Huyền Vũ, gánh vác thiên địa, nhưng chống đỡ nhật nguyệt sơn hải… Hôm nay, cuối cùng được gặp một lần, liền nhìn ta Long tộc chi ngục, phải chăng có thể đem trấn áp.”

Nàng đưa tay, hướng về phía trước nhấn một cái.

“Long ngục!”

Lần này, Tang Tang toàn lực xuất thủ, lại vô giữ lại.

Đứng giữa không trung, thậm chí vang lên từng tiếng thống khổ long ngâm, “Ngang rống ——” “Ngang rống ——” tiếng gầm gừ, như vượt qua thời không mà đến, kia là vô tận tuế nguyệt trước đó, từng phạm phải sai lầm lớn chân long, thụ hình phạt bị giam giữ tại long

ngục bên trong.

Lấy Chân Long thân thể, cũng khó có thể tránh thoát, thoát đi, bị xé nứt lân giáp, rút mất gân rồng, trấn áp tại long ngục bên trong, chỉ có thể tại thống khổ, trong tuyệt vọng, kêu thảm chờ đợi tử vong giáng lâm.

Là dùng cái này khắc, Tang Tang quanh thân sát khí bừng bừng, vô tận băng hàn khí cơ lưu chuyển, giống như hình ngục chi chủ, làm người ta nhìn tới gan hàn.

“Làm càn!” Cổ Tế gầm thét, cười lạnh một tiếng, “Chỉ là tiện tỳ, cũng dám mưu toan trấn áp Huyền Vũ, coi là thật không biết tự lượng sức mình.”

“Phá cho ta!”

Gầm thét bên trong, Huyền Vũ ngửa mặt lên trời gào thét, trong đôi mắt đều là băng hàn, nâng lên 1 đầu thô ngắn chân trước, trùng điệp hướng về phía trước đạp xuống.

Oanh ——

Nổ vang rung trời, liền như tinh lạc biển cả, lập tức kích thích vô tận sóng biển, hội tụ ra che khuất bầu trời hải khiếu, mang theo lực lượng kinh khủng xung kích 4 phương, không thể ngăn cản.

Tứ tượng Huyền Vũ, lực chi cực hạn, vốn là đại biểu cho giữa thiên địa, kinh khủng nhất nhục thân chi lực, đạp mạnh chi lực có thể lật sơn hà.

Đông ——

Hư không vang lên kịch liệt oanh minh, liền như vỡ đê giang hà phi nước đại, trùng điệp đâm vào bờ đê phía trên, khiến cả vùng không gian kịch liệt chấn động.

Tang Tang kêu lên một tiếng đau đớn, sắc mặt có chút trắng bệch, nhưng khóe miệng nàng lại lộ ra vẻ mỉm cười, nói khẽ: “Tứ tượng Huyền Vũ, không gì hơn cái này…”

Nàng thẳng lưng, váy dài trong gió tung bay, “Người này, giao cho ta là được!”

Ngao Tú nhìn chằm chằm Cổ Ách, nói xác thực hơn, là tiếp cận phía sau hắn, tôn kia tứ tượng Thanh Long chi pháp tướng, đôi mắt chỗ sâu băng lãnh xích hồng dựng thẳng đồng, giờ phút này ngưng thực vô song, hiện ra vô tận lửa giận.

Thanh Long, vì Long tộc kiêu ngạo, từng lấy Chân Long thân thể, lực áp vô số viễn cổ thần, ma, yêu, dị, tấn thăng tứ tượng 1 trong.

Nhưng bây giờ, tại Thanh Long vẫn lạc, hồn về tổ địa về sau vô số năm sau, lại còn có người đang đánh quấy nó nghỉ ngơi… Đôi này Chân Long mà nói, cùng tổ tông trước mộ phần đào đất, nhảy disco, đại khái là 1 cái ý tứ.

Cái này có thể nhẫn? !

Ngang rống ——

Ngao Tú một nháy mắt, liền triệt để bạo tẩu, nàng phát thệ muốn đem cái này đáng chết cổ tộc tiểu bối, triệt để xé thành vỡ nát!

“Hừ, đương thời Chân Long lại như thế nào? Long tộc khí vận đã tuyệt, mà ngươi bây giờ cũng bất quá, chỉ là kéo dài hơi tàn mà thôi.” Cổ Ách cười lạnh một tiếng, sau lưng Thanh Long pháp tướng, lập tức rít lên một tiếng.

Ầm ầm ——

Trong nháy mắt, Thanh Long liền cùng kia xích hồng Chân Long, chém giết đến cùng một chỗ.

2 đầu Chân Long, một là viễn cổ tứ tượng, một vì đương thời còn sót lại Chân Long, kế thừa Long tộc sau cùng khí vận chỗ, trong lúc nhất thời lại giết nan giải khó điểm, tạm nhìn không ra cao thấp mạnh yếu.

Nhưng Ngao Tú biết, nàng bây giờ trạng thái, căn bản khó mà bền bỉ —— nếu là liều mạng, cũng có thể triển lộ mấy phần thật long chi uy, nhưng cái này bên trong là thâm uyên, Hắc Nguyệt treo cao trấn áp vạn vật, không cho phép hết thảy phá hư quy tắc tồn tại giáng lâm… Đến lúc đó, chỉ sợ nàng còn chưa tới kịp động thủ, liền muốn bị trấn áp, xoá bỏ.

Cho nên, trận chiến này nhất định phải đánh nhanh thắng nhanh, không thể kéo dài.

Ngang rống ——

Xích long gào thét, thân hình khổng lồ bỗng nhiên tản ra, quấn ở Thanh Long trên thân, mở cái miệng rộng hung hăng cắn xé xuống dưới, đồng thời lợi trảo nhô ra, tại trên người nó vỡ ra, từng đầu khủng bố vết thương. Nàng cử động lần này không phải đối Thanh Long bất kính, mà là muốn đem nó giải phóng, quay về sau khi chết an bình.

Trong lúc nhất thời, đại chiến nổi lên bốn phía, chém giết oanh minh kinh thiên, cuồng bạo lực lượng xung kích, tại sâu trong lòng đất nhấc lên kinh thiên sóng biển, “Ầm ầm” gầm thét, phóng tới 4 phương 8 hướng.

Kinh động vô số người, mặt lộ vẻ hoảng sợ hãi nhiên xem ra, có một ít bị dọa đến chật vật chạy trốn, căn bản không dám tới gần, nhưng càng nhiều lại cắn răng về sau, lặng yên tới gần.

Bởi vì cái gọi là, cầu phú quý trong nguy hiểm, trận này khủng bố chém giết, hoặc dính đến trong mộ lớn, một chút nghịch thiên cơ duyên… Nếu không há lại sẽ, dẫn phát trận này, siêu cường giả ở giữa đại chiến.

Rất nhanh, liền có một ít người đuổi tới, nhưng khi hắn nhóm thấy rõ trước mắt một màn lúc, liền ngã hút hơi lạnh, bỗng cảm giác tay chân lạnh buốt.

Vô luận thâm uyên chủng tộc, lại hoặc là kẻ ngoại lai, có lẽ không biết viễn cổ tứ tượng là vật gì, nhưng kia hư ảnh bên trong khí tức khủng bố lại không giả được.

Chỉ là xa xa nhìn lại, liền tâm thần run rẩy, đủ biết nó

khủng bố, kia tới chém giết còn không rơi vào thế hạ phong, nó khủng bố liền cũng có thể nghĩ mà biết.

“Chân Long… Tê, còn đạp ngựa 2 đầu… Không phải nói, Chân Long sớm đã tuyệt tích thế gian, đây rốt cuộc là tình huống như thế nào? !” Một tên kẻ ngoại lai tu sĩ, sắc mặt trắng bệch, mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

Trước một khắc, hắn còn chuyển động, ngao cò tranh nhau ngư ông đắc lợi suy nghĩ.

Nhưng bây giờ, hắn đã không nghĩ như vậy… Liền trước mắt quy cách này chém giết, muốn kiếm tiện nghi? Quả thực chính là muốn chết! !

Vô luận song phương, cuối cùng ai thắng ai thua, phàm là còn có một hơi tại, liền có thể dễ như trở bàn tay nghiền nát hết thảy kẻ ham muốn! !

Đi nhanh lên, không phải bị phát hiện, chỉ có một con đường chết.

Sưu ——

Người này xoay người bỏ chạy, bị bị hù mặt không có chút máu.

Nhưng cũng có người (thâm uyên chủng tộc) lựa chọn lưu lại, ẩn thân tại chỗ tối tăm, ánh mắt kính sợ, nhưng lại cực nóng mà tham lam, nhìn về phía trong chém giết mọi người. Đại nguy cơ bên trong cũng có giấu đại cơ duyên, như cuối cùng thật có thể có đoạt được, có thể

bằng này nhất phi trùng thiên.

Vì thế, đáng giá bất chấp nguy hiểm!

Cổ Linh sắc mặt khó coi, thứ nhất là không nghĩ tới, La Quan bên người những nữ nhân này, lại 1 cái so 1 cái mạnh, tung triệu hoán viễn cổ tứ tượng giáng lâm, cũng còn có thể cùng bọn hắn một trận chiến, thậm chí không rơi vào thế hạ phong.

Thứ 2… Nàng phát hiện, đến cuối cùng đối thủ của mình, đúng là La Quan. Đáng chết, nàng mọi loại hi vọng, người này là bằng vào tuyệt chiêu, bị nữ nhân nâng lên đến cơm chùa tiểu bạch kiểm, có thể nghĩ đến vừa rồi một kiếm kia chi uy, liền từ đáy lòng nghiêm nghị rung động.

Nhưng việc đã đến nước này, chỉ có một trận chiến!

Trời ban cổ thị dù kiêu ngạo, nhưng ở bồi dưỡng hậu đại bên trên, nhưng vẫn là rất có một bộ, Cổ Linh thở sâu liền ổn quyết tâm thần, lạnh giọng nói: “La Quan, trấn sát ngươi người, cổ thị Cổ Linh!”

Đưa tay, Chu Tước pháp tướng hót vang, vô tận biển lửa sát na thoải mái, nhấc lên “Ầm ầm” ngập trời sóng lửa cuốn tới. Liền như 1 con mở ra, hỏa diễm cự thú miệng lớn, liền muốn đem hắn nuốt hết, trực tiếp đốt cháy thành tro bụi.

Khủng bố thiêu đốt khiến không gian vặn vẹo, càng cho người ta một loại không có thể trốn tránh, chỉ có thể tại trong biển lửa, kêu rên chết đi đáng sợ kiềm chế.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, La Quan đưa tay chém xuống, trước mặt biển lửa sát na bị xé nứt, xuất hiện 1 đầu lỗ hổng. Kiếm thế không ngừng, một đường gào thét hướng về phía trước, chỗ đi qua hỏa diễm vỡ nát, lại khó mà ngăn cản.

Cổ Linh trái tim co rụt lại, mặt lộ vẻ chấn động, hiển nhiên không ngờ tới La Quan 1 kiếm, lại cường đại như nơi đây bước.

Lúc trước, là 4 người hợp lực, càng có cổ tộc bảo vật ngăn cản bên ngoài… Nàng phát hiện, mình tựa hồ sai lầm đoán chừng, La Quan thực lực.

Cái gì tuyệt chiêu tiểu bạch kiểm… Cái này La Quan, mới là đối diện trong 4 người, tồn tại khủng bố nhất!

Nó kiếm, lại để Cổ Linh nhịn không được, từ đáy lòng sinh ra đại khủng sợ… Liền như, trực diện tử vong thâm uyên, tùy thời sẽ bị nuốt hết.

Cái này La Quan, như thế nào mạnh như vậy? ! Nàng đường đường trời ban cổ thị thiên kiêu, càng có đại năng giả lão tổ, thuở nhỏ hưởng thụ tốt nhất tài nguyên, bản thân tư chất càng là siêu quần bạt tụy, 1 cùng 1 cường hãn, nhưng tất cả những thứ này điệp gia, lại không so được người này.

Cổ Linh không cam tâm, nhưng giờ phút này tiếng thứ hai kiếm minh, bỗng dưng truyền vào trong tai, biển lửa

lại lần nữa bị xé nứt, lại cùng kia đệ nhất kiếm hô ứng lẫn nhau, 2 kiếm điệp gia kiếm thế càng mạnh, “Ầm ầm” lại hóa thành 1 đầu kiếm hà, gào thét bên trong muốn xé rách biển lửa.

Không thể địch! !

Cổ Linh 1 sợ, cũng không dám có giữ lại, hét lên một tiếng, “Vô tận biển xanh, thủy hỏa tương dung!”

Oanh ——

Tinh thuần thủy linh chi lực bộc phát, hóa thành vô tận xanh thẳm thần quang, phóng lên tận trời cùng Chu Tước chi hỏa tương dung, lại một nháy mắt khiến thế lửa tăng vọt, trình càn quét thiên địa chi thế.

Kíu ——

Chu Tước hót vang, hiển nhiên phải thủy linh tương trợ, nó lực lượng tùy theo phóng đại, hình thể tăng vọt đồng thời, há miệng hướng về phía trước 1 hô.

Ầm ầm ——

Ngập trời biển lửa, sát na sôi trào, cuồng bạo thiêu đốt chi lực, lại ngưng tụ ra từng tôn Hỏa diễm cự nhân, chụp vào kia gào thét kiếm hà, muốn đem chi ngăn chặn, xé nát.

Ông ——

Tiếng thứ ba kiếm minh, vang vọng 4 phương.

Thân lò, bạt sơn hà về sau, chính là từng ngày nguyệt.

Không sai, La Quan giờ phút này chỗ thi triển, chính là vô danh kiếm quyết bốn kiếm đầu.

Cái gọi là leo núi về sau, một bước 1 cảnh quan, chính là trước đó từng nhìn qua địa phương, đều có khác biệt phong mạo. Lấy La Quan bây giờ tu vi, lại thi triển kiếm pháp này, càng thấy bác đại tinh thâm, diệu dụng vô tận.

Nhất là 4 kiếm xếp, kiếm thế tăng vọt phương diện, uy lực của nó càng là đạt tới, khiến La Quan đều kinh hãi không thôi tình trạng.

3 kiếm ra, La Quan không chút do dự, lại chém ra kiếm thứ tư.

Đãng cửu tiêu! !

Ầm ầm ——

Biển lửa vô biên bên trong, kia gào thét, thoải mái kiếm hà, giờ phút này triệt để ngưng tụ, dù còn không tính hoàn mỹ, cũng đã có vô địch chi thế.

Từng tôn Hỏa diễm cự nhân, tại kiếm hà trước đó, nháy mắt vỡ nát, phân giải.

Chu Tước hót vang, phẫn nộ bên trong càng có một phần bất an, biển lửa vô biên kịch liệt chấn động, cuối cùng tại kiếm hà tứ ngược dưới âm vang vỡ nát.

“Oa!”

Cổ Linh một ngụm máu tươi phun ra, đầy mắt vẻ sợ hãi.

“Cứu ta! Cứu ta!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 745 : Trong bóng tối Thần

Đôm đốp ——

Đôm đốp ——

Cổ Linh trên thân, liên tiếp linh quang nổ tung, kia là nàng chỗ mang theo hộ thân pháp bảo, tại thời khắc nguy cơ tự động mở ra.

Những bảo vật này, trợ giúp nàng tại tình thế chắc chắn phải chết bên trong, đoạt đến một chút hi vọng sống.

Cổ Linh tại kiếm hà xung kích dưới lăn lộn nhanh lùi lại, từng ngụm từng ngụm thổ huyết, giờ phút này tâm thần ở giữa, bị tử vong sợ hãi tràn ngập.

Hoảng sợ, tâm tình tuyệt vọng, điên cuồng cắn xé tinh thần của nàng, Cổ Linh chưa hề nghĩ tới cao quý như nàng, lại sẽ rơi vào kết quả như vậy.

Cổ Chiến, Cổ Ách, Cổ Tế 3 người, sắc mặt đại biến, Cổ Linh thân phận quý giá, như xảy ra chuyện bọn hắn chắc chắn gặp trọng phạt.

“Lùi cho ta!”

Quát lớn bên trong, 3 người toàn lực xuất thủ, tứ tượng Thanh Long, Bạch Hổ, Huyền Vũ phát uy, ngạnh sinh sinh từ trong cuộc chiến thoát thân ra.

Tứ tượng tề tụ, mới rốt cục ngăn lại, đến từ kiếm sông khủng bố oanh sát, bên tai oanh minh trận trận làm bọn hắn sắc mặt càng phát ra khó coi.

Oa ——

Cổ Linh lại một ngụm máu tươi phun ra, trắng bệch trên mặt khó nén sợ hãi, lại nhìn hướng La Quan lúc, liền lại biến thành vô tận oán độc.

Kém một chút, chỉ kém một điểm, nàng liền chết!

“Mở ra tứ tượng trấn ngục, ta muốn hắn hình thần câu diệt, vĩnh thế không được siêu sinh!” Tiếng thét chói tai, tràn ngập vô tận điên cuồng, sát ý.

Cổ Chiến, Cổ Ách, Cổ Tế 3 người, thở sâu, “Tốt!” Trên thực tế, thế cục đến dưới mắt, bọn hắn cũng không được tuyển.

Thanh Long ngửa đầu, chính là rít lên một tiếng, “Ngang rống ——” tiếng long ngâm, lộ ra vô tận uy nghiêm khí cơ, kia kéo dài thân rồng mặt ngoài, lớp vảy màu xanh chớp động lên, làm người sợ hãi quang trạch.

Bạch Hổ ở phía sau, 1 cái nhảy vọt gầm nhẹ, giữa lông mày “Vương” chữ lại dần dần lộ ra huyết sắc. Thân là tứ tượng chủ sát chi Bạch Hổ, giờ phút này như viễn cổ ma thần hàng thế, quanh thân bạo ngược sát cơ, cơ hồ ngưng là thật chất.

Chu Tước hót vang, “Kíu ——” tiếng kêu thê lương vạn

điểm, đỉnh đầu như vương miện lông vũ, phóng xuất ra uy nghiêm lạnh thấu xương khí thế, kia quanh thân thoải mái cuồn cuộn biển lửa, “Ầm ầm” gào thét không ngớt, phóng thích khủng bố thiêu đốt, khiến không gian mảng lớn vặn vẹo.

Huyền Vũ vung vẩy đuôi ngắn, cao cao nâng lên đầu lâu bên trên, một đôi băng lãnh đôi mắt khóa chặt mà đến, nó đột nhiên nâng lên 2 đầu chân trước, hướng mặt đất trùng điệp đạp mạnh, “đông” một tiếng vang trầm, cuồng bạo lực lượng quét ngang, như nhưng chôn vùi thiên địa vạn vật.

Viễn cổ tứ tượng, đều chiếm một phương.

Đông Thanh Long, tây Bạch Hổ, nam Chu Tước, bắc Huyền Vũ! Tứ tượng pháp tướng khí cơ, lẫn nhau quấn giao, dung hợp, lại 4 phương phía trên, hóa thành một vùng tăm tối, trong đó thâm trầm, kiềm chế, phát ra thần bí, quỷ dị khí tức, làm người ta nhìn tới gan hàn.

Liền như, cái này hắc ám bên trong, cất giấu đại khủng bố, một khi rơi xuống liền có thể hủy diệt hết thảy.

Cái này, chính là tứ tượng trấn ngục, mượn viễn cổ tứ tượng chi lực, chỗ diễn biến mà thành đại thần thông, tại trời ban cổ thị bên trong đều thuộc về, đứng đầu nhất thủ đoạn.

Đương nhiên, lấy cổ thị 4 người bây giờ tu vi, chỉ có thể thi triển ra da mao, nhưng dùng cho hôm nay đã đầy đủ —— tung vô lượng đại kiếp chi cảnh, cũng khó thoát oanh sát, chỉ có thể rơi vào thân hóa tro bụi, hồn phi

phách tán hạ tràng.

Cổ Linh gắt gao nhìn chằm chằm La Quan, sát cơ phun trào, “Đi chết!”

Oanh ——

Tứ tượng trấn ngục, diễn bóng đêm vô tận, tựa như trời nghiêng núi lở, ầm vang mà tới!

“La Quan cẩn thận!” Dư Nhược Vi kinh hô, thanh lãnh giữa lông mày lộ ra lo nghĩ, nàng thả người mà đến, phất tay áo ngàn vạn đạo lôi đình hiển hiện, xen lẫn thành 1 trương to lớn lôi võng.

Ngao Tú đáy mắt, hiện lên một chút do dự, nhưng rất nhanh liền cắn răng —— nàng cùng La Quan sổ sách, về sau lại tính không muộn, nhưng hôm nay cổ thị 4 người, phải chết.

Ngang rống ——

Xích hồng chi long gào thét, long tức bỗng nhiên phun ra, lôi cùng hỏa chi lực, muốn lực kháng trời nghiêng.

Nhưng cái này, còn chưa đủ!

Tang Tang thở sâu, trên mặt có chút đỏ lên, nàng 1 tay chỉ thiên một tay hướng địa, “Lấy ta thân thể, đỉnh thiên lập địa “

Long tộc chi trấn linh, trong đó “Trấn” chữ mới là mấu chốt, đã có thể trấn giết Chân Long, tự thân liền có

hoành cản thiên địa chi năng.

Giờ khắc này, Tang Tang mảnh khảnh thân ảnh, liền như một tòa núi lớn, đứng lặng tại vô tận đại địa phía trên, muốn cản trời sập tại bên ngoài.

Ầm ầm ——

Nổ vang rung trời, tứ tượng trấn ngục chi lực, phát ra thần bí, quỷ dị khí tức hắc ám, cùng lôi hỏa, kình thiên chi lực đối bính.

Một nháy mắt, liền có vô số lôi quang tán loạn, hạo đãng biển lửa trừ khử, kia kình thiên chi sơn oanh minh, như muốn bị sinh sinh nghiền nát.

Phốc ——

Dư Nhược Vi, Ngao Tú cùng Tang Tang, đồng thời phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt tái nhợt.

Phía dưới đại địa, xung quanh thông đạo, thậm chí là kia xung quanh hư không, đều tại chấn động, vỡ nát, chôn vùi, phảng phất giống như diệt thế cảnh tượng.

Tứ tượng chi uy, khủng bố đến tư!

Nhưng các nàng liên thủ, lại ngạnh sinh sinh ngăn lại, cái này đến từ xưa thị 4 người tất sát nhất kích, khiến Cổ Linh cùng mắt lộ rung động.

Càng xa xôi, tránh né trong bóng tối, quan sát, mơ ước một đám tiềm ẩn đám người, càng là kém chút trừng

bạo con mắt, gắt gao nhìn chằm chằm trước mắt một màn.

Tay tại rung động chân đang run, thấy lạnh cả người từ đáy lòng hiện lên, nháy mắt khuếch tán toàn thân, liền như rơi vào trong hầm băng, huyết dịch đều đem đông kết.

Chim sẻ ở đằng sau? ! Có thể đi ngươi mỗ mỗ a, cứ như vậy một đám người, dám đánh chủ ý của bọn hắn, quả thực chính là muốn chết.

Trốn, mau trốn!

Cái này đạp ngựa, động tác nếu là chậm một chút, một khi bị lan đến gần, trực tiếp liền phải biến thành cặn bã.

Đúng lúc này, kiếm minh bỗng dưng vang lên, trong lòng mọi người run lên, lại đột nhiên sinh ra một loại, bị khủng bố kiếm ý tỏa định cảm giác, thân thể lập tức cứng tại nguyên địa.

Hãi nhiên ngẩng đầu, liền thấy La Quan tay cầm tru tiên kiếm, chân đạp hư không ngửa đầu nhìn về phía đỉnh đầu tứ tượng, cùng kia khủng bố hắc ám, nó đôi mắt một mảnh trầm tĩnh.

Giờ phút này, cả người hắn, cho người cảm giác, chính là 1 đem ra khỏi vỏ thần kiếm.

Vô tận sắc bén, phong mang, trời không thể ép, địa không thể ngăn.

Kiếm này mới ra, vạn vật cúi đầu.

Những người còn lại, chém hết chi!

Không sai, chính là hung hãn như vậy, vô địch, cũng không phải là hướng âm thầm mọi người, chỉ là tại tác động đến phạm vi bên trong, liền sinh ra bị khóa định, không còn dám động nửa điểm cảm giác.

Chính là bá đạo như vậy, cường thế!

Ông ——

La Quan đưa tay, huy kiếm chém ra.

1 kiếm khai thiên!

Trong cơ thể hắn, đế kiếm bản nguyên sôi trào, nguồn gốc từ đế kiếm truyền thừa một kiếm này, vào hôm nay bắn ra trước nay chưa từng có óng ánh.

Trong chốc lát, sâu trong lòng đất oanh minh, kia dưới nền đất vô tận đất đá, nháy mắt từ đó vỡ ra, 1 đạo kiếm ảnh ầm vang mà tới.

Nó như từ chín ngày mà đến, xuyên qua đại địa chém xuống, lại nửa điểm không giảm nó uy, “Ầm ầm” cuốn lên phong vân biến sắc, mũi kiếm chỗ hướng không thể địch nổi!

Đông ——

Kiếm trảm tứ tượng trấn ngục, kia vô tận đen nhánh

nhìn như hư ảo, lại phát ra giống như thực chất chấn động oanh minh, liền như một mặt da trâu trống to, tính chất cứng rắn lại cứng cỏi , mặc ngươi mũi kiếm như thế nào sắc bén, cũng không thể xé rách nửa điểm.

Ầm ầm ——

Khí tức cuồng bạo, từ kiếm rơi chỗ bắn ra, hình thành mắt trần có thể thấy xung kích, hướng 4 phương 8 hướng điên cuồng càn quét, khuếch tán, chỗ trải qua chỗ hết thảy hủy hết, tại kiếm mang phía dưới hóa thành bột mịn.

“A!” Kêu thảm bên trong, lại là một tên giấu ở âm thầm, ý đồ tùy thời mà động thâm uyên chủng tộc cường giả, bị cuốn vào trong đó.

Hắn kinh sợ vạn điểm, quanh thân toát ra mảng lớn thanh quang, ý đồ ngăn cản kiếm hơi thở ăn mòn, đồng thời thân ảnh hướng phía sau nhanh lùi lại, sau một khắc liền nghe “Phốc” một tiếng vang trầm, huyết hoa mảng lớn bắn tung toé, thi thể đập ầm ầm rơi, hoàn toàn mơ hồ vô cùng thê thảm.

Đúng là bị kiếm này dư ba, thuấn sát tại chỗ!

“Người này là ai? Thật là khủng khiếp kiếm!”

“Đi mau đi mau!”

“Cái này đạp ngựa, còn kế tiếp theo lưu lại, chính là chịu chết!”

Hốt hoảng trong tiếng gầm nhẹ, lần lượt từng thân ảnh bỗng nhiên thoát ra, chật vật trốn hướng các phương.

Nhưng bây giờ La Quan ánh mắt bên trong, nhưng căn bản không có bọn hắn tồn tại, hắn đôi mắt trầm tĩnh như lúc ban đầu, chưa lên nửa điểm gợn sóng.

Đưa tay, chém ra kiếm thứ 2.

“Vạn vật Quy Khư!”

Oanh ——

Một kiếm này, trảm tại tứ tượng trấn ngục phía trên, vô tận chôn vùi, trấn sát kiếm hơi thở, giết vào kia khủng bố đen nhánh bên trong, làm nó nhấc lên sóng cả, “Ầm ầm” chấn động ở giữa, nhưng rõ ràng cảm thấy được, trong đó mũi kiếm tứ ngược chi khủng bố.

Cổ thị 4 người trừng lớn mắt, bọn hắn lúc trước đã biết, La Quan kiếm thế mạnh mẽ, bá đạo, nhưng hôm nay mới chính thức minh bạch, nó chỗ kinh khủng.

Cái này 2 kiếm quả thực đáng sợ đến nghịch thiên, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, bọn hắn căn bản không thể tin được… Bọn hắn, ngăn cản không nổi!

Dù là, chỉ là trong đó 1 kiếm, liền có thể đem bọn hắn chém giết tại chỗ.

Lần thứ 1, xuất thân trời ban cổ thị, thiên kiêu vô song 4 người, cảm nhận được hồng câu chênh lệch, hoành cách tại giữa song phương. Làm bọn hắn kinh hãi, run

rẩy đồng thời, sinh ra thật sâu tuyệt vọng —— bởi vì, bọn hắn rất rõ ràng, mình đuổi không kịp.

Duy nhất vui mừng là, tứ tượng trấn ngục đủ cường đại , mặc cho mũi kiếm gào thét, xung kích, cũng không thể đem nó đánh vỡ, kia hắc ám có thể nuốt phệ hết thảy… Tự nhiên cũng liền bao quát La Quan.

Hôm nay, hắn cuối cùng rồi sẽ sẽ chết! !

Hô ——

Cổ thị 4 người, thật dài thở ra một hơi, mồ hôi lạnh trên trán say sưa, đối mắt nhìn nhau bên trong đều có thể phát giác được, đáy mắt may mắn.

May mắn gia tộc phát hiện đầy đủ sớm, cái này La Quan còn chưa trưởng thành, liền sớm đem nó bóp chết. Nếu không, chỉ sợ người này thực sẽ trở thành, trời ban cổ thị họa lớn trong lòng, thậm chí sẽ cho bọn hắn mang đến tai hoạ ngập đầu.

Như tại trước đó, có người đề cập với bọn họ những này, 4 người tất khịt mũi coi thường, nhưng bây giờ… Bọn hắn thật tin! ! Có ít người, chú định đem vang danh thiên hạ, hoành ép một thế…

Cũng may, hết thảy cũng còn tới kịp.

Ông ——

Giờ phút này, La Quan chém ra kiếm thứ 3.

“Thiên địa vì lao!”

Đế kiếm truyền thừa, 3 đạo kiếm quyết đại thần thông, một mạch tương thừa kiếm thế trùng điệp, chém vào hắc ám nháy mắt, liền có ngập trời kiếm minh vang lên.

Ầm ầm ——

Kia hắc ám chấn động, oanh minh, lại mơ hồ ở giữa, cho người ta một loại muốn sụp đổ, vỡ vụn cảm giác, kiếm thế gào thét muốn thao chín ngày!

Cổ thị 4 người sắc mặt đại biến, lấy tứ tượng trấn ngục chi uy, lại vẫn không thể giết hắn? ! Người này, quả thực chính là nghịch thiên.

Cổ Linh cắn răng, lớn tiếng nói: “Chư vị, vì gia tộc tử chiến, kính dâng bản thân thời điểm đến, cái này La Quan, phải chết!”

Nàng thở sâu, trong miệng tụng niệm, “Hiến tế ta mệnh, phương nam Chu Tước!” Một nháy mắt, Cổ Linh khí tức uể oải xuống dưới, thậm chí thể nội sinh cơ, đều sụt giảm một đoạn.

Lấy nhân thân, mượn thần thông chi lực, chấp chưởng viễn cổ tứ tượng, cần trả giá đắt. Nhưng cái giá như thế này, trải qua trời ban cổ thị không ngừng cải tiến, ở vào trong phạm vi khống chế… Nhưng đối lập, viễn cổ tứ tượng lực lượng, cũng muốn nhận cực lớn chế ước.

Giờ phút này “Hiến tế ta mệnh”, liền ngang ngửa với trực tiếp thiêu đốt bản thân, lấy mãi mãi tổn thất bộ điểm

thọ nguyên làm đại giá, triệt để kích hoạt viễn cổ tứ tượng chi uy.

Cởi ra dây cương đi, thi triển hết vô địch uy thế! !

Cổ Chiến, Cổ Ách, Cổ Tế 3 người, bỗng nhiên cắn răng.

“Hiến tế ta mệnh, phương đông Thanh Long!”

“Hiến tế ta mệnh, phương tây Bạch Hổ! !”

“Hiến tế ta mệnh, phương bắc Huyền Vũ!”

Oanh ——

Giờ khắc này, viễn cổ tứ tượng chi uy, triệt để bộc phát.

Tới đồng thời, tứ tượng trấn ngục tạo thành kia mảnh hắc ám, thể tích tùy theo phóng đại, trong đó lại mơ hồ ở giữa, hiển hiện một cái bóng mờ.

Như người như thú, xuất hiện một nháy mắt, liền khiến cái kia vốn là kinh khủng hắc ám, khí tức lại biến —— thần bí mà quỷ dị bên ngoài, càng nhiều một tia không biết…

Thuận tiện như, cái này hư ảnh tồn tại cùng thiên địa, nhưng lại không giữa thiên địa, xen vào chân thực, hư ảo, cũng biết mà không dám cảm giác, càng có hơn không thể tới gần, không thể nhìn chăm chú, không thể tụng niệm, bất khả kháng hoành cùng thuộc tính.

Thần, nguồn gốc từ không biết!

Thần, sinh tại thần bí!

Chỗ niệm đều hủy diệt, chỗ hướng tận Quy Khư.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 746 : Cổ thị thần tướng

La Quan con ngươi co lại thành một điểm, cực kỳ kinh hãi sợ, bất an, bao phủ tâm thần.

Như kia trong bóng tối hư ảnh, đại biểu cho hết thảy kết thúc, cùng cuối cùng hủy diệt.

Từ nó đản sinh tại hắc ám, giương mắt nhìn lúc đến, liền chú định kết cục —— hắn trốn không thoát, càng không khả năng chống lại.

Chỉ có một con đường chết!

Bất quá rất nhanh, phần này ngây ngô, đê mê, e ngại tâm tư, liền bị tránh thoát, xé nát, La Quan nắm chặt ở trong tay kiếm.

Thần bí, không biết lại như thế nào? Hắn một đường đi đến hôm nay, cũng không có chuẩn bị rửa sạch sẽ, đứng bị người chém đứt đầu đi.

Đã muốn giết hắn, vậy thì tới đi!

Lại nhìn hôm nay, đến cùng ai thắng ai chết.

Ông ——

Kiếm minh vang lên, phong mang tất lộ, trời không thể ép đồng thời, càng nhiều mấy điểm bi tráng, thảm liệt đại

thế, kiếm ra không quay đầu, tìm đường sống trong chỗ chết.

Một kiếm này, La Quan hoàn toàn không có phòng thủ, nhưng chẳng biết tại sao, hắn chính là có một loại, rất cường liệt dự cảm… Hôm nay, hắn sẽ không chết!

Bạt Kiếm Trảm Thiên thuật.

Đây là, La Quan một đường xông xáo, trải qua vô số hung hiểm, lấy tự thân kiếm đạo làm căn bản, chỗ dựng dục ra mạnh nhất 1 kiếm.

Lục thiên chi lực tẫn ở trong đó, nó sát lực chi khủng bố, không thể xuất kỳ hữu giả!

Cổ thị 4 người, giờ phút này ảm đạm phai mờ, khuôn mặt, trong đôi mắt mất đi quang trạch, càng lại vô trước đó ngang giương tự tin thái độ.

“Hiến tế ta mệnh” cũng không chỉ nói là nói mà thôi, bây giờ bọn hắn mỗi 1 cái, đều bị rút lấy gần như 1 sinh cơ, nếu không phải căn cơ thâm hậu đã sớm xụi lơ trên mặt đất.

Giờ phút này nghe nói kiếm minh, giương mắt nhìn về phía La Quan, trong đôi mắt đều là đùa cợt, đại khái phiên dịch một chút, hẹn là —— vùng vẫy giãy chết, không biết tự lượng sức mình!

Tứ tượng trấn ngục đại thần thông bên trong, kinh khủng nhất lực lượng kia đã giáng lâm, không người nào có thể ngăn cản, cái này La Quan hẳn phải chết không nghi

ngờ.

Sau một khắc, La Quan kiếm thứ tư, chém vào hắc ám bên trong, giờ khắc này kiếm minh tiếng gầm gừ, đột nhiên biến mất không thấy gì nữa, lại có một phần cứng cỏi bất khuất, thốt nhiên hướng lên thế, đột nhiên từ đó bộc phát.

Như kình lỏng, như núi cao, gian nan vất vả không thể gãy, trời sập khó rung chuyển.

Kia là, La Quan kiếm, đại biểu cho hắn ý chí của người này —— đại trượng phu đi tại thiên thiên địa, có chết cũng không cúi đầu.

Cơ thể và đầu óc hợp nhất, tận tan 1 kiếm!

Mưu ——

Một tiếng kiềm chế gầm nhẹ, từ trong bóng tối truyền đến, bóng đen kia giống bị đâm bị thương, mơ hồ không rõ gương mặt, lại lộ ra một tia thống khổ, dữ tợn.

La Quan cảm nhận được, đến từ nó nhìn chăm chú, một kiếm này dù trọng thương nó, nhưng lại chưa đem nó đánh giết.

Rất nhanh hắn liền đem tiếp nhận, đến từ thần bí, không biết phản phệ, nhưng La Quan vẫn như cũ rất bình tĩnh —— hắn vẫn như cũ có loại kia, không hiểu thấu mãnh liệt dự cảm, cũng tin tưởng không nghi ngờ, chỉ là không biết tình thế hỗn loạn đem đến từ nơi nào.

Hắc ám kịch liệt lăn lộn, như cuồn cuộn con sóng lớn màu đen, mỗi một lần thoải mái ở giữa, đều ẩn chứa hủy diệt hết thảy lực lượng kinh khủng.

Đột nhiên, “Mưu ——” rít lên một tiếng, lại lần nữa từ đó truyền ra, lộ ra ly kỳ phẫn nộ, cùng… Một tia không hiểu?

Sau một khắc, “Ba” một tiếng vang nhỏ, truyền vào La Quan trong tai, cũng không như thế nào rõ ràng, lại làm cho bao phủ tâm thần khủng bố, kiềm chế, nháy mắt quét sạch sành sanh.

Nguy cơ, quá khứ!

Hư ảnh biến mất, phóng thích khí tức khủng bố hắc ám, như nháy mắt mất đi linh hồn, lại không có trấn áp La Quan 4 kiếm năng lực.

Biến mất kiếm minh, lại một lần nữa ở bên tai vang lên, giờ phút này như lửa núi bộc phát, lại như 10,000 dặm giang hà đủ băng, khủng bố oanh minh vang vọng thập phương.

Hắc ám bị xé nát, đang lăn lộn bên trong tiêu tán, mỗi nơi đứng một phương viễn cổ tứ tượng pháp tướng, cũng theo đó bắt đầu vỡ nát, tiêu tán.

La Quan bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía phương bắc phương vị, kia Huyền Vũ pháp tướng giờ phút này cúi đầu, băng lãnh hờ hững đôi mắt bên trong, lại lộ ra mấy điểm dò xét, như cẩn thận dò xét La Quan, sau đó mới lộ ra một tia, có chút miễn cưỡng hài lòng.

Chẳng biết tại sao, La Quan lại trong lòng xiết chặt, đột nhiên sinh ra mấy điểm, bị người nhìn nhau tư vị… Thật sự là tương đương cổ quái!

Trọng yếu nhất chính là, tứ tượng Huyền Vũ vì sao giúp ta?

Oanh ——

Tứ tượng pháp tướng tiêu tán.

Cổ thị 4 người bỗng nhiên bị phản phệ, miệng mũi thất khiếu ở giữa, máu tươi đồng thời tuôn ra, mặt ngoài thân thể càng là từng khúc rạn nứt, liền như khô cạn lâu ngày đê.

Sinh mệnh khí tức, chính dọc theo những này vết nứt, điên cuồng hướng ngoại trôi qua, không chỉ bởi vì bọn hắn chỗ gặp khủng bố thương thế, càng bởi vì phiến thiên địa này, lại phóng xuất ra đáng sợ thôn phệ lực lượng, chính đại miệng nuốt thơm ngọt, vị đẹp huyết thực!

Cổ Linh, Cổ Chiến, Cổ Ách, Cổ Tế 4 người, triệt để hoảng.

Thua? !

Cái này sao có thể?

Tứ tượng trấn ngục a, đây chính là tứ tượng trấn ngục, triệu hoán viễn cổ tứ tượng pháp tướng, càng “Hiến tế ta

mệnh” giáng lâm một tia thần bí, không biết hư ảnh, sao sẽ còn bại?

Dù là giờ phút này, hết thảy đã trở thành sự thật, 4 người trong đầu vẫn rối bời một mảnh, chưa tỉnh hồn lại. Nhưng rất nhanh, dưới mắt đáng sợ thế cục, liền để bọn hắn khôi phục thanh tỉnh, từng cái trợn to mắt.

Tính mạng của bọn hắn, ngay tại điên cuồng tiết ra ngoài, những cái kia da thịt mặt ngoài vết thương, bình thường một cái ý niệm trong đầu liền có thể chữa trị, bây giờ lại mặc cho bọn hắn cố gắng, đều không có chút nào biến hóa. Cổ thị 4 người tựa như là, bị vạch phá túi nước, sinh mệnh “Rầm rầm” điên cuồng đổ xuống.

Trốn!

Nhất định phải trốn!

Cổ Linh thét lên, “Lão tổ cứu ta…”

Cổ Chiến, Cổ Ách, Cổ Tế 3 người, cũng vội vàng khom người cúi đầu, “Cung thỉnh ta tộc thần tướng giáng lâm, cứu vãn bối tính mệnh!”

Trời ban cổ thị huyết mạch tôn sùng, quý giá, thu về dòng chính tu sĩ, mỗi 1 cái đều bị lạc ấn tại, cổ thị Thánh khí bên trong.

Giờ phút này.

Xa xôi bên ngoài, trời ban cổ thị.

Tổ từ!

Đột nhiên, một tiếng dồn dập chuông vang, từ tổ từ chỗ sâu truyền ra, trấn áp nhất tộc khí vận Thánh khí, nơi này khắc oanh minh.

Vô tận hào quang óng ánh, trong chốc lát từ hư không hiển hiện, hội tụ đến cùng một chỗ, hóa thành 1 tôn cao lớn, uy nghiêm kim giáp thần tướng. Đây là Thánh khí linh tính cụ hiện, có lớn uy năng, đưa tay đưa tay về phía trước, lại trực tiếp xé rách không gian, vừa bước một bước vào trong đó.

Vết nứt không gian đối diện đen nhánh, lại có thuộc về thâm uyên khí tức hiện lên, càng tản mát ra một cỗ, dày đặc đến cực điểm tử khí.

Bá ——

Bá ——

Trấn thủ tổ từ cổ thị cường giả, hiện thân giữa không trung, nhìn về phía trước mắt một màn, mặt lộ vẻ kinh sợ.

“Không tốt, là thâm uyên một nhóm, Cổ Linh, Cổ Chiến, Cổ Ách, Cổ Tế 4 người, bọn hắn xảy ra chuyện!” 1 tôn cổ thị trưởng lão, trầm giọng mở miệng.

Người còn lại nói: “Kinh động Thánh khí, thỉnh thần sắp giáng lâm, đây là tao ngộ nguy cơ sinh tử… Là ai, có thể đem tộc ta 4 ngày kiêu, bức đến tình trạng như thế? ?”

Mọi người trầm mặc, lại không hẹn mà cùng nghĩ đến, lúc trước Thánh khí chuông vang 108 âm thanh, phát ra nguy cơ dự cảnh.

Bá ——

Lại 1 đạo linh quang đột nhiên xuất hiện, hóa thành một tên áo bào tím lão đạo hư ảnh, giờ phút này cau mày, mặt lộ vẻ vẻ tức giận.

Đông đảo cổ thị cường giả, trong lòng giật mình, vội vàng khom người hành lễ, “Chúng ta, bái kiến cổ thái Đại tôn! !” Giọng điệu ở giữa, cung kính vạn điểm.

Người này, chính là trời ban cổ thị đại năng giả 1 trong, cảnh giới siêu thoát thiên địa bên ngoài, rời rạc vạn pháp chi khe hở, địa vị tôn sùng.

Là, Cổ Linh chính là Đại tôn ruột thịt huyết mạch hậu duệ, càng tư chất siêu quần, tu nam minh ly hỏa chân quyết, là hắn cách đời tuyển định truyền nhân, bây giờ cũng hãm thân thâm uyên.

Khó trách, lại kinh động hắn.

Một tên cổ thị trưởng lão, cung kính nói: “Đại tôn không cần sốt ruột, Thánh khí đáp lại, thần tướng đã vượt giới mà đi, ai không biết ta cổ thị chi uy, tất có thể đem bọn hắn bình yên mang về…”

Lời còn chưa dứt, liền bị một tiếng vang thật lớn đánh gãy, mọi người trơ mắt nhìn xem, bước vào khe hở tên kia kim giáp thần tướng, lại bị đánh bay trở về, còn tại

giữa không trung lúc, liền “Oanh” một tiếng nổ thành phấn vụn.

Bá đạo, cường thế khí cơ, xuyên qua khe hở mà đến, bao phủ cổ thị tổ từ một phương, khiến cổ thị mọi người đột nhiên biến sắc.

Đây là, bị trực tiếp đánh mặt rồi? !

Ai, dám như thế, không cho cổ thị mặt mũi? Là trời ban chi danh không đủ vang dội, hay là thế nhân đã quên, cổ thị lực lượng kinh khủng.

Cổ thị Đại tôn, đại năng giả cổ thái, tức giận gầm nhẹ, “Hắc Nguyệt, ngươi đây là ý gì? !” Hắn lửa giận ngập trời, quanh thân lập tức bắn ra, vô tận khí tức khủng bố, sát na nghịch chuyển đại đạo quy tắc, vặn vẹo ở giữa bắn ra ngàn tỉ hào quang, trình ngũ thải mười màu phát tán.

Mỹ lệ vạn điểm, nhưng lại khủng bố đến cực điểm, cái này mỗi một sợi hào quang bên trong, đều ẩn chứa “Đạo uẩn” “Quy tắc” cùng “Pháp”, là bị cực độ vặn vẹo, phá hư về sau, mới bày biện ra một loại cụ hiện.

Là thế gian tuyệt mỹ, cũng là vô tận hủy diệt , bất kỳ cái gì một điểm rơi xuống nước xuống tới, đều có thể hủy diệt phóng thích thiên địa, quét ngang một phương sơn hà.

Cái này, chính là đại năng giả chi uy, bao trùm vạn vật phía trên, nhất niệm thiên địa run rẩy!

Khe hở bên trong, truyền ra thanh âm lạnh như băng, “Viễn cổ đại mộ, chính là ta đời này kiệt tác, cổ thị muốn phá hư nó, chính là đối địch với ta.”

Hơi dừng lại, thanh âm kia kế tiếp theo, “Cổ thái, nếu ngươi không phục, nhưng đến thâm uyên một trận chiến… Lại hoặc, ngươi trời ban cổ thị dốc toàn bộ lực lượng, bản tôn đón lấy!”

Cổ thái mặt âm trầm, không nói một lời.

Mấy hơi sau.

Bá ——

Thông đạo sát nhập, như vậy tiêu tán.

Cổ thái xoay người rời đi.

Một đám cổ thị cường giả, 2 mặt nhìn nhau, trên mặt vẫn còn kinh ngạc cùng khó có thể tin, như không nghĩ tới chuyện hôm nay, lại sẽ như vậy qua loa kết thúc.

Cổ Linh, Cổ Chiến, Cổ Ách, Cổ Tế 4 người, đây là bị từ bỏ sao? ? Ta trời ban cổ thị, cường đại cỡ nào vô song, lại cũng có dạng này 1 ngày? !

Trong lúc nhất thời, trong mọi người tâm phức tạp vạn điểm.

Thâm uyên, nguyệt nha biển, lòng đất đại mộ.

La Quan trơ mắt nhìn xem, không gian băng liệt, 1 tôn

kim giáp thần tướng, mang theo bàng bạc hoành ép thập phương khí tức giáng lâm, nương theo lấy uy nghiêm gầm nhẹ.

“Trời ban cổ thị, thua chuông thần tướng, nhận lệnh mà đến, che chở ta tộc huyết duệ…”

Cổ thị 4 người một nháy mắt, tựa như là rời nước sau không thể thở nổi con cá, lại lần nữa bị trở lại trong sông, nháy mắt trở nên phấn chấn, tươi sống, lại vô trước đó nửa điểm sợ hãi, tuyệt vọng.

Thậm chí, Cổ Linh đưa tay một chỉ, thét lên, “Thỉnh thần sẽ ra tay, trấn sát kẻ này…”

Bành ——

Một tiếng vang trầm, như thế ngột ngạt, nặng nề, đến mức cả tòa sâu trong lòng đất đều kịch liệt chấn động, giống như là bị 1 tôn cự nhân bỗng nhiên lay động.

Kia xé rách không gian, vượt giới mà đến, uy phong lẫm liệt không ai bì nổi kim giáp thần tướng, như chịu một cú đạp nặng nề, trực tiếp bay ngược trở về.

Sau đó, liền không hiểu rõ sau.

Hoàn toàn tĩnh mịch bên trong, “Ba” một tiếng, vết nứt không gian sát nhập.

Cổ thị 4 người cứng tại nguyên địa, Cổ Linh bao hàm sát cơ, hung dữ điểm hướng La Quan đầu ngón tay, đột nhiên liền run rẩy lên…

Cho nên, vừa rồi xảy ra chuyện gì? ?

Thần tướng đến, thần tướng lại đi, chịu một cú đạp nặng nề, cái rắm cũng không dám lưu lại một cái.

Bọn hắn đây là, bị ném bỏ rồi? !

Oa ——

Một nháy mắt, Cổ Linh sụp đổ khóc lớn, nhà ấm bên trong bồi dưỡng được mầm non, có lẽ sặc sỡ loá mắt, lại hoặc siêu quần bạt tụy, tại xuôi gió xuôi nước lúc, biểu hiện khắp nơi hoàn mỹ, có thể xưng thiên kiêu điển hình, lại không chịu nổi quá lớn ngăn trở.

Khi tuyệt vọng giáng lâm, sinh tử tại trước mặt lúc, như trừ trong mắt nước mắt, liền không còn gì khác.

Phải thừa nhận, cái này Cổ Linh là cái mỹ nhân nhi, nũng nịu bộ dáng, bây giờ sợ hãi hồi hộp, tiếng khóc kia… Quả thực khiến người chán ghét!

La Quan đưa tay, chém xuống một kiếm.

Phốc ——

1 viên lê hoa đái vũ, mắt lộ ra kinh ngạc mỹ lệ đầu lâu, phóng lên tận trời.

Bên tai, thanh tĩnh!

—

Chương 747 : Tính toán quỷ thần

Cổ Chiến trừng lớn mắt, kinh sợ gào thét, “Ngươi dám giết Cổ Linh…”

Ông ——

Kiếm minh đảo qua, hắn theo sát phía sau.

Cổ Ách, Cổ Tế thét lên, “Trời ban cổ thị sẽ không bỏ qua ngươi, cuối cùng cùng trời cuối đất, chắc chắn đưa ngươi chém thành muôn mảnh!”

La Quan lắc đầu, ám đạo đây thật là nói nhảm, ta không giết các ngươi, việc này liền có thể tính rồi?

Đưa tay 1 kiếm.

Cổ thị 4 người, 1 cái không rơi, tập thể lên đường.

Đảo mắt, một đoàn sương trắng từ đám bọn hắn trong thi thể tuôn ra, lại trực tiếp khô quắt xuống dưới, giống như là trong lòng đất chôn vô số năm thây khô.

La Quan bên tai, tựa hồ có thể nghe tới, kia từng tiếng tham lam nuốt âm thanh, “Ừng ực ——” “Ừng ực ——”, khiến da đầu run lên. Càng mơ hồ trong đó, cảm nhận được một chút, đến từ không biết thăm dò, nhưng rất nhanh liền lại biến mất không gặp.

Mảnh này viễn cổ mộ bầy, quả nhiên có gì đó quái lạ!

La Quan một bước phóng ra, xuất hiện tại cổ thị 4 người bên cạnh thi thể, đưa tay một nắm, bốn cái nhẫn trữ vật liền rơi vào trong lòng bàn tay, nhưng vào lúc này, thân thể của hắn bỗng nhiên lay động, sắc mặt trở nên tái nhợt, há mồm "Phốc" một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi.

"La Quan!" Dư Nhược Vi mặt mũi tràn đầy lo lắng, thả người bay tới, "Ngươi không sao chứ?"

Nét mặt của nàng, rất chân thực.

Vừa rồi, tứ tượng trấn ngục giáng lâm, trong bóng tối cái bóng mờ kia, làm cho này địa tất cả mọi người cảm nhận được, hủy diệt khí cơ.

Nhưng đột nhiên ở giữa, tứ tượng trấn ngục liền bị đánh vỡ, La Quan rơi kiếm trấn sát cổ thị 4 người… Hắn nhất định là vận dụng, một loại nào đó uy lực đáng sợ át chủ bài, tự thân cũng bị phản phệ.

Nếu không, không đủ để giải thích một màn này.

La Quan đỡ lấy nàng, tiến đến Dư Nhược Vi bên tai, "Đừng sợ, ta không sao." Nói xong, làm ra một bộ chống đỡ hết nổi bộ dáng, quát khẽ, "Chúng ta đi!"

Dư Nhược Vi lập tức minh bạch, La Quan cử động lần này tất có tính toán, "Đôm đốp" lôi quang bắn tung toé bên trong, mang theo La Quan gào thét đi xa.

Tang Tang đưa tay dắt qua Ngao Tú, theo sát ở phía sau.

Tránh né âm thầm các nơi đôi mắt, giờ phút này ngưng một chút, vừa rồi La Quan cùng tứ tượng trấn ngục đối oanh, làm bọn hắn tim đập nhanh tuyệt vọng, lại không một chút hắn niệm.

Nhưng hôm nay…

Có người chần chờ liên tục, quay người rút đi.

Trời ban cổ thị tên tuổi bọn hắn nghe nói qua, kia là trong truyền thuyết, thế gian tôn quý nhất mấy đại dòng họ 1 trong, như kình thiên cự phách, đứng lặng giữa thiên địa.

La Quan mà ngay cả cổ thị người cũng dám giết, cừu hận này kết lớn, há lại bọn hắn có tư cách nhúng tay?

Đương nhiên, nguyên nhân trọng yếu hơn, hay là La Quan kiếm đủ mạnh, bên cạnh hắn kia 2 đại 1 tiểu Tam nữ nhân, cũng thực lực hung hãn. Bỏ đá xuống giếng tuy là cơ hội, nhưng liền sợ dưới nước gợn sóng cuồn cuộn, đảo mắt liền bị nuốt đi.

Nhưng cũng có người, bỗng nhiên cắn răng, âm thầm đuổi theo.

Cầu phú quý trong nguy hiểm… Câu nói này, vĩnh viễn có người thờ phụng, cũng vĩnh viễn không thiếu thực tiễn người.

Thế là, La Quan 4 người rời đi phương hướng, rất nhanh truyền ra một trận “Oanh minh” tiếng vang, nương theo lấy mảng lớn thần quang ngút trời, pháp lực ba động như kinh đào hải lãng.

Một lát sau, mới dần dần lắng lại.

La Quan, Dư Nhược Vi, Ngao Tú cùng Tang Tang 4 người, rốt cục thoát khỏi truy sát, “Chật vật không chịu nổi” tìm nơi nào đó tạm làm nghỉ ngơi.

Bá ——

1 đạo cấm chế bày ra, ngăn cách trong ngoài.

Một khắc trước, còn nghiêng thân thể, tựa ở Dư Nhược Vi trên thân La Quan, một chút liền đứng thẳng người, trầm giọng nói: “Các ngươi không có sao chứ?”

Dư Nhược Vi nói: “Không có việc gì.” Mặc dù biết rõ, hắn vừa rồi đều là ngụy trang, nhưng đôi mắt chỗ sâu vẫn là không nhịn được, hiển hiện một tia lo lắng.

Tang Tang lắc đầu.

Ngao Tú con mắt trợn tròn, nhìn trước mắt La Quan, bóp tắt trong lòng ở giữa, kia một tia kích động.

Tiểu tử này, thật đúng là âm hiểm, vừa rồi thế mà là giả.

Ta, thế gian sau cùng Chân Long, nhất định phải cẩn thận cẩn thận hơn, ngày sau tuyệt đối không thể bên trong hắn tính toán.

La Quan lật tay một cái, lấy ra vừa rồi từ xưa thị 4 người trên thi thể, vơ vét đến nhẫn trữ vật, trong lòng nói: “Mời lão sư xuất thủ, đưa chúng nó mở ra.”

Ông ——

Thuộc về Huyền Quy lực lượng, từ La Quan lòng bàn tay tuôn ra, bao phủ bốn cái nhẫn trữ vật. Rất nhanh, theo “Đôm đốp” “Đôm đốp” nhẹ vang lên, nhẫn trữ vật mặt ngoài cấm chế, bị trực tiếp phá vỡ.

La Quan ngưng thần cảm giác, không có phát giác được không ổn, lúc này mới thăm dò vào thần niệm, rất mau theo lấy linh quang hiện lên, một chút ngọc bình xuất hiện tại trước mặt, trong đó cất đặt đều là đan dược.

Trời ban cổ thị xuất phẩm, tự nhiên tuyệt không phải bình thường, nhưng cụ thể phẩm loại, còn phải lại phân biệt một hai.

“Lão sư, phiền phức ngài tìm chút chữa thương, khôi phục đan dược.”

Huyền Quy xuất thủ, rất nhanh liền giải quyết, “Cái này mấy loại đều rất tốt, có thể dùng tại trị liệu thương thế của các nàng , cùng pháp lực hao tổn… Nhất là Ngao Tú, ngươi như muốn nàng khôi phục lực lượng, liền đem bình đan dược này cho nàng, bất quá việc này ngươi phải nghĩ rõ ràng.”

La Quan mắt sáng lên, trực tiếp đem Huyền Quy chỉ định đan dược mang tới, phân biệt giao cho Dư Nhược

Vi các loại, “Những đan dược này, nhưng trợ giúp các ngươi mau chóng khôi phục.”

Hơi dừng một chút, hắn trầm giọng nói: “Ngươi ta cùng trời ban thưởng cổ thị một trận chiến, nhất định dẫn phát sóng to gió lớn, tin tức truyền ra về sau, liền nên tiến hành bước kế tiếp.”

Dư Nhược Vi tiếp nhận đan dược, đi đến một bên khoanh chân ngồi xuống.

Tang Tang nói: “Đa tạ đại nhân.”

Ngao Tú trừng mắt La Quan, cắn răng nói: “Ngươi là lúc nào, phát hiện ta đã tỉnh lại?” Tiểu nha đầu này, hiện tại ngay cả trang đều không trang.

La Quan nghĩ nghĩ, “Cũng không phải thật lâu, tại Khương quốc thời điểm đi, cảm thấy có điểm là lạ…” Hắn không nhiều lời, trực tiếp khoát khoát tay, “Ngươi ta ở giữa, là có một ít hiểu lầm tại, nhưng bây giờ không phải quản những này thời điểm… Ân, ngươi có thể giúp ta, ta rất cảm tạ.”

“Hừ! !” Ngao Tú cười lạnh, “Ta không phải kia nha đầu ngốc, đừng tưởng rằng nói hai câu lời hữu ích, ta liền có thể tha thứ ngươi làm sự tình.”

“La Quan, chúng ta sổ sách, về sau chậm rãi tính! !”

La Quan gật đầu, “Được.” Hắn đưa tay, lại mang tới một chiếc bình ngọc, “Đan dược này, nhưng giúp ngươi khôi phục một chút thực lực.”

“Yên tâm, không phải độc dược, ta trước kia không có hại ngươi, hiện tại càng thêm sẽ không, ngươi nắm chắc tu luyện đi.”

Nói xong, hắn ngồi xếp bằng, bắt mấy khỏa đan dược, một ngụm nuốt xuống.

Lúc trước cùng cổ thị 4 người một trận chiến, hắn dù không bị thương tích gì thế, hao tổn nhưng cũng không tiểu —— liên tiếp 4 kiếm, thậm chí vận dụng lục thiên chi lực, phải khôi phục một chút trạng thái.

Ngao Tú mặt lộ vẻ cảnh giác, nhìn thoáng qua trong tay ngọc bình, cẩn thận mở ra ngửi một chút, đôi mắt lập tức hơi sáng, lại nhìn về phía đối diện đã nhắm mắt tu luyện La Quan, liền cắn môi một cái, hừ nhẹ một tiếng, “Coi như cho ta đan dược, nên tính toán sổ sách cũng được tính, ngươi chạy không thoát.”

…

La Quan các loại, cùng cổ thị 4 người đại chiến kết cục, theo người quan chiến rời đi, tin tức nhất thời như như cơn lốc truyền khắp đại mộ khu vực.

Bị giết chết người, thế nhưng là đến từ trời ban cổ thị!

Chỉ điểm này, liền đầy đủ rung động lòng người.

Huống chi, cho dù không nhiều người nói, chỉ là kia tản mát mở khí tức khủng bố, từ lâu hấp dẫn vô số chú ý, khiến người hồi hộp.

Lấy giới tôn làm thủ, ngũ phương quỷ thần đang toàn lực, chạy tới chém giết địa điểm.

Đáng tiếc, chờ bọn hắn đến lúc, chỉ thấy mảng lớn bừa bộn, trong không khí còn kích động, chưa tán đi khủng bố khí cơ.

Cổ thị 4 người thi thể, nằm ngang tại trước, mà La Quan bọn người, đã sớm biến mất không thấy gì nữa.

Giới tôn, Quỷ giới sứ giả cùng ngũ phương quỷ thần, biến sắc, “Đáng ghét, đến chậm một bước!”

“Cái này La Quan, coi là thật thật to gan!” Thông u quỷ thần chậm rãi mở miệng, nhìn về phía trên mặt đất, kia bốn cỗ đáng sợ thi thể.

Trời ban cổ thị a…

Giữa thiên địa, tôn quý nhất dòng họ 1 trong, nó đích truyền huyết mạch hậu duệ, lại như cỏ rác bị người chém giết, phơi thây tại bên ngoài.

Đôi này cổ thị mà nói, chính là lớn nhất mạo phạm.

Đột nhiên, giới tôn đưa tay một nắm, bàng bạc quỷ khí nháy mắt ngưng tụ, đem 1 tôn giấu ở âm thầm quỷ vật, trực tiếp cầm ra tới.

“Đại nhân tha mạng! Đại nhân tha mạng!”

Quỷ vật này, “Bành bành” điên cuồng dập đầu, mặt mũi

tràn đầy hoảng sợ.

Hắn không biết trước mắt ngũ phương quỷ thần thân phận, nhưng cũng từ đối phương trên thân, cảm nhận được làm hắn tuyệt vọng đáng sợ khí tức, chỉ cần một ngón tay, liền có thể đem hắn nghiền chết.

Giới tôn mặt trầm như nước, lạnh giọng nói: “Nói, chém giết cổ thị 4 người người, đi đâu bên trong? ?”

“Tiểu nhân trước đó, chỉ dám trốn ở trong tối quan sát, những người kia giết cổ thị 4 người về sau, liền hướng phương hướng này bỏ chạy…” Quỷ vật nơm nớp lo sợ, đem mình biết hết thảy, triệt để, tất cả đều nói ra.

Nghe nói sau đó, La Quan thổ huyết chống đỡ hết nổi, lại bị người truy sát, chém giết động tĩnh giày vò một hồi lâu về sau, giới tôn bọn người ánh mắt sáng lên.

La Quan thụ thương, rất nặng!

Mà lại, dưới trướng hắn 3 cái kia nữ nhân, cũng trạng thái không tốt.

Đối điểm này, ngũ phương quỷ thần không chút nghi ngờ —— cổ thị, đây chính là trời ban cổ thị, nó đích truyền con cháu là hiếu sát sao? ? La Quan cho dù cuối cùng chiến thắng, cũng được trả giá cực lớn đại giới.

Tại bọn hắn nhận biết bên trong, điểm này rất bình thường.

Nói cách khác, hiện tại chính là, La Quan một nhóm suy

yếu nhất thời điểm, cũng là giết chết hắn tốt nhất thời cơ.

Nếu không… Đã La Quan bọn người, có thể xử lý trời ban cổ thị một nhóm, vậy bọn hắn cũng chưa chắc liền có thể, thật mười phần chắc chín.

Tuyệt không thể, cho hắn thở dốc cơ hội!

Giới tôn quát khẽ, “Đuổi theo, La Quan bọn người thương thế không nhẹ, nhất định nhảy không xa, hiện tại chính là trấn sát bọn hắn thời cơ tốt nhất.”

Oanh ——

Ngũ phương quỷ thần bộc phát, điều khiển cuồn cuộn quỷ khí, ầm vang xông ra.

Tuy nói sâu trong lòng đất, khắp nơi thông đạo tung hoành, tựa như một trận mê cung, nhưng có thể chỗ giấu người cũng không nhiều —— đại mộ, không ai dám nhẹ tiến vào, xông vào người, phần lớn vĩnh viễn ở lại bên trong.

Cho nên, có phương hướng về sau, điều tra tốc độ cũng không chậm.

…

Bá ——

La Quan mở 2 mắt ra, một trận tinh mang phun trào, thầm khen một tiếng trời ban cổ thị đan dược, quả nhiên

không hề tầm thường.

Trong cơ thể hắn hao tổn bây giờ đã hoàn toàn khôi phục, tu vi thậm chí hơi có tinh tiến vào, hoàn toàn ở vào trạng thái đỉnh phong.

Rất tốt, hiện tại vạn sự sẵn sàng, liền chỉ cùng tuyển định mục tiêu nhập lưới.

Nhưng vào lúc này, hắn giữa lông mày một trận âm lãnh khuếch tán, là viên kia Hắc Nguyệt ấn ký —— quỷ thần một nhóm, quả nhiên truy sát đến.

La Quan khóe miệng, lộ ra một tia cười lạnh.

Cái này nguyên bản, liền thuận thế mà làm tính toán —— Hắc Nguyệt báo cho quỷ thần một nhóm phương vị, hắn mới an bài “Thổ huyết” cùng “Chật vật thoát đi” tiết mục.

Hiện tại nhìn, hiệu quả cũng không tệ lắm!

Quỷ giới bên trong, một đám lão vương bát đản, ỷ vào thực lực khi dễ ta, bây giờ tiến vào thâm uyên, cũng nên đến ta động thủ.

Bên cạnh, Dư Nhược Vi mở mắt ra, nàng quanh thân đứng giữa không trung, có thể thấy được mảnh tiểu Lôi quang thiểm qua, chợt bình tĩnh lại, trong cơ thể nàng thương thế, đã hoàn toàn khôi phục.

Tang Tang, Ngao Tú, cũng sau đó một khắc, kết thúc tu luyện.

Các nàng đều cảm nhận được, La Quan trên thân tản mát ra, một tia lạnh thấu xương sát cơ, ánh mắt trông lại.

La Quan cười cười, nói: “Chịu chết đến, nhưng chúng ta nên cẩn thận, vẫn là phải cẩn thận… Dù sao, hôm nay muốn giết, đều không phải người bình thường.”

Cổ thị 4 người tuy bị xử lý, nhưng tứ tượng trấn ngục khủng bố, hay là khiến La Quan kinh hãi, để hắn không dám có nửa điểm lười biếng, chủ quan.

Hắn đứng dậy, để Dư Nhược Vi, Tang Tang, Ngao Tú tới, thấp giọng nói vài câu. Kế hoạch vốn là rất đơn giản, rất nhanh 3 nữ liền gật gật đầu, biểu thị đã biết được.

La Quan phất tay, “Vậy liền động thủ đi!”

—

—

—

—

—

—

—

Chương 748 : Trấn sát quỷ thần

Giới tôn giờ phút này, có loại mãnh liệt dự cảm —— hắn nhất định tìm được La Quan. Mà theo lấy thời gian trôi qua, ý niệm này trở nên càng ngày càng mãnh liệt, để hắn đôi mắt chỗ sâu, dần dần tinh mang phun trào.

Lấy nó cảnh giới, ý niệm cùng đại đạo giao cảm, tâm huyết dâng trào tất có nguyên nhân gây ra, xem như trong cõi u minh cảm giác.

Đột nhiên, giới tôn cảm giác bên trong, xuất hiện một chỗ dị dạng khí cơ.

Không chút do dự, hắn đưa tay 1 quyền đánh ra.

Ầm ầm ——

Cuồng bạo quỷ khí gào thét mà ra, như gào thét chảy xiết giang hà, đánh phía lòng đất nơi nào đó, không ngừng ngưng tụ ra mảng lớn dữ tợn quỷ ảnh.

Tiếng vang bên trong, đất đá bắn tung toé lòng đất chấn động, một thân ảnh hốt hoảng xông ra, sắc mặt tái nhợt kinh sợ xem ra, chính là La Quan.

Hắn khí tức phù phiếm, xem ra một chút về sau, không chút do dự xoay người bỏ chạy.

Giới tôn đại hỉ, cười lạnh một tiếng: “Cái kia đi vào

trong? Cho bản tôn lưu lại!”

Oanh ——

Quỷ khí bộc phát, lôi ra một đạo tàn ảnh, thẳng hướng La Quan.

Cừu nhân gặp mặt, có thể nói hết sức đỏ mắt, Quỷ giới sứ giả răng đều nhanh cắn nát, “La Quan, hôm nay là tử kỳ của ngươi!”

Thông u, không lo, Tẩy Hải 3 tôn quỷ thần, cũng đồng thời xuất thủ.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, bỗng dưng từ phía trước truyền đến, liền thấy La Quan chạy trốn tốc độ tăng vọt, lại ngạnh sinh sinh từ ngũ phương quỷ thần vây giết bên trong, cưỡng ép chạy ra ngoài.

Quỷ thần nhóm vội vàng truy sát.

Giới tôn xông vào trước nhất, thông u quỷ thần, không lo quỷ thần theo sát tiếp theo, mà Quỷ giới sứ giả thì một chút xíu, rơi vào cuối cùng. Không có cách, trước đó bị La Quan một trận đánh tơi bời, hắn phân thân bị hao tổn nghiêm trọng, bây giờ còn chưa khôi phục.

Tẩy Hải quỷ thần thân ảnh, đột nhiên chậm lại, quay đầu lại nói: “Làm tôn không có sao chứ?”

Một câu, để Quỷ giới sứ giả cảm động không thôi,

“Không có việc gì, Tẩy Hải quỷ thần không cần quản ta, truy sát La Quan quan trọng!”

Tẩy Hải quỷ thần nhìn hắn một cái, lắc đầu, “Có giới tôn 3 vị động thủ, đầy đủ, ta liền cùng làm tôn cùng một chỗ đi, miễn cho bị ám hại.”

Quỷ giới sứ giả biến sắc, “Ngươi nói là, hôm nay có lừa dối?”

Tẩy Hải quỷ thần lắc đầu, “Không xác định, nhưng La Quan bên người người, bây giờ tung tích không rõ, mà làm tôn trạng thái lại không tốt, hay là cẩn thận là hơn.”

Quỷ giới sứ giả ám đạo, Tẩy Hải người tốt a, hiện tại loại thời điểm này, còn có thể nghĩ đến chiếu cố ta, không giống như là giới tôn tên vương bát đản này, ngày thường thảo luận êm tai, vừa thấy được La Quan liền hoàn toàn không để ý tới ta.

“Đa tạ Tẩy Hải quỷ thần, đợi thâm uyên sự tình kết thúc, bản sứ tất tự mình tiến đến bái tạ.”

Tẩy Hải quỷ thần cười gật đầu, “Nếu có cơ hội lời nói, bản tôn quét dọn giường chiếu đón lấy.”

Mà liền tại 2 người trò chuyện lúc, phía trước tiếng kiếm reo, cơ hồ đã không thể nghe nói.

Truy sát giới tôn, thông u, không lo thân ảnh, cũng biến mất trong tầm mắt, chỉ có lưu lại khí cơ còn có thể chỉ hướng.

Đột nhiên, Tẩy Hải quỷ thần sắc mặt biến hóa, “Cẩn thận!” Quát khẽ bên trong, hắn phất tay áo vung lên, một mảnh sâu u quang mang bộc phát, đem hắn cùng Quỷ giới sứ giả che chở ở bên trong.

Sau một khắc, “Ầm ầm” lôi đình gào thét, trong chốc lát bộc phát, óng ánh chói mắt lôi quang, tràn ngập sâu trong lòng đất.

Tùy theo mà đến, còn có một tiếng trầm thấp long ngâm, tiếp theo kia nóng bỏng, ngang ngược thổ tức, bỗng nhiên oanh sát mà tới.

Tang Tang thân ảnh xuất hiện đưa tay nhấn một cái, khủng bố trấn áp lực lượng, như kình thiên đại sơn rơi xuống.

Quỷ giới sứ giả trừng lớn mắt, vừa sợ vừa giận, “Là các ngươi!” Tẩy Hải quỷ thần đoán đúng, hôm nay không ngờ là thật sự tính toán, cái này La Quan thật là lớn gan, vừa diệt đi trời ban cổ thị 4 người, lại chủ động đối quỷ thần động thủ.

Nhưng rất nhanh, lại là một trận may mắn.

Cũng may, có Tẩy Hải quỷ thần tại, nếu không lấy hắn bây giờ trạng thái thật đúng là chưa hẳn có thể ngăn cản, cái này 3 cái nữ nhân đáng sợ.

“Giới tôn, hôm nay có lừa dối, mau trở về…”

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, đánh gãy Quỷ giới sứ giả lời nói, hắn trừng lớn mắt cúi đầu, nhìn về phía bị đánh xuyên lồng ngực. Đối diện, là mặt lộ vẻ áy náy Tẩy Hải quỷ thần, hắn nói khẽ: “Xem ra, ta là đợi không được, làm tôn tiến đến làm khách. .. Bất quá, trả thù tới cửa cũng là có thể thấy.”

“Vì cái gì?” Quỷ giới sứ giả gầm nhẹ.

Tẩy Hải quỷ thần không có trả lời, một tay đập nát đầu của hắn, đem một đoàn Quỷ giới bản nguyên, giam cầm trong tay. Hắn do dự một chút, hay là lắc đầu, đem cái này đoàn Quỷ giới bản nguyên giam cầm sau vứt cho Dư Nhược Vi, “Lấy được, chờ chút giao cho La Quan.”

Dư Nhược Vi tán đi lôi quang, đưa tay tiếp nhận

Bên cạnh Tang Tang, Ngao Tú 2 cái, mặt lộ vẻ trầm ngâm nhìn tới.

Tẩy Hải quỷ thần cười một tiếng, “Nguyên nhân, các ngươi về sau sẽ biết, nhưng không phải hiện tại.” Hắn chỉ chỉ phía trước, “Ta muốn trốn, mấy vị truy sát thời điểm, không cần lưu thủ.”

Dứt lời Tẩy Hải quỷ thần biến sắc, kinh sợ gào thét, “Cạm bẫy, đây là cạm bẫy!”

Oanh ——

Hắn điều khiển quỷ khí chật vật chạy trốn, thậm chí vì diễn rất thật chút, Tẩy Hải quỷ thần trở tay 1 chưởng, đập vào trên lồng ngực, khóe miệng chảy máu, khí tức

cũng nhiều mấy điểm uể oải.

Dư Nhược Vi híp híp mắt, trầm giọng nói: “Đi, đuổi theo!”

La Quan kế hoạch, vốn là tách ra ngũ phương quỷ thần, trước hết giết suy yếu nhất Quỷ giới sứ giả, lấy cắt giảm nó thực lực tổng hợp. Bởi vì Tẩy Hải quỷ thần đột nhiên “Phản bội”, 1 bước này kế hoạch, so với bọn hắn trong dự đoán, còn muốn thuận lợi rất nhiều.

Mà lại, càng quan trọng chính là, có Tẩy Hải quỷ thần làm nội ứng, đánh tới từ quỷ thần nhóm uy hiếp, một chút liền giảm xuống hơn phân nửa.

Phía trước, truy sát La Quan giới tôn, biến sắc, “Không tốt, Quỷ giới sứ giả phân thân, bị giết!” Hắn bỗng nhiên dừng lại, nhìn về phía phía trước La Quan chạy trốn thân ảnh, đã kịp phản ứng.

Bị tính kế, cái này căn bản là, nhằm vào bọn họ sát cục.

Sau lưng, thông u quỷ thần, không lo quỷ thần, cũng mặt trầm như nước.

“Đáng chết! Cái này La Quan, hắn lại vẫn dám chủ động ra tay với chúng ta? !” Không lo quỷ thần gầm nhẹ.

Thông u quỷ thần thở sâu, “Xem ra, trước đó thổ huyết cùng sự tình, đều là cố tình bày nghi trận, dẫn ngươi ta mắc câu… Cái này La Quan, trấn sát trời ban cổ thị phía trước, lại không bị thương tích gì?”

Hắn lần thứ 1 phát hiện, đối La Quan phán đoán, xuất

hiện rất lớn sai lầm, người này xa so trong tưởng tượng, muốn càng thêm lợi hại.

Ông ——

Phía trước, kia gào thét tiến lên kiếm minh, đột nhiên dừng lại, La Quan quay người xa xa trông lại, trong lòng khẽ buông lỏng.

Kế hoạch thành công!

Xử lý trước 1 cái, khác tạm thời không nói, chí ít kia ngũ phương quỷ thần sát trận, là tuyệt đối không thể thi triển. Không có trận này, quỷ thần phân thân lại như thế nào? La Quan tự có niềm tin, có thể đem nó 1 1 trấn sát.

Huống chi, còn có Dư Nhược Vi, Tang Tang, Ngao Tú hỗ trợ, thực lực của các nàng cũng không thể khinh thường.

Ván này, đại cục chú định!

La Quan khóe miệng, lộ ra vẻ tươi cười, giương kiếm chỉ phía xa, “3 cái lão vương bát đản, dám truy sát ta, hôm nay liền đưa các ngươi lên đường!”

Ầm ầm ——

Lôi đình gào thét oanh minh, nương theo lấy Chân Long gầm thét, từ sau lưng phương hướng truyền đến.

Tẩy Hải quỷ thần lấy 1 địch 3, bị hoàn toàn áp chế, tóc mảng lớn khét lẹt, áo bào rách mướp, thổ huyết băng

băng mà tới.

“Giới tôn cứu ta!”

Trong lòng của hắn, ngầm cười khổ, 3 nữ nhân này, thật đúng là nghe lời a, để các nàng không nương tay, thật sự sát khí đằng đằng. Thậm chí, Tẩy Hải quỷ thần đều đang hoài nghi, 3 nữ nhân này có phải là, nghĩ đến đùa giả làm thật? Đem hắn trực tiếp xử lý!

Đương nhiên, chỗ tốt chính là, một màn này truy sát, đào vong, không có nửa điểm sơ hở.

Giới tôn tức giận hừ một tiếng, 1 quyền đánh ra, cuồng bạo lực lượng ầm vang càn quét, đem kia tứ ngược lôi quang, hỏa diễm đều ngăn lại.

“Tẩy Hải quỷ thần, đã xảy ra chuyện gì?” Hắn lúc này mới nghĩ đến, trước đó Tẩy Hải quỷ thần cũng rơi vào đằng sau, hắn cùng Quỷ giới sứ giả cùng một chỗ, như thế nào dễ dàng như thế liền bị người đắc thủ?

Bá ——

Tẩy Hải quỷ thần xông lại, há mồm thở dốc, sắc mặt trắng bệch, “Giới tôn, là 3 nữ nhân này, bọn hắn đột nhiên xuất thủ, trực tiếp công sát làm tôn, ta căn bản không kịp phản ứng, làm tôn phân thân liền đã bị oanh sát, thậm chí thuộc về làm tôn Quỷ giới bản nguyên, đều bị trực tiếp trấn áp, đoạt đi, cái này căn bản là La Quan âm mưu, các ngươi nhất định phải cẩn thận!”

Giới tôn đám người sắc mặt biến đổi.

Ánh mắt nhìn về phía Dư Nhược Vi, quả nhiên từ trên người nàng, cảm nhận được một tia, thuộc về Quỷ giới sứ giả Quỷ giới bản nguyên khí tức. Cái này đạp ngựa, không chỉ có phân thân bị giết, Quỷ giới bản nguyên còn bị chiếm? Cái này La Quan, đến cùng có bài tẩy gì, lại có thể làm đến điểm này.

Đối Tẩy Hải quỷ thần hoài nghi lập tức biến mất, đối phương ngay cả Quỷ giới bản nguyên đều có thể đoạt, há có thể không có thủ đoạn khác? Bọn hắn những người này, cũng bất tri bất giác ở giữa, từ thợ săn biến thành con mồi.

“Hừ! Bản tôn liền không tin, chỉ dựa vào 4 người bọn họ, liền có thể trấn sát ngươi ta.” Giới tôn cười lạnh, “La Quan, ngươi muốn giết bản tôn, vậy liền tới đi.”

Oanh ——

Hắn bước ra một bước, quỷ khí phóng lên tận trời, ngưng tụ ra cùng loại nguyên thần pháp tướng khủng bố quỷ ảnh, chiếm cứ lòng đất thông đạo.

Kinh người khí tức, mang theo ngang ngược sát cơ tứ ngược.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, La Quan rút kiếm mà đến, “Vậy liền thử một chút.”

Đưa tay chém xuống một kiếm, “Ầm ầm” gào thét kiếm

hơi thở, hóa thành 1 đầu chảy xiết trường hà, ngang nhiên mà tới.

Rống ——

Quỷ ảnh gầm thét, sải bước mà đến, đấm ra một quyền.

Đảo mắt, La Quan cùng giới tôn phân thân, liền chém giết đến cùng một chỗ, kiếm minh, gầm thét không ngừng, va chạm bên trong sinh ra khủng bố chấn động khí tức, như như sóng to gió lớn, hướng 4 phương 8 hướng càn quét.

Thông u quỷ thần đôi mắt ngưng lại.

Thật mạnh!

Cái này La Quan lại che giấu thực lực, hắn bây giờ triển lộ ra tu vi, xa so tại Quỷ giới lúc, biểu hiện ra mạnh hơn nhiều.

Chẳng lẽ nói, ngay từ đầu, bọn hắn liền rơi vào tính toán? ? Lần này tiến vào thâm uyên, chính là cái này tính toán bên trong 1 điểm! ? !

Vừa nghĩ đến đây, hàn ý đột nhiên chạy lên não, vô hình não bổ sao mà trí mạng, thông u quỷ thần nghĩ quá nhiều, đã hù đến chính mình.

“Động thủ, giết chết 3 nữ nhân này, lại cùng giới tôn liên thủ, cùng nhau trấn sát La Quan!”

Cái này đương nhiên, là cái rất tốt kế hoạch, càng có thể

tạm thời tránh mũi nhọn, nhìn La Quan trong tay cất giấu bài gì.

Không lo quỷ thần vội vàng gật đầu, “Tốt!”

Nhưng vào lúc này, Tẩy Hải quỷ thần cười khổ, “2 vị quỷ thần, tại hạ bị thương thế, sợ là muốn mời các ngươi, nhiều giúp ta một chút.”

“3 nữ nhân này, thực lực rất mạnh, nhất định phải cẩn thận!”

Thông u, không lo nhíu mày, nhưng hôm nay tình huống dưới, cũng chỉ có thể gật đầu, “Kia Tẩy Hải quỷ thần, liền chỗ đứng dựa vào sau một chút.”

Oanh ——

3 tôn quỷ thần pháp tướng triển khai, đối diện Dư Nhược Vi, Tang Tang, Ngao Tú đồng thời xuất thủ, trải qua trấn sát cổ thị 4 người một trận chiến, các nàng đã có ăn ý, giờ phút này lôi, hỏa chất chồng, lại thêm “Long ngục” trấn sát chi lực, lẫn nhau hoàn mỹ phối hợp, khiến cho sát lực tăng nhiều.

Tung đối mặt 3 tôn quỷ thần pháp tướng, cũng đánh có qua có lại, hoàn toàn không rơi vào hạ phong.

Cái này khiến thông u quỷ thần, không lo quỷ thần 2 cái cảm thấy kinh hãi, ám đạo khó trách Quỷ giới sứ giả bị trực tiếp trấn sát, Tẩy Hải quỷ thần cũng chỉ có thể chạy trốn, 3 nữ nhân này coi là thật thực lực kinh người!

“2 vị quỷ thần, còn xin tạm thời ngăn trở bọn hắn, bản tôn có một môn bí pháp, một khi thi triển tất có thể khóa chặt thắng ván!” Tẩy Hải quỷ thần cắn răng gầm nhẹ, “Bất quá, thi triển pháp này sau ta đem nguyên khí tổn hao nhiều, sợ bất lực tái chiến, liền muốn làm phiền các ngươi hộ ta an nguy.”

Thông u, không lo đại hỉ, “Tốt, Tẩy Hải quỷ thần chi bằng thi triển, nơi đây giao cho chúng ta là được.”

Tẩy Hải quỷ thần gật đầu, hắn nhắm mắt lại, quanh thân u quang bỗng nhiên hiển hiện, phun trào thoải mái ở giữa, liền như từng vòng từng vòng thủy triều.

Bàng bạc khí cơ từ đó phát ra, liền như coi là thật hội tụ, một phương đại dương mênh mông chi lực, càng có hơn vô tận âm hàn, chôn vùi khí cơ.

Thông u, không lo 2 tôn quỷ thần, không khỏi trong lòng sợ hãi thán phục, ám đạo cái này Tẩy Hải quỷ thần lâu dài thâm cư không ra ngoài, không ngờ lại có này thủ đoạn. Lấy phân thân thi triển, đều như vậy bất phàm, như bản thể hạ xuống thần thông, chẳng lẽ không phải long trời lở đất? ? Xem ra, ngày sau khi cùng người này giao hảo.

Đột nhiên, Tẩy Hải quỷ thần quát khẽ, “2 vị, ta muốn động thủ!”

“Ha ha ha, tốt, vậy ta ngươi cùng một chỗ động thủ, trấn sát cái này 3 cái tiện tỳ! !” Thông u quỷ thần cười to, khí tức lại trướng.

Không lo quỷ thần cũng toàn lực xuất thủ, nhất thời lại đè xuống lôi, hỏa chi uy, kháng trụ trấn sát chi lực. Chỉ đợi Tẩy Hải quỷ thần, phá vỡ cái này 3 cái xú nữ nhân thần thông, liền có thể nhất cổ tác khí tiêu diệt đi.

Sau một khắc ——

Oanh!

U quang bộc phát, cuồng bạo lực lượng càn quét, không có nửa điểm giữ lại, toàn bộ đánh vào thông u quỷ thần, không lo quỷ thần trên thân.

Một nháy mắt, liền đem 2 tôn quỷ thần trọng thương, miệng lớn thổ huyết, “Tẩy Hải quỷ thần, ngươi làm cái gì? !”

Kinh sợ gào thét, tức giận càng xen lẫn khó có thể tin.

Tẩy Hải quỷ thần “Ai nha” một tiếng, mặt lộ vẻ thật có lỗi, “Sai sai, nhất thời tay run…”

Oanh ——

Đang khi nói chuyện, đợt công kích thứ hai lại lần nữa đánh xuống, lại lần nữa bị thương thông u quỷ thần, không lo quỷ thần, kém chút tại chỗ tức điên.

Vương bát đản, phản đồ!

—

—

Chương 749 : Thâm uyên tai hoạ ngầm

Không ai ngờ tới, Tẩy Hải quỷ thần lại sẽ phản bội, cái này không hề có đạo lý, cũng không có chút điểm chỗ tốt… Nhưng đây chính là sự thật.

Ầm ầm ——

Lôi đình gào thét càn quét.

Chân Long thổ tức bạo ngược.

Tang Tang đưa tay một điểm, vô tận phong trấn lực lượng, thôi động lôi, hỏa chi lực rơi xuống.

Một nháy mắt, thụ trọng thương thông u quỷ thần, không lo quỷ thần phân thân, liền nguy cơ nhiều lần hiện.

Huống chi, còn có Tẩy Hải quỷ thần ở bên, điều khiển u quang thỉnh thoảng thình lình, cho 2 người một chút hung ác.

Quỷ thần hiểu rõ quỷ thần, luôn luôn có thể đánh gãy, thông u quỷ thần, không lo quỷ thần phản kháng, khiến 2 người thế cục càng phát ra hung hiểm.

“A!”

Một tiếng hét thảm, không lo quỷ thần phân thân, rốt cục không chịu nổi, ngoại giới liên tục trọng thương, “Tẩy

Hải quỷ thần, cái tên vương bát đản ngươi, bản tôn tuyệt sẽ không bỏ qua ngươi!”

Bành ——

Quỷ thần phân thân hủy đi, tối đen như mực điểm sáng bay ra, nó xung quanh không gian chấn động, liền muốn trực tiếp bỏ chạy, chính là không lo quỷ thần cỗ này phân thân, cầm Quỷ giới bản nguyên.

Tẩy Hải quỷ thần đưa tay một nắm, không biết hắn như thế nào làm, cái này Quỷ giới bản nguyên lại trực tiếp dừng lại, rơi vào đến trong tay hắn.

Một màn này, nhìn thông u quỷ thần kinh sợ vạn điểm, nghiêm nghị nói: “Tẩy Hải quỷ thần, ngày sau Quỷ giới bên trong, lại vô ngươi nơi sống yên ổn!”

“Có lẽ vậy…” Tẩy Hải quỷ thần lắc đầu, “Nhưng đó là chuyện sau này, hôm nay thông u quỷ thần phần này Quỷ giới bản nguyên, ta cũng lưu lại.”

“Ngươi…”

Oanh ——

Không lo quỷ thần vừa chết, gặp tập kích thông u quỷ thần, trực tiếp nuốt hận tại chỗ, Quỷ giới bản nguyên bị Tẩy Hải quỷ thần cầm xuống.

Hắn liếm liếm khóe miệng, chợt cười khổ, “Ai, cho ta tốt bao nhiêu… Đáng tiếc đáng tiếc…” Hơi vung tay, đều ném cho Dư Nhược Vi, “Lấy được, nếu như ném lời nói,

không quan hệ với ta.”

Tẩy Hải quỷ thần ngẩng đầu, nhìn về phía phương xa chiến trường, biểu lộ lộ ra ngưng trọng, “Giới tôn không hổ là giới tôn, quỷ thần bên trong người mạnh nhất, tung chỉ là một bộ phân thân, cũng cơ hồ đạt tới, thâm uyên quy tắc tiếp nhận cực hạn. .. Bất quá, cái này La Quan, ngược lại thật sự là là ra ngoài ý định.”

Giờ phút này, kiếm minh cuồn cuộn, tung hoành tùy ý, bá đạo, sắc bén khí cơ, như có thể đem thiên địa chém ngang, nghênh chiến giới tôn phân thân cũng nửa điểm không rơi vào thế hạ phong.

Oanh ——

Lại một cái đối bính, kiếm minh, quỷ khiếu ngừng lại, 2 thân ảnh hướng lui về phía sau mở.

Giới tôn quay người, uy nghiêm, nổi giận ánh mắt, giống như là muốn ăn người, “Tẩy Hải quỷ thần, ngươi muốn chết!” Hắn làm sao đều không nghĩ tới, lần này phụng Quỷ giới ý chí chi mệnh, lấy phân thân giáng lâm thâm uyên, lại rơi vào lần này trận.

Bại.

Lần này, tung hắn có rất nhiều thủ đoạn, đối mặt La Quan, Tẩy Hải quỷ thần bọn người, cũng tuyệt khó xoay người.

Đáng ghét!

Giới tôn không cam tâm, lấy hắn phân thân thực lực, ở trong vực sâu có thể xưng vô địch, chưa từng nghĩ tới sẽ bại?

“La Quan!” Hắn gào thét, “Ngươi có dám cùng bản tôn quyết nhất tử chiến? Ganh đua cao thấp!”

“Đương nhiên, nếu ngươi sợ, đều có thể cùng bọn hắn liên thủ trấn sát bản tôn phân thân, nhưng kiếm tâm của ngươi chấp nhận này long đong, lại vô khí thế một đi không trở lại!”

Tẩy Hải quỷ thần nhíu mày, nhìn về phía La Quan, “Đừng lên khi, giới tôn thực lực khủng bố, tung chỉ là phân thân, cũng tất có sát chiêu.”

Dư Nhược Vi, Tang Tang, Ngao Tú, cũng ánh mắt trông lại.

La Quan hơi trầm xuống mặc, đột nhiên nói: “Cùng một chỗ động thủ, giết hắn!”

Giới tôn con mắt, một chút trợn tròn.

“Hừ hừ! Thật sự cho rằng, tiểu gia ta đầu óc hỏng? Rõ ràng có thể ổn thỏa giết ngươi, còn không phải chơi cái gì can đảm anh hùng? Kia là đầu óc có hố!”

Ông ——

La Quan đưa tay, chém xuống một kiếm.

Muốn thông qua miệng lưỡi chi lực, liền hỏng hắn kiếm

tâm? Cái này giới tôn, quả thực si tâm vọng tưởng. Trong tay hắn kiếm, là thông qua vô số cực khổ, ma luyện, từng bước một đi đến hôm nay, đã sớm cứng như bàn thạch. Nếu ngay cả điểm này khảm đều không chịu nổi, còn làm cái gì kiếm tu? Về nhà chẻ củi đi thôi!

“Ha ha!” Tẩy Hải quỷ thần cười to, “La tiểu hữu, khó trách… Ngươi thật sự là cái diệu nhân.” Hắn phất tay áo, u quang trùng điệp, trùng trùng điệp điệp, như trùng trùng điệp điệp thủy triều, đánh phía giới tôn phân thân.

Dư Nhược Vi đưa tay, lôi đình chảy xiết.

Ngao Tú không có lại thi triển Chân Long thổ tức, mà là 1 quyền đánh ra, có Chân Long hư ảnh hiển hiện, cái đuôi lớn quét ngang mà tới.

Tang Tang một tay trấn hạ.

5 người hợp lực, đều là trong vực sâu đỉnh tiêm chiến lực, cùng giết giới tôn phân thân.

“A!”

Giới tôn nổi trận lôi đình, nhưng thâm uyên quy tắc hạn chế dưới, nhưng giáng lâm lực lượng, cũng chỉ có nhiều như vậy.

Hắn mạnh hơn, cũng ngăn không được La Quan 5 người liên thủ trấn sát.

“La Quan, Tẩy Hải quỷ thần, còn có các ngươi mấy cái tiện tỳ, bản tôn sẽ không bỏ qua các ngươi, tuyệt sẽ

không!”

“A, Thiên quỷ hoắc loạn, táng diệt thương sinh!”

Cuối cùng rống to một tiếng, giới tôn phân thân bỗng nhiên nổ tung, nhưng cũng mượn tự bạo chi uy, thi triển ra môn này khủng bố quỷ thần chi thuật.

Ầm ầm ——

Bàng bạc quỷ khí, sát na bộc phát, càn quét, như màu đen hải khiếu, chỗ trải qua chỗ không gian chấn động, vỡ nát, hết thảy đều bị lau đi.

Vào thời khắc này, vô hình lực lượng kinh khủng giáng lâm, liền như 1 con không nhìn thấy miệng lớn, đem tất cả hủy diệt quỷ khí thôn phệ!

Một nháy mắt, toàn bộ đều bị lau đi, liền như chưa từng tồn tại.

La Quan trong lòng run lên, đây là… Hắc Nguyệt lực lượng? Lại hoặc là nói, là đến từ thâm uyên quy tắc bản thân sửa đổi!

Giới tôn tự bạo một kích, đã vượt qua thâm uyên cực hạn chịu đựng, cho nên hạ xuống lực lượng tiến hành tu chỉnh.

La Quan trong lòng may mắn, quả nhiên trang bức việc này không làm được… Ách, cũng không phải không thể làm, dù sao người không trang bức, còn sống còn có cái gì niềm vui thú? Mấu chốt là phải phân rõ thời cơ,

trường hợp.

Giới tôn tuyệt đối là ôm, dùng cái này quỷ thần chi thuật, cùng hắn đồng quy vu tận suy nghĩ, may mắn La Quan vừa rồi không có mắc lừa.

Quỷ giới ngũ phương quỷ thần, lấy phân thân giáng lâm thâm uyên, muốn trấn sát La Quan, cuối cùng lại rơi phải 1 cái, gần như đoàn diệt hạ tràng.

Trong đó mấu chốt, lại là Tẩy Hải quỷ thần, nếu không phải hắn phản bội, La Quan kế hoạch tuyệt đối không thể, thuận lợi như vậy thi triển.

Bá ——

Hắn ngẩng đầu trông lại, hơi trầm ngâm, nói: “Là Cốt Linh Tôn tiền bối, để ngươi giúp ta?”

Tẩy Hải quỷ thần trong mắt, nổ tung một đoàn thần quang, chậc chậc 2 tiếng, “Ngươi có thể đoán được? La Quan, xem ra trí tuệ của ngươi, cũng không tại thực lực của ngươi phía dưới.”

“Đa tạ Tẩy Hải quỷ thần tán dương.” La Quan phản ứng nhàn nhạt, kỳ thật chuyện này, cũng không khó đoán.

Tẩy Hải quỷ thần cùng hắn, cũng không cái gì quan hệ, không có giúp hắn lý do. Duy nhất cùng Quỷ giới có liên quan, lại có thực lực làm được điểm này, liền chỉ có Cốt Linh Tôn.

Tẩy Hải quỷ thần thở dài, bất đắc dĩ nói: “Đáng tiếc, giới

tôn tự bạo, dẫn tới thâm uyên quy tắc xoá bỏ, thuộc về hắn Quỷ giới bản nguyên không biết tung tích.”

La Quan ánh mắt chớp lên, “Vậy cũng chưa chắc…” Hắn không có nói thêm nữa, “Tóm lại, chuyện hôm nay, La mỗ ghi lại.”

Tẩy Hải quỷ thần cười cười, “Ta phụng Cốt Linh Tôn đại nhân chi mệnh làm việc, La tiểu hữu muốn cảm tạ, cũng làm cảm tạ Cốt Linh Tôn đại nhân.”

“Tiếp xuống, ta đem lưu tại bên cạnh ngươi, hiệp trợ ngươi giải quyết trong thâm uyên tai hoạ ngầm…” Hắn biểu lộ trở nên nghiêm túc, “Ma quốc, tất yếu bị ngăn chặn!”

La Quan nhíu mày, “Thâm uyên tai hoạ ngầm? Ma quốc? !” Hắn như mơ hồ nắm chắc đến, Cốt Linh Tôn để hắn tiến vào thâm uyên, chân chính dụng ý.

Là bởi vì Ma tộc? Ma quốc lại là cái gì đồ vật? ?

Tẩy Hải quỷ thần nói: “Thâm uyên, là một chỗ không gian đặc thù, tuy là mặt phẳng lại có thể nhìn tới là 1 cái, bị bằng phẳng rộng rãi mở cự bát.”

“Tới gần trong thâm uyên tâm, chính là cự bát dưới đáy, nó nơi trung tâm nhất chính là ma quốc… Cũng là Cốt Linh Tôn đại nhân, trấn thủ thâm uyên nguyên nhân! !”

Cốt Linh Tôn, trấn thủ thâm uyên? Là bởi vì ma quốc!

Đây cũng là 1 cái, La Quan chưa từng biết được tin tức,

xem ra ở trong đó, còn cất giấu rất nhiều bí ẩn.

La Quan nhìn về phía Tẩy Hải quỷ thần, “Quỷ thần các hạ biết cái gì? Còn xin hoàn chỉnh nói tới, La mỗ trong lòng hiểu rõ, cũng tốt giúp Cốt Linh Tôn tiền bối, giải quyết thâm uyên vấn đề.”

Tẩy Hải quỷ thần lắc đầu, “Ta có thể nói cho ngươi, liền chỉ có những thứ này… Có lẽ, còn có thể tăng thêm 1 câu, dưới vực sâu, vĩnh dạ tràn ngập, giấu vô tận khủng bố, là thế gian hủy diệt đầu nguồn.”

Lúc nói chuyện, hắn biểu lộ nghiêm túc, ngưng trọng, mặt mày ở giữa thậm chí, toát ra một tia kính sợ.

Dưới vực sâu, vĩnh dạ tràn ngập?

La Quan trong đầu, đột nhiên hiện ra 1 cái hình tượng —— bóng tối vô cùng vô tận bên trong, kia nguy nga không gặp cuối khủng bố thân ảnh, quanh thân bao trùm lấy dày mật lân giáp, phóng thích ra làm người tuyệt vọng khí tức.

Ma!

Ma quốc, Ma tộc.

Chẳng lẽ nói, ma liền bị trấn áp tại, dưới vực sâu? ? Mà ma quốc tồn tại, chính là vì, đưa nó phóng xuất ra?

La Quan đột nhiên đã cảm thấy, đây không chỉ là Cốt Linh Tôn phiền phức, cũng là hắn nhất định phải làm được sự tình.

Không nói đến, Ma tộc đối đế kiếm nhất định phải được, chính là giữa song phương, mấy lần xung đột, mâu thuẫn, hắn đã nghiêm trọng trở ngại, phá hư, Ma tộc kế hoạch.

Ma như thoát khốn, sẽ bỏ qua hắn? ? Sợ là đến lúc đó, một ngón tay rơi xuống, liền có thể đem hắn nghiền chết.

Hô ——

La Quan thở ra một hơi, lẩm bẩm nói: “Xem ra lần này, là chú định, muốn cùng Ma tộc hung hăng chạm thử…”

Tin tức tốt duy nhất, cái này bên trong là thâm uyên, ma quốc lại như thế nào khủng bố, cũng nhận thâm uyên quy tắc áp chế.

Đột nhiên, một cái ý niệm trong đầu hiển hiện —— có lẽ, hắn có thể nhân cơ hội này, giết vào trong thâm uyên ương, đem ma quốc san bằng!

Lấy La Quan bây giờ tu vi, lại có Tẩy Hải quỷ thần, Dư Nhược Vi, Tang Tang, Ngao Tú hỗ trợ, chưa hẳn không thể làm được điểm này.

“Không có khả năng.” Tẩy Hải quỷ thần đột nhiên mở miệng, hắn hiển nhiên thông qua biểu lộ, đoán được La Quan ý niệm trong lòng, “Ma quốc, dù còn tại trong thâm uyên, cũng đã cùng dưới vực sâu liên thông, trở thành một phương khác lĩnh vực, có độc thuộc về ma quốc quy tắc.”

“Ma quốc, không nhận thâm uyên áp chế!”

La Quan cười khổ, “Ta sớm nên nghĩ tới, nếu như đơn giản như vậy, Cốt Linh Tôn tiền bối cũng sẽ không, ngồi nhìn ma quốc trở thành tai hoạ ngầm.”

Lấy Cốt Linh Tôn thực lực, đưa một nhóm trong vực sâu tuyệt cường người tiến vào, cũng không phải là việc khó, đã sớm có thể bình định ma quốc.

“Cho nên, lần này ta tiến vào thâm uyên, chính là 1 cái mồi nhử…” Giờ khắc này, La Quan suy nghĩ, trước nay chưa từng có rõ ràng.

“Mặc dù nói như vậy không tốt lắm, nhưng tình huống chính là tình huống này.” Tẩy Hải quỷ thần trên mặt, lộ ra vẻ lúng túng, “Bất quá, Cốt Linh Tôn đại nhân, cũng cho ngươi đầy đủ hồi báo, Dư Nhược Vi trong tay kia 3 phần Quỷ giới bản nguyên, đều là ngươi.”

La Quan mặt không biểu tình, hắn đã đoán được thế cục —— lần này, Cốt Linh Tôn tính toán, không chỉ là La Quan, càng quan trọng chính là hắn sau lưng, còn lại mấy cái bên kia các đại lão.

Cốt Linh Tôn, là muốn kéo bọn hắn xuống nước, hoặc là càng ngay thẳng chút, là muốn mượn các phương chi thủ, lau đi trong thâm uyên tai hoạ ngầm.

Bị người mưu hại, lợi dụng, dĩ nhiên không phải 1 kiện thoải mái sự tình, nhưng nếu là nhằm vào Ma tộc, La Quan cảm thấy hắn vẫn là có thể lý giải.

Huống chi, đây cũng là một cái cơ hội, hoàn lại trước đó thiếu Cốt Linh Tôn ân tình —— đối vị này, trải qua thâm uyên sự tình về sau, La Quan vô ý thức sinh ra một tia đề phòng.

Cốt Linh Tôn, có lẽ tạm thời đối La Quan, cũng không có ác ý, nhưng không dễ thân gần!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 750 : Trong quan tài kiếng nữ nhân

Đột nhiên, La Quan lại nghĩ tới một điểm.

Cốt Linh Tôn tính toán, là muốn mượn cơ hội này, giải quyết hết đến từ Ma tộc tai hoạ ngầm, kia Hắc Nguyệt mục đích lại là cái gì?

La Quan cũng không cho rằng, Thần cùng Ma tộc hợp tác (khóa chặt hắn), lại mở ra Hắc Nguyệt chuỗi đảo, cũng chỉ là nhàn nhàm chán mà thôi.

Là bởi vì mảnh này viễn cổ đại mộ? !

Cổ thị 4 người bị giết sau một màn, hắn chưa từng quên, mà một đám quỷ thần phân thân, cũng là tại đại mộ phạm vi bên trong bị trấn sát.

Tựa hồ, Thần đang có ý, tại viễn cổ đại mộ bầy bên trong, chế tạo giết chóc.

Mà bị giết chết đối tượng, đều tuyệt không phải bình thường tồn tại… Lúc trước, La Quan bị 1 tôn kẻ bất tử để mắt tới, đem hắn coi là tế tự huyết thực.

Hẳn là cổ thị 4 người, cùng quỷ thần nhóm phân thân nhóm, chính là Hắc Nguyệt tuyển định huyết thực, là dùng đến tế tự mảnh này viễn cổ trong mộ lớn kẻ bất tử? Thậm chí là cho bọn hắn chế tạo, lại sống một thế cơ hội!

Kia Ma tộc, có thể hay không cũng chỉ là, Hắc Nguyệt tính toán đối tượng? Cho nên Thần thái độ, mới có thể biểu hiện trước sau mâu thuẫn. Bởi vì, Hắc Nguyệt vốn cũng không để ý, cùng ma quốc ở giữa hợp tác, Thần duy nhất muốn, chính là chế tạo ra càng nhiều huyết thực.

Ai có thể giúp Thần làm được điểm này, liền có thể đạt được, Hắc Nguyệt ngoài định mức chiếu cố… Người này, trước mắt đến xem chính là La Quan, nhưng chính La Quan đâu? Hắn tại Hắc Nguyệt trong kế hoạch, cuối cùng kết cục lại là cái gì? Có lẽ, cũng chỉ là một phần phong phú thơm ngọt tế tự huyết thực!

Tê ——

La Quan trong lòng hít một hơi lãnh khí, sinh ra cực lớn bất an, cảnh giác, sắc mặt âm tình bất định, hồi lâu mới đè xuống suy nghĩ.

Bây giờ suy nghĩ những này, cũng không có ý nghĩa quá lớn, vô luận Cốt Linh Tôn hay là Hắc Nguyệt, đều tuyệt sẽ không cho phép hắn “Bỏ dở nửa chừng” . Cho nên, cùng Ma tộc 1 trận chiến này, bắt buộc phải làm! La Quan duy nhất có thể làm, chính là đầy đủ cẩn thận, đừng thật thành pháo hôi.

Đổi người, bị Cốt Linh Tôn Hắc Nguyệt liên thủ tính toán, nhất định thập tử vô sinh, nhưng là La Quan khác biệt. Muốn hắn chết, cũng được hỏi qua sau người, cái khác đại lão ý tứ —— âm u Nữ đế, này nhập trong thâm uyên, hoặc cũng có nàng tính toán, nhưng trăng sao nên là có

thể tin.

Còn có lão sư!

Cho nên, tung con đường phía trước hung hiểm vạn điểm, nhưng cũng không phải tuyệt cảnh, chưa hẳn không thể giết ra một con đường tới. La Quan bình tĩnh lại, nhìn về phía Tẩy Hải quỷ thần, “Ngươi ta hơi chút chỉnh đốn, lại đồ Ma tộc một chuyện.”

“Được.” Tẩy Hải quỷ thần gật đầu.

Dư Nhược Vi đi tới, đem 3 phần Quỷ giới bản nguyên giao cho hắn, “Ta cẩn thận kiểm tra qua, không ở tại bên trong phát giác được không ổn, nhưng cẩn thận lý do, ngươi hay là nhìn nhìn lại.”

Trong giọng nói, lộ ra một phần không tín nhiệm.

Hiển nhiên, cho dù Tẩy Hải quỷ thần hỗ trợ, càn quét giới tôn, Quỷ giới sứ giả cùng quỷ thần, vẫn như cũ bị tiểu đoàn đội bài xích.

La Quan gật đầu, nói: “Ừm, ta biết.” Hơi dừng một chút, hắn nói: “Có chút… Khục, ta có một cái ý nghĩ, tiếp xuống ngươi cùng Tang Tang, Ngao Tú các nàng, liền rời đi trước cái này bên trong…”

Đối diện, bị một cái xưng hô, làm mặt lộ vẻ ửng đỏ Dư Nhược Vi, nghe tới cái này đột nhiên nheo lại mắt, trừng La Quan một chút, “Không có khả năng! Ngươi muốn bỏ lại bọn ta, mình đi mạo hiểm… La Quan, ngươi đừng nghĩ hất ta ra!”

Dứt lời, mặt lạnh lấy rời đi.

Nữ nhân này, thế nào không biết tốt xấu, tiếp xuống cùng Ma tộc một trận chiến, liên lụy phạm vi cực lớn, trong đó hung hiểm thế cục, dù là La Quan bây giờ ngẫm lại, đều cảm thấy tê cả da đầu, là dễ ứng phó? Đặt mình vào trong đó, sơ ý một chút, chính là thân tử đạo tiêu hạ tràng.

Thở dài, nhìn qua Dư Nhược Vi bóng lưng, “Thật là một cái nữ nhân ngu ngốc.” Nhưng trong lòng, lại như chiếu nhập 1 đạo ánh nắng, ấm áp.

La Quan ánh mắt, trở nên trở nên kiên nghị, lần này hắn tuyệt sẽ không thua… Ma tộc lại như thế nào? Lão tử giết nhiều!

Quỷ giới bản nguyên không có vấn đề, bây giờ đại chiến trước mắt, mỗi nhiều một chút lực lượng đều là tốt, La Quan trực tiếp thu nạp tiến vào thể nội.

Rất thuận lợi, không có chút điểm bài xích, phân thuộc 3 vị quỷ thần Quỷ giới bản nguyên, liền trực tiếp bị luyện hóa, gây dựng lại, cùng La Quan thể nội Quỷ giới bản nguyên, ngưng tụ về 1.

Cách đó không xa, lặng lẽ nhìn xem một màn này Tẩy Hải quỷ thần, con mắt đều nhanh trừng bạo, trong lúc nhất thời cảm thấy 2 lỗ tai vù vù, trước mắt hết thảy đều trở nên không chân thật.

Tuy nói, Quỷ giới bản nguyên là đồng căn đồng nguyên,

nhưng phân thuộc khác biệt quỷ thần về sau, chính là riêng phần mình thực hiện, thuộc về tự thân lạc ấn.

Huống chi, khác biệt Quỷ giới bản nguyên, đại biểu cho khác biệt Quỷ giới quyền hành, tỉ như Đồ Tư Tư Quỷ giới bản nguyên, liền đại biểu cho thẩm phán hình ti quyền hành, hoàn toàn không thể so sánh nổi.

Mà lại, trọng yếu nhất chính là, La Quan là cái hiện thế người sống a… Lấy cơ thể sống, đoạt Quỷ giới quyền hành, như ăn đường đậu… Cái này đạp ngựa, cho dù là tận mắt nhìn thấy, cũng khó có thể tin!

Hô ——

Tẩy Hải quỷ thần thở ra một hơi, lại nhìn về phía La Quan lúc, ánh mắt liền càng nhiều mấy điểm thâm thúy, trầm ngưng, trong lòng càng phát ra xác định một điểm.

Tiểu bối này, tuyệt không phải hạng người tầm thường!

Bất quá suy nghĩ lại một chút, có thể bị Cốt Linh Tôn đại nhân chọn trúng, như thế nào bình thường? Phải biết, dù là lấy nó quỷ thần chi tôn, muốn làm đại nhân dưới trướng chó săn, đều có chút không đủ tư cách.

Một bên khác, La Quan căn bản không tâm tư, đi để ý tới Tẩy Hải quỷ thần suy nghĩ, trước mắt hắn hiện ra tiểu la lỵ hư ảnh, nàng chính nhíu mày, mang theo dò xét nhìn tới.

“Tiểu tử, ngươi cũng không có cái gì, muốn hỏi Quy gia sao?”

La Quan nói: “Lão sư nguyện ý nói, tự nhiên sẽ nói cho ta, nếu không đệ tử làm gì hỏi nhiều.” Hắn hơi dừng một chút, gượng cười 2 tiếng, “Đương nhiên, bây giờ hung hiểm thế cục dưới, như lão sư có thể ngoài định mức, cho đệ tử kéo tới mấy điểm bảo hộ lời nói, vậy liền không thể tốt hơn.”

Tiểu la lỵ mắt trợn trắng, “Liền biết, tiểu tử ngươi hầu tinh hầu tinh, khẳng định không thể gạt được. Bất quá ngươi muốn tìm giúp đỡ, vậy vẫn là quên đi thôi, ta người sư huynh này rất được lão già chân truyền, liền yêu trốn ở kia vỏ bọc bên trong ngủ ngon, sẽ không nhúng tay chuyện thế gian.”

“Uy, ta sư huynh là cái nào, ngươi tâm lý nắm chắc đi, nên khỏi phải ta lại giải thích.”

La Quan gật đầu.

Sư huynh! !

Viễn cổ 4 thánh, phương bắc Huyền Vũ.

Nguyên bản còn tưởng rằng, vị này chính là tiểu la lỵ trong miệng, chỗ đề cập lão già, không nghĩ tới hay là nghĩ xấu tầng 1.

Xem ra, thân phận lão sư bối cảnh, quả nhiên khủng bố.

4 thánh Huyền Vũ, tại trong miệng nàng nói đến, lại không có nửa điểm kính ý… Về phần nàng nói, thích trốn đi đi ngủ, hừ hừ, kia là trước kia.

Bây giờ nếu biết, hắn cùng lão sư gặp phải cục diện, vị sư bá này còn không biết xấu hổ, kế tiếp theo mê đầu ngủ ngon? ? La Quan cảm thấy sẽ không.

Vừa nghĩ đến đây, không khỏi tâm tình thật tốt, dù chưa nhất định có thể bảo đảm vạn vô nhất thất, nhưng ít ra lại nhiều 1 trương bài, “Đệ tử minh bạch.”

Tiểu la lỵ nhíu mày, “Ngươi minh bạch cái gì rồi? La Quan, ta thế nào cảm giác, ngươi có chút không có hảo ý, giống như là đang tính kế cái gì.”

“Ngài nhìn lầm, ta không có, chớ nói lung tung.” La Quan mặt không đổi sắc, “Cái kia, đệ tử muốn tu luyện, lão sư ngài cũng nghỉ ngơi đi, cùng Ma tộc một trận chiến, sợ là còn phải ngài hết sức giúp đỡ.”

Tiểu la lỵ mặt lộ vẻ nghi ngờ, hay là không nhìn ra cái gì, “Hừ hừ” 2 tiếng về sau, quay người biến mất không thấy gì nữa.

Kỳ thật La Quan biết, từ tiến vào thâm uyên về sau, lão sư đối với hắn liền các loại thấy ngứa mắt, xét đến cùng hay là đang trách hắn, không nên đặt mình vào nguy hiểm.

Thật có chút sự tình, ngươi dù sao cũng phải đi làm, như vùi đầu thành đà điểu, đời này cũng khó khăn an tâm.

Tâm bất an, ý không chừng, còn làm cái gì kiếm tu, xông cái gì đại đạo? ! Đây cũng là một phần được mất, một

phần lịch luyện.

Thế gian sự tình, “Được mất” hai chữ, nhìn như đơn giản, cũng nhất là khảo nghiệm lòng người!

…

Trời ban cổ thị 4 người bị giết.

Quỷ giới quỷ thần hủy diệt.

Tin tức truyền đến Ma tộc chỗ, một mảnh xôn xao, chấn động.

Ma quốc tự thành một phương, không nhận thâm uyên quy tắc áp chế, đối với ngoại giới sự tình cũng không phải là không biết.

Chính vì vậy, mới càng phát ra cảm động không thể tưởng tượng nổi, cái này La Quan thực lực, so với bọn hắn trong dự đoán phải cường đại quá nhiều.

Cùng La Quan giao thủ qua ma chi 4, ma chi 5, càng là vụng trộm từ đáy lòng, sinh ra mấy điểm may mắn.

Chỉ có xa thác la, biểu lộ vẫn trấn định như cũ, kia La Quan có thể trở thành đế kiếm người thừa kế, tất nhiên là thế gian 1 cùng 1 thiên kiêu? Có thực lực này chẳng có gì lạ.

Nhưng lần này, đối thủ của hắn là ta, cho nên… Hắn nhất định sẽ chết!

Ma thứ 2 cung kính hành lễ, nói: “Xa thác la, chúng ta tại mảnh này viễn cổ mộ bầy bên trong, đã tìm kiếm hồi lâu, đến tột cùng đang tìm cái gì? ?”

Nó hơn ma tử, cũng nhìn sang.

Xa thác la thản nhiên nói: “Ta đang tìm kiếm Hắc Nguyệt chi môn, cũng là vì La Quan chọn lựa, hắn cuối cùng nơi chôn thây.” Đang khi nói chuyện, hắn dừng bước lại, ánh mắt nhìn về phía cao lớn cuối lối đi.

Tại kia bên trong, tử khí nồng đậm tràn ngập, lại ngưng tụ thành mây mù hình, khiến ánh mắt trở nên mơ hồ. Chỉ mơ hồ có thể nhìn thấy, kia tử khí mây mù phía dưới, cất giấu một ngôi mộ lớn hình dáng, tản ra uy nghiêm, túc mục khí cơ.

Xa thác la đưa tay, chỉ về phía trước, “Chính là cái này.” Hắn đem người hướng về phía trước, quần ma khí tức phóng thích, ma khí xua tan tử khí, đi tới đại mộ trước đó.

Lọt vào trong tầm mắt, vô số thủ mộ khôi lỗi đứng lặng, khí tượng uy nghiêm. Một phần kiềm chế, đáng sợ khí cơ từ đó bộc phát, đem Ma tộc mọi người bao phủ.

Nhưng vào lúc này, xa thác la tiến lên một bước, chắp tay, “Ma quốc xa thác la, cung thỉnh tôn giá né tránh mộ thất, mở nơi đây thông đạo.”

Lúc nói chuyện, hắn đôi mắt trở nên đen nhánh, như vĩnh dạ giáng lâm, giữa lông mày chỗ “Ma” chữ văn hiển hiện, băng lãnh, tĩnh mịch khí cơ, từ hắn trên người phát

ra.

Giờ khắc này, xa thác la đã không chỉ là hắn tự thân, thay thế đồng hồ lấy “Ma” ý chí, uy nghiêm —— đại khái có thể giải đọc thành, là uy hiếp trắng trợn.

Tránh ra, hoặc là vỡ vụn!

Cổ mộ trầm mặc, nhưng kia phiêu đãng trong không khí tử khí nồng đậm, lại đột nhiên chấn động bắt đầu, như sắt trong nồi nước sôi.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Thủ mộ đám khôi lỗi, ngay tại phục sinh! !

Đại mộ chủ nhân, lấy hành động thực tế, cho Ma tộc đáp lại.

Xa thác la nhếch miệng, lộ ra tiếu dung, màu trắng răng, giờ phút này hàn quang lấp lóe.

Phất tay, “San bằng nơi đây!”

Ầm ầm ——

Tại 6 tôn ma tử dẫn đầu dưới, các ma tộc gầm thét hướng tiến vào đại mộ.

Xa thác la mại bước tiến lên, chỗ đi qua, tất cả vọt tới đại mộ khôi lỗi, đều như gặp trọng kích, trực tiếp vỡ nát.

Hắn một đường, đi tới đại mộ chủ điện, đưa tay đặt tại phong bế cửa mộ bên trên,

Oanh ——

Nổ vang rung trời, đại mộ chấn động, vô số bùn đất trùng thiên.

Cửa mộ, trực tiếp chia năm xẻ bảy!

Xa thác la ngẩng đầu, nhanh chân bước vào trong đó.

Một lát sau, một tiếng xen lẫn thống khổ phẫn nộ gào thét, tự đại điện chỗ sâu truyền ra, tiếp lấy cả tòa đại mộ chấn động bắt đầu.

Nó chìm vào lòng đất, như vậy thoát đi!

Đại mộ rời đi về sau, 1 đầu mới thông đạo xuất hiện, tại kia bên trong có 1 cái tế đàn, cùng trong mộ lớn tế đàn tương tự, nhưng lại có chỗ khác biệt. Mặt ngoài, vẫn chưa khắc dấu phù văn, lại tế đàn đỉnh trưng bày quan tài, là một bộ thủy tinh trong suốt quan tài.

Một nữ tử, chính yên tĩnh nằm ở trong đó, khuôn mặt hồng nhuận, như đang say giấc nồng.

—

—

—

Chương 751 : Hắc Nguyệt nói

“Rốt cục, tìm tới ngươi.” Xa thác la mở miệng, nhanh chân hướng về phía trước.

Hắn đi đến tế đàn, đi tới quan tài thuỷ tinh trước, cúi đầu nhìn thoáng qua, bên trong ngủ say nữ nhân.

Quay người, nhìn về phía phía dưới 6 tôn ma tử, cùng một đám cao thủ ma tộc, lại đảo qua xung quanh.

Bởi đó trước cổ mộ chi chủ, mang theo đại mộ trốn vào lòng đất, vùng này phương viên mấy trăm dặm, đã là vắng vẻ một mảnh.

Lọt vào trong tầm mắt 4 phía mênh mông.

Xa thác la nhìn qua, kia duy nhất lối vào, “Đem Hắc Nguyệt chi môn ra mắt tin tức truyền đi, chúng ta ngay tại cái này , chờ đợi để kiếm người thừa kế.”

“Ta… Sẽ tại cái này bên trong, giết chết hắn!”

Có ma tử chần chờ, nói: “Lỡ như, người này đào tẩu nên như thế nào?”

Xa thác la lắc đầu, “Yên tâm, hắn nhất định sẽ tới.” Bởi vì, đây là Hắc Nguyệt cho ma quốc hứa hẹn, tuyệt không ngoài ý muốn.

Hô ——

Lòng đất sau lưng, đột nhiên cuồng phong nổi lên, cuốn lên xa thác la trên thân áo bào đen, “Ông” một tiếng kiếm minh, từ trong cơ thể hắn truyền ra.

Ngang ngược, khát máu mà dữ tợn.

Xa thác la đưa tay, nhẹ nhàng vuốt ve một chút sau sống lưng chỗ, nói khẽ: “Không nên gấp gáp, chúng ta lại kiên nhẫn cùng 1 chờ.”

Ngữ khí ôn nhu, khiến người rùng mình.

Mà liền tại, xa thác la ôn nhu nói nhỏ lúc, La Quan bỗng dưng tự tu luyện bên trong bừng tỉnh, giữa lông mày âm lãnh, khí tức băng hàn khuếch tán.

1 đạo hình tượng, tại trong óc triển khai:

To lớn tế đàn, thủy tinh trong suốt quan tài, trong quan tài ngủ say nữ nhân, cùng 1 đạo tại quan tài thuỷ tinh dưới, như ẩn như hiện cửa lớn màu đen.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, bỗng dưng tại ý thức ở giữa vang lên, La Quan thông suốt “Quay người”, liền cùng một đôi xích hồng đôi mắt nhìn nhau, như vô biên huyết hải, sát cơ trùng thiên.

Đến tận đây, hình tượng tán đi.

La Quan chau mày, đây là tới từ Hắc Nguyệt ấn ký nhắc nhở, kia trong quan tài kiếng nữ nhân, chính là mất tích Mộ Thanh Kết. Về phần quan tài thuỷ tinh dưới, cái kia đạo như ẩn như hiện cửa lớn màu đen, hẳn là chính là Hắc Nguyệt chi môn? !

Cái kia kiếm minh cùng huyết mâu, lại đại biểu cho cái gì? La Quan từ đó cảm nhận được, cực lớn ác ý, cùng một tia… Phẫn nộ?

Không sai, chính là phẫn nộ, từ đáy lòng mà sinh, khuấy động tại tâm thần chi ở giữa, cũng không như thế nào mãnh liệt, lại làm cho hắn sinh ra một loại, muốn triệt để hủy diệt đối phương xúc động.

Như bị khinh nhờn!

Ông ——

La Quan thể nội, đế kiếm bản nguyên chấn động, hắn đột nhiên hiểu được, cái kia kiếm minh chính là nguồn gốc từ, bị Ma tộc đạt được đế kiếm mảnh vỡ.

Đối đế kiếm mà nói, ruồng bỏ « đại hoang 12 đế kiếm » truyền thừa, sa đọa nhập ma người, tự nhiên chính là dị đoan, phản nghịch, nên bị hủy diệt!

Cái này, mới là phẫn nộ của hắn chi nguyên.

Đột nhiên, La Quan phát giác được, rơi vào trên người hắn ánh mắt, nhìn lại liền thấy Tẩy Hải quỷ thần, chính hướng hắn nhìn qua.

Ánh mắt chạm nhau, Tẩy Hải quỷ thần nói: “La tiểu hữu, ngươi đột nhiên sát niệm bừng bừng phấn chấn, khí cơ uy nghiêm, là phát giác được cái gì sao?”

Suy nghĩ một chút, La Quan gật đầu, “Có lẽ, ta đã tìm được Hắc Nguyệt chi môn chỗ, Ma tộc ngay tại kia bên trong , chờ đợi chúng ta quá khứ.”

Không có đạo lý, đang nghe cái kia kiếm minh, thấy rõ kia huyết mâu về sau, hắn liền sinh ra cái này nhất niệm đầu.

Đối phương, ngay tại chờ hắn!

Kia huyết mâu chủ nhân, sẽ là ai? ! La Quan cũng không rõ ràng, nhưng không hề nghi ngờ, đối phương tất nhiên là Ma tộc bên trong, cực kỳ khủng bố cường giả.

Thậm chí, nắm giữ lấy sa đọa đế kiếm!

Cùng Ma tộc một trận chiến không thể tránh né, cái này dính đến Hắc Nguyệt, Cốt Linh Tôn song trọng mưu tính, đã bất lực chống lại điểm này, liền không cần thiết lại làm giấu diếm.

Bá ——

Tẩy Hải quỷ thần đôi mắt sáng lên, nhưng thanh âm hắn lại lộ ra ngưng trọng, “Xem ra, ma quốc đã làm tốt vạn toàn chuẩn bị, nhưng Cốt Linh Tôn đại nhân muốn đối phó bọn hắn, ma quốc lại như thế nào? Trận chiến này, chúng ta nhất định có thể thắng!”

Trịch địa hữu thanh.

Xem ra, hắn đối với Cốt Linh Tôn, ngược lại là lòng tin mười phần, lại hoặc là muốn thông qua loại phương thức này, cho La Quan lực lượng, để tránh cho hắn lâm chiến tránh lui.

Nhưng cái này thực không cần thiết.

Nói thật, La Quan đối với Cốt Linh Tôn, cũng không có quá nhiều tín nhiệm, hắn chưa hề nghĩ tới chân chính ỷ vào lực lượng của đối phương.

Người chung quy còn muốn dựa vào chính mình, nếu là mềm yếu vô năng, không có chút nào tiềm lực hạng người, dựa vào cái gì để người khác đối ngươi ưu ái, tại trong nguy cấp thực hiện viện thủ? !

Cho nên, dù là biết rõ trận này tính toán, liên quan đến rất nhiều đại lão, La Quan cũng chuẩn bị toàn lực ứng phó… Kia đại khái, cũng cùng loại với trước đó, Cốt Linh Tôn đối với hắn khảo nghiệm.

Bất quá lần này, là La Quan chủ động, muốn triển lộ thực lực bản thân.

Hắn, tuyệt đối đáng giá đầu tư, tán thành, nên cho kỳ vọng, tương lai cũng chắc chắn cho bọn hắn, mang đến đầy đủ hồi báo!

Tâm niệm nhất định, La Quan đứng dậy, trầm giọng nói: “Vậy chúng ta còn tại chờ cái gì? Lên đường đi!”

Ma quốc, Ma tộc.

Tới đi!

Ta đã có thể, lần lượt phá hư các ngươi mưu tính, lần này cũng nhất định có thể.

Lại lấy tay trúng kiếm, giết thống khoái!

Tẩy Hải quỷ thần đáy mắt, hiện lên một tia kinh ngạc, chợt trở nên nghiêm túc, La Quan trong lòng hắn ấn tượng, lại một lần nữa đổi mới.

Biết rõ phía trước sóng cả mãnh liệt, còn dám dũng cảm tiến tới, cái này cùng tự thân bối cảnh, thiên phú không quan hệ, mà là một phần ý chí, cùng sự tự tin mạnh mẽ.

La Quan cho rằng, hắn có thể thắng, mới không sợ hãi!

Phần này ý chí cùng tự tin, có khi không hề có tác dụng, lại là một tên người tu hành, leo lên đại đạo đỉnh phong mấu chốt. Như người tu hành đối với mình, đều không có lòng tin, như thế nào phá mở trùng điệp quan khuyết, thẳng đến chín ngày? !

Cái này La Quan, tương lai tất bất khả hạn lượng, ta khi nhân cơ hội này cùng hắn giao hảo, hoặc một ngày lúc, liền có dùng đến đối phương thời điểm.

“Ha ha ha, tốt, La tiểu hữu hăng hái, Ma tộc lại như thế nào? Ta cùng một trận chiến phá đi!”

Dư Nhược Vi, Tang Tang cùng Ngao Tú đứng dậy, các

nàng vẫn chưa nhiều lời, nhưng đứng ở La Quan bên người, lấy hành động cho thấy thái độ.

…

Hắc Nguyệt chi môn ra mắt!

Chẳng biết lúc nào, tin tức này liền nhanh chóng truyền bá ra, trực tiếp liền hấp dẫn, vô số tiến vào nguyệt nha trong biển tu sĩ.

“Hắc Nguyệt chi môn, cái này đời đồng hồ lấy Hắc Nguyệt, giáng lâm lớn nhất ban ân!” Một tên thâm uyên chủng tộc cường giả, kích động thân thể run rẩy.

Thâm uyên chủng tộc, phần lớn sùng bái, kính sợ Hắc Nguyệt, xem nó là trong thâm uyên, duy nhất chúa tể, Chân Thần. Đạt được Hắc Nguyệt ban ân, không chỉ có là một trận trong tu hành đại cơ duyên, càng là tự thân vô thượng vinh quang.

Nếu có thể bị Hắc Nguyệt tán thành, cả một tộc bầy thậm chí đều tướng, bởi vậy nhảy lên một cái, trở thành trong thâm uyên chúa tể một phương.

“Ta, tiến vào Hắc Nguyệt chi môn cơ hội, hẳn là ta!” Trong tiếng gầm nhẹ, tên này thâm uyên chủng tộc cường giả, phóng lên tận trời.

…

“Ai, 1 ngày này, rốt cục vẫn là đến rồi!” Phong sơn Yêu tộc, ngưu yêu đại tráng, giờ phút này than thở, một mặt

do dự.

Hắn rời đi, viễn cổ đại mộ chỗ vài toà đại đảo, nhưng lại chưa triệt để rời xa, mà là ở tại phụ cận một hòn đảo bên trên.

Cho nên, rất nhanh liền biết được, liên quan tới Hắc Nguyệt chi môn xuất hiện tin tức.

“Cái này một lần, hẳn là cửu tử nhất sinh, ta kia vừa qua khỏi cửa, thứ 18 cô vợ nhỏ, còn chỉ tới kịp ngủ 2 lần, lỡ như chết tại cái này chẳng lẽ không phải lỗ lớn rồi? Mà lại ta vừa chết, nhà bên trong những cái kia nương môn liền có thể nhịn xuống? Đến lúc đó chôn ở dưới đất, còn mang một đầu nón xanh, ngẫm lại đã cảm thấy nổi giận!”

Ngưu Đại Tráng nghiến răng nghiến lợi, quay người muốn đi gấp, “Ông đây mặc kệ, ai nguyện ý đi ai đi…” Nhưng vừa đi mấy bước, liền vẻ mặt cầu xin dừng lại.

Không làm… Không được a, đạo quân lão gia pháp chỉ, hắn đều tiếp xuống, nếu là dám bỏ gánh, không chỉ có hắn phải chết, toàn bộ phong sơn Yêu tộc một mạch đều phải xui xẻo.

“Nãi nãi!” Ngưu Đại Tráng mắng to một tiếng, lại rụt cổ một cái, tranh thủ thời gian chắp tay trước ngực cầu xin tha thứ, “Đạo quân lão gia bớt giận, tiểu nhân không phải mắng ngài, ta nào có lá gan kia… Khục, ngài đại nhân đại lượng, tuyệt đối đừng cùng nghé con chấp nhặt.”

Nói xong đứng dậy, một mặt bi tráng, “Ai, dù sao tránh

không khỏi, sớm tối chịu một đao, chết thì chết đi! !”

Bá ——

Ngưu Đại Tráng dựng lên yêu vân, thẳng đến kia tử khí tràn ngập vài toà đại đảo mà đi.

…

“Hắc Nguyệt chi môn? ?” 1 cái tiểu nương môn, thì thào nói nhỏ, dung mạo của nàng kiều kiều sợ hãi, 1 bộ dễ dàng đẩy ngã bộ dáng.

Cúi đầu nghĩ một lát, đột nhiên nhoẻn miệng cười, “Hắc Nguyệt đại nhân, vẫn luôn không có tán thành địa vị của ta, lần này có lẽ chính là, hiện ra thực lực của ta cơ hội.”

“Nếu ta có thể lực áp các phương, trở thành trấn thủ Hắc Nguyệt chi môn đến sau cùng cái kia, có lẽ liền có thể đạt được đại nhân ưu ái, trở thành chân chính Hắc Nguyệt tín đồ, quyến giả.”

Trên mặt nàng, lộ ra mấy điểm ửng hồng, kích động, nheo lại ngập nước đôi mắt, vô ý thức kéo căng một đôi chân thon dài.

Quay người, nhìn về phía sau lưng mấy tên tu sĩ, dịu dàng nói: “Các ca ca, có bằng lòng hay không giúp ta lần này? Có lẽ sẽ người chết nha.”

Một đám tu sĩ, lập tức kích động vạn điểm, bộ ngực kém chút đập nát.

“Muội muội yên tâm, vì ngươi, ca ca không tiếc hết thảy!”

“Hắc Nguyệt chi môn, hẳn là muội muội vật trong túi, ai dám cùng ngươi ngươi tranh đoạt, ca ca giết hắn!”

“Vì muội muội, phấn thân toái cốt lại như thế nào? !”

Có thâm uyên chủng tộc, có ngoại lai tu sĩ, có Yêu tộc, thậm chí còn có 1 vị, sinh trưởng cánh chim màu trắng, đỉnh đầu bạch quan điểu nhân.

Những này ca ca chủng loại, rất là hỗn tạp.

Lại không biết vì sao, đối cái này duy nhất muội muội, đều là 1 bộ móc tim móc phổi, muôn lần chết không chối từ bộ dáng.

Tiểu nương môn che miệng yêu kiều cười, 1 bộ cảm động bộ dáng, phất phất tay, “Các ca ca thật tốt, vậy chúng ta cái này liền lên đường thôi!”

…

Giờ phút này, nếu có người đứng tại nguyệt nha biển chỗ cực kỳ cao, cúi đầu quan sát phía dưới, liền có thể phát hiện đang có vô số đạo thân ảnh, điều khiển màu sắc khác nhau pháp quang, chạy tới cùng một nơi.

Kia là một mảnh dày đặc, tập hợp một chỗ hòn đảo, vừa lúc liền ở vào, toàn bộ Hắc Nguyệt chuỗi đảo ở trung tâm, giống như là 1 con mở con mắt ra, lạnh lùng vô tình nhìn chăm chú lên phiến thiên địa này, lại giống là 1 con

mở ra màu đen miệng lớn, muốn thôn phệ hết thảy! !

Rầm rầm ——

Rầm rầm ——

Đen nhánh nước biển, như phản chiếu trên đỉnh đầu, kia cong băng lãnh, đạm mạc Hắc Nguyệt, đen nhánh vô ngần bên trong, giờ phút này dần dần dậy sóng.

Thanh ảnh liền đứng tại, trong đó một đoàn bọt nước bên trên, nàng đôi mắt chỗ sâu, hiện lên vẻ kích động, chờ mong, lẩm bẩm nói: “Con đường của ta, thật đi nhầm rồi? Không có, coi như sai, cũng không phải toàn sai, ta là đi thông một bộ điểm… Cho nên, ta còn có sửa đổi cơ hội, chỉ cần hoàn thành, con đường của ta liền có thể bù đắp…”

Nàng biểu lộ, trở nên nghiêm túc, nghiêm túc, “Đây là ta trọng yếu nhất cơ hội, ai như dám can đảm phá hư, chính là địch nhân của ta.”

“Không chết không thôi, lấy thâm uyên chi lực trấn chi, vĩnh viễn không siêu thoát! !”

“Cho nên… Các ngươi đã nghe chưa?”

Thanh ảnh ngẩng đầu, nhìn về phía nguyệt nha trên biển không, nơi đó thiên khung vắng vẻ một mảnh, không có bất kỳ cái gì đáp lại, nhưng hẳn là nghe được người, tự nhiên là sẽ có cảm giác.

Nàng, lại hoặc là Thần, là thâm uyên bên trong, không

cho phép khiêu khích chúa tể!

Sóng gió, càng lúc càng lớn.

Như cả tòa nguyệt nha biển, đều tại chấn động, thoải mái, mà hết thảy đầu nguồn, đều đến từ kia vài toà tử khí tràn ngập đại đảo, đến từ cái này chút thời kỳ viễn cổ đại mộ.

Kia là, Hắc Nguyệt nói, cũng là Thần chọn đường.

Đường này, hướng chết mà sinh!

Nghịch âm dương, chuyển sinh diệt, trọng chỉnh trật tự quy tắc.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 752 : Cùng ma một trận chiến

Hắc Nguyệt chuỗi đảo trung tâm, lòng đất đại mộ địa điểm cũ, bây giờ vắng vẻ một mảnh, mấy trăm dặm kéo dài sâu trong lòng đất, hình thành một chỗ to lớn khoang trống khu vực.

Giờ phút này, đang có vô số đạo thân ảnh hội tụ ở đây, ánh mắt hướng trong đó nhìn lại, lộ ra thật sâu kính sợ.

Nồng đậm huyết tinh tràn ngập, từng cỗ thi thể nằm rạp trên mặt đất, khí tức khủng bố tại hư không ở giữa chấn động, còn chưa triệt để tán đi.

Những này, đều là trước đó ý đồ xâm nhập trong đó người, có thâm uyên chủng tộc cường giả, có ngoại lai tu sĩ, còn có không biết tên dị tộc.

Đều không ngoại lệ, toàn bộ đột tử!

“Là Ma tộc!” Một tên thâm uyên chủng tộc cường giả, sắc mặt khó coi, đôi mắt ở giữa lại toát ra, thật sâu hồi hộp, “Bọn hắn vẫn luôn chiếm cứ tại, thâm uyên chỗ sâu nhất ma quốc, không nghĩ tới lần này, lại cũng vì Hắc Nguyệt chi môn xuất thủ.”

Lúc này, các phương trong tầm mắt, nhưng thấy rõ kia yên tĩnh đứng lặng tại, mảng lớn vắng vẻ khu vực chỗ sâu tế đàn, cùng tế đàn đỉnh cao nhất quan tài thuỷ tinh.

Kia, chính là Hắc Nguyệt chi môn!

Nhưng rất đáng tiếc, bây giờ bị Ma tộc trấn thủ, không ai vượt nổi lôi trì một bước, không tin tà người hiện tại cũng đã đổ xuống.

Đương nhiên, chỉ cần không nỗ lực xâm nhập, Ma tộc đối vây tới mọi người, cũng lờ đi.

Thế là liền xuất hiện, cực cổ quái một màn —— các phương hội tụ, ánh mắt cực nóng, nhưng lại gắt gao khắc chế, lưu tại nguyên địa không dám hướng về phía trước.

Bát phương vây quanh ở giữa, là 1 tòa cự đại tế đàn, tế đàn bên trên kia trong quan tài kiếng ngủ say nữ nhân, nhất thời muôn người chú ý.

Nếu để Mộ Thanh Kết biết được, cũng không biết phải chăng, sẽ có mấy được chia ý? Nhưng đại khái loại này đắc ý, nàng cũng không muốn muốn.

“Hắc Nguyệt chi môn ra mắt tin tức, là Ma tộc cố ý lan rộng ra ngoài!” Đột nhiên, một tên kẻ ngoại lai tu sĩ, trầm giọng mở miệng, hắn ánh mắt đảo qua xung quanh, “Nếu không, lấy Ma tộc thực lực, đủ để đem nơi đây phong tỏa, sao lại dẫn đến việc này, trong thời gian ngắn truyền khắp các phương?”

“Không sai, đang lúc như thế.”

“Nhưng Ma tộc làm như vậy, mục đích là cái gì? Chính là hấp dẫn ngươi ta đến đây, gây phiền toái cho mình?

Lại hoặc là, là thông qua giết người lập uy, hiển lộ rõ ràng tự thân uy phong? ! Cái này rõ ràng, đều có chút nói không thông.”

Trong lúc nhất thời, mọi người lâm vào trầm mặc.

Đột nhiên, một tên quỷ vật mở miệng, “Ma tộc cử động lần này có lẽ thật là vì, hấp dẫn một ít người đến, chỉ bất quá mục tiêu cũng không phải là ngươi ta.”

Một câu, khiến tràng diện càng phát ra trầm mặc, mọi người đều sắc mặt biến hóa, nhưng cũng có một ít người, đã ý thức được cái gì.

“Hẳn là… Ma tộc lần này cố ý tuyên giương, Hắc Nguyệt chi môn ra mắt tin tức, là muốn dẫn kia diệt sát trời ban cổ thị một nhóm, những người kia?” Một tên ngoại lai tu sĩ, chậm rãi mở miệng.

Trước đây không lâu, hắn liền từng trốn ở trong tối, tận mắt nhìn thấy kia một trận khủng bố đại chiến, nếu không phải sớm liền chạy tránh ra, sợ là liền muốn bị tác động đến, chết không có chỗ chôn. Giờ phút này hồi tưởng, còn cảm thấy toàn thân băng hàn, lòng tràn đầy đều là sợ hãi.

Lại 1 thâm uyên chủng tộc cường giả, trầm giọng nói: “Còn có về sau, cùng quỷ thần phân thân một trận chiến người… Tựa hồ, cũng là những người này!”

Bởi vì thâm uyên cửa vào liền tại Quỷ giới, quỷ thần chi danh thâm uyên chủng tộc cũng không lạ lẫm, tri kỳ chính là Quỷ giới bên trong cự phách, tu vi thông thiên.

Vô số năm qua, lấy phân thân tiến vào thâm uyên quỷ thần, đã từng có mấy lần, mỗi một lần giáng lâm, đều dẫn phát gợn sóng cuồn cuộn.

Nhưng chính là, như thế cường hãn quỷ thần phân thân, lại chừng 5 tôn chi nhiều, lại tại một trận chiến bên trong bị người trấn sát, sao mà khủng bố!

Lại nhìn về phía tế đàn kia, quan tài thuỷ tinh, cùng canh giữ ở 4 phía các ma tộc, các phương tu sĩ đột nhiên sinh ra trực giác mãnh liệt —— có lẽ, chân tướng chính là như thế.

Ma tộc, đích thật là đang chờ người tới!

Mà mục tiêu, cực khả năng chính là bọn hắn suy đoán bên trong, mấy cái kia lai lịch bí ẩn, tu vi cường hãn hạng người.

Đột nhiên, một tia rung động từ đáy lòng hiện lên, tiếp theo hóa thành nóng hổi, nóng bỏng, khiến không ít người đáy mắt nhấc lên gợn sóng.

Có lẽ, đây là một cái cơ hội!

Bởi vì cái gọi là, ngao cò tranh nhau ngư ông đắc lợi, Ma tộc như coi là thật cùng kia một đám, thực lực đáng sợ người tu hành đối bính, lại bất luận thắng bại như thế nào, song phương nhất định tổn hao nhiều.

Kia, bọn họ có phải hay không, liền có thể thừa này, cướp đoạt Hắc Nguyệt chi môn? !

Vừa nghĩ đến đây, mọi người ánh mắt bên trong, không khỏi lộ ra mấy điểm nóng bỏng, nhìn về phía thông đạo dưới lòng đất cửa vào.

Bởi vì đây hết thảy, bây giờ cũng còn chỉ dừng lại ở, các phe phỏng đoán bên trong —— chỉ hi vọng những người kia, có thể mau mau đến!

Tế đàn, quan tài thuỷ tinh bên cạnh, xa thác la bàn đầu gối mà ngồi, trước đó chém giết hắn vẫn chưa xuất thủ, mà là một mực yên lặng điều tức.

Thân là ma kiếm chấp chưởng giả, hắn biết rõ có thể thu hoạch được đế kiếm truyền thừa, cũng đạt được tán thành, là 1 kiện khó khăn bực nào sự tình.

Cho nên, hắn muốn đem tự thân trạng thái, điều chỉnh đến đỉnh phong —— sư tử vồ thỏ là nó 1, càng quan trọng chính là một phần tôn trọng.

Hắn vững tin, mình có thể trở thành, người thắng cuối cùng, giữa bộ ngực phun trào cường đại tự tin, chưa bao giờ có nửa điểm chần chờ. Dù là, La Quan một nhóm mấy người, trấn sát trời ban cổ thị, lại diệt đi quỷ thần phân thân… Xa thác la vẫn như cũ xác định, hắn sẽ thắng!

Phần này tôn trọng, là cho cho đế kiếm, cho đế kiếm truyền thừa, hướng vô số tuế nguyệt trước đó, tôn kia đã vẫn lạc kiếm đạo tuyệt cường người gửi lời chào.

Đối kiếm, mà không đối với người.

Mà bây giờ, xa thác la đã chuẩn bị kỹ càng, hắn tất cả lực lượng, đều ở vào hoàn mỹ nhất trạng thái, cả người tinh thần ý chí, hoàn toàn là tại đỉnh phong.

Giữa bộ ngực, mãnh liệt chiến ý, sát cơ mãnh liệt, đến mức sau sống lưng chỗ truyền đến trận trận nhói nhói… Nó, cũng chờ không nổi!

Đột nhiên, xa thác la bỗng dưng mở 2 mắt ra, thần quang phun trào, hư không điện quang lấp lóe, hắn đứng dậy nhìn về phía phương xa thông đạo.

Phần phật ——

Tế đàn phía dưới, 6 tôn ma tử cầm đầu, một đám Ma tộc cường giả đồng thời ngẩng đầu.

Càng bên ngoài, những cái kia tụ đến, e ngại Ma tộc không dám hướng về phía trước, nhưng lại không cam lòng cứ thế mà đi, hoặc có mang hắn đọc các tu sĩ, cũng là mừng rỡ, nói thầm một tiếng đến rồi! !

Nín hơi ngưng thần, hoàn toàn yên tĩnh bên trong.

Tiếng bước chân, từ phương xa thông đạo truyền đến, bởi vì nơi đây hội tụ, lấy Ma tộc cầm đầu quá nhiều cường đại người tu hành, vô hình khí tức phóng thích, đem tràn ngập trong không khí tử khí, đều đuổi ra ngoài, tại xung quanh khu vực hội tụ, lại ngưng tụ thành sương mù thái.

Bây giờ, kia tử khí mê vụ cuồn cuộn, tiếng bước chân càng ngày càng gần, một nhóm mấy người hình dáng,

dần dần hiển hiện ra. La Quan một bộ áo bào đen, lưng eo thẳng tắp như tùng, dẫn đầu đánh vỡ mê vụ mà đến, anh tuấn lạnh lùng khuôn mặt, ánh vào tầm mắt của mọi người.

Hắn đôi mắt bình tĩnh, như giếng cổ không dậy nổi gợn sóng, như cũng không thèm để ý cục thế trước mắt, xem bát phương chú mục như không. Nó đôi mắt, chỉ là nhìn về phía toà kia tế đàn, tế đàn bên trên quan tài thuỷ tinh, trong quan tài kia ngủ say nữ nhân, thoảng qua dừng lại về sau, mới chuyển hướng xa thác la.

Cũng không nói gì, cũng không cần lại nói, liền chỉ là cái này 1 cái xa xa nhìn nhau, liền sinh ra một phần nặng nề số mệnh cảm giác, làm người trong lòng cuồng loạn lại kiềm chế.

Bên cạnh, là thần sắc túc mục, mặt mày trầm ngưng Tẩy Hải quỷ thần, tung lấy quỷ thần chi tôn, hôm nay hắn cũng cam nguyện, đi theo sau lưng La Quan.

Không chỉ là, hắn biết được hôm nay nhân vật chính là La Quan, càng bởi vì Tẩy Hải quỷ thần rất rõ ràng, tại cái này thâm uyên bên trong, cho dù hắn chính là quỷ thần phân thân, như chính diện một trận chiến, cũng không phải La Quan đối thủ. Lúc trước, Quỷ giới sứ giả bị hành hung, mạo hiểm chạy trốn chính là chứng cứ rõ ràng.

Lại về sau, chính là một bộ áo trắng Dư Nhược Vi, nàng đứng tại La Quan khác một bên, khiết bạch vô hà váy dài, lôi đình ban cho lạnh thấu xương, uy nghiêm khí cơ, để nàng càng lộ vẻ tôn quý, váy phiêu động ở giữa, liền như trên trời thần nữ giáng lâm, óng ánh không thể nhìn

thẳng, càng làm cho người ta không sinh ra, nửa điểm khinh nhờn chi niệm.

Chỉ là xa xa trông lại, liền từ đáy lòng bên trong, sinh ra kính sợ.

Tang Tang nắm Ngao Tú, 1 lớn 1 gần hai nữ nhân, đứng chung một chỗ lại vô song hợp phách, lại cho người ta một loại toàn vẹn không rảnh, uy không thể nhìn tới cảm giác. Cái này cùng Dư Nhược Vi khác biệt, là thuần túy cường thế, bá đạo, cho dù các nàng cái gì cũng không làm, cũng chỉ là yên tĩnh rơi vào cuối cùng, cũng tuyệt đối không ai có thể xem nhẹ các nàng, thậm chí từ bản năng bên trong, sinh ra không biết bất an, sợ hãi.

Liền như, trực diện chuỗi sinh vật, đỉnh cao nhất tồn tại! !

Không ai biết, bọn hắn bây giờ phần cảm giác này, là bởi vì giờ phút này trong tầm mắt, chỗ nhìn chăm chú cái này 1 lớn 1 gần hai nữ nhân, 1 cái là Long tộc trấn linh, đại biểu cho Long tộc khắc kỷ, 1 cái là đương thời cuối cùng Chân Long, đại biểu cho Long tộc hủy diệt.

Trên người các nàng, mang theo viễn cổ bá chủ, từng vì thiên địa chúa tể, sủng nhi chân long nhất tộc, sau cùng một phần khí vận. Tại cái này kỷ nguyên chi kết thúc, thiên địa kịch biến thời đại, càng là một phần khó mà ngăn cản dụ hoặc, là thông hướng bỉ ngạn thời cơ!

“Là bọn hắn, chính là bọn hắn!” 1 tôn quỷ vật cường giả, thấp giọng mở miệng.

“Quả nhiên, suy đoán là thật, Ma tộc mục tiêu chính là

những người này.”

“Hôm nay, tất có một trận đại chiến chấn động thế gian!”

Trong đám người dần lên ồn ào, nhưng lại sau đó một khắc, im bặt mà dừng.

Người trầm mặc bầy, chủ động hướng 2 bên tách ra, trong mắt chứa kính sợ, kiêng kị, bất an, hiếu kì… Đủ loại cảm xúc, chừa lại một cái thông đạo tới.

La Quan tại trước mọi người ở phía sau, một đường đi thẳng tiến vào cổ mộ thoát đi về sau, lưu lại dưới mảnh này to lớn vắng vẻ không gian.

Cùng lúc trước khác biệt, các ma tộc từ đầu đến cuối trầm mặc, vẫn chưa ngay lập tức phát động công kích, mà là ngầm đồng ý việc này phát sinh, cái này không thể nghi ngờ lại lần nữa khiến vây xem các phương, xác định trước đó suy đoán, trong lòng ở giữa, rung động cùng chờ mong xen lẫn, lăn lộn.

“Ngươi rốt cục đến.” Xa thác la mỉm cười mở miệng, nhưng hắn đôi mắt ở giữa băng lãnh, cực nóng, lại cơ hồ đè nén không được. Nhìn về phía La Quan ánh mắt, cũng không có quá nhiều địch ý, ngược lại như cùng ở tại quan sát, 1 kiện nhất định phải được hiếm thấy trân bảo.

Ánh mắt này, La Quan rất không thích, hắn khoát khoát tay, “Hẳn là ngươi muốn nghe đến, ‘Ta đến’ loại này nói nhảm sao? Ngươi ta ở giữa, đại khái là không cần.”

Đưa tay một nắm, “Ông” một tiếng kiếm minh, tru tiên kiếm rơi vào trong tay, đen nhánh không trọn vẹn thân kiếm, rách mướp, bây giờ lại tản mát ra, lạnh thấu xương muốn xé rách thiên địa khủng bố khí cơ.

Nó, cũng cảm nhận được, hôm nay chú định một trận đại chiến!

“Hảo kiếm! !” Xa thác la tán thưởng một tiếng, “Đáng tiếc, hôm nay lại chú định, muốn cùng ngươi cùng một chỗ, hao tổn ở nơi này.”

Hắn triển khai 2 tay, “Bất quá, có thể mai táng tại cái này bên trong, đối ngươi mà nói, cũng coi là một loại may mắn… Hôm nay, giết ngươi người, ma quốc xa thác la!”

Oanh ——

Hắn một bước đạp xuống, khủng bố ma khí sát na bộc phát, nồng đậm, sền sệt như cuồn cuộn sóng lớn, “Ầm ầm” cuốn tới.

“Ngươi chọn phần mộ, hay là dùng riêng đi! !” La Quan cười lạnh, đưa tay chính là 1 kiếm.

Ông ——

Kiếm minh vang vọng thập phương, sắc bén ngập trời khí tức, mang theo giữa bộ ngực, kia phần hừng hực lửa giận, như như dải lụa chém xuống.

Giờ phút này, đế kiếm bản nguyên tại chấn động, triệt để phẫn nộ, cũng lây nhiễm La Quan.

Một kiếm này, sát cơ động thập phương!

Một nháy mắt, xa thác la cùng La Quan 2 người, liền kịch chiến đến cùng một chỗ, ma khí cùng kiếm minh xen lẫn, va chạm, oanh minh cuồn cuộn.

Dẫn các phương chú mục, hồi hộp mà kính sợ!

6 tôn ma tử, đôi mắt lạnh lẽo trông lại, bỗng nhiên phất tay, “Giết chết bọn hắn!”

Oanh ——

Một nháy mắt, quần ma vọt tới, khóa chặt Tẩy Hải quỷ thần, Dư Nhược Vi bọn người.

Hôm nay, cùng La Quan có liên quan hết thảy, đều sẽ hủy diệt, tuyệt không cho phép liên quan tới đế kiếm truyền thừa một chuyện, xuất hiện chút điểm sai lầm.

—

—

—

—

—

—

Chương 753 : Mời Hắc Nguyệt tạm mở quy tắc

“Khẩu khí thật lớn!” Tẩy Hải quỷ thần cười lạnh, “Vậy liền để bản tôn, lãnh giáo một chút các ngươi những này ma tể tử lợi hại!”

Hắn một bước đạp xuống, quỷ khí ầm vang bộc phát, sát na ngưng tụ quỷ thần pháp tướng, chống trời đạp đất khí thế kinh người, đưa tay 1 quyền đánh ra.

Ầm ầm ——

Cuồng bạo lực lượng, xen lẫn quỷ khí oanh minh, liền như thao thiên cự lãng, ngang nhiên giáng xuống.

Cùng lúc đó, Dư Nhược Vi ngửa đầu, nàng giữa lông mày lôi đình phù văn hiển hiện, thuộc về lôi đình đạo quả lực lượng, đã bị hoàn toàn hấp thu.

Đôm đốp ——

Đôm đốp ——

Vô tận lôi quang, từ hư vô ở giữa bắn ra, xen lẫn thành mảng lớn lôi võng, lấy che khuất bầu trời chi thế, lồng hướng đối diện Ma tộc.

Giờ phút này vừa ra tay, Dư Nhược Vi liền không giữ lại chút nào, đã đem hết toàn lực —— nàng muốn trong thời gian ngắn nhất, đem bọn này Ma tộc trấn sát, ra tay

trợ giúp La Quan.

Bởi vì, xa thác la cho nàng cảm giác, rất khủng bố!

Không, chỉ một câu này lời nói, hoàn toàn không đủ để hình dung hắn đáng sợ, xa thác la khí tức, liền như hủy diệt vạn vật căn nguyên.

Đó là một loại, từ bản năng bên trong, sinh ra hồi hộp, bất an!

Dư Nhược Vi dù đối La Quan, có cực lớn lòng tin, nhưng như cũ không muốn để hắn 1 người, đi một mình đối mặt cường địch như thế!

Tang Tang nói: “Chúng ta cũng ra tay đi.” Hơi dừng một chút, nàng đôi mắt thật sâu, nhìn về phía Ngao Tú, “Trận chiến này can hệ trọng đại, ngươi tốt nhất đừng đùa nghịch tiểu tâm tư, nếu không đừng trách ta dưới nặng tay.”

Đây là lần thứ 1, nàng trực tiếp uy hiếp, giọng nói vô cùng nó nghiêm túc, ngưng trọng.

Ngao Tú bĩu môi, “Hừ” một tiếng, hạ giọng nói: “Không cần nhắc nhỏ, nhưng ngươi cũng đừng quên, mình thân phận thật sự… Ngươi ta, mới là người một nhà!”

Dứt lời, nàng nắm chặt trắng noãn nắm tay nhỏ, trực tiếp đánh ra.

Ngang rống ——

Một tiếng long ngâm, toàn thân xích hồng lân giáp, như thủy tinh điêu khắc thành chân long hư ảnh, trực tiếp nổi lên, băng lãnh dựng thẳng đồng khóa chặt Ma tộc.

Thuộc về Long tộc cuồng bạo lực lượng, lập tức hoành ép mà tới, công chúng nhiều Ma tộc đánh bay, tiếp lấy mở cái miệng rộng, 1 đạo Chân Long thổ tức phun ra.

“A!”

Một nháy mắt, liền có Ma tộc gặp tai vạ, trước chịu trọng chùy lại bị long tức đốt cháy, trực tiếp bị đốt thành tro bụi.

Nhưng cái này cũng chọc giận, đem người đánh tới 6 tôn ma tử, thân là ma quốc ma tử, bọn hắn căn bản không biết kính sợ là vật gì.

Chân Long lại như thế nào? Tại cái này thâm uyên bên trong, vẫn như cũ có thể giết!

“Muốn chết!” Gầm thét bên trong, ma thứ 2, ma chi 3, trực tiếp dẫn người thẳng hướng Ngao Tú, quanh thân khủng bố ma khí bộc phát, sôi trào như nấu.

“Ầm ầm” khủng bố khí cơ, đưa nàng một mực khóa chặt.

Tang Tang đưa tay một chỉ điểm ra, bàng bạc trọng áp sát na giáng lâm, như 100,000 tòa núi lớn hoành ép mà tới, rơi vào 2 tôn ma tử đỉnh đầu.

Ngao Tú trạng thái dù trải qua La Quan cung cấp, đến từ trời ban cổ thị đan dược, mà khôi phục một chút, nhưng

vẫn như cũ rất suy yếu.

Lấy 1 địch 2 chưa chắc là đối thủ… Lại hoặc là, tại vừa rồi nhắc nhở về sau, nàng thời khắc này xuất thủ, cũng có mấy điểm ý cảnh cáo.

Đương nhiên, nguyên nhân trọng yếu hơn là, Tẩy Hải quỷ thần cùng Dư Nhược Vi, giờ phút này đều bộc phát ra, cực kỳ cường hãn thực lực, lấy 1 địch 2 (2 tôn ma tử) hoàn toàn không tại hạ gió.

Thế là, cái này đại mộ địa điểm cũ chỗ, lập tức biến thành, 1 cái kinh khủng chém giết chiến trường. Lấy La Quan, xa thác la chém giết làm trung tâm, lại chia 3 cái khác biệt chiến đoàn, thanh thế kinh thiên động địa, cuồng bạo ba động quét ngang, khiến vây xem các phương run như cầy sấy.

Cái này La Quan bọn người cùng Ma tộc một phương, thực lực quả nhiên khủng bố, nếu muốn bọn hắn động thủ, tới tranh đoạt lời nói… Chỉ sợ sẽ là tất cả mọi người liên thủ, đối bọn hắn mà nói, cũng là đưa tới cửa trái cây rau quả, dù sao mấy đao liền có thể cắt sạch sẽ.

“Đi đi đi, tranh thủ thời gian lui xa một chút, như vậy sự tình ta có kinh nghiệm!” 1 tôn quỷ vật cường giả, mặt mũi tràn đầy tim đập nhanh mang đồng bạn rút đi.

Bên cạnh, lại có một tên thâm uyên chủng tộc cường giả, vội vàng gật đầu, “Đúng, cái này đạp ngựa chém giết động tĩnh, thực tế thật đáng sợ, như xem náo nhiệt nhìn thấy trên người mình, vậy coi như thảm!”

Lời này còn có nửa câu, hắn không có có ý tốt nói —— liền tình huống này, thật muốn bị cuốn đi vào, tuyệt đối một con đường chết. Trong lúc nhất thời, các phương nhân mã nhao nhao lui ra phía sau, nhìn về phía chém giết chiến trường ánh mắt, liền vô ý thức toát ra càng nhiều kính sợ.

Xa thác la một mặt bình tĩnh, điều khiển khôn cùng ma khí, phát ra khủng bố oanh sát, đối 6 tôn ma tử cùng đông đảo cao thủ ma tộc, bị ngăn chặn, thậm chí chiến cuộc lâm vào cục diện giằng co, cũng không thèm để ý.

Bởi vì, đó căn bản không trọng yếu.

Hôm nay mấu chốt, chỉ ở La Quan trên người một người, đem hắn chém giết ở đây, phân tranh liền đem hạ màn kết thúc.

Mà cái này, cũng là ma quốc lần này, cùng Hắc Nguyệt hợp tác duy nhất mục đích.

Về phần Hắc Nguyệt chi môn? Bọn hắn không quan tâm, ma quốc duy nhất chúa tể, Chân Thần, tại dưới vực sâu, ma quốc tôn trọng nhưng cũng không dựa vào Hắc Nguyệt.

Ông ——

Lại một tiếng kiếm minh, La Quan thần sắc ngưng trọng, đưa tay chém xuống.

“Đãng cửu tiêu!”

Một kiếm này, điệp gia trước đó 3 kiếm, chỗ phóng xuất ra khủng bố uy năng, trong chốc lát liền ngưng tụ ra, 1 đầu khủng bố kiếm hà."Ầm ầm" gào thét chảy xiết, mang theo không thể địch nổi, hủy diệt vạn vật chi uy, phóng tới xa thác la, hạo đãng kiếm thế vô song!

"Hảo kiếm pháp!" Xa thác la ánh mắt sáng lên, cười to, "La Quan, ngươi quả chưa khiến ta thất vọng, như đế kiếm người thừa kế, là 1 yếu đuối hạng người, kia còn có cái gì ý tứ? !"

"Một kiếm này phía trước, cũng đáng được ta xuất kiếm."

Hắn đưa tay, sờ về phía sau lưng xương sống chỗ, "Ông" một tiếng kiếm minh truyền ra, chuôi kiếm phá vỡ huyết nhục chui ra, xa thác la mặt không đổi sắc nắm chặt, hướng ngoại kéo một phát.

Lại có 1 đem toàn thân xích hồng trường kiếm, từ hắn xương sống ở giữa, bị sinh sinh kéo ra, bên tai thậm chí có thể nghe tới, thô ráp, bất bình xương cột sống, cùng thân kiếm ma sát lúc, phát ra mảnh tiểu Âm tiết.

"Tích đáp" "Tích đáp" thanh âm, là trên thân kiếm máu tươi, nhỏ xuống tại mặt đất, nhưng lại sau đó một khắc trực tiếp hoá khí, biến mất.

Bởi vì, cái này căn bản liền không phải chân chính máu tươi, mà là kiếm này bản thân, ẩn chứa khủng bố sát cơ, tự hành ngưng tụ mà thành.

Sát ý hóa huyết.

Ngang ngược trùng thiên!

Cũng không biết thanh kiếm này, đến tột cùng mổ giết bao nhiêu sinh linh, mới có thể ngưng tụ ra, kinh khủng như vậy hủy diệt khí tượng.

Cái này đã là, 1 đem chân chính ma kiếm!

Ông ——

Ông ——

Nó xích hồng thân kiếm chấn minh, nóng bỏng, tham lam, mang theo vô tận ngang ngược sát cơ, như bài sơn đảo hải đập vào mặt, liền như kịch độc mãng xà, đem La Quan chăm chú quấn quanh, hận không thể một ngụm đem hắn thôn phệ.

Ma kiếm, cũng đã cảm nhận được, cùng thuộc 1 nguyên đế kiếm khí hơi thở!

Xa thác la đưa tay, ma kiếm ngang nhiên chém xuống, đen nhánh ma khí cùng tinh hồng kiếm quang, giờ phút này quấn giao cùng một chỗ, hóa thành khôn cùng lực lượng hủy diệt.

Oanh ——

Nổ vang rung trời, La Quan điệp gia thân lò, bạt sơn hà, từng ngày nguyệt, đãng cửu tiêu 4 kiếm, tạo thành khủng bố kiếm hà, cùng ma kiếm vừa đánh trúng đen, đỏ hai màu đụng nhau.

Mắt trần có thể thấy sóng xung kích động, sát na quét sạch tứ phương, ở giữa xen lẫn lực lượng đáng sợ, 2 người xa xa nhìn lại liền cảm thấy tim đập nhanh, tuyệt vọng.

2 kiếm giết nhau chỗ, liền thấy kiếm hà tại thoải mái, gào thét bên trong vỡ vụn, vỡ vụn, mà kia kinh khủng đen, đỏ hai màu, cũng đang không ngừng tán loạn.

Một kích này, thế lực ngang nhau!

La Quan nhướng mày, chợt bình tĩnh lại, nhưng một đôi tròng mắt chỗ sâu, lại toát ra nghiêm túc, trầm ngưng.

Cái này Ma tộc xa thác la, rất mạnh, mạnh phi thường, có thể nói là hắn cho tới nay, chỗ tao ngộ mạnh nhất cùng thế hệ tu sĩ.

Trong tay hắn ma kiếm, đem bá đạo, hủy diệt, giết chóc, tất cả đều phát huy đến cực hạn, là toàn phương vị cường hãn, gần như không nhược điểm.

Thậm chí, La Quan có thể cảm nhận được, một kiếm này bên trong ẩn chứa, đến từ xa thác la tuyệt đối tự tin —— hắn, nhất định sẽ thắng!

Mà loại này tự tin, La Quan cũng có, hắn đồng dạng không cho phép, mình tại hôm nay thất bại.

Bởi vì, số mệnh bánh răng đã chuyển động, mà hắn cùng xa thác la, chính là cái này một mặt bánh răng bên trên tranh đấu tiêu điểm, kẻ thất bại chắc chắn tử vong.

Hắn, còn không thể chết!

Ầm ầm ——

La Quan thể nội, đế kiếm bản nguyên sôi trào, đến từ ma kiếm khiêu khích, gặp phản bội phẫn nộ, cùng giờ phút này tao ngộ cường địch áp lực, đem hắn tự thân tiềm lực, toàn bộ bức ra.

Hắn cảm nhận được, mình còn có thể xuất kiếm.

Dù không dính liền, khí cơ khó mà hoàn mỹ, không có khả năng hoàn toàn phát huy ra, một kiếm này cường đại… Nhưng, đầy đủ! !

Ông ——

Kiếm minh trùng thiên, La Quan ra thứ 5 kiếm, “Trảm âm dương (trảm xuân thu)! !”

Một kiếm này, là vô danh kiếm quyết trong truyền thừa, La Quan đến nay đoạt được bên trong, cảnh giới cao thâm nhất, uy lực kinh khủng nhất kiếm.

Chỉ bất quá, bởi vì nó cùng phía trước 4 kiếm, cũng không phải là ăn khớp kiếm thế, một mực đến hắn đều rất ít thi triển.

Nhưng tại hôm nay trạng thái đặc thù dưới, mang theo 4 kiếm chi uy, La Quan đem một kiếm này chém ra, miễn cưỡng kiếm ra 5 kiếm đều tới chi thế.

Một nháy mắt, kia gào thét, sôi trào kiếm hà, sát na uy thế tăng vọt, càng nhiều mấy điểm khó nói lên lời khí cơ, như thiên địa không thể giam cầm, vạn vật đều có thể chém ngang.

Sát lực vô song, kinh thiên địa!

“Ừm? !” Xa thác la nhíu mày, đôi mắt lộ ra trầm ngưng, La Quan một kiếm này xuất thủ, hắn liền đã phát giác được bất phàm.

Kiếm này, lại khiến lúc trước kiếm hà uy thế, tăng vọt gấp đôi.

Ông ——

Xích hồng ma kiếm chấn minh trùng thiên, cường đại đối thủ, kích thích nó mạnh hơn dục vọng, hôm nay tất yếu tiêu diệt đi, thôn phệ.

“Ma hàng thiên địa!”

Đưa tay 1 kiếm, đen, đỏ hai màu sát na tăng vọt, tựa như là 2 loại cháy hừng hực, màu sắc khác nhau hừng hực hỏa diễm, tiếp theo từ đó phóng xuất ra đem hủy diệt hết thảy, đem vạn vật chôn vùi đáng sợ khí tức.

Lại ngạnh sinh sinh ngăn lại, đến từ kiếm sông khủng bố oanh sát, nhưng cái này 2 đạo công sát kiếm thế khủng bố, đã chạm đến thâm uyên tiếp nhận cực hạn.

Lại hoặc là nói, thời khắc này La Quan, xa thác la, nó bộc phát thực lực chi khủng bố, đã không bị thâm uyên

quy tắc chỗ cho phép.

Ông ——

Không gian sát na vặn vẹo, tiếp theo lại xuống một khắc, lấy kiếm sông cùng đen, đỏ hai màu trong chém giết tâm vì điểm, nhanh chóng sụp đổ, đổ sụp.

Càng có một phần khủng bố khí cơ, từ cửu thiên chi thượng giáng lâm, không nhìn đại địa trở ngại, trực tiếp rơi vào lòng đất này nơi cực sâu, đem 2 người bao phủ.

“Đáng sợ! Đây là thâm uyên quy tắc lực lượng… 2 người kia, lại đánh thâm uyên ý chí, giờ phút này đều giáng lâm…” Một tên thâm uyên chủng tộc cường giả trợn mắt hốc mồm, mặt mũi tràn đầy đều là hoảng sợ, kinh hãi. Trước mắt một màn, đừng nói gặp qua, chính là nghe cũng chưa từng nghe nói.

Dù sao, bởi vì thâm uyên quy tắc không trọn vẹn, vặn vẹo, cho phép tiến vào bên trong tu sĩ, cảnh giới có nghiêm ngặt hạn chế.

Chuyện này chỉ có thể nói rõ, La Quan, xa thác la 2 cái, thực tế quá biến thái, bộc phát hạn mức cao nhất cao không thể tưởng tượng nổi!

Lại 1 thâm uyên chủng tộc cường giả, lẩm bẩm nói: “Lại bộc phát xuống dưới, cũng không phải là đơn giản như vậy, thâm uyên quy tắc sẽ sửa đổi, lau đi, ý đồ phá hư thâm uyên vững chắc tồn tại… Bọn hắn đại khái, là muốn dừng tay…”

Quả nhiên, kiếm minh gào thét, kiếm minh dần dừng.

La Quan, xa thác la 2 cái, đồng thời đình chỉ kế tiếp theo chém giết , mặc cho kiếm hà cùng đen, đỏ hai màu, lẫn nhau làm hao mòn sạch sẽ.

Trong hư không, khủng bố khí cơ chấn động, ly kia vỡ vụn, đổ sụp không gian, còn chưa khôi phục lại.

2 người xa xa đối mặt, đều nhíu mày —— trận chiến ngày hôm nay, tất phân thắng bại sinh tử, nhưng lúc này mới vừa mới bắt đầu, liền náo một màn như thế, còn thế nào tiếp tục! ? !

Xa thác la đột nhiên ngẩng đầu 1 kiếm vung ra, khủng bố kiếm thế sát na bộc phát, lại một nháy mắt xé rách vô số đất đá hoành cản, càng “Ầm ầm” đem nó cuốn đi, hóa thành 1 đầu kinh khủng đất đá vòi rồng, phá đại địa mà ra đánh phía thâm uyên thiên khung.

1 kiếm phía dưới, phương viên mấy trăm dặm, dưới mặt đất vắng vẻ trên khu vực, bị đều mở ra —— liền như, tại trên toà đảo này, mở một mặt đại đại cửa sổ mái nhà.

Thế là, nương theo lấy phong thanh, tiếng sóng biển, từ phương xa truyền đến, còn có trên bầu trời kia khẽ cong yên tĩnh Hắc Nguyệt, xuất hiện trong mắt mọi người.

Xa thác la khom người cúi đầu, “Mời Hắc Nguyệt các hạ, tạm mở nơi đây quy tắc, phóng thích thâm uyên áp chế, để ta có thể cùng người này buông tay một trận chiến!”

Một mảnh trong yên lặng, Hắc Nguyệt cũng không đáp

lại, lại lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, từ hình bán nguyệt thái trướng đến trăng tròn.

Đen nhánh, như 1 khối thiên địa khuyết điểm, lại phóng xuất ra không thể đo lường bàng bạc vĩ lực, ý chí, nháy mắt tiếp chưởng nơi đây.

Sửa đổi quy tắc, chế định quy tắc, liền chẳng khác gì là vì La Quan, xa thác la 2 người, chế tạo riêng một chỗ chém giết chiến trường.

Ở trong đó, không nhận thâm uyên hạn chế, nhưng thỏa thích phát huy! !

“Ha ha ha!” Xa thác la cười to, ma kiếm phấn khởi rung động, oanh minh, “La Quan, ngươi ta kế tiếp theo, vốn ma cũng phải nhìn, ngươi còn có bao nhiêu thủ đoạn!”

Hắn rút kiếm hướng về phía trước, phía sau vô tận ma khí lăn lộn, kia tinh hồng kiếm ý ở trong đó hội tụ, lại phác hoạ ra 1 tôn khủng bố thân ảnh.

Như mặc giáp, sát cơ sôi trào!

—

—

—

—

—

Chương 754 : Chân ma chi niệm

Xa thác la đưa tay, chém xuống một kiếm.

Sau người, kia vô tận ma khí bên trong, từ ma kiếm kiếm ý hội tụ, tạo thành tôn kia khủng bố thân ảnh, ngang nhiên chuyển động theo.

1 kiếm rơi, thiên địa oanh minh, mất đi thâm uyên quy tắc áp chế, xa thác la thực lực, đáng sợ, giờ phút này hiển lộ rõ ràng không thể nghi ngờ.

Vô số hai tròng mắt trừng lớn, một kiếm này, bọn hắn tung chỉ là xa xa nhìn lại, cũng cảm giác tâm thần muốn nứt, sinh ra vô tận sợ hãi!

Cái này La Quan, như thế nào cản? !

6 tôn ma tử, cùng Tẩy Hải quỷ thần, Dư Nhược Vi, Tang Tang, Ngao Tú đại chiến, giờ phút này phát ra cuồng tiếu.

“Ta ma quốc xa thác la xuất thủ, ai có thể địch nổi?”

“Một kiếm này, liền đem quyết ra thắng bại!”

“Đế kiếm người thừa kế, hắn chết chắc!”

Đúng lúc này, lại một tiếng kiếm minh bộc phát, tùy theo mà đến là kia khủng bố tới cực điểm, cơ hồ ngưng tụ

thành thực chất bạo ngược sát ý.

La Quan giương kiếm mà đứng, sau người 1 đạo mặc giáp thân ảnh hiển hiện, toàn thân xích hồng chết trong biển máu, ngâm vô số năm.

Một đôi tròng mắt, chỉ có giết chóc!

Bởi vì, đây là giết chóc bản nguyên bị đoạt đến một bộ hóa thân, cũng là La Quan kiếm đạo giết chóc chân ý cụ hiện.

Giờ phút này, nó ngẩng đầu nhìn về phía xa thác la, nói xác thực hơn là nhìn về phía, phía sau hắn ma khí bên trong đạo kiếm ý kia ngưng tụ thân ảnh.

Rống ——

Một tiếng gầm nhẹ, từ trong miệng nó phát ra.

Oanh ——

1 kiếm đối 1 kiếm, La Quan cùng xa thác la sau lưng, riêng phần mình đứng thẳng 1 đạo khủng bố huyết ảnh.

Trên thực tế, liền khí tức cùng khủng bố cảm giác mà nói, La Quan so xa thác la ngược lại càng giống là, 1 cái giết người như ngóe ác ma.

Nếu không, làm sao nuôi ra kinh khủng như vậy sát ý!

2 kiếm gặp nhau, lập tức oanh minh kinh thiên, một nháy mắt bắn ra khủng bố xung kích, đem không gian trực

tiếp xé rách, xoắn nát. Chấn động, cuồn cuộn, mỗi một tấc phạm vi bên trong, đều ẩn chứa hủy diệt vạn vật lực lượng kinh khủng.

Lấy giết chóc chân ý, đối kháng ma niệm cụ hiện, một kiếm này lại đánh cái ngang tay.

Tẩy Hải quỷ thần cười to, “Tốt, bản tọa liền biết, La tiểu hữu ngút trời kỳ tài, sao lại thua ở chỉ là Ma tộc trong tay?”

Đáy lòng, lại thở dài ra một hơi.

Vừa rồi hắn thật, lo lắng tới cực điểm, thực tế kia xa thác la 1 kiếm, quá mức đáng sợ.

Đáng sợ đến, Tẩy Hải quỷ thần đều không có nửa điểm nắm chắc có thể đem kiếm này ngăn lại, nhưng La Quan biểu hiện, để hắn mừng rỡ không thôi.

Dư Nhược Vi không nói gì, chỉ bất quá vẫy tay một cái, càng nhiều lôi đình chi lực, thụ nàng triệu hoán từ trong hư vô hiện lên, “Ầm ầm” gào thét, dũng động, phóng tới đối diện Ma tộc.

Một đám hỗn đản, dám chú La Quan, toàn bộ đều đáng chết —— vậy liền, một cái cũng không được sống!

“A!”

“Cứu mạng!”

Dư Nhược Vi đột nhiên bộc phát, lại thêm xa thác la tất

sát một kiếm, lại bị La Quan ngăn lại, Ma tộc chấn kinh, thất thần phía dưới, lập tức tử thương thảm trọng.

Thậm chí, 1 tôn ma tử đều bị lôi đình đả thương, toàn thân khét lẹt thống khổ gào thét, nhưng đôi mắt bên trong lại hiển hiện một tia bất an.

Sẽ không phải, xa thác la cũng không có cách, giết chết cái này La Quan a? Vậy hôm nay, bọn hắn phiền phức liền lớn!

Tang Tang, Ngao Tú biểu hiện nhất bình tĩnh, 1 cái là đối La Quan, có đầy đủ lòng tin, một cái khác thì là đối La Quan tình cảm rất phức tạp… Hắn có thể xử lý Ma tộc tự nhiên tốt nhất, nhưng nhìn gia hỏa này không may, Ngao Tú cũng không phải không thể tiếp nhận.

Hừ!

Đây chính là Chân Long ngạo kiều.

“La Quan, vốn ma phải thừa nhận, sự cường đại của ngươi đích xác ra ngoài ý định.” Xa thác la chậm rãi mở miệng, đôi mắt biến thành đen nhánh, nặng nề trông lại, “Có lẽ ngươi không biết được, tại hôm nay gặp nhau trước đó, vốn ma liền biết được ngươi tồn tại… Mà tại ma quốc thu thập trong tin tức, thực lực ngươi còn rất yếu nhỏ, yếu nhỏ đến vốn ma một ngón tay, liền đủ để đưa ngươi nghiền nát.”

“Ma quốc thu thập tin tức, là không có sai, vậy cũng chỉ có một lời giải thích, ngươi tốc độ phát triển vượt qua, các tế tự đoán trước… Khó trách chúa tể các hạ hội…

Ngô, nhưng cũng may, hôm nay là vốn ma tự mình xuất thủ, ngươi nhất định sẽ chết.”

Hắn ngữ khí rất bình tĩnh, tung bị La Quan ngăn lại 1 kiếm, cũng không một chút gợn sóng, giữa lông mày tràn ngập sự tự tin mạnh mẽ.

“Nói nhảm thật nhiều!” La Quan cười lạnh, “Những năm này, kêu gào muốn giết lão tử người nhiều, nhưng bây giờ bọn hắn mộ phần cỏ, đã sớm cao hơn ba thước.”

“Có thể động thủ, liền chớ ép bức!”

Ông ——

La Quan một bước đạp xuống, “Hiện tại, nên ta.”

Ngay từ đầu, nhìn thấy xa thác la lúc, La Quan lồng ngực ở giữa, liền tràn ngập lửa giận —— đó là một loại, không thể áp chế ly kỳ phẫn nộ, như đụng phải, thế gian nhất hiểm ác tính toán cùng phản bội, nhất định phải lấy máu tươi đến giội tắt.

Hắn biết, cái này phẫn nộ nguồn gốc từ đế kiếm, La Quan vẫn chưa áp chế, mà là đem phần này phẫn nộ triệt để thôi phát, để khiến tự thân bộc phát ra, cường đại nhất sát lực.

Oanh ——

La Quan thể nội, đế kiếm bản nguyên sôi trào, trong tay hắn tru tiên kiếm, hay là không trọn vẹn, phế phẩm bộ dáng, giờ phút này lại có từng tia từng tia từng sợi

quang mang, từ đó phóng xuất ra, phác hoạ ra 1 đạo thật mỏng kiếm ảnh, như vì nó mặt ngoài thiếp một lớp màng.

Nhưng hôm nay, lại có bá đạo, cường thế, chém hết thiên địa khủng bố khí cơ, từ đó phát ra. Cùng tru tiên kiếm khác biệt, nhưng lại tới hòa làm một thể… Đây là, đã từng đế kiếm, là La Quan triệu hồi ra đế kiếm hư ảnh.

Đế kiếm truyền thừa, tự nhiên là lấy đế kiếm chém ra, mới thỏa đáng nhất.

“1 kiếm khai thiên!”

Kiếm rơi nháy mắt, thiên khung sát na một phân thành hai, như viễn cổ thần ma giao phong, hạo đãng kiếm ảnh từ trên trời giáng xuống.

“Ầm ầm” cuốn lên vô tận thiên địa linh lực, lấy không thể địch nổi chi thế, ngang nhiên giết tới.

Một kiếm này, La Quan thi triển rất nhiều lần, cũng là hắn sở được đến, thứ 1 nói đế kiếm truyền thừa, nhưng lại chưa bao giờ rõ ràng cảm nhận được, nó là cường hãn như thế, bá đạo. Ngày đó hàng chi kiếm, làm lòng người thần run rẩy, mũi kiếm khóa chặt chỗ, vạn vật run rẩy.

Không thể địch nổi, duệ không thể đỡ!

Kiếm này, vào hôm nay trong thâm uyên, có thể xưng vô địch.

Xa thác la mặt lộ vẻ ngưng trọng, nắm chặt trong tay ma kiếm, mà nó tại cảm nhận được, đế kiếm khí tức về sau, xích hồng sát na tăng vọt.

Ngao rống ——

Bên tai, tựa hồ có thể nghe tới, kia thuộc về “Ma” gào thét, gầm thét, cùng nóng bỏng, tham lam. Giết chết La Quan, thôn phệ đế kiếm, cái này không chỉ có là xa thác la dục vọng, ma kiếm càng cường liệt gấp 10 lần, gấp trăm lần.

“Ma nuốt vạn vật!”

Oanh ——

Đưa tay 1 kiếm, ma kiếm kiếm thế bay thẳng cửu tiêu, một nháy mắt liền hiện ra, 1 tôn khủng bố ma vật hư ảnh. Nó người khoác lân giáp, thân thể bàng bạc như 1 cái nguy nga sơn mạch, đen nhánh, hờ hững đôi mắt bên trong, chỉ có băng hàn, tịch diệt.

Thuần túy, ma khí tức từ này ma ảnh thể nội phát ra, bởi vì nó là “Ma ý” ngưng tụ, cũng là xa thác la quan tưởng bên trong, ma chân thân.

Mà hắn sở dĩ, có thể có được “Xa thác la” xưng hào, chính là bởi vì cảm thấy được, vĩ đại, duy nhất chúa tể ý niệm.

Ma ảnh mở cái miệng rộng, hướng về phía trước khẽ hấp, kia từ phía trên mà đến 1 kiếm, lại bị nó trực tiếp nuốt vào trong bụng. Nhưng hiển nhiên, một kiếm này

cũng không phải là ăn ngon như vậy, “Ầm ầm” kiếm minh gào thét, từ ma ảnh trong bụng truyền ra, nó biểu lộ lộ ra một tia thống khổ, phát ra phẫn nộ gào thét.

Ầm ầm ——

Ma khí đang sôi trào, lăn lộn, phóng thích ra bản thân hủy diệt năng lực, muốn đem nuốt vào đế kiếm một kích, cho ngạnh sinh sinh luyện hóa, lau đi.

Mà La Quan, cũng cảm nhận được uy hiếp, cảnh giác, hắn đột nhiên sinh ra, trực giác mãnh liệt —— tuyệt đối không thể, để trước mắt tôn này ma ảnh hoàn thành thôn phệ, nếu không hắn mất đi, đem không chỉ là chém ra một kiếm này chi uy, còn đem bị đoạt đi, thuộc về một kiếm này truyền thừa!

Nguyên lai, hung hiểm nhất tranh đoạt, đã không tại biết chưa phát giác bên trong, bắt đầu.

Xa thác la trông lại, cười to, “La Quan, kiếm của ngươi đích xác rất mạnh, nhưng lại cường hãn kiếm, cũng chú định chỉ là chất dinh dưỡng.”

“Chân ma hiện thân, có thể nuốt thiên địa vạn vật, kiếm của ngươi đã cửa vào, liền lại vô tránh thoát khả năng… Ngươi, đã bại!”

Đây cũng không phải là cuồng vọng, từ ngay từ đầu liền sớm, khóa chặt thắng ván, mà là xa thác la đối với vĩ đại, duy nhất chúa tể, có lòng tin tuyệt đối.

Dù là, chỉ là Thần 1 đạo ma niệm, cũng đủ để thôn phệ

La Quan, cướp đoạt đế kiếm truyền thừa… Bởi vì, Ma thần, không gì làm không được!

Không sai, tại ma quốc, Ma tộc trong mắt, chúa tể các hạ chính là, Ma tộc duy nhất thần!

Thần chi lực, phàm nhân làm sao có thể chống lại? ? Tung tay cầm đế kiếm, cũng chỉ có bại một lần.

La Quan nhíu mày, chợt bình tĩnh lại, hắn nhìn về phía ma ảnh, bởi vì bị nuốt 1 kiếm, cho nên hắn có thể càng thêm rõ ràng cảm nhận được, cái này ma ảnh khủng bố.

Liền như, hủy diệt vạn vật căn nguyên, có thể đem hết thảy toàn bộ chôn vùi… Có lẽ, trước mắt chính là chân chính, ma lực lượng! !

Nhưng, thì tính sao? !

Kiếm của hắn, còn tại trong tay, ai có thể cướp đi?

“Vạn vật Quy Khư!”

Ông ——

Kiếm minh tái khởi, La Quan đưa tay chém ra, đế kiếm truyền thừa kiếm thứ 2.

Ngươi muốn nuốt? Vậy liền cho ngươi! 1 kiếm là ăn, 2 kiếm cũng là ăn, nhưng muốn nhìn khẩu vị của ngươi, phải chăng có tốt như vậy.

Như nuốt không dưới, liền muốn xé rách ngươi tạng

phủ, lồng ngực! !

Đương nhiên, La Quan đi này phong hiểm, nguyên nhân trọng yếu hơn là, hắn đã bị nuốt 1 kiếm, liền cùng “Ma niệm” có liên thông. Nếu không thể đem nó trảm chi, dù là có thể đào tẩu, cũng sẽ bị từng chút từng chút, cướp đoạt đế kiếm bản nguyên, cuối cùng không có gì cả, thê thảm chết đi.

Lui không thể lui, chỉ có xuất kiếm.

Oanh ——

Một kiếm này, không có 1 kiếm khai thiên chỗ bộc phát ra, loại kia càn quét thiên địa, chém ngang bát phương lục hợp khủng bố khí cơ, nhưng nó sự đáng sợ, lại nửa điểm không tại nó hạ.

Mũi kiếm chỗ hướng, hết thảy đều tại hủy diệt, vỡ vụn, quy về vô tận hư vô.

“Quy Khư” 2 chữ, vốn là cuối cùng chết đi, kết cục, đại biểu cho tuyệt đối sát phạt.

Ngao rống ——

Ma ảnh gào thét, như lúc trước đồng dạng, không có nửa điểm do dự liền mở cái miệng rộng, đem “Vạn vật Quy Khư” 1 kiếm kế tiếp theo nuốt vào.

Ầm ầm ——

Ma khí triệt để sôi trào, gầm thét điên cuồng vận chuyển.

Mà cùng lúc đó, là càng thêm bạo ngược kiếm minh cuồn cuộn, hai thức đế kiếm chi lực, ngay tại ma trong bụng nghiêng trời lệch đất.

Chân ma chi niệm, mượn ma kiếm chi lực cụ hiện, đây mới là Thần lực lượng, có thể giáng lâm hiện thế nguyên nhân căn bản —— cho nên, dưới mắt mặt ngoài là Chân ma chi niệm, muốn luyện hóa, thôn phệ đế kiếm truyền thừa, nhưng căn bản vẫn là đế kiếm, ma kiếm giao phong.

Cả 2 cùng thuộc 1 nguyên, đọa lạc giả cũng không cho rằng nó liền sai, chẳng qua là lựa chọn, mặt khác một con đường mà thôi.

Ma, chưa hẳn liền không thể trở thành, người thắng cuối cùng!

Nó tuyển con đường này, liền cùng La Quan đồng dạng, không cách nào lui ra phía sau.

Ông ——

Ông ——

Ma kiếm chấn minh, đột nhiên tránh thoát xa thác la bàn tay, gào thét bay vào ma ảnh bên trong, sau một khắc kinh thiên oanh minh tiếng vang, từ đó bộc phát.

Kia là ma kiếm, cùng ma ý tương dung, cả 2 quy về một thể, chung trấn đế kiếm! !

“2 đánh 1…”

Bá ——

Tiểu la lỵ hiện thân, nghiến răng nghiến lợi, “Các ngươi đây là, không đem Quy gia ta xem ở mắt bên trong a? Thật sự cho rằng thầy trò chúng ta 2 cái là bùn làm, các ngươi muốn làm sao bóp, liền bóp thế nào? !”

Oanh ——

La Quan trên thân, tóc đen trường bào đột nhiên quang mang đại tác, hiển hiện nhật nguyệt tinh thần, tiếp theo phóng xuất ra cường đại tinh thần chi lực, rót vào trong cơ thể hắn.

Một nháy mắt, La Quan khí tức phóng đại.

Tiểu la lỵ gào thét, “La Quan, chém chết bọn hắn!”

——

Chương 755 : Song kiếm hợp bích

Hung thần ác sát, mặt mũi tràn đầy sát cơ tiểu la lỵ, nhưng ở La Quan xem ra, lại có vẻ phá lệ đáng yêu.

Quả nhiên, lão sư mặt ngoài, đối với hắn ghét bỏ không được, hay là không nhìn nổi hắn gặp được nguy hiểm.

Bất quá, coi như không có lão sư hỗ trợ, La Quan cũng có tự tin… Kiếm của hắn, liền xem như Chân ma, cái này nuốt không xong!

Đương nhiên, lời này trong lòng nghĩ nghĩ cũng chính là, nói là chắc chắn sẽ không nói.

“Đa tạ lão sư.” La Quan trong lòng nói nhỏ, chợt cười to, đưa tay giương kiếm, nhưng nghe nói kiếm minh thanh âm hướng cửu tiêu.

“Kiếm thứ 3, cũng là ta đến nay đoạt được, đế kiếm truyền thừa cuối cùng 1 kiếm.”

“Nếu ngươi có thể nuốt vào, vậy liền ăn đi, liền xem như ta La Quan, tặng cho các ngươi lễ vật!”

Nói xong, chém xuống một kiếm.

“Thiên địa vì lao!”

Một kiếm này, diễn hóa một phương thiên địa, bài xích

hết thảy dị đoan, chỉ còn hơn thuần túy nhất kiếm đạo. Phải Huyền Quy tương trợ, nhật nguyệt tinh thần pháp bào tinh thần chi lực gia trì, La Quan một kiếm này uy lực tăng vọt, lại mơ hồ có thể thấy được, vô số kiếm ảnh trống rỗng hiển hiện, gào thét tung hoành ở thiên địa, đem một vùng không gian cắt đứt ra ngoài, tự thành một phương tiểu thế giới.

Muôn hình vạn trạng, huyền diệu tuyệt luân, càng cho người ta một loại không thể hủy diệt, sinh sôi không ngừng cảm giác.

Chẳng biết tại sao, tại một kiếm này chém ra nháy mắt, lòng tin mười phần xa thác la, lại đột nhiên từ đáy lòng bên trong sinh ra bất an.

Liền như, đem phát sinh một loại nào đó, cực đáng sợ sự tình.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, từ ma ảnh thể nội truyền ra, là sa đọa ma kiếm đang gầm thét, nó phóng thích ra vô tận huyết sắc, khảm nạm tại ma ảnh giữa lông mày, liền như vì nó mở cái thứ ba dựng thẳng đồng, giờ phút này theo kiếm minh bộc phát, ma ảnh khí cơ tùy theo phóng đại.

Ma kiếm, cảm nhận được uy hiếp!

Bởi vì La Quan một kiếm này, khí tức quá mức khủng bố, thậm chí ẩn ẩn cho nó một loại, thiên địa vạn vật không thể áp chế cảm giác.

Chân ma chi niệm tuy mạnh, nhưng thật có thể, đem một kiếm này nuốt vào sao? !

6 tôn ma tử, cùng Tẩy Hải quỷ thần, Dư Nhược Vi cùng ở giữa chém giết, giờ phút này cũng tạm thời đình chỉ, riêng phần mình lùi ra ngoài tránh, để tránh cho gặp chém giết tác động đến.

Từng đạo ánh mắt, tụ đến —— bởi vì, song phương đều rất rõ ràng, trận chiến ngày hôm nay thắng bại, có lẽ liền muốn phân ra.

Mà việc này, đem trực tiếp quyết định kết cục sau cùng!

Ngao rống ——

Ma ảnh ngửa mặt lên trời gào thét, phải ma kiếm chi lực tương trợ, nó hình thể càng thêm ngưng thực, miệng lớn hung hăng 1 nuốt.

Ầm ầm ——

Như thôn tính biển cả, lại như vạn nguyên về lưu, La Quan chém ra “1 kiếm hóa giới”, lại bị nó ngạnh sinh sinh nuốt vào trong bụng.

Thành công!

Xa thác la gánh nặng trong lòng liền được giải khai, mặt lộ vẻ tiếu dung, lớn tiếng nói: “La Quan, vốn ma đã nói với ngươi, hôm nay ngươi hẳn phải chết không nghi ngờ!”

3 kiếm nhập ma bụng, chỉ cần đem luyện hóa, hấp thu, liền có thể cướp đi đế kiếm truyền thừa.

Đến lúc đó, La Quan tự nhiên là chỉ có, một con đường chết.

Huống chi, lần này ra ma quốc, tiến vào thâm uyên trước đó, xa thác la từng đạt được thần dụ —— La Quan, phải chết!

Cho nên, dù là đã đoạt được đế kiếm truyền thừa, xa thác la cũng sẽ không đối với hắn, có nửa điểm nhân từ nương tay.

“Ha ha ha! Xa thác La đại nhân, ma uy vô song!”

“Đây chính là Chân ma chi ý, ta tộc thu hoạch được danh hiệu đường tắt duy nhất, quả nhiên cường đại vô song!”

“Vô luận như thế nào, cướp đoạt đế kiếm truyền thừa, ngươi ta đều một cái công lớn.”

Một đám ma tử, Ma tộc, nhao nhao đại hỉ.

Tẩy Hải quỷ thần sắc mặt, thì bỗng dưng âm trầm xuống, mắt lộ kinh sợ.

La Quan bại rồi? !

Hắn lại bại!

Cốt Linh Tôn đại nhân chuẩn bị ở sau đâu? Vì sao còn

chưa xuất hiện, hẳn là… Là Cốt Linh Tôn đại nhân, từ bỏ lần này kế hoạch?

Nếu không, như thế nào sẽ trơ mắt nhìn xem La Quan bị giết.

Có lẽ, ta nên nghĩ biện pháp thoát thân…

Tẩy Hải quỷ thần đáy mắt, hiện lên một chút do dự, chợt bình tĩnh lại.

Trước đó, là hắn trợ giúp La Quan, hoàn thành đối quỷ thần đồ sát, hắn cũng không thua thiệt đối phương, vì cầu tự vệ thoát thân, Cốt Linh Tôn đại nhân cũng sẽ không trách tội.

“Tiện tỳ! La Quan chết chắc, ngươi còn muốn kế tiếp theo phản kháng sao? Hiện tại liền quỳ xuống, đem vốn ma hầu hạ dễ chịu, có lẽ ta 1 cao hứng, liền có thể cho ngươi một đầu sinh lộ.” 1 tôn ma tử nhe răng cười, quanh người hắn chật vật không thôi, mảng lớn khét lẹt vết tích, chính hung dữ nhìn về phía Dư Nhược Vi.

Hiển nhiên, chưởng khống lôi đình, áo trắng như tuyết cao lãnh Dư Tông chủ, gây nên hắn hứng thú.

Dư Nhược Vi như chưa nghe nói, chỉ là khẩn trương nhìn về phía La Quan, nàng không tin hắn sẽ thua… Sẽ không, nhất định sẽ không.

Đúng lúc này, La Quan đột nhiên quay đầu, nháy mắt mấy cái, “Kiếm của ta, có thể nuốt vào, lại không đại biểu liền có thể tiêu hóa.”

“Nói không chừng, là muốn ồn ào bụng.”

Nói xong, hắn một bước đạp xuống.

Ầm ầm ——

Trong chốc lát, ma ảnh trong bụng kiếm minh tăng vọt, đế kiếm 3 thức truyền thừa, bây giờ hội tụ đến cùng một chỗ, hóa thành bàng bạc kiếm hà. Bắt nguồn từ mênh mông ở giữa, chui vào hư vô chỗ, hạo đãng đãng càn quét 4 phương, có thể đem hết thảy xé rách, hủy diệt, khí thế khó cản.

Ma ảnh ngửa mặt lên trời gào thét, biểu lộ thống khổ vặn vẹo, chỗ mi tâm phóng thích xích hồng quang mang ma kiếm, tùy theo trở nên sáng tối chập chờn. Hiển nhiên, 2 người này bây giờ, thừa nhận cực đáng sợ áp lực —— một khi không trấn áp được, kiếm hà đem phá ma ảnh mà ra!

Cười to, mừng như điên một đám ma tử, Ma tộc, lập tức cứng tại nguyên địa, từng cái trợn to tròng mắt, mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi, dù là tận mắt nhìn thấy, bọn hắn cũng cảm thấy như trong mộng.

Xa thác La đại nhân xuất thủ, càng triệu hồi ra Chân ma ma niệm, thủ đoạn như thế lại vẫn không thể, trấn áp cái này La Quan… Người này, rốt cuộc mạnh cỡ nào? !

Trên thực tế, chỉ có xa thác la 1 người, nhìn ra La Quan hôm nay cường hãn chân tướng, hắn mạnh cũng không phải là vẻn vẹn đến từ tu vi, càng bởi vì nó cường hãn

lại tuyệt đối tự tin.

Đó là một loại , mặc cho trời sập núi ép, vạn vật tịch diệt cũng không thể, dao động tự thân nửa điểm tuyệt đối tin niệm —— kia là, thuộc về La Quan kiếm, là hắn nói!

Chính là bởi vì phần này ý chí, mới có thể làm đế kiếm 3 thức, ngạnh sinh sinh ngăn trở đến từ Chân ma chi niệm, cùng ma kiếm dung hợp về sau, chỗ bộc phát khủng bố thôn phệ.

Cho nên nhất định phải giết hắn, diệt nó hồn phách ý chí, khi đế kiếm vô chủ về sau, tự nhiên sẽ bị thôn phệ.

Oanh ——

Xa thác la một bước phóng ra, không có nửa điểm do dự, trực tiếp ngang nhiên động thủ.

“Đến hay lắm!” La Quan cười to, bây giờ trong tay đối thủ không có kiếm, mà hắn lại còn cầm tru tiên kiếm.

Chỉ bất quá, kiếm mặt ngoài thân thể tầng kia, ngưng tụ đế kiếm hư ảnh, bây giờ đã biến mất không gặp. Nó theo La Quan, chém ra “Thiên địa vì lao” 1 kiếm, cùng nhau giết vào ma ảnh thể nội, dẫn dắt đến kiếm hà gào thét, sôi trào.

“Dư sư muội, ngươi ta liên thủ, cùng ra 1 kiếm!”

Dư Nhược Vi đôi mắt, nháy mắt trở nên sáng tỏ, “Được.”

La Quan không có việc gì, hắn không có việc gì!

Ầm ầm ——

Nhảy vọt lôi quang, một nháy mắt đưa nàng thân ảnh bao phủ, váy trắng tại lôi đình chi lực dẫn dắt dưới phiêu đãng, phát ra nghiêm nghị uy thế.

Sau một khắc, 1 nam 1 nữ 2 tiếng quát khẽ, đồng thời vang lên, “Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết!”

Một kiếm này, hợp 2 người chi lực, Dư Nhược Vi luyện hóa lôi đình đạo quả, đi ra mình lôi đình chi đạo. Mà La Quan bây giờ, càng là trước nay chưa từng có trạng thái đỉnh phong, chém ra lôi đạo đòn đánh mạnh nhất.

Gào thét lôi quang, như vỡ đê giang hà, một nháy mắt bộc phát, quét ngang, đem lọt vào trong tầm mắt hết thảy đều bao phủ, bao trùm.

Vừa rồi, đối Dư Nhược Vi nói năng lỗ mãng ma tử, lọt vào 2 người không hẹn mà cùng chiếu cố, kêu thảm rất là thê lương, lại tại sau một khắc im bặt mà dừng.

Hắn có thể miễn cưỡng ngăn trở, Dư Nhược Vi lôi đình oanh sát, nhưng ở song kiếm hợp bích về sau, lại yếu ớt giống như là cái trứng gà.

Bây giờ, trứng nát.

Nó hơn ma tử, Ma tộc, cũng là tiếng kêu rên liên hồi, kêu rên bên trong ngã xuống đất, lăn lộn, lại tại lôi hải càn quét phía dưới khó mà tránh thoát.

Hủy diệt, chính giáng lâm tại Ma tộc đỉnh đầu!

Chính là xa thác la, cũng bị tứ ngược lôi đình triều cường, ngạnh sinh sinh cách trở tại bên ngoài.

Hắn dù không thèm để ý, nó hơn ma tử, Ma tộc chết sống, nhưng những người này lại là, ngăn chặn Tẩy Hải quỷ thần, Dư Nhược Vi đám người quân cờ.

Nếu không, một đôi 1 tình huống dưới, hắn còn chiếm không đến thượng phong, như đối mặt La Quan bọn người vây giết, chẳng lẽ không phải muốn bị bạo chùy? !

“Ma hỏa Phần Thiên!”

Rít lên một tiếng, xa thác la 2 tay giao hợp phía trước, chậm rãi kéo ra. Màu đen ma hỏa lập tức từ hai bàn tay tâm hiện lên, tiếp xúc đến không khí về sau, thế lửa sát na tăng vọt, đảo mắt liền hóa thành một phương đen nhánh biển lửa.

Ầm ầm ——

Gào thét bên trong, ma hỏa càn quét lôi hải, 2 loại lực lượng cường hãn, giữa lẫn nhau điên cuồng va chạm, chôn vùi.

Cùng lúc đó, bị lôi hải trấn sát Ma tộc mọi người, cũng đang liều mạng tự cứu.

Các loại Ma tộc thần thông xuất thủ, càng từng cái, trực tiếp hiện ra Ma tộc bản thể, lấy cường hóa tự thân năng lực phòng ngự.

Cuối cùng, có 3 tên ma tử, mang theo mười mấy tên Ma tộc dưới trướng, chật vật không chịu nổi chạy ra. Những người còn lại đều đổ vào trong biển sấm sét, bị La Quan, Dư Nhược Vi hợp lực 1 kiếm, trực tiếp trấn sát tại chỗ.

Trong lúc nhất thời, thiên địa tĩnh mịch.

Khu vực bên ngoài, vô số quan chiến người tu hành, vô luận ngoại lai tu sĩ, hay là thâm uyên chủng tộc cường giả, dị tộc người tu hành cùng các loại, đều mặt mũi tràn đầy kinh hãi.

Bọn hắn vô luận như thế nào, cũng không nghĩ tới, trận chiến này lại thảm liệt như vậy, nhất là La Quan bọn người, triển lộ ra siêu cường thực lực, mọi người chấn kinh.

Ma tộc mặc dù còn chưa bại, nhưng thế cục rất rõ ràng, bọn hắn đã bị đặt ở hạ phong.

Hẳn là, hôm nay người thắng sau cùng, lại sẽ là La Quan những người này? !

Ngao rống ——

Một tiếng thống khổ gào thét, bừng tỉnh chấn kinh, trong suy tư mọi người, bọn hắn lúc này mới nghĩ đến, trước đó La Quan cùng xa thác la ở giữa đại chiến, còn chưa phân ra thắng bại.

Chân ma chi niệm cùng ma kiếm tương dung, tôn kia

khủng bố ma ảnh, còn tại nếm thử trấn áp, thôn phệ, bị nuốt vào trong bụng đế kiếm 3 thức.

Chỉ bất quá mắt nhìn tình hình bên dưới huống, thế cục hình như có chút không ổn, bởi vì ma trong bụng kiếm hà gào thét, cũng không phải là theo thời gian trôi qua mà suy yếu, ngược lại trở nên càng ngày càng cuồng bạo.

Thậm chí, khủng bố ma ảnh mặt ngoài, chấn động, vặn vẹo bên trong, lại hiện ra từng đạo mơ hồ khe hở, mơ hồ trong đó có thể nhìn thấy trong đó, kia vô số tung hoành gào thét kiếm quang.

“Tẩy Hải quỷ thần, còn xin các hạ tiếp tục động thủ, đem Ma tộc dư nghiệt, toàn bộ trấn sát!” La Quan xem ra một chút, chậm rãi mở miệng.

Lão tẩy trong lòng run lên, tỏa ra mấy điểm ngượng ngùng bất an, ám đạo hẳn là tiểu tử này, nhìn ra vừa rồi ta muốn chạy đường rồi? Cho nên, lúc này mới cố ý gõ ta.

“Khục! La tiểu hữu yên tâm, những này ma tể tử, liền giao cho ta!”

Đều do những này đáng chết Ma tộc, vừa rồi làm ra to lớn thanh thế, giống như là thật muốn thắng, kết quả liền cái này? ! Các ngươi chết thì chết, còn liên lụy lão tử mất mặt, thực tế tội ác tày trời.

“Cho bản tọa chết!” Nổi giận đan xen Tẩy Hải quỷ thần, đem phần này lửa giận, đều phát tiết đến Ma tộc trên

thân mọi người, trong lúc nhất thời quỷ khí trùng thiên, rất có lấy một địch trăm, lão tử đều vô địch khí thế! !

Tang Tang thấp giọng nói: “Xem ra sao? ? Đây chính là đối đại nhân, không có lòng tin hạ tràng, gia hỏa này bỏ lỡ cơ duyên của mình!”

Nàng cất bước tiến lên, đưa tay nhấn một cái.

Ầm ầm ——

Lực lượng kinh khủng, hướng Ma tộc trấn sát mà đi.

Ngao Tú cười lạnh một tiếng, ám đạo mất mặt lại không phải ta, ngươi nhắc nhở cái gì? Nhưng biểu tình ở giữa, lại lộ ra mấy điểm không được tự nhiên.

“Ma tộc, các ngươi dám nhìn ta? Muốn chết!” Phần này không hiểu lửa giận, liền lại lần nữa phát tiết đến, Ma tộc trên thân mọi người.

Vốn là bị bạo chùy một trận, miễn cưỡng chạy trốn Ma tộc mọi người, lập tức bị đánh quỷ khóc sói gào.

Dư Nhược Vi tiến lên, đi tới La Quan bên người, thấp giọng nói: “Không có sao chứ?”

La Quan cười cười, “Yên tâm, hôm nay có người sẽ chết, nhưng phải chết người, tuyệt sẽ không là ta.” Hắn giương kiếm, nhìn về phía xa thác la, “Lão xa, ngươi nghĩ kỹ chết như thế nào sao? ?”

“Cuồng vọng!” Xa thác la mặt trầm như nước, lạnh giọng

nói: “Vốn ma thực lực còn chưa thi triển hết, hiện tại liền đưa các ngươi lên đường! !”

Oanh ——

Ma khí bộc phát, “Lốp bốp” cốt nhục nổ đùng bên trong, xa thác la thân thể tăng vọt, toát ra mảng lớn đen nhánh, dày đặc lân giáp. 2 cây uốn lượn sừng thú từ lông mày bên cạnh chui ra, đuôi dài lan tràn sinh trưởng, “Đôm đốp” âm thanh bên trong vung vẩy lấy, đem không khí đánh nứt.

Nó giữa mi tâm, 1 đạo quỷ dị ma văn, khảm nạm tại đen nhánh lân giáp ở giữa, có thể thấy được u quang phun trào, sáng tắt lấp lóe.

Hắn, hiện ra Ma tộc bản thể, cũng là Ma tộc cường hãn nhất hình thái, nhục thân chiến lực vô song.

Oanh ——

Dưới chân mặt đất, một nháy mắt vỡ nát, xa thác trục lăn ra liên tiếp dữ tợn ma ảnh, thẳng đến La Quan 2 người trùng sát mà tới.

La Quan cười to, “Đến hay lắm!” Ma tộc nhục thân hung hãn, cận chiến chém giết khủng bố? Khi hắn chân long chi thể, là bài trí sao? !

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 756 : Ngươi bại

Mặt đất vỡ nát, nổ tung vô số vết rạn, dày đặc như lưới lan tràn khắp nơi.

La Quan không chút do dự, cùng trùng sát mà đến xa thác la, trùng điệp va chạm đến cùng một chỗ.

Liền giống như là, 2 cái di động cao tốc sơn nhạc, tại va chạm nháy mắt, truyền ra “Ầm ầm” nổ vang rung trời.

Lực lượng kinh khủng xung kích, như kinh đào hải lãng, hướng 4 phương 8 hướng càn quét.

Chỗ trải qua chỗ, không gian vặn vẹo, sụp đổ, xuất hiện mảng lớn đen nhánh hư vô, mất đi quy tắc áp chế thâm uyên thế giới, căn bản không chịu nổi, đến từ 2 người toàn lực chém giết.

Trước mắt một màn, như viễn cổ thần, ma ở giữa đại chiến, cường hãn, bạo ngược, vô địch, bộc phát ra tuyệt đối cường hãn nhục thân lực lượng.

Nhất quyền nhất cước ở giữa, đều ẩn chứa đầy đủ, xé rách thiên địa khủng bố uy năng.

Xa thác la một lòng chặn đánh giết La Quan, lấy trợ Chân ma chi niệm, có thể thôn phệ đế kiếm, hoàn thành đối đế kiếm truyền thừa cướp đoạt.

Là lấy trong khi xuất thủ, cường thế mà bá đạo, lại hoặc là đối tự thân ma thân, có đầy đủ tự tin, cơ hồ không làm

nửa điểm phòng thủ, bao trùm lân giáp quyền cước khuỷu tay đầu gối, chính là hung ác nhất, đáng sợ vũ khí, điên cuồng thẳng hướng đối diện La Quan.

Mà đối mặt xa thác la, cơ hồ không muốn sống chém giết thủ đoạn, La Quan đã lui nửa bước, lại lựa chọn lấy giết giết nhau cường ngạnh thái độ —— ngươi đánh ta 1 quyền, ta trả lại ngươi 1 cước.

Nhìn như vụng về, giống như là 2 cái hơi biết công phu quyền cước mãng phu, lẫn nhau từng đôi chém giết, nhưng quyền này chân ở giữa ẩn chứa lực lượng, lại khiến vây xem mọi người mồ hôi lạnh ứa ra, sắc mặt trắng bệch.

Thực tế là 2 người kia quá mức khủng bố, bọn hắn chưa hề được chứng kiến, có người lại có thể đem nhục thân, tu đến như thế mức độ biến thái.

Cái này không phải cái gì quyền cước, rõ ràng chính là kinh khủng nhất công sát thần thông, đối oanh lúc bộc phát oanh minh, chấn động, cuồn cuộn khuếch tán khủng bố ba động, đều làm bọn hắn từ đáy lòng, sinh ra vô tận hồi hộp, kính sợ.

Không thể địch!

Như trúng vào 1 quyền nửa chân, nói ít cũng là xương cốt đứt gãy hạ tràng, không chết cũng muốn thoát mấy lớp da.

Dư Nhược Vi trên mặt ửng đỏ, khó trách La Quan như vậy dũng mãnh phi thường, nguyên lai nhục thể của

hắn, lại như thế cường hãn. Xem ra, lúc trước hay là lưu lại tình, nếu không nàng sợ là đi đường cũng khó khăn.

Nhìn qua hắn cùng xa thác la chém giết, Dư Nhược Vi ổn định tâm tư, hơi do dự hay là đè xuống, giúp hắn trấn áp xa thác la suy nghĩ.

Vừa đến 2 người thiếp thân chém giết, triền đấu, lấy lôi pháp trợ trận, rất dễ dàng ngộ thương. Thứ 2… Dư Nhược Vi nhìn ra được, La Quan là muốn dựa vào thực lực bản thân, chính diện đánh bại xa thác la.

Ầm ầm ——

Lôi đình chi lực bộc phát, tuôn hướng bị bạo chùy 3 tên ma tử cùng một đám Ma tộc, đã La Quan tạm không cần hỗ trợ, vậy liền trước xử lý bọn hắn.

Ma quốc, Ma tộc.

Đã là La Quan đối đầu, vậy liền cũng là nàng Dư Nhược Vi địch nhân, đối với địch nhân đương nhiên khỏi phải nói cái gì nguyên tắc, đạo nghĩa, đều chết hết lạnh buốt địch nhân, mới là tốt địch nhân.

“Xa thác la, cứu chúng ta!” 1 tôn ma tử thét lên, mặt mũi tràn đầy kinh sợ, sợ hãi.

Tẩy Hải quỷ thần, cùng Tang Tang, Ngao Tú liên thủ, liền chùy bọn hắn lật bất quá thân, tùy thời đều cảm giác muốn bị đánh nổ đầu. Hiện nay, Dư Nhược Vi lại gia nhập vào, cùng một chỗ đánh chó mù đường, bọn hắn tình cảnh càng phát ra tràn ngập nguy hiểm, còn tiếp tục

như vậy, cũng chỉ có một con đường chết.

Trên thực tế, bây giờ còn sống 3 tên ma tử, cùng một đám Ma tộc trong lòng, là có mấy điểm oán khí, ngươi xa thác la lợi hại như thế, sao còn đánh không lại La Quan? Nếu không phải ngươi bị chèn ép hạ phong, La Quan há có cơ hội, cùng Dư Nhược Vi liên thủ, song kiếm hợp bích triệu hoán khôn cùng lôi đình, khiến Ma tộc tử thương thảm trọng, rơi vào hiện tại hạ tràng.

Đương nhiên, oán khí mặc dù có, cũng không dám biểu lộ nửa điểm, bây giờ bọn hắn những người này, còn phải dựa vào xa thác la đến cứu mạng.

Nhưng rất đáng tiếc, hiện tại xa thác la, cũng đã không lo được những này đồng tộc. Bây giờ cùng La Quan cận thân chém giết, hắn càng đánh càng kinh hãi, thực tế không nghĩ ra một tên Nhân tộc kiếm tu, như thế nào xây ra kinh khủng như vậy nhục thân, lại nửa điểm không tại ma thân phía dưới.

Thậm chí, cùng La Quan đối oanh, quyền cước gia thân thời khắc, đáy lòng của hắn sẽ còn nhịn không được, sinh ra một tia run rẩy, hoảng sợ, liền như đối diện cùng hắn chém giết người, cũng không phải là 1 Nhân tộc, mà là một đầu khủng bố cự thú, có thể đem vạn vật xé thành vỡ nát.

Đó là một loại… Bị áp chế cảm giác! Mà phần cảm giác này, để xa thác la một chút kinh hoảng bên ngoài, liền chỉ còn hơn vô tận phẫn nộ.

Hắn, xa thác la, bị chí cao, duy nhất chúa tể, vĩ đại Ma

thần các hạ tán thành, thu hoạch được phong hào ma quốc ma tử, lại e ngại một tên Nhân tộc kiếm tu, cái này không thể tưởng tượng nổi, càng thêm không thể tha thứ.

“Rống —— “

Gầm lên giận dữ, vô tận ma khí bắn ra, xa thác la đôi mắt, 1 con biến thành đen nhánh, một cái khác thì xích hồng như biển máu.

Kia là, thuộc về ma kiếm lực lượng!

Lấy thân là vỏ gánh chịu ma kiếm, bản thân hắn liền cùng ma kiếm xem như một thể, bây giờ kiếm dù chưa nơi tay, nhưng cũng có thể mượn dùng kỳ lực.

Một nháy mắt, xa thác la mặt ngoài thân thể, những cái kia dày đặc, cứng rắn vảy giáp màu đen, lại toàn bộ mở ra, mặt ngoài huyết quang lưu chuyển, liền như vô số đem co lại tiểu nhân ma kiếm, phóng xuất ra bạo ngược, giết chóc khí cơ, theo ma khí chấn động, phun trào, tại quyền cước chém giết ở giữa đâm về La Quan.

Cái này liền giống như là, 2 người thiếp thân cận chiến, đối phương mặc vào một thân con nhím chiến giáp, cái này đạp ngựa hiển nhiên là gian lận. Nhưng La Quan đối đây, cũng không cảm thấy phẫn nộ, ngược lại từ đáy mắt ở giữa, lộ ra một tia khinh miệt. Bởi vì, xa thác la sợ, so kiếm ngươi không được, liều nhục thân ngươi còn không được, liền cái này? Liền cái này!

Mà xa thác la rất nhạy cảm, phát giác được đến từ La

Quan miệt thị, hắn đôi mắt trầm xuống, từ yết hầu chỗ sâu phát ra, một tiếng kiềm chế, phẫn nộ gào thét.

“La Quan, vốn ma tất sát ngươi!” Nhưng cái này gầm thét, ngược lại càng giống là bị người điểm phá về sau, chột dạ dưới thẹn quá hoá giận.

Cho nên, La Quan đáp lại hắn, chỉ là một tiếng cười nhạo, “Lời này, ngươi nói mấy lần, mình tâm lý không có số sao? Lão tử lỗ tai, đều muốn nghe ra kén.”

Châm chọc khiêu khích ở giữa, là đối địch nhân chẳng thèm ngó tới, nhưng trên thực tế La Quan ứng đối, nhưng không có nửa điểm lơ là sơ suất.

Xa thác la rất mạnh, mạnh đến nếu không phải trước đó, La Quan mượn đường uẩn tử bồ đề, cưỡng ép đột phá Thần Hồn cảnh, thực lực bản thân phóng đại, hắn căn bản không phải đối thủ. Thân là ma kiếm chấp chưởng giả, có được danh hiệu ma quốc ma tử, muốn trấn sát hắn tuyệt đối không phải chuyện đơn giản!

Oanh ——

Giữa bộ ngực, trái tim đại lực nhảy lên, thôi động toàn thân huyết dịch, tại toàn thân ở giữa gào thét chảy xiết, tản mát ra bốc hơi nhiệt lực.

Trận trận bạch khí từ đỉnh đầu toát ra, La Quan đôi mắt chỗ sâu, hiện ra băng lãnh dựng thẳng đồng, Chân Long chi thể lực lượng đã bị triệt để kích hoạt. Hắn mặt ngoài huyết nhục phía dưới, hiện ra tầng 1 tinh mịn đường vân, nhìn kỹ lại tựa như là, giấu ở da thịt phía dưới giáp

trụ.

Đây là, vảy rồng!

Càng quan trọng chính là, theo vảy rồng mạch lạc hiển hiện, tại La Quan giữa mi tâm, cùng xa thác la tình huống cùng loại, lại cũng phác hoạ ra, 1 đạo mơ hồ phù văn.

Mà liền tại, phù văn này xuất hiện nháy mắt, cách đó không xa chính cắn răng mặt lạnh, đánh tơi bời quần ma Ngao Tú, đột nhiên trừng lớn mắt, nàng bỗng nhiên xoay người nhìn lại, mặt mũi tràn đầy đều là rung động, không thể tưởng tượng nổi.

“Tổ… Tổ…”

Lời còn chưa dứt, liền bị Tang Tang đánh gãy, “Tốt, ngươi biết là được, đừng nói ra tới.” Đôi mắt ở giữa, lộ ra nhắc nhở, cảnh cáo.

Ngao Tú vội vàng ngậm miệng, giờ phút này nàng đôi mắt ở giữa, có mấy điểm hoảng hốt, càng nhiều hơn chính là không thể tưởng tượng nổi. Nhưng có một chút, lại rốt cục tỉnh ngộ lại —— vì sao, cho tới nay, thân là Long tộc trấn linh Tang Tang, đều như thế giữ gìn La Quan.

Nguyên lai, nàng chỗ giữ gìn, từ đầu đến cuối đều là Long tộc!

Chỉ là, cái này sao có thể… Vị kia, đã sớm tán ở thiên địa, hợp đạo quy thiên… Lúc này mới có năm đó, Long

tộc đại hưng, trở thành thiên đạo sủng nhi, thống trị thiên địa ngàn tỉ năm… Nhưng La Quan giữa lông mày đạo phù văn kia, nàng thân là Chân Long một mạch, tuyệt sẽ không nhìn lầm…

Cho nên, đây rốt cuộc là tình huống như thế nào? Ngao Tú thậm chí không lo được, lại đi bạo chùy Ma tộc, chăm chú nhìn về phía Tang Tang , chờ đợi giải thích của nàng.

“Chuyện này, ta cũng không có đáp án.” Tang Tang trầm mặc một chút, nói: “Ban đầu biết được thời điểm, ta so ngươi còn càng thêm chấn kinh, nhưng đây chính là sự thật… Đại nhân, mới là ta Long tộc một mạch, quay về thế gian mấu chốt.”

“Thập Tứ Mục, ngươi đã gặp, còn có vậy lưu tại Khương quốc quốc đô Ứng long nữ, đều có thuế biến Chân Long chi tư, mà bọn hắn sở dĩ có thể, đi đến hôm nay một bước, căn nguyên của nó đều tại trên người người lớn, đây chính là việc này tốt nhất chứng cứ!”

Tang Tang cúi đầu, đôi mắt thật sâu trông lại, “Ta không nói cho ngươi điểm này, là bởi vì vị kia lạc ấn, chỉ có Chân Long một mạch rõ ràng nhất, ta tuy là trấn linh, lại sợ sẽ xuất hiện ngoài ý muốn… Nhưng bây giờ, đáp ứng đã có, ngày sau làm như thế nào, ngươi muốn trong lòng hiểu rõ.”

Ngao Tú trầm mặc, mấy hơi sau ngẩng đầu, nho nhỏ trên khuôn mặt, bởi vì phẫn nộ mà vặn vẹo, “Ma tộc, một đám vương bát đản, còn muốn hại ca ca ta? Các ngươi đều đáng chết!”

Tổ long muội muội, đó là cái gì địa vị? Như ngày sau Long tộc đại hưng, đến uy thêm thiên địa ngày đó, tuyệt đối dưới một người, trên vạn vạn người.

Mà lại, cái này muội muội còn không phải ta mạnh nhận, là nhà ta tổ long ca ca chính miệng hứa hẹn, quan hệ thật đến không thể lại thật.

Khục!

Còn nữa nói, cùng tổ long làm huynh muội, cái này cần dính được bao lớn khí vận? ? Về sau, lo gì không thể khôi phục thực lực, thậm chí tiến thêm một bước! !

Một nháy mắt, Ngao Tú liền ngộ, cái gì hèn hạ tính toán? Kia cũng là thượng thiên an bài, ta cùng ca ca ở giữa duyên điểm.

Tang Tang kém chút khí cười, ai nói Chân Long đều ngạo kiều lại đầu sắt, danh xưng long chết không ngã đỡ, khinh thường trời cùng đất? Cái này mượn gió bẻ măng, thuận cán bò bản sự, cũng là không phải bình thường.

Bất quá, nàng đáy lòng bên trong, vẫn là kinh hỉ, kích động xen lẫn —— tỷ tỷ phán đoán là đúng, đại nhân thật là, tổ long ấn ký người thừa kế, lại thêm hắn vốn là Chân Long chi thể, chỉ cần huyết mạch lại thuần túy, lớn mạnh một chút, liền cùng Chân Long không khác.

Đến lúc đó, thế gian này liền có, 1 nam 1 nữ 2 tôn Chân Long… Vậy liền có phồn diễn sinh sống, nặng đắp Long

tộc một mạch căn cơ.

Cho nên, Ngao Tú hay là ngốc, cái gì ca ca muội muội, sinh sôi Long tộc trách nhiệm, nhất định rơi vào trên người ngươi a. Còn có Ứng Thanh Linh, nàng huyết mạch rất là thuần túy, theo tu vi, cảnh giới tăng lên, đem không ngừng bản thân thuế biến, cũng là đại nhân trọng yếu dự bị.

Tang Tang suy nghĩ chuyển động, vì La Quan quy hoạch lấy hậu cung, đến mức quên chính nàng —— thân là Long tộc trấn linh, tuân theo sau cùng Long tộc khí vận, phải long mạch tẩm bổ vô số năm, nàng tự thân tồn tại, đã sinh ra mấu chốt nào đó thuế biến.

Sinh sôi Long tộc… Cái này trọng đại sứ mệnh, có lẽ nàng cũng được!

Ầm ầm ——

Hoặc là vì cải biến, trước đó lưu cho La Quan ấn tượng, lại hoặc là đổi lấy hắn hảo cảm, lại lần nữa ra tay Ngao Tú bật hết hỏa lực. Nóng bỏng, bạo ngược long tức, không cần tiền như điên cuồng phun ra, đem một đám Ma tộc bao phủ, trong không khí lập tức truyền ra thịt nướng mùi thơm.

Thấy Tẩy Hải quỷ thần sửng sốt một chút, ám đạo 2 cô gái này, vừa rồi đều nói cái gì? Làm sao Ngao Tú đột nhiên, liền cùng như điên cuồng.

Đây cũng quá mãnh!

Vốn là bị đánh kêu cha gọi mẹ, kêu thảm không thôi Ma tộc, cái kia bên trong còn chịu được, cái này một đợt hung hãn ngang ngược công sát.

Lôi (Dư Nhược Vi), lửa tứ ngược dưới, lại trải qua Tẩy Hải quỷ thần, Tang Tang trấn sát, cũng nhịn không được nữa, mà cái này bại một lần chính là bại đê 1,000 dặm, thành nghiêng về một bên đồ sát.

“Xa thác la, xa thác la! !”

Trước khi chết ma tử, trong miệng rít gào lên, không biết là đang hô hoán, hay là tại biểu đạt phẫn hận, oán hận. Ngươi mạnh như vậy? Vì cái gì giết không được La Quan! ? ! Chúng ta, vậy mà chết tại đây… Không cam tâm, không thể nào tiếp thu được, nhưng tử vong đã giáng lâm, khi bóng tối bao trùm, hết thảy đều thành quá khứ, lại không một chút ý nghĩa.

Mấy cái hô hấp về sau, lôi, hỏa tứ ngược ngừng, 7 ma tử đem người mà đến, muốn trấn sát La Quan cướp đoạt đế kiếm truyền thừa, trừ xa thác la 1 người bên ngoài, những người còn lại chết hết đoàn diệt.

Giờ khắc này, giữa thiên địa sa vào đến lâu dài tĩnh mịch, vô số xem ra ánh mắt bên trong, toát ra thật sâu kính sợ, sợ hãi.

Ma tộc, bại… Kết quả này, có lẽ trước đó, liền có người nghĩ tới, nhưng khi một màn này chân chính xuất hiện ở trước mắt, vẫn cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Cường đại như thế, gần như vô địch Ma tộc, lại rơi vào

đoàn diệt hạ tràng.

Tẩy Hải quỷ thần, Dư Nhược Vi, Tang Tang cùng Ngao Tú 4 người, ở đây chiến bên trong, triển lộ ra thực lực kinh khủng, khiến người kinh hãi.

Nhưng tất cả mọi người, tâm lý đều rất rõ ràng, sở dĩ sẽ xuất hiện trước mắt một màn, về căn bản nguyên nhân, còn tại La Quan trên thân, ở chỗ hắn cùng Dư Nhược Vi song kiếm hợp bích, chỗ phóng thích ra khủng bố lôi bạo oanh sát, bằng này trọng thương Ma tộc một phương, đặt vững hôm nay thắng ván.

La Quan có thể xuất thủ, xa thác la chỉ có thể bị động ứng đối, liền lập tức phân cao thấp, huống chi là cục diện bây giờ ——

Đúng vậy, tại mọi người xem ra, La Quan một nhóm mấy người, hôm nay đã thắng.

Xa thác la đích xác mạnh, nhưng đối thủ của hắn lại là La Quan, 1 cái so hắn không kém nửa điểm, thậm chí còn có thể chiếm thượng phong nghịch thiên tồn tại.

Mà bây giờ, Ma tộc bị đoàn diệt, La Quan lại thêm ra 4 vị cường hãn giúp đỡ, cứ kéo dài tình huống như thế hắn làm sao có thể xoay người? !

Bại vong, chỉ là vấn đề thời gian.

Oanh ——

Nổ vang rung trời, xa thác la cùng La Quan thân ảnh,

riêng phần mình hướng về sau nhanh lùi lại, chỉ thấy xa thác la vảy toàn thân, xuất hiện mảng lớn vỡ nát, lỗ hổng, tựa như là mũi kiếm rơi xuống, trùng điệp trảm tại cứng rắn vô cùng hoành thép phía trên, sụp đổ tự thân phong mang.

Mà đối diện, La Quan thì cơ hồ biến thành 1 tôn, nung thất bại gốm tượng, nó mặt ngoài thân thể bên trên, xuất hiện lít nha lít nhít vô số vết thương, số lượng nhiều, cơ hồ bao trùm toàn thân cao thấp, mỗi một tấc trần trụi huyết nhục, như mạng nhện.

Đây là vừa rồi, xa thác la mượn ma kiếm chi lực, cùng bên ngoài cơ thể lân giáp tương dung, tạo thành sát thương, như đổi 1 người tới đối chiến, sợ là cũng sớm đã bị cắt thành vô số khối, lại bị khủng bố ma lực nghiền nát.

Đáng tiếc, những vết thương này rơi vào La Quan trên thân, lại chỉ phá vỡ tầng 1 nhàn nhạt da thịt, liền bị cản lại —— tầng kia, giấu kín huyết nhục phía dưới vảy rồng, ngăn trở ma giáp (ma kiếm chi lực) xé rách, không chỉ bởi vì vảy rồng bản thân, chính là Chân Long một mạch cường hãn nhất phòng ngự, tính chất cứng rắn vạn điểm, càng bởi vì kia là, nguồn gốc từ “Tổ long” lân giáp phòng ngự.

Tuy là ma kiếm chi lực, cũng khó phá chi!

“Ngươi bại.” La Quan đột nhiên mở miệng.

Đối diện, xa thác la sắc mặt đại biến, sau một khắc mọi người bên tai, vang lên một tiếng thống khổ gào thét.

Chân ma chi niệm cụ hiện tạo thành ma ảnh, ngửa mặt lên trời tru lên bên trong, thân hình khổng lồ ầm vang vỡ vụn, kiếm hà cuồn cuộn gào thét mà ra.

Hóa thành 1 đạo kiếm ảnh, dừng ở La Quan trước mặt, tuy chỉ có hơi mỏng một cái bóng, lại tản mát ra thiên địa không thể ép, vạn vật không thể đỡ khí tức khủng bố.

Càn quét bát phương, quét ngang lục hợp.

Đây chính là đế kiếm, hoàn toàn xứng đáng kiếm chi hoàng giả, từng đạp lâm kiếm đạo đỉnh cao nhất!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 757 : Đại chiến tái khởi

Ma ảnh nát, ma niệm sụp đổ!

Xa thác tay áo bên trong, phát ra thống khổ tru lên, thân thể của hắn mặt ngoài, những cái kia huyết quang lưu chuyển lân giáp, đột nhiên mảng lớn vỡ vụn.

Một nháy mắt, hắn liền biến thành một cái huyết nhân, bộ dáng sự thê thảm, viễn siêu La Quan gấp 10 lần, gấp trăm lần.

Bại rồi? !

Tuy nói tại trước đó, xa thác la liền cảm nhận được, đến từ Chân ma chi niệm miễn cưỡng, mới có thể muốn mau sớm trấn sát La Quan.

Nhưng thủ đoạn hắn ra hết, lại không thể làm sao đối phương, ngược lại rơi vào kết cục này… Ma thần đại nhân lực lượng, cũng không phải vạn năng sao? Không, không phải như vậy!

Đều tại ta, là ta quá yếu, không cách nào tiếp nhận càng nhiều, thuộc về Ma thần đại nhân uy năng, nếu không nhất định có thể nuốt vào đế kiếm truyền thừa.

Ông ——

Gào thét bên trong, một đạo huyết quang gào thét mà

đến, là Ma ảnh vỡ nát về sau, bỏ chạy ra ma kiếm, nó thân kiếm mặt ngoài hiện ra vết rạn, huyết quang ảm đạm vô song.

“Phốc phốc” một tiếng vang trầm, trùng điệp đâm vào xa thác la lưng ở giữa, trở lại vỏ kiếm. Sau một khắc, “Ừng ực” “Ừng ực” nuốt âm thanh, nhưng vẫn xa thác la thể nội truyền ra, trên người hắn máu tươi một nháy mắt, liền toàn bộ đảo lưu trở về, chỉ để lại từng đạo dữ tợn vết thương, huyết nhục vỡ vụn, xoay tròn lấy, hiện ra tái nhợt chi sắc.

Rất hiển nhiên, thụ trọng thương ma kiếm, chính thông qua thôn phệ, cướp đoạt, xa thác la huyết nhục, sinh cơ, tới chữa trị tự thân.

“Ăn đi, ăn đi.” Xa thác la một bên ho khan, mặt lộ vẻ tiếu dung, “Chỉ cần ngươi vẫn còn, chúng ta liền không có thua…”

Ông ——

Một tiếng kiếm minh.

Xa thác la tiếu dung cứng đờ, hắn nhíu chặt lông mày, chậm rãi nói: “Đi? Chúng ta không thể đi, ngươi ta hôm nay tới đây, là muốn giết chết La Quan, vì thế cũng không tiếc bất cứ giá nào.”

“Cho nên, chờ ngươi ăn no, chúng ta còn muốn một trận chiến… Cái này, là Ma thần đại nhân ý chí, ngươi nên rất rõ ràng.”

Ma kiếm an tĩnh xuống.

Xa thác la ngẩng đầu, nhìn về phía đối diện La Quan, hắn trước bị Chân ma chi niệm vỡ nát phản phệ, lại bị ma kiếm thôn phệ bản thân, trạng thái chật vật vạn điểm.

Nhưng hắn đôi mắt ở giữa, nhưng như cũ bình tĩnh, “La Quan, vốn ma cũng không so ngươi yếu, mà là kiếm trong tay của ta, không bằng ngươi.”

La Quan vì sao có thể ngăn cản, đến từ Chân ma chi niệm thôn phệ, là bởi vì hắn cứng cỏi bất khuất kiếm đạo ý chí, càng bởi vì đế kiếm liều chết phản kháng, thà gãy không cong.

Mà ma kiếm… Vừa rồi muốn thoát đi, liền lộ nhát gan.

Kiếm giả, khi thẳng tiến không lùi, không lưu nửa điểm quay đầu, chỉ cầu mất mạng giết địch. Nếu ngay cả cái này buông tay đánh cược một lần, đều làm không được lời nói, như thế nào đàm thắng? !

Đôi mắt lạnh lẽo, xa thác la đưa tay, nắm chặt ma kiếm chuôi kiếm, tại rợn người tiếng ma sát bên trong, cưỡng ép đưa nó rút ra.

“Trận chiến này, ngươi ta đều không đường lui, nếu không thể trấn sát La Quan, vậy liền chết tại cái này đi.” Đập nồi dìm thuyền, bức ma kiếm đến tuyệt cảnh, cũng triệt để chặt đứt, tự thân đường lui.

Cái này xa thác la, đích thật là cái nhân vật, nhưng La Quan không nghĩ ra, đến một bước này, hắn vì sao còn

có thể bình tĩnh như vậy? Liều mình đánh cược một lần không khó, nhưng bây giờ cục diện, hắn xác thực vô phần thắng.

Đúng lúc này, xa thác la đột nhiên ngẩng đầu trông lại, khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh, “Chư vị, hôm nay như vốn ma chiến tử, La Quan sẽ thành nơi đây, Hắc Nguyệt chi môn người canh giữ, các ngươi chú định không thu hoạch được gì… Cho nên, nếu như lòng mang không cam lòng, hiện tại liền đến xuất thủ thời điểm.”

Ma khí lăn lộn, chấn động, gia trì dưới thanh âm truyền ra, “Ầm ầm” như sóng lớn, vang vọng xung quanh thiên địa.

Một nháy mắt, vô số đôi mắt trừng lớn, xa thác la đây là đang cầu viện? Chậc chậc, tôn này cường đại vô song, có được ma quốc danh hiệu ma tử, tại đối mặt La Quan lúc, cũng không thể không thấp, mình kiêu ngạo đầu lâu.

Bất quá, liền hiện tại thế cục này, ai dám nhúng tay chuyện hôm nay? Chán sống phải không!

Dù sao, mạnh như xa thác la, cùng một đám cao thủ ma tộc, đều bị giết thành quang can tư lệnh, mọi người đều tận mắt nhìn thấy, ai còn nguyện ý đi cùng hắn chôn cùng!

Đúng lúc này, một tiếng yêu kiều cười vang lên… Là thật yêu kiều cười, chỉ nghe lọt vào trong tai, liền để người cảm thấy kiều nộn lại dễ thân, sinh ra vô hạn hảo cảm.

Rầm rầm ——

Đám người tách ra, hư hư thực thực Hắc Nguyệt tín đồ tiểu nương, cái thứ 1 đi ra, phía sau nàng thì đi theo một đám ca ca. Các ca ca nhìn về phía bóng lưng của nàng, ánh mắt si mê vạn điểm, lại nhìn về phía La Quan bọn người lúc, liền như hung dữ đàn sói.

Nàng đầu tiên là cười hì hì, đối xa thác la thi lễ một cái, “Ma tử đại nhân, tiểu nữ tử cùng ngài hợp tác, không biết có thể?” Nàng ánh mắt kiều khiếp, lộ ra mấy phân thủy nhuận ấm áp, như nhưng chiếu nhập người đáy lòng, đối nàng sinh ra vô cùng thân cận.

Đáng tiếc, một bộ này đối xa thác la mà nói, lại không nửa điểm tác dụng, hắn ma tâm kiên định, không thể bị ngoại vật lay động.

“Lần thứ 1, cũng là một lần cuối cùng, ngươi còn dám ra tay với ta, vốn ma liền trước trảm ngươi.” Hắn lạnh lùng mở miệng, không có nửa điểm thương hương tiếc ngọc.

Tiểu nương mặt lạnh lẽo, chợt “Hừ” một tiếng, nhưng xa thác la uy hiếp, nàng hiển nhiên là nghe tiến vào tâm lý, xoay người nói: “La Quan, nếu như ngươi hướng Hắc Nguyệt lập thệ, giết chết xa thác la về sau, liền rời đi cái này bên trong, ta cũng không cùng ngươi làm khó.”

“Đương nhiên, nếu như ngươi muốn khác, cũng không phải không thể thương lượng… Người ta đối ngươi, vẫn tương đối hài lòng, hì hì!”

La Quan nhìn nàng một cái, cười lạnh, “Ngươi đạp ngựa

thiếu cóc ghẻ mà đòi ăn thịt thiên nga, ta đời này giữ mình trong sạch, cũng là như ngươi loại này mặt hàng, có thể lo nghĩ? !”

“Ngươi…” Tiểu nương kém chút tức nổ phổi, chưa từng nghĩ tới 1 ngày, sẽ ngay cả tiếp theo bị hai nam nhân, hung ác như thế nhục nhã.

Cái này sợ là, tu kiếm tu, đem đầu đều luyện hỏng đi? Vương bát đản!

“Lớn mật! Các ngươi thế mà, dám can đảm nhục nhã muội muội ta!”

“2 người các ngươI, lập tức cùng muội muội xin lỗi…”

“Thứ không biết chết sống, nhà ta muội muội cũng là các ngươi, có thể mạo phạm? !”

Một đám các ca ca, đột nhiên liền nổi giận, mặt mũi tràn đầy dữ tợn nghiến răng nghiến lợi, 1 bộ hận không thể ăn sống La Quan, xa thác la bộ dáng. Cường hoành khí cơ phá thể mà ra, đừng nói cái này từng cái, thực lực lại rất mạnh, thấy mọi người trợn mắt hốc mồm.

Ám đạo bọn này thiếu đầu óc, là thế nào tu luyện tới bước này? Nhưng rất nhanh, càng nhiều ánh mắt liền nhìn về phía, hư hư thực thực Hắc Nguyệt tín đồ tiểu nương, ánh mắt lộ ra cảnh giác, đề phòng. Có thể khống chế nhiều người như vậy tâm thần, lại vô một là kẻ yếu, cái này tiểu nương thủ đoạn, cũng biết tuyệt không phải bình thường!

La Quan chưa để ý tới những này kêu gào khôi lỗi, chỉ là đảo qua một chút, liền nhìn về phía mặt khác một chỗ, kia lý chính có một thân ảnh, mặt mũi tràn đầy thống khổ, giãy dụa, lại bước chân kiên định đi ra.

Thống khổ, giãy dụa là bởi vì, hắn cũng không muốn lẫn vào chuyện này, bước chân kiên định thì là bởi vì, tự biết không có đường lui.

Ai, quả nhiên đạo quân pháp chỉ loại vật này, không phải tùy tiện có thể tiếp, nếu sớm biết là hôm nay cục diện này… Phi, hay là không được chọn, hắn cũng không thể trơ mắt, nhìn xem phong sơn Yêu tộc một mạch, bị Thiên La giáo cho nhổ tận gốc a? Đây đều là mệnh!

Ngưu Đại Tráng một mặt bi tráng, đón lấy La Quan ánh mắt, ôm quyền nói: “Hôm nay tình thế bất đắc dĩ, còn xin La huynh chớ trách.”

La Quan ánh mắt chớp lên, thản nhiên nói: “Đều có lập trường, không quan hệ đúng sai. .. Bất quá, đã Ngưu huynh ra trận, ngươi ta liền không nói giao tình, mỗi người dựa vào thủ đoạn đi.”

Ngưu Đại Tráng cười khổ, “Lẽ ra nên như vậy.” Hắn thở sâu, phun ra.

Hô ——

Giữa thiên địa, cuồng phong đột khởi, “Ầm ầm” bàng bạc yêu khí, giờ phút này phá thể mà ra.

Bò….ò… ——

Lại có 1 tôn ngưu yêu hư ảnh, từ đó nổi lên, nó thân dài 1,000 trượng, một thân màu đen vô tạp sắc da mao, tứ chi mạnh mẽ hữu lực, 2 cây thật dài sừng trâu, chớp động lên khiến người gan hàn quang trạch, bây giờ đạp lập giữa thiên địa, phóng xuất ra vô tận khủng bố, cường hãn khí cơ.

Tuy là một con trâu yêu, lại cho người ta một loại, thiên thượng địa hạ, duy ngã độc tôn cường thế, bá đạo, như yêu bên trong vương giả.

Xa thác la cũng nhịn không được nhìn qua một chút, như cũng không ngờ tới, thuận miệng một lời cổ động, lại dẫn xuất cường đại như thế tồn tại. Trước đó, hay là khinh thường người trong thiên hạ, cái này một đầu thường thường không có gì lạ ngưu yêu, thực lực lại cũng như thế cường hãn.

Trong đám người, thấp giọng hô trận trận, kia là mấy tên tụ cùng một chỗ Yêu tộc, trong mắt đều là chấn động.

“Ngưu Đại Tráng…” Trong đó một tên cường giả yêu tộc thấp giọng hô.

Những người còn lại, cũng là một mặt không thể tưởng tượng nổi.

Lúc trước, khi tiến vào nguyệt nha biển lúc, cùng thâm uyên chủng tộc giằng co, Yêu tộc một phương tự phát liên hợp đến cùng một chỗ, bọn hắn còn từng đã từng quen biết.

Lúc trước, kia tự xưng nghé con, đối người chưa từng nói trước cười, chất phác đàng hoàng ngưu yêu, đúng là nhân vật như vậy? Cái này thỏa thỏa, là một phương yêu vương cấp tồn tại a!

Còn tốt, cái này lão ngưu tuy thành thật, nhưng triển lộ ra thực lực hay là rất mạnh, lúc trước không có cùng hắn làm khó, nếu không sợ là đã sớm lạnh.

Một bên khác, hư hư thực thực Hắc Nguyệt tín đồ tiểu nương, triệt để khí hỏng, trắng nõn khuôn mặt nhỏ âm trầm, giống như là muốn nhỏ xuống nước.

Làm sao? Lão nương ta ở trong mắt các ngươi, còn so ra kém đầu này khờ trâu đúng không? ! Hừ, chờ xem, rất nhanh liền để các ngươi biết, lão nương sự lợi hại của ta!

“Đã quyết định xuất thủ rồi? ? Vẫn phí lời làm cái gì.” Tiểu nương cười lạnh một tiếng, quay người liền đỏ mắt, như muốn rơi lệ, “Các ca ca, hắn khi dễ ta, mời ca ca vì ta làm chủ! !”

Đưa tay một chỉ, trực chỉ La Quan.

“Đồ hỗn trướng, đáng chết!”

“Muội muội yên tâm!”

Phẫn nộ gào thét bên trong, các ca ca hung ác xông ra, khí thế kia hoàn toàn chính là, đem sinh tử không để ý.

Hiển nhiên, vì cho muội muội xuất khí, bọn hắn nguyện ý

trả giá hết thảy.

“Các ngươi mới là một đám hỗn trướng, không biết mùi vị!” Ngao Tú hét lớn một tiếng, thân thể nho nhỏ, tiến về phía trước một bước, “Ai muốn khi dễ nhà ta ca ca, trước hỏi qua ta? !”

Dứt lời, chính là rít lên một tiếng.

Ngang rống ——

Long ngâm trùng thiên, kia toàn thân xích hồng lân giáp bao trùm, như thủy tinh hỏa diễm chân long chi ảnh hiển hiện, nàng bây giờ trạng thái suy yếu, tịnh không đủ triển lộ ra chân chính Chân Long thân thể.

Nhưng dù là, chỉ là một cái bóng mờ, cũng đã đầy đủ cường hãn.

Chân Long người, từng đạp lập chuỗi sinh vật đỉnh cao nhất, sinh mà cường đại vô song, trưởng thành liền có thể so sánh thành tiên cảnh người tu hành.

Một ngụm Chân Long thổ tức, phô thiên cái địa!

La Quan chọn dưới lông mày, nhìn về phía Tang Tang, phản ứng đầu tiên là hắn nói với Ngao Tú cái gì, nếu không nha đầu này sao đột nhiên lộ ra, loại này đã uống nhầm thuốc biểu hiện? ?

Tang Tang biểu lộ có chút xấu hổ, thở sâu… Chân Long, ngươi nhưng là đương thế, một đầu cuối cùng Chân Long a, mặt mũi loại vật này, mặc dù không quá đáng

tiền, nhưng ngươi tốt xấu cố lấy một điểm a, đừng biểu hiện như thế đuổi tới được không? !

Nhưng hôm nay, một lòng muốn làm tổ long muội muội Ngao Tú, hiển nhiên không lo được.

Ca ca cùng muội muội quyết đấu, còn có so đây càng tốt cơ hội sao? ? Quan hệ này, trận chiến này liền muốn ngồi vững, lại đổi không được!

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, xông vào trước nhất một tên “Ca ca”, lại trực tiếp tự bạo, đem Chân Long thổ tức ngạnh sinh sinh xé rách 1 khối.

Những người còn lại, đều biểu lộ cuồng nhiệt, dữ tợn, gầm thét, “Vì muội muội tử chiến!”

“Giết!”

Một màn này, coi là thật nhìn thấy người da đầu tê dại phiền, hơi có vẻ kinh dị.

Đại chiến, lại lần nữa nhấc lên.

—

—

—

—

Chương 758 : Cầm kiếm nơi tay chính là vô địch

Hư hư thực thực Hắc Nguyệt tín đồ tiểu nương xuất thủ trước, đối nàng mà nói nhất không cần để ý, chính là những này bị điều khiển khôi lỗi, chính là đều chết tại cái này bên trong, cũng sẽ không đau lòng vì nửa điểm, vừa vặn dùng để ngăn chặn, La Quan bên người những này khó chơi giúp đỡ.

Lấy thực lực mà nói, “Ca ca” tự nhiên chênh lệch rất lớn, nhưng bọn hắn không sợ chết, ngăn chặn nhất thời một lát không khó, chỉ cần có thể xử lý La Quan, liền đại cục đã định.

Rất nhanh, Tẩy Hải quỷ thần, Dư Nhược Vi cùng Tang Tang, cũng bị một đám khôi lỗi vây quanh, đối bọn hắn điên cuồng xuất thủ. Một khi chống đỡ không nổi liền lập tức tự bạo, bằng này lại thật ngạnh sinh sinh, đem bọn hắn ngăn tại bên ngoài.

Tiểu nương cười lạnh một tiếng, đáy mắt lộ ra mấy được chia ý, quét về phía xa thác la, Ngưu Đại Tráng, “2 vị, hiện tại không xuất thủ, còn tại chờ cái gì?”

“Giết!”

Xa thác la khẽ quát một tiếng, đưa tay chém xuống ma kiếm, dưới một kích này quanh người hắn ma khí, một nháy mắt sôi trào, tiếp theo thiêu đốt. Cái này đã không phải đơn thuần, đem thực lực bản thân tăng lên đến

mạnh nhất, mà là thông qua tổn hao nhiều bản thân phương thức, cưỡng ép đề cao lực lượng bộc phát.

Sau trận chiến này, vô luận thắng bại như thế nào, xa thác la đều đem không còn sống lâu nữa, nhưng hắn cũng không thèm để ý —— Ma thần đại nhân ý chí, nhất định phải đạt được chấp hành.

Ma quốc, không thể bỏ qua lần này, cướp đoạt đế kiếm truyền thừa cơ hội!

Vì thế, tung vừa chết lại như thế nào? Chỉ bất quá, xa thác la trước đó vẫn chưa nghĩ đến, mình lại sẽ bị La Quan, bức đến 1 bước này thôi.

Ngưu Đại Tráng cắn răng, “Bò….ò…” rít lên một tiếng, đỉnh đầu phía trên cuồn cuộn trùng thiên yêu khí bên trong, chỗ hiển hiện ngưu yêu hư ảnh, bốn vó dùng sức đạp xuống, không gian vỡ nát bên trong, liền có bài sơn đảo hải lực lượng kinh khủng, giống như là biển gầm cuốn tới.

Hội tụ đến hắn 1 quyền bên trong, nhìn như thường thường không có gì lạ, uy lực lại mạnh khủng bố, rất có mấy điểm nhất lực phá vạn pháp khí tượng.

Vừa rồi, La Quan bằng Chân Long chi thể, tại vật lộn trong chém giết ngạnh sinh sinh, đánh bại hiện ra ma thân xa thác la, nhục thân chiến lực chấn động 4 phương, Ngưu Đại Tráng đã chính là ở đây, liền nhất định nhìn thấy.

Biết rõ như thế, còn dám lấy pháp tướng làm dẫn, bắn

ra nhục thân chi lực một trận chiến, có thể thấy được đối tự thân lực lượng có cực lớn tự tin.

Oanh ——

1 quyền rơi, chỗ đi qua không gian sụp đổ, yếu ớt thâm uyên thế giới, hoàn toàn không chịu nổi như thế lực lượng cuồng bạo. Nếu không phải Hắc Nguyệt sửa đổi quy tắc, chỉ là 1 quyền này, liền đem nghênh đón đến từ thâm uyên chế tài.

Bây giờ, xa thác la 1 kiếm, cùng Ngưu Đại Tráng 1 quyền, các từ một chỗ phương hướng, “Ầm ầm” gầm thét đánh tới.

Hoành ép vạn vật, thế không thể đỡ!

Tiểu nương cười khẽ, xinh đẹp khuôn mặt như hoa, nhưng một đôi tròng mắt chỗ sâu, lại là băng hàn vạn điểm —— cóc ghẻ mà đòi ăn thịt thiên nga? Nàng phát thệ, đây là mình đời này, nghe được ác độc nhất chửi mắng.

Đáng chết.

La Quan, hôm nay chính là ngươi tử kỳ!

Nàng đưa tay, xa xa chỉ điểm một chút rơi, giữa thiên địa lập tức có kia, vô tận âm hàn khí hơi thở giáng lâm, không nhìn huyết nhục ngăn trở, trực thấu cốt tủy chỗ sâu.

Đây là, thuộc về Hắc Nguyệt lực lượng, cũng là nàng

thân là Hắc Nguyệt tín đồ (nửa cái), tại trong thâm uyên cường đại nhất át chủ bài.

Hắc Nguyệt vĩnh treo thâm uyên, là nơi đây thế giới duy nhất chúa tể, lực lượng của nó ở khắp mọi nơi, không gì làm không được, ai có thể chống đỡ cản?

Kiếm cùng quyền còn chưa tới đến, tiểu nương công kích cũng đã rơi xuống, một nháy mắt La Quan cảm giác tự thân, như rơi xuống trong hầm băng, âm hàn vô khổng bất nhập, khiến huyết nhục đông kết, thậm chí suy nghĩ chuyển động đều trở nên không lưu loát bắt đầu. Mà lại, tình hình này theo thời gian trôi qua, chính trở nên càng ngày càng mạnh.

Nàng muốn làm cái gì? ! Không, nói xác thực hơn, là Thần.

Ta đều hô tỷ tỷ, ngươi cũng đã nhận dưới, làm sao liền trở mặt không nhận người? Hiện tại thế mà còn giúp lấy, người khác đối phó ta.

Thanh ảnh, chó nữ nhân, cút ngay cho ta ra!

La Quan trong lòng chửi ầm lên, dù đoán được cái này chó nữ nhân, có tính toán của mình, khẳng định không phải tốt như vậy nắm, nhưng trở mặt vô tình nhanh như vậy, vẫn còn có chút ra ngoài ý định.

Thần, đến cùng muốn làm cái gì? ! Mặc kệ, đã ngươi không có ngay lập tức giết ta, vậy ta còn có cái gì tốt lo lắng? Cũng không thể đao gác ở trên cổ, còn phải lo trước lo sau, suy tính được mất a? !

La Quan đưa tay, bấm tay nhẹ trừ giữa lông mày, Hắc Nguyệt ấn ký nổi lên, âm hàn chấn động khuếch tán bên trong, nhưng lại sau đó một khắc, dập dờn mở một vòng thanh lãnh ánh sáng huy.

Trăng sao chi lực lại một lần nữa giáng lâm thâm uyên, thế là La Quan giữa mi tâm, kia thuộc về Hắc Nguyệt ấn ký, đột nhiên liền được thắp sáng một nửa.

Hắc ám cùng quang minh, lúc lên lúc xuống, phân biệt rõ ràng.

Đến tận đây, liền lâm vào đình trệ.

Liền như, Hắc Nguyệt cùng trăng sao chi lực, đạt thành một loại nào đó cân đối, lẫn nhau thế lực ngang nhau.

Ai cũng không còn lui nửa điểm, nhưng cũng không muốn triệt để chọc giận đối phương, cho nên bảo trì dưới mắt tình cảnh.

Bao phủ La Quan, xâm nhập thể nội âm hàn, lập tức bị đuổi tản ra, hắn dư quang nhìn lướt qua tiểu nương, đưa tay 1 kiếm chém ra.

Đế kiếm chi ảnh cùng tru tiên kiếm dung hợp, đón lấy xa thác la, mà La Quan 1 kiếm về sau, dưới chân đạp thật mạnh rơi, huy quyền đánh ra.

2 kiếm gặp nhau, ma kiếm gào thét, cùng đế kiếm oanh minh, vang vọng đất trời ở giữa, cuồng bạo lực lượng xung kích quét sạch tứ phương.

Mà liền tại cái này, kiếm minh ngập trời thời khắc, lại là “Bành” một tiếng vang thật lớn, mặt đất ầm vang vỡ nát, hướng phía dưới mảng lớn lõm, băng liệt, xuất hiện 1 con to lớn hố sâu.

La Quan nắm đấm, cùng Ngưu Đại Tráng đối oanh, 2 người lực lượng bộc phát, trong lòng hắn nhịn không được sinh ra mấy điểm sợ hãi thán phục, cái này lão ngưu đích xác lợi hại. Nhục thân chi lực, hắn ngay cả xa thác la đều có thể trấn áp, lại cùng cái này lão ngưu, chỉ tính là đánh cái ngang tay.

Đông ——

Đông ——

2 người riêng phần mình lui ra phía sau, mỗi một bước đạp xuống, đều là đại địa oanh minh, vỡ nát vô số.

Xa thác la híp híp mắt, nhìn về phía tiểu nương, “Ngươi cũng chỉ có điểm này thủ đoạn? Muốn cùng chúng ta liên thủ, liền lấy ra thực lực đến!”

Nàng đối La Quan quấy rối, căn bản không hề có tác dụng, ngược lại càng giống là chuyện tiếu lâm.

“Hừ!” Tiểu nương cười lạnh một tiếng, nhìn về phía La Quan, “Tại thâm uyên bên trong, vận dụng trăng sao chi lực, chính là đối Hắc Nguyệt đại nhân, lớn nhất khiêu khích cùng bất kính.”

“Hôm nay, hắn nhất định sẽ chết!”

Tiểu nương cũng không tức giận, mặt mày ở giữa ngược lại, lộ ra mấy được chia ý.

Vừa rồi hết thảy, đều tại nàng tính toán bên trong, mục đích đúng là muốn bức La Quan tự cứu, một khi hắn triển lộ ra nguyệt chi tín đồ thân phận, chắc chắn dẫn tới Hắc Nguyệt lửa giận.

Có lẽ, Hắc Nguyệt đại nhân tự kiềm chế thân phận, sẽ không đích thân động thủ… Nhưng nàng, thân là đại nhân tín đồ (nửa cái), chính là tốt nhất tru sát dị đoan nhân tuyển… Tiếp theo, liền có thể đạt được, Hắc Nguyệt đại nhân chân chính tán thành, trở thành tín đồ của nàng.

Giờ phút này, tiểu nương ngẩng đầu, nhìn về phía thiên khung phía trên, kia treo cao Hắc Nguyệt, “Đại nhân, ngài thân là thâm uyên chúa tể chí cao vô thượng, thống trị nơi này hết thảy, bây giờ khác thường đầu giáng lâm, thân là ngài hèn mọn tôi tớ, ta khẩn cầu Hắc Nguyệt chi lực giáng lâm, trợ giúp ta tru sát dị đoan, bảo vệ thâm uyên uy nghiêm!”

Nói chuyện lớn tiếng ở giữa nàng quỳ một chân trên đất, một cái tay đặt tại trên gối, một cái tay khác xa hướng Hắc Nguyệt, cúi đầu lấy đồng hồ vô tận tôn sùng, kính sợ.

Xa thác la thân là ma quốc ma tử, phải Chân ma ma niệm tán thành, giờ phút này cảm giác bén nhạy đến, giữa thiên địa một tia biến hóa rất nhỏ. Hắn biết, là Hắc Nguyệt ý chí, chú ý đến nơi đây —— nói cách khác, cái

này tiểu nương kế hoạch, thành công!

“Trấn sát La Quan, đừng cho hắn giãy dụa cơ hội!” Cười lạnh, xa thác la vung ra ma kiếm, “Ầm ầm” cuồn cuộn ma khí thiêu đốt.

Cái này cháy bùng, là như thế mãnh liệt, khủng bố, lại một nháy mắt làm hắn huyết nhục, đều khô quắt mấy điểm. Cùng lúc đó, tự nhiên cũng đổi lấy đến, đầy đủ sức mạnh đáng sợ, hội tụ ở ma kiếm bên trong, chém về phía La Quan.

Ngưu Đại Tráng gào thét, hắn giờ phút này, lại vô trước đó giãy dụa, do dự, một mặt khổ tướng bộ dáng, biểu lộ kiên nghị ánh mắt sắc bén, 1 quyền đánh ra yêu thân pháp tướng ngửa mặt lên trời gào thét, lại có một vòng hắc quang, tại nó pháp tướng phía trên bắn ra, lưu chuyển.

Như vận dụng, một loại nào đó cực kỳ cường hãn bí thuật, Ngưu Đại Tráng khôi ngô cao lớn thân thể, một nháy mắt trở nên còng lưng, sắc mặt cũng nhiều chút tái nhợt.

Bò….ò… ——

Một tiếng trâu rống, kinh thiên động địa, loại này nguyên bản chất phác, trung thực, chịu mệt nhọc giống loài, giờ phút này phát ra gào thét, nhưng lại làm kẻ khác tâm thần hồi hộp, sinh ra cực kỳ kinh hãi sợ.

1 quyền, oanh ra!

La Quan sắc mặt lộ ra ngưng trọng, xa thác la điên cuồng thiêu đốt bản thân 1 kiếm, cùng Ngưu Đại Tráng gào thét 1 quyền, để hắn cảm nhận được uy hiếp.

Giữa bộ ngực, trái tim “Bành bành” cuồng loạn, nhưng hắn trong đôi mắt, nhưng như cũ băng lãnh, trầm tĩnh, chưa lên nửa điểm gợn sóng.

Đại hung hiểm bên trong, cần có tĩnh khí.

Cái này 1 ma 1 yêu liên thủ, lại như thế nào? Ta cầm kiếm nơi tay, chính là vô địch.

“Trảm!”

Bật hơi quát lớn, đưa tay 1 kiếm, kiếm rơi vào hư vô ở giữa, chính là “Ông” một tiếng kiếm minh.

Nhưng tại một tiếng này về sau, cơ hồ không có chút nào khoảng cách, liền lại là một tiếng kiếm minh truyền ra.

1 kiếm rơi, nó minh sinh 2!

Đây là, kiếm ý đệ thất trọng, hợp ở 1 về sau, nhất sinh nhị.

Chỉ này một điểm, liền có thể khiến La Quan kiếm này, uy lực tăng gấp bội.

Oanh ——

2 đạo kiếm ảnh, phân biệt chém về phía xa thác la cùng

Ngưu Đại Tráng, điện quang hỏa thạch nháy mắt, ầm vang đụng nhau.

Trong chốc lát, cuồng bạo lực lượng càn quét, 3 bên chém giết dư ba, làm thiên địa chấn động, vỡ nát, vạn vật hoảng sợ, run rẩy.

Tất cả vây xem trận chiến này, mắt thấy trước mắt một màn người, đều nhịn không được "Ừng ực" một tiếng, âm thầm nuốt một ngụm nước miếng.

Cái này đạp ngựa, thật sự là cùng ngươi ta cùng giai tu sĩ! ? ! Thâm uyên quy tắc, có phải là đối với những người này, âm thầm mở cửa sau.

Nếu không, mọi người ở giữa chênh lệch, như thế nào như thế lớn? ? Cái này đạp ngựa, cũng không phải cùng không hợp thói thường dính một chút một bên, mà là trực tiếp chui tiến vào không hợp thói thường nhà ổ chăn, cùng hắn làm anh em đồng hao!

"Kiếm ý 7 tầng!"

"Nhất sinh nhị."

Thanh ảnh ánh mắt sáng lên, lộ ra mấy điểm kinh ngạc, lẩm bẩm nói: "Cái này không biết xấu hổ, cứng rắn dính sát tiểu đệ, thật đúng là có ít đồ a."

Nàng nói dù cùng kiếm không quan hệ, nhưng bởi vì năm đó một trận hạo kiếp, cùng sau cùng đại vận tranh đoạt, huyên náo thiên địa không yên trùng trùng điệp điệp, không biết bao nhiêu cường giả táng thân trong đó,

cho nên đối với kiếm đạo một số việc, nàng cũng không lạ lẫm.

Kiếm ý 7 tầng… Xem như 1 đạo đường ranh giới, từ ngay từ đầu, phóng ra bước thứ 2, 1 bước này đối kiếm tu mà nói, cực kỳ trọng yếu.

Bởi vì, từ 1 mà lên, bước ra bước thứ 2, liền chẳng khác gì là chân chính, đặt chân kiếm chi đại đạo.

Sau đó có lẽ có gợn sóng, có lẽ có thoải mái, sinh diệt, cũng đã có tư cách, đi xung kích kiếm ý chi đỉnh, đoạt kia sau cùng kỷ nguyên đại vận.

Cái này đã vượt qua, bình thường quân cờ phạm trù, mà là có trở thành kỳ thủ, bố cục thiên địa căn cơ.

Thanh ảnh con ngươi sáng tắt, một chút suy nghĩ phát tán, nàng đột nhiên sinh ra bất mãn, vì cái gì tiểu tử này, sẽ là tín đồ của nàng? Ta cùng ngươi, có khác biệt gì? Lại cái kia bên trong, không sánh bằng ngươi!

Huống chi, tiểu tử này gọi ta tỷ tỷ, hắn chủ động đưa tới cửa, cũng không phải ta không để ý đến thân phận, từ tay ngươi bên trong đoạt! !

Bất quá, muốn chân chính đạt được nàng tán thành, bằng hiện tại những này, còn kém một chút… Cho nên, không ngại nhìn nhìn lại, tiểu tử này trên thân, còn giấu bao nhiêu bí mật.

Thanh ảnh khóe miệng ngoắc ngoắc, giờ phút này nàng đạp lâm cửu thiên chi thượng, có Hắc Nguyệt che lấp,

không một người có thể cảm giác nó tồn tại, nhưng nơi đây thiên địa bên trong phát sinh hết thảy, lại đều ở trong mắt nàng.

Kia đại khái, cũng coi là nhìn trộm? ! Chỉ bất quá, không ai biết, chính là biết, đại khái cũng không dám nhiều lời nửa câu.

Nàng đưa tay, xa xa hướng mặt đất một chỉ —— mầm xanh nha đầu này, đã nghĩ như vậy đạt được, bản tôn tán thành, vậy ta liền cho ngươi cơ hội này.

Hảo hảo thử một lần, La Quan chất lượng, nhìn hắn đủ tư cách hay không, để ta cùng vị tỷ tỷ kia triệt để trở mặt, đem hắn đoạt lại.

Giờ khắc này, thanh ảnh con ngươi sáng tỏ, lại sinh ra hứa mấy phần mong đợi.

Mà liền tại Hắc Nguyệt phía trên, cái nào đó nhìn trộm đôi mắt sáng lên lúc, quỳ trên mặt đất đưa tay xa hướng Hắc Nguyệt, cung kính vạn phần tiểu nương, đột nhiên mặt lộ vẻ vui vẻ.

Nàng cảm nhận được, đến từ Hắc Nguyệt đại nhân đáp lại, bàng bạc lực lượng rót vào thể nội, loại cảm giác này là tuyệt vời như vậy, để mầm xanh cảm nhận được, cường đại trước nay chưa từng có.

Thành công! !

Bá ——

Mầm xanh tiểu nương ngẩng đầu, sáng tỏ sáng con mắt, khóa chặt lại La Quan, cười ra một ngụm tiểu bạch nha, “La Quan, ngươi chuẩn bị kỹ càng, nghênh đón tử vong sao? !”

Giờ khắc này, lòng tin nàng mười phần, đôi mắt nhìn quanh ở giữa, hiển thị rõ bễ nghễ tư thái.

La Quan kiếm đích xác khủng bố, nhưng thì tính sao? Ở trong vực sâu, thân là Hắc Nguyệt đại nhân tín đồ, nàng xưng vô địch!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 759 : 1 kiếm rơi khóa thập phương, chấn thiên hạ giết không tha

Phải Hắc Nguyệt tán thành, lực lượng đại trướng mầm xanh tiểu nương, triệt để chi lăng bắt đầu, ánh mắt này giọng điệu này phá lệ cao lãnh. Bất quá phối hợp thêm, nàng quanh thân liên tiếp tăng lên, làm người sợ hãi khí tức cường đại, cũng là kinh tâm động phách.

Nàng, cũng không phải đang nói đùa!

Bá ——

Mầm xanh ngẩng đầu, mái tóc dài màu đen, bị lực lượng vô hình nâng lên, tại sau lưng khuấy động bay giương, hắc ám khí tức như triều cường bộc phát, “Ầm ầm” gầm thét, phóng tới 4 phương 8 hướng.

Đưa tay, một chỉ điểm hướng La Quan, “Thâm uyên chỗ, Hắc Nguyệt vĩnh treo!” Đây là Hắc Nguyệt trấn áp, thâm uyên phạm vi bên trong , bất kỳ cái gì sinh linh đều không thể phản kháng.

Như vậy trầm luân, vạn kiếp bất phục!

Oanh ——

Thiên khung phía trên một đạo quang trụ rơi xuống, đen như mực nhiễm, phát ra vô tận âm hàn khí hơi thở, đánh

phía La Quan.

Xa thác la đáy mắt, nổ tung một đoàn tinh mang, “Ngưu yêu vương, ngươi ta toàn lực xuất thủ!” Hắn cảm nhận được, cái này trong cột ánh sáng ẩn chứa lực lượng đáng sợ, La Quan làm sao có thể cản? ! Trảm hắn cơ hội, ngay tại dưới mắt.

Ông ——

Ma kiếm chấn minh, nó bộc phát ra vô tận huyết quang, bị đánh kéo dài hơi tàn nóng bỏng, tham lam, lại lần nữa sống lại.

Giết chết La Quan, hết thảy sẽ bị bình định lập lại trật tự, nó đem thôn phệ đế kiếm, trở thành người thắng cuối cùng. Quá trình có lẽ có chút khúc chiết, mất mặt, nhưng cũng không trọng yếu, thế giới này chỉ nhìn kết quả.

Thiêu đốt bản thân, liều mạng một trận chiến xa thác la, một kiếm này triệt để bộc phát, chỉ cần có thể trấn sát La Quan, liền đều đáng giá!

Bò….ò… ——

Ngưu Đại Tráng gào thét, một đôi mắt trâu biến đỏ, nó nghĩ đến núi bên trong đám kia bà nương, một đám vây quanh hắn hô cha nghé con. Nếu như hắn chết rồi, bà nương nhất định tái giá, mang theo hắn nhiều năm góp nhặt gia sản, tìm một cái thể trạng cường tráng Ngưu Lang, tiêu lấy tiền của hắn, đánh lấy hắn bé con, 2 người còn không có xấu hổ không có nóng nảy… A đù, cái này đạp ngựa quả thực không thể nhịn!

Ta lão ngưu, hôm nay không thể chết.

Đấu chí đang thiêu đốt, ngưu yêu hư ảnh tăng vọt, một cái nháy mắt, toàn bộ thân hình lại bành trướng mấy vòng, quanh thân yêu khí lượn lờ như lửa lớn rừng rực, lại phối hợp kia một đôi tinh hồng ngưu nhãn, khi chân khí thế doạ người, thật giống như muốn nhắm người mà phệ yêu ma.

“Lão ngưu góc đỉnh, vô địch thiên hạ!”

“Giết!”

Quát lớn bên trong, Ngưu Đại Tráng hiện ra bản thể, rõ ràng là một đầu thân cao 100 trượng, khôi ngô như núi trâu đen, một thân cục sắt như cơ bắp, gập ghềnh che ở trên thân, thần tuấn vô song. Đỉnh đầu Yêu thần pháp tướng, “Sưu” một chút trở xuống, dung nhập bản thể.

Ầm ầm ——

Bốn vó đạp xuống, một đường thiên băng địa hãm, lực lượng kinh khủng xung kích tung cách xa vô số khoảng cách, cũng để người lạnh mình tim đập nhanh. Cúi đầu xuống, cổ cùng lưng kéo thành một tuyến, sừng trâu lóe ra băng lãnh quang trạch, như muốn đem trước mắt thiên địa này, cho xuyên phá 1 cái đại lỗ thủng!

Giờ phút này, trên trời rơi xuống cột sáng, Hắc Nguyệt trấn sát tại đỉnh.

Xa thác la xuất kiếm, ma kiếm bộc phát huyết quang,

như tấm lụa giáng lâm.

Lão ngưu chui gầm thét, bốn vó đạp xuống oanh minh kinh thiên, uốn lượn sừng thú hung hãn đánh tới.

Cái này, chính là La Quan, chỗ gặp phải thế cục.

3 bên vây kín, sát cơ lạnh thấu xương!

Một nháy mắt, thiên địa tĩnh mịch, vô số đạo ánh mắt tụ đến, chỉ đợi cái này kinh thiên va chạm, cùng kết quả sau cùng.

Phân ra thắng bại, đem định sinh tử!

Ầm ầm ——

Kia là lôi đình đang gầm thét, phát giác được thế cục hung hiểm Dư Nhược Vi, nháy mắt phóng xuất ra vô tận lôi màn, hướng La Quan chỗ rơi xuống, muốn giúp hắn ngăn cản, đến chia ba hướng hợp lực vây giết.

Nhưng cũng tiếc, lôi màn vừa mới triển khai, bên tai liền vang lên liên tiếp 2 tiếng nổ vang rung trời, 2 tên “Ca ca” khôi lỗi tự bạo, sinh sinh đem lôi màn xé rách.

Mà Tẩy Hải quỷ thần, Tang Tang cùng Ngao Tú, đứng trước tình huống cũng cơ bản giống nhau, những khôi lỗi này vốn là con rơi, tự bạo ra không chút do dự.

Một kiếp này, chỉ có thể chính La Quan xông!

Đông ——

Đông ——

Giữa bộ ngực, trái tim đại lực nhảy lên, La Quan có thể rõ ràng cảm thấy được, thể nội máu tươi chảy xiết. Trước mắt ánh mắt, một chút trở nên chậm chạp, như tốc độ thời gian trôi qua giảm xuống, hết thảy đều bị kéo duỗi.

Nhưng hắn biết rõ, đây chỉ là tinh thần cao độ khẩn trương, tâm thần tập trung dưới, chỗ sinh ra ảo giác. Cột sáng, ma kiếm cùng sừng trâu, vẫn tập trung vào hắn, hủy diệt công kích đến một khắc, liền sẽ giáng lâm!

Lý trí nói cho hắn, 3 bên liên thủ tuyệt sát một kích, hắn ngăn cản không nổi, nhưng giữa bộ ngực nhưng lại tràn ngập, một phần sự tự tin mạnh mẽ.

Kiếm nơi tay, thiên hạ ai có thể đánh một trận?

Hôm nay, ta mới là vô địch!

Hô ——

Hút ——

La Quan giữa lông mày, hiện ra “Tổ” chữ long văn, đột nhiên có chút lấp lóe, một cỗ nguồn gốc từ bản thân triệu hoán, đột nhiên bộc phát.

Nơi xa, bị khôi lỗi tự sát thức công kích, ngạnh sinh sinh ngăn lại Ngao Tú, đột nhiên phát ra rít lên một tiếng.

Ngang rống ——

Long ngâm to rõ trùng thiên, nàng thân ảnh một nháy mắt trở nên mơ hồ, sau đó sau đó một khắc, hư không tiêu thất không gặp. Mà liền tại, Ngao Tú biến mất nháy mắt, 1 đạo Chân Long hư ảnh trống rỗng xuất hiện tại La Quan trước người, một chút đụng vào hắn lồng ngực.

Nguồn gốc từ Vĩnh Hằng đảo khế ước, làm La Quan cùng Ngao Tú ở giữa, ký kết không thể thoát ly quan hệ, chỉ vì Ngao Tú ý thức thức tỉnh, mới đơn phương ngăn chặn điểm này. Mà bây giờ, đến từ “Tổ long” triệu hoán, nháy mắt đánh vỡ trở ngại, Chân Long hợp thể như vậy hoàn thành.

Là Ngao Tú, cùng La Quan hợp thể, cũng là “Tổ long” cùng La Quan, càng sâu một bước dung hợp.

Giờ khắc này, ý thức hơi có hoảng hốt, La Quan trong lòng lại sinh ra một phần, vô tận tang thương cảm giác, liền như hắn đã tồn tại vô tận tuế nguyệt, ngồi xem mặt trời lên mặt trời lặn, trăng sao tinh thần lưu chuyển, tâm thần ở giữa tràn ngập, khó mà lau đi rã rời.

Bất quá rất nhanh, phần này quyện đãi liền biến mất, chỉ còn hơn vô tận lửa giận, hoành cách tại lồng ngực ở giữa, liền như cháy hừng hực hỏa lô, như muốn thiêu nát ngũ tạng lục phủ, để hắn khó có thể chịu đựng.

Cùng lúc đó, vô cùng cường đại lực lượng, tại toàn thân ở giữa chảy xiết, khuấy động.

Ông ——

Đế kiếm cùng tru tiên kiếm dung hợp, phát ra kinh thiên kiếm minh, La Quan không có nửa điểm do dự, đưa tay chém xuống. 1 kiếm xuất thủ thiên địa tĩnh lặng, tất cả mắt thấy kiếm này người, đều bị chấn nhiếp tâm thần, hình như có bàn tay vô hình bắt lấy cổ, thở dốc đều đã đình chỉ.

Rõ ràng khoảng cách rất xa, chỉ là trông lại mà thôi, lại sinh ra bị khóa định cảm giác… Như, dưới kiếm vọng động nửa điểm, thì hẳn phải chết!

1 kiếm rơi, khóa thập phương, chấn thiên hạ, giết không tha!

Kiếm này, chủ sát, dung hợp lục thiên chi lực, chính là La Quan đời này kiếm đạo tu hành, tất cả không cam lòng cùng phẫn nộ, càng có một phần ương ngạnh bất khuất, thiên địa khó ép ý niệm.

Nhưng hôm nay, nhưng lại không chỉ như thế, bởi vì kiếm này dung hợp, đến từ Ngao Tú chân long chi lực, cùng tổ long ấn ký ý chí.

Chân Long một mạch, đã từng thiên đạo sủng nhi, nơi đây thiên địa chúa tể, ở vào chuỗi sinh vật đỉnh điểm nhất, thống trị chúng sinh.

Nhưng hôm nay, trải qua thương hải tang điền, tuế nguyệt biến thiên, lại rơi phải tuyệt tích thế gian, chỉ còn hơn một đầu cuối cùng hạ tràng.

Người đều nói, đại đạo lưu chuyển khí vận thay đổi, đây

là Long tộc khí vận đã hết, chú định đem rời khỏi lịch sử võ đài, như vậy trầm luân không dậy nổi.

Nhưng chân tướng lại không phải như thế, đại đạo đích xác lưu chuyển, khí vận cũng có tiêu trướng, nhưng Long tộc vận mệnh tuyệt không nên đến tận đây!

Thần thân tán thiên địa, phù hợp đại đạo, hiến tế một thân đạo hạnh, tu vi, chỗ đổi lấy chính là, Long tộc vạn thế vĩnh xương… Có người, ruồng bỏ cổ lão minh ước, như chăn nuôi súc vật, tại Long tộc đỉnh phong nhất lúc, đoạt nó nhất tộc khí vận sinh cơ, đem Chân Long chém tận giết tuyệt! !

Thần không cam lòng, phẫn nộ, dốc hết thế gian giang hải chi thủy, đều không thể cọ rửa, rửa sạch, càng đối với kẻ phản bội, có vô tận phẫn nộ.

Đây chính là vừa rồi, La Quan giữa bộ ngực, như liệt hỏa thiêu đốt chi phẫn nộ đầu nguồn, đều nơi này khắc, dung nhập một kiếm này bên trong, cũng liền để cái này rút kiếm trảm thiên một kích, chân chính có trảm thiên chi lực.

Không nhiều, nhưng phá hôm nay chi cục, là đủ! !

Đỉnh đầu cột sáng băng.

Ma kiếm huyết quang nát.

Sừng trâu nổ đầy trời!

Tràn đầy tự tin, xưng vô địch mầm xanh tiểu nương, trợn

tròn con mắt phun ra một ngụm máu tươi, thân thể giống như là diều bị đứt dây, hướng phương xa ném đi.

Xa thác la kêu lên một tiếng đau đớn, sắc mặt một nháy mắt, triệt để biến thành trắng bệch, miệng mũi thất khiếu tuôn ra máu đen, “Bành” một tiếng nửa quỳ dưới đất.

Ngưu Đại Tráng bị phá yêu thể, một lần nữa hiện ra hình người đến, bị đánh nát một đôi sừng thú, tại mặt đất ném ra 1 con hố sâu, rơi xuống đất không rõ sống chết.

Ông ——

Ông ——

Ông ——

Giữa thiên địa, có kiếm minh dư vị, chấn động, tiếng vọng, truyền khắp 4 phương thiên địa.

La Quan cầm kiếm mà đứng, lưng eo như tùng.

Giờ khắc này, hắn như chiến thần hàng thế, nhưng bằng sức một mình, kéo trời nghiêng!

1 người 1 kiếm, đương thời vô địch.

Thắng!

Tuy chỉ ra 1 kiếm, nhưng La Quan biết, trước mắt hắn đã vô địch thủ.

“Không… Không có khả năng…” Mầm xanh tiểu nương

cắn răng, thân thể run rẩy, nàng vô luận như thế nào cũng khó khăn tin tưởng, nàng vậy mà bại.

Hắc Nguyệt đại nhân lực lượng, đủ để trấn áp trong thâm uyên, hết thảy địch nhân.

Nàng đã phải đại nhân tán thành, Hắc Nguyệt chi lực giáng lâm, vì sao sẽ còn bại? !

“Khụ khụ khụ…” Xa thác tay áo mũi thất khiếu, còn đang không ngừng chảy máu, thân thể của hắn xụi lơ, giống bị nghiền nát toàn bộ cốt nhục.

Ma kiếm còn tại trong tay, cắm ở trên mặt đất, lại huyết quang tẫn tán, mặt ngoài vết rạn trải rộng… Sau một khắc, “Răng rắc” một tiếng vang nhỏ, nó lại từ đó bẻ gãy.

Xa thác la nhìn qua kiếm gãy, đôi mắt triệt để ảm đạm —— hắn bại, không có lực phản kháng chút nào, dù là cùng người liên thủ một trận chiến, vẫn bị hung hăng nghiền ép.

Hắn nhắm mắt lại, ngửa mặt té xuống.

“Bành” một tiếng, như vậy khí tuyệt.

Ma quốc ma tử xa thác la, chấp chưởng ma kiếm người, như vậy bỏ mình!

Nhưng giờ phút này, La Quan trên mặt lại chưa lộ ra nửa điểm vui mừng, hắn nhìn về phía xa thác la thi thể, vô ý thức nhíu mày.

Thắng là thắng, nhưng hắn cũng không cho rằng, hôm nay một trận phong ba, chấp nhận này mà dừng… Bởi vì, chân chính cao trào, hẳn là còn chưa tới tới.

Cốt Linh Tôn mục đích, là càn quét, trọng thương ma quốc, giải quyết thâm uyên tai hoạ ngầm, chỉ giết chết xa thác la những người này, hiển nhiên còn thiếu rất nhiều.

Hắc Nguyệt lớn phí trắc trở, không chỉ có cùng Ma tộc hợp tác, thậm chí còn chủ động hiện thân, chế tạo cùng La Quan “Cùng phục” sự thật, chẳng lẽ cũng chỉ là vì, nhìn La Quan đại triển kiếm uy, bại tận các phương địch? ? Đừng làm rộn, hắn không cho rằng, mình có như thế mặt to!

Còn có Nữ đế, La Quan từ đầu đến cuối đều cảm thấy, nàng lần này mục đích không đơn thuần, đưa La Quan tiến vào thâm uyên, là có tính toán của mình.

Như là loại này, cùng cùng vân vân.

Cho nên, cứ việc xa thác la chết dứt khoát, ma kiếm cũng bị bẻ gãy, nhưng La Quan trong lòng ở giữa, ngược lại càng phát ra bất an.

Không đúng, không đúng, muốn xảy ra chuyện! !

La Quan không biết, sự tình sắp xuất hiện phương nào, nhưng cái này cũng không hề ảnh hưởng, hắn tiên hạ thủ vi cường.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, chém về phía mầm xanh tiểu nương, có thể đem nữ nhân này làm thịt tốt nhất, miễn cho nàng nhảy ra làm người buồn nôn. Nếu không thể… Hắc Nguyệt cũng nên động thủ đi? Cũng không thể, cái gì đều để ta đoán, các ngươi những này dòm bình phong các đại lão, cũng nên động một chút!

“A!” Mầm xanh hét lên một tiếng, cố gắng muốn xuất thủ, lại quanh thân nhói nhói bủn rủn, bị vừa rồi 1 kiếm tổn thương căn bản, lại chỉ có thể trơ mắt, nhìn xem một kiếm này trảm đến, “Bá” một chút xẹt qua cổ của nàng, đầu lâu phóng lên tận trời.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 760 : Đại lão thời khắc, Chân ma hàng thế

Cái này liền chết rồi? !

La Quan da đầu một nổ, nói thầm một tiếng hỏng đồ ăn, hắn dù muốn giết nữ nhân này, nhưng việc này không khỏi quá mức thuận lợi.

Đầu tiên là xa thác la, chết gọn gàng mà linh hoạt, lại có Hắc Nguyệt tín đồ tiểu nương, bị 1 kiếm bêu đầu.

Lấy 2 người này bối cảnh, cái này bình thường sao? Mà tất cả không bình thường, đều mang ý nghĩa trong đó, nhất định có ẩn tình khác.

Ma tộc từ bỏ, đối đế kiếm truyền thừa khao khát? Hay là Hắc Nguyệt bỏ đi, có ý định đã lâu kế hoạch? Nói đùa cái gì, đây tuyệt không khả năng!

Cho nên, La Quan nhìn về phía Ngưu Đại Tráng, mặt lộ vẻ do dự —— cái này lão ngưu, còn giết hay không? Lỡ như lại giống như bọn hắn, có thể hay không phiền phức càng lớn?

Chính suy tư, đổ vào trong hố lớn, không nhúc nhích giả chết Ngưu Đại Tráng, đột nhiên 1 cái xoay người, “Bành” một chút quỳ trên mặt đất, “La đạo hữu, La huynh đệ, hạ thủ lưu tình, hạ thủ lưu tình a! Ta sai, lão ngưu thật biết sai.”

Máu tươi chảy ròng đầu, “Loảng xoảng” hướng trên mặt đất mãnh đỗi, “Việc này ta không nghĩ, nhưng ta không có cách, cầu La huynh đệ giơ cao đánh khẽ, bỏ qua cho lão ngưu một mạng. Chỉ cần ngươi gật đầu, lão ngưu hiện tại liền đi, phát thệ tuyệt không lại cùng La huynh đệ là địch!”

La Quan híp híp mắt, nếu theo tâm tính của hắn, chết địch nhân mới nhất hợp cách, chắc chắn sẽ không dừng tay, nhưng hôm nay… Tâm tư thay đổi thật nhanh, hắn gật đầu, “Tốt! Ngưu Đại Tráng, ngươi ghi nhớ, hôm nay thiếu ta một cái mạng, cút đi!”

Ngưu Đại Tráng trừng lớn mắt, hiển nhiên không ngờ tới, La Quan lại thật đáp ứng, ngốc trệ qua đi chính là cuồng hỉ, lại “Loảng xoảng” đập mấy cái, “Đa tạ La huynh đệ, đại ân này đại đức, lão ngưu ta khắc sâu trong lòng ngũ tạng, vĩnh thế không quên!” Đứng lên, xoay người chạy.

Đừng nói cái này Ngưu Đại Tráng tố chất thân thể, thật đúng là không phải thổi, chịu La Quan vừa rồi 1 kiếm, đi đứng còn như thế lưu loát. Mắt thấy, “Từ từ” mấy lần liền muốn biến mất trong tầm mắt, nhưng vào lúc này, Ngưu Đại Tráng đào tẩu thân ảnh, đột nhiên ngừng lại.

Hắn đưa lưng về phía nơi này thu nạp bước chân, lưng eo chậm rãi thẳng tắp, tuy vẫn người kia, nhưng cho người cảm giác lại đột nhiên đại biến.

Như kình thiên sơn nhạc, đứng lặng giữa thiên địa, nhưng chống đỡ nhật nguyệt tinh thần, bàn tay thiên hạ.

Sau một khắc, Ngưu Đại Tráng xoay người lại, trên đầu vết thương lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ khép lại, kết vảy, tróc ra, cứ việc còn mặc món kia, nhuốm máu lại rách mướp trường bào, khí cơ lại thong dong vô cùng, bình tĩnh, một đôi tròng mắt bên trong, giờ phút này thần quang sáng láng, đây cũng không phải là một loại nào đó hình dung, mà là tình huống thật miêu tả

——

Mắt như tinh biển, óng ánh sáng trong, liếc nhìn lại vô biên vô hạn, như nhưng bao dung, quy nạp thiên địa vạn vật.

La Quan trái tim co rụt lại, thốt ra, “Đạo tôn!” Mới gặp tại biển mây đại lục Thanh Dương quốc bên trong, gặp lại tại long hưng phúc địa, như tính đến hôm nay, đó chính là lần thứ 3 tiếp xúc. Dù chưa từng có, chính diện giao thủ, nhưng đối phương cường đại, khủng bố, La Quan thấm sâu trong người, cũng khắc sâu ấn tượng.

Cốt Linh Tôn bố cục, Hắc Nguyệt thuận thế mà làm, Nữ đế âm thầm ra tay… La Quan sớm biết, ván này khủng bố vạn điểm, lại hắn biết chưa hẳn toàn diện, hoặc còn có ẩn nấp chưa ra biến số. Dù sao, lớn như thế sân khấu, tính toán sao lại tiểu rồi? Có người âm thầm nhúng tay, rất bình thường.

Quả nhiên, lần này cái thứ 1 biến số, xuất hiện.

Thiên La giáo, Đạo tôn!

Như thế trọng lượng cấp, còn thật sự là phù hợp, hôm nay dựng to lớn sân khấu.

La Quan cười khổ không thôi, vốn định bỏ qua Ngưu Đại Tráng, giảm bớt một chút không biết uy hiếp, nhưng không ngờ lại trực tiếp dẫn xuất phía sau màn đại lão.

Cái này Thiên La giáo một mạch, cùng hắn thật đúng là, nghiệt duyên không cạn a!

“Ngưu Đại Tráng” cất bước đi tới, hắn đôi mắt rơi vào La Quan trên thân, hơi dừng lại về sau, khóe miệng lộ ra mỉm cười, “Tiểu hữu, ngươi ta lại gặp mặt.”

Ngữ khí nhu hòa, như mộc xuân phong.

Nhưng La Quan trong lòng ở giữa, lại cảnh báo đại tác, cảm giác tự thân như tại rìa vách núi, một bước đạp không liền đem hình thần câu diệt.

Càng làm cho người ta căm tức là, như thế hung hiểm kinh khủng thế cục, hắn lại cái gì đều làm không được —— bởi vì, từ Đạo tôn giáng lâm bắt đầu, liền tiến vào đại lão thời khắc, cao trào kịch bản bên trong, không có hắn một con kiến hôi tiểu bối, nửa điểm phát huy chỗ trống.

“Vãn bối, bái kiến Đạo tôn.” La Quan chắp tay, chấp lễ rất cung.

Vô luận thân phận, lập trường, đối với cường giả, cũng làm bảo trì tôn kính.

Đương nhiên, càng quan trọng chính là, người ta đạo quân chưa từng nói trước cười, không ý định động thủ.

Nếu không, ngươi đều phải giết ta, còn muốn lão tử tôn kính ngươi? Nghĩ cái rắm ăn đâu, trước khi chết cũng được mắng ngươi chó máu xối đầu, chào hỏi ngươi tổ tiên 18 bối mẫu hệ thân thuộc.

“Ừm.” Đạo tôn gật gật đầu, trên mặt lộ ra mấy điểm thưởng thức, như không nghĩ tới đến tận đây khắc, La Quan còn có thể bảo trì trấn định.

Phần này tâm tính cũng không tệ, nhưng cũng vẻn vẹn như thế… Hôm nay thiên địa cuồn cuộn, tất có một trận sóng gió lớn, tiểu bối này có thể hay không sống sót, hay là cái không biết. Nhưng hắn sẽ không động thủ, chí ít hiện tại sẽ không, miễn cho dẫn tới không tất yếu khó khăn trắc trở.

Bá ——

Tẩy Hải quỷ thần, Dư Nhược Vi cùng Tang Tang, Ngao Tú 4 người, đi tới La Quan bên người, ánh mắt cảnh giác nhìn về phía đối diện “Ngưu Đại Tráng” .

Bọn hắn không biết, đến tột cùng xảy ra chuyện gì, La Quan trong miệng “Đạo tôn” lại là người nào, lại có thể rõ ràng cảm nhận được, giờ phút này từ Ngưu Đại Tráng trên thân, phát tán ra khí tức khủng bố.

Như núi biển, chống đỡ chín ngày, chỉ là đứng ở chỗ này, liền cho người ta một loại không thể siêu việt, chí cao vô thượng túc mục khí tượng.

Mà trong đó Tẩy Hải quỷ thần cảm thụ, muốn càng làm

thật hơn cắt, dù sao hắn tuy là phân thân, nhưng cũng có quỷ thần nhãn lực, cảnh giới tối cao. Trong mắt của hắn “Ngưu Đại Tráng”, liền như đầy trời tinh biển vô biên vô hạn, có óng ánh tinh quang lượn lờ, căn bản nhìn không rõ ràng.

Chỉ có kia một đôi băng lãnh, đạm mạc đôi mắt, cao cao tại thượng, để người chỉ mong đi một chút, liền toàn thân băng hàn, sinh ra vô tận kinh dị.

Thật đáng sợ!

Càng kinh khủng chính là, trước mắt vị này cũng không phải là chân thân giáng lâm, mà chỉ là giáng lâm 1 đạo ý niệm, liền có như thế uy năng.

Vị này, đến cùng là ai? !

La Quan tiểu tử này, thế mà biết được thân phận đối phương, xem ra trước đó, như đánh qua không chỉ một lần quan hệ… Dưới mắt tình huống, dù một mảnh yên tĩnh, lại là địch không phải bạn!

Xong đời, muốn xong đời!

Thở sâu, Tẩy Hải quỷ thần ổn định tâm thần, nói: “La… Huynh đệ yên tâm, ngươi ta hôm nay ở đây, cũng không phải không có ỷ vào!”

Tiểu hữu là hô không ra miệng, dù sao đối diện Đạo tôn, chính là xưng hô như vậy, cho Tẩy Hải quỷ thần thiên đại lá gan, cũng không dám đem tự thân, cùng đối phương đặt ở đối các vùng vị.

Câu nói này, là an ủi La Quan, cũng là nhắc nhở đối phương, chúng ta cũng có bối cảnh, ngươi chớ làm loạn! Cốt Linh Tôn đại nhân a, ngài ở đâu? Tranh thủ thời gian giáng lâm đi, thế cục này chúng ta là thật nhịn không được.

Mặt ngoài trấn định, nội tâm sợ hãi, kém chút khóc ra thành tiếng.

Đạo tôn giống như cười mà không phải cười, nhìn lướt qua Tẩy Hải quỷ thần, chỉ một chút liền để hắn cứng tại nguyên địa, sắc mặt biến trắng bệch, “Yên tâm, ở trong vực sâu, bản tôn cũng cần tuân thủ quy tắc.”

Dứt lời, hắn ngẩng đầu nhìn về phía trên đỉnh đầu, kia một vòng Hắc Nguyệt, thâm thúy vô ngần tinh biển phun trào đôi mắt, như thấm nhuần hết thảy hư ảo.

Chắp tay, xa xa cúi đầu.

Đây là đối thâm uyên chúa tể, Hắc Nguyệt tôn trọng, đồng thời cũng là ra hiệu —— ván này, bản tôn muốn lẫn vào một tay.

Thanh ảnh thẳng lưng, quan sát phía dưới thế cục, thần sắc trở nên nghiêm túc, “Bên trên 1 kỷ nguyên bất hủ giả? Không, phần này khí tức, muốn càng thêm cổ lão, tuyệt không phải 1 cái kỷ nguyên, thế hệ có thể thành… Xem ra trước đó, hay là khinh thường đối phương.”

Hơi dừng lại, nàng cười một tiếng, “Nhưng thì tính sao? Tuy là vượt qua mấy cái kỷ nguyên, sống sót đến đây vô

thượng đại năng, ở trong vực sâu cũng phải cúi đầu, đây là ta sân nhà. Ngươi muốn gia nhập, vậy liền cho ngươi cơ hội, tràng diện càng là hỗn loạn, đối ta càng hữu ích hơn.”

Có lẽ, nàng có thể thông qua hôm nay, quan sát được những người khác nói, tiếp theo tu bổ tự thân thiếu hụt.

Thiên khung phía trên, Hắc Nguyệt trầm mặc, cái này liền cho thấy thái độ.

Đạo tôn cười một tiếng, nói: “Đa tạ.” Hắn thu tay lại, nhìn về phía mặt khác một chỗ, “Trời ban cổ thị chi danh, bản tôn sớm có nghe thấy, hôm nay có thể được gặp một lần, hi vọng.”

Oanh ——

Không gian đột nhiên vặn vẹo, xé rách, một thân ảnh từ đó đi ra, tựa như là trên mặt nước, phản chiếu ra một cái bóng, mơ hồ lại không ngừng chấn động, lại phóng xuất ra khí tức vô cùng cường đại.

Uy nghiêm, bá đạo, cường thế, như bước chân chỗ hướng, vạn vật đều muốn phủ phục, cúng bái, cho người ta không khả quan nhìn, không thể tới gần, không thể khinh nhờn cảm giác.

Như thần chi, chí cao vô thượng!

“Thiên la Đạo tôn, danh truyền chư thiên, cổ thị cũng trong lòng mong mỏi, hôm nay gặp mặt quả thật phong thái tuyệt đại.” Hư ảnh chậm rãi mở miệng, bình tĩnh,

thanh âm trầm ổn, ở trong thiên địa quanh quẩn, lại có ngũ thải mười màu hào quang tràn ngập, lòng đất kim liên tầng tuôn.

Muôn hình vạn trạng, ngôn xuất pháp tùy!

Dứt lời, cái này cổ thị đại năng giả chi ảnh, quay người nhìn sang, khó mà hình dung cái nhìn này khủng bố, như vô tận thâm uyên, có thể đem hết thảy thôn phệ.

Chỉ một chút, La Quan ý niệm, liền bị trực tiếp băng phong.

“Cẩn thận…”

Hắn chỉ tới kịp, nghe tới tiểu la lỵ thét lên, sau một khắc La Quan mặt ngoài thân thể, nhật nguyệt tinh thần pháp bào bỗng nhiên sáng tỏ, đem cái này 1 đạo ánh mắt uy hiếp ngăn cách tại bên ngoài, tự thân pháp quang thì ảm đạm xuống, hiển nhiên hao tổn cực lớn.

Bá ——

La Quan ý niệm khôi phục chuyển động, mồ hôi lạnh một nháy mắt trải rộng cái trán, ý niệm đầu tiên là đạp ngựa không muốn mặt, thân là đường đường đại năng giả, lại trực tiếp đối ta 1 tiểu bối hạ độc thủ, cẩu thí trời ban cổ thị, quả thực chính là một đám vương bát đản!

Nhẫn mấy nhẫn, mới đưa chửi ầm lên, ngạnh sinh sinh nuốt xuống, hắn tuyệt không phải sợ… Khục, muốn mắng, cũng chờ ta phương đại lão đăng tràng, đại trượng phu co được dãn được.

Chờ lấy, hôm nay bút trướng này, lão tử ghi nhớ, đợi ngày sau ta giết tới cổ thị, chắc chắn ngươi chùy thành 1 lớn đống thịt muối! !

Loạn thất bát tao suy nghĩ, tại não hải bên trong lăn lộn, không phải La Quan tâm lớn, hiện tại thời khắc thế này, còn có công phu thất thần, thực tế là bị hù sợ.

La Quan cả đời này, trải qua vô số hung hiểm, kiếp nạn, mấy lần sắp chết hiểm sinh, muốn nói ý chí cũng bị rèn luyện đủ mạnh mẽ. Nhưng mới rồi, hết thảy đều quá nhanh, cũng hoàn toàn ra ngoài ý định, hắn còn không có kịp phản ứng, đối phương chỉ 1 đạo ánh mắt, liền để hắn trực tiếp chết đi.

Kém một chút, cũng chỉ thiếu kém một điểm! !

Nếu không phải, trước đó cùng lão sư muốn tới, nhật nguyệt tinh thần pháp bào, hắn hiện tại đã lạnh. Nghĩ mà sợ chi hơn, là không hiểu, nổi nóng, các ngươi những đại nhân vật này, thúc đẩy ta một tên tiểu bối, cho các ngươi làm tiên phong, bây giờ mục đích đạt tới, liền qua sông đoạn cầu đúng không? !

Còn chưa tới, chờ lấy khai tiệc a!

Đạo tôn vỗ tay, một mặt tán thưởng, “Cổ thị truyền thừa, 1 mắt 10,000 năm, quả nhiên danh bất hư truyền, lợi hại lợi hại.” Hắn đáy mắt, lặng yên tràn ra mấy điểm tinh mang.

Trời ban cổ thị, hình như có chút không giữ được bình

tĩnh? Xem ra cái này La Quan, cùng đối phương ở giữa, giấu rất lớn bí ẩn.

Điểm này, ngày sau có thể lợi dụng.

Lại, hôm nay giết La Quan một chuyện, hắn nhưng tạm làm quan sát… Dù sao, liền dưới mắt nhìn thấy, cổ thị sẽ không cho hắn sinh lộ, Thiên La giáo cũng liền không cần thiết, đi trêu chọc quá nhiều nhân quả.

Suy nghĩ chuyển qua lúc, dư quang đảo qua La Quan trên thân pháp bào —— nhật nguyệt tinh thần khí tượng, quả thật là rộng rãi to lớn, càng cùng chư thiên tinh thần hô ứng lẫn nhau, có thể xưng tuyệt thế trân bảo.

Cùng ta thiên la một mạch, ngược lại là phù hợp.

“Nhường đường tôn chê cười.” Trời ban cổ thị đại năng giả hư ảnh, ngữ khí bình tĩnh, lạnh nhạt, như căn bản không thèm để ý vừa rồi sự tình.

Pháp bào đã hiện, tinh hải đạo tôn há có thể không tâm động? La Quan tiểu bối này, dù có rất nhiều bối cảnh, hôm nay cũng khó thoát khỏi cái chết.

Hắn quay người, nhìn về phía xa thác la thi thể, thản nhiên nói: “Chân ma các hạ, đã dưỡng thành bộ thân thể này, lại trải qua phá, lập con đường, đã có thể tiếp nhận lực lượng của ngài, làm gì còn muốn yên lặng.”

Lốp bốp ——

Cốt nhục tiếng nổ đùng đoàng, từ xa thác la thể nội

truyền ra, thân thể của hắn giống bị lực vô hình dẫn dắt, quỷ dị trực tiếp dựng lên.

Bá ——

Đôi mắt mở ra, trong đó đen kịt một màu, như vĩnh dạ giáng lâm, vạn vật đều đem lâm vào điêu linh, ngọn nguồn hủy diệt khí cơ, phô thiên cái địa quét ngang.

Đưa tay, hướng về phía trước một nắm.

Cắt ra ma kiếm, “Sưu” bay trở về trong tay hắn, đứt gãy chỗ tự hành chữa trị, đảo mắt khôi phục như lúc ban đầu.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, ma khí trùng thiên, “Ầm ầm” gào thét ở giữa, phác hoạ ra 1 tôn ma ảnh. Nó một bước phóng ra, dung nhập xa thác la thể nội, mãi mãi đêm tròng mắt đen nhánh, lập tức hiện lên một tia linh quang.

Chân ma, hàng thế!

“A! !”

Tiếng kêu thảm thiết, đột nhiên vang lên, kia xa xa tránh lui vây xem mọi người, giờ phút này mặt mũi tràn đầy thống khổ, vặn vẹo.

Từng cái ngã xuống đất, điên cuồng lăn lộn ở giữa, da thịt nhanh chóng lỏng, tóc trở nên hoa râm.

Liền như một nháy mắt, quanh thân chỗ thời gian trôi qua, bị tăng tốc 10 triệu lần, lại như bị ngạnh sinh sinh cướp đi, thể nội thọ nguyên sinh cơ.

Mà cái này, chẳng qua là bởi vì, bọn hắn xa xa, nhìn thoáng qua Chân ma.

Cái này, chính là ngọn nguồn hủy diệt khủng bố, nó là thiên địa tịch diệt, vạn vật Quy Khư kẻ đầu têu.

Cũng thế, thế giới này kết thúc!

Tiếng kêu thảm thiết, rất nhanh trở nên yên ắng, chỉ là nơi đây giữa thiên địa, tử khí càng phát ra dày đặc.

Chỉ có số người cực ít, chật vật bảo toàn tính mệnh, hoảng sợ, tuyệt vọng co ro thân thể, chôn thật sâu đầu tại bùn đất ở giữa.

Không còn dám nhìn nửa điểm, cũng là dùng cái này biểu thị cung kính, khẩn cầu tha thứ.

Lão thiên! !

Đây rốt cuộc tình huống như thế nào? Ai có thể nói cho bọn hắn, rõ ràng đại chiến đã kết thúc, sao đột nhiên liền biến thành, kinh khủng như vậy thế cục.

Muốn chạy trốn, nhưng căn bản không thể động đậy, chỉ có thể tại trong tuyệt vọng cầu nguyện.

Cũng may, trên bầu trời lấp lánh tinh thần, cũng sẽ không để ý bùn đất ở giữa sâu kiến, Chân ma thu liễm

tự thân khủng bố khí cơ, nhìn cổ thị đại năng giả hư ảnh, lại nhìn về phía Đạo tôn, chậm rãi nói: “Tự do hương vị, quả nhiên là đã lâu…”

“Chúc mừng Chân ma, giáng lâm tại thế!” Cổ thị đại năng giả hư ảnh, mỉm cười mở miệng.

Đạo tôn cũng gật đầu, “Tinh la một mạch, bái kiến Chân ma các hạ.”

2 người này, đối mặt Chân ma lúc, cũng biểu hiện ra tôn kính.

Chỉ vì, đối phương đầy đủ mạnh… Đương nhiên, tôn kính về tôn kính, kiêng kị hoặc cũng có một chút, lại cũng không bó tay bó chân.

Thiên địa chưa băng, Chân ma khó ra, chỉ 1 đạo Chân ma ý niệm mà thôi, còn không nổi lên được trời sập chi sóng.

Chân ma đột nhiên ngẩng đầu, hướng La Quan trông lại, hắn nhịp tim một nháy mắt đình chỉ, thầm mắng một tiếng a đù, đạp ngựa còn tới?

Cũng không biết nhật nguyệt tinh thần pháp bào, còn có thể hay không ngăn trở, dù sao vừa rồi bảo hộ La Quan, Tẩy Hải quỷ thần, Dư Nhược Vi các loại, không nhận Chân ma ăn mòn, cướp đoạt lúc, nó tản mát ra pháp quang, đã cực kỳ ảm đạm.

Đúng lúc này, một thân ảnh phóng ra, rơi vào La Quan trước người.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 761 : Huyền Nhất Nhất

Đây là La Quan lần thứ 2, nhìn thấy đại hào bản tiểu la lỵ, hoặc là nói xác thực hơn, đây mới là nàng hoàn toàn hình thái.

Lông mày như núi xa, da như mỡ đông, đẹp rối tinh rối mù, chỉ là bây giờ bóp lấy eo, một mặt nghiến răng nghiến lợi bộ dáng, hơi có chút phá hư, nàng 1 bộ cổ điển mỹ nhân hình tượng.

“Nhìn cái gì vậy? Chưa thấy qua mỹ nữ a! Cái này một nhiệm kỳ thiên đạo, xem như triệt để phế, thế mà để ngươi ý niệm chạy ra!”

“Còn có các ngươi, lại dám cùng Chân ma hợp tác, chẳng lẽ quên đi, lúc trước vì phong ấn ma đầu kia, thiên địa vạn tộc trả giá gì cùng đại giới?”

Lúc nói chuyện, trước nhìn lướt qua đạo quân, lại hung dữ nhìn về phía trời ban cổ thị đại năng giả hư ảnh, địch ý không chút nào che lấp.

Chân ma một chút, cứ như vậy bị ngăn lại, muốn lấy thực lực mà nói, nàng tự nhiên xa xa không thể, cùng trước mắt mấy vị so sánh.

Nhưng sinh mệnh cấp độ, cấp độ bên trên, lại nửa điểm không kém, thậm chí càng cao hơn không chỉ một bậc.

Một nháy mắt, cổ thị đại năng giả hư ảnh, cùng Đạo tôn ánh mắt, cũng tụ đến.

“Huyền Nhất Nhất, nguyên lai là ngươi…” Cổ thị đại năng giả cắn răng quát khẽ, bộc lộ mấy điểm kinh sợ, đã nhận ra thân phận nàng. Cũng rốt cuộc minh bạch, tộc đàn Thánh khí dự cảnh là từ đâu mà đến, năm đó nhổ cỏ không trừ gốc, quả nhiên di họa vô tận!

Đạo tôn biểu lộ trở nên ngưng trọng, chậm rãi nói: “Nghe đồn, năm đó huyền thánh từng có 1 nữ, bởi vì xúc phạm đại đạo quy tắc mà bị trục xuất, hẳn là chính là các hạ?” Đối phương tu vi khí tức không hiện, có thể ra thân cùng tươi sáng sinh mệnh khí cơ, lại cũng không khó đoán.

Huyền Nhất Nhất ngửa đầu, lộ ra tuyết trắng thon dài cái cổ, “Hừ” một tiếng, “Không sai, khuyên các ngươi thức thời một chút, chớ cho mình tìm phiền toái.”

Trong lúc nhất thời, thiên địa tĩnh lặng.

Đúng lúc này, Chân ma mở miệng, “Vốn ma vẫn chưa cảm thấy được, thuộc về huyền thánh khí tức, nó căn bản chưa từng chú ý nơi đây… Tiểu nha đầu, ngươi đã bị trục xuất, lấy kia lão quy tính tình, tất sẽ không lại quản ngươi.”

Hắn vĩnh dạ đôi mắt, nhìn thẳng mà đến, “Bất quá, nhớ tới huyền thánh nhân quả, vốn ma cho ngươi 1 cái mạng sống cơ hội, hiện tại thối lui tránh được kiếp nạn này.”

Cổ thị đại năng giả hư ảnh, đôi mắt sáng lên, “Không sai! Huyền thánh công chính nghiêm minh, đã công khai

tuyên bố, cùng ngươi đoạn tuyệt liên quan, há lại sẽ nuốt lời? Tiểu nha đầu, hoặc là hiện tại đi, nếu không đừng trách chúng ta hạ thủ vô tình!”

Huyền Nhất Nhất cười lạnh, “Thiếu hướng trên mặt mình thiếp vàng, lão già đương nhiên không chú ý nơi đây, nếu không chỉ mấy người các ngươi, còn dám đứng tại cái này? ! Nhưng coi như, lão già mặc kệ ta, các ngươi liền cho rằng hôm nay, liền có thể muốn làm gì thì làm rồi?”

Nàng thở sâu, lớn tiếng nói: “Uy? Mấy người các ngươi không sai biệt lắm đi, thật nghĩ trơ mắt, nhìn ta sư đồ bị người vây đánh? Hừ! Chọc giận ta, lớn không được nhất phách lưỡng tán, ta đánh đổi một số thứ, luôn có thể mang La Quan rời đi, các ngươi riêng phần mình mục đích, cũng đừng hòng đạt thành!”

Oanh ——

Cách đó không xa, mặt đất trực tiếp nổ tung, Bạch Cốt phiên từ đó bay ra, nó đỉnh đầu lâu, phát ra bất đắc dĩ cười khẽ, “Ngươi Đại tiểu thư này tính tình, không khỏi quá nghiêm trọng đi? Chúng ta cũng không nói không xuất thủ, đây không phải chờ lấy nhìn xem đối diện bài.”

Đang khi nói chuyện, Bạch Cốt phiên “Dài” ra tay chân, hóa thành 1 tôn bạch cốt khô lâu, tính chất lại như ngọc thạch, tản ra nhàn nhạt vầng sáng, sáng tỏ hồn phách hỏa diễm, tại trống rỗng trong hốc mắt nhảy vọt thiêu đốt, tản mát ra khiến người sợ hãi thần khí tức cường đại.

Tẩy Hải quỷ thần đại hỉ, vội vàng hành lễ, “Bái kiến Cốt Linh Tôn đại nhân!” Giờ khắc này, hắn thật sự là muốn khóc, đại nhân a đại nhân, ngài rốt cục bỏ được hiện thân, lại muốn muộn một hồi, nói không chừng liền thật, muốn cho chúng ta nhặt xác.

La Quan gánh nặng trong lòng liền được giải khai, tuy nói hết thảy đều tại đoán trước, nhưng các đại lão làm việc, ai lại dám phán định? Lỡ như gây ra rủi ro, thế nhưng là sẽ chết người. Còn tốt, Cốt Linh Tôn mặc dù không dễ thân gần, nhưng ít ra coi như đáng tin cậy, không có thật qua sông đoạn cầu.

Đương nhiên, cái này cũng có thể cùng lão sư, vừa rồi uy hiếp có quan hệ, nếu không Cốt Linh Tôn chưa hẳn nguyện ý, sớm như vậy hiện thân ra. Cái này đạp ngựa, còn muốn tranh áp trục ra sân sao? Hay là nói, trừ La Quan biết bên ngoài, Cốt Linh Tôn còn có tính toán? !

“Bái kiến Cốt Linh Tôn tiền bối.” Tâm niệm ầm ĩ, trong lòng đã có cách nhao nhao, nhưng mặt ngoài thái độ, lại là cung kính vạn điểm.

Tràng diện này công phu, chỉ cần không liên quan đến bản thân lợi ích, nhất định phải làm đủ.

Dư Nhược Vi, Tang Tang, cũng nhao nhao hành lễ.

“Ừm, đều đứng lên đi.” Cốt Linh Tôn khoát khoát tay, mặt lộ vẻ ý cười, “La Quan, ngươi biểu hiện rất không tệ, bản tôn phi thường hài lòng.”

Cái này liền xong rồi? Ta không màng sống chết, liên tục

kịch chiến qua đi, rốt cục hoàn thành “Mồi nhử” sứ mệnh, ngươi một câu liền đuổi rồi? !

Ném!

Coi như ngươi là Cốt Linh Tôn, cũng tuyệt không có khả năng, lão tử một phen liều chết, bán mạng, cũng không phải phải nghe ngươi khen.

La Quan bất mãn là giấu ở đáy lòng, Huyền Nhất Nhất lại không cần che lấp, cười lạnh một tiếng, “Làm sao? Thầy trò chúng ta cái này một lần liều mạng, cũng chỉ khi Cốt Linh Tôn 1 câu tán dương? Ngài mặt mũi này mặt, không khỏi cũng quá lớn!”

“Đừng đề cập cái quỷ gì giới bản nguyên, kia là đồ đệ của ta, mình cầm kiếm giết ra đến, không tính toán!” Hơi dừng một chút, nàng tiếp tục nói: “Những vật khác, chúng ta cũng đừng, ngươi cùng La Quan ở giữa nợ nhân tình, như vậy xóa bỏ… Sau ngày hôm nay, lẫn nhau không thiếu nợ nhau!”

Hiển nhiên, Cốt Linh Tôn biểu hiện, để nàng cũng sinh ra bất mãn, bất an, phải thừa dịp cơ hội này, cùng hắn hoàn thành nhất định cắt đứt.

Về phần ngày sau như thế nào, kia là về sau sự tình, hiện tại cân nhắc lời nói, không khỏi quá sớm.

Cốt Linh Tôn đôi mắt thật sâu, nhìn Huyền Nhất Nhất, lại nhìn phía La Quan, cười gật đầu, “Tốt, giống như như lời ngươi nói, thanh toán xong!”

Cái này, mới là thật thanh toán xong.

Khế ước đạt thành, cần song phương tại cùng tầng 1 mặt, mới chính thức có hiệu lực, nếu không bất quá là ăn không răng trắng nói nhảm!

Hô ——

La Quan đột nhiên cảm thấy, trên vai nhẹ nhõm rất nhiều, khom mình hành lễ, “Đa tạ Cốt Linh Tôn tiền bối.”

Cốt Linh Tôn khoát tay, nhìn về phía Chân ma, “Chậc chậc” 2 tiếng, “Bản tôn không nghĩ tới, ngươi lại thật luyện thành vật chứa, nhưng hắn chung quy quá yếu, dù là có sa đọa nhập ma bộ điểm để kiếm mảnh vỡ làm căn cơ, lại có thể chèo chống đến khi nào? ? Ngươi liền không thể an phận thủ thường, tất cả mọi người bớt chút phiền toái, cái này tốt bao nhiêu? ?”

Chân ma cười lạnh, mồm miệng ở giữa băng hàn lưu chuyển, như muốn đem nơi đây thiên địa đông kết, “Cốt Linh Tôn, chúng ta lại gặp mặt, chờ xem, đợi cho vốn ma chân chính thoát thân, nhất định tự mình đến nhà bái phỏng, lấy báo những năm gần đây, ngươi dốc lòng chiếu cố.”

Cốt Linh Tôn cười to, “Không cần không cần, bản tôn sẽ không cho ngươi cơ hội thoát thân, dưới vực sâu chỗ kia, ngươi liền ở đến thiên hoang địa lão đi.”

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Giữa thiên địa, trong chốc lát vô số khe hở hiển hiện, thụ cả 2 khí tức xung kích, hướng thiên địa cuối cùng lan tràn. Cái này một mảnh thế giới, đều trở nên chấn động, bất ổn, mơ hồ trong đó có thể nhìn đến, từng đạo "Đường cong" hiển hiện.

Một bên vỡ nát, nhưng lại sau đó một khắc, trực tiếp khôi phục như lúc ban đầu.

Cái này, chính là thâm uyên quy tắc, vô hình vô chất tồn tại, lại bởi vì đại năng giả khí tức ăn mòn, mà bày biện ra cụ thể hình thái.

Oanh ——

Chân ma một bước đạp xuống, ma khí tràn ngập thiên địa, "Cốt Linh Tôn, liền ngươi 1 người, cũng muốn ngăn cản vốn ma sao?"

"Đối phó ngươi, bản tôn 1 cái là đủ, bất quá các ngươi nhiều người, cho nên bản tôn cũng được gọi chút giúp đỡ." Cốt Linh Tôn ngẩng đầu, trước nhìn Hắc Nguyệt, "Bọn hắn người gọi, đều có thể tham gia hôm nay đánh cờ, không có đạo lý không cho bản tôn mặt mũi a?"

Hắc Nguyệt trầm mặc.

"Ha ha, đủ ý tứ, chờ chút động thủ thời điểm, bản tôn nhẹ một chút, đừng thật đem thâm uyên cho đánh băng." Cốt Linh Tôn cười to, "Nữ đế, như là đã đến, liền mời hiện thân đi, miễn cho đối diện lấy nhiều đánh ít, khi dễ ta bộ xương già này."

Tung hoành thiên địa, dày đặc xen lẫn khe hở ở giữa, trong đó 1 đạo chỗ sâu, đột nhiên truyền ra oanh minh tiếng vang. Hình như có 2 con bàn tay vô hình, riêng phần mình bắt lấy khe hở một bên, dùng sức hướng ngoại hung hăng xé ra.

Nương theo lấy "Ầm ầm" nổ vang rung trời, liền ngạnh sinh sinh mở ra một cái thông đạo, một bộ màu đen váy dài kéo, dáng người cao gầy, mặt mày uy nghiêm, lạnh lẽo âm u Nữ đế, như vậy bước vào thâm uyên!

Một nháy mắt, nó quanh thân khuấy động khí tức khủng bố, chấn vỡ phương viên 100,000 trượng, thiên băng địa liệt hải khiếu cuồn cuộn, như hoảng sợ diệt thế cảnh tượng.

Ông ——

Vô số thâm uyên quy tắc, gào thét mà đến, liền như từng đầu cứng cỏi, sắc bén lưới đánh cá, thẳng đến nàng giảo sát mà tới. Đây là thụ trọng thương thâm uyên, tại gần như sụp đổ lúc, tự động sinh ra phản kích, trấn sát.

Nhưng tiếp xuống, lại xuất hiện càng thêm một màn kinh người, những cái kia cuốn về phía Nữ đế thâm uyên quy tắc, còn chưa tới kịp tới gần, liền bỗng dưng lâm vào cứng đờ, giống bị lực lượng kinh khủng trấn áp.

Sau một khắc, liền tại kịch liệt chấn động bên trong, vỡ thành bột mịn!

Cái này, chính là âm u Nữ đế.

Cường thế, bá đạo, không thể địch nổi!

Đế uy chỗ hướng, vạn vật cúi đầu.

Một nháy mắt, liền hấp dẫn đến tất cả chú ý, trời ban cổ thị đại năng giả hư ảnh, cùng Đạo tôn đôi mắt bên trong, bộc lộ ngưng trọng.

Chính là vô pháp vô thiên, không ai bì nổi Chân ma, nó mặt mày ở giữa, cũng lộ ra một tia kiêng kị.

Nữ đế mạnh, căn bản không cần nhiều lời, nàng chỉ cần đến, liền có thể hoành ép bát phương lục hợp! !

“Bái kiến Nữ đế!” La Quan vội vàng hành lễ, dù biết rõ Nữ đế đến, là có nguyên nhân khác, nhưng bây giờ thế cục dưới, đối phương đích thật là hắn, xông qua đại kiếp hi vọng. Lại so sánh Cốt Linh Tôn, đối với Nữ đế, La Quan muốn càng thêm tín nhiệm.

Nữ đế nhìn lại mọi người, vô luận Đạo tôn, cổ thị hay là Chân ma, đều không thể để con mắt của nàng, xuất hiện nửa điểm gợn sóng, cuối cùng nhìn về phía La Quan, nhạt tiếng nói: “Không cần, trẫm hôm nay đến, có mình lý do.”

Nàng kiêu ngạo, không để cho nàng mảnh nói dối, càng không muốn dùng cái này, đem đổi lấy La Quan cảm kích.

Mà vừa vặn, cũng là bởi vì điểm này, mới khiến cho Nữ

đế đạt được, La Quan tán thành.

Tẩy Hải quỷ thần ngốc, hắn đoán được La Quan sau lưng, có lẽ có cái khác bối cảnh, mới có thể có đến Cốt Linh Tôn đại nhân ưu ái.

Nhưng phần này bối cảnh, hay là đem hắn kinh sợ.

Âm u Nữ đế cường đại, cơ hồ là vô địch cấp độ tồn tại, tung đối mặt Cốt Linh Tôn đại nhân, cũng không yếu nửa điểm.

Đầu tiên là Huyền Nhất Nhất, lại là âm u Nữ đế, lại nghĩ tới Quỷ giới bên trong, vẫn chờ cứu mạng Đồ Tư Tư… Dư Nhược Vi trong lòng, nhịn không được thở dài, nhưng nàng có thể làm sao? ? Cái này nam nhân, nữ nhân bên cạnh 1 cái so 1 cái cường đại.

Tựa hồ, muốn lưu tại bên cạnh hắn, còn muốn cố gắng gấp bội mới được. Nàng bây giờ, hay là quá yếu, nhưng giúp La Quan quá ít quá ít.

Hít một hơi, Dư Nhược Vi đáy mắt bên trong, hiện lên vẻ kiên nghị —— luyện hóa lôi đình đạo quả về sau, nàng đạt được 1 viên lôi chi ấn ký, nguyên bản còn có chút chần chờ, nhưng bây giờ nàng quyết định.

Mình, nhất định phải mạnh lên!

Tang Tang trong mắt, hiện lên mấy điểm ý mừng, Long tộc tương lai chú định quyết tại La Quan 1 người, hắn bối cảnh tất nhiên là càng mạnh càng tốt.

Chỉ bất quá, vị này âm u Nữ đế, tựa hồ giết chóc quá đáng… Dạng này 1 tôn tuyệt cường người, tới đi quá gần, tương lai có lẽ có tai hoạ ngầm.

Dù sao, nhân quả nghiệp lực nói chuyện, cũng không phải là chỉ là hư ảo, nhưng đây là về sau sự tình, trước xông qua hôm nay đại kiếp lại nói.

Vào thời khắc này, Nữ đế mở miệng, “Đạo tôn, ngươi ta nhiều năm chưa gặp, hôm nay trùng phùng, liền không có gì muốn đối trẫm nói sao?”

Nàng nhìn thẳng mà đến, đôi mắt sáng rực, tràn ngập sát cơ!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 762 : Cự phách giao phong

Đạo tôn than nhẹ một tiếng, chắp tay, “Tuế nguyệt như thoi đưa, tinh hà lưu chuyển, vốn cho rằng bệ hạ đã triệt để nói tiêu, không ngờ mấy cái kỷ nguyên về sau, lại vẫn có thể đoàn tụ ở đây, bản tôn không thắng vui vẻ.”

“Lời này của ngươi, không khỏi quá nghĩ một đằng nói một nẻo.” Nữ đế một bước hướng về phía trước, sát na tinh hồng tràn ngập, sát cơ trùng thiên, “Thôi, quá khứ sự tình, cần gì lại để ý tới, trẫm liền tự tay trảm ngươi, lại năm đó nhân quả.”

Oanh ——

Màu đen đế bào chấn động, khủng bố khí cơ bộc phát, quét ngang 4 hợp!

Đạo tôn nhíu mày, “Năm đó sự tình, bản tôn thật có chỗ không đúng, nhưng trong cái này có ẩn tình khác, còn xin bệ hạ nghe ta giải thích.”

Nữ đế thần sắc hờ hững, hướng về phía trước một nắm.

Ầm ầm ——

Một nháy mắt, nứt 4 phương Bát Cực, thiên địa đủ băng, liền như 1 con đột nhiên hiển hiện khủng bố miệng lớn, muốn đem Đạo tôn nuốt vào.

Nói muốn giết ngươi, vậy liền giết ngươi.

Cường thế, bá đạo, không gì kiêng kị —— thâm uyên lại như thế nào? Trẫm vị trí, tức là vương thổ, ai cũng không thể chế ước!

Đạo tôn cười khổ, phản ứng lại cực nhanh, một nháy mắt thần quang bắn ra, diễn biến thành vô tận tinh biển, đem tự thân che chở ở bên trong, đỡ được từ Nữ đế một kích.

2 tôn đại năng giả giao phong, riêng phần mình nói, pháp, thần, ý đối hướng, bỗng nhiên vén kinh đào hải lãng, gào thét xung kích 4 phương.

Một nháy mắt, càn quét toàn trường.

“Hừ!” Chân ma cười lạnh, đột nhiên một bước đạp xuống, như kình thiên Thần sơn rớt xuống, vỡ nát hư không phát ra kinh thiên oanh minh.

Ma khí cuồn cuộn, như cột khói trùng thiên, phóng thích hủy diệt vạn vật khí cơ, chỉ phía xa âm u Nữ đế.

Hôm nay thế cục, đã sớm đã sáng tỏ, đã là chú định cường địch, hắn tuyệt sẽ không khách khí.

Công bằng công chính? Phong nghi khí độ? ! Quên đi thôi, năm đó chư thiên vạn tộc liên thủ, đem hắn phong ấn thời điểm, cũng không có những này giảng cứu.

Đương nhiên, nguyên nhân trọng yếu hơn là, Chân ma từ Nữ đế trên thân, cảm nhận được uy hiếp.

Nữ nhân này, thực tế quá mạnh, nhất là một thân khủng bố sát ý, lại để hắn sinh ra bất an. Mà sinh mệnh thuế biến đến, Chân ma này cấp độ tồn tại, dù không thể nghịch chuyển thời gian trường hà, cũng đã có thể cảm giác tương lai.

Âm u Nữ đế, hoặc là hắn sau này đại địch, dù cho không thể đánh giết, như thừa dịp cơ hội này đánh cho trọng thương, cũng có thể chiếm cứ tiên cơ.

Dù sao, thực lực, cảnh giới đến tận đây, một khi bị hao tổn muốn khôi phục, chính là muôn vàn khó khăn.

Một bên khác, trời ban cổ thị đại năng giả hư ảnh, đôi mắt u quang hiện lên, cũng tại lúc này không chút do dự hạ tràng.

La Quan tiểu bối này, cùng Huyền Nhất Nhất cùng một giuộc, chính là trời ban cổ thị mầm họa lớn, âm u Nữ đế đã là bọn hắn triệu hoán mà đến, đó chính là cổ thị chi địch.

Đây chính là, đại năng giả sở dĩ, có thể đi đến hôm nay, khinh thường thiên địa trọng yếu nguyên nhân 1 trong —— tuyệt đối quả quyết, quả quyết, một khi nắm chắc thời cơ, liền không chút do dự.

Oanh ——

Cổ thị đại năng giả hư ảnh, đỉnh đầu phía trên, hiển hiện 1 cái chuông đồng, toàn thân pha tạp phát ra vô tận cổ lão khí cơ, cũng tại thế gian này, tồn tại vô số năm.

Chuông đồng mặt ngoài, vô số phù văn sáng tắt, lấp lóe, nhưng mỗi một lần sáng lên, dập tắt, lại đều không giống nhau, liền như bản thân liền ẩn chứa, vô số thôi diễn, biến số.

Mênh mông khí cơ, như vực sâu như ngục, khóa chặt âm u Nữ đế.

Thế cục căng cứng, như tên đã trên dây, sau một khắc liền đem bộc phát ra, một trận đại chiến chấn động thế gian.

Nhưng hôm nay, bị Đạo tôn, Chân ma, cổ thị đại năng giả 3 bên khóa chặt, khí thế mênh mông hoành ép thập phương thiên địa lúc, Nữ đế sắc mặt, lại không nửa điểm biến hóa, nàng vẫn như cũ lạnh lùng, bình tĩnh, kiêu ngạo tự tin đôi mắt, chậm rãi đảo qua 3 người.

“Hạng giá áo túi cơm, tung lấy 1 địch 3, trẫm sợ cái gì?” Nàng lưng eo thẳng tắp, màu đen đế bào, trong gió kích giương.

Khí thế cường đại, trực diện 3 bên liên thủ, cũng không rơi vào thế hạ phong.

“Hắc! 3 người các ngươi, khi bản tôn chết không thành?” Cốt Linh Tôn cười lạnh một tiếng, trống rỗng trong hốc mắt, nhảy vọt hồn phách hỏa diễm, nháy mắt biến thành xích hồng.

Mà cái này xích hồng đảo mắt liền lan tràn ra, nhuộm đỏ nó khô lâu thân thể, vô tận hung thần, bạo ngược khí

tức, phô thiên cái địa quét ngang.

Tựa như là, từ địa ngục chỗ sâu nhất, đi ra bất diệt tử linh!

Cốt Linh Tôn trấn thủ thâm uyên, đã yên lặng vô số năm, thế gian người như đều quên, hắn từng 1 người hoành ép Quỷ giới, đánh giết quỷ thần, thông thiên Quỷ vương vô số.

Thậm chí, liền ngay cả Quỷ giới ý chí tự mình hạ tràng, đều bị đè lại bạo chùy, chỉ có thể biệt khuất, bất đắc dĩ, bị cắt đứt đi Quỷ giới một bộ điểm, trở thành nó ngủ say chỗ.

Giết chóc loại chuyện này, Cốt Linh Tôn biểu thị hắn rất quen, giờ phút này bạo ngược khí cơ trùng thiên, khóa chặt Chân ma.

“Lão ma đầu, ngươi hôm nay đối thủ, là bản tôn!”

Theo Cốt Linh Tôn hạ tràng, ngũ phương cự phách đại lão giằng co, khủng bố khí cơ như vô hình cối xay, hủy diệt lấy quanh mình hết thảy.

Huyền Nhất Nhất sắc mặt biến hóa, phất tay áo cuốn lên linh quang, mang theo La Quan bọn người hướng về sau nhanh lùi lại, về phần vừa rồi những cái kia may mắn sống sót các phương tu sĩ, sớm đã bị nghiền nát thành cặn bã.

Cái gọi là cửa thành bốc cháy họa đến cá trong ao, đại khái là như thế, bất quá đối hôm nay chư vị cự phách

mà nói, bọn hắn sợ là ngay cả sâu kiến cũng không bằng.

Chết tại cái này, chỉ có thể trách số mệnh không tốt.

“Ta họa một vòng tròn, các ngươi đều trốn ở bên trong, tuyệt đối đừng ra.” Đang khi nói chuyện, Huyền Nhất Nhất cắn nát đầu ngón tay, hư không vẽ ra một vòng tròn, nó lơ lửng giữa không trung, tản ra nhàn nhạt Kim Quang, đem tất cả mọi người bao phủ ở bên trong.

Làm xong việc này, lại cau mày, hung dữ nhìn về phía La Quan, “Nhất là ngươi! Tiểu tử thúi, ngươi cho ta thành thật một chút, chuyện kế tiếp, không phải ngươi có tư cách nhúng tay, vô luận xuất hiện cảnh tượng như thế nào, đều tuyệt đối đừng sính cường, có nghe hay không?”

Tên đồ đệ này, nàng hài lòng thời điểm, vậy đơn giản không thể nói, vô luận tâm tính, tư chất, thủ đoạn, ý chí các loại, đều là ngút trời chi tuyển. Chỉ khi nào trục bắt đầu, cũng phi thường muốn mạng, nhất là xương bên trong một vài thứ, để hắn thường xuyên làm ra không muốn sống sự tình.

Huyền Nhất Nhất phải thừa nhận, nàng trên miệng nổi nóng, tâm lý lại khá là thưởng thức, dù sao nam tử hán đại trượng phu, nếu ngay cả một điểm dũng khí, đảm đương đều không có, như thế nào thành sự? Nhưng hôm nay khác biệt, là thực sẽ người chết, mà La Quan tuyệt không thể xảy ra chuyện.

Dù là hôm nay, ở đây những người này đều chết rồi, hắn

cũng không thể chết!

Cảm nhận được Huyền Nhất Nhất cảnh cáo bên trong nghiêm túc, nghiêm túc, cùng một tia bất an, lo nghĩ, La Quan chắp tay, “Mời lão sư yên tâm, đệ tử biết.”

Hắn không ngốc thật sao? Có thể an ổn còn sống, ai nguyện ý chơi đùa lung tung, nhất là hôm nay, có hắn giày vò chỗ trống sao? Coi như tự sát, cũng chuyển sang nơi khác, tốt xấu còn có thể rơi 1 cái toàn thây, dù sao cũng tốt hơn hình thần câu diệt, biến thành một bãi cặn bã.

Huyền Nhất Nhất lại không yên lòng, nhìn về phía Dư Nhược Vi, “Bảo vệ tốt nam nhân của ngươi, hắn trọng phạm đục thời điểm, nhất định giữ chặt hắn!”

Lại nhìn về phía Tẩy Hải quỷ thần, “Ngươi, xem trọng La Quan, nếu như hắn xảy ra chuyện, ta cái thứ 1 làm thịt ngươi!”

Tẩy Hải quỷ thần nhanh khóc, ám đạo cái này đạp ngựa là chuyện gì? Ta cái này êm đẹp, chọc ai gây ai rồi? Nhưng đón lấy Huyền Nhất Nhất, lạnh buốt ánh mắt, lại chỉ có thể nuốt nước bọt, tranh thủ thời gian gật đầu.

Dư Nhược Vi cung kính hành lễ, “Mời lão sư yên tâm, ta nhất định xem trọng La Quan!” Lão sư của hắn, tự nhiên cũng là lão sư của nàng.

Mà lại, coi như Huyền Nhất Nhất không nói, Dư Nhược Vi cũng sẽ làm như vậy —— nàng so bất luận kẻ nào, đều không nghĩ La Quan xảy ra chuyện, dù là nàng chết,

cũng muốn hắn hảo hảo.

“Ừm.” Huyền Nhất Nhất quay người, chân dài một bước, thẳng đến chiến trường.

Nhưng trên thực tế, nàng sinh mệnh cấp độ tuy cao, nhưng hôm nay trạng thái, thực lực, nhưng lại không có tư cách nhúng tay trận đại chiến này.

Cờ-rắc ——

Rất nhanh, Huyền Nhất Nhất trên thân trường bào, liền bị khủng bố khí tức xé rách, cởi xuống nhật nguyệt tinh thần pháp bào về sau, nàng ngay cả cơ bản nhất phòng ngự, đều không thể làm được.

Đón lấy, trắng nõn, tinh tế, rất có cổ điển đẹp trên khuôn mặt, hiện ra mấy đạo vết máu, nàng ngẩng đầu, nghiến răng nghiến lợi, “Đại sư huynh, ta biết ngươi đang nhìn! Lão già mặc kệ ta, ngươi cũng mặc kệ sao? Đi, vậy ta liền chết tại cái này, nhìn ngươi đến cuối cùng, làm sao cùng lão già bàn giao.”

Thanh âm vừa dứt, quay chung quanh Huyền Nhất Nhất khí tức khủng bố, lập tức bị 1 trảo đập tan, viễn cổ 4 thánh 1 trong, phương bắc Huyền Vũ hình chiếu giáng lâm.

Hắn nhìn qua Huyền Nhất Nhất, dở khóc dở cười, “Tiểu sư muội, ngươi đừng hại ta a? Sư tôn tự mình mở miệng, đưa ngươi trục xuất, cũng nghiêm lệnh tất cả chúng ta, không được cùng ngươi tiếp xúc… Ngươi biết, sư huynh ta dù nhìn xem tráng, thực tế lá gan rất nhỏ,

nếu không ngươi tha ta một mạng, đổi người họa họa?”

Nói đến về sau, hắn biểu lộ quả thực chính là, muốn cho Huyền Nhất Nhất quỳ, trên mặt khắc đầy “Cầu bỏ qua” ba chữ to.

Nhưng vào lúc này, trời ban cổ thị đại năng giả hư ảnh, đột nhiên gầm nhẹ, “Huyền Vũ, ngươi dám làm trái, huyền thánh đại nhân ý chí? Ngươi thật là lớn gan! Chuyện hôm nay, bản tọa tất thượng bẩm tại trời, mời huyền thánh đại nhân, cho ra một cái công đạo!”

Hắn ngàn vạn không nghĩ đến, Huyền Nhất Nhất còn lưu lại chiêu này, một khi Huyền Vũ tham chiến, thế cục liền đem mất khống chế.

Huyền Vũ đột nhiên quay đầu, biểu lộ một nháy mắt, từ tội nghiệp biến thành hung thần ác sát, hung hăng nhìn chằm chằm hắn, “Cổ Vạn Thánh, lão tử cùng ta tiểu sư muội ôn chuyện, có đạp ngựa ngươi nói chuyện phần? Ngươi khi ngươi tiểu hài tử a, động một chút lại cáo trạng, khi lão tử sợ?”

“Còn muốn nhà ta lão sư, cho bàn giao? ! Bàn giao ngươi cổ thị một mạch, 18 bối mỗ mỗ cái chân, ngươi thật có kia lá gan, lần sau gặp lại, lão tử cam đoan không phun ngươi! Nếu không, liền nhắm lại cái miệng thúi của ngươi, lại đạp ngựa bức bức, ta lớn bức đấu trực tiếp hút chết ngươi!”

Viễn cổ 4 thánh 1 trong Huyền Vũ, giờ phút này phong độ hoàn toàn không có, trực tiếp liền chửi ầm lên, quả thực khiến người chấn kinh. Dù sao, đến này cấp độ tồn

tại, dù biết rõ mặt mũi thứ này, chùi đít đều kéo phải hoảng, nhưng tốt xấu chú ý xuống thân phận.

Đối đây, Huyền Vũ chẳng thèm ngó tới, cẩu thí chú ý thân phận, hại lão tử tiểu sư muội người, còn muốn để ta nói tốt? Nếu không phải lão sư đè ép, hắn đã sớm dẫn người xông lên cổ thị, đem bọn này lớn tiểu vương bát đản, tất cả đều chùy thành thối cứt chó.

Quay đầu, nháy mắt ra hiệu, “Tiểu sư muội, sư huynh mắng sướng hay không??”

Huyền Nhất Nhất nói: “Thoải mái.”

“Hắc hắc, vậy ngươi đã thống khoái, có thể hay không thả sư huynh 1 ngựa…” Huyền Vũ xoa xoa 2 con chân trước, tia lửa tung tóe.

Huyền Nhất Nhất gật đầu, “Được, vậy ngươi đi thôi.”

Huyền Vũ đại hỉ, vừa muốn quay người rời đi, nhưng lại cứng tại nguyên địa, mắt nhỏ nháy a nháy, trừng mắt Huyền Nhất Nhất không nói lời nào.

Đột nhiên, liền gào một tiếng, “Tiểu sư muội, ta để ngươi hố!”

Lúc trước hắn, như giả chết không đến, có lẽ còn có thể thoát thân, nhưng hôm nay đã đến, lại quay đầu lại đi, lỡ như tiểu sư muội xảy ra chuyện gì… Khục! Đối với mình sư tôn tâm tư, người khác đoán không được, Huyền Vũ vẫn có thể phỏng đoán mấy phần.

Không sai, tiểu sư muội đích xác, là bị sư tôn tự mình trục xuất, lại ra nghiêm lệnh, huyền thánh một mạch không cho phép để ý tới sống chết của nàng. Nhưng lời này, nghe một chút cũng coi như, lão gia tử cố lấy mặt mũi, không có ý tứ làm cái gì, phía dưới người muốn làm thật, đó mới là ngốc - bức.

Tiểu tổ tông này, thế nhưng là lão gia tử tâm đầu nhục, ban đầu là dạng này, hiện tại vẫn là như vậy. Hắn muốn thật phạm hỗn, tin hay không mới từ cái này rời đi, liền bị sẽ già gia tử kéo qua đi, đánh da tróc thịt bong? ! Tê, tư vị kia, tung mấy chục nghìn năm không có trúng vào, vẫn là để Huyền Vũ chỉ muốn một chút, liền tê cả da đầu.

Huyền Nhất Nhất cười, đắc ý vạn điểm, “Đại sư huynh, ngươi làm sao không đi rồi? Không cần phải để ý đến ta, tiểu muội mạng rất dai, nhiều lắm là đứt tay đứt chân, đại khái là chết không được.”

Huyền Vũ da đầu nhanh nổ, còn đứt tay đứt chân, lão gia tử không được chơi chết ta? Ngươi đây là uy hiếp trắng trợn a!

Ngay tại hắn không biết, nên làm như thế nào thời điểm, Huyền Nhất Nhất nhỏ giọng nói: “Ngươi thấy ta, liền đã vi phạm, lão già ý tứ, nhưng ngươi bị phạt sao? Sư huynh a, lão già sĩ diện, nhưng có chút sự tình chúng ta có thể thay cái biện pháp làm.”

“Ngô, tỉ như ném đồ vật, việc này ai có thể đoán trước? Ném đồ vật, bị người nào nhặt được, cái kia cũng tất cả đều là thiên ý, sư huynh cảm thấy đúng không?”

Huyền Vũ ánh mắt sáng lên, quay người gầm thét, “Cổ Vạn Thánh, ngươi tên vương bát đản này dám uy hiếp ta? Tốt, ngươi đạp ngựa cho lão tử ghi nhớ, ta bắc Huyền Vũ một ngày kia, tất yếu ngươi trả giá đắt!”

“Ta đi, lúc này đi! !”

Bá ——

Bốn trảo víu vào rồi, trực tiếp trốn vào hư không, nhưng lại tại hắn lúc rời đi, lại như lơ đãng rơi một kiện đồ vật —— kia là cái, lớn cỡ bàn tay tiểu nhân mai rùa, toàn thân đen nhánh giáp văn lại là kim sắc, tuy chỉ là tiểu tiểu 1 khối, lại tản ra không thể tưởng tượng nổi khí tức, có thể thấy được hào quang bốn phía phun trào, khí tượng rộng lớn khôn cùng.

“Ai? ? Ta mai rùa đâu? Đây chính là lão sư xuất thủ, cho ta tế luyện bảo vật, làm sao liền ném rồi? Không được, ta phải tranh thủ thời gian tìm đi!”

“Lo lắng” Huyền Vũ, cứ thế mà đi.

Cổ Vạn Thánh mau tức điên, các ngươi sư huynh muội 2 cái coi như muốn tính kế, tốt xấu cũng che lấp một chút, liền đạp ngựa như thế trắng trợn, khi chúng ta đều là người chết? Càng đạp ngựa im lặng là, trước khi đi còn cái một ngụm oan ức tại trên người ta, quả thực là không thể nhịn!

Ba ——

Huyền Nhất Nhất đưa tay, bắt lấy mai rùa, nó lập tức bộc phát vô tận thần quang, trực tiếp dung nhập thể nội. Một nháy mắt, nàng khí tức điên cuồng tăng vọt, tại sinh mệnh cấp độ đầy đủ tình huống dưới, phải Huyền Vũ tương trợ Huyền Nhất Nhất, khôi phục trạng thái toàn thịnh.

“Cổ Vạn Thánh! ! Lão tặc, lăn tới nhận lấy cái chết!”

Trời ban cổ thị năm đó âm mưu tính toán, để lão già không thể không cùng nàng cắt đứt, tiếp theo bị trục xuất, lưu lạc chư thiên vạn giới, trong đó ngậm bao nhiêu đắng, lại bị bao nhiêu ủy khuất? ?

Bút trướng này, hôm nay phải tính toán rõ ràng!

Oanh ——

Huyền Nhất Nhất đưa tay một nắm, bàng bạc vĩ lực giáng lâm, hóa thành viễn cổ thần ma tay lớn, ngang nhiên chùy rơi.

Lấy nàng bây giờ trạng thái, lại thi triển cái này đại thần thông, chỗ triệu hoán mà đến, chính là chân chính thần ma thủ đoạn. Tay lớn phía trên, quấn lấy nhau vô tận tuế nguyệt khí tức, cổ lớp vảy màu xanh, huyết nhục, có chết đi vô số năm lại vẫn có bất hủ thuộc tính.

Bởi vì cái gọi là, bất hủ bất diệt, có thể phá vạn pháp.

Chính là viễn cổ thần ma, quỷ dị nhất, đáng sợ thủ đoạn.

Cổ Vạn Thánh kinh hãi, đối Huyền Nhất Nhất thần ma

bất hủ, hắn thật lâu trước đó liền có chỗ lĩnh giáo, trời ban cổ thị từ đường chỗ sâu, mượn bất tử quan tài tục mệnh mấy vị trong tộc cường giả, chính là bị thần ma chi lực ăn mòn, dẫn đến tự thân cảnh giới, tu vi vỡ nát, rơi vào nửa chết nửa sống hạ tràng.

“Thánh khí hiển uy, trấn áp thập phương!”

Đông ——

Cổ Vạn Thánh đỉnh đầu Thánh khí chuông đồng, phát ra một tiếng oanh minh, mắt trần có thể thấy sóng âm bộc phát, trình ám kim chi sắc, đánh phía thần ma tay lớn. Nhưng thần ma bất hủ có thể phá vạn pháp, tung lấy Thánh khí chuông đồng trấn áp, cũng chỉ có thể tạm làm áp chế, thần ma tay lớn còn tại tới gần.

Chân ma bị Cốt Linh Tôn khóa chặt.

Nữ đế chỉ một cái liếc mắt, liền coi chừng Đạo tôn.

Cổ Vạn Thánh vừa sợ vừa giận, ngẩng đầu nhìn về phía thiên khung phía trên, kia một mảnh hỗn độn, sôi trào lực lượng kinh khủng che lấp lại, hơi có vẻ mơ hồ ánh trăng, lớn tiếng gào thét, “Hắc Nguyệt, thế cục đến tận đây, ngươi còn không giáng lâm? !”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 763 : Đánh nát thâm uyên

Nơi đây chính là thâm uyên, như không có Hắc Nguyệt cho phép, tự nhiên dựng không dậy nổi cái này to lớn tràng diện, cho các phương cự phách đại lão đăng tràng.

Cho nên, dù là cho đến giờ phút này, Hắc Nguyệt một mực im miệng không nói không ra, chỉ treo cao cửu thiên chi thượng, tịch liêu quan sát đại địa, nhưng mọi người ai cũng rõ ràng, Thần mới là hôm nay chủ nhà.

Hiện tại phong ba đã lên, đại chiến buông xuống, không có đạo lý làm chủ nhân, một mực sống chết mặc bây.

Cho nên, kêu gọi tuy là Cổ Vạn Thánh, nhưng Chân ma, Đạo tôn, thậm chí là Cốt Linh Tôn, giờ phút này cũng ngẩng đầu nhìn sang —— bọn hắn có lẽ đang nghĩ, ngươi Hắc Nguyệt một mực không hiện thân, đến tột cùng đánh cái gì tính toán? Hẳn là, là muốn làm kia ngư ông không thành.

Ý niệm này, đương nhiên là cực nguy hiểm!

Huyền Nhất Nhất không có làm để ý tới, là bởi vì nàng bây giờ liền chỉ là một cái suy nghĩ, tất yếu chùy bạo Cổ Vạn Thánh, lão già chết tiệt này đầu.

Về phần Nữ đế, nói tự tin cũng tốt, tự đại cũng được, nàng chỉ là thuần túy địa cho rằng, điểm này râu ria. Liền

như trước đó, Đạo tôn, Chân ma, Cổ Vạn Thánh 3 người liên thủ, nàng bình tĩnh như trước lại trấn định đồng dạng, cho dù Hắc Nguyệt thật có tính toán, kia lại có thể thế nào? !

Nàng, ngày càng ngạo nghễ, không sợ hãi.

Hoàn toàn yên tĩnh bên trong, đầu đội bầu trời phía trên, bởi vì lực lượng kinh khủng, khí cơ thoải mái lăn lộn, mà mơ hồ không rõ ánh trăng, đột nhiên biến rõ ràng.

Thanh ảnh từ Hắc Nguyệt bên trong đi tới, cùng lúc trước hình tượng cũng khác nhau, lạnh lùng gương mặt cùng đôi mắt, không có nửa điểm gợn sóng, chỗ bày biện ra chính là hoàn toàn tĩnh mịch.

Cùng, khó có thể tưởng tượng cường đại!

Nàng đạp lập hư không, chính là nơi đây thiên địa chúa tể, vạn vật tận cúi đầu, hết thảy đều muốn bị trấn áp.

Liền chỉ là, xa xa hướng nàng nhìn lại một chút, nhịp tim đều muốn đình chỉ.

Giờ phút này, Hắc Nguyệt giáng lâm!

Bốn cặp 3, Chân ma một phương lại thêm cường viện, Cổ Vạn Thánh mặt lộ vẻ ý mừng, “Mời Hắc Nguyệt xuất thủ, hợp lực trấn áp Huyền Nhất Nhất!”

Nhưng cũng tiếc, hắn nhưng lại không được về đến ứng, thanh ảnh chỉ đảo qua một chút, liền nhìn về phía phương xa. Tại kia bên trong, 1 con kim sắc vòng sáng

lơ lửng, đem La Quan bọn người bảo hộ ở trong đó.

Khóe miệng nàng ngoắc ngoắc, lại không nửa điểm nhiệt độ, “La Quan, còn không đem ta cái kia tỷ tỷ mời đến, ngươi là muốn cho ta, cùng người liên thủ khi dễ nhà ngươi lão sư sao?”

Đây chính là uy hiếp trắng trợn!

Nàng tựa hồ rất bức thiết, hi vọng trăng sao giáng lâm, tiến vào thâm uyên bên trong… Hẳn là, đây chính là nàng mục đích chủ yếu? Đây là một trận, mượn La Quan làm dẫn, tính toán trăng sao âm mưu? !

Trong lúc nhất thời, La Quan lâm vào do dự, hắn đương nhiên không thể nhìn, lão sư rơi vào vây công, nhưng trăng sao đối với hắn có nhiều chiếu cố, biết rõ không ổn lại không làm nhắc nhở, trong lòng hắn khó có thể bình an.

Nhưng hiển nhiên, là La Quan nghĩ nhiều, tại thanh ảnh nói xong lúc, hắn giữa lông mày khí lạnh lẽo hơi thở phóng đại, như gió táp thổi nhăn mặt hồ, nhấc lên từng vòng từng vòng gợn sóng.

La Quan nháy mắt minh ngộ, đây là trăng sao cho Hắc Nguyệt đáp lại, Thần đem thỏa mãn Hắc Nguyệt yêu cầu, giáng lâm sâu vô cùng uyên.

Nguyệt có hai mặt, một sáng trong óng ánh, một đen nhánh vĩnh treo.

Vương không gặp vương.

Một khi 2 tháng gặp nhau, sẽ phát sinh cái gì… La Quan không biết, hắn cũng rất khó phỏng đoán, nhưng chắc chắn sẽ không là, hảo tỷ muội tướng tay dắt, nhìn nhau im lặng ngưng nghẹn tràng cảnh.

Thở sâu, đè xuống lăn lộn suy nghĩ, La Quan rút kiếm hướng lên trời, trong miệng quát khẽ, “Ta nay cầm kiếm mở 1 yến, chỉ phía xa bầu trời đêm mời trăng sao!”

Đây là mời nguyệt giáng lâm, chiếu rọi thâm uyên.

Sau một khắc, thiên khung chấn động, vỡ vụn, cảnh tượng liền như loạn vân bay tán loạn, một vòng sáng trong ánh trăng, từ đó nổi lên.

Độc thuộc mặt trăng ngân huy, yên tĩnh vãi xuống đến, bao phủ nơi đây thiên địa, càng có chút hơn điểm tinh thần chi ảnh, bao vây tại ánh trăng bên bờ.

Giờ khắc này, thâm uyên 2 tháng cùng tồn tại, mỗi người chiếm lấy một phương thiên khung, ngân bạch sáng trong cùng đen nhánh vô ngần, lẫn nhau xa xa giằng co.

2 tháng chi quang chạm nhau, như thủy hỏa khó chứa, lập tức sinh ra khủng bố kịch biến, kinh thiên oanh minh bên trong, quy tắc không ngừng vỡ nát, gây dựng lại, tiếp theo dẫn đến thiên băng địa hãm, giống như diệt thế tràng cảnh, không hề có điềm báo trước khuếch tán đến toàn bộ thâm uyên.

Bởi vì, khi trăng sao giáng lâm, cùng Hắc Nguyệt cùng

tồn tại lúc, lay động chính là thuộc về, thâm uyên tồn tại căn bản.

Giờ khắc này, vô số thâm uyên chủng tộc, lại hoặc là ngoại lai tu sĩ, thậm chí cả nơi trung tâm nhất ma quốc, vô số hoảng sợ đôi mắt trừng lớn, nhìn về phía thiên khung phía trên, biểu lộ bởi vì sợ hãi mà vặn vẹo —— bởi vì, tại kia bên trong xuất hiện, hai vòng mặt trăng.

Nguyệt nha biển đang sôi trào, liền giống bị nấu mở đồng dạng, vô số to lớn bọt khí hiện lên, tiếp theo nhấc lên “Ầm ầm” kinh đào hải lãng, điên cuồng gào thét, gầm thét, phóng tới 4 phương 8 hướng, động tĩnh quá khổng lồ, thậm chí đem đáy biển xé rách —— mất cả tháng răng biển, giờ phút này tại vỡ vụn, vỡ vụn.

La Quan hít một hơi lãnh khí, mặc dù hắn đã đoán được, khi trăng sao giáng lâm tại thâm uyên, 2 vương gặp nhau hoặc sẽ có đại biến giáng lâm, nhưng trước mắt một màn hay là, vượt qua hắn đoán trước.

Chỉ gặp, thiên khung một phân thành hai, một nửa là Hắc Nguyệt lĩnh vực, tịch liêu tĩnh mịch.

Một nửa khác, thì bị trăng sao chiếm cứ, quang mang sáng trong chiếu 4 phương.

Đụng vào nhau chỗ, liền như 2 phe đại quân trùng sát, liều lĩnh hướng đối phương, phát tiết lấy tự thân sức mạnh khủng bố nhất. Nguyệt nha biển sụp đổ, thậm chí cả càng lớn phạm vi bên trong, trong thâm uyên hết thảy kịch biến, căn nguyên đều đến từ đây.

Điên! Triệt để điên!

Chẳng lẽ 1 trận chiến này, các nàng nghĩ thật đánh nát thâm uyên không thành? Phải biết, tại dưới vực sâu, có thể phong in Chân ma. Một khi thâm uyên vỡ vụn, phải chăng cũng liền mang ý nghĩa, Chân ma đem trùng hoạch tự do? ! La Quan không chút nghi ngờ, như suy đoán làm thật, cái thứ 1 muốn chết, liền nhất định là hắn.

Tỷ, 2 vị đại tỷ, các ngươi đừng làm rộn thành sao? Tốt xấu là thân tỷ muội, đánh gãy xương cốt còn liên tiếp gân đâu, làm gì đem sự tình huyên náo như thế lớn? Ngươi lui một bước, ta lui một bước, không là tốt rồi rồi? !

Nhưng cũng tiếc, bây giờ không ai để ý hắn là thế nào nghĩ… Lại hoặc là, thế cục đến tận đây, đã triệt để mất khống chế!

Thanh ảnh ngẩng đầu, nhìn về phía thiên khung phía trên, kia một khay bạc trăng tròn, cười lạnh một tiếng đôi mắt băng hàn, “Tỷ tỷ, đây là ngươi ta tỷ muội sau khi tách ra, ngươi lần đầu tiên tới nhà muội muội bên trong làm khách, ta tự nhiên hảo hảo chiêu đãi.”

Đang khi nói chuyện nàng chân đạp hư không từng bước lên trời, cùng Hắc Nguyệt tan về một thể, hiển nhiên là muốn hội tụ toàn bộ lực lượng, cùng trăng sao một trận chiến.

Thiên khung phía trên, thuộc về 2 tôn mặt trăng khí tức, va chạm càng phát ra khủng bố, lọt vào trong tầm mắt một mảnh hỗn độn cảnh tượng, kia mơ hồ, vặn vẹo ở

giữa, ẩn chứa lực lượng hủy thiên diệt địa.

Hắc ám cùng ngân bạch chỗ giao giới, liền như trên trời rơi xuống 1 kiếm, muốn đem toàn bộ thâm uyên thế giới, từ đó 1 chém làm 2, như vậy vỡ vụn, tiêu vong.

Chân ma đáy mắt, nổ tung một đoàn tinh quang, một màn này hoàn toàn ra khỏi hắn đoán trước, nhưng kết quả không thể nghi ngờ là hoàn mỹ.

Chỉ cần thâm uyên vỡ vụn, hắn liền đem tránh thoát phong ấn, chân chính thu hoạch được tự do.

“Bạch cốt tôn, ngươi ta ở giữa sổ sách, cũng nên tính toán!”

Oanh ——

Ma khí ngập trời, hạo đãng cái thế, truyền ra trận trận gào thét, oanh minh, theo Chân ma thẳng hướng bạch cốt tôn.

Sinh mệnh cấp độ đến bọn hắn 1 bước này, gần như bất tử bất diệt , mặc cho thời gian trường hà cọ rửa, cũng không thể hao tổn nửa điểm.

Là lấy, bình thường thần thông, thuật pháp, đối bọn hắn hoàn toàn vô hiệu, duy nhất có thể tạo thành tổn thương, chỉ có tuyệt đối lực lượng!

“Bản tôn chả lẽ lại sợ ngươi?” Cốt Linh Tôn cười lạnh, xích hồng khô lâu hài cốt, một nháy mắt bộc phát ra, ngập trời hung thần lệ khí.

Trong nháy mắt, 2 tôn đại năng giả chém giết đến cùng một chỗ, không có cái gì hoa lệ thủ đoạn, có chỉ là mỗi một lần xuất thủ, ẩn chứa chỉ có tuyệt đối lực lượng.

Bàng bạc, khủng bố, quét ngang thập phương, hủy thiên diệt địa!

Ầm ầm ——

Một nháy mắt, 2 phe đại năng giả chém giết, làm gốc liền vỡ nát thâm uyên thế cục, đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương. Mảng lớn quy tắc, tại chấn động bên trong vỡ nát, bị triệt để phá hư.

Nữ đế ngẩng đầu, băng lãnh đôi mắt khóa chặt Đạo tôn, cất bước hướng về phía trước, “Trẫm, đến giết ngươi.”

Oanh ——

Tinh hồng tràn ngập, tràn ngập thiên địa.

Đạo tôn lắc đầu, “Nữ đế, bản tôn vô ý đối địch với ngươi, hôm nay 1 trận chiến này, chỉ vì tự vệ.”

Một nháy mắt, 10,000 dặm tinh hà triển khai, hạo đãng đãng khôn cùng vô ngần, bao phủ 4 phương Bát Cực, hóa thành một phương tinh không thế giới.

Tại giới này bên trong, Đạo tôn xưng tổ, thiên địa vô địch!

Cùng loại với một loại, gia trì tự thân lĩnh vực, lại so lĩnh

vực cao không biết bao nhiêu tầng, là quy tắc vận dụng đến cực hạn, gần như mở 1 Phương Thế giới.

Một phương, độc thuộc Đạo tôn thế giới!

“Tinh không thế giới…” Nữ đế cười lạnh, đưa tay một nắm, “Hôm nay, trẫm liền trảm ngươi thế giới, nát ngươi đại đạo!”

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, sát na phóng lên tận trời.

Tru tiên kiếm kích động, quả thực muốn bạo tạc, La Quan chưa hề được chứng kiến, nó như thế phấn khởi bộ dáng. Đại khái là bởi vì, Nữ đế đối với hắn truyền lại ra cần… Lại hoặc là, cũng bởi vì hôm nay đối chiến, là Đạo tôn như vậy cấp độ đại năng giả.

Bất quá, ngay cả trời cũng chém qua, về phần kích động như vậy! ? ! Sẽ như vậy nghĩ, là bởi vì La Quan cũng không rõ ràng, sống qua mấy cái kỷ nguyên tồn tại, đại biểu là loại nào hàm nghĩa.

Dù sao, kỷ nguyên luân hồi, thiên đạo thay đổi.

Đối đạo quân mà đến, thiên địa này hạo đãng vô ngần, thiên đạo chí cao vô thượng lại như thế nào? ? Hắn thành tựu đại đạo, khinh thường hoàn vũ lúc, có lẽ đương kim thiên đạo, cũng còn không ra đời.

Cái này, mới là bất hủ giả cường đại, khủng bố!

Sưu ——

Bằng nhanh nhất tốc độ, tru tiên kiếm rơi vào Nữ đế trong tay, đen nhánh, vỡ vụn biểu tượng, giờ phút này quét sạch sành sanh.

Thân kiếm như một vũng thu thuỷ, lại như vượt qua thời không mà đến một con cá bơi lội, lóng lánh làm người sợ hãi quang trạch, khí cơ sắc bén nhưng nát thiên địa!

Nữ đế đưa tay, chém xuống một kiếm.

Lúc trước, vì cứu sống La Quan, nàng từng thẳng vào cửu tiêu một trận chiến, trời sập 30,000 dặm, ngạnh sinh sinh trảm về 1 khối quy tắc mảnh vỡ.

Ngày hôm nay, nàng rút kiếm tái chiến, mục tiêu lại là tọa trấn 10,000 dặm tinh hà, thân ở tinh không thế giới bất hủ giả —— thiên la Đạo tôn.

Oanh ——

1 kiếm rơi, chỗ hướng chỗ, vạn vật đều băng , bất kỳ cái gì hết thảy tồn tại, thậm chí cả quy tắc, đạo uẩn, đều bị chém vỡ, chôn vùi, chỉ còn hơn tuyệt đối hư vô.

Kia là vạn vật kết thúc, cuối cùng Quy Khư, tất cả nhân quả, khí cơ đều hủy đi, lại vô nặng đắp ngưng tụ khả năng.

Đây chính là, Nữ đế đường!

Lấy sát phạt, nhập hủy diệt nói, tàn sát vạn vật thương

sinh, tung hoành bễ nghễ không thể ngăn cản, ngược lại là cùng Chân ma tồn tại, có một ít cùng loại.

Đạo tôn sắc mặt biến hóa, trong lòng âm thầm cảm thán, rơi xuống trong u minh, không cách nào trở về hiện thế Nữ đế, lại so năm đó mạnh hơn.

Ai, cái này 1 vị, tư chất quả thật không thể tưởng tượng nổi, nếu không phải năm đó bị tính kế, sợ là sớm đã kế thừa, cuối cùng một phần thiên địa đại vận, tại bỉ ngạn hoa nở.

Như thế, cũng không có lúc sau đại hoang phân tranh, thiên địa rung chuyển máu nhuộm chín ngày. Đáng tiếc kia đại vận chỉ còn một phần, người người đều muốn tranh đoạt, ai lại nguyện dừng tay, đem nó chắp tay muốn để?

Hối hận là không có, lại khó tránh khỏi sinh ra tiếc nuối, như lúc trước trù hoạch lại chu đáo chút, có thể triệt để diệt sát Nữ đế. Cũng sẽ không lưu lại hôm nay tai hoạ ngầm.

Cái này Nữ đế, trận trận là khó giải quyết!

“Tinh biển vô lượng, trấn áp vạn thế! !”

Đạo tôn đưa tay, một chỉ điểm ra.

Oanh ——

Tinh không thế giới, cùng Nữ đế chém xuống 1 kiếm, ngang nhiên đụng nhau.

Trong chốc lát, mênh mông vĩ lực chấn động mãnh liệt, quét ngang 10,000 dặm.

Cái gọi là trời sập, cái gọi là đất nứt, cái gọi là trấn sát thập phương, cái gọi là tịch diệt ngàn tỉ sinh linh… Ở trước mắt một màn, đều không đáng nhấc lên.

Cái này, mới thật sự là, diệt thế cấp độ đại chiến!

“A a a a! !” Cổ Vạn Thánh thê lương gào thét, phun ra một ngụm tinh huyết, chuông đồng phát ra huyết sắc, ngạnh sinh sinh ngăn lại thần ma tay lớn.

“Huyền Nhất Nhất, bản tôn hôm nay, tất trấn sát ngươi!”

Đông ——

Đông ——

Chuông đồng chấn minh, hạo đãng không ngừng, sóng xung kích động như máu nhiễm.

Huyền Nhất Nhất cười lạnh, “Con rùa già, khi ta chả lẽ lại sợ ngươi?”

Cuối cùng một phương, trận thứ 4 khủng bố đại chiến, như vậy bộc phát.

Trong lúc nhất thời, thiên khung phía trên 2 tháng giằng co, phía dưới 6 tôn đại năng cự phách, hai hai từng đôi chém giết.

Thâm uyên run rẩy thiên địa vỡ nát, vô số quy tắc chôn vùi… Mắt thấy, chính là thế giới sụp đổ, vạn vật biến mất kết cục!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 764 : Nguyệt chi 2 tượng liên thủ

4 phương đại chiến, lực lượng kinh khủng xung kích, quét ngang thâm uyên!

Bây giờ, kim sắc vòng sáng bên ngoài, đã là một mảnh hỗn độn, mơ hồ, chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy, phương xa các đại lão thân ảnh, trong lúc giơ tay nhấc chân, phóng xuất ra hủy thiên diệt địa chi lực.

La Quan chau mày, nhìn về phía vòng sáng bên ngoài, sắc mặt khó coi.

Không thích hợp!

Thế cục đến một bước này, thấy thế nào đều giống như, các phương cự phách liên thủ, chung trợ Chân ma thoát khốn? Cái này đạp ngựa, nói đùa cái gì a, các ngươi đây là muốn đùa chết ta a.

Ổn định, trước đừng hoảng hốt!

La Quan thở sâu, cưỡng chế ầm ĩ lộn xộn niệm, vô luận Cốt Linh Tôn, Nữ đế hay là trăng sao, có thể tu tới hôm nay cảnh giới, đều là thế gian 1 cùng 1 tồn tại, sao lại chỉ vì nhất thời xúc động, liền không quan tâm.

Cho nên, sự tình không thể chỉ nhìn biểu tượng, có lẽ dưới mắt thế cục, là bọn hắn cố ý hành động. Giờ phút này, La Quan đột nhiên lại sinh ra, loại kia trực giác

mãnh liệt —— biểu tượng phía dưới, có ẩn tình khác.

Chỉ bất quá, bọn hắn hiện tại cũng tại các loại, chờ đợi một cái nào đó thời cơ, mới có thể thuận thế xuất thủ, lấy đạt thành riêng phần mình mục đích.

Nhưng cho dù, sự tình thật sự là như thế, cũng kém không nhiều là chơi với lửa, lỡ như thật đem thâm uyên đánh nát, thả ra bị trấn áp Chân ma, việc vui coi như lớn!

La Quan trong lòng lo nghĩ, nhưng kim sắc vòng sáng bên ngoài, chính là tử vong cấm địa, hắn bây giờ có thể làm đến, liền chỉ là chờ ở cái này, đừng nói can thiệp, liền ngay cả phóng ra một bước đều làm không được.

Bên cạnh, Tẩy Hải quỷ thần mặt không có chút máu, dù là lấy hắn phương diện, cũng chưa từng nghĩ đến, hôm nay lại sẽ bộc phát ra, kinh khủng như vậy diệt thế đại chiến.

Mà đổ lỗi căn bản, đây hết thảy khởi nguyên, lại đều bởi vì La Quan… Tiểu tử này, hắn rốt cuộc là ai? ! Nữ đế cùng trăng sao giáng lâm, Huyền Nhất Nhất bộc phát, đều là La Quan quanh thân, tăng thêm mấy điểm mê vụ.

Nhưng lại như thế nào kinh tài tuyệt diễm, chung quy chỉ là cái tiểu bối, lấy ở đâu như thế đại năng lượng cùng bối cảnh? Đáng giá mấy vị cự phách đại lão, vì đó không tiếc một trận chiến.

Dư Nhược Vi, Tang Tang cùng Ngao Tú, sau khi hết khiếp sợ cũng rất nhanh, liền khôi phục bình tĩnh, cũng

không phải là các nàng tâm tính, ý chí, so Tẩy Hải quỷ thần càng mạnh, mà là 3 nữ ra ngoài khác biệt nguyên nhân, đã sớm nhận định La Quan, đối với hắn hết thảy, đều có thể tốt hơn tiếp nhận.

Mặc kệ như thế nào, các nàng đều cùng La Quan khóa lại, vinh nhục cùng hưởng!

Ầm ầm ——

Phương xa, kinh thiên oanh minh bộc phát, cuồng bạo lực lượng đánh thẳng tới, khiến kim sắc vòng sáng trên dưới lưu động, Kim Quang một trận lấp lóe.

Cái này khó tránh khỏi, khiến người sinh ra bất an, cũng không biết phòng ngự của nó, có thể kiên trì đến khi nào. La Quan thở dài một hơi, trước nhìn một chút, thiên khung phía trên 2 tháng giằng co, lại nhìn phía phương xa khủng bố chiến trường, bọn hắn chỗ chờ đợi kia thời cơ, đến tột cùng là cái gì?

…

Dưới vực sâu, vô tận đen nhánh, như vĩnh dạ giáng lâm ở đây, lọt vào trong tầm mắt chỉ có vạn cổ trường tồn, vĩnh viễn không tiêu tán hắc ám.

Chân ma, liền bị phong ấn nơi này!

Thân thể cao lớn cơ hồ chính là 1 cái, kéo dài mấy chục ngàn dặm sơn mạch to lớn, nó mặt ngoài thân thể bên trên, bao trùm lấy thật dày vảy giáp màu đen.

Tuyệt vọng, hủy diệt khí cơ, theo Chân ma mỗi một lần thở dốc, truyền khắp toàn bộ vĩnh dạ thế giới, liền như 1 cái không ngừng tích súc , chờ đợi đại hỏa sơn, chỉ đợi tương lai ngày nào đó bộc phát, liền muốn đem tự thân lực lượng hủy diệt, hướng toàn bộ thế giới phát tiết.

Ngày hôm nay, Chân ma chờ đợi vô số năm cơ hội này, có lẽ đã đến tới.

Bá ——

Trong bóng tối, Chân ma mở 2 mắt ra, kia to lớn đôi mắt, liền như 2 cái kinh khủng hồ nước màu đen, tản mát ra vô tận băng hàn.

Sau một khắc, một tiếng trầm thấp gào thét, từ Chân ma trong miệng bộc phát, những cái kia yên lặng, tích súc, kiềm chế vô số năm hủy diệt khí cơ, một nháy mắt triệt để sôi trào, bộc phát, nương theo lấy cuồn cuộn ma khí, ngang nhiên đánh phía vĩnh dạ phía trên hư vô.

Kia bên trong, chính là thâm uyên ngoại tầng, cũng là phong ấn chỗ!

Bây giờ, vực sâu nội bộ 4 phương đại chiến, mảng lớn quy tắc vỡ vụn, sụp đổ, thâm uyên đã ở vào vỡ vụn biên giới, Chân ma giờ phút này xuất thủ, liền muốn nhất cổ tác khí, tránh thoát phong ấn lồng chim.

Thâm uyên trung tâm nhất, ma quốc.

Một nháy mắt, tất cả ma quốc tế tự, cùng xưng hào người bên tai, đều nghe tới đến từ Chân ma gào thét,

cảm nhận được hắn ý chí.

Con mắt của bọn họ, lập tức sáng lên, hiện lên kích động, cuồng hỉ —— Ma tộc duy nhất Chân Thần, chúa tể chí cao vô thượng, liền muốn thoát thân.

1 ngày này, bọn hắn chờ đợi vô số năm, một khi Ma thần hàng thế, chắc chắn dẫn đầu Ma tộc, triệt để chiếm lĩnh thế giới này!

Oanh ——

Oanh ——

Từng tiếng tiếng vang, từ ma quốc dưới mặt đất nơi cực sâu truyền ra, màng liên kết phủ tạng vô tận khoảng cách, thậm chí có thời không pháp tắc cầm tù, nhưng như cũ truyền vào, tất cả ma quốc con dân trong tai.

Ma thần, sắp thoát khốn!

“Ma quốc các con dân, vĩ đại Ma thần, thế gian duy nhất Chân ma, cần chúng ta chỉ dẫn, vì hắn thắp sáng hải đăng, từ vĩnh dạ trục xuất bên trong, tìm tới trở về con đường.” Ma quốc địa vị cao nhất đại tế tư, đứng tại ma quốc trung tâm tế đàn bên trên, cái này tế đàn to lớn vô song, cao 10,000 trượng, chiếm diện tích mấy ngàn bên trong, hao hết vô số tài nguyên mới tu kiến mà thành.

Bây giờ, theo “Bành” một tiếng vang trầm, tại tế đàn đỉnh cao nhất, một đoàn màu đen ma hỏa bị nhen lửa, nó phát tán ra tia sáng, kích hoạt cả tòa tế đàn, có thể thấy được từng đạo mạch lạc, đường cong, từ tế đàn phía

trên sáng lên, dần dần hướng phía dưới lan tràn.

Đông ——

Đông ——

Cùng loại nhịp tim thanh âm, từ trong tế đàn truyền ra, lộ ra vô tận uy nghiêm, khiến tất cả Ma tộc đều nằm rạp trên mặt đất, trong miệng không ngừng lớn tiếng tụng niệm, gào thét, thể nội ma lực bộc phát, vô số đạo ma khí hội tụ đến cùng một chỗ, tại lực vô hình dẫn dắt dưới, rót vào trong tế đàn.

Loại này như nhịp tim thanh âm, lập tức trở nên càng thêm mạnh mẽ, trầm thấp mà nặng nề, vang vọng 4 phương.

Mà đồng dạng tế đàn, tại ma quốc cái khác phương vị còn có 8 toà, bây giờ đều bị nhen lửa, khi chín nơi tiếng tim đập hoàn toàn trùng điệp, liền hình thành 9 tế triệu ma đại trận, lấy toàn bộ ma quốc vì tọa độ, làm thật ma chỉ dẫn, Thần giáng lâm trở về đường!

…

Thiên khung phía trên, thanh ảnh nhìn về phía đối diện, lạnh giọng nói: “Đừng tưởng rằng, ta hôm nay cùng ngươi hợp tác, liền tiêu tan quá khứ.”

“Ngươi thiếu ta, vĩnh viễn trả không hết… La Quan, liền làm làm lợi tức, hắn là nguyệt chi tín đồ, nhưng thế gian chi nguyệt, cũng không phải là chỉ có ngươi!”

Phương xa, sáng trong ánh trăng trầm mặc.

Có lẽ là Thần rõ ràng, Hắc Nguyệt cố chấp cùng lãnh khốc, như cự tuyệt điểm này, tất sẽ không bỏ qua La Quan.

Mà phần này trầm mặc, bản thân liền là một loại ngầm thừa nhận, thanh ảnh khóe miệng lộ ra vẻ tươi cười, đại khái là cảm thấy, cái này vô số năm qua nàng rốt cục, lại thắng một lần.

Dù là, là nàng cưỡng ép đoạt đến, nhưng chỉ cần có thể thắng, cái này cũng không trọng yếu.

Mà có thể thắng một lần, liền có thể thắng lần thứ 2, lần thứ 3… Cho đến nàng triệt để đòi lại, lúc trước kia một trận phản bội!

Thế gian này, nguyệt chỉ 1 tôn, liền đủ!

Hoặc là nghĩ đến, một ít cực chuyện không tốt, thanh ảnh khóe miệng vẻ tươi cười, còn chưa tràn ra liền thu liễm, nàng quay người, đạm mạc nói: “Bắt đầu đi.”

Sau một khắc, trên vực sâu, giằng co 2 tháng khí cơ đại biến, không còn lẫn nhau trùng sát, đối oanh. Nguyệt chi hai mặt, hiện ra khác biệt 2 tượng, bây giờ 2 tượng dây dưa tương hỗ là chấm tròn, lẫn nhau xoay quanh, chuyển động.

Ầm ầm ——

1 cái che đậy mặt trời vòng xoáy khổng lồ, xuất hiện trên

bầu trời, 2 tháng ở giữa. Một nháy mắt, liền hoàn toàn thay đổi, một phương này thâm uyên quy tắc, nặng đắp nền tảng.

Nó xoay quanh chuyển động, phát ra kinh thiên oanh minh, nó nơi trọng yếu lại dần dần, trở nên mỏng manh, trong suốt. Rất nhanh, 1 tòa cự đại tế đàn, xuất hiện trong tầm mắt, có thể thấy rõ, tế đàn kia phía trên hội tụ khủng bố ma khí, cùng phía dưới kia từng cái, tụng niệm, cúng bái Ma tộc.

Về sau, là tòa thứ 2 tế đàn chỗ hình ảnh, tiếp theo là tòa thứ ba, tòa thứ tư… Cho đến 9 toà tế đàn, toàn bộ hiển hiện.

Chân ma bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn một màn trước mắt, biểu lộ trở nên vặn vẹo, phẫn nộ gào thét, “Hắc Nguyệt, ngươi dám tính toán vốn ma!”

Rống ——

Trong tiếng gầm rống tức giận, hắn đã hiểu được, cùng ma quốc hợp tác Hắc Nguyệt, đúng là cái kẻ hai mặt. Nó mục đích thực sự, là muốn mượn cơ hội này diệt trừ ma quốc, hoặc là càng ngay thẳng mà nói, là phải thêm cố đối vĩnh dạ phong ấn, lấy trấn áp Chân ma bản thể.

Thần, bị lừa!

Đối diện, Cốt Linh Tôn cười to, quanh thân vốn là cuồng bạo khí tức, giờ phút này lại lần nữa tăng vọt.

“Chân ma, hôm nay đại cục đã định, ngươi liền an tâm

tại vĩnh dạ trục xuất bên trong dưỡng lão, cũng không tiếp tục muốn thử đồ tránh thoát lồng chim!”

Trong lòng hắn, lặng yên thở dài một hơi.

Bởi vì, Hắc Nguyệt đích thật là cái kẻ hai mặt, nàng đã cùng Ma tộc hợp tác, lại cùng bạch cốt tôn liên thủ, xem như đứng ở trên đỉnh núi.

Bên nào gió càng lớn, Thần liền ngã hướng bên nào… Như bây giờ, là Cốt Linh Tôn một phương suy thoái, có lẽ Thần thực sẽ thuận thế mà làm.

Dù sao, thâm uyên đã là trấn áp Chân ma phong ấn, đồng dạng cũng là cầm tù Hắc Nguyệt lao ngục.

Dù là, Hắc Nguyệt là thâm uyên chúa tể, nhưng lấy nó cấp độ, cấp độ, lại bị vĩnh viễn giam cầm tại cái này, lại như thế nào có thể cam tâm? !

Cũng may, trăng sao đủ cường đại, cho dù giáng lâm thâm uyên, tại Hắc Nguyệt sân nhà, cũng ngăn cản được đến từ Thần ăn mòn, oanh sát.

Cho nên, mới có trước mắt một màn.

Lại có lẽ, cũng bởi vì Nữ đế? Dù sao, đi hủy diệt nói Nữ đế, ra sao cùng khủng bố, sát lực có thể xưng cử thế vô địch. Nàng như tức giận, đăng lâm chín ngày Trảm Nguyệt, cũng chưa chắc không thể.

Ngoài ra, còn có Huyền Nhất Nhất, huyền thánh thái độ đối với nàng, cũng có phần đáng giá nghiền ngẫm…

Ngô, tính như vậy xuống tới, liền muốn quy kết đến La Quan trên thân.

Tiểu tử này, quả nhiên là không đơn giản, mấy cái này nữ nhân, lại đều cùng hắn liên lụy rất sâu. Chậc chậc, bạch cốt tôn chưa hề nghĩ tới, hắn lại có 1 ngày, cũng sẽ cảm thán, ao ước nữ nhân duyên loại vật này. Nhưng ngươi nhất định phải thừa nhận, tại trên người La Quan, thứ này có thể xưng nghịch thiên!

Lần này, bởi vì thâm uyên sự tình, La Quan đã sinh ra cảnh giác, đề phòng, xem ra còn muốn nghĩ biện pháp, hòa hoãn quan hệ lẫn nhau.

Dù sao chuyện tương lai, ai có thể nói định đâu? !

Suy nghĩ hỗn loạn, Cốt Linh Tôn xuất thủ lại không nửa điểm mập mờ, 1 quyền đánh về phía Chân ma, cả 2 đối oanh dư ba sát na quét ngang.

Thế là, tiếp xuống liền xuất hiện, cực quỷ dị một màn ——

Ma quốc, tế đàn chỗ, vô số Ma tộc hoảng sợ ngẩng đầu, nhìn về phía thiên khung phía trên, kia bên trong hiện ra 2 tôn ánh trăng, càng có thể thấy rõ khủng bố chiến trường.

Giờ phút này, chỉ nghe một tiếng kinh thiên oanh minh, liền như thiên địa đối bính, cuồng bạo lực lượng hủy diệt, trong chốc lát từ chín ngày rơi xuống.

Một nháy mắt, liền bao trùm tế đàn chỗ, đem vô số Ma

tộc cuốn vào trong đó!

“A!”

“Cứu mạng!”

“Ma thần! ! Ma thần! !”

Từng tiếng tuyệt vọng tru lên, từ Ma tộc trong miệng phát ra, lại không biết bây giờ hủy diệt bọn hắn, chí ít một nửa là đến từ Chân ma lực lượng.

Như hạo kiếp giáng lâm, tứ ngược thập phương.

Ma quốc cảnh nội, 9 toà tế đàn chỗ, đều không ngoại lệ đều thụ tác động đến!

Vô tận hủy diệt, tử vong, giáng lâm ma quốc.

Ma quốc dù độc lập với bên ngoài, tự có một bộ quy tắc, không nhận Hắc Nguyệt áp chế, lại vẫn cùng thâm uyên một thể. Khi thâm uyên thụ trọng thương, ở vào bên bờ biên giới sắp sụp đổ lúc, ma quốc quy tắc, cũng theo đó gặp liên luỵ, yếu ớt tới cực điểm.

Lại có, bị trục xuất vĩnh dạ Chân ma, toàn lực xung kích phong ấn, điều tuyệt đại bộ phân lực lượng, đối ma quốc che chở, suy yếu đến thấp nhất.

Tổng hợp trở lên, lại có nguyệt chi 2 tượng hợp lực, mới có thể bị tính kế, đem ma quốc “Kéo vào” chiến trường, trở thành khủng bố chém giết phát tiết chi địa.

Hủy diệt ma quốc, cũng đem triệt để bóp tắt, Chân ma cùng hiện thế liên hệ, nó đem lại lần nữa mê thất tại, vĩnh dạ trục xuất bên trong.

Có lẽ, tương lai một ngày, Chân ma còn có thể quyển thổ trở về, nhưng kia tất nhiên là tại, cực kỳ tương lai xa xôi… Cái này, liền đủ!

Chân ma không thể giết, bằng không mà nói, lúc trước cũng không phải chỉ là để, đem Thần trấn áp xong việc.

Rống ——

Vĩnh dạ bên trong, Chân ma gầm thét, nhưng nó nhưng lại chưa đình chỉ, đối phong ấn xung kích. Thần lọt vào ám toán không giả, nhưng hôm nay cũng đích xác, là tránh thoát phong ấn thời cơ tốt nhất —— thân là thế gian duy nhất Chân ma, tất cả Ma tộc, đều có thể coi là là hắn hạt giống, phân thân.

Bây giờ, khi hạt giống tử vong, lực lượng liền đem trở về bản thể, khiến Chân ma thực lực không ngừng lớn mạnh. Mà thâm uyên yếu ớt cũng là sự thật, chỉ cần hắn có thể, tại ma quốc triệt để hủy diệt trước, đem vĩnh dạ phong ấn đánh nát, liền có thể thuận lợi trở về.

Đến lúc đó, tất cả mọi người muốn chết!

Ầm ầm ——

Ma khí trùng thiên, hủy diệt khí cơ điên cuồng tứ ngược, thân là tử vong, hủy diệt căn nguyên, Ma tộc đại lượng tử vong, ngược lại làm thật ma, cung cấp nhất minh xác

tọa độ.

Thần bên tai, thậm chí nghe tới phong ấn vỡ vụn thanh âm, một tia tự do khí tức, để Chân ma triệt để cuồng bạo.

Hôm nay, Thần muốn đánh nát thâm uyên, giáng lâm hiện thế!

Về phần ma quốc… Vốn là hắn vì thoát thân, mà hạ xuống quân cờ, chỉ cần hắn có thể thoát thân, tung hủy diệt lại như thế nào? Hắn vạn cổ bất diệt, Ma tộc liền sẽ không bao giờ biến mất! !

Cho nên, liền để hủy diệt đến, càng thêm mãnh liệt một chút, Thần cần càng nhiều lực lượng, cũng cần càng nhiều tử vong.

Thâm uyên bên trong, Chân ma giống bị lửa giận choáng váng đầu óc, điên cuồng công bên trên bạch cốt tôn , mặc cho hủy diệt dư ba tứ ngược ma quốc. Trong lúc nhất thời, song phương chém giết chi khủng bố, hấp dẫn đến các phương ánh mắt.

Nữ đế 1 kiếm chém ra, đem Đạo tôn tinh không thế giới xé rách, nhìn về phía Chân ma lúc, vô ý thức nhíu mày. Chân ma khủng bố, tại mấy cái kỷ nguyên trước đó, nàng liền đã biết, không nên là hôm nay biểu hiện như vậy.

Thần tựa hồ, cũng không thèm để ý ma quốc… Nhưng cái này không đúng, Chân ma hao phí vô số thời gian, tâm lực, cuối cùng sáng tạo ma quốc, là Thần tại trong

thâm uyên đánh xuống lạc ấn, trở về hiện thế tọa độ. Cứ như vậy bỏ qua rơi? Sẽ không, trừ phi là, nó đã không còn cần, ma quốc kế tiếp theo tồn tại xuống dưới.

Nữ đế đôi mắt ngưng lại.

Thiên khung phía trên, 2 tháng xa đúng.

Thanh ảnh biến sắc, trầm giọng nói: “Không tốt, Chân ma muốn mượn cơ hội này, triệt để xông ra phong ấn! !” Nàng hướng về phía trước đạp xuống, “Nhanh, cùng ta liên thủ, trấn áp ma quốc!”

Thâm uyên đích xác, là giam cầm nàng lồng giam, nhưng tương tự cũng thế, Hắc Nguyệt quyền hành chỗ.

Thần, là thâm uyên duy nhất Chân Thần, chúa tể chí cao vô thượng. Một khi thâm uyên vỡ vụn, thu hoạch được tự do đồng thời, cũng sẽ mất đi tự thân quyền hành, cấp độ giảm lớn.

Tại tự thân đại đạo còn chưa tu bổ hoàn thành, đạp lâm bỉ ngạn trước đó, Hắc Nguyệt tuyệt không cho phép việc này phát sinh. Cho nên, trước đó xác định không cách nào thôn phệ hiện thế chi nguyệt về sau, Thần liền không chút do dự, bán đi ma quốc cùng Chân ma.

Hiện tại, Chân ma chuyện cần làm, chính là hủy Thần quyền hành, Hắc Nguyệt tự nhiên phẫn nộ! Tin tức tốt duy nhất là, mình vị tỷ tỷ kia, cũng tuyệt đối sẽ không, cho phép Chân ma chạy ra.

Sau một khắc, thiên khung phía trên, 2 tháng quang

mang đại thịnh, chiếu rọi ma quốc.

Ầm ầm ——

Phong trấn như trời sập, ngang nhiên rơi xuống!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 765 : Tái xuất biến số

Thế cục biến ảo, hoa mắt —— đầu tiên là Hắc Nguyệt phản bội, cùng hiện thế chi nguyệt liên thủ, cho ma quốc rơi xuống diệt thế đại kiếp, nhất cử nghịch chuyển thế cục.

Mà bây giờ, Chân ma như tương kế tựu kế, muốn mượn hôm nay ma quốc hủy diệt, thâm uyên rung chuyển cơ hội, tự phong ấn bên trong thoát thân.

Quả nhiên, đến cuối cùng, đây coi như là chơi thoát sao? ! La Quan 1 trán mồ hôi, nhìn chằm chằm trên đỉnh đầu, kia vòng xoáy bên kia.

Thiên khung phía trên, 2 tháng quang mang bộc phát, liên thủ trấn áp ma quốc, nói xác thực hơn là muốn, phá hủy kia 9 toà tế đàn. Một khi đạt thành, liền có thể triệt để hủy đi, Chân ma cùng thâm uyên liên hệ, Thần đem lại lần nữa mê thất tại, vĩnh dạ trong phong ấn.

Nhưng hiển nhiên, được ăn cả ngã về không Chân ma, sẽ không dễ dàng khoanh tay chịu chết, giờ phút này ma quốc phạm vi bên trong, từng cái ma quốc con dân, thân thể ầm vang vỡ nát, liền có từng đạo ma khí phóng lên tận trời, gào thét phóng tới gần nhất tế đàn, dung nhập trong đó.

“Ma thần đại nhân, cần ngươi ta kính dâng!”

“Bằng vào ta thân thể, cung cấp nuôi dưỡng Ma thần!”

“Làm thật ma giáng lâm, không tiếc hết thảy!”

“Ngươi ta tương lai, sẽ tại vĩnh hằng ma quốc bên trong, thu hoạch được tân sinh.”

Từng người từng người ma quốc con dân, gầm thét chủ động kết thúc sinh mệnh, cùng xa thác la đồng dạng, bọn hắn đối này không có nửa điểm không cam lòng, chỉ cần có thể trợ giúp Ma thần đại nhân thoát thân, hết thảy đều đáng giá!

Đây là tất cả Ma tộc, từ sinh ra đến liền lạc ấn tại tâm thần bên trong, vĩnh viễn không tiêu tán ấn ký, cũng là bọn hắn sứ mạng duy nhất.

9 toà triệu ma tế đàn, đứng lặng tại trên trời rơi xuống trong đại kiếp, các phương chiến trường chém giết dư ba, phô thiên cái địa từ đỉnh đầu đánh xuống.

Mà bây giờ, càng có nguyệt chi 2 tượng liên thủ, thi triển gần như hoàn chỉnh nguyệt chi phong trấn.

9 tên cường đại nhất ma quốc tế tư, đứng tại tế đàn đỉnh phong, miệng mũi thất khiếu ở giữa, dâng trào ra cháy hừng hực ma hỏa, phóng xuất ra bàng bạc lực lượng —— cái này gần như là, lấy cả tòa ma quốc vì hiến, ngạnh sinh sinh ngăn cản được, ngoại giới lực lượng hủy diệt.

Bọn hắn tựa như là 9 cái nhọn đinh, đâm thật sâu vào thâm uyên đại địa, làm thật ma trong bóng đêm, thắp

sáng sau cùng hải đăng.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Tựa như long xoay người, 9 toà tế đàn chỗ, thâm uyên đại địa vỡ nát, vỡ ra từng đầu, mấy chục ngàn dặm dài khủng bố khe hở.

Sâu không thấy đáy, đen nhánh vô ngần, băng hàn, hủy diệt khí cơ, từ đó phóng xuất ra, càng nương theo lấy trùng thiên ma khí, rất nhanh liền ngưng tụ ra 9 đạo ma trụ, đột ngột từ mặt đất mọc lên thẳng chống trời khung.

Mặc cho 2 tháng trấn áp, các phương chém giết dư ba oanh kích, cái này 9 đạo ma trụ đều không nhúc nhích tí nào, từng tiếng gào thét từ đó truyền ra.

Đây là, Chân ma lực lượng!

Thần đã sơ bộ, đánh vỡ vĩnh dạ phong ấn, đem tự thân lực lượng, chân chính giáng lâm mà tới.

Rống ——

Rống ——

9 đạo ma trụ ở giữa, 1 tôn khủng bố hư ảnh, dần dần bày biện ra đến, kéo dài mấy chục ngàn dặm khủng bố thân thể, liền như 1 dãy núi màu đen, hủy diệt cùng khí tức tử vong, từ đó điên cuồng phóng thích.

Càn quét chỗ, hết thảy lâm vào tĩnh mịch, tất cả sinh mệnh khí tức đều điêu linh! Đây chính là Chân ma đáng sợ, khi Thần xuất hiện tại trên thế giới, liền mang ý nghĩa kết thúc đến.

Mà bây giờ, Chân ma ngay tại giáng lâm!

Vĩnh dạ trục xuất cũng không phải là chỉ là, đơn giản 1 đạo phong ấn, mà là lấy lúc, không quy tắc làm căn cơ, bện 1 cái vô ngần lồng chim. Trong đó, không có lúc, không khái niệm, hết thảy đều ở vào tuyệt đối bất động, càng không có biên giới, cuối cùng, chỉ là 1 cái vĩnh hằng, bị bóng tối bao trùm tĩnh mịch chi địa.

Muốn đem nó hoàn toàn đánh vỡ, cơ hồ không có chút nào khả năng, từ đó thoát thân cũng chỉ có thể như Chân ma như vậy, trước neo định hiện thế nơi nào đó (thâm uyên ma quốc), lại thông qua bị đánh nát quy tắc khe hở, đem tự thân từng chút từng chút, cưỡng ép hình chiếu tới.

Khi hình chiếu không ngừng cường hóa, cho đến biến thành thực thể, Chân ma liền đem triệt để giáng lâm!

Mà giờ khắc này, ma quốc 9 toà tế đàn chỗ, vỡ nát mấy chục ngàn dặm khủng bố đất nứt, chính là quy tắc bị đánh nát chỗ sinh ra khe hở cụ hiện. Nó khổng lồ như thế, nhưng tương đối Chân ma sinh mệnh cấp độ, hay là quá tiểu quá nhỏ, căn bản không đủ để dung nạp, nó ngàn chọn một thân thể.

Rống ——

9 đạo ma trụ ở giữa, Chân ma hình chiếu ngửa mặt lên trời gào thét, khủng bố đến cực điểm lực lượng, muốn xé rách hết thảy giam cầm, như vậy thoát thân.

“Đáng chết!” Cốt Linh Tôn mắng to, cho dù đỉnh lấy một bộ đầu lâu, nhưng cũng đem “Tức hổn hển” 4 chữ này, biểu hiện vô cùng nhuần nhuyễn.

Đại khái hắn cũng không nghĩ tới, rõ ràng là tính toán Chân ma một ván, lại bị hắn bắt lấy “Lỗ thủng”, một chân trốn thoát.

“Chân ma, ngươi cho bản tôn, cút về!”

Ầm ầm ——

Trong chốc lát thiên khung vỡ vụn, 1 đạo khủng bố hình chiếu, giáng lâm sâu vô cùng uyên. Kia là 1 tôn vô song to lớn bạch cốt, một tiết ngón tay rơi xuống, liền có thể so 1 cái nguy nga đại sơn, thân thể cao không biết bao nhiêu 10,000 dặm, dù chỉ là một cái bóng, cũng có gánh nặng không thể chịu đựng nổi, thấu rơi mà tới, làm thiên địa vạn vật đủ băng.

Đây là, Cốt Linh Tôn chân thân hình chiếu, trước đó hắn mượn Bạch Cốt phiên, giáng lâm sâu vô cùng uyên, hiển nhiên tồn giữ lại thực lực suy nghĩ.

Nhưng thế cục đến tận đây, còn giữ lại cái rắm? ! Sứ mạng của hắn chính là trông coi thâm uyên, trấn áp Chân ma, nếu để Thần đánh vỡ phong ấn, Cốt Linh Tôn nói liền triệt để đoạn mất, lại vô hi vọng đến cuối cùng, chớ nói chi là hoa nở bỉ ngạn, thành tựu vô thượng đạo

quả. Cho nên, Chân ma cái này đạp mịa, là muốn vểnh lên lão tử tu hành đại đạo? Cốt Linh Tôn há có thể lại nhẫn!

Hắn kình thiên đùi di chuyển, mỗi một bước đều làm thâm uyên oanh minh, lưu lại 1 con khủng bố dấu chân, về phần nguyệt nha biển phong bế… Nó bây giờ đều bị đánh băng, cũng sớm đã mất đi hiệu lực, cho dù hoàn hảo không chút tổn hại, cũng ngăn không được nổi giận Cốt Linh Tôn.

Mấy lần oanh minh về sau, Cốt Linh Tôn bản thể hình chiếu, liền đã vượt qua vô số 10,000 dặm, giết vào ma quốc cảnh nội, nhìn về phía 9 đạo ma trụ ở giữa Chân ma hình chiếu, con mắt một chút liền đỏ.

Vương bát đản, nhận lấy cái chết!

Rống ——

Rít lên một tiếng, Cốt Linh Tôn bản thể hình chiếu ngang nhiên xông ra, cùng Chân ma hình chiếu trùng điệp chạm vào nhau, rõ ràng cũng chỉ là 2 đạo cái bóng, lại truyền ra kinh thiên oanh minh, khủng bố đến cực hạn sóng xung kích động, nháy mắt càn quét hơn phân nửa ma quốc, tồi khô lạp hủ, đem hết thảy nghiền nát thành hư vô!

Thiên khung phía trên, Hắc Nguyệt chỗ, thanh ảnh cắn răng gầm thét, “Lão cốt đầu, ngươi trấn áp Chân ma có thể, đừng thật đánh nát ta thâm uyên!”

Ông ——

Hắc Nguyệt chấn minh, nó hình thể lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ, nhanh chóng bành trướng, biến lớn, cùng lúc đó nhanh chóng hạ xuống tới. Mấy cái hô hấp về sau, Hắc Nguyệt chiếm cứ nửa bầu trời khung, gần như có thể đụng tay đến, Thần tất cả nói, pháp, thần, ý đều triển khai, cùng thâm uyên một thể, trợ giúp thâm uyên quy tắc nặng đắp, ngưng tụ.

Lấy ngăn cản, từ ma quốc bên trong, Chân ma cùng Cốt Linh Tôn, điên cuồng chém giết chỗ sinh ra xung kích. Nhưng tình huống cũng không tính quá tốt, oanh minh không ngừng truyền ra, liền như ngập trời hải khiếu cuồn cuộn, cho dù Hắc Nguyệt dựng lên, 1 cái lại 1 cái "Đê đập", nhưng ở này cấp độ xung kích dưới đều dễ dàng sụp đổ.

Thâm uyên giải thể, ngay tại dưới mắt!

"2 cái vương bát đản!" Hắc Nguyệt nổi giận, màu đen thâm thúy thần quang bộc phát, hư không ngưng tụ biến thành, từng đầu to lớn xiềng xích màu đen, "Phần phật" giáng lâm đến ma quốc, thẳng đến Chân ma hình chiếu, quấn quanh ở Thần khủng bố thân thể bên trên.

Thần nổi nóng vạn điểm, cho dù biết rõ, đây là Cốt Linh Tôn cố ý hành động, lại cũng chỉ có thể phối hợp —— bản thể hắn hình chiếu giáng lâm, lại há có thể để Hắc Nguyệt kiếm tiện nghi? Đã là song phương hợp tác, đều muốn xuất lực mới được.

Phải biết, hôm nay đối thủ thế nhưng là Chân ma, dù là Cốt Linh Tôn cũng không có tuyệt đối nắm chắc, kéo

Hắc Nguyệt xuống nước, không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất.

Cho nên, nổi giận thì nổi giận, nên xuất thủ thời điểm, Hắc Nguyệt còn phải xuất thủ.

Ông ——

Thiên khung một bên khác, trăng sao quang mang đại tác, vô tận ngân bạch sương hoa, trong hư không hội tụ, hóa thành màu trắng bạc xiềng xích. Nguyệt chi hai mặt, dù thành không cùng 2 tượng, nhưng ngược dòng vốn quy nguyên vẫn là một thể, tự nhiên cũng có thể thi triển cái này “Nguyệt tù” chi pháp.

“Rầm rầm” ngân bạch xiềng xích, cũng cuốn lấy Chân ma hình chiếu, hợp nguyệt chi 2 tượng chi lực, nhất thời làm nó như sa vào đầm lầy, ngập trời ma diễm bị hạn chế.

Cốt Linh Tôn bản thể hình chiếu, thừa cơ toàn lực xuất thủ, đánh Chân ma hình chiếu gầm thét liên tục, mỗi một kích dưới đều có mảng lớn ma khí vỡ nát, tiêu tán. Nhưng dù cho như thế, cũng chỉ là ngăn chặn Chân ma hình chiếu, như muốn hủy đi, xa không có đơn giản như vậy.

Cái này, chính là Chân ma khủng bố! !

Dù là còn chưa chân chính giáng lâm, đối mặt Cốt Linh Tôn, Hắc Nguyệt, trăng sao 3 bên cự phách đại lão liên thủ, cũng có thể cùng chống lại. Thực tế khó có thể tưởng tượng, Chân ma hoàn chỉnh trạng thái, sẽ kinh

khủng bực nào.

“Cốt Linh Tôn, coi như các ngươi liên thủ, cũng đừng hòng ngăn cản vốn ma… Hôm nay, ta chắc chắn thoát khốn! !” Chân ma gào thét, sau một khắc xa thác la thân thể, ầm vang bạo tạc.

Nó tự bạo phân thân, đem tất cả lực lượng, đều thu về bản thể.

Thành công hay không, ở phen này!

“Hừ!” Bạch cốt tôn cười lạnh, dưới chân trùng điệp đạp mạnh, vọt thẳng trời mà lên, xuyên qua 2 tháng cải biến quy tắc hình thành vòng xoáy, trực tiếp giáng lâm ma quốc.

Nhưng ở hắn, dung nhập bản thể hình chiếu trước, 1 đạo lưu quang gào thét rơi xuống, thẳng đến La Quan bọn người mà tới. Rơi vào kim sắc vòng sáng bên trong, chính là rách rách rưới rưới, xương sọ đều bị chùy vỡ ra Bạch Cốt phiên, nó khoan thai tỉnh lại, hiển nhiên cũng không hiểu biết, vừa rồi xảy ra chuyện gì.

“A a a a! Đau đau đau đau! Ta chết rồi… Để ta chết đi… Đây là có chuyện gì? Ai đánh ta! ? !”

Bạch Cốt phiên tru lên, trên mặt đất điên cuồng lăn lộn.

Cái này đau đến không muốn sống, cơ hồ điên cuồng bộ dáng, thấy trong lòng mọi người phát mao, ánh mắt lộ ra thương hại.

Bất quá ngẫm lại, cái này cũng rất bình thường, sung làm đại lão vật dẫn, giáng lâm ý thức, lực lượng há lại đơn giản? Bạch Cốt phiên hiện tại còn sống, không có bị ngạnh sinh sinh no bạo, chấn vỡ, đều là Cốt Linh Tôn cố ý chiếu cố kết quả.

Bành ——

La Quan 1 quyền, đem Bạch Cốt phiên đánh ngất xỉu quá khứ, mặc dù tàn bạo một điểm, lại không thế nào có đồng tình tâm, lại tốt xấu tạm thời, giải trừ nổi thống khổ của nó.

Đương nhiên, nguyên nhân trọng yếu hơn là, khẩn trương như vậy thế cục dưới, Bạch Cốt phiên tiếng kêu thảm thiết, thực tế quá đạp ngựa nhao nhao! !

Đứng dậy, La Quan nhìn về phía vòng xoáy đối diện, ma quốc trúng cái này khắc cảnh tượng —— Chân ma, thật sự là khủng bố vô song, lại có thể sức một mình, đối cứng Cốt Linh Tôn, Hắc Nguyệt cùng trăng sao liên thủ, đây là đáng sợ đến bực nào!

Vô luận như thế nào, tuyệt đối không thể để cho Chân ma thoát khốn.

Nhưng hôm nay, Đạo tôn cùng Nữ đế đại chiến, cứ việc Nữ đế chiếm cứ tuyệt đối thượng phong, nhưng lấy tinh không thế giới làm phòng ngự Đạo tôn, nhưng lại chưa lộ ra bại tướng.

Một bên khác, Huyền Nhất Nhất thẳng hướng Cổ Vạn Thánh, triệu hoán viễn cổ thần ma, đánh kia Thánh khí

chuông đồng oanh minh không thôi, Cổ Vạn Thánh máu tươi phun ra mấy miệng, cũng chỉ là tức hổn hển hư ảnh mơ hồ.

Những này đại lão, thủ đoạn, át chủ bài đều rất nhiều, trong lúc nhất thời muốn phân ra thắng bại đến, rất khó. Còn có cái gì biện pháp, có thể giúp Cốt Linh Tôn bọn hắn trấn áp Chân ma? Ngay tại La Quan suy nghĩ nhanh quay ngược trở lại lúc, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, vang vọng thâm uyên.

Lại 1 cái cự đại biến số, xuất hiện!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 766 : Cướp đoạt Hoàng Tuyền

La Quan thông suốt quay người, liền thấy thâm uyên giữa thiên địa, một con sông lớn đột nhiên xuất hiện. Hạo đãng đãng, không gặp khởi nguyên, cũng không gặp nó cuối cùng.

Thủy thế chảy xiết, kích thích khô héo thủy triều, “Ầm ầm” gào thét, lăn lộn ở giữa, phóng xuất ra cường đại thôn phệ lực lượng.

Chỉ một chút, La Quan 2 lỗ tai bỗng dưng một tiếng vù vù, trước mắt biến đen hồn phách rung chuyển, dường như muốn bị sinh sinh lôi ra bên ngoài cơ thể. Hồn phách không gian bên trong, ánh trăng bỗng nhiên sáng rõ, thần thụ tùy theo chập chờn.

Bên cạnh, Tẩy Hải quỷ thần trừng lớn mắt, thốt ra, “Hoàng Tuyền!”

La Quan đôi mắt ngưng lại, đây chính là đầu kia trong truyền thuyết, giấu kín thâm uyên bên trong, giới cùng chân thực, hư ảo ở giữa, liên quan đến sinh tử luân hồi Hoàng Tuyền? ! Là, Chân ma vì thoát thân mà ra, ma quốc bởi vậy hủy diệt, vô số Ma tộc đột tử, có thể nói tử khí ngập trời.

Hoàng Tuyền chính là bởi vậy, mới bị hấp dẫn, giáng lâm!

“A!”

Trong hư vô, từng cái Ma tộc hư ảnh, trực tiếp nổi lên, bọn hắn liều mạng giãy dụa, lại chạy không thoát Hoàng Tuyền thôn phệ. Bị kéo lấy lấy, đầu nhập Hoàng Tuyền trường hà, liền như bầu trời hạ xuống mưa to, “Phần phật” kích thích một vòng sóng nước, triệt để dung nhập trong đó.

Hoàng Tuyền, ngay tại thôn phệ ma hồn.

Tinh không thế giới bên trong, điều khiển 10,000 dặm tinh hà, cùng Nữ đế một trận chiến Đạo tôn, ánh mắt bỗng dưng sáng tỏ, hiển hiện một tia cực nóng. Hắn phất tay áo vung lên, ngàn tỉ tinh huy sát na vẩy xuống, đem Nữ đế 1 kiếm ngăn lại, quay người thẳng đến Hoàng Tuyền.

“Tinh hà làm dẫn, cướp lại Hoàng Tuyền!”

Giờ khắc này, cấu thành tinh không thế giới 10,000 dặm tinh hà, mỗi 1 ngôi sao thần đều bộc phát hào quang óng ánh, lại mơ hồ ở giữa, soi sáng ra một con đường hư ảnh, nó mơ hồ không rõ, thậm chí có không ít không trọn vẹn chỗ, nhưng chỉ là liếc nhìn lại, liền khiến người từ đáy lòng sinh ra kính sợ.

Như trực diện thiên địa, lại hoặc thế gian thần cách! Liền như, nó đại biểu cho vô tận uy nghiêm, tôn sùng… Chỉ vì cái này hư ảnh, chính là Đạo tôn nói, là hắn vượt qua bể khổ, thẳng đến bỉ ngạn con đường.

Ngày hôm nay, Đạo tôn liền muốn cướp đoạt Hoàng

Tuyền chi lực mở luân hồi, bù đắp tinh không thế giới thiếu thốn, trọng yếu nhất 1 điểm.

Cái này, mới là hôm nay, Đạo tôn giáng lâm thâm uyên chân chính mục đích!

Trả thù La Quan? Đây chẳng qua là thuận tiện thôi, nếu chỉ là vì thế, hắn có vô số loại phương thức có thể lựa chọn, cần gì phải nhúng tay hôm nay phong ba.

Nữ đế rút kiếm mà đến chém xuống một kiếm, mục tiêu cũng không còn là Đạo tôn, mũi kiếm nhấc lên oanh minh, mang theo vô tận tinh hồng chém vào Hoàng Tuyền.

Cái khác, cũng liền không cần nhiều lời.

Kim sắc vòng sáng bên trong, La Quan mặt lộ vẻ giật mình, nguyên lai Nữ đế lần này tiến vào thâm uyên, cũng là vì đầu này Hoàng Tuyền sông lớn.

Hắn không khỏi ngầm cười khổ, quả nhiên các đại lão thế giới, mỗi người có tâm tư riêng tính toán.

Hắc Nguyệt là cỏ đầu tường, kẻ hai mặt, bạch cốt tôn là vì, tính toán ma quốc mà bố cục, Đạo tôn, Nữ đế mục tiêu là Hoàng Tuyền. Đại khái, chân chính vì giết hắn mà đến, chỉ có Chân ma cùng Cổ Vạn Thánh, mà lão sư cũng thế, duy nhất toàn lực bảo vệ hắn người.

Về phần La Quan, cũng chỉ là 1 cái, triệt triệt để để mồi nhử.

Dẫn Chân ma mắc câu, tiếp theo khiến hôm nay thế cục, từng bước một phát triển đến tận đây… Kia Cổ Vạn Thánh đâu? Đường đường trời ban cổ thị đại năng giả, ra sân lần này thâm uyên kịch bản, cũng không thể thật cũng chỉ là, đóng vai 1 cái bị đánh đống cát nhân vật a? ! Kia không khỏi quá thảm chút.

Mà liền tại, La Quan nghĩ đến đối phương lúc, Cổ Vạn Thánh rống to một tiếng, “Dừng tay! Huyền Nhất Nhất, ngươi ta ở giữa nhất thời khó phân thắng bại, không bằng chờ chút lại đánh.”

Hắn nhìn về phía Hoàng Tuyền, đôi mắt sáng rực.

Nghe đồn, Hoàng Tuyền chính là thời gian trường hà 1 đầu chi nhánh… Hoặc là nói xác thực hơn, nó xem như đan dệt thời gian trường hà một bộ điểm, ẩn chứa sinh tử luân hồi chi đạo, là bất luận cái gì cố ý xung kích bỉ ngạn, cấu trúc tự thân đại đạo người, không thể ngăn cản dụ hoặc.

Hôm nay, mượn các phương đại chiến, ma quốc hủy diệt tử thương vô số, mới dẫn tới Hoàng Tuyền giáng lâm, như bỏ lỡ sợ là lại khó có cơ hội thứ hai.

Huyền Nhất Nhất cười lạnh, “Phi! Hoàng Tuyền lại như thế nào? Ngươi cho rằng ta hiếm có? ! Cổ Vạn Thánh, ngươi muốn đi điểm cúp canh, ta lại không để ngươi toại nguyện.”

“Huyền Nhất Nhất!”

Cổ Vạn Thánh mau tức điên, cái này đáng chết xú nha

đầu, nàng đương nhiên không cần, thân là huyền thánh chi nữ, nàng hoàn toàn có thể lựa chọn “Phụ thuộc”, đi huyền thánh con đường đến bỉ ngạn, nhưng trời ban cổ thị lại không cơ duyên như thế.

Hắn cắn răng gào thét, “Ngươi muốn thế nào, mới bằng lòng tạm thời dừng tay? Huyền Nhất Nhất, chớ ép bản tôn liều mạng, nếu không ngươi cũng không chịu nổi!”

Huyền Nhất Nhất nói: “Cổ Vạn Thánh, học âm thanh chó sủa nghe một chút, có lẽ ta liền đại từ đại bi, tạm thời bỏ qua ngươi! Không phải ta cam đoan, ngươi chính là liều mạng, cũng đừng nghĩ tới gần Hoàng Tuyền.”

“Ngươi…” Cổ Vạn Thánh khí tay chân phát run, “Gâu!”

“Được rồi? Ngươi nếu dám đổi ý, bản tôn tất sát ngươi “

Huyền Nhất Nhất bĩu môi, “Cái gì a? Trời ban cổ thị, cùng chó tốt xấu cũng coi như họ hàng gần, lúc này mới bao lâu thời gian, phát âm đều không cho phép rồi?”

Nàng phất tay, “Được rồi, Quy gia ta không so đo với ngươi, muốn đi qua cũng nhanh chút, ta nhìn ngươi liền buồn nôn, nhẫn không được bao lâu.”

Cổ Vạn Thánh không nói một lời, quay người thẳng đến Hoàng Tuyền, tâm lý đem Huyền Nhất Nhất cho hận thấu.

Bất quá, cùng Hoàng Tuyền so sánh, ném chút mặt mũi tính là gì? Hôm nay mọi người tại đây, đều là gì ngang phần, sẽ không tùy tiện lắm miệng.

Coi như truyền ra một chút phong thanh, về sau lại có ai, dám ở trước mặt mình xách? ! Đợi ta đoạt được Hoàng Tuyền luân hồi chi lực, tu bổ tự thân đại đạo, vượt qua bể khổ đến bỉ ngạn, này thiên địa ở giữa cuối cùng 1 đạo đại vận, chưa hẳn không có sức đánh một trận.

Vì thế, chớ nói học âm thanh chó sủa, chính là cho người khi chó, cũng hoàn toàn đáng giá!

Sưu ——

Cổ Vạn Thánh giáng lâm Hoàng Tuyền, trên đỉnh đầu chuông đồng, phát ra một tiếng vang thật lớn.

Trời ban cổ thị trấn tộc Thánh khí, giờ phút này hóa thân thành, thế gian chí cường phong ấn chi bảo, đem rút ra Hoàng Tuyền chi thủy trấn áp ở bên trong.

Cái này, chính là cổ thị Thánh khí chỗ cường đại, nó nhưng căn cứ khác biệt cần, chuyển biến tự thân thuộc tính.

Có thể nói 1 chuông nơi tay thiên biến vạn hóa, diệu dụng vô tận!

“Lão sư, Hoàng Tuyền nước, nhanh đi lấy Hoàng Tuyền nước!” La Quan dùng sức, đem một chiếc bình ngọc vung ra tới.

Không hổ là Cốt Linh Tôn quà tặng, tính chất đầy đủ cứng rắn, tại cự phách chém giết trong dư âm, không có bị trực tiếp nghiền nát.

Huyền Nhất Nhất phất tay áo vung lên, đem ngọc bình cầm vào tay, “Biết, ngươi đối đầu kia Cửu Vĩ hồ, ngược lại là rất để bụng.”

Trừng tới một chút, nàng cười lạnh, “Tránh tốt, đừng chơi đùa lung tung! !”

Mang theo ngọc bình, nàng bay về phía Hoàng Tuyền.

Cơ duyên này, Huyền Nhất Nhất cũng không muốn bỏ lỡ, không sai, nàng đích xác có thể “Phụ thuộc” lão già, đi con đường của hắn đến bỉ ngạn.

Nhưng vậy thì có cái gì ý tứ? ? Nàng Huyền Nhất Nhất, cần nhờ mình đến liền, đạt tới thậm chí siêu việt, lão già cảnh giới.

Đi nhìn trộm vũ trụ chi diệu, mênh mông vô ngần tinh biển.

Oanh ——

Huyền Nhất Nhất phất tay áo, triệu hoán thần ma tay lớn, mang theo bất hủ khí cơ xuất hiện.

Mà bây giờ, Hoàng Tuyền rõ ràng cũng phát giác được, đến từ ngoại giới uy hiếp, “Ầm ầm” nước sông tiếng gầm gừ tăng vọt.

Ông ——

Một tia chấn động, từ đó truyền ra, Hoàng Tuyền chi ảnh

lập tức mơ hồ.

Ma quốc chết đi ma hồn, nó đã thôn phệ không sai biệt lắm, liền muốn trốn vào hư vô, giấu kín đến quy tắc, đạo uẩn trong khe hẹp.

Một khi bỏ chạy, cho dù thân là thâm uyên chúa tể Hắc Nguyệt, cũng vô pháp tìm kiếm, càng không thể đem nó bức ra.

Đạo tôn hét lớn, “Hoàng Tuyền muốn độn, không thể để cho nó đi!”

Ông ——

Tinh không thế giới, ngàn tỉ khỏa tinh thần sáng lên, vô số tinh quang ngưng tụ, hóa thành từng cây tráng kiện vô cùng cột sáng, trùng điệp rơi vào Hoàng Tuyền.

Một cây lại một cây, lít nha lít nhít, như trời rơi vô tận trường thương, xuyên qua long xà thân thể, đem nó đóng đinh tại thâm uyên bên trong.

Đương nhiên, chỉ dựa vào này một điểm, rất khó vây khốn Hoàng Tuyền, sinh tử luân hồi chi lực khủng bố, không phải người thường có thể tưởng tượng.

Nhưng Đạo tôn cũng không lo lắng —— bởi vì hôm nay, Nữ đế mục tiêu cũng là Hoàng Tuyền.

Nàng muốn từ đó, bắt về thất lạc quyền hành, cái này so hắn chuyện cần làm, muốn càng thêm gian nan, sao lại thả Hoàng Tuyền bỏ chạy? !

“Cửu U minh sông, tôn ta chi ý, giáng lâm!”

Nữ đế đưa tay, 1 kiếm trảm phá hư không, bỗng nhiên có 1 đầu xích hồng sắc trường hà, gào thét vượt giới mà tới. Nó toàn thân xích hồng, phát ra vô tận hung thần, bạo ngược khí cơ, dù cùng Hoàng Tuyền, có vô thủy vô chung, hư, thực đều có đặc thù, nhưng hình thể lớn tiểu lại kém quá nhiều.

Liền như, cự long cùng mãng xà.

Nhưng bây giờ muốn làm cũng không phải là, cùng cự long (Hoàng Tuyền) liều chết chém giết, mà là đưa nó tạm thời, giam cầm tại đây.

Cũng là miễn cưỡng có thể làm đến.

Cửu U minh sông bỗng dưng triển khai, quấn giao tại Hoàng Tuyền phía trên, tựa như là một cây xích hồng dây thừng, đưa nó sinh sinh kéo tại nguyên chỗ.

Nữ đế ngẩng đầu, nhìn lướt qua Cổ Vạn Thánh, đôi mắt ở giữa băng hàn, làm hắn như có gai ở sau lưng.

Khẽ cắn môi, hắn quỳ một chân trên đất, đưa tay một chỉ, điểm tại giữa lông mày.

“Cung thỉnh trời khải!”

Cái gọi là trời ban nhất tộc, bắt nguồn từ ngày hôm nay nói luân hồi, thay đổi, chấp chưởng này Phương Thế giới về sau.

Cổ thị phải thiên đạo vừa ý, từ bình thường ở giữa quật khởi, bất quá ngắn ngủi 1 cái kỷ nguyên, liền nhảy lên một cái trở thành đương thời đại tộc.

Giờ phút này chỗ thi triển trời khải, chính là mời trời mượn lực.

Oanh ——

Hư vô ở giữa, bàng bạc vĩ lực rơi xuống, hạo đãng đãng vô biên vô hạn, phong tỏa hết thảy quy tắc, hư vô, đem một vùng không gian giam cầm.

Liền như lồng giam, trấn áp Hoàng Tuyền!

Thiên đạo chí cao vô thượng, tổng lĩnh một giới, chấp chưởng thiên địa vạn vật.

Nó uy, quả nhiên cường đại, không thể tưởng tượng nổi.

Luận cảnh giới, Cổ Vạn Thánh tại hôm nay, xem như yếu nhất (Huyền Nhất Nhất ngoại trừ), nhưng có thiên đạo tương trợ, thực lực vẫn như cũ khủng bố.

Nhưng thế gian sự tình, giảng cứu 1 cái nhân quả cân bằng, thiên đạo chi lực như thế nào, tuỳ tiện liền có thể mượn dùng? ? Phải kỳ lực, liền cần tôn nó ý, trời ban cổ thị uy danh lan xa, tự xưng tôn quý vô song, nhưng ở hôm nay các phương trong mắt, cũng bất quá chỉ là 1 đầu, bị cài chốt cửa xích sắt ác khuyển.

Huyền Nhất Nhất động tác, đơn giản nhất thô bạo, nàng

lại triệu hồi ra 1 tôn, kình thiên thần ma tay lớn, cũng không biết nó bản thể, đến tột cùng lớn đến trình độ gì, bây giờ một đôi tay lớn triển khai, càng đem Hoàng Tuyền chặn ngang ôm lấy.

Liền như sắt kìm, sinh sinh khóa kín.

Bất hủ khí tức quấn quanh , mặc cho Hoàng Tuyền chi lực ăn mòn, cũng không thể đem nó hủy diệt.

Ầm ầm ——

Hoàng Tuyền gào thét phẫn nộ giãy dụa, hư không kịch liệt thoải mái, lăn lộn, song phương đối hướng dư ba tứ ngược, mảng lớn quy tắc vỡ vụn, tiêu tán.

Nhưng giờ phút này, hợp 4 phương cự phách vĩ lực, đưa nó ngạnh sinh sinh giam cầm nơi này!

Tinh không thế giới bên trong, 10,000 dặm tinh hà chiếu rọi xuống, 1 đầu Hoàng Tuyền hư ảnh, đang không ngừng ngưng thực.

Kia, chính là Đạo tôn, cưỡng đoạt đến luân hồi chi lực.

Một bên khác, Nữ đế cầm kiếm đi tại Hoàng Tuyền phía trên, nàng như đang tìm kiếm lấy cái gì, thỉnh thoảng đưa tay 1 kiếm chém ra, kiếm ảnh chém vào Hoàng Tuyền, lập tức nhấc lên kinh đào hải lãng! !

Cổ Vạn Thánh khuôn mặt vui vẻ, thôi động Thánh khí chuông đồng, rút ra Hoàng Tuyền chi thủy, phong ấn trong đó.

Hắn làm không được, như Đạo tôn như vậy, trực tiếp cướp đoạt luân hồi chi lực (cùng là đại năng giả, cấp độ khác biệt), nhưng cổ thị nhưng phải trời trợ giúp.

Chỉ cần có thể thu lấy, đủ nhiều Hoàng Tuyền chi thủy, tự nhiên nhưng tại về sau, mượn thiên đạo chi lực tinh luyện luân hồi chi đạo.

Đây chính là, cổ thị hưng thịnh cơ hội!

Huyền Nhất Nhất vẫn như cũ là, đơn giản nhất thô bạo một cái kia, nàng triệu hồi ra trước đó, Huyền Vũ “Mất đi” mai rùa, hướng về phía trước ném đi.

Ầm ầm ——

Mai rùa đón gió thấy trướng, liền như 1 con miệng lớn, điên cuồng thôn phệ Hoàng Tuyền chi thủy.

Tinh luyện luân hồi chi lực, nàng cũng làm không được, không quan hệ, cái này có thể giao cho Huyền Vũ.

Đương nhiên, hắn cũng chưa chắc có thể làm đến, nhưng đằng sau còn có lão già.

Hừ hừ!

Cho nên, ai còn không có chỗ dựa rồi? !

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 767 : Thần bí cùng không biết lựa chọn

Bạch cốt tôn, cùng nguyệt chi 2 tượng liên thủ, trấn áp Chân ma.

Nữ đế, Đạo tôn, Cổ Vạn Thánh, Huyền Nhất Nhất 4 phương phong trấn, cướp đoạt Hoàng Tuyền.

Trong lúc nhất thời, chiến trường chia cắt vì 2, dù động tĩnh vẫn kinh thiên động địa, lại cùng lúc trước buông tay chém giết, khí tượng khác nhiều.

Tại đầy đủ lợi ích trước mặt, chính là Nữ đế, cũng có thể tạm thu sát niệm.

La Quan hiện tại còn không rõ ràng lắm, luân hồi chi lực đối bước vào, tự thân đại đạo người tầm quan trọng, nhưng ít ra có một chút đáng giá vui mừng.

Đồ Tư Tư có thể cứu.

Mà liền tại giờ phút này, La Quan trong lòng co rụt lại, đột nhiên sinh ra một phần, cực cảm giác xấu.

Như trực diện núi lở đất nứt, thiên địa tương khuynh, vạn vật đều không thể trốn!

Không tốt, Chân ma thoát thân rồi? !

Một cái giật mình, La Quan thông suốt quay người, trong

tầm mắt ma quốc đại địa vỡ nát, hết thảy đều bị xé nứt thành hư vô. Nhưng tại bạch cốt tôn cùng nguyệt chi 2 tượng trấn áp xuống, Thần vẫn chưa tránh thoát phong ấn, thậm chí giáng lâm Chân ma chi ảnh, bị đánh mơ hồ không rõ.

Không phải Thần? Kia giờ phút này, cái này đột nhiên xuất hiện hồi hộp, lại nguồn gốc từ nơi nào? !

“Ừm? Không đúng, cái này nguy cơ đến từ… Hoàng Tuyền? !” La Quan ngưng thần, nhìn về phía mảng lớn vỡ nát trong hư vô, bị giam cầm Hoàng Tuyền.

Tinh lạc trụ lớn, Cửu U minh sông, trời khải chi lực cùng thần ma tay lớn, đưa nó trấn áp ở đây, mặc cho Hoàng Tuyền sóng lớn cuồn cuộn, cũng không thể tránh thoát.

Nhưng chẳng biết lúc nào, như bởi vì Hoàng Tuyền sóng nước lăn lộn, tóe lên mảng lớn hơi nước, tại hư vô ở giữa xen lẫn, hóa thành nhạt nhẽo sương mù.

Khi La Quan, nhìn thấy cái này nhạt nhẽo mê vụ lúc, trong lòng hung hăng trầm xuống, đây là… Thần bí cùng không biết? Hoàng Tuyền phía sau, lại liên lụy đến nó!

“Nữ đế, lão sư, các ngươi đi mau!” Kim sắc vòng sáng bên trong, La Quan đem hết toàn lực rống to.

Nhưng quỷ dị chính là, hắn lại không có thể phát ra nửa điểm thanh âm, lại hoặc là hô lên, lại bị lực vô hình nuốt hết. Xung quanh mấy người, chỉ có thể nhìn thấy La Quan cảm xúc, đột nhiên trở nên kích động, tựa hồ hô to một tiếng, nhưng lại hoàn toàn yên tĩnh.

Tình hình quỷ dị vạn điểm!

“La đạo hữu, làm sao rồi?” Tẩy Hải quỷ thần trầm giọng mở miệng, hắn theo La Quan ánh mắt nhìn lại, lại không hề có cảm giác. Thần bí cùng không biết, cũng không phải là ai cũng có thể nhìn thấy, nó liên quan đến thế gian này, lớn nhất bí ẩn, nguồn gốc từ thiên khung phía trên.

Dư Nhược Vi giữa lông mày, lôi đình phù văn chớp động, nàng dù chưa nhìn thấy trên suối vàng không, kia hiện ra mê vụ, lại từ trong hư vô cảm nhận được, khí tức cực kỳ đáng sợ. Hiển nhiên, La Quan nhìn càng thêm rõ ràng, muốn đưa ra cảnh cáo, lại bị lực lượng nào đó cho lau đi.

Tang Tang cùng Ngao Tú, 2 người biểu lộ ngưng trọng, “Thần bí cùng không biết… Quả nhiên, luân hồi chi lực, không phải dễ cầm như vậy…” Hiển nhiên, thân là Chân Long nhất tộc, trên thế gian sau cùng khí vận người gánh chịu, các nàng xem đến trước mắt chân tướng.

“Cúi đầu!” Tang Tang quát khẽ, kéo lại Ngao Tú, sau một khắc liền cảm nhận được, 1 đạo băng lãnh, hờ hững ánh mắt, từ trên người các nàng đảo qua.

Chính là tới từ, Hoàng Tuyền phía trên mê vụ, là kia nguồn gốc từ, thần bí cùng không biết ý chí… Nó, đến tột cùng là cái gì… Không tốt, đại nhân…

Tang Tang vội vàng nhìn về phía La Quan, trong lòng trầm xuống, quả nhiên La Quan vẫn như cũ duy trì, nhìn

về phía Hoàng Tuyền tư thế.

Cả người, lại không nhúc nhích, liền giống bị lực vô hình băng phong.

Dư Nhược Vi mặt lộ vẻ lo lắng, vừa định quá khứ, liền bị Tang Tang ngăn lại "Đừng nhúc nhích, hiện tại ai cũng không muốn, dây vào sờ đại nhân… Nghe ta, đều thối lui một chút, hiện tại ngươi ta giúp không được gì!"

Mà giờ khắc này, Hoàng Tuyền phía trên, cũng xuất hiện biến hóa.

Đạo tôn than nhẹ, trên mặt lộ ra mấy điểm bất đắc dĩ, quả nhiên đánh cắp Hoàng Tuyền luân hồi, không có đơn giản như vậy. Nhưng ít ra chuyến này không tính đi không được gì, nhìn về phía tinh không thế giới bên trong, đầu kia Hoàng Tuyền hư ảnh, hắn đáy mắt hiện lên một tia vui mừng.

Nên đi!

Thần bí cùng không biết lực lượng, tại dài dằng dặc, vượt ngang mấy cái kỷ nguyên sinh mệnh, hắn tiếp xúc qua không chỉ một lần. Đối nó khủng bố tràn đầy lý giải, dù là tu vi đến hôm nay tình trạng, cũng tuyệt không nguyện tới giao thủ.

Chỉ bất quá, trước lúc rời đi, còn có chuyện muốn làm —— Hoàng Tuyền, chính là thời gian trường hà một bộ điểm, cùng thần bí không biết dây dưa, như thế nào bị đánh không hoàn thủ phong cách?

Hôm nay, bọn hắn cướp đoạt Hoàng Tuyền chi lực, liền cần đánh đổi khá nhiều, mới có thể chấm dứt đoạn nhân quả này. Chỉ bất quá, nên tuyển ai đây? Đạo tôn ánh mắt, trước hết nhất quét về phía Nữ đế, nàng vẫn đạp lâm Hoàng Tuyền phía trên không ngừng huy kiếm, như còn chưa tìm được mục tiêu.

Hơi do dự, Đạo tôn âm thầm lắc đầu, tuy nói hắn rất hi vọng, Nữ đế có thể chết ở hôm nay, nhưng nàng thực lực thực tế quá mạnh. Hiến tế nàng, rất có thể sẽ bị phản phệ, không phải bất đắc dĩ, không thể đi nước cờ này.

Về phần Huyền Nhất Nhất, được rồi, không thể trêu vào… Vậy liền không có gì để nói nhiều, Đạo tôn dư quang quét về phía một mặt kinh ngạc, lại có mấy điểm sợ hãi Cổ Vạn Thánh.

Trời ban cổ thị tuy có ngày hôm nay nói làm chỗ dựa, nhưng thiên đạo cái đồ chơi này, nói lợi hại đích xác lợi hại, chấp chưởng một phương thiên địa. Nhưng cảnh giới đến Đạo tôn này cấp độ, hoàn toàn không cần nhìn Thần sắc mặt, chỉ cần cẩn thận một chút, thoát ra 3,000 đại đạo bên ngoài, thiên đạo lại như thế nào?

Oanh ——

Nữ đế lại 1 kiếm chém ra, Hoàng Tuyền cuồn cuộn lăn lộn, bị xé nứt mảng lớn sóng nước, nàng đưa tay hướng về phía trước một nắm.

Một khối đá, từ Hoàng Tuyền dưới đáy dâng lên, toàn thân đen nhánh, tản ra vô tận âm hàn, chỉ nhìn một chút

liền như muốn bị đông cứng hồn phách.

Nhưng đôi này Nữ đế mà nói, không hề có tác dụng, nàng phất tay áo đem hắc thạch thu hồi, quay người đi ra ngoài. Hiển nhiên, khối này hắc thạch chính là, Nữ đế lần này tiến vào thâm uyên, muốn tìm đồ vật.

Oanh ——

Đột nhiên, khí tức cường đại bắn ra, Cổ Vạn Thánh đỉnh đầu chuông đồng thân ảnh nhanh lùi lại, đưa tay hướng về phía trước hung hăng xé ra.

Ầm ầm ——

Hư không chấn động, 1 đạo như ẩn như hiện chi môn, ở trong đó hiển hiện. Thần bí, không biết giáng lâm, đại khủng bố sắp đến, hắn phải nhanh một chút thoát thân… Về phần La Quan, đợi cổ thị đạt được luân hồi chi đạo, cửu thiên thập địa không một người có thể che chở hắn.

Đem nó giết chết, như ép sâu kiến!

Hắn bước ra một bước, sắp xuyên qua trời khải chi môn, trở về cổ thị thánh địa, nhưng lại tại giờ phút này, Đạo tôn quát khẽ truyền đến, “Tinh biển vì cấm, gang tấc 10,000 dặm!”

Cổ Vạn Thánh sắc mặt đại biến, trước mắt hắn chính là trời khải chi môn, lại vô luận như thế nào, cũng không thể bước vào trong đó, 1 đạo vô hình hồng câu, đem cả 2 tách ra.

“Đạo tôn, ngươi muốn cùng ta trời ban cổ thị là địch? !”

Vương bát đản, bất quá cũng chỉ là 1 cái, tránh đi kỷ nguyên đại kiếp, tham sống sợ chết phế vật, dám xuất thủ tính toán hắn.

Sau một khắc, một tiếng kiếm minh, bỗng dưng vang lên.

Đông ——

Cổ Vạn Thánh đỉnh đầu, chuông đồng bỗng nhiên chấn minh, “Ong ong” dư âm tiếng vọng không dứt, mặt ngoài lại xuất hiện 1 đạo kiếm trảm vết tích.

“Oa” một tiếng, Cổ Vạn Thánh miệng lớn thổ huyết, sắc mặt tái nhợt ở giữa đều là kinh hoảng, “Âm u Nữ đế, ngươi khinh người quá đáng!”

Những này hỗn trướng, bọn hắn muốn làm cái gì? Cảm thụ được Hoàng Tuyền phía trên, mê vụ ở giữa đáng sợ khí tức, Cổ Vạn Thánh kinh hãi muốn tuyệt.

Trong lòng hắn đã có suy đoán, lại không muốn tin tưởng, càng không thể tiếp nhận.

Ta, Cổ Vạn Thánh, trời ban cổ thị tộc dài, phải trời khải gia trì… Há lại sẽ vẫn lạc nơi này? Không, tuyệt đối sẽ không!

“Cổ thị Thánh khí, mở đại thiên chi môn…”

Đông ——

Chuông đồng chấn minh, hư không chấn động, vô số đạo đại môn hư ảnh hiển hiện.

Ngẫu nhiên truyền tống, không biết mục tiêu nơi nào, nhưng Cổ Vạn Thánh bây giờ, đã không lo được những này, nhất định phải lập tức rời đi cái này.

“Muốn đi, quá muộn!” Huyền Nhất Nhất cười lạnh, vỗ tay phát ra tiếng.

Ôm lấy Hoàng Tuyền thần ma tay lớn, đột nhiên phóng lên tận trời, tại Đạo tôn, Nữ đế áp chế xuống Cổ Vạn Thánh, không kịp tránh né, liền nghe được một tiếng chuông vang.

Cổ thị Thánh khí chuông đồng, đã bị một đôi thần ma tay lớn ôm lấy, hư không chấn động lắng lại, từng đạo đại môn hư ảnh, tiêu tán theo.

“Không! Không!” Cổ Vạn Thánh thê lương rống to, hắn đã cảm nhận được, đáng sợ khí tức tử vong xâm nhiễm. Những người này, lại thật muốn đem hắn hiến tế cho Hoàng Tuyền, lấy chặt đứt lần này nhân quả.

“Các ngươi làm sao dám? Làm sao dám! Ta chính là trời ban cổ thị tộc dài Cổ Vạn Thánh, thụ thiên đạo che chở, ai như dám can đảm hại ta, tất thụ thiên phạt tử kiếp!”

Đạo tôn trầm mặc không nói.

Nữ đế cầm kiếm mà đứng.

Huyền Nhất Nhất cười lạnh liên tục.

Đến một bước này, còn có cái gì dễ nói? Sự tình đều đã làm xuống, còn nói cái gì có dám hay không? Quả thực chính là nói nhảm!

Hiến tế Cổ Vạn Thánh, 3 bên toàn thân trở ra, đây chính là tối ưu giải.

Về phần thiên phạt? A, thật sự cho rằng hữu dụng.

Oanh ——

Tinh hà 10,000 dặm quang mang đại tác.

Nữ đế đưa tay rơi kiếm.

Huyền Nhất Nhất đầu ngón tay điểm ra.

3 bên chi lực hội tụ, như thiên địa lật úp, ầm vang ép xuống.

Cổ Vạn Thánh gào thét liên tục, lại làm sao có thể ngăn cản, bị ngạnh sinh sinh ấn về phía Hoàng Tuyền.

Vào thời khắc này, Hoàng Tuyền phía trên, kia trong sương mù, một đôi tròng mắt mở ra.

Trong đó xám trắng, hoàn toàn lạnh lẽo, tĩnh mịch, không có nửa điểm cảm xúc chập trùng.

Khóa chặt bị 3 bên trấn áp, hướng về Hoàng Tuyền Cổ Vạn Thánh —— lấy 1 tôn, mở tự thân đại đạo đại năng

giả vì hiến tế, ngược lại là đầy đủ đền bù, Hoàng Tuyền trước đó tổn thất.

“Không! Thiên tôn cứu ta, Thiên tôn cứu ta!” Cổ Vạn Thánh điên cuồng rống to, giãy dụa.

Nhưng thần bí giáng lâm, không biết trợn mắt, chính là thiên đạo cũng được tránh né mũi nhọn.

Hôm nay, đại cục đem định!

Nhưng vào lúc này, biến cố đột nhiên phát sinh, trong sương mù cặp con mắt kia, từ Cổ Vạn Thánh trên thân dịch chuyển khỏi, đảo qua Nữ đế, Đạo tôn cùng Huyền Nhất Nhất… Sau đó, liền ngừng lại.

Xám trắng đôi mắt, như đại biểu cho giữa thiên địa, hết thảy phong ấn, giam cầm, lực lượng vô hình sát na giáng lâm.

Hóa thành lồng giam, xiềng xích, bao phủ Huyền Nhất Nhất!

Đạo tôn đôi mắt nhíu lại, nổ tung một đoàn tinh mang, hiển nhiên không ngờ tới, thần bí cùng không biết vậy mà, lại sẽ làm ra lựa chọn.

Không phải nói, vật này tuân theo tại quy củ? Mà trước đó, bọn hắn làm ra hết thảy, cũng tại quy củ bên trong, cái này tình huống như thế nào? !

Nhưng rất nhanh, Đạo tôn liền thu liễm tâm tư, mặc kệ là vì cái gì, hôm nay đều không có quan hệ gì với hắn, đã

là thần bí không biết lựa chọn, chính là huyền thánh cũng không thể, bởi vậy trách tội đến trên người hắn.

Bá ——

Đạo tôn thu tay lại, lui về phía sau.

Nữ đế nhíu mày, nhìn về phía Huyền Nhất Nhất, lại nhìn về phía Hoàng Tuyền phía trên, kia trong sương mù đôi mắt.

Nàng có một tia chần chờ, nhưng cuối cùng, hay là quay người rời đi.

Thần bí cùng không biết, chính là không thể ngăn cản chi lực, cho dù là Nữ đế, cũng không có nắm chắc cùng đánh một trận.

Nàng xuất thủ, cũng chỉ có thể để tự thân cuốn vào trong đó, vu sự vô bổ.

“A!” Cổ Vạn Thánh hét lớn một tiếng, Huyền Nhất Nhất bị giam cầm, Đạo tôn, Nữ đế dừng tay, hắn rốt cục tránh ra.

Hiểm tử hoàn sinh, mang theo đầy ngập kích động, cuồng hỉ, vội vàng rời xa Hoàng Tuyền.

Kém một chút, chỉ thiếu một chút, hắn sẽ chết.

Dù là hôm nay, vì ngăn ngừa bị Hắc Nguyệt tính toán, Cổ Vạn Thánh chỉ là hình chiếu giáng lâm, chỉ khi nào bị thần bí cùng không biết thôn phệ, bản thể cũng đem

chết đi.

“Ha ha ha! Huyền Nhất Nhất, hôm nay được tuyển chọn hiến tế vật, là ngươi!” Cổ Vạn Thánh nghiến răng nghiến lợi, biểu lộ dữ tợn, “Hôm nay, bản tôn đem tận mắt nhìn thấy, ngươi là như thế nào chết đi!”

Phương xa, đột nhiên vang lên không cam lòng gào thét.

“Rống —— “

“Vốn ma sẽ trở về, một ngày nào đó, ta đem chân chính giáng lâm!”

Giờ khắc này, Chân ma chi ảnh vỡ nát, nó đánh vỡ phong ấn, giáng lâm thâm uyên kế hoạch triệt để thất bại.

Bạch cốt tôn cùng nguyệt chi 2 tượng, đồng thời quay người trông lại, nhìn xem Hoàng Tuyền phía trên một màn.

Giữa thiên địa, lâm vào tĩnh mịch.

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, thâm uyên thế giới vỡ vụn, 1 tôn khủng bố bóng đen, trực tiếp giáng lâm.

“Ngao rống —— “

Gào thét, kinh thiên động địa.

Cự quy thân ảnh xuất hiện ở trước mắt mọi người, cổ dài đuôi ngắn, chính là viễn cổ 4 thánh chi Huyền Vũ. Bây giờ nó đi qua đi lại, mỗi 1 cước đạp xuống, đều làm thiên địa oanh minh, lực lượng kinh khủng càn quét 4 phương.

“Đáng chết! Đáng chết!”

“Ta thao ngươi tổ tông 18 bối phận, có loại thả ta ra nhà tiểu sư muội, hướng lão tử đến!”

Chửi ầm lên, vang vọng đất trời.

Huyền Vũ nhìn chằm chằm Hoàng Tuyền, kia trong sương mù đôi mắt, một đôi mắt châu dần dần xích hồng, miệng lớn thở dốc lúc bạch khí cuồn cuộn, quanh thân tản mát ra vô tận bạo ngược, điên cuồng khí cơ.

Cũng không có chờ nó nổi điên, liền nghe tới một tiếng bất đắc dĩ thở dài, “Đại sư huynh, ngươi thiếu khinh suất được không? Đây chính là thần bí cùng không biết, coi như động thủ, ngươi cũng bất quá là chỉ có thể, cùng ta cùng chết.”

Dừng một chút, Huyền Nhất Nhất tiếp tục nói, “Huống chi, ngươi cũng chết, đồ đệ của ta làm sao bây giờ?”

Huyền Vũ giơ chân, “Tiểu sư muội, đến lúc nào rồi rồi? Ngươi còn có tâm tư quản kia tiểu tử? ! Đúng, lão sư, còn có lão sư! ! Lão nhân gia ông ta xuất thủ, nhất định có thể cứu ngươi.”

Oanh ——

Đẩy kim sơn đổ ngọc trụ, Huyền Quy ầm vang quỳ sát, liều mạng dập đầu, “Lão sư, cầu ngài mở mắt ra, mau nhìn một chút đi, tiểu sư muội sẽ chết, ngài sủng ái nhất tiểu nữ nhi, nàng muốn chết! !”

“Lão sư, chỉ có ngài có thể cứu nàng… Chẳng lẽ, ngài thật muốn, trơ mắt nhìn xem, tiểu sư muội như vậy vẫn lạc?”

Oanh ——

Oanh ——

Đầu đụng hư không, phát ra kinh thiên oanh minh, Huyền Vũ gào thét, cầu khẩn, giữa thiên địa quanh quẩn.

Cổ Vạn Thánh trên mặt cuồng tiếu, lập tức cứng đờ, vô ý thức nhìn về phía trái phải.

Đạo tôn trên mặt, cũng lộ ra ngưng trọng.

Nữ đế, bạch cốt tôn cùng trên đỉnh đầu nguyệt chi 2 tượng, đồng thời lâm vào trầm mặc.

Huyền thánh xuất thủ, có lẽ coi là thật có thể, đánh lui thần bí cùng không biết… Dù sao, đến bọn hắn cấp độ kia, có thể xưng không gì làm không được, không gì kiêng kị.

Huyền Nhất Nhất đáy mắt, cũng lộ ra vẻ mong đợi, nhưng cuối cùng, lại từng chút từng chút biến mất.

Nàng cắn môi, “Đại sư huynh, đừng hô, lão già đem ta trục xuất, đã sớm đoạn tuyệt quan hệ, sẽ không xuất thủ.”

Thở sâu, quay người nhìn về phía La Quan, cau mày nói: “Tiểu tử, về sau liền dựa vào mình, phải thật tốt sống sót!”

Bị lực vô hình băng phong, không nhúc nhích La Quan, đột nhiên miệng mũi thất khiếu chảy máu, biểu lộ dữ tợn như lệ quỷ, sau một khắc thân thể của hắn mặt ngoài, huyết nhục trực tiếp băng liệt, máu tươi một nháy mắt nhuộm đỏ trường bào.

Lại ngạnh sinh sinh, tránh thoát giam cầm.

Hắn bỗng nhiên ngẩng đầu, “Nữ đế! Nữ đế! Mau cứu lão sư ta, chỉ cần ngươi xuất thủ , bất kỳ cái gì điều kiện ta đều đáp ứng ngươi!”

Thanh âm thê lương.

Nữ đế trông lại, nhíu mày lại, lắc đầu, “Trẫm bất lực.” Nàng khinh thường tại che giấu, làm không được chính là làm không được.

La Quan cắn răng, bấm tay trùng điệp chụp tại giữa lông mày, như thế dùng sức, dẫn đến huyết nhục nháy mắt băng liệt, đem hắn 2 con ngươi nhuộm đỏ.

“Cầu các ngươi, cứu ta lão sư! !”

Giờ khắc này, nguyệt chi 2 tượng đồng thời có cảm giác.

Thiên khung phía trên, 2 tháng hiển hiện, một đen nhánh vô ngần, một sáng tỏ sáng trong.

Nhưng đáp lại La Quan, chỉ có trầm mặc.

Thần nhóm, cũng làm không được!

“Cốt Linh Tôn…” La Quan thở sâu, rống to, “Chỉ cần ngươi cứu lão sư, ta La Quan cái mạng này, chính là của ngươi! !”

Bản thể hình chiếu giáng lâm, chống trời đạp đất Cốt Linh Tôn, trầm giọng nói: “La Quan, tiếp nhận hiện thực đi…” Cùng thần bí không biết một trận chiến, quên đi thôi, hắn bộ xương già này, còn không nghĩ tự sát.

Toàn bộ bị cự tuyệt.

La Quan cắn nát bờ môi, biểu lộ điên cuồng, suy nghĩ điên cuồng chuyển động, “Có biện pháp, nhất định có biện pháp! Lão sư không thể chết, nàng quyết không thể chết…”

Huyền Nhất Nhất thật sâu, xem ra một chút, “La Quan, ngẩng đầu, eo thẳng tắp, thân là một tên kiếm tu, ta đại đệ tử, há có thể tuỳ tiện cúi đầu?”

“Hôm nay, là vi sư một kiếp, ghi nhớ, cái này không có quan hệ gì với ngươi… Đại sư huynh, ta cuối cùng cầu ngươi một sự kiện, mang La Quan rời đi.”

Huyền Vũ cắn răng, nặng nề nói: “Được.”

Huyền Nhất Nhất nhắm mắt lại , mặc cho mình bị kéo hướng đoàn kia mê vụ, tiến vào thần bí cùng không biết, trở thành nó một bộ điểm.

Như vậy, thân tử đạo tiêu!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 768 : Ngân bạch giáng lâm

Thiên địa có quy, vạn vật quy tắc.

Duy thần bí cùng không biết, siêu việt quy, thì bên ngoài, không thể kháng cự, không cách nào địch nổi.

Một khi thần bí giáng lâm, không biết trợn mắt, liền mang ý nghĩa, hết thảy đem không thể vãn hồi.

Tựa như hôm nay Huyền Nhất Nhất, khi nàng bị tuyển định, trở thành hôm nay hiến tế vật về sau, kết cục liền đã chú định. Vô luận Nữ đế, nguyệt chi 2 tượng hay là Cốt Linh Tôn, đều rất rõ ràng điểm này, mới cự tuyệt xuất thủ.

“Lão sư! Lão sư!” Huyền Vũ rống to, âm thanh rung thiên địa, “Ngài thật, muốn tuyệt tình như thế sao? Tiểu sư muội sẽ chết!”

Kim sắc vòng sáng bên trong, La Quan cúi đầu, trầm mặc không nói.

Khóe miệng máu tươi, từng giọt rơi xuống, rời đi vòng sáng một nháy mắt, liền theo “Phốc” “Phốc” trầm đục, bị tràn ngập hư không khí tức khủng bố, trực tiếp chấn thành huyết vụ.

“La Quan…” Dư Nhược Vi muốn nói cái gì, nhưng lại không biết, muốn thế nào mở miệng.

Rất rõ ràng, Huyền Nhất Nhất là La Quan, người rất trọng yếu, muốn trơ mắt, nhìn xem nàng chết đi, kia là gì cùng tra tấn.

Tang Tang do dự một chút, nói: “Đại nhân, ngài hết sức, cái này không thể trách ngài…” Thần bí cùng không biết, không tại hết thảy cảm giác, tính toán bên trong, ai cũng không biết, nó sẽ vào hôm nay giáng lâm.

Ngao Tú liên tục gật đầu, “Đúng, chính là như vậy! Ca ca ngươi chớ tự trách, lão sư vừa rồi nói, muốn ngài hảo hảo sống sót.”

La Quan chậm rãi ngẩng đầu, đưa tay lau khóe miệng, nhìn về phía Hoàng Tuyền phía trên mê vụ, cùng trong sương mù kia một đôi xám trắng đôi mắt.

“Từ ngay từ đầu, lão sư liền không hi vọng, ta tiến vào thâm uyên… Có lẽ vào lúc đó, nàng liền đã cảm thấy được cái gì, là ta quấy rầy đòi hỏi, lão sư mới đáp ứng.”

“Tuy nói, ta có nhất định phải đến lý do, nhưng cái này cũng không hề có thể lau đi, là ta dẫn đến đây hết thảy sự thật. Nếu như không phải ta, lão sư sẽ không tao ngộ một kiếp này.”

Hơi dừng lại, hắn tiếp tục nói: “Cho nên, vô luận như thế nào, ta cũng không thể để lão sư xảy ra chuyện.”

Dư Nhược Vi sắc mặt biến hóa, “La Quan, tuyệt đối đừng xúc động, hôm nay thế cục dưới, ngươi ta cái gì đều làm không được, ngươi không muốn cô phụ, lão sư

đối ngươi dụng tâm!”

“Có thể làm cái gì… Nhất định có thể…” La Quan thanh âm, đột nhiên trở nên chậm chạp bắt đầu, hắn nhìn về phía Huyền Nhất Nhất, đôi mắt chỗ sâu hiện lên mấy điểm hoảng hốt.

Sau một khắc, trên người hắn khí tức, đột nhiên có một điểm cải biến.

Bá ——

Trong sương mù, không biết mở ra xám trắng đôi mắt, bỗng dưng nhìn lại, nó thậm chí dừng lại thôn phệ Huyền Nhất Nhất cử động.

Không biết có phải hay không ảo giác, giờ khắc này kia xám trắng ở giữa, như toát ra mấy điểm kinh sợ.

Phần này biến hóa, tự nhiên không gạt được hôm nay ở đây các phương cự phách.

Một nháy mắt, các phương ánh mắt hội tụ, trong lòng đều có mấy điểm lo nghĩ —— thần bí cùng không biết, phát giác được cái gì rồi? La Quan lại có cái gì, là đáng giá nó cảnh giác bất an?

Sau một khắc, tại bọn hắn cảm giác bên trong, thuộc về La Quan khí tức, biến mất! Không sai, hắn còn tại trước mắt, giữa bộ ngực trái tim nhảy lên, quanh thân tản mát ra nhiệt độ, thậm chí thân thể mùi, đều minh xác cho thấy, hắn ngay tại kia bên trong.

Nhưng, La Quan lại không gặp, kia là thuộc về thế gian, mỗi 1 cái sinh linh sở độc hữu khí tức —— nguồn gốc từ hồn phách, thọ nguyên, cảnh giới tu hành cùng tinh thần ý chí… Cùng cùng lẫn nhau hỗn tạp mà thành, cũng là thế gian sinh linh, độc nhất vô nhị nhãn hiệu.

Liền tựa như, bọn hắn bây giờ nhìn thấy, chỉ là 1 cái còn sống cái bóng, mà chân chính La Quan đã không ở chỗ này.

Cái này tình huống như thế nào? !

Đừng nói Đạo tôn cùng Cổ Vạn Thánh, giờ phút này mặt lộ vẻ giật mình, liền ngay cả trăng sao, Nữ đế, bạch cốt tôn những này, cùng La Quan có chỗ gặp nhau đại lão, cũng hoàn toàn không hiểu rõ nổi.

Ngân sắc quang mang, từ La Quan đáy mắt hiển hiện, nhanh chóng hướng ngoại khuếch tán, đảo mắt liền bao trùm hắn toàn bộ đôi mắt, bày biện ra một mảnh thuần túy ngân bạch.

Băng lãnh mà uy nghiêm! !

Hô ——

Một trận gió, đột nhiên thổi qua hư không, cuốn lên trên người hắn trường bào, nhật nguyệt tinh thần pháp bào bay phất phới, mặt ngoài tranh cảnh, giờ phút này lại bị triệt để kích hoạt.

Nhật, nguyệt, tinh 3 đạo hư ảnh, trống rỗng nổi lên, khí thế mênh mông tùy theo phá thể mà ra.

Một nháy mắt, bên người Tẩy Hải quỷ thần, Dư Nhược Vi cùng Tang Tang, Ngao Tú 2 người, liền bị xa xa đẩy ra.

Như thần chi giáng lâm, không thể tiếp cận! !

Tóc đen kích thích, tại sau lưng phiêu đãng, bay giương, giống bị đôi mắt ở giữa ngân bạch nhiễm, từ đỉnh đầu bắt đầu ngân bạch lan tràn.

Cuối cùng, biến thành một đầu ngân bạch tóc dài, mỗi một cây đều tản ra, kia băng lãnh, uy nghiêm khí tức.

Mắt bạc, tóc bạc, khí tức ngập trời, giờ khắc này La Quan, như rút đi nhục thể phàm thai, hoàn thành cuối cùng biến thân.

Lại hoặc là nói, là tại hôm nay giờ phút này, hắn mới triển lộ ra tự thân, “Chân chính” hình thái.

Nơi này khắc, giáng lâm.

La Quan hướng về phía trước, một bước đạp xuống.

Hắn vượt qua kim sắc vòng sáng, đứng ở hư vô ở giữa, các đại lão chém giết dư ba, cùng tự thân khí tức tản mát, vẫn như vô hình nộ hải, có thể đem vạn vật chôn vùi.

Nhưng bây giờ, cũng đã không cách nào đối với hắn, tạo thành nửa điểm ảnh hưởng. Thậm chí, còn chưa tới gần bên cạnh hắn, liền trực tiếp tán loạn, chôn vùi.

Thuận tiện như, bây giờ La Quan quanh thân chỗ, vì "Cấm kỵ" khu vực , bất kỳ cái gì ý chí, lực lượng tới gần, đều sẽ bị xua tan.

Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía Hoàng Tuyền phía trên, kia trong sương mù xám trắng đôi mắt, nhanh chân hướng về phía trước.

Sau người, nhật, nguyệt, tinh hư ảnh đi theo, cuốn lên hạo đãng vĩ lực, phát ra "Ầm ầm" kinh thiên động địa gào thét.

Tẩy Hải quỷ thần, Dư Nhược Vi cùng Tang Tang, Ngao Tú, giờ phút này triệt để ngốc.

Bọn hắn chưa hề nghĩ đến, thế cục đến một bước này, La Quan lại còn có bài… Không đúng, đây quả thật là La Quan sao? Hắn làm sao có thể, có được cường đại như thế lực lượng.

Loại cảm giác này thậm chí so trước đó, Chân ma muốn tránh thoát phong ấn lúc, chỗ triển lộ ra ngập trời khí diễm, đều càng khủng bố hơn.

"Tang Tang!"

Ngao Tú một mặt lo lắng, cái này tình huống như thế nào? Nàng tổ long ca ca, sẽ không biến mất a? ! Phải biết, bây giờ La Quan đại biểu, thế nhưng là Chân Long nhất tộc tương lai.

Hắn tuyệt đối không xảy ra chuyện gì!

Tang Tang sắc mặt nặng nề, “Ta cũng không biết, đây là tình huống như thế nào… Đại nhân khí tức biến mất… Hắn không phải đại nhân… Lại hoặc là nói, đây mới thực sự là đại nhân… Nhưng ở này trước đó, ta không có nửa điểm phát giác…”

Đạo tôn đột nhiên kêu lên một tiếng đau đớn, mắt lộ chấn kinh.

Vừa rồi, hắn ý đồ lấy 10,000 dặm tinh hà, phản chiếu La Quan cái bóng, lại trực tiếp thất bại.

Thậm chí, đụng phải một chút phản phệ.

Cái này La Quan, rốt cuộc là ai? ? Tướng mệnh của hắn, lại đã vượt ra cái này một giới, lấy 10,000 dặm tinh hà tiếp nhận, đều không thể chạm đến.

Nữ đế đôi mắt thật sâu, trong đó hình như có 1 đầu minh sông, “Ầm ầm “Gào thét ở giữa, sôi trào, lưu chuyển.

Nhưng hôm nay, tung điều động minh sông chi lực, nhưng như cũ khóa chặt không đến, thuộc về La Quan khí tức.

Thậm chí, nhìn về phía kia ngân bạch lúc, lại để Nữ đế sinh ra một phần, không thể địch suy nghĩ.

La Quan thể nội cỗ lực lượng này, đến từ cái kia bên trong? ! Trước đó, nàng từng lấy đế ấn rơi xuống, lại đối này hoàn toàn không có phát giác.

Trên trời cao, nguyệt chi 2 tượng xa xa đối lập, đều ngóng nhìn La Quan, nhưng cho dù là hội tụ, cơ hồ hoàn chỉnh nguyệt tương, vẫn như cũ không cách nào nhìn thấu, hắn giờ phút này khí cơ.

Rộng lớn mênh mông, nhưng lại cùng đương thời không hợp nhau, đột ngột mà cường đại ngân bạch, liền như 1 cái vượt giới mà đến sơn nhạc.

Cứ như vậy ngang nhiên, xâm nhập hiện thế bên trong, lấy không thể địch nổi tư thái, quét sạch tứ phương! !

Cốt Linh Tôn trầm mặc không nói, nhưng kia chống trời đạp đất khủng bố bạch cốt thân thể, lại tản mát ra ngưng trọng khí cơ.

Nhìn về phía La Quan, không ngừng bức lâm Hoàng Tuyền, đạp gần mê vụ thân ảnh.

Hắn muốn làm gì?

Chẳng lẽ, thật chuẩn bị, cùng thần bí cùng không biết đánh một trận? !

Huyền Nhất Nhất cảm nhận được, giữa thiên địa khủng bố khí cơ chấn động, mở mắt nhìn về phía La Quan, trên mặt bộc lộ chấn động.

Giờ phút này, chỉ có cùng La Quan sớm chiều chung đụng nàng, đoán được trong cái này chân tướng —— trước mắt chính là, nàng liên tục dò xét, đều chưa từng phát hiện, thuộc về La Quan bí ẩn!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 769 : Thời gian trường hà

Hoàng Tuyền phía trên, mê vụ ở giữa, kia xám trắng đôi mắt nhìn về phía, chính chân đạp hư không, mang theo nhật, nguyệt, tinh mà đến La Quan.

Một tiếng gầm nhẹ, mơ hồ không rõ, như đến từ cách xa bên ngoài, thậm chí để người khó mà phân biệt, đến tột cùng là vật gì phát ra.

Mê vụ phun trào, thần bí vì màn, không biết xuất thủ, trấn áp Huyền Nhất Nhất lực lượng, nơi này khắc lại lần nữa giáng lâm.

Trong chốc lát, xuyên qua không gian, không nhìn hết thảy trở ngại, thực hiện đến La Quan trên thân, như thân rơi âm u, vai kháng chín ngày.

Càng kinh khủng chính là, cái này trấn áp chi lực trực tiếp, tác dụng tại hồn phách, nhục thân, không nhìn quy tắc, cũng không nhận quy tắc chế ước.

Chỉ cần chưa từng, siêu thoát quy tắc thời hạn, hết thảy tu vi, đạo uẩn, thậm chí cả tự thân thần, ý, đều hoàn toàn mất đi hiệu lực.

Khó trách, lấy Huyền Nhất Nhất trước đó, chỗ triển lộ ra siêu cường chiến lực, đều tại vừa đối mặt ở giữa, liền bị trực tiếp trấn áp.

Cái này liền chẳng khác gì là, trực tiếp tước đoạt, người tu hành hết thảy tu vi!

Cái này, mới là thần bí cùng không biết, kinh khủng nhất địa phương —— chỉ cần chưa từng siêu thoát , mặc ngươi như thế nào xuất thủ, đều không thể rung chuyển nó nửa điểm, mà khi không biết mở mắt, chỉ cần 1 đạo ánh mắt, liền có thể đưa ngươi trấn áp.

Nữ đế, nguyệt chi 2 tượng, bạch cốt tôn, cùng phương bắc Huyền Vũ, hiển nhiên rất rõ ràng điểm này, mới có thể giữ yên lặng (cự tuyệt).

Bọn hắn đối tự thân cảnh giới đều rất rõ ràng, dù đã mở riêng phần mình chi đạo, lại bước vào ở giữa, nhưng cuối cùng cũng chưa đạt siêu thoát chi cảnh.

Nhưng bây giờ, ngân bạch giáng lâm hiện thế, La Quan trực diện thần bí cùng không biết, thậm chí chưa từng tránh né ánh mắt của nó, lợi dụng lạnh lùng, yên tĩnh đôi mắt, tới xa xa đối mặt. Kia trấn áp chi lực, lại tại tới gần một nháy mắt, trực tiếp sụp đổ.

Liền như, ngân bạch cùng thần bí chi sương mù, không biết xám trắng chi nhãn, có đồng dạng thuộc tính… Lại hoặc là nói, lẫn nhau có cùng nguồn gốc.

Giờ phút này, La Quan tắm rửa ngân bạch đạp về mê vụ, phía trước hư vô ở giữa, song phương ý chí giao phong.

Không cách nào mắt thấy, nhưng hôm nay ở đây cự phách, đại lão, lại có thể rõ ràng cảm thấy được, trong

đó ẩn chứa khủng bố khí cơ.

Tê ——

Giờ khắc này, chính là Cốt Linh Tôn, cũng nhịn không được hít một hơi lãnh khí, nó hình thể thực tế to lớn, lại thêm lại là khoang trống khô lâu, lập tức nhấc lên “Ầm ầm” tiếng vang.

Nhưng hôm nay, cũng sẽ không có người cười hắn, bởi vì sắc mặt của mọi người, giờ phút này đều không khác mấy.

Cổ Vạn Thánh con mắt, càng là kém chút trừng bạo, nhìn qua mắt bạc, tóc bạc, đạp hư mà đi La Quan, sắc mặt vô song khó coi.

Nguyệt chi 2 tượng trầm mặc, nhưng thiên khung phía trên lấp lóe ánh trăng, đủ để cho thấy các nàng giờ phút này, nội tâm ở giữa gợn sóng không chừng.

Cùng thần bí, không biết một trận chiến, mà không rơi vào thế hạ phong… Không, trước mắt thế cục này, thậm chí càng giống nghiêng về một bên đẩy ngang. Bởi vì La Quan vẫn chưa xuất thủ, hắn chỉ là trầm mặc hướng về phía trước, căn bản chính là, hoàn toàn không nhìn thần bí cùng không biết trấn áp.

Trừ cái đó ra, còn có một chút khiến nguyệt chi 2 tượng chấn động, đó chính là giờ phút này, quay chung quanh La Quan nhật, nguyệt, tinh bên trong vầng trăng kia ảnh. Lại cùng Thần nhóm cả 2 đều có liên quan, nói cách khác, kia là hoàn chỉnh, chưa từng chia cắt nguyệt

tương.

Mà hoàn chỉnh nguyệt tương, theo hiện thế chi nguyệt sáng trong chiếu rọi, Hắc Nguyệt vĩnh trấn thâm uyên, đã sớm đã tan thành mây khói. Nguyệt, đã không còn tồn tại, điểm này thế gian tuyệt không có người, so Thần nhóm càng rõ ràng hơn.

Nhưng hôm nay, hoàn chỉnh nguyệt tương, đang ở trước mắt! Như vậy kinh lịch, tung lấy nguyệt chi 2 tượng cấp độ, lịch duyệt, cũng khó có thể tin.

La Quan là như thế nào làm được?

Hắn đến cùng, là ai? !

Đạo quân đôi mắt thật sâu, trong đó 10,000 dặm tinh hà lưu chuyển, lấp lánh, hắn muốn phản chiếu ra, thuộc về La Quan thân ảnh, nhưng căn bản làm không được.

Liền như, hắn đi tại 10,000 dặm tinh hà phía trên , mặc cho chòm sao lóng lánh, vẩy xuống vô tận tinh huy, lại không một chút nhưng chiếu rọi ở trên người hắn.

Đó là một loại, khó nói lên lời siêu thoát, lại hoặc là nói, là nguồn gốc từ La Quan bản thân áp chế, khiến 10,000 dặm tinh hà ảm đạm phai mờ.

Hắn vậy mà, có thể triệu hoán ra hoàn chỉnh nguyệt tương!

Nữ đế trầm mặc không nói, giờ phút này nàng ánh mắt, đã không có La Quan thân ảnh, chỉ có 1 đạo chống trời

đạp đất ngân bạch.

Băng lãnh, hờ hững, mà rộng rãi to lớn, nhấc lên hạo đãng đãng thao thiên cự lãng, càn quét thập phương thiên địa.

Hoàng Tuyền ‘Ầm ầm” gào thét chảy xiết, mê vụ thoải mái cuồn cuộn, như La Quan không nhìn trấn áp biểu hiện, khiến thần bí chấn động.

Không biết xám trắng đôi mắt ở giữa, lại hiển hiện một tia cảnh giác, kiêng kị, lại một tiếng gầm nhẹ từ trong sương mù vang lên, không biết phải chăng là ảo giác, xám trắng đôi mắt như vì vậy mà lộ ra rã rời.

Sau một khắc, ngang qua thâm uyên thế giới, không biết khởi nguyên, cuối Hoàng Tuyền, đột nhiên kịch liệt chấn động. Vô số hơi nước bay lên, xen lẫn tại Hoàng Tuyền phía trên, mê vụ phía dưới, như phản chiếu song phương cái bóng, lẫn nhau trùng điệp đến cùng một chỗ, lại hóa thành một cái bóng mờ.

Kia, cũng là một dòng sông dài!

Tuy chỉ là hư ảnh, lại khiến tất cả nhìn lại đôi mắt, con ngươi kịch liệt co vào, sinh ra vô tận rung động, hãi nhiên. Cho dù là, một mực giữ yên lặng Nữ đế, cũng thông suốt ngẩng đầu trông lại, trong mắt tinh hồng chấn động.

Đủ biết, trước mắt một màn này, ra sao cùng kinh người.

Thời gian trường hà!

Không cần giải thích, chỉ một chút liền mọi người, sinh ra minh xác cảm giác —— liền như, thiên địa thấy ta, liền biết tên thật.

Đây là một loại, khó mà diễn tả bằng lời, lại huyền diệu vạn phần cảm thụ.

Hoàng Tuyền trong hơi nước, chỗ hiện ra hư ảnh, chính là đầu này cơ hồ, chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết sông lớn. Nó xuyên qua chư thiên , liên tiếp ngàn tỉ vũ trụ, một mặt là mênh mông thời đại viễn cổ, một chỗ khác thì là vô tận tương lai, ở giữa chảy xiết lấy, thì là mênh mông tuế nguyệt, ngàn tỉ kỷ nguyên.

Tuy là mở đại đạo, đặt chân trong đó người, ném vào thời gian trường hà, cũng bất quá chỉ là trong đó, 1 đóa không đáng chú ý tiểu Thủy tốn. Lóe lên liền biến mất, nhanh đến thậm chí không đủ để, lưu lại một chút xíu, thuộc về tự thân lạc ấn.

Đây là gì cùng sao mà rộng rãi, sao mà to lớn, sao mà mênh mông vô tận, tung hôm nay ở đây chư vị, đều là đương thời đỉnh cao nhất.

Thậm chí có cơ hội, vượt qua bể khổ, tại bỉ ngạn hoa nở.

Nhưng thì tính sao?

Thời gian trường hà trước đó, đều là sâu kiến!

Cho dù nhìn thấy trước mắt, chỉ là nó không có ý nghĩa

1 đạo hình chiếu, vẫn có nhiếp nhân tâm phách, đoạt nó ý chí, can thiệp một phương thiên địa uy năng.

Trực diện thời gian, nhất niệm 10,000 năm ——

Truyền thuyết, trời ban cổ thị 1 mắt 10,000 năm, chính là nguồn gốc từ, đối nào đó một mảnh thời gian trường hà mảnh vỡ lĩnh hội, đoạt được đại thần thông.

Đương nhiên, này thần thông chính là thiên bẩm, lấy cổ thị nội tình, còn không đủ để làm được điểm này.

Nhưng những này cũng không trọng yếu, trọng yếu chính là giờ phút này, La Quan đối mặt, là 1 đầu gần như hoàn chỉnh (cũng không xác định) thời gian trường hà hình chiếu.

Nhìn theo một chút, đâu chỉ 10,000 năm? ! Thời gian chảy xiết như cuồn cuộn giang hà, như nhất niệm 10,000 năm, bước qua càng bể khổ, bỉ ngạn hoa nở chi cảnh, cũng chưa chắc có thể tiếp nhận.

Dù sao, thọ nguyên chi vô tận vậy, cũng có tân sinh, tiêu hao quá trình, khi tân sinh vượt qua tiêu hao, liền có thể tuyên cổ vĩnh tồn ở thiên địa.

Nhưng, nhìn ra xa thời gian trường hà hình chiếu tiêu hao, lại có loại nào “Tân sinh”, có thể đền bù! ? !

Giờ khắc này, thời gian chi chảy xiết, đem La Quan bao phủ, nhật, nguyệt, tinh ba quang mang đại tác, lẫn nhau xen lẫn cùng một chỗ, lại lột xác thành vì, một loại nào đó rất có cảm nhận quầng màu.

Vì mắt bạc, tóc bạc, trực diện thời gian La Quan, khảm nạm một vòng quang điểm, nhìn lại như thần cách giáng lâm, nhất niệm nhưng lay trời địa.

Hắn hướng về phía trước một nắm, “Ông” một tiếng kiếm minh, 1 đạo thật mỏng kiếm ảnh, rơi vào trong tay.

Đưa tay, chém xuống! !

Không cách nào hình dung một kiếm này phong thái, nó thường thường không có gì lạ, liền như người mới học huy kiếm, không có bất kỳ cái gì kỹ xảo mà nói.

Có, chỉ là giương kiếm, chém xuống, kiếm minh.

Nhưng mũi kiếm chỗ hướng, hết thảy tất cả, đều bị một kiếm này chia cắt, xé rách, chính là vô tận hư vô, cũng bị xuyên qua.

Nó trảm phá mê vụ, xẹt qua cặp kia xám trắng đôi mắt, tại đối phương kinh ngạc, bị chấn động, lại không lưu luyến chút nào tiếp tục hướng xuống.

Phía dưới, chính là vậy thời gian trường hà hình chiếu, một phần khó nói lên lời kiềm chế, sợ hãi, nháy mắt bao phủ này phương thiên địa.

Nữ đế, nguyệt chi 2 tượng, Cốt Linh Tôn, Đạo tôn cùng Cổ Vạn Thánh, đều sắc mặt đại biến.

Bọn hắn chấn kinh tại, La Quan một kiếm này chi uy, chi lợi, lại lấy thế tồi khô lạp hủ, liền chém xuống thần bí

cùng không biết.

Cái này tại trước đó, là trước nay chưa từng có sự tình, nhưng cùng tiếp xuống một màn so sánh, việc này nhưng lại tựa hồ trở nên không đáng giá nhắc tới.

Bởi vì, La Quan (ngân bạch) một kiếm này, đem chém về phía thời gian trường hà… Nguyên lai, thế gian này lại còn có người, có thể làm đến điểm này sao? Thời gian trường hà a, kia là vĩ đại bực nào, mênh mông tồn tại, dám hướng nó huy kiếm —— tê, chỉ là suy nghĩ chuyển qua, liền hàn mao lóe sáng, từ đáy lòng sinh ra vô tận hồi hộp.

Nhưng một kiếm này, hay là chém xuống tới.

Trong dự đoán va chạm oanh minh, cùng càn quét thiên địa sóng xung kích động, cũng chưa từng xuất hiện, kia trảm tại thời gian trường hà bên trên 1 kiếm, tại chạm đến một nháy mắt liền biến mất không gặp.

Liền tựa như, nó chưa hề xuất hiện qua.

Đây là, bị thời gian thôn phệ, hay là trục xuất tại tương lai (viễn cổ)? Không ai biết đáp án, lại vô ý thức tê cả da đầu.

Đây chính là, thời gian trường hà uy năng sao? Nhưng chém ngang thần bí cùng không biết 1 kiếm, tại trước mặt nó lại không hề có tác dụng!

Bất quá, đối với La Quan mà nói, cái này đã đầy đủ.

Bởi vì, hôm nay thời gian trường hà hình chiếu giáng lâm, đều nguồn gốc từ thần bí cùng không biết —— thần bí phá vỡ, không biết bị trảm, nó liền muốn biến mất.

Quả nhiên, khi mê vụ tan hết, trong đó bị trảm phá đôi mắt, tùy theo cùng nhau không gặp.

Bóng ngược 1 trong thiếu thốn, khiến thời gian trường hà hình chiếu, bỗng dưng lâm vào vặn vẹo, tiếp lấy biến mất không thấy gì nữa.

Sau một khắc, “Oanh” một tiếng nổ vang rung trời, vang vọng toàn bộ thâm uyên thế giới.

Chỉ thấy cuồn cuộn vô tận, không gặp đầu đuôi Hoàng Tuyền, trong đó nơi nào đó sóng nước đột nhiên điểm, hình như có chém xuống một kiếm, kích thích ngàn tỉ sóng nước kêu khóc gào thét, các hướng một phương.

Một màn này, liền như ẩn chứa luân hồi chi đạo Hoàng Tuyền, coi đây là giới, bị 1 chém thành 2!

Nguyên lai, La Quan (ngân bạch) một kiếm này, cũng không hề hoàn toàn bị lau đi, tuy là thời gian trường hà hình chiếu xuất thủ, nó cũng tại hiện thế, lưu lại tự thân vết tích.

1 kiếm, trảm thần bí cùng không biết, xé rách thời gian trường hà trục xuất, lại đem Hoàng Tuyền 1 chém thành 2.

Nó uy, không thể tưởng tượng.

Kỳ lực, có thể xưng ngập trời.

Kinh khủng bực nào! !

Đây chính là, La Quan (ngân bạch) thực lực chân chính sao? Đây cũng là cái kia cấp độ, cảnh giới! ? ! Huyền thánh đại nhân, chính là này cảnh sao?

Trực giác nói cho mọi người, chân tướng có lẽ, so với bọn hắn trong tưởng tượng, muốn càng thêm kinh người!

“Rống —— “

Hoàng Tuyền chấn động ở giữa, dường như có một tiếng thống khổ gào thét, từ đó truyền ra.

Thần bí cùng không biết bị trảm, thời gian trường hà hình chiếu biến mất, xuyên qua thâm uyên thế giới bàng bạc Hoàng Tuyền, bỗng dưng chấn động hư vô.

Hốt hoảng thoát đi!

—

—

—

—

—

Chương 770 : Thiên đạo đích thân đến

Thiên địa mênh mông, vết thương đầy đất.

Nơi đây rõ ràng kinh lịch, một trận vô cùng kinh khủng đại chiến, thiên khung vỡ nát thoải mái, hình thành một vùng tăm tối hư vô, liền như 1 trương miệng lớn, muốn nuốt vạn vật.

Đại địa xé rách, tung hoành xen lẫn, sơn hà không còn tồn tại, kia từng đạo khe nứt to lớn, một mực kéo dài đến cuối tầm mắt.

Mà liền tại, mảnh này đại chiến qua đi, nhìn thấy mà giật mình giữa thiên địa, lại đứng lặng lấy 1 cái, to lớn vô cùng vương tọa.

Máu tươi nhuộm đỏ nó mỗi một chỗ địa phương, phong cách lạnh lùng vương tọa, phóng thích vô tận băng lãnh, hung thần, lại trực tiếp cụ hiện thành hình, trình dạng bông 4 phía phát tán. Càng phát ra sấn thác, vương tọa bên trên cái kia đạo nguy nga thân ảnh, càng nhiều mấy điểm khí tượng uy nghiêm đáng sợ.

Hắn, mắt bạc, tóc bạc, mặc ngân sắc giáp, 2 tay cầm kiếm ngồi ngay ngắn vương tọa phía trên. Không nhúc nhích, nhưng cho người cảm giác, liền như nơi đây chúa tể, có thể trấn áp vạn vật.

Là vương, là quân, là thần cách, cũng là thiên địa!

La Quan bây giờ, bị 1 đầu khủng bố khe hở, ngăn trở đường đi, chỉ có thể ngẩng đầu nhìn về phía, phương xa vương tọa bên trên thân ảnh.

Chỉ một chút, liền biết được kỳ danh —— ngân bạch chi chủ.

Thấy chi từ biết, đây là một loại, ẩn chứa vô tận huyền diệu cấp độ.

Càng có một phần không hiểu quen thuộc, từ đáy lòng hiện lên, chảy xiết trung chuyển biến thành, một phần mãnh liệt đến cực điểm xúc động, để La Quan vô ý thức mở miệng, “Ngươi là ai?”

Thanh âm rất thấp, càng giống là 1 người độc thoại, nhưng tại lối ra về sau, lại như xúc động trong thiên địa này một loại nào đó quy tắc, lại như gió lốc gào thét, nháy mắt vang vọng đất trời.

“Ngươi là ai?”

“Ngươi là ai?”

“Ngươi là ai?”

Cuồn cuộn tiếng gầm, như lôi đình oanh minh, không ngừng chấn động, tiếng vọng!

Động tĩnh này, kinh động vương tọa bên trên đạo thân ảnh kia, hắn chậm rãi cúi đầu, trên thân ngân bạch chiến giáp ma sát, phát ra trầm thấp oanh minh.

Như viễn cổ thần minh, quan sát trên mặt đất, miểu nhỏ như sâu kiến La Quan, cặp kia ngân bạch đôi mắt lại rõ ràng, phản chiếu ra thân ảnh của hắn.

Ngắn ngủi trầm mặc về sau, ngân bạch mở miệng, “Ta chính là ngươi, ngươi chính là ta, vĩnh viễn không nên quên, ngươi thân phận thật sự.”

“Đi tìm, tìm tới đường về nhà… Đi tìm, tìm tới đường về nhà… Về nhà… Chúng ta cuối cùng sẽ có một ngày, sẽ trở về!”

Sau một khắc, trước mắt cự nhân, cùng chỗ mảnh thế giới này, đột nhiên trở nên vặn vẹo.

Đón lấy, như bọt biển vỡ vụn.

Ý thức nháy mắt, lâm vào bóng đêm vô tận, mãnh liệt mất trọng lượng cảm giác, để La Quan đầu váng mắt hoa, sinh ra mãnh liệt nôn mửa cảm giác.

Sau đó, hắn cảm nhận được, một chút mềm mại xúc cảm, vô biên vô hạn trong bóng tối, truyền đến lo lắng kêu gọi —— La Quan! La Quan!

Hả? Ai đang gọi ta? !

Phế thật lớn khí lực, La Quan rốt cục mở 2 mắt ra, nhìn thấy bây giờ, chính đem hắn ôm trong ngực bên trong Huyền Nhất Nhất, “Tỉnh liền tốt, tỉnh liền tốt, trừng lớn mắt thấy rõ ràng, đây là mấy?”

Nhìn xem dựng thẳng lên 2 ngón tay, tại trước mặt lúc ẩn lúc hiện Huyền Nhất Nhất, La Quan chật vật cười cười, “Là 2… Lão sư, có thể gặp lại ngươi, thật tốt!”

Khi thần bí cùng không biết giáng lâm, tuyển định Huyền Nhất Nhất vì hiến tế vật lúc, La Quan cảm nhận được, trước nay chưa từng có khủng hoảng.

Một khắc kia trở đi hắn liền minh bạch, Huyền Nhất Nhất trong lòng hắn, đã là trên đời này người thân cận nhất, La Quan không cách nào tưởng tượng, như Huyền Nhất Nhất thật chết rồi, hắn có thể hay không nổi điên. Cũng chính là vào thời khắc ấy, một chút ẩn tàng đồ vật, tiếp chưởng đối thân thể chưởng khống.

Ngân bạch đến tột cùng là cái gì? La Quan cũng không rõ ràng, hắn thậm chí không có cảm thấy bất an, sợ hãi, ngược lại mang thật sâu cảm kích.

Lão sư còn sống… Vô luận tương lai, hắn sẽ vì này trả giá ra sao, đều đáng giá!

Huyền Nhất Nhất cảm nhận được, hắn phát ra từ phế phủ vui sướng, lập tức đỏ mắt, tiện tay bôi 1 đem, “Ta lợi hại như vậy, đương nhiên sẽ không xảy ra chuyện, ai bảo ngươi sính cường xuất thủ, chờ thêm chút nữa nói không chừng, ta liền có thể mình thoát thân…”

La Quan cười, nghĩ thầm lão sư người này, trên thân cứng rắn nhất địa phương, hẳn là miệng của nàng.

Bất quá, cái này cũng không trọng yếu, trọng yếu chính là hắn cùng lão sư đều còn sống.

“Ừm, ngài nói rất đúng, lần sau… Không, hay là có khác lần sau, ngài nói đúng không?” Nói xong, La Quan một trận ho khan.

Hắn giờ phút này, cảm nhận được, trước nay chưa từng có suy yếu. Thuận tiện như, thể nội tất cả lực lượng, đều bị rút lấy sạch sẽ, toàn thân mềm nhũn, không sử dụng ra được nửa điểm khí lực.

Nhắm mắt lại, tùy thời đều có thể mê man.

Huyền Nhất Nhất “Hừ” một tiếng, đối mặt La Quan thức thời, nói: “Biết là được…” Đột nhiên, sắc mặt nàng đại biến, đem La Quan ôm chặt, một cái tay khác điểm ra.

Oanh ——

Thâm uyên thế giới lại lần nữa trời sập, vô tận lực lượng hủy diệt, hội tụ thành 1 đầu dòng lũ, từ cửu thiên chi thượng ầm vang giáng lâm.

Bàng bạc, hủy diệt khí cơ, quét ngang thiên địa!

2 đầu viễn cổ thần ma tay lớn, từ trong hư vô nhô ra, mang theo bất hủ khí tức, trùng điệp ngăn tại Huyền Nhất Nhất, La Quan trước người.

Liền như dòng lũ bên trong, một khối đột xuất tảng đá lớn, đem bọn hắn che chở ở bên trong.

“Đại sư huynh! !”

Huyền Nhất Nhất thét lên, bởi vì nàng rất rõ ràng, mình ngăn cản không nổi, cái này chín ngày mà đến hủy diệt dòng lũ.

Bởi vì, giờ phút này xuất thủ, là trời! !

“Ngao rống —— “

Rít lên một tiếng, Huyền Vũ trong đôi mắt, không lộ ra tận kinh sợ, “Đáng chết! Ngươi dám đụng đến ta tiểu sư muội…” Nó thân hình khổng lồ, một nháy mắt xông ra, có cùng nó nhìn như vụng về thân thể, hoàn toàn không hợp tốc độ, mang theo một chuỗi tàn ảnh, vọt tới ngày đó hàng dòng lũ!

Lấy thân thể, lay trời uy.

Bá ——

Một nháy mắt, song phương giao thoa mà qua, Huyền Quy thân thể cao lớn, từ dòng lũ bên trong đi ngang qua, lẫn nhau lại chưa phát ra nửa điểm đụng chạm.

Thuận tiện như, trước mắt một màn chỉ là ảo giác, hư ảnh, nhưng sự thật rất rõ ràng, cũng không phải là như thế.

“Đại đạo chi phạt, tuyệt diệt thiên kiếp!” Huyền Vũ nghiến răng nghiến lợi, nhìn về phía thiên khung, “Vương bát đản! Nhà ta sư muội, đến tột cùng phạm cái gì sai? Chớ có cho là ngươi là thiên đạo, liền có thể tùy ý làm bậy! !”

Tuyệt diệt thiên kiếp, là nhằm vào phạm phải sai lầm lớn, không thể tha thứ sinh linh, chỗ hạ xuống “Độc thuộc”, không chết không thôi cướp phạt.

Cái này độc thuộc liền mang ý nghĩa , bất kỳ người nào không được can thiệp, cho dù phát sinh ở trước mắt, cũng như hoa trong gương trăng trong nước, khả quan không thể sờ.

Nữ đế ngẩng đầu, nhìn về phía thâm uyên thiên khung, kia bên trong xa xa đối lập nguyệt chi 2 tượng, giờ phút này đột nhiên trở nên mơ hồ không rõ.

Đây là bởi vì, giờ phút này có càng cường đại “Đạo”, lại hoặc là nói “Quy củ”, giáng lâm sâu vô cùng uyên. Hôm nay, thật đúng là một lớp đã san bằng, một lớp khác lại khởi, nhưng cũng rất bình thường, như thế cường hãn, cũng không thuộc về đương thời ngân bạch, lại giáng lâm tại đây.

Thần há lại sẽ ngồi yên không lý đến, mà cường đại như thế khí tức… Lần này, Thần đúng là bản thể giáng lâm, cũng biết lần này, là muốn tới thật.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, vang vọng 4 phương.

Nữ đế giương kiếm hướng về phía trước, chỉ phía xa hư vô nơi nào đó.

Nó đôi mắt ở giữa, tinh hồng chìm nổi, bản thể lại như thế nào? Có thể chân chính, cùng trời một trận chiến,

Nữ đế trong lòng phi thường chờ mong.

Mũi kiếm chỗ hướng, hư vô thoải mái, lăn lộn, một thân ảnh ngưng tụ, quanh người hắn mơ hồ, không thể nhìn thẳng, không thể diễn tả, không thể chạm đến, càng mang theo khó nói lên lời đạo uẩn, quy tắc! !

Xa xa nhìn đến, liền như trực diện thiên địa.

Chỉ vì, Thần chính là thiên đạo, vạn vật chúa tể, là thiên địa này bên trong, lớn nhất quy củ.

Cổ Vạn Thánh mắt lộ cuồng hỉ, mặt mũi tràn đầy cung kính quỳ sát, “Cổ thị, bái kiến Thiên tôn!”

Thâm uyên bên trong, trước có thần bí cùng không biết xuất hiện, lại là ngân bạch hàng thế, tiếp lấy thời gian trường hà hình chiếu hiển hiện thâm uyên.

Mà bây giờ, mà ngay cả thiên đạo đều đã đích thân đến!

Cục diện này biến ảo, thoải mái, sợ là cũng sớm đã, vượt xa nơi đây, dự liệu của tất cả mọi người.

Trực diện thiên đạo, uy sâu như biển, hạo đãng càn quét thập phương, quả nhiên là có vô thượng vĩ lực, uy nghiêm, khiến người nghiêm nghị sinh ra sợ hãi.

Nhưng lại cứ, nhưng lại từ đáy lòng, toát ra mấy điểm bất kính chi niệm —— ngân bạch tán đi, thiên đạo mới giáng lâm, hẳn là liền ngay cả thiên đạo, đều e ngại kia ngân bạch?

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 771 : Cùng trời một trận chiến

Thiên đạo là có hay không e ngại ngân bạch, điểm này không người biết được, nhưng giờ phút này Thần cường đại, lại triệt để hiện ra tại người trước.

Thâm uyên sôi trào, quy tắc gây dựng lại!

Nói hướng tới, thiên địa đi theo.

Đây là, thiên uy!

Nhất niệm động sơn hà, một mắt phiên vân nguyệt.

Hư ảnh nhìn về phía thiên khung phía trên, nguyệt chi 2 tượng càng phát ra mơ hồ, như ở vào trùng điệp mây mù ở giữa, liền ngay cả nó quang mang, đều bị phong ấn ở bên trong, không được chiếu rọi thâm uyên.

Sao mà cường thế, bá đạo!

Đây cũng là, im ắng chỗ chi kinh lôi, là đối hôm nay mọi người tại đây, trực tiếp nhất cảnh cáo —— thiên ý, không thể trái.

Đạo tôn ánh mắt chớp lên, có chút khom người, “Bái kiến Thiên tôn.” Đối thiên đạo, hắn không sợ cũng không sợ, nhưng hôm nay thế cục, có thể thuận thế mà làm.

Cái kia đạo ngân bạch, Đạo tôn rất có hứng thú.

Cổ Vạn Thánh quỳ sát, đầu rạp xuống đất, hèn mọn như chó.

Đạo tôn lại chỉ là, có chút cúi đầu hành lễ, song phương cùng là “Đăng lâm đại đạo” người, địa vị chi khác biệt, một chút có thể thấy được.

Nhưng trừ cái đó ra, thiên đạo chi uy nhiếp, tựa hồ vẫn chưa có hiệu quả —— trước sau Huyền Vũ gào thét, sau có Nữ đế giương kiếm chỉ phía xa, Cốt Linh Tôn chống trời đạp đất thân ảnh, trầm mặc như kình thiên đại sơn.

Đây chính là tỏ thái độ!

Thiên đạo, lại như thế nào? Lúc trước bọn hắn khoanh tay đứng nhìn, chỉ là xem xét thời thế, làm ra phù hợp tự thân lợi ích phán đoán.

Mà bây giờ, thế cục lại có khác nhau —— La Quan, đáng giá bọn hắn xuất thủ!

Đột nhiên, thâm uyên chấn động, nhưng xuất thủ trước nhất cũng không phải là Nữ đế, mà là trên đỉnh đầu bị “Mây mù” che đậy nguyệt chi 2 tượng.

Thâm uyên, vốn là Hắc Nguyệt lĩnh vực, Thần mới là cái này bên trong, chí cao vô thượng duy nhất chúa tể.

Thiên đạo giáng lâm, tước thâm uyên quyền hành, điểm này Hắc Nguyệt tuyệt không cách nào khoan dung.

Ông ——

Sóng chấn động động như triều cường, từ thiên khung phía trên mà đến, kia che đậy tháng 2 “Mây mù” đột nhiên kịch liệt phun trào bắt đầu, Hắc Nguyệt đen, trở nên càng thâm thúy hơn, dày đặc, vô tận u quang lưu chuyển, khuếch tán, đây là Thần cùng thiên đạo ý chí giao phong.

Đón lấy, đối diện ngân nguyệt sáng trong, nở rộ vô tận quang hoa, óng ánh chói mắt soi sáng muôn phương.

Giờ phút này, nguyệt chi 2 tượng liên thủ, thiên khung “Mây mù” bị xé nứt, Hắc Nguyệt, minh nguyệt ánh sáng, lại lần nữa chiếu rọi tại trời.

Cốt Linh Tôn to lớn, trống rỗng trong hốc mắt, nhảy vọt lên kim sắc hồn phách hỏa diễm, nó nhấc chân trùng điệp đạp mạnh, kinh thiên oanh minh bên trong, hư không chấn động vỡ nát, hình thành mắt trần có thể thấy xung kích thủy triều.

Hạo đãng đãng, như diệt thế hải khiếu, càn quét bát phương lục hợp.

Lấy lực phá pháp!

Chỗ trải qua chỗ, chỉ có hủy diệt, tất cả can thiệp nơi đây thiên địa ý chí, đạo uẩn, đều bị xé nứt, nghiền nát.

Khi ngân bạch giáng lâm, kiếm trảm thần bí cùng không biết, Cốt Linh Tôn liền biết, hắn chung quy vẫn là khinh thường, La Quan xuất thân cùng lai lịch.

Tiểu bối này, trên thân có đại ẩn bí!

Cho nên, mới có giờ phút này, Cốt Linh Tôn không chút do dự xuất thủ, tung đối kháng chính diện thiên đạo, cũng không có nửa điểm do dự. Đây chính là, tự thân giá trị thể hiện, nếu không phải La Quan có tư cách này, hắn nhất định xoay người rời đi.

Cùng trời một trận chiến, thật cho là là đơn giản như thế sao? Tuy là "Đăng lâm đại đạo" người, chưa từng siêu thoát trước đó, ai muốn cùng trời là địch?

Nguyệt chi 2 tượng cao lâm chín ngày, Cốt Linh Tôn đứng lặng tại đất, nhưng chỉ bằng những này, muốn đối kháng hoàn chỉnh giáng lâm thiên đạo, còn chưa đủ.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, băng lãnh, uy nghiêm khí cơ, tràn ngập giữa thiên địa.

Nữ đế rút kiếm hướng về phía trước, dạng bông huyết vụ tại quanh thân khuấy động, tung tóe nhiễm đến tóc dài, đế bào phía trên, thậm chí ngay cả mũi kiếm mặt ngoài đều có huyết quang phun trào.

Ầm ầm ——

Khủng bố khí cơ, tại quanh thân khuấy động, sôi trào, nàng không có nửa điểm chần chờ, đưa tay chém ra.

Đây chính là Nữ đế!

Cường thế mà bá đạo, vô chỗ kính sợ, không gì kiêng kị.

Tung thiên đạo ở trước mặt lại như thế nào? Trẫm từ 1 kiếm trảm chi!

1 kiếm rơi xuống, sát na huyết quang thao chín ngày, xé rách hư không hướng về phía trước, hạo đãng như âm u huyết hà chảy xiết, thẳng tiến không lùi.

“Thiên ý, không thể trái.” Thanh âm trầm thấp, từ thiên đạo hư ảnh trong miệng phát ra, tự mang lớn uy năng, nói ra tức pháp.

Hư không ở giữa, vô số đạo quy tắc hiển hiện, lẫn nhau nhanh chóng quấn giao, phác hoạ, hóa thành từng đạo đại mạc, hoành cản cùng trước.

Nữ đế 1 kiếm, sát cơ ngập trời, kiếm uy hạo đãng vô ngần, quy tắc đại mạc vừa chạm vào tức băng, căn bản khó cản huyết hà bước chân.

Nhưng vỡ nát quy tắc đại mạc, số lượng vô cùng vô tận, tung trảm phá 10 đạo, 100 đạo, nghìn đạo, vạn đạo… Lại như thế nào? Thiên đạo trước người, tấc vuông ở giữa, chính là vô hình lạch trời.

Một kiếm này, đã bị trục xuất trong đó, mặc nó gào thét, sôi trào sát cơ hướng cửu tiêu, cũng khó thoát hao hết dư lực, vô công tán loạn hạ tràng.

Đây mới là thiên đạo, chân chính uy năng.

Quy tắc bên trong, Thần là trời —— nói, chính là quy tắc!

Cũng là thiên đạo chân chính giải thích.

Cổ Vạn Thánh đứng dậy, nhìn về phía Nữ đế, “Lớn mật! Ngươi lại dám can đảm làm trái thiên ý? Nữ đế, đừng tưởng rằng ngươi…”

Bên cạnh, Đạo tôn da đầu một nổ, không chút do dự thối lui, nhìn về phía Cổ Vạn Thánh ánh mắt, lộ ra một tia cổ quái, thương hại.

Thật đúng là, người không biết không sợ!

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, đánh gãy Cổ Vạn Thánh biểu trung tâm gào thét, không gian thoải mái, hắn bị trùng điệp đánh bay ra ngoài, miệng mũi máu tươi cuồng phún.

Cùng là “Đăng lâm đại đạo” người, cũng có cực lớn chênh lệch, có người nói đồ hơn phân nửa, thậm chí đã xa xa, trông thấy bỉ ngạn cảnh tượng.

Mà có người, miễn cưỡng đưa thân trong đó, còn mượn ngoại lực tương trợ, nơi đây chênh lệch đâu chỉ 10,000 dặm?

Nữ đế cường đại, Cổ Vạn Thánh căn bản không hiểu, nếu không phải không muốn cùng nàng ngạnh bính,

thiên đạo làm gì thi triển “Tấc vuông lạch trời” ?

Thật sự cho rằng, trời không biết xấu hổ? ? Bị người ở trước mặt kiếm trảm, trả về ứng như thế ôn hòa. Thiên uy khó dò a, có thể để cho Thần cố kỵ… Nữ đế thực lực, chỉ sợ so trong tưởng tượng, còn muốn càng kinh khủng.

Đạo tôn đôi mắt chỗ sâu tinh mang lưu chuyển, giữa song phương gút mắc, sớm muộn muốn thanh toán sạch sẽ, có lẽ hôm nay có thể mượn thiên đạo chi thủ, trọng thương Nữ đế. Đem nó chém xuống? ? Thật có lỗi, cũng không phải là Đạo tôn xem thường thiên đạo, mà là rất xác định, Thần căn bản làm không được.

Trong lúc đang suy tư, Cổ Vạn Thánh lại một tiếng hét thảm, “Huyền Vũ, ngươi muốn làm gì? !”

Bành ——

Huyền Vũ 1 bàn tay, đem Cổ Vạn Thánh đánh bay ra ngoài, nghiến răng nghiến lợi, “Làm cha ngươi!”

Ngẩng đầu, hung dữ nhìn về phía thiên đạo hư ảnh.

Trước đó, kia là đánh chó nhìn chủ nhân, dù sao cũng phải muốn cố kỵ một hai, nhưng hôm nay thế cục này, còn cố kỵ hắn mỗ mỗ cái chân?

Ngao rống ——

Quản đạp mã thiên nói không thiên đạo? Đụng đến ta tiểu sư muội, không được!

Huyền Vũ tráng kiện, cường hãn tứ chi, đạp thật mạnh rơi toàn bộ bay tứ tung mà lên, thân thể cuộn mình, thu hồi đến trong mai rùa, liền như 1 cái hoành sơn đánh tới.

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, Huyền Vũ bay rớt ra ngoài, một ngụm máu tươi phun ra, nhưng nó lại không thèm quan tâm, lại nhổ một ngụm mang máu nước bọt.

“Lão tử liền không tin, đụng không nát ngươi! !”

“Thiên Địa pháp tướng!”

Huyền Vũ trên đỉnh đầu, 1 tôn cự quy hiển hiện, tản ra đạo uẩn, quy tắc, khí thế mênh mông càn quét thiên địa.

Một nháy mắt, hấp dẫn đến vô số chú ý.

Cái này Huyền Vũ, là muốn liều mạng! !

Thiên Địa pháp tướng, là lấy tự thân chi đạo, dung hợp hồn phách, tu vi, tinh thần, ý chí, chỗ thi triển ra đại thần thông, so nguyên thần pháp tướng, cao không biết bao nhiêu cấp độ, chính là “Đăng lâm đại đạo” người, cường đại nhất, đồng dạng hung hiểm nhất thủ đoạn.

Như lỡ như, Thiên Địa pháp tướng bị đánh vỡ, thì mang ý nghĩa tự thân “Đạo” băng, đem con đường phía trước đoạn tuyệt, lại không thể có thể xung kích bỉ ngạn chi cảnh.

Hậu quả này, không ai nguyện ý tiếp nhận!

Oanh ——

Huyền Vũ Thiên Địa pháp tướng khẽ động, cuốn lên hạo đãng chi lực, lấy tự thân chi đạo, đối cứng thiên uy.

Nó uy thế, khí thế, liền ngay cả thiên đạo hư ảnh, đều ghé mắt trông lại.

Đưa tay, hướng về phía trước nhấn một cái.

Đông ——

Thiên địa rúng động, thâm uyên thế giới vô số quy tắc vỡ nát, xung kích dư ba từ va chạm một điểm, hướng 4 phương 8 hướng quét ngang.

Lần này va chạm, toàn bộ thế giới, đều tại chấn động, gào thét!

Ông ——

Mà Nữ đế, cũng tại thời khắc này, lại lần nữa xuất kiếm!

—

—

—

—

Chương 772 : Huyền thánh, quy tắc phía trên

Thâm uyên oanh minh hư không thoải mái, vô số quy tắc hiển hiện, lại tại sau một khắc vỡ nát.

Đại chiến kinh thiên động địa, cuồng bạo lực lượng, tru lên phóng tới 4 phương 8 hướng.

Nguyệt chi 2 như là trời.

Cốt Linh Tôn tại đất.

Huyền Vũ thi triển Thiên Địa pháp tướng.

Nữ đế hai lần xuất kiếm.

Hội tụ 4 phương chi lực, lại cũng chỉ bất quá, cùng thiên đạo hư ảnh giằng co, đánh thành cân đối chi thế.

Thiên uy khó lường, coi là thật không phải nói ngoa!

Mà tuyệt diệt thiên kiếp, tạo thành hủy diệt dòng lũ, vẫn từ cửu thiên chi thượng, liên tục không ngừng đánh xuống.

Huyền Nhất Nhất sắc mặt tái nhợt, đưa tay lau đi khóe miệng vết máu, đem La Quan bảo hộ ở mang bên trong, ra vẻ buông lỏng nói: “Tiểu tràng diện, đừng sợ!”

La Quan cười khổ, nghĩ thầm lão sư ngươi a, bây giờ

không có an ủi người thiên phú, đều thế cục này, còn nói không có việc gì.

Ngươi, đều thổ huyết a!

Cái này lão tặc thiên, thật đúng là đạp ngựa sẽ tuyển thời cơ a, hiện tại hắn suy yếu giống như là một cây mềm mì sợi, nghĩ liều 1 đem đều không có cơ hội.

Ngân bạch? Ý niệm này chuyển qua, La Quan liền sinh ra minh ngộ —— phần này lực lượng, tương đối dài trong một khoảng thời gian, đều đem không cách nào vận dụng.

Nói cách khác, La Quan đã không có bài nhưng đánh, mà Huyền Nhất Nhất tình trạng, hiển nhiên so với nàng biểu hiện ra ngoài, còn nghiêm trọng hơn hơn nhiều.

Nàng, chống đỡ không được quá lâu.

Bẻ bẻ cổ, thay cái hô hấp vui sướng tư thế, thuận tiện lách qua chướng ngại vật, thấy rõ Huyền Nhất Nhất mặt, La Quan nói: “Lão sư, 1 người chết dù sao cũng tốt hơn cùng một chỗ xong đời, ngài sống sót, ngày sau cũng tốt có cơ hội, báo thù cho ta không phải?”

“Ta thật không phải sính anh hùng, đùa nghịch miệng pháo, mà là nghiêm túc cân nhắc về sau, mới làm ra quyết định, ngài nên rời đi.”

Huyền Nhất Nhất nhướng mày, mắng: “Đánh rắm!” Trên đỉnh đầu, tuyệt diệt thiên kiếp “Ầm ầm” gào thét xung kích, thần ma tay lớn dù có bất hủ thuộc tính, không sợ

thiên kiếp tẩy lễ, nhưng ở loại tình huống này, hao tổn cực kỳ kinh người, sắc mặt nàng càng phát ra tái nhợt.

Hung hăng trừng La Quan một chút, “Ta làm việc, cần ngươi giáo? Còn nghiêm túc cân nhắc, làm ra quyết định, quyết định của ngươi hữu dụng không?” Dứt lời 2 tay vừa dùng lực, La Quan lập tức bị “Bao phủ”, “Ô ô” 2 tiếng, lại ngay cả lời nói đều nói không nên lời.

Rời đi? Tại sao phải rời đi? ! Nàng Huyền Nhất Nhất, không phải người vong ân phụ nghĩa, La Quan có thể vì nàng, cùng thần bí, không biết một trận chiến, thậm chí hướng thời gian trường hà xuất kiếm, nàng chẳng lẽ liền không dám, cùng hắn cùng một chỗ cùng cái này lão tặc thiên, ăn thua đủ?

Phi!

Xem thường ai đây? Lớn không được, bất quá chỉ là vừa chết, ta Huyền Nhất Nhất nhíu mày, đều không phải hảo hán —— “Đại sư huynh, cứu mạng!”

“Nữ đế, dùng sức a, ngươi thế nhưng là thiên thượng địa hạ, duy ngã độc tôn âm u Nữ đế, cái đồ chơi này dám ở trước mặt ngươi trang, có thể chịu? Chém chết hắn!”

“Uy! Trên trời kia 2 cái, còn thân lấy làm gì? Đều liên thủ, liền cùng một chỗ chùy tên vương bát đản này! Không phải, La Quan sẽ phải chết rồi…”

“Cốt Linh Tôn, ngân bạch bí mật, ngươi cũng muốn biết đúng không? Như La Quan chết tại cái này, ngươi liền

cái gì cũng đừng nghĩ!”

Oa oa chính là dừng lại rống, La Quan bị chấn 2 lỗ tai vù vù, kém chút ngất đi, ám đạo xem ra lão sư tình trạng, so ta trong dự đoán càng tốt hơn , chí ít cái này trung khí còn có đủ.

Có lẽ, ta sư đồ 2 cái, còn có thể cứu giúp một chút?

Sau một khắc.

Oa ——

Huyền Nhất Nhất hé miệng, phun ra một ngụm máu đến, đỉnh đầu được triệu hoán ra thần ma tay lớn, nhanh chóng chấn động, vỡ nát.

Nguyên lai, nàng sau cùng khí lực, cũng liền chỉ đủ lấy ra, cho người khác cổ vũ động viên, cộng thêm bánh vẽ. Nhưng cũng tiếc, thiên đạo không phải tốt như vậy chùy, nàng Huyền Nhất Nhất cuối cùng, vẫn không thể nào tuyệt cảnh xoay người.

Chết thì chết đi, có La Quan bồi tiếp, giống như cũng không phải như vậy sợ hãi…

Huyền Vũ muốn rách cả mí mắt, gào thét một tiếng, “Lão sư! Ngài nếu thực như thế tuyệt tình, trơ mắt nhìn tiểu sư muội, chết tại cái này sao?”

Ngao rống ——

Rít lên một tiếng, nó trên đỉnh đầu, Thiên Địa pháp

tướng tiếp tục bành trướng thêm, mang theo vạn quân chi lực vọt tới thiên đạo hư ảnh. Sau một khắc nổ vang rung trời bộc phát, như vô tận lôi đình nổ tung, thiên đạo chi ảnh mặt ngoài tóe lên từng vòng từng vòng gợn sóng, hiển hiện mấy điểm ảm đạm.

Huyền Vũ bay ngược mà đến, miệng mũi máu tươi cuồng phún, thậm chí thân thể của hắn mặt ngoài, cứng rắn nhất giáp xác, đều xuất hiện khe hở.

Đáng sợ nhất chính là, đỉnh đầu Thiên Địa pháp tướng hư ảnh, xuất hiện tổn hại, mắt thấy liền đem vỡ nát. Rung chuyển thiên uy, là phải bỏ ra đại giới, Huyền Vũ tự thân "Đạo", cơ hồ tại một kích này bên trong vỡ vụn.

"Ai."

Khẽ than thở một tiếng, ở trong thiên địa vang lên, sau một khắc "Ầm ầm" lăn lộn hướng về sau, thê thảm không thôi Huyền Vũ, thân ảnh to lớn ngừng lại.

Một lão giả, xuất hiện tại Huyền Vũ bên người, cùng nó thân hình khổng lồ so sánh, liền như dưới núi 1 cây khô, màu da đen nhánh mặt mũi tràn đầy nếp may, mặc một thân bình thường màu xanh áo choàng, quanh thân không có nửa điểm khí tức ba động, liền như sơn dã bên trong, khắp nơi có thể thấy được lão nông.

Nhưng hôm nay trường hợp này, vì sao lại có lão nông loạn nhập? Lại có thể ngăn lại, Huyền Vũ gần như nói băng một kích sau phản chấn dư ba.

Huyền Vũ ầm vang quỳ xuống, chấn hư không oanh

minh, dập đầu như núi lở, “Đệ tử, bái kiến lão sư!”

Huyền thánh!

Vượt qua bể khổ, hoa nở bỉ ngạn, siêu thoát quy tắc phía trên.

Đây là đương thời biết, chí cường chi cảnh!

Đạo tôn con ngươi co rụt lại, sinh ra hồi hộp, chấn động, hiển nhiên không nghĩ tới, hôm nay lại có quy tắc phía trên, giáng lâm thâm uyên.

Hắn lui ra phía sau một bước, tay nắm pháp quyết, đã làm tốt thoát thân chuẩn bị.

Mà liền tại giờ phút này, huyền thánh ngẩng đầu nhìn đến, bình kỳ lão nông bộ dáng, lại một chút liền nhường đường tôn hô hấp bỗng dưng đình trệ.

Cũng may, huyền thánh cũng chỉ là, nhìn hắn một cái.

Đạo tôn trong lòng cuồng loạn, ngầm cười khổ, đây chính là bỉ ngạn hoa nở, quy tắc phía trên? Quả nhiên cường đại đến, không thể tưởng tượng.

Kính sợ, hồi hộp đồng thời, trong lòng hắn ở giữa càng nhiều mấy điểm cực nóng —— mấy cái kỷ nguyên truy đuổi, vì thế trả giá vô số đại giới, hắn chỗ theo đuổi, không phải liền là siêu thoát quy tắc?

Nữ đế thu kiếm, gật gật đầu, “Huyền thánh đại nhân, đã lâu không gặp.” Ngữ khí bình tĩnh, nhưng cái này đã là

nàng, vô cùng có cấp bậc lễ nghĩa biểu hiện.

Cần biết vị này, trực diện thiên đạo lúc, cũng dám rút kiếm một trận chiến.

Cốt Linh Tôn chắp tay, chống trời thân thể cung dưới, “Bái kiến huyền thánh!”

Thiên khung nguyệt chi 2 tượng chỗ, các hiển hiện một cái bóng mờ, hành lễ, “Huyền thánh đại nhân.”

Chính là thiên đạo hư ảnh, đều lâm vào trầm mặc, vẫn chưa nhân cơ hội này xuất thủ, đôi mắt thật sâu trông lại, không biết đang suy nghĩ gì.

Giáng lâm ở đây, liền khiến các phương đình chiến, thiên đạo cũng phải cho tôn trọng, đây chính là quy tắc phía trên, vốn có uy nghiêm!

Huyền thánh gật gật đầu, nhìn về phía Huyền Vũ, “Bằng ngươi những này đạo hạnh, cũng dám cùng thiên đạo đối cứng? Huyền Vũ, ngươi thật sự là tiền đồ.”

Huyền Vũ cười khổ, “Đệ tử không dám, cầu lão sư xuất thủ, cứu tiểu sư muội bọn hắn!”

“Hừ!” Huyền thánh cười lạnh, ngẩng đầu nhìn về phía thiên khung phía trên, kia không ngừng nghiêng rơi xuống tuyệt diệt thiên kiếp, “Động tĩnh thật lớn, đem ta cái này bất thành khí đệ tử, cho bị thương thành dạng này, Thiên tôn uy phong thật to.”

Sau một khắc, kia trùng trùng điệp điệp , bất kỳ người

nào không được nhúng tay tuyệt diệt thiên kiếp, giống bị bóp chặt cổ, im bặt mà dừng.

Oanh ——

Thần ma tay lớn vỡ nát, Huyền Nhất Nhất ôm La Quan, xa xa nhìn sang, cắn môi không nói một lời.

Lão già, ngươi không phải tuyệt tình sao? Nhìn ta chết tốt!

“Huyền… Huyền thánh… Tuyệt diệt thiên kiếp, chính là Thiên tôn hàng phạt tại thế, ngài sớm đã báo cho thiên địa, cùng Huyền Nhất Nhất đoạn tuyệt hết thảy quan hệ… Vì sao còn muốn xuất thủ? ? Hẳn là… Hẳn là huyền thánh đại nhân, muốn nói không giữ lời, bị người trong thiên hạ hổ thẹn… Chế nhạo sao? ?”

Một đoạn văn, nói gập ghềnh, lắp bắp, Cổ Vạn Thánh mặt mũi bầm dập đồng thời, toát ra 1 trán mồ hôi lạnh.

Chất vấn huyền thánh? Tê!

Ta cũng không nghĩ a, nhưng Thiên tôn vừa rồi nhìn qua một chút, ta có thể làm sao? Biết rõ là tấm sắt, cũng được lên trên đụng.

Đây chính là cho người làm chó bi kịch.

Bành ——

Một tiếng vang trầm, Cổ Vạn Thánh bay tứ tung ra ngoài, từng khỏa răng, ở giữa không trung lăn lộn, “Lão

phu nói chuyện, có ngươi lắm miệng phần? Không biết phân tấc đồ vật!”

1 câu hai ý nghĩa.

Huyền thánh nhìn về phía thiên đạo hư ảnh, “Lão phu lời ra tất thực hiện, một ngụm nước miếng 1 viên đinh, nhưng hôm nay ngươi lại lấy lớn lấn nhỏ, đánh lão phu thương yêu nhất đại đệ tử, khi ta chết sao? ?”

Cứu Huyền Nhất Nhất?

Hừ! !

Kia không có khả năng, thật làm ta huyền thánh, không biết xấu hổ?

Bây giờ coi như nói toạc trời đi, lão phu cũng là đến cái này, cho ta đại đệ tử chỗ dựa!

Huyền Vũ cảm động đều nhanh muốn khóc, lão sư đối ta thật tốt, nhưng chính là nói những lời này thời điểm, ngài có thể hay không nhìn ta? Cái này không khỏi quá qua loa một chút.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 773 : Có thể làm gì được ta?

Thiên đạo hư ảnh trầm mặc, mấy hơi về sau, chậm rãi nói: “Huyền Thánh hôm nay, vượt biên giới.”

Hắn ngẩng đầu, mơ hồ không rõ trên khuôn mặt, hiển hiện một đôi tròng mắt, thâm thúy như tinh vân, như nhưng thấm nhuần thiên địa vạn vật.

Vô tận uy nghi, túc mục, tôn quý, khiến người ngắm mà sinh ra sợ hãi.

“Quy tắc bên ngoài, quy tắc bên trong, đều có phương viên không thể vượt qua, đây là từ xưa tới nay, liền định ra quy củ, ngài dạng này ta rất khó khăn.”

Huyền Thánh nhìn về phía, Thiên tôn thâm trầm đôi mắt, thoảng qua trầm mặc về sau, đột nhiên cười, “Xem ra, lão phu những người này, là thật quá dễ nói chuyện, đến mức để Thiên tôn, sinh ra một loại nào đó ảo giác.”

“Phương viên, quy củ? Lão phu thừa nhận, nó liền tồn tại, không thừa nhận, đó chính là một đống cứt chó… Ngươi có thể làm gì được ta? !”

Giờ khắc này, Huyền Thánh lưng eo thẳng tắp, vẫn là cái kia thường thường không ràng buộc lão nông bộ dáng, quanh thân lại phóng xuất ra, bễ nghễ thiên hạ bá đạo, cường thế.

Lạnh lẽo đôi mắt ở giữa, truyền lại ra cường hãn ý chí —— đánh ta thương yêu nhất “Đại đệ tử”, còn cùng ta giảng quy củ? Ngươi rất dũng a!

Giờ khắc này, thiên địa đều an tĩnh, vô số hai tròng mắt trừng lớn, gọi thẳng khá lắm.

Thiên tôn, đây chính là Thiên tôn, thiên đạo ý chí cụ hiện, hóa thân, hôm nay lại bị ở trước mặt đánh mặt!

Đây chính là siêu thoát quy tắc, hoa nở bỉ ngạn đại lão mặt bài, lực lượng, nói trở mặt liền trở mặt, không có chút nào nuông chiều.

Nữ đế híp híp mắt, nàng cùng hôm nay, giáng lâm các phương đại năng giả dù chỗ cùng cảnh, lại đi càng sâu, càng xa, đã mơ hồ trong đó, “Nhìn thấy” bỉ ngạn chỗ, nhưng hôm nay tự mình kinh lịch, Huyền Thánh cùng trời tôn giằng co, mới biết được nàng trước đó, suy nghĩ tựa hồ hay là quá đơn giản.

Huyền Thánh… Quá mạnh, giờ phút này hắn đứng ở nguyên địa, cũng chưa hề đụng tới, liền trấn áp thập phương thiên địa.

Bao hàm quy tắc ở bên trong, tất cả đạo uẩn, thậm chí là hết thảy nhưng bị điều động lực lượng, đều ở vào cùng loại phong ấn trạng thái.

Thiên tôn, cũng không ngoại lệ!

Giờ phút này, Nữ đế có thể xác định, như trận chiến ngày hôm nay, Huyền Thánh tất có thể trảm thiên…

Thậm chí không cần, trả giá quá lớn đại giới.

Cường đại như thế, lực lượng vô địch, tuy là Nữ đế đáy lòng, cũng sinh ra mấy điểm kính sợ. Cùng lúc đó, cũng xác nhận một điểm, cho dù đã xa xa, nhìn tới bỉ ngạn chỗ, nhưng muốn đăng lâm trên đó, độ khó chỉ sợ so trước đó chỗ kinh lịch hết thảy, đều muốn càng cực khổ gấp 10 lần, gấp trăm lần.

Nếu không, làm sao thu hoạch, cường đại như thế lực lượng!

Đạo tôn trong đôi mắt, thần quang không ngừng nổ tung, tràn ra 10,000 dặm tinh hà, nhưng hắn lại không dám chút nào, đi lạc ấn Huyền Thánh cái bóng.

Nếu không, dù là hắn sống qua mấy cái kỷ nguyên, mở tinh không thế giới, cũng sẽ trong nháy mắt, “Nói băng” mà “Cảnh nát” !

Đây chính là vượt qua bể khổ, hoa nở bỉ ngạn, siêu thoát quy tắc phía trên… Không dung xúc phạm uy nghiêm, cũng là hắn trải qua ngàn tỉ tuế nguyệt, đau khổ theo đuổi cảnh giới.

Hôm nay, hắn rốt cục nhìn thấy!

Cuối cùng sẽ có một ngày, bản tôn tất yếu bước vào này cảnh, phương không phụ cả đời này từ từ dài tuế nguyệt, thừa nhận, trả giá hết thảy.

Cốt Linh Tôn chống trời đạp đất, nguy nga như viễn cổ thần ma thân ảnh, nhanh chóng co lại nhỏ đến thường

nhân trạng thái, có chút cúi đầu lấy đồng hồ tôn kính.

Giờ khắc này Huyền Thánh, như trời cùng đất trung tâm, chúa tể giả, ai dám siêu việt trên đó, cúi đầu quan sát? Đây là một loại, khó nói lên lời huyền diệu… Cùng khủng bố.

Nếu không cúi đầu, tất có đại kiếp!

Thiên khung phía trên, nguyệt chi 2 tượng thu liễm, tự thân sở hữu lực lượng, yên tĩnh treo chín ngày.

2 đạo yểu điệu hư ảnh, như ẩn như hiện ở giữa nhìn về phía Huyền Thánh, trong lòng kính sợ cùng ý mừng xen lẫn.

Có thể mắt thấy Huyền Thánh chi uy, đối Thần nhóm tu hành, có chỗ tốt cực lớn. Như Thiên tôn có thể kiên cường 1 đem, đánh với Huyền Thánh một trận, vậy liền không thể tốt hơn.

Về phần Huyền Vũ… Ân, nó rất đắc ý, bị chùy mặt mũi bầm dập đầu, giờ phút này cao cao giơ lên.

Liếc mắt liếc đến, cái gì cẩu thí Thiên tôn? Lại nhảy nhót một chút thử một chút!

Hô ——

La Quan thở dài một hơi, vừa rồi hắn lại hư lại yếu, thật sự là kém một chút, liền bị lão sư ý chí, cho ngạnh sinh sinh buồn bực quá khứ.

Bây giờ, rốt cục được tự do, trước hướng về sau giương giương, kéo ra chút khoảng cách, lúc này mới một mặt tôn sùng, cung kính nói: “Huyền Thánh đại nhân, thật sự là uy phong a! !”

Nói không ao ước, kia là giả.

Thiên tôn a, lúc trước Nữ đế, Cốt Linh Tôn, nguyệt chi 2 tượng cùng Huyền Vũ liên thủ, cũng bất quá chỉ là, miễn cưỡng chống lại.

Bây giờ lại bị một câu, trực tiếp đỗi đến trên tường, càng mấu chốt chính là, còn không dám cãi lại.

Gì cùng cường thế! !

Một thế này, nếu có thể đạt tới Huyền Thánh cảnh giới, phương không tính uổng công một lần.

Huyền Nhất Nhất nhếch miệng, biểu lộ có chút bất mãn, nhưng do dự một chút, còn chưa nói cái gì, chỉ là nhỏ giọng hừ hừ, “Mạnh có làm được cái gì? Còn không phải bó tay bó chân, làm gì đều lo trước lo sau.”

Nàng dừng một chút, nhìn về phía La Quan, “Đừng nghĩ, lão già hôm nay, sẽ không thật động thủ.” Nếu không, năm đó nàng cũng sẽ không, rơi vào bị trục xuất hạ tràng.

La Quan có hơi thất vọng, hôm nay mắt thấy, thiên đạo chân chính uy thế, hắn áp lực rất lớn a.

“Ngân bạch” ra mắt, dù không biết là cái gì, nhưng nhìn

thiên đạo không kịp chờ đợi, toàn lực ứng phó tư thế, hiển nhiên rất để ý.

Cho dù hôm nay có Huyền Thánh xuất thủ, tạm thời hóa giải nguy cơ, vậy sau này đâu? Bị thiên đạo chân chính nhớ thương, ai có thể gối cao không lo.

“Huyền Thánh đại nhân, nên có mình suy tính, nhưng cũng may lão nhân gia ông ta, hay là rất để ý lão sư… Khục, còn phải mời lão sư, thay đệ tử nhiều nói tốt vài câu.” Nếu có thể ôm lấy, Huyền Thánh đùi, thiên đạo coi như muốn động thủ, cũng được lo lắng liên tục.

Huyền Nhất Nhất mắt trợn trắng, “Để ý ta? Ngươi sai! Lão già hôm nay giáng lâm, là vì hắn yêu thích nhất đại sư huynh, cùng ta Huyền Nhất Nhất, 1 mao tiền quan hệ đều không có.”

La Quan nghĩ thầm, rõ ràng như vậy sự tình, cái này lại chỉ có chúng ta sư đồ 2 cái, làm gì còn nói như thế đường hoàng.

Dù sao, rõ ràng sự tình, ai lại nhìn không ra? Nhưng vào lúc này, trong lòng hắn khẽ nhúc nhích, đột nhiên liền có chút hiểu được.

Có chút không có gì luận như thế nào, cũng không thể làm rõ, dù là chỉ còn lại có tầng 1, giấy dán cửa sổ mỏng manh, cũng được giữ lại.

Dù sao, Huyền Thánh đại nhân mặt mũi, rất trọng yếu.

Mà lại… Lúc trước Huyền Thánh trục xuất Huyền Nhất

Nhất, công khai đoạn tuyệt quan hệ… Ngô, ở trong đó, hẳn là cũng dính đến, một chút không thể nói đồ vật.

Lại nghĩ tới trước đó, Huyền Thánh nói tới, “Lời ra tất thực hiện” “Một ngụm nước miếng 1 viên đinh”, La Quan trên mặt như có điều suy nghĩ.

Có lẽ, “Hứa hẹn” loại vật này, đối với Huyền Thánh như vậy, siêu thoát quy tắc phía trên tồn tại, có càng lớn lực ước thúc.

Cái kia Thiên Tôn đâu? ? Thân là thiên đạo hóa thân, thế gian quy tắc chi chủ, hắn hẳn là cũng cần, tuân thủ một loại nghiêm khắc “Quy củ”, mà điểm này, Huyền Quy trước kia cũng đã nói. Dù sao, chấp chưởng quy tắc người, nếu không nhận chế ước, thiên hạ này còn bất loạn bộ?

Vậy hôm nay, phải chăng có thể nếm thử, mời Huyền Thánh ra mặt chế ước thiên đạo, một lần vất vả suốt đời nhàn nhã? ? Nhưng chuyện này, nên làm như thế nào?

Ngay tại La Quan suy nghĩ chuyển động lúc, Thiên tôn trầm mặc thật lâu, trầm giọng nói: “Huyền Thánh ở thiên địa có công lớn, ta nguyện nhượng bộ.”

“Người, ngài chi bằng mang đi, nhưng kẻ này, hôm nay tất yếu ứng kiếp! Còn xin Huyền Thánh nghĩ lại, chớ có can thiệp thiên đạo ý chí, dẫn phát không thể đoán được đại họa, đôi này ngài, cùng thiên hạ thương sinh, đều 100 hại vô lợi.”

Quy tắc phía trên, hoa nở bỉ ngạn, đích thật là lớn siêu

thoát, nhập không thể biết, không lường được chi cảnh.

Thiên đạo, cũng không cách nào chế ước.

Nhưng đây cũng không phải là mang ý nghĩa, liền có thể không kiêng nể gì cả, không gì kiêng kị!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 774 : Thiên mệnh đại tranh

Huyền Thánh cười lạnh, “Uy hiếp lão phu?”

“Không dám, chỉ mong Huyền Thánh, có thể lấy thương sinh làm trọng.” Thiên tôn chậm rãi mở miệng.

Huyền Nhất Nhất lớn tiếng nói: “Hôm nay, ta cái kia đều không đi, liền cùng với La Quan, ai muốn muốn giết hắn, liền trước hết giết ta!”

Nàng mím môi, mặt lộ vẻ quật cường, “Năm đó, cũng là có người nói, muốn lấy thiên hạ thương sinh làm trọng, nhưng kết quả đây? Ta bị trục xuất, trên thế gian lang bạt kỳ hồ, thật vất vả thu 1 cái, rất hài lòng đệ tử, liền lại lấn tới cửa tới.”

“Thế nào, ta Huyền Nhất Nhất trời sinh liền 1 trương, có nhân sinh không ai nuôi, dễ dàng chịu khi dễ mặt? Hôm nay, ta còn liền chống đến ngọn nguồn!”

Huyền Vũ rống to, “Tiểu sư muội cùng ta tình như thủ túc, ai muốn động nàng, chính là đụng đến ta! Hôm nay, ta Huyền Vũ, thề tại tiểu sư muội cùng tồn vong.”

“Nghiệt chướng!” Huyền Thánh đau lòng nhức óc, một mặt tức giận, “Lão phu cả đời lỗi lạc, ý chí vô tư, sao dạy dỗ ngươi như thế 1 cái, không biết tiến thối đồ vật.”

Ngẩng đầu, lạnh lùng nói: “Tiên tôn cũng nhìn thấy,

không phải lão phu muốn nhúng tay, thực tế hôm nay chuyện này, liên lụy cực lớn.”

“Ngươi giết hắn, nàng muốn chết, nàng vừa chết, Huyền Vũ liền chết, vậy ta thích nhất đại đệ tử , tương đương với cũng bị ngươi giết.”

“Cho nên, chuyện này, như vậy dừng lại đi!”

Thiên tôn trầm mặc, cặp kia thâm thúy, uy nghiêm đôi mắt, dần dần hiện lên lửa giận. Thần ra sao cùng tồn tại, thân là quy tắc chi chủ, vạn vật chúa tể, trước đó đã làm ra to lớn nhượng bộ. Nếu không, thật làm các ngươi vụng về biểu diễn, ta nhìn không ra sao?

Hết lần này đến lần khác, chưa từng đem Thần để ở trong mắt? Lấn trời quá đáng!

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, hư không kịch liệt chấn động, cuồn cuộn, có ngàn tỉ lôi đình nổ tung, bắn ra vô tận lôi quang, chiếu rọi thâm uyên thiên địa. Bàng bạc uy áp, như chín ngày chi hà vỡ đê, “Ầm ầm” gầm thét, quét ngang 4 phương 8 hướng, như thiên địa sắp sụp, vạn vật hủy hết.

Đây là, thiên nộ!

Huyền Thánh cười lạnh, “Xem ra, Thiên tôn khăng khăng muốn giết ta cái này đại đệ tử, lão phu hoàn toàn bất đắc dĩ, đành phải cùng trời một trận chiến.”

Một bước hướng về phía trước, đạp xuống.

Đứng giữa không trung, kia lăn lộn, sôi trào lực lượng kinh khủng, sát na lâm vào đứng im, tiếp theo sau đó một khắc, như mặt gương vỡ vụn, vỡ vụn.

Hô ——

Cuồng phong cuốn lên trường bào, Huyền Thánh thẳng tắp lưng eo, liền như một cây cung lớn, bây giờ dây cung kéo ra như trăng tròn, phóng thích khí tức khủng bố đến cực điểm. Như sau một khắc, liền đem phóng xuất ra hủy thiên diệt địa một kích, quét ngang hoàn vũ, khiến thiên địa này khởi động lại.

“Kỷ nguyên chi kết thúc yêu tà liên tục xuất hiện, vốn là thời buổi rối loạn, lão phu cũng không ngại, sớm mở ra kỷ nguyên mới, thay đổi thiên đạo “

Thiên tôn gầm thét, “Huyền Thánh…”

Thần, cũng không dám lại vọng động nửa điểm.

Lão quy này, hắn đến thật!

Hắn cũng dám… Hắn làm sao dám… Tung lấy quy tắc phía trên, thí thiên cũng cần, trả giá cực lớn đại giới.

Nhưng Thiên tôn không dám đánh cược.

Loại này siêu thoát chưởng khống, cảm giác bất lực, Thần đã rất rất lâu, đều chưa từng cảm nhận được.

Quả nhiên, đăng lâm bỉ ngạn tồn tại, chính là một sai lầm!

Thế gian này, liền không nên xuất hiện, bọn hắn những người này.

“Lão phu mặc dù lão chút, nhưng lỗ tai còn tính xong làm, ngươi khỏi phải lớn tiếng như vậy.” Huyền Thánh mặt không biểu tình, “Mặt khác, thu liễm một chút ánh mắt của ngươi, coi như trong lòng lại oán hận, tại không có nắm chắc tình huống dưới, cũng đừng bộc lộ nửa điểm.”

“Nếu không, lão phu rất lo lắng, thật sẽ nhịn không được, trực tiếp diệt ngươi.”

Thiên tôn thở sâu, khom người, “Thụ giáo.” Hắn xa xa nhìn một cái La Quan, quay người liền đi.

Còn để lại làm cái gì? ! Hôm nay mặt mũi, đã mất hết.

“Dừng lại.” Huyền Thánh ngữ khí đạm mạc, “Lão phu còn không có để ngươi đi.”

Thiên tôn bước chân dừng lại, “Huyền Thánh còn có gì phân phó?”

Huyền Thánh đưa tay một chỉ, “Cái này gọi La Quan tiểu bối, trong cơ thể hắn ngân bạch chi lực, lão phu cảm thấy rất hứng thú. Cho nên ta không hi vọng, những người khác đối với hắn cũng có hứng thú, lão phu ý tứ ngươi nhưng minh bạch?”

Thiên tôn trầm mặc, “Huyền Thánh chi ý, ta đã biết.” Hơi dừng lại, hắn ngẩng đầu, đáy mắt hiển hiện một tia lạnh lùng, “Nhưng hôm nay động tĩnh, náo hoàn vũ đều biết, trừ phi Huyền Thánh có thể một mực che chở hắn, nếu không thật cho là, có thể chống đỡ thiên hạ các phương? ?”

Quy tắc phía trên có thể xưng vô địch, nhưng cái này vô địch chi cảnh, lại cũng không thích hợp “Tồn lưu” tại quy tắc bên trong, cùng loại với long du cạn hồ, trong thời gian ngắn vấn đề không lớn, lại không cách nào lâu dài trú lưu. Huyền Thánh vừa đi, tự sẽ có người bí quá hoá liều, dù sao kia ngân bạch… Dụ hoặc quá lớn.

Huyền Thánh nói: “Thiên tôn nói không sai, lão phu đích xác không thể, tại thế gian này lâu trú, cho nên mới muốn ngươi lưu tại cái này.”

Thiên tôn biến sắc, “Huyền Thánh ý gì? ?”

“10 năm về sau, thiên mệnh đại tranh, kỳ danh ngạch, La Quan nên có nó 1.” Huyền Thánh phất tay, “Hôm nay, liền cho hắn đi.”

Kỷ nguyên mạt đại, thiên địa đại biến.

Đại đạo thay đổi, thiên mệnh luân hồi.

Đem thừa thiên mệnh người, cùng cùng thế hệ tranh phong, chư tà không gia thân, vạn pháp không thể lâm!

Nói đơn giản, đây là 1 đạo hộ thân phù, có thể cam đoan La Quan tại thiên mệnh đại tranh trước, không nhận

“Cùng thế hệ” bên ngoài uy hiếp.

Thiên tôn gầm nhẹ, “Huyền Thánh, thiên mệnh đại tranh danh ngạch sớm đã xác định, liên quan đến thiên đạo thay đổi, tung bỉ ngạn chi cảnh cũng không thể nhúng tay…”

Lời nói không nói chuyện, liền bị đánh gãy.

Huyền Thánh mặt không biểu tình, nhạt tiếng nói: “Lão phu nói, cho hắn.”

Oanh ——

Hư không kịch liệt chấn động, như vô hình sơn nhạc giáng lâm, trấn áp thập phương thiên địa, bàng bạc khí cơ như núi biển, bất khả kháng hoành.

Là thông tri, mà không phải thương nghị.

Cái này, mới là uy hiếp!

Thiên tôn lâm vào trầm mặc, mấy hơi về sau, hắn đưa tay hướng về phía trước một nắm, không gian bỗng dưng chấn động, một đoàn Kim Quang từ đó hiển hiện.

Mà liền tại, cái này Kim Quang hiển hiện nháy mắt, mơ hồ nhưng nghe nói một tiếng thê lương rú thảm, từ trong đó phát ra.

“Không! Không! Vì cái gì? Ta phải thiên đạo tán thành, đem tham dự thiên mệnh đại tranh… Vì sao, muốn tước đoạt ta tư cách… A…”

Thiên tôn phất tay áo, Kim Quang bay tới, “Đem thừa thiên mệnh người, cũng thụ quy tắc chế ước, tung Huyền Thánh có bỉ ngạn chi cảnh, cũng không thể sửa đổi. Nếu không, thiên mệnh phản phệ phía dưới, La Quan hẳn phải chết! !”

Huyền Thánh nhìn hắn một cái, đưa tay một điểm.

Ông ——

Kim Quang chấn động, tán thành đầy trời điểm sáng, gào thét chui vào La Quan thể nội, sau một khắc lực vô hình, từ trong cơ thể hắn phóng thích, đem Huyền Nhất Nhất đẩy ra.

Thiên khung phía trên, nguyệt chi 2 tượng sáng tắt lấp lóe.

Nữ đế nhíu mày.

Cốt Linh Tôn sắc mặt biến hóa.

Giờ phút này, bọn hắn cùng La Quan ở giữa liên hệ, chỉ còn hơn một tuyến, mấy không thể cảm giác.

“Ngay hôm đó lên, La Quan quay trở lại bình thường, chư tà tránh lui, vạn pháp bất xâm!”

Đây là, bỉ ngạn ý chí.

Là Huyền Thánh, thêm tại La Quan trên thân, ngoài định mức 1 đạo phong ấn.

Thiên tôn thật sâu, hướng La Quan nhìn lại một chút, quay người biến mất không thấy gì nữa.

10 năm…

Tốt! !

Vậy liền như Huyền Thánh mong muốn, đợi thiên mệnh đại tranh chi chiến, có thể tự đường đường chính chính, đem hắn chém giết.

Cổ Vạn Thánh mặt mũi bầm dập, chật vật không chịu nổi, bây giờ chủ tử đều đã rời trận, nơi nào còn dám ở lâu, xé rách không gian hốt hoảng thoát đi.

Đạo tôn khom người, “Huyền Thánh đại nhân, tại hạ cáo từ.”

Hắn đôi mắt ở giữa, 10,000 dặm tinh hà lấp lánh.

Thiên mệnh đại tranh? ! Xem ra, hắn cũng muốn làm chút chuẩn bị, như Thiên tôn đoán trước, La Quan thể nội ngân bạch, rất mê người!

Đã, trời nhưng mưu chi, hắn có cái gì không được? !

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 775 : Nam nhi cũng nên độc thân lên đường

Huyền Nhất Nhất mặt lộ vẻ kinh hoảng, kêu to, “Lão già, ngươi làm cái gì? Ta muốn cùng La Quan cùng một chỗ, ngươi đem hắn còn cho ta!”

Huyền Thánh lắc đầu, “Đem thừa thiên mệnh người, cần lấy ‘Bình thường’ chi thân, tranh đại đạo lấy kế… Ngươi cùng hắn, như vậy tách rời.”

“Huyền Vũ, người là ngươi cứu, liền giao cho ngươi phụ trách, đưa nàng mang đi.”

“Vâng, sư tôn.” Huyền Vũ cung kính hành lễ, đi tới Huyền Nhất Nhất bên người, hạ giọng, “Tiểu sư muội, ngươi nhìn không ra sao? Sư tôn cử động lần này là vì cứu La Quan, liền đừng làm rộn.”

“Chờ một chút! Ta còn có lời nói… Ta muốn đơn độc nói với La Quan vài câu…” Huyền Nhất Nhất cắn môi, nhìn về phía Huyền Thánh, lộ ra mấy điểm cầu khẩn.

Huyền Thánh dừng một chút, quay người, “Nữ đế, Cốt Linh Tôn cùng nguyệt chi 2 tượng, lão phu có mấy lời, muốn giao cho các ngươi.”

Nữ đế buông tay, tru tiên kiếm “Ông” một tiếng chấn minh, bay trở về La Quan bên người, “Được.”

Cốt Linh Tôn khom người, “Tôn Huyền Thánh pháp chỉ.”

Thiên khung phía trên, nguyệt chi 2 tượng biến mất, trải qua hạo kiếp đại chiến thâm uyên thế giới, rốt cục an tĩnh lại.

Bá ——

Huyền Nhất Nhất vội vàng đi tới La Quan bên người, “Thời gian không nhiều, ta lời kế tiếp, ngươi nhất định phải nghe rõ ràng, ghi tạc tâm lý!”

“Không muốn cho rằng hôm nay, là lão già cứu ngươi, hắn chưa hẳn chính là hảo tâm… Tóm lại, ngươi nhất định phải mạnh lên, tại trong vòng mười năm, hết tất cả khả năng tăng thực lực lên, không phải thiên mệnh chi tranh mở ra, ngươi nhất định sẽ chết!”

“Còn có, trong cơ thể ngươi ngân bạch không phải đương thời chi lực, lai lịch không thể dự đoán, ngươi phải cẩn thận nhiều hơn, không thể dễ tin.”

“Phát cái gì ngốc? Ngươi có nghe hay không? ! La Quan, đến lúc nào rồi, ngươi thế mà còn thất thần…” Huyền Nhất Nhất gấp, đỏ bừng cả khuôn mặt.

La Quan đột nhiên nháy mắt mấy cái, thở sâu, hắn giãy dụa đứng dậy, “Lão sư yên tâm, ngài nói lời, đệ tử đều ghi nhớ.”

Trong lòng chua xót, đôi mắt phát nhiệt, hắn cố gắng giữ vững bình tĩnh, thậm chí còn nở nụ cười.

Khom người, thật sâu cúi đầu.

“Đệ tử, bái biệt lão sư, mời lão sư nhất định trân trọng, chờ mong cùng ngài gặp lại!”

Huyền Nhất Nhất hít mũi một cái, khoát tay, “Được rồi, làm như thế phiến tình làm cái gì… Lại… Lại không phải thấy không được… Ngươi chỉ cần có thể, sống qua thiên mệnh đại tranh chi chiến, thầy trò chúng ta liền có thể trùng phùng.”

La Quan trịnh trọng gật đầu, “Tốt! Lão sư yên tâm, không phải liền là thiên mệnh đại tranh? Đệ tử đáp ứng ngài, ta nhất định còn sống!”

Bên cạnh, Huyền Vũ nói: “Tiểu sư muội, chênh lệch thời gian không nhiều, sư tôn hiện tại trạng thái, không có cách nào tại hiện thế ở lâu.”

“Chờ thêm chút nữa!” Huyền Nhất Nhất thở sâu, đưa tay điểm tại giữa lông mày.

Ông ——

1 đạo óng ánh tinh quang, từ mi tâm hiện lên, trong đó vô số điểm sáng lóe sáng, như 10,000 dặm tinh hà phản chiếu mà thành.

“Chư thiên tinh thần, chiếu rọi ta đồ! !”

“Pháp ấn, ký kết! !”

Tinh quang lóe lên, chui vào La Quan trên thân, nhật nguyệt tinh thần pháp bào bên trong.

“La Quan, kể từ hôm nay ngươi chính là chủ nhân của nó, cái này pháp bào sẽ thay thế vi sư, hết sức hộ ngươi vạn toàn.”

Huyền Nhất Nhất trên mặt, lộ ra mấy điểm tái nhợt, nàng nở nụ cười, phất tay, “Đi! Đồ đệ ngoan, ghi nhớ ngươi, đừng nuốt lời a.”

Huyền Vũ chợt lách người, đỡ lấy cánh tay của nàng, ánh mắt lộ ra oán trách, đau lòng, lại liếc mắt nhìn La Quan, “Pháp bào này… Là ngươi lão sư một phen tâm ý, tuyệt đối đừng cô phụ kỳ vọng của nàng.”

Nói xong, 1 quyền đánh nát hư không, mang theo Huyền Nhất Nhất đi vào trong đó.

Bá ——

Hư không lấp đầy, giữa thiên địa, lâm vào một mảnh tĩnh lặng.

Cũng làm cho La Quan tâm, nháy mắt không 1 khối, kinh ngạc nhìn xem Huyền Nhất Nhất rời đi chỗ, hô hấp đều nhiều mấy điểm không lưu loát.

“La Quan!” Dư Nhược Vi bay tới, đem hắn ôm lấy, “Lão sư chỉ là tạm thời rời đi, chúng ta sẽ còn gặp lại.”

La Quan thở ra một hơi, gật đầu, “Không sai, ta đáp ứng lão sư, tự nhiên sẽ làm được.” Hắn sờ sờ mang bên

trong, kia có một chiếc bình ngọc, bên trong chứa Hoàng Tuyền nước, nhưng giúp Đồ Tư Tư chữa thương. Chuyện của hắn, lão sư vẫn luôn nhớ được, mặc dù có đôi khi, ngoài miệng rất ngạo kiều… Nhưng nàng thật là 1 cái, thật ấm áp người.

Không nghĩ, Nam Nhi Hành thiên địa, cũng nên độc thân lên đường.

Ngẩng đầu, nhìn về phía Tẩy Hải quỷ thần, Tang Tang cùng Ngao Tú, “Chư vị, lần này thâm uyên chuyến đi, làm phiền.”

Tẩy Hải quỷ thần tranh thủ thời gian khoát tay, tươi cười, “Hẳn là, hẳn là, ngược lại là La đạo hữu ngăn cơn sóng dữ, để tại hạ mở rộng tầm mắt.”

Khác đều không nói, liền ngân bạch giáng lâm, kiếm trảm thần bí cùng không biết, bức lui thời gian trường hà điểm này, người khác tê dại. Ngay sau đó, Thiên tôn giáng lâm, Huyền Thánh xuất thủ… Điều này nói rõ cái gì? La Quan thân phận, bối cảnh, tuyệt đối khủng bố!

Hắn nào dám khinh thường.

Tang Tang vẻ mặt thành thật, hành lễ, “Đi theo đại nhân, là vinh hạnh của ta, huống chi ngài bây giờ, đã là Long tộc hi vọng cuối cùng, Tang Tang nguyện vì đại nhân ra sức trâu ngựa, muôn lần chết không chối từ!”

“Ta cũng vậy, Ta cũng vậy! !” Ngao Tú lúc nói chuyện, gấp đều nhanh muốn nhảy dựng lên, “La Quan ca ca, ta mãi mãi cũng sẽ bồi tiếp ngươi.” Bây giờ nói chuyện

chính là tiểu Ngao Tú, chủ ý của nàng biết tại kinh lịch, Chân Long hợp thể về sau, liền đã lâm vào ngủ say.

La Quan bị tiểu nha đầu, đùa nở nụ cười, trong lòng nặng nề vẫn như cũ, nhưng người chung quy muốn hướng nhìn đằng trước, “Tốt, ta biết, Ngao Tú ngoan.”

Lại đối Tang Tang gật đầu, ôm lấy Dư Nhược Vi, đưa nàng buông ra.

Bá ——

1 đạo bạch cốt hư ảnh xuất hiện ở trước mắt, chính là bạch cốt tôn, hắn nhìn xem La Quan nở nụ cười, “La Quan tiểu hữu, ngươi ta ngày khác gặp lại.”

“Tiền bối hơi chờ.” La Quan lấy ra ngọc bình, “Vãn bối bây giờ, không tiện lại tiến vào Quỷ giới, còn xin ngài đem bình ngọc này giao cho Đồ Tư Tư.”

Cốt Linh Tôn gật đầu, “Được.” Thu hồi ngọc bình, phất tay áo quấn lấy Tây Hải quỷ thần, cứ thế mà đi.

Nữ đế chân đạp hư không, gió lay động màu đen đế bào, phong thái trác tuyệt, khí tượng uy nghi. Nàng vẫn chưa tới gần, chỉ xa xa dừng lại, hướng La Quan trông lại một chút.

Quay người, đưa tay xé rách không gian, một bước bước vào trong đó.

“Cung tiễn bệ hạ!” La Quan nghiêm túc hành lễ.

Vô luận như thế nào, Nữ đế lần này giáng lâm thâm uyên, đều giúp hắn rất nhiều, phần nhân tình này vẫn là phải nhận.

Đương nhiên, nhìn Nữ đế biểu lộ, đối này cũng không thèm để ý.

Thật sự chính là, bá đạo, cường thế tới cực điểm.

Ông ——

Thiên khung phía trên, một vầng minh nguyệt xuất hiện, sáng trong như mâm tròn, chiếu rọi thiên địa.

La Quan giữa mi tâm, hiện lên một chút hơi lạnh, lăn lộn về sau trở nên yên ắng, mà cái kia thiên khung chi nguyệt, cũng theo đó tiêu tán.

Trăng sao cho tới nay, đều là trừ lão sư bên ngoài, La Quan tín nhiệm nhất tồn tại.

Bây giờ cũng cách hắn đi xa.

Ba ——

Ba ——

Tiếng bước chân vang lên, hoàn cảnh bốn phía cũng theo đó biến hóa, vỡ nát thâm uyên thế giới một góc, chính khôi phục nhanh chóng. Khi Huyền Thánh đi tới, La Quan bọn người trước người lúc, bọn hắn đã thân ở nguyệt nha trong biển, bên tai tiếng sóng biển trận trận, gió nhẹ lướt nhẹ qua mặt.

Như vậy huyền diệu, cảnh giới, coi là thật không thể tưởng tượng nổi, liền như nghịch chuyển thời gian trường hà! !

“Bái kiến Huyền Thánh đại nhân!” La Quan khom mình hành lễ.

Dư Nhược Vi, Tang Tang cùng Ngao Tú, cũng vội vàng hành lễ.

Quy tắc phía trên, Bỉ Ngạn hoa mở… Đây là đương thời biết, đứng đầu nhất tồn tại, chân chính đạp phút cuối cùng đại đạo chi đỉnh. Cứ việc, vừa rồi Huyền Nhất Nhất nhắc nhở, Huyền Thánh hôm nay cử động lần này có lẽ có khác mục đích, nhưng cái này cũng không hề có thể thay đổi, là hắn cứu La Quan sự thật.

Là lấy, giờ phút này giọng điệu ở giữa, La Quan cung kính, cảm kích, đều nguồn gốc từ phế phủ.

Huyền Thánh đôi mắt chớp lên, gật gật đầu, “Tâm tính của ngươi, ngược lại so lão phu trong tưởng tượng, còn tốt càng tốt hơn một chút hơn… Huyền Nhất Nhất vừa rồi, hẳn là đã nhắc nhở ngươi, lão phu liền không lại nhiều lời.”

“Hảo hảo tu luyện đi, 10 năm về sau, thiên mệnh đại tranh chi chiến, lão phu chờ mong biểu hiện của ngươi.”

Nói xong, thân ảnh biến mất.

Nhìn xem chỗ nguyệt nha biển, nghe sóng biển cùng

phong thanh, để người nhịn không được hoài nghi, vừa rồi kinh lịch hết thảy, đều chỉ là một giấc mộng.

Nhưng cái này chung quy, không phải một giấc mộng.

La Quan có, cạnh đoạt thiên mệnh tư cách, cũng bởi vậy mất đi sau lưng, có thể dựa vào chỗ dựa. Như vậy quay trở lại bình thường, chỉ có thể bằng tự thân chi lực, tại đại đạo con đường tu hành chém giết hướng về phía trước.

Lần này được mất, nếu có lựa chọn, hắn tình nguyện không muốn, nhưng cũng tiếc đây hết thảy, căn bản không phải ý chí của hắn có thể quyết định.

Đại đạo từ từ, con đường phía trước kéo dài.

Hôm nay chân chính kiến thức đến, thiên địa chi đỉnh vĩ lực, La Quan tới so sánh, liền chỉ là mới vào tu hành sâu kiến.

Hô ——

La Quan thẳng lưng, đôi mắt thần quang trong trẻo, hôm nay đã thấy thiên khung phong quang, vậy liền đem hết toàn lực, hăng hái hướng lên.

Có lẽ có 1 ngày, cái này chư thiên vạn giới, hắn một mắt nhìn đến, cũng có thể vạn vật cúi đầu!

Cảm nhận được, La Quan tản mát ra, ngang giương, mạnh mẽ khí tức, Dư Nhược Vi, Tang Tang cùng Ngao Tú, đều nhẹ nhàng thở ra.

Đồng thời, lại nhịn không được sinh ra mấy điểm khâm phục —— La Quan (đại nhân) tâm tính, coi là thật không phải người thường có thể đụng, kinh lịch liên phát đại biến, cũng có thể tự kiềm chế, tự thủ, tâm chí sao mà kiên nghị!

Đúng lúc này, thiên khung phía trên, Hắc Nguyệt đột nhiên hiển hiện.

Thanh ảnh chân đạp hư không, cầm kiếm từ chín ngày mà tới.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 776 : Luyện hóa ma kiếm

La Quan đôi mắt ngưng lại, nhìn về phía trường kiếm trong tay của nàng, chắp tay hành lễ, “Gặp qua tỷ tỷ!”

“Nha, ta còn tưởng rằng có Huyền Thánh chỗ dựa, chúng ta tỷ đệ chi tình, liền đoạn mất đâu.” Thanh ảnh che miệng mà cười, đôi mắt chợt khẽ hiện, “Bất quá, bây giờ cái này âm thanh tỷ tỷ, nghe ngược lại là càng dễ nghe.”

La Quan nói: “Tỷ tỷ nói đùa, đệ đệ không phải như thế người.” Hơi dừng lại, “Tỷ tỷ tới, là cho ta đưa kiếm sao?”

Thanh ảnh gật đầu, “Càng nghĩ kiếm này hẳn là cho ngươi, nhưng lời muốn nói rõ ràng, kiếm này ma niệm không tiêu tan, ngươi như động thủ luyện hóa, tất hung hiểm vạn điểm.”

Nàng cầm, chính là ma kiếm.

Coi là thật ma bị trấn áp, nó liền thất lạc thâm uyên, đang cuộn trào đại chiến trong dư âm, không biết tung tích.

Nguyên lai, là bị Hắc Nguyệt cho lấy đi.

Bất quá cái này cũng bình thường, dù sao thâm uyên thế giới, là Hắc Nguyệt sân nhà. Nàng giương mắt xem ra, giống như cười mà không phải cười, “La Quan,

ngươi có dám hay không muốn?”

La Quan không chút do dự, “Dám, đa tạ tỷ tỷ đưa kiếm.”

Thanh ảnh liền giật mình, như không ngờ tới La Quan lại như thế quả quyết, “Ngươi cần phải hiểu rõ… Ma kiếm, là thật sẽ ăn người.”

La Quan gật đầu.

“Thôi…” Thanh ảnh bĩu môi, có mấy điểm bất đắc dĩ, “La Quan, ngươi người này, thực tế có chút không thú vị, liền không thể chần chờ hai ba.”

Nàng đáp ứng Huyền Thánh giao ra ma kiếm, nhưng cũng tới đạt thành ước định, chỉ cần La Quan tâm chí không kiên, liền có thể đem ma kiếm lưu lại.

Nếu không, có hại vô ích.

Đáng tiếc, La Quan căn bản, liền không cho nàng cơ hội này.

“Ta cùng Huyền Thánh đại nhân ước định, nếu ngươi không sợ đạo này khảo nghiệm, ta khi xuất thủ giúp ngươi một tay, luyện hóa ma kiếm.”

La Quan lắc đầu, “Đa tạ tỷ tỷ hảo ý, nhưng không cần.”

Thanh ảnh nhíu mày, “La Quan, ngươi cần phải hiểu rõ? Nếu có ta hỗ trợ, chí ít có thể đề cao, một nửa trở lên nắm chắc.”

La Quan nói: “Nếu để tỷ tỷ nhúng tay, kiếm của ta, sẽ không còn hoàn chỉnh.” Dừng một chút, hắn chậm rãi nói: “Chuyện này, chỉ có thể ta tự mình tới.”

Thanh ảnh mím môi một cái, nhìn trước mắt La Quan, bình tĩnh khuôn mặt, từ đó cảm nhận được một phần, kiên định, kiên nghị.

Nàng bây giờ, đối tiểu tử này, càng phát ra lau mắt mà nhìn.

Lại nghĩ tới, hắn cùng Huyền Thánh ở giữa liên quan, phía sau Nữ đế, Cốt Linh Tôn cùng hiện thế nguyệt, cùng kia thần bí ngân bạch…

“Khục! La Quan, cổ nguyệt duy nhất, điểm sinh 2 tượng, ta cùng nàng ở giữa bản chất làm một thể, điểm này ngươi hẳn là biết được? Cho nên, nghiêm ngặt trên ý nghĩa đến nói, ngươi là nàng người, liền cũng là người của ta, điểm này ngươi hẳn là sẽ không phản đối a? ?”

La Quan nhìn một cái, bị nàng bóp nơi tay bên trong ma kiếm, nghiêm túc gật đầu, “Đương nhiên, ta cùng tỷ tỷ, vốn là người một nhà.”

Thanh ảnh tiếu dung xán lạn, “Nói rất đúng.” Nàng mở miệng, La Quan đáp ứng, cái này liền tạo ra nhân quả, ngày sau nghĩ không nhận đều không được.

Cong ngón búng ra, tầng 1 màu đen lưu quang, bao trùm ma kiếm mặt ngoài, “Tiểu đệ, tỷ tỷ tại ma kiếm bên trên, thêm đạo phong ấn, ngươi nghĩ luyện hóa lúc, nhất niệm liền có thể phá vỡ.”

2 tay tiếp nhận, La Quan gật đầu, “Đa tạ tỷ tỷ.”

“Người trong nhà, không cần phải nói tạ.” Thanh ảnh suy nghĩ một chút, nói: “Ngươi bây giờ trạng thái, tỷ tỷ cũng giúp không là cái gì, nhưng cũng phải có chỗ biểu thị, liền giúp ngươi giải quyết một điểm phiền toái nhỏ.”

Đang khi nói chuyện, nàng đưa tay một nắm, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, nguyệt nha trong biển tử khí tràn ngập đại đảo, đột nhiên nổ tung 1 khối.

1 cái quan tài, bị ngạnh sinh sinh, nâng lên La Quan bên người, “Bành” một tiếng từ đó mở ra, thoát ra một đạo hắc ảnh.

Hắn muốn chạy trốn, nhưng trong nháy mắt kêu thảm, thân thể run rẩy đổ xuống, “Hắc Nguyệt đại nhân, ta là ngài trung thành nhất tùy tùng, cầu ngài giơ cao đánh khẽ, tha cho ta đi? ?” Thanh âm hoảng sợ, khàn giọng, như thô ráp miếng sắt lẫn nhau ma sát.

La Quan nháy mắt cảm nhận được một tia quen thuộc, đây là trước đó đã từng, ngóng nhìn qua hắn kẻ bất tử.

Thanh ảnh nhìn hắn một cái, lắc đầu, “Con đường của ta, đích xác đi nhầm, cũng may sai cũng không triệt để, còn có sửa lại cơ hội.”

“Yên tâm, bọn hắn rất nhanh, đều sẽ xuống dưới cùng ngươi.”

Nói xong, vỗ tay phát ra tiếng.

Phốc ——

Tên này xen vào không chết không sống trạng thái, thực lực cường đại kẻ bất tử, bị trực tiếp nghiền nát, lạc ấn tại trên người La Quan khí cơ, tiêu tán theo.

“Tốt.” Thanh ảnh cười vỗ vỗ tay, “Cái này bên trong rất an toàn, ngươi ngay tại cái này bên trong, luyện hóa ma kiếm đi. Về phần cái kia, gọi Mộ Thanh Kết tiểu nha đầu, bây giờ còn có chút việc nhỏ không có xử lý thỏa đáng, yên tâm phương diện an toàn khẳng định không có vấn đề, đối đãi các ngươi trước khi rời đi, ta tự sẽ đưa nàng đưa tới.”

Hơi dừng lại, nàng ánh mắt ở giữa, lộ ra mấy điểm nghiêm túc, “Tiểu đệ, ta vẫn còn muốn, nhắc lại ngươi một lần, ma kiếm bên trong ma niệm, đến từ Chân ma, ngươi Hãy cẩn thận!”

La Quan chắp tay, “Đa tạ tỷ tỷ nhắc nhở, ta biết.” Giọng điệu ở giữa, tuy có mấy điểm trầm ngưng, lại không có chút nào gợn sóng.

“Được, vậy liền chờ tin tức tốt của ngươi.” Thanh ảnh khoát khoát tay, xoay người rời đi.

Đại khái là đi thanh lý, nàng đại đạo trên đường, sinh ra những cái kia sai lầm… Liền tỉ như, mới vừa rồi bị giết chết, cái kia kẻ bất tử.

Tùy tùng sao? La Quan dù không rõ lắm, đối phương cùng Hắc Nguyệt ở giữa, chân chính quan hệ, nhưng tất

nhiên là cực thân cận.

Nếu không, lại như thế nào có thể, đi Hắc Nguyệt đường (nói), nhưng bây giờ lại bỏ đi như giày rách, trực tiếp trấn sát tại chỗ.

Tuy nói là đỉnh lấy, vì La Quan giải quyết phiền phức danh nghĩa, nhưng cũng ít nhất nói rõ một điểm —— ở trước mặt hắn, vẻ mặt tươi cười, tha thiết dặn dò thanh ảnh, kì thực thủ đoạn lăng lệ, lãnh khốc vô tình.

Cùng hắn thân cận, chỉ là bởi vì, La Quan có đầy đủ giá trị thôi.

Hô ——

Thở ra một hơi, La Quan quay người, nhìn về phía Dư Nhược Vi, Tang Tang cùng Ngao Tú, nói: “Tiếp xuống, ta đem bế quan luyện hóa ma kiếm, các ngươi chờ ở bên ngoài, tại ta chưa từng xuất quan trước, không nên tới gần.”

Dư Nhược Vi gật đầu, “Thật… La Quan, nhất định phải cẩn thận!”

Tang Tang hành lễ, cung kính nói: “Đại nhân, chúng ta ở đây, đợi ngài thuận lợi xuất quan.”

Ngao Tú nắm tay động viên, “Ca ca cố lên, ngươi nhất định có thể!”

La Quan cười cười, “Ừm, yên tâm chính là.” Hắn quay người, bước ra một bước, trực tiếp rơi vào toà kia, bị

đoàn tụ trên hòn đảo lớn.

Tử khí tràn ngập ở giữa, hắn tìm tới một chỗ địa quật cửa vào, thả người nhảy vào trong đó.

Kỳ thật có chút sự tình, La Quan không nghĩ ra, tỉ như cái này dưới đất đại mộ, trước đó một trận hạo kiếp chi chiến, đánh thiên băng địa liệt, thậm chí thâm uyên quy tắc đều bị nghiền nát, bọn chúng lại là như thế nào bị bảo toàn? Cũng không thể, thật là Huyền Thánh, nghịch chuyển thời gian trường hà, lại lần nữa ngưng tụ, khôi phục a? ?

Cái kia cũng quá không hợp thói thường!

Cho dù, Huyền Thánh đăng lâm quy tắc phía trên, vượt qua bể khổ, tại Bỉ Ngạn hoa mở, nhưng trực giác nói cho La Quan, hắn làm không được điểm này.

Lắc đầu, đè xuống trong lòng không hiểu, có chút sự tình cảnh giới không đến, vô luận như thế nào đều không nghĩ ra, không cần tự tìm phiền não.

Bây giờ, hắn chuyện quan trọng nhất, là luyện hóa ma kiếm, đoạt lại đế kiếm bản nguyên! !

Nhanh chân hướng về phía trước, rất nhanh La Quan liền tới đến, một ngôi mộ lớn trước đó, vô số đại mộ khôi lỗi, đứng lặng tại mộ tràng bên trong. Đại mộ chủ điện đóng chặt, tử khí nồng đậm cùng âm hàn khí tức khủng bố, ở trong đó tràn ngập, ngưng tụ thành mắt trần có thể thấy sương mù.

Ba ——

Theo La Quan một bước đạp xuống, tiến vào đại mộ phạm vi, mộ chủ nhân giống bị kinh động, tràn ngập sương mù đột nhiên sóng gió nổi lên.

Sau một khắc.

Ầm ầm ——

Cái này cả tòa đại mộ, chìm vào bên trong lòng đất, thấy thế nào đều có mấy điểm, hốt hoảng, chật vật tư thái, cũng là bị La Quan dọa chạy đồng dạng.

Cúi đầu nhìn thoáng qua, bị Hắc Nguyệt chi lực phong ấn ma kiếm, La Quan lẩm bẩm nói: “Cáo mượn oai hùm việc này, mặc dù nói khó nghe, nhưng thật dễ dùng a… Đáng tiếc, về sau tương đối dài trong một khoảng thời gian, ta đại khái đều chỉ có thể dựa vào mình.”

“Cho nên, ma kiếm nhất định phải luyện hóa, thực lực của ta, sẽ bởi vậy mà phóng đại.”

Ma kiếm mạnh, không chỉ bởi vì, nó sa đọa nhập ma, càng bởi vì bản thân nó, chính là từ nhiều khối đế kiếm mảnh vỡ tạo thành. Cụ thể số lượng La Quan không cách nào xác định, nhưng nó cường độ, không ở trong cơ thể hắn đế kiếm bản nguyên phía dưới… 3 khối, thậm chí nhiều hơn!

Nhanh chân bước vào, cổ mộ thoát đi về sau, chỗ sinh ra to lớn hang đá, La Quan ngồi xếp bằng.

Chập chỉ thành kiếm, phất tay chém xuống!

Oanh ——

Cự thạch sụp đổ, phong kín cửa vào.

La Quan cúi đầu, nhìn về phía ma kiếm, 5 ngón tay dùng sức một nắm.

Mặt ngoài, Hắc Nguyệt phong ấn sụp đổ!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 777 : 1 kiếm trảm ma niệm

Hắc Nguyệt phong ấn băng, ma kiếm hiện.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, bạo ngược mà thê lương, miệng mũi ở giữa, đột nhiên hiển hiện dày đặc huyết tinh.

Như đặt mình vào núi thây biển máu, khủng bố khí cơ lượn lờ tâm thần, muốn đem chi xé thành vỡ nát!

Ma kiếm huyền không mà lên, mũi kiếm trực chỉ La Quan mi tâm, sau một khắc ầm vang nổ nát vụn, hóa thành ngập trời ma khí.

Mơ hồ ở giữa, có thể thấy được 1 tôn ma ảnh, đứng lặng tại ma khí bên trong, cho người ta chống trời đạp đất cảm giác, khí tượng cực kỳ kinh người.

Bá ——

Ma ảnh trợn mắt, nhìn về phía La Quan, đột nhiên cười lạnh một tiếng, sau đó ngập trời ma khí nháy mắt co vào, liền như 1 con to lớn cái phễu, chui vào La Quan giữa lông mày.

Hắn ý niệm tối đen, lại lần nữa mở ra lúc, đã ở một mảnh mênh mông huyết hải phía trên, tinh hồng tràn ngập, chung quanh vô biên vô hạn.

Huyết hải thoải mái, sóng lớn rào rạt, phát ra “Ầm ầm” nổ vang rung trời, mơ hồ trong đó nhưng nghe tới thê lương tru lên, từ sóng máu bên trong truyền ra.

Liền như, cái này mỗi 1 đạo sóng máu bên trong, đều thôn phệ vô số sinh linh.

1 cái đảo hoang, đứng ở vô biên huyết hải bên trong, cao không quá 100 trượng, tại kia ngập trời sóng máu trước mặt, liền như 1 viên ngoan thạch.

Mà bây giờ, La Quan liền đứng tại, cái này đảo hoang chỗ cao nhất, trực diện huyết hải cuồn cuộn.

Đột nhiên, một tiếng đáng sợ oanh minh bộc phát, huyết hải lăn lộn ở giữa lẫn nhau xếp, hình thành 1 đạo sóng lớn, gầm thét vọt tới.

Chỉ một chút, liền khiến người gan hàn muốn nứt, sinh ra vô tận sợ hãi —— biển máu này sóng lớn, không phải sức người có thể ngăn cản… Vừa chạm vào phía dưới, tất đảo hủy người vong.

Mà sự thật, cũng cơ bản như thế, huyết hải sóng lớn ầm vang đập xuống, một nháy mắt thiên địa vù vù, trước mắt bị huyết sắc tràn ngập. Kia là vô tận huyết hải chi thủy, tràn qua trên biển đảo hoang, hải đảo kịch liệt rung động, vang lên bên tai “Răng rắc” “Răng rắc” vỡ vụn âm thanh, từng đạo cái khe to lớn xuất hiện.

Khi sóng biển quá khứ, La Quan sắc mặt tái nhợt, lọt vào trong tầm mắt chi địa, cả tòa đảo hoang chia năm xẻ

bảy, như một đống đá vụn, lung tung xếp cùng một chỗ, mà bây giờ hắn liền đứng ở, cái này chồng lung lay sắp đổ trên loạn thạch, lúc nào cũng có thể rơi xuống, quẳng phấn thân toái cốt.

La Quan minh bạch, trước mắt vô biên huyết hải, cùng thao thiên cự lãng, là Ma trong kiếm ma niệm cụ hiện. Mà dưới chân đảo hoang, chính là tinh thần của hắn ý chí, đây là ý thức phương diện giao phong, nhưng cả 2 đối so đâu chỉ khác nhau một trời một vực, căn bản không tại 1 cái phương diện.

Huyết hải thao thao bất tuyệt, kinh đào hải lãng không ngừng không nghỉ, mà đây chẳng qua là, đến từ ma niệm thứ 1 nói công kích.

Hắn như thế nào ngăn cản?

Như ngăn không được, tự nhiên là chỉ có bị sóng lớn đập nát, bị huyết hải thôn phệ hạ tràng.

“La Quan, phàm nhân như thế nào chống lại Chân ma? Hồn phách của ngươi, ý niệm, cuối cùng rồi sẽ bị thôn phệ!” Trầm thấp, thanh âm lãnh khốc, tại não hải vang lên, như lôi đình oanh minh, chấn động, truyền lại ra cường hãn, bá đạo, không dung chống lại ý chí.

Đây là, nguồn gốc từ Chân ma ma niệm, muốn nghiền nát La Quan ý chí.

“Khụ khụ khụ…” Nát đảo chi đỉnh, La Quan kịch liệt ho khan, sắc mặt tái nhợt đồng thời, khóe miệng lại lộ ra một tia trào phúng.

“Xem ra, ngươi cũng chỉ bất quá, là 1 đạo ma niệm thôi rồi? Chân ma ta đích xác ngăn không được, nhưng ngươi đây tính toán là cái gì đồ vật? Bất quá chỉ là, Thần một cái ý niệm trong đầu thôi, còn muốn để lão tử cúi đầu? Ngươi sợ không phải, tại nghĩ cái rắm ăn.”

Thẳng lưng, La Quan trực diện huyết hải, cười to, “Đến! Để lão tử nhìn xem, ngươi còn có thủ đoạn gì nữa, cứ việc làm?” Ma niệm thanh âm vang vọng não hải, truyền lại cường đại, bạo ngược ý chí, đích xác khiến người rất cảm thấy tuyệt vọng, sinh ra không cách nào chống lại cảm giác… Nhưng cái này, từ một góc khác độ, cũng có thể coi là, là Ma đọc tiểu động tác.

Nếu nó coi là thật có, bất khả kháng hoành chi lực, tồi khô lạp hủ trấn áp La Quan là được, làm gì còn muốn đùa nghịch những thủ đoạn này?

Nói cách khác, 1 trận chiến này, còn có đấu!

“Minh ngoan bất linh!” Ma niệm gầm thét, huyết hải chấn động, “Hôm nay, vốn ma liền chôn vùi ngươi chi ý biết, thôn phệ ngươi chi hồn phách, trấn áp tại vô tận trong biển máu, nhận hết 10 triệu tra tấn, muốn sống không được muốn chết không xong!”

Oanh ——

Đạo thứ 2 con sóng lớn màu đỏ ngòm, trong chốc lát ngưng tụ, chụp về phía trong biển vỡ vụn đảo hoang.

Nổ vang rung trời, huyết sắc che trời, đảo hoang bị gọt

đi một đoạn, diện tích trở nên càng nhỏ, đồng thời cũng biến thành càng thêm vỡ vụn.

La Quan phun ra một ngụm máu đến, nhếch miệng cười to, “Liền cái này, liền cái này! ? !”

Oanh ——

Huyết hải không nói gì, ma niệm giống bị triệt để chọc giận, đạo thứ 3 con sóng lớn màu đỏ ngòm, ầm vang mà tới.

Về sau, là đạo thứ tư, đạo thứ năm, đạo thứ sáu… Sóng máu cuồn cuộn vô cùng vô tận, theo huyết hải kịch liệt cuồn cuộn, rất có thủy triều trùng điệp chi thế, dẫn đến huyết hải sóng lớn, 1 đạo so 1 đạo khủng bố.

Đảo hoang như chịu đựng, thiên đao vạn quả lăng trì chi hình, bị gọt đi một tầng lại một tầng, đá vụn băng liệt lại băng liệt, vài tiếng cát sỏi.

Mà La Quan, liền đứng ở cái này cát sỏi phía trên, lung lay sắp đổ.

Hắn đã không còn khí lực lại nói tiếp, dưới chân cát sỏi, chỉ còn lại có không đủ trượng hơn, như tại bị gọt đi tầng 1, hắn liền đem rơi vào huyết hải.

Như vậy, vạn kiếp bất phục! !

Ầm ầm ——

Trong biển máu, vô tận sóng lớn phun trào, ma niệm

như cũng ý thức được, một kích này liền có thể, đem La Quan ý thức triệt để đánh tan, là lấy đem hết toàn lực.

Cuồn cuộn sóng lớn lẫn nhau trùng điệp, lại hóa thành 1 đạo, nối liền trời đất khủng bố hải khiếu, từ chân trời gào thét mà tới. Chưa rơi xuống, kia hủy thiên diệt địa khí tức, lợi dụng quan sát sâu kiến chi thế, khóa chặt La Quan!

Cát sỏi phía trên, chỉ là trượng hơn cao độ, La Quan chậm rãi ngẩng đầu, nhìn về phía kia khủng bố hải khiếu.

“Ta kiếm tâm như vực sâu, phản chiếu chín ngày, dung nạp tinh hà 10,000 dặm, cũng bất động không rung động.”

“Ngươi cái này ma niệm, tung hải khiếu quét ngang thiên địa, lại có thể thế nào?”

“Ta từ 1 kiếm, có thể trảm!”

Đưa tay, La Quan trong tay, 1 đạo kiếm ảnh hiển hiện, khinh bạc như sương mù, cho người ta một loại hư ảo không thật cảm giác.

Nhưng giờ phút này lại phóng xuất ra, kình thiên chi kiếm ý, hạo đãng chỉ thiên khung, như muốn đem trước mắt hết thảy, đều từ đó chặt đứt.

Đưa tay, rơi xuống.

Ông!

Kiếm minh trùng thiên, đãng cửu tiêu.

Kia từ chân trời mà đến, mang theo vô cùng vô tận, hủy diệt khí tượng ngập trời hải khiếu, sát na từ đó mà đứt, ầm vang vỡ nát.

Tiếp theo, trước mắt cả tòa huyết hải, lấy La Quan vì chấm tròn, thẳng tắp hướng về phía trước một tuyến, xuất hiện khủng bố khe rãnh.

Trông về phía xa hai đầu, đều không cuối cùng, điểm huyết hải vì 2!

“Không… Không…” Ma niệm gào thét đột nhiên yên lặng, uy nghiêm thanh âm vang lên, “Ma niệm bất tử bất diệt, La Quan, cho dù ngươi thắng thì đã có sao? ? Ta sẽ vĩnh viễn cùng ngươi một thể, cũng trong tương lai ngày nào đó, từ trong lòng ngươi phục sinh.”

Oanh ——

Huyết hải sụp đổ!

Thâm uyên thế giới, thiên khung phía trên, Hắc Nguyệt treo cao.

Thanh ảnh cúi đầu, nhìn về phía nguyệt nha trong biển, kia tử khí tràn ngập đại đạo, trong miệng thì thào: “Không hổ là, để Huyền Thánh đại nhân, đều rất xem trọng người a… Hắn thế mà, thật thành công.”

Nguyên bản nàng còn muốn lấy, tại thời khắc nguy cấp

xuất thủ, thi dưới đại ân cứu mạng. Dùng cái này triệt để khóa lại, La Quan cùng nàng ở giữa, không thể chia cắt nhân quả.

Đôi mắt thật sâu, thanh ảnh suy nghĩ hồi lâu, khóe miệng ngoắc ngoắc, “Xem ra, cái này đệ đệ, ta phải nghiêm túc chút đối đãi…”

“Như vậy, có một số việc, liền muốn chuẩn bị cho sớm.”

Nàng đưa tay một nắm, thống khổ, sợ hãi, tuyệt vọng gào thét, từ trong hư không truyền ra.

“Hắc Nguyệt đại nhân tha mạng! !”

“Cầu xin đại nhân cho chúng ta một cơ hội!”

“Đại nhân! Đại nhân!”

Nhưng tất cả những thứ này, đều không có để thanh ảnh tâm thần xuất hiện nửa điểm gợn sóng.

Từng đoàn từng đoàn hắc khí hiển hiện, rơi vào trong tay nàng, “Ầm ầm” thanh âm vang lên, một tia màu xám tạp chất bị bóc ra, chôn vùi, thừa hơn càng thêm thuần túy hắc ám, lẫn nhau dung hợp, hội tụ… Phun trào ở giữa mơ hồ không rõ, nhìn lại tựa như là, một vòng Hắc Nguyệt cái bóng.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 778 : Ván cờ

“Kiếm tâm như vực sâu, nhưng phản chiếu chín ngày, cho tinh hà 10,000 dặm.”

Giới ngoại chi địa, vũ trụ mênh mông, hạo đãng hư vô mênh mông bát ngát.

1 tôn khủng bố thân ảnh, đứng lặng tại đây.

Khí tức cường đại, như kình thiên chi trụ, trấn áp bát phương khí vận, hoành cản giới ngoại ngấp nghé.

Cái này, chính là Huyền Thánh bản thể, khải linh ở thiên địa sơ khai, siêu thoát quy tắc phía trên.

Bây giờ, kia một đôi to lớn đôi mắt chỗ sâu, hiện lên một vòng Kim Quang, từ thâm uyên thu hồi, trên mặt lộ ra mấy điểm suy tư.

“Có lẽ, hắn coi là thật có cơ hội, thừa kế giới này cuối cùng 1 đạo đại vận, dù sao Thần thiên mệnh thuộc về, chính là kiếm đạo.”

“Nhưng kia ngân bạch…”

Huyền Thánh trầm mặc liên tục, nhẹ nhàng thở dài, “Thôi, trái phải còn có chút thời gian, vậy liền nhìn nhìn lại, chỉ hi vọng hắn không phải họa nguyên chi chủng, nếu không tiểu 1 1, sợ là phải thương tâm.”

Nói nhỏ thôi, Huyền Thánh nhắm mắt lại, cái này một

mảnh vũ trụ mênh mông, lập tức lâm vào đen nhánh… Lại hoặc là nói, là hư vô, liền như chưa từng tồn tại ở đây, vô luận mắt thường hay là cảm giác, đều không phát hiện được nửa điểm.

Trợn mắt, thiên địa đều tồn.

Nhắm mắt, vạn vật không còn!

…

Đảo mắt, thời gian trôi qua 1 tháng.

Thâm uyên thế giới, nguyệt nha trong biển.

Dư Nhược Vi tự tu luyện bên trong tỉnh lại, đứng dậy đi ra mấy bước, nhìn về phía toà kia tử khí tràn ngập đại đảo, ánh mắt lộ ra lo lắng. Cũng may, Ngao Tú cùng La Quan ở giữa, tồn tại khế ước liên quan, có thể mơ hồ thăm dò đến, hắn bây giờ khí tức còn tại dưới đảo.

Nếu không, nàng sợ là đã nhịn không được, muốn xông vào.

Tiếng bước chân tại sau lưng vang lên, Tang Tang đi tới bên người, gió lay động trên người nàng váy dài, phong thái trác tuyệt, mặt mày lộ ra một tia lười biếng, “Yên tâm, đại nhân không có việc gì.” Thanh âm nhàn nhạt, mang theo một chút tùy ý, thong dong.

Dư Nhược Vi dừng một chút, quay người, “Hôm nay, là ngươi ra rồi? Ngươi cùng Tang Tang ở giữa, đến cùng là quan hệ như thế nào?”

Rất sớm trước kia, nàng liền có phát giác, chỉ là không thể xác định thôi, mà cái này trong một tháng, đối phương như không muốn lại làm che lấp, nàng mới hoàn toàn xác định việc này.

Tang Tang thể nội, có 2 đạo ý thức!

“Ngô, nói như thế nào đây, ta là nàng, nàng cũng là ta, nhưng cùng Ngao Tú tình huống khác biệt.” Tang Tang suy nghĩ một chút, nói: “Ngươi liền đem chúng ta, coi là tỷ muội song sinh tốt, đều từ Đoạn Long thạch thai nghén mà ra, lại là độc lập 2 người, chỉ là bây giờ dùng chung một bộ thân thể.”

Dừng một chút, nàng cười cười, nói khẽ: “Dư Tông chủ, ta biết ngươi muốn hỏi cái gì, yên tâm đi, ta cùng Tang Tang một thể, tuyệt sẽ không làm ra bất luận cái gì, bất lợi cho đại nhân sự tình. Huống chi, đại nhân hắn bây giờ, là Long tộc hi vọng cuối cùng, ta cùng Tang Tang bỏ qua tính mệnh, cũng sẽ bảo vệ hắn chu toàn.”

Nói đến chỗ này, nàng dù còn tại cười, biểu lộ bình tĩnh, lạnh nhạt, nhưng trong đôi mắt đều là trầm ngưng.

Dư Nhược Vi sắc mặt buông lỏng chút, cúi đầu suy nghĩ một chút, nói: “Vậy sau này, liền muốn làm phiền các ngươi, nhiều giúp đỡ hắn.”

Tang Tang con ngươi chớp lên, nhìn qua Dư Nhược Vi, lộ ra mấy điểm thâm ý, nhưng lại chưa nói thêm cái gì, nhẹ gật đầu, “Được.”

2 ngày sau.

Hòn đảo phía trên, đột nhiên cuồng phong đột khởi, cuốn lên kia tử khí nồng đậm, chấn động như sương mù tràn ngập.

Một thân ảnh, chậm rãi từ bên trong hiển hiện, chân đạp hư không mà tới.

Ngao Tú trước hết nhất có cảm ứng, một chút nhảy dựng lên, lớn tiếng nói: “La Quan ca ca xuất quan!”

Bá ——

Bá ——

Dư Nhược Vi, Ngao Tú 2 người, xuất hiện ở bên cạnh.

Quả nhiên, La Quan vượt qua tử khí mê vụ mà ra, ánh mắt nhìn sang, “Nói không có việc gì, bây giờ có thể yên tâm đi? Hết thảy thuận lợi!”

Lúc nói chuyện, đối Dư Nhược Vi nháy mắt mấy cái, cười xán lạn.

Ngữ khí ôn hòa, tiếu dung thân cận, có thể đối La Quan rất quen thuộc 3 nữ, hay là cảm ứng được, trên người hắn biến hóa.

Đó là một loại, cảm giác nói không ra lời, khí tức hay là cái kia khí tức, lại nhiều mấy điểm lạnh lùng… Cùng tàn nhẫn! !

Như trong núi mãnh thú, đói muốn nuốt người.

Đây là… Luyện hóa ma kiếm đại giới? ? Hay là nói, La Quan hắn mặt ngoài, nhìn như không có khác biệt, cũng đã xảy ra vấn đề lớn.

Đôm đốp ——

Đôm đốp ——

Dư Nhược Vi thân thể xung quanh, nháy mắt lôi quang tràn ngập, nhảy vọt bên trong mỗi một sợi đều bắn ra, làm người sợ hãi khí tức.

Tang Tang nhíu mày, một bước hướng về phía trước, trên đỉnh đầu lập tức, có hạo đãng chi lực hội tụ, như chín ngày Thần sơn giáng lâm.

Ngao Tú cắn môi, nhắm mắt lại mở ra, nó đôi mắt chỗ sâu, bỗng nhiên hiển hiện xích hồng dựng thẳng đồng, há miệng rít lên một tiếng.

Ngang rống ——

Long ngâm, núi trấn, lôi đình, 3 bên chi lực xen lẫn, xa xa khóa chặt La Quan, nhưng lại chần chờ không quyết.

Thất bại sao? La Quan cười khổ một tiếng, vốn còn nghĩ giấu diếm được các nàng, quả nhiên vẫn là không được. Hắn thở ra một hơi, khoát tay, “Đi đi, ta nói thật, luyện hóa ma kiếm bên trong, đích xác gặp được một chút phiền toái nhỏ.”

“Nhưng ta vẫn là ta, nếu không tin…” La Quan ngẩng đầu, nhìn về phía thâm uyên thiên khung, “Tỷ tỷ, mời ngài hiện thân, cho tiểu đệ làm chứng nhận, nếu không các nàng 3 cái, sợ là không an lòng a.”

Thiên khung phía trên, Hắc Nguyệt hiển hiện.

Thanh ảnh từ đó đi ra, thân ảnh từ hư ảo trở nên ngưng thực, một thân màu đen váy dài, mặt mày thanh lãnh bên trong, lại xen lẫn một tia vũ mị, quả nhiên động lòng người vô song.

Nàng nhìn qua La Quan, đôi mắt cong cong, “Chúc mừng tiểu đệ, thuận lợi luyện hóa ma kiếm, tu vi lớn tiến vào!”

Thần hồn cửu khúc, đã độ nó 6, mơ hồ ở giữa, ý niệm nhưng cảm giác giữa thiên địa, có đạo uẩn lưu chuyển, quy tắc sinh diệt biến ảo.

Cái này xác thực, là một lần thực lực bay vọt, nhưng La Quan rõ ràng hơn, tại chính thức cường giả trước mặt, vẫn như cũ không chịu nổi một kích.

Thiên mệnh đại tranh chỉ có 10 năm, hắn nhất định phải trước đó, trở nên đủ cường đại!

Cảnh báo giải trừ.

Lấy Hắc Nguyệt chi cảnh, cho dù ma niệm, cũng không có khả năng tránh đi ánh mắt của nàng.

Lôi quang tán đi, uy áp trừ khử, Ngao Tú một mặt đắc ý,

hô to, “Ta liền biết, ca ca ngươi nhất định không có vấn đề!”

Trừng Dư Nhược Vi cùng Tang Tang, 1 bộ đều tại các ngươi ngạc nhiên, hại ta cũng đánh giá ra sai bộ dáng, mang theo trà khí.

Chỉ bất quá, nàng bây giờ nho nhỏ bộ dáng, biểu hiện này xem ra, phá lệ buồn cười.

Dư Nhược Vi nhoẻn miệng cười, đẹp không thể nói, “Không có việc gì liền tốt… Tóc của ngươi, là bởi vì ma kiếm bên trong ma niệm sao?”

Bị nhìn thấu biểu diễn, La Quan cũng liền triệt tiêu, ngụy trang trên người, hắn thái dương một chòm tóc, bây giờ đỏ thắm như máu.

Rơi vào một bên, vì hắn bằng thêm mấy điểm, tà dị, tuấn mỹ cảm giác, như nhìn kỹ lại, liền sẽ phát hiện hắn đáy mắt, cũng giấu một vòng cực mỏng huyết sắc. Nhưng dễ nhìn về đẹp mắt, này huyết sắc lại cất giấu vô tận hung thần, thấy chi hình như có không rõ.

Dư Nhược Vi biểu hiện bình tĩnh, nhưng có chút nắm chặt nắm đấm, cùng trắng bệch đầu ngón tay, đủ để cho thấy nàng chân chính nỗi lòng.

Đau lòng mà tự trách… Lúc trước, nàng là Thanh Tiêu kiếm tông kiếm chủ, còn có thể che chở La Quan, bây giờ cũng đã không thể, lại vì hắn che gió che mưa, thậm chí nghĩ chia sẻ chút áp lực đều làm không được.

La Quan có phát giác, đối nàng cười cười, “Thật sự là vấn đề nhỏ, ta có thể giải quyết.” Lại đối Tang Tang, Ngao Tú gật gật đầu, “Các ngươi đi trước bên cạnh cùng các loại, ta cùng tỷ tỷ ở giữa, còn có ít lời nói.”

Cùng 3 nữ rời đi, thanh ảnh bĩu môi, nói: “La Quan, ngươi thật đúng là quan tâm, sợ các nàng lo lắng a? ? Xem ra ngươi cũng biết, trong miệng mình vấn đề nhỏ, kì thực là cái đại phiền toái.”

Nàng nhìn lại, đôi mắt sáng rực, “Ma niệm bất tử bất diệt, cùng ngươi tan về một thể, sớm muộn sẽ từ trong lòng phục sinh… Hừ hừ, trước đó sính cường không để ta hỗ trợ, hiện tại nhưng hối hận rồi?”

La Quan lắc đầu, bình tĩnh nói: “Phục sinh lại như thế nào? ? Hôm nay ta có thể trảm hắn, ngày sau cũng có thể.”

“Sống một lần, giết một lần!”

Trịch địa hữu thanh, tràn ngập sát cơ.

Thanh ảnh bĩu môi, “Hừ hừ, nói đến đơn giản, ma niệm cũng không phải dễ dàng như vậy trảm, ngươi bây giờ liền đã thụ ảnh hưởng, lại cẩn thận đi.”

La Quan gật đầu, “Đa tạ tỷ tỷ nhắc nhở.” Hắn đứng thẳng thân thể, “Lần này ở trong vực sâu, đã trì hoãn hồi lâu, chúng ta cũng nên rời đi, trước đó tỷ tỷ nhưng còn có chuyện gì, là chưa xử lý thỏa đáng?” Hắn cười cười, “Dù sao sau ngày hôm nay, ngươi ta tỷ đệ muốn gặp lại, liền chẳng biết lúc nào.”

Thanh ảnh mắt trợn trắng, “Biết tiểu tử ngươi, là đang nhắc nhở ta, nên đem người trả lại cho ngươi, nhưng ở này trước đó, còn có chuyện phải nhắc nhở ngươi.”

Nàng biểu lộ, lộ ra mấy điểm nghiêm túc, “Tuy nói, thiên mệnh đại tranh, sẽ ở 10 năm sau quyết ra, người thắng cuối cùng, nhưng đánh cờ từ ngươi thu hoạch được tham gia tư cách về sau, liền đã bắt đầu! Thiên đạo thay đổi, kỷ nguyên chi kết thúc, vô hình khí cơ dẫn dắt, đã lập xuống tổng thể ván, có tư cách tham dự đại tranh người, đều đã đi vào.”

“Các ngươi sẽ, tại cái này trên bàn cờ gặp nhau, đây là vận mệnh sớm đã làm tốt đánh dấu, không cách nào sửa đổi. Giết chết đối thủ đoạt nó khí vận, mới có thể trổ hết tài năng, đăng lâm cuối cùng đại tranh chiến trường. La Quan, tỷ tỷ ta đối ngươi, thế nhưng là ký thác kỳ vọng, cho nên ngươi nhưng nhất định, phải cẩn thận cẩn thận, đừng không cùng đại tranh chung chiến đến, liền bị người giết, như thế ta sẽ rất thất vọng.”

—

—

—

—

—

—

Chương 779 : Kế hoạch

Thiên mệnh ván cờ? Vận mệnh đánh dấu? Vậy thì tới đi! La Quan thần sắc bình tĩnh, đôi mắt như hồ lớn, không dậy nổi nửa điểm gợn sóng.

Cùng cùng thế hệ giao phong, La Quan dù không dám nói là trong đó đỉnh cao nhất, nhưng cũng không sợ các phương thiên kiêu, liền xem ai có thể cười đến cuối cùng!

“Tỷ tỷ yên tâm, 10 năm về sau, thiên mệnh đại tranh một trận chiến, nếu là có thể lời nói, còn xin tỷ tỷ đích thân tới hiện trường nhìn qua.”

Thanh ảnh mỉm cười, “Tốt, chỉ cần ngươi có thể đăng tràng, tỷ tỷ nhất định đến!” Nàng phất tay áo vung lên, không gian vặn vẹo, “Ra đi.”

Mộ Thanh Kết từ đó đi ra, nhìn thấy La Quan về sau, nàng biểu lộ lộ ra kích động, vội vàng hành lễ, “Tiểu tỳ, bái kiến đại nhân!”

Nàng đã từ Hắc Nguyệt trong miệng, biết được hết thảy, La Quan vì cứu nàng tính mệnh, không tiếc mạo hiểm xâm nhập thâm uyên. Phong ba thoải mái, nguy cơ trùng trùng, có thể nói mấy lần sắp chết, phần ân tình này nặng hơn sơn hải.

“Tỉnh liền tốt, đứng lên đi.” La Quan nhìn kỹ thêm vài lần, mặt lộ vẻ mỉm cười, bất luận quá trình như thế nào, lần này tiến vào thâm uyên mục đích, đều đã đạt thành.

Hắn chắp tay, “Còn xin tỷ tỷ hỗ trợ, đưa chúng ta rời đi thâm uyên.”

Thanh ảnh nhìn thoáng qua Mộ Thanh Kết, nàng thở sâu, “Đại nhân, tiểu tỳ có lời nói… Ta… Ta hiện tại còn không thể, cùng đại nhân ngài rời đi.”

La Quan nhíu mày.

“Uy, tiểu tử ngươi nhìn ta làm gì? Việc này không có quan hệ gì với ta, là chính nàng lựa chọn, không tin ngươi tùy tiện hỏi.” Thanh ảnh bĩu môi, lộ ra mấy điểm bất mãn, nếu như nàng không nghĩ thả người, cần chơi loại thủ đoạn này a? Xem thường ai đây!

La Quan nghĩ nghĩ, “Lý do? ? Ngươi vì cái gì, muốn lưu tại thâm uyên? ?”

Mộ Thanh Kết nói: “Đại nhân biết đến, tiểu tỳ chính là âm u Thánh thể, sinh mà phù hợp thâm uyên… Lưu tại cái này, tiểu tỳ mới có thể mau chóng mạnh lên, cũng tốt có tư cách, kế tiếp theo đi theo đại nhân. Nếu không, cho dù ta cùng ngài rời đi, cũng chỉ là vướng víu.”

Nàng cung kính cong xuống, “Đây hết thảy, đều là tiểu tỳ tự nguyện, mời đại nhân thành toàn!”

La Quan nhìn một cái, nàng quỳ sát lúc phác hoạ ra thân eo đường cong, lại nhìn về phía thanh ảnh, suy nghĩ một chút, “Nếu như thế, vậy cái này nha đầu, liền phiền phức tỷ tỷ chiếu cố nhiều hơn.”

“Hừ! Hiện tại không nghi ngờ rồi? Lười nhác cùng ngươi so đo! Muốn đi đi nhanh lên, ta đã đáp ứng muốn dạy dỗ nàng, tự nhiên sẽ hết sức.” Thanh ảnh phất tay đuổi người, một mặt không kiên nhẫn, nhưng vẫn là cho đáp lại.

La Quan cười cười, “Được.”

Gọi tới Dư Nhược Vi, Tang Tang cùng Ngao Tú, 4 người đứng chung một chỗ, thanh ảnh đưa tay một điểm, đỉnh đầu Hắc Nguyệt quang mang đại tác.

Đón lấy, không gian bỗng dưng vặn vẹo, đem 4 người cuốn vào trong đó, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Nhìn về phía La Quan bọn người, biến mất địa phương, Mộ Thanh Kết đáy mắt, hiện lên một tia phức tạp, không bỏ, đứng dậy đứng ở bên cạnh.

Thanh ảnh thản nhiên nói: “Bây giờ muốn hối hận, còn kịp? Ngươi xác định, mình cân nhắc tốt.” Dừng một chút, “Xem ở La Quan trên mặt mũi, bản tôn nhắc lại ngươi 1 câu, một khi làm ra lựa chọn, liền không có đường lui nữa.”

Mộ Thanh Kết thở ra một hơi, chân thành nói: “Nghĩ kỹ, tiểu tỳ tuyệt không hối hận, mời Hắc Nguyệt đại nhân ban thưởng ta thần thông.”

“Được.” Thanh ảnh lật tay, lòng bàn tay xuất hiện một đoàn bóng đen, đen nhánh mà dày đặc, phun trào ở giữa mơ hồ không rõ, liền như 1 đạo Hắc Nguyệt chi ảnh.

Phất tay áo vung lên, ánh trăng gào thét mà ra, chui vào Mộ Thanh Kết giữa lông mày, nàng kêu lên một tiếng đau đớn sắc mặt trở nên tái nhợt, thân thể run rẩy không ngừng. Hiển nhiên, dung hợp Hắc Nguyệt chi ảnh, cũng không phải là 1 kiện, sự tình đơn giản.

Một lát sau, Mộ Thanh Kết đứng dậy, nàng thái dương bị mồ hôi ướt nhẹp, váy dài dán tại trên thân, diệu tướng lộ ra, “Đa tạ Hắc Nguyệt đại nhân.”

Thanh ảnh thản nhiên nói: “Có thể kiên trì xuống tới, là chính ngươi tư chất… Vậy thì đi thôi, ngươi tu hành vừa mới bắt đầu.”

“Vâng.” Mộ Thanh Kết trong mắt, lộ ra một vòng kiên định.

Chỉ cần có thể giúp đại nhân, vô luận trả giá gì cùng đại giới, nàng đều nguyện ý.

Đây là, chính nàng lựa chọn! !

…

Biển sâu, tia sáng u ám, đưa tay khó gặp 5 ngón tay, một chút tướng mạo quái dị cá bơi, tại băng lãnh trong nước biển tới lui.

Đột nhiên, một đoàn lực lượng kinh khủng bỗng dưng bộc phát, nháy mắt liền cuốn vào mảng lớn nước biển, hình thành đáng sợ biển sâu ám lưu, kinh động vô số cá bơi, hốt hoảng 4 phía bỏ chạy.

Đợi khuấy động dòng nước, thoáng hòa hoãn về sau, liền thấy nguyên địa đã xuất hiện, một nam ba nữ 4 đạo thân ảnh, chính là từ thâm uyên thế giới, được đưa về La Quan bọn người.

Cảm thụ được, quen thuộc thiên địa linh lực, cùng một tia mơ hồ đạo uẩn lưu chuyển, La Quan mặt lộ vẻ tiếu dung, “Trở về!”

Hắn đôi mắt lóe lên, nhìn về phía biển sâu phía dưới nơi nào đó, “Kia bên trong là… Âm u quỷ thành? ? Không nghĩ tới, lại bị đưa đến cái này.”

Lúc trước bọn hắn một nhóm mọi người, lời đầu tiên âm u quỷ thành tiến vào Quỷ giới, mới tại sự giúp đỡ của Cốt Linh Tôn, tiến vào thâm uyên.

Bây giờ, lại trở lại cái này bên trong, cũng coi là hoàn thành 1 cái luân hồi.

Chỉ bất quá, Mộ Thanh Kết lưu tại thâm uyên, mà Thập Tứ Mục… Cũng không biết gia hỏa này, là thật vĩnh viễn lưu tại, Tiên Cực tông khối kia thời gian mảnh vỡ bên trong, lại hoặc là…

Lắc đầu, La Quan đè xuống tâm tư, nói: “Chúng ta đi thôi.”

Cứ việc, âm u quỷ thành gần trong gang tấc, nhưng hắn cũng không chuẩn bị quá khứ, đã quy về “Bình thường”, liền muốn tuân thủ quy củ.

Chỉ là không biết Đồ Tư Tư thương thế, phải chăng đã khôi phục… Về phần nàng ngày sau tình cảnh, có Cốt Linh Tôn tại, sẽ không có chuyện gì. Lão gia hỏa này tâm lý trong suốt vô cùng, chỉ Huyền Thánh giáng lâm, cứng rắn đối Thiên tôn đầu này, liền đầy đủ hắn cải biến thái độ.

Ngao Tú há miệng, phát ra một tiếng long ngâm.

Ngao rống ——

Chân Long một mạch, trời sinh chấp chưởng thủy linh chi lực, dù là nàng bây giờ, còn xa chưa khôi phục thực lực, cũng có thể tuỳ tiện thi triển.

Mà lại tương đối Ứng Thanh Linh, muốn càng thêm lợi hại, Ngao Tú căn bản không cần, đi tìm thủy linh chi lực hội tụ chi địa, theo một tiếng long ngâm, đại lượng thủy linh chi lực, gào thét tụ đến, đảo mắt liền hình thành, 1 tòa cự đại thủy linh vòng xoáy.

La Quan bọn người, trước sau tiến vào bên trong, “Ông” một tiếng oanh minh, thủy linh chi lực gia tốc xoay tròn, sau một khắc ầm vang tiêu tán, mà tiến vào trong đó La Quan bọn người, đã mượn thủy linh truyền tống biến mất không thấy gì nữa.

Lần này, từ thâm uyên trở về, La Quan đã nghĩ rõ ràng, kế hoạch tiếp theo.

Thứ 1, hoàn thành đối Tiên tôn hứa hẹn, đem Tiên Cực tông truyền thừa, kéo dài tiếp.

Điểm này không vòng qua được, Thiên Thanh đại lục tiên tông 7 cực, nếu là trước đó, La Quan muốn làm đến điểm này, tuyệt không phải tuỳ tiện sự tình.

Nhưng bây giờ, luyện hóa ma kiếm trấn áp ma niệm, thần hồn cửu khúc đã độ nó 6, hắn tu vi phóng đại… Ai không phục, liền trực tiếp trấn áp!

Dù sao, hắn cũng không có đáp ứng, không thể giết người.

Chỉ cần tiên cực 7 tông, còn có người còn sống, lại đem Tiên Cực tông truyền thừa lưu lại, không coi là làm trái lời hứa.

Thứ 2, chỉnh hợp bên người lực lượng, vững chắc tốt tự thân căn cơ —— hắn xuất thân biển mây, tung hoành ở Thiên Thanh đại lục, đây là hắn cơ bản bàn.

Lại thiên địa đại biến tới gần, có lẽ cái này đại biến cục bên trong, liền cất giấu đại cơ duyên, hắn không thể đem tới tay những này, lại chắp tay nhường cho người. Huống chi, thiên mệnh đại tranh, liên lụy khí vận… Trực giác nói cho La Quan, ổn định cơ bản bàn, đối tăng lên tự thân khí vận có trợ giúp lớn.

Việc này, có thể tư vấn một chút Hứa Đại Phu, chỉ là không biết, vị này thiên đạo đi 6, phải chăng cũng thụ “Thiên mệnh đại tranh” ảnh hưởng.

Cụ thể, sau này hãy nói.

Thứ 3, chờ xử lý tốt, trở lên 2 chuyện về sau, mau rời

khỏi Thiên Thanh đại lục. Bởi vì, tuy nói thiên địa linh lực, đang không ngừng khôi phục, nhưng La Quan chỉ có 10 năm, lại trong quá trình này, còn muốn đối mặt cái khác “Thiên mệnh người cạnh tranh” dây dưa, chém giết.

Hắn nhất định phải trong thời gian ngắn nhất trở nên càng mạnh, lưu tại Thiên Thanh đại lục, tự nhiên là thoải mái dễ chịu vòng, thậm chí tại vô lượng đại kiếp, khó thích ứng thiên địa quy tắc hoàn cảnh dưới, hắn có thể xưng vô địch, nhưng khi ngươi trệ ngừng không tiến lúc, người khác lại tại tiến bộ!

Không muốn chết, liền nhất định phải toàn lực ứng phó.

Khương quốc, Trấn Hải thành.

Lòng người bàng hoàng, một mảnh bối rối cảnh tượng.

Trên bầu trời, thỉnh thoảng có thể nhìn thấy, từng đạo lưu quang nhanh như tên bắn mà vụt qua.

Thậm chí, trấn hải quân đối đường ven biển phong tỏa, nghĩ thùng rỗng kêu to.

La Quan đứng ngoài cửa thành, nhìn một màn trước mắt, lập tức nhíu mày.

Khương quốc, đã xảy ra chuyện gì?

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 780 : Vô Lượng cảnh lão tổ

Oanh ——

Trấn Hải thành bên trong, nào đó 1 cái đại trạch bên trong, đột nhiên bộc phát ra khí tức cường đại, đem gần phân nửa trạch viện san thành bình địa.

2 thân ảnh phóng lên tận trời, xa xa giằng co.

“Chu Sơn, Khương quốc diệt quốc sắp đến, bổn vương hôm nay đến đây chiêu hàng, là cho ngươi cùng mạng sống cơ hội, chớ có tự tuyệt sinh cơ!” Yêu khí bừng bừng, ngưng tụ trình dạng bông lượn lờ quanh thân, cái này mở miệng rõ ràng là 1 tôn, Quy Nguyên cảnh đỉnh phong yêu vương.

Lại trước đó, cùng La Quan từng có gặp nhau, chính là kia Kim Quang yêu vương, giờ phút này cười lạnh liên tục, đôi mắt đảo qua các phương, đều là kiêu căng, lạnh lùng, “Chư vị, liền không khuyên giải một chút Chu tướng quân sao? Hay là nói, các ngươi vô ý quy hàng Yêu tộc? Hừ! Kia chư vị, liền đợi đến ta Yêu tộc đại quân, bình định Trấn Hải thành!”

Phía dưới, mấy thân ảnh sắc mặt khó coi, một người cầm đầu, rõ ràng là Trấn Hải thành thành chủ Triệu Sơn Minh, nghe vậy sắc mặt đại biến, vội vàng nói: “Kim Quang yêu vương bớt giận, đây chỉ là ngoài ý muốn… Chu Sơn, ngươi làm cái gì? Chẳng lẽ ngươi muốn, làm

cho cả Trấn Hải thành, đều vì ngươi chôn cùng sao?”

“Đúng! Bây giờ đại thế đã mất, ta cùng cũng không lực xoay chuyển trời đất, cử động lần này cũng là vì, bảo toàn Trấn Hải thành trên dưới.”

“Chu tướng quân, mời lấy đại cục làm trọng, chớ có hành động theo cảm tính.”

Lại có mấy người lớn tiếng mở miệng.

Chu Sơn “Phi ” một tiếng, sắc mặt tái xanh, “Đi bà ngươi cái chân đại cục làm trọng, các ngươi đám khốn kiếp này, lại muốn đầu hàng Yêu tộc? Ta Khương quốc, lập Trấn Hải thành, xây trấn hải quân, đối kháng Yêu tộc mấy ngàn năm, sao liền nuôi ra, các ngươi những này hỗn trướng!”

“Muốn đầu hàng các ngươi ném, ta Chu thị nhất tộc chống cự Yêu tộc, chiến tử tiên tổ hơn 100 người, muốn ta đầu hàng tuyệt không có khả năng!”

Gào thét giận mắng, như kinh lôi cuồn cuộn, vang vọng 4 phương.

Triệu Sơn Minh đám người sắc mặt, một chút liền lục, chuyện này bị làm rõ, thanh danh của bọn hắn liền triệt để hủy.

“Chu Sơn!” Hắn hét lớn một tiếng, nghiến răng nghiến lợi, “Khương quốc hủy diệt chú định, ngươi đã minh ngoan bất linh, nhất định phải tùy theo đi chết, bổn thành chủ tiễn ngươi một đoạn đường!”

Oanh ——

Quy Nguyên cảnh khí tức bộc phát, khóa chặt Chu Sơn.

Đối diện, kia quanh thân yêu khí lượn lờ Kim Quang yêu vương, đột nhiên cười to, “Triệu thành chủ, vậy liền mời ngươi động thủ, trấn sát Chu Sơn, lấy làm nhập đội.”

“Bổn vương nhưng thay mặt Yêu Đình, cho ngươi hứa hẹn, quy hàng Yêu tộc về sau, vẫn làm Trấn Hải thành chi chủ, thống ngự quy hàng Nhân tộc!”

Đáy mắt bên trong, hiện lên vẻ hưng phấn, giọng mỉa mai.

Trước đó, cùng Yêu tộc tử chiến Khương quốc, bây giờ nội bộ sụp đổ, xem bọn hắn tự giết lẫn nhau, thực tế thống khoái cực.

Triệu Sơn Minh ánh mắt sáng lên, “Tốt, còn xin Kim Quang yêu vương, tại đại sư trước mặt, vì Triệu mỗ nhiều nói tốt vài câu.” Dứt lời, hắn lạnh giọng nói: “Chu Sơn, bởi vì bản thân chi tư, uổng chú ý Trấn Hải thành trên dưới, 1 triệu lê dân sinh tử, tội lỗi không dung xá!”

“Chư vị, mà theo bổn thành chủ động thủ, trấn sát kẻ này.”

Lúc trước mở miệng mấy người, mắt lộ ra hung quang, “Vâng, tuân thành chủ chi lệnh!”

Chu Sơn gầm thét, “Triệu Sơn Minh, ngươi cái này tiểu

nhân hèn hạ, chờ xem, đợi Quốc sư đại nhân trở về, nhất định đưa ngươi cùng chém thành muôn mảnh!”

Đối diện, Triệu Sơn Minh các loại, đều sắc mặt biến hóa, sinh lòng sợ hãi.

Quốc sư…

Kia bây giờ, đã là Thiên Thanh đại lục bên trong, gần như nhân vật trong truyền thuyết.

“Không cần sợ!” Triệu Sơn Minh cười lạnh, “Quốc sư lại như thế nào? Ẩn Tiên cung, Vô Lượng cảnh lão tổ xuất quan, nó uy hoành ép đương thời!”

“Cho dù La Quan trở về, cũng chỉ có một con đường chết, ta cùng quy hàng Yêu tộc, mới là thuận theo đại thế, kẻ thức thời mới là tuấn kiệt…”

Đúng lúc này, phân loạn hốt hoảng Trấn Hải thành bên trong, mấy thân ảnh cất bước đi tới. Tiếng bước chân, vốn cũng không rõ ràng, lại không biết làm sao, lại rõ ràng truyền vào trong tai mọi người.

Tùy theo mà đến, hay là 1 đạo bình tĩnh thanh âm, “Một con đường chết? Bản quốc sư cũng phải nhìn, là ai có thể giết ta.”

Bá ——

Bá ——

Một nháy mắt, vô số ánh mắt nhìn tới.

Vốn cho rằng, hôm nay hẳn phải chết không nghi ngờ Chu Sơn, con mắt một chút trừng lớn, thất thanh nói: “Quốc sư!” Miệng hắn, nháy mắt toét ra, cười ha hả, “Ha ha ha ha! Ta Khương quốc, quốc vận còn tại, ai dám nói diệt quốc sắp đến?”

Bá ——

Trực tiếp rơi xuống đất, hắn trùng điệp dập đầu, “Trấn hải quân ngũ tướng 1 trong Chu Sơn, bái kiến Quốc sư!” Thanh âm truyền khắp 4 phương.

Hỗn loạn, bất an Trấn Hải thành, nháy mắt an tĩnh xuống, vô số đạo thân ảnh vọt tới, đợi thấy rõ La Quan bọn người về sau, lập tức đại hỉ.

“Là Quốc sư, thật sự là Quốc sư!”

“Tốt, quá tốt, ta Khương quốc có thể cứu!”

“Quốc sư đại nhân tại, ai có thể diệt ta Khương quốc?”

Kinh hô reo hò bên trong, Triệu Sơn Minh bọn người, từng cái sắc mặt trắng bệch, như bên trong định thân pháp, dừng tại giữ không trung không nhúc nhích.

Xong… Xong… Tại sao có thể như vậy…

Đối diện, kia Kim Quang yêu vương, càng là một mặt kinh sợ, trong mắt kiêu căng, lạnh lùng chế giễu tan hết, chỉ còn hơn vô tận sợ hãi, hồi hộp.

La Quan! !

Không sai, chính là hắn. Năm đó tiểu bối này, chính là dọc đường Kim Quang yêu vương phủ, tiến về Yêu tộc vương đình, hắn lúc trước chưa từng nghĩ đến, kia không bị để ở trong mắt tiểu tử, bây giờ lắc mình biến hoá, lại thành hắn chỉ có thể ngưỡng vọng đại nhân vật.

Lúc trước, đến từ Yêu tộc vương đình truy sát thất bại, về sau Âm Cực tông một trận chiến, La Quan uy danh, càng là vang vọng Thiên Thanh đại lục.

Bàn Sơn Đại Yêu Vương, Đãng Nhạc Đại Yêu Vương các loại, đều là bị cái này La Quan, cho tự tay trấn sát… Đối Yêu tộc, hắn thật hạ thủ được! !

Không được, ta phải trốn.

Sưu ——

Kim Quang bộc phát sát na 1,000 dặm, đây chính là Kim Quang Đại Yêu Vương bản mệnh thần thông, tại sát phạt 1 đạo không mạnh, nhưng để mà đào mệnh lại là tuyệt hảo. Nhưng hôm nay kia Kim Quang lóe lên, chưa thoát ra Trấn Hải thành, liền nghe một tiếng kiếm minh, kêu thảm im bặt mà dừng.

Phốc ——

Trầm đục qua đi, Kim Quang tán loạn, hiển lộ bản thể Kim Quang Đại Yêu Vương, rõ ràng là một đầu toàn thân kim sắc lông vũ lớn ưng, bây giờ bị 1 chém làm 2, thi thể ầm vang rơi xuống.

Yêu huyết rơi vãi, tại chỗ đột tử!

“A!” Triệu Sơn Minh bọn người, kinh hô một tiếng, mặt không có chút máu.

Phù phù ——

Hắn bỗng nhiên quỳ xuống, cuống quít dập đầu, lớn tiếng nói: “Quốc sư đại nhân, tiểu nhân tuyệt không phải chân ý đầu hàng Yêu tộc, thực tế là có chút bất đắc dĩ, chỉ vì bảo toàn Trấn Hải thành trên dưới, mời Quốc sư đại nhân minh xét, cho tiểu nhân tự biện cơ hội…”

La Quan nhìn hắn một cái, chỉ cảm thấy buồn nôn, đưa tay 1 kiếm.

Oanh ——

Triệu Sơn Minh nổ tung, chết không có chỗ chôn, cùng hắn cùng một chỗ mưu đồ đầu hàng Yêu tộc mấy người, cũng đều táng thân dưới một kiếm này.

Tự biện? Quên đi thôi, hắn không có thời gian lãng phí.

“Chu Sơn, đứng lên mà nói.” La Quan chau mày, trầm giọng nói: “Khương quốc xảy ra chuyện gì?” Vừa rồi, hắn nghe tới Ẩn Tiên cung lão tổ? Không phải là bọn này lão cương thi, lại nhảy ra gây sự? ?

Chu Sơn vội vàng nói: “Hồi bẩm Quốc sư, ngài rời đi Khương quốc không lâu, liền có cảnh tượng kì dị hiện lên trong trời đất giáng lâm, bao phủ nửa cái Thiên

Thanh đại lục.”

“Về sau, liền có tin tức truyền về, là Ẩn Tiên cung bên trong, 1 tôn bế quan lão tổ phá quan, thuận lợi tấn thăng vô lượng chi cảnh.”

“10 ngày trước, kia Ẩn Tiên cung lão tổ, đột nhiên giáng lâm ta Khương quốc, lấy vô thượng tu vi phong cấm cả tòa vương đô, nói thẳng muốn lấy Khương quốc hoàng thất, cùng vương đô bên trong 10 triệu lê dân, tế luyện ra một phần đại dược, trợ Ẩn Tiên cung lại thêm 1 tôn Vô Lượng cảnh.”

“Đồng thời truyền lệnh thiên hạ, mệnh Thiên Cực tông, Hoàng Cực tông, Dương Cực tông cùng 7 đại tông, tiến về quốc đô xem lễ, người vi phạm cùng Khương quốc cùng tội!”

Hắn ngữ tốc cực nhanh, một hơi nói tận, cuống quít dập đầu, “Bây giờ, 7 đại tiên tông tề tụ vương đô, khoảng cách tế luyện kỳ hạn chỉ còn 1 ngày, cầu Quốc sư đại nhân xuất thủ, cứu ta Khương quốc! !” Chu gia bản gia, ngay tại vương đô bên trong, vợ con của hắn thân quyến các loại, đều tại trong đó.

Ẩn Tiên cung, Vô Lượng cảnh lão tổ? ! La Quan đáy mắt, nổ tung một đoàn hàn quang, “Chu Sơn, Trấn Hải thành bên trong truyền tống trận, còn có thể sử dụng?”

Chu Sơn lớn tiếng nói: “Có thể, thuộc hạ lập tức triệu tập nhân thủ, lập tức liền có thể vận chuyển!”

Một lát sau, Trấn Hải thành truyền tống đại điện, “Ông”

một tiếng qua đi, theo truyền tống trận quang mang đại tác, La Quan bọn người thân ảnh, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Rất nhanh, vương đô vệ thành 1 trong, Vạn Cương thành.

Trong truyền tống trận, bỗng dưng bộc phát linh quang, La Quan một bước phóng ra, đi tới bên ngoài truyền tống trận, thành này tiếp giáp vương đô, hắn một chút liền nhìn thấy, kia từ thiên khung rơi xuống, bao trùm cả tòa vương đô màn sáng. Nó sắc đen nhánh, như 1 con ngã úp chén lớn, nuốt hết cái này mấy ngàn bên trong khu vực, khí tức hung thần ngập trời.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 781 : Khương quốc tất thắng

Khương quốc, vương đô.

Đại mạc đen nhánh, che khuất bầu trời, tuyết bay 1,000 dặm, một mảnh cực hàn!

Ánh nến điểm điểm, tại như mực trong bóng đêm sáng lên, nhưng như cũ không cách nào khu trục, kia nấn ná tại lê dân vạn chúng trong lòng sợ hãi.

10 ngày trước, Ẩn Tiên cung Vô Lượng cảnh lão tổ giáng lâm, trấn áp vương đô, sẽ lấy 10 triệu sinh linh vì hiến, lại mở đường lên trời.

Mà bọn hắn, chính là bị tuyển định tế phẩm!

Giấy dán cửa sổ về sau, lô hỏa sớm đã dập tắt, 1 nhà 3 người trốn ở, mấy tầng thật dày trong chăn bông, hẹn 7-8 tuổi lớn đồng tử, vẫn bị đông cứng sắc mặt thanh bạch, thân thể run không ngừng, răng trên răng dưới “Két” “Két” rung động, “Cha… Nương… Ta lạnh… Ta lạnh quá…”

“Tiểu Bảo ngoan, nhắm mắt lại ngủ đi, cha cùng nương nhìn xem ngươi… Ngủ, liền không lạnh…” Phụ nhân ôn nhu mở miệng, đôi mắt ở giữa lại khó nén sợ hãi, chỉ là không muốn tại hài tử trước mặt hiển lộ.

Rất nhanh, đồng tử mê man thiếp đi, nhưng thân thể của

hắn, lại dần dần trở nên nóng hổi, phụ nhân thét lên, “Chủ nhà, tiểu Bảo phát sốt!”

Nắm cả trong ngực vợ con nam nhân, biến sắc, “Đừng nóng vội, nhà bên trong còn có trước kia, lưu lại phong hàn thuốc, ta cái này liền đi sắc nấu.”

Hắn vội vàng xuống giường, đẩy cửa đi vào gió tuyết, nhưng vừa đi qua mấy bước, liền một trận đầu váng mắt hoa, “Bành” một tiếng đổ vào tuyết đọng bên trong.

“Chủ nhà!” Thê tử tiếng kêu, tại đen nhánh gió tuyết ở giữa, phá lệ sợ hãi, bất lực.

Trên đường dài, còn có binh sĩ tay cầm ngọn đuốc tuần tra, lấy duy trì vương đô trật tự, không đến mức triệt để đại loạn. Bọn hắn đều có tu vi mang theo, là vương đô thủ vệ trong Ti tinh nhuệ, nhưng đen nhánh đại mạc bên trong gió tuyết, cho dù là người tu hành cũng khó có thể ngăn cản.

Bây giờ uy nghiêm hàn ý theo, quanh thân lỗ chân lông liều mạng chui tiến vào thể nội, chính là pháp lực lưu chuyển, đều cơ hồ muốn bị đông kết.

Đột nhiên, một tiếng vang trầm, trong đội ngũ một tên binh sĩ, trực tiếp ngã nhào xuống đất.

“Đội trưởng! Đội trưởng! Ruộng nghe ngã xuống, mau tới đây…” Cùng đội trưởng vội vàng đuổi tới, hướng trong cơ thể hắn rót vào pháp lực, lại biểu lộ hơi dừng lại.

Đứng dậy, mím mím khóe miệng, khàn giọng nói: “Mang về, chôn đi.”

Mọi người hờ hững, buồn bã, đôi mắt hiển hiện bi thương, lại hóa thành mờ mịt.

Một màn này tại 10 ngày bên trong, bọn hắn đã thấy qua rất nhiều lần, cái này khủng bố trong gió tuyết băng hàn, đối với tu hành người cùng phàm nhân đến nói, đều đối xử như nhau.

Không cách nào ngăn cản, cho đến mất mạng!

Ô ô ô ——

Phố dài 2 bên trong trạch viện, thỉnh thoảng truyền ra kiềm chế nghẹn ngào, thút thít, trong gió rét phiêu đãng, khiến người rùng mình, lại rất cảm thấy tuyệt vọng.

Không biết nhà ai lại người chết… Mà sống lấy, lại có thể kiên trì đến khi nào? Có lẽ đến cuối cùng, đều khó thoát khỏi cái chết.

Tuyệt vọng, đã bao phủ vương đô!

Đế cung.

Triều thần gặp nhau, táo ầm ĩ tạp, lại một phen từ chối cãi lộn về sau, đám đại thần rã rời không thôi, lê bước chân nặng nề đi ra ngoài. Tranh cái gì? Lăn tăn cái gì? Bọn hắn cũng không rõ ràng, thậm chí mỗi ngày vào triều, đều trở nên máy móc mà ma ma mộc.

Đám đại thần rất rõ ràng, bây giờ toàn bộ Khương quốc vương đô, đều là trên bàn cá trở, chỉ có thể mặc cho người xâm lược mà khó mà phản kháng.

Khương quốc, thật muốn hết à? Bây giờ duy nhất, còn chống đỡ lấy bọn hắn, chưa từng triệt để sụp đổ, chính là Quốc sư đại nhân.

Có lẽ, còn có cơ hội cuối cùng? Nhưng Quốc sư đại nhân ở đâu? Bọn hắn hỏi qua nữ hoàng nhiều lần, nhưng thủy chung không có đáp án.

Khả năng, có lẽ nữ hoàng bệ hạ, cũng không biết đáp án, càng liên lạc không đến Quốc sư đại nhân, bọn hắn cũng chỉ có thể chờ chết. Lại hoặc là, Quốc sư đại nhân đã biết được, Khương quốc bây giờ tình cảnh, lại lựa chọn tránh né.

Vô Lượng cảnh a… Thiên Thanh đại lục, hướng lấy hợp nhất cảnh vì đỉnh, vô số năm qua bao nhiêu kinh diễm hạng người, cũng khó khăn lại nửa trước bước. Nhưng hết lần này tới lần khác, kia Ẩn Tiên cung bên trong lão tổ, lại kham phá tử quan, có thể thuận lợi tấn thăng… Cái này có lẽ, chính là mệnh!

Quốc sư mạnh hơn, lại như thế nào có thể, chống lại vô lượng giới tồn tại? Vừa nghĩ đến đây, đi hướng đế cung bên ngoài đám đại thần, lưng eo càng phát ra còng lưng, cũng không biết là e ngại cái này đầy trời băng tuyết hàn phong, hay là khó có thể chịu đựng, trong lòng bi quan chua xót.

Bọn hắn, không có thời gian a!

Đế vị phía trên, Khương Đồng vò động mi tâm, tái nhợt trên khuôn mặt, khó nén quyện đãi, bất lực, địa long cháy hừng hực, bảo trì trong điện ấm áp như xuân, nhưng nàng trong lòng băng hàn, lại càng ngày càng dày đặc.

10 ngày kỳ hạn, đã tới.

Ngày mai, Ẩn Tiên cung lão tổ, liền sắp mở ra hiến tế, đến lúc đó Khương quốc vương đô, đem biến thành một mảnh tử vực.

Dài trên bàn, 1 con to lớn đồng hồ cát, đang không ngừng chảy xuôi, nhỏ xíu “Sàn sạt” âm thanh, như tại gió xuân ấm áp lúc, có thể để người đảo qua một chút, nhưng cũng chỉ là một chút mà thôi, dù sao đối với người tu hành mà nói, thiên trường mà địa lâu.

Nhưng hôm nay, kia mỗi một hạt hạt cát rơi xuống, đều mang ý nghĩa Khương quốc hủy diệt, bọn hắn tất cả mọi người khoảng cách tử vong, đều thêm gần một bước.

Kẹt kẹt ——

Cửa điện một góc bị đẩy ra, Ứng Thanh Linh, Tứ Hải Vương tiến vào đại điện, khom mình hành lễ, “Bái kiến bệ hạ.”

Khương Đồng hít một hơi, gạt ra mấy điểm tiếu dung, gật đầu nói: “Các ngươi đến.” Hơi dừng lại, “Thương thế nhưng từng khôi phục? Bây giờ hàn phong quái tuyết cái vương đô, đối với tu hành người rất có tổn hại, các

ngươi khi lấy thân thể làm trọng.”

10 ngày trước, Ẩn Tiên cung lão tổ xuất thủ, Ứng Thanh Linh, Tứ Hải Vương ứng chiến, cho dù một là hợp nhất cảnh Tứ Hải lớn giao, một vì 6 máu đỉnh phong Đại Vũ phu, nhưng hợp 2 người chi lực, lại vẫn không phải Vô Lượng cảnh một hiệp chi địch, bị trực tiếp trấn áp.

Nếu không phải, Ẩn Tiên cung là đánh lấy, muốn hiến tế Khương quốc vương đô, lại khai thông thiên lộ mục đích, có lẽ bọn hắn đã đột tử.

Ứng Thanh Linh nói: “Thương thế đã tốt không sai biệt lắm, chúng ta hôm nay, là đến cùng bệ hạ nói khác.” Giọng nói của nàng bình tĩnh, nhưng vẫn hiển sắc mặt tái nhợt, cho thấy nàng bây giờ trạng thái, còn xa chưa khôi phục lại.

Nhưng nàng, vẫn như cũ xuất quan.

10 ngày đã qua, không thể lại cùng!

Tứ Hải Vương trầm giọng nói: “Ta cùng Ứng long nữ, tối nay đem liên hợp vương đô bên trong cường giả, nếm thử đánh vỡ màn trời… Trận chiến này, liệu đến cửu tử nhất sinh, nhưng chúng ta người tu hành, tự nhiên cùng vận mệnh chống lại, lại há có thể ngồi cùng đại kiếp, vươn cổ liền giết?”

Hơi dừng lại, “Như thế, không phụ ta cùng tâm chí, cũng không phụ tôn thượng nhắc nhở, muốn hủy diệt Khương quốc tổn thương bệ hạ người, cần bản thân cùng trên thi thể bước qua!”

Ứng Thanh Linh gật đầu, nhìn về phía Khương Đồng, “Cho dù ta cùng thất bại, cũng mời bệ hạ, lưu thủ đế cung bên trong, mượn vương triều khí vận, có thể ngăn cản một chút thời gian.”

“Ta tin tưởng, tôn thượng một khi biết được, vương đô bây giờ tình cảnh, chắc chắn sẽ trong thời gian ngắn nhất đuổi tới, chỉ cần tôn thượng trở về, tuyệt cảnh tự nhiên có thể phá.”

Tứ Hải Vương gật đầu.

Ẩn Tiên cung lão tổ, phá cảnh vô lượng lại như thế nào? Một đường đi theo La Quan đi tới hôm nay, trong lòng bọn họ, đại nhân hình tượng sớm đã thần hóa.

Phóng nhãn thiên hạ, liền không có nhà ta tôn thượng, xử lý không được cục diện!

Khương Đồng cắn răng, “Tốt, kia trẫm ngay tại đế cung, vì 2 vị nổi trống, vì ta Khương quốc chi tu trợ uy, lên trời một trận chiến đánh vỡ màn trời, tại trong tuyệt cảnh, đi tranh một đường sinh cơ kia!”

Nàng đứng dậy, cúi đầu, “Khương quốc, cùng trẫm chi sinh tử, xin nhờ!”

Ứng Thanh Linh, Tứ Hải Vương chắp tay, còn đế vương chi lễ, xoay người rời đi.

Bá ——

Bá ——

Xé rách gió tuyết, 2 người chân đạp hư không, thăng nhập giữa không trung, hợp nhất cảnh Tứ Hải lớn giao khí hơi thở, cùng 6 máu vũ phu cuồng bạo khí huyết ba động, sát na quét ngang vương đô, dẫn tới vô số tu sĩ kinh ngạc ngẩng đầu, ánh mắt hội tụ.

“Chư vị, đại kiếp lập tức, chúng ta tu sĩ há có thể ngồi chờ chết? Tung Vô Lượng cảnh lại như thế nào, ta Khương quốc chi tu, hẳn là liền không dám, cùng đánh một trận sao? Tối nay, mời chư quân lên trời, ta cùng hợp lực phá vỡ màn trời, vì Khương quốc, vì 10 triệu lê dân, giết ra một con đường sống!”

Tứ Hải Vương gào thét, như lôi đình nổ tung, ầm ầm vang vọng 4 phương. Lực lượng cường đại kiên trì dưới, thanh âm thật lâu không tiêu tan, như cuồn cuộn triều cường, chấn động tiếng vọng.

Giờ phút này, như mực bóng đêm ở giữa, cực hàn tứ ngược chỗ, vương đô các phương chỗ, từng đôi đôi mắt mở ra.

Đại viện, cổ thụ, dây leo mộc tuyết, đèn đuốc như đậu.

Khoanh chân dưới cây, bị tuyết lớn bao trùm người tuyết, giờ phút này mở mắt ra, “Bành” một tiếng đem gió tuyết đầy trời chấn thành phấn vụn.

“Nói tốt!”

“Vô Lượng cảnh lại như thế nào? Hôm nay, tự nhiên lĩnh

giáo!”

Hưu ——

Thân ảnh phóng lên tận trời.

Đầu đường, góc ngõ.

1 lão khất cái, co ro thân thể, giống như là đã sớm bị đông cứng, giờ phút này lại đột nhiên lật ra thân thể, miệng bên trong lầm bầm vài câu.

Giống như là trong ngủ say, bị bừng tỉnh, nhịn không được bắt đầu chửi mẹ.

“6 máu đỉnh phong Đại Vũ phu là lợi hại, nhưng cũng không thể tha người thanh mộng a? Thật sự là vương bát độc tử, khẩu khí không nhỏ, còn muốn cùng Vô Lượng cảnh một trận chiến! !”

Hắn xoay người muốn ngủ tiếp, nhưng trên đỉnh đầu, lại vang lên 1 đạo lại 1 đạo tiếng xé gió, còn có quát khẽ xuyên qua gió tuyết mà tới.

“Tu sĩ chúng ta, cùng trời tranh mệnh, chưa từng sợ chi? ? Vô Lượng cảnh lại như thế nào, bất quá là so chúng ta, đi trước một bước!”

“Tung hôm nay chiến tử, cũng tốt hơn trốn ở trong nhà, bị người xem như dược liệu, luyện thành 1 viên đan hoàn.”

“Nói tốt, kém nhất, cũng có thể kiến thức một phen, như

thế nào Vô Lượng cảnh!”

Lão khất cái xoay người mà lên, giơ chân mắng to, “Một đám vương bát đản, muốn đưa chết liền đi, nhiều cái gì miệng, nói cái gì cẩu thí lời nói? Vọng tưởng dao động, lão tử chờ chết chi niệm!”

Vừa đi vừa về nhảy mấy bước, hắn cắn răng một cái, “Mẹ -, nhẫn không được, nhìn lão tử đuổi theo, chùy bạo đầu chó của các ngươi!”

Oanh ——

Lão khất cái lên trời, quanh thân khí huyết bộc phát, chấn vỡ hết thảy ô uế, hạo đãng đãng khí huyết sôi trào, như tuyết đêm mặt trời dâng lên.

Lại thình lình cũng là 1 tôn, 6 máu Đại Vũ phu, quanh thân khí huyết mạnh mẽ, không kém Tứ Hải Vương.

“Ha ha ha, tốt, ta Khương quốc, quả nhiên tàng long ngọa hổ! !”

“Lại 1 tôn 6 máu Đại Vũ phu, có lẽ thật có khả năng, đánh nát đầu đội trời màn!”

“Tới tới tới, mỗ gia đã không kịp chờ đợi! !”

Có người tuyệt vọng, lắc đầu cười khổ, nhưng càng nhiều người, lựa chọn lên trời một trận chiến.

Đế cung, trên tường thành.

Một cái trống lớn, đứng lặng tại trong gió tuyết, cóng đến thân thể run rẩy, sắc mặt tái nhợt cung đình cấm vệ, cố gắng thẳng lưng, ánh mắt tôn sùng mà kinh diễm, nhìn về phía người mặc đế bào, đăng lâm mà tới nữ hoàng bệ hạ.

Đế bào vàng sáng, hoa lệ mà tôn quý, 4 phía ngọn đuốc hừng hực, chiếu sáng phiến thiên địa này, khiến nữ hoàng bệ hạ thân ảnh, càng phát ra rõ ràng.

Nàng đứng ở trống to trước, nhấc lên dùi trống, trùng điệp gõ xuống.

Đông ——

Đông ——

Từng tiếng trống vang, tại trong gió tuyết, xa xa truyền ra.

Tứ Hải Vương đối mặt đen lên, không nói một lời lão khất cái, chắp tay thi lễ một cái, quay người nhìn về phía đế cung, lớn tiếng nói: “Nữ hoàng bệ hạ, thân đăng đế cung tường thành, vì ta cùng nổi trống trợ uy… Trận chiến này, Khương quốc tất thắng!”

Oanh ——

Mọi người khí tức, xông lên tận chín tầng trời, gầm thét tại màn trời phía dưới tiếng vọng.

“Khương quốc tất thắng!”

“Khương quốc tất thắng!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 782 : 1 kiếm

Khương quốc vương đô bên ngoài, bóng đêm chính nồng, đại mạc che trời nó sắc đen nhánh, liền giống như là khác 1 đạo, theo một ý nghĩa nào đó thiên khung.

Phản chiếu lấy 10,000 dặm tinh hà, một mảnh thần diệu cảnh tượng.

2 thân ảnh, chính đứng lơ lửng trên không, quan sát bao phủ vương đô đại mạc.

Cầm đầu là 1 khôi ngô cao lớn, nhìn như trung niên bộ dáng tu sĩ, lại khó nén quanh thân tràn ngập, tuế nguyệt tang thương khí cơ. Người này nhìn về phía phía dưới vương đô lúc, như phát giác được cái gì, vô cùng có thú sự tình, khóe miệng lộ ra một tia chế giễu.

“Sâu kiến lay trời, si tâm vọng tưởng… Khương quốc hủy diệt, liền tại hôm nay!” Nói xong, trung niên tu sĩ quay người cười một tiếng, “Đợi vi sư xuất thủ, luyện ra thông thiên đan hoàn, ta đồ ăn vào, có thể tự phá vỡ đại đạo bình cảnh, nhảy lên mà tấn đến Vô Lượng cảnh.”

Sau lưng, là 1 thiếu phụ bộ dáng nữ tu, chân dài phía trên mông tuyến tròn trịa, eo nhỏ cao ngất, mặt như hoa đào, quả nhiên là 1 bộ, trời sinh vũ mị bộ dáng, nhìn thấy người thèm ăn nhỏ dãi, lòng ngứa ngáy khó nhịn. Giờ phút này nghe vậy, nàng ngừng lại một chút, cúi đầu hành lễ, “Đa tạ lão sư.”

Nguyên lai, cái này có vẻ như trung niên tu sĩ, chính là

kia Ẩn Tiên cung bên trong, tấn thăng Vô Lượng cảnh lão tổ. Còn có trước mắt cái này mỹ phụ, lấy Ẩn Tiên cung tính tình, 2 người kia nhìn như trẻ tuổi, kì thực lại là sống, không biết bao nhiêu năm lão quái.

Ẩn Tiên cung lão tổ nhìn thoáng qua, nữ đệ tử động lòng người dáng người, đáy mắt hiện lên một tia nóng rực, lại hiện lên mấy điểm dị sắc, chợt cười một tiếng, nói: “Nguyễn Linh, Tiên Cực tông dư nghiệt các phương, nhưng từng đến đông đủ rồi?”

Mỹ phụ gật đầu, cung kính nói: “Vâng, tại lão sư quy định, kỳ hạn chót trước, Tiên Cực tông bảy mạch đều đã đến.”

“Hừ! Coi như bọn họ thông minh, nhưng sau ngày hôm nay, theo Khương quốc hủy diệt, Tiên Cực tông dư nghiệt cũng không cần lại tồn tại ở thế, ngày sau Thiên Thanh đại lục, duy ta Ẩn Tiên cung một phương độc tôn!” Ẩn Tiên cung lão tổ cười lạnh một tiếng, hiển thị rõ bá đạo khí thế, hắn nhìn thoáng qua, phương đông bong bóng cá dần lên chỗ, trên bầu trời óng ánh tinh thần, sắp biến mất không gặp.

Thời gian, muốn tới!

“Vừa vặn, ngươi truyền tin khiến Tiên Cực tông bảy mạch dư nghiệt, mệnh bọn hắn chỗ này bái kiến lão phu, thuận tiện để bọn hắn tận mắt chứng kiến dưới, như thế nào vô lượng thiên uy, cũng miễn cho ngày sau lão phu thu thập, còn nhiều hơn khó khăn.”

Ầm ầm ——

Trầm thấp oanh minh, từ phía dưới truyền đến, đen nhánh đại mạc mặt ngoài, hình như có gió nhẹ thổi qua, nhấc lên từng vòng từng vòng gợn sóng.

Phong trấn bên trong, bị buộc đến tuyệt cảnh Khương quốc chi tu, đã bắt đầu động thủ, nhưng bọn hắn đem hết toàn lực, kết quả lại giống như là một chuyện cười.

Ẩn Tiên cung lão tổ, khóe miệng móc ra cười lạnh.

“Vâng, lão sư.” Nguyễn Linh hành lễ thôi, xoay người rời đi.

Rất nhanh tảng sáng đã tới, sắc trời sắp sáng, tiếng xé gió lên, lần lượt từng thân ảnh, từ bốn phương tám hướng mà tới.

Lúc trước Âm Cực tông trong đại điển, từng lộ diện qua tiên cực 7 tông các phương, vào hôm nay lại lần nữa đăng tràng, lại hoàn toàn không phải lúc trước khí thế. Từng cái lão tổ, tông chủ, trưởng lão các loại, đều sắc mặt âm trầm, nhưng lại cưỡng ép đè nén, không dám biểu lộ ra.

Tình thế còn mạnh hơn người!

Trước đó, Ẩn Tiên cung tuy mạnh mẽ, bọn hắn lại không xem ở trong mắt, bất quá chỉ là một chút, tham sống sợ chết lão bất tử thôi.

Cho dù cũng có 7 tông tu sĩ, gia nhập Ẩn Tiên cung, nhưng ở này trước đó, bọn hắn liền đã thoát ly riêng

phần mình tông phái, lẫn nhau lại vô liên quan.

Nhưng hôm nay, Ẩn Tiên cung lại sinh ra, Vô Lượng cảnh tồn tại, triệt để đánh vỡ Thiên Thanh đại lục bên trên các phương cân đối.

“Chúng ta, bái kiến Ẩn Tiên cung trời cao lão tổ!” Tiên cực 7 tông tu sĩ, bao quát Âm Cực tông một mạch, mọi người hành lễ.

Trời cao lão tổ đôi mắt như điện, lạnh lùng đảo qua mọi người, trầm giọng nói: “Khương quốc tự cao tự đại, đối Ẩn Tiên cung bất kính, càng sát hại ta cung bên trong tu sĩ, tội lỗi không dung tha thứ! Là lấy, lão phu triệu hoán chư vị, vào hôm nay tề tụ Khương quốc vương đô, liền muốn lấy lôi đình thủ đoạn, hạ xuống diệt quốc chi phạt!”

Thanh âm hắn, tại cường đại tu vi gia trì dưới, vang vọng đất trời ở giữa, dẫn động linh lực chấn động, sôi trào, Vô Lượng cảnh khí cơ quét ngang, coi là thật phảng phất giống như thần linh hàng thế, uy năng khủng bố đến cực điểm.

Tiên tông 7 cực các phương tu sĩ, đều sắc mặt biến hóa, đáy mắt hiện lên kinh sợ, cái này có ý tứ gì? Giết gà dọa khỉ, cầm Khương quốc làm bè, điểm bọn hắn đâu? ! Chẳng phải là nói, ngày sau muốn bọn hắn tiên tông 7 cực cúi đầu nghe lệnh, lấy Ẩn Tiên cung vi tôn, nếu không cái này đạp ngựa chính là hạ tràng!

Trong lúc nhất thời, thiên địa tĩnh mịch, mọi người sắc mặt càng phát ra khó coi, lại không 1 người dám nhảy ra, đối này biểu thị phản đối.

Vô lượng chi uy, tuy chỉ 1 cảnh chỉ kém, nhưng ở Thiên Thanh đại lục chỗ, thiên địa quy tắc tàn khuyết không đầy đủ tình huống dưới, lại là siêu việt cực hạn, đạt tới thế chi đỉnh cao nhất trở lên.

Cái này 1 cảnh cách xa, có thể nói khác nhau một trời một vực.

Tại đương thời, trời cao lão tổ chính là vô địch!

Hừng đông.

Khi luồng thứ nhất ánh nắng, từ phương xa vẩy xuống, chiếu rọi tại vương đô đại mạc phía trên, trời cao lão tổ đưa tay hướng phía dưới nhấn một cái.

“Khương quốc, diệt quốc nơi này!”

Quát khẽ bên trong, kia bao trùm toàn bộ, Khương quốc vương đô đen nhánh đại mạc, mặt ngoài phía trên, đột nhiên nhấc lên cuồn cuộn sóng lớn, thậm chí có “Ầm ầm” sóng lớn thoải mái âm thanh, từ trong đó truyền ra.

Uy nghiêm, âm hàn, bạo ngược, hủy diệt khí cơ, lập tức từ đó phóng thích, như một chậu nước đá, tưới vào tiên cực 7 tông các phương trong lòng.

Để bọn hắn ý thức được, dưới mắt tuyệt vọng sự thật —— vô lượng không thể địch, trời cao lão tổ ý chí, kẻ làm trái, thập tử vô sinh!

Khương quốc diệt vong chỉ là bắt đầu, bọn hắn thân là

Thiên Thanh đại lục, trên thực tế chấp chưởng giả, tại đại thế thay đổi chi cục dưới, lại há có thể toàn thân trở ra? Một kiếp này, bọn hắn tránh không khỏi.

Đại mạc phía dưới, thiên khung như vĩnh dạ, lấy Ứng Thanh Linh, Tứ Hải Vương cùng kia lôi thôi lão khất cái cầm đầu, 100,000 tên Khương quốc chi tu, hướng đại mạc toàn lực oanh kích.

Khí huyết sôi trào như nấu, lưu chuyển, bắn ra ở giữa, phát ra “Ầm ầm” như giang hà gào thét gầm thét. Thần thông, pháp thuật quang mang, xé rách bao phủ đại địa đen nhánh, đem hàn phong, tuyết lớn đẩy ra, chiếu rọi 4 phương 8 hướng, tựa như ban ngày.

Các loại cuồng bạo chi lực, bay thẳng thiên khung đại mạc, nhưng nó tựa như là 1 con, mở ra quái vật miệng lớn, đem đây hết thảy nhẹ nhõm thôn phệ.

Quả nhiên, hay là không dùng sao? Khương quốc trên dưới, thật khó thoát kiếp nạn này!

Tuyệt vọng, bất lực, bàng hoàng… Đủ loại nỗi lòng, lại lần nữa sinh sôi ra, che lại trong lồng ngực nhiệt huyết, khiến người rất cảm thấy chán nản. Loại này rõ ràng đã, đem hết toàn lực liều mạng, cuối cùng lại không thu được gì tư vị, thực tế khó chịu cực.

Thành cung bên trên, trống to gióng lên âm thanh, vẫn không có đình chỉ.

Dù là, cực hàn xâm nhập thể nội, sắc mặt trở nên tái nhợt, Khương Đồng vẫn đứng tại kia bên trong, chỉ là

đôi mắt ở giữa lộ ra đau thương.

Thật, không có hi vọng sao?

Đột nhiên, một tiếng reo hò, từ phương xa truyền đến, tiếp theo là mảng lớn xôn xao.

“Màn trời phá!”

“Ánh sáng, là ánh sáng!”

“Ha ha ha, Vô Lượng cảnh lại như thế nào? Chúng ta Khương quốc tu sĩ, liều mình hợp lực một trận chiến, có thể phá thế gian vạn pháp!”

Khương Đồng bỗng nhiên quay người, nhìn về phía phương xa thiên khung, nơi đó dày đặc hắc ám, đột nhiên như sóng lớn, kịch liệt phun trào bắt đầu.

Đón lấy, giống bị vỡ ra từng đầu khe hở, có từng tia từng tia từng sợi quang minh, từ đó chiếu xuống xuống tới.

Từ 10 ngày trước, Ẩn Tiên cung trời cao lão tổ xuất thủ, trấn áp vương đô đến nay, liền chưa từng lại có nửa điểm mặt trời, chiếu rọi nơi đây.

Nói cách khác, bọn hắn thật thành công rồi?

Vương đô bên trong, tiếng hoan hô nhất thời, vô số bị bi quan, tuyệt vọng, bao phủ tâm thần người, xông ra tránh né gió tuyết chỗ ở.

Ngửa đầu nhìn trời, phát ra từng tiếng, kích động thét lên.

Khương quốc, có thể cứu.

Bọn hắn, khỏi phải chết!

Ngang rống ——

Long ngâm trùng thiên, Ứng Thanh Linh hóa thân Tứ Hải lớn giao, liều mạng oanh kích.

Tứ Hải Vương cùng lão khất cái, liếc nhau, đều mặt lộ vẻ trầm ngưng, 6 máu đỉnh phong Đại Vũ phu khí tức, trùng thiên đạp đất.

“Giết!”

Một tiếng quát lớn, 2 người hợp lực ra quyền, đánh phía thoải mái lăn lộn, ngay tại vỡ vụn hắc ám.

Dần dần, khe hở càng ngày càng nhiều, hắc ám không ngừng tiêu tán, càng nhiều sắc trời chiếu rọi xuống đến, như bình minh rốt cục đến.

Nhưng đột nhiên ở giữa, long ngâm biến mất, vũ phu không còn huy quyền, kia từng tiếng kích động, mừng như điên reo hò, lâm vào tĩnh mịch.

Khương quốc vương đô, vô số đạo thân ảnh ngẩng đầu, thấy rõ ngoại giới cảnh tượng, bọn hắn tiếu dung cứng ở trên mặt, ánh mắt trở nên tuyệt vọng.

“Ha ha ha ha!” Trời cao lão tổ cười to, trường bào bay phất phới, “Tại trong tuyệt cảnh, cho một chút hi vọng sống, khi sinh cơ từng bước lúc, lại đem bọn hắn đánh vào thâm uyên, đây mới là đối ‘Tuyệt vọng’ 2 chữ, nhất phù hợp miêu tả cùng giải thích, liền như thế màn.”

Hắn cúi đầu, ánh mắt như thần chi, băng lãnh hờ hững, đảo qua Khương quốc vương đô 10 triệu sinh linh, “Hôm nay, các ngươi đều phải chết!”

Ầm ầm ——

Thanh âm lạnh như băng, mang theo không dung chống lại cường hãn ý chí, truyền khắp thiên địa.

Nguyên lai, màn trời từ đầu đến cuối chưa từng phá vỡ, chỉ là trở nên trong suốt… Nguyên lai, đây hết thảy bất quá, là trêu đùa bọn hắn trò chơi… Nguyên lai, bọn hắn vẫn là phải chết, chỉ là trước khi chết, lại làm một lần trò cười…

“Lão tổ pháp lực vô biên, thần uy phía dưới, không thể địch nổi!” Ẩn Tiên cung tu sĩ, hội tụ đến vương đô trên không, lớn tiếng mở miệng, khí thế như hồng.

Nguyễn Linh cúi đầu, đáy mắt như hiện lên vẻ bất nhẫn.

Càng xa xôi, là tiên cực 7 tông các phương, bây giờ trong trầm mặc, tăng thêm mấy điểm thỏ tử hồ bi cảm giác.

Bây giờ, là bọn hắn nhìn Khương quốc một phương, như trong lồng thú bị nhốt liều chết đánh cược một lần,

lại không biết khi nào, liền đem đến phiên bọn hắn.

Đột nhiên, một tên trời cao tông thái thượng trưởng lão, nói khẽ: “Nếu như, Khương quốc Quốc sư La Quan ở đây, lại sẽ là gì cùng cục diện?”

Không khí đột nhiên yên tĩnh.

Tiên cực 7 tông các phương, một đám tu sĩ trong đầu, đều hiển hiện một thân ảnh —— cường đại, cường thế, kiếm uy vô song.

Âm Cực tông một trận chiến, uy lăng bát phương!

Mọi người sắc mặt, không khỏi trở nên phức tạp, nhất là trời cao tông, Hoàng Cực tông, Âm Cực tông các loại, cùng hắn ở giữa ân oán trùng điệp, nhưng cũng không thể không thừa nhận, kia là 1 cái kinh tài tuyệt diễm, không thể lẽ thường nhìn tới tồn tại, mỗi lần luôn có thể làm cho người ta cảm thấy kinh hỉ!

Nếu như, La Quan tại Khương quốc, Ẩn Tiên cung còn có thể, không kiêng nể gì như thế sao? ! Nhưng cũng tiếc, trên thế giới này, không có nếu như.

Khương quốc, muốn xong!

Đúng vậy, Khương quốc muốn xong, nhưng đạp ngựa các ngươi chết thì chết đi, làm gì kéo lên lão tử? Ta cũng chỉ là đi ngang qua thật sao? Ma đản, tại sao phải, thèm kia một ngụm hương xốp giòn gà, không xa 10,000 dặm đến chạy đến Khương quốc vương đô, đây không phải muốn chết?

Quả nhiên, lão tử cái mạng này, cuối cùng cũng phải hủy đi tham ăn lên!

“Vương bát đản! Khi ngươi gia gia ta, là bùn nặn sao? Đùa nghịch ta, đùa nghịch đại gia ngươi! Ta cắm ngươi tổ tông tám đời mỗ mỗ!”

Lão khất cái chửi ầm lên, “Tứ Hải Vương, vừa rồi khẩu hiệu không kêu rất vang dội? Hiện tại liền ỉu xìu rồi? ! Hừ, chúng ta vũ phu, chết cũng chim chỉ lên trời, tiếp tục đánh cho ta, đập chết lão già chết tiệt này!”

Oanh ——

6 máu Đại Vũ phu bạo tẩu, áo bào phồng lên rung động, 1 quyền xuất thủ thiên địa oanh minh, hạo đãng khí huyết như triều cường, đánh trên đỉnh đầu, dần dần thành trong suốt đại mạc, nhấc lên tầng tầng gợn sóng.

Tứ Hải Vương ngẩng đầu, thở sâu, “Lão tiên sinh mắng tốt, đã tất nhiên muốn chết, vậy liền chiến đến cuối cùng, cũng để cho Ẩn tiên tung con rùa già nhìn xem, ta Khương quốc chi tu, có chết không cúi đầu! !”

“Giết! !”

Ứng Thanh Linh giãn ra, Tứ Hải lớn giao bản thể, gần 300 trượng thân hình khổng lồ, tại ánh nắng chiếu rọi xuống, lóng lánh hào quang óng ánh.

Ngang rống ——

Một tiếng long ngâm, lớn giao xông lên tận chín tầng trời, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, đụng màn trời thoải mái.

Càng nhiều Khương quốc chi tu, nghiến răng nghiến lợi, “Đùa nghịch chúng ta? Cùng lão vương bát đản này, liều!”

“Khương quốc, dù chết không hàng!”

“Lão tử liền là chết, biến thành lệ quỷ, cũng không buông tha ngươi!”

“Cho ta hướng, cho dù chết, cũng muốn đứng chết!”

Thành cung phía trên, nổi trống thanh âm, trở nên càng nặng, càng thêm dày đặc.

Khương Đồng nhìn xem lấy tự sát thức thủ đoạn, phóng hướng thiên màn mọi người, mắt đỏ, nước mắt lăn xuống.

Cái này vừa khóc, cũng không phải là sợ hãi, tuyệt vọng, mà là vì nàng Khương quốc dũng sĩ rơi lệ.

Giờ phút này cảnh này, nàng rốt cục, nhịn không được suy nghĩ… La Quan, ngươi ở đâu? ? Ngươi làm sao… Vẫn chưa trở lại!

Vương đô phía trên, đại mạc bên ngoài, các phương im miệng không nói, nhìn về phía Khương quốc chi tu ánh mắt, lộ ra phức tạp cùng… Vẻ khâm phục.

Cái này Khương quốc, lập quốc chỉ là mấy ngàn năm, liền trở thành Thiên Thanh đại lục, đông nam cảnh bên trong bá chủ nước, cũng không phải không có đạo lý.

“Hừ! ! Chỉ là sâu kiến, không biết sống chết!” Trời cao lão tổ đưa tay, hướng phía dưới một nắm, “Đây hết thảy, đều nên kết thúc.”

Đại mạc phun trào, tinh hồng hiển hiện, như từng đạo huyết mâu mở ra, ngóng nhìn phía dưới vương đô.

“A!”

Kêu thê lương thảm thiết, bỗng nhiên vang lên.

Kia huyết mâu phía dưới, vương đô bên trong 10 triệu sinh linh bi thảm lên tiếng, từng tia từng sợi huyết sắc, bị ngạnh sinh sinh rút ra bên ngoài cơ thể. Kia là bọn hắn một thân khí huyết, sinh cơ, cũng là đại dược chủ tài, hôm nay đem ngưng luyện đan hoàn, lại mở 1 đầu con đường thông thiên.

Đột nhiên, một tiếng kiếm minh, bỗng dưng vang vọng đất trời.

Có 1 kiếm, từ chân trời mà đến, nó thế uy nghiêm, có thể trảm thiên địa nhật nguyệt tinh!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 783 : Kiếm trấn vô lượng

Trời cao lão tổ biến sắc, lạnh giọng nói: “Muốn chết!” Hôm nay, diệt Khương quốc ở đây, luyện đan hoàn lại khai thông thiên lộ, là nó 1. Ngoài ra, cũng là muốn chấn nhiếp tiên tông 7 cực, cùng Thiên Thanh đại lục thế lực khác, ngày sau duy Ẩn Tiên cung độc tôn.

Chuyện này, liên quan đến tương lai đại biến, tuyệt đối không cho phép ra nửa điểm ngoài ý muốn.

Lại có người dám can đảm, tại thời khắc mấu chốt nhúng tay, bất luận người tới là ai, đều phải lấy lôi đình thủ đoạn, tiêu diệt đi.

Giết một người răn trăm người, dùng cái này lập uy!

Trời cao lão tổ phất tay áo vung lên, thiên địa linh lực sôi trào, tuân Vô Lượng cảnh ý chí, hóa sát na nhấc lên hạo đãng triều cường, ầm vang đập xuống.

Vừa vặn về sau, cách đó không xa tiên cực 7 tông tu sĩ, đôi mắt lại một lần trợn tròn, kiếm này minh… Bá đạo, cường thế, thẳng tiến không lùi.

Như thiên địa hoành cản, đều muốn bị 1 kiếm trảm chi!

Trong trí nhớ hình tượng, một chút trở nên tươi sống, như ngay tại hôm qua, trên đời này có thể chém ra, kinh khủng như vậy 1 kiếm.

Là hắn, chính là hắn.

Hắn, trở về!

Sau một khắc, nổ vang rung trời bộc phát, chân trời 1 kiếm cùng Vô Lượng cảnh một kích, ngang nhiên va chạm. Liền gặp, linh lực triều cường vỡ nát, hướng 2 bên tán loạn, kiếm ảnh sát cơ uy nghiêm, một đường thế như chẻ tre.

Cùng Vô Lượng cảnh đối oanh, một kiếm này lại chiếm, tuyệt đối thượng phong.

Tê ——

Dù là giờ phút này, lòng mang chờ mong, cùng một loại nào đó chờ đợi tiên cực 7 tông mọi người, cũng không nhịn được hít một hơi lãnh khí.

Vừa mới qua đi bao lâu, kiếm của hắn, sao liền mạnh đến tình trạng như thế? Chẳng lẽ nói, hôm nay đến, không phải người kia? !

Mọi người vội vàng quay đầu, nhìn về phía chân trời.

“Hừ!” Trời cao lão tổ trùng điệp hừ lạnh, thiên địa linh lực nổ tung, đem kia tồi khô lạp hủ 1 kiếm, cuốn vào trong đó vỡ nát.

Nhưng sắc mặt hắn, lại cực kỳ khó coi, đáy mắt kinh sợ xen lẫn, hóa thành vô tận âm trầm. Tự phá cảnh vô lượng, hắn liền đã siêu việt, Thiên Thanh đại lục chi cực

hạn, xưng vô địch tại đương thời. Nào ngờ tới, hôm nay lần thứ 1 công khai xuất thủ, liền tao ngộ “Ngăn trở” ? Thực tế là đáng ghét!

Người nào có thể ngăn cản vô lượng? Hẳn là, lại là 1 tôn cùng cảnh? Không đúng, hắn vẫn chưa từ giữa thiên địa, cảm nhận được vô lượng chi ý.

Lấy vô lượng phía dưới, rung chuyển vô lượng chi uy, thậm chí còn có thể kiếm thế như hồng, thế như chẻ tre… Người này, phải chết!

Bá ——

Trời cao lão tổ quay người nhìn lại, đôi mắt ở giữa, uy nghiêm lưu chuyển. Vừa rồi, hắn chỉ là chủ quan, tiện tay một kích mà thôi. Nhưng bây giờ lão phu phải nghiêm túc, vậy liền để thế gian này, chân chính nhận thức một chút, như thế nào thiên địa vô lượng, uy cái bát phương!

Mấy thân ảnh từ chân trời mà đến, sau lưng mặt trời nhảy vào giữa không trung, khuất bóng phía dưới khiến cho mấy người gương mặt, lộ ra mơ hồ không rõ, đến tự đại ngày đỏ kim sắc quang mang, khảm nạm tại mọi người bên người, tăng thêm mấy điểm bàng bạc, uy nghiêm khí tượng.

Người cầm đầu, chân đạp hư không tiến lên, lưng eo thẳng tắp, quanh thân kiếm hơi thở lượn lờ. Hư không ở giữa, mơ hồ nhưng nghe nói kiếm minh trận trận, “Ông” “Ông” thẳng vào tâm thần, dần đi tiệm cận.

“Là hắn, không ngờ là thật sự hắn!” Thiên Cực tông bên trong, 1 thái thượng trưởng lão thấp giọng hô, mặt mũi tràn đầy rung động.

“Quả nhiên, thế gian này chi kiếm, trừ hắn ra, tuyệt không này uy!”

Lại 1 Hoàng Cực tông tu sĩ, thần sắc phức tạp, “Hẳn là, ban đầu ở Âm Cực tông lúc, hắn còn có lưu dư lực?”

Mọi người trầm mặc, nhưng lại nghĩ tới hôm nay, La Quan đối đầu không phải bọn hắn, mà là trước mắt hùng hổ dọa người trời cao lão tổ… Ha ha, tới tốt lắm, càng mạnh càng tốt!

Chí ít, La Quan lúc trước, chấn nhiếp tiên cực 7 tông lúc, cũng không có đưa ra cái gì chuyện gì quá phận, giữa hai cái hại thì lấy cái nhẹ hơn… Bọn hắn là thật hi vọng, hôm nay trở về La Quan, còn có thể viết tiếp tự thân thần thoại, ngăn cơn sóng dữ hoành ép vô lượng.

Nhưng việc này, độ khó thực tế quá lớn, lớn đến ban đầu vui vẻ về sau, tiên cực 7 tông các phương tu sĩ, liền cố gắng thu liễm cảm xúc, không dám quá nhiều biểu lộ.

Thực tế là vô lượng thiên uy, hạo đãng chống trời đạp đất, ai có thể ngăn cản? La Quan kiếm đích xác khủng bố, nhưng chỉ vừa rồi một kích, còn xa xa không đủ.

Nguyễn Linh trừng lớn mắt, lộ ra giật mình, lúc trước Khương quốc đế cung một trận chiến, Ẩn Tiên cung 2 tên thành viên bị giết, nàng tận mắt nhìn thấy, về sau cùng quý hồng hợp tác đồng mưu long mộ, nàng mới

che lấp tự thân, tránh sinh ra ngoài ý muốn.

Lúc ấy một trận chiến, La Quan kiếm đích xác cực mạnh, thậm chí có thể xưng Vô Lượng cảnh dưới, sát phạt thứ 1… Nhưng còn xa không có, hôm nay như vậy lăng lệ ngập trời khí tượng, mà ngay cả vô lượng chi uy, đều có thể chính diện đối cứng.

“Lão sư, người này chính là Khương quốc Quốc sư, La Quan!”

Trời cao lão tổ nhíu mày, La Quan? Nguyên lai là hắn.

Danh tự này, hắn nghe qua rất nhiều lần, 1 người 1 kiếm giết vào Thiên Thanh đại lục, như sao chổi quật khởi, kiếm trấn bát phương. Chính là Ẩn Tiên cung, đều liên tiếp trong tay hắn ăn thiệt thòi, thậm chí Tứ Hải long cung chi mưu tính, cũng bởi vậy người thất bại trong gang tấc.

Tới tốt lắm!

Như cái này La Quan ẩn nhẫn không phát, trốn ở trong tối tu hành, lấy nó vừa rồi triển lộ ra kiếm đạo thực lực, tương lai hoặc thành họa lớn.

Hôm nay, vừa vặn đem nó xoá bỏ, chấm dứt hậu hoạn.

Thiên khung phía dưới, La Quan nhìn về phía trong suốt đại mạc, trước hết tiến vào trong mắt, là hiển lộ bản thể Tứ Hải lớn giao Ứng Thanh Linh.

Cùng cách đó không xa, cùng lão khất cái đứng sóng

vai, quanh thân khí huyết sôi trào Tứ Hải Vương, 2 tôn 6 máu đỉnh phong Đại Vũ phu, để hắn đôi mắt hơi ngừng lại.

Sau đó, hướng về thành cung phía trên trống to trước đó, kia người mặc một bộ vàng sáng đế bào, đôi mắt đỏ bừng rơi lệ Nữ đế bệ hạ.

“Phong trấn vương đô, muốn diệt Khương quốc… Các ngươi, thật là lớn gan!” La Quan quát khẽ, kiếm minh vang lên theo, truyền khắp thiên địa.

Ông ——

Vô hình kiếm hơi thở, đánh phía phong ấn vương đô đại mạc, nhấc lên “Ầm ầm” chấn động, có thể nghe “Đôm đốp” thanh âm lọt vào tai. Kia từng đạo, hiện ra tinh hồng chi sắc, bị khủng bố kiếm ý, trực tiếp chấn thành phấn vụn, phá lấy người luyện dược cử chỉ.

Ngang rống ——

Một tiếng to rõ long ngâm, lộ ra kích động, vui vẻ, tiếp lấy linh quang hiện lên, Ứng Thanh Linh trở lại thân người, cung kính hành lễ,

“Bái kiến tôn thượng!” Nàng liền biết, tôn thượng chưa từng khiến người thất vọng, hôm nay hắn đã trở về, Ẩn Tiên cung chi kiếp tất phá.

Bọn hắn khỏi phải chết, Khương quốc cũng có thể cứu!

“Ha ha ha ha!” Tứ Hải Vương cười to, nhẹ nhàng vui vẻ

lâm ly, khom người hét lớn, “Tứ Hải, bái kiến tôn thượng!” Vũ phu không sợ chết, nhưng chết như vậy biệt khuất, còn muốn bị người luyện thành đại dược, cái này đạp ngựa ai nhận được rồi? Cũng may, cái này kết cục bi thảm, bị sửa.

Hắn quay người, nhìn về phía lão khất cái, “Lão tiên sinh, nhà ta tôn thượng trở về, ngươi ta hôm nay liền không cần liều mạng. Đợi việc nơi này, Tứ Hải muốn cùng lão tiên sinh luận bàn một hai, còn xin ngài chỉ giáo.”

Lão khất cái mộng một chút, nghĩ thầm cái này lớn giao cùng cái này vũ phu, đầu óc có phải là hỏng rồi? Hôm nay đối mặt, thế nhưng là Vô Lượng cảnh chi tu, bọn hắn đối mới tới cái này cái gọi là tôn thượng, cứ như vậy có lòng tin? !

Không sai, kiếm của hắn rất mạnh, mạnh đến lấy 6 máu Đại Vũ phu chi cảnh, đều cảm thấy kinh hãi. Có thể không lượng a… Nhất là, cái này Thiên Thanh đại lục Vô Lượng cảnh, cưỡng ép đột phá quy tắc hạn chế, phải đại thế gia thân, đó là chân chính vô địch đương thời!

Thấy lão khất cái, nhíu mày không nói lời nào, Tứ Hải Vương lòng tin tràn đầy, “Lão tiên sinh lại rửa mắt mà đợi, nhìn ta nhà tôn thượng, trảm lão già chết tiệt này!”

Thành cung phía trên, Khương Đồng vui đến phát khóc, nàng đưa tay xoa xoa mặt, kế tiếp theo gióng lên trống to.

Nhưng lần này, nàng là vì La Quan trợ uy, tuy vẫn vành

mắt đỏ bừng, rơi lệ không ngừng, lại vô vừa rồi tuyệt vọng, bi thương.

La Quan trở về.

Quốc sư của nàng, nàng nam nhân, trở về!

“Quốc sư đại nhân! Là Quốc sư đại nhân!”

“Ha ha ha, ta Khương quốc, thật sự có cứu!”

“Mời Quốc sư đại nhân xuất thủ, trấn sát tà ma, hộ ta Khương quốc!”

“Giết giết giết, Ẩn Tiên cung vương bát đản, 1 cái cũng đừng nghĩ trốn!”

Vương đô bên trong, vô số người kinh hỉ reo hò, tiếp theo nghiến răng nghiến lợi.

Kém một chút, chỉ kém một điểm, bọn hắn liền muốn bị người, luyện thành 1 viên đại dược.

Tiếng gầm như triều cường, xuyên thấu trong suốt đại mạc, truyền vào trong tai mọi người, trời cao lão tổ mặt trầm như nước, đột nhiên cười lạnh một tiếng, “Trước đó, lão phu từng nói qua, liên quan tới hi vọng cùng tuyệt vọng sự tình, xem ra hôm nay còn nặng hơn diễn một lần.”

“Bất quá dạng này cũng tốt, chỉ có kinh lịch triệt để tuyệt vọng, mới có thể bồi dưỡng được đầy đủ sợ hãi, luyện thành đại dược phẩm chất lại càng tốt.”

Hắn ngẩng đầu, đôi mắt sáng rực, “Cho nên, La Quan đúng không? Ngươi vị này Khương quốc Quốc sư, làm tốt chết chuẩn bị sao?”

Trời cao lão tổ đưa tay, hướng về phía trước một nắm.

Ầm ầm ——

Trong chốc lát, linh lực lại lần nữa sôi trào, lấy vô lượng chi uy, thúc đẩy thiên địa lực lượng, hóa thành một cái đại thủ, ngang nhiên vồ xuống.

Nhìn như không đáng chú ý, kì thực một kích này bên trong, ẩn chứa thiên địa chi uy, chấn nhiếp tu sĩ tâm thần, ngưng tụ đại thủ thiên địa linh lực, càng là khủng bố đến, đủ để tuỳ tiện nghiền nát, 1 tôn hợp nhất cảnh cường giả tối đỉnh.

Mượn thiên uy, chấn nhiếp tâm thần.

Bằng cảnh giới, lấy lực áp người!

La Quan làm sao có thể cản? Cái này, mới là Vô Lượng cảnh, chân chính chỗ kinh khủng, dù là hợp nhất cảnh nguyên thần pháp tướng, đều muốn bị tuỳ tiện nghiền nát.

Trời cao lão tổ đôi mắt băng hàn, hắn muốn ngay trước Khương quốc vương đô 10 triệu sinh linh trước mặt, từng chút từng chút, đem La Quan giết chết.

Xương cốt đứt gãy, máu tuôn ra như suối, tiếp theo hóa

thành một bãi thịt nhão, hình thần câu diệt!

“Lão tổ xuất thủ, thần uy vô lượng!”

“Chỉ là La Quan, cánh tay có thể giết?”

“Cái gì Khương quốc Quốc sư, tại ta Vô Lượng cảnh lão tổ trước mặt, đều gà đất chó sành!”

Một đám Ẩn Tiên cung tu sĩ, lớn tiếng hô quát, cười lạnh liên tục.

Đối trời cao lão tổ, bọn hắn tôn sùng vạn điểm, lòng tin mười phần.

Đây chính là, Ẩn Tiên cung vô số năm qua, tôn thứ nhất Vô Lượng cảnh tồn tại, cũng là siêu việt nơi đây thiên địa cường giả vô địch.

Ai có thể chiến? !

Đại thủ vồ xuống, chưa đến, hư không ở giữa liền đã có, khí tức khủng bố hội tụ, như thiên sơn hoành ép, như vạn thủy đủ trấn.

Khiến người ngạt thở, tâm thần run rẩy.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, La Quan đưa tay hướng về phía trước, tru tiên kiếm sáng bóng hoa phun trào, kinh lịch thâm uyên một trận chiến về sau, nó giống bị tẩy lễ, uy năng càng mạnh.

Phất tay, chém xuống.

Thân lò kiếm! !

Kiếm ý đột phá, nhất sinh nhị, cảnh giới tăng lên, thần hồn cửu khúc đã độ nó 6. Lại kinh lịch sinh tử đại kiếp, ngân bạch giáng lâm, mắt thấy quy tắc phía trên, cùng thiên đạo giao phong.

Trầm bổng chập trùng, tâm thần ma luyện, cùng thực lực tăng lên tướng xứng đôi, khiến La Quan đối vô danh kiếm nói truyền thừa, lý giải tiến một bước làm sâu sắc.

Một kiếm này, là vô danh kiếm nói truyền thừa bắt đầu, nó tác dụng cũng chỉ là, lưu 1 kiếm mang theo, cần kinh lịch thời gian uẩn dưỡng, mới có thể hiện ra nó uy.

Nhưng bây giờ lại có khác biệt… Một kiếm này, lấy tự thân vì lô, nuôi không phải đơn thuần 1 kiếm, mà là La Quan kiếm đạo.

Xuất thủ, tức đem hết toàn lực, thẳng tiến không lùi.

Tung vạn vật tung đưa, thiên địa hoành ép, cũng không thể ngăn.

Lô mở, thân động, kiếm ra, tức vô địch! !

Chỉ này một điểm, liền đem cái này vô danh kiếm nói truyền thừa, điểm xuất phát cất cao vô số, huống chi bản thân nó, chính là đi kiếm thế trùng điệp, chồng thêm tăng uy đường lối.

Điểm xuất phát cao, thì về sau mỗi 1 kiếm, uy lực đều đem càng mạnh!

1 kiếm ra, thiên địa rúng động, triển vô địch khí tượng.

Kia trùng trùng điệp điệp, từ bốn phương tám hướng, tụ đến trấn áp chi lực, dưới một kiếm này, yếu ớt liền như bọt khí.

Đôm đốp liền đập vỡ, không chịu nổi một kích!

Về phần, kia đại thế gia thân, mang đến thiên uy chấn nhiếp, tại người bên ngoài mà nói, hoặc muốn tay chân lạnh buốt tâm thần hồi hộp, dũng khí rách hết một thân thực lực, đều muốn giảm bớt đi nhiều.

Nhưng tại La Quan xem ra, cẩu thí không phải… Không nói đến thâm uyên bên trong, hắn ngay cả chân chính thiên đạo, đều từng trực diện đối mặt. Quá khứ tu hành trên đường, “Không muốn mặt” vị kia, làm sao từng ít, cho hắn tìm phiền toái? Thậm chí, khiến La Quan kiếm, sinh ra lục thiên chi lực.

Không ngớt, hắn cũng dám rút kiếm một trận chiến, thử muốn trảm chi! Sẽ sợ trời cao lão tổ, phá cảnh vô lượng về sau, đoạt được chỉ là thiên uy đại thế?

Quả thực buồn cười.

Thế là 1 kiếm lên, 1 kiếm rơi, thiên uy khó ép, vĩ lực vỡ nát.

Kia bắt tới đại thủ, hội tụ Vô Lượng cảnh chi uy trấn sát một kích, tại kiếm minh bên trong, cứ như vậy vỡ tan, phân giải… Tan tác! !

Thiên địa tĩnh mịch, các phương mọi người, giống bị bóp chặt yết hầu, từng cái trừng lớn 2 mắt, hiện lên hoảng sợ, kinh hãi, kinh dị… Loại này đủ loại, đều khó có thể tin, tuy là tận mắt cảm giác, cũng thấy thân ở trong mộng.

Vô lượng chi cảnh, siêu thoát không trọn vẹn quy tắc đại nạn, có thể xưng đương thời vô địch… Cứ như vậy, bị tiện tay 1 kiếm, trực tiếp nghiền nát.

Làm sao có thể? !

Ầm ầm ——

Kiếm minh không chỉ xé rách đại thủ, đem nó chấn vỡ trở thành, thuần túy thiên địa linh lực, cũng cuốn vào kiếm thế chỗ hướng, hóa thành hạo đãng kiếm hà.

Một đường hướng về phía trước, quét ngang bát phương! !

Bừng tỉnh ngốc trệ mọi người, để bọn hắn trong lòng hồi hộp, nhận thức đến hiện thực đồng thời, cũng làm cho trời cao lão tổ phát ra, một tiếng kinh sợ gào thét.

“Vô lượng thiên uy, trấn áp đương thời!”

“Cho lão phu, dừng lại!”

Hắn nghiến răng nghiến lợi, 2 tay giơ cao, 5 ngón tay hướng về phía trước nắm chặt, hung hăng kéo một phát. Giờ này khắc này, trời cao lão tổ diện mục dữ tợn, lại vô trước đó nửa điểm, hết thảy đều ở trong lòng bàn tay vô địch khí độ.

Ầm ầm ——

Bàng bạc chi lực, từ cửu thiên chi thượng mà đến, ngang nhiên trấn xuống!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 784 : Đoạt khí vận

Vô lượng chi uy, hoành trấn kiếm hà.

Trời cao lão tổ đích xác, thành công đưa nó ngăn lại, lấy vạn quân vĩ lực đắp bờ, cản hạo đãng kiếm hà tại bên ngoài.

Nhưng cái này, chỉ là La Quan đệ nhất kiếm, cũng là vô danh kiếm nói truyền thừa chi mở đầu.

Kết cục đến tận đây, đã chú định.

Ông ——

Kiếm minh tái khởi, La Quan chém ra kiếm thứ 2, bạt sơn hà.

Thiên khung phía dưới, giang hà sôi trào, hóa thân trở thành nộ giao, trùng điệp vọt tới đê đập.

Nổ vang rung trời, thiên địa oanh minh, sóng xung kích động quét ngang, bên tai có thể rõ ràng nghe tới, “Răng rắc” “Răng rắc” vỡ vụn âm thanh.

Trời cao lão tổ sắc mặt đại biến, “Phốc” một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi, như gặp phải trọng kích, thân ảnh hướng về sau ném đi.

“Không có khả năng!”

Hắn nghẹn ngào gào thét, vừa kinh vừa sợ.

Thân là Thiên Thanh đại lục, tôn thứ nhất phá vỡ bình cảnh, đến Vô Lượng cảnh tu sĩ, hắn phải đại thế gia thân, có thiên uy tương trợ.

Chú định, sẽ thành kỷ nguyên chi kết thúc, thiên địa đại biến cục bên trong, chấp chưởng một phương người cầm đầu người, tương lai rộng lớn bất khả hạn lượng.

Nhưng hôm nay, xuất sư chưa nhanh, liền bị chùy máu tươi cuồng phún, cơ hồ thành 1 đầu chó chết. Mà động tay, càng chỉ là 1 cái, ngay cả vô lượng cánh cửa, đều không có chạm đến tiểu bối. Hắn làm sao lại bại? Tiểu bối này, như thế nào lại cường đại như thế? !

Nhưng sự thật, ngay tại dưới mắt.

Ầm ầm ——

Kiếm hà gào thét, vượt qua không gian mà đến, đem trời cao lão tổ khóa chặt, sát cơ trùng thiên.

“Nguyên thần pháp tướng, thiên nhân vô lượng!”

Trời cao lão tổ gào thét, cưỡng ép ổn định thân ảnh, sau một khắc nguyên thần pháp tướng, sát na phóng lên tận trời.

Cùng hợp nhất cảnh so sánh, pháp tướng càng lớn, càng thêm ngưng thực, có thể điều động giữa thiên địa hạo đãng linh lực, hiển thị rõ thiên nhân chi uy.

Nguyên thần pháp tướng đưa tay, như viễn cổ cự nhân, lấy 2 tay hội tụ thiên địa linh lực, cũng hóa thành 1 đầu bàng bạc sông lớn, hạo đãng hướng về phía trước. Trong chốc lát, 2 sông tương xung, kiếm chi sắc bén, cùng trời nhân chi ý, chém giết tại thiên khung phía trên, khủng bố khí cơ 4 phía băng tán.

Đăng đăng đăng ——

Trời cao lão tổ dưới chân, liên tiếp lui ra phía sau mấy bước, mỗi một bước đều giẫm đạp hư không vặn vẹo, phát ra ngột ngạt tiếng vang. Cũng may, chung quy ngăn lại, cái này khủng bố kiếm hà một kích.

Hồng hộc ——

Hồng hộc ——

Thô trọng trong lúc thở dốc, hắn nhìn về phía La Quan, đôi mắt bên trong đều là vặn vẹo, bạo ngược, một tiếng gầm nhẹ, “La Quan, lão phu hôm nay tất trấn sát ngươi!”

Lấy vô lượng phía dưới, ngạnh bức thiên nhân chi cảnh, đối chiến bên trong chật vật không chịu nổi, như thế nào tuỳ tiện sự tình? Cái này liên tiếp 2 kiếm, tất nhiên là cái này La Quan, trong tay át chủ bài.

2 kiếm đã xuất, định đã là hắn cực hạn, đợi thở dốc hai ngụm, đánh nát kiếm này sông, trời cao lão tổ phát thệ, nhất định phải đem La Quan chém thành muôn mảnh, rút hồn luyện phách!

Chấn kinh mọi người, cũng đột nhiên tỉnh táo lại, tiên cực 7 tông trong lòng mọi người, đột nhiên “Lộp bộp” một tiếng, ám đạo sẽ không thật sự là như thế đi?

Có thể La Quan tu vi, đè ép vô lượng thiên nhân đánh tơi bời, cái này đạp ngựa cũng quá huyền ảo, nói là át chủ bài thủ đoạn bọn hắn tuyệt đối tin. Mà át chủ bài loại vật này, sở dĩ gọi là át chủ bài, uy lực cường hãn là nó 1, chính yếu nhất thuộc tính chính là khan hiếm.

Xuất thủ 1 kiếm, là át chủ bài.

Kiếm thứ 2, hay là át chủ bài.

Muốn nói về sau, còn có kiếm thứ 3, kiếm thứ tư… Đây không phải là chơi đâu? Át chủ bài số lớn phát a! Trên đời, không có đạo lý này.

Sẽ không phải, cái này cuồn cuộn 2 kiếm về sau, La Quan thật sự muốn mềm đi? !

“Lão tổ thần uy, vô địch thiên hạ!”

“Vô lượng thiên nhân, há lại phàm tục có thể mạo phạm? Khương quốc La Quan, tội lỗi khi chết!”

“Trấn sát La Quan, hủy diệt Khương quốc, đem tại hôm nay!”

Bị 2 kiếm quật sắc mặt thanh bạch, thần sắc sợ hãi Ẩn Tiên cung mọi người, giống như là trở lại kình rắn độc, cảm giác mình lại đi.

Chỉ có Nguyễn Linh, nàng cau mày, nhìn về phía chiến trường phương hướng, thừa dịp mọi người chú ý đều hội tụ lúc, lặng yên hướng lui về phía sau đi.

Sau một khắc, đạo thứ 3 kiếm minh, bay thẳng thiên khung!

Ông ——

Từng ngày nguyệt!

1 kiếm ra, kiếm hà sát na tăng vọt, nó xung quanh khu vực, lại hiển hiện nhật nguyệt tinh thần hư ảnh, tuyên cổ khí tức tản mát mà ra.

Nhật nguyệt băng, tinh thần nát, tang thương tuế nguyệt tràn ngập ở giữa, càng có một phần kiếm ra vô địch, càn quét vạn vật sát khí.

“A!”

Một tiếng hét thảm, trời cao lão tổ nguyên thần pháp tướng, lại bị ngạnh sinh sinh đánh nát, nếu không phải thời khắc mấu chốt, trên người hắn đột nhiên nổ tung một đoàn hắc quang, lại kém chút bị một kiếm này, cho chém giết tại chỗ.

Oanh ——

Tiếng vang bên trong, trời cao lão tổ đập ầm ầm rơi, mặt đất sát na vỡ nát, xuất hiện 1 con khủng bố hố to, xung quanh vết rạn tùy ý lan tràn.

Từng ngụm từng ngụm thổ huyết, sắc mặt trắng bệch, vị này phá cảnh vô lượng, tự xưng thiên nhân Ẩn Tiên cung lão tổ, đầy mắt hoảng sợ.

“Hắc Sơn Lão Yêu! Ngươi còn không xuất thủ, coi là thật muốn trơ mắt, nhìn xem lão phu bị kẻ này trấn sát, lại đi tìm ngươi sao? Đừng quên hắn là Nhân tộc, lại xuất thân Khương quốc, một khi quật khởi, ngươi Yêu tộc vương đình một mạch, nhất định bị khuynh diệt đại kiếp!”

Trời cao lão tổ thét lên, vang vọng đất trời.

Sau một khắc, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, không gian vặn vẹo bên trong, 1 cái nguy nga sơn ảnh hiển hiện, nó sắc đen nhánh sinh cơ đoạn tuyệt, khắp nơi trụi lủi.

Sau một khắc, sơn ảnh co vào, biến thành một tên áo bào đen đạo nhân, quanh thân yêu khí phun trào như triều cường, phát ra “Ầm ầm” gào thét.

Thiên nhân chi uy, phô thiên cái địa!

Yêu tộc bên trong, lại có thứ 2 tôn Vô Lượng cảnh.

Nếu nói Ẩn Tiên cung, trời cao lão tổ đột phá, hoặc là cơ duyên xảo hợp, lại hoặc là thật, nắm chắc đến một tia thời cơ.

Dù sao, Thiên Thanh đại lục chỗ, dù thiên địa quy tắc không hoàn toàn, dẫn đến Vô Lượng cảnh khốn cảnh tạo ra, nhưng như cũ có thể chạm đến này cấp độ.

Có thể chạm đến, liền có cơ hội đột phá, chỉ là xác suất cực tiểu.

Nhưng bây giờ, Yêu tộc bên trong, lại cũng sinh ra 1 tôn, Vô Lượng cảnh đại yêu, chuyện này hiển nhiên liền không còn là trùng hợp.

Âm thầm, có người tương trợ Ẩn Tiên cung cùng Yêu tộc? Lại hoặc là nói, là kỷ nguyên chi kết thúc, thiên địa đại biến cục đã từ vân hải đại lục, khuếch tán đến Thiên Thanh đại lục phạm vi?

Điểm này cũng không phải là không có khả năng, khi linh lực khôi phục, thiên địa quy tắc tùy theo tu bổ, hướng tới càng thêm hoàn chỉnh, ngăn cản tu hành đại đạo bình cảnh, cũng đem tùy theo buông lỏng.

“Hắc sơn, vĩnh trấn!”

Hắc Sơn Lão Yêu lật tay nhấn một cái, thiên khung vặn vẹo, 1 cái hắc sơn chi ảnh, trực tiếp giáng lâm tại đây.

Trấn áp kiếm hà, muốn đem nó nghiền nát!

Nó bản thể, chính là nhiễm nào đó tôn, kinh khủng tồn tại máu tươi sơn mạch, cho nên thức tỉnh ý thức. Trải qua 10,000 năm khổ tu, mới đột phá tới thiên nhân cấp độ, bây giờ xuất thủ không chỉ có là tự thân tu vi, càng mang theo hắc sơn bản thể chi uy.

Nó trấn áp, túng kiếm sông gào thét, như lớn giao lăn lộn, cũng không thể tránh thoát.

Quả nhiên, thế gian biến cố rất nhiều, bất cứ lúc nào cũng không thể đắc ý tự mãn —— người tu hành thế giới, ngươi vĩnh viễn không biết, sau một khắc muốn gặp phải, ra sao cùng cục diện.

Hắc Sơn Lão Yêu ngẩng đầu, nhìn về phía La Quan, “Nhân tộc kiếm tu bên trong, có thể sinh ra như các hạ, cường đại như vậy vô song tồn tại, quả thực khiến người sợ hãi thán phục.”

“Đáng tiếc, hai chúng ta tộc sinh mà đối lập, các hạ bất tử, thì Yêu tộc chi tương lai, tất nhiên bấp bênh, chú định thê thảm. Cho nên hôm nay, mời các hạ chịu chết!”

Ông ——

Hắc sơn chi ảnh chấn minh, kia phần khủng bố đến cực điểm, có thể xưng hủy diệt trấn áp chi lực, lại lấy kiếm hà làm môi giới, rơi đến La Quan trên thân.

Quanh người hắn chỗ, truyền ra “Răng rắc” “Răng rắc” tiếng vang, kia là không gian tại khủng bố chi lực dưới, bắt đầu vỡ vụn, vặn vẹo. Liền như 1 đạo, to lớn lồng giam, phong ấn, đem hắn vây chết tại nguyên chỗ, lại khó động đậy!

“A!” Một tiếng gầm nhẹ, bỗng dưng từ mặt đất truyền ra, bị đánh vào trong hố lớn, thổ huyết không chỉ thê thảm vạn phần trời cao lão tổ, giờ phút này phóng lên tận trời.

Vô lượng chi cảnh đã xưng thiên nhân, tự có nó nguyên nhân, có thể điều động giữa thiên địa, vô tận thiên địa

linh lực, hóa thành thủ đoạn thần thông, sát phạt kinh người, cũng tương tự có thể mượn nhờ thiên địa linh lực, chữa trị tự thân tổn thương.

Là lấy, đôi kia tu sĩ tầm thường mà nói, có thể xưng thương cân động cốt, thậm chí nửa chết nửa sống thương thế, bất quá trong khoảng thời gian ngắn, liền bị tạm thời đè xuống, ổn định, để trời cao lão tổ lại lần nữa, có sức đánh một trận!

Giờ phút này, hắn bay thẳng La Quan, ánh mắt băng hàn mà oán độc, càng mang theo một phần chính hắn, cũng không nguyện ý thừa nhận sợ hãi.

Giết hắn! Nhất định phải giết hắn!

“Núi thây như vực sâu, nuốt hồn phệ phách.”

Một kích này, ngoài tất cả mọi người dự liệu, khi trời cao lão tổ một chỉ điểm ra, chỗ thi triển đi ra, đúng là thi đạo thủ đoạn.

Nồng đậm tử khí, cùng mục nát hôi thối, sát na tràn ngập giữa thiên địa, hắc vụ tràn ngập ra, từng tiếng trầm thấp, bạo ngược gào thét, từ trong đó truyền ra.

Hắc vụ chấn động, phun trào, lại mơ hồ ở giữa, thật hiện ra 1 cái khủng bố sơn ảnh —— kia là từ vô số cổ thi thể, xếp mà thành, cao ngất không biết mấy phần, thẳng vào thiên khung ở giữa.

Rống ——

Theo một tiếng, khủng bố doạ người tru lên, kia hắc vụ bên trong núi thây, dường như sống lại, đáng sợ khí cơ khóa chặt La Quan. Đó là một loại, nhằm vào hồn phách lực lượng, muốn đem La Quan chi hồn nghiền nát, thôn phệ, tiếp theo làm hắn biến thành, núi thây bên trong một viên.

Hắc Sơn Lão Yêu đôi mắt ngưng lại, trong lòng cười lạnh, hắn đã sớm hoài nghi, trời cao lão tổ đột nhiên phá cảnh, phía sau tất có ẩn tình. Nếu không, làm sao có thể vượt qua hắn, trở thành cái thứ 1 phá cảnh người? Trước đó, vẫn luôn không thể, thăm dò ra điểm này, bây giờ lại bị La Quan bức ra.

Núi thây? ? Cái này tựa hồ là, Thi Vương điện thủ đoạn. Quả nhiên, đối phương cũng đã phát giác được, thiên địa đại thế biến hóa, sớm bố cục.

Có lẽ, hắn hẳn là âm thầm nhường, mượn La Quan xuất thủ, đem trời cao lão tổ trấn sát? ? Đến lúc đó, hắn sẽ thành, Thiên Thanh đại lục chỗ, duy nhất Vô Lượng cảnh, liền có thể tuân theo trong cõi u minh, giáng lâm thiên địa khí vận, thừa cơ mà lên phong vân hóa rồng!

Nhưng rất nhanh, ý niệm này liền bị đè xuống, Hắc Sơn Lão Yêu ánh mắt, nhìn về phía La Quan.

Chân Long huyết mạch.

Kiếm uy vô địch!

Kẻ này, mới thật sự là đại địch, có thể tồi khô lạp hủ, kém chút chính diện chém giết trời cao lão tổ, hắn cũng

không phải nó đối thủ.

Giết trời cao lão tổ sự tình, về sau nhưng lại làm trù tính, hôm nay La Quan phải chết… Đoạt nó Chân Long huyết mạch, đối với hắn mà nói, cũng là cơ duyên cực lớn. Một khi đắc thủ tự thân tu vi, tất có thể tiến thêm một bước, đến lúc đó trời cao lão tổ, cũng không phải đối thủ của hắn!

Hắc Sơn Lão Yêu bản thể, chính là 1 cái hấp thu kinh khủng tồn tại máu tươi, mới lột xác thành yêu, thiên phú thần thông chính là thôn phệ.

Đối với chuyện này, hắn có hoàn toàn chắc chắn.

Thiên khung phía dưới, hắc sơn chi ảnh bao trùm 4 phương, kiếm hà bị giam cầm, La Quan bị trấn áp. Lại có hắc vụ tràn ngập, núi thây giáng lâm, thu hút tâm thần người ta thôn phệ hồn phách.

Hợp 2 tôn Vô Lượng cảnh chi năng, lại trong nháy mắt, liền nghịch chuyển chiến cuộc, đem La Quan bức đến thập tử vô sinh chi cảnh.

Giữa sân thế cục biến ảo, có thể nói ngoài dự liệu, từng đạo la thất thanh bên trong, vô số ánh mắt tụ đến.

Chờ đợi, kết cục sau cùng!

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, sát na vang vọng 4 phương, La Quan quát khẽ, “Đãng cửu tiêu!”

Kiếm thứ tư, chém ra.

Một kiếm này rơi xuống nháy mắt, trong lòng của hắn khẽ động, mơ hồ cảm nhận được, giữa thiên địa đạo uẩn lưu chuyển. Như một kiếm này, trải qua 4 kiếm điệp gia về sau, sinh ra một loại nào đó thuế biến… Kiếm thế phóng đại! !

Hắc Sơn Lão Yêu sắc mặt, đột nhiên đại biến, kia bị trấn áp kiếm hà, dường như nhảy lên qua Long môn, từ giao hóa rồng.

Ngang rống ——

Hắn bên tai, thậm chí mơ hồ nghe tới, một tiếng to rõ, bạo ngược long ngâm.

Oanh ——

Kiếm hà hóa rồng, sát na bạo tẩu, đổ nhào hắc sơn, trảm phá hắc vụ, đem kia núi thây chi ảnh sinh sinh đụng thành vỡ nát.

Trời cao lão tổ, thân thể tại chỗ vỡ nát, tại kiếm hà phía dưới, hình thần câu diệt!

Kỷ nguyên chi kết thúc, thiên địa tình thế hỗn loạn trước mắt lúc, Thiên Thanh đại lục đản sinh, tôn thứ nhất Vô Lượng cảnh thiên nhân, như vậy ngã xuống.

Mà liền tại, trấn sát trời cao lão tổ nháy mắt, La Quan rõ ràng cảm nhận được, giữa thiên địa đạo uẩn lưu

chuyển, có vô hình khí vận giáng lâm.

Một nháy mắt, dung nhập vào trong cơ thể hắn, làm hắn tâm thần thanh minh, đối với thiên địa ở giữa khí tượng, cảm thụ càng phát ra rõ ràng ——

Một tia minh ngộ, cũng từ đáy lòng hiện lên, nguyên lai thiên địa tình thế hỗn loạn, cũng là lên trời thời cơ. Tại tình thế hỗn loạn bên trong, dẫn đạo phong trào, sẽ có cơ hội từng bước lên trời, cư cửu tiêu phía trên.

Mà khí vận, vốn là thiên mệnh đại tranh bên trong, cực trọng yếu một điểm! ! Hắn muốn trổ hết tài năng, đăng lâm cuối cùng chiến trường, thậm chí trở thành cuối cùng, thừa kế thiên mệnh người, liền cần tranh đoạt thiên địa khí vận gia trì, đây cũng là ngoài dự liệu thu hoạch.

“La Quan đạo hữu, hôm nay chỉ là hiểu lầm, còn xin nghe ta giải thích!” Hắc Sơn Lão Yêu rống to, biểu lộ lộ ra bối rối.

Trời cao lão tổ chết rồi… Hắn vậy mà… Cứ như vậy chết rồi…

Cần biết, thân là Thiên Thanh đại lục bên trong, tôn thứ nhất đản sinh Vô Lượng cảnh, bất luận trong đó giấu, gì chờ chút làm thủ đoạn, đây đều là sự thật.

Trời cao lão tổ, đã phải đại thế gia thân, có thiên uy gia trì, làm sao có thể cứ như vậy tuỳ tiện bị giết chết? Mà lại, giết chết hắn La Quan, thế mà nửa điểm không nhận thiên uy phản phệ… Cái này trời cao lão tổ, cơ hồ là chú

định, tương lai khuấy động phong vân người, nói câu thiên mệnh chỗ hướng cũng không qua điểm…

Nhưng dù cho như thế, hắn cứ như vậy chết!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 785 : 2 lục chung chủ, La Quan

Hắc Sơn Lão Yêu cái kia bên trong biết được, giết trời cao lão tổ La Quan, chính là đem thừa thiên mệnh người, đoạt nó khí vận tựa như uống nước.

Thiên uy phản phệ? Hừ, đây chính là Thiên tôn, tự tay cho danh ngạch, cái này không quan hệ có xấu hổ hay không, mà là căn bản không thể nhúng tay.

Nếu không, thật làm Bỉ Ngạn hoa mở, quy tắc phía trên Huyền Thánh, là bùn nặn sao? !

“Hiểu lầm?” La Quan nhíu nhíu mày, cười lạnh một tiếng, “Hắc sơn đạo hữu giáng lâm, cùng trời cao lão tổ liên thủ, muốn trấn sát La mỗ, đánh đều đánh xong, hiện tại ngươi nói là hiểu lầm?”

Bá ——

Hắc Sơn Lão Yêu trên trán, toát ra tầng 1 mồ hôi lạnh, hối hận quả muốn cho mình 1 bàn tay, để ngươi đạp ngựa không có việc gì trang bức. Nói cái gì “Hôm nay, mời các hạ chịu chết”, nhưng vấn đề là ai có thể nghĩ tới, La Quan thực lực, lại kinh khủng như vậy.

Thiên Thanh đại lục, vô lượng cánh cửa chưa mở, hợp 2 tôn thiên nhân chi lực, tuyệt đối là vô địch bên trong vô địch, lại bị một kiếm phá chi. Trời cao lão tổ đột tử tại chỗ, một thân tu hành, ngàn, 10,000 năm ẩn nhẫn, kiên

trì, cố gắng, đều một khi thành không.

Kết cục này, Hắc Sơn Lão Yêu tuyệt không muốn, suy nghĩ nhanh quay ngược trở lại, hắn gạt ra tiếu dung, “Cái này… Cái này… Đều là trời cao lão tổ, lão già chết tiệt này trứng, hắn lừa bịp ta, nói La đạo hữu ngươi quyết ý, đối Yêu tộc động thủ, ta mới có thể nhúng tay việc này… Nhưng hôm nay gặp mặt, La đạo hữu thanh phong minh nguyệt nhân vật, phẩm hạnh đoan chính, cao khiết, há lại sẽ làm loại sự tình này… Khụ khụ, còn xin La đạo hữu giơ cao đánh khẽ, hắc sơn biết sai!”

Đại trượng phu, co được dãn được, đừng nói cúi đầu xin lỗi, chỉ cần có thể tránh đi kiếp nạn này, quỳ xuống hô to một tiếng “Cha” lại như thế nào? Là dùng cái này khắc, Hắc Sơn Lão Yêu biểu lộ, gọi là 1 cái thành khẩn, chân thành tha thiết, thấp thỏm lo âu bên trong, mang theo thật sâu áy náy, có thể nói vua màn ảnh cấp nhân vật.

La Quan giật mình, “A, thì ra là thế, xem ra hôm nay sai lầm, đều tại cái này trời cao lão tổ trên thân… Cũng được, ta xem hắc sơn đạo hữu, là cái thành thật tính tình, liền tha ngươi lần này . Bất quá, La mỗ có chút sự tình, muốn hỏi thăm một hai, liệu đến hắc sơn đạo hữu ngươi, nhất định biết gì nói nấy, đúng không?”

Hắc Sơn Lão Yêu đầu tiên là đại hỉ, tiếp lấy trong lòng hơi rét, cũng không dám biểu lộ nửa điểm, “Đây là tự nhiên, La đạo hữu xin hỏi!”

La Quan đưa tay, điểm một cái trời cao lão tổ… Ngô, nói xác thực hơn, là một đống tàn xương vỡ thịt, nói: “Người này phá cảnh vô lượng, tấn thăng thiên nhân, phía sau

nên có đẩy tay, hoặc cùng thi đạo có quan hệ, hắc sơn đạo hữu cũng biết kẻ sau màn là ai?”

“Cái này…” Hắc Sơn Lão Yêu sắc mặt biến hóa, ngẩng đầu nhìn về phía La Quan, đón hắn giống như cười mà không phải cười ánh mắt, nháy mắt thu hồi tính toán, cắn răng nói: “Chuyện này, tại hạ cũng chỉ là suy đoán, nghe nói tại Thiên Thanh đại lục bên ngoài, có 1 thế lực cường đại tên là Thi Vương điện, đi là lấy thi chứng đạo đường lối… Trời cao lão tổ trước đó thi triển, tựa hồ chính là, Thi Vương điện thủ đoạn.”

Thi Vương điện?

La Quan nhấm nuốt một chút, cái này xa lạ danh hiệu, suy nghĩ chuyển vài vòng, liền đại khái đánh giá ra trong đó khúc chiết —— kỷ nguyên chi kết thúc, thiên địa đại biến cục sắp tới, Thiên La giáo có thể phát giác được điểm này, thế lực khác tự nhiên, cũng có thể có phát hiện. Là lấy, sớm lạc tử bố cục, ý đồ tại tình thế hỗn loạn bên trong chiếm cứ tiên cơ.

Thi Vương điện, chính là nó 1.

Có tư cách, có lực lượng, ở thiên địa đại biến cục sa sút tử… Chỉ này một điểm, liền không cần nhiều lời, thực lực tất nhiên cường hãn, hoặc không kém Thiên La giáo.

Đây coi là không tính là, thiếu niên còn chưa đi ra ngoài, liền lại nhiều một phương đại địch? Cũng may, La Quan bây giờ, đã có thiên mệnh đại tranh vi bình chướng, lại có Huyền Thánh bỉ ngạn ý chí gia trì, không cần đứng trước cường địch trấn sát. Về phần ngày sau? Lại chú ý

dưới mắt, lại bàn về tương lai!

Thu liễm suy nghĩ, La Quan nói: “Trời cao lão tổ phía sau, hoặc là Thi Vương điện ủng hộ, kia hắc sơn đạo hữu ngươi đây? Còn xin đạo hữu vì ta giải hoặc.”

Hắc Sơn Lão Yêu hơi trầm xuống mặc, “Cái này… La đạo hữu, tại hạ cần ngươi cam đoan, đãi như thực sau khi trả lời, thả ta rời đi.”

“Đương nhiên, ta cam đoan.”

Hắc Sơn Lão Yêu nói: “Tại hạ, là phải phong sơn Yêu tộc, kỳ núi Đồ thị chi chủ, nhụy hoa nương nương tương trợ, mới phá cảnh vô lượng.”

Quả nhiên, 2 cái này con rùa già, tất cả đều gian lận.

Bất quá, phong sơn Yêu tộc danh hào này, nghe có chút quen tai. La Quan một phen tư lượng, rất nhanh liền nghĩ đến, trong thâm uyên đầu kia có vẻ như thật thà ngưu yêu, Ngưu Đại Tráng.

Hắn tự xưng, xuất thân phong sơn Yêu tộc, mà về sau Đạo tôn mượn hắn yêu thân, giáng lâm thâm uyên… Nói cách khác, phong sơn Yêu tộc một mạch, là Thiên La giáo thế lực? Còn tốt còn tốt, Thiên La giáo nha, dù sao đều đắc tội chết rồi, trái phải cũng không kém cái này một bút.

La Quan phất phất tay, “Hắc sơn đạo hữu, ngươi đi đi, ngày sau tự giải quyết cho tốt, tốt nhất đừng có lại để ta nhìn thấy ngươi… Ngô…”

Hắn có chút nghiêng người, cau mày, nhìn về phía mới lên mặt trời, đỏ kim sắc vòng sáng, bao phủ ở trên người hắn, lộ ra mấy điểm trầm ngưng kiềm chế, như đang suy tư cái nào đó cực nghiêm túc sự tình.

Hắc Sơn Lão Yêu cố nén, co cẳng bỏ chạy xúc động, cung kính chờ ở nguyên địa, hừ, ta là tuyệt đối sẽ không, cho ngươi nửa điểm gây chuyện cơ hội, ngươi không nói xong, ta liền cùng!

Mấy hơi về sau, La Quan xoay người bên trên, nhìn thấy Hắc Sơn Lão Yêu, nhướng mày, đôi mắt nghiêm túc, “Lão Hắc, xem ra, ngươi đạp ngựa là nửa điểm, không có đem ta, đem thả ở trong lòng a.”

“Ta không phải nói, để ngươi đi, về sau đừng có lại xuất hiện ở trước mặt ta? Ngươi lưu tại cái này trừng ta, là có ý gì? Khiêu khích, ngươi đây chính là, trắng trợn khiêu khích, không đem ta La mỗ người xem ở mắt bên trong? Ngươi là cảm thấy, La mỗ xử lý trời cao lão tổ về sau, liền không có sức đánh một trận rồi? Tốt tốt tốt! Uổng ta khoan hồng độ lượng, cho ngươi một con đường sống, đã ngươi muốn tìm chết, La mỗ liền thành toàn ngươi!”

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, sát cơ cuồn cuộn vô tận, nguồn gốc từ La Quan tự thân kiếm đạo, nuôi ra lục thiên chi lực, không kiêng nể gì cả bộc phát.

Hắc Sơn Lão Yêu trừng lớn mắt, kém chút tức nổ phổi, rõ ràng là ngươi đạp ngựa nói chuyện nói một nửa… Cái

này tính toán, có phải là quá cẩu thả một chút? Đáng chết La Quan, ngay từ đầu liền không nghĩ bỏ qua hắn, đùa nghịch lão tử chơi? !

“La Quan, kỳ hoa trên núi nhị nương nương, tuyệt sẽ không bỏ qua ngươi… A!” Một tiếng hét thảm, im bặt mà dừng, lão Hắc bước trời cao lão tổ theo gót.

Bá ——

Lại 1 đạo khí vận, dung nhập La Quan thể nội.

Muốn nói đường đường thiên nhân vô lượng, vốn không nên không chịu được như thế một kích, nhưng ai để La Quan vận dụng, là hắn một kích mạnh nhất.

Giết gà dọa khỉ… Được rồi, cái này nói chuyện không quá thỏa đáng, nhưng ít ra cũng muốn nhân cơ hội này, cho thấy một chút tự thân thái độ.

Khương quốc như thế, ngươi, đang làm cái gì? !

La Quan quay người, nhìn về phía thiên khung nơi nào đó, kia bên trong không gian có chút vặn vẹo, hiển hiện một thân ảnh, xa xa chắp tay hành lễ.

“Hừ!” Cười lạnh một tiếng, La Quan ám đạo nếu không cái bàn giao, tất không cùng ngươi từ bỏ ý đồ.

Giữa thiên địa, tĩnh mịch im ắng.

Tiên tông 7 cực cũng tốt, Ẩn Tiên cung tu sĩ cũng được, đều giống như bị thi định thân chú, từng cái cứng tại

nguyên địa, trừng mắt, há mồm, mặt mũi tràn đầy hãi nhiên.

Chết rồi… Đều chết rồi… Trời cao lão tổ cùng Hắc Sơn Lão Yêu… Cái này đạp ngựa không phải ven đường đại la bặc, là Thiên Thanh đại lục bên trên, duy 2 2 tôn vô lượng Thiên Nhân cảnh a… Cứ như vậy, bị trực tiếp chém chết… Cơ hồ là, bọt nước đều không có tóe lên tới…

Rầm rầm ——

Tiếng bước chân vang lên, Thiên Cực tông, Hoàng Cực tông 2 phe, nháy mắt bị cô lập, nó hơn tiên tông đều bày ra, 1 bộ chúng ta không quen bộ dáng.

Âm Cực tông một phương, mọi người vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ, tuy nói trước đó đối La Quan, khó tránh khỏi mấy điểm oán hận… Khụ khụ, không đúng, đánh rắm, ta không có! La tôn thượng, kia là ta Âm Cực tông một mạch, kính trọng nhất, yêu quý người, chúng ta Huyền Âm tu sĩ, người người cung kính, ủng hộ.

Không sai, chính là như vậy!

Thiên Cực tông, Hoàng Cực tông mọi người, mặt đều lục, bọn hắn tự nhiên rõ ràng, nhà mình cùng La Quan ở giữa, rất có trải qua ân oán gút mắc. Liền hắn bây giờ, chỗ triển lộ ra thực lực, nếu như có ý trả thù… Tê, bọn hắn lục sắc mặt, đột nhiên lại trở nên trắng bệch.

Không được, chúng ta được từ cứu, hô to một tiếng nghĩa phụ , có thể hay không?

Ngay tại tiên cực bảy tông nội bộ, hỗn loạn không chịu nổi lúc, Ẩn Tiên cung mọi người mới là, thật như rơi vào hầm băng, gan hàn muốn nứt.

Trời cao lão tổ chết rồi… Nguyễn Linh cung chủ đâu? Cam! Nữ nhân này, rõ ràng mới vừa rồi còn tại, làm sao đột nhiên liền không thấy rồi?

Không được, chúng ta cũng được trốn, trốn càng xa càng tốt, tìm một chỗ mai danh ẩn tích, đời này tuyệt đối không ra.

Nói nhảm, liền Ẩn Tiên cung làm những việc này, muốn hiến tế Khương quốc vương đô, hủy diệt Khương quốc triều đình, La Quan có thể tha bọn hắn? Làm cái gì mộng!

“Trốn!”

“Tách ra đi!”

“Ẩn Tiên cung, vong vậy!”

Rống to, kêu rên bên trong, Ẩn Tiên cung mọi người, 4 phía chạy trốn.

Những người này, đều có lấy hợp nhất cảnh tu vi, bây giờ toàn lực chạy trốn, coi là thật nhanh đến cực hạn, lại điểm hướng phương hướng khác nhau, muốn lưu bọn hắn lại… Thật đúng là không phải việc khó gì.

La Quan cười lạnh, giương kiếm chỉ trời, “Ông” một

tiếng kiếm minh, thiên khung phía trên tầng mây sát na bên trong điểm, hiển hiện một tuyến thanh thiên.

Kiếm này, uy nghiêm khí cơ khóa chặt Ẩn Tiên cung mọi người khí cơ, vô luận phương hướng nào, đều từ đáy lòng sinh ra vô tận hoảng sợ, không thể trốn đi đâu được!

Sau một khắc, kiếm rơi cửu tiêu, Ẩn Tiên cung chạy trốn mọi người, trực tiếp cứng tại nguyên địa, “Phốc” “Phốc” trầm đục liên tiếp thành chuỗi, thi thể tách rời huyết tinh văng khắp nơi.

Vô 1 người sống!

Muốn giết, vậy liền trảm thảo trừ căn, sau đó Thiên Thanh đại lục, lại vô Ẩn Tiên cung.

Nhưng vào thời khắc này, dị biến nảy sinh, chỉ thấy kia từng cái, bị chém giết Ẩn Tiên cung tu sĩ thể nội, đột nhiên toát ra từng tia từng sợi hắc vụ.

Hội tụ đến cùng một chỗ, lại ngưng tụ thành 1 đạo thi ảnh, “Bá” một chút đôi mắt mở ra, trong đó tinh hồng tràn ngập, sát cơ ngập trời.

Dày đặc thi khí, sát khí, cùng khiến người buồn nôn hư thối hôi thối, tràn ngập giữa thiên địa.

“Là ai? Dám phá hư bản tọa bố cục, đáng chết!” Trong tiếng gầm nhẹ, thi ảnh đôi mắt, liền đã khóa chặt La Quan.

Song phương nhìn nhau, một tia không hiểu cảm giác từ đáy lòng hiện lên, kiêng kị mà băng hàn, như trong giới tự nhiên sinh linh thiên địch gặp nhau.

Uy nghiêm sát cơ, từ đáy lòng bộc phát, La Quan nháy mắt minh ngộ, trước mắt cái này hư hư thực thực, đến từ Thi Vương điện thi người, cũng là thiên mệnh đại tranh ván cờ bên trong, 1 viên anh dũng giành trước quân cờ.

Đối phương, cũng là đem thừa thiên mệnh người!

Rống ——

Thi ảnh gào thét, bạo ngược bên trong, xen lẫn kích động, phấn khởi, “Tranh đoạt thiên mệnh người, ha ha ha, không nghĩ tới, vận khí ta tốt như vậy, lại gặp được một quân cờ.”

Nó thở sâu, trầm thấp, rộng rãi thanh âm, nương theo lấy cuồn cuộn thi khí chấn động, truyền khắp 4 phương.

“Ta, Thi Vương điện, quái vật gây hạn hán!”

La Quan mặt không biểu tình, giương kiếm chỉ phía xa, “… 2 lục chung chủ, La Quan!” Hắn dư quang, nhìn lướt qua phương xa thiên khung.

“2 lục chung chủ?” Quái vật gây hạn hán nhe răng cười, “Dã tâm không nhỏ, nhưng cũng tiếc, ngươi cũng không có, tới tướng xứng đôi thực lực!”

“Hôm nay, liền để ta ăn ngươi, cướp đoạt khí vận!”

Oanh ——

Thi khí trùng thiên, mùi hôi tứ tán, lực lượng hủy diệt chấn động, nếu mặc cho nó khuếch tán ra đến, phương viên 10,000 dặm sắp thành tử địa.

La Quan đưa tay, thiên khung một tuyến thanh thiên, kia huyền không chưa rơi 1 kiếm, ngang nhiên chém xuống.

Kiếm này, khai thiên!

1 kiếm xuất thủ, không có nửa điểm dừng lại, lại 1 kiếm rơi xuống, “Vạn vật Quy Khư!”

Kiếm thứ 3.

Thiên địa vì lao, phong ấn 4 phương!

Đế kiếm bản nguyên, một bộ tam liên, kiếm thế cuồn cuộn như nộ hải, đem quái vật gây hạn hán cuốn vào trong đó.

“Rống —— “

“Đáng chết, ta ghi nhớ ngươi, 2 lục chung chủ La Quan… Đợi ta xuất quan, chắc chắn ngươi chém thành muôn mảnh!”

Không cam lòng trong tiếng gầm rống tức giận, thi ảnh vỡ nát, như vậy tiêu tán.

La Quan phất tay áo vung lên, cuốn lên đầy trời thi khí,

mùi hôi, xông vào cửu thiên chi thượng, tại mặt trời Liệt Dương chiếu rọi xuống, nhanh chóng tiêu tán.

Nhưng trên mặt hắn, nhưng cũng không có quá nhiều ý mừng.

Đế kiếm ba đòn, đem quái vật gây hạn hán thi ảnh đánh nát, ngay cả chút điểm thi đạo thủ đoạn, đều không thể thi triển đi ra, nhìn như tồi khô lạp hủ, nhưng hôm nay giáng lâm, chẳng qua là hắn 1 đạo hình chiếu. Nói cách khác, cái này Thi Vương điện quái vật gây hạn hán bản thể, thực lực tất vô cùng cường đại!

Vô Lượng cảnh? Không, thậm chí càng mạnh!

Quả nhiên, thiên mệnh đại tranh chi cục, không phải như vậy mà đơn giản, liền có thể phá quan… Thi Vương điện quái vật gây hạn hán, rất có thể chỉ là trong đó, rất phổ thông một viên, tất nhiên còn có mạnh mẽ hơn hắn tồn tại.

Một tia gấp gáp, xao động, xông lên đầu, nhưng lại sau đó một khắc, bị La Quan đè xuống.

Hắn đưa tay, chém xuống một kiếm.

Trời cao lão tổ sau khi chết, vốn là mất đi chèo chống phong ấn màn trời, nháy mắt phá thành mảnh nhỏ.

Khương quốc vương đô tuyệt cảnh, như vậy kết thúc.

Bá ——

Bá ——

Ứng Thanh Linh, Tứ Hải Vương, vọt thẳng nhập giữa không trung, cung kính hành lễ, “Bái kiến tôn thượng!”

Một người một giao, đều đôi mắt sáng rực, khó nén kích động, vui vẻ, tôn thượng thực lực, so với bọn hắn trong tưởng tượng còn muốn càng mạnh. Đi theo tôn thượng, quả nhiên là bọn hắn đời này, chính xác nhất quyết định, có thể bởi vậy thấy, cửu thiên chi thượng phong thái.

La Quan gật gật đầu, “Đứng lên đi.” Hắn ánh mắt quét qua, nhìn về phía trong đám người, cái nào đó liền muốn rút đi thân ảnh, đột nhiên nói: “Lão tiên sinh, đã đến Khương quốc, cần gì phải gấp gáp rời đi.”

Lão khất cái sắc mặt 1 khổ, xoay người lại, thở dài, nhận mệnh lưu tại nguyên địa. Trốn? Có thể tính đi! Vừa rồi kia 2 cái, Vô Lượng cảnh thằng xui xẻo, ví dụ đang ở trước mắt nha! !

Bá ——

Lại có mảng lớn thân ảnh, phóng lên tận trời, Khương Đồng bị mọi người bao vây, một thân vàng sáng đế bào, cố gắng giữ vững bình tĩnh, còn không nói chuyện, vành mắt liền lại đỏ, hít mũi một cái, “Lần này, Khương quốc có thể trốn đại kiếp, toàn do Quốc sư 1 người, lực kéo trời nghiêng.”

“Trẫm, bái tạ Quốc sư! !”

Hơi yên tĩnh, đi theo phía sau Khương quốc triều thần

các loại, nhao nhao hành lễ, “Ta cùng khấu tạ Quốc sư, lực kéo trời nghiêng!”

“Khấu tạ Quốc sư!”

“Khấu tạ Quốc sư!”

“Quốc sư vạn tuế!”

“Khương quốc vạn tuế!”

Toàn bộ đế đô, sa vào đến một mảnh cuồng hỉ, ăn mừng hải dương, khi phong ấn bị đánh vỡ, hàn phong băng hàn tiêu tán theo.

Nắng ấm chiếu rọi 4 phương.

“Chủ nhà! ! Ngươi không sao chứ? Ô ô ô ô… Ngươi hù chết ta…” Phụ nhân ôm, đổ vào trong viện nam nhân, vui đến phát khóc.

Nam nhân sắc mặt trắng bệch, “Dìu ta bắt đầu, lễ bái Quốc sư… Như không có Quốc sư đại nhân, ngươi ta 1 nhà, tất như vậy mất mạng! !”

Phụ nhân liên tục gật đầu, “Đúng, đúng, tiểu Bảo, ngươi mau tới đây, cùng cha, mẹ cùng một chỗ, cho Quốc sư đại nhân dập đầu!”

Cùng loại một màn, xuất hiện tại phố lớn ngõ nhỏ, giờ khắc này La Quan tại Khương quốc danh vọng, đạt tới trước nay chưa từng có đỉnh phong.

Công cao chấn chủ? Không, đại khái đã vượt xa cấp độ này, chỉ bất quá Khương Đồng đối đây, không những sẽ không ngăn cản, ngược lại vui thấy kỳ thành, rất cảm thấy vinh quang.

Khương quốc, cho tới bây giờ đều không phải, Khương thị tất cả.

Nàng chỉ là, thay mình nam nhân, trấn thủ phía sau của hắn.

Nhiều người phức tạp, La Quan gật gật đầu, “Bệ hạ xin đứng lên, chư vị mời lên.” Nhìn nhiều một chút Khương Đồng, hắn quay người, “Tiên cực 7 tông chư vị, đã đến Khương quốc, vậy liền lưu tại cái này bên trong, làm khách mấy ngày đi.”

“Chúng ta, cẩn tôn Quốc sư chi mệnh!”

Mọi người vội vàng hành lễ.

—

—

—

—

—

—

Chương 786 : Còn cao hơn trời

Giấu trong lòng khẩn trương, bất an tiên cực 7 tông tu sĩ, được mời vào Khương quốc vương đô, tạm thời ở lại. Nhưng liên tiếp 3 ngày, nhưng không thấy La Quan lộ diện, khó tránh khỏi trong lòng hoảng sợ, không biết tiếp xuống, đem đứng trước gì cùng cục diện.

Thẳng đến 1 ngày này, đột nhiên nghe tới tin tức, nghe nói mấy ngày nay, đế cung nóc nhà mưa dột, Quốc sư phủ cũng đổ giàn cây nho, Quốc sư đại nhân bôn ba qua lại, đã bận rộn sắc mặt thanh bạch.

Cái này khiến các tông tu sĩ, nhịn không được 2 mặt nhìn nhau.

Đế cung.

La Quan quay đầu, nhìn một cái đóng chặt cửa điện, thầm than một tiếng, cái này tề nhân chi phúc, quả nhiên không phải tốt như vậy hưởng.

Bất quá, tự mình làm dưới sự tình, phải nhận.

Nâng đỡ thận, La Quan đi lại tập tễnh, hướng ngoài cung bước đi, hậu phương cung điện một góc, Ứng Thanh Linh đứng tại kia bên trong, xa xa nhìn qua một màn này, khuôn mặt ẩn tại bóng tối ở giữa, biểu lộ nhìn không rõ ràng.

“Ứng long nữ, ta nếu là ngươi, đã sớm quấn lên tôn thượng, ngươi như chờ đợi thêm nữa… Hắc hắc, sợ là muốn không có vị trí.” Tứ Hải Vương cười nhẹ, ánh mắt lại rất chân thành.

Khương Đồng là Khương quốc nữ hoàng, chấp chưởng một phương đại quyền, Dư Nhược Vi thì cùng hắn, cơ hồ không có nửa điểm liên quan, như có thể lựa chọn, hắn tình nguyện Ứng Thanh Linh thượng vị.

Chí ít, bọn hắn đã từng kề vai chiến đấu, đồng sinh cộng tử.

Ứng Thanh Linh quay người, thản nhiên nói: “Ngươi nghĩ quá nhiều.” Rất nhanh, thân ảnh biến mất không gặp.

Tứ Hải Vương lắc đầu, đang nghĩ nói cái gì, đột nhiên cảm thấy hôm nay bóng đêm có chút lạnh, hắn rụt cổ một cái, gượng cười 2 tiếng xoay người rời đi.

Đế cung một góc, nơi nào đó vườn hoa.

Tiểu đình.

La Quan ngồi xuống, giơ bầu rượu lên uống hai ngụm, thản nhiên nói: “Lão Hứa, sự tình cũng nên có cái bàn giao, ngươi không tránh khỏi.”

Bá ——

Không gian chớp lên, Hứa Đại Phu thân ảnh hiển hiện, mỉm cười nói: “Nói cho ngươi sự kiện, Tứ Hải Vương

không có nói bậy, kia giao nữ đích xác đối ngươi động tâm tư… Nếu như ngươi muốn, như vậy chúc mừng, ngươi rất nhanh liền có thể, trở nên càng thêm bận rộn.”

La Quan khóe miệng giật một cái, cười lạnh, “Đừng nói sang chuyện khác, trước cho ta cái giải thích? Khương quốc gặp tai kiếp, ngươi vì sao không xuất thủ? Chớ có quên, ngươi ta ở giữa ước định!”

Hứa Đại Phu hơi trầm xuống mặc, nói: “2 nguyên nhân.”

“Thứ 1, cùng ta đạt thành ước định, là ngươi. Ngươi không tại Khương quốc, người bên ngoài không cách nào tiếp nhận, ta giáng lâm lực lượng, mà thiên uy không thể nhẹ hàng, nếu không có hại vô ích.”

“Thứ 2, thế sự biến ảo, hung hiểm kiếp nạn, đều có nó mệnh số, thiên đạo không thể can thiệp… Ngươi cùng ta vậy ca ca, đánh qua rất nhiều quan hệ, hẳn là rất rõ ràng, thiên đạo là thế gian này, lớn nhất quy củ, nhưng chính là bởi vì điểm này, cũng nhận lớn nhất chế ước.”

La Quan nhíu mày, “Chỉ những thứ này?”

Hứa Đại Phu gật đầu, “Chỉ những thứ này.”

Hắn nói nghiêm túc, thuyết minh rất rõ ràng, cũng phi thường có đạo lý, nhưng La Quan luôn cảm thấy, gia hỏa này là tại nói hươu nói vượn.

Trong này, hoặc có ẩn tình khác? Mà lão Hứa, tựa hồ cũng không nguyện ý, để hắn biết được.

Châm chước liên tục, La Quan thở ra một hơi, trầm giọng nói: “Ngươi nói, ta tin, nhưng là lão Hứa, ta phải nhắc nhở ngươi, Khương quốc không chỉ là, ngươi ta ước định một bộ điểm, cũng tương tự có rất nhiều, ta để ý người.”

“Cho nên, cùng loại Ẩn Tiên cung sự tình, ta hi vọng chỉ có lần này, ngươi cảm thấy thế nào?”

Lần này, Hứa Đại Phu trầm mặc càng lâu, hắn thán miệng, gật đầu, “Tốt, ta đáp ứng.”

La Quan tâm thần buông lỏng, mặt lộ vẻ mỉm cười, vẫy tay, “Đến, lão Hứa nhanh ngồi xuống, ngươi ta uống một chén.”

Hứa Đại Phu lắc đầu, bất đắc dĩ nói: “Ta nếu không đáp ứng, ngươi có phải hay không chuẩn bị, cầm bình rượu này đập phá đầu của ta?”

“Vậy sẽ không!” La Quan khoát tay, nghĩa chính nghiêm từ, “Rượu này nhưng khó được, là nhà ta Khương Đồng nữ hoàng, tự mình chuẩn bị, ta cũng không bỏ được lãng phí…” Hắn nháy mắt mấy cái, “Muốn nện, cũng được chờ ta uống xong, lại hướng ngươi đỉnh đầu ‘Bịch’ một chút!”

Hứa Đại Phu rốt cục, nhịn không được lật lên bạch nhãn.

2 người ngồi đối diện, các chấp 1 vò rượu, uống vào mấy ngụm về sau, Hứa Đại Phu lau đi khóe miệng, “Thâm uyên chuyến đi, huyên náo động tĩnh có chút lớn

a.” Hắn dù chưa tham dự, vừa vặn vì thiên đạo đi 6, tự nhiên có thể cảm thấy được, từ trong thâm uyên bộc phát khí tức.

Ầm ầm sóng dậy, mênh mông vô ngần!

Tung lấy Hứa Đại Phu xuất thân, cũng không nhịn được, vì La Quan bóp đem mồ hôi lạnh.

La Quan gật gật đầu, đem thâm uyên một nhóm, chuyện xảy ra, đại khái nói một lần, thậm chí liền ngay cả trong cơ thể hắn ngân bạch, cũng không giấu diếm.

Dù sao, ngày đó người nhìn thấy nhiều, cái này cũng không tính bí mật.

“Ngân bạch à…” Hứa Đại Phu nghĩ nghĩ, vươn tay, “Để ta xem một chút?”

La Quan gật đầu.

Bắt hắn lại thủ đoạn, Hứa Đại Phu nhắm mắt lại, sau một lúc lâu lắc đầu, trên mặt lộ ra một tia trầm ngưng, không hiểu, “Ta, cái gì đều không tìm được.”

La Quan đối này đã có đoán trước, lúc trước lão sư cùng hắn, ở vào một thể trạng thái, ba phen mấy bận đều không có chút nào thu hoạch, lão Hứa tìm không thấy cũng bình thường.

Lão sư… Nghĩ đến Huyền Nhất Nhất, La Quan đáy mắt hiển hiện một tia tối nghĩa, cũng không biết nàng bây giờ ở đâu? Liệu đến, gặp qua rất tốt, dù sao Huyền Thánh

đại nhân đối nàng, là thật cưng chiều a.

“Không sao, cái này ngân bạch chi lực, lai lịch rất là thần bí, Huyền Thánh cũng không biết được căn nguyên của nó… Chí ít dưới mắt, đối ta cũng vô hại chỗ.”

Hứa Đại Phu nhíu mày, “Quá mức a, đầu tiên là vận dụng lục thiên chi lực, bây giờ lại đem Huyền Thánh dời ra ngoài, ngươi không khỏi cũng quá cẩn thận mắt, chuyện lúc trước… Ta đã đáp ứng ngươi, sẽ không lại phát sinh.”

“Ha ha! Lão Hứa, ngươi người này, chính là thích suy nghĩ nhiều, ta cũng không có ý tứ này.” La Quan khoát tay, đẩy phải sạch sẽ.

Hứa Đại Phu nhịn xuống, lại mắt trợn trắng tâm tư, hắn có khi cũng muốn, mình tại La Quan trước mặt, có thể hay không quá tùy ý rồi? Thiên đạo a, cho dù là đi 6 bại chó, cây kia bên trên cũng là tôn quý, được từ giữ mình phần.

“Khục! La Quan, tuy nói trong cơ thể ngươi ngân bạch, tạm thời chưa có chỗ không ổn, nhưng ngươi vẫn là phải cẩn thận. Chính như ngươi lời nói, Huyền Thánh gì ngang phần, cảnh giới, hắn cũng không biết cái này ngân bạch lai lịch, nghĩ lại trong đó tất ẩn tàng cực sâu.”

La Quan gật đầu, “Ừm, lão Hứa ngươi nói không sai, nhưng ta coi như cẩn thận hơn, lại có thể thế nào? Ngươi đều không phát hiện được, ta cũng chỉ có thể cô chi mặc cho chi.” Hắn lắc đầu, “Không nói những này, trước chú ý dưới mắt, trên người ta phát sinh sự tình,

ngươi biết đi?”

Hứa Đại Phu gật đầu, “Thiên mệnh đại tranh.” Hơi dừng một chút, nói: “Sớm tại Long Hưng phúc địa lúc, ta liền đã nhìn ra, ngươi có thừa kế thiên mệnh chi tư, chỉ là không nghĩ tới, ngươi lại thật cầm tới, gia nhập trong đó tư cách.”

La Quan nói: “Ta nào có mặt mũi này mặt, là Huyền Thánh đại nhân mở miệng… Trên đỉnh đầu, không muốn mặt vị kia, mới thả miệng.”

Hứa Đại Phu mặt không biểu tình, “La Quan, ngươi thực tế không cần thiết, một mực tại trước mặt ta, cường điệu ngươi cùng Huyền Thánh đại nhân quan hệ.”

“Này! Ta liền nói, lão Hứa ngươi người này, luôn luôn nghĩ quá nhiều, ngươi ta hảo hữu, ta La Quan là như vậy người sao?”

“Ngươi là.”

“A, đó chính là đi.”

La Quan biểu thị, hắn cũng không nghĩ một mực xách, nhưng rất nhanh hắn muốn đi, chưa vững chắc tốt hậu phương có thể làm? Bây giờ, hắn quy về “Bình thường”, cũng chỉ có thể kéo Huyền Thánh đại kỳ.

Hứa Đại Phu rốt cục nhịn không được, lại một lần trợn trắng mắt, cả giận nói: “La Quan, ngươi muốn như vậy, chúng ta đã không còn gì để nói, cáo từ!”

“Ai, ngươi người này, làm sao không trải qua đùa, nói đùa còn gấp.” La Quan kéo hắn 1 đem, “Tới tới tới, uống rượu uống rượu.”

Lão Hứa thuận thế ngồi xuống.

“Ta liền đừng bần, đã ngươi biết, ta tình huống hiện tại, liền cho điểm đề nghị a? Nói thật, đối cái này thiên mệnh đại tranh, ta bây giờ còn không hiểu ra sao, không biết đến cùng là cái gì.”

La Quan giơ lên vò rượu, “Đến, lão Hứa ngươi bớt giận, cho giải thích giải thích, lớn không được chờ chút, ta lại cho ngươi vài hũ rượu.”

Hứa Đại Phu suy nghĩ một chút, nói: “Ngươi cũng biết, như thế nào thiên mệnh?” Hắn hiển nhiên, không muốn cho La Quan trả lời, dừng một chút, tiếp tục nói: “Thiên mệnh người, thiên ý chỗ hướng, mệnh trung chú định… Ngươi có thể lý giải thành, là được trời ưu ái, đại vận gia thân, có thiên đạo phù hộ, đại đạo tu hành thẳng tiến không lùi, chú định sẽ tại kỷ nguyên chi kết thúc, thiên địa đại biến cục bên trong, chiếm được 1 tịch chi vị.”

La Quan nhíu mày, suy nghĩ liên tục, “Cho nên, cái này liền tương đương với, là nhiều tầng 1 nói gia trì?” Hắn bĩu môi, “Lão Hứa, ngươi xác định, lỡ như ta thật thành công, ngươi vậy ca ca sẽ không ám làm tay chân, để ta chết không có chỗ chôn?”

Thâm uyên chi hành về sau, hắn càng phát ra xác định, Thiên tôn vì giết hắn, cũng không tiếc đại giới… Dù sao, hắn ngay cả Huyền Thánh, đều nghĩ cứng rắn một chút,

chỉ là thực lực không đủ, mới sợ mà thôi.

“Ngươi sai.” Hứa Đại Phu lắc đầu, mắt lộ thâm ý, “Thiên đạo gia trì, tại phàm tục sinh linh xem ra, tất nhiên là vô thượng cơ duyên, có thể đối đặt chân đại đạo, xung kích bỉ ngạn người mà nói, lại không đáng nhắc lên… Thậm chí, hay là vướng víu. Ngươi chân chính cần để ý, là đại vận gia thân… Khí vận thứ này, hư vô mờ mịt nhưng lại thật tồn tại, lại đối hiện thế có, cực mạnh can thiệp.”

“Bây giờ nói quá nhiều, ngươi cũng nghe không rõ, tóm lại ngươi ghi nhớ, thừa kế thiên mệnh người, nhưng phải giữa thiên địa đại khí vận. Mà cái này khí vận thuộc về, chính là thiên đạo bản thân, đều không thể nhúng tay.”

Khí vận!

Năm đó, La Quan vì đặt chân tu hành, chính là giết Phàn Nhạc, đoạt nó khí vận, mới chính thức có nền móng, đặt chân tu hành đại đạo. Về sau, liền rất ít lại tiếp xúc, liền ngay cả Huyền Quy cũng không đề cập, hiện tại nhìn không phải khí vận không trọng yếu, mà là La Quan cấp độ quá thấp, căn bản chạm đến không đến.

Mà bây giờ, bởi vì thiên mệnh đại tranh một chuyện, hắn liền có, tranh đoạt thiên địa khí vận cơ hội.

La Quan nghĩ đến, trước đó bị giết rơi trời cao lão tổ, cùng Hắc Sơn Lão Yêu lúc, đoạt được 2 đạo khí vận, đem việc này báo cho Hứa Đại Phu.

Hắn nói: “Rất bình thường, kỷ nguyên chi kết thúc, thiên

địa đại biến sắp tới, tại tình thế hỗn loạn bên trong quật khởi người, có thể tự được chia mấy điểm khí vận. Nhưng bọn hắn, chỉ là tiểu nhân vật, ngươi đối thủ chân chính, là cùng loại quái vật gây hạn hán một loại kia, chung tranh thiên mệnh sở quy người."

"Sẽ nói cho ngươi biết một điểm, quái vật gây hạn hán đích xác chỉ là, trong đó không tính sáng quá mắt nhân vật… Hắc, lần này thiên mệnh đại tranh, quy cách thế nhưng là rất cao, rất cao."

La Quan nhíu mày, "Cao bao nhiêu."

"Còn cao hơn trời."

La Quan cảm thấy, đây là 1 câu nói nhảm, nhíu mày nhìn chằm chằm lão Hứa, ánh mắt bất thiện.

Hứa Đại Phu thản nhiên nói: "Ta đã nói rất rõ ràng, ngươi như còn nghe không hiểu, vậy liền không có cách nào."

La Quan sờ sờ cái cằm.

Còn cao hơn trời? Nếu như nói chính là lời nói thật, kia lại đại biểu cái gì? Trời, thiên đạo, Thiên tôn, quy tắc, so nó cao hơn, cũng chính là… Quy tắc phía trên? Huyền Thánh? !

Trong lòng bỗng dưng nhảy một cái, hít một hơi lãnh khí, "Lão Hứa, ngươi đạp ngựa sẽ không, là tìm ta vui vẻ a? Cái này sao có thể? !"

Thâm uyên một trận chiến, các phương đại năng giả lên đài, như Nữ đế, Đạo tôn, Cốt Linh Tôn cùng nguyệt chi 2 tượng cùng các loại, là cỡ nào cường đại, vô địch. Nhưng bọn hắn vẫn như cũ, bị vây ở quy tắc bên trong, không đạt bỉ ngạn, khó mà siêu thoát.

Thiên mệnh đại tranh, một đám tiểu bối ở giữa chém giết, đoạt khí vận mưu tương lai còn dễ nói, nhắc tới trong đó cất giấu, đăng lâm bỉ ngạn cơ hội… Cái này sao có thể? !

Hứa Đại Phu lắc đầu, “Là chính ngươi đoán, ta không nói gì.” Có chút sự tình, cho dù là hắn, cũng không thể đề cập.

Thiên đạo lưu chuyển, tự có quy tắc.

Thân là thế gian lớn nhất quy củ, đối quy củ phía trên sự tình, cũng không có nhúng tay tư cách.

Mà lại, cái này vốn là cũng liền, chỉ là suy đoán của hắn… Chỉ bất quá, phỏng đoán này rất có thể, tồn tại mấy phần thật thực tính.

Dù sao, kỷ nguyên chi kết thúc, cái kia đạo đại vận chi tranh, cũng nên hạ màn kết thúc.

La Quan mặt lộ vẻ ngưng trọng, nhìn lão Hứa, chậm rãi nói: “Vậy ngươi cảm thấy, ta tiếp xuống, phải làm thế nào mới đúng?”

“Sống sót.”

“Chớ nói nhảm!”

“Sống sót, bản thân sẽ rất khó, điểm này ngươi về sau, liền sẽ biết được.” Hứa Đại Phu nghĩ nghĩ, nói: “Trừ cái đó ra, ngươi hẳn là mau chóng, xác lập mình 2 lục chung chủ thân phận, việc này nhưng trợ giúp ngươi, đạt được không nhỏ khí vận gia trì.”

2 lục chung chủ, chính là Hứa Đại Phu nói cho La Quan, cho quái vật gây hạn hán đáp lại. Lúc trước hắn không rõ, bây giờ ngược lại đoán được mấy điểm, kia đại khái hay là dính đến, khí vận chi tranh —— danh phận, có khi cũng rất trọng yếu!

“2 lục chung chủ sao? Ngày mai, ta liền gặp một lần, tiên tông 7 cực những người kia.” La Quan đáy mắt, hiện lên một tia tinh mang.

Hắn lại nghĩ tới cái kia lão khất cái, 1 vị 6 máu đỉnh phong Đại Vũ phu, cũng không phải a miêu a cẩu, xó xỉnh có thể đụng tới. Xem ra, đã có không ít thế lực, bắt đầu âm thầm bố cục, lạc tử ở thiên địa đại biến cục trước đó… Muốn thật làm được, 2 lục chung chủ vị trí, cũng không phải là chuyện đơn giản.

Hứa Đại Phu đứng dậy, nhìn về phía La Quan, “Trên người ngươi, có Huyền Thánh đại nhân lưu lại bỉ ngạn ấn ký, ta không thể ở lâu.”

Hơi dừng lại, “La Quan, sống sót, chỉ có còn sống, mới có hết thảy khả năng… 10 năm sau, thiên mệnh đại tranh chi niên, Hứa mỗ hi vọng là ngươi, trở thành người thắng cuối cùng!”

La Quan biểu lộ nghiêm một chút, chắp tay, “Hứa Đại Phu yên tâm, ta La Quan, cũng không phải dễ giết như vậy.”

Hứa Đại Phu gật đầu, vươn tay.

La Quan nhíu mày, “Làm gì?”

“Rượu, ngươi nói, ta ít nhất phải 10 đàn, thiếu 1 vò đều không được.”

“Đánh rắm! Đều cho ngươi, ta uống gì? Liền ba hũ, muốn hay không! !”

“Thành giao.”

La Quan: …

Cầm tới rượu, Hứa Đại Phu cười đắc ý, xoay người rời đi.

Bá ——

Không gian vặn vẹo, hắn thân ảnh biến mất không gặp.

Bóng đêm, đế cung, đình nghỉ mát.

Hơi lạnh như nước.

La Quan thở ra một hơi, ám đạo liền để lão Hứa đắc ý một cái đi, dù sao cái này bại khuyển lão lục, về sau còn rất có tác dụng.

Hắn vuốt vuốt mi tâm, kỳ thật mấy ngày nay vô luận đế cung nóc phòng rỉ nước, hay là Quốc sư phủ ngược lại giàn cây nho, đều là hắn cố ý gây nên.

Bởi vì, hắn muốn đi a, không biết lúc nào, mới có thể lại lần nữa trở về… Thậm chí là, có thể hay không lại trở về? ?

Hít một hơi, phun ra, La Quan lẩm bẩm nói: “Nói với người khác thời điểm, đều là lực lượng mười phần, ngưu bức hống hống, làm sao một thân một mình, ngược lại không có sức? Đây cũng không phải là chuyện tốt.”

Uống cạn trong đàn rượu, La Quan đứng dậy, bước nhanh mà rời đi.

Ngày thứ 2.

Có Khương quốc chi tu, đến đây truyền lệnh, Quốc sư đại nhân tại đế cung, triệu kiến tiên tông 7 cực các tông.

Các phương tu sĩ, không dám có nửa điểm chủ quan, cung kính lĩnh mệnh về sau, lúc này tiến về.

Hôm ấy, đại điện bên trong, Khương quốc nữ hoàng Khương Đồng, ngồi cao đế vị phía trên, phía dưới 2 bên triều đình trọng thần chia nhóm hai bên.

Khí tượng uy nghi!

La Quan, ngồi tại Nữ đế chi bên cạnh, tuy không đế vị,

lại cùng nữ hoàng chung liệt.

“Thiên Cực tông!”

“Hoàng Cực tông!”

“Sơn Cực tông!”

“Âm Cực tông! !”

“Dương Cực tông!”

“Huyền Cực tông! !”

“Ngự Cực tông!”

Tiên cực 7 tông các tông chủ, trưởng lão, tại đại điện gạt ra, khom mình hành lễ.

“Bái kiến Khương quốc nữ hoàng! Bái kiến Quốc sư đại nhân!”

—

—

—

—

—

—

Chương 787 : Mở lại Tiên Cực tông

Khương quốc triều đình, tiên tông 7 cực mọi người, khom người cong xuống, cử chỉ cung kính vạn điểm.

Một màn này, gì cùng mộng ảo!

Cần biết, Thiên Thanh đại lục cương vực bao la, mênh mông vô ngần, phân liệt lớn tiểu quốc độ gần 100. Trên danh nghĩa, bọn hắn thống trị cả tòa đại lục, nhưng tất cả mọi người rất rõ ràng, Thiên Thanh đại lục chân chính chúa tể giả là cao cao tại thượng, bao trùm các nước tiên tông 7 cực.

Ngày hôm nay, bọn hắn tề tụ Khương quốc, tận cúi đầu!

2 bên phân loại, một đám Khương quốc triều thần, chỉ cảm thấy nhiệt huyết dâng lên, trên mặt đỏ lên.

Phóng nhãn thiên hạ, có cái nào hoàng triều, từng làm được trình độ này? Duy ta Khương quốc!

Đế vị bên trên, Khương Đồng giữa bộ ngực, cũng là một trận nỗi lòng chập trùng, kích động mà kiêu ngạo, nhưng nàng rõ ràng hơn hôm nay một màn, là bởi vì gì mà tới. Thở ra một hơi, nàng quay người, nói: “Hôm nay triều hội, liền mời Quốc sư chủ trì, trẫm cùng gia thần đứng ngoài quan sát.”

“Được.” La Quan gật đầu, đảo qua tiên tông 7 cực các

phương, “Chư vị không cần đa lễ, xin đứng lên.”

Các tông tu sĩ an tâm một chút, nhất là Thiên Cực tông, Hoàng Cực tông người, càng là dưới đáy lòng, thật dài thở ra một hơi, bộ dáng này, nhìn xem không giống như là muốn thu sau tính sổ sách.

“Đa tạ Quốc sư đại nhân.” Lại lần nữa thi lễ một cái, mọi người lúc này mới đứng dậy, không phải bọn hắn xương cốt mềm, thực tế La Quan người này, quá mức khủng bố. Giết Vô Lượng cảnh, nói câu như làm thịt gà vịt, là qua một chút, nhưng qua tuyệt không tính nhiều, như thế 1 vị cường nhân ai dám mạo phạm?

Quy củ đứng vững, mọi người ánh mắt, nhìn về phía Âm Cực tông chỗ, tuy nói lúc trước bị La Quan, giết thất linh bát lạc, nhưng Mộ Thanh Kết thành Âm Cực tông tông chủ, bọn hắn cùng La Quan cũng coi như “Không đánh nhau thì không quen biết”, quan hệ lẫn nhau thân cận nhất.

Mấy ngày nay, các phương đã đạt thành ước định, nên nói thời điểm, khi lấy Âm Cực tông làm đầu… Đương nhiên, vì điểm này, các tông cũng trả giá một chút đại giới.

Âm Cực tông thái thượng trưởng lão Tôn Vũ, phát giác được mọi người ánh mắt, cảm thấy một tia thấp thỏm lúc, sinh ra mấy được chia ý, âm cực một mạch suy thoái nhiều năm, chưa từng đắp lên 3 tông người, coi trọng như vậy qua, “Khục! Thuộc hạ Tôn Vũ, bái kiến tôn thượng.”

Một câu, liền trước định ra tôn ti, ngài lập mới tông chủ, tự nhiên chính là âm cực một mạch, phía sau màn chủ nhân chân chính.

Cho nên, ta là người một nhà, cái kia thảo luận sai, mời ngài nhất định rộng lòng tha thứ.

“Ừm.” La Quan gật gật đầu.

Tôn Vũ đại hỉ, La Quan không có phủ nhận, trong lòng hắn đại định, vô luận hôm nay cái gì chương trình, có cái tầng quan hệ này tại, Âm Cực tông một mạch đều có thể có chỗ bảo hộ, “Xin hỏi tôn thượng, không biết ngài lần này triệu kiến, cần làm chuyện gì? Có thuộc hạ đây, lại đại biểu Âm Cực tông tỏ thái độ, vô luận loại nào quyết nghị, âm cực một mạch tất ủng hộ tôn thượng!”

A đù ——

Nó hơn các tông tu sĩ, trong lòng hung hăng chấn động, thầm mắng một tiếng vương bát đản, điểm này bọn hắn trước đó, cũng không có đề cập a.

Ngươi biểu trung tâm, đem tư thái kéo cao như vậy, chúng ta làm sao bây giờ? Như La Quan, xách yêu cầu bất quá điểm còn tốt, nhịn một chút cũng liền nhận, nhưng nếu thực tế khó mà tiếp nhận… Ai dám nhảy ra phản đối, đây không phải là ông cụ thắt cổ, muốn chết? !

Cảm nhận được, đến từ xung quanh kinh sợ ánh mắt, Tôn Vũ mặt không biểu tình, trong lòng cười lạnh, “Muốn để Âm Cực tông làm chim đầu đàn, nghĩ mù mắt của các ngươi!” Âm cực một mạch bị đại biến sau triệt để thế

yếu, tại tiên tông 7 cực bên trong biến thành cuối cùng, ôm chặt La Quan đùi, mới là bọn hắn lựa chọn duy nhất.

Một chút lợi nhỏ, liền muốn để Tôn mỗ khinh suất? Si tâm vọng tưởng!

La Quan đem mọi người biểu lộ, đều thu vào đáy mắt, thản nhiên nói: “Lần này, bản tọa triệu tập ngươi cùng đến đây, là có một chuyện tuyên bố.” Hắn đảo qua mọi người, “Hôm nay, ta đem mở lại Tiên Cực tông, ngươi v.v. Là tiên cực hậu duệ, nên trở lại chủ tông sơn môn.”

Trong đại điện, đột nhiên yên tĩnh.

Khương Đồng cùng một đám Khương quốc triều thần, vô ý thức trừng lớn mắt, mặt lộ vẻ chấn kinh.

Chuyện này, chính là bọn hắn, trước đó cũng chưa từng biết được. Dù đoán được, Quốc sư đại nhân tất nhiên phải thừa dịp lấy, trấn sát 2 tôn Vô Lượng cảnh vô địch chi thế, đưa ra một ít yêu cầu, nhưng cái này công phu sư tử ngoạm, vẫn vượt xa khỏi dự liệu của bọn hắn.

Mở lại Thiên Cực tông, mệnh tiên tông 7 cực nặng về chủ tông sơn môn… Tê, lời này nghe êm tai, trên thực tế lại là muốn, đem tiên tông 7 cực một ngụm nuốt mất, như vậy trở thành Thiên Thanh đại lục chân chính chúa tể!

Thật sự là đại thủ bút.

Khương quốc một phương đều như vậy chấn kinh, kia La Quan lời nói, rơi vào Thiên Cực tông, Hoàng Cực

tông các loại phương tu sĩ trong tai, không khác đất bằng kinh lôi, chấn bọn hắn 2 lỗ tai vù vù, đầu óc thành bột nhão.

Bọn hắn không phải không nghĩ tới, muốn gặp phải cục diện, nhưng xấu nhất tưởng tượng cũng bất quá là, tiên tông 7 cực thấp đầu, tôn Khương quốc là trời hướng chi quốc.

Đợi ngày sau, La Quan rời đi Thiên Thanh đại lục, bọn hắn cũng không đổi ý, trả lại cho Khương quốc, mặt ngoài tôn trọng là đủ. Ném điểm mặt mũi, nhiều cung phụng chút bảo vật, cũng liền không sai biệt lắm, mọi người như trước vẫn là, Thiên Thanh đại lục chân chính chấp chưởng giả.

Dù sao, ngươi đều mạnh như vậy, không có đạo lý một mực lưu tại tân thủ thôn khi dễ người. Nhưng tưởng tượng rất tốt đẹp, hiện thực không khỏi đạp mịa, cũng quá xương cảm giác! La Quan nói cái gì? Mở lại Tiên Cực tông, đây không phải để bọn hắn cúi đầu làm tiểu đệ, mà là muốn triệt để đào bọn hắn cây!

Thật muốn đáp ứng, tiên tông 7 cực không còn tồn tại, tất cả tông môn nội tình, đều bị một ngụm nuốt vào, triệt để biến thành Khương quốc phụ thuộc, bọn hắn những người này chết đều không còn mặt mũi, đi gặp tông môn liệt tổ.

Không thể!

Việc này, tuyệt đối không thể.

Triều đình đại điện, hoàn toàn tĩnh mịch, mọi người đều cau mày, không nói một lời.

Tôn Vũ cũng câm lửa, há hốc mồm, lại không biết nên nói cái gì, ám đạo tôn thượng cái này thao tác, không khỏi quá thô bạo.

Cho dù ngài thật giấu trong lòng ý niệm này, cũng nên chầm chậm dần tiến vào, trước mệnh tiên tông 7 cực thấp đầu xưng tôn, lại nghĩ biện pháp từng cái hóa giải, lôi kéo, tốn hao mấy trăm năm thời gian, luôn có thể đạt thành mục đích.

Như thế há miệng, liền muốn đoạn mất các tông truyền thừa, bọn hắn há có thể đáp ứng? Coi như lấy thực lực cưỡng chế, ép các phương cúi đầu, bọn hắn âm thầm không phối hợp, không biết muốn dẫn xuất bao nhiêu nhiễu loạn.

La Quan đảo qua mọi người, hắn không có thời gian trì hoãn, nói thẳng: “Chuyện này, chỉ là thông tri, cũng không phải là cùng các ngươi thương nghị.”

“Ai phản đối, đứng ra?”

Không ai động.

Nói nhảm!

Giết gà dọa khỉ đao, đều đã giơ lên, ai không sợ chết? Nhưng không phản đối, cũng không đại biểu liền tán đồng, chỉ cần rời đi Khương quốc, bọn hắn có là biện pháp. Tỉ như, dẫn đầu tông môn từ sáng chuyển vào tối

mai danh ẩn tích, chịu cái 3,500 năm, liền không tin ngươi La Quan, có thể một mực lưu tại cái này.

Tiên tông 7 cực luôn có ra mặt cơ hội, đoạn mất tông môn truyền thừa, đưa về cái gọi là Tiên Cực tông? A, tuyệt đối không thể!

Khương Đồng cùng một đám triều thần, cũng nhìn ra tiên tông 7 cực các phương, mặt phục tâm không phục, tất có khó khăn trắc trở liên tục xuất hiện. Có thể nhìn hướng La Quan, hắn lại một mặt bình tĩnh, như đối này cũng không thèm để ý… Là không có ý thức được, hay là Quốc sư đại nhân coi là, bằng thực lực liền có thể trấn áp hết thảy? Ai, cái này liền tương đương trị quốc, không phải chỉ có tuyệt đối lực lượng, là được.

Quốc sư đối đây, như thiếu kinh nghiệm a.

Triều thần không dám lắm miệng, nhưng Khương Đồng cũng đã quyết định, muốn tại hạ hướng về sau, nói rõ với La Quan trong đó lợi hại quan hệ.

“Tốt, đã các ngươi không phản đối, việc này như vậy thông qua, Tiên Cực tông tại Khương quốc mở lại, ngươi cùng mau chóng truyền tin tông môn, di chuyển đệ tử đến đây, phong phú Tiên Cực tông sơn môn.”

La Quan phất phất tay, như lại nghĩ tới cái gì, “Chờ chút, các ngươi nhắm mắt ngưng thần… Ngô, cái này vốn là, chính là thuộc về các ngươi đồ vật, bản tọa cũng coi như vật quy nguyên chủ.”

Tiên tông 7 cực các phương tu sĩ, trong lòng cười lạnh,

ám đạo lại nhìn ngươi có thể, đùa nghịch ra hoa dạng gì, muốn để ta cùng cam tâm tình nguyện, bỏ qua tông môn truyền thừa, tuyệt đối không thể!

“Vâng, tuân Quốc sư chi mệnh!”

Mọi người nhắm mắt lại.

1 hơi, 2 hơi, 3 hơi…

Hả? Làm gì? Một điểm động tĩnh đều không có, ỷ vào thực lực mạnh đùa nghịch người chơi a! Đúng lúc này, bọn hắn đột nhiên cảm thấy, ý thức của mình, như phiêu một chút, tiếp lấy lại phiêu một chút.

Điên a điên, lại lập tức thoát ly nhục thân giam cầm, chính kinh hoảng không rõ lúc, nhưng lại cảm nhận được một cỗ hấp lực.

Bá ——

Khi mọi người lại lần nữa, cước đạp thực địa lúc, phát hiện bọn hắn lại xuất hiện tại, một mảnh nguy nga đại sơn trước đó. Mây mù lượn lờ, cung điện, đình đài, tầng tầng lầu các, trong đó như ẩn như hiện, giống như tiên nhân chỗ ở, hiển thị rõ bàng bạc khí tượng. Nhưng lại mơ hồ trong đó, cảm thấy một tia quen thuộc, giống như đã từng ở nơi nào gặp qua.

Huyễn cảnh? !

Không giống a.

Ngay tại tiên tông 7 cực các phương, kinh nghi bất định lúc, Thiên Cực tông bên trong một tên thái thượng trưởng lão, đột nhiên kinh hô một tiếng, “Cái này… Đây là ta tiên cực một mạch sơn môn!” Thanh âm bén nhọn, hoặc là bởi vì quá mức kích động mà phá âm, chói tai đến cực điểm, lộ ra vô tận chấn kinh, cùng khó có thể tin.

Nhưng hôm nay, lại không người lo lắng điểm này, bọn hắn nhìn về phía trước mắt dãy núi, kéo dài kiến trúc lúc, vốn là có một tia quen thuộc, bây giờ đạt được nhắc nhở, đột nhiên tỉnh ngộ lại.

Tiên Cực tông dù sớm đã hủy diệt, nhưng truyền thừa lại chưa từng triệt để đoạn tuyệt, càng có một ít trân quý đồ ảnh ngọc giản, từ xưa lúc lưu truyền tới nay, trong đó có một chút, thu nhận sử dụng lấy sơn môn cảnh tượng.

Hôm nay ở đây tiên tông 7 cực tu sĩ, đều là riêng phần mình tông môn cao tầng, tự nhiên là có tư cách, tiếp xúc đến những ngọc giản này, đã từng hoặc nhiều hoặc ít, đọc qua qua trong đó nội dung, cảm khái cổ lão tuế nguyệt trước, Tiên Cực tông là cỡ nào cường đại, to lớn.

“Không sai! Đây chính là Tiên Cực tông sơn môn, trước mắt đại sơn, ta từng tại ngọc giản thu nhận sử dụng đồ ảnh bên trong gặp qua, hoàn toàn tương tự!”

“Cung điện kia… Tê, là Nội Vụ ty, nghe nói năm đó ở Tiên Cực tông, tất cả tân tấn đệ tử, đều muốn đi trước kia bên trong, nhận lấy thân phận lệnh bài.”

“Còn có tiên thú cốc, là Tiên Cực tông chăn nuôi, bồi

dưỡng, cường đại tiên thú địa phương!”

Mọi người kinh hô liên tục, lại 2 mặt nhìn nhau, chỉ cảm thấy bây giờ, như đặt mình vào trong mộng.

Bọn hắn, lại đi tới Tiên Cực tông sơn môn… Nhưng Tiên Cực tông, đã sớm tiêu vong vô số năm, mới có hôm nay tiên tông 7 cực sinh ra.

“Đây rốt cuộc, là tình huống như thế nào?” Ngự Cực tông tông chủ, tay run run mở miệng, hắn bây giờ đột nhiên có, 1 cái to gan suy đoán.

La Quan trước đó nói, muốn mở lại Tiên Cực tông… Chẳng lẽ… Là thật? Hắn nghĩ, không phải chiếm đoạt các tông, mà là muốn thật, lại tiếp theo Tiên Cực tông đạo thống? !

Hắn là thế nào, làm được điểm này? Những người khác, tựa hồ cũng ý thức được điểm này, từng cái trên mặt, lộ ra rung động cùng khó có thể tin.

“Chư vị!” Thiên Cực tông tông chủ, đột nhiên trầm giọng mở miệng, “Chân tướng như thế nào, ta cùng tiến vào bên trong, nhìn qua liền biết.”

“Đúng đúng đúng, chúng ta đi vào!”

“Tiên Cực tông sơn môn… Ô ô ô, không nghĩ tới lão đạo ta, đời này lại còn có cơ hội, vừa xem tổ sư gia nhóm chỗ ở… Liền xem như giấc mộng, cũng đủ!”

Mọi người xông vào sơn môn, lại phát hiện trong này,

trống rỗng một mảnh, không ai. Có thể nhập mắt đi tới, phát hiện hết thảy, đều để bọn hắn triệt để xác định, cái này bên trong chính là Tiên Cực tông!

Đột nhiên, 1 cái nguy nga đại điện, xuất hiện ở trước mắt mọi người, trên có to lớn tấm biển, sách có —— "Phụng Thiên điện" 3 chữ chữ lớn.

Một nháy mắt, mọi người ngốc tại chỗ.

"Phụng Thiên điện…" Hoàng Cực tông bên trong 1 vị lão tổ, âm thanh run rẩy, "Đây chính là… Ta tiên cực một mạch, cất đặt thần thông, công pháp chi địa, là truyền thừa căn bản."

Mọi người tĩnh một chút, lập tức bỗng nhiên xông ra, tiến vào Phụng Thiên điện.

Lọt vào trong tầm mắt, chung quanh xa xa vô biên vô hạn, liền như tiến vào, một không gian khác.

Vô số đưa vật đỡ, lít nha lít nhít sắp xếp, trên đó bày đầy vô số điển tịch.

"Trời nghiêng đạo pháp, là trời nghiêng đạo pháp!" Một tên Huyền Cực tông thái thượng trưởng lão, lên tiếng kinh hô, vội vàng đem điển tịch nâng lên.

Phải biết, đây chính là bên trên 3 tông mới có thể tiếp xúc đến, Tiên Cực tông vô thượng truyền thừa, riêng phần mình quản lý vẫn tàn khuyết không đầy đủ.

Cẩn thận lật ra, điển tịch tờ thứ nhất, chỉ nhìn một chút,

tên này Huyền Cực tông thái thượng trưởng lão, liền trực tiếp đắm chìm trong đó.

Như si như say.

Là thật! Đây là sự thực!

Không cần phân biệt, thân là Tiên Cực tông hậu duệ, bọn hắn công pháp tu luyện, vốn là đồng căn đồng nguyên, một chút liền có thể xác nhận, ngày này nghiêng đạo pháp thật giả.

“Tế luyện sơn hà, vĩnh trấn bát hoang lục hợp!” Sơn Cực tông 1 lão tổ, kích động treo lên bệnh sốt rét, sắc mặt đỏ bừng lên.

Đây chính là trong truyền thuyết, Tiên Cực tông đỉnh tiêm đạo pháp 1 trong, Sơn Cực tông bây giờ tu luyện hiến pháp, bắt đầu từ bên trong diễn biến mà tới. Hoặc là nói, chỉ là nó tàn thiên truyền thừa, trải qua tu bổ về sau, mới miễn cưỡng có thể tu hành. Trong đó, có nhiều thô ráp, không hoàn toàn chỗ.

Mà bây giờ, hắn lại cái này bên trong, tìm được hoàn chỉnh « tế luyện sơn hà » công pháp!

“Cửu Dương đạp trời!”

Lại một tiếng kinh hô, đến từ Dương Cực tông 1 vị thái thượng trưởng lão, hắn cẩn thận từng li từng tí bưng lấy, trong tay 1 bản truyền thừa điển tịch, biểu lộ kích động một mảnh vặn vẹo.

“Cái gì? Ngươi xác định?”

“Nhanh để ta xem một chút!”

Dương Cực tông tông chủ, mang theo mấy người vọt tới, rất nhanh trên mặt bọn họ, liền chảy ra cuồng hỉ.

“Ha ha ha ha! ! Thật, là thật! ! Cái này lại thật là, ta Dương Cực tông một mạch, vô thượng Thánh điển « Cửu Dương đạp trời »!”

Thiên Cực tông người, cũng đã không lo được, những người này điên điên khùng khùng, bọn hắn tất cả ánh mắt đều hội tụ tại, trước mắt 2 phần trên thẻ trúc.

« nói ».

« trải qua ».

“Cẩn thận một chút, nhẹ nhàng mở ra, để ta nhìn một chút, liền nhìn một chút, lão phu chết cũng không tiếc!”

” « nói » « trải qua » 2 sách, ẩn chứa thiên cơ diễn biến, là ta thiên cực một mạch, vô số năm qua đau khổ tìm kiếm chi vật, cũng chỉ có lời mở đầu tàn quyển một phần, vô số tiên tổ bởi vậy, buồn bực sầu não mà chết.”

“Đạo khả đạo, phi thường đạo. Danh khả danh, phi thường danh. Vô, tên thiên địa bắt đầu, có, tên vạn vật chi mẫu…” 1 lão tổ thì thào nói nhỏ, lệ rơi đầy mặt.

Đột nhiên, một tiếng hét thảm vang lên, “A? Không có, làm sao không có rồi? Nội dung phía sau, rõ ràng ngay

tại trong điển tịch, ta vì sao thấy không rõ?”

Bưng lấy trời nghiêng đạo pháp Huyền Cực tông thái thượng trưởng lão, một mặt kinh hoảng. Hắn đã nhìn thấy đạo pháp, lại không thể thấy rõ, cảm giác này đơn giản, so giết hắn càng khó chịu hơn.

Theo sát phía sau, lại có mấy người rống to.

“Nội dung phía sau đâu? ? Làm sao mơ hồ, ta nhìn không thấy!”

“Nhanh hiển hiện ra a? ? Ta cảm giác, mình cũng nhanh ngộ!”

“Kém một chút, liền kém một chút, « nói » 1 trong sách liền có thể nhập môn…”

Lộn xộn loạn xoạn, một mảnh bối rối luống cuống.

Rất nhanh, tiên tông 7 cực các tu sĩ, xác định một sự kiện —— điển tịch là thật, nhưng bọn hắn lại chỉ có thể, nhìn 1 cái mở đầu.

Đột nhiên, một thanh âm vang lên, “Chúng ta không nhìn thấy hoàn chỉnh công pháp truyền thừa, có phải là bởi vì, còn không có chân chính, trở thành Thiên Cực tông một viên?”

Bá ——

Bên tai, nháy mắt an tĩnh xuống.

Mọi người nhìn nhau, đột nhiên hú lên quái dị, quay người hướng ngoại phi nước đại.

Quốc sư, tôn thượng, nghĩa phụ, cha… Chúng ta sai, ngươi nhưng tuyệt đối đừng thay đổi chủ ý, chúng ta muốn gia nhập Tiên Cực tông!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 788 : Thiên hạ Kiếm tôn

Gần đoạn thời gian, Thiên Thanh đại lục phong ba không ngừng, đầu tiên là Ẩn Tiên cung bên trong, trời cao lão tổ phá cảnh vô lượng, tự xưng thiên nhân, lấy vô thượng thủ đoạn phong trấn Khương quốc vương đô, muốn lấy 10 triệu lê dân vì hiến, luyện đan hoàn mở lại thông thiên đường.

Sau có Khương quốc Quốc sư, thiên hạ Kiếm tôn La Quan trở về, lấy vô song kiếm uy, trấn sát trời cao lão tổ phía trước, lại tru Vô Lượng cảnh Hắc Sơn Lão Yêu ở phía sau.

Uy danh chấn thiên hạ!

Mà cái này còn không thể, chân chính khiến người trong thiên hạ nhận thức đến, “Khương quốc Quốc sư, thiên hạ Kiếm tôn” cái danh xưng này chân chính phân lượng, cho đến Khương quốc tuyên bố, mở lại Tiên Cực tông, phải tiên tông 7 cực tán thành, quy thuận.

Tin tức này, liền như một tảng đá lớn, nhập vào trong hồ lớn, lại vén kinh đào hải lãng, khiến vô số người kinh hô, chú mục.

Tiên tông 7 cực, quay về Thiên Cực tông môn hạ, điều này có ý vị gì? ! Nói cách khác, từ này bắt đầu từ thời khắc đó, La Quan liền đã trở thành, Thiên Thanh đại lục trên thực tế chấp chưởng giả.

Cho dù 100 nước phân liệt, riêng phần mình chấp chưởng một phương, nhưng chỉ cần hắn nguyện ý, Khương quốc liền có thể trong thời gian ngắn nhất, nhất thống Thiên Thanh đại lục!

Gì cùng uy thế, địa vị!

Thế nhân đều muốn không thông, lấy tiên tông 7 cực địa vị, tại sao lại không chút do dự, liền đáp ứng quay về Tiên Cực tông… Không, thậm chí là vui mừng khôn xiết, không kịp chờ đợi, đến mức lại cho người ta một loại, tranh nhau chen lấn sợ Khương quốc đổi ý bộ dáng.

Nhưng bất luận nguyên nhân là cái gì, Thiên Thanh đại lục thuộc về, đại cục đã định!

Sau 10 ngày, Khương quốc tiếp giáp Tam quốc, đồng thời tuyên bố từ bỏ niên hiệu, Hoàng tộc tự hạ vương khác họ, nhập vào Khương quốc bản đồ bên trong. Toàn bộ quá trình, bất động một binh một tốt, Khương quốc cương vực tăng vọt.

Lại hơn phân nửa nguyệt, Thiên Thanh đại lục đông nam cảnh, 7 nước tại cùng một ngày, xưng Khương quốc vì mẫu quốc, cũng tuyên bố sẽ ở trong ba năm, dần dần hoàn thành quá độ, trở thành Khương quốc châu quận.

Cũng là 1 ngày này, Khương quốc sửa đổi quốc hiệu, xưng thiên la hoàng triều, hùng ngồi Thiên Thanh đại lục một phương, đã thành thôn thiên chi thế.

Sau đó 3 tháng ở giữa, tự đại lục đông nam cảnh bắt đầu, chư quốc lần lượt quy thuận, đến tận đây Thiên Thanh đại lục tại trên danh nghĩa, hoàn thành nhất thống.

Mới đản sinh thiên la hoàng triều, trở thành trong lịch sử, trước nay chưa từng có cự vô bá, nhưng muốn chân chính sắp xếp như ý hết thảy, khiến hoàng triều trên dưới vận chuyển như ý, còn cần đại lượng thời gian, đi tìm tòi, rèn luyện.

Mà những này, đều không có quan hệ gì với La Quan, khi tiên tông 7 cực quy thuận, Tiên Cực tông sơn môn thuận lợi mở lại, hết thảy đều là nước chảy thành sông. Hắn chỉ cần hạ lệnh, tất cả rườm rà công việc, đều từ 7 tiên tông… Không, là từ Thiên Cực tông 7 phong tu sĩ xử lý thỏa đáng.

La Quan bế quan, thâm uyên một nhóm hắn thu hoạch to lớn, đầu tiên là nuốt đạo uẩn tử bồ đề tu vi phóng đại, lại luyện hóa ma kiếm, một đường thẳng tới mây xanh, ngay cả bước mấy cái lớn bậc thang, thần hồn cửu khúc đã vượt qua nó 6, nói câu thực lực tăng vọt, đều hình dung không đủ chuẩn xác.

Nguyên nhân chính là như thế, hắn mới có thể có thiên hạ Kiếm tôn xưng hào, tiện tay trảm vô lượng, nhưng cái này cũng vì hắn chôn xuống nhất định tai hoạ ngầm. Căn cơ bất ổn, nói gì đại đạo? Lần này bế quan, chính là vì nện vững chắc căn cơ, lại kế tiếp theo đại đạo tiến lên con đường.

1 ngày này, La Quan bế quan chỗ, “Ông” một tiếng kiếm

minh vang lên, áo bào đen không gió mà bay. Hắn mở mắt ra, nó đôi mắt chỗ sâu, một tia huyết sắc hiện lên, chợt bình tĩnh lại.

“La Quan, ngươi muốn coi chừng, Chân ma chi niệm bất tử bất diệt, cắm rễ ngươi ý thức, hồn phách ở giữa, tiềm ẩn tùy thời mà động, bất cứ lúc nào cũng sẽ phục sinh. Ngày sau, cần tận lực vững chắc tâm thần, tỉnh táo tự kiềm chế, không cho ma niệm xoay người cơ hội.”

Hứa Đại Phu từ trong hư vô đi ra, biểu lộ trầm ngưng.

La Quan gật đầu, “Ta biết.” Hắn thở ra một hơi, liếc qua trên trán, kia một sợi càng phát ra tinh hồng tóc, “Nói điểm nhẹ nhõm, gần nhất một thời gian, ngươi dễ chịu đi?”

Khương quốc, không, nên là thiên la hoàng triều, cùng Long Hưng phúc địa khóa lại, khi hoàng triều cương vực khuếch trương, hắn vị này thiên đạo đi 6 quyền hành phạm vi, cũng theo đó triển khai. Bây giờ, toàn bộ Thiên Thanh đại lục, đều xem như Hứa Đại Phu sân nhà, hắn thực lực đại trướng.

Hứa Đại Phu nói: “Cùng ngươi không sai biệt lắm, chỉ nguyên lành nuốt vào, còn cần cẩn thận luyện hóa mới có thể, nếu không liền muốn tiêu chảy.” Dừng một chút, “Ngươi cũng bởi vậy, được không nhỏ khí vận, đối tu vi phương diện gia trì, nhưng cảm thấy?”

La Quan mặt lộ vẻ tiếu dung, gật đầu, “Không sai, rất có hiệu quả!” Trên thực tế, đâu chỉ có hiệu quả đơn giản như vậy? Cứ như vậy nói đi, liền La Quan căn cơ bất ổn

vấn đề này, đổi những người khác tới, đừng nói 3 tháng, cho ngươi 3 năm đều không giải quyết được.

Thật sự cho rằng, một bước 1 cái dấu chân, nói là lấy chơi? Ngực giấu lăng thiên chí, muốn cùng ông trời sánh vai, thì tất nếm tận mọi loại gian khổ, đường tắt loại vật này, đối chí hướng rộng lớn người mà nói, nói câu độc dược bất quá điểm.

Cũng may, cái này 3 tháng đến nay, không ngừng có khí vận, hội tụ, dung nhập La Quan thể nội, trợ hắn tu hành 1 ngày 1,000 dặm.

Ngoài ra, còn có 1 cái tiểu kinh hỉ, đó chính là La Quan trước đó, luyện hóa vào trong thể nội Bích Ngọc Thiên Hỏa Kim liên, không biết có phải hay không bởi vì, La Quan đại vận gia thân nguyên nhân, thứ này thế mà "Sống" đi qua, nó vậy mà cắm rễ!

"Sống" tới thiên hỏa kim liên, hiệu quả tăng cường rất nhiều, bộ rễ hấp thu La Quan thể nội pháp lực, trải qua rèn luyện sau lại từ đài sen phun ra ngoài, nó ngưng luyện hiệu quả kinh người, so trước đó tăng lên đâu chỉ gấp 10 lần.

Hứa Đại Phu đôi mắt bên trong, hiện lên 1 đạo nhàn nhạt Kim Quang, trong mắt của hắn La Quan, lập tức trở nên khác biệt. Thể nội kim liên giãn ra, hấp thu, dâng trào pháp lực, tóe lên từng vòng từng vòng gợn sóng. Trên đỉnh đầu, thần hồn cửu khúc con đường như ẩn như hiện, bây giờ 6 khúc đã độ, mặt ngoài có Kim Quang du động, cùng thiên địa giao cảm, đạo uẩn xen lẫn.

Mà càng quan trọng chính là, đại vận gia thân, lại cơ hồ ở trên người hắn, ngưng tụ ra tầng 1 khí vận quang điểm, lấy Hứa Đại Phu vị cách nhìn lại, đều cảm giác sặc sỡ loá mắt, đôi mắt sinh ra chua xót cảm giác, có thể nói khí tượng bất phàm!

Dạng này La Quan, có lẽ tu vi phương diện, còn có một số không đủ, nhưng đích xác đã có tư cách, tham dự thiên mệnh đại tranh.

Do dự một chút, Hứa Đại Phu nói: “La Quan, thế nhân đều xưng ngươi là thiên hạ Kiếm tôn, lại có một ít người, hoặc bởi vì Tiên Cực tông mở lại, phụng ngươi Tiên tôn chi danh… Trước 1 cái xưng hào, lớn liền lớn một chút, tại cái này Thiên Thanh đại lục bên trong gọi vừa gọi, cũng không sao, còn có thể giúp ngươi vững chắc, ngưng tụ khí vận.”

“Nhưng Tiên tôn chi hào, ngươi tốt nhất đừng tiếp… Ở trong đó sự tình, ta bây giờ cũng thấy không rõ lắm, nhưng tất nhiên có không ổn.”

La Quan nhíu mày, “Lão Hứa, ngươi người này, nói chuyện đừng mài giày vò khốn khổ chít, thiên đạo bệnh lại phạm a? Che che lấp lấp, không thoải mái! Có lời gì, ngươi cứ việc nói thẳng, chúng ta quan hệ này, còn cần rẽ ngoặt quanh co lòng vòng?”

Hứa Đại Phu vò lông mày, hắn thật sự là cảm thấy, tâm mệt mỏi!

Liền xem như chân chính thiên đạo, đều phải thủ quy củ,

chớ nói chi là hắn cái này bại khuyển a 6, có chút sự tình hắn nói ra, đều xem như phạm kiêng kị. Nhưng đón La Quan, ăn chắc nét mặt của hắn, Hứa Đại Phu bất đắc dĩ thở dài, phất tay áo vung lên.

Không gian sát na vặn vẹo, phong tỏa trong ngoài, ngăn cách khí cơ lưu chuyển, tự thành một phương cấm kỵ, "Ngươi cho rằng, trời cao lão tổ tuyển định Khương quốc quốc đô, muốn luyện chế đan hoàn, lại khai thông thiên lộ, vẻn vẹn chỉ là vì trả thù ngươi? Sự thật cũng không phải là như thế."

Hắn đưa tay, điểm một cái dưới chân, "Ngươi tuyển Khương quốc mở lại Tiên Cực tông, kỳ thật rất đúng, bởi vì cái này bên trong vốn là, Tiên Cực tông địa điểm cũ chỗ! Thương hải tang điền, hạo kiếp tẩy lễ, dẫn đến Thiên Thanh đại lục địa tượng biến hóa, lục địa rơi xuống, na di, cho dù là tiên tông 7 cực người, cũng không biết việc này."

"Nhưng nơi đây, vẫn có một sợi, thuộc về Tiên Cực tông khí vận chưa tán, thiên vân lão tổ sát sinh luyện đan, chính là muốn đoạt cái này 1 đạo khí vận…" Nói đến đây điểm lúc, Hứa Đại Phu biểu lộ ngưng trọng.

Ý vị chưa tán? La Quan đột nhiên nghĩ đến, trong thâm uyên chỗ tao ngộ, đến từ Tiên Cực tông khối kia thời gian mảnh vỡ, "Lão Hứa, ngươi nói là, cái này Tiên Cực tông còn chưa chết tuyệt? Vừa rồi nhắc nhở ta, đừng tiếp Tiên tôn xưng hào? Tê! Cô nương kia không chết? !"

Dám đạp ngựa chế giễu lão tử là mảnh chó, một lớp màng đều đâm không phá, La Quan nhẫn là nhẫn,

nhưng tuyệt đối phải nhớ một đời.

Đối Tiên tôn, hắn khắc sâu ấn tượng!

Hứa Đại Phu cắn răng, “Ngươi đạp… Có thể hay không nhỏ giọng một chút? Ta nếu không phải, sớm cùng ngươi xuyên trên một sợi thừng, thật hối hận nói với ngươi những thứ này. Việc này không xác định, ta cũng chính là suy đoán, dù sao ngươi cẩn thận chính là. Tiên Cực tông, đã mở lại, ngươi liền hảo hảo trông nom một phen, ngày sau có lẽ có hồi báo.”

“Mặt khác, ngươi cũng nên khởi hành, 10 năm thời gian thoáng qua liền mất, tu hành cũng không bọn người!” Đi nhanh lên, càng xa càng tốt, nguyện ý tai họa ai, liền đi tai họa ai, nhưng tuyệt đối đừng lại tới tìm ta.

Bá ——

Lão Hứa xoay người rời đi, hắn là thật sợ, thiên cơ loại vật này, thiên đạo cũng không thể tuỳ tiện tiết lộ, huống chi là hắn? Hắn sớm muộn, phải bởi vì La Quan tên vương bát đản này, rót hỏng bét!

“Này này, lão Hứa ngươi chạy nhanh như vậy làm gì? Ngươi ta Nhất Biệt, không biết bao lâu mới có thể gặp lại, trò chuyện tiếp vài câu a?” La Quan hô 1 cuống họng, không có gọi lại người, Hứa Đại Phu chạy càng nhanh.

“Lá gan như thế nhỏ, khó trách chơi không lại đại ca ngươi, thành bại khuyển lão lục.” La Quan thầm thầm thì thì, sờ sờ cái cằm.

“Nhìn tình huống, hẳn là Tiên tôn thật không có chết?” Suy nghĩ chuyển vài vòng, đè xuống, “Không chết liền không chết đi, lại có thể thế nào? Huyền Thánh ta đều gặp, cô nương kia trở về, cũng không có mặt bài.”

Đồng thời, trong lòng của hắn âm thầm quyết tâm, nhất định phải cố gắng tu luyện, mạnh lên thay đổi mạnh. Tuyệt đối tuyệt đối, không còn làm 1 đầu, màng cũng không thể phá mảnh chó!

Xuất quan, cùng Khương Đồng giao lưu 1 canh giờ, vội vàng chạy về Quốc sư phủ, Dư Nhược Vi đang bế quan.

La Quan nhẹ nhàng thở ra, sờ sờ thận, cảm giác tâm tình tốt hơn nhiều, vung tay lên, “Ứng long nữ, đi với ta lội Yêu tộc.”

Tiên Cực tông mở lại, thiên la hoàng triều nhất thống đại lục, duy nhất tai hoạ ngầm liền chỉ còn lại có Yêu tộc, đương nhiên phải đem nó bình định.

“Vâng, tôn thượng!” Ứng long nữ cung kính hành lễ, nàng bây giờ giữa cử chỉ, càng nhiều mấy điểm quý khí, cho người ta nghiêm nghị không thể xâm phạm cảm giác.

Nghe nói, là Tang Tang cùng Ngao Tú sau khi thương nghị, truyền nàng 1 đạo, tinh luyện thể nội huyết mạch pháp môn, trợ nàng sớm ngày thuế biến Chân Long.

Về phần trong đó, có phải là tồn, cho La Quan tìm bạn lữ, lớn mạnh Long tộc huyết mạch suy nghĩ, vậy cũng

chỉ có chính các nàng biết.

“Đại nhân, Tang Tang nguyện cùng ngài cùng hướng.”

“Ca ca, còn có ta!”

Tang Tang, Ngao Tú mở miệng.

La Quan gật đầu, “Được, vậy thì đi thôi.”

Lão Hứa rất nhiều lời, đều nói thật không minh bạch, còn không dễ nghe, nhưng có một chút không sai, hắn mau chóng mở ra mới tu hành. Thiên Thanh đại lục đối với hắn mà nói, liền như một phương nhàn nhạt hồ nước, có thể hô hấp, hoạt động, nhưng thủy chung giãn ra không ra tay chân.

2 lục chung chủ xưng hào, đã thành nó 1, bình định Yêu tộc về sau, lại đi về một chuyến biển mây đại lục, sự tình coi như xong rồi!

Rất nhanh, truyền tống trận kích hoạt, khi La Quan 4 người lại lần nữa đi ra lúc, đã đi tới Trấn Hải thành. Không có kinh động quá nhiều người, 4 người phóng lên tận trời, trực tiếp tiến vào hải vực, từ Ngao Tú thi triển thủ đoạn, mượn thủy linh chi lực kế tiếp theo truyền tống.

Một lần nhập biển sâu, lại lần nữa truyền tống, liền trực tiếp đi tới, Yêu tộc vương đình phụ cận!

La Quan đưa mắt nhìn ra xa, đã xa xa có thể, nhìn thấy toà kia đứng lặng tại, dưới biển sâu đại đảo —— đó

chính là, Yêu tộc vương đình chỗ.

“Đi, trực tiếp đi qua!”

Ngang rống ——

Một tiếng long ngâm, Ứng long nữ hiện ra, đã đạt 300 trượng thật giao bản thể, cõng lên 3 người phóng lên tận trời.

Rất nhanh, liền kinh động Yêu tộc vương đình, cuồn cuộn yêu khí bộc phát, mấy đạo thân ảnh chạm mặt tới.

“Lớn mật! Yêu tộc vương đình chỗ, ai dám thả…”

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, đánh gãy gầm thét, mặt biển sát na bên trong điểm, hình thành 1 đạo thẳng tắp quá ngàn bên trong, một chút khó gặp cuối khủng bố rãnh sâu.

Uy nghiêm kiếm ý, xông lên tận chín tầng trời phía trên, lấy bễ nghễ, quét ngang chi thế, hoành ép Yêu tộc vương đình.

Cường thế, bá đạo, bễ nghễ 4 phương!

Cử động này quả thực chính là, không có đem Yêu tộc vương đình để ở trong mắt, nhưng vọt tới mấy tôn yêu vương, lại một chút không dám động.

Một kiếm này… Bộ dáng này…

Tê ——

Không sai, là thiên hạ Kiếm tôn!

Năm đó, La Quan đại biểu Khương quốc, đi sứ Yêu tộc vương đình, tại tình tiết ngầm hiểu quyết đấu bên trong, liên sát 7 tôn tiểu yêu vương, nó hình dạng bị đông đảo cường giả yêu tộc biết.

Oanh ——

Yêu tộc vương đình chỗ đại đạo, mấy đạo khủng bố yêu khí, giờ phút này phóng lên tận trời.

Mỗi 1 cái, đều là Yêu tộc bên trong, đứng đầu nhất đại yêu, người cầm đầu thình lình chính là, kia Yêu tộc đại sư Lục Sơn Quân.

“Lão hủ, mang theo Yêu tộc chúng, bái kiến thiên hạ Kiếm tôn!”

Xa xa, Lục Sơn Quân cung kính hành lễ.

Sau lưng, một đám hợp nhất cảnh đỉnh phong, nửa bước vô lượng đại yêu, cũng khom người làm lễ.

La Quan nhíu mày, thản nhiên nói: “Làm sao? Lục đại sư đây là biết, La mỗ sẽ đến trả thù, cho nên triệu tập cường giả yêu tộc, muốn cùng ta một trận chiến sao? Có thể, bản tọa cho các ngươi cơ hội!”

Lục Sơn Quân cười khổ, vội vàng nói: “Tôn thượng nói quá lời, hắc sơn đều đã đền tội dưới kiếm, lão hủ bọn

người sao lại không biết tự lượng sức mình.”

Thấy La Quan, có chút không theo lẽ thường ra bài, lại quanh thân ở giữa, kích động một tia thấu xương hàn ý, hắn vội vàng nói: “Lần này, lão hủ triệu tập Yêu tộc các phương già lão, tề tụ vương đình bên trong, chính là vì biểu đạt, tộc ta kính cẩn nghe theo chi tâm. Năm đó đủ loại, đều là Yêu tộc sai lầm, nhưng hắc sơn tự tiện xuất thủ, cùng tôn thượng là địch một chuyện, tuyệt không phải Yêu tộc vương đình chi ý, còn xin ngài minh xét.”

La Quan mắt sáng lên, cái này Yêu tộc đại sư, ngược lại là một người thông minh, muốn nói Hắc Sơn Lão Yêu sự tình hắn hoàn toàn không biết, tự nhiên không có khả năng… Nhưng xoắn xuýt điểm này đã không có ý nghĩa, chính như Lục Sơn Quân lời nói, Hắc Sơn Lão Yêu đều bị trảm, bọn hắn còn có thể như thế nào?

Nhìn tình huống, hôm nay tựa hồ có thể thiếu điểm sát nghiệt rồi? La Quan chuyển qua ý niệm này lúc, lại phát giác được đáy lòng, có một tia bất mãn.

Liền như, hắn rất chờ mong, máu chảy 3,000 dặm, nhuộm đỏ thiên hải một màn… Ma niệm xâm nhiễm! !

Trong lòng hơi rét, La Quan mặt ngoài, lại không hiển lộ nửa điểm, thản nhiên nói: “Đại sư, Tiên Cực tông mở lại, nhưng kia tiên thú trong cốc, lại còn trống rỗng một mảnh, nếu ngươi nguyện dẫn đầu Yêu tộc vương đình, nhập vào Tiên Cực tông, bản tọa nguyện dừng tay, không truy cứu nữa Yêu tộc trước đó sai lầm.”

Vốn cho rằng, cái này đề nghị Yêu tộc sẽ nổ, nhưng Lục

Sơn Quân lại trực tiếp hành lễ, cung kính nói: “Có thể được tôn thượng coi trọng, là ta cùng may mắn! !”

“Hôm nay, lão hủ lấy Yêu tộc đại sư chi danh tuyên bố, đem mang theo Yêu tộc chúng, gia nhập Tiên Cực tông một mạch, lấy cung cấp thúc đẩy.”

Đây quả thực là, thuận lợi mụ mụ cho thuận lợi mở cửa, thuận lợi về đến nhà.

La Quan nhíu mày, “Đại sư cầm sạch sở, lời nói cũng không phải tùy tiện nói, ngươi khả năng bảo đảm, Yêu tộc trên dưới đều tuân này khiến? Bản tọa không hi vọng, sinh ra ngoài ý muốn.”

Lục Sơn Quân nói: “Mời tôn thượng yên tâm, lão hủ tự nhiên sắp xếp như ý Yêu tộc, tuyệt không lĩnh ngài thất vọng, nếu không mặc cho xử trí!”

“Rất tốt, 1 tháng, đủ a? Bản tọa sẽ truyền tin thiên la hoàng triều, làm tốt tiếp thu chuẩn bị.”

“Đủ.”

La Quan cười cười, “Tốt, vậy bản tọa, ngay tại hoàng triều đế đô, cùng đại sư yết kiến.”

Ngang rống ——

Một tiếng long ngâm, Ứng long nữ phóng lên tận trời, rất nhanh biến mất không thấy gì nữa.

Một đám Đại Yêu Vương, nhìn qua bọn hắn phương

hướng rời đi, mặt lộ vẻ không cam lòng, “Đại sư, ta Yêu tộc, coi là thật muốn cúi đầu xưng thần?”

“Đúng vậy a, lớn không được, chúng ta tránh xa biển sâu? Hắn La Quan mạnh hơn, cũng không thể chế bá thiên hạ! !”

Lục Sơn Quân hừ lạnh một tiếng, đảo qua mọi người, “Ngậm miệng! Ngươi cùng chỉ biết La Quan cường đại, lại chưa chú ý tới, bên cạnh hắn người…” Hắn con ngươi, bỗng dưng rụt lại, nói: “Kia Tứ Hải lớn giao trên lưng, 1 lớn 1 gần hai tên nữ tử, quanh thân Long khí lượn lờ, thuần túy mà cường đại, cho ta cảm giác cực kỳ nguy hiểm… Nếu không có chuyện ngoài ý muốn, cho là thế gian Chân Long! !”

“Chân Long?”

“Làm sao có thể? !”

Chúng yêu tộc kinh hô.

Lục Sơn Quân cười lạnh, “Tứ Hải long cung long mộ đã mở, mà kia long mộ bên trong, giấu 1 viên trứng rồng… Cái khác, ngươi cùng tự hành phỏng đoán đi.”

Hắn thẳng lưng, đôi mắt uy nghiêm ngắm nhìn bốn phía, “Có Chân Long ở bên, ta Yêu tộc một mạch, tung chạy trốn tới chân trời góc biển, cũng sẽ bị tìm tới… Cho nên, quy hàng Tiên Cực tông một chuyện đã thành kết cục đã định, ai như phản đối, lão phu liền trước tiễn ngươi một đoạn đường, để tránh liên luỵ Yêu tộc một mạch!”

Bầy yêu nghiêm nghị, trầm mặc không nói.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 789 : Thánh đô phong ba

Thiên hải một màu, nhìn ra xa vô ngần.

Tứ Hải lớn giao Ứng Thanh Linh, cõng La Quan, Tang Tang, Ngao Tú đi nhanh, tung hoành thiên hải ở giữa, làm lòng người ngực tùy theo 1 rộng, sinh ra hào tình vạn trượng.

Mang theo mỹ nữ đồng hành, ngự long du thiên hải, phóng nhãn đương thời, đều vô địch… Nhất định phải thừa nhận, tư vị này đích xác tốt lắm.

Tang Tang nói: “Tôn thượng, chúng ta tiếp xuống, đi cái kia bên trong?”

La Quan cười to, “Đi biển mây đại lục, đã tự xưng 2 lục chung chủ, đương nhiên phải đem cái này xưng hào, trở nên danh chí thực quy.”

“Là tôn thượng cố hương a, vừa vặn đi xem một chút, gì những vật này hoa Thiên Bảo chi địa, có thể sinh ra tôn thượng nhân vật như vậy.” Tang Tang là cái biết nói chuyện, La Quan trên mặt, tiếu dung càng phát ra xán lạn.

Cái gọi là áo gấm về quê, dù là lại như thế nào tỉnh táo, tự kiềm chế người, ở sâu trong nội tâm, tất nhiên cũng sẽ có mấy được chia ý.

Nhân chi thường tình mà thôi.

Tang Tang tiến lên một bước, tay nhỏ duỗi ra, hướng về phía trước một nắm.

Oanh ——

Mặt biển vỡ nát, hạo đãng thủy linh chi lực, thụ Chân Long ý chí triệu hoán, gào thét hội tụ ở giữa không trung, hóa thành 1 tòa cự đại vòng xoáy.

Ngang rống ——

Một tiếng long ngâm, Tứ Hải lớn giao vung vẩy đuôi dài, thân ảnh bỗng nhiên gia tốc, xông vào vòng xoáy bên trong.

…

Biển mây đại lục, cực nam chỗ.

Tân Hải thành lớn, thánh đô!

Có lẽ là trùng hợp, khoảng thời gian này đến, cùng Thiên Thanh đại lục cùng loại, thánh đô chỗ cũng là phong vân biến ảo.

Đầu tiên là Lưu gia gia chủ Lưu Đông Sơn, thuận lợi phá cảnh thần hồn, cầm bảo dù nơi tay, nhảy lên trở thành biển mây đại lục đỉnh tiêm chiến lực.

Mà hắn đột phá, cũng không phải là ví dụ, bên ngoài có hải ngoại các tiên tông, trước sau truyền ra tin tức, có

trong tông cường giả phá cảnh thần hồn.

Ở bên trong, thánh đô bên trong, cũng có 3 tên Nguyên Anh tu sĩ, tiến vào Thần Hồn cảnh.

Biển mây đại lục chi tu, dù không cảm giác được, thiên địa quy tắc biến hóa cùng đạo uẩn lưu chuyển, lại mơ hồ cảm thấy tu hành cánh cửa, như buông lỏng rất nhiều.

Trước kia, chậm chạp khó mà chạm đến cấp độ, đột nhiên trở nên rõ ràng rất nhiều.

Trong lúc nhất thời, gợn sóng cuồn cuộn, ám lưu hung dũng, mà nguyên nhân cũng rất đơn giản, khi mới cường giả quật khởi, thế tất đối hiện hữu quyền lợi, lợi ích vạch điểm bất mãn, tiếp theo dẫn phát một vòng mới phân phối.

Cái này cần lẫn nhau giao phong, thỏa hiệp, đạt thành mới cách cục, mới có thể dần dần ổn định, mà đứng mũi chịu sào, chính là Tam Hợp thương hội!

Cái này Tam Hợp thương hội, là La Quan năm đó diệt Thác Bạt gia, lấy nó tài sản vì số định mức, cùng Trân Bảo các, Lưu gia liên thủ khởi đầu.

Mang theo năm đó, La Quan quét ngang biển mây đại lục chi uy, Trân Bảo các danh dự, nhân mạch, cùng Lưu gia quyền thế, Tam Hợp thương hội những năm này phát hiện tấn mãnh, đã trở thành biển mây đại lục số một đại thương hội, sinh ý trải rộng trong nước bên ngoài, hàng năm đều có thể sinh ra kinh người lợi nhuận.

Nói cây to đón gió cũng tốt, lại hoặc là tiền tài động nhân tâm, bây giờ liền có một ít ánh mắt, rơi vào Tam Hợp thương hội bên trên.

Cũng may Lưu gia gia chủ, Lưu Đông Sơn phá cảnh thần hồn, Trân Bảo các lại rất có uy danh, khiến âm thầm lửa cháy thêm dầu người không dám quá mức phần.

Nhiều lần khó khăn trắc trở qua đi, song phương ước định vào hôm nay lên thuyền vào biển, bắt chước thiên hải thịnh yến một chuyện, mở thánh đô các phương đại yến, một lần nữa nghị định lợi ích phân phối.

Tân quý nhóm, có tự thân lợi ích tố cầu, cố hữu lợi ích giai tầng, cũng sẽ toàn lực giữ gìn tự thân lợi ích… Nói cho cùng, tất cả mọi người lo lắng, lỡ như không thể đồng ý, phải lớn đả động tay, tại thánh đô bên trong tạo thành phá hư tính quá lớn.

Không bằng ra biển, dứt khoát ra biển!

Lúc này mới có trận này, thánh đô thế lực khắp nơi tề tụ yến hội.

Lưu Đông Sơn cùng Trân Bảo các Tống Nhạc Phong, dắt tay leo lên thuyền lớn, cảm nhận được phương xa, mấy đạo tụ đến ánh mắt, cười lạnh một tiếng, “Quả nhiên là bọn hắn!”

Tân tấn thần hồn nhóm, cho dù bất mãn hiện trạng, như không ai âm thầm thôi động, thế cục không đến mức

chuyển biến xấu nhanh như vậy.

Vương gia, Mông gia!

Thánh đô 4 tộc thứ 2, năm đó La Quan hoành không xuất thế, diệt thác bạt thị, Cơ thị, bọn hắn chưa liên lụy trong đó, có thể truyền thừa xuống.

Mà trận kia, chia ăn ngã lăn con mồi thịnh yến bên trong, bọn hắn lại không có thể được đến, quá nhiều thu hoạch, ngược lại để Lưu gia, Trân Bảo các 2 phe, ăn bụng nhi rất tròn, càng mượn Tam Hợp thương hội chi danh, như vậy nhảy lên một cái, rất có bao trùm các phương phía trên, trở thành thánh đô mạnh nhất chấp chưởng giả trạng thái.

Cục diện này, thân là uy tín lâu năm thánh đô đại tộc, tự nhiên không thể tiếp nhận.

Cho nên, bọn hắn hành động.

“Lưu gia chủ, Tống đạo hữu, lão phu cùng Mông Thân gia chủ, hôm nay được mời đến đây, làm lần này nghị định người trung gian, cũng coi như làm chứng, hi vọng 2 vị bỏ qua cho.” Vương gia lão tổ cười nhẹ nhàng, gõ gõ ngón tay, “Dù sao, ta cùng làm ra hết thảy, đều là vì giữ gìn thánh đô ổn định, mọi người chung cũng tiến vào, cộng đồng phát triển.”

Mông Thân gật gật đầu, trầm mặc không nói.

Thế cục đến tận đây nhiều lời vô ích, giữa lẫn nhau có khối tấm màn che liền tốt, như chờ chút không thể đồng

ý… Hừ, nói không chừng, liền muốn động thủ luận thành bại.

Hôm nay, lấy vương, được 2 nhà cầm đầu, lôi kéo thánh đô bên trong, tân tấn 3 vị Thần Hồn cảnh. Còn có hải ngoại tiên tông tương trợ, thế tất yếu từ Tam Hợp thương hội trên thân, hung hăng kéo xuống mấy khối huyết nhục.

Thánh đô là mọi người thánh đô, ăn một mình, là muốn bị đòn!

Thương lượng cũng không thuận lợi.

Đối phương khẩu vị quá lớn, muốn nuốt mất Tam Hợp thương hội, một nửa lợi ích, kết quả này Lưu gia cùng Trân Bảo các, đều không thể tiếp nhận. Trên thuyền lớn, yến hội từ buổi sáng bắt đầu, đàm đến hoàng hôn lúc điểm, mấy lần ở giữa điều đình, song phương từ đầu đến cuối đạt không thành nhất trí.

Giờ phút này, trời chiều chiếu xéo, phản chiếu lấy mênh mông thiên hải, liền như vì đó mặt ngoài, dát lên tầng 1 huyết sắc. Kiềm chế mà không rõ, vừa vặn phối hợp bây giờ, trên thuyền lớn không khí khẩn trương —— bàn dài 2 bên, mọi người vẻ mặt trầm ngưng, đôi mắt che lấp, trong không khí bất an, uy nghiêm khí tức, chậm rãi chảy xuôi.

Cực hạn!

Tất cả mọi người rõ ràng, kéo xuống 1 bước này, ai cũng không muốn nhượng bộ lời nói, vậy cũng chỉ có

buông tay chém giết một trận. Dù sao người tu hành thế giới, thực lực mới là vị thứ 1… Đủ mạnh, liền có thể đạt được, đầy đủ lợi ích, nếu không chính là muốn chết.

Vương gia lão tổ chau mày, mắt lộ ra hàn mang, “Lưu gia chủ, Tống đạo hữu, ngươi ta không ngại nói trắng ra, dứt bỏ một nửa lợi ích ra, Tam Hợp thương hội cũng sẽ đạt được, thánh đô các phương ủng hộ, các ngươi thu hoạch phải lợi ích, sẽ không so hiện tại ít hơn nhiều.”

Hơi dừng lại, “Mà lại, theo lão phu biết, cái này Tam Hợp thương hội là từ các ngươi, cùng kia La Quan cộng đồng sáng tạo, từ năm đó hắn rời đi thánh đô, mượn Huyền Âm tông cổ truyền tống trận rời đi, liền một mực tin tức đoạn tuyệt… Nói không chừng, người này đã vẫn lạc!”

“Đưa ra phần của hắn ngạch, các ngươi hai phương riêng phần mình lại dứt bỏ một chút, là đủ đạt thành ước định, làm gì quá mức chấp nhất? Hi vọng 2 vị, có thể thận trọng cân nhắc, lão phu cho đề nghị, chớ có khư khư cố chấp, dẫn đến không thể đoán được hậu quả.”

Nói xong lời cuối cùng, ý uy hiếp tràn đầy.

Bên cạnh thân, Mông gia gia chủ, đôi mắt uy nghiêm, thần hồn uy áp như ẩn như hiện.

Lại hướng bên ngoài, 3 vị thánh đô tân tấn thần hồn, sắc mặt khó coi.

Boong tàu càng xa xôi, mấy thân ảnh đang đứng, tay cầm thủy tinh chén rượu, lẫn nhau nhẹ giọng trò chuyện

với nhau, thỉnh thoảng nhìn qua một chút.

Bọn hắn, là đến từ hải ngoại tiên tông người, mặt ngoài nói là may mắn gặp dịp, được mời tới tham gia đại yến.

Nhưng mục đích thật sự vì sao, một chút liền biết!

Áp lực, cho đến Lưu gia cùng Trân Bảo các, Lưu Đông Sơn, Tống Nhạc Phong 2 người, đều chau mày, sắc mặt âm trầm ướt át.

Phản bội ước định, đem La Quan số lượng giao ra, liền dưới mắt nhìn đích xác, là lựa chọn tốt nhất, có thể lấy cái giá thấp nhất, hóa giải hôm nay nguy cơ. Liệu đến, về sau các phương cũng sẽ không, kế tiếp theo uy hiếp quá đáng, dù sao Lưu gia cùng Trân Bảo các, cũng không phải dễ khi dễ quả hồng mềm!

Bình tĩnh mà xem xét, 2 người nghe tới cái này đề nghị, đều có trong nháy mắt động tâm, La Quan rời đi biển mây đại lục nhiều năm, bặt vô âm tín là sự thật, mà những năm này lợi nhuận, cũng từ đầu đến cuối lưu tại 2 nhà, chưa từng lấy dùng…

“Việc này không thể!” Lưu Đông Sơn thở ra một hơi, trầm giọng nói: “La Quan đạo hữu tín nhiệm Lưu gia, mới nguyện đem đại bút tài sản giao phó, cộng đồng sáng lập Tam Hợp thương hội, như Lưu mỗ bội bạc, há có mặt mũi gặp lại hắn? Lưu gia, không đồng ý!”

Hắn dẫn đầu, làm ra tỏ thái độ.

Ống tay áo ở giữa, Lưu Đông Sơn bàn tay nắm chặt,

hắn tự nhiên sẽ hiểu, những người trước mắt này không đạt mục đích, tuyệt đối sẽ không bỏ qua.

Chung quy, hay là khó tránh khỏi một trận chiến!

Tống Nhạc Phong cúi đầu, trầm mặc không nói, hắn cười khổ, “Lão Lưu, không phải Tống mỗ không trượng nghĩa, muốn làm nói không giữ lời chi đồ, thực tế Trân Bảo các sự tình, Tống mỗ không thể tự tiện quyết định… Ta cần truyền tin các chủ, cho nên hôm nay đề tài thảo luận, Tống mỗ bỏ quyền.”

Lưu Đông Sơn thông suốt quay người, mắt lộ tức giận.

Cái gọi là không thể tự tiện quyết định, đương nhiên là lấy cớ, lấy Tống Nhạc Phong bây giờ, tại Trân Bảo các bên trong địa vị, lại thêm thánh đô phong ba, cũng không phải 1 ngày hình thành… Đối phương đây là, lựa chọn ngầm thừa nhận? ! Quả nhiên là người làm ăn, giảng cứu 1 cái hòa khí sinh tài, làm ra hết thảy quyết định, chỉ từ tự thân lợi ích cân nhắc.

“Ha ha ha! Tống đạo hữu cử chỉ sáng suốt, có ta các loại phương gia nhập, Tam Hợp thương hội thực lực, sẽ chỉ tiến thêm một bước, đây là hợp tác cùng có lợi sự tình.”

Vương gia lão tổ cười to, một mặt hài lòng, lại ánh mắt trông lại, “Lưu gia chủ, hôm nay đại cục đã định, làm gì đồ làm giãy dụa? Lão phu trước đó hứa hẹn vẫn như cũ hữu hiệu, chỉ cần Lưu gia chủ gật đầu, ngươi vẫn là Tam Hợp thương hội, lớn nhất cổ đông 1 trong.”

Mông Thân trên mặt, cũng lộ ra ý cười.

Thế cục, đã sáng tỏ!

Trân Bảo các nhượng bộ, chỉ còn Lưu gia một phương, chú định một bàn tay không vỗ nên tiếng.

Thánh đô 3 vị tân tấn thần hồn tu sĩ, cũng nhao nhao gật đầu, có thể không vạch mặt tốt nhất, thực lực bọn hắn trong chúng nhân yếu nhất, một khi động thủ chém giết, hậu quả ai có thể đoán trước?

Phải biết, cái này Lưu Đông Sơn năm đó, còn tại Nguyên Anh đỉnh phong lúc, liền có thể cầm dù đại chiến thần hồn, mà nửa điểm không rơi vào thế hạ phong.

Bây giờ, tấn thăng Thần Hồn cảnh, càng là nhảy lên trở thành, Thần Hồn cảnh bên trong đỉnh tiêm chiến lực, dù là đối mặt mọi người vây công, cũng có lực phản kích.

Trên thuyền lớn, không khí khẩn trương buông lỏng, trên mặt mọi người đều lộ ra tiếu dung, tựa hồ đã nhìn thấy, thỏa hiệp đạt thành.

Lưu gia? A! Coi như hắn Lưu Đông Sơn, lại như thế nào giảng cứu, thực lực mạnh, chẳng lẽ còn dám mạo hiểm thiên hạ sai lầm lớn, cùng các phương là địch? !

Kẻ thức thời mới là tuấn kiệt.

Lưu Đông Sơn trầm mặc không nói, mà phần này trầm mặc, tựa hồ cũng xác minh, mọi người lòng vừa nghĩ.

Vương gia lão tổ đáy mắt, hiện lên vẻ đắc ý, Lưu gia cái

sau vượt cái trước lại như thế nào? Sau ngày hôm nay, liền mất hết thể diện!

Bội bạc người, ai muốn thân cận? !

Hừ hừ.

Thánh đô, không phải bọn hắn những này nội tình không đủ hạng người, có thể nắm chắc.

“Lưu gia chủ, nếu không có ý kiến lời nói, ngươi ta liền khởi thảo khế ước a? Về sau một lần nữa mở yến, lão phu nguyện cùng Lưu gia chủ nâng cốc ngôn hoan, chung sáng tạo Tam Hợp thương hội chi hoàn toàn mới tương lai.”

Đây coi như là, người thắng rộng lượng? Hay là nói, cho là hắn Lưu Đông Sơn, thật sự như thế mềm rồi? Nhưng mặc cho chế nhạo?

Buồn cười!

“Trân Bảo các bỏ quyền, La Quan đạo hữu không tại, Tam Hợp thương hội liền do Lưu gia định đoạt.” Lưu Đông Sơn chậm rãi mở miệng, khoát tay, “Ông” một tiếng linh quang hiện lên, dù đen rơi vào trong tay, “Đề nghị của các ngươi, ta Lưu gia không đáp ứng!”

Bá ——

Trên thuyền lớn, nháy mắt tĩnh mịch.

Vô số người nhíu mày, trừng mắt, nhìn về phía Lưu

Đông Sơn, mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

Hắn đây là, điên rồi? Hay là nói, những năm này Lưu gia thực lực đại trướng, dẫn đến hắn vị này Lưu gia chủ, cũng triệt để bành trướng? !

Không biết sống chết!

Lấy 1 nhà chi lực, tung thực lực cường hãn lại như thế nào? Chẳng lẽ còn thật, có thể ngăn cản được, đến từ thánh đô các phương trấn áp.

Là không bỏ được, trong tay đoạt được lợi ích, lại hoặc là thật, chỉ vì lời hứa đáng ngàn vàng, không muốn ruồng bỏ cùng La Quan ước định?

Nhưng vô luận loại nào, đều thật quá ngu xuẩn!

Tống Nhạc Phong há to mồm, nhìn Lưu Đông Sơn một chút, như tại hôm nay, mới chính thức nhận thức đến, vị này Lưu gia gia chủ.

Những năm này hợp tác, hắn không dám nói đúng Lưu Đông Sơn, đến cỡ nào sâu hiểu rõ, nhưng ít ra biết được làm người xử thế phương thức… Tham lam quấy phá, không xá lợi ích? Không, Lưu Đông Sơn không phải là người như thế, hắn luôn luôn trầm ổn, nội liễm, tiến thối có độ, rất có Đại tướng chi phong.

Cho nên, cũng chỉ là vì, không ruồng bỏ ước định, hoàn thành đối La Quan hứa hẹn, hắn liền cam nguyện tiếp nhận dưới mắt phong ba? Phải biết, cái này thậm chí có khả năng, dẫn đến toàn bộ Lưu gia, bị đánh rớt bụi bặm,

không gượng dậy nổi thậm chí vạn kiếp bất phục!

Vương gia lão tổ mặt trầm như nước, trên mặt hiền lành giả cười, sớm đã biến mất không thấy gì nữa.

Hắn có một loại bị đùa nghịch cảm giác, Lưu Đông Sơn hắn làm sao dám? Thật là lớn gan!

“Xem ra, Lưu gia chủ đối tự thân thực lực, đích xác rất có lòng tin, lại không đem ta cùng cấp bối chi tu xem ở mắt bên trong.”

“Tốt, rất tốt!”

Vương gia lão tổ đứng dậy.

Oanh ——

Thần hồn thượng cảnh khí tức, phóng lên tận trời.

Thiên địa có biến, thần hồn cũng không phải là chỉ có tân tấn người, thế hệ trước cũng tại tiến bộ.

“Lưu Đông Sơn, ngươi kính rượu không ha ha phạt rượu, cũng đừng trách mấy người lão phu, không cho ngươi mặt mũi!”

“Ngay hôm đó lên, Lưu gia rời khỏi Tam Hợp thương hội, dứt bỏ hết thảy lợi ích, có thể bảo vệ bình an… Nếu không, trước có Thác Bạt gia, Cơ gia, tại thánh đô tan thành mây khói, cái này cái thứ 3… Chính là Lưu gia!”

Mông Thân trùng điệp vỗ, bàn dài nháy mắt xé nát,

mảnh gỗ vụn bay tán loạn, bắn tung toé, hắn đôi mắt dữ tợn, “Lưu Đông Sơn, ngươi thật cho là, bằng 1 đem phá dù, liền có thể không kiêng nể gì cả? Hôm nay không cúi đầu, liền muốn ngươi táng thân nơi này!”

3 vị tân tấn thần hồn, sắc mặt nghiêm túc.

Nhưng đến một bước này, tự nhiên không cách nào quay đầu, cắn răng đứng dậy.

Mặc dù bọn hắn, chỉ là mới vào Thần Hồn cảnh, nhưng 3 bên liên thủ, cũng là không kém chiến lực.

Đây cũng là bọn hắn dám cùng Vương gia, Mông gia hợp tác nguyên nhân, chỉ cần 3 người bão đoàn… Hay là có một hồi chi lực! !

Hậu phương, mấy vị xách cúp uống rượu, một mực du lịch tại đàm phán bên ngoài hải ngoại tiên tông chi tu, đồng thời quay người trông lại.

Đôi mắt yếu ớt, uy nghiêm lưu chuyển.

Thiên hải ở giữa, trời chiều lặn về phía tây, như máu nhiễm tràn ngập lúc, trên thuyền lớn đảo mắt liền thành, các phương liên thủ trấn sát chi thế.

Cuồn cuộn áp lực, như vô hình sóng biển, từ bốn phương tám hướng mà đến, phóng tới Lưu Đông Sơn.

Tống Nhạc Phong trong lòng áy náy, hơi 1 do dự, cắn răng nói: “Lưu gia chủ, ngươi làm đến bước này, đã là hết lòng quan tâm giúp đỡ, làm gì còn muốn kiên trì? ?

Lui một bước, trời cao biển rộng…”

Lời còn chưa dứt, liền bị đánh gãy, Lưu Đông Sơn nhìn xem hắn, thản nhiên nói: “Trân Bảo các làm ăn, tự nhiên là cực tốt, những năm này Tam Hợp thương hội lớn mạnh, cũng nhiều lại các ngươi thôi động. Nhưng Lưu mỗ vẫn như cũ cho rằng, ruồng bỏ La Quan đạo hữu, chính là Tam Hợp thương hội làm, sai lầm nhất 1 cái quyết định.”

Dứt lời, không để ý tới đối phương biến sắc mặt, Lưu Đông Sơn đứng dậy, cầm dù đen mà đứng, “Chư vị, làm gì giương cung bạt kiếm? Lưu mỗ có tự biết chi danh, tung 3 đầu 6 tay, lại như thế nào có thể ngăn cản, các phương liên thủ trấn áp?”

Khóe miệng của hắn, câu một chút, “Cho nên, các ngươi thắng, Lưu gia đem từ Tam Hợp thương hội toàn diện rời khỏi… Nó, là các ngươi, lại ở đây cầu chúc chư vị, xuân phong đắc ý, lại sáng tạo giai tích.”

“Cáo từ.”

Lưu Đông Sơn xoay người rời đi, một trận gió thổi tới, cuốn lên trên người hắn trường bào. Tam Hợp thương hội lại như thế nào? Lưu gia làm, xưa nay không chỉ là sinh ý, mà là đầu tư tại người.

Trong đầu, vô ý thức hiện ra, năm đó kia cầm kiếm thiếu niên thân ảnh, Lưu Đông Sơn khóe miệng lộ ra vẻ mỉm cười, hắn tin tưởng vững chắc mình không có làm sai. Lưu gia, có thể bỏ qua hiện tại lợi ích, cũng tuyệt đối không thể, mất đi La Quan hữu nghị.

Thời gian, sẽ chứng minh hết thảy!

Vương gia lão tổ nhíu mày, trong mắt âm tình bất định, Lưu Đông Sơn phản ứng, quả thực ra ngoài ý định bên ngoài? Hẳn là, hắn biết cái gì? ?

Giờ phút này, Vương gia lão tổ cũng nghĩ đến La Quan, trong lòng hơi hàn.

“Dừng lại!”

Lưu Đông Sơn dừng bước, quay người, “Làm sao? ? Vương lão tiên sinh, thế nhưng là cảm thấy nghĩ mà sợ rồi? Nhưng bây giờ, sợ là hơi trễ.”

Hơi dừng một chút, “Lại hoặc là, ngươi nghĩ hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, đem Lưu mỗ lưu tại trên biển? Kia, liền muốn nhìn chư vị thủ đoạn.”

Bá ——

Dù đen mở ra, nó sắc thâm thúy, như nghiên mực lớn phủ lên, uy nghiêm khí cơ lưu chuyển.

Vương gia lão tổ trì trệ, đón lấy Lưu Đông Sơn băng lãnh đôi mắt, vừa sợ vừa giận.

Hắn ngược lại là rất muốn, hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, nhưng cái này Lưu Đông Sơn tuyệt không hiếu sát, như hắn liều mạng phía dưới kéo người chôn cùng…

Trong lúc nhất thời, thuyền lớn lại lần nữa trầm mặc.

Đúng lúc này, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, từ phương xa chân trời truyền đến, chỉ thấy mặt biển nổ nát vụn cuồn cuộn vô tận thủy linh chi lực, nghịch thế phóng lên tận trời, tại thiên khung phía dưới hội tụ, hóa thành 1 cái “Ầm ầm” gào thét, lưu chuyển vòng xoáy.

Ngang rống ——

Có tiếng long ngâm, từ trong đó truyền đến!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 790 : Chưởng khống biển mây đại lục

Trên thuyền lớn, vô số người ngạc nhiên quay người, sau một khắc con ngươi kịch liệt co vào, hiện lên vô tận hoảng sợ.

Liền gặp, 1 đầu 300 trượng, toàn thân thuần trắng như ngọc lớn giao, từ thủy linh chi lực vòng xoáy bên trong bay ra. Khổng lồ Tứ Hải thật giao thân thể, tại trời chiều đem rơi thời khắc, bị khảm nạm một lớp viền vàng, càng có vẻ uy nghiêm, thần thánh.

Hô ——

Giao long vung đuôi, xông vào thiên hải ở giữa, hợp nhất cảnh đỉnh phong khí tức, phô thiên cái địa quét ngang.

Tại thần hồn vì đỉnh, con đường phía trước chưa hiện biển mây đại lục, 1 tôn Tứ Hải lớn giao khí tức là khái niệm gì? Cái này thỏa thỏa tính gian lận!

Tiếu lý tàng đao Vương gia lão tổ, bá đạo âm tàn Mông Thân, thánh đô tân tấn Thần Hồn cảnh, hải ngoại tiên tông ngoại viện nhóm, thậm chí bao gồm Lưu Đông Sơn, Tống Nhạc Phong, giờ phút này đều cứng tại nguyên địa.

Khí tức khủng bố, từ phương xa thiên hải cuốn tới, như vực sâu như ngục! Bất khả kháng hoành… Thậm chí, tại

đứng trước đầu này lớn giao lúc, bọn hắn căn bản không sinh ra, nửa điểm là địch suy nghĩ.

“Tê —— “

“Chân Long!”

“Là long!”

Boong tàu bên trên, kinh hô trận trận, biểu lộ kinh hãi muốn tuyệt.

Hoặc cũng có người nhận ra, đây chỉ là 1 đầu lớn giao, nhưng hợp nhất cảnh đỉnh phong Tứ Hải thật giao, đối bọn hắn mà nói cùng Chân Long không khác.

Đột nhiên, kia lớn giao hướng thuyền lớn trông lại, “Ngang rống ——” một tiếng long ngâm, vung vẩy cái đuôi lớn bay tới, đảo mắt liền đến!

Bá ——

Mồ hôi lạnh, nháy mắt trải rộng mọi người cái trán, sắc mặt trắng bệch, ngửa đầu nhìn về phía giữa không trung kia quái vật khổng lồ, hai đùi rung động rung động.

Đúng lúc này, một thanh âm vang lên, “Lão Lưu, lão Tống, các ngươi làm sao tại đây? Thiên hải thịnh yến, lại muốn mở ra không thành?”

Thanh âm này…

Lưu Đông Sơn bỗng nhiên ngẩng đầu, lúc này mới phát

hiện Giao long trên lưng, lại cõng lên lấy hai nữ một nam 3 người, mà bây giờ mở miệng, chính là cầm đầu nam tử kia.

“La… Đạo hữu…” Hắn con mắt trừng tròn vo, nhìn xem trước mắt lớn giao, lại nhìn về phía La Quan, bờ môi vô ý thức nhấp động, cảm giác hắn chí ít choáng mấy hơi thở.

Cái này… Tình huống như thế nào? !

La Quan trở về, cưỡi một đầu lớn giao, mà cái này lớn giao khí tức, mạnh để người tuyệt vọng… Đây là, tọa kỵ của hắn?

Tê ——

Kia La Quan, bây giờ lại là cái gì tu vi? ! Vừa mới qua đi bao lâu, dù là tận mắt nhìn thấy, Lưu Đông Sơn cũng cảm thấy, đầu nhồi vào bột nhão.

Nó hơn…người người, cũng ngây người nguyên địa, từng cái há to mồm, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin.

La Quan! La Quan!

Năm đó, diệt thác bạt, Cơ gia trấn thánh đô trước đây, ép hải ngoại tiên tông ở phía sau, càng có Thanh Tiêu kiếm tông biến cố, La Quan triển lộ vô địch chi thế, vang danh thiên hạ.

Hôm nay hội tụ các phương, ai không biết? ! Mà liền tại trước đó không lâu, bọn hắn còn nói gì đó, nhiều năm

bặt vô âm tín, hoặc đã đột tử… Kết quả mới thời gian nháy mắt, La Quan liền trở lại, mà lại là lấy như vậy, gần như truyền thuyết thần thoại phương thức.

Ngự Long Cửu trời, uy cái thập phương!

Ba ba ba ——

Đây không chỉ đánh mặt, càng đòi mạng.

Phần phật ——

Một nháy mắt, Vương gia lão tổ cùng Mông Thân 2 người, liền bị cô lập, mọi người hốt hoảng lui ra phía sau, hận không thể sinh ra 8 đầu chân.

3 tên thánh đô tân tấn thần hồn, sắc mặt trắng bệch, đến từ hải ngoại tiên tông mọi người, cũng là sợ xanh mặt lại… La Quan hung danh, bọn hắn như sấm bên tai, vị này nổi nóng, thực có can đảm 1 kiếm giết 4 phương.

Mà giờ khắc này, kinh hoảng nhất, thất thố, lại là Tống Nhạc Phong, hắn đứng thẳng bất động nguyên địa ánh mắt trống rỗng, tựa như là mất hồn.

Tại sao có thể như vậy… Tại sao có thể như vậy…

Thấy cảnh này, La Quan híp híp mắt, thản nhiên nói: “Xem ra, La mỗ trở về, có chút không phải lúc a… Lão Lưu ngươi nói một chút, bây giờ một màn này, là tình huống như thế nào, cũng không thể là chư vị biết trước, sớm ở đây nghênh ta.”

Một cái giật mình, Tống Nhạc Phong giật mình tỉnh lại, nhìn về phía Lưu Đông Sơn, ánh mắt đều là cầu khẩn. Cái gì gọi là, thông minh quá sẽ bị thông minh hại? Hắn bây giờ rốt cuộc minh bạch, vì sao Lưu Đông Sơn sẽ nói, cái này chính là Trân Bảo các, làm ra quyết định sai lầm nhất.

Vương gia lão tổ, Mông Thân các loại, càng là dưới chân mềm nhũn, cơ hồ tê liệt ngã xuống trên mặt đất, muốn chạy trốn? Cũng muốn phản kháng… Nhưng chỉ là, bị kia lớn giao lạnh lùng nhìn lướt qua, tất cả suy nghĩ đều bị bóp tắt, giờ phút này mồ hôi rơi như mưa, rụt đầu sập vai như chết chó.

Lưu Đông Sơn thở sâu, cố gắng đè xuống trong lòng rung động, không nhìn Tống Nhạc Phong ánh mắt, “La… La đạo hữu trở về, coi là thật vạn thắng niềm vui, hôm nay Vương gia, Mông gia làm chủ đạo, chỉnh hợp các phương chi lực, muốn cướp đoạt Tam Hợp thương hội…” Lúc này, đem sự tình hoàn chỉnh nói tới, đối Trân Bảo các lâm trận lùi bước cũng không che lấp.

Người, chung quy phải vì, lựa chọn của mình mà trả giá đắt, hắn cũng không phải cái gì, nguyện hỗ trợ giải thích, che giấu Thánh phụ biểu.

Tống Nhạc Phong thống khổ 2 mắt nhắm lại.

Các chủ làm hại ta.

Ngài sai, mười phần sai a… Sớm biết, liền nên nghe đại tiểu thư lời nói, hết lòng tuân thủ hứa hẹn, cùng Lưu gia cùng tiến thối.

Hắn thật hi vọng, vừa rồi phát sinh hết thảy, đều chỉ là một trận ác mộng… Nếu như hắn không có phản bội, đợi đến La Quan trở về, chính là gì cùng cục diện? Càng làm cho Tống Nhạc Phong, không thể nào tiếp thu được chính là, đây hết thảy cũng chỉ cách, ngắn ngủi mấy câu thời gian.

Chỉ có ngần ấy thời gian.

Kết cục, lại là khác nhau một trời một vực!

La Quan cười lạnh, “A… Nguyên lai là chuyện như vậy, thánh đô Vương gia, Mông gia, 4 đại tộc thứ 2 a, năm đó không nhúc nhích các ngươi, là nhìn các ngươi cẩn thận hiểu chuyện, nhưng ta mới đi mấy năm, liền dám nhảy ra khuấy gió nổi mưa, các ngươi thật đúng là lớn mật.”

Một câu, như núi nghiêng biển che, Vương gia lão tổ, Mông Thân 2 người, bỗng nhiên trừng lớn 2 mắt, lại một câu đều nói không nên lời.

Phốc ——

Phốc ——

2 người đầu lâu nổ nát vụn, hồn phách chôn vùi, như vậy lạnh thấu!

“A!” Kinh hô vang lên, các phương tu sĩ sắc mặt trắng bệch, đầy mắt hoảng sợ, “La đạo hữu tha mạng, tha mạng a!”

Thánh đô 3 tên tân tấn thần hồn, trực tiếp quỳ trên mặt đất, “Loảng xoảng” mãnh đập. Lúc trước, huyết nguyệt dạ chi ngày, bọn hắn liền đã thấy biết qua, La Quan đại sát tứ phương bộ dáng, lại thêm Vương gia lão tổ, Mông Thân 2 cái, như gà vịt bị giết, trực tiếp liền sợ vỡ mật.

“Là Vương gia, Mông gia, đây hết thảy đều là bọn hắn làm chủ, ta cùng nhất thời hồ đồ, còn xin La đạo hữu giơ cao đánh khẽ, cho ta cùng một con đường sống!”

Hải ngoại tiên tông người, cũng nằm rạp trên mặt đất, “Mời La đạo hữu khoan dung độ lượng, tha cho chúng ta một mạng.” Không sợ không được a, lúc trước Minh Nguyệt tông, Phong Lôi các, đều là 10 tiên tông 1 trong, hạ tràng lại như thế nào?

Huống chi, là hôm nay La Quan, sát thần hồn chỉ cần một ánh mắt! Cái này đạp ngựa là cảnh giới gì? Làm không tốt, hải ngoại tiên tông, đều muốn bởi vậy bị thanh tẩy.

La Quan nhìn lướt qua, quỳ những này hỗn trướng, nhìn về phía Lưu Đông Sơn, “Lão Lưu vất vả, về sau Tam Hợp thương hội liền giao cho Lưu gia quản lý.”

“Vâng!” Lưu Đông Sơn cung kính hành lễ, hắn dù xưng La Quan vì đạo hữu, nhưng cử chỉ ở giữa, từ ngay từ đầu liền kính sợ không thôi.

Bây giờ tâm hồ ở giữa, càng nhấc lên cuồn cuộn sóng lớn, kích động mà cuồng hỉ —— trực giác nói cho hắn, mình thành công, Lưu gia từ hôm nay trở đi, đem nhảy lên trong mây biển, bay lượn giữa thiên địa.

“Tống Nhạc Phong, nể tình năm đó tình nghĩa, chuyện hôm nay bản tọa không làm truy cứu, ngươi Trân Bảo các một mạch, rời khỏi thánh đô đi.” Một câu, liền đem Trân Bảo các đánh rớt bụi bặm.

Rời khỏi thánh đô?

Hừ, về sau phiến địa vực này, đều thuộc về thuộc 2 lục chung chủ, Trân Bảo các làm chính là 4 phương sinh ý, còn có nửa điểm đường sống. Thủ đoạn lãnh khốc sao? Ha ha, không giết người, đã là La Quan cho bọn hắn, lớn nhất nhân từ.

“… Là, đa tạ… Đa tạ La đạo hữu… Khai ân…” Tống Nhạc Phong điều khiển độn quang, lung la lung lay rời đi, tấm lưng kia lộ ra, vô tận bàng hoàng, cô đơn.

La Quan mặt không biểu tình, nhìn về phía quỳ xuống mọi người, “Về phần các ngươi, toàn bộ xéo đi, ngày sau còn dám có chút điểm dị động, tội tru toàn tộc!”

“A… Vâng vâng vâng, đa tạ La đại nhân, ta cùng vô cùng cảm kích!”

“Đa tạ đại nhân khoan dung độ lượng, tha thứ!”

“Ta cùng bái tạ đại nhân, ngày sau tất không còn dám phạm!”

Một đám người, “Loảng xoảng” dập đầu về sau, đứng lên cẩn thận từng li từng tí đẩy ra một đoạn, lúc này mới hốt hoảng rời đi.

Lưu Đông Sơn muốn nói lại thôi.

La Quan nhìn qua, nói: “Làm sao? ? Lão Lưu ngươi cảm thấy, bản tọa chỗ này đưa không ổn? ?”

Lưu Đông Sơn tranh thủ thời gian lắc đầu, “La đạo hữu làm ra hết thảy, tự có cân nhắc… Chỉ bất quá, lấy ngài bây giờ tu vi, sợ sẽ không ở lâu biển mây… Mà thế gian này, khó dò nhất chính là lòng người, những người này hôm nay kính cẩn nghe theo, ngày sau chưa hẳn… Khục, Lưu mỗ một chút thiển kiến, chỉ cung cấp tham khảo.”

La Quan cười cười, nói: “Băn khoăn của ngươi bản tọa rất rõ ràng, yên tâm đi, bọn hắn không nổi lên được sóng gió.” Nếu là muốn, xác lập 2 lục chung chủ thân phần, vậy sẽ phải nghiêm túc đối đãi, hắn đã làm tốt vạn toàn chuẩn bị.

Huống chi, tội thủ đã tru, lại giết những người này… Lấy La Quan bây giờ tu vi, thực tế rất chán.

“Đi, về thánh đô!”

1 ngày này, La Quan trở về, chỉ là 1 đạo ánh mắt, liền trấn sát làm loạn Vương gia lão tổ cùng Mạnh gia gia chủ, nguyên thánh đô 4 tộc đến tận đây, triệt để tan thành mây khói.

Biển mây Nam cảnh chấn động.

Nhưng cái này, chỉ là vừa mới bắt đầu, chân chính đại

thủ bút, xuất hiện tại 3 ngày sau.

Hôm ấy, thánh đô bên ngoài mặt biển, đột nhiên phong lôi chi thanh đại tác, mơ hồ ở giữa có thể nhìn thấy, có Chân Long chi ảnh tung hoành tầng mây ở giữa, hội tụ hạo đãng thủy linh chi lực, hóa thành 1 cái cự hình vòng xoáy.

Vù vù chấn động, lần lượt từng thân ảnh, từ trong đó đi ra.

Khí tức khủng bố, từ đám bọn hắn thể nội phóng thích, khuấy động thiên địa linh lực, hình thành mắt trần có thể thấy gió lốc, quét ngang bát phương lục hợp.

Chỉ vì, những này thông qua thủy linh chi lực truyền tống, giáng lâm biển mây đại lục người, tu vi yếu nhất đều là thần hồn thượng cảnh. So với mạnh hơn Quy Nguyên cảnh, thậm chí hợp nhất cảnh tu sĩ, đều nắm chắc 10 người nhiều.

Kinh người hơn chính là, những này giáng lâm tu sĩ, mỗi người bên người đều đi theo người, một đầu cường đại yêu thú, ngửa mặt lên trời gào thét, yêu khí cuồn cuộn chấn động 4 phương.

Khủng bố uy áp, khiến thánh đô rung động, vô số hai tròng mắt trừng lớn, lộ ra hoảng sợ, hãi nhiên.

Căn bản không biết, đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì? ! Nhưng có một chút có thể xác định, như những này giáng lâm tu sĩ, yêu thú muốn tấn công thánh đô, chỉ cần vừa đối mặt liền có thể đem hết thảy ngăn cản, toàn bộ

nghiền nát, thậm chí toàn bộ biển mây đại lục, đều có thể tuỳ tiện quét ngang!

Những người này, là nơi nào đến? Xong, xong!

Vô số người, mặt mũi tràn đầy tuyệt vọng.

Bá ——

Một thân ảnh, giờ phút này bay ra thánh đô, nháy mắt dẫn tới các phương chú ý.

“Là La đại nhân…”

“Đúng, chúng ta còn có La đại nhân! !”

“Đại nhân tuy mạnh, làm sao có thể lấy một địch nhiều? Huống chi những người này, tu vi đều khủng bố! !”

“Ta thánh đô, thậm chí biển mây đại lục, ai có thể chống đỡ cản? !”

La Quan dừng lại, nhìn về phía thánh đô lấy Nam Hải vực.

Phần phật ——

Kia lần lượt từng thân ảnh, đột nhiên dừng lại, khom người cúi đầu, “Thuộc hạ các loại, bái kiến tôn thượng!”

Cuồn cuộn tiếng gầm, xông lên tận chín tầng trời.

Cũng như kinh lôi cuồn cuộn, nổ thánh đô trong ngoài,

vô số người trợn mắt hốc mồm, nhìn một màn trước mắt, như ở trong giấc mộng.

Từ này bắt đầu từ thời khắc đó, La Quan đối biển mây đại lục chưởng khống, liền đã chú định!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 791 : Theo thứ tự là vì tốt hơn trùng phùng

Sau 10 ngày.

Biển mây đại lục Nam cảnh, thiên linh hàng rào bên trong chỗ.

Vô số nghe hỏi chạy đến tu sĩ, hội tụ ở đây, lít nha lít nhít không thể nhìn thấy phần cuối.

Từng cái điểm cước nhìn ra xa, toát ra lo lắng, chấn kinh, cuồng hỉ…

Rất nhiều cảm xúc, không phải trường hợp cá biệt!

Đột nhiên, tiếng xé gió lên, lần lượt từng thân ảnh, từ phương xa bay tới.

Gào thét đi nhanh ở giữa, quanh thân dũng động khí tức cường đại, cuốn lên thiên địa linh lực, phát ra “Ầm ầm” trầm thấp tiếng vang.

“Đến rồi! Đến rồi!”

Đám người kinh hô, truyền ra trận trận xao động.

“Thanh bào làm nền, vàng bạc song sắc hoa văn tô điểm, lại thêm cái này khí tức cường đại… Không sai, chính là Tiên Cực tông chi tu!”

“Nghe đồn là thật, đúng là thật!”

“Ha ha ha, quá tốt, chúng ta rốt cục có thể, không còn bị khác nhau đối đãi, có thể đường đường chính chính tu luyện!”

Những này tiếng hoan hô, phần lớn đều đến từ tại, thiên linh hàng rào phía bắc khu vực. Mà đối diện, tụ đến tu sĩ, sắc mặt thì bao nhiêu, lộ ra mấy điểm phức tạp.

Nhưng, cũng vẻn vẹn như thế, đến từ thánh đô ý chí cường đại, không ai dám chất vấn nửa điểm.

Bá ——

Một đám Tiên Cực tông tu sĩ, dừng ở giữa không trung, 1 người trong đó tiến lên một bước, trầm giọng nói: “Phụng 2 lục chung chủ, thiên hạ Kiếm tôn La Quan đại nhân lệnh, đánh nát thiên linh hàng rào, làm biển mây về 1, vô điểm nam bắc!”

Cường đại tu vi gia trì dưới, tiếng gầm cuồn cuộn, giữa thiên địa, không ngừng tiếng vọng.

“Động thủ!”

Chúng Tiên Cực tông chi tu, đồng thời đưa tay, hướng phía dưới nhấn một cái.

Ầm ầm ——

Răng rắc ——

Đứng lặng ở đây, hoành cách biển mây đại lục nam bắc, ngăn cản thiên địa linh lực thiên linh hàng rào, như vậy không còn tồn tại.

…

Thanh Dương quốc, đế đô.

La Quan hành tẩu từ đế võ học viện, đột nhiên phát giác được, một cỗ thiên địa khí vận bỗng nhiên giáng lâm, trực tiếp dung nhập vào trong cơ thể hắn.

Hơi trầm ngâm, ngẩng đầu nhìn ra xa phương nam, nói: “Xem ra, là thiên linh hàng rào, đã bị đánh nát.”

Đúng lúc này, một đám người vội vàng mà đến, “Bái kiến viện trưởng!”

Vương giáo sư, Vân Sơn, Từ Tranh các loại, đế võ cao tầng.

Còn có Trình Nhàn, trình Tĩnh tỷ muội.

Cùng càng đằng sau, một mặt kích động Trâu Thành Vĩ, Trâu San San…

La Quan đảo qua, cái này từng trương khuôn mặt quen thuộc, nói: “Đi thôi, theo ta cùng một chỗ, nhập đế cung.”

Thanh Dương lập quốc, lấy đế võ làm căn bản, mà đế võ diên tiếp theo, lớn mạnh, từ thành lập đến nay, liền cùng Thanh Dương quốc vui buồn tương quan.

Cả 2, đã sớm tương hỗ là một thể, không thể cắt đứt.

Thanh Dương quốc đế cung, từng người từng người cung đình thủ vệ, mặt mũi tràn đầy kích động liều mạng thẳng lưng, lớn tiếng truyền báo.

“Viện trưởng đại nhân đến!”

“Viện trưởng đại nhân đến!”

“Viện trưởng đại nhân đến!”

Một tiếng lại một tiếng, thẳng vào đế cung.

Kim Nhã mang Thanh Dương quốc, một đám triều đình đại thần, nghênh ra đại điện bên ngoài, “Viện trưởng đại nhân, mời vào bên trong!”

2 lục chung chủ, thiên hạ Kiếm tôn chi danh, theo Tiên Cực tông tu sĩ giáng lâm, đã ở thời gian ngắn nhất bên trong, truyền khắp biển mây.

Bọn hắn cũng rốt cục, nhận thức đến, La Quan bây giờ tu vi cùng quyền thế! Nhưng tại cái này bên trong, La Quan duy nhất xưng hào, vẫn như cũ là viện trưởng —— là cái kia lực kháng trời nghiêng, hộ giang sơn xã tắc, hoàn toàn như trước đây bảo đảm Thanh Dương vĩnh xương, đế võ đại hưng người.

Sau 3 ngày, Thanh Dương quốc xung quanh, sở, đủ, triệu, bên trong núi 12 nước, tại cùng một ngày tuyên bố, nhập vào Thanh Dương quốc.

Cái này bất quá, là đem lúc trước phát sinh ở Thiên Thanh đại lục bên trên sự tình, lại tái diễn một lần, lại quá trình càng thêm thuận lợi.

Lấy Tiên Cực tông chi tu vi đi đầu, chỗ đi qua, ai dám không phục? Đương nhiên, có lẽ trong đó, cũng có đầu sắt hạng người. Nhưng liệu đến ba năm năm về sau, mộ phần chi thảo, liền có thể đạt eo sâu.

Sau một tháng, biển mây đại lục nhất thống, cộng tôn Thanh Dương. Thanh Dương quốc Nữ đế, tại nhất thống đại lục ngày tuyên bố, đổi quốc hiệu vì mây la hoàng triều.

Đến tận đây, La Quan 2 lục chung chủ xưng hào, sơ bộ đạt thành, lại được trên trời rơi xuống đại khí vận. Sau tiếp theo vững chắc, nện vững chắc căn cơ một chuyện, tự có dưới trướng chi tu chầm chậm mưu toan, hắn đã không thể lại chờ.

Đêm đó, một lần nữa đăng cơ, gia phong hoàng triều Nữ đế Kim Nhã, lôi kéo viện trưởng đại nhân, thẳng đến tẩm cung.

Ven đường chỗ trải qua, cung nhân nhóm nhao nhao quay người, không dám nhìn trộm.

Ngày thứ 2, đến buổi trưa, viện trưởng đại nhân ra đế cung, về đế võ học viện, một mình tiến vào phía sau núi kiếm tháp.

Không ai biết, viện trưởng đại nhân làm cái gì, hẹn sau nửa canh giờ đi ra.

Ngang rống ——

Một tiếng long ngâm, từ đế võ học viện truyền ra, 300 trượng màu trắng ly giao phóng lên tận trời, cõng lên lấy La Quan, Tang Tang cùng Ngao Tú 3 người, phóng lên tận trời.

2 ngày sau.

Thiên la hoàng triều, đế đô.

Lần này trở về, La Quan rất điệu thấp, cơ hồ không có kinh động bất luận kẻ nào, đầu tiên là tại Tiên Cực tông mới mở sơn môn, triệu kiến 7 phong chủ muốn tu sĩ.

Một phen mật nghị về sau, lại đi đế cung, cùng nữ hoàng bệ hạ cùng 1 thần bí người, trò chuyện hồi lâu. Bóng đêm sắp tới lúc, từ chối nhã nhặn Nữ đế mở tiệc chiêu đãi, vội vàng chạy về Quốc sư phủ.

Có mấy người, chờ ở cái này bên trong.

Trong đại điện, Dư Nhược Vi đơn độc một bàn.

Bên cạnh, là Tang Tang cùng Ngao Tú.

Ứng long nữ tại đối diện, phía dưới thì là Tứ Hải Vương, mà toàn thân không được tự nhiên, cùng hắn cùng bàn mà ngồi, lại là kia lão khất cái.

La Quan trở về, mọi người vội vàng đứng dậy hành lễ, hắn khoát khoát tay, “Tốt, đều không phải ngoại nhân,

tất cả ngồi xuống nói chuyện.”

Ánh mắt nhất chuyển, nhìn sang, “Khoảng thời gian này, bản tọa bề bộn nhiều việc bôn ba, ngược lại là lãnh đạm lão tiên sinh, còn xin chớ trách.”

Bị nhìn lão khất cái, nhếch nhếch miệng, nói: “Tôn thượng nói quá lời… Khục, ăn ngon uống sướng cúng bái, lão hủ rất hài lòng…”

Không hài lòng lại sao? Dám nói a!

Vị này tiện tay có thể giết Vô Lượng cảnh, tự thân tu vi phương diện, vậy liền không đề cập tới. Càng đã trở thành, danh chí thực quy 2 lục chung chủ, phải thiên địa đại vận gia thân, khí tượng đã thành a.

Không sử dụng nửa điểm tu vi, chỉ là đối mặt hắn lúc, đều có thể cảm nhận được kia phần, làm người sợ hãi khủng bố kiềm chế.

Mà làm được đây hết thảy La Quan, lại chỉ là 1 cái, trẻ tuổi hậu bối thôi… Quả nhiên, kỷ nguyên chi kết thúc, thiên địa đại biến sắp tới, các loại không thể tưởng tượng nổi nhân vật, cũng bắt đầu cái này đến cái khác, triển lộ tự thân phong mang, tranh thủ vô hạn tương lai.

Thiên hạ này, phải trở nên đặc sắc!

La Quan gật gật đầu, nhìn về phía Tứ Hải Vương, “Ngươi nghĩ kỹ rồi?”

Tứ Hải Vương đứng dậy, cung kính nói: “Tôn thượng,

lão tiên sinh đã đáp ứng, mang ta rời đi Thiên Thanh đại lục, tiến về võ đạo thánh địa, tiếp xuống sợ không thể, lại cùng tôn thượng đồng hành."

"Không sao, có thể được lão tiên sinh tán thành, là ngươi một trận cơ duyên." La Quan dừng một chút, đột nhiên đến: "Vạn Ninh, nhưng có tin tức?"

Lúc trước, hắn từ âm u quỷ thành bên trong, mang ra 3 tôn quỷ vật, đã vì La Quan chiến tử 2 tôn, bây giờ chỉ còn lại có hắn 1 cái.

Tứ Hải Vương gật đầu, "Thuộc hạ đang muốn hồi bẩm, lúc trước Vạn Ninh rời đi, đi hoàn thành Điền Dung, lão Hắc nguyện vọng, trong lúc vô tình tại lão Hắc cố hương, toà kia tên là hắc hải trong hồ lớn, phát hiện 1 cái cổ động phủ, xâm nhập trong đó sau không biết tung tích."

"Thuộc hạ đã mời Thiên Cực tông đạo hữu tiến đến dò xét, kia động phủ bên trong có 1 cái, đã hư hao truyền tống trận, như trước đây không lâu còn từng vận chuyển, nếu không có chuyện ngoài ý muốn lời nói, Vạn Ninh đã bị truyền tống rời đi."

La Quan nhíu mày, lại lắc đầu, "Cổ động trong phủ truyền tống trận? Cũng được, Vạn Ninh không giống bạc mệnh chi tướng, có lẽ có một phen gặp gỡ."

Hắn ngẩng đầu, "Lão tiên sinh, Tứ Hải Vương là bản tọa dưới trướng, từng vì ta liều chết mà chiến, sau này còn xin nhiều hơn chăm sóc."

Lão khất cái trong lòng run lên, vội vàng nói: “Đây là tự nhiên.”

Tứ Hải Vương mặt lộ vẻ cảm kích, quỳ xuống đất, trùng điệp cúi đầu, “Thuộc hạ cáo lui, đợi võ đạo có thành tựu, tất đuổi theo theo tôn thượng!”

Đứng dậy, bước nhanh mà rời đi.

Lão khất cái vội vàng đuổi theo.

Người đều có chính mình đạo, Tứ Hải Vương đi vũ phu con đường, Thiên Thanh đại lục 6 máu vì cực, võ đạo con đường phía trước chưa mở!

Không có người có thể chỉ điểm hắn tu hành, nhất định phải rời đi cái này bên trong, đi truy tầm tương lai của mình.

Nhìn một cái, 2 người phương hướng rời đi, La Quan nói: “Bản tọa, cũng muốn rời đi.”

Tang Tang, Ngao Tú, trực tiếp đứng dậy, “Chúng ta nguyện đi theo tôn thượng! !”

Ứng Thanh Linh hành lễ, thần sắc túc mục, “Mời tôn thượng cho phép, ta cùng ngài cùng hướng.”

Mà Dư Nhược Vi, lại bảo trì trầm mặc, khi La Quan lúc gặp lại, nàng cười cười, nói: “La Quan, ta không thể cùng ngươi cùng một chỗ.” Đưa tay một điểm giữa lông mày, lại có 1 đạo phù văn hiển hiện, “Đôm đốp” âm thanh bên trong lôi quang phun trào, đưa nàng bao phủ

ở bên trong.

La Quan đôi mắt ngưng lại.

“Phù văn này, tại lúc trước luyện hóa lôi đình đạo quả về sau, liền đã xuất hiện… Nó xem như 1 đạo ấn ký, có thể chỉ dẫn ta tiến về, thiên hạ lôi đạo tổ đình thánh địa tu hành.” Dư Nhược Vi dừng một chút, thở sâu, “Tứ Hải Vương rời đi, là bởi vì hắn biết, đã theo không kịp cước bộ của ngươi, mà ta cũng là đồng dạng.”

“Cho nên, ta muốn đi lôi đạo tổ đình thánh địa, đây là lựa chọn của ta, cũng là đạo của ta.”

Tang Tang đột nhiên kéo 1 đem Ngao Tú, tiểu cô nương rõ ràng không có kịp phản ứng, còn mơ hồ đâu, liền bị kéo ra ngoài.

Ứng Thanh Linh cũng đứng dậy, đi theo rời đi.

Rất nhanh, trong đại điện này, cũng chỉ còn lại có 2 người.

Dư Nhược Vi đứng dậy, đi đến La Quan trên thân, đưa tay khẽ vuốt mặt của hắn, lẩm bẩm nói: “Ta không nguyện ý, làm 1 cái chỉ có thể thụ ngươi che chở cá chậu chim lồng, ta muốn giúp ngươi, cũng muốn đi xem xem xét, thiên địa sự bao la, cất giấu gì cùng phong quang.”

“Cho nên, cầu ngươi đừng trách ta, ta cũng không nỡ bỏ ngươi…”

La Quan bắt lấy tay của nàng, cắn răng, “Ngươi nói không trách liền không trách, ta đường đường 2 lục chung chủ, thiên hạ Kiếm tôn, bị nữ nhân của mình vứt bỏ, ta cũng không cần mặt mũi sao? ?”

Dư Nhược Vi kinh hô một tiếng, đã bị hoành eo ôm lấy, gương mặt xinh đẹp một nháy mắt đỏ bừng lên.

“Hôm nay, ta liền để ngươi biết, cái gì gọi là phu cương là trời!”

“… Dõng dạc, bị điện giật ngao ngao kêu, còn không phải ngươi sao?”

“Nói bậy, ta không có, đây không phải là ta!”

Rất nhanh.

Đôm đốp ——

Đôm đốp ——

Nhỏ xíu lôi đình nhảy vọt âm thanh, tự đại trong điện truyền ra, nương theo lấy giường rên rỉ, phát ra “Kẹt kẹt” “Kẹt kẹt” âm thanh.

Mây mưa ở giữa, lôi đình văng khắp nơi.

Chậc chậc, cũng là tính phối hợp.

Ngày thứ 2, Dư Nhược Vi đi, cứ như vậy yên tĩnh biến mất tại Quốc sư phủ, không ai biết nàng là thế nào rời đi.

La Quan đẩy cửa phòng ra, lẳng lặng nhìn mấy lần, nhắm mắt lại mở ra, thở ra một hơi. Lồng ngực ở giữa, gợn sóng dần dần bình tĩnh lại, hôm nay phân biệt, là vì ngày sau tốt hơn trùng phùng.

Nâng đỡ thận, hắn nói: “Tiểu hơn lôi đình, là có chút lợi hại a, bây giờ lại đi cái gì lôi đạo tổ đình? Liệu ngày sau về sau, chắc chắn trở nên càng mạnh.”

“Cho nên, ta phải nắm chắc cố gắng, cũng không thể thật làm 1 cái, bị điện giật không xuống giường được nam nhân? Kia không khỏi quá cẩn thận chó.”

Thì thào nói nhỏ vài câu, La Quan xoay người rời đi, mặt lộ vẻ kiên nghị

“Ứng Thanh Linh! !”

Ngang rống ——

Một tiếng long ngâm, ly giao phóng lên tận trời, Tang Tang cùng Ngao Tú, đứng tại La Quan bên người. Tại đế cung trên không, làm sơ xoay quanh về sau, chợt cũng không quay đầu lại, phóng tới phương xa chân trời.

Đế cung, Khương Đồng ngẩng đầu, nhìn ra xa đi xa Giao long, mắt đục đỏ ngầu.

Từng cái Tiên Cực tông tu sĩ, khom người cúi đầu, “Chúng ta, cung tiễn tôn thượng!”

Bọn hắn phải mộng chủ cho phép, mới có thể công pháp tu hành truyền thừa, mà trong quá trình này, liền cũng bị đánh xuống, không được phản bội lạc ấn.

Đây cũng là La Quan, có thể triệt để tín nhiệm Thiên Cực tông, do nó trấn thủ hậu phương nguyên nhân.

Liệu đến, được Thiên Cực tông truyền thừa, lại thêm thiên địa quy tắc biến hóa, rất nhanh liền sẽ có, không chỉ 1 vị Vô Lượng cảnh sinh ra.

2 lục căn cơ, đem càng phát ra vững chắc! !

Hoàng triều đế đô, ngắn ngủi kinh ngạc về sau, lần lượt từng thân ảnh, quỳ rạp trên đất.

Ẩn Tiên cung hạo kiếp, nếu không phải Quốc sư trở về, nơi đây 10 triệu lê dân, đều đem táng thân trong đó.

Lấy uy vọng mà nói, La Quan tận phải dân tâm.

“Chúng ta, cung tiễn Quốc sư đại nhân!”

“Cung tiễn Quốc sư đại nhân!”

“Cung tiễn Quốc sư đại nhân!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 792 : Tô Môn đảo

Sau 3 ngày.

Thiên Thanh đại lục phía nam, biển sâu nơi cực sâu.

Nơi đây đã vượt xa khỏi, lịch đại Thiên Thanh đại lục tu sĩ, thăm dò phạm vi cực hạn.

Mênh mông thiên hải, mênh mông vô bờ.

Bây giờ, mặt trời treo ở đỉnh đầu, vẩy xuống vô tận quang mang, liền như trên mặt biển, trải lên tầng 1 lá vàng.

Chỉ bất quá, cái này lá vàng một góc, giờ phút này nhiễm huyết sắc.

1 cái đảo hoang, đứng lặng tại thiên hải ở giữa, trải qua sóng biển đập, ăn mòn, không tri kỷ tồn tại bao nhiêu năm tháng.

Thật dài trên bờ cát, mắc cạn một đầu cự thú, nó thân thể chừng 400 trượng hơn, màu xanh đậm lân giáp, u quang lưu chuyển sừng nhọn, vây cá, cùng tấm kia mở miệng lớn bên trong, rối loạn dày đặc răng nhọn, đều đủ để cho thấy, đây là một đầu đáng sợ biển sâu kẻ săn mồi.

1 tôn, Vô Lượng cảnh quái vật biển!

Bàng bạc yêu khí, so với lúc trước Hắc Sơn Lão Yêu, mạnh đâu chỉ mấy lần, dù sao 1 cái là thông qua gian lận, bồi dưỡng được khôi lỗi, mà trước mắt quái vật biển, lại là hàng thật giá thật, tại hoàn cảnh tàn khốc bên trong quật khởi, trở thành vùng biển này bá chủ.

La Quan cũng lần thứ 1 chân chính chứng kiến, chân chính Vô Lượng cảnh cường đại… Nói thật, đích xác có hơi phiền toái. Bây giờ quái vật biển trên thi thể, kia giăng khắp nơi, từng đạo khủng bố kiếm thương, chính là ví dụ tốt nhất.

Đương nhiên, bọn hắn có thể đi đường nhanh như vậy, phải nhờ có Ngao Tú, tiểu nha đầu một tay thủy linh chưởng khống, trên biển lớn đi đường, quả thực không nên quá thoải mái.

Bây giờ, nàng con mắt ba ba, nhìn xem Tang Tang, Ứng Thanh Linh nhóm lửa, lấy một cây ở trên đảo đại thụ chuyền lên quái vật biển giữa ngực bụng, nhất tươi non một miếng thịt to, nướng tư tư bốc lên dầu, mùi thơm nức mũi.

Ừng ực ——

Ngao Tú nuốt nước bọt, đột nhiên phát hiện La Quan đang nhìn nàng, khuôn mặt nhỏ đỏ bừng, “Người ta… Người ta điều khiển thủy linh chi lực… Rất mệt mỏi… Liền đói một chút xíu…”

La Quan cười to, “Tốt, kia chờ chút, để chúng ta đói một chút xíu Ngao Tú, ăn nhiều một chút.”

Sau đó, kia đại đại 1 khối, đầy đủ vài trăm người dùng ăn thịt nướng, tuyệt đại bộ điểm đều tiến vào Ngao Tú miệng bên trong, Chân Long khẩu vị, quả thực khiến người sợ hãi thán phục.

…

Lại 5 ngày.

Bên trong biển sâu, tòa thứ 2 hải đảo.

Nó không giống bình thường, càng giống là một chỗ hỏa diệm sơn, xích hồng nham tương không ngừng phun trào, phóng xuất ra thiêu huỷ vạn vật khủng bố thiêu đốt.

Phương viên 1,000 dặm nước biển sôi trào, “Ừng ực” “Ừng ực” toát ra mảng lớn bọt khí, vô số hơi nước bốc lên, ánh mắt mơ hồ không rõ.

Khiến người ngạc nhiên là, toà này trên hải đảo, lại sinh hoạt một loại, toàn thân xích vũ đôi mắt huyết sắc chim biển, tính tình bạo ngược hiếu chiến.

La Quan bọn người chẳng qua là, bị truyền tống đến hòn đảo này phụ cận, liền nghênh đón chim biển bầy, không ngừng nghỉ công kích.

Hung hãn không sợ chết, lại càng đáng sợ chính là, những này chim biển yếu nhất đều có Thần Hồn cảnh thực lực, trong đó một chút thể trạng to lớn, càng là có thể so Vô Lượng cảnh.

Cũng may, loại này chim bên trong vương giả, số lượng rất thưa thớt, nếu không La Quan bọn hắn, cũng chưa chắc có thể giết ra.

Ầm ầm ——

Trải rộng nham tương hải đảo, lại lần nữa bắt đầu phun trào, kinh khủng nham tương hỏa trụ, bay thẳng 1,000 trượng phía trên. Những cái kia điên cuồng vây giết La Quan đám người chim biển, như nhận một loại nào đó triệu hoán, nhao nhao bay trở về.

Giữa thiên địa, kiếm minh ngừng, La Quan thần sắc ngưng trọng, nhìn về phía toà kia “Hỏa diệm sơn” .

Hoặc là bởi vì, ngân bạch chi lực giáng lâm, để hắn linh giác trở nên cực kỳ nhạy cảm, lại thêm đại lượng thiên địa khí vận gia trì, La Quan có thể cảm thấy được, giữa thiên địa đạo uẩn chảy xuôi.

Bây giờ, nhìn trước mắt hỏa diệm sơn, hắn cảm nhận được một phần, cực kỳ khủng bố kiềm chế —— liền như, Hỏa Diễm Sơn này dưới, giấu kín lấy cái nào đó, khủng bố vô cùng sinh linh.

Mà liền tại, La Quan sinh ra ý niệm này nháy mắt, hắn ánh mắt đột nhiên mơ hồ, xuất hiện 1 tầng tàn ảnh.

Hòn đảo phía dưới, cùng đại địa hỏa linh chi mạch tương ngay cả, tại kia một mảnh xích hồng ở giữa, lại có 1 đạo khủng bố bóng đen, như rơi vào trạng thái ngủ say.

Sau một khắc, 2 con ngươi bỗng dưng nhói nhói, nước mắt không bị khống chế chảy ra, La Quan gầm nhẹ, “Đi mau!”

Mọi người phi nhanh, đợi thoát ly nhất định phạm vi, không nhận “Hỏa diệm sơn” can thiệp về sau, Ngao Tú triệu hồi ra thủy linh vòng xoáy, bọn hắn vội vàng xông vào trong đó.

Mà liền tại, thủy linh vòng xoáy tiêu tán nháy mắt, kia lưu hỏa hòn đảo bên trên, đột nhiên bộc phát ra, trước nay chưa từng có đại phun trào. Nham tương trùng thiên, phát ra cực nóng nhiệt độ cao, nung đỏ cả mảnh trời khung, bao phủ phương viên 10,000 dặm, 1 bộ hủy thiên diệt địa cảnh tượng!

Bá ——

Mơ hồ trong đó, một đôi khủng bố huyết mâu, xuất hiện tại trong nham tương, lạnh lùng liếc nhìn xung quanh.

Hồi lâu, không có bất kỳ phát hiện nào, lúc này mới mang theo một tia nghi hoặc, chậm rãi tán đi.

…

Trải qua “Hỏa diệm sơn” một chuyện, trải qua mấy người thương nghị, không còn mượn thủy linh truyền tống đi đường.

Phi hành đi đường có lẽ sẽ chậm rất nhiều, nhưng cũng dù sao cũng tốt hơn, tại không hề có điềm báo trước tình huống dưới, bị truyền tống đến một loại nào đó

khủng bố chi địa.

Dù là, loại này xác suất cũng không cao, chỉ khi nào phát sinh, hậu quả khó mà dự đoán.

Sau đó 2 tháng, đều đang đi đường.

Có La Quan nhạy cảm linh giác, lại thêm Tang Tang, Ngao Tú phối hợp, một đường tránh đi vô số hiểm cảnh.

Ở giữa, có kia đột nhiên, liền xuất hiện khủng bố gió lốc, nối liền đất trời, “Ầm ầm” cuốn lên kinh đào hải lãng, như muốn đem thiên khung đánh nát.

Trong đó, ẩn chứa lực lượng kinh khủng, chính là Vô Lượng cảnh tu sĩ bị cuốn vào trong đó, đều muốn bị sống sờ sờ xé nát.

Còn có, ẩn thân đáy biển, thân dài quá ngàn trượng khủng bố đại yêu, cứ việc giữa song phương, chưa từng chân chính đánh qua đối mặt.

Chỉ mong đi một chút, kia khủng bố yêu khí, liền mọi người tim đập nhanh.

Còn từng xa xa, nhìn thấy một mảnh Tĩnh Hải —— trên thực tế, kia phiến hải vực ngay từ đầu, cùng xung quanh cũng không có khác biệt.

Là La Quan đột nhiên sinh ra bất an, mọi người để ý né tránh quá trình bên trong, mới xuất hiện một màn này.

Mặt biển, giống bị lực lượng kinh khủng, trực tiếp san

bằng.

Như mặt gương, lại không một chút gợn sóng, phản chiếu lấy thiên khung, mây trắng, hoảng hốt ở giữa cho người cảm giác, liền như xuất hiện 2 mảnh trời.

Đối mặt màn quỷ dị này, La Quan bọn người gia tốc rời đi, căn bản không muốn đi tìm tòi nghiên cứu.

Mà bọn hắn, cũng rốt cuộc minh bạch, vì sao Thiên Thanh đại lục vô số năm qua, rời đi thăm dò tu hành thế giới mới những người kia, 1 cái cũng chưa trở lại.

Lấy La Quan thực lực, lại thêm Tang Tang, Ngao Tú cùng Ứng Thanh Linh, đều chật vật như vậy, huống chi là những người kia? Sợ là, căn bản là đi không đến cái này bên trong, liền táng thân biển cả.

Quả nhiên, chỉ có đi ra thoải mái dễ chịu vòng, mới có thể chân chính nhận thức đến, thiên địa sự bao la cùng khủng bố.

…

“Ác giao ăn người á! Ác giao lại ăn người á!”

“Tiến về Đạt Lạp đảo Tinh Nguyệt minh thương thuyền, tại sừng cong biển đắm chìm, trên thuyền 723 người, chỉ trốn về 7 người.”

“Nghe nói, kia hoạt động tại sừng cong biển ác giao, thực lực đột phá đại kiếp cấp độ, đầu sinh sừng thú, đã có hóa rồng chi tướng!”

“A… Vậy phải làm sao bây giờ?”

“Nghe nói đảo chủ đã hướng lên tông cầu viện, điều động cao thủ đến đây tru sát ác giao, việc này hết thảy đều kết thúc trước, tất cả mọi người cẩn thận một chút đi.”

Tô Môn đảo bến cảng, vô số người nghị luận ầm ĩ, sắc mặt nghiêm túc, trong mắt khó nén hồi hộp, những cái kia sốt ruột ra biển thương khách, càng là sắc mặt lo lắng, không biết nên như thế nào cho phải.

Vương Đồ chính là trong đó 1 trong, hắn Phụng gia chủ chi mệnh, muốn đi trước Đạt Lạp đảo, mời 1 vị quý khách tham gia đại hỉ chi yến. Nhưng ai liệu, chuyển trải qua Tô Môn đảo lúc, mắt thấy sắp đến mục đích, lại nghe tới tin tức này.

Phải làm sao mới ổn đây? Mời quý khách, là Vương gia chi lễ, quý khách tiến đến hay không nhưng tự hành quyết đoán, nhưng nếu đưa không đến tin, đó chính là Vương gia lễ tiết không chu toàn.

“Ai!”

Thở dài một tiếng, hắn quay người vội vàng rời đi, nghĩ thầm cái này ác giao ăn thịt người sự tình, cũng nên có nhất định quy luật a? ? Vừa ăn một thuyền tu sĩ, dù sao cũng nên tiêu hóa mấy ngày… Đúng, phải tranh thủ thời gian về khách sạn, nhìn 2 ngày này, có hay không thuyền lớn ra biển.

Cất giấu tâm sự, lại thêm tâm thần lo nghĩ, Vương Đồ nhất thời không quan sát, kém chút đụng vào người sau lưng.

“A… Không có ý tứ, tại hạ thất thần, thực tế thật có lỗi.”

Vương Đồ vội vàng mở miệng, một mặt áy náy, đi ra ngoài bên ngoài nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, chỉ có thể là thiếu gây phiền toái.

Đang khi nói chuyện, hắn đảo qua đối diện người sau lưng, 2 đại 1 tiểu Tam tên nữ tử, đáy mắt hiện lên một tia kinh diễm, chợt tranh thủ thời gian che lấp tâm tư.

“Không sao, đạo hữu mời.” Hắc bào nam tử kia gật gật đầu, thái độ hiền lành.

Vương Đồ từ trên người hắn, cảm nhận được một loại, đến từ thượng vị giả thong dong, lại nhìn mấy người khí độ bất phàm, ám đạo không biết là thế lực nào công tử, ngược lại là rất dễ nói chuyện.

Chỉ là, tại hoang đảo này khu vực, mang như thế mỹ mạo gia quyến xuất hành, cũng không che lấp một hai, liền không sợ bị người nhớ thương? ? Suy nghĩ vội vàng chuyển qua, mọi người bèo nước gặp nhau, Vương Đồ chỉ do dự một chút, liền cười cười quay người vội vàng rời đi.

Có lẽ, người ta thực lực cường đại, căn bản không thèm để ý? Được rồi, hay là trước chú ý mình sự tình đi.

“Ca ca, ta đói, chúng ta đi ăn cơm đi…” Bên cạnh tiểu

nha đầu, đột nhiên mở miệng, cắn ngón tay chảy nước miếng.

Nàng đã ngửi được, xa xa truyền đến mùi thơm, đối mấy tháng phiêu bạt trên biển ăn hàng mà nói, đây quả thực không thể nhịn.

“Ha ha, nhà ta Tú Tú đói, vậy liền đi, trước ăn no nê, lại nói cái khác.” Áo bào đen nam tử mở miệng cười.

Bên cạnh 2 tên nữ tử, cũng mặt lộ vẻ ý cười.

Một chuyến này 4 người, chính là từ Thiên Thanh đại lục, vượt biển mà đến La Quan, Tang Tang, Ngao Tú cùng Ứng Thanh Linh. Chỉ bất quá, bây giờ Ứng long nữ tiếu dung, hơi có vẻ mấy điểm miễn cưỡng, đôi mắt đẹp ở giữa hiển hiện lãnh ý.

Ác giao ăn người? !

Trên bến tàu, tiếng chửi rủa không dứt bên tai, nàng thân là Tứ Hải lớn giao, lập chí tại đi theo đại nhân, muốn thuế biến Chân Long trọng chấn Long tộc, tâm tình tự nhiên không tốt lắm.

Trên thực tế, đáng buồn lửa, càng hẳn là Tang Tang cùng Ngao Tú, dù sao tại Long tộc phạm vi bên trong sự tình, các nàng càng lời nói có trọng lượng.

Nhưng Tang Tang là không thèm để ý, Ngao Tú hiện tại là ngây thơ hình thái, cũng chỉ có thể Ứng long nữ, gánh vác lên Long tộc trách nhiệm!

La Quan nhìn nàng một cái, cười nói: “Rồng sinh chín con, đều có khác biệt, huống chi nhân gian thiện ác, vốn là gắn bó tướng tồn.”

“Đi thôi, đi trước ăn cơm.”

Ứng Thanh Linh gật đầu, “Vâng, tôn thượng.”

Tô Môn đảo diện tích trung cấp, nhưng đặc thù vị trí địa lý, để nó trở thành hoang đảo khu vực bên trong, lớn nhất trạm trung chuyển 1 trong. Thông qua cái này bên trong, trải qua đổi xe về sau, có thể chống đỡ đạt rất nhiều nơi, là lấy thương khách đông đảo, ở trên đảo có chút phồn vinh.

Nhất là, tới gần bến tàu địa phương, các thức cửa hàng lân thứ trất so, người đi đường vãng lai vội vàng.

La Quan phát giác được, một chút kinh diễm ánh mắt, bao nhiêu ở giữa, mang theo mấy điểm ác ý. Hơi trầm ngâm, hắn quay người nói vài câu, rất nhanh Tang Tang, Ứng Thanh Linh đỉnh đầu, liền nhiều một đỉnh che lấp hình dạng duy mũ, tiểu Ngao Tú cũng không ngoại lệ.

Lần này, mới thanh tĩnh rất nhiều.

“Ca ca, nhà này thơm nhất, chúng ta tại cái này ăn cơm đi!” Đi đến một nhà cửa mặt cực lớn, tiếng người huyên náo ngoài khách sạn, Ngao Tú không dời nổi bước chân.

La Quan ngẩng đầu, nhìn lướt qua “Kim đỉnh hiên” tấm biển, gật gật đầu, “Tốt, ngay tại cái này.”

Một đoàn người vượt cửa mà vào, tại gã sai vặt nhiệt tình chiêu đãi dưới, tại lầu 2 nơi hẻo lánh ngồi xuống. Điểm thịt rượu, La Quan quay người lại, liền nhìn thấy 1 trương quen thuộc gương mặt, hơi dừng lại cười gật gật đầu.

Đối phương tựa hồ cũng không nghĩ tới, nhanh như vậy liền lại gặp mặt, cũng gật đầu đáp lễ.

“Vương huynh, gặp được người quen rồi?” Ngồi cùng bàn 1 người mở miệng, theo ánh mắt nhìn lại, đôi mắt hơi sáng lên, chợt bất động thanh sắc mở miệng.

Vương Đồ âm thầm nhíu mày, hắn cùng người này không quen, nhưng cũng mơ hồ nghe nói, đối phương một ít sự tích, dừng một chút, nói: “Xem như người bằng hữu, cùng ta Vương gia có chút sinh ý vãng lai… Khục, ăn cơm trước, chờ chút ta quá khứ, chào hỏi liền tốt.”

“A, thì ra là thế.” Người kia ánh mắt chớp lên, cười nói: “Vương gia, không hổ là thế hệ Đại Thương chi tộc, giao du rộng lớn, cái kia bên trong đều có thể gặp được nhận biết người, ta đợi ngày sau kinh doanh, còn muốn Vương gia nhiều hơn dìu dắt.”

Cái khác trên bàn mấy người liên tục gật đầu, dù không biết trong lòng nghĩ như thế nào, lời hữu ích lại là 1 cái sọt, thay cái hơi non nớt điểm, đều muốn bị thổi phồng đầu óc choáng váng.

Vương Đồ thuần thục, cùng mấy người nâng ly cạn chén, cười giống như là thân huynh đệ, lại uống một

chén rượu, chắp tay nói: “Chư vị hơi các loại, Vương mỗ đi một chút sẽ trở lại.”

Lúc này, nhấc lên 1 con bầu rượu, hướng lầu 2 nơi hẻo lánh đi đến.

“Lưu huynh! ! Đã lâu không gặp, Vương mỗ không mời mà tới, chớ trách chớ trách.” Xa xa, Vương Đồ liền cười to mở miệng, cũng trừng mắt nhìn.

La Quang ánh mắt chớp lên, đứng lên nói: “Vương huynh khách khí, mời ngồi.”

Bên cạnh, Ứng Thanh Linh thoáng ngồi thẳng, Tang Tang kéo đem Ngao Tú, ra hiệu nàng đừng nói chuyện.

Vương Đồ tại không vị ngồi xuống, vẻ mặt tươi cười, “Tương phùng không bằng ngẫu ngộ, nên hôm nay, ngươi ta uống nhiều mấy chén.” Đang khi nói chuyện, cho mình rót rượu, nâng chén, “Lưu huynh, mời!”

Uống một hơi cạn sạch.

“Vị đạo hữu này, bên cạnh ngươi nữ quyến, tư sắc quá mức chói sáng, cùng tại hạ ngồi cùng bàn trong mấy người, có tâm tư người không thuần. Vương mỗ không có ý khác, chỉ là nhắc nhở đạo hữu 1 câu, chờ chút mau rời khỏi, chớ có dừng lại lâu.”

Thấp giọng dứt lời, Vương Đồ làm ra vô cùng ngạc nhiên, “Lại có việc này? ? Kia Lưu huynh tự đi chính là, ngươi ta ngày sau lại tự.”

Đón hắn ánh mắt, La Quan suy nghĩ một chút, gật đầu, “Tốt, vậy chúng ta, trước hết cáo từ.” Đứng dậy, nhìn 3 nữ một chút, “Tang Tang, ăn no chưa? Chúng ta nên đi.”

“Được rồi, ca ca.” Tang Tang nghe lời, đứng dậy theo.

La Quan lại đối Vương Đồ chắp tay một cái, dẫn người rời đi.

“Vương huynh? Nhà nào công tử, đủ ngạo khí a, ngươi tự mình quá khứ chào hỏi, liền nói 2 câu nói, cái này liền đi rồi?” Có người kinh ngạc mở miệng.

Vương Đồ khoát tay, “Vị này a, thân phận khó mà nói, người ta là có chuyện đứng đắn, chúng ta ăn chúng ta.” Vỗ vỗ cái bàn, “Vương mỗ đến Tô Môn đảo, nhận được mấy vị khoản đãi, trong lòng rất là cảm kích, tại hạ xách ba chén rượu, còn xin các vị cho ta cái mặt mũi.”

1 câu hai ý nghĩa.

Mọi người nhao nhao gật đầu, gọi tốt, bầu không khí nhiệt liệt.

Ra kim đỉnh hiên, La Quan nhướng mày, lặng lẽ nói: “Đi thôi, trước tiên tìm một nơi ở lại, xác định một chút bây giờ chỗ.”

Sau lưng, mấy tên hán tử tập hợp một chỗ, thấp giọng nói vài câu, lại rất nhanh tản ra.

—

Chương 793 : Vạn đảo chi quốc

“Điều tra rõ ràng rồi?”

“Đầu lĩnh yên tâm, mấy người kia là hôm nay, đột nhiên xuất hiện ở trên đảo, chúng ta đã tìm trên thuyền xác định qua, không phải khách nhân của bọn hắn.”

Đầu lĩnh màu da thâm đen, lộ ra mấy điểm lâu dài ở trên biển kiếm ăn, mà hình thành cầu nước ấn ký, nghe vậy cười lạnh, “Xem ra, mấy vị này cũng là, đại gia tộc trốn tới? Chẳng lẽ đầu năm nay, còn có người chơi bỏ trốn bộ này?”

Bên cạnh, trầm mặc ít nói Nhị đương gia, đột nhiên nói: “Thống lĩnh, nghe nói mấy năm trước, Thiên Linh đảo ra biến cố lớn, có không ít đại gia tộc cuốn vào trong đó, ngài nói mấy vị này, có thể hay không cùng việc này có quan hệ? Dù sao bọn hắn cử chỉ, khí độ, đều tuyệt không phải bình thường.”

Bên tai đột nhiên yên tĩnh.

Đầu lĩnh tu sĩ đôi mắt tỏa sáng, trùng điệp đập 1 đem hắn đầu vai, “Lão nhị, đều nói chó cắn người thường không sủa, nói chính là ngươi a! Hiện tại, lập tức triệu tập nhân thủ, đem bọn hắn cầm, lại cẩn thận thẩm.”

Thiên Linh đảo biến cố, tử thương vô số, không biết bao nhiêu bọn hắn chạm đến không đến, chỉ có thể ngưỡng

vọng đại gia tộc thế lực, ầm vang đổ xuống.

Sớm đã có lời đồn đại nói, trong đó mấy nhà tộc nhân vẫn chưa chết hết, mà lại mang theo bộ điểm tộc đàn tài phú, mai danh ẩn tích.

Mà rối loạn, vãng lai thương khách đông đảo hoang đảo khu vực, không thể nghi ngờ chính là che lấp tự thân, mà không bị hoài nghi nơi đến tốt đẹp.

Như thật gặp may mắn, nói không chừng hôm nay, liền có thể bắt được một con cá lớn, ép ra chất béo, đầy đủ huynh đệ bọn họ xoay người, về sau đều không cần lại làm cái này, đầu đao liếm máu mua bán.

…

Một lát sau, một cái khách sạn bên ngoài.

“Dừng lại! Gọi các ngươi dừng lại, không nghe thấy sao? Trộm đồ trong nhà, thật sự cho rằng liền có thể trốn? Cho ta cầm!”

Đầu lĩnh tu sĩ cắn răng cười lạnh, một mặt tức giận, “Để cho chư vị biết được, tên tiểu bạch kiểm này là chủ nhân nhà ta, nhặt được con nuôi, lại trộm lấy trong nhà tài vật, ngoặt trong tộc tiểu thư trốn đi, ta cùng phụng mệnh bắt, quấy nhiễu chỗ xin hãy tha lỗi.”

Hắn bao quanh chắp tay, nói chuyện khách khí, đôi mắt ở giữa lại hung quang lập loè.

Lại thêm bây giờ, số lớn thủ hạ đi theo, từng cái khí tức

không yếu, lúc này khiến vây xem mọi người, vô ý thức thối lui.

La Quan quay người, một mặt bình tĩnh, chậm rãi nói: “Vị đạo hữu này, thế nhưng là nhận lầm người rồi? Chúng ta cũng không nhận ra chư vị.”

“Nhận lầm? Hừ! Lão gia nhà ta, ngay tại bến tàu trên thuyền lớn, cùng đem các ngươi dẫn đi, tự nhiên là biết thật giả.”

“Cái này… Cũng tốt, vậy liền cùng các ngươi, đi một lần đi, miễn cho mọi người tổn thương hòa khí.”

Đầu lĩnh đen nhánh khuôn mặt, đột nhiên cương một chút, hiển nhiên không nghĩ tới tiểu tử này, cư nhiên như thế thượng đạo, “Ha ha, tốt, xem ra hôm nay, nói không chừng thật nhận lầm, vậy vị này công tử, cùng 3 vị tiểu thư, xin theo chúng ta đi một chuyến đi.”

“Dễ nói, dễ nói.” La Quan vẫy tay, “Đi thôi, đi qua nhìn một chút.”

Vây xem mọi người: …

Tiểu tử này, có phải là ngốc? Những người này, liền cái này bề ngoài, khí thế, đừng quản ngươi có phải hay không, người bọn họ muốn tìm, cứ như vậy cùng đối phương đi?

Chậc chậc, thật là sống phải lâu, người nào đều có thể gặp được, kỳ hoa a!

Một đám người, vây quanh La Quan 4 người, bước nhanh hướng bến tàu phương hướng rời đi, có thể đi không bao xa, lại đột nhiên chuyển phương hướng.

La Quan kinh ngạc nói: “Các vị, đây không phải muốn đi bến tàu a?”

Đầu lĩnh đen nhánh trên mặt, tiếu dung xán lạn, “Chủ nhân nhà ta, đã lên đảo, chúng ta trực tiếp đi hắn chỗ ở.”

Rất nhanh, đi tới 1 cái đại trạch bên ngoài, đẩy cửa tiến vào trong đó.

“Bành” một tiếng, đại môn đóng chặt.

Ông ——

Trận pháp kích hoạt, hình thành 1 đạo phong cấm, đem trong ngoài ngăn cách.

Hết thảy, quả thực thuận lợi không tưởng nổi, làm lâu như vậy mua bán, thật đúng là lần thứ 1 gặp được, như thế thượng đạo dê béo.

Đến mức, mặt đen đầu lĩnh cùng một đám thuộc hạ, đều có chút không bình tĩnh nổi, hai mắt nhìn nhau một cái, mới cười ha hả.

Đây con mẹ nó, thật đúng là cười chết người!

Bá ——

Đầu lĩnh nụ cười trên mặt, đột nhiên thu liễm, hung ác nói: “Người tới, đem cái này 3 cái tiểu nương môn, trước cho ta giam lại, tiểu tử này đơn độc bắt giữ, lão tử tự mình thẩm!”

Vừa nói chuyện, ánh mắt liền quét tới, mặc dù mang theo duy mũ, nhưng Tang Tang cùng Ứng Thanh Linh thân hình, đã đầy đủ hấp dẫn người.

Ừng ực ——

Đầu lĩnh nuốt nước bọt, nhìn La Quan càng không vừa mắt, tên tiểu bạch kiểm này có cái gì tốt? Đầu óc đều là hỏng, thế mà cũng có thể hưởng cái này tề nhân chi phúc! Bất quá mỹ nhân, là không thể tùy tiện động, tại hoang đảo khu vực, cái này có thể bán đi giá tiền rất lớn!

Đúng lúc này, màu trắng duy mũ dưới, một thanh âm vang lên, “Tôn thượng, có thể động thủ sao?”

La Quan gật gật đầu, “Ừm, giết đi.”

Đầu lĩnh giật mình, chợt giận dữ, “Thứ không biết chết sống, coi là tiến vào cái này, còn có các ngươi giày vò chỗ trống…”

Bành ——

Chân dài bốc lên, trùng điệp đá vào ngực, động tác thực tế quá nhanh, nhanh hắn nói còn chưa dứt lời, người đã bay ra ngoài.

Lốp bốp ——

Ngực lõm, xương cốt nát không biết bao nhiêu, miệng mũi thất khiếu máu tươi tuôn ra, ngã xuống đất lúc liền đã không có động tĩnh.

Kia trừng tròn xoe con mắt, tràn ngập hoảng sợ, hãi nhiên.

Ứng long nữ, một kích mất mạng.

Đá tấm sắt!

Cái này đạp ngựa, không phải một đám con cừu trắng nhỏ, mà là hất lên da dê mãnh hổ, sẽ ăn người.

“Nhanh, khởi động trận pháp!”

Nhị đương gia thét lên, trầm mặc ít nói hắn, giờ phút này cũng không thể tỉnh táo.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, tiếp lấy trời đất quay cuồng, “Phốc” một tiếng đầu lâu rơi xuống đất, kia con mắt chớp chớp, chỉ thấy mình thi thể không đầu, tại kia diễn ra một màn máu tuôn ra như suối! !

Người này xác thực thông minh, phản ứng cực nhanh, thấy tình thế không ổn lập tức, liền làm tốt lựa chọn tốt nhất.

Nhưng cũng tiếc, La Quan kiếm, càng nhanh! !

“A! Mau trốn!”

“Đạp mịa, cái này ai chọn dê béo?”

Tang Tang tiến lên, một bước đạp xuống, “đông” một tiếng hư không trầm đục, khủng bố áp chế sát na giáng lâm.

Liền hình như có vô hình đại sơn, rơi vào mọi người đỉnh đầu, tâm thần, đem bọn hắn ép khó mà động đậy.

Ngang rống ——

Một tiếng long ngâm, tiểu Ngao Tú đáy mắt, hiển hiện băng lãnh dựng thẳng đồng, xích hồng chi sắc, lộ ra vô tận băng lãnh, uy nghiêm.

Chân Long, không dung mạo phạm!

Mà lại, các ngươi vừa rồi đều xem ai đâu? Ta đường đường Chân Long, cứ như vậy không đáng chú ý? ? Thật sự là một đám mắt mù đồ vật!

Bành ——

Bành ——

Một cái kích thước sọ, trực tiếp nổ nát vụn, đảo mắt viện này bên trong, thi thể đầy đất. Chỉ còn một người sống, tê liệt ngã xuống trên mặt đất, run run rẩy rẩy, dưới thân một mảnh tanh tưởi.

“A! ! Tha mạng, tha mạng a!” Người này nằm rạp trên

mặt đất, liều mạng dập đầu.

La Quan thần sắc bình thản, nói: “Có chút sự tình, ta hỏi ngươi nói, dám có nửa câu lời nói dối, bọn hắn chính là của ngươi hạ tràng.”

“Vâng vâng vâng, tiểu nhân tuyệt đối biết gì nói nấy!”

Một lát sau.

Viện này bên trong, lại nhiều một cỗ thi thể, La Quan nghĩ nghĩ, nói: “Xem ra, hoang đảo này khu vực, không phải rất thái bình a.”

Một đám tiểu Hải cướp mà thôi, biết đến không nhiều, nhưng cũng đại khái thăm dò rõ ràng, bây giờ chỗ khu vực.

Vạn đảo chi quốc!

Một mảnh kéo dài phân bộ, tản mát tại hạo hãn uông dương phía trên, từ vô số tòa đảo chỗ tạo thành, 1 cái thế lực cường đại.

Từ 10 đại đảo chi chủ, cộng đồng tạo thành trưởng lão đoàn, thống trị mảnh này bao la cương vực.

Bọn hắn bây giờ chỗ, là vạn đảo chi quốc khu vực biên giới, khoảng cách gần nhất 10 đại đảo 1 trong Thiên Linh đảo, đều có mấy trăm ngàn bên trong xa.

“Xem ra, đám hải tặc này đều tại đây, nói cách khác xử lý bọn hắn, cũng sẽ không dẫn tới phiền phức. Rất tốt,

thu thập một chút, chúng ta tạm thời ở tại nơi này.”

Còn có chút vấn đề phải giải quyết, tỉ như thân phận, vạn đảo chi quốc ở phương diện này, thẻ tương đối nghiêm khắc. Một chút đại đảo, cũng không đủ thân phận, căn bản là không có cách tiến vào, còn có xuất hành, giao dịch các phương diện, cũng đều cần kiểm tra thực hư.

Tạm thời còn không có đầu mối, nhưng dưới ánh mặt trời chiếu sáng, tất có bóng tối tồn tại, một đám bị truy nã hải tặc, đều có thể nghênh ngang xuất hiện tại Tô Môn đảo.

Cho 4 người an bài một cái thân phận, không khó lắm.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 794 : Truy cầu yêu cùng tự do quyền lợi

Đêm khuya, Tô Môn đảo.

1 nhà thanh lâu!

Tiền đình, sáo trúc diễn tấu nhạc khí âm thanh theo gió mà đến, nương theo lấy nam nam nữ nữ, uống rượu làm vui lúc vui đùa ầm ĩ.

Thậm chí, đứng tại cái này bên trong còn có thể, mơ hồ nghe tới sát vách viện lạc cá nước giao hoan.

Thế mà tuyển một chỗ như vậy? Não động đủ lớn, hay là có cái gì dở hơi? ! Dưới hắc bào, La Quan thần sắc bất động.

Mà bây giờ, cùng hắn ăn mặc, cơ hồ giống nhau người áo đen còn có 10 cái, phần lớn tốp năm tốp ba đứng chung một chỗ.

Giữa lẫn nhau cách một khoảng cách, đều khí tức lãnh đạm mà xa lánh, 1 bộ người sống chớ gần bộ dáng.

“Hừ! Đối phương có đáng tin cậy hay không, an bài thế nào tại đây?” Cách đó không xa, một tên người áo đen, phát ra bất mãn phàn nàn. Nghe thanh âm, đây là cái trẻ tuổi nữ tử, rộng lớn áo bào đen che lấp thân hình, ngược lại nhìn không ra bộ dáng.

“Im lặng!” Đồng bạn bên cạnh, là cái thể trạng khôi ngô người trẻ tuổi, xuyên tại trên thân người khác, rộng thùng thình áo bào đen, ở trên người hắn lại có chút căng cứng. Quanh thân kích động một tia, thường nhân không phát hiện được cực nóng khí huyết, như chôn sâu dưới mặt đất núi lửa nham tương, một khi bộc phát thế tất long trời lở đất.

6 máu vũ phu!

Cái này khiến La Quan nghĩ đến Tứ Hải Vương, cũng không biết cùng lão khất cái rời đi, bây giờ tình cảnh như thế nào? Suy nghĩ vô ý thức chuyển động, hắn khẽ ngẩng đầu, liền thấy kia khôi ngô người trẻ tuổi, dưới hắc bào một đôi tròng mắt đang chìm chìm trông lại, song phương nhìn nhau.

La Quan bất động thanh sắc, thu hồi nhãn thần.

Người trẻ tuổi nhíu nhíu mày, hạ giọng, “Có lời gì, cùng trở về rồi hãy nói.”

Rất nhanh, trước mặt mọi người cửa phòng đóng chặt, từ bên trong mở ra, một dãy khỉ con mặt nạ tu sĩ, cất bước đi ra.

“Chư vị đã đi tới cái này, liền làm biết được quy củ của chúng ta, một tay giao tiền, một tay giao hàng, như vô tình thấy liền bắt đầu đi.”

Hắn phất tay áo vung lên, một đoàn linh quang tràn ra, bao vây lấy từng khối ngọc quyết, ở trong đó trôi nổi chuyển động, chừng mấy trăm khối nhiều.

Đây chính là, vạn đảo chi quốc thân phận bài.

La Quan trầm mặc bất động, hắn đối này cũng không quen thuộc, đương nhiên muốn trước nhìn một chút.

Rất nhanh, liền có 2 tên người áo đen hướng về phía trước, tới gần kia khỉ con mặt nạ tu sĩ về sau, không biết hắn như thế nào làm được, càng đem lẫn nhau trò chuyện âm thanh, hoàn toàn giam cầm ở bên cạnh, người bên ngoài nghe không được nửa điểm.

Nói vài câu về sau, khỉ con mặt nạ tu sĩ khoát tay, mang tới 2 khối ngọc quyết, giao cho cái này 2 tên người áo đen.

Hơi chút kiểm tra, đối phương hiển nhiên rất hài lòng, thống khoái đưa ra 1 con nhẫn trữ vật, khỉ con mặt nạ tu sĩ nhẹ gật đầu.

2 tên người áo đen quay người, thối lui đến viện lạc một góc.

Tối nay, chỉ có giao dịch toàn bộ sau khi hoàn thành, mọi người mới có thể rời đi, để tránh cho ngoài ý muốn nổi lên, điểm này tại đến trước, “Bên trong người” liền nói rất rõ ràng.

Một lát sau, trong viện hơn phân nửa người áo đen, đều cầm tới hài lòng thân phận ngọc quyết, khi kia khôi ngô người trẻ tuổi, mang theo bên người nữ tử lui về đến về sau, La Quan một bước phóng ra, đi tới khỉ con mặt nạ tu sĩ trước người, ám đạo vừa rồi nhiều người như vậy,

cũng không thể đều là nhờ a? ?

Khỉ con mặt nạ tu sĩ, ánh mắt bình tĩnh, thản nhiên nói: “Vị đạo hữu này, không biết có gì nhu cầu? ?”

“6 cái thân phận, 2 nam 3 nữ cùng một tên nữ đồng, cần lẫn nhau có nhất định liên quan, có thể hợp lý cộng đồng xuất nhập.” La Quan bình tĩnh mở miệng.

“Hơi chờ.” Khỉ con mặt nạ tu sĩ ngón tay khêu nhẹ, linh quang như sóng nước phun trào, trong đó ngọc quyết tùy theo di động, rất nhanh liền có sáu cái, bị đẩy lên La Quan trước mặt.

“Đạo hữu xin xác nhận.”

La Quan thần niệm thăm dò vào, bên trong nội dung cũng không hoàn chỉnh, tựa hồ thực hiện một loại nào đó phong ấn, nhưng cũng không mạnh, chỉ cần hơi khu động thần niệm, liền có thể đem nó đánh vỡ. Cái này hiển nhiên là một loại bảo hộ, chưa từng mua trước đó, không cách nào thăm dò thân phận ngọc quyết cụ thể tin tức.

“Thủy Vân đảo, Thanh Lâm tông đệ tử, tôn sư mệnh ra ngoài du lịch…” Trong đó, có một chút giản lược ghi chép, như nào đó nào đó thời đại, đến nơi nào các loại, có rất nhiều kiểm nghiệm kinh lịch, càng thần kỳ là, nó lại còn có hoàn chỉnh ảnh lưu niệm khoảng trắng, nhưng lạc ấn tự thân tính danh, hình dạng, khí cơ chờ.

Đây chính là 1 cái, trống không thân phận mô bản, ai cầm tới sau đều có thể lợi dụng, thật không thể lại thật…

Thậm chí có thể nói, bản thân nó chính là thật!

La Quan nghĩ nghĩ, nói: “Thanh Lâm tông phương diện…”

Khỉ con mặt nạ tu sĩ nói: “1 tháng trước, Thủy Vân đảo bị động vật biển xâm lấn, Thanh Lâm tông bị hủy bởi trong đó, tông môn chết hết.”

Thật thô bạo thủ đoạn, nhưng tuyệt đối hữu hiệu, trực tiếp 1 cái không có chứng cứ!

Nhưng hiển nhiên, chưa chắc là thật chết hết, thậm chí động vật biển xâm lấn, thậm chí cái này Thanh Lâm tông, đều là bị người sớm bố cục.

Vì chính là tẩy ra, như thế một nhóm chân thực có thể dùng thân phận.

Nhân sĩ chuyên nghiệp!

La Quan hài lòng gật đầu, “Không có vấn đề.” Hắn lấy ra sớm chuẩn bị tốt nhẫn trữ vật, giao cho đối phương.

Hồng nhi mặt nạ tu sĩ đối đây, hiển nhiên xe nhẹ đường quen, kiểm tra số lượng không sai, nói: “Nhận được khách nhân chiếu cố, xin cầm lấy.”

Phất tay áo lấy đi 6 khối thân phận ngọc quyết, La Quan thối lui đến nơi hẻo lánh, lại phát hiện có chút ánh mắt, ở trên người hắn hơi chút xoay quanh.

Lại sau một lúc lâu, giao dịch toàn bộ hoàn thành.

Khỉ con mặt nạ tu sĩ đảo qua mọi người, trầm giọng nói: “Quy củ, tại hạ liền không nói nhiều, ra viện này, ngươi ta ở giữa lại không liên quan.”

“Mời!”

Một đám người áo đen, xoay người rời đi.

Đợi ra tiểu viện, liền riêng phần mình tản ra, biến mất trong nháy mắt trong bóng đêm.

Thanh lâu khách nhân đông đảo, lui tới không dứt, chỉ cần tránh đi ánh mắt đem áo bào đen ném một cái, chính là thần không biết quỷ không hay.

Nhưng La Quan hay là phát hiện, hắn bị người để mắt tới, 6 cái thân phận ngọc quyết, đích xác có giá trị không nhỏ, đây coi như là tỏ vẻ giàu có rồi?

Cũng may, xui xẻo không chỉ hắn 1 cái, vừa rồi kia khôi ngô người trẻ tuổi, cập thân bên cạnh đồng hành nữ tử, lúc rời đi cũng có cái đuôi nhỏ.

Chúc bọn hắn hảo vận.

La Quan rời đi thanh lâu, náo nhiệt từ từ đi xa, khi hắn tiến vào một chỗ hẻm nhỏ vắng vẻ lúc, tiếng xé gió bỗng nhiên ở bên tai vang lên.

“Ai, hoang đảo này khu vực, tình trạng an ninh, đích thật là hỏng bét.”

Khi hắn đi ra hẻm nhỏ lúc, phát ra khẽ than thở một tiếng, quay người rời đi.

Từng tia từng tia huyết tinh, tràn ngập trong không khí, 1 con ban đêm ra mê thất mèo mun lớn, nhảy lên đầu tường sau bị giật nảy mình.

“Oa” một tiếng hét thảm, 4 chân quay cuồng một hồi, hốt hoảng chạy trốn.

Trở lại tiểu viện, theo thường lệ quan sát chung quanh một cái.

Rất tốt, không có gì phiền phức.

La Quan tiện tay đóng lại cửa sân, đem trận pháp mở ra.

Tang Tang nghe tới động tĩnh, đã đi ra, đi theo phía sau Ứng Thanh Linh, nàng hơi cúi đầu, trên mặt một mảnh ửng đỏ.

Bộ dáng này, để La Quan giật mình, nhìn nàng một cái, lại nhìn xem Tang Tang, đầu óc một nháy mắt, liền chuyển qua vô số suy nghĩ.

“Khục… Sự tình làm thỏa đáng, đây là thân phận của các ngươi ngọc quyết, chờ chút riêng phần mình lạc ấn khí tức, cất kỹ chính là.” Nói xong, La Quan vuốt vuốt mi tâm, làm rã rời hình, “Hôm nay có điểm mệt mỏi, ta về phòng trước, các ngươi… Sớm nghỉ ngơi một chút.”

Dứt lời, hắn xoay người rời đi, hơi có vẻ vội vàng.

Đều niên đại nào rồi? ? Tư tưởng thủ cựu không được, lại nói người ta ngươi tình ta nguyện, làm phiền ai rồi? Ta mặc dù, được xưng một tiếng tôn thượng, nhưng những người theo đuổi vẫn như cũ, có truy cầu yêu cùng tự do quyền lợi.

Không sai, chính là như vậy! !

Bành ——

Nhìn xem cửa phòng đóng chặt, Ứng Thanh Linh há to miệng, trực giác nói cho nàng, tôn thượng tựa hồ sinh ra, cái gì không quá bình thường hiểu lầm.

Nháy mắt mấy cái, nàng nhìn lại.

Tang Tang một mặt bình tĩnh, thản nhiên nói: “Không có việc gì, có đôi khi, nhiều dạng này một loại thuộc tính, ngược lại càng có dụ hoặc.”

“Đi thôi, ta kế tiếp theo giúp ngươi chải vuốt Long khí, không bao lâu, ngươi liền có thể chuẩn bị phá cảnh.”

Ứng Thanh Linh mặt càng đỏ, nàng nghĩ đến trước đó, Tang Tang nói đề nghị… Đợi nàng lại đột phá về sau, huyết mạch càng thêm tinh thuần… Đến lúc đó liền có tư cách, đi phụng dưỡng tôn thượng.

Không phải, ta còn không có đáp ứng, mà lại ta cũng không nghĩ… Làm sao sự tình, liền biến thành dạng này? Càng làm cho Ứng long nữ hoảng sợ là, nàng lại mơ mơ màng màng, vô ý thức “Ừ” một tiếng, đây cũng là có ý tứ gì? Ta làm sao, đột nhiên liền biến thành dạng

này.

Tang Tang quay người đi hướng phương diện, thần sắc nhàn nhạt, nàng đương nhiên sẽ không nói cho Ứng Thanh Linh, chải vuốt long khí quá trình bên trong, có chút thôi tình hiệu quả, lúc đầu điểm này là có thể tránh khỏi, nhưng nàng cũng không có, ngược lại cố ý thêm một chút trêu chọc thủ đoạn ở bên trong.

Ai, Long tộc huyết mạch điêu linh, tiểu Ngao Tú trạng thái, lại còn xa chưa khôi phục, chỉ có thể trước hết để cho Ứng Thanh Linh tới chống đỡ bên trên.

Đây hết thảy, đều là vì Long tộc… Ngô, Ứng long nữ từ trước đến nay, để trùng chấn Long tộc làm nhiệm vụ của mình, cho dù biết, cũng nhất định sẽ không cự tuyệt.

Không sai, chính là như vậy!

—

—

—

—

—

—

—

Chương 795 : Ngao Tú vấn đề

Giải quyết vấn đề thân phận, mấy ngày kế tiếp, gió êm sóng lặng.

Chỉ có Ngao Tú bằng vào, Chân Long nhất tộc sự nhạy cảm trời sinh, phát hiện tiểu viện bên trong bầu không khí, mang theo mấy điểm cổ quái.

Ca ca cùng Ứng Thanh Linh tỷ tỷ, cứ việc biểu hiện rất bình tĩnh, nhưng thỉnh thoảng, ánh mắt toát ra cảm xúc, không để cho nàng lý giải.

Hỏi Tang Tang, nàng một mặt bình tĩnh, thản nhiên nói: “Đại nhân sự tình, tiểu hài tử không hiểu, không nên hỏi nhiều.”

“Nha.”

Tiểu Ngao Tú rầu rĩ không vui gật đầu, cũng may tiểu hài tử buồn rầu, cũng không thể bối rối các nàng quá lâu, rất nhanh liền đem lực chú ý, chuyển dời đến mới làm bánh ngọt bên trên.

Nàng phát hiện, Tang Tang tỷ tỷ thế mà, còn có một tay vô cùng lợi hại trù nghệ, thật sự là bổng cực!

Tiểu viện bên trong, có một gốc cây sơn trà, cao vút như cái, dưới ánh mặt trời chiếu sáng, vẩy xuống một mảnh rừng rậm, cùng góc tường vài cọng thúy trúc hô ứng lẫn

nhau, rất có mấy phân rõ u ý cảnh.

Có thể thấy được, cái này trạch viện lai lịch bất chính, tuyệt không phải một đám hải tặc có thể bố trí ra, chẳng qua hiện nay tựa ở, dưới cây trên ghế nằm, ngược lại là phi thường dễ chịu.

La Quan thu hồi, nghe tiểu động tĩnh lỗ tai, trong lòng than nhẹ, ám đạo mình đêm đó, khi trở về cơ thật có chút không đúng.

Mấy ngày nay, Ứng long nữ đối với hắn, rõ ràng tránh không kịp… Nếu không phải việc này, thực tế không tiện mở miệng, hắn thật nghĩ nói rõ ràng. Cái này có cái gì? Hắn nhưng là 1 cái, cực mở minh người, sẽ không bởi vì điểm này người lấy hướng, liền đối dưới trướng sinh ra bất mãn.

Ngươi xem người ta Tang Tang, biểu hiện gọi là 1 cái thản nhiên, cả ngày người không việc gì đồng dạng, Ứng long nữ phải hướng người ta nhiều học một ít… Khục, cho nên ta cũng được, biểu hiện trầm ổn, trấn định, tựa như cái gì cũng không phát hiện, dù sao đây chỉ là một chuyện nhỏ, đúng không?

Dạo qua một vòng, rối bời suy nghĩ, La Quan có chút nhắm mắt lại, hưởng thụ lấy trong đình cây sơn trà dưới, mang tới từng tia từng tia rừng rậm. Ý thức bắt đầu chạy không, mà cả người cảm giác, cũng tại thời khắc này bị phóng đại, cùng quanh thân thiên địa giao hòa.

Cách đó không xa, Tang Tang thấy cảnh này, con ngươi lấp lóe, giữ chặt Ngao Tú, nhỏ giọng nói: “Ta còn làm

mấy thứ điểm tâm, đi với ta phòng bếp, để ngươi nếm thử.”

Vu Hồ ——

Tiểu Ngao Tú vui vẻ cất cánh.

Rất nhanh, trong đình viện, liền triệt để an tĩnh xuống, La Quan tựa ở trên ghế nằm, có thể mơ hồ cảm thấy được, phương thiên địa này quy tắc vận chuyển, cùng từng tia từng tia đạo uẩn chảy xuôi, thân như tiểu Chu đặt trường hà phía trên, nước chảy bèo trôi.

Đây là một loại cực huyền diệu cấp độ, ngôn ngữ khó mà biểu đạt, cụ thể mà nói, có thể dùng “Cầu đạo” “Hỏi” “Hướng đạo” chờ đến hình dung, tại tu hành bên trong, là một loại cực kỳ cao thâm cấp độ.

Đương nhiên, La Quan hiện tại còn chưa đủ tư cách, dùng cái này đến bản thân rèn luyện, hắn còn xa chưa đạt tới, sờ “Đạo” mà sinh “Pháp” cảnh giới. Bây giờ làm ra hết thảy, là tại tra xét rõ ràng, trong cõi u minh tồn tại, kia cùng hắn ở giữa đạo uẩn dây dưa —— kia là, thuộc về đế kiếm lạc ấn!

Hoặc là bởi vì, La Quan đặc thù trạng thái, lại hoặc là chỉ là bởi vì, hắn luyện hóa ma kiếm về sau, đế kiếm bản nguyên phóng đại… Tóm lại, phần này mơ hồ cảm giác, tại Thiên Thanh đại lục lúc, cũng đã xuất hiện, cho nên bọn hắn một nhóm 4 người, mới vượt qua mênh mông thiên hải, xuất hiện tại cái này vạn đảo chi quốc.

Xuất hiện!

La Quan nhạy cảm nắm chắc đến, kia phần thuộc về đế kiếm lạc ấn ba động, nó thực tế quá mạnh, cho dù chỉ là mảnh vỡ tản mát, cũng như rơi vào trong sông tảng đá lớn, khi quy tắc thủy triều trào lên, chính là tạo nên từng vòng từng vòng gợn sóng, thiên địa không thể che lấp.

Bá ——

La Quan mở mắt ra, nhìn về phía phương xa thiên khung, khóe miệng lộ ra mỉm cười.

Rốt cục… Tìm được!

Lật tay, linh quang hiện lên về sau, một bức hải đồ xuất hiện, giữa không trung tự hành triển khai.

Đây là vạn đảo chi quốc đại khái đồ lục, không tính vật trân quý, nhìn kỹ thêm vài lần, lại hồi tưởng vừa rồi, tâm thần ở giữa tỏa định gợn sóng điểm điểm, La Quan đưa tay điểm hướng trong đó nơi nào đó.

“Đại khái, chính là phiến khu vực này.”

Lọt vào trong tầm mắt, đầu ngón tay rơi xuống địa phương, là 1 cái diện tích cực lớn hòn đảo, cơ hồ là 1 tòa mô hình nhỏ trong biển lục địa. Lại thêm xung quanh, một chút rải rác phân bố đảo nhỏ, lít nha lít nhít chiếm đồ lục một góc.

Hòn đảo bên trên, có rõ ràng văn tự đánh dấu ——
Thiên Linh đảo!

Vạn đảo chi quốc, 10 đại đảo 1 trong, trời lan thánh tông trụ sở.

“Có lẽ, cũng nên khởi hành.”

Tô Môn đảo chỗ này tiểu viện tuy tốt, lại chú định chỉ là bọn hắn, lặn lội đường xa sau hơi chút tu chỉnh địa phương, khi hết thảy chuẩn bị sẵn sàng, liền muốn kế tiếp theo xuất phát.

Không biết Tang Tang, nói với Ứng Thanh Linh cái gì, tự bế quan trong tu luyện ra nàng, biểu hiện trấn định rất nhiều.

Mặc dù ngẫu nhiên, cùng La Quan ánh mắt đối mặt, trên mặt sẽ còn lộ ra mấy chia hoa hồng choáng, nhưng ít ra đã không còn một mực né tránh. Đại khái, là đã tiếp nhận, bị khám phá bí mật sự thật.

Tiểu Ngao Tú lại hiếm thấy, biểu lộ ra mấy điểm không bỏ, sờ lấy trong đình cây sơn trà, hếch lên miệng nhỏ, “Ca ca, chúng ta về sau sẽ còn trở về a? Ta muốn ăn nó kết sơn trà quả, cũng muốn học ca ca ngươi dạng này, ngồi dưới tàng cây mặt nghỉ ngơi.”

La Quan sờ sờ đầu của nàng, gật gật đầu, “Tốt, ca ca đáp ứng ngươi, về sau có cơ hội, nhất định mang ngươi trở về.”

“Ca ca thật tốt!” Tiểu Ngao Tú lộ ra tiếu dung, dùng sức gật đầu.

La Quan lại âm thầm, nhíu mày, gần nhất khoảng thời

gian này đến, Ngao Tú chân long chủ ý thức, rất ít xuất hiện, phần lớn thời gian, đều là tiểu Ngao Tú nắm trong tay thân thể, hắn cảm thấy có chút không đúng.

Nghĩ nghĩ, nhìn về phía Tang Tang.

Nàng rất nhanh, liền phát giác được, đến từ La Quan ánh mắt, nghĩ nghĩ đi tới, nói khẽ: “Kỳ thật, đại nhân lại không phân phó khởi hành, ta cũng muốn nhắc nhở ngài… Tang Tang trạng thái, đích xác có chút vấn đề, cần sớm cho kịp can thiệp.”

“Nhưng ngài đừng lo lắng, ta đã vì nàng kiểm tra qua, đại khái còn tại nắm giữ.” Tiếp xuống, nàng tận lực ngắn gọn, lại cẩn thận, đem sự tình nói tới.

Vấn đề căn nguyên, còn tại ở Ngao Tú sớm xuất thế, tiên thiên không đủ dẫn đến nàng bây giờ, xa chưa khôi phục Chân Long vốn có lực lượng.

Mà lại chủ thể ý thức, chẳng biết tại sao chính cầm tiếp theo suy yếu, vì duy trì tự thân trạng thái, chỉ có thể lựa chọn không ngừng ngủ say.

La Quan nhíu mày, “Đến cùng tình huống như thế nào? Trước đó cũng đều hảo hảo, làm sao đột nhiên, liền xuất hiện ngoài ý muốn.”

Tang Tang do dự một chút, nói: “Không dám giấu diếm đại nhân, ta hoài nghi Ngao Tú bây giờ trạng thái, nguyên nhân không chỉ một loại, chú ý nhất tựa hồ là, nàng sử dụng Phượng tộc niết bàn pháp, từ ngay từ đầu liền không hoàn chỉnh… Lại hoặc là nói, tồn tại cực lớn

tai hoạ ngầm.”

“Nếu không, tiểu Ngao Tú ý thức, căn bản không có khả năng xuất hiện, căn cứ suy đoán của ta, nếu như không phải lúc trước, đại nhân ngài cùng cái khác người, cưỡng ép mở ra long mộ, đem Ngao Tú tỉnh lại lời nói, có lẽ nàng sẽ tại ngủ say bên trong, như vậy 1 ngủ không tỉnh.”

La Quan nhìn xem tiểu Ngao Tú bóng lưng, “Tai hoạ ngầm? Phượng tộc niết bàn pháp? !” Hắn nhíu mày, “Xem ra ở trong đó, còn có một ít chuyện, là ta không biết.”

“Phượng Hoàng nhất tộc, niết bàn sống lại, đây là bọn hắn cường đại nhất thiên phú thần thông, có nghịch chuyển sinh tử chi uy. Ngao Tú lúc trước trọng thương, chính là mời Phượng tộc xuất thủ, mới có thể quay về tiên thiên bản nguyên, hóa thành 1 viên trứng rồng.” Tang Tang trên mặt, lộ ra vẻ suy tư, “Nhưng những chuyện này, đã phi thường xa xưa, ta ký ức cũng có chút mơ hồ, nhưng đại khái là dạng này không sai.”

La Quan đáy mắt, hiện lên tinh mang, “Ngươi nói là, Phượng tộc là cố ý, yếu hại Ngao Tú?”

Tang Tang lắc đầu, “Có lẽ, so đại nhân ngài nói, còn muốn càng thêm sâu xa… Dù sao, ngài xuất hiện ai cũng không thể nào đoán trước, mà Ngao Tú cũng đã, đương thời một đầu cuối cùng Chân Long. Nếu nàng chết đi, theo một ý nghĩa nào đó nói, Chân Long một mạch khí vận, như vậy đoạn tuyệt!”

“Phượng tộc… Cho tới nay, tựa hồ vẫn chưa nghe nói, thế gian này còn có, tin tức liên quan tới bọn họ.”

“Đại nhân nói không sai, long, phượng 2 tộc, đều thuộc bản kỷ nguyên chi sơ, giữa thiên địa bá chủ tộc đàn, về sau cùng Long tộc đồng dạng, dần dần điêu linh, mai danh ẩn tích.”

La Quan nhíu mày, “Kia Ngao Tú vấn đề…”

Tang Tang nói: “Ta đã nghĩ đến 1 cái biện pháp, dù không thể triệt để trừ tận gốc việc này, nhưng đại khái cũng có thể ổn định tình huống.”

“Về sau, lại từ từ tìm kiếm hỏi thăm chính là… Thế gian đã có Chân Long sống sót, Phượng tộc có lẽ cũng không triệt để tan thành mây khói, cởi chuông phải do người buộc chuông.”

—

—

—

—

—

—

—

Chương 796 : Giết vật tận kỳ dụng

Bến tàu.

Người đến người đi, rộn rộn ràng ràng.

“Nghiệp chướng a, kia ác giao đã ngay cả tiếp theo, công kích ba chiếc thuyền lớn, nghe nói Tinh Nguyệt minh 1 vị đại kiếp cảnh cường giả tiến đến, đại chiến sau nửa canh giờ lại bị phản sát.”

“Tê —— ác giao thực lực, so trong truyền thuyết mạnh quá nhiều, lại tiếp tục như thế, đầu này đường thuyền liền phế.”

“Ai nói không phải… Liền loại tình huống này, hôm nay thế mà còn có thuyền ra biển, cũng không biết nghĩ như thế nào, chán sống đi?”

Ầm ĩ trận trận bên trong, Tang Tang đưa tay một chỉ, nói: “Đại nhân, chúng ta đi thuyền đi đường đi.”

Tại cách đó không xa, một chiếc thuyền lớn thả neo, chừng hơn nghìn trượng, to lớn thân thuyền , mặc cho sóng nước xung kích, cũng không xuất hiện nửa điểm lắc lư.

La Quan ánh mắt chớp lên, gật đầu, “Cũng tốt.”

Thuận lợi mua phiếu, khi mấy người đứng tại dưới

thuyền lớn, Ngao Tú hưng phấn trực nhảy, la hét “Phát triển an toàn thuyền đi” “Phát triển an toàn thuyền đi” !

Tang Tang đi theo bên cạnh, nhỏ giọng nói: “Ngao Tú hiện tại trạng thái, chỉ có thể là thiếu điều động Chân Long chi lực, tránh tăng lên tự thân vấn đề.”

“Sau đó, ta vừa rồi nói với ngài, ổn định tình huống biện pháp, còn thiếu một phần mấu chốt thuốc dẫn.”

La Quan đã sớm phát giác được, trên bến tàu nghị luận ầm ĩ, nghe vậy trong lòng khẽ nhúc nhích, “Ngươi chỉ là, đầu kia ăn người ác giao?”

“Đại nhân anh minh, đầu này ác giao đả thương người vô số, tạo dưới ngập trời tội nghiệt, có hại Long tộc còn thừa không nhiều khí vận, cùng nó giữ lại nó kế tiếp theo làm hại một phương, không bằng giết vật tận kỳ dụng.”

La Quan gật gật đầu, kỳ thật cho dù Tang Tang không nói, hắn cũng không định lại để cho, Ngao Tú hội tụ thủy linh chi lực tiến hành đi đường. Vạn đảo chi quốc tu hành cấp độ, cao hơn Thiên Thanh đại lục rất nhiều, vô lượng, đại kiếp cảnh tu sĩ, cũng không tính là thưa thớt. Tỉ như kia Tinh Nguyệt minh, vì trấn sát ác giao, liền bồi 1 tôn đại kiếp cảnh tu sĩ, táng thân Giao long trong bụng.

Ai biết cái kia bên trong, liền sẽ có cao nhân ở đây? Cho nên bọn hắn tiếp xuống, nhất định phải điệu thấp làm việc, như lỡ như bại lộ, Ngao Tú Chân Long thân phận… Ngươi đoán, sẽ có hay không có người, muốn trở thành đồ long giả? Dù sao Chân Long toàn thân trên dưới, đều là chí bảo.

Lại hoặc là trực tiếp cướp đi, bồi dưỡng Thành hộ pháp Thần thú, đây chính là Chân Long a, có mấy người có thể ngăn cản được cái này dụ hoặc? !

Nhưng việc này, còn có chút không xác định nhân tố —— tỉ như, đầu này ác giao thực lực, đại kiếp cảnh tu sĩ đều có thể nuốt mất… Muốn đem nó săn giết, tuyệt không phải tuỳ tiện sự tình.

Tang Tang cười cười, nói: “Đại nhân xin yên tâm, có lẽ liền những người khác, muốn trấn sát đầu này ác giao, đích xác rất khó giải quyết, nhưng đối chúng ta mà nói, đây chỉ là 1 chuyện rất đơn giản.”

Long tộc trấn linh, cùng thế gian một đầu cuối cùng Chân Long tổ hợp, chỉ là khí tức áp chế, liền có thể để đầu này ác giao thực lực 10 không còn 1.

“Ừm, vậy là tốt rồi.” La Quan trước đó cũng có phỏng đoán, nhưng có Tang Tang chính miệng xác nhận, mới có thể yên tâm.

Phía trước, Ngao Tú giật nảy mình, giống như là 1 con vui sướng nai con, khua tay nói: “Ca ca, ngươi nhanh lên a, muốn lên thuyền, thuyền này thật là tốt đẹp lớn.” Đối nàng mà nói, thế giới này là lạ lẫm lại tươi mới, hết thảy đều như thế ngạc nhiên.

Một nháy mắt, La Quan đôi mắt ở giữa, sinh ra một chút do dự.

Ngao Tú chân long chủ ý thức tiêu tán, để tiểu nha đầu

trở thành, chân chính duy nhất ý chí, có phải hay không là lựa chọn tốt hơn? Dù sao nha đầu này, từ ngay từ đầu liền cùng hắn thân cận vô song, là tuyệt đối không có khả năng, làm ra gây bất lợi cho hắn sự tình.

Tang Tang thanh âm, ở bên cạnh vang lên, “Đại nhân, như chủ ý thức biến mất, nàng cũng sẽ đi theo, cùng một chỗ biến mất.”

A, vậy liền không có việc gì!

La Quan phất phất tay, lộ ra tiếu dung, “Tốt, Tú Tú ngươi chậm một chút, đừng rơi xuống nước.”

Thuận lợi lên thuyền.

Loại này thông hành trên biển thuyền lớn, trước kia La Quan cũng ngồi qua, nhưng vô luận nội bộ hoàn cảnh, hay là quy mô chế thức, đều kém xa hôm nay nhìn thấy. Nhất là thân tàu xung quanh, dũng động cấm trận quang mang, lấy La Quan tu vi, cũng cảm thấy một trận kiềm chế.

Cái này cũng bình thường, dù sao vạn đảo chi quốc hải vực, sinh vật khủng bố cũng không ít, như không có điểm phòng ngự thủ đoạn, sao dám thông hành trên đó?

Tầng thứ 9, Giáp tự số 4 viện, tới gần mạn thuyền vị trí, tầm mắt không sai.

Thân là 2 lục chung chủ, thiên hạ Kiếm tôn, mặc dù cái này dọa người xưng hào, tại vạn đảo chi quốc còn chưa truyền ra, nhưng hầu bao phong phú trình độ, là không

bị ảnh hưởng. Liền Khương Đồng, cố gắng nhét cho La Quan mấy cái nhẫn trữ vật, bên trong chồng chất linh thạch, cơ hồ xếp thành núi nhỏ.

Cho nên, cao điệu khoe của dù rất không cần phải, nhưng cũng không đến nỗi để cho mình, qua quá ủy khuất.

Khu nhà nhỏ này, chính là bọn hắn trên thuyền nơi ở.

“Mấy vị khách nhân, hoan nghênh ngồi Tinh Nguyệt minh thuyền biển xuất hành, thỉnh khách nhân yên tâm, chuyến này tất nhiên trôi chảy, một đường thông suốt.” Tên này Tinh Nguyệt minh tu sĩ, lúc nói chuyện một mặt tự tin.

La Quan ám đạo, kia đại khái cùng trên thuyền, ẩn nấp lấy kia 3 đạo, cường hãn khí tức có quan hệ.

Tự thân cùng đạo uẩn xúc động, dù không thể tra xét rõ ràng, nhưng cũng phát giác được đối phương khủng bố, đại kiếp cảnh tu sĩ sao?

3 người liên thủ, liệu đến tại cái này vạn đảo chi quốc phạm vi bên trong, cũng coi là đại thủ bút. Lại trong đó 1 vị, cho La Quan cảm giác, muốn xa so 2 người khác càng kinh khủng, cũng không biết có phải là, ẩn tàng tu vi chân chính.

Bất quá bọn hắn lần này, mục đích cũng là săn giao, song phương mục tiêu trùng điệp… Ngô, cũng chỉ có thể lại đi lại nhìn.

Chính chuyển suy nghĩ, sau lưng lại có một trận tiếng bước chân truyền đến, là Tinh Nguyệt minh tu sĩ, dẫn khác một đám khách nhân đến.

La Quan quay người, lộ ra mấy điểm kinh ngạc, ngược lại là không nghĩ tới cùng người này, lại rất có mấy điểm duyên điểm.

Cái này đã là, bọn hắn lần thứ 3 gặp mặt.

Đối phương rất hiển nhiên, cũng là không sai biệt lắm suy nghĩ, hơi dừng một chút về sau, cười chắp tay, “Lưu huynh, chúng ta lại gặp mặt!”

Vương Đồ nở nụ cười, đảo qua phía sau hắn, mang theo duy mũ Ứng Thanh Linh, Tang Tang cùng Ngao Tú, ám đạo người này lúc trước, ổn thỏa là nghe ta, mới miễn đi một kiếp. Nghĩ như vậy, liền cảm giác cùng đối phương, lại nhiều mấy điểm thân cận.

Về phần hôm nay, a… Tinh Nguyệt minh dù không tính, đứng đầu nhất thế lực, nhưng cũng không phải ai cũng có thể trêu chọc, tại cái này trên thuyền lớn, không ai dám làm loạn.

“Vương huynh.” La Quan chắp tay hoàn lễ, đối người này ấn tượng, coi như không tệ.

Bèo nước gặp nhau giao tình, có thể mở miệng nhắc nhở đã là khó được, cứ việc vẫn chưa đưa đến cái tác dụng gì. Hải tặc tiểu đội chịu chết một chuyện, đại khái cùng Vương Đồ ngày đó lời nói, “Ngồi cùng bàn mấy người” thoát không ra quan hệ.

Ánh mắt quét qua, quả nhiên một tấm trong đó gương mặt, hơi có mấy phần chín tất, lại bây giờ sắc mặt, cũng không thế nào tự nhiên.

Như không nghĩ tới, lại vẫn có thể tại cái này nhìn thấy La Quan bọn người —— vốn cho rằng, là đám kia hải tặc đắc thủ, vội vàng rời đi, dù sao dạng này sự tình, ở trên đảo bị nghiêm khắc cấm chỉ, hắn vẫn chờ sau đó chia hoa hồng đâu, nào có thể đoán được hôm nay lại gặp được chính chủ. Thật đạp ngựa phế vật, là thất thủ rồi? Còn là bị sự tình khác trì hoãn, chưa kịp động đến bọn hắn?

Hàn huyên vài câu, lẫn nhau dù sao không quen, liền chắp tay cáo từ riêng phần mình vào cửa.

Giáp số 3 viện, ngay tại viện lạc sát vách, đóng lại cửa sân về sau, đợi đem cấm chế mở ra, Chu Thông cười nói: “Vương huynh, đây chính là lúc trước, ngươi gặp phải bạn cũ a? Hôm nay đã lại tương phùng, quả nhiên là duyên điểm, không bằng bày yến tự ôn chuyện, ta cùng cũng có thể kết bạn một hai, mấy đầu nhân mạch.”

Vương Đồ hơi 1 do dự, khoát khoát tay, “Hay là được rồi, ta vị này Lưu huynh, luôn luôn không thích cùng người xa lạ liên hệ.”

Hắn biểu lộ hơi túc, đảo qua đồng hành mấy người, “Huống chi, lần này Tinh Nguyệt minh xuất thủ, thế muốn trấn sát sừng cong biển đầu kia ác giao, việc này hết thảy đều kết thúc trước đó, ngươi ta còn làm cẩn thận là hơn.”

Nói thật, nếu không phải thư tín không thể không đưa, hắn tình nguyện nhiều mấy ngày, đợi ác giao đền tội về sau, lại cử động thân không muộn.

Cũng may, Vương Đồ thông qua con đường, biết được Tinh Nguyệt minh đại thủ bút, lúc này mới sẽ leo lên thuyền lớn. Đầu óc hắn, vô ý thức hiện ra, La Quan bọn người thân ảnh, ám đạo bọn hắn hẳn là, cũng là có chuyện gì gấp không thành? Nếu không, làm gì lội lần này vũng nước đục.

“Vương huynh nói không sai.”

“Sừng cong biển cách đây, bất quá 7-8 ngày hành trình, ngươi ta xác thực nên cẩn thận một chút, chớ có lật thuyền trong mương.”

“Đúng đúng, hay là riêng phần mình nghỉ ngơi, điều chỉnh trạng thái lấy ứng bất trắc.”

Chu Thông cười gật đầu, “Cũng tốt cũng tốt.” Dư quang, lại nhìn lướt qua sát vách tiểu viện, nghĩ lại lại nghĩ, hắn lại chưa đối mấy người kia làm cái gì, cho dù những hải tặc kia, thật xảy ra điều gì đường rẽ, thì tính sao? Việc này cùng ta Chu mỗ nhân có liên can gì!

Lúc này mới yên tâm lại.

Mà liền tại, thuyền lớn sắp xuất phát trước một khắc, lại có mấy người vội vàng lên thuyền, từ Tinh Nguyệt minh tu sĩ dẫn, đi tới thuyền lớn tầng 9.

Giáp tự, số 2 viện.

Cầm đầu một người thanh niên, thân thể khôi ngô, cao hơn thường nhân một đầu trở lên, thể nội bàng bạc khí huyết lưu chuyển, ẩn mà không phát, liền như nham tương chôn sâu, trong lúc phất tay, phát ra kiềm chế khí cơ.

Vũ phu! !

Lại là đạo này bên trong, cảnh giới có chút cao thâm người.

“Vị đạo hữu này, làm phiền.” Khôi ngô người trẻ tuổi, mỉm cười chắp tay, thái độ có chút hiền lành. Cùng Tinh Nguyệt minh tu sĩ rút đi, vô ý thức đảo qua xung quanh, lúc này mới dẫn người tiến vào tiểu viện.

Đem viện lạc trận pháp kích hoạt, một phen cẩn thận điều tra, xác định trong sân, vẫn chưa giấu cái gì giám sát thủ đoạn, khôi ngô người trẻ tuổi phân phó nói: “Đều cẩn thận một chút, trừ phi tất yếu, đoạn này thời gian ai cũng không được đi ra ngoài! !”

“Vâng, công tử!” Mấy người khom mình hành lễ.

Bên cạnh hắn, là cái mang theo duy mũ thiếu nữ, giờ phút này lấy xuống, lộ ra một bộ mỹ lệ khuôn mặt, tiểu xảo miệng cong lên đến, “Ca ca, thân phận đều thay xong, bọn hắn nhất thời bán hội truy không đến, chúng ta vì cái gì đi vội vã như vậy?”

Thường Uy nhíu mày, nhưng nghênh tiếp muội muội ánh

mắt, lại trong lòng không đành lòng, đành phải thả nhẹ thanh âm, “Ca ca đáp ứng ngươi, chờ thêm Đạt Lạp đảo về sau, liền nhiều ngừng một đoạn thời gian, để ngươi nghỉ ngơi thật tốt, nhưng bây giờ chúng ta nhất định phải đi.”

Hắn không có giải thích càng nhiều, thuở nhỏ xen lẫn cảnh giác, linh giác, ở quá khứ tuế nguyệt bên trong, đã giúp hắn tránh đi rất nhiều kiếp nạn. Trước đó, Thường gia hủy diệt thời khắc, hắn chính là bằng đây, mới có thể từ Thiên Linh đảo chạy ra, cũng một mực tránh né đến hôm nay.

“Hừ!” Thường Thục dậm chân, trốn đến trong phòng.

Thường Uy nhịn không được thở dài, âm thầm tự xét lại, mấy năm này có phải là, đem tiểu nha đầu chiếu cố quá cẩn thận, cho nên nàng lại không thể cảm nhận được, bây giờ chân chính tình cảnh? Bọn hắn, đã không còn là lúc trước, Thiên Linh đảo bên trên đỉnh hào công tử, tiểu thư.

Chó nhà có tang a.

Thường Uy cười khổ, lẩm bẩm nói: “Thường Thục lớn, có lẽ cũng nên để nàng biết, cái gì gọi là lòng người khó lường…” Liền tỉ như, lần này tiến vào Tô Môn đảo, rõ ràng hết thảy thuận lợi, nhưng hắn đột nhiên, liền lại “Ngửi” đến, kia cỗ làm người sợ hãi uy nghiêm huyết tinh vị đạo.

Thường Uy cũng không xác định, đến cùng cái kia bên trong xảy ra ngoài ý muốn, là hành tung của bọn hắn bị

phát giác, lại hoặc là… Ra nội ứng? Suy nghĩ chuyển động, hắn đảo qua từng gian phòng ốc, đôi mắt dần dần tĩnh mịch.

Thuyền lớn xuất phát, lái về phía khôn cùng thiên hải, theo từng đạo trận pháp bị khởi động, thuyền lớn dần dần bắt đầu gia tăng tốc độ. Từng đạo kinh đào hải lãng, bị dễ như trở bàn tay đụng thành vỡ nát, biến mất tại cuối tầm mắt.

Trước mấy ngày, gió êm sóng lặng.

Biển cả lăn tăn, cảnh sắc an lành cảnh tượng.

Đến ngày thứ 5, thiên tượng đại biến.

Cuồng phong bạo vũ, cùng với sấm sét vang dội, “Ầm ầm” gào thét biển cả, giống như là một đầu triệt để phát cuồng cự thú.

Thuyền lớn mặt ngoài, vô số tầng linh quang sáng lên, tiếp lấy nó… Bay lên! !

Không sai, thoát ly mặt biển, liền như 1 con phóng đại, vô số lần chim biển, xuyên qua tại cuồng phong bạo vũ, sấm sét vang dội ở giữa.

Ngao Tú trừng lớn mắt, kinh hô, “Ca ca, ca ca, thuyền bay!”

Lọt vào trong tầm mắt, giữa thiên địa mưa to như chú, lại bị chống ra trận pháp ngăn cách, không cách nào xâm nhập nửa điểm. Lôi quang trận trận oanh minh

không ngớt, chợt có 1 đạo đánh phía thuyền lớn, liền bị trận pháp chi lực, dẫn dắt đến rơi vào biển cả, kích thích vô tận lôi quang.

Trong lúc nhất thời, dẫn tới đông đảo hành khách kinh hô, nhao nhao phun lên boong tàu, quan sát cái này biển trời ở giữa, bạo ngược xấp xỉ diệt thế cảnh tượng.

Đến vào đêm lúc điểm, thuyền lớn bay ra mưa gió lôi bạo khu vực, mặt biển dần dần khu vực bình ổn, thuyền lớn lại lần nữa rơi vào trong biển. Giờ phút này, thiên khung 10,000 dặm không mây, trăng sao sáng trong, buồm dâng lên tại gió nhẹ phía dưới, nâng lên một cái to lớn bụng.

Chiếu rọi phía dưới, biển cả phản chiếu thiên khung trăng sao, liền như đem 10,000 dặm tinh hà, phủ kín một chỗ.

Cảnh tượng như vậy, làm lòng người say, say mê.

Ai có thể nghĩ đến, ngay tại ngắn ngủi mấy canh giờ trước đó, lại vẫn là nộ hải cuồn cuộn, cơ hồ thôn tính tiêu diệt thiên địa khủng bố cảnh tượng? ?

La Quan đứng ở trong viện, ngẩng đầu ngóng nhìn tinh biển, giữa lông mày từng tia từng tia hơi lạnh lưu chuyển, khóe miệng của hắn lộ ra ý cười. Kia đại khái, chính là tu sĩ chúng ta, vô số năm qua một đời bối phận, chăm chỉ không ngừng cố gắng tu hành nguyên nhân —— chỉ có tự thân cường đại, mới có tư cách, dòm ngó thiên địa mênh mông vô ngần, cùng kia vô tận mỹ lệ cảnh tượng.

Ngày thứ chín, sừng cong biển đến.

“Chư vị khách nhân, thuyền lớn sắp lái vào sừng cong biển hải vực, có lẽ có xóc nảy, ngoài ý muốn phát sinh, xin chú ý tự thân an toàn.”

Liên tiếp ba lần thông báo, trên thuyền lớn, tất cả hành khách trừng lớn mắt, nhìn qua phía trước hải vực.

Hoặc khẩn trương, hoặc chờ mong.

“Nghe nói lần này, Tinh Nguyệt minh không tiếc đại giới, xuất động mấy vị cao thủ cùng thuyền, thế muốn trấn sát ác giao.” Boong tàu bên trên, một người trung niên phú thương bộ dáng tu sĩ mở miệng, đôi mắt ở giữa, lộ ra mấy điểm cực nóng, “Như thực sự tay, cũng không biết cái này ác giao thi thể, bọn hắn phải chăng bán ra?”

Chí ít đại kiếp cảnh Giao long a, thế nhưng là cực kỳ khó được trân quý vật liệu.

“Xuỵt! Vị đạo hữu này, đừng nói lung tung… Trên biển, đây chính là Giao long chi thuộc lĩnh vực, nghe nói chi tai nhưng nghe 30,000 dặm, lời này của ngươi như truyền đến kia ác giao lỗ tai bên trong, có thể không tức giận? Lúc đầu không muốn động thủ, cũng được lao ra, cũng đừng liên lụy chúng ta.”

“Chính là chính là, Tinh Nguyệt minh muốn báo thù, kia là bọn hắn sự tình, nếu có thể bình an vượt qua sừng cong biển, tự nhiên không thể tốt hơn.”

Lời này rất được lòng người, dẫn tới rất nhiều không đầy mắt thần, nhìn về phía kia phú thương bộ dáng tu sĩ, người này gượng cười vài tiếng quay người tránh đi.

Ầm ầm ——

Thuyền phá sóng lớn, một đường không ngừng, đã tiến vào sừng cong biển.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 797 : Ác giao

Sau đó 2 canh giờ, một đường thuận lợi, thuyền lớn đi tại uông - dương, thậm chí không có gặp gỡ 1 đạo ra dáng bọt nước. Điều này không khỏi làm người hoài nghi, hẳn là đầu kia giấu kín ở đây, làm nhiều việc ác ác giao, sớm phát giác được cái gì, tránh né không ra lại hoặc là, sớm đã bỏ trốn mất dạng?

Mắt thấy sắp lái ra sừng cong biển, boong tàu trên gấp gáp mọi người, nhao nhao nhẹ nhàng thở ra, mặt lộ vẻ mỉm cười. Trước đó liền nói qua, bọn hắn chỉ là hành khách thôi, đối Tinh Nguyệt minh cùng ác giao ở giữa ân ân oán oán, cũng vô hứng thú quá lớn, chỉ cầu an ổn vượt qua liền tốt.

Cho nên, đây đương nhiên là kết quả tốt nhất.

Thuyền lớn tầng cao nhất, một gốc hoa lê dưới cây, bàn đá băng ghế đá, 3 người ngồi ngay ngắn đây. Ngược lại cũng không phải giữa lẫn nhau rất tinh tường, mà là thu người chỗ tốt làm việc, từ muốn xuất ra thái độ đến, trận địa sẵn sàng không phải? Nhưng hôm nay, lại ra ngoài ý định, tựa hồ… Khỏi phải đánh rồi?

Xuyên màu đỏ tía trường bào, bộ dáng tuấn tú, rất có mấy điểm quý khí trung niên tu sĩ, nâng chung trà lên mỉm cười, “Đầu tiên nói trước, vô luận có động thủ hay không, đã thu lấy thù lao, nửa điểm cũng sẽ không lui.”

Đối diện, thần sắc đạm mạc trung niên nữ tử, nghe vậy gật đầu, “Nên như thế.”

Trong tiểu viện, mấy tên Tinh Nguyệt minh tu sĩ, sắc mặt có chút cứng ngắc, ngồi trên băng ghế đá lão đạo nhíu nhíu mày, chợt bình tĩnh lại, “2 vị đạo hữu yên tâm, ta Tinh Nguyệt minh làm việc, luôn luôn thủ quy củ, mặc kệ lần này là không có thể trấn sát kia nghiệt súc, cũng sẽ không nói không giữ lời.”

Hơi dừng lại, tiếp tục nói: “Bất quá, ác giao chưa trừ diệt, Tinh Nguyệt minh thiên tân vạn khổ, mở ra đầu này đường thuyền, liền đem hủy hoại chỉ trong chốc lát, đợi tới mục đích về sau, còn xin 2 vị đạo hữu, có thể lại đi theo thuyền lớn chạy một lần… Thù lao khác tính!”

Màu đỏ tía trường bào tu sĩ, đặt chén trà xuống, “Như Hạ đạo hữu đáp ứng, Vu mỗ từ không gì không thể.” Lúc nói chuyện, ánh mắt đảo qua đối diện.

Thần sắc lãnh đạm, trầm mặc ít lời trung niên nữ tu, thản nhiên nói: “Đến Đạt Lạp đảo về sau, ta có khác sắp xếp hành trình.”

Tinh Nguyệt minh lão đạo suy nghĩ một chút, dựng thẳng lên ngón tay, “Phương diện thù lao, nhưng lại thêm 30%…”

Họ Hạ nữ tu lắc đầu.

Lão đạo biểu lộ có chút miễn cưỡng, lại không tốt lại nói cái gì, nhìn về phía một người khác, “Vu Thanh đạo hữu, ngươi ta nhiều năm giao tình, còn xin giúp ta một chút sức lực.”

Vu Thanh mặt lộ vẻ chần chờ, lại nhìn về phía họ Hạ nữ tu, thấy đối phương đột nhiên lông mày, đôi mắt sắc bén nhìn về phía phương xa.

Tầng thứ 9, Giáp tự số 4 viện.

Tang Tang nói khẽ: “Đại nhân, nó đến.”

Sau một khắc, chính xuôi gió xuôi nước, vững vững vàng vàng hành sử thuyền lớn, đột nhiên truyền ra “Bành” một tiếng ngột ngạt tiếng vang, liền như đụng vào dưới nước đá ngầm. Kịch liệt chấn động, trên thuyền kinh hô trận trận, từng đạo linh quang tràn ra, hóa thành thật dày tầng 1 phòng hộ.

1 đầu to lớn bóng đen, tại thoải mái sóng biển bên trong, lấy cực nhanh tốc độ xuyên thẳng qua.

“Ác giao! Là kia ác giao!”

“Nó đến, nó lại vẫn dám đến!”

Các tầng boong tàu bên trên, đều một bọn người ngửa ngựa lật, kinh hô trận trận, khó nén hồi hộp.

Bá ——

Một tên Tinh Nguyệt minh tu sĩ, bay đến giữa không trung, lớn tiếng nói: “Chư vị mời yên tâm, ta Tinh Nguyệt minh hôm nay, nhất định chém ác giao ở đây, xin mọi người mau chóng trở lại chỗ ở, để tránh bị tác động đến!”

Thanh âm còn chưa rơi xuống, “Oanh” một tiếng mặt biển vỡ vụn, lại là kia ác giao vung đuôi, mấy trăm trượng khủng bố thân thể, lấy thế như 10,000 tấn đập ầm ầm hạ.

“Bành” một tiếng vang thật lớn, cả tòa thuyền lớn đều bị, ngạnh sinh sinh nhập vào trong biển mấy chục trượng, chống ra trận pháp hộ thuẫn, lớn diện tích lõm, vặn vẹo, bên tai thậm chí có thể nghe tới, lít nha lít nhít “Đôm đốp” vỡ vụn âm thanh, kia là thân tàu lạc ấn trận pháp, vượt qua cực hạn chịu đựng sau ngay tại vỡ vụn! !

Kia kêu gọi Tinh Nguyệt minh tu sĩ, rõ ràng còn đặt một khoảng cách, lại như như gặp phải trọng kích, “Oa” phun ra một ngụm máu tươi, trùng điệp ngã xuống khỏi đến, đem boong tàu ném ra một cái động lớn.

“Nghiệt súc, an dám làm càn! ? !” Trong tiếng gầm rống tức giận, một thân ảnh xông ra, chính là chân mày kia nhíu chặt lão đạo, giờ phút này mắt lộ ra băng hàn, đưa tay một nắm.

Oanh ——

Thuyền lớn chỗ, 4 phía mặt biển nháy mắt vỡ nát, vô tận thủy linh chi lực phóng lên tận trời, ngưng tụ thành 1 đầu màu xanh đậm xiềng xích, vọt thẳng làm ác giao, trói buộc tại trên người nó.

Sau một khắc, “Răng rắc” “Răng rắc” âm thanh truyền ra, kia thủy linh chi lực tạo thành xiềng xích, lại trực tiếp băng phong, cực hàn khí hơi thở tùy theo bộc phát.

Một nháy mắt, liền đem xuống biển bên trong ác giao, đều cuốn vào trong đó, hóa thành 1 tòa cự đại băng điêu.

Nhưng hiển nhiên, tứ ngược sừng cong biển, hung danh lan xa ác giao, tuyệt không phải tuỳ tiện liền có thể trấn sát, chỉ nghe đáy nước gầm lên giận dữ, ngột ngạt kiềm chế như trong biển kinh lôi, truyền vào trong tai mọi người, làm bọn hắn tâm thần 1 sợ, bản năng ở giữa sinh ra cực lớn sợ hãi.

Sau một khắc, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, băng phong từng khúc vỡ nát, trói buộc ác giao thủy linh chi lực xiềng xích, tùy theo tán loạn.

Lão đạo kêu lên một tiếng đau đớn, đáy mắt hiển hiện kinh sợ, ám đạo khá lắm lợi hại súc sinh, khó trách Bạch đạo hữu sẽ táng thân nó miệng. Thở sâu, hắn trầm giọng nói: “Vu đạo hữu, Hạ đạo hữu, ác giao đã hiện thân, còn xin cùng lão phu đồng loạt ra tay, tiêu diệt đi!”

Còn tốt, ta có giúp đỡ.

Bá ——

Bá ——

Linh quang hiện lên, Vu Thanh cùng họ Hạ nữ tu, đã xông ra thuyền lớn bên ngoài, đại kiếp cảnh khí tức bộc phát, như vô hình đại sơn, ép hướng trong biển ác giao, 2 người biểu lộ ở giữa, đều lộ ra một tia ngưng trọng.

Tinh Nguyệt minh lão đạo này, thực lực tại đại kiếp cảnh

bên trong, tuy chỉ tính trung lưu, lại tu được một thân nước, băng tái hợp thần thông, trên biển lớn xuất thủ, có ngoài định mức thực lực tăng thêm. Vừa rồi một kích, lại cơ hồ không thể, đối ác giao tạo thành nửa điểm ảnh hưởng.

Cái này nghiệt súc, hoặc là bởi vì nuốt, 1 tôn đại kiếp cảnh tu sĩ nguyên nhân, thực lực so trong dự liệu, còn muốn càng mạnh.

“Cùng một chỗ động thủ, đánh nhanh thắng nhanh!” Vu Thanh trầm giọng mở miệng, biểu lộ nghiêm túc.

Nơi này chính là biển sâu, cứ việc trên danh nghĩa thuộc về vạn đảo chi quốc, nhưng trên thực tế chấp chưởng giả, lại là các phương trong biển bá chủ. Nếu không phải như thế, Tinh Nguyệt minh cũng sẽ không, không nỡ đầu này, hao phí vô số đại giới, mới mở ra an toàn đường thuyền.

Ở trong biển chém giết, sơ ý một chút, là sẽ bị vây công.

Dù sao, Nhân tộc đại kiếp cảnh tu sĩ, đối trong biển yêu thú mà nói, là không hề nghi ngờ đại bổ huyết thực.

Ngươi nói minh ước? Ha ha, đồ chơi kia đích xác tồn tại, động lòng người tộc cường giả xuất thủ, săn giết trong biển đại yêu tình huống, cũng sẽ thỉnh thoảng phát sinh. Giấy vệ sinh như đồ vật, có thể lớn bao nhiêu lực ước thúc? Ai như thật tin tưởng, cái kia cũng quá ngây thơ!

Họ Hạ nữ tu gật đầu, đưa tay 1 quyền đánh ra, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, dưới người nàng mặt biển trực

tiếp nổ tung, hình thành 1 con mấy trăm trượng dạng cái bát lõm.

Khí thế mênh mông, như thần để hàng thế.

Vũ phu! !

Tiểu viện bên trong, La Quan đôi mắt ngưng lại, trước đó chính là hắn, cũng không phát giác được cái này nữ tu nội tình, đúng là như vậy lai lịch.

Khí huyết rào rạt, như kình thiên ngọn đuốc, thiêu đốt bên trong nhưng chiếu sáng thiên địa 4 phương, khiến quỷ thần lui tránh, vạn tà bất xâm! Liền như một vòng nắng gắt, không cách nào nhìn thẳng.

“7 máu vũ phu… Khoảng cách 8 huyết chi cảnh, cũng không xa vậy.” Tang Tang mở miệng, trên mặt lộ ra một tia sợ hãi thán phục, “Cái này vạn đảo chi quốc, coi là thật cường giả xuất hiện lớp lớp, liền ngay cả võ đạo chi lộ, đều như thế hưng thịnh.” Hơi dừng một chút, “Như có thể đem nó thu phục, chủ nhân dưới trướng, liền có thể lại thêm lớn trợ lực.”

La Quan lắc đầu, ám đạo ngươi thật là dám nói, liền cái này nữ vũ phu khí thế, đại kiếp cảnh bên trong đều ít có địch thủ, thu phục đối phương? ? Sợ là vừa đối mặt, liền muốn bị bạo chùy.

Hắn đối với mình, là có rõ ràng nhận biết, Vô Lượng cảnh còn tốt, đại kiếp cảnh liền khó nói, càng đừng đề cập trong đó người nổi bật. Tự tin là chuyện tốt, nhưng nếu quá mức, là sẽ chết người!

Trừ cái đó ra, còn có một chút… Đó chính là trong linh giác, một chút nhỏ bé cảm giác, đang không ngừng nhắc nhở lấy La Quan, trước mắt cái này nữ vũ phu, như còn có thủ đoạn.

Có lẽ, trước mắt cũng không phải là, nàng thực lực chân chính.

Cũng không biết trong biển đầu này ác giao, có thể hay không chịu đựng được, dù sao hôm nay thế nhưng là, có 3 tôn đại kiếp cảnh siêu cấp cường giả liên thủ.

Ầm ầm ——

Thiên hải ở giữa, đại chiến bộc phát.

Tinh Nguyệt minh lão đạo, xuất thủ là gắng sức nhất, dù sao cũng là nhà mình vấn đề, hắn không công kích phía trước, còn có thể dựa vào người bên ngoài không thành?

Một tay nước, băng tái hợp thần thông, thi triển xuất thần nhập hóa, thỉnh thoảng có thể thấy được biển cả băng phong, cực hàn khí hơi thở ép làm ác giao.

Vu Thanh là tên kiếm tu, quanh thân kiếm khí gào thét, uy nghiêm vù vù như cuồn cuộn giang hà, có thể thấy được giữa thiên địa, vô tận kiếm ảnh tung hoành.

Người này kiếm đạo, rất có mấy điểm huyền diệu thủ đoạn, như hàm ẩn một loại nào đó trận thế, thi triển ra khí thế bàng bạc, rất có càng ngày càng nghiêm trọng

dấu hiệu.

Lại thêm, 1 tôn 7 máu nữ vũ phu.

La Quan bắt đầu làm ác giao lo lắng, nhà mình tiểu Ngao Tú phần này thuốc dẫn, sợ là muốn xảy ra chuyện.

Chính nhíu mày lúc, bên cạnh Tang Tang nói: “Đại nhân cứ yên tâm, cái này ác giao, không có dễ dàng như vậy giết.”

Nàng đáy mắt, hiện lên một tia tinh mang, ác giao thể nội Long khí, xa so trong tưởng tượng càng tinh thuần, làm thuốc Dẫn Chân là không có gì thích hợp bằng!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 798 : Võ thần huyết mạch

1 giao 3 người, đại chiến tại sừng cong biển, đánh nhật nguyệt vô quang, thiên hải đủ băng.

Mà kia trong biển ác giao toàn cảnh, cũng rốt cục hiển lộ ra, đỉnh đầu sừng hươu dưới bụng hai chân, đen nhánh lân giáp bao trùm toàn thân.

Lại cơ hồ có, hoàn chỉnh Chân Long phẩm tướng.

Nhưng chung quy song quyền nan địch tứ thủ, đối mặt 3 vị đại kiếp cảnh tu sĩ vây giết, dần dần rơi vào hạ phong.

Ngay tại lão đạo đại hỉ, chào hỏi Vu Thanh tại họ Hạ nữ tu, chuẩn bị nhất cổ tác khí, đem ác giao trấn sát lúc.

Ngang rống ——

Một tiếng long ngâm, bỗng dưng tại thiên hải ở giữa bộc phát, ác giao phóng lên tận trời, sau lưng nó lại hiện ra, 1 đạo hơi mỏng hư ảnh.

Kéo dài hơn 10 ngàn trượng hoành hôm sau địa ở giữa, một đôi tròng mắt mở ra, đến tự sinh vật liên đỉnh khí tức khủng bố, sát na bộc phát.

Long.

Chân Long!

Ầm ầm ——

Một nháy mắt, vô số lôi quang hư không bắn ra, quấn giao cùng một chỗ, hóa thành tráng kiện như cổ mộc sét đánh, từ thiên khung đánh xuống. Đem lão đạo, Vu Thanh cùng họ Hạ nữ tu, đều cuốn vào trong đó, thậm chí toàn bộ hải vực, đều trở thành lôi đình tứ ngược chi địa.

Lôi trụ vào biển, nổ mặt biển sôi trào, ngàn tỉ lôi quang bắn tung toé, khuếch tán, huy hoàng như thiên uy.

Kinh sợ gào thét bên trong, lão đạo cái thứ 1 bị lôi quang đánh bay, hắn sở tu hành thần thông, hoàn toàn bị lôi đình chi lực khắc chế.

Vu Thanh cuồn cuộn kiếm thế, cũng bị trên trời rơi xuống kinh lôi, cho ngạnh sinh sinh đánh vỡ.

Chiến trường thế cục, nháy mắt nghịch chuyển!

Mà giờ khắc này Tinh Nguyệt minh thuyền lớn, cũng đụng phải sét đánh, thuyền bên ngoài trận pháp thủ hộ, chỉ kiên trì mấy cái hô hấp, liền bị sinh sinh đánh nát.

“A! Mau trốn!”

“Cứu mạng!”

“Chờ ta một chút!”

Kinh hô kêu thảm, sát na nổi lên bốn phía, bạo ngược

kinh khủng lôi đình xé rách thân tàu, vô tình thu gặt lấy tính mệnh.

Có kia không may hành khách, vội vàng không kịp chuẩn bị trong nháy mắt, liền bị lôi đình đánh trúng, tại chỗ biến thành than cốc.

Bởi vì, giờ phút này lôi đình vạn quân, theo một ý nghĩa nào đó nói, là nguồn gốc từ Chân Long chi uy —— cũng chính là, ác giao sau lưng, nó chỗ triệu hồi ra cái bóng mờ kia.

Lấy thể nội Long khí, câu thông huyết mạch truyền thừa, mượn giữa thiên địa, lưu lại chân long lạc ấn chi lực… Đây chỉ có Giao long chi thuộc bên trong, đứng đầu nhất tồn tại, mới có thể làm được, cũng đại biểu cho Long tộc tiên tổ, đối nó huyết mạch, thực lực tán thành.

Tang Tang một bước đạp xuống, vô hình ba động khuếch tán, bổ về phía tầng thứ 9 lôi đình, đột nhiên chuyển biến phương hướng. Bên cạnh truyền ra kinh thiên oanh minh, Giáp tự số 3 trong viện Vương Đồ bọn người, một mặt kinh hoảng chật vật chạy ra. Cách đó không xa, số 2 trong viện, cũng có một đám người trào ra.

Chỉ thấy tầng thứ 9 bên trong một mảnh hỗn độn, viện lạc, phòng ốc tại sét đánh phía dưới, mảng lớn vỡ vụn. Chỉ có La Quan bọn người chỗ số 4 viện, trừ tường viện sụp đổ bên ngoài, coi như bảo trì hoàn chỉnh, những người còn lại bao nhiêu, đều nhận sét đánh uy hiếp, lộ ra mấy điểm chật vật.

Thường Uy quanh thân, khí huyết bừng bừng như thiêu đốt, 6 máu vũ phu khí tức, dẫn tới không ít chú mục, hắn nhanh chóng đảo qua xung quanh, giữ chặt còn tại choáng váng Thường Thục, đôi mắt như chim ưng, lạnh lùng đảo mắt xung quanh , bất kỳ cái gì gió thổi cỏ lay, đều sẽ nghênh đón phản kích.

La Quan đảo qua đi một chút, ánh mắt chớp lên, chợt bình tĩnh lại.

“Chu Thông đạo hữu, ngươi không sao chứ?” Vương Đồ bọn người, vịn hắn tựa ở một bên.

“Còn tốt… Tê, cánh tay đoạn mất, đầu này ác giao thực lực, lại kinh khủng như vậy… Hẳn là 3 vị đại kiếp cảnh siêu cấp cao thủ, đều không phải đối thủ của nó?” Chu Thông sắc mặt trắng bệch, trên thân trường bào khét lẹt, 1 bộ hoảng sợ bất an bộ dáng.

Mọi người nghe vậy, trong lòng lập tức trầm xuống, tiếp theo sinh ra mấy điểm khủng hoảng.

Như coi là thật như thế, lấy cái này ác giao bạo ngược, thị sát hành vi, tuyệt sẽ không bỏ qua hôm nay, trên thuyền lớn tất cả mọi người.

Trốn?

Có thể nhập mắt đi tới, thiên khung sét đánh như mưa rơi, thật lao ra… Tê, sợ là thời gian nháy mắt, liền muốn biến thành than cốc.

Cái này chẳng phải là nói, bọn hắn trừ chờ đợi bên

ngoài, đã không có lựa chọn nào khác? !

Đúng lúc này, phương xa thiên khung phía trên, bỗng dưng vang lên một tiếng quát lớn, xuyên kim nứt mây.

Chói mắt đến cực điểm lôi quang, bị sinh sinh no bạo, nghiền nát, họ Hạ nữ tu cất bước đi ra, nàng áo bào hơi có tổn hại, lộ ra một chút nở nang thái độ, nhưng hôm nay tất cả nhìn về phía ánh mắt của nàng, cũng không dám lộ ra nửa điểm khinh nhờn, còn thừa chỉ có kính sợ.

Liền thấy giờ phút này, họ Hạ nữ tu chân đạp hư không, quanh thân cuồng bạo khí huyết ba động, như gió lốc quét sạch tứ phương. Nàng một đôi tròng mắt, tản mát ra nhàn nhạt Kim Quang, thậm chí sau lưng khuấy động tóc dài, cùng trần trụi bên ngoài da thịt, cũng hiện ra tầng 1 kim sắc.

Như nữ Võ thần, đạp lập thiên địa, trấn áp thập phương!

Đưa tay 1 quyền đánh ra, lôi đình vỡ nát, chỗ hướng chỗ không gian vặn vẹo, đổ sụp, “Bành” một tiếng nổ vang rung trời, ác giao lại bị đánh bay, phát ra thống khổ tru lên, mảng lớn lân giáp vỡ nát, rơi vãi, Giao long thân thể bị xé nứt, máu vẩy như chú.

Chỉ 1 quyền, uy phong lẫm liệt, không ai bì nổi ác giao, liền bị trọng thương.

“Thượng cổ di dân huyết mạch!” Tang Tang thấp giọng hô, mặt lộ vẻ kinh ngạc, nhìn về phía kia họ Hạ nữ tu, “Không nghĩ tới, nàng còn che giấu thực lực.”

La Quan đã sớm phát giác được, họ Hạ nữ tu hình như có thần dị, nhưng hôm nay nhìn thấy một màn, hay là làm hắn âm thầm kinh hãi, “Thượng cổ di dân?”

Tang Tang nghĩ nghĩ, nói: “Kỷ nguyên sơ khai, thời kỳ Thượng Cổ, long, phượng cùng thần, yêu, dị thú thống trị thiên địa, Nhân tộc chỉ có thể tại trong khe hẹp, giãy dụa cầu sinh.”

“Khi đó, tu hành đại đạo chưa mở, cổ luyện khí sĩ đều còn tại tìm tòi tiến lên, Nhân tộc nội bộ thịnh nhất làm được phương thức tu luyện, nên tính là võ đạo. Có thể nói, thời kỳ Thượng Cổ mới là, võ đạo nhất hưng thịnh, óng ánh thời khắc.”

“Có Nhân tộc võ đạo đại năng, tu thành bất hủ bất diệt chiến thể, khí huyết như trụ hướng cửu tiêu, cùng thượng cổ cự thú chém giết, cũng không rơi vào thế hạ phong. Nhưng về sau, theo thiên địa có biến, quy tắc sửa đổi, lại thêm tu hành đại đạo mở cùng nguyên nhân, võ đạo mới dần dần cô đơn.”

Dừng một chút, nàng đưa tay một chỉ, thiên khung phía trên như nữ Võ thần nữ tu, nói: “Nhưng những võ đạo này đại năng giả huyết mạch, lại truyền thừa xuống dưới, tuyệt đại bộ điểm theo sinh sôi mà thoái hóa, chôn vùi, nhưng cũng có cực thiểu số, có thể bảo tồn, thậm chí thiên phú dị bẩm người, xuất hiện ngược dòng vốn quy nguyên dấu hiệu.”

“Liền tỉ như, hôm nay tên này nữ vũ phu, trong cơ thể nàng tất nhiên chảy xuôi, 1 đạo cực kỳ mạnh mẽ thượng cổ di dân huyết mạch. Còn có Tứ Hải Vương, hắn cũng

có thể thuộc về loại này, nhưng liền huyết mạch cường độ mà nói, so tên này nữ tu, kém đâu chỉ gấp 10 lần.”

Hiểu!

Những này thượng cổ di dân huyết mạch, đại khái liền chẳng khác gì là, người tu hành tư chất, huyết mạch càng mạnh thì tư chất càng là đỉnh tiêm.

Trừ cái đó ra, huyết mạch cường độ, cũng đại biểu thực lực bản thân hạn mức cao nhất, đến hôm nay họ Hạ nữ tu, bộc phát huyết mạch sau chiến lực tăng vọt, triệu hồi ra Chân Long chi ảnh ác giao, đều bị án lấy bạo chùy.

Là thật, bị án lấy, bạo chùy!

1 quyền xuất thủ sau nữ vũ phu, nhanh chân như bôn lôi, vọt tới ác giao trên thân, bắt lấy nó một cây sừng thú, nắm tay đánh xuống.

Bành ——

Bành ——

Một tiếng lại một tiếng, cuồn cuộn như sấm rền, đánh lân giáp, huyết nhục cùng bay, nắm đấm cùng ác giao cứng rắn vô cùng não xương đỉnh đầu va chạm, đúng là tia lửa tung tóe. Thẳng chùy ác giao đầu váng mắt hoa, miệng mũi chảy máu, điên cuồng gầm thét giãy dụa, lại không làm nên chuyện gì.

Sau người, kia được triệu hoán đến chân long hư ảnh, lại 1 quyền này quyền dưới, bị sinh sinh đánh tan.

Một màn này, đừng nói trên thuyền lớn mọi người, chính là cùng là đại kiếp cảnh Tinh Nguyệt minh lão đạo, cùng Vu Thanh, đều nhìn trợn mắt hốc mồm.

Nhưng rất nhanh, phần này ngốc trệ, kinh ngạc, liền biến thành thật sâu ao ước.

Võ thần huyết mạch a!

Đây là đương kim tu hành giới, đối với thượng cổ di dân huyết mạch một loại khác xưng hô, mang ý nghĩa có này huyết mạch người, nhưng xung kích Võ thần chi cảnh.

Đương nhiên, đây cũng là 1 cái xác suất vấn đề.

Nhưng liền Hạ Tuyết hôm nay triển lộ thực lực mà nói, chưa chắc không có cơ hội… Lấy tương lai, tiền cảnh mà nói, xa không phải lão đạo, Vu Thanh 2 người có thể so sánh.

“Hạ đạo hữu, lão phu giúp ngươi!”

Lão đạo hét lớn một tiếng, đưa tay một nắm “Ầm ầm” mặt biển sôi trào, vô tận thủy linh chi lực phóng lên tận trời, cuốn về phía ác giao.

Vu Thanh thầm mắng một tiếng lão hỗn đản, lấy lòng ngược lại là tích cực, nhưng bản này chính là các ngươi Tinh Nguyệt minh sự tình, ngươi xuất lực là chuyện đương nhiên, “Hạ đạo hữu thần uy cái thế, Vu mỗ khâm phục vạn điểm, hôm nay lại cùng đạo hữu liên thủ, chung tru ác giao nơi này! !”

Trước chắp nối, lại nói cái khác.

Ác giao gầm thét, bạo ngược 2 mắt bên trong, lộ ra vẻ kinh hoảng.

1 cái nữ vũ phu, liền chùy nó kêu rên không ngừng, cơ hồ muốn bị sống sờ sờ đánh chết, như lại đến 2 cái đại kiếp cảnh vây công, vậy liền thật chết chắc.

Đáng ghét, các ngươi cho giao gia chờ lấy, mối thù hôm nay, ngày khác tất báo! !

Ngang rống ——

Một tiếng long ngâm, ác giao thể nội đột nhiên, bộc phát ra 1 đạo hắc quang, càng đem trên đỉnh đầu nữ vũ phu, cho cưỡng ép đem bắn ra. Đương nhiên, nó cũng bởi vậy trả giá đắt, họ Hạ nữ tu bị đẩy lui lúc, ngạnh sinh sinh nhổ, nó đỉnh đầu một cây sừng thú.

Ác giao đau lăn lộn, đỉnh đầu máu tươi cuồng bốc lên, nhuộm đỏ nó một đôi tròng mắt, hung dữ trừng mắt liếc nữ vũ phu, “Oanh” một tiếng đụng vào trong biển.

Lão đạo giật mình, lớn tiếng nói: “Đuổi theo, tuyệt không thể để nó chạy thoát!” 2 tay hướng phía dưới, trùng điệp nhấn một cái, “Răng rắc” “Răng rắc” âm thanh bên trong, lọt vào trong tầm mắt mặt biển, chính lấy tốc độ kinh người đông kết, băng phong.

Giao long chi thuộc, phần lớn có thù tất báo, hôm nay cái này ác giao bị thiệt lớn, nếu không thể đem nó tru

sát, tất di hoạ vô tận.

Họ Hạ nữ tu dẫn theo sừng rồng, bước ra một bước, “Oanh” một tiếng đụng vào đáy biển.

“Kiếm pháp, mở biển!”

Vu Thanh đưa tay một chỉ, “Ông” một tiếng kiếm minh, ngập trời kiếm ảnh sát na chém xuống, đem mặt biển từ đó một phân thành hai.

Thế nhưng là trước mắt, cũng đã không nhìn thấy, kia ác giao thân ảnh, tựa hồ đối phương có được một loại nào đó, cực kỳ cao minh thủy độn chi pháp.

Lão đạo sắc mặt tái xanh.

Vu Thanh cau mày, trầm ngâm không nói.

Phần phật ——

Họ Hạ nữ tu vọt ra khỏi mặt nước, váy dài thẩm thấu về sau, kề sát ở trên người, bày biện ra trước ngực cao ngất, mông tuyến tròn trịa. Nhưng hôm nay, đối mặt như thế 1 bộ, nở nang mà mê người thân thể, ở đây tất cả mọi người, lại đều không dám sinh ra nửa điểm ngấp nghé.

Cái gì? Không sợ? !

Hừ hừ, quân không biết, đầu giường 2 chân kẹp lấy, liền nghe “Ken két” liền vang, hẳn là xương cốt đứt gãy hạ tràng. Lui thêm bước nữa, chính là cái này nữ Võ thần

mặc cho xử trí, ngươi có thể vào sao? Vũ phu thân thể, cường hãn viễn siêu kim thiết, cũng không phải nói một chút mà thôi.

“Để nó trốn.” Hạ Tuyết chậm rãi mở miệng, hoặc là bởi vì khu động, thể nội Võ thần huyết mạch nguyên nhân, nàng đang khi nói chuyện lộ ra mấy điểm, kim ngọc giao minh thanh âm.

Cũng không khó nghe, ngược lại tăng thêm mấy điểm vận vị, nhưng vẫn là câu nói kia, tung phong tình lại như thế nào động lòng người, vẫn như cũ không người dám động.

Vu Thanh chắp tay, “Hạ đạo hữu đã hết lực, hôm nay như không có ngươi ngăn cơn sóng dữ, chỉ sợ ta cùng đều muốn gặp nạn, Vu mỗ ở đây cám ơn.”

Lão đạo sầu não uất ức, sắc mặt miễn cưỡng, nhưng vẫn là gạt ra tiếu dung, “Vu đạo hữu nói rất đúng, lão phu đại biểu Tinh Nguyệt minh, hướng Hạ đạo hữu ngỏ ý cảm ơn.”

Trong nội tâm, lại than thở, nổi nóng không thôi. Cái này ác giao thực lực cường hãn vô song, hôm nay lại kết xuống đại thù, căn bản hóa giải không được.

Chỉ sợ, Tinh Nguyệt minh đầu này đường thuyền, muốn tạm thời vứt bỏ.

Vừa nghĩ tới, sau tiếp theo đủ loại tổn thất, lão đạo nụ cười trên mặt, quả thực so với khóc càng khó coi hơn.

Hạ Tuyết gật gật đầu, “Kế tiếp theo đi đường đi.” Nàng dù thu Tinh Nguyệt minh thù lao, nhưng đã làm, mình ứng làm sự tình.

Sau tiếp theo vấn đề, nàng sẽ không lại hỏi đến.

“… Tốt.” Bán thảm thất bại, lão đạo khổ ba ba sắc mặt, lập tức càng khổ. Nhưng Hạ Tuyết đã cho thấy thái độ, miễn cưỡng lời nói, hắn là tuyệt đối không dám nói. Nếu không chọc giận đối phương, 1 quyền liền có thể đem Tinh Nguyệt minh thuyền lớn, cho đánh vào biển cả.

Tiếng hoan hô, tự đại trên thuyền truyền đến, sống sót sau tai nạn mọi người, một mặt kinh hỉ, kính sợ cùng sùng bái.

“Nữ Võ thần, đây là nữ Võ thần! !”

“Đây cơ hồ, có thể so 8 máu vũ phu chi cảnh, phóng nhãn vạn đảo chi quốc, đều là đỉnh tiêm cao thủ.”

“May mắn hôm nay, có nữ Võ thần đồng hành, nếu không ta cùng tất nhiên, muốn táng thân ác giao trong bụng!”

Mọi người vô cùng cảm kích lúc, La Quan thu hồi nhãn thần, nhìn về phía bên cạnh Tang Tang, nàng gật gật đầu, nói: “Đại nhân yên tâm, nó chạy không thoát.” Bị nàng vị này, Long tộc trấn linh khóa chặt khí tức, cho dù chạy trốn tới chân trời góc biển, cũng có thể tìm tới.

La Quan hơi suy tư, nói: “Thừa dịp trên thuyền hỗn loạn, tối nay chúng ta liền lên đường.” Ngoài ra, cũng là lo

lắng chậm sợ sinh biến, dù sao kia ác giao bị trọng thương, trong biển rộng lại cự thú trải rộng, lỡ như bị nuốt lấy, vậy liền phiền phức.

Tinh Nguyệt minh thuyền lớn, tại trước đó sét đánh phía dưới bị hao tổn phá nặng, nhất là thân tàu khắc dấu trận pháp, cần đại lượng tu bổ.

Là lấy, thuyền lớn tạm lưu nguyên địa, cũng may trải qua trước đó một trận đại chiến, sừng cong biển cùng xung quanh khu vực trong biển cự thú, đều kinh hãi tránh lui, vẫn chưa lại phát sinh ngoài ý muốn.

Vào đêm, trăng sao treo cao, một phái yên tĩnh.

Chu Thông ngay tại chữa thương, nghe động tĩnh bên ngoài, tâm lý đem Tinh Nguyệt minh người, cho mắng vô số lần, lại tiếp lấy chửi mắng Vương Đồ bọn người, vì cái gì thụ thương chính là lão tử? ? Các ngươi lại đều hảo hảo!

Càng nghĩ càng giận.

Bá ——

Hắn mở mắt ra, đang chuẩn bị phục dụng đan dược, động tác đột nhiên cứng đờ, trừng lớn mắt nhìn về phía xuất hiện trong phòng thân ảnh kia.

“Ngươi…”

Một tiếng vang nhỏ, thanh âm chưa truyền ra, liền im bặt mà dừng. Bây giờ trên thuyền lớn, “Đinh đinh đang

đang” sửa chữa âm thanh, không ngừng truyền đến, căn bản không có gây nên chú ý.

Chu Thông trừng lớn mắt, đầu lâu lăn xuống, máu tươi chảy đầy đất.

La Quan xoay người rời đi, vẫy vẫy tay, Tang Tang ôm ngủ Ngao Tú, cùng Ứng Thanh Linh đi tới.

Lặng yên không một tiếng động, mấy người thoát ly thuyền lớn, chui vào đen nhánh, lạnh buốt nước biển.

Phần phật ——

Sóng biển lăn lộn, nháy mắt lau đi mấy người vết tích.

“Ừm?” Trên thuyền lớn, Hạ Tuyết bỗng dưng mở mắt ra, nàng mơ hồ trong đó, như phát giác được một chút cái gì.

Đôi mắt sáng tỏ, nhìn về phía đen nhánh mặt biển, lại hít mũi một cái, từng tia từng sợi huyết tinh truyền đến.

Rất mới mẻ.

Hơi 1 do dự, Hạ Tuyết nhắm mắt lại, nàng chỉ lấy một phần thù lao, ra một phần lực liền tốt.

…

Biển cả chỗ sâu, lộ ra bản thể Ứng long nữ, chở đi La Quan, Tang Tang cùng Ngao Tú, chính hướng phương xa mau chóng đuổi theo.

“Ngay tại cái phương hướng này, rất gần.”

Tang Tang mở miệng, trên tay nàng, bây giờ nắm bắt 1 đạo pháp quyết, chính là bởi vậy mới che lấp lại, Ứng long nữ lớn giao khí hơi thở, miễn cho kinh động kia ác giao.

Rất nhanh tại đáy biển bên trong, 1 đầu thật sâu rãnh biển xuất hiện, trong đó đen nhánh, như cự thú miệng lớn, có thể đem hết thảy thôn phệ.

Ác giao, liền giấu ở cái này!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 799 : 1 giao 2 ăn

Rãnh biển chỗ sâu, ra ngoài ý định chính là, cũng không phải là đen kịt một màu.

Hoặc là bởi vì, đáy biển trong viên đá, ẩn chứa một loại nào đó huỳnh quang chất liệu, sáng tắt giao thế ở giữa, rõ ràng chiếu sáng xung quanh. Lại trong quá trình này, xung quanh thiên địa linh lực, đều bị hấp dẫn mà đến, hội tụ tại rãnh biển chỗ sâu, cực kỳ nồng đậm.

Đoạn mất một cây sừng thú, đỉnh đầu máu thịt be bét ác giao, chính chiếm cứ tại cái này bên trong, nhắm mắt chữa thương. Thô to lỗ mũi, theo tiếng thở dốc, kích thích biển sâu dòng nước phun trào, như ẩn ẩn cùng tảng đá tia sáng biến ảo, xa xa hô ứng.

Đột nhiên, ác giao mở 2 mắt ra, to lớn đôi mắt băng hàn, nhìn về phía trước mắt mấy người —— bọn hắn thế mà, dám nghênh ngang, xuất hiện tại trước mắt ta? Là cho rằng ta bây giờ tình cảnh, nhưng mặc cho bọn hắn xâm lược? Thật sự là không biết sống chết!

Ngang rống ——

Một tiếng long ngâm, cao bá đạo, khí thế hùng hổ, dẫn tới rãnh biển chỗ sâu, băng lãnh nước biển kịch liệt chấn động. Nhưng rất nhanh, liền yếu ớt xuống dưới, bộc lộ kinh nghi, chấn động, lại nói tiếp liền biến thành, hữu khí vô lực gào thét, như yếu gà rên rỉ.

Tang Tang đưa tay hướng về phía trước nhấn một cái,

thuộc về Long tộc trấn linh khí tức, bao phủ mảnh này rãnh biển.

Trấn linh, là chân long đều không thể chống lại tồn tại, lực lượng thuộc tính nguồn gốc từ Long tộc, nhưng lại tuyệt đối khắc chế Long tộc. Huống chi, trước mắt chỉ là 1 đầu, có Chân Long phẩm tướng ác giao —— ăn thịt người vô số, lạm sát kẻ vô tội, tổn hại Long tộc khí vận, đã xúc phạm đại tội.

Lấy Tang Tang thân phận, xuất thủ đưa nó trấn áp, thay tên chính ngôn thuận!

Như phát giác được, Tang Tang xuất thủ, tiểu Ngao Tú vò 2 mắt tỉnh lại, “Tang Tang tỷ tỷ, đây là cái kia a?” Nàng rất nhanh, liền thấy ác giao, hô nhỏ một tiếng, “Nguyên lai là ngươi tên bại hoại này, ăn người hại người, thật không nghe lời!”

Lúc nói chuyện, trừng nó một chút.

Ác giao co quắp một trận, lật lên bạch nhãn, kém chút bị tại chỗ hù chết… Đầu tiên là Long tộc trấn linh, tiếp lấy lại là 1 đầu Chân Long, tuy nói lấy thực lực mà nói, Ngao Tú kém xa nó, thật là Long khí hơi thở đối giao loại mà nói, trời sinh có tuyệt đối áp chế.

Giải quyết! !

Có Võ thần huyết mạch Hạ Tuyết, cùng Vu Thanh, Tinh Nguyệt minh lão đạo liên thủ, hợp 3 tôn đại kiếp cảnh siêu cấp cường giả chi lực, đều không thể lưu lại ác giao, bây giờ lại chỉ là một cái đối mặt, ngay tại La Quan

bọn người trước mặt, thành 1 con nhuyễn chân tôm.

Tang Tang nói: “Đại nhân.” .

La Quan gật đầu, một bước đạp xuống, liền tới đến ác giao trước người, đưa tay hơi mỏng kiếm ảnh xuất hiện, đế mũi kiếm lợi bá đạo, không có gì không phá.

Ác giao bỗng nhiên trừng lớn mắt, sinh tử thời khắc nguy cấp, muốn tránh thoát, phản kháng, cũng đã không kịp.

Phốc ——

Kiếm ảnh xuyên thủng cái trán, xâu đến cuối cùng, khủng bố kiếm hơi thở bộc phát, ác giao đầu lâu bên trong, truyền ra “Bành” một tiếng vang trầm.

Óc vỡ nát bên trong, theo một tiếng hét thảm, ác giao bỗng nhiên ngẩng đầu, sau một khắc ầm vang rơi đập, phát ra “Bành” một tiếng vang trầm.

Bá ——

Một con rồng hồn, từ ác giao trong thi thể bay ra, hốt hoảng liền muốn bỏ chạy, nhưng Tang Tang đã sớm chuẩn bị, đương nhiên sẽ không cho nó cơ hội. Chạy ra thi thể long hồn, liều mạng giãy dụa lấy, không ngừng bay về phía Tang Tang, theo nàng 5 ngón tay rơi xuống, ý thức lâm vào hắc ám.

2 tay khép lại, xoa động mấy lần về sau, 1 viên óng ánh sáng long lanh, tựa như thủy tinh viên châu xuất hiện,

trong đó có một cái bóng rồng, như lâm vào ngủ say, phiêu phù ở trong đó.

“Tốt.” Tang Tang trên mặt, lộ ra tiếu dung, vỗ vỗ tiểu Ngao Tú, “Đại nhân còn phải bận bịu một trận, ngươi ngủ tiếp đi.”

“Nha.” Ngao Tú ngoan ngoãn gật đầu, lại đối La Quan ngọt ngào cười, “Ca ca, vậy ta ngủ.” Nói xong, tựa ở Tang Tang mang bên trong, bất quá thời gian nháy mắt, hô hấp liền trở nên nhẹ nhàng.

La Quan khẽ nhíu mày, nhìn Tang Tang.

Nàng nghĩ nghĩ, nói: “Chủ ý thức không ngừng suy yếu, cũng sẽ tác dụng đến Tang Tang trên thân, bất quá đại nhân xin yên tâm, thuốc dẫn đã cầm tới, Ngao Tú rất nhanh liền sẽ chuyển biến tốt đẹp.”

La Quan gật đầu, “Vậy là tốt rồi.” Hắn ánh mắt, nhìn về phía ác giao thi thể, nói: “Cái này ác giao, ngươi chuẩn bị xử trí như thế nào? ?”

Tang Tang cười nói: “1 giao 2 ăn, long hồn cho Ngao Tú làm thuốc dẫn, long châu cùng thân rồng, nhưng giúp Ứng long nữ hoàn thành phá cảnh.” Trước đó, phát hiện ác giao thực lực, so trong dự liệu càng mạnh lúc, nàng liền làm tốt tính toán, đợi chiếm ác giao Long khí, Ứng Thanh Linh chân long huyết mạch, có thể tăng lên trên diện rộng.

Long tộc, cũng thuộc yêu loại.

Thôn phệ cường đại đồng tộc, đối tự thân có chỗ tốt cực lớn, chỉ bất quá dưới tình huống bình thường, Giao long chi thuộc nội bộ nghiêm cấm cử động lần này nếu không đem dẫn phát huyết mạch đột biến, biến thành nghiệt giao.

Nhưng có Tang Tang xuất thủ, đương nhiên sẽ không như thế.

Ứng Thanh Linh ánh mắt sáng lên, hành lễ, “Đa tạ Tang Tang tỷ.”

Trước đó, nàng là hô đại nhân, lấy Tang Tang Long tộc trấn linh thân phần, tự nhiên xứng đáng.

Nhưng xưng hô này, bị Tang Tang bác bỏ, nàng nói đã mọi người đi theo La Quan, như vậy “Đại nhân” cũng chỉ có thể có 1 cái.

Nên nói không nói, thật là hiểu chuyện.

La Quan cười cười, nói: “Được, ngươi đã tâm lý nắm chắc, phải nắm chặt thời gian đi.”

Sau 2 canh giờ, trước mắt ác giao thi thể, chỉ còn lại có khô quắt da, xương, long châu cùng huyết nhục tinh hoa, đều bị ngưng luyện đến ngọc bình chi thủ, hóa thành tinh thuần Long khí, giao cho Ứng long nữ.

Tang Tang đứng dậy, nhìn xung quanh, nói: “Đáng tiếc, nơi này, ngược lại là rất phù hợp Giao long chi thuộc, lại thiên nhiên có, hội tụ thiên địa linh lực hiệu quả, như Ứng long nữ có thể lưu tại cái này tu luyện, có thể sớm

ngày phá cảnh.”

La Quan lắc đầu, “Trong biển nguy cơ trùng trùng, Ứng long nữ nếu muốn phá cảnh, hay là ngươi ta vì nàng hộ pháp cho thỏa đáng, liền đừng lưu tại cái này.”

“Đại nhân nói đúng lắm.” Tang Tang gật đầu, nàng vốn là thuận miệng nhắc lên.

La Quan nói: “Đi thôi, chúng ta trở về.”

Ứng long nữ hiện ra bản thể, chở đi La Quan 3 người, thẳng đến sừng cong biển mà đi, lại tốn hao hẹn 1 canh giờ sau, mới đi đến Tinh Nguyệt minh thuyền lớn không xa, thừa dịp trận pháp chưa từng tu vi, từ lỗ hổng lặng yên không một tiếng động trở lại trên thuyền.

Vừa đến một lần, sắc trời đã sắp sáng.

Thuyền lớn tu bổ làm việc, cũng đến hồi cuối, ngày đó đầu nhảy ra mặt biển, vẩy xuống kim hồng sắc quang mang, chiếu rọi thiên hải lúc, “Ông” một trận kêu khẽ, trận pháp lại lần nữa mở ra.

Rất nhanh, thuyền lớn khởi động, phá sóng tiến lên.

Cũng chính là tại lúc này, cách đó không xa truyền đến kinh hô, “Chu huynh!”

“Không tốt, Chu Thông bị giết!”

“Nhanh, đi tìm Tinh Nguyệt minh tu sĩ!”

Táo ầm ĩ tạp, nhấc lên hỗn loạn tưng bừng.

Rất nhanh, Tinh Nguyệt minh tu sĩ, liền vội vàng đuổi tới, trước kiểm tra Chu Thông thi thể, xác định hắn chết đi đã lâu, máu đều lạnh thấu, không khỏi im lặng. Mà ra tay người, rất là gọn gàng mà linh hoạt, hiện trường càng không có lưu lại , bất kỳ cái gì dấu vết để lại.

Tựa hồ, là tại không có chút nào phòng bị ở giữa, liền bị giết chết.

Điều này không khỏi làm Tinh Nguyệt minh tu sĩ hoài nghi, động thủ giết người, hoặc là người quen, mới có thể để cho người chết buông xuống đề phòng.

Vương Đồ bọn người vừa sợ vừa giận, lúc đầu Chu Thông bị giết, bọn hắn còn cảm thấy phẫn nộ, nào nghĩ tới lại sẽ liên luỵ đến trên người mình. Bị hỏi thăm phiền lòng ý loạn, lại không có đầu mối tình huống dưới, bọn hắn cũng không muốn lại lẫn vào.

Đêm qua hỗn loạn không chịu nổi, lại thêm thuyền lớn vỡ vụn, trận pháp không trọn vẹn, muốn tra ra việc này, có thể nói khó khăn trùng điệp. Đã người chết việc này, không ai truy cứu, vậy không bằng trước thả thả… Trải qua ác giao tập kích một chuyện, trên thuyền tử thương không nhẹ, Tinh Nguyệt minh trên dưới bận bịu sứt đầu mẻ trán.

Thế là, cái này cọc giết người sự kiện, liền che giấu tại biển cả sóng gió phía dưới, không giải quyết được gì.

Xuyên qua sừng cong biển, thuyền lớn một đường thông

suốt, tại sau 5 ngày thuận lợi đến Đạt Lạp đảo.

La Quan mang theo Tang Tang, Ngao Tú xuống thuyền lúc, lại gặp Vương Đồ, cái sau tinh thần có chút uể oải, có ác giao tập kích, bị lôi đình quấy nhiễu nguyên nhân, cũng có Chu Thông bị giết, chịu đựng mấy ngày đề ra nghi vấn bực mình.

“A… Lưu huynh, các ngươi cũng tại Đạt Lạp đảo dưới a.” Lên dây cót tinh thần, Vương Đồ cười chắp tay, lẫn nhau cũng coi như bạn cùng chung hoạn nạn, thái độ càng thân cận mấy điểm.

La Quan cười cười, nói: “Không ở lâu, tại Đạt Lạp đảo tiến hành hơi chút tu chỉnh, liền kế tiếp theo đi đường.”

“A, cái kia ngược lại là đáng tiếc, Vương mỗ mục đích chính là Đạt Lạp đảo, còn muốn phụng mệnh đi bái phỏng 1 vị quý khách, ngày sau nếu có cơ hội lời nói, lại cùng Lưu huynh gặp nhau.” Vương Đồ trên mặt, lộ ra mấy điểm tiếc nuối, cũng không phải nói một chút mà thôi.

“Dễ nói, tại hạ cáo từ.” La Quan quay người, mang theo Tang Tang, Ngao Tú cùng Ứng Thanh Linh rời đi.

Nhìn qua hắn bóng lưng, có người nói: “Sách, vị này Lưu đạo hữu, không chỉ có diễm phúc không cạn, vận khí cũng vô cùng tốt, ngươi ta bao nhiêu đều gặp tai vạ, hắn ngược lại người không việc gì như.”

“Đúng vậy a, nhưng xui xẻo nhất, hay là Chu Thông, lại đem mệnh cho nhét vào trên thuyền!”

“Các ngươi nói, động thủ là ai? Bất quá Chu Thông người này, làm việc ăn mặn vốn không kị, xảy ra chuyện cũng chỉ là chuyện sớm hay muộn.”

Lại 1 người tu sĩ mở miệng, nghĩ nghĩ, hạ giọng, “Các ngươi không biết a? ? Chu Thông trước đó, còn đối vị này Lưu đạo hữu, cập thân bên cạnh nữ quyến động qua tâm nghĩ, hắn cùng một đám hải tặc thật không minh bạch… Hừ hừ, đại khái là không làm đến động thủ đi.”

Vương Đồ nghe vậy trong lòng co rụt lại, bỗng dưng ngẩng đầu, nhìn về phía La Quan bọn người phương hướng rời đi.

Hẳn là, động thủ giết chết Chu Thông, sẽ là hắn? Ý niệm này không hề có điềm báo trước, cũng không biết sao, hắn lại cảm thấy rất có khả năng.

“Vương huynh, nhìn cái gì đấy? ? Người đều đi xa, bất quá 2 vị kia cô nương, chỉ nhìn thân hình cũng là tuyệt đại phương hoa…”

Vương Đồ tranh thủ thời gian khoát tay, “Nói mò gì đâu? Đi mau đi mau, đừng tại đây không che đậy miệng!”

So sánh Tô Môn đảo, Đạt Lạp đảo phải nhỏ hơn nhiều, ra bến tàu không xa, liền có 1 cái thành nhỏ.

La Quan bọn người kinh nghiệm minh thân phận, thuận lợi vào thành về sau, liền tìm một cái khách sạn đặt chân.

Sở dĩ làm như vậy, vừa đến muốn giúp Ngao Tú hoàn thành trị liệu, trước ổn định nó trạng thái, cái này cần an ổn một chút hoàn cảnh.

Mặt khác, Ứng long nữ khoảng thời gian này, một mực hấp thu trong bình ngọc ngưng luyện Long khí, hoặc gần đây liền có thể hoàn thành phá cảnh.

Cái này khiến La Quan có chút ao ước, Giao long tu luyện, tựa hồ so tu sĩ mau lẹ rất nhiều.

Thần hồn ngưng cửu khúc, hắn dù đã độ nó 6, nhưng tiếp xuống muốn kế tiếp theo tăng lên, cũng không phải là 1 chuyện đơn giản.

Mà tại kiến thức, trước đó ác giao cùng 3 vị đại kiếp cảnh siêu cấp cường giả chém giết về sau, La Quan mạnh lên tâm tư, càng phát ra bức thiết.

Tiếp tục tu luyện đi.

Liên tiếp 3 ngày, đóng cửa không ra.

Tin tức tốt là, Ngao Tú trị liệu rất có hiệu quả, tiểu nha đầu tỉnh lại, lại không còn biểu hiện u ám buồn ngủ, líu ríu rất náo nhiệt.

Ứng long nữ tu hành, cũng hết thảy thuận lợi, chỉ là phá cảnh cánh cửa như rất cao, đại khái còn cần một chút thời gian chuẩn bị.

Không tốt không xấu tin tức là, tại trải nghiệm qua đột

bay mãnh tiến vào thức tu luyện về sau, La Quan lại lần nữa cảm nhận được, cước đạp thực địa buồn rầu.

Cái này tu vi, tăng lên, thực tế là quá chậm!

Một đêm này, hắn tự tu luyện bên trong tỉnh lại, chính xoa mi tâm, khóe miệng lộ ra cười khổ lúc, đột nhiên “Oanh” một tiếng vang thật lớn, từ cách đó không xa truyền đến.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 800 : Đồ Tư Tư thân thích?

Khách sạn một góc nổ.

Trong đêm tối, pháp thuật quang mang lăng lệ, chém giết gầm thét truyền đến.

La Quan đi tới trước cửa sổ, đẩy ra một góc nhìn lại, động tĩnh có phần không nhỏ, lan đến gần xung quanh khu vực.

Không ít người vừa mắng nương, một bên kéo quần lên thoát đi.

Còn tốt, cách bọn họ chỗ tiểu viện, còn có chút khoảng cách, khách sạn cùng Đạt Lạp đảo phương diện, ứng rất nhanh liền sẽ làm ra phản ứng.

Nhưng sự tình tiến triển, lại có chút ra ngoài ý định, chém giết đã cầm tiếp theo một hồi, lại chậm chạp không gặp bất luận kẻ nào ra mặt ngăn cản.

Xem ra, tối nay việc này, không thích hợp a.

Suy nghĩ chuyển động, La Quan đẩy cửa ra ngoài, gọi Tang Tang, Ngao Tú cùng Ứng Thanh Linh ra, đối với các nàng nói: “Rời đi trước cái này, miễn cho nhiễm phiền phức.”

Đây không phải sợ, mà là đối mặt ngoài ý muốn lúc, hợp

lý tự vệ biện pháp.

Dù sao, đây không phải Thiên Thanh đại lục, hắn đường đường “2 lục chung chủ, thiên hạ Kiếm tôn”, cũng được trước điệu thấp, cẩn thận làm việc.

Tang Tang nói: “Tối nay cái thằng này giết cổ quái, có lẽ có không ổn, rời đi nơi đây, mới là nhân tuyển tốt nhất.” Cái gì gọi là thịnh tình thương, biết nói chuyện? Đây chính là!

Một đoàn người, vội vàng ra tiểu viện, cũng mặc kệ 4 phương 8 hướng, những cái kia vây quanh người xem náo nhiệt, trực tiếp hướng phương xa bay đi.

“Người nào, dừng lại?” Trong bóng tối, đột nhiên truyền ra quát khẽ, một đám tu sĩ thân ảnh hiện ra, xuyên màu lót đen trường bào, trước ngực thêu lên hình vuông đồ huy.

Đạt Lạp đảo phương diện tu sĩ? ! Cái này đồ huy, tại hạ thuyền rời đi bến tàu lúc, bọn hắn từng gặp, còn bị kiểm tra thân phận ngọc quyết. Hẳn là không người dám như thế trắng trợn, nghênh ngang ngụy trang a?

Cho nên, cách đó không xa khách sạn, đang lúc chém giết đại chiến, quay đầu liền đến địa phương, liền có Đạt Lạp đảo phương diện tu sĩ cảnh giới…

La Quan chắp tay, nói: “Mấy vị đạo hữu, không biết có chuyện gì?” Hắn dư quang đảo qua xung quanh, Đạt Lạp đảo dù không bằng Tô Môn đảo phồn hoa, nhưng thương khách cũng không ít, ban đêm giải trí hạng mục

rất nhiều.

Nhưng tối nay phiến khu vực này, rõ ràng yên tĩnh rất nhiều, thương hộ đại môn đóng chặt, một chút tiêu hồn động cũng tắt mê người ánh đèn, như đã sớm đạt được nhắc nhở.

Mấy tên Đạt Lạp đảo tu sĩ rơi xuống, đảo qua Tang Tang, Ứng Thanh Linh lúc, đáy mắt lộ ra một tia kinh diễm, một người cầm đầu nói: “Thông lệ kiểm tra, mời lấy ra thân phận ngọc quyết.”

Rất nhanh, kiểm tra hoàn thành, không có vấn đề gì.

Người này trả lại thân phận ngọc quyết, do dự một chút, nói: “Ở trên đảo có tội phạm xâm nhập, ta cùng phụng mệnh phong tỏa phiến khu vực này, tối nay có lẽ có ngoài ý muốn phong ba, mấy vị hay là mau chóng quay về chỗ ở đi.”

Hắn phất phất tay, ra hiệu cho qua.

“Đa tạ đạo hữu nhắc nhở, chúng ta lúc này đi.” La Quan gật gật đầu, dẫn người rời đi.

Nhìn qua mấy người bóng lưng, một tên Đạt Lạp đảo tu sĩ, nhỏ giọng nói: “Đầu lĩnh, làm sao liền thả bọn họ đi rồi? 2 nữ nhân kia, thật là đẹp a… Khục, ta còn không có nàng dâu đâu…”

“Phi! Nghĩ mù ngươi mắt, dạng này dung mạo, cũng là ngươi có thể lo nghĩ? Hừ hừ, tối nay có chính sự, đều xốc lại tinh thần cho ta đến, như trì hoãn đại nhân an

bài, không chết cũng phải lột da!” Đội trưởng cười lạnh, hung hăng trừng mắt liếc hắn một cái.

Trên thực tế, còn có một số lời nói, hắn vẫn chưa nói ra, tỉ như đối diện mấy người kia, từ đầu đến cuối đều phi thường bình tĩnh. Cũng không phải là mặt ngoài, mà là đôi mắt bên trong, toát ra một ít tâm tình chập chờn. Huống chi, tại hoang đảo này khu vực, như không có chút thủ đoạn, sao dám mang theo mỹ nữ đồng hành?

Tóm lại, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, dù sao lại không phải mục tiêu nhân vật.

Sau đó, một đường thông suốt, La Quan nghĩ đến sáng sớm ngày mai, liền dẫn người đi thuyền, kế tiếp theo tiến về Thiên Linh đảo. Dứt khoát ra khỏi thành, thẳng đến bến tàu, dạng này coi như có đại sự xảy ra, đem trong thành huyên náo úp sấp, cũng tổng liên luỵ không đến bọn hắn.

Nhưng sự thật chứng minh, phiền phức quấn thân loại sự tình này, một khi thật phát sinh, liền không phải ngươi muốn tránh, liền có thể né tránh được.

Tiếng xé gió, từ sau lưng truyền đến, nương theo gầm thét.

“Đừng để bọn hắn trốn!”

“Toàn bộ cầm xuống, 1 cái đều đừng bỏ qua!”

La Quan rất bất đắc dĩ, ta đạp ngựa đều trốn đến ngoài thành, các ngươi còn tới? Làm sao? Chẳng lẽ lão tử liền

dài 1 trương, dễ khi dễ mặt? ! Trong lòng mắng to, mặt ngoài lại không hiện nửa điểm, cho Tang Tang các nàng đưa mắt liếc ra ý qua một cái, mấy người liền thối lui đến bên cạnh, bày ra việc không liên quan đến mình, các ngươi thích thế nào địa, coi như chúng ta không tồn tại thái độ.

Mắt thấy bọn hắn bay tới, mắt thấy bọn hắn bay qua, mặc dù cũng coi như thấy mấy lần, nhưng La Quan một điểm nhúng tay ý tứ đều không có.

Ôn thần, đi nhanh, đừng đến tai họa chúng ta!

Sau đó, “Bành” một tiếng vang thật lớn, nương theo lấy tiếng kêu thảm thiết, phía trước bến tàu trên đường, có người âm thầm mai phục.

Một nữ tử bị đánh bay trở về, thật vừa đúng lúc, chính rơi vào La Quan bọn người trước mặt, một bên thổ huyết một bên khóc, “Ca ca, ta đau quá, mau cứu ta…”

Nhìn nàng khóc lê hoa đái vũ, mặt mũi tràn đầy sợ hãi, một mặt chấn kinh thú nhỏ bộ dáng, La Quan khóe mắt hung hăng nhảy một cái.

Cái này đạp ngựa, có tính không nồi từ trên trời đến? ! Ngươi muốn khóc, mời bò xa một chút a!

Bá ——

Mấy tên người áo đen vây quanh.

La Quan mặt mũi tràn đầy chân thành, chân thành nói:

“Chư vị, ta nói chúng ta cùng vị cô nương này, vốn không che mặt càng không nhận ra, các ngươi hẳn là sẽ tin a?”

Không có trả lời, từng đạo băng lãnh ánh mắt, đem mấy người bao phủ.

“Thường Thục!”

Phương xa, truyền đến một tiếng lo lắng gầm thét, tiếp theo là “Ầm ầm” khủng bố tiếng chém giết.

6 máu đỉnh phong vũ phu, liền như nhân gian hung khí, nhất quyền nhất cước ở giữa, đều bộc phát ra làm người sợ hãi lực lượng kinh khủng.

Hắn mặc dù rất mạnh, nhưng vây giết người áo đen nhóm, cũng thực lực kinh người, ngạnh sinh sinh đem 1 tôn 6 máu vũ phu, cho vây được khó mà phá vây.

Nếu không phải bọn hắn trong lúc xuất thủ, thêm ra mấy điểm khắc chế, sợ là đã xem hắn trấn sát. Muốn bắt người sống? Quả nhiên 2 huynh muội này, quả nhiên đại biểu cho đại phiền toái.

Tin tức tốt duy nhất là, Đạt Lạp đảo phương diện tu sĩ, vẫn chưa đuổi theo ra đến, tựa hồ không tiện lẫn vào đến trong chuyện này.

“Trước bắt nữ, lại bức Thường Uy thúc thủ chịu trói… Những người này, cùng một chỗ giết!” Băng lãnh quát khẽ, truyền vào trong tai.

La Quan vuốt vuốt mi tâm, bất đắc dĩ nói: “Cần gì chứ, chúng ta là thật, không muốn trêu chọc phiền phức a…”

Ông ——

Lời nói chưa dứt, kiếm đã xuất.

Một nháy mắt, xuyên thủng đối diện người áo đen cái cổ, trảm linh chân ý gào thét mà ra, đem nó hồn phách, ý thức hoàn toàn chôn vùi. Những người áo đen này, xem xét cũng không phải là cái gì nhân từ nương tay hạng người, đã trở mặt giết người, liền phải gọn gàng mà linh hoạt không lưu tai hoạ ngầm.

Tang Tang đưa tay, hướng về phía trước nhấn một cái.

Oanh ——

Như trời sập tại trước, khủng bố áp lực, trong chốc lát giáng lâm, mấy tên người áo đen động tác lập tức cứng ngắc. Sau một khắc, chỉ cảm thấy một vòng sâm hàn, tại chỗ cổ đảo qua, ý thức tùy theo lâm vào hắc ám.

Dù sao, đối với kiếm tu mà nói, giết người cho tới bây giờ đều là, 1 kiện cực sự tình đơn giản, huống chi còn có tốt phụ trợ.

Phù phù ——

Phù phù ——

Phơi thây đầy đất, huyết tinh tràn ngập!

Thường Thục trừng lớn mắt, triệt để ngốc, nàng chưa hề nghĩ tới, những này đáng sợ kẻ đuổi giết, tại trước mặt người khác lại không chịu nổi một kích.

Chợt lấy lại tinh thần, ngã nhào xuống đất, “Tiền bối, chúng ta là Thiên Linh đảo Thường gia con cháu, bị người hãm hại truy sát, còn xin đại nhân xuất thủ, cứu ta huynh muội tính mệnh!”

Bành bành ——

Nhìn xem mãnh đập Thường Thục, La Quan mặt đều lục, có quỷ mới muốn biết các ngươi là ai được không? Điều này cùng ta, có rắm quan hệ!

Vây giết Thường Uy người áo đen, trong mắt hiện lên kinh sợ, “Vô Lượng cảnh? Không tốt, cái này Thường gia âm thầm, còn có hậu thủ!”

“Nhanh, hướng đại nhân cầu viện!”

Răng rắc ——

1 viên ngọc giản, bị tan thành phấn vụn.

La Quan tâm thật mệt mỏi, cái gì Thường gia chuẩn bị ở sau? Các ngươi những người này, sợ là không có mắt a. Hắn có thể làm sao? Hắn cũng tốt bất đắc dĩ a!

Một bước hướng về phía trước, đưa tay rơi kiếm, sát na kiếm minh nổi lên bốn phía, hóa thành cuồn cuộn mưa gió, đem một đám người áo đen cuốn vào trong đó.

“A! Ngươi dám giết chúng ta? Đại nhân tất sẽ không bỏ qua ngươi!”

“Dám phá hỏng chủ nhân nhà ta đại sự, ngươi trốn không thoát…”

Uy hiếp, gầm thét như là loại này, thực tế quá ngu, chẳng lẽ ta còn có thể bởi vì, các ngươi lời này liền dọa đến nương tay chân run, thậm chí dứt khoát từ cắt cổ? !

Rất nhanh, bên tai an tĩnh xuống, Thường Uy một mặt chấn kinh, đáy mắt nhưng lại hiển hiện, một chút hồi hộp, bất an, gạt ra khuôn mặt tươi cười, cung kính nói: “Đa tạ tiền bối xuất thủ, cứu vãn bối huynh muội, đại ân đại đức…”

Chưa nói xong, liền bị đánh gãy, La Quan mặt lạnh lấy, cau mày nói: “Ta rất không thích phiền phức, nếu không phải không có phát hiện, các ngươi có cố ý, họa thủy đông dẫn tính toán, bản tọa đã sớm 1 kiếm trảm các ngươi.”

“Xéo đi, tốt nhất về sau, mãi mãi cũng không muốn, lại xuất hiện ở trước mặt ta!”

Thường Uy sắc mặt xấu hổ, nhưng lòng dạ, lại thở dài một hơi, xem ra vị tiền bối này, cũng không phải là đối phương an bài quân cờ.

Vậy là tốt rồi!

“Vâng vâng vâng, tiền bối xin yên tâm, vãn bối cái này liền dẫn người đi…”

Một tiếng cười khẽ, đột nhiên ở bên tai vang lên, “Đi? Thường công tử, ngươi muốn đi đâu?” Trong bóng tối, đi tới một nữ tử, người mặc váy đỏ, thân thể xinh đẹp vũ mị, một cặp mắt đào hoa bên trong thủy quang oánh oánh, trước đảo qua một chỗ thi thể, miễn cưỡng nói: “Thật sự là một đám ngu xuẩn, chuyện đơn giản như vậy cũng làm không được, bất quá chết thì chết đi, miễn cho ta nhìn tâm phiền.”

Nàng đôi mắt, rơi vào La Quan trên thân, “Tiểu kiếm tu, thực lực không tệ a, đã cùng tỷ tỷ gặp được, đó chính là duyên điểm. Như vậy đi, ngươi đem sau lưng 2 cô gái này, đưa cho ta làm lễ vật, tỷ tỷ ta đâu liền giơ cao đánh khẽ, cho ngươi cái mạng sống cơ hội, thế nào?”

Đang khi nói chuyện, ném qua tới một cái mị nhãn, vặn vẹo uốn éo vòng eo, “Thậm chí, nói không chừng ta 1 cao hứng, còn có thể cùng ngươi thân cận một chút.”

La Quan nhẫn mấy nhẫn, nhịn không được, bịt lại miệng mũi, nói: “Hồ ly tinh? Trước kia ta cũng nhận biết 1 vị, trên thân rất thơm a? Làm sao đến ngươi cái này, liền thành một cỗ tao tanh.”

Hắn lui ra phía sau một bước, “Còn có, đại tỷ ngươi chẳng lẽ không biết, mình có miệng thối? Cũng không biết ngày thường bên trong, đều ăn cái gì đồ vật… Ọe, thật có lỗi thật có lỗi, ta thật có điểm nhịn không được.”

Khuôn mặt như vẽ, váy đỏ xinh đẹp nữ tử, biểu lộ quản lý một chút liền băng, nàng tung hoành nhiều năm dưới váy trảm nam vô số, chưa từng chịu qua như thế ác độc

nguyền rủa? ?

Nàng nghiến răng nghiến lợi, cười lạnh một tiếng, “Tiểu tử, ngươi miệng như thế có thể nói, miệng việc nhất định tốt, đợi ta bắt lại ngươi, liền chặt đoạn tứ chi nuôi dưỡng ở bình hoa bên trong, làm 1 cái tử vi bình người, nhìn ngươi còn có thể hay không, lại nói ra những những lời này.”

Bành ——

Một tiếng vang trầm, váy đỏ bỗng nhiên chấn động, nhấc lên, lộ ra 2 đầu trắng nõn chân dài, sau một khắc khói vàng cuồn cuộn, bao phủ thập phương.

Thật sự cho rằng, vừa rồi 2 người tại kia tất tất, là không có việc gì nước số lượng từ, lãng phí thời gian? ? Hừ hừ, nghĩ xấu a chư vị. Gọi là thăm dò lẫn nhau, tương hỗ dò xét, nhìn đối phương sâu cạn, thuận tiện lại xác định một chút, âm thầm còn giấu không có cất giấu giúp đỡ.

Váy đỏ hồ ly nữ cảm thấy, La Quan có chút thủ đoạn, nhưng cũng chỉ là có chút thủ đoạn, thả cái rắm để phòng lỡ như, liền có thể động thủ. Về phần tử vi bình người việc này… Hắc, vậy thật là không phải nói một chút, phối hợp thêm một chút, chuyên môn ôn dưỡng dược thủy, hiệu quả cạc cạc tốt, nàng đều nuôi 17-18 cái đâu.

Về phần La Quan, thì là xác định, liền hồ ly lẳng lơ 1 cái, kia còn có cái gì có thể lo lắng? Đánh rắm lại thế nào giọt? Thật sự cho rằng, 1 cái rắm nhất định càn khôn, đó

mới là nghĩ cái rắm ăn.

Ngang rống ——

Khói vàng cuồn cuộn, cái rắm khí bốn phía lúc, chỉ nghe một tiếng long ngâm vang lên, váy đỏ hồ ly lẳng lơ thân thể cứng đờ, trợn to tròng mắt lộ ra sợ hãi. Sau đó, trước mắt khói vàng, sát na từ đó một phân thành hai, kiếm ảnh sáng rực như sắc trời, kém chút đưa nàng con mắt cho chiếu mù.

Phốc ——

Một tiếng vang trầm, đầu lâu phóng lên tận trời, đợi rơi trên mặt đất lúc, đã biến thành 1 con, mấy chục trượng lớn hồ ly đầu.

Đỏ mao, theo máu tươi tuôn ra, càng là tao thối vô song.

Tang Tang nhíu mày, cười lạnh nói: “Hồ yêu này, đi là bàng môn tà đạo tu hành con đường, một thân yêu khí ô uế đến cực điểm, chết đáng đời.”

La Quan kỳ thật cũng không thèm để ý, đáng đời không sống nên việc này, dù sao người tại giang hồ thân thể đã không thuộc về mình, có đôi khi ngươi giết ta, ta giết ngươi, thật có tuyệt đối đúng sai? Bất quá lập trường khác biệt, góc độ khác biệt thôi. Nhưng đáng giết, khẳng định còn muốn giết, cũng không thể ngươi đều phải đụng đến ta, ta còn cùng ngươi nói cái gì nhân ái hiền hoà a? Nói nhảm.

Không thẹn lương tâm chính là.

Tùy ý gật gật đầu, phất tay, “Thất thần làm gì, muốn để ta cũng đưa các ngươi đoạn đường, kế tiếp theo xéo đi, càng xa càng tốt!”

Thường Uy là có kiến thức, mặc dù hồ ly lẳng lơ chỉ thả cái rắm, liền bị 1 kiếm chặt, nhưng khí tức là hàng thật giá thật Vô Lượng cảnh.

Trong lúc nhất thời, nhìn về phía La Quan ánh mắt, càng nhiều mấy điểm kính sợ.

“Vâng, vãn bối phát thệ, liên quan tới chuyện hôm nay, tuyệt sẽ không nói cho người thứ 4 biết được… Vãn bối cáo từ! !” Ôm lấy Thường Thục, hắn xoay người rời đi, tâm lý nhưng thật ra là có chút tiếc nuối. Lấy vị tiền bối này tu vi, như nguyện ý trợ giúp Thường gia, bọn hắn tình cảnh đem tốt hơn nhiều, nói không chừng còn có thể… Đáng tiếc, tiền bối rất rõ ràng, đối này không có chút nào hứng thú.

La Quan hừ lạnh, tính tiểu tử này, còn có chút nhãn lực kình, biết cái gì mới là trọng điểm.

Nhìn lướt qua, trên đất hồ ly tinh thi thể, hắn nhịn không được sinh ra suy nghĩ, hồ yêu này sẽ không phải, cùng Đồ Tư Tư là thân thích chứ? Còn có cái kia, phong sơn Yêu tộc nhụy hoa nương nương, nghe Hắc Sơn Lão Yêu nói, tựa hồ cũng là xuất thân kỳ núi một mạch? ?

Được rồi, liền xem như thân thích, giết cũng giết, Đồ Tư Tư còn có thể cắn hắn? Về phần hoa gì nhị nương nương, cùng gặp gỡ lại nói.

Nghĩ nghĩ, La Quan đào cái hố to, đem hồ yêu cùng những người này đều chôn xong, lúc này mới đổi một cái phương hướng, kế tiếp theo đi đường.

Rất thuận lợi đi tới bến tàu, hiển nhiên vừa rồi chém giết động tĩnh, hấp dẫn đến không ít chú ý, trên bến tàu bầu không khí có chút khẩn trương. Một chút trên thuyền lớn, thỉnh thoảng lướt qua độn quang, phòng ngự trận pháp loại hình, cũng mở ra không ít, chiếu bến tàu khu vực mấy như ban ngày.

Đạt Lạp đảo phương diện tu sĩ, chính tuần sát các phương, cũng là vì trấn an trên bến tàu, mọi người cảm xúc. Chế tạo ra một loại, chúng ta rất tận tâm tẫn trách, chư vị không cần phải lo lắng không khí… Dù sao, bọn hắn đã sớm tiếp vào thông tri, phiền phức sẽ không lan đến gần bên này.

Lại một lần, bị kiểm tra thực hư thân phận, La Quan âm thầm suy đoán, cái này vạn đảo chi quốc sẽ không phải, là có cái gì đối thủ một mất một còn a? Làm sao đối với chuyện này, quản lý như thế nghiêm ngặt.

Thuận lợi tiến vào bến tàu, thẩm tra một chút, thật đúng là xảo, ngày mai liền có một chiếc thuyền lớn, muốn tiến về Thiên Linh đảo.

Mua vé, lên thuyền, hừng đông liền xuất phát.

Mau chóng rời đi cái chỗ chết tiệt này!

—

Chương 801 : Tu luyện cùng ác thú vị

Hừng đông.

Lần này, không có lại phát sinh ngoài ý muốn.

Thuyền lớn thuận lợi xuất phát, lái rời Đạt Lạp đảo.

La Quan nhẹ nhàng thở ra, lẩm bẩm nói: “Luôn cảm thấy, nơi này cùng ta bát tự không hợp, hay là tránh xa một chút tốt.”

Nhìn thoáng qua, bên ngoài thiên hải một màu, phong quang vô hạn tú lệ, hắn quay người trở về phòng tiếp tục tu luyện.

Đã con đường tu luyện, nói ngăn lại dài, liền chỉ có cố gắng gấp bội, mới có thể vượt khó tiến lên!

…

Sừng cong biển , biên giới nơi nào đó.

Nơi cực sâu, 1 đầu rãnh biển.

Mấy thân ảnh, dẫn theo một chén đã dập tắt thanh đồng cổ đăng, xuất hiện ở đây.

Trước mặt bọn hắn, chính là trước đây không lâu, bị trấn sát ác giao. Thi hài không trọn vẹn, chỉ còn hơn tầng 1

mỏng da, cùng mấy cây nát xương.

Khiến mấy người kia sắc mặt, âm trầm ướt át.

“Ai lớn mật như thế, dám giết chết ta ngự thú!” Người trẻ tuổi sắc mặt lộ ra một tia tái nhợt, tuấn mỹ khuôn mặt, giờ phút này hoàn toàn méo mó.

Trong lòng, đang rỉ máu.

Cái này Giao long, hắn không tiếc đại giới chăn nuôi mười mấy năm, lại dựa vào các bí pháp trợ nó, không ngừng tinh thuần huyết mạch, mới thành khí hậu.

Lần này, đem nó phóng tới hoang đảo hải vực, chính là muốn thôn phệ huyết thực, lấy hoàn thành phá cảnh.

Trước đây không lâu, thông qua dắt hồn đèn đồng phát hiện, Giao long đã đột phá đại kiếp cảnh, chỉ là điều khiển bí pháp, đột nhiên xuất hiện một chút ngoài ý muốn, mới không thể sớm cho kịp đưa nó triệu hồi.

Cùng dẫn người vội vàng chạy đến, chính là trước mắt kết cục, hắn làm sao có thể tiếp nhận? Huống chi, cái này Giao long đối với hắn mà nói, có tác dụng lớn khác!

Vừa nghĩ đến đây, Dương Tử Việt nghiến răng nghiến lợi, “Đáng chết, thật là đáng chết… Tìm tới manh mối không có? !”

“Hồi bẩm thiếu gia, động thủ người rất thẳng thắn, không có lưu lại bất luận cái gì dấu vết để lại, tiểu nhân sẽ đem thi hài mang về, nghĩ biện pháp lại làm điều tra.” Kiểm

tra thi hài tu sĩ, trở lại phục mệnh.

Ba ——

Trùng điệp một bạt tai, người này bị đổ nhào, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, “Thiếu gia tha mạng! Thiếu gia tha mạng!”

“Đồ vô dụng, còn chưa cút đi một bên.” Bên cạnh, còng lưng thân thể, thân thể cao lớn lão bộc, cung kính nói: “Tử Việt thiếu gia, không ngại trước lưu hắn mạng chó, như cuối cùng tra không được, tái phát rơi không muộn, ngài đừng tức giận hỏng thân thể.”

Hơi dừng một chút, “Mặc giao tuy bị giết, ta còn có cái khác chuẩn bị, lão gia tử thọ đản gần, ngài nên khởi hành tiến về Thiên Linh đảo.”

Dương Tử Việt thở sâu, “… Lại nghe Tôn thúc, nhưng chuyện này, bản thiếu tất tra đến cùng, dám giết ta Giao long, ta tất diệt hắn cả nhà!”

Lão bộc một mặt vui mừng, “Kia là đương nhiên, bất luận đối phương là ai, phạm phải lớn như thế ác sự tình, đều nhất định phải chết.”

…

Đạt Lạp đảo, ngã về tây nam 300 dặm chỗ, có mấy toà lồi ra mặt biển, không tính hòn đảo trọc thạch phong. Một khi thủy triều thời điểm, nước biển liền sẽ đem cái này bên trong, cho hoàn toàn bao phủ.

Cái này bên trong, là một chỗ lén qua điểm.

Dù sao, cả thật giả khó điểm thân phận ngọc quyết, đều có người chế tạo ra bán, lén qua loại chuyện này, đương nhiên tồn tại.

“Nhanh lên, đều mau tới thuyền!”

“Vạn nhất gặp phải lâm thời kiểm tra bộ phận, ai cũng chớ lộn xộn, chúng ta tự sẽ thương lượng.”

Thường Uy mang theo muội muội Thường Thục, chui tiến vào chật chội, hẹp tiểu nhân lén qua thuyền. Theo “Bành” một tiếng, boong tàu bị trùng điệp buông xuống, khoang tàu nháy mắt lâm vào hắc ám.

“Ca…”

Thường Thục vô ý thức, hướng hắn mang bên trong né tránh.

“Đừng sợ, ca tại đây!” Thường Uy đưa nàng ôm trong ngực bên trong, đôi mắt như điện, lạnh lùng đảo qua xung quanh, quanh thân hừng hực khí huyết như ẩn như hiện.

Những cái kia thăm dò ánh mắt, dần dần rút đi.

2 ngày sau, mọi người mới bị phóng ra, leo lên một chiếc bình thường đi thuyền tàu chở khách. Không kiểm nghiệm thân phận ngọc quyết, nhưng vé tàu giá cả, so bình thường quý chừng mười lần.

Gian phòng đơn sơ, Thường Thục thay quần áo khác, sắc mặt tái nhợt, trong mắt vẫn có hồi hộp, “Ca, chúng ta bây giờ đi đâu?”

Thường Uy có chút đau lòng, nhưng bây giờ loại tình huống này, nàng nhất định phải nhanh thành thục, nghĩ nghĩ trầm giọng nói: “Chúng ta đi Thiên Linh đảo!”

Thường Thục trừng lớn mắt, “Ca, ngươi điên… Lúc trước, chúng ta thật vất vả, mới trốn thoát…”

“Chỗ nguy hiểm nhất, cũng là chỗ an toàn nhất, những năm này chúng ta một mực trốn, nhưng lại có thể chạy trốn tới địa phương nào? Không bằng dùng trong tay đồ vật, đi liều một lần! Ta từ trên xuống dưới nhà họ Thường, 1,400 hơn miệng vong hồn, tuyệt không thể chết vô ích!”

…

Sừng cong biển, ác giao ăn người sự kiện, tại bình thường đường thuyền bên trên, là cực ít phát sinh sự tình.

Nếu không, vạn đảo chi quốc đã sớm sụp đổ, cũng không có khả năng bồi dưỡng được, phồn vinh phát đạt trên biển thương mậu, xuất hành.

Đảo mắt, đã rời đi Đạt Lạp đảo 1 tháng, ở giữa từng có mấy lần ở lại, nhưng khoảng cách Thiên Linh đảo, còn rất dài một khoảng cách.

Xem chừng, còn phải khoảng một tháng rưỡi, mới có thể

đến.

Nói thật, hiệu suất này cũng quá chậm, không hề giống là, cấp bậc cao hơn tu luyện hoàn cảnh. Dù sao, tại trên Thiên Thanh đại lục, truyền tống trận loại vật này, đã phi thường phổ biến, mặc kệ đi cái kia bên trong, “Sưu” một chút, rất nhanh liền đến.

Là Tang Tang, cho hắn giải thích, “Vạn đảo chi quốc chỗ, thiên địa quy tắc so Thiên Thanh đại lục, muốn hoàn chỉnh rất nhiều, cái này cũng liền dẫn đến, thúc đẩy không gian chi lực độ khó, tùy theo tăng lên trên diện rộng… Dù sao, không gian thế nhưng là, gần với thời gian đại đạo.”

Đại khái hiểu.

Quy tắc càng hoàn chỉnh, không gian liền càng vững chắc, bố trí truyền tống trận độ khó, cũng tăng lên trên diện rộng.

La Quan cảm thấy, mình cũng thật sự là nhàm chán, người khác mấy ngàn mấy chục nghìn năm, đều là như thế tới, hắn tại cái này chọn cái gì đâm? Có thể thấy được, tu luyện loại chuyện này, thật sự là rất buồn tẻ a, buồn tẻ đến lấy La Quan tâm tính, cũng nhịn không được thất thần.

Ngày này, Ngao Tú làm ầm ĩ lấy muốn ra ngoài chơi, muốn đi ăn đồ ăn ngon. Tang Tang bị quấn không có cách, gõ cửa xin chỉ thị La Quan, hắn lúc này vung tay lên, nói: “Chúng ta muốn bao nhiêu chiếu cố, tiểu bằng hữu cảm xúc, không thể lấy đại nhân tiêu chuẩn, đi yêu

cầu nàng.”

Cho nên, hôm nay đi ra ngoài, đi dạo ăn chơi!

Ứng Thanh Linh biểu thị, nàng muốn tiếp tục tu luyện, hấp thu ác giao Long khí về sau, nàng đã ở vào phá cảnh biên giới, bế quan tu hành là lựa chọn tốt nhất.

La Quan mang theo Tang Tang, Tang Tang nắm Ngao Tú, đẩy cửa đi ra ngoài.

Thuyền lớn đi tại trên biển, một lần đi xa động một tí mấy tháng, các loại nguyên bộ tự nhiên đầy đủ, muốn thỏa mãn các hành khách, toàn phương diện nhu cầu.

Tang Tang đưa tay, che Ngao Tú con mắt, không để nàng đi nhìn, 2 bên lầu gỗ bên trên, những cái kia yêu kiều cười vung vẩy khăn tay cô nương.

Cũng không phải xem thường, dù sao người sống một đời, đã rất gian nan, còn sống đã thuộc không dễ, ai còn có thể yêu cầu càng nhiều? Nhưng tiểu hài tử nha, có một số việc, thực tế không cần hiểu được quá sớm.

Đón lấy, lại để mắt đi nhìn La Quan, lẽ ra một chút 2 mắt, hắn cũng không quan tâm, nhưng ngươi không thể một mực nhìn lấy a?

“Tang Tang, trên mặt ta có mấy thứ bẩn thỉu?”

“Không có.”

“Vậy ngươi xem cái gì?”

“Ta chỉ là muốn nhắc nhở đại nhân, một chút suy nghĩ, là không thể động.” Tang Tang do dự một chút, nhỏ giọng nói: “Ta nghe nói, bởi vì một chút tu sĩ, có rất biến thái đặc thù đam mê, thích gì đều nếm thử, cho nên lây nhiễm một chút, đồ vật loạn thất bát tao, có rất mạnh truyền nhiễm tính, lại trong đó một chút triệu chứng, cơ hồ không có cách nào chữa khỏi.”

La Quan 1 trán hắc tuyến, cái này đều cái gì cùng cái gì? Loạn thất bát tao! Tang Tang, ngươi thịnh tình thương đâu? Ta ở trong mắt ngươi, cứ như vậy bụng đói ăn quàng? Xem nhẹ ai đây!

Không phải liền là vừa rồi, vụng trộm liếc thêm vài lần kia chân dài, eo nhỏ? Lại không phải ta yêu cầu, các nàng quần áo không mặc, ta nhìn thế nào rồi? Nhìn xem lại không phạm pháp!

Rời đi phong tình đường phố, tiến vào mỹ thực kênh, các loại hương khí bồng bềnh, Tang Tang lại biến thành, cái kia quan tâm người thức thời.

Một hồi cho Ngao Tú cho ăn ăn, một hồi giúp La Quan mua uống, còn kèm theo giúp bọn hắn, xử lý trong tay rác rưởi, thuận tiện lau sạch sẽ tay. Đem 2 người chiếu cố thỏa thỏa thiếp thiếp, La Quan tâm tình lúc này mới tốt một chút, miễn cưỡng tha thứ, nàng trước đó vô ý mạo phạm.

Ngao Tú cơ hồ từ đầu ăn vào đuôi, bụng nhỏ chống đỡ tròn trịa, thực tế nhét bất động, còn tay trái tay phải đều cầm lấy một cây mứt quả, ngụm nhỏ ngụm nhỏ liếm láp.

Ăn hàng vốn hàng, không có chạy!

Càng về sau, chơi xấu không chịu đi đường, không phải để La Quan cõng, tựa ở trên lưng hắn không nhiều lắm sẽ, liền lại ngủ thiếp đi.

Tang Tang nói: “Đại nhân yên tâm, Ngao Tú hiện tại trạng thái ổn định, nàng đây chỉ là đơn thuần… Ân, ăn no yêu đi ngủ mà thôi.”

Ăn rồi ngủ, tiểu hài tử vui vẻ.

La Quan trên mặt, lộ ra mấy điểm tiếu dung, nhìn thoáng qua sắc trời, nói: “Được rồi, ra hơn nửa ngày, chúng ta về đi.”

Tang Tang gật đầu, đi theo bên cạnh đi vài bước, nói khẽ: “Đại nhân, phương diện tu luyện, dục tốc bất đạt, ngài đã là cùng thế hệ tu sĩ bên trong, tuyệt đối người nổi bật, không cần cho mình áp lực quá lớn.”

Những ngày gần đây, mọi người ở chung một chỗ, La Quan cũng không nghĩ tới, mình tâm tư có thể giấu diếm được nàng, thở ra một hơi, nói: “Ta cũng không nghĩ có áp lực a, nhưng thiên mệnh đại tranh loại sự tình này, không cố gắng là muốn chết người.”

Cùng thế hệ người nổi bật? Có lẽ vậy.

Nhưng, còn xa xa không đủ! !

Muốn trở thành người thắng cuối cùng, liền nhất định

phải có được, hoành ép cùng thế hệ thực lực, cách cái này một mục tiêu La Quan còn kém rất nhiều.

Tang Tang trầm mặc.

Nàng rất rõ ràng những này, giờ phút này nhịn không được bắt đầu nghĩ, có biện pháp gì hay không, có thể trợ giúp đại nhân càng nhanh mạnh lên? ? Ngô… Nhớ được trong Long tộc, tựa hồ có một môn song tu pháp, nhưng tư âm bổ dương, lớn mạnh song phương thực lực.

Ứng long nữ còn không quá đi, huyết mạch chung quy kém một chút, về phần Ngao Tú… Nhìn thoáng qua, nàng ghé vào La Quan trên lưng, ngủ đến chảy nước miếng bộ dáng, ý niệm này liền bị đè xuống.

Vậy còn có người nào đâu?

Không có cùng Tang Tang nghĩ rõ ràng chuyện này, đột nhiên một trận toán loạn, đưa nàng suy nghĩ đánh gãy, phía trước tựa hồ phát sinh tranh chấp.

La Quan xoay người một cái, trực tiếp đổi con đường, liền muốn tránh đi, hắn hiện tại đối hết thảy phiền phức, đều là xin miễn thứ cho kẻ bất tài.

Có bao xa lăn bao xa a!

Lão tử muốn tu luyện, làm sao có thời giờ giày vò.

Tang Tang cùng đi theo mấy bước, quay đầu nhìn thoáng qua, lại quay đầu nhìn thoáng qua, sau đó giữ

chặt La Quan.

Hắn nhíu mày, “Làm sao? Ở nơi này, ngươi cũng có người quen?”

Tang Tang tiến đến bên tai, nói khẽ: “Đại nhân, nhìn kỹ, dụng tâm nhìn.” Bật hơi thổi tới trên mặt, một trận ngứa một chút, La Quan thối lui một chút, ngưng thần nhìn sang.

Bị làm khó dễ chính là một nữ tử, hình dạng bình thường lại lạ lẫm, dáng người… Ngô, cái này liền có chút đồ vật, trước sau lồi lõm, đường cong nở nang động lòng người.

“Đại nhân, nhìn ra sao?”

La Quan bất động thanh sắc, thu liễm thả suy nghĩ, đột nhiên từ nữ tử này trên bóng lưng, cảm nhận được một tia cảm giác quen thuộc, “Tê… Là nàng? ? Không đúng không đúng, cái này sao có thể!”

Liền vị kia, tùy tiện nhất quyền nhất cước, đều có thể đem trọn con thuyền đánh chìm, có thể thụ cái này khi dễ? ? Nhìn lầm, khẳng định nhìn lầm.

Tang Tang nói: “Đại nhân, ngài không nhìn lầm, ta có thể rất phụ trách nói cho ngươi, chính là nàng.” Nàng chỉ chỉ, cái mũi của mình, “Ngài phải tin tưởng, 1 vị có cùng Chân Long, đồng dạng nhạy cảm khứu giác nữ nhân, bởi vì mùi, là sẽ không thay đổi.”

Cho nên, đây là giả heo ăn thịt hổ? Trước ức sau

giương?

A, ở đâu ra loại này ác thú vị!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 802 : Biểu tỷ đùi

“Xú nữ nhân, ngươi đụng nát nhà ta tổ truyền đại bảo bối, biết sao? Nói cho ngươi, không có mấy triệu linh thạch, việc này không xong!” Một thân cẩm bào, chỉ cao khí giương công tử ca, quơ trong tay đồ sứ tàn phiến, biểu lộ kích động khí thế hùng hổ.

Mấy tên thủ hạ, cũng nhao nhao hát đệm, “Đúng, bồi thường tiền!”

“Thiếu 1 vóc dáng đều không được!”

Hoa ——

Vây xem mọi người thấp giọng hô, vô ý thức lui ra phía sau mấy bước, miễn cho việc này cùng mình, dính dáng đến nửa xu quan hệ. Một chút ánh mắt, nhìn về phía nữ tử nở nang đường cong, ám đạo tiểu nương tử này, hôm nay là trêu ra đại phiền toái.

Nói đại phiền toái, không phải là bởi vì nàng thật đụng nát, cái gì khó lường bảo bối, dù sao vật như vậy, cho dù thật có cũng sẽ không, có người bưng lấy rêu rao khắp nơi, mà lại đối với tu hành người mà nói, đụng một cái liền nát đồ chơi, tính là gì bảo bối?

Cho nên, tỉ lệ lớn việc này, chính là cái ván. Có thể đổi cái góc độ, dám ở trên thuyền lớn thiết lập ván cục, còn không có sợ hãi… Chuyện này, bản thân liền không bình thường.

Đây mới là phiền phức chỗ.

Biển cả lâu tu sĩ, rất nhanh chạy tới, thấy rõ giữa sân thế cục về sau, liền nhịn không được nhíu mày, ánh mắt chán ghét bên trong, lại lộ ra mấy điểm bất đắc dĩ, “Chuyện gì xảy ra?”

Công tử ca xem xét người tới, lập tức mặt mày hớn hở, “A Sinh Ca, hôm nay là ngươi trực a? Liền nữ nhân này, nàng đem ta tổ truyền bình sứ đụng nát, đây chính là ta Vân gia mệnh căn tử, a Sinh Ca ngươi nhưng nhất định phải vì ta làm chủ!”

Đang khi nói chuyện, lại hung hăng trừng mắt liếc nữ nhân kia, nếu không phải nàng không thức thời, nhất định phải nháo đằng, sẽ như vậy phiền phức? Mình cũng không có xách, cái gì qua điểm yêu cầu, chính là để nàng về nhà bên trong, làm 1 cái thị nữ gán nợ mà thôi? Này làm sao rồi? ! Bao nhiêu người cầu đều cầu không đến, thật sự là không biết tốt xấu.

Đương nhiên, ngay từ đầu hắn không phải nghĩ như vậy, cũng không biết sao nhìn thấy nữ tử này về sau, đột nhiên liền biến tâm tư, rõ ràng nàng bộ dáng cũng liền.

Có lẽ, là nàng dáng người động lòng người nguyên nhân?

Biển cả lâu tu sĩ mặt trầm xuống, lạnh giọng nói: “Ít tại cái này cười đùa tí tửng, cùng ta tới!” Hắn quay người thối lui mấy bước, nhìn xem theo tới công tử ca, cắn răng hạ giọng, “Vân Thịnh, ngươi đừng quá mức điểm, thật sự cho rằng ta không dám xử trí ngươi? !”

Cái gì đụng nát tổ truyền bảo bối, cùng loại tiết mục, đều đạp lập tức diễn bảy tám lần. Nếu không phải phía trên đè ép, hắn sớm đã đem tiểu tử này một gương mặt, cho chùy nhão nhoẹt.

Vân Thịnh rụt cổ một cái, một mặt khóc tang, “Nhà ta lão tổ vì tông môn hy sinh thân mình, cha ta vì tông môn chảy máu chảy mồ hôi, tráng niên mất sớm, anh ta cũng vì tông môn chiến tử… Các ngươi đã nói xong, sẽ thiện đãi ta cả đời, hiện tại liền nghĩ trở mặt không nhận nợ?”

“Ô ô ô, vậy ta còn sống cái gì kình, tự sát đi dưới mặt đất, tìm lão tổ, cha ta, anh của ta nói đi, ngươi yên tâm, ta Vân Thịnh có lương tâm, sẽ không nói tông môn nói xấu, ta liền nói các ngươi đối ta đều có thể tốt, là chính ta chán sống, lại hoặc là không cẩn thận, cổ đụng vào trên lưỡi kiếm… Ô ô ô, cái này được đi?”

Tề Sinh mặt đều lục, khóe miệng co quắp một trận, nghĩ thầm đến lại tới, phụ huynh tổ tông vinh quang, chính là như thế dùng đúng không? Nhưng hắn có thể làm sao? Bởi vì, Tề Thịnh nói đây hết thảy, vốn chính là thật.

Lão tổ, phụ thân, ca ca, toàn bộ vì tông môn chiến tử, lập xuống hiển hách công huân, bây giờ chỉ còn duy nhất dòng độc đinh huyết mạch, như tái xuất vài việc gì đó, biển cả lâu còn muốn mặt sao? Về sau còn có ai, nguyện ý vì tông môn, ném đầu lâu vẩy nhiệt huyết?

Nghe nói, lâu chủ đại nhân nghe nói, Tề Thịnh một số việc, cũng chỉ là phân phó, không quá qua điểm tình huống dưới, nhiều cho bao dung.

“… Đi, đừng gào, nói một chút ngươi muốn thế nào? Ta cảnh cáo ngươi, tuyệt đối đừng quá mức điểm!”

Vân Thịnh nháy mắt liền tinh thần, lau mặt một cái, con mắt sáng lên, “A Sinh Ca, ta dù sao cũng là, ta biển cả lâu gia đình liệt sĩ, ta có thể để cho ngài làm khó sao? Điểm này giác ngộ, ta vẫn phải có. Kỳ thật… Kỳ thật việc này đi… Khụ khụ, cũng không phải quá phức tạp…”

Hắn tiến tới, nhỏ giọng nói vài câu.

Tề Sinh biến sắc, “Không có khả năng, ngươi muốn gọi người ta làm ngươi… Cái này không được, ta biển cả lâu, tuyệt sẽ không làm khi nam phách nữ sự tình? Vân Thịnh ta cảnh cáo ngươi, không muốn đột phá ranh giới cuối cùng, nếu không coi như ngươi đem lão gia tử, lão thúc cùng đại ca đều dời ra ngoài, cũng vô dụng!”

Vân Thịnh bị trừng chột dạ, quay đầu nhìn thoáng qua nữ nhân kia, đáng chết, rõ ràng nàng trừng mắt ta, ánh mắt hung ác, nhưng vẫn là hảo tâm động a. Ta Vân Thịnh, thân dài khôi ngô thân thể hữu lực, thân thế bối cảnh siêu quần bạt tụy, điểm nào không xứng với ngươi?

“Vậy ta đòi tiền, nàng hủy nhà ta bảo bối, bồi thường tiền bất quá điểm a? 1 triệu… Ách, 100,000, không thể ít hơn nữa, hoặc là nàng cho ta làm bà nương, hoặc là bồi 100,000 linh thạch, liền 2 cái này lựa chọn, không phải ngươi liền đánh chết ta đi!”

Tề Sinh sắc mặt vẫn như cũ khó coi, lại dịu đi một chút,

nhưng nhìn nữ nhân kia, chỉ là một cảnh giới thấp vũ phu, đại khái tại 3 máu trái phải, có thể xuất ra 100,000 linh thạch tới… Nhưng Vân Thịnh người này ỷ vào tổ tiên vinh quang, luôn luôn vô pháp vô thiên, như thật làm ầm ĩ mở, biển cả lâu còn mặt mũi nào mà tồn tại?

Chính buồn rầu lấy, một thanh âm vang lên, “100,000 linh thạch thật sao? Ta thay biểu tỷ giao, còn xin biển cả lâu phương diện làm chứng, đem việc này xóa bỏ.”

Tề Sinh, Vân Thịnh 2 người, sắc mặt biến hóa, bỗng dưng ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa, kia chính đi tới 1 nam 1 nữ 2 người.

Ngô, sau lưng còn đeo đứa bé, đây là 1 nhà 3 người.

Nhìn bộ dáng này, không giống như là đến gây sự, muốn hay không như vậy xuống dốc, đại sự hóa tiểu việc nhỏ hóa, cũng miễn cho giày vò.

Bị Vân gia mấy tên gia phó, vây quanh nở nang nữ tử, đáy mắt hiện lên dị sắc, nhưng nàng do dự một chút, không nói gì.

“10,000 linh thạch, không thể càng nhiều, ngươi câm miệng cho ta, người ta là có thân thích, có thể để ngươi như thế khi dễ? !” Tề Sinh chắp tay, nói: “Vị đạo hữu này, chỉ bồi thường 10,000 linh thạch là đủ… Khục, hắn cái này tổ truyền chi vật, vốn cũng không quá trân quý.”

La Quan lắc đầu, “Nói xong 100,000 linh thạch, liền 100,000, nhà chúng ta không chiếm người tiện nghi.” Dứt lời, đưa ra 1 viên nhẫn trữ vật.

“Kiểm lại một chút, nếu không có vấn đề, chúng ta muốn đi.”

Tề Sinh trong lòng hơi rét, trước mắt nam tử này biểu hiện rất bình tĩnh, 1 bộ lạnh nhạt tự nhiên bộ dáng, 100,000 linh thạch nói cho liền cho. Dù không phải cái gì số lượng lớn, nhưng phần khí độ này có chút không tầm thường, Vân Thịnh tên vương bát đản này, cũng đừng gây phiền toái cho mình?

Đang do dự, La Quan lại không cho hắn, đổi ý cơ hội.

Nói nhảm, thật vất vả, mới quyết định phần nhân tình này, 100,000 linh thạch đã đủ ít, tuyệt đối không thể lại giảm 1 viên. Đi đến mấy tên gia phó trước người, hắn quay đầu nhìn một chút Tề Sinh, “Đã nhận lấy linh thạch, mấy vị cũng nên tránh ra đi?”

Tề Sinh thở sâu, phất tay, “Tất cả đều lui ra!” Cũng liền 100,000 linh thạch, có thể lớn bao nhiêu phiền phức? Biển cả lâu còn bảo hộ không được Vân Thịnh? !

Mấy người ngoan ngoãn đẩy ra, La Quan cười nói: “Biểu tỷ, chúng ta đi thôi?”

“… Tốt.”

Một trận phong ba, như vậy trừ khử.

Vân Thịnh nhìn qua, nữ tử kia đi xa bóng lưng, thở dài thở ngắn, 1 bộ mất hồn bộ dáng.

Làm sao? Đây là thật động tâm tư… Tề Sinh còn là lần đầu tiên, thấy cái này tay ăn chơi, đối một nữ nhân như thế để bụng.

“Được rồi, thiếu bộ này tính tình, nhẫn trữ vật ngươi cất kỹ…” Dừng một chút, hắn hạ giọng, “Mấy ngày nay, ngươi cho ta trung thực lưu tại gian phòng bên trong, không được chạy loạn, nghe được không?”

Vân Thịnh không để ý gật đầu.

Tề Sinh chỉ chỉ hắn, dẫn người vội vàng rời đi.

Lúc ra cửa, là 3 người, trở về thời điểm, lại biến thành 4 cái.

Hạ Tuyết đáy mắt, lộ ra một tia cảnh giác, nói: “Đa tạ đạo hữu giải vây, 100,000 linh thạch, ta ngày sau tất gấp bội hoàn lại.”

Đây là, chuẩn bị cáo từ.

La Quan cười cười, không tiếp lời, “Tại hạ La Quan, đây là Tang Tang cùng Ngao Tú, không biết đạo hữu xưng hô như thế nào?”

Nàng do dự một chút, nói: “Hạ Tuyết.” Thế mà báo tên thật, xem ra là không biết được, La Quan bọn người lúc trước, cũng tại Tinh Nguyệt minh trên thuyền lớn.

Lại hoặc là, là cảm thấy danh tự này phổ thông, nhưng vô luận như thế nào, La Quan cảm nhận được một tia chân thành, trong lòng hơi vui.

Chân thành người tốt, phần nhân tình này, nắm!

Chậc chậc, 1 tôn 7 máu vũ phu, bộc phát huyết mạch dưới, mấy có thể so sánh 8 máu cường đại tồn tại, một thân tình giá bao nhiêu? Đừng nói chỉ là 100,000 linh thạch, chính là lại cao gấp 10 lần, gấp trăm lần, cũng có người cướp đưa tới.

Cái gì gọi là tin tức kém? Chậc chậc, đây chính là a!

“Hạ Tuyết? Tên rất hay!” La Quan một mặt tán thưởng, ngữ khí chân thành, nhìn nàng một cái, tiếp tục nói: “Hạ đạo hữu, ngươi nên cũng nhìn ra được, kia Vân Thịnh cùng biển cả lâu ở giữa, nên có một chút liên quan, mà người này đối ngươi như rất để bụng. Trừ phi ngươi sớm cho kịp xuống thuyền, nếu không nói không chừng cái kia 1 ngày, liền lại sẽ bị quấn lên, thậm chí ngươi trốn ở trong phòng không ra, cũng không nhất định an toàn.”

Nói những này, đều chỉ là làm nền, tiếp xuống mới là mấu chốt, La Quan đưa tay chỉ chỉ, đối diện tiểu viện, nói: “Như Hạ đạo hữu không chê, nhưng chỗ này cùng chúng ta cùng ở, bên trong còn có một chỗ phòng trống. Đương nhiên, đây chỉ là đề nghị của ta, cụ thể như thế nào, Hạ đạo hữu tự hành cân nhắc là được.”

Hạ Tuyết do dự một hồi lâu, mới gật đầu.

Không có cách, La Quan nói đều là sự thật, mà nàng bây giờ trạng thái, khôi phục thực lực còn cần một chút thời gian.

“Vậy liền phiền phức…”

La Quan tiếu dung xán lạn, “Ta người này, thích nhất kết giao bằng hữu, cái kia… Vì ngăn ngừa hoành sinh ba chiết, trên thuyền khoảng thời gian này, ta vẫn là gọi ngươi biểu tỷ đi.”

“Khục, chúng ta đi thôi.”

Tang Tang ánh mắt quá ghét, thích nhận tỷ tỷ có sai sao? Khụ khụ, tốt a, ta cũng biết, việc này nói đến, là có chút không dễ nghe, nhưng ta có biện pháp không? Ai bảo những nữ nhân này, mỗi một cái đều là đùi a, nên ôm đương nhiên phải ôm.

Hạ Tuyết bị quấn mơ hồ, cái gì khó khăn trắc trở? Là lo lắng biển cả lâu, cầm giữa 2 người quan hệ nói sự tình? Chuyện lúc trước, rõ ràng đều giải quyết… Có lẽ, hay là kia Tề Thịnh nguyên nhân đi, cái kia cũng miễn cưỡng nói thông được.

“A, tốt a.”

Đẩy cửa tiến vào tiểu viện, La Quan đưa tay một chỉ, “Biểu tỷ, về sau ngươi liền ở, ta tại sát vách căn phòng này, Tang Tang cùng Ngao Tú ở tại ngươi đối diện, cuối cùng căn phòng này, cũng ở chúng ta 1 vị đồng bạn, gọi Ứng Thanh Linh, bây giờ đang lúc bế quan tu luyện.”

A, còn có những người khác, mà lại nghe danh tự, cũng là nữ.

Vậy là tốt rồi.

Tuy nói La Quan biểu hiện, phi thường lỗi lạc quân tử, nhưng tâm phòng bị người không thể không, hiện tại viện tử bên trong có 2 người phụ nữ, một đứa bé… Chí ít trên tâm lý, có thể khiến người ta sinh ra rất lớn cảm giác an toàn.

“Tốt, vậy ta trước hết trở về phòng.” Hạ Tuyết nói xong, đối La Quan, Tang Tang gật gật đầu, vào phòng.

Cửa phòng quan bế, lại cùng một chút, gian phòng tự mang cấm trận bị kích hoạt.

Đây là cái, rất cẩn thận nữ nhân.

La Quan trước đem còn đang ngủ lấy Ngao Tú, phóng tới gian phòng bên trong, không có vội vã ra ngoài, ra hiệu Tang Tang ngồi đối diện hắn, nhỏ giọng nói: “Hạ Tuyết là tình huống như thế nào?” Trước đó, hắn một mực chưa kịp hỏi, đường đường 7 máu vũ phu, toàn bộ biển cả lâu đều trêu chọc không nổi tồn tại, sao liền rơi vào mức này?

Tang Tang nghĩ nghĩ, nói: “Cụ thể, ta cũng vô pháp xác định, nhưng đại khái là cùng nàng trước đó, cùng ác giao đại chiến lúc, kích phát Võ thần huyết mạch có quan hệ… Ân, đại nhân đáng nhìn vì, là vận dụng cường đại át chủ bài sau phản phệ, lại hoặc là suy yếu kỳ.”

Như vậy cũng tốt lý giải.

La Quan sờ sờ cái cằm, nói: “Vậy ngươi cảm thấy, nàng

đại khái cần bao lâu, mới có thể khôi phục? ?”

Tang Tang lắc đầu, “Tình huống cụ thể tùy từng người mà khác nhau, cái này khó mà nói, nhưng từ nàng đáp ứng, cùng chúng ta cùng ở điểm này khảm, hẳn là nếu không thiếu thời gian.” Nàng đôi mắt chớp lên, nhìn qua, “Đại nhân, ngài có tính toán gì hay không? ?”

“Khục… Đừng nhìn ta như vậy, ta đối nàng không có gì tâm tư… Thật, 1 vị 7 máu nữ vũ phu, ngươi cảm thấy là ta có thể động?” La Quan im lặng, luôn cảm thấy Tang Tang hôm nay, đột nhiên thất bại rất nhiều, nàng sẽ không phải là đến pháp thanh kỳ đi? Bản thể một khối đá, cũng có chức năng này? !

Đè xuống loạn thất bát tao suy nghĩ, hắn phất phất tay, “Nói đứng đắn, cái này 1 vị thế nhưng là đùi, tương đối dài một đoạn thời gian bên trong, ta đều có thể ỷ vào. Cho nên, cơ hội tốt như vậy, cũng không thể bỏ lỡ, có lẽ chúng ta có thể nghĩ biện pháp, để Hạ Tuyết thiếu càng nhiều ân tình.”

Tang Tang gật đầu biểu thị đồng ý, nàng cũng không có gì khinh thường, hoặc đùa cợt loại hình, bại não ý nghĩ. La Quan cái này cách làm, tại trong giới tu hành là rất bình thường, có cơ hội không hiểu được lợi dụng, đó mới là thật đầu đất. Chớ nói chi là, có kia tâm ngoan thủ lạt, biết Hạ Tuyết tình huống về sau, không biết sẽ làm ra chuyện gì.

So ra, nói La Quan 1 câu quân tử, có lẽ có điểm qua điểm, nhưng qua điểm tuyệt đối không nhiều! Nàng nghĩ nghĩ, nói: “Đại nhân cảm thấy, Hạ Tuyết bây giờ trạng

huống này, không trốn ở phòng bên trong tĩnh dưỡng, còn đi ra ngoài làm cái gì?”

La Quan ánh mắt sáng lên, nói: “Ta nhớ được, trước đó phát sinh xung đột địa phương, tựa hồ là mấy nhà Đại Thương hộ, từ không khí bên trong hương vị nhìn, hẳn là bán ra đan dược, linh tài loại hình.”

2 người liếc nhau, “Nàng muốn chữa thương! !”

Cơ hội, cái này không liền đến sao? La Quan cùng Tang Tang nở nụ cười, giống như là 2 con muốn ăn trộm gà tiểu hồ ly đồng dạng.

Liên tiếp ba năm ngày, gió êm sóng lặng, cái gì cũng không phát sinh.

Hạ Tuyết đáy lòng bên trong, mấy điểm bất an, đề phòng, tiêu tán theo không ít, lại bắt đầu buồn rầu tại, mình bây giờ trạng thái. Trong cơ thể nàng huyết mạch đích xác rất mạnh, lại tồn tại một chỗ cực lớn tai hoạ ngầm, một khi siêu trình độ bộc phát về sau, tự thân đem lâm vào, cùng loại phong ấn trạng thái, một thân thực lực 10 không còn 1.

Vững vững vàng vàng tĩnh dưỡng, qua cái tầm năm ba tháng, cũng có thể khôi phục lại, nhưng về thời gian, liền có chút không đủ.

Lần này đi Thiên Linh đảo, nàng sớm có mục tiêu, không có khả năng các thân thể tự hành tĩnh dưỡng… Cho nên, vẫn là phải đi ra ngoài mua thuốc, nhưng trải qua Vân Thịnh sự kiện kia, nàng suy nghĩ một chút, liền

không nhịn được nhíu mày.

Ngay tại Hạ Tuyết tình thế khó xử lúc, tiếng đập cửa vang lên, nàng lông mày lập tức nhíu một cái, mắt lộ cảnh giác, nói: “Ai vậy? ?”

“Là ta, Tang Tang.” Ngoài cửa, vang lên giọng ôn hòa, “Hạ đạo hữu, chúng ta một vị khác đồng bạn, hôm nay xuất quan, chuẩn bị đi ra ngoài đi dạo, mua chút phụ tá tu hành chi vật, không biết Hạ đạo hữu phải chăng cố ý, cùng chúng ta đồng hành?”

Cửa mở.

Hạ Tuyết rất muốn thận trọng một chút, nhưng thời điểm gật đầu, vẫn là không nhịn được lộ ra tiếu dung.

Viện tử bên trong, La Quan nhìn thấy trước mắt một màn, khóe miệng ngoắc ngoắc, ám đạo nhân tình này chẳng phải lại tới rồi? Thật sự là hoàn mỹ!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 803 : Vàng vàng Tang Tang

Làm lấy lòng cao minh nhất cảnh giới chính là, ta biết ngươi là ai, nhưng ngươi không biết ta biết ngươi là ai, cho nên ta hiện tại làm hết thảy, đều là tại bóc ra thân phận về sau, thuần túy nhất, không chứa mục đích trợ giúp, liền hỏi ngươi cảm động hay không?

Dạng này ân tình, về sau lấy gì trả? Cái gì đều đừng nói, điểm tán đi!

Ứng Thanh Linh bế quan hồi lâu, cảnh giới vẫn chưa đột phá, theo Tang Tang thuyết pháp, là tăng lên quá nhanh, có chút nghẹn lại, cùng loại với trước đó, La Quan đột bay mãnh tiến vào, thần hồn cửu khúc đã độ nó 6 tình trạng, cần tỉ mỉ tiêu hóa nện vững chắc cơ sở.

Cho nên, cho nàng mua một chút, có thể phụ trợ giao loại rèn luyện huyết mạch, nhục thân linh tài.

Hạ Tuyết cũng mua không ít, cũng xấu hổ chính là, nàng không có tiền thanh toán, lại là La Quan khẳng khái giúp tiền, vô tư tương trợ.

Vung tay lên, lại mấy trăm ngàn linh thạch rải ra, mặt không đổi sắc. Muốn hỏi vì cái gì? Đó chính là nhiệt tình vì lợi ích chung, trọng nghĩa khinh tài, vô tư kính dâng, không cầu hồi báo.

Không sai, ta chính là như thế 1 cái thuần túy người!

Chính La Quan đều cảm động, Hạ Tuyết tâm lý đương nhiên rất cảm kích, nhưng cũng nhịn không được nghĩ, tiểu tử này là không phải ngốc? Quan sát mấy ngày về sau, nàng phủ định ý niệm này, đó chính là… Hắn nhìn ra cái gì rồi? Nhưng cũng không đối a, nàng bây giờ trạng thái, là bởi vì thể nội Võ thần huyết mạch phản phệ, đại kiếp cảnh tu sĩ đều không phát hiện được dị thường, huống chi là La Quan bọn người.

Liền rất kỳ quái!

Càng nghĩ không có đáp án, chí ít có một điểm có thể xác định, La Quan bọn người đối nàng cũng vô ác ý. Cái này liền đủ rồi, Hạ Tuyết dứt khoát không nghĩ nhiều nữa, nàng đường đường 7 máu vũ phu, Võ thần huyết mạch người thừa kế, như thế nào vong ân phụ nghĩa hạng người? Vô luận hữu tâm hay là vô tình, đợi ngày sau tự có hồi báo là được.

Về phần Hạ Tuyết vì cái gì, không bỏ ra nổi chỉ là mấy trăm ngàn linh thạch, Tang Tang giải thích nói, vũ phu nhẫn trữ vật là lấy khí máu mở ra, nàng bây giờ ở vào trạng thái hư nhược, hoặc không cách nào mở ra.

Chân tướng có phải như vậy hay không, cũng không trọng yếu, trọng yếu chính là La Quan, lại cầm tới ân tình, cái này liền rất tâm tình vui vẻ.

Về phần tốn hao? Thân là 2 lục chung chủ, thiên hạ Kiếm tôn, chỉ là chút linh thạch này đây tính toán là cái gì, la · tài đại khí thô · quan biểu thị, nhiều nước nha.

Nửa tháng sau, Tang Tang cùng Hạ Tuyết, thế mà thành bằng hữu, quá trình La Quan không rõ ràng, vẫn không khỏi ao ước, Tang Tang thịnh tình thương, cùng lực tương tác.

Mà thịnh tình thương Tang Tang, cùng Hạ Tuyết trở thành bằng hữu về sau, tự nhiên sẽ không quên nhà mình đại nhân, thế là mấy lần tu luyện nhàn hạ, vô ý gặp nhau về sau, La Quan cũng thành tiểu viện thưởng thức trà nhàn thoại một viên —— tu luyện nha, cũng muốn căng chặt có đạo, thích hợp buông lỏng rất tất yếu.

Mà Tang Tang trừ trù nghệ bên ngoài, thế mà còn có một tay, rất tinh diệu trà nghệ. Đương nhiên, trà nghệ là thật trà nghệ, cùng một loại nào đó lục sắc trà, không có nửa điểm quan hệ. Lại phối hợp thêm mấy loại, nàng tự mình làm tinh xảo bánh ngọt, thưởng thức thuyền bên ngoài thiên hải một màu mây trắng ung dung, quả nhiên là một loại hưởng thụ.

Thế là, tại thần ngày mới lên, hoặc mặt trời chiều ngã về tây, lại hoặc giữa trưa dương quang xán lạn thời điểm, tiểu viện thưởng trà sẽ không định kỳ tổ chức, Hạ Tuyết ngay từ đầu, mang theo mấy điểm câu nệ, đến đằng sau một mình đối mặt La Quan lúc, cũng có thể thong dong gật đầu.

Cái này bên trong, trừ Tang Tang công lao bên ngoài, La Quan miệng ngọt có ánh mắt, cũng là cực trọng yếu một điểm. Mở miệng một tiếng biểu tỷ, khắp nơi thân cận mà thủ lễ, cũng không khiến người cảm thấy không được tự nhiên, trong đó chi tiết cũng là công lực.

Lại đến về sau, Tang Tang sẽ thỉnh thoảng, tạm thời rời đi một hồi, hoặc đi chuẩn bị pha trà chi vật, hoặc hưng chi sở chí, làm mấy thứ mới điểm tâm, Hạ Tuyết cũng đều biểu thị ngầm đồng ý, cùng La Quan trò chuyện lúc, trở nên càng ngày càng buông lỏng.

Trừ lẫn nhau quen thuộc bên ngoài, nguyên nhân trọng yếu hơn, là lực lượng của nàng tại khôi phục, cụ thể trình độ dù không biết được, nhưng mơ hồ cảm giác về sau, liền như cự thú thức tỉnh, La Quan đã có thể cảm nhận được, kia phần đến từ Hạ Tuyết thể nội, làm người sợ hãi kiềm chế.

Có lẽ, nữ Võ thần chẳng mấy chốc sẽ, đỉnh phong trở về!

1 ngày này, Tang Tang lại đi làm bánh ngọt, một loại đặc chế bách hoa bánh ngọt, dùng chính là hôm qua, nàng cố ý đi ra ngoài tại chợ hoa bên trên, mua 100 chủng linh tốn, trước khi đi cố ý nói, cái này bánh ngọt ăn rất ngon, chỉ là có chút tốn thời gian, để 2 người chờ một lát.

Trước khi đi, còn đem ỷ lại bên cạnh Ngao Tú, lôi kéo cùng đi, nói là tiểu nha đầu này không thể một mực đi ăn chùa, phải đi giúp điểm chuyện nhỏ.

Ngao Tú không rõ ràng cho lắm, nhưng bị Tang Tang dùng “Không cho phép ăn” cái này đại sát khí uy hiếp về sau, lập tức liền ngoan ngoãn nghe lời, nhỏ giọng nói: “Tang Tang tỷ, ca ca là không phải, muốn cùng Hạ Tuyết tỷ tỷ hôn hôn a? Cho nên ngươi mới cố ý, dẫn ta đi mở.”

Tiểu nha đầu nháy mắt ra hiệu, 1 bộ cái gì đều hiểu tiểu đại nhân bộ dáng, biểu hiện hơi có vẻ nghiêm túc.

Tang Tang nhíu mày, “Tuổi còn nhỏ, đại nhân sự việc, ngươi ít hỏi thăm.” Ánh mắt, lại nhìn lướt qua, trong tiểu viện 2 người.

Nàng lại nghĩ tới, kia phần Long tộc bí truyền song tu pháp, gần nhất cẩn thận châm chước về sau, Tang Tang bừng tỉnh đại ngộ, Hạ Tuyết không phải liền là lựa chọn tốt nhất sao? 7 máu nữ Võ thần, nhục thân đủ mạnh mẽ, có thể chịu được, đại nhân chân long chi thể, cũng đầy đủ tư cách âm dương bổ sung.

Huống chi, cái này cùng đại nhân mục đích cũng không xung đột… Ôm đùi, nào có đem đùi đẩy, đến càng thêm bảo hiểm? Đến lúc đó, đều người một nhà, còn có thể nói 2 nhà lời nói? Đây mới thực sự là, gọn gàng mà linh hoạt, một lần vất vả suốt đời nhàn nhã.

Cho nên, đại nhân cố lên, ta xem trọng ngươi!

Tang Tang mang theo mỹ hảo chúc phúc, một tay lôi kéo Ngao Tú, đi làm bách hoa bánh ngọt.

Tiểu viện bên trong, lâm vào yên tĩnh.

La Quan dù đoán không được, Tang Tang cụ thể cái gì suy nghĩ, nhưng vẫn là bị nàng vừa rồi ánh mắt kia, cho thấy hãi hùng khiếp vía.

Ám đạo vàng vàng Tang Tang a, ngươi nhưng tuyệt đối đừng tự do phát huy, ta sợ ngươi đem sự tình làm lớn,

không chỉ có cục diện thật tốt hoàn toàn không có, ta còn phải bị chùy!

Cũng may, Tang Tang mang theo Ngao Tú đi, không có khuấy gió nổi mưa, “Khục, biểu tỷ, nếm thử Tang Tang vừa mua lao sơn trà xanh, nghe nói là vạn đảo chi quốc bên trong, một chỗ hiếm thấy danh sơn đại xuyên xuất phẩm, hương trà bốn phía, riêng có trong trà thánh phẩm mỹ danh.”

Đang khi nói chuyện nhấc lên ấm trà, rót đầy mộc mạc bạch ngọc chén trà, cháo bột trong trẻo theo nhiệt khí bốc lên, lập tức mùi thơm tràn ngập.

Hạ Tuyết gật gật đầu, nâng chung trà lên uống vào mấy ngụm, khen: “Thật là tốt trà… Lao sơn sao? Nơi này, ta tựa hồ nghe qua, đích thật là trong thiên hạ, ít có danh sơn.” Hơi dừng lại, nói: “Chờ chút, cho ta bao một chút, mang về chậm rãi uống.”

La Quan cười gật đầu, “Được.”

Hạ Tuyết nghĩ nghĩ, đặt chén trà xuống, ánh mắt xem ra, “Ngươi tựa hồ đối với ta, một chút cũng không cảm thấy hiếu kì? Ta muốn cáo từ.”

Thuyền lớn một đường không ngừng, bây giờ đã tiến vào, Thiên Linh đảo khu vực bên ngoài, bất quá hai ba ngày liền có thể đến, nàng thực lực cũng đã hoàn toàn khôi phục. Ngoài ra, Hạ Tuyết đến đây Thiên Linh đảo có khác sự do, kế tiếp theo cùng La Quan đến gần, có thể gây bất lợi cho hắn.

La Quan nói: “Biểu tỷ không tầm thường người, có thể cùng chúng ta đồng hành đến nay, đã rất không dễ dàng, tiểu đệ trong lòng là có ít.”

Nói đến đây, hắn đứng dậy hành lễ, biểu lộ chân thành, “Phải cùng biểu tỷ xin lỗi, trước đó ta thật có tư tâm, ý đồ cùng ngươi giao hảo… Hắc, vậy cũng là nhân chi thường tình, còn xin biểu tỷ chớ trách.”

Hạ Tuyết nhíu mày, “Ngươi biết ta?”

La Quan lắc đầu, “Ngày đó, là lần đầu tiên thấy biểu tỷ.” Đây chính là thật, dù sao trước đó hắn cùng Hạ Tuyết, cũng vô tiếp xúc.

Mà lại, ngày đó có rất nhiều, La Quan cũng không có nói, là cái nào ngày đó.

Nhìn xem trên mặt hắn, 1 bộ bằng phẳng vô tư bộ dáng, Hạ Tuyết cũng cảm thấy, mình không có khả năng bại lộ, có lẽ là tiểu tử này, có đặc thù nào đó cảm giác pháp? Híp híp mắt, nàng nói: “Đã có tư tâm, hiện tại tại sao phải nói ra?”

“Này, trước đó là không dám, cái này không về sau tiếp xúc nhiều, phát hiện biểu tỷ ngươi người mỹ tâm thiện, kết giao không có áp lực chút nào, lúc này mới dám nói ra chân tướng. Hắc hắc, cho nên biểu tỷ a, ghi nợ cái gì liền đừng đề cập, tiểu đệ chỉ hi vọng ngày sau, nếu có khả năng, biểu tỷ có thể dìu dắt một hai chính là.”

La Quan biểu hiện không cần mặt mũi, nói chuyện mang theo mấy điểm vô lại, Hạ Tuyết khóe miệng câu một

chút, “Hừ, vậy liền nhìn ta tâm tình!”

Sau đó, bầu không khí càng tốt hơn , La Quan thừa cơ hỏi thăm một chút, liên quan tới tự thân trên việc tu luyện hoang mang. Dù sao, Ngao Tú không đáng tin cậy, Tang Tang tu hành cùng hắn khác biệt, mà Hạ Tuyết dù đi vũ phu con đường, nhưng cảnh giới cao thâm, chỉ điểm một hai cũng không khó.

Nàng nghe rõ về sau, suy nghĩ một hồi, nói: “Thần hồn cửu khúc sao? Ta cũng chỉ là nghe nói qua, xem ra biểu đệ ngươi, cũng không tầm thường người.”

Một tiếng biểu đệ, La Quan mặt mày hớn hở, liên tục chắp tay, “Không dám cùng biểu tỷ so, còn xin biểu tỷ hôm nay, vui lòng chỉ giáo.”

Hạ Tuyết nói: “Ngươi ta đi, là khác biệt 2 con đường, nhưng ở một ít chuyện bên trên, cũng đại khái liên hệ.” Hơi dừng lại, nàng tiếp tục nói: “Trong cơ thể ta, kế thừa 1 đạo huyết mạch, ban đầu ở đột phá 7 huyết chi cảnh trước, cũng có một đoạn long đong, tình huống cụ thể không tiện nói, nhưng cùng thần hồn cửu khúc, thật có mấy phân thần như.”

“Một đoạn này đột phá con đường cực kỳ gian nan, nhưng ta lấy người từng trải thân phận đề nghị ngươi, tốt nhất ổn đánh ổn đâm đi, không muốn nếm thử đường tắt… Hoặc là nói, cho dù có đường tắt, xuất hiện tại trước mặt ngươi, cũng muốn cự tuyệt. Ta có 1 vị trưởng bối, từng từng nói với ta, thế gian tu hành duy gian khổ cố gắng, mới có thể thẳng đến đỉnh núi.”

“Nó hơn thủ đoạn, chỉ có thể là dựa vào tu hành, nếu dùng nhiều, tương lai cuối cùng rồi sẽ trả giá đắt, đối tự thân có hại vô ích.”

Hôm nay đường tắt, tương lai cuối cùng rồi sẽ hoàn lại.

Lời tương tự, Huyền Nhất Nhất rất sớm trước đó, liền nói với La Quan qua.

Mà Hạ Tuyết, cho càng minh xác nhắc nhở —— ổn đánh ổn đâm đi, không dựa vào đường tắt… La Quan kỳ thật rất muốn hỏi, lúc trước hắn luyện hóa ma kiếm, nhất cử vượt qua cửu khúc nó 6, đây coi là không tính đường tắt? ? Chẳng lẽ nói, hắn bây giờ trong tu hành gian nan, cũng là bởi vì, phía trước đi quá nhanh rồi? ?

Suy đi nghĩ lại, La Quan chắp tay, “Đa tạ biểu tỷ nhắc nhở, ta ghi lại.” Trong lòng hắn, đột nhiên sinh ra một tia minh ngộ, tiếp xuống 3 khúc, hắn nhất định phải dựa vào mình, từng chút từng chút vượt qua, mới có thể có thành tựu. Nếu không, tốn sức thiên tân vạn khổ, cuối cùng được đến thần hồn cửu khúc, chỉ sợ phải lớn suy giảm.

Điều này cũng làm cho, La Quan đáy lòng bên trong, một mực tồn tại kia phần vội vàng xao động, bức thiết, một chút hòa hoãn rất nhiều. Hắn thậm chí nghĩ mà sợ nghĩ đến, có phải là trong cõi u minh, một ít lực lượng can thiệp, mới khiến cho hắn mất đi, cho tới nay tỉnh táo tự kiềm chế? Nó mục đích, chính là vì phá hư, hắn thần hồn cửu khúc cơ duyên!

Nhìn xem La Quan, nhíu mày suy nghĩ ở giữa, chỗ lộ ra trầm ngưng, nghiêm túc, Hạ Tuyết đột nhiên cảm thấy,

tiểu tử này còn rất thuận mắt.

Bất quá lại thuận mắt, cũng chỉ có thể dừng ở đây, Tang Tang nữ nhân này, thực tế là hồ nháo, cái gì cũng dám nghĩ, cho là nàng không phát hiện được?

Hạ Tuyết đứng dậy, nói: “Nói với Tang Tang, lần sau có cơ hội, lại nhấm nháp bách hoa bánh ngọt đi… Lá trà đâu? Cho ta bao bên trên, lúc này đi.”

La Quan tranh thủ thời gian đứng dậy, đem trà hộp dâng lên, “Biểu tỷ thích, liền đều mang đến đi.” Chắp tay, “Biểu tỷ, ngày sau gặp lại.”

“Ừm.” Hạ Tuyết gật gật đầu, thu hồi lao sơn trà xanh, đẩy cửa đi ra ngoài.

Sau đó không lâu, Tang Tang bưng khay đi tới trong viện, “Hạ Tuyết đâu?”

La Quan chỉ chỉ cửa, “Đi.”

Nàng nhíu mày, lại giật mình, đáy mắt lộ ra một tia bất đắc dĩ, “Đại nhân ngài… Cứ như vậy, để nàng đi a? ?” Làm sao liền không thể cố gắng một chút? Ta cho ngươi sáng tạo cục diện thật tốt a, cứ như vậy lãng phí! !

La Quan nhíu mày, “Không phải đâu? Người ta 7 máu nữ Võ thần, ta có thể ngăn được… Tang Tang a, màu vàng không thích hợp ngươi, nhanh lên lục đứng lên đi… Khụ khụ, ta muốn bế quan một chút, đợi đến Thiên Linh đảo, lại gọi ta.”

Nói xong, vội vàng trở về phòng, bị Hạ Tuyết điểm tỉnh về sau, hắn phát giác được tự thân trạng thái không đúng, muốn đi bình tâm tĩnh khí một phen.

Ngao Tú là không có ý kiến, bởi vì ca ca cùng Hạ Tuyết đi, bách hoa bánh ngọt liền đều là nàng, đây quả thực quá tốt.

Cắn ngón tay, nói: “Tang Tang tỷ, ta đói nha…”

Tang Tang vò lông mày, “Cho ngươi cho ngươi… Từng cái, làm sao liền không thể nghe lời? Hoàng làm sao rồi? Ta lại không có hoàng ngươi, đại nhân a, thật sự là không biết tốt xấu.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 804 : Cung chủ đại nhân

Sau 3 ngày.

Thiên Linh đảo đến, to lớn bến tàu, vô số chiếc các thức thuyền lớn, chỉnh tề đặt. Ánh nắng chiếu rọi xuống, vãi xuống mảng lớn bóng tối, hoàn toàn bao trùm mặt biển, lại cho người ta một loại vô biên vô hạn, kéo dài đến cuối tầm mắt cảm giác.

Úy vi tráng quan!

4 phương 8 hướng thương khách, ở chỗ này hội tụ, liền một đầu đâm tiến vào, toà này phóng nhãn vạn đảo chi quốc, chỉ đếm được trên đầu ngón tay phồn hoa đại đảo.

“Các vị khách nhân, Thiên Linh đảo đến, cũng là lần này đi thuyền điểm cuối cùng, xin mọi người thu thập xong riêng phần mình vật phẩm tùy thân , chờ đợi xuống thuyền.”

“Biển cả trên lầu dưới, cảm tạ các vị ngồi, hi vọng sớm ngày cùng ngài gặp lại…”

Kiếm tiền nha, nói điểm lời hữu ích nghe một chút, không khó coi.

Cũng không có nghe nói qua, biển cả lâu còn có gióng trống khua chiêng người tới, tiễn khách xuống thuyền phục vụ a? Cho nên cái này có ý tứ gì? !

La Quan đảo qua trước mắt một đám biển cả lâu tu sĩ, ý niệm đầu tiên, đây là Hạ Tuyết sự kiện dư ba, bọn hắn đến tìm tràng tử.

Không đến mức a? Lúc trước 100,000 linh thạch, các ngươi cũng nhận lấy, hiện tại trở mặt không quen biết, vậy thì có điểm qua điểm!

“Ngụy Trang đạo hữu hiểu lầm, ta cùng hôm nay đến đây, là đến nói xin lỗi.” Từng gặp một mặt Tề Sinh, gạt ra khuôn mặt tươi cười, tranh thủ thời gian giải thích 1 câu.

La Quan nhíu mày, “Xin lỗi?”

“Khục… Cái kia, đều là chúng ta biển cả lâu, ngự dưới không nghiêm, dẫn đến Ngụy Trang đạo hữu ngươi, không tốt đường đi thể nghiệm, cho nên ta cẩn đại biểu biển cả lâu, cho đạo hữu đưa tới một phần lễ vật.” Tề Sinh lấy ra 1 con hộp gỗ, 2 tay dâng lên.

“Trong này, là biển cả lâu khách quý lệnh bài, về sau ngài như lại cưỡi thuyền lớn, hoặc tiến về bất luận cái gì một chỗ, biển cả lâu sản nghiệp, đều sẽ đạt được chúng ta phục vụ tốt nhất, còn xin Ngụy Trang đạo hữu nhất thiết phải nhận lấy.”

“Còn có…” Tề Sinh quay người, sắc mặt nghiêm túc, quát: “Sững sờ ở bên ngoài làm gì? Còn không nhanh tiến đến, hướng Ngụy Trang đạo hữu xin lỗi.”

Mặt mũi bầm dập, què chân sập vai, vừa nói lộ ra thiếu 2 viên răng cửa, cười so với khóc đều khó nhìn… La

Quan nhận ra thêm vài lần mới nhận ra, đây không phải cái kia lúc trước, dám can đảm đánh Hạ Tuyết chủ ý dũng sĩ?

Gọi Vân Thịnh đúng không, hắn lúc trước hô to, ta lão tổ, cha ta, anh ta một màn kia, ấn tượng hay là rất sâu khắc. Cho nên, là hắn nghĩ xấu? Hôm nay đích thật là, Hạ Tuyết sự kiện dư ba, chỉ là phong ba phương hướng khác biệt.

Nữ Võ thần trở về, đánh tơi bời tiểu thẻ Ramires, thuận tiện lại cho biển cả lâu, 1 cái không lớn không nhỏ giáo huấn? Đại khái như thế. Chậc chậc, Hạ Tuyết tính tình rất tốt, thế mà không giết người, cái này cùng vũ phu bá đạo, cường thế thủ đoạn, cũng không quá đồng dạng.

Bất quá… Ta thích ôn nhu tỷ tỷ!

“Thật xin lỗi, ta là heo, ta sai… Cái này… Đây là ta Vân gia, tổ truyền bảo bối, hôm nay… Liền đưa cho Ngụy Trang đạo hữu, xem như… Nói xin lỗi lễ vật… Mời ngài nhận lấy…” Vân Thịnh vẻ mặt cầu xin, nói đến về sau, kém chút thật khóc.

Một mặt thống khổ không bỏ, liền như thứ này đưa ra ngoài, liền muốn hắn nửa cái mạng.

La Quan nhíu mày, như thế chân ý bên ngoài, nào ngờ tới cái này Vân gia, thế mà thật là có 1 kiện, như thế tổ truyền đồ vật.

Bình sứ?

Mảnh miệng tròn thân, kiểu dáng đơn giản hào phóng, lẳng lặng nằm tại trong hộp, nhìn thai chất, màu sắc, hẳn là khá là năm tháng, nhưng trừ cái đó ra qua quýt bình bình, cũng chỉ là 1 cái bên trên năm đồ cổ bình hoa.

Đây cũng là Hạ Tuyết ý tứ? Nhìn lướt qua, Vân Thịnh vẻ mặt thống khổ, La Quan cảm thấy nỗi thống khổ của hắn, còn không quá đủ.

“Tang Tang, đã người ta thành ý xin lỗi, vậy chỉ thu đứng lên đi.”

Oa ——

Vân Thịnh khóc, co lại co lại, nước mắt nước mũi chảy ngang, bị cảm thấy mất mặt đến cực điểm Tề Sinh, sai người lôi ra ngoài.

“Ngụy Trang đạo hữu, chúng ta trước hết cáo từ, cảm tạ chư vị ngồi biển cả lâu thuyền lớn, gặp lại.” Hắn chắp tay hành lễ, dẫn người rời đi.

Quả nhiên, có tỷ tỷ chính là tốt!

La Quan cười rạng rỡ, một mặt đắc ý.

Xuống thuyền, leo lên bến tàu, lọt vào trong tầm mắt người như nước thủy triều dệt, phồn hoa khí tượng hiển thị rõ.

“Đi, đi ra ngoài trước lại nói!” La Quan sải bước, mang theo Tang Tang, Ngao Tú cùng Ứng Thanh Linh, hướng ở trên đảo bước đi.

Biển cả lâu thuyền lớn, tầng cao nhất.

1 đạo nở nang thân ảnh đứng lặng, nhìn xa xa, người tuổi trẻ kia hăng hái, nhanh chân đi nhanh bóng lưng, khóe miệng lộ ra vẻ mỉm cười.

Bất quá rất nhanh, nụ cười này liền thu lại, nàng xoay người lại, lộ ra 1 trương hoàn toàn xa lạ bộ dáng —— lông mày cong cong, cái mũi không cong, tiểu xảo miệng, cùng mang theo một tia mượt mà cái cằm.

Cùng nở nang, đường cong động lòng người thân thể, chỗ không quá phù hợp chính là, cái này đúng là 1 bộ mang theo một chút thanh thuần, non nớt, như không rành thế sự thiếu nữ khuôn mặt.

Nhưng cũng không thể không thừa nhận, khi nở nang thân thể, cùng cái này thanh thuần, non nớt gương mặt, đem kết hợp thời điểm, lại sinh ra một loại, cơ hồ không cách nào chống cự dụ hoặc, nhưng dễ như trở bàn tay trêu chọc lòng người, tiếp theo sinh ra dục vọng mãnh liệt.

Đại khái, chính là bởi vì điểm này, nàng mới có thể che lấp, mình chân chính hình dạng.

Dù sao đối cao giai thể tu mà nói, điều khiển gân cốt huyết nhục, cải biến tự thân hình dạng, thực tế không phải 1 kiện khó khăn sự tình.

Chỉ bất quá, bây giờ đến Thiên Linh đảo, nàng đem dựa theo ước định, đi lấy về sư môn truyền thừa hết thảy,

liền nhất định phải lấy chân dung gặp người.

“Ngươi, suy nghĩ kỹ chưa?” Hạ Tuyết mở miệng, thanh âm trong trẻo mà trầm thấp, mang theo một loại nào đó vô hình lực xuyên thấu, rất có uy nghiêm.

Cái này, lại là tương phản!

Để nàng cả người, tại cực kỳ mê người đồng thời, lại bị bao phủ một phần, không dung mạo phạm lạnh thấu xương uy nghiêm.

Một nháy mắt, thuyền lớn tầng cao nhất, toà này xa hoa nhất phòng xép chỗ ở, khí áp xuống tới thấp nhất.

Không khí trầm ngưng, như muốn đông kết!

Hạ Tuyết đối diện, là một tên tóc hoa râm, khuôn mặt sầu khổ lão nhân, hắn chính là biển cả lâu lâu chủ Bạch Kính, đại kiếp cảnh tu sĩ.

Ai có thể biết được, bất quá là một lần rất phổ thông hành trình, hắn lại tự mình đến.

Nhưng Hạ Tuyết biết.

Cho nên, nàng mới cố ý ngồi, chiếc này biển cả lâu thuyền lớn, vì chính là hôm nay cái này hỏi một chút… Nàng đã cùng 2 ngày, nên có đáp án.

“Ai.” Bạch Kính thở dài một hơi, “Bên ngoài chi một mạch, biển cả Bạch Kính, bái kiến cung chủ đại nhân!”

Hắn quỳ xuống đất, hành lễ.

Cái này cúi đầu, liền xác định song phương quan hệ, cũng đại biểu cho bên ngoài chi biển cả một mạch, tán thành Hạ Tuyết thân phận.

Nàng non nớt mà uy nghiêm trên khuôn mặt, lộ ra vẻ mỉm cười, “Rất tốt, Bạch Kính trưởng lão, Nguyên Hạ cung hoan nghênh ngươi trở về.”

Nguyên Hạ cung…

Cái tên này, thật sự là cực kỳ lâu, đều chưa từng nghe qua.

Bạch Kính trên mặt, hiện lên một tia hoảng hốt, nhưng rất nhanh liền lại tập trung tinh thần, cười khổ nói: “Cung chủ, ta lớn tuổi, có thể trước đứng dậy sao?”

Hạ Tuyết đáy mắt, hiện lên vẻ lúng túng, “Đương nhiên, Bạch Kính trưởng lão xin đứng lên.”

“Đa tạ cung chủ.” Bạch Kính sau khi đứng dậy, lại thở dài, nói: “Mặc dù có chút ủ rũ, nhưng ta vẫn còn muốn nhắc nhở ngài, thời gian đã qua quá lâu, lâu đến dễ biến lòng người, căn bản không đáng mong chờ… Cho nên, cung chủ đại nhân ngài thật, còn muốn làm như vậy sao?”

Hạ Tuyết biểu lộ, trở nên nghiêm túc, “Đương nhiên, ta đem tuân thủ, Nguyên Hạ cung tổ chế, cùng hộ pháp khách khanh hoàn thành giao tiếp.”

“Hắn có thể cầm tới, đầy đủ hồi báo, mà thuộc về Nguyên Hạ cung hết thảy, cũng đem trở lại nó chủ nhân chân chính tay bên trong.”

Bạch Kính trong lòng thở dài, thật đúng là 1 vị, nhìn như uy nghiêm lạnh lùng, kì thực ngây thơ thuần chân cung chủ đại nhân a. Nhưng hắn có thể làm sao? Hắn cũng chỉ là 1 cái, bên ngoài chi trưởng lão mà thôi, đã quỳ xuống thần phục, cũng chỉ có thể tuân thủ, cung chủ đại nhân mệnh lệnh.

Nghĩ nghĩ, hắn nói: “Ngài chuẩn bị lúc nào, đi gặp hộ pháp khách khanh? Đối phương thân phận hôm nay, càng được tôn sùng, khi sớm phái người đi đưa bái thiếp.”

Bạch Tuyết nói: “Hẳn là, chuyện này càng nhanh càng tốt, làm phiền Bạch Kính trưởng lão rồi.”

“Vâng.”

Bạch Kính cáo lui, sau khi ra cửa vẫy vẫy tay, Tề Sinh bước nhanh đi tới, cung kính nói: “Lâu chủ, ngài có dặn dò gì?”

“Đừng kêu lâu chủ, từ hôm nay trở đi, ta cũng chỉ là 1 vị trưởng lão.” Bạch Kính u buồn mở miệng, hữu khí vô lực.

Tề Sinh quá sợ hãi, ám đạo ai đạp ngựa lớn mật như thế, dám cướp trong lâu đại quyền? Mà lại, lại còn thành công!

Không chờ hắn, nắm chặt thời gian biểu trung tâm, liền bị Bạch Kính phất tay đánh gãy, “Bớt nói nhiều lời, đưa lỗ tai tới.”

Thầm thầm thì thì.

Tề Sinh sắc mặt trắng bệch, chân mềm nhũn, kém chút tê liệt ngã xuống trên mặt đất, “Lâu chủ, đệ tử nếu như phạm cái gì sai, ta đổi còn không được à…”

“Bớt nói nhảm! Ta vừa rồi nói, đều nhớ rõ ràng, ngươi làm theo là được, dám tiết lộ 1 chữ, Tề gia trên dưới đều khu trục ra lâu…” Bạch Kính trừng mắt liếc hắn một cái, “Mặt khác, tiểu tử ngươi có phải là, không nhớ lâu a? Gọi ta trưởng lão!”

Bạch Kính đi, lo lắng bộ dáng, mảy may không có bởi vì vừa rồi an bài, mà có nửa điểm hòa hoãn. Bởi vì hắn biết rõ, nhà mình cung chủ đại nhân muốn đối mặt, là cỡ nào cường đại nhân vật. Nhưng hắn có thể làm sao? Làm hết mình, nghe thiên mệnh đi!

Chí ít, biển cả một mạch không làm ra, để tổ tông hổ thẹn sự tình.

Liền cái này đi, ta mệt mỏi.

Tề Sinh nhìn qua, Bạch Kính… Trưởng lão cô đơn bóng lưng, nghĩ thầm đây rốt cuộc, là xảy ra đại sự gì? Có lẽ, Tề gia bị khu trục, cũng là lựa chọn tốt, dù sao cũng tốt hơn hai mắt đen thui, nói không chừng ngày nào liền rơi đầu.

Cười khổ một tiếng, Tề Sinh đè xuống suy nghĩ, liền nhà bên trong mấy cái kia lão ngoan cố, hắn nếu thật dám xách nửa điểm, như là loại này tính toán, tuyệt đối phải bị đánh gãy chân… Mà lại, là 3 đầu!

Không sai, chính là 3 đầu, theo lão ngoan cố đám đó nghĩ cái gì, liền hắn loại này đại nghịch bất đạo, rời tông quên tổ hỗn trướng đồ chơi, liền nên đoạn tử tuyệt tôn, còn muốn lưu lại huyết mạch? Phi! Mình mất mặt không đủ, còn muốn sinh ra đời sau, lệnh tổ tông môn kế tiếp theo hổ thẹn? Nằm mơ!

Xoa đem mặt, Tề Sinh nhìn về phía phồn hoa, náo nhiệt Thiên Linh đảo, lẩm bẩm nói: “Điên, điên… Cái này đạp ngựa, đến cùng chuyện gì xảy ra?”

La Quan đương nhiên không biết, trước đây không lâu thái độ chân thành, chịu nhận lỗi Tề Sinh, bây giờ sầu khổ kém chút khóc lên.

Hắn mang theo Tang Tang, Ngao Tú cùng Ứng Thanh Linh, rời đi bến tàu về sau, liền tới đến một tòa núi nhỏ bên trên, cái này bên trong cỏ dại rậm rạp, hiển nhiên ngày thường bên trong, không có người nào tới.

Đứng tại đỉnh núi, xa xa có thể nhìn tới, phương xa một tòa thành trì bóng đen, tại sắc trời phía dưới như cự thú phủ phục, khí thế có chút kinh người.

Nhắm mắt lại, hô hấp trở nên nhẹ nhàng, hắn tất cả cảm giác, tại lúc này điều động, dò xét giữa thiên địa đạo uẩn chi lưu chuyển.

Tang Tang kéo lại Ngao Tú, đối nàng lắc đầu, làm ra im lặng nhắc nhở.

Mà Ứng Thanh Linh, thì như mơ hồ trong đó, cảm nhận được cái gì, nhìn về phía La Quan bóng lưng, càng nhiều mấy điểm kính sợ cùng… Sùng bái.

Không sai, chính là sùng bái.

Ứng long nữ bây giờ, đại khái tình trạng tựa như là bị tẩy não, chỉ cảm thấy trong thiên hạ, anh minh vĩ ngạn như tôn thượng người, ai có thể so sánh?

Tốt a, thông tục điểm giảng, đó chính là trong mắt người tình biến thành Tây Thi!

Ngay từ đầu, nàng là không có gì ý nghĩ, vừa đến cảm thấy đại nhân rất chính trực, thứ 2… Là tự ti. Tuy nói, nàng đường đường Tứ Hải lớn giao, huyết mạch tinh thuần, thậm chí có hóa rồng chi tư, nhưng đây hết thảy cùng đại nhân so, lại đáng là gì?

Thẳng đến, Tang Tang lời nói thấm thía, cùng nàng nói chuyện trắng đêm, đề cập Long tộc điêu linh hiện trạng, cùng hết thảy hi vọng đều hệ tại tôn thượng 1 người chờ chút… Ngôn từ khẩn thiết, khiến người tỉnh ngộ, Ứng long nữ bị thuyết phục, thậm chí, nàng cho rằng đây là trách nhiệm của mình. Nàng nhất định phải gánh vác lên, sinh sôi Long tộc huyết mạch, lớn mạnh Long tộc khí vận, vì đại nhân lưu lại dòng dõi truyền thừa trách nhiệm!

Cho nên, Ứng Thanh Linh cố gắng tu luyện, muốn mau

chóng đột phá, bởi vì Tang Tang nói, đến lúc đó nàng liền tư cách, vi tôn bên trên thị tẩm…

Vì La Quan hạnh phúc, Tang Tang thật làm, rất nhiều rất nhiều cố gắng.

Ứng Thanh Linh là, Hạ Tuyết cũng thế, thậm chí còn có Ngao Tú… Chính là nha đầu này, trạng thái không thích hợp, thực tế không dùng được, mới chỉ có thể tạm thời từ bỏ.

Như La Quan biết được, tất cảm kích vạn điểm, đối nàng miệng phun hương thơm, liền nói: “Tang Tang a Tang Tang, nếu bàn về vàng vàng, còn phải là ngươi a!”

Nhưng huyết mạch truyền thừa, vốn là lớn mạnh khí vận không có con đường thứ hai, thân là Long tộc trấn linh Tang Tang, đối này rất rõ ràng. Cho nên, nàng làm thản nhiên lại lẽ thẳng khí hùng, ngươi không nguyện ý? ? Thân là tổ long truyền thừa, Long tộc chi hi vọng, ngươi có tư cách gì nói không nguyện ý? ? Cho ta hoàng bắt đầu!

Sau nửa canh giờ, La Quan thở ra một hơi, tự giao phối cảm giác đạo uẩn trạng thái bên trong rời khỏi, khó nén quyện đãi.

Đối với hắn mà nói, thời gian dài bảo trì cái này 1 trạng thái, cũng không phải là 1 kiện chuyện dễ dàng.

Ngẩng đầu vuốt vuốt mi tâm, khóe miệng của hắn, lộ ra một nụ cười khổ.

Đế kiếm mảnh vỡ khí tức, cảm ứng được… Vừa vặn rất tốt giống, lại không có cảm ứng được.

Bởi vì, nó lại cùng dưới chân Thiên Linh đảo, hoàn toàn dung hợp một chỗ. Hoặc là thay cái thuyết pháp, đó chính là cả tòa Thiên Linh đảo, đều đang phát tán ra, đế kiếm mảnh vỡ khí tức.

Có mạnh có yếu, phân bố không đồng đều, cũng không phải là cố định trạng thái, mà là như trong biển thủy triều, không ngừng chảy lấy, dũng động. Khi thì sóng cả hừng hực, khi thì gió êm sóng lặng, ở vào một loại không có quy luật chút nào, mà theo lúc đều đang biến hóa hình thái hạ.

Cái này đạp ngựa làm sao tìm được? Cũng không thể, một tay nhấc lấy kiếm, lại hoặc là cuốc, đem trọn cái Thiên Linh đảo, lật cái úp sấp a? Không nói đến công trình này lượng, coi như La Quan thật có, mài sắt thành kim nghị lực, cũng được người trên đảo nguyện ý.

Thật sự cho rằng, đường đường vạn đảo chi quốc, 10 đại đảo 1 trong Thiên Linh đảo, là ăn chay? Trời lan thánh tông lợi hại, dù còn không có được chứng kiến, nhưng như Tinh Nguyệt minh, biển cả lâu loại này thế lực, đều có đại kiếp cảnh tu sĩ (La Quan cảm thấy được), cái này còn nhiều hơn nói sao?

Cho nên, tìm được, lại không tìm được.

Cái này đạp ngựa thực tế là một loại, khiến người phát điên tình huống.

Tang Tang nói: “Đại nhân, không thuận lợi sao? ?”

Kinh lịch thâm uyên chi biến, đối với các nàng, La Quan đương nhiên là tín nhiệm, tìm kiếm đế kiếm mảnh vỡ sự tình vẫn chưa giấu diếm, nghe vậy thở dài, “Là có hơi phiền toái… Không đúng, là rất phiền phức.”

Lúc này, đem tình huống nói rõ.

Tang Tang cũng không nhịn được nhíu mày, khó trách đại nhân khổ như vậy buồn bực, cái này thật đúng là không dễ làm… Nàng suy nghĩ một chút, nói: “Thiên Linh đảo, là trời lan thánh tông địa bàn, đế kiếm khí hơi thở như thế phân bố, trong đó tất có nguyên nhân… Có lẽ, bọn hắn có thể biết.”

La Quan cũng nghĩ đến điểm này, nhưng trời lan thánh tông coi như biết, vì sao nói cho ngươi? Cũng bởi vì, ngươi dài anh tuấn soái khí? ? Cứ việc ở phương diện này, La Quan rất có tự tin, nhưng hắn vẫn như cũ cảm thấy, việc này sẽ rất phiền phức.

“Được thôi được thôi, trên trời rơi xuống chức trách lớn tại tư nhân… Dù sao cũng phải kinh lịch một chút khó khăn trắc trở, không phải sao?” Giữ vững tinh thần, hắn thở sâu, phất tay, “Xuất phát, mặc kệ như thế nào, dù sao cũng phải đi trước nhìn xem!”

——

Chương 805 : Thiên linh đạo quán

Bích Hải thành, là Thiên Linh đảo đại thành đệ nhất, ở vào hòn đảo trung bộ lệch đông, nó bản thân cũng không có, quá mức sáng chói địa phương. Sở dĩ, có thể trở thành hòn đảo bên trên, các hạng chỉ tiêu trung tâm thành lớn, chỉ vì trời lan thánh tông lão tổ, năm đó xuất thân từ đây.

Cũng tại bên ngoài Bích Hải thành khói sóng trên núi, mở trời lan thánh tông đạo trường, trong thành bây giờ còn lưu truyền không ít, liên quan tới trời lan thánh tông lão tổ, năm đó đủ loại truyền thuyết. Như thiếu niên xuống vách núi, phải tiên nhân truyền thừa, lại tỉ như trời sinh hai mắt, hình như có thánh nhân chi tượng vân vân.

Đương nhiên, tin hay không, vậy liền nhân giả kiến nhân trí giả kiến trí, nhưng có một chút có thể xác định, tuyệt không người sẽ tại tòa thành này bên trong, công nhiên đối này biểu thị chất vấn.

Cho nên giờ phút này, Bích Hải thành, đông thành 3 ngõ phố, cửa ngõ bên trái cây kia dưới cây liễu lớn, La Quan chính nét mặt có vẻ hứng thú, nghe mấy ông lão nhà giảng cổ, nói chính là liên quan tới, trời lan thánh tông lão tổ đủ loại truyền thuyết, gọi là 1 cái khoa tay múa chân, sinh động như thật.

Cảm giác tựa như là, bọn hắn tận mắt nhìn thấy đồng dạng, chợt có mấy chỗ nói khác biệt, ngươi chỉ trích ta

ta chỉ trích ngươi, nhưng qua không được bao lớn sẽ, liền sẽ sinh ra một loại mới thuyết pháp, bao hàm tranh chấp 2 phe khả năng, lại càng thêm ủi thiếp hợp lý.

Đây chính là, các lão nhân trí tuệ a, bọn hắn thường thường có thể, cứ như vậy một sự kiện (bất luận thật giả), mà diễn sinh ra vô số loại phiên bản. Đại khái qua không được bao lâu, cái này mới đản sinh truyền thuyết, cũng sẽ thành tòa thành trì này bên trong, kéo dài lưu truyền một bộ điểm.

La Quan một mặt khâm phục quay người rời đi, nghĩ thầm thông qua truyền thuyết loại vật này, muốn thám thính tin tức dự định, thực tế xuẩn cực. Cho nên chuyện này ai cũng không thể nói, ta chính là ra, cho Ngao Tú cái kia tham ăn nha đầu, mua cá hương mặt.

Không sai, chính là như vậy.

Đi vài bước, hắn cúi đầu nhìn thoáng qua, đóng gói mùi cá mặt, quả nhiên không ngoài dự liệu, mặt đã triệt để đống. Ném đến thùng rác bên trong, lại lần nữa mua một phần, La Quan dẫn theo cửa ngõ cá mặt tây Thi gia, mới mẻ ra nồi mùi cá mặt, hướng 3 ngõ phố bước đi.

Nhìn xem bóng lưng của hắn, mất đi vị này trẻ tuổi hậu sinh nghiêm túc lắng nghe, mấy vị giảng cổ lão nhân gia, chợt cảm thấy tẻ nhạt vô vị, thán một tiếng người tuổi trẻ bây giờ a, làm sao cứ như vậy không có kiên nhẫn? Liếc nhau, đứng dậy hoảng du du riêng phần mình rời đi.

3 ngõ phố có lẽ ngay từ đầu, thật là 3 lý trưởng, nhưng theo Bích Hải thành khuếch trương, nó cũng thành 1

đầu phố dài, 2 bên xây dựng lít nha lít nhít, lớn tiểu đều không khác mấy viện tử, nhìn xem rách rách rưới rưới, bên trong cũng rách rách rưới rưới, nhưng không chịu nổi vị trí tốt, tại lão thành khu khu vực hạch tâm, giá cả khá kinh người.

Bên tay trái thứ 20 3 gia, La Quan đẩy cửa đi vào, giương giơ tay bên trong dẫn theo mùi cá mặt, “Hôm nay tây Thi gia sinh ý, thực tế quá tốt, xếp hàng sắp xếp rất lâu, mau tới đây ăn đi.”

Ngao Tú “Ngao” một chút, liền lao đến, nàng thật đói chết, “Ca ca, nhanh, mặt, ta muốn ăn 3 phần!”

Ứng Thanh Linh lại tại bế quan, nhất định phải thừa nhận, nàng gần nhất tu luyện nhiệt tình, thực tế quá đắt đỏ, La Quan đều cảm thấy có chút xấu hổ.

Cho nên, hôm nay ăn cơm người, chỉ có 3 cái.

Tang Tang mặc vào một thân, màu xanh nhạt váy dài, thần sắc bình thản cử chỉ thong dong, tựa như là ven đường, góc tường tràn ra tiểu Hoa, cũng không làm sao dễ thấy, lại phá lệ thanh tân đạm nhã, để La Quan tâm tình đều biến tốt mấy điểm.

Nói 3 bát, liền 3 bát, chút điểm chiết khấu không mang đánh, Ngao Tú nâng cao tròn vo bụng, chạy đến một bên trên ghế nằm, “Ca ca, tỷ tỷ, ta nhìn sẽ sách nha.”

Nói là sách, kỳ thật chính là trên thị trường một ít lời vốn, gần nhất không biết thế nào, Ngao Tú đột nhiên say mê thứ này. La Quan lúc đầu lo lắng nàng sẽ lên nghiện,

nhưng về sau liền không quan tâm, quả nhiên không ăn hai ngụm mặt đâu, nhỏ xíu ngáy to âm thanh, liền từ bên kia truyền tới.

Tang Tang đi qua, đem thoại bản từ miệng nàng bên cạnh dịch chuyển khỏi, nhưng vẫn là dính vào một điểm nước bọt, tại nàng trên mông vỗ một cái, “Chảy nước miếng tật xấu này, thật sự là không có cách nào.”

Ngao Tú vẫn tại nằm ngáy o o.

La Quan buông xuống bát, lau đi khóe miệng, nói: “Ăn no liền ngủ, cũng là một niềm hạnh phúc, chính là nàng trên thân vấn đề, còn phải nghĩ biện pháp giải quyết triệt để.” Trị ngọn không trị gốc, thường thường nhìn như hữu hiệu, chỉ khi nào đợi đến tình trạng cơ thể ngóc đầu trở lại, liền sẽ phi thường khó giải quyết.

Tang Tang nói: “Ừm, đại nhân nói đúng lắm, ta vẫn luôn tại suy nghĩ đâu.” Nhưng chuyện này, đích xác không quá dễ dàng, Phượng tộc niết bàn pháp vốn là, có nghịch chuyển sinh tử hiệu quả đại thần thông, muốn tu bổ nó thiếu hụt, có thể nói khó như lên trời.

Vẫn là câu nói kia, cởi chuông phải do người buộc chuông, việc này tốt nhất tìm đến Phượng tộc, cùng bọn hắn muốn cái thuyết pháp! Váy xanh tóc đen, khí chất như lan, thanh u thanh nhã Tang Tang, đáy mắt hiện lên một tia lãnh ý.

Trừ đại nhân bên ngoài, Ngao Tú đã là đương thời, một đầu cuối cùng Chân Long, chính là Long tộc năm đó trả giá lớn đại giới, mới tự tuyệt cảnh bên trong, cưỡng đoạt

đến một chút hi vọng sống. Ngươi Phượng tộc, cử động lần này là ý gì? Thân là Long tộc trấn linh, nàng luôn có 1 ngày, là muốn đòi một lời giải thích.

La Quan nghĩ nghĩ, nói: “Ngày mai bắt đầu, ta chuẩn bị đi thiên linh đạo quán nhìn xem, nghe nói kia bên trong là trời lan thánh tông sản nghiệp, lại đối với tu hành rất có giúp ích.”

Đây cũng là, có chút bất đắc dĩ.

Từ đổ bộ Thiên Linh đảo đến nay, La Quan nếm thử các loại, tiếp xúc trời lan thánh tông biện pháp, nhưng về sau đều từ bỏ.

Loại thứ 1, cũng là đơn giản nhất hữu hiệu, tự nhiên là gia nhập trong đó, trở thành trời lan thánh tông một bộ điểm, điều tra làm ít công to. Nhưng rất xin lỗi, trời lan thánh tông áp dụng chính là mời chế, chỉ có bị bọn hắn chọn trúng người, mới có thể thu được chuẩn tiến vào.

Không thể trực tiếp gia nhập, vậy liền cùng trời lan thánh tông người bên trong vật, cấu tạo quan hệ… Lại thất bại, bởi vì chân chính nắm giữ thực quyền, trời lan thánh tông nhân vật, đều ở tại ngoài thành khói sóng núi. Mà khói sóng núi, không phải trời lan thánh tông tu sĩ, không được ra vào.

Lại về sau, La Quan thậm chí còn động đậy, âm thầm dò xét suy nghĩ, nhưng mất đi Huyền Nhất Nhất trợ giúp… Khi nhìn đến, toà kia hộ tông đại trận lúc, hắn liền lý trí lại sáng suốt, trực tiếp quay người về nhà.

Chính vì vậy, đường đường “2 lục chung chủ, thiên hạ Kiếm tôn” mới có thể luân lạc tới, đi 3 ngõ phố lão liễu thụ dưới, đi nghe một đám lão nhân giảng cổ (thổi ngưu bức).

Cái này đạp ngựa nói nhiều, đều là nước mắt oa.

Tang Tang biểu lộ, nháy mắt trở nên ôn nhu, ánh mắt mang theo cổ vũ, “Đại nhân nói đúng lắm, thiên linh đạo quán thanh danh khá lớn, có lẽ thật có thể có thu hoạch, kém nhất cũng hẳn là, có trợ ngài tu hành.” Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: “Ngài không nên gấp gáp, đã đã xác định, đế kiếm mảnh vỡ ngay tại Thiên Linh đảo, tìm tới nó liền chỉ là vấn đề thời gian.”

“Ngang, yên tâm, ta ổn vô cùng.” La Quan vỗ ngực một cái, mặt mũi tràn đầy tự tin, “Tang Tang, bát liền làm phiền ngươi tẩy.”

Đứng dậy trở về phòng.

Nhìn xem quan bế cửa phòng, Tang Tang thở dài, nghĩ thầm đại nhân so trên thuyền lúc, tâm tính xác thực nhẹ nhàng rất nhiều, nhưng chậm chạp tìm không thấy cắt vào miệng, khó tránh khỏi vẫn còn có chút vội vàng xao động, thế mà đều chạy tới cửa ngõ, nghe người ta nói hươu nói vượn nha.

Tay nàng chỉ, gõ bàn một cái, thấp giọng nói: “Tỷ tỷ, ngươi cũng không nghĩ tới, biện pháp gì sao?” Mấy hơi về sau, Tang Tang thở dài, “Cũng thế, đại nhân đều không cảm ứng được, tỷ tỷ tình trạng của ngươi bây giờ, tự nhiên cũng không có cách, xem ra chỉ có thể lại cùng

cùng.”

Nàng trước thu thập xong bát đũa, lại đi đến ghế nằm bên cạnh, đem tròn vo tiểu Ngao Tú ôm, hướng bên cạnh gian phòng đi đến.

1 đêm không có chuyện gì xảy ra.

Ngay tại trời lan thánh tông bên cạnh Bích Hải thành, tự nhiên an toàn không được, đừng nói đại gian đại ác hạng người, trộm vặt móc túi đều cơ hồ không có.

“Ta đi ra ngoài, Ngao Tú ở nhà nghe lời, không có việc gì đừng có chạy lung tung.”

Mặc dù nhưng là, nhưng nên cẩn thận vẫn không thể khinh thường, tiểu Ngao Tú nhìn xem lại ở lại manh, đáng yêu cùng ăn hàng vốn hàng thuộc tính, nhưng nàng là một con rồng, điểm này cũng sẽ không bởi vậy, mà có nửa điểm cải biến.

Như lỡ như, không cẩn thận bại lộ thân phận, vậy liền toàn chơi xong, Thiên Linh đảo đế kiếm mảnh vỡ, tạm thời cũng đừng nghĩ, tất cả mọi người phải cùng theo chạy trốn đến tận đẩu tận đâu, càng mấu chốt chính là, còn chưa hẳn có thể trốn được.

“Ca ca cố lên, ca ca nhất bổng!” Tiểu Ngao Tú cầm trắng noãn nắm tay nhỏ, vẻ mặt thành thật cho hắn cổ vũ động viên.

Nàng là thật cho rằng, La Quan là đi thiên linh đạo quán tu luyện, đế kiếm mảnh vỡ việc này, nàng coi như biết

cũng lười suy nghĩ nhiều.

Giữa trưa ăn cái gì đâu? Điểm tâm ngọt ăn cái gì đâu? Buổi chiều ăn cái gì đâu? Ca ca trở về muộn lời nói, có lẽ còn có bữa ăn khuya? Oa, thật là khiến người mong đợi 1 ngày a!

Tang Tang hành lễ, “Đại nhân yên tâm, ta sẽ chiếu cố tốt nhà bên trong.” Hôm nay phần là màu xanh nhạt váy dài, ấm ôn nhu nhu khí chất, càng thêm hiển lộ ra, cùng tiểu Ngao Tú đứng chung một chỗ, không biết sao lại để La Quan, não hải bên trong tung ra “Hiền thê lương mẫu” cái từ ngữ này.

Đừng nói, thật đúng là rất chuẩn xác.

Không nên hiểu lầm, chính là một cái ý niệm trong đầu mà thôi, La Quan dám phát thệ, hắn là thật không nghĩ nhiều, cười cười trực tiếp đi ra ngoài.

3 ngõ phố dưới cây liễu lớn, các lão nhân lại tại cùng một chỗ thầm thầm thì thì, biểu lộ ở giữa lộ ra mấy điểm càng che càng lộ thần bí, lại thêm thỉnh thoảng nhìn về phía xung quanh cảnh giác ánh mắt, không rõ chân tướng thật đúng là muốn coi là, bọn hắn đang nói cái gì khó lường đại sự.

Trải qua làm La Quan, từ bên cạnh nhìn không chớp mắt đi qua, cái này khiến mấy ông lão rất thất vọng? Chúng ta rõ ràng có tốt hơn cố sự, người trẻ tuổi kia làm sao không lên nói?

Hừ!

Không nghe đúng không, kia là tổn thất của ngươi, lại nghĩ tới cơ mật như vậy đại sự, lại chỉ có chúng ta mấy đám xương già tham dự, không khỏi rất cảm thấy thê lương… Ai, một đời không bằng một đời, Thiên Linh đảo còn có cái gì tương lai? !

Thiên linh đạo quán đến, đây nói là 1 nhà, quy mô to lớn mắt xích cơ cấu, nghe nói ở trên đảo 108 thành, mỗi cái thành trì bên trong, đều có 1 nhà thiên linh đạo quán, đối ngoại công khai kinh doanh. Chỉ cần thanh toán nổi linh thạch, liền có thể mua được nhất định lúc tu luyện thường, có phần bị đến ở trên đảo tu sĩ truy phủng cùng ưu ái.

La Quan cẩn thận điều tra, việc này là thật, không phải cái gì loạn thất bát tao người vì hiệu ứng, có thể đi tiến vào trong đó về sau, hắn đáy mắt vẫn là không nhịn được, hiện lên vẻ thất vọng.

Quả nhiên, nghĩ tại cái này dò xét đến, đầu mối gì suy nghĩ, cũng là thật suy nghĩ nhiều —— đạo quán trang trí rất xa hoa, nhưng cũng chỉ có trong quầy, mấy tên nữ tu phụ trách, muốn nói hình dạng kia không thể nói, đều là một đỉnh 1 chân dài mỹ nhân.

Nhưng La Quan để ý những này sao? Nhìn một lời 2 mắt tam nhãn, thẳng đem phía sau quầy, mấy cái mỗi ngày nghênh đón mang đến, hào phóng vừa vặn nữ tu, cho nhìn hai má ửng đỏ, lại hoặc mày liễu đứng đấy, cũng không nhìn ra nửa điểm, khác hẳn với chỗ tầm thường.

Liền thật, chỉ là cái phổ thông nữ tu a, trọng yếu như vậy địa phương, liền không sợ bị người phá hư? Làm sao cũng hẳn là, điều động mấy vị cao thủ tọa trấn a. Bất quá suy nghĩ lại một chút, trời lan thánh tông tựa hồ thật đúng là không sợ, ai dám tại cái này nháo sự, chán sống rồi?

“Khục! Ta nghĩ tại thiên linh đạo quán bên trong tu hành, không biết làm sao giao nạp linh thạch?” La Quan đi tới trước quầy, mặt không đổi sắc mở miệng, phần trấn định này để đại sảnh bên trong, bên cạnh 1 vị đến đây tu hành tu sĩ, thấy là kinh động như gặp thiên nhân, một mặt sùng bái.

“Năm thẻ 3 triệu linh thạch, không hạn tu hành số lần, 2 năm thẻ 4 triệu linh thạch, 3 năm thẻ 5 triệu linh thạch, xin hỏi khách nhân cần loại nào?” Phía sau quầy nữ tu, biểu lộ đạm mạc, con ngươi rét run.

La Quan dừng một chút, nói: “Cái kia, có hay không thể nghiệm thẻ?” Ta tiền là nhiều, nhưng cũng không ngốc a, mà lại ngươi tiểu nha đầu này, làm sao nhỏ mọn như vậy? Nhìn vài lần làm sao vậy, lại không có động thủ sờ ngươi, về phần hạ thủ đen như vậy a! ? !

“… Có, một lần 10,000 linh thạch, hạn 2 canh giờ.”

“Xử lý.”

Giao linh thạch, lấy lâm thời tấm thẻ màu trắng, lại mặt không đổi sắc hỏi vài câu sử dụng hạng mục công việc, La Quan quay người hướng thông đạo đi đến.

Phía sau quầy, mấy vị nữ tu nhỏ giọng líu ríu, “Người này, da mặt tốt dày nha.”

“Đúng vậy a đúng vậy a, ung dung đẹp như vậy, hắn thế mà có ý tốt, liền mua 1 trương lâm thời thẻ? ? Chí ít cũng được nguyệt thẻ cất bước!”

“Cái kia, liền chính ta cảm thấy, người này rất anh tuấn sao?” Một tên nữ tu, mang theo không có ý tứ mở miệng nói đến.

Bá ——

Bên tai yên tĩnh.

Đón lấy, một trận cười nhẹ, “Đương nhiên soái a, bằng không, dám nhìn lão nương như vậy, ta đã sớm tát tai quá khứ!”

“Đúng đấy, ăn bản tiểu thư đậu hũ, thật sự cho rằng, không dám đánh bạo hắn đầu chó? !”

Cách đó không xa, đang muốn đi tới tu sĩ kia, biểu lộ lập tức cứng đờ, sờ sờ mặt mình, chán nản quay người rời đi.

Còn tưởng rằng, hảo nữ sợ quấn lang là thật đâu, may mắn không có xúc động a. Cái này đáng chết, nhìn nhan giá trị thế giới, thật sự là ác ý tràn đầy!

“Ta nhìn hắn, 80% coi trọng ung dung, chuyên môn tìm ngươi hỏi thăm, không nghĩ tới đụng mềm đồ trang trí trên nóc? ?” Lại 1 nữ tu mở miệng cười.

“Ha ha, coi trọng ta ung dung nhiều người, quý công tử nhóm cũng không đủ tư cách đâu, tiểu tử này liền một gương mặt, ta ung dung đương nhiên chướng mắt.”

“Đúng đúng đúng, ta ung dung, hoa này cho nguyệt mạo, nhưng phải hảo hảo chọn một chút!”

Phía sau quầy, Phùng Du Du xụ mặt, bất đắc dĩ nói: “Thời gian làm việc, các ngươi lại nói nhàn thoại, ta liền đi nói cho Chân Chân tỷ.”

Dáng dấp đẹp trai? ? Hừ!

Có thể làm cơm ăn sao? Nàng coi thường nhất, chính là những cái này, ỷ vào túi da xuất sắc, liền đến chỗ hái hoa ngắt cỏ người.

Có bao xa, cút cho ta bao xa a!

—

—

—

—

—

—

—

Chương 806 : Điểu nhân khí tức

Cảm thán thế sự gian nan, ngay cả nhìn nhiều vài lần tiểu cô nương, đều muốn bị nhằm vào La Quan, rốt cục đi tới tĩnh thất tu luyện.

Đẩy ra cửa đá, lọt vào trong tầm mắt là màu đen vách tường, như đem một loại nào đó tảng đá toàn bộ đào rỗng mà thành, bề mặt sáng bóng trơn trượt vuông vức như mặt gương, không nhìn thấy nửa điểm khe hở, lỗ hổng.

Trước đó, hỏi thăm có chú ý ý hạng mục công việc lúc, kia nữ tu… Gọi Phùng Du Du đúng không? Hừ, đừng nhìn ta đã đi, lỗ tai linh đây! Nghe nàng nói, nghiêm cấm phá hư tĩnh thất tu luyện vách trong, nếu không nghiêm trị, trọng phạt, đại khái trong này, có khác chút càn khôn.

Thử một chút thì biết.

La Quan tại trong tĩnh thất ương, con kia màu đỏ bồ đoàn bên trên ngồi xuống, không biết nó làm bằng vật liệu gì bện, tản mát ra ấm áp khí tức, để người toàn thân trên dưới đều ấm áp, như ngâm mình ở suối nước nóng bên trong.

Còn thật thoải mái.

Lấy ra màu trắng lâm thời thẻ, để vào bồ đoàn bên tay trái khe thẻ bên trong, “Đích” một thanh âm vang lên

qua, gian phòng bên trong không có chút nào biến hóa.

Liền cái này? ! Sẽ không phải, trước đó thăm dò được đủ loại kỳ hiệu, cũng là bị người thổi ra a, cái gì cẩu thí thiên linh đạo quán, căn bản chính là trời lan thánh tông dùng để vơ vét của cải địa phương.

Kia đạp ngựa, là quá mức!

Đột nhiên, La Quan đôi mắt hơi sáng, hắn cẩn thận cảm thấy được một chút, không sai, bồ đoàn tản mát ra nhiệt lượng, tăng cao hơn một chút.

Đơn giản đánh cái so sánh, nếu như trước đó là ngọn lửa nhỏ lời nói, hiện tại liền biến thành bên trong ngọn lửa, mà lại… Ngô, còn đang không ngừng lớn lên, tản mát ra càng nhiều cực nóng khí tức, đem La Quan bao phủ.

Mà tại cái này 1 trạng thái dưới, trong cơ thể hắn pháp lực, như so trước đó sinh động mấy điểm, vận chuyển tốc độ cũng nhanh hơn một chút. Cho nên, nơi này thật có thể, giúp ích tu sĩ tu hành? Chỉ bất quá hiệu quả, cũng không thể tính không có, liền có chút ít còn hơn không đi.

La Quan cân nhắc một chút, nghĩ đối với hắn tu hành đưa đến rõ ràng trợ giúp, trừ phi cái này ngọn lửa nhỏ, biến thành hừng hực núi lửa.

1 canh giờ sau, không ngừng lớn lên ngọn lửa nhỏ, thật biến thành núi lửa!

Đương nhiên, đây chỉ là một hình dung, giờ phút này dưới thân bồ đoàn, liên tục không ngừng phát ra khủng bố vô song, như muốn đem người đốt cháy thành tro bụi.

Bên tai tựa hồ có thể, nghe tới gân cốt huyết nhục kêu rên, cùng trong cơ thể mình dầu trơn, tại nhiệt độ cao dưới "Ầm" rung động, vì chống cự thiêu đốt xâm hại, pháp lực điên cuồng lưu chuyển, duy trì lấy tự thân trạng thái.

Mặt như vải đỏ, đỉnh đầu sương trắng bốc hơi, La Quan mở mắt ra, giờ phút này tĩnh thất tu luyện bên trong, cái kia màu đen, thường thường không có gì lạ vách đá, rốt cục xuất hiện biến hóa.

Từng đầu màu đỏ sậm đường cong, xuất hiện tại vách đá mặt ngoài, không, nói xác thực hơn, bọn chúng là từ vách đá nội bộ sáng lên, tản mát ra hào quang nhỏ yếu. Nhìn kỹ lại, những đường cong này lẫn nhau xen lẫn, hình dạng tựa như là một loại nào đó phi cầm vũ mao.

"Đích —— "

2 canh giờ đã qua, thể nghiệm thẻ đến kỳ, vách đá nhanh chóng ảm đạm xuống, phát ra nóng bỏng thiêu đốt bồ đoàn, tại mấy cái hô hấp về sau, liền khôi phục lại ban đầu, loại kia nhàn nhạt ấm áp trạng thái.

La Quan thở ra một hơi, đôi mắt sáng tỏ.

Có hiệu quả!

2 canh giờ bên trong, tại không biết nơi phát ra, đặc thù nhiệt độ cao thiêu đốt trạng thái dưới, hắn tu luyện hiệu suất nhưng so bình thường mấy ngày. Mà lại ở trong quá trình này, trong cơ thể hắn pháp lực, cũng nhận được nhất định ngưng luyện, hiệu quả cùng loại với Bích Ngọc Thiên Hỏa Kim liên.

Dù liền ngưng luyện trình độ, không cách nào tới so sánh, nhưng hiệu suất lại đề cao thật lớn. Tổng hợp cân nhắc, như hắn có thể một mực, ở tại thiên linh đạo quán bên trong tu hành, tu luyện hiệu suất chí ít tăng lên gấp 10 lần!

Đầy đủ.

La Quan lấy đi lâm thời thẻ, đứng dậy đi ra ngoài, rất nhanh liền đi tới trang trí xa hoa, khí phái đại sảnh, phía sau quầy nữ tu, đại khái là trực luân phiên, vừa rồi cho hắn xử lý thẻ Phùng Du Du, đã không tại cái này bên trong.

“Vị đạo hữu này, tu luyện hiệu quả như thế nào? Ta thiên linh đạo quán, luôn luôn già trẻ không gạt, từ muốn để đạo hữu linh thạch, tốn vật siêu chỗ giá trị “

Một tên nữ tu cười tủm tỉm mở miệng, nhìn về phía La Quan ánh mắt, toát ra hiền lành, đây chính là trước đó, nói “Rất đẹp trai” vị kia, tỉ lệ lớn nhan chó 1 viên.

Nhưng bây giờ, La Quan nào có tâm tư, tại cái này tốn nhiều miệng lưỡi, nói thẳng: “Xử lý thẻ.”

Rất nhanh, tốn hao 300,000 linh thạch, cầm tới 1 trương

nguyệt thẻ về sau, La Quan dưới chân vội vàng, lại trở lại tĩnh thất tu luyện.

Nhìn xem hắn bóng lưng, sau quầy nữ tu, nhịn không được nhíu mày, ám đạo lão nương mặc dù, so Phùng Du Du là kém một chút, nhưng dầu gì cũng tính da trắng mỹ mạo đôi chân dài, cứ như vậy không nhận chào đón? Hừ! Lại là 1 cái, chỉ biết tu luyện thẳng nam.

“Xem ra, vị khách nhân này là cảm nhận được, chúng ta thiên linh đạo quán tu luyện ích lợi, khá là không kịp chờ đợi a.” Một tên khác nữ tu, mở miệng cười.

“Những năm này, ngươi ta tại cái này bên trong, tình huống tương tự gặp còn thiếu sao? Cũng không biết là cái nào hòn đảo, chạy tới tu sĩ, lần thứ 1 nếm đến ngon ngọt, đương nhiên hận không thể một mực ở bên trong, nhưng rất nhanh… Ha ha, hắn liền sẽ biết, cái gì gọi là dục tốc bất đạt, nắm chắc không tốt phân tấc, cần phải chịu đau khổ.”

Xử lý thẻ nữ tu cười lạnh, “Tốt nhất đốt hắn ngũ tạng như lửa đốt, trừ đi hai cái con ngươi, lại mua một đôi linh trâu mắt to lắp đặt, để cho hắn có thể mở mắt ra, đừng có lại không coi ai ra gì!”

Nữ nhân, bất luận thời điểm nào, thân phận gì, nhất không thể chịu đựng được chính là, người khác đối nàng hình dạng coi nhẹ, đây quả thực là, so đánh chửi nghiêm trọng hơn gấp 10 lần vũ nhục.

Phía sau quầy, lập tức một trận vui cười.

Đúng lúc này, “Cạch” “Cạch” tiếng bước chân vang lên, một bộ váy dài màu đỏ, da trắng như tuyết nữ tử, đi tiến vào đại sảnh bên trong, “Một đám tao lãng móng, tại cái này cười gì vậy? Cách thật xa liền nghe tới, các ngươi tốt xấu cũng coi như trời lan thánh tông nhân viên ngoài biên chế, có thể hay không hơi chú ý điểm hình tượng?”

Nữ tử này nhìn như 30 trên dưới, toàn thân trên dưới tràn đầy, thiếu nữ không có lười biếng cùng khinh thục, nhất là một đôi mắt, càng là ôn nhu đa tình, bây giờ trừng mắt mắng chửi người, đều cho người ta một loại câu hồn đoạt phách, quyến rũ động lòng người cảm giác.

“Chân Chân tỷ, ngài tới rồi!”

“Không có gì, liền vừa rồi có vị khách nhân, đại khái là lần đầu tiên tới thiên linh đạo quán tu hành, vội vàng vội vàng xử lý thẻ, sơ sẩy chúng ta quầy hàng bên trong một vị nào đó mỹ nhân… Không phải sao, mới bị oán trách, còn nguyền rủa người ta, đổi một đôi linh trâu mắt to đâu?”

“Ngậm miệng, liền ngươi lưỡi dài, trách không được nhà ngươi vị kia, gần nhất đều gầy, khẳng định là ngươi tốn sống làm nhiều lắm!”

“Hì hì, ngươi ao ước rồi? Ta đầu lưỡi xác thực linh xảo, có thập bát ban võ nghệ, muốn hay không buổi tối tới nhà ta, cho ngươi một cơ hội học tập một chút?

“Muốn chết ngươi!”

Khi một đám nữ nhân cùng một chỗ thời điểm, đua xe tốc độ, xa không phải nam nhân có thể so sánh.

(thân đo, nào đó nữ zz bầy, ta run run rẩy rẩy, lặn mấy năm)

Vương Chân Chân đưa tay, bất đắc dĩ vò dưới lông mày, “Đủ a các ngươi, tất cả im miệng cho ta, ai lại mở hoàng khang, hôm nay ai quét dọn vệ sinh!”

Trừng mấy cái nữ nhân điên một chút, nàng xoay người rời đi, mấy bước sau hơi dừng lại, nói: “Vừa rồi nói, kia mới xử lý thẻ khách nhân, các ngươi chú ý một chút, đừng để hắn không biết nặng nhẹ, hút vào hỏa độc quá nhiều, cũng không phải đùa giỡn.”

“Vâng, Chân Chân tỷ.”

Nói đến chính sự, liền không ai dám da.

La Quan không biết, mình lại thành trong miệng người khác đề tài nói chuyện, hắn bây giờ đang toàn lực ứng phó, đắm chìm trong trạng thái tu luyện.

Cùng lần đầu tu luyện khác biệt, khi hắn lại lần nữa, tại bồ đoàn bên trên ngồi xuống, nóng bỏng thiêu đốt rất nhanh liền tăng lên tới, trước đó trình độ. Xem ra ngày này linh đạo trong quán, cũng có một loại nào đó ghi chép thủ đoạn, có thể căn cứ tu sĩ tiếp nhận trình độ, đến không ngừng điều chỉnh.

Rất nhanh, lại 2 canh giờ trôi qua, La Quan nhíu nhíu mày, tự tu luyện bên trong tỉnh lại, hắn có thể cảm nhận

được thể nội, một tia nóng rực khí cơ chảy xuôi, đối tạng phủ, huyết nhục, đều có một chút tổn hại.

Nhưng không nghiêm trọng lắm, còn tại trong phạm vi chịu đựng.

“Đây là hỏa độc? Cũng có chút giống, nhưng so bình thường hỏa độc, muốn khó giải quyết rất nhiều.” La Quan nếm thử, đem luyện hóa, xóa đi, có thể làm được, nhưng hiệu suất cũng không nhanh . Bất quá, lấy La Quan Chân Long chi thể cường hãn trình độ, một chút hỏa độc tứ ngược, còn không đến mức tạo thành, tính thực chất tổn thương.

Hắn nhắm mắt lại, tiếp tục tu luyện.

Rất nhanh, lại 2 canh giờ trôi qua, đột nhiên “Đích” một tiếng vang nhỏ, thạch thất nội bộ màu đỏ sậm tia sáng, nhanh chóng dập tắt.

La Quan bị ép tự tu luyện trạng thái tỉnh lại, mở mắt liền nghe tới, tĩnh thất bên ngoài tiếng đập cửa, nhíu nhíu mày đứng dậy mở cửa.

Bên ngoài, là 2 tên nữ tu, xử lý thẻ vị kia ngay tại trong đó, giờ phút này nhìn về phía La Quan, nói: “Vị đạo hữu này, cho là lần thứ 1, đến ta thiên linh đạo quán tu hành a? Địa hỏa tôi linh tuy có trợ tu hành, nhưng cũng có hỏa độc khó mà loại bỏ, như hút vào quá nhiều, đem đối tự thân tạo thành tổn thương rất nặng.”

“Bởi đó trước, từng có không ít ngoài ý muốn, chúng ta mới bỏ dở đạo hữu tu luyện, không biết ngươi bây giờ

trạng thái… Ngô…” Phía sau, liền không nói ra.

Bởi vì, La Quan nhìn xem cùng lúc trước, vừa lúc tiến vào, cũng không khác biệt. Thậm chí đều không thể ở trên người hắn, cảm nhận được hỏa độc tứ ngược lúc, loại kia đặc thù khô nóng cảm giác.

Thế nhưng là, tính đến ban đầu lâm thời thẻ, hắn đã ở thiên linh đạo quán bên trong, ngay cả tiếp theo tu luyện sáu canh giờ, thế mà không có việc gì? Cái này rất kinh người!

La Quan gật đầu, nói: “Đa tạ 2 vị đạo hữu nhắc nhở, Ngụy mỗ trong lòng hiểu rõ, nhưng bây giờ trạng thái còn có thể, liền lại tu luyện một hồi.”

“Kia, tốt a, mời đạo hữu chú ý một chút, chúng ta về sau sẽ không nhắc lại nữa tỉnh.”

2 tên nữ tu quay người rời đi.

La Quan đóng cửa phòng, tiếp tục tu luyện.

Rất nhanh, lại sáu canh giờ quá khứ, trong tĩnh thất kiềm chế, thâm trầm đỏ sậm quang mang, rốt cục tiêu tán.

Hô ——

La Quan phun ra một ngụm, mang theo một chút khô nóng khí tức, nói khẽ: “Không sai biệt lắm, hỏa độc lại để dành đi, liền có chút phiền phức.”

Lấy ra tấm thẻ, hắn đứng dậy liền đi.

Ở đại sảnh nhìn thấy Phùng Du Du, cái này nữ tu hay là một mặt lãnh đạm, thậm chí xem ra ánh mắt bên trong, lộ ra mấy điểm chán ghét.

La Quan khó hiểu, liền nhìn nhiều ngươi vài lần, về phần như thế mang thù? Thật sự là không hợp thói thường.

Lười nhác cùng với nàng so đo, đi ra ngoài về nhà.

“Là người kia! Trời ạ, không nghĩ tới, hắn lại tĩnh thất tu luyện bên trong, ngốc ròng rã mười hai canh giờ!”

“Nghe nói, còn là lần đầu tiên đến, kia đại khái đã, phá chúng ta thiên linh đạo quán tối cao ghi chép a?”

“Lợi hại lợi hại!”

Phùng Du Du nghe đến mấy câu này, nhíu nhíu mày? Nguyên lai, không phải tra rõ ràng, nàng trên dưới giá trị thời gian, cố ý chế tạo ngẫu nhiên gặp sao? ? Bất quá, liền xem như dạng này, thì tính sao? ? Nàng vẫn như cũ chướng mắt, loại này tự cho là đúng người.

Mười hai canh giờ? Hừ hừ!

Phổ thông tu sĩ căn bản không chịu nổi, người này nhìn xem phong khinh vân đạm, chỉ sợ thể nội hỏa độc, đã sớm tứ ngược nhục thân thủng trăm ngàn lỗ.

Nói trắng ra, hay là cố ý giả vờ giả vịt… Chẳng lẽ, Chân Chân tỷ xách sự kiện kia, đã bị người biết được, cho

nên mới có, hôm nay một màn này? Buồn cười! Nàng nhất định phải, muốn đi nhắc nhở Chân Chân tỷ, cũng không thể bị một chút, tâm tư bất chính người cho lừa gạt.

Đúng lúc này, một chiếc xe ngựa dừng ở ngoài cửa, tiếp theo từ phía trên, đi xuống một nữ tử. Tóc đen mắt đen màu đen váy dài, khí chất lạnh lẽo, liền như 1 đóa tuyết sơn mực sen, tản mát ra lạnh thấu xương, không dung thân cận băng hàn.

Đợi nàng tiến vào đại sảnh lúc, nở nụ cười Vương Chân Chân, đã ra đón.

“Dương tiểu thư đến rồi!”

“Ngài thân thể như thế nào? ? Tu hành sự tình còn làm cẩn thận chút, chớ có tổn thương thân thể.”

Dương tiểu thư họ Dương, đây không phải nói nhảm, mà là trừ cái họ này bên ngoài, không ai biết nàng cụ thể tin tức.

Nhưng có một chút có thể xác định, vị này Dương tiểu thư thân phận, tuyệt đối không đơn giản.

Dù sao, mỗi lần Dương tiểu thư tới, Vương Chân Chân đều tự mình nghênh đón, đây chính là trực tiếp nhất chứng cứ.

“Ừm.” Dương tiểu thư gật gật đầu, xem như chào hỏi, “Giống như trước kia, không nên quấy rầy, tu luyện kết thúc về sau, ta tự sẽ ra.”

Vương Chân Chân do dự một chút, nói: “Tốt a… Dương tiểu thư, mời ngài nhất định cam đoan thân thể, cũng đừng lại cùng lần trước đồng dạng…”

“Ta sẽ sớm chuẩn bị hảo dược tắm, đợi ngài tu luyện kết thúc về sau, phải tất yếu ngâm một hồi, đối thân thể là có chỗ tốt, được hay không?”

Dương tiểu thư nhíu nhíu mày, có thể nhìn một chút, Vương Chân Chân tội nghiệp, lộ ra ánh mắt cầu khẩn, nàng trầm mặc một chút, “Tốt a.”

“Đa tạ Dương tiểu thư, ngài mời, hay là gian phòng kia, trừ ngài bên ngoài lại không từng có người đi vào qua.”

Thiên linh đạo quán độc thuộc gian phòng, cái này nhưng so cái gì cái gì thẻ, đều trân quý nhiều, mà Dương tiểu thư vẫn chưa vì thế, mà thanh toán nửa điểm linh thạch.

Chậc chậc, cao quý không tả nổi nha! !

Phía sau quầy, một đám nữ tu nhìn xem, Dương tiểu thư rời đi bóng lưng, ánh mắt tràn ngập ao ước.

“Được rồi, đều đừng nhìn, vị này không phải là các ngươi có thể so sánh, kiếp sau đầu thai thời điểm, nhiều lau lau ánh mắt đi.” Vương Chân Chân phất phất tay, hơi do dự, “Ung dung, ngươi đi theo ta.”

Phùng Du Du nói: “Vâng, Chân Chân tỷ.”

“Chờ chút, ngươi giúp ta phối trí tắm thuốc, cũng không biết làm sao, rõ ràng đồng dạng vật liệu, tỉ lệ, ngươi làm được tắm thuốc, hiệu quả chính là muốn càng tốt hơn một chút.”

Phùng Du Du nói: “Hẳn là dược tính vấn đề, ta chỉ là trùng hợp, chọn trúng một chút, dược tính tốt hơn linh tài.”

“Có lẽ vậy, nhưng vẫn là ngươi làm đi, vị này Dương tiểu thư… Hắc, nàng cũng không thể tại chúng ta cái này, ra chút điểm ngoài ý muốn, không phải chúng ta a, đều muốn đại họa lâm đầu.” Vương Chân Chân lẩm bẩm, “Cũng không biết, những này các đại tiểu thư, đến cùng nghĩ như thế nào, đều cái này xuất thân, còn như thế liều mạng tu luyện… Coi như không thể lộ ra ngoài ánh sáng… Khục, đi, chúng ta đi nhanh lên đi.”

Dường như phát giác được, chính mình đạo lỡ miệng, Vương Chân Chân tranh thủ thời gian dừng lại, thấy Phùng Du Du biểu lộ bình tĩnh, 1 bộ cái gì đều không nghe thấy dáng vẻ, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, ám đạo lá gan của mình, thật đúng là biến lớn, chuyện gì cũng dám nói.

Phải cẩn thận, lại cẩn thận a!

Một bên khác, La Quan trở lại, 3 ngõ phố bên tay trái thứ 20 3 khu tiểu viện, dẫn theo mùi cá mặt vào cửa, “Ta trở về!”

Ngao Tú bay nhảy lấy tiểu chân ngắn, liền lao đến, ôm hắn một mặt ủy khuất.

Hôm qua không có ăn ngon bánh ngọt, không có ăn khuya, thậm chí cơm tối đều rất đối phó, nàng cảm giác mình thụ thiên đại ủy khuất.

Hỏng Tang Tang, ca ca 1 không tại, nàng liền đối với mình không tốt, ta muốn cáo trạng.

Ba lạp ba lạp, dùng ngòi bút làm vũ khí, tiểu Ngao Tú nói nói, kém chút khóc lên. Cũng may La Quan kịp thời, tế ra đại sát khí mùi cá mặt, nước mắt lập tức biến thành nước bọt.

Nhìn xem tiểu nha đầu, ăn vui sướng bộ dáng, La Quan quay người nhìn về phía Tang Tang, nói khẽ: “Không cần lo lắng, ta không có việc gì.”

Tang Tang gật đầu “Ừ” một tiếng, bất quá rất nhanh, nàng giống như là phát giác được cái gì, đi đến La Quan bên người, lại tới gần mấy điểm, ngửi một chút, lại ngửi một chút, nghi ngờ nói: “Đại nhân, ngài trên thân làm sao, sẽ có đám kia điểu nhân khí tức?”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 807 : Phượng tộc không dập tắt lửa

Điểu nhân? La Quan ánh mắt chớp lên, “Ngươi chỉ cái gì?”

Tang Tang nhìn thoáng qua, chính đại khẩu đóa di Ngao Tú, khoa tay cái khẩu hình.

Phượng Hoàng? !

La Quan đôi mắt ngưng lại, chợt bình tĩnh lại, “Để sau hãy nói.”

Tiểu Ngao Tú ăn no, lười chứng lại lần nữa phát tác, ngẩng lên khuôn mặt nhỏ nói “Ca ca thật tốt”, liền chạy tới nhìn thoại bản.

Kỳ thật nhãn lực kình loại vật này nàng không thiếu, nhìn ra được ca ca cùng Tang Tang tỷ tỷ ở giữa, có lời muốn nói.

La Quan xoay người lại, “Nói đi, đến cùng tình huống như thế nào?”

Tang Tang nói: “Ngài trên thân, nhiễm một chút Phượng tộc khí tức, ngô… Mặc dù rất mỏng manh, nhưng vẫn là không thể gạt được cái mũi của ta.”

Nghĩ đến trước đó, liên quan tới Hạ Tuyết sự tình, La Quan gật đầu biểu thị tán thành.

Mà trả lại nhà trước đó, đoạn thời gian này, hắn một mực lưu tại thiên linh đạo quán… Đương nhiên, tình huống cụ thể, còn phải nhìn lại nói.

“Giúp ta kiểm tra dưới?”

Tang Tang gật đầu, “Được.”

2 người trở về phòng, La Quan nhìn Tang Tang, đột nhiên cảm thấy có chút không được tự nhiên, “Khục, hiện tại ta nên làm như thế nào?”

Tang Tang chỉ chỉ giường, “Đại nhân nằm xuống, nhắm mắt thủ thần là được, ta rất nhanh.”

Phải, càng không được tự nhiên, cái gì gọi là ngươi rất nhanh? Dù là nữ nhân, cũng không tốt dùng loại này từ, để hình dung mình đi.

Nhất là, hay là cô nam quả nữ, chung sống một phòng tình huống dưới, cũng may La Quan cùng Tang Tang đã sớm quen thuộc, rất nhanh liền đè xuống, trong lòng một chút tạp niệm, theo nàng lời nói lên giường nằm xong.

“Đại nhân, ta bắt đầu.” Sau đó, 1 con thon dài ngón tay mềm mại, điểm tại La Quan giữa lông mày.

Nói mình rất nhanh Tang Tang, quả nhiên thật nhanh, trước sau bất quá mấy hơi thở, ngón tay liền thu về. La Quan mở mắt ra, liền gặp trên mặt nàng, trong tươi cười lộ ra ngưng trọng, ngưng trọng ở giữa lại có mấy phần lãnh ý, nặng nề gật đầu, “Không sai, chính là Phượng

tộc!”

Hơi dừng lại, tiếp tục nói: “Đại nhân ngài thể nội, lưu lại có Phượng tộc không dập tắt lửa khí tức… Ta đại khái hiểu, thiên linh đạo quán có thể trợ người tu luyện nguyên nhân, bất quá loại phương thức này tồn tại rất lớn tệ nạn, không cách nào lâu dài tiếp tục kéo dài.”

Quả nhiên, đúng như những gì hắn nghĩ, kia không biết thiêu đốt lực lượng, chính là Phượng tộc không dập tắt lửa. Nói cách khác, tan biến tại thế gian Phượng Hoàng nhất tộc, cũng tại Thiên Linh đảo!

Từ trên giường xuống tới, La Quan sờ sờ cái cằm, hắn nghĩ tới thiên linh đạo quán, tại Thiên Linh đảo 108 thành đều có phân bố. Nói cách khác, Tang Tang trong miệng Phượng tộc không dập tắt lửa, cùng toàn bộ Thiên Linh đảo, cơ hồ hòa làm một thể. Cái này cùng đế kiếm mảnh vỡ tình trạng, cơ hồ hoàn toàn tương tự, La Quan hoài nghi giữa 2 cái này, tồn tại liên quan nào đó.

Chậc chậc, sự tình, trở nên phức tạp hơn a!

Đem ý nghĩ nói cho Tang Tang, nàng nghiêm túc gật đầu, “Đại nhân phỏng đoán, cực có thể là thật, nhưng cho dù phát hiện điểm này, vẫn phải cẩn thận làm việc.”

Thiên linh đạo quán là trời lan thánh tông sản nghiệp, nói cách khác bọn hắn tỉ lệ lớn biết được, liên quan tới Phượng tộc không dập tắt lửa sự tình. Dùng cái này đẩy ngược, đế kiếm mảnh vỡ một chuyện, bọn hắn chẳng lẽ liền thành kẻ điếc mù lòa? Chuyện này nhất định phải điều tra rõ ràng, mới có thể thêm một bước hành động.

Đáng tiếc, trời lan thánh tông quá cao lạnh, La Quan đến nay đều không có cách, đánh vào trong đó. Thấy La Quan trầm mặc, nhíu mày, Tang Tang nói: “Đại nhân, việc này gấp không được, ngài không ngại an ổn tu luyện một đoạn thời gian… Phượng tộc không dập tắt lửa, đối với tu hành một chuyện, đích xác rất có giúp ích.”

La Quan gật đầu, “Cũng chỉ đành như thế, bất quá 2 ngày này, chỉ sợ đi không được, muốn trước hết nghĩ biện pháp, hóa giải thể nội hỏa độc.”

“Hỏa độc? Là, đối Phượng tộc bên ngoài sinh linh mà nói, không dập tắt lửa linh tính chồng chất, đích xác có hại vô ích.”

Tang Tang ngẩng đầu nhìn đến, mỉm cười, “Nhưng long phượng 2 tộc, cùng thuộc viễn cổ giống loài, giữa lẫn nhau càng có rất nhiều liên quan, cho nên Phượng tộc luyện hóa không dập tắt lửa bí pháp, ta là biết đến, chỉ cần đại nhân tu luyện thành công, không chỉ có đối tự thân vô hại, tu hành càng có thể như hổ thêm cánh.”

La Quan ánh mắt sáng lên, “Lời ấy thật chứ?” Lại chần chờ, “Nhưng cái này đã là Phượng tộc bí pháp, người bên ngoài sợ là khó mà tu luyện a?”

Tang Tang nói: “Đối người bên ngoài có lẽ như thế, nhưng đại nhân ngài, có thể thử một chút.”

Thử một chút liền thử một chút, dù sao cũng không có tổn thất.

Tang Tang nói một câu “Mạo phạm”, liền lại đưa tay, điểm tại La Quan giữa lông mày, mấy hơi sau đợi nàng thu tay lại lui ra phía sau, một môn tên là « vạn kiếp bất diệt » Phượng tộc bí pháp, liền xuất hiện tại trong đầu hắn.

“Bí pháp này, tại Phượng tộc bên trong đều phẩm giai cực cao, tu luyện độ khó rất lớn, đại nhân như gặp ngăn trở, khi bình tâm tĩnh khí cẩn thận phỏng đoán…” Đây là đang sớm, cho hắn phòng hờ, xem ra « vạn kiếp bất diệt » công pháp này, đích xác rất khó.

Bất quá, cho dù Tang Tang không nói, liền cái tên này, cũng đầy đủ để người biết được nó lợi hại —— lịch vạn kiếp, từ bất diệt.

Nghe xong liền lợi hại!

La Quan mặt lộ vẻ ngưng trọng, gật đầu, “Yên tâm, ta sẽ cẩn thận phỏng đoán, nghiêm túc tu luyện.” Như Tang Tang lời nói, như luyện thành pháp này, hỏa độc liền không còn là hỏa độc, mà là “Linh tính chồng chất”, không chỉ có đối tự thân vô hại, ngược lại hữu ích tại tu hành.

Cái này nhưng quá trọng yếu!

La · nghiêm túc · quan, muốn bắt đầu tu luyện, nếm thử một môn xa lạ, độc thuộc về Phượng tộc đỉnh cấp bí pháp, cũng không biết có thể hay không luyện thành. Cùng Tang Tang rời đi, La Quan hít một hơi bình phục nỗi lòng, bắt đầu lĩnh hội Phượng tộc « vạn kiếp bất diệt

» bí pháp.

Rất nhanh, hắn liền phát hiện môn này « vạn kiếp bất diệt », cùng lúc trước Huyền Nhất Nhất truyền thụ cho hắn « Tinh Thần Khiên Dẫn thuật » đồng dạng, nội dung đều cực kỳ rộng lớn, mênh mông, là cực kỳ phức tạp đại thần thông chi pháp. Cũng may luyện hóa Phượng tộc không dập tắt lửa, cũng chỉ là nhập môn 1 tiểu tiết, không cần triệt để tu luyện thành công.

Sau nửa canh giờ, La Quan mở mắt ra, nhìn qua bàn tay ngẩn người.

Do dự một chút, tâm hắn niệm khẽ động, từng tia từng sợi xích hồng sắc, từ giữa năm ngón tay hiện lên, lăn lộn sáng tắt lấp lóe, giống như là hoả tinh bắn tung toé, có như nội bộ ẩn chứa vô số viên tinh thần, tiếp theo sau đó một khắc, nhanh chóng dập tắt, ảm đạm, hóa thành tinh thuần lực lượng, dung nhập vào trong cơ thể hắn.

Cho nên, cái này liền luyện thành rồi? La Quan đưa tay, dùng sức xoa đem mặt, lẩm bẩm nói: “Có lẽ, ta tư chất tu luyện, kỳ thật vẫn được? Ngô… Huyền Nhất Nhất ánh mắt, đại khái là quá cao.”

Nói nhỏ lúc, La Quan đột nhiên nghĩ đến, ngày ấy cao quang vừa hiện, lại biến mất vô tung ngân bạch, luôn cảm thấy cái này cùng nó ở giữa, thoát không ra quan hệ.

Thôi, nghĩ nhiều như vậy làm gì, ngân bạch không ngân bạch, đã hiện tại không có vấn đề, vậy liền đợi đến sau này hãy nói. Người a trước tiên cần phải nhìn xem dưới

mắt, lo lắng quá xa, cũng liền không có vui vẻ, cả ngày lo lắng bàng hoàng, còn có ý gì.

Đẩy cửa đi ra ngoài.

Tang Tang ngay tại trong viện, khoảng cách cửa phòng không xa, đại khái là không yên lòng La Quan, dù sao Phượng tộc bí pháp, cũng không phải đùa giỡn, tuy nói đại nhân có tổ long ấn ký, nhưng… Cũng không đến nỗi, nhanh như vậy liền luyện thành a? Hả? Ân ân ân? !

Nàng nhìn xem La Quan, đầu tiên là mờ mịt một chút, tiếp lấy một tia ngốc trệ, cuối cùng sa vào đến lâu dài trầm mặc. Đây chính là, tổ long cường hãn sao? ? Quả nhiên thiên mệnh chú định, ta Long tộc, muốn đại hưng! !

“Chúc mừng đại nhân tu luyện thành công.” Lấy lại tinh thần Tang Tang, nở nụ cười.

La Quan suy nghĩ một chút nói: “Nói thật, ta cũng không nghĩ tới, nếu không ngươi lại thay ta kiểm tra một chút, có cái gì tai hoạ ngầm?”

Tang Tang lắc đầu, “Ngài trên thân ‘Linh tính chồng chất’ đã bị luyện hóa, hấp thu, chính là chứng minh tốt nhất, đại nhân không cần nghĩ nhiều.”

“Hừ! Ngao Tú sự tình, là Phượng tộc tính toán phía trước, bây giờ ngài mượn không dập tắt lửa tu hành, cũng coi như thu hồi một điểm lợi tức.” Dừng một chút, tiếp tục nói: “Bất quá, về sau lúc tu luyện, đại nhân còn làm thu liễm một hai, đừng quá mức tại dễ thấy.”

La Quan gật đầu, “Yên tâm, trong lòng ta biết rõ.”

Phượng tộc không dập tắt lửa đối người tộc mà nói, là một thanh kiếm hai lưỡi, tuy có trợ giúp tu hành, nhưng nếu vô ý cũng sẽ thương tới tự thân, điểm này chưa từng ngoại lệ.

Như La Quan biểu hiện, như cá gặp nước… Đây quả thực là, sáng loáng nói cho tất cả mọi người, trên người ta có vấn đề. Ngươi đoán, thân là đông gia trời lan thánh tông, có thể hay không cảm thấy hứng thú? Như thật bị phát hiện, việc vui coi như lớn! Cho nên cẩn thận, không đắc ý vong hình, cho tới bây giờ đều là người tu hành nhóm, lớn nhất mỹ đức 1 trong.

“Vậy đại nhân tiếp xuống…”

La Quan nói: “Hôm nay nghỉ ngơi, ngày mai lại đi thiên linh đạo quán… Cái khác tạm không bắt buộc, có lẽ cái kia 1 ngày, cơ hội liền chủ động, đưa tới cửa.”

“Đại nhân nói đúng lắm, vậy ta liền không quấy rầy ngài.” Tang Tang trở lại, ôm lấy đã thiếp đi Ngao Tú, trở lại trong phòng.

Đem tiểu Ngao Tú đặt lên giường, che đậy tốt bị giác về sau, nàng ngồi ở bên cạnh, chân mày hơi nhíu lại, “Tổ long mặc dù có thể cưỡng ép dung nạp, Phượng tộc « vạn kiếp bất diệt » bí pháp, nhưng quá trình nhất định gian nan, sẽ không như thế nhanh.”

“Kia ngân bạch, đến cùng là vật gì?”

Giờ phút này, Tang Tang cùng La Quan, nghĩ đến cùng một chỗ.

Suy tư liên tục không thu hoạch được gì, nàng đưa tay vuốt vuốt mi tâm, “Cho nên, cho đại nhân tuyển phi chuyện này, nhất định phải tăng tốc tiến trình, nếu có thể sinh ra 1 lượng cái hậu đại, có lẽ liền có thể từ trên người bọn họ, tìm tới liên quan tới cái này ngân bạch bí mật.”

Đây mới là thâm uyên chi hành về sau, Tang Tang đột nhiên biến vàng chân chính nguyên nhân, nàng cần hiểu rõ, cũng nắm giữ, La Quan trên thân tình huống, mới có thể sớm làm tốt ứng đối. Vô luận tổ long ấn ký người thừa kế, Long tộc hi vọng cuối cùng chỗ, hay là đơn thuần La Quan bản thân… Tang Tang đều tuyệt đối sẽ không, để hắn xảy ra chuyện.

Mà không biết, thường thường đại biểu cho không thể khống.

Đáng tiếc, liên quan tới sinh ra hậu đại chuyện này, từ đầu đến cuối tiến triển chậm chạp.

Tang Tang thở dài, nhìn xem Ngao Tú, lại nhìn về phía căn phòng cách vách, Ứng long nữ bế quan thật lâu, từ đầu đến cuối khó mà đột phá.

Nàng biết, cái này cũng không trách Ứng long nữ, mà là bị thiên đạo bỏ qua Long tộc, đã bị kẹp lại cổ. Lên cao thông đạo tuy có, lại cực kỳ nhỏ hẹp, mà Ứng long nữ lần này đột phá, lại phá lệ mấu chốt, cho nên mới sẽ

như thế gian nan.

Ai, tất cả mọi người cần, càng thêm cố gắng a! !

Ngày thứ 2, La Quan đi ra ngoài, thẳng đến thiên linh đạo quán.

Tại phía sau quầy, mấy tên nữ tu ánh mắt khiếp sợ bên trong, sải bước tiến vào tĩnh thất tu luyện.

Một hồi lâu, các nàng mới hồi phục tinh thần lại, liếc nhau, đều nhìn thấy lẫn nhau trên mặt không thể tưởng tượng nổi —— người này, điên rồi đi? !

Trước đó, tại đạo quán bên trong, ngay cả tiếp theo tu hành mười hai canh giờ, đã đánh vỡ lần đầu tiến vào ghi chép. Bình thường đến nói, ít nhất phải tĩnh dưỡng chừng năm ngày, mới có thể luyện hóa thể nội hỏa độc, kế tiếp theo đến đây tu luyện.

Lúc này mới bất quá một buổi tối… Chẳng lẽ, hắn không muốn sống! ? !

Vương Chân Chân đến về sau, chúng nữ tu lao nhao, nhanh lên đem chuyện này, nói cho nàng.

Theo sau lưng Phùng Du Du, nhướng mày, nói khẽ: “Chân Chân tỷ, sự kiện kia, sẽ không phải để lộ phong thanh a?”

Vương Chân Chân nhíu mày, trừ cái đó ra, nàng cũng không nghĩ ra nguyên nhân thứ 2, một phen tư lượng, “Hôm qua, các ngươi nhắc nhở hắn rồi?”

“Ừm, chúng ta đã lợi dụng quyền hạn, tạm dừng qua một lần hắn tu luyện, cũng nói rõ với hắn, liên quan tới hỏa độc sự tình.” Sau quầy, một tên nữ tu mở miệng.

Vương Chân Chân phất tay, “Như vậy tùy hắn đi thôi, dù sao ngươi ta cũng kéo không ngừng, người khác một lòng muốn chết.”

Nàng biểu lộ bình tĩnh, nhưng lòng dạ bên trong lại cười lạnh liên tục, một ít nhân thủ thực tế duỗi quá dài, dám ở trước mặt nàng động tay chân.

Đi vài bước, “Đúng, Dương tiểu thư bên kia, tình trạng như thế nào?”

“Chân Chân tỷ, hết thảy bình thường.”

Vương Chân Chân gật đầu, “Vậy là tốt rồi, mật thiết chú ý, một khi tình huống không đúng, lập tức cho ta biết.”

Đợi nàng rời đi, Phùng Du Du nói: “Hôm nay, các ngươi trước tiên làm giá trị, ta đi vào tu luyện một hồi.” Thân là thiên linh đạo quán nội bộ nhân viên, mỗi tháng đều có nhất định, miễn phí lúc tu luyện dài.

Cùng mấy người bắt chuyện qua, nàng tuyển một gian không người tĩnh thất, bắt đầu tu luyện.

“Ừm… Ân… Ừ…”

Gian phòng bên trong, theo hồng quang sáng lên, vang lên như có như không rên rỉ, trong thống khổ lại xen lẫn,

để người trầm mê sảng khoái cảm giác.

Bóng dáng của nàng, ném rơi trên mặt đất, dần dần vặn vẹo, biến hình.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 808 : Phượng Hoàng huyết mạch

Sau bốn canh giờ, kết thúc hôm nay tu luyện, sắc mặt có chút trắng bệch, thái dương bị mồ hôi ướt nhẹp Phùng Du Du, vội vàng sau khi tắm sơ, thay đổi chế phục váy dài, đi tới sau quầy trực.

“Ung dung, tu luyện đừng quá khắc khổ, ta phải có ngươi gương mặt này, đã sớm tìm quý công tử gả, còn dùng cố gắng như vậy?”

Giao ban nữ tu, một mặt nghĩ mãi mà không rõ.

Phùng Du Du cười cười, không nói gì.

Bọn người rời đi về sau, nàng trước nhìn thoáng qua, Dương tiểu thư chỗ tĩnh thất tu luyện, đáy mắt lộ ra vẻ khâm phục, ao ước.

Đón lấy, không biết tại sao, Phùng Du Du vô ý thức lại liếc qua, mặt khác một gian tĩnh thất tu luyện tình huống.

A ——

Ngược lại thật sự là vẫn còn tiếp diễn tiếp theo!

Người này tên là cái gì tới? Ngụy Trang!

Hừ, cố lộng huyền hư, thật sự cho rằng cái này có thể lừa qua Chân Chân tỷ? Thật sự là si tâm vọng tưởng.

Phùng Du Du khóe miệng, lộ ra một tia cười lạnh, không tiếp tục để ý.

Mà giờ khắc này, tĩnh thất tu luyện bên trong, “Si tâm vọng tưởng” La Quan, cảm giác trạng thái tốt lắm. Tu thành Phượng tộc bí pháp « vạn kiếp bất diệt » về sau, lại đến nơi đây tu luyện, hiệu quả lại lần nữa phóng đại. Cảm giác kia, tựa như là trở lại nhà mình, không có nửa điểm không thích ứng!

“Ổn định, phải ổn định, nhưng tuyệt đối đừng biểu hiện, quá mức nghịch thiên.” La Quan nghĩ nghĩ, cho mình lập xuống mục tiêu.

Nhiều nhất một ngày rưỡi, đến giờ liền rời đi, chờ thêm 1 ngày, kế tiếp theo tới tu luyện.

Về sau, lại thích hợp thêm điểm… Phải tuần tự dần tiến vào.

Tu hành thời gian, vội vàng mà qua.

Rất nhanh, một ngày rưỡi quá khứ, La Quan đứng dậy đi ra ngoài, tại một đám sợ hãi thán phục, chần chờ ánh mắt bên trong, thản nhiên rời đi thiên linh đạo quán.

Vương Chân Chân rất nhanh, liền biết chuyện này, hơi suy tư, cười nói: “Đã khách nhân không có việc gì, kia tự nhiên tốt nhất.”

Áp chế hỏa độc tứ ngược bảo vật, cũng không tính khan hiếm, nhưng phần lớn khó mà bền bỉ, lại sau đó cần trả

giá cực lớn đại giới. Đương nhiên, cũng có thể là là bọn hắn, thật gặp được 1 vị, đối lửa độc kháng tính cực cao tu sĩ… Tóm lại, nhiều quan sát mấy ngày lại nói.

Sau 1 ngày, La Quan lại lần nữa đi tới thiên linh đạo quán, bất quá lần này hắn mơ hồ phát hiện, cái này bên trong bầu không khí có chút khẩn trương, liền như xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.

Nhưng đã không liên quan tới mình, vậy liền tiếp tục tu luyện.

Tĩnh thất tu luyện bên trong, vách đá sáng lên mảng lớn xích hồng mạch lạc, bện hình dạng như lông vũ, phóng xuất ra vô tận cực nóng khí tức.

Phượng tộc « vạn kiếp bất diệt » bí pháp vận chuyển, từng tia từng sợi “Hỏa độc”, tức không dập tắt lửa chi linh tính, bị không ngừng hút vào thể nội. Trải qua luyện hóa về sau, dung nhập nhục thân, pháp lực ở giữa, dù số lượng mỏng manh, lại làm cho La Quan tu vi tốc độ tăng lên tăng lên trên diện rộng.

Cái gì hỏa độc, đây mới là không dập tắt lửa bên trong, chân chính chỗ tinh hoa!

Đáng tiếc, số lượng thực tế quá ít…

Đột nhiên, “Bành” một tiếng vang trầm, từ phương xa truyền đến, tiếp lấy cả tòa tĩnh thất tu luyện, đều kịch liệt chấn động bắt đầu.

Trên vách đá, sáng lên xích hồng mạch lạc, nhanh

chóng dập tắt, bình tĩnh lại.

Bá ——

La Quan mở mắt ra, nhíu mày, không biết xảy ra chuyện gì. Hơi suy nghĩ một chút, hắn đứng dậy mở cửa, liền nghe tới một trận dày đặc tiếng bước chân, “Phần phật” vọt tới tới.

Một đám người vội vàng mà qua, cầm đầu là một tên hẹn 30 trên dưới nữ tử, xinh đẹp vũ mị trên mặt, giờ phút này tràn đầy ngưng trọng.

Phùng du âu cũng tại đám người bên trong, 2 người ánh mắt đụng một cái, nàng nhíu nhíu mày, lập tức mặt không biểu tình thu tầm mắt lại.

Tiểu nương môn này, còn mang thù!

La Quan theo những người này, đi phương hướng nhìn lại, mơ hồ có thể cảm thấy được, trong không khí khuấy động nóng bỏng cùng hỗn loạn khí cơ.

Đây là có người trong tu luyện, xảy ra chuyện rồi? Chậc chậc, xem ra, không phải nhân vật tầm thường a, lại để thiên linh đạo quán phương diện khẩn trương như vậy.

Hả? !

La Quan ánh mắt chớp lên, thiên linh đạo quán là trời lan thánh tông sản nghiệp, có thể để cho bọn hắn khẩn trương như vậy… Nói cách khác, người này cực khả năng, là trời lan thánh tông bên trong, nhân vật rất trọng

yếu! ? ! Cái này không phải liền là, hắn một mực tại tìm cơ hội? ?

Tâm tư chuyển động, La Quan dưới chân khẽ động, trực tiếp đi theo.

Thiên linh đạo quán, hôm nay tiềm tu người rất nhiều, bởi vì vừa rồi biến cố toàn bộ bừng lên. Muốn nhìn náo nhiệt, hoặc tìm tòi hư thực tu sĩ không phải số ít, La Quan xen lẫn trong trong đó cũng không thu hút.

Rất nhanh, một gian tĩnh thất tu luyện, liền xuất hiện ở trước mắt mọi người, chỉ bất quá nó bây giờ bộ dáng, nhìn xem có chút thê thảm. Có cấm chế gia trì, dày đặc nặng nề cửa đá, bị nổ thành vô số khối vụn, nồng đậm xích hồng quang mang từ trong tĩnh thất tuôn ra.

Sáng rực như nham tương thiêu đốt, cho dù cách rất xa, vẫn có thể cảm nhận được, trong đó ẩn chứa, làm người sợ hãi nhiệt độ cao thiêu đốt. Thậm chí có thể nhìn thấy, tại cửa đá đứt gãy chỗ, mặt ngoài lại trình hòa tan hình, liền có thể biết cái này hồng quang đáng sợ!

La Quan đến thời điểm, vừa mới bắt gặp vừa rồi cầm đầu tên kia nữ tu, từ trong tĩnh thất chật vật rời khỏi, trên người nàng váy dài bị mảng lớn thiêu hủy, lộ ra tuyết trắng da thịt, tóc cũng có khét lẹt chỗ, trên mặt, trong đôi mắt, đều là lo nghĩ, sợ hãi.

“Mất khống chế… Ta không cách nào tới gần… Phải có đại phiền toái…” Nàng hạ giọng, cùng bên người người nói chuyện, La Quan nghe không quá rõ ràng.

Nhưng những này, đủ để chứng minh lúc trước hắn phỏng đoán, ánh mắt nhìn về phía kia tĩnh thất, hừng hực thiêu đốt bên trong, như còn kèm theo, từng tiếng kiềm chế gầm nhẹ.

Không biết sao, thanh âm này lại dẫn ra, La Quan thể nội Chân Long huyết mạch, hắn đôi mắt chỗ sâu lặng yên hiện ra, 1 đạo băng lãnh dựng thẳng đồng.

Lại hướng nhìn đằng trước đi lúc, kia hừng hực đỏ sậm quang mang, liền ảm đạm rất nhiều, thậm chí có thể mơ hồ nhìn thấy trong đó, cái kia đạo giãy dụa thân ảnh.

Yểu điệu mà tinh tế, là nữ nhân!

“Nàng nhịn không được…” La Quan thì thào nói nhỏ, không có gì chứng cứ, chính là một loại rất mãnh liệt trực giác, nhưng lần này cũng không phải là, thể nội ngân bạch quấy phá, mà là đến từ Phượng tộc « vạn kiếp bất diệt » bí pháp. Hắn thậm chí có thể, cảm nhận được nữ nhân này thể nội, cuồng bạo “Hỏa độc” tứ ngược, như cuồn cuộn sóng dữ xung kích, tùy thời đều có thể đê phá người vong.

Nữ nhân này, cùng Phượng tộc có quan hệ!

Đột nhiên, một tiếng kiềm chế gào thét, từ trong tĩnh thất truyền ra, cả tòa thiên linh đạo quán tùy theo chấn động, Vương Chân Chân sắc mặt đại biến, “Không tốt, mau lui lại…”

Sau một khắc, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, càng nhiều xích hồng quang mang, liền như lửa núi bộc phát,

từ cái này vỡ vụn tĩnh thất xông ra. Một nháy mắt, liền bao phủ toàn bộ thông đạo, càng đem xung quanh vài toà tĩnh thất xé rách, cho cuốn vào, bao phủ trong đó.

Khủng bố nhiệt độ cao, khiến hết thảy đều tại thiêu huỷ, hòa tan, xích hồng như địa ngục tràng cảnh, làm mọi người sắc mặt trở nên tái nhợt.

Cũng may, mọi người tu vi không yếu, vừa rồi tránh lui rất nhanh, như bị cuốn vào trong đó… Tê! Sợ là hiện tại, đã đốt cháy thành cặn bã.

“Ta đi cầu cứu, các ngươi canh giữ ở cái này, không nên tới gần!” Vương Chân Chân cắn răng một cái, xoay người rời đi.

Sắc mặt nàng, trắng bệch trắng bệch.

Đáng ghét, Vương Chân Chân đã sớm biết, vị kia Dương tiểu thư, tất nhiên sẽ là phiền phức.

Một mực đến đều chú ý cẩn thận, khắp nơi đề phòng, nhưng cuối cùng hay là khó thoát kiếp nạn này.

Nếu nàng xảy ra chuyện, Bích Hải thành thiên linh đạo quán, tất cả mọi người đại nạn lâm đầu! !

Phùng Du Du nhìn về phía, mất khống chế tĩnh thất tu luyện, trong mắt lo lắng, bàng hoàng xen lẫn, cắn răng quay người vội vàng rời đi.

Giờ phút này, hỗn loạn tưng bừng, hoảng sợ trạng thái dưới, cũng không ai phát hiện, người vây xem bên trong

thiếu 1 người.

Xích hồng như vực sâu, nóng bỏng thiêu đốt, có thể đem vạn vật thôn phệ, thiêu vì tro tàn, quy về cuối cùng tịch diệt. Mặt đất hòa tan, trình thể lỏng nham tương hình, phản chiếu lấy vô tận xích hồng, liền như sền sệt huyết tương. Ngoại giới ánh mắt bị hoàn toàn che lấp, liền giống như là một mảnh, bị độc lập phân chia ra đến, hỏa diễm cùng hủy diệt tiểu thế giới.

La Quan giờ phút này, chính hành trong đó, Phượng tộc « vạn kiếp bất diệt » bí pháp vận chuyển, cực nóng thiêu đốt đối với hắn không hề có tác dụng.

Hỏa diễm tới người, tự hành tránh lui… Giờ khắc này, hắn tựa như là, hỏa diễm quân chủ cùng chúa tể, mang theo vô tận khí tức thần bí.

Rất nhanh, La Quan liền tới đến vỡ vụn tĩnh thất cửa vào, chân chính nhìn thấy kia phiến, bị xích hồng quang mang bao khỏa, thôn phệ thân ảnh.

Hoa lệ, tinh xảo váy dài, đã ở thiêu đốt một chút, triệt để biến thành tro tàn, bây giờ nàng không được mảnh vải, hoàn mỹ thân thể không giữ lại chút nào hiện ra.

Trắng nõn, tinh tế, phảng phất ngọc chất da thịt mặt ngoài, giờ phút này hiện ra từng đầu, màu đỏ sậm mạch lạc, cùng trên vách đá chỗ bày biện ra cảnh tượng đại khái giống nhau, liền như tại thân thể nàng mặt ngoài, bao trùm tầng 1 xích hồng sắc lông vũ.

Nó giữa mi tâm, có 1 đạo phù văn, như ẩn như hiện.

Trong chớp nhoáng này, La Quan trong đầu, đột nhiên hiển hiện một chút ký ức, nguồn gốc từ thể nội Chân Long huyết mạch, “Phượng Hoàng huyết mạch…”

Dương Cửu Chân cảm thấy, nàng lần này, đại khái thật muốn chết!

Thể nội “Hỏa độc” đột nhiên mất khống chế, như cuồn cuộn nham tương bộc phát, tại trong cơ thể nàng điên cuồng tứ ngược, thiêu đốt lấy nàng ngũ tạng lục phủ, liền như muốn đưa nàng triệt để thôn phệ.

Không cách nào chống lại, càng khó có thể hơn trấn áp.

Có lẽ, đây chính là mệnh của nàng, 1 cái bị ném bỏ, chú định không nên tồn tại ở, người trên thế giới này… Nhưng lòng dạ, vẫn còn có chút không cam tâm, nàng nghĩ đến lúc trước, bảo hộ ở trước người nàng, bị giết chết mẫu thân.

Ngày đó, thật nhiều thật nhiều máu tươi a, tựa như là trước mắt, những này xích hồng hỏa diễm, muốn đem nàng kéo vào vô tận thâm uyên.

Như vậy vạn kiếp bất phục, vĩnh viễn không siêu sinh! !

“Không… Ta không thể chết… Ta còn không có báo thù… Mau cứu ta… Ai có thể mau cứu ta… Ta hiện tại còn không thể chết…” Trong lòng thét lên, sợ hãi, không chút nào có thể thay đổi, nàng bây giờ tình cảnh, ngược lại khủng bố thiêu đốt, chính trở nên càng ngày càng kinh khủng.

Dương Cửu Chân ý thức, dần dần mơ hồ.

Đúng lúc này, nàng mơ hồ trong tầm mắt, lại đột nhiên xuất hiện một thân ảnh, hắn đi tới, xích hồng thiêu đốt hỏa diễm, chủ động hướng 2 bên tránh lui, căn bản không dám chạm đến thân thể của hắn, liền tựa hồ bản thân cái này, chính là không thể tha thứ khinh nhờn.

Thân thể cao lớn mà anh tuấn, gương mặt nhìn không rõ ràng, kia một đôi bình tĩnh, đạm mạc đôi mắt, như thần cách quan sát vạn vật sâu kiến.

Ảo giác sao? Không, không phải!

Có lẽ là bởi vì, sắp gặp tử vong nguyên nhân, tại ý thức mơ hồ lúc, nàng thính giác ngược lại trở nên phá lệ nhạy cảm.

Dương Cửu Chân có thể nghe tới, đến từ hô hấp của hắn!

“Cứu ta… Van cầu ngươi… Cứu ta…”

Nàng cố gắng vươn tay.

Đạo thân ảnh này liền đứng tại trước mặt, bất quá chỉ cách một chút, có thể đối hiện tại Dương Cửu Chân mà nói, lại giống như là không thể vượt qua lạch trời.

Ba ——

Ý thức lâm vào hắc ám nháy mắt, Dương Cửu Chân

cảm thấy, mình giống bị cầm tay.

Nàng tựa như là, bắt lấy sau cùng cây cỏ cứu mạng, cũng không tiếp tục buông ra.

La Quan nhìn qua bắt hắn lại, đã lâm vào hôn mê xích lỏa nữ tử, cau mày, trên mặt lộ ra một tia bất đắc dĩ.

“Sự tình, cùng trước đó nghĩ, có chút không giống a…”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 809 : Khinh nhờn cùng bất kính

Khi Vương Chân Chân mang theo cường viện, vội vàng chạy về thiên linh đạo quán lúc, chỉ thấy kia bao phủ xung quanh, phóng thích hủy diệt nhiệt độ nóng bỏng xích hồng quang mang ngay tại thu liễm, tràn ngập không khí bạo ngược khí cơ, cũng theo đó tiêu tán.

Chỉ lộ ra nhiệt độ cao tứ ngược dưới, bừa bộn, vỡ vụn, lại tảng lớn hòa tan phiến khu vực này.

Nàng giật mình trong lòng, cái thứ 1 vọt vào, liền thấy ngã trên mặt đất Dương Cửu Chân. 1 kiện rộng lớn trường bào màu đen, đắp lên trên người nàng, đem vô hạn xuân quang tận che đậy.

“Cái này…” Vương Chân Chân một mặt kinh ngạc, không nghĩ ra, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?

Một bên khác.

Thiên linh đạo quán bên ngoài, La Quan vội vàng đi ra, quay đầu nhìn một cái, đôi mắt lộ ra tối nghĩa.

Đương nhiên, phần này tối nghĩa tuyệt không phải bởi vì, trước đó nhìn nhiều mấy lần, nữ tử kia uyển chuyển thân thể, mà là La Quan phát hiện, mặc dù cơ hội bày ở trước mắt, nhưng hắn lại không thể đụng.

“Hỏa độc” mất khống chế, gần như sinh tử, ngươi vừa ra

tay liền đem người cứu, nhắc tới trong đó không có vấn đề, ai sẽ tin? Mà La Quan, cùng bên cạnh hắn 3 nữ, trên thực tế đều chịu không được sâu tra.

Cho nên, chỉ có thể thâm tàng công cùng tên, vội vàng rời đi hiện trường… Cũng may, hôm nay cũng không tính toi công bận rộn, ít nhiều có chút thu hoạch.

Đó chính là Dương Cửu Chân thể nội, chỗ góp nhặt đại lượng "Hỏa độc", cũng không biết người này, phượng hỗn huyết tiểu cô nương, là thế nào làm được, "Đại lượng" 2 chữ này, nhưng tuyệt không phải nói một chút mà thôi.

Dù là La Quan, như không có « vạn kiếp bất diệt » bí pháp nơi tay, cũng tuyệt không dám đụng… Coi như là thù lao. Về phần xem qua nghiện, a, kia là ta nguyện ý nhìn sao? Còn không phải ngươi, chủ động đưa đến trước mặt ta, ta có thể làm sao? Ta cũng rất bất đắc dĩ a!

Sờ sờ cái mũi, La Quan xoay người rời đi.

3 ngõ phố, trái, 23 hào viện.

La Quan đẩy cửa đi vào thời điểm, tiểu Ngao Tú đã ngủ, nhìn xem nàng rõ ràng, mượt mà một vòng khuôn mặt nhỏ, hắn nhịn không được có chút lo lắng —— nha đầu này, về sau sẽ không phải, biến thành 1 cái cô gái mập nhỏ a? Mặc dù béo cô nàng cũng rất đáng yêu, nhưng luôn cảm thấy đem 1 đầu Chân Long, bị xem như heo đến nuôi, là 1 kiện vô ý thỏa đáng sự tình.

Lắc đầu, đè xuống ầm ĩ suy nghĩ, La Quan nói: "Tang

Tang, hôm nay thiên linh đạo quán bên trong, ra một cọc ngoài ý muốn.”

Đơn giản sáng tỏ vài câu, đem sự tình nói rõ.

Tang Tang nghĩ nghĩ, nói: “Đại nhân đoán không sai, nữ nhân này thật là, người, phượng 2 tộc hỗn huyết…” Nàng ho nhẹ một tiếng, “Loại sự tình này cũng không tính hiếm có, viễn cổ long, phượng 2 tộc, cùng một chút cự yêu, dị thú các loại, đều thích làm như thế, cho nên trên đời này mới có, một chút cổ lão huyết mạch dị chủng truyền thừa, về sau có cơ hội, đại nhân tự nhiên có thể nhìn thấy.”

Mặc dù nàng biểu hiện rất bình tĩnh lại trấn định, nhưng La Quan hay là phát giác được, một tia quẫn bách, dù sao việc này nghe, là có chút loạn thất bát tao, “Thì ra là thế… Tang Tang, ta hoài nghi người, phượng hỗn huyết người không chỉ một, tại cứu nữ nhân kia lúc, có người sau lưng tới gần, chỉ là bị ta phát hiện sau không dám tới gần.”

Hắn sờ sờ cái cằm, “Luôn cảm thấy, trong này không đơn giản, những truyền thừa khác Phượng tộc huyết mạch người, có lẽ cũng đang mưu đồ lấy cái gì.”

Tang Tang đáy mắt, tràn ra một đoàn ánh sáng, chợt bình tĩnh lại, “Có lẽ vậy, nhưng đại nhân ngài hay là, nắm chặt thời gian tu luyện đi, nhiều như vậy ‘Linh tính chồng chất’ lưu tại thể nội, tựa như là 1 viên không ổn định bom, hay là sớm một chút luyện hóa thành tốt.”

La Quan gật đầu, “Tốt, vậy ta đi trước tu luyện.”

Nhìn qua La Quan trở về phòng, cùng cửa phòng quan bế, Tang Tang đẹp mắt lông mày, vô ý thức nhẹ nhàng nhăn lại, “Phượng tộc huyết mạch… Không dập tắt lửa… Có lẽ bọn hắn có thể trở thành, đại nhân trợ lực… Nhưng chuyện này, muốn điều tra rõ ràng mới được, gấp không được.”

Đảo mắt, quá khứ 3 ngày.

La Quan hoàn toàn luyện hóa, thể nội “Linh tính chồng chất”, cảm thụ được tăng trưởng một đoạn pháp lực, cùng càng phát ra cường đại, hùng hậu nhục thân khí huyết, trên mặt hắn lộ ra tiếu dung.

Thần hồn cửu khúc, trong đó thứ 6 khúc, đã đến đỉnh phong, hắn cảm giác không bao lâu, liền có thể đột phá tới thứ 7 khúc.

7 khúc tướng đạt, kia cửu khúc còn xa sao? Cùng xông qua cái này cong cong quấn quấn, thực lực của hắn tất nhiên có thể, được tăng lên rất cao.

Cái này tự nhiên phải quy công cho thiên linh đạo quán, cho nên còn đứng ngây đó làm gì? Tu luyện, tiếp tục tu luyện, đi ngược dòng nước duy dũng, nghị người mới có thể tinh tiến vào!

Đi ra ngoài, chỉ nghe “Ngao” một tiếng, tiểu Ngao Tú xông lại, ôm lấy La Quan đùi, “Ca ca, ta muốn đi ra ngoài chơi, thối Tang Tang không đáp ứng, còn đánh ta cái mông, ngươi giúp ta đánh trở về, nàng cái mông lớn như vậy, nhất định phải dùng sức mới được.”

Theo ở phía sau Tang Tang, sắc mặt một chút liền nhạt, híp mắt nói: “Xem ra, là ta 2 ngày nay bánh ngọt, làm có chút nhiều, lại cho ăn ra 1 con tiểu bạch nhãn lang, vậy kế tiếp mấy ngày liền không làm.”

Dát ——

Ngao Tú kêu khóc, một chút liền ngừng lại, con mắt trừng tròn vo, nhìn xem nàng phát ra im ắng lên án, đại khái là nói —— ngươi sao có thể dạng này? !

Tang Tang mặt không biểu tình.

La Quan sờ sờ, Ngao Tú cái đầu nhỏ, nói: “Ngươi Tang Tang tỷ làm đúng, cái này Thiên Linh đảo bên trên cường giả vô số, lỡ như bị người nhìn thấu chân thân, khẳng định đưa ngươi bắt đi, giam lại hung hăng tra tấn.”

Ngao Tú trừng lớn mắt, “Làm sao tra tấn?”

“Ngô… Tỉ như, ngươi tại lồng giam bên trong, bọn hắn ngay tại bên ngoài, mang lên cái bàn ăn thịt nướng, lại hoặc là lẩu, mùi cá mặt cùng các loại bánh ngọt cùng các loại, mà ngươi chỉ có thể nhìn, lại một điểm ăn không được.”

Ngao Tú rùng mình một cái, nghĩ thầm cái này thực sự thật đáng sợ, trên thế giới này, lại còn có kinh khủng như vậy cực hình!

“Tang Tang tỷ, ta sai, ta về sau đều không nháo đi ra

ngoài, ngươi cho ta làm bánh ngọt ăn đi? Ta muốn ăn bánh đậu xanh.”

“Tốt, vậy ngươi trước đi qua, ngoan ngoãn nhìn một hồi thoại bản.”

Ngao Tú quay người, nện bước tiểu chân ngắn, “Đăng đăng đăng” chạy xa.

La Quan nhìn thoáng qua, bóng lưng của nàng, ám đạo tiểu nha đầu phiến tử, ta còn nắm không được ngươi? Thu hồi nhãn thần thời điểm, vô ý thức nhìn lướt qua, Tang Tang mượt mà mông đường cong… Khục, Ngao Tú cái này nha đầu chết tiệt kia, ánh mắt còn rất tốt dùng.

Tang Tang xoay người, “Đại nhân đang nhìn cái gì?”

“Khục… Bế quan mấy ngày, có chút tâm đắc, nhất thời đắm chìm trong đó, tâm thần còn có chút hoảng hốt… Cho nên, ngươi đang nói cái gì?” La Quan đương nhiên, là sẽ không thừa nhận. Người ta Tang Tang, cùng Ứng Thanh Linh là một đôi, hắn sao có thể làm, loại này không đạo đức sự tình? !

Tang Tang nhíu mày, luôn cảm thấy La Quan ánh mắt, lộ ra mấy điểm cổ quái, suy nghĩ chuyển vài vòng, sẽ vì La Quan sớm ngày tìm được bạn lữ chuyện này gấp gáp tính, lại đề cao mấy điểm.

“Không có gì, đại nhân chuẩn bị đi thiên linh đạo quán?”

“Ừm, tu hành loại sự tình này, còn phải nắm chặt chút.”

La Quan phất phất tay, “Vậy liền đi, ngươi ở nhà chiếu khán tốt các nàng.”

Ánh mắt nhìn lướt qua Ứng Thanh Linh gian phòng, nàng bế quan hồi lâu, chậm chạp không có đột phá. Chậc chậc, 1 bước này xa, nhìn như gần ngay trước mắt, nhưng muốn nhảy tới, nhưng cũng là muôn vàn khó khăn a!

Lại nghĩ tới trước đó, cùng Hạ Tuyết trước khi chia tay, nữ nhân này cho nhắc nhở… Tu luyện gian lại khó, lại còn muốn bảo trì một phần, ngang giương hướng lên, bất khuất tâm thái.

Như thế, mới có thể vượt khó tiến lên.

3 ngõ phố cửa ngõ, cá mặt tây Thi gia vẫn như cũ là khách nhân ngồi đầy, cũng may cái này một hồi, không thế nào dùng xếp hàng.

La Quan cùng một hồi, đưa tay chỉ chỉ, “Rộng mặt, chén lớn, thả điểm tương ớt cây ớt.”

“Được.” Cá mặt tây thi đương nhiên là cái, rất mỹ lệ nữ tử, tinh tế thân eo, cùng thẳng tắp ý chí, cho dù mặc một bộ rộng lớn tạp dề, cũng khó có thể che chắn.

Cho nên, ăn một miếng thơm ngào ngạt, sướng miệng, mỹ vị mùi cá mặt, lại nhìn một chút, trán treo mỏng mồ hôi mỹ lệ đầu bếp nữ, quả nhiên là 1 kiện, vô song hưởng thụ sự tình.

Đối La Quan ngọt ngào cười về sau, một tô mì bày ở

trước mắt, La Quan trả tiền, bưng ngồi vào nơi hẻo lánh bên trong.

Rất nhanh, mì ăn xong, muốn nghe tin tức, cũng đều nghe tới.

Thiên linh đạo quán 3 ngày trước, bởi vì một ít ngoài ý muốn, lâm thời ngừng kinh doanh chỉnh đốn, đã ở hôm qua một lần nữa đối ngoại kinh doanh.

Trừ ngoài ra, hết thảy thái bình.

Rất nhanh, thiên linh đạo quán đến, La Quan mặt ngoài bất động thanh sắc, lại cẩn thận cảm giác xung quanh.

Không có vấn đề.

Xem ra, cứu người sự kiện kia, cũng không có cái gì dư ba, cái này liền rất tốt!

Vào cửa, mướn phòng, tu luyện.

Một bộ này quá trình, La Quan đã rất quen thuộc, duy nhất cảm thấy kinh ngạc chính là, Phùng Du Du nữ nhân này hôm nay, không có lại đối với hắn trừng mắt mắt dọc.

Cúi đầu, 1 bộ suy nghĩ trùng điệp bộ dáng , có vẻ như gặp vấn đề nan giải gì. Nhưng điều này cùng ta La mỗ người có quan hệ gì? Ngươi cái lòng dạ hẹp hòi nữ nhân, tốt nhất để cái này phiền phức, bối rối ngươi đêm không thể say giấc, bài tiết mất cân đối, dài một mặt đậu!

Trong lòng lật về một ván, La Quan cảm thấy thoải mái, lúc tu luyện, hiệu suất đều đề cao không ít.

Quả nhiên, tu hành chuyện này, cũng cùng tâm tình có quan hệ, trước nhìn cá mặt tây thi, lại gặp tiểu nương bì phiền muộn, đây đều là lợi tốt.

Đảo mắt, một ngày rưỡi quá khứ, La Quan đúng giờ kết thúc công việc.

Rời đi thời điểm, không ngờ gặp Phùng Du Du, nhưng nàng cũng không phải là 1 người, mà là đi theo Vương Chân Chân bên người, chính thấp giọng nói gì đó.

Như phát giác được, đến từ La Quan ánh mắt, Phùng Du Du nhìn qua một chút, lúc này nhíu mày.

Phải, kia lạnh như băng ánh mắt, lại tới.

La Quan ám đạo, xem ra phiền phức hay là quá tiểu, liền nên để ngươi cái này cẩn thận mắt nữ nhân, một mực mặt ủ mày chau mới tốt nhất.

Vương Chân Chân cũng theo, nhìn lại, ánh mắt có chút sáng lên, dù sao thiếu phụ cùng tâm lý của thiếu nữ, vẫn rất có chút khác biệt.

“Nhận biết?” Nàng hiếu kỳ nói.

Phùng Du Du lắc đầu, “Đây là 1 cái, kẻ rất đáng ghét…” Hơi dừng lại, tiếp tục nói: “Người này, chính là Ngụy Trang.”

Vương Chân Chân suy nghĩ một chút, mới nghĩ đến danh tự này là ai, lại liếc mắt nhìn La Quan bóng lưng, ám đạo cái này sẽ không phải là cố ý nhằm vào ta, thi triển mỹ nam kế a?

A! !

Cái này không khỏi, cũng quá coi thường ta Vương Chân Chân, nhìn một chút lại có thể sao? ? Trừ phi chủ động, leo đến giường của ta đi lên, lại biểu hiện tốt điểm, nói không chừng chuyện này còn có thể thương lượng một hai.

Dương tiểu thư trở về từ cõi chết, mặc dù có chút khó khăn trắc trở, nhưng chung quy xem như tin tức tốt, tâm tình thật tốt Vương Chân Chân, cũng động một chút đã lâu suy nghĩ.

Kẹp kẹp chân, ai, thật sự là không dùng được, một chút ẩm ướt?! Bất quá, vừa rồi kia tiểu tử, vẫn là rất hợp khẩu vị.

“Khục! Là hắn a… Đi, cùng người này lần sau, lại đến thời điểm, mời hắn tới một chuyến.” Vương Chân Chân sắc mặt bình tĩnh, thản nhiên nói: “Địa bàn của ta, há lại cho người khác tuỳ tiện nhúng tay? Tóm lại là muốn, cho người này 1 cái cảnh cáo.”

Phùng Du Du gật đầu, “Được.” Trong nội tâm, cười lạnh một tiếng.

Buồn nôn gia hỏa, ta liền biết, Chân Chân tỷ mắt sáng

như đuốc, sao lại thụ ngươi che đậy? Lần này liền để ngươi biết, cái gì gọi là ăn trộm gà bất thành còn mất nắm gạo!

“Ừm, đừng quên a.” Lại nhàn nhạt, nhắc nhở 1 câu, Vương Chân Chân quay người rời đi.

Phùng Du Du sắc mặt đổ xuống dưới, nhịn không được đưa tay, vuốt vuốt mi tâm, nghĩ thầm trưởng lão để ta tìm người, nhưng khi đó nhiều người như vậy, ta làm sao tìm được a? ? Ai, sớm biết liền không lắm miệng, nói cái gì mình chạy tới, xa xa nhìn thấy người kia bóng lưng, giả ngu tốt bao nhiêu!

Hả? ? Vừa rồi cái kia Ngụy Trang, ngày đó cũng tại a? Bóng lưng của hắn… A? ! Phùng Du Du mày nhíu lại gấp, lại tranh thủ thời gian lắc đầu.

Không có khả năng, tuyệt đối khả năng, hắn làm sao có thể, sẽ là vị đại nhân kia.

Dù sao, ngày đó xích hồng biển lửa, nóng bỏng ngập trời dưới một màn, in dấu thật sâu khắc ở Phùng Du Du não hải bên trong —— biển lửa tránh lui, thần phục cung kính, như hỏa diễm quân chủ, trên dưới quanh người tản ra, vô tận uy nghiêm, túc mục, giống như thần cách.

Hắn, cũng xứng? !

Chỉ là suy nghĩ một chút, đều là đối vị đại nhân kia, lớn nhất khinh nhờn cùng bất kính.

—

Chương 810 : Trong truyền thuyết vị đại nhân kia

Bích Hải thành từ trước đến nay trình đông quý tây giàu cách cục, là quyền quý, cự đám thương gia An gia, xây nhà chọn lựa đầu tiên, có thể nói tấc đất tấc vàng.

So sánh với nhau, 3 ngõ phố những cái kia tòa nhà, liền không coi là cái gì.

Thành Tây, 1 cái thanh nhã trạch viện, quy mô dù không lớn, lại tu kiến có chút khảo cứu. Vị trí càng là không thể chê, chiếm hết thành tây thượng phong tiếp nước.

Nghe nói, sớm mấy năm từng có 1 vị, trên biển trở về cự phú hào khách, chọn trúng toà này đình viện, muốn mua xuống cho ái nữ ở lại.

Nhưng chỉ là hơi nghe ngóng, liền dọa đến trong đêm dọn nhà, hoảng sợ như chó nhà có tang, sau đó không dám tiếp tục bước vào Bích Hải thành.

Tuy chỉ là tiểu đạo lời đồn đại, nhưng huyệt trống không đến gió, là phía tây thành cự phú vô số, lại đối tiểu viện chủ nhân cung kính có thừa.

Dương Cửu Chân, liền ở tại cái này bên trong!

Hôm nay, đến 1 vị trung niên ma ma, cử chỉ thong dong

mà cung kính, đối tựa ở trên giường, sắc mặt trắng nhợt nàng hành lễ, “Tiểu thư, nghe nói ngài xảy ra ngoài ý muốn, lão gia thập phần lo lắng, đặc mệnh thiếp thân mang theo một chút chữa thương đan dược tới.”

Dương Cửu Chân nhìn đối phương, cấp bậc lễ nghĩa chu toàn bộ dáng, đáy mắt hiện lên một tia tự giễu, thản nhiên nói: “Làm phiền Vương má má, thân thể ta đã không ngại.”

“Tiểu thư nói quá lời, thiếp thân không đảm đương nổi.” Trung niên ma ma nhìn kỹ thêm vài lần, Dương Cửu Chân sắc mặt, nghĩ nghĩ, nói: “Lão gia nói, đầu tháng sau lão tổ tông thọ yến, ngài cũng muốn tham gia… Ân, cho nên, tiểu thư hay là mau chóng dưỡng tốt thân thể, nếu có cái gì cần, chi bằng nói ra.”

Nàng có chút thẳng lưng, đôi mắt bình tĩnh đảo qua xung quanh, “Các ngươi, đều cẩn thận hầu hạ, nghe rõ chưa?”

Gian phòng bên trong, mấy tên tỳ nữ vội vàng quỳ xuống đất, cung kính nói: “Vâng, ma ma!”

Dương Cửu Chân đối một màn này, sớm thành thói quen, thần sắc không có thay đổi gì.

Trung niên ma ma hành lễ, “Thiếp thân cáo lui.”

Đợi ra gian phòng, bên người nàng một tên nữ hầu, nhỏ giọng nói: “Cô cô, nàng chính là 1 con cá chậu chim lồng nhi, lão gia đều không nhận, lấy thân phận của ngài, làm gì đối nàng khách khí như vậy?”

“Ngậm miệng!”

Trung niên ma ma nhíu mày, khiển trách: “Coi như nàng thật, chỉ là cá chậu chim lồng, đó cũng là tiểu thư.” Lại đảo qua mọi người, “Về sau, ai còn dám nói những lời này, tất nghiêm trị không buông tha!”

Chúng nữ hầu vội vàng xưng là.

Trung niên ma ma lại nhìn lướt qua, sau lưng lầu nhỏ, đáy mắt hiện lên mấy điểm dị sắc, lúc này mới mang theo mấy tên nữ hầu rời đi.

Chờ bên ngoài an tĩnh xuống, lầu nhỏ bên trong tỳ nữ nhóm, mới dám đứng dậy, trên mặt vẫn như cũ mang theo e ngại chi sắc. Vương má má là lão tổ tông thị nữ xuất thân, tại Dương gia địa vị siêu nhiên, nhà lý chính trải qua công tử, tiểu thư, đều muốn cung kính 3 điểm.

Một đám hạ nhân, nô bộc, đều thụ nàng quản chế, những năm này bởi vì làm việc bất lợi, bị đánh giết, bán ra, không biết bao nhiêu.

“Được rồi, các ngươi tất cả đi xuống đi, ta nghĩ 1 người lẳng lặng.” Dương Cửu Chân phất phất tay, nhạt tiếng nói.

Một tên tỳ nữ đánh bạo, nói: “Tiểu thư, ngài thuốc…”

“Đặt ở vậy đi, chờ chút ta sẽ ăn.” Dương Cửu Chân cũng không trách bọn hắn, đều là vì cầu sống thôi, nàng nhiều năm như vậy, không phải cũng là tham sống sợ

chết?

“Cám ơn tiểu thư, cám ơn tiểu thư!” Mấy tên tỳ nữ mặt mũi tràn đầy cảm kích, đem thuốc đặt ở đầu giường, sau khi hành lễ cung kính lui ra.

Dương Cửu Chân tựa ở đầu giường, ánh mắt chạy không một hồi, lẩm bẩm nói: “Giãy dụa hồi lâu, chung quy vẫn là thất bại…” Nhìn thấy đầu giường ngọc bình, nghĩ đến vị kia trên danh nghĩa phụ thân, khóe miệng nàng lộ ra một tia tự giễu, cuộn tròn chân ôm chặt đầu gối, thân ảnh lộ ra mấy điểm đau thương cùng cô đơn.

Nàng có thể làm sao? Thân là cá chậu chim lồng, tự nhiên chỉ có thể tiếp nhận, cái này đào thoát không được vận mệnh. Mang tới ngọc bình, đem đan dược ăn vào, Dương Cửu Chân nhắm mắt lại, não hải lại vô ý thức hiện ra, ngày đó “Hỏa độc” mất khống chế lúc tràng cảnh.

Người kia, là ai? Cả đời này, còn có thể gặp lại hắn sao? Nàng cố gắng, muốn nhớ lại thân ảnh của đối phương, nhưng trong đầu, nhưng thủy chung mơ hồ không rõ.

Thật sự là tiếc nuối a!

…

Qua 1 ngày, khi La Quan lại lần nữa đi tới, thiên linh đạo quán thời điểm, phát hiện Phùng Du Du thế mà chuyên môn đang chờ hắn.

Cái này không thích hợp, rất không thích hợp!

Nhưng nên đến tránh không khỏi, La Quan khẽ nhíu lấy lông mày, “Có việc?”

Phùng Du Du mặt không biểu tình, nói: “Đạo quán người phụ trách Vương Chân Chân, muốn gặp ngươi một mặt, đi theo ta.” Xoay người rời đi.

Vương Chân Chân? La Quan lập tức, liền nghĩ đến ngày đó, nhìn thấy cầm đầu tên kia nữ tu, ngược lại là cái xinh đẹp vũ mị.

Nhưng nàng thấy ta làm cái gì? ?

Chẳng lẽ nói, là cứu người sự kiện kia, bị phát hiện! ? ! Không đúng, như coi là thật như thế, sẽ không như vậy nhẹ nhàng, sớm đã có người trận địa sẵn sàng, lại hoặc đuổi kịp cửa đi.

Nhíu mày suy nghĩ một chút, không có đầu mối.

Được rồi, đi qua nhìn một chút, tự nhiên là biết.

Phùng Du Du dẫn đường, đi tới thiên linh đạo quán nội bộ khu vực, dừng ở cửa một gian phòng bên ngoài.

“Chân Chân tỷ, Ngụy Trang đến.”

Hơi dừng lại, bên trong vang lên 1 đạo giọng nữ, bình tĩnh mà mê người… Nói thế nào, thanh âm rõ ràng rất bình thường, nhưng mỗi một chữ đều giống như, mọc ra tiểu câu tử, trêu chọc lòng người hồ chập trùng.

“Ừm, để hắn vào đi.”

Phùng Du Du đẩy cửa ra, vào bên trong nhìn thoáng qua, xoay người nói: “Đi vào đi.”

Cửa đóng lại, Vương Chân Chân lần thứ 1, nghiêm túc nhìn La Quan một chút, cũng chính là cái nhìn này, để nàng trong lòng khẽ nhúc nhích. Trực giác nói cho nàng, mình đoán sai, người trước mắt đôi mắt xanh minh, bình tĩnh, đứng tại kia bên trong tự có một phần ung dung không vội.

Thậm chí, Vương Chân Chân lại cảm nhận được, một chút không rõ ràng áp lực, dạng này người, sẽ là 1 viên ám muội quân cờ sao?

Nàng đáy lòng bên trong, không khỏi sinh ra mấy điểm thất vọng, dù sao người trước mắt này, càng xem càng là hợp khẩu vị.

Lão nương đã chuẩn bị sẵn sàng, kết quả liền cái này?

Tâm niệm bách chuyển, ngồi tại bàn dài phía sau Vương Chân Chân, lơ đãng kẹp kẹp chân, cười gật đầu, “Nghe nói đạo quán bên trong, đến 1 vị biểu hiện trác tuyệt người tu hành, thiếp thân nhất thời hiếu kì, liền để người đem Ngụy đạo hữu mời đến, còn xin chớ trách.”

La Quan nói: “Vương viện trưởng nói quá lời, Ngụy mỗ không dám nhận.”

Một câu, một cái xưng hô, liền để Vương Chân Chân tâm lý, còn sót lại một điểm tiểu Niệm đầu, triệt để tan

thành mây khói.

Thôi, đã người ta vô ý, nàng cũng không thể đuổi tới… Dù sao, ta tốt xấu có chút thân phận, cũng được thận trọng chút.

Tiếu dung không thay đổi, lại hàn huyên một hồi, Vương Chân Chân đứng dậy, đưa La Quan đi ra ngoài.

Dù không có đạt thành mục đích, nhưng đơn giản trong lúc nói chuyện với nhau, nàng ngược lại là xác định một điểm —— cái này Ngụy Trang, tuyệt không phải hạng người tầm thường.

“Thủy Vân đảo… Thanh Lâm tông… Không ngờ hoang vu chi địa, lại cũng có anh tài…”

Phùng Du Du có chút buồn bực, nàng do dự mãi, “Chân Chân tỷ, cái này Ngụy Trang…”

Vương Chân Chân lấy lại tinh thần, nghĩ nghĩ, nói: “Ung dung, ngươi đại khái là nghĩ xấu, về sau không muốn lại nhằm vào người ta.”

“Ngô, nếu có cơ hội lời nói, không ngại nhận biết một hai, nói không chừng về sau, còn hữu dụng phải lấy vị này thời điểm.”

Nàng là thật, cảm thấy La Quan không bình thường, tương lai có lẽ có một phen thành tựu.

Phùng Du Du thật buồn bực, nàng không nghĩ ra, luôn luôn khôn khéo đa trí Chân Chân tỷ, làm sao cũng sẽ bị

người này cho lừa bịp?

Liền hắn, ta còn cần đến? Không có khả năng!

Bất quá rất nhanh, Phùng Du Du liền không tâm tình, suy nghĩ tiếp chuyện này. Trưởng lão đối vị đại nhân kia coi trọng, ở xa nàng tưởng tượng phía trên, chậm chạp tìm kiếm không có kết quả về sau, lại triệu tập những thành trì khác trưởng lão, sắp mở ra truyền thừa nghi thức, khẩn cầu có thể có được, vị đại nhân kia đáp lại.

Chẳng lẽ nói, trước đó nghe được nghe đồn là thật, vị kia cứu Dương tiểu thư đại nhân, thật là… Nghĩ đến cái này, Phùng Du Du chỉ cảm thấy hôm nay, thời gian trôi qua đặc biệt chậm. Thật vất vả, kề đến trực luân phiên điểm, nàng vội vàng cùng người nói vài câu, thay đổi y phục đi ra ngoài.

Sau lưng, mơ hồ truyền đến vài tiếng giễu cợt, “Ung dung hôm nay, sốt ruột bận bịu hoảng dáng vẻ, chẳng lẽ cùng người ước hẹn a? ?”

“Ha ha, ta đã sớm nhìn ra, cô nàng này hôm nay, một mực không yên lòng bộ dáng.”

“Cũng không biết, ai có như thế lớn bản sự, có thể bắt được chúng ta đạo quán chi hoa, băng lãnh vô tình ung dung tiểu thư.”

Phùng Du Du 1 trán hắc tuyến, mặc kệ những này nữ nhân điên, nàng trước quay về chỗ ở, một mực đợi đến trời tối, mới lặng lẽ đi ra ngoài. Tại trải qua 1 đầu hẻm nhỏ về sau, Phùng Du Du đã thay đổi, 1 kiện che lấp

toàn thân áo bào đen, nghiệm minh thân phận về sau, tiến vào 1 tòa trạch viện.

Phía sau viện có 1 ngọn núi giả, bây giờ lòng núi thông đạo bị mở ra, lộ ra 1 đầu thông hướng dưới mặt đất thông đạo. Trong bóng đêm xuyên qua một hồi, trước mắt rộng mở trong sáng, sáng tỏ ngọn đuốc quang mang, cùng khảm nạm tại trên vách đá bảo châu, chiếu sáng không gian dưới đất.

Cái này bên trong đã hội tụ rất nhiều, giống như Phùng Du Du, người mặc hắc bào người, thô sơ giản lược khẽ đếm chí ít có gần 100 vị, lẫn nhau thấp giọng trò chuyện với nhau, cái này khiến nàng trong lòng thất kinh —— xem ra hôm nay, Bích Hải thành bên trong tộc nhân, cơ hồ toàn bộ hội tụ ở đây.

Trưởng lão bọn hắn, là muốn tới thật!

Một lát sau, lại có 4 tên người áo đen, tiến vào không gian dưới đất, mọi người nhất thời an tĩnh xuống, khom mình hành lễ, “Bái kiến trưởng lão.”

“Ừm, chư vị mời lên.” Một người cầm đầu thân thể gầy nhỏ, so bình thường nữ tử còn muốn thấp một đoạn, nhưng quanh người hắn phun trào khí tức cường đại, nhưng lại làm kẻ khác nghiêm nghị sinh ra sợ hãi, không dám có nửa điểm bất kính.

Dưới hắc bào, sáng rực đôi mắt đảo qua xung quanh, “Hôm nay, triệu tập ngươi cùng đến đây, là ta Phượng tộc một mạch, rất có thể đã chờ đến, trong truyền thuyết vị đại nhân kia! !”

Xung quanh đột nhiên tĩnh mịch.

Rất nhanh, lại một mảnh xôn xao, mọi người châu đầu ghé tai, cảm xúc kích động.

Trong truyền thuyết… Vị đại nhân kia…

Phượng tộc tuyệt tích thế gian, chỉ có bọn hắn những này không trọn vẹn huyết mạch, trên thế gian truyền thừa, chảy xuôi.

Thời gian trôi qua quá lâu quá lâu, lâu đến bọn hắn những này, thành tín nhất tộc nhân, đều cơ hồ lãng quên cái này truyền thuyết.

Nhưng chỉ cần bị nhấc lên, bọn hắn trong trí nhớ chôn sâu nội dung, rất nhanh liền quay cuồng lên, trở nên sáng tỏ mà tươi sống ——

Nghe đồn, Phượng tộc khí vận không dứt, vẫn có huyết mạch truyền thừa.

Tương lai ngày nào đó, hắn (nàng) đem từ không biết trở về, dẫn đầu Phượng tộc quật khởi, khôi phục thời đại viễn cổ vinh quang.

Khiến Phượng tộc huyết mạch, lại lần nữa đứng ngạo nghễ thế gian!

1 ngày này, cuối cùng đã tới sao?

“4 vị trưởng lão, xác định sao?” Dưới hắc bào, vang lên

1 đạo thanh âm già nua, bởi vì kích động mà run rẩy, lại có hay không tận bàng hoàng.

Bá ——

Bá ——

Từng đạo ánh mắt, tụ đến, nhìn chằm chằm mấy vị trưởng lão.

“… Cũng không xác định, nhưng có rất lớn xác suất, là thật.” Dưới hắc bào, gầy tiểu nhân trưởng lão, thanh âm đột nhiên đề cao, “Cho nên, chúng ta triệu tập chư vị, mở ra truyền thừa nghi thức, nếu thật là vị đại nhân kia trở về, liền có thể đạt được hắn (nàng) đáp lại.”

Rất nhanh, theo mặt đất oanh minh, 1 cái toàn thân xích hồng tế đàn dâng lên, nó đỉnh có hỏa diễm đang thiêu đốt, tản ra khí tức nóng bỏng.

Lấy 4 vị trưởng lão cầm đầu, tất cả Phượng tộc huyết mạch người thừa kế, đều quỳ rạp trên đất, mở ra truyền thừa cổ xưa nghi thức.

Phùng Du Du đi theo mọi người quỳ trên mặt đất, thành kính vô cùng cầu nguyện, “Tôn quý mà cường đại, từ không biết trở về đại nhân a, mời ngài lắng nghe Phượng tộc huyết mạch cầu nguyện, cho chúng ta đáp lại…”

Cùng lúc đó, thiên linh đạo quán.

Tĩnh thất tu luyện bên trong, La Quan đột nhiên mở mắt

ra, biểu lộ lộ ra một tia cổ quái.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 811 : Phượng tộc huyết duệ, bái kiến đại nhân

Vừa rồi tại trong tu luyện, hắn tâm thần hình như có nhận thấy, sinh ra mấy điểm hoảng hốt. Mơ hồ trong đó, như tại một chỗ vắng vẻ chi địa, nhìn thấy một chút hình tượng ——

Xích hồng tại nhảy nhót, như ngày đó cứu người lúc, đặt mình vào trong biển lửa, ánh mắt xuyên qua liền nhìn thấy, những cái kia phủ phục quỳ xuống đất áo bào đen thân ảnh.

Bọn hắn tại cúng bái, tụng niệm, cầu nguyện, liền như tiến hành, một loại nào đó nghi thức cổ xưa, như tế bái thần linh, lại như kêu gọi trước linh.

Mà càng quỷ dị chính là, phần này tế bái cùng kêu gọi, chỉ hướng mục tiêu… Tựa hồ là hắn? !

La Quan nhắm mắt lại, kia phần hoảng hốt lại lần nữa giáng lâm, hắn xác định đây không phải ảo giác. 1 cái ý niệm mãnh liệt, từ đáy lòng của hắn hiện lên, tựa hồ chỉ cần hắn nguyện ý, liền có thể đây là môi giới, ý thức giáng lâm.

Cho nên, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Không gian dưới đất, xích hồng tế đàn bên trên, hỏa

diễm yên tĩnh thiêu đốt, cùng ban đầu đồng dạng không có chút nào biến hóa. Cái này khiến 4 vị trưởng lão, cùng một đám Phượng tộc huyết mạch người thừa kế, dưới hắc bào sắc mặt, từ khẩn trương, chờ mong, dần dần biến thành thất vọng.

Chẳng lẽ, là bọn hắn tính sai rồi? Nhưng trừ trong truyền thuyết vị đại nhân kia, lại có ai có thể, cứu vớt thánh hỏa mất khống chế chi kiếp? !

Đột nhiên, một trận kiềm chế tiếng khóc, trong đám người vang lên, vừa rồi mở miệng đặt câu hỏi, cái kia đạo thanh âm già nua lại lần nữa vang lên.

“Đại nhân a, ngài là Phượng tộc duy nhất tương lai, là người cứu vớt, gánh vác người, càng là tất cả chúng ta hi vọng.”

“Ta khẩn cầu ngài, nếu như có thể nghe tới, đến từ chúng ta cầu nguyện, mời ngài cho chúng ta đáp lại… Chúng ta thật, sắp không kiên trì nổi!”

Hắn kéo xuống áo bào đen, lộ ra 1 trương già nua khuôn mặt, giờ phút này nước mắt tuôn đầy mặt, trong mắt đều là bi thương cùng tuyệt vọng.

1 đạo xích hồng sắc hoa văn, xuất hiện tại hắn giữa lông mày, kia là thánh hỏa lạc ấn, cũng đại biểu cho trong cơ thể hắn thánh hỏa chi lực, sắp mất khống chế, bạo tẩu , chờ đợi hắn chính là, tại thánh hỏa thiêu đốt phía dưới, hóa thành tro tàn.

Đây là tất cả Phượng tộc huyết mạch người thừa kế,

cuối cùng rồi sẽ không thể tránh né kết cục —— trong cơ thể của bọn họ, chảy xuôi không trọn vẹn huyết mạch, càng triệt để hơn di thất, đến từ Phượng tộc ban ân, thánh hỏa lực lượng, đem không ngừng tại thể nội chồng chất, cho đến hủy diệt tự thân.

Nhưng thể nội không trọn vẹn huyết mạch, một khi mất đi thánh hỏa cung cấp nuôi dưỡng, liền sẽ nhanh chóng khô héo, bọn hắn cũng đem tùy theo chết đi. Nhất định phải lưu tại Thiên Linh đảo bọn hắn, chỉ có thể liều mạng tu luyện, đề cao tự thân tu vi, áp chế thể nội thánh hỏa chi lực.

Cái này liền thành vô giải nan đề, cũng bị thế nhân xưng là, là lạc ấn tại Phượng tộc huyết mạch người thừa kế trên thân, vĩnh viễn không thể giải nguyền rủa.

Trừ phi, chân chính Phượng tộc, lại lần nữa giáng lâm đại địa, mới có thể ban thưởng ban ân, giải khai bối rối bọn hắn vô số năm kiếp nạn!

Từng tiếng thở dài, xen lẫn thút thít cùng không cam lòng gầm nhẹ, trong lòng đất không gian vang lên.

Phượng tộc huyết mạch, đã gần như điêu linh, như lại chờ không được trong truyền thuyết vị đại nhân kia, bọn hắn còn có thể kiên trì đến đó 1 ngày? Tử vong cùng hủy diệt bóng tối, đã bao phủ tại, tất cả Phượng tộc huyết mạch người thừa kế đỉnh đầu!

Phùng Du Du đôi mắt đỏ lên, nàng nghĩ đến cha mẹ của mình, còn vị thành niên lúc, phụ thân liền không chịu nổi thánh hỏa chi lực chồng chất, tự thiêu mà chết, mẫu

thân cũng bất quá, nhiều kiên trì 2 năm cũng bước theo gót.

Thống khổ về sau, nàng không cam lòng tiếp nhận cái này vận mệnh, cho nên đi thiên linh đạo quán, chủ động tới gần thánh hỏa, dốc lòng tu luyện. Mục đích đúng là vì, có thể tìm tới giải khai, tộc nhân trên thân nguyền rủa biện pháp, chỉ là những năm gần đây đều không có chút nào thu hoạch.

“Đại nhân, nếu như ngài có thể nghe tới, chúng ta kêu gọi, cầu nguyện, mời ngài nhân từ, cho chúng ta hi vọng cuối cùng…”

Đột nhiên, xích hồng tế đàn phía trên, kia yên tĩnh thiêu đốt hỏa diễm, trở nên hừng hực bắt đầu.

1 đạo thân ảnh mơ hồ, từ trong đó hiển hiện, kia phần nguồn gốc từ bản năng bên trong kính sợ cùng run rẩy, khiến xung quanh đột nhiên tĩnh mịch.

Vô số hai con mắt, giờ phút này trừng tròn vo, tiếp lấy chính là cuồng hỉ.

“Phượng tộc huyết duệ, bái kiến đại nhân!” 4 vị trưởng lão, trước hết nhất lấy lại tinh thần, quỳ trên mặt đất “Loảng xoảng” một trận mãnh đập.

Kia lực đạo, càng đem trải qua trận pháp gia cố, cứng rắn nhưng so kim thiết mặt đất, đụng vỡ vụn mảng lớn khe hở.

Đột nhiên, cực nóng khí tức từ dưới hắc bào lan tràn,

hóa thành khủng bố nhiệt độ cao, lại có 1 vị trưởng lão, tâm thần khuấy động phía dưới, mất đi đối thể nội, thánh hỏa chi lực áp chế.

“A! !” Kiềm chế gào thét, xen lẫn thống khổ, sợ hãi truyền ra, “Nhanh, các ngươi nhanh tránh đi, ta khống chế không nổi! !”

Bạo ngược khí tức phóng thích, như lửa núi sắp bộc phát.

Đám người bỗng nhiên tứ tán, từng cái trong mắt, lộ ra thống khổ, bi thương.

Đúng lúc này, tế đàn bên trên, ngọn lửa kia bên trong thân ảnh, đưa tay một nắm. Ngã trên mặt đất trưởng lão, thân thể toát ra vô số “Hoả tinh”, tựa như là bị khuấy động đống lửa, hội tụ đến cùng một chỗ, biến thành 1 đầu sáng tối chập chờn tinh hà, chui vào đến trong tay hắn.

Khi tinh hà tán đi, thống khổ giãy dụa trưởng lão, run rẩy quỳ trên mặt đất, “Đa tạ đại nhân ân cứu mạng, đa tạ đại nhân ân cứu mạng!”

Thanh âm kích động, run rẩy, càng lộ ra vô tận tôn sùng, cuồng hỉ.

Không cần bất kỳ giải thích nào, một màn này, chính là tốt nhất chứng cứ.

Trong truyền thuyết vị đại nhân kia… Hắn thật, giáng lâm!

Phượng tộc huyết mạch người thừa kế, thế hệ gánh vác nguyền rủa lạc ấn, rốt cục có thể cứu.

“Phượng tộc huyết duệ, bái kiến đại nhân!”

“Ngài rốt cục, trở về!”

Tất cả mọi người, đều quỳ sát tại đất, không ngừng dập đầu, vui đến phát khóc.

Cho nên, bọn hắn là đem ta, xem như chân chính Phượng tộc sao? Nhưng ta rõ ràng không phải. La Quan nghĩ đến « vạn kiếp bất diệt » bí pháp, chẳng lẽ là nó nguyên nhân? ?

Nhưng kết quả này, tựa hồ cũng không xấu —— vừa rồi, hắn xuất thủ cứu người, đạt được là không dập tắt lửa linh tính chồng chất, xa so Dương Cửu Chân thể nội hơn rất nhiều.

Chỉ này một điểm, La Quan liền sẽ không phủ nhận cái thân phận này.

Huống chi, bây giờ giáng lâm tế đàn, tại hỏa diễm bên trong ngưng tụ thân ảnh, quan sát phía dưới mọi người lúc, hắn cảm giác rất rõ ràng —— cái này bên trong, có 4 vị đại kiếp cảnh tu sĩ, vừa rồi hắn xuất thủ cứu, chính là trong đó 1 trong.

Ngoài ra, Vô Lượng cảnh, càng là có mấy chục nhân chi nhiều.

Đây là một cỗ, gì cùng lực lượng cường hãn, nếu có thể đem nó nắm giữ trong tay… La Quan đột nhiên cảm thấy, liền đã có lực lượng!

Suy nghĩ nhanh chóng chuyển qua, trên tế đàn, vang lên trầm thấp, thanh âm uy nghiêm, “Ta đã trở về, Phượng tộc chi kiếp sắp hết.”

Lần này, chính là 4 vị trưởng lão, cũng tại chỗ khóc rống.

Bọn hắn rốt cục đợi đến 1 ngày này! !

“Oa oa” gào khóc lọt vào tai, La Quan đáy lòng sinh ra vẻ lúng túng, bất quá nghĩ đến Ngao Tú, liền lại trở nên yên tâm thoải mái.

“Ngươi Phượng tộc tính toán phía trước, ta bây giờ lợi dụng một chút, cũng coi là hòa nhau!” Ánh mắt quét qua, tất cả mọi người áo bào đen che lấp, nhưng đối bây giờ trạng thái dưới La Quan mà nói, lại không hề có tác dụng.

Ngô…

Phùng Du Du, nữ nhân này thế mà tại cái này, nàng lại cũng là Phượng tộc huyết mạch người thừa kế? La Quan đột nhiên nghĩ đến, ngày ấy cứu người lúc, từng có người tới gần, không có gì bất ngờ xảy ra hẳn là nàng.

Hắc, đây thật là thống khoái, ngươi tiểu nương bì này, đối lỗ mũi của ta không phải cái mũi, mắt không phải mắt.

Có bao giờ nghĩ tới sẽ có hôm nay? !

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 812 : Đột phá, thần hồn 7 khúc

Vừa chuyển động ý nghĩ tức thì, hắn bây giờ cũng không có tâm tư, cùng cái tiểu nha đầu nhiều so đo.

La Quan nhìn xem khóc ròng ròng, kích động vạn phần 4 vị trưởng lão, ho nhẹ một tiếng, “Chư vị, không biết Phượng tộc lập tức, tình huống như thế nào?” Đã muốn “Tạm thay” Phượng tộc người cứu vớt, gánh vác người chức, đương nhiên phải làm được trong lòng hiểu rõ.

“Địa hỏa.”

“9 linh.”

“Phong thái.”

“Nguyên sâm.”

4 vị Phượng tộc trưởng lão, trùng điệp gõ dưới, “Bái kiến Phượng tôn!”

Địa hỏa chính là kia thân thể thấp tiểu lão người, cung kính mở miệng, “Về Phượng tôn hỏi thăm, Thiên Linh đảo bên trên Phượng tộc tự do huyết mạch, đăng nhập trong danh sách người chung hai ngàn bốn trăm 35 người, trong đó đại kiếp cảnh 13 người, Vô Lượng cảnh bốn mươi bảy người, còn lại chưa thống kê.”

La Quan trong lòng trùng điệp nhảy một cái.

Đại kiếp cảnh 13 người? !

Những người còn lại không đề cập tới, chỉ bọn hắn chính là một cỗ, đủ để khuấy động phong vân lực lượng kinh khủng, Phượng tộc huyết mạch lại cường đại như thế. Hơn hai ngàn người, đản sinh ra nhiều như vậy cường giả, đã không phải “Nghịch thiên” 2 chữ có thể hình dung, quả thực chính là kỳ tích.

Nhưng rất nhanh, La Quan liền kịp phản ứng, sự tình không có hắn nghĩ đơn giản như vậy —— tu hành cường giả thọ nguyên dài dằng dặc, 13 vị đại kiếp cảnh, cùng 47 cái Vô Lượng cảnh, cho là tại thời gian lâu dài bên trong, dần dần góp nhặt ra.

Sở dĩ sẽ xuất hiện, kinh người như thế tỉ lệ, là bởi vì kẻ yếu đã chết đi. Chiến thắng hơi bỏ… Không, đây càng giống như là, cùng tử vong thi chạy, sống sót chỉ là cực thiểu số!

Mặt khác, còn có 1 cái từ ngữ, gây nên La Quan chú ý.

Tự do huyết mạch!

Lại thêm hôm nay, một đám Phượng tộc huyết mạch người thừa kế, xuyên rộng lớn áo bào đen che lấp tự thân, bí mật trốn ở cái này bên trong tụ tập, đều cho thấy Phượng tộc hiện tại thời gian, cũng không dễ vượt qua.

Mà có, 13 vị đại kiếp cảnh, cùng một đám cao thủ Phượng tộc, tuy nói chưa hẳn liền có thể, so ra mà vượt trời lan thánh tông, nhưng cũng không đến nỗi rơi vào

tình cảnh như thế a? Trừ phi… La Quan tâm tư khẽ nhúc nhích, đã có mấy điểm suy đoán.

Thoảng qua dừng lại, trên tế đàn, ngọn lửa kia bên trong, vang lên bình tĩnh, thanh âm uy nghiêm, “Thời cơ chưa tới, bản tôn tạm thời không thể hiện thân, ngươi cùng có gì khẩn yếu sự tình, cần ta xuất thủ?”

Địa hỏa trưởng lão thở sâu, kích động nói: “Phượng tôn đại nhân, ta cùng di thất Phượng tộc ban ân, thể nội thánh hỏa chi lực chồng chất, còn xin Phượng tôn giải cứu.”

“Mời Phượng tôn giải cứu!”

Mọi người quỳ rạp trên đất.

Vừa rồi, phong thái trưởng lão thể nội thánh hỏa chi lực mất khống chế, mắt thấy chính là tình thế chắc chắn phải chết, bị Phượng tôn xuất thủ tuỳ tiện hóa giải.

Trong mọi người tâm, sớm đã không kịp chờ đợi.

Tế đàn một mảnh trầm mặc, ngay tại Phượng tộc trong lòng mọi người thấp thỏm lúc, “Việc này bản tôn sẽ hết sức, 4 vị trưởng lão lưu lại, những người khác lui xuống trước đi.”

“Vâng, Phượng tôn!”

Mọi người đại hỉ, cung kính hành lễ thối lui.

Rất nhanh, tế đàn chỗ, cũng chỉ còn lại có 4 vị trưởng

lão.

La Quan nói: “Phượng tộc bây giờ tình cảnh, rất tồi tệ?”

Địa hỏa trưởng lão cười khổ một tiếng, “Vâng, như Phượng tôn ngài lại không trở về, có lẽ chúng ta rất nhanh, liền muốn triệt để tiêu vong.”

Phong thái trưởng lão được cứu, nội tâm cảm kích vạn điểm, liền nói ngay: “Phượng tôn, ta cùng dù tu vi không thấp, lại thụ thánh hỏa chi lực chế ước, tuỳ tiện không dám ra tay, nếu không thể nội mất cân bằng, sẽ làm trận mất mạng. Mà những năm gần đây, trời lan thánh tông một mực, đều tại bí mật bắt Phượng tộc huyết mạch, ta cùng chỉ có thể trốn đông trốn tây.”

“Bọn hắn từ đầu đến cuối đều không có từ bỏ, cướp đoạt Phượng tộc tổ địa, những năm này chết bởi nó tay tộc nhân, vô số kể!”

“Bọn này phản đồ, toàn bộ đều đáng chết!”

4 vị Phượng tộc trưởng lão, nghiến răng nghiến lợi.

La Quan nghe được mơ hồ, những lời này bên trong, để lộ ra tin tức, nhưng thực tế nhiều lắm. Phượng tộc tổ địa? Trời lan thánh tông bắt? Cùng phản đồ… Trời lan thánh tông là phản đồ? !

Ta thân là Phượng tôn, khục, Phượng tộc một mực tại chờ đợi, muốn cứu vớt tộc quần nam nhân, nếu như đối này hoàn toàn không biết gì, có thể hay không rất kỳ quái?

“Ruồng bỏ Phượng tộc người, chắc chắn táng thân thánh hỏa, vạn kiếp bất phục!” Trước hô khẩu hiệu đi, cái đồ chơi này tổng sẽ không sai, cái khác về sau lại từ từ hiểu rõ.

Bất quá, mấu chốt tin tức hắn đã cầm tới, Phượng tộc thế chỗ yếu cảnh gian nan, trong đó rất lớn một nguyên nhân, cũng là bởi vì “Hỏa độc” chồng chất, nhưng thứ này đối với hắn mà nói, thế nhưng là đồ tốt!

“Ngươi cùng mau chóng, triệu tập chư vị trưởng lão hội tụ ở đây, bản tôn sẽ ra tay vì chư vị hóa giải, thể nội thánh hỏa nguy cơ.”

“Nhưng việc này, cần một chút thời gian… Ngô, phải từng bước từng bước tới…”

Thiên linh đạo quán, tĩnh thất tu luyện.

Bá ——

La Quan mở mắt ra, một trận tinh mang phun trào, mặt lộ vẻ ý mừng.

Đây thật là, thu hoạch ngoài ý liệu, nếu đem Phượng tộc nguy cơ hóa giải, có “Phượng tôn” chi danh gia trì, chẳng phải là nói, hắn liền có thể âm thầm, điều khiển cái này một cỗ cường đại lực lượng?

13 vị đại kiếp cảnh!

Chậc chậc, chỉ là suy nghĩ một chút, cũng làm người ta

kích động —— La Quan một nháy mắt, liền tự tin bạo rạp, coi như đế kiếm mảnh vỡ, cùng trời lan thánh tông có quan hệ lại như thế nào?

Hắc!

Các ngươi tốt nhất, cho ta ngoan ngoãn, không phải vung tay lên, Phượng tộc dốc toàn bộ lực lượng, đem ngươi trời lan thánh tông đầu chùy bạo!

“Hô —— “

“Ổn định, ổn định, hiện tại còn không phải bành trướng thời điểm.”

La Quan đưa tay, vuốt vuốt mi tâm, “Thứ 1, ta cái này ‘Phượng tôn’ là giả, có thể dùng đến lúc nào khó mà nói.”

“Thứ 2, trời lan thánh tông thân là, vạn đảo chi quốc 10 đại tông 1 trong, chấp chưởng một phương hải vực, há lại kẻ vớ vẩn? Phượng tộc thực lực tới so sánh, chưa hẳn liền có thể chiếm ưu.”

“Cho nên, trước không nghĩ nhiều như vậy, tu luyện, tranh thủ thời gian tu luyện!”

Phượng tộc những người này, bây giờ đối La Quan mà nói, kia cũng là từng cái, di động cơ thể sống “Thiên tài địa bảo” . 1 cái phong thái trưởng lão thể nội “Hỏa độc”, số lượng giống như này kinh người, nếu có thể toàn bộ hấp thu, luyện hóa… Thần hồn cửu khúc, tuyệt đối không đáng kể!

Đến lúc đó, La Quan thực lực đem lại lần nữa tăng vọt, mới chính thức có tư cách, đi đánh đế kiếm mảnh vỡ chủ ý. Nếu không, coi như thật tìm được, hắn có thể như thế nào? Đại kiếp cảnh một kích chi lực, liền có thể để hắn quân lính tan rã!

Nhắm mắt lại, tĩnh hơi thở ngưng thần.

« vạn kiếp bất diệt » bí pháp vận chuyển, từ phong thái trưởng lão thể nội, hấp thu đoạt được “Hỏa độc”, bị lấy tốc độ kinh người luyện hóa.

Tê ——

La Quan biểu lộ nháy mắt tiêu hồn, thể nội pháp lực, huyết nhục hoạt tính, theo luyện hóa hấp thu, chính lấy tốc độ kinh người tăng lên.

Tư vị này, quả thực chính là, 10 cái “Đại bảo kiếm” điệp gia, thoải mái không muốn không muốn.

Không biết qua bao lâu, “Bành” một tiếng vang trầm, từ La Quan thể nội truyền ra, đỉnh đầu hắn phía trên, không gian lập tức vặn vẹo. Thông thiên cửu khúc hư ảnh nổi lên, bây giờ từ dưới cùng bên trên, 7 khúc đã bị thắp sáng, tản ra diệp diệp thần quang.

Nhìn đến, liền cảm giác huyền diệu, thâm ảo, không thể thăm dò.

Lại như Tứ Hải uông biển, hạo đãng vô ngần, vô biên vô hạn!

Bá ——

La Quan mở mắt ra, mặt lộ vẻ ý mừng, đột phá!

Lúc trước hắn, dù đã có cảm giác, khoảng cách thần hồn 7 khúc không xa, nhưng trên thực tế muốn đột phá, còn cần rất nhiều góp nhặt.

Bây giờ, phải “Hỏa độc” tương trợ, lại nhất cổ tác khí trực tiếp phá cảnh.

“Ừm? Không tốt, quá thời gian!” La Quan sắc mặt biến hóa, đứng dậy vội vàng đi ra ngoài.

Trước đó, vì ngăn ngừa gây nên quan tâm quá nhiều, hắn luôn luôn một ngày rưỡi trái phải, liền đình chỉ tu luyện. Nhưng lúc này đây, luyện hóa, hấp thu “Hỏa độc”, nhất cổ tác khí đột phá cảnh giới, liền sơ sẩy điểm này.

3 ngày!

Vừa trở thành “Phượng tôn”, tìm tới tu hành máy gia tốc, cũng đừng bởi vậy xảy ra bất trắc…

Đi ra ngoài, Vương Chân Chân!

Nữ nhân này làm sao tại đây? Sẽ không phải, là chuyên môn chờ ta a? ! Suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, La Quan bất động thanh sắc, chắp tay, “Vương viện trưởng, lại gặp mặt.”

Nói chuyện trước đó, hắn liền thầm vận khí huyết, sắc

mặt lộ ra mấy điểm tái nhợt. Cùng lúc đó, thể nội góp nhặt “Hỏa độc”, cố ý tản mát ra mấy điểm khí cơ, khiến cho quanh thân một mảnh khô nóng.

Vương Chân Chân nhìn lướt qua, La Quan sắc mặt, khẽ nhíu mày, “Ngụy đạo hữu, chuyện tu luyện, khi cẩn thận cho thỏa đáng, nhất thời truy cầu…” Nàng như nghĩ đến cái gì, tiếng ngừng lại, “Ngươi muốn 1 cái danh ngạch?”

La Quan: …

Mộng?

Thứ gì, làm sao gần nhất luôn, có người nói với ta một chút, hoàn toàn nghe không hiểu đồ vật.

Nhưng hết lần này tới lần khác, bọn hắn từng cái, đều cho rằng ta rất rõ ràng. Vậy ta đến cùng, là nên biết, vẫn còn không biết rõ đâu? !

La Quan nhếch miệng, lộ ra trên dưới tám khỏa tiểu bạch nha, cười lễ phép.

Nhưng giữa lông mày, một tia không quá rõ ràng co quắp, lại thêm cái biểu tình này, liền để Vương Chân Chân, xác định việc này.

Hừ, đây là không có ý tứ, ở trước mặt ta thừa nhận.

Sợ cái gì? Thật sự cho rằng lão nương, ta cứ như vậy thiếu nam nhân, sẽ cầm chuyện này, cùng ngươi làm giao dịch? Xem thường ai!

Vương Chân Chân cảm thấy, mình bị xem nhẹ, nàng hít vào một hơi, ưỡn ngực, “Lấy Ngụy đạo hữu biểu hiện, danh sách này có thể cho ngươi, về sau hay là, cẩn thận tu luyện cho thỏa đáng!”

Dứt lời, xoay người rời đi, thon dài trắng nõn cổ, thẳng tắp.

Tựa như là 1 con, kiêu ngạo tiểu gà mái.

La Quan vội vàng đi ra ngoài, ám đạo cái này đều cái gì cùng cái gì? !

Trở lại 3 ngõ phố trái 23 hào viện, một bát mới mẻ đóng gói mùi cá mặt, liền đem “Ngao ngao” nhào tới ôm bắp đùi Ngao Tú cho đuổi, thừa dịp nàng ăn hương thời điểm, La Quan đem lần này ly kỳ kinh lịch, nhỏ giọng nói cho Tang Tang.

Nàng biểu lộ, cũng ngây ngốc một chút, trên dưới nhìn La Quan vài lần, luôn cảm thấy nàng phần này ánh mắt, có chút không quá lễ phép.

Giống như là… Nghĩ đem hắn chặt, nhìn kỹ một chút, bên trong đều cất giấu cái gì? Trước đó, Huyền Nhất Nhất cũng lộ ra qua, cùng loại ánh mắt, chẳng lẽ ta người này, thật thật kỳ quái sao? Nhưng việc này, rõ ràng là Phượng tộc chính mình, chủ động tìm tới cửa, có quan hệ gì với ta? !

“Tú Tú, ăn mì xong, mình nhìn thoại bản! !” Tang Tang lôi kéo La Quan, trực tiếp vào phòng, “Nhanh lên giường.”

La Quan: …

Lời này của ngươi, nghĩa khác cũng quá lớn đi? ? Tốt xấu nói rõ một chút, đừng bị người hiểu lầm.

Lên giường, nằm xong, nhắm mắt lại.

Liền cùng lần trước đồng dạng, Tang Tang là cái mặc dù rất hoàng, nhưng lại như gió đồng dạng nữ nhân, tốc độ hoàn toàn như trước đây nhanh.

“Được rồi.” Nàng mở miệng, mày nhíu lại gấp, nhìn qua La Quan muốn nói lại thôi, 1 bộ trăm mối vẫn không có cách giải bộ dáng.

La Quan đứng dậy, xoa đem mặt, “Có lời cứ nói, ngươi vẻ mặt này để ta cảm thấy, mình được cái gì bệnh bất trị… Khục, đây không tính là chuyện xấu a?”

Nói thế nào, trở thành “Phượng tôn”, đạt được một đống cơ thể sống “Thiên tài địa bảo”, đây đều là lợi tốt.

Thần hồn 7 khúc, chính là chứng cứ!

Tang Tang lắc đầu, nói: “Không phải chuyện xấu, chỉ là có chút địa phương, ta không nghĩ ra.” Tỉ như, ngươi là thế nào, câu thông Phượng tộc tế đàn, còn thuận lợi giả mạo “Phượng tôn”?

Chỉ bằng « vạn kiếp bất diệt »? Nói đùa cái gì! Như Phượng tộc truyền thừa nghi thức, làm như thế thô ráp, sớm đã bị người đùa chơi chết, huyết mạch còn có thể lưu truyền đến nay? ?

Nhưng sự tình, hết lần này tới lần khác chính là thật.

Tang Tang tại trên người La Quan, cảm nhận được, thuộc về Phượng tộc nguyện lực cùng… Khí vận? ! Đây mới là, nàng không thể nhất tiếp nhận sự tình! ! Khí vận thứ này, cùng tộc đàn bản thân cùng một nhịp thở, ngài 1 cái giả, lại vẫn có thể được đến khí vận tán thành? Liền không hợp thói thường!

Thở sâu, Tang Tang nói: “Đại nhân, không bằng ngài để ta, đem đầu bổ ra nhìn xem? Ta luôn cảm thấy, ngài trên thân có việc. Yên tâm, tay nghề ta rất ổn, có tối đa nhất điểm đau, tuyệt sẽ không có ngoài ý muốn.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 813 : 13 vị Phượng tộc trưởng lão

La Quan kiên quyết, cự tuyệt Tang Tang đề nghị, cũng biểu thị nàng hiện tại trạng thái không đúng, cần hảo hảo tỉnh táo một chút.

Khá lắm!

Ngay cả đại nhân nhà ngươi đầu, đều nghĩ bổ ra? Thật sự là điên.

Cũng may, Tang Tang kịp thời nhận thức đến, sai lầm của mình, cũng thành khẩn biểu thị áy náy, 2 người trò chuyện mới có thể kế tiếp theo.

“Đại nhân, liền dưới mắt đến xem, cái này thật sự là 1 kiện, không thể tốt hơn sự tình.” Nàng đôi mắt bên trong, hiện lên tinh mang.

Phượng tộc tổ địa? Chẳng lẽ, đúng là trong truyền thuyết, cái chỗ kia? ! A, như coi là thật như thế, mới thật sự là đại cơ duyên.

Bất quá chuyện này, còn cần nghĩ cách nghiệm chứng một hai, tạm thời không tiện nhiều lời.

La Quan không biết, Tang Tang lúc này suy nghĩ, đã chuyển tới nơi khác đi, thở dài một hơi, nói: “Đích thật là chuyện tốt, nhưng ta bây giờ, còn lo lắng một chuyện khác.”

Lúc trước, Hạ Tuyết trước khi rời đi, liền tu hành phương diện, cho hắn một chút nhắc nhở —— ổn đánh ổn đâm, không muốn đi đường tắt, cho dù có đường tắt xuất hiện tại trước mặt, cũng muốn cự tuyệt!

Kia Phượng tộc xuất hiện, có tính không đường tắt? La Quan suy nghĩ một chút, mình đột phá thần hồn 7 khúc trải qua, thở dài.

Tang Tang nói: “Đại nhân là lo lắng, mượn nhờ Phượng tộc thể nội ‘Linh tính chồng chất’, nhanh chóng tăng cao tu vi, sẽ phá hư thần hồn cửu khúc, mang đến cơ duyên?”

La Quan lấy ngũ sắc Kim Đan, thất thải Nguyên Anh làm căn cơ, lại tu cổ luyện khí sĩ pháp môn, phương phải thần hồn cửu khúc, nối thẳng đại đạo, tự biết hiểu nặng nhẹ.

“Đúng là như thế.”

Tang Tang nói: “Đại nhân quá lo, Phượng tộc không dập tắt lửa bản thân liền có, rèn luyện pháp lực vững chắc căn cơ hiệu quả, ngài luyện hóa nó ‘Linh tính’ tăng cao tu vi, nó bản thân liền có thể coi là, đối tự thân tu hành một lần tu bổ cùng tra thiếu bổ để lọt.”

La Quan ánh mắt sáng lên, “Thật chứ? Vậy nhưng thật sự là không thể tốt hơn… Ừm! Cùng các loại, ta nhớ được giống như, không có đề cập với ngươi, liên quan tới Hạ Tuyết nói tới tu hành sự tình đi, làm sao ngươi biết?”

Tang Tang biểu lộ dừng một chút, thản nhiên nói: “Đại nhân, ngài vừa đột phá cảnh giới, khi kịp thời vững chắc cho thỏa đáng, ta liền không quấy rầy.”

Quay người, nhẹ lướt đi.

La Quan trừng lớn mắt, tốt ngươi cái Tang Tang, không chỉ có là cái hoàng tâm, thế mà còn nghe lén, thật đúng là việc xấu loang lổ a!

Hắc!

Đây thật là, biết người biết mặt không biết lòng, ngươi thật là đi. Lại nghĩ tới, Tang Tang đã có thể nghe lén một lần, liền tuyệt sẽ không chỉ có một lần, vậy hắn lúc trước cùng Hạ Tuyết một mình lúc, một chút không cần mặt mũi biểu hiện, không phải đều bị nàng biết rồi?

“Tang Tang!” La Quan nổi giận gầm lên một tiếng.

Bành ——

Đáp lại hắn, là cửa phòng đóng chặt, tựa ở phía sau cửa Tang Tang, một gương mặt đỏ lên, vô ý thức thè lưỡi.

“Tỷ tỷ, ta liền nói, chúng ta không thể nghe lén, ngươi nhất định phải…”

Dừng một chút, mặt nàng càng đỏ, “Ta không có… Không phải ta… Ta chưa nói qua…”

Lại dừng một chút.

Tang Tang cắn răng, “Nhiều nhất, ta chiếm một nửa trách nhiệm, 60%… Lại nhiều, ta coi như không nhận a!”

Lại nghiêng tai, cẩn thận nghe một hồi, thẳng đến khác 1 đạo tiếng đóng cửa vang lên, nàng mới hoàn toàn nhẹ nhàng thở ra.

Tốt xấu hổ a.

Nghe lén liền nghe lén đi, thế mà còn bị người bắt đến.

2 ngày sau, La Quan vững chắc tu vi, đẩy cửa đi ra ngoài.

“Thanh linh, ngươi xuất quan rồi?”

Ứng long nữ hành lễ, “Bái kiến tôn thượng.” Nàng đứng dậy, nói: “Đúng vậy a, ta phát hiện phá cảnh việc này, thực tế gấp không được, rõ ràng đang ở trước mắt, như cách một tầng giấy cửa sổ, nhưng càng là nóng vội, càng là tìm không thấy thời cơ.”

Nàng hiện tại vẫn như cũ, bị vây ở hợp nhất cảnh đỉnh phong, vô lượng chi môn ngay tại dưới chân, lại chậm chạp không bước ra mấu chốt một bước.

Liên quan tới Ứng Thanh Linh vấn đề, Tang Tang cùng La Quan giải thích qua, cái này dính đến Long tộc khí vận tán loạn, cùng thiên địa hạn chế, không phải đơn giản tu hành bình cảnh.

La Quan cũng không có gì biện pháp, an ủi: “Vậy liền

tạm hoãn một hai, nói không chừng ngày nào, liền có thể một bước bước vào vô lượng.”

Ánh mắt lại đảo qua xung quanh, “Tang Tang đâu? Còn có Ngao Tú, nàng hôm nay làm sao an tĩnh như vậy, chẳng lẽ còn đang ngủ?”

Ứng Thanh Linh nói: “Tang Tang mang theo Ngao Tú đi ra ngoài, nói có một ít sự tình, muốn điều tra một chút, nàng để ta chuyển cáo đại nhân, không cần phải lo lắng an toàn của các nàng .”

Nữ nhân này, là tự biết bại lộ, cho nên sớm chạy trốn? Hừ! ! Về phần an toàn, đã Tang Tang nói như vậy, hẳn là có nắm chắc.

La Quan chuẩn bị đi ra ngoài, “Ta còn muốn đi thiên linh đạo quán tu luyện, thanh linh ngươi có muốn hay không, cùng ta cùng đi thử một chút? ? Nơi đây đối với tự thân tu hành, đích xác rất có ích lợi.”

Ứng Thanh Linh cười nói: “Không dối gạt tôn thượng, ta tại cái này đợi ngài, liền đang có ý này.”

Khi La Quan mang theo Ứng Thanh Linh, tiến vào thiên linh đạo quán lúc, hấp dẫn đến không ít chú ý.

“Xử lý 1 trương lâm thời thẻ.” La Quan đem Ứng Thanh Linh thân phận ngọc quyết, đặt ở trên quầy.

Phùng Du Du toàn bộ hành trình mặt lạnh, nhưng cũng không có làm khó, liền chiếu chương làm việc, thu lấy linh thạch sau đưa ra 1 trương tấm thẻ màu trắng.

Cũng không phải nhất định phải tìm nàng, ai bảo giờ phút này, chính là nàng trực đâu.

La Quan mang theo Ứng Thanh Linh, hướng tu luyện tĩnh thất bước đi.

“Tôn thượng, ngài đắc tội với người nhà cô nương rồi?” Bên cạnh, Ứng Thanh Linh nhẫn mấy lần, nhịn không được.

La Quan khóe miệng giật một cái, nữ nhân đều như thế bát quái sao?

“Không có… Liền một điểm hiểu lầm, nàng quá hẹp hòi.” Hừ hừ 2 tiếng, La Quan lại nhịn không được nghĩ, “Tiểu nương môn này, ngươi chờ đó cho ta!”

Ngụy Trang không làm gì được ngươi, “Phượng tôn” được đi? Sớm tối có ngươi khóc thời điểm.

“Nha.” Ứng Thanh Linh gật đầu, một mặt không tin.

Vẻ mặt này, thực tế qua loa cực, liền không thể đối ta, nhiều một chút lòng kính sợ? La Quan khí vung tay lên, “Chính là cái này, ngươi đi vào đi.”

Nhìn xem La Quan bóng lưng, Ứng Thanh Linh cắn môi một cái, nghĩ thầm kia nữ tu có cái gì tốt? ? Đến tột cùng cái kia bên trong, so với nàng sáng chói rồi? !

Quan bế tĩnh thất, La Quan ngồi xếp bằng, tu luyện không hẳn sẽ, liền lại cảm nhận được, đến từ Phượng

tộc tế đàn triệu hoán.

Lần thứ 2, quen thuộc, hết thảy cũng rất thuận lợi.

Khi La Quan ý thức, lại lần nữa giáng lâm tại hỏa diễm bên trong, mở mắt ra lúc, liền nhìn thấy trước mắt 13 vị người áo đen.

“Bái kiến Phượng tôn! !”

Lấy địa hỏa, phong thái bọn người cầm đầu, Phượng tộc một đám trưởng lão, đồng thời cong xuống.

Dù đã sớm biết, sự tồn tại của những người này, nhưng tận mắt mắt thấy, 13 vị đại kiếp cảnh bái phục tại đất, cái này chua thoải mái vẫn còn có chút cấp trên.

“Ừm, đều đứng lên đi.” Tế đàn bên trên, thanh âm bình tĩnh uy nghiêm, cực kỳ nỗ lực dưới mới không có lơ mơ.

“Đa tạ Phượng tôn đại nhân!”

Địa hỏa bọn người đứng dậy, tiếp lấy tất cả mọi người, toàn bộ kéo xuống áo bào đen, lộ ra từng trương khuôn mặt.

“Lúc trước nhiều người phức tạp, vì ngăn ngừa ngoài ý muốn, ta cùng không dám hiển lộ chân thân, còn xin Phượng tôn chớ trách.” Địa hỏa trưởng lão cung kính mở miệng.

La Quan ám đạo, các ngươi đây là vẽ vời thêm chuyện, cho dù mặc áo bào đen, chỉ cần ta muốn nhìn, đồng

dạng thấy rất rõ ràng.

Nhưng cái này đời đồng hồ, một đám Phượng tộc trưởng lão trung tâm cùng tán thành, hắn gật gật đầu, nói: “Lần này, triệu tập chư vị đến đây, là vì hóa giải các ngươi thể nội, thánh hỏa chi lực chồng chất.” Hơi dừng một chút, tiếp tục nói: “Nhưng việc này khá là phiền toái, hẹn chừng năm ngày, mới có thể tiến hành một lần. Cho nên, còn xin chư vị căn cứ tự thân tình huống hoãn gấp, đến bài xuất trình tự.”

Phượng tộc 13 vị trưởng lão mặt lộ vẻ ý mừng, thấp giọng trò chuyện một hồi, rất nhanh liền xác định trước sau.

“Thuộc hạ 9 linh, cung thỉnh Phượng tôn xuất thủ!”

Cái thứ 1, chính là 9 linh trưởng lão, nàng là một tên nữ tính người tu hành, không giống với đại bộ phận điểm Phượng tộc trưởng lão, già nua, khô mục bộ dáng, nàng sinh da trắng mỹ mạo, nhìn xem hẹn ba mươi mấy tuổi, chính vào mật đào thành thục mùa, rất có phong tình.

Bây giờ, 9 linh trưởng lão cung cung kính kính, quỳ sát tại La Quan trước mặt, trường bào dán chặt ở trên người, phác hoạ ra xinh đẹp đường cong.

La Quan nhìn lướt qua, gật đầu, “Được.”

Đưa tay, hướng về phía trước một nắm.

9 linh trưởng lão thân thể run lên, sau một khắc sáng tắt điểm sáng, lôi ra xích hồng tinh hà, gào thét chui vào

trong ánh nến, cái kia đạo thân ảnh mơ hồ thể nội.

Toàn bộ quá trình, bất quá mười mấy hô hấp.

“A…” 9 linh trưởng lão trong miệng, phát ra một tiếng thấp giọng hô, “Trong cơ thể ta thánh hỏa chi lực… Toàn bộ bị hút đi…”

Nàng thần tình kích động, tràn đầy cảm kích, kính sợ, “Đa tạ Phượng tôn đại nhân ân cứu mạng!”

Trước ngực, gợn sóng trận trận.

La Quan bất động thanh sắc, gật gật đầu, “Ừm, sau năm ngày, các ngươi mở ra tế đàn lúc, bản tôn sẽ lại lần nữa giáng lâm.”

Bá ——

Trong ngọn lửa, hắn thân ảnh tiêu tán.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 814 : Thiên hỏa ngô đồng

Hạ Tuyết nói, không để ta đi đường tắt.

Ta nghe, nhưng ai biết trên đời này, lại còn có không tính đường tắt đường tắt? Thậm chí, càng có thể nện vững chắc tự thân tu hành căn cơ.

Cái này chuyện tốt, vậy còn muốn nói cái gì? Xông lên a!

Nửa tháng sau, bao quát 9 linh ở bên trong, 3 vị Phượng tộc trưởng lão đạt được giải cứu. Mà La Quan tu vi, cũng lại làm đột phá, nhất cổ tác khí xông đến thần hồn 8 khúc.

Như vậy bão táp đột tiến vào cảm giác, tốt lắm.

Đến mức, đang bước đi thời điểm, đều cảm thấy có chút lâng lâng, cũng không đem “Cầm tiếp theo 3 ngày”, đều tại đạo quán tu luyện sự tình, cho xem ở mắt bên trong —— lúc trước Vương Chân Chân đều không nói gì, xem ra cái này cũng không tính, cái gì quá mức điểm sự tình.

“Ngụy đạo hữu!”

Là Phùng Du Du, nữ nhân này mặt không biểu tình, đôi mắt hơi có chút tối nghĩa, nhìn hắn một cái, nói: “Viện trưởng mời ngươi đi qua.”

La Quan cầm tới thiệp mời thời điểm, có chút không

hiểu thấu, nhìn về phía sau bàn, một bộ váy đỏ bao khỏa thân thể mềm mại, quyến rũ động lòng người Vương Chân Chân, “Vương viện trưởng, đây là?”

Hừ!

Trang, ngươi lại trang!

Quả nhiên, nam nhân đều là trời sinh diễn viên… Nhưng hắn bộ này dáng vẻ vô tội, ta càng thêm tâm động, thật sự là đáng ghét a!

Kẹp kẹp chân, ưỡn ngực, cổ thon dài Vương Chân Chân một mặt bình tĩnh, nói: “Ngụy đạo hữu, trời lan thánh tông thái thượng trưởng lão, Dương gia lão tổ sẽ ở 2 ngày về sau, tại khói sóng trên núi thiết yến, ăn mừng 1,000 năm thọ thần sinh nhật.”

Nàng chỉ chỉ, La Quan trong tay thiệp mời.

Vô ý thức xiết chặt mấy điểm, La Quan lật ra thiệp mời, ánh mắt dừng một chút, tâm tình là có chút cổ quái. Đây coi là cái gì? Trước đó, hắn vẫn luôn đang tìm kiếm, tiến vào trời lan thánh tông, tới thành lập quan hệ con đường, lại chậm chạp không có thu hoạch.

Nhưng hôm nay, cơ hội đột nhiên liền đến… Vương Chân Chân làm sao biết, ta nghĩ tiếp cận trời lan thánh tông? Càng quan trọng chính là, nàng tại sao phải đem, trân quý như vậy một cái cơ hội, cho ta? !

Trời lan thánh tông gì các vùng vị, nó thái thượng trưởng lão thọ yến, tất có rất nhiều đại nhân vật ra sân, nếu có

sáng chói biểu hiện, bị đại nhân vật xem ở mắt bên trong, không thua gì một lần dược long môn cơ hội.

Suy nghĩ chuyển động, La Quan ánh mắt bên trong, lộ ra một tia cảnh giác —— nữ nhân, ngươi sợ không phải động, không nên có suy nghĩ? Muốn dùng viên đạn bọc đường ăn mòn ta? Nằm mơ! Ta La mỗ người, cũng không phải dễ dàng như vậy, liền có thể bị người ngủ đến!

Vương Chân Chân cắn răng, “Dương gia đối ngoại tuyên bố, đem từ Thiên Linh đảo 108 thành thiên linh đạo quán bên trong, chân tuyển ra biểu hiện ưu dị nhân tài mới nổi, đặc biệt cho tham gia thọ yến tư cách, lấy đồng hồ trời lan thánh tông trên dưới, đối người mới coi trọng.”

“Thiệp mời, là Ngụy đạo hữu ngươi, bằng thực lực được đến, nếu như đạo hữu trong lòng có chỗ lo lắng lời nói, kia không đi cũng được…”

“Đa tạ Vương viện trưởng!” La Quan mặt lộ vẻ tiếu dung, một mặt cảm tạ, biểu lộ chân thành.

Chỉ cần ngươi không muốn ngủ ta, chúng ta liền vẫn là bằng hữu.

Ai, không có cách nào a, làm Nhân tộc cao chất lượng nam tính, đi ra ngoài bên ngoài nhất định phải bảo vệ tốt mình, không thể cho nữ nhân xấu nhóm, một chút xíu cơ hội.

Nói cám ơn, quay người đi ra ngoài, La Quan cảm thấy

gần nhất, hết thảy đều thuận lợi cực.

Lão Dương nhà thọ yến… Hi vọng có thể mượn cơ hội này, đánh vào trời lan thánh tông nội bộ, điều tra Thiên Linh đảo dưới bí mật!

Trở lại 3 ngõ phố, Tang Tang trở về, La Quan ánh mắt sáng lên, “Nha, nửa tháng, chúng ta Tang Tang rốt cục trở về a, ta còn tưởng rằng ngươi muốn, một mực trốn đến sang năm mới dám thấy ta.”

Tang Tang tóc đen nhánh, tự nhiên tản mát ở đầu vai, nàng hôm nay mặc một bộ, màu xanh nhạt khinh bạc sa y, bên trong bên trong phủ lấy 1 kiện, thuần trắng thiếp thân áo lót, một mực rủ xuống đến trên bàn chân một bên, lộ ra một đoạn nở nang hai đùi trắng nõn, tại sa y dưới như ẩn như hiện.

Ừng ực ——

Nữ nhân này, cũng không biết làm sao làm, gần nhất phong tình vận vị, là 1 ngày đấu qua 1 ngày, áo phẩm cũng càng ngày càng tốt.

Cho nên đây là muốn dùng mỹ nhân kế, đến lừa dối quá quan? ! Hừ, ta La mỗ, cũng không ăn liền một bộ này, liền muốn cầm những này, đến khảo nghiệm ta?

“Đại nhân đang nói cái gì? Ta làm sao nghe không hiểu.” Tang Tang nháy mắt mấy cái, lười biếng biểu lộ, trở nên nghiêm túc, “Nửa tháng này ta mang theo Ngao Tú, tại trên Thiên Linh đảo đi một vòng, đi không ít địa phương, cơ bản xác định một sự kiện.”

La Quan bị nghẹn một chút, trợn trắng mắt, “… Chuyện gì?”

Tang Tang nói: “Phượng Hoàng tổ địa, ngay tại Thiên Linh đảo!”

Đây là hắn từ Phượng tộc mang về tin tức, Tang Tang mang Ngao Tú biến mất nửa tháng, chính là đi xác định việc này rồi? Nhìn xem nàng biểu lộ, La Quan nghĩ nghĩ, nói: “Cho nên?”

Tang Tang lôi kéo hắn trực tiếp vào phòng, nữ nhân này động tác, là càng ngày càng thuần thục. Bất quá lần này, nàng không có để La Quan lên giường, biểu lộ nghiêm túc, trầm giọng nói: “Đại nhân không biết được bí ẩn trong đó, cái này Phượng tộc tổ địa, thế nhưng là khó lường địa phương.”

Buông ra La Quan, Tang Tang hơi dừng lại, như tại chuẩn bị ngôn từ, “Thời đại viễn cổ, long, phượng 2 tộc sinh ra, trở thành lúc ấy giữa thiên địa, cường đại nhất bá chủ thứ 2, đã từng Phượng tộc tại thời điểm huy hoàng nhất, có được hoàn toàn địch nổi Long tộc thực lực cường đại.”

“Mà tổ địa, chính là Phượng tộc khởi nguyên chỗ, cũng là nó cường thịnh căn cơ chỗ… Kia bên trong, sinh trưởng một gốc thiên hỏa ngô đồng! Nghe đồn, này cây chính là thiên ngoại dị chủng, toàn thân như kim đúc, tắm rửa vô tận thiên hỏa bên trong, lấy thiên hỏa ngô đồng 1 lá, luyện hóa vào thể liền có thể khởi tử hồi sinh, quá trình cùng loại Phượng tộc bản mệnh thần thông

‘Niết bàn’, tương đương với nhiều một cái mạng.”

“Thậm chí nếu có thể trở thành thiên hỏa ngô đồng chi chủ, liền có thể thành tựu bất tử bất diệt thân thể, cái gọi là nhỏ máu nặng cũng chỉ là bình thường.”

La Quan ý niệm đầu tiên là, trên đời lại có như thế kinh người bảo vật? Trong lòng cực nóng nổi lên, nhưng lăn lộn mấy hơi về sau, liền bị đè xuống.

Phượng tộc tổ địa, thiên hỏa ngô đồng, thiên ngoại dị chủng…

Liền thứ này, là ai đều có thể đụng! ? ! Có thể được một chiếc lá, cũng đã rất ghê gớm, còn muốn lấy trừ tận gốc, quản chi là thật chán sống.

Người, quý có tự mình hiểu lấy! !

Đế kiếm mảnh vỡ, mới là hắn hàng đầu mục tiêu, cái khác cơ duyên —— vậy liền nhìn mệnh, có được tốt nhất, thất chi lại có làm sao?

La Quan biểu tình biến hóa, bị Tang Tang thu vào trong mắt, nàng cười cười, nói: “Đại nhân rất thanh tỉnh a, như vậy cũng tốt, ta còn thực sự lo lắng, ngài sẽ cấp trên đâu… Thiên hỏa ngô đồng, cũng không phải tùy tiện, liền có thể có ý đồ với nó.”

“Hừ, làm sao, ngươi còn khảo nghiệm bên trên ta rồi?” La Quan cười lạnh, không chút do dự vạch trần, “Ngươi muốn thật, đối này không ý nghĩ gì lời nói, làm gì nói cho ta?”

Tang Tang thần sắc bình tĩnh, nói: “Mặc dù cơ hội rất nhỏ, nhưng đã gặp, ta tự nhiên phải nói cho đại nhân, mà lại…” Nàng dừng một chút, ánh mắt cổ quái, “Ngài sẽ không phải, còn không có kịp phản ứng đi, thiên hỏa ngô đồng ngay tại Thiên Linh đảo, mà đế kiếm khí tức, cũng cơ hồ cùng cả hòn đảo nhỏ, hoàn toàn hòa làm một thể… Ngài đoán, đây là vì cái gì?”

La Quan biểu tình ngưng trọng, nhíu mày nhìn tới.

Tang Tang cũng bình tĩnh nhìn qua hắn.

“Ngươi không có nói đùa?”

“Tiểu tỳ cũng rất hi vọng, đây là cái trò đùa, nhưng liền hiện tại nhìn, cái này xác thực rất có thể.” Tang Tang nghĩ nghĩ, tiếp tục nói: “Ngài không hiểu thấu, liền thành Phượng tộc chúa cứu thế, có lẽ đây cũng là, trong cõi u minh chú định sự tình.”

“Tóm lại, ngài sớm chuẩn bị sẵn sàng, muốn cầm đế kiếm mảnh vỡ, 80% là muốn hướng thiên hỏa ngô đồng chỗ, đi một lần.”

Nghiêm chỉnh mà nói, đây coi như là tin tức tốt, chí ít đối đế kiếm mảnh vỡ phương vị, tình trạng, có tiến thêm một bước hiểu rõ. Nhưng La Quan hiện tại, vô luận như thế nào, đều cao hứng không nổi.

Mà liền tại trước đây không lâu, hắn còn cảm thấy gần nhất, một đường thuận buồm xuôi gió, kết quả quay đầu công phu, liền “Ba” một chậu nước lạnh tưới xuống.

Quả nhiên, thế sự vô thường, không phải sức người có thể đoán trước.

La Quan vò động mi tâm, nghĩ đến Tang Tang lời nói, liên quan tới “Phượng tộc chúa cứu thế” sự tình, ám đạo cái này đạp ngựa sẽ không phải, thật sự là mệnh bên trong chú định! ? !

Hắn căm tức phất phất tay, “Mặc kệ, đi trước một bước nhìn một bước, cũng không thể ngồi ở nhà bên trong, liền bị chuyện sau này dọa cho chết đi.”

Tang Tang cười nói: “Đại nhân nói đúng lắm.”

La Quan lại đem thiệp mời, cùng Dương gia thọ yến một chuyện, nói ra.

Tang Tang nói: “Đây là cái cơ hội tốt, trời lan thánh tông thân là Thiên Linh đảo chấp chưởng giả, lại thêm đại nhân ngài lời nói, có quan hệ Phượng tộc tình cảnh hiện tại… Bọn hắn tất nhiên biết được, liên quan tới Phượng tộc tổ địa một chuyện, như vậy đế kiếm mảnh vỡ tồn tại, cũng làm không thể gạt được bọn hắn.”

La Quan gật đầu.

Mình điều tra, thực tế quá chậm, như đánh vào trời lan thánh tông nội bộ, coi như thành công một nửa.

Đảo mắt, hai ngày trôi qua.

La Quan một mực tại củng cố tu vi, điều chỉnh tự thân

trạng thái, liên tiếp phá cảnh đến thần hồn 8 khu, hắn bước chân đã bước rất lớn.

Tang Tang mặc dù nói, sẽ không lưu lại tai hoạ ngầm, nhưng can hệ trọng đại, cẩn thận chút luôn luôn tốt.

“Ta đi.”

La Quan đẩy cửa đi ra ngoài, không để ý tới cửa ngõ dưới cây liễu lớn, mấy vị lão đại gia ánh mắt mong đợi, một đường ra Bích Hải thành.

Trên đỉnh đầu, có thể thấy được hào quang cuồn cuộn, kia là đại năng giả điều khiển pháp lực tiến lên, dẫn dắt thiên địa linh lực tạo thành dị tượng. Lại có hót vang, gào thét, không ngừng truyền đến, tầng mây phun trào ở giữa, có thể thấy được kim long (Giao long) kéo xe lửa liễn, lại hoặc tiên tử điều khiển chim phượng tiến lên.

Vô cùng náo nhiệt!

Mơ hồ trong đó, có thể cảm thấy được, kia từ chín ngày mà đến, vãi xuống kinh người khí cơ.

Đại kiếp cảnh! !

Cũng chỉ có như vậy tu hành giới đại lão, mới dám như thế cao điệu, tại trời lan thánh tông sơn môn trước đó, vẫn khí thế tấm giương.

Những người khác, đều phải cung kính, cẩn thận, cẩn thận từng li từng tí trên mặt đất đi. Ngẫu nhiên ngẩng đầu nhìn lại, đôi mắt ở giữa, liền tràn đầy đều là ao ước.

Khói sóng núi.

Hôm nay chính là thái thượng trưởng lão, Dương gia lão tổ thọ yến, hắn thân là trời lan thánh tông mặt bài nhân vật 1 trong, tất nhiên là quy cách cực cao.

Không chỉ Dương thị tộc nhân, càng có rất nhiều trời lan thánh tông tu sĩ, phụ trách tiếp đãi các phương quý khách, trong đó một chút thân phận quý giá nhân vật, thậm chí cần tông môn trưởng lão tự mình đến đây nghênh đón.

“Vị đạo hữu này, xin lấy ra thiệp mời.”

La Quan vừa tới đến ngoài sơn môn, liền bị ngăn lại, hắn lật tay lấy ra thiệp mời.

Trời lan thánh tông tu sĩ cẩn thận kiểm nghiệm về sau, gật đầu, “Có thể, đạo hữu mời tiến vào, bên trong sẽ có người chỉ dẫn ngươi quá khứ.”

Chẳng biết tại sao, La Quan luôn cảm thấy, người này lúc nói chuyện, biểu lộ hơi có chút cổ quái.

Ao ước, lại hoặc là đồng tình? !

Âm thầm nhíu mày, La Quan mặt ngoài, lại bất động thanh sắc, nói lời cảm tạ một tiếng tiếp nhận thiệp mời, lần thứ 1 bước vào khói sóng núi.

Không hổ là trời lan thánh tông sơn môn, lọt vào trong tầm mắt dãy núi đứng lặng, hiểm trở cao ngất, càng có

Vân Sơn vụ hải phun trào, hiển thị rõ bàng bạc khí tượng.

“Vị đạo hữu này, mời ở chỗ này hơi chờ.” Một tên trời lan thánh tông tu sĩ bay tới, chỉ chỉ cách đó không xa, một tòa tiểu sơn cốc.

La Quan bay qua về sau, ánh mắt quét qua liền trong lòng hiểu rõ, những người này 80% đều giống như hắn, là đến từ các nơi thiên linh đạo quán.

Hả? Đều nam? !

Lại nghĩ tới vừa rồi, ngày đó lan thánh tông tu sĩ, biểu lộ ở giữa một tia cổ quái… La Quan đột nhiên đã cảm thấy, hôm nay không thích hợp.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 815 : Nữ nhân muốn gây sự

Sơn cốc bên trong, người càng tụ càng nhiều.

La Quan đứng tại một chỗ ngóc ngách, bất động thanh sắc, vừa ý bên trong kia phần không thích hợp suy nghĩ, lại càng ngày càng nặng.

Trên thực tế, thông minh không chỉ hắn 1 người, bầy "Hùng" 2 mặt nhìn nhau, tiếp theo lâm vào trầm mặc. Có người cho thấy bình tĩnh, trong đôi mắt, lại khó nén chờ mong, kinh hỉ. Cũng có sắc mặt người lạnh lùng, chau mày ở giữa, lộ ra mấy điểm không vui.

Ra mắt ván? ! Thanh thế lớn như vậy, Dương gia là chuẩn bị, công khai cho trong nhà nữ quyến, chọn lựa như ý lang quân sao? Luôn cảm thấy không đến mức. Lấy Dương gia địa vị, chỉ cần nói một câu, muốn làm nó rể hiền người, có thể từ Bích Hải thành thành đông xếp tới thành tây, lại quấn hơn mấy vòng.

"Ừm?" La Quan âm thầm nhíu mày, quay đầu nhìn lại.

Liền thấy một tên nam tử áo bào xanh, trong mắt chứa địch ý trông lại, thấy La Quan nhìn lại, còn cười lạnh một tiếng, khó nén ghen ghét chi sắc.

Cái quỷ gì? Người kia là ai, căn bản cũng không nhận biết. Nhưng La Quan rất nhanh kịp phản ứng, ai, đều là quá tuấn tú gây họa, người này rõ ràng là "Từ đố kị sinh

hận”, lo lắng Dương gia một vị nào đó tiểu nương tử, sẽ bị hắn một chút, liền mê phải thần hồn điên đảo.

Chính im lặng lấy, phía trên truyền đến tiếng xé gió, nhàn nhạt uy áp vẩy xuống, khiến trong sơn cốc mọi người, biểu lộ nháy mắt lộ ra kính sợ.

Đại kiếp cảnh cường giả, lại không chỉ 1 vị!

“Ha ha, Vu đạo hữu, Tôn đạo hữu, 2 vị cuối cùng đã tới.” Một tên trời lan thánh tông trưởng lão, cười lớn nghênh tiếp.

Đối diện 2 người, một là xuyên màu đỏ tía trường bào trung niên nhân, dung mạo có chút tuấn mỹ, trong lúc giơ tay nhấc chân quý khí bộc lộ.

Bên cạnh, thì là 1 lão đạo, dù gạt ra vẻ mặt tươi cười, vẫn khó nén mấy điểm sầu khổ ý, như gặp một ít phiền phức.

“Dương huynh, đã lâu không gặp.” Màu đỏ tía trường bào trung niên mở miệng cười, tiêu sái chắp tay.

Lão đạo cũng vội vàng hành lễ.

Song phương hơi chút hàn huyên, họ Dương trời lan thánh tông trưởng lão, dẫn 2 người rời đi, nhìn nó thái độ rõ ràng đối màu đỏ tía trường bào, muốn càng nhiệt tình mấy điểm, đối lão đạo thì tùy ý rất nhiều.

“Chậc chậc, đại kiếp cảnh cường giả a, ngày thường bên trong khó gặp, hôm nay ngẩng đầu một cái, chính là

3 tôn!” 1 tu sĩ cảm khái mở miệng.

” Dương gia lão tổ thiên tuế thọ yến, rộng mời 4 phương tân khách, tất nhiên là cường giả hội tụ, cự phách cũng lâm.”

“Trời lan thánh tông Dương gia, gì các vùng vị, quyền thế… Nếu có thể tới kết thân, có thể nói thẳng tới mây xanh, nhất phi trùng thiên.” Lại 1 tu sĩ, mặt mũi tràn đầy ước mơ.

Sơn cốc lại an tĩnh xuống, không ít người mặt lộ vẻ trầm tư, là lúc trước được mấy cái nhíu mày không vui người, cũng là như có điều suy nghĩ.

Cơm chùa thứ này, dù hơi có khinh thường, nhưng đích xác hương a!

Vu Thanh, cùng Tinh Nguyệt minh bên trong, tên kia lão đạo! Ngày đó sừng cong trên biển, cùng ác giao một trận chiến, La Quan tự nhiên nhận ra bọn hắn.

2 người này thế mà cũng bị, mời tới tham gia thọ yến, La Quan ánh mắt chớp lên, liền dưới mắt đến xem, Dương gia thực lực đích xác cực mạnh.

Nếu thật có thể làm Dương gia rể hiền, ngày sau có phải là cũng có thể mượn mấy phân lực, ách… Tính một cái, bán mình loại sự tình này, thực tế quá thấp kém, hắn đường đường 2 lục chung chủ, thiên hạ Kiếm tôn… Khục, nhiều ít vẫn là phải điểm mặt mũi!

Chính chuyển suy nghĩ, 2 tên trời lan thánh tông tu sĩ

bay tới, đảo qua mọi người, “Thọ yến sắp đến, ngươi cùng theo chúng ta tới.”

Khói sóng núi chiếm diện tích rộng rãi, lại kinh thiên lan thánh tông mấy đời kinh doanh, có thể nói đình đài lầu các san sát, khắp nơi hiển thị rõ khí thế bàng bạc.

Mọi người tầng trời thấp bay vọt, đi tới 1 ngọn núi đầu, nơi đây giăng đèn kết hoa, tung tại ban ngày bên trong, cũng có tỏa ra ánh sáng lung linh phun trào.

“Im lặng, không được ồn ào.” Một tên trời lan thánh tông tu sĩ, trầm giọng nói: “Hôm nay quý khách đông đảo, chớ có va chạm, lại đi theo chỉ dẫn tiến vào ngồi vào.”

Chủ điện ở giữa, để mà chiêu đãi quý khách, 4 phương đều có thiền điện, an trí bình thường tân khách.

Cái này cũng sẽ không để người cảm thấy thất lễ, ngược lại đến đây mọi người đều vẻ mặt tươi cười, cùng có vinh yên.

Dương gia lão tổ thọ yến a!

Chỉ cần có thể tham gia, đó chính là địa vị cùng thực lực hiển lộ rõ ràng, về phần chủ điện? Hừ hừ, nghĩ gì thế! Xa xa nhìn vài lần, lại có thể nghe tới vài câu, các đại nhân vật trò chuyện, liền đầy đủ ngày sau nói khoác.

La Quan cất bước, đang muốn tiến vào thiền điện lúc, đột có mịt mờ pháp lực ba động truyền đến, thẳng đến ven đường 2 cổ ở giữa yếu hại.

Như vội vàng không kịp chuẩn bị, tại chỗ liền phải ngã xuống đất, xoay người kêu thảm sự tình nhỏ, làm không tốt còn phải lưu lại điểm, cái gì không kiên loại hình di chứng.

Đôi mắt lạnh lẽo, hắn bấm tay bắn ra, liền nghe "Phốc" một tiếng, pháp lực ba động bị xỏ xuyên, tiếp theo là "XÌ… Rồi" vải vóc băng liệt âm thanh, đứng tại La Quan cách đó không xa, con mắt thần hưng phấn 1 thanh bào tu sĩ, biểu lộ lập tức cứng tại nguyên địa.

Đai lưng vỡ tan, quần vừa lui đến cùng, lộ ra 2 đầu thô mao chân, nhìn xem ngược lại là tráng kiện hữu lực, nhưng càng là như thế, càng sấn thác ở giữa kia tiểu nhăn… Khục, không khỏi quá nhỏ một chút, lại cùng nó chân mao tương xứng.

Lấy người tu hành chi phản ứng, vốn nên nháy mắt ngăn cản ngoài ý muốn, nhưng mới rồi một tia sắc bén khí cơ, đem tâm thần khóa chặt, khiến thanh bào tu sĩ thân thể, xuất hiện ngắn ngủi cứng ngắc, mới có trước mắt một màn.

"Chuyện gì xảy ra?" Một tên trời lan thánh tông tu sĩ, mặt lộ vẻ âm trầm, đảo qua áo bào đen tu sĩ dưới hông, hắn biểu lộ hơi ngừng lại, "Đã thân thể khó chịu, vậy liền đi về nghỉ, người tới, tiễn hắn rời đi!"

Đang khi nói chuyện, hắn đảo qua mọi người, "Hôm nay thọ yến, chư vị tốt nhất cẩn thận chút, đừng có lại xảy ra ngoài ý muốn." Lạnh lùng ánh mắt tại trên người La Quan, hơi chút dừng lại.

Một trận tiểu phong ba, trừ dẫn tới xung quanh một chút chú ý, vẫn chưa tóe lên nửa điểm gợn sóng. Đương nhiên, cái này cũng cùng La Quan xuất thủ, rất có phân tấc có quan hệ, như thật đổ máu… Chỉ sợ, liền sẽ không dễ dàng như thế bỏ qua.

Chỗ tốt là, lúc trước một chút, mịt mờ xem ra ánh mắt, bây giờ thu liễm sạch sẽ, không ai dám lại biểu lộ ra địch ý.

Tuy là thiền điện, nhưng tu kiến vẫn như cũ hùng vĩ, bị vạch tách ra mấy mảnh khu vực, La Quan bọn người chỉ chiếm trong đó một chỗ.

Địa phương khác, thì chiêu đãi không cùng đi lịch tân khách, mọi người thấp giọng trò chuyện với nhau, đại điện bên trong “Ong ong” một mảnh.

Mấy thân ảnh, xuất hiện tại đại điện cửa vào, đều người mặc cẩm bào, khí độ bất phàm.

“Dương gia con cháu, Phụng gia chủ chi mệnh, đến đây đãi khách!” Một tên trời lan thánh tông tu sĩ tiến lên một bước, giới thiệu mấy người thân phận.

Thiền điện bên trong, mọi người vội vàng đứng dậy, “Gặp qua chư vị Dương gia đạo hữu!” Trên mặt càng lộ vẻ kích động, hưng phấn, có thể cùng Dương gia người cùng bàn uống rượu, cái này nói ra, chính là đại đại mặt bài.

Cầm đầu một tên Dương gia con cháu, mỉm cười chắp tay, “Cảm tạ chư vị, đến đây tham gia lão tổ thọ yến, nếu

có chiêu đãi không chu đáo chỗ, xin hãy tha lỗi.”

Ôn hòa nho nhã mặt ngoài dưới, nó đáy mắt bên trong, là kiêu ngạo cùng khinh thường… Cùng mấy điểm không cam lòng, chỉ bất quá nấp rất kỹ.

Phất phất tay, người này dẫn đầu đi hướng một chỗ, nó hơn Dương gia con cháu cũng văng ra tứ tán, chiêu đãi không dung phiến khu khách nhân.

Dương Cửu Chân tại cuối cùng, thậm chí chỗ đứng của nàng, đều cùng cái khác Dương gia con cháu tách ra một chút, vô hình xa cách, cách ngăn, đưa nàng bao phủ.

Vương má má nói khẽ: “Tiểu thư, ngài nên quá khứ.”

Dương Cửu Chân gật đầu, “Được.”

Hôm nay, nàng áo đỏ váy đen, khí chất càng lộ vẻ lãnh diễm, cất bước đi tới lúc, hấp dẫn rất nhiều ánh mắt hội tụ.

“Vị tiểu thư này là ai? Trước đó chưa từng thấy qua a…”

“Xuỵt! Nhỏ giọng một chút, muốn chết a, chưa nghe nói qua Dương gia vị kia, không được công nhận tiểu thư? Xem ra, chính là nàng.”

“Nguyên lai là nàng, ngược lại là tốt bộ dáng, nếu là chính hiệu tiểu thư, mỹ danh sợ là đã sớm, truyền khắp cả tòa Thiên Linh đảo.”

Xì xào bàn tán, lộn xộn loạn xoạn.

Dương Cửu Chân mặt không biểu tình, đôi mắt ở giữa, chưa từng nhấc lên nửa điểm gợn sóng.

Vương má má theo sau lưng, nhìn một cái Dương Cửu Chân bóng lưng, cau mày, chợt bình tĩnh lại.

Từ Thiên Linh đảo, 108 thành thiên linh đạo quán, đề cử mà đến đông đảo tu sĩ, giờ phút này phần lớn nhìn mà trợn tròn mắt.

Cái này… Là cái này… Dương gia vị tiểu thư kia? !

Tê ——

Nói cái gì thân phận không được công nhận, cứ như vậy mạo, đều giá trị.

“Tại hạ thủy vận thành, từ thần, gặp qua Dương tiểu thư! !” 1 người tu sĩ mở miệng, phong độ nhẹ nhàng, ánh mắt chân thành mà nóng rực.

Vương bát đản! !

Không ít người, cùng nhau thầm mắng một tiếng, tiếp lấy chen chúc đứng dậy.

“Tại hạ hàn thành hàn thác, gặp qua Dương tiểu thư.”

“Ngô châu thành tưởng thận chi, gặp qua Dương tiểu thư!”

Trong lúc nhất thời, náo nhiệt đến cực điểm.

Đúng là nàng? !

La Quan đôi mắt dừng một chút, chợt bình tĩnh lại, ngồi trên ghế không động. Chỉ bất quá, não hải bên trong lại vô ý thức, nhớ tới ngày đó trong biển lửa, kia không được mảnh vải thân thể, xích hồng hoa văn xen lẫn tại bạch ngọc trên thân thể mềm mại… Rất là bắt mắt!

Vương má má tiến lên, đi đầu thi lễ, thản nhiên nói: “Chư vị khách nhân còn xin ngồi xuống, tiểu thư nhà ta Phụng gia chủ chi mệnh, đến đây chiêu đãi chư vị, chờ chút tự sẽ chủ bàn mời rượu, cùng chư vị tài tuấn kết bạn.”

Lời này liền quyết định lúc trước, trong lòng mọi người suy đoán, nếu không đại gia tộc tiểu thư, sao lại xuất đầu lộ diện, cùng bọn hắn uống rượu.

Mọi người cưỡng chế kích động, nhao nhao gật đầu ngồi xuống, tránh lưu lại ấn tượng xấu.

Vương má má quay người, nói: “Tiểu thư, ngài nhìn chúng ta, có phải là hiện tại bắt đầu?”

Dương Cửu Chân gật đầu, “Nghe ma ma.”

Rất nhanh, thị nữ đưa lên ngân ấm, ly bạc, Vương má má tự mình bưng, đi theo sau Dương Cửu Chân.

Bàn thứ nhất, chén rượu đều đổ đầy, Dương Cửu Chân tố thủ giơ lên, “Chư vị, chiêu đãi không chu đáo, mời.”

Uống một hơi cạn sạch.

Trên bàn mọi người, vội vàng đi theo uống xong, tiếp lấy bảy thanh 8 lưỡi, tại người cô nương trước mặt biểu hiện bản thân.

Dương Cửu Chân biểu lộ bình tĩnh, cũng đều kiên nhẫn, thỉnh thoảng gật gật đầu, cùng người trò chuyện đôi câu. Đạt được đáp lại người, lập tức vui vô cùng, nhìn quanh ở giữa hiển thị rõ đắc ý —— thấy không, Dương tiểu thư vừa ý ta? Một đám gà đất chó sành, nhanh cút! !

Đón lấy, là bàn thứ hai, thứ 3 bàn…

La Quan thấy buồn cười, lại cảm thấy im lặng càng sâu, cái này ra mắt tướng, không khỏi quá thô ráp đi.

Làm sao? Trước sơ si một lần, lựa đi ra thuận mắt, lại kế tiếp theo tuyển? ? Bất quá cũng đúng, nhiều người như vậy, thật muốn ngồi xuống, từng cái nhận biết, giao lưu, kia được bao nhiêu thời gian? Chỉ sợ thọ yến kết thúc, còn có hơn phân nửa người không kịp đăng tràng.

Cái này Dương gia tác phong làm việc, quả thực ra ngoài ý định.

Ngô… Không đúng, trong này, như có ẩn tình khác a…

La Quan âm thầm nhíu mày, hắn mơ hồ phát giác được, mấy đạo xem ra ánh mắt, chính là tản ra các nơi mấy tên Dương gia con cháu.

Ở trong đó, cũng không có gì chúc phúc, ngược lại phần lớn là lạnh lùng, trào phúng. Cụ thể lại không nói, nhưng Dương Cửu Chân tại Dương gia tình cảnh, hiển nhiên không tốt lắm. Nếu như thế, cần gì phải còn muốn, như thế đại phí trắc trở, gióng trống khua chiêng, công khai vì nàng chọn rể? Chẳng lẽ không phải mâu thuẫn.

Chính suy tư, một trận tiếng bước chân truyền đến, tiếp lấy vang lên bên tai, 1 đạo thanh lãnh thanh âm bình tĩnh, “Chư vị, chiêu đãi không chu đáo, mời uống rượu.”

La Quan ngẩng đầu, liếc mắt liền thấy, đứng ở bên cạnh Dương Cửu Chân.

Áo đỏ rực như lửa, như liệt diễm hừng hực, chiếu rọi nàng 1 trương trắng nõn khuôn mặt, kiều nộn động lòng người chi hơn, càng có mấy điểm khí khái hào hùng. Váy dưới đen nhánh như mực, như vĩnh dạ phủ lên, tăng thêm mấy điểm lạnh lẽo khí cơ, như màu mực u lan tịch liêu nở rộ.

Trong lòng khẽ động, La Quan lập tức cảm thấy được, Dương Cửu Chân phần này thanh lãnh dưới khuôn mặt, ẩn tàng mãnh liệt thoải mái.

Như núi lửa sóng dữ, lăn lộn khuấy động, chỉ đợi một đoạn thời khắc liền đem xé rách lồng chim, gào thét vấn thiên.

Nữ nhân này, nàng muốn gây sự? !

—

Chương 816 : Nguyên Hạ cung

Dương Cửu Chân đột nhiên có gan, bị người xem thấu tâm tư cảm giác, như đặt mình vào nhật nguyệt chiếu rọi phía dưới, lại không một chút bí ẩn. Trong lòng vi kinh, nàng ánh mắt nhìn qua, lọt vào trong tầm mắt là 1 trương anh tuấn khuôn mặt, đối phương thần sắc thản nhiên cùng nàng đối mặt.

Hả? Người này… Dương Cửu Chân lại sinh ra một cỗ, cảm giác quen thuộc, tim đập hơi nhanh lên.

Nàng kiệt lực giữ vững bình tĩnh, giơ ly rượu lên, cùng mọi người uống một hơi cạn sạch, liệt tửu vào cổ họng, hóa thành một cỗ cực nóng khí tức. Làm nàng trên khuôn mặt, hiện ra tầng 1 nhàn nhạt đỏ ửng, như mỏng hà phủ lên, càng phát ra đẹp không gì sánh được.

Cùng ngồi chi tu hô hấp trì trệ, lời đến khóe miệng, liền trở nên ấp a ấp úng.

“Tại… Tại hạ… Mây thành Chương Thăng, gặp qua Dương tiểu thư.”

“Tiểu thư thật đẹp… Không không… Khục, tại hạ thất ngôn, tự phạt ba chén, mời Dương tiểu thư chớ trách!” Không tự giác, nói ra lời trong lòng tu sĩ, “Cạch cạch” ngay cả uống ba chén.

Có người cười hắn mất mặt, nhưng rất nhanh liền lấy lại

tinh thần, mắng to một tiếng “A đù”, tiểu tử này cố ý!

Trong lúc nhất thời, mọi người nhao nhao mở miệng, như khổng tước xòe đuôi, từng cái cơ hồ cười nát mặt. Trong đó có 1 cái, trước đó mặt lạnh, không thích, như cảm thấy bị Dương gia khinh thị tu sĩ, giờ phút này nhìn qua Dương Cửu Chân, liền kém đem “Si hán” 2 chữ khắc vào trên mặt.

Không phải liền là cái, có chút tư sắc nữ nhân, thân thể tương đối tốt, làn da tương đối bạch, nên lớn thì lớn, nên mảnh mảnh, lại nên vểnh thì vểnh sao? Kia lại thế nào rồi? Ta đều nhìn hết, ta kiêu ngạo sao? !

La Quan cảm thấy, giờ phút này một số người tại tầng thứ 1, mà hắn đã bay ra tầng khí quyển, song phương cảnh giới không thể so sánh nổi.

Chỉ bất quá, Dương gia rượu có chút ý tứ, ẩn chứa một tia Phượng tộc không dập tắt lửa khí tức, lại dẫn động « vạn kiếp bất diệt » vận chuyển.

Đúng lúc này, Dương Cửu Chân đột nhiên mở miệng, “Không biết vị đạo hữu này xưng hô như thế nào? Lại đến từ tại toà nào đạo quán?”

Bá ——

Xung quanh ầm ĩ, đột nhiên an tĩnh xuống, trước đó nàng dù biểu hiện lạnh nhạt, đối mọi người lấy lòng, thân cận cử chỉ cũng có đáp lại, nhưng lại chưa bao giờ chủ động cùng người bắt chuyện qua.

Có ý tứ gì? Dương tiểu thư, coi trọng tiểu tử này! Ta liền biết, cái này soái bức chưa trừ diệt, sớm muộn là ta cùng họa lớn. Đáng tiếc a, lúc trước vị kia huynh đài, chưa từng xử lý người này, còn bị hắn chém xuống quần, rơi vào xã tử chi hạ tràng.

La Quan nhìn Dương Cửu Chân một chút, không rõ nàng làm sao lại nói chuyện với mình, nhưng lai lịch thân phận việc này, lại không giả được, chắp tay nói: “Tại hạ Ngụy Trang, đến từ Thiên Linh đảo đạo quán.”

Dương Cửu Chân đôi mắt ngưng lại, gật gật đầu, “A, là Vương Chân Chân nhà nào a.” Nói xong, lại gật gật đầu, quay người rời đi.

Vương má má đột nhiên nói: “Tiểu thư trước đó, không phải cũng tổng đi, Vương cô nương chấp chưởng nhà kia đạo quán? Cũng tính là duyên điểm.”

Dương Cửu Chân dưới chân hơi ngừng lại, “Ma ma nói đùa, thế gian duyên điểm vô số, nhưng không có tính như vậy.”

“Đi thôi, đi tới một bàn.”

Nàng thu liễm biểu lộ, khôi phục trước đó như vậy, thanh lãnh, đạm mạc bộ dáng, nhưng tại lạnh lùng phía dưới, lại cảm xúc như núi lửa.

Là hắn!

Chính là hắn!

Dương Cửu Chân cơ hồ có thể xác định, vừa rồi người trước mắt, chính là nàng tâm tâm niệm niệm, coi là sẽ không còn được gặp lại người kia.

Hắn làm sao lại xuất hiện tại đây? !

Lại nghĩ tới lúc trước trạng thái của mình, trên mặt nàng hơi nóng, nhưng lại lại xuống một khắc, cưỡng ép đè xuống, trầm bổng chập trùng tâm tư. Không thể nhận ra hắn, càng không thể cùng hắn, sinh ra bất luận cái gì liên quan, có thể cùng hắn nói lên một câu, liền đã đầy đủ.

“Tiểu thư.” Vương má má đè thấp thanh âm, ở bên tai vang lên, “Vừa rồi kia ngụy úy, rất phù hợp lão gia yêu cầu.”

Đây là nhắc nhở, cũng là cảnh cáo.

Dương Cửu Chân hơi trầm xuống mặc, thản nhiên nói: “Ma ma, ngài là chuẩn bị, thay thế ta làm lựa chọn sao?” Nàng quay đầu, 2 người ánh mắt tiếp xúc.

Vương má má lại sinh ra một chút bất an, trước mắt Dương Cửu Chân, như trở nên lạ lẫm bắt đầu, nàng dừng một chút, “Tự nhiên, là lấy tiểu thư tâm ý làm chủ.”

La Quan nhìn qua, Dương Cửu Chân rời đi bóng lưng, luôn cảm thấy nàng ánh mắt bên trong, như ẩn tàng rất nhiều cảm xúc.

Nhận ra ta rồi? Không nên a!

Lúc trước, nàng rõ ràng đã hôn mê.

Xa xa, đột nhiên truyền đến một trận xao động, là thọ yến chủ điện phương hướng, nhìn bên kia tân khách động tĩnh, như đến đại nhân vật gì.

“Ta Dương gia lão tổ, mang theo quý khách ra trận, chư vị mà theo ta tất cả cùng đồng thời, đứng dậy cung nghênh.” Một tên Dương gia con cháu lớn tiếng mở miệng.

Phần phật ——

Một trận cái bàn lắc lư âm thanh, mọi người đứng dậy, đáng tiếc khoảng cách hơi xa, thần thông pháp thuật loại hình, lại không dám tuỳ tiện vận dụng, chỉ liều mạng trừng lớn mắt.

Chủ điện.

Dương Sơ Thăng cất bước tiến vào điện, hắn một bộ màu đen trường bào, nhìn như bất quá 40 hứa, đôi mắt sáng ngời tự có tinh mang lưu chuyển.

Mỉm cười gật đầu, khi thì chắp tay, đối đến chúc các phương quý khách biểu đạt cám ơn, đến thọ yến trung ương nhất dừng lại, chậm rãi nói: “Cảm tạ các vị đạo hữu, nhổ nhũng đến đây tham gia lão phu thọ yến, giá trị cơ hội này, cũng đem giới thiệu 1 vị quý khách, cùng các vị biết được.”

Hắn quay người, nhìn về phía bên người nữ tử.

Nói thế nào, dùng “Đồng nhan cự r” hình dung, là có chút khinh nhờn, nhưng lại rất phù hợp nữ tử này hình tượng —— nhìn gương mặt, nàng nhiều nhất mười sáu tuổi, có chút mượt mà cái cằm, còn lộ ra mấy điểm non nớt. Nhưng nếu nhìn dáng người, nhưng lại mượt mà mà nở nang, liền như kia chín mọng phụ nhân, cho người ta một loại không hiểu dụ hoặc.

Nhưng giờ phút này cũng không có người, dám lấy nửa điểm khinh nhờn ánh mắt, đi nhìn nữ tử này, kinh nghi, không hiểu ở giữa, càng có một chút kính sợ. Có thể để cho Dương gia lão tổ, tự mình đưa vào thọ yến, cũng long trọng giới thiệu cho mọi người biết được quý khách, như thế nào người bình thường? Nhưng mặc cho bọn hắn suy tư, lại chậm chạp không thể, trong đầu tìm được, nửa điểm đầu mối hữu dụng.

Nàng, đến tột cùng là thần thánh phương nào! ? !

Thiền điện bên trong, cùng bên cạnh những này trừng lớn mắt, lại liều mạng vểnh tai đóa người khác biệt, có được Chân Long chi thể La Quan, chỉ là nháy mắt mấy cái, liền có thể thấy rõ ràng cũng nghe tới, trong đại điện hết thảy. Hắn nhìn qua nữ tử kia, lâm vào trầm mặc, đây là 1 trương chưa từng thấy qua mặt, nhưng đối phương ánh mắt cùng thân ảnh lại có chút quen thuộc.

Chính suy tư lúc, liền nghe tới Dương gia lão tổ, Dương Sơ Thăng thanh âm, ở đâu trong chủ điện vang lên.

Hắn biểu lộ nghiêm túc, thanh âm trầm thấp mà nghiêm túc, “Cái này 1 vị, chính là tế dương chi tôn, trời nguyên chung chủ, chưởng thương sóng hải vực người, Nguyên

Hạ cung tân nhiệm cung chủ, Hạ Tuyết.”

Trong chủ điện, đột nhiên yên tĩnh.

Lại tại sau một khắc, lâm vào xôn xao, vô số đôi mắt trừng lớn, tràn đầy vẻ khiếp sợ.

Nguyên Hạ cung…

Trên thực tế, tại Dương Sơ Thăng giới thiệu chi sơ, chỉ “Tế dương chi tôn” danh hiệu lối ra, liền có người đoán được thân phận của nàng.

Dù sao, tế dương chỗ, 10,000 năm đến nay liền chỉ có 1 người chủ nhân.

Chỉ bất quá, cái danh hiệu này đã tiêu vong quá lâu, lâu đến tuyệt đại một số người đều cho rằng, nó không có khả năng lại lần nữa trở về.

Nhưng hôm nay, Nguyên Hạ cung tân nhiệm chủ nhân, xuất hiện! !

Hạ Tuyết.

Ống tay áo ở giữa, dưới nắm tay ý thức nắm chặt, La Quan nhìn phía xa, cái kia đạo mượt mà, nở nang thân ảnh, chậm rãi thở ra một hơi.

Có chút sự tình chính là như vậy, liền tỉ như vừa rồi, Dương Cửu Chân chỉ một chút, liền nhận ra La Quan.

Giờ phút này, hắn cũng xác nhận, Hạ Tuyết thân phận

—— nữ nhân này, thật sự chính là cẩn thận, biến khởi mặt đến 1 trương lại 1 trương.

Như làm 1 thứ cặn bã nữ lời nói, đây quả thực thần kỹ.

“Biểu tỷ, xem ra ngươi thật sự chính là, rất thô rất thô đùi a…” La Quan thì thào nói nhỏ, mắt lộ ý cười.

Chủ điện.

Hạ Tuyết một bước tiến lên, thần sắc bình tĩnh, trong mắt chứa uy nghiêm, “Nguyên Hạ cung, Hạ Tuyết, gặp qua chư vị.” Thanh thúy thanh âm, mang theo một loại nào đó kim ngọc cảm nhận, tại trong đại điện vang lên, quanh quẩn.

7 huyết chi cảnh võ đạo, như chín ngày Thần sơn, hoành ép đương thời.

Kim ngọc chi nhãn, võ đạo kình thiên.

Nguyên hạ một mạch thân phận, không thể nghi ngờ!

Mọi người vẻ mặt nghiêm một chút, vội vàng khom người, “Chúng ta, bái kiến Nguyên Hạ cung chi chủ!”

Như Vu Thanh, lại hoặc Tinh Nguyệt minh Tôn lão nói, giờ phút này trừng lớn mắt, đối mặt đều cảm giác không thể tưởng tượng nổi.

Hạ Tuyết…

Đồng dạng danh tự, đồng dạng tu vi võ đạo, ai cũng

không phải người ngu, đương nhiên nhận ra vị này, từng ngắn ngủi đồng hành nữ tu. Nguyên Hạ cung chi chủ? Chậc chậc, cái này địa vị, bối cảnh, thật sự là so với bọn hắn trong tưởng tượng, còn muốn càng thêm kinh người!

Nhưng rất nhanh, Vu Thanh liền nhíu nhíu mày, nhìn về phía Hạ Tuyết ánh mắt, lộ ra mấy điểm tối nghĩa. Nàng trở về, tựa hồ có chút muộn… Tuế nguyệt trôi qua, một số người đã nhịn không được động thủ, nuốt vào trong bụng đồ vật, như thế nào nguyện ý phun ra?

Ngày hôm nay, Dương Sơ Thăng công khai, giới thiệu Hạ Tuyết thân phận, là có chút bất đắc dĩ, hay là có khác mưu tính? ? Lại hoặc, cả 2 gồm cả? !

Bạch Kính đứng tại sau lưng Hạ Tuyết, vị này đã từng biển cả lâu chi chủ, biểu lộ bình tĩnh, trong mắt lại lộ ra mấy điểm phức tạp.

Cung chủ đại nhân, sợ là đem chuyện này, nghĩ quá mức đơn giản.

Dương Sơ Thăng tuyệt không phải kẻ vớ vẩn, càng sẽ không là hắn, chỗ biểu hiện ra, quang minh lỗi lạc như vậy.

Năm đó Thiên Linh đảo bên trên kịch biến, mấy cái đỉnh cấp hào môn đổ sụp, hủy diệt, thật sự cho rằng trong cái này nội tình, liền không người biết được? ?

Bạch Kính đã sớm đem những này, đều nói cho cung chủ, nhưng nàng vẫn khăng khăng tuân theo cổ chế, lão

Bạch cũng chỉ có thể không làm gì được.

Dương Sơ Thăng đảo mắt mọi người, đôi mắt tinh mang phun trào, chậm rãi nói: “Lão phu đảm nhiệm Nguyên Hạ cung, khách khanh trưởng lão chức, tự nhiên tận chức tận trách, hoàn thành cùng nguyên hạ một mạch, chỗ đạt thành ước hẹn định.”

“Hôm nay, trước mặt mọi người vị đạo hữu trước mặt hứa hẹn, 1 tháng bên trong, thuộc về Nguyên Hạ cung hết thảy sản nghiệp, đều đem toàn bộ trả lại!”

Âm vang hữu lực, trịch địa lên tiếng.

Thọ yến chủ điện, lập tức một mảnh tán thưởng, nói “Lời hứa ngàn vàng”, lại nói “Đạo nghĩa vô song”, lại nói “Dương đạo hữu chúng ta mẫu mực” vân vân.

Hạ Tuyết nghiêm nghị hành lễ, lại đối nhiều năm trước tới nay, khách khanh trưởng lão che chở Nguyên Hạ cung một mạch lưu lại, nghiêm túc ngỏ ý cảm ơn.

Cũng hứa hẹn, đem tuân thủ cổ chế, ước định, đem Nguyên Hạ cung bộ điểm sản nghiệp, dâng tặng cho Dương gia, cũng ngoài định mức lại nhiều một thành, để làm hôm nay ngàn thọ chi lễ!

Mọi người lại thán, bầu không khí một mảnh viên mãn.

Nhưng hôm nay, nhìn xem kia từng trương hoặc kính nể, hoặc tán thưởng khuôn mặt, lại không biết nội tâm bên trong, ra sao cùng suy nghĩ.

Dương gia lão tổ, đã minh xác nói cho bọn hắn hết thảy —— 1 tháng, bọn hắn liền chỉ còn lại có, 1 tháng thời gian.

Thiền điện, La Quan híp híp mắt, luôn cảm thấy giờ phút này, một mảnh tường hòa cảnh tượng dưới, hình như có sóng ngầm phun trào.

Đúng lúc này, dư quang bên trong một thân ảnh, bỗng dưng đứng lên, sải bước đi hướng chủ điện.

Vừa đi, một bên quát khẽ, “Thiên linh Thường gia dư nghiệt, Thường Uy, đặc biệt vào hôm nay đến đây, chúc Dương gia lão tổ ngàn thọ chi yến!”

Oanh ——

6 máu vũ phu khí tức bộc phát, tiếng vang như kinh lôi, chấn vỡ trên mặt dịch dung chi vật, lộ ra 1 trương kiên nghị khuôn mặt.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 817 : Trời nguyên lục bảo

Ta gọi Thường Uy.

1 cái hình như có nghĩa khác danh tự, bởi vì luôn có người hỏi ta, ngươi tại sao phải đánh tới phúc? Liền rất bất đắc dĩ.

Nhớ năm đó, ta cũng là cái này Thiên Linh đảo bên trên, đỉnh tiêm đời thứ 2 1 trong, trải qua dựa đỏ tựa thúy, tiêu dao khoái hoạt thời gian.

Thật không nghĩ đến, một ngày phong vân đột biến, Thường gia tao ngộ ngập đầu chi kiếp, ta cùng muội muội Thường Thục, cùng một đám đồng tộc huynh đệ, tỷ muội, bị khẩn cấp đưa tiễn.

Nhưng cuối cùng, chỉ có ta cùng muội muội, may mắn chạy ra ngoài.

Thường gia tộc diệt.

Ta cùng muội muội mấy năm qua một mực bị đuổi giết, cả ngày hoảng sợ, thay đổi vô số thân phận, nhưng thủy chung thoát khỏi không xong bọn hắn. Lại kinh lịch một trận nguy cơ sinh tử về sau, ta đột nhiên nghĩ thông suốt một sự kiện —— trốn, là vĩnh viễn trốn không thoát, bị bắt được, giết chết, chỉ là vấn đề thời gian.

Cho nên, ta trở về.

Dương gia lão tổ thọ yến, chính là cơ hội tốt nhất, ta muốn công khai năm đó, Thường gia tộc diệt chân tướng.

Dù là chết, cũng muốn oanh oanh liệt liệt!

…

6 máu vũ phu gầm thét, như đất bằng kinh lôi, trong không khí không ngừng tiếng vọng, mọi người sắc mặt biến hóa. So với, đã trầm mặc, biến mất vô số năm Nguyên Hạ cung, ngắn ngủi mấy năm trước phát sinh, Thiên Linh đảo đại thanh tẩy phong ba, bọn hắn tự nhiên nhớ rõ.

Cũng mơ hồ biết được, lúc trước chủ đạo đây hết thảy, chính là Dương gia.

Cho nên, năm đó Thường gia, lại không bị nhổ tận gốc? Cái này cũng không giống như là, Dương gia nhất quán đến nay tác phong làm việc.

“Làm càn! Ở đâu ra cuồng đồ, dám quấy nhiễu Dương gia lão tổ thọ yến? Bắt lại cho ta!” Dương Nguyên Thái gầm thét, lạnh lùng phất tay.

Bá ——

Bá ——

Tiếng xé gió bên trong, mấy Dương gia tu sĩ, bỗng nhiên nhào tới, đôi mắt băng hàn sát khí đằng đằng.

Thường Uy rống to, “Dương gia mấy năm qua, một mực phái người truy sát, bây giờ ta đưa tới cửa, không vừa vặn theo các ngươi ý.”

Oanh ——

6 máu vũ phu khí tức bộc phát, cuồng bạo khí huyết chi lực, như gió lốc sóng biển, sát na quét ngang. Vừa đối mặt, vọt tới Dương gia tu sĩ, liền tại kêu thảm bên trong bị đánh bay ra ngoài.

“Dương Sơ Thăng, Thường gia dư nghiệt đến đây mừng thọ, ngươi không dám nhận sao? Đều cút cho ta!”

Cười lạnh, Thường Uy sải bước, khí cơ sôi trào như nấu, quanh thân không gian vặn vẹo, mơ hồ có thể thấy được xích hồng liệt diễm hư ảnh.

Đốt máu!

Võ đạo bí thuật, siêu cường bộc phát.

Thường Uy hôm nay, giấu trong lòng hẳn phải chết ý chí, xuất thủ đương nhiên sẽ không lại có nửa điểm cố kỵ.

Mặt đất rung chuyển oanh minh, khí huyết ngưng trụ trùng thiên, lấy 1 nhân chi thế, dẫn bát phương chú mục.

Dương Nguyên Thái một bước đạp xuống, đại kiếp tu vi uy áp, như núi biển đủ lâm, ầm vang trấn hạ.

6 máu vũ phu tuy mạnh, lại không chịu nổi, tuyệt đối lực lượng áp chế, Thường Uy một ngụm máu tươi phun ra, nửa quỳ dưới đất.“Răng rắc” âm thanh bên trong, xương bánh chè vỡ vụn, mặt đất băng liệt mở, vô số đạo khủng bố vết rách, hướng 4 phương 8 hướng lan tràn.

“Ha ha… Ha ha… Dương gia sợ… Các ngươi sợ…” Thường Uy ngửa đầu cười to, huyết tinh bắn tung toé, “Năm đó hại ta Thường gia, diệt cả nhà 1,468 miệng, không phải liền là vì, đoạt ta Thường gia truyền thừa chí bảo trời âm linh? !”

“Nhưng này bảo, cần đặc thù pháp môn mới có thể khu động, hôm nay ta đến chính là muốn, dâng lên tế luyện chi pháp… Dương Sơ Thăng, ngươi có tiếp hay không?”

Không tiếp, tung được bảo vật, cũng là vô dụng.

Tiếp, liền tương đương thừa nhận, năm đó Thường gia sự tình, chính là một trận âm mưu.

Ai nói vũ phu không có đầu óc? Thọ yến chủ điện, trong lòng mọi người cảm thán, cái này Thường Uy dồn vào tử địa một nước cờ, coi là thật tàn nhẫn.

Dương Nguyên Thái sắc mặt tái xanh.

Đúng lúc này, Dương Sơ Thăng nhàn nhạt mở miệng, “Thường gia năm đó ý đồ bất chính, bị trời lan thánh tông thanh tẩy, Dương gia dù phụ trách việc này, nhưng cũng nắm giữ tuyệt đối chứng cứ, không dung ngươi ăn nói bừa bãi.”

Hắn đôi mắt bình tĩnh, lạnh lẽo, toát ra cường hãn, không thể nghi ngờ ý chí, “Nhưng hôm nay ngươi đã kêu oan, lão phu liền cho ngươi tự chứng cơ hội… Người tới, lại đem hắn đè xuống, đợi thọ yến kết thúc lại đi thẩm tra xử lí.”

Một câu, lật tay mây mưa.

Không giết ngươi, lại áp sau xử trí, hôm nay thế cục ai cũng nói không nên lời cái gì, truyền ra sau còn phải tạm 1 câu, Dương gia lão tổ khí độ khoan dung độ lượng.

Nhưng trên thực tế, một khi bị cầm xuống, thẩm tra xử lí kết quả như thế nào, bất quá một câu mà thôi. Liều mình đánh cược một lần lại như thế nào? Tại tuyệt đối chưởng khống, cường quyền phía dưới, đều chỉ là trò cười.

Trừ phi, có cùng một cấp bậc, có thể đối kháng Dương gia ý chí nhúng tay…

Bạch Kính nhìn chằm chằm, nhà mình cung chủ đại nhân bóng lưng, tâm lý hung hăng cầu nguyện, “Đừng nói chuyện, ngài tuyệt đối đừng nói chuyện.”

“Cung chủ đại nhân, vạn sự khi lấy đại cục làm trọng, không cần thiết xúc động…” Sau đó, hắn biểu lộ cứng đờ, thở dài.

“Chờ chút.” Hạ Tuyết mở miệng, kim ngọc thanh âm bên trong, tự nhiên toát ra, thượng vị giả uy nghiêm.

Thô bạo kéo lên Thường Uy, liền muốn đem hắn mang

đi Dương gia tu sĩ, lập tức cứng tại nguyên địa, vô ý thức nhìn về phía lão tổ.

Dương Sơ Thăng thần sắc bình tĩnh, đôi mắt trông lại, “Hạ cung chủ, là cảm thấy lão phu xử trí bất công sao? Hay là nói, ngươi muốn nhúng tay, trời lan thánh tông nội bộ sự vụ?”

Đại điện bên trong, đột nhiên tĩnh mịch.

Tất cả mọi người từ, cái này bình tĩnh, đạm mạc trong giọng nói, cảm nhận được vô tận áp lực.

Hạ Tuyết mang theo mấy điểm non nớt khuôn mặt, nghe vậy nhíu nhíu mày, chợt bình tĩnh lại, nói: “Khách khanh trưởng lão nói quá lời, bản cung cũng vô ý này, chỉ là nghĩ đến một số việc, nghĩ hỏi thăm hắn vài câu.”

Dừng một chút, nàng ngẩng đầu nhìn thẳng mà đến, sáng tỏ, thông thấu đôi mắt ở giữa, thần quang oánh uẩn, “Khách khanh trưởng lão cho rằng, bản cung không thể hỏi sao?”

7 máu vũ phu, hiếm thấy trên đời, nhất là Nguyên Hạ cung một mạch, càng là từ trước đến nay bất phàm. Thực lực không người dám can đảm chất vấn, giờ phút này đối đầu Dương gia lão tổ, trời lan thánh tông người mạnh nhất mấy người 1 trong, cũng không rơi vào thế hạ phong.

Mọi người kinh hãi, trước đây không lâu hòa thuận, viên mãn bầu không khí, quét qua mà tận.

Dương Sơ Thăng hơi trầm mặc, đột nhiên cười một tiếng, “Lấy cung chủ thân phận, đã lòng đầy nghi hoặc, tự nhiên có thể hỏi.” Hắn đáy mắt một mảnh yên tĩnh, không gặp nửa điểm gợn sóng, đem vô tận uy nghiêm, băng hàn đều che lấp.

Phất phất tay, Dương gia tu sĩ buông ra Thường Uy, thối lui đến bên cạnh.

“Hạ cung chủ, mời đi.” Dương Sơ Thăng đang cười, biểu lộ bình tĩnh thậm chí lộ ra mấy điểm ôn hòa, dường như đối tiểu bối hồ nháo ngầm đồng ý, nhẫn nại.

Nhưng trong đại điện, lại càng phát ra tĩnh mịch, yên tĩnh, một đám thân phận quý giá tân khách, đều nhãn quan miệng mũi, làm trầm mặc trang.

Hạ Tuyết như không nhận thấy được điểm này, nhìn về phía Thường Uy, nói: “Bản cung hỏi ngươi, thường thị là gì của ngươi? ?”

Thường Uy trừng lớn mắt, một mặt chấn kinh.

“Ngươi… Ngươi như thế nào biết được… Ta Thường gia ẩn tổ chi danh? ?” Cho dù hắn, cũng là năm đó đào vong lúc, mới hiểu Thường gia truyền thừa chi bí.

Thường thị, Thường gia chi tổ, lại không liệt từ đường tổ vị bên trong, thậm chí trừ lịch đại gia chủ, truyền miệng bên ngoài, không lưu tại bất luận cái gì văn tự phía trên.

Liền như, cái tên này, bản thân liền ẩn chứa, cực lớn bí ẩn cùng… Không rõ? Là lấy, mới phải che giấu, lấy

Thường gia địa vị, quyền thế, cũng không dám đem ra công khai.

Một mảnh trong kinh ngạc, Hạ Tuyết chậm rãi nói: “Bởi vì, thường thị vì Nguyên Hạ cung bên ngoài chi 6 mạch 1 trong trưởng lão, chưởng thiên nguyên lục bảo 1 trong, trời âm linh.”

Nàng xoay người nhìn lại, “Cho nên, khách khanh trưởng lão cho rằng, bản cung phải chăng có tư cách, nhúng tay chuyện này? Như ngài tán thành, liền mời cho bản cung một hợp lý giải thích… Vì sao bên ngoài chi 6 mạch 1 trong Thường gia, sẽ tại sự điều khiển của ngươi dưới, gặp thanh tẩy?”

Hoa ——

Thọ yến chủ điện, mọi người trố mắt, chính là một đám quý khách, cũng nhao nhao lộ ra kinh sợ.

Nguyên Hạ cung bên ngoài chi 6 mạch, chấp chưởng trời nguyên lục bảo, là nó dưới trướng cường đại nhất một cỗ lực lượng, đối Nguyên Hạ cung trung tâm không hai.

Mỗi khi hạo kiếp giáng lâm, Nguyên Hạ cung yên lặng, biến mất thời kì, chấp chưởng trời nguyên lục bảo bên ngoài chi 6 mạch, cũng theo đó ẩn nấp thế gian. Bọn hắn đem không ngừng súc tích lực lượng, mai danh ẩn tích, một mực đợi đến mới cung chủ trở về, khởi động lại Nguyên Hạ cung.

Thường gia năm đó bị thanh tẩy, dù không ít người biết

được, trong đó dính đến, nuốt hết Nguyên Hạ cung sản nghiệp cử chỉ. Cũng đoán được, Thường gia hoặc cùng Nguyên Hạ cung ở giữa, tồn tại liên quan nào đó. Làm thế nào cũng không nghĩ đến, phần này liên luỵ lại sâu như thế… Nói cách khác, Nguyên Hạ cung bên ngoài chi 6 mạch 1 trong Thường gia, đã bị tiêu diệt!

Dương gia đối này không biết rõ tình hình? Không có khả năng! ! Vừa rồi kia Thường Uy, đã minh xác điểm ra, Dương gia đối Thường gia xuất thủ, chính là vì cướp đoạt trời nguyên lục bảo 1 trong trời âm linh… Nói cách khác, Dương gia biết rõ Thường gia thân phận, vẫn đối nó ngang nhiên xuất thủ.

Cái này đã không phải đơn thuần, chiếm đoạt bộ điểm Nguyên Hạ cung sản nghiệp… Mức độ nghiêm trọng của sự việc, một chút đề cao vô số lần!

Vô số ánh mắt, nhìn về phía Dương gia lão tổ , chờ đợi phản ứng của hắn. Việc này, 1 cái xử trí không kịp, Dương gia danh dự quét rác là nhỏ, càng đem cùng Nguyên Hạ cung triệt để quyết liệt.

Ra ngoài ý định chính là, Dương Sơ Thăng thần sắc bình tĩnh, dù là đối mặt Hạ Tuyết chất vấn, cũng là một phái thong dong tự nhiên, hơi trầm mặc về sau, hắn nói: “Hạ cung chủ tự nhiên, là có tư cách nhúng tay chuyện này, nhưng Thường gia đã phản bội Nguyên Hạ cung, sở dĩ năm đó lão phu, mới có thể lấy trời lan thánh tông danh nghĩa xuất thủ, tiêu diệt đi.”

“Lão phu, thân là Nguyên Hạ cung khách khanh trưởng lão, tại tông chủ chưa từng trở về trước đó, chính là tối

cao quyền lực chấp chưởng giả… Dương gia làm ra, chỉ là tại thanh lý môn hộ. Đây là bê bối, lão phu không muốn công khai, trước đó mới không muốn cung chủ hỏi đến.”

Thường Uy gầm thét, “Đánh rắm! ! Ta Thường gia…”

Bành ——

Dương Sơ Thăng một ánh mắt, hắn tựa như bị trọng kích, hướng về sau ném đi hơn mười trượng, ầm vang ngã xuống đất.

“Lão phu cùng hạ cung chủ trò chuyện, há lại ngươi chỉ là tiểu bối, liền có tư cách ngắt lời? !” Dương Sơ Thăng cười lạnh một tiếng, đôi mắt trầm tĩnh, “Hạ cung chủ, hôm nay là lão phu ngàn thọ niềm vui, đợi việc này kết thúc, liền Thường gia một chuyện, lão phu tự sẽ cho ngươi giải thích rõ ràng.”

“Bây giờ, trước đem người này ấn xuống đi, như thế nào?”

Đây coi như là, đã lui một bước.

Hạ Tuyết nói: “Tốt, nhưng mời khách Khanh trưởng lão cam đoan, đang nhìn áp quá trình bên trong, hắn sẽ không xuất hiện ngoài ý muốn.”

“Lão phu cam đoan.” Dương Sơ Thăng phất tay, thản nhiên nói: “Vương cơ, ngươi tự mình đem hắn dẫn đi, hảo hảo coi chừng, tuyệt không thể ra nửa điểm sai lầm.”

“Vâng, lão tổ.” Vương má má chẳng biết lúc nào, đã đi tới thọ yến chủ điện bên ngoài, giờ phút này sau khi hành lễ, phất tay áo vung lên.

Bá ——

Một đoàn thanh quang rơi xuống, đem Thường Uy bao phủ, trực tiếp mang ra ngoài.

Phong ba, đến tận đây rơi xuống.

Nhưng tất cả mọi người rõ ràng, hôm nay kết thúc, chỉ là chân chính kinh thiên sóng biển chương mở đầu. Dương gia, Nguyên Hạ cung, thậm chí là toàn bộ trời lan thánh tông, đều sẽ bị cuốn vào trong đó, tiếp theo nhấc lên cuồn cuộn thủy triều.

Không biết, ai có thể tại trận này sóng gió gào thét bên trong, từ đầu đến cuối sừng sững không ngã… Lại hoặc là, như vậy đổ sụp, bị sóng lớn thôn phệ!

Nhưng ít ra hôm nay, bình tĩnh như trước.

Dương Sơ Thăng mỉm cười, đối mọi người chắp tay, “Một chút ngoài ý muốn, quấy rầy chư vị hào hứng, còn xin chớ trách.”

“Thọ yến kế tiếp theo, tiếp lấy tấu nhạc, tiếp lấy múa.”

—

—

Chương 818 : Ta vì lão tổ chúc thọ

Sáo trúc diễn tấu nhạc khí, mỹ nhân nhẹ nhàng.

Đại điện rất nhanh lại khôi phục lại, trước đó tường hòa, vui mừng cảnh tượng, đông đảo tân khách cụng chén giao ngọn, bầu không khí dần dần nhiệt liệt.

Thỉnh thoảng có tân khách đứng dậy, hướng Dương gia lão tổ chúc thọ, cũng dâng lên trân quý thọ lễ.

Dương Sơ Thăng dẫn theo chén rượu, không ngừng mỉm cười gật đầu, người này cũng có mấy điểm kiêu hùng khí tượng, mảy may nhìn không ra nửa điểm ảnh hưởng.

Rất nhanh, liền tiến hành đến, Dương gia con cháu tiến lên, vì lão tổ chúc thọ khâu.

Phần phật ——

Thọ yến chủ điện bên ngoài, tràn vào mười mấy tên Dương gia con cháu, có nam có nữ, đều không ngoại lệ đều lưng eo như lỏng, khí thế như hồng. Ngẩng đầu mà bước, tự có mấy điểm ngoài ta còn ai, dám cùng thiên hạ tranh phong khí thế, hiển thị rõ danh gia vọng tộc tinh anh phong phạm.

“Tôn nhi các loại, Hạ lão tổ ngàn thọ niềm vui, Chúc lão tổ phúc như Đông Hải, thọ bỉ nam sơn!”

Cùng kêu lên hét lớn, khom người cong xuống.

Chấn đại điện gạch ngói vụn, “Rầm rầm” rung động, từng đạo mạnh mẽ khí tức, không giữ lại chút nào bộc phát, như trẻ con hổ ấu thú sơ minh, kiệt lực triển lộ tự thân.

Đã hi vọng, có thể mượn cơ hội này, tại lão tổ trước mặt, lưu lại khắc sâu ấn tượng, ngày sau càng được coi trọng. Cũng là tại triển lộ, Dương gia chi truyền thừa, nội tình, cái gọi là giang sơn đời nào cũng có tài tử ra… Dương gia cường đại không chỉ lập tức, càng có tương lai!

Một tên được mời quý khách, mặt lộ vẻ tán thưởng, “Dương gia nhân tài xuất hiện lớp lớp, đã thành hưng thịnh khí tượng, ngày sau khi càng thượng tầng lâu.”

“Nói không sai, Dương thị gia tiểu hữu có thể xưng đương đại thiên kiêu, không ngờ có mấy người phá cảnh vô lượng, tiền đồ bất khả hạn lượng.”

“Dương thái thượng có người kế tục, thực là tiện sát người bên ngoài, nếu ta cùng vãn bối cũng có thể có này tiền đồ, chính là mời thiên chi hạnh!”

Mọi người khen ngợi không ngừng, tuy có mấy điểm khuếch đại, nhưng đích xác có chấn động, ao ước.

Có người thấp giọng nói: “Trong vòng trăm năm, Dương gia nhất định đại hưng!”

Lại có người nói: “Trời lan thánh tông chi tương lai, hoặc tại Dương gia.”

Lúc trước, bởi vì Thường Uy liều mình đánh cược một lần, lại Hạ Tuyết cường thế nhúng tay, đưa đến đối Dương gia chỉnh thể ấn tượng trượt, giờ phút này đã khôi phục, thậm chí càng thượng tầng lâu.

Mạnh hơn lập tức, càng mạnh hơn hơn tương lai.

Cái này, mới là một cái gia tộc, chân chính chỗ cường đại!

Dương Sơ Thăng nụ cười trên mặt, trở nên nhu hòa mà thân thiết, ánh mắt đảo qua một đám, làm hắn cảm thấy kiêu ngạo hậu bối con cháu, nói: “Rất tốt, các ngươi đều rất tốt, không thẹn với Dương thị chi danh, càng chưa từng đọa, Dương gia tiền bối góp nhặt uy danh.”

Hắn đứng dậy, đảo qua mọi người, “Hôm nay, giá trị lão phu ngàn thọ chi yến, các phương đạo hữu tề tụ, Dương mỗ đem phía dưới một đám tiểu bối, chính thức giới thiệu cho chư vị, như ngày sau bọn tiểu bối hồ đồ, nhất thời phạm sai lầm có lẽ có chỗ mạo phạm, còn xin các vị nể tình, lão phu mấy điểm chút tình mọn bên trên, có thể cho khoan dung.”

Nâng chén, uống một hơi cạn sạch.

Đây là thỉnh cầu, cũng là cảnh cáo, là Dương Sơ Thăng cùng toàn bộ Dương gia, đối với tu hành giới công khai tuyên ngôn —— bọn hắn, vì Dương gia Kỳ Lân nhi, là Dương thị tương lai chi Để Trụ, như động đến bọn hắn,

chính là cùng Dương gia là địch!

Đương nhiên, ý là ý tứ này, lời lại không thể nói như vậy, lúc này mới có giờ phút này xách rượu, lễ kính mọi người cử chỉ, cũng coi là các lớn thị tộc, thế lực thông thường cử động.

Đại điện mọi người, bao quát Hạ Tuyết ở bên trong, nhao nhao nâng chén, nói “Dương thái thượng nói quá lời” “Chúng ta tự nhiên tôn thái thượng chi ý”, lại hoặc “Lẽ ra nên như vậy, không cần nhiều lời” chờ.

Nên cho mặt mũi đương nhiên phải cho, ngày sau thật có xung đột, lo lắng một hai là nên, nhưng cụ thể làm thế nào, còn phải cụ thể phân tích.

Không ảnh hưởng toàn cục sự tình, vậy liền “Ha ha ha.”

Khẩn yếu trọng đại, vậy liền “Ha ha ha” .

Dương Sơ Thăng cũng sẽ không cho là, một chén rượu, một câu, liền có thể vì Dương thị tiểu bối, đổi lấy 1 đạo miễn tử kim bài, nhưng có thể có mấy điểm lo lắng, hạ thủ lúc nhiều mấy điểm suy nghĩ, liền đã đầy đủ.

Ngày hôm nay, trọng yếu nhất sự tình, lại cũng không ở đây. Ban đầu, hắn vẫn chưa động đậy, muốn tại hôm nay tuyên bố suy nghĩ, nhưng Hạ Tuyết cử động, để Dương Sơ Thăng cảm nhận được mạo phạm, cũng làm cho hắn thuận thế quyết định, muốn để thế nhân chân chính thấy rõ ràng, Dương gia cường thế.

Như thế, ở sau đó an bài bên trong, bọn hắn mới biết

được nên lựa chọn như thế nào, lạc tử… Nên đứng tại ai sau lưng!

Uống một hơi cạn sạch, Dương Sơ Thăng vẫn chưa ngồi xuống, hắn cười cười, nói: “Dương thị truyền thừa đến nay, đời thứ năm tông tử còn chưa quyết ra, hôm nay khách quý chật nhà, quý khách đủ lâm, chính là thời cơ tốt.”

“Ngươi các loại, liền tại chúng ta trước mặt, tranh một chuyến trước sau, người thắng cuối cùng, chính là Dương thị đời thứ 5 tông tử, nhảy lên Long môn!”

Hoa ——

Lần này, là thật cả điện xôn xao.

Phía dưới, mười mấy tên con cháu họ Dương, đều bỗng nhiên ngẩng đầu, chấn động, kinh ngạc về sau, nhao nhao mặt lộ vẻ cuồng hỉ, kích động.

Bọn hắn nhà mình tộc chân chọn trúng trổ hết tài năng, có thể nhập thọ yến chủ điện công khai hướng lão tổ chúc thọ, liền cơ hồ đại biểu cho, có tranh đấu đời thứ năm tông tử tư cách.

Nhưng tư cách chỉ là tư cách, cho đến giờ phút này mới bị quyết định.

“Đa tạ lão tổ, tôn nhi cùng tất dốc hết toàn lực, dũng giành trước phong, không khiến ngài thất vọng!” Con cháu họ Dương lớn tiếng mở miệng.

Lại chấn “Vù vù” không ngừng, từng cái lưng eo thẳng tắp, mắt lộ tinh mang, không gặp nửa điểm khiếp nhược, e ngại, chỉ có ngang giương tự tin, ngoài ta còn ai!

Biểu hiện này, khí tượng, để Dương Sơ Thăng càng thêm hài lòng, cười to, “Tốt, tốt! Vậy hôm nay, liền mở Dương thị tông tử chiến, ngươi v.v. Nhập lôi đài, chung tranh kia tông tử chi vị!”

“Lão phu cầm rượu bên ngoài, đợi tông tử sinh ra, tới cộng ẩm!”

Thọ yến chủ điện, bầu không khí như hoả lò lúc, 4 phương thiền điện bên trong mọi người, cũng là kích động không thôi.

“Không nghĩ tới, hôm nay không ít thấy đến, Thường gia dư nghiệt cùng Nguyên Hạ cung chi chủ, càng có thể tận mắt nhìn thấy, Dương thị tông tử chiến, cái này đề tài nói chuyện… Lão tử về sau, có thể cùng người thổi cả một đời!” 1 người tu sĩ kích động mở miệng, mặt mũi tràn đầy đỏ lên.

Bộ dáng kia, người không biết chuyện nhìn thấy, còn tưởng rằng tiếp xuống, hắn liền muốn đăng tràng.

“Dương thị tông tử a… Lão tổ Dương Sơ Thăng, vì Dương thị đời thứ 3 tông tử, gia chủ đương thời Dương Nguyên Thái, vì đời thứ tư tông tử, cái này tông tử chi vị liền ngang ngửa với, là sớm khóa chặt gia tộc truyền thừa.”

“Không chỉ như vậy a! Vô lượng chi đỉnh phá cảnh đại

kiếp, ra sao cùng gian nan? ? Cần hao phí vô tận tài nguyên chồng chất, mới có thể. Lịch đại Dương thị gia chủ, đều có đại kiếp cảnh tu vi, dù cùng tự thân tư chất, thiên phú có quan hệ, nhưng cũng là mượn gia tộc chi lực.”

“Đây cơ hồ tương đương, là sớm khóa chặt, đột phá đại kiếp cảnh, trở thành đương thời đại năng giả 1 trong cơ hội! !”

Tê ——

Mọi người hít một hơi lãnh khí, lại nhìn hôm nay tông tử chiến, kích động chi hơn liền nhiều vô tận ao ước.

Đại kiếp cảnh a.

Gì cùng cao xa phiêu miểu, trừ mấy đại siêu cấp thế lực bên trong, trong truyền thuyết vô địch lão tổ bên ngoài, chính là đương thời mạnh nhất.

Vạn đảo chi quốc cương vực bao la vô ngần, người tu hành tuyệt đối ngàn ngàn, có thể đi đến 1 bước này người, có thể nói phượng mao lân giác.

Đại kiếp cảnh, nhưng hưng nhất tộc, nhưng mở một phái, có thể xưng tông Đạo tổ, có thể hưởng thiên hạ tôn sùng.

Ai không tâm động? Ai không kính sợ!

La Quan cũng không nhịn được, trong lòng cảm khái, những này đầu thai tiểu năng thủ nhóm, đích xác phúc

phận thâm hậu.

Hắn cố hương biển mây đại lục, liền không nói, cho dù là càng tốt hơn một chút Thiên Thanh đại lục, thế hệ tu hành thiên kiêu nhóm, muốn phá vô lượng đều không được nó cửa.

Mà Dương gia một đám tiểu bối, Vô Lượng cảnh tu vi người đều có sáu, bảy người, nó hơn cũng từng cái, cũng đều tinh khí dồi dào, khí tức kéo dài thâm thúy, cho người ta không thể thăm dò cảm giác, dù khốn tại vô lượng cánh cửa bên ngoài, nhưng cũng tất có át chủ bài.

Thậm chí, cùng thế hệ người mạnh nhất, còn có thể sớm khóa chặt, phá cảnh đại kiếp cơ duyên… Cái này như thế nào so? !

Bất quá, cảm khái thì cảm khái, ao ước là ao ước, kính sợ đố kị loại hình thật không có.

Dù sao, vô lượng giết không khó, về phần tiến thêm một bước đại kiếp cảnh… Có lẽ, cũng khoảng cách không xa lắm.

Thần hồn cửu khúc, nửa bước khó đi, nhưng nếu vượt qua, chính là một bước lên trời.

La Quan biểu thị, hắn rất chờ mong.

Có hi vọng đợi còn không có kết thúc, dư quang bên trong liền lại có, một thân ảnh phóng ra, áo đỏ váy đen, sấn thác người ngọc khí tức lạnh thấu xương, tăng thêm

khí khái hào hùng.

Nàng ngửa đầu, cái cổ giơ lên, lộ ra kiêu ngạo khí tức, càng có một phần kiên quyết.

Thẳng tiến không lùi!

Dương Cửu Chân.

La Quan giật mình trong lòng, lúc trước biến cố đột khởi, Hạ Tuyết lại loạn nhập thọ yến, hắn cơ hồ quên, nơi đây còn có 1 cái, muốn gây sự nữ nhân.

Giờ phút này, nhìn qua Dương Cửu Chân bóng lưng, trực giác nói cho La Quan… Nàng, muốn động thủ.

Lần này, không phải ngoại địch, mà là nội loạn.

Hừ!

Dương gia lão tổ cái này thọ yến, chú định không quá bình a, bất quá lão già này, lại dám cùng nhà ta biểu tỷ làm khó, đáng đời hắn mất mặt.

“Tiểu thư, gia chủ mệnh ngài ở đây đãi khách, còn xin dừng bước.” Một tên nữ hầu ngăn ở trước người, ngữ khí dù cung kính, nhưng nàng đôi mắt nhìn thẳng, mang theo mấy điểm ngạo khí, khinh thường.

Nàng là Vương má má chất nữ, tại Dương gia địa vị dù so ra kém công tử, tiểu thư, nhưng cũng thụ các phương kính sợ, truy phủng, trước mắt bất quá chỉ là 1 cái, không được thừa nhận ngoại thất nữ.

Lúc trước càng là bởi vì nàng, thụ cô cô trước mặt mọi người răn dạy, nữ hầu trong lòng bất mãn càng sâu, nếu không phải hôm nay chỗ chức trách, nữ hầu ước gì Dương Cửu Chân gặp rắc rối, nhìn nàng như thế nào lại bày tiểu thư giá đỡ! !

Dương Cửu Chân ngẩng đầu, nhìn xem nàng, đột nhiên nói: “Ta biết ngươi, cũng biết ngươi một mực đến, đều đối tâm ta mang bất kính.”

Khóe miệng nàng câu lên, “Cứ việc, ta đối cái thân phận này, từ đáy lòng bên trong chán ghét mà vứt bỏ, nhưng cái này cũng không hề có thể thay đổi, ta là chủ tử, ngươi là nô tỳ thân phận, cho nên ngươi nhảy ra muốn ăn đòn, ta là có thể thành toàn ngươi.”

Ba ——

Một cái cái tát, đem nữ hầu đánh bại trên mặt đất, nàng nửa gương mặt sưng lên, trừng to mắt mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi, “Ngươi dám đánh ta, a ——
“

Nhảy dựng lên, lại chịu 1 bàn tay, nữ hầu 2 bên khuôn mặt đủ cao, ánh mắt ngốc trệ.

Thiền điện bên trong, phụ trách chiêu đãi khách nhân khác con cháu họ Dương, nhanh chóng đi tới, “Dương Cửu Chân, ngươi đang làm cái gì? !”

Lại 1 người gầm nhẹ, “Hôm nay là lão tổ thọ yến, ngươi như dám can đảm làm càn, đừng trách ta cùng không

khách khí! !”

Lạnh lùng ánh mắt, như lưỡi đao uy nghiêm.

Từ chân chọn trúng lạc bại, càng trơ mắt nhìn xem, cùng thế hệ đem tranh đấu đời thứ 5 tông tử chi vị, bọn hắn trong lòng không cam lòng, tức giận, bây giờ có phát tiết con đường.

Từng cái không giống thân nhân, ngược lại càng giống là ăn thịt người ác quỷ, hận không thể đem trước mắt, chảy xuôi giống nhau huyết mạch nữ tử, cho xé thành vỡ nát.

Dương Cửu Chân sắc mặt bình tĩnh, đảo qua mặt trầm như nước, đôi mắt băng hàn mấy người, thản nhiên nói: “Ta muốn đi chủ điện, vì lão tổ chúc thọ.”

Mấy người trì trệ, trên mặt lộ ra kinh ngạc, như hoài nghi mình nghe lầm, tiếp lấy cười nhạo. Bọn hắn đều không được tuyển, chỉ có thể lưu tại thiền điện, ngươi 1 cái tiện tỳ xuất thân… Vậy mà muốn đi chủ điện, quả thực chuyện cười lớn!

“Dương Cửu Chân, ngươi muốn mơ mộng chúng ta mặc kệ, nhưng đừng ở hôm nay nổi điên.”

“Hiện tại, cút về, đừng ép ta nhóm động thủ!”

Dương Cửu Chân phất tay, một mảnh nóng bỏng phun trào, không gian vặn vẹo, hình như có liệt diễm cuồn cuộn. Trước mặt nàng, kia nghiến răng nghiến lợi, lại hoặc cười lạnh đùa cợt mấy người, biểu lộ lập tức sẽ tại

trên mặt.

Trong tiếng kêu thảm, quanh thân khét lẹt mảng lớn, bị trực tiếp tung bay.

Tồi khô lạp hủ, không chịu nổi một kích!

Dương Cửu Chân quay người, như hướng nơi nào đó nhìn thoáng qua, sau đó quay người, đi ra thiền điện.

“Lão tổ, ta đến vì ngươi chúc thọ.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 819 : Nàng muốn giết người

Nóng bỏng như sóng, mãnh liệt thoải mái, dẫn tới rất nhiều đôi mắt.

Liền chỉ gặp, nữ tử kia áo đỏ váy đen, khuôn mặt lạnh lẽo, từ cái này thiền điện chỗ nhanh chân mà tới.

Một trận gió thổi qua, nhấc lên nàng đen nhánh tóc dài, lộ ra nửa che đôi mắt, trong đó bình tĩnh không dậy nổi gợn sóng. Lại có thể khiến người ta, cảm nhận được một cỗ vô hình chi thế, càng có mấy điểm uy nghi, không khỏi ngạc nhiên.

Cái này nữ tu là ai?

Thường Uy về sau hẳn là còn có người, muốn tới Dương gia lão tổ thọ yến bên trên nháo sự?

A, coi là thật thật can đảm.

Thật sự cho rằng, kia Thường Uy có thể sống, những người khác liền cũng có thể? !

Lại gặp trong đại điện, một đám chúc thọ Dương gia tiểu bối, giờ phút này hoặc nhíu mày, hoặc trừng mắt, cũng hoặc mặt lộ vẻ lãnh ý, liền như nhận biết tên này nữ tu.

Mọi người âm thầm suy nghĩ, hoặc hôm nay, còn có một trận náo nhiệt.

“Tôn nhi Dương Cửu Chân, Hạ lão tổ ngàn thọ niềm vui, cẩn chúc tu vi tinh tiến vào, đại đạo hưng thịnh!”

Dương Cửu Chân hành lễ, thanh âm vang vọng đại điện.

Hoắc ——

Nữ tử này, đúng là Dương gia tiểu bối? Đây là bất mãn, bị bài trừ tại đời thứ 5 tông tử chi tranh bên ngoài, chạy tới buồn bực? Nhưng cũng có chút tân khách, biết được Dương Cửu Chân thân phận, giờ phút này hướng ghế đầu Dương Sơ Thăng nhìn lại, không biết hắn ra sao phản ứng.

“Tốt, Cửu Chân hữu tâm.” Dương Sơ Thăng thần sắc bình tĩnh, gật gật đầu, “Hôm nay tân khách đông đảo, ngươi lại đi xuống đi.”

Dương Cửu Chân lắc đầu, nói: “Lão tổ, Cửu Chân cũng hữu tâm, tranh đoạt đời thứ 5 tông tử chi vị, còn xin lão tổ cho ta cơ hội.”

“Im ngay!” Dương Nguyên Thái mặt trầm như nước, đôi mắt băng hàn, “Nghiệt nữ, lão tổ quyết định, há lại ngươi có tư cách chất vấn? Còn không cho ta lui ra!”

Thanh sắc câu lệ, lớn tiếng quát lớn.

Dương Cửu Chân nhìn thoáng qua, cha đẻ của mình, đôi mắt đạm mạc, lạnh lùng, liền như nhìn 1 cái không liên quan người xa lạ, mà nối nghiệp tiếp theo nhìn về

phía Dương Sơ Thăng, “Cửu Chân khẩn cầu lão tổ, cho ta một cái cơ hội!”

Quỳ xuống đất, dập đầu.

“Cửu Chân, ngươi thật sự là quá hồ nháo, lại không phân trường hợp!” Dương gia chúng tiểu bối bên trong, Dương Tử Việt cất bước mà ra, một mặt đau lòng nhức óc, “Phụ thân lời nói, ngươi cũng dám không nghe? Lão tổ, Cửu Chân luôn luôn cố chấp chút, mời ngài không muốn chấp nhặt với nàng.”

Dương Sơ Thăng thản nhiên nói: “Cửu Chân, ngươi coi là thật muốn tham gia, hôm nay tông tử chi tranh?”

“Vâng.” Dương Cửu Chân trịch địa hữu thanh.

Dương Sơ Thăng giương mắt, “Tốt, lão phu liền cho ngươi một cơ hội, lúc trước công khai hướng lão phu chúc thọ tiểu bối, chung mười sáu người.”

“Tông tử chi tranh, liền cũng chỉ có 16 cái danh ngạch, ngươi nếu muốn chiếm nó 1, vậy liền chọn lựa 1 người đi… Đánh thắng, danh ngạch chính là của ngươi.”

Dương Tử Việt đôi mắt sáng lên, lớn tiếng nói: “Lão tổ, ta là Cửu Chân huynh trưởng, liền mời ngài để ta, tự mình quản giáo nàng.” Quay người khuyên nhủ, “Cửu Chân, ngươi bây giờ dập đầu, hướng lão tổ nhận lầm, còn kịp… Cái này, không phải ngươi có thể hồ nháo địa phương.”

Dương Cửu Chân nhìn về phía, cái này từng nửa đêm

xâm nhập nàng trong phòng huynh trưởng, trong mắt chỉ có băng lãnh, chán ghét, “Cũng tốt, vậy liền tuyển ngươi.”

Dương Tử Việt lắc đầu, “Ai… Ngươi a, thật đúng là chưa tới phút cuối chưa thôi, cũng được… Ca ca ta sẽ hạ nhẹ tay chút, để ngươi biết khó mà lui.”

Dương Sơ Thăng phất tay, “Vậy liền, bắt đầu đi.”

Chủ điện bên ngoài.

Sắc trời vô che, cẩu thả vẩy xuống, chiếu rọi 4 phương sáng tỏ, đường đường lo sợ không yên.

Dương Tử Việt hạ giọng, “Tiện tỳ, năm đó làm tổn thương ta người cây, hôm nay ta nhất định để ngươi, biết được như thế nào đau đến không muốn sống!”

Dương Cửu Chân không nói chuyện, một bước đạp xuống, “Oanh” một tiếng vang trầm, khí tức cường đại phá thể mà ra, kích thích khí lãng quét ngang.

Nhiệt độ nóng bỏng, tại xung quanh khuấy động, phun trào, mơ hồ có thể nhìn thấy, 1 đạo chim muông hư ảnh ở sau lưng hắn hiển hiện —— lông vũ xích hồng, óng ánh như máu ngọc điêu mài mà thành, đuôi cánh thật dài kéo, như hoa lệ váy dài, kia cao cao nâng lên trên đầu, vũ mao tự nhiên xen lẫn, tựa như 1 cái vương miện.

Uy nghiêm, tôn quý.

Kíu ——

Một tiếng hót vang, như ẩn như hiện.

Thần điểu cao cao tại thượng, quan sát vạn vật sinh linh!

Phượng tộc huyết mạch.

Trong đại điện, các phương tân khách sắc mặt biến hóa, tại vạn đảo chi quốc bên trong, liên quan tới Phượng tộc cũng thuộc bí ẩn, nhưng hôm nay đang ngồi người, tự có tư cách biết được.

Dương gia bé con này, đúng là máu phượng người thừa kế, lại là trong đó người nổi bật, huyết mạch tinh thuần, đã có thể ngưng tụ chân phượng hư ảnh.

“Hừ! Cửu Chân, ngươi cho rằng bằng đây, chính là vi huynh đối thủ sao?” Dương Tử Việt đôi mắt, hiển hiện uy nghiêm khí cơ, “Thiên thủy vô lượng, quét sạch tứ phương.”

Hắn đưa tay một nắm, bỗng nhiên có “Ầm ầm” gào thét vang lên, như 5 ngón tay ở giữa, liền giấu 1 đầu lao nhanh sông lớn.

Sau một khắc, cuồn cuộn sóng dữ, sát na bộc phát, trường hà tuy là hư ảnh, lại cho người ta một loại, vô song ngưng thực cảm giác.

Sóng lớn chấn động, bốc lên, kích thích vô tận hơi nước, óng ánh sáng long lanh tại dưới ánh mặt trời, chiết xạ ra từng vòng từng vòng thất thải gợn sóng. Nhìn

như tuyệt mỹ, nhưng cái này mỗi một mảnh hơi nước, mỗi 1 đạo thủy triều mãnh liệt ở giữa, đều ẩn chứa tuyệt đối, hủy diệt 4 phương lực lượng kinh khủng.

Lấy thiên thủy, trấn chân phượng.

Đây là thủy, hỏa đại tranh, lẫn nhau đối chọi gay gắt, không được cùng tồn tại.

“Dương thị bản mệnh vì nước, ngày này thuỷ thần thông cũng thuộc đại đạo, tu luyện có chút không dễ, càng thêm có Vô Lượng cảnh tu vi… Dương gia tiểu bối, quả thật bất phàm.”

“Thiên thủy cuồn cuộn quét ngang thiên địa, lão phu như nhìn thấy, năm đó Dương thái thượng, một kích trấn sát trong biển cự thú phong thái.”

“Lấy thủy công lửa, mọi việc đều thuận lợi, trận chiến này bắt đầu liền đã chiếm thượng phong.”

Trong đại điện, khi thì có người mở miệng, hoặc tán thưởng, hoặc ngạc nhiên, nhưng đều không ngoại lệ đều càng thêm, xem trọng Dương Tử Việt.

Dù sao máu phượng không trọn vẹn, tung thiên phú dị bẩm người, cũng không thể uy lực của nó 11, là lấy ngày càng yếu đuối. Lại thêm Dương Cửu Chân khí tức, rõ ràng không vào Vô Lượng cảnh, 2 tướng đối so mạnh yếu tự biết.

Thiền điện, mọi người nhao nhao đứng dậy, nhìn về phía hôm nay tranh đấu, thỉnh thoảng kinh hô, cảm khái,

nói “Dương thị thiên kiêu danh bất hư truyền” “Cửu Chân tiểu thư quá mức xúc động”, lại hoặc “Trận chiến ngày hôm nay phần thắng mịt mờ” “Nhìn tiểu thư chớ thương thế quá nặng” vân vân.

Xem bọn hắn sắc mặt, ngược lại là thật rất vì, Dương Cửu Chân mà lo lắng.

Nhưng La Quan cũng không cho rằng như vậy, hắn nhìn về phía Dương Cửu Chân, bị thiên thủy sóng dữ cùng bốc hơi hơi nước, bao phủ thân ảnh, vô ý thức nhíu mày.

Nữ nhân này, nàng muốn làm cái gì? Giờ phút này, không biết là bởi vì « vạn kiếp bất diệt » bí pháp, lại hoặc Phượng tộc truyền thừa tế đàn nguyên nhân, La Quan nhưng rõ ràng cảm thấy được, Dương Cửu Chân thể nội kích động lực lượng kinh khủng, như sôi đằng núi lửa nham tương, giờ phút này chỉ bị tầng 1 thật mỏng thạch tầng phong ấn, một khi xuất thủ tất nhiên long trời lở đất.

Thiên thủy? Hừ, sợ là 1 đầu chân chính sông lớn, đều muốn bị đốt cháy, sấy khô! !

Bành ——

Bành ——

Giữa bộ ngực, trái tim đại lực nhảy lên, dần dần gia tốc.

La Quan lông mày, nhíu càng ngày càng gấp, cho nên ta đang khẩn trương cái gì? ? Nữ nhân này cùng ta, lại

không có nửa điểm liên quan.

Nhiều lắm là, chính là nhìn nàng vài lần, chẳng lẽ còn đối với nàng phụ trách không thành? Nói đùa cái gì!

Thiên thủy cuồn cuộn, ầm vang mà tới.

Dương Cửu Chân thần sắc như thường, chưa lên nửa điểm biến hóa, nàng không lùi phản tiến vào, đưa tay nắm chặt thanh tú, trắng noãn nắm đấm, hướng về phía trước oanh ra.

1 quyền này, thạch tầng vỡ nát, núi lửa bộc phát.

1 quyền này, cực nóng bốc lên, muốn Phần Thiên.

1 quyền này, dữ dằn bá đạo, cường thế vô song.

1 quyền này, tồi khô lạp hủ, uy không thể đỡ!

Trước mắt mọi người, hình như có lửa phượng phóng lên tận trời, thiên thủy sóng dữ chạm vào thì băng, không chịu nổi một kích.

“A!” Dương Tử Việt quá sợ hãi, hiển nhiên không ngờ đến, hắn muốn tại lão tổ trước mặt sáng chói, mà toàn lực xuất thủ thiên thủy đại thần thông, lại yếu ớt như bọt khí, bị trực tiếp đánh vỡ.

Trước mắt, nóng bỏng sóng lửa tứ ngược, ngưng khủng bố lửa phượng đột kích, hắn chỉ cảm thấy quanh thân nhói nhói, tóc, lông mày mao mảng lớn khét lẹt.

Ngăn không được!

Lấy vô lượng chi cảnh, lại bị cái này tiện tỳ một kích, liền đẩy vào tuyệt cảnh… Thậm chí, còn muốn bị nàng giẫm tại dưới chân, như vậy thanh danh mất sạch, biến thành trò cười. Còn nói gì tông tử chi tranh, dã tâm tương lai? ? Chỉ này một trận chiến, liền chú định hắn tiền đồ ảm đạm, lại vô chuyển cơ.

Không, ta không thể thua, tuyệt không thể thua.

Thiên thủy sôi trào, sóng lớn cuồn cuộn, hạo đãng vô tận hội tụ, nhưng lại sau đó một khắc bị tuỳ tiện nghiền nát, vỡ vụn. Lửa phượng hót vang, phóng tới Dương Tử Việt, liền muốn đem hắn một ngụm nuốt vào, đốt cháy thành cặn bã.

Giờ khắc này, Dương Cửu Chân mặt không biểu tình, đôi mắt thật sâu, lại có thập phương sát khí, sát khí đằng đằng. Quan chiến mọi người giật mình, ám đạo cái này Dương gia nữ tu, sao hạ thủ tàn nhẫn như vậy? Khí thế như vậy, lại giống như là muốn giết người! !

Rống ——

Rít lên một tiếng, Dương Tử Việt chật vật không chịu nổi trước người, đột nhiên xuất hiện 1 tôn cự thú, toàn thân trắng như tuyết lông tóc, quanh thân băng hàn khí cơ tứ ngược, khiến mặt đất “Răng rắc” “Răng rắc” kết băng, hư không bay xuống mảng lớn băng tinh, lân phiến. Rõ ràng là 1 tôn Đại Tuyết sơn cự quái, vô lượng đỉnh phong khí tức bộc phát, giờ phút này nhấc trảo trùng điệp vỗ.

Oanh ——

Nổ vang rung trời, cực hàn khí hơi thở mãnh liệt bộc phát, lại ngạnh sinh sinh ngăn lại, cái này mang theo tất phải giết niệm đánh tới khủng bố lửa phượng, nhưng cũng bị đốt da thịt khét lẹt, một thân cực hàn cũng khó khăn ngăn cản, Đại Tuyết sơn cự quái trong miệng, phát ra thống khổ gào thét.

Phốc ——

Dương Cửu Chân phun ra một ngụm máu tươi, lạnh lẽo khuôn mặt trở nên tái nhợt, đôi mắt tùy theo ảm đạm xuống, lộ ra một mảnh thất vọng.

Bởi vì, nàng hôm nay chúc thọ mà đến, chính là vì giết người.

Vì chính mình nhiều năm qua, bị khuất nhục, cũng là vì kia ở trước mắt nàng, bị người giết chết mẫu thân, càng là vì phản kháng, kia cưỡng ép thêm tại trên người mình vận mệnh bi thảm. Nàng, tuyệt không nguyện lại kế tiếp theo, như mẫu thân kết cục… Thà chết, cũng đánh cược một lần!

Dương Sơ Thăng, Dương Nguyên Thái, đều quá mạnh quá mạnh, mạnh đến cho dù cận thân, cho dù nàng đem hết toàn lực, đều tuyệt đối không thể. Như vậy, giết chết Dương Tử Việt, 1 cái Dương thị thiên kiêu, tông tử chi vị hữu lực tranh đấu người, liền cơ hồ là kết quả tốt nhất.

Đáng tiếc, nàng chung quy thất bại.

Bí pháp kích máu, cưỡng ép bộc phát ra, viễn siêu xuất từ thân cảnh giới lực lượng, bây giờ phản phệ bộc phát, Dương Cửu Chân đã vô sức tái chiến.

Dương Tử Việt thắng.

Kết quả dù như thế, nhưng hắn lại không cảm giác được nửa điểm vinh quang, sắc mặt xanh trắng đan xen, lại có mảng lớn khét lẹt phụ trợ, càng có vẻ chật vật. Đón 4 phương tụ đến ánh mắt, hắn chỉ cảm thấy trong lòng lăn lộn, kịch liệt phun trào cảm xúc, như muốn đem hắn lồng ngực xé rách.

Rống ——

Đại Tuyết sơn cự quái cảm nhận được, chủ nhân bạo ngược sát cơ, ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ, đôi mắt sung huyết nhìn về phía Dương Cửu Chân, làm bộ muốn lao vào.

“Cửu Chân, tử càng sư tòng ngự thú một mạch, triệu hoán ngự thú xuất chiến, cũng tính là thực lực bản thân một bộ điểm, ngươi đã thua.” Dương Sơ Thăng thần sắc bình thản, phất phất tay, “Đi xuống đi, hảo hảo dưỡng thương.”

“Không… Ta còn không có thua…” Dương Cửu Chân đứng dậy, lau đi bên miệng vết máu, đôi mắt ảm đạm mà chấp nhất, “Ta còn có thể một trận chiến!”

Nàng cố gắng đứng thẳng người, “Dương gia quy củ, chỉ cần ta không nhận thua, trận chiến này liền chưa kết

thúc!”

Dương Sơ Thăng thần sắc hờ hững, “Tử càng triệu hoán ngự thú, tuy thuộc tự thân chi lực, cũng là lấy 2 đối 1, ngươi như khăng khăng tái chiến, lão phu có chịu không… Kia, ngươi tìm 1 cái cùng thế hệ bên trong, nguyện cùng ngươi kề vai chiến đấu người lên đài, kế tiếp theo trận chiến này.”

“Nếu không, liền nhận thua, rời đi.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 820 : Kia tiểu tử đã bị ăn rồi?

Đây là Dương Sơ Thăng, lần thứ 3 nói để nàng rời đi, Dương Cửu Chân rất rõ ràng, đây chính là một đường. Nàng còn có cái mạng này, nàng còn có thể liều một lần, nàng càng không muốn bỏ qua Dương Tử Việt… Nhưng nàng, tựa hồ đã không có cơ hội.

Hôm nay thọ yến, 4 phương tân khách tụ tập, tụ chúng đâu chỉ mấy ngàn. Giờ phút này lọt vào trong tầm mắt, mọi người ánh mắt né tránh, từng cái chỉ sợ tránh không kịp, lại có ai nguyện ý, làm trái lão tổ chi ý, cuốn vào vòng xoáy này bên trong, tiếp nhận không thể đoán được hậu quả.

Thôi, vậy liền lấy vừa chết, vì Dương gia lão cẩu thọ yến, lại thêm một vòng đỏ tươi!

Dương Cửu Chân đáy mắt, hiện lên một tia kiên quyết, đúng lúc này một thanh âm, đột nhiên tại trong đại điện vang lên, “Cửu Chân tiểu thư, ta nguyện giúp ngươi.”

Đầy đình đều tĩnh, vô số ánh mắt hội tụ, cũng phải nhìn hôm nay, ai như thế không biết phân tấc… Đúng là cái, rất anh tuấn người trẻ tuổi, một bộ áo bào đen cất bước đi tới, thần sắc bình tĩnh mà lạnh nhạt, tung đối mặt muôn vàn chú mục, trầm ổn như cũ tự nhiên.

Bề ngoài cũng không tệ, nhìn cử chỉ biểu hiện, tâm chí cũng coi như cứng cỏi, nhưng chính là đầu óc… Khục!

Cục diện này, ai nhìn không rõ, Dương gia lão tổ đã nổi giận ý, dám giúp Dương Cửu Chân, ý đồ dùng cái này tranh thủ mỹ nhân tâm ý? A, ngây thơ!

Vương Chân Chân chen tại chủ điện nơi hẻo lánh, là mượn tổ tiên dư uy, mới có tư cách đứng hàng ở đây, bây giờ mở to 2 mắt nhìn —— ý niệm đầu tiên là, cái này Ngụy Trang sắc mê tâm khiếu không thành? Nhưng lại nghĩ tới, chính mình lúc trước, bị hắn không lưu tình chút nào cự tuyệt.

Luận tư sắc, xinh đẹp, 2 người dù khác biệt khoản, nhưng nàng tự tin không kém hơn Dương Cửu Chân… Nhưng nếu không phải là bởi vì sắc đẹp, hắn chạy tới mạo xưng cái gì đầu to?

Tiếp lấy lại nghĩ, tiểu tử này là nàng danh nghĩa đạo quán đề cử, phương cầm tới thọ yến thiệp mời, như thế như vậy chẳng lẽ không phải tai họa? ! Vương Chân Chân không khỏi giận dữ, cẩu nam nhân, không chịu để ta ăn, trả lại lão nương gây phiền toái, ta thật sự là mắt bị mù, mới có thể coi trọng ngươi!

Thọ yến, chủ - tịch.

Từ giúp Thường Uy nói chuyện về sau, vẫn rất trầm mặc Hạ Tuyết, giờ phút này nhịn không được nhíu mày, nàng đôi mắt thật sâu nhìn về phía La Quan, làm sao đều không nghĩ tới, sẽ tại hôm nay trường hợp này, gặp lại tên tiểu tử thúi này.

Hắn không biết, Dương gia lợi hại sao? ! Dám nhảy ra, lẫn vào chuyện này, thật sự chính là to gan lớn mật.

Phía sau nàng, thời khắc quan sát cung chủ đại nhân động thái, sợ tái khởi gợn sóng Bạch Kính trưởng lão, giờ phút này trong lòng “Lộp bộp” một tiếng.

Do dự mãi, hắn khẽ cắn môi, tới gần thấp giọng nói: “Cung chủ, tính lão phu cầu ngài, ta tuyệt đối đừng lại gây chuyện, có được hay không?”

Bạch Kính cảm thấy, tâm thật mệt mỏi.

Hạ Tuyết thần sắc bình tĩnh, nhìn hắn một cái, thản nhiên nói: “Bạch trưởng lão lời ấy ý gì? Hiện tại là Dương gia vấn đề nội bộ, bản cung sao lại nhúng tay?”

Bộ này bình tĩnh ung dung hỏi lại, càng toát ra một chút bất mãn, để Bạch Kính rất cảm thấy trong lòng, liên tục gật đầu, “Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi.” Lại không quên nhắc nhở, “Ngài nhưng muôn vàn, phải nhớ kỹ câu nói này a.”

Cũng thế, Dương gia vấn đề nội bộ, cùng chúng ta Nguyên Hạ cung có liên can gì? Cung chủ đại nhân đích xác, không có nhúng tay việc này lý do.

Kia ổn!

Khục, xem ra lão phu, là nơm nớp lo sợ quá lâu, tinh thần đều có chút hoảng hốt, nhất thời nhìn sai rồi. Tâm trở xuống bụng Bạch Kính trưởng lão, mắt bốc tinh quang, xem kịch.

Là hắn!

Dương Cửu Chân vô ý thức trừng lớn mắt, muốn nói cái gì, lại vội vàng dừng lại, "… Ngươi trở về, ta không muốn ngươi giúp bận bịu, ngươi đi mau a…"

Nàng hoảng, hôm nay chuyện này, sao có thể đem hắn cuốn vào? Không được, không thể dạng này!

Thế là, cục diện liền trở nên, có chút cổ quái —— Dương lão tổ, muốn Dương Cửu Chân tìm giúp đỡ, mới có thể kế tiếp theo trận chiến này, 4 phương yên tĩnh mọi người tránh lui lúc, truy yêu thiếu niên dũng cảm đăng tràng.

Tuy nói xuẩn là xuẩn chút, nhưng cũng bao nhiêu có mấy điểm khiến người khâm phục, dù sao có thể vì ngưỡng mộ trong lòng nữ tử, không để ý tự thân người, nhìn chung thế gian có mấy người? Nhưng làm sao kịch bản nhất chuyển, Dương Cửu Chân liền cự tuyệt rồi? !

Liền không hợp thói thường!

Ta yêu ngươi, ngươi không yêu ta, ta liền muốn yêu ngươi, ta liền không để ngươi yêu… Khụ khụ, không thể nào không thể nào, như thế cẩu huyết sao? ! Đại điện bên trong, vẻ mặt của mọi người, trở nên cổ quái, một chút nhìn về phía La Quan ánh mắt, càng là lộ ra đồng tình.

La Quan ngạnh sinh sinh đỉnh lấy áp lực, biểu lộ không có thay đổi gì, tâm lý lại điên cuồng nhả rãnh —— ngươi cho rằng, ta nguyện ý đến?

Quả nhiên trên thế giới này, tất cả miễn phí hết thảy, đều đã trong bóng tối đánh dấu tốt giá cả! La Quan mượn Phượng tộc truyền thừa tế đàn, hấp thu đại lượng 'Linh tính chồng chất', tu hành 1 ngày 1,000 dặm đại giới, chính là giờ phút này hắn không cách nào ngồi nhìn, Dương Cửu Chân hủy diệt bản thân.

Đây là một loại mãnh liệt tới cực điểm, khó mà kiềm chế xúc động… Thậm chí, khiến La Quan sinh ra trực giác, như hắn khăng khăng đứng ngoài quan sát, sẽ mất đi Phượng tộc bài "Cơ thể sống" thiên tài địa bảo, không cách nào lại mượn nhờ bọn hắn tu luyện, cái này đại giới quá lớn.

Nhưng bây giờ, nữ nhân này lại không lĩnh tình? ! Nàng ánh mắt bên trong, như ẩn chứa vô số cảm xúc, La Quan xem không hiểu, nhưng hắn hôm nay, là không thể nào lui.

Ta "Kinh nghiệm cục cưng", 1 cái cũng không thể thiếu!

"Cửu Chân tiểu thư, ta đã đứng ra, cho dù thối lui, cũng vô pháp lại không đếm xỉa đến." La Quan dừng một chút, tiếp tục nói: "Mà lại, chuyện hôm nay, đều là Ngụy mỗ tự nguyện, vô luận bất luận cái gì hậu quả, ta đều nguyện ý đi tiếp nhận."

Ngữ khí bình tĩnh, trịch địa hữu thanh!

Kiên định chi ý, khiến người động dung.

"Ta mặc dù rất phẫn nộ, nhưng cũng không thể không thừa nhận, tiểu tử này xác thực so ta, có tư cách hơn

yêu Cửu Chân tiểu thư một chút.” Thiền điện, cùng La Quan ngồi cùng bàn 1 người tu sĩ, ê ẩm mở miệng.

Lại 1 người gầm nhẹ, “Đáng ghét, cho hắn trang đến!”

“Hừ, thấy không rõ thế cục, không hiểu được tiến thối phân tấc… Chỉ một lời cô dũng nhiệt huyết, lại như thế nào? Đợi người này lạnh thấu, ta tự sẽ hướng Cửu Chân tiểu thư, lại lần nữa phát khởi thế công!” Cũng có người cười lạnh, trào phúng.

Vương Chân Chân cắn răng, thầm mắng một tiếng tiện nam người, ta đưa tới cửa ngươi không muốn, không phải đuổi tới mạo xưng đầu to, liền ngươi có thể? !

Hạ Tuyết nhìn có nhiều thú vị, nghĩ thầm tiểu tử thúi này, đối phó nữ nhân là thật rất có một bộ, mà lại cũng rất điên cuồng a.

Chỉ bất quá, nghĩ đến tại trên thuyền lớn lúc, chỗ hắn chỗ nịnh bợ, cẩn thận, cười gọi là 1 cái thân cận xán lạn, liền lại cảm thấy trước mắt trương này khuôn mặt tuấn tú, trở nên có chút đáng ghét.

Hừ hừ, hôm nay chuyện này, cũng không có đơn giản như vậy… Ngươi dám nhúng tay vào, ta cũng phải nhìn, cuối cùng kết thúc như thế nào!

Dương Cửu Chân ngẩn ngơ, nàng rất hoảng, rất muốn lập tức nói cho La Quan, nàng hôm nay không phải gây sự, mà là chuẩn bị giết người a. Như Dương Tử Việt, chết thật tại trận này trong chém giết, La Quan tất nhiên lại nhận, Dương gia giận chó đánh mèo… Ta chết thì

chết, hắn không thể chết.

Bởi vì, người này là nàng nhân sinh những năm gần đây, cái thứ 1 không có chút nào mục đích, chân chính đối nàng người tốt —— ta không thể hại hắn!

“Tốt! Rất tốt!” Dương Tử Việt gầm nhẹ, “Lão tổ, đã người này ra sân, vậy hôm nay cái này chiến đấu, liền kế tiếp theo đi.”

Dương Cửu Chân không muốn dừng tay, mà đồng dạng ý nguyện, hắn cũng là vô song mãnh liệt, nếu không dạng này chiến thắng, sỉ nhục đem nương theo hắn cả đời.

Dương Cửu Chân không thể giết, nàng còn có tác dụng lớn, nhưng đánh gãy tay chân cũng không ảnh hưởng, sau đó lại ở trước mặt nàng, đem tên tiểu bạch kiểm này xé nát, cho Đại Tuyết sơn cự quái ăn hết… Như thế, mới có thể tiêu mất, trong lòng hắn phẫn nộ cùng oán hận!

Về phần làm như vậy, có thể hay không qua điểm, trêu đến lão tổ không thích… Dương Tử Việt tự nhận, đối nhà mình lão tổ, vẫn hơi hiểu biết.

Dương gia, không dung khiêu khích.

Mà lão tổ, đại biểu lấy Dương gia.

La Quan ra sân, giúp Dương Cửu Chân, liền đã làm trái lão tổ ý chí, đây chính là tội chết.

Giết hắn, không có vấn đề!

Về phần người này, là lai lịch gì, bối cảnh? Có trọng yếu không? ! Cái này bên trong là Dương gia, là trời lan thánh tông, là bọn hắn sân nhà.

Muốn hắn chết, hắn hẳn phải chết!

Dương Sơ Thăng đôi mắt đạm mạc, nhìn lướt qua La Quan, nói: “Tốt, vậy liền kế tiếp theo.”

Xong! !

Dương Cửu Chân một nháy mắt, không biết như thế nào cho phải, nàng còn muốn hay không liều mình, đi giết Dương Tử Việt? ? Bất quá rất nhanh, nàng liền không lo được lại nghĩ những này, bởi vì La Quan đã, thay nàng làm ra lựa chọn.

Rống ——

Gầm lên giận dữ, Đại Tuyết sơn cự quái gào thét, vật này vốn là tính tình bạo ngược, thụ Dương Tử Việt lòng tràn đầy oán độc, sát cơ ảnh hưởng, nếu không phải bị áp chế lấy, đã sớm phát cuồng. Bây giờ đạt được cho phép, gào thét một tiếng, bay thẳng La Quan mà đi!

Dương Tử Việt trên mặt, lộ ra không thêm che giấu lạnh lùng, cất bước đi hướng Dương Cửu Chân, thấp giọng nói: “Hảo muội muội của ta, những năm này, thật sự là xem nhẹ ngươi.”

“Hôm nay, liền để ca ca tự mình, đánh gãy tay chân của ngươi, để cho ngươi có thể an an điểm điểm lưu tại

Dương gia, như thế nào?”

Dương Cửu Chân lại không để ý đến hắn, bây giờ biến thái biểu lộ, nhìn về phía La Quan, lớn tiếng nói: “Cẩn thận!” Kia Đại Tuyết sơn cự quái thực lực, cùng chưởng khống khủng bố cực hàn, nàng phi thường rõ ràng.

“Ha ha ha, xem ra, ngươi rất quan tâm hắn a.” Dương Tử Việt cười to, “Cửu Chân, ngươi là Dương gia người, cho nên ngươi có thể sống sót… Nhưng người này, nhất định sẽ chết!”

“Tuyết quái, giết chết hắn, lại từng ngụm, đem thi thể nuốt, đây chính là ta đưa cho ngươi phần thưởng.”

Rống ——

Đại Tuyết sơn cự quái gào thét, hưng phấn không thôi, tu sĩ huyết nhục hương vị, thực tế tốt lắm. Những năm này, nó có thể nhanh chóng tiến giai, tăng lên, đạt tới Vô Lượng cảnh đỉnh phong, liền nhờ có những này dinh dưỡng phong phú đồ ăn.

Thông qua nhạy cảm khứu giác, Đại Tuyết sơn cự quái phát hiện, trước mắt tên này tu sĩ nhân tộc hương vị, so quá khứ nó nếm qua, đều càng thêm mê người.

Một loại trực giác mãnh liệt, tại nó bạo ngược tâm thần ở giữa chấn động, phun trào —— ăn hết hắn, nhất định phải ăn hết hắn!

Chỉ cần làm được điểm này, nó liền có thể đánh nát trước mắt bình cảnh, đột phá tới đại kiếp cảnh, loại này

mãnh liệt dụ hoặc, kích thích nó cơ hồ phát cuồng.

Đại Tuyết sơn cự quái trở nên càng thêm hưng phấn, điên cuồng, nó quanh thân màu trắng dài mao bắt đầu phát sáng, khủng bố cực hàn khí hơi thở bộc phát, lại triệu hồi ra 1 đạo to lớn vòi rồng, “Ầm ầm” gầm thét, đưa nó cùng La Quan bao phủ ở bên trong.

Giữa thiên địa, nhiệt độ điên cuồng giảm xuống, cuồng phong gào thét, tuyết lớn đầy trời. Liền như một nháy mắt, tiến vào rét đậm thời tiết, cái này cực hàn thấu xương, càng có thể ăn người! !

Đây là, gần như lĩnh vực thủ đoạn, càng là Đại Tuyết sơn cự quái cường hãn nhất thần thông, triệu hoán gió tuyết thế giới giáng lâm, lực lượng của nó có thể đạt được, trên diện rộng nhất độ gia trì.

Dương Tử Việt mỉm cười, đưa tay một chỉ, “Cửu Chân muội muội, ngươi thấy sao? Rất nhanh, hắn sẽ chết, chết ở trước mặt ngươi.”

Tiện tỳ, dám đánh làm tổn thương ta, để ta mất hết thể diện? ? Thống khổ đi, tuyệt vọng đi, nước mắt của ngươi, mới có thể giội tắt trong lòng ta lửa giận!

Ngao ——

Một tiếng tru lên, từ trong gió tuyết truyền ra, là kia Đại Tuyết sơn cự quái, nghe được mọi người tê cả da đầu, phía sau hàn mao lóe sáng.

Cái này cỡ nào a phấn khởi, có thể phát ra, thanh âm

như vậy đến? Chẳng lẽ nói, kia tiểu tử đã, bị tuyết quái cho ăn rồi? !

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 821 : Có một không hai cùng thế hệ người?

Dương Tử Việt cười to, “Ra đi, ta ngự thú!” Tốt nhất, là một tay bắt lấy tiểu tử kia thi thể, miệng cắn đầu của hắn, hình ảnh kia thực tế quá đẹp.

Hắn đã không kịp chờ đợi.

Nhưng sau một khắc, Dương Tử Việt tiếu dung liền cứng ở trên mặt, hắn mở to 2 mắt nhìn, lộ ra vô tận hoảng sợ.

“Không…”

“A —— “

Kêu thảm đánh gãy gầm thét, Dương Tử Việt tựa như là, bị 1 đem rút ra gân cốt, cả người như không có xương cốt, “Phù phù” ngã xuống đất, hắn miệng mũi thất khiếu tràn ra máu tươi, bộ dáng dữ tợn mà thê thảm.

Gió lốc tán loạn, gió tuyết ngừng.

Đại Tuyết sơn cự quái thân hình khổng lồ, xuất hiện tại mọi người trong tầm mắt, liền như một gốc bị chém ngã đại thụ, ầm vang ngã xuống đất. Đầu lâu mi tâm ở giữa, thêm ra 1 đạo khủng bố vết thương, trực tiếp xuyên qua đến cái ót, đỏ trắng chi vật tanh hôi gay mũi.

Như kiếm tổn thương.

Mà ngự thú bỏ mình, hình thần câu diệt, thân là chấp chưởng chủ nhân của nó, cũng đem gặp phản phệ —— nhất là, Dương Tử Việt cùng đầu này Đại Tuyết sơn cự quái, ký kết đúng vậy hồn tan khế ước, phản phệ hậu quả nhất là nghiêm trọng. Dù còn sống, nhưng hồn phách không trọn vẹn, đại đạo gần như đoạn tuyệt.

Gió tuyết tiêu tán sắc trời óng ánh, chiếu chiếu đến La Quan thân ảnh, hoặc quá mức sáng tỏ chút, đến mức mọi người nhìn lại lúc, cảm giác phải chói lóa mắt.

Như nhật nguyệt sáng trong.

Đại Tuyết sơn cự quái, Vô Lượng cảnh đỉnh phong cấp độ ngự thú, đã chạm đến đại kiếp cánh cửa, càng triệu hoán tự thân “Lĩnh vực” giáng lâm. Thực lực như thế, cứ như vậy bị giết rồi? Thậm chí, gió tuyết bên ngoài mọi người, đều không thể cảm nhận được , bất kỳ cái gì chiến đấu, chém giết dấu hiệu.

Liền như, cái này Đại Tuyết sơn cự quái, ngoan ngoãn đưa lên đầu, mặc cho La Quan 1 kiếm xuyên qua, trước khi chết còn vì hắn điểm cái đại đại tán.

Cái này đạp ngựa, là tình huống như thế nào? !

Dương Tử Việt căn bản, không thể tiếp nhận kết quả này, hắn những năm gần đây không từ thủ đoạn, khổ tâm bồi dưỡng ra 2 tôn ngự thú, cường đại nhất đầu kia ác giao, tại sừng cong biển bị người trảm, còn lại tôn

này Đại Tuyết sơn cự quái, lại cũng chết ở trước mặt hắn.

“Không! Không!”

“Ta ngự thú, làm sao lại dễ dàng như thế, liền bị giết chết… Ngươi đến cùng thi triển, âm mưu gì thủ đoạn? Ta muốn giết ngươi, giết ngươi!”

Dương Tử Việt nghiến răng nghiến lợi, khuôn mặt vặn vẹo, lại phối hợp thêm giờ phút này, tóc tai bù xù thất khiếu chảy máu bộ dáng, coi là thật dữ tợn như lệ quỷ.

Hắn oán độc gào thét, gào thét, cũng không có thực chất lực sát thương, mà đối La Quan tạo thành ảnh hưởng, lại bừng tỉnh đờ đẫn Dương Cửu Chân.

Nàng quay người, nhìn về phía ngã trên mặt đất, như 1 đầu cực đại giòi bọ Dương Tử Việt, đột nhiên vọt tới. 1 cước đạp thật mạnh rơi, “Răng rắc” âm thanh bên trong hắn 1 đầu đùi, liền bị sinh sinh đạp gãy, tiếp lấy cái chân còn lại lại đạp tới.

Chính giữa 2 cổ ở giữa, “Bành” một tiếng vang trầm ở giữa, cùng xen lẫn một loại nào đó, cùng loại vỏ trứng vỡ vụn thanh thúy âm tiết.

Dương Tử Việt trừng to mắt, cái cổ, trên trán, từng cây nổi gân xanh, hắn đau đến thậm chí không phát ra được thanh âm nào, “Bành” một tiếng đổ xuống, thân thể không ngừng run rẩy. Máu tươi từ hắn hạ thân chảy ra, tinh hồng chói mắt, khiến ở đây vô số người, trong lòng hàn khí đại thịnh.

Hồng hộc ——

Hồng hộc ——

Dương Cửu Chân kịch liệt thở dốc, nhìn chằm chằm Dương Tử Việt cổ, một cái tay đưa qua đến, bắt lấy bàn tay của nàng, lòng bàn tay ấm áp mà khô ráo. Dương Cửu Chân ngẩng đầu, nghênh tiếp La Quan khuôn mặt, hắn lắc đầu, nghĩ nghĩ thấp giọng nói: “Bất luận ngươi muốn làm cái gì, đều không nên là hiện tại.”

Giết người? Đừng làm rộn!

Hắn hôm nay, vốn là muốn thông qua Dương gia thọ yến, cùng trời lan thánh tông ở giữa, dựng vào một mối liên hệ. Thật không nghĩ qua, cùng Dương gia kết thù… Khục, tuy nói hiện tại, khẳng định cũng bị ghi lại, nhưng giết người việc này vẫn như cũ là tuyệt đối không thể.

Dương Cửu Chân thở ra một hơi, gật gật đầu, “… Biết, ngươi có thể hay không trước buông tay ra?” Nàng lỗ tai có chút đỏ.

La Quan “A” một tiếng, nghĩ thầm nhìn không ra a, ngươi cái này tâm ngoan thủ lạt nữ nhân, thế mà cũng sẽ bởi vì dắt dắt tay chút chuyện nhỏ này, liền xấu hổ? Vừa rồi kia ngay cả tiếp theo hai cước, 1 cước chân gãy, 1 cước nát trứng… Thấy La Quan, cũng là cõng đổ mồ hôi lạnh.

Dương Cửu Chân quay người, lớn tiếng nói: “Lão tổ, ta thắng!”

Hoàn toàn yên tĩnh.

Các phương ánh mắt xen lẫn, nhìn về phía Dương Cửu Chân, lại nhìn về phía La Quan, nhưng tuyệt đại đa số chung quy, là ở người phía sau trên thân quấn quanh.

Cái này ai, ai môn nhân, đệ tử? Lại cường đại như thế!

Lại 1 kiếm, giết chết Đại Tuyết sơn cự quái, chỗ triển lộ ra thực lực, tại đương đại tiểu bối bên trong, đã là cao cấp nhất cấp độ.

Mà Dương gia, lại muốn xử lý như thế nào, cục diện dưới mắt? Một tên trong tộc thiên kiêu tử đệ, bị tại chỗ đánh bại, thảm đến hồn tổn thương, chân gãy, trứng nát…“Thê thảm” 2 chữ, đã không đủ để hình dung nó hạ tràng.

“Nghiệt nữ!” Dương Nguyên Thái sắc mặt tái xanh, khí sợi râu run rẩy, gắt gao nhìn về phía Dương Cửu Chân, đáy mắt đều là băng hàn, bạo ngược.

Dương Tử Việt, là hắn con trai trưởng, cũng là hắn nhất ký thác kỳ vọng người thừa kế.

Nếu không, hắn lại há có thể bằng sức một mình, trong thời gian thật ngắn, liền bồi dưỡng ra 2 tôn cường đại ngự thú. Trong đó kia ác giao, thậm chí mượn thôn phệ đại lượng người tu hành, cưỡng ép phá cảnh, đột phá tới đại kiếp cấp độ.

Lúc đầu, hết thảy đều rất hoàn mỹ, mang theo đại kiếp

cảnh Giao long trở về Dương Tử Việt, đem một tiếng hót lên làm kinh người, nghiền ép tất cả cùng thế hệ con cháu. Trở thành tông tử, cũng sẽ thành, Dương thị đời sau gia chủ.

Nhưng ngoài ý muốn, lại liên tiếp, đầu tiên là đại kiếp cảnh Giao long bị người trấn sát, bây giờ lại rơi vào dưới mắt hoàn cảnh… Nhiều năm tài bồi, một khi trôi theo nước chảy. Muốn nói phẫn nộ, không cam lòng, hắn tuyệt không tại Dương Tử Việt phía dưới.

Oanh ——

Đại kiếp khí tức bộc phát, nhưng lại sau đó một khắc, bị 1 đạo băng lãnh ánh mắt, cho trực tiếp trấn áp.

Dương Sơ Thăng mặt không biểu tình, thu tầm mắt lại, “Lão phu lời ra tất thực hiện, Cửu Chân ngươi đã đánh bại đối thủ, tự nhiên là có tư cách, tham dự tông tử chi tranh.”

“Ngươi, liền thay thế hắn tư cách.”

Dương Tử Việt? Cái tên này, mới vừa rồi còn có thể kêu rất thân thiết, nhưng từ giờ trở đi, đã không có giá trị.

Đại gia tộc có tốt hơn tài nguyên, càng chu toàn bồi dưỡng, lại càng thêm băng lãnh, tàn khốc. Không có giá trị người, không đáng coi trọng, thậm chí không xứng có được tính danh. Giờ phút này, “Dương Tử Việt” 3 chữ này, đã từ Dương gia lão tổ trong lòng vạch tới.

“Đa tạ lão tổ…”

“Chờ một chút, chúng ta nhận thua!” La Quan đột nhiên mở miệng, lại lần nữa dẫn tới rất nhiều ánh mắt, “Cửu Chân tiểu thư bây giờ, bị thương không nhẹ, lại tham gia tông tử chi tranh đã không có ý nghĩa.”

Hắn quay người, “Đúng không, Cửu Chân? !”

Ánh mắt bên trong, có nhắc nhở, càng có một tia bất mãn, cảnh cáo. Nữ nhân, ta khuyên ngươi thanh tỉnh điểm, lão tử hôm nay xuất thủ cứu ngươi, cũng không phải để ngươi kế tiếp theo đi chịu chết.

Ngươi không thể chết, chí ít hôm nay không thể!

Dương Cửu Chân đột nhiên có chút sợ hãi, đón La Quan ánh mắt, miệng nàng giật giật, cuối cùng giữ yên lặng. Hắn hung ta… Không, hẳn là quan tâm đi, hắn không nghĩ để ta chết… Nghĩ như vậy, lại cảm thấy có mấy điểm ngọt ngào.

La Quan như biết được, Dương Cửu Chân ý nghĩ, tỉ lệ lớn cười lạnh một tiếng —— nữ nhân, thèm ta thân thể nhiều người đi, ngươi còn không có chỗ xếp hạng!

“Ngậm miệng! Ngươi là ai? Ta Dương gia nội bộ sự tình, há lại cho ngươi ngắt lời? !” Dương Nguyên Thái lạnh lùng quát lớn.

Hắn không thể động Dương Cửu Chân, kia trực tiếp dẫn đến, Dương Tử Việt biến thành phế vật La Quan, liền thành tốt nhất phát tiết đối tượng. Đôi mắt um tùm, đại kiếp cảnh khí cơ khóa chặt, như lợi kiếm huyền không,

lúc nào cũng có thể đem hắn chém giết.

La Quan sắc mặt bình tĩnh, đối Dương Nguyên Thái chắp tay, “Vãn bối đi quá giới hạn, xin thứ lỗi.” Lão tiểu tử, ta ghi nhớ ngươi, chờ lấy!

So sánh với nhau, Dương Sơ Thăng vị này Dương gia lão tổ, rõ ràng muốn bình tĩnh, trấn định nhiều, tung đối mặt rất nhiều khó khăn trắc trở, vẫn như cũ phong khinh vân đạm.

Chí ít, mặt ngoài như thế, cái này đủ để cho thấy, nó cường hãn tâm thần, ý chí, cùng đối tự thân cường đại tự tin.

Tung phong ba thoải mái lại như thế nào? Ta ở đây, liền có thể trấn áp hết thảy, lật tay mây mưa!

“Cửu Chân, ngươi muốn nhận thua?”

“… Là, lão tổ, tôn nhi đã vô sức tái chiến.” Dương Cửu Chân thấp giọng nói.

Dương Sơ Thăng lắc đầu, “Không, ngươi còn có thể một trận chiến, câu nói này, là tự ngươi nói.” Hơi dừng một chút, “Cho nên, ngươi có thể rời khỏi tông tử chi tranh, nhưng cần đón thêm thụ một trận, đến bản thân con cháu họ Dương khiêu chiến… Đây là ngươi hôm nay, đối người thân huynh trưởng dưới nặng tay, nhất định tiếp nhận đại giới!”

Dương Cửu Chân bỗng nhiên ngẩng đầu.

Dương Sơ Thăng thần sắc hờ hững.

“Lão tổ, tôn nhi nguyện ý xuất thủ, cùng Cửu Chân một trận chiến.”

“Mời lão tổ ân chuẩn, tôn nhi nguyện vì ta Dương gia thanh danh, một trận chiến! !”

“Tôn nhi thề sống chết, bảo vệ Dương gia! !”

Dương thị một đám tiểu bối, nhao nhao mở miệng, trong tiếng gầm nhẹ sát khí bừng bừng.

Nhưng các ngươi hô liền hô đi, từng cái, nhìn chằm chằm lão tử làm cái gì? Ta thiếu các ngươi tiền sao? ! La Quan liền im lặng.

Đám khốn kiếp này, thật đúng là thông minh a, thế mà nhanh như vậy, liền lĩnh ngộ con rùa già ý tứ. Dương Tử Việt đánh với Dương Cửu Chân một trận, từ trên danh nghĩa mà nói, không có bất cứ vấn đề gì, dù là Dương Tử Việt rơi vào kết quả bi thảm.

Nhưng Dương gia, hiển nhiên không nguyện ý, nuốt xuống cơn giận này! Bất động Dương Cửu Chân, nhưng có thể động La Quan, so sánh Dương Nguyên Thái sát khí đằng đằng, Dương Sơ Thăng bất động thanh sắc, liền đào xong hố to.

Ngươi không phải, muốn giúp Dương Cửu Chân sao? Vậy cái này một trận, ngươi có tiếp hay không? !

Tiếp, tuyệt không quả ngon để ăn, bất tử đều tính may

mắn.

Nhưng nếu không tiếp, Dương Cửu Chân sẽ không chết, nhưng tất nhiên sẽ gặp phải nghiêm khắc trấn áp —— cũng chính là, Dương Sơ Thăng nói tới đại giới.

Vậy ngươi trước đó làm ra hết thảy, liền đều không có ý nghĩa.

Nghiêm chỉnh mà nói, cái này hố đối La Quan mà nói, là có thể đi vòng qua, hắn muốn chỉ là Dương Cửu Chân còn sống, về phần có phải là tay chân kiện toàn, lại hoặc là tâm lý kiện toàn… A, đó là các ngươi Dương gia chính mình vấn đề, cùng ta có liên can gì! ? !

Rất đơn giản một câu, hoặc là cái gì đều không cần phải nói, quay người rời đi liền có thể cho thấy thái độ, nhưng La Quan làm sao đều người không nhúc nhích được.

Bởi vì hắn cảm nhận được, đến từ Hạ Tuyết ánh mắt, nữ nhân này chính một mặt nhiều hứng thú, như đang chờ đợi lựa chọn của hắn.

La Quan đột nhiên liền có gan, “Mua dây buộc mình” cảm giác, hắn không quan tâm Dương Cửu Chân, cũng không quan tâm Dương gia, nhưng hắn nhất định phải quan tâm, đại biểu tỷ giác quan —— dù sao, vị này mới là hắn, hôm nay xuất thủ lớn nhất lực lượng vị trí.

Như nhân thiết sụp đổ, thành khiếp nhược, tránh lui cặn bã nam, còn muốn ôm đùi? Ha ha! ! Đến lúc đó Dương gia phiền phức, ai đến kháng?

Tê ——

La Quan âm thầm nhe răng trợn mắt, hít một hơi lãnh khí, nghĩ thầm biểu tỷ a biểu tỷ, ta vì ôm bắp đùi của ngươi, quả thực trả giá rất nhiều, ngươi nhưng nhất định phải ra sức, lấy thon dài trắng noãn chi đùi, rộng lớn bao la chi ý chí, cho nhà ngươi đệ đệ ta, chống lên một mảnh trời xanh a.

Mặt ngoài, anh tuấn người trẻ tuổi thần sắc bình thản, khóe miệng có chút câu lên, ngậm lấy cười nhạt ý, một trận gió phát động áo bào đen, càng phát ra phong thần tuấn lãng, càng có một loại lạnh nhạt, thong dong, không sợ hãi khí khái, phong phạm.

Tiến lên một bước, hắn mở miệng, “Ngụy mỗ cùng Cửu Chân tiểu thư liên thủ, phương phải tham gia tông tử chi chiến cơ sẽ, ta nên có tư cách, thay nàng đáp ứng trận chiến này.”

Chắp tay, “Việc này, còn xin Dương gia lão tổ cho phép.”

Dương Sơ Thăng một lời đáp ứng, “Được.”

Tiểu bối, thật cho là ta Dương gia thọ yến, là vì ngươi chuẩn bị, dương danh lập vạn cơ hội? Giẫm ta Dương gia con cháu thượng vị, muốn chết!

Hôm nay liền để ngươi biết được, như thế nào chân chính đại tộc thiên kiêu, có một không hai cùng thế hệ người, hắn đôi mắt rơi xuống, “Dương Tranh, trận chiến này liền giao cho ngươi.”

Chương 822 : Đại kiếp cảnh dưới xưng vô địch

Đám người kinh nghi, tiếp lấy lâm vào trầm mặc, thối lui.

Lộ ra một thân ảnh, hắn vóc người không cao, so với cùng thế hệ dung mạo phong thái, là hơi kém mấy điểm.

Chỗ đứng, cũng chỉ tại khu vực biên giới.

Thấy thế nào, hắn đều hẳn là, 16 tên tông tử đại tranh Dương thị tiểu bối bên trong, không quá sáng chói cái kia.

Nhưng lão tổ đã tuyển hắn, còn nói ra lời nói mới rồi, hiển nhiên một ít sự tình, là bọn hắn không biết.

Giờ phút này, muôn vàn chú mục, tụ đến.

Dương Tranh thần sắc bình tĩnh, tiến lên khom người, “Tôn nhi lĩnh mệnh, tất không phụ lão tổ coi trọng!” Nói xong, quay người nhanh chân ra điện. Bình tĩnh đôi mắt, rơi vào La Quan trên thân, “Các hạ kiếm, mạnh phi thường, nhưng hôm nay thủ thắng người, tất nhiên là ta.”

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, trực trùng vân tiêu phía trên, vô tận sắc bén khí tức, như có thể đem thiên khung, đại địa, đều cùng nhau chém vỡ. Đây là 1 đạo, vô cùng cường

đại kiếm ý, vạn vật có thể trảm sắc bén, càng là đại biểu cho một phần, tuyệt đối tự tin ý chí.

Kiếm ra, kiếm rơi.

Không gì có thể cản!

Giờ khắc này, thiên địa tĩnh lặng, vô số đôi mắt trừng lớn, lại hoặc nhíu mày, vậy xem ra ánh mắt bên trong, đều có mấy điểm chấn động.

Dương Tranh, lại cũng là kiếm tu, lại là trong đó tồn tại cực kỳ mạnh, nó kiếm thế cuồn cuộn, tại một đám đại kiếp cảnh siêu cường giả trong mắt, có lẽ còn hiển non nớt, yếu đuối, cũng đã có thể làm bọn hắn, sinh ra lạnh thấu xương, kiêng kị cảm giác.

Giương mắt, hình như có sóng biển cuồn cuộn, từ thiên địa cuối cùng mà đến, mang theo thẳng tiến không lùi khí thế, có thể đem vạn vật đục xuyên!

Thiên thủy đại thần thông, lấy kiếm ngự chi, khiến đông đảo đại kiếp cảnh sợ hãi than, không chỉ là Dương Tranh giờ phút này, triển lộ ra thực lực, càng có kia phần tồi khô lạp hủ, bàng bạc ngang giương chi thế… Đó chính là, bọn hắn chỗ tha thiết ước mơ, đại đạo tinh tiến vào.

Hoặc tiếp qua không lâu, Dương Tranh liền có thể nhờ vào đó đánh vỡ bình cảnh, tấn thăng đại kiếp. Thậm chí, còn có thể tiến thêm một bước, đi xung kích bọn hắn, mong muốn mà không thể thành cảnh giới cao hơn.

Quả nhiên, không thẹn với Dương Sơ Thăng “Đại tộc thiên kiêu” “Có một không hai cùng thế hệ người” hình dung, đây mới là Dương gia Kỳ Lân nhi!

Trong chớp nhoáng này, Dương thị tiểu bối bên trong, trong mắt mọi người tinh mang cùng kích động, đều ảm đạm xuống, bộc lộ không cam lòng, tim đập nhanh.

Thật mạnh.

Dương Tranh, hắn lại tàng sâu như vậy… Đời thứ 5 tông tử chi vị, là hắn.

“Ngụy Trang!”

Dương Cửu Chân đột nhiên mở miệng, mặt lộ vẻ lo lắng.

La Quan nhìn nàng một cái, cười cười, lớn tiếng nói: “Tốt 1 vị Dương thị thiên kiêu tử đệ, Ngụy mỗ hôm nay, mới biết thiên địa bao la, anh tài xuất hiện lớp lớp.”

Câu này, tuyệt đối không phải nói ngoa.

La Quan là thật, có chút kinh đến, cùng là tu kiếm người, hắn mới nhìn phải rõ ràng hơn, cái này Dương Tranh cuồn cuộn kiếm hà, đã gần như tại nói. Nói cách khác, hắn rất có thể đã, tìm tới chính mình con đường, cái này đời đồng hồ lấy khai tông lập phái, khải một đời khơi dòng!

Kiếm đạo xưng tổ người, há lại bình thường? !

Bá ——

Hắn quay người, hướng thọ yến chủ điện chắp tay, “Dương lão tổ, Ngụy mỗ hi vọng trận chiến ngày hôm nay, cũng không thụ ngoại lực can thiệp, mời đáp ứng.”

Dương Tranh đáy mắt, nổ tung một đoàn tinh mang, đưa tay giương kiếm, ánh nắng chiếu rọi phía dưới, sáng rực loá mắt.

Bên tai, như nghe tới “Ầm ầm” sóng biển gào thét, kia là giang hà chi nộ, nhưng tứ ngược thập phương.

“Yên tâm, ngươi ta chi chiến, Dương thị nhất tộc trên dưới, tuyệt sẽ không có người nhúng tay.” Dương Tranh quát khẽ, đôi mắt lạnh lẽo, “Ta đem tự tay, chém xuống các hạ đầu lâu, để làm mạo phạm ta Dương thị đại giới!”

Dương Sơ Thăng cười to, “Tốt, đây mới là ta con cháu họ Dương phong thái, hết thảy như Dương Tranh lời nói, trận chiến này mở ra, sinh tử bất luận.”

Tất cả phàm là, ý đồ khiêu khích Dương gia người, đều đem đụng phải, lãnh khốc vô tình nhất trấn áp.

Hôm nay như thế, ngày ngày như thế.

Tất yếu làm cho tất cả mọi người đều biết, lựa chọn cùng Dương gia là địch, ra sao cùng quyết định sai lầm!

Hoa ——

Mọi người xôn xao, nhưng lại sau đó một khắc trầm mặc

xuống dưới, đôi mắt tối nghĩa ở giữa, như phát giác được Dương gia lão tổ băng lãnh đôi mắt nhìn chăm chú.

Lại nhìn một chút Nguyên Hạ cung vị kia, khuôn mặt non nớt mà thân thể nở nang, hoàn mỹ dụ hoặc mặt ngoài dưới, ẩn giấu đi 7 máu Đại Vũ phu cuồng bạo lực lượng hạ cung chủ.

Trong không khí, cuồn cuộn sóng ngầm, uy nghiêm như sông băng, lại như cự thú răng nhọn, nhưng dễ như trở bàn tay đem vạn vật xé thành vỡ nát.

Trận chiến ngày hôm nay bất kể sinh tử, giết là La Quan, nhưng hắn lại chỉ là 1 con, tương đối xui xẻo “Khỉ con” thôi.

Bị để mà, cảnh cáo, nhắc nhở ví dụ.

Về phần tại sao “Không may” ? Còn cần nhiều lời sao? ! Dương Tranh kiếm, chính là tốt nhất chứng cứ. Không nói đến, Dương Sơ Thăng đối với hắn chí cao khen thưởng, chính là giờ phút này Dương Tranh khí tức bại lộ, có thể làm đại kiếp cảnh sinh lòng bất an, phần này thực lực ai có thể đụng?

Đại kiếp cảnh dưới, có thể xưng vô địch!

Mọi người dư quang bên trong, Hạ Tuyết nhíu nhíu mày, biểu lộ như lộ ra mấy điểm trầm ngưng, nàng thoáng ngồi thẳng thân thể, nhìn về phía ngoài điện chiến trường.

Xem ra vị này hạ cung chủ, cũng cảm nhận được bất an, chỉ là không biết, nàng phải chăng còn dám kế tiếp theo, lấy cường ngạnh thái độ, đối kháng Dương thị lão tổ.

Ông ——

Kiếm minh vang lên, đại chiến bộc phát.

Dương Tranh 1 kiếm rơi, kiếm mang bộc phát như tấm lụa, óng ánh hạo đãng không thể chi thế, trong chốc lát hóa thành 1 đầu hạo đãng kiếm hà.

Thiên thủy đại thần thông!

Từ cái kia bên trong té ngã, liền từ cái kia bên trong đứng lên, đây là Dương gia kiêu ngạo.

Không… Lại hoặc là, là hắn căn bản không thừa nhận, trước đó chiến bại, thê thảm vạn phần Dương Tử Việt, có tư cách đại biểu Dương gia.

Hắn muốn để thế nhân, chân chính thấy rõ ràng, Dương thị thiên thủy cường đại —— hạo đãng đãng, từ thiên khung cửu tiêu mà đến, càn quét thiên địa, hoành ép vạn vật.

Đây là kiếm của hắn, cũng là hắn nói, lấy 1 kiếm, ngự thiên nước, diệt 4 phương, đúc thành vô địch chi thế, lấy phá cảnh đại kiếp!

Tê ——

Hít một hơi lãnh khí âm thanh, từ bát phương vang lên,

không giống với chúng đại kiếp cảnh tu sĩ, thần sắc ngưng trọng thái độ, nó hơn tu sĩ dưới khiếp sợ, cơ hồ trừng bạo con mắt, cũng hoặc đứt đoạn cái cằm.

Thực tế là, biết được Dương Tranh mạnh, nhưng chưa từng nghĩ đến, hắn lại mạnh đến trình độ này. Đối mặt một kiếm này, bọn hắn lại thật sinh ra một phần, trực diện cửu tiêu thiên hà cảm giác, hạo đãng đãng vô cùng vô tận, mang theo vô tận vĩ lực, không phải sức người có thể kháng hoành.

Chỉ có run rẩy, tuyệt vọng.

Kiếm này ra, thắng bại đã điểm!

Trên thực tế, liền ngay cả một đám đại kiếp cảnh tu sĩ, cũng cho rằng như vậy —— Dương Tranh một kiếm này, đại kiếp cảnh dưới, không ai có thể ngăn cản.

Ầm ầm ——

Kiếm thế cuồn cuộn, thiên thủy gào thét, lấy bạo ngược giết chóc tư thái, giáng lâm.

La Quan ngửa đầu nhìn lại, hắn hắc bạch phân minh đôi mắt, trong đó một mảnh yên tĩnh, tóc dài khuấy động bay giương, áo bào đen bay phất phới.

Đưa tay, cầm kiếm, chém ra!

Đây là 1 kiếm, cũng là 4 kiếm, tận tan “Thân lò” “Bạt sơn hà” “Từng ngày nguyệt” “Đãng cửu tiêu” vào trong đó, càng ẩn chứa La Quan, đối cái này vô danh kiếm nói

truyền thừa, càng sâu tầng 1 lĩnh hội, lý giải.

1 kiếm ra, oanh minh cuồn cuộn, ngày này lan thánh tông khói sóng trên núi, liền có trống rỗng ở giữa, lại thêm ra 1 đầu cuồn cuộn kiếm hà.

Lấy kiếm sông, kháng thiên thủy đại thần thông, không một chút né tránh, chỉ có chính diện nghênh địch.

Chỉ bất quá, một từ chín ngày mà đến, mang theo hạo đãng vô tận thần uy, một nghịch thế mà lên, bay thẳng thiên khung cuối cùng, có kình thiên chi thế.

Trong điện quang hỏa thạch, 2 đầu kiếm hà giữa không trung đụng nhau, bên tai một sát na, lâm vào ngắn ngủi yên lặng, nhưng lại sau đó một khắc, bộc phát ra “Ầm ầm” như thiên băng địa liệt, hạo kiếp hàng thế khủng bố tiếng vang. Không gian vặn vẹo, tiếp theo chấn động, thoải mái, nhấc lên từng vòng từng vòng mắt trần có thể thấy xung kích, đánh phía 4 phương 8 hướng.

Ông ——

Từng đạo quang mang, tại gia trên đại điện sáng lên, kia là trời lan thánh tông hộ tông trận pháp, ứng kích trạng thái dưới tự hành phòng ngự, đem song phương chém giết dư ba ngăn lại.

Nhưng kia xung kích thực tế quá mạnh, mạnh đến hộ tông trận pháp màn ánh sáng, đều tóe lên tầng tầng gợn sóng, tựa như là 1 đạo sai lệch mặt kính, chiếu chiếu ra các phương cung điện ở giữa, mọi người kia hoàn toàn vặn vẹo, biến hình khuôn mặt.

Cho nên, hôm nay một kiếm này đối oanh, là ngang tay? Đúng là ngang tay! ! ! ! Tung tận mắt cảm giác, còn cảm thấy không thể tin.

Bá ——

Một nháy mắt, càng nhiều ánh mắt rơi vào La Quan trên thân, như muốn xem thấu hắn gương mặt này, lấy nhìn rõ trong đó chân tướng —— tiểu tử này, đến tột cùng đến từ phương nào! ? !

Đại tộc thiên kiêu, có một không hai cùng thế hệ người… Dương Tranh xứng đáng, cái kia có thể tới đối kiếm, mà bộ lạc hạ phong người, lại như thế nào? Thế đạo này điên rồi sao? Quá khứ tuế nguyệt bên trong, 100,000 năm khó gặp tuyệt thế thiên kiêu, hôm nay lại xuất hiện 2 cái.

Hạ Tuyết thở ra một hơi, ống tay áo dưới nắm đấm buông ra, nàng hướng về sau tựa lưng vào ghế ngồi, ánh mắt nhìn về phía La Quan.

Tên tiểu tử thúi này, thật đúng là giấu được sâu, tuy nói lúc trước phát giác được, vị này tiện nghi biểu đệ khí tức tối nghĩa, thâm trầm.

Nhưng hôm nay biểu hiện, thật đúng là khiến người kinh ngạc!

Dương Sơ Thăng trên mặt, cũng lộ ra một tia che lấp, lại thở ra một hơi, bình tĩnh lại.

Hắn đôi mắt thật sâu, như muốn từ La Quan trên thân, nhìn ra một ít vết tích… Nhưng lại hoàn toàn không phát hiện được, lai lịch của đối phương.

Không có khả năng!

Lặn bên trong, há có long giao? Người này tất có lai lịch! !

Đến tột cùng là ai, dám tại hôm nay, ý đồ đối Dương gia xuất thủ.

Giờ khắc này, Dương Sơ Thăng suy nghĩ phát tán, dần dần đi lệch.

Ầm ầm ——

Giữa không trung, oanh minh không ngớt, chỉ vì kiếm hà đối oanh, giờ phút này vẫn chưa kết thúc.

Một chín ngày mà đến, một nghịch thế ngút trời, thế lực ngang nhau, uy cái 4 phương!

La Quan nói: “Dương Tranh đạo hữu, trận chiến ngày hôm nay liền coi như thế hoà, ngươi ta riêng phần mình dừng tay, như thế nào? ?”

Dương Tranh đích xác mạnh, có thể xưng “Đại tộc thiên kiêu” chi danh, nhưng cũng vẻn vẹn như thế.

Có một không hai cùng thế hệ người, hắn còn chưa xứng… Chí ít, thiên mệnh đại tranh trước mắt, Dương Tranh lại không có thể, đứng hàng trong đó 1 trong.

Cho nên, giết hắn không khó.

Nhưng không có chút nào lợi ích, sẽ chỉ trêu chọc cừu hận giết chóc, nhưng không có tất yếu. La Quan muốn cứu Dương Cửu Chân, lại không muốn nhiễm, phiền toái càng lớn.

Dương Tranh trầm mặc một chút, “Các hạ kiếm, so ta cảm giác bên trong càng mạnh, thậm chí ta còn mơ hồ phát giác, ngươi vẫn có dư lực… Ngụy Trang, các hạ có tư cách, để ta ghi nhớ tên của ngươi.”

“Như vậy, liền để ngươi ta đem hết toàn lực một trận chiến… Có lẽ, hôm nay trảm ngươi, liền có thể giúp ta đánh vỡ, phá cảnh đại kiếp lồng giam!”

Giờ khắc này, Dương Tranh đôi mắt sáng tỏ, trong đó tinh mang phun trào, sáng rực chói mắt.

Hắn, đem La Quan xem như, mình Ma Kiếm thạch.

Trảm khối đá này, nhưng ngưng kiếm đạo đại thế, phá cảnh đại kiếp!

Cho nên, La Quan phải chết.

Dương Tranh cười to, khí tức lại lần nữa tăng vọt, hắn lại một nháy mắt, xé rách Vô Lượng cảnh đỉnh phong hạn chế, chạm đến cái nào đó khu vực.

Không kịp đại kiếp, lại siêu thoát tại vô lượng, liền như chỉ cách, tầng cuối cùng giấy.

Nhưng cái này đã đầy đủ, khiến Dương Tranh bộc phát ra, viễn siêu trước đó thực lực ——

“Ầm ầm” thiên hà gào thét, thiên thủy chấn động càn quét, trong đó lại có lấm ta lấm tấm hiển hiện, liền như thật là 1 đầu, đến từ cửu thiên chi thượng sông lớn, phản chiếu đầy trời tinh thần.

Nó thế, kỳ lực, nó uy, đều nơi này khắc, lại đến tầng lầu.

Kiếm hà trên dưới đối hướng, tạo thành chi thế cân bằng, như vậy mà phá. Cuồn cuộn thiên thủy, cọ rửa mà xuống, muốn lấy vô địch chi thế, đánh giết La Quan.

Cái này, mới là Dương Sơ Thăng vừa rồi, vẫn có thể trấn định nguyên nhân.

Cũng là vị này Dương thị thiên kiêu, chỗ có được thực lực chân chính —— đại kiếp cảnh dưới xưng vô địch, như thế nào nói một chút mà thôi?

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 823 : Thật thiên kiêu, từ phong lưu

Thiên hà phía trên, tinh huy điểm điểm, phản chiếu đầy trời tinh biển, cường thế mà chói mắt. Càng làm cho mọi người kinh ngạc chính là, bọn hắn nhưng vẫn này cũng ảnh bên trong, cảm nhận được rõ ràng tinh thần chi lực.

Là bóng ngược, nhưng cũng không chỉ bóng ngược đơn giản như vậy, giống như đến nhất định trăng sao tán thành, có thể mượn trăng sao chi lực gia trì tự thân.

Lấy thiên thủy, chiếu trăng sao, tận về tự thân kiếm đạo —— cái này Dương Tranh, lại thật đi ra tự thân con đường, coi là thật bất phàm!

Thọ yến chỗ, các phương cung điện ở giữa, kinh hô trận trận, các phương xôn xao.

“Dương thị thiên kiêu, quả thật kinh người!”

“Dùng cái này kiếm, xưng có một không hai cùng thế hệ, danh chí thực quy.”

“Khó trách Dương thái thượng, đối cái này vãn bối coi trọng như thế, hắn thật có tư cách, xứng đáng phần này khen ngợi.”

Đại kiếp cảnh các tu sĩ, nhao nhao tán thưởng, thần sắc ở giữa bộc lộ cảm khái.

Có người kế tục, Dương thị khi hưng a!

Trăng sao chi lực? La Quan đôi mắt ở giữa, lộ ra một tia cổ quái, chợt bình tĩnh lại. Tuy nói bởi vì Huyền Thánh xuất thủ, dẫn đến La Quan quy về “Bình thường”, nhưng hắn giữa mi tâm một điểm Thanh Lương, chỉ là trở nên yên tĩnh lại, nhưng lại không bị xua tan.

Hắn vẫn như cũ có thể cảm giác thiên khung trăng sao, tới tâm thần giao cảm, muốn mượn trăng sao chi lực giết hắn, nói như thế nào đây… Múa búa trước cửa Lỗ Ban, hoặc là quan công đùa nghịch đao?

Đưa tay, 1 kiếm xẹt qua.

“Nay bằng vào ta kiếm, mời trăng sao giáng lâm.”

Kiếm chấp trăng sao.

Dù, trăng sao không thể, chủ động nhúng tay La Quan quanh thân, nhưng hắn vẫn có thể đi Dương Tranh con đường, mượn trăng sao chi lực gia trì. Đây là vốn thuộc về, La Quan tự thân năng lực, cũng không làm trái Huyền Thánh ý chí, thuộc về quy tắc phạm vi bên trong ngầm đồng ý.

Thế là, ánh sao lấp lánh, từ trong hư không sinh ra, rơi vào hạo đãng ngút trời kiếm hà phía trên, liền như quần tinh chen chúc mà đến, qua trong giây lát liền là cái này cuồn cuộn kiếm hà, phủ thêm tầng 1 trăng sao quang huy.

Tại cái kia kiếm sông bên trong, một vòng ánh trăng hiển

hiện, óng ánh sáng trong, chỉ liếc nhìn lại, liền từ đáy lòng bên trong, sinh ra cực lớn kính sợ.

Đây là, trăng sao chi uy nhiếp, cũng đại biểu cho trăng sao tán thành, chiếu cố. Thần dù không thể, lại cho cho La Quan che chở, lại có thể tại quy tắc ngầm đồng ý phạm vi bên trong, giáng lâm trợ giúp lớn nhất.

Thế là, trước mắt một màn, liền trở nên cổ quái ——

Dương Tranh thiên thủy trường hà, phản chiếu đầy trời tinh thần, uy thế tăng vọt trình thế tồi khô lạp hủ, liền muốn nhất cổ tác khí hoành ép. Nhưng tại sau một khắc, La Quan kiếm chỉ thiên khung, lại cũng tại ban ngày ở giữa, triệu hoán trăng sao chi lực giáng lâm. Mà lại xa so Dương Tranh, mượn lấy đến trăng sao chi lực, phải mạnh mẽ hơn nhiều.

Một, chỉ là sáng tắt lấp lóe, tinh biển điểm điểm.

Một, lại là tinh huy vẩy xuống, như khoác ngân hà!

Không thể so sánh nổi, nó uy năng gia trì, càng có khác nhau một trời một vực, cũng liền dẫn đến thiên thủy trường hà hoành ép chi thế, vừa mới bắt đầu liền bị đánh gãy, tiếp theo chấn động, thoải mái, liền như muốn bị lật tung, đánh bại, như vậy vỡ nát.

Mạnh yếu có thể thấy được!

Lấy kiếm sông, đối thiên thủy.

Lấy trăng sao, ép trăng sao.

Giờ khắc này, mọi người chấn kinh, kinh ngạc đồng thời, lại nhịn không được sinh ra, cái nào đó cổ quái suy nghĩ —— hẳn là, cái này Ngụy Trang, chính là trời khắc Dương gia?

Người tu hành, nghịch thiên cải mệnh, đại đạo độc hành. Nhiều không tin "Mệnh số" 2 chữ, nhưng nhìn lấy trước mắt một màn, vẫn sinh ra một loại số mệnh cảm giác.

"Dương Tranh đạo hữu, trận chiến ngày hôm nay, vẫn dùng bình thủ kết thúc, như thế nào?" La Quan mở miệng, giờ phút này hắn rút kiếm mà đứng, gió phát động áo bào đen, tròng mắt đen nhánh như vực sâu, thâm bất khả trắc.

Giữa thiên địa, một mảnh yên lặng.

Đây là La Quan, lần thứ 2 nói ra câu nói này, nhưng không có người cho rằng, hắn là tránh lui, nhát gan, hắn chỉ là, không muốn gây phiền toái… Như coi là thật, hết thảy như Dương Sơ Thăng lời nói, trận chiến này bất kể sinh tử, sợ là Dương Tranh giờ phút này, đã bị trảm dưới kiếm.

Thật thiên kiêu, từ phong lưu, khí tượng rộng lớn, bàng bạc muôn vàn.

Giờ khắc này, mọi người nhìn về phía La Quan ánh mắt, liền toát ra thưởng thức cũng hoặc kính sợ.

"Ngang tay? Không!" Dương Tranh ngẩng đầu, nó trong đôi mắt, một mảnh quyết tuyệt.

Trước đó, mọi người chỗ cảm thụ đến số mệnh cảm giác, hắn cũng sinh ra, thậm chí càng rõ ràng hơn, trực tiếp —— hôm nay, nếu không thể chém tới La Quan, hắn kiếm đạo con đường đoạn tuyệt, lại vô tương lai.

Cùng này so sánh, có chết lại như thế nào? Dương Tranh sẽ không dừng tay, trận chiến này đối với hắn mà nói, không có đường lui!

“Thiên thủy cuồn cuộn, tung hoành hoàn vũ, chiếu chiếu tinh hà, uy cái chư thiên!” Dương Tranh đưa tay, 1 kiếm rơi xuống, “Bằng vào ta chi đạo, tan kiếm này, trảm hàng rào, mở đại đạo con đường!”

“Giết!”

Oanh ——

Thiên thủy sôi trào, sát cơ trùng thiên, nó thế lại lần nữa tăng vọt, không lưu chỗ trống.

Cái gọi là, tìm đường sống trong chỗ chết.

Không thành công, liền thành nhân.

Một kiếm này, hoặc là giết chết La Quan, hoặc là hủy diệt tự thân.

Ma Kiếm thạch?

Không, người này đã trở thành, hắn đại đạo ác mộng, tất yếu chém tới!

Ầm ầm ——

Thiên khung phía dưới, thượng, hạ 2 đầu kiếm hà, điên cuồng trùng sát, oanh kích, kích thích càng cường đại xung kích, thậm chí kinh động, cả tòa trời lan thánh tông chú ý.

Bá ——

Bá ——

Lần lượt từng thân ảnh, xuất hiện ở giữa không trung, hướng nơi đây trông lại, kinh ngạc, kinh ngạc chi hơn, chính là cực lớn chấn động.

Vừa đến, là nghĩ không ra Dương gia, thế mà ẩn tàng như thế 1 vị, có một không hai cùng thế hệ người.

Mà đến, là càng không nghĩ tới, cường đại như thế vô song, có thể xưng đại kiếp cảnh dưới vô địch Dương Tranh, lại tao ngộ đối thủ.

Lại là 1 vị, vô cùng cường đại, đến tận đây khắc vẫn như cũ không thể, nhô ra sâu cạn đối thủ —— cái này, liền phi thường đáng sợ!

Trời lan thánh tông người tới, cùng thọ yến trong đại điện, một đám đại kiếp cảnh tu sĩ, mặt mày trầm ngưng ở giữa, lại có mấy điểm không thể tưởng tượng nổi.

Lúc trước, Dương Tranh từng nói qua, như phát giác La Quan vẫn còn dư lực, sự thật chứng minh hắn cảm giác

đích xác nhạy cảm, chỉ bất quá cái này “Dư lực” 2 chữ, như dùng không quá thỏa đáng. Người này tựa như 1 cái thần bí đại sơn, đặt mình vào tầng mây vụ hải ở giữa, mơ hồ lại nhìn không rõ ràng, mỗi khi Dương Tranh bộc phát ra, thực lực càng mạnh hơn về sau, hắn luôn có thể kịp thời đuổi theo.

Không rơi vào thế hạ phong… Không, nói xác thực hơn, là cực kì khắc chế, duy trì song phương thế cân bằng, mà không phải thống hạ sát thủ. Tựa như dưới mắt, mặc cho Dương Tranh bộc phát, không lưu chỗ trống một kích, thiên thủy trường hà sôi trào, gào thét, lại bị ngăn tại giữa không trung.

Cái này Ngụy Trang, không phải là 1 tôn, đại kiếp cảnh tu sĩ không thành? ! Không, dù là đại kiếp cảnh tu sĩ, đối mặt thời khắc này Dương Tranh, ứng đối bắt đầu cũng sẽ không như thế nhẹ nhõm… Đây quả thực là, đơn phương trấn áp. Cho dù hôm nay, là tận mắt nhìn thấy, mọi người vẫn cảm giác phải không thể tưởng tượng nổi!

Nhưng hết lần này tới lần khác, linh giác cảm giác sẽ không làm bộ —— hắn không phải đại kiếp, thậm chí tại cảnh giới khí tức phương diện, còn chưa kịp Dương Tranh.

Nói cách khác, cái này Ngụy Trang cực khả năng, là 1 vị Vô Lượng cảnh hạ.

Đây mới là, hắn địa phương đáng sợ nhất.

Lấy vô lượng phía dưới, có thể chiến Dương Tranh ——

cái này có lẽ, mới thật sự là tuyệt thế thiên kiêu, chân chính có một không hai cùng thế hệ người!

“Phốc!”

Dương Tranh một ngụm máu tươi phun ra, cái kia thiên khung phía trên, hạo đãng thiên thủy trường hà, trong chốc lát ầm vang vỡ vụn, sụp đổ.

Hắn bại.

Lấy tan nói 1 kiếm, dốc hết tự thân toàn bộ lực lượng, vẫn chưa thể chém vỡ kiếm hà… Không thể giết địch, liền chém tới tự thân.

Hắn kiếm đạo đã vỡ, sắp sụp đoạn, khí tức cả người cực không ổn định, miệng mũi thất khiếu ở giữa, càng có máu tươi tràn ra.

Một màn này, mọi người thần sắc, trở nên phức tạp.

Có người âm thầm mừng thầm, Dương thị thiên kiêu nói băng, liền tương đương ngày sau, bỏ đi 1 tôn đại địch.

Cũng có người tiếc hận, như thế kiếm đạo thiên tư cao tuyệt người, khoáng thế hiếm thấy, lại bị hủy bởi một trận tranh đấu ở giữa, lại vô địch đồ.

“Lão tổ!” Dương Nguyên Thái gầm nhẹ, vị này Dương thị đương đại gia chủ, đại kiếp cảnh tu sĩ, giờ phút này đôi mắt ở giữa sát cơ tung hoành.

Hắn tuy không so hi vọng, con của mình có thể, trở

thành Dương thị người thừa kế. Nhưng Dương Tranh biểu hiện, đã để hắn đem tất cả không cam lòng, phẫn nộ thu hồi, ngược lại đem hắn coi là, không thể nghi ngờ đời thứ năm tông tử.

Nhưng bây giờ, Dương Tranh cũng bị hủy, tựa như Dương Tử Việt đồng dạng, nhưng 2 người này ở giữa phân lượng, lại có khác nhau một trời một vực.

Dương thị, không chỉ là bị hủy đi 1 vị thiên kiêu, càng cùng cấp vẫn lạc, đời thứ năm tông tử!

Dương Sơ Thăng cúi đầu, nhìn về phía miệng mũi thất khiếu chảy máu, thân thể run không ngừng Dương Tranh, hắn đôi mắt đột nhiên sáng lên, lộ ra chờ mong.

Mà rất nhanh, đại điện trong ngoài, một đám đại kiếp cảnh tu sĩ, cũng cảm nhận được, đến từ Dương Tranh khí tức trong người biến hóa.

Chấn kinh, kinh ngạc, từng gương mặt một bên trên, lộ ra không thể tưởng tượng nổi.

“Phá rồi lại lập!”

“Nói băng mà nói ngưng! !”

“Tê —— thiên tư này, coi là thật hiếm thấy trên đời! !”

Từng vị tuyệt cường người, vô ý thức thấp giọng hô, cũng không phải là bọn hắn làm mất thân phận, mà là trước mắt một màn quá mức kinh người. Dương Tranh kiếm, không thể giết chết La Quan, tiếp theo vỡ nát

tương đương tự hủy. Nhưng hắn, lại tại hủy diệt bên trong, minh ngộ càng sâu tầng 1 kiếm đạo , giống như là tự tử vong bên trong trở về, lại lấy được tân sinh.

Đây cơ hồ, là trong truyền thuyết, mới có cố sự.

Ngày hôm nay, bọn hắn ngay tại tận mắt nhìn thấy, 1 cái mới truyền thuyết sinh ra —— Dương Tranh khí tức, đang sôi trào, tăng vọt.

Ầm ầm ——

Kiếm minh gào thét, hạo đãng sôi trào, giữa thiên địa vô tận linh lực, được triệu hoán mà đến, tại đỉnh đầu hắn thiên khung phía trên hội tụ, hóa thành 1 tòa cự đại vòng xoáy, chuyển động bên trong liền như 1 đạo cái phễu, đem hạo đãng vô tận chi lực, rót vào trong cơ thể hắn.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, nguyên thần pháp tướng trùng thiên, Dương Tranh thần sắc bình tĩnh, lau đi khóe miệng máu tươi, hắn biểu lộ hơi xúc động, càng có mấy điểm hoảng hốt.

Nguyên lai, chấp nhất tại kiếm, truy cầu hoàn mỹ… Nó bản thân, lại cũng là sai.

Giữa thiên địa, vốn cũng không tồn tại, hoàn mỹ vô khuyết sự vật, truy đuổi không tồn tại cảnh giới, lại như thế nào có thể tấn thăng?

Hôm nay, hắn kiếm sụp ở thiên địa, xuất hiện khe hở,

nhưng cũng phù hợp vạn vật có thiếu quy tắc. Cho nên mới có thể nhất cử nặng đắp, càng phá vỡ hoành cách tại trước bình cảnh —— hôm nay, hắn nát vô lượng cánh cửa, nhập đại kiếp!

Tại hoàn mỹ bên trong, quanh đi quẩn lại.

Tại không trọn vẹn chỗ, mộng tưởng thành thật.

Quả nhiên, thế sự biến hóa, khó mà phỏng đoán.

Dương Sơ Thăng cười to, hồng quang đầy mặt, “Ha ha ha ha! Tốt, Dương Tranh, không hổ là trời sinh kiếm chủng, ta Dương thị Kỳ Lân nhi, có một không hai cùng thế hệ!”

“Ngươi, không có cô phụ lão phu chờ mong, càng không có thẹn với, gia tộc nhiều năm trước tới nay, đối ngươi đem hết toàn lực tài bồi!”

“Ta Dương Sơ Thăng, lấy Dương thị lão tổ thân phận, vào hôm nay tuyên bố, Dương Tranh vì Dương thị đời thứ năm tông tử, đem gánh vác Dương thị đại kỳ, cùng thiên hạ tranh phong! !”

Hăng hái, âm thanh như phong lôi, “Ầm ầm” quanh quẩn giữa thiên địa.

Trời lan thánh tông bên trong, một đám hiện thân tu sĩ, xa xa chắp tay, “Chúc mừng Dương thái thượng, Dương thị có người kế tục, đại hưng sắp đến.”

Các phương đại điện, mọi người từ trong lúc khiếp sợ

lấy lại tinh thần, cũng nhao nhao chúc mừng, “Chúc mừng Dương thái thượng, chúc mừng Dương Tranh tông tử!”

Đại kiếp cảnh, một bước bước qua, chính là hoàn toàn mới thiên địa, tấn thăng đương thời mạnh nhất.

Dương Tranh cung kính hành lễ, “Đa tạ lão tổ, tôn nhi tất dốc hết toàn lực, chống đỡ ta Dương thị cửa nhà, giương ta Dương thị uy phong! !” Quay người, hắn đôi mắt rơi xuống, thản nhiên nói: “Ngụy Trang đạo hữu, hôm nay Dương mỗ có thể kham phá bình cảnh, kiếm đạo tinh tiến vào, càng một bước bước vào đại kiếp cảnh, còn muốn đa tạ các hạ.”

La Quan nhíu mày lại, chợt bình tĩnh lại, nói: “Như Dương đạo hữu coi là thật, muốn cảm tạ lời của tại hạ, vậy liền tiếp nhận Ngụy mỗ đề nghị… Trận chiến này, dùng bình thủ kết thúc.”

Dương Tranh lắc đầu, mặt lộ vẻ một tia áy náy, “Ta dù phá cảnh, nhưng vẫn có khúc mắc không tiêu tan, chỉ có giết chết Ngụy Trang đạo hữu, mới có thể phải kiếm tâm thông thấu.”

“Cho nên hôm nay, mời đạo hữu chịu chết.”

Ông ——

Kiếm minh lên, kiếm ảnh rơi, một nháy mắt hóa thành thiên thủy cuồn cuộn, bàng bạc vô tận.

La Quan thở dài một hơi, “Quá tam ba bận. Hôm nay kết

quả, không phải Ngụy mỗ mong muốn, thực có chút bất đắc dĩ… Dương Tranh, ngươi đạp ngựa thật sự cho rằng, lão tử là bùn nặn? !”

Đại kiếp cảnh? Không, ngươi nhiều lắm là chính là 1 cái, may mắn phá cảnh người, trời ban linh biển cũng còn không có hút vào thể nội.

3 lần tránh lui, 3 lần giết ta… Vậy liền để lão tử, làm ngươi đại kiếp, nát mộng đẹp của ngươi!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 824 : Biểu tỷ, cứu mạng a

Như thế nào đại kiếp? Này tức đại kiếp!

La Quan một bước đạp xuống, đưa tay kiếm minh trùng thiên, hạo đãng đãng kiếm hà sôi trào, nó khoác che trăng sao chi ảnh, sát na sáng lên.

Liền như, quả nhiên là có, ngàn tỉ tinh thần rơi vào , khiến cho hóa thành 1 đầu chân chính vô tận tinh hà.

Kiếm này, lấy vô danh kiếm nói truyền thừa 4 kiếm làm chủ, tan trăng sao chi lực vào trong đó, tuy không phải La Quan chỗ thực tiễn chi kiếm đạo.

Nhưng uy lực của nó, lại không thể nghi ngờ.

Giờ phút này, kiếm hà oanh minh, gào thét, lại ngạnh sinh sinh ngăn trở, đến từ Dương Tranh 1 kiếm.

Trên mặt hắn, lộ ra một tia kinh ngạc, tán thưởng, “Ngụy đạo hữu, quả nhiên là Dương mỗ, đời này ít thấy cùng thế hệ bên trong tuyệt cường người.”

“Có thể chém giết các hạ vào hôm nay, ta rất vinh hạnh.”

Hắn có chút khom người, lấy đồng hồ tôn kính.

Biểu hiện này, theo La Quan, thực tế buồn nôn cực, ngươi đạp ngựa muốn giết lão tử, còn 1 bộ nho nhã lễ

độ tư thái.

Có ý tứ gì? Chẳng lẽ còn muốn lão tử, đối ngươi lòng mang cảm kích không thành? Sao mà buồn cười, lại là sao mà cuồng vọng, ngạo mạn. .. Bất quá, cái này Dương Tranh bây giờ, cũng là đích xác có, chèo chống hắn ngạo mạn tư cách.

Bởi vì, hắn bây giờ đang đứng ở, thu nạp trời ban linh biển, phát triển đại kiếp cảnh giới quá trình bên trong, mỗi 1 hơi quá khứ, hắn đều trở nên càng mạnh.

Thiên thủy đại thần thông chỗ hội tụ một kiếm này, uy lực cũng đang không ngừng tăng vọt, La Quan có thể chống đỡ nhất thời… Nhưng cũng chú định chỉ là nhất thời mà thôi.

Cho nên, La Quan lại ra 1 kiếm.

Oanh ——

Kiếm hà mãnh liệt, nó bạo ngược, trùng thiên chi thế, càng lại độ tăng lên.

Chỉ vì, một kiếm này đồng dạng đến từ, vô danh kiếm nói truyền thừa, tuy là không trọn vẹn kiếm thức, không cách nào cùng 4 kiếm dung hợp, nhưng lẫn nhau đồng nguyên khí cơ dẫn dắt, vẫn có thể đưa đến lớn mạnh kiếm thế, uy lực càng thượng tầng lâu hiệu quả.

Kiếm này bình ra, trảm âm dương!

Theo La Quan tu vi tăng lên, nhất là thần hồn cửu khúc,

thắp sáng thứ tám về sau, hắn linh giác thanh minh, thông thấu, đối với thiên địa đạo uẩn chi lưu chuyển càng phát ra rõ ràng.

Đồng thời, cũng càng có thể cảm nhận được, vô danh kiếm quyết truyền thừa, ẩn chứa kinh người uy năng —— không chỉ có là, La Quan thường ngày đối địch, nhất thường sử dụng 4 kiếm về 1, trảm âm dương (chém thẳng xuân thu) cũng ở trong đó.

Kiếm này, có thể trảm âm dương khí cơ, đảo loạn thiên tượng cảm giác, sát sinh không lưu nhân quả. Nhưng đây cũng không phải là, trảm âm dương chỗ có được, toàn bộ uy năng.

La Quan hôm nay xuất kiếm, chỗ khu động chính là tiến thêm một bước, cũng hoặc nói dứt bỏ tối tăm không biết can thiệp, chỉ hơn thuần túy kiếm đạo sát phạt lực lượng.

Hồn phách người, âm.

Thể phách người, dương.

Trảm âm dương 2 lực, có thể diệt hồn phách, nhưng đoạn sinh cơ.

Dương Tranh bỗng dưng trừng lớn mắt, hắn cảm nhận được một phần, mãnh liệt đến cực điểm uy hiếp, phá cảnh đại kiếp sau đoạt được nhạy cảm linh giác, giờ phút này điên cuồng thét lên, cảnh cáo.

Nhưng không đợi hắn làm ra phản ứng, liền cảm giác mi

tâm đau xót, tiếp theo trước mắt ánh mắt, đột nhiên trở nên mơ hồ xuống dưới, tựa như là bị trùm bên trên, tầng 1 thật dày miếng vải đen.

“Ta chết rồi?” Ý thức tiêu tán nháy mắt, Dương Tranh rốt cục ý thức được điểm này, hắn liều mạng muốn giãy dụa, cũng đã không cảm giác được thân thể tồn tại.

Vị này Dương thị thiên kiêu, kiếm đạo tư chất kinh diễm tuyệt luân, tự phá diệt bên trong quật khởi, cuối cùng phá cảnh đại kiếp một đời mới tuyệt cường người.

Giấu trong lòng vô tận phẫn nộ, không cam lòng, chết đi như thế.

Phát hiện trước nhất không đúng, là Dương Sơ Thăng, hắn nhìn về phía Dương Tranh đôi mắt, đột nhiên trừng lớn.

Sau một khắc, thiên thủy đại thần thông ầm vang vỡ nát, hóa thành đầy trời mất khống chế lực lượng, đánh phía 4 phương 8 hướng.

Cùng lúc đó, cái kia thiên khung phía trên hội tụ, không ngừng rót vào Dương Tranh thể nội trời ban linh biển, cũng đột nhiên đình chỉ xoay tròn.

Cảm giác, nó tựa hồ cứng đờ mấy hơi, có chút bị tình huống dưới mắt, làm cho mộng rơi —— đại khái là chưa từng gặp qua, cùng loại loại này tại tấn thăng quá trình bên trong, phá cảnh người đột nhiên chết rơi sự tình.

Sau đó, trời ban linh biển vỡ ra, “Ầm ầm” lôi đình gào

thét, trên bầu trời vang lên, cuồng phong kêu khóc ở giữa, mưa như trút nước mà rơi, bao trùm cả tòa khói sóng núi.

Mỗi một giọt trong nước mưa, đều ẩn chứa linh lực kinh người, nó nồng độ, phẩm chất cao tuyệt, dù là đối Vô Lượng cảnh tu sĩ mà nói, đều là hiếm có bổ dưỡng.

Nhưng hôm nay, lại không người lo lắng điểm này, vô số hai tròng mắt trừng lớn, gắt gao nhìn chằm chằm mưa kia màn bên trong, ngang nhiên mà đứng áo bào đen thân ảnh, đối phương anh tuấn khuôn mặt, bây giờ tại tầng tầng màn mưa, cùng hơi nước che lấp lại, lộ ra mơ hồ không rõ.

Kia đen nhánh, thâm thúy, một mảnh yên tĩnh đôi mắt, lại khiến đại kiếp cảnh tu sĩ, đều từ bản năng ở giữa sinh ra cực lớn bất an.

Bành ——

Dương Tranh thi thể, ầm vang ngã xuống đất.

Từ mặt ngoài nhìn, không có bất kỳ cái gì vết thương, nhưng hắn hồn phách tán loạn, huyết nhục sinh cơ đoạn tuyệt, đã là triệt triệt để để đều chết hết.

Dương thị đời thứ 5 tông tử, tân tấn đại kiếp cảnh tu sĩ, cứ như vậy tại vạn chúng nhìn trừng trừng dưới, bị người 1 kiếm trảm hình thần câu diệt.

Mà ra tay người, thậm chí chỉ là 1 vị, Vô Lượng cảnh dưới tu sĩ… Mà lại, từng 3 lần nhượng bộ, 3 lần cho ra

ngang tay lựa chọn… Cái này thật đúng là, là hoang đường vô lý, mà khiến người khó có thể tin! !

Nhưng cái này, chính là sự thật.

Hoàn toàn tĩnh mịch bên trong, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, khí tức cuồng bạo phóng lên tận trời, nó là cường đại như thế, bạo ngược, một nháy mắt tung bay đại điện, xé rách đầy trời mưa gió.

Dương Sơ Thăng sắc mặt tái xanh, trong mắt lộ ra, thật sâu bi thống cùng mờ mịt, tiếp theo lại chuyển hóa thành vô tận uy nghiêm sát ý.

“Ngươi, đến tột cùng là ai? ?” Giờ phút này, hắn hỏi ra nơi đây, tất cả mọi người tu sĩ trong lòng, một mực bồi hồi, hoành đưa vấn đề.

La Quan kêu lên một tiếng đau đớn, sắc mặt trắng nhợt, nhưng hắn lưng eo vẫn như cũ thẳng tắp, bình tĩnh chắp tay, “Tại hạ, Thủy Vân đảo Thanh Lâm tông đệ tử, Ngụy Trang.”

Dương Sơ Thăng đôi mắt ở giữa, che lấp bốc lên, “Một cơ hội cuối cùng, nói ra ngươi thân phận thật sự, cùng người chủ sử sau màn… Nếu không hôm nay, lão phu lấy Dương thị lão tổ danh nghĩa cam đoan, ngươi nhất định sẽ chết.”

La Quan giữa bộ ngực, nhịp tim như kinh lôi, thầm mắng lão bất tử này, thật đúng là khủng bố a. Đây chính là, đại kiếp cảnh đỉnh phong? Lại hoặc là, là viên mãn chi cảnh? ! Tới so sánh, mới vào này cảnh Dương Tranh,

quả thực chính là một đầu vô hại cừu non.

“Vãn bối không biết, Dương thái thượng lời ấy ý gì?”

Điểm này, La Quan vẫn chưa nói dối, bởi vì căn bản cũng không có, cái gọi là chủ sử sau màn. Nhưng hắn đồng dạng rõ ràng, câu trả lời này tất nhiên sẽ, đem Dương Sơ Thăng triệt để chọc giận.

Hô ——

La Quan thở ra một hơi, dư quang quét về phía nơi nào đó, cho nên ta thân yêu biểu tỷ, ngài nhìn lâu như vậy hí, cũng nên xuất thủ đi?

Sau một khắc, hắn đôi mắt hơi trừng, biểu lộ ở giữa xuất hiện một tia cứng đờ… Người đâu? Vừa rồi, còn tại xem trò vui Hạ Tuyết, lúc này cũng không biết tung tích.

Xong đời! !

Biểu tỷ, ngươi ở đâu? Đệ đệ cần ngươi, ngươi mau ra đây đi, chúng ta đừng đùa.

“Muốn chết! !” Gầm thét như kinh lôi, bỗng dưng nổ tung.

Dương Nguyên Thái đôi mắt bạo ngược, sát cơ trùng thiên, “Hôm nay, bản tọa liền đưa ngươi rút hồn luyện phách, cũng phải nhìn là ai, dám tính toán ta Dương gia!”

Oanh ——

Bước ra một bước, đưa tay vồ xuống.

Hắn tuy chỉ là đại kiếp bên trong kỳ tu vi, nhưng cũng tuyệt không phải La Quan có thể chống đỡ, giờ phút này hạo đãng thiên địa linh lực hội tụ, hóa thành khủng bố đại thủ, nó toàn thân đen nhánh, mặt ngoài hiển hiện lân giáp vết tích, như một loại nào đó cự thú lợi trảo, phóng xuất ra khủng bố áp chế.

Như núi biển tề tụ, trấn áp mà đến!

La Quan cắn răng, giương kiếm đang muốn liều mạng lúc, dư quang bên trong đột nhiên xuất hiện một thân ảnh, tấm kia mang theo non nớt khuôn mặt, cùng nở nang mông eo đường cong, giờ phút này hắn thấy, quả thực hoàn mỹ cực.

Hắn thở sâu, rống to, “Biểu tỷ, cứu mạng a!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 825 : Biểu tỷ cùng biểu đệ

Một tiếng vang thật lớn, như kinh lôi nổ tung, chụp vào La Quan đen nhánh lợi trảo, ầm vang nổ nát vụn.

Hạ Tuyết chầm chậm thu quyền, gió táp phát động váy dài, càng phát ra phác hoạ ra, quanh thân động lòng người đường cong.

Đại kiếp cảnh giao thủ, chỗ sinh ra dư ba, như kinh đào hải lãng càn quét, phóng tới 4 phương 8 hướng.

Trời lan thánh tông hộ tông đại trận, bị triệt để kích hoạt, tia sáng chói mắt 4 phía hiện lên lúc, càng truyền ra còi báo động chói tai.

Đại kiếp chi lực, cường địch xâm lấn!

Không người dám can đảm khinh thường.

Bá ——

Bá ——

Càng nhiều thân ảnh, xuất hiện giữa không trung, đều đôi mắt ngưng trọng, hướng cái này khói sóng trên núi một góc trông lại. Về phần nơi đây, các trong cung điện, chúc thọ mà đến bát phương tân khách, giờ phút này đều trợn to tròng mắt, 1 bộ không khỏi kinh hãi bộ dáng.

Cho nên, đây coi như là không đánh đã khai? Tê! Cái này Nguyên Hạ cung tân nhiệm cung chủ, là chuẩn bị, cùng Dương gia triệt để quyết liệt không thành?

“Hạ cung chủ, ngươi cử động lần này ý gì?” Dương Nguyên Thái gầm thét.

Hạ Tuyết nhíu mày, trương này mang theo non nớt, thanh thuần động lòng người khuôn mặt, mang theo quá mạnh mê hoặc tính, đến mức mọi người đáy lòng, vô ý thức sinh ra một tia bất mãn —— nàng bất quá chỉ là, cản ngươi một chút mà thôi, về phần rống lớn tiếng như vậy sao? Hù đến người ta làm sao bây giờ!

Đương nhiên, cái này buồn cười suy nghĩ, chỉ là một cái thoáng tức thì, giờ phút này Hạ Tuyết quanh thân khủng bố khí huyết phun trào, liền như cự thú viễn cổ giáng lâm. Đây là là đủ, cùng đại kiếp cảnh tranh phong lực lượng kinh khủng, chỉ cần một ngón tay, liền có thể tuỳ tiện nghiền nát một ngọn núi.

Nàng nhìn về phía Dương Nguyên Thái, thần sắc nhàn nhạt: “Dương gia chủ, không có nghe rõ sao?” Nàng đưa tay, điểm một cái mình, lại chỉ hướng La Quan, “Ta là hắn biểu tỷ, hắn là ta biểu đệ.”

La Quan mãnh gật đầu, “Đúng đúng đúng, đúng đúng đúng!” Hắn vẻ mặt tươi cười, thân cận mà nóng bỏng, “Biểu tỷ, ngươi vừa rồi đi đâu rồi? Ta kém chút bị hù chết.”

Hù chết? Hạ Tuyết đè xuống, mắt trợn trắng xúc động, tên tiểu tử thối nhà ngươi vì những nữ nhân khác, giận

dữ đại náo Dương gia thọ yến. Phế 1 cái, giết 1 cái, ngay cả Dương thị tông tử đều gãy tại trong tay ngươi, hiện tại nói với ta cái này? Chính ngươi không đỏ mặt sao? !

La Quan không đỏ mặt, đón Hạ Tuyết khinh bỉ, ánh mắt lạnh lẽo, hắn tiếu dung không thay đổi, tâm lý chỉ là một cái suy nghĩ —— vô luận như thế nào, cái này đùi, nhất định phải ôm chặt!

Mà liền tại, “Tỷ đệ” 2 cái mắt đi mày lại lúc, thọ yến các phương tu sĩ, lâm vào thật sâu trầm mặc.

Biểu tỷ… Biểu đệ… Còn cần nhiều lời sao? Thực chùy!

Cái này Ngụy Trang, quả nhiên là phụng Nguyên Hạ cung chi mệnh, đến đây Dương gia lão tổ thọ yến, nhưng vì cái gì? Chẳng lẽ là đoán ra, Dương gia sẽ không thực hiện hứa hẹn, mới tiên hạ thủ vi cường? ! Nguyên Hạ cung trên dưới, mạnh như vậy sao? Thật không sợ Dương gia trở mặt?

Phải biết, nơi này chính là khói sóng núi, là trời lan thánh tông sơn môn, mà Dương thị lão tổ Dương Sơ Thăng, vì thánh tông thái thượng trưởng lão, bài diện cấp nhân vật. Dù là đại kiếp tu sĩ, tại cái này bên trong, cũng muốn cẩn thận thu liễm khí diễm, tuyệt không dám tùy ý làm bậy.

Bạch Kính trưởng lão khóc không ra nước mắt, rất muốn hét lớn một tiếng, chư vị địch hóa đạo bạn nhóm, không phải như vậy, căn bản cũng không phải là dạng này a… Biểu đệ? Cung chủ ở đâu ra biểu đệ? ! Cái này đạp

ngựa tin tức kém, đánh lão phu 1 trở tay không kịp a.

Còn cái gì “Dương gia vấn đề nội bộ, bản cung sao lại nhúng tay”, cung chủ a cung chủ, ngài diễn kỹ như thế tinh xảo sao? !

Dương Nguyên Thái đáy mắt, hung quang lấp lóe bên trong, lại có tinh mang nổ tung. Nhi tử bị phế, tông tử bị giết, cái này đã thành sự thật, đã không thể vãn hồi, cũng chỉ có thể làm ra, có lợi nhất tại Dương gia lựa chọn.

“Hạ cung chủ, nhà ta lão tổ thân là Nguyên Hạ cung khách khanh trưởng lão, nhiều năm qua tận hết chức vụ, giữ gìn Nguyên Hạ cung thế lực khắp nơi, sản nghiệp, ngươi chính là dạng này hồi báo sao? Chuyện hôm nay, hạ cung chủ nhất định phải, cho ta từ trên xuống dưới nhà họ Dương một lời giải thích!”

Vô luận như thế nào, cái này bồn nước bẩn nhất định phải tưới đến, Nguyên Hạ cung trên đầu.

“Giải thích?” Hạ Tuyết thần sắc bình tĩnh, đôi mắt ở giữa, lại lộ ra băng hàn, “Con cháu họ Dương, Dương Tử Việt bị phế một chuyện, khi không cần nhiều lời.”

“Về phần Dương Tranh cái chết… Trận chiến này, là Dương thị lão tổ đáp ứng, càng chính mồm hơn hứa hẹn bất kể sinh tử, nhưng hay không?”

“Nhà ta biểu đệ, tâm tính đôn hậu thuần lương, thân là tuyệt đại thiên kiêu, có có một không hai đương đại chi thực lực, 3 lần chủ động cầu hoà, để tránh phá hư

Nguyên Hạ cung cùng Dương gia chi thân cận, kết quả lại như thế nào? Ngươi Dương thị tông tử, hết lần này đến lần khác thống hạ sát thủ, hẳn là nhà ta biểu đệ, liền không cho phép phản kháng, chỉ có thể vươn cổ liền giết? !”

Nàng một bước tiến lên, “Oanh” một tiếng khí huyết bộc phát, 7 máu vũ phu áp lực, trong thoáng chốc mọi người chỉ cảm thấy, đầu đội bầu trời trở nên u ám xuống dưới, hình như có cự thú cúi đầu, há mồm lộ ra khủng bố răng nanh, lợi trảo treo cao như muốn xé nát vạn vật.

“Sinh tử bất kể phía trước, nhượng bộ 3 lần ở phía sau… Mà bây giờ, Dương gia chủ ngươi lại, muốn đối nhà ta biểu đệ hạ thủ, là xem thường ta Hạ Tuyết sao? Việc này, đến lượt ngươi cho ta Nguyên Hạ cung, một lời giải thích!”

Kim ngọc thanh âm, lạnh thấu xương lọt vào tai, liền có vô tận kiềm chế, bàng hoàng, từ đáy lòng tuôn ra. Mạnh như Dương Nguyên Thái, đại kiếp cảnh trung kỳ tu vi, cũng cảm giác tim đập nhanh, bất an, vô ý thức lui ra phía sau một bước. Mà cái này vừa lui, liền rơi hạ phong, càng lộ vẻ chột dạ, chật vật.

Các phương quý khách, gia đại kiếp cảnh tu sĩ, thấy này trong lòng nhất sái, đối vị này đương nhiệm Dương thị gia chủ, nhiều mấy điểm khinh thị.

Thực lực không bằng người, đạo lý cũng không bằng người, sao không thừa cơ hung hãn trở mặt, có Dương thị lão tổ tọa trấn, càng có trời lan thánh tông trấn áp, Nguyên Hạ cung còn có thể nhấc lên sóng gió? Hết lần

này tới lần khác, lại làm ra như vậy, không quả quyết quyết định, quả thực khiến người thất vọng.

Cái này thất vọng, là thật.

Dù sao, như hôm nay Dương thị xuất thủ, trời lan thánh tông tất sẽ không ngồi nhìn, như vậy bọn hắn liền có thể ngồi mát ăn bát vàng, miễn đi một lần đại phiền toái.

“Nguyên thái, không thể đối hạ cung chủ vô lễ.” Dương Sơ Thăng đột nhiên mở miệng, hắn biểu lộ bình tĩnh, đôi mắt càng là không dậy nổi gợn sóng, như trong núi giếng cạn, trầm mặc kiềm chế.

Nhìn thoáng qua La Quan, lại nhìn về phía Hạ Tuyết, chậm rãi nói: “Nguyên Hạ cung, hướng lấy võ đạo làm căn cơ, các đời cung chủ đều thờ phụng thực lực, cường giả vi tôn, cực ít có khẩu tài ưu dị người, hạ cung chủ chi ngôn từ, quả thực khiến lão phu xấu hổ, hổ thẹn.”

“Trận chiến này, là Dương gia khởi xướng, lão phu đã nói sinh tử bất kể, vậy liền sẽ không truy cứu, Ngụy Trang tiểu hữu xin cứ tự nhiên chính là.”

“Bất quá, trời cao nước rộng, hôm nay Dương thị thiên kiêu, liên tiếp hao tổn tại Ngụy Trang tiểu hữu chi thủ, việc này ngày sau nên có so đo.”

Câu đầu tiên, là tỏ thái độ, ngươi Hạ Tuyết giảng đạo lý là đúng, nhưng ta đối với ngươi rất bất mãn.

Đây là nhạc dạo.

Câu thứ hai, đồng hồ ý chí, ta Dương gia thua nổi, dù là tông tử bị hố, cũng sẽ hết lòng tuân thủ hứa hẹn.

Nhưng hôm nay để ngươi đi, cũng không đại biểu cho, sự tình như vậy kết thúc.

Ván thứ ba, là tổng kết —— Dương thị thiên kiêu bị phế, tông tử bị giết, là sóng gió lớn, là biến cố lớn, nhưng thì tính sao?

Lão phu tại, thì Dương thị căn cơ vẫn còn, ngươi ta sơn thủy lưu chuyển, chờ xem!

La Quan âm thầm nhếch miệng, tự nhiên cảm nhận được, cái này Dương gia con rùa già bình tĩnh ngữ khí dưới, ẩn tàng lấy băng lãnh sát cơ.

Ai, quanh đi quẩn lại, hay là đạp mịa, tới mức độ này… Thật sự là chút xui xẻo a.

Duy nhất đáng giá an ủi là, Hạ Tuyết chân, không chỉ có lại bạch lại dài còn rất là tráng kiện, tạm thời đủ để cho hắn che chở.

Về phần về sau… Việc đã đến nước này, chẳng lẽ còn có thể bị hù chết không thành? ! Cút mẹ mày đi, thích thế nào địa, học biểu tỷ ta một câu —— không giết ngươi, chẳng lẽ muốn lão tử vươn cổ liền giết? Ngươi tại nghĩ cái rắm ăn!

Trong lòng quyết tâm, La Quan mặt ngoài, lại là phong khinh vân đạm, một mặt thong dong, mỉm cười chắp tay,

“Dương thái thượng khoan dung rộng lượng, vãn bối khâm phục vạn điểm.”

Cái này đạp ngựa, là làm mặt trào phúng? !

Mọi người trừng lớn mắt, nhìn về phía La Quan ánh mắt, lộ ra chấn kinh, kinh ngạc, nghĩ thầm cái này Ngụy Trang thật sự là to gan lớn mật.

Dương Sơ Thăng lại nhìn hắn một cái, đôi mắt thật sâu, lặng im không nói. Là phong độ, là thượng vị giả thận trọng, càng là một loại im ắng hờ hững —— người sắp chết, một chút sủa sủa khuyển minh, cần gì để ý? !

Hạ Tuyết gật đầu, nói: “Hôm nay một chút phong ba, quấy nhiễu khách khanh trưởng lão thọ yến, bản cung rất cảm giác bất an, cái này liền dẫn Ngụy Trang rời đi, để tránh quấy rầy chư vị nhã hứng.”

Dứt lời, nhìn hắn một cái, “Biểu đệ, chúng ta đi thôi.”

Cái nhìn này, thấy La Quan trán xiết chặt, trong lòng không chắc, gượng cười 2 tiếng, “Đi, đi, hết thảy đều nghe biểu tỷ.”

Hạ Tuyết nghe vậy, lại nhìn hắn một cái, đôi mắt giống như cười mà không phải cười, trong đó lãnh quang lưu chuyển.

Cẩu vật, đây là quyết tâm, muốn vu oan giá họa cho nàng.

Bất quá, xuất thủ đều xuất thủ, nàng cũng không quan

tâm những này, đang muốn quay người lúc, bước chân dừng một chút, “Cứ như vậy đi? ?”

Theo nàng ánh mắt nhìn lại, La Quan nhìn thấy Dương Cửu Chân, nữ nhân này tái nhợt trên mặt, giờ phút này biểu lộ kỳ quái, như vừa mừng vừa sợ, lại như một mảnh thoải mái, giải thoát.

Đón La Quan ánh mắt, nàng nhoẻn miệng cười, bây giờ trạng thái hư nhược dưới, phần này nụ cười xán lạn, lại phá lệ động lòng người.

Đáng tiếc, xinh đẹp như vậy nét mặt tươi cười, lại không đạt được quá nhiều, đến từ La Quan đáp lại.

Nữ nhân này, quả thực chính là phiền phức tinh, nếu như không phải là bởi vì nàng, thế cục sao lại đến tận đây? ? Chạy tới nghĩ biện pháp, cùng người chắp nối, kết quả làm thành huyết cừu tử địch, cũng là đạp ngựa say!

Bất quá, Dương Cửu Chân hắn có thể không quan tâm, Hạ Tuyết thái độ, lại phi thường mấu chốt. Nhất là, hôm nay tất cả mọi người cho rằng, là hắn La Quan “Thấy sắc khởi ý”, vì Dương Cửu Chân xung quan giận dữ náo thọ yến. Đến cuối cùng, đầu voi đuôi chuột, không khỏi cũng quá kỳ quái.

“Ây… Biểu tỷ ý tứ, là mang theo nàng, cùng đi?” La Quan gãi gãi đầu.

Hạ Tuyết thần sắc nhàn nhạt, “Ta không nói, chính ngươi cân nhắc.”

Còn cân nhắc trái trứng trứng, ngươi 1 bộ nhìn cặn bã nam ánh mắt, ai chịu nổi? Nhưng ta cùng này nương môn, thật không có quan hệ a!

La Quan càng nghĩ, gạt ra tiếu dung, “Cửu Chân tiểu thư, ngươi nguyện ý theo chúng ta đi sao?”

Dương Cửu Chân khẽ giật mình, như ngây người, sau một khắc nàng vui đến phát khóc, liều mạng gật đầu.

Mẹ nó…

Cao lãnh đâu, trước đó xa lánh đâu, cự tuyệt ta nhúng tay thái độ đâu? ? Kế tiếp theo lấy ra a, ngươi làm sao liền đáp ứng rồi? !

Dương Nguyên Thái gầm thét, “Nghiệt nữ, ngươi chẳng lẽ còn dám rời tông quên tổ? ? Lăn trở lại cho ta!” Hắn quay người, sắc mặt tái xanh, “Hạ cung chủ, ta Dương thị con cái, cũng không nhọc đến ngươi Nguyên Hạ cung hao tâm tổn trí.”

Hạ Tuyết thản nhiên nói: “Không phải ta Nguyên Hạ cung người, bản cung đương nhiên sẽ không quản.”

Cái này đã, là chỉ rõ thật sao?

La Quan cắn răng, lớn tiếng nói: “Dương Cửu Chân, là nữ nhân của ta!”

Một câu, đầy đình đều tĩnh.

Dương Cửu Chân một nháy mắt, mặt đỏ lên, nhưng nàng lại chưa phản bác, ngược lại cúi đầu xuống, 1 bộ xấu hổ bộ dáng.

Hạ Tuyết ánh mắt bên trong, lộ ra 1 bộ quả là thế, tiểu tử ngươi thật sự là cặn bã ý tứ.

La Quan: …

Ta đạp ngựa thật sự là, phục các ngươi những nữ nhân này.

Dương Sơ Thăng đáy mắt, hiện lên một vòng tối nghĩa, trầm giọng nói: “Để bọn hắn đi.”

Cuồn cuộn phong ba, đến tận đây mà kết thúc.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 826 : Ở chung

Dương thị thọ yến một nhóm, sôi trào giương dương qua về sau, cuối cùng rơi vào một chỗ gà dưới lông trận.

Khi biển cả bên ngoài chi một mạch đệ tử, dẫn tới xe ngựa về sau, La Quan trông mong, đi theo sau Hạ Tuyết.

Nàng quay đầu, thần sắc nhàn nhạt quét tới một chút, “Hừ, lên đây đi.”

“Ai, tốt!” Thái độ cái gì không trọng yếu, dưới mắt còn tại trời lan thánh tông phạm vi, La Quan cảm thấy đùi phải ôm chặt.

Dương Cửu Chân nhìn về phía 2 người bóng lưng, đôi mắt lấp lóe, leo lên một chiếc xe ngựa khác.

Xe ngựa kéo động, hướng ngoại lái rời.

Hạ Tuyết dựa vào giường êm, thản nhiên nói: “Yên tâm, Dương Sơ Thăng vừa rồi đã chưa động thủ, hôm nay liền sẽ không lại có biến cố.”

“Hô ——” La Quan lau lau cái trán, “Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi, có biểu tỷ câu nói này, ta liền có thể yên tâm.”

Bây giờ 2 người một mình, Hạ Tuyết không cần lại che lấp, chân chính nỗi lòng, nàng trợn mắt trừng một cái, “Được rồi, ít tại cái này giả vờ giả vịt, trước ngươi lá gan không phải rất lớn, phế 1 cái giết 1 cái, còn làm mặt

khiêu khích Dương Sơ Thăng, này sẽ nghĩ mà sợ cái gì?”

La Quan “Hắc hắc” cười một tiếng, “Ta lúc đó, cũng là không có cách, hắn lão Dương nhà khinh người quá đáng, ta cũng không thể đọa biểu tỷ tên tuổi.”

“Khục! Đây đều là gượng chống, gượng chống mà thôi, ngươi nhìn ta chân đều run.”

Hạ Tuyết cười lạnh, “Run không run, ta không biết, nhưng có mấy lời phải hỏi ngươi, nếu như dám nói hươu nói vượn, liền đem ngươi chân đánh gãy.” Nàng đôi mắt ở giữa, lãnh quang lưu chuyển, “Nói, ngươi có phải hay không đã sớm, biết thân phận của ta? !”

La Quan gật đầu, “Vâng.” Hắn cười khổ, “Biểu tỷ tuệ nhãn, tiểu đệ sao dám giấu diếm nữa? Kỳ thật ta cùng biểu tỷ, tại Tinh Nguyệt minh trên thuyền lớn lúc, liền đã thấy qua… Về sau, cũng đích thật là ôm lấy một ít mục đích cùng biểu tỷ thân cận, còn xin chớ trách.”

Hạ Tuyết mặt không biểu tình, “Quả là thế.” Thoảng qua dừng lại, “Ta Nguyên Hạ cung bí pháp, thay đổi thân hình dung mạo che lấp khí tức, đều là huyền diệu thủ đoạn, ngươi là như thế nào phát hiện?”

La Quan nói: “Là Tang Tang, nàng trời sinh cảm giác nhạy cảm, lúc này mới may mắn nhìn thấu biểu tỷ thân phận, nhưng ta cam đoan, đây hết thảy đều là trùng hợp, tiểu đệ nhiều nhất là thuận thế mà làm, tuyệt không phải cố ý an bài.”

Đây là trọng điểm, phải nói rõ ràng.

Hạ Tuyết "Hừ" một tiếng, hướng về sau khẽ nghiêng, trong mắt lãnh quang hơi tán, "Là nàng a… Tính ngươi tiểu tử trung thực, về sau còn dám vung oan ức, nhìn không đánh gãy chân của ngươi!"

La Quan sững sờ, sự tình cái này liền bỏ qua rồi? Không chỉ có lúc trước giấu diếm mọi việc, càng bao quát hôm nay Dương gia xung đột, lập tức đại hỉ, "Biểu tỷ ý chí rộng lớn, người mỹ tâm thiện, tiểu đệ đối ngươi kính ngưỡng, như nước sông cuồn cuộn…"

"Còn dám nhìn loạn, đào ngươi tròng mắt!" Hạ Tuyết cười lạnh một tiếng.

Ách…

La Quan quả quyết cúi đầu, ám đạo đây thật là hiểu lầm, cho ta 10 cái lá gan, cũng không dám đi đùa giỡn, 1 vị 7 máu nữ vũ phu. Thực tế là, ngài cái này ý chí, đích xác rộng lớn rất, đây không phải nói nói, liền không nhịn được nhìn thoáng qua.

Hạ Tuyết nhìn chằm chằm La Quan, lại là cười lạnh một tiếng, "Đừng làm ra một bộ, ngoan ngoãn nghe lời bộ dáng, ngươi Ngụy Trang bao nhiêu lợi hại? Hôm nay thần uy hiển thị rõ, đại náo Dương gia thọ yến, ngụy đại kiếm tiên chi danh rất nhanh liền đem tên giương Tứ Hải, cho dù là ta, cũng không cần xem ở mắt bên trong, muốn thế nào được thế nấy."

Cái này đạp ngựa lại thế nào rồi? Ta không có đắc tội đi,

coi như ngươi là Nguyên Hạ cung cung chủ, bắp đùi của ta, cũng không thể như thế cố tình gây sự, cho ngươi mặt mũi đúng không? !

“Biểu tỷ, ta sai, nhưng tiểu đệ ngu dốt, hiện tại còn chưa tự biết, còn xin biểu tỷ đề điểm một hai, ta tuyệt đối đổi!”

La Quan lớn tiếng mở miệng, một mặt chân thành.

Hạ Tuyết thản nhiên nói: “Đừng, ta cũng không có lợi hại như vậy, lúc trước hảo tâm đề cập với ngươi, liên quan tới trong tu hành kiêng kị, nhưng bây giờ nhìn, ngươi ngụy đại kiếm tiên là chút điểm không có để ở trong lòng.”

Hiểu, nguyên lai là vì việc này.

Này!

Nữ nhân, chính là phiền phức, ngươi quan tâm ta cứ việc nói thẳng a? Còn quay tới quay lui, cũng không chê phiền phức.

Chính là mạnh miệng, ngạo kiều chứ sao.

La Quan âm thầm bĩu môi, vội vàng nói: “Biểu tỷ dặn dò, tiểu đệ một khắc không dám quên mất, huống chi việc quan hệ đại đạo tu hành, sao dám chủ quan.”

“Về phần tình trạng của ta, là có khác gặp gỡ, tu vi dù đột bay mãnh tiến vào, lại sẽ không lưu lại tai hoạ ngầm, mời biểu tỷ yên tâm.”

Hạ Tuyết nhíu mày, nàng có thể cảm thấy được, La Quan lúc trước cảnh giới, như lâm vào vũng bùn bên trong, giãy dụa tiến lên khốn đốn không chịu nổi. Tình huống tương tự, nàng trước kia cũng đã gặp qua, đây là đại đạo ma luyện, cần bằng vào tự thân góp nhặt, mới có thể đem nó kham phá.

Tiếp theo cá chép hóa rồng, nhất phi trùng thiên.

Chính là bởi vì rất rõ ràng trong đó, giấu kín có đại cơ duyên, cho nên hôm nay thấy La Quan tu vi, cùng lúc trước so sánh rất có tinh tiến vào, mới nhịn không được tức giận… Nhưng bây giờ nhìn, là hiểu lầm hắn rồi? Bất quá trên đời này, ở đâu ra đã "Đột bay mãnh tiến vào", lại "Không lưu tai hoạ ngầm" biện pháp?

Thấy Hạ Tuyết trầm mặc, La Quan nghĩ nghĩ, vươn tay ra, "Tiểu đệ gần đây tu hành, trong lòng cũng có nhiều thấp thỏm, khẩn cầu biểu tỷ xuất thủ, vì ta kiểm tra một hai, để xác định pháp này, là có hay không đối tự thân vô hại."

Lại nói: "Biểu tỷ người mỹ tâm thiện, khi sẽ không trơ mắt, nhìn xem tiểu đệ tâm ma dần sinh, cuối cùng trì hoãn tu hành a?"

Hạ Tuyết khóe miệng ngoắc ngoắc, lại nhịn xuống, "Hừ! Vậy ta liền cố mà làm, thay ngươi hơi nhìn một hai đi." Bắt lấy La Quan tay, nàng tâm niệm vừa động, một sợi khí huyết phát ra, chui vào La Quan thể nội.

7 máu vũ phu, thực lực kinh khủng bực nào, tung chỉ là một sợi khí huyết nhập thể, như lòng mang ý đồ xấu,

nhất niệm liền có thể giết người. Hạ Tuyết dù biểu hiện, 1 bộ không tình nguyện bộ dáng, kì thực đối La Quan tín nhiệm, trong lòng rất là ủi thiếp.

Nhưng trên thực tế… La Quan là cảm thấy, Hạ Tuyết nếu muốn gây bất lợi cho hắn, hoàn toàn không cần phải phiền phức như thế. Dù sao, ngay cả Dương Sơ Thăng đều lòng mang kiêng kị, không dám vội vàng động thủ, thực lực há lại trò đùa? Khục, về phần thuận tiện xoát một đợt hảo cảm, đây chỉ là tiện thể thao tác, ngươi nếu là hỏi lời nói, ta La mỗ người cũng sẽ không thừa nhận.

Hạ Tuyết đáy mắt, hiện lên một tia kinh ngạc, buông tay ra, “Không có vấn đề, ngươi tu vi căn cơ… Ân, coi như vững chắc.”

Là rất vững chắc! Lại pháp lực mạnh mẽ, nhục thân khí huyết dồi dào, sức sống tràn đầy bày biện ra một loại, anh dũng ngang giương chi thế.

Nguyên lai trên đời, lại thật có vẹn toàn đôi bên biện pháp, cái này thậm chí để Hạ Tuyết, cũng nhịn không được hâm mộ. Nhớ ngày đó nàng vì đột phá, 6 máu đến 7 máu kia một cửa ải, thế nhưng là chịu nhiều đau khổ, thậm chí kém chút mất đi tính mạng.

La Quan một mặt may mắn, “Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi.” Tiếp lấy trên mặt, lộ ra một tia vừa đúng xấu hổ, “Cái kia, biểu tỷ a, tiểu đệ đoạn này thời gian, liền đi theo bên cạnh ngươi như thế nào? Còn có Tang Tang bọn hắn, nàng làm điểm tâm, hương vị lão tốt.”

Ừng ực ——

Nuốt nước miếng.

Vạch rơi!

Đây tuyệt đối chỉ là trùng hợp, đường đường Nguyên Hạ cung cung chủ, 7 máu vũ phu, đạp lâm đương thời đỉnh cao nhất cường giả, há lại sẽ quan tâm, chỉ là ăn uống chi dục.

“Biết, ngươi không sợ phiền phức, vậy liền dẫn các nàng cùng nhau tới đây đi.” Hạ Tuyết trắng nõn tiểu xảo lỗ tai, hiển hiện nhàn nhạt ửng đỏ.

La Quan chỉ coi không nhìn thấy, “Không biết, biểu tỷ bây giờ ngụ ở chỗ nào?”

Hạ Tuyết nói: “Khách sạn.”

Cũng thế, Nguyên Hạ cung có lẽ, lúc trước rất lợi hại, nhưng kia đã là trước đây thật lâu sự tình. Tại thọ yến bên trên, La Quan hữu ý vô ý ở giữa, cũng nghe đến không ít người nghị luận, đối này hơi có hiểu một chút.

Hắn nghĩ nghĩ, nói: “Vậy không bằng, mời biểu tỷ đi trong nhà của ta ở lại? Dù không phải cái gì đại trạch hào viện, nhưng cũng nhà đơn, coi như u tĩnh.”

Tài mọn tốt, tốt nhất liền cùng Hạ Tuyết, ở tại cách một bức tường địa phương, kia mới an toàn có cam đoan.

Cái gì? Ngươi nói Dương gia cùng Nguyên Hạ cung ở

giữa xung đột, tất phiền phức không ngừng, xích lại gần không có chỗ tốt? ! Ha ha, chẳng lẽ ta hiện tại, còn có thể cùng Dương gia biến chiến tranh thành tơ lụa? ! Nghĩ gì thế, đã triệt để vạch mặt, vậy liền không được chọn.

Nguyên Hạ cung cung chủ Hạ Tuyết, chính là ta thân biểu tỷ, ai muốn động nàng, trước tiên cần phải hỏi ta có đáp ứng hay không… Cái gọi là có vinh cùng vinh có nhục cùng nhục, đại khái như thế.

Hạ Tuyết do dự một chút, gật đầu, “Cũng tốt.”

Rất nhanh, xe ngựa thay đổi tuyến đường.

3 ngõ phố, tay trái 23 hào viện.

Bạch Kính một mặt bất đắc dĩ, nói: “Cung chủ, viện này cũng quá tiểu, chúng ta ở không dưới a.”

Hạ Tuyết nói: “Các ngươi ở khách sạn.”

Bạch Kính: …

Ngài vừa mới, mới cùng Dương gia xung đột, song phương liền kém vạch mặt, hiện tại thế mà mặc kệ chúng ta! Làm sao, có biểu đệ, cũng không cần dưới trướng thôi? Hay là ta biển cả bên ngoài chi một mạch, quy thuận rất dễ dàng, liền không đáng bị trân quý? !

La Quan phát giác được, đối phương oán niệm ánh mắt trông lại, vội vàng chắp tay, “Ngụy Trang, gặp qua Bạch Kính trưởng lão… Bây giờ thế cục, ngài cùng biểu tỷ

tách ra, mới là nhân tuyển tốt nhất. Chỉ cần biểu tỷ, tại 3 ngõ phố bên trong bình yên vô sự, liền không người sẽ động các ngươi.”

“Dù sao, nhà ta biểu tỷ, mới là định hải thần châm.”

Lời này, có thể phản lấy nghe —— các ngươi đi nhanh đi, Dương gia (cùng âm thầm một số người) cái đinh trong mắt, là Hạ Tuyết. Muốn động thủ, cũng là trước hướng về phía nàng, như coi là thật tình huống không đúng, phân tán bên ngoài cũng có thể có cơ hội, lòng bàn chân bôi dầu không phải? ?

Bạch Kính thần sắc nghiêm nghị, đối La Quan gật đầu đáp lễ, lại nói: “Thuộc hạ các loại, tuân cung chủ chi mệnh.” Dứt lời phất phất tay, xoay người rời đi.

La Quan không xác định, hắn có hay không lĩnh ngộ trong lời nói của mình thâm ý, nhưng thấy thế nào nó bóng lưng, đều có mấy điểm không kịp chờ đợi.

Đây là, chạy! ? !

Nhìn xem Hạ Tuyết, La Quan không khỏi vì biểu tỷ Nguyên Hạ cung, sinh ra mấy chia sẻ tâm —— liền loại này thuộc hạ, như thế nào thành sự?

Nghĩ xa, Nguyên Hạ cung thế nào, sau này hãy nói, trước chú ý dưới mắt đi.

“Biểu tỷ, mời.”

Lúc nói chuyện, La Quan dư quang nhìn lướt qua,

ngoan ngoãn đứng ở bên cạnh Dương Cửu Chân, nghĩ thầm nữ nhân này làm sao xuống tới rồi? Ta lại không có mời ngươi!

Nhưng nghĩ tới, Hạ Tuyết trước đó nhìn cặn bã nam ánh mắt, cũng chỉ đành giữ yên lặng, nợ quá nhiều không lo, nguyện đi theo liền theo đi.

Kẹt kẹt ——

Cửa sân mở ra, Tang Tang mặc một bộ, nước màu xanh váy dài, phong thái trác tuyệt, hắc bạch phân minh con ngươi, trước quét La Quan một chút, lúc này mới nhìn về phía Hạ Tuyết, “Tang Tang, gặp qua hạ cung chủ.”

Dương gia thọ yến, Nguyên Hạ cung tân nhiệm cung chủ Hạ Tuyết có mặt, tại thọ yến bắt đầu chi sơ, tin tức liền đã truyền khắp Bích Hải thành.

Lấy Tang Tang thông minh, không khó đoán được chân tướng.

Hạ Tuyết “Hừ” một tiếng, “Tốt ngươi cái Tang Tang, là bản cung xem nhẹ ngươi!”

Tang Tang cúi đầu, nhu thuận nói: “Tiểu tỳ biết sai, còn xin hạ cung chủ thông cảm…” Đang khi nói chuyện, nàng mang theo một tia đáng thương, nhìn lại.

La Quan biểu lộ cứng đờ.

Cho nên, vung nồi bản này có thể, xem như đoàn đội kỹ năng? Tang Tang a, ngươi bây giờ trừ vàng vàng bên

ngoài, bên trong lại còn có điểm đen! !

“Hạ Tuyết tỷ tỷ, Tú Tú rất nhớ ngươi!” Tiểu Ngao Tú một trận gió, nhào tiến vào Hạ Tuyết mang bên trong.

Hoàn mỹ! !

Có ánh mắt, ban đêm cho Ngao Tú thêm đùi gà.

Hạ Tuyết nắm Ngao Tú, đi tiến vào tiểu viện, “Tang Tang a, có ăn gì không? Hôm nay cái này thọ yến, thế nhưng là trống không bụng vừa đi vừa về.”

Tang Tang mỉm cười, “Có, tại lồng hấp bên trong nóng đây, cái này liền cho ngài bưng tới.” Nàng nháy mắt mấy cái, cho La Quan 1 cái, thưởng thức ánh mắt. Ta đại nhân a, ngài rốt cục khai khiếu, cái này Hạ Tuyết thật đúng là, 1 cái rất hoàn mỹ song tu đối tượng.

Ở chung a!

Lần này, nhưng nhất định phải nắm chắc cơ hội, đưa nàng sớm ngày cầm xuống!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 827 : Bảo hộ thiên kiêu Ngụy Trang

Tang Tang đích thật là cái thịnh tình thương, không hẳn sẽ liền triệt để bỏ đi, Hạ Tuyết bởi vì lúc trước “Giấu diếm”, mà sinh ra một tia bất mãn.

2 người ngồi tại tiểu viện bên cạnh cái bàn đá, ăn điểm tâm, thỉnh thoảng trò chuyện vài câu, cười nhẹ nhàng 1 bộ khuê trung mật hữu bộ dáng.

Tiểu Ngao Tú phồng má, hung hăng ăn ăn ăn.

Nàng xem như thấy rõ, nếu như không phải Hạ Tuyết tỷ tỷ, ngày thường bên trong lấy ở đâu cái này đãi ngộ? Cơ hội khó được, lần này nhưng nhất định phải, ăn thỏa mãn!

La Quan âm thầm, cho Tang Tang dựng thẳng cái ngón tay cái, chính là cái này thao tác, nhất định phải đem Hạ Tuyết cho ổn định, vị này chính là bọn hắn bây giờ, lớn nhất an toàn bảo hộ.

“Đi thôi, Cửu Chân tiểu thư, an bài cho ngươi cái chỗ ở.” Ứng Thanh Linh không tại, đi một lần thiên linh đạo quán về sau, như đối nàng tu hành, thật có nhất định ích lợi, nàng bây giờ phần lớn thời gian đều tại kia.

“Gian phòng kia, ngươi không có chuyện, tốt nhất đừng đi loạn.” Căn dặn 1 câu, La Quan xoay người rời đi, trở về phòng.

Nhìn chằm chằm cửa phòng đóng chặt, lẳng lặng nhìn mấy hơi, lại hướng cách đó không xa bên cạnh cái bàn đá quét tới một chút, Dương Cửu Chân ngoan ngoãn đẩy cửa, vào phòng.

Rất đơn sơ, so với nàng trước đó tại thành tây trạch viện, kém không biết bao nhiêu, nhưng nàng lại cảm thấy toàn thân trên dưới đều nhẹ nhàng thở ra.

“Rốt cục, trốn tới…” Thì thào nói nhỏ, ở trong phòng vang lên.

Hạ Tuyết cầm lấy cuối cùng 1 khối bánh ngọt, mắt lộ đắc ý, nhìn lướt qua Ngao Tú, “Tiểu cô nương ăn đồ ngọt nhiều, hội trưởng mập.” Nói, thả tiến vào miệng bên trong, nhấm nuốt mấy lần, hài lòng thở dài, “Tang Tang a, ngươi tay nghề này, là coi như không tệ.”

“Được rồi, nay trước hết đến nơi này, bản cung cũng mệt mỏi, phòng ta đâu? Đầu tiên nói trước, bản cung đi ngủ không quá an điểm, tốt nhất là 1 người ở, nếu không người trong mộng, huy quyền đá chân, ngộ thương tổng thể không phụ trách.”

Tang Tang mỉm cười nói: “Hạ cung chủ nói gì vậy, ngài đến, há có cùng người cùng ở đạo lý, mời đi theo ta.”

Đưa Hạ Tuyết trở về phòng về sau, Tang Tang quay người trở về, dắt còn nhìn chằm chằm đĩa không, mặt lộ vẻ ủy khuất Ngao Tú, “Được rồi, liền 2 bàn điểm tâm, ngươi chính mình ăn hơn phân nửa, còn không hài lòng?”

Ngao Tú mặt có chút đỏ, nhỏ giọng nói: “Đều ăn xong, ta cũng chê ít.”

“Hừ, ngươi cũng muốn phải đẹp.” Tang Tang cười nhẹ 2 tiếng, nhìn La Quan gian phòng, lại nhìn xem bên cạnh Hạ Tuyết, cùng khác một bên Dương Cửu Chân, nàng đôi mắt lấp lóe, “Sự tình, thật sự chính là, càng ngày càng thú vị… Đại nhân, ngài tìm nữ nhân ánh mắt, quả nhiên luôn luôn lợi hại!”

Ngao Tú ngẩng đầu, khuôn mặt nhỏ mơ hồ, “Tang Tang tỷ, ngươi nói cái gì?”

“A, không có gì, ta chỉ là đang nghĩ, cơm tối ăn cái gì đâu?”

“Mùi cá mặt!” Ngao Tú ánh mắt sáng lên, giơ tay lên.

Tang Tang cười gật đầu, “Tốt, vậy liền mùi cá mặt.”

Trong phòng, Hạ Tuyết vung tay lên, không gian tùy theo vặn vẹo, chợt bình tĩnh lại.

Vũ phu khách quan chính thống tu sĩ mà nói, thủ đoạn có lẽ thiếu chút, nhưng cũng không phải là nhất khiếu bất thông, nhất là đối cao giai vũ phu mà nói, cũng có thật nhiều thần diệu thủ đoạn.

Như Hạ Tuyết giờ phút này phất tay, 1 đạo khí huyết phong cấm, trong ngoài ngăn cách tiểu không gian, liền đã hình thành, nàng thản nhiên nói: “Ra đi.”

Bá ——

Không gian nổi lên ba động, một cái bóng mờ từ đó hiển hiện, rất nhanh trở nên ngưng thực, chính là rời đi không lâu Bạch Kính trưởng lão. Hắn bây giờ thi triển, chính là bên ngoài chi biển cả một mạch, chỗ tinh thông kính tượng thần thông, có rất nhiều huyền diệu.

“Bái kiến cung chủ.” Bạch Kính nghiêm nghị hành lễ.

Hạ Tuyết nói: “Bản cung biết, ngươi muốn nói cái gì, nhưng tổ chế chính là tổ chế, thân là Nguyên Hạ cung chi chủ, ta nhất định phải tuân thủ.”

“Cung chủ… Dương gia sớm đã đánh mất, thân là khách khanh trưởng lão quyền lực và trách nhiệm cùng vinh quang, thậm chí vì bản thân tư lợi, không tiếc mưu hại Thường gia, ngài đã sớm dự liệu được hậu quả, vì sao còn muốn… Còn muốn kiên trì?” Bạch Kính chau mày, ngữ khí trầm trọng.

Nếu không phải người trước mắt, đại biểu cho hắn chỗ hiệu trung, chỗ kiên thủ, Nguyên Hạ cung, hắn có lẽ đã sớm lựa chọn thoát thân rời đi. Bây giờ cái này Thiên Linh đảo, đối bọn hắn mà nói, liền như 1 cái khủng bố lồng giam… Như hãm thân trong đó, một cái sơ sẩy, liền đem vạn kiếp bất phục!

Hạ Tuyết hơi trầm xuống mặc, hơi có vẻ non nớt khuôn mặt, lộ ra mấy điểm hòa hoãn, nàng nghĩ nghĩ, nói: “Vô luận như thế nào, Dương Sơ Thăng bây giờ vẫn như cũ là, Nguyên Hạ cung khách khanh trưởng lão, tại không có cầm tới chứng cớ xác thật trước, bản cung chỉ có thể

thừa nhận thân phận của hắn.”

“Lại hoặc là nói, tại Dương thị chủ động từ bỏ, phần này tôn vinh, tín nhiệm trước đó, Nguyên Hạ cung không thể dẫn đầu ruồng bỏ… Trưởng lão, cái này không chỉ là tổ chế, càng là đã qua 10,000 năm, Nguyên Hạ cung mấy lần chập trùng, vẫn như cũ có thể tồn tại đến nay mấu chốt.”

Nàng quay người, đôi mắt xem ra, “Bản cung hi vọng, ngươi có thể lý giải quyết định của ta.”

Bạch Kính cười khổ, hắn nghĩ như thế nào không đến những này, nhưng chờ đợi thêm nữa… Trải qua thọ yến phong ba, thế cục liền đã chú định, Dương gia tuyệt sẽ không từ bỏ ý đồ.

Cuồn cuộn sóng ngầm, sóng biển sắp tới a!

“Ai, thôi, lão phu đã hết đến nhắc nhở chi trách, đã không cách nào thuyết phục cung chủ, cũng chỉ có thể cùng ngài chậm đợi gợn sóng. Lão phu chỉ có một cái yêu cầu, như coi là thật chuyện không thể làm, hoặc vượt qua chưởng khống, mời tông chủ lấy đại cục làm trọng, một mình thoát thân.”

Hắn thần sắc đôi mắt, đôi mắt sáng ngời, “Việc này, còn xin cung chủ đáp ứng!”

Hạ Tuyết nhìn hắn một cái, đôi mắt ôn hòa, “Tốt, ta đáp ứng.”

Hô ——

Bạch Kính thở ra một hơi, nhanh chóng trở lại sự tình bản thân, “Thường gia kia tiểu bối là mấu chốt, chỉ cần có thể cầm tới, năm đó Dương thị thanh tẩy, hãm hại Thường gia chứng nhận theo, liền có thể vạch trần nó chân diện mục, ta Nguyên Hạ cung liền có thể chiếm cứ đạo nghĩa, tiến thối ở giữa liền có thêm rất nhiều chỗ trống.”

“Lão phu cái này liền tiến về Dương gia, một khi thọ yến kết thúc, liền muốn cầu công thẩm Thường Uy!” Dứt lời, hắn chắp tay hành lễ, “Cung chủ như không có phân phó khác, lão phu cáo lui.”

“Ừm.” Hạ Tuyết gật gật đầu.

Bá ——

Kính tượng vặn vẹo, chợt tiêu tán.

Nhìn qua Bạch Kính trưởng lão, biến mất địa phương, Hạ Tuyết lắc đầu, nói: “Dương gia, cũng không phải dễ dàng như vậy, liền có thể đối phó.”

“Bất quá, dạng này cũng tốt… Nguyên Hạ cung hết thảy, đương nhiên phải cầm về, bọn hắn cho tốt nhất, không cho liền dựa vào nắm đấm.”

Nàng đôi mắt ở giữa, từng tia từng sợi thần quang sáng tắt, như ngân hà mênh mông, không thể tìm tòi nghiên cứu.

Căn phòng cách vách.

La Quan cẩn thận dán tại trên tường, cái gì đều không nghe thấy, không khỏi mặt lộ vẻ hậm hực, “Biểu tỷ người này, thực tế quá khách khí, còn thi triển cái gì ngăn cách thủ đoạn, quá coi ta là ngoại nhân a.”

Đang khi nói chuyện, hắn bĩu môi, trên tay bóp cái pháp quyết.

Ông ——

Mấy món trận bàn sáng lên, chợt hình thành cấm chế, đem gian phòng bao phủ ở bên trong.

Lại lấy ra chỉ bồ đoàn, La Quan ngồi xếp bằng, “Dương gia thế lớn, càng có trời lan thánh tông ở phía sau, âm thầm nhấc lên phong ba người, tất không phải số ít… Biểu tỷ đùi muốn ôm chặt, nhưng chuyện này, còn phải làm nhiều một tay chuẩn bị mới là.”

Đang khi nói chuyện, hắn vuốt vuốt giữa lông mày, chậm rãi nhắm mắt.

Bích Hải thành, thành nam nơi nào đó trạch viện, nó dưới mặt đất tế đàn chỗ.

Hô ——

Hỏa diễm hiện lên, một cái bóng mờ tùy theo ngưng tụ.

Sớm lĩnh mệnh , chờ ở đây một đám Phượng tộc trưởng lão, vội vàng hành lễ, “Chúng ta, bái kiến Phượng tôn!”

Bá ——

La Quan mở mắt ra, đảo qua phía dưới địa hỏa, phong thái, 9 linh mười 3 vị Phượng tộc trưởng lão. Trong đó, địa hỏa, phong thái, 9 linh cùng một vị khác, tên là khải nguyên Phượng tộc trưởng lão, đã bị hóa giải thể nội, thánh hỏa phản phệ nguy cơ, nhìn về phía La Quan ánh mắt, càng được tôn sùng, kính sợ.

Ngày hôm nay, sớm ước định mở ra tế đàn, cũng là La Quan đã sớm chuẩn bị —— Dương thị thọ yến, trời lan thánh tông vị trí trụ sở, như lỡ như có ngoài ý muốn, cũng có thể mượn lực Phượng tộc, lấy ứng đối bất trắc.

Phòng ngừa chu đáo, mới có thể gặp nguy không loạn.

Đây cũng là trước đó, La Quan dám can đảm ở thọ yến bên trên, động thủ giết người nguyên nhân 1 trong. Biểu tỷ là đùi, nhưng trừ đầu này đùi bên ngoài, hắn một cái tay khác còn cầm Phượng tộc! !

“Hôm nay triệu tập ngươi các loại, giúp vị kế tiếp trưởng lão giải trừ thánh hỏa nguy cơ là nó 1, ngoài ra còn có 1 một nguyên nhân trọng yếu.”

Tế đàn bên trên, hư ảnh thanh âm nhẹ nhàng, uy nghiêm, “Hôm nay, Dương thị thọ yến bên trên, có một ngày kiêu quật khởi, trấn sát Dương thị tông tử, ít ngày nữa đem vang danh thiên hạ.”

Khục… Ta cái này, cũng không tính khoe khoang a? ? Dù sao đây đều là sự thật, ta chỉ là thay cái thân phận, nói ra mà thôi. Nhưng làm sao, vẫn cảm thấy có chút

xấu hổ? Ai, da mặt chi đạo, dày không có tận cùng, ta La mỗ người tu hành, vẫn chưa đến nơi đến chốn a.

Suy nghĩ lưu chuyển, mặt ngoài lại không hiện nửa điểm, La Quan thoảng qua dừng lại, tiếp tục nói, “Người này, tên là Ngụy Trang, chính là ta Phượng tộc một mạch, nhân vật cực kỳ trọng yếu, phải tất yếu bảo đảm hắn vạn toàn, không thể xuất hiện nửa điểm ngoài ý muốn, ngươi cùng nhưng ghi lại rồi?”

Địa hỏa, 9 linh mười 3 vị trưởng lão, thở sâu, “Vâng, ta cùng cẩn tuân Phượng tôn chi mệnh!” Dư quang giao thoa, đôi mắt ở giữa kinh hỉ phun trào.

Hôm nay, Dương thị thọ yến phong ba, náo sôi trào giương giương, đã sớm truyền khắp 4 phương. Tuyệt thế thiên kiêu, có một không hai cùng thế hệ người Ngụy Trang, 1 kiếm chém tới nói băng nói ngưng, nghịch thế phá cảnh đại kiếp cảnh Dương Tranh, phải đại kiếm tiên chi danh, uy danh chấn thiên hạ!

Mà lần này phong ba đầu nguồn, liền tại Dương Cửu Chân, vị kia Dương thị không được tán thành con gái tư sinh, càng là 1 vị huyết mạch tinh thuần máu phượng hậu duệ.

Cái này liền cùng Phượng tôn đại nhân lời nói, tất cả đều đối mặt, cái này Ngụy Trang như cùng Phượng tộc không quan hệ, há lại sẽ không tiếc giết người hộ nàng? Mà dạng này 1 cái, nguyện vì Phượng tộc huyết mạch liều mạng người, chuyện đương nhiên đạt được, đến từ Phượng tộc cảm kích cùng che chở.

Đương nhiên, 13 vị Phượng tộc trưởng lão kinh hỉ, càng nhiều là bởi vì, Phượng tôn dù chưa chân chính hiện thân, cũng đã bắt đầu vì Phượng tộc bố cục lạc tử. Ngụy Trang là nó 1, nhưng càng quan trọng, lại là vị kia cao điệu trở về, Nguyên Hạ cung tân nhiệm cung chủ —— Hạ Tuyết! !

7 máu Đại Vũ phu, xưng Ngụy Trang vì biểu đệ, vì hắn không tiếc công khai xuất thủ, bức Dương thị nhượng bộ. Cái này còn muốn giải thích sao? Nguyên Hạ cung, chính là ta Phượng tộc chi minh hữu.

Như vậy, Nguyên Hạ cung sự tình, chính là Phượng tộc sự tình.

Tế đàn bên trên, La Quan không biết một đám trưởng lão, đã hoàn thành não bổ, gặp bọn họ tỏ thái độ mặt lộ vẻ hài lòng, “Rất tốt, bây giờ Ngụy Trang, liền ở tại 3 ngõ phố, tay trái 23 hào viện… Các ngươi âm thầm bảo hộ là được, không được mệnh lệnh trước đó, không được tuỳ tiện hiện thân.”

Phượng tộc cỗ lực lượng này, nói cường tự nhưng mạnh, nhưng nếu đối đầu trời lan thánh tông, vậy liền không đáng chú ý. Huống chi, còn có cái khác một chút, ngấp nghé Nguyên Hạ cung sản nghiệp thế lực, địch nhân sao mà nhiều. Cho nên bọn hắn chỉ có thể dùng làm kì binh, tại thời khắc mấu chốt xuất thủ, xuất kỳ bất ý mới có thể xoay chuyển thế cục.

Lại nhằm vào bảo hộ “Ngụy Trang” một chuyện, cẩn thận phân phó vài câu, từ 13 vị Phượng tộc trưởng lão mặt sắc bên trên, xác định bọn hắn đều đã rõ ràng,

“Ngụy Trang” đối Phượng tộc chi mấu chốt, trọng yếu, La Quan lúc này mới nói: “Tốt, vậy liền mời vị kế tiếp trưởng lão tiến lên, bản tôn đem giúp ngươi, giải quyết thánh hỏa nguy cơ.”

Phía dưới, một tên Phượng tộc trưởng lão tiến lên, kích động cong xuống, “Đa tạ Phượng tôn! !”

…

Sát vách.

Dương Cửu Chân nhìn chằm chằm vách tường, đối diện chính là La Quan gian phòng, trận bàn phong tỏa phía dưới, hết thảy khí tức đều bị ngăn cách ở bên trong.

Nhưng nàng lại giống như là, cảm thấy được cái gì, đôi mắt chỗ sâu một chút xích hồng quang mang lưu chuyển, sau một hồi mới bình tĩnh lại.

Nàng đẹp mắt, trắng noãn ngón tay, gõ nhẹ mặt bàn, “Phượng tộc truyền thừa tế đàn… Ta tạm thời, đều làm không được sự tình, ngươi lại là như thế nào làm được đây này?”

“Ngụy Trang… Ngụy Trang… Ngươi, đến cùng là ai? ! Bất quá dạng này cũng tốt, liền để ngươi, trở thành thân phận ta yểm hộ.”

Lại sát vách.

Ăn uống no đủ Ngao Tú, vây được mở mắt không ra, nhìn xem Tang Tang, “Tang Tang tỷ, ngươi nhìn chằm

chằm vào tường, nhìn cái gì đấy?”

Tang Tang quay đầu, cười cười, “Không có gì, ta chẳng qua là cảm thấy, trên đời này người thông minh, vẫn là rất nhiều.”

Đã không làm chuyện ngu xuẩn, vậy liền tiếp tục xem tiếp đi, về phần đại nhân… Nàng cảm thấy, hay là không nói tốt, thuận theo tự nhiên, có lẽ có thể có ngoài ý muốn thu hoạch.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 828 : Ta chắc chắn thắng

Trời lan thánh tông, Dương thị trụ sở.

Nơi nào đó khách thất.

Thường Uy liền bị giam tại cái này, trừ tu vi bị phong ấn, không cho phép ra ngoài, vẫn chưa nhận những hạn chế khác. Hắn càng nghĩ, khi cùng vị kia đẹp như tiên nữ hạ cung chủ có quan hệ —— chẳng lẽ, Thường gia thật là, trong miệng nàng Nguyên Hạ cung bên ngoài chi 6 mạch 1 trong?

Vừa nghĩ đến đây, kích động không thôi.

Thường gia oan khuất, 1,468 miệng uổng mạng đồng tộc, có thể lấy lại công đạo!

Đúng lúc này, “Kẹt kẹt” âm thanh bên trong, cửa phòng từ bên ngoài mở ra, Thường Uy lặng lẽ nhìn lại.

Là trước kia, đem hắn áp giải đến đây Vương má má, hắn cười lạnh, “Dương thị làm nhiều việc ác, lần này tất ăn ác quả!”

Vương má má nghe vậy, chỉ là nhìn hắn một cái, không nói gì, quay người tránh ra cổng.

Một tên cô gái trẻ tuổi, bị đẩy vào tầm mắt, Thường Uy sắc mặt đại biến, “Thường Thục! Ngươi làm sao tại đây?

!”

Lúc trước, hắn quyết ý đại náo thọ yến lúc, liền đã giấu trong lòng tử chí, đưa nàng an bài tại một chỗ, địa phương tuyệt đối an toàn.

Làm sao có thể nhanh như vậy, liền bị bắt được?

“Ca, cứu ta, cứu ta!” Thường Thục hoảng sợ thét lên, “Bọn hắn là cùng một bọn, ngay từ đầu, chúng ta liền bị lừa…”

Vương má má phất tay, Thường Thục bị mang đi.

“Buông nàng ra!” Thường Uy vọt tới cổng, lại bị một cái tay bắt lấy cổ, Vương má má mặt không biểu tình nhìn xem hắn, thản nhiên nói: “Ngươi tốt nhất rõ ràng, cái gì nên nói, cái gì không nên nói… Nếu không, đây chính là các ngươi huynh muội, một lần cuối.”

Buông tay, lui ra phía sau, đóng cửa.

Thường Uy lớn tiếng ho khan, sắc mặt đỏ bừng lên, đôi mắt tràn đầy kinh sợ.

Hắn cùng Thường Thục lặng lẽ, trở về Thiên Linh đảo về sau, nhiều lần khó khăn trắc trở liên hệ với năm đó, từng chịu Thường gia đại ân một ít người, cũng đạt được nó trợ giúp, lúc này mới có thể an ổn xuống, cũng thông qua âm thầm thao tác, cầm tới tiến vào Dương thị thọ yến tư cách.

Vốn cho rằng, là những người này có ơn tất báo, nhưng

hôm nay nghĩ đến… Hẳn là ngay từ đầu, bọn hắn liền rơi vào tính toán, Dương thị đã sớm biết được, hắn đem đại náo thọ yến, lại không những không ngăn cản, ngược lại âm thầm lửa cháy thêm dầu.

Dương thị, muốn làm cái gì? ! Giờ khắc này, Thường Uy như rơi vào hầm băng, chỉ cảm thấy lúc trước suy nghĩ, thực tế nghĩ quá đơn giản.

Trời tối.

Thường Uy một đêm chưa ngủ, hắn con mắt trải rộng tơ máu.

Hừng đông không lâu, liền có người đến đây thẩm vấn, Thường Uy ngơ ngơ ngác ngác, liền như 1 tôn đề tuyến con rối, cho đến đi tới bên trong đại điện, mới hồi phục tinh thần lại.

Hôm nay, liền mấy năm trước, Thường gia cùng mấy cái Thiên Linh đảo đại tộc, bị thanh tẩy một chuyện tái thẩm, bởi vì liên quan tới Dương gia cùng Nguyên Hạ cung, trời lan thánh tông cực kỳ trọng thị, phái ra Tư Luật trưởng lão cầm đầu, cũng mời Thiên Linh đảo bên trên, thế lực khắp nơi đại biểu bồi thẩm.

Đối ngoại tuyên bố, tất công chính nghiêm minh, đem việc này điều tra tra ra manh mối, cho Nguyên Hạ cung một cái công đạo, càng muốn lắng lại ung dung miệng mồm mọi người. Bạch Kính trưởng lão, làm Nguyên Hạ cung đại biểu, có mặt hôm nay thẩm vấn, số ghế gần như chỉ ở Tư Luật trưởng lão phía dưới.

Mà vì tránh hiềm nghi, Dương thị lão tổ Dương Sơ Thăng hôm nay vẫn chưa lộ diện, chỉ có gia chủ Dương Nguyên Thái, bồi ngồi xuống tay trầm mặc không nói.

“Bạch Kính đạo hữu, bản tọa chấp chưởng trời lan thánh tông Tư Luật chức quyền, hôm nay công khai thẩm vấn, chuyện như vậy liên quan đến Nguyên Hạ cung, đặc biệt hỏi thăm ngươi ở phía trước, đối hôm nay thẩm vấn quá trình cùng nhân viên, ngươi có gì dị nghị không?” Tư Luật trưởng lão thần sắc túc mục, uy nghiêm mở miệng.

Bạch Kính giật mình trong lòng, Dương gia đúng như này bằng phẳng? Trong lòng của hắn, cũng có chút không chắc! Nghe vậy hơi 1 do dự, lại nhìn Thường Uy, hắn dù tinh thần kém chút, nhưng đích xác không có gặp hãm hại biểu hiện, “Lão phu đối đây, không có dị nghị.”

Tư Luật trưởng lão gật đầu, “Tốt, vậy hôm nay liên quan tới, Thường thị dư nghiệt cáo trạng, cùng năm đó sự tình chi chân tướng điều tra, như vậy bắt đầu.” Hắn đảo qua mọi người, “Chư vị đều là chứng kiến, lần này điều tra cũng chính là, nhằm vào việc này một lần cuối cùng thẩm tra xử lí.”

“Thường Uy, ngươi đại náo ta tông thái thượng trưởng lão thọ yến, công khai xác nhận Dương thị nhất tộc, mang tư trả thù hãm hại ngươi Thường gia, nên có chứng cứ nơi tay, bây giờ liền cho ngươi 1 cái, đem ra công khai cơ hội, hiện tại ngươi có thể bắt đầu.”

Bá ——

Giờ phút này, vô số ánh mắt tụ đến, Thường Uy sắc mặt

tái nhợt, hắn đứng tại trong đại điện, bờ môi động mấy lần, cuối cùng trầm mặc.

Tư Luật trưởng lão nhíu mày, trầm giọng nói: “Thường Uy, bản tọa hỏi ngươi một lần nữa, phải chăng nghe rõ ràng, ta vừa rồi lời nói?”

“… Ta không có chứng cứ.”

Hoa ——

Trong đại điện, một mảnh xôn xao, các phương được mời đến đây tu sĩ, nhao nhao trừng lớn mắt.

Bạch Kính sắc mặt, lập tức âm trầm xuống, hắn đưa tay, “Tư Luật trưởng lão, xin thứ cho lão phu mạo phạm, ta nghĩ kiểm tra một chút, Thường Uy trạng thái.”

Tư Luật trưởng lão nhíu mày, ánh mắt lộ ra mấy phần lãnh ý, cái này nói rõ là không tín nhiệm trời lan thánh tông, hắn phất phất tay, nói: “Chỉ lần này một lần!”

“Đa tạ.” Bạch Kính vội vàng đứng dậy, đi tới Thường Uy bên người, “Lão phu Bạch Kính, chính là Nguyên Hạ cung bên ngoài chi 6 mạch 1 trong trưởng lão.”

Trước nói rõ thân phận, hắn đưa tay một chỉ điểm tại Thường Uy giữa lông mày, đại kiếp cảnh thần niệm phá thể mà ra, đem hắn bao phủ ở bên trong.

Nhưng cẩn thận dò xét, lại không thu hoạch được gì, trừ bỏ bị phong ấn tu vi bên ngoài, Thường Uy thể nội cũng vô chế ước thủ đoạn, điểm này Bạch Kính có thể xác

định.

“Thường thị tiểu bối, ngươi khi rất rõ ràng, đây là ngươi Thường gia duy nhất một lần, tẩy thoát oan khuất cơ hội? ? Ngươi nếu không nói, ai cũng giúp không được các ngươi.”

“Cho nên, trong tay ngươi, đến cùng có chứng cớ hay không? ?” Truyền âm thanh âm, tại Thường Uy não hải vang lên.

Thường Uy cười khổ.

Chứng cứ Thường gia đương nhiên là có, lúc trước tự tay hắn giao cho hảo hữu một phần, mời đối phương tại hắn bỏ mình về sau, đem ra công khai. Một phần khác, thì giao cho tiểu muội Thường Thục, mệnh nàng cẩn thận bảo tồn để phòng lỡ như.

Nhưng hôm nay, Thường Thục bị bắt, hảo hữu càng là người khác quân cờ… Hắn duy nhất có thể làm, chính là ngậm miệng, bảo toàn Thường Thục tính mệnh. Nếu không, dù nói lại nhiều, nói mà không có bằng chứng phía dưới, lại có thể thế nào?

Bạch Kính đáy mắt, lộ ra một vòng chán nản, hắn liếc mắt nhìn chằm chằm Thường Uy, đứng lên nói: “Tư Luật trưởng lão, cùng các vị, chuyện như vậy dính đến, ta Nguyên Hạ cung bên ngoài chi 6 mạch 1 trong, Thường gia hủy diệt chân tướng, dưới tình thế cấp bách nếu có chỗ mạo phạm xin hãy tha lỗi.”

Hắn thở sâu, “Đã Thường Uy, không bỏ ra nổi bất cứ

chứng cớ gì, vậy hôm nay thẩm vấn, cũng không có tiếp tục tất yếu.”

“Chờ một chút.” Dương Nguyên Thái đột nhiên mở miệng, hắn đôi mắt lạnh lẽo, “Bạch Kính trưởng lão 1 câu ‘Xin thứ lỗi’, sợ là không thể trấn an, ta Dương thị trên dưới trong lòng chi phẫn uất. Nhà ta lão tổ, thân là Nguyên Hạ cung khách khanh trưởng lão, luôn luôn tận hết chức vụ, vì che chở Nguyên Hạ cung chi lợi ích dốc hết tâm huyết, lại gặp tự dưng chỉ trích, hoài nghi, ta hi vọng Hạ Tuyết cung chủ có thể công khai, hướng ta Dương thị lão tổ xin lỗi.”

Bạch Kính nhướng mày, quả quyết nói: “Như thế nào tự dưng chỉ trích, hoài nghi? Dương gia chủ câu nói này, lão phu là không đồng ý.”

Hắn nhìn về phía Tư Luật trưởng lão, lại đảo qua mọi người, “Chư vị, ta Nguyên Hạ cung cung chủ trở về, mới vào Thiên Linh đảo, đối tất cả công việc cũng không hiểu biết, chợt nghe bên ngoài chi 6 mạch 1 trong Thường gia xảy ra chuyện, quyết ý điều tra chân tướng, cái này hợp tình hợp lí.”

Tư Luật trưởng lão suy nghĩ một chút, nói: “Dương gia chủ, Bạch Kính trưởng lão nói không sai, huống hồ việc này đã tra ra, ta tông Dương thái thượng chi danh âm thanh cũng vô bị hao tổn, liền như vậy bỏ qua đi.” Nguyên Hạ cung a… Đã từng gì cùng huy hoàng, tại vạn đảo chi quốc bên trong, chiếm cứ một chỗ cắm dùi, tung biến mất vô số năm, nó dư uy còn tại.

“… Tốt, đã Tư Luật trưởng lão mở miệng, vậy liền như

thế đi.” Dương Nguyên Thái không cam lòng gật đầu, lại cười lạnh, “Người tới, đem năm đó Thường thị chỗ phạm tội chứng, trình cho Bạch Kính trưởng lão, để cho hắn thấy rõ ràng, đến cùng là ai tại giữ gìn Nguyên Hạ cung!”

Một chút ngọc giản, được đưa đến trước người.

Bạch Kính nhìn qua về sau, cũng không nhịn được cảm thán 1 câu, Dương gia làm việc quả nhiên giọt nước không lọt, cái này từng cọc từng cọc ý đồ mượn nhờ trời âm linh, xâm nhập trời lan thánh tông cấm địa, nguy hiểm Thiên Linh đảo an nguy chứng cứ phạm tội, có thể nói tỉ mỉ xác thực đến cực điểm, Thường gia không diệt thiên lý khó chứa.

Hắn tin tưởng, nếu như như vậy điều tra đi, nhất định sẽ phát hiện, mỗi 1 đầu đều là bằng chứng, trải qua được bất luận cái gì điều tra.

Cái này một đợt giao phong, là bọn hắn thua.

Buông xuống ngọc giản, Bạch Kính lắc đầu, “Đối án này, Nguyên Hạ cung cũng không có ý kiến.”

Thường Uy bị mang đi.

Một trận thanh thế to lớn, quy cách kinh người thẩm vấn, đến tận đây kết thúc, nói một câu đầu voi đuôi chuột, là vô song thích hợp.

Tin tức truyền ra, Thiên Linh đảo bên trên 4 nghị nhao nhao, Dương thị danh tiếng vang xa, mà chưa chân

chính trở về Nguyên Hạ cung, thì bịt kín một tầng bóng ma.

Chân chính có tư cách, tiếp xúc nội tình chân tướng người, nhịn không được cảm thán, Dương Sơ Thăng thủ đoạn tinh diệu, hết thảy đều tại nắm giữ.

Nguyên Hạ cung vị kia, trẻ tuổi cung chủ, so sánh dưới hay là quá non.

…

“Cung chủ, lão phu hoài nghi Dương thị, sớm đã có chuẩn bị, từ cái này Thường Uy biểu lộ ở giữa biệt khuất, phẫn nộ đến xem, hắn tất nắm giữ chứng cứ, lại không muốn xuất ra, cho là thụ uy hiếp… Lại hoặc là, nó trong tay chứng cứ, đã bị Dương thị sở đoạt!”

Bạch Kính lo lắng, một mặt ngưng trọng, “Cái này đối ta Nguyên Hạ cung mà nói, là đại đại bất lợi, đã không thể cầm tới, Dương thị chân đau, vậy kế tiếp cũng chỉ có thể chờ lấy, đối phương xuất thủ.”

Hạ Tuyết thần sắc bình tĩnh, gật gật đầu, “Nếu như thế, vậy liền chờ lấy chính là.”

Nàng đứng dậy, đẩy cửa đi ra ngoài.

Bạch Kính đuổi theo, kém chút khí ngất đi, “Cung chủ a, cái này đến lúc nào rồi rồi? Ngài còn có tâm tư ăn… Ách, nghe là rất tốt, nhìn xem cũng không tệ… Không phải, ta không ăn, ngài nhanh lấy ra.”

Hắn đau lòng nhức óc, tận tình khuyên bảo, “Chúng ta dưới mắt, nhất định phải mau chóng xuất ra sách lược ứng đối, chúng ta một kích vô công, đối phương phản phệ chẳng mấy chốc sẽ đến! !”

Hạ Tuyết cắn một cái, mới vừa ra lò hoa hồng bánh ngọt, hương hoa bốn phía, càng có một phần thanh liệt ngọt ở bên trong, sướng miệng không ngán, không khỏi tán thưởng gật đầu, “Tang Tang, ngươi tay nghề này là càng ngày càng tốt, chớ cùng lấy Ngụy Trang, đi ta Nguyên Hạ cung đi, bản cung phong ngươi 1 cái phó cung chủ như thế nào?”

Tang Tang cười cười, nói: “Cung chủ đại nhân nói đùa, tiểu tỳ là đại nhân tiểu tỳ, đời này, đương nhiên chỉ có thể đi theo hắn.” Lại liếc mắt nhìn, mặt đen như sắt Bạch Kính, do dự một chút, nói: “Bạch trưởng lão, thật không nếm 1 khối sao? ? Hương vị coi như có thể.”

“Đúng đúng đúng, Bạch trưởng lão nếm một chút, tuyệt đối ăn ngon.” Hạ Tuyết một mặt tán thưởng đề cử.

Bạch Kính nhìn xem Tang Tang, lại nhìn xem giả bộ hồ đồ cung chủ đại nhân, ngửa mặt lên trời thở dài, “Lão phu đây là tạo cái gì nghiệt… Thôi, thôi, đã ngài không nóng nảy, lão phu cái này 1 đám xương già, còn nhảy nhót cái gì?”

“Cho ta 1 khối, không, hay là 3 khối đi, ta cũng nếm thử.”

Ăn mặt mày giãn ra, lại than thở Bạch Kính trưởng lão đi, Hạ Tuyết buông xuống hoa hồng bánh ngọt, xoa xoa tay, đột nhiên nói: “Tang Tang, ngươi cảm thấy, lần này

ta có thể hay không thắng?”

Tang Tang nghĩ nghĩ, “Ngài là đại nhân nhà ta biểu tỷ, vậy ngài… Đương nhiên là có thể thắng.”

“Ha ha ha, chính là, cái này nhiều đạo lý đơn giản, lão Bạch chính là không nghĩ ra.”

Hạ Tuyết cười cười, nhìn lướt qua, La Quan cửa phòng đóng chặt, “Tung sóng gió cuồn cuộn, muốn phá thiên khung, nhưng lần này… Ta chắc chắn thắng!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 829 : Long thi cây

Dương thị thọ yến về sau, Bích Hải thành bên trong an bình như lúc ban đầu, như vô sự phát sinh. Nhưng cái này bình tĩnh phía dưới, nhưng lại cho người ta một loại, mưa gió muốn tới không nói gì áp bách.

Thế lực khắp nơi, đại tộc, nhao nhao thu liễm xúc tu, khuyên bảo môn nhân, con cháu, gần đây thâm cư không ra ngoài, không được rêu rao.

Tất cả mọi người tại các loại, chờ đợi một trận đại biến, cùng kia long trời lở đất!

Bất quá đây hết thảy, đều không có quan hệ gì với Dương Tử Việt, ngự thú bị La Quan tại chỗ kiếm trảm, hồn phách gặp nghiêm trọng phản phệ, ngã cảnh là nhỏ, kinh khủng nhất lại là, đoạn mất hắn tu hành con đường phía trước.

Đơn giản cứu chữa, giữ được tính mạng về sau, hắn liền bị đưa ra sóng mắt núi, cả ngày hoặc là uống say mèm, hoặc là liền ôm nữ tử tùy ý tầm hoan, đem “Đồi phế” cùng “Sa đọa”, triển lộ vô cùng nhuần nhuyễn.

“Tôn thúc, ngài đến.” Bích Hải thành bên trong, Dương thị một chỗ trạch viện, hộ vệ cung kính hành lễ.

“Ừm, ta đến xem thiếu gia…” Lão bộc nói đến đây, vô ý thức nhíu mày, trong phòng nữ tử duyên dáng gọi to rên

rỉ, tà âm lọt vào tai.

Hộ vệ có chút xấu hổ, do dự một chút, nói: “Ngài có phải hay không chờ chút lại đến?”

Lão bộc lắc đầu, “Không cần, ngươi lui ra đi.” Dứt lời, hắn đẩy cửa phòng ra, lọt vào trong tầm mắt son phấn một mảnh, mấy nữ tử áo rách quần manh, Dương Tử Việt chính ôm trong đó 1 vị mỹ nhân, bận rộn đầu đầy mồ hôi.

“Bái kiến thiếu gia.” Lão nô hành lễ.

Dương Tử Việt quay đầu xem ra một chút, “A, là Tôn thúc a, ngài có chuyện gì? Không ngại chờ chút lại nói, bản công tử hiện tại, không rảnh.”

Đang khi nói chuyện, vẫn như cũ không đình chỉ động tác.

Lão bộc mắt lộ hiền lành, “Thiếu gia, là chính sự, trước hết để cho các nàng đi xuống đi.” Ngữ khí nhu hòa, lộ ra một chút áy náy, đau lòng.

Dương Tử Việt do dự một chút, lau mồ hôi đem nữ nhân buông xuống, phất phất tay, “Tất cả đi xuống!” Hắn nhặt lên trên mặt đất 1 kiện áo choàng, tùy ý mặc lên người, trùng điệp co quắp tại giường êm, nhấc lên bầu rượu “Ừng ực” “Ừng ực”, một hơi uống hết hơn phân nửa.

Đánh cái nấc, phun ra mảng lớn mùi rượu, “Tôn thúc, ngươi có chuyện gì, cứ nói đi.”

Lão bộc nhìn không chớp mắt, cùng những nữ nhân này rời đi, đóng cửa phòng, cung kính nói: “Thiếu gia, ngài trước đó mời ngự thú tông, hỗ trợ điều tra Mặc giao bị giết một chuyện, bây giờ đã có kết quả.”

Dương Tử Việt khẽ giật mình, chợt lắc đầu, “Tra được lại như thế nào? Đối ta mà nói, đã không có ý nghĩa.”

Tôn thúc dừng một chút, tiếp tục nói: “Giết chết Mặc giao, cũng đem nó kẻ thôn phệ, cũng là 1 đầu Giao long, chủ nhân là Ngụy Trang.”

Bá ——

Dương Tử Việt bỗng nhiên ngẩng đầu, đáy mắt bạo ngược, tinh hồng hiển hiện. Đây là đáy lòng của hắn, lớn nhất không cam lòng cùng phẫn nộ, từng vô số lần tưởng tượng, như phá cảnh đại kiếp Mặc giao, chưa từng bị người giết chết, hắn phải chăng liền có thể ngăn cơn sóng dữ trấn áp Ngụy Trang, tiếp theo trở thành phong quang vô hạn đời thứ 5 tông tử.

Mà không phải, giống như ngày hôm nay, giống như là 1 đầu bị đánh gãy sống lưng chó chết, chỉ có thể trốn ở âm u nơi hẻo lánh kéo dài hơi tàn!

Giết Mặc giao phía trước, phế hắn ở phía sau, Dương Tử Việt trong lòng phẫn hận, oán độc, tung dốc hết nước bốn biển, cũng khó khăn rửa sạch, nhưng hôm nay hắn, đối Dương gia mà nói, đã là 1 viên vô dụng quân cờ… Muốn báo thù, chỉ là si tâm vọng tưởng.

Không đúng!

Người bên ngoài có thể bởi vì, hắn biến thành phế vật mà phản bội, xa lánh, nhưng đối Tôn thúc, Dương Tử Việt lại có tuyệt đối tự tin —— cho nên, hắn vì cái gì xách những này? Nghĩ đến mình xảy ra chuyện về sau, Tôn thúc liền vội vàng rời đi, cùng nghe đồn rằng, liên quan tới Tôn thúc lai lịch một chút nghe đồn.

Đông ——

Dương Tử Việt một trái tim, đột nhiên đại lực nhảy lên, hắn miệng đắng lưỡi khô, ngữ khí vội vàng, “Tôn thúc, ngài đề cập với ta những này, là bởi vì cái gì?”

Lão bộc nhếch miệng, lộ ra vẻ tươi cười, “Tự nhiên là bởi vì, thiếu gia ngài có thể cứu, ta đã đáp ứng phu nhân, phải chiếu cố tốt thiếu gia, tự nhiên không thể nuốt lời.”

Hắn lật tay, lấy ra 1 viên hạt giống, nó hẹn tiểu nhi nắm đấm lớn nhỏ, toàn thân màu đen kịt, nhưng lại giống như là ngâm tại, một loại nào đó trong chất lỏng rất nhiều năm, khiến cho mặt ngoài hiển hiện pha tạp, nhiều mấy điểm khô héo chi sắc.

Bây giờ, đang khô quắt trạng thái dưới, tự nhiên hình thành hoa văn, ánh mắt rơi xuống lại có một loại, hồn phách sẽ bị lôi ra bên ngoài cơ thể hồi hộp cảm giác.

Hô hấp ở giữa, có hôi thối từ hạt giống mặt ngoài phát ra, như ẩn như hiện.

“Ọe —— “

Dương Tử Việt quay người, nôn ào ào, “Đây là cái gì? !”

Lão bộc nói: “Long thi cây hạt giống, là lão phu từ nơi nào đó, cho ngài cầu đến… Có nó, lại thêm kia Ngụy Trang bên người Giao long, từng thôn phệ Mặc giao, chúng ta liền có thể đây là môi giới, mở ra hiến tế nghi thức.” Trong mắt của hắn, hàn quang phun trào, “Lấy kia Giao long huyết nhục, long hồn, vì thiếu gia ngài nặng Tố Hồn phách, lại mở tu hành đại đạo!”

…

La Quan dùng đầu gối nghĩ cũng biết, Dương gia tuyệt đối sẽ không, ngoan ngoãn giao ra thuộc về Nguyên Hạ cung hết thảy.

Mà bây giờ, lúc trước ước định 1 tháng kỳ hạn, đã qua đi hơn phân nửa.

Muốn xảy ra chuyện, tuyệt đối phải xảy ra chuyện, không vào hôm nay, chính là ngày mai, lại hoặc ngày mai… Nhưng tuyệt đối, đã rất gần!

Nhưng lại tại, khẩn trương như vậy, bầu không khí ngột ngạt dưới, Hạ Tuyết lại cả ngày bên trong, đều như người không việc gì đồng dạng, cùng Tang Tang cùng một chỗ thưởng thức trà, ăn các thức bánh ngọt, thậm chí còn có thể căn cứ chính mình khẩu vị, cùng Tang Tang tiến hành một trận, nghiêm túc mà nghiêm túc nghiên cứu thảo luận —— nhằm vào, bánh ngọt khẩu vị đổi tiến vào, cùng chế tác phương thức ưu hóa, thậm chí còn hợp tác nghiên cứu phát minh, một cái đặc thù

tử đậu cao.

La Quan quả thực phục, hắn rốt cục cảm nhận được, Bạch Kính trưởng lão loại kia, Hoàng đế không vội thái giám gấp cảm giác. Nhưng nghĩ lại, Hạ Tuyết biểu hiện như thế, chẳng lẽ không phải nói rõ lòng tin nàng mười phần… Cho nên, cái này miễn cưỡng, cũng coi là một tin tức tốt?

Ai, cũng chỉ đành như thế an ủi mình.

Bất an, rung động dưới, La Quan chỉ có thể càng thêm khắc khổ cố gắng tu luyện, thần hồn 8 khúc đã có, rõ ràng buông lỏng, nhưng rất rõ ràng đầu này con đường thông thiên, càng về sau càng khó đi, nghĩ đột phá đại khái còn cần một chút thời gian.

Bất quá tin tức tốt là, Phượng tộc lại có 3 vị trưởng lão, từ thánh hỏa trong nguy cấp được giải cứu ra, để La Quan trong lòng yên ổn không ít.

7 vị đại kiếp cảnh, đối cứng trời lan thánh tông không đủ, nhưng nếu thế cục không đúng, dùng để chạy trốn cũng không có vấn đề a?

Về phần hạ biểu tỷ… Hừ hừ, lúc trước sừng cong trong biển, đại chiến ác giao một màn, La Quan thế nhưng là tận mắt nhìn thấy, nói một câu hình người hung thú tuyệt không qua điểm, nàng như muốn đi ai có thể ngăn được? Cho nên thiếu thao nhàn tâm, hay là nghĩ thêm đến mình đi!

Rất nhanh, lại qua 2 ngày.

1 ngày này, La Quan đang toàn lực, vận chuyển Phượng tộc « vạn kiếp bất diệt » bí pháp, luyện hóa, hấp thu thể nội “Linh tính chồng chất”, chính cảm giác tu vi tinh tiến vào, ngày càng tăng lên lúc, trái tim của hắn bỗng dưng co rụt lại.

Mơ hồ trong đó, bên tai như nghe tới một tiếng, cực kỳ thống khổ gào thét.

Ngang rống ——

Đây là, long ngâm?

Ứng Thanh Linh!

La Quan thông suốt đứng dậy, lao ra ngoài cửa.

Tang Tang giờ phút này, cũng một tay nắm Ngao Tú, xuất hiện ở trong viện.

2 người liếc nhau, ánh mắt đều rơi vào, Ứng Thanh Linh cửa phòng đóng chặt bên trên.

“Kẹt kẹt —— “

Dương Cửu Chân đẩy cửa đi ra ngoài, “Đã xảy ra chuyện gì?”

La Quan nhíu mày, “Việc này cùng Cửu Chân cô nương không quan hệ, xin đừng nên tới gần!” Hắn nhìn Tang Tang một chút, “Đi vào trước.”

“Được.” Tang Tang nắm Ngao Tú, đi tới trước của phòng, đưa tay nhấn một cái.

Mượn Chân Long khí tức, lấy Long tộc trấn linh thân phận, Ứng Thanh Linh thi triển Long tộc bí pháp, bố trí mà thành cấm chế trực tiếp phá vỡ. Khí tức cuồng bạo, sát na từ đó truyền ra, cũng có thể ngửi được, một cỗ huyết tinh, hôi thối, lẫn nhau xen lẫn tà ác mà khủng bố.

La Quan trong lòng trầm xuống, dẫn đầu bước vào gian phòng, liếc mắt liền thấy, chính khoanh chân trong phòng, dốc lòng tu luyện Ứng long nữ. Giờ phút này, nàng như sa vào đến, cái nào đó trong cơn ác mộng, sắc mặt tái nhợt chau mày, thân thể run không ngừng, lại chậm chạp không thể tỉnh lại.

Đáng sợ nhất chính là, nó trắng nõn, tinh tế dưới làn da, lại hiện ra từng đạo, cùng loại rễ cây màu đen hoa văn, xen lẫn như một cái lưới lớn, đưa nàng cả người đều giam cầm ở bên trong.

Nhất là chỗ mi tâm, đại lượng rễ cây trạng màu đen hoa văn hội tụ, lại hình thành 1 viên đôi mắt ấn ký, giờ phút này nó chậm rãi mở ra, giống như là có tự thân ý thức, đang đánh giá xung quanh, dày đặc huyết tinh, hôi thối khí tức, đang không ngừng phát ra.

Bị nó chú ý lúc, La Quan trong lòng lạnh lẽo, chỉ cảm thấy trái tim như muốn đình chỉ, bên tai lại vang lên, vô số kêu rên kêu thảm.

Hình như có ngàn tỉ sinh linh gặp tra tấn, đau đến không muốn sống!

“Long thi cây! !”

Bên người, vang lên Tang Tang thanh âm, sắc mặt nàng nặng nề, ít có sát cơ lạnh thấu xương, ánh mắt bên trong tràn đầy băng hàn, chán ghét mà vứt bỏ.

La Quan đè xuống trong lòng khó chịu, trầm giọng nói: “Tang Tang, ngươi biết vật này? ?”

“Đại nhân, đây là một loại thượng cổ tà vật, nghe đồn nó bản thể chính là 1 viên vực ngoại yêu thụ, bởi vì tính thích lấy Long tộc làm thức ăn, lại được xưng là long thi cây. Từng hướng đương thời vẩy xuống vô số viên hạt giống, nhờ vào đó hiến tế Long tộc cùng Giao long chi thuộc, nhưng phải yêu thụ quà tặng, càng dẫn phát qua một trận, trục săn Long tộc hạo kiếp.”

Tang Tang ngữ tốc cực nhanh, “Nhưng năm đó, Long tộc quật khởi, chấp chưởng thiên địa 4 phương lúc, từng đối long thi dưới cây đạt tất sát lệnh, dốc hết Tứ Hải Chân Long chi lực, đem tất cả long thi cây hạt giống thiêu huỷ, cũng chặt đứt cây kia vực ngoại yêu thụ, cùng hiện thế liên hệ… Không nghĩ tới, qua nhiều năm như vậy, lại vẫn có thể gặp lại vật này.”

Lấy Long tộc làm thức ăn? ! La Quan trong lòng run lên, đối nó khủng bố, có minh xác nhận biết.

Nhưng cùng lúc, cũng xác định một điểm, “Chính là nói, cái này cùng tự thân tu hành vô dưa, là có người, âm thầm tính toán Ứng long nữ!”

La Quan đã sớm biết, rất nhanh liền sắp xuất hiện sự tình, lại không nghĩ rằng cái này ngoài ý muốn, lại rơi vào trên đầu của hắn. Ứng long nữ, là La Quan bên người người, không hề nghi ngờ, đây chính là hướng về phía hắn đến.

Làm sao? Trêu chọc không nổi đại biểu tỷ cùng Nguyên Hạ cung, liền chọn quả hồng mềm bóp? !

La Quan thở sâu, “Biểu tỷ, biểu tỷ ngươi ở đâu? !” Cái này đều là, bởi vì ngươi Nguyên Hạ cung, mới dẫn xuất phiền phức.

Ngươi cũng không thể mặc kệ a! !

Một trận yên tĩnh, không có trả lời.

Tang Tang yếu ớt nói: “Hôm nay, trời lan thánh tông truyền tin, mời hạ cung chủ tiến về, thương nghị liên quan tới trả lại Nguyên Hạ cung sở thuộc một chuyện…”

Cho nên, đây đều là tính toán kỹ? Vương bát đản! ! Thật sự cảm thấy, biểu tỷ không tại, ta liền tùy tiện các ngươi nắm rồi? !

La Quan thở sâu, phun ra, “Tang Tang, ta được cứu nàng.”

Tang Tang gật đầu, một tay bắt lấy Ngao Tú, bây giờ tiểu nha đầu bản năng bên trong, lộ ra mấy điểm sợ hãi biểu lộ, nhưng tại đôi mắt chỗ sâu, lại có băng lãnh xích hồng dựng thẳng đồng hiển hiện.

“Đại nhân yên tâm, chỉ cần một lát, liền có thể khóa chặt long thi cây chỗ!”

Nàng nhắm mắt lại, ngưng thần cảm giác.

Thời gian 1 hơi hơi thở quá khứ, Ứng long nữ khí tức, chính nhanh chóng suy yếu, kia phần hôi thối cùng mùi huyết tinh, không ngừng trầm ngưng.

Nàng, chống đỡ không được quá lâu.

Bá ——

Tang Tang mở mắt ra, “Tìm được!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 830 : Trở lại sinh cương

“Tang Tang, bảo vệ tốt Ứng long nữ, hết thảy cẩn thận!”

La Quan khẽ quát một tiếng, phóng lên tận trời.

3 ngõ phố bên ngoài, nơi nào đó khách sạn.

Nửa mở cửa sổ đằng sau, 9 linh biến sắc, thông suốt đứng dậy, “Không tốt, tình huống có biến, Ngụy Trang rời đi.”

Tay nàng chỉ kết động, nhanh chóng bóp ra pháp quyết, cho cái khác Phượng tộc trưởng lão truyền tin.

Cùng lúc đó, không dám có chỗ trì hoãn, 9 linh trực tiếp đi theo.

Mà liền tại, 9 linh động thân đuổi theo không lâu, cửa ngõ cá mặt tây Thi gia, 2 vị đang dùng bữa ăn khách nhân, đồng thời ngẩng đầu.

Nhìn nhau, 2 người này trong mắt, hiện lên mấy điểm kinh ngạc, 1 người trong đó thấp giọng nói: “Nhanh đi bẩm báo lão tổ, cá đã nhập lưới…” Nhưng có một chút, hắn lại không nghĩ ra, vì sao bọn hắn còn chưa cho “Nhắc nhở”, cái này Ngụy Trang liền phát hiện chân tướng? !

“Được.” Một người khác đứng dậy liền đi.

Lại ăn một miếng mùi cá mặt, lưu lại trung niên nhân kia buông xuống tiền cơm, lau lau miệng hướng 3 ngõ phố bước đi.

Gia chủ nói, dù tạm thời không giết cái này La Quan, nhưng cũng muốn cho hắn biết, như thế nào đau đến không muốn sống.

Nghe nói, 3 ngõ phố ở mấy nữ tử, đều cùng hắn quan hệ thân cận… Ngoài ra, Dương Cửu Chân sinh là Dương gia người, chết là Dương gia quỷ, tự đắc mang về.

Dài ngõ hẻm bên trong, trung niên vừa đi vừa lắc đầu, “Ai, thật sự là nghiệp chướng a.”

Một bên khác, La Quan một đường không ngừng, đi thẳng tới đông thành, 1 tòa trạch viện bên ngoài.

Cao môn đại hộ, gạch xanh ngói đỏ, tu kiến khí quyển, khảo cứu.

Bây giờ, kia cổng lớn ngoài viện, có mấy danh hộ vệ ở đây, đều thân thể ngang giương, mắt lộ tinh mang, hiển nhiên thực lực không kém.

“Người đến người nào? Chủ nhân nhà ta tư trạch chỗ, không phải mời không được thiện nhập!” Một gã hộ vệ tiến lên, hét lớn mở miệng.

La Quan căn cứ Tang Tang cho chỉ dẫn, đã khóa chặt cái này đại trạch chỗ sâu, đến từ long thi cây khí tức tà

ác, “Lăn đi!”

Đưa tay, 1 kiếm chém ra.

Oanh ——

Kiếm minh bên trong, mấy tên hộ vệ nháy mắt, trợn to tròng mắt.

Sau một khắc giữa tiếng kêu gào thê thảm, trực tiếp tung bay ra ngoài, miệng mũi máu tươi cuồng phún, trên dưới quanh người nhiều không biết bao nhiêu vết thương.

Kiếm thế không ngừng, trùng điệp trảm tại đại môn phía trên, một chút linh quang hiện lên về sau, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, bụi bặm khuấy động, bay giương bên trong, buồn bã ngã xuống đất.

La Quan tay cầm trường kiếm, một bước bước vào trong môn.

“Có cường địch!”

“Nhanh chóng người tới, vây giết quân giặc!”

“Lớn mật, chẳng lẽ không biết, đây là nhà ai biệt viện?”

Trong viện hạ nhân, hộ vệ các loại, nghe tới động tĩnh sau xông ra, nhìn thấy trước mắt một màn nhao nhao kinh sợ gào thét.

Đợi vô ý thức nhìn một cái, kia bị 1 kiếm chém vỡ đại

môn, đã lăn lộn ngã xuống đất hộ vệ, lại nhịn không được nuốt ngụm nước miếng, sắc mặt lộ ra hồi hộp.

La Quan không quan tâm, nhanh chân hướng về phía trước.

Trong phủ mọi người, thấy thế cắn răng, “Động thủ, mọi người cùng nhau xông lên!” Nhưng hiển nhiên, nhân số bên trên ưu thế, cũng không thể triệt tiêu, giữa lẫn nhau trên thực lực cách xa chênh lệch.

Ông ——

Kiếm minh vang lên, lập tức đầu người cuồn cuộn, huyết tinh trùng thiên.

La Quan không có thời gian, cùng bọn hắn tại cái này trì hoãn, phải trong thời gian ngắn nhất, giết chết trồng ra long thi cây kẻ sau màn.

Tồi khô lạp hủ, kiếm thế chỗ hướng chỗ, không ai đỡ nổi một hiệp.

Đình viện rung động, oanh minh, mảng lớn kiến trúc đổ sụp, vô số tráng kiện cổ mộc, giả sơn nước chảy các loại, nhao nhao bị hủy bởi dưới kiếm.

“Trốn, mau trốn!”

“Cầu viện, nhanh hướng gia bên trong cầu viện!”

“Người kia là ai? Hắn điên rồi sao?”

Thét lên bên trong, người còn sống, rốt cục không còn dám xông lên, 4 phía chạy trốn.

Rất nhanh, hắn liền bước vào trạch viện chỗ sâu, long thi cây khí tức, đã gần đến ở trước mắt.

Đúng lúc này, một tên lão bộc thân ảnh, xuất hiện tại La Quan trong tầm mắt. Hắn đưa tay, liền bắt lấy một tên sụp đổ đào tẩu hộ vệ, 5 ngón tay bỗng dưng dùng sức, đối phương đầu giống như chín muồi quả hồng, “Ba” một tiếng nổ thành phấn vụn.

“Phản chủ mà chạy người, khi chết!” Đang khi nói chuyện, hắn thêm một chút khóe miệng, đem một điểm đỏ trắng chi vật cuốn vào trong miệng, như tinh tế phẩm vị một chút, trên mặt lộ ra mấy điểm ửng hồng.

Hồng hộc ——

Hồng hộc ——

Hắn hô hấp dần dần gia tốc, to thêm, đôi mắt trở nên xích hồng, gắt gao nhìn chằm chằm La Quan, khóe miệng móc ra một tia nhe răng cười, “Ngụy Trang, chính là ngươi, phế thiếu gia nhà ta? Thật sự là thật là lớn gan!”

Hắn gầm thét, như kinh lôi nổ tung, một nháy mắt chấn động đến đại địa vỡ nát, nơi xa mấy tên chạy trốn tu sĩ, thân thể bỗng dưng cứng đờ.“Phù phù” “Phù phù” ngã xuống đất, thân thể co quắp, miệng mũi thất khiếu tuôn ra máu tươi, đúng là tại chỗ bị uống toái tâm thần mà chết.

La Quan nhíu mày lại, chợt đưa tay, 1 kiếm chém ra. Trước mắt lão bộc là 1 vị cao thủ, không phải đại kiếp cảnh, lại có thể cho hắn uy hiếp cảm giác, cũng biết bất phàm.

Nhưng thì tính sao? Đã là địch nhân, chẳng cần biết ngươi là ai, đến liền giết!

“Tiểu bối cuồng vọng!” Lão bộc từ này 1 kiếm bên trong, phát giác được tất phải giết niệm, cười lạnh một tiếng, trên thân vải vóc nháy mắt vỡ nát.

Hắn thân thể tăng vọt, huyết nhục biến thành thanh bạch, 2 môi ở giữa, có răng nanh toát ra, tử khí nồng đậm, thi khí phóng lên tận trời.

Nhưng lại cứ, tại ở trong đó lại xen lẫn, một phần khát máu, bạo ngược nồng đậm sinh cơ.

Như thế đã sinh lại chết, không chết không phải sống trạng thái, đúng là 1 tôn hiếm thấy “Trở lại sinh” cấp cương thi. Bởi vì thực lực cường đại, có thể đạt tới “Tĩnh hơi thở” trạng thái dưới, cùng người thường không khác hình dạng thái. Chỉ có như lập tức, như vậy toàn lực xuất thủ lúc, mới có thể hiển lộ bản tôn hình thái.

Mà cương thi, phần lớn không thông thần thông, nhục thân cường hãn vô song, càng thân có kịch độc, lại có thể miễn dịch tuyệt đại bộ phân hồn phách công kích, nó thủ đoạn có chút cùng loại vũ phu, nhưng liền khó chơi trình độ mà nói, hiển nhiên muốn tại đồng bậc vũ phu phía trên.

Giờ phút này, lão bộc biến thành cương thi, dưới chân trùng điệp đạp mạnh, mặt đất lõm, vỡ nát bên trong, hắn đối mặt một kiếm này lại không tránh không né.

Đây là, muốn lấy thân thể cường hãn, ngạnh kháng La Quan chi kiếm, cận thân giết hắn!

Ông ——

Kiếm minh tái khởi, cũng không phải La Quan lại ra 1 kiếm, mà là tru tiên kiếm phẫn nộ —— Nữ đế đại nhân, từng lấy bàn tay như ngọc trắng cầm bản thần kiếm, 2 lần cùng trời một trận chiến, kia là gì cùng khí tượng? Gì cùng vinh quang? !

Chỉ bằng ngươi, một đầu tiểu tiểu cương thi, cũng dám xem thường ta? ? Có thể nhẫn nại, tha thứ không thể nhịn! ! Cái này đạp mịa, quả thực chính là nhục nhã.

“La Quan, bên trên, chém chết hắn!”

Oanh ——

Kiếm rơi, lão bộc biến thành cương thi, con mắt một chút trợn tròn, trong miệng phát ra một tiếng thống khổ gào thét.

Một kiếm này, uy lực so hắn tưởng tượng bên trong, mạnh quá nhiều. Trong đó, như ẩn chứa một loại nào đó, có thể trảm phá thiên địa vạn vật, không thể ngăn cản lực lượng kinh khủng, lấy hắn nhục thân cường hãn, lại không thể ngăn cản, thậm chí sinh ra một phần, sẽ bị

chém giết tại chỗ hồi hộp, sợ hãi.

1 cái đáng sợ suy nghĩ, đột nhiên xuất hiện trong đầu —— chẳng lẽ, ngày đó thọ yến phía trên, đánh giết đại tộc thiên kiêu Dương Tranh lúc, cái này Ngụy Trang lại vẫn như cũ, không có đem hết toàn lực?

Tê ——

Kia người này, đến tột cùng mạnh bao nhiêu?

Cương thi lăn lộn ngã xuống đất, ngực bị xé nứt mở, 1 đầu khủng bố vết thương, có thể nhìn đến trong đó, khô quắt như cây khô khối ngũ tạng lục phủ, đen nhánh, tanh hôi huyết tương, tự thương hại trong miệng phun ra ngoài, rơi trên mặt đất tức phát ra, “Ầm ầm” kịch liệt tiếng hủ thực.

Mặt đất trở nên ổ gà lởm chởm lúc, cũng có mảng lớn hắc vụ bay lên, không chỉ là tanh hôi máu độc ăn mòn, còn đến từ lão bộc biến thành cương thi giữa mũi miệng —— La Quan chỉ xuất 1 kiếm, liền để hắn nhận thức đến sai lầm của mình, kiếm này phong vô song, hắn căn bản ngăn cản không nổi.

Nhưng thiếu gia bây giờ, ngay tại phía sau hắn, long thi cây đã gieo xuống, hiến tế hoàn thành trước đó, thiếu gia căn bản là không có cách di động. Cho nên, cũng chỉ có thể cải biến sách lược, tận lực kéo dài thời gian. Nếu không, lấy trước mắt Ngụy Trang thủ đoạn, tất dám giết người.

Cùng lúc đó, lão bộc trong đầu, hiện lên một cái ý niệm

trong đầu —— vì sao, Dương gia còn không có động tĩnh? Mà xung quanh đại trạch, cũng biểu hiện quá mức bình tĩnh. Nhưng hắn triển lộ cương thi bản thể, mặc dù có thể thu hoạch được lớn nhất cường độ lực lượng, nhưng cũng lại bởi vậy bị ăn mòn tâm thần, lão bộc đã vô lực suy nghĩ nhiều.

Ông ——

Tiếng thứ hai kiếm minh, ở bên tai vang lên.

Lão bộc biến thành cương thi, trốn vào hắc vụ bên trong, nghĩ thầm thi độc chướng khí nhưng che đậy tâm thần cảm giác, càng có thể can thiệp âm dương khí tượng, chính là hắn phá cảnh về sau, mới đản sinh duy nhất thi đạo thần thông.

Cho dù đối mặt đại kiếp cảnh tu sĩ, đều có thể ngăn cản một hai… Cái này Ngụy Trang, túng kiếm sắc bén lợi có thể di động nhật nguyệt tinh thần, lại có thể thế nào? Lão phu phòng thủ mà không chiến, chỉ cầu kéo dài thời gian, ngươi trảm không đến ta, chính là phí công! !

Sau một khắc, mũi kiếm rơi xuống, hắc vụ chấn động bên trong vỡ nát, lộ ra phía dưới lão bộc biến thành cương thi, 1 trương thanh bạch lạnh lùng, răng nanh lộ ra ngoài trên mặt, đều là chấn kinh, sợ hãi, như tại im ắng gầm thét… Kiếm của ngươi, vì sao còn có thể tìm tới ta? !

Chịu Bạt Kiếm Trảm Thiên thuật, thể nội liền có lục thiên chi lực tồn lưu, đôi này La Quan mà nói, liền như trong bóng tối hải đăng. Chớ nói trước mắt, chỉ là thi đạo thần

thông biến thành một đoàn sương độc, chính là cách một cái thế giới, chỉ cần La Quan kiếm có thể chém tới, liền không thể trốn đi đâu được! !

“A!”

Cương thi trong miệng, hét thảm một tiếng, 2 kiếm chém trúng cùng một chỗ, tuyệt không phải tổn thương 1 thêm 1 đơn giản như vậy.

Trong kiếm thế, 2 đạo lục thiên chi lực dung hợp, nháy mắt liền vượt qua, cái này lão cương thi cực hạn chịu đựng.

Hắn ngực bụng ở giữa, vết thương bỗng dưng kéo dài, lại bị sống sờ sờ chém thành 2khúc, máu đen, mục nát vật chảy ngang, nhưng cương thi thân thể coi là thật kinh người, kinh khủng như vậy thương thế, hắn lại vẫn còn sống.

Kinh sợ thét lên, “Ta chính là Thi Vương điện bồi dưỡng ‘Trở lại sinh cương’, chủ nhân vì điện chủ cấp cường giả, ngươi dám giết ta hẳn phải chết không nghi ngờ…”

Phốc ——

Mũi kiếm rơi xuống, bị phá vỡ cương thi chi thể đầu lâu, cũng mất đi dĩ vãng siêu cường phòng ngự, “Ba” một tiếng bị chém vỡ.

Vết máu tương bạch bắn tung toé, ngược lại cùng hắn mới, một tay phá sọ một màn cùng loại, có thể nói báo ứng xác đáng.

“Thi Vương điện?” La Quan nói nhỏ, đảo qua một chút không đầu cương thi, chợt nhanh chân hướng về phía trước, 1 cước đem cửa đá văng.

Hô ——

Một trận âm phong thổi tới, lạnh lẽo thấu xương, càng mang đến dày đặc tanh hôi, mùi huyết tinh.

Liền gặp, viện này rơi bên trong, sinh trưởng một gốc quỷ dị đại thụ, nó toàn thân đen nhánh, không có một chiếc lá, nó uốn lượn chạc cây, liền như từng con hướng lên trời dữ tợn quỷ trảo, tản ra làm người sợ hãi, sợ hãi vô hình kiềm chế.

Nhưng càng kinh người hơn chính là, cái này đại thụ cũng không phải là cắm rễ đại địa, mà là từ 1 người giữa bộ ngực sinh ra, kia lít nha lít nhít bộ rễ, chui vào hắn mỗi một tấc máu thịt.

Tư vị này, hiển nhiên cũng không dễ chịu, 1 trương lúc đầu được cho anh tuấn khuôn mặt, giờ phút này vặn vẹo như lệ quỷ.

Dương Tử Việt!

Nói thật, La Quan phỏng đoán vô số, ngược lại là thật không nghĩ tới, hôm nay động thủ tính toán hắn, thế mà là cái này Dương gia con rơi.

Bá ——

Dương Tử Việt mở mắt ra, ánh mắt thống khổ mà oán độc, “Ngươi có thể giết chết Tôn thúc… Xem ra, là trời muốn diệt ta, Ngụy Trang, lão tử chính là biến thành quỷ…”

Phốc ——

Đầu lâu phóng lên tận trời, đem còn lại lời nói, đều cắt đứt.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 831 : Sự tình, đại điều

“Ngay cả tên của ta cũng không biết, còn muốn biến thành quỷ đến báo thù sao?” La Quan nói nhỏ, mặt không biểu tình.

Sau một khắc, hắn bên tai như nghe tới, một tiếng bạo ngược, phẫn nộ gào thét.

Theo Dương Tử Việt bị giết, cây kia thực ở trên người hắn, bộ rễ xuyên qua toàn thân cao thấp, từ lồng ngực phá xuất long thi cây, đột nhiên khô héo.

Cũng chính là lúc này, La Quan cảm nhận được, một phần đến từ không biết chỗ nhìn chăm chú —— trong thoáng chốc, trước mắt như biến thành, một mảnh hỗn độn hư không, có khủng bố cự mộc đứng lặng, nó toàn thân đen nhánh, chừng 100,000 trượng, 1 triệu trượng, bao trùm một phương thiên địa, cho người ta không thể nhìn thẳng, không thể diễn tả cảm giác, nhìn đến liền từ bản năng ở giữa, sinh ra cực kỳ kinh hãi sợ.

Như âm dương nghịch chuyển, thiên khung tận đen, đại khủng bố khí tức, đem La Quan bao phủ. Sau đó, một cái đại thủ đột nhiên xuất hiện, 5 ngón tay triển khai như nhưng che trời, bắt lấy hỗn độn hư không một góc, hung hăng một nắm.

Oanh ——

Thiên băng địa liệt, hết thảy trừ khử, La Quan lắc đầu, ý thức hơi có chấn động, hoảng hốt, hắn vô ý thức nhìn về phía đỉnh đầu, vừa rồi chỉ là ảo giác? Không, ngược lại càng giống là, tại xa xôi bên ngoài, đã có cự phách giao phong.

Giới ngoại quỷ dị cự mộc long thi cây, cùng Huyền Thánh sao? La Quan cũng không xác định, đây hết thảy đối với hắn mà nói, còn quá mức xa xôi.

Sau một khắc, bên tai gầm thét vang lên, “Phương nào hung đồ? Dám can đảm xung kích Dương thị biệt viện!”

“Dưới ban ngày ban mặt, dám tại Bích Hải thành bên trong hành hung, coi là thật to gan lớn mật!”

“Nhanh đem hung đồ vây quanh, chớ để hắn trốn!”

Hưu ——

Hưu ——

Tiếng xé gió liên tiếp vang lên, cái này trạch viện 4 phương ở lại các quý nhân, như giờ phút này mới phản ứng được, một chút xông ra.

Lọt vào trong tầm mắt, giữa không trung lít nha lít nhít, lần lượt từng thân ảnh hội tụ, ném rơi đến băng lãnh ánh mắt, rơi vào La Quan trên thân lúc, không có chút nào gợn sóng.

Trong đó một chút gương mặt, La Quan thậm chí cảm thấy quen thuộc, ngày đó tại Dương thị lão tổ thọ yến

bên trên, từng xa xa nhìn thấy qua. Nhưng hôm nay, những người này giống như là tập thể được chứng mất trí nhớ, lại không nhận ra hắn.

La Quan nhìn thoáng qua, mặt đất Dương Tử Việt thi thể, theo long thi cây khô héo, nó trống rỗng trực tiếp biến mất không thấy gì nữa, liền ngay cả trong không khí hôi thối, huyết tinh, đều trừ khử sạch sẽ. Thuận tiện như, trước đó cái gì đều không có phát sinh, quả nhiên là có hung đồ, cường nhân đến nhà, ỷ vào thực lực ác ý giết người.

“Đều thành con rơi, còn muốn bị người vứt ra… Đây cũng là, phế vật lợi dụng đi.” Lúc này, La Quan có thể xác định, đây hết thảy đều là cố ý thiết kế tốt, hắn thậm chí có thể đoán được, Dương gia đại khái sau tiếp theo.

Nhưng dù là, thời gian có thể rút lui, có lần nữa tới qua cơ hội, hắn vẫn như cũ sẽ như thế —— bây giờ, giết người hiện trường đã xuất hiện, các lộ chứng nhân tề tụ, nhân vật chính cũng nên đăng tràng đi? Cũng phải nhìn, hôm nay tuồng vui này, đem như thế nào diễn tiếp.

La Quan ngẩng đầu, nhìn về phía khói sóng núi.

…

Hạ Tuyết rất kinh ngạc.

Hôm nay, nàng thụ trời lan thánh tông mời, liền Nguyên Hạ cung sản nghiệp trở về một chuyện, cùng Dương Sơ Thăng giao lưu.

Càng có Hải Linh đảo cái khác nhiều mặt thế lực đại biểu vì chứng kiến, quy cách so ngày đó, các phương hội thẩm Thường Uy lúc, còn cao hơn ra rất nhiều.

Rất thuận lợi!

Không ai tưởng tượng ra được thuận lợi, Hạ Tuyết thậm chí nhìn thấy, một số người trên mặt, không che giấu được ngạc nhiên, chấn kinh.

Càng có một ít ánh mắt, ẩn ẩn nhìn về phía nàng, liền toát ra một loại nào đó, tối nghĩa không sâu cũng hoặc không biết kiêng kị… Hiển nhiên, tại những người này xem ra, Dương gia như thế gọn gàng mà linh hoạt, cơ hồ là hoàn toàn phối hợp thái độ, tất nhiên có nguyên nhân khác.

Đến giữa trưa trước, trừ chỉ còn hơn số ít, mấy cái khó giải quyết vấn đề, còn chưa đạt thành nhất trí bên ngoài, đã quyết định tuyệt đại bộ điểm chương trình hội nghị.

1 tháng bên trong, trở về Nguyên Hạ cung chi sản nghiệp, lại chỉ kém lâm môn 1 cước, liền có thể triệt để đại thành, cái này ai có thể ngờ tới?

Hạ Tuyết ngẩng đầu, nhìn về phía đối diện Dương Sơ Thăng, thần sắc hắn uy nghiêm mà bình tĩnh, như hôm nay hết thảy làm thật, hắn cơ hồ có thể tính được, là Nguyên Hạ cung trong lịch sử, nhất xứng chức khách khanh trưởng lão 1 trong.

Nhưng, sự tình sẽ như vậy đơn giản sao? Hạ Tuyết tin tưởng mình phán đoán, cho nên khi hết thảy thuận lợi

đến, gần như không thể tư nghị lúc, nội tâm của nàng bình tĩnh như trước.

Đột nhiên, đại điện một góc một môn, từ bên ngoài mở ra, một tên trời lan thánh tông tu sĩ, sắc mặt trầm ngưng vội vàng mà đến, đi đến chủ trì chuyện hôm nay, 1 vị Phó tông chủ bên người, thấp giọng thì thầm vài câu.

Phó tông chủ nhướng mày, nhìn Hạ Tuyết một chút, hơi 1 do dự, nói: “Dương thái thượng, hôm nay Bích Hải thành bên trong, ngươi Dương thị biệt viện tự dưng bị nhân đồ lục, Dương Tử Việt tại chỗ đột tử… Hiện hung thủ đã cầm xuống, ngươi là có hay không muốn đi qua nhìn một chút?”

Dương Sơ Thăng nhíu mày lại, chậm rãi nói: “Dương thị gần đây phong ba không ngừng, hoặc bởi vì một ít chuyện, để ngoại giới cho rằng, Dương gia mềm yếu có thể bắt nạt. Bây giờ, lại bị người giết đến tận cửa đi, nếu không thể giết một người răn trăm người, Dương thị như thế nào còn có thể đặt chân?”

Đứng dậy, “Hạ cung chủ, cùng chư vị, còn xin ở đây hơi các loại, đợi lão phu xử lý tốt việc này về sau, lại kế tiếp theo thương nghị thừa hơn bộ điểm… Nhất thiết phải vào hôm nay, đem Nguyên Hạ cung công việc đều quyết định, lão phu cũng có thể dỡ xuống, khách khanh trưởng lão gánh nặng.”

Dứt lời, bước nhanh mà rời đi.

Hạ Tuyết nhìn xem, hắn rời đi phương hướng, đột nhiên nói: “Dương thái thượng gì cùng tồn tại, lại có người

dám tàn sát nó biệt viện, bản cung ngược lại là hiếu kì, là phương nào hung đồ.”

Nàng đứng dậy, nhưng còn chưa rời đi, liền bị ngăn lại.

Trời lan thánh tông Phó tông chủ, là 1 vị nhìn như hơn bốn mươi tuổi, khuôn mặt uy nghi tu sĩ, đại kiếp cảnh tu vi gia thân, khí thế cực nặng. Giờ phút này, hắn nhìn về phía Hạ Tuyết, chậm rãi nói: “Hạ cung chủ hay là, lưu tại nơi này đi, miễn cho Nguyên Hạ cung một chuyện, tái khởi gợn sóng.”

Hạ Tuyết lắc đầu, nghĩ thầm ngươi như coi là thật, là giấu trong lòng ý nghĩ này, vừa rồi vì sao còn muốn, cố ý nhìn bản cung một chút.

Liền biết, sự tình sẽ không như thế đơn giản…

Một bước phóng ra, Hạ Tuyết rời đi đại điện, thân ảnh phóng lên tận trời, rất mau tới đến Bích Hải thành bên trên. Thần niệm quét qua, nàng thở dài, “Dương Sơ Thăng, có lẽ tiểu tử này, bây giờ thật sự là 1 viên quả hồng mềm, nhưng ngươi như thế nắm hắn, sớm muộn muốn xảy ra chuyện.”

Nói xong, thân ảnh biến mất không gặp.

…

3 ngõ phố.

Bên tay trái, thứ 20 số 3 viện.

Trung niên nhân thi thể, bây giờ ngã trên mặt đất, thân thể hoàn chỉnh, đầu lâu cũng đã biến thành bột mịn.

Liền như, bị một loại nào đó khủng bố cự vật, cho trực tiếp nghiền nát.

Tang Tang nắm, đang không ngừng gật đầu ngủ gà ngủ gật Ngao Tú, đứng tại viện tử bên trong, ngửa đầu nhìn về phía đông thành, Dương thị biệt viện chỗ.

“Khốn rồi?” Nàng nhẹ giọng mở miệng.

Ngao Tú dụi dụi mắt, “Hơi mệt, nhưng ta còn có thể kiên trì.”

“Ngao Tú ngoan, cùng sự tình kết thúc, chúng ta mới hảo hảo ngủ một giấc.” Tang Tang cười cười, đôi mắt chỗ sâu, lại một mảnh hờ hững.

Hạ Tuyết, xem như bằng hữu của nàng.

Nhưng đối người bạn này, nàng lại tính không được, có quá nhiều tín nhiệm.

…

Dương Sơ Thăng đến, 4 phía nháy mắt an tĩnh xuống, mọi người cùng nhau cúi đầu, khom người, “Chúng ta, bái kiến Dương thái thượng!”

Uy phong, uy thế, giờ phút này hiển thị rõ.

Hắn mặt không biểu tình, trước đảo qua 4 phía bừa bộn,

rơi vào lão bộc biến thành cương thi trên thân, hơi dừng một chút, cuối cùng nhìn về phía Dương Tử Việt thi thể.

“Hắn đã hồn phách tổn hao nhiều, chú định sắp thành phế nhân, ngươi vì sao còn khăng khăng giết hắn?” Dương Sơ Thăng thanh âm bình tĩnh, nhưng ngữ phong ở giữa, uy nghiêm lưu chuyển, “Ngụy Trang, ngươi nhưng từng đem Dương gia, đem lão phu để ở trong mắt, ngươi coi là thật… Thật là lớn gan!

Oanh ——

Đại kiếp cảnh đỉnh phong khí tức, phá thể mà ra, như núi lửa bộc phát, quét sạch tứ phương. Khủng bố uy thế, mang theo băng lãnh sát cơ rơi xuống, La Quan lúc này kêu lên một tiếng đau đớn, sắc mặt tái nhợt.

Dương Sơ Thăng đưa tay, khí tức khủng bố hội tụ.

Cách đó không xa, bí mật quan sát Phượng tộc 9 linh trưởng lão, biến sắc.

Nàng đôi mắt chỗ sâu, có xích hồng hiển hiện, liền như hai đoàn cháy hừng hực hỏa diễm, giữa lông mày càng có 1 đạo mơ hồ phù văn ngưng tụ.

Cái này Ngụy Trang, chính là Phượng tôn đại nhân hạ lệnh, tất yếu thủ hộ người, tuyệt đối không thể xảy ra ngoài ý muốn.

Nàng dù tuyệt không phải Dương Sơ Thăng chi đối thủ, nhưng nếu liều mình chém giết, có thể kéo tới nó Dư trưởng lão chạy đến. Về phần việc này hậu quả, dưới

mắt thế cục lại không lo được!

Bá ——

Một thân ảnh, đột nhiên xuất hiện ở trong sân.

Dương Sơ Thăng nhíu mày, chậm rãi nói: “Hạ cung chủ, cử động lần này ý gì?”

Hạ Tuyết nói: “Bản cung chẳng qua là cảm thấy, việc này kỳ quặc, còn cần điều tra một hai.”

“Điều tra? ?” Dương Sơ Thăng nói nhỏ, đưa tay một chỉ, “Vậy liền mời hạ cung chủ, hỏi một chút bọn hắn, phải chăng mắt thấy hết thảy? ?”

“Không sai, người này xâm nhập Dương thị biệt viện, một đường gặp người liền giết, hình như tà ma, là ta cùng tận mắt nhìn thấy!”

“Đúng là như thế, hôm nay ở đây người đâu chỉ 100 người, hẳn là tất cả mọi người nhìn lầm rồi?”

“Nguyên Hạ cung lại như thế nào? Đây là Thiên Linh đảo, là trời lan thánh tông chỗ, chẳng lẽ lấy Dương thái thượng thân phận, còn có thể bị người khi nhục? !”

Mọi người gầm nhẹ, quần tình xúc động, lại chỉ dẫn tới Hạ Tuyết, 1 đạo đạm mạc ánh mắt.

Gặp nàng bất vi sở động, Dương Sơ Thăng mày nhíu lại càng chặt, “Hạ cung chủ, xin nghĩ lại, lão phu thân là Nguyên Hạ cung khách khanh trưởng lão, tự nhận đối

ngươi đầy đủ lễ ngộ.”

“Coi là thật, muốn bởi vì tiểu bối này, cùng lão phu làm khó?”

La Quan xoa đem mặt, “Biểu tỷ, luận diễn kỹ thứ này, ta tự nhận không so được Dương thái thượng, cho nên sự tình cứ như vậy cái sự tình, ngài nhìn xem xử lý.”

Cái này mặt dày mày dạn lời nói, để Hạ Tuyết quay đầu, ngóng nhìn hắn một chút, lại quay đầu, “Bản cung hay là cho rằng, khi điều tra.”

Dương Sơ Thăng thở ra một hơi, trầm giọng nói: “Tốt! ! Vậy liền điều tra… Hạ cung chủ, người này phá ta Dương thị biệt viện, giết ta con cháu họ Dương, liền đem hắn giao cho lão phu. Ta lấy trời lan thánh tông thái thượng trưởng lão thân phận cam đoan, sự tình tra ra trước đó, sẽ không động đến hắn.”

Bá ——

Bá ——

Lần lượt từng thân ảnh, từ phương xa bay tới, chính là lúc trước tại trời lan thánh tông đứng ngoài quan sát mọi người. Giờ phút này nghe vậy, từng cái mặt lộ vẻ chấn kinh chi sắc, nghĩ thầm Dương Sơ Thăng đây rốt cuộc, là bị người cầm đáng sợ đến bực nào tay cầm, đúng là hèn mọn đến tận đây.

Nhưng cũng có người, giờ phút này ánh mắt lấp lóe, như mơ hồ ở giữa, ý thức được cái gì.

Phó tông chủ một bước tiến lên, lớn tiếng nói: “Hạ cung chủ, còn xin lấy đại cục làm trọng, chớ có nhất thời xúc động, để lỡ chính sự.”

Hơi dừng một chút, lại nói: “Ta tông Dương thái thượng, gì ngang phần, địa vị, đã công khai hứa hẹn, tất nhiên sẽ tuân thủ ước định!”

Một câu nói kia, nhìn như tràn đầy hảo ý, nhưng lại tăng thêm, 1 viên trùng điệp quả cân. Đáp ứng tốt nhất, nếu không đáp ứng… Hừ, nói tiểu là không tín nhiệm, Dương Sơ Thăng nhân phẩm, hướng nặng đó chính là, đối trời lan thánh tông mạo phạm cùng bất kính! !

Hạ Tuyết ngẩng đầu, nhìn thoáng qua Phó tông chủ, lại nhìn về phía Dương Sơ Thăng, thản nhiên nói: “Ngụy Trang là ta biểu đệ, đánh tiểu liền nhận giường, rời đi ta, hắn ngủ không được.”

Mọi người im lặng.

Nghĩ thầm, cái này Ngụy Trang nhận giường, cùng ngươi có gì liên quan? Hẳn là các ngươi biểu tỷ, biểu đệ kêu thân mật, thực tế đã sớm ngủ ở cùng một chỗ? !

Bất quá, tin tức này dù kình bạo, cũng đã không người để ý, mọi người chỉ là một cái suy nghĩ —— như thế không hợp thói thường lý do, đều đem ra, lại như thế hời hợt, 1 bộ đương nhiên bộ dáng, cái này không chỉ có là nói rõ, muốn chết bảo đảm Ngụy Trang, càng là dùng tay đè lấy hôm nay mọi người tại đây đầu, trên mặt đất ma sát!

Sự tình, đại điều.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 832 : Nguyên Hạ cung tổ chế

Chuyện hôm nay, tại mọi người nhìn lại, khi Hạ Tuyết đến, Dương Sơ Thăng tức dừng tay, đây là lần thứ 1 nhượng bộ.

Về sau, bởi vì Hạ Tuyết chi kiên trì, lựa chọn bắt giữ La Quan, chậm đợi tra ra chân tướng, chính là lần thứ 2 nhượng bộ.

Nhưng thế gian đủ loại, nhưng 1, nhưng 2, không thể 3!

Nhất là, là lấy Dương Sơ Thăng thân phận, đường đường Dương thị lão tổ, trời lan thánh tông thái thượng, đại kiếp cảnh đỉnh phong cường giả tuyệt thế.

Thật sự cho rằng, là bùn nặn sao? !

“Hạ cung chủ, còn xin nói cẩn thận!” Phó tông chủ gầm nhẹ, thần sắc tức giận, “Dương thái thượng tuân thủ nghiêm ngặt thân phận, đã cho đủ Nguyên Hạ cung mặt mũi, hẳn là ngươi thật cho là, ta thánh tông trưởng lão nhưng khinh nhục? !”

Oanh ——

Đại kiếp cảnh khí tức phá thể mà ra, như núi lửa bộc phát quét sạch tứ phương, uy thế lạnh thấu xương, càng có khí tượng rộng lớn, uy nghiêm!

Dương Sơ Thăng đưa tay, “Phó tông chủ tạm thời bớt giận, lão phu cùng hạ cung chủ, trước đó cũng vô quá nhiều tiếp xúc, nàng khó tín nhiệm… Cũng thuộc bình thường.”

“Ta Dương thị lui thêm bước nữa, hôm nay giết người 1 án, đã phát sinh ở Bích Hải thành bên trong, liền do trời lan thánh tông tiếp chưởng, lão phu không nhúng tay vào trong đó, chỉ cần 1 cái điều tra kết quả.”

“Việc này, còn muốn làm phiền Phó tông chủ, tự mình ra mặt, phải vạn vô nhất thất.”

Phó tông chủ thở sâu, “Dương thái thượng, ngươi đối với Nguyên Hạ cung, coi là thật hết lòng quan tâm giúp đỡ… Tốt, bản tọa đáp ứng.”

Hắn ngẩng đầu, lạnh lùng xem ra, “Hạ cung chủ, như vậy đến, ngươi dù sao cũng nên không có ý kiến đi?”

Hạ Tuyết nhíu mày, nàng nhìn Phó tông chủ, lại nhìn về phía Dương Sơ Thăng, nghĩ thầm “Kỹ nữ lập đền thờ” sự tình, nàng cũng là gặp qua không ít. Nhưng như Dương thị như vậy, rõ ràng muốn đem sự tình làm tuyệt, còn nhất định phải chiếm cứ đạo nghĩa thượng phong, còn thật sự là lần đầu tiên.

Nhưng không thể không thừa nhận, thủ đoạn này tuy không so thô ráp, hiệu quả lại là vô cùng tốt, nàng lại cũng cảm thấy một chút khó giải quyết.

Hơi trầm xuống mặc, Hạ Tuyết nói: “Khách khanh trưởng lão ý chí bao la, đã có thể như thế khoan dung,

không bằng liền tha Ngụy Trang lần này? Vì đồng hồ thành ý, Nguyên Hạ cung nguyện ngoài định mức xuất ra 20% sản nghiệp, cũng trước đó tại thọ yến bên trên chỗ hứa hẹn một thành, đều tặng cho Dương thị.”

Về sau chạy đến Bạch Kính trưởng lão, nghe được câu này, kém chút cơ tim nhồi máu, con mắt cơ hồ trừng bạo, 1 câu “Bại gia cung chủ” kém chút thốt ra.

“Cung chủ, nghĩ lại a!”

30%, nhẹ nhàng 2 chữ này, chỗ đại biểu lại là núi vàng Ngân Hải tài phú, thường nhân căn bản khó có thể tưởng tượng.

Cái này tiếng hô hoán truyền vào trong tai mọi người, nháy mắt đánh vỡ trước đó, bọn hắn bởi vì Hạ Tuyết “Hùng hổ dọa người”, mà sinh ra oán giận chi ý.

Tuy nói, cái này Hạ Tuyết bá đạo chút, nhưng nàng vì nam nhân, là thật cam lòng dưới vốn a… Cái này đền bù, khiến lòng run sợ!

Lẽ ra, đã phế bỏ Dương Tử Việt, căn bản cũng không đáng giá, như thế một số lớn tài phú. Tiếp nhận điều kiện, đại sự thu nhỏ, việc nhỏ hóa.

Khụ khụ, tựa hồ cũng không phải, không thể tiếp nhận.

Hạ Tuyết nhìn lại, Dương Sơ Thăng cũng ngẩng đầu nhìn đến, cả 2 ánh mắt chạm nhau, đều cảm thấy được lẫn nhau tâm ý.

Ta biết, cho dù cho hứa hẹn lại lớn, ngươi cũng sẽ không tiếp nhận.

Bởi vì, muốn động Nguyên Hạ cung, không chỉ Dương gia 1 cái. 30%, khoản này lợi ích đầy đủ, để Dương gia thỏa mãn… Nhưng những người khác, cũng sẽ không đáp ứng.

Mà Dương gia lão tổ, cũng xác định một sự kiện —— Hạ Tuyết từ ngay từ đầu liền biết, Dương gia sẽ không bỏ qua, nàng đã làm tốt xấu nhất dự định.

Không hổ là, Nguyên Hạ cung người thừa kế, phần này đảm phách, khí lượng, tuyệt không phải người thường có thể đụng!

Dù cho là đối thủ, trong lòng cũng có khâm phục.

Nhưng, cũng chỉ thế thôi, đã song phương nói rõ xa phu, mặt ngoài công phu cũng đã làm đủ, vậy liền không cần lãng phí thời gian nữa.

“Hạ Tuyết, lão phu đối ngươi rất thất vọng!” Dương Sơ Thăng thở dài một hơi, hắn quay người, hướng khói sóng núi phương hướng, khom người cúi đầu, “Thánh chủ, lão phu hôm nay 3 lui, hạ cung chủ lại một bước cũng không nhường, không phải Dương mỗ muốn làm kia lật lọng, vi phạm hứa hẹn sự tình.”

“Thực tế Hạ Tuyết nàng này, tuyệt không phải Nguyên Hạ cung chi lương tuyển, nếu nàng vì cung chủ, thì Nguyên Hạ cung một mạch, nhất định điêu linh tiêu vong. Là lấy, lão phu hôm nay lấy Nguyên Hạ cung,

khách khanh trưởng lão thân phận tuyên bố, không đồng ý Hạ Tuyết cung chủ thân phận, mời ngài vì chứng kiến!”

Ngắn ngủi trầm mặc về sau, một thanh âm, ở trong thiên địa vang lên.

“Có thể.”

Bình tĩnh, đạm mạc, tự có bàng bạc khí cơ quanh quẩn, lưu chuyển, cho người ta một loại thiên địa vạn vật, đều cần tuân thủ nó ý chí cảm giác.

Dương Sơ Thăng lại đi lễ, “Đa tạ tông chủ.”

Lấy to lớn cướp cảnh đỉnh phong tu vi, đối trời lan thánh tông Thánh chủ, lại tất cung tất kính, chỉ này một điểm liền đủ biết nó khủng bố.

Bá ——

Dương Sơ Thăng đứng dậy, trong đôi mắt, có thần quang phun trào, phóng thích tràn trề áp lực, “Hôm nay ở đây các vị, cũng là chứng kiến 1 trong, không phải là đúng sai, liền giao cho thiên hạ bình luận.”

Ánh mắt nhìn thẳng mà đến, “Hạ Tuyết, ngươi đối đây, nhưng có lại nói?”

Hạ Tuyết nghĩ nghĩ, nói: “Ta cái này biểu đệ nói, luận diễn kỹ phương diện, xa không so được Dương thái thượng, bản cung cũng cảm thấy như thế, ngài không mệt mỏi sao?”

Nàng lắc đầu, “Thôi, trái phải đều là tránh không khỏi, không bằng trực tiếp điểm tốt, theo ta Nguyên Hạ cung chi tổ chế, đã khách khanh trưởng lão không đồng ý, mới Nguyên Hạ cung chi chủ, vậy liền mời Dương thái thượng ra đề mục —— bản cung, tự sẽ dựa vào chính mình nắm đấm, đánh ra một con đường tới.”

Câu nói sau cùng, bình tĩnh mà bá khí.

Oanh ——

7 máu vũ phu khí tức phóng lên tận trời, huy hoàng như mặt trời, lăn lộn muốn phá thiên.

Mọi người nghiêm nghị, có kia không rõ ràng cho lắm người, vội vàng hỏi thăm người bên ngoài, đạt được đáp lại về sau, liền nhịn không được trừng lớn mắt.

Nguyên Hạ cung tổ chế, lại còn có đầu này? Quả nhiên là kỳ hoa a! Thực tế khó có thể tưởng tượng, Nguyên Hạ cung là như thế nào, đến hôm nay còn chưa đoạn tuyệt.

Dương Sơ Thăng đôi mắt thoảng qua trầm ngưng, nhìn Hạ Tuyết mấy hơi, thản nhiên nói: “Sau 3 ngày, từ mặt trời mọc mà khởi đầu, đến hoàng hôn mà kết thúc, lão phu liền tại Bích Hải thành bên trong, Dương thị tổ trạch bên trong xin đợi.”

“Chỉ cần, ngươi nhưng đi tới trước mặt ta, coi như ngươi thắng, lão phu đem từ nhiệm khách khanh trưởng lão chức, cũng vô điều kiện trở về, Nguyên Hạ cung sở thuộc hết thảy.”

Hạ Tuyết gật đầu, “Được.” Đúng là không chút do dự, một lời đáp ứng. Chớ nói cái khác, chính là phần tự tin này, khí thế, liền làm lòng người gãy.

Nàng quay người, đi trước mấy bước, lại dừng lại, nhíu mày nhìn về phía La Quan, “Ngươi không đi, còn chờ ở cái này bên trong làm cái gì?”

“A… A, cái này liền xong rồi?” La Quan có chút mộng, hai vị, hôm nay vậy liền coi là là, triệt để vạch mặt đi? Thế mà không thả điểm ngoan thoại, đây cũng quá bình thản.

Hạ Tuyết trừng mắt liếc hắn một cái, “Không nguyện ý đi, liền lưu lại, ta đột nhiên nhớ tới, ngươi nhận giường mao bệnh tựa hồ đã sớm tốt.”

La Quan tranh thủ thời gian lắc đầu, “Không có không có, nhất định là biểu tỷ nhớ lầm.” Nhanh chân đuổi theo, lại dừng lại, đối Dương Sơ Thăng chắp tay, “Lại nói, Dương thái thượng ngài cái này lòng dạ, hay là không có biểu tỷ ta lời nói như vậy rộng lớn a, không phải dứt khoát tha thứ ta lại có làm sao?”

“Ai, làm đến cuối cùng, mọi người trên mặt không ánh sáng không nói, còn muốn chém chém giết giết… Chậc chậc, ta là thật không muốn, lại đối Dương thị tộc nhân động thủ, bọn hắn thực tế không khỏi đánh, đánh liền chết rồi, không khỏi không thú vị.”

Dứt lời, lại chắp tay một cái, đi theo Hạ Tuyết nghênh ngang rời đi.

Cái này thật sự là… Đủ phách lối!

Dương Sơ Thăng sắc mặt, lại không nửa điểm biến hóa, chỉ là hướng bóng lưng của hắn, nhìn nhiều một chút. Mà những người khác, thì từng cái giống đụng quỷ, nhìn La Quan ánh mắt, như đang nhìn một cỗ thi thể.

Hạ Tuyết cùng Nguyên Hạ cung chi tương lai, không nói đến như thế nào, nhưng tiểu tử này, hắn tuyệt đối chết chắc!

Rời đi Dương thị biệt uyển, thoát khỏi kia một đám, các thức quỷ dị, chấn kinh ánh mắt, La Quan thở ra một hơi, đưa tay lau mồ hôi, “May mắn may mắn, biểu tỷ ngươi tới kịp thời, nếu không sang năm hôm nay, chính là ngày giỗ của ta.”

Hạ Tuyết lắc đầu, thản nhiên nói: “Ngươi nói láo.” Nàng xem qua đến, “Ta tự có xem nhân chi thuật, ngươi lúc trước dù nhìn như bối rối, kì thực trong lòng trấn định, cho dù ta không xuất thủ, ngươi cũng không chết được… Nhưng ta rất hiếu kì, trong tay ngươi, còn có cái gì bài? ?”

La Quan lắc đầu, “Biểu tỷ trò đùa, tiểu đệ chỉ là khu khu, 1 cái Vô Lượng cảnh dưới tu sĩ, làm sao có thể có ngạnh kháng Dương lão tổ bất tử thủ đoạn? ? Ngươi không khỏi, quá coi trọng ta.”

“Ừm, 1 cái kiếm ra trấn 4 phương, ngạnh sinh sinh đánh giết, phá cảnh đại kiếp Dương Tranh Vô Lượng cảnh hạ.” Hạ Tuyết thản nhiên nói.

La Quan gượng cười, “Hắc hắc… Trùng hợp, đều là trùng hợp, đều do kia tiểu tử ngân thương sáp cán đầu, trông thì ngon mà không dùng được a.” Hơi dừng một chút, “Ngược lại là hôm nay, biểu tỷ năng lực kháng trọng áp, thậm chí không tiếc cùng lão tổ trở mặt, cũng tốt bảo toàn ta, tiểu đệ vô cùng cảm kích.”

Cùng một hồi, ngay tại La Quan coi là, Hạ Tuyết không muốn nói lời nói lúc, nàng thản nhiên nói: “Cho dù ta không xuất thủ, bọn hắn cũng sẽ có khác lấy cớ… Dù sao, ngươi gọi không dậy 1 cái vờ ngủ người… Ân, dùng tại cái này có chút không quá thỏa đáng, nhưng đại khái liền ý tứ này.”

La Quan giơ ngón tay cái lên, “Biểu tỷ anh minh… Cái kia, ngài chuẩn bị đi đâu?”

Hạ Tuyết thản nhiên nói: “Về nhà ngươi.”

…

3 ngõ phố, trái 23 hào viện.

Tang Tang nhẹ nhàng thở ra, khóe miệng lộ ra mỉm cười, “Ngao Tú, có thể đi trở về ngủ.”

“A… Không có chuyện gì sao? Thật tốt, ta nhưng quá buồn ngủ.” Ngao Tú cơ hồ là 1 giây sau, liền trực tiếp ngủ thiếp đi.

Tang Tang ôm nàng trở về phòng, sắp xếp cẩn thận lại đi tới, đem thi thể xử lý sạch sẽ, trực tiếp thẳng tiến vào

phòng bếp.

Sau đó không lâu, cửa sân từ bên ngoài đẩy ra.

La Quan dẫn Hạ Tuyết tiến đến, “Biểu tỷ, cẩn thận dưới chân, có cánh cửa.”

Hạ Tuyết trợn mắt trừng một cái, hít mũi một cái, “Mùi máu tanh? Xem ra bây giờ, viện này bên trong cũng không quá bình. Nhưng không trọng yếu, Tang Tang ngươi lại làm cái gì điểm tâm? Bản cung trước đó lại chưa nếm qua.”

Tang Tang từ phòng bếp đi tới, cười gật đầu, “Là một môn, cố ý nghiên cứu chủng loại mới, hôm nay lần thứ 1 làm, vừa vặn mời hạ cung chủ nhấm nháp.”

Hạ Tuyết nhìn xem nàng, thoảng qua dừng lại, “Như bản cung hôm nay, không mang Ngụy Trang trở về, có phải là liền không có cái này cà lăm đúng không?”

Tang Tang mím môi một cái, không nói chuyện.

“Hừ! !” Hạ Tuyết cười lạnh, nhưng cũng không có lại nói cái gì, “Nhanh lên làm tốt đầu tới, hôm nay bị người buồn nôn hỏng, đang muốn ăn chút tốt ép một chút.”

“Ừm, lập tức.”

Nếm qua điểm tâm, Hạ Tuyết một mặt hài lòng, theo thường lệ cùng Tang Tang lại giao lưu một phen, liên quan tới mới điểm tâm chế tác cải tiến phương án.

“Đi, đi về nghỉ.” Hạ Tuyết đẩy cửa, vào phòng.

La Quan đưa tay vuốt vuốt mi tâm, nhìn xem ngay tại phòng bếp điều chỉnh thử vật liệu, chuẩn bị lần nữa chế tác điểm tâm Tang Tang, lại nhìn Hạ Tuyết cửa phòng đóng chặt, nghĩ thầm nữ nhân thế giới, thực tế xem không hiểu a.

Cái này đến lúc nào rồi rồi?

3 ngày sau đó, thắng bại phân ra, cũng định sinh tử! ! Như vậy bầu không khí khẩn trương, kiềm chế thời khắc, 2 cô gái này thế mà, còn có tâm tình làm những này? !

Ai, chung quy đây hết thảy gánh nặng, vẫn là phải một mình ta gánh vác… Đi thôi, trở về tiếp tục tu luyện.

3 ngày… Liều mạng, cũng đủ lại thêm 1 vị Phượng tộc trưởng lão chiến lực!

Cùng lúc đó, Hạ Tuyết trong phòng, không gian nổi lên ba động.

1 đạo đặc thù khí tức, giáng lâm!

—

—

—

—

Chương 833 : Hôm nay hay là hôm nay

Hư ảnh từ không gian ba động bên trong nổi lên, mơ hồ không rõ, gần ngay trước mắt lại như cách xa ngoài ức vạn dặm. Chỉ có thể mơ hồ phát giác được, đây là một nữ tử, dáng người tinh tế mà cao gầy, mặc một loại nào đó ống tay áo, vạt áo đều rộng lớn váy dài.

“Bái kiến sư tôn.” Hạ Tuyết hành lễ, thần sắc cung kính.

Hư ảnh gật gật đầu, “Ừm, đứng lên đi, vi sư phải đi làm 1 kiện, cực mấu chốt sự tình, trước khi đi chuyên tới để nhìn xem ngươi.”

Hạ Tuyết đứng dậy, nói: “Đa tạ sư tôn, đệ tử hết thảy thuận lợi, ít ngày nữa liền đem mở lại Nguyên Hạ cung.”

Hư ảnh hơi trầm xuống mặc, “Hết thảy, khi lấy tự thân làm trọng, như sự tình có không ổn, có thể triệu hoán vi sư một sợi ý niệm giáng lâm, ta đã sớm chuẩn bị, sẽ không đối vi sư tạo thành ảnh hưởng.”

Hạ Tuyết lắc đầu, “Đệ tử sẽ bằng vào tự thân, mở lại Nguyên Hạ cung.”

“Ngươi a… Cũng được, chấp niệm chưa trừ diệt, làm sao hướng đạo vấn thiên? Nhưng ngươi ghi nhớ, nhiều nhất trong vòng 3 năm, liền muốn theo vi sư rời đi.”

“Vâng, đệ tử cẩn tuân sư mệnh.”

Hư ảnh thán 1 câu “Đứa ngốc”, quay người một bước phóng ra, không gian ba động giống bị bàn tay vô hình vuốt lên, biến mất theo không gặp.

Sau một khắc, “Bành” một tiếng vang trầm, Bạch Kính trưởng lão kính tượng phân thân, một đầu liền đụng vào, “Lạch cạch” rơi xuống đất, quẳng đầu óc choáng váng.

Hạ Tuyết nhíu mày, “Bạch Kính trưởng lão, ngươi đang làm cái gì?”

Bạch Kính đứng lên, một mặt kinh sợ, “Vừa rồi, lão phu thi triển kính tượng thần thông, muốn tới bái kiến tông chủ, lại cảm nhận được một phần, tràn trề như núi khí tức, đem ngài chỗ không gian bao phủ. Lão phu đụng vào phía trên, lại bị trực tiếp trấn áp, nhất thời tiến thối lưỡng nan, cùng khí tức kia biến mất về sau, mới chật vật rơi xuống… Tông chủ, vừa đã xảy ra chuyện gì? Hẳn là, là kia Dương thị hoặc trời lan thánh tông, âm thầm đối với ngài động thủ rồi? !”

Hắn ánh mắt cảnh giác, kiêng kị, liếc nhìn xung quanh.

Hạ Tuyết dừng một chút, nói: “Bạch Kính trưởng lão nghĩ nhiều, vừa rồi hết thảy thái bình, vô sự phát sinh.”

“Không có việc gì… Cái này sao có thể? !” Bạch Kính trừng lớn mắt, “Vừa rồi ta thông qua kính tượng thần thông, cảm giác đến khí tức…”

Hạ Tuyết khoát tay, “Hoặc là, là ngươi quá khẩn trương, cảm giác phạm sai lầm. Hoặc là…” Nàng nhìn lại một

chút, “Chính là biển cả một mạch kính tượng thần thông, trưởng lão ngươi còn nắm giữ không quá thuần thục.”

Không quá thuần thục? ! Ta Bạch Kính, biển cả một mạch trưởng lão, liền nhìn nhà ăn cơm thần thông, đều luyện không tốt? Tuyệt không có khả năng!

Đại khái… Khả năng… Có lẽ… Thật sự là ta quá khẩn trương rồi? Bạch Kính thở sâu, biểu lộ trở nên nghiêm túc, “Cung chủ, ngài ngay từ đầu, không có ý định cùng Dương gia, đã gặp nhau thì cũng có lúc chia tay?”

“Vâng.” Hạ Tuyết gật đầu, “Trưởng lão từng nói, Dương gia không có hảo ý, bản cung cũng phát giác được điểm này, tung ngươi ta nhượng bộ, kết quả cũng sẽ không cải biến.”

“Huống chi, từ trong tay người khác, đòi hỏi trở về Nguyên Hạ cung, khi nào mới có thể lại lần nữa, đứng lặng tại uông - dương Tứ Hải, bễ nghễ bát phương? ! Bản cung tình nguyện, dựa vào bản thân thủ đoạn, đánh ra Nguyên Hạ cung uy danh hiển hách, để cho thế nhân biết được, Nguyên Hạ cung một mạch không thể khinh thường, bọn hắn tốt nhất đều có thể, thu hồi không nên có suy nghĩ.”

“Hôm nay như thế, ngày ngày như thế!”

Bạch Kính cười khổ, hắn liền đoán được, nhất định là như vậy. Cung chủ nàng lòng ôm chí lớn a, bình tĩnh mà xem xét thân là Nguyên Hạ cung một viên, hắn bây giờ cũng cảm xúc chập trùng, đối cung chủ chi quả quyết, tự tin, từ đáy lòng cảm thấy khâm phục.

Nhưng nói thì nói như thế, nguy hiểm cũng là thật nguy hiểm, cung chủ đại nhân tuy mạnh, 7 máu vũ phu chi cảnh cũng có bễ nghễ đương thời lực lượng.

Nhưng bây giờ, nàng đối mặt, lại không chỉ là Dương gia —— 3 ngày sau, tôn nguyên hạ tổ chế đánh cược hẹn, một khi thất bại, hậu quả sẽ không thể đoán trước!

Cầu được chân tướng Bạch Kính trưởng lão đi, việc đã đến nước này, nói lại nhiều thì có ích lợi gì? Cũng may, hắn đã sớm đoán được, Dương thị không phải người tử, sớm làm một tay chuẩn bị, nhưng đến tột cùng có thể tạo được bao lớn tác dụng, Bạch Kính tâm lý lại không quá nhiều lực lượng.

Chỉ hi vọng, trời phù hộ Nguyên Hạ cung!

…

Ứng Thanh Linh gian phòng.

Long tộc cấm chế mở ra, phong ấn nơi đây, ngăn cách trong ngoài.

Giờ phút này, nàng ngồi xếp bằng, thay đổi lúc trước bị long thi cây khóa chặt lúc, chán nản, tái nhợt cảm giác.

Quanh thân sinh cơ bừng bừng, đại thế bốc lên!

Mơ hồ trong đó, như nhưng tại Ứng Thanh Linh sau lưng, nhìn thấy Chân Long hư ảnh, xoay quanh trùng thiên.

Ngang rống ——

Ngang rống ——

Như có như không long ngâm, trong phòng tiếng vọng.

Cái gọi là, nhân họa đắc phúc, tựa như dưới mắt —— long thi cây, vui lấy Chân Long cùng với huyết mạch hậu duệ làm thức ăn, giống nhau chính là, nó bản thân ẩn chứa lực lượng nào đó, cũng đối Long tộc có chỗ tốt cực lớn.

La Quan giết Dương Tử Việt, hủy đi gốc kia long thi cây, nó ẩn chứa chi lực, liền bị Ứng long nữ đảo ngược thôn phệ.

Cho nên, mới có trước mắt một màn… Vây nhốt nàng thật lâu, chậm chạp không thể lại trước một bước bình cảnh, giờ phút này lung lay sắp đổ.

Đột nhiên, “Răng rắc” một tiếng vang nhỏ, từ Ứng Thanh Linh thể nội truyền ra, nàng bỗng dưng mở 2 mắt ra, một trận tinh mang phun trào.

Tang Tang liền đứng tại, Ứng long nữ trước mặt, đối nàng cười cười, nói: “Động tĩnh tiểu chút, đi theo ta.”

Tay nắm pháp quyết, không lâu liền có một đoàn mây mù, trên bầu trời Bích Hải thành ngưng tụ, 1 đạo long ảnh lặng yên không một tiếng động trốn vào trong đó.

…

Dưới mặt đất, Phượng tộc tế đàn.

Tế đàn bên trên hỏa diễm, giờ phút này đã dập tắt, địa hỏa, 9 linh mười 3 vị Phượng tộc trưởng lão, biểu lộ ngưng trọng hội tụ ở đây.

“Phượng tôn chi mệnh, ngươi ta đều đã biết tất, sau 3 ngày như hết thảy thuận lợi thì thôi, nếu không ngươi ta khi đem hết toàn lực, hộ Ngụy Trang đạo hữu thoát thân.”

Địa hỏa chậm rãi mở miệng, đảo qua mọi người, “Việc này, giải trừ thánh hỏa nguy cơ gia trưởng lão, đều muốn tham gia, ai có dị nghị?”

“Như không có Phượng tôn, bản tọa đã sớm chết, tung liều rơi đầu này tính mệnh, lại như thế nào?” Phong thái trưởng lão trầm giọng mở miệng.

“Không sai, Phượng tôn chính là ta Phượng tộc chi tương lai, mệnh lệnh của hắn, ta cùng thề sống chết tuân theo!”

“Bao nhiêu năm, bởi vì thánh hỏa chi khốn, ngươi ta không dám tùy ý vận dụng tu vi, có thể oanh oanh liệt liệt chiến qua một trận, dù chết không tiếc!”

Địa hỏa khoát tay, “Chư vị, không cần quá mức kích động, Phượng tôn chỉ nói cần ngươi ta hỗ trợ, trợ Ngụy Trang đạo hữu thoát thân là đủ.”

“Ta Phượng tộc, đại hưng ngày sắp tới, ngươi ta khi tiếc

mệnh lưu thân, vì Phượng tôn hiệu lực mới là.”

Mọi người gật đầu.

…

Rất nhanh, 3 ngày quá khứ.

Sáng sớm, trời vẫn đen, La Quan liền đẩy cửa đi ra ngoài.

Thần hi trước đó, hắc ám nhất là sền sệt, giờ phút này ngẩng đầu nhìn lên, liền như tinh biển đều muốn bị nuốt hết trong đó, cho người ta một loại không nói gì áp bách.

Hắn thở ra một hơi, xoa đem mặt, nhìn hai bên một chút.

Tốt a, viện này bên trong, liền hắn 1 cái!

Bĩu môi, lại đi đi về về đi vài bước, ngưng thần cảm giác bên trong không có không ổn, La Quan không thú vị ngồi xuống.

Có lẽ là, lo nghĩ qua đi buông lỏng, lại hoặc là, rốt cục đuổi tại đại sự trước đó, thuận lợi giải cứu 1 vị Phượng tộc trưởng lão, cảm giác tự thân lại nhiều mấy điểm sức tự vệ… Tóm lại, tâm thần 1 cái buông lỏng, hoảng hốt, La Quan lại ngủ thiếp đi.

Đây thật là, hồi lâu đều chưa từng có sự tình.

Một giấc mộng đẹp, hoảng hốt tỉnh lại thời điểm, chỉ cảm thấy trên thân ấm áp, miệng mũi ở giữa mùi thơm nức

mũi, càng có nữ tử trò chuyện âm thanh, mơ hồ truyền vào trong tai.

Hả? Ừm!

Một cái giật mình, La Quan bỗng nhiên đứng dậy, ngẩng đầu trước nhìn sắc trời, mặt trời cao cư thiên khung bên trong, cực nóng quang mang chiếu rọi vạn vật.

Gió nhẹ quét, phát động cành lá phát ra “Sàn sạt” âm thanh, dẫn đến chiếu xuống địa quầng sáng, tùy theo nhẹ nhàng nhảy lên.

Cách đó không xa, 4 phương bàn trà bên cạnh, Tang Tang cùng Hạ Tuyết cũng ngồi, một người mặc một bộ xanh nhạt váy dài, mặt mày lười biếng mà bình tĩnh, phong tình động lòng người, một người mặc màu trắng tu thân áo choàng, loại nam tính hóa ăn mặc, lại khiến kia non nớt khuôn mặt, cùng nở nang thân thể, càng nhiều mấy điểm mê người khí tức.

Trong thoáng chốc, La Quan cảm giác phải, hôm nay hết thảy thái bình, vô sự phát sinh. Đến cùng là ta nằm mơ, hay là đây hết thảy, đều là ảo giác? !

“Khục… Cái kia, ta ngủ bao lâu? Sẽ không phải, hết thảy đều kết thúc đi? !” Nếu như thế, thật đúng là quá tốt.

Đón hắn ánh mắt mong đợi, Hạ Tuyết bĩu môi, trợn mắt trừng một cái không để ý.

Tang Tang ôn nhu nói: “Đại nhân ngủ không quá lâu, hẹn hơn 2 canh giờ, lập tức liền muốn ăn cơm trưa.” Đang

khi nói chuyện, nàng đặt chén trà xuống, “Ta đi phòng bếp nhìn xem, mùi cá mặt mì nước, cũng nhanh hầm tốt… Cùng cửa ngõ tây Thi gia học, lại cải tiến một chút, hương vị khi không sai.”

La Quan khóe miệng co quắp dưới, khó nén thất vọng, “Cho nên, hôm nay hay là hôm nay, phiền phức vẫn tại kia… Ai, biểu tỷ, ngài còn muốn lưu lại ăn cơm trưa? Cái này đều giờ nào, cũng đừng quên đi, ngài cùng Dương lão tổ ở giữa ước định a!”

Hắn đau lòng nhức óc, rất có mấy điểm, ta hôm nay mới biết, ngươi đúng là dạng này Hạ Tuyết ý vị? Cho nên, đại biểu tỷ đây là chuẩn bị, cam chịu rồi? !

Đừng a, ta bây giờ cùng ngươi, thế nhưng là một sợi thừng châu chấu, ngươi như như vậy nhận mệnh, ta 1 người giãy dụa cầu sinh, áp lực thật lớn.

Hạ Tuyết cười lạnh, “Sợ rồi? Ngụy Trang, liền ngươi can đảm này, Tang Tang là như thế nào coi trọng? ! Hừ, luôn có 1 ngày, ta muốn đem Tang Tang cướp đi, làm ta phó cung chủ, mỗi ngày nấu cơm cho ta ăn.”

Câu nói sau cùng, mới là trọng điểm a? ! Hạ Tuyết, ngươi đường đường 7 máu vũ phu, trong thiên hạ bạt tiêm nhân vật, chỉ là ăn uống chi dục đều khắc chế không được, cùng tiểu Ngao Tú có gì khác biệt, lại như thế nào có thể thành đại sự! ? !

Ăn hàng làm hại ta a! !

Ừng ực ——

Ừng ực ——

La Quan một hơi, uống xong chén thứ ba cá mì nước, từ đáy lòng thở dài, “Nhà ta Tang Tang, như cũng tại cái này Bích Hải thành bên trong, mở một nhà mùi cá tiệm mì lời nói, đâu còn có tây thi nhà bọn hắn đường sống… Nấc, lại giúp ta xới một bát.”

Tang Tang cười đứng dậy, “Học trộm cũng coi như, sao còn không biết xấu hổ, nện người ta bát cơm? Mặt này, nhà bên trong ăn một chút liền tốt.”

Đây đương nhiên là trò đùa lời nói, đường đường Long tộc trấn linh, tuân theo Chân Long nhất tộc, cuối cùng một bộ điểm khí vận người, trừ La Quan bên ngoài, ai còn có tư cách, để nàng làm đầu bếp nữ? Dù là Hạ Tuyết, nếu không phải La Quan nguyên nhân, cũng tuyệt không cơ hội ăn vào, Tang Tang tỉ mỉ chế tác đồ ăn.

“Hừ!” Hạ Tuyết cười lạnh, nàng như cũng ý thức được điểm này, nhìn La Quan càng phát ra không vừa mắt, “Liền ngươi vừa rồi biểu lộ, hiện tại có ý tốt ăn? Còn chén thứ tư, Ngụy Trang ngươi mặt đâu? !”

La Quan tựa lưng vào ghế ngồi, vỗ vỗ hơi trống bụng, lười nhác nói: “Biểu tỷ ngươi còn không sợ, tiểu đệ còn lo lắng cái gì? ? Mà lại, coi như bại thì đã có sao, bất quá chết một lần mà thôi, nên ăn xong là muốn ăn, mỹ thực không thể cô phụ a.”

Mặt đến, La Quan bưng lên đến, “Hồng hộc” dừng lại đào.

Ngao Tú ao ước trừng lớn mắt, miệng nàng nho nhỏ, bụng cũng nho nhỏ, ăn mì tốc độ, càng xa so ra kém La Quan… Ân, muốn gọi Ngụy Trang ca ca, Tang Tang tỷ tỷ nói, đây là thân phận đóng vai trò chơi, có người xấu yếu hại ca ca, phải giúp hắn bảo thủ bí mật.

Tốt chống đỡ a, còn muốn ăn, nhưng lại ăn bất động… Khí, muốn khóc!

Hạ Tuyết không cao hứng, từ Ngao Tú tay bên trong, đem mặt bát lấy tới, “Ăn không trôi, liền đừng cứng rắn nhét, tiểu hài tử không thể rượu chè ăn uống quá độ, đối thân thể không tốt.”

Bưng lên đến, ăn một miếng trống trơn, nàng lau lau miệng, đứng lên. Eo thon, bụng dưới bằng phẳng, như ăn 8 bát nửa mặt người, cùng với nàng không có nửa điểm quan hệ.

Còn có mặt mũi nói ta? ? Ngươi cái thùng cơm!

Hạ Tuyết bỗng dưng quay người, “Ngụy Trang, ngươi muốn nói cái gì?”

La Quan lớn tiếng nói: “Chúc biểu tỷ ta, hôm nay kỳ khai đắc thắng, hoành ép 4 phương!”

“A —— “

“Cần ngươi nói, ta tự nhiên, là sẽ thắng.”

“Đi, Tang Tang làm tốt điểm tâm, cùng bản cung trở về

ăn.”

Dứt lời, đẩy cửa đi ra ngoài.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 834 : Thiên hạ võ đạo, nguyên hạ xưng tôn

La Quan đứng thẳng, suy nghĩ một chút nói: “Tang Tang, ngươi nói Hạ Tuyết hôm nay, có thể hay không thắng?”

Tang Tang nói: “Vấn đề này, hạ cung chủ trước đây không lâu, cũng hỏi qua ta.”

“Ồ? Ngươi như thế nào đáp?”

“Tang Tang nói, ngài đã là đại nhân nhà ta biểu tỷ, tự nhiên có thể thắng.”

La Quan “Hắc” một tiếng, đưa tay điểm nàng, “Ngươi đối ta ngược lại là đủ tự tin, đáng tiếc coi như nàng thắng, sự tình cũng chưa chắc liền có thể kết thúc.”

Hơi dừng một chút, nói: “Dù sao, lấy Dương thị không muốn mặt chi tác gió, làm ra bất cứ chuyện gì, đều là chuyện đương nhiên.”

Tang Tang nói: “Đại nhân cho rằng, hôm nay chi mấu chốt, không ở chỗ thắng thua?”

“Đúng.” La Quan gật đầu, “Thua, thắng lại như thế nào? Kết quả cuối cùng, là muốn nhìn có thể hay không, còn sống rời đi Thiên Linh đảo.”

“Như người chết rồi, tung thắng được hôm nay đổ ước, cũng là không có chút ý nghĩa nào.”

Tang Tang xem ra, “Ngài đang lo lắng hạ cung chủ?”

“Không, chính ta phiền phức đã tới, đâu còn có tâm tư, lại đi chú ý nàng.” La Quan lắc đầu, nhìn lên.

Một tên đạo nhân áo đen, chân đạp hư không mà đến, dừng ở trên khu nhà nhỏ không, cười chắp tay, “Bần đạo Ngư Huyền Cơ, gặp qua Ngụy Trang tiểu hữu.”

Quả nhiên là, tư thái ôn nhuận, khiêm cung lễ phép.

Đáng tiếc, lại có đại kiếp cảnh khí tức, xa xa khóa chặt mà đến, lạnh thấu xương như rét đậm hàn phong.

La Quan nhíu mày, “Ngư đạo trưởng là tới giết ta?”

Ngư Huyền Cơ dừng một chút, gật đầu, “Không sai.”

La Quan nói: “Lấy Ngư đạo trưởng đại kiếp cảnh tu vi, lại dùng để đối phó ta chỉ là 1 tiểu bối, thực là đại tài tiểu dụng.”

Ngư Huyền Cơ lắc đầu, “Ngụy Trang tiểu hữu có một không hai cùng thế hệ, kiếm ra kinh 4 phương, không phải đại kiếp chi cảnh, sợ là giết không được ngươi.”

Hắn cười cười, nói: “Cho nên, bần đạo tới đây, rất là thỏa đáng.”

La Quan nhíu mày, “Nghe Ngư đạo trưởng giọng điệu này, như hơi có may mắn?”

Ngư Huyền Cơ gật đầu, “Đích xác, cùng giết tiểu hữu so sánh, bần đạo càng không muốn đi đối mặt hạ cung chủ… 7 máu vũ phu chi cảnh, coi là thật khủng bố a.”

Hắn nhìn về phía phương xa, một mặt cảm khái.

Kia bên trong, có khí huyết phóng lên tận trời, ngưng thực như yên hỏa, ngọc trụ, khủng bố khí cơ tứ ngược, như viễn cổ chi cự thú giáng lâm.

Hừng hực bốc hơi, lại như hừng hực núi lửa, có thể đem vạn vật thiêu huỷ, có thể khiến thiên địa tịch diệt!

Đại biểu tỷ nàng, thùng cơm là thùng cơm, nhưng mạnh cũng là thật mạnh.

La Quan liền im lặng, bị người xem như quả hồng mềm tư vị, là thật không tốt lắm, nhưng cảm thụ được phương xa, đã bộc phát khủng bố khí huyết xung kích, hắn liền đem cái này không cam lòng cho đè xuống —— quả hồng mềm, liền quả hồng mềm đi, dù sao so sánh Hạ Tuyết, cũng là danh chí thực quy.

Thở ra một hơi, La Quan nói: “Ngư đạo trưởng, chuẩn bị động thủ sao?”

Ngư Huyền Cơ lắc đầu, “Lại vân vân.” Hắn lại giải thích 1 câu, “Khác biệt thời cơ, có không đồng dạng bảng giá, bần đạo là thật rất nghèo, còn có đệ tử muốn nuôi, cho nên có thể đủ nhiều kiếm một chút cơ hội, vẫn là phải một mực nắm chặt.”

Hạ Tuyết thắng rồi? Hoặc Hạ Tuyết bại rồi? La Quan suy

nghĩ một chút, mới phản ứng được, “Thời cơ” 2 chữ nội hàm, đây là vô luận như thế nào, cũng không thể để hắn sống qua hôm nay a.

Gật đầu, “Thì ra là thế, Ngư đạo trưởng coi là thật vất vả, như ngài không có vấn đề khác lời nói, vậy không bằng chúng ta liền tại cái này, yên tĩnh quan chiến?”

Ngư Huyền Cơ muốn nói lại thôi.

La Quan nói: “Ngư đạo trưởng còn có lời nói?”

Ngư Huyền Cơ gật đầu, “Mời Ngụy Trang tiểu hữu biết, bần đạo họ kép cá huyền.”

“Được rồi Ngư đạo trưởng.”

“Là họ kép…”

“Ngư đạo trưởng, bên kia muốn động thủ, trước tạm quan chiến.”

Ngư Huyền Cơ: …

Hắn đột nhiên liền không muốn, chờ đợi thêm nữa.

…

Dương thị tổ trạch, tại Bích Hải thành đông thành, tọa lạc ở Tứ Hải trên đường dài. Ra 3 ngõ phố, đi về phía đông vài trăm mét, lại xuyên qua 2 đầu ngõ nhỏ, liền có thể bước vào khu Đông Thành vực.

Hạ Tuyết bây giờ, liền đứng tại đầu thứ nhất ngõ nhỏ bên trong, trước mắt có một bàn đầu gối mà ngồi lão giả, một bộ trường bào màu xanh nước biển, nhắm mắt không nói.

Đây chính là, nàng hôm nay đối thủ thứ nhất.

Thấy đối phương không hề có động tĩnh gì, Hạ Tuyết chỉ nhíu mày, liền nhanh chân hướng về phía trước.

Tiếng bước chân, tại hẻm nhỏ yên tĩnh bên trong tiếng vọng, mới đầu chỉ là rất nhỏ, mơ hồ có thể nghe mà thôi. Nhưng bất quá mấy bước quá khứ, liền trở nên rõ ràng mà trầm thấp, như trên đỉnh núi, có người dùng lực gióng lên trống to.

Lại hướng trước, tiếng trống càng ngày càng mạnh, lại biến thành chân trời kinh lôi, “Ầm ầm” lăn lộn gào thét, làm lòng người thần rung động.

Tiếp theo, kia khủng bố lôi đình gào thét, liền như ở bên tai nổ tung, càng mang theo một loại nào đó, nhằm vào tâm thần ý chí trấn áp.

Liền như đặt mình vào trong lôi trì, mỗi một bước hướng về phía trước, thì lôi đình oanh minh càng sâu, chính muốn xé rách màng nhĩ, đem tâm thần người chấn vỡ! !

“Hừ! !” Hạ Tuyết cười lạnh, đạp chân xuống, “Điêu trùng tiểu kỹ, dám đến bản cung trước mặt làm càn? !”

Oanh ——

Đại địa oanh minh, “Răng rắc” vỡ vụn tiếng vang lên, băng liệt mở chính là mặt đất, vỡ vụn như mạng nhện. Có thể đồng thời vỡ vụn, còn có trong hẻm nhỏ, kia ngồi xếp bằng lão giả ngũ tạng lục phủ, hắn bỗng nhiên trợn to tròng mắt, “Oa” phun ra một ngụm, xen lẫn tạng phủ mảnh vỡ máu tươi, sắc mặt trắng bệch.

Người này cười khổ, giãy dụa đứng dậy, đối Hạ Tuyết hành lễ, “Đa tạ hạ cung chủ hạ thủ lưu tình, lão phu trước kia bị người ân huệ, không thể không ra tay, xin thứ lỗi.”

Dứt lời, lảo đảo thối lui đến bên cạnh, vừa đi vừa miệng lớn thổ huyết, tạng phủ mảnh vỡ rơi đầy đất. Nhìn như thê thảm, kì thực bảo trụ một cái mạng, như Hạ Tuyết muốn giết người, chỉ cần lại nhiều 3 phân lực nói, hắn bây giờ đã thành một cỗ thi thể.

Hạ Tuyết nhìn không chớp mắt, đi tới đầu thứ 2 hẻm nhỏ bên ngoài.

Cái này bên trong chờ lấy một tên nhạc công, cái bàn phía trên, chính bày biện một khung cổ cầm, sáng bóng trạch lưu chuyển, một chút cũng biết bất phàm.

“Nghe nói Nguyên Hạ cung đem khởi động lại, tại hạ mừng rỡ không thôi, hôm nay đặc biệt gảy một khúc, coi là chúc mừng.”

Nhạc công dứt lời, mỉm cười, đưa tay 10 ngón tay rơi vào cổ cầm bên trên, đầu ngón tay một vòng bỗng nhiên có êm tai tiếng đàn truyền ra, càng xen lẫn mấy điểm, “Phần phật” sóng nước lưu chuyển thanh âm.

Hạ Tuyết chỉ là hướng về phía trước.

Mà tiếng đàn, cũng biến thành càng ngày càng kịch liệt, sóng nước thanh âm dần dần diễn hóa thành “Ầm ầm” biển cả gầm thét, gào thét, càng xen lẫn mưa gió gào thét.

Cũng không phải là chỉ là hư ảo thanh âm, giờ phút này lại có sóng biếc sóng biển, tại cái này hẻm nhỏ bên trong xuất hiện, rõ ràng khu vực chật hẹp, mấy bước liền có thể vượt qua, lại cho người ta một loại rộng rãi mênh mông cảm giác, đem Hạ Tuyết thân ảnh nuốt hết.

Giờ phút này liền như thật, đưa thân vào đại dương mênh mông ở giữa, electron (+) tiếng sấm chớp, cuồng phong bạo vũ như chú, hoảng sợ diệt thế cảnh tượng!

“Từ khúc không sai, bản cung nghe qua, lui ra sau.” Phong ba sóng dữ, gió táp mưa sa bên trong, truyền ra Hạ Tuyết thanh âm bình tĩnh.

Sau một khắc, “Băng” “Băng” vài tiếng bén nhọn phá âm, dây đàn từng chiếc vỡ nát.

Nhạc công 10 ngón tay vỡ vụn, có thể thấy được bạch cốt, máu me đầm đìa.

Hắn đôi mắt bên trong, lộ ra một phần hồi hộp, kính sợ, run rẩy 2 tay đứng dậy, khổ sở nói: “Đa tạ hạ cung chủ, hạ thủ lưu tình… Nhưng đối nhạc công mà nói, 2 tay tẫn phế, liền tương đương hủy một thân tu vi, đạo hạnh, còn sống để làm gì?”

Dứt lời, đưa tay 1 chưởng, khắc ở giữa mi tâm, “Lạch cạch” ngã xuống đất như vậy khí tuyệt.

Như thế, để Hạ Tuyết xem trọng một chút, nhưng hơi có vẻ non nớt trên khuôn mặt, vẫn như cũ thanh lãnh đạm mạc, trong mắt càng không gợn sóng. Đã dám can đảm, vào hôm nay đến đây, vì nàng diễn tấu một khúc… Vậy liền nên làm tốt, trả giá đắt chuẩn bị.

Lưu thủ không giết, cũng không phải là nàng Hạ Tuyết nhân từ nương tay, chỉ là không muốn vì Nguyên Hạ cung, dưới cây quá nhiều địch nhân. Nhưng đây cũng không có nghĩa là, liền muốn một mực ẩn nhẫn, nhượng bộ, cần biết thi triển lôi đình thủ đoạn, mới có thể khiến người hiểu được như thế nào kính sợ!

Đây là Hạ Tuyết thái độ, cũng là cho hôm nay, kẻ đến sau cảnh cáo —— sớm cho kịp thối lui, mới có thể bảo toàn tự thân, nếu không tuy là bất tử, cũng thành phế nhân!

Là cường thế, là bá đạo, cũng là trí tuệ của nàng. Dù sao 7 máu vũ phu mạnh hơn, khí huyết lại như thế nào hùng hậu, kéo dài, cũng cuối cùng cũng có hao hết thời điểm, đương nhiên phải tiếc sức, tiết chế.

Trọng thương 1 người, phế bỏ 1 người (tự sát là chuyện của hắn, cùng ta Hạ Tuyết gì quan), vượt ngõ hẻm mà ra đến trên đường dài Hạ Tuyết, hoặc bởi vì 2 tay dính máu, giờ phút này khí tức bốc lên, khủng bố khí huyết xông lên tận chín tầng trời, ngưng thực như nham tương hỏa trụ, bễ nghễ 4 phương.

Dẫn bát phương chú mục, kiêng kị, kinh hãi chi hơn, cũng nhịn không được sinh ra, thật sâu kính sợ. Hôm nay, là Hạ Tuyết lần thứ 1 công khai xuất thủ, 7 máu vũ phu tu vi không chút nào che lấp, cũng làm cho một số người lại lần nữa tìm ra, chỗ sâu trong óc những cái kia cơ hồ, sẽ bị lãng quên ký ức ——

Thiên hạ võ đạo, nguyên hạ xưng tôn! !

Nó đã từng, là có thể cùng trời lan thánh tông, sánh vai cùng tồn tại.

“Nguyên Hạ cung a…”

“Đến hôm nay, nhìn thấy vị này hạ cung chủ xuất thủ, lão phu mới giật mình minh bạch, Nguyên Hạ cung những người điên kia, thật trở về.”

“Sau ngày hôm nay, như Nguyên Hạ cung bất diệt, nên có quật khởi chín ngày, tiếu ngạo 4 phương thời điểm!”

Một ít các lão nhân, từ đáy lòng cảm khái.

Có thể nói những lời này lúc, trên mặt bọn họ, trong mắt, lại lộ ra một chút bình tĩnh, thản nhiên… Cùng tiếc nuối. Bởi vì, hôm nay Nguyên Hạ cung đối thủ, là Bích Hải thành Dương thị, là trời lan thánh tông… Chí ít, là trong đó một bộ điểm người tố cầu.

Cái này liền đủ.

Hạ Tuyết mạnh hơn, còn có thể bằng sức một mình, lật

tung hết thảy? ? Khó!

Dù sao, bây giờ kia trống trải, tĩnh mịch trên đường dài, bây giờ liền đứng 1 vị, biểu lộ âm tàn trung niên tu sĩ.

Đại kiếp bên trong cảnh khí tức, bao phủ toàn bộ phố dài, uy nghiêm mà bạo ngược, cảm giác bên trong liền như một đoàn, sền sệt như vĩnh dạ hắc thủy, có thể đem hết thảy đều nuốt hết, nghiền nát.

Người biết hắn không nhiều, nhưng phàm là biết được, đều hít một hơi lãnh khí, ám đạo Dương thị người mạch, quyền thế, coi là thật kinh người, lại nhưng thúc đẩy động người này ——

Nguyên đồ, hải tặc xuất thân, vốn là không ra gì hạ cửu lưu, tiểu nhân vật, lại bằng vào tự thân kinh người tu hành thiên phú, lại thêm một chút vận thế, cơ duyên, từ vô danh ở giữa từng bước quật khởi, cuối cùng trở thành gào thét trên biển, hùng cứ một phương bá chủ 1 trong.

Chiếm cứ vài tòa hòn đảo, sáng tạo biển u tông, âm thầm càng thao túng, trên biển 18 cỗ cỡ lớn hải tặc thế lực, quá khứ các phương thuyền lớn, như nghĩ bình an vô sự, cần đúng hạn, theo lượng giao nộp cung phụng tiền.

Có thể tẩy trắng tự thân, khai tông lập phái, càng làm các phương thà chia cắt lợi nhuận, đều không muốn tới là địch… Như thế, cũng biết nó cường hãn.

Là tu vi, tâm trí, nhưng lại không chỉ như vậy, nghe đồn

nguyên đồ trong tay, có một thượng cổ Tiên khí hài cốt, uy năng dù 10 không còn 1, nhưng như cũ cường đại vô song.

Cầm chi, nhưng cùng đại kiếp thượng cảnh một trận chiến!

Ông ——

Một đoàn màu mực lưu quang hiển hiện, rơi vào nguyên đồ trong tay, hóa thành 1 cây trường thương, này thương từ ở giữa mà đứt, chỉ còn hơn nửa cái cán thương, cùng 1 viên vết rỉ pha tạp, không trọn vẹn khắp nơi mũi thương.

Rơi vào thân thể khôi ngô, cao lớn nguyên đồ trong tay, cũng có chút “Đùa nghịch tốn thương” buồn cười.

Nhưng hôm nay, cầm thương nơi tay nguyên đồ, chỗ phóng thích ra khí tức, lại như muốn đem thiên địa xé rách, tung sơn hải đều tới, cũng không thể ép. Hắn đưa tay, giương thương chỉ phía xa, trầm giọng nói: “Biển u tông nguyên đồ, vào hôm nay, lĩnh giáo Nguyên Hạ cung võ đạo mạnh!”

—

—

—

—

Chương 835 : Đốt Võ thần huyết mạch, phải Võ thần ý chí

“Phía trước chỉ là khai vị thức nhắm, bây giờ mới tính nhập chính đề a.” Trên khu nhà nhỏ không, Ngư Huyền Cơ nhẹ giọng mở miệng, mặt lộ vẻ cảm khái, “Dương Sơ Thăng đạo hữu, quả nhiên là nhân mạch thông suốt, quyền thế xâu trời.”

Đôi mắt ở giữa, khó nén ao ước.

La Quan đồng ý, “Ngư đạo trưởng nói không sai, Dương lão tổ người này, vô luận thực lực, thủ đoạn hay là da mặt, thật có kiêu hùng chi khí tượng.”

“Trước lấy hồn phách sát phạt thủ đoạn, thăm dò Hạ Tuyết chi sâu cạn, dù sao võ đạo cường giả, tại thần hồn 1 đạo từ trước đến nay yếu kém. Nếu có thể kiến công thì tốt nhất, kém nhất cũng có thể tiêu hao nó tinh lực, làm cho trạng thái không tại đỉnh phong, lại thúc đẩy cường giả ra mặt chém giết.”

Ngư Huyền Cơ kinh ngạc, đôi mắt trông lại, “Tựa hồ, Ngụy Trang tiểu hữu cùng hạ cung chủ ở giữa quan hệ, cũng không như trong truyền thuyết như vậy… Thân mật?” Dừng một chút, hắn ngữ khí khẳng định, “Ngươi cũng không lo lắng, hạ cung chủ hôm nay tình cảnh.”

La Quan gật đầu, một mặt thản nhiên, “Nếu ngay cả chút

vấn đề nhỏ này, đều giải quyết không xong, nhà ta biểu tỷ như thế nào mở lại Nguyên Hạ cung?”

“Vấn đề nhỏ?” Ngư Huyền Cơ “Hắc” một tiếng, ánh mắt cổ quái, “Ngụy Trang tiểu hữu khẩu khí, thật đúng là rất lớn a.”

La Quan mỉm cười, “Ngư đạo trưởng nếu không tin, xem tiếp đi là được.”

Sừng cong trên biển, hắn từng tận mắt nhìn thấy, Hạ Tuyết thực lực cường hãn, mà kia tuyệt không phải nó cực hạn. Tang Tang từng nói Võ thần huyết mạch người, đốt chi có thể triệu hoán, viễn cổ tiên tổ ý chí giáng lâm, chiến lực tùy theo tiêu thăng.

Mà trận chiến kia, Hạ Tuyết vẫn chưa thi triển, thủ đoạn này.

Lại, Hạ Tuyết khí tức, so với lúc trước, lại có một chút cải biến… Đây là thần hồn 8 khúc trạng thái dưới, mang đến siêu cường linh giác, cho La Quan mơ hồ phản hồi, hắn cũng không xác định, cái này đời đồng hồ lấy cái gì, lại ẩn ẩn cảm thấy, nàng trở nên mạnh hơn!

Đây cũng là trước đó, La Quan yên lặng tiếp nhận, “Quả hồng mềm” cái này một thân phận trọng yếu nguyên nhân —— Hạ Tuyết, là thật mạnh. Có lẽ, điểm này rất nhiều người đều biết được, nhưng chú định hôm nay, bọn hắn đem rớt phá ánh mắt.

Thắp sáng thần hồn 8 khúc, con đường thông thiên sắp thành, La Quan tâm thần giao cảm thiên địa, nó chỗ rất

nhỏ nhạy cảm xúc giác, tung đại kiếp cảnh tu sĩ, cũng còn lâu mới có thể cùng.

Cái này cùng tu vi không quan hệ, mà là một phần thuần túy, tự thân cùng thiên địa ở giữa liên hệ, cảm giác. Hắn ở trong viện, liền có thể xa xa phát giác được, Hạ Tuyết quanh thân khuấy động khủng bố khí huyết bên trong, ẩn chứa một tia khủng bố khí cơ.

Như núi biển tương khuynh, một khi bộc phát, liền có thể đánh vỡ hết thảy hàng rào, quét ngang bát hoang lục hợp!

…

Trên đường dài, đại chiến bộc phát, không có cái gì nhiều hơn nói nhảm, song phương thân phận, địa vị, chú định sẽ không tốn nhiều miệng lưỡi.

Đã xuất hiện ở chỗ này, xa xa đối lập, đó chính là đại địch!

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, nguyên đồ đoạn thương xuất thủ, trên mũi thương trong chốc lát u quang đại tác, lưu chuyển ở giữa sền sệt như mực đậm, liền như khủng bố miệng lớn, muốn đem vạn vật thôn phệ. Nó bộc phát khí cơ, càng là tại lúc này tăng vọt, cưỡng ép phá vỡ mà vào cấp bậc cao hơn.

Đại kiếp thượng cảnh!

Phóng nhãn vạn đảo chi quốc, mênh mông ngàn tỉ hải vực, đều đã là đứng đầu nhất nhân vật, tung trời lan thánh tông như vậy quái vật khổng lồ, đều cần kiêng kị 3 điểm.

Nơi này khắc, hội tụ toàn bộ lực lượng, tại cái này 1 thương bên trong —— nguyên đồ sinh tính cẩn thận, mới có thể phải cơ duyên mà không vẫn, cuối cùng cũng có thành tựu ngày hôm nay, đối mặt đường đường 7 máu vũ phu chi cảnh, Nguyên Hạ cung cung chủ đại nhân, từ không dám có nửa điểm chủ quan.

Hạ Tuyết đôi mắt sáng lên, một bước đạp xuống, “Oanh” một tiếng vang trầm, túc hạ chi địa đều thành bột mịn, nhưng kia lực lượng kinh khủng, lại chưa tác động đến xung quanh, đối tự thân lực lượng chưởng khống, đã hướng tới hóa cảnh.

Đưa tay, nắm tay.

Đón nguyên đồ đoạn thương một kích, trực tiếp đánh ra.

Võ đạo cường giả, phần lớn không tu thần thông, pháp bảo, nó chỗ dựa lớn nhất, căn bản, chính là trải qua khí huyết rèn luyện, đoạt được cường hãn vô song nhục thân.

Nàng trắng nõn, tinh tế nắm đấm, giờ phút này mặt ngoài, nổi lên tầng 1 ngọc chất ánh sáng nhạt, mãnh liệt khí huyết như kinh đào hải lãng, hội tụ ở bên trong.

Oanh ——

Nổ vang rung trời, như đất bằng kinh lôi, tiếp theo cuồng phong đột khởi, mắt trần có thể thấy xung kích, bỗng nhiên hướng 4 phương 8 hướng quét ngang.

Chỗ trải qua chỗ, mặt đất vỡ nát, bị nhấc lên mấy tầng mặt đất, con đường 2 bên từng khỏa, sinh trưởng không biết bao nhiêu năm đại thụ, bị nhổ tận gốc, tiếp theo giữa không trung lăn lộn bên trong, vỡ tan, vỡ nát thành bột mịn. Càng bên ngoài, từng tòa phòng ốc, trạch viện, gạch ngói bay tứ tung đất đá đều tán, đang lăn lộn, ném đi quá trình bên trong, phát ra thê thảm gào thét.

Nhưng cũng may, hoặc là Dương thị ra mặt, lại hoặc trời lan thánh tông chỉ thị, cái này phố dài khu vực phụ cận, đã sớm đã bị thanh không. Bừa bộn một mảnh, cái này khủng bố chém giết trong chiến trường, lại không ngoài suy đoán người bị cuốn vào.

Đương nhiên, đại kiếp cảnh cường giả chém giết, tạo thành xung kích, vốn không sẽ như thế tuỳ tiện liền kết thúc —— như nơi đây, chỉ là 1 cái bình thường thành trì, sợ là song phương một kích phía dưới, dư ba liền có thể phá hủy hết thảy.

Nhưng Bích Hải thành bản thân, liền thuộc về trời lan thánh tông, là kỳ tông ngoài cửa vây bộ điểm, thành trì kiến thiết quá trình bên trong, tức có trận thế bố trí ở bên trong, để phòng ngừa tình huống ngoài ý muốn, dẫn đến hậu quả nghiêm trọng.

Đây không phải trọng điểm, trọng điểm là giữa sân một kích đối oanh về sau 2 người, bây giờ không gian vặn vẹo, đất đá cát bụi trùng thiên, che lấp ngoại giới ánh

mắt.

Mà đại kiếp cảnh tu sĩ chém giết chiến trường, càng không có người dám, tùy tiện lấy thần niệm cảm giác, nếu không xâm nhập một loại nào đó lợi hại thủ đoạn bên trong, không chết cũng phải thuế mấy lớp da.

Là lấy, kết quả như thế nào, mọi người tạm không biết được, chỉ có thể trợn to tròng mắt , chờ đợi ánh mắt khôi phục.

Dần dần, 1 đạo cao gầy thân ảnh, dần dần nổi lên, nàng khuôn mặt non nớt, thân thể lại nở nang đa tình, như thành thục phụ nhân, giờ phút này mặc một bộ, loại nam tử kình phục trường bào, lưng eo thẳng tắp, như tùng bách sông núi, nhưng chống đỡ nhật nguyệt tinh biển.

Đối diện, trên mặt đất thêm ra 1 đạo, kinh khủng khe rãnh, chừng rộng mấy chục trượng, sâu không thấy đáy, 2 bên vết rạn như đại thụ cuộn rễ, hướng ngoại tùy ý lan tràn.

Nguyên đồ đổ vào khe rãnh cuối cùng, đoạn thương vẫn như cũ nắm trong tay, nhưng kia cầm thương thủ chưởng, lại máu thịt be bét, bạch cốt sâm sâm. Miệng mũi ở giữa, không ngừng thổ huyết, trợn to con mắt bên trong, tràn đầy chấn động, hãi nhiên, như nhìn thấy một loại nào đó, không thể tưởng tượng nổi sự tình.

“8 máu, ngươi là 8 huyết chi cảnh!” Đang khi nói chuyện, lại “Oa” một tiếng, miệng lớn thổ huyết, nhưng kia kiềm chế gào thét, khó có thể tin thét lên, cũng đã xa xa truyền ra.

Giữa thiên địa, hoàn toàn tĩnh mịch.

8 máu vũ phu? !

Cần biết, thế gian võ đạo cường giả, càng đi chỗ cao thâm, dù tự thân thể phách cường hãn, khí huyết “Thuế biến” độ khó lại chỉ số tăng vọt.

1 cảnh chi kém, thực lực sai biệt, liền có khác nhau một trời một vực. Mà 8 máu vũ phu, chỗ đối ứng, chính là đại kiếp cảnh viên mãn, thậm chí… Cao hơn? !

Cái này đã cơ hồ, là nơi đây thiên địa bên trong, đứng đầu nhất tồn tại.

Hôm nay nơi đây, tất cả mắt thấy cảnh này người, đều cảm giác hãi nhiên, không thể tưởng tượng nổi. Nguyên Hạ cung đỉnh phong thời điểm, cũng bất quá là 8 máu vũ phu tọa trấn, bây giờ cô đơn vô số năm, mới cung chủ càng chỉ là 1 cái, tuổi tác non nớt nha đầu, làm sao có thể nhập 8 huyết chi cảnh? !

Nhưng nếu không phải 8 máu vũ phu, lại há có thể 1 quyền, liền đánh cầm thương nguyên đồ thổ huyết thảm bại? Lại không phải nàng một hiệp chi địch.

Cách mấy đầu phố dài bên ngoài, 1 cái trà lâu, tầng cao nhất.

Nơi đây hôm nay phong bế, không đối ngoại kinh doanh, lại có 7 đạo thân ảnh, ngồi tại cùng 1 trương trên bàn trà, an tĩnh uống trà.

Tung trước đó, trong hẻm nhỏ 2 người liên tiếp bại, thậm chí không thể ngăn cản, Hạ Tuyết bước chân một chút, bọn hắn vẫn biểu lộ bình tĩnh, không dậy nổi nửa điểm gợn sóng.

Như Ngư Huyền Cơ lời nói, khai vị thức nhắm thôi.

Nhưng hôm nay, theo trên đường dài, bụi giương dần dần tán đi, chỗ bày biện ra một màn, lại mọi người sắc mặt đại biến.

Răng rắc ——

1 người trong đó, trong tay chỗ nắm chén trà, nháy mắt vỡ nát. Nó tính chất như ngọc, óng ánh sáng long lanh, đứt gãy chỗ thậm chí, còn có phù văn, vầng sáng lưu chuyển, cũng biết bất phàm.

Nhưng đánh nát chén trà, cũng liền không có giá trị, bị tiện tay vứt trên mặt đất, chủ nhân lau một chút, rơi vào trường bào bên trên trà nước đọng, mặt không biểu tình mở miệng, “8 máu vũ phu! ? ! Đây chính là các ngươi lời nói, ‘Trấn áp Hạ Tuyết, chỉ ở lật tay ở giữa’ ? ?”

Càng về sau, đã gần đến hồ nghiến răng nghiến lợi.

Ngẩng đầu, hắn nhìn về phía bàn trà vị trí cao nhất, “Việc này, ngài nếu không thể, cho một lời giải thích, xin thứ cho Ngô gia mạo phạm, chỉ có thể rời khỏi.”

Những người còn lại, dù chưa mở miệng, nhưng sắc mặt âm trầm, kiềm chế, lại không có sai biệt, đôi mắt chỗ

sâu càng có kinh sợ phun trào.

8 máu vũ phu? Cái này đã là, thiên hạ hoành điên tồn tại!

Nếu sớm biết được, Hạ Tuyết có này cảnh giới, bọn hắn sao lại xuất thủ? ! Dương thị làm việc, từ trước đến nay cẩn thận, ổn thỏa, lần này lại phạm phải như vậy sai lầm lớn.

Im ắng áp lực, tuôn hướng ngồi ngay ngắn vị trí cao nhất, chau mày Phó tông chủ, hắn trầm mặc một chút, đôi mắt đảo qua mọi người, “Hạ Tuyết, tuyệt không phải 8 máu vũ phu!” Dừng một chút, tiếp tục nói: “Việc này, Dương thái thượng cùng vốn phó tông, tự mình xác nhận qua, tuyệt sẽ không phạm sai lầm.”

Chém đinh chặt sắt, không có chút nào do dự.

Cái này tỏ thái độ, khiến trà lâu trên gấp gáp, kiềm chế bầu không khí, hơi thả lỏng mấy điểm.

Ngô gia đại biểu tu sĩ, chắp tay, “Đã không phải 8 máu vũ phu, dưới mắt một màn, lại như thế nào giải thích?” Nguyên đồ, bản thân liền là đại kiếp bên trong cảnh tu vi, lại có thần khí hài cốt “Đoạn thương” nơi tay, cầm chi có thể chiến đại kiếp thượng cảnh.

Một kích thất bại, không phải 8 máu vũ phu chi cảnh, tuyệt khó làm đến.

“Không sai, Hạ Tuyết mạnh, ta cùng tận mắt nhìn thấy.”

“Hẳn là, là Nguyên Hạ cung bên trong, một loại nào đó ẩn nấp bí pháp? ? Ngay cả Dương thái thượng cùng Phó tông chủ, đều không thể khám phá.”

“Coi là thật như thế… Hắc, ngươi ta ngày sau, sợ là đều muốn có đại phiền toái!”

Phó tông chủ đưa tay, gõ gõ bàn trà, trầm giọng nói: “Nguyên Hạ cung bí pháp, có lẽ là có, nhưng cũng không phải là ẩn nấp tự thân, mà là siêu cường bộc phát… Lại hoặc là nói, là vị này hạ cung chủ, nó bản thân bất phàm.”

Dừng một chút, hắn nhìn về phía dưới bàn trà tay, 1 người trong đó, “Vu gia chủ, nghe nói Vu Thanh đạo hữu trước đây không lâu, trả lại trở lại Thiên Linh đảo trên đường, từng gặp được một vị nữ tử 7 máu vũ phu cường giả, chính là Võ thần huyết mạch truyền thừa, lại danh tự cũng gọi Hạ Tuyết, đúng không? ?”

Vu gia chủ gật đầu, “Không sai, đang có việc này.”

Mọi người ánh mắt sáng lên.

Thiên hạ này, võ đạo cường giả vốn là ít càng thêm ít, huống chi lấy tiên thiên không đủ nữ tử chi thân, thành tựu 7 huyết chi cảnh.

Lại, cũng đều gọi Hạ Tuyết, cái này có thể là trùng hợp?

Võ thần huyết mạch a, Nguyên Hạ cung chi khí vận, thật khiến cho người ta sợ hãi thán phục, lại nhưng tại cô đơn lâu ngày, sắp tiêu vong trước, lại được như thế kinh

diễm người thừa kế.

Cái này cũng liền có thể giải thích, Hạ Tuyết trận chiến ngày hôm nay, chỗ bộc phát ra, có thể sánh ngang 8 máu vũ phu thực lực kinh khủng, là từ đâu mà tới.

Niên kỷ nơi đây, trong lòng mọi người nhất định, trà lâu phía trên, bầu không khí tùy theo hòa hoãn.

Đốt máu bí pháp, Võ thần ý chí… Đích xác vô cùng kinh khủng, có thể xưng đại sát khí, nhưng tại thời khắc nguy cơ, nghịch chuyển đại cục.

Nhưng dùng tại hôm nay, lại không đủ!

Tung lấy 7 máu vũ phu chi cảnh, đốt Võ thần huyết mạch, phải Võ thần ý chí gia trì, lại có thể kiên trì bao lâu? Một khi thế yếu, liền sẽ không thể tránh, lâm vào lâu dài suy yếu.

Thì, trận chiến này kết thúc.

Phó tông chủ nâng chén, mỉm cười nói: “Chư vị đừng vội, lại uống trà, chậm đợi là được.”

—

—

—

—

Chương 836 : Lỗ lớn đình chùa

Trên đường dài, khí cơ lạnh thấu xương.

Hạ Tuyết 1 quyền chi uy, trọng thương cầm thương nguyên đồ, uy chấn Bích Hải thành!

Nhưng giờ phút này lại có mấy đạo khí cơ, xa xa khóa chặt mà đến, băng lãnh uy nghiêm, như có gai ở sau lưng.

Đây là cảnh cáo.

1 trận chiến này, dừng ở đây, nguyên đồ dù suy tàn, lại tội không làm chết, nếu muốn thống hạ sát thủ, chắc chắn nghênh đón liên thủ vây giết.

Hạ Tuyết nhìn lướt qua, vỡ vụn khe rãnh cuối cùng, miệng mũi khấp huyết, sắc mặt trắng bệch nguyên đồ, lại hướng phố dài cuối cùng nhìn thoáng qua, cười lạnh một tiếng, nàng nhanh chân hướng về phía trước.

“Cút!”

Đạp chân xuống, “Oanh” một tiếng vang trầm, nguyên đồ bị trùng điệp đánh bay ra ngoài, “Đôm đốp” ở giữa trên thân xương cốt, lại đoạn mất thật nhiều cây.

Nhưng Hạ Tuyết, chung quy không có hạ sát thủ.

Cái này khiến giờ phút này, chú ý trên đường dài, Bích Hải thành bên trong các phương, vô ý thức nhẹ nhàng thở ra —— nàng không phải cảnh giới thứ 8!

…

“Hạ cung chủ, không phải cảnh giới thứ 8 vũ phu.” Trên khu nhà nhỏ không, Ngư Huyền Cơ mở miệng, ngữ khí có chút buông lỏng, nhưng chỗ càng sâu lại tựa hồ như, cất giấu mấy điểm tiếc nuối.

La Quan gật đầu, “Cái này đích xác là dương mưu, biểu tỷ tránh không khỏi.”

Xuất thủ, thì gia tốc tự thân hao tổn, đối mặt mọi người vây giết, dù rằng nhất thời chiếm cứ ưu thế, kết quả cũng đã chú định. Mà thoái nhượng, liền tương đương thừa nhận, tự thân hình dạng thái, nếu không, lấy 8 máu vũ phu chi cảnh, chi bằng đại sát tứ phương.

Tung hôm nay, đem toàn bộ Bích Hải thành, lật cái úp sấp, lại hoặc máu chảy thành sông, thây ngã như núi lại như thế nào? Ai dám vấn trách.

Cái này, mới là 8 máu vũ phu, vốn có vô địch chi thế!

“Võ thần huyết mạch, hiếm thấy trên đời, chính là tu hành võ đạo người, tha thiết ước mơ vô thượng tư chất. Hạ cung chủ chi tương lai, ứng vô khả hạn lượng , đáng tiếc…” Ngư Huyền Cơ bây giờ, cũng phát giác được nội tình, đôi mắt nhìn về phía La Quan.

Thần sắc hắn bình tĩnh, tiếp lời nói: “Đáng tiếc biểu tỷ

hôm nay, biểu hiện càng là kinh người, liền càng không có khả năng được thả.” Hơi dừng một chút, “Dù sao, nếu nàng bất tử, Dương thị, trời lan thánh tông, thậm chí Thiên Linh đảo bên trên rất nhiều người, về sau đều đem ngủ không yên.”

Ngư Huyền Cơ tán thưởng, “Ngụy Trang tiểu hữu nhìn thấu qua, nhưng ngươi đối hạ cung chủ, như vẫn có lòng tin… Điểm này, bần đạo không nghĩ ra.”

“Ngư đạo trưởng không nghĩ ra, vậy liền không nghĩ ra đi, ta là sẽ không cùng ngươi giải thích.” La Quan nhàn nhạt mở miệng, trên thực tế hắn cũng không biết nói thế nào, nhưng Hạ Tuyết khí tức, cùng lúc trước không hề giống, tuy là đốt máu trạng thái, tự thân khí tức cũng rất ổn định.

Cái này liền cho thấy, nàng siêu cường bộc phát trạng thái, có thể cầm tiếp theo tương đối dài một đoạn thời gian… Chí ít, so mọi người trong tưởng tượng, dài hơn rất nhiều.

Ngư Huyền Cơ: …

Tốt khí, ta là thật không nghĩ cùng, tiểu tử này đáng chết a!

…

Hạ Tuyết nhanh chân tiến lên, rền vang trên đường dài, rất nhanh xuất hiện đạo thứ 2 thân ảnh.

Hòa thượng?

Đầu trọc, đỉnh 9 sẹo, mặc màu vàng sắc áo choàng, mặt mày từ thiện. Nhưng cùng nó tăng nhân thân phận, chỗ không quá phù hợp, lại là nó một bộ, gần như không phải người khôi ngô thân thể. Cao túc tận trượng, gân cốt như sắt đúc, cơ bắp gồ cao chống lên rộng lớn tăng bào, căng thẳng ở trên người.

Tựa như nghe đồn rằng, Phật môn kim cương, thương xót thế nhân, lại cũng có lôi đình thủ đoạn!

Giờ phút này đón lấy Hạ Tuyết, cái này tăng nhân một tay dựng thẳng lên, cúi người hành lễ, “Bần tăng du lịch thiên hạ đến tận đây, nghe nói Nguyên Hạ cung võ đạo uy danh, hôm nay chuyên tới để tiếp.”

Hạ Tuyết dừng bước, đôi mắt chớp lên, “Bản cung từng nghe nói, tây cực chi địa đại lục, chính là sùng Phật chi địa, lại tên Đại Thừa Phật nước, có phật tự 17,000 ngàn 650 4 toà, trong đó bảo tự đại viện cũng có gần 100, không biết đại sư xuất từ cái kia một chỗ?”

Tăng nhân thoảng qua do dự, nói: “Cung chủ tốt kiến thức, bần tăng Viên Dung, đến tự đại Động Đình chùa.”

“Lỗ lớn đình?” Hạ Tuyết suy nghĩ một chút, đột nhiên cười lạnh, “Ngàn bảy trăm năm trước, ta Nguyên Hạ cung đệ thất nhậm cung chủ, từng vào chỗ nào đó tao ngộ, 1 tôn tây cực chi địa tăng lữ, người này làm nhiều việc ác, vì rèn luyện thân thể thể phách, chứng được cái gọi là la hán quả vị, lại lấy Phật thể dẫn dụ vô tri thiếu nữ, mượn song tu lễ Phật chi danh, hấp thu thuần âm chi khí, cùng tự thân dương cực điều hòa.”

“7 mặc cho cung chủ xuất thủ, tại trên biển kịch chiến 3 ngày đêm, cuối cùng rồi sẽ này phật diện ma tâm chi liêu đánh giết… Kia tăng lữ, như cũng tới từ lỗ lớn đình chùa?”

“A di đà phật!” Viên Dung lại đi 1 cái Phật lễ, mặt lộ vẻ từ bi, thương hại, “Để cho hạ cung chủ biết được, ngã phật bên trong bên trong, cũng có hoan hỉ thiền quả, cùng là thiên địa đại đạo, chính là thẳng chứng bồ đề, thành tựu Phật thân con đường, tuyệt không phải tà ma.”

“Mà hạ cung chủ lời nói, ngàn bảy trăm năm trước, tịch diệt tại vạn đảo chi quốc vị kia đại tăng tiên hiền, chính là ta lỗ lớn đình chùa, 10,000 năm không gặp chi Phật tử. Năm đó chứng đạo sắp đến, lại gặp Nguyên Hạ cung tiền bối trấn sát, một thế tu hành trôi theo nước chảy, bây giờ còn tại trong luân hồi… Bần tăng hôm nay tới đây, chính là muốn chấm dứt, ở trong đó nhân quả.”

Hạ Tuyết mặt không biểu tình, “Thái âm bổ dương, mượn vô tội nữ tử số tuổi thọ, sinh cơ, thành tựu tự thân đại đạo, sao là vui vẻ? Thực là ma đạo vậy!”

“Đại hòa thượng, ta xem ngươi khí tượng tươi sáng, không phải làm nhiều việc ác hạng người, liền cho ngươi một cái cơ hội, giờ phút này xoay người rời đi, bản cung cũng không truy cứu.”

Viên Dung lắc đầu, thần sắc nghiêm nghị, “Bần tăng du lịch đến tận đây không lâu, đúng lúc gặp hạ cung chủ trở về, đây chính là duyên phận, cũng là kiếp số. Không độ kiếp nạn này, không được này duyên, làm sao ghé qua

bể khổ, chứng được vô thượng phật quả.”

Hạ Tuyết lắc đầu, “Vốn định tỉnh mấy phân lực khí, con lừa trọc không biết tốt xấu, bản cung liền đành phải, đánh vỡ của ngươi đầu chó! !”

Một bước đạp xuống, khí huyết bốc hơi trùng thiên, khí thế bàng bạc hội tụ, đều dung nhập 1 quyền ở giữa, trực diện đánh tới. Đường đường chính chính, khí tượng rộng lớn to lớn, như cuồn cuộn sóng biển, không có nửa điểm sức tưởng tượng mưu lợi, có chỉ là công chính bàng bạc, lấy nhất lực phá vạn pháp.

Nhìn như thô ráp, quả thật võ đạo tu hành, căn bản nhất vị trí —— chỉ có tâm cầm này niệm người, mới có thể võ đạo hưng thịnh! !

Hạ Tuyết mạnh, ở chỗ Võ thần huyết mạch, nhưng cũng không chỉ như vậy.

Nàng bản thân, chính là một tên trời sinh vũ phu, khi đi đạo giả này!

“A di đà phật.” Viên Dung dựng thẳng chưởng hành lễ, 2 chân tách ra, trợn mắt như kim cương, trong miệng quát khẽ, “Ngã phật từ bi!”

Oanh ——

Dừng chân chỗ, mặt đất vỡ nát, khí tức cuồng bạo phóng lên tận trời, như một ý niệm, từ Phật nhập ma. Lạnh thấu xương sát cơ trùng thiên, nhưng Viên Dung một đôi tròng mắt, vẫn như cũ từ bi mà bình tĩnh, như

thân ma mà tâm Phật, chính là bên trong Phật môn, cực kỳ cao thâm hộ pháp thủ đoạn.

Nơi đây lôi đình giết chóc, đều nhập ma niệm, cùng ta phật tâm không quan hệ.

“Lốp bốp” cốt nhục nổ đùng, Viên Dung vốn là gần trượng, cơ hồ không phải người khủng bố thân thể, giờ phút này lại lần nữa tăng vọt. Lại trong nháy mắt, liền đạt tới 3 trượng hơn, như hình người cự thú, cuồng bạo, khí tức hủy diệt phô thiên cái địa, thấy chi tiện vô ý thức, từ đáy lòng sinh ra vô tận sợ hãi.

Giờ phút này, đối mặt Hạ Tuyết “Đốt máu” trạng thái dưới 1 quyền, cự hóa sau Viên Dung, lại không tránh không né đồng dạng đánh ra 1 quyền.

Oanh ——

Nổ vang rung trời như kinh lôi nổ tung, khủng bố xung kích từ đó bắn ra, đem không gian vặn vẹo, trong đó mơ hồ có thể thấy được, từng đầu đen nhánh vết rách. Kia là nơi đây thiên địa bản thân, không chịu nổi lực lượng kinh khủng, tiếp theo sinh ra băng liệt.

Tung Bích Hải thành bên trong, dù có trận thế ẩn tàng, phương viên 100 trượng bên trong, cũng trong nháy mắt hóa thành bột mịn, một mảnh hủy diệt cảnh tượng!

Đăng đăng đăng ——

Cự hóa về sau, thân thể 3 trượng hơn mười mét Viên Dung, thân hình khổng lồ liên tiếp lui ra phía sau, mỗi

một bước đều làm đại địa vỡ nát, kích thích vô tận nghịch thế, bụi giương. Hắn một cánh tay, vô lực cúi ở bên, nó trên nắm tay, thình lình nhiều một chỗ, thanh tú tiểu xảo quyền ấn.

Lại hướng lên, từ 5 ngón tay bắt đầu, mảng lớn huyết nhục băng liệt, như khô cạn rạn nứt đường sông, một mực lan tràn lên phía trên cho đến nửa cánh tay chỗ.

Máu me đầm đìa, bạch cốt thấy ẩn hiện!

Nhưng dù cho như thế, Viên Dung giờ phút này biểu hiện, cũng khá đủ kinh người —— cần biết, tay cầm Tiên khí hài cốt đoạn thương nguyên đồ, có thể so đại kiếp thượng cảnh tồn tại, đều bị 1 quyền trọng thương, ngã xuống đất miệng mũi khấp huyết, mất đi sức tái chiến.

Mà Viên Dung giờ phút này cứ việc chật vật, nhưng bị phế sạch, chỉ là một cánh tay mà thôi. Nhưng chính diện, cản 8 máu vũ phu (lâm thời trạng thái) một kích, ra sao cùng cường hãn? !

“Ngã phật kim cương, hộ pháp giữ mình! !” Viên Dung trong miệng quát khẽ, quanh thân Kim Quang đại tác, lại bên ngoài cơ thể ngưng tụ, hóa thành một phương chuông lớn. Mặt ngoài bên trên, phật kinh văn tự chảy xuôi, phóng xuất ra vô tận bảo vệ khí tức, đem hắn che chở ở bên trong.

Giờ phút này xa xa nhìn lại, cái này chuông lớn bao trùm phía trước, liền như 1 cái Kim Quang Phật núi, ngăn lại Hạ Tuyết đường đi. Tựa như trước đó, mọi người phỏng đoán, “Đốt máu” trạng thái dưới, phải Võ thần ý chí gia

trì Hạ Tuyết, lại có thể kiên trì bao lâu?

Chỉ cần chống đến, nàng từ trạng thái đỉnh phong rơi xuống, liền đủ.

Là lấy, 1 quyền chính diện chém giết, xác định tự thân khó cản “8 máu” vũ phu sự cường thế về sau, Viên Dung trực tiếp lấy thủ thay mặt công.

“Con lừa trọc, để ngươi có đi hay không, bây giờ lại bày ra 1 bộ chết tang, thật cho là, có thể ngăn cản bản cung bước chân sao? ?” Hạ Tuyết cười lạnh, nàng như đối lỗ lớn đình chùa tăng nhân, cực kỳ chán ghét, giờ phút này nói tới nói lui, càng phát ra băng hàn.

Nhanh chân hướng về phía trước, mặt đất cùng dưới chân tiếp xúc chi địa, nháy mắt hóa thành bột mịn, cát bụi, “Ầm ầm” khí huyết sôi trào.

Đưa tay, lại đấm ra một quyền, “đông” một tiếng vang thật lớn, Viên Dung chỗ thi triển kim cương bảo vệ chi pháp, liền truyền ra “Răng rắc” “Răng rắc” mảng lớn vỡ vụn âm thanh, từng vết nứt, xuất hiện tại chuông lớn mặt ngoài, trên đó Kim Quang, phật kinh, lập tức ảm đạm xuống.

Viên Dung thở dài, mặt lộ vẻ khâm phục, “Hạ cung chủ võ đạo mạnh, quả thật bần tăng đời này ít thấy, trận chiến ngày hôm nay, bần tăng nhận thua.”

“Nhưng, lỗ lớn đình chùa một mạch, coi như năm Phật tử bị giết một chuyện, tất sẽ không cứ như thế mà buông tha, cuối cùng cũng có nhân quả lại đến.”

Hạ Tuyết cười lạnh, “Thua còn dám can đảm uy hiếp bản cung? Con lừa trọc, ngươi muốn chết!” Nàng đưa tay một nắm, “Ầm ầm” khí huyết bộc phát, lại có 1 con huyết sắc đại thủ, trống rỗng ngưng hiện.

Trước đó nói qua, vũ phu tu hành chuyên chú tự thân khí huyết, nhục thân, không tu thần thông, ngoại vật.

Nhưng cái này, cũng không phải là tuyệt đối.

Như Hạ Tuyết, nhập 6 máu vũ phu chi cảnh lúc, liền cảm giác tỉnh huyết mạch thần thông —— cái này có chút, cùng loại với yêu thú thiên phú thần thông, không cần tu hành, tự nhiên liền có thể nắm giữ.

Độc thuộc 1 người, giữa thiên địa, chỉ lần này một phần. Mà uy lực, đồng dạng kinh người đến cực điểm, bây giờ kia huyết sắc đại thủ, 1 nắm chặt chuông lớn.

Viên Dung sắc mặt đại biến.

Sau một khắc, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, chuông lớn nổ nát vụn.

Viên Dung một nháy mắt, thân thể liền bị bóp nghiến, “Lốp bốp” cốt nhục vỡ nát, 1 đạo Kim Quang bay lên, mơ hồ có thể thấy được Viên Dung chi hư ảnh, bị quấn ở trong đó.

“Sưu” một chút phóng hướng thiên khung, đảo mắt không gặp.

“Con lừa trọc, chạy ngược lại là nhanh.” Hạ Tuyết cười lạnh, tán đi thần thông, vứt bỏ Viên Dung vặn vẹo nhục thân, lại ngẩng đầu nhìn một chút sắc trời, đến hôm nay đầu ngã về tây, khoảng cách mặt trời lặn thời khắc, đã là không xa.

Nhưng cũng may, Dương thị tổ trạch, cũng đã thấy ở xa xa.

Trong tiểu viện, La Quan biểu lộ, trở nên vô song ngưng trọng.

Ngư Huyền Cơ thì thào, “Nhân vật như vậy, cũng xuất thủ sao? Tê —— Dương Sơ Thăng đạo hữu, thật đúng là thiên đại thủ bút.”

Hắn cúi đầu, “Ngụy Trang tiểu hữu, xem ra hôm nay, hạ cung chủ muốn dừng bước nơi này.”

La Quan trầm mặc.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 837 : Lỏng ra lão tẩu

Giờ phút này, thần hồn 8 khúc chiếu rọi, tâm thần giao cảm thiên địa, từ cái này Dương thị cửa trạch bên trong, nhưng cảm giác huy hoàng bàng bạc khí tượng.

Như mặt trời giáng lâm, chiếu rọi 4 phương!

Đại kiếp cảnh? ! Không, so với càng mạnh, như ẩn ẩn nhưng siêu việt, chạm đến cấp bậc cao hơn, khí tức kéo dài mà thâm thúy, như thâm uyên vô tận.

Ngược lại như, xen vào 2 cái đại cảnh giới ở giữa.

Chỉ xa xa cảm giác, liền khiến người từ đáy lòng, bản năng ở giữa sinh ra vô tận hồi hộp, sợ hãi, càng không nói đến là chính diện đối lập.

Hạ Tuyết thừa nhận áp chế, uy hiếp, khó có thể tưởng tượng! Nàng đích xác mạnh, nhưng chung quy còn không phải, 8 máu vũ phu, cửa này… Khó nói.

La Quan thở ra một hơi, đưa tay nhéo nhéo mi tâm, ám đạo biểu tỷ a biểu tỷ, tiểu đệ tay chân lèo khèo, không phải là không muốn hỗ trợ, thực tế có lòng không đủ lực. Như coi là thật, chuyện không thể làm lời nói, ta liền cũng chỉ có thể, trước “Bảo toàn bản thân” để cầu tương lai.

Lại âm thầm nổi nóng, lớn như thế lão, nói câu kình

thiên tồn tại đều không chút nào qua điểm, lại chạy tới vì Dương thị sân ga? ! Thật đạp ngựa không có thiên lý.

Trong lúc suy tư, La Quan cho Tang Tang một cái ánh mắt, nhưng nàng lại như không hay biết cảm giác, hơi trầm mặc về sau, đột nhiên nói: “Này khí tức, như không thích hợp…” Mới đầu còn có chút không quá xác định, nhưng rất nhanh, liền lại lặp lại một lần, “Đích xác không thích hợp!”

Giữa không trung, Ngư Huyền Cơ nhíu nhíu mày, nghĩ thầm ta đường đường đại kiếp cảnh tu sĩ, đều không có phát giác được cái gì, ngươi nha đầu này dám nói bừa? Thấy La Quan biểu lộ, lại hòa hoãn rất nhiều, như tin nữ tử này lời nói, Ngư Huyền Cơ biểu lộ càng phát ra cổ quái.

Ám đạo, hẳn là nữ tử này, có khác chỗ bất phàm? Nhưng ngưng thần nhìn lại, lại không thu hoạch được gì, chính là 1 người bình thường. Nơi đây còn tại suy tư, La Quan cùng Tang Tang cũng đã lần lượt ngẩng đầu, nhìn về phía Dương thị tổ trạch chỗ —— Hạ Tuyết nàng, giờ phút này động.

Phố dài ở giữa, đại trạch đứng lặng.

Cửa lầu cao đứng thẳng, hoành vọng như núi!

Lồng lộng nhưng, đại khí bàng bạc.

Hạo đãng đãng, khí thế ngút trời!

Không hổ là trời lan thánh tông thái thượng trưởng lão,

đại kiếp đỉnh phong Dương Sơ Thăng chi tổ trạch. Hạ Tuyết bây giờ, liền đứng ở đây trước cửa, nàng chau mày, thần sắc ngưng trọng vạn điểm.

Phía sau cửa người chính là đại kiếp phía trên, dù chưa chân chính siêu thoát, lại cũng chỉ có mảy may chi kém, như một bước hướng về phía trước, liền có thể hoàn thành phá cảnh. Rất mạnh, so với 8 máu vũ phu, đều cao hơn một cấp bậc, lấy nàng bây giờ trạng thái, tung toàn lực xuất thủ cũng tuyệt không phần thắng.

Ngắn ngủi trầm mặc về sau, Hạ Tuyết một bước hướng về phía trước, đưa tay đẩy, Dương thị tổ trạch đại môn, từ từ mở ra. Đập vào mắt bên trong, là đón khách cổ tùng dưới, một tên yên tĩnh uống trà lão tẩu, nhìn đến 60 trên dưới tuổi tác, tóc hoa râm, thần thái bình tĩnh.

Giờ phút này ngẩng đầu, hướng cổng trông lại, ánh mắt rơi xuống Hạ Tuyết trên thân, thoảng qua kinh ngạc về sau, đáy mắt lộ ra mấy điểm tán thưởng, thưởng thức, “Hôm nay gặp lại Nguyên Hạ cung hậu duệ, giống như tiền bối khí thế như hồng, nhìn sơn nhạc chi gian nguy, mà chúng ta cũng hướng chi khí thế, lão phu rất là vui mừng.”

Trong giọng nói chính đại khí, tư thái bày cực cao, như cùng Nguyên Hạ cung có cũ.

Hạ Tuyết thần sắc bình tĩnh, chắp tay, “Nguyên Hạ cung, tân nhiệm cung chủ Hạ Tuyết, xin tiền bối chỉ giáo.” Nàng đứng dậy, khí thế trùng thiên, trường bào phần phật phồng lên, quanh thân khí huyết cuồng bạo vận chuyển, thậm chí truyền ra “Ầm ầm” giang hà gào thét,

bành trướng thanh âm.

Không hề nghi ngờ, nàng đã chuẩn bị sẵn sàng, một khi xuất thủ, hẳn là long trời lở đất.

“Chậm đã!” Cổ tùng phía dưới, uống trà lão tẩu khoát tay, thoảng qua trầm ngâm về sau, đứng dậy hướng Dương thị tổ trạch chỗ sâu chắp tay, “Dương đạo hữu, lão phu đối với Nguyên Hạ cung, tân nhiệm hạ cung chủ rất là thưởng thức, trước đó đáp ứng ngươi sự tình, như vậy coi như thôi.”

Nói xong, lấy ra 1 viên nhẫn trữ vật, tiện tay đặt lên bàn, lại đối Hạ Tuyết cười gật đầu, một phái cao nhân phong độ hiển thị rõ, “Hạ cung chủ, ngày khác gặp lại.” Đứng dậy, thản nhiên đi ra ngoài, cũng không biết hắn thi thủ đoạn gì, rải rác mấy bước qua đi, thân ảnh dần dần nhạt đi, biến mất không thấy gì nữa.

Hạ Tuyết hơi 1 do dự, hướng lão tẩu rời đi phương hướng, chắp tay cúi đầu, “Đa tạ tiền bối hạ thủ lưu tình.”

Dương thị tổ trạch, chỗ sâu nhất một gian thư phòng, Dương Sơ Thăng sắc mặt tái xanh, mặt đất 1 con thuý ngọc chén trà, giờ phút này phấn thân toái cốt.

“Lão thất phu…”

Hắn cắn răng chửi nhỏ, lúc trước thu tiền trà nước thời điểm, ngươi cũng không phải nói như vậy? Cái gì “Chỉ là Nguyên Hạ cung tiểu bối, lão phu cánh tay liền có thể trấn áp” “Tung 8 máu vũ phu lại như thế nào, Vu lão phu trước mặt, cũng phải cúi đầu”, kết quả liền cái này? !

Nhưng mắng thì mắng, hắn cũng không dám công khai biểu lộ, dù sao kia lão tẩu cảnh giới, thật là cao không thể tưởng tượng nổi, tung Thánh chủ tới khách quan, cũng tại sàn sàn với nhau.

Cái này ngậm bồ hòn, Dương gia chỉ có thể nhận!

3 ngõ phố tiểu viện.

Tang Tang nhíu nhíu mày.

Bên cạnh, La Quan biểu lộ, cũng có chút nghiền ngẫm.

Cái này khiến Ngư Huyền Cơ, ánh mắt phức tạp vô song, lại ngưng thần cảm giác, vẫn là không thu hoạch được gì.

Cho nên, là các ngươi diễn kỹ quá tốt, đùa nghịch bần đạo như ngốc chó? Hay là nói, thật sự phát hiện cái gì, ta không có phát giác được sự tình?

Ngư Huyền Cơ nhìn xem La Quan, lại nhìn xem Tang Tang, không hiểu cảm thấy trán có chút gấp.

Tiếp theo sinh ra, 1 cái không rõ suy nghĩ —— hôm nay việc này, chưa hẳn tốt làm a!

Giờ phút này, Bích Hải thành bên ngoài, một mảnh rừng rậm bên trong, lỏng ra lão tẩu hiện thân ra, quay người hướng về sau nhìn lại, nhịn không được sờ 1 đem mồ hôi lạnh trên trán.

“Nguy hiểm thật… Kém một chút, lão phu hôm nay, liền muốn bàn giao tại đây.”

May mắn qua đi, lại nghĩ tới vừa rồi, vứt xuống viên kia trong nhẫn chứa đồ, tất cả các loại tài vật, liền đau lòng sắc mặt trắng bệch.

“Khá lắm lỗ mãng nha đầu! Lão phu đều đã, hiển lộ ra đại kiếp phía trên khí cơ, nàng lại vẫn dám đẩy cửa xâm nhập, đánh với ta một trận?”

“Khó trách Nguyên Hạ cung, 10,000 năm đến nay chìm chìm nổi nổi, mấy lần kém chút bị đứt đoạn truyền thừa, cứ như vậy một đám không có đầu óc, không có chuyện mới là lạ? !”

Lão tẩu khẽ cắn môi, lại thở ra một hơi, “Thôi thôi, tiền tài chính là vật ngoài thân, người không có việc gì liền tốt… Nhưng cái này Bích Hải thành, thậm chí cả Thiên Linh đảo, đều tuyệt đối không thể ngốc, đi đi đi, nơi đây cùng ta tướng khắc, sớm một chút rời đi vi diệu.”

Dứt lời, tay áo bãi xuống, phiêu nhiên mà đi.

Kia phiêu dật bóng lưng, xuất trần khí chất, túc mục uy nghiêm đôi mắt, thật là khiến người liếc nhìn lại, liền biết là không phàm nhân vật.

Lại không đề cập tới cái này, quỷ dị, thần bí lão tẩu thoát thân mà đi, Hạ Tuyết tiến vào Dương thị tổ trạch, một đường quét ngang tiến lên. Tung nơi đây, vẫn có cường giả đóng giữ, nhưng đối mặt bây giờ, tạm thời nhưng so 8 máu vũ phu chi cảnh Hạ Tuyết, phần lớn là dễ dàng

sụp đổ.

Song phương thực lực, căn bản không tại cùng một cấp bậc.

Một màn này, khiến trà lâu phía trên, Phó tông chủ ở bên trong mọi người, đều lâm vào trầm mặc.

Lúc trước, lỏng ra lão tẩu ra sân, mọi người kinh hãi chi hơn, liền chỉ còn một cái ý niệm trong đầu —— hôm nay ổn!

Càng đối Dương Sơ Thăng thủ đoạn, khâm phục lại kính sợ vạn điểm, mà ngay cả như thế kình thiên cự phách, đều có thể mời vào Dương thị tọa trấn.

Nếu sớm biết điểm này, bọn hắn cần gì lo lắng? Tung Hạ Tuyết coi là thật, là 8 máu vũ phu lại như thế nào? Cùng nhau liền có thể đem nó trấn áp!

Đáng mừng ý mới vừa lên trong lòng, tiếp xuống một màn, liền mọi người, vô ý thức trừng to mắt.

Lão tẩu ra sân, lão tẩu khí tức ngập trời, lão tẩu nói chuyện, lão tẩu cáo từ.

Tựa như chuyện tiếu lâm!

Như gió bình thường đến đi, làm lòng người thần hoảng hốt, kế cảm giác im lặng.

Mà bây giờ, Hạ Tuyết xâm nhập Dương thị tổ trạch, khoảng cách Dương Sơ Thăng chỗ, đã không xa.

Dựa theo đổ ước, khi nàng đi tới Dương Sơ Thăng trước mặt, thì tự động thủ thắng, trở thành Nguyên Hạ cung hoàn toàn xứng đáng cung chủ đại nhân, càng đem tự động tiếp chưởng, thuộc về Nguyên Hạ cung hết thảy.

Bọn hắn, không chỉ có lấy giỏ trúc mà múc nước công dã tràng, càng sẽ đạt được, đến từ Nguyên Hạ cung tràn đầy địch ý.

Kết quả này, không thể nào tiếp thu được! !

Ngô gia tu sĩ mặt trầm như nước, chậm rãi nói: “Phó tông chủ, đây chính là ngài nói, thiêu đốt Võ thần huyết mạch người, tất khó bền bỉ? ?”

Trà lâu tĩnh mịch.

Nhưng mọi người vẻ mặt bất mãn, lãnh ý, lại mãnh liệt khó che.

Bọn hắn cảm thấy, ngay từ đầu, liền bị Dương thị cùng Phó tông chủ, cho đùa nghịch.

Càng có một ít lạnh lẽo ánh mắt, nhìn về phía Vu gia gia chủ, người này thần sắc nghiêm nghị, nói: “Ta trước đó lời nói, liên quan tới Hạ Tuyết một chuyện, câu câu là thật, việc này Tinh Nguyệt minh tu sĩ cũng biết được, chư vị nếu không tin lời nói, tự nhiên có thể đi nghe ngóng.”

Hắn bây giờ, cũng nghĩ không thông.

Thiêu đốt Võ thần huyết mạch, bộc phát siêu cường thực lực, làm sao có thể hết lần này đến lần khác kiên trì đến nay? Đây quả thực, chính là sống sờ sờ, 8 máu vũ phu giáng lâm!

Phó tông chủ cắn răng, “Bản tọa chỉ có thể nói cho các ngươi biết, Hạ Tuyết tuyệt không phải 8 huyết chi cảnh…”

Thanh âm im bặt mà dừng, bởi vì giờ khắc này, từ Dương thị tổ trạch chỗ sâu, truyền ra 1 đạo bình tĩnh thanh âm.

Cảnh giới, pháp lực gia trì dưới, vang vọng hơn phân nửa tòa thành trì, rõ ràng có thể nghe.

“Các ngươi, đều lui ra đi.”

Là Dương Sơ Thăng.

Dương thị tổ trạch, mấy vị còn chưa ra sân tu sĩ, nghe vậy nhẹ nhàng thở ra, hướng đại trạch chỗ sâu khom người cúi đầu, xoay người rời đi.

Bóng lưng hoảng sợ, cũng khó nén may mắn, ý vui mừng.

Thực tế là, bị Hạ Tuyết thực lực, cho hù sợ —— đại kiếp chi cảnh, gì cùng cường thế, tôn quý, phóng nhãn thiên hạ cũng là cường giả số một.

Nhưng hôm nay, lại như gà đất chó sành, bị đánh hoa

rơi nước chảy, quả thực không chịu nổi một kích. Nhẹ thì xương cốt đứt gãy, nặng thì tạng phủ trọng thương, nguyên khí tổn hao nhiều.

Về phần vì sao, không mọi người liên thủ, cùng tiến lên —— vừa đến, đại kiếp tu sĩ, tốt xấu là muốn một điểm mặt mũi, như Dương thị, trời lan thánh tông, cũng không muốn trở thành, người trong thiên hạ trò cười.

Thứ 2 nha… Hừ, hiện tại Hạ Tuyết, còn có chỗ khắc chế, ẩn nhẫn, hạ thủ nhiều nhất nặng một chút, nhưng không thương tổn nhân mạng.

Như coi là thật, cùng nhau liên thủ bên trên, còn muốn nàng bảo trì khắc chế? Nằm mơ! Mọi người này đến, hoặc là thiếu Dương thị ân tình, hoặc là vì lợi ích chỗ khu, nhưng những này cũng không đáng giá liều mạng.

Đại kiếp tu sĩ, có thể đột phá như vậy cảnh giới, tự thân tư chất, thiên phú từ không cần nhiều lời, trừ cái đó ra cơ duyên, gặp gỡ, càng là không thể thiếu —— nói đơn giản, cái nào không phải núi thây biển máu, đao quang kiếm ảnh bên trong giết ra đến? Càng là như thế, liền càng là tiếc mệnh! !

Hạ Tuyết thân ảnh, xuất hiện tại bên ngoài thư phòng.

“Kẹt kẹt” một tiếng, cửa phòng từ bên trong mở ra, Dương Sơ Thăng cất bước mà ra, tay cầm 1 khối ngọc phù, hắn chắp tay, thản nhiên nói: “Hạ cung chủ thắng, từ ngày này trở đi, lão phu không còn là Nguyên Hạ cung chi khách khanh trưởng lão, thuộc về Nguyên Hạ cung hết thảy, đem toàn bộ trả lại.”

Hạ Tuyết đưa tay, đem ngọc phù tiếp nhận, cảm giác xác định không sai, lật tay thu hồi, “Dương Sơ Thăng đạo hữu, như không có sự tình khác, bản cung cáo từ.”

Dương Sơ Thăng gật đầu, “Hạ cung chủ, mời.”

Bá ——

Hạ Tuyết xoay người rời đi, bước nhanh mà rời đi.

Giờ phút này, vừa lúc trời chiều rủ xuống, ráng chiều như hỏa chi lúc, nhuộm đỏ hơn nửa bên thiên khung, như cuồn cuộn huyết hải chi phản chiếu.

Rõ ràng là, một trận sóng gió lớn vừa mới kết thúc, lại không biết sao, vốn lại khiến người sinh ra, kiềm chế bất an cảm giác —— liền như bão tố về sau, mới có kiếp nạn giáng lâm.

3 ngõ phố, tiểu viện,

La Quan thở ra một hơi, ngẩng đầu nhìn đến, “Ngư đạo trưởng, nhà ta biểu tỷ lập tức liền muốn trở về, ngươi như lại không động thủ, nhưng là không còn cơ hội.”

Ngư Huyền Cơ trong lòng 1 hàn, đón hắn đôi mắt, lại thốt ra, “Hiểu lầm, hôm nay hết thảy, đều chỉ là hiểu lầm!”

La Quan nhíu mày.

Ngư Huyền Cơ gượng cười, “Cái kia, bần đạo trước đó,

như có chỗ mạo phạm, còn xin Ngụy Trang tiểu hữu chớ trách… Ngươi ta hữu duyên, ngày sau gặp lại.”

Dứt lời, xoay người rời đi.

Trên trán, mồ hôi lạnh ròng ròng.

Đạo tôn phù hộ… Mới, quay người một nháy mắt, Ngư Huyền Cơ linh đài thông thấu, nháy mắt sinh ra mãnh liệt dự cảm —— như hắn dám can đảm ra tay, hôm nay hẳn phải chết! !

Ngụy Trang người này, thực thâm tàng bất lộ, có khác thủ đoạn.

Dương thị tiền vật, thật sự là phỏng tay… Lại nghĩ tới, lỏng ra vị kia lão tẩu, nhân vật như vậy đều nói đi là đi, tiêu sái thoát thân, bần đạo vì sao còn muốn đầu sắt?

Khục, này không phải nói không giữ lời, mà là kẻ thức thời mới là tuấn kiệt.

Đúng, chính là như thế.

Suy nghĩ thông suốt, tốc độ bay càng nhanh, Ngư Huyền Cơ mấy cái chớp mắt, liền đã biến mất tại cuối tầm mắt.

Hắn cũng cùng lão tẩu, đã đắc tội Dương thị, dứt khoát trốn xa xa, miễn cho liên tục xuất hiện mầm tai vạ.

La Quan bật cười, lắc đầu, “Vị này Ngư đạo trưởng, ngược lại là vị diệu nhân.”

Tang Tang gật đầu, “Là có chút ý tứ.” Thật là nhạy cảm cảm giác, mới nàng chỉ là, lộ một tia khí cơ, liền bị người này phát giác.

Đại kiếp bên trong cảnh? A, ngược lại là tốt ngụy trang, suy nghĩ chuyển động ở giữa, nàng lại quay người, hướng Dương Cửu Chân chỗ gian phòng nhìn lại một chút.

Cái này vạn đảo chi quốc, thật đúng là cường giả như mây, tàng long ngọa hổ chi địa a!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 838 : Truy sát

Dương thị cùng Nguyên Hạ cung đánh cược hẹn, vào hôm nay nhấc lên sóng lớn cuồn cuộn, Nguyên Hạ cung tân nhiệm cung chủ Hạ Tuyết, triển vô địch chi thế, lấy được thắng lợi cuối cùng nhất.

Giờ phút này, bát phương chú mục, vô số ánh mắt tụ đến, kính sợ không hiểu.

Rơi vào 3 ngõ phố bên trong hạ cung chủ, biểu lộ lại một mảnh yên tĩnh, “Dọn dẹp một chút, chúng ta cái này liền đi thôi, Thiên Linh đảo tuy tốt, cuối cùng không phải ngươi ta ở lâu chỗ.”

La Quan gật đầu, “Biểu tỷ nói đúng lắm, ngược lại không có gì tốt thu thập, viện lạc là dùng tiền mua, khóa lại cửa liền tốt.”

Hắn quay người, trước đảo qua Tang Tang cùng tiểu Ngao Tú, ánh mắt rơi vào Dương Cửu Chân trên thân, vô ý thức nhíu mày.

Không đợi La Quan mở miệng, Dương Cửu Chân đột nhiên nói: “Ngụy Trang đạo hữu, Cửu Chân đã cùng Dương gia quyết liệt, lưu tại Thiên Linh đảo bên trên, chỉ chết đường 1 đầu, còn xin đạo hữu đáp ứng, để ta với các ngươi cùng một chỗ rời đi.” Thần sắc sở sở, mắt lộ ra cầu khẩn, tình chân ý thiết chỗ, càng có nước mắt hiện lên.

Nhưng đôi này La Quan mà nói, lại vô quá nhiều tác

dụng, nhưng vào lúc này, Tang Tang lại mở miệng, “Đại nhân, Cửu Chân tiểu thư lẻ loi hiu quạnh, ngài ngày đó đã cứu nàng, liền có một phần duyên phận tại, không ngại người tốt làm đến cùng, mang nàng rời đi đi.”

La Quan suy nghĩ một chút, gật đầu, “Như Cửu Chân tiểu thư nguyện ý, vậy liền cùng một chỗ đi.” Quay người, đối Hạ Tuyết chắp tay, “Ha ha, tiểu đệ mang nhà mang người, người có chút nhiều, biểu tỷ chớ trách.”

Hạ Tuyết gật gật đầu, đôi mắt bình tĩnh, thần sắc ở giữa càng có, mấy điểm đạm mạc xa cách, “Ngươi nguyện ý liền có thể, đi thôi.”

Nàng quay người, đi ra ngoài.

La Quan theo sau lưng, đi qua mấy bước về sau, tới gần Tang Tang, nhỏ giọng nói: “Hạ biểu tỷ trạng thái, hình như có chút không đúng?”

Tang Tang nghĩ nghĩ, “Võ thần huyết mạch, đối vũ phu bản thân có ảnh hưởng, lại thêm đốt máu trạng thái dưới , tương đương với sớm chạm đến, siêu việt tự thân cảnh giới lực lượng, hoặc là đối tâm thần can thiệp khá lớn… Ân, thần tính tạm nhiều hơn nhân tính, qua một trận liền có thể khôi phục.”

Thần tính? Nhân tính?

La Quan trước hết nhất nghĩ tới, chính là hương hỏa thần đạo, nhưng trực giác nói cho hắn, Hạ Tuyết bây giờ trạng thái, tới không phải cùng một loại đồ vật. Mà thần, nhân chi ở giữa, 2 loại tâm tính chuyển biến, hắn nghĩ kĩ

phía dưới bởi vì con đường thông thiên sắp thành, lại cảm nhận được một phần uy nghiêm, kiềm chế, như cất giấu một loại nào đó đại khủng bố.

“Bái kiến cung chủ!” 3 ngõ phố bên ngoài, Bạch Kính khom mình hành lễ, giờ phút này vị bên ngoài chi biển cả một mạch trưởng lão, không có chút nào che lấp, tự thân đại kiếp bên trong cảnh tu vi, cường hoành khí cơ quét ngang xung quanh, phát ra im ắng uy hiếp.

Hắn đôi mắt chỗ sâu, có kích động, kiêu ngạo, càng có mấy điểm không che giấu được sầu lo, nhưng tất cả đây hết thảy, khi nhìn đến Hạ Tuyết về sau, đều hóa thành một loại nào đó kiên quyết.

Bạch Kính lật tay, lấy ra 1 đạo phù lục, vật này mặt ngoài vẽ lấy thiên mã, xa giá, sinh động như thật, càng có linh quang lưu chuyển, cho người ta một loại linh tính không hiểu, như tùy thời đều có thể, tự vẽ bên trong sống tới cảm giác.

Lấy pháp lực thôi phát, mảng lớn linh quang phóng thích bên trong, “Tê tê” một trận ngựa vang lên lên, lại có 6 thớt toàn thân trắng noãn, sau lưng mọc lên 2 cánh thiên mã, kéo lấy lấy một khung toàn thân ngân bạch, phảng phất giống như tiên nhân Xe hơi xe ngựa xuất hiện.

“Cung chủ đại nhân, Ngụy Trang tiểu hữu, cùng các vị, mời lên xe ngựa, hôm nay lão phu tự mình, cho các ngươi chấp roi đi đường.”

Hạ Tuyết đôi mắt thật sâu, nhìn hắn một cái, “Được.”

Cái thứ 1, leo lên xe ngựa.

La Quan đối Bạch Kính chắp tay, “Đa tạ Bạch Kính trưởng lão.”

Tang Tang nắm Ngao Tú, đi theo sau hắn.

Mà Dương Cửu Chân, thì tự giác rơi vào cuối cùng, leo lên xe ngựa về sau, cũng ngồi tại một chỗ ngóc ngách.

Bạch Kính đứng thẳng người, đôi mắt tinh mang phun trào, đảo qua một chút xung quanh, ngón tay búng một cái thiên địa linh lực hội tụ, ngưng tụ thành 1 đầu trường tiên.

Ba ——

Trường tiên vung vẩy, một tiếng vang giòn qua đi, 6 thớt thiên mã nhanh chân phi nước đại, túc hạ mây trắng tự sinh, theo 2 cánh trên dưới vỗ, kéo lấy xe ngựa thẳng vào giữa không trung. Tốc độ kinh người, nhanh như một đạo bạch quang, gào thét ra Bích Hải thành, thẳng đến chân trời mà đi.

“Nguyên Hạ cung một mạch, nhận được trời lan thánh tông chiêu đãi, vào hôm nay cáo từ, đợi hắn ngày có khác thời cơ, lại đến ở trên đảo tụ lại.”

Bạch Kính trưởng lão thanh âm, đang cố ý phía dưới, như cuồn cuộn kinh lôi, tại thiên khung phía dưới tiếng vọng, bao phủ cả tòa thành trì.

Cái này dĩ nhiên không phải khiêu khích, càng không

phải là khoe, hiển lộ rõ ràng, mà là lấy loại phương thức này, nhắc nhở các phương —— Nguyên Hạ cung, là đường đường chính chính thắng được đổ ước, càng là đường đường chính chính rời đi, si mị võng lượng hạng người nếu muốn đi kia, bè lũ xu nịnh sự tình, khi cần lo lắng thiên hạ ung dung miệng mồm mọi người.

Trừ cái đó ra, càng có một phần quyết tuyệt, ngoan lệ uy hiếp, kẹp ở tại ngữ phong lưu chuyển ở giữa —— nếu có người, ý đồ gia hại ta cung cung chủ, lão phu Bạch Kính, tất vừa chết mà chiến!

Xe ngựa bên trong, La Quan sờ sờ cái mũi, nói: “Bạch Kính trưởng lão, đối biểu tỷ ngươi, quả nhiên là trung thành cảnh cảnh.” Tử chí sáng tỏ, quyết tuyệt vô hậu, phàm là nghe nói người, đều có thể cảm thụ rõ ràng.

Tang Tang gật đầu, như đối Bạch Kính trưởng lão, nhiều mấy điểm thưởng thức.

Đối diện, Hạ Tuyết sắc mặt nhàn nhạt, “Ngươi muốn nói cái gì?”

“Biểu tỷ lời này, khó tránh khỏi có chút quá trực tiếp, tiểu đệ biểu lộ cảm xúc mà thôi…” Mắt thấy Hạ Tuyết, liền muốn nhắm mắt lại, La Quan vội vàng nói: “Khục, ta chính là muốn hỏi một chút, biểu tỷ nhưng có diệu thủ, có thể từ đó ở giữa hung hiểm vòng xoáy bên trong thoát thân?”

Hạ Tuyết nhíu nhíu mày, “Lúc trước, tại biển cả lâu trên thuyền lớn, là ngươi cùng Tang Tang giúp ta, ngươi sẽ không biết sao?”

La Quan: …

Đừng a, biểu tỷ ngươi đừng làm rộn, nếu ngươi coi là thật bởi vì phản phệ, một chút liền biến thành, lúc trước kia yếu đuối bộ dáng, kia việc vui coi như lớn. Bằng không, chúng ta hiện tại liền tách ra, ngươi về ngươi Nguyên Hạ cung, ta đi ta không biết đường? Ngươi ta các đi các?

Do dự mãi, nhìn qua nhắm mắt không nói, lặng im điều tức Hạ Tuyết, La Quan hay là không dám, đem câu nói này nói ra. Nếu không, thần tính vượt trên nhân tính, tạm thời ở vào “Băng lãnh” “Đạm mạc” trạng thái dưới Hạ Tuyết, nói không chừng sẽ 1 bàn tay, đem hắn cho trực tiếp chụp chết.

Ai!

Quả nhiên trên đời này, liền không có không có chút nào đại giới sự tình, đã ôm chặt Hạ Tuyết căn này đùi, vận mệnh cũng liền tới tương liên.

Việc đã đến nước này, cũng chỉ có thể phó thác cho trời, hi vọng Dương thị cùng trời lan thánh tông, bao nhiêu có thể muốn chút mặt… Phi, bọn hắn như thật có mặt, thế cục cũng không đến nỗi, phát triển đến hôm nay tình trạng.

Cho nên, hay là chỉ có thể dựa vào mình, nhìn xem Hạ Tuyết, lại nhìn xem Tang Tang, cùng nơi hẻo lánh bên trong, trầm mặc không nói Dương Cửu Chân. Giờ phút này mùi thơm trận trận, tại chóp mũi lưu động lưu

chuyển, thân là xe ngựa bên trong, nam nhân duy nhất, La Quan cảm thấy áp lực thật lớn!

Thiên mã 6 giá, sau lưng mọc lên 2 cánh, chính là Bạch Kính trước kia đoạt được tiên phù 1 trong, nó thần dị khí tượng chỉ là bổ sung, mấu chốt nhất lại là, tốc độ nhanh như bôn lôi, tung đại kiếp cảnh tu sĩ, cũng còn lâu mới có thể cùng.

Mà tại hôm nay trước đó, hắn cũng sớm đã, truyền tin cho biển cả lâu thuyền lớn, tại Thiên Linh đảo nơi nào đó ẩn bí chi địa, trận thế kích hoạt vận sức chờ phát động. Đợi bọn hắn đuổi tới, liền có thể trực tiếp lái rời, trên biển lớn mênh mông vô tận, chỉ cần trốn vào trong đó, liền có thể tránh đi kiếp nạn này.

Bạch Kính cầm roi, không ngừng quất vào thiên mã trên thân, gây nên từng tiếng thống khổ tê minh, tiếp theo tốc độ càng lúc càng nhanh, như thế thô bạo thúc đẩy, quả thật tiêu hao tiên phù chi lực, đợi lần này về sau phù lục tất hủy.

Nhưng bây giờ, hắn cũng đã không lo được!

…

Thiên Linh đảo, Bích Hải thành biên giới, tới gần trời lan thánh tông sơn môn, nơi nào đó khách sạn.

Tề Sinh thở sâu, đảo qua sau lưng mọi người, “Trưởng lão đối chúng ta, đều ân trọng như núi, ngươi ta dòng dõi tính mệnh, cũng cùng biển cả một mạch, lại vô tách rời khả năng.”

“Cho nên, ta nói một lần cuối cùng, chuyện hôm nay vô luận được hay không được, đều vĩnh viễn nát tại bụng bên trong, ai cũng không thể nói, có nghe hay không? ?”

Mọi người khom người, “Vâng, ta cùng lĩnh mệnh! !”

Tề Sinh cắn răng, phất tay, “Theo ta đi!”

Hắn quay người, đem giường chiếu dịch chuyển khỏi, phía dưới lại xuất hiện, 1 con đen như mực địa động, mọi người theo thứ tự nhảy vào trong đó.

Địa động cực sâu, lại uốn cong vặn vẹo, không biết thông hướng chỗ nào. Lấy Tề Sinh cầm đầu, một đám biển cả lâu tu sĩ, thân ảnh biến mất ở bên trong.

…

Trà lâu tầng cao nhất, hoàn toàn tĩnh mịch.

Phó tông chủ đặt chén trà xuống, đón mọi người băng lãnh ánh mắt, chậm rãi nói: “Việc đã đến nước này, ngươi ta đều không thứ hai con đường.”

“Lấy Hạ Tuyết mạnh, như cho đầy đủ thời gian, phá cảnh 8 máu khi không khó… Lại có Võ thần huyết mạch gia trì, đến lúc đó ai có thể ngăn cản nàng?”

Hắn đứng dậy, ngữ khí uy nghiêm, “Chư vị, các ngươi nhiều nhất, chỉ có nửa canh giờ, nên làm lựa chọn lúc, nên có chỗ quyết đoán.”

Dứt lời, Phó tông chủ đứng dậy, bước nhanh mà rời đi.

Lưu lại mọi người ở đây, mặt trầm như nước, đôi mắt âm tình bất định.

Nhưng trên thực tế, bọn hắn cũng biết, nước cờ này rơi xuống, liền lại không cách nào quay đầu.

…

Dương thị tổ trạch, thư phòng.

Dương Sơ Thăng khom người, mặt hướng vách tường, giờ phút này phía trên gợn sóng phun trào, dường như nhấc lên tầng 1 sóng nước.

Mơ hồ ở giữa, nhưng tại gợn sóng ở giữa, trông thấy một cái bóng mờ, mơ hồ không rõ, lại tản mát ra một phần bàng bạc khí cơ.

Như, cái này hư ảnh một cái ý niệm trong đầu, liền có thể khiến long trời lở đất, vạn vật đều thành bột mịn!

“Mới lên vô năng, cô phụ kỳ vọng của ngài, mời ngài hàng phạt.” Dương thị lão tổ, đại kiếp đỉnh phong tu sĩ, trời lan thánh tông chi thái thượng trưởng lão, giờ phút này lại cử chỉ cung kính, thần sắc sợ hãi.

Một màn này, nếu để ngoại nhân nhìn thấy, nhất định ngoác mồm kinh ngạc. Cường đại như Dương thị, lại phụng người khác làm chủ, Nguyên Hạ cung một mạch gút mắc, cũng có ẩn tình khác không rõ.

Hơi dừng lại, vách tường gợn sóng bên trong, kia hư ảnh mở miệng, “Việc này, là bản tọa suy nghĩ không chu toàn, không có quan hệ gì với ngươi.”

Dương Sơ Thăng khom người, “Xin ngài yên tâm, thuộc hạ lần này đem tự mình xuất thủ, tất không tiếc bất cứ giá nào, đoạt lại trời nguyên lục bảo.”

“Ừm.”

Đáp lại một tiếng, vách tường sóng mặt đất văn, nhanh chóng làm nhạt, biến mất.

Bao phủ thư phòng, cái kia đạo nhìn như bình tĩnh, kì thực khí tức kinh khủng, biến mất theo không gặp.

Hô ——

Dương Sơ Thăng thở ra một hơi, đứng thẳng người, uy nghiêm, túc mục một lần nữa trở lại, vị này đại kiếp cường giả tối đỉnh trên mặt.

Hắn đẩy cửa đi ra ngoài, đi tới trong viện, rất nhanh linh quang hiện lên, một thân ảnh rơi vào trước người, chính là vội vàng chạy đến Phó tông chủ.

“Dương thái thượng, hôm nay tuyệt không thể, bỏ qua Hạ Tuyết bọn người!”

Đi thẳng vào vấn đề, sát khí đằng đằng.

Dương Sơ Thăng gật đầu, “Phó tông chủ nói cực phải, nó hơn các nhà, ra sao thái độ?”

Phó tông chủ cười lạnh, “Dưới mắt thế cục, bọn hắn còn có chọn sao? ? Ta chỉ cấp, bọn hắn nửa canh giờ thời gian, ngươi ta cũng nên chuẩn bị.”

Dương Sơ Thăng gật đầu, “Là lão phu chuẩn bị không chu toàn, thực tế không ngờ tới, kia Hạ Tuyết thân có Võ thần huyết mạch, lại như thế thần dị, cường đại.”

Não hải bên trong, lại hiện lên lỏng ra lão tẩu bộ dáng, không khỏi hận âm thầm cắn răng, như lão bất tử này xuất thủ, há còn cần như vậy phiền phức?

Tung thật diệt đi Nguyên Hạ cung, trời lan thánh tông danh dự, cũng thế tất bởi vậy chịu ảnh hưởng, lão hỗn trướng thật là đáng chết! !

Thở ra một hơi, ổn định nỗi lòng, Dương Sơ Thăng chậm rãi nói: “Sau đó lợi ích phân phối, Dương thị nguyện nhường ra một thành, mở ra truyền tống sự tình, liền làm phiền Phó tông chủ.”

Phó tông chủ ánh mắt sáng lên, cười to, “Dương thái thượng yên tâm, Hạ Tuyết thắng thì đã có sao? Ngươi ta sớm có lập hồ sơ, Nguyên Hạ cung một nhóm mọc cánh khó thoát!”

“Chỉ cần giết chết Hạ Tuyết, hết thảy liền có thể trở lại quỹ đạo!”

Rất nhanh, nửa canh giờ trôi qua.

Ông ——

Trời lan thánh tông, nơi nào đó cấm địa.

1 cái lâu dài phong bế, không phải tông môn khẩn yếu thời khắc, không được mở ra truyền tống trận, bỗng nhiên bộc phát ra một đoàn tia sáng chói mắt.

Trả giá cực lớn đại giới về sau, không gian truyền tống bị mở ra, trong trận pháp một đám thân ảnh, biến mất không thấy gì nữa.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 839 : Âm cực giáng lâm, băng phong thiên hải

Thiên Linh đảo cực lớn, chính là vạn đảo chi quốc cảnh nội, ít có đại đảo 1 trong, có được nhiều chỗ thiên nhiên ưu lương bến cảng, có thể cung cấp các phương thuyền đỗ. Nhưng trừ cái đó ra, cũng có một chút “Dã cảng”, không bị thu nhận sử dụng tại danh sách bên trong, ít có người có thể biết được nó phương vị.

Bây giờ, Thiên Linh đảo Tây Nam lệch nam, một chỗ quái thạch đá lởm chởm, sóng biển chảy xiết chỗ, bởi vì đặc thù hoàn cảnh địa lý, dẫn đến lâu dài mây mù lượn lờ, càng có hơn một chút, quấy nhiễu thần niệm, khí cơ không biết thần dị, tu sĩ rất dễ mê thất ở bên trong, là mọi người đều biết vòng cấm 1 trong.

Mà liền tại, mảnh này mây mù ở giữa, liền giấu kín lấy 1 cái “Dã cảng”, lại tên vụ hải uyên, mặt nước quái thạch dày đặc, dưới nước cũng đá ngầm bộc phát, lại thêm nước biển cực sâu, như liên thông vô tận thâm uyên, tại “Dã cảng” bên trong cũng hung danh hiển hách.

Quá khứ tuế nguyệt bên trong, từng có không ít thuyền lớn, ở chỗ này xảy ra chuyện, bị cuốn vào nước biển phía dưới, tử thương thảm trọng. Dần dần, vụ hải uyên “Dã cảng” cũng liền vứt bỏ, cơ hồ không có thuyền lớn lại đến nơi đây.

Mà biển cả lâu thuyền lớn, lúc trước lái rời Thiên Linh đảo về sau, bỏ qua cho một vòng tròn lớn, Vu mỗ ngày càng sâu đêm lặng yên lái vào nơi đây. Bây giờ sương mù bên trong, lâu thuyền mặt ngoài cấm, trận quang mang sáng lên, sớm đã vận sức chờ phát động, làm tốt tùy thời xuất phát chuẩn bị.

Boong tàu bên trên, một đám biển cả lâu tu sĩ, thần sắc ngưng trọng đứng lặng.

“Trưởng lão cùng cung chủ đại nhân, vì sao còn chưa tới?” 1 người tu sĩ mở miệng, lo lắng.

Lại có người nói: “Đúng vậy a, sắc trời đã tối, vô luận thành bại hay không, cũng đều nên đến.”

“Hẳn là, là xảy ra ngoài ý muốn?”

Boong tàu yên tĩnh, mọi người biểu lộ ở giữa, càng phát ra kiềm chế, bất an.

Đúng lúc này, thiên khung phía trên đột nhiên, truyền đến gào thét tiếng xé gió, như vật gì đó chính lấy tốc độ kinh người tới gần.

Mọi người ngẩng đầu, liền thấy 1 đạo lưu quang, xâm nhập mây mù ở giữa, rõ ràng là 6 thớt sau lưng mọc lên 2 cánh thiên mã, kéo lấy lấy một khung, hoa lệ, tôn quý xe ngựa màu bạc, thẳng đến thuyền lớn mà tới.

“Ngự không tiên phù!”

“Lái xe, là trưởng lão.”

“Cung chủ đại nhân bọn hắn, trở về!”

Vào thời khắc này, vài tiếng rên rỉ vang lên, kia 6 thớt thần tuấn bất phàm thiên mã, lại vỡ thành điểm điểm linh quang, phía sau ngân bạch xe ngựa, tùy theo vỡ vụn, tán đi. Lại là cái kia đạo tiên phù, trải qua liên tiếp kích phát về sau, đã hao hết lực lượng như vậy tổn hại.

Bá ——

Bá ——

Từng đạo linh quang sáng lên, bao vây lấy mọi người, rơi vào lâu thuyền bên trên.

Bạch Kính trưởng lão không lo được đau lòng, lớn tiếng nói: “Lập tức xuất phát, lái rời Thiên Linh đảo!”

“Vâng, trưởng lão.” Mọi người xưng phải, lại đối Hạ Tuyết cung kính hành lễ, quay người vội vàng rời đi.

Ầm ầm ——

Thuyền lớn khu động trận pháp toàn bộ triển khai, đẩy ra nước biển cấp tốc tiến lên, lại trong quá trình này, thân tàu đang không ngừng chìm xuống.

Một màn ánh sáng xuất hiện, đem trên thuyền lớn nửa bộ điểm bao trùm, liền như 1 viên cự hình khí ngâm, mà cả chiếc biển cả lâu thuyền lớn, đã hoàn toàn chìm vào đáy nước, ở dưới biển cấp tốc tiến lên. Cùng lúc đó, càng có ẩn nặc trận văn kích hoạt, khiến cho thuyền lớn

tự thân, cơ hồ cùng nước biển hòa làm một thể, che đậy ngoại giới cảm giác.

Ngẩng đầu hướng ngoại, ánh mắt xuyên qua màn sáng, có thể nhìn thấy nước biển phía dưới đá ngầm san sát, nhưng thuyền lớn đi thuyền tốc độ, lại chưa thụ quá nhiều ảnh hưởng, liền như 1 đầu linh xảo cá lớn, xuyên qua ở trong tối đá ngầm san hô khe hở ở giữa, nhanh chóng hướng phía biển sâu xuất phát.

Hiển nhiên, biển cả lâu đã sớm, đối này có chuẩn bị.

Một lát sau, thuyền lớn thuận lợi thoát ly bờ biển đá ngầm khu vực, lại qua 1 canh giờ, một đám biển cả lâu tu sĩ, mặt lộ vẻ ý mừng… Tựa hồ, bọn hắn đã thuận lợi thoát thân rồi? !

Nhưng rất nhanh, mọi người liền phát giác được không ổn, cung chủ đại nhân cùng trưởng lão, đều nhíu mày.

Sau một khắc, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, như một loại nào đó cự vật rơi đập, bình tĩnh đáy biển, nháy mắt nhấc lên kinh đào hải lãng.

Cuồng bạo lực lượng đánh thẳng tới, thuyền lớn một nháy mắt liền bị ám lưu cuốn vào, bao trùm thân tàu màn sáng, giờ phút này kịch liệt vặn vẹo, sáng tắt, rất nhanh lại là một tiếng mãnh liệt tiếng va đập, thuyền lớn trùng điệp va chạm đáy biển.

Mọi người hai tai vù vù, dưới chân lảo đảo lúc, thanh âm lạnh như băng rõ ràng truyền vào đáy biển, tại bọn hắn vang lên bên tai, “Hạ cung chủ, cần gì phải gấp gáp rời

đi đâu? Nơi đây cảnh biển tú mỹ, thanh tịnh vô nhiễu, làm Nguyên Hạ cung một mạch nơi táng thân, không thể tốt hơn.”

Dương Sơ Thăng!

La Quan trong lòng trầm xuống, lão già chết tiệt này bây giờ, mà ngay cả nửa điểm che lấp đều không làm —— vậy liền chỉ có một lời giải thích, hôm nay trên thuyền tất cả mọi người, đều phải chết!

Tâm thần cảm giác, giờ phút này cuồn cuộn nộ hải phía trên, từng đạo khí tức khủng bố, như cự phách kình thiên, khuấy động phong vân biến ảo, càng có “Ầm ầm” lôi đình gào thét, vang vọng 4 phương. Lực lượng mạnh mẽ xung kích, quấy nhiễu thiên tượng, lẫn lộn âm dương khí cơ, lấy bạo ngược, cường thế thủ đoạn, ngạnh sinh sinh đem một vùng biển này, cùng ngoại giới cắt đứt ra.

“2 cái đại kiếp đỉnh phong, 4 vị đại kiếp thượng cảnh, còn lại người yếu nhất, cũng có đại kiếp bên trong cảnh tu vi… Chung 16 vị…”

Tê ——

Dù là La Quan, đối này sớm có đoán trước, vẫn là không nhịn được, hít một hơi lãnh khí. Thiên Lan thánh tông, coi là thật thủ bút thật lớn, có thể thấy được hôm nay nhất định phải được! Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía Hạ Tuyết, “Biểu tỷ, hôm nay tiểu đệ, coi như toàn bộ nhờ ngươi!”

Hạ Tuyết đạp chân xuống, trực tiếp phá hải mà ra.

Oanh ——

Bàng bạc khí huyết, hạo đãng đãng xông lên tận chín tầng trời, cường thế vô song khí cơ, tung 16 vị Đại Kiếp cảnh tại trước, cũng không thể áp chế.

Giờ phút này, bóng đêm dần sâu, trăng sao óng ánh sáng trong, chiếu rọi đại dương mênh mông phía trên, mấy như ban ngày. Hạ Tuyết dáng người như tùng nhưng chống trời địa, đôi mắt hờ hững, bình tĩnh, trước nhìn về phía Dương Sơ Thăng, lại đảo qua nó bên người Phó tông chủ, cùng một đám Đại Kiếp cảnh cường giả.

“Thiên Lan thánh tông…” Hạ Tuyết chậm rãi mở miệng, đưa tay 1 quyền đánh ra.

Hôm nay giờ phút này, hết thảy bày ở ngoài sáng, còn có cái gì có thể do dự?

Oanh ——

Cuồng bạo lực lượng, sát na phá không mà ra, lại cuốn lên phía dưới nước biển vô tận, liền như 1 đầu nộ giao, kinh long, ầm vang mà tới.

Dương Sơ Thăng mặt không biểu tình, một bước hướng về phía trước.

Đông ——

Hư không chấn minh, tiếp theo nhấc lên từng vòng từng vòng gợn sóng, có sơn ảnh từ đó hiển hiện —— nhất niệm phía dưới, gọi núi mà đến, cao 90,000 dặm, thẳng vào cửu tiêu!

Đại kiếp đỉnh phong, gần như viên mãn chi tu vi, bây giờ không giữ lại chút nào bộc phát, hóa thành thế núi trấn áp chi lực, ngang nhiên giáng lâm.

Sau một khắc nổ vang rung trời bộc phát, sơn ảnh chấn động, vỡ nát, Dương Sơ Thăng một đôi tròng mắt, ngược lại càng phát ra sáng tỏ, trong đó một mảnh yên tĩnh. Nếu chỉ độc đấu chiến, hắn chưa chắc là Hạ Tuyết đối thủ, nhưng hôm nay lại là 4 phương vây kín, chung bố sát cục.

Hạ Tuyết nàng, tất bại!

“Hừ!”

Bên người, vang lên cười lạnh một tiếng, Phó tông chủ đưa tay, một cây trường cung rơi vào trong tay, mặt ngoài thần quang phun trào, phóng thích làm người sợ hãi khí tức. Lập tức phía trước, đưa tay kéo động, bên tai có thể nghe “Băng” “Băng” mật vang, một đạo quang mang trường tiễn, tại trên giây cung ngưng tụ.

Sưu ——

Tiễn phá hư không, bắn trúng kia trên biển “Giao long”, nó phẫn nộ gào thét bên trong ầm vang vỡ nát, hóa thành đầy trời rơi xuống nước.

“Ngươi các loại, lấn ta Nguyên Hạ cung không người sao? ?”

Oanh ——

Mặt biển vỡ nát, Bạch Kính trưởng lão phóng lên tận trời, râu tóc đều dựng, trường bào phồng lên. Đôi mắt uy nghiêm, khí tức ngang ngược, sát cơ bốc hơi như lửa lớn rừng rực, làm người ta nhìn tới tức sinh thiêu đốt cảm giác.

Dương Sơ Thăng nhàn nhạt mở miệng, “Bạch Kính, biển cả lâu đã thoát ly Nguyên Hạ cung lâu ngày, sao không mượn cơ hội này chân chính thoát ly, làm kia khai tông lập phái lão tổ? ? Ở lâu dưới người cảm giác, ngươi còn chưa qua đủ sao?”

Lấy tu vi, từ không sợ đại kiếp bên trong cảnh, nhưng biển cả lâu cũng chấp chưởng, trời nguyên lục bảo 1 trong, như coi là thật liều mạng xác thực rất là phiền phức.

“Hừ! Biển cả một mạch, quy thuận Nguyên Hạ cung, hôm nay như thế, thế hệ như thế!”

Bạch Kính trong mắt, toát ra xích hồng chi quang, “Dương lão thất phu, ngươi cô phụ Nguyên Hạ cung, cho tín nhiệm của ngươi, bản tọa hôm nay phát thệ, tung hình thần câu diệt, vạn kiếp bất phục, cũng phải kéo ngươi chung phó Hoàng Tuyền!”

Dương Sơ Thăng cười lạnh, “Không biết sống chết, đã ngươi quyết ý, phải vì Nguyên Hạ cung chôn cùng, lão

phu tự nhiên thành toàn ngươi.” Hắn đưa tay, 1 con linh đang xuất hiện, toàn thân đen nhánh, có từng tia từng tia từng sợi dạng bông hắc vụ quấn.

Từ nó xuất hiện bắt đầu, giữa thiên địa nhiệt độ, lợi dụng tốc độ kinh người giảm xuống, băng tinh ngưng tụ, bông tuyết vẩy xuống, đảo mắt bao trùm này Phương Hải vực.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Kia thoải mái mãnh liệt, rống giận gào thét biển cả, từng đạo sóng lớn lại trực tiếp đông kết, tiếp theo hướng 4 phương 8 hướng lan tràn.

“Trời âm linh!” Bạch Kính gầm thét, “Vương bát đản, lão phu liền biết, năm đó Thường thị chi hạo kiếp, hẳn là ngươi ra tay.”

“Chết đi! !”

Oanh ——

Xích hồng quang mang phá thể mà ra, tiếp xúc đến không khí lúc, tức hóa thành lửa lớn rừng rực, xông thẳng tới chân trời mấy trăm trượng, bây giờ Bạch Kính trưởng lão, liền như lửa thần giáng thế.

Sau một khắc, từng đạo kính tượng phân thân ngưng tụ, lấy 1 hóa 9, liền có 9 toà hừng hực núi lửa, hừng hực thiêu đốt. Khủng bố nhiệt độ cao, khiến phía dưới băng phong hải vực trực tiếp hòa tan, tiếp lấy nước biển sôi

trào, “Ừng ực” “Ừng ực” mảng lớn bọt khí bốc lên.

“Âm cực giáng lâm, băng phong thiên hải!”

Dương Sơ Thăng đưa tay một chỉ, cực hàn chi lực giáng lâm, lại hư không ngưng tụ băng sơn, đem Bạch Kính trưởng lão phong ấn tại bên trong. Nó toàn thân trình màu xanh đậm, óng ánh sáng long lanh, giống như một loại nào đó là thủy tinh, ngọc chất, chính là trời âm chi lực cụ hiện mà thành, đại biểu cho trên đời, kinh khủng nhất cực hàn 1 trong.

Lấy đại kiếp đỉnh phong tu vi, khu động cùng là trời nguyên lục bảo 1 trong trời âm linh, cưỡng ép đem Bạch Kính trấn áp , khiến cho tạm thời thoát ly chiến trường. Hôm nay hàng đầu, là đánh giết Hạ Tuyết, chỉ cần nàng vừa chết, hết thảy cũng không thành vấn đề… Đến lúc đó, lại giết Bạch Kính, chỉ ở lật tay ở giữa.

“Chư vị, còn tại chờ cái gì? ? Cùng một chỗ động thủ, hủy diệt Nguyên Hạ cung!”

Dương Sơ Thăng quát khẽ, “Núi lở mà nước lên… Hôm nay, liền để ngươi cùng biết được, như thế nào ta Dương thị, chân chính thiên thủy đại thần thông.”

Oanh ——

Sơn ảnh vỡ nát về sau, kia vô số khe hở ở giữa, liền như giang hà vỡ đê, ầm vang bộc phát ra vô tận sóng nước.

“Ầm ầm” gào thét càn quét, trình quét ngang thiên địa

chi thế, từ thiên khung phía trên mà đến, giống như chân chính thiên hà giáng lâm. Nó uy thế, sát cơ, chính là giờ phút này, trực diện phía dưới biển rộng mênh mông, cũng cho người ta một loại, có thể đem nó một kích mà nát kinh dị cảm giác.

“Ha ha, Dương thái thượng nói không sai, diệt Nguyên Hạ cung một mạch, liền tại hôm nay!” Phó tông chủ cười to, đôi mắt uy nghiêm.

Hắn đưa tay kéo cung, lần này cung thành nửa tháng, lại yên tĩnh im ắng, từng tia từng sợi lưu quang, tại đầu ngón tay chỗ ngưng tụ.

Tiễn trở thành màu vàng xanh nhạt, mặt ngoài vết rỉ pha tạp, như trong lòng đất chôn sâu vô số năm, nó trên mũi tên, nhiễm 1 khối đỏ sậm chi sắc, có mục nát, tử khí từ đó tràn ngập, càng mơ hồ có thể nghe, một loại nào đó không cam lòng, tuyệt vọng gào thét. Liền như, cái này một cây mũi tên, từng tại xa xưa tuế nguyệt trước đó, bắn giết Qua mỗ 1 kinh khủng tồn tại.

Uy nghiêm khí cơ, khóa chặt Hạ Tuyết.

Xung quanh, còn lại 14 vị Đại Kiếp cảnh tu sĩ, đều một bước hướng về phía trước.

Oanh ——

Oanh ——

Khí tức khủng bố, kích thích trùng thiên sát cơ, lại khiến thiên khung giờ phút này, đều bịt kín tầng 1 mê vụ, như

trăng sao không đành lòng nhìn thấy, tiếp xuống một màn.

Cách đó không xa, mặt biển phá vỡ, bị hao tổn nghiêm trọng biển cả lâu thuyền lớn, nghiêng lấy bị đông cứng tại băng phong bên trong.

La Quan bọn người ngẩng đầu, liền vừa mới bắt gặp một màn này, vô số hít một hơi lãnh khí âm thanh, ở bên tai vang lên.

Lấy bản thân chi thân, đối kháng 16 tôn đại kiếp tu sĩ, tuy là thân có Võ thần huyết mạch 7 máu vũ phu, lại như thế nào có thể địch?

Trên mặt mọi người, lộ ra sợ hãi, tuyệt vọng.

Vào thời khắc này, Tang Tang đột nhiên mở miệng, “Hạ cung chủ nàng, muốn xuất thủ.”

Sau một khắc, thiên địa bỗng dưng chấn động, có một loại nào đó không biết tồn tại, giáng lâm tại đây.

Bên tai nhưng nghe nói, “Kẹt kẹt” rên rỉ, gào thét, như thiên địa bản thân, đều có chút không chịu nổi, nó mang đến khủng bố áp lực.

—

—

—

Chương 840 : Chạy thoát

Một cái bóng mờ, như vượt qua thời không mà đến, sau lưng Hạ Tuyết hiển hiện, nó khuôn mặt mơ hồ, mênh mông, khí thế mênh mông, sát na quét ngang. Tung giờ phút này, chỉ là một cái bóng mờ, nhưng tại giáng lâm nháy mắt, lại như hạo đãng đãng vô tận sơn hải, trấn áp này Phương Thế giới!

Tung hoành bễ nghễ, cường thế bá đạo.

Đốt Võ thần huyết mạch, phải Võ thần ý chí… Đây mới là Hạ Tuyết trong tay, cường đại nhất át chủ bài, đến tận đây khắc mới vận dụng.

Phía sau nàng hư ảnh, chính là giữa thiên địa, từng đản sinh tuyệt thế Võ thần, tung bản tôn đã vẫn lạc, nó võ đạo ý chí lại bất diệt. Vào hôm nay giờ phút này, thụ Hạ Tuyết triệu hoán, lại lần nữa giáng lâm tại thế, hướng cái này toàn bộ thế giới, phát ra thuộc về vũ phu gầm thét.

“Giết!”

Hạ Tuyết nắm tay, đánh ra.

Sau người, Võ thần ý chí hư ảnh, tùy theo ra quyền.

Một cái kia “Giết” chữ, lối ra lúc yếu ớt, nhưng khuếch tán đến giữa thiên địa, giống như lực lượng nào đó gia trì, “Ầm ầm” vang vọng 4 phương, tại thiên hải ở giữa không ngừng tiếng vọng.

Giết… Giết… Giết…

Mỗi một lần tiếng vọng, đều là tầng 1 điệp gia , khiến cho tiếng gầm càng ngày càng kinh khủng, kích thích trên biển lớn sóng lớn cuồn cuộn, bạo ngược, uy nghiêm sát cơ, khóa chặt hôm nay trước mắt, Dương Sơ Thăng, Phó tông chủ ở bên trong, một đám 16 vị Đại Kiếp cảnh tu sĩ.

Lấy 1 quyền, phá vạn pháp, trấn 16 đại kiếp, mới là Võ thần phong phạm, chiến lực vô song!

Một nháy mắt, kia trùng trùng điệp điệp, mang theo kinh người khí tức, từ chín ngày mà đến thiên thủy đại thần thông, liền bị sinh sinh đánh vỡ.

Dương Sơ Thăng kêu lên một tiếng đau đớn, mặt mũi tràn đầy kinh sợ, “Nhanh, vì lão phu tranh thủ thời gian ba cái hô hấp!” Hắn lật tay, lấy ra 1 con màu mực ngọc trâm, nâng lên toàn thân pháp lực, điên cuồng rót vào trong đó.

Ông ——

Dây cung rung động, Phó tông chủ đầu ngón tay thanh đồng cổ tiễn, sát na xé rách không gian, nó đầu mũi tên bên trên đỏ sậm chi sắc, nháy mắt trở nên đỏ tươi, như muốn nhỏ giọt xuống… Thật giống như, tiễn này kích phát nháy mắt, liền vượt qua thời không, trở lại viễn cổ tuế nguyệt, đánh giết không biết tồn tại một khắc này.

Mang theo cổ chi sát cơ, sát ý cùng sát sinh lệ khí, ầm vang mà tới! Nhưng chính là, như thế hung thần, lăng lệ

một tiễn, lại cũng chỉ tại 1 quyền này dưới, kiên trì 1 hơi.

Thanh đồng cốt tiễn từng khúc vỡ nát, “Đôm đốp” âm thanh bên trong, dây cung tùy theo đứt gãy, một mặt cuối đảo qua Phó tông chủ trên mặt, tức vỡ ra mảng lớn huyết nhục, máu me đầm đìa rơi xuống. Mà đáng sợ nhất thương thế, thì đang giương cung 2 ngón tay phía trên, giờ phút này huyết nhục thoát ly, trần trụi ra xương cốt mặt ngoài, vết rạn như mạng nhện.

Phó tông chủ cắn răng rống to, “Toàn lực xuất thủ, không thể giữ lại!” Hắn đáy mắt, đều là kinh sợ, kinh hãi. Võ thần ý chí, lại khủng bố đến tư? ! Hắn cùng Dương Sơ Thăng hợp lực, đều vừa chạm vào tức nát, cái này đã là vượt qua đại kiếp cấp độ lực lượng!

“Ngăn trở!”

“Cùng một chỗ động thủ!”

“Ngăn không được, ngươi ta đều phải chết!”

Một đám đại kiếp tu sĩ, phát ra gào thét.

Sau một khắc, óng ánh linh quang sáng lên, lại có pháp bảo bị tế ra, hóa thành từng đạo lưu quang, đánh phía Hạ Tuyết 1 quyền này. Cùng Dương Sơ Thăng, Phó tông chủ so sánh, thực lực bọn hắn yếu không chỉ một bậc, càng thêm khó mà chống lại, đến từ Võ thần ý chí gia trì dưới một kích.

Linh quang vỡ vụn, pháp bảo gào thét vỡ vụn, từng người từng người đại kiếp tu sĩ, miệng mũi máu tươi

cuồng phún.

Uy thế như thế, cho dù tận mắt nhìn thấy, cũng khiến hôm nay mọi người tại đây, tâm thần rung động, mặt mũi tràn đầy rung động, không thể tưởng tượng nổi.

Cung chủ đại nhân, lại như thế cường hãn? !

Cho dù La Quan, cũng không nhịn được trừng to mắt, lần thứ 1 chân chính kiến thức đến, thế gian độc thuộc về vũ phu cường thế vô song.

1 quyền đánh ra, chỗ bộc phát, chỉ có tuyệt đối lực lượng —— đây mới là, chân chính lấy lực áp người, ngăn không được, tức tử!

Đúng lúc này, một đoàn nồng đậm màu mực trong chốc lát bộc phát, nó là như thế đen nhánh, kiềm chế, cho dù chỉ có trượng tròn lớn nhỏ, nhưng cho người cảm giác, như muốn đem cái này đêm tối nuốt hết.

Mà màu mực đầu nguồn, chính là tới từ Dương Sơ Thăng trong tay, chi kia ngọc trâm.

Thở dài một tiếng, từ màu mực bên trong truyền đến, tiếp lấy 1 con tay khô gầy chưởng, từ trong đó nhô ra. Nó xác nhận đến từ, một tên nam tính lão nhân, khớp xương tráng kiện, bàn tay rộng lớn, mặt ngoài da thịt khô quắt mà lỏng, mang theo không rõ màu xám điểm lấm tấm.

Đón lấy, đưa tay chỉ điểm một chút rơi.

Kia tồi khô lạp hủ, quét ngang Dương Sơ Thăng, Phó tông chủ mọi người, cơ hồ đem bọn hắn đẩy vào tuyệt cảnh 1 quyền, lại một chỉ này dưới, bị trực tiếp đánh tan.

Cũng may, một chỉ qua đi, màu mực tự hành sụp đổ, Dương Sơ Thăng trong tay ngọc trâm, cũng vỡ thành bột mịn. Hiển nhiên, cái này nhìn như hời hợt một chỉ, cũng cần trả giá cực lớn đại giới!

Ầm ầm ——

Oanh minh như kinh lôi, cuồng bạo lực lượng dư ba, tứ ngược thiên hải ở giữa, như muốn đem thiên địa xé rách, khiến cho mọi người sắc mặt, đều trở nên vô cùng trắng bệch.

Ở trong đó, cũng bao quát Hạ Tuyết, nàng nhíu mày, như không nghĩ tới Võ thần ý chí 1 quyền, lại sẽ bị ngăn lại.

Đón lấy, một ngụm máu tươi phun ra, Võ thần ý chí hư ảnh biến mất, Hạ Tuyết quanh thân khuấy động, quét sạch tứ phương khí tức cường đại, tùy theo biến mất.

Ngửa mặt liền ngã, nàng hướng về trong biển.

Đối diện, trở về từ cõi chết, tránh thoát một kiếp Dương Sơ Thăng, Phó tông chủ các loại, ánh mắt sáng lên.

Nàng, rốt cục nhịn không được!

Bá ——

Một thân ảnh, bỗng dưng phóng lên tận trời, ôm lấy rơi xuống Hạ Tuyết.

La Quan cúi đầu, phát hiện nữ nhân này toàn thân nóng hổi, đã lâm vào hôn mê, không khỏi nói: “Biểu tỷ, nói thật, ngươi cái này cường hãn trình độ, quả thực có chút kinh lấy tiểu đệ.”

“Cũng không biết về sau, ai có thể cưới được ngươi… Hắc, vậy nhưng thật sự là, thiên đại phúc khí!” Một tay bạo não hiểu rõ? Cong ngón búng ra, chân liền cho ngươi đánh gãy, liền hỏi ngươi có sợ hay không?

“Bảo đảm… Bảo hộ… Cung chủ đại nhân…”

“Hướng… Cùng một chỗ hướng…”

“Bà nương, chiếu cố tốt nhi tử ta, ngươi có thể tái giá, nhưng tuyệt đối đừng cho nhi tử ta sửa họ… Ô ô ô… Lão tử cùng các ngươi liều!”

Biển cả lâu tu sĩ, là thật trung tâm, cho dù bị dọa đến run run rẩy rẩy, lại không người lui ra phía sau.

Từng cái, lại sợ lại hung ác bộ dáng, để La Quan khóe miệng co quắp dưới, phất tay, “Làm gì đâu? Biểu tỷ đổ xuống, còn không có ta đây? Các ngươi nhanh, sửa chữa thuyền lớn, khôi phục trận pháp, chuẩn bị chạy trốn rời đi.”

Mọi người ngẩn ngơ, nhìn về phía La Quan ánh mắt, tràn ngập không biết làm sao —— tiểu tử này, sẽ là cung chủ đại nhân biểu đệ? ! Đầu óc tốt giống không tốt lắm

dáng vẻ, liền dưới mắt thế cục, còn muốn lấy chạy trốn?

Hắn sợ không phải, bị dọa sợ đi? !

Dương Sơ Thăng đưa tay, lau đi khóe miệng vết máu, “Ngụy Trang tiểu nhi, ngươi đương kim ngày, còn có người có thể xuất thủ, cứu các ngươi sao? !”

Hắn ánh mắt băng hàn, lạnh lẽo, “Tự sát ta Dương thị đời thứ 5 tông tử lên, vận mệnh của ngươi đã chú định! Lão phu hôm nay, liền tự mình giết ngươi, rút hồn luyện phách chém thành muôn mảnh, chính là kết quả của ngươi!”

“Chờ một chút.”

La Quan hét lớn, “Dương lão tổ… Không, Dương Vương Bát, ngươi người này chính là tâm lý quá âm u, mới nhìn cái kia đều là đen.”

“Nhưng trên thực tế, thế giới này nhiều mỹ hảo, chung quy nhiều người tốt, nói không chừng ta hô to một tiếng, liền có người xuất thủ giúp bọn ta thoát thân.”

“Ngươi tin hay không?”

Nói xong, hắn thở sâu, rống to, “Có ai không, cứu mạng a, cái này bên trong có bại hoại!”

Trung khí mười phần, tiếng gầm cuồn cuộn, tất cả mọi người mộng rồi? Nghĩ thầm đây tuyệt đối là thật, bị dọa sợ đầu.

Sau một khắc ——

Oanh!

Oanh!

Oanh!

Mặt biển vỡ vụn, lần lượt từng thân ảnh, phóng lên tận trời.

Bọn hắn đều người mặc áo bào đen, đem toàn thân cao thấp, đều che lấp ở bên trong, nhưng kia phóng thích ra khí tức, lại là hàng thật giá thật Đại Kiếp cảnh. Tuy nói, tu vi nhiều tại sơ cảnh, trung cảnh cấp độ, nhưng giờ phút này trên chiến trường, đã vô hoàn hảo người.

Cái này đã là đầy đủ, xoay chuyển thế cục một cỗ lực lượng.

“Tiểu hữu nói tốt, ta cùng người tốt gặp chuyện bất bình, tự nhiên hết sức giúp đỡ!” Địa hỏa trưởng lão gầm nhẹ, đôi mắt lạnh lẽo, nhìn về phía Dương Sơ Thăng mọi người.

“Động thủ!”

Ầm ầm ——

Thiên hải ở giữa, chém giết tái khởi.

Phó tông chủ gầm thét, “Các ngươi là ai? Dám nhúng tay, ta Thiên Lan thánh tông sự tình, thật là lớn gan!”

Mắt thấy, liền có thể giết chết Hạ Tuyết, hủy đi Nguyên Hạ cung, lại đột nhiên tái khởi gợn sóng, tất nhiên là kinh sợ vạn điểm.

Hắn phất tay áo vung lên, đem một tên áo bào đen tu sĩ đẩy lui, lấy đại kiếp đỉnh phong tu vi, như tại hoàn hảo lúc xuất thủ, một kích liền có thể trọng thương đối phương. Nhưng hôm nay, dù chiếm thượng phong, lại bị dây dưa kéo lại, căn bản thoát không xuất thủ tới.

Dương Sơ Thăng gặp phải, cũng là không sai biệt lắm thế cục.

Nó hơn Đại Kiếp cảnh, cũng đều bị buộc không ngừng lùi lại.

Đây chính là, La Quan một mực ẩn nhẫn, cho tới giờ khắc này mới khiến cho, Phượng tộc mọi người xuất thủ nguyên nhân. Đại Kiếp cảnh cũng có mạnh yếu chi phân, lại chênh lệch kinh người, như ngay từ đầu liền bạo lộ ra, chỉ Dương Sơ Thăng hoặc Phó tông chủ 1 người, liền có thể đem bọn hắn trọng thương.

Hôm nay, đại cục đã định!

La Quan mặt lộ vẻ tiếu dung, lớn tiếng nói: “Đa tạ chư vị hảo hán, đại ân đại đức, Nguyên Hạ cung một mạch ghi nhớ, ta cùng đi trước một bước!”

Nói xong, nhảy trở lại nghiêng trên thuyền lớn, “Còn đứng ngây đó làm gì? Tranh thủ thời gian chạy a!”

“A… A a, chạy, cái này liền chạy…” Một đám biển cả lâu tu sĩ, mặt mũi tràn đầy ngốc trệ, cũng còn có chút không có lấy lại tinh thần.

Nhưng rất nhanh, bọn hắn liền nhảy lên cao ba thước, liền xông ra ngoài.

Đừng quản tình huống như thế nào, có thể còn sống rời đi, còn không đi nhanh lên? Ngốc a!

Ông ——

Ông ——

Trên thuyền lớn, không trọn vẹn, vỡ vụn trận pháp được chữa trị, thuyền lớn nghiêng lấy lái về phía phương xa.

Đột nhiên, có biển cả lâu tu sĩ, tự lẩm bẩm, “Cái kia, ta luôn cảm thấy, tựa hồ quên cái gì? Các ngươi cảm thấy sao?”

Ngắn ngủi yên lặng.

“Trưởng lão! !”

“Không tốt, chúng ta đem trưởng lão cấp quên! !”

“Quay đầu, nhanh quay đầu!”

Sưu ——

1 đầu dây thừng dài vãi ra, bọc tại băng sơn phía trên, thuyền lớn mã lực toàn bộ triển khai, kéo lấy lấy nó phá

sóng đi xa.

“Ầm ầm” động tĩnh, Dương Sơ Thăng nhìn qua, kém chút tức nổ phổi, “Hỗn trướng! Lão phu trời âm linh, trở lại cho ta!”

Hắn muốn chặn đường, lại nghe được cười lạnh một tiếng, “Dương Vương Bát, danh tự này cùng ngươi, ngược lại là rất phù hợp!”

“Chúng ta người tốt ở đây, há lại cho ngươi hành hung? Lưu lại cho ta đi! !”

Địa hỏa trưởng lão 1 quyền, đem hắn đánh lui trở về.

Dương Sơ Thăng gầm thét liên tục, lại chỉ có thể trơ mắt nhìn xem, được chủ bên trên ban ân về sau, mới có thể tạm thời vận dụng trời âm linh, bị ngạnh sinh sinh kéo đi.

Chiến trường từ từ đi xa, sau lưng oanh minh động tĩnh, dần dần mơ hồ, biến mất.

Trên thuyền lớn trận pháp, lại bị khẩn cấp chữa trị một bộ điểm, màn sáng lại lần nữa mở ra, thuyền lớn kéo lấy lấy phong ấn Bạch Kính băng sơn, chậm rãi chìm vào dưới nước.

Đáy biển, một đạo hắc ảnh, xa xa truy tại thuyền lớn đằng sau.

“May mắn, chủ nhân có khác chuẩn bị, nếu không hôm nay, sợ là thật muốn bị Nguyên Hạ cung dư nghiệt, cho chạy thoát.”

Nói nhỏ bên trong, người này khóe miệng, lộ ra một tia nhe răng cười, có mảng lớn lân giáp từ nó dưới làn da hiện lên, hiển nhiên cũng không phải là Nhân tộc.

Đang muốn xuất thủ lúc, biểu lộ lại đột nhiên cứng đờ.

Ngang rống ——

Có tiếng long ngâm, ở bên tai vang lên!

Ầm ầm ——

Đáy biển phía dưới, lập tức sóng lớn cuồn cuộn.

“Động tĩnh gì? ?” Một đám biển cả lâu tu sĩ, như chim sợ cành cong, vội vàng nhìn về phía sau.

Cũng may, động tĩnh này vẫn chưa tới gần, theo thuyền lớn đi thuyền dần dần đi xa.

“Xem ra, là trong biển cự thú chém giết, cũng không phải là nhằm vào chúng ta.”

“Hô —— vậy là tốt rồi, ta thật đúng là bị dọa sợ.”

“Ha ha, chư vị, xem ra lần này, chúng ta là sống lấy trốn tới!”

Boong tàu phía trên, lập tức một mảnh reo hò.

La Quan nhìn thoáng qua Tang Tang, gặp nàng khẽ gật đầu, cũng liền yên tâm, lại cúi đầu nhìn về phía, mang

bên trong hôn mê Hạ Tuyết, cười cười, nói: “Biểu tỷ, ngươi nghe được không? Chúng ta chạy ra a.”

Nhưng trong lòng, còn có một câu, vẫn chưa nói ra —— đế kiếm mảnh vỡ, ngay tại Thiên Linh đảo dưới, nơi này, hắn sớm muộn hay là, muốn trở về!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 841 : “Mảnh chó” chi danh

Sau 5 ngày, Hạ Tuyết tỉnh lại.

Ngọc thể đang nằm, toàn thân trên dưới bạch loá mắt, cũng không như trong tưởng tượng, vũ phu thân thể cường hãn, trắng nõn tinh tế, mỹ nhân như ngọc.

Nàng đầu tiên là híp híp 2 mắt, kéo qua bên cạnh áo choàng đắp lên trên người, lúc này mới chậm rãi đứng dậy, “Liền ngươi 1 người tại đây?”

Đối diện, Tang Tang xoay người lại, thở dài một hơi, “Ta kỳ thật ám chỉ, chỉ rõ đều làm, nhưng đại nhân nhà ta hắn, thực là nghiêm nhân quân tử, trừ đem ngài đưa vào khoang tàu lần kia, liền lại chưa bước vào một bước.” Biểu lộ ở giữa, tràn đầy tiếc nuối.

Hạ Tuyết thản nhiên nói: “Kia là hắn tiểu tử thông minh, biết cái gì nên làm, cái gì không nên làm!” Xuống giường, hoạt động một chút thân thể, chợt có xuân quang chợt tiết, nhưng cũng không thèm để ý.

“Bản cung mê man bao lâu? Bây giờ lại tại cái kia bên trong?”

Tang Tang nói: “5 ngày, về phần ở đâu, ta cũng không rõ lắm.” Nàng nhìn qua trần trụi hai chân, đứng trên mặt đất Hạ Tuyết, đột nhiên mỉm cười, “Hạ cung chủ trên thân, hình như có một chút bí ẩn.”

Hạ Tuyết bất động thanh sắc, “Tang Tang ngươi, không phải cũng đồng dạng sao? Bản cung không hỏi, ngươi cũng chớ làm tìm tòi nghiên cứu.” Nàng động thủ, mặc váy áo, ngồi vào trước gương đồng.

Tang Tang tới, cầm lấy gỗ đào chải, vì nàng kéo 1 cái búi tóc, nhẹ nói, “Cung chủ đại nhân nói không sai.”

Hạ Tuyết thuận lợi thức tỉnh, xuất hiện ở trước mặt mọi người, không thể nghi ngờ là 1 viên thuốc an thần, khiến mọi người trên mặt nhao nhao lộ ra tiếu dung.

Bạch Kính vội vàng mà đến, một mặt hổ thẹn, “Thuộc hạ vô năng, thẹn với cung chủ đại nhân!” Trước đó đại chiến, hắn từ đầu tới đuôi, đều bị phong ấn lại, toàn bộ hành trình đứng ngoài quan sát.

Hạ Tuyết phất tay, “Tốt, trưởng lão chi trung tâm, bản cung là biết đến, việc này không cần lại nói.” Hơi dừng một chút, nàng nhíu mày, “Trời âm linh, trên người ngươi?”

Bạch Kính trên mặt, lúc này mới lộ ra ý mừng, đem trời âm linh 2 tay dâng lên, “Vâng, có thể thu hồi này bảo, có thể tính niềm vui ngoài ý muốn!” Giờ phút này, cái này toàn thân đen nhánh linh đang mặt ngoài, bao vây lấy tầng 1 thật dày phong ấn, vô số viên cực nhỏ lớn tiểu phù văn, nhanh chóng lưu chuyển.

Như thế, mới có thể miễn cưỡng phong ấn lại, nó phát tán ra cực hàn chi lực.

Hạ Tuyết lấy tới, trắng nõn đầu ngón tay gõ nhẹ, phát ra "Đoá đoá" trầm đục, nói: "Mời trưởng lão mở ra phong ấn."

Bạch Kính nói: "Cung chủ, ngài bây giờ…"

"Không sao."

"Vâng."

Bạch Kính vung tay lên, phong ấn tản ra, sau một khắc bỗng nhiên có cực hàn khí hơi thở, từ trời âm linh bên trong bộc phát.

Cũng không các loại, cái này cực hàn khí hơi thở khuếch tán, nó liền như cảm thấy được cái gì, tràn ngập, phun trào dạng bông sương mù, nháy mắt thu liễm tranh thủ thời gian, tùy theo cùng nhau biến mất, còn có vậy nhưng băng phong thiên hải âm cực chi lực!

Trời âm linh rơi vào Hạ Tuyết trong tay, liền như thật chỉ là, 1 con phổ thông linh đang, đầu ngón tay khinh động còn có "Đinh đinh" giòn vang truyền ra.

Một màn này, nhìn Bạch Kính trưởng lão, lòng tràn đầy cảm khái —— đây chính là trời nguyên chung chủ a, tung cường đại, kiêu ngạo không tuần như lục bảo, cũng không dám nửa điểm làm càn.

"Chúc mừng biểu tỷ, chúc mừng biểu tỷ!" La Quan cười rạng rỡ, nhanh chân mà đến, "Lần này một trận chiến, biểu tỷ uy chấn Tứ Hải, Nguyên Hạ cung chi danh, cũng đem truyền khắp bát phương, sau đó ai dám can đảm

bất kính?”

Tại được chứng kiến, Hạ Tuyết dẫn Võ thần ý chí một kích về sau, hắn liền tin tưởng vững chắc một chuyện —— Hạ Tuyết, chính là hắn thất lạc nhiều năm, thật đến không thể lại thật biểu tỷ, đầu này đùi, La mỗ người ôm định!

Hạ Tuyết cố nén, không có mắt trợn trắng, phất phất tay, “Tốt, các vị tất cả đi xuống đi, mỗi người quản lí chức vụ của mình.”

“Tuân cung chủ đại nhân chi mệnh!”

Biển cả lâu tu sĩ hành lễ, quay người lui ra.

Bây giờ, thuyền lớn cong vẹo, ngay tại nơi nào đó thâm thúy rãnh biển bên trong tiến lên, tốc độ không nhanh, ngẫu nhiên có thể thấy được một ít bộ dáng dữ tợn quái ngư, từ màn sáng bên ngoài bơi qua. Cũng may, bọn hắn đối chiếc thuyền lớn này, như không có hứng thú gì, song phương tạm thời bình an vô sự.

Hạ Tuyết đôi mắt, lại nhìn La Quan một chút, dừng lại mấy hơi, “Ngươi cảnh giới, lại có đột phá?”

La Quan khoát tay, “Chợt có đoạt được. Một chút tiến bộ, cùng biểu tỷ ngươi so sánh, không đáng giá nhắc tới.” Đại khái chính là, Dương Sơ Thăng triệu hoán đen nhánh sương mù đoàn, người thần bí xuất thủ, đối cứng Võ thần ý chí một kích lúc, khiến cho thiên địa oanh minh, đạo uẩn khuấy động…

Khục, tốt a, cái này nhiều lắm là chính là cơ hội, nguyên nhân thực sự còn tại ở, một đám Phượng tộc trưởng lão vô tư kính dâng, La Quan thuận lợi đột nhập thần hồn cửu khúc.

Con đường thông thiên, chỉ thiếu chút nữa.

Nhưng 1 bước này, nói như thế nào đây… Dù mới mới vào này cảnh, cũng đã nhưng cảm giác “Vũng bùn” “Tối nghĩa” “Kiềm chế”, lại như đặt mình vào biển rộng mênh mông bên trong, chung quanh bát ngát, cũng liền không biết nên đương triều nơi nào tiến lên.

Loại này mất đi phương hướng cảm giác, có thụ chế ước tư vị, có chút không dễ chịu, cho nên Hạ Tuyết thuận lợi thức tỉnh, La Quan thật cao hứng —— có lẽ, có thể từ trên người nàng, đạt được một chút gợi mở.

Hạ Tuyết nhíu nhíu mày, nếu không phải không có từ trên thân La Quan, ngửi được cái gì không đúng hương vị, nàng cơ hồ muốn hoài nghi, tiểu tử này mượn dùng, cái gì không thể lộ ra ngoài ánh sáng tà ma thủ đoạn, rõ ràng hãm sâu “Đại bình cảnh” trạng thái, lại còn có thể đột bay mãnh tiến vào.

Quả thực không hợp thói thường!

Lại nghĩ tới Tang Tang, Ngao Tú, còn có vị kia Ứng long nữ, Hạ Tuyết đột nhiên cảm thấy, La Quan trên thân ẩn tàng bí mật, chưa hẳn liền so với nàng thiếu.

Bất quá, chính như trước đó nàng cùng Tang Tang lời nói, “Chỉ làm không biết” mới là tốt nhất ở chung trạng

thái, như đánh vỡ phần này ăn ý, ngược lại biến hương vị… Đại khái, Tang Tang cũng là có phát giác, cho nên trước đó mới có thể, cố ý đề điểm vài câu.

Suy nghĩ lưu chuyển, lại một lần nữa thu liễm, Hạ Tuyết nói: “Ngươi bây giờ trạng thái, hơi có chút huyền diệu, như trong tu hành có không hiểu, nhưng đến hỏi ta.”

La Quan đại hỉ, “Đa tạ biểu tỷ.” Hắn thật cảm thấy, đại biểu tỷ người này có thể chỗ, đây cũng quá tri kỷ.

Dương Cửu Chân nắm Ngao Tú, đứng tại nơi hẻo lánh bên trong, đây là Tang Tang phân phó, để nàng lâm thời chiếu cố mấy ngày.

Nhìn 2 người thần thái, chung đụng ứng cũng không tệ lắm.

“Cửu Chân tỷ tỷ, ngươi đang nhìn cái gì?” Ngao Tú cảm thấy, ánh mắt của nàng có chút sâu.

Dương Cửu Chân mỉm cười, cúi đầu xem ra, “Không có gì, ta chẳng qua là cảm thấy, Hạ cung chủ cùng Ngụy Trang đạo hữu loại này ở chung, thật là khiến người ao ước.”

“Nha… Ta cũng thích Hạ Tuyết tỷ tỷ, mỗi lần nàng vừa đến, liền có thể có ăn ngon.” Nói, Ngao Tú liếm liếm khóe miệng.

Dương Cửu Chân nháy mắt mấy cái, “Kỳ thật, Cửu Chân tỷ tỷ làm bánh ngọt, cũng ăn thật ngon, đúng hay không?”

Ngao Tú gật gật đầu, “Thật là tốt ăn, nhưng ta vẫn là càng thích, Tang Tang tỷ tỷ làm…” Nàng ánh mắt sáng lên, phất tay, “Tang Tang tỷ tỷ, ta tại đây!”

Tang Tang đi tới, sờ sờ Ngao Tú đầu, lại nhìn về phía Dương Cửu Chân, “Mấy ngày nay, phiền phức Cửu Chân tiểu thư.”

Dương Cửu Chân vội vàng nói: “Tang Tang cô nương nói quá lời, ngươi đem Ngao Tú giao cho ta, cũng là đối ta tín nhiệm, ta rất cảm kích.”

Tang Tang cười cười, không nói gì, chỉ là kéo qua Ngao Tú, nói: “Đi thôi, cái này không có chuyện của chúng ta, trở về đi ngủ.” Mấy ngày nay, vì giúp Hạ Tuyết chữa thương, nàng cơ hồ không có nghỉ ngơi.

Ngao Tú do dự một chút, “Có thể hay không ăn trước điểm ăn ngon, ngủ tiếp?”

“Tiểu bằng hữu ăn no liền ngủ, sẽ tiêu chảy, tỉnh lại ăn, ngoan.”

“Nha…”

Dương Cửu Chân nhìn xem, Tang Tang mang Ngao Tú rời đi, lại liếc mắt nhìn, Hạ Tuyết, La Quan bọn người chỗ, quay người thối lui.

Bá ——

Hạ Tuyết đột nhiên quay người, hướng nàng rời đi

phương hướng nhìn lại, khẽ cau mày.

“Cung chủ, làm sao rồi?” Bạch Kính trưởng lão trong lòng hơi trầm xuống.

“Không có việc gì…” Hạ Tuyết nhìn lướt qua La Quan, nghĩ đến có Tang Tang tại, như coi là thật có vấn đề, khi không thể gạt được nàng mới là.

Dừng một chút, “Ngày đó, bản cung sau khi hôn mê, ngươi ta là như thế nào thoát thân?”

Bạch Kính vô ý thức, nhìn thoáng qua La Quan, trên thực tế hắn lúc ấy, bị âm cực chi lực phong ấn, cảm giác phi thường mơ hồ. Là thoát thân về sau, mới từ biển cả lâu tu sĩ trong miệng biết, luôn cảm thấy việc này, có chút đọc thoại bản chuyện xưa cảm giác.

“Khục… Thuộc hạ cũng không phải tận mắt nhìn thấy, theo thuộc hạ nói, là có một đám ‘Hiệp khách nghĩa sĩ’, gặp chuyện bất bình rút đao tương trợ, giết lùi Dương Sơ Thăng bọn người, chúng ta mới có thể có lấy thoát thân.”

Hắn lại liếc mắt nhìn La Quan, “Việc này, Ngụy Trang tiểu hữu rõ ràng hơn, nghe nói chính là tại, tiểu hữu hét lớn một tiếng về sau, mới có ‘Hiệp khách nghĩa sĩ’ hiện thân.”

Hiệp khách nghĩa sĩ? ! Lại chí ít, đều có Đại Kiếp cảnh tu vi. Hạ Tuyết nhìn về phía La Quan, giống như cười mà không phải cười, “Biểu đệ, chuyện này, ngươi cảm thấy là trùng hợp sao?”

La Quan lớn tiếng nói: “Trùng hợp? ? Không không không, cái này làm cho đạo giả giúp đỡ nhiều, mất đạo giả quả trợ! ! Là biểu tỷ ngươi chỗ đại biểu Nguyên Hạ cung một mạch, bị thiên địa vừa ý, mới có thể tại từ nơi sâu xa, an bài một đám hiệp nghĩa hạng người, xuất thủ giải cứu.”

“Cái này đồng dạng, cũng là đối Dương thị, đối Thiên Lan thánh tông đám người chế tài, để cho bọn hắn biết được, cùng ta Nguyên Hạ cung một mạch là địch, là sai lầm lớn nhất, sớm muộn phải bỏ ra thê thảm đau đớn đại giới!”

Một phen, nói âm vang hữu lực, ngôn từ sáng rực, bổ sung thổi phồng hiệu quả, để Bạch Kính trưởng lão vô ý thức gật đầu, cho rằng sự thật chính là như thế.

“Nha… Xem ra, quả nhiên là trời trợ giúp Nguyên Hạ cung.” Hạ Tuyết gật gật đầu, lại hoành La Quan một chút, “Vậy liền như thế đi.”

Hời hợt bỏ qua, chẳng qua là bởi vì, nàng đối La Quan thân phận, bối cảnh, sớm đã có một chút “Giải đọc” .

Đã, hắn không nguyện ý bại lộ, vậy liền chỉ coi không biết —— có lẽ, những lực lượng này, tương lai cũng có thể trợ lực Nguyên Hạ cung. Dù sao, đã là hiệp khách nghĩa sĩ, gặp chuyện bất bình, có thể ra tay một lần, vậy liền có thể xuất thủ lần thứ 2, lần thứ 3.

La Quan trán có chút gấp, luôn cảm thấy hạ biểu tỷ ánh mắt, có điểm gì là lạ.

Nữ nhân này, không phải là muốn tính kế hắn… Phi! Tang Tang, sẽ không phải là nàng, “Hoàng tâm” đột nhiên phát tác, thừa dịp chữa thương về sau, nói với Hạ Tuyết cái gì a?

Tỉ như, song tu loại hình? ! Không không không, tuyệt đối không được, ta La Quan, đỉnh thiên lập địa nam tử hán, vai kháng Nhật nguyệt tinh thần, há có thể khuất tại thư uy phía dưới?

Ngươi nói bất khuất được hay không? ? A, Võ thần huyết mạch khí huyết nữ vũ phu hung hãn, tìm hiểu một chút? 2 ngón tay đoạn kim thiết, 1 quyền nát đại sơn, đây cũng không phải là nói một chút mà thôi! !

“Khục… Biểu tỷ, tiểu đệ chậm chút thời điểm, lại tìm ngươi thỉnh giáo, liên quan tới phương diện tu luyện sự tình, đi trước một bước.”

Chắp tay một cái, La Quan bóng lưng hoảng sợ, vội vàng rời đi.

Cái này khiến Hạ Tuyết, nhịn không được nhíu mày, luôn cảm thấy tiểu tử này, vừa rồi ánh mắt bên trong, tràn ngập một loại nào đó bất kính chi niệm.

“Hắn hẳn là, thật đúng là bị Tang Tang cổ động, đối bản cung lên không nên có suy nghĩ? A, ta khuyên ngươi tự giải quyết cho tốt!”

Nàng Hạ Tuyết, đời này, cũng sẽ không tìm nam nhân.

Đương nhiên, coi như ngày nào, thật đổi suy nghĩ, vậy cũng phải tìm một cái, cường đại hơn nàng. Mảnh chó loại sinh vật này, có vài nữ nhân thích, lại không bao gồm nàng.

Như La Quan biết được, thời gian qua đi hồi lâu sau, lại có một nữ nhân, cho hắn mang theo “Mảnh chó” chi danh, không biết là nên mừng rỡ tại, Hạ Tuyết đối với hắn không có chút nào hứng thú, lại hoặc là bi ai tại, mình gặp phải nữ nhân, cả đám đều mạnh hơn hắn.

“Cung chủ đại nhân, chúng ta tiếp xuống, muốn đi đâu?” Bạch Kính mở miệng, trong mắt chứa chờ mong.

Hạ Tuyết dừng một chút, nói khẽ: “Về nhà.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 842 : Nguyên Hạ cung, trở về

Tế Dương sơn, cao 5,467 trượng trượng, phương 3,782 dặm, cư thương sóng trong vùng biển.

Thế núi nguy nga, dốc đứng, như 1 cây sống lưng, chống lên này phương thiên biển.

Ngọn núi phía trên, quanh năm tuyết trắng mênh mang, mảnh này băng phong bao trùm chi địa, đã yên lặng hơn 1,000 năm, dần dần bị người quên lãng.

Giờ phút này, 1 đầu thuyền lớn theo gió vượt sóng, đang cách đó không xa chạy qua, trông về phía xa núi này nguy nga khí tượng, không khỏi kinh hô liên tục.

Có người tuổi trẻ kia, trợn to mắt, “A tổ, đây là cái gì núi? Ta đi theo ngài đông lai tây hướng, chạy nhiều địa phương như vậy, lại vẫn chưa thấy qua, như thế nguy nga, thẳng tắp chi sơn… Nó thực tế quá lớn!”

Tiếng kinh hô, dẫn tới một chút ánh mắt.

Boong tàu nơi hẻo lánh, một tên nhắm mắt chợp mắt lão đạo, giờ phút này giống bị bừng tỉnh, giương mắt nhìn lướt qua, kia hô to gọi nhỏ người trẻ tuổi, lại nhìn về phía phương xa nguy nga thế núi, “Hừ” một tiếng nói: “Thương sóng trong hải vực, thế núi đỉnh thiên lập địa người, chỉ có tế dương.”

Hắn như bởi vì bị cào thanh mộng, lòng có không thích, lại nói: “Tế dương gì cùng uy danh, người tuổi trẻ bây giờ, đối diện hướng sự tình, thực tế khuyết thiếu kính sợ.”

Người tuổi trẻ kia bị người tự khoe, lập tức mặt có không cam lòng, lại bị nhà mình trưởng bối ngăn lại, a tổ tiên đối lão đạo chắp tay một cái, “Đạo hữu nói không sai, tại cái này Tế Dương sơn dưới, phát ra như vậy kinh hô, thật là lão phu dạy bảo vô phương, chê cười.”

Đi ra ngoài bên ngoài, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, huống chi lão đạo này nhìn xem lôi thôi, khí tức lại mê hoặc khó lường, vẫn không nhận tội gây tốt.

Người trẻ tuổi cắn cắn quai hàm, không cam lòng nói: “Mời a tổ giải hoặc, cái này Tế Dương sơn, đến cùng có gì huy hoàng quá khứ?”

A tổ nhìn về phía, đứng lặng thiên hải ở giữa, kia nguy nga ngút trời thế núi, đôi mắt lộ ra mấy điểm hồi ức, phức tạp, thở dài một hơi, nói: “Cái này Tế Dương sơn a, tại ta vạn đảo chi quốc, phương viên ngàn tỉ trong hải vực, luận thế núi cao, hùng, hiểm, tuấn, đều có so với xuất sắc hơn người.”

“Nhưng lấy thanh danh, uy vọng mà nói, lại có một không hai thiên hạ, chính là số một danh sơn… Đương nhiên, đây là ngàn năm tuế nguyệt trước đó, ngươi cùng trẻ tuổi tiểu bối, chưa chừng nghe nói nó truyền thuyết, tự nhiên không biết tế dương chi uy.”

Lần này, người trẻ tuổi là thật, bị nâng lên hứng thú,

chặn lại nói: “A tổ, mời ngài nói kĩ càng một chút.”

Xung quanh, cũng có những người khác mở miệng.

“Ta trước kia, như nghe người ta nhắc qua, Tế Dương sơn chỗ, từng có một phương đại phái, nhưng cụ thể lại không rõ ràng lắm.”

“Không sai, ta cũng chỉ nghe trong nhà lão nhân, từng nhắc lên tổ tiên, như cùng Tế Dương sơn bên trên, có một ít nguồn gốc liên quan, nhưng truy hỏi phía dưới, lại không đạt được giải thích.”

“Đúng đúng, ta cũng là dạng này, cũng là các trưởng bối, hình như có một loại nào đó lo lắng, không dám nhắc tới cùng.”

“Vị này lão trượng, ngươi ta bèo nước gặp nhau, cũng không biết thân phận ngài, dù nói ra một ít lời đến, cũng sẽ không có gì ảnh hưởng. Như ngài coi là thật biết được, liên quan tới Tế Dương sơn sự tình, còn xin nói tỉ mỉ mấy điểm, cũng để cho vãn bối bọn người mở mang tầm mắt.”

A tổ nhìn lướt qua, kia nơi hẻo lánh bên trong nhắm mắt lại, như lại lần nữa thiếp đi lão đạo, nghĩ nghĩ, nói: “Thôi được, hôm nay lão phu liền nát miệng, nhiều lời vài câu đi, chư vị liền chỉ coi là cái cố sự, nghe một chút là đủ.”

“Đa tạ trưởng giả.”

“Lão trượng yên tâm, ta cùng chính là nghe cố sự.”

“Đúng đúng, mời lão trượng giảng cẩn thận chút.”

A tổ nhếch miệng cười một tiếng, “Hơn 1,000 năm tuế nguyệt, đối đại năng tu sĩ mà nói, cũng là từ từ thật dài, huống chi ta các loại tầm thường hạng người? Có chút sự tình, lão phu cũng chỉ là nghe nói, chưa từng tận mắt nhìn thấy, có lẽ có chỗ không đúng, chư vị chớ trách.”

Hắn đưa tay, một mực phương xa đại sơn, “Núi này, tên tế dương, từ ung dung 10,000 năm tuế nguyệt đến nay, liền chỉ có 1 người chủ nhân, đó chính là Nguyên Hạ cung, danh xưng tế dương chi tôn, trời nguyên chung chủ, chưởng này phương thương sóng hải vực, chính là trong thiên địa này, đứng đầu nhất thế lực 1 trong, dưới trướng môn nhân vô số, thực lực khủng bố kinh thiên.”

“Nguyên Hạ cung? Danh tự này, như ở nơi nào nghe qua!”

“Tế dương chi tôn, trời nguyên chung chủ lại không đề cập tới, chưởng thương sóng hải vực… Tê —— như tại hạ biết không sai, ta vạn đảo chi quốc cảnh nội, duy 10 đại đảo mới có thể, chưởng khống chỗ hải vực, nó hơn phạm vi thế lực, đều chỉ giới hạn ở bản thổ phía trên… Chẳng lẽ không phải nói, cái này Nguyên Hạ cung có, cùng 10 đại đảo sánh vai cùng chi địa vị?”

“Không thể nào? Như coi là thật cường đại như thế, há lại sẽ vắng vẻ vô danh, rơi vào hôm nay tình trạng?”

Mọi người kinh hô, nghị luận ầm ĩ.

“Hừ!” Nơi hẻo lánh bên trong lão đạo, vẫn như cũ từ từ

nhắm hai mắt, nhưng lại cười lạnh một tiếng, “Ngươi đám tiểu bối, há biết ngàn năm trước đó, kia đoạn ầm ầm sóng dậy tuế nguyệt.”

“Nguyên Hạ cung, không phải 10 đại đảo 1 trong, lại có thể có 10 đại đảo quyền lực, dựa vào là thực lực bản thân, bị 4 phương tán thành.”

“Cái này vạn đảo chi quốc bên trong, luận quyền thế, địa vị phải đường chi chính, Nguyên Hạ cung thuộc về thứ 1!”

Bị quở mắng người trẻ tuổi, không thích lão đạo khẩu khí, “A tổ, cái này Nguyên Hạ cung, thật có lợi hại như vậy?”

A tổ không chút do dự gật đầu, “Vị đạo hữu này nói không sai, Nguyên Hạ cung đích xác, từng là giữa thiên địa, thế lực cường đại nhất 1 trong.”

Trên mặt hắn, lộ ra hồi ức, “Năm đó, ta lúc còn rất nhỏ, từng giống như ngày hôm nay, đi theo trong tộc trưởng bối, đi thuyền trải qua thương sóng hải vực. Ngày đó, hoặc là Tế Dương sơn có cái gì khánh điển, chỉ thấy đỉnh núi chỗ, hào quang óng ánh ngưng như cột sáng, chiếu lên dưới chín tầng trời che Tứ Hải. Có thể thấy được vô số độn quang từ bốn phương tám hướng mà đến, có Giao long lôi kéo, chim phượng hót vang, rộng rãi khí tượng màng liên kết phủ tạng 1,000 năm, cũng rõ mồn một trước mắt.”

Dừng một chút, a tổ tiếp tục nói: “Năm đó, trong tộc trưởng bối liền nói với ta, Tế Dương sơn là thương sóng

hải vực sống lưng, Nguyên Hạ cung là ta vạn đảo chi quốc, tồn tại cường đại nhất 1 trong, còn nói nếu ta ngày sau nhưng bái nhập Nguyên Hạ cung bên trong, chính là nhất tộc chi đại hạnh.”

“Đáng tiếc, về sau bởi vì không biết biến cố, Nguyên Hạ cung sơn môn phong bế, môn hạ đệ tử tuyệt tích, cái này Tế Dương sơn cũng theo đó cô đơn.”

A tổ lắc đầu, không thắng thổn thức.

Một lời nói, nghe được mọi người tâm trí hướng về, lại sợ hãi thán phục vạn điểm. Nguyên lai nơi đây, yên lặng vô danh chi đại sơn, lại cũng từng có, như vậy không thể tưởng tượng nổi huy hoàng tuế nguyệt.

Kia nơi hẻo lánh bên trong lôi thôi đạo nhân, lại mở mắt ra, thoảng qua trầm mặc về sau, nói: “Đỉnh núi băng phong ngưng, hào quang chiếu thiên thu, chính là Nguyên Hạ cung khí tượng cụ hiện, mà không những ý bởi vì khánh điển mà ra…” Hắn thở dài, “Cũng không biết đời này, phải chăng còn có cơ hội, có thể gặp lại một màn kia.” Một câu tiếp theo, giọng nói vô cùng thấp, là đạo nhân kia một mình nói mớ, không vì ngoại nhân nghe thấy.

Như cảm khái, lại như bi thương, tang thương không hiểu.

Lão đạo cúi đầu xuống, lại nhắm mắt lại, tựa ở boong tàu nơi hẻo lánh bên trong, thay cái tư thế như muốn một lần nữa thiếp đi. Sau một khắc, kinh hô đột nhiên vang lên, tiếp theo là mọi người, bỗng nhiên hít một hơi

lãnh khí âm thanh.

“Núi… Núi… Núi sáng…”

“Hào quang, là hào quang!”

“Tế Dương sơn, sống!”

Bá ——

Lão đạo bỗng nhiên mở 2 mắt ra, nguyên bản u ám, đôi mắt vô thần, giờ phút này tinh mang phun trào, như trong núi bừng tỉnh mãnh hổ.

Hắn gắt gao trừng mắt, phương xa Tế Dương sơn, liền thấy kia cao vút trong mây biển, quanh năm bị băng tuyết bao trùm đỉnh núi, có hào quang đột nhiên tràn ra, óng ánh, chói mắt, bay thẳng vô tận thiên khung phía trên, chiếu đầy trời đám mây, đều thành hào quang chi sắc, tiếp theo rơi vào trên mặt biển, mênh mông vô bờ, như phản chiếu Thần cung.

Lặng yên không một tiếng động, nhưng một màn này rơi vào lão đạo trong mắt, lại như thiên địa oanh minh, kinh lôi cuồn cuộn, chấn hắn 2 lỗ tai vù vù, đôi mắt chua xót.

Tiếp theo, trọc lệ cuồn cuộn.

Trên thuyền hỗn loạn tưng bừng, vô số tu sĩ phóng lên tận trời, nhìn về phía tắm rửa hào quang, khoác cửu thải mà đứng lặng Tế Dương sơn, thần sắc rung động.

Có biết được nơi đây nội tình người, vô ý thức kinh hô,

“Tế Dương sơn sống, thì Nguyên Hạ cung khải… Nguyên Hạ cung, sơn môn sắp mở!”

“Mạch này, trải qua hơn 1,000 năm trầm luân, lại chưa ngừng tuyệt, vào hôm nay lại lần nữa trở về.”

“Nguyên Hạ cung khởi động lại, thì trời nguyên quy vị, thương sóng hải vực vào hết nó tay… Tê! ! Tiếp xuống, sợ là phải có đại biến! !”

Lão đạo đưa tay, lau đi trên mặt nước mắt nước đọng, một bước phóng ra, vọt thẳng trời mà lên.

Hắn đưa tay một nắm, chụp vào giữa không trung 1 tu sĩ, người này sắc mặt đại biến, nghiêm nghị nói: “Lão đạo điên, ngươi muốn làm gì?”

Lão đạo cười lạnh một tiếng, “Lòng mang ý đồ xấu, rình mò Nguyên Hạ cung người, chết!”

Oanh ——

Thiên địa oanh minh, khủng bố hỏa diễm xuất hiện, hóa thành một cái đại thủ, đem người này cuốn vào trong đó.

Kêu thê lương thảm thiết, chỉ cầm tiếp theo mấy hơi, liền im bặt mà dừng.

Tu sĩ kia, đã hóa thành tro tàn, hình thần câu diệt.

Một màn này, thấy mọi người không khỏi kinh hãi, nhao nhao hướng về sau nhanh lùi lại, không biết cái này lôi thôi lão đạo, là bị thần kinh à? !

Càng có thuyền lớn chấp chưởng tu sĩ, chen chúc mà đến, sắc mặt âm trầm gầm thét, “Điên đạo nhân, ngươi lại dám can đảm, tại ta tông trên thuyền lớn tùy ý giết người, coi là thật làm càn!”

Lão đạo thần sắc bình tĩnh, chỉ đảo qua mọi người một chút, liền tay bắt đạo bào nhẹ nhàng lắc một cái, tầng 1 hỏa diễm lưu quang trào lên, dơ bẩn nháy mắt đốt cháy sạch sẽ, dơ bẩn không chịu nổi bụi bẩn đạo bào, giờ phút này tỏa ra ánh sáng lung linh, có hỏa diễm Thần Văn không khô chuyển.

Trước mắt, đâu còn có cái gì lôi thôi đạo nhân, rõ ràng chính là 1 vị, lưng eo thẳng tắp, điều khiển vô tận thiên hỏa hỏa diễm Thần quân. Hắn lưng eo thẳng tắp, dù vẫn tóc hoa râm, mặt mũi tràn đầy nếp uốn, lại cùng lúc trước khí tượng hoàn toàn thiên địa.

“Lão phu, chính là Nguyên Hạ cung bên ngoài chi 6 mạch 1 trong, Thần Hỏa điện điện chủ, tru sát rình mò Nguyên Hạ cung người, đương nhiên.”

Đối diện mọi người sắc mặt biến đổi, nhìn xem trước mắt lão đạo, lại nhìn về phía kia hào quang trùng thiên Tế Dương sơn, lập tức do dự. Đương nhiên, đạo nhân này quanh thân, khủng bố tuyệt luân hỏa diễm khí cơ, cũng làm cho bọn hắn hãi hùng khiếp vía.

“Chư vị không động thủ, lão phu liền cáo từ, ta đem tiến về Tế Dương sơn, bái kiến cung chủ đại nhân!” Lão đạo quay người, nhanh chân tiến lên. Thân ảnh bước vào vô tận hào quang lúc, tiếng hét lớn vang vọng đất trời,

“Thần Hỏa điện, Từ Chu, mời vào sơn môn! !”

Một màn này, thấy mọi người tâm thần chấn động.

Trong đám người, mấy tên tu sĩ nhìn lẫn nhau, đôi mắt kinh hãi chi hơn, lại có một tia may mắn.

1 ngày này, Tế Dương sơn “Phục sinh” chi tin tức, truyền khắp thương sóng hải vực, tiếp theo lấy tốc độ kinh người, hướng ngoại khuếch tán.

Thế nhân đều biết, Nguyên Hạ cung, trở về!

…

Thiên Linh đảo.

Dương Sơ Thăng nghe tới, đến từ dưới trướng Thông Bẩm, chau mày, trầm giọng nói: “Lão phu biết, lui ra đi.”

“Vâng, thái thượng.”

Thiên Lan thánh tông tu sĩ, cung kính hành lễ thối lui.

Ra thư phòng về sau, hắn mới thở dài một hơi, cảm thụ được đến từ phía sau phương hướng kiềm chế, nhịn không được lắc đầu. Lần này, Thiên Lan thánh tông một phen mưu tính, triệt để rơi vào không trung. Hay là mau chóng rời đi, để tránh Dương thái thượng tức giận, gặp liên luỵ.

Vừa nghĩ đến đây, người này bước nhanh rời đi.

Thư phòng bên trong, Dương Sơ Thăng quỳ trên mặt đất, “Chủ thượng, thuộc hạ vô năng, mời ngài hàng phạt! !”

Ngắn ngủi trầm mặc, một thanh âm vang lên, “Nguyên Hạ cung, nhất định phải diệt trừ! Đoạt lại trời nguyên lục bảo, là ngươi cơ hội cuối cùng, đừng có lại khiến ta thất vọng.”

“Vâng!”

Dương Sơ Thăng đứng dậy, cầm lấy trên bàn chén trà, hớp một cái trà lạnh về sau, 5 ngón tay bỗng dưng dùng sức.

Răng rắc ——

Quý báu chén trà, tại đầu ngón tay vỡ thành bột mịn, màu đỏ thẫm nước trà, như huyết tương rơi đầy đất.

“Hạ Tuyết… Ngụy Trang…”

“Chuyện này, còn chưa kết thúc, các ngươi phải chết!”

—

—

—

—

—

Chương 843 : Không sợ hết thảy địch

Núi cao trong mây, thẳng đến chín ngày.

Đưa mắt nhìn lại, mặt trời vô che.

4 phía tuyết trắng mênh mang, băng tinh che dãy núi, từng mảnh từng mảnh kéo dài cung điện kiến trúc, tại mặt trời chiếu rọi phía dưới, chiết xạ ra huyễn lệ hào quang.

Giờ phút này, một chiếc thuyền thể phế phẩm, có nhiều tu bổ dấu vết thuyền lớn, nghiêng lấy đổ vào, cái này một mảnh băng thiên tuyết địa bên trong.

Nhưng lạ thường chính là, mọi người cũng chưa cảm nhận được, nửa điểm băng hàn xâm nhập, ngược lại có từng tia từng tia ấm áp, như gió xuân, tại quanh thân quanh quẩn, xoay quanh.

Trước một khắc, đặt mình vào u ám đáy biển, vô số xấu xí quái ngư vây quanh, ánh mắt hung ác.

Một trận quang mang trào lên, như đẩu chuyển tinh di, liền đã đi tới cái này, sơn nhạc nguy nga chi đỉnh.

Không phải nói, vạn đảo chi quốc phiến thiên địa này, bởi vì quy tắc càng thêm hoàn chỉnh, truyền tống trận loại vật này, cơ hồ không có sao?

“Tế Dương sơn! Là Tế Dương sơn!” Bạch Kính trưởng lão thần tình kích động, “Phù phù” một tiếng quỳ trên mặt đất, nắm lên một mảnh tuyết.

Không có chạy, đây chính là Nguyên Hạ cung sơn môn chỗ.

La Quan có chút không hiểu rõ, nếu có như vậy, thần hồ kỳ thần na di thủ đoạn, ban đầu ở Thiên Linh đảo lúc, trực tiếp trở về tốt bao nhiêu? Làm gì còn muốn kinh lịch, trước đó một trận đại chiến, quả thực không có đạo lý.

Phát giác được, hắn ánh mắt bên trong không hiểu, Hạ Tuyết thu hồi nhãn thần, chậm rãi nói: “Na di chi pháp, cần thời gian chuẩn bị.”

Nàng thần sắc bình tĩnh, nhưng đôi mắt chỗ sâu, cũng có gợn sóng phun trào.

Tế Dương sơn, Nguyên Hạ cung chi tổ địa, nàng rốt cục trở về —— lão sư, như ngài ở dưới suối vàng có biết, có thể nghỉ ngơi!

Chân tướng khẳng định, không chỉ là đơn giản như vậy, nhưng La Quan cũng không nghĩ lấy truy vấn ngọn nguồn, không giống với Bạch Kính trưởng lão kích động, hắn do dự một chút, nói: “Biểu tỷ, chúng ta trở lại Tế Dương sơn, hành tung chẳng lẽ không phải cũng liền bại lộ rồi? Như lỡ như Thiên Lan thánh tông cùng Dương thị chưa từ bỏ ý định, lại đến vây giết… Khục, vậy nhưng như thế nào cho phải?”

Điểm này, là La Quan đáy lòng bên trong, một mực 1 cái lo lắng âm thầm. Hạ Tuyết là rất mạnh, nhưng nàng cường hãn, chung quy không có đầy đủ nghiền ép tính, uy hiếp tính.

Thiên Lan thánh tông cùng Dương thị các loại, có thể thất bại rất nhiều lần, chỉ cần không thương tổn căn bản, ngóc đầu trở lại là kiện cực chuyện đơn giản. Mà bọn hắn lại không thể thất bại, chỉ cần một lần ứng đối không được, đảo mắt chính là ngập đầu đại kiếp!

Về phần Dương Vương Bát những người kia, có thể hay không lại đến… A! Song phương bây giờ, đã triệt để xé rách da mặt, chẳng lẽ còn có thu tay lại chỗ trống? !

Hạ Tuyết sắc mặt bình tĩnh, một bước hướng về phía trước.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Theo nàng dưới chân đạp xuống, bao trùm Tế Dương sơn băng phong, nháy mắt vỡ vụn, vỡ vụn, có vô cùng hào quang từ đó bắn ra.

Như thần quang tấm lụa, bay thẳng thiên khung, rộng rãi khí tượng bốc lên, nhưng chống trời địa nhật nguyệt. Giờ khắc này, Hạ Tuyết khí tức, tại La Quan cảm giác bên trong, nháy mắt lại có biến hóa kinh người, nàng như cùng cái này vô tận hào quang hòa làm một thể, lại như thành trước mắt, cái này Phương Thế giới một bộ điểm.

“Bản cung thân ở tế dương, nhưng phải nguyên hạ tổ mạch gia trì, tăng 1 cảnh tu vi, đủ trấn áp đạo thống, không sợ hết thảy địch!” Ngữ khí bình tĩnh, lại dẫn động thiên khung phía trên hào quang chấn động, “Ầm ầm” cuốn lên khôn cùng biển mây, chiếu rọi trời cùng đất.

Hiểu, cái này liền cùng lúc trước, La Quan cùng Hứa Đại Phu (thiên đạo đi 6) đạt thành hợp tác, nhưng tại cho nên Khương quốc cảnh nội, hướng lên trời mượn 1 cảnh chi lực cùng loại.

Hắn lập tức trong lòng đại định, tất cả bất an, lo lắng âm thầm, toàn bộ tan hết —— hừ hừ, ta thân biểu tỷ, Hạ Tuyết Hạ cung chủ, vốn là thân có Võ thần huyết mạch 7 máu vũ phu, lại được Nguyên Hạ cung tổ mạch gia trì, đó chính là chân chính 8 huyết chi cảnh.

Thực lực này, phóng nhãn giữa thiên địa, lại có ai là đối thủ? ! Nói cách khác, Tế Dương sơn bên trên, Nguyên Hạ cung sơn môn chỗ vững như thành đồng.

Thiên Lan thánh tông như thế nào? Dương Vương Bát lại như thế nào? Không phục liền đến, nhà ta biểu tỷ tọa trấn ở đây, không sợ thế gian hết thảy địch!

Băng phong vỡ vụn, hào quang trùng thiên, bụi phong Nguyên Hạ cung sơn môn, dần dần triển lộ ra.

Đúng lúc này, thiên hải ở giữa vang lên, một tiếng “Ầm ầm” quát khẽ truyền đến, khó nén trong đó kích động, run rẩy, “Thần Hỏa điện, Từ Chu, mời vào sơn môn!”

Bạch Kính trưởng lão ánh mắt sáng lên, vui vẻ nói: “Cung chủ đại nhân, là bên ngoài chi 6 mạch 1 trong Thần Hỏa điện, Từ Chu thanh âm, ta nhận ra!”

Hắn hướng về phía trước mấy bước, nhìn hướng thiên hải ở giữa, liền thấy một thân xuyên hỏa diễm thần bào, quanh thân cực nóng sóng lửa cuốn lên lão đạo bay tới.

“Là hắn, chính là Từ Chu!”

Hạ Tuyết cũng cảm thấy được, trên người đối phương chỗ mang theo, trời nguyên lục bảo 1 trong thần hỏa đỉnh khí tức, nàng một phen tư lượng, nói: “Bạch Kính trưởng lão, mời ngươi tiến đến báo cho Từ trưởng lão, Nguyên Hạ cung sẽ ở sau đó không lâu, chính thức mở ra sơn môn, mời hắn tạm mấy ngày.”

Bạch Kính khẽ giật mình, chợt kịp phản ứng, chắp tay nói: “Cung chủ đại nhân nói cực phải, tin tưởng Từ trưởng lão cũng có thể thông cảm.”

Dứt lời, hắn thả người bay ra.

“Ngươi cũng đi.” Hạ Tuyết thanh âm truyền đến.

La Quan chỉ chỉ mình, thấy Hạ Tuyết gật đầu, không khỏi âm thầm nhíu mày, nghĩ thầm ngươi Nguyên Hạ cung sự tình, tìm ta làm cái gì. Kia cái gì Từ trưởng lão, ta cũng không biết, đi theo làm gì? !

Có thể thấy được Hạ Tuyết nhíu mày, trong lòng hắn một trận thình thịch, cười khan nói: “Biểu tỷ phân phó, tiểu đệ tự nhiên lĩnh mệnh, Bạch Kính trưởng lão chậm

một chút , chờ ta một chút.”

Sưu ——

Tế Dương sơn biên giới, Bạch Kính, La Quan huyền không dừng lại, cái trước thần tình kích động, chắp tay nói: “Từ Chu đạo hữu, nhiều năm chưa gặp, lão phu hữu lễ! !”

Ngoài núi, Từ Chu thở sâu, gấp giọng nói: “Bạch Kính đạo hữu, Hứa mỗ chỉ hỏi ngươi 1 câu, hôm nay thế nhưng là thật? ? Sẽ không phải… Sẽ không…”

Bạch Kính cười to, “Từ Chu đạo hữu yên tâm, ta Nguyên Hạ cung tân nhiệm cung chủ đại nhân, bây giờ đã trở về…”

Từ Chu ánh mắt nhất chuyển, mặt lộ vẻ cung kính, “Hẳn là, vị này chính là…”

La Quan tranh thủ thời gian khoát tay, “Ngài hiểu lầm, ta là Hạ Tuyết cung chủ biểu đệ, Ngụy Trang.” Nói, chắp tay hành lễ, “Vãn bối bái kiến Từ trưởng lão, biểu tỷ trước đó, tại trên Thiên Linh đảo, cùng Dương thị cùng Thiên Lan thánh tông làm qua một trận, còn vẫn chưa khôi phục, cho nên sơn môn chỗ, tạm thời không thể mở ra.”

Bạch Kính nói: “Đúng là như thế, cung chủ mệnh ta đến đây, cho Từ Chu đạo hữu giải thích, mời ngươi bên ngoài lại đợi thêm mấy ngày.”

Từ Chu trừng mắt, “Cung chủ không có sao chứ?

Dương thị cùng Thiên Lan thánh tông? Khá lắm hỗn trướng, bần đạo đã sớm biết, bọn hắn không phải đồ tốt!”

“Cung chủ đã không còn đáng ngại, không cần mấy ngày, liền có thể mở lại sơn môn.” Bạch Kính chắp tay, “Từ Chu đạo hữu, còn xin chớ trách a.”

Từ Chu nói: “Đã cùng hơn 1,000 năm, không kém mấy ngày nay, mời Bạch Kính đạo hữu chuyển cáo cung chủ, nhất thiết phải tu chỉnh hoàn hảo, chớ lưu tai hoạ ngầm.”

Nói xong, lại đối La Quan chắp tay, “Gặp qua Ngụy Trang tiểu hữu.”

La Quan vội vàng hoàn lễ, vị này Thần Hỏa điện Từ Chu trưởng lão, mạnh hơn Bạch Kính tầng 1, là 1 vị đại kiếp thượng cảnh cường giả.

1 người, không sai biệt lắm liền bù đắp được, Phượng tộc 13 vị trưởng lão. Hắn bây giờ, đối hạ biểu tỷ lại nhiều thật sâu ao ước, nhìn một cái người ta, đây mới thực sự là đại lão phong phạm a, một khi công khai hiện thân, tức có cường giả tuyệt thế bái tới.

Nào giống hắn, tung mượn Phượng tộc chi lực, cũng chỉ có thể dùng đang chạy trối chết bên trên.

Khục… Cho nên, Phượng tộc thực lực tổng hợp, còn cần mau chóng tăng cường a! Như hắn có thể chưởng khống, mười 3 vị đại kiếp đỉnh phong, Thiên Lan thánh tông tính là gì? Trực tiếp quét ngang chính là, lại đem Thiên Linh đảo cho ta lật qua, cầm tới đế kiếm mảnh vỡ.

Hoặc là bởi vì, chấp chưởng hỏa diễm thần thông nguyên nhân, Từ Chu mơ hồ phát giác được, La Quan ánh mắt bên trong mấy điểm nóng bỏng, âm thầm nhíu mày, ám đạo đã là cung chủ biểu đệ, khi không có dị tâm, nên là hắn suy nghĩ nhiều.

Chắp tay, “Từ Chu đạo hữu, Ngụy Trang tiểu hữu, Từ mỗ còn biết được một chút, ta nguyên hạ một mạch hậu duệ tung tích, cái này liền đi thông tri bọn hắn, cung chủ trở về đại hỉ sự, lại dẫn bọn hắn cùng một chỗ, đến đây bái kiến tông chủ.”

Dứt lời gật gật đầu, quay người một bước phóng ra, điều khiển vô tận thiên hỏa, gào thét đi xa. Liền như 1 viên hỏa lưu tinh, chỉ mấy cái hô hấp về sau, liền biến mất ở phía cuối chân trời.

Bạch Kính cảm khái, “Năm đó, lão phu cùng Từ Chu đạo hữu, cảnh giới tu hành tương đương, bây giờ ngược lại là bị hắn rơi xuống một đoạn.”

Hắn lắc đầu, nhìn về phía La Quan, “Ngụy Trang tiểu hữu, chúng ta trở về đi.” Ánh mắt bên trong, hình như có mấy điểm suy nghĩ, châm chước.

La Quan gật đầu, theo sau lưng, suy nghĩ một chút nói: “Bạch Kính trưởng lão, nhưng có lời gì, là muốn cùng vãn bối nói sao? ?”

Bạch Kính cười cười, nói: “Ngụy Trang tiểu hữu, quả nhiên tâm tư linh lung tinh xảo, đã có phát giác, lão phu liền không che lấp.”

Hắn nhìn qua, thoảng qua dừng lại, “Xem cung chủ hôm nay hành vi, cho là muốn thu nạp tiểu hữu, trở thành Nguyên Hạ cung một viên… Bình tĩnh mà xem xét, lão phu đối tiểu hữu nhận biết không nhiều, nhưng ta tin tưởng cung chủ đại nhân ánh mắt, nàng đã tín nhiệm ngươi, tiểu hữu liền nhất định sẽ không làm, có hại Nguyên Hạ cung sự tình, đúng không?”

Ngữ khí nhẹ nhàng, nhưng một đôi tròng mắt ở giữa, lại thần quang sáng ngời.

La Quan lập tức kịp phản ứng, Hạ Tuyết tại sao lại để hắn, cùng Bạch Kính cùng đi —— đây là, cùng ngày sau đồng liêu, thành lập ấn tượng đầu tiên? ? Cho nên Bạch Kính lão quỷ này, vẫn luôn tại giấu dốt, tâm lý từ đầu đến cuối tựa như gương sáng.

Hắc!

Ngược lại là hắn nghĩ sai, Nguyên Hạ cung bên ngoài chi 6 mạch chấp chưởng giả 1 trong, đến nay còn nhảy nhót tưng bừng, tuyệt đối là người thông minh.

Bây giờ đây là, tại dùng lời gõ hắn.

La Quan ngược lại không cảm thấy qua điểm, cái này ngược lại nói rõ, hắn đối Hạ Tuyết đầy đủ trung tâm.

Biểu tỷ dưới trướng, ước chừng tương đương ta dưới trướng, cái này bất quá điểm a? Cho nên, tất cả mọi người là người một nhà.

Nhếch miệng, lộ ra mấy khỏa răng trắng, La Quan cười xán lạn lại thản nhiên, “Đương nhiên, mời trưởng lão yên tâm.”

Bạch Kính tinh tế nhìn mấy lần, vuốt râu cười một tiếng, “Ngụy Trang tiểu hữu gì cùng thông minh, là lão phu lắm miệng, đi đi đi, cung chủ đại nhân còn đang chờ, chúng ta mau trở về đi thôi.”

Người ít cung điện nhiều, trừ Hạ Tuyết 1 người, độc thân tiến vào Nguyên Hạ cung truyền thừa tổ ngoài điện, những người còn lại rất nhanh cũng đều phân phối xong chỗ ở.

Tang Tang đi theo La Quan, Ngao Tú đi theo Tang Tang.

Đây không phải nói nhảm, bởi vì Dương Cửu Chân cũng muốn đi theo, lại bị La Quan cự tuyệt, “Cửu Chân tiểu thư một đường mệt nhọc, liền sớm đi đi nghỉ ngơi đi, tại Nguyên Hạ cung, an toàn không có vấn đề.”

Ứng Thanh Linh không tại, xác thực nói, tự nhiên ngày nàng mượn long thi cây chi lực, thuận lợi hoàn thành sau khi đột phá, liền long quy về biển. Cho dù, từng đang thoát thân một trận chiến bên trong xuất thủ, về sau cũng không trở về nữa, mà là ẩn thân trong biển rộng, tới lui tại Thiên Linh đảo bên ngoài.

Theo Tang Tang thuyết pháp, là Long tộc tốt nhất ở lại, chính là vô tận đại dương mênh mông, đối Ứng long nữ tăng cao tu vi có lợi thật lớn. Thuyết pháp này xác nhận thật, nhưng khẳng định không có đơn giản như vậy… La Quan luôn cảm thấy, Tang Tang giấu diếm hắn, tại nếm

thử một ít chuyện.

Nhưng đã nàng không muốn nói, La Quan cũng liền không hỏi —— dù sao, vô luận Tang Tang hay là Ứng long nữ, đều đáng giá hắn tín nhiệm.

“Hô —— “

Trong đại điện, La Quan thở ra một hơi, nói: “Cuối cùng, lại có thể tạm thời an ổn.” Hắn nhìn về phía Tang Tang, “Dương Cửu Chân, là chuyện gì xảy ra?”

Ngay cả Hạ Tuyết, đều có chỗ phát giác, nữ nhân này mang đến cho hắn một cảm giác, đích xác cổ quái.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 844 : Gió tuyết bát giác đình

“Đại nhân mình cứu, trêu chọc nữ nhân, vì sao hỏi ta?” Tang Tang chỉ một câu, liền đem vấn đề vung trở về.

Đến cuối cùng, La Quan cũng không thể từ trong miệng nàng, được cái gì xác thực đáp lại, bất đắc dĩ nói: “Mặc kệ ngươi có chủ ý gì, đều cẩn thận một chút, chớ gây ra rủi ro.”

Nhưng có một chút có thể xác nhận.

Dương Cửu Chân, đích xác rất có vấn đề.

Lại cùng Ngao Tú nói mấy câu, La Quan đi tới chỗ ở, ngồi xếp bằng.

Muốn tu luyện a!

Hắn bây giờ tu vi, còn kém không ít, dục cầu sức tự vệ, ít nhất phải có cùng đại kiếp tu sĩ, chính diện một trận chiến thực lực.

Nhắm mắt, tâm thần chìm vào thể nội, có dẫn dắt chi lực giáng lâm, La Quan ý niệm khẽ nhúc nhích, bỗng nhiên có vặn vẹo, mơ hồ cảm giác hiển hiện.

Sau một khắc, ý thức liền đã giáng lâm đến, Phượng tộc tế đàn bên trên.

“Bái kiến Phượng tôn!” Địa hỏa, 9 linh mười 3 vị Phượng tộc trưởng lão, vội vàng hành lễ.

Hơi dừng một chút, bình tĩnh, uy nghiêm, mang theo mấy điểm hư ảo, sai lệch thanh âm, từ tế đàn hỏa diễm bên trong truyền ra, “Nguyên Hạ cung sự tình, bản tôn đã biết, các ngươi làm rất tốt.”

Chúng Phượng tộc trưởng lão, cùng nói: “Ta cùng lĩnh Phượng tôn pháp chỉ xuất thủ, không dám giành công!”

Địa hỏa hơi 1 do dự, “Xin hỏi Phượng tôn, ngài cùng Nguyên Hạ cung một mạch, phải chăng có khác nguồn gốc?” Nó Dư trưởng lão nghe vậy, cũng đều nhìn sang, trong mắt chứa chờ mong.

La Quan tâm tư khẽ động, liền đoán được nó ý nghĩ, thoảng qua trầm ngâm về sau, nói: “Nguyên Hạ cung một mạch, ngày sau hoặc là Phượng tộc trợ lực.” Lời này không có mao bệnh a? Lại liền dưới mắt thế cục này đích xác rất có thể, coi như cuối cùng không thành, ta cũng không nói chết.

Luận, ngôn ngữ tính nghệ thuật!

Nhưng tại một đám Phượng tộc trưởng lão nghe tới, đây cơ hồ chính là xác nhận, không khỏi mặt lộ vẻ ý mừng. Trên biển truy sát một trận chiến, Hạ Tuyết triệu hoán Võ thần ý chí giáng lâm, bộc phát siêu cường chiến lực, khiến Phượng tộc tất cả trưởng lão khiếp sợ không thôi. Nếu có được này cường đại trợ lực, thì Phượng tộc quật khởi ngày, thêm gần một bước.

Phượng tôn, vì ta Phượng tộc một mạch, coi là thật trù tính rất nhiều. Trong lúc nhất thời, Phượng tộc 13 vị trưởng lão, lại nhìn về phía tế đàn lúc, liền càng nhiều mấy điểm tôn sùng, cảm kích.

“Chư vị, Phượng tộc chi quật khởi, vẫn có vô số gian nan hiểm trở, ngươi ta bây giờ thực lực, vẫn như cũ quá yếu. Dù sao ta Phượng tộc một mạch, cuối cùng có thể dựa vào, chỉ có chính mình.” Tế đàn bên trên, La Quan chậm rãi mở miệng, cho Phượng tộc các trưởng lão dồn sức đánh máu gà.

Thấy mọi người trên mặt, lộ ra vẻ kích động, hắn hài lòng nhìn về phía vị cuối cùng, còn chưa đạt được “Giải cứu” Phượng tộc trưởng lão, “Mời bạch thuật trưởng lão tiến lên, bản tôn đem giúp ngươi, lại mở tu hành đại đạo.”

Đương nhiên, đây là song hướng được lợi, Phượng tộc trưởng lão thoát khỏi, thánh hỏa phản phệ nguy cơ, La Quan thì có thể mượn nó “Linh tính chồng chất”, nhanh chóng tăng cao tu vi.

Nhưng vấn đề là, cái này thần hồn cửu khúc, con đường thông thiên 1 bước cuối cùng, là thật khó đi.

Không, nói xác thực hơn, La Quan thậm chí không biết, muốn thế nào đi.

Loại kia dưới thân vũng bùn, 4 phương 8 hướng đều lực cản, càng giãy dụa hướng về phía trước, ngược lại càng trầm càng sâu cảm giác, rất khó chịu.

Thậm chí, cho La Quan một loại đem cảm giác hít thở không thông!

Càng là tu luyện, nhưng vẫn trong cõi u minh, sinh ra một phần cùng đại đạo dần dần từng bước đi đến cảm giác —— La Quan biết, hắn tu hành xảy ra vấn đề.

Lại hoặc là, là bước cuối cùng này, hắn đi lầm đường.

Sau 10 ngày, La Quan bước ra gian phòng, Tang Tang cùng Ngao Tú không tại, cũng không biết đi đâu bên trong. Nhưng đối với các nàng an toàn, La Quan cũng không quá lo lắng, không chỉ là bởi vì, từ đối với Hạ Tuyết sơ bộ tín nhiệm, càng bởi vì Tang Tang cùng Ngao Tú bản thân.

Long tộc trấn linh, cùng đương thời một đầu cuối cùng Chân Long, tuân theo Long tộc cuối cùng chi khí vận tồn tại, thật cho là không có thủ đoạn? Ngày thường, hoặc không hiển lộ, coi là thật gặp nạn, sợ là có thể đem ngày này, cho đâm cho lỗ thủng lớn.

Đương nhiên, như thật đi đến 1 bước này , chờ đợi La Quan bọn hắn, cũng liền chỉ còn lại có lang thang thiên nhai con đường này. Dù sao, săn long dụ hoặc, cướp đoạt Chân Long cơ duyên, ai có thể ngăn cản?

Đẩy cửa ra đại điện, trên đỉnh đầu hào quang cuồn cuộn, như có thể lên thông cửu tiêu, làm cho người ta vô hạn uy nghiêm, bàng bạc cảm giác.

4 phương nhìn lại, tuyết trắng mênh mang, nhưng đỉnh núi ở giữa, lại vô băng hàn xâm nhập, đều bị lực vô hình

cho ngăn cách tại bên ngoài. 1 cái bát giác tiểu đình, đứng lặng tại 1 khối lồi ra trên tảng đá lớn, hơn phân nửa khối nham thạch bản thân, bại lộ tại mây mù lượn lờ ở giữa, nhìn lại có chút mạo hiểm.

4 phía tuyết đọng trải rộng, lại có vài cọng hàn mai, phá vỡ nham thạch chui ra, tại cực hàn bên trong đón gió nở rộ. Non nớt nhụy hoa, tại tàn khốc hoàn cảnh dưới, cho người ta một loại ngang giương, bất khuất chi ý, khiến La Quan trong lòng tích tụ, tùy theo hòa hoãn mấy điểm.

Hắn cất bước tiến vào tiểu đình, phất tay áo quét tới bụi bặm, ngồi tại bàn tròn trên băng ghế đá, trước nhìn mấy lần trong gió tuyết hàn mai, lại nhìn phía ngoại giới mây cuốn mây bay, “Hạo đãng đãng” vô tận mây mù, bị trên không trung cương phong cuốn lên, gào thét chảy xiết như giang hà sóng dữ, lại như vạn mã bôn đằng, muôn hình vạn trạng.

Ngẫu nhiên mây mù bị xé nứt, liền lộ ra phương xa, kia mênh mông vô bờ uông dương đại hải, chiếu ứng trên đỉnh đầu trăng sao, như 10,000 dặm tinh hà rơi xuống, cùng trời du học về 1.

Xem mai, xem mây mù.

Xem biển, xem sao nguyệt.

La Quan trong lòng nôn nóng, dần dần bị vuốt lên, nhưng hắn lông mày nhưng như cũ nhíu lại, dưới ngón tay ý thức gõ nhẹ mặt bàn.

Con đường tu hành, càng đi chỗ cao thâm, liền càng là

gian nan, điểm đạo lý này hắn đã sớm minh bạch. Huống chi, thần hồn cửu khúc kỳ dị bất phàm, chính là thiên hạ tu hành hạng người, hãn hữu có thể chạm đến cấp độ, càng là người tu hành khổ tâm góp nhặt nội tình, cộng thêm số phận gia trì, mới có nhất định xác suất, phát động đại cơ duyên.

Muốn thắp sáng cửu khúc, phá bình cảnh mà ra, đi ra 1 đầu thông thiên đại đạo, vốn là gian nan… Huống chi, La Quan 8 khúc đã qua, thân ở cửu khúc bên trong, cái này lâm môn 1 cước thường thường gian nan nhất. Nhìn như một bước bước qua, liền có thể lên trời… Nhưng 1 bước này chi nạn, sợ phải mạnh hơn phía trước, thắp sáng 8 khúc độ khó chi hòa!

“Gấp không được… Gấp không được…”

La Quan thở ra một hơi, nói nhỏ vài câu về sau, lại nhịn không được cười khổ. Một chút đạo lý, rất dễ dàng minh bạch, nhưng minh bạch, cũng không có nghĩa là liền có thể làm được.

Nguyên Hạ cung sơn môn chỗ, Hạ Tuyết “Có thể mượn 1 cảnh” gia trì tự thân, trên nguyên tắc đến nói, phương diện an toàn cũng vô vấn đề.

La Quan đối đây, cũng rất có lòng tin.

Nhưng chính như lúc trước, hắn cho 13 vị Phượng tộc trưởng lão đánh máu gà lúc nói tới đồng dạng, người cuối cùng có thể dựa vào, chỉ có chính mình. Loại này “Ăn nhờ ở đậu” không ổn định cảm giác, mới là lo nghĩ đầu nguồn.

Hô ——

Một trận gió thổi tới, đem mang theo khí tức băng hàn, cùng nhàn nhạt mai hương, thổi nhập bát giác tiểu đình, La Quan ngơ ngác một chút, đưa tay tiếp vào tuyết rơi.

Sau một khắc, tiếng bước chân tại sau lưng vang lên, quay người nhìn thấy Hạ Tuyết, mới hiểu được tới, tự nhiên chỉ có vị này Nguyên Hạ cung chi chủ, mới có thể nhất niệm cải biến “Hộ tông đại trận”, khiến cho gió tuyết phải nhập bát giác đình.

La Quan đứng dậy, chắp tay: “Gặp qua biểu tỷ.” Lại nhìn mấy lần, cảm thụ được đến từ Hạ Tuyết quanh thân, kia phần vô hình uy áp khí cơ, liền biết trong cơ thể nàng thương thế, đã hoàn toàn khôi phục. Mà trước đó, Tang Tang dù xuất thủ vì nàng chữa thương, lại cũng chỉ là tạm thời ổn định, gia tốc nàng tỉnh lại quá trình.

Trên thực tế, Thiên Linh đảo bên trên một đường đẩy, lại triệu hoán Võ thần ý chí giáng lâm, bộc phát siêu cường thực lực Hạ Tuyết, thể nội tình huống rất nghiêm trọng. Có thể nhanh như vậy liền khôi phục hoàn hảo, có thể thấy được Nguyên Hạ cung truyền thừa tổ trong điện, nhất định có thần dị chỗ.

Hạ Tuyết tiến vào bát giác đình, tại đối diện ngồi xuống, giờ phút này gió tuyết quét, ám hương phù động, cuốn lên nàng tóc dài nhẹ nhàng phiêu đãng. Mặc cho bông tuyết rơi vào trên mặt, lại tại sau một khắc, không chịu nổi vũ phu cực nóng khí huyết hòa tan, biến thành hơi nước bốc hơi, tiêu tán.

Nàng yên tĩnh một hồi, mới nói: “Xem ngươi hôm nay khí tượng, mang theo mấy điểm sầu khổ chi ý, là bởi vì tự thân tu hành khốn cảnh?”

La Quan gật đầu, “Biểu tỷ tuệ nhãn, tiểu đệ bây giờ đích xác, như hãm thân trong vũng bùn, càng giãy dụa phấn bên trên, càng là trầm luân khó cản.” Hắn chắp tay, thật sâu cúi đầu, “Còn xin biểu tỷ vì ta giải hoặc, chỉ điểm sai lầm.”

Hạ Tuyết nhìn về phía ngoài đình, giờ phút này đỉnh núi gió tuyết cuốn lên, ngoại giới trăng sao sáng tỏ, càng có Vân Sơn vụ hải phun trào, có thể thấy được Tứ Hải đại dương mênh mông vô tận.

Nhưng tuy là, lớn như thế khí bàng bạc cảnh tượng chỗ, cũng không thể che lấp, đến từ Hạ Tuyết kia phần khí cơ —— như thiên địa mênh mông, ta vị trí, tức là trung tâm một điểm.

Ta ở đây, tắc thiên địa thất sắc, vạn vật tận cúi đầu.

Đại khái, đây chính là vũ phu tự tin, cũng chỉ có có phần này, trên trời dưới đất ngoài ta còn ai khí thế, mới có thể tại võ đạo chi lộ, dũng mãnh tinh tiến vào.

Nàng mở miệng, “Liên quan tới tu hành, lúc trước ta từng đề điểm qua ngươi một lần, đơn giản tổng kết chính là trực diện ràng buộc, ổn đánh ổn đâm không đi đường tắt… Đương nhiên, điểm này chưa hẳn thích hợp với tất cả mọi người, liền tỉ như ngươi… Tại ‘Đại bình cảnh ‘Bên trong, vẫn đột bay mãnh tiến vào, này không

phải người thường chi đạo, cũng là bản cung đời này ít thấy.”

“Ta suy đoán không sai lời nói, ngươi đột nhiên lâm vào khốn cảnh, là bởi vì chỗ đứng trước ‘Đại bình cảnh’, cũng đến cuối cùng một bước, nhảy tới trời cao nước rộng, nếu không dậm chân không tiến, thậm chí không tiến ngược lại thụt lùi.”

La Quan nghiêm túc gật đầu, “Đúng là như thế.”

Hạ Tuyết nói: “Vậy liền không để ý tới nó.”

La Quan nghĩ nghĩ, “Mời biểu tỷ nói tỉ mỉ.”

Hạ Tuyết thản nhiên nói: “Cựu lệ nhắc lại, ta phá cảnh 7 máu lúc, cuối cùng một đoạn khí huyết thuế biến con đường, khốn đốn khó đi.”

“Liền do phải hắn đi, không làm chống lại, như thân ở trong biển rộng, mặc cho sóng biển cuốn lên 4 phía du đãng… Đã không biết con đường phía trước chỗ, vậy liền góp nhặt tự thân, đợi ta đủ cường đại, chỉ cần 1 quyền đánh ra, liền có thể khiến Tứ Hải chấn động vỡ nát, đến lúc đó tự nhiên, cũng liền có con đường phía trước.”

La Quan tâm thần nhảy một cái, từ này nhàn nhạt ngôn từ bên trong, cảm nhận được một phần, kiên nghị không nhổ, lại phóng khoáng 10 ngàn trượng khí thế.

Đại biểu tỷ, đích xác uy vũ bá khí!

Lại cẩn thận suy nghĩ, chậm rãi nhấm nuốt, “Không để ý tới nó… Không để ý tới nó…” Trong lòng ở giữa, dần dần có đoạt được, hắn đôi mắt trở nên sáng tỏ.

Hạ Tuyết con đường, kỳ thật không có biến, vẫn là hậu tích bạc phát đạo đạo, “Không để ý tới nó” bốn chữ mới là mấu chốt.

Rất có mấy điểm “Thanh phong phật minh nguyệt, minh nguyệt chiếu núi đồi” ý cảnh ở bên trong. Cũng không phải là thật không để ý tới, mà là ta vì “Minh nguyệt”, thì gian nan hiểm trở, đều là “Thanh phong”, mặc cho mà phương hướng, ta chuyển động theo, cũng bất động như núi.

La Quan đứng dậy, “Đa tạ biểu tỷ đề điểm, tiểu đệ có đoạt được, đi trước một bước.” Lại khom mình hành lễ, cử chỉ cung kính.

Quay người, bước nhanh mà rời đi, gió tuyết chuyển động theo, cuốn lên trường bào màu đen, chui vào lọn tóc ở giữa, để nó bóng lưng càng nhiều, mấy điểm cùng thiên địa tương dung cảm giác.

Hạ Tuyết nhìn lại, thoảng qua suy tư về sau, chậm rãi nói: “Thần hồn cửu khúc, thông thiên đại đạo… Có tư cách, đi đường này người, phóng nhãn thiên hạ lại có mấy người?”

Nàng đứng dậy, trực diện gió tuyết, mây mù cùng tinh biển, khóe miệng móc ra ý cười, “Xem ra, bản cung lần này nhận dưới môn thân này thích, đích xác rất sáng chói!”

—

Chương 845 : Thông thiên đang nhìn, người xa quê về nhà

Hay là bát giác đình.

Hạ Tuyết khóe miệng ý cười chưa tán đi, liền có điều cảm ứng, nàng nhíu nhíu mày, quay người trông lại.

Liền thấy gió tuyết bên trong, 1 lớn 1 gần hai tên nữ tử, chính cất bước đi tới.

Tang Tang nắm Ngao Tú, trước hướng La Quan bóng lưng biến mất chỗ nhìn thoáng qua, lúc này mới hành lễ, “Gặp qua Hạ cung chủ.”

Không giống với ngày xưa, tiểu Ngao Tú không có hô một tiếng “Hạ Tuyết tỷ tỷ”, nàng đôi mắt đạm mạc, cứ như vậy đứng ở bên cạnh.

Hạ Tuyết nhìn xem Tang Tang, lại nhìn xem Ngao Tú, nói: “Thế nào, các ngươi hôm nay đến, là chuẩn bị cùng bản cung ngả bài sao?”

Hai người trước mắt khí cơ nội liễm, hoàn toàn không có nửa điểm khí tượng, nhưng tại nàng cảm giác bên trong, lại như Tiềm Long xuất uyên, bao trùm giữa thiên địa. Hạo đãng khí cơ, như miếng băng mỏng phía dưới chảy xiết sóng dữ, có lẽ 1 giây sau, liền đem phóng lên tận trời.

“Hạ cung chủ hiểu lầm, là Ngao Tú hôm nay, thân thể có chút không ổn, ta chỉ là giúp nàng ổn định một chút trạng thái mà thôi.”

Tang Tang mở miệng, hơi dừng một chút, chắp tay, “Bất quá, cũng thực sự có mấy lời, muốn cùng cung chủ nói một chút.”

Hạ Tuyết gật đầu, “Vậy liền vào đi.”

“Được.”

Tang Tang nắm Ngao Tú, ngồi vào vừa rồi La Quan vị trí bên trên, lật tay lấy ra một phương tử gốm ấm trà, cùng 2 con chén trà.

“Ta cũng muốn.” Ngao Tú đột nhiên mở miệng.

Tang Tang liền lại lấy ra, cái thứ ba chén trà, phân biệt rót trà nóng, gió tuyết, hoa mai bên ngoài, liền lại nhiều mấy sợi, khoan thai, thanh nhã hương trà.

“Hạ cung chủ, mời.”

Tế Dương sơn một góc, cái này lồi ra biển mây bên trong tảng đá lớn chỗ, gió tuyết đột nhiên biến lớn, khiến bát giác dưới đình trở nên mơ hồ.

Hẹn sau nửa canh giờ, một bình trà uống xong, Tang Tang mới nắm Ngao Tú, đối Hạ Tuyết gật gật đầu, 2 người lại đạp tuyết rời đi.

Dưới đình, liền lại chỉ còn dưới, Hạ Tuyết 1 người, lần này nàng nhìn qua 2 người bóng lưng, vô ý thức nhíu mày.

Như tại suy nghĩ lấy cái gì.

…

Trong phòng, La Quan phất tay bày ra cấm chế, tránh cho bị quấy rầy về sau, trực tiếp ngồi xếp bằng.

Hơi chuyển động ý nghĩ một chút, liền chìm vào đến thần hồn cửu khúc ở giữa, kia “Ngây ngô không rõ” “Khó phân biệt 4 phương” cảm giác, lại lần nữa mãnh liệt mà tới, liền như một đôi bàn tay vô hình, che ở miệng mũi ở giữa, để bộ ngực hắn dần dần không lưu loát, hô hấp trở nên khó khăn.

Bất an, xao động, từ đáy lòng hiện lên, chỗ cảm thụ đến khó chịu, cũng đang không ngừng mạnh lên.

Nhưng giờ phút này, La Quan trực tiếp từ bỏ, hết thảy giãy dụa cùng đối kháng , mặc cho đây hết thảy “Mặt trái chi vật” đem hắn bao khỏa.

Chìm chìm nổi nổi, rung chuyển không ngớt, không biết chỗ, cũng không biết chỗ hướng.

Mới đầu rất là khó chịu, La Quan cường tự đè nén, đợi cho về sau, liền dần dần tiến vào giai cảnh —— thân như trên sông vô dây thừng chi chu, theo sóng trùng điệp 4 phía du đãng, tâm thần lại trong yên lặng liễm, chuyên chú vào tự thân tu hành, mở ra trầm mặc tích lũy

hình dạng thái.

Không biết cái kia một khắc, như đột nhiên thông quyết khiếu, tựa như là kia người chết chìm, không giãy dụa nữa mặc cho tự thân chìm vào đáy nước, lại ngược lại vọt ra khỏi mặt nước, miệng mũi lộ ra nước bên ngoài, có thể thoải mái hô hấp.

Bá ——

La Quan mở 2 mắt ra, trong đó tinh mang phun trào, khóe miệng nhịn không được lộ ra tiếu dung, “Ha ha ha, con đường phía trước đã phải, thông thiên đang nhìn!”

Tiếng cười nhẹ, trong phòng quanh quẩn.

Hồi lâu, La Quan thu liễm tâm tư, tĩnh cảm giác thể nội biến hóa, trong đó một chút tối nghĩa không rõ chỗ, 1 1 ở trong lòng hiển hóa. Nhịn không được cảm thán, Hạ Tuyết 2 lần chỉ điểm, đối với hắn đều có lớn giúp ích, nhất là lần này bát giác dưới đình.

Nhân tình này, thiếu không nhỏ, ngày sau nên có chỗ hồi báo mới là.

Chính đang cân nhắc, tiếng đập cửa vang lên, La Quan phất tay áo tán đi cấm chế, đứng ngoài cửa Tang Tang, Ngao Tú lại không tại bên người nàng.

“Đại nhân, Bạch Kính trưởng lão phái người đến mời, nói Nguyên Hạ cung sơn môn, sẽ ở hôm nay mở ra.”

Hạ Tuyết đã khôi phục thương thế, từ truyền thừa tổ

điện đi ra, Nguyên Hạ cung mở ra sơn môn một chuyện, đích xác không nên lại kéo, La Quan đối này sớm có đoán trước. Cho nên, tại xác định Hạ Tuyết đề điểm, có thể trợ hắn phá vỡ "Đại bình cảnh" về sau, liền chủ động đình chỉ tu luyện.

Thời gian qua đi hơn 1,000 năm, Nguyên Hạ cung sơn môn mở lại, đôi này Hạ Tuyết mà nói, là quan trọng nhất, hắn đương nhiên phải có mặt việc này. Mặt khác, hiện thân tại loại trường hợp này, vốn là một phần mặt bài, tư lịch, đã ngày sau tương đối dài trong một khoảng thời gian, đều nhất định cùng Nguyên Hạ cung "Vui buồn có nhau", đôi này La Quan mà nói, tất nhiên là trăm lợi mà không có một hại.

"Ừm, ta biết, ngươi liền cùng ta cùng đi chứ."

Tang Tang cười cười, hôm nay nàng mặc một bộ màu mực trường sam, chế thức cùng Hạ Tuyết mặc cùng loại, giống như là từ nam tử trường bào cải tiến mà thành, cùng sạch sẽ da thịt tôn lên lẫn nhau, càng lộ vẻ trắng nõn, non mịn, "Không được, Ngao Tú còn đang ngủ, ta lưu lại theo nàng đi."

La Quan nhíu mày, "Thế nhưng là xảy ra vấn đề?" Ngao Tú phiền phức, hắn từ đầu đến cuối chưa quên, nhưng Phượng tộc niết bàn chi pháp, chính là chân chính Phượng tộc bí ẩn, hắn đã từng nói bóng nói gió hỏi qua một đám Phượng tộc trưởng lão, lại không thu hoạch được gì.

Tang Tang nói: "Liền một điểm nhỏ ngoài ý muốn, bây giờ đã xử lý tốt, để nàng an ổn ngủ một giấc thuận tiện,

đại nhân không cần phải lo lắng.”

La Quan gật đầu, “Tốt, vậy ngươi liền lưu tại cái này đi.”

Hắn đi ra đại điện, một tên biển cả lâu tu sĩ, đã chờ ở bên ngoài, chắp tay hành lễ, “Ngụy Trang đạo hữu, trưởng lão mệnh ta đến mời ngài.”

La Quan chắp tay, “Làm phiền.”

“Không dám, không dám, Ngụy Trang đạo hữu mời.” Người này vội vàng tránh đi, phía trước dẫn đường.

Trên thực tế, ngày đó Nguyên Hạ cung một mạch, bởi vì một đám “Hiệp khách nghĩa sĩ” xuất thủ tương trợ, lại ly kỳ thoát thân sự tình, mọi người sau đó suy nghĩ, bao nhiêu cũng phẩm vị ra một chút không ổn.

Dù sao, trừ sơ xuất giang hồ dưa sống viên, mọi người mưa gió khó khăn trắc trở kinh lịch nhiều, tự nhiên sẽ hiểu một cái đạo lý —— xem như công về sau, bên người mới đều là người tốt.

Cái này Ngụy Trang, không thể khinh thường!

Huống chi, người ta càng là cung chủ đại nhân biểu đệ, lại nghe nói cùng cung chủ quan hệ cực kì thân cận. Vứt bỏ hết thảy không đề cập tới, cũng chỉ điểm này, nhiều cung kính mấy điểm luôn luôn không sai.

La Quan nhanh chân tiến lên, gió nhẹ lướt nhẹ qua mặt, nhìn qua Thương Tuyết, biển mây, cùng càng phương xa hơn hạo hãn uông dương, lòng dạ sáng sủa phía

dưới, cảm thụ cùng nửa đêm lúc điểm, đã là hoàn toàn khác biệt.

Giờ phút này mặt trời sắp xuất hiện, phương đông xích hà tràn ngập, mà nhìn lại chỗ, cái kia thiên khung phía trên, lại có rải rác mấy sao còn chưa biến mất.

Đại điện bên ngoài, Hạ Tuyết đứng chắp tay, nàng hôm nay lại cũng xuyên 1 kiện mực bào, toàn thân một màu, tăng thêm mấy điểm túc mục, uy nghi. Hướng xích hà, kia hồng quang 10,000 trượng, chiếu rọi tại trên mặt nàng, khiến cho bóng lưng thâm thúy, chắc chắn, như một ngọn núi, có thể trấn 4 phương chi hải!

Bạch Kính trưởng lão, đứng tại nàng bên cạnh thân, thấy La Quan đến, chịu đựng vẻ kích động, khẽ gật đầu.

La Quan gật đầu hoàn lễ, lại tiến lên 2 bước, chắp tay nói: “Chúc mừng biểu tỷ, hôm nay mở lại Nguyên Hạ cung, lại nói tiếp thống!”

Hạ Tuyết xoay người lại, nửa gương mặt tắm rửa hồng hà, nửa gương mặt giấu tại bóng tối, nàng nhìn La Quan, đôi mắt chớp lên, “Tìm được đường rồi?”

La Quan gật đầu, “Tìm được.”

“Không sai.” Hạ Tuyết gật gật đầu, chỉ chỉ bên người khác một bên, “Đứng cái này đi.”

Bạch Kính trưởng lão lúc đầu, chính mê hoặc tại giữa 2 cái này, đánh cái gì bí hiểm, giờ phút này đột nhiên trừng lớn mắt. Tuy nói hắn đã đoán được, cung chủ

muốn bắt đầu dùng Ngụy Trang, cũng biết bây giờ Nguyên Hạ cung mở lại, thật là thiếu người lúc.

Nhưng quy cách này, có phải là quá cao rồi? Một trái một phải, cùng hắn đặt song song phía sau… Khục, chẳng phải là nói, cái này Ngụy Trang ngày sau, địa vị cùng 6 mạch chấp chưởng đối chờ? ! Bạch Kính cũng không phải là đố kị, chẳng qua là cảm thấy… Dạng này, có thể hay không quá nhanh rồi? Mà lại, hoặc cũng có như vậy, một chút xíu vội vàng? ?

La Quan nhìn thoáng qua Hạ Tuyết, lại đảo qua Bạch Kính trưởng lão, tấm kia bình tĩnh, lạnh nhạt khuôn mặt, “Dạng này, thích hợp sao? ?”

Hạ Tuyết thản nhiên nói: “Để ngươi đến, ngươi liền đến, cái kia nói nhảm nhiều như vậy.”

“Được.”

La Quan mấy bước hướng về phía trước, đứng tại một bên, lưng eo thẳng tắp.

Quan hệ bám váy làm sao rồi? Người khác muốn, còn không có.

Giờ khắc này, tâm hắn an lý phải, trong ngoài đều là thản nhiên.

Hạ Tuyết phất tay áo vung lên, “Vào hôm nay, Nguyên Hạ cung sơn môn, mở lại!” Gọn gàng mà linh hoạt, theo 1 tay áo rơi xuống, đầy trời biển mây, sát na bên trong điểm.

Như 1 kiếm rơi, phá vỡ 10,000 trượng mây, liền để biến mất trong đó, bản thân phong ấn Nguyên Hạ cung, lại lần nữa xuất hiện ở trước mắt thế nhân.

Ầm ầm ——

Trên đỉnh đầu, kia hào quang 10,000 trượng, giờ phút này hạo đãng sôi trào, phát ra kinh thiên oanh minh.

Ngưng như cột sáng, xông lên tận chín tầng trời!

Tế Dương sơn bên ngoài, kia uông dương đại hải bên trên, đột nhiên sóng lớn lắng lại, giống bị lực vô hình phất qua, đem san bằng như gương.

Từng chiếc từng chiếc thuyền lớn, ở lại ở trên biển, cảm thụ được giờ phút này, tràn ngập giữa thiên địa vĩ lực, kia từng trương trên khuôn mặt, hiện lên vẻ kính sợ.

Sau một khắc, như ước định cẩn thận đồng dạng, các chiếc trên thuyền lớn, mọi người cùng nhau khom người cúi đầu, “Ta cùng bái kiến cung chủ đại nhân!”

Cùng hét thanh âm, như cuồn cuộn kinh lôi, tại thiên hải ở giữa quanh quẩn.

Bàng bạc khí cơ bắn ra, xé rách thiên khung mây tầng, để kia mới lên mặt trời, đem sắc trời tùy ý vẩy xuống. Lại bởi vậy khắc mặt biển vuông vức như mặt gương, chiết xạ ra vô tận quang hoa, tại thiên hải ở giữa khuấy động, chảy xuôi… Một màn này, thần dị phi phàm!

Từ Chu trưởng lão, liền ở trong đó một chiếc thuyền lớn bên trên, giờ phút này nhìn về phía đỉnh núi, kích động đến thân thể run rẩy.

Hắn cuối cùng là, không có cô phụ, đối đầu mặc cho cung chủ đại nhân hứa hẹn, thủ vững Thần Hỏa điện một mạch, cho đến Tế Dương sơn lại mở.

1 ngày này, cuối cùng đã tới! !

Phần phật ——

Hừng hực hỏa diễm, trống rỗng mà sinh, phóng xuất ra cuồn cuộn sóng nhiệt, là Từ Chu tâm thần khuấy động dưới, tự thân lực lượng mất khống chế mà gây nên.

Này hình người đại hỏa bó đuốc, có chút bắt mắt.

La Quan quét tới một chút, lại nhìn về phía xung quanh, thật có thể nói là tinh kỳ phấp phới, buồm che trời ngày, hội tụ tu sĩ đâu chỉ 10,000 người… Nói thật, cái này hoàn toàn ra khỏi dự liệu của hắn.

Nguyên Hạ cung rất mạnh, điểm này La Quan không chút nghi ngờ, khả thi ở giữa là cái đồ hư hỏng, lặng yên im ắng trôi qua, lại đủ để cải biến quá nhiều.

Như Dương thị, lại như Thiên Lan thánh tông, lúc trước đã có thể được khách khanh trưởng lão chi vị, có thể thấy được có thụ tín nhiệm, nhưng kết quả đây?

Hiện nay, liền chỉ là bởi vì, Hạ Tuyết đánh ra Thiên Linh đảo, thuận lợi trở về Tế Dương sơn, đã từng những cái

kia dưới trướng nhóm, liền không chút do dự quay về sơn môn, lại vào Nguyên Hạ cung dưới trướng? ? Đây là chính năng lượng kịch bản kịch bản, lại không phù hợp thực tế.

La Quan nhìn thoáng qua Bạch Kính, quả nhiên vị này am hiểu giấu dốt biển cả Lầu trưởng lão, hơi nhíu mày, lộ ra một tia trầm ngưng.

Lại nhìn về phía Hạ Tuyết, nàng nhưng như cũ là một bộ, lạnh nhạt bộ dáng bình tĩnh, nhìn về phía thiên hải phía trên đông đảo thuyền lớn, bình tĩnh như lúc ban đầu.

Bởi vì nhất thời kích động, mà chưa từng phát giác? Sẽ không, hạ biểu tỷ là cái cực nữ nhân thông minh, liệu tới là đã có chuẩn bị.

Nàng chắp tay, chậm rãi nói: “Chư vị mời lên, giờ phút này sơn môn đã mở, mời 4 phương người xa quê nhóm, về nhà!”

Mọi người núi thở, “Đa tạ cung chủ!”

Hưu ——

Hưu ——

Vô số độn quang trùng thiên, từng người từng người tu sĩ, tự đại trên thuyền bay lên, đều không kịp chờ đợi, thẳng đến Tế Dương sơn mà tới.

Có lão nhân kia, đã lệ rơi đầy mặt, toàn thân run rẩy.

—

Chương 846 : Người thế ngoại

Vạn tu tranh độ, thần quang che trời, như hạo đãng đãng trường hà, xuyên qua trời cao.

Một màn này, rộng rãi mà rung động.

Hết thảy thuận lợi, không có nửa điểm ngoài ý muốn xuất hiện, bay vào Tế Dương sơn chi tu sĩ, đều yên tĩnh lại cung kính. Điểm này, trong dự liệu, dù sao Nguyên Hạ cung tổ địa chi thần diệu, tại đương thời cũng không phải là bí ẩn.

Hạ Tuyết ở đây, nhưng phải “1 cảnh chi lực gia trì”, dùng võ thần huyết mạch chi 8 máu vũ phu thực lực, đủ để hoành ép thập phương.

Ai dám tại hôm nay nháo sự, mới là thật chán sống!

Rộn rộn ràng ràng, người người nhốn nháo, yên lặng thật lâu Tế Dương sơn, rốt cục náo nhiệt lên.

Có người nước mắt đan xen, quỳ rạp xuống bên trong sơn môn, hướng Hạ Tuyết chỗ không ngừng dập đầu, gọi thẳng đời này phải về Nguyên Hạ cung, chết cũng không tiếc.

Cũng có người, cử chỉ co quắp, bất an, xa xa khom mình hành lễ, miệng hô cung chủ đại nhân, nhưng lại như mang theo một ít lo lắng.

Nhưng càng nhiều người, lại là lấy một loại, lạ lẫm mà ánh mắt hiếu kỳ, dò xét xung quanh —— đối bọn hắn mà nói, Nguyên Hạ cung chỉ tồn tại ở, sư trưởng, tổ tông trong miệng, hôm nay là lần đầu tiên đến, từ muốn trừng to mắt nhìn nhiều vài lần, về phần kích động, vui vẻ, bao nhiêu là có một ít, về phần lòng cảm mến cùng trung thành loại hình.

Thật có lỗi, cũng không quá nhiều.

1,000 năm yên lặng, dù rằng lại lần nữa trở về, nhưng một chút đền bù, chung quy là khó tránh khỏi.

Một phái sôi trào giương giương, chí nhật hạ thấp thời gian điểm, Tế Dương sơn mới dần dần an tĩnh xuống.

Hạ Tuyết tại trong đại điện, triệu kiến các phương tu sĩ đại biểu, Bạch Kính, La Quan cũng đi theo trái phải có mặt.

Nói như thế nào đây, quá trình rất thuận lợi, các phương đến tu sĩ, cũng đối Hạ Tuyết cùng Nguyên Hạ cung, biểu đạt ra đầy đủ tôn kính.

Cũng biểu thị, ta cùng xuất thân Nguyên Hạ cung, cuối cùng chờ đến cung chủ đại nhân trở về, mở lại Tế Dương sơn cửa, tất nhiên là muốn nhanh chóng trở về.

Nhưng đến cụ thể chỗ, liền khốn đốn rất nhiều, tỉ như tản mát 4 phương, đều có nhất định căn cơ, sản nghiệp các loại, cần chiếu cố, xử lý. Lại tỉ như, môn hạ (trong tộc) con cháu, đều thích ứng một phương khí hậu,

không muốn tuỳ tiện di chuyển, còn cần quát lớn, khuyên giải. Lại hoặc là, tìm ra thích hợp tự thân chỗ tu hành, nếu như bỏ qua, quá mức đáng tiếc vân vân.

Như là loại này.

Cử chỉ là cung kính, thái độ là tích cực, đối tông môn kính sợ cùng quy thuận chi niệm, càng là không bớt trừ… Nhưng chính là, cần thời gian, đến từng bước đạt thành, nói gần nói xa ý tứ, là hi vọng Hạ Tuyết có thể cấp cho nhất định khoan dung, thư thả.

Đương nhiên, biểu hiện ra ngoài phương thức, cực kỳ uyển chuyển lại cung kính, để người tìm không ra bất mãn.

La Quan đảo qua Đại điện hạ, kia cung kính, thấp thỏm mọi người, ánh mắt lấp lóe, ám đạo Nguyên Hạ cung dù thuận lợi mở lại, nhưng cái này một đám tử sự tình, rõ ràng có chút phiền phức. Mà lại, hôm nay những này chỉ là mắt trần có thể thấy, âm thầm không biết còn cất giấu, bao nhiêu sóng cả khuấy động.

Bạch Kính trưởng lão, cũng không nhịn được nhíu mày, mặt mày ở giữa hiện ra, mấy điểm nhàn nhạt sầu lo.

Đúng lúc này, cười lạnh một tiếng vang lên, Từ Chu vươn người đứng dậy, một bộ hỏa diễm đạo bào, đôi mắt băng hàn nhìn quanh xung quanh, “Ngươi cùng chấp lễ rất cung, ngôn từ dịu dàng ngoan ngoãn, nhưng cũng cải biến không được, lòng mang từ chối sự thật, là không cam lòng bỏ qua tự do, tiêu dao, quay về Nguyên Hạ cung sao? ! Hừ, các ngươi chớ có quên, như không

có Nguyên Hạ cung năm đó dìu dắt, lại há có ngươi cùng hôm nay, riêng phần mình chiếm cứ một phương.”

Không để ý tới mọi người sắc mặt đại biến, Từ Chu đứng dậy đi vào điện hạ, khom người cúi đầu, “Từ Chu, cùng Thần Hỏa điện một mạch, cầu về Tế Dương sơn, mời cung chủ đại nhân ân chuẩn.”

Hạ Tuyết đưa tay, “Từ Chu trưởng lão không cần như thế, yêu cầu của ngươi, bản cung chuẩn.” Nàng ngẩng đầu, lại đảo qua mọi người, “Người tại thế gian, đều có gặp gỡ, kinh lịch, không thể một mực mà nói… Thần Hỏa điện cầu về, bản cung đáp ứng, các ngươi cần thời gian, bản cung cũng đáp ứng.”

“Nhưng có một chút, ngươi cùng khi nhớ rõ ràng, Nguyên Hạ cung là ngươi cùng chủ tông, nếu có người lên, tự lập môn hộ chi niệm, bây giờ nói ra đến, bản cung có thể đáp ứng. Nếu không, qua hôm nay về sau, ai như còn dám sinh ra hắn niệm, bản cung tất không tha thứ!”

Kim ngọc chi ngôn, xen lẫn lạnh thấu xương khí cơ, bao phủ cả tòa đại điện —— 8 huyết chi cảnh, Võ thần huyết mạch, xưng đương thời vô địch.

Mọi người kinh hãi, tiếp theo rung động, nhìn qua trên đại điện thủ chủ vị, một bộ mực bào cung chủ đại nhân, nhao nhao cong xuống miệng hô không dám.

Tung cho dù, trong đó một ít người, đích xác lòng mang 2 niệm… Coi như dưới mắt thế cục này, lại có ai dám nhiều lời nửa câu?

Biểu tỷ hảo thủ đoạn!

La Quan trong lòng giơ ngón tay cái lên, phen này ân uy tịnh thi, ép mọi người cúi đầu, càng xác lập Nguyên Hạ cung uy nghiêm.

Bất quá, những này đại khái còn chưa đủ, hôm nay đại điện mọi người, nhìn như cung kính vô song, nhưng ai biết mang loại nào suy nghĩ? Ở trong đó, chưa hẳn liền không có, Dương thị hoặc Thiên Lan thánh tông an bài đến nhãn tuyến.

Lại một lát sau, Hạ Tuyết phất tay, mọi người lại lần nữa hành lễ, núi thở “Ta cùng cáo lui” . Nàng đã cùng Nguyên Hạ cung thuộc hạ cũ mọi người, tạm đạt thành một phần ước định, cho bọn hắn một đến hai năm thời gian, để mà xử lý việc vặt, xem như tạm thời đè xuống phần này, giữa lẫn nhau mâu thuẫn, xung đột.

Đương nhiên, cũng không phải tất cả mọi người, đều là như thế, như Thần Hỏa điện Từ Chu, trực tiếp quy thuận Tế Dương sơn cũng không ít.

Nhưng vấn đề là, chần chờ không quyết, tạm hoãn quy thuận người không nhất định liền thật, tồn ruồng bỏ chủ cũ khác lập môn hộ chi niệm. Mà kính cẩn nghe theo trở về, như “Trung thành cảnh cảnh” người, cũng chưa chắc chính là, như chỗ biểu hiện ra đồng dạng.

Dù sao “Lòng người” 2 chữ, nhất là khó dò.

Rất nhanh, đại điện an tĩnh xuống, chỉ còn Hạ Tuyết,

Bạch Kính, La Quan, cùng bị gọi lại Từ Chu. Hắn thân là Thần Hỏa điện chấp chưởng giả, bên ngoài chi 6 mạch 1 trong, hôm nay lại dẫn đầu quy thuận mà đến, lẽ ra cho đầy đủ tôn trọng, tín nhiệm.

“Bên ngoài chi 6 mạch, Thần Hỏa điện Từ Chu, bái kiến cung chủ!” Từ Chu chỉnh lý trường bào, uốn gối quỳ xuống đất, cung kính hành đại lễ.

Hạ Tuyết vẫn chưa ngăn cản, đợi hắn gõ sau đó, mới chậm rãi nói: “Từ trưởng lão, xin đứng lên.”

Đây cũng không phải là nhiều hơn, mà là một loại nghiêm túc lại cực chính thức khâu, đến tận đây khoảnh khắc, Thần Hỏa điện mới tính chân chính quy vị.

Bạch Kính mỉm cười, chắp tay, “Từ Chu đạo hữu, sau đó ngươi ta cộng sự, khi dốc hết toàn lực, hiệp trợ cung chủ đại nhân, lớn mạnh ta Nguyên Hạ cung, khôi phục năm đó chi vinh quang!”

Từ Chu đứng dậy, gật gật đầu, “Lẽ ra nên như vậy.” Hắn hơi dừng một chút, nói: “Lấy bần đạo nhìn, cung chủ đại nhân đối bọn hắn, thực tế quá mức nhân từ, bất quá là một chút, ỷ vào ta Nguyên Hạ cung mà quật khởi vô tri hạng người, dám trong lòng còn có lo lắng, khi cho phích lịch thủ đoạn mới là.”

“Như thế, bọn hắn mới có thể biết được, như thế nào nguyên hạ chi uy, như thế nào chủ tông chi nộ! Bần đạo nguyện tự mình tiến về, vì cung chủ đại nhân, bình định gian nịnh hạng người!”

Hừng hực bốc hơi, ngang ngược nổi lên bốn phía.

Vị này Từ Chu trưởng lão, ngược lại thật sự là chính là, tuân theo nó “Thần hỏa” 2 chữ, là cái chân chính tính tình nóng nảy. Điểm này, từ vừa rồi trong đại điện giận dữ mắng mỏ 4 phương, cũng có thể nhìn ra một hai.

Loại người này nhìn như bạo ngược, kì thực trong lòng vô tư, La Quan đối với hắn cảm nhận, ngược lại là tốt hơn nhiều.

Khục… Đương nhiên, cái này cùng La Quan cảm thấy, “Vô não dễ giận” người khá tốt tiếp cận, thúc đẩy, bao nhiêu cũng có chút liên quan.

Hạ Tuyết lắc đầu, “Từ Chu trưởng lão an tâm chớ vội.” Nàng thanh âm bình tĩnh, lộ ra uy nghi, ý trấn an, “Nguyên Hạ cung yên lặng ngàn năm, thế sự biến ảo cũng thuộc bình thường, bọn hắn cần thời gian cân nhắc, bản cung sao lại không phải, tại quan sát bọn hắn.”

“Nguyên Hạ cung cần, là chân chính trung thành dưới trướng, như Từ Chu trưởng lão ngươi, lại tỉ như Bạch Kính trưởng lão…” Dư quang nhìn lướt qua La Quan, nữ nhân này lại không nói tiếp, cái này khiến La Quan đáy lòng, nhịn không được sinh ra vẻ tức giận.

“Ta xem ngươi là thân sinh biểu tỷ, ngươi lại lấy ta làm ngoại nhân!” Đương nhiên, mặt ngoài vẫn là 1 bộ, mỉm cười gật đầu bộ dáng.

Hạ Tuyết tiếp tục nói: “Nếu có gian nịnh, tự nhiên lấy lôi

đình thủ đoạn thanh lý, đến lúc đó không thiếu được làm phiền Từ Chu trưởng lão, nhưng cũng không phải là hiện tại.”

Từ Chu thở ra một hơi, tia lửa tung tóe, “Đã cung chủ đại nhân, trong lòng đã có thao lược, bần đạo liền lại nhẫn chút thời gian.”

Dứt lời, chắp tay hành lễ, lui sang một bên.

Xem ra, như đối Hạ Tuyết quyết định, hơi có chút bất mãn, nhưng vị này Từ Chu trưởng lão cũng là diệu nhân, vẫn như cũ cấp bậc lễ nghĩa chu toàn.

Bạch Kính đến hoà giải, cười nói: “Từ Chu đạo hữu, ngươi hay là năm đó tính xấu, quên năm đó lão cung chủ, là như thế nào phạt ngươi rồi? Ta Nguyên Hạ cung mở lại, càng khi cẩn thận chút, làm việc gấp không được.”

Thoảng qua dừng lại, lại nói: “Bất quá, hôm nay Tế Dương sơn mở, lại có vượt qua một nửa bộ hạ cũ chạy đến, số lượng này đích xác, có chút ra ngoài ý định.”

Từ Chu nhíu mày, nhìn hắn một cái, “Bạch Kính đạo hữu, ngươi lời ấy ý gì? Hẳn là bọn hắn những người này, còn dám lòng mang ý đồ xấu không thành! ? ! Mù mắt của bọn hắn, cung chủ đại nhân tọa trấn Tế Dương sơn, tung người thế ngoại giáng lâm, cũng chưa chắc có thể địch, ai dám làm càn? ?”

La Quan chú ý tới 1 cái từ ngữ, “Người thế ngoại” ? 1 cái thế lực, lại hoặc là, là đại biểu cho một loại cảnh

giới? Liền cùng loại với, lúc trước biển mây đại lục ở bên trên, cái gọi là “Thiên nhân” sao?

Suy nghĩ chuyển động, hắn đột nhiên nói: “Là có chút không thích hợp.” Đang khi nói chuyện, đối Từ Chu chắp tay, lại nhìn về phía Hạ Tuyết, “Biểu tỷ cảm thấy thế nào?”

Hắn hôm nay, cơ hồ toàn bộ hành trình là tượng đất mộc đắp trạng thái, chỉ làm 1 cái bài trí, nhưng nên nói thời điểm, đương nhiên phải tỏ thái độ.

Không phải, về sau như thế nào cùng “Đồng liêu” nhóm ở chung?

Không sai, ta là dựa vào quan hệ bám váy thượng vị, nhưng cũng không phải là thật, liền không còn gì khác.

Thực lực có lẽ kém chút, nhưng đầu óc khối này, ta có! !

Hạ Tuyết thản nhiên nói: “Có lẽ có sự tình, có lẽ vô sự, điểm này không phải ngươi ta có thể chưởng khống, có thể làm liền chỉ có chờ.”

“Chỗ nào bốc cháy, diệt chính là.”

Một câu, gọn gàng mà linh hoạt, bá khí mười phần!

Chậc chậc, đây chính là đại lão tầm mắt, lòng dạ.

Ngày thứ 2, Tế Dương sơn bên trên độn quang trùng thiên, vô số người lại lần nữa trở lại, ngoài núi trên biển đỗ thuyền lớn, lại quay người đối Tế Dương sơn xa xa

chắp tay, liền riêng phần mình thay đổi rời đi.

Trong lúc nhất thời, thuyền đi bảy tám phần mười, cùng hôm qua kia 4 phương đến chúc, vạn tu hoành không một màn so sánh, hơi có vẻ mấy điểm cô đơn.

Bất quá chỗ tốt là, đi những người này về sau, Tế Dương sơn bên trên lại an tĩnh lại, nhất là đỉnh núi Thương Tuyết ở giữa che vài toà đại điện, càng là không người tuỳ tiện tiếp cận.

Hạ Tuyết 1 cái, Bạch Kính 1 cái, Từ Chu lão đạo nói là không vui băng tuyết, tuyển chỗ giữa sườn núi ở lại, La Quan thì mang theo Tang Tang, Ngao Tú, ở tại 1 tòa khác.

Dương Cửu Chân? ? Không biết, núi này bên trên lớn như thế, cung điện lầu các vô số, nàng 1 cái độc thân nữ nhân, cái kia đều ở phải hạ.

Xác định Ngao Tú ngủ một giấc về sau, liền lại quấn lấy Tang Tang làm bánh ngọt ăn về sau, La Quan liền kế tiếp theo bế quan.

Đường đã tìm được, đại đạo đang nhìn, tự nhiên nhất cổ tác khí, xông phá rào!

Cũng không biết, tại cửu khúc về sau, ra sao cùng phong quang, cái gọi là thông thiên đại đạo, lại cụ thể đại biểu cái gì? Cũng không thể, chỉ có thể nghe êm tai a? La Quan biểu thị, hắn rất chờ mong.

Đảo mắt, liền lại qua 1 tháng, Tứ Hải vô sự, hết thảy thái

bình.

Chương 847 : Cầu viện

Tại 13 vị trưởng lão đạt được giải cứu về sau, rốt cục đến phiên, nó hơn Phượng tộc tộc nhân.

Từng cái đối trên tế đàn, cao không thể chạm Phượng tôn đại nhân, càng phát ra quỳ bái, xem nó là chúa cứu thế.

Dù sao, chỉ có bản thân lợi ích, mới có thể chân chính kích phát, riêng phần mình trong lòng cảm xúc.

Cái này rất bình thường.

Phổ thông Phượng tộc tu sĩ thể nội “Linh tính chồng chất”, so với các vị trưởng lão, vô luận số lượng hay là chất lượng, đều kém không chỉ một cấp độ.

Nhưng cũng may nhân số đông đảo, phương diện tu luyện trừ cần “Liên tiếp hiển thánh”, mà hơi có vẻ rườm rà bên ngoài, thật cũng không quá lớn ảnh hưởng.

Nhất là, tại lo liệu “Nằm ngửa” tâm tính dưới, La Quan cũng không cảm thấy bực bội.

Chỉ là con đường thông thiên 1 bước cuối cùng, hiển nhiên không phải như vậy mà đơn giản, liền có thể vượt qua, đại khái còn phải một đoạn thời gian “Góp nhặt” nội tình.

1 ngày này, lại một lần “Hiển thánh kết thúc”, thần niệm vừa mới quy vị, liền nghe tới tiếng đập cửa.

Bá ——

La Quan mở 2 mắt ra, tinh mang hiện lên.

Trước khi bế quan, hắn đã bày ra cấm chế, cũng nói cho Tang Tang tiếp xuống, muốn an ổn tu luyện, không tất yếu không được quấy nhiễu.

Cho nên, đây là xảy ra chuyện rồi?

Đã đột nhiên, nhưng lại cảm thấy chuyện đương nhiên, dù sao Thiên Lan thánh tông cùng Dương thị, lại hoặc còn có âm thầm người nào, sao lại trơ mắt, nhìn xem Nguyên Hạ cung thuận thuận lợi lợi, dần dần tại thương sóng hải vực đứng vững gót chân? ! Ẩn nhẫn hồi lâu, cũng là thời điểm nhấc lên một chút phong ba.

Kết thúc tu hành, La Quan đẩy cửa đi ra ngoài, bên ngoài quả nhiên là Tang Tang, nàng một cái tay nắm Ngao Tú, nói: “Đại nhân, Hạ cung chủ cho mời.”

La Quan gật đầu, “Nhưng biết, là chuyện gì sao?” Đang khi nói chuyện, đưa tay vuốt vuốt Ngao Tú đỉnh đầu, tiểu nha đầu cao hứng hô hào “Ca ca”, bổ nhào vào trên người hắn.

Tang Tang nói: “Hôm qua, hình như có ngoại nhân bái nhập Tế Dương sơn, dáng vẻ vội vàng có mùi máu tanh, nhưng cụ thể chuyện gì cũng không hiểu biết.”

La Quan ôm Ngao Tú, đi ra đại điện, đầu đội trời mặt trời lặn dưới, hắn vô ý thức híp híp mắt, nhìn xem bao trùm

thiên khung hào quang, lại đảo qua 4 phương Thương Tuyết, biển mây, nói khẽ: “Sống yên ổn thời gian, đại khái muốn tạm đã qua một đoạn thời gian.”

Một lát sau, Hạ Tuyết ở lại đại điện.

La Quan đến về sau, không đợi cản đường nữ tu đi vào Thông Bẩm, Hạ Tuyết thanh âm từ trong điện truyền ra, “Đến, liền vào đi.”

Quả nhiên, nghe đồn là thật, vị cung chủ này đại nhân biểu đệ, rất là được sủng ái. Ngoài điện mấy tên nữ tu, mặt mày ở giữa, liền càng nhiều mấy điểm tôn kính, lui hướng 2 bên, “Ngụy Trang đạo hữu mời tiến vào.”

“Đa tạ.” La Quan gật gật đầu, nhanh chân tiến vào trong điện, đây là hắn lần thứ 1, đi tới Hạ Tuyết chỗ ở.

Ân, rất đơn sơ.

Trừ kiến trúc bản thân chế thức, coi như rộng rãi bên ngoài, cơ hồ không nhìn thấy cái gì trang trí.

Bạch Kính cùng Từ Chu 2 người, đã hội tụ ở đây, La Quan tiến vào về sau, trước đối 2 người gật gật đầu, tiến lên hành lễ, “Biểu tỷ, ta đến.” So với 2 vị trưởng lão, hắn cùng Hạ Tuyết nhân” cạp váy” quan hệ, biểu hiện tương đối tùy ý, nhưng cấp bậc lễ nghĩa không thiếu.

Hạ Tuyết quét mắt nhìn hắn một cái, ánh mắt nhiều hứng thú, “Không sai, khí tức nội liễm, kiên nghị hữu lực, như thâm uyên giấu giao, chỉ đợi bay lên chín ngày.”

Bạch Kính còn tốt, Từ Chu cũng đã, nhíu mày, trầm giọng nói: “Cung chủ đại nhân, bọn hắn còn đang chờ, nói chính sự đi.”

Dư quang quét tới, ẩn có kiềm chế.

La Quan âm thầm nhíu mày, nghĩ thầm tình huống như thế nào? Ta đối với ngươi ấn tượng không tệ, ngươi bây giờ ngược lại là, có chút không nhìn trúng ta rồi? Mà lại, Từ lão nói ngươi vậy mà, dám không cho nhà ta biểu tỷ mặt mũi, ngươi rất dũng a!

Bạch Kính nói: “Cung chủ, Từ trưởng lão tâm lo cầu viện sự tình, ngữ khí va chạm chút, ngài không cần để ý.” Đang khi nói chuyện, lại đối La Quan nháy mắt.

La Quan không biết tình huống, cũng lười cùng Từ Chu lên bẩn thỉu, chủ yếu vị này đại lão, tính tình không tốt thực lực càng mạnh, trêu chọc hắn tuyệt không phải cử chỉ sáng suốt, đối Bạch Kính gật gật đầu, đứng ở bên cạnh không nói.

Hạ Tuyết sắc mặt, ngược lại không có thay đổi gì, như không thèm để ý lại như đã, biết rõ Từ Chu trưởng lão tính tình, thản nhiên nói: “Người đã đến đủ, Bạch Kính trưởng lão liền đem tình huống, lặp lại lần nữa đi.”

“Vâng, cung chủ.” Bạch Kính thi lễ một cái, nhìn về phía La Quan, hiển nhiên lần này tốn nhiều miệng lưỡi, chủ yếu chính là vì hắn.

“Hôm qua, ngoài núi có Nguyên Hạ cung thuộc hạ cũ cầu viện, trong vòng một ngày, đúng là 3 bên đều tới…”

Hắn nói ngắn gọn đơn giản khái quát, lông mày từ đầu đến cuối nhíu lại, hiển nhiên trong lòng bất an.

Trong đó, dính đến một số người tên, địa danh các loại, La Quan dù gật đầu ra hiệu nghe tới, trên thực tế trong lòng cũng vô khái niệm.

Dù sao, chưa quen cuộc sống nơi đây, liền chỉ là biết đại khái vấn đề —— Nguyên Hạ cung thuộc hạ cũ, tao ngộ nguy cơ, về chủ tông cầu cứu!

Sự tình, cứ như vậy cái sự tình.

Cùng Bạch Kính nói xong, La Quan nghĩ nghĩ, nói: “Nguyên Hạ cung mở lại trước đó, bọn hắn an ổn nhiều năm, bây giờ Tế Dương sơn đã khải, ngược lại xảy ra vấn đề… Lại, trong vòng một ngày, 3 bên cầu viện, việc này nên có không ổn.”

Bạch Kính thở dài một hơi, nói: “Không sai, lão phu cũng cảm thấy như vậy…” Thoảng qua dừng lại, hắn hạ giọng, “Đại khái, là có một ít người tặc tâm bất tử, tự biết bất lực rung chuyển Tế Dương sơn, liền trốn ở trong tối khuấy động mưa gió, quả thực đáng ghét!”

Từ Chu cười lạnh, “Tất nhiên là đáng ghét, nhưng loại lời này nói đến, lại không có ý tứ gì, người khác đều đã đánh tới cửa, vô luận như thế nào, ngươi ta đều phải tiếp lấy.”

Hắn tựa hồ, đối Bạch Kính cũng không thế nào khách khí, quay người chắp tay, “Cung chủ, bất luận lần này, phải chăng có ẩn tình khác, chúng ta đều phải trong thời

gian ngắn nhất, phái người tới cứu viện, nếu không liền sẽ để người mượn cớ.”

Đây mới là, chỗ khó chỗ.

Thế chỗ đều biết, dù Nguyên Hạ cung mở lại, nhưng tản mát các phương thuộc hạ cũ, lại còn tại quan sát chần chờ trạng thái, chân chính đưa về Tế Dương sơn người không nhiều.

Bây giờ, có cũ thuộc cầu viện, nếu không để ý tới chẳng lẽ không phải hàn lòng người? Ngày sau, cho dù thật xuất hiện, “Ruồng bỏ chủ cũ” sự tình, cũng có thể có chút thuyết pháp —— chủ tông không để ý ta cùng sinh tử, ta cùng cần gì phải, lại đưa về chủ tông phía dưới?

Chính là không người nhiều lời, cũng sẽ có cùng loại lời đồn đại, bị cố ý truyền bá, đây là có thể nhìn thấy sự tình. Nhưng nếu xuất thủ… Nói khó nghe chút, bây giờ Nguyên Hạ cung, cùng loại to lớn xác rùa đen, có Hạ Tuyết tại từ không người dám can đảm, đến Tế Dương sơn làm càn, nhưng nội bộ chân chính có thể điều động cao thủ, lại cũng không nhiều.

Bên ngoài chi 6 mạch, biển cả lâu, Thần Hỏa điện quy vị, Thường thị cơ hồ tộc diệt, chỉ còn một đôi huynh muội, hãm thân tại Thiên Linh đảo bên trên, chẳng biết lúc nào mới có thể trở về.

Nó hơn 3 mạch, đến nay tung tích không rõ… Về phần cái khác bộ hạ cũ, hồi tâm cũng khó khăn làm được, huống chi là điều động nhân thủ. Dù là, thật có thể điều động một hai, cũng chưa chắc liền dám sử dụng… Lỡ

như đây chính là, cố ý cho Nguyên Hạ cung, đặt ra bẫy đâu?

La Quan nghĩ đến cái này, liền không nhịn được thở dài, nhìn xem Bạch Kính, lại nhìn xem Từ Chu, có chút minh bạch hôm nay vì sao, nhất định phải chờ hắn đến.

Nhưng… Hắn La mỗ người, cũng là tay chân lèo khèo, bước ra Tế Dương sơn bên ngoài, nói không chừng sau một khắc, liền muốn vẫn lạc.

Dù sao, lần này phong ba, tỉ lệ lớn chính là cạm bẫy.

Bạch Kính cười khổ, gật đầu, “Từ Chu đạo hữu nói không sai, cho dù biết rõ trong núi có hổ, ngươi ta cũng chỉ có thể kiên trì quá khứ.”

Lại lắc đầu, một mặt bất đắc dĩ.

Đây cũng là, một loại không ra gì dương mưu, nhìn thấu lại không phá nổi, chỉ có thể dựa theo người khác tính toán đi.

Hạ Tuyết ngón tay gõ nhẹ cái ghế tay vịn, phát ra như kim như ngọc thanh âm, “Đồng núi, tuần dương 2 nơi, liền giao cho Bạch Kính, Từ Chu 2 vị trưởng lão xử trí… Về phần, Phong thành nơi đây, khoảng cách Tế Dương sơn gần nhất, liền do bản cung tự mình tiến về, động tác mau một chút, khi không có việc gì.”

“Không thể!” Lời vừa nói ra, Bạch Kính, Từ Chu 2 người, trực tiếp lớn tiếng phản đối.

“Cung chủ đại nhân, liên quan đến Nguyên Hạ cung chi tồn vong, há có thể khinh động?”

Từ Chu trưởng lão lời nói, thì càng thêm ngay thẳng, “Trừ phi, cung chủ tự thân phá cảnh 8 máu, nếu không vô luận như thế nào, ngài không được rời đi Tế Dương sơn nửa bước!”

Hắn quay người nặng nề trông lại, sóng nhiệt bức người, “Ngụy Trang đạo hữu đúng không? ? Hôm nay giờ phút này, ngươi liền không định, vì ta Nguyên Hạ cung xuất lực sao! ? !”

Lúc trước, sơn môn chưa mở, đi gặp Từ Chu lúc, là La Quan cùng Bạch Kính thông hướng.

Về sau, Tế Dương sơn mở, Nguyên Hạ cung các phương thuộc hạ cũ đến đây bái chúc, La Quan, Bạch Kính 2 người, phân loại Hạ Tuyết chi trái phải.

Đây là tư lịch, mặt bài, đại biểu cho một loại nào đó chưa từng nói rõ địa vị… Nhưng tương tự, cũng là chức trách cùng đảm đương.

Bởi vì cái gọi là, tại nó vị, thì mưu nó chính!

La Quan muốn tại Nguyên Hạ cung, chân chính đứng vững gót chân, liền nhất định phải xuất ra, nên có thái độ cùng thực lực… Nếu không, cho dù Hạ Tuyết muốn dùng hắn, đều danh bất chính, ngôn bất thuận, càng không người tin phục.

Đây coi là không tính là, khiêng đá nện chân mình? La

Quan tâm tư thay đổi thật nhanh, ngầm cười khổ, mặt ngoài lại vẫn là bình tĩnh, tiến lên một bước, chắp tay, “Biểu tỷ, Ngụy Trang nguyện đi Phong thành một nhóm.”

“Được.” Hạ Tuyết lại một lời đáp ứng, nhìn nàng kia thần sắc, cơ hồ chính là đang chờ hắn chủ động mở miệng.

Cho nên, đây là đã sớm tính toán kỹ đúng không? Vừa rồi, nói cái gì tự mình tiến về, làm nửa ngày là cho ta diễn kịch, tăng áp lực lực đâu! Như phát giác được, La Quan trên nét mặt một tia cổ quái, Hạ Tuyết dừng một chút, nói: “Lần này đi, có chắc chắn hay không?”

Đương nhiên không có! !

Quỷ biết, đây là cái gì ván? La Quan bất động thanh sắc, nói: “Tiểu đệ không dám nói bừa, nhưng bất luận như thế nào, tất dốc hết toàn lực.”

Như thế cục khả khống, vậy liền động thủ giải quyết.

Nhưng nếu như là trận sát sinh tử cục… Ha ha ha, đi đạp ngựa “Tại nó vị, mưu nó chính”, lão tử quay đầu liền đi.

Hạ Tuyết con ngươi lấp lóe, gật đầu, “Tốt, bản cung tin ngươi, kia Phong thành sự tình, liền giao cho ngươi.” Nàng đứng dậy, nhìn về phía ngoài điện, “Mưa gió dần lên, các phương đều tại quan sát, còn xin 3 vị toàn lực ứng phó, đem hết thảy xử trí thỏa đáng, chớ đi công tác hồ.”

Bạch Kính, Từ Chu khom mình hành lễ, trầm giọng nói:

“Tất không khiến cung chủ thất vọng.”

Lại ghé mắt trông lại.

La Quan: …

Nhìn ta làm gì? ? Cắn răng, chắp tay một cái, “Tiểu đệ hết sức!”

3 người ra đại điện, Bạch Kính cười ha hả, cái thứ 1 nói chuyện, “Ngụy Trang tiểu hữu không chỉ tu vì cao thâm, càng có khó lường thủ đoạn, lão phu ở đây cầu chúc, ngươi sớm ngày bình an trở về, đến lúc đó tiệc ăn mừng bên trên, lão phu khi cùng tiểu hữu uống.” Dứt lời, lại đối Từ Chu chắp tay một cái, quay người rời đi.

Từ Chu biểu lộ hay là xú xú, 1 bộ xem ai đều không quá thuận mắt bộ dáng, “Ngụy Trang, bần đạo biết, ngươi hôm nay tất có bất mãn? Nhưng ta Nguyên Hạ cung không nuôi nhân viên nhàn tản, ngươi nghĩ lên vị, cùng ta bối sánh vai cùng, vậy liền xuất ra thực lực, công huân.”

“Lão phu, chờ ngươi bài thi!”

Nhìn xem 2 cái lão gia hỏa, một trái một phải rời đi, La Quan bôi đem mặt, ám đạo các ngươi lời này, nghe thật là điềm xấu.

Phi phi phi… Đoán mò cái gì, lão tử phúc lớn mạng lớn, các ngươi đều ngỏm củ tỏi, ta cũng không có việc gì.

Có nữ tu tiến lên, cung kính hành lễ, “Ngụy Trang đạo

hữu, ta cùng lĩnh mệnh, dẫn ngươi đi Phong thành khách tới chỗ ở.”

La Quan thở ra khẩu khí, gật đầu, “Làm phiền.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 848 : Lệ quỷ tác sinh hồn

Nhìn thấy Phong thành người tới lúc, La Quan rõ ràng cảm nhận được, đối phương đôi mắt bên trong thất vọng, thậm chí vô ý thức hướng phía sau hắn, lại xem thêm một chút.

Đáng tiếc, đằng sau không có người.

"… Phong thành Chu Húc, gặp qua đạo hữu." Chắp tay làm lễ lúc, hắn cũng là hữu khí vô lực, đáy mắt bên trong bi ai tràn ngập.

La Quan sắc mặt bình tĩnh, nói: "Tại hạ Ngụy Trang, phụng cung chủ đại nhân chi mệnh, tướng đến Phong thành một nhóm." Hắn không nhiều lời cái gì, dù sao vốn là ôm, muốn xem tình huống làm việc suy nghĩ.

Chu Húc nói: "Tại hạ trong nhà tình huống, Ngụy Trang đạo hữu khi đã biết, tình thế nguy cấp, chúng ta cái này liền lên đường thôi!" Tuy nói, hắn đối chủ tông cứu viện cảm thấy thất vọng, cũng không dám biểu lộ quá nhiều… Một kiếp này, Chu gia chưa hẳn có thể chống đỡ nổi, vậy hắn càng muốn mau chóng chạy về, cùng phụ huynh cùng một chỗ, thủ hộ người nhà.

La Quan lắc đầu, "Tại hạ còn có một chút việc vặt, còn cần lại trì hoãn 1 ngày." Nhìn một chút Chu Húc sắc mặt, tiếp tục nói: "Như Chu Húc đạo hữu sốt ruột, nhưng đi trước một bước, Ngụy mỗ sẽ tại ngày mai hoàng hôn

trước, đến Phong thành.”

Chu Húc gật gật đầu, “Cũng tốt, kia Chu mỗ, liền đi trước một bước.” Quay người đi ra đại điện, dựng lên độn quang, vọt thẳng trời mà lên.

Lời khách khí đều không nhiều lời đôi câu, có thể thấy được đối La Quan, thực không có ôm cái gì hi vọng.

Dẫn đường tới nữ tu, do dự một chút, nói: “Ngụy Trang đạo hữu, cung chủ đại nhân mệnh lệnh, là muốn ngươi mau chóng khởi hành…”

La Quan khoát tay, nói: “Ta chậm nhất, sáng sớm ngày mai liền sẽ khởi hành, việc này ngươi mà nếu thực hồi bẩm cung chủ, nàng sẽ đáp ứng.”

Dứt lời, quay người rời đi.

Vừa rồi tại trên đường, La Quan suy nghĩ việc này, ít nhiều có chút lấy lại tinh thần, Hạ Tuyết sở dĩ gọn gàng mà linh hoạt, để hắn tiến về Phong thành, 80% hay là bởi vì, lúc trước “Hiệp khách nghĩa sĩ” kia việc sự tình.

Cho nên, đây là cảm thấy, việc này đối với hắn mà nói, không tính là gì? Lại hoặc là, là nghĩ nhân cơ hội này, nhiều quan sát một hai, hắn vị này “Tiểu biểu đệ” ẩn tàng bối cảnh, thực lực? Đại khái, cả 2 cùng có đủ cả.

Ý niệm tới đây, La Quan vuốt vuốt mi tâm, cười khổ, “Biểu tỷ a biểu tỷ, ngươi đại khái hay là, có chút quá cao nhìn ta.”

Không sai, Phượng tôn thân phận dùng rất tốt, Phượng tộc trên dưới bây giờ đối với hắn, nói một câu “Tôn thờ”, kia đều chẳng qua điểm. Nhưng vấn đề là, bởi vì Phượng tộc không dập tắt lửa nguyên nhân, tất cả Phượng tộc huyết mạch hậu duệ, đều bị 1 đầu vô hình xiềng xích, khóa kín tại Thiên Linh đảo bên trên. Rời đi, cũng chỉ có một con đường chết, phương diện này lực lượng, hắn căn bản là không có cách vận dụng.

Trở lại chỗ ở, tìm Tang Tang nói rõ việc này, nàng nhướng mày, chậm rãi nói: “Chúng ta cùng đại nhân cùng nhau đi tới.” Nàng biết La Quan, muốn mượn dùng Nguyên Hạ cung chi lực, để mà ngày sau đối kháng Thiên Lan thánh tông, là lấy vẫn chưa khuyên hắn rời khỏi việc này.

La Quan khoát tay, “Không được.” Đón Tang Tang ánh mắt, hắn tiếp tục nói: “Không phải hẳn phải chết tuyệt cảnh, ngươi cùng Ngao Tú không động được… Nguyên nhân, ngươi nên rõ ràng.”

“Huống chi, lần này Phong thành chuyến đi, có lẽ có một chút hung hiểm, nhưng ta có thể thấy được cơ làm việc, sẽ không ngốc đến đi chịu chết.”

Thấy Tang Tang vẫn là nhíu mày, La Quan đưa tay, chụp chụp mi tâm, “Ta bây giờ, đặt mình vào thần hồn cửu khúc chi cảnh, dù còn chưa kham phá, nhưng tự thân cùng thiên địa giao cảm, lại càng thêm rõ ràng, tung Đại Kiếp cảnh tu sĩ, tại ta cảm giác bên trong cũng không chỗ ẩn thân, ngươi cứ yên tâm đi.”

“Mời đại nhân nhất thiết phải cẩn thận, vạn sự lấy tự

thân làm trọng, ta cùng Ngao Tú tại cái này đợi ngài trở về.” Tang Tang do dự mãi, lỏng miệng.

La Quan cười cười, “Được rồi, sáng sớm ngày mai, ta sắp xuất hiện phát Phong thành, cũng không biết ngày nào mới có thể trở về, ngươi không bằng đi làm chút điểm tâm, mang cho ta trên đường ăn.”

Dứt lời, đẩy cửa tiến vào gian phòng.

Phất tay áo vung lên, bày ra cấm chế, nghĩ nghĩ lại lật tay, lấy ra một bộ trận bàn, kích hoạt sau tự động tản mát tại các ngõ ngách. Song trọng bảo hiểm gia trì, dạng này cho dù bao nhiêu, làm ra chút động tĩnh đến, cũng nên sẽ không bị người nghe tới a?

Ai…

Thở dài một hơi, La Quan lật tay, lấy ra tru tiên kiếm.

Cầm kiếm cũng không phải là, muốn cùng người chém giết liều mạng, mà là bởi vì thanh kiếm này đã từng, là thuộc về người nào đó vật sưu tập.

La Quan cầm kiếm nhập mộng, nàng tự có thể có cảm giác biết… Xen vào chân thực, hư ảo ở giữa tồn tại, nhưng bỏ qua cho một ít quy tắc chế ước, là hắn bây giờ duy nhất nhưng tới gần “Siêu phàm” tồn tại.

Không sai, chính là siêu phàm —— tung lấy bây giờ tu vi, ngưỡng vọng các đại lão cảnh giới, so phàm nhân cùng lập tức, chênh lệch sợ càng thêm cách xa.

Thử một lần, nếu có điều phải, liền có thể bảo mệnh!

Vì thế, tung đánh đổi một số thứ, cũng đáng được.

Cùng áo mà nằm, La Quan một tay cầm kiếm, 2 mắt nhắm lại, đang cố ý buông lỏng tâm thần phía dưới, rất nhanh liền ngủ thiếp đi.

Không biết qua bao lâu, tru tiên kiếm mặt ngoài, đột nhiên hiện lên một sợi u quang, nó khinh bạc mà ảm đạm, ẩn thân trong phòng bóng đêm ở giữa, gần như không thể phát giác.

Nhanh chóng kéo duỗi, phác hoạ ra tinh tế dáng người, đường cong động lòng người.

Nàng cúi đầu, nhìn một cái trên giường, ở vào trong lúc ngủ mơ La Quan, như cười lạnh một tiếng, “Cẩu nam nhân…” Thì thầm dứt tiếng, phủ phục nằm xuống, rơi vào La Quan trên thân lúc, thân ảnh bỗng nhiên tản ra, hóa thành một đoàn như hư ảo, lại như bóng ngược sương mù đoàn, đem hắn bao khỏa ở bên trong.

Tru tiên kiếm giật giật, giống như là 1 đầu màu đen dài giòi, ngọ nguậy muốn chen tiến vào sương mù đoàn. Đột nhiên, “Ba” một tiếng vang nhỏ, như chịu 1 cái lớn bức đấu, tru tiên kiếm rơi xuống dưới giường.

Một đêm dài mộng!

Ngày thứ 2, sáng sớm, húc dương mọc lên ở phương đông.

La Quan đỉnh lấy 1 trương, hơi có vẻ thanh bạch sắc mặt, án lấy thận ra khỏi phòng, hai chân bủn rủn giống như là nấu nát mì sợi.

“Đại nhân, ngài như thế làm sao rồi? Sắc mặt thật là tệ.” Tang Tang một mặt ngạc nhiên, nghĩ nghĩ, “Bằng không, chúng ta hay là, cùng ngài cùng đi chứ.”

La Quan: …

“Khục! Khỏi phải, chính là đêm qua suy nghĩ kế hoạch, không có nghỉ ngơi tốt, lát nữa liền không sao.” La Quan gạt ra tiếu dung.

Tiếng vọng đêm qua, mộng cảnh mông lung không rõ, nhưng trong đó hết thảy khẩn yếu chỗ, bao nhiêu có thể hồi ức bắt đầu.

Một phần cảm giác nhục nhã, không khỏi bắt đầu sinh… Nữ nhân kia, nàng coi ta là thành cái gì rồi? Nam mặc nữ nước mắt, không gì hơn cái này.

Cũng may, cũng không phải là không có chút nào thu hoạch, đây coi như là La Quan trong lòng, duy nhất an ủi.

Nam tử hán đại trượng phu, có thể đi cũng có thể duỗi, ngươi chờ đó cho ta, đây hết thảy sớm tối, đều phải gấp bội đòi lại!

Hô ——

Thở ra một hơi, lại đưa tay chà xát mặt, thẳng đến một

trận phát nhiệt, bộ mặt trở nên hồng nhuận, La Quan nói: “Tang Tang, bánh ngọt đâu? Phong thành dù không xa, nhưng ta cũng nên khởi hành.”

Tang Tang đưa lên 1 con giỏ trúc, bện có chút tinh xảo, có thơm ngọt khí tức, từ đó phát ra, “Ở bên trong, thời gian eo hẹp, cũng chỉ cho ngài làm 12 loại, đều đã tách ra gói kỹ, muốn ăn thời điểm lấy ra là đủ.”

“Cái này rổ, mời ngài lưu tốt, không muốn vứt bỏ, như coi là thật tao ngộ không thể khống nhân tố, đưa nó ném ra bên ngoài là được.”

La Quan nhìn kỹ thêm vài lần, giỏ trúc dùng chỉ là phổ thông núi trúc, Tế Dương sơn bên trên dài không ít, nhưng mặt ngoài, lại có từng tia từng tia từng sợi lưu quang hiện lên, nhất là rổ xách tay chỗ, có mấy điểm đặc thù khí tức hội tụ, mang đến cho hắn một cảm giác, cùng Phượng tộc tế đàn có chút cùng loại… Đại khái, tác dụng cũng kém không nhiều, đây coi như là lại cho thêm, La Quan 1 trương bài.

“Được, ta ghi nhớ.”

Một đêm thời gian, bận rộn bánh ngọt, còn muốn làm tốt cái này giỏ trúc, khó trách Tang Tang trên mặt, lộ ra mấy điểm khó nén quyện đãi. Lại ngẫm lại chính mình, đêm qua vì cầu 1 cái, thủ đoạn bảo mệnh, đều kinh lịch cái gì… Cái gì cũng đừng nói, xấu hổ!

La Quan xoay người rời đi, “Hảo hảo lưu lại giữ nhà, ta rất mau trở lại tới.”

Bá ——

Độn quang cùng một chỗ, xông lên tận chín tầng trời.

Nhưng rất nhanh, cái này trùng thiên độn quang, liền lại bỗng nhiên rơi xuống, một đường sát bên đỉnh núi bay thấp xuống, lặng lẽ rơi xuống một chỗ sơn hải chỗ va chạm.

“Phù phù” một tiếng, bọt nước văng lên, thân ảnh kia đã biến mất không gặp.

…

Phong thành.

Nhấc lên Chu gia, không ai không biết, không người không hay, chính là trong thành đỉnh tiêm đại tộc, âm thầm nắm trong tay phương viên 2,000 dặm địa vực.

Mà Phong thành chỗ tiểu ba đảo, cũng bất quá 7-8 1,000 dặm phương viên, có 2 cái cỡ nhỏ tông phái đóng quân, mà còn có cái khác dòng họ đại tộc… Bởi vậy, cũng biết Chu gia cường đại, nội tình chi thâm hậu.

Nghe đồn, nó Chu thị tộc trưởng, đã có Vô Lượng cảnh đỉnh phong tu vi, khoảng cách đại kiếp chi cảnh, cũng chỉ còn lại khoảng cách nửa bước.

Chính là tiểu ba ở trên đảo, hoàn toàn xứng đáng đệ nhất cường giả!

Nhưng hôm nay Chu gia, lại một mực ngày xưa thịnh

vượng khí tượng, đại môn đóng chặt, không khí ngột ngạt.

Lập tức sắc trời sáng sủa, 10,000 dặm không mây, nhưng nếu tại chỗ cao hướng Chu gia đại trạch nhìn lại, lại hình như có tầng 1 sương mù bao phủ. Mơ hồ trong đó có thể thấy được, một chút khắc dấu minh văn nói linh, cùng chu bùa vàng lục 4 phía treo cao, dính thiếp.

Ô ô ——

Có gió thổi qua, nghẹn ngào gào thét, mang đến tia sợi âm hàn khí cơ.

Đại trạch chỗ, phố dài một mảnh trống trải, chỉ có lá rụng bị cuốn động phát ra “Rầm rầm” tiếng vang, sớm đã không người dám tới gần.

Bởi vì, bây giờ Phong thành bên trong, các phương đều biết.

Chu gia, nháo quỷ! !

Đối 1 cái, cường đại tu hành gia tộc, lại có nửa bước Đại Kiếp cảnh tọa trấn, lại truyền ra nháo quỷ sự tình, thực tế là trò cười.

Trên thực tế, vừa mới bắt đầu thời điểm, vô luận Chu gia hay là người biết được việc này, đều cho rằng như vậy —— ở đâu ra vô tri quỷ vật, dám tại Chu phủ làm càn, quả thực chính là muốn chết! !

Nhưng theo sự tình tiến triển, hết thảy bắt đầu trở nên

quỷ dị… Chu gia, không ngừng có người bị câu đi hồn phách, biến thành người chết sống lại. Từ hạ nhân bắt đầu, dần dần hướng chủ gia lan tràn, càng về sau lại có công tử, tiểu thư, đều rơi vào mất hồn hạ tràng.

Khủng hoảng lan tràn.

Chu gia triệu tập nhân thủ, trắng trợn điều tra trạch viện, không có kết quả sau càng không tiếc lớn đại giới, mời đến nhiều vị khắc chế quỷ vật chi sửa qua đến giúp đỡ. Nhưng căn bản vu sự vô bổ, thậm chí còn có mấy tên hiệp trợ tu sĩ, bị lệ quỷ thôn phệ, rơi vào hình thần câu diệt hạ tràng.

Nháo quỷ sự tình, càng ngày càng nghiêm trọng, lại không có người dám, bước vào Chu gia nửa bước.

Cũng may, khi Tế Dương sơn mở lại, Nguyên Hạ cung trở về về sau, thế nhân đã biết, Chu thị lại xuất thân từ từ Nguyên Hạ cung bộ hạ cũ.

Có chủ tông che chở, cái này tứ ngược lệ quỷ, chắc chắn sẽ gặp chế tài.

Ngày hôm nay, vị kia mang theo Chu gia tín vật, tiến về Tế Dương sơn thứ tư thiếu gia, rốt cục phong trần mệt mỏi chạy về. Nhưng hắn mang về tin tức, lại làm cho một đám đầy cõi lòng hi vọng Chu gia tu sĩ, như quay đầu một chậu nước lạnh, mặt lộ vẻ tuyệt vọng.

“Tam lang hồ đồ! Ngươi đã chạy ra ngoài, phát giác chủ tông vô ý cứu, vì sao còn muốn trở về? !” Một tên Chu gia trưởng bối, đau lòng nhức óc.

Chu Húc cười khổ, lật tay lấy ra 1 khối ngọc quyết, nó vốn là tươi sáng trong suốt tính chất, bây giờ lại trở nên ô trọc không rõ, mặt ngoài càng nhiều mấy đạo vết rạn.

“Chúng ta Chu gia huyết mạch, đã bị kia lệ quỷ tiêu ký, tung chạy trốn tới chân trời góc biển, cũng sẽ bị tìm tới… Như thế, không bằng trở về, cùng mọi người cùng nhau, cùng quỷ vật này liều!”

“A!”

Đám người thất kinh thất sắc, càng thêm tuyệt vọng.

Hẳn là, Chu thị nhất tộc, thật muốn vì vậy mà diệt? !

Đúng lúc này, Chu thị tộc trưởng, Chu Nguyên Nghĩa trầm giọng mở miệng, “Tốt, ngươi ta lúc trước, lòng mang từ chối chi niệm, không có ngay lập tức trở về chủ tông, lại há có thể yêu cầu xa vời, người ta còn có thể bất kể hiềm khích lúc trước, điều động cao nhân cứu viện? ?”

Hắn đảo qua tổ trong đường mọi người, trong đôi mắt tinh mang phun trào, “Đã bên ngoài không ai giúp cứu, vậy ta Chu thị nhất tộc, như muốn tiếp tục sống, cũng chỉ có thể dựa vào chính mình! Từ tối nay bắt đầu, tất cả trực hệ huyết mạch tề tụ tổ đường, nam đinh bên ngoài, già yếu nữ quyến ở giữa… Bản gia chủ, liền canh giữ ở tổ đường cổng, cũng phải nhìn cái này lệ quỷ, có thể có như thế nào thủ đoạn, có thể diệt ta Chu thị nhất tộc! !”

Âm vang hữu lực, trịch địa lên tiếng.

Mọi người bị khí thế của nó nhận thấy, cũng hơi xách dũng khí, cắn răng khom người, “Vâng!”

Hoàn toàn yên tĩnh yên tĩnh bên trong, vội vàng tiếng bước chân, tại tổ đường bên ngoài vang lên, “Gia chủ, gia chủ, ngoài cửa có người cầu kiến, nói là đến từ Tế Dương sơn!”

Chu Húc kinh ngạc ngẩng đầu, nhìn về phía ngoài cửa sổ, bây giờ mặt trời lặn về phía tây, chiếu nhập tổ trong đường tia sáng, xích hồng tựa như máu nhuộm.

Đích xác, là hoàng hôn trước đó.

Hắn vốn cho rằng, cái gọi là “Việc vặt” “Ngày mai khởi hành” các loại, chẳng qua là đuổi lấy cớ, không nghĩ tới vị kia Ngụy Trang đạo hữu, lại thật đến rồi?

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 849 : Hồ sen bên trong giấu ác quỷ

Hạ Tuyết nói Phong thành cách Tế Dương sơn không xa, là thật rất gần, La Quan ngày qua giữa trưa không lâu liền đến.

Sở dĩ, một mực kéo tới hoàng hôn lúc điểm, mới đến Chu gia, đương nhiên là ra ngoài cẩn thận.

Nhưng vượt thành mấy vòng, cảm giác bên trong trừ một cỗ âm khí khá nặng, lại thật không có cái gì cạm bẫy… Cho nên, là ta nghĩ quá nhiều?

Đứng tại Chu gia ngoài cửa lớn, nhìn xem toà này khí thế to lớn, quy mô kinh người dinh thự, La Quan có chút minh bạch, bọn hắn vì sao không muốn quay về Nguyên Hạ cung.

Ở dưới người, cái kia so được tiêu dao tự tại, làm một phương Vương hầu?! Bất quá, sự tình cũng có lợi tệ, liền tỉ như lập tức.

Như không có chủ tông ỷ vào, Chu gia thật chưa hẳn có thể, vượt qua một kiếp này.

Một trận vội vàng tiếng bước chân truyền đến, tiếp lấy trước mặt đóng chặt Chu gia cửa son, từ đó mở ra, một đám người bừng lên.

Chu Húc ngay tại trong đó, nhìn thấy La Quan lúc, cũng

không biết có phải là quen thuộc, lại đi phía trái nhìn phải thêm vài lần, lúc này mới nói: “Cha, vị này chính là Ngụy Trang đạo hữu, phụng cung chủ đại nhân chi mệnh, đến đây giúp ta Chu gia.”

Dứt lời, lại đối La Quan chắp tay, “Ngụy Trang đạo hữu, đây là gia phụ húy nguyên nghĩa, nghe nói đạo hữu đến đây, chuyên tới để đón lấy.”

La Quan gật gật đầu, “Làm phiền Chu Nguyên Nghĩa gia chủ, làm phiền các vị.” Đôi mắt đảo qua, thần niệm cảm giác, đến nay dù chưa phát giác không ổn, nhưng trong lòng hắn cẩn thận lại không giảm phân nửa điểm.

Chu Nguyên Nghĩa chắp tay, nói: “Ngụy Trang đạo hữu đường xa mà đến, Chu gia vốn khi thiết yến khoản đãi, nhưng bây giờ tình huống ngài đã biết tất, thực là thất lễ.”

Quay người, đưa tay hư dẫn, “Đạo hữu mau mời tiến vào, uống trà hơi chút tu chỉnh.”

Giữa cử chỉ, có nhiều tôn trọng.

La Quan nói: “Quấy rầy.”

Một lát sau, Chu gia 1 cái chính điện, Chu Nguyên Nghĩa cũng Chu thị bên trong mấy vị trưởng giả tiếp khách, từ Chu Húc tự thân vì mọi người châm trà.

La Quan uống một ngụm, hương trà bốn phía, càng có tia hơn tia thanh linh khí tức tẩm bổ nhục thân, không khỏi tán một tiếng, “Trà ngon!”

Chu Nguyên Nghĩa khoát tay, “Đảm đương không nổi Ngụy Trang đạo hữu tán dương, bất quá là tộc bên trong, trước kia phát hiện một gốc cây trà già xuất ra, hàng năm sản lượng có hạn. Cũng may, Chu gia nhiều năm qua, cũng là góp nhặt một chút, đang chuẩn bị tìm cơ hội, tiến vào hiến cho cung chủ đại nhân.”

Hắn hướng Tế Dương sơn chỗ, xa xa chắp tay, “Vừa lúc, hôm nay Ngụy Trang đạo hữu đến, liền xin mang một chút về núi bên trong. Chu Húc, đi nhiều lấy một phần, cho Ngụy Trang đạo hữu chuẩn bị.”

La Quan nghĩ nghĩ, không có cự tuyệt, “Vậy liền đa tạ Chu gia chủ hảo ý.” Hắn lại uống một ngụm trà, buông xuống chén trà, phát ra “Ba” một tiếng vang nhỏ, “Chu gia chủ, trời sắp tối, chúng ta trước nói chính sự đi.”

Chu Nguyên Nghĩa thần sắc nghiêm một chút, “Tốt, tại Chu Húc rời đi về sau, lại xuất hiện một chút khó khăn trắc trở, tại hạ liền đem việc này nói tỉ mỉ một lần, lấy cung cấp Ngụy Trang đạo hữu tham khảo.”

La Quan gật đầu, “Mời.”

“Sự tình ban đầu, phát sinh ở nửa tháng trước, ngày ấy thần thường có một tên hạ nhân, bị người phát hiện đổ vào hồ sen bên cạnh, hô hấp, sinh cơ còn tại, hồn phách lại không biết tung tích. Chu gia ban đầu coi là, là có tà ma cản trở, lúc này phái người điều tra, nhưng trừ mấy phút giây khí lưu lại bên ngoài, lại không tìm được đầu mối gì.”

“Nguyên nghĩ đến là kia tà ma, đắc thủ sau tự biết đem bại lộ, đã sớm đào tẩu, cũng không liệu tiếp xuống mấy ngày, lại liên tiếp có hạ nhân bị câu đi hồn phách, thành còn sống thể xác, lại số lượng nhanh chóng tăng nhiều. Chu gia ngay lập tức đem điều tra cường độ, đề cao mấy cấp bậc, rốt cục phát hiện một chút dấu vết để lại, tác Hồn Giả đúng là một đầu ác quỷ, lại liền giấu ở hoa sen kia hồ dưới!”

Nghe tới cái này, La Quan nhíu mày, nói: “Tìm tới ác quỷ ẩn thân chỗ, lấy Chu gia chủ tu vi, lại không làm gì được?”

Chu Nguyên Nghĩa cười khổ, “Không sợ Ngụy Trang đạo hữu trò cười, Chu gia dù phát hiện là ác quỷ tác hồn, cũng tìm được nó ẩn thân địa, lại chưa từng đưa nó bức ra, thậm chí từ đầu đến cuối, ngay cả đầu này ác quỷ hình dạng thế nào, đều chưa ai từng thấy.”

“Nó thần thông quỷ dị, có không hiểu chi pháp ẩn thân, khó lòng phòng bị, tại hạ bị bất đắc dĩ, thậm chí mời người lấy đặc thù luyện chế đốt âm hỏa dầu, nhóm lửa toàn bộ hồ sen, nhưng hỏa diễm vừa lên liền bị âm khí chôn vùi, thậm chí còn chưa thấy rõ cái gì, ngày đó đến đây trợ trận 3 vị đạo hữu, liền đã 2 chết 1 tổn thương!”

Trong điện, Chu gia những người còn lại, nhao nhao gật đầu.

“Đúng là như thế.”

“Ta Chu gia, thực tế là bị buộc cùng đường mạt lộ.”

“Còn xin Ngụy Trang đạo hữu, có thể giúp ta cùng hóa giải kiếp nạn này!”

Đang khi nói chuyện, trên mặt vẫn còn nỗi khiếp sợ vẫn còn.

La Quan nhíu mày, có thể bị Chu Nguyên Nghĩa mời tới, khi không phải người tầm thường, chí ít cũng có Vô Lượng cảnh tu vi, càng đem 3 người bọn họ, đùa bỡn ở trong lòng bàn tay, thậm chí mặt đều không có lộ, cái này ác quỷ đích xác có chút đạo hạnh.

Hắn nghĩ nghĩ, nói: “Ác quỷ nếu như thế khó chơi, lại ẩn thân hồ sen bên trong, Chu gia chủ vì sao không mang tộc nhân, tạm thời dời chỗ ở chỗ hắn?”

Chu Nguyên Nghĩa thở dài, “Tất nhiên là thử qua, nhưng kết quả càng không tốt, nhưng phàm là bị đưa ra Chu gia trạch viện người, lại trong vòng một đêm, bị ác quỷ đều câu hồn, thậm chí thân thể đều bị cắn xé, nuốt ăn, hạ tràng vô cùng thê thảm.”

Hắn do dự một chút, tiếp tục nói: “Tại hạ hoài nghi, cái này ác quỷ là cố ý, bức Chu gia người lưu tại này trong trạch viện, lại không biết ra sao nguyên nhân.” Nói xong, Chu Nguyên Nghĩa lại nhìn về phía Chu Húc, nói: “Đưa ngươi trên thân hộ thân ngọc quyết, cho Ngụy Trang đạo hữu xem qua.”

Chu Húc xưng phải, đem thu hồi ngọc quyết, lại lần nữa lấy ra.

La Quan một chút, liền nhìn ra vật này, có trừ tà tránh

họa hiệu quả, bây giờ lại bị quỷ dị ác lực xâm nhập, đã đến vỡ nát biên giới.

“Lại có như thế thần thông? Chu Húc đạo hữu chạy ra Phong thành cầu cứu, cũng còn bị ác quỷ khóa chặt, cũng là một loại, khóa chặt Chu gia nguyền rủa.”

Chu Nguyên Nghĩa nói: “Đúng là như thế, hiện nay ta Chu gia, trực hệ trong huyết mạch đã có gần nửa, đã bị câu đi hồn phách.”

Hắn đứng dậy, cung kính cúi đầu, “Ngụy Trang đạo hữu, tại hạ thực là vô kế khả thi, còn xin đạo hữu xuất thủ, cứu ta Chu gia, đại ân đại đức Chu thị trên dưới vĩnh viễn không dám quên!”

La Quan nói: “Chu gia chủ xin đứng lên, Ngụy mỗ đã đi tới Phong thành, tự sẽ toàn lực ứng phó.” Hắn ngẩng đầu, nhìn thoáng qua sắc trời, trời chiều rơi xuống chỉ còn cuối cùng mấy bôi hồng hà, Chu gia đại trạch nơi ở, âm khí bắt đầu lăn lộn, bốc lên.

Thường nhân khó mà cảm giác, nhưng ở trong mắt của hắn, lại vô song rõ ràng. Xem ra, kia ẩn thân hồ sen ác quỷ, sắp ra.

La Quan một phen tư lượng, đứng lên nói: “Chu gia chủ, còn xin phái một người tay, mang Ngụy mỗ đi hoa sen kia hồ nhìn xem, có lẽ có đoạt được.”

“Cái này…” Chu Nguyên Nghĩa do dự một chút, nói: “Không dám giấu Ngụy Trang đạo hữu, kia ác quỷ mỗi đến mặt trời lặn lúc điểm, liền sẽ từ hồ sen leo ra, ngươi

bây giờ quá khứ sợ gặp nguy hiểm.”

La Quan khoát tay, “Không sao, Ngụy mỗ tính tình có chút gấp, không thích bọn người… Ân, quỷ cũng giống vậy, hay là chủ động quá khứ tìm nó đi.”

Chu Nguyên Nghĩa cắn răng một cái, trầm giọng nói: “Nếu như thế, tại hạ liền tự mình mang Ngụy Trang đạo hữu quá khứ, cùng đạo hữu cùng một chỗ, đối phó đầu này ác quỷ!”

Trong điện, Chu gia mấy người sắc mặt biến hóa.

“Gia chủ, phụ nữ trẻ em già yếu, bây giờ đều tại tổ đường bên trong, ngài đi… Các nàng nhưng làm sao bây giờ? ?”

“Đúng a, kia ác quỷ hành tích hoàn toàn không có, đến nay còn chưa phát hiện, nó là như thế nào rời đi… Như tránh đi ngài 2 vị, tổ đường chỗ, chẳng lẽ không phải mặc nó tứ ngược.”

“Không ổn, không ổn, hay là đem tất cả mọi người, đều tập trung lại tổ đường, cùng kia ác quỷ tới cửa cho thỏa đáng.”

Chu Nguyên Nghĩa nghe vậy, cũng mặt lộ vẻ chần chờ.

La Quan thản nhiên nói: “Không sao, Chu gia chủ lưu lại chính là, chỉ cần tìm người, cho Ngụy mỗ dẫn đường là đủ.” Đang khi nói chuyện, hắn dư quang đảo qua, Chu gia đại trạch nơi nào đó.

Lấy bây giờ, đặt mình vào “Thần hồn cửu khúc” hình dạng thái, La Quan cảm giác thiên địa đạo uẩn thanh minh trong suốt, cho dù không người chỉ dẫn, cũng có thể tìm tới ác quỷ chỗ ẩn thân. Nhưng bây giờ, thế cục chưa sáng tỏ, hết thảy cẩn thận là hơn, không thể bại lộ quá nhiều tự thân.

Chu Nguyên Nghĩa một mặt hổ thẹn, chắp tay, “Vậy liền, xin nhờ Ngụy Trang đạo hữu! !” Hắn quay người phân phó, “Chu Húc, ngươi mang…”

La Quan đánh gãy hắn, “Cũng là không cần, kia ác quỷ đã ngấp nghé Chu thị huyết mạch, hay là đừng mạo hiểm tốt, lỡ như tại hạ chiếu cố không hoàn toàn, xảy ra ngoài ý muốn không tốt.”

“Liền tùy tiện, tìm người dẫn đường là được.”

“Cũng tốt, liền nghe Ngụy Trang đạo hữu.” Chu Nguyên Nghĩa gọi vào một tên hạ nhân, đem sự tình nói chuyện, người này lập tức dọa đến sắc mặt tái nhợt, nhưng tại mọi người ánh mắt dưới, hay là kiên trì đáp ứng.

La Quan thản nhiên nói: “Vậy thì đi thôi.”

Đứng dậy đi ra ngoài, tại kia hạ nhân dẫn đầu dưới, rời đi nơi đây.

Bóng lưng vừa biến mất, trong điện liền có người, nhịn không được nói: “Vị này Ngụy Trang đạo hữu, đảm phách cũng không nhỏ, cũng không biết người này, có thể có mấy điểm thực lực?”

“Ai, sợ là sợ, là kia đặt tiêu chuẩn vượt quá khả năng hạng người, chỉ ỷ vào xuất thân không tầm thường, lại không biết thế gian hiểm ác.”

“Bất quá, ta giữ nhà chủ đối với người này, ngược lại là có chút tôn kính… Hẳn là, là ngài biết chút ít cái gì?” Lại có người nói.

Lập tức, tất cả ánh mắt trông lại.

Chu Húc cũng rất không minh bạch, lấy phụ thân tu vi, Đại Kiếp cảnh dưới gần như không đối thủ, còn chưa từng thấy hắn đối người như vậy tôn kính.

Chỉ là bởi vì, cái này Ngụy Trang thân phận sao?

Đón mọi người ánh mắt, Chu Nguyên Nghĩa hướng La Quan rời đi phương hướng nhìn thoáng qua, hạ giọng, “Hừ, các ngươi hiểu cái gì, vị này Ngụy Trang đạo hữu, tuyệt không phải người bình thường!”

Hắn dừng một chút, tiếp tục nói: “Trước đây không lâu, từng có 1 đi xa bạn bè trở về, nói với ta qua một chút nghe nói, như không sai, trong đó liền dính đến, vị này Ngụy Trang đạo hữu.”

“Người này, xác thực không phải Đại Kiếp cảnh tu sĩ, thậm chí cho ta cảm giác… Ngô, ngay cả Vô Lượng cảnh, cũng còn không có bước vào, nhưng hắn từng tại trên Thiên Linh đảo, một vị đại nhân vật nào đó thọ yến bên trên, 1 kiếm trảm đại kiếp!”

Mọi người trừng lớn mắt, một tràng thốt lên.

“Cái gì? ? Không phải Đại Kiếp cảnh, thậm chí Vô Lượng cảnh đều không phải, nhưng 1 kiếm trảm đại kiếp? Cái này sợ là cái gì lời đồn đi! !”

“Không sai, như vậy sự tình, chớ nói gặp qua, chính là nghe cũng chưa từng nghe nói.”

“Gia chủ, ngài sẽ không phải là, tính sai đi?”

Thấy mọi người không tin, ngụy nguyên nghĩa trầm giọng nói: “Thiên hạ chi lớn, thiên kiêu sao mà nhiều ư? Ngươi ta so sánh với, bất quá ếch ngồi đáy giếng.”

“Về phần phải hay không phải, ta nghĩ rất nhanh, liền có thể có kết quả.”

Bây giờ, sắc trời sắp đen.

Bên này, ngụy nguyên nghĩa triệu tập trong phủ tất cả mọi người, đi tới tổ đường bên trong, từ hắn cùng trong tộc cường giả, trấn thủ bên ngoài.

Một bên khác, La Quan thì tại hạ nhân dẫn đầu dưới, đã đi tới toà kia, ác quỷ ẩn thân hồ sen cách đó không xa.

Giờ phút này, sắc trời càng ám, âm khí bốc lên, dẫn xuất sương mù hiển hiện, trong tầm mắt cảnh vật, nhìn lại trở nên mơ hồ không rõ.

Dẫn đường Chu gia hạ nhân, sắc mặt càng phát ra trắng bệch, hung hăng phát run, “Đại… Đại nhân… Trước… Phía trước chính là… Hoa sen kia hồ…”

Xem ra, lại tới gần lời nói, không cùng ác quỷ hiện thân, hắn liền bị dọa chết tươi.

La Quan cũng có thể hiểu được, phất phất tay, “Liền đưa đến cái này, ngươi trở về đi.”

“Đa tạ đại nhân, đa tạ đại nhân!” Hạ nhân liên tục hành lễ, quay người một đường chạy chậm.

Rất nhanh, cái này bên trong cũng chỉ còn lại có, La Quan 1 người.

Nhìn về phía trước, mơ hồ có tiếng nước chảy truyền đến, hoa sen kia hồ xác thực đã gần đến ở trước mắt.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 850 : Cái bóng

Mặt trời dư huy tan mất, bóng tối bao trùm đại địa, vắng vẻ Chu thị đại trạch bên trong, gió xoáy động lên lá sen, phát ra “Ô ô” kêu khẽ.

Một thân ảnh, đứng ở hồ sen bờ, cúi đầu nhìn về phía mặt nước, đôi mắt bình tĩnh ở giữa, lại dẫn mấy điểm nhiều hứng thú.

Như nhìn thấy, cái gì có ý tứ sự tình.

Giữa thiên địa, âm khí bốc lên, dần dần trở nên nồng đậm, sương mù tùy theo nhộn nhạo lên, khiến cho phiến thiên địa này mơ hồ không rõ.

Bên tai rất yên tĩnh, không chỉ Dương thị đại trạch, liền ngay cả xung quanh khu vực, cũng như chốn không người.

1 đạo mắt thường không thể gặp bóng tối, tại hồ sen bên trong hiển hiện, nó bộ dáng rất cổ quái, trượng hơn cao trên thân thể, lại có 3 chân, 6 tay, hai đầu.

1 nam 1 nữ, một trái một phải.

Giờ phút này, bốn con mắt mở ra, liền nhìn tới hồ sen bờ, kia độc thân ở đây thân ảnh, có thể phát giác được bọn hắn đáy mắt, hiện lên một tia kinh ngạc, mờ mịt —— như không nghĩ ra, vì cái gì đến hôm nay, còn có người dám chạy tới chịu chết?

Nam tính đầu lâu bên trên, lộ ra phấn khởi, vẻ dữ tợn, duỗi ra đầu lưỡi đỏ choét, liếm láp một chút khóe miệng. Nhưng bên cạnh, nữ tính đầu lâu lại nhíu mày, quay tới như nói cái gì, nam tính đầu lâu biểu lộ khẽ giật mình, chợt mặt lộ vẻ âm trầm.

Rất nhanh, bóng ma này từ hồ sen bên trong bò ra, nhưng quỷ dị chính là, tại mắt trần có thể thấy thế giới bên trong, hết thảy đều cùng ban đầu, không có nửa điểm biến hóa.

Trong tiếng gió, lá sen lắc lư, sóng nước dập dờn.

Liền như, cái gì cũng không phát sinh.

3 chân 6 tay hai đầu ác quỷ, lại liếc mắt nhìn hồ sen bờ người kia, dưới chân khẽ động, liền theo gió phiêu nhiên nhi khởi.

Sau một khắc, nó dừng ở nguyên địa, nhìn về phía đột nhiên cất bước, ngăn tại trước mặt La Quan.

Thoảng qua dừng lại, ác quỷ quay người, đổi một phương hướng khác. Nhưng thật vừa đúng lúc, nó còn chưa động lòng người, liền lại bị một thân ảnh ngăn lại.

Khôi ngô, dữ tợn, có thể thấy được khâu lại dấu vết hư ảnh trên thân thể, 2 con đầu lâu nhíu mày.

Lại quay người, lại bị ngăn lại.

Rống ——

Nam tính đầu lâu phát ra một tiếng, nhục thân không cách nào nghe nói gào thét, bên cạnh nữ tính đầu lâu, thì ngửa mặt lên trời một tiếng thê lương thét lên. 2 âm thanh xen lẫn đến cùng một chỗ, hóa thành khủng bố hồn phách sát phạt chi lực, lấy sóng âm xung kích hình thức, ầm vang mà tới.

Cùng lúc đó, sáu cánh tay cánh tay bên trong trái phải các 3, bỗng nhiên chụp vào La Quan, nó mỗi một cánh tay bên trên, móng tay đều điên cuồng sinh trưởng, đen nhánh không rõ bên trong, càng dũng động làm người sợ hãi khí tức, liền muốn thừa dịp hồn phách thụ xung kích chấn động bất ổn lúc, trực tiếp đem nó xé nát.

“Nói động thủ, liền động thủ, tính tình rất kém cỏi a!” La Quan cười lạnh, đưa tay tru tiên kiếm rơi vào trong lòng bàn tay, hướng về phía trước chém xuống.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, óng ánh kiếm quang sáng lên, sát na xua tan hắc ám, sát phạt khí cơ phong mang khuếch tán, khiến lá sen nháy mắt bao trùm sương tuyết.

Kiếm quang rơi xuống, ác quỷ nháy mắt một phân thành hai… Không đúng!

La Quan một bước đạp xuống, thân ảnh lui ra phía sau, tránh đi 6 con quỷ thủ công kích, “Có thể miễn dịch, thực thể thuộc tính công kích?”

Chém xuống một kiếm, kiếm qua thì thân hợp, lại không bị thương nó nửa điểm, thuận tiện như, chính là 1 đạo

chân chính cái bóng.

Đúng lúc này, La Quan chỗ cổ tay, một chút ý lạnh phóng thích, như cảm nhận được đến từ ác quỷ khí tức, kia một cây quấn quanh, đến từ Đồ Tư Tư tóc, tự động giải khai rơi vào đến trong tay nàng.

Tóc xanh lớn lên theo gió, lại hóa thành 1 đầu màu đen trường tiên, dẫn tới hồ sen bờ, kia nồng đậm âm khí chấn động, phun trào.

“Ừm?” La Quan ánh mắt chớp lên, đột nhiên vung tay lắc một cái, “Ba” một tiếng trường tiên bay ra, quất vào một kích kia không có kết quả, lại đánh tới ác quỷ trên thân.

“A!”

“A!”

2 con đầu lâu, cùng nhau phát ra tiếng kêu thảm, bọn chúng vô hình vô chất, xen vào chân thực, hư ảo ở giữa thân ảnh, lại bị trọng kích.

Cái này một roi, dù rơi vào trên người bọn họ, lại như rút trúng ác quỷ hồn thể bản nguyên, “Rút gân lột da” thống khổ không gì hơn cái này.

1 nam, 1 nữ 2 viên ác quỷ đầu lâu, giờ phút này hoàn toàn vặn vẹo, nhìn về phía La Quan trong tay trường tiên, lộ ra vẻ kinh hãi.

Hữu hiệu!

La Quan trong lòng vui mừng, vung tay lại là một roi, “Đôm đốp” tiếng vang lên, âm khí chấn động ở giữa, lại có từng sợi màu đen Âm Lôi hiển hiện, nổ tung, phát ra “Ầm ầm” trầm thấp tiếng vang.

Chu thị tổ đường.

Chu Nguyên Nghĩa, cùng một đám Chu thị thanh niên trai tráng tu sĩ bên ngoài, người già trẻ em, cùng mất hồn mọi người ở bên trong.

Khi màn đêm giáng lâm, âm khí bốc lên lúc, âm lãnh khí cơ từ hậu viện, hồ sen phương hướng truyền đến —— trong lòng mọi người run lên, phía sau hàn mao lóe sáng.

Bọn hắn biết, kia ác quỷ, lại ra!

Cũng không phải phát giác được, ác quỷ hành tích, mà là nhiều ngày đến đáng sợ kinh lịch, mang đến kinh nghiệm.

Chu Nguyên Nghĩa thần sắc, trở nên vô song ngưng trọng, hắn dù đoán được La Quan thân phận, cũng biết vị này có một không hai cùng thế hệ người thiên kiêu nhân vật, đã dám một mình đối mặt ác quỷ, tất có một chút ỷ vào, nắm chắc, nhưng hôm nay, vẫn là không nhịn được lo lắng.

Những người còn lại, càng là khẩn trương xuất mồ hôi trán, tay chân rét run.

Ngay tại cái này, một mảnh trầm mặc về sau, hồ sen phương hướng, đột nhiên truyền đến một tiếng kiếm minh, tiếp theo là kia phóng lên tận trời kiếm quang.

Lóe lên liền biến mất, lại ngắn ngủi chiếu sáng 4 phương, trong đó truyền đến uy nghiêm, sắc bén khí tức, khiến Chu thị mọi người âm thầm nghiêm nghị.

Thật mạnh kiếm!

Giờ khắc này, bọn hắn rốt cục có chút tin tưởng, gia chủ vừa rồi lời nói, kia Ngụy Trang có lẽ coi là thật, là vị không tầm thường kiếm đạo cường giả.

Nhưng… Kiếm thế mạnh hơn, lại chỉ sợ, không làm gì được kia ác quỷ. Chu thị dù chưa nhìn thấy qua, đầu kia ác quỷ bộ dáng, nhưng cũng tại giao phong quá trình bên trong, đạt được 1 cái phán đoán —— nó tựa hồ, có thể miễn dịch, thế gian tuyệt đại bộ điểm thủ đoạn công kích?

Đôm đốp!

Lại một thanh âm vang lên, giống như là quơ thứ gì? Roi? Nhưng kiếm đều giết không được ác quỷ, trường tiên thì có ích lợi gì?

Đón lấy, là tiếng thứ hai giòn vang.

Ầm ầm ——

Ầm ầm ——

Trầm thấp oanh minh, từ hồ sen truyền đến, lại giống như là có lôi đình nổ tung, khiến cho giữa thiên địa, kia nồng đậm âm khí chấn động không ngớt, thoải mái, lăn lộn ở giữa, liền như hình thành từng đạo, chảy xiết không chỉ sóng lớn.

Biểu hiện bên ngoài, chính là cuồng phong gào thét, cùng kia lôi đình oanh minh xen lẫn đến cùng một chỗ, khiến cho cửa sổ “Bành bành” rung động, dọa đến Chu thị phụ nữ trẻ em thét lên không thôi.

Chu Nguyên Nghĩa bọn người, cũng mặt lộ vẻ kinh sợ, luống cuống, không biết hồ sen chỗ, đến tột cùng xảy ra chuyện gì… Vị kia Ngụy Trang đạo hữu, là hàng ở ác quỷ, còn là bị ác quỷ cắn nuốt? !

Trên thực tế, đương nhiên là hàng ở ác quỷ, Đồ Tư Tư tóc dài biến thành trường tiên, cùng chỗ kích thích âm khí Âm Lôi, đối cái này “Loại cái bóng” trạng thái ác quỷ, đều có rất mạnh sát thương tác dụng.

Nó tiếng kêu rên liên hồi, cao trượng hơn thân thể, đã co lại tiểu một vòng lớn, 3 chân gãy 2, 6 tay hủy thứ 3, mắt thấy là phải chống đỡ không nổi.

Đôm đốp ——

Lại một roi kéo xuống, kích thích mảng lớn Âm Lôi, “Ầm ầm” nổ tung lúc, đem ác quỷ cuốn vào trong đó, lại “Bành” một tiếng nổ tung.

Chết rồi?

La Quan trong tay trường tiên, đột nhiên tự động co lại nhỏ, lại hóa thành tóc xanh trạng thái, trực tiếp rơi vào hồ sen bên trong, sau đó phi tốc chìm xuống phía dưới đi.

Lâu dài mang theo trên người, tự thân khí tức tới giao nhiễm, La Quan có thể cảm thấy được, căn này tóc dài hướng đi, thậm chí có thể thông qua nó, mơ hồ “Nhìn thấy” xung quanh tràng cảnh.

Chu thị toà này hồ sen rất sâu, mà tại nó dưới đáy, càng cất giấu 1 con con suối, Đồ Tư Tư tóc theo nước suối chui vào trong đó, phía dưới là 1 đầu uốn lượn quanh co lòng đất thủy đạo, một đường hướng phía dưới, cuối cùng xuyên thấu cả tòa tiểu ba đảo, cùng đáy biển nơi nào đó tương thông.

1 con 3 chân 6 tay hai đầu ác quỷ, chính ẩn thân ở đây, bây giờ bỗng nhiên mở 2 mắt ra, 4 con đôi mắt lộ ra oán độc, sợ hãi.

Nó ngẩng đầu, quên một chút đỉnh đầu phương hướng, không chút do dự xoay người bỏ chạy, không biết nó thi triển thủ đoạn gì, nháy mắt biến mất không thấy gì nữa. Lại qua mấy hơi, đối cái này ác quỷ cảm giác, mới mơ hồ xuất hiện ở trong lòng, không ngờ chạy ra ở ngoài 1,000 dặm.

Đồ Tư Tư sợi tóc kia, chính lặng yên không một tiếng động, quấn quanh ở ác quỷ trên thân, chỉ bất quá theo khoảng cách biến xa, La Quan có thể “Nhìn” đến cảnh tượng, trở nên càng ngày càng mơ hồ.

Khó trách, cái này ác quỷ quỷ dị như vậy, khó trừ, lại thật chỉ là nó bản thể một cái bóng, như vậy thủ đoạn còn là lần đầu tiên thấy.

1 con chỉ là ác quỷ, ở đâu ra thần thông như vậy? ! Lại thực lực như thế cường hãn.

La Quan sờ sờ cái cằm, Đồ Tư Tư căn này tóc, rất có thần dị chỗ, bây giờ quấn ở ác quỷ trên thân mặc nó rời đi… Cũng là, thả ra 1 đầu thật dài dây câu, tại câu dưới biển sâu cá lớn.

Hẳn là, tác hồn ác quỷ phía sau, còn có khác người khác? Vậy cái này sự kiện, Chu thị cảm kích cũng âm thầm phối hợp, hay là thật, chỉ là bị liên luỵ trong đó? !

La Quan nghĩ nghĩ, quay người tìm một chỗ, bị kinh lôi nổ nát vụn hòn non bộ đầu, ngồi ở phía trên. Tâm niệm vừa động, sắc mặt hắn nhanh chóng trở nên tái nhợt, chính là quanh thân khí cơ, đều trở nên suy yếu, bất ổn.

1 bộ cùng ác quỷ chém giết, thụ thương rất nặng bộ dáng… Hắn, cũng muốn câu cá! Như Chu thị vô tội thì thôi, nếu không như vậy cơ hội tốt, khi sẽ không bỏ qua mới là.

Hiện tại, liền chờ bọn hắn tới.

Tổ trong đường.

Chu thị mọi người 2 mặt nhìn nhau, hồ sen phương hướng động tĩnh, đã đình chỉ một hồi lâu, an tĩnh không khí hút vào giữa ngực bụng, cảm giác phải phá lệ nặng

nề.

Đột nhiên, có người mở miệng, “Ánh trăng, là ánh trăng…”

Chu Nguyên Nghĩa thông suốt quay người, liền nhìn thấy tổ đường cửa sổ bên ngoài, có mấy sợi ánh trăng trong ngần, từ đó rơi vào. Mà từ, Chu thị nháo quỷ đến nay, mỗi đến ban đêm liền âm khí phóng đại nồng vụ tràn ngập, đã hồi lâu không gặp mặt trăng.

Trong lòng hắn khẽ động, đột nhiên nói: “Đi, theo ta đi ra xem một chút!” Đẩy ra tổ đường đại môn, mọi người để ý đi ra, ngẩng đầu liền thấy trăng sao sáng trong, sương mù đã biến mất không thấy gì nữa.

Bóng đêm hơi lạnh, có từng tia từng tia gió nhẹ thổi tới, mang theo một chút trên biển mùi tanh, lại không trước đó kia phần, làm người sợ hãi âm hàn.

“Cái này… Cái này… Hẳn là, kia ác quỷ, đã bị diệt trừ rồi?”

“Hẳn là như thế! ! Nếu không, làm sao xuất hiện, như vậy tĩnh mịch bóng đêm? ?”

“Hay là đừng cao hứng quá sớm. Vị kia Ngụy Trang hướng dẫn du lịch đâu? Như trảm ác quỷ, vì sao còn không hiện thân?”

Mọi người lại cao hứng, lại thấp thỏm, thực tế là bị trước đó tao ngộ, cho triệt để dọa sợ.

Chu Nguyên Nghĩa ngẩng đầu, nhìn thanh minh bầu trời đêm, “Đi, chúng ta đi qua nhìn một chút, tự nhiên biết kết quả!” Hắn nhanh chân tiến lên, Chu thị mọi người ngắn ngủi sau khi thương nghị, lưu lại một chút thủ vệ, những người còn lại thì cắn răng đi theo.

Rất nhanh, hồ sen đến, bởi vì sương mù tiêu tán, tối nay trăng sao trong sáng, xa xa liền nhìn thấy, một mảnh hỗn độn bên trong, cái kia đạo ngồi ngay ngắn thân ảnh.

“Ngụy Trang đạo hữu, ngươi còn tốt chứ? Kia ác quỷ, đi cái kia bên trong rồi?” Chu Nguyên Nghĩa dừng lại, xa xa mở miệng.

La Quan mở mắt ra, hơi dừng lại, mới nói: “May mắn không làm nhục mệnh, ác quỷ đã đền tội.”

Hoa ——

Chu thị mọi người, lập tức trừng lớn mắt, mặt lộ vẻ ý mừng.

“Ngụy Trang đạo hữu lời ấy thật chứ? ?”

“Ác quỷ đã bị tru sát, ha ha, tốt, quá tốt!”

“Ta Chu gia, cuối cùng là vượt qua kiếp nạn này! !”

Chu Nguyên Nghĩa đã lớn bước, đi tới trước người, nhìn thoáng qua La Quan sắc mặt, cảm kích nói: “Ngụy Trang đạo hữu đại ân, Chu thị trên dưới vĩnh viễn không dám quên!”

“Xem đạo hữu sắc mặt, cho là cùng ác quỷ chém giết bên trong, thụ chút thương thế, Chu gia có chữa thương chi vật, đạo hữu chi bằng lấy dùng.”

La Quan gật đầu, “Chu gia chủ hữu tâm, đa tạ.” Hắn bất động thanh sắc đảo qua Chu thị mọi người, gặp bọn họ từng cái mặt lộ vẻ vui vẻ, nhưng cũng không có dị động vết tích.

Có lẽ, những người này xác thực không biết rõ tình hình.

Nói cách khác, lần này cầu viện, thật chỉ là trùng hợp, mà cũng không phải là âm mưu tính toán? La Quan luôn cảm thấy không có đơn giản như vậy.

Nghĩ nghĩ, hắn nói: “Mời Chu gia chủ vì ta, chuẩn bị một chỗ bế quan chi địa, Ngụy mỗ cần vận công điều tức, không được bị người quấy rầy.”

Chu Nguyên Nghĩa vội vàng gật đầu, “Ngụy Trang đạo hữu yên tâm, tại hạ cái này liền sai người chuẩn bị.”

Một lát sau, 1 cái tĩnh thất tu luyện bên trong, La Quan ngồi xếp bằng, hắn phất tay bày ra mấy đạo phong cấm, ngưng thần cảm giác liên tục, cũng không có không ổn chỗ.

“Thôi, làm sao còn có thể, ngóng trông bị người gia hại đâu? Bây giờ kia ác quỷ, còn tại bỏ chạy bên trong, lại chờ nó dừng lại lại nói.”

“Tối nay, liền tiếp tục tu luyện đi.”

Chương 851 : Tính toán cùng truy tung

1 đêm không có chuyện gì xảy ra.

La Quan đẩy cửa đi ra ngoài, đứng tại trong đình viện, hít một hơi sáng sớm, mang theo mấy phần lãnh ý không khí, ánh mắt đảo qua xung quanh.

“Chu gia là thật, đem phiến khu vực này thanh không, cũng phái tu sĩ đóng giữ… Xem ra, bọn hắn cũng không có vấn đề.”

Đêm qua là thăm dò, cũng là vì xác nhận nó trung thành hay không, dù sao tuần này thị không có gì bất ngờ xảy ra ngày sau, sẽ trở về đến Nguyên Hạ cung môn hạ.

Cái gì? Ngươi nói có thể hay không, bọn hắn qua sông đoạn cầu, không nhận nợ? ! Hừ hừ, phàm là có nửa điểm đầu óc, Chu gia liền sẽ không như thế.

Như phát giác được, La Quan đã xuất quan, Chu Nguyên Nghĩa, Chu Húc bọn người, rất nhanh chạy đến, cái trước xa xa chắp tay, cung kính nói: “Ngụy Trang đạo hữu, bây giờ trạng thái như thế nào? .”

La Quan gật đầu, “Đã tốt lên rất nhiều, tạm thời chưa có trở ngại.” Hắn đảo qua mọi người, thấy Chu thị tu sĩ các loại, tựa như muốn nói lại dừng.

Ánh mắt chớp lên, liền có chút đoán được, ý nghĩ của

bọn hắn, thoảng qua dừng lại, nói: “Đêm qua, ẩn thân hồ sen bên trong ác quỷ, xác thực đã bị ta tru sát, nhưng Ngụy mỗ về sau mới phản ứng được, nó chỉ là ác quỷ một cái bóng, nó bản thể giấu tại biển sâu phía dưới.”

“A!”

“Cái gì?”

“Lại có việc này? Hại ta Chu gia, lại chỉ là ác quỷ một cái bóng? !”

Mọi người sắc mặt đại biến, nhao nhao kinh hô.

Chu Nguyên Nghĩa ổn định tâm thần, “Ngụy Trang đạo hữu, kia ác quỷ đạo hạnh lại lợi hại như thế? Nếu như thế, đêm qua vì sao… Tại hạ tuyệt không phải hoài nghi đạo hữu, chỉ là có chút không nghĩ ra.”

Dù sao, một cái bóng thiếu chút nữa, diệt toàn bộ Chu gia, La Quan cho dù đem nó tru sát, tự thân cũng thụ thương không nhẹ.

Kia nó bản thể, nên kinh khủng bực nào? ! Có ý tưởng này, cũng thuộc về bình thường.

La Quan lắc đầu, “Cái này ác quỷ có chút thần dị, nó cái bóng cơ hồ có, cùng bản thể tướng chờ lực lượng, đêm qua cái bóng bị Ngụy mỗ tru sát về sau, nó bản thể liền đã thoát đi, điểm này ta nhưng xác định.”

“Thì ra là thế.” Chu Nguyên Nghĩa sắc mặt buông lỏng, tiếp lấy vừa khổ cười, “Ai… Nếu như thế lời nói, cũng

chỉ sợ cái này ác quỷ, ngày sau sẽ còn trở về.”

Thoảng qua dừng lại, sắc mặt hắn càng thêm nặng nề, “Mặt khác, ta từ trên xuống dưới nhà họ Chu, tổng cộng có gần trăm người, bị nó câu đi hồn phách… Sợ là, dữ nhiều lành ít.”

Chu gia mọi người, tùy theo lâm vào trầm mặc, biểu lộ lộ ra bất đắc dĩ, bi thương.

Bọn hắn không thể oán trách La Quan không góp sức, dù sao như không nhân gia xuất thủ, Chu gia sợ là liền muốn bị cái này ác quỷ, cho một chút xíu hủy đi.

La Quan nghĩ nghĩ, nói: “Đối kia ác quỷ lai lịch, Ngụy mỗ có một chút phát hiện, hôm nay xuất quan chính là nghĩ đến, phải chăng có thể tìm được đối phương. Nhưng đối đây, Ngụy mỗ cũng không nắm chắc, ta chỉ có thể báo cho chư vị, nếu là may mắn, có lẽ Chu thị mất Hồn tộc người, còn có tỉnh lại cơ hội… Nhưng đây chỉ là có khả năng, như thất bại, chư vị cũng đừng thất vọng.”

Chu Nguyên Nghĩa trên mặt, lộ ra vẻ cảm kích, cho nên hôm nay Ngụy Trang đạo hữu, không để ý thương thế xuất quan, là vì cứu ta Chu thị tộc nhân sao? ?

Môi hắn giật giật, đột nhiên thật sâu cúi đầu, “Mời Ngụy Trang đạo hữu yên tâm, Chu thị trên dưới cũng không phải là không biết tốt xấu, lấy oán trả ơn hạng người, bây giờ đã đắc được đạo bạn đại ân, sao dám lại yêu cầu xa vời càng nhiều? ? Mất hồn tộc nhân có thể cứu thì cứu, cho dù xảy ra ngoài ý muốn, cũng là mệnh nên như vậy, cùng đạo hữu không quan hệ.”

“Tốt, có Chu gia chủ câu nói này liền có thể.” La Quan gật gật đầu, “Kia Ngụy mỗ, liền cáo từ.” Dưới chân hắn đạp mạnh, vọt thẳng trời mà lên, đích thật là đuổi theo kia ác quỷ, cũng là muốn mau rời khỏi Phong thành.

Dù sao, dù là Chu gia sự tình, đích xác chỉ là trùng hợp, nhưng hắn đã ở đây hiện thân, tin tức tất nhiên liền sẽ truyền ra. La Quan tuyệt đối sẽ không khinh thường, Thiên Lan thánh tông thực lực, mau rời khỏi cũng là không muốn, cho tự thân mang đến không tất yếu hung hiểm.

Sưu ——

Độn quang đi xa, hắn thân ảnh biến mất không gặp.

Chu Nguyên Nghĩa đứng thẳng người, nhìn qua La Quan phương hướng rời đi, trầm mặc mấy hơi về sau, đột nhiên trầm giọng nói: “Truyền lệnh xuống, lập tức chỉnh đốn gia sản dòng họ, chải vuốt các phương sản nghiệp, ta Chu thị nhất tộc, đem ít ngày nữa bái về Tế Dương sơn!”

Chu gia mọi người khẽ giật mình, chợt yên lặng gật đầu.

Kinh lịch ác quỷ phong ba, bọn hắn cũng hiểu được, một phương tiêu dao Vương hầu tuy tốt, nhưng nếu cũng không đủ cứng rắn chỗ dựa, nói không chừng có một ngày, liền rơi vào chết hết hạ tràng.

Mà lại, kia ác quỷ bản thể lại trốn, tuy nói Ngụy Trang đạo hữu đã đuổi theo, nhưng kết quả như thế nào ai

cũng không dám cam đoan.

Lần này, nó tại Chu gia bị thiệt lớn, kia ác quỷ như vẫn còn sống, tất sẽ không bỏ qua. Cho nên, hay là về Tế Dương sơn đi, chí ít có thể bảo toàn gia tộc truyền thừa.

Một bên khác, La Quan bay ra Phong thành về sau, tốc độ bay đột nhiên tăng nhanh, chỉ nghe kiếm minh vang vọng, thân ảnh liền đã biến mất vô tung. Cùng lúc đó, thần niệm cảm giác xung quanh, không có phát giác được không ổn, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Chu thị dù không phải địch nhân, nhưng địch nhân vẫn tồn tại như cũ, nên có chú ý cẩn thận, là vạn không thể thiếu. Một đường rời đi tiểu ba đảo, chìm vào đến trong nước biển, lại tại biển sâu tiềm hành 1,000 dặm, La Quan mới lại phá vỡ mặt nước.

Lơ lửng giữa không trung, ngưng thần cảm giác một chút, Đồ Tư Tư sợi tóc kia tung tích, “Tại cái phương hướng này.”

Bá ——

Hắn mở mắt ra, gào thét mà đi.

…

Thiên Linh đảo.

Dương Sơ Thăng cùng Phó tông chủ, ngồi đối diện nhau.

Trên bàn bày biện một bộ tinh xảo đồ uống trà, màu xanh nhạt tại mặt trời chiếu rọi xuống, lưu quang như mỹ ngọc, giờ phút này nhiệt khí bốc lên, phát ra thấm tâm hương trà.

“Dương thái thượng, ván này bản tọa có chút xem không hiểu?” Phó tông chủ nhíu mày, chậm rãi mở miệng, “Phong thành bên ngoài, dưới trướng của ta xác định, kia Ngụy Trang đã tiến vào Chu gia, ngươi vì sao hạ lệnh, rút đi âm thầm bố trí?”

Có mấy lời, hắn chưa nói quá lộ, Dương Tử Việt tạm thời không nói, Dương gia đời thứ 5 tông tử Dương Tranh, thế nhưng là bị Ngụy Trang tự tay chém giết.

Giữa song phương, đã là không thể hóa giải tử địch.

Dương Sơ Thăng nâng chung trà lên, uống một ngụm, nói: “Phó tông chủ phải chăng cân nhắc qua, kia Ngụy Trang thân phận bối cảnh cùng lai lịch?”

“Dương Tranh mạnh, nói một câu có một không hai cùng thế hệ người, cũng không tính qua điểm, lại tại phá cảnh đại kiếp về sau, bị hắn 1 kiếm mà chém.”

“Còn có về sau, ngươi ta truy sát Hạ Tuyết tại trên biển, hắn hồ ngôn loạn ngữ bên trong, lại thật có một đám áo bào đen tu sĩ xông ra, hỏng ngươi ta đại sự… Ngươi cho rằng, kia là trùng hợp?”

Phó tông chủ nhướng mày, “Dương thái thượng, là biết được thứ gì? ?”

Dương Sơ Thăng lắc đầu, “Không có.” Hắn bỗng nhiên mấy hơi, tiếp tục nói: “Lão phu gần đây mơ hồ biết được, hình như có một trận vô cùng ghê gớm, đương thời đại tranh sắp mở ra, thế là rất nhiều khủng bố thế lực thiên kiêu đệ tử, bắt đầu ở thế gian đi lại.”

“Chuyện này, Phó tông chủ ngươi, nên cũng có nghe thấy.”

Phó tông chủ sắc mặt biến hóa, “Dương thái thượng nói là, kia Ngụy Trang…”

“Không thể không phòng, cũng không thể không cân nhắc!” Dương Sơ Thăng gật đầu, đặt chén trà xuống, “Như lấy lòng cừu hận mà nói, lão phu hận không thể, tự tay đem kia Ngụy Trang nghiền xương thành tro, nhưng ta không thể… Dù sao, nhất thời thống khoái về sau, sợ hậu hoạn vô tận.”

Phó tông chủ gật đầu, tán thành điểm này, lại nhịn không được cắn răng, “Hẳn là, cũng chỉ có thể bỏ mặc, tiểu bối này làm càn? ?”

Lúc trước, La Quan trảm Dương Tranh một kiếm kia, hắn dù chưa tại hiện trường, nhưng cũng xa xa mắt thấy, trong đó bá đạo, cường thế, bây giờ nghĩ đến còn cảm giác kinh diễm. Như thế thiên kiêu, có một không hai cùng thế hệ hạng người, như cho nó trưởng thành thời gian, ngày sau thành tựu không thể đoán trước.

Như vậy thiên kiêu, nếu là mình người, kia tất nhiên là không thể tốt hơn… Nhưng hết lần này tới lần khác, hắn là Thiên Lan thánh tông địch nhân, bỏ mặc nó trưởng

thành, tương lai tất thành tai hoạ ngầm!

Dương Sơ Thăng cười lạnh, “Đương nhiên sẽ không như thế, liền tuỳ tiện bỏ qua.” Hắn đáy mắt, một mảnh u ám, “Phó tông chủ cứ yên tâm, Phong thành ván này, lão phu có khác bố trí, chỉ cần hắn bước vào trong đó, tất thập tử vô sinh!”

…

Mênh mông thiên hải, mênh mông bát ngát, càng có vô tận hung hiểm, khủng bố, giấu kín trong đó.

Nếu không phải La Quan, lấy thần hồn cửu khúc trạng thái, cùng thiên địa giao cảm nhưng xu cát tị hung, sợ là đi đường bất quá 1 ngày, liền muốn chôn vùi tính mệnh.

Đây chính là, vạn đảo chi quốc cảnh nội, các đầu đường thuyền thông suốt, từng đầu thuyền lớn, đều sinh ý thịnh vượng nơi mấu chốt.

Chỉ bằng tự thân, tung hoành thiên hải ở giữa, nghe như thoải mái, hài lòng, kì thực đường đến chỗ chết vậy!

Đồ Tư Tư sợi tóc kia, tại La Quan cảm giác bên trong, đã trở nên càng ngày càng rõ ràng, xem bộ dáng là khoảng cách không xa.

Mà bây giờ, cách hắn rời đi Phong thành, đã qua đi 10 ngày.

Trên thực tế, ở trong quá trình này, La Quan không chỉ một lần cân nhắc qua, phải chăng muốn phức tạp.

Dù sao, như Chu thị không ngốc, kinh lịch lần này kiếp nạn về sau, khi sẽ mau chóng trở về Tế Dương sơn. Mà những cái kia mất hồn người, La Quan là có chút thương hại, nhưng còn không có thánh nhân đến, nhất định phải cứu bọn họ không thể, thậm chí càng đối mặt, một loại nào đó không thể dự đoán hung hiểm.

Suy đi nghĩ lại, hay là đè xuống tránh lui chi niệm —— Đồ Tư Tư căn này tóc, rất có thần dị chỗ, nó ký chủ động đuổi theo, hoặc cho thấy trong đó, cất giấu một loại nào đó cơ duyên.

Hay là đồng dạng thái độ, chú ý cẩn thận, trước tiến tới nhìn xem, như sự tình nhưng vì, vậy liền thuận nước đẩy thuyền cứu người.

Nếu không, xoay người rời đi, ai cũng nói không nên lời cái gì.

Dù sao, Chu thị gặp quỷ nguy cơ, cũng coi như giải trừ.

Lại một ngày sau, trên biển thiên tượng đại biến, cuồng phong bạo vũ sấm sét vang dội, phát động nước biển, hóa thành “Ầm ầm” 100 trượng sóng lớn.

Một mảnh tận thế cảnh tượng bối cảnh bên trong, La Quan lại cũng không làm sao để ý, chỉ là tùy ý đảo qua vài lần, liền nhìn về phía phương xa hải vực.

“Hẳn là, chính là tại đây.”

Giờ phút này, hắn đứng lơ lửng trên không, tại thiên hải

sôi trào ở giữa, quanh thân có vô hình khí tức bao trùm, khiến mưa gió không được phá vỡ mà vào.

Duy nhất có sở khốn nhiễu chính là, thiên tượng không hài trạng thái dưới, đạo uẩn khí cơ bị giảo loạn, cảm giác của hắn năng lực cũng thụ ảnh hưởng.

“Không vội, lại cùng dông tố quá khứ, thiên tượng lắng lại về sau, lại ngang nhiên xông qua.”

La Quan cũng không muốn, bởi vì nhất thời vội vàng, liền gặp được phiền phức.

Bá ——

Hắn quay người, hướng phía tương phản phương vị, cấp tốc rời đi.

Vừa rồi tại đi đường bên trong, từng nhìn thấy một hòn đảo nhỏ, trên đó cũng vô cái gì nguy hiểm, vừa vặn quá khứ tạm lánh trận này trên biển phong bạo.

Sau đó không lâu, 1 đạo độn quang phá vỡ mưa gió, rơi vào trên đảo nhỏ, như vậy trầm mặc.

Trên biển cuồng phong bạo vũ, một mực cầm tiếp theo 2 ngày, mới dần dần lắng lại.

Khi mây đen tản ra, mặt trời vẩy xuống lúc, La Quan tại một chỗ trong sơn động mở 2 mắt ra, ngưng thần cảm giác xác định đạo uẩn bình thản tự nhiên, cảm giác đã khôi phục.

“Nên kế tiếp theo.”

Rất nhanh, rất nhiều cây cối bị thổi đoạn, trải rộng bừa bộn trên đảo nhỏ, 1 đạo độn quang lặng yên dâng lên.

Bay qua một khoảng cách về sau, theo “Phù phù” một tiếng, liền một đầu chui vào đáy nước, hướng bên trong biển sâu kín đáo đi tới.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 852 : Sinh hồn nuôi thi

Dưới biển quái thạch đá lởm chởm, giống bị không biết chi lực xâm nhiễm, trình toàn thân đen nhánh chi sắc, vốn là băng lãnh nước biển, càng phát ra lạnh lẽo tận xương, truyền ra vô hình kiềm chế.

La Quan như một con cá lớn, che lấp tự thân toàn bộ khí tức, tại đáy biển tiến lên.

Cảm giác bên trong, thiên địa đạo uẩn lưu chuyển, thiếu trong đó một góc, bị lực lượng cường đại phong cấm, hình thành cùng loại “Lĩnh vực” chi địa.

Đồ Tư Tư sợi tóc kia, ngay tại trong đó.

Chỉ bất quá nó bây giờ, như thu liễm tự thân khí tức, ngay cả La Quan cảm giác, đều bị áp chế tới cực điểm, không cách nào quan sát xung quanh.

Nếu không có chuyện ngoài ý muốn, kia “Thiếu một góc” bên trong, nên tồn tại, cái nào đó tồn tại cực kỳ đáng sợ.

Cái này phán đoán, như La Quan có chút đau răng, hắn dừng bước lại, cúi đầu nhìn về phía quái thạch dày đặc ở giữa, một chỗ xuất hiện hang đá.

Trong đó đen kịt một màu, dày đặc âm hàn, từ đó phát ra, đây chính là tiến vào, kia “Thiếu thốn một góc” thông đạo.

Do dự mấy hơi, La Quan cẩn thận bước vào, đã đến dưới mắt tình trạng, cũng không thể bỏ dở nửa chừng, nhưng lòng dạ bên trong, cũng đã làm ra quyết định —— nếu có không đúng, xoay người rời đi!

Tiến lên một lát, La Quan dừng lại, nhìn chằm chằm trước mắt nước biển, nhíu mày. Cái này cùng lúc trước, kia ác quỷ đường lối tương tự, nhìn xem không có vật gì, lại tồn tại 1 đạo vô cùng lợi hại phong cấm. Như không có chút nào chuẩn bị, liền bước vào trong đó, chắc chắn sẽ bị nó phản phệ.

Mà lại, 100% sẽ kinh động, lập xuống đạo này phong cấm tồn tại.

Đúng lúc này, “Phốc” một tiếng vang nhỏ, từ trước mặt nước biển ở giữa truyền ra, ở trong mắt La Quan kia phong cấm tựa như là, bị ăn 1 khối, lộ ra 1 đầu đầy đủ, thường nhân ra vào thông đạo. Sau đó, một sợi tóc từ đó nhô đầu ra, nó “Quan sát” La Quan, theo nước biển chảy xuôi mà ba động, như đang vẫy gọi.

‘Mau vào a!’

La Quan lách mình tiến vào bên trong, sau một khắc sau lưng phong cấm lỗ hổng, tự hành khôi phục như lúc ban đầu.

Nước biển bị ngăn cách bởi bên ngoài, toàn bộ quá trình không có truyền ra nửa điểm động tĩnh.

Sau đó, Đồ Tư Tư tóc, tự động quấn quanh ở trên cổ tay

hắn, râm mát khí tức từ đó tản mát, đem La Quan bao trùm.

Đây là, vì hắn che lấp hành tung.

Hô ——

La Quan trong lòng, lập tức buông lỏng một hơi, hắn lấy thần hồn cửu khúc trạng thái, cảm giác nhạy cảm từ vô vấn đề. Mấu chốt là, hắn muốn che lấp tự thân, không bị người khác phát hiện, điểm này hơi có chút độ khó. Bây giờ, cái này 1 nhược điểm bị bổ sung, tính an toàn liền tăng lên rất nhiều.

Chỗ cổ tay, quấn quanh tóc nắm thật chặt, như đang thúc giục gấp rút.

La Quan thu liễm suy nghĩ, cẩn thận đi thẳng về phía trước, lối đi này ra ngoài ý định dài, hồi lâu mới đi đến cuối cùng.

Xuất hiện ở trước mắt, là 1 tòa cự đại, thâm tàng đáy biển nơi cực sâu hang đá, chừng số bên trong lớn tiểu.

Bây giờ, tại cái này trong hang đá, hội tụ lít nha lít nhít, mấy trăm đạo quỷ ảnh —— đều là ba chân, 6 tay, hai đầu!

Lại cùng lúc trước, La Quan tại Chu gia bên trong, kinh sợ thối lui kia ác quỷ, cơ hồ hoàn toàn tương tự.

Liền như, là dùng cùng một loại thủ pháp, được luyện chế mà thành.

Nhưng càng kinh người, lại không phải cái này mấy trăm con ác quỷ, mà là lòng đất trong hang đá ương, 1 cái lõm đi xuống ao.

Vô tận tử khí hội tụ ở đây, nồng đậm đến cực hạn, lại ngưng tụ thành thể lỏng, hóa thành một loại tái nhợt chi sắc nước thể, đổ đầy cả tòa ao nước.

Một cỗ thi thể, chính ngâm ở trong đó, kia là 1 cái nhìn lại, hẹn chừng 40 tuổi nam tử, tung nhắm chặt hai mắt, khí tức hoàn toàn không có, nhưng chỉ là xa xa nhìn lại, lại không khỏi tim đập nhanh —— liền như, trực diện thiên khung, đại địa, cũng hoặc hạo hãn uông dương, không cần bất kỳ lý do gì, liền từ bản năng bên trong, sinh ra thật sâu kính sợ.

Người này, khi còn sống hẳn là 1 vị, không thể tưởng tượng nổi cảnh giới cường giả!

La Quan ổn định tâm thần, đem ánh mắt từ này bộ thi thể bên trên thu hồi, lại nhìn về phía bên bờ ao một bên, một tên toàn thân cao thấp, đều bao khỏa tại dưới hắc bào thân ảnh gầy nhỏ, người này chính ngồi xếp bằng, trong tay thỉnh thoảng nắn pháp quyết, đánh ra từng đạo ấn ký, rơi vào trong ao, khiến cho tử khí ngưng dịch chấn động, tốt hơn dung nhập thi thể bên trong.

Kia dưới hắc bào ánh mắt, mang theo vô tận cuồng nhiệt, ý mừng, nhìn về phía trong ao thi thể, tựa như là đang nhìn đương thời kỳ trân.

Từng đầu ác quỷ, lúc này sắp xếp đội ngũ thật dài,

không ngừng đi hướng ao nước, sau đó mở cái miệng rộng, phun ra từng đạo sinh hồn (nhục thân sống, hồn vì chết), bọn hắn như trong ngủ say, vừa mới tỉnh lại, mang theo mấy điểm mờ mịt, luống cuống, thậm chí có sinh hồn, vô ý thức thét lên.

” “

“Ta làm sao tại đây? !”

“Yêu nghiệt phương nào, dám động thủ với ta, chẳng lẽ không biết ta Vương gia, ra sao ngang phần, địa vị…”

Nhưng chờ đợi bọn hắn, chỉ là áo bào đen thân ảnh gầy nhỏ, lãnh khốc vô tình phất tay áo vung lên, những này sinh hồn tựa như sủi cảo, “Phù phù” “Phù phù” rơi vào trong ao, bọn hắn hoảng sợ giãy dụa, như người chết chìm, lại rất nhanh liền mất đi động tĩnh, ngơ ngác tung bay ở trong đó, lại mất đi ý thức.

Sau đó, sinh hồn nhanh chóng vỡ vụn, hóa thành từng sợi màu trắng hồn khí, theo kia trong ao thi thể miệng mũi thất khiếu, chui vào trong đó.

“Lấy sinh hồn, nuôi tử hồn!”

Một cái ý niệm trong đầu, trực tiếp nhảy ra ngoài, La Quan lập tức liền minh bạch, cái ao này bên cạnh người áo đen, ngay tại làm cái gì.

Hắn đúng là, muốn lấy những này ác quỷ, từ các nơi lục soát la mà đến sinh hồn, đến “Phục sinh” cái ao này bên trong thi thể!

Cùng loại sự tình, La Quan từng gặp —— ban đầu ở kia, trong biển tiểu thế giới mảnh vỡ lúc, Thiên Thanh đạo nhân thi thể dựng dục ra mới tàn hồn, liền không sai biệt nhiều.

Chỉ bất quá, thành tiên cảnh trở lên đại lão thi thể, nhưng tự động uẩn dưỡng tàn hồn, nhưng trong ao thi thể này, hiển nhiên kém một chút, cần lấy sinh hồn cung cấp nuôi điểm.

Nhưng dù vậy, có thể có tư cách "Chết bên trong sinh hồn", cũng đủ để cho thấy, cỗ thi thể này bất phàm, trước đó liên quan tới nó thân phận suy đoán, cũng là đúng.

"Đừng! Van cầu ngươi, cầu ngươi thả qua ta!" Có kia sinh hồn, hoặc tư chất không tầm thường, lại hoặc là có không thấp tu vi. Bị thả ra về sau, rất nhanh liền khôi phục thanh tỉnh, nhìn thấy cái khác sinh hồn hạ tràng, lập tức hoảng sợ vạn điểm, lớn tiếng cầu khẩn.

Nhưng tất cả những thứ này, hiển nhiên không có chút ý nghĩa nào.

Tuyệt vọng, hoảng sợ phía dưới, những này sinh hồn lớn tiếng cầu cứu, "Có người ở đây sao? Xin cứu cứu chúng ta, chúng ta không muốn chết!"

"Cứu mạng a, cha, mẹ, các ngươi ở đâu?"

"Ô ô ô, ta không muốn chết, ai tới cứu chúng ta? !"

Kêu rên, kêu thảm, sôi trào giương giương.

La Quan ghé vào nguyên địa, không nhúc nhích, thậm chí ánh mắt đều không có thay đổi gì —— như có thể, hắn từ không ngại xuất thủ.

Nhưng hôm nay, lại không được.

Không nói đến, kia trong ao nhắm mắt chưa tỉnh thi thể, chính là bên bờ ao người áo đen, tại hắn cảm giác bên trong liền khủng bố tuyệt luân.

Thi khí cuồn cuộn, trong tử giấu sinh, đúng là xen vào nửa sống nửa chết ở giữa, trong hoảng hốt như nhưng tại gầy tiểu Hắc bào đầu người trên đỉnh, nhìn thấy một bộ ngửa mặt lên trời gào thét khủng bố thi ảnh.

Hung thần trùng thiên!

Người này là 1 tôn thi đạo tu sĩ, lại chí ít có đại kiếp đỉnh phong tu vi, thậm chí so với lúc trước, Dương Sơ Thăng mang đến cho hắn một cảm giác càng đáng sợ.

Xuất thủ cứu người? Quên đi thôi!

La Quan như bạo lộ ra, sợ là liền muốn cho người ta thêm đồ ăn —— mọi thứ, đương lượng lực mà vì, thánh nhân tuyệt đối không làm được.

Mà hắc bào nhân này, cũng cái này khiến La Quan, lại nghĩ tới một chỗ —— Thi Vương điện!

Lúc trước, tại Thiên Thanh đại lục lúc, hắn từng xử lý 1

cái, đến từ Thi Vương điện “Thiên mệnh đại tranh” đối thủ hình chiếu.

Trước đây không lâu, tại trên Thiên Linh đảo, giết Dương Tử Việt trước đó, tên kia “Trở lại sinh cương” lão bộc, như cũng tới từ Thi Vương điện.

Tính như vậy lời nói, cái này đã là hắn cùng, cái này Thi Vương điện lần thứ 3 tiếp xúc… Lại thêm, cái kia tên là “Quái vật gây hạn hán”, buông lời tất yếu giết hắn Thi Vương điện thiên kiêu… Chậc chậc, thấy thế nào, đây đều là lẫn nhau, sẽ thành đối thủ một mất một còn bộ dáng.

Cái này phát hiện để La Quan im lặng, hít một hơi đè xuống suy nghĩ, lại nhìn phía ao nước chỗ —— hắn không nghĩ ra, Đồ Tư Tư tóc, chỉ dẫn hắn đến cái này, là vì cái gì?

Cũng không thể, là nghĩ cách cùng vị này, cầm sinh hồn nuôi thi thi đạo cường giả giao hảo, lại tìm cách hóa giải, cùng Thi Vương điện thù hận a? ? Nói đùa cái gì! !

Nhưng hắn ở đây, lại có thể làm cái gì? Đừng nói trong ao thi thể, liền vị này thi đạo đại lão, một ngón tay liền đầy đủ nghiền ép hắn.

Ân. .. Chờ chút!

La Quan đáy mắt, nổ tung một đoàn tinh mang, nhìn về phía trong ao cỗ thi thể kia —— bây giờ, tại đáy biển này hang đá bên trong, có thể cùng áo bào đen thi đạo cường giả một trận chiến, liền chỉ có nó.

Hẳn là, Đồ Tư Tư sợi tóc kia, đúng là đánh cái chủ ý này?

Tê ——

Thật to gan, đây quả thực là, đoạt thức ăn trước miệng cọp!

La Quan cúi đầu, nhìn một chút cây kia lặng im bất động tóc dài, trong lòng liền nói hoang đường, lại vô ý thức sinh ra mấy phần mong đợi.

Từng cái ác quỷ hướng về phía trước, thả ra bắt tới sinh hồn, lại ném vào tử khí trong ao, mặc cho thi thể kia đem nó thôn phệ, hấp thu.

Thê lương kêu rên, phảng phất giống như địa ngục!

Lại 1 con ác quỷ, đi tới bên bờ ao, nó như kinh lịch một cuộc ác chiến, toàn thân trên dưới, lại trải rộng từng đầu, xích hồng chi sắc vết tích, giống bị người lấy trường tiên, hung hăng quật.

Giờ phút này, há miệng đem trong bụng sinh hồn phun ra, số lượng lại so cái khác ác quỷ một chút nhiều, tiếp lấy quỳ trên mặt đất, 1 nam 1 nữ 2 cái đầu sọ, đều mặt lộ vẻ sợ hãi, trầm thấp gào thét vài tiếng.

Dưới hắc bào, kia thi đạo tu sĩ cười lạnh, “Lại có người, dám phá hỏng bản tọa nuôi thi đại đạo, quả thật nên chết! ? ! Hừ, bây giờ thời khắc mấu chốt, tạm không tính toán với hắn, đợi bản tọa phục sinh này thi, lại tìm tới

cửa đi, đem nó rút hồn luyện phách, chém thành muôn mảnh!”

Dứt lời, hắn phất tay áo vung lên.

Phù phù ——

Phù phù ——

Bị thả ra sinh hồn, đều rơi vào ao nước.

La Quan mặt không biểu tình, nhìn một màn trước mắt, lại nhìn phía kia dưới hắc bào thi đạo tu sĩ —— không hổ là, đi đi bàng môn tả đạo người, mình làm nhiều việc ác, bị người ngăn lại về sau, lại vẫn muốn trả thù trở về, không chết không thôi.

Hắn nghĩ lại lại nghĩ, có thể hay không cái này thi đạo tu sĩ bản thân, cũng là tính toán bên trong 1 điểm —— bởi vì, âm thầm bố cục người, rất rõ ràng nó tác phong làm việc, cho nên tại xác định, La Quan nhúng tay Chu gia một chuyện về sau, mới không có bất luận cái gì sau tiếp theo động tĩnh.

Chỉ vì, đối phương rất phán định, La Quan chỉ cần xuất thủ, liền khó thoát tử kiếp! !

Suy nghĩ chính chuyển động lúc, một tia chấn động, đột nhiên từ trong ao truyền ra, sau một khắc hang đá nội bộ, tràn ngập tử khí, âm khí, “Ầm ầm” trực tiếp sôi trào, giống bị nhóm lửa núi lửa.

Bên cạnh ao, kia thi đạo tu sĩ bỗng nhiên đứng dậy, dưới

hắc bào một đôi tròng mắt trừng lớn, tinh mang phun trào, thanh âm kích động, run rẩy, “Muốn tỉnh, rốt cục muốn tỉnh!”

“Ha ha ha, bản tọa nuôi thi 700 năm, rốt cục đại công cáo thành!” Hắn phất tay áo vung lên, gầm nhẹ, “Nhanh, đem tất cả sinh hồn, tất cả đều phóng xuất!”

Mấy ngàn nói sinh hồn bị ác quỷ phun ra, không bị khống chế bay về phía trong ao cỗ thi thể kia, tại ở gần quá trình bên trong hồn thể vỡ nát, hóa thành thuần túy hồn khí, bị hút vào thể nội.

La Quan trừng lớn mắt, vào thời khắc này, đột nhiên cảm thấy chỗ cổ tay đau xót, cúi đầu nhìn lại lại bị Đồ Tư Tư sợi tóc kia, cắt đứt mở 1 đầu mảnh vết thương nhỏ, máu tươi vừa toát ra, liền ra phủ phát hấp thu.

Đón lấy, nó tự động tróc ra, theo tử khí, âm khí chấn động, sôi trào, trôi hướng bị vô số sinh hồn bao khỏa ao nước.

—

—

—

—

—

—

Chương 853 : Cường đại thi khôi

Tử khí sôi trào, âm khí kêu khóc!

Ao nước chỗ, vô số chỉ sinh hồn, nháy mắt bị xé nát, hóa thành một cỗ tinh thuần hồn khí, gào thét chui vào trong đó.

Giờ khắc này, tại La Quan cảm giác bên trong, thiên địa đạo uẩn chấn động, hình như có 1 con “Lỗ đen” xuất hiện, thôn tính lấy hết thảy.

Sau đó, tại cái nào đó nháy mắt, kia cực hạn thuần túy, tăng lên tới cực điểm tử khí bên trong, đột nhiên sinh ra một sợi sinh cơ.

Bởi vì cái gọi là, vật cực thì phản, mười chết vì chết, 100 chết vì chết, ngàn chết cũng vì chết… Nhưng muôn lần chết, lại có thể hóa thành 1 “Sinh” .

Bá ——

Trong ao, thi thể kia mở 2 mắt ra, ao nước nháy mắt nổ nát vụn, hóa thành vô tận tử khí, cuồn cuộn ngập trời, nhưng lại sau đó một khắc, bị đều hút vào nó thể nội!

Ao nước biến mất, một chút may mắn còn sót lại sinh hồn, hoảng sợ 4 phía chạy trốn, kia sống tới thi thể, tự hành huyền không mà lên.

Bàng bạc, áp lực mênh mông, từ trong cơ thể hắn truyền ra, như sơn hà tề tụ, quét ngang bát phương lục hợp.

Áo bào đen thi đạo tu sĩ, kích động thân thể run rẩy, “Tốt! Tốt!” Hắn tiến lên một bước, khom người cúi đầu, “Đạo hữu, ta khổ tâm cung cấp nuôi dưỡng 300 năm, ngươi rốt cục sống tới.”

Tân sinh hồn phách, như tại thích ứng, lý giải, tự thân bây giờ tình cảnh, thi thân thoảng qua trầm mặc, chắp tay hướng về phía trước cúi đầu.

“Chủ… nhân…”

Thanh âm khàn khàn, như sắt thạch ma sát, chói tai vô song, lại làm cho thi đạo tu sĩ dưới hắc bào, khóe miệng liệt đến sau bên tai.

Từ 300 năm trước, may mắn đạt được cái này cổ thi về sau, hắn liền sinh ra 1 cái, cực kỳ điên cuồng, to gan suy nghĩ, cũng không chút do dự thay đổi thực tiễn. Vì thế, hao tổn tài nguyên vô số, càng có vô số khó khăn trắc trở, khốn ngăn, trong đó chua xót thực không đủ vì ngoại nhân nói.

Vừa vặn rất tốt tại, đây hết thảy vất vả, trả giá, chung quy không có uổng phí.

Cảm thụ được đối diện, thi thân phóng thích ra khủng bố uy áp, chính là hắn đều cảm thấy áp lực rất lớn, chí ít có đại kiếp viên mãn, thậm chí nửa bước thế ngoại thực lực.

Mà cái này, cũng không phải là thi khôi cực hạn, hắn mới vừa vặn “Sống” tới, còn chưa hoàn toàn chưởng khống, kế thừa, khi còn sống tu vi.

Theo thời gian trôi qua, lại dựa vào thi đạo bí pháp bồi dưỡng, hắn trở nên càng ngày càng mạnh. Đến lúc đó, hắn liền có thể mượn nhờ, đầu này thi khôi thực lực, trợ tự thân hoàn thành phá cảnh!

Càng nghĩ càng kích động, thi đạo tu sĩ vốn đã, đánh mất nhân luân chi lực, bây giờ lại dựng đứng lên, để hắn có đã lâu xúc động, ám đạo cùng rời đi cái này, trước phải tìm một chỗ tu hành giới ôn nhu hương, hảo hảo phát tiết một chút trong lòng ý mừng.

Thở ra 1 đạo, mang theo nồng đậm thi xú khẩu khí, thi đạo tu sĩ bình phục nỗi lòng, mỉm cười nói: “Đạo hữu không cần đa lễ, xin đứng lên.” Dù trên thực tế, thật sự là hắn đã trở thành, đối phương không thể phản kháng chủ nhân, nhưng thi khôi đã sinh ra, tự thân hồn phách, ý thức, lại thực lực cường đại, từ muốn cho cho đầy đủ tôn trọng.

Thi khôi không nhúc nhích.

Hả? Thi đạo tu sĩ nhíu mày, ám đạo không phải là, ta cái chủ nhân này khí tức, đã in dấu thật sâu khắc ở, thi khôi trong ý thức, hắn căn bản không dám mạo hiểm phạm.

Đúng, nhất định chính là dạng này, nhớ ngày đó vì ngăn ngừa tự hổ là mối họa, hắn từng lấy một loại nào đó thi đạo bí pháp, bày ra tầng 36 khống chế cấm chế.

Đây chính là hiệu quả a!

Thi đạo tu sĩ trong lòng, một trận nhẹ nhõm, đắc ý, có này điều khiển chi pháp nơi tay, tung ngày sau cái này thi khôi, hoàn chỉnh kế thừa khi còn sống tàn hơn tu vi, cũng tuyệt không cách nào phản phệ.

“Khục! Đạo hữu đối ta tôn kính, bản tọa đã cảm nhận được, ngươi ta ngày sau thi đạo đồng hành, đem trục kia vô thượng đại đạo, ngày sau ngang hàng luận giao là được, không cần khách khí như thế.”

Một câu, đã nắm tư thái, lại thể hiện ra kính ý, nói vô cùng có trình độ.

Nhưng cũng tiếc, thi khôi giống như là điếc, lại vẫn không phản ứng chút nào.

“Đạo hữu?” Thi đạo tu sĩ nhíu mày, nghĩ thầm ngươi chẳng lẽ, còn muốn ta tự mình, đi đưa ngươi nâng đỡ sao? Kia không khỏi, cũng quá không biết tốt xấu, cho dù ngươi khi còn sống, là cực khó lường đại nhân vật, nhưng bây giờ ta mới là chủ nhân của ngươi.

Phía trên, động quật cửa vào, lối đi kia bên trong, nằm sấp ẩn thân ở đây La Quan, có chút há to mồm, biểu lộ cổ quái.

Giờ phút này, hắn cách thi đạo tu sĩ rất xa, nhưng nháy mắt mấy cái, lại xuất hiện thứ 2 thị giác —— thân ảnh của đối phương rõ ràng vô song, thậm chí có thể nhìn thấy, áo bào đen che lấp lại, kia lộ ra trên cằm, tầng kia

trình tro màu xanh nếp uốn vỏ khô.

Liền như, người này đang ở trước mắt!

Nháy mắt mấy cái, lại nháy mắt mấy cái, La Quan nắm chặt lại nắm đấm, ánh mắt trở nên sáng tỏ —— xác định, đây không phải ảo giác.

Dù không biết, Đồ Tư Tư sợi tóc kia, là như thế nào làm được, nhưng không hề nghi ngờ chính là —— sống tới cỗ này thi khôi, là hắn!

“Đạo hữu!” Lại một tiếng gầm nhẹ, từ trong động quật truyền đến, kia thi đạo tu sĩ như phát giác được cái gì, gấp hai mắt tóe lửa. Hắn kiên trì 300 năm, rốt cục đợi đến hôm nay, làm sao có thể tiếp nhận, vừa sống tới thi khôi, liền lại xảy ra vấn đề? !

“Tại hạ mạo phạm!” Cắn răng một cái, thi đạo tu sĩ phụ cận, đưa tay một chỉ, điểm hướng thi khôi đỉnh đầu.

Sau một khắc, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, thi đạo tu sĩ tựa như là, một khối đá lớn, bị trùng điệp tung bay ra ngoài.

Thi khôi đứng thẳng người, bộc phát cuồn cuộn thi khí, cường đại khí cơ quét ngang, như hoành sơn đứng lặng.

“Cẩn tuân… Chủ nhân chi mệnh…”

Chậm chạp dứt lời, dưới chân hắn đạp mạnh, kiên cố viễn siêu kim thiết đáy biển nham thạch, nháy mắt vỡ

thành bột mịn, thôi động thi khôi nổ bắn ra mà ra.

1 quyền đánh xuống, thẳng hướng bị đẩy lui thi đạo tu sĩ.

Lại là “Bành” một tiếng vang thật lớn, tầng 1 khô héo quang mang, tại thi đạo tu sĩ bên ngoài cơ thể hiện lên, mới tránh hắn bị 1 quyền, sống sờ sờ đập chết hạ tràng. Cả người, bị trùng điệp đánh vào trên mặt đất, vỡ ra 1 đầu thật dài khủng bố khe hở.

Oa ——

Một ngụm máu tươi phun ra.

Cảm giác hắn vừa rồi, cả người đều là mộng, bây giờ mới chật vật, lấy lại tinh thần, “Cẩn tuân… Chủ nhân chi mệnh…”

“Chủ nhân của ngươi, là ta, là bản tọa!”

“Cho nên, cái này đạp ngựa đến cùng, là tình huống như thế nào? !”

Một câu cuối cùng, gầm thét lên tiếng, đại kiếp đỉnh phong khí tức ầm vang bộc phát, khiến đáy biển hang đá chấn động, vô số vết rạn hiển hiện, “Răng rắc” “Răng rắc” vỡ vụn âm thanh bên trong, hướng 4 phương 8 hướng điên cuồng lan tràn.

Đại kiếp giận dữ, khủng bố như vậy!

Thi đạo tu sĩ chậm rãi lên không, khó mà hình dung,

quanh người hắn giờ phút này khuấy động khí cơ, điên cuồng, bạo ngược, muốn hủy diệt diệt hết thảy.

Bởi vì, đáp án rất rõ ràng, hắn tân tân khổ khổ, nuôi 300 năm thi khôi, không biết lúc nào, bị người cướp đi. Cái này so rét đậm hàn trời, nhổ trên người hắn tiểu áo bông, càng khiến người ta thống khổ, thống hận gấp trăm lần, nghìn lần, “Ai? Là ai!”

“Đem bản tọa thi khôi, trả lại!”

Gào lên một tiếng, thi đạo tu sĩ đưa tay một nắm, hạo đãng tử khí, thi khí, sát na hội tụ mà thành, 1 con màu đen quỷ thủ.

Đem thi khôi, ôm đồm ở trong đó.

Nhưng rất nhanh, thi đạo tu sĩ điên cuồng trên khuôn mặt, liền lộ ra một tia kinh sợ, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, màu đen quỷ thủ vỡ thành bột mịn.

Thi khôi hoàn hảo không chút tổn hại, thậm chí liền liền thân bên trên trường bào, đều không có nửa điểm tổn hại, hiển nhiên nó bản thân, cũng cực kỳ bất phàm.

Trước mắt một màn, để thi đạo tu sĩ, trái tim đều đang chảy máu, hắn tự nhiên biết, thi khôi trên thân trường bào, bản thân liền là 1 kiện, lực phòng ngự kinh người bảo vật.

Chỉ bất quá nghĩ đến, thi khôi là mình, vậy hắn nắm giữ bảo vật, tự nhiên cũng là mình, mới không có lấy đi.

Cũng là nghĩ lấy, lỡ như thi khôi khôi phục, một chút trí nhớ của kiếp trước, lưu lại bộ trường bào này, cũng có thể gia tăng hảo cảm.

Nào nghĩ tới, sẽ có hôm nay —— thi khôi bị đoạt đi, cái này trân quý pháp bào, cũng theo đó mất đi, quả thực buồn càng thêm buồn!

Mà lại, trọng yếu nhất chính là, thế thi đạo tu sĩ phát hiện mình hay là, xem nhẹ cỗ này thi khôi thực lực, lấy Đại Kiếp cảnh đỉnh phong tu vi, thi triển ra ách nguyên quỷ trảo, lại chỉ có thể vây khốn hắn 1 hơi, liền bị ngạnh sinh sinh đánh vỡ. Tạm thời không nói ngày sau trưởng thành thuộc tính, chỉ loại cấp bậc này thi khôi, phóng nhãn thiên hạ đều không có mấy tôn.

Mà hết thảy này, vốn nên là hắn.

Oa ——

Vừa sợ vừa giận, thi đạo tu sĩ há mồm, lại phun ra một ngụm, hôi thối gay mũi màu đen máu đen, con mắt đỏ bừng, “Đáng chết! Đáng chết! !”

“Là ai? ? Đến cùng là ai? ! Đừng để bản tọa tìm tới ngươi, nếu không tất yếu đưa ngươi, chém thành muôn mảnh!”

“A a a a!”

Thê lương tru lên, như muốn điên cuồng.

Hắn phất tay áo vung lên, tử khí cuồn cuộn bên trong, lại

có mấy đầu cương thi xuất hiện, mỗi 1 cái đều khí tức không kém.

“Bên trên, đều lên, cho bản tọa chế trụ hắn!”

Bắt lấy thi khôi, liền có cơ hội phá vỡ, người khác thực hiện bí pháp, đem hắn một lần nữa đoạt lại.

Cùng lúc đó, thi đạo tu sĩ đưa tay, bóp ra 1 cái pháp quyết, hang đá trên không lập tức, hiện ra 1 cái nguy nga sơn ảnh, nó toàn thân đen nhánh, thiên nhiên liền có, đối thế gian hết thảy thi đạo tồn tại, cực kỳ mạnh mẽ áp chế.

Bây giờ, tại dẫn đạo dưới, sơn ảnh khí cơ rơi xuống, trấn áp thi khôi!

Rống ——

Rống ——

Gào thét bên trong, mấy đầu cương thi xông ra, điên cuồng bổ nhào vào thi khôi trên thân, riêng phần mình ôm lấy eo, tay chân. Thậm chí, duỗi ra lợi trảo, mở ra miệng rộng, hướng trên người hắn cắn xé.

Nhưng cũng tiếc, thi khôi nhục thân cường hãn vô song, lại có pháp bào hộ thân, những cương thi này đem hết thủ đoạn, lại không thể phá phòng.

“Rống —— “

Thi khôi giống bị chọc giận, phát ra gầm lên giận dữ,

quăng bay đi một đầu cương thi, lại bắt lấy một đầu khác, bỗng nhiên dùng sức, lại ngạnh sinh sinh kéo đứt cổ của nó.

Còn lại mấy cái, bị 1 cước 1 cái đạp bay, ở giữa không trung lúc, liền truyền ra “Lốp bốp” cốt nhục vỡ nát âm thanh, trùng điệp khảm nạm đến trên vách đá, cơ hồ trình gãy đôi trạng thái.

Đón lấy, thi khôi ngẩng đầu, nhìn về phía dưới đỉnh đầu, kia trấn áp đen nhánh sơn ảnh, há miệng lại phát ra rít lên một tiếng.

“Ô ngao —— “

Ông! !

Thi đạo tu sĩ chỉ cảm thấy, đầu như gặp phải vật nặng đập nện, hai tai nháy mắt oanh minh, miệng mũi thất khiếu ở giữa, tanh hôi máu đen chảy ra. Hắn thần sắc hoảng sợ, đôi mắt hãi nhiên, vốn là tự thân dưỡng thành thi khôi, nhưng nó thần dị, cường đại, nhưng vượt xa đoán trước.

Thi Vương Sơn, lại không thể áp chế hắn nửa điểm!

Oanh ——

Mặt đất nổ nát vụn, thi khôi phóng lên tận trời, 1 quyền đánh tới.

1 quyền này, cùng ban đầu 1 quyền so sánh, nhìn như không có bên người biến hóa, lại làm cho thi đạo tu sĩ

con ngươi, một trận kịch liệt co vào.

“Thần thông…”

Kinh hô chỉ tới kịp nói ra một nửa, liền bị 1 đạo bỗng nhiên xuất hiện huyết quang, trùng điệp đánh bay ra ngoài.

Lần này, không cần kinh sợ kích thích, liền máu đen cuồng phún như chảy ra, thi đạo tu sĩ lồng ngực chỗ, đều bị trực tiếp xé rách.

Nếu không phải, nó bản thân liền là 1 tôn, đại kiếp đỉnh phong chi cảnh cường giả, lại kém chút bị 1 quyền này, cho sống sờ sờ đánh chết.

Mạnh, thực tế là quá mạnh! !

“A a a!”

“Ngươi nhất định có thể nghe tới, nhất định có thể!”

“Đoạt ta thi khôi, hỏng ta đại đạo cơ duyên, bản tọa sẽ không bỏ qua ngươi, tuyệt đối sẽ không!”

Cắn răng nuốt máu, tên này thi đạo cường giả xoay người bỏ chạy.

Thi khôi cong đầu gối, khuất chân, đang muốn tiếp tục đuổi giết, lại như tiếp vào một loại nào đó chỉ lệnh, đột nhiên tán đi quanh thân sát cơ.

Hắn quay người, đầu tiên là trầm mặc một chút, như tại

châm chước nên làm như thế nào. Lúc này mới há miệng hướng về phía trước 1 nuốt, đem những cái kia không bị tác động đến, may mắn còn sống sinh hồn hút vào trong bụng.

Đón lấy, thi khôi 1 quyền đánh ra, cả tòa dưới mặt đất hang đá, bị hủy tại một khi.

Hắn quay người, tại đầy trời rơi thạch, bừa bộn bên trong, bước nhanh mà rời đi.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 854 : Nguyên Hạ cung chi khốn

3,000 dặm bên ngoài, khiến 1 cái đảo hoang, La Quan đứng tại bãi cát, trên một tảng đá lớn.

Gió biển thổi vào, phát động trên người hắn áo bào đen, bay phất phới.

Đột nhiên, cách đó không xa sóng biển bên trong, hiển hiện 1 đạo thân ảnh mơ hồ, tiếp theo từ trong biển đi ra. Chính là trước đây không lâu, mới vừa vặn "Từ chết đến sống", hoàn thành phục sinh thi khôi, nước biển từ hắn lọn tóc, góc áo tróc ra, lại chưa từng ướt nhẹp nửa điểm.

Đi tới La Quan trước mặt, hẹn hai trượng khoảng cách lúc, thi khôi dừng bước lại, chậm rãi khom người, "Bái kiến… Chủ nhân…" Ngữ tốc vẫn như cũ chậm chạp, nhưng thanh âm so trước đó, lại thiếu mấy điểm khàn giọng chói tai.

Hiển nhiên, nó thân thể cơ năng phương diện, đang không ngừng khôi phục.

La Quan hơi dừng một chút, chậm rãi nói: "Đứng lên đi."

"… Tuân mệnh."

Thi khôi buông xuống 2 tay, đứng thẳng người.

La Quan quan sát tỉ mỉ, cái này thi khôi thân thể, so nhìn

từ xa lúc càng khôi ngô, muốn vượt qua thường nhân một đầu trở lên, rộng thân dài, thân thể cân đối, cho dù đứng tại chỗ bất động, cũng cho người một loại trầm mặc lực lượng cảm giác.

Hắn đôi mắt, bình thẳng nhìn về phía trước, tiêu điểm không tại trên người La Quan, cũng không liếc nhìn xung quanh, duy trì một phần trầm tĩnh. Có thể phối hợp thân trên cao, cùng hờ hững thần sắc, nhìn thẳng 2 con ngươi… Khó tránh khỏi, sẽ cho người một loại, “Ngạo khí mười phần” cảm giác.

Nhưng trên thực tế, La Quan có thể rõ ràng cảm thấy được, cỗ này cường hãn thi khôi thể nội, kia vừa sinh ra hồn phách non nớt cùng trống không… Hắn với cái thế giới này, như hoàn toàn không biết gì.

Mà lại, càng làm cho La Quan hài lòng chính là, trước mắt cỗ này thi khôi, tại không động thủ thời điểm, cơ hồ cùng người sống không khác. Lại thêm, trước đó hắn cùng kia thi đạo tu sĩ một trận chiến, chỗ triển lộ ra thủ đoạn… Nếu có thể sắp chết khí, thi khí, đều khống chế tại thể nội, hoàn toàn có thể giả mạo 1 vị võ đạo cường giả. Như thế, đem hắn mang theo trên người, liền thuận tiện rất nhiều.

La Quan nghĩ nghĩ, nói: “Sắp chết khí cùng thi khí, giấu ở thể nội, đối mặt biển ra quyền.”

Thi khôi quay người, đối sau lưng biển cả, 1 quyền đánh ra.

Oanh ——

Tiếng xé gió bên trong, theo 1 quyền rơi xuống, không khí nháy mắt bị rút sạch, khiến cho nắm đấm chỗ chỗ, trở nên hơi vặn vẹo. Lực lượng kinh khủng, đánh vào trong biển rộng, đánh nát ngàn cơn sóng, vô tận thủy khí bốc hơi, chiết xạ ra 1 đạo huyễn lệ cầu vồng.

Thi khôi thu quyền, đứng tại chỗ.

La Quan mặt lộ vẻ hài lòng, hắn chỉ là 1 cái nếm thử, không nghĩ tới lại thật có thể làm được, “Tốt, bắt đầu từ hôm nay, ngươi liền đi theo bên cạnh ta đi.”

“Là… Chủ nhân…” Thi khôi khom người.

La Quan nghĩ nghĩ, nói: “Ngươi nên có cái danh tự, kêu cái gì tốt đâu?”

“… A Đại.”

La Quan đáy mắt, hiện lên tinh mang, “A Đại? Đây là tên của ngươi, ngươi có phải hay không, nhớ tới khi còn sống ký ức?”

Thi khôi nghĩ nghĩ, lắc đầu, “Không có… Nhưng tựa hồ… Có người dạng này… Kêu lên ta…”

La Quan có thể rõ ràng cảm thấy được, thi khôi bất kỳ ý niệm gì, hắn vẫn chưa nói dối.

Bất quá, từ nơi này dấu hiệu nhìn, có lẽ tương lai ngày nào đó, cỗ này thi khôi thật có khả năng, khôi phục bộ điểm ký ức.

Hắn gật đầu, “Tốt, vậy ngươi liền gọi a Đại đi.”

“Là… Chủ nhân…” A Đại con mắt, trở nên sáng tỏ một chút, La Quan rõ ràng phát giác được, hắn cảm xúc bên trong cao hứng, không khỏi cười cười.

“Lần này, cũng coi như thu hoạch ngoài ý muốn, đương nhiên đại giới cũng có, kia thi đạo tu sĩ không biết phải chăng là, thật đến từ Thi Vương điện, chiếm hắn 300 năm khổ tâm bồi dưỡng chi quả, ngày sau như gặp, nhất định là không chết không thôi.”

Nhưng trên đời này, nào có không có chút nào đại giới sự tình, huống chi việc đã đến nước này, suy nghĩ nhiều cũng là vô dụng.

La Quan lắc đầu, nhìn về phía a Đại, “Đi thôi, chúng ta cũng nên trở về.”

Lần này đi ra ngoài, muốn so trong dự đoán thuận lợi nhiều, cũng không biết Bạch Kính, Từ Chu 2 cái này lão gia hỏa, phải chăng giải quyết phiền phức.

Bá ——

La Quan dựng lên độn quang, hướng phía Tế Dương sơn chỗ, gào thét mà đi.

A Đại đạp chân xuống, không gặp cái gì khí tức tản mát, liền trực tiếp bay lên, đi theo sau lưng hắn.

…

Thương sóng hải vực, Tế Dương sơn.

Giờ phút này, đỉnh đầu mặt trời chiếu rọi, vẩy vào trên mặt biển, theo sóng biển phun trào, sóng lân lân như độ tầng 1 huyễn lệ kim sắc.

Nhưng hôm nay, lại không người có tâm tư, đi thưởng thức cái này cảnh đẹp.

Mấy chiếc thuyền lớn, cong vẹo dựa chung một chỗ, buồm đã sớm vỡ vụn, cột buồm thê thảm đổ xuống, thân tàu mặt ngoài, càng là trải rộng tổn hại vết tích.

Có tiếng chém giết, từ mấy chiếc thuyền lớn chỗ truyền đến, có thể thấy được một đám người áo đen, đang không ngừng ý đồ xông lên thuyền lớn.

Chỉ là, bị mấy chiếc trên thuyền tu sĩ liều mình tương bính, mới miễn cưỡng ngăn lại.

Nhưng hiển nhiên, giữa song phương thực lực, cũng không tại cùng một cấp bậc, người áo đen bên trong có mấy cái cao thủ, mỗi lần xuất thủ đều có thể, tuỳ tiện thu hoạch một tên trên thuyền tu sĩ tính mệnh.

Theo lý thuyết, người áo đen một phương chỉ cần hội tụ lực lượng, liền có thể tuỳ tiện công phá, trên thuyền mọi người phòng tuyến, nhưng bọn hắn lại như mèo hí chuột, từ đầu đến cuối đem trên thuyền mọi người, đặt ở sụp đổ tuyến biên giới, nhưng lại cho bọn hắn có lưu một ngụm thở dốc chỗ trống.

Càng xa xôi, đỗ lấy một chiếc, toàn thân màu đen thuyền lớn, boong tàu hơn mấy người đứng chắp tay, mặt không biểu tình nhìn một màn trước mắt.

“Chư vị.” 1 người trong đó mở miệng, thanh âm trầm thấp, “Ngươi ta đi ra 1 bước này, liền lại không về thủ chỗ trống… Nếu không thể thành công, liền thập tử vô sinh.”

Xung quanh yên tĩnh.

Nhưng rất nhanh, liền có người cười lạnh, “Trừ phi ngươi ta, giải tán riêng phần mình thuộc hạ, trốn đi làm kia rùa đen rút đầu, nếu không sớm muộn, là phải bị Nguyên Hạ cung thanh toán! Nếu như thế, không ngại buông tay đánh cược một lần, nếu có thể thành, liền có thể triệt để gối cao không lo!”

“Không sai, ngươi ta riêng phần mình tổ tiên, đều bị Nguyên Hạ cung làm hại, nhiều lần thoát chết lưu lại truyền thừa, là liệt tổ liệt tông che chở! Đã chúng ta không chết hết, vậy liền chú định, Nguyên Hạ cung khi vong!”

“Nói hay lắm!”

Boong tàu bên trên, mọi người cắn răng gầm nhẹ, xua tan, áp chế đáy lòng sợ hãi, biểu lộ dữ tợn.

Cái này màu đen trên thuyền lớn, hội tụ liễu núi, lục bình, vây độ, hợp mây mấy phương tu sĩ, đều tại vạn đảo chi quốc cảnh nội, xú danh chiêu.

Làm nhiều việc ác, tàn khốc thị sát, để mà hình dung bọn hắn vô song chuẩn xác, nhưng lại cũng không hoàn chỉnh. Mà lại, những người này còn có 1 cái chung điểm, đều từng trêu chọc Nguyên Hạ cung, cũng bị vũ phu đánh đến tận cửa đi, ngạnh sinh sinh phá sơn môn, đem tổ tông bài vị đều cho đốt.

Chỉ là về sau, Nguyên Hạ cung sơn môn phong bế, như vậy trầm luân hơn 1,000 năm, những này bách túc chi trùng, mới dần dần sinh động, dần dần lại thành mấy điểm khí hậu.

Cho nên, khi Tế Dương sơn mở lại, Nguyên Hạ cung lại lần nữa trở về tin tức, truyền khắp thiên hạ về sau, mấy phương tu sĩ liền triệt để hoảng. Đối Nguyên Hạ cung vũ phu oán hận cùng sợ hãi, lại thêm một số người, âm thầm lửa cháy thêm dầu, liền có hôm nay một màn.

“Truyền lệnh xuống, để dưới trướng các tiểu tử, hạ thủ lại hung ác một chút, giết nhiều một điểm người, bọn hắn mới có thể cảm thấy càng tuyệt vọng hơn, kêu càng lớn tiếng.”

“Để Tế Dương sơn trên dưới, mỗi một cái góc, đều nghe được rõ ràng, ta cũng phải nhìn những này vũ phu, có thể chịu đến khi nào?”

“Vâng!”

Có tu sĩ lĩnh mệnh, đứng dậy bay về phía chiến trường, rất nhanh mấy chiếc nghiêng thuyền lớn chỗ, tiếng chém giết liền trở nên càng thêm kịch liệt.

“A!”

“Nương, nhi tử bất hiếu!”

“Cho ta ngăn trở, cho dù chết, cũng không thể lui lại một bước!”

“Vợ con lão nhỏ, đều tại ngươi ta sau lưng, các huynh đệ theo ta cùng một chỗ giết!”

Gào thét liên tục, thỉnh thoảng có tu sĩ đổ xuống, máu tươi rót vào biển cả, càng đem cái này một mảnh mặt biển nhuộm đỏ, tại dưới ánh mặt trời, càng phát ra tinh hồng chói mắt.

Trên thuyền người già trẻ em, đều sắc mặt trắng bệch, thần sắc tuyệt vọng.

Đột nhiên, một tên lão phụ nhân quỳ gối trên thuyền, hướng Tế Dương sơn dập đầu, tiếng buồn bã kêu to, “Đại nhân! Trong núi đại nhân a! Ta là Nguyên Hạ cung thuộc hạ cũ, nghe nói Tế Dương sơn mở lại, mới không xa 10,000 dặm nâng nhà di chuyển, đến đây bái về núi cửa.”

“Cầu xin đại nhân từ bi, xuất thủ cứu cứu chúng ta, các huynh đệ của chúng ta, thật nhịn không được!”

Càng nhiều người, càng kéo theo lấy, cùng một chỗ quỳ xuống.

“Cầu xin đại nhân từ bi, cứu lấy chúng ta!”

“Chúng ta đều là, tâm hướng Nguyên Hạ cung thuộc hạ cũ, đại nhân không thể thấy chết không cứu a!”

“Nguyên Hạ cung các đại nhân, van cầu các ngươi!”

Kêu khóc thanh âm, tuyệt vọng thê lương, xuyên qua mặt biển truyền vào Tế Dương sơn.

Sớm bị ngoài núi chém giết kinh động Nguyên Hạ cung tu sĩ, giờ phút này nắm chặt song quyền, con mắt đỏ lên. Nhưng bọn hắn, đã được nghiêm lệnh, chưa cho phép trước đó , bất kỳ người nào không được bước ra sơn môn nửa bước.

Bá ——

Bá ——

Từng đạo ánh mắt, hội tụ hướng đỉnh núi, cung chủ cùng 2 vị trưởng lão, ngay tại kia bên trong.

Vô hình kiềm chế, như trời nghiêng, hội tụ đến đỉnh núi đại điện, không khí ngột ngạt đến cực điểm, nhất là những cái kia theo gió mà đến, như ẩn như hiện kêu thảm, tiếng cầu khẩn, càng làm cho 3 người thần sắc ngưng trọng.

“Tốt một cái Dương thị, tốt một cái Thiên Lan thánh tông, như thế thủ đoạn hèn hạ, bọn hắn lại cũng sử ra được, liền không sợ người trong thiên hạ chế nhạo sao? ?” Bạch Kính gầm nhẹ, khí ngón tay run rẩy, lại một trận ho khan, thở dốc, liền gặp hắn sắc mặt tái nhợt, cái trán trải rộng đổ mồ hôi, khí tức uể oải đến cực điểm.

Bên cạnh, Từ Chu nghiến răng nghiến lợi, vị này tính khí nóng nảy Thần Hỏa điện trưởng lão, con mắt đều đỏ, hô hấp đều mang hoả tinh.

Nhưng trạng huống của hắn, so Bạch Kính càng thêm thê thảm, một cánh tay cột thật dày băng vải, dán tại trước ngực, bây giờ như băng liệt vết thương, máu tươi lại lần nữa tuôn ra, đem màu trắng băng vải nhuộm đỏ.

“Đáng chết! ! Toàn diện đáng chết!” Từ Chu gầm nhẹ, “Những tạp chủng này, năm đó không có bị giết tuyệt, dám nhảy ra tàn sát ta Nguyên Hạ cung thuộc hạ cũ…”

Hô ——

Hắn bỗng nhiên đứng dậy, “Cung chủ, lão phu nhịn không được, liền để ta ra ngoài đại sát một trận, đem bọn hắn toàn bộ đốt thành cặn bã!”

Thượng thủ chủ vị, Hạ Tuyết mặt không biểu tình, “Không thể, Từ Chu trưởng lão, tình trạng của ngươi bây giờ, như ra Tế Dương sơn, liền chính giữa bọn hắn ý muốn.”

Bạch Kính cũng vội vàng nói: “Từ Chu đạo hữu, không cần thiết xúc động a!”

Từ Chu rống to, “Vậy bây giờ, muốn ta làm thế nào? Chẳng lẽ chúng ta cũng chỉ là, ngồi tại cái này trơ mắt, nhìn xem những tạp chủng này, đem ta Nguyên Hạ cung thuộc hạ cũ, toàn bộ ngược sát?”

“Cung chủ, Từ Chu tình nguyện oanh oanh liệt liệt chiến tử, cho bọn hắn một cái công đạo, cũng tuyệt đối không nghĩ ngày sau, bị người đâm cột sống, ta Nguyên Hạ cung thanh danh, không thể hỏng a! !”

Hắn khom người, “Xin thứ cho thuộc hạ bất kính, muốn làm trái cung chủ chi mệnh!” Quay người, bước nhanh ra ngoài bước đi, gào thét vang lên, “Thần Hỏa điện dưới trướng ở đâu? ? Theo lão phu rời núi, tru sát tà ma!”

“Vâng!”

“Vâng!”

Từng cái, người mặc xích hồng trường bào, cực nóng khí tức bốc lên Thần Hỏa điện tu sĩ, từ bốn phương tám hướng bay tới.

Hạ Tuyết nhìn xem một màn này, lại không biết, làm như thế nào gọi lại Từ Chu, cùng những này Thần Hỏa điện tu sĩ.

Lúc trước, đồng núi, tuần dương, Phong thành 3 khu cầu viện, Bạch Kính, Từ Chu trước sau giải quyết phiền phức, lại tại trở về trên đường, đều tao ngộ cường giả đánh lén. 2 người dù giết lùi cường địch, tự thân nhưng cũng bị thương rất nặng, lúc này mới có bây giờ cục diện.

Rất rõ ràng, đây là một bộ tổ hợp kế, 1 điểm tiếp 1 điểm, trừ phi ngay từ đầu liền làm rùa đen rút đầu, nếu không ắt gặp tính toán.

Vô ý thức, Hạ Tuyết lúc này đột nhiên nghĩ đến La Quan, cùng 2 vị trưởng lão so sánh, hắn thực lực không thể nghi ngờ kém rất nhiều, nhưng tại Hạ Tuyết đáy lòng, lại cất giấu một cái ý niệm trong đầu ——

Như kia tiểu tử tại, có lẽ liền có thể giúp Nguyên Hạ cung, phá giải hôm nay khốn cảnh.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 855 : Tử chiến

Từ Chu cầm đầu, khoác xích hồng trường bào, Thần Hỏa điện tu sĩ, giết ra Tế Dương sơn.

Tại mặt trời giữa trời dưới, phóng thích vô tận cực nóng, thiêu đốt khí cơ!

Ngắn ngủi tĩnh mịch về sau, mấy chiếc bị vây giết trên thuyền lớn, truyền ra trận trận reo hò.

“Là Tế Dương sơn các đại nhân!”

“Có thể cứu, chúng ta có thể cứu!”

“Cha, cha ngươi chống đỡ, Nguyên Hạ cung xuất thủ, chúng ta nhất định có thể sống sót!”

Phương xa, màu đen trên thuyền lớn, mấy tên tu sĩ ánh mắt sáng lên, “Nguyên Hạ cung, rốt cục nhịn không được.”

“Người đến là Từ Chu, Thần Hỏa điện điện chủ, đại kiếp đỉnh phong tu vi, một thân Hỏa hệ thần thông xuất thần nhập hóa. Như tại bình thường, ngươi ta tự đắc nghe ngóng rồi chuồn, nhưng hôm nay… Hắc hắc, hắn quả nhiên thương thế nghiêm trọng!”

“Những người kia, dù thanh danh không tốt lắm, nhưng làm ra hứa hẹn, hay là có thể tin.”

“Chư vị, còn tại chờ cái gì? Ngươi ta cùng một chỗ động

thủ, trấn sát Từ Chu! Một là vì năm đó, chết tại Nguyên Hạ cung trong tay tiền bối báo thù, thứ 2 liền dùng đầu của hắn, triệt để chọc giận vị kia Hạ cung chủ, ngược lại nhìn nàng còn có thể, trốn đến khi nào.”

Sưu ——

Sưu ——

Sáu thân ảnh, vọt thẳng trời mà lên, đều có Đại Kiếp cảnh tu vi, tuy nhiều là sơ cảnh, trung cảnh cấp độ, nhưng hôm nay cùng nhau mà đến, vẫn như cũ khí thế hùng hổ.

Ầm ầm ——

Cường đại khí cơ bay thẳng thiên khung, cuốn lên phong vân, nước biển, nghiễm nhiên 1 bộ thần cản giết thần, phật cản giết phật khủng bố khí tượng.

Từ Chu cười lạnh một tiếng, không hề sợ hãi, “Các ngươi tiến đến hỗ trợ, đem kia tà ma hạng người, đều tru sát, một tên cũng không để lại!”

“Vâng, trưởng lão!”

Thần Hỏa điện tu sĩ, khom người lĩnh mệnh, phóng tới mấy chiếc thuyền lớn chỗ, rất nhanh liền cùng một đám người áo đen, chém giết đến cùng một chỗ.

Mà Từ Chu, thì quay người trực diện, khí thế hùng hổ mà đến 6 vị Đại Kiếp cảnh, hắn kéo lấy trường bào một góc, nhẹ nhàng lắc một cái.

Hô ——

Hỏa diễm trống rỗng mà sinh, sát na càn quét mà qua, đạo bào phía trên Thần Văn sáng lên, khủng bố thiêu đốt khí cơ, như mặt trời giáng lâm.

Giờ khắc này nào có cái gì, thương thế nghiêm trọng Thần Hỏa điện điện chủ, trước mắt rõ ràng chính là, không ai bì nổi hỏa diễm Thần quân!

Ngẩng đầu, nhìn về phía 6 vị Đại Kiếp cảnh tu sĩ, hắn ánh mắt bễ nghễ, mang theo không thêm che giấu uy nghiêm sát cơ, liền tựa như nói —— chỉ bằng các ngươi, cũng xứng khiêu khích Tế Dương sơn?

Phần này cường thế, bễ nghễ, khiến 6 vị Đại Kiếp cảnh tu sĩ, sắc mặt biến hóa, liên thủ vây giết chi thế, đều trệ mấy điểm.

“Chư vị, có cái gì tốt sợ? Hắn bây giờ bất quá, chính là 1 con hổ giấy, ráng chống đỡ khí thế mà thôi!” 1 người lớn tiếng mở miệng, mắt lộ uy nghiêm.

Lại có người gật đầu, “Không sai, lấy cái này Từ Chu ghét ác như cừu tâm tính, không phải thương thế nghiêm trọng, sao lại nhịn đến bây giờ?”

“Động thủ đi, liền để ngươi ta lãnh giáo một chút, Thần Hỏa điện điện chủ lợi hại!”

“Giết hắn!”

Oanh ——

6 vị Đại Kiếp cảnh, đồng thời xuất thủ, một nháy mắt khí tức khủng bố bộc phát, các loại thần quang đột khởi, như tấm lụa cuốn tới.

Đại Kiếp cảnh, là vì đương thời đỉnh cao nhất cấp độ, dù là mới vào này cảnh, nó vốn có lực lượng, cũng không phải thường nhân có thể tưởng tượng.

Bây giờ, 6 người liên thủ vây giết, quả nhiên là sát cơ ngập trời, như hoảng sợ diệt thế cảnh tượng!

“Si mị võng lượng hạng người, an dám làm càn? !” Từ Chu cười lạnh, một bước đạp xuống.

Hô ——

Quanh người hắn, liệt diễm sát na tăng vọt, lại hóa thành 1 tôn hỏa diễm Thần quân hư ảnh, đây là Đại Kiếp cảnh thi triển pháp thiên tượng địa.

Tiếp lấy đưa tay, hướng về phía trước nhấn một cái.

Trong chốc lát, tất cả gào thét mà đến, sát cơ ngập trời thần thông, trực tiếp sụp đổ, chôn vùi.

Đại kiếp đỉnh phong chi cảnh, phải dòm thế ngoại cấp độ, thực lực xa không phải 6 vị sơ cảnh, trung cảnh tu sĩ có thể so sánh. Huống chi, Từ Chu tu luyện, chính là Thần Hỏa điện bí mật bất truyền, một thân hỏa diễm thần thông, tại cùng giai sát phạt bên trong đều có thể xưng đỉnh tiêm.

Vây giết 6 vị Đại Kiếp cảnh tu sĩ, biến sắc, nhưng đến hôm nay tình trạng, bọn hắn đã không được chọn.

“Kế tiếp theo xuất thủ, cũng phải nhìn hắn, có thể chống đến lúc nào!”

Oanh ——

Khí tức xông vào biển cả, cuốn lên ngàn tầng sóng dữ, hạo đãng đãng hội tụ, mượn Tứ Hải đại dương mênh mông chi thủy thế, áp chế hỏa diễm chi lực.

Từ Chu tâm niệm vừa động, hỏa diễm Thần quân cúi đầu, 1 quyền rơi đập.

Phía dưới, là sóng dữ cuồn cuộn, cuồn cuộn 100 trượng, muốn thôn thiên khung!

Phía trên, là vô tận hỏa diễm, nóng bỏng Phần Thiên, nhưng hủy vạn vật!

Không có nửa điểm trì trệ, song phương lợi dụng thế như 10,000 tấn, trùng điệp đụng vào nhau.

Nước cùng lửa đối lập, giằng co cùng đối kháng, tại thời khắc này triệt để bộc phát, “Ầm ầm” kịch liệt tiếng vang, khiến da đầu run lên.

Vô số thủy khí bốc hơi, che khuất bầu trời, trong đó ẩn chứa đáng sợ khí tức, khiến cho toàn bộ hải vực chấn động, run rẩy!

Lấy 1 địch 6, lại tại tự thân trạng thái trọng thương dưới, không hề rơi xuống hạ phong một chút nào, Từ Chu mạnh có thể thấy được chút ít.

Nhưng loại trạng thái này, là hắn cưỡng ép áp chế thương thế, ngạnh sinh sinh bạo phát đi ra, cũng không thể cầm tiếp theo quá lâu.

Lại, có thể duy trì bất bại, đã là dưới mắt cực hạn, theo song phương đối oanh, Từ Chu sắc mặt dần dần tái nhợt.

Bên ngoài cơ thể, kia nguy nga chống trời, khí tức cuồn cuộn hỏa diễm Thần quân hư ảnh, tùy theo trở nên mơ hồ.

Như tiếp qua không lâu, liền muốn vỡ nát!

Phát hiện này, khiến vây giết 6 tên Đại Kiếp cảnh tu sĩ, trong lòng cuồng hỉ.

Nhưng phần này vui sướng, còn chưa tới kịp, ở trên mặt tản ra, bọn hắn trong lòng bỗng dưng co rụt lại, sinh ra đại khủng bố cảm giác.

Tựa như là, bị một loại nào đó tồn tại đáng sợ khóa chặt, như thiên địch, càng không thể địch!

Bá ——

6 người đồng thời ngẩng đầu, nhìn về phía đối diện Từ Chu, hắn bây giờ một đôi tròng mắt, đã bày biện ra hoàn toàn hỏa diễm hình thái. Chính gắt gao, hướng bọn hắn

chỗ trông lại, từ này hỏa diễm đôi mắt bên trong, 6 vị Đại Kiếp cảnh tu sĩ, cảm nhận được quyết tuyệt cùng… Sát cơ.

‘Cái này Từ Chu, muốn kéo ta đệm lưng!’

Rõ ràng mà kinh dị suy nghĩ, từ 6 người đáy lòng hiện lên, để bọn hắn phía sau hàn mao lóe sáng, rùng mình —— bọn hắn đột nhiên phát hiện, tự thân vẫn khinh thường 1 vị, giấu trong lòng hẳn phải chết chi niệm Đại Kiếp cảnh đỉnh phong tồn tại!

Tuy nói, lấy Từ Chu bây giờ trạng thái, hoặc chỉ có thể kéo một hai người cộng đồng chịu chết… Nhưng mấu chốt là, ai biết Từ Chu, sẽ chọn ai?

Những người này, vốn là tâm thuật bất chính, vì trở thành liền Đại Kiếp cảnh, không biết làm bao nhiêu thương thiên hại lí sự tình, cái kia bỏ được chết… Dù là, chỉ là cược một lần, cũng tuyệt đối không dám.

“Từ Chu trưởng lão, xin dừng tay!” Một tên Đại Kiếp cảnh tu sĩ, cao giọng mở miệng.

Vì đồng hồ thành ý, người này dẫn đầu dừng tay, hướng phía sau thối lui.

Nó hơn vô 5 người, trong lòng thầm mắng một tiếng, nhao nhao triệt thoái phía sau.

Đây chính là, đám ô hợp nhược điểm cùng tệ nạn chỗ, như chiếm cứ ưu thế, một đường tồi khô lạp hủ nói không chừng bọn hắn, có thể bộc phát ra, hai trăm phần

trăm sát thương uy lực. Chỉ khi nào tao ngộ ngăn trở, hoặc nguy hiểm, nó hợp tác yếu ớt, liền như 1 trương giấy rách.

Từ Chu thở sâu, ổn định Thiên Địa pháp tướng, lạnh giọng nói: “Ngươi cùng tà ma, tử kỳ sắp tới, có di ngôn gì, liền nói đi!”

6 tên đại kiếp tu sĩ nghe vậy, kém chút bị tức chết, nếu không cảm kích thấy cảnh này, còn tưởng rằng thật sự là bọn hắn, bị án lấy hành hung đâu.

Lão vương bát đản này, rõ ràng cũng nhanh chết rồi, còn mạnh miệng!

Nhưng bây giờ, không ai muốn đi làm tức giận hắn, chỉ có thể cắn răng nhẫn, 1 người trong đó gạt ra khuôn mặt tươi cười, chắp tay nói: “Chúng ta đại kiếp tu sĩ, sao mà quý giá, vô thượng, há có thể dễ như trở bàn tay, lợi dụng sinh tử tranh chấp? Không bằng dạng này, tại hạ có cái đề nghị, mời Từ Chu trưởng lão cùng các vị nghe một chút, nhìn có được hay không.”

Dứt lời, cũng không cùng Từ Chu gật đầu, hướng mấy chiếc kia thuyền lớn chỗ một chỉ, “Ngươi ta song phương, riêng phần mình điều động dưới trướng vì chiến, như Thần Hỏa điện tu sĩ thủ thắng, thì nhưng mang đi trên thuyền tùy ý 10 tên tu sĩ, ta cùng tuyệt không ngăn trở.”

“Nhưng nếu như, là chúng ta thắng, vậy liền giết chết bất luận tội… Lấy tự thân sinh tử vì thu được, cứu những người này tính mệnh, cái này rất hợp lý.”

Nó hơn 5 vị Đại Kiếp cảnh tu sĩ, ánh mắt hơi sáng.

“Nói không sai, chúng ta tu sĩ trường sinh đang nhìn, há có thể tuỳ tiện mạo hiểm? Biện pháp này, coi là thật tốt lắm!”

“Từ Chu trưởng lão xuất thủ, bất quá là muốn cứu người, biện pháp này cùng ngươi dự tính ban đầu, cũng không vi phạm.”

“Nên như thế, ngươi ta riêng phần mình đứng ngoài quan sát, chậm đợi kết cục là được.”

Lúc nói chuyện, mấy người dư quang giao thoa.

Từ Chu, cường nỗ chi kết thúc vậy, chỉ cần tạm thời ổn định hắn, đợi trôi qua nhất thời nửa khắc, hắn tung muốn liều mình kéo người đệm lưng, cũng muộn.

Về phần trên thuyền tu sĩ, thiếu 10 người hoặc nhiều 10 người, đối bọn hắn mà nói, cũng không trọng yếu —— giết chết Từ Chu, mới là mấu chốt!

“Hừ, lão phu liền cùng ngươi cùng nghiệt chướng, cược một ván!” Từ Chu phất tay áo vung lên, hỏa diễm trống rỗng hội tụ, hình thành một cái ghế.

Hắn ngồi xuống, thản nhiên nói: “Thần Hỏa điện tu sĩ, ai muốn đánh một trận?”

Song phương đại lão đã đạt thành ước định, mấy chiếc thuyền lớn chỗ chém giết, cũng tạm có một kết thúc,

song phương riêng phần mình lui ra phía sau.

Giờ phút này nghe vậy, một tên Thần Hỏa điện tu sĩ, phóng lên tận trời, “Trưởng lão, thuộc hạ nguyện ý một trận chiến!”

Từ Chu gật đầu, “Tốt, lại đi giết địch.”

“Vâng! !” Cái này Thần Hỏa điện tu sĩ, hướng về phía trước mấy bước, lớn tiếng nói: “Ai đến nhận lấy cái chết! ? !”

Ngắn ngủi trầm mặc về sau, người áo đen bên trong, 1 người cấp tốc bay tới, “Chủ thượng, thuộc hạ nguyện trảm người này!”

“Được.” 1 vị Đại Kiếp cảnh tu sĩ gật đầu, “Trận chiến này nếu có thể giết địch, thưởng ngươi gấp 10 lần công huân, ban thưởng hộ mệnh pháp bảo 1 kiện.”

Người áo đen đại hỉ, “Đa tạ chủ thượng, thuộc hạ tất không phụ kỳ vọng!” Đứng dậy, bay đến Thần Hỏa điện tu sĩ đối diện, lạnh giọng nói: “Nguyên Hạ cung tu sĩ, nhận lấy cái chết!”

Đưa tay một nắm, lập tức hắc khí cuồn cuộn, lờ mờ ở giữa, có thể nghe trận trận thê lương tru lên thanh âm, từ đó truyền ra. Bàng môn tả đạo hạng người, tu cũng là bàng môn tả đạo chi thuật, đây là lấy tu sĩ hồn phách luyện chế ác quỷ, chết cũng không thể siêu thoát, chính là một loại cực thương thiên hòa âm độc thủ đoạn.

“Yêu tà hạng người, đáng chém!” Thần Hỏa điện tu sĩ,

đôi mắt 1 hàn, phất tay cuồn cuộn nóng bỏng bộc phát, như sóng lớn cuồn cuộn.

Hắc khí, hỏa diễm thiêu đốt, giữa không trung điên cuồng đối oanh, song phương cảnh giới tại sàn sàn với nhau, giằng co một lát sau, Thần Hỏa điện tu sĩ đột nhiên tế ra 1 món pháp bảo, cũng không chút do dự tự bạo, liều tự thân thụ phản phệ đại giới, đem người áo đen trọng thương.

Đón lấy, nháy mắt tới gần đối phương, tại hắn hô to nhận thua lúc, một phát bắt được người này cái cổ, hỏa diễm gào thét tuôn ra, đem nó đốt cháy thành một bộ khung xương.

“Ta thắng!”

Hắn rống to, khuôn mặt vui vẻ.

Đối phương, xưng chủ thượng tên kia Đại Kiếp cảnh tu sĩ, đôi mắt âm trầm, khua tay nói: “Thả người! !”

Mấy chiếc trên thuyền lớn, lập tức một trận reo hò, rất nhanh lại nhao nhao nhấc tay.

“Cứu ta cha, trước cứu ta cha, thương thế hắn nghiêm trọng, liền muốn nhịn không được!”

“Nữ nhi của ta còn nhỏ, van cầu các ngươi, mang đi nàng đi! !”

“Nhà ta huynh đệ tư chất tu hành xuất sắc, ngày sau tất có thành tựu, có thể làm chủ tông hiệu lực, mời các đại

nhân mau cứu hắn!”

Cuối cùng, từ Thần Hỏa điện tu sĩ, tuyển ra thương thế nghiêm trọng người mấy người, lại tuyển mấy tên phụ nữ trẻ em, mang ra thuyền lớn.

“Ngươi thắng trở về người, liền đưa bọn hắn về Tế Dương sơn đi.”

“… Trưởng lão, thuộc hạ còn có thể tái chiến!” Tên này Thần Hỏa điện tu sĩ cắn răng mở miệng.

Từ Chu lắc đầu, “Đi thôi.”

“Vâng, thuộc hạ tuân mệnh!”

Người này xát 1 đem, khóe miệng chảy ra vết máu, dẫn người bay về phía Tế Dương sơn

—

—

—

—

—

—

—

Chương 856 : Lấn ta Nguyên Hạ cung không người sao?

Từ Chu ngẩng đầu, bễ nghễ, lạnh lẽo ánh mắt, bao phủ đối diện 6 vị Đại Kiếp cảnh tu sĩ.

“Loại phương thức này, quá chậm.”

Hắn chưa quay người, phất phất tay, “Thần Hỏa điện, nguyện vì cứu người, bỏ sinh một trận chiến người, tiến lên.”

“Thuộc hạ nguyện ý!”

“Thuộc hạ nguyện ý!”

“Tính thuộc hạ 1 cái!”

Bá ——

Bá ——

Một nháy mắt, tất cả Thần Hỏa điện tu sĩ, toàn bộ bay tới, vô vừa lui co lại.

Nhìn một màn trước mắt, Từ Chu đáy mắt, hiện lên một tia vui mừng, kiêu ngạo.

Những này Thần Hỏa điện tu sĩ bên trong, có một số

người đã ở, lúc trước cùng người áo đen trong chém giết, bị thương không nhẹ.

Nhưng bọn hắn, vẫn như cũ tranh nhau tiến lên!

“Ngươi, ngươi, còn có ngươi, lui ra.” Từ Chu tiện tay điểm qua mấy người, trầm giọng nói: “Thương thế nghiêm trọng người, không cần không có ý nghĩa chịu chết, toàn bộ ra khỏi hàng.”

Có mười mấy tên tu sĩ, lĩnh mệnh thối lui đến bên cạnh.

Từ Chu đảo qua còn lại mọi người, bọn hắn đều là Thần Hỏa điện, sau cùng tinh nhuệ binh sĩ, là hắn vô số năm qua, duy nhất bảo toàn xuống tới lực lượng.

Hắn hít một hơi, lớn tiếng nói: “Thần Hỏa điện còn có tu sĩ tám mươi bảy người, ngươi cùng tà ma liền phái ra, cùng mấy lượng dưới trướng chó săn, Thần Hỏa điện mỗi giết 1 người, thì thả 10 tên trên thuyền tu sĩ, như Thần Hỏa điện tu sĩ bị giết, liền cũng vận mệnh đã như vậy.”

6 vị Đại Kiếp cảnh tu sĩ, 2 mặt nhìn nhau, thấp giọng thương lượng vài câu, đạt thành hiệp nghị.

Một người trong đó nói: “Tốt, tựa như Từ Chu trưởng lão lời nói!”

Rất nhanh, 87 tên người áo đen, hội tụ đến cùng một chỗ.

Song phương liếc nhau, không có nửa điểm do dự, khí

tức ầm vang bộc phát.

“Giết sạch những này cẩu tạp toái!”

“Giết chết bọn chúng!”

“Thần Hỏa điện tu sĩ, nhận lấy cái chết!”

Song phương trong tiếng gầm rống tức giận, hơn 100 tên tu sĩ, nháy mắt chém giết đến cùng một chỗ, nhấc lên “Ầm ầm” lực lượng kinh khủng xung kích, như kinh đào hải lãng.

Hỗn chiến, trực tiếp tiến vào gay cấn giai đoạn, song phương thủ đoạn ra hết, phải đánh giết đối thủ, thỉnh thoảng liền có thể nghe tới kêu thảm.

Có người áo đen, bị ngọn lửa nuốt hết, kêu thê lương thảm thiết bên trong, nương theo lấy một trận “Ầm ầm” tiếng vang, bị đốt sống chết tươi.

Cũng có Thần Hỏa điện tu sĩ, rơi vào người áo đen trong tay, nháy mắt bị âm trầm quỷ ảnh bao phủ, rơi vào hình thần câu diệt hạ tràng.

Thảm liệt vô song!

Từ Chu mặt không biểu tình, quét mắt chiến trường, trong miệng không ngừng đếm số, “1 cái… 2 cái… 3 cái…”

Hắn chỉ, là bị giết chết người áo đen, có Thần Hỏa điện tu sĩ, bay đến mấy chiếc thuyền lớn chỗ, bắt đầu kiểm

kê nhân số.

“Không muốn tranh, người già trẻ em ưu tiên, kẻ thụ thương ưu tiên, con một người ưu tiên, xếp hàng cùng chúng ta rời đi nơi đây!”

“10 cái… 11 cái… 12 cái…” Từ Chu thanh âm lạnh lùng, che lại đáy lòng, kia phần chua xót cùng đau đớn.

Người áo đen đang nhanh chóng tử vong, Thần Hỏa điện tu sĩ, sao lại không phải như thế? Hắn tự tay nuôi dưỡng, những này môn nhân đệ tử, bây giờ lại tự tay, đem bọn hắn đưa vào tử vong hoàn cảnh.

Nhưng hắn, không được chọn!

Chiến đoàn bên trong, nhân số nhanh chóng giảm bớt, nhưng trong tràng chém giết lại trở nên, càng ngày càng thảm liệt.

Có Thần Hỏa điện tu sĩ, bị trọng thương ngửa mặt lên trời cười to, ôm lấy một tên kinh sợ gào thét người áo đen, sau một khắc “Oanh” một tiếng vang thật lớn, trực tiếp tự bạo.

Cũng có người, cuốn lấy đối thủ về sau, đối đồng bạn rống to, “Đốt! Ngay cả ta cùng một chỗ đốt!”

Oanh ——

Hỏa diễm bộc phát, 2 đạo dây dưa thân ảnh, giãy dụa lấy đổ vào trong đó.

Người áo đen nhóm, dần dần bị giết sợ, từng cái con mắt trừng lớn, nhìn qua trước mắt bọn này, người mặc áo bào đỏ Hỏa Thần Điện tu sĩ.

“Tên điên, đám điên này!”

Luận thực lực, bọn hắn từ các phương tà đạo thế lực, ưu tuyển mà ra, chiếm cứ lấy tuyệt đối thượng phong.

Mà trên thực tế, Thần Hỏa điện tu sĩ bỏ mình số lượng, so với bọn hắn càng nhiều.

Nhưng hết lần này tới lần khác, chính là thực lực yếu nhỏ, chiến tổn càng nặng một phương, giết một đám si mị võng lượng, chật vật không chịu nổi, 4 phía tránh né.

Sợ, sau một khắc liền sẽ, bị lôi kéo cùng chết!

Nếu không phải, riêng phần mình chủ thượng đều tại sau lưng nhìn xem, bọn này đám ô hợp, sợ là đã sớm sụp đổ tứ tán.

Mấy chiếc thuyền lớn chỗ, không ngừng có người được cứu đi, bọn hắn cùng vẫn như cũ lưu tại trên thuyền mọi người, nhìn một màn trước mắt, đều lặng yên đỏ mắt, trong lòng chồng chất oán khí, hận ý, chậm rãi tiêu tán.

Những người này, vốn có thể ở tại Tế Dương sơn, không ai dám bước vào một bước, nhưng vì cứu bọn họ, lại cam nguyện bỏ sinh chịu chết.

Một phần tín niệm, nhận biết, tại những này Nguyên Hạ cung thuộc hạ cũ tu sĩ trong lòng hiển hiện —— chủ

tông, cũng không hề từ bỏ bọn hắn, cho dù tự thân gian nan, cũng nguyện vì cứu bọn họ, liều chết một trận chiến.

Thuộc về, tán đồng, tự nhiên sinh ra!

“Đủ rồi, các vị đạo hữu, không cần lại liều mạng!”

“Các ngươi đã làm đủ nhiều.”

“Như coi là thật, hôm nay muốn táng thân ở đây, cũng là ta cùng mệnh số, không dám trách tội chủ tông nửa điểm.”

“Thần Hỏa điện đạo hữu, mời thối lui đi!”

Thanh âm truyền đến, Từ Chu thẳng lưng, phun ra cái cuối cùng số lượng, “52.” Hắn một bước hướng về phía trước, thiên hải ở giữa, truyền ra “Oanh” một tiếng chấn minh, “Cuộc chiến hôm nay, như vậy kết thúc!”

Còn sót lại 35 vị người áo đen, một nháy mắt chạy xa, lại quay đầu liền gặp, chiến trường nguyên địa chỉ còn lại có, 11 vị Thần Hỏa điện tu sĩ. Lại từng cái mang thương, nghiêm trọng thậm chí gãy tay gãy chân, toàn thân cao thấp, cơ hồ bị máu tươi thẩm thấu, thân ảnh lung lay sắp đổ.

Một màn này, khiến đào tẩu người áo đen, hận không thể tìm một cái lỗ để chui vào, càng nhịn không được hoài nghi nhân sinh —— mình những người này, lại bị bọn hắn dọa cho chạy rồi? !

Tám mươi bảy người xuất chiến, cuối cùng chỉ còn 11 người còn sống, lại từng cái thương thế nghiêm trọng, toàn bằng một hơi chèo chống.

1 người trong đó, giữa ngực bụng bị mảng lớn xé rách, tạng phủ mơ hồ có thể thấy được, giờ phút này lảo đảo một chút, ngửa mặt quẳng hướng mặt biển.

Từ Chu phất tay áo vung lên, đem người này quấn lấy, nhưng ngã xuống Thần Hỏa điện tu sĩ, đã đình chỉ hô hấp. Hắn sinh cơ sớm đã đoạn tuyệt, một hơi giải tỏa, liền chết đi như thế.

Nhìn qua đối phương, trẻ tuổi khuôn mặt, Từ Chu tay run một chút, “Tiểu Bát a, ngươi khi đó nếu như, có thể lại nghe lời nói một điểm, tu luyện khắc khổ hơn một chút, có lẽ liền sẽ không… Không, bần đạo không nên lại nói ngươi, bởi vì ngươi đã rất tốt, rất tốt.”

Đưa tay, vì tên đệ tử này khép lại 2 mắt, Từ Chu thẳng tắp lưng eo, giờ phút này rốt cục nhiều một tia chán nản, thoảng qua còng lưng bắt đầu, “Thần Hỏa điện tu sĩ nghe lệnh, dẫn đầu giải cứu mà tới sửa sĩ, lập tức chạy về Tế Dương sơn, không được vi phạm!”

“… Là, trưởng lão.”

“Trưởng lão, chúng ta tại núi bên trong, đợi ngài trở về.”

“Trưởng lão bảo trọng a!”

Thần Hỏa điện tu sĩ, dắt dìu nhau, bay về phía Tế Dương sơn.

“Tất cả mọi người, đuổi theo!”

Một đám người áo đen, trong mắt hung quang phun trào, đúng lúc này, cười lạnh một tiếng vang lên, “Bàng môn tà đạo, nghĩ xé bỏ ước định sao? Bần đạo lại xem ai dám!”

Tiếng hét phẫn nộ, vang vọng thiên hải ở giữa, hừng hực khí tức tái khởi, như là 1 viên từ từ bay lên mặt trời, bạo ngược, thiêu đốt khí tức, làm người sợ hãi.

Suy yếu chỉ là một cái chớp mắt, cường thế, bá đạo, mới là hỏa diễm Thần quân bản sắc!

6 tên đại kiếp tu sĩ, trái tim hung hăng co rụt lại, “Dừng lại, đều đứng tại chỗ, ai cũng không được vọng động!”

“Hắc… Từ Chu trưởng lão yên tâm, người trong chúng ta, cũng là nói chắc chắn.”

“Đúng đúng đúng, ngài không nên vọng động, có việc dễ nói.”

Giờ phút này, nhìn về phía Từ Chu lúc, bị khí thế của nó chấn nhiếp, bọn hắn lại sinh ra một phần, không dám cùng chi đối mặt cảm giác sợ hãi.

Trong nội tâm, mắng to không thôi —— cái này đáng chết lão quỷ, rõ ràng chính là thân thể bị trọng thương, lại ngạnh sinh sinh chống đến giờ phút này? Cái này cũng liền thôi, một phen hao tổn, kéo dài về sau, làm sao còn có thể bộc phát ra, kinh khủng như vậy khí tức.

“Hừ!” Từ Chu cười lạnh, nhìn về phía phương hướng phía sau, nhìn xem Thần Hỏa điện cùng giải cứu mọi người, đã bị tiếp ứng trở lại trong núi, trong lòng của hắn lại vô lo lắng.

Chỉnh lý áo bào, thần sắc bình tĩnh, Từ Tranh hướng Tế Dương sơn chỗ, lẳng lặng nhìn mấy hơi, khom người cúi đầu.

Lễ nghi tiêu chuẩn, túc mục tỏa ra!

Đỉnh núi, Bạch Kính sắc mặt đại biến, gấp giọng nói: “Không tốt, Từ Chu đạo hữu thật muốn liều mạng, lão phu được ra ngoài cứu hắn!”

“Không được đi.” Hạ Tuyết mở miệng, ngữ khí nặng nề.

“Cung chủ!”

Hạ Tuyết trầm mặc một chút, nhìn qua ngoài núi, “Bạch Kính trưởng lão, ngươi như giờ phút này ra ngoài, chẳng lẽ không phải cô phụ Từ Chu trưởng lão, cùng Thần Hỏa điện các vị không màng sống chết, vì ta Nguyên Hạ cung tranh thủ đến cục diện?”

Nàng bây giờ, đã đọc hiểu Từ Chu.

Hắn biết rõ, hôm nay bước ra Tế Dương sơn bên ngoài, chính là cửu tử nhất sinh chi cục, nhưng Từ Chu vẫn như cũ đi, nghĩa vô phản cố.

Sở cầu, chính là lấy vừa chết, cũng Thần Hỏa điện mọi

người chi nhiệt huyết, bảo đảm Nguyên Hạ cung thanh danh không ngã, càng không vì thiên hạ chỗ chế giễu.

Đem địch nhân âm mưu tính toán, lấy nhiệt huyết xé rách, như thế mới có thể phá vỡ, cái này tiến thối lưỡng nan chi cục!

Thở ra một hơi, Hạ Tuyết khom người, hướng ngoài núi cúi đầu.

Từ Chu nhìn thấy, cung chủ đại nhân động tác, không khỏi lòng mang 1 sướng, cười to nói: “Một đám hạng giá áo túi cơm, tà ma ngoại đạo, lại cũng dám lấn ta Nguyên Hạ cung? Hôm nay, các ngươi 1 cái đều trốn không thoát!”

Hắn không tiếc mạng sống, là muốn bảo đảm Nguyên Hạ cung thanh danh, cũng là muốn lấy hôm nay, đẫm máu giáo huấn, cho người trong thiên hạ 1 cái cảnh cáo —— Nguyên Hạ cung, không thể khinh nhục? Nhục chi người, hẳn phải chết không nghi ngờ!

Oanh ——

Từ Chu bên ngoài cơ thể, hỏa diễm chi lực tăng vọt, kia nguyên bản hư ảo hỏa diễm Thần quân hư ảnh, lại lần nữa trở nên ngưng thực.

Thậm chí, nó thân thể so trước đó, bành trướng một vòng, mạnh hơn thiêu đốt, khí tức hủy diệt, phô thiên cái địa quét ngang.

“Chết đi!”

Rống to một tiếng, Từ Chu đưa tay hướng lên trời một nắm, hỏa diễm Thần quân hư ảnh chuyển động theo, thiên khung trong chốc lát, biến thành xích hồng chi sắc.

Kia vô tận mây tầng, giờ phút này cháy hừng hực, hừng hực, bốc lên hỏa diễm, che khuất bầu trời!

Một kích này chưa rơi xuống, liền dẫn động giữa thiên địa, đạo uẩn chấn động, sôi trào, một khi rơi xuống nhất định long trời lở đất.

Nhưng tương tự, Từ Chu cũng sẽ vì đây, phải trả cái giá nặng nề, thương thế phản phệ, cảnh giới sụp đổ, chú định muốn vẫn lạc.

6 tên Đại Kiếp cảnh tà ma, sắc mặt hoàn toàn thay đổi, lộ ra kinh sợ, sợ hãi.

“Ngăn trở! !”

“Cùng một chỗ liên thủ! !”

Giờ khắc này, bọn hắn cảm nhận được, mãnh liệt tử vong nguy cơ.

Oanh ——

Thiên khung vỡ ra, như ngọn lửa núi khuynh đảo, tứ ngược đốt cháy hỏa diễm chi lực, cụ hiện thành nham tương trạng tồn tại, hắt vẫy mà tới.

Lọt vào trong tầm mắt, thập phương xích hồng.

Có thể thấy được, thiên địa đủ đốt!

Giờ khắc này, thả người tại 4 phương đại dương mênh mông trên biển lớn, lại là thuộc về hỏa diễm quốc gia.

6 tên Đại Kiếp cảnh tà ma, nháy mắt bị cuốn vào trong đó, căn bản không chỗ có thể trốn, nhưng nghe tới "Oanh minh" tiếng vang, không ngừng từ đó truyền ra.

Có lệ quỷ kêu khóc, có khói đen cuồn cuộn, càng có kia chướng mắt huyết quang, muốn phá vỡ biển lửa mà ra. Nhưng cuối cùng, bọn hắn làm ra hết thảy, đều chỉ là phí công, chỉ có thể trơ mắt nhìn xem nhục thân của mình, thậm chí cả hồn phách, đều tại vô tận trong biển lửa, bị một chút xíu đốt diệt!

"Cứu chúng ta! Cứu chúng ta!"

"Mau ra tay a, chúng ta ngăn không được!"

"Nếu ta ngang chết, ngày sau ai còn dám, lại vì các ngươi hiệu lực? ?"

Thê lương gào thét, vang vọng đất trời.

"Hừ!"

Cười lạnh một tiếng, bỗng dưng ở trong thiên địa vang lên, cũng không một chút khí tức phát ra, duy trì biển lửa Phần Thiên Từ Chu, lại như gặp phải trọng kích, "Oa" phun ra một ngụm máu tươi.

6 vị đại kiếp tà ma, thừa cơ xé rách biển lửa, chật vật không chịu nổi chạy ra, từng cái ánh mắt trông lại, hoảng sợ ở giữa lộ ra vô tận oán độc.

“Từ Chu triệt để nhịn không được! !”

“Động thủ, giết hắn!”

Chúng tà ma gào thét.

Đúng lúc này, một tiếng kiếm minh bỗng dưng vang lên, mới đầu như tại cực xa bên ngoài, nhưng chỉ là một cái sát na, liền từ chân trời chém tới.

Nương theo mà đến, là một tiếng băng lãnh quát khẽ, “Ngươi các loại, lấn ta Nguyên Hạ cung không người sao? !”

Kiếm đến.

Ầm ầm ——

Có thể phá thiên hải!

—

—

—

—

—

Chương 857 : Trời nghiêng chi kiếm

“Người nào?”

“Đáng chết!”

6 vị đại kiếp tà ma, mặt lộ vẻ kinh sợ, sau một khắc nổ vang rung trời, lạnh thấu xương kiếm ảnh vỡ nát, bọn hắn cũng bị chấn liên tiếp lui về phía sau.

Vô số nước biển, bị cuốn vào trong đó, chấn động thành phấn vụn, lại bởi vì giữa thiên địa tàn hơn cực nóng khí tức, mà cấp tốc vụ hóa, bốc lên.

Như đột nhiên ở giữa, sương mù che trời.

Một thân ảnh, từ phương xa mà đến, hắn lưng eo thẳng tắp, cầm kiếm mà đi.

Thân ảnh dần dần rõ ràng, phá sương mù mà ra, rơi vào trước mắt mọi người.

“Ngụy Trang!”

Tế Dương sơn, Bạch Kính trừng lớn mắt, thốt ra.

Hắn làm sao đều không nghĩ tới, thời khắc mấu chốt xuất thủ, cứu Từ Chu, đúng là hắn.

Một kiếm này uy lực, màng liên kết phủ tạng Hứa Viễn,

Bạch Kính cũng có thể cảm nhận được, vậy nhưng trảm thiên địa phong mang khí cơ, lẩm bẩm nói: “Tiểu tử này kiếm, lúc nào, trở nên mạnh như vậy rồi?”

Hạ Tuyết đôi mắt sáng tỏ, nhìn chằm chằm trở về La Quan, khóe miệng đột nhiên lộ ra vẻ tươi cười, đẹp kinh tâm động phách.

“Hắn, phá cảnh.”

Nghĩ đến lúc trước, gió tuyết bát giác dưới đình, La Quan từng khổ não không thôi, hướng nàng thỉnh giáo tu hành chi khốn cảnh.

Lúc này mới bao lâu? Liền đã phá vỡ bình chướng, đi ra thuộc về tự thân thông thiên đại đạo.

Phần này tư chất… Có một không hai cùng thế hệ người, danh chí thực quy!

“Ngụy Trang!”

“Không sai, chính là người này.”

“Kiếm của hắn, như so nghe nói bên trong, phải mạnh mẽ hơn nhiều.” Có Đại Kiếp cảnh tà ma tu sĩ, mặt lộ vẻ kinh nghi.

Lại có người cười lạnh, “Hừ! Hoặc là một loại nào đó, thôi phát tự thân át chủ bài đi, ngươi ta liên thủ, hẳn là còn không giết được hắn?”

“Không sai!”

Chúng tà ma, mặt lộ vẻ nhe răng cười, đáy mắt càng có một tia cực nóng —— Dương thị, thế nhưng là nhằm vào người này, ngoài định mức cung cấp treo thưởng.

Giết chết Ngụy Trang, có khả năng đạt được thù lao, tung Đại Kiếp cảnh tu sĩ, cũng tim đập thình thịch.

“Vô tri tiểu bối, dám tại ta cùng trước mặt làm càn, chết đi!” 1 người trong đó cười lạnh, đưa tay 1 quyền đánh ra. Hắn chính là đại kiếp bên trong cảnh tu vi, dù tại vừa rồi liệt diễm đốt cháy bên trong, bị thương không nhẹ, nhưng vẫn có sơ cảnh trái phải chiến lực.

Giết cái này Ngụy Trang, dễ như trở bàn tay —— Thiên Linh đảo, Dương Tranh cái chết, bọn hắn tự nhiên sẽ hiểu, nhưng mới vào đại kiếp chi cảnh, còn chưa tới kịp vững chắc cảnh giới, bị giết chỉ có thể nói, là Dương Tranh quá mức tự đại, lại vận khí không tốt.

Chân chính Đại Kiếp cảnh, chính là lạch trời hoành cách, trấn áp nó dưới hết thảy địch, muốn vi phạm khiêu chiến… Hừ, người si nói mộng!

Vừa rồi 1 kiếm là mạnh, nhưng dạng này kiếm, Ngụy Trang lại có thể ra mấy lần?

La Quan thần sắc bình tĩnh, 1 kiếm chém ra, “Ông” một tiếng kiếm minh vang lên, hắn có thể cảm nhận được, giữa thiên địa đạo uẩn chảy xuôi.

Có một tia, tại hắn xuất kiếm nháy mắt, dung nhập trong kiếm thế, khiến một kiếm này uy lực… Tăng vọt.

Bởi vì, kiếm này phải thiên địa gia trì, La Quan đem mệnh danh là, trời nghiêng chi kiếm.

1 kiếm rơi, tránh cũng không thể tránh, hoành trấn thập phương!

Đối diện Đại Kiếp cảnh tà ma, sắc mặt một nháy mắt, trở nên vô song đặc sắc.

…

Thời gian hơi đẩy về phía trước dời.

La Quan chạy về Tế Dương sơn trên đường, đột có cảm giác, liền tìm một chỗ hoang đảo rơi xuống, mệnh thi khôi a Đại bên ngoài hộ pháp, liền mở một chỗ lâm thời động phủ, bày ra cấm chế về sau, trực tiếp ngồi xếp bằng.

Bá ——

Tâm thần khẽ động, trực tiếp chìm vào ý thức hải, thần hồn cửu khúc chi cảnh, quanh thân khốn đốn kiềm chế, nước chảy bèo trôi ở giữa, hắn lại mơ hồ cảm nhận được, một loại nào đó ngo ngoe muốn động, một tia minh ngộ, lập tức nổi lên trong lòng —— phá cảnh chi thời cơ, đã tới!

Cái này phát hiện, khiến La Quan mừng rỡ không thôi, lúc này quyết định ở đây bế quan.

Nhưng chuẩn bị mấy ngày về sau, La Quan điều động

bản thân góp nhặt, nội tình, mấy lần khởi xướng xung kích, nhưng thủy chung chưa thể phá vỡ lồng chim.

Ngược lại, tự thân loại kia, đem phá cảnh mà ra, đại đạo thông thiên cảm ứng, ngay tại nhanh chóng yếu bớt, cơ hồ biến mất không thấy gì nữa.

Vốn cho rằng, đã bỏ lỡ lần này phá cảnh cơ hội tốt, nhưng khi hắn nhíu mày bước ra tu luyện động phủ lúc, a Đại đột nhiên mở miệng, “Chủ nhân con đường này, bị chém đứt…”

La Quan sắc mặt biến hóa, “A Đại, ngươi nói cái gì?”

A Đại nhíu mày, nghĩ một lát, nói: “Ta không biết nên nói thế nào… Nhưng chủ nhân khí tức… Cũng không thích hợp…” Hắn dừng một chút, “Con đường này, tại vừa mới bắt đầu ngưng tụ thời điểm… Liền bị trảm… Đã là 1 đầu tử lộ…”

La Quan tâm thần chấn động, bỗng nhiên sinh ra cảm giác, trong mơ hồ trước mắt, như hiện ra thần hồn cửu khúc con đường, uốn lượn khúc chiết nối thẳng trời cao, chui vào từ nơi sâu xa, cùng đại đạo tương liên.

Nhưng hôm nay, tại hắn “Trước mắt”, lại xuất hiện 1 đạo, dữ tợn, lãnh khốc vết đứt, tựa như là bị người, một đao chặt đứt.

Tuyệt vọng, thống khổ, giãy dụa, không cam lòng… Vô số tâm tình tiêu cực, trong nháy mắt, cùng nhau xông lên đầu!

Đầu này con đường thông thiên, cùng La Quan cùng một nhịp thở, thậm chí có thể coi là, là hắn tự thân “Kéo dài” ra một bộ điểm.

Cảm đồng thân thụ!

Chấn kinh, bối rối về sau, tiếp theo là hừng hực lửa giận, La Quan căn bản không cần nghĩ, cũng có thể đoán được là ai làm đây hết thảy.

Cái này đã là lần thứ mấy rồi? Minh thương ám tiễn, không thể đếm hết được… Thậm chí, nếu không phải a Đại nhắc nhở, La Quan lại ở vào, “Siêu phàm” ngăn cách trạng thái dưới, cơ hồ rất khó phát hiện, tự thân “Thông thiên đại đạo” đã bị chặt đứt sự thật.

Vậy hắn, lại như thế nào có thể, phá cảnh mà ra? Từ đầu đến cuối khốn tại trong đó , mặc cho như thế nào góp nhặt nội tình, cũng không thể tiến thêm một bước. Tung La Quan tâm thần, lại như thế nào kiên nghị, bình tĩnh, cuối cùng cũng nhất định sẽ, mất lý trí, thậm chí điên dại.

Con đường thông thiên, không thể lại đi, La Quan cơ hồ một nháy mắt, liền làm ra quyết đoán —— hắn nhất định phải, bỏ qua phần này đại cơ duyên, trùng tu Thần Hồn cảnh!

Nhưng cứ như vậy, không chỉ có lúc trước khổ tu trôi theo nước chảy, muốn phá rồi lại lập lại đi đường này, đối tự thân tổn hại là nó 1, càng phải trì hoãn đại lượng thời gian.

Mà thiên mệnh đại tranh, 10 năm kỳ hạn bánh răng, sớm đã chuyển động —— một bước rớt lại phía sau, từng bước rớt lại phía sau, hắn như thế nào còn có thể, lại cùng các phương có một không hai cùng thế hệ thiên kiêu tranh phong? !

Thật ác độc cay độc kế!

Vô luận có thể hay không phát giác việc này, đều có thể triệt để hủy đi, La Quan tương lai.

Đúng lúc này, a Đại đột nhiên mở miệng, "… Có lẽ, ta có thể bang chủ người… Lại mở một con đường…"

Bá ——

La Quan bỗng nhiên ngẩng đầu, "A Đại, ngươi có thể giúp ta?"

"… Thử một chút."

La Quan nhìn qua, trước mắt khôi ngô thi khôi, chỉ do dự 1 hơi, liền trọng trọng gật đầu, "Tốt!"

Thế là, a Đại tiến lên, đưa tay một chỉ, điểm tại La Quan giữa lông mày.

Ầm ầm ——

Trong thức hải, lập tức long trời lở đất, La Quan có thể "Nhìn thấy", kia bị trảm phá con đường thông thiên, đột nhiên bắt đầu vặn vẹo.

Chặn đường cướp của chi bên cạnh, một con đường khác hiển hiện, xuyên qua vết đứt, thẳng vào chín ngày.

Một khắc này, La Quan lần thứ 1, chân chính nhìn thấy “Đại đạo” .

Thần hồn cửu khúc, như vậy quán thông!

Hắn nhảy lên mà ra, bước vào mới tinh thiên địa.

…

Trở lại Tế Dương sơn bên ngoài.

Kiếm minh vang vọng thiên hải, xuất thủ muốn giết La Quan Đại Kiếp cảnh tà ma, hét thảm một tiếng. Trong bàn tay còn lại, máu thịt be bét, có thể thấy được nhỏ bé kiếm quang, tại vết thương mặt ngoài không ngừng hiện lên.

Mỗi một lần, đều làm kia miễn cưỡng khép lại vết thương, lại lần nữa băng liệt.

Thậm chí, có lan tràn ra phía ngoài dấu hiệu.

Trời nghiêng chi kiếm, phải thiên địa gia trì, chém xuống thời khắc, đáng nhìn là trời phạt —— thế thiên xuất kiếm, tru sát tà ma, há lại tuỳ tiện liền có thể tiếp nhận? !

1 kiếm, dù không tính trọng thương, nhưng cái này như giòi trong xương khủng bố kiếm hơi thở, lại làm cho tên này Đại Kiếp cảnh tà ma, hoảng sợ không thôi. Thậm chí sinh ra, vĩnh viễn không cách nào thoát khỏi một

kiếm này tổn thương, sẽ cả đời tiếp nhận, thống khổ này tra tấn đáng sợ suy nghĩ.

“Ngươi đến cùng là ai? !” Thê lương thét lên, vang vọng thiên hải.

La Quan mặt không biểu tình, “Người giết các ngươi.”

Sớm hướng về phía trước, giờ phút này giữa thiên địa, cuồng phong nổi lên, cuốn lên trên người hắn trường bào, tóc đen tại sau lưng phần phật phồng lên.

Thiếu niên rút kiếm, đem trảm 4 phương!

Ông ——

Tiếng kiếm reo, vang vọng đất trời, dẫn động đạo uẩn khuấy động, dung nhập ở giữa.

Đây chính là, thắp sáng thần hồn cửu khúc, đi ra thông thiên đại đạo về sau, La Quan sở được đến quà tặng.

Đến từ thiên địa bản thân, tung đại đạo ý chí, cũng vô pháp tước đoạt!

Đương nhiên, đây chỉ là trong đó một điểm, vì cũng không phải là toàn bộ —— đại đạo thông thiên, như thế nào, nói một chút mà thôi.

“Ngăn lại hắn, cùng tiến lên!”

“Không vào đại kiếp, cuối cùng là sâu kiến, Ngụy Trang lại như thế nào?”

“Nhìn ta thần thông!”

Kinh sợ gào thét, sát khí đằng đằng, nhưng kiếm minh phía dưới, rất nhanh liền biến thành, kêu thảm kêu rên.

6 cái Đại Kiếp cảnh tà ma, vốn là thụ thương không nhẹ, thực lực giảm đi nhiều, chỉ cần bị trời nghiêng chi kiếm chém trúng, liền có thể thể nghiệm 1 đem “Địa ngục 18” thống khổ lớn gói phục vụ, khổ không thể tả.

Thiên phạt, nhằm vào những này nghiệt nghiệp quấn thân hạng người, uy lực càng mạnh.

Biến hóa này, không nói đến mấy chiếc trên thuyền lớn tu sĩ, nhìn trợn mắt hốc mồm, chính là Tế Dương sơn bên trên, cũng là hoàn toàn tĩnh mịch.

“Ừng ực ——” có người nuốt nước bọt, “Đây chính là, cung chủ đại nhân biểu đệ, Ngụy Trang Ngụy đại nhân sao? Tê, quả nhiên lợi hại!”

“Ta đã sớm biết, có thể được cung chủ đại nhân coi trọng, thân cận người, như thế nào phàm tục? Ngụy Trang đại nhân uy vũ bá khí! !”

“1 kiếm ra, giết 6 vị Đại Kiếp cảnh tà ma, 4 phía chạy trốn, gì cùng uy phong! !”

“Ha ha ha, đây chính là, ta Nguyên Hạ cung nội tình, không biết sống chết tà ma hạng người, hôm nay liền muốn bọn hắn thập tử vô sinh!”

Reo hò dần lên, kia từng đạo tụ đến ánh mắt, lộ ra kích động, kính sợ.

Sau trận chiến này, La Quan uy nghiêm, địa vị xác lập, lại không người dám can đảm chất vấn.

Mà Bạch Kính, là biết La Quan nền tảng, ban đầu ở dương là thọ yến bên trên, hắn dù triển lộ ra, có một không hai cùng thế hệ thực lực.

Nhưng vậy, vẻn vẹn như thế.

Vừa mới qua đi bao lâu… Cung chủ đại nhân nói, hắn phá cảnh… Nhưng cho dù là một lần phá cảnh, thực lực liền có thể tăng lên tới, hành hung Đại Kiếp cảnh tình trạng?

Cái này không khỏi, có chút quá mức khoa trương, không hợp thói thường, đây chính là có một không hai cùng thế hệ người cường hãn, lại hoặc là, Ngụy Trang tiểu tử này, vẫn luôn giấu dốt rồi? !

Cũng không luận nói thế nào, liền dưới mắt đến xem, đôi này Nguyên Hạ cung mà nói, đều là tin tức tuyệt vời nhất, càng là hung hăng xả được cơn giận.

“Ngụy Trang đạo hữu, xuất kiếm lại hung ác điểm, để bọn này tà ma ngoại đạo tạp toái biết, trêu chọc ta Nguyên Hạ cung, là bọn hắn đời này, quyết định sai lầm nhất!”

Nhìn xem hô to gọi nhỏ, một mặt kích động Bạch Kính, Hạ Tuyết đôi mắt thật sâu, “Đây chính là, thiên địa gia trì

sao? Thông thiên đại đạo, quả nhiên danh bất hư truyền, đáng tiếc ta đi vũ phu chi đạo, tu tự thân tiểu thiên địa, lại không có cơ hội lãnh hội một hai.”

Tế Dương sơn bên ngoài, sói khóc quỷ gào, 6 vị Đại Kiếp cảnh tà ma, bị tra tấn kém chút khóc.

Một đám người áo đen, thấy sắc mặt trắng bệch, đã có người bất động thanh sắc, lùi ra ngoài đi. Một cái ý niệm trong đầu, tại bọn hắn đáy lòng hiển hiện —— Nguyên Hạ cung, không thể địch! !

Đột nhiên, âm trầm phẫn nộ quát khẽ, tại thiên hải ở giữa vang lên, “Đủ!”

Oanh ——

Khí tức cường đại sát na giáng lâm, như sơn hà lật úp, vạn vật run rẩy.

Một thân ảnh, xuất hiện trong tầm mắt, áo bào đen che lấp, thân hình hình dạng nửa điểm không lộ.

Đại kiếp đỉnh phong! !

Không… Còn muốn càng mạnh, La Quan có thể cảm thấy được, đối phương thể nội tích chứa, kia quét ngang thập phương lực lượng kinh khủng.

Thu kiếm, hắn gọn gàng mà linh hoạt, trực tiếp lui ra phía sau.

Lấy La Quan bây giờ tu vi, cùng đại kiếp sơ cảnh tu sĩ

một trận chiến còn có thể, hôm nay huy hoàng chiến tích, là 6 vị Đại Kiếp cảnh tà ma, vốn là bị Từ Chu trọng thương, lại mượn trời nghiêng chi kiếm uy thế.

Đối đầu đại kiếp đỉnh phong… Hắn lại không điên, sao lại muốn chết.

Dưới hắc bào, truyền ra cười lạnh, “Muốn đi? Lưu lại đi!”

Người này đưa tay một nắm, thiên địa oanh minh, hạo đãng đãng vô tận linh lực, điên cuồng tụ đến, hóa thành 1 cái khủng bố vòng xoáy.

Lại giống là, 1 con dữ tợn miệng lớn, trong đó trải rộng, linh lực hội tụ tạo thành răng nanh, tung đại kiếp bên trong cảnh tu sĩ rơi vào trong đó, cũng phải bị trực tiếp xé nát.

Một kích này, tình thế bắt buộc!

La Quan nhíu mày, “A Đại.”

Oanh ——

Nổ vang rung trời, vòng xoáy vỡ nát, dư ba hóa thành “Ầm ầm” cuồng phong, càn quét thiên hải ở giữa.

1 đạo khôi ngô thân ảnh, xuất hiện tại La Quan trước người, chính chậm rãi thu quyền. Hắn đôi mắt nhìn thẳng, 1 bộ dưới mắt không còn ai, “Kiêu ngạo” vạn điểm bộ dáng.

—

—

Chương 858 : 8 máu vũ phu

“7 máu đỉnh phong vũ phu? !” Dưới hắc bào, người này sắc mặt biến hóa, lộ ra trầm ngưng.

Lại nhìn về phía La Quan, liền càng kinh nghi hơn không hiểu, cái này Ngụy Trang đến cùng ra sao thân phận? Có thể thuận miệng, gọi ra như thế cường giả.

A Đại…

Làm sao nghe, đều giống như trong nhà người hầu, ý niệm này hiện lên, dưới hắc bào tu sĩ mày nhíu lại gấp.

Thở sâu, hắn chắp tay, “Các hạ là ai? Chuyện hôm nay, tốt nhất đừng nhúng tay… Tại hạ có thể, để ngươi dẫn người rời đi.”

Oanh ——

Lúc nói chuyện, thể nội khí tức lại vô giữ lại, ầm vang bộc phát, như cuồn cuộn sóng lớn quét sạch tứ phương.

Đại Kiếp cảnh viên mãn!

Đối diện, a Đại mặt không biểu tình, thậm chí ánh mắt đều không có nửa điểm ba động, vẫn như cũ duy trì tự thân, “Không coi ai ra gì” tư thái.

Áo bào đen tu sĩ lập tức giận dữ, hắn đã biểu lộ thiện ý,

càng chủ động phóng thích tu vi, lại bị hoàn toàn không nhìn. Không khỏi cười lạnh một tiếng, “Các hạ thực tế quá cuồng vọng! 7 máu đỉnh phong vũ phu lại như thế nào? Ta cũng phải lãnh giáo một chút, các hạ thủ đoạn!”

Một bước đạp xuống, nguyên thần pháp tướng phá thể mà ra, cao 100 trượng, ngưng thực vạn điểm, dẫn động thiên địa linh lực sôi trào, trên biển nhấc lên cuồng phong sóng lớn.

Đưa tay, 1 quyền đánh ra.

Nhìn như bình thường, lại nội uẩn thần thông, càng thôi động nguyên thần pháp tướng, chính là 1 vị Đại Kiếp cảnh viên mãn tu sĩ một kích toàn lực.

Có thể thấy được dù không để ý mặt mũi, thả ra ngoan thoại đến, có thể đối vị này “Không coi ai ra gì” vũ phu cường giả, vẫn như cũ rất là kiêng kị.

A Đại một bước tiến lên, đưa tay đánh ra, không khí sát na nổ đùng, lực lượng kinh khủng như cuồn cuộn giang hà.

Oanh ——

Tiếng vang bên trong, áo bào đen tu sĩ bỗng dưng trợn to tròng mắt, một ngụm máu tươi phun ra, đỉnh đầu phía trên, nguyên thần pháp tướng chấn động, hư ảo.

“8 máu, ngươi là 8 huyết chi cảnh!”

Hoảng sợ thét lên bên trong, người này xoay người bỏ

chạy, không có nửa điểm do dự.

Giữa thiên địa, đột nhiên tĩnh mịch, vô số đôi mắt xem ra, lộ ra kinh hãi, sợ hãi.

8 máu vũ phu!

Như vậy cảnh giới, có thể xưng trấn thế cấp tồn tại, chân chính đứng ở thiên hạ đỉnh cao nhất, vô địch tại đương thời.

“Trốn!”

“Đi mau!”

6 vị mình đầy thương tích, chật vật không chịu nổi Đại Kiếp cảnh tà ma, liều mạng chạy trốn.

Giờ phút này, từng cái trên mặt, hoảng sợ vạn điểm.

Vốn cho rằng, là thừa dịp Nguyên Hạ cung suy yếu, còn chưa khôi phục thời khắc, hủy nó sơn môn truyền thừa, nào có thể đoán được lại dẫn xuất lớn như thế lão.

8 máu vũ phu… Chỉ là suy nghĩ một chút, liền làm bọn hắn sợ mất mật.

La Quan cười lạnh, “A Đại, 1 cái đều đừng bỏ qua.”

“Vâng, chủ nhân.”

Bá ——

A Đại thân ảnh, đột nhiên biến mất không thấy gì nữa, lại xuất hiện lúc liền đã, đuổi kịp một tên Đại Kiếp cảnh tà ma.

“Không…”

Người này chỉ tới kịp, hét thảm một tiếng, liền bị 1 quyền đánh nát một nửa thân thể, tại chỗ đột tử.

Mà a Đại thân ảnh, cơ hồ tại ra quyền một nháy mắt, liền lại biến mất không gặp.

Rất nhanh, cuối cùng một tiếng hét thảm rơi xuống, a Đại lại trở lại La Quan trước người, duy trì ban đầu kiêu ngạo tư thái, không nhúc nhích.

Liền như, vừa rồi 1 quyền kinh sợ thối lui 1 vị Đại Kiếp cảnh viên mãn, lại liên sát 6 vị Đại Kiếp cảnh tà ma người, cũng không phải là hắn.

La Quan nhìn a Đại một chút, có thể cảm nhận được thi khôi giờ phút này, truyền đến suy yếu. 1 quyền đả thương Đại Kiếp cảnh viên mãn, đối với a đại mà nói, cũng không phải tuỳ tiện sự tình.

Bất động thanh sắc, dư quang quét một vòng xung quanh, hắn tiến lên một bước, lớn tiếng nói: “Mạo phạm Tế Dương sơn người, tội lỗi khi chết!”

Cố ý thôi động dưới, lập tức nhấc lên cuồn cuộn tiếng gầm, tại thiên hải ở giữa tiếng vọng. Những cái kia bị cố ý bỏ qua người áo đen, cái rắm cũng không dám thả 1 cái, điên cuồng trốn ra phía ngoài mệnh.

Có thể đoán trước, sau ngày hôm nay, liên quan tới Nguyên Hạ cung cường đại, vô địch, sẽ được truyền khắp thiên hạ.

Mặt trời chiếu rọi phía dưới, thiếu niên cầm kiếm ngang giương mà đứng, bên người a Đại đôi mắt nhìn thẳng, hai chủ tớ nhân vọng hướng lên trời biển cuối cùng.

Cảm giác bên trong, mấy đạo tiềm ẩn tại bên ngoài, dẫn tới đạo uẩn rất nhỏ khuấy động khí tức, thoảng qua trì trệ sau rốt cục lặng yên rút đi.

Hô ——

Thành công!

La Quan phía sau, toát ra tầng 1 tinh mịn mồ hôi, hắn đã sớm phát giác được, hôm nay âm thầm có vài vị tuyệt cường người ẩn tàng.

Trước đó, xuất thủ vị kia Đại Kiếp cảnh viên mãn, chỉ là trong đó 1 trong. Không có gì bất ngờ xảy ra, những người này là hướng về phía Hạ Tuyết mà đến, chỉ cần nàng bị chọc giận bước ra Tế Dương sơn, liền đem lâm vào vây giết chi cảnh.

Chính vì vậy, La Quan cùng a Đại câu thông về sau, mới có kia so sánh, 8 máu vũ phu khủng bố 1 quyền —— không như thế, khó mà chấn nhiếp cường địch, chỉ sợ hắn cũng muốn, rơi vào hung hiểm bên trong.

Cũng may, hết thảy thuận lợi, cường địch đã bị kinh sợ

thối lui.

Quay người, La Quan mấy bước phóng ra, đi tới Từ Chu trước mặt, mỉm cười nói: “Từ Chu trưởng lão đã hoàn hảo? Như vô sự lời nói, ngươi ta liền cùng một chỗ về núi đi.”

Từ Chu nhìn xem La Quan, lại liếc mắt nhìn, theo sát ở phía sau a Đại, khóe miệng co quắp một chút, “… Tốt, còn muốn làm phiền Ngụy Trang đạo hữu, mang lão phu đoạn đường.”

“Hẳn là.” La Quan phất tay áo, pháp lực quấn lấy Từ Chu, bay về phía Tế Dương sơn, “Mời cung chủ đại nhân, mở ra sơn môn!”

Thiên khung phía trên, hào quang phun trào, Tế Dương sơn đại trận mở ra, lộ ra một cái thông đạo.

La Quan mang theo Từ Chu, bay thẳng nhập trong đó, trong lúc nhất thời muôn người chú ý, kính sợ không hiểu.

Càng có một ít biển cả lâu tu sĩ, ngẫm lại lúc trước bị đuổi giết lúc, La Quan thuận miệng một lời, liền có một đám Đại Kiếp cảnh “Hiệp khách nghĩa sĩ” xuất thủ tương trợ, lại nghĩ tới hôm nay, vị kia tên là a Đại, hư hư thực thực 8 máu vũ phu tồn tại…

Tê!

Cái gì cũng đừng nói, nguyên lai Ngụy Trang đạo hữu, mới là ta Tế Dương sơn bên trên, ẩn sâu nhất không lộ

vị kia.

Đỉnh núi, La Quan thân ảnh rơi xuống, nhếch miệng cười một tiếng, “Làm sao? Một đoạn thời gian không gặp, biểu tỷ liền không biết ta rồi?” Đang khi nói chuyện, hắn sờ sờ cái cằm, “Hay là nói, tiểu đệ ta gần nhất, lại trở nên đẹp trai.”

Nghe tới cái này, mang theo chút không cần mặt mũi lời nói, Hạ Tuyết trong lòng ngược lại nhất định, lại nhìn a Đại một chút, nói: “Phong thành sự tình, giải quyết không sai.”

Đại biểu tỷ, quả nhiên là cái diệu nhân, La Quan vốn cho rằng, nàng muốn hỏi vài câu đâu, kết quả liền cái này?

Ý là, chuyện của ngươi ta bất quá hỏi, nhưng ngươi phải nhớ kỹ, ngươi bây giờ là Nguyên Hạ cung người.

Cái này liền rất tốt, La Quan chắp tay, “May mắn mà thôi. Xem ra, Bạch Kính, Từ Chu 2 vị trưởng lão, cũng giải quyết phiền phức rồi?”

“Ừm.” Hạ Tuyết gật gật đầu, đáy mắt phát ra mấy điểm dị sắc, “Sau ngày hôm nay, hẳn là liền có thể, sống yên ổn một đoạn thời gian.”

Nhìn xem 2 người, ngươi 1 câu ta 1 câu, 1 bộ chuyện phiếm bộ dáng, Bạch Kính nhịn không được, “Khục… Cái kia, có phải là hẳn là, trước giúp Từ Chu trưởng lão, trị liệu một chút thương thế? Hắn xem ra cũng nhanh chết rồi.”

Từ Chu nghe vậy, cái này tính tình dữ dằn lão đạo, kém chút rơi lệ, ta vì Nguyên Hạ cung xuất sinh nhập tử, liền không ai nhớ được đúng không? !

“Chậm chút thời điểm, bản cung lại tới tìm ngươi.” Hạ Tuyết nói xong, trực tiếp bắt lấy Từ Chu, phóng lên tận trời.

La Quan nhìn xem, 2 người rời đi bóng lưng, cười cười, nói: “Bạch Kính trưởng lão không cần phải lo lắng, lão Từ người này, không chết được.”

Nếu không, Bạch Tuyết nào có tâm tình, còn cùng hắn nói chuyện phiếm.

Chỉ bất quá, Từ Chu thương thế, là thật rất khủng bố, cơ hồ đến ngã cảnh biên giới, phải cứu về đến tuyệt không phải tuỳ tiện sự tình.

La Quan nghĩ đến, Nguyên Hạ cung truyền thừa tổ điện, lúc trước Hạ Tuyết trở về, chính là tiến vào bên trong, mấy ngày sau liền thương thế khỏi hẳn.

Có lẽ, lần này cũng muốn, vận dụng trong đó thần dị.

Bạch Kính chắp tay, nghiêm mặt nói: “Nhờ có Ngụy Trang đạo hữu, hôm nay kịp thời chạy về, mới có thể cứu vãn thế cục, lão phu bái tạ!”

Dứt lời, cúi người hành lễ.

Lại cười làm lành, “Cái kia, trước đó lão phu vô ý ở giữa, như có chỗ mạo phạm, còn xin đạo hữu rộng lòng tha

thứ, chớ có so đo.”

La Quan khẽ giật mình, nghĩ đến hắn lúc trước “Nhắc nhở”, lại nhìn lướt qua, bên người lặng im không lời a Đại, lúc này cười lắc đầu, “Trưởng lão quá lo, một chút việc nhỏ, ta đã sớm quên.”

Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía đỉnh núi nơi nào đó, 1 đạo người mặc màu xanh nhạt váy dài thân ảnh, chính nắm khác 1 đạo thân ảnh nho nhỏ, xa xa trông lại.

Lòng có ấm áp, La Quan chắp tay, “Ngụy mỗ rời nhà hồi lâu, phong trần mệt mỏi khó tránh khỏi rã rời, cái này liền đi về nghỉ, đi trước một bước.”

Dứt lời, dựng lên độn quang rời đi.

A Đại đuổi theo.

Bạch Kính cười phất tay, bọn người đi xa, mới nhếch nhếch miệng, 1 bộ đau răng biểu lộ, “8 huyết chi cảnh người hầu! ? ! Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, ai dám tin? ? Cái này Ngụy Trang, đến cùng người nào? Cung chủ đại nhân vừa rồi, làm sao liền không hỏi đâu? !”

Nhưng nghĩ lại, người ta đã không nói, hỏi có lẽ không đẹp, “Cũng là cũng thế, bảo trì hiện trạng liền đã vô cùng tốt, sau ngày hôm nay, thế gian đều biết ta Nguyên Hạ cung, lại thêm 8 máu vũ phu tọa trấn, hừ hừ, cũng phải xem ai còn dám đến làm càn!”

Bá ——

La Quan rơi xuống, đảo qua 1 lớn 1 gần hai đạo thân ảnh, cười nói: “Đi, có lời gì, trở về rồi hãy nói.”

Tang Tang gật đầu, nhìn thoáng qua a Đại về sau, nắm Ngao Tú theo sau lưng.

Đại điện như lúc trước, không có thay đổi gì, La Quan nhìn lướt qua, phân phó nói: “A Đại, về sau đây chính là chúng ta nhà, đây là Tang Tang, đây là Ngao Tú, về sau nếu ta không tại, ngươi muốn nghe các nàng phân phó.”

A Đại dừng một chút, chậm rãi khom người, “Vâng, chủ nhân.”

La Quan hài lòng gật đầu, “Gian phòng này, sau này sẽ là ngươi, đi nghỉ ngơi đi.”

A Đại quay người rời đi.

Thi khôi đương nhiên là không cần nghỉ ngơi, nhưng người ta đã “Từ chết mà sinh”, ngưng tụ hồn phách thức tỉnh tự thân ý thức, một ít lời tự nhiên, không dễ làm mặt nói.

Tang Tang đưa tay, sờ sờ Ngao Tú tóc, nói: “Ngươi cũng đi ngủ đi, nghe lời, đại nhân vừa trở về, về sau lại đùa với ngươi.”

“Nha…” Ngao Tú có chút rầu rĩ không vui.

“Chờ chút làm cho ngươi điểm tâm.”

“Tốt a!”

Cho nên, ta người ca ca này, liền ước chừng tương đương một hộp điểm tâm? Nhìn xem Ngao Tú nhảy nhảy nhót nhót rời đi, La Quan nhịn không được cười lên.

Tang Tang xoay người lại, nghĩ nghĩ, nói: “Đại nhân, ngài mang về cái này a Đại, tựa hồ cũng không phải là người sống? ?”

La Quan gật đầu, “Không sai, hắn thân phận thật sự, hẳn là 1 tôn thi khôi, chỉ bất quá địa vị có chút lớn, lại có người hao tổn tâm cơ, chăn nuôi trọn vẹn 300 năm.”

Lúc này, đem Phong thành một nhóm, cùng chuyện sau đó, đại khái nói một lần.

“Từ chết mà sinh!” Tang Tang ánh mắt sáng lên, mặt lộ vẻ sợ hãi thán phục, “Có thể làm đến điểm này, cái này a Đại khi còn sống, hẳn là cực không tầm thường tồn tại.”

Long tộc trấn linh, ánh mắt tất nhiên là độc ác, một chút liền nắm chặt, trong đó mấu chốt.

Kia thi đạo tu sĩ luyện thi, nuôi thi chi pháp, nhiều lắm là xem như tiểu thuật, chân chính có thể “Nghịch thiên phục sinh”, dựa vào là a Đại khi còn sống nội tình.

La Quan gật đầu, “Đúng là như thế, mà ta sở dĩ, có thể thuận lợi phá cảnh, cũng toàn bộ nhờ a Đại tương trợ.” Thông thiên đại đạo, bị chém ngang tại đạo ngoại, cơ hồ hỏng hắn tương lai, sao mà ngoan lệ ác độc, bây giờ

nghĩ đến còn sát cơ bốc hơi! !

Tang Tang ngược lại là bình tĩnh, thản nhiên nói: “Là đại nhân ngài, khinh thường thông thiên đại đạo, cần thiết kinh lịch ma luyện… Con đường này, muốn so thế nhân biết, đều càng không đơn giản.”

La Quan nhíu mày, “Ngươi đã sớm biết?”

Tang Tang lắc đầu, “Có ít người, hẳn là biết đến, nhưng cũng chưa nói tỉnh đại nhân, liền bởi vì đây chính là, ngài cần đạp phá bình cảnh.”

“Thế gian hết thảy vốn là như thế, muốn có đoạt được trước phải trả giá… Đương nhiên, trả giá càng nhiều, hồi báo cũng liền càng phong phú.”

La Quan nháy mắt, liền nghĩ đến Huyền Thánh, có thể nhìn ra Thiên tôn xuất thủ, ứng chỉ có vị này.

Có lẽ, Nữ đế, bạch cốt tôn, cũng có thể nhìn ra một hai? Quả nhiên, đối các đại lão mà nói, hắn bây giờ chỉ là một quân cờ. Đường, vẫn như cũ muốn tự mình đi, có thể nhảy tới, liền có thể đạt được càng nhiều đầu tư, nếu không cũng là tự thân mệnh số.

Cũng may, vận khí của hắn, luôn luôn rất không tệ.

Tang Tang đột nhiên nói: “Đại nhân, ngày sau ngài cùng a Đại ở chung, khi tận lực lo lắng cảm thụ của hắn, không thật là đem nó, xem như thi khôi thúc đẩy.”

Biểu lộ nghiêm túc, nghiêm túc.

La Quan gật đầu, “Ta biết.”

Vào đêm lúc điểm, La Quan nghe tới, căn phòng cách vách động tĩnh, hắn kết thúc tu luyện đứng dậy, đi tới cửa bên ngoài đối với a đại lắc đầu, “Không có việc gì, ta đi ra ngoài một chuyến.”

Dứt lời, bước ra đại điện bên ngoài, đi không bao xa, quả nhiên tại kia bát giác dưới đình, nhìn thấy Hạ Tuyết thân ảnh.

Tối nay, thiên khung phía trên trăng sao óng ánh, chiếu Thương Tuyết sáng trong, phản chiếu lấy nàng hơi có vẻ mệt mỏi khuôn mặt, nhiều một tia ngày xưa không thấy nhiều yếu đuối.

La Quan đi đến bát giác ngoài đình, chắp tay, “Biểu tỷ, tối nay vội vàng tới, thế nhưng là có lời gì, muốn hỏi ta?”

Hạ Tuyết quay người, bình tĩnh nhìn hắn vài lần, lật tay lấy ra 1 con vò rượu, thản nhiên nói: “Tới, cùng ta uống rượu.”

—

—

—

—

—

Chương 859 : Một đám kẻ đáng thương

“Được.”

La Quan đi vào bát giác đình, tại đối diện ngồi xuống, vì Hạ Tuyết rót rượu lúc, lại bị nàng ngăn lại, lại lần nữa lấy ra 1 vò.

“Đây là Nguyên Hạ cung tiền bối cất, bụi phong hơn 1,000 năm, từ cất vào hầm ngày tính lên, nên có 2000 năm linh, đương thời rượu ngon.”

“Tối nay, ngươi ta 1 người 1 vò.” Hạ Tuyết dứt lời, phất tay mở ra bịt miệng, bỗng nhiên có nồng đậm mùi rượu, từ trong đó phiêu tán ra.

Chỉ hít một hơi, liền để La Quan thể nội khí huyết, trở nên sinh động, hắn cười cười, “Quả nhiên rượu ngon, cái kia đêm, tiểu đệ liền cùng biểu tỷ không say không nghỉ.”

Mở ra đàn miệng, lọt vào trong tầm mắt rượu dịch sền sệt, hơi vàng, bày biện ra ngọc chất cảm giác, nâng đàn làm lễ, rượu tuyến cửa vào như một đám lửa, rơi vào ngực bụng ở giữa, tản ra hóa thành bốc hơi nhiệt lực, lấy La Quan bây giờ tu vi, lại cũng trên mặt ửng đỏ, quanh thân khí huyết chấn động, tăng trưởng.

Rượu này, tuyệt đối không đơn giản, như đối với tu hành người thể phách, có chỗ tốt cực lớn… Vậy liền coi là là,

cảm tạ hắn ban ngày xuất thủ? Suy nghĩ chuyển động, La Quan buông xuống vò rượu, nói: “Từ Chu trưởng lão như thế nào rồi?”

Lão già này, cứ việc đối hắn không quá khách khí, nhưng đối Nguyên Hạ cung đích xác trung thành cảnh cảnh, lại không tiếc mạng sống giữ gìn tế dương uy danh.

Hạ Tuyết nói: “Thương thế rất nặng, đã dao động căn cơ, cho dù bản cung đem hắn đưa vào truyền thừa tổ điện, cũng cần tĩnh dưỡng một năm nửa năm.” Dừng một chút, tiếp tục nói: “Dù rằng khôi phục, ngày sau đại đạo con đường, cũng cơ hồ đoạn tuyệt.”

Đây chính là, Từ Chu cần trả ra đại giới.

La Quan trầm mặc một chút, nói: “Có thể như thế, đã là kết quả tốt nhất.” Nếu không phải Nguyên Hạ cung tổ trong điện, có khác thần dị, Từ Chu sợ là đã chết rồi, chớ nói chi là còn có thể bảo trụ, một thân Đại Kiếp cảnh đỉnh phong tu vi.

Hạ Tuyết gật gật đầu, nói: “Hôm nay, bản cung thiếu ngươi một phần đại nhân tình, ngày sau nếu có điều cần, ngươi chi bằng mở miệng.”

La Quan vui mừng, nghĩ thầm ta liền biết, đại biểu tỷ nhân vật bậc nào, sao lại cầm một vò rượu, liền đem ta cho đuổi rồi? Nhưng mặt ngoài, lại ngay cả ngay cả khoát tay, “Lúc trước Thiên Linh đảo bên trên, biểu tỷ cứu ta tại Dương thị, tiểu đệ sao dám mang theo ân cầu báo.”

Hạ Tuyết “Hừ” một tiếng, “Ta thành tâm như thế, ngươi như thật muốn từ chối, vậy bản cung lời mới vừa nói, coi như không tính toán.”

“Khụ khụ khụ… Biểu tỷ nói chuyện, coi là thật khôi hài.” La Quan lộ ra mấy điểm xấu hổ đến, nghĩ thầm nữ nhân này, khẳng định là cố ý, “Cái kia, tiểu đệ ta chẳng qua là cảm thấy, mình vẫn chưa làm cái gì… Đã biểu tỷ như thế thành ý, vậy liền từ chối thì bất kính.”

“Mặt khác.” La Quan dừng một chút, nhìn về phía Hạ Tuyết, “Thiên Lan thánh tông cũng Dương thị các loại, hết lần này đến lần khác đối ta Nguyên Hạ cung xuất thủ, này làm sao nhẫn? Mà lại, trên đời này cũng không có, ngàn ngày phòng trộm đạo lý, ta Nguyên Hạ cung cũng không thể, chỉ chịu đánh không hoàn thủ a? Đây cũng quá biệt khuất.”

Hạ Tuyết uống một hớp rượu, giống như cười mà không phải cười, “Muốn nói cái gì, trực tiếp điểm, đừng quay tới quay lui.”

La Quan chững chạc đàng hoàng, “Biểu tỷ nên biết, tiểu đệ cùng kia Dương thị, Thiên Lan thánh tông cùng không hợp nhau, mà Nguyên Hạ cung càng là nó cái đinh trong mắt cái gai trong thịt, tất trừ chi cho thống khoái… Cùng nó chờ bọn hắn động thủ, không bằng chúng ta nghĩ biện pháp, vén Thiên Lan thánh tông, đem Dương thị đánh rớt bụi bặm, dùng cái này giết gà dọa khỉ, chấn nhiếp 4 phương.”

“Đến lúc đó, xem ai còn dám, cùng ta Tế Dương sơn là

địch, biểu tỷ cùng Nguyên Hạ cung uy danh, nhất định danh truyền thiên hạ!”

Hạ Tuyết nhíu mày, “Uống nhiều rồi?”

La Quan: …

“Biểu tỷ, tiểu đệ còn không có uống mấy ngụm.”

“Vậy liền uống nhiều một chút, ta chỉ coi ngươi nói lời say.” Hạ Tuyết nhàn nhạt mở miệng, hơi dừng một chút, lại dẫn một tia cảnh cáo mở miệng, “Thiên Lan thánh tông, đứng hàng thiên hạ 10 tôn chi 1, nó nội tình không thể tưởng tượng, không phải ngươi ta có thể rung chuyển.”

La Quan nhíu mày, muốn nói lại thôi.

Hạ Tuyết nói: “8 máu vũ phu, cũng không đủ! Huống chi, bên cạnh ngươi vị kia a Đại, khi không phải chân chính 8 máu vũ phu.”

La Quan không cam tâm, “Liền thật, không có một cơ hội nhỏ nhoi?”

Hạ Tuyết ngẩng đầu trông lại, đôi mắt sắc bén, như nhưng xuyên thủng hết thảy che lấp, ẩn tàng, khiến tất cả tâm tư đều không chỗ che thân, “Ngụy Trang, ngươi đến cùng, đang có ý đồ gì? Bản cung rất không thích, bị người lợi dụng, ngươi như nguyện ý nói ra, liền nói, nếu không liên quan tới việc này, ngày sau liền đừng nhắc lại.”

La Quan trong lòng run lên, biết được Hạ Tuyết khẳng định, đã có phát giác, nhưng hắn hôm nay mở miệng truy hỏi, vốn là muốn thông qua nàng, thám thính liên quan tới Thiên Linh đảo sự tình, trong lòng đã có chuẩn bị. Trước đó không hỏi, đương nhiên là bởi vì lẫn nhau "Địa vị" không đối các loại, bây giờ có a Đại nơi tay, mới miễn cưỡng có hợp tác tư cách.

Nghĩ nghĩ, La Quan nói: "Biểu tỷ, kia Thiên Linh đảo dưới, giấu nào đó một cọc cơ duyên, ta rất có hứng thú. Nhưng Thiên Lan thánh tông chỗ, há lại cho ngoại nhân tùy ý? Cho nên, ta hi vọng có thể, cùng biểu tỷ hợp tác, đồng mưu trong đó chỗ tốt."

Hạ Tuyết nhíu mày, "Ngươi cũng đang đánh, Phượng tộc di tích chủ ý?"

Quả nhiên, đối vạn đảo chi quốc đỉnh tiêm thế lực mà nói, Phượng tộc di tích tồn tại, cũng không phải là cái gì bí mật. Nhưng chân chính gây nên La Quan chú ý, là Hạ Tuyết lời nói bên trong toát ra ý tứ, "Hẳn là, còn có những người khác, trong bóng tối trù tính?"

Hạ Tuyết nói: "Không phải, ngươi cho rằng Thiên Lan thánh tông, vì sao trăm phương ngàn kế, đối Nguyên Hạ cung động thủ. Sở cầu có lẽ có cái khác, nhưng tất nhiên bao hàm, kia một cái chìa khóa."

Trong những lời này, truyền lại ra tin tức, liền càng nhiều.

La Quan vò dưới mi tâm, nhanh chóng chỉnh lý, quy nạp, đầu tiên Phượng tộc di tích là tại cấp cao cấp độ, công

khai bí mật, tiếp theo bây giờ đang có rất nhiều người, đang đánh Phượng tộc di tích chủ ý, chí ít Thiên Lan thánh tông, chính là một thành viên trong đó.

Mà muốn đi vào Phượng tộc di tích, cần một loại nào đó chìa khoá.

Nguyên Hạ cung, liền có trong đó 1 đem!

Bá ——

La Quan đáy mắt hiện lên tinh mang, chắp tay nói: “Liên quan tới Phượng tộc di tích sự tình, nếu không liên quan đến Nguyên Hạ cung bí ẩn, còn xin biểu tỷ kỹ càng báo cho.”

Hạ Tuyết uống một hớp rượu, nói: “Liệu đến tiếp qua không lâu, vạn đảo chi quốc cảnh nội, liền đem gió nổi mây phun, việc này cũng lại không phải bí ẩn gì, nói cho ngươi cũng không gì không thể.”

Nàng dừng một chút, “Ngươi cũng biết, bây giờ cái này vạn đảo chi quốc, là như thế nào đến?”

Đề tài này, chuyển có chút nhanh a, chính ngưng thần chậm đợi La Quan, kém chút bị tránh eo, bất đắc dĩ lắc đầu, “Tiểu đệ không biết.”

Hạ Tuyết nói: “Cụ thể đã không thể kiểm tra, đại khái mấy chục ngàn năm trước, vạn đảo chi quốc chỗ, là 1 khối hoàn chỉnh đại lục, chính là Phượng tộc chi lãnh địa. Sau chẳng biết tại sao, bộc phát một trận diệt thế đại chiến, có kinh khủng tồn tại xuất thủ, ngạnh sinh sinh

đem trọn khối đại lục đánh nát.”

“Hài cốt còn sót lại, chính là ngươi ta bây giờ, chỗ vạn đảo chi quốc.”

La Quan biến sắc, như việc này làm thật, năm đó hạo kiếp chi chiến, coi là thật khủng bố tuyệt luân.

Chỉ sợ, là thành tiên cảnh thậm chí trở lên cường giả xuất thủ, mới có thể tạo thành đáng sợ như thế hậu quả.

Hạ Tuyết tiếp tục nói: “Ta Nguyên Hạ cung, truyền thừa lâu đời dài dằng dặc, nguồn gốc từ diệt thế hạo kiếp trước đó, là lấy nguyên quán bí điển bên trong, đối này có một ít ghi chép, lại thêm về sau rất nhiều tiền bối âm thầm thẩm tra, đạt được một cái kết luận —— này hạo kiếp, cùng Phượng tộc có quan hệ!”

Diệt thế đại chiến, Phượng tộc tuyệt tích thế gian, La Quan lại thêm Chân Long một mạch, cũng đột nhiên biến mất, ở trong đó, có lẽ có liên quan nào đó? !

La Quan vô ý thức, uống một ngụm rượu, nhìn về phía Hạ Tuyết, nàng nhìn qua bát giác ngoài đình, như lâm vào một loại nào đó trong hồi ức, “Sau đại chiến, Phượng tộc tan biến tại thế gian, nó tổ địa chỗ Phần Thiên chi hỏa bộc phát, bản tướng thiêu tẫn thế gian vạn vật, là hạo kiếp bên trong còn sót lại các phương, trả giá cực lớn đại giới, đem nó phong ấn vào chỗ nào đó, cũng chính là bây giờ Thiên Linh đảo.”

La Quan vô ý thức nói: “Nguyên Hạ cung, chính là năm đó, tham dự phong ấn một phương? ?”

“Không sai.” Hạ Tuyết gật đầu, “Chính là bởi vì điểm này, ta Nguyên Hạ cung trong tay, mới có thể nắm giữ 1 đạo, mở ra phong ấn chìa khoá.”

La Quan đại khái biết rõ ràng một chút sự tình, nhưng rất nhanh, liền sinh ra hoang mang, “Đã là năm đó, thật vất vả mới hoàn chỉnh phong ấn, kia vì sao bây giờ, lại muốn mưu cầu đem nó mở ra? ?”

Hạ Tuyết nói: “Tự nhiên là, trước khác nay khác… Năm đó như mặc cho Phượng tộc Phần Thiên chi hỏa bộc phát, đích xác đem triệt để hủy diệt nơi đây, nhưng mấy chục ngàn năm trôi qua, trong phong ấn đã xuất hiện biến hóa. Thứ 2 chính là, có người ý đồ mượn Phượng tộc không dập tắt lửa, lấy trợ tự thân tu hành…”

Nàng dừng một chút, “1,000 năm trước đó, còn chưa có như thế động tĩnh, bây giờ không kịp chờ đợi, cho là kia bí pháp đã hoàn thành.”

La Quan nhíu mày, “Bí pháp?”

Lần này, Hạ Tuyết lâm vào trầm mặc, như đang suy nghĩ cái gì cái gì, La Quan cũng không thúc giục, chỉ ở đối diện yên tĩnh uống rượu.

Một lát sau, Hạ Tuyết trong đôi mắt, thần quang phun trào: “Ngụy Trang, ngươi thân phận, lai lịch, bản cung cũng không hiểu biết, ta có thể hay không tin ngươi?”

La Quan buông xuống vò rượu, “Ngụy mỗ phát thệ, chỉ cần biểu tỷ không dậy nổi hai lòng, tất không làm nửa

điểm, nguy hại Nguyên Hạ cung sự tình.”

2 người đối mặt, bát giác dưới đình, lại lần nữa lâm vào trầm mặc.

“Được.” Hạ Tuyết rốt cục mở miệng, nàng như hạ quyết định một loại nào đó quyết tâm, nói: “Lời kế tiếp, vào tai ngươi… Nhiều lắm là, lại nói cho Tang Tang, những người khác tuyệt đối không thể nhiều lời nửa câu.”

“Mời biểu tỷ yên tâm!”

Hạ Tuyết nói: “Ngươi biết được hiểu, người thế ngoại tồn tại? Nhưng minh bạch, là cái kia 1 cảnh giới? Lại vì sao chỉ tồn tại ở thế ngoại? ?”

La Quan nghĩ nghĩ, nói: “Người thế ngoại, cho là cảnh giới siêu thoát, phá cảnh đại kiếp về sau, nhập nhất niệm kình thiên chi cảnh.”

“Về phần vì sao, không hiện thân tại đương thời, tiểu đệ không biết.”

Hạ Tuyết gật đầu, “Thật là đại kiếp phía trên, nhất niệm sinh, mà hồn phách vĩnh tồn, thoát khỏi người tu hành thọ nguyên thời hạn, chỉ cần hồn phách bất diệt, thì tuyên cổ trường tồn!”

“Nhưng thành cũng nhất niệm, bại cũng nhất niệm, này bối tồn tại hồn phách quá mạnh, viễn siêu ra nhục thân cực hạn chịu đựng, nếu không tị thế tại bên ngoài phong cấm tự thân, thì nhục thân sụp đổ, nhất niệm cũng tùy theo tán loạn.”

Thấy La Quan nhíu mày, Hạ Tuyết thản nhiên nói: “Nhất niệm vì thần, cây tại hồn phách, kình thiên vì thể, bắt đầu tại nhục thân. Nhục thân cường đại, mới có thể nhất niệm ngưng tụ không tiêu tan, nếu không tựa như lục bình không rễ, gió thổi thì nát.”

Hiểu, nói đơn giản chính là, dù phá cảnh đại kiếp phía trên nhất niệm vì thần, lại bởi vì nhục thân yếu ớt, không thấu đáo kình thiên chi lực.

Chỉ có thể tị thế, để phong ấn hồn phách, lấy bảo toàn tự thân… Nói như vậy, cái gọi là “Người thế ngoại” mạnh thì mạnh vậy, trên thực tế lại là một đám kẻ đáng thương? ?

Thể phách yếu ớt, bí pháp? ! Giờ phút này, một cái ý niệm trong đầu, như điện quang hỏa thạch xẹt qua, La Quan trầm giọng nói: “Bọn hắn muốn mượn Phượng tộc không dập tắt lửa, rèn luyện thân thể, lấy tiếp nhận hồn phách!”

Hạ Tuyết gật đầu, “Không sai.”

La Quan sắc mặt, lập tức âm trầm xuống.

Phượng tộc di tích cũng tốt, không dập tắt lửa rèn luyện thân thể cũng được, kia đều không phải hắn mục đích, La Quan muốn chỉ có để kiếm mảnh vỡ.

Nhưng chuyện này, đã liên lụy đến người thế ngoại, tất có rất nhiều thế lực gia nhập trong đó, thậm chí thiên hạ 10 tôn đều ở trong đó.

Một khi đế kiếm mảnh vỡ xuất hiện, ai không tranh? !
Hắn căn bản, không cách nào chỉ lo thân mình.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 860 : Liên phá 2 cảnh

Hạ Tuyết nhíu mày, “Tâm tình phá hỏng?”

La Quan xoa đem mặt, “Rõ ràng như vậy sao?”

Hạ Tuyết gật đầu, “Rất rõ ràng.”

La Quan nói: “Tốt a, đích xác không thế nào cao hứng.”

Nguyên lai tưởng rằng, đối thủ chỉ là Thiên Lan thánh tông, ai ngờ lại cơ hồ muốn đối mặt, nơi đây thiên địa đứng đầu nhất bầy tu sĩ thể.

Một đám kẻ đáng thương? Tốt a, ta bây giờ, cũng thật đáng thương.

Hạ Tuyết nhìn xem hắn, thản nhiên nói: “Bắt đầu sinh thoái ý rồi?”

La Quan lắc đầu, “Cũng không có.” Hít một hơi, lại phun ra, hắn biểu lộ bình tĩnh lại, đôi mắt ở giữa chỉ có kiên định.

Một đường này đi tới, cái kia 1 khối đế kiếm mảnh vỡ, là tuỳ tiện liền nắm bắt tới tay? Cùng thiên hạ tranh chấp lại như thế nào, hươu chết vào tay ai cũng còn chưa biết!

Đơn giản 3 chữ, bình tĩnh trong giọng nói, truyền lại đưa

ra ý chí, để Hạ Tuyết đôi mắt hơi sáng, lộ ra mấy điểm thưởng thức, “Rất tốt, nếu như thế, ngươi ta ở giữa, liền có thể hợp tác.”

Dừng một chút, nàng tiếp tục nói: “Phượng tộc tổ địa bên trong, có một thượng cổ thần thụ, kỳ danh thiên hỏa ngô đồng, lấy nó 1 lá nhập thể, liền có thể giúp ta đạp phá bình cảnh, thành tựu 8 máu vũ phu chi cảnh.”

Nói xong, ánh mắt trông lại.

La Quan do dự một chút, nói: “Ta con mắt tiêu, cũng tại Phượng tộc tổ địa…” Nói đến đây, trong lòng hắn nổi lên một chút gợn sóng, “Hoặc, cũng cùng trời lửa ngô đồng tương quan.”

Hạ Tuyết đôi mắt thật sâu, chưa lại kế tiếp theo truy hỏi, nói thẳng: “Muốn tiến vào Phượng tộc tổ địa, cần nắm giữ chìa khoá, mà mỗi một cái chìa khóa, nhiều nhất chỉ có thể mang 2 người tiến vào bên trong. Nhưng bây giờ, thuộc về Nguyên Hạ cung cái chìa khóa này, lại di thất trong đó một bộ điểm.”

La Quan nghĩ nghĩ, “Biểu tỷ là hi vọng, ta đi tìm về, chìa khoá thiếu thốn bộ điểm?”

“Ừm.” Hạ Tuyết gật đầu, “Nguyên Hạ cung tình cảnh, ngươi nên rõ ràng, huống hồ chuyện này, càng ít người biết càng tốt.”

“Đương nhiên, trọng yếu nhất chính là, ngươi bây giờ có sức tự vệ, cho dù bị người phát giác, thoát thân cũng không khó.”

Đang khi nói chuyện, nàng nhìn thoáng qua, La Quan ở lại cung điện kia. Trong đó 1 đạo ánh mắt, một mực nhìn về phía nơi đây, cứ việc bình tĩnh, lại truyền lại ra một loại nào đó, cường hãn vô cùng ý chí.

La Quan gật đầu, “Đích xác, từ ta ra mặt, thỏa đáng.” Hắn có chỗ quyết đoán, liền không chần chờ nữa, “Không biết cái này chìa khoá, cụ thể là vật gì?”

Hạ Tuyết nói: “Ngươi cũng đã gặp.” Đang khi nói chuyện, nàng lật tay lấy ra, 1 con toàn thân đen nhánh linh đang, có cực hàn khí hơi thở tản mát.

Bát giác ngoài đình, lập tức gió tuyết giáng lâm, hàn phong kêu khóc cuốn lên, Thương Tuyết càng phát ra óng ánh.

“Trời âm linh? !” La Quan ánh mắt chớp lên, nhìn về phía đối diện.

Hạ Tuyết nói: “Trời nguyên lục bảo, tụ hợp về 1, chính là tiến vào Phượng tộc tổ địa chìa khoá.”

“Này lục bảo, bản cung chưởng nó 1, trời âm linh ở đây, Bạch Kính trưởng lão, Từ Chu trưởng lão các chưởng nó 1, bây giờ đã phải nó 4, vẫn còn thiếu thốn thiên nhãn Vương thị quản lý uẩn thần linh, địa phách Vệ thị quản lý máu xương linh.”

Uẩn thần linh? Máu xương linh? ? Ngày này nguyên lục bảo, không phải là 6 cái, thuộc tính khác biệt linh đang.

La Quan suy nghĩ chợt lóe lên, gật đầu biểu thị đã biết, “Tế Dương sơn mở lại đã lâu, tung phiêu linh xa một chút, cũng nên đã sớm nhận được tin tức, đến nay còn không có động tĩnh…” Hắn nhìn về phía Hạ Tuyết, “Biểu tỷ, xấu nhất khả năng, là cái này 2 tộc đã huyết mạch đoạn tuyệt, bảo vật đã bị người cướp đi.”

Hạ Tuyết lắc đầu, “Sẽ không. Uẩn thần linh cùng máu xương linh, cùng nó hơn tứ bảo khác biệt, chỉ có Vương thị, Vệ thị huyết mạch, mới có thể chưởng khống, tung chưởng linh người bị người giết chết, bảo vật cũng sẽ tự động biến mất, xuất hiện tại khiến 1 cái đồng tộc huyết mạch thể nội, như huyết mạch đoạn tuyệt, bảo vật đem tự hành trở về Tế Dương sơn.”

Trong giới tu hành, mới lạ sự tình quả nhiên tầng ra không dứt, trên đời thế mà còn có như vậy bảo vật.

“Nếu như thế, hoặc là Vương thị, Vệ thị bởi vì một ít nguyên nhân, dẫn đến trong truyền thừa đoạn, không biết thân phận của mình. Hoặc là, chính là bị người bắt được, âm thầm nhốt lại.” Cái thứ 1 khả năng còn tốt, nếu là cái thứ 2, có tư cách biết được trong cái này bí văn, càng dám đối Nguyên Hạ cung động thủ, tuyệt không phải hạng người tầm thường.

Hạ Tuyết gật gật đầu, lật tay lấy ra 1 con ngọc giản, “Ở trong đó, là liên quan tới Vương thị, Vệ thị tài liệu cặn kẽ, ngươi kỹ càng ghi lại, dù đã qua đi hơn 1,000 năm, nhưng đi nó tổ địa chỗ phạm vi tìm kiếm, có lẽ có thể có thu hoạch.”

“Mặt khác… Cái này linh đang ngươi mang theo, khi tới

gần Vương thị, Vệ thị huyết mạch về sau, nó sẽ có cảm ứng, cho ngươi nhắc nhở.”

Hạ Tuyết quay thân quá khứ, đem linh đang đưa đến trước mặt lúc, La Quan ngửi được một tia mùi sữa, vào tay thậm chí còn có mấy điểm ấm áp.

Cũng không biết biểu tỷ, trước đó đem cái này 2 linh đang, nấp ở chỗ nào… Ngô, nàng nhìn xem có chút đỏ mặt a, nhất định là uống rượu uống.

Đừng nói, cái này Nguyên Hạ cung rượu ngon, đích xác kình rất lớn, La Quan cũng cảm thấy, đầu nhiều mấy điểm mê muội, nếu không hắn nhất định là không có can đảm, nhìn chằm chằm Hạ Tuyết một mực nhìn.

“Ngươi đã xem đủ chưa? ?” Hạ Tuyết cắn răng mở miệng, lại cường hãn nữ nhân, da mặt chung quy mỏng một chút.

La Quan một cái giật mình, “Khục… Thất thần, nhất thời nhớ tới sự tình khác.” Hắn nắm lên vò rượu, che giấu, “Ừng ực” “Ừng ực” uống liền mấy ngụm, tiếp lấy thật nghĩ lên cái gì, “Đúng, cái này bên trong có chút sinh hồn, là trước kia giải quyết Phong thành phiền phức lúc, thuận tay cứu, ta bây giờ muốn đi tìm người, liền phiền phức biểu tỷ ngài, nghĩ biện pháp đưa bọn hắn trở về.”

Đang khi nói chuyện, hắn lấy ra một chiếc bình ngọc, đặt lên bàn.

Mơ hồ có thể thấy được ngọc bình mặt ngoài, có từng khuôn mặt hiển hiện, chỉ là bây giờ ở vào trạng thái hôn

mê, đều nhắm 2 mắt.

“Thuận tay cứu người…” Hạ Tuyết nhìn lướt qua ngọc bình, nghĩ nghĩ, nói: “Đưa bọn hắn trở về, có thể sẽ mang đến phiền toái cho ngươi.”

Biểu tỷ quả nhiên cẩn thận, La Quan cười cười, nói: “Không sao, ngài chi bằng vì bọn họ tìm kiếm người nhà là được.” Những này sinh hồn lúc trước, mắt thấy thi khôi “Khởi tử hoàn sinh” một chuyện, nói ra lớn tiểu là phiền phức.

Cũng may, a Đại có khác thủ đoạn, đã lau đi bọn hắn lúc ấy ký ức, cũng xuyên tạc một chút nội dung, để bọn hắn biết được là được người cứu, quá trình lại hỗn độn không rõ.

Hạ Tuyết gật gật đầu, đem ngọc bình thu hồi.

La Quan đứng dậy, đem trong đàn rượu uống một hơi cạn sạch, chỉ cảm thấy chếnh choáng dâng lên, quanh thân nóng hổi khí huyết lưu chuyển, biết bao thoải mái.

Nấc ~

Hắn đứng dậy, “Biểu tỷ, như không có phân phó khác, tiểu đệ thừa dịp chếnh choáng, liền phải trở về ngủ.”

Hạ Tuyết xem ra một chút, thản nhiên nói: “Đi thôi.”

“Cáo từ.”

Quay người ra bát giác đình, nhưng vào lúc này, Hạ

Tuyết thanh âm lại truyền tới, “Ngươi tiếp xuống, còn cần mau chóng tăng cao tu vi.”

Tăng cao tu vi? Cũng không phải sao, coi như cầm tới chìa khoá, cũng chỉ có thể 2 người đi vào.

Kia Phượng tộc tổ địa chỗ, chú định phong vân tế hội, muốn lấy đế kiếm mảnh vỡ, chỉ bằng bây giờ thực lực không thể nghi ngờ chính là muốn chết.

La Quan ý thức đã có mấy điểm mơ hồ, nghe vậy dưới chân dừng một chút, chợt cười to, “Biểu tỷ lời nói rất đúng, tiểu đệ cảnh giới bây giờ, thực tế có chút thấp.”

Dứt lời, một bước đạp xuống.

Oanh ——

Trong cơ thể hắn khí tức, nháy mắt chấn động, tiếp theo sau đó một khắc, đánh nát vô hình bình tĩnh, hô hấp ở giữa liền tăng vọt một đoạn.

Hô ——

Cuồng phong nhất thời, cuốn lên gió tuyết, quay chung quanh kia một thân mùi rượu, sắc mặt đà đỏ thiếu niên, tại trăng sao chiếu rọi phía dưới, sặc sỡ loá mắt.

“1 bước này tốt, nhưng còn chưa đủ, ta cảm thấy, còn có thể lại đi một điểm.” Thiếu niên cười to, tùy ý tấm giương, lại một bước đạp xuống.

Oanh ——

Nó thể nội, kia chấn động sôi trào, bàng bạc tăng trưởng khí tức, dường như liệt hỏa nấu dầu, bỗng nhiên lại tăng vọt một đoạn.

Ầm ầm ——

Gió càng lớn, cuốn lên tầng tầng Thương Tuyết, giờ khắc này tựa hồ trên trời trăng sao, đều phát hiện người thiếu niên không giống bình thường.

Thế là, càng nhiều hào quang tụ đến, chiếu rọi một mảnh ngân bạch, sáng trong như trích tiên.

“Không đủ, không đủ, còn phải đi…” Thiếu niên nói lời say, chân vừa mới nâng lên, chính là một cái lảo đảo, kém chút ngã xuống ở đây, hắn lắc lắc càng phát ra không thanh tỉnh đầu, “Kém một chút, còn kém một chút, 1 bước này là bước bất động rồi.”

Quay người, hướng bát giác đình, nhoẻn miệng cười, “Biểu tỷ cảm thấy, tiểu đệ cảnh giới bây giờ, như thế nào?” Dứt lời không cùng trả lời, chắp tay một cái, quay người tại gió tuyết vờn quanh bên trong, dần dần từng bước đi đến.

Dưới đình, Hạ Tuyết nhìn qua kia đi xa thân ảnh, kinh ngạc một hồi, mới uống một hớp rượu.

“Một bước phá quy nguyên.”

“2 bước nhập hợp nhất.”

“Đây là con đường thông thiên hậu tích bạc phát? Hay là đại đạo quà tặng? Nhưng này cùng cảnh ngộ, nhìn chung thiên hạ thập phương, sợ là cũng không có mấy người có thể có.”

“Ngụy Trang, hẳn là ngươi coi là thật, cũng là vì kia đại tranh mà tới…”

Thì thào nói nhỏ, dần không thể nghe thấy.

…

Một đêm vô mộng.

Tỉnh ngủ về sau, La Quan nhìn qua đại điện đỉnh chóp, có chút ngây người.

Uống say rồi?

Cái này kinh lịch, đã bao nhiêu năm chưa từng có, lại không đề cập tới tự thân tu vi, chính là Chân Long chi thể cường hãn, tung uống mấy ngày đêm cũng không lắm cảm giác.

Mà lại, hắn uống say về sau, như còn làm chuyện gì… Là cái gì đây? ?

Vô ý thức, vận chuyển một chút thể nội pháp lực, “Ầm ầm” thanh âm vang lên, liền như trong thân thể, giấu hạo đãng thiên hà.

La Quan một chút trừng lớn mắt, “Đây là… Phá cảnh rồi? Không đúng, là liên phá 2 cảnh! !”

Một lát sau, cẩn thận điều tra tự thân tình huống, xác định hết thảy hoàn hảo… Không, thậm chí so trong dự tưởng, còn càng thêm hoàn mỹ.

La Quan lẩm bẩm nói: “Đây cũng là, 1 say đến phúc đi?” Trước đó, thắp sáng thần hồn cửu khúc, đi ra thông thiên đại đạo lúc, hắn liền phát giác được, con đường tu hành lại không trở ngại, có thể nói vùng đất bằng phẳng. Thậm chí có gan, chỉ cần một cái ý niệm trong đầu, liền có thể tuỳ tiện phá cảnh cảm giác.

Nhưng một đường này tu hành, cái kia một lần phá cảnh, không phải muôn vàn khó khăn, La Quan đều lưu lại bóng ma tâm lý… Do dự mãi, quyết định tạm thời kiềm chế, chuẩn bị trở về đến về sau, trước cùng Tang Tang hỏi thăm, lại tìm Hạ Tuyết xác nhận, để tránh không ổn.

Không ngờ, một cơn say rượu, liền tự nhiên mà vậy, bước ra 1 bước này.

Hợp nhất cảnh đỉnh phong… Không, hẳn là xưng là, nửa bước Vô Lượng cảnh, La Quan đã có thể cảm nhận được, vây khốn tự thân tầng kia bình cảnh. Cũng không mãnh liệt, tựa như là một lớp màng, cho hắn một loại hơi dùng sức, liền có thể trực tiếp chọt rách cảm giác.

Nhưng suy đi nghĩ lại, La Quan hay là đè xuống, kế tiếp theo phá cảnh dụ hoặc —— dù sao, hăng quá hoá dở! Một đêm liên phá 2 cảnh, đã là hiếm thấy trên đời, hắn trạng thái hoàn hảo căn cơ vững chắc, cho là bởi vì con đường thông thiên đối tự thân phản hồi.

Nhưng nếu ham nhất thời tu vi, lại phá Vô Lượng cảnh, chính là tại đại đạo chi đồ ở giữa, ngay cả đi 3 bước… Tuy nói có chuyện xưa, gọi quá tam ba bận, nhưng La Quan cảm thấy “2” liền rất tốt, như thật “ba”, chắc chắn sẽ dẫn đến căn cơ bất ổn.

“Đúng, ta như vậy tiến cảnh, đã có thể xưng kinh người, làm gì ham càng nhiều. Lập tức, ngược lại là hẳn là trắc nghiệm một chút, thực lực bản thân như thế nào.”

Bá ——

La Quan đứng dậy, trực tiếp ra đại điện, rất nhanh liền tới đến, Tế Dương sơn nơi nào đó đại điện bên ngoài.

Cái này bên trong, là Nguyên Hạ cung tu sĩ, kiểm nghiệm tự thân tu vi chỗ.

Đến hoàng hôn lúc điểm, La Quan đi ra đại điện, một mặt không che giấu được ý mừng.

“Bây giờ, ta mới chính thức có, đánh với Đại Kiếp cảnh một trận thực lực… Như thủ đoạn ra hết, đại kiếp bên trong cảnh cũng có thể không sợ.”

“Về phần như Dương lão tổ như vậy đại kiếp đỉnh phong, vậy thì không phải là đối thủ.” Nói nhỏ ở giữa, lại nhịn không được âm thầm tắc lưỡi, “Đại Kiếp cảnh dưới đều sâu kiến, câu nói này quả thực rất đúng, lúc trước có thể chém giết kia Dương Tranh, quả nhiên là vận khí tốt.”

Thân ở này cảnh, mới biết chênh lệch cách xa.

“Bất quá, cứ như vậy, đi tìm thất lạc trời nguyên 2 bảo, liền càng nhiều mấy phần tự tin.” Thi khôi tuy tốt, cũng không thể cái gì đều dựa vào, mà lại tu hành giới các loại thủ đoạn tầng ra không dứt, như lỡ như bị người nhìn ra sâu cạn, nghĩ cách vây khốn thi khôi, La Quan liền nguy hiểm.

Bây giờ, tự nhiên là tính an toàn phóng đại.

Dù sao Đại Kiếp cảnh tu sĩ, tại cái này vạn đảo chi quốc cảnh nội, đã là hùng cứ một phương cường giả, tuỳ tiện rất khó được thấy. Có thi khôi hộ đạo, lại có lúc trước bán mình đoạt được, mộng chủ cho át chủ bài, cùng Tang Tang giỏ trúc… Giờ khắc này, La Quan cảm giác an toàn trực tiếp bạo rạp.

“Chậm sợ sinh biến, đã có người bắt đầu, cướp đoạt tiến vào Phượng tộc di tích chìa khoá, hay là mau chóng đem nó cầm tới cho thỏa đáng.”

“Đợi vững chắc cảnh giới, ta liền phải khởi hành!”

Đảo mắt nửa tháng.

Cùng Tang Tang giao lưu một phen về sau, La Quan liền đối với bên ngoài tuyên bố bế quan, sau đó không có kinh động bất luận kẻ nào, lặng yên rời đi Tế Dương sơn.

—

Chương 861 : Người kể chuyện cố sự

Thiên Linh đảo.

Thiên Lan thánh tông, nơi nào đó.

Dương Sơ Thăng cùng Phó tông chủ lại tụ họp ở đây, không người uống trà, không khí ngột ngạt.

Hồi lâu, thở dài một tiếng, đánh vỡ nơi đây yên lặng.

“Một trận mưu tính, ngược lại làm cho Nguyên Hạ cung, đánh ra uy danh hiển hách.” Phó tông chủ sắc mặt che lấp, dừng một chút, tiếp tục nói: “Càng không nghĩ đến, kia Ngụy Trang không ngờ là thật sự, xuất thân nào đó thế lực lớn con cháu, vì kia một trận đại tranh mà tới.”

Phát sinh ở Tế Dương sơn bên ngoài sự tình, bọn hắn đã sớm biết, thế gian này tuy mạnh người đông đảo, nhưng lấy Thiên Lan thánh tông tai mắt, phần lớn có chỗ ghi chép.

Huống chi, là 1 vị hư hư thực thực 8 máu đỉnh cao nhất tồn tại!

Tên kia gọi “A Đại” vũ phu, liền giống như là từ tảng đá khe hở bên trong đụng tới, theo bọn hắn nghĩ cái này không thể nghi ngờ bằng chứng, La Quan thân phận… Mà lại, cũng chỉ có như vậy khủng bố thế lực, mới có thể bồi dưỡng được, chân chính có một không hai cùng thế

hệ người.

Dương Sơ Thăng chậm rãi nói: “Tên này vũ phu, cho là La Quan người hộ đạo, may mắn ngươi ta trước đó, chưa từng đối với hắn hạ sát thủ, mới chưa dẫn xuất người này, nếu không tất có đại phiền toái.” Hắn bây giờ, cũng không biết có phải là, nên may mắn tại trước đó, nhằm vào La Quan mưu tính, tất cả đều rơi vào không trung.

Phó tông chủ gánh nặng trong lòng liền được giải khai, gật đầu, “Thật là như thế, Dương thái thượng cần nghĩ thoáng chút mới là, có ít người ngươi ta không động được.”

Thế gian bao la, vạn đảo chi quốc bất quá, chỉ là giọt nước trong biển cả mà thôi, chân chính kinh khủng thế lực lớn, bọn hắn trêu chọc không nổi. Vốn đang lo lắng, Dương Sơ Thăng sẽ bởi vì thù riêng mà xử lý chuyện sai, hiện tại nhìn lão quỷ này, trong lòng hay là rất trong suốt.

Dương Sơ Thăng đôi mắt chớp lên, dừng một chút, chậm rãi nói: “Ngụy Trang người này, cùng Nguyên Hạ cung dây dưa không rõ, lấy lai lịch, tư chất, nếu không thể diệt trừ, ngày sau tất thành họa lớn.” Hắn khoát tay, đánh gãy Phó tông chủ mở miệng, “Lão phu biết, bây giờ không thể lại động thủ với hắn, nhưng dưới mắt có lẽ có một cái cơ hội, có thể kế tiếp theo kia mượn đao giết người chi cục.”

Phó tông chủ khẽ giật mình, nói: “Dương thái thượng chỉ là, Phong thành cái kia một tay?” Trong cái này nội tình,

là từ Dương Sơ Thăng phụ trách, hắn đến nay còn không rõ ràng, đến cùng dùng cái gì thủ đoạn.

“Không sai.” Dương Sơ Thăng gật đầu, “Phong thành sự tình, lão phu mượn chính là, Thi Vương điện chiếc kia khoái đao, nhưng chẳng biết tại sao, việc này lại không có sau tiếp theo . Bất quá, xác định Ngụy Trang thân phận về sau, ngược lại là có thể đem ván này, kế tiếp theo triển khai.”

Phó tông chủ nhíu mày, “Thi Vương điện? Mời Dương thái thượng nói tỉ mỉ.”

Dương Sơ Thăng nói: “Giữa thiên địa, kia một trận đại tranh nội tình, ngươi ta dù không biết được, nhưng cũng mơ hồ nghe nói, liên quan tới việc này một chút tin tức. Tỉ như, đại tranh dù chưa đến, người tham dự chém giết cũng đã bắt đầu, như hai hổ gặp nhau, thì tất có 1 vong.”

“Thi Vương điện bên trong, liền có 1 vị có một không hai cùng thế hệ người, cũng là lần này đại tranh một viên!”

Phó tông chủ ánh mắt sáng lên, “Dương thái thượng tin tức này, nhưng xác định?”

Dương Sơ Thăng gật đầu, “Trong nhà của ta, từng có một đầu trở lại sinh cương, liền xuất thân từ Thi Vương điện, dường như có chút bối cảnh. Bởi vì trước đây không lâu bị Ngụy Trang giết chết, đã có Thi Vương điện người đến đây điều tra, chỉ cần nghĩ cách đem việc này lộ ra mấy điểm, ngươi ta liền có thể tại cái này Thiên Linh đảo bên trên, lặng chờ tin lành.”

“Ha ha ha!” Phó tông chủ đại hỉ, lật tay lấy ra 1 bộ tinh mỹ đồ uống trà, “Dương thái thượng tốt mưu tính, bản tọa bội phục.”

“Trước đây không lâu, ta mới được một chút thôi dương linh trà, tư vị rất là không tầm thường, liền cùng thái thượng chung phẩm.”

Ùng ục ục ——

Phất tay áo ở giữa nước đã đốt lên, pha phía dưới, lập tức hương trà bốn phía, trong không khí kiềm chế, giờ phút này cũng quét sạch sành sanh.

…

Sóng biếc dập dờn, chung quanh vô ngần, mênh mông mang biển trời một màu, càng lộ vẻ rộng lớn khí tượng.

Hôm nay thời tiết sáng sủa, mây trắng đóa đóa như bông vải, phiêu đãng tại thiên khung dưới, bị mặt trời chiếu sáng, càng lộ vẻ trời xanh không mây.

Sưu ——

1 đạo độn quang, từ phương xa mà đến, sau khi dừng lại lộ ra một tên, nam tử trẻ tuổi thân ảnh, một bộ trường bào màu xanh, khí chất ôn nhuận.

Từ xa nhìn lại, cũng là cái người đọc sách.

“Đây chính là Tiểu Thương đảo rồi? Theo Nguyên Hạ cung ghi chép, chấp chưởng uẩn thần linh Vương thị

nhất tộc, liền đóng quân ở nơi này.”

La Quan hồi tưởng một hồi, trước đó ghi lại tư liệu, thân ảnh khẽ động, tiếp tục hướng phía trước bay đi.

Rất nhanh, liền tiến vào Tiểu Thương đảo trên không, đảo qua mặt đất một tòa thành trì về sau, hắn suy nghĩ khẽ động, trực tiếp hạ xuống thân ảnh.

“Nguyên Hạ cung tư liệu, đã là ngàn năm trước đó, trên đảo này tình huống, sợ là sớm đã có biến hóa, còn phải lại dò xét một hai.”

Bá ——

Rất nhanh, độn quang thu vào, La Quan thân ảnh liền rơi vào, thành này cửa trước đó.

Thủ thành mấy tên tu sĩ, thần niệm quét qua, cảm ứng được người tới hợp nhất cảnh tu vi, lúc này cười chắp tay, “Vị đạo hữu này, đến ta Thiên Ba thành, thế nhưng là tới tham gia phường thị bán đấu giá?”

Phường thị là vạn đảo chi quốc cảnh nội, người tu hành ở giữa giao dịch địa phương, có đại trận che chở càng có cường giả tọa trấn, từ các thế lực lớn xây dựng, xem như “Chính phủ” khu vực giao dịch.

Tiểu Thương đảo nghiêm chỉnh mà nói, còn chưa ra thương sóng hải vực, như tại 1,000 năm trước đó, nơi đây phường thị tất thuộc về Nguyên Hạ cung, nhưng bây giờ tình huống, tự nhiên là riêng phần mình làm chủ.

Suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, La Quan nói: “Tại hạ Phàn Nhạc, thật là đến đây tham gia đấu giá, không biết nhập đảo nhưng có yêu cầu?”

“Đạo hữu chỉ cần lấy ra thân phận ngọc quyết, ta cùng nghiệm chứng về sau, lại giao nộp 10 khối linh thạch, liền có thể tiến vào trong thành. Nhưng nếu vô cố định trụ chỗ, lại chỉ có thể ngưng lại không cao hơn 3 ngày, nếu không liền sẽ bị trận pháp khóa chặt, dẫn tới đội chấp pháp.”

La Quan lấy ra, sớm đã chuẩn bị kỹ càng thân phận ngọc quyết, trải qua kiểm tra không sai, lại giao nộp qua linh thạch, liền thuận lợi tiến vào trong thành.

Vừa vào thành, liền có thể cảm giác được, nơi đây thiên địa linh lực, so ngoại giới muốn nồng đậm rất nhiều, nếu có thể lâu dài trú dừng ở đây, đối tu luyện tất nhiên là có lợi thật lớn. Đương nhiên, cùng Nguyên Hạ cung sơn môn chỗ, Tế Dương sơn so sánh với, vậy liền kém nhiều.

Mà giờ khắc này, chân chính gây nên La Quan chú ý, hay là toà này bao phủ thành trì đại trận, lấy hắn bây giờ tu vi, lại cũng cảm thấy mấy điểm áp chế. Xem ra, tuy là Đại Kiếp cảnh tu sĩ xâm phạm, cũng rất khó trong khoảng thời gian ngắn, đem trận pháp công phá.

Tiểu Thương đảo tại vạn đảo chi quốc cảnh nội, chỉ thuộc về trung cấp quy mô hòn đảo, có thành trì vài chục tòa, lại có rất nhiều thành trấn, thôn xóm các loại, quay chung quanh các nơi thành trì rải.

Cái này Thiên Ba thành, nhìn quy mô cùng phồn vinh trình độ, tại trên Tiểu Thương đảo, xác nhận trọng yếu thành trì 1 trong. Tùy ý đi một hồi, La Quan tuyển một chỗ trà lâu, tiến vào bên trong.

Hoặc là bởi vì, kia cái gọi là phường thị đấu giá, trong trà lâu tu sĩ rất nhiều, La Quan trong lòng khẽ nhúc nhích, ánh mắt đảo qua tới gần chỗ cửa sổ, một tên người mặc áo bào đen tu sĩ, người này không một chút biểu tình, 1 bộ người sống chớ tiến vào bộ dáng, cảm giác lại rất nhạy cảm.

Đột nhiên ngẩng đầu, hướng La Quan ra, hắn cũng đã thu hồi ánh mắt, tại gã sai vặt dẫn đầu dưới, tùy ý tìm một chỗ chỗ ngồi xuống.

Vừa điểm một bình trà, liền gặp một tên thanh bào trung niên nhân, từ dưới lầu đi tới, hướng 4 phương bao quanh chắp tay, “Tại hạ hôm nay tới chậm, còn xin chư vị chớ trách.”

Trong trà lâu mọi người, nhao nhao mở miệng.

“Ngươi cái này thuyết thư, cố sự chỉ nói một nửa, thực tế câu người.”

“Không sai không sai, đã tới chậm, hôm nay tất yếu nhiều lời nửa canh giờ.”

“Nhanh bắt đầu đi, đều uống một bụng trà!”

Xem ra, trà này trong lầu khách nhân, cũng có hơn phân nửa là vì nghe sách mà tới.

Cái này khiến La Quan hơi kinh ngạc, không nghĩ tới người kể chuyện này, lại có như thế lực hiệu triệu, cũng không khỏi sinh ra mấy điểm hiếu kì.

Một đám người tu hành, nghe cái gì cố sự?

Thanh bào trung niên nhân bị người thúc giục, cũng không giận, chỉ lại chắp tay, uống một ngụm trà, liền “Ba” một tiếng quẳng xuống kinh đường mộc.

“Cố sự nối liền, nếu có chưa nghe tiền văn khách nhân, cũng không cần sốt ruột, cố sự phân đoạn tự thuật, không ảnh hưởng thể nghiệm, lại chương mới về sau khi nói xong, tại hạ sẽ còn đem tiền văn đại khái, cùng các vị nói lại một lần.”

Đón lấy, liền nói về 1 cái, liên quan tới trong biển đại yêu khu động muôn vàn Thủy tộc, muốn bao phủ một phương đại đảo, bị các phương tu sĩ liên thủ trấn áp cố sự.

Kịch bản chặt chẽ, đảo ngược xuất hiện nhiều lần, ngược lại là có chút bứt tai, La Quan cũng nghe được say sưa ngon lành.

“… Ai, kia đại yêu tụ chúng phạm đảo, đúng là bởi vì nhà mình nương tử, bị ở trên đảo tu sĩ bắt đi, muốn lấy nội đan luyện dược, lúc này mới dưới cơn nóng giận, xé bỏ cùng các phương ước định, ngang nhiên xông ra đại họa.”

“Lại nói kia đại yêu, thực lực coi là thật khủng bố, hóa

thành thân thể thực về sau, đứng ở trong biển rộng, lại vẫn nhưng cùng thiên khung sánh vai, vẩy xuống bóng tối bao phủ 1 thành, gào thét gào thét như kinh lôi, chấn động đến vô số tu sĩ tai mũi chảy máu, lung lay sắp đổ."

"Dưới tường thành, vô số Thủy tộc điên cuồng tấn công, thủ thành đại trận cũng lung lay sắp đổ, ngay tại trong lúc nguy cấp, lại có một tiếng kiếm minh, từ thành trì bên trong truyền ra, lại là thủ trong thành 1 kiếm tiên đột nhiên xuất thủ, kiếm này thông suốt bộc phát, chém về phía đại yêu, mà 1 kiếm về sau, liền lại có kiếm thứ 2 chém ra, kiếm thế từ dưới lên trên, mang theo sơn hà chi thế, ầm vang bay thẳng cửu tiêu."

"Kiếm thứ 3 ra, thì càng là kinh người, mũi kiếm chỗ chỗ, có nhật nguyệt tinh thần chi ảnh hiển hiện, tiêu tan, thoải mái, cho người ta tuyên cổ trường tồn, lại khoảnh khắc hủy diệt cảm giác. Này 3 kiếm về sau, hạo đãng kiếm minh hội tụ, như ẩn chứa chôn vùi chi lực, đem kia đại yêu bao khỏa, nó không thể phá vỡ yêu thân, lại tại một kiếm này phía dưới nhanh chóng vỡ vụn, cốt nhục tách rời, bị triệt để chém giết."

"Một trận hạo kiếp, đến tận đây có thể hóa giải, nhưng kia đại yêu phạm đảo cũng tình có thể hiểu, lại Tứ Hải đại dương mênh mông vô tận, tu sĩ chúng ta khi cẩn thận, không thể bởi vì nhất thời tư dục…"

Người kể chuyện còn tại phần cuối, La Quan tâm tư, cũng đã không ở trong đó, thần sắc hắn bình tĩnh, âm thầm lại nhíu chặt lông mày.

Thuyết thư cố sự, hắn cũng không thèm để ý, nhưng cố

sự bên trong kia cuối cùng, ngăn cơn sóng dữ chém giết Yêu tộc kiếm tu, sử dụng kiếm thuật lại rất quen tai.

Vô danh kiếm quyết truyền thừa!

Thân lò, bạt sơn hà, từng ngày nguyệt… Ba kiếm này, lại cơ hồ đều xứng đáng, nhất là từng ngày nguyệt một kiếm này, cùng người kể chuyện giảng thuật, cơ hồ hoàn toàn tương tự.

Trùng hợp, hay là nói, kia không biết kiếm tiên, chỗ thi triển chính là, vô danh kiếm quyết truyền thừa?

La Quan suy tư lúc, người kể chuyện đã đứng dậy, cười chắp tay, “Kiếm tiên chém yêu cố sự, hôm nay liền có một kết thúc, ngày mai bắt đầu, tại hạ đem giảng chuyện xưa mới, cảm tạ các vị đạo hữu cổ động, cáo từ, cáo từ.”

Có người ồn ào, để hắn sớm kịch thấu một chút, lại bị không chút do dự cự tuyệt.

Cùng ra trà lâu, người kể chuyện đang muốn rời đi, đột nhiên bị người từ phía sau gọi lại, “Vị tiên sinh này, còn xin chờ một chút.”

Hắn quay người, liền thấy một văn chất nho nhã, dung mạo tuấn mỹ người trẻ tuổi đi tới, một bộ thanh bào, rất có mấy điểm thư quyển khí tức, khiến người không khỏi sinh lòng hảo cảm.

Lúc này mỉm cười, chắp tay, “Vị khách nhân này, vừa rồi như cũng tại dưới đài nghe sách, không biết gọi lại tại

hạ, là có chuyện gì?”

La Quan cười một tiếng, nói: “Tiên sinh trí nhớ tốt. Tại hạ này đến, là nghĩ hỏi thăm một chút, ngài vừa rồi giảng cố sự, là từ đâu mà đến? Ân… Tại hạ vui đọc sách, càng hảo kiếm hơn nói, đối vị kia kiếm tiên sự tích, rất có mấy điểm hiếu kì.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 862 : Tìm kiếm

Người kể chuyện hơi ngạc nhiên, nhìn La Quan một chút, cười nói: “Đạo hữu nên là, sơ nhập giang hồ không lâu a? Tại hạ viên lập, xuất thân Thuyết Thư lâu. Bổn lâu từ trước đến nay quy củ, chính là chỉ nói cố sự, nó hơn một mực mặc kệ, vô luận chư vị từ cái này cố sự bên trong, phát hiện cái gì, lại hoặc tồn tại loại nào phỏng đoán, đều chỉ có thể tự hành tìm tòi.”

La Quan nghĩ nghĩ, giật mình.

Hắn rốt cuộc minh bạch, vì sao 1 cái thuyết thư tiên sinh, có thể dẫn tới đông đảo tu sĩ truy phủng, nó cố sự bên trong lại có nội tình khác, cho là cất giấu một loại nào đó, mịt mờ không rõ “Manh mối”, người hữu duyên tự có thể từ đó, phẩm vị đến bản thân cần thiết. Liền tỉ như, La Quan chú ý, vị kia chém yêu kiếm tu xuất kiếm, đối với người khác nghe tới, hoặc cũng chỉ là bịa đặt ra kiếm pháp.

“Thuyết Thư lâu bên trong người kể chuyện sao?” La Quan suy nghĩ dạo qua một vòng, chắp tay một cái, “Thì ra là thế, ngược lại là tại hạ đường đột.”

Người kể chuyện cười nói: “Không sao.” Hắn dừng một chút, “Thiên Ba thành bên trong, liền có một chỗ ta Thuyết Thư lâu phân bộ, đạo hữu như yêu thích đọc sách, có thể đi đi dạo một vòng.”

Dứt lời chắp tay một cái, quay người rời đi.

La Quan đưa mắt nhìn người này rời đi, lại lơ đãng nhìn lướt qua trà lâu nơi nào đó, hơi suy tư, dứt khoát cũng trực tiếp rời đi.

Trà lâu lầu 2.

Vị trí cạnh cửa sổ chỗ, kia người mặc áo bào đen tu sĩ, đột nhiên nhíu nhíu mày, “Người này, càng nhìn ra ta ẩn tàng sao?”

Hắn nghĩ nghĩ, gõ nhẹ mặt bàn, rất nhanh liền có 1 người tu sĩ, bước nhanh đi tới, cung kính nói: “Sư thúc, ngài có dặn dò gì?”

Áo bào đen tu sĩ nói: “Vừa rồi người kia, ngươi theo sau nhìn xem, vô luận phát sinh chuyện gì, đều đừng hành động thiếu suy nghĩ, đã nghe chưa?”

Người tới trong lòng run lên, vội vàng xưng phải, vội vàng xuống lầu đuổi theo.

La Quan vẫn chưa đi ra quá xa, liền lại tiến vào nhà thứ hai trà lâu, theo thường lệ điểm một bình trà, liền yên tĩnh ngồi tại nơi hẻo lánh.

Nhiều người nhiều miệng, cẩn thận nghe một hồi, La Quan trong lòng khẽ nhúc nhích, vẫy tay gọi lại gã sai vặt, “Đi, cho kia một bàn khách nhân, bên trên ấm trà ngon.”

Gã sai vặt lên tiếng, rất nhanh ấm trà bưng lên, trên bàn lão ông truy hỏi dưới, hướng La Quan chỗ chỉ chỉ, hắn thuận thế đứng dậy đi tới, chắp tay nói: “Gặp qua lão

trượng.”

Lão ông đang cùng bạn bè uống trà, thấy người tới tướng mạo không tầm thường, khí độ trầm ổn, thong dong, không khỏi sinh ra hảo cảm, cười nói: “Ngày này la xuân thế nhưng là đỉnh tốt linh trà, giá tiền cũng không tiện nghi, tiểu hữu là có chuyện gì không? Không ngại nói thẳng.”

La Quan nói: “Thật có một chuyện, muốn thỉnh lão trượng chỉ điểm.” Dừng một chút, “Tại hạ có một môn họ hàng xa, bởi vì một chút biến cố, trước kia cắt đứt liên lạc, gần đây mới biết được bọn hắn mạch này, ngay tại Tiểu Thương đảo bên trên phồn diễn sinh sống, liền cư trú ở Nham Viêm thành bên trong.”

“Nhưng vừa rồi, vô ý nghe mấy vị nói chuyện phiếm nhắc lên, Nham Viêm thành cũng không còn tồn tại, lại không biết là đã xảy ra chuyện gì?”

Lão ông gánh nặng trong lòng liền được giải khai, gật gật đầu, “Nguyên lai là chuyện này.” Lại trên dưới hơi đánh giá, “Tiểu hữu nếu không chê, vậy trước hết mời ngồi xuống đi.”

La Quan nói: “Vậy liền quấy rầy.” Lại đối trên bàn mấy người còn lại, gật đầu thăm hỏi, cũng để gã sai vặt lại đưa tới, 2 phần thượng hạng điểm tâm. Kỳ thật hắn nhẫn trữ vật giỏ trúc bên trong, còn có Tang Tang tự mình làm bánh ngọt, luận mỹ vị thiên hạ thứ 1, lại không bỏ được lấy ra cùng người chia sẻ.

Thấy La Quan làm việc như thế chu đáo, trên bàn mấy

người nhao nhao cười gật đầu, một người trong đó nói: “Tiểu hữu trong nhà cùng môn này họ hàng xa, nên ngừng tuyệt liên hệ hồi lâu đi? Kia Nham Viêm thành, là tại hẹn 300 năm trước, bởi vì địa long xoay người mà tổn hại, tử thương vô số, lại có sát khí hơi thở tràn ra ngoài, đối ta cùng tu sĩ có hại vô ích, cho nên bị bỏ qua, bây giờ đã là một mảnh hoang vực.”

“Đúng vậy a, lão phu tổ tiên, cũng có thân quyến tại kia Nham Viêm thành, 1 nhà hơn trăm cái, đều táng thân tại kia đại kiếp bên trong.”

“Tiểu hữu thân thích, cũng không biết vận khí như thế nào, như… Này, bây giờ mấy trăm năm trôi qua, muốn dò xét lại là khó.”

Lão ông gật đầu, “Có quan hệ Nham Viêm thành, tình huống căn bản chính là như thế, tiểu hữu chuyến này, sợ là muốn không công mà lui.”

La Quan ám đạo, uẩn thần linh thần dị phi phàm, như Vương thị huyết mạch đoạn tuyệt, này linh sớm đã tự hành trở về Nguyên Hạ cung, đã vẫn chưa trở về, thì cho thấy Vương thị nhất tộc, còn có huyết mạch lưu truyền.

Hắn nghĩ nghĩ, nói: “Vãn bối trong nhà, đối môn này họ hàng xa có chút coi trọng, dù nghe này tin dữ, nhưng còn cần kế tiếp theo điều tra nghe ngóng một phen, có lẽ có thể có thu hoạch. Lại không biết, mấy vị trưởng giả cũng biết, lúc trước Nham Viêm thành vứt bỏ về sau, còn lại dân chúng, di chuyển đến nơi nào?”

Lời này mới ra, ngồi lên mấy tên lão giả, đầu tiên là ánh mắt tán thưởng, tiếp lấy mặt lộ vẻ suy tư, mấy hơi sau có một người nói: “Trương lão ca, nhà ngươi tôn nữ, không phải gia nhập trong thành đội chấp pháp? Liên quan tới Nham Viêm thành di chuyển sự tình, có lẽ có một chút ghi chép.”

Trương lão ca chính là vừa rồi, trước hết nhất cùng La Quan đáp lời lão ông, nghe vậy do dự một chút, lại nhìn La Quan một chút, “Thôi, tiểu hữu là hữu tâm người, lão phu tự nhiên trợ một chút sức lực, ta cái này liền cho nàng truyền tin, để người tới.”

Nói lật tay lấy ra 1 con ngọc khuê, vật này căn cứ vào hộ thành đại trận, nhưng tại thành trì phạm vi bên trong thông tin, có chút thuận tiện.

Thần niệm lạc ấn tin tức về sau, Trương lão ca đem ngọc khuê thu hồi, nói: “Tiểu hữu không vội lời nói, có thể ở đây hơi các loại, đội chấp pháp sự vụ ngày thường bận rộn, ta kia tôn nữ đại khái còn cần một chút thời gian, mới có thể chạy đến.”

La Quan thuận thế đổi giọng, “Đa tạ Trương thúc, vãn bối liền cùng 1 cùng đi.”

Qua hẹn nửa canh giờ, một tên nữ tu vội vàng tiến vào trà lâu, nàng dáng người cao gầy, hình dạng không tính tuyệt mỹ, mặc chấp pháp đội trưởng bào, phối hắc kim hai màu loan đao, tự có mấy điểm khí khái hào hùng.

Mơ hồ trong đó, nhưng cảm giác thể nội khí huyết hừng hực, đúng là 1 vị hiếm thấy nữ vũ phu, giờ phút này ánh

mắt quét qua, sải bước đi đến, “Gia gia, ngài tìm ta có chuyện gì?”

Trương Thái nói: “Là vị tiểu hữu này, đến ta Tiểu Thương đảo bên trên tìm một môn, cắt đứt liên lạc họ hàng xa, dễ thân quyến lại ở tại đã vứt bỏ Nham Viêm thành bên trong, gọi ngươi tới là nhìn có hay không biện pháp, giúp hắn thẩm tra một chút, năm đó địa long xoay người về sau, Nham Viêm thành hơn…người di chuyển đến nơi nào, để kế tiếp theo tìm kiếm.”

Trương Oánh nhíu nhíu mày, nhưng gia gia phân phó, nàng vẫn là nghe, nhẫn nại tính tình nói: “Có quan hệ Nham Viêm thành ghi chép hồ sơ, ta cũng chưa từng tìm đọc qua, thu nhận sử dụng thất bên trong nếu không có, liền giúp không lên ngươi.”

La Quan đứng dậy, chắp tay, “Tại hạ Phàn Nhạc, đa tạ Trương tiểu thư.”

“Ta gọi Trương Oánh, ngươi đi theo ta đi.” Nói xong, đối Trương Thái nói: “Gia gia, ta hôm nay còn có nhiệm vụ, liền đi trước.”

La Quan nói: “Đa tạ Trương thúc, các ngươi mấy vị chầm chậm uống, vãn bối đi trước một bước.” Xuống lầu trước, lại tìm gã sai vặt kết hết nợ.

“Tiểu tử này, làm việc có chút chu toàn, cũng không tệ.”

“Túi da cũng là 1 các loại, một thân thư quyển khí, nhìn cử chỉ cũng là thông minh hiểu lễ.”

“Chính yếu nhất chính là, gia cảnh khi không sai, hôm nay cái này một bình thiên la xuân, cũng không tiện nghi.”

Đang khi nói chuyện, mấy tên lão hữu cười trông lại, đều là mấy chục năm thậm chí hơn 100 năm giao tình, há không tri kỳ trong lòng suy nghĩ.

Trương Thái vuốt râu cười một tiếng, “Cũng liền thử một chút, dù sao nhà ta Oánh nhi không tiểu, như 2 người cố ý tốt nhất, vô ý liền thôi.”

Một bên khác, La Quan tự nhiên nghĩ không ra, hôm nay lại còn có lấy “Ra mắt” nhân tố bao hàm ở bên trong, thấy Trương Oánh nhíu mày không nói, liền cũng yên lặng theo sau lưng.

Rất nhanh, 2 người một trước một sau, đi tới đội chấp pháp trụ sở.

“Trương Oánh, ngươi hôm nay không phải trực? Làm sao trở về rồi?” Thủ vệ tu sĩ mặt lộ vẻ kinh ngạc, nhìn sau lưng La Quan, đáy mắt lộ ra mấy phút giây ế.

Trương Oánh nói: “Là làm giá trị, có chút việc…” Mới nói được cái này, sắc mặt nàng khẽ biến, lật tay lấy ra ngọc khuê, thiếp lông mày đọc đến truyền tin, “Không tốt, đội bên trong xảy ra chút sự tình, ta hiện tại liền phải quá khứ, Triệu Thành đây là ta… 1 cái bà con xa, muốn đi thu nhận sử dụng thất kiểm số tư liệu, ngươi giúp ta dẫn hắn đi vào.”

Nói xong, vọt thẳng trời mà lên.

Đội chấp pháp tu sĩ, dưới tình huống khẩn cấp, có thể ngự không phi hành, nhưng những người khác thì thụ đại trận áp chế.

Triệu Thành là cái hán tử mặt đen, thân thể có chút cường tráng, một thân khí huyết so Trương Oánh hơi yếu, nhưng cũng là vị không kém vũ phu.

Giờ phút này, ánh mắt lộ ra cảnh giác, cũng mấy phần lãnh ý, “Ngươi là Trương Oánh họ hàng xa? Ta trước đó, làm sao không nghe nàng đề cập qua.”

La Quan một chút nhìn ra, người này đối Trương Oánh cố ý, nhưng ngươi 1 cái cao lớn thô kệch hán tử, thực lực còn so ra kém nữ nhân, làm sao có mặt truy cầu người ta? ?

Âm thầm lắc đầu, hắn bất động thanh sắc, nói: “Là gần đây mới tiếp xúc bên trên, vị này Triệu đạo hữu, không biết nhưng thuận tiện dẫn đường? ? Hoặc là, ta ở đây cùng Trương Oánh trở về, cũng có thể.”

Triệu Thành nhíu mày, “Khỏi phải, ta cái này liền mang ngươi tới, nhưng thu nhận sử dụng trong phòng ghi chép, không ít cơ yếu tin tức, nhớ lấy không thể xoay loạn!”

“Đây là tự nhiên.”

Triệu Thành dẫn đường, nghĩ thầm tiểu tử này, túi da dù không sai, lại chỉ là cái thư sinh yếu đuối, ta 1 quyền liền có thể đánh ngã, Trương Oánh tất chướng mắt.

Ân, cho là ta suy nghĩ nhiều!

Vừa nghĩ đến đây, Triệu Thành tâm tình tốt lên rất nhiều, nhìn La Quan ánh mắt, cũng hòa hoãn không ít.

“Đến, đây chính là thu nhận sử dụng thất, ngươi chờ ở bên ngoài, ta đi vào trước nói một tiếng.” Dứt lời, gõ cửa một cái, lúc này mới đẩy cửa đi vào.

Rất nhanh, Triệu Thành quay người ra, nói: “Nói xong, ngươi vào đi.”

Thu nhận sử dụng bên ngoài mặt nhìn xem không đáng chú ý, bên trong lại rất lớn, có chuyên môn tu sĩ trông coi, cũng phụ trách thu nhận sử dụng, lưu trữ làm việc, bây giờ làm việc chính là tên áo đỏ nữ tu, hẹn hơn 30 tuổi bộ dáng, mặt mày ở giữa rất có mấy điểm phong tình, nhìn thấy La Quan, nàng con ngươi bày ra, nói: “Chính là vị tiểu ca này, muốn thẩm tra tư liệu? Đầu tiên nói trước, chưa từng giải mã, hoặc liên quan đến vụ án văn kiện, vô trao quyền không được tìm đọc.”

Triệu Thành cười làm lành, “Lý tỷ nói đùa, nếu là loại sự tình này, ta cũng sẽ không dẫn hắn tới.” Quay người, “Tiểu tử, ngươi nghĩ tìm đọc cái gì?”

La Quan nói: “Tại hạ muốn biết, năm đó Nham Viêm thành địa long xoay người về sau, bản địa còn sót lại dân chúng, di chuyển đến nơi nào.”

Họ Lý nữ tu nghe vậy gật đầu, “Như thế có thể, bất quá mấy trăm năm trước tư liệu, cũng không biết phóng tới

cái kia, ta phải tìm xem.”

Ngẩng đầu, giống như cười mà không phải cười xem ra, “Tiểu Triệu a, thu nhận sử dụng thất cũng coi như chúng ta đội chấp pháp, tương đối khẩn yếu địa phương, ngươi như không có chuyện gì khác, liền đi trước đi.”

“A… Đúng đúng, vậy ta liền không quấy rầy, ngươi tranh thủ thời gian tìm đọc, sau đó tự hành rời đi chính là, đừng nhiều quấy rầy Lý tỷ.” Triệu Thành dứt lời, lại liếc mắt nhìn, La Quan bây giờ thư quyển khí mười phần hình dạng, nhịn không được một trận mỏi nhừ.

Tiểu bạch kiểm, có cái gì tốt? Ta 1 quyền 1 cái!! Bất quá, nghe nói Lý tỷ từ trước đến nay, liền thích loại này sữa chó loại hình. Hừ hừ, ta không ao ước, ta thích chính là Trương Oánh, kia 2 đầu đùi lại dài lại thẳng, nếu có thể sờ 1 đem khẳng định lão hăng hái.

Cùng cửa đóng lại, Lý tỷ mang theo một trận làn gió thơm đứng dậy, cười nhẹ nhàng nói: “Tiểu đệ đệ kêu cái gì? Tìm Nham Viêm thành tư liệu làm gì? ?”

La Quan bất động thanh sắc, hướng lui về phía sau một bước, “Tại hạ Phàn Nhạc, là vì tìm kiếm 1 nhà, cắt đứt liên lạc thân thích.”

“A, tìm thân a.” Lý tỷ nhìn thoáng qua, La Quan lãnh đạm sắc mặt, khẽ nhíu mày,, “Muốn hay không tỷ tỷ giúp ngươi tìm? Tư liệu phong phú, 1 người rất phiền phức.”

La Quan lắc đầu, “Không cần.”

Lý tỷ trong mắt nhiệt tình, lập tức đại giảm, chỉ chỉ một chỗ ngóc ngách, “Mấy trăm năm trước lão tư liệu, đều tại khối đó, chính ngươi lật đi, đừng nhìn không nên nhìn, nếu không Trương Oánh cũng không giữ được ngươi.” Lại nhìn La Quan một chút, khẽ hừ một tiếng, đặt mông ngồi xuống lại.

La Quan theo tay nàng chỉ địa phương, tìm tới 1 con giá gỗ, phía trên chất đầy ngọc giản, cũng may thu nhận sử dụng trong phòng có chống bụi pháp trận, nhìn xem coi như sạch sẽ.

Lật một hồi, La Quan tìm đến, liên quan tới Nham Viêm thành ghi chép ngọc giản, thần niệm thăm dò vào trong đó, rất nhanh kiểm tra đến, cần tư liệu.

Ngô, lúc trước địa long xoay người, thành trì vứt bỏ về sau, trong thành hơn…người còn có 20-30 ngàn người, phân tán đến 7-8 chỗ địa phương.

Cũng may, khoảng cách không tính quá xa, nhưng lại qua mấy trăm năm, cũng không biết bây giờ là cái gì trạng thái.

Còn tốt, có Hạ Tuyết cho linh đang, tới gần Vương thị huyết mạch về sau, có thể có cảm ứng, nếu không mới thật sự là mò kim đáy biển.

Ghi lại tư liệu, La Quan cùng họ Lý nữ tu nói một tiếng, đối phương cũng không ngẩng đầu lên phất tay, hắn cũng không thèm để ý, cười cười quay người rời đi.

Triệu Thành không biết đi đâu bên trong, La Quan trực

tiếp rời đi đội chấp pháp trụ sở, nghĩ nghĩ, hướng cửa thành bước đi.

Một lát sau, đi tới ngoài thành, 1 đạo độn quang phóng lên tận trời, hắn cấp tốc đi xa.

Mà liền tại, La Quan rời đi không lâu sau, lại 1 người tu sĩ ra khỏi thành, nhìn qua hắn phương hướng rời đi, cau mày nói: “Đi… Cái này còn truy không truy?”

Nhưng rất nhanh, hắn liền khỏi phải xoắn xuýt, trong mắt kia độn quang đã biến mất vô tung, tốc độ này chính là muốn đuổi theo, cũng đuổi không kịp.

“Tu vi của người này quả không bình thường, ta phải tranh thủ thời gian hướng sư thúc hồi bẩm!”

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 863 : Yêu quỷ quấy phá

Sau sáu ngày, 1 đạo độn quang chạy nhanh đến, hàng tại dãy núi ở giữa, xa xa có thể nhìn đến mấy chỗ thôn xóm, phân tán ở chỗ này.

“Đây là cuối cùng một chỗ, như còn không có manh mối, liền khó làm.” La Quan thở dài một hơi, trên mặt hiển hiện mấy điểm bất đắc dĩ.

Mấy ngày nay, hắn một mực tại Tiểu Thương đảo các nơi bôn ba, dò xét năm đó Nham Viêm thành hơn… người, tản mát phân bố các nơi tình huống.

Đáng tiếc, Hạ Tuyết cho viên kia linh đang, từ đầu đến cuối không phản ứng chút nào. Hít một hơi, La Quan đè xuống suy nghĩ, bước nhanh hướng gần nhất một chỗ thôn xóm bước đi.

Một lát sau, hắn thân ảnh xuất hiện tại, thôn xóm bên kia, chân mày hơi nhíu lại.

“Không có… Đi, đi tới 1 cái làng.”

Bá ——

Thân ảnh khẽ động, rất mau tới đến cái thứ 2, che dấu tại thâm sơn bên trong thôn xóm bên ngoài, nhưng cũng tiếc kết quả cũng giống như vậy.

Ngày đó đầu dần dần thăng đến đỉnh đầu lúc, La Quan đã đi tới, cái cuối cùng sơn thôn.

Cùng lúc trước mấy cái thôn xóm so sánh, nó vị trí càng thêm tới gần thâm sơn, quy mô cũng càng nhỏ, liếc nhìn lại bất quá 30-40 gia đình.

Đầu thôn chỗ, trồng một cây hòe lớn, bây giờ cành lá xanh ngắt, vẩy xuống mảng lớn rừng rậm, mấy tên lão nhân ngồi dưới tàng cây nói chuyện phiếm, có ba năm cái đồng tử, đuổi theo chơi đùa, đùa giỡn.

Ông ——

Một tia chấn động, xuất hiện tại cảm giác bên trong, La Quan lật tay lấy ra Hạ Tuyết cho linh đang, nó bây giờ như cảm ứng được cái gì, mặt ngoài nổi lên tầng 1 ánh sáng nhạt.

Tìm được!

La Quan trên mặt tươi cười, mấy ngày nay bôn ba, cuối cùng không phí công. Hơi suy nghĩ một chút, hắn đem linh đang thu hồi, hiển lộ ra thân ảnh đến, cất bước hướng cửa thôn bước đi.

“Chó vàng nhi, ngươi đi xa một chút, đừng đến khi dễ ta!” Tóc hơi vàng, ghim 2 con bím tóc nữ hài, đứng ở một bên kêu to.

Chó vàng nhi là cái, hơi cao chút nam hài, nông thôn thôn bên trong hài tử, vì dễ nuôi, phần lớn lấy 1 cái tiện danh, nghe vậy xát 1 đem nước mũi, lớn tiếng nói: “Ta

về nhà liền để cha ta, đi nhà ngươi bên trong cầu hôn, để ngươi cho ta làm bà nương, đến lúc đó mỗi ngày khi dễ ngươi.”

Nữ hài khí mặt đều đỏ, “Ngươi nói mò ngươi nói mò, cha ta mới sẽ không đáp ứng, để ta gả cho ngươi cái này lôi thôi quỷ!”

“Hừ hừ! Tỷ tỷ ngươi va chạm núi bên trong đại tiên, mắc phải quái bệnh 1 ngủ không tỉnh, thôn bên trong nhà ai không biết? Cha ngươi vì cho nàng mời đại phu, nhất định sẽ đem ngươi bán cho nhà ta, cho ta làm con dâu nuôi từ bé.” Chó vàng nhi càng nói càng đắc ý, kỳ thật tâm lý cũng không xấu, nhưng ai để Vương Đồng sinh đẹp mắt, lại không thích cùng hắn chơi? Mới cố ý đi trêu cợt nàng.

Vương Đồng giậm chân một cái, “Thối chó vàng nhi, ta lại không để ý đến ngươi!” Bôi nước mắt, xoay người chạy. Nhưng vừa chạy 2 bước, liền đụng vào trên thân người khác, nàng bị hù “A” một tiếng, mắt thấy là phải té lăn trên đất lúc, bị hai bàn tay to vững vàng bắt lấy.

Ngẩng đầu, là cái nhìn rất đẹp, nhã nhặn đại ca ca, Vương Đồng mặt một chút liền đỏ, lui một bước, “Tạ ơn.” Thanh âm tiểu nhân như con muỗi.

Dưới cây nói chuyện phiếm mấy cái lão nhân, thấy thôn bên trong đến ngoại nhân, hay là người tướng mạo không tầm thường người trẻ tuổi, ánh mắt một chút trở nên cảnh giác . Bất quá, ngẩng đầu nhìn, đỉnh đầu lớn mặt trời, lại nhìn xem La Quan dưới chân cái bóng, liền lặng lẽ nhẹ nhàng thở ra.

“Vị tiểu ca này hữu lễ, không biết đến chúng ta núi bên trong thôn, có chuyện gì a?” Một tên lão trượng đi tới, cách mấy bước mở miệng.

La Quan cười cười, chắp tay nói: “Vị trưởng giả này, tại hạ Phàn Nhạc, hôm nay đến trong thôn quấy rầy, là vì tìm một môn họ hàng xa.”

“A, lại có việc này.” Trong thôn lão trượng một mặt ngạc nhiên, như không nghĩ tới, cái này tiểu tiểu sơn thôn bên trong, nhà nào lại có như vậy thân thích. Cứ việc La Quan thu liễm khí tức, biểu hiện bình tĩnh hữu lễ, nhưng tu sĩ cấp cao khí độ, tất nhiên là một chút liền biết bất phàm.

Hắn nghĩ nghĩ, nói: “Không biết tiểu ca muốn tìm, là cái kia 1 nhà?”

La Quan nói: “Vãn bối cũng không biết, chỉ biết cái này họ hàng xa họ Vương, năm đó ở tại Nham Viêm thành bên trong, về sau mới trằn trọc di chuyển đến tận đây.”

“Nham Viêm thành… Vương gia…” Trong thôn lão trượng do dự một chút, chỉ chỉ trước mặt tiểu nha đầu, “Chẳng lẽ, Vương Thúc Đồng nhà bọn hắn?”

Lại có mấy cái lão nhân đi tới, nghe vậy gật đầu, “Thôn bên trong họ Vương có mấy nhà, nhưng đều là thế hệ cư trú ở đây, ở giữa di chuyển tới, cũng liền Vương Thúc Đồng nhà.”

“Cái này Vương Thúc Đồng, còn có dạng này thân

thích? Chậc chậc, đây là gặp may mắn, muốn phát đạt a.”

“Vương Đồng, còn không tranh thủ thời gian dẫn người tới, nếu thật là nhà ngươi thân thích, đây chính là đại hảo sự.”

La Quan ánh mắt, cũng rơi vào tiểu nha đầu trên thân, kỳ thật tại tiếp xúc nháy mắt, linh đang liền cho càng cường liệt phản hồi.

“Ngươi gọi Vương Đồng? Có thể mang ta, đi nhà ngươi một chuyến sao?”

Tiểu nha đầu mặt đỏ lên, tranh thủ thời gian gật đầu… Nhưng rất nhanh, liền lại chần chờ, “Nhà ta bên trong có người bệnh, cha ta không khiến người ta quá khứ quấy rầy…” Nghe nàng nói chuyện, giống như là cái đọc qua sách, trải qua một chút dạy bảo.

La Quan ánh mắt chớp lên, nghĩ đến vừa rồi, gọi là chó vàng nhi hài tử lời nói, cười nói: “Tỷ tỷ ngươi, không phải muốn tìm đại phu sao? Ta cũng học qua một chút y thuật, có lẽ có thể giúp được nàng.”

“Thật sao? Quá tốt, ca ca ta mang ngươi về nhà!” Vương Đồng một mặt kinh hỉ, cũng không sợ sinh, một cái tay bắt lấy La Quan tay áo, cũng là sợ hắn chạy.

La Quan cười cười, “Tốt, chúng ta đi thôi.” Lại chắp tay, đối mấy vị trong thôn trưởng giả hành lễ, lúc này mới cất bước đi về phía trước.

Đúng lúc này, lên tiếng trước nhất lão trượng, do dự một chút, đột nhiên nói: “Cái này tiểu ca, Vương gia bệnh cũng không bình thường, ngươi tốt nhất cẩn thận một chút, chớ cho mình gây phiền toái.”

La Quan dưới chân dừng một chút, cười gật đầu, “Đa tạ trưởng giả nhắc nhở.”

Gặp hắn 1 bộ, cũng không thèm để ý bộ dáng, lão trượng lắc đầu, “Ai, Vương Thúc Đồng nhà khuê nữ, là cái thiện tâm, lại làm không nên làm sự tình… Ai, cái này tiểu ca, nhìn xem cũng hiền hòa, cũng không nên đem mình góp đi vào.”

Làng không lớn, cho dù Vương gia tại bên kia, cũng rất nhanh liền đến, Vương Đồng đẩy ra che cửa sân, chạy đi vào, “Cha, mẹ, ta giúp tỷ tỷ tìm tới đại phu!”

Rất nhanh, Vương Thúc Đồng cùng thê tử, từ phòng bên trong đi ra đến, đều sắc mặt quyện đãi, khó nén sầu lo, bất an, thấy trong viện nhiều 1 vị người xa lạ, không khỏi biểu lộ ngạc nhiên, “Vị tiểu ca này là? ?”

La Quan hướng phía sau hai người, u ám gian phòng nhìn thoáng qua, chắp tay nói: “Tại hạ Phàn Nhạc, đến tìm năm đó Nham Viêm thành bên trong, một môn Vương thị họ hàng xa.” Lúc này, đem liên quan tới Vương thị một chút tin tức, nói đơn giản một lần.

Vương Thúc Đồng trừng lớn mắt, “Cái này… Vương mỗ từng nghe trưởng bối nhắc qua… Nhà ta tổ tiên, thật là đến từ Nham Viêm thành… Một vài thứ, nói với ngươi cũng đối bên trên… Nhưng cái này đều thật lâu sự tình,

cũng đừng tính sai.”

La Quan cười gật đầu, “Vậy liền không sai, tại hạ muốn tìm, chính là các vị.” Hắn đã, cảm nhận được, uẩn thần linh khí tức.

Vương Thúc Đồng tung tâm lý còn có lo nghĩ, nhưng tục ngữ có mây, nghèo tại thâm sơn vô họ hàng xa, nhà hắn đã nghèo túng đến tận đây, đâu còn có đáng giá người khác tính toán? ? Hẳn là thật sự là họ hàng xa.

“Cái kia… Hài mẹ hắn, nhanh đi bắt 1 con gà, chiêu đãi ở xa tới quý khách.”

Là người sơn dã, chính là như thế chất phác, tung trong nhà gian nan, nhưng nếu khách tới, cũng muốn tận tâm tận lực chiêu đãi.

La Quan đang muốn cự tuyệt, Vương Thúc Đồng vợ chồng sau lưng, trong phòng kia, đột nhiên truyền ra rên thống khổ.

Vương Thê mắt đỏ lên, cũng không để ý bên trên trượng phu phân phó, quay người chạy vào phòng bên trong, “Khuê nữ, khuê nữ ngươi làm sao rồi? Đừng dọa nương a!”

Nói nói, liền truyền ra giọng nghẹn ngào.

Vương Thúc Đồng cũng là một mặt lo lắng, chắp tay một cái, “Lãnh đạm quý khách… Ai, trong nhà bất hạnh, ta đại nữ nhi bị bệnh, mỗi ngày đều muốn phát tác một trận… Cái kia, mời ngài bên ngoài hơi các loại, đừng

dính nhiễm bệnh khí.”

Vương Đồng lớn tiếng nói: “Vị đại ca ca này, nói hắn hiểu y thuật, có thể giúp chúng ta cho tỷ tỷ xem bệnh.”

Vương Thúc Đồng khẽ giật mình, lại nhìn về phía La Quan, nhã nhặn dáng vẻ thư sinh hơi thở, lại không nhìn ra, còn hiểu được thuật kỳ hoàng? Huống chi, nhà mình tình huống mình rõ ràng, đại nữ nhi bệnh này, cũng không đơn giản.

“Cái này… Hay là không làm phiền quý khách…”

La Quan chắp tay, “Vương huynh làm gì khách khí, ngươi ta đã là họ hàng xa, Phàn mỗ gặp được việc này, tự nhiên xuất thủ tương trợ. Xin đừng nên lo lắng, ta tự nhận vẫn còn có chút thủ đoạn, cho dù cứu không được người, cũng sẽ không nhiễm tự thân.”

Trong lời nói, hình như có chỉ.

Vương Thúc Đồng chẳng biết tại sao, tâm lý đột nhiên liền có chờ mong, cắn răng một cái, “Tốt, vậy liền phiền phức quý khách, mời đi theo ta.”

Gian phòng không lớn, là tường đất, mộc đỉnh kết cấu, nguyên bản mở hai phiến, để mà thông gió cửa sổ, bây giờ lại đều đóng chặt lại, lại thêm cửa phòng nửa đậy, dẫn đến trong phòng tia sáng có chút ảm đạm.

La Quan một chút liền nhìn thấy, trên giường rơi vào trạng thái ngủ say, lại mặt lộ vẻ vẻ thống khổ, trong rên rỉ tay chân không ngừng giãy dụa nữ tử.

Nàng đại khái 17-18 tuổi, chính là Vương Thúc Đồng đại nữ nhi, bây giờ Vương Thê chính ghé vào bên người nàng, ý đồ tỉnh lại nàng.

“Khuê nữ, khuê nữ, ngươi mau tỉnh lại a!”

“Hài cha hắn, ngươi mau tới đây nhìn xem, khuê nữ tình huống của hôm nay nghiêm trọng hơn, vậy phải làm sao bây giờ a?”

Vương Thúc Đồng cũng không lo được thất lễ, đi nhanh lên quá khứ, quả nhiên đại nữ nhi Vương Kỳ trên mặt, đã nổi lên tầng 1 không rõ màu xám.

Trong lòng hắn hoảng hốt, tranh thủ thời gian quay đầu, “Phàn huynh đệ, mau mời ngươi đến xem.”

La Quan gật đầu, “Được.”

Vừa rồi, ở trong viện thời điểm, hắn liền cảm nhận được, gian phòng bên trong âm khí cực nặng, lộ ra mấy phút giây tà, tử khí. Bây giờ lại gặp được, Vương gia đại nữ nhi phát tác triệu chứng, cơ bản xác định trong lòng suy đoán —— yêu quỷ quấy phá, mưu đoạt hồn phách! !

Là trùng hợp, hay là bởi vì… Phát hiện uẩn thần linh khí tức? !

Suy nghĩ chuyển động ở giữa, La Quan đi đến giường bên cạnh, Vương Thúc Đồng lôi kéo thống khổ, sợ hãi thê tử, 2 người lui qua bên cạnh.

Hiện tại, La Quan đã thành, vợ chồng bọn họ trong mắt, cuối cùng một cọng cỏ cứu mạng.

Mắt thấy, La Quan đưa tay, một chỉ điểm tại Vương Kỳ giữa lông mày, trong thoáng chốc như nhìn thấy, một đoàn lưu quang từ đầu ngón tay tuôn ra.

Vương Kỳ tay chân run rẩy, giãy dụa, lập tức giảm bớt rất nhiều, trong miệng rên thống khổ, dần dần biến mất không thấy gì nữa, trên mặt cũng nhiều mấy điểm huyết sắc, cuối cùng bình tĩnh lại.

“Cái này… Cái này…” Vương Thúc Đồng trừng lớn mắt, một cái ý niệm trong đầu, đột nhiên từ đáy lòng hiện lên.

Tiên nhân! !

Đối phàm nhân mà nói, tiên nhân cao cao tại thượng, bọn hắn tại cái này thâm sơn rừng rậm ở giữa, cả một đời cũng chưa chắc có thể nhìn thấy 1 cái.

Phù phù ——

Vương Thúc Đồng lôi kéo thê tử, trực tiếp quỳ trên mặt đất, “Đa tạ tiên nhân xuất thủ, cứu chúng ta nữ nhi, chúng ta cho tiên nhân dập đầu!”

La Quan khẽ vươn tay, trực tiếp kéo 2 người, lắc đầu nói: “Vương huynh không cần như thế, Phàn mỗ đã nói, các ngươi là ta họ hàng xa.”

Dứt lời hắn quay người, nhìn về phía ngoài viện, đôi mắt băng hàn.

“Dưới ban ngày ban mặt, ác quỷ dám tứ ngược nhân gian? Muốn chết!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 864 : Hắc Khuê sơn chủ

Vương gia ngoài viện, một gốc lệch cái cổ khô liễu bên trong, đột nhiên toát ra khói đen, mơ hồ bày biện ra hình người, hướng ngoại cấp tốc chạy trốn.

“Không tốt, sơn chủ mệnh ta tới lấy nàng này chi hồn, Vương gia làm sao đột nhiên nhiều, 1 vị thâm bất khả trắc người tu hành?”

Hắn vừa tới đến nơi này, thậm chí còn chưa kịp, tiến vào Vương gia nửa bước, liền bị băng lãnh khí cơ khóa chặt.

Quỷ vật này âm thầm kêu khổ, thét lên linh giác, để hắn không chút nghi ngờ, thực lực đối phương cực kỳ cường đại.

Trốn!

Hắn thậm chí, không dám nửa điểm ý niệm phản kháng.

Ông ——

Bên tai, đột nhiên nghe tới một tiếng kiếm minh, “Không tốt…” Quỷ vật này, chỉ tới kịp chuyển động một chút suy nghĩ, ý thức liền bị đánh tan.

Oanh ——

Khô liễu ngã xuống đất, đứt gãy chỉnh tề như gương,

cách đó không xa trên mặt đất, như giội xuống 1 bầu hắc thủy, rơi trên mặt đất phát ra “Ầm ầm” tiếng hủ thực, tanh hôi gay mũi.

Động tĩnh khổng lồ, dẫn xuất Vương Thúc Đồng bọn người, nhìn thấy ngoài viện một màn, đều nhịn không được trừng to mắt, có chút không biết làm sao.

“Tiên nhân… Cái này… Đây là…”

La Quan hướng thâm sơn nhìn lại một chút, nói: “Vương huynh không cần phải lo lắng, mới có yêu quỷ bên ngoài thăm dò, đã bị ta tru sát.”

“Yêu quỷ? !” Vương Thúc Đồng thân thể run lên, sắc mặt trắng bệch, đối phàm nhân mà nói, trong giới tu hành hết thảy, đều như là truyền thuyết, càng không phải là bọn hắn, có thể chống lại tồn tại, Vương Thê càng là ôm tiểu nữ nhi Vương Đồng, run thành một đoàn.

La Quan phất tay áo, một trận gió thổi qua, đem yêu quỷ lưu lại ô uế dọn dẹp sạch sẽ, “Vương huynh, xin thứ cho tại hạ nói thẳng , lệnh ái ngủ say bất tỉnh, cùng vừa rồi triệu chứng, chính là thụ yêu quỷ chủng hồn chi thuật, mà ta chỗ tru sát, chỉ là 1 con bất nhập lưu tiểu quỷ.”

“A!” Vương Thúc Đồng kinh hô, lại muốn quỳ xuống, “Cầu tiên nhân cứu mạng, cứu lấy chúng ta 1 nhà!”

La Quan ngăn lại hắn, lắc đầu nói: “Vương huynh không muốn như thế, ngươi ta trước đó có khác nguồn gốc, ngày sau ngươi tự sẽ biết được. Nói cho các ngươi biết

những này, là muốn các ngươi ở đây hơi các loại, ta muốn lên núi chém giết yêu quỷ, triệt để giải khai lệnh ái thể nội hồn chủng.”

“Ghi nhớ, tại ta trở về trước, vô luận phát sinh cái gì, cũng không nên mở cửa.” Dứt lời, La Quan đem cửa sân đóng lại.

Ngón tay hơi dùng sức, liền tại cánh cửa bên trên, lưu lại 1 đạo nhàn nhạt chỉ ấn, quay người hóa thành 1 đạo độn quang, phóng lên tận trời.

Cái này hồn chủng chi pháp, La Quan nghe Huyền Nhất Nhất nhắc qua, bản thân tính không được, thật cao minh Quỷ đạo bí pháp. Nhưng Vương Kỳ chỉ là một phàm nhân, hồn phách không có chút nào kháng tính, đã bị hồn chủng mọc rễ sâu thực, nếu không phải uẩn thần linh bản năng hộ chủ, sợ là đã sớm chết.

Nhưng cái này cũng dẫn đến, một khi hồn chủng bị cưỡng ép trừ bỏ, Vương Kỳ cũng đem tùy theo hồn nát —— vậy liền, tự có một lựa chọn, chém giết triển khai phép thuật này hạng người, thì hồn chủng từ nát.

Bên tai gió núi gào thét, phía dưới lâm sóng như biển, lấy La Quan bây giờ tu vi, lại đi ra thông thiên đại đạo, cảm giác sao mà nhạy cảm.

Trừng mắt nhìn, thiên địa này ở giữa, khí tượng liền có biến hóa, dãy núi chỗ sâu nơi nào đó, có thể thấy được huyết quang lấp lóe, sát khí trùng thiên.

Hung lệ, bạo ngược, lại lộ ra tử khí nồng đậm, ác nghiệt,

có thể thấy được là có đại yêu chiếm cứ, lại làm ác không ít, mà mục tiêu của hắn, cũng chính là nơi đây.

Vận chuyển tu vi, độn quang như tinh lạc, chớp mắt liền qua mấy trọng sơn, bất quá trong chốc lát, đã đến phụ cận.

…

Hắc Khuê núi, là cái này Tiểu Thương đảo bên trên, lớn nhất sơn mạch chủ nhóm phong, địa thế cùng địa mạch cấu kết, càng có một chỗ trời sinh đen gió suối sát trong mắt uẩn trong đó, đối yêu quỷ tà vật chi lưu tu hành, rất có ích lợi.

Hẹn hơn 200 năm trước, không biết từ đâu đến một đầu, vô cùng lợi hại yêu quỷ, đánh chạy nguyên bản chiếm cứ núi này hắc hùng tinh, cũng không biết thi triển thủ đoạn gì, lại thành công cùng địa mạch tương dung, lại mượn kia đen gió suối sát mắt, bố trí thành một chỗ hô phong đại trận, một khi thi triển đen gió đầy trời, nhưng quyển mây tầng che khuất bầu trời, uy lực rất là cường đại.

Bằng đây, tự xưng Hắc Khuê sơn chủ, thành cái này 800 dặm dãy núi trên danh nghĩa chủ nhân, 4 phương bầy yêu tất cả đều bái phục, có thể nói xưng bá một phương cả ngày hưởng lạc.

Hôm nay, Hắc Khuê trên núi núi quật bên trong, bị đào móc, mở ra 1 cái đại điện bên trong, Hắc Khuê sơn chủ vì ăn mừng tự thân, đem phải 1 kiện dị bảo, mừng rỡ phía dưới mở rộng yến hội, dưới trướng đông đảo yêu

vật tề tụ.

Liếc nhìn lại, có thể nói si mị võng lượng, sài lang hổ báo tề tụ. Thậm chí, còn có một số người tu hành đứng hàng ở đây, cũng cùng bầy yêu uống rượu, vui cười ở giữa có chút quen thuộc.

Trong đó, có một tên lão đạo nhân, mang theo nhà mình đồ nhi dự tiệc, nhìn xem một chút yêu ma hành vi, thỉnh thoảng lộ ra cười khổ.

“Sư phó, chúng ta tới cái này làm cái gì? Cái này Hắc Khuê trên núi, phần lớn là chút ăn người yêu quỷ chi lưu, không có gì tốt…” Tu nữ trẻ một bộ màu xanh váy dài, cắn chặt hai hàm răng trắng ngà, nhịn không được tức giận mở miệng.

“Đồ nhi im ngay!” Trung niên đạo nhân sắc mặt biến hóa, vội vàng quát lớn đánh gãy, nhưng cảm ứng bên trong, vẫn có mấy đạo lạnh lùng ánh mắt trông lại, trong lòng không khỏi âm thầm kêu khổ.

Bọn hắn phái Vô Lượng, chỉ là Tiểu Thương đảo bên trên, một chỗ không đáng chú ý kiếm tu môn phái, tính đến hắn vị này chưởng môn, cũng bất quá mèo to, mèo con bảy tám người, làm sao có thể chống lại hàng xóm Hắc Khuê sơn chủ? Nếu không, cũng không cần nghe xong triệu hoán, liền ngoan ngoãn đến đây dự tiệc.

Ai, hắn tên đệ tử này tư chất thượng giai, nhưng cái này tính tình thực tế xúc động, cho dù là sự thật, ngươi cần gì phải nói ra? !

“Lỗ mũi trâu lão đạo, bên cạnh ngươi nha đầu kia, vừa rồi muốn nói cái gì? Hừ hừ! Ta lão Hùng đã sớm nhìn ra, các ngươi đối sơn chủ đại nhân lòng mang bất kính!”

Hô ——

Đại hán kia đứng dậy, thân cao chừng hai trượng, hung thần ác sát, “Sơn chủ, tu sĩ nhân tộc đều không đủ tin, giữ lại bọn hắn làm cái gì? ! Không bằng hôm nay nhiều người, vừa vặn luộc thành 1 nồi, mọi người cùng nhau ăn hai ngụm nóng hổi.”

Lời này mới ra, lập tức gây nên một mảnh cười to, nhưng kia từng đạo ánh mắt bên trong, lại bốc lên lục quang. Tu sĩ nhân tộc huyết nhục, ẩn chứa đại lượng thiên địa linh lực, đối bọn hắn mà nói, thế nhưng là không thể tốt hơn mỹ vị.

Đại điện bên trong, những người khác tộc người tu hành, không khỏi âm thầm nhíu mày, lặng lẽ kéo ra một chút, cùng phái Vô Lượng khoảng cách của hai người.

Vô Lượng Tử trên trán, toát ra tầng 1 tinh mịn mồ hôi, vội vàng đứng dậy, “Là gấu quân nghe theo quan chức, nhà ta tiểu đồ sao dám đối sơn chủ bất kính.”

Hắc Khuê núi sơn chủ bản thể là cái gì, thấy qua người đều chết rồi, bây giờ bày biện ra, là một thân mặc áo bào tím, thân hình gầy gò trung niên nhân bộ dáng, một đôi mắt đen bên trong ố vàng, lộ ra mấy điểm tà tính.

Bây giờ, nhìn lướt qua Vô Lượng Tử, thoảng qua dừng lại, khoát tay nói: “Tiểu nha đầu cũng không nói sai, vốn

sơn chủ đích xác ăn không ít người, tính không được hãm hại.”

“Sơn chủ khoan dung độ lượng rộng lượng, nhưng hắn phái Vô Lượng người, dám ở hôm nay đại yến bên trên ăn nói bừa bãi, xem như phạm đại húy kị.” Đại hán kia “Hắc hắc” cười một tiếng, “Không ngại, liền để tiểu nha đầu này, làm sơn chủ tiểu thiếp, coi như bồi tội.”

Tu nữ trẻ một gương mặt, nháy mắt trắng bệch, Hắc Khuê sơn chủ vui nữ sắc, tốt thải bổ, đi cùng với hắn, so chết càng đáng sợ.

Nhưng hết lần này tới lần khác, hắn đối cái này đề nghị, hình như có mấy phân tâm động, bưng chén rượu lên uống một ngụm, 1 bộ cùng Vô Lượng Tử tỏ thái độ bộ dáng.

Lão đạo hận không thể rút kiếm, trực tiếp chém chết cái này hắc hùng tinh, lúc trước bị đánh tè ra quần, chật vật chạy trốn sự tình quên rồi? Bây giờ lại liếm lợi hại như vậy!

“Khục… Gấu quân nói đùa, tiểu đồ ngang bướng, lại trẻ người non dạ, há có tư cách phụng dưỡng sơn chủ, không khỏi quá cao nhìn nàng.”

Đang khi nói chuyện, khom người cúi đầu, “Bần đạo ở đây, thay mặt tiểu đồ hướng sơn chủ xin lỗi… Tháng sau, nguyện đưa tới một gốc 300 năm tử lăng đàn, làm nhận lỗi.”

Hắc Khuê sơn chủ nhíu mày lại, chợt cười to, “Vô

Lượng Tử đạo hữu nói quá lời, bất quá chỉ là cái trò đùa, tất cả ngồi xuống đi.”

Hắn kéo qua, bên cạnh một tên hồ nữ, không chút khách khí nhào nặn mấy lần, “Vốn sơn chủ thích, hay là như vậy nở nang mỹ nhân.”

Hồ nữ không thuận theo hờn dỗi đôi câu, một đôi quyến rũ mắt, lại sắp tràn ra nước tới.

‘Hanh, đáng chết Vô Lượng Tử, nếu không phải giữ lại bọn hắn còn hữu dụng, hôm nay liền đem các ngươi đều giết!’ Hắc Khuê sơn chủ trong lòng cười lạnh, mặt ngoài lại cười nhẹ nhàng, lại nâng chén, “Hôm nay các vị có thể đến, vốn sơn chủ rất là cao hứng, uống thắng! !”

Bầy yêu vội vàng nâng chén, lại là một trận a dua nịnh hót, như là “Sơn chủ lòng dạ có thể nạp sơn hải” “Ta cùng còn lâu mới có thể cùng” cùng các loại, mông ngựa như nước thủy triều.

Hắc hùng tinh bôi 1 đem, râu ria bên trên dính rượu, lại trừng mắt liếc Vô Lượng Tử, hắn năm đó bất quá ở trong núi ăn mấy cái thợ săn, liền bị lỗ mũi trâu truy sát 3 ngày 3 đêm, còn chịu trùng điệp 1 kiếm, vết sẹo bây giờ đều tại, tự nhiên nhớ thù đâu.

Về phần liếm? ? Cái này gọi kẻ thức thời mới là tuấn kiệt, hiểu không? Bằng không hắn một đầu không có bối cảnh, không có huyết mạch sơn hùng, có thể sống đến hôm nay? Đây đều là kỹ thuật, học tập lấy một chút.

“Nghe nói sơn chủ, trước đây không lâu phát hiện 1 kiện

dị bảo? Không biết bảo vật ở đâu , có thể hay không lấy ra, để ta cùng mở mang tầm mắt.” Hắc Khuê sơn chủ tổ chức yến hội, không phải liền là muốn khoe khoang, nhiều rõ ràng sự tình a, phải tranh thủ thời gian đem lời đầu nói ra.

Quả nhiên, Hắc Khuê sơn chủ nghe vậy, quăng tới 1 cái tán thưởng ánh mắt, cười nói: “Vốn sơn chủ, đã sai người tiến đến lấy, tính toán thời gian, lập tức liền có thể cầm về.”

“Sơn chủ đại nhân đều xem trọng bảo bối, tất không bình thường, cũng không biết là như thế nào phát hiện?”

“Hắc! Đó còn cần phải nói, chúng ta sơn chủ đại nhân phúc phận thâm hậu, cơ duyên bảo vật loại hình, còn không phải chủ động đưa tới cửa.”

Lời này, có thể nói gãi đến chỗ ngứa, Hắc Khuê sơn chủ ngửa đầu cười to, “Gấu đen lời này, ngược lại là nói đúng, món kia dị bảo thật đúng là, chủ động đưa tới cửa.”

Thấy bầy yêu cùng một đám tu sĩ, đều mặt lộ vẻ kinh ngạc, trong lòng của hắn càng phát ra ý, ám đạo bảo vật chủ động tới cửa, đây không phải phúc phận thâm hậu là cái gì? ? Lại nghĩ tới, cùng địa mạch tương dung sự tình hết thảy thuận lợi, đại đạo có hi vọng, không khỏi tâm tình càng tốt hơn.

“Vốn sơn chủ nguyệt trước, tung xuống một chút ác mộng chi chủng, chuẩn bị từ trong phàm nhân, lưới la chút huyết thực đánh một chút nha tế. Vốn là 1 kiện bình

thường việc nhỏ, không ngờ lại có mấy cái, hút vào ác mộng hạt giống phàm nhân, lại nửa đường tỉnh lại. Vốn sơn chủ nhất thời hiếu kì, liền thần niệm giáng lâm dò xét, phát hiện cứu bọn họ, lại là cái phàm nhân nữ tử.”

Nói đến đây, khóe miệng của hắn nhếch lên, lộ ra mấy được chia ý, “Cũng chính là một lần kia tiếp xúc để ta phát hiện, nữ tử này hồn phách ở giữa, lại tàng lấy một đoàn linh quang, mới có thể cầm này phá ta ác mộng chi chủng diệu pháp. Vốn sơn chủ vốn muốn trực tiếp động thủ, nuốt sống hồn phách khóa kia linh quang, nhưng vật này rất là huyền diệu, tại ta sắp đắc thủ lúc, lại muốn thoát ly túc chủ bỏ chạy.”

“Bất đắc dĩ, vốn sơn chủ đành phải tạm thời dừng tay, phân thần hóa thành 1 viên hồn chủng, đánh vào kia phàm nhân nữ tử thể nội. Lúc đầu hai ba ngày liền có thể đắc thủ, lại trọn vẹn giằng co 1 tháng, hồn chủng mới chính thức thành thục, đợi vốn sơn chủ dưới trướng đem nàng này hồn phách mang đến, liền có thể lấy ra thanh quang, ngươi ta thấy dị bảo chân dung.”

Nói đến đây, hắn đáy mắt cũng có chờ mong, cực nóng, khả năng giúp đỡ một kẻ phàm nhân, ngạnh sinh sinh ngăn cản hồn chủng ăn mòn gần nguyệt, cũng biết bất phàm.

Bầy yêu cùng một đám tu sĩ nghe vậy, đều kinh hô, tán thưởng, ám đạo hẳn là cái này Hắc Khuê lão yêu, thật có mấy điểm số phận không thành? !

Đúng lúc này, một trận toán loạn âm thanh, từ đại điện ngoại truyện đến, phá hư Hắc Khuê sơn chủ cao quang

thời khắc, hắn nhướng mày, “Cớ gì ồn ào? ? Lăn tới đây!”

Sau một khắc, “Bành” một tiếng vang thật lớn, trong điện bị từ bên ngoài đá văng, 1 con lang yêu lăn nhập trong điện, ngực bụng lõm miệng mũi tuôn máu, mắt thấy liền tắt thở.

Bầy yêu (mọi người) giật mình, tiếp theo kinh ngạc, đây là ở đâu ra không biết sống chết hạng người, dám tại Hắc Khuê núi làm càn? Không biết sơn chủ lợi hại sao? !

Cùng nhau ngẩng đầu nhìn lại, liền thấy một bộ thanh bào, từ ngoài điện bước vào, dung mạo tuấn mỹ, lộ ra một cỗ thư quyển khí tức.

Đứng ở đại điện phía dưới, tại bầy yêu vây quanh ở giữa, thần sắc thong dong, đôi mắt bình tĩnh.

—

—

—

—

—

—

—

Chương 865 : Tru sát

“Lớn mật!” Hắc hùng tinh một tiếng quát lớn, diện mục dữ tợn, “Tiểu tử, chẳng cần biết ngươi là ai, dám tại Hắc Khuê núi giương oai, muốn chết…”

“Ngậm miệng!”

Mông ngựa còn chưa đập xong, liền bị Hắc Khuê sơn chủ uống đoạn, hắn thở sâu, gạt ra tiếu dung chắp tay, “Vị đạo hữu này, vốn sơn chủ cùng ngươi vốn không che mặt, hôm nay phải chăng có chỗ hiểu lầm?”

Bầy yêu (mọi người) trong lòng run lên, đại điện lập tức tĩnh mịch, hắc hùng tinh càng là nháy mắt, biểu lộ cứng ở trên mặt, toát ra một thân mồ hôi lạnh.

Rất rõ ràng, trước mắt tên này tu sĩ nhân tộc, tuyệt đối không đơn giản.

Nếu không từ trước đến nay tâm ngoan thủ lạt, tính tình bạo ngược Hắc Khuê sơn chủ, bây giờ bị người đánh tới cửa, còn có thể nén giận?

La Quan ánh mắt, rơi vào Hắc Khuê sơn chủ trên thân, u quang lưu chuyển, “Hiểu lầm? Không, Phàn mỗ hôm nay, chính là đến tìm ngươi.”

“Ngoài 600 dặm, núi bên trong trong thôn, Vương thị trưởng nữ.”

Hắn mỗi nói một câu, Hắc Khuê sơn chủ sắc mặt, liền

trầm xuống 1 điểm, đến cuối cùng đã là âm trầm ướt át, mắt lộ ra hung quang.

Chuyện hôm nay, không thể thiện!

Đáng chết, rõ ràng điều tra qua, kia núi bên trong thôn cũng chỉ là, 1 cái bình thường phàm nhân thôn xóm mà thôi, sao liên lụy đến cường đại như thế tu sĩ? Hẳn là, cũng là hướng về phía, kia Vương thị trưởng nữ hồn bên trong, ẩn tàng dị bảo mà đến? Lại nghĩ tới, trước đó phái đi dưới trướng, sợ là đã gặp độc thủ, không khỏi trong lòng giận quá.

“Hừ! Các hạ muốn như thế nào?”

Oanh ——

Hắc Khuê sơn chủ đứng dậy, Vô Lượng cảnh đỉnh phong khí tức bộc phát, càng mơ hồ ở giữa cùng Hắc Khuê vùng núi mạch tương ngay cả, uy áp càng sâu.

Đại điện bên trong, bầy yêu (mọi người) kinh hô, mặt lộ vẻ kính sợ, ám đạo sơn chủ thực lực, tung không kịp Đại Kiếp cảnh cự phách, cũng chênh lệch không xa.

La Quan thần sắc không thay đổi, giờ phút này đưa tay một nắm, tru tiên kiếm rơi vào trong lòng bàn tay, “Giết ngươi.” Nói xong, 1 kiếm hướng về phía trước chém ra.

Ông ——

Kiếm minh vang lên, như kinh lôi nổ tung, trong đại điện si mị võng lượng, sắc mặt nháy mắt trắng bệch, lại sinh

ra một loại cái này lạnh thấu xương kiếm quang không thể địch, sát liền tổn thương trúng vào liền chết mãnh liệt suy nghĩ.

“Đại Kiếp cảnh!”

Hắc Khuê sơn chủ hét lên một tiếng biểu lộ hoảng sợ, hắn dù phát giác được người tới tuyệt không phải kẻ vớ vẩn, lại cái kia bên trong nghĩ đến lại sẽ là, như vậy đỉnh cao nhất cường giả.

Lại, là trong đó sát lực mạnh nhất kiếm tu.

“Địa mạch hòa mình, ta tức sơn thần, Hắc Khuê núi hộ ta!” Tay hắn bắt pháp quyết, một đoàn hắc quang tràn ra, có sơn ảnh hiển hiện, mơ hồ có thể thấy được chính là Hắc Khuê núi khí tượng.

Tan địa mạch, ngưng sơn thần pháp tướng, cái này cùng hương hỏa thần đạo khác biệt, mà là càng xa xưa niên đại bên trong, từng tồn tại sơn thủy thần linh chi đạo.

Chỉ là một giới yêu quỷ, có thể phải này bí truyền, có thể thấy được cũng có được mấy điểm số phận.

Nhưng hôm nay, cũng nên kết thúc.

Oanh ——

Nổ vang rung trời, hắc quang chấn động, trong đó sơn ảnh lại truyền ra “Răng rắc” “Răng rắc” vỡ vụn âm thanh, Hắc Khuê sơn chủ biểu lộ, trở nên càng phát ra hoảng

sợ.

Sau một khắc, hắc quang vỡ nát, hắn “Oa” một tiếng, phun ra một ngụm máu đen, lại bỗng nhiên đưa tay bắt lấy, bên người hồ nữ, há mồm lộ ra răng nanh, trực tiếp cắn đối phương trắng nõn, mềm mại cái cổ.

Ừng ực ——

Ừng ực ——

Ngốn từng ngụm lớn bên trong, hồ nữ không kịp giãy dụa, thân thể liền khô quắt xuống dưới, thê thảm hiện ra bản thể, lại là một đầu dị chủng bạch hồ, bị trực tiếp vứt trên mặt đất.

Nuốt hồ nữ tinh huyết, Hắc Khuê sơn chủ mới miễn cưỡng bảo toàn tự thân, thét to: “Kiếm tiên tha mạng, tiểu nhân không biết kia phàm nữ, lại cùng ngài có quan hệ a, ta nguyện thu hồi hồn chủng cũng bồi thường, còn xin kiếm tiên cho tiểu nhân 1 cái, hối cải để làm người mới cơ hội.”

La Quan nhìn lướt qua, bạch hồ đáng sợ thi thể, cười lạnh, “Hối cải để làm người mới? Ngươi hay là sớm đi, chết cho thỏa đáng.”

“Đáng chết!” Hắc Khuê sơn chủ gào thét, hắn nghiến răng nghiến lợi, biểu lộ dữ tợn, “Nhân tộc kiếm tu, ngươi thật cho là, ta có thể ở đây chiếm núi là vua, liền không có nền móng sao? Giết ta, ngươi sẽ có đại phiền toái! Vì chỉ là một giới phàm nữ, coi là thật đáng giá không?”

La Quan dùng hành động, cho ra đáp lại.

Ông ——

Kiếm minh tái khởi, như cực hàn giảm xuống, đại điện bên trong, nháy mắt bao trùm tầng 1 sương bạch, mỗi một hạt băng tinh ở giữa, đều có kiếm ảnh hiển hiện.

Sát cơ tung hoành.

“Hô phong!” Hắc Khuê sơn chủ đưa tay, trùng điệp 1 chưởng đập vào mình mi tâm, huyết nhục băng liệt bên trong, lại có 1 viên ảm đạm thần đạo phù văn, từ đó nổi lên.

Đúng là hắn lấy viễn cổ sơn thủy thần linh chi pháp, cùng địa mạch tương dung, miễn cưỡng ngưng tụ ra, đại biểu sơn thần địa vị thần ấn. Chỉ bất quá cái này thần ấn bây giờ, còn khiếm khuyết một chút hỏa hầu, mới vừa xuất hiện liền cho người ta một loại, chấn động bất ổn sắp tán loạn cảm giác.

“Đốt ta pháp thể, ngưng tụ thần ấn!” Hắc Khuê sơn chủ gào thét, tầng 1 quỷ dị hắc hỏa, đem hắn thân ảnh bao trùm ở bên trong, “Ầm ầm” tiếng vang bên trong huyết nhục nhanh chóng khô quắt, kia thần ấn lại nhanh chóng vững chắc xuống, tản mát ra uy nghiêm, nặng nề khí tức.

Càng cho người ta một loại, lấy dưới thân cả tòa Hắc Khuê núi, tan về một thể cảm giác.

“Nhân tộc kiếm tu! Ngươi hôm nay, hỏng vốn sơn chủ

100 năm tu hành, ta liền mạnh thi sơn thần chi thuật, dẫn động nơi đây hô phong đại trận, tất yếu ngươi hình thần câu diệt, vĩnh thế không được siêu sinh, mới có thể tiêu mất mối hận trong lòng!”

Theo Hắc Khuê sơn chủ oán độc gào thét, “Ầm ầm” phong vân biến sắc, sắc trời bị che lấp, vô số cuồng phong tung hoành, hô.

Trong lúc nhất thời cát bay đá chạy, nhật nguyệt vô quang, hoảng sợ hủy diệt cảnh tượng.

La Quan đưa tay 1 kiếm, xé rách quanh thân xoắn tới đen gió, trảm tại Hắc Khuê sơn chủ trên thân, dễ như trở bàn tay đem hắn từ đó, trực tiếp chém thành 2 đoạn.

Nhưng sau một khắc, nó thân thể lại như hạt cát, trực tiếp biến thành vỡ nát, lại tại cuồng phong gợi lên dưới, trực tiếp tản vào thiên địa

Cuồng tiếu, từ hô phong đại trận bên trong truyền ra, “Vô dụng! Giờ phút này, ta vì sơn thần, cùng hô phong đại trận hợp nhất, ta chính là gió, gió chính là ta!”

“Kiếm của ngươi, giết không được vốn sơn thần, nhưng ta có thể, từng chút từng chút làm hao mòn lực lượng của ngươi, cuối cùng đưa ngươi giết chết!”

Hiển nhiên, liều mạng một lần, thành công ngưng tụ thần ấn Hắc Khuê sơn chủ, bây giờ rất bành trướng.

La Quan nhíu mày, chợt bình tĩnh lại, “Đây chính là, sơn thủy thần linh chi đạo thủ đoạn sao? Ngược lại là thú vị.”

“Nhưng cũng tiếc, thực lực của ngươi hay là quá yếu, kiếm của ta trảm không trúng ngươi, lại có thể trảm trận này.”

Quay người, đưa tay vung ra.

Kiếm này, nhưng mở chín ngày.

Oanh ——

Thiên khung phía trên, tầng kia chồng phun trào, như vạn mã bôn đằng đen gió, mây dày, giờ phút này đột nhiên từ đó một phân thành hai.

Có kiếm ảnh gào thét rơi xuống, nó thế rộng lớn bàng bạc, chính là thiên sơn vạn thủy phía trước, đều có thể một kích mà phá.

“Không! Ngươi không thể giết ta, ta là…” Thét lên im bặt mà dừng, tiếp xuống, dưới thân cả tòa Hắc Khuê núi, đều tại chấn động, oanh minh.

Đất đá bắn tung toé, bụi đất bay giương, khiến bầy yêu (mọi người) thân cương như sắt, từng cái ngốc tại chỗ, thần sắc hãi nhiên.

Run rẩy lật, hoảng sợ ngẩng đầu, liền thấy đỉnh đầu đại sơn, lại bị 1 kiếm từ đó trảm phá, lộ ra 1 đầu có thể dung trưởng thành ra vào khe hở. Sắc trời từ đó tung xuống, rơi vào trên mặt bọn họ, khiến bầy yêu (mọi người) sắc mặt, trở nên càng phát ra tái nhợt.

Hắc Khuê sơn chủ ngã trên mặt đất, nó thân thể bị 1 chém làm 2, cái kia đạo sơn thủy thần chỉ chỗ ngưng thần ấn, cũng không thể bảo vệ hắn.

Thiên hạ tu giả, lấy thần thông sát phạt luận, kiếm tu xưng hùng!

Vào hôm nay, lần nữa đạt được nghiệm chứng.

Lại hướng xuống, khe hở tiếp tục thâm nhập sâu, một mực kéo dài đến cuối tầm mắt, khiến bầy yêu (mọi người) sinh ra cái nào đó, cực đáng sợ suy nghĩ —— một kiếm này, hẳn là không chỉ là khai thiên, còn đem cả tòa Hắc Khuê núi, đều cho từ đó 1 chém làm 2?

Tê ——

Sau khi hết khiếp sợ, chính là hoảng sợ, kính sợ.

Phần phật ——

Trong đại điện, bầy yêu hốt hoảng đứng dậy, lại không cái nào dám trốn nửa bước, “Phù phù” “Phù phù” quỳ trên mặt đất, không ngừng dập đầu.

“Kiếm tiên tha mạng, kiếm tiên tha mạng a!”

“Ta cùng nhiều năm qua, thụ Hắc Khuê núi lão yêu khí áp, hãm hại, may có kiếm tiên xuất thủ, mới có thể trùng hoạch tự do.”

“Đúng đúng, tất cả chuyện ác, đều là Hắc Khuê lão yêu 1 người gây nên, cùng ta cùng vô can a?”

Ở trong đó, lại số đầu kia hắc hùng tinh kêu lớn tiếng nhất, có thể nói tình cảm dạt dào, cơ hồ diễn một trận vui đến phát khóc.

La Quan liếc mắt qua, trong điện chướng khí mù mịt, một đám yêu quỷ chi lưu, quanh thân sát khí bốc lên, có thể thấy được hại người đông đảo.

“Hừ! !”

Hắn cười lạnh một tiếng, kiếm minh tái khởi, một nháy mắt đại điện sương bạch bên trong, vô số kiếm ảnh đâm ra.

Phốc phốc ——

Phốc phốc ——

Lợi khí đâm rách huyết nhục trầm đục truyền đến, từng cái làm nhiều việc ác yêu quỷ, ngã vào trong vũng máu. Còn sống, không hơn 100 một hai, cái này mấy đầu trong núi yêu vật, quỷ quái các loại, vẫn chưa nhiễm quá nhiều lệ khí.

“Thiên hạ hữu tình chúng sinh, đều có thể phải tu hành cơ duyên, ngươi cùng chưa từng làm ác quá nhiều, hôm nay liền bỏ qua cho một mạng, ngày sau khi cẩn thận tu hành, nếu không tung sống qua hôm nay, ngày khác cũng sẽ lịch kiếp đột tử! !”

“Cút đi!”

Sống sót yêu quỷ các loại, nhao nhao đại hỉ, “Đa tạ kiếm tiên, đa tạ kiếm tiên!”

Xông ra đại điện, tè ra quần mà đi.

Đảo mắt, trong đại điện cũng chỉ còn lại có, một số người tộc tu sĩ, giờ phút này sắc mặt rất là sợ hãi, biểu lộ cứng đờ lại xấu hổ.

“Chúng ta, bái kiến tiền bối.”

La Quan mặt không biểu tình, “Tu sĩ chúng ta, đều từ phàm trần bên trong đến, tự nhiên bảo vệ thiên hạ chính đạo, tru sát yêu tà chi vật, ngươi cùng lại tới tương giao tâm đầu ý hợp… Hừ, bản tọa hôm nay, cũng là mở rộng tầm mắt.”

Mọi người nhất thời càng thêm xấu hổ, từng cái liều mạng cúi đầu, nhỏ giọng giải thích.

“Cái này… Tiền bối hiểu lầm, ta cùng bất quá tiểu môn tiểu hộ, có cái này ác lân cận ở bên, nếu không tới giả vờ giả vịt, sợ là sớm đã bị diệt trừ…”

“Đúng vậy a, vãn bối cùng cũng là bị bất đắc dĩ, Hắc Khuê lão yêu thế lớn, chỉ có thể cúi đầu.”

“May mắn hôm nay, tiền bối xuất thủ tru sát ác yêu, ta đợi ngày sau cũng có thể tự tại mấy điểm.”

Ở trong đó có thật có giả, ác lân cận ở bên không thể không cúi đầu, có lẽ là có, nhưng trong đó chưa chắc liền không bao hàm sa đọa.

La Quan cũng lười so đo, tu hành giới vàng thau lẫn lộn, ma đạo, Quỷ đạo một chút tu sĩ, thủ đoạn so yêu tà càng tàn khốc hơn.

Hắn không quản được, cũng giết không nổi, “Hừ, ngươi cùng tự giải quyết cho tốt, nhiễm yêu tà xúi quẩy, ngày sau con đường tu hành, nhất định gian ngăn trùng điệp.” Dứt lời, quay người một bước phóng ra, “Ông” một tiếng kiếm minh nghĩ tới, hóa thành độn quang phóng lên tận trời.

Hô ——

Đại điện bên trong, mọi người buông lỏng một hơi, đang đối mặt gượng cười.

“Ai, Tiểu Thương đảo bên trên, khi nào lại nhiều như thế 1 vị Đại Kiếp cảnh cự phách nhân vật?”

“Nghe nói, kia Thiên Ba thành phường thị, sẽ có một trận lớn đấu giá, hoặc là vì vậy mà tới.”

“Ta lại cảm thấy chưa hẳn, vừa rồi nghe kia Hắc Khuê lão yêu, cùng vị tiền bối này trò chuyện, như liên quan đến một phàm nhân nữ tử? Núi bên trong thôn, nơi đây ở nơi nào? Nếu có thể tìm được, có thể nhờ vào đó cải thiện một chút, ngươi ta lưu cho tiền bối ấn tượng, thậm chí trèo lên mấy điểm quan hệ.”

Mọi người nghe vậy, đều lộ ra mấy điểm như có điều suy nghĩ.

“Khục! ! Các vị, bần đạo cáo từ.” Vô Lượng Tử dứt lời, lôi kéo nữ đệ tử liền ra khỏi núi quật, bay đến giữa không trung, quay đầu hướng về sau nhìn thoáng qua, không khỏi âm thầm tắc lưỡi.

Chỉ ở giữa, kia cả tòa Hắc Khuê núi, quả thật là từ đỉnh núi đến chân núi, bị 1 kiếm chém thành hai nửa.

Đây mới là, kiếm tiên phong thái a!

“Đồ đệ, thấy không? ? Đây mới là chúng ta kiếm tu, chỗ ứng theo đuổi cảnh giới, ngươi ngày sau khi càng thêm cố gắng tu hành, coi đây là mục tiêu.”

Nữ đệ tử gật đầu, do dự một chút, nói: “Sư tôn, vừa rồi những người kia, không có mấy cái là đồ tốt, kiếm tiên tiền bối vì sao tuỳ tiện, liền thả bọn hắn?”

Vô Lượng Tử thở dài một hơi, nói: “Thiên hạ lớn biết bao vậy, người xấu vô tận nhiều, tung lấy kiếm tiên đại nhân mũi kiếm chi lợi, lại có thể giết mấy cái? Loại sự tình này, là không quản được, có thể làm đến không thẹn với lương tâm, kiếm tâm tươi sáng, liền đã khó được.”

Còn có ít lời, hắn vẫn chưa nói ra, thế gian người tu hành giữa lẫn nhau, phần lớn rắc rối khó gỡ, có nhiều một chút liên quan. Giết những người đó, tất có cái khác phiền phức, lấy lực lượng một người, như thế nào cùng thiên hạ chống lại? Chung quy là thế đạo này, càng phát ra không chịu nổi.

“Đi thôi.”

Hắn giữ chặt đồ đệ, điều khiển độn quang đi xa.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 866 : Sơn thần sắc lệnh

Núi bên trong thôn.

2 thân ảnh xuất hiện tại cửa thôn, nhìn về phía dãy núi chỗ sâu, sắc mặt vừa kinh vừa sợ.

Phàm nhân khó mà cảm giác, có thể đối bọn hắn mà nói, giờ phút này thiên địa linh lực khuấy động như giang hải sóng dữ, một chút liền có thể nhìn thấy.

Hắc Khuê núi xảy ra chuyện!

“Yêu quỷ khẩn cấp truyền tin, nói bởi vì kia Vương thị trưởng nữ, trêu chọc lợi hại tu sĩ, bị đối phương giết đến tận cửa đi, hướng ngươi ta cầu cứu…” 1 người trong đó nói đến đây, liền nói không đi xuống.

2 người đối mặt, đều nhìn thấy lẫn nhau trên mặt, âm trầm cùng sợ hãi. Liền động tĩnh này, xuất thủ cực khả năng, là 1 vị Đại Kiếp cảnh tu sĩ.

Bọn hắn quá khứ, cũng chỉ có thể chịu chết.

Đột nhiên, “Răng rắc” một tiếng vang nhỏ, từ 1 người trong đó mang bên trong truyền ra, người này sắc mặt đại biến, lấy ra 1 con mặc ngọc phù.

Bây giờ phù lục cắt ra, vỡ thành 2 đoạn.

“Yêu quỷ bị giết, tê ——” 2 người hít một hơi lãnh khí, lấy thực lực, lại có hô phong đại trận che chở… Thực chùy, động thủ tuyệt đối là Đại Kiếp cảnh!

Đáng chết, bất quá là một phàm nhân nữ tử, làm sao lại trêu chọc ra, như thế cường giả? Chẳng lẽ, là bởi vì yêu quỷ lời nói, nó hồn bên trong món kia dị bảo? !

“Yêu quỷ đã chết, thần đạo bí bảo tất bị đoạt đi, vì kế hoạch hôm nay chỉ có thể trước bắt đi Vương thị mọi người, hoặc còn có khoan nhượng.”

“Nhanh lên, người kia rất nhanh liền sẽ trở về!”

2 tên tu sĩ thở sâu, mấy hơi thở về sau, liền xuất hiện tại Vương thị ngoài cửa, 1 người trong đó đang muốn phá cửa mà vào, lại bị một người khác ngăn lại.

“Cẩn thận, cái này hai cánh cửa, không đơn giản!” Sắc mặt hắn ngưng trọng, nhìn về phía cánh cửa, 1 con không đáng chú ý chỉ ấn, chính rơi vào trên đó.

Người này tùy theo nhìn lại, thoảng qua cảm giác về sau, sắc mặt cũng là biến đổi.

Nghĩ nghĩ, hắn gạt ra tiếu dung, “Vương huynh có ở nhà không? Lệnh ái bệnh tình, không biết như thế nào, tại hạ chuyên tới để thăm hỏi.”

“Là chúng ta, Vương huynh có ở nhà không?”

Viện tử bên trong, chính lo lắng chờ đợi Vương Thúc Đồng, nghe vậy khẽ giật mình, “Đây là… Lúc trước đưa

Vương Kỳ trở về 2 vị kia du hiệp? Làm sao hôm nay tới.”

Đang khi nói chuyện, vô ý thức liền muốn đi mở cửa, lại bị thê tử giữ chặt.

“Hài cha hắn, tiên nhân trước khi rời đi, để chúng ta vô luận phát sinh cái gì, cũng không nên mở cửa… 2 vị này, hôm nay đến quá khéo.”

Vương Thúc Đồng một cái giật mình, “Đúng đúng đúng, may mắn nương tử nhắc nhở ta, là có chút xảo.”

Lúc trước, 2 vị này tự xưng du hiệp người, đem Vương Kỳ đưa tới về sau, liền trực tiếp cáo từ, về sau liền không có tin tức.

Như thật lưu ý, sẽ tại thời gian qua đi sau một tháng, lại đến thăm viếng sao? Còn nữa nói, lấy du hiệp du đãng 4 phương làm việc, cũng đã sớm nên đi xa.

Càng nghĩ càng thấy phải không thích hợp, Vương Thúc Đồng khẽ cắn môi, lớn tiếng nói: “2 vị đại hiệp Vương mỗ ở đây, bất quá hôm nay, trong nhà tình huống có chút đặc thù, không tiện gặp người ngoài, hay là mời trở về đi.” Như thật hiểu lầm, lớn không được về sau, lại cho người ta xin lỗi.

Ngoài cửa, 2 tên tu sĩ sầm mặt lại, 1 người trong đó thở sâu, “Vương huynh đây là ý gì? Ta cùng cũng coi như cứu lệnh ái tính mệnh, bây giờ dọc đường núi bên trong thôn đến đây thăm hỏi, liền ngay cả một bát nước cũng không cho uống sao?”

“Không sai, Vương Thúc Đồng, ngươi cũng là đọc qua sách người, liền không hiểu được có ơn tất báo? !” 2 người này, ngữ khí nặng rất nhiều, cũng lộ ra mấy điểm lo lắng.

Nhưng càng là như thế, tại đã lên hoài nghi Vương Thúc Đồng xem ra, liền càng không thích hợp, “2 vị đại hiệp, hôm nay đều là Vương mỗ sai lầm, nếu không nóng nảy lời nói, còn xin trong thôn chỗ hắn hơi các loại, đợi chậm chút thời điểm, Vương mỗ tất thiết yến xin lỗi.”

“Đáng chết! Cái này họ Vương không mở cửa, hẳn là trước đó đạt được cao nhân nhắc nhở.” Ngoài cửa tu sĩ, 1 người cắn răng mở miệng, “Ngươi ta phụng mệnh ở đây đóng giữ, giám sát Hắc Khuê sơn yêu quỷ, bây giờ hắn bị người chém giết, thần đạo chi bảo bị đoạt, nếu không thể bắt lấy Vương gia mọi người, tất không cách nào hướng tông môn bàn giao.”

“Không thể cùng, liền 1 con chỉ ấn mà thôi, ngươi ta liên thủ, phá nó!”

Một người khác gật đầu, “Được.”

Oanh ——

Oanh ——

Khí tức cường đại phá thể mà ra, rõ ràng là 2 tôn Vô Lượng cảnh cường giả, giờ phút này riêng phần mình nắn pháp quyết, dẫn động thiên địa linh lực, phát ra “Ầm ầm” nổ vang rung trời, lại có 1 tôn băng long được triệu hoán ra, cực hàn khí hơi thở dẫn động trong phạm vi

nhỏ thiên tượng biến hóa, lại có mảng lớn tuyết rơi bao phủ núi bên trong thôn.

Trong nội viện, Vương Thúc Đồng cùng thê tử cùng tiểu nữ nhi Vương Đồng, đã sớm dọa ngốc, tu sĩ cấp cao thi triển thủ đoạn, há lại phàm nhân có thể tưởng tượng?

“Chủ nhà, làm sao bây giờ? Ngoài cửa 2 cái, quả nhiên không phải người tốt.”

“Cha, ta sợ hãi!” Vương Đồng dọa đến khóc lớn.

Vương Thúc Đồng triển khai 2 tay, đem thê nữ bảo hộ ở trong ngực, “Không có việc gì, không có việc gì, tiên nhân trước đó để ngươi ta không mở cửa, tất có đạo lý.” Hắn cắn răng, lớn tiếng nói: “Vua ta thị, có tiên nhân che chở, 2 vị đại hiệp nếu không đi mau, tất có tai họa!”

Ngoài cửa, 2 tên tu sĩ cười lạnh, việc đã đến nước này bọn hắn lui không thể lui.

“Đi!”

Ngang rống ——

Băng long một tiếng gào thét, thân hình khổng lồ xoay quanh, chuyển động, băng tinh lân giáp va chạm lẫn nhau, phát ra “Răng rắc” “Răng rắc” tiếng vang.

To lớn đầu rồng lao xuống, ngang nhiên trực tiếp vọt tới Vương thị đại môn, kia nho nhỏ hai phiến, lấy vật liệu gỗ ghép lại mà thành cánh cửa, cùng băng long thân thể so sánh, yếu ớt liền như 2 viên bọt khí.

Nhưng lại tại, băng long đụng vào cửa gỗ nháy mắt, lại phát ra một tiếng, thê lương đến cực điểm kêu thảm. Cánh cửa bên trên, kia 1 đạo nhàn nhạt chỉ ấn, lại bỗng dưng sáng lên, điểm tại băng long đỉnh đầu.

Oanh ——

Thiên địa linh lực hội tụ, cực hàn chỗ ngưng thân rồng, nháy mắt nổ thành phấn vụn! !

“Oa —— “

“Oa —— “

2 tên điều khiển băng long tu sĩ, miệng mũi thất khiếu phun máu, giữa lông mày đều huyết nhục băng liệt, tuôn ra trắng bệch óc, “Bành” “Bành” 2 tiếng ngã xuống đất.

Đột tử tại chỗ! !

Vương Thúc Đồng vừa rồi, đã nhìn thấy to lớn băng long, vọt tới tiểu viện một màn, cắn răng nhắm mắt lại, lại chỉ nghe được một tiếng thê thảm long ngâm.

Về sau, liền không có động tĩnh.

Hắn vội vàng mở mắt ra, liền mỗi ngày địa chi ở giữa, tuyết rơi nhanh chóng tan rã, trừ trong gió còn mang theo một hơi khí lạnh bên ngoài, liền như cái gì đều không có phát sinh.

“Cái này… Đây là… Không có việc gì rồi?”

…

1 đạo độn quang gào thét tiến lên, La Quan cúi đầu nhìn về phía, giữa năm ngón tay lơ lửng viên kia hư ảnh, vật này chính là 1 con hình vuông tiểu ấn, mặt ngoài tàn khuyết không đầy đủ, như trải qua một trận hạo kiếp.

Tại khai thiên 1 kiếm, tru sát Hắc Khuê sơn chủ về sau, vật này liền trực tiếp, xuất hiện tại La Quan hồn phách bên trong, có chút thần kỳ.

Hơi cảm giác, mấy hơi về sau, La Quan trong mắt lóe lên một tia ngạc nhiên, “Cái này đúng là một phương sơn thần sắc lệnh, dù không trọn vẹn một bộ điểm, nhưng cũng có thể miễn cưỡng cấu kết một phương địa mạch, thành tựu viễn cổ sơn thủy thần chỉ chi thân…” Vật này hẳn là, chính là kia Hắc Khuê sơn chủ, sở được đến cơ duyên.

Nghĩ đến trước đây không lâu, này yêu quỷ bằng sơn thần thần ấn, điều động hô phong đại trận lúc uy lực, cơ hồ có thể so sánh Đại Kiếp cảnh, ngược lại có chút bất phàm.

Đáng tiếc, La Quan cũng không cố ý, đi sơn thủy thần chỉ chi đạo, núi này thần sắc lệnh rơi vào trên tay hắn, lại là có chút lãng phí.

Hả? La Quan suy nghĩ khẽ nhúc nhích, đột nhiên nghĩ đến 1 cái khả năng, núi này thần sắc lệnh tồn tại, cùng Vương thị huyết mạch quản lý uẩn thần linh, ngược lại là có chút tương tự, chỉ bất quá, chuyển di phương thức

khác biệt thôi.

Hẳn là, chính là bởi vì điểm này, Hắc Khuê sơn chủ tài năng, phát hiện Vương thị trưởng nữ hồn bên trong uẩn thần linh? Cái này rất có thể, dù sao như tùy tiện liền có thể, bị người tu hành phát giác được, chỉ sợ Vương thị huyết mạch đã sớm đoạn tuyệt, căn bản truyền thừa không đến hôm nay.

Đột nhiên, La Quan nhướng mày, lật tay tán đi sơn thần sắc lệnh hư ảnh, nhìn về phía phía trước, “Lưu tại Vương thị trên cửa chỉ ấn, bị người phát động…”

Ông ——

Kiếm minh vang lên, tốc độ bay càng nhanh.

Sau đó không lâu, độn quang rơi vào Vương thị ngoài viện, La Quan nhíu mày nhìn về phía 2 tên tu sĩ thảm liệt thi thể, lại liếc mắt nhìn trên cửa, đã bị kích phát chỉ ấn.

Ánh mắt của hắn lóe lên, liền nghĩ đến cái gì, “Cùng kia Hắc Khuê sơn chủ cùng một bọn? !” Đưa tay một nắm, 2 con nhẫn trữ vật bay tới, thần niệm cưỡng ép phá vỡ mà vào, xóa đi trước đó lạc ấn.

Linh thạch, bảo vật loại hình, căn bản không để vào mắt, rất nhanh lấy ra 2 viên giống nhau như đúc giấy ngọc. Lấy pháp lực thôi động, giấy ngọc toát ra linh quang, bắn ra “Xanh đậm” hai chữ.

“Xanh đậm? Thứ này, là đại biểu cho thân phận của hai người? ?”

La Quan đối vạn đảo chi quốc cảnh nội, thế lực khắp nơi cũng không quen thuộc, ghi lại cái tên này về sau, cong ngón búng ra mặt đất vỡ ra, đem 2 cỗ tu sĩ thi thể vùi lấp.

Nhẫn trữ vật thì cầm nơi tay bên trong, quay người gõ cửa, “Vương huynh, Phàn mỗ trở về.” Nói xong, mới đẩy cửa tiến vào trong viện.

Vương Thúc Đồng một mặt kinh hỉ, “Tiên nhân, tiên nhân ngài rốt cục trở về, quá tốt, vừa rồi…”

La Quan khoát tay, “Mới sự tình, Phàn mỗ chi biết được, yên tâm, giờ phút này bên ngoài đã không có nguy hiểm.” Hắn nghĩ nghĩ, nói: “Cái này 2 viên nhẫn trữ vật, là vừa rồi 2 người, cho Vương thị chịu nhận lỗi chi vật, ta thay các ngươi nhận lấy.”

Vương Thúc Đồng trừng lớn mắt, “Cái này… Như vậy sao được…” Nhẫn trữ vật, chính là tiên nhân vật phẩm a? Hắn cũng không dám muốn.

La Quan đút cho hắn, “Nói là xin lỗi chi vật, Vương huynh nhận lấy chính là… Còn có, đừng có lại gọi ta tiên nhân, Phàn mỗ chỉ là một giới tu sĩ, khoảng cách thành tiên đại đạo còn xa xa khó vời.”

Thấy Vương Thúc Đồng chân tay luống cuống, hắn nghĩ nghĩ, nói: “Vương huynh, kỳ thật có chút sự tình, Phàn mỗ vẫn chưa báo cho ngươi tình hình thực tế, Vương thị không phải tại hạ họ hàng xa, lại cùng ta có khác nguồn gốc, những này ngươi sau đó không lâu, tự nhiên là có

thể biết được, mà Vương thị cũng tướng, lại lần nữa đi đến con đường tu hành.”

Vương Thúc Đồng trừng lớn mắt, “Tiên… Phiền huynh nói là, ta Vương gia, cũng có thể tu tiên? ?”

La Quan cười gật đầu, “Tất nhiên là như thế, các ngươi vốn là, tu tiên gia tộc hậu duệ, chỉ bất quá bị đứt đoạn truyền thừa mà thôi, đợi trở về chủ tông, tự nhiên là có thể được đến chỉ dẫn… Tốt, đây là chuyện sau đó, không khỏi lại sinh biến cố, như Vương huynh không có ý kiến, ngươi ta liền sớm đi lên đường thôi.”

Vương Thúc Đồng vội vàng gật đầu, “Tốt, đều nghe phiền huynh, bất quá ta kia đại nữ nhi…” Hắn mới nói được cái này, sau lưng phòng bên trong, liền truyền đến 1 đạo hư nhược thanh âm, “Cha, mẹ, các ngươi ở đâu?”

“Khuê nữ tỉnh!” Vương Thê quay người hướng tiến gian phòng.

Sau nửa canh giờ, Vương gia trong tiểu viện, 1 đạo độn quang phóng lên tận trời, biến mất trong nháy mắt không gặp.

Lại qua hồi lâu, mới có một số người cẩn thận từng li từng tí đi tới, đẩy ra cửa sân, bên trong trống rỗng, nhưng đồ vật đều lưu lại, chỉ là Vương thị một nhà bốn người, đều đã không biết tung tích.

“Lão thúc, ngài kiến thức rộng rãi, đây là chuyện ra sao a?” Một tên trong thôn hán tử, nuốt nước miếng mở miệng.

Những người khác, cũng đều nhìn lại.

Ban đầu, tại cửa thôn cùng La Quan trò chuyện kia lão trượng, ánh mắt phức tạp, có ao ước lại có tiếc nuối, cuối cùng thở dài, “Là trong truyền thuyết tiên nhân… Không nghĩ tới, Vương gia tổ tiên lại còn có như vậy quan hệ… Cái này 1 nhà, từ đó về sau, cùng chúng ta cũng không phải là đồng dạng người…”

Hắn nhìn thấy, trốn ở hán tử sau lưng chó vàng nhi, nhếch miệng cười một tiếng, “Tiểu tử, ngươi ánh mắt không sai, đáng tiếc Phượng Hoàng cần rơi cây ngô đồng, ngươi coi trọng tiểu tức phụ, nhất định là không chiếm được.”

Chó vàng nhi nghe xong, “Oa” một tiếng khóc lên.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 867 : Vệ thị phế thành

Sau 5 ngày, La Quan đem Vương thị một nhà bốn người, đưa về Tế Dương sơn.

Vẫn chưa dừng lại lâu, cùng Hạ Tuyết nói một tiếng, lại gặp Tang Tang, Ngao Tú một mặt, hắn liền lại lần nữa xuất phát.

Nguyên Hạ cung cái này đem, tiến vào Phượng tộc tổ địa phong ấn chìa khoá, liên quan đến đế kiếm mảnh vỡ, khẩn yếu độ tự nhiên xếp ở vị trí thứ nhất.

Mà lại, tìm về Vương thị huyết mạch quá trình, dù hơi có khó khăn trắc trở, nhưng chỉnh thể coi như thuận lợi, điều này cũng làm cho La Quan càng nhiều mấy phần tin tưởng.

Bây giờ, trời nguyên lục bảo đã tập hợp đủ nó 5, chỉ kém sau cùng máu xương linh!

7-8 ngày sau, 1 đạo độn quang lặng yên rơi vào Hắc Mộc đảo, đảo này danh tự lai lịch, vốn nhờ thừa thãi một loại màu đen cây cối.

Chạc cây, da lá, thậm chí thụ tâm bên trong, đều một mảnh đen nhánh, này mộc trong vòng trăm năm, chỉ tính hơi cứng rắn xây phòng vật liệu.

300 năm, thì xúc cảm như đá, có nhất định giá trị.

Thụ linh qua 500 năm, liền chất liệu óng ánh, như hắc ngọc không tì vết, là một loại luyện chế phù lục, trận pháp bên trên các loại tài liệu.

1,000 năm trở lên, liền có chân chính kim ngọc đặc chất, cả tòa ở trên đảo đều rất hiếm thấy, trân quý vô song.

Mà chấp chưởng máu xương linh Vệ thị, liền thế hệ cư trú ở đây, La Quan lật tay, lấy ra 1 con ngọc giản, thần niệm thăm dò vào trong đó.

“Thời gian ngàn năm quá khứ, trên đảo này cách cục, đã phát sinh biến hóa rất lớn, nhưng Vệ thị năm đó thân là Hắc Mộc đảo chi chủ, muốn tìm bắt đầu không khó lắm.”

Nói nhỏ một tiếng, La Quan đem ngọc giản thu hồi, thẳng đến cách đó không xa một tòa thành trì, lấy “Phàn Nhạc” thân phận tiến vào trong thành.

Quả nhiên, trong thành liên quan tới Vệ thị tin tức cũng không ít, thậm chí còn có một ít cái gì “Vệ thị bảo tàng” “Vệ thị di” cùng tin tức lưu truyền.

Nhưng La Quan trong lòng, lại cũng không cao hứng, bởi vì Vệ thị biến mất.

Hẹn bảy trăm năm trước, thống trị Hắc Mộc đảo Vệ thị, trong vòng một đêm mai danh ẩn tích, gia tộc trên dưới hơn ngàn cái bốc hơi khỏi nhân gian.

Có người nói là bởi vì Vệ thị, chính là Nguyên Hạ cung bên ngoài chi 6 mạch 1 trong, bị cường địch ác ý trả thù,

đã bị triệt để tộc diệt.

Còn có người nói, là Vệ thị có dự kiến trước, mắt thấy thế cục không ổn, sớm thoát thân thoát đi, như vậy ẩn núp xuống dưới.

Ngoài ra, càng có một ít huyền bí thuyết pháp, tỉ như Vệ thị trong tộc được bí bảo, lại vô ý bị bảo vật phản phệ, người thân trong vòng một đêm, đều bị thôn phệ vân vân.

Nhưng chủ lưu thuyết pháp, hay là trước 2 loại.

La Quan đi ra trà lâu, nghe phương hướng phía sau, càng ngày càng kịch liệt thảo luận, tựa hồ lại kéo tới “Vệ thị bảo tàng” phía trên, không khỏi lộ ra một nụ cười khổ.

“Vệ thị tổ trạch chỗ, cũng không phải là bí ẩn, trước đi qua nhìn kỹ hẵng nói đi.”

Ra khỏi thành, độn quang xông vào bầu trời, hẹn sau 2 canh giờ, 1 cái phế thành xuất hiện trong tầm mắt, nơi đây chính là lúc trước, Vệ thị chỗ cư trú.

Nó quy mô không lớn, đã rách nát rất nhiều năm, tường thành đều sụp đổ mảng lớn, lọt vào trong tầm mắt kiến trúc, cũng phần lớn tàn tạ không hoàn toàn.

Thậm chí còn có thể nhìn thấy, mảng lớn tu sĩ chém giết vết tích, tung tại ban ngày bên trong, cũng có một mảnh hắc vụ phiêu đãng giữa không trung, che đậy mặt trời, khiến ánh mắt mơ hồ không rõ.

Ô ô ——

Gió thổi qua Vệ thị phế thành, cuốn lên một chút bùn đất, càng mang đến một phần, khiến người rùng mình âm lãnh.

La Quan nghĩ đến, liên quan tới nơi đây một chút tin tức —— năm đó, Vệ thị trên dưới ly kỳ sau khi mất tích, Hắc Mộc đảo rắn mất đầu, bộc phát một trận ngắn ngủi nội loạn.

Sau đó, lại có thế lực khác, ý đồ tại Vệ thị tổ trạch bên trong, tìm kiếm vô số năm qua, Vệ thị nhất tộc tài sản tích lũy. Ngay từ đầu, thật đúng là có người, ở chỗ này có đại thu hoạch, đây cũng là “Vệ thị bảo tàng” nghe đồn khởi nguyên 1 trong.

Lợi ích động nhân tâm, lại thêm Vệ thị Nguyên Hạ cung bên ngoài chi 6 mạch 1 trong thân phận, khiến cho đại lượng tu sĩ hội tụ, cuối cùng bộc phát một trận đại chiến.

Cũng chính là bởi vậy chiến, mới khiến cả tòa đã từng phồn hoa thành trì, biến thành hôm nay bộ dáng, càng bởi vì đại lượng tu sĩ táng thân ở đây, khiến cho âm tà hội tụ, thành một mảnh danh phù kỳ thực quỷ, nghe nói chỗ sâu cất giấu một chút, có chút lợi hại quỷ vật.

Năm gần đây, trừ một chút mạo hiểm tu sĩ bên ngoài, đã ít có người tới đây.

Đây hết thảy nói đến cực chậm, cũng bất quá chỉ là suy nghĩ chuyển động ở giữa, La Quan ghìm độn quang xuống, rơi vào Vệ thị phế thành bên ngoài.

Ngẩng đầu nhìn một chút, kia che đậy mặt trời hắc vụ, hắn từ một mảnh tường thành đổ sụp chỗ, trực tiếp tiến vào bên trong.

“Ừm?” La Quan nhíu nhíu mày, chợt bình tĩnh lại, sau một khắc cách đó không xa 1 cái, rách nát, vứt bỏ dân trạch bên trong, đi tới mấy tên tu sĩ.

“Chúng ta ước định, là giữa trưa lúc điểm thăm dò bí cảnh, các hạ xuống đây trễ!” Cầm đầu một tên tu sĩ trẻ tuổi, nhíu mày mở miệng.

Người này hợp nhất cảnh tu vi, nhìn tuổi tác cũng không lớn, có này cảnh giới cũng coi như không tầm thường, bây giờ ôm ấp trường kiếm, mặt mày lộ ra mấy điểm ngạo khí, không kiên nhẫn.

Mấy người còn lại có nam có nữ, cũng đều là chút tu sĩ trẻ tuổi, tu vi nhiều trả lại nguyên, hợp nhất cấp độ.

Nhận lầm người rồi? La Quan bây giờ, hiện ra ở bên ngoài, chính là hợp nhất cảnh cấp độ… Khục, điểm này hàng thật giá thật, đều không cần ngụy trang.

Hắn nghĩ nghĩ, chắp tay nói: “Gặp qua các vị đạo hữu, tại hạ Phàn Nhạc, hôm nay tâm huyết dâng trào, đến cái này Vệ thị phế thành thám hiểm, vẫn chưa cùng người hẹn xong, các vị đạo hữu phải chờ tới không phải tại hạ.”

“Không phải ngươi! ? !” Ôm kiếm tu sĩ trẻ tuổi, sắc mặt trầm xuống.

Mấy người còn lại, biểu lộ cũng biến thành cổ quái, dù sao bọn hắn lâm thời hẹn xong, lại tuyển một chỗ tường thành đổ sụp chỗ tập hợp, La Quan hôm nay đến, khó tránh khỏi có chút trùng hợp.

Sẽ không phải, là có người tiết lộ phong thanh a? ?

Đang chìm lặng lẽ, có tiếng xé gió truyền đến, một tên Quy Nguyên cảnh tu sĩ, vượt qua tường thành rơi xuống, ánh mắt đảo qua mọi người, thần sắc khẽ giật mình, “Xin hỏi đối diện, cũng là gãy mai kiếm Triệu Duyệt đạo hữu? Tại hạ Trần Sơn, cùng các vị sớm hẹn xong, lâm thời có việc trì hoãn, còn xin chớ trách.”

Triệu Duyệt “Hừ” một tiếng, “Các hạ không khỏi, cũng quá không tuân thủ lúc, giữa trưa lúc điểm cái này phế trong thành quỷ yếu nhất…” Nói đến đây, hắn nhìn lướt qua La Quan, im ngay không nói.

Mấy người còn lại, cũng đều nhìn sang.

Trần Sơn nói: “Vị đạo hữu này, không phải là các ngươi mời tới giúp đỡ sao?”

Triệu Duyệt lắc đầu, trầm giọng nói: “Nói xong ngươi ta 7 người cộng đồng thăm dò, ta cùng đương nhiên sẽ không, lại báo cho người bên ngoài, ngược lại là Trần đạo hữu ngươi, phải chăng cùng người khác nhắc qua?”

Trần Sơn tranh thủ thời gian lắc đầu, cười khổ, “Tại hạ như thế nào như thế… Cái này… Kia đại khái, thật chính là trùng hợp… Ách, gặp nhau chính là hữu duyên, không

bằng liền mời vị đạo hữu này, cùng ngươi ta cùng nhau thăm dò?”

La Quan nói: “Không cần, tại hạ quen thuộc 1 người cô đến độc vãng, như chư vị không có chuyện gì khác, Phàn mỗ trước hết cáo từ.”

Hắn đảo qua mấy người một chút, tại trên người Trần Sơn thoảng qua dừng lại về sau, xoay người rời đi.

Triệu Duyệt đáy mắt, hiện lên một vòng hàn quang, nhưng vào lúc này, 1 đạo giọng nữ vang lên, “Sư đệ, chỉ là trùng hợp mà thôi, để hắn đi thôi.”

Nhạc Linh San nhìn qua, La Quan rời đi bóng lưng, vô ý thức đè lên ngực, lập tức một mảnh mềm nhũn lõm. Nàng trời sinh linh thể, đối với ngoại giới cảm giác nguy hiểm rất nhạy cảm, mới đối mặt tên này, trùng hợp xâm nhập tu sĩ lúc, bản năng một trận hoảng hốt.

Nhiều một sự, không bằng ít một chuyện, đã đối phương không phải địch nhân, làm gì còn muốn trêu chọc.

“Cái này…” Triệu Duyệt tâm cao khí ngạo, tu vi trong chúng nhân lại là tối cao, nhưng đối người sư tỷ này, hay là rất xem trọng, nghe vậy hơi 1 do dự, cười nhẹ nói: “Thôi, đã sư tỷ mở miệng xin tha cho hắn, liền coi như người này vận khí tốt.”

Trần Sơn đi theo cười làm lành, tâm lý lại thở dài, vừa rồi người kia ánh mắt, cũng là phát giác được cái gì? Hừ, coi như hắn thức thời, không có nhảy ra hỏng chuyện của lão tử.

“Khục! ! Triệu Duyệt đạo hữu tu vi cao thâm, một thân kiếm đạo khí tức, càng là lăng lệ vạn điểm, không hổ gãy mai kiếm chi danh, hôm nay gặp mặt Trần mỗ liền an tâm, có Triệu đạo hữu cùng chư vị đồng hành, lần này thăm dò Vệ thị phế thành, nhất định thuận lợi vạn điểm.”

Triệu Duyệt khóe miệng giật giật, “Tốt, đã người đã đến đủ, liền đừng có lại trì hoãn thời gian.” Hắn vươn tay, “Trần đạo hữu, cuối cùng một khối địa đồ, ngươi nên lấy ra đi?”

Trần Sơn liên tục gật đầu, “Đương nhiên đương nhiên, đây là đã sớm đã nói xong… Chỉ là, còn xin Triệu đạo hữu cùng chư vị, có thể nói lời giữ lời, nếu có điều phát hiện lời nói, chí ít chia lãi cho Trần mỗ một phần.”

“Hừ! ! Ta v.v. Đại phái xuất thân, há như ngươi cùng như vậy tán tu, quen làm kia béo nhờ nuốt lời sự tình? Yên tâm, đến lượt ngươi kia phần, thiếu không được.” Triệu Duyệt cười lạnh, biểu lộ có chút khinh thường.

Đây cũng là, môn phái đệ tử bệnh chung, nhất là tư chất xuất sắc những cái kia, đối với tán tu loại hình, phần lớn lòng mang xem thường.

Trần Sơn cười làm lành, “Vâng vâng vâng, gãy mai kiếm lời nói, Trần mỗ tự nhiên tin tưởng.” Lại mau từ trong nhẫn chứa đồ, lấy ra 1 khối da thú trạng tàn đồ, 2 tay dâng lên.

Triệu Duyệt 1 đem cầm tới, lại từ mang bên trong móc

ra, nó hơn mấy khối tàn đồ, chắp vá đến cùng một chỗ.

“Ha ha, địa đồ toàn, quả nhiên chỉ kém cuối cùng này một phần.”

“Ngươi ta quả nhiên có chút số phận, lần này thăm dò, nhất định có thể có thu hoạch.”

“Hay là Triệu huynh cát tinh cao chiếu, như không có hắn dẫn đầu, ngươi ta cũng tụ không đến cùng một chỗ.”

Mọi người hưng phấn mở miệng, vẫn không quên lấy lòng đôi câu, trong đó còn có 1 vị nữ tu, nhìn về phía Triệu Duyệt lúc trên mặt ửng đỏ, đôi mắt lộ ra mấy phân thủy nhuận.

Cái này khiến Triệu Duyệt trong lòng, càng nhiều mấy được chia ý, nhưng hắn hay là biết, mục tiêu của mình, 2 tay đem địa đồ dâng lên, “Sư tỷ mời xem.”

Nhạc Linh San cúi đầu, nhìn kỹ một trận, gật đầu, “Địa đồ là đúng…” Nàng do dự một chút, “Tuy nói Vệ thị phế thành, trải qua mấy trăm năm thăm dò, đại bộ phận điểm khu vực nguy hiểm đều bị xác minh, nhưng ngươi ta vẫn là phải cẩn thận chút, chớ xảy ra ngoài ý muốn.”

Đang khi nói chuyện, nàng nhìn thoáng qua, từ đầu đến cuối cười làm lành thái độ hèn mọn Trần Sơn.

Cái sau vội vàng khom người một cái, tiếu dung cẩn thận.

‘Tu vi của người này, thật là Quy Nguyên cảnh, đối ta cùng không tạo được uy hiếp, cho là ta suy nghĩ nhiều…’

Trần duyệt cười nói: “Sư tỷ yên tâm, hôm nay có ta ở đây, tung Vệ thị phế thành quỷ bạo động, cũng đừng hòng tổn thương ngươi nửa điểm.”

Lại đảo qua mọi người, “Các vị đạo hữu, như không có dị nghị lời nói, chúng ta lập tức khởi hành!”

“Được.”

“Buổi trưa đã qua, ngươi ta xác thực, cũng nên sớm một chút hành động.”

“Đúng đúng đúng, nhập đêm, cái này quỷ chi địa, vẫn còn có chút nguy hiểm.”

Mọi người quay người, hướng phế thành nơi nào đó bước đi.

…

Mà hết thảy này, đều không có quan hệ gì với La Quan, hắn chỉ là quay đầu, nhìn lướt qua một đám thái kê hướng đi, mặt không biểu tình.

Kia Trần Sơn, có chút không đúng.

Nhưng cái này cùng hắn, lại có quan hệ gì? Hay là nghĩ biện pháp, từ cái này Vệ thị phế trong thành, tìm một chút manh mối đi.

Bá ——

Thân ảnh khẽ động, La Quan rất nhanh biến mất tại thành trì chỗ sâu.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 868 : Quỷ

Thiên khung phía dưới, có mảng lớn hắc vụ trôi nổi, chính là tử khí, quỷ khí, âm khí cùng các loại ô uế khí cơ, hội tụ xen lẫn mà thành, có thể che lấp mặt trời chiếu rọi, cấu thành một phương quỷ, khiến cho Vệ thị phế thành nội bộ tia sáng ảm đạm, lạnh lẽo tận xương.

La Quan thần sắc bình tĩnh, trong lúc đi lại.

Đột nhiên, góc đường 1 cái phế phẩm dân cư bên trong, bỗng nhiên thoát ra 1 đạo bóng tối, chỉ có có mơ hồ nhân thân hình dáng, một đôi tròng mắt xích hồng, yết hầu bên trong phát ra gầm nhẹ, lộ ra mới mẻ huyết thực khát vọng.

Ông ——

Một tiếng nhỏ bé kiếm minh, có kiếm ảnh lóe lên liền biến mất, vọt tới ác quỷ dừng tại giữ không trung, tiếp lấy “Bành” một tiếng nổ nát vụn.

Phần phật ——

Phố dài 2 bên, trước người sau người, một trận động tĩnh truyền ra, lại là từng con yêu quỷ chi vật, hốt hoảng hướng phương xa chạy trốn.

“Lại phần lớn mở linh trí? Hắc, không hổ là tu sĩ sau khi chết, chuyển hóa thành yêu quỷ chi lưu, cũng là có thể bớt chút phiền toái.”

La Quan nói nhỏ 1 câu, dọc theo đường cái tiếp tục hướng phía trước, một lát sau đi tới, 1 cái đại trạch phế tích bên ngoài. Nó tọa lạc tại phế trong thành tâm, quy mô của nó cơ hồ chiếm, cả tòa thành trì vô cùng 1 phạm vi, chính là Vệ thị tổ trạch.

Năm đó, cái này cả tòa thành trì đều là vì Vệ thị nhất tộc phục vụ, có lẽ khu vực khác bên trong, cũng có Vệ thị tộc nhân phân bố, nhưng hạch tâm tất nhiên tại tổ trạch, cái này bên trong cũng có khả năng nhất, lưu lại một ít dấu vết để lại.

Đáng tiếc, cũng chính là bởi vì điểm này, nơi đây tại năm đó một trận đại chiến bên trong, gặp tác động đến nặng nhất, 1 cái xa hoa đại trạch hủy hoại chỉ trong chốc lát. Lại thêm mấy trăm năm qua, không biết bao nhiêu sóng tu sĩ, đến cái này bên trong thăm dò qua, sợ là mỗi một tấc đất, mỗi một viên gạch ngói, đều bị người lật qua lật lại qua, cũng liền có hôm nay đổ nát thê lương một màn.

La Quan cũng rất hoài nghi, còn có thể không tìm tới manh mối, nhưng đến đều đến, cũng nên đi thử một lần, cất bước tiến vào đại trạch.

“Rống ——” một tiếng gào thét, ở bên tai vang lên, âm lãnh khí tức gào thét đánh tới, lại là một đầu mai phục quỷ vật.

La Quan đưa tay một chỉ, “Phốc” một tiếng vang trầm, mũi kiếm xé rách quỷ thân, cũng trong nháy mắt chém vỡ nó hồn thể bản nguyên.

Quỷ vật theo gió tán đi, hóa thành âm khí dung nhập quỷ

bên trong, sẽ thành cái khác yêu quỷ chi lưu chất dinh dưỡng, bọn chúng đem dần dần trở nên càng mạnh.

Đây chính là quỷ chỗ đáng sợ, nơi đây không chỉ có sẽ tự động, hội tụ âm tà xúi quẩy, không ngừng lớn mạnh tự thân, trong đó yêu quỷ cùng bị chém giết, cũng sẽ thành tẩm bổ quỷ một bộ điểm, như thế vòng đi vòng lại, mức độ nguy hiểm đem càng ngày càng cao.

Tỉ như Vệ thị phế thành, lúc mới đầu còn có thể nhẹ nhõm thăm dò, nhưng đến hai, ba trăm năm trước, liền đã trở thành cấm địa, ít có tu sĩ dám bước vào trong đó. Như trước đó, kia Triệu Duyệt, Trần Sơn bọn người, không biết từ cái kia bên trong đạt được một phần cái gọi là địa đồ, liền chạy tới nơi đây dò xét, thực không biết trời cao đất rộng.

Mà Vệ thị tổ trạch không hổ là, đại chiến thảm thiết nhất chỗ, nơi đây vẫn lạc tu sĩ đông đảo, âm khí, tử khí cùng cũng nồng nặc nhất, uẩn dưỡng rất nhiều yêu quỷ chi vật chiếm cứ ở đây, chém giết lẫn nhau thôn phệ, lại thêm quỷ tẩm bổ, thực lực có chút cường đại.

La Quan xâm nhập trong đó, cường đại sinh cơ cùng mới mẻ huyết nhục khí tức, đối một đám yêu quỷ mà nói, tựa như trong đêm tối đống lửa, càng dẫn ra bọn hắn, bản năng bên trong thôn phệ dục vọng.

“Tê —— tu sĩ này khí tức, quả thực để ta phát cuồng, nếu có thể thôn phệ người này huyết thực, hồn phách, ta tất nhiên có thể tấn thăng, thậm chí có thể tranh đoạt, quỷ chi chủ địa vị.” Vệ thị tổ trạch chỗ sâu, 1 cái khô cạn hồ nước dưới, trong địa động cặp kia xích hồng con

mắt, chăm chú nhìn La Quan, thật dài đầu lưỡi không ngừng liếm láp lấy khóe miệng, chảy xuống mảng lớn tanh hôi nước bọt.

“Không được, ta không thể lại cùng, như người này tộc tu sĩ, tiến vào cái khác yêu quỷ địa bàn, ta liền không có cơ hội.”

Hồ dưới quỷ vật há mồm, phát ra 1 đạo vô hình rít lên, đây là hắn biến thành quỷ vật về sau, mới thức tỉnh một môn Quỷ đạo thần thông, nhưng thương tích tu sĩ hồn phách, làm cho lâm vào ngắn ngủi cứng ngắc, ngây ngô, dùng cái này giết người mọi việc đều thuận lợi.

Hưu ——

Bóng đen thoát ra, chính là một người trung niên tu sĩ bộ dáng, trừ dưới chân hư ảo trình hắc vụ trạng bên ngoài, bên ngoài đồng hồ lại cơ hồ cùng người thường không khác, giờ phút này mở cái miệng rộng, lộ ra sắc bén răng nanh, hung hăng cắn về phía La Quan cổ.

“Hừ!” Cười lạnh một tiếng, tại quỷ vật vang lên bên tai, nó bỗng nhiên trừng lớn mắt, “Không tốt, tu sĩ này lại không bị chế…”

Sau một khắc, một tiếng kiếm minh ở bên tai vang lên, quỷ đầu phóng lên tận trời, ở giữa không trung lăn lộn, nhìn thấy một bộ quen thuộc thân thể.

Bành ——

Quỷ vật bị đánh giết, thân thể nổ tung, tiêu tán, “Cách

cách” một tiếng, hình như có thứ gì rơi xuống.

La Quan đưa tay một nắm, 1 khối tinh thể màu đen, rơi vào trong tay hắn, vật này hẹn lớn bằng ngón cái nhỏ, trình bất quy tắc hình dạng, mặt ngoài mượt mà tựa như là 1 viên, năm này tháng nọ thụ dòng nước xung kích, thiên nhiên tạo thành mặc ngọc, xúc cảm băng hàn có âm lãnh khí cơ, tại lòng bàn tay ở giữa quấn quanh.

“Đây là… Huyền Âm tinh?” Vật này, chỉ có cường đại quỷ vật, mới có nhất định xác suất thai nghén, thuộc về một loại âm thuộc tính bảo vật, đối Quỷ đạo, thi đạo, ma đạo, khôi lỗi các phương diện tu sĩ mà nói, có chút trân quý.

A Đại có lẽ cần phải.

La Quan vỗ tay phát ra tiếng, tiếng bước chân tại sau lưng vang lên, a Đại đánh vỡ tầng 1 mê vụ đi tới, khom mình hành lễ, “Bái kiến chủ nhân.”

Hắn từ đầu đến cuối, đều ẩn thân tại La Quan trái phải, chỉ cần một cái ý niệm trong đầu liền có thể hiện thân, nhưng ở này trước đó, trừ phi La Quan cố ý cảm giác, cũng không thể xác định nó chỗ.

“A Đại, cái này mai Huyền Âm tinh, đối ngươi là có hay không hữu dụng?”

A Đại nhìn thoáng qua, lắc đầu, “Vô dụng.” Hắn đôi mắt nhìn thẳng, ngữ khí không có biến hóa, nhưng La Quan hay là thông qua giữa lẫn nhau liên hệ, mơ hồ cảm thấy được một tia… Khinh thường? ! Khá lắm, ngươi cái này

thi khôi ánh mắt, rất cao a.

La Quan có chút không thú vị, phất phất tay, “Đã ngươi không muốn, vậy ta liền giữ lại.”

Quay người tiếp tục hướng phía trước.

A Đại dừng một chút, hướng lui về phía sau ra mấy bước, biến mất tại bóng tối ở giữa.

“Người này tộc tu sĩ tới, hồ nước dưới ma quỷ, hẳn là không có động thủ, hay là nói đã bị xử lý…” Một tòa vỡ vụn tú lâu, đứng lặng ở giữa không trung, lung lay sắp đổ.

Giờ phút này, ánh mắt xông qua nửa mở cửa sổ, có thể nhìn thấy trước bàn trang điểm, kia ngồi ngay ngắn thướt tha bóng lưng. Một bộ váy đỏ, tại eo ở giữa nắm chặt, lộ ra eo thon chi, cùng mượt mà mê người bờ mông đường cong, giờ phút này thì thào nói nhỏ, nửa gương mặt lộ ra, quả nhiên là da trắng nõn nà, lông mày như núi xa, đôi mắt vũ mị đa tình.

Nhưng ngay sau đó, đối diện pha tạp gương đồng ở giữa, liền chiếu chiếu ra, váy đỏ nữ tử khác nửa gương mặt, dù mơ hồ không rõ, lại có thể mơ hồ nhìn thấy, đó chính là 1 con dữ tợn khô hắc khô lâu.

Nửa bên mỹ nhân, nửa bên khô lâu, ngồi một mình tú trên lầu, nhìn gương từ chiếu.

Mấy hơi về sau, váy đỏ nữ tử trầm thấp cười một tiếng, “Cũng nên thử một chút, nói không chừng cái này tiểu

lang quân, liền cùng ta vừa ý đây?”

Một tia phấn hồng sương mù, lặng yên không một tiếng động ở giữa, tự phá nát tú lâu chỗ lan tràn xem ra, dung nhập xung quanh u ám hoàn cảnh bên trong.

La Quan đột nhiên ngửi được một vòng thơm ngọt, như mỹ vị vào bụng lại bản năng ở giữa thèm ăn nhỏ dãi, tiếp lấy một trận gió phất mặt mà qua, trước mắt hắn liền xuất hiện, 1 cái tinh xảo tiểu hoa viên, mà tại vườn hoa cuối cùng, thì đứng lặng lấy một tòa tú lâu.

Có vui cười âm thanh, ca dao âm thanh, từ trong đó truyền đến, lộ ra 3 điểm hồn nhiên ngây thơ, cũng 7 điểm câu tâm thần người, ánh mắt nhìn lại, hình bóng trác trác ở giữa, hình như có mấy vị giai nhân ngay tại chơi đùa.

“A…! ! Bên ngoài có người đến, chúng ta nơi này, sao còn có người ngoài? ?” Đột nhiên, 1 cái áo xanh tiểu nha đầu, che miệng kinh hô, phát hiện xâm nhập trong hoa viên khách không mời mà đến. Nàng sinh xinh xắn lanh lợi, gương mặt tròn trịa, trợn tròn con mắt, thấy thế nào đều đáng yêu động lòng người.

Mấy người còn lại nha hoàn, cũng nhao nhao chạy tới, dựa vào tú lâu lối vào, xa xa hướng cái này bên trong nhìn quanh.

“Làm sao rồi?” Bình tĩnh thanh âm vang lên, tiếp lấy một vòng áo đỏ, xuất hiện trong tầm mắt, nàng như tay nâng viết sách quyển, ngẩng đầu trông lại.

La Quan nhíu nhíu mày, ám đạo thật đúng là 1 vị, cực động người quỷ mỹ nhân, lại không biết hiện ra bản thể về sau, lại là dáng dấp ra sao.

Nghĩ nghĩ, hắn tiến lên một bước, nói: “Tại hạ vô ý quấy rầy, không biết tiểu thư có thể báo cho, liên quan tới Vệ thị nhất tộc, năm đó ly kỳ mất tích sự tình?”

Áo đỏ tiểu thư nhíu nhíu mày, xa xa nói: “Nơi đây hoang vu nhiều năm, hết thảy bí ẩn đã sớm quy về bụi bặm, không bị ngoại nhân biết, các hạ làm gì tự tìm phiền phức? Đây không phải ngươi nên đến địa phương, lại thối lui đi!”

“Tiểu thư, tiểu thư, thật vất vả đến người, ngài làm sao để hắn đi a?”

“Đúng đấy, chúng ta không… Cũng có thể trò chuyện, tốt xấu biết một chút chuyện bên ngoài.”

“Ngài thích xem sách, nói không chừng người này trên thân, liền mang theo rất nhiều sách vở đâu? ? Dù sao cũng tốt hơn như thế mấy sách, một mực lật tới lật lui.”

Tiểu nha hoàn nhóm hung hăng khuyên, áo đỏ tiểu thư trên mặt, cũng lộ ra mấy điểm do dự.

La Quan thấy thế, mỉm cười chắp tay, “Tại hạ đường xa mà đến, hôm nay gặp nhau cũng tính là hữu duyên, tiểu thư sao không mời ta, quá khứ một lần.”

“Cái này… Tốt a, xin các hạ tiến vào.”

Hì hì ——

Tiểu thư thật tốt ——

Một trận vui cười bên trong, 2 cái tiểu nha đầu chạy tới, hiếu kì trên dưới dò xét, “Chỉ một mình ngươi a? Dám chạy tới cái này, thật sự là gan lớn, may mắn chúng ta tiểu thư tâm thật, không phải… Ha ha, cùng chúng ta đi qua đi.”

2 cái nha đầu dẫn đường, xuyên qua vườn hoa, đi tới tú lâu bên ngoài.

Cách gần đó, nhìn càng thêm rõ ràng chút, tiểu thư này so trong tưởng tượng càng đẹp, bây giờ quét La Quan một chút, như quá lâu không cùng ngoại nhân tiếp xúc, lại trên mặt ửng đỏ, mang theo một tia mất tự nhiên chỉnh đốn trang phục hành lễ, “Tiểu nữ tử oanh oanh, gặp qua đạo hữu.”

La Quan chắp tay, “Tại hạ Phàn Nhạc.”

Tiến vào tú lâu, chỉ thấy nơi đây tu kiến tinh mỹ, gia sản bài trí cùng cũng đều là tinh phẩm, có lư hương thiêu đốt lên, toát ra khói xanh lượn lờ.

Màn che rủ xuống, gió thổi qua vườn hoa, tùy theo nhẹ lay động ở giữa, càng mang đến mấy phân rõ mới khí tức, xung quanh mấy vị mỹ nhân vờn quanh, chưa phát giác khiến người phiêu nhiên.

“Cầm nhi, lo pha trà.”

“Vâng, tiểu thư.”

Cầm nhi chính là người mặc áo xanh, phát hiện trước nhất La Quan mặt tròn nha đầu, bưng chén trà tới, lại vẫn đối La Quan nháy mắt mấy cái, 1 bộ cổ linh tinh quái bộ dáng.

“Khách nhân mời uống trà, đây chính là tiểu thư nhà ta trân tàng, thường nhân tuỳ tiện uống không đến.”

La Quan nói lời cảm tạ một tiếng, tiếp nhận chén trà, mở ra sau khi một trận hương trà phiêu tán, nước chất tinh khiết không tì vết, trừ âm khí khá đậm bên ngoài ngược lại thật sự là là trà ngon.

Hắn uống một ngụm, lại tán đôi câu, mới nói: “Nơi đây hiểm ác, tiểu thư cùng như thế nào cư trú ở này? ? Không biết nhưng có cái gì, là Phàn mỗ khả năng giúp đỡ được.”

Oanh oanh do dự một chút, lắc đầu, “Không có, bất quá một đám người cơ khổ thôi, các hạ chớ có hỏi nhiều, miễn cho trêu chọc không rõ.”

Dừng một chút, tiếp tục nói: “Các hạ trên thân, nhưng có cái gì sách sao? Mặc kệ chủng loại, phàm là có thể đọc qua là được, nếu có liên quan tới ngoại giới truyện ký loại hình, thì không thể tốt hơn.”

La Quan ánh mắt chớp lên, “Sách tự nhiên có, nhưng làm trao đổi, không biết oanh oanh tiểu thư là không có thể, trả lời ta một vài vấn đề.”

Oanh oanh do dự mãi, gật đầu, “Tốt a, nhưng ta cũng biết không nhiều, các hạ không muốn thất vọng.”

“Sao dám.” La Quan cười cười, nói: “Xin hỏi oanh oanh tiểu thư, liên quan tới nơi đây Vệ thị, cùng ngươi là quan hệ như thế nào?”

Oanh oanh cười khổ, từ nhận người thương tiếc, sinh ra mấy phân tâm mềm, “Ta cũng không biết…” 4 chữ, nói thê thê thảm thảm.

Cầm nhi cùng 4 tên tỳ nữ, cũng vành mắt ửng đỏ, nàng hít mũi một cái, “Chúng ta đều là về sau… Ngươi có thể đi tới cái này, nhất định có thể minh bạch, là về sau mới khôi phục ý thức, về phần lúc trước ký ức, phần lớn không nhớ rõ.”

“Là tiểu thư thiện tâm đem chúng ta cứu được, đưa đến tú lâu bên trong, mới có thể sống đến hôm nay, nếu không chỉ sợ sớm đã bị bên ngoài ác nhân cho ăn.

Mấy tên tỳ nữ đều gật đầu.

La Quan dừng một chút, “Thì ra là thế, là tại hạ lỗ mãng, kia đối với cái này Vệ thị, oanh oanh tiểu thư lại biết bao nhiêu?”

—

—

—

Chương 869 : Quỷ chi chủ

Oanh oanh nói: “Vệ thị chính là Hắc Mộc đảo chi chủ, thế hệ đều có võ đạo cường giả sinh ra, nghe đồn nó huyết mạch bên trong, ẩn giấu đi một loại nào đó lực lượng thần bí…”

Nàng dừng một chút, “Theo ta ngẫu nhiên nghĩ tới một chút ký ức, việc này nên không giả, mà năm đó Vệ thị nhất tộc ly kỳ mất tích, liền cùng này có quan hệ.”

La Quan đáy mắt, hiện lên tinh mang, “Mời oanh oanh tiểu thư nói tỉ mỉ.”

“Mấy trăm năm trước, Vệ thị nhất tộc đạt được 1 kiện dị bảo, có thể giải mở nó huyết mạch bên trong, ẩn tàng cỗ lực lượng kia. Nhưng cái này dị bảo, như cũng không phải là Vệ thị tất cả, mượn dùng vật này đại giới, là đáp ứng cái nào đó hứa hẹn, về sau liền cả tộc biến mất.”

Oanh oanh nói đến đây, lắc đầu, “Tiểu nữ tử biết, liền chỉ có những này, có lẽ có chỉ tốt ở bề ngoài chỗ, còn cần các hạ tự hành châm chước.”

La Quan trầm ngâm, hắn ngược lại là không nghĩ tới, những cái kia liên quan tới Vệ thị hoang đường trong truyền thuyết, lại vẫn thật có dính dáng đồ vật.

Dị bảo? Có thể giải mở huyết mạch bên trong, ẩn tàng lực lượng thần bí? ! Có lẽ, năm đó Vệ thị nhất tộc biến

mất, cùng máu xương linh có quan hệ? Lại việc này bên trong, có khác người khác nhúng tay.

Đột nhiên, một tiếng gào thét truyền đến, tú trong lầu mấy tên nữ tử, sắc mặt lập tức đại biến.

Oanh oanh bỗng nhiên đứng dậy, chau mày, “Không tốt, nàng lại tới!”

Cầm nhi cùng 4 tên tỳ nữ, cũng mặt lộ vẻ kinh hoảng.

Sau một khắc, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, 1 đạo áo đỏ thân ảnh cưỡng ép xâm nhập tiến đến, khô lâu gương mặt dữ tợn đáng sợ.

“Xú nha đầu, đừng có lại phản kháng, hôm nay vốn nương tử, tất yếu nuốt ngươi!” Áo đỏ khô lâu cười nhẹ, thanh âm lại quyến rũ động lòng người.

Nàng đưa tay, vô số quỷ khí, âm khí hội tụ, hóa thành 1 tôn khủng bố quỷ ảnh, lao thẳng tới tú lâu mà đến, ven đường chỗ trải qua, vườn hoa cỏ cây đều khô héo, một phái hủy diệt cảnh tượng.

Oanh oanh tiến lên một bước, đưa tay ghìm xuống, tại tú lâu bên ngoài ngưng tụ ra 1 đạo thủ hộ, đem quỷ ảnh ngăn tại bên ngoài.

Oanh ——

Quỷ ảnh một kích, đánh thủ hộ chấn động, oanh oanh kêu lên một tiếng đau đớn, sắc mặt trắng bệch.

“Nhanh, ngươi ta trợ tiểu thư một chút sức lực!” Cầm nhi cùng 4 tên tỳ nữ, đi tới oanh oanh bên người, đem tự thân lực lượng rót vào.

Nhưng rõ ràng, trong hoa viên áo đỏ khô lâu, thực lực mạnh hơn các nàng quá nhiều, tú lâu bên ngoài thủ hộ, rất nhanh lại lung lay sắp đổ.

Oanh oanh cắn môi, “Các hạ, chúng ta muốn cùng ác quỷ đấu pháp, mời mau mau rời đi… Cầm nhi, giúp ta tiễn khách!”

“Vâng, tiểu thư.” Cầm nhi vội vàng đi tới, “Vị công tử này, ngươi nhanh lên rời đi đi, phía ngoài ác quỷ quá lợi hại, chúng ta nhất định phải phong bế tú lâu, ngươi nếu không đi, liền vĩnh viễn đi không nổi.”

La Quan đứng dậy, gật gật đầu, “Tốt, xin mang đường.”

Đi theo khuôn mặt viên viên, thần sắc khẩn trương Cầm nhi, 2 người đi hướng thêu sau lầu cửa, mắt thấy liền đem bước ra thời điểm, La Quan đột nhiên dừng bước.

“Đi a! Ngươi dừng lại làm cái gì? Tiểu thư các nàng kiên trì không được quá lâu.” Cầm nhi thúc giục nói.

La Quan cười cười, nói: “Tại hạ bất quá chỉ là, uống tiểu thư nhà ngươi một ly trà, lại nghe nàng nói một chút tin tức mà thôi, không đáng dùng tính mệnh tới hồi báo a?” Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía tú trước lầu, “Phàn mỗ lời nói, oanh oanh tiểu thư cảm thấy thế nào?”

Sau một khắc, tú lâu bên ngoài quỷ ảnh, đình chỉ tiến

công, trong hoa viên áo đỏ khô lâu, cùng oanh oanh đồng thời nhìn về phía La Quan.

Hơi dừng lại, oanh oanh cười lên, “Các hạ lúc nào, phát giác được không ổn?”

Nụ cười này, trước đó mềm mại, đau khổ, lập tức biến mất hầu như không còn, chỉ còn hơn vô tận xinh đẹp, vũ mị, khiến người yết hầu căng lên.

La Quan nói: “Đại khái, là khi tiến vào tú lâu một khắc này đi.”

Oanh oanh che miệng, cười duyên nháy nháy mắt, “Nếu như thế, các hạ vì sao còn muốn, uống xong ta ly kia trà? Hẳn là không biết, quỷ bên trong hết thảy đều có đại giới, uống trà của ta, liền muốn đưa ngươi tâm can lưu lại.”

“Tiểu thư, tiểu thư ngươi làm sao… Đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra?” Cầm nhi một mặt chấn kinh, hoảng sợ ở giữa mang theo khó có thể tin.

Cái khác 3 cái tỳ nữ, cũng là cùng loại biểu lộ.

Oanh oanh thản nhiên nói: “Thôi, tuy nói còn chưa hoàn toàn dưỡng thành, nhưng bây giờ ăn, bao nhiêu cũng có mấy điểm ích lợi.” Dứt lời, há miệng 1 nuốt, tới gần nàng 3 tên tỳ nữ, thân thể trực tiếp nổ tung, hóa thành tinh thuần âm khí, bị nàng một ngụm nuốt vào.

“A!” Cầm nhi hét lên một tiếng, vô ý thức bắt lấy La Quan ống tay áo.

Vườn hoa bên trong áo đỏ khô lâu, đã tiến vào tú lâu, cùng oanh oanh đứng chung một chỗ, một đôi nước nhuận vũ mị, ôn nhu đa tình đôi mắt, cùng bên cạnh cặp kia, đen như mực trống rỗng hốc mắt, đều trực câu câu nhìn qua La Quan.

Sau đó, các nàng đồng thời mở miệng, “Tiếp xuống, liền nên đến phiên các ngươi.”

La Quan một cái tay, nắm ở hoảng sợ, run rẩy Cầm nhi, nhìn về phía đối diện 2 kiện áo đỏ, đột nhiên nói: “Liên quan tới Vệ thị, oanh oanh tiểu thư thật, cũng chỉ biết những này sao?”

Đối diện oanh oanh cùng áo đỏ khô lâu khẽ giật mình, hiển nhiên không nghĩ tới, sắp chết đến nơi, hắn lại còn có tâm tư hỏi thăm việc này.

“Hì hì, nô gia không có nói láo đâu, liên quan tới Vệ thị sự tình, ta đích xác chỉ biết những này, về phần càng nhiều, đại khái chỉ có quỷ vực chi chủ mới có thể biết. Nhưng cũng tiếc, ngươi sẽ chết tại cái này bên trong, là không có cơ hội lại đi, tìm kiếm năm đó chân tướng.”

Oanh oanh mở miệng cười, đưa tay.

Bên cạnh, áo đỏ khô lâu trong miệng, cũng phát ra cười khẽ, “Ta muốn hắn tâm.”

“Kia nô gia, liền muốn hắn lá gan đi.”

2 vị áo đỏ liên thủ, tú lâu chỗ lập tức bộc phát ra khí tức

khủng bố, âm khí, quỷ khí xen lẫn, lên đỉnh đầu hóa thành 1 con khủng bố đầu lâu.

Cười khằng khặc quái dị bên trong, nó mở cái miệng rộng, thẳng đến La Quan nuốt tới.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, tiếp theo là “Phốc” một tiếng vang trầm, như đâm xuyên da trâu trống to loại hình đồ vật, cho người ta một loại không lưu loát cảm giác.

Cầm nhi trừng lớn mắt, ngơ ngác cúi đầu nhìn qua, kia không lưu tình chút nào đâm xuyên nàng lồng ngực trường kiếm, miệng mũi bắt đầu tràn ra máu đen.

“Không! !”

Đối diện, oanh oanh cùng áo đỏ khô lâu, đồng thời phát ra thê lương thét lên, đỉnh đầu con kia đáng sợ đầu lâu, “Bành” một tiếng nổ tung, hóa thành đầy trời âm khí, kích thích cuồng phong kêu khóc, mơ hồ ở giữa nhưng nghe nói, vô số âm thanh kêu gào tuyệt vọng.

Tú lâu một nháy mắt, liền biến bộ dáng, nào có cái gì tinh mỹ xa hoa, chỉ là đổ nát thê lương, một mảnh gỗ mục bừa bộn. Mà trước đó, La Quan nhìn thấy, kia khói xanh lượn lờ lư hương, rõ ràng là 1 cái, bị đào mở xương sọ đầu lâu.

Tru tiên kiếm đâm xuyên tiểu tỳ nữ Cầm nhi, ánh mắt hoảng sợ, oán độc, “Ngươi lại có thể, khám phá ta chân thân chỗ…”

La Quan cười cười, nói: “Trước đó cũng đã nói, khi tiến vào tú lâu thời điểm, tại hạ liền phát giác được không ổn a, là ngươi nghe không hiểu.”

Hắn đang cười, nhưng ánh mắt ở giữa, lại băng lãnh không có nửa điểm nhiệt độ.

Cầm nhi thét lên, “Ta là quỷ chi chủ ái thiếp, nếu dám giết ta, tuyệt không thể còn sống rời đi…” Lời nói chỉ nói đến một nửa, La Quan liền đã rút kiếm mà ra, nhìn qua mặt của nàng, “Thực xin lỗi, ta người này tính tình gấp, ngươi còn nói quá chậm.”

Cầm nhi ngã xuống đất, thân thể nàng bắt đầu nát rữa, biến thành tanh hôi nước bẩn, “Quỷ chi chủ sẽ không bỏ qua, tuyệt sẽ không thả…”

Ba ——

Đầu lâu vỡ vụn, tanh hôi càng đậm.

Đối diện vang lên tuyệt vọng thét lên, oanh oanh cùng kia khô lâu, liền như cái bóng biến mất, chỉ có 2 kiện áo đỏ rơi trên mặt đất.

Hô ——

Lại một trận gió thổi qua, thơm ngọt, phấn hồng tan hết, một mảnh đổ sụp, rách nát ở giữa, bạch cốt tản mát các nơi, mơ hồ có thể thấy được.

“Nàng vốn giai nhân, làm sao làm quỷ a! ! Ai, đáng

tiếc…” La Quan lắc đầu, nghĩ nghĩ khẽ vươn tay, đem 2 kiện áo đỏ cầm vào tay, “Ngược lại là 2 kiện Quỷ đạo bảo vật, đáng tiếc không có Huyền Âm tinh.”

Đột nhiên một tiếng phẫn nộ gào thét, tự vệ thị tổ trạch chỗ sâu vang lên, một nháy mắt dẫn động quỷ bên trong, vô số âm khí sôi trào.

Khí tức khủng bố, giống như quỷ thần!

La Quan ngẩng đầu nhìn lại, “Quỷ chi chủ sao? Quả nhiên, mấy trăm năm thai nghén, trong này quỷ vật, còn thật thành khí hậu.”

“Mà lại, tựa hồ đối với nữ quỷ này còn rất hài lòng… Không có lập tức tới tìm ta, xem bộ dáng là bị chuyện gì, cho trì hoãn.”

“Không sao không sao, ngươi không đến, ta quá khứ chính là, liên quan tới Vệ thị chuyện năm đó, dù sao cũng phải có cái đáp án mới là.”

Hắn cất bước, hướng Vệ thị tổ trạch chỗ sâu bước đi.

Vừa rời đi tú lâu phạm vi, âm khí chấn động, sôi trào bên trong, liền có 2 con quỷ vật gào thét mà đến, đều người mặc màu đen giáp trụ, tay cầm Quỷ đạo pháp bảo, một thân khí tức hung thần ác sát, thân thể ngưng thực đã cùng người thường không khác.

Đây là lo lắng hắn hung thủ kia chạy trốn, phái dưới trướng tới trước bắt rồi? Thực không cần thiết a.

“Lớn mật tặc tử, dám tại ta Hắc Mộc quỷ trung hành hung, hôm nay tất yếu đưa ngươi trấn sát ở đây, rút hồn luyện phách, vĩnh thế không được siêu sinh!”

Bên trái quỷ vật tay cầm màu đen cửu hoàn đại đao, hơi rung động, liền thê lương kêu rên chói tai quỷ vật, phát ra phẫn nộ gào thét.

“Phụng quỷ chi chủ mệnh, trấn sát Nhân tộc chi tu!” Bên kia quỷ vật, đưa tay buông lỏng, trong tay màu đen bảo tháp bay ra. Đón gió thấy trướng, đảo mắt mấy tầng lầu cao, mang theo vô tận thấu xương âm hàn, phóng xuất ra phong cấm, trấn áp khí tức, đem La Quan bao phủ ở bên trong.

Một bên khác, cửu hoàn đại đao kéo một chuỗi tàn ảnh, hung hăng bổ tới.

Cái này Hanh Cáp nhị tướng ngược lại tính có chút thực lực, tay cầm Quỷ đạo bảo vật, lại tại quỷ khu vực hạch tâm, nhưng phải ngoài định mức gia trì.

Đáng tiếc, bọn hắn hôm nay vận khí không được! !

Ông ——

Kiếm minh vang lên, mấy tầng lầu cao màu đen bảo tháp, gào thét bên trong bị trực tiếp chém bay, mặt ngoài hiển hiện vô số vết rạn, khiến một ngụm cửu hoàn đại đao thảm hại hơn, bị trực tiếp từ đó chặt đứt.

Mặc dù bọn hắn quỷ thể bên ngoài, đều mặc phòng ngự khôi giáp, nhưng tại dưới kiếm phong lại yếu ớt, tựa như

bọt khí.

Phù phù ——

Phù phù ——

Hanh cáp ngã xuống đất, lại có “Cách cách” “Cách cách” tiếng vang truyền ra, La Quan đưa tay một nắm, quả nhiên tìm tới 2 khối Huyền Âm tinh.

Cái đầu so trước đó, hồ nước phía dưới trốn tránh đầu kia quỷ vật, phải lớn hơn số 1, mặt ngoài có màu đen lưu quang, từng vòng từng vòng dũng động, có chút bất phàm.

Bất quá nghĩ đến, a Đại chẳng thèm ngó tới thái độ, La Quan liền không nhịn được bĩu môi, lật tay đem 2 khối Huyền Âm tinh thu hồi.

“Cùng trảm quỷ chi chủ, cũng phải nhìn hắn Huyền Âm tinh, ngươi không thèm để ý!”

Không ngừng bước, La Quan nhanh chân hướng về phía trước.

Vệ thị tổ trạch chỗ sâu nhất, cũng là quỷ chân chính hạch tâm, 1 ngọn núi giả đứng lặng ở đây, bây giờ trong lòng núi bị móc sạch, tu kiến 1 cái Quỷ đạo bí trận. Bây giờ, trận pháp đã bị kích hoạt, dẫn dắt vô số tinh thuần âm khí, rót vào bí trong trận ương, kia ngồi xếp bằng thân ảnh.

Thình lình, chính là quỷ chi chủ, 1 vị mặt ngoài nhìn lại,

rất có phong độ nam tử trung niên, áo bào đen thêu lên quỷ long hoa văn, rất có uy nghiêm khí thế.

Giờ phút này, hắn bỗng nhiên mở mắt ra, lộ ra kinh sợ chi ý, “Trái phải quỷ tướng bị giết rồi? ? Đáng ghét, hẳn là hôm nay xâm nhập, đúng là 1 tôn Đại Kiếp cảnh? !”

Khổ tâm chuẩn bị 100 năm, thiên thời địa lợi nhân hoà rốt cục đầy đủ, liền muốn một bộ ngưng tụ Hồn Tinh, bước vào Quỷ đạo Đại Kiếp cảnh thời khắc mấu chốt, lại xuất hiện như vậy biến cố, quỷ chi chủ tâm tình có thể nghĩ.

“Không thể tự loạn trận cước, quỷ hạch tâm phòng ngự đã mở ra, muốn xâm nhập không có đơn giản như vậy, chỉ cần kéo dài một chút thời gian, đợi ta phá cảnh đại kiếp, liền có thể phản sát người này!”

Quỷ đạo Đại Kiếp cảnh cấp độ, so sánh tu sĩ nhân tộc tu hành, phải gian nan rất nhiều. Tương ứng, một khi thuận lợi phá cảnh, cũng có thể thu hoạch được cực kỳ mạnh mẽ lực lượng.

Huống chi thân là quỷ chi chủ, hắn mơ hồ sinh ra cảm giác, lần này một khi phá cảnh, liền có thể thức tỉnh 1 đạo vô cùng lợi hại Quỷ đạo thần thông.

Rống ——

Quỷ chi chủ trong miệng, phát ra một tiếng trầm thấp gào thét, sau một khắc cả tòa quỷ, triệt để sôi trào.

Ầm ầm ——

Giữa thiên địa âm khí chấn động, gào thét, từng đầu cường đại yêu quỷ, bị thúc đẩy tụ đến, phóng tới La Quan chỗ.

Bọn chúng chỉ có 1 cái sứ mệnh —— không tiếc bất cứ giá nào, ngăn lại tên này tu sĩ nhân tộc!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 870 : Vô địch

Vệ thị phế ngoài thành vây, nơi nào đó phế tích.

Gãy mai kiếm Triệu Duyệt, nó sư tỷ Nhạc Linh San, cùng kia Trần Sơn cùng bảy tên tu sĩ, giờ phút này sắc mặt trắng bệch, nín hơi trốn ở một mặt đoạn tường sau.

Ngay tại vừa rồi, phế thành chỗ sâu đột nhiên, truyền ra gầm lên giận dữ, tiếp lấy cả tòa quỷ phạm vi bên trong, âm khí trực tiếp sôi trào.

“Rống —— “

“Rống —— “

Từng tiếng bạo ngược gào thét, đều đến từ 4 phương quỷ vật trong miệng, phóng thích ra khí tức khủng bố, mọi người hãi hùng khiếp vía.

Đột nhiên, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, lại là một đầu quỷ vật, vô ý đụng ngã kết thúc tường, mấy tên tu sĩ bạo lộ ra.

Bá ——

Triệu Duyệt vô ý thức rút ra trường kiếm, làm ra chém giết tư thái, nhưng trên mặt lại tại một nháy mắt, trở nên không có chút huyết sắc nào.

Vô Lượng cảnh quỷ vật!

Như vậy tồn tại, dù là hắn là 1 cái, có chút thanh danh kiếm tu, cũng căn bản không có khả năng cùng nó chống lại.

“Xong!”

Trong lòng mọi người, đồng thời toát ra ý niệm này.

Sau một khắc, đối diện quỷ vật, lại chỉ là hơi lườm bọn hắn, liền trực tiếp phóng lên tận trời, “Sưu” một tiếng về sau, chui vào cuồn cuộn âm khí ở giữa, biến mất trong nháy mắt không gặp.

Hô ——

Mọi người thở dài một hơi, không rõ đến tột cùng phát sinh cái gì, quỷ vật này đúng là 1 bộ, hoàn toàn không để ý tới hình dạng của bọn hắn.

“Đừng phát ngốc, đi mau!” Nhạc Linh San trầm giọng mở miệng, vô ý thức nhìn thoáng qua, vừa rồi quỷ vật kia biến mất phương hướng.

Tựa hồ, là hướng phế thành chỗ sâu đi, lại nghĩ tới vừa rồi cái kia đạo, kém chút để nàng nhịp tim dừng lại gào thét… Quỷ khu vực hạch tâm, nhất định có đại sự xảy ra.

Vô ý thức, não hải hiện lên một thân ảnh, kia là cái một bộ thanh bào, thư quyển khí tràn đầy tu sĩ trẻ tuổi, nhưng rất nhanh Nhạc Linh San liền âm thầm lắc đầu, “Sẽ không, lấy người kia tu vi, làm sao có thể xông đến quỷ trung tâm, lại náo ra động tĩnh như vậy.

“Đúng đúng đúng, mau rời đi cái này!”

“Cái này quỷ, so trước đó suy nghĩ, khủng bố hơn quá nhiều.”

“Ai, lần này thăm dò, tựa hồ có chút lỗ mãng.”

Mọi người vội vàng rời đi, tìm một chỗ khác, tạm thời ẩn thân trong đó, mới lặng lẽ nhẹ nhàng thở ra, sau đó chính là 2 mặt nhìn nhau.

Quỷ bên trong rõ ràng xảy ra biến cố, vừa rồi đã tính trở về từ cõi chết, tiếp tục lưu lại cái này, ai biết sẽ phát sinh chuyện gì? Cho nên, hiện tại liền đi? !

Trần Sơn vỗ bàn tay một cái, mặt mũi tràn đầy ý mừng, “Chư vị, chuyện tốt, chuyện tốt a! Rất rõ ràng, quỷ bên trong lợi hại quỷ vật, đều được triệu hoán đi khu vực hạch tâm, cái này bên trong chẳng phải là liền an toàn rất nhiều? Ngươi ta mới vừa rồi còn tại buồn rầu, nên như thế nào lặng yên không một tiếng động, tiến vào chỗ kia địa phương, hiện tại phiền phức đã giải quyết dễ dàng.”

Lời này mới ra, không ít người ánh mắt hơi sáng, như tại cái góc độ này nhìn, sự tình thật đúng là như thế, đây chính là chuyện cũ kể, họa này phúc chỗ dựa sao?

Nhạc Linh San nhíu mày, nhìn thoáng qua Trần Sơn, nói: “Ta cho rằng, hay là rời khỏi Vệ thị phế thành đi, trong này rõ ràng, phát sinh cực lớn biến cố, kế tiếp theo lưu lại có thể bị tác động đến.”

Có mấy lời, nàng chưa nói quá lộ, liền vừa rồi như vậy động tĩnh, như coi là thật có gợn sóng đập xuống, sợ là bọn hắn tất cả mọi người cộng lại, cũng ngăn không được một kích, nháy mắt liền phải hôi phi yên diệt.

Lời này mới ra, trên mặt mấy người liền lại lộ ra chần chờ.

Trần Sơn cười khổ, “Rời khỏi… Cái này, ngươi ta đã đi tới cái này bên trong, cũng xác định kia mảnh phế tích dưới, đích xác cất giấu một chỗ di tích, nói không chừng trong đó có Vệ thị bảo tàng… Lần sau lại đến, như bị người nhanh chân đến trước… Ai, Trần mỗ không cam tâm a!”

Lúc nói chuyện, hắn nhìn về phía Triệu Duyệt.

Vị này kiếm đạo thiên tài, nghe vậy nhíu mày, đôi mắt lấp lóe, thở sâu, “Sư tỷ, chúng ta đã tìm tới địa phương, nhiều nhất nửa canh giờ, liền có thể đem kia cửa vào phá vỡ, hiện tại từ bỏ thực tế quá đáng tiếc, không bằng bắt buộc mạo hiểm.”

Nhạc Linh San nói: “Sư đệ…”

Triệu Duyệt cười khổ, “Tông môn chân truyền đại bỉ, ngay tại dưới mắt, thực lực của ta còn kém chút, cần một trận cơ duyên bổ khuyết căn cơ… Sư tỷ, ta biết ngươi từ trước đến nay cẩn thận, nhưng lần này chúng ta cẩn thận một chút, nhất định sẽ không xảy ra chuyện, tin tưởng ta.”

“Cái này… Tốt a, nhưng nếu có bất luận cái gì không thích hợp, chúng ta lập tức liền đi!” Nhạc Linh San nhìn chằm chằm hắn, trầm giọng mở miệng.

Triệu Duyệt vui mừng, vội vàng gật đầu, “Tốt, đều nghe sư tỷ.” Hắn ánh mắt, lại đảo qua mọi người, “Chư vị, các ngươi như không có ý kiến, vậy thì bắt đầu đi.”

Thoảng qua chần chờ, mấy người nhao nhao gật đầu, bọn hắn từ ẩn thân chỗ đi tới, quả nhiên trên đường đi không có gặp được bất kỳ nguy hiểm nào, không khỏi trong lòng đại định, càng nhiều mấy điểm ý mừng.

Thậm chí ẩn ẩn có gan, hôm nay số phận giáng lâm, nên bọn hắn tìm được chỗ này, Vệ thị lưu lại bảo tàng mừng thầm. Nếu không, vì sao không còn sớm không muộn, hết lần này tới lần khác ngay tại hôm nay, quỷ khu vực hạch tâm bộc phát dị động, đem cường đại quỷ vật toàn bộ triệu đi? !

Rất nhanh, 7 người đi tới địa phương, đem mặt đất bừa bộn dọn dẹp sạch sẽ, lại đào đất vài thước về sau, một cái cửa đá xuất hiện tại bọn hắn trước mắt.

Không, không phải cửa đá, mà càng cùng loại với một loại ngọc chất, toàn thân đen nhánh chi sắc, cho dù tại u ám quỷ bên trong, cũng có nhỏ bé oánh quang lưu chuyển.

“1,000 năm Hắc Mộc? !” Triệu Duyệt hô nhỏ một tiếng, quỳ một chân trên đất, đưa tay nhẹ nhàng vừa gõ, bỗng nhiên có kim ngọc thanh âm truyền ra.

Không sai, đây chính là trong truyền thuyết, đã ngoài ngàn năm chất liệu Hắc Mộc, có thể dùng tại luyện chế pháp bảo, giá trị cao kinh người.

Mà bây giờ, như thế nguyên một khối Hắc Mộc, lại bị người dùng tại cái này bên trong, chế tác thành một cái chôn sâu dưới mặt đất đại môn —— mò lấy!

Đây chính là giờ phút này, tất cả mọi người ý niệm trong lòng, từng đôi đôi mắt ở giữa hiện lên cực nóng, hô hấp tùy theo trở nên dày đặc.

“Động thủ, nhiều nhất nửa canh giờ, nhất định phải đem cánh cửa này mở ra!” Triệu Duyệt cắn răng mở miệng, cố gắng nắm chặt nắm đấm, mới không có biểu hiện ra thất thố.

Mà giờ khắc này, tại quỷ khu vực trung tâm, Vệ thị tổ trạch chỗ sâu, La Quan chính diện gặp quỷ vật nhóm, hung hãn không sợ chết xung kích.

“Đây là phát giác được ta tới gần, đang trì hoãn thời gian?” Một nháy mắt, La Quan liền đoán được, quỷ chi chủ gây nên.

Hắn đưa tay 1 kiếm, “Ầm ầm” kiếm minh gào thét ở giữa, trước mắt một phiến khu vực bị thanh không, mà bị giết chết quỷ vật nhóm, lại biến thành đại lượng tinh thuần âm khí, khiến cho quỷ trung tâm chỗ, trở nên càng ngày càng âm u, u ám.

Ngẩng đầu hướng chỗ càng sâu nhìn lại, La Quan có thể cảm nhận được, thiên địa đạo uẩn chấn động, đó là

một loại vận sức chờ phát động, hạo đãng hướng lên chi thế.

Âm hàn, bạo ngược, càng ẩn ẩn có một loại, cùng quỷ hòa làm một thể cảm giác.

“Này phương quỷ chi chủ, ngay tại tấn thăng!” Vừa nghĩ đến đây, La Quan đáy mắt nổ tung một đoàn tinh mang, đưa tay kiếm minh tái khởi.

Nhưng ở rơi xuống nháy mắt, lại thoảng qua dừng lại một chút, sau đó mũi kiếm kế tiếp theo.

Ông ——

Ông ——

1 kiếm rơi, vạn kiếm sinh, kiếm chi thế giới triển khai, bao phủ La Quan quanh thân 10 trượng, hắn lấy quét ngang chi thế nhanh chân hướng về phía trước.

Yêu quỷ tà vật không ai đỡ nổi một hiệp, tới gần một nháy mắt, liền bị trực tiếp xoắn nát, hóa thành âm khí tán loạn.

Đại sát đặc sát, tồi khô lạp hủ!

Lẽ ra lấy loại này thảm liệt trình độ, bọn này phần lớn thức tỉnh linh trí quỷ vật, đã sớm 4 phía chạy tán loạn. Nhưng hôm nay hoặc là thụ quỷ điều khiển, bọn chúng lại hung hãn không sợ chết, như thiêu thân lao đầu vào lửa tre già măng mọc, phóng tới La Quan.

Tung hình thần câu diệt, quỷ thể tán loạn, cũng muốn ngăn cản dưới chân hắn 1 hơi.

Ầm ầm ——

Kiếm chi thế giới gào thét không ngừng, tựa như là 1 cái khủng bố bàn quay, một đường đẩy chỗ, 10 triệu quỷ vật hôi phi yên diệt.

Giả sơn phần bụng, quỷ chi chủ khoanh chân, ngồi tại Quỷ đạo bí trong trận, hắn một đôi tròng mắt giờ phút này đã biến thành đen nhánh chi sắc, như vô tận thâm uyên.

“Nhanh, cũng nhanh!”

Trận pháp điên cuồng vận chuyển, hải lượng âm khí hội tụ, không ngừng kích thích trong cơ thể hắn, khối kia uẩn dưỡng 100 năm Huyền Âm tinh.

Vật này, chính là thuế biến Hồn Tinh mấu chốt.

Đột nhiên, “XÌ… XÌ…” Nhẹ vang lên, từ Hồn Tinh bên trong truyền ra, nó đen nhánh mặt ngoài, có từng đạo kim sắc hoa văn hiển hiện.

Sau một khắc, quỷ chi chủ thể nội, thôn phệ lực lượng tăng vọt, thậm chí vượt qua dưới thân toà này, Quỷ đạo bí trận cực hạn.

Đôm đốp ——

Răng rắc ——

Bí trận ngay tại vỡ vụn, vỡ vụn.

“Ha ha ha ha!” Đột nhiên, quỷ chi chủ ngửa mặt lên trời cười to, hắn há miệng 1 nuốt, đầy trời âm khí “Ầm ầm” tụ đến, lại bị hắn uống một hơi cạn sạch.

Thậm chí cả, quỷ khu vực hạch tâm, u ám, âm trầm chân trời, đều trong nháy mắt trở nên sáng tỏ rất nhiều.

“Thành công, 100 năm khổ tu, ẩn nhẫn, một khi rốt cục phá cảnh! Quỷ đạo đại kiếp, phóng nhãn thế gian này, lại có mấy người có thể đụng? Ta rốt cục có thể, thoát khỏi quỷ hạn chế, sau đó trên trời dưới đất, mặc ta tung hoành!”

Cuồng hỉ cười to, giữa thiên địa chấn động tiếng vọng.

Sau đó, quỷ chi chủ đứng dậy, đen nhánh như vực sâu 2 con ngươi, lộ ra điểm điểm Kim Quang, nhìn về phía khoảng cách không đủ 100 trượng bên ngoài.

“Nhân tộc kiếm tu, ngươi thật sự cường đại, nhưng chung quy đến chậm một bước, bổn vương đã tấn thăng Đại Kiếp cảnh!”

4 phương 8 hướng còn sót lại quỷ vật, đều cảm nhận được, đến từ quỷ chi chủ trên thân, bản năng ở giữa cường đại áp chế.

“Phù phù” “Phù phù” quỳ đầy đất, cung kính vạn điểm, “Ta cùng bái kiến quỷ tôn, chúc mừng quỷ tôn đại nhân, đăng lâm thiên địa cảnh giới cao nhất!”

La Quan cầm kiếm, xa xa nhìn ra xa mà đến, giờ phút này nhíu nhíu mày, ám đạo Đại Kiếp cảnh quỷ vật, coi là thật rất là lợi hại a. Giờ phút này lại để hắn cảm nhận được, mấy điểm rùng mình… Có thể thấy được, vị này quỷ chi chủ trong tay, tất có đại sát khí.

Vậy liền, không thể lại sóng.

Ba ——

La Quan đánh cái búng tay, nói: “Ngươi để cho ta giúp hắn 1 đem, hiện tại thành công, cục diện được ngươi tự mình thu thập, bất quá điểm a?”

Đối diện, quỷ chi chủ sầm mặt lại, lộ ra kinh nghi.

Lúc trước hắn có thể thuận lợi phá cảnh, đích xác có La Quan đại sát đặc sát, dẫn đến quỷ bên trong, âm khí đột nhiên tăng vọt nguyên nhân. Vốn định ở đây người trước khi chết, lại lấy đùa cợt ngữ khí báo cho hắn điểm này, hiện tại nhìn… Hết thảy đúng là sớm có dự mưu! ? !

Nhưng trái phải đảo qua, ngưng thần cảm giác, cái gì cũng không phát sinh, quỷ chi chủ trong lòng nhất định, cười lạnh liên tục, “Giả thần giả quỷ phô trương thanh thế, tại cái này Hắc Mộc quỷ bên trong, bản tôn chính là chúa tể, cái gì đều không thể gạt được cảm giác của ta? ? Nhân tộc kiếm tu, ngươi làm ra hết thảy, tại bản tôn trong mắt, bất quá trên đài thằng hề.”

Đối diện, La Quan nhếch miệng lên, lộ ra một tia lạnh lùng chế giễu, “Đại kiếp… Cái này cảnh giới danh tự, lên

chính là thật chuẩn xác, nhập này cảnh liền làm lịch kiếp, mà ngươi kiếp số, đã đến a.”

“Không tin, ngươi lại quay đầu, hướng sau lưng nhìn một chút.”

Quỷ chi chủ cười lạnh, nhưng vào lúc này, đột nhiên cảm thấy trán xiết chặt, sau lưng chỗ toát ra tầng 1 âm khí chỗ ngưng mồ hôi lạnh.

Có người, đáng chết, đằng sau ta thật sự có người! Nhưng ta vì sao, cảm giác không đến sự tồn tại của đối phương, đây rốt cuộc là cái thứ gì? !

“Đi chết đi!”

Quỷ chi chủ bỗng nhiên quay người, nó giữa mi tâm lại vỡ ra, hiện ra con mắt thứ 3, nó sắc một mảnh xám trắng cô quạnh.

Bá ——

1 đạo khô ánh sáng, từ độc nhãn bên trong bắn ra, đúng là hắn phá cảnh đại kiếp về sau, chỗ thức tỉnh Quỷ đạo thần thông —— tử vong chi nhãn!

Danh tự đơn giản thô bạo, uy lực lại cực kỳ khủng bố, lấy tử vong chi nhãn đánh ra diệt hồn thần quang, có thể không xem hết thảy phòng ngự, chôn vùi cùng cảnh tu sĩ hồn phách.

Nói cách khác, phổ thông Đại Kiếp cảnh, trúng vào như thế một cái trực tiếp liền treo.

Phốc phốc ——

Nhỏ bé ăn mòn âm thanh, tại giữa ngực bụng vang lên, a Đại cúi đầu nhìn thoáng qua, thiếu một khối nhỏ áo choàng, “Nên ta.”

1 quyền, đánh ra!

Oanh ——

Quyền ra như nộ long xuất uyên, khủng bố khí cơ khó có thể tưởng tượng, lấy vô địch bễ nghễ chi thế, đem quỷ chi chủ trực tiếp đánh nát.

Chính là cường thế như vậy, bá đạo, vô địch! !

Bá ——

Âm phong cuốn lên, quỷ chi chủ thân ảnh, lại lần nữa ngưng tụ ra hiện, sắc mặt trắng bệch 1 bộ bệnh nặng một trận bộ dáng, quái khiếu mà nói: “8 máu vũ phu!”

Hắn thật sự là sắp điên, cái này đạp ngựa đến cùng tình huống như thế nào, vì sao lại có 1 tôn 8 máu vũ phu, xuất hiện tại quỷ bên trong, mà hắn lại không phát giác gì! ? !

Trốn!

Nhưng vào lúc này, quỷ chi chủ dưới chân, âm khí lại đột nhiên hội tụ, lại hiển hiện 1 tòa trận pháp.

Hắn lập tức đại hỉ, sau một khắc, thân ảnh trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

La Quan giật mình, “Người đâu? A Đại, ngươi gây ra phiền phức, nhưng trăm triệu không thể, bắt hắn cho ta thả chạy!”

A Đại mặt không biểu tình, nhìn thoáng qua nơi nào đó, “Chủ nhân yên tâm.”

Dứt lời, đấm ra một quyền.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 871 : Hồn Tinh

Phế ngoài thành vây khu vực nơi nào đó, 1,000 năm Hắc Mộc chi môn đã mở ra, lộ ra phía dưới một chỗ, trống rỗng không gian dưới đất.

Chỉ 1 tôn màu đen tượng đá, đứng lặng tại đây.

Triệu Duyệt hơi thở mong manh ngã trên mặt đất, âu yếm gãy mai kiếm, mặt ngoài mấp mô, 1 bộ bị ăn mòn thê thảm bộ dáng.

Cách đó không xa, Nhạc Linh San bị 1 đầu, màu đen dây thừng trói lại, mặc nàng giãy giụa như thế nào cũng không thể thoát thân.

Về phần 4 người khác, thì từng cái sắc mặt tái nhợt, toàn thân mềm nhũn ngã trên mặt đất, rõ ràng đã là chịu tính toán.

Trần Sơn thay đổi trước đó, cẩn thận, hèn mọn bộ dáng, đôi mắt che lấp, khóe miệng móc ra cười lạnh, “Cái gì đạp mã cẩu cái rắm tông môn đệ tử, còn không phải hám lợi đen lòng hạng người? Nếu không, cũng sẽ không dễ dàng như vậy, liền chịu lão tử tính toán.” Lúc nói chuyện, trên mặt lộ ra mấy được chia ý.

Đối diện, Triệu Duyệt “Oa” một tiếng, phun ra một ngụm máu đến, trong mắt phẫn nộ, xấu hổ xen lẫn, “Trần… Trần Sơn… Ngươi dám hại chúng ta, chắc chắn sẽ bị đuổi giết.”

“Trần Sơn là ai?” Trần Sơn một mặt khinh thường, “Hành tẩu giang hồ, ai còn không có mấy cái dùng tên giả, một đám chim non, tính toán các ngươi đều không có quá nhiều cảm giác thành tựu.”

Triệu Duyệt ngây ngốc một chút, khí “Oa oa” lại khạc ra mấy búng máu.

Trần Sơn không để ý đến hắn nữa, ánh mắt tại trên người Nhạc Linh San đảo qua, lộ ra mấy điểm dâm - tà chi ý, nữ nhân này ngược lại là cực đẹp. Da mịn thịt mềm, lại là trong tông phái thiên chi kiều nữ, thao lộng bắt đầu nhất định rất đủ ý tứ… Đáng tiếc, hắn cũng chỉ có thể qua xem qua nghiện, là tuyệt đối không dám đụng vào một chút.

Thu liễm suy nghĩ, Trần Sơn quay người, hướng tượng đá quỳ xuống, “Quỷ tôn đại nhân, thuộc hạ mang đến mấy tên tu sĩ, cung cấp ngài hưởng dụng…”

Ông ——

Tượng đá hơi rung, nó dưới chân 1 cái Quỷ đạo trận pháp ngưng tụ, sau một khắc quỷ chi chủ thân ảnh, lại trực tiếp từ đó hiển hiện.

Hô ——

Đại Kiếp cảnh quỷ vật khí tức, tại mọi người cảm giác bên trong, như cuồn cuộn hồng thủy phô thiên cái địa, như thiên địa chi uy không dung chống lại.

Trần Sơn giật mình, không nghĩ tới lần này, quỷ tôn lại

đến nhanh như vậy, vội vàng dập đầu, “Thuộc hạ bái kiến quỷ tôn đại nhân!”

Một bên, nghiến răng nghiến lợi Triệu Duyệt, bị trói trói Nhạc Linh San, cùng cái khác 4 tên tu sĩ, triệt để lâm vào trong tuyệt vọng. Đại Kiếp cảnh quỷ tôn… Vị này, tất nhiên là Hắc Mộc quỷ chi chủ, cường đại như thế quỷ vật, bọn hắn đoạn không một chút sinh cơ.

Nhưng cho dù là tại, cực độ sợ hãi trạng thái dưới, bọn hắn giờ phút này cũng phát giác được một chút không đúng —— vị này quỷ chi chủ, sợ xanh mặt lại, nỗi khiếp sợ vẫn còn, lại cho bọn hắn mấy điểm, hoảng hốt chạy bừa cảm giác.

Tựa như là, đang bị người truy sát.

Ý niệm này cùng một chỗ, liền khiến mấy người cảm thấy hoang đường, Đại Kiếp cảnh quỷ tôn a, lại là tại quỷ phạm vi bên trong, ai có thể đuổi giết hắn? !

Trốn tới… Hô, kia 8 máu vũ phu thực tế thật đáng sợ, 1 quyền lại cơ hồ, đem hắn quỷ thể bản nguyên đánh tan.

Quỷ chi chủ ám đạo may mắn, ánh mắt quét qua, đưa tay đưa tay về phía trước.

“A!” Triệu Duyệt hét thảm một tiếng, cả người bay tứ tung mà đến, bị quỷ chi chủ ôm đồm trong tay.

Đón lấy, há mồm hướng về phía trước khẽ hấp.

Liền chút động tĩnh cũng không phát ra, vị này có chút

thanh danh, tâm tính kiêu ngạo mà tham lam kiếm tu, liền thành một bộ thây khô.

“Sư đệ!” Nhạc Linh San thét lên, thần sắc hoảng sợ.

Triệu Duyệt hồn phách cùng tinh huyết, bị nháy mắt thôn phệ không còn, mà quỷ chi chủ mặt tái nhợt bên trên, thì nhiều một tia huyết sắc.

Tu sĩ nhân tộc đối yêu quỷ chi lưu mà nói, từ trước đến nay là đại bổ, để mà chữa thương cũng là tuyệt hảo, nhưng chỉ bằng cái này 1 cái hiển nhiên không đủ.

“Ta phải nắm chắc ăn hết mấy người kia, sau đó mau trốn…”

Ngay tại quỷ chi chủ đưa tay, chụp vào Nhạc Linh San lúc, sắc mặt hắn đại biến.

Sau một khắc, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, tượng đá bị trực tiếp đánh nát, không gian dưới đất ra ngoài hiện 1 đạo khủng bố thông đạo.

Tiếng bước chân vang lên, một trước một sau 2 người, từ đó đi ra.

“Trốn!”

Quỷ chi chủ hú lên quái dị, không lo được bên miệng huyết thực, thân ảnh phóng lên tận trời. Trước đó hắn tại hoàn hảo trạng thái lúc, cũng đỡ không nổi 8 máu vũ phu 1 quyền, huống chi là hiện tại.

Mà lại càng làm cho quỷ chi chủ sợ hãi chính là, hắn là thông qua sớm bố trí tốt tiết điểm, lại mượn Hắc Mộc quỷ chi lực, mới có thể hoàn thành cự ly ngắn truyền tống. Sau lưng 2 người này, là như thế nào làm được? Nó thủ đoạn, quả thực không cách nào tưởng tượng!

A Đại tiến lên 1 quyền đánh ra, thuần túy nhục thân chi lực, khiến không gian nháy mắt vặn vẹo, tựa như là 1 con đột nhiên mở ra miệng lớn, đem quỷ chi chủ một ngụm nuốt vào.

“Tha mạng! Tha mạng a! Ta nguyện ý thần phục, còn xin cho ta một con đường sống…”

A Đại nắm đấm dừng một chút, quay đầu nhìn tới.

La Quan thản nhiên nói: “Ngươi đã muốn hắn Hồn Tinh, vậy liền không nên để lại.”

Trước đây không lâu, phát giác được quỷ chi chủ ngay tại nếm thử phá cảnh lúc, La Quan lúc đầu có cơ hội, tại nó đột phá trước đó đưa nó chém giết. Là a Đại mở miệng, cũng khẩn cầu chủ nhân xuất thủ, chém giết càng nhiều yêu quỷ chi lưu, phóng thích càng nhiều âm khí lấy trợ quỷ tôn phá cảnh.

Mục đích, chính là quỷ chi chủ Hồn Tinh —— vật này, nguồn gốc từ cao giai quỷ vật, thể nội dựng dục Huyền Âm tinh, lại so với muốn trân quý nhiều, chỉ có Đại Kiếp cảnh trở lên quỷ vật, mới có nhất định xác suất ngưng tụ, thuộc về Quỷ đạo chí bảo phạm trù.

A Đại đáy mắt, hiện lên một tia ba động, gật gật đầu, liền

lại 1 quyền đánh ra.

Không gian vặn vẹo như lồng giam, đem quỷ chi chủ nhốt tại trong đó, dưới mắt cục diện này, cũng là đóng cửa đánh chó —— mà không gian này vặn vẹo, cũng không đơn thuần là bởi vì siêu cường nhục thân lực lượng, trong đó lại ẩn chứa, một chút không gian quy tắc!

Đây cũng là vừa rồi, a Đại 1 quyền đánh ra, liền trực tiếp xé rách không gian thông đạo, mang theo La Quan đi tới nơi này nguyên nhân.

La Quan lại một lần, nhịn không được dưới đáy lòng, yên lặng cảm kích lúc trước vị kia, vất vả nuôi thi 300 năm thi đạo tu sĩ. Nếu có thể gặp lại nhất định phải để a Đại, tự tay đánh nát đầu của hắn, cũng để cho vị đạo hữu này chứng kiến một chút, mình nuôi thi thành quả.

Chậc chậc, chỉ có thể nói, hết thảy quả thực là hoàn mỹ!

Mà liền tại La Quan yên lặng suy tư, tán thưởng lúc, trở về từ cõi chết Nhạc Linh San, cùng với hơn 4 tên tu sĩ, chính ngơ ngác nhìn xem hắn.

Dù sao vừa tách ra không lâu, vừa rồi lần đầu tiên lúc, mấy người liền nhận ra La Quan —— đúng là hắn!

Mới, không gian thông đạo bị mở ra, mọi người thấy rõ ràng, là La Quan cái thứ 1 cất bước ra, sau lưng mới đi theo tên kia khủng bố vũ phu.

Nói cách khác, hôm nay nơi đây là lấy hắn làm chủ…

Tê! Vậy vị này, là cái gì thân phận? Quả thực không dám nghĩ!

Lại nghĩ tới trước đó, Triệu Duyệt lại vẫn ý đồ, đối với người ta động thủ, chỉ một điểm này hắn liền chết không oan.

Vương bát đản, tư tâm tham lam quấy phá, nhưng lại không có kia phần thực lực, kéo bọn hắn lâm vào tuyệt cảnh, kém chút liền táng thân ác quỷ trong bụng. Lại cấp quên, vừa rồi mở ra 1,000 năm Hắc Mộc chi môn lúc, bọn hắn từng cái trong mắt, cũng tràn ngập cực nóng cùng cuồng hỉ.

Nhưng người nha, thói hư tật xấu không thể tránh được, cũng là bình thường.

“Ta có lớn nền móng, cũng không phải là hoang dã dã quỷ, nếu không làm sao trở thành quỷ chi chủ, cũng có hôm nay tu vi? Các ngươi như giết ta, tất bị trả thù! !”

Quỷ chi chủ trong tuyệt vọng, phát ra sau cùng uy hiếp.

A Đại không một chút biểu tình lại 1 quyền đánh ra, “Bành” một tiếng vang trầm, vặn vẹo không gian bên trong, kia giãy dụa quỷ ảnh, triệt để vỡ thành cặn bã.

1 khối trưởng thành nắm đấm lớn nhỏ, mặt ngoài trải rộng kim sắc hoa văn Hồn Tinh, từ đó ngã xuống, bị hắn cầm vào tay.

Nhạc Linh San bọn người, lại ngây ngốc một chút.

Cho nên, một đầu Đại Kiếp cảnh quỷ tôn, đường đường Hắc Mộc quỷ chi chủ, như thế mấy quyền xuống dưới, liền bị đánh chết tươi rồi? ? Mà lại là từ đầu tới đuôi án lấy bạo chùy, một điểm khó khăn trắc trở, nhiều lần đều không có, mặc cho ngươi quỷ tôn có ngàn vạn loại thủ đoạn, từ 1 quyền trấn chi.

Cái này cần cảnh giới gì vũ phu, mới có thể làm đến? 8 máu… Vừa nghĩ tới đó, mọi người nhịp tim càng nhanh, mặt mũi tràn đầy kính sợ.

“Chủ nhân.”

A Đại đi về tới, khom mình hành lễ.

“Ừm.” La Quan gật đầu, điểm một cái Hồn Tinh, nói: “Có tìm được hay không, ta muốn tin tức?” Hồn Tinh chính là quỷ chi chủ bản nguyên chỗ ngưng, ẩn chứa hắn cơ hồ trí nhớ đầy đủ, mặc dù bị giết chết sau rất nhanh liền sẽ tiêu tán, nhưng lấy a Đại thủ đoạn, đầy đủ từ đó rút ra đến mấu chốt nội dung.

A Đại chậm rãi nói: “Vệ thị, là chủ động rời đi, nhưng đi hướng cùng nguyên nhân cụ thể, quỷ vật này cũng không hiểu biết.”

La Quan nhíu mày, Vệ thị đúng là mình đi? Tình nguyện bỏ qua Hắc Mộc đảo cơ nghiệp, là không muốn thụ Nguyên Hạ cung liên lụy, sớm tránh né ra đả kích phạm vi… Lại hoặc là, có ẩn tình khác?

Hắn thở dài, nghĩ thầm tỉ lệ lớn cũng không phải là chuyện gì tốt, nếu không Tế Dương sơn mở lại lâu ngày,

đã sớm truyền khắp thiên hạ, Vệ thị nếu có tâm quy thuận, đã sớm trở về.

Đây là lên dị tâm a… Lại nghĩ tới, kia nữ quỷ nhấc lên dị bảo, La Quan lẩm bẩm nói: “Nguyên Hạ cung bên trong, ra phản đồ a, mà lại nói không chừng là sớm có dự mưu, bất quá đây mới là bình thường kịch bản, dù sao to lớn một phương thế lực, làm sao có thể đều là người tốt.”

Hắn ánh mắt, nhìn lướt qua Nhạc Linh San bọn người, xoay người nói: “Đi thôi.”

“Vâng, chủ nhân.”

A Đại đuổi theo, 2 mắt nhìn thẳng phía trước, thần sắc hờ hững lại kiêu ngạo.

Về phần khối kia Hồn Tinh có làm được cái gì, a Đại chưa hề nói, La Quan cũng không hỏi nhiều —— trái phải là mình thi khôi, chỉ cần không phản bội, khác đều dễ nói.

Tiếng bước chân dần dần từng bước đi đến, cuối cùng biến mất không thấy gì nữa.

Tê liệt ngã xuống trên mặt đất, toàn thân mồ hôi rơi như mưa Trần Sơn, đột nhiên thở dài một hơi —— sống sót.

Cũng đúng, tại như vậy tồn tại xem ra, hắn bất quá chỉ là 1 con lòng đất con rệp.

Đi, đi nhanh lên, nơi này là không thể ngốc… Ách, ta đi

như thế nào bất động nói, trước mắt thế nào đen như vậy, chuyện gì xảy ra?

Hoảng hốt, luống cuống Trần Sơn, lảo đảo 2 bước, “Phù phù” ngã trên mặt đất, theo “XÌ… XÌ…” Một trận trầm đục, hắn nhục thân lại nhanh chóng hư thối, đảo mắt thành một bộ bạch cốt, cũng là đã sớm chết thật nhiều năm.

Cùng yêu quỷ làm bạn, thụ quỷ chi chủ chưởng khống, vì hắn dẫn dụ tu sĩ tới đây làm huyết thực, cái này Trần Sơn nhưng không biết, hắn đã sớm giữa bất tri bất giác, thành yêu quỷ khôi lỗi. Dù còn sống, thực tế cũng đã chết đi, bây giờ quỷ chi chủ đền tội, hắn cũng theo đó mục nát.

Một màn này, đem Nhạc Linh San bọn người bừng tỉnh, nhìn hoảng sợ run rẩy, lại nhịn không được hướng về, La Quan, a Đại rời đi phương hướng nhìn một cái.

“Đi… Đi rồi? ? Hô —— còn tốt còn tốt, ngươi ta trước đó vẫn chưa, đối vị đại nhân này mạo phạm, nếu không phiền phức lớn!”

“Ha ha, tại người ta mắt bên trong, chúng ta căn bản chính là một bầy kiến hôi, nếu không chủ động nhảy ra, là lý cũng sẽ không lý.”

“Cũng không biết, đây là cái kia 1 nhà công tử, lại có 8 máu vũ phu làm người hộ đạo, sinh sinh bình định Hắc Mộc quỷ.”

Nói nhỏ bên trong, ao ước, kính sợ xen lẫn.

Nhạc Linh San trầm mặc không nói, theo Trần Sơn chết đi, vây khốn nàng dây thừng pháp bảo mất đi khống chế, đã rơi vào trên mặt đất. Nàng đứng dậy, đi đến Triệu Duyệt bên cạnh thi thể, ánh mắt lộ ra mấy điểm đau thương, “Sư đệ…” Nàng yên lặng xoay người, vì hắn thu liễm thi hài.

Mấy người khác, nhìn một màn trước mắt, hoàn toàn không có đi lên hỗ trợ ý tứ.

Đối Triệu Duyệt bọn hắn lòng mang oán hận, cho rằng đều là người này, mới khiến cho bọn hắn kinh lịch hung hiểm. Còn giúp ngươi nhặt xác? ? Phi! Không đi mộ phần uống rượu, nhảy nhót, đều là nể mặt ngươi!

Sau nửa canh giờ, Nhạc Linh San bọn người một đường chú ý cẩn thận, đi ra Vệ thị phế thành, toàn bộ hành trình không có gặp được nửa điểm nguy hiểm.

Quay đầu nhìn lại, không khỏi mặt lộ vẻ chấn kinh, bởi vì kia từ đầu đến cuối bao phủ cái này Vệ thị phế thành, lâu dài không tiêu tan mây đen nồng vụ, giờ phút này ngay tại nhanh chóng biến mất, đã lộ ra mảng lớn nguyên bản, bị nuốt vào trong đó phế thành khu vực.

Sau một khắc, mấy người giật mình —— theo quỷ chi chủ bị chém giết, chỗ này Hắc Mộc quỷ, cũng bởi vậy muốn tiêu tán.

Sưu ——

Sưu ——

Phương xa mấy đạo độn quang rơi xuống, lộ ra mấy tên tu sĩ, nhìn xem ngay tại biến mất Hắc Mộc quỷ, từng cái mặt mũi tràn đầy chấn kinh.

“Chư vị, cái này quỷ bên trong, đã xảy ra chuyện gì?”

Nhạc Linh San bọn người, đối này liếc nhau, lại không biết nên nói như thế nào lên —— bọn hắn kỳ thật, cũng không biết quá nhiều, chỉ là gặp hai mặt, lại trơ mắt nhìn người kia mệnh lệnh một tên 8 máu vũ phu, đem quỷ chi chủ cho đánh chết tươi.

Trong đầu, vô ý thức hiện ra cái kia đạo thanh bào thân ảnh… Thật sự là như mê tồn tại a, đời này đại khái là sẽ không lại nhìn thấy.

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 872 : Mật hội giao dịch

Tiểu Thương đảo, Thiên Ba thành.

La Quan hạ xuống độn quang, theo dòng người hướng trong thành bước đi, rất trùng hợp chính là hôm nay ở đây trực, vẫn là lúc trước hắn lần đầu tiên tới lúc, gặp phải vị kia thủ cửa thành tu sĩ.

Mà đối phương hiển nhiên cũng còn nhớ rõ, vị này dáng vẻ bất phàm, người trẻ tuổi tướng mạo anh tuấn, cười chắp tay, “Phiền đạo hữu, lại gặp mặt.”

La Quan chắp tay hoàn lễ, “Còn không biết bạn xưng hô như thế nào?”

Thủ cửa thành tu sĩ nói: “Tại hạ Tần Khoa, đến từ Thiên Ba thành đội chấp pháp, chính là Tiểu Thương đảo bản thổ tu sĩ.” Hắn có hợp nhất cảnh tu vi, tại đội chấp pháp bên trong, đảm nhiệm tiểu đội trưởng chức vụ.

“Nguyên lai là Tần đạo hữu.” Phàn Nhạc lấy ra thân phận ngọc quyết, vô ý thức nghĩ đến Trương Oánh, Triệu Thành, cùng vị kia thu nhận sử dụng thất Lý tỷ.

Có lẽ, bọn hắn giữa lẫn nhau còn nhận biết, cảm giác này liền có chút kỳ diệu, chợt đè xuống.

Tần Khoa chắp tay, “Quy củ chỗ, phiền đạo hữu chớ trách.” Cẩn thận kiểm tra thân phận ngọc quyết, xác định

không có vấn đề, lại thu lấy 10 khối linh thạch.

Tại đem thân phận ngọc quyết trả lại thời điểm, hắn nói: “Phiền đạo hữu lần này là vì, Thiên Ba thành trong phường thị đấu giá sao? Vậy ngươi nhưng tới chậm, ngay tại hôm qua trận kia lớn đấu giá đã kết thúc, ngược lại là có rất nhiều trân quý bảo vật bị đập đi.”

Vừa nói, trên mặt còn lộ ra mấy điểm tiếc hận.

La Quan cười cười, nói: “Kết thúc liền kết thúc đi, cũng là không sao.” Đang khi nói chuyện, hắn chắp tay một cái, “Tại hạ còn có chuyện mang theo, trước hết cáo từ.”

Tần Khoa hoàn lễ, “Phiền đạo hữu đi tốt.” Mãi cho đến La Quan thân ảnh, biến mất không thấy gì nữa về sau, hắn còn 1 bộ như có điều suy nghĩ bộ dáng.

Bên cạnh cùng một chỗ phiên trực, đều là hắn cùng tiểu đội thành viên, lẫn nhau đã sớm rất quen, một tuổi trẻ tu sĩ nhíu nhíu mày, “Lão đại, ngươi chừng nào thì tốt như vậy liên hệ rồi? Người này khí tức không hiện, tu vi chỉ là bình thường, liền túi da đẹp mắt một điểm… Nhưng ta nhớ được, nhà ngươi khuê nữ mới 8 tuổi đi, cân nhắc việc này có thể hay không quá sớm rồi?”

Phải biết, Tần Khoa ngạo khí tại đội chấp pháp là có tiếng, luôn luôn ánh mắt cực cao, chướng mắt người lại gần đều không để ý ngươi.

“Đi mẹ ngươi, nói hươu nói vượn!” Tần Khoa mắng 1 câu, thấy mấy tên đội viên đều nhìn qua, hắn nghĩ nghĩ, nói: “Ta chẳng qua là cảm thấy vị này phiền đạo hữu, khí

độ có chút bất phàm, hẳn không phải là người bình thường… Tốt tốt, đều thiếu bát quái điểm, xốc lại tinh thần cho ta làm việc, đấu giá hội mặc dù kết thúc, nhưng thành bên trong cũng không quá bình, thật ra cái sọt chúng ta đều phải ăn liên lụy!”

Mấy người sắc mặt biến hóa, nhẹ gật đầu không còn nhàn thoại.

Mà đổi thành một bên, La Quan tiến vào Thiên Ba thành về sau, ngược lại là cảm thấy kinh ngạc, cảm giác bên trong tại kia phường thị chỗ, 1 đạo khí tức cường đại không chút nào che lấp, như mãnh hổ theo núi mà đứng, phóng xuất ra sáng loáng áp bách.

Đại Kiếp cảnh!

Cái này nên là phường thị thế lực sau lưng cường giả, lại nghĩ tới vừa rồi Tần Khoa lời nói, cái kia vừa mới kết thúc lớn đấu giá, hiển nhiên là vì để tránh cho ngoài ý muốn nổi lên, cố ý đến đây trấn tràng tử.

Hơn nữa nhìn tình huống này, đấu giá mặc dù kết thúc, nhưng Thiên Ba thành bên trong nhưng vẫn là không quá an ổn a.

Nhưng cái này cùng La Quan cũng không quan hệ, hắn tìm người hỏi đôi câu, liền biết được Thuyết Thư lâu phương vị, cười chắp tay nói tạ, sau đó thẳng đến nơi đây mà đi.

Một lát sau, 1 cái tầng 3 lầu gỗ dưới, La Quan ngẩng đầu nhìn về phía tấm biển, “Thuyết Thư lâu” 3 chữ viết

bình thường, nhìn kỹ thậm chí còn có mấy điểm, giãn ra không ra không phóng khoáng, lại bị treo ở chính đường ngoài cửa, có lẽ cũng có cố sự.

Hắn cất bước tiến vào, lập tức có người phục vụ tiến lên đón, là cái ba mươi mấy tuổi, mặt mày mang theo mấy điểm mạnh mẽ khí tức thiếu phụ, chưa từng nói trước cười, “Không biết đạo hữu có gì cần? Là tới nghe cố sự, hay là tới mua, chúng ta Thuyết Thư lâu các loại truyện ký, tạp đàm?”

La Quan không có che giấu, mình đối Thuyết Thư lâu chưa quen thuộc sự tình, nói: “Hẳn là trong lầu, còn có chuyên môn thuyết thư sân bãi? ?”

Thiếu phụ cười gật đầu, “Đương nhiên, Thuyết Thư lâu lấy thuyết thư mà sống, tại bản gia đường khẩu bên trong, tự nhiên làm môn này kiếm sống. Bất quá chúng ta Thuyết Thư lâu bên trong tiên sinh, phẩm giai cũng rất cao, mà lại nói tới cố sự, cũng đều là tốt nhất tinh phẩm, lại thêm mở đều là tiểu trận, nhiều nhất chỉ dung nạp 10 vị đạo hữu, cho nên giá tiền phương diện, yếu lược hơi mắc hơn một chút.”

Lúc nói chuyện, nàng ánh mắt mịt mờ, đảo qua La Quan một chút, tuy nói mặc chỉ là đơn giản thanh bào, cũng không thấy cái gì tân trang chi vật, nhưng đứng tại trước mắt tự nhiên là có một phần, thong dong lạnh nhạt khí tượng, lại thêm tuấn mỹ tướng mạo ở giữa, kia mấy điểm thư quyển khí, để người không dám khinh thường.

La Quan cười nói: “Tại hạ đối Thuyết Thư lâu bên trong cố sự, vẫn rất có hứng thú, hôm nay đã gặp, từ muốn

kiến thức một chút.”

Làm thành một lần chào hàng, thiếu phụ nụ cười trên mặt, đều trở nên càng xán lạn mấy điểm, “Tốt, hôm nay có 6 vị người kể chuyện bắt đầu bài giảng, cố sự danh tự đều tại cái này bên trong, đạo hữu có thể tuyển một chút.”

La Quan nhìn lướt qua, không thấy được lúc trước, người kể chuyện kia tại trong trà lâu, nói qua một lần kiếm tiên chém yêu đề mục.

Nghĩ nghĩ, tiện tay một điểm, “Liền cái này đi.”

“Ai, tốt, đạo hữu mời đi theo ta.” Thiếu phụ trên mặt càng nhiều mấy điểm kinh hỉ, ám đạo vị công tử trẻ tuổi này ca, quả nhiên không phải người bình thường, vừa đến đã tuyển quý nhất.

Trên đường đi tầng 3, bên trong rất yên tĩnh, trang trí cũng có chút khảo cứu, đẩy ra một cánh cửa về sau, thiếu phụ nhỏ giọng nói: “Đạo hữu mời tiến vào, tiên sinh thuyết thư quá trình bên trong, xin tận lực giữ yên lặng, mặt khác trong rạp cung cấp miễn phí trà bánh.”

La Quan gật gật đầu, cất bước tiến vào bên trong, nháy mắt liền cảm nhận được, 1 đạo ánh mắt ở trên người hắn dừng một chút, rất nhanh liền lại thu về.

Hắn chỉ làm không biết, tìm một chỗ không vị ngồi xuống, nói thầm một tiếng là hắn! !

Người này chính là lúc trước, La Quan mới tới Thiên Ba

thành lúc, tại thứ 1 ở giữa trà lâu bên trên, gặp phải vị kia áo bào đen tu sĩ. Về sau tại hắn rời đi Thiên Ba thành lúc, sau lưng còn nhiều 1 đầu cái đuôi nhỏ, nghĩ kĩ ngày đó trong thành gây nên, có thể dẫn đến việc này, nên chỉ có người này, chỉ là vì ngăn ngừa phức tạp, ra vẻ không biết thôi.

Nhìn thấy La Quan lần đầu tiên, cứ việc áo bào đen tu sĩ che lấp vô cùng tốt, phản ứng cũng rất nhanh, nhưng vẫn lộ ra một tia giật mình cùng đề phòng.

Giống như là đang nói, tiểu tử này tại sao lại trở về rồi? !

Đại Kiếp cảnh tu sĩ.

Tuy nói người này thu liễm khí tức, trên thân áo bào đen giờ cũng là 1 kiện, không tầm thường che lấp bảo vật, nhưng như cũ không có giấu diếm được La Quan cảm giác.

Khó trách Thiên Ba thành phường thị phương diện như lâm đại địch, không tiếc bày ra 1 bộ cảnh cáo toàn thành bộ dáng, âm thầm lại có cái này một đẳng cấp cường giả ẩn tàng.

Là bởi vì trận kia lớn đấu giá? Đều đã kết thúc, người này làm sao sẽ còn lưu tại Thiên Ba thành, hơn nữa còn có tâm tư chạy tới Thuyết Thư lâu, nghe người ta nói sách?

Suy nghĩ chuyển động, La Quan mặt ngoài lại không lộ nửa điểm, tự lo lấy ấm trà, rót cho mình một ly trà, một trận hương trà bốn phía, so trước đó tại trà lâu bên trên,

giá cao mua kia ấm thiên la xuân cũng không kém, cũng là không uổng công tốn hao cao giá vé.

Bất quá điểm tâm cũng rất bình thường, mặc dù làm cũng coi như xinh đẹp, tinh xảo, nhưng tại hương vị phương diện, so nhà ta Tang Tang kém xa.

Tùy ý nếm 2 khối, La Quan liền an tâm đi uống trà, lần này tìm kiếm Vệ thị không có kết quả, hắn đường vòng đi tới Tiểu Thương đảo, là vì vô danh kiếm quyết truyền thừa.

Lấy hắn đạt được kiếm quyết truyền thừa kinh lịch đến xem, kiếm quyết này tại đương thời, ứng chỉ có một bộ. Nhưng vì sao lại từ người kể chuyện trong miệng, nghe tới cơ hồ giống nhau kiếm quyết? Chỉ là trùng hợp, lại hoặc là trong đó, coi là thật cất giấu một loại nào đó bí ẩn.

Trước đó, vạn sự lấy tìm kiếm chìa khoá làm trọng, La Quan tạm đem việc này áp về sau, bây giờ đã tìm không thấy đầu mối gì, dứt khoát đến cái này bên trong đi dạo, nhìn có thể hay không có thu hoạch.

Chính suy tư, “Ba” một tiếng vang nhỏ, kinh đường mộc bị vỗ lên bàn, để La Quan một chút lấy lại tinh thần, ngẩng đầu nhìn lại mới phát hiện, gian phòng sau tấm bình phong, chẳng biết lúc nào đã nhiều một thân ảnh, chính là hôm nay thuyết thư tiên sinh.

“Nữ tử?” La Quan cảm thấy kinh ngạc, nhìn qua bình phong bên trên, kia ném rơi xuống tinh tế thân ảnh.

Bao sương bên trong, tính đến La Quan cũng chỉ có 7 người, bây giờ vang lên mấy đạo cái ghế xê dịch thanh âm, hiển nhiên đối với nữ tử thuyết thư một chuyện, cũng cảm thấy có chút giật mình.

“Hôm nay thuyết thư, Thanh xà truyền.”

Nữ thuyết thư tiên sinh thanh âm, từ sau tấm bình phong truyền đến, thanh lãnh bên trong mang theo một tia lạnh thấu xương như thu thuỷ khí tức, khiến người bản năng mừng rỡ.

Đón lấy, chảy nhỏ giọt thanh âm như nước chảy, rơi vào trong tai mọi người, “Lại nói 2,000 năm trước, tại vạn đảo chi quốc cực nam chỗ, có 1 đại đảo trôi ngang tại trên biển, đảo này dài rộng đều có 20,000 hơn bên trong, ở trên đảo có một nước, quốc dân đều thích ăn dùng thịt rắn, cũng lấy mật rắn ngâm rượu, làm thuốc, là lấy bắt xà nhân theo thời thế mà sinh…”

Cố sự giảng chính là, 1 vị bắt xà nhân tại bắt bắt rắn quá trình bên trong, nhất thời lên lòng trắc ẩn, vụng trộm thả đi 1 đầu Thanh xà, lại không biết kia Thanh xà đã mở linh trí, đợi 500 năm sau tu hành có thành tựu, hóa thành nhân thân nhập nhân gian, đi tìm kia bắt xà nhân chuyển thế chi thân cố sự.

Có chút khuôn sáo cũ, cũng có rõ ràng cố sự cải biên vết tích, nhưng vị này sau tấm bình phong nữ thuyết thư tiên sinh, đích xác trình độ khá cao, không tự giác ở giữa liền có thể đem người, đưa vào cố sự cảm xúc cùng tiết tấu bên trong.

Hẹn 1 canh giờ sau, kinh đường mộc đập xuống, cố sự lấy đại viên mãn kết cục chấm dứt, nhưng La Quan rõ ràng lại từ kia nữ thuyết thư tiên sinh trong giọng nói, nghe ra mấy điểm thương hại, lãnh ý.

Cố sự kết thúc, trong rạp mấy người lần lượt đứng dậy, trong đó 2 người trên mặt như có điều suy nghĩ, vội vàng đi ra ngoài.

La Quan hiện tại đã biết, Thuyết Thư lâu người kể chuyện, giảng cố sự bên trong, đều ẩn chứa một ít thâm ý, manh mối.

Đối một số người mà nói, từ trong đó phát hiện đồ vật, có lẽ chính là phá vỡ, trước mắt bí ẩn, khốn cảnh mấu chốt. Vừa rồi kia vội vàng rời đi 2 người, có lẽ chính là đã, có một chút phát hiện.

Rất nhanh, trong rạp cũng chỉ còn lại có 3 người —— sau tấm bình phong nữ thuyết thư tiên sinh, La Quan, cùng cách đó không xa áo bào đen tu sĩ.

“2 vị khách nhân, cố sự đã kết thúc, các ngươi nên đi.” Nữ thuyết thư tiên sinh thanh lãnh thanh âm, tại sau tấm bình phong vang lên.

Người áo đen nhìn thoáng qua La Quan, lật tay lấy ra 1 khối lệnh bài, nói: “Tại hạ lần này, là tới tham gia giao dịch hội.”

Sau tấm bình phong ánh mắt, hướng La Quan trông lại.

Hắn không chút hoang mang, cười cười, nói: “Tại hạ

cũng là tới tham gia giao dịch hội, nhưng ta không có lệnh bài, không biết nên như thế nào làm? ?”

Lời này mới ra, người áo đen lập tức nhíu mày, lộ ra mấy điểm bất thiện, có loại bị lợi dụng cảm giác. Hắn vốn cho rằng La Quan lưu lại, lại tu vi không thấp, hẳn là biết được hôm nay mật hội… Nào nghĩ tới, người này mà ngay cả mời lệnh bài đều không có.

Thật sự là lẽ nào lại như vậy!

Nữ thuyết thư tiên sinh thản nhiên nói: “Bổn lâu tổ chức mật hội giao dịch, là mời chế độ, khách nhân không có lệnh bài, liền mời rời đi đi.”

La Quan lắc đầu, đứng dậy đi ra ngoài, người ta đã giảng quy củ, hắn lại không nghĩ lật bàn, cũng chỉ có thể đi trước.

Giao dịch hội? ?

Tại phường thị lớn đấu giá sau mới tiến hành, cũng là cổ quái, không phải là mua không được thứ gì, âm thầm lại đụng lên một lần?

Thuyết Thư lâu kinh doanh, còn thật nhiều.

La Quan đối này vốn là không có gì hứng thú, nhưng hắc bào tu sĩ kia đã muốn tham gia, lại biểu hiện ra 1 bộ kiêng kị bộ dáng, hắn ngược lại bị móc ra mấy điểm suy nghĩ.

Mà lại, Thuyết Thư lâu làm tổ chức phương, chẳng lẽ

không tham gia trong đó? La Quan không tin.

Có lẽ thông qua việc này, liền có thể nghĩ cách cùng bọn hắn giao dịch, xác minh kiếm tiên chém yêu cố sự bên trong mê hoặc.

Nhưng bây giờ, mật hội giao dịch lập tức bắt đầu, làm như thế nào cầm tới 1 khối mời lệnh bài đâu?

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 873 : Muốn xảy ra chuyện, xảy ra đại sự

Đào Thanh Đình dưới chân vội vàng chạy tới Thuyết Thư lâu, đối hôm nay mật hội giao dịch đầy cõi lòng chờ mong, nhưng đột nhiên đã cảm thấy mắt tối sầm lại, tranh thủ thời gian dừng lại lại kém chút cùng người đụng vào ngực.

Trong lòng giận dữ, ám đạo ai đạp ngựa không có mắt, lại dám cản ta… Ách… Phía sau suy nghĩ, liền im bặt mà dừng.

A Đại mặt không biểu tình, đôi mắt nhìn thẳng phía trước, trong đó một mảnh hờ hững, như trống rỗng lại như căn bản, chưa tập trung vào đó.

Nhưng hôm nay ở trong mắt Đào Thanh Đình, người trước mặt một thân khủng bố khí cơ, cơ hồ đâm thủng thiên khung, hoành ép thập phương sơn hà, một chút liền để hắn hô hấp đình trệ.

“Khục… Cái kia, xin hỏi đạo hữu, ngăn cản tại hạ có chuyện gì sao?”

A Đại thản nhiên nói: “Tới tham gia Thuyết Thư lâu giao dịch mật hội?”

“Vâng.”

“Lệnh bài cho ta.”

“A… Tốt tốt…” Đào Thanh Đình tranh thủ thời gian móc ra 1 khối lệnh bài, 2 tay dâng lên.

A Đại nhận lấy, xoay người rời đi.

Hô ——

Bọn người biến mất trong tầm mắt, Đào Thanh Đình thở dài ra một hơi, toát ra 1 trán mồ hôi, lúc này mới phát hiện xung quanh tạp tiếng ồn âm, lại lần nữa tràn vào trong tai.

Thân thể của hắn lại là cứng đờ, lau mồ hôi nhìn về phía xung quanh, trên đường dài người đến người đi, dường như căn bản không biết, vừa rồi phát sinh ở giữa 2 người sự tình, cái này mồ hôi liền càng lau càng nhiều.

“Vũ phu? 8 máu… Không, thậm chí càng càng mạnh… Nhân vật như vậy, đều chạy tới Thiên Ba thành… Không tốt, muốn xảy ra chuyện, xảy ra đại sự!”

“Đi, đi nhanh lên! !”

Không dám nói nhiều một câu, Đào Thanh Đình xoay người rời đi, một đường không ngừng ra Thiên Ba thành.

Mà đổi thành một bên, a Đại đi vào 1 đầu hẻm nhỏ, khom mình hành lễ, “Chủ nhân.”

Dâng lên lệnh bài.

La Quan lấy tới, ước lượng mấy lần, cười cười, “Sự tình làm rất cẩu thả, nhưng cũng là ngộ biến tùng quyền, không có cách nào.”

Lật tay lấy ra 1 cái hắc bào đến, hướng trên thân một bộ, “Ngươi đại khái vào không được, ngay tại bên ngoài chờ ta đi.”

A Đại khom người, “Vâng, chủ nhân.”

Vừa rời đi liền lại vòng trở lại, chạy đến nghênh tiếp hay là cái kia, mặt mày mang theo mấy điểm mạnh mẽ thiếu phụ, cảm giác bên trong dưới hắc bào khí cơ tối nghĩa, có loại thâm bất khả trắc cảm giác, nàng không khỏi nhiều mấy điểm cẩn thận, nói: “Xin hỏi đạo hữu hôm nay là tới nghe sách, hay là mua thoại bản? ?”

“Đều không phải, ta tới tham gia mật hội giao dịch.” Thanh âm khàn khàn mang theo một tia lãnh ý, từ dưới hắc bào truyền đến, La Quan lộ ra lệnh bài.

Thiếu phụ giật mình, thái độ lập tức càng thêm cung kính, “Hoan nghênh đạo hữu, giá lâm Thuyết Thư lâu, thiếp thân vô tư cách tiếp đãi ngài, còn xin hơi chờ.”

Dứt lời, nàng lại thi lễ một cái, lúc này mới quay người vội vàng rời đi.

Rất nhanh, một người trung niên tu sĩ, mang theo thiếu phụ bước nhanh chạy đến, xa xa chắp tay, “Vị đạo hữu này, thỉnh cầu đem lệnh bài cho ta.”

Hắn nắm bắt tới tay, cẩn thận kiểm tra xác định không

sai, đáy mắt hiện lên một tia không hiểu —— đưa ra lệnh bài lúc, bọn hắn đã nhắc nhở qua, sẽ có chuyên môn người tiếp đãi, vị này làm sao từ cửa chính tiến đến rồi? Nhưng chỉ cần lệnh bài không sai, kia cũng là quý khách.

Trung niên tu sĩ 2 tay, đem lệnh bài đưa về, tươi cười nói: “Quy củ chỗ, nếu có chỗ mạo phạm, còn xin đạo hữu chớ trách, mời đi theo ta.”

Dứt lời, mang theo La Quan rời đi, sau lưng thiếu phụ kia thì là một mặt cung kính đưa mắt nhìn, khó nén ao ước, kính sợ.

Tầng 3, lại vừa vặn là trước kia, vị kia nữ thuyết thư tiên sinh thuyết thư địa phương, trung niên tu sĩ dừng lại, quay người hư dẫn, “Hôm nay giao dịch liền ở chỗ này, đạo hữu mời.”

La Quan bất động thanh sắc, cất bước tiến vào bên trong, nháy mắt liền có bảy tám đạo ánh mắt, rơi vào trên người hắn.

Có 2 người quen.

1 cái chính là trước đó, gặp qua 2 lần tên kia áo bào đen tu sĩ, mà đổi thành 1 cái thì là… Tên kia nữ thuyết thư tiên sinh!

Mặc dù đối phương làm ngụy trang, thủ đoạn cũng coi như cao minh, nhưng như cũ không thể gạt được La Quan cảm giác.

Quả nhiên, nhà mình dựng cái bàn, Thuyết Thư lâu khẳng định là muốn lẫn vào một tay, nếu có thể biết được đối phương mục đích, hợp ý lời nói, sự tình liền đơn giản.

Không nóng nảy, cùng giao dịch hội bắt đầu, tự có thể nhìn ra sâu cạn.

…

Thiên Ba thành cửa thành.

Vô Lượng Tử chấp lễ rất cung, đợi bị kiểm tra qua thân phận ngọc quyết, lại giao nộp 3 người vào thành linh thạch về sau, lúc này mới tiến vào trong thành.

Phía sau hắn đi theo 2 tên nữ tu, 1 cái trước đó từng gặp, chính là lúc trước Hắc Khuê trên núi, kém chút làm tiểu thiếp nữ đệ tử.

Một cái khác, đúng là Nhạc Linh San.

“Cha, ta hiện tại sử dụng pháp kiếm rất tốt, thật không cần thay đổi.” Nàng nhẹ giọng mở miệng, giữa lông mày lộ ra mấy điểm bất đắc dĩ.

Vô Lượng Tử khoát tay chặn lại, “Như vậy sao được? Ta khuê nữ ngút trời kỳ tài, lão tổ tông truyền xuống kiếm điển, đều có thể lĩnh hội nhập môn, cha đương nhiên phải giúp ngươi một tay… Chí ít không thể để cho ngươi, tại một đám sư huynh đệ tỷ muội ở giữa, bị người xem thường.”

Nói đến đây, hắn thở dài một hơi, “Trước đó, ta phái Vô Lượng ác lân cận ở bên, vạn sự đều phải chú ý cẩn thận, bây giờ kia Hắc Khuê sơn chủ bị người chém giết, cha cũng rốt cục không cần nghĩ trước đó như vậy cẩn thận từng li từng tí.”

Nâng lên cái này bên trong, hắn có chút biệt khuất cảm khái, lại lộ ra mấy điểm thoải mái, đáng chết Hắc Khuê sơn chủ, bởi vì tên vương bát đản này, hắn ngay cả nữ nhi đều sớm đưa ra ngoài, bái nhập 1 vị trước kia lão hữu môn hạ tu hành, chính là lo lắng bị hắn cho coi trọng, những năm này càng là chỉ dám cho nữ nhi âm thầm đưa tin, một lần đều không có để nàng trở về.

Bất quá, dạng này thời gian, cuối cùng là một đi không trở lại.

Nhìn xem Vô Lượng Tử giữa lông mày giãn ra mấy điểm hài lòng, Nhạc Linh San rất muốn nói 1 câu “Ta rất tốt”, nhưng cuối cùng vẫn là yên lặng gật đầu. Đại khái, phụ thân là hi vọng thông qua làm như vậy, để đền bù nàng những năm gần đây thiếu thốn.

“Sư tỷ, sư phó những năm này bớt ăn bớt mặc, góp nhặt một món linh thạch, chính là cho ngươi chuẩn bị đâu, ngươi nhận lấy hắn mới cao hứng.” Phan Đình mở miệng cười, nàng kéo Nhạc Linh San cánh tay, thái độ có chút thân mật.

“Ừm.” Nhạc Linh San gật gật đầu, đối vị sư muội này cũng thân cận, “Như vậy đi, chờ chút ngươi cũng tuyển vật, coi như là sư tỷ lần thứ 1 gặp mặt, tặng ngươi lễ vật.”

Phan Đình ánh mắt sáng lên, “Đa tạ sư tỷ… Thiên Ba thành thật to lớn, nghe nói vừa có một trận lớn đấu giá kết thúc, đáng tiếc, nếu như chúng ta có thể đến sớm một chút, có lẽ còn có thể mở mang kiến thức một chút.”

“Ừm… Sư tỷ, ngươi đang suy nghĩ gì?”

Nhạc Linh San lấy lại tinh thần, “Không có gì… Vừa rồi nhìn thấy 1 người… Giống như là ta trước đó thấy qua… Nhưng hắn làm sao lại xuất hiện ở chỗ này đây, cho là ta nhìn lầm.”

Dừng một chút, nàng lại nhịn không được, hướng kia một chỗ nhìn lại, “Cha, đó là cái gì địa phương?”

“Đây? ? A, là Thuyết Thư lâu, là chúng ta vạn đảo chi quốc cảnh nội, không hiển sơn không lộ thủy một phương thế lực lớn, các nơi đều có nó phân bộ, chuyên môn làm thuyết thư cùng bán thoại bản kiếm sống…” Vô Lượng Tử đối nữ nhi vấn đề, trả lời rất kỹ càng.

Nhạc Linh San lặng lẽ nhấm nuốt một chút, “Thuyết Thư lâu… Thoại bản…” Vậy liền khẳng định không phải hắn, như thế đại nhân vật, làm sao lại có loại này nhàn tâm đâu.

Vô Lượng Tử nhìn khuê nữ, “Nếu không, ta quá khứ dạo chơi, Thuyết Thư lâu bên trong thoại bản, đều không đơn giản đâu.”

Nhạc Linh San không hiểu có chút mất hết cả hứng, “Khỏi phải cha, chúng ta hay là đi đi dạo một vòng

phường thị đi.”

“Tốt, tốt, vậy chúng ta liền đi đi dạo phường thị.”

“Sư tỷ, ta nói cho ngươi, trước đây không lâu ngay tại Hắc Khuê núi, ta cũng nhìn thấy 1 vị kiếm tiên… Chính là hắn, trảm Hắc Khuê lão yêu… Nhưng lợi hại, nhưng anh tuấn…”

Phan Đình líu ríu bên trong, 3 người đi xa.

…

Mật hội giao dịch bắt đầu.

Một cái phòng bên trong, tính đến La Quan ở bên trong tổng cộng có 7 người, quy mô rất nhỏ, có thể tham gia mấy người kia lại đều không bình thường.

Lúc trước hắc bào tu sĩ kia, liền không nói, thỏa thỏa 1 vị Đại Kiếp cảnh.

Cùng La Quan cách 2 người một tên nữ tu, hoa dung nguyệt mạo thanh âm càng kiều mị động lòng người, nhưng cũng là 1 vị đại kiếp sơ kỳ.

Cặp mắt đào hoa nháy a nháy, như phát giác được đến từ La Quan ánh mắt, ăn một chút cười một tiếng về sau, lại vung tới 1 cái mị nhãn.

Dưới hắc bào, La Quan mặt không biểu tình, lại đảo qua nhất nơi hẻo lánh bên trong 1 người, đây là hôm nay vị thứ 3 Đại Kiếp cảnh tu sĩ.

Trên đời này, Đại Kiếp cảnh tu sĩ lúc nào trở nên, như thế không đáng tiền rồi? Như lại tính đến trấn thủ phường thị vị kia, cái này tiểu tiểu 1 cái Thiên Ba thành bên trong, Đại Kiếp cảnh liền có 4 vị, quả thực không hợp thói thường.

Nhưng cái này chưa hẳn chính là toàn bộ, ai ngờ âm thầm phải chăng, còn có cường giả ẩn núp… Đây mới là, phường thị như lâm đại địch nguyên nhân? ? La Quan nghĩ đến, vừa kết thúc lớn đấu giá, ám đạo hẳn là cùng việc này có quan hệ?

Mà giờ khắc này, vị thứ 1 tu sĩ đứng lên.

“Trong tay tại hạ có một gốc nguyệt u lan, đã 1,200 tuổi tác, đối trị liệu nhục thân thương thế có hiệu quả, cần hối đoái phá cảnh đại kiếp đan dược, bí pháp, hoặc kỹ càng phá cảnh tâm đắc các loại vật phẩm, cụ thể giá trị trao đổi, muốn xem tình huống mà định ra.”

Đây chính là mật hội giao dịch, mọi người lần lượt đứng dậy, xuất ra cần trao đổi vật phẩm, cùng cái khác tham dự người tiến hành trao đổi. Một lần 1 kiện không ngừng theo điểm, cho đến tất cả mọi người trao đổi hoàn tất, hoặc vô ý lại làm giao dịch, thì tự động kết thúc.

“Nguyệt u lan? Có thể trước nhìn một chút.”

1 đạo thanh lãnh giọng nữ vang lên, dù cũng làm cải biến, nhưng đối La Quan mà nói vô dụng, chính là vị kia nữ thuyết thư tiên sinh. Hắn đôi mắt chớp lên, hẳn là Thuyết Thư lâu muốn, chính là chữa trị nhục thân

phương diện vật phẩm?

“Đương nhiên.” Lên đài tu sĩ lấy ra nguyệt u lan, vật này hơn một xích cao, trên phiến lá có ngân bạch đường vân, giờ phút này lại tản mát ra vầng sáng, ở phía trên mơ hồ phác hoạ ra, trăng lưỡi liềm hư ảnh.

Dị tượng tự sinh, cũng biết bất phàm.

Nữ thuyết thư tiên sinh cẩn thận nhận lấy, kiểm tra một phen về sau, lấy ra 1 viên ngọc giản, “Vật này, đạo hữu mời xem một chút.”

Giao dịch tu sĩ nhận lấy, thần niệm thăm dò vào, rất nhanh mặt lộ vẻ ý mừng, chắp tay nói: “Có thể, như sau tiếp theo hoàn chỉnh, lợi dụng này trao đổi.”

Nữ thuyết thư tiên sinh nắn pháp quyết, ngọc giản mặt ngoài linh quang hiện lên, phong cấm đã bị khứ trừ, lại một phen kiểm tra, song phương riêng phần mình hài lòng ngồi xuống.

“Nên ta.” Lại 1 người tu sĩ lên đài, lần này là hi vọng hối đoái, mấy loại Mộc hệ tu sĩ cần thiết đặc thù hạt giống, như cùng nó tu hành một loại nào đó thần thông có quan hệ. Đáng tiếc thực tế hi hữu, mọi người không người đứng dậy, hắn cùng một hồi, chỉ có thể bất đắc dĩ ngồi xuống.

Lại trải qua 2 người, giao dịch đều hoàn mỹ đạt thành, đến tên kia ánh mắt vũ mị đa tình, ẩn tàng rất sâu Đại Kiếp cảnh nữ tử.

“Thiếp thân cái này bên trong có 1 viên truyền công ngọc giản, truyền thuyết trong đó lạc ấn một môn, không trọn vẹn viễn cổ kiếm tiên chi truyền thừa, đáng tiếc thiếp thân tư chất đần độn, lĩnh hội hồi lâu đều không đoạt được. Nhưng ngọc giản này bản thân ở giữa, có kiếm ý ngưng tụ không tan, thậm chí tại mấy chục năm qua, còn trở nên càng ngày càng mạnh, như tại tự hành ngưng tụ, chữa trị, tuyệt không phải vật tầm thường.”

Nàng phinh phinh lượn lờ, đi vào giữa sân, ánh mắt như mang theo tiểu câu tử đảo qua mọi người, cười khẽ mở miệng, “Lấy Quỷ đạo pháp bảo, vật liệu các loại, có thể trao đổi.”

La Quan con mắt, đột nhiên sáng lên một cái.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 874 : Thiên dược mệnh hà

“Viễn cổ kiếm tiên? Tên tuổi không nhỏ, tại hạ cũng phải kiến thức một phen.” Dư quang bên trong, kia từng gặp 2 lần áo bào đen tu sĩ, đột nhiên mở miệng.

Vũ mị nữ tu mỉm cười, “Tất nhiên là có thể, đạo hữu mời.” Dứt lời đem ngọc giản đưa tới, lộ ra một đoạn trắng bóc thủ đoạn.

Tào Tĩnh cầm qua ngọc giản, ngưng thần cảm giác một hai, lúc này mới thần niệm thăm dò vào trong đó, mấy hơi sau hắn mở mắt ra, mày nhíu lại gấp, “Đạo hữu xác định, đây thật là một môn kiếm tiên truyền thừa?”

Vũ mị nữ tu lắc đầu, “Cái này… Tự nhiên là không thể hoàn toàn cam đoan, dù sao thiếp thân cũng không có thể, từ đó có chỗ lĩnh hội.”

Tào Tĩnh mặt lộ vẻ do dự, “Thôi, ngọc giản này bản thân thật có mấy điểm bất phàm, trong tay tại hạ có mấy khỏa cấp âm ép quan tài thạch, đều xuất từ 1,000 năm đại mộ, có thể làm trao đổi.” Đang khi nói chuyện hắn lấy ra mấy khối toàn thân đen nhánh tảng đá, mặt ngoài mượt mà có huyết văn ngưng tụ, tản ra tinh thuần âm khí.

Vũ mị nữ tu ánh mắt sáng lên, “1,000 năm cấp cấp âm ép quan tài thạch? Vật này ngược lại là hiếm thấy, nếu không có vấn đề…”

“Chờ một chút.” Đúng lúc này, một thanh âm vang lên, “Tại hạ đối cái này mai kiếm tiên thẻ ngọc truyền thừa, cũng có chút hứng thú, đạo hữu không ngại tương đối về sau mới quyết định.”

Bá ——

Tào Tĩnh ánh mắt trông lại, âm trầm kiềm chế.

Vũ mị nữ tu trên mặt thì lộ ra tiếu dung, một phái tươi đẹp, “A…! Không nghĩ tới thiếp thân chi vật, lại như thế được hoan nghênh.”

Nàng nháy mắt mấy cái, “Không biết vị đạo hữu này, nguyện lấy vật gì trao đổi?”

“Huyền Âm tinh.” La Quan lật tay lấy ra, vật này mặt ngoài nhìn lại, ngược lại cùng cấp âm ép quan tài thạch có chút tương tự, nhưng tản mát ra âm khí, lại muốn nồng đậm rất nhiều.

Vũ mị nữ tu đôi mắt ngưng lại, lộ ra mấy điểm kinh hỉ, “Tốt, liền đổi Huyền Âm tinh!” Quỷ vật tu luyện đối lập gian nan, Huyền Âm tinh sinh ra lại rất huyền học, cao giai quỷ vật thể nội cũng chưa chắc liền có thể ngưng tụ, luôn luôn đều là khan hiếm hàng.

La Quan lắc đầu, “Tại hạ muốn trước nhìn một chút, đạo hữu mai ngọc giản này.”

“Hừ!” Tào Tĩnh cười lạnh một tiếng đem ngọc giản buông xuống, vũ mị nữ tu lấy tới, đưa cho La Quan, “Đạo hữu yên tâm, thiếp thân đồ vật, sẽ không để cho

ngươi thất vọng.”

1 cái mị nhãn, xốp giòn hồn phách người.

La Quan bất vi sở động, đem ngọc giản cầm vào tay, thần niệm thăm dò vào.

Lọt vào trong tầm mắt là một bức tranh, nó từ vô số lộn xộn rắc rối vết cắt tạo thành, mỗi 1 đạo đều truyền ra lăng lệ khí cơ.

Hoặc ở trong mắt người khác, những đường cong này lăng lệ, chói mắt, thấy lâu thậm chí sẽ cảm thấy, đầu não thống khổ như muốn bị đánh mở.

Nhưng La Quan cũng đã nhìn thấy trong đó, ẩn tàng một kiếm kia.

Quả nhiên, là vô danh kiếm quyết truyền thừa!

Đè xuống nỗi lòng chập trùng, hắn mở mắt ra, thản nhiên nói: “Khối này Huyền Âm tinh, về đạo hữu.”

Vũ mị nữ tu vào tay liền biết thật giả, tiếu dung càng phát ra động lòng người, giờ phút này nhìn về phía La Quan, “Không biết đạo hữu trong tay, phải chăng còn có cái khác Huyền Âm tinh? Thiếp thân nguyện giá cao cầu mua.”

La Quan nói: “Như đạo hữu trong tay còn có cùng loại ngọc giản, có thể thương lượng.”

Vũ mị nữ tu lắc đầu.

“Vậy liền thôi.” La Quan nói xong, quay người trở lại chỗ ngồi, vẫn như cũ có thể cảm nhận được, đến từ phía sau ánh mắt.

Thần sắc hắn bình thản, chỉ làm không biết.

Rất nhanh, đến phiên La Quan lên đài, hắn khoát khoát tay ra hiệu đã cầm tới, mong muốn nhất đồ vật, đã vô trao đổi ý nguyện.

Nữ thuyết thư tiên sinh tại thứ hai đếm ngược cái lên đài, lấy ra 1 kiện phòng ngự pháp bảo, nói thẳng cần tăng tráng khí huyết, tăng lên nhục thân chi vật.

Này cũng cùng lúc trước biểu hiện tương xứng, hẳn là Thuyết Thư lâu bên trong có vũ phu cường giả thụ thương… Không đúng, những vật này cũng có thể dùng để, bồi dưỡng võ đạo hạng người.

Nhưng bây giờ, La Quan đã cầm tới vô danh kiếm quyết mới 1 kiếm, có phát hiện mới về sau, đối Thuyết Thư lâu phương diện liền không như vậy bức thiết, hơi trầm ngâm sau lựa chọn đứng ngoài quan sát, từ nàng cùng một người khác hoàn thành giao dịch.

Một tên sau cùng tu sĩ lên đài, cũng chính là hôm nay nơi đây, vị thứ 3 Đại Kiếp cảnh cường giả, người này cùng La Quan đồng dạng, xuyên 1 kiện rộng lớn áo bào đen che lấp tự thân, nhưng nhìn quanh một vòng về sau, hắn lại một tay lấy áo bào đen để lộ, lộ ra phía dưới hoa râm tóc, nó sắc mặt che lấp ở giữa, lại dẫn mấy điểm phẫn nộ, bất đắc dĩ.

“Lão phu tô mây tạnh người, chư vị hẳn là đều nhận ra, có lẽ có người đã sớm biết được, lão phu sẽ ở hôm nay hiện thân, vậy liền đi thẳng vào vấn đề đi.”

Bá ——

Linh quang hiện lên, tô mây tạnh người trong tay xuất hiện một chiếc bình ngọc, nó chất liệu sáng long lanh, mặt ngoài càng dán vài trương phù lục phong ấn. Ánh mắt rơi xuống có thể trực tiếp nhìn thấy bình này nội bộ, lại có một đoàn ráng chiều chói lọi mây mù, hình như có sinh mệnh của mình, không ngừng khuếch tán, co vào, duy trì một phần kỳ dị rung động.

Một nháy mắt, mọi người ánh mắt hội tụ, không nhúc nhích, thậm chí bao gồm vị kia nữ thuyết thư tiên sinh, đều nhìn chằm chằm ngọc bình.

“Truyền ngôn cũng không sai, lão phu tự chụp buổi đấu giá bên trên, đoạt được khối kia thiên ngoại vẫn thạch bên trong, đích xác có một đoàn thiên dược mệnh hà.” Tô mây tạnh người trên mặt có chút phiếm hồng, nhìn về phía ngọc bình ánh mắt, vô ý thức lộ ra cực nóng cùng si mê, nhưng rất nhanh liền biến thành vẻ thống khổ.

Hắn lắc đầu, thở sâu, “Lão phu không biết, là phương nào đạo hữu thần thông quảng đại, bày ra hôm nay chi cục, ta là may mắn, nhưng lại không có may mắn như vậy, việc này đã bạo lộ ra, lão phu liền không có khả năng dẫn nó rời đi Thiên Ba thành.”

Ngữ khí tiêu điều, nhưng bây giờ lại không người, để ý tâm lý của hắn ba động.

“Nghe đồn là thật!”

“Như vậy thiên địa tạo ra, có thể trợ tu sĩ phá cảnh đại kiếp phía trên, tấn thăng thế ngoại cảnh giới thần vật, lại thật xuất hiện.”

1 người trong đó cưỡng chế kích động, trầm giọng nói: “Tô Vân tiền bối, coi là thật muốn giao dịch thiên dược mệnh hà?”

Tô mây tạnh người cười lạnh, “Đương nhiên, nếu không lão phu tại cái này cùng các ngươi chọc cười tử sao? Tốt, đồ vật ngay tại cái này bên trong, ai muốn liền lấy ra, để lão phu động tâm đồ vật.”

“Ghi nhớ, cơ hội chỉ có một lần, ai ra giá cao hơn, thiên dược mệnh hà chính là hắn!”

La Quan tỉnh táo đứng ngoài quan sát, nghe mọi người nói nhỏ, lại thêm tô mây tạnh người lời nói, miễn cưỡng đem tiền căn hậu quả chắp vá ra.

Thiên Ba thành lớn đấu giá, tự khai bắt đầu trước đó liền có truyền ngôn, có một phần “Phá cảnh đại kiếp” cơ duyên giấu ở trong đó, người có duyên có được.

Cho nên hấp dẫn đến vô số cường giả đến, kia đại khái cũng là trước đó, La Quan có thể tại trà lâu bên trên, nhìn thấy Tào Tĩnh nguyên nhân.

Lớn đấu giá kết thúc về sau, may mắn tô mây tạnh người sinh ra, cũng không có chờ hắn hưng phấn quá lâu, liên quan tới thiên dược mệnh hà trong tay hắn tin tức liền lặng lẽ tản ra.

Nơi này liền có hôm nay một màn.

Trên thực tế, tô mây tạnh người từng thử qua lặng lẽ rời đi, lại phát hiện mình sớm đã bị khóa chặt, một khi ra khỏi thành tất có tai vạ bất ngờ.

Hắn chỉ là 1 cái may mắn tán tu, phá cảnh đại kiếp hoàn toàn là may mắn, lại bởi vì căn cơ bất ổn, so bình thường đại kiếp sơ cảnh đều yếu hơn mấy điểm. Do dự mãi, lại nghĩ tới “Phá cảnh đại kiếp” đối với hắn mà nói, thực tế quá mức xa xôi, phương quyết định đem vật này bán ra!

La Quan đảo qua mọi người, nghĩ đến vừa rồi tô mây tạnh người từ bóc thân phận lúc phản ứng của bọn hắn, “Xem ra hôm nay, đều là chạy người này đến.”

Thiên dược mệnh hà bởi vì cơ duyên xảo hợp sinh ra, sau đó du đãng ở giữa thiên địa, hấp thu nhật nguyệt chi tinh, hội tụ thiên địa linh lực, 10 triệu tuổi vừa mới có thể ngưng tụ mà thành, lại đối phá cảnh đại kiếp hữu ích, đích xác trân quý vạn điểm.

Nhưng đối La Quan mà nói, nhưng cũng không có quá lớn lực hấp dẫn, vừa đến hắn bây giờ cảnh giới, khoảng cách cần vật này còn rất xa xôi.

Thứ 2 thì là bởi vì, hắn đã sớm nghe Huyền Nhất Nhất

đề cập qua, liên quan tới “Đường tắt” cùng “Đại giới” khuyên bảo, con đường tu hành có thể dựa vào tự thân, tốt nhất đừng ỷ lại ngoại vật.

Ngoài ra chính là… Một tia cảm giác quỷ dị thụ!

Trong bình ngọc bị tầng tầng phù lục phong ấn thiên dược mệnh hà, chói lọi yêu kiều rung động lòng người, nhưng hắn nhìn lại lúc lại bản năng ở giữa, sinh ra mấy điểm bài xích, bất an.

Trong đó không phải là có không ổn? Thôi, bảo vật tuy tốt, ai nguyện ý tranh ai tranh, hôm nay cầm tới ngọc giản đã rất hài lòng, tiếp xuống liền chỉ làm 1 cái quần chúng.

Tâm niệm nhất định, La Quan thần sắc trở nên thong dong, mắt thấy mọi người tranh nhau báo giá, ý đồ cùng tô mây tạnh người đạt thành giao dịch.

Trong mật thất, một mảnh ầm ĩ, sôi trào.

Nhưng cũng có mấy điểm quỷ dị chỗ, dẫn tới La Quan chú ý —— kia Đại Kiếp cảnh vũ mị nữ tu, lại từ đầu tới đuôi đều giữ yên lặng, vẫn chưa tham dự trong đó. Những người khác có thể lý giải thành, nàng này tu vi không đủ, không có tư cách tham dự đánh cờ, nhưng La Quan lại thấy rõ ràng.

Chính yên lặng chú ý lúc, kia nữ tu xoay đầu lại, dịu dàng nói: “Vị đạo hữu này nhìn đủ rồi sao? Nếu ngươi nguyện ý, lại cho thiếp thân 1 khối Huyền Âm tinh, ngươi muốn làm sao nhìn, nhìn cái kia bên trong, thiếp thân

đều tùy ngươi.”

La Quan thu hồi nhãn thần, không có trả lời.

Một trận cạnh đoạt, cuối cùng thành công là Tào Tĩnh, cũng không biết hắn đến tột cùng trả giá như thế nào đại giới, cuối cùng để tô mây tạnh người gật đầu.

“Tốt, ngày này thuốc mệnh hà, về đạo hữu!” Có thể thấy được hắn không bỏ, cơ hồ là cắn răng, tay run run, đem ngọc bình đẩy ra.

“Đa tạ!” Tào Tĩnh trong mắt tràn đầy hưng phấn, “Bá” một chút thu hồi ngọc bình, đứng dậy liền đi, “Các vị, tại hạ đi trước một bước.”

Không cùng đáp lại, hắn trực tiếp đẩy cửa đi ra ngoài, Thuyết Thư lâu bên trong có khác biệt mật đạo, bố trí che lấp trận pháp, nhưng trợ giúp tham dự mật hội giao dịch tu sĩ an toàn rời đi.

“Tại hạ cũng cáo từ! !”

“Cáo từ! !”

Bá ——

Bá ——

Từng cái tu sĩ, vội vàng đứng dậy rời đi, thậm chí có người không quan tâm mặt mũi, ra cửa liền bắt đầu thi triển ngọc giản truyền tin.

Nhìn xem một màn này, La Quan ám đạo cái này Thiên Ba thành, sợ là phải có náo nhiệt.

Hắn đứng dậy đi ra ngoài, phát giác được một tia âm hàn khí cơ rơi vào trên người, dưới hắc bào La Quan nhếch miệng lên một tia cười lạnh.

Trên đường dài, Tào Tĩnh vội vàng tiến lên, hắn bây giờ đã hoàn toàn, biến thành mặt khác 1 bộ hình dạng, lại vận dụng 1 kiện cực mạnh che lấp pháp bảo, hoàn toàn thu liễm khí cơ, tung cùng là Đại Kiếp cảnh tu sĩ cũng vô pháp phát giác.

“Đắc thủ! Tốt… Quá tốt… Cầm tới thiên dược mệnh hà, sư huynh liền có khả năng, tại trong tuyệt cảnh giết ra một con đường sống…”

“Đi, mau chóng rời đi Thiên Ba thành…”

“Ừm? !”

Đột nhiên, Tào Tĩnh sắc mặt đại biến, trong ngực hắn phát ra “Bành” một tiếng vang trầm, giấu ở trong đó nhẫn trữ vật lại nổ tung.

Sau một khắc, một chiếc bình ngọc phóng lên tận trời, trên đó thiếp những cái kia phong ấn phù lục vô lửa tự cháy, lập tức hào quang bộc phát chiếu rọi thiên địa.

“Không tốt, trở lại cho ta!”

Tào Tĩnh gầm nhẹ, không lo được che lấp tự thân, đưa tay hướng về phía trước một nắm, Đại Kiếp cảnh khí tức

bộc phát.

Nhưng ngày đó thuốc mệnh hà lại như, sớm đã có đoán trước, bỗng nhiên gia tốc xông vào chín ngày, tránh đi Tào Tĩnh trấn áp.

Cả tòa Thiên Ba thành, đột nhiên tĩnh một chút, tiếp theo… Sôi trào!

Khách sạn độc viện, đứng chắp tay trung niên đạo nhân, 2 mắt bỗng dưng trừng lớn, nhìn về phía kia hào quang 10,000 trượng, “Thiên dược mệnh hà!”

Bá ——

Thanh âm còn chưa tiêu tán, nó thân ảnh đã phóng lên tận trời.

Hồ nước liền, mặc áo tơi độc câu lão tẩu, bỗng nhiên hất lên cần câu, một đuôi to mọng gấm đỏ cá chép, bị kéo động trên bờ.

“Điềm tốt, điềm tốt a! !”

Khàn khàn cười nhẹ vang lên, sau một khắc áo tơi nổ tung, bóng đen thẳng đến đầy trời hào quang.

Phường thị, nơi nào đó mật thất.

Ngồi ngay ngắn trong đó nữ tu, sắc mặt bỗng dưng biến đổi, “Không được!”

Nàng thông suốt đứng dậy vọt tới bên ngoài, ngửa đầu

nhìn về phía bị hào quang phủ lên, mỹ lệ yêu kiều thiên khung, sắc mặt âm trầm ướt át.

Ầm ầm ——

Rất nhanh, cảnh báo đại tác, Thiên Ba thành trận pháp tùy theo mở ra.

Mà giờ khắc này, “Ầm ầm” khủng bố chém giết, đã ở trong thành bộc phát.

“Lăn đi, thiên dược mệnh hà là bản tọa! !”

“Ai dám ngăn ta, giết!”

“A a a! Các ngươi đều đáng chết!” Đây là Tào Tĩnh, muốn rách cả mí mắt, như muốn thổ huyết gào thét.

Thiên Ba thành, đại loạn.

—

—

—

—

—

—

—

Chương 875 : Đại loạn

La Quan đi ra Thuyết Thư lâu lúc, nhìn thấy chính là một màn này, hắn lắc đầu quay người liền đi.

Trong thành đại loạn, trên đường dài khắp nơi là 4 phía tránh né đám người, từng cái thần sắc hoảng sợ.

Dù sao Đại Kiếp cảnh tu sĩ chém giết, đối bọn hắn mà nói thực tế quá khủng bố, một khi lọt vào tác động đến, tất thập tử vô sinh.

Đột nhiên, La Quan trong lòng khẽ động, nhìn về phía thiên khung phía dưới —— Thiên Ba thành đại trận đã mở ra, dày đặc màn sáng mặt ngoài, có vô số phù văn lưu chuyển.

Oanh ——

Như sao băng vào biển, 1 viên thiêu đốt màu đen hỏa cầu trùng điệp đánh xuống, đập Thiên Ba thành đại trận, kích thích cuồn cuộn gợn sóng.

Có người ngay tại từ bên ngoài công kích hộ thành đại trận, lại từ cường độ đến xem, chí ít là có vài vị Đại Kiếp cảnh cường giả liên thủ.

Lần này hỗn loạn lại lần nữa thăng cấp, nhất là đoàn kia thiên dược mệnh hà, liều mạng trốn hướng chỗ cao, dẫn tới mấy tên Đại Kiếp cảnh tranh đoạt, chém giết phía dưới khó tránh khỏi xung kích đại trận, trong ngoài đều khốn đốn phía dưới, tòa trận pháp này truyền ra “Đôm

đốp” vỡ vụn thanh âm, xem ra đúng là 1 bộ, kiên trì không được quá lâu bộ dáng.

Thiên Ba thành, triệt để lộn xộn.

Vô số người chạy trốn, cũng có người tại cái này hỗn loạn bên trong mắt lộ ra hung quang —— đại loạn phía dưới, hết thảy quy tắc, trật tự đều hết hiệu lực.

“A! Các ngươi làm gì… Đây là mạ vàng đảo sản nghiệp… A…” Theo một tiếng hét thảm, tên này cửa hàng chưởng quỹ, bị một đao phân thây.

Giết nhân tu sĩ hung hăng nói: “Lão tử giết chính là mạ vàng đảo người!”

“Sưu” một chút xâm nhập cửa hàng, trắng trợn vơ vét.

Mà đây cũng không phải là ví dụ, trừ phi bản thân chỉ có trận pháp thủ hộ, lại hoặc cao thủ tọa trấn cửa hàng, đều tại kinh lịch hạo kiếp.

“Các huynh đệ, cùng một chỗ giết đi vào, cầm tới đồ vật, liền đều là mình!”

“Cơ hội khó được, xông lên a!”

“Lăn đi, dám cản lão tử, trực tiếp giết!”

Hỗn loạn, kêu thảm, hỏa diễm, giết chóc… Khắp nơi đều là 1 bộ, nhân gian luyện ngục bộ dáng, mà tại một lát trước đó, ai có thể nghĩ tới sẽ phát sinh đây hết thảy?

“Tiểu tử, đem ngươi trên thân nhẫn trữ vật, đều giao ra!” Bên cạnh trong cửa hàng, mấy tên giết mắt đỏ tu sĩ lao ra, lại vây quanh La Quan.

“Làm gì ngẩn ra? Muốn chết!”

1 người trong đó cười gằn, hung hăng 1 chưởng ghìm xuống.

Sau một khắc, “Bành” một tiếng vang trầm, người này nổ.

Không sai, tựa như là 1 con thổi phồng quá độ khí cầu, nổ cốt nhục tách rời, rơi đầy đất.

La Quan mặt không biểu tình, quét mấy người còn lại một chút, như quay đầu một chậu nước lạnh, để cái này mấy tên tu sĩ, thân thể nháy mắt cứng đờ.

“Cao thủ!”

“Không thể trêu vào, đi mau!”

Bá ——

Mấy người xoay người bỏ chạy.

La Quan cũng lười giết bọn hắn, lại nhìn lướt qua, “Ầm ầm” không ngừng rơi đập hỏa cầu, cùng truy đuổi thiên dược mệnh hà một đám Đại Kiếp cảnh, ánh mắt chớp lên, “Xem ra, hôm nay là 1 cái ván a, lấy thiên dược mệnh hà dẫn phát hỗn loạn, muốn phá Thiên Ba thành.”

Nói nhỏ vài câu, La Quan nhíu nhíu mày, tiếp tục hướng hướng cửa thành bước đi, Thiên Ba thành đại trận chống đỡ không được quá lâu, hắn không muốn trêu chọc thị phi, chỉ đợi đại trận vỡ vụn, liền trực tiếp rời đi nơi đây.

Ầm ầm ——

1 đầu trên đường dài, mấy tên Thiên Ba thành đội chấp pháp tu sĩ, ngay tại kiệt lực duy trì trật tự.

“Dừng tay, Thiên Ba thành không phải không cách nào chi địa, còn không lui xuống!”

“Cướp bóc Thiên Ba thành cửa hàng, các ngươi thật to gan, không sợ bị truy sát sao?”

Mấy tên đội chấp pháp tu sĩ gầm thét, nhưng hiển nhiên uy hiếp của bọn hắn vô dụng, ngược lại hấp dẫn đến đại lượng băng lãnh ánh mắt.

“Là Thiên Ba thành đội chấp pháp người, nhất định phải giết bọn hắn, nếu không ngươi ta ngày sau, đều muốn có đại phiền toái!” Một tên cướp tu gầm nhẹ.

“Không sai, giết sạch bọn hắn, ai biết ngươi ta làm cái gì.”

“Động thủ!”

Oanh ——

Oanh ——

Một nháy mắt, vô số pháp thuật quang mang nổ tung, đem bọn này đội chấp pháp tu sĩ bao phủ, bọn hắn kinh sợ vạn điểm, liều mạng ngăn cản.

Nhưng nhân số chênh lệch quá lớn, trong nháy mắt thế cục liền tràn ngập nguy hiểm, Trương Oánh cùng mấy tên đồng đội lưng tựa lưng, sắc mặt trở nên trắng bệch.

Đúng lúc này, “Ông” một tiếng kiếm minh, vang lên bên tai mọi người, sau một khắc liền như liêm đao xẹt qua sóng lúa, làm càn cười to vây giết đội chấp pháp tu sĩ cướp tu nhóm, “Phù phù” “Phù phù” ngã xuống đất.

Một cái kích thước sọ lăn xuống, đều trợn tròn 2 mắt, hiển nhiên đến chết cũng còn chưa kịp phản ứng, đến tột cùng xảy ra chuyện gì.

Điên cuồng cướp tu nhóm, một chút liền bị giết mộng, nhìn quanh hai bên một chút, “Hống” một chút tứ tán thoát đi.

Báo thù? Nói đùa cái gì, mọi người chính là lâm thời hợp tác vớt 1 đem mà thôi, xuất thủ rõ ràng là 1 vị, vô cùng lợi hại kiếm tu, bọn hắn tiến tới cũng chỉ có thể là đưa đồ ăn.

Trương Oánh cùng đội chấp pháp tu sĩ, thở dài ra một hơi, đội trưởng lớn tiếng nói: “Không biết vị tiền bối nào xuất thủ tương trợ? Thiên Ba thành đội chấp pháp liễu thận, ở đây bái tạ!”

Không có trả lời.

Liễu thận trên mặt, lộ ra vẻ thất vọng, “Tiền bối đi… Ai, nếu có thể mời được vị này kiếm tu tiền bối hỗ trợ, ngươi ta liền an toàn.”

“Kia… Đội trưởng… Chúng ta tiếp xuống, làm sao bây giờ?” Một tên đội viên nói.

Liễu thận cười khổ, xoa đem mặt, “Còn có thể thế nào? Ngươi ta vừa rồi kém chút liền chết rồi, đây coi là xứng đáng bộ quần áo này…”

Nói xong, hắn đưa tay 1 đem, xé nát chấp pháp đội trưởng bào, đảo qua mọi người, “Chư vị, ta biết trong thành một nơi, có thể an toàn ẩn thân… Nguyện ý đến, theo ta đi! !”

Mọi người do dự một chút, nhao nhao gật đầu.

“Trương Oánh? ? Ngươi đang nhìn cái gì? Có theo hay không chúng ta cùng một chỗ?” Liễu thận nhíu mày mở miệng, theo nàng ánh mắt nhìn lại, nơi đây dù tạm thời bình tĩnh lại, nhưng tại phương xa hỗn loạn cùng chém giết, còn tại không ngừng phát sinh.

Trương Oánh lấy lại tinh thần, “Không có… Vừa rồi nhìn thấy 1 đạo bóng lưng, giống như là ở nơi nào gặp qua…” Cái kia bên mặt, là nhìn lầm sao? Nhưng nàng cho tới nay, đều có rất mạnh nhận ra năng lực… Nhưng người kia… Chỉ là trùng hợp tại cái này sao?

Liễu thận lại hỏi một lần, nàng do dự một chút, lắc đầu, “Nhà ta tại vui vẻ lâu dài phường, ta phải đi qua nhìn

xem, đội trưởng…”

“Được, chính ngươi chọn, chúng ta đi!” Liễu thận không chút do dự, mang theo mấy người rời đi.

Nhưng cũng có 2 người, cùng Trương Oánh cùng một chỗ lưu lại, Triệu Thành ngay tại trong đó, hắn lau mặt một cái bên trên vết máu, “Trương Oánh, lão nương ta cũng tại vui vẻ lâu dài phường, cùng đi đi.”

Người còn lại nói: “Ta đi sông thành phường, trước cùng các ngươi đi một đường lại nói.”

Trương Oánh xé toang trên thân, đội chấp pháp trường bào, thở sâu, “Đi, chúng ta từ cái phương hướng này quá khứ! !” Nàng nhìn về phía phố dài cuối cùng, trước mắt bóng lưng kia đã không nhìn thấy, nhưng chẳng biết tại sao, vẫn vô ý thức muốn đuổi theo.

Cửa thành đến.

La Quan dừng bước lại, hơi trầm mặc về sau, quay người nhìn về phía sau lưng, “Các hạ truy lâu như vậy, còn không định hiện thân sao?”

Một trận yêu kiều cười vang lên, không gian có chút vặn vẹo, đấu giá hội bên trên tên kia kiều mị nữ tu, thân ảnh nổi lên, “Thiếp thân liền biết, nguyện mua xuống khối kia ngọc giản, cho là vị kiếm tu… Quả là thế đâu.”

Nàng đến gần mấy bước, thi lễ một cái, “Thiếp thân diệu hoa, không biết đạo hữu xưng hô như thế nào? ?”

“Phàn Nhạc.” La Quan mặt không đổi sắc, thản nhiên nói: “Diệu Hoa đạo hữu hay là nói rõ ràng, một mực đi theo tại hạ làm cái gì?”

Diệu hoa hé miệng cười một tiếng, quyến rũ động lòng người, “Thiếp thân đương nhiên là nghĩ từ phiền đạo hữu cái này, nhiều giao dịch mấy khối Huyền Âm tinh a.”

La Quan lắc đầu, “Không có.”

Diệu hoa một mặt đáng tiếc bộ dáng, “Dạng này a, ai… Thôi, vậy không bằng mời phiền đạo hữu nói cho ta, ngươi ở miếng kia trong ngọc giản, nhìn thấy cái gì?”

La Quan hơi trầm mặc, thản nhiên nói: “Nguyên lai, thật chỉ có chính ngươi.”

Diệu hoa khẽ giật mình, chợt che miệng yêu kiều cười, “Phiền đạo hữu là cảm thấy, chỉ thiếp thân 1 người, ngươi liền có thể trốn được sao? Không muốn nói, vậy cũng đừng trách thiếp thân xuất thủ vô tình.”

Nàng đưa tay, chỉ điểm một chút rơi.

—

—

—

—

—

Chương 876 : Thành phá

Diệu hoa chỉ điểm một chút lúc đến, La Quan trong lòng khẽ nhúc nhích, lại thông suốt quay người, nhìn về phía phố dài nơi nào đó.

1 đầu trong hẻm nhỏ, 3 người dẫn đầu vọt ra, nhưng rất nhanh liền lại bị, người sau lưng đuổi kịp, vây quanh.

“Tiểu nương môn, tổn thương chúng ta huynh đệ, còn muốn tuỳ tiện thoát thân không thành?” Trong đó một tên tu sĩ, cắn răng nhe răng cười.

Một người khác ánh mắt cực nóng, “Giết lão đạo, 2 cô gái này, huynh đệ chúng ta điểm!”

“Ha ha, nói không sai, đùa nghịch kiếm nương môn tính tình cương liệt, chơi mới đã nghiền.”

“Chờ chút đều đừng tranh, kéo tiến vào bên cạnh phòng bên trong, chúng ta người người có phần!”

Một đám tu sĩ không kiêng nể gì cả cuồng tiếu.

Nhạc Linh San, Phan Đình sắc mặt, hiển hiện mấy điểm tái nhợt.

Vô Lượng Tử nôn một ngụm máu, lão đạo này ngực sụp đổ, hiển nhiên thụ thương không nhẹ, “Các ngươi đi mau, ta cản bọn họ lại!”

Muốn nói bọn hắn cũng là không may, trước đó tại Thiên

Ba thành trong phường thị, tìm ra 1 đem cổ tu chi kiếm, Nhạc Linh San một chút liền chọn trúng. Nhưng không khéo chính là bọn hắn trước khi đến, liền có một đợt khác tu sĩ, cũng nhìn trúng thanh kiếm này, chỉ vì mang linh thạch không đủ, trở về tìm người quay vòng.

Kết quả, 2 phe liền đụng ngã cùng một chỗ.

Nhạc Linh San vốn muốn nhượng bộ, có thể đối độc nữ lòng mang thua thiệt lão đạo lại không chịu, 2 phe đấu giá dưới, hắn thế chấp 1 kiện hộ thân pháp bảo, rốt cục cầm xuống cổ tu chi kiếm.

Sự tình đến nơi này, cho dù đối diện những tu sĩ này lòng mang bất mãn, cũng tuyệt không dám làm loạn, Thiên Ba thành phường thị có đội chấp pháp, càng có hộ thành đại trận, không dung tiêu tiểu làm loạn.

Nhưng hết lần này tới lần khác, tại cổ tu chi kiếm vừa tới tay lúc, Thiên Ba thành liền loạn. Bởi vì oán sinh phẫn mấy tên tu sĩ, thừa dịp loạn xuất thủ muốn giết người đoạt bảo, cũng liền có giờ phút này một màn.

“Lão già, chịu lão đại nhà ta yên huyết thủ ấn, ngươi tự thân khó đảm bảo, còn muốn cứu bọn họ? Cho lão tử đi chết!” 1 người nhe răng cười xuất thủ.

Một tiếng kiếm minh, từ Nhạc Linh San thể nội phát ra, nàng đưa tay 1 kiếm, óng ánh kiếm quang như giang hà bộc phát, sát na càn quét.

“A!” Ra tay với Vô Lượng Tử người, chỉ có thể hét thảm một tiếng, thân ảnh liền bị kiếm quang bao phủ, tại chỗ

đột tử.

Cái khác truy sát tu sĩ sắc mặt đại biến, không nghĩ tới nữ nhân này lại có như thế lăng lệ thủ đoạn, bất quá bọn hắn rất nhanh, liền thấy Nhạc Linh San, tái nhợt vô cùng sắc mặt.

“Không cần sợ, nàng hẳn là dùng át chủ bài, một kiếm này về sau, liền thành nhuyễn chân tôm!”

“Tiện tỳ, lại hại chúng ta 1 vị huynh đệ, chờ chút tất yếu ngươi muốn sống không được, muốn chết không xong!”

“Động thủ, đem bọn hắn cầm xuống!”

…

Diệu hoa nhíu mày, nàng thực tế không nghĩ tới, người trước mắt lại như thế không biết sống chết, đối mặt nàng xuất thủ còn có tâm bên cạnh chú ý nơi khác.

Bất quá dạng này cũng tốt, đợi một chỉ đem người này phế bỏ, liền có thể thi triển Quỷ đạo thủ đoạn, sưu hồn luyện hồn tự có biện pháp để hắn mở miệng.

Vừa nghĩ đến đây, nàng vũ mị đôi mắt chỗ sâu, hiện lên một vòng băng hàn.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, bỗng dưng ở bên tai vang lên.

Diệu hoa giật mình, mãnh liệt bất an, hồi hộp, từ đáy

lòng hiện lên, giương mắt liền nhìn thấy, La Quan trong tay thêm ra 1 đem, toàn thân đen nhánh trải rộng lỗ hổng, vết rách tàn kiếm.

Sau đó, tiện tay 1 trảm.

Thậm chí, tại xuất kiếm lúc hắn vẫn chưa quay đầu, vẫn nhìn về phía phố dài cửa ngõ chỗ.

Sau một khắc, diệu hoa trong tầm mắt hết thảy bị vô tận kiếm mang bao trùm, hạo đãng đãng như cuồn cuộn dài sông, mang theo quét ngang thiên địa chi uy, giáng lâm.

Đại Kiếp cảnh, người này đúng là 1 vị Đại Kiếp cảnh kiếm tu!

“Thập phương quỷ linh, hộ ta chân thân!”

Diệu hoa thét lên, lại ngoảnh đầu không được phong tao, vũ mị, trần trụi trắng nõn, tinh tế trên da thịt, nháy mắt hiện ra mảng lớn màu đen hoa văn. Nó quanh thân 10 khiếu bên trong, âm khí, quỷ khí đại lượng hiện lên, hóa thành dữ tợn quỷ ảnh, ngửa mặt lên trời thê lương gào thét.

Lại cũng chỉ tới kịp phát ra rít lên một tiếng, bởi vì một kiếm kia đã chém tới, tồi khô lạp hủ không ai bì nổi, mũi kiếm chỗ hướng hết thảy, đều vỡ nát, chôn vùi.

Thập phương quỷ linh, dưới kiếm diệt hết.

Diệu hoa “Oa” “Oa” thổ huyết, trong mắt sợ hãi vạn điểm, một kiếm này quá khủng bố, nàng căn bản ngăn

không được.

“Vạn quỷ giải thể đại pháp!”

Oanh ——

Diệu hoa thân thể nổ nát vụn, hóa thành đầy trời quỷ ảnh, trốn hướng 4 phương 8 hướng.

“Đáng chết kiếm tu! Chẳng cần biết ngươi là ai, dám hỏng ta nhục thân, tổn hại đạo hạnh của ta, đợi Thiên Ba thành bị công phá, tất yếu đưa ngươi chém thành muôn mảnh!”

Diệu hoa ý thức bám vào 1 đạo quỷ ảnh bên trên, một bên nghiến răng nghiến lợi, một bên liều mạng chạy trốn.

Vạn quỷ giải thể đại pháp chính là Quỷ đạo đào mệnh bí pháp, muôn vàn quỷ ảnh khí tức giống nhau, hướng 4 phương 8 hướng, lại tốc độ nhanh kinh người, chỉ cần mấy hơi thở liền có thể chạy thoát. Kiếm tu này mạnh hơn lại như thế nào? Lưu không dưới nàng!

Ông ——

Lại một tiếng kiếm minh, ở bên tai vang lên, diệu hoa cười lạnh, còn muốn truy sát nàng không thành? Chớ nói chỉ xuất 1 kiếm, chính là ngàn, 100 kiếm lại như thế nào, si tâm vọng tưởng… Ân, không đúng, ý thức của ta tại tiêu tán, kiếm của hắn tìm được ta, cái này sao có thể…

Mang theo sợ hãi, tuyệt vọng cùng hoang mang, diệu hoa ý thức chôn vùi.

Ầm ầm ——

Khủng bố tiếng vang ở giữa mặt đất rung chuyển, 1 đạo khủng bố khe hở, từ La Quan trước người xuất hiện, một mực kéo dài đến cuối tầm mắt.

Chỗ đi qua, hết thảy sụp đổ!

Toàn bộ phố dài sát na tĩnh mịch, tất cả mọi người cứng tại nguyên địa, kia từng đạo tụ đến ánh mắt, lộ ra vô tận hoảng sợ, kính sợ.

La Quan đưa tay, 1 viên nhẫn trữ vật xuyên qua bụi giương rơi xuống trong tay hắn, dò xét một chút tiện tay thu hồi, hắn quay người đi tới.

“Ngươi vừa rồi một kiếm kia, là từ chỗ nào học được?”

Rời đi Thuyết Thư lâu về sau, La Quan đã xem áo bào đen thu hồi, cho nên giờ phút này nhìn qua người trước mắt, Nhạc Linh San một trận hoảng hốt.

Là hắn!

“Khục… Khuê nữ, đừng phát ngốc a, kiếm tiên tiền bối tra hỏi ngươi đâu…” Vô Lượng Tử tranh thủ thời gian nhắc nhở, lại gạt ra khuôn mặt tươi cười, “Kiếm tiên tiền bối phong thái trác tuyệt, hôm nay có thể gặp lại, thật là mời thiên chi hạnh.”

Phan Đình đỏ lên một gương mặt, “Bái kiến tiền bối.”

A a a!

Sư tỷ, ngươi thấy sao, đây chính là ta đề cập với ngươi, vị kia kiếm tiên tiền bối a.

Cái này phong thái, tướng mạo này, cái này cảnh giới… Quả thực không cầu gì khác!

Nhạc Linh San vội vàng hành lễ: “Nhạc Linh San bái kiến tiền bối, đa tạ tiền bối ân cứu mạng…” Tính đến hôm nay, đã là lần thứ 2, ta cùng tiền bối hữu duyên.

Này niệm cùng một chỗ nàng hai gò má bay hà, tâm “Phanh phanh” nhảy loạn.

Vô Lượng Tử, Phan Đình nghi hoặc mặt, khuê nữ (sư tỷ) cũng nhận biết kiếm tiên tiền bối?

Nhìn Nhạc Linh San 1 bộ tinh thần mịt mờ, xấu hổ mang e sợ bộ dáng, La Quan trầm mặc một chút, đem vấn đề lại nói một lần.

“A… Vừa rồi một kiếm kia…” Nhạc Linh San có chút hoảng, tựa hồ đến bây giờ mới hoàn toàn lấy lại tinh thần, vô ý thức nhìn một cái Vô Lượng Tử.

Lão đạo nhanh khóc, nghĩ thầm khuê nữ a, ngươi nhìn ta làm gì, chẳng lẽ kiếm tiên tiền bối hỏi, chúng ta còn dám không trả lời?

“Cái kia… Không dám lừa gạt tiền bối, tiểu nữ vừa rồi 1

kiếm, là ta vô lượng xem bí truyền… Bởi vì tổ huấn có hạn, tuyệt đối không thể tuỳ tiện lộ ra ngoài, nếu có bất kính chỗ còn xin tiền bối chớ trách.”

Thân lò kiếm, lại thành vô lượng xem bí truyền? Lại nghĩ tới mật hội giao dịch bên trên, từ diệu hoa trong tay nơi giao dịch phải viên kia ngọc giản, La Quan tâm tư thay đổi thật nhanh, đã có suy đoán —— có lẽ, vị kia vô danh tiền bối kiếm đạo, tại vạn đảo chi quốc cảnh nội khiến có truyền thừa?

Ầm ầm ——

Trên đỉnh đầu, bỗng dưng truyền đến nổ vang rung trời, lại là mấy đạo khủng bố hắc quang, đánh vào hộ thành phía trên đại trận, khiến cho màn sáng kịch liệt vặn vẹo, từng đạo khe hở hiển hiện.

“Dám can đảm giết ta diệu Hoa sư muội, các hạ thật là lớn gan!”

Bá ——

Mấy đạo uy nghiêm ánh mắt xuyên qua đại trận khe hở khóa chặt La Quan, chính là tấn công Thiên Ba thành người, giờ phút này hiện thân xuất hiện, mỗi cái đều có Đại Kiếp cảnh tu vi.

La Quan nhìn lướt qua, thản nhiên nói: “Đại trận đem phá, các ngươi trốn đến một bên, đợi nơi đây xử lý thỏa đáng, ta sẽ lại tới tìm các ngươi.”

“Vâng, tiền bối.” Nhạc Linh San cung kính hành lễ.

Phan Đình đột nhiên nói: “Kiếm tiên tiền bối, vừa rồi những người này đuổi giết chúng ta, ngài như đi, bọn hắn nhất định sẽ còn động thủ! !”

Bá ——

Một nháy mắt, xung quanh cứng tại nguyên địa, không dám động đậy mấy tên tu sĩ, trên mặt huyết sắc cởi tận.

“Trốn! !”

“Tiền bối tha…”

Ông ——

Kiếm ảnh đảo qua, huyết tinh tràn ngập, bọn này tu sĩ 1 cái không rơi tại chỗ bị vùi dập giữa chợ.

Phan Đình “A” một tiếng, trừng to mắt, nhìn xem có chút sợ hãi, nhưng lại dần dần trở nên hưng phấn. Nhìn về phía La Quan ánh mắt, tại kính sợ chi hơn, lại thêm rất nhiều cực nóng.

“Giấu kỹ.”

Vô Lượng Tử tranh thủ thời gian gật đầu, “Vâng vâng vâng, khuê nữ, đồ đệ, chúng ta trốn mau, chớ trì hoãn tiền bối làm việc.”

Một tay kéo 1 cái, nhìn lão đạo nhân bộ dáng, hận không thể sinh một đôi cánh, chạy được xa bao nhiêu thì hay bấy nhiêu.

“Cha… Ngài không cần phải lo lắng, kiếm tiên tiền bối rõ ràng sẽ che chở chúng ta, không có việc gì.” Nhạc Linh San cau mày.

Phan Đình mãnh gật đầu, “Đúng đấy, chính là, ta còn muốn đi theo kiếm tiên tiền bối sau lưng, học hai chiêu đâu.”

Vô Lượng Tử: …

Lão phu như thế lớn số tuổi, cái gì chưa thấy qua, liền các ngươi điểm này tiểu tâm tư, lừa gạt quỷ đâu?

Nhưng tốt xấu là mình con gái ruột, thân đồ đệ, lão đạo cười khổ một tiếng, nói: “Kiếm tiên tiền bối đương nhiên rất lợi hại, nhưng bên ngoài tấn công Thiên Ba thành đại trận, mới là hung diễm ngập trời a… Kia từng cái đều là Đại Kiếp cảnh, người cầm đầu, cho lão đạo cảm giác của ta càng thêm thâm bất khả trắc, hoặc là đại kiếp thượng cảnh thậm chí càng mạnh…”

“Tiền bối liền 1 người, 1 kiếm, há có thể ngăn trở đối phương người đông thế mạnh? Ngươi ta cùng kiếm tiên tiền bối cùng một chỗ, chỉ sợ sẽ bị liên luỵ a… Khục… Cái kia, chúng ta bằng không chạy đi, cùng hộ thành đại trận vừa vỡ, hỗn loạn bộc phát thời điểm, cũng không ai lo lắng chúng ta…”

Lão đạo nói nói, liền bị ép ngừng lại.

Nhạc Linh San, Phan Đình trừng lớn mắt, 2 cặp trong mắt đẹp, lộ ra giật mình, hoài nghi, 1 bộ không thể tin bộ

dáng.

“Cha, ngài sao có thể dạng này? Nếu không phải kiếm tiên tiền bối cứu giúp, nữ nhi đã sớm chết! Muốn đi ngài đi, ta lưu lại!”

“Ta cũng lưu lại! !” Phan Đình ôm Nhạc Linh San cánh tay, “Ta cùng sư tỷ cùng tiến thối!”

Vô Lượng Tử nhe răng trợn mắt, giống như là ăn chanh, hợp lấy các ngươi đều có ơn tất báo, liền lão phu là bạch nhãn lang đúng không! ? !

Ai, nữ sinh hướng ngoại a… Hắn tựa hồ nhìn thấy, nhà bên trong 2 gốc rau xanh, muốn chủ động đưa đến người khác miệng bên trong.

Chua, thật mẹ nó chua!

La Quan nhìn thoáng qua, Vô Lượng Tử 3 người rời đi phương hướng, đại khái có thể đoán được mấy điểm, lão đạo này tâm lý suy nghĩ, cười cười cũng không thèm để ý. Hắn đã ghi nhớ Nhạc Linh San khí cơ, tại lẫn nhau tu hành cùng một loại kiếm pháp truyền thừa cơ sở bên trên, muốn tìm tới đối phương, chỉ cần một cái ý niệm trong đầu mà thôi.

Quay người, La Quan nhìn về phía trong thành phương hướng, đối thiên dược mệnh hà tranh đoạt vẫn còn tiếp diễn tiếp theo, hiển nhiên bọn hắn cũng phát giác được, hộ thành đại trận sắp vỡ vụn, đều nghĩ trước đó đem bảo vật cướp tới, xuất thủ càng phát ra mãnh liệt, đánh thiên băng địa hãm.

Hưu ——

Tiếng xé gió truyền đến, La Quan tâm tư khẽ động, giương mắt nhìn lên.

“Thanh Nguyên tông Du Liễu, gặp qua đạo hữu.” Người đến là một tên nữ tu, nhìn xem ba mươi mấy tuổi, vóc người yểu điệu rất có mấy phần tư sắc, xa xa liền dừng lại chỉnh đốn trang phục hành lễ.

La Quan chắp tay, “Tại hạ Phàn Nhạc, gặp qua du đạo hữu.”

Du Liễu cười khổ một tiếng, “Tình huống nguy cấp, thiếp thân liền đi thẳng vào vấn đề, cái này Thiên Ba thành phường thị, là ta Thanh Nguyên tông sản nghiệp, không ngờ hôm nay tao ngộ đại kiếp, như phiền đạo hữu có thể xuất thủ tương trợ, thiếp thân cùng Thanh Nguyên tông chắc chắn vô cùng cảm kích, cho hậu báo.”

La Quan ánh mắt chớp lên, “Cho hậu báo sao?” Hắn cười cười, chắp tay, “Thanh Nguyên tông chi danh, Phàn mỗ cũng đã được nghe nói, hôm nay vừa lúc mà gặp, từ không thể khoanh tay đứng nhìn.”

Du Liễu đại hỉ, hiển nhiên không nghĩ tới sự tình lại thuận lợi như vậy, “Tốt! Có phiền đạo hữu tương trợ, hợp hai chúng ta vị đại kiếp tu sĩ chi lực, liền có thể vững chắc đại trận, chỉ cần phía ngoài cướp tu đánh không tiến vào, hết thảy cũng còn có khoan nhượng…”

Vừa nói xong, liền nghe tới hướng trên đỉnh đầu, truyền

đến “Ầm ầm” nổ vang rung trời. Ngẩng đầu liền thấy hộ thành đại trận màn sáng phía trên, giờ phút này hắc vụ tràn ngập, trong đó Âm Lôi cuồn cuộn nổ tung, vốn là lung lay sắp đổ đại trận, cũng nhịn không được nữa.

“Răng rắc” một tiếng vang nhỏ, từ Du Liễu trong ngực truyền ra, nàng lấy ra điều khiển đại trận đầu mối trận bàn, nhìn qua trên đó khe hở, sắc mặt trắng bệch.

“Xong, không kịp…”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 877 : Phái Vô Lượng lão tổ?

Oanh ——

Oanh ——

Thiên Ba thành bên ngoài, 8 đạo đen nhánh diễm hỏa trụ phóng lên tận trời, trình bát phương khóa 1 chi thế. Thiên khung lập tức u ám xuống dưới, có sương mù bộc phát, đảo mắt liền đem trọn tòa thành trì, đều bao trùm ở bên trong.

Hướng ngoại nhìn lại, 4 phương 8 hướng đều là 1 bộ, mơ hồ không rõ cảnh tượng, như cái này sương mù đã xem cả tòa Thiên Ba thành, cùng ngoại giới ngăn cách.

Kiềm chế, bất an, sợ hãi… Các cảm xúc, bản năng từ đáy lòng hiện lên, khiến trong thành vô số người ngẩng đầu, nhìn một màn trước mắt mặt lộ vẻ khủng hoảng.

Hưu ——

Tiếng xé gió bên trong, óng ánh hào quang như lưu tinh, từ phương xa chân trời gào thét bay tới, rơi vào 1 con tái nhợt, tay khô gầy trong lòng bàn tay.

Chợt, bị thu tiến vào ngọc bình lật tay thu hồi.

“Buông xuống thiên dược mệnh hà!”

“Muốn chết…”

Mấy đạo thân ảnh vọt tới, nhưng sau một khắc, cười lạnh một tiếng vang lên, “Thiên dược mệnh hà ngay tại cái này, ai muốn, tới lấy là được!”

Oanh ——

Áo bào đen chấn động, tại lực lượng kinh khủng dưới bị chấn nát, lộ ra phía dưới thân ảnh, hắn vóc người khá cao thân thể gầy gò, cùng bàn tay đồng dạng, cả người bày biện ra, một loại quỷ dị tái nhợt.

Nhìn lại rất trẻ trung, nhưng lại cho người ta một loại, già nua, mục nát cảm giác, giữa mũi miệng thậm chí còn có thể, ngửi được mơ hồ thi xú.

Nhưng cái này cũng không hề trọng yếu, trọng yếu hiện tại, người này bộc phát ra khí tức —— đại kiếp thượng cảnh!

Cấp tốc vọt tới mọi người, bỗng nhiên dừng ở nguyên địa, mặt lộ vẻ hoảng sợ, rung động.

“Đi!”

“Người này không thể địch!”

Đại Kiếp cảnh là bình thường trên ý nghĩa, vạn đảo chi quốc đỉnh cao nhất cấp độ, có này cảnh tu vi người, nhưng chiếm cứ một phương xưng hùng.

Nhưng cùng một cảnh giới cũng có mạnh yếu chi phân,

nhất là đến Đại Kiếp cảnh này cấp độ, sơ cảnh cùng trung cảnh có thể một trận chiến, nhưng đứng trước thượng cảnh tu sĩ lại chỉ có thể bị nghiền ép. Huống chi ở đây nhân thân sau còn đi theo, mấy áo bào đen tu sĩ, đều có Đại Kiếp cảnh tu vi.

Tào Tĩnh một mặt không cam tâm, cắn răng quay người, “Sưu” một tiếng phóng tới phương xa.

Trần Giang mặt không biểu tình nhìn xem, mấy tên Đại Kiếp cảnh tu sĩ quay người đào tẩu, đáy mắt hiện lên một tia giọng mỉa mai. Bát phương hiến tế quỷ trận đã thành, dù là Đại Kiếp cảnh tu sĩ, trong thời gian ngắn cũng trốn không thoát, trước giải quyết phía dưới cái kia kiếm tu, lại xử lý bọn hắn không muộn.

Hôm nay, cái này Thiên Ba thành bên trong tất cả mọi người, đều sẽ thành quỷ chất dinh dưỡng!

Bá ——

Trần Giang cúi đầu, băng ánh mắt lạnh lùng mắt khóa chặt La Quan, “Các hạ nghĩ kỹ, muốn thế nào chết sao?”

Du Liễu sắc mặt càng phát ra tái nhợt, tuyệt vọng, đại kiếp thượng cảnh cường giả, cho dù nàng cùng cái này Phàn Nhạc liên thủ, cũng không phải nó đối thủ.

Mà lại, nhìn đối phương thủ đoạn, rõ ràng không định bỏ qua bất luận kẻ nào.

Đúng lúc này, La Quan đột nhiên mở miệng, “Du đạo hữu, trước đó hứa hẹn Phàn mỗ sự tình, nhưng nhất

định phải ghi nhớ a.”

Du Liễu khẽ giật mình, hứa hẹn? Là chỉ “Cho hậu báo” sao? Nàng cười khổ, bây giờ bọn hắn đều phải chết, nhắc lại những này còn có cái gì ý nghĩa? !

La Quan không chờ nàng trả lời, chỉ cần cho nhắc nhở, đến lúc đó nàng tự nhiên minh bạch nên làm như thế nào, đưa tay tru tiên kiếm nơi tay.

Oanh ——

1 kiếm chém ra.

Thân lò kiếm.

Kiếm thế chưa rơi, liền lại có 1 kiếm, từ đuôi đến đầu bốc lên, mang theo hạo đãng bàng bạc kiếm thế.

Bạt sơn hà.

Về sau, là từng ngày nguyệt, đãng cửu tiêu 2 kiếm.

4 kiếm xuất thủ, kiếm thế trùng điệp giao hòa, hóa thành hạo đãng đãng vô tận kiếm hà.

Kinh thiên oanh minh, khiến cho cả tòa Thiên Ba thành, giờ phút này đều đang run sợ, vô số ánh mắt tụ đến, thậm chí bao gồm những cái kia, mới vừa rồi bị kinh sợ thối lui Đại Kiếp cảnh tu sĩ, đều một mặt chấn kinh, nghĩ không ra âm thầm lại còn có cường đại như thế tồn tại ẩn nấp.

“Là hắn!”

Tào Tĩnh trừng lớn mắt, đã nhận ra La Quan, trán không khỏi toát ra tinh mịn mồ hôi. Lúc trước hắn tuy có phát giác, người này khí tức tối nghĩa không rõ, cho hắn mấy điểm uy hiếp cảm giác. Lại cái kia bên trong nghĩ đến, người này lại mạnh đến tình trạng như thế, cái này liên tiếp 4 kiếm chém ra, hắn căn bản ngăn không được.

Du Liễu trong mắt, lộ ra mấy điểm kinh hỉ, vị này phiền đạo hữu thực lực, lại cường đại như thế. Vội vàng không kịp chuẩn bị dưới, hoặc thật có cơ hội chém giết cường địch, vậy bọn hắn cùng Thiên Ba thành liền có thể cứu!

Kiếm hà cuồn cuộn, khuấy động cửu tiêu, cuồng bạo, lực lượng hủy diệt dần dần biến mất, cảnh tượng trước mắt trở nên rõ ràng.

Trần Giang chậm rãi buông xuống, trùng điệp trước người 2 tay, nó ống tay áo vỡ vụn không chịu nổi, lộ ra phía dưới vô số tung hoành xen lẫn vết thương, huyết nhục xoay tròn lấy, thậm chí có thể nhìn thấy bạch cốt, lại vô máu tươi chảy ra. Chính như thế người một mực đến, chỗ bày biện ra quỷ dị tái nhợt đồng dạng, lại tựa như trong thân thể, không có nửa điểm máu tươi.

Hắn đôi mắt thật sâu, băng hàn lạnh lẽo liệt, “Các hạ kiếm, thật đúng là rất mạnh, lại kém chút liền có thể, chân chính trọng thương ta.”

“Nhưng bây giờ, hết thảy đều nên kết thúc! Ta sẽ rút đi hồn phách của ngươi, phong nhập máu muốn hồn đăng bên trong, 1,000 năm bất diệt.”

Oanh ——

Khủng bố thi khí từ trong cơ thể hắn bộc phát, lên đỉnh đầu phía trên hội tụ, hóa thành 1 tôn 100 trượng thi ảnh, khí tức hủy diệt phô thiên cái địa.

Du Liễu một mặt thất vọng, tiếp theo tuyệt vọng.

Sau đó, liền nghe tới thở dài một tiếng, “Quả nhiên, còn chưa đủ sao? Muốn giết đại kiếp thượng cảnh, vẫn như cũ kém một chút.”

Nàng ngẩng đầu, liền gặp La Quan khẽ cau mày, 1 bộ phong khinh vân đạm suy tư bộ dáng, Du Liễu kém chút liền điên.

Đại ca, đến lúc nào rồi, còn có tâm tư tại cái này đùa nghịch… Ngài muốn thật có thủ đoạn gì, liền tranh thủ thời gian xuất ra đi…

Oanh ——

Nổ vang rung trời, như kinh lôi nổ tung, Du Liễu run một cái, bỗng nhiên ngẩng đầu liền nhìn thấy, để nàng hoảng sợ một màn ——

Trên bầu trời, kia cao tới 100 trượng, đại biểu cho 1 tôn đại kiếp thượng cảnh tu sĩ, lực lượng mạnh nhất cùng lửa giận thi ảnh, lại bị sinh sinh đánh nát.

Trần Giang trừng lớn mắt, chính một mặt hoảng sợ, mờ mịt, nhìn qua giữa bộ ngực, xuất hiện con kia khủng bố

lỗ lớn, gió thổi nhập cửa hang, lại từ một bên khác thổi ra, phát ra “Ô ô” trống rỗng gào thét.

“Không…” Hắn chỉ tới kịp, hét thảm một tiếng, sau một khắc cả người, tựa như là một đống hạt cát ầm vang than nát.

Xương vỡ thịt nhão vẩy xuống như mưa.

Sau lưng hắn, kia mấy tên trầm mặc áo bào đen tu sĩ, đột nhiên từ giữa không trung rơi xuống, đâm vào mặt đất phát ra “Bành” “Bành” trầm đục.

Áo bào đen vỡ vụn lộ ra phía dưới thanh bạch thi thân, lại đều là Trần Giang nắm giữ thi khôi, theo chủ nhân bị chém giết, cũng theo đó chết đi.

Ô ô ô ——

Trong hư không, vang lên “Nghẹn ngào” gào thét, 8 đạo màu đen diễm hỏa trụ tiêu tán, mất đi khống chế bát phương hiến tế quỷ trận như vậy tán đi.

Một trận vốn nên càn quét Thiên Ba thành, tất cả mọi người khó thoát xuất sinh trời hạo kiếp, như vậy tan thành mây khói.

La Quan khoát tay, Trần Giang nhẫn trữ vật gào thét bay tới, hắn tiện tay thiếp mấy đạo phong ấn phù lục, liền trước thu vào.

Hắn quay người, thản nhiên nói: “Du đạo hữu, Phàn mỗ còn có sự tình khác, liền đi trước một bước.”

“A… Tốt tốt… Phiền đạo hữu xin cứ tự nhiên chính là…” Du Liễu vội vàng mở miệng, mặt mũi tràn đầy kính sợ, nàng đến nay vẫn không biết được, vừa rồi đến tột cùng xảy ra chuyện gì. Kia đại kiếp thượng cảnh, tu thi đạo cường giả khủng bố, đã bị sống sờ sờ đánh chết.

Khó trách, La Quan từ đầu tới đuôi, đều biểu hiện trấn định… Lúc trước hắn xuất kiếm, chỉ là tại kiểm nghiệm tự thân tu vi sao? ?

Vị này phiền đạo hữu, đến cùng là thần thánh phương nào! ? !

“Phiền… Phiền đạo hữu, thiếp thân ngày sau nên như thế nào tìm ngươi… Ta Thanh Nguyên tông lần này thụ đạo hữu đại ân, từ phải có điều hồi báo.”

La Quan dẫm chân xuống, cười cười, “Tại hạ Nguyên Hạ cung trưởng lão, Phàn Nhạc.”

Du Liễu trừng lớn mắt.

Nguyên Hạ cung? !

Nàng bây giờ, rốt cục lấy lại tinh thần, vừa rồi đánh giết kia thi đạo đại kiếp thượng cảnh tu vi, hoặc là 1 vị khủng bố vũ phu.

Cũng chỉ có như thế, mới có thể giải thích vừa rồi, không có nửa điểm khí tức ba động, liền nhất kích tất sát, mà có thể làm đến điểm này, chí ít là 1 vị 8 máu…

Tê ——

Du Liễu đột nhiên phát hiện, nàng phát giác được 1 cái, liên quan tới Nguyên Hạ cung khủng bố bí mật —— bọn hắn, lại có 8 máu vũ phu tọa trấn!

Thanh Nguyên tông ở vào thương sóng hải vực, tuy là gần mấy trăm năm mới mới khai sáng tông môn, nhưng tổ tiên cùng Nguyên Hạ cung một mạch, cũng có rất sâu nguồn gốc, trước đó Tế Dương sơn mở lại không có tiến đến là cảm thấy, hết thảy còn hơi quá sớm.

Dù sao, có 2 vị Đại Kiếp cảnh tọa trấn Thanh Nguyên tông, đã có ngắm nhìn tư cách, lực lượng.

Nhưng bây giờ, Du Liễu mới biết được, các nàng ngay từ đầu liền sai, mười phần sai, “Không được, ta phải lập tức đi gặp sư tỷ, không thể mắc thêm lỗi lầm nữa!”

Dù sao, phiền đạo hữu đã nhắc nhở qua nàng —— đáp ứng sự tình, thì nhất định phải làm được, nếu không nhất định tiếp nhận phản phệ!

Mà giờ khắc này La Quan đã đi tới, cửa thành biên giới một chỗ viện lạc bên ngoài, “Ra đi.”

Lão đạo cái thứ 1 lao ra, một mặt kích động, kính sợ, “Phù phù” liền quỳ, “Kiếm tiên tiền bối thần uy vô song, kiếm trấn sơn hà, chỉ là thi đạo tà ma cũng dám làm càn, quả thực tự tìm đường chết!”

Cùng lúc trước, sốt ruột chạy trốn bộ dáng, hoàn toàn khác biệt.

Nhạc Linh San trên mặt, hiện lên vẻ lúng túng, cung cung kính kính hành lễ, “Bái kiến tiền bối.”

Phan Đình đi theo sư tỷ hành lễ, nàng không nói gì, nhưng ánh mắt bên trong cực nóng, giống như là muốn đem người nhóm lửa.

La Quan nhìn lão đạo, ngược lại không có cảm thấy hắn mất mặt, tu hành giới thực lực vi tôn, vì bảo đảm tự thân làm những việc này, không khó coi.

Hắn nhìn về phía Nhạc Linh San, “Hiện tại ngươi biết, ta vì sao tìm ngươi sao? ?”

Nhạc Linh San thở sâu, trầm giọng nói: “Vâng, tiền bối… Tiền bối vừa rồi thi triển kiếm đạo… Như cùng ta đồng nguyên…”

La Quan gật đầu, “Không sai.”

Dát ——

Vô Lượng Tử lão đạo bỗng nhiên ngẩng đầu, động tác quá mức kịch liệt, cổ phát ra “Răng rắc” âm thanh, lại kém chút bị sinh sinh bẻ gãy.

Sau một khắc, hắn liền mắt đỏ “Loảng xoảng” mãnh dập đầu, lớn tiếng nói: “Bất hiếu hậu bối Vô Lượng Tử, bái kiến ta phái Vô Lượng lão tổ kiếm tiên!” Giọng lớn cơ hồ hô phá âm, chủ đánh chính là 1 cái, tuyệt đối phải làm cho tất cả mọi người đều nghe rõ ràng.

Ta khuê nữ tu luyện, là ta phái Vô Lượng không truyền tuyệt mật, ngài tu luyện kiếm đạo lại tới giống nhau… Đó còn cần phải nói sao? ? Ngài tuyệt đối chính là, phái Vô Lượng tổ tông trưởng bối a.

Coi như không phải, ta cũng muốn hô, liền hô!

“Cha… Ngài sao có thể dạng này… Tiền bối… Cha ta hắn… Mời ngài không nên tức giận…” Nhạc Linh San một mặt bất đắc dĩ.

La Quan nhìn Vô Lượng Tử, tự nhiên biết lão đạo này có chủ ý gì, hắn lắc đầu, “Đứng lên đi, ta không phải phái Vô Lượng lão tổ, nhưng cùng các ngươi ở giữa, thật có mấy điểm nguồn gốc…” Nói đến đây, hắn biểu lộ trở nên nghiêm túc, “Vô Lượng Tử, Nhạc Linh San lúc trước thi triển một kiếm kia, là từ phái Vô Lượng học được?”

“Vâng, tiền bối.” Lão đạo thấy tốt thì lấy, tranh thủ thời gian đứng lên một mặt cung kính, “Phái Vô Lượng có tiên tổ lưu lại thẻ ngọc truyền thừa, đáng tiếc hậu bối con cháu đần độn, chỉ có số người cực ít có thể lĩnh hội, bây giờ càng chỉ có tiểu nữ 1 người, miễn cưỡng lĩnh hội nhập môn.”

“Tốt!” La Quan gật đầu, “Hiện tại, chúng ta liền về phái Vô Lượng.”

Hắn phất tay áo vung lên, quấn lấy Vô Lượng Tử, Nhạc Linh San, Phan Đình 3 người, ánh mắt nhìn lướt qua vỡ vụn, bừa bộn phố dài.

1 viên khuynh đảo dưới đại thụ, Trương Oánh đang cùng kia Triệu Thành, ngơ ngác nhìn tới.

Hắn gật gật đầu, đạp chân xuống, vọt thẳng trời mà lên.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 878 : Truyền thừa nhận chủ

Hắc Khuê san hướng tây 300 dặm, chính là phái Vô Lượng.

Chiếm một vô danh núi nhỏ, tu kiến vài toà đạo quán, tính đến Vô Lượng Tử ở bên trong, các đệ tử, môn nhân bất quá 2 tay số lượng, có thể nói điêu linh.

1 ngày này, kiếm minh vang vọng sơn lâm, 1 đạo độn quang rơi xuống, kinh hoảng tuôn ra Vô Lượng sơn mấy người, thấy rõ nhà mình chưởng môn về sau, mới thở phào nhẹ nhõm.

“Bái kiến chưởng môn chân nhân…” Xưng hô này để Vô Lượng Tử lão đạo đỏ mặt, lúng túng hận không thể tìm đầu kẽ đất chui vào, “Tất cả đứng lên, vị này là ta phái Vô Lượng tổ tiên, rất có nguồn gốc kiếm tiên tiền bối, ngươi đợi ngày sau khi lễ kính liên tục.”

Mọi người vội vàng xưng là.

Vô Lượng Tử quay người, “Cái kia… Tiểu môn tiểu hộ, để tiền bối chê cười… Ai, đều là chúng ta hậu đại vô năng a.”

La Quan nhìn lướt qua, thản nhiên nói: “Dẫn đường đi, ta muốn nhìn qua phái Vô Lượng bí truyền.”

“Vâng.” Vô Lượng Tử cung kính hành lễ, “Khuê nữ,

ngươi mang tiền bối đi qua đi… Khục, bí truyền chỗ, không phải lĩnh hội ảo diệu trong đó người khó mà tiếp cận, còn xin tiền bối thứ tội.”

Nhạc Linh San gật đầu, “Tiền bối, mời đi theo ta.”

Nàng sau khi hành lễ, phía trước dẫn đường.

2 người một trước một sau, hướng về trên núi bước đi.

Một tên phái Vô Lượng đạo nhân, già run run rẩy rẩy, bây giờ gõ quải trượng, “Vô Lượng Tử, ngươi đồ hỗn trướng này, dám không nhìn tổ huấn…”

Chưa nói xong, liền bị Vô Lượng Tử ôm lấy, che miệng lại, “Lão sư thúc, cũng không dám nói mò, vị này kiếm tiên tiền bối, là ta phái Vô Lượng cơ duyên a!”

Tiến đến lão đầu bên tai, thầm thầm thì thì vài câu.

Đạo nhân này hé miệng, lộ ra một ngụm thiếu răng, “Thật? Tê —— không đúng, ta tổ tiên, không nghe nói còn có truyền nhân…”

“Lão sư thúc, coi như ta cầu ngài, nhanh đừng nói!” Nếu không phải đối phương, bối điểm tại cái này bày biện đâu, hắn trực tiếp liền một cái miệng rộng tử.

Cái gì chưa nghe nói qua? Coi như thật không phải, từ hôm nay trở đi cũng có!

Đã là núi nhỏ tự nhiên không lớn, xuyên qua vài toà đạo quán về sau, liền đã đi tới giữa sườn núi.

Trước mắt là một mặt vách đá, trải qua tuế nguyệt tẩy lễ, bày biện ra tự nhiên tang thương hình thái.

Nhạc Linh San dừng lại, hơi 1 do dự, cung kính nói: “Tiền bối, bí truyền chi địa đã đến, nhưng có thể hay không đi vào, muốn nhìn chính ngài…”

La Quan nhìn về phía vách đá, hắn đã cảm nhận được một loại nào đó kêu gọi, thể nội pháp lực lưu chuyển, đều trở nên càng thêm sinh động. Như trước đó, còn có mấy điểm suy đoán ở bên trong, kia bây giờ hắn liền đã có thể xác định —— nơi đây, thật có vô danh kiếm quyết chi truyền thừa!

Một bước hướng về phía trước, La Quan đi tới vách đá bên ngoài, đưa tay ghìm xuống.

Vách đá mặt ngoài tóe lên một vòng gợn sóng, lại có nhàn nhạt vầng sáng từ đó phát ra, đem hắn thân ảnh bao trùm tiếp theo biến mất trong đó.

Nhạc Linh San trừng lớn mắt, nàng dù đã lĩnh hội tổ tiên bí truyền, cần phải ra vào nơi đây, nhưng như cũ rườm rà đến cực điểm —— cần vận chuyển công pháp điều chỉnh tự thân, mô phỏng thân lò kiếm khí cơ, liên tục gõ 9 bái về sau, mới có thể bảo trì cung kính tư thái tới gần vách đá.

Liền cái này, cũng không phải mỗi một lần, đều có thể thuận lợi tiến vào.

Nhưng mới rồi một màn, La Quan chỉ là tiện tay nhấn

một cái, liền vách đá dập dờn, vầng sáng bắn ra, 1 bộ không kịp chờ đợi bộ dáng, đem hắn đón vào, chênh lệch này thực tế quá lớn.

“Không hổ là tiền bối…” Nhạc Linh San lấy lại tinh thần, vội vàng đối vách đá hành lễ, một phen thao tác về sau, được phép tiến vào bên trong.

So trước đó lại đơn giản rất nhiều, “Có lẽ là dính tiền bối ánh sáng.”

Nàng vừa nghĩ, cất bước xuyên qua vách đá, mắt tối sầm lại tiếp theo sáng lên, thân ảnh đã xuất hiện tại 1 con núi quật nội bộ.

Trên vách đá, khảm nạm lấy 10,000 năm bất diệt linh châu, tản ra ôn nhuận quang mang, đủ để chiếu sáng xung quanh.

Nhạc Linh San liếc mắt liền thấy, đứng tại bệ đá bên cạnh La Quan, bây giờ kia 1 khối mặt ngoài bằng phẳng trên bệ đá, chỉnh tề trưng bày 6 khối ngọc giản, chỉ bất quá bệ đá mặt ngoài lỗ khảm lại có 7 cái, rõ ràng thiếu thốn trong đó 1 khối.

Nhưng dù cho như thế, 6 khối ngọc giản tản mát ra kiếm hơi thở, lẫn nhau đan vào một chỗ, vẫn như cũ hóa thành tầng 1 kiếm mạc quang ảnh. Trên đó có thể thấy được vô số kiếm ảnh gào thét tung hoành, bên tai thậm chí có thể nghe tới, hạo đãng đãng vô tận kiếm minh, như cuồn cuộn trường hà, nối liền trời đất ở giữa.

Nhạc Linh San đang muốn nói chuyện, thấy La Quan

đưa tay, chụp vào cái thứ nhất ngọc giản, sắc mặt nàng biến đổi do dự về sau, hay là giữ yên lặng. Chỉ trừng lớn mắt, nhìn về phía La Quan bàn tay, nhưng một màn kế tiếp, mới thật để nàng kém chút lên tiếng kinh hô.

Liền gặp, La Quan đầu ngón tay chạm đến kiếm mạc quang ảnh nháy mắt, nó lại trực tiếp tiêu tán, chờ hắn cầm lấy về sau mới lại khôi phục.

“Tổ tiên bí truyền đang chủ động, đối tiền bối lấy lòng?” Vừa nghĩ đến đây, Nhạc Linh San cảm giác mình, đều có chút choáng.

Đợi nàng lấy lại tinh thần lúc, La Quan đã buông xuống khối thứ nhất ngọc giản, lại đem khối thứ 2 cầm vào tay, vẫn như cũ là lúc trước như vậy thuận lý thành chương.

Về sau, là thứ 3 khối, khối thứ bốn.

Mà giờ khắc này, Nhạc Linh San đã chết lặng, nàng thân là lĩnh hội tổ tiên bí truyền một viên, tự nhiên biết những này “Thẻ ngọc truyền thừa” kiêu ngạo.

Không hoàn toàn tu luyện thành đệ nhất kiếm, căn bản cầm không nổi khối thứ 2 ngọc giản, nàng lĩnh hội thân lò kiếm đã có mấy năm, đến nay còn vây ở này cảnh. Mà tiền bối, lại ngắn ngủi trong chốc lát bên trong, liền thu hoạch được bốn cái “Thẻ ngọc truyền thừa” tán thành.

Ba ——

Ngọc giản bị thả lại vách đá thanh âm, để Nhạc Linh San

lấy lại tinh thần, “Đây là lại lĩnh hội rồi? Ai, không hổ là tiền bối.”

Lại một lần nhịn không được cảm khái về sau, nàng thấy La Quan nhìn về phía trống chỗ chỗ kia lỗ khảm, vội vàng nói: “Tiền bối, trước kia ta phái Vô Lượng 1 vị tiên tổ, thiên tư tung hoành, lĩnh hội bí truyền 4 kiếm về sau, xuống núi du lịch thiên hạ lúc, lại ngoài ý muốn ngã xuống, thứ 5 khối thẻ ngọc truyền thừa, cũng bởi vậy tung tích không rõ.”

Lúc nói chuyện, trên mặt nàng lộ ra mấy điểm thấp thỏm, sợ bởi vậy trêu đến tiền bối tức giận. Dù sao truyền thừa thiếu thốn, là bởi vì phái Vô Lượng tiên tổ, mà lại rất có thể rốt cuộc không tìm về được.

“Thứ 5 khối thẻ ngọc truyền thừa sao?”

La Quan nói nhỏ, hắn lật tay linh quang chớp lên, 1 viên ngọc giản xuất hiện trong tay, kiểu dáng, tính chất đều cùng trên bệ đá sáu cái thẻ ngọc truyền thừa giống nhau như đúc.

Ông ——

Ngọc giản trong tay của hắn, đột nhiên truyền ra kiếm minh, tiếp lấy tự hành bay lên, rơi vào bệ đá xuất ra trong rãnh.

Sau một khắc tiếng kiếm reo đại tác, bao phủ bệ đá kiếm ảnh màn sáng, đột nhiên thần quang đại tác, bảy viên ngọc giản ở giữa kiếm minh liên tiếp, tựa như long ngâm.

La Quan trên mặt, lộ ra vẻ tươi cười, “Quả nhiên, đây chính là thiếu thốn, kia 1 viên thẻ ngọc truyền thừa.”

Mà sau lưng, Nhạc Linh San vô ý thức há hốc miệng ba, một mặt chấn kinh.

Nhưng chân chính chấn kinh, giờ phút này vừa mới bắt đầu, 7 khối “Thẻ ngọc truyền thừa” phát ra kiếm minh, như sinh ra cộng minh, lẫn nhau về 1 về sau, ngọc giản lại trực tiếp nổ tung, 7 đạo lưu quang phóng lên tận trời, trực tiếp chui vào La Quan mi tâm ở giữa.

Hơi lạnh khí tức khuếch tán, là trăng sao chi lạc ấn, như tầng 1 màn nước, triệt tiêu lấy 7 kiếm truyền thừa mang đến hồn phách xung kích.

La Quan nhắm mắt lại, bây giờ quanh thân ở giữa, bị tầng 1 kiếm ảnh màn sáng bao trùm, thân ảnh mơ hồ không rõ, uy nghiêm không hiểu!

Nhạc Linh San bị vô hình kiếm hơi thở, ép không ngừng lui ra phía sau, lại bị ngạnh sinh sinh, đẩy lên hang đá bên ngoài, thất thanh nói: “Cái này… Đây là thẻ ngọc truyền thừa… Chủ động nhận chủ rồi?”

—

—

—

—

Chương 879 : Lĩnh hội

Ầm ầm ——

Trên đỉnh đầu một tiếng sét, tiếp theo gió nổi mây phun, dưới lên mưa to.

Mưa rơi hạo đãng, như 1 đạo đại mạc, che khuất bầu trời.

Càng có tia hơn tia lăng lệ khí cơ, quanh quẩn màn mưa ở giữa, khiến người vô ý thức bên trong, sinh ra rất nhiều kính sợ.

Sưu ——

Tiếng xé gió bên trong, Vô Lượng Tử lão đạo bay tới, xa xa thân ảnh rơi xuống, nhìn qua đứng tại vách đá bên ngoài Nhạc Linh San, lớn tiếng nói: “Khuê nữ, đây là thế nào rồi? Tiền bối đâu?” Vừa nói chuyện, hắn vô ý thức rụt rụt đầu, luôn cảm thấy hôm nay cái này mưa to, đến rất cổ quái.

Nhạc Linh San lẩm bẩm nói: “Tiền bối ở bên trong…” Nàng dừng một chút, “Cha, thẻ ngọc truyền thừa giống như, đã nhận tiền bối làm chủ…”

“A!” Vô Lượng Tử trừng lớn mắt, một mặt chấn kinh.

…

Lòng núi hang đá.

La Quan ngồi xếp bằng, giờ phút này trong ý thức, 7 phó rối loạn đường cong lẫn nhau xen lẫn, chỗ cấu thành đồ án dần dần hiển hiện.

Hắn tâm thần bên trong xem, ngẩng đầu nhìn lại, “Vô danh kiếm quyết chi truyền thừa, chung 7 kiếm sao? Thân lò, từng ngày nguyệt, bạt sơn hà, đãng cửu tiêu… Thứ 5 kiếm là ta cầm tới, kia 1 viên thẻ ngọc truyền thừa, tên của nó là… Phá vạn giới, thật mạnh!”

“Kiếm thứ sáu trảm âm dương (trảm xuân thu)… Thứ 7 kiếm, ta lại không thể lĩnh hội, chỉ có thể cảm thấy được trong đó, ẩn tàng khủng bố kiếm hơi thở, hạo đãng đãng như mặt trời ở giữa, soi sáng muôn phương thiên địa.”

La Quan trên mặt lộ ra vẻ hưng phấn, nếu có thể thuận lợi lĩnh hội, trọn bộ vô danh kiếm quyết truyền thừa, hắn thực lực tất nhiên phóng đại.

“Thân lò kiếm cùng bốn kiếm đầu, ta đã lĩnh hội cũng dung hội quán thông, có thể trực tiếp từ thứ 5 kiếm phá vạn giới bắt đầu… Ân, không đúng, phía trước 4 kiếm từng có điều khiển tinh vi, dù biến động không lớn, nhưng kiếm thế vận chuyển ở giữa càng thêm mượt mà tự nhiên, uy lực cũng lớn hơn.”

Trên mặt hắn lộ ra khâm phục, kính sợ, “Không hổ là lập nên, vô danh kiếm quyết truyền thừa tiền bối, nó cảnh giới không phải ta có thể tưởng tượng, như thế tinh diệu kiếm quyết, đều có thể lại lần nữa tăng lên, vậy ta tiếp xuống liền muốn bắt đầu lại từ đầu, từ thân lò kiếm bắt đầu lĩnh hội, điều chỉnh.”

La Quan ổn định suy nghĩ, nhìn về phía bức thứ nhất (thân lò kiếm) bức tranh, khi hắn làm như vậy thời điểm, thân lò bức tranh nhanh chóng phóng đại, nó hơn sáu bức kiếm quyết bức tranh, thì tự động co lại thay đổi nhỏ phải mơ hồ, để tránh cho đối với hắn tạo thành ảnh hưởng.

“Lấy tự thân vì lô, thai nghén 1 kiếm ở bên trong, uẩn dưỡng thời gian càng dài, thì kiếm này uy lực càng lớn, là thân lò kiếm căn bản. Nhưng theo cảnh giới tăng lên, tự thân kiếm hơi thở như hạo đãng trường hà chảy xiết không ngừng, thì tùy thời tùy khắc đều ở vào, ôn dưỡng kiếm thế trạng thái, là lấy mỗi 1 kiếm chém ra, đều là tự thân trạng thái mạnh nhất, thoát khỏi thời gian phương diện hạn chế.”

“Một kiếm này điều chỉnh, là khiến cho thân lò (bản thân) càng thêm hoàn mỹ, uẩn dưỡng ra kiếm thế, uy lực có thể tăng lên 20%!”

La Quan mắt lộ tinh mang.

Không nên coi thường 20% tăng lên, đối tu sĩ cấp cao mà nói, mỗi một chút thực lực tăng lên đều phi thường khó khăn, huống chi vô danh kiếm quyết đi là, kiếm thế trùng điệp uy lực tăng gấp bội con đường, bắt đầu đệ nhất kiếm cực kỳ trọng yếu… Cái này 20% uy lực tăng lên, trải qua tầng tầng điệp gia về sau, cơ hồ liền có thể để La Quan kiếm thế, uy lực tăng vọt gấp đôi.

“Ừm… Nguyên lai là dạng này… Lấy tự thân vì lô, tâm thần khắc dấu Thần Văn… Càng thêm phù hợp sở tu

kiếm đạo… Ta hiểu!”

Ông ——

La Quan trước mặt thân lò bức tranh run lên, chợt hóa thành điểm điểm tinh quang tiêu tán, hắn đã xem một kiếm này chi tinh túy, triệt để lĩnh hội.

“Kế tiếp theo!”

Bá ——

Thứ 2 bức, bạt sơn hà bức tranh phóng đại, tràn ngập toàn bộ ánh mắt.

“Một kiếm này, là từ dưới cùng bên trên, mang theo vô tận sơn hà chi uy, xung kích cửu thiên chi thượng… Nó cải biến, lại không phải sơn hà chi uy, mà là trùng thiên chi thế… So trước đó càng thêm cường thế, bá đạo, như cuồn cuộn giang hà vỡ đê, thẳng tiến không lùi.”

Ông ——

Bạt sơn hà bức tranh vỡ thành tinh quang.

La Quan không chút do dự, lại bắt đầu lĩnh hội thứ 3 bức.

Hắn đã sớm học xong, vô danh kiếm quyết trong truyền thừa 5 kiếm, nhất là bốn kiếm đầu, nói câu dung hội quán thông tuyệt không qua điểm.

Mà bây giờ, cái này 4 kiếm chỉ là trải qua một chút điều

khiển tinh vi mà thôi, hắn muốn lĩnh hội trong đó huyền diệu, tự nhiên không khó.

Nhất cổ tác khí, từng ngày nguyệt, đãng cửu tiêu bức tranh, trước sau tiêu tán.

“Tốt! Quả nhiên tinh diệu vô song, trải qua tiền bối điều khiển tinh vi về sau, cái này 4 kiếm trùng điệp chém ra, uy lực liền đem viễn siêu lúc trước.”

“Càng quan trọng chính là, đợi ta lĩnh hội thứ 5 kiếm phá vạn giới về sau, liền có thể cùng kiếm thứ sáu trảm âm dương (trảm xuân thu) xâu chuỗi bắt đầu, hoàn thành 6 kiếm trùng điệp.”

“Cho nên tiếp xuống, muốn lĩnh hội phá vạn giới! !”

La Quan ngưng thần, nhìn về phía bức họa thứ năm quyển, lộn xộn hỗn hợp đường cong, so với ở giữa 4 kiếm phức tạp hơn, khí cơ cũng càng mạnh. Cho dù là tại tự thân trong ý thức, giờ phút này La Quan ngẩng đầu nhìn lại, cũng cảm thấy 2 mắt ẩn ẩn nhói nhói, có khó chịu cảm giác. Mà lần này lĩnh hội độ khó, so trước đó 4 kiếm tương gia, cũng còn muốn khó khăn nhiều.

“Phá vạn giới… Ta chi kiếm nơi tay, thì trên trời dưới đất, không gì có thể khi.”

“1 kiếm rơi, vạn vật băng, quy tắc tịch diệt.”

“Kiếm này, là tuyệt đối giết chóc, càng đối phá khốn, phá cấm các phương diện, có ngoài định mức gia trì.”

Một tia minh ngộ, tại La Quan trong lòng chảy qua, mà trước mắt thứ 5 bức lộn xộn trong bức họa, một kiếm kia hư ảnh dần dần ngưng thực.

Ông ——

Tiếng kiếm reo đột nhiên vang lên, La Quan ý chí đột nhiên 1 sướng, có loại trở ngại diệt hết, dòng nước xiết hạo đãng tiến lên thống khoái cảm giác, hắn lại không nhịn được muốn ngửa mặt lên trời thét dài, chém ra trong ngực 1 kiếm.

Hang đá bên trong, La Quan nhắm mắt khoanh chân, giờ phút này trên thân trường bào, đột nhiên không gió mà bay, một cỗ sắc bén, bàng bạc khí cơ hiển hiện. Đỉnh đầu phía trên, lại có 1 đạo kiếm ảnh hiển hiện, hư ảo vô song nhưng lại uy nghiêm không hiểu.

Răng rắc ——

Một tiếng vang nhỏ, từ La Quan thể nội truyền ra, pháp lực lưu chuyển bỗng nhiên gia tốc, hạo đãng thiên địa linh lực từ bốn phương tám hướng mà đến, hội tụ đến trong cơ thể hắn.

Đột phá! !

Lĩnh hội thứ 5 kiếm phá vạn giới, La Quan tu vi tiến thêm một bước, đến hợp nhất cảnh đỉnh phong, khoảng cách vô lượng chỉ kém một đường.

Nhưng bây giờ hắn toàn bộ tâm thần, đều đắm chìm ở trong tham ngộ, vẫn chưa phát giác được tự thân cảnh

giới tăng lên.

“Không được, một kiếm này còn chưa đủ mạnh… Không thể cứ như vậy chém ra…” La Quan sinh ra một loại, quanh thân như tại vũng bùn, khốn đốn cảm giác bị đè nén, tư vị này có chút cùng loại với, trước đó tại thần hồn cửu khúc bên trong trạng thái.

Hắn mơ hồ minh ngộ, tầng này quanh thân khốn đốn, kiềm chế, là một loại khác khảo nghiệm, nếu có thể 1 kiếm trảm chi tất có thu hoạch.

“Trước không nghĩ những này, tiếp tục tham ngộ!”

La Quan đè xuống suy nghĩ, ngẩng đầu nhìn về phía bức họa thứ sáu quyển.

Bình trảm âm dương, chém thẳng xuân thu!

Kiếm này lưỡng dụng, 2 loại uy năng.

Trước đó, La Quan dù có thể thi triển, lại đối tự thân hao tổn cực nặng, Huyền Nhất Nhất từng trịnh trọng nhắc nhở qua hắn, không thể tuỳ tiện vận dụng.

Tại về sau, La Quan phát giác được vô danh kiếm quyết chi truyền thừa, so hắn tưởng tượng bên trong càng thêm tinh diệu, cường đại về sau, càng phát ra cẩn thận.

Bây giờ lĩnh hội phía trước 5 kiếm, lại nhìn về phía bức họa này quyển lúc, liền có mới cảm xúc.

“Trảm âm dương, nhưng đoạn nhân quả khí cơ, miễn đi

ngược dòng tìm hiểu, chú sát cùng phản phệ… Ân, không chỉ như vậy, một kiếm này kinh khủng nhất chính là, chặt đứt luân hồi con đường, chết bởi kiếm này phía dưới, thì nhân quả tiêu tán triệt để vẫn diệt… Như thế, mới có thể không bị ngược dòng tìm hiểu… Tê, nguyên lai một kiếm này, lại kinh khủng như vậy, sát sinh tức tuyệt diệt!”

“Trảm xuân thu, vừa gọt thọ nguyên sinh cơ, nhưng thi triển kiếm này là lấy tự thân thọ nguyên làm đại giá, trước tổn thương mình lại đả thương người, lại xem địch nhân cảnh giới, trả giá thọ nguyên đại giới trên dưới lưu động… Cùng cảnh, thì 1 so 1, ta 1 năm, tiêu hao đối phương 1 năm. Thpt cảnh, thì gấp 10 lần chi, ta 10 năm đối phương 1 năm, cao 2 cảnh thì gấp trăm lần chi, 100 năm nhưng tiêu hao đối phương thọ nguyên 1 năm… 3 cảnh trở lên, thì trực tiếp miễn dịch…”

Về phần cảnh giới so La Quan thấp, căn bản là không dùng được trảm xuân thu, hắn khẽ quét mà qua.

“Một kiếm này, có chút cùng loại với quy tắc chi đạo, cưỡng ép chôn vùi luân hồi khí cơ, lại hoặc là trực tiếp cắt giảm đối phương thọ nguyên… Trảm âm dương trước mắt đến xem, cũng không có cái gì sử dụng đại giới, nhưng sự thật tuyệt không phải như thế, nó cùng trảm xuân thu một thể, sao lại đơn giản như vậy? Tỉ lệ lớn, là trong đó đại giới, ta còn chưa lĩnh hội… Lại hoặc là tạm thời không hiển hiện mà thôi…”

“Về phần trảm xuân thu, kiếm này nhất định được dùng cẩn thận, nhưng nếu tại một ít đặc thù tràng cảnh dưới, có lẽ có kỳ hiệu…” La Quan trong mắt, một trận tinh

mang phun trào.

Hồi lâu, mới kiềm chế tâm tư, nhìn về phía cuối cùng một bức tranh.

Mà giờ khắc này hắn cũng rốt cuộc minh bạch, vì sao lúc trước nhìn về phía kiếm này lúc, sẽ mù mịt không manh mối, tìm không thấy nửa điểm lĩnh hội manh mối.

“Đúng là muốn đem phía trước 6 kiếm, hoàn toàn lĩnh hội, tinh thông về sau, mới có thể nhìn thấy cuối cùng 1 kiếm à…” Kiếm này, chú định bất phàm.

La Quan tâm thần đắm chìm, bức họa thứ bảy quyển vô hạn phóng đại, lại tựa như 1 đạo màn trời, đem hắn tâm thần cuốn vào trong đó.

Chung quanh quá khứ mênh mông vô tận, như 1 cái mê cung, lại như vô tận thâm uyên.

Đặt mình vào trong đó, liền khiến người bản năng bên trong, sinh ra kiềm chế, kính sợ, bất an.

“Một kiếm này, rất khó!”

“Muốn lĩnh hội, tuyệt không phải tuỳ tiện sự tình… Cũng may, ta đã học được phía trước 6 kiếm, nhiều nhất chính là cái mài nước công phu.”

La Quan nghĩ thông suốt trong cái này khớp nối , kiềm chế sóng ý niệm, triệt để trầm xuống tâm đi.

Cái này 1 lĩnh hội, chính là hơn nửa tháng.

Ngược lại cũng không phải một kiếm này, độ khó cao đến tình trạng như thế, mà là bởi vì nó —— rất phức tạp! !

Mê cung có miệng, lại cần trải qua quanh co.

Thâm uyên có tận, vẫn muốn vượt qua vô tận hắc ám.

La Quan ở trong quá trình này, mơ hồ phát giác được một chút, tự thân biến hóa —— cuối cùng này 1 kiếm, như so hắn tưởng tượng bên trong, còn càng thêm bất phàm.

Nó lại giống như là tại vì La Quan, nện vững chắc căn cơ… Lấy La Quan bây giờ cảnh giới, càng tại kiếm đạo chi đồ, bước ra tự thân một bước, lại vẫn lại muốn đắp căn cơ.

Một kiếm này, đến cùng là cái gì? !

…

Phái Vô Lượng.

Mưa rào xối xả, như trời thiếu 1 cái lỗ hổng, đã hạo đãng đãng không ngừng, ngay cả tiếp theo dưới hơn nửa tháng, lại vẫn không có ngừng ý tứ.

Nhạc Linh San đứng tại dưới mái hiên, nhìn về phía chỗ giữa sườn núi, mắt lộ sầu lo, “Tiền bối còn chưa ra, không có sao chứ.”

Vô Lượng Tử cười khổ, đưa tay chỉ chỉ dưới núi, “Khuê nữ, ta cảm thấy ngươi bây giờ, càng nên lo lắng một chút tình cảnh của chúng ta.”

Trong núi mưa to hơn phân nửa nguyệt, đã sớm hồng thủy nổi lên bốn phía, mà phái Vô Lượng chỗ, lại chỉ là một chỗ ngọn núi nhỏ. Giờ phút này nhìn xuống dưới, lũ ống trọc trọc hạo đãng chảy xiết, đã nhanh ngập đến giữa sườn núi. Lại tiếp tục như thế, nhiều nhất 7-8 ngày, phái Vô Lượng liền muốn biến thành đáy nước động phủ.

Lão đạo nhịn không được âm thầm nói thầm, sẽ không phải là tổ tông nổi giận, muốn cho ta cái giáo huấn a? ? Nhưng người ta kiếm tiên tiền bối, là dựa vào chính mình đạt được truyền thừa nhận chủ, ta có biện pháp nào? Liền ta phái Vô Lượng, cái này mèo lớn mèo nhỏ 3 năm con, còn có thể cự tuyệt không thành? Đừng làm rộn, thật như vậy, phái Vô Lượng truyền thừa sẽ phải đoạn mất!

—

—

—

—

—

—

Chương 880 : Đây, tức là ta nói

Lũ ống cuồn cuộn, chảy xiết hạo đãng.

Nhưng kỳ quái là, nó chỉ hạn chế ở 100 dặm sông núi bên trong, chưa từng tiết ra ngoài nửa điểm.

Mà bây giờ, Tào Tĩnh liền đứng tại, cái này 100 dặm lũ ống bên ngoài, nhìn về phía trước mắt như trút nước màn mưa, biểu lộ lộ ra một tia kiêng kị.

Trong mắt hắn, đầy trời mưa to cũng tốt, sôi trào lũ ống cũng được, đều khí cơ bốc hơi như 1 kiếm huyền không, chỉ phía xa bát phương , bất kỳ cái gì kẻ ngoại lai, một khi ý đồ xâm nhập trong đó, chắc chắn nghênh đón kiếm này trấn sát.

Nó uy, không lường được!

Dù là thân là Đại Kiếp cảnh tu sĩ, đạp lâm thiên địa chi đỉnh tuyệt cường người, Tào Tĩnh cũng tuyệt đối không muốn, đi nghiệm chứng kiếm này.

“Là tên kia kiếm tu sao? Hắn tựa hồ, ngay tại lĩnh hội một môn, vô cùng lợi hại kiếm đạo thần thông…” Thì thào nói nhỏ ở giữa, vô ý thức nhìn về phía xung quanh.

Ban đầu ở Thiên Ba thành lúc, tên kia thi đạo đại kiếp thượng cảnh cường giả, bị người trực tiếp đánh giết một màn, hắn cũng là tận mắt nhìn thấy.

Người hộ đạo sao?

Tào Tĩnh khom người cúi đầu, “Tại hạ này đến, chỉ vì cùng kiếm tu đạo hữu làm một vụ giao dịch, tuyệt không ác ý, còn xin tiền bối biết.”

Hoàn toàn yên tĩnh, duy tiếng mưa rơi cùng lũ ống gào thét, tràn ngập trong tai.

Hắn nghĩ nghĩ, chủ động lui ra phía sau một chút, đứng tại chỗ bất động, chậm đợi La Quan xuất quan.

Thiên dược mệnh hà là sư huynh duy nhất sinh cơ chỗ, hắn không thể từ bỏ… Chỉ là, hắn thật có thể xuất ra, đả động đối phương đại giới sao? Tào Tĩnh không biết, nhưng hắn nhất định phải thử một lần.

Đảo mắt, lại qua 7 ngày.

Vô Lượng Tử vẻ mặt cầu xin, trơ mắt nhìn xem phái Vô Lượng sơn môn, bị tứ ngược lũ ống thôn phệ, chỉ có thể dẫn đầu môn nhân đệ tử, hướng đỉnh núi phương hướng di chuyển.

Hắn cũng là nghĩ tới, tạm thời dẫn đầu môn hạ tu sĩ rời đi, nhưng cái này đầy trời màn mưa cùng bàng bạc mưa to, thực tế cực kì cổ quái. Chỉ cần rời đi phái Vô Lượng sơn môn chỗ, liền như 1 kiếm huyền không, lâm cách đỉnh đầu phía trên, tùy thời đều đem chém xuống tới.

Mấy lần nếm thử, đều là kết quả giống nhau, chỉ có thể bất đắc dĩ tắt này niệm. Mắt thấy lũ ống càng ngày càng

gần, lão đạo kém chút khóc, nghĩ thầm tiền bối a tiền bối, ta nhận ngài làm lão tổ, ngài lại muốn hủy ta sơn môn? Đây có phải hay không là, có chút qua điểm!

Lòng núi, hang đá.

La Quan trên đỉnh đầu, kia 1 đạo hư ảo kiếm ảnh, trở nên càng ngày càng ngưng thực, cả người hắn khí tức duệ không thể đỡ, liền như thần kiếm ra khỏi vỏ.

Ông ——

Đột nhiên, một tiếng kiếm minh từ trong cơ thể hắn truyền ra, tiếp theo là tiếng thứ hai, tiếng thứ ba, tiếng thứ tư… Vô cùng vô tận, như vạn kiếm tề minh.

Sau đó tại một cái nào đó nháy mắt, vạn kiếm chi minh sát na về 1.

Bá ——

La Quan mở 2 mắt ra, trong đó tinh mang phun trào, “Nguyên lai, đây mới là thứ 7 kiếm… Kỳ danh, trấn Thiên Địa!” Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía trên đỉnh đầu, kia 1 đạo hư ảo kiếm ảnh. Sau một khắc, kiếm này bỗng dưng chìm xuống, nhưng vẫn mi tâm ở giữa, chui vào La Quan thể nội.

“Lốp bốp” cốt nhục nổ đùng, từ trong cơ thể hắn truyền ra, La Quan buông xuôi bỏ mặc, trên mặt dần dần hiện ra minh ngộ.

“Trấn một chữ này, hoành ép thập phương, vì thế kiếm

chi tinh túy chỗ, một khi thi triển vạn vật khó cản."

"Thiên địa 2 chữ, lại có hai trọng giải, thứ 1 vì ngoài thân thiên địa, kiếm này ra thì trấn một phương thiên địa, tôn bản thân ý chí."

"Cùng kiếm chi thế giới tương tự, nhưng lại hoàn toàn khác biệt, bởi vậy kiếm chỗ trấn liên quan đến quy tắc, ngăn cách thiên địa ý chí tại bên ngoài."

"Nhưng chân chính mấu chốt hay là tầng thứ 2 giải, thiên địa chính là tự thân tiểu thế giới, dùng cái này kiếm trấn bản thân, nện vững chắc căn cơ, mở kiếm đạo chi hoa, kết kiếm đạo diệu quả."

"Đây mới thực sự là, bước ra tự thân kiếm đạo chính đồ, ta trước đó lấy kiếm ý là dẫn, đi tự thân kiếm đạo con đường, tới so sánh quá mức yếu kém."

La Quan trên mặt lộ ra cảm thán, "Vô danh kiếm quyết truyền thừa, một bộ 7 kiếm cường đại dường nào, lại chỉ là kiếm đạo Trúc Cơ chi pháp…"

Đây là hắn lĩnh hội thứ 7 kiếm sau mới xác định sự tình, đối sáng tạo kiếm quyết này vị tiền bối kia, càng được tôn sùng. Khó trách lấy Thanh Liên đạo nhân mạnh, đều hận không thể bái nhập nó môn hạ, nhất định là kiếm đạo cảnh giới cao nhất chí cường tồn tại.

Bây giờ căn cơ đã nện vững chắc, mà La Quan kiếm đạo, lại tại phương nào? ? Sư phó dẫn vào cửa, tu hành tại cá nhân, 1 bước này chỉ có thể chính hắn lựa chọn.

La Quan nhắm mắt lại, từ tu hành mà đến từng màn xông lên đầu, sở tu hành qua kiếm quyết thần thông các loại, trục vừa phù hiện.

Ông ——

Kiếm minh lên, có hạo đãng bôn lôi chi ảnh trống rỗng hiển hiện, tuy chỉ là hư ảo, lại phóng xuất ra vô tận hủy diệt khí cơ, như nhất niệm liền có thể cụ hiện ngưng thực.

Như tuyển kiếm này, La Quan ngày sau kiếm thế, chính là bôn lôi hạo đãng, xâu 10 thả thiên địa.

Không, Thanh Tiêu ngự lôi chân quyết tuy mạnh, nhưng cũng không phải là hắn hi vọng đi đường.

Ông ——

Lại một tiếng kiếm minh, hang đá trên vách đá, khảm nạm 10,000 năm bất diệt linh châu, giờ phút này đột nhiên ảm đạm xuống, hình như có vô hình quy tắc, khiến cho quang minh biến mất đêm tối giáng lâm.

Tiếp theo, trăng sao chi ảnh hiển hiện, tuy chỉ là tại một chỗ hẹp núi nhỏ bụng hang đá bên trong, lại cho người ta 10,000 dặm tinh hà mênh mông cảm giác.

Kiếm chấp trăng sao! !

Kiếm này đối La Quan mà nói, thuộc về đơn giản nhất, như lựa chọn đạo này, tu hành độ khó nhất định rất thấp. Dù sao, đỉnh đầu bầu trời đêm bên trong trăng sao, bởi

vì một ít không biết nguyên nhân đối với hắn rất ưu ái.

Nhưng do dự về sau, La Quan hay là từ bỏ —— thế gian hết thảy, duy tự thân có thể ỷ lại, như tuyển trăng sao kiếm đạo, tung hành đến đỉnh cao nhất, cũng tại trăng sao phía dưới.

Đây là tiên thiên có hạn.

Ông ——

Tiếng thứ ba kiếm minh.

Lần này, có 1 kiếm từ trời mà rơi, trảm phá mây tầng che đậy, khiến cho hạo đãng vô tận thiên khung, từ bên trong một phân thành hai.

Tiếp lấy kiếm ảnh tái khởi, chỗ đi qua hết thảy chôn vùi, quy về hư vô.

Kiếm thứ 3, rơi xuống thời điểm phong thập phương, diệt vạn vật.

Đây là đế kiếm truyền thừa chi 3: 1 kiếm khai thiên, vạn vật Quy Khư, thiên địa vì lao.

Nó uy kinh người tiền cảnh vô hạn, dù sao năm đó vị kia đại hoang Kiếm Đế, từng dùng cái này đi đến chí cường chi cảnh, có thành công tiền lệ phía trước.

Theo đường tiến lên có thể tránh khỏi vượt mọi chông gai chi gian nan, nhưng cái này chung quy, là người khác đi ra nói…

Ông ——

Kiếm minh tiếng thứ tư.

Có 1 kiếm ngút trời, mang theo vạn quân khó cản chi đại thế, chém vào cửu thiên chi thượng, khí thế thảm liệt, hạo đãng, thẳng tiến không lùi.

Bạt Kiếm Trảm Thiên thuật!

Kiếm này, nguồn gốc từ La Quan giết chóc chân ý, từ tự thân lĩnh hội, đoạt được lục thiên chi lực, cuối cùng hội tụ, dung luyện mà thành.

Là La Quan một thân kiếm đạo tu hành chi tinh, cũng bao hàm, hắn tự thân mạnh nhất cấp độ tinh khí thần ý!

Khuyết điểm là, một kiếm này bản thân còn rất thô ráp, lại phía trước không đường, tương lai chi thành tựu, cấp độ, cần dựa vào tự thân mở.

Có thể lên trời, hoặc khi chết yểu!

La Quan trầm mặc liên tục, đột nhiên vươn người đứng dậy, phía sau hắn chỗ, xích hồng nồng vụ bỗng nhiên hiện lên, giết chóc ý chí hình chiếu ngưng tụ, một thân xích hồng chiến giáp, lạnh thấu xương sát cơ trùng thiên.

Giờ phút này đưa tay, tại giữa lông mày nhẹ trừ, tiếp theo 5 ngón tay nắm chặt, hướng ngoại rút ra.

Ông ——

Như thần kiếm ra, kiếm minh từ lên.

Kia lúc trước, chui vào La Quan giữa lông mày hư ảnh chi kiếm, rơi vào hắn giữa năm ngón tay, nó sắc vốn là hư ảo, hơi mờ hình, bây giờ lại bị sát ý xâm nhiễm, một điểm màu đỏ từ đó hiển hiện, tiếp theo nhanh chóng khuếch tán, cho đến thân kiếm chỗ đều là tinh hồng, hình như có vô tận huyết hải phong ấn tại bên trong!

Cái này, chính là La Quan lựa chọn.

Thiếu niên cười một tiếng, đưa tay trảm thiên.

“Đây, tức là ta nói!”

Bạt Kiếm Trảm Thiên thuật, 1 kiếm ra, có thể trảm tầng 9.

Kiếm ra nháy mắt, kia dày mật ngưng thực, như tầng tầng vũng bùn, bao phủ La Quan quanh thân vô hình áp chế, bị trực tiếp trảm phá.

Sau một khắc, xuyên thủng lòng núi mà ra, nghịch thế thẳng đến chân trời.

Thế là, liền có một màn kinh người ——

Xích hồng kiếm ảnh phóng lên tận trời, xé rách vô tận màn mưa, chém vào mây tầng ở giữa, ngắn ngủi yên lặng về sau, mới có kia cuồn cuộn kiếm minh tiếng vọng.

Tiếp theo mưa tiêu, mây tạnh, mặt trời vẩy xuống.

Sau một khắc, dãy núi ở giữa hạo đãng chảy xiết lũ ống, lại theo kiếm này kiếm thế phóng lên tận trời, hóa thành chân chính trên ý nghĩa hạo đãng kiếm hà.

Oanh minh gào thét, như trong nước thần chỉ đối thiên nộ rống, cùng trời một trận chiến kiếm hà vỡ nát, hóa thành hạo đãng hơi nước tràn ngập thập phương.

Lại tại mặt trời chiếu rọi phía dưới, chiết xạ ra 1 đầu cầu vồng, nó sắc huyễn lệ, nó thế mỹ lệ, nó ý thảm liệt, bá đạo.

Kiếm này, thẳng tiến không lùi! !

Phái Vô Lượng mọi người, đã bị lũ ống bức chí bí truyền vách đá bên ngoài, chính là cái thứ 1 chứng kiến cảnh này mọi người, bây giờ từng người trợn to hai mắt, mặt mũi tràn đầy rung động thật lâu không nói gì.

Một kiếm này, bọn hắn không cách nào hình dung, có khả năng cảm nhận được, chỉ có tuyệt đối cường thế, hủy diệt, như kiếm phong chỗ hướng, vạn vật tịch diệt.

Ngẩng đầu nhìn lại, cái kia thiên khung phía trên, lại xuất hiện 1 đạo xấu xí vết sẹo, như trời thiếu 1 khối, thật lâu không thể tiêu tán.

Một kiếm này, không phải là muốn trảm thiên?

Trong lòng mọi người, vô ý thức hiện ra ý niệm này, tiếp theo càng thêm hoảng sợ, kính sợ.

Vô Lượng Tử lẩm bẩm nói: “Đại phát… Này sẽ thật to lớn phát…” Hắn một cái giật mình, bỗng nhiên lấy lại tinh thần, “Phù phù” một tiếng quỳ trên mặt đất, rống to, “Lão tổ thần uy vô song, đệ tử cung nghênh lão tổ xuất quan! !”

Mặc kệ, coi như cứng rắn thiếp, cũng được dính vào đi.

Cái này 1 vị lão tổ, bọn hắn phái Vô Lượng muốn định!

Mắt thấy đám đệ tử người, còn từng cái ngây ra như phỗng, chưa kịp phản ứng, Vô Lượng Tử 1 cái lưu loát bật lên thân, tiếp lấy 1 cước 1 cái, đem bọn hắn toàn bộ gạt ngã, “Đều đạp ngựa tỉnh, còn không cùng ta cùng một chỗ, quỳ nghênh lão tổ xuất quan!”

Mọi người nhe răng trợn mắt, liền hô lão tổ thần uy, quỳ lạy như máy đảo.

Lần này, liền Liên lão sư thúc đều không thể ngoại lệ.

Lão đầu nhi bây giờ, đâu còn có trước đó, hoảng du du gió thổi liền ngã bộ dáng, “Loảng xoảng” đập mặt đất tia lửa tung tóe.

Phan Đình cùng Nhạc Linh San đứng chung một chỗ, tránh đi Vô Lượng Tử lão đạo đen chân, bây giờ 2 nữ ngơ ngác nhìn qua, mặt trời phía dưới cầu vồng, cùng kia chấn động, khuếch tán, thật lâu không cần khủng bố kiếm ý.

“Sư tỷ… Đây chính là tổ tiên bí truyền à… Thật mạnh…

Mạnh ta chỉ là xa xa cảm giác… Chân đều muốn mềm…”

Nhạc Linh San cắn môi, cười khổ, “Ta cũng không biết…” Nàng chẳng qua là, lĩnh hội đệ nhất kiếm mà thôi, nhưng cũng có thể từ một kiếm này bên trong, cảm nhận được đồng căn đồng nguyên khí tức, sao mà hạo đãng rộng rãi… Chân của nàng, bây giờ cũng rất mềm.

Ngoài 100 dặm, Tào Tĩnh thân thể cứng ngắc, gắt gao nhìn qua một kiếm kia chém ra phương hướng, sau một hồi mới thật dài thở ra một hơi.

“Một kiếm này, quả thực khủng bố, ta tuyệt không phải đối thủ…”

“Không, có lẽ vừa đối mặt, liền sẽ bị trực tiếp chém giết!”

Tào Tĩnh có thể rõ ràng cảm nhận được, mình lưng phía trên, toát ra đại lượng mồ hôi lạnh, hồi hộp chi hơn chính là may mắn, cũng may lúc trước hắn không có, tùy tiện đối địch với người nọ, nếu không sợ là đã lạnh thấu.

Bá ——

Vách đá mặt ngoài tầng 1 ánh sáng nhạt hiện lên, La Quan cất bước mà ra, giờ phút này mặt trời vô che, rọi sáng ra một tràng huyễn lệ cầu vồng.

Thiếu niên ngang giương đứng ở nó dưới, tắm rửa thần quang bảy màu, khiến người vô pháp nhìn thẳng.

Ngơ ngác nhìn xem cảnh này, Phan Đình cùng Nhạc

Linh San chân, mềm hơn.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 881 : Nhàn cờ cùng thiên mệnh đại tranh đối thủ

La Quan ngẩng đầu, ngưỡng vọng thiên khung mặt trời, khóe miệng móc ra vẻ mỉm cười.

Đột phá!

Tại phái Vô Lượng bên trong tấn thăng Vô Lượng cảnh, cũng tính là là cơ duyên diệu pháp, có lẽ hắn cùng nơi đây, coi là thật có mấy điểm duyên điểm. Cảm thụ được thể nội pháp lực chảy xiết, một loại cường đại trước nay chưa từng có cảm giác, tràn ngập tâm thần ở giữa.

Mà hắn cũng đã đạt được, trảm phá “Quanh thân khốn đốn” thu hoạch —— kiếm ý tiến thêm một bước, đột phá tới tầng thứ 8.

Nhất sinh nhị, nhị sinh tam.

1 kiếm rơi, 3 kiếm đến!

Đừng nhìn chỉ gia tăng “1”, nhưng một kiếm này lại chẳng khác gì là ngoài định mức gia tăng, La Quan toàn lực xuất thủ một kiếm chi uy.

Như đối địch với La Quan , cùng cấp lấy 1 vs 3, đem đứng trước 3 kiếm vây giết.

Như lấy hôm nay cảnh giới, đối mặt lúc trước kia đại kiếp thượng cảnh thi đạo tu sĩ, không cần a Đại xuất thủ, liền có thể tiêu diệt đi.

Cùng lúc đó, La Quan tâm thần giao cảm thiên địa, mang đến siêu cường cảm giác, cũng trên diện rộng tăng cường. Giờ phút này, ánh mắt của hắn chớp lên nhìn về phía nơi nào đó, thản nhiên nói: “Đạo hữu đã đến, liền mời đi theo uống chén trà đi.”

Ngoài 100 dặm, Tào Tĩnh thân thể cứng đờ, chợt thở ra một hơi.

Bá ——

Độn quang sáng lên, hắn bay vào phái Vô Lượng sơn môn, xa xa liền dừng lại, chắp tay hành lễ, “Tào Tĩnh gặp qua đạo hữu, chúc mừng đạo hữu lĩnh hội thần thông có thành tựu, tu vi lớn tiến vào.”

Thần sắc cung kính ở giữa, mang theo mấy điểm ao ước.

Mà cùng lúc đó, đáy lòng lại có mấy điểm không hiểu, kiếm tu này khí tức, vì sao chỉ là Vô Lượng cảnh? Chậc chậc, thật là cao minh che lấp pháp, nếu không phải hắn tận mắt chứng kiến, trước đó trảm thiên 1 kiếm, lại căn bản không phát hiện được nửa điểm sơ hở.

La Quan thản nhiên nói: “Tại hạ Phàn Nhạc.” Hắn quét Tào Tĩnh một chút, trong lòng khẽ nhúc nhích, “Đạo hữu ở xa tới là khách, mời đi theo ta.”

Vô Lượng Tử mang theo mấy tên môn nhân đệ tử, kích động hành lễ, “Bái kiến lão tổ!”

La Quan thoảng qua trầm mặc, nói: “Ta muốn pha trà chiêu đãi quý khách, các ngươi lui xuống trước đi đi.”

“Vâng! Ta cùng cáo lui!” Vô Lượng Tử hưng phấn kém chút nhảy dựng lên, tiền bối không có cự tuyệt, đó chính là ngầm thừa nhận.

Ha ha ha ha!

Cái này lão tổ, ta phái Vô Lượng cuối cùng, là nhận dưới.

Tốt, quá tốt!

Mấy người cung kính lui ra, La Quan đưa tay hư dẫn, “Tào đạo hữu, mời.”

Trong núi đình nghỉ mát dưới, hắn phất tay áo vung lên, lũ ống mang đến bùn cát vết tích, bị trực tiếp dọn dẹp sạch sẽ. Tiếp lấy từ trong nhẫn chứa đồ, lấy ra một bộ đồ uống trà, đây là ban đầu ở Phong thành lúc, Chu gia vì hắn chuẩn bị tạ lễ 1 trong. Cong ngón búng ra, hỏa diễm trống rỗng mà sinh, nước mở sau vung vào lá trà, lập tức thanh hương tràn ngập.

Nói thật, cái này pha trà tay nghề rất thô ráp, thậm chí ngay cả nhập môn cũng không tính, nhưng cũng phải nhìn trà này là ai nấu. Lấy La Quan triển lộ thực lực cùng khó lường bối cảnh, hắn tự tay pha trà chiêu đãi, lấy Tào Tĩnh thân phận, cũng không khỏi mặt lộ vẻ

nghiêm túc.

Sau khi nói cám ơn, nâng chung trà lên uống một ngụm, tán thán nói: “Trà ngon!”

La Quan cười cười, nói: “Người khác tặng, tại hạ cũng là lần thứ 1 uống.” Hắn buông xuống chén trà, phát ra “Ba” nhẹ vang lên, ngẩng đầu nhìn đến, “Không biết Tào đạo hữu hôm nay đến, cần làm chuyện gì?”

Tào Tĩnh thở sâu, chắp tay, “Không dám lừa gạt phiền đạo hữu, Tào mỗ này tới là vì, ngài trong tay kia phần thiên dược mệnh hà…” Nói đến đây, hắn biểu lộ lộ ra bất an, như lo lắng La Quan sẽ trực tiếp cự tuyệt, “Phiền đạo hữu, còn xin nghe ta nói hết.”

La Quan gật đầu, “Được.”

Gặp hắn vẫn chưa tức giận, Tào Tĩnh cảm thấy an tâm một chút, thoảng qua trầm mặc về sau, cười khổ nói: “Thiên dược mệnh hà đối ta cùng đại kiếp tu sĩ mà nói, liên quan đến đại đạo tiền đồ, tất nhiên là quý giá vô song, nếu không phải cùng đường mạt lộ, Tào mỗ cũng sẽ không tùy tiện đến nhà.”

Hắn cắn răng, “Tào mỗ có 1 vị sư huynh, tu hành 1,000 năm đã tới Đại Kiếp cảnh viên mãn cấp độ, nhưng ở bế quan phá cảnh lúc lại gây ra rủi ro, lâm vào tuyệt cảnh nguy cơ sớm tối. Như phải thiên dược mệnh hà, có lẽ có thể có một chút hi vọng sống, cái này đã là hắn hi vọng cuối cùng.”

Tào Tĩnh đứng dậy, “Tại hạ thuở nhỏ đến nay, nhờ sư

huynh chăm sóc, mới có thể đi tới hôm nay, sư huynh tại ta mà nói như huynh như cha. Như phiền đạo hữu nguyện ý giao dịch thiên dược mệnh hà, vô luận bất kỳ điều kiện gì, Tào mỗ đều nguyện đáp ứng… Ta cái mạng này, liền bán cho đạo hữu!”

Đại Kiếp cảnh viên mãn? Như lần nữa phá cảnh, chính là thế ngoại cấp độ, như thế cường giả, phóng nhãn vạn đảo chi quốc cảnh nội đều là đỉnh cao nhất.

Tuy nói bây giờ, La Quan đã có a Đại làm người hộ đạo, nhưng Thiên Linh đảo phía dưới Phượng tộc di tích, liên quan đến rất nhiều thế lực, thậm chí người thế ngoại cũng cực khả năng nhúng tay trong đó! Cho nên hắn cần càng giúp đỡ nhiều hơn lực, lấy bảo đảm tự thân trong tương lai, có tư cách tham dự đánh cờ.

Về phần thiên dược mệnh hà, đích thật là hiếm thấy bảo vật, nhưng vừa đến La Quan tạm thời không dùng đến, thứ 2… Liên quan tới “Đường tắt” sự tình, La Quan đã đạt được không chỉ một lần nhắc nhở, nếu là có thể lời nói, hắn càng hi vọng bằng vào tự thân hoàn thành phá cảnh.

La Quan ngón tay gõ nhẹ mặt bàn, trầm ngâm liên tục về sau, chậm rãi nói: “Có thể.”

Tào Tĩnh khẽ giật mình, chợt đại hỉ, “Đa tạ phiền đạo hữu…” Lời còn chưa dứt liền bị đánh gãy, La Quan thản nhiên nói: “Phàn mỗ còn có những điều kiện khác.”

“Phiền đạo hữu mời nói!”

La Quan nói: “Thứ 1, như Tào đạo hữu sư huynh, thuận lợi vượt qua kiếp nạn này, cần cùng ngươi cùng một chỗ, trở thành Nguyên Hạ cung khách khanh cung phụng.”

“Thứ 2, tương lai một ngày, Phàn mỗ có thể mời 2 vị xuất thủ, giúp ta một chút sức lực, các ngươi không được lấy bất kỳ lý do gì cự tuyệt.”

Tào Tĩnh nói: “Chỉ những thứ này?”

“Chỉ những thứ này.”

“Tốt! ! Tào mỗ hôm nay, liền thay sư huynh đáp ứng việc này, như ngày sau đổi ý, ắt gặp thiên địa chán ghét mà vứt bỏ, chết không có chỗ chôn! !”

Đại Kiếp cảnh tu sĩ lập hạ lời thề, cũng không phải nói một chút mà thôi, phần này hứa hẹn rất nặng.

La Quan cười cười, lật tay lấy ra một chiếc bình ngọc, dù có tầng tầng phù lục phong ấn, cũng có óng ánh hào quang từ đó tản mát.

“Kia Phàn mỗ ngay tại đây, cầu chúc Tào đạo hữu sư huynh, có thể sớm ngày phá cảnh… Vật này, là Tào đạo hữu.”

Tào Tĩnh cẩn thận từng li từng tí 2 tay tiếp nhận, cẩn thận kiểm tra xác định không sai, lại nhìn về phía La Quan lúc, liền một mặt cảm kích, “Phiền đạo hữu yên tâm, vô luận sư huynh phải chăng có thể thuận lợi phá cảnh, Tào mỗ đều sẽ thực hiện hứa hẹn.”

Hắn đứng dậy, “Tình huống khẩn cấp, Tào mỗ không tiện ở lâu, cái này liền cáo từ.”

La Quan nói: “Tào đạo hữu xin cứ tự nhiên.”

Bá ——

Độn quang thắp sáng, vọt thẳng trời mà lên, biến mất trong nháy mắt không gặp.

La Quan mắt tiễn hắn rời đi, thần sắc bình tĩnh, lấy thuận tay đoạt đến chi vật dưới một tay nhàn cờ, nếu có điều được tự nhiên tốt nhất, cho dù lấy giỏ trúc mà múc nước công dã tràng cũng không thất vọng.

“Ta đem kế tiếp theo bế quan mấy ngày, vô sự không nỡ đánh quấy.” Để lại một câu nói, La Quan tùy ý tuyển một chỗ trong núi đạo quán, phất tay áo dọn dẹp sạch sẽ về sau, liền đi vào trong đó.

“Bành” một tiếng, cửa phòng đóng chặt.

Tu thành vô danh kiếm quyết chi truyền thừa, nện vững chắc căn cơ, chân chính đi ra tự thân kiếm đạo, càng nhất cổ tác khí phá cảnh vô lượng, kiếm ý đến tầng 8…

Phần này thu hoạch quá lớn, La Quan cần một chút thời gian chỉnh lý, tiêu hóa, củng cố.

…

Mà liền tại La Quan lại lần nữa bế quan, củng cố tự thân

cảnh giới lúc, vạn đảo chi quốc càng phương nam hạo hãn uông dương ở giữa, 1 tòa cự đại hòn đảo ở chỗ này.

Trên bầu trời, phiêu tán dày đặc hắc vụ, là từ vô tận tử khí, thi khí, âm khí, sát khí cùng xen lẫn mà thành, hình thành tầng 1 thật dày bình chướng.

Cái này cùng lúc trước Hắc Mộc ở trên đảo kia Hắc Mộc quỷ, trên bản chất là cùng một loại hình đồ vật, nhưng lẫn nhau cấp độ chênh lệch cách xa, tung 100 cái Hắc Mộc quỷ tương gia, cũng so ra kém nơi đây.

Đảo này, tên là Thi vương đảo, chính là Thi Vương điện sơn môn chỗ.

“A!”

“Tức chết lão phu! Tức chết lão phu!”

Trong đại điện, vang lên phẫn nộ gào thét, khủng bố thi khí bộc phát, đem canh giữ ở ngoài điện một loại thi khôi trực tiếp đánh bay, giữa không trung bạo liệt, hóa thành vô số xương vỡ thịt nhão vẩy xuống, máu đen chảy ngang tanh hôi gay mũi.

Bạch cốt chỗ ngồi, một tên thân thể gầy nhỏ, bệnh rụng tóc tỏi mũi lão giả, chính nghiến răng nghiến lợi mặt mũi tràn đầy dữ tợn.

Thân là Thi Vương điện Phó điện chủ 1 trong, đường đường Đại Kiếp cảnh viên mãn cường giả, Trác lão quỷ đã hồi lâu chưa từng như vậy mất khống chế nổi giận.

Thực tế là khoảng thời gian này kinh lịch, quá mức biệt khuất, dường như đụng thiên đại vận rủi!

Trước hết nhất là hắn tân tân khổ khổ, không tiếc đại giới uẩn dưỡng 300 năm thi khôi, thật vất vả rốt cục dưỡng thành, lại tại “Phục sinh” thời điểm bị người cướp đi.

300 năm a, vô số tâm huyết đầu nhập, lại vì người khác làm áo cưới, thậm chí cuối cùng bị thi khôi hành hung, không thể không đào tẩu.

Trong đó bi phẫn, oán hận, quả thực tội lỗi chồng chất.

Trác lão quỷ vội vàng chạy về Thi Vương điện, đang muốn không tiếc đại giới, phát động hết thảy thủ đoạn, tìm tới đoạt hắn thi khôi người đem nó chém thành muôn mảnh lúc, nhưng còn không cùng động thủ, liền lại có tin dữ truyền đến.

Hắc Mộc ở trên đảo, năm đó bày ra quân cờ, mắt thấy muốn dưỡng thành thân ngoại hóa thân, lại trong vòng một ngày bị người phá huỷ đi, thậm chí liên lụy hắn, hồn thể gặp phản phệ, tĩnh dưỡng đến nay mới khôi phục tới.

Sau đó, chính là gần nhất tin tức, Trác lão quỷ coi trọng nhất đại đệ tử, nó truyền thừa y bát người kế nhiệm, thật vất vả tìm tới một chỗ, thích hợp uẩn dưỡng quỷ chi địa, sắp mở ra tu hành mới cấp độ, còn không làm đến bố trí, liền bị người đánh chết tại chỗ.

Thậm chí, cái kia từ trước đến nay nhu thuận hiểu

chuyện, lần thụ hắn sủng ái nữ đệ tử, cũng bởi vậy gặp tác động đến, cùng nhau vẫn lạc.

Hết lần này đến lần khác, dù là thánh nhân cũng có hỏa khí, huống chi là một thân thi xú, tử khí quấn quanh, tính tình bạo ngược Trác lão quỷ, lồng ngực ở giữa lửa giận hừng hực, quả thực muốn đốt diệt thiên địa vạn vật.

“Hẳn là, là lão phu cường địch, cố ý thiết kế nhằm vào? Nếu không trên đời này, lấy ở đâu nhiều như vậy trùng hợp sự tình! ? !”

Càng nghĩ, càng cảm thấy chính là như thế.

Trác lão quỷ vẻ mặt nhăn nhó, quanh thân thi khí cuồn cuộn, sôi trào như cháy bùng, “Đừng để lão phu biết, đến tột cùng là ai làm, nếu không lão phu phát thệ, chắc chắn ngươi chém thành muôn mảnh, rút hồn luyện phách!”

Oanh ——

Lần này, là cả tòa đại điện không chịu nổi, Trác lão quỷ lửa giận bộc phát, bị sinh sinh nghiền nát.

Đất đá bắn tung toé, bụi giương nổi lên bốn phía lúc, hắn tọa hạ một đám đệ tử, môn nhân, hốt hoảng trốn hướng phương xa, từng cái mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, bọn hắn đã hồi lâu chưa từng thấy Phó điện chủ, như vậy thất thố giận dữ, dù không biết xảy ra chuyện gì, cũng tuyệt đối không muốn bị lửa giận của hắn tác động đến.

Mà liền tại lúc này, một thân ảnh, lại xuất hiện tại vỡ vụn đại điện bên ngoài.

“Ừm? ?” Trác lão quỷ mắt lộ ra hung quang, uy nghiêm nhìn lại.

Hắn cũng muốn nhìn xem, ai dám ở thời điểm này hướng bên cạnh hắn góp, không muốn sống sao?

Bụi giương bên trong, là 1 đạo khôi ngô thân thể, như không phát hiện được quanh thân uy nghiêm khí cơ, khom người cúi đầu, “Đệ tử quái vật gây hạn hán, bái kiến Phó điện chủ.”

Trác lão quỷ híp híp mắt, mặt không biểu tình, “Nguyên lai là ngươi… Không bế quan tu luyện, đến lão phu cái này bên trong cần làm chuyện gì?”

Quái vật gây hạn hán đứng dậy, nghe vậy nhếch miệng lộ ra uy nghiêm răng trắng, “Đệ tử như tìm được, 1 vị thiên mệnh đại tranh đối thủ, phụng điện chủ chi mệnh, mời Phó điện chủ cùng đi tiến đến.”

Trác lão quỷ sắc mặt biến hóa, “Để lão phu cùng đi… Hẳn là, điện chủ ý tứ, là muốn tự dưỡng thi tổ địa bên trong, mời 1 tôn thánh thi đồng hành?”

Quái vật gây hạn hán gật đầu, “Không sai.”

Trác lão quỷ nói: “Quái vật gây hạn hán, điện chủ đối ngươi quả nhiên coi trọng… Đã là bên trên mệnh, lão phu tự nhiên tuân theo, ngươi lại ở đây hơi các loại, ta đi nuôi thi tổ địa một lần, đợi mời ra thánh thi về sau, liền là

khắc xuất phát.”

Quái vật gây hạn hán chắp tay, “Đa tạ Phó điện chủ.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 882 : Truyền thừa tồn tại

Phái Vô Lượng, nào đó 1 đạo xem.

La Quan mở mắt ra, thật dài thở ra một hơi, đôi mắt ở giữa một mảng thần quang oánh uẩn.

“Mở con đường thông thiên, một bước quy nguyên, 2 bước hợp nhất.”

“Bây giờ lại mượn vô danh kiếm nói truyền thừa, nhất cử đột phá Vô Lượng cảnh, cũng may ta căn cơ vững chắc, vẫn chưa lưu lại tai hoạ ngầm.”

“Nhưng càng quan trọng, lại là ta chi kiếm đạo…”

La Quan híp híp mắt, đưa tay 1 đạo kiếm ảnh xuất hiện, tuy chỉ là một lớp mỏng manh, như một trận gió liền có thể đem nó thổi tan.

Nhưng hôm nay, kiếm ảnh này lại tản mát ra chống trời đạp đất, vô cùng mênh mông khí cơ!

Đây chính là lấy đế kiếm bản nguyên, hiển hóa ra đế kiếm hình chiếu.

Một cái tay khác duỗi ra, trong không khí nhiệt độ đột nhiên giảm xuống, một vòng màu đỏ hiển hiện, chợt nhanh chóng kéo duỗi bên cạnh dài, hóa thành lạnh thấu xương mũi kiếm.

Hình như có vô biên huyết hải bị phong ấn ở bên trong, khủng bố giết chóc khí cơ khiến người liếc nhìn lại, liền bản năng sinh ra vô tận kính sợ.

” « Đại Hoang Thập Nhị Đế kiếm » công pháp vẫn là ta chỗ đứng căn bản, thu thập đế kiếm mảnh vỡ, có thể trợ ta nhanh chóng tăng cao tu vi, phải dòm cao thâm kiếm đạo tinh diệu, là một phần không xác định lật tẩy, càng có thể vì ta sáng tạo kiếm đạo con đường, cung cấp nội tình, nuôi điểm, giúp ta thiếu đi đường quanh co.”

“Cho nên ta chi kiếm đạo, khi rõ ràng, ám 2 đầu, lấy đế kiếm vì minh, trảm thiên vì ám… Như hai cái đùi đi đường, lẫn nhau xác minh, bổ sung, có thể giúp ta đi càng xa.”

Suy nghĩ đến tận đây, La Quan suy nghĩ thông suốt, tâm thần thoải mái, cười cười phất tay áo tán đi 2 kiếm, hắn vươn người đứng dậy đẩy cửa ra ngoài.

Rất nhanh, phải nghe tin tức Vô Lượng Tử liền vội vàng mà đến, xa xa liền quỳ xuống đất đi đại lễ, “Đệ tử bái kiến lão tổ!”

La Quan giống như cười mà không phải cười, quét mắt nhìn hắn một cái, “Đứng lên đi.”

“Vâng, đa tạ lão tổ.” Vô Lượng Tử sắc mặt vui mừng, đứng dậy cẩn thận từng li từng tí trông lại, ở giữa La Quan tâm tình như không sai, hắn thử thăm dò nói: “Lão tổ, trong phái các đệ tử đều muốn chiêm ngưỡng một chút ngài phong thái , có thể hay không mở ra tổ sư

đường, để bọn hắn bái kiến?”

La Quan khoát tay, “Được rồi, ta lại không phải thật phái Vô Lượng lão tổ, ngoài miệng hô hô liền tốt, mở tổ sư đường liền miễn.”

Vô Lượng Tử biểu lộ ngượng ngùng có chút thất vọng, cũng không dám làm trái hắn ý tứ, cung kính nói: “Vâng, hết thảy đều tuân lão tổ pháp chỉ.”

La Quan suy nghĩ một chút, nói: “Ngày đó đến vội vàng, ta có một ít sự tình hỏi ngươi.”

“Lão tổ mở miệng, đệ tử tất biết gì nói nấy.”

“Ừm.” La Quan gật gật đầu, “Phái Vô Lượng bên trong kia một phần tổ tiên bí truyền, là từ chỗ nào được đến? Truyền thừa này bí truyền vị kia… Tiền bối, nhưng từng lưu lại lời gì sao?”

Vô Lượng Tử khẽ giật mình, nghĩ thầm ngài đều đã phải truyền thừa nhận chủ, làm sao còn đến hỏi ta? Nhưng mặt ngoài lại không lộ nửa điểm, cẩn thận nghĩ nghĩ, nói: “Hồi bẩm lão tổ, liên quan tới tổ tiên bí truyền một chuyện, ta phái Vô Lượng thật có một chút truyền miệng sự tình, nhưng thật giả như thế nào đệ tử cũng không biết, còn cần ngài tự hành châm chước.”

Đón La Quan ánh mắt khích lệ, Vô Lượng Tử nhắm mắt nói: “Thời gian cụ thể đã không biết được, truyền thuyết phái Vô Lượng khai phái tiên tổ, chính là 1 vị trong núi tiều phu, bởi vì ngẫu nhiên gặp được tiên nhân, mới truyền xuống diệu pháp, ghi chép ở bảy viên trong ngọc

giản…”

“Nói kỹ càng chút.” La Quan đem hắn đánh gãy, cau mày, “Làm sao gặp được tiên nhân? ? Cái dạng gì tiên nhân? ? Nhưng có chân dung loại hình, lại hoặc là tiên nhân chi ngôn lưu truyền?”

Vô Lượng Tử lau mồ hôi, “Cái này… Những sự tình này… Đệ tử cũng chỉ là nghe sư trưởng đề cập qua một chút… Đúng, đệ tử còn có 1 vị lão sư thúc, là trong phái bây giờ bối điểm dài nhất người, có lẽ biết đến càng nhiều… Đệ tử cái này liền đi mời hắn tới.”

Thấy La Quan gật đầu, Vô Lượng Tử xoay người rời đi, rất nhanh cơ hồ là khiêng kia thiếu răng lão đạo, một đường phi nước đại trở về, “Sư thúc, lão tổ muốn biết chúng ta tổ tiên, phải tiên nhân truyền thừa một chuyện, ta biết không nhiều, mời ngài cho lão tổ nói rõ.”

Thiếu răng lão đạo tranh thủ thời gian hành lễ, “Có thể vì lão tổ giải hoặc, là đệ tử chi vinh hạnh, nhưng truyền thuyết sự tình khó phân thật giả, chớ lầm lão tổ đại sự mới tốt.”

Cái này vô lượng xem thực lực thường thường, đệ tử càng là thưa thớt, có thể truyền thừa đến hôm nay, khi tới nhất quán cẩn thận có quan hệ.

La Quan khoát tay, “Cứ nói đừng ngại, vô luận đúng sai, đều do tội không đến trên người ngươi.”

Thiếu răng lão đại buông lỏng một hơi, híp mắt nghĩ một lát, nói: “Nghe đồn, ta phái Vô Lượng tổ sư là trong núi

tiều phu, không vợ không có con cái, quanh năm lấy buôn bán củi củi mà sống, nào đó 1 năm thu nhập một tháng phải trong núi, tại 1 mây mù lượn lờ vách núi ở giữa, gặp được 1 áo bào xám trưởng giả, một thân ngồi xếp bằng quái thạch phía trên, xem biển mây không nói gì, tổ sư không dám quấy nhiễu cho nên đường vòng tránh đi."

"Sau đó lại mấy ngày phục vào trong núi, lại tại vách đá chỗ lại gặp kia áo bào xám trưởng giả, tư thế ngồi, dáng vẻ cùng mới gặp lúc không hai, tổ sư giật mình minh ngộ, cho là gặp trong truyền thuyết tiên nhân, liền quỳ xuống đất dập đầu, nhưng tiên nhân vẫn như cũ mặc xem biển mây, không để ý tới vật ngoài thân."

"Tổ sư không được đáp lại, liền đem tùy thân chỗ mang theo thanh thủy, đồ ăn cùng lưu lại bộ điểm, liên tục dập đầu về sau quay người rời đi. Sau đó mấy năm đều là cảnh này, tổ sư không được đáp lại, nhưng vẫn cung kính vạn điểm lưu lại ẩm thực, mà tiên nhân như cũng ngầm đồng ý điểm này, thỉnh thoảng sẽ có lấy dùng."

"Như thế, nhoáng một cái 14 năm trôi qua, tổ sư lại một lần leo núi bái phỏng tiên nhân lúc, chợt nghe một trận cười sang sảng vang lên, nói 'Nguyên là như thế' 'Nên là như thế' 'Đúng là như thế' … Sau đó phục cười to mấy tiếng, khiến cho trong núi mây mù sôi trào, bên tai kiếm minh trận trận, tổ sư hoảng hốt ở giữa không biết trôi qua bao lâu, đợi tỉnh táo lại lại lần nữa đi tới vách núi lúc, tiên nhân đã không biết tung tích, duy bảy viên ngọc giản đặt ngồi xếp bằng chỗ, trên đó kiếm quang lưu chuyển, bắn rọi trâu đấu ở giữa!"

Thiếu răng lão đạo vẫn còn tiếp diễn tiếp theo, nói là phái Vô Lượng tổ sư, từ bảy viên trong ngọc giản, lĩnh hội phải một môn kiếm đạo công pháp, tiếp theo bước vào tu hành cánh cửa, sau đó trải qua gặp trắc trở, mở phái Vô Lượng vân vân, lại nói năm đó đỉnh phong thời điểm, phái Vô Lượng bên trong cũng có Đại Kiếp cảnh tu sĩ tọa trấn, từng hiển hách một phương…

La Quan cũng đã không thèm để ý, hắn hơi khẽ cau mày, suy tư thiếu răng lão đạo lời nói, liền cái này nghe đồn đến xem, phái Vô Lượng tổ sư nên chỉ là vận khí tốt mà thôi, có lẽ bản thân cũng có chút chỗ bất phàm, mới vô danh kiếm quyết truyền thừa.

Nhưng cũng tiếc hắn vẫn chưa chân chính có thể, lĩnh hội đến đây truyền thừa diệu pháp, chỉ là cách khác kỳ kính khai sáng phái Vô Lượng một mạch.

Mà lưu lại truyền thừa vị kia tiên nhân, nói tới “Nguyên là như thế” “Nên là như thế” “Đúng là như thế” 3 nói, lại đại biểu cho cái gì? La Quan không nghĩ ra, đưa tay vuốt vuốt mi tâm, xem ra nghĩ từ phái Vô Lượng chỗ, thám thính tiền bối tin tức là không làm được.

Vô Lượng Tử nhìn mặt mà nói chuyện, giữ chặt vẫn thao thao bất tuyệt sư thúc, cái này khiến thiếu răng lão đạo có chút vẫn chưa thỏa mãn, mặt lộ vẻ bất mãn.

Nói khoác tổ sư, cho đám tiền bối mạ vàng họa màu, tựa hồ là nhân chi bản năng, giống như bởi như vậy tự thân cũng biến thành quý giá bắt đầu.

Vô Lượng Tử nghĩ thầm lão sư thúc a lão sư thúc, ngài

thật đúng là hồ đồ, nói khoác tổ tiên có làm được cái gì? Ngươi ta trước mặt coi như đứng 1 vị, sống sờ sờ tổ tông a, như đem vị này hầu hạ tốt, lo gì ta phái Vô Lượng không thể thịnh vượng phát đạt.

Nhất là, trước mắt vị lão tổ này, đã được phái Vô Lượng tổ tiên bí truyền, trong đó tất có chỗ cực tốt, càng ngầm đồng ý chúng ta miệng này gọi bậy, đây cũng không phải là trong lòng ý động, phải có điều biểu thị rồi? Vừa nghĩ đến đây, Vô Lượng Tử trong lòng càng phát ra lửa nóng.

Quả nhiên, chỉ trầm mặc một hồi, La Quan liền mở miệng, “Lần này, bản tọa từ phái Vô Lượng bên trong, đạt được vui mừng ngoài ý muốn, nhưng này truyền thừa chỉ có một phần, bản thân về sau phái Vô Lượng bên trong, liền lại không người nào có thể tu tập, bản tọa khi cho đền bù.”

Lần này, thiếu răng lão đạo cũng không lo được phụng phịu, cùng Vô Lượng Tử cùng một chỗ, bốn con mắt bóng lưỡng nhìn về phía La Quan.

Đến đến, rốt cục muốn tới! !

La Quan dựng thẳng lên ngón tay, “Cái thứ 1, bản tọa sẽ tặng cho các ngươi đại lượng tu hành tài nguyên, cũng phái Đại Kiếp cảnh cường giả tọa trấn phái Vô Lượng, đảm nhiệm khách khanh trưởng lão, thái thượng cung phụng cùng chức vị, che chở phái Vô Lượng 100 năm, về sau tạo hóa, thành tựu chỉ nhìn thiên ý, ngươi ta ở giữa như vậy thanh toán xong.”

Vô Lượng Tử do dự một chút, cung kính nói: “Còn xin

lão tổ, cho ra cái khác lựa chọn.”

La Quan gật đầu, “Cái thứ 2, bản tọa nhưng làm đảm bảo, mời các ngươi gia nhập Nguyên Hạ cung… Không sai, chính là thương sóng hải vực, Tế Dương sơn bên trên một cái kia. Sau đó, phái Vô Lượng chính là Nguyên Hạ cung một viên, nhưng phải chủ tông che chở, an hưởng thái bình.”

“Lại bản tọa, còn có thể ngoài định mức cho các ngươi cam đoan, nhập Nguyên Hạ cung sau cũng không thụ ức hiếp, hưởng dụng dòng chính một mạch đãi ngộ.”

Nói xong, hắn nhìn qua, “Liền 2 cái này đi, chính các ngươi tuyển.”

Thiếu răng lão đạo đột nhiên nói: “Xin hỏi lão tổ, ngài cùng Nguyên Hạ cung ở giữa… Khục, đệ tử cùng tuyệt không phải cố ý thăm dò lão tổ tư mật, chỉ là rất quan trọng lớn, không thể không cẩn thận, còn xin lão tổ thứ tội.”

La Quan nhìn hắn một cái, “Không sao, bản tọa… Vì Nguyên Hạ cung khách khanh, vị so trưởng lão, coi như có vài lời quyền.” Ta là Hạ Tuyết chính miệng thừa nhận biểu đệ, lại cùng Bạch Kính, Từ Chu 2 cái lão bất tử, cùng một chỗ tại trong đại điện nghị qua sự tình, cái này cũng không tính nói khoác a?

Vô Lượng Tử ánh mắt sáng lên, “Tuyển 2, lão tổ chúng ta tuyển 2! !” Tuy nói khoảng thời gian này, Nguyên Hạ cung mở lại về sau, phong ba trận trận nhìn như thế cục không ổn, nhưng lão tổ là Nguyên Hạ cung khách khanh

a, xem ra ẩn giấu thực lực rất nhiều. Lại có lão tổ tại, có thể bảo hộ không được phái Vô Lượng? Dù sao tiểu môn tiểu hộ, nhập thế lực lớn dưới trướng, lo lắng nhất chính là không có cây.

Càng quan trọng chính là, tuyển đầu thứ 2, về sau phái Vô Lượng cùng La Quan quan hệ trong đó, liền có thể giữ lại, truyền thừa, thậm chí tiến thêm một bước.

Cái này chuyện tương lai, ai nói định.

La Quan nhìn thoáng qua, trước mặt 2 cái lão đạo sĩ, chỉ cảm thấy phái Vô Lượng những người này, thực tế hầu tinh lợi hại. Hắn nhưng thật ra là hi vọng bọn họ tuyển đầu thứ nhất, dù là thêm ra một chút tu hành tài nguyên… Dù sao, gần nhất bị giết không ít người, nhẫn trữ vật rất có thu hoạch, cho phái Vô Lượng sử dụng đầy đủ.

Về phần Đại Kiếp cảnh tu sĩ tọa trấn, càng không thành vấn đề, Tào Tĩnh chính là lựa chọn tốt nhất, một câu hắn liền phải ra bán mệnh.

Chung quy là tâm không đủ đen a, cảm thấy cầm người ta chỗ tốt cực lớn, đền bù phải có thành ý, “Khục, các ngươi không còn suy tính một chút rồi?”

Vô Lượng Tử cùng thiếu răng lão đạo, nghe vậy đầu lắc bay lên.

La Quan lắc đầu, “Thôi, nếu như thế, phái Vô Lượng trên dưới liền chuẩn bị di chuyển đi.”

Hắn đã quyết định đem những người này, ném cho Hạ Tuyết trông nom, dù sao ta gần nhất cũng như thế, vì Nguyên Hạ cung bỏ khá nhiều công sức, coi như là thù lao.

2 người đại hỉ, “Đa tạ lão tổ!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 883 : Phượng tộc sau tiếp theo công pháp

Mấy ngày về sau, một chiếc trên biển thuyền lớn dọc đường Tiểu Thương đảo, phái Vô Lượng một nhóm khinh xa giản từ, lặng yên không một tiếng động lên thuyền rời đi.

Đây mới là vạn đảo chi quốc cảnh nội, trạng thái bình thường đi xa phương thức, La Quan trước đó một mình lên đường, bất quá ỷ vào cảm giác nhạy cảm, về sau lại có a Đại hộ đạo, mới có thể tùy tâm sở dục.

Hiện nay, đương nhiên lấy ổn thỏa làm chủ.

Vô Lượng Tử lão đạo rất gõ cửa, trừ cho La Quan định 1 cùng khoang thuyền, là 1 cái nhà đơn tiểu viện, Nhạc Linh San cùng Phan Đình lấy thị nữ thân phận đi theo ở đi vào. Bao quát hắn ở bên trong, một đám phái Vô Lượng tu sĩ, đều là phổ thông nhị đẳng khoang thuyền.

Liền cái này, Vô Lượng Tử còn 1 bộ đau lòng bộ dáng, nếu không phải 3 cùng khoang thuyền nhân viên ngư long hỗn tạp, ở là đại thông trải, lo lắng sẽ gặp tặc, hắn sợ là còn không chịu ra phần này linh thạch.

Mọi người phân biệt về sau, La Quan mang theo 2 nữ, tại Hải Minh tông tu sĩ dẫn đầu dưới tiến vào tiểu viện.

Viện lạc không lớn, tu kiến coi như tinh xảo, có vài cọng không biết tên hoa cỏ, bây giờ mở rất là nhiệt liệt,

hương hoa bốn phía.

Đơn giản kể một chút, vào ở lúc chú ý hạng mục, cái này Hải Minh tông tu sĩ hướng La Quan quăng tới ao ước một chút, cáo từ rời đi.

La Quan một phen tư lượng, không khỏi cảm thấy ung dung, “Ta liền ở gian phòng này, các ngươi tự tiện liền tốt.” Dứt lời gật gật đầu, đẩy cửa tiến vào trong phòng.

Trong viện, Nhạc Linh San, Phan Đình 2 nữ lặng lẽ nhẹ nhàng thở ra, tuy nói La Quan biểu hiện ôn hòa, nhưng tới tiếp xúc lúc, vẫn khó tránh khỏi có mấy điểm câu thúc.

“Sư tỷ, ngươi nói hôm nay ban đêm, ta tắm rửa về sau đi tìm tiền bối thỉnh giáo tu hành, hắn có thể hay không để ta vào cửa?” Phan Đình nhỏ giọng mở miệng.

Mặc dù Vô Lượng Tử mặt dày mày dạn, chiếm 1 cái “Lão tổ” miệng này, nhưng nàng cùng Nhạc Linh San hay là quen thuộc, lấy “Tiền bối” đến xưng hô La Quan.

Nhạc Linh San mặt đỏ lên, chợt hung hăng trừng nàng một chút, “Ngươi là đi thỉnh giáo tu hành? Hừ, ta cũng không muốn nói ngươi!” Nàng dừng một chút, “Tiền bối nhân vật bậc nào, không phải ngươi có thể lo nghĩ, sớm đi tắt ý niệm này, miễn cho đồ gây chán ghét mà vứt bỏ.”

Chẳng biết tại sao nói đến về sau lúc, giọng nói của nàng thấp rất nhiều.

Phan Đình vặn vẹo uốn éo eo, “Lỡ như đâu? Không đều

nói nam nhân nhất là Chung Tình, mãi mãi cũng thích trẻ tuổi xinh đẹp sao? Ta nói không chừng liền thành nữa nha.” Nàng nháy mắt mấy cái, thanh âm ép thấp hơn, “Bằng không, ban đêm sư tỷ cùng ta cùng đi chứ? Tiền bối đối ngươi hình như có chút khác biệt đâu.”

Nhạc Linh San vô ý thức, hướng kia đóng chặt cửa phòng nhìn thoáng qua, “Muốn chết ngươi! Ngậm miệng, còn dám nói hươu nói vượn, nhìn ta không xé miệng của ngươi!” Kéo lấy Phan Đình tiến vào đối diện gian phòng.

Nhưng một trái tim lại bởi vì câu nói này, “Bành bành “Nhảy dựng lên… Tiền bối đối ta có khác biệt sao? Đại khái là có một ít, trước đó La Quan ánh mắt, đích xác ở trên người nàng hơi dừng lại một hồi.

Ta đang suy nghĩ gì? Dừng lại, tranh thủ thời gian dừng lại! Tiền bối thế nào lại là loại người này, ta như vậy nghĩ hắn, thực tế quá bất kính, đều do Phan Đình!

Ban đêm.

Một đám mây màu bay tới, che khuất trên trời mặt trăng, bóng tối bao phủ xuống trong tiểu viện, theo “Kẹt kẹt” một tiếng vang nhỏ, cửa phòng từ bên trong mở ra, 1 đạo tinh tế uyển chuyển thân ảnh đi ra, hình như có một điểm do dự, nhưng rất nhanh nàng liền hạ quyết tâm, đi đến cửa phòng đối diện bên ngoài.

Đưa tay, gõ nhẹ.

“Lão tổ, lão tổ ngài nghỉ ngơi sao? Đệ tử có một ít vấn

đề về mặt tu hành, hi vọng có thể đạt được lão tổ chỉ điểm.”

Không có trả lời.

Thân ảnh kia dừng một chút, kế tiếp theo gõ cửa, “Lão tổ…”

Gian phòng bên trong, La Quan mở 2 mắt ra, khóe miệng co quắp một chút, ban ngày bên trong 2 cô gái trò chuyện, hắn đều nghe vào trong tai, thực tế không nghĩ tới tiểu nha đầu này, lại to gan như vậy, nàng không chỉ nói một chút mà thôi, thật đúng là chạy tới thực tiễn!

Nghe tiếng đập cửa tái khởi, rất có không đạt mục đích không bỏ qua suy nghĩ, La Quan bất đắc dĩ gõ gõ ngón tay, bỗng nhiên có “Ông” một tiếng kiếm minh vang lên.

Bên ngoài, Phan Đình “Hừ” một tiếng, mặt mày lộ ra một tia thống khổ, biết đây là cho nàng cảnh cáo, không khỏi nhụt chí.

Tiền bối không nhìn trúng nàng!

Ai, đều do sư tỷ không chịu cùng ta cùng đi, nếu như nàng cũng ở đây, nói không chừng tối nay chính là một cái khác cố sự.

Trước đó còn có thể giả bộ hồ đồ, bây giờ được cảnh cáo, Phan Đình nơi nào còn dám làm càn, rón rén đường cũ trở về trong phòng.

Một cái giường khác bên trên, cùng áo mà ngủ Nhạc

Linh San đột nhiên mở to mắt, nghe sư muội một lần nữa trở lại trên giường động tĩnh, một trái tim nhảy không ngừng.

Bị cự tuyệt rồi? Quả nhiên, tiền bối kiếm tiên trác tuyệt nhân vật, trong mắt sao lại nhìn thấy các nàng, cảm thấy đương nhiên đồng thời, lại có loại cảm giác thở phào nhẹ nhõm —— đại khái chính là, ta quả nhiên không có nhìn lầm người.

Nhưng đầu óc bên trong, nhưng lại nhịn không được tung ra một cái ý niệm trong đầu đến, “Nếu như ta thật cùng sư muội cùng đi, tiền bối có thể hay không mở cửa?” Dù sao một ít lời vốn, trong tiểu thuyết, nam nhân đối với mấy cái này đồ vật, tựa hồ thật không có gì sức chống cự.

Không được, không thể nghĩ, ta sao có thể tại cái này bên trong nói xấu tiền bối… Đi ngủ… Đi ngủ… Tối nay là không thể tu hành.

Sắc trời sắp sáng lúc, nghĩ lại liên tục Phan Đình, vừa mơ mơ màng màng nằm ngủ không lâu, liền nghe tới một chút nhỏ xíu động tĩnh.

Nàng mơ mơ màng màng nói: “Sư tỷ, ngươi đang làm cái gì?”

Châu ngọc sau tấm bình phong, chính cẩn thận thanh tẩy lấy thân thể Nhạc Linh San, mặt nháy mắt đỏ lên, “… Không có việc gì, ta làm cái đêm.”

“A, nhanh ngủ đi, trời liền muốn sáng.”

Nhạc Linh San “Ừ” một tiếng, vội vàng lau sạch sẽ về sau, một lần nữa chui tiến vào chăn ấm áp bên trong, 2 đầu chân dài vô ý thức kẹp chặt.

Nàng đương nhiên sẽ không nói cho sư muội, mình vừa rồi nằm mơ, hay là rất cảm thấy khó xử cái chủng loại kia… Chỉ là suy nghĩ một chút, liền đầu não choáng váng.

La Quan đương nhiên không biết, đối diện gian phòng bên trong phát sinh sự tình, đuổi đi nhiễu người Phan Đình về sau, hắn cười lắc đầu.

“Gần nhất vẫn luôn đang tìm kiếm chìa khoá, lại tu luyện một đoạn thời gian, cũng không biết Thiên Linh đảo bên trên, có hay không dị động.”

Đối Thiên Lan thánh tông cùng Dương thị, hắn từ đầu đến cuối đề phòng thật sâu, song phương thù hận dần sâu, sớm đã không thể hóa giải.

Tâm niệm vừa động, La Quan 2 mắt nhắm lại.

…

Dưới mặt đất, Phượng tộc tế đàn.

Canh giữ ở nơi này Phượng tộc tu sĩ, đột nhiên cảm nhận được đến từ tế đàn bên trên ba động, hắn dưới sự kinh hãi không dám có nửa điểm trì hoãn, vội vàng bóp nát 1 khối ngọc phù.

Rất nhanh, lưu thủ ở đây địa hỏa, 9 linh, phong thái cùng 6 vị Phượng tộc trưởng lão, vội vàng đuổi tới nơi đây.

“Ta cùng cung nghênh Phượng tôn giáng lâm!”

Theo mấy vị Phượng tộc trưởng lão xuất thủ, hợp lực mở ra tế đàn, hỏa diễm bên trong mới hiện ra, 1 đạo mơ hồ, uy nghiêm thân ảnh.

“Ừm, đoạn này thời gian, bản tôn vẫn luôn đang bế quan, ngoại giới còn tính thái bình?”

Địa hỏa trưởng lão bây giờ, nghiễm nhiên đã là Thập Tam trưởng lão đứng đầu, nghe vậy khom người cúi đầu, nói: “Hồi bẩm Phượng tôn, từ Hạ cung chủ rời đi về sau, Thiên Linh đảo bên trên hết thảy thái bình, nhưng Thiên Lan thánh tông nội bộ thủ vệ sâm nghiêm, cụ thể tin tức chúng ta cũng không rõ ràng.”

Hơi dừng một chút, hắn nói: “Chỉ bất quá, lúc trước Hạ cung chủ rời đi Thiên Linh đảo ngày, hình như có người xâm nhập Thiên Lan thánh tông, cũng dẫn phát một trận không nhỏ rối loạn. Việc này rất nhanh liền bị chìm xuống, nguyên nhân cụ thể, còn tại trong điều tra.”

La Quan âm thầm nhíu mày, Phượng tộc tuy có 13 vị Đại Kiếp cảnh trưởng lão, nhưng chỉnh thể cảnh giới đều không cao, lại thụ Thiên Lan thánh tông áp chế, ngay cả tinh chuẩn tình báo đều lấy không được, nhưng hắn cũng rõ ràng, là thế cục như thế trách không được Phượng tộc.

“Ừm, kế tiếp theo nghiêm mật quan sát Thiên Lan thánh tông, cũng nghĩ biện pháp hướng trong đó xếp vào quân cờ , bất kỳ cái gì gió thổi cỏ lay dấu hiệu, đều tùy thời Thông Bẩm.”

“Ta cùng cẩn tuân Phượng tôn chi mệnh!” 6 vị Phượng tộc trưởng lão đồng thời khom người.

Vào thời khắc này, 9 linh mặt lộ vẻ chần chờ, như muốn nói cái gì.

La Quan suy nghĩ một chút, “9 linh trưởng lão có việc?”

Thấy đã bị phát giác, 9 linh thở sâu, cung kính nói: “Hồi bẩm Phượng tôn, thiếp thân đích xác có việc muốn thỉnh ngài ban ân.”

Nàng ngẩng đầu, “Lúc trước ta cùng bởi vì thụ thánh hỏa chế ước, bất đắc dĩ áp chế tự thân tu vi, để tránh bị thánh hỏa thôn phệ. Nhưng bây giờ phải Phượng tôn tương trợ, thể nội tai hoạ ngầm đã giải trừ, còn xin ngài ban thưởng sau tiếp theo công pháp tu hành, ta cùng cũng có thể tốt hơn vì Phượng tôn hiệu lực.”

La Quan nhíu mày, cái này có ý tứ gì? ? Sau tiếp theo công pháp! ? ! Hẳn là Phượng tộc mọi người sở tu, chỉ là một bộ không trọn vẹn công pháp không thành?

Hắn lập tức nhức đầu.

Có lẽ bản này chính là lúc trước, Phượng tộc thêm tại những này, có Phượng tộc huyết mạch người trên thân gông xiềng, chỉ có đạt được tán thành người, mới có thể

thu được chuẩn kế tiếp theo tu hành.

Trước đó bọn hắn e ngại thánh hỏa phản phệ, đối với phương diện này cũng không cần cầu, mà bây giờ… Tê, cái này chẳng lẽ không phải khiêng đá, nện chân của mình. Lại nghĩ tới vừa rồi, hắn còn âm thầm nhả rãnh, Phượng tộc mọi người tu vi không đủ, nguyên lai nguyên nhân căn bản là lại hắn thân ảnh.

Thật sự là im lặng!

Mà lại, càng mấu chốt chính là, chuyện nhà mình mình rõ ràng, La Quan căn bản cũng không phải là cái gì Phượng tôn được không? Sau tiếp theo công pháp… Cái này khiến hắn đi cái kia bên trong tìm?

Tế đàn dưới, địa hỏa, phong thái các cái khác trưởng lão, thấy 9 linh đã mở miệng, cùng nhau quỳ xuống đất cong xuống, “Khẩn cầu Phượng tôn nhân từ, ban cho ta cùng phương pháp tu hành!”

Không có tai hoạ ngầm về sau, hướng tới cảnh giới cao hơn, là tu hành gốc rễ có thể. Huống chi Phượng tộc thực lực bây giờ, mặt ngoài nhìn là không yếu, nhưng trên thực tế chỉ là 1 cái Thiên Lan thánh tông, liền ép bọn hắn không dám vọng động.

Mà lại những người này trung tâm, kia đều không thể nói, dù sao có thể ở trong môi trường này, đau khổ kiên trì đến nay, càng giúp La Quan thuận lợi thoát thân, nói một câu có công lớn đều không quá đáng.

Cái này hoàn toàn, liền không có lý do cự tuyệt…

Tế đàn bên trên, một trận trầm mặc.

Ngay tại địa hỏa, 9 linh cùng Phượng tộc trưởng lão, trong lòng dần sinh bất an lúc, kia bình tĩnh, thanh âm uy nghiêm nhàn nhạt vang lên, “Chư vị trưởng lão không nói, việc này cũng nên nâng lên chương trình hội nghị, dù sao chư vị đều là Phượng tộc trung trinh chi sĩ, cũng là tương lai thịnh vượng chi mấu chốt… Nhưng sau tiếp theo công pháp có ẩn tình khác, bây giờ vẫn chưa tới ban thưởng thời điểm, còn xin chư vị trưởng lão tạm thời chờ đợi.”

Hô ——

Địa hỏa, 9 linh cùng Phượng tộc trưởng lão, trong lòng nhẹ nhàng thở ra, lại nhịn không được âm thầm tự trách, làm sao cứ như vậy gấp, không giữ được bình tĩnh đâu? ? Phượng tôn đại nhân rất rõ ràng, đã tại suy nghĩ chuyện này, chỉ là đang chờ đợi một cơ hội mà thôi.

“Là ta sốt ruột chờ nóng nảy, mời Phượng tôn chớ trách!”

Lại nói bậy vài câu, thấy mấy vị Phượng tộc trưởng lão, hoàn toàn không có sinh nghi dáng vẻ, La Quan tranh thủ thời gian gián đoạn lần này “Hiển thánh” .

Bá ——

Gian phòng bên trong, La Quan mở 2 mắt ra, thở dài ra một hơi đồng thời, lại nhịn không được đưa tay, vuốt vuốt chua xót mi tâm.

“Cái này thật đúng là một cọc chuyện phiền toái… Phượng tộc sau tiếp theo công pháp? ? « vạn kiếp bất diệt » cho bọn hắn tu luyện được hay không?”

Chờ trở lại Tế Dương sơn, nhanh đi tìm Tang Tang, hi vọng nàng có thể có biện pháp, nếu không Phượng tộc phương diện kéo không được quá lâu.

Rất nhanh, 7-8 ngày trôi qua, thuyền lớn yên tĩnh đi thuyền, hết thảy bình an vô sự.

La Quan đè xuống thượng vàng hạ cám suy nghĩ, từ đầu đến cuối bế quan tu hành, từ Hạ Tuyết chỗ biết được Phượng tộc di tích phía sau, dính vào phiền phức về sau, trong lòng hắn gấp gáp từ đầu đến cuối chưa từng thư giãn.

Dù là tu vi lớn tiến vào, cũng là như thế.

Hắn bây giờ tuy mạnh, lại còn chưa đủ mạnh, muốn thuận lợi cầm tới đế kiếm mảnh vỡ, còn kém rất nhiều rất nhiều.

Mà nghe Hạ Tuyết ý tứ, Phượng tộc di tích không lâu sau đó, sẽ có biến cố lớn —— lúc không ta đợi, lúc không ta đợi a!

Tiếp tục tu luyện.

…

Viện tử bên trong, Nhạc Linh San cùng Phan Đình đi tới,

nhìn thoáng qua đối diện, vẫn như cũ cửa phòng đóng chặt.

“Tiền bối tu luyện, thật đúng là khắc khổ a…” Cái sau vô ý thức mở miệng, liếm liếm khóe miệng.

Lại mạnh mẽ, lại cố gắng, còn rất anh tuấn.

1 viên bất an tâm, lại lần nữa ngo ngoe muốn động.

Ba ——

Một cái tay đập vào nàng trên trán, Nhạc Linh San nhíu mày, “Thu hồi loạn thất bát tao suy nghĩ, còn dám có lần nữa, ta tất bẩm báo phụ thân, để ngươi bị phạt!” Lại nhìn về phía đối diện một chút, “Đi thôi, cũng không biết phụ thân gọi ngươi ta quá khứ, là có chuyện gì.”

Phan Đình lập tức mặt ủ mày chau, “Nha.”

2 người cẩn thận quan bế cửa sân, một trước một sau, hướng phía dưới khoang tàu bước đi.

—

—

—

—

—

Chương 884 : Ngọc giản trong mây kiếm

“Cha, ngươi gọi chúng ta tới, có chuyện gì?” Nhạc Linh San mang theo Phan Đình, vừa vào cửa phòng hỏi một câu, còn chưa tới kịp ngồi xuống, liền bị Vô Lượng Tử kéo lấy đi ra ngoài.

“Đi mau, trên đường nói!” Phân phó những người khác lưu tại chỗ ở, hắn mang theo Phan Đình, Nhạc Linh San cùng lão sư thúc vội vàng đi ra ngoài.

Nguyên lai Hải Minh tông trên thuyền lớn, mở một chỗ giao dịch phường thị, Vô Lượng Tử nghĩ đến nhà mình tuy có “Lão tổ” che chở, nhưng đã đánh một đôi dấu ngoặc kép, kia ít nhiều có chút không an toàn. Càng nghĩ, cắn răng một cái quyết định đi kia phường thị bên trên, tìm tòi một chút lễ vật, để mà tiến vào Nguyên Hạ cung sau trên dưới chuẩn bị.

Vô Lượng Tử cùng thiếu răng lão đạo 2 cái đi dạo vài ngày, nhưng thủy chung không có xuất thủ, bởi vì —— đồ tốt quá đắt, không đắt lại đưa không xuất thủ, cái này khiến luôn luôn tiết kiệm quen vô lượng xem 2 cái lão đạo, buồn kém chút lột sạch râu ria.

Hôm nay vốn lại là không thu hoạch được gì, ngay tại 2 cái lão đạo thương lượng, cắn răng ra một lần máu thời điểm, lại tại một chỗ phường thị quầy hàng trên có ngoài ý muốn phát hiện.

“… Kia chủ quán đóng gói bán ra một đống ngọc giản, trong đó bao hàm công pháp, trận đạo, phù lục cùng cùng có chút hỗn tạp, ra giá 10 viên linh thạch cực phẩm.” Nói đến đây, Vô Lượng Tử lão đạo khóe miệng, hung hăng giật một cái.

Người tu hành ở giữa giao dịch tiền tệ, từ xưa tới nay chính là ẩn chứa dồi dào linh khí linh thạch, vật này không có nhiều như vậy cong cong quấn quấn, cũng chỉ có 2 phẩm giai —— phổ thông linh thạch cùng linh thạch cực phẩm.

Nhưng chênh lệch giá, lại cao không thể tưởng tượng.

1 viên linh thạch cực phẩm, liền có thể hối đoái 1 triệu khỏa phổ thông linh thạch!

Không sai, chính là như thế khoa trương tỉ lệ, chỉ vì linh thạch cực phẩm là từ một ít, chưa từng hoàn toàn tạo ra linh mạch, lại hoặc bởi vì ngoài ý muốn nguyên nhân sớm vỡ vụn linh mạch, nó tinh túy hội tụ, thai nghén mà ra.

Phổ thông linh mạch nhiều nhất chỉ có thể ngưng tụ 1 viên, cỡ lớn linh mạch cũng bất quá 3 5 phải tính, sản xuất cực kì thưa thớt, có thể nói 1 viên linh thạch cực phẩm, cơ hồ đối ứng 1 đầu linh mạch, đối bày trận, luyện khí thậm chí cả tu sĩ cấp cao tu hành, đều có ích lợi rất lớn.

Nói tóm lại quý giá vạn điểm, một khi xuất hiện tại giao dịch bên trong, thường thường tại rất ngắn thời gian bên trong, liền bị thu giấu bí không gặp người.

Cho nên, nghe tới chủ quán báo giá 10 viên linh thạch cực phẩm, bán ra lại chỉ là một chút, không tính là quá quý giá ngọc giản chi vật, Vô Lượng Tử ý niệm đầu tiên là người này sợ là nghèo điên… Mà nghĩ như vậy người hiển nhiên không phải số ít, kia chủ quán vị trí chỗ ở, cơ hồ thành 1 cái cảnh quan điểm, không ít tu sĩ đi dạo phường thị lúc đều tiện đường đi nhìn một chút, xì xào bàn tán lạnh lùng chế giễu ám phúng.

Nhưng kia chủ quán ngược lại là bình tĩnh, một mực nhắm mắt dưỡng thần đối với ngoại giới hết thảy không chút nào để ý.

Vô Lượng Tử vốn là không tâm tình nhìn cái gì việc vui, nhưng chính là như vậy thoáng nhìn, liền không dời nổi bước chân, bởi vì tại một nhóm kia đóng gói bán ra trong ngọc giản, có 1 viên phá lệ thu hút, nó hẹn tiểu nhi lớn cỡ bàn tay nhỏ, mặt ngoài sương trắng tự sinh, lại ở vào không ngừng biến ảo quá trình, khi thì ngưng ra 1 đạo kiếm ảnh, tại trong mây mù chợt lóe lên.

Hấp dẫn lấy Vô Lượng Tử chính là cái kia kiếm ảnh… Bởi vì nhìn rất quen mắt, hắn trốn ở trong tối nhìn kỹ hồi lâu, rốt cục xác định một chuyện, kiếm này lại cùng ban đầu ở Thiên Ba thành trong phường thị, cho Nhạc Linh San mua kia đem cổ tu trường kiếm giống nhau như đúc…

Tê!

Cái này có thể là trùng hợp? Mà lại ngọc giản kia càng xem càng là bất phàm, nó trong mây kiếm ảnh lướt qua

lúc, lại có kiếm minh mơ hồ truyền vào trong tai, lăng liệt như hàn băng làm người ta trong lòng sinh ra sợ hãi.

Vô Lượng Tử bất động thanh sắc đi ra một đoạn về sau, ngăn chặn thiếu răng lão đạo liền đi, sau đó tranh thủ thời gian liền cho Nhạc Linh San truyền tin tức.

“10 viên linh thạch cực phẩm!” Nhạc Linh San thấp giọng hô, vô ý thức trừng lớn mắt, “Cha… Ta phái Vô Lượng, nhưng không có a.”

Thiếu răng lão đại liều mạng gật đầu, nhìn Vô Lượng Tử ánh mắt rất là bất thiện, ngươi cái biết độc tử đau khuê nữ lão tử quản không được, nhưng phái Vô Lượng cũng không phải chính ngươi, ta nhưng phải đem tổ tông truyền thừa gia sản đều xem trọng.

“Lão sư thúc, ngài ánh mắt gì a, ta là loại kia tổn hại công mập tư người? Ta Vô Lượng Tử, đương gia nhiều năm như vậy, dám vỗ bộ ngực nói, chưa từng tham qua công bên trong 1 viên linh thạch, ngài đi hỏi thăm một chút, đây cũng không phải là ta tự biên tự diễn…” Vô Lượng Tử một mặt nổi nóng.

Lão sư thúc cười lạnh, “Vâng, ngươi không có tham qua công bên trong linh thạch, nhưng lần này trở về về sau, lại từ trong kho lấy 1 viên thuý ngọc lưu ly tịnh thân ngọn, vậy lão phu hỏi ngươi, trước đó trên người ngươi món kia hộ thân pháp bảo, liền kia đem xanh thẫm tử vân dù đi đâu rồi? Lão phu nhớ không lầm, đây chính là đời trước chưởng môn lưu lại bảo bối.”

Vô Lượng Tử nghẹn một chút, “Lão sư thúc ngài nói như

vậy, vậy coi như không có ý nghĩa, ta Vô Lượng Tử vì trên tông môn dưới cẩn trọng, lấy thêm 1 kiện bảo vật sao…”

“Cha!” Nhạc Linh San đánh gãy hắn, thần sắc nghiêm túc, “Cho dù khối kia ngọc giản thật, đối nữ nhi có tác dụng lớn, ta cũng tuyệt không đáp ứng, ngài đi tham ô trong phái linh thạch… Sư thúc tổ nói rất đúng, ngài là phái Vô Lượng chưởng môn, càng nên làm gương tốt.”

Thiếu răng lão đạo nghe nói như thế, ngược lại có chút xấu hổ, nhưng hắn da mặt dày, cứ như vậy 1 cúi mí mắt, chỉ coi là nghe không được.

Ai, hắn cũng chào đón Nhạc Linh San cái này từ nhỏ nhìn lớn nha đầu, càng không muốn làm người xấu, có thể không lượng phái nghèo quá, cứ như vậy một điểm vốn liếng, như đều giày vò ra ngoài, còn lại môn nhân đệ tử làm sao bây giờ? Dù sao “Lão tổ” hết thảy nói tốt, nhưng tiến vào Nguyên Hạ cung sau đến tột cùng là thế nào cái chương trình, ai có thể xác định? Hắn dù sao cũng phải cho các đệ tử chừa chút đường lui.

“Ai ai… Khuê nữ đừng nóng vội a, cha ngươi ta tại ngươi tâm lý, chính là người như vậy? Khục… Lão phu thừa nhận, món lời nhỏ ta đích xác từ công bên trong dính qua như vậy một chút điểm, cái kia cũng tính bình thường a? Lịch đại cái nào chưởng môn không có từng làm như thế? Lão sư thúc ngài cũng không cần lo lắng, lần này cho linh san mua ngọc giản kia, tốn hao chính ta móc! !”

Đón khuê nữ cùng đệ tử chấn kinh, kính nể ánh mắt,

hắn lặng lẽ thẳng người cõng.

Thiếu răng lão đạo một chút mở mắt ra, “Ngươi có linh thạch cực phẩm? ?”

Vô Lượng Tử thoáng cong một chút eo, “Cái kia… Không có, nhưng ta cảm thấy ra giá 10 viên linh thạch cực phẩm, tất nhiên là cái mánh lới, là chủ quán dùng để hấp dẫn người thủ đoạn mà thôi, chỉ cần ra đủ linh thạch, khẳng định là có thể nói tiếp.”

“Đi đi đi, chúng ta nhanh một chút, phường thị liền muốn đến.”

Chuyển qua một chỗ ngoặt, trên thuyền phường thị xuất hiện ở trước mắt, người đến người đi rất náo nhiệt. Mấy ngày nay Vô Lượng Tử cùng thiếu răng lão đạo, đã sớm chuyển quen, mang theo Nhạc Linh San, Phan Đình thẳng đến kia quầy hàng mà đi.

Quả nhiên, xa xa liền thấy một đám người, cơ hồ làm thành một vòng tròn, thỉnh thoảng có người rời đi, cũng có người chạy tới.

Xì xào bàn tán, ánh mắt dò xét bên trong, phần lớn là một loại nhìn người điên biểu lộ, ngẫu nhiên cũng có người tiến lên hỏi giá, chủ quán cũng 1 bộ hờ hững lạnh lẽo bộ dáng, không thể nói đôi câu, liền chắp tay một cái nhắm mắt, 1 bộ không muốn lại nói tiếp bộ dáng.

“Lại thật muốn 10 viên linh thạch cực phẩm? Điên rồi đi!”

“Như thế Thiên Địa bảo vật, tung thật sự có, ai sẽ dùng

để mua những vật này?”

“Lòe người, hấp dẫn chú ý thủ đoạn thôi, đi đi đi, tại cái này lãng phí thời gian.”

Vài câu đơn giản đối thoại truyền vào trong tai, đối xử mọi người quay người rời đi, Nhạc Linh San vừa lúc đi đến chỗ lỗ hổng, hướng ngọc giản kia nhìn lại.

Chỉ một chút nàng liền giật mình trong lòng, sinh ra một loại kỳ diệu cảm giác, liền như ngọc giản này vốn nên chính là nàng đồ vật… Không, phải nói là cực kỳ lâu trước đó, nàng vứt bỏ 1 kiện, đối nàng cực trọng yếu bảo bối.

Vào thời khắc này, ngọc giản kia xung quanh lượn lờ trong mây mù, 1 đạo kiếm ảnh xuất hiện, tiếp lấy “Ông” một tiếng kiếm minh truyền đến.

Ông ——

Ông ——

Trong nhẫn chứa đồ, kia đem cổ tu trường kiếm giờ phút này giống bị hấp dẫn, gào thét xuyên qua phi hành, lại cơ hồ muốn chủ động xông ra tới.

Nhạc Linh San vội vàng áp chế, nhưng nàng biểu lộ ở giữa biến ảo, lại không giấu diếm được Vô Lượng Tử đám người ánh mắt, trong lòng hắn vui mừng, lại xuất thủ giữ chặt khuê nữ, lại phất tay áo vung 1 cái không đáng chú ý tiểu pháp quyết, đem mấy người chỗ bao phủ, lúc này mới nói: “Khuê nữ có thể nhìn tốt, ngọc giản

kia cùng ngươi mua thanh kiếm kia, có phải là có liên quan?”

Đón lão phụ ánh mắt, Nhạc Linh San do dự một chút, vẫn gật đầu, chi tiết nói: “Vừa rồi ngọc giản kia bên trong, mây mù kiếm ảnh chấn minh lúc, ta trong nhẫn chứa đồ trường kiếm sinh ra phản ứng, cơ hồ muốn tự hành xông ra, bị ta kịp thời áp chế xuống… Mà lại không biết sao, ta chỉ nhìn ngọc giản này lần đầu tiên, liền cảm giác nó vốn chính là ta đồ vật đồng dạng…”

Vô Lượng Tử ánh mắt tỏa sáng, “Ha ha, ta liền biết, ta khuê nữ là cái có số phận, đầu tiên là được 1 đem bên trên cùng bảo kiếm, bây giờ không ngờ có cơ duyên tới cửa… Có thể dẫn động trường kiếm phản ứng, cũng sinh ra như vậy cảm thụ, này ngọc giản nhất định bất phàm!”

“Khuê nữ yên tâm, cha nhất định lấy cho ngươi dưới! !”

Ban đầu ở Thiên Ba thành, thật vất vả biểu hiện ra một chút từ phụ phong thái, cho ái nữ mua xuống một thanh bảo kiếm, nào có thể đoán được đảo mắt liền rước lấy tai họa, tuy nói cuối cùng hữu kinh vô hiểm, nhưng trong lòng vẫn là không quá vui mừng.

Đã có cơ hội này, đương nhiên phải nắm chặt —— khuê nữ, cha ngươi những năm gần đây bớt ăn bớt mặc, lưu lại không biết bao nhiêu gõ cửa thanh danh, chính là vì hôm nay, ta cho ngươi tích lũy thân gia, cũng không chỉ như vậy một chút.

Phan Đình một mặt ao ước, “Sư tỷ, sư phó đối ngươi

thật tốt?”

Thiếu răng lão đạo cũng là 1 bộ, lau mắt mà nhìn biểu lộ.

Chỉ có Nhạc Linh San còn đang do dự, “Cha… Có thể hay không quá miễn cưỡng, nữ nhi không cầu cơ duyên, thật…”

“Yên tâm! !” Vô Lượng Tử vung tay lên, nhưng do dự một chút, lại nói: “Khuê nữ, cha không dối gạt ngươi, cái này vốn là là cho ngươi đồ cưới, hôm nay tiêu xài, về sau cha nhưng liền không có.”

Nhạc Linh San mặt đỏ lên, “Cha, ngài nói cái gì đó! Nữ nhi vĩnh viễn bồi tiếp ngài…” Não hải bên trong, lại vô ý thức, hiện lên một thân ảnh, lần này lỗ tai cũng đỏ.

“Ha ha, tốt, cha không nói, không nói.” Vô Lượng Tử “Ha ha” cười một tiếng, chỉ cảm thấy những năm này bớt ăn bớt mặc, đều giá trị.

Hắn trước cho nữ nhi 1 cái, “Nhìn ta biểu diễn” ánh mắt, chợt tán đi pháp quyết, cất bước hướng kia quầy hàng bước đi.

Thấy lại có người tiến lên, cũng không phải ít người nhìn qua, nghĩ đến xem kịch.

Vô Lượng Tử mấy bước bên ngoài dừng lại, chắp tay một cái, “Chủ quán, tại hạ cố ý mua, ngươi cái này một đống bảo bối ngọc giản, không biết như thế nào giao dịch?”

“10 viên linh thạch cực phẩm.” Chủ quán mắt cũng không trợn, nhàn nhạt mở miệng.

Vô Lượng Tử cười một tiếng, “Tốt, một chút mánh lới thủ đoạn, dùng hiệu quả là vô cùng tốt, nhưng đối chân chính đến nhà khách nhân kế tiếp theo như thế, vậy liền rất không cần phải.”

Hắn hạ giọng, nâng lên khí thế, đối đống kia ngọc giản một chỉ, “Những vật này, ta muốn, ngươi mở giá bán đi!”

Chủ quán mở mắt ra, trên dưới hơi đánh giá, suy nghĩ một chút nói: “Linh thạch cực phẩm có thể không cần, nhưng 10 triệu linh thạch, chắc giá.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 885 : Kim khô đảo thiếu chủ

1 viên linh thạch cực phẩm hối đoái 1 triệu phổ thông linh thạch, đây là giá thị trường.

Nhưng, có tiền mà không mua được!

Tung thực sự có người bán ra, nó chân chính giá cả cuối cùng, cũng muốn viễn siêu 1 triệu linh thạch, cho nên đây cũng là đã giảm xuống giá bán.

Vô Lượng Tử đáy mắt hiện lên một tia tinh mang, nhếch miệng lên, ám đạo quả là thế.

Linh thạch cực phẩm nói chuyện chỉ là mánh lới, hấp dẫn người thủ đoạn mà thôi, đã đối phương chịu đàm, liền đến hắn phát huy thời điểm.

Gõ cửa cũng là một môn vĩ đại nghệ thuật, những năm này vì tiết kiệm tiền, hắn luyện thành một môn “Tông sư cấp” cò kè mặc cả thủ đoạn. Thế là, tại chủ quán trong mắt, Vô Lượng Tử có chút thẳng lưng, mắt lộ tinh mang, cả người khí thế đại thịnh.

“Đạo hữu, ngươi như thế ra giá liền không có ý nghĩa, bên trong những ngọc giản này danh sách, lão phu đã cẩn thận tìm đọc qua mấy lượt, như cái này « trận đạo 3 giải » « Thiên Linh Diệu thuật » « bậc thang mây phù pháp » các loại, cái khác phường thị cũng có bán, không hơn 10 ngàn hơn linh thạch mà thôi, lại là trong đó hoàn

chỉnh nhất phiên bản.”

“Lại tỉ như « linh thực phu 7-8 sự tình » « Ngự Thú Dưỡng Nguyên pháp » « Thải Nạp Kim Tinh thuật » cùng phụ trợ tu hành pháp, giá cả thấp hơn, nhiều nhất 3,000-5,000 linh thạch liền có thể cầm xuống.”

“Còn có cái này « Diệu Nguyên Vô Tướng công », là viễn cổ đại tông nam thiên cửa truyền xuống a? Nhưng đây chỉ là không trọn vẹn phiên bản, dù phẩm giai cực cao bổ sung thần thông uy lực kinh người, nhưng nhiều nhất chỉ có thể tu đến Vô Lượng cảnh, không có sau tiếp theo truyền thừa liền giá trị giảm lớn… Chớ nói chi là cái này « Bách Tượng Bích Ngọc thể », tuy là đỉnh cấp võ đạo công pháp, lại cần đặc biệt tiên thiên Võ thần huyết mạch mới có thể tu hành…”

Thanh âm không chậm không nhanh, tiện tay điểm qua ngọc giản danh sách, phê bình liền thốt ra, đối nó đại khái nội dung, thiếu hụt thuộc như lòng bàn tay, rải rác mấy câu, liền bị giáng chức thấp không đáng một đồng.

Chủ quán vô ý thức trừng lớn mắt, nghe Vô Lượng Tử chậm rãi mà nói, lại nhịn không được sinh ra mấy điểm, mình bán cái gì cẩu thí phế phẩm suy nghĩ, vội vàng lắc lắc đầu mới khôi phục thanh tỉnh, xem ra ánh mắt lộ ra tức giận.

Mẹ nó, cái này trả giá mồm mép luyện cũng quá lưu loát đi? Lão tử thiếu chút nữa ngươi nói!

Vây xem mọi người cũng là 1 bộ mở rộng tầm mắt bộ dáng, ám đạo người này trả giá về trả giá, nhưng tầm

mắt, lịch duyệt thật sự là kinh người , người bình thường cho dù muốn nói, bụng bên trong cũng không có nhiều như vậy hàng tồn.

Thậm chí có Đại Thương đội chủ nhân, đã ở âm thầm hỏi thăm Vô Lượng Tử là ai, một mặt thưởng thức không thêm che lấp, thậm chí buông lời nói nguyện giá cao thuê người này, đến trong thương đội đảm nhiệm sư gia chức, cũng mở ra kếch xù tiền lương.

Nhạc Linh San, Phan Đình 2 cái có chút há hốc miệng ba, 1 bộ cha ta (sư phụ ta) thật là lợi hại bộ dáng.

Lão sư thúc cười một tiếng, lộ ra một ngụm thiếu răng, đắc ý nói: “Đây coi là cái gì? Cha ngươi (sư phụ ngươi) năm đó huy hoàng nhất chiến tích, là dùng không tới ba thành giá cả, từ 1 nhà phường thị bên trong mua được, ta phái Vô Lượng tu sĩ 10 năm khẩu phần lương thực Linh mễ. Giao dịch hoàn thành về sau tính tiền thời điểm, kia mễ thương chưởng quỹ đều khóc, lập tức tuyên bố đóng cửa không tiếp tục kinh doanh, tiến hành cửa hàng chỉnh đốn, huấn luyện, sau đó lại chưa làm qua ta phái Vô Lượng sinh ý!”

Tới so sánh, hôm nay Vô Lượng Tử sư điệt đại khái hay là tại khuê nữ, đồ đệ trước mặt, thoáng cố kỵ hình tượng, rất nhiều thủ đoạn đều không có thi triển đi ra, nếu không hiệu quả tất nhiên càng tốt hơn.

“… Từ trên tổng hợp lại, đạo hữu đóng gói bán ra những ngọc giản này, nhiều nhất một trăm linh bảy vạn linh thạch, ta cũng không muốn chiếm người tiện nghi, một ngụm giá 1 triệu linh thạch, lão phu toàn bộ mua xuống.

Đạo hữu cũng nên hài lòng, cần biết qua cái thôn này nhưng là không còn cái tiệm này, thấy tốt thì lấy mới là đúng lý.”

Chủ quán: …

Ta đạp ngựa ra giá 10 triệu, ngươi trả giá 1 triệu? Hợp lấy lão tử một chiết lớn bán phá giá, còn phải đối ngươi mang ơn không thành? ! Nhìn xem là một bộ, tiên phong đạo cốt bộ dáng, hạ thủ nhưng đạp ngựa thật đen.

“Tại hạ bày quầy bán hàng là bán đồ, không phải phúc lợi đại phóng túng, đi thong thả không tiễn…” Xem ra, như hàm dưỡng kém một chút, tại chỗ liền phải chửi ầm lên.

Nhắm mắt lại, 1 bộ không tiếp tục để ý bộ dáng.

Vô Lượng Tử thần sắc bình tĩnh, nửa điểm bất vi sở động, cái này tại hắn huy hoàng trả giá sử bên trong, chỉ tính là tiểu tràng diện, hắn gió to sóng lớn gì chưa thấy qua, coi như nước bọt đem mặt ướt nhẹp, bôi 1 đem còn có thể nói.

“Đạo hữu cần gì phải gấp gáp? Giao dịch nha, không phải liền là ngươi tới ta đi, mọi người nhiều hơn giao lưu, cuối cùng mới có thể lẫn nhau dễ hỗ trợ.”

“Tới tới tới, ngươi ta nói lại, không được lão phu lại thêm 1,000… 10,000 linh thạch, cái này cũng không ít rồi? Đạo hữu còn không hài lòng, vậy ngươi thật là đủ tham, tốt tốt, lão phu thêm hai vạn… Một trăm linh bảy vạn, cái này cũng không thể lại cao…”

“Ai ai, đạo hữu ngươi rút đao làm cái gì? Hải Minh tông thuyền lớn thế nhưng là có Đại Kiếp cảnh tu sĩ tọa trấn, nghiêm cấm tu sĩ đấu pháp, ngươi như một đao chặt tới, lão phu tuyệt đối hướng trên mặt đất một nằm, đến lúc đó ngươi đem đồ vật bồi ta, nói không chừng còn phải lại đền bù một món linh thạch…”

“Cái này liền đúng, đem đao thu lại, chuyện gì cũng từ từ nha, tất cả mọi người là người văn minh, quân tử động khẩu không động thủ… Một trăm linh bảy vạn một ngàn, cái này thật là không ít, lớn không được đợi giao dịch hoàn thành, lão phu mời đạo hữu đi tốt nhất tửu lâu, điểm 1 bộ bên trên cùng bàn tiệc, mọi người kết giao bằng hữu…”

Chủ quán sắc mặt xám trắng, nghiến răng nghiến lợi, 1 bộ hận không thể đem lão đạo này, miệng xé nát bộ dáng, “Ngậm miệng!”

Hắn hét lớn một tiếng, “10 triệu linh thạch, chắc giá, ngươi nguyện ý mua liền mua, không mua cút! Lại tại cái này sinh sự từ việc không đâu, lão tử đi mời trên thuyền đội chấp pháp, tất yếu ngươi chịu không nổi!”

Vô Lượng Tử bất động thanh sắc, trong lòng lại nhịn không được nhíu mày, nghĩ thầm gia hỏa này thật sự chính là dầu muối không tiến vào, 10 triệu? Ngươi đạp ngựa tại nghĩ cái rắm ăn.

Hắn trước cười khoát tay, liền nói “Không đến mức” “Lão phu chỉ là muốn cùng đạo hữu giao dịch” “Ngươi ta kết giao bằng hữu” vân vân, lại làm ra một bộ suy nghĩ bộ

dáng, đưa tay một chỉ, “Như vậy đi, ta nhìn ngươi cái này một đống trong ngọc giản, cùng ta có dùng cũng không nhiều, lão phu chỉ cần một nửa, liền từ danh sách ở giữa vạch một cái, phía trên về ta phía dưới đạo hữu kế tiếp theo bán ra, hay là định giá 1 triệu linh thạch, như thế nào?”

“Không bán!”

“Cút!”

Cái này đạp ngựa, thật sự là hố phân bên trong tảng đá, vừa thúi vừa cứng, Vô Lượng Tử cảm thấy mình gặp đối thủ, “1 triệu 2!”

“Thêm 100,000.”

“Lại thêm 100,000!”

“2 triệu, đây là cuối cùng giá quy định, đạo hữu cũng đừng hối hận?”

Chủ quán chỉ là từ từ nhắm hai mắt, không lý không hỏi.

Vô Lượng Tử tức giận phất tay áo, xoay người rời đi, vừa vặn sau từ đầu đến cuối bình tĩnh, không có vãn hồi tiếng la.

Thật làm cho ta đi? !

Người này đến cùng phải hay không nghĩ bán đồ? Làm việc sáo lộ, không hề giống a.

Vô Lượng Tử trầm mặt, đi trở về, “Khuê nữ yên tâm, ta trước phơi phơi người này, đợi qua một hồi lại đi cùng hắn giao phong!”

Liền không tin, ta khuê nữ cơ duyên, lão phu nhất định cầm xuống.

1 canh giờ sau, miệng đắng lưỡi khô, yết hầu cơ hồ bốc khói Vô Lượng Tử, cuối cùng ra giá đến 4 triệu linh thạch, lại chỉ cần 1 ngọc giản, vẫn bị không chút do dự cự tuyệt về sau, hắn triệt để phá phòng.

“Đạp mịa, ngươi có phải hay không nghĩ linh thạch nghĩ điên rồi? Liền cái giá này, ngươi khắp thiên hạ hỏi đi, ai sẽ so lão phu ra cao hơn.”

Chủ quán cười lạnh, “Ngươi đánh ta 1 quyền thử một chút? Lão tử trực tiếp nằm xuống, lừa bịp chết ngươi!”

Thiếu răng lão đạo tay chân linh hoạt, tiến lên ôm lấy Vô Lượng Tử, ngạnh sinh sinh đem hắn kéo về, “Sư điệt, tỉnh táo a, ta phái Vô Lượng nhưng không có, tạo điều kiện cho ngươi đánh nhau bồi thường lực lượng!”

Nhạc Linh San cùng Phan Đình, lôi kéo giơ chân Vô Lượng Tử, vội vàng rời đi phường thị.

Đúng lúc này, kia cười lạnh chủ quán, đột nhiên nhìn lướt qua đám người nơi nào đó, mấy thân ảnh đã lặng yên không một tiếng động đi theo.

Trong lòng hắn nhất định, chợt nhắm mắt lại, thầm mắng một tiếng lão vương bát đản, mồm mép là thật lợi hại,

lão tử đầu hiện tại còn “Ong ong”, hi vọng lần này có thể có thu hoạch.

Vây xem trong đám người, mấy thân ảnh tiến vào nhị đẳng khoang thuyền phạm vi về sau, 1 người trong đó vòng trở lại, rất mau tới đến 1 cùng khoang thuyền nơi nào đó trong sân.

“A, lại có việc này?” Nói chuyện chính là một tên tu sĩ trẻ tuổi, trong mắt tinh mang phun trào, lật tay linh quang chớp lên, liền nhiều 1 khối màu trắng không có chữ ngọc bài, “Mang theo quá khứ, nhìn trên ngọc bài có phản ứng gì.”

“Vâng, công tử.” Thuộc hạ tu sĩ 2 tay tiếp nhận, lại thi lễ một cái, lúc này mới vội vàng rời đi.

Đợi chạy về nhị đẳng khoang thuyền khu vực về sau, căn cứ đồng bạn truyền tin, đi tới phái Vô Lượng một nhóm mọi người, ngủ lại vào ở chỗ.

“Ngay tại sát vách.” Trong đó một tên tu sĩ đẩy cửa phòng ra vẫy gọi, về phần lúc trước ở tại nơi đây tu sĩ, bị gọi mở cửa chi, vung một món linh thạch về sau, liền vui vẻ ra mặt rời đi.

“Ừm.”

Người này đi vào phòng, lật tay lấy ra màu trắng không có chữ ngọc bài, thoảng qua yên lặng về sau, mặt ngoài lại như là sóng nước nhộn nhạo, một vòng kiếm ảnh hiển hiện trên đó, như ở trong nước lướt đi.

Mấy người con mắt một chút trợn tròn, tiếp lấy đại hỉ, “Tìm được!”

“Ha ha ha, công tử tốt duyên phận, không nghĩ tới chỉ là tiện tay thử một lần, lại thật có thu hoạch.”

“Nhỏ giọng một chút, đừng đánh cỏ kinh rắn, các ngươi kế tiếp theo canh giữ ở cái này, ta lập tức trở về Thông Bẩm!” Cầm ngọc bài tu sĩ đẩy cửa liền đi.

Mà cùng lúc đó, sát vách Vô Lượng Tử gian phòng, chính nghe hắn tức giận chửi mắng Nhạc Linh San, sắc mặt biến hóa. Vừa rồi nàng trong nhẫn chứa đồ cổ tu trường kiếm, đột nhiên lại chấn động một chút, nhưng rất nhanh liền bình phục lại đi.

Nhìn xem lửa giận hừng hực, hô hào thề không cùng chi từ bỏ ý đồ phụ thân, nàng do dự một chút vẫn chưa nhiều lời… Đại khái, hay là bởi vì vừa rồi kia phiên biến cố đi.

Ai, ngọc giản kia tuy là bảo vật… Nhưng 10 triệu linh thạch, thực tế quá cao.

Giờ phút này, cầm ngọc bài tu sĩ lại chạy về tiểu viện, bái tại trên mặt đất, “Công tử đại hỉ! Ngọc bài có cảm ứng, ngài muốn tìm kia đem truyền thừa chi kiếm, liền tại bọn hắn trong tay.”

Bá ——

Lữ Thanh Ba một chút đứng lên, “Thật chứ? Tốt, ha ha ha! ! Quá tốt! !” Hắn nắm đấm nện một chút bàn tay, mặt

lộ vẻ kích động.

Nhưng rất nhanh liền tỉnh táo lại, “Nhị đẳng khoang thuyền, hẳn không phải là cái gì nhân vật trọng yếu, nhưng cẩn thận lý do, hay là phái người tra một chút.”

Bên cạnh, khô áo tẩu cười ngạo nghễ, “Công tử sao không phái người, cầm tín vật đến hỏi Hải Minh tông? Trên thuyền này hành khách nội tình, bọn hắn tự nhiên là rõ ràng.”

Lữ Thanh Ba nghĩ nghĩ, nói: “Cũng tốt, miễn cho đêm dài lắm mộng… Nếu không phải khẩn yếu hạng người, hừ, kia truyền thừa chi kiếm, bản công tử tất yếu cầm vào tay!”

Rất nhanh, đi hỏi thăm Hải Minh tông dưới trướng đi mà quay lại, mang đến Vô Lượng Tử đám người tin tức.

“Tiểu Thương đảo phái Vô Lượng… Bất quá là 1 hoang dã tiểu tông thôi, tối cao cũng liền Vô Lượng cảnh sơ kỳ tu vi, căn bản không đáng giá nhắc tới!” Lữ Thanh Ba khinh thường cười một tiếng, mặt lộ vẻ lãnh ý, “Vậy bản công tử, coi như không khách khí!”

Vào đêm, nhị đẳng khoang thuyền.

Trăng lên giữa trời, 4 phía yên tĩnh lúc, đột nhiên một trận xao động truyền đến, có người kinh hô, có người phi nước đại, tiếp lấy hỗn loạn nổi lên bốn phía.

“Bắt trộm!”

“Bắt trộm a! !”

Khí ngủ không được Vô Lượng Tử, dứt khoát đẩy cửa ra ngoài ăn dưa, lại không nghĩ rằng cái này dưa, lại ăn vào nhà mình trên thân.

Bá ——

Bá ——

Mấy tên tu sĩ, biểu lộ hung ác vây quanh phái Vô Lượng mọi người, “Vô sỉ tặc nhân, nhanh đem thiếu gia nhà ta bảo kiếm trả lại!”

Nhạc Linh San bị Vô Lượng Tử lưu lại, thương nghị như thế nào lấy được ngọc giản một chuyện, liền tạm thời ở tại nhị đẳng khoang thuyền. Bây giờ đón mấy người ánh mắt, cau mày nói: “Chư vị bắt trộm vì sao tìm chúng ta? ? Sợ là nhận lầm người đi!”

Trong đó một tên tu sĩ, cười lạnh một tiếng, “Tìm chính là ngươi! Tiểu nương tử, ngươi sinh mỹ mạo, nào có thể đoán được biết người biết mặt không biết lòng a… Nhanh đem công tử nhà ta bảo kiếm giao ra, nếu không đừng trách ta cùng không khách khí!”

Đội chấp pháp bị kinh động, Hải Minh tông tu sĩ vội vàng chạy đến, hơi 1 hỏi thăm giữa sân tình huống, một người cầm đầu trong lòng liền “Lộp bộp” một chút, mịt mờ nhìn lướt qua kim khô đảo mọi người.

Ban ngày bên trong, kim khô đảo thiếu chủ phái người, đến hỏi thăm mấy tên nhị đẳng khoang thuyền thuyền

khách thân phận, ban đêm liền có một màn này.

Hắn lại không ngốc tự nhiên phát giác được không ổn… Nhưng kim khô đảo đảo chủ, chính là 1 vị đại kiếp thượng cảnh cường giả, lại cùng Hải Minh tông 1 vị lão tổ tương giao tâm đầu ý hợp… Sắc mặt hắn âm tình bất định, cuối cùng hạ quyết tâm, hôm nay chỉ có thể giả câm vờ điếc.

Lại nhìn về phía phái Vô Lượng mấy người, tại Nhạc Linh San, Phan Đình trên thân thoảng qua ở lại, nghĩ thầm ngược lại là đáng tiếc như thế giai nhân.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 886 : Mời lão tổ cho chúng ta chủ trì công đạo

Nhạc Linh San vừa sợ vừa giận.

Vô Lượng Tử trấn an khuê nữ, trầm giọng nói: “Như vậy lên án quả nhiên là lời nói vô căn cứ, ta cùng tiểu nữ cùng căn bản cũng không nhận biết trước mắt mấy vị, lại càng không biết hiểu bọn hắn trong miệng nói tới công tử là người phương nào, há có thể trộm lấy bọn hắn bảo vật? Còn xin Hải Minh tông các vị chủ trì công đạo, trả ta cùng 1 cái trong sạch!”

Nếu không phải đối diện đám người này, từng cái khí tức không yếu, vừa tức diễm phách lối nói rõ có lai lịch lớn, lão đạo đã sớm nhịn không được.

Nói xấu bảo bối khuê nữ, so nói xấu lão đạo mình còn nghiêm trọng hơn gấp trăm lần! Các ngươi chờ lấy, đợi chúng ta gia nhập Nguyên Hạ cung, hôm nay chuyện này, tuyệt đối không xong!

Mà bây giờ, nơi đây náo ra động tĩnh, đã hấp dẫn đến đông đảo tu sĩ vây xem.

Dương Kỳ một bên phân phó thủ hạ duy trì trật tự hiện trường, đảo qua 2 phe mọi người, trầm giọng nói: “Ta Hải Minh tông trên thuyền lớn lại phát sinh loại sự kiện này, tất nhiên muốn điều tra rõ ràng, bây giờ các ngươi

hai phương bên nào cũng cho là mình phải, liền theo ta tiến đến kiểm chứng đi.”

Vô Lượng Tử gật đầu, lớn tiếng nói: “Tốt, chúng ta thân chính không sợ bóng nghiêng, cũng phải nhìn mấy vị này đạo hữu, có thể xuất ra chứng cứ gì đến!”

Hắn lực lượng mười phần.

Đúng lúc này, cười lạnh một tiếng vang lên, “Minh ngoan bất linh! Đã các ngươi muốn chứng cứ, bản công tử liền cho các ngươi nhìn, miễn cho người bên ngoài nói chúng ta kim khô đảo bá đạo, ỷ thế hiếp người!”

“Công tử.”

“Bái kiến công tử!”

Vây quanh phái Vô Lượng mọi người tu sĩ, lui hướng 2 bên khom mình hành lễ.

Xung quanh đám người đột nhiên yên tĩnh, tiếp lấy vang lên không ít hít một hơi lãnh khí âm thanh.

“Kim khô đảo? Người này ta nhìn nhìn quen mắt, dường như nó Thiếu đảo chủ Lữ Thanh Ba.”

“Hắc! Nghe nói kia kim khô đảo đảo chủ, là 1 đại kiếp thượng cảnh tu sĩ, già mới có con đối nó vô song sủng ái, luôn luôn bao che khuyết điểm vô cùng.”

“Mấy người kia, sợ là phải có đại phiền toái!”

Ở tại nhị đẳng khoang thuyền bên trong người, có thể có cái gì đại bối cảnh, đối đầu kim khô đảo một nhóm, đừng quản hôm nay đúng và sai, kết quả đều không khác mấy đã chú định.

Đây chính là hiện thực!

Vô Lượng Tử mơ hồ nghe nói một chút, sắc mặt thay đổi mấy lần.

Lữ Thanh Ba vượt qua đám người ra, thần sắc kiêu căng, ánh mắt lãnh khốc, “Các ngươi những này tặc nhân, dám trộm lấy bản công tử bảo vật, 1 cái cũng đừng nghĩ trốn!”

Khô áo tẩu trầm thấp cười lạnh, “Lão phu khuyên các ngươi 1 câu, ngoan ngoãn đem đồ vật lấy ra, có lẽ còn có thể thiếu chút trừng phạt.” Ánh mắt của hắn đảo qua Nhạc Linh San, Phan Đình 2 cái cô nương, khô héo đôi mắt bày ra, khóe miệng đường cong càng rõ ràng.

Thiếu gia phải truyền thừa chi kiếm, hắn lấy 2 vị mỹ nhân, hoàn mỹ!

Vô Lượng Tử cắn răng, nhìn về phía Hải Minh tông tu sĩ, “Chư vị thân là đội chấp pháp thành viên, chẳng lẽ muốn trơ mắt nhìn xem bọn hắn, uy hiếp hãm hại không thành?”

Dương Kỳ nhướng mày, hơi do dự, chắp tay nói: “Lữ công tử, nếu ngươi có chứng cớ, liền mời lấy ra, nếu không chân tướng sự tình, còn cần điều tra.”

Lời nói này phải dù coi như công bằng, nhưng chỉ nghe một cái xưng hô, Vô Lượng Tử một trái tim liền chìm vào thung lũng.

Không được!

Hắn liếc mắt nhìn hai phía, càng âm thầm kêu khổ, vừa rồi vội vàng không kịp chuẩn bị dưới, tất cả phái Vô Lượng tu sĩ đều bị vây quanh ở nơi đây, chính là muốn để người đi cầu viện đều làm không được.

Lữ Thanh Ba thản nhiên nói: “Ta kim khô đảo làm việc, luôn luôn quang minh lỗi lạc, đương nhiên sẽ không làm ra nói xấu người khác chi hành kính!” Lại nhìn về phía phái Vô Lượng mọi người, “Hừ! Đã rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, đợi bản công tử xuất ra chứng cứ, liền muốn các ngươi lấy cái chết tạ tội!”

Hắn lật tay, lấy ra 1 con bạch ngọc vô sự bài, cong ngón búng ra.

Đầu ngón tay chạm đến ngọc bài, phát ra “Ông” từng tiếng càng dài minh, trong không khí có nhỏ bé tiếng vọng, không ngừng chấn động, lăn lộn.

Đối diện, Nhạc Linh San sắc mặt đại biến, một mảnh linh quang hiện lên, nàng thu nhập trong nhẫn chứa đồ kia đem cổ tu trường kiếm, lại không bị khống chế bay ra.

“Sưu” một chút, rơi xuống Lữ Thanh Ba trước mặt.

Xung quanh đột nhiên yên tĩnh, mọi người vô ý thức há to mồm, chính là nhận định chuyện tối nay tất có ẩn tình

Dương Kỳ, đều một mặt giật mình.

Hiển nhiên không nghĩ tới, đối diện những người này không ngờ là thật sự tặc tử.

Lữ Thanh Ba đáy mắt, hiện lên một tia nóng rực, hắn một tay cầm ngọc bài, cười lạnh liên tục, “Hiện tại, các ngươi còn có lời gì có thể nói? Hừ! Hải Minh tông chư vị, bây giờ chứng cứ vô cùng xác thực, ta thanh kiếm này thế nhưng là gia phụ tặng cho trọng bảo, giá trị kinh người… Bây giờ đã trên thuyền, những người này liền giao cho các ngươi xử trí, nhất định phải cho bản công tử 1 cái giá thỏa mãn!”

Dương Kỳ trong lòng nhất an, cái này Lữ Thanh Ba không phải giá áo túi cơm, chí ít biết che lấp một chút, lẫn nhau nhận biết sự thật. Như vậy cũng tốt xử lý nhiều, trộm lấy người trọng bảo, lại bị nắm đến nhân tang đều lấy được, coi như Hải Minh tông xử phạt nặng một chút, cũng là tình có thể hiểu.

Dù sao bị trộm lấy thế nhưng là kim khô đảo đảo chủ, 1 vị đại kiếp thượng cảnh tu sĩ, đưa cho ái tử trọng bảo, nó giá trị khó mà đánh giá. Hắn biểu lộ nghiêm nghị, trầm giọng nói: “Lữ công tử phòng ở, sự tình phát sinh ở Hải Minh tông trên thuyền, tự nhiên giao cho ta cùng xử trí!”

Dứt lời, lạnh lẽo ánh mắt nhìn về phía Nhạc Linh San cùng phái Vô Lượng mọi người, “Ngươi cùng phạm phải đại tội, lại không biết hối cải, nên trọng phạt!”

“Người tới, đem bọn hắn toàn bộ cầm xuống, nhốt vào

đáy thuyền hắc lao, làm bêu đầu chi hình!”

Đây chính là muốn giết người.

Cái gọi là đáy thuyền hắc lao, chính là chỉ có vào chứ không có ra địa phương, trước bị bí pháp phong ấn tu vi, hồn phách về sau, lại chém đứt đầu lâu.

Như vậy hình thần câu diệt!

Nhạc Linh San mặt hốt hoảng, “Ta không có… Đây là kiếm của ta… Là chúng ta trước đó tại Thiên Ba thành trong phường thị mua đoạt được… Là hắn… Là hắn dùng khối ngọc bội kia, chiếm ta đối thanh kiếm này điều khiển!”

Vô Lượng Tử cắn răng, lớn tiếng nói: “Đúng, chúng ta là oan uổng, bây giờ Thiên Ba thành trong phường thị, còn có lưu chúng ta mua kiếm này ghi chép, chỉ cần điều tra một chút, tự nhiên cũng biết thật giả! Hải Minh tông các vị đạo hữu, còn xin tra ra việc này, trả ta cùng 1 cái trong sạch!”

Thiếu răng lão đạo “Ba kít” quẳng xuống đất, dắt giọng liền gào, “Lão tổ a, ngài mở mắt ra xem một chút đi, ngài bọn vãn bối bị người khi dễ a, đoạt chúng ta bảo kiếm không nói, còn muốn hãm hại chúng ta, đây là muốn giết người diệt khẩu a… Chư vị chư vị, các ngươi đều là chứng kiến a, kim khô đảo là cái gì sắc mặt, tác phong làm việc, mọi người ai không biết…”

Thanh âm hắn khó nghe giọng lại cực lớn, quả nhiên là gào 4 phương đều biết, mặc dù không một người nói

chuyện, nhưng mọi người ánh mắt lại lấp lóe, bởi vì kim khô đảo thanh danh đúng là không tốt lắm, tại xung quanh hải vực phạm vi bên trong là có tiếng.

Lữ Thanh Ba cười lạnh, “Nói xấu kim khô đảo, các ngươi thật to gan! Hải Minh tông chư vị, như kế tiếp theo thờ ơ, mặc cho bọn hắn tùy ý nói bậy lời nói, vậy bản công tử liền muốn tự mình động thủ.”

Khô áo tẩu tiến lên, “Đối nhà ta lão tổ bất kính, đáng chết!”

Oanh ——

Đại Kiếp cảnh khí tức, ầm vang rơi xuống.

Chỉ bất quá này khí tức bên trong có mấy điểm cổ quái, tuy nhập đại kiếp chi cấp độ, lại tương đối bình thường Đại Kiếp cảnh sơ kỳ muốn như mấy điểm.

Trên thực tế, khô áo tẩu là mượn kim khô đảo kim khô lão quái 1 kiện bí bảo, thi bí pháp cưỡng ép đột phá tới Đại Kiếp cảnh, thực lực vốn là so chân chính đại kiếp tu sĩ, phải yếu hơn 3 điểm.

Sau đó liền bán mạng cho kim khô đảo, bị ái tử sốt ruột kim khô lão quái, đưa đến Lữ Thanh Ba bên người, hộ vệ hắn vạn toàn.

“Đại kiếp tu sĩ!”

“Tê —— cái này Thiếu đảo chủ thật sự là thật lớn uy phong, lại có như thế cường giả hộ vệ.”

“Mặc dù không nên nói, nhưng ta vẫn là hiếu kì, những người này là thế nào, có thể từ 1 vị Đại Kiếp cảnh ngay dưới mắt, trộm lấy bảo kiếm?”

Nhưng lời này lại không người dám ứng, người nói chuyện cũng phát giác được không ổn, cúi đầu xuống biến mất trong đám người.

Nhưng trên thực tế mọi người trong lòng đều mơ hồ kịp phản ứng —— vừa rồi kia nữ tu lời nói chỉ sợ là thật, nhưng thế cục so người mạnh, kim khô đảo ngay cả Đại Kiếp cảnh tu sĩ đều có, cái này còn thế nào làm?

Dương Kỳ trong lòng run lên, vội vàng hành lễ, “Bái kiến tiền bối, còn xin ngài bớt giận, vãn bối cái này liền phái người, đem bọn hắn cầm xuống!”

“Động thủ, ai như dám can đảm phản kháng, giết chết bất luận tội!”

Khô áo tẩu cười quái dị, “Nếu như thế lời nói, lão phu đồng ý giúp đỡ.” Hắn ánh mắt quái dị, nhìn về phía Nhạc Linh San, Phan Đình, 2 nữ sắc mặt lập tức trắng bệch.

“Dừng tay!” Vô Lượng Tử hét lớn một tiếng, “Ta phái Vô Lượng một nhóm chính là… Nguyên Hạ cung dưới trướng, ai dám động đến chúng ta?”

Tuy nói Nguyên Hạ cung bây giờ, tình cảnh còn không tính sáng tỏ, nhưng chí ít đã đứng vững gót chân, nó bản thân địa vị cũng đầy đủ cao.

Hi vọng có thể chấn trụ bọn hắn!

Dương Kỳ biến sắc, “Nguyên Hạ cung? Cái này…” Hắn mày nhíu lại gấp, trong mắt âm tình bất định, “Các ngươi nhưng có chứng cứ?”

“Có!” Vô Lượng Tử vội vàng nói: “Lần này, ta phái Vô Lượng trở về chủ tông, chính là từ 1 vị trong phái lão tổ tự mình dẫn đầu, nó bản thân vì Nguyên Hạ cung khách khanh, hiện nay ngay tại trên thuyền, các ngươi nếu không tin, phái người tới hỏi một chút liền biết.”

Dám nói như vậy hiển nhiên là có nắm chắc.

Dương Kỳ rất khó khăn, Nguyên Hạ cung dù vừa mở lại không lâu, nhưng trước đó Tế Dương sơn bên ngoài một trận đại chiến, có hư hư thực thực 8 máu vũ phu cường giả xuất thủ, oanh sát 6 vị vây công Nguyên Hạ cung Đại Kiếp cảnh tu sĩ, nhất thời thiên hạ chấn động, ai không kính sợ 3 điểm?

Những người này nếu thật là Nguyên Hạ cung dưới trướng, vậy liền không dễ làm.

“Hừ! Nguyên Hạ cung…” Lữ Thanh Ba ánh mắt chớp động, đột nhiên cười lạnh, “Xem ra không chỉ các ngươi những người này, còn có thủ lĩnh đạo tặc ung dung ngoài vòng pháp luật. Bản công tử liền nói, chỉ bằng các ngươi những người này, làm sao có thể đánh cắp, ta trân như sinh mệnh bảo kiếm.”

Hắn xem ra, “Hải Minh tông chư vị, nếu biết việc này, còn không tranh thủ thời gian mời được trên thuyền

cung phụng, cùng ta kim khô đảo khách khanh cùng một chỗ, đem người này cầm xuống sao?”

Dương Kỳ nhíu mày, “Lữ công tử không ngại an tâm chớ vội, việc này có lẽ có chút hiểu lầm… Ngài nhìn, có phải là lại điều tra một chút…”

Hắn không muốn trêu chọc kim khô đảo, nhưng Nguyên Hạ cung cũng không phải ăn chay… Thậm chí càng khủng bố hơn! 8 máu vũ phu như coi là thật tồn tại, chỉ này 1 vị liền là đủ, trấn áp Nguyên Hạ cung một mạch đạo thống, khôi phục năm đó thịnh vượng, chỉ là vấn đề thời gian.

Lữ Thanh Ba thản nhiên nói: “Xem ra Hải Minh tông còn không biết được, Nguyên Hạ cung đã bị thế ngoại thánh địa, tuyên bố vì tà ma chiếm cứ chi địa, nó bản thân tội ác tày trời, sắp gặp thanh tẩy!”

“Cha ta kim khô lão tổ, đã được mời tiến đến trợ trận, nhiều nhất ba năm ngày về sau, Nguyên Hạ cung liền đem từ thế gian xoá tên, không còn tồn tại! Ngươi cảm thấy, chỉ là mấy cái Nguyên Hạ cung dư nghiệt, cùng 1 cái gì khách khanh, còn đáng giá ngươi ta cẩn thận lấy đúng? ?”

Dương Kỳ bỗng nhiên ngẩng đầu, biểu lộ chấn kinh.

Bá ——

Không gian lóe lên, một thân ảnh xuất hiện, chính là Hải Minh tông Đại Kiếp cảnh tu sĩ, trầm giọng nói: “Lữ tiểu hữu, nói thật? ?”

Lữ Thanh Ba khom người, nói: “Bái kiến ngô Dương tử tiền bối! Như vậy đại sự, nếu không phải sắp hết thảy đều kết thúc, vãn bối sao dám nhiều lời? Thế ngoại thánh địa xuất thủ, càng triệu tập các phương cường giả trợ trận, gia phụ đã ở 10 ngày trước khởi hành tiến về, như hôm nay la địa võng đã bày ra, Nguyên Hạ cung tất chó gà không tha!”

Tê ——

Xung quanh lập tức vang lên, một trận chỉnh tề hít một hơi lãnh khí âm thanh.

Thế ngoại thánh địa… Triệu tập các phương cường giả xuất thủ… Chẳng lẽ nói vừa mới trở về, chấn động thiên hạ Nguyên Hạ cung, liền muốn xong rồi?

Cho là thật, nếu không Lữ Thanh Ba sao dám như thế làm càn, nửa điểm không đem Nguyên Hạ cung để ở trong mắt.

Lần này, Vô Lượng Tử, Nhạc Linh San cùng một đám phái Vô Lượng mọi người, sắc mặt trở nên trắng bệch.

Nhưng vào lúc này, cười lạnh một tiếng vang lên, “Vải thiên la địa võng, muốn ta Nguyên Hạ cung chó gà không tha… Ngược lại là khẩu khí thật lớn!”

Đám người giật mình, vội vàng hướng ngoại tản ra, lập tức thấy rõ kia người nói chuyện —— người này đứng thẳng người lên, một bộ thanh bào khí chất ôn nhuận, ngược lại càng là giống người đọc sách, giờ phút này

một đôi đen nhánh đôi mắt lại băng lãnh đến cực điểm, nhìn về phía Lữ Thanh Ba cùng Hải Minh tông mấy người.

Không có gì bất ngờ xảy ra, cái này hiển nhiên chính là vị kia, Nguyên Hạ cung cung phụng.

Nghe nói việc này còn không mau trốn, lại vẫn chủ động hiện thân, lại là như thế 1 bộ tư thái… Vị này lá gan rất lớn a! !

Bá ——

Bá ——

Các phương ánh mắt cùng nhau hội tụ, có chấn kinh, có không hiểu, nhưng càng nhiều hơn là lạnh lẽo.

“Lão tổ! Lão tổ cứu lấy chúng ta, chúng ta là oan uổng! !” Vô Lượng Tử “Oa” một tiếng, liền khóc lên, cuống quít dập đầu.

Những người khác làm sao không biết, La Quan đã là bọn hắn cuối cùng một cọng cỏ cứu mạng, “Phù phù” “Phù phù” quỳ đầy đất, “Lão tổ cứu mạng! Cứu mạng a!”

Trong đó, số thiếu răng lão đạo khóc thảm nhất, co lại co lại, ủy khuất đến cực điểm.

Nhạc Linh San, Phan Đình, cũng cùng nhau quỳ trên mặt đất, không ngừng rơi lệ, “Mời lão tổ, cho chúng ta chủ trì công đạo!”

Chương 887 : Chết hầu như không còn

Lữ Thanh Ba cười lạnh một tiếng, chắp tay nói: “Ngô Dương tử tiền bối, bây giờ thủ lĩnh đạo tặc đã hiện thân, ngài còn do dự cái gì?”

“Khô lão, còn xin ngài xuất thủ, trợ Hải Minh tông một chút sức lực!”

Coi như cái này Nguyên Hạ cung khách khanh có chút thủ đoạn lại như thế nào? Ngô Dương tử cùng khô áo tẩu liên thủ, chính là 2 vị Đại Kiếp cảnh trấn áp.

Ai có thể địch? ! Trấn áp người này, chỉ ở lật tay ở giữa.

Ngô Dương tử nhíu mày, hơi không thích Lữ Thanh Ba chi ngôn đi, có thể nghĩ đến kia kim khô lão tổ, đang muốn có chỗ biểu thị lúc…

Ba ——

Một cái cái tát, trùng điệp đem Lữ Thanh Ba tát lăn trên mặt đất, hắn nửa gương mặt bỗng nhiên sưng lên, răng rơi lả tả trên đất.

Ngô Dương tử con ngươi co rụt lại, hắn thậm chí không thể thấy rõ, đối phương là như thế nào xuất thủ.

La Quan thu về bàn tay, thản nhiên nói: “Nói xấu ta Nguyên Hạ cung người, ngươi thật là lớn gan.”

Lữ Thanh Ba mộng.

Hắn thậm chí không biết, xảy ra chuyện gì, đầu “Ong ong” rung động.

Nhưng rất nhanh, hắn liền hét thảm lên, một tát này cơ hồ đập nát, hắn non nửa khuôn mặt xương cốt.

“A a a! Ngươi dám đả thương ta, ngươi dám làm tổn thương ta!”

“Giết ngươi, bản công tử nhất định giết ngươi! Khô lão động thủ giết hắn, ta muốn người này chém thành muôn mảnh, chết không yên lành!”

Luôn luôn được sủng ái kim khô đảo con trai độc nhất, chưa bao giờ từng ăn như vậy thua thiệt, trực tiếp phát cuồng.

Khô áo tẩu da đầu căng lên, hắn đã phát giác được La Quan lợi hại, trong lòng âm thầm kêu khổ. Nhưng kim khô lão tổ đối Lữ Thanh Ba cực kỳ sủng ái, hôm nay nếu không xuất thủ, sau đó tất khó bàn giao.

Cắn răng một cái, hắn tiến lên trầm giọng nói: “Ngô Dương tử đạo hữu, nhanh cùng lão phu liên thủ trấn sát người này, nếu không đợi kim khô lão tổ trở về, Hải Minh tông tất thụ liên luỵ.”

Ngô Dương tử sắc mặt biến hóa, nhưng không đợi hắn làm ra quyết định, liền nghe “Ông” một tiếng kiếm minh, khô áo tẩu cứng tại nguyên địa.

Sau một khắc, dưới chân boong tàu vỡ vụn, một cái khe thẳng tắp xuất hiện, xuyên qua khô áo tẩu chỗ, cũng đem nó thân thể từ đó một phân thành hai.

Phù phù ——

Thi thể ngã xuống đất, huyết tinh bốn phía!

Chết rồi…

Tê ——

Ngô Dương tử hít một hơi lãnh khí, nhìn về phía La Quan ánh mắt, tràn ngập kinh hãi.

Tuy nói khô áo tẩu người này, là mượn bí pháp cưỡng ép phá cảnh, so bình thường đại kiếp sơ kỳ yếu nhược không ít. Nhưng dù vậy, Đại Kiếp cảnh chính là Đại Kiếp cảnh, bây giờ lại như bên đường cỏ dại, lại hoặc 1 đầu chó hoang, bị phanh thây tại chỗ…

Người này, đến cùng ra sao tu vi? !

Trên thuyền lớn, hoàn toàn tĩnh mịch.

Ngô Dương tử đều chấn kinh đến tận đây, những người còn lại biểu hiện, có thể tự nghĩ mà biết. Bây giờ từng cái biểu lộ, giống như là gặp quỷ, một cái giật mình vội vàng vùi đầu xuống dưới, lộ ra vô tận hoảng sợ, kính sợ.

Ý niệm đầu tiên là, cái này Nguyên Hạ cung khách khanh thật mạnh, tận lực bồi tiếp… Kim khô đảo hôm

nay, đá trúng thiết bản!

Lữ Thanh Ba ngốc, không lo được trên mặt kịch liệt đau nhức, con mắt cơ hồ trừng bạo.

Khô áo tẩu, cứ như vậy chết rồi? !

Đón lấy, hắn như cảm nhận được cái gì, hoảng sợ ngẩng đầu trông lại, liền nghênh tiếp La Quan một đôi, băng lãnh đạm mạc đôi mắt.

“Cha ta là kim khô lão tổ, đại kiếp thượng cảnh tu sĩ, ngươi như dám can đảm giết ta…”

Răng rắc!

La Quan 1 cước đạp xuống, thét lên im bặt mà dừng, Lữ Thanh Ba ngực lõm xuống dưới, miệng mũi thất khiếu đại lượng máu tươi tuôn ra.

Nó mặt mũi tràn đầy sợ hãi, trong mắt đều là khó có thể tin, hiển nhiên nghĩ không ra lại sẽ chết tại hôm nay… Hắn làm sao dám? Hắn cũng dám? !

Đón lấy, khí tuyệt bỏ mình.

“A! Ngươi giết công tử, lão tổ tuyệt sẽ không bỏ qua ngươi!”

“Mau trốn, cho lão tổ truyền tin, vì công tử báo thù!”

Kim khô đảo mọi người, thét chói tai vang lên 4 phía chạy trốn.

La Quan phất tay áo vung lên, kiếm minh gào thét mà lên, những này chạy trốn tu sĩ, thân ảnh đều cứng tại nguyên địa, tiếp lấy “Phù phù” “Phù phù” đổ xuống.

Đảo mắt, kim khô đảo một nhóm, chết hầu như không còn.

Thật ác độc!

Vây xem mọi người trái tim đều bỗng dưng chỗ co vào, lại nhìn đến ánh mắt bên trong, liền tăng thêm thật sâu kính sợ.

Ngô Dương tử tê cả da đầu, Lữ Thanh Ba, khô áo tẩu bọn người, chết tại Hải Minh tông trên thuyền lớn, dù không có quan hệ gì với bọn họ, nhưng lấy kim khô lão tổ tác phong làm việc, bọn hắn tất bị liên luỵ.

Do dự một chút, hắn chắp tay, “Tại hạ Hải Minh tông ngô Dương tử, gặp qua đạo hữu… Kim khô lão tổ chính là đại kiếp thượng cảnh chi tu, thủ đoạn luôn luôn tàn khốc, bá đạo, các hạ hôm nay cử động có lẽ có chút xúc động…”

Phía dưới liền lại nói không ra miệng, La Quan lẳng lặng trông lại, nó đôi mắt đen nhánh bình tĩnh đạm mạc như thâm uyên, nghiêm nghị không thể nhìn trộm.

Trái tim hung hăng co rụt lại, ngô Dương tử đột nhiên minh bạch một sự kiện, nhắc nhở của mình, thật là rất nhiều hơn. Đối phương đã dám động thủ, sao lại e ngại kim khô đảo? Huống chi lại có trước đó, thế ngoại thánh

địa truyền lệnh, kim khô lão tổ đã chạy tới Nguyên Hạ cung… Song phương vốn là không chết không thôi.

La Quan thản nhiên nói: “Ngô Dương tử, ngươi bây giờ còn sống, chỉ là bởi vì ngươi vận khí tốt, bản tọa không có thời gian ở đây trì hoãn, hiện tại câm miệng cho ta.”

Lạnh lẽo khí cơ, như vô hình ở giữa treo ở đỉnh đầu, ngô Dương tử mồ hôi lạnh ròng ròng, sắc mặt trắng bệch, “Là… Là tại hạ càn rỡ, đạo hữu chớ trách…”

Trước đó tuy biết La Quan rất mạnh, nhưng chân chính cảm ứng được nó khí tức, mới biết được giữa lẫn nhau chênh lệch.

Ngô Dương tử không chút nghi ngờ, chỉ cần đối phương nguyện ý, chỉ cần tiện tay 1 kiếm, liền có thể đem hắn đánh chết tại chỗ!

Đại kiếp thượng cảnh… Không, thậm chí càng mạnh, Nguyên Hạ cung lại có như thế cường đại khách khanh, trước đó căn bản chưa chừng nghe nói. Lại thêm truyền thuyết bên trong, vị kia 8 máu vũ phu… Kia lần này, thế ngoại thánh địa dẫn đầu vây giết, kết quả chỉ sợ còn chưa biết được!

Nhà mình thái thượng đều đã cúi đầu, Dương Kỳ cùng Hải Minh tông tu sĩ, càng là sắc mặt hoảng sợ, cứng tại nguyên địa không nhúc nhích, sợ bị liên luỵ, bước kim khô đảo mọi người theo gót.

La Quan ánh mắt rơi vào, Lữ Thanh Ba bên cạnh thi thể, mất đi áp chế kia đem cổ tu trường kiếm, giờ phút này

tự hành bay lên, quay chung quanh bạch ngọc vô sự bài không ngừng xoay quanh, không ngừng truyền ra réo rắt kiếm minh.

Ánh mắt của hắn chớp lên, đưa tay một nắm.

Sưu ——

Bạch ngọc vô sự bài rơi vào trong tay, tùy theo cùng một chỗ bay tới, còn có Lữ Thanh Ba nhẫn trữ vật. Tâm hắn có cảm giác, đưa tay chỉ điểm một chút rơi, trực tiếp phá vỡ phong ấn, đem 1 viên ngọc giản cầm vào tay.

Này ngọc giản mây mù tự sinh, có kiếm ảnh ở trong đó hiển hiện, cùng bạch ngọc vô sự bài tương hỗ cảm ứng, ngọc bài mặt ngoài như là sóng nước phun trào bắt đầu, cũng có kiếm ảnh ở trong đó gào thét xuyên qua.

Quả nhiên không sai!

La Quan trên mặt lộ ra một tia cảm khái, nhìn một chút trường kiếm, ngọc bài, ngọc giản, lại rơi vào Nhạc Linh San trên thân, ám đạo nha đầu này hẳn là coi là thật cùng hắn hữu duyên? Hoặc là nói xác thực hơn, là cùng lúc trước vị kia, lưu lại vô danh kiếm quyết chi truyền thừa tiền bối hữu duyên… Nếu không, như thế nào dễ dàng như thế, liền lại lấy được đối phương mặt khác 1 đạo truyền thừa.

Tu thành hoàn chỉnh vô danh kiếm quyết, nhờ vào đó đánh xuống căn cơ, chính thức bước ra tự thân kiếm đạo con đường, La Quan có thể rõ ràng cảm nhận được, này “3 vật” bên trong ẩn chứa khí cơ, dù cùng 7

kiếm truyền thừa khác biệt lại cùng thuộc về một mạch.

“Tiền bối, thế nhưng là có chỗ nào không đúng?” Nhạc Linh San chần chờ mở miệng.

Vô Lượng Tử sắc mặt biến hóa, vội vàng nói: “Đa tạ lão tổ xuất thủ, cứu ta tương đương trong lúc nguy nan, kiếm này ngài như thích, liền tiến vào hiến cho lão tổ, lấy đồng hồ ta cùng một chút cảm kích.”

Đang khi nói chuyện, liều mạng cho Nhạc Linh San nháy mắt.

La Quan thấy im lặng, cũng lười để ý tới người này loạn thất bát tao suy nghĩ, hắn nhìn qua Nhạc Linh San, thầm nghĩ cái này nữ tu lúc trước có thể lĩnh hội, vô danh kiếm quyết đệ nhất kiếm, liền xác định cùng vị tiền bối kia có một phen duyên phận.

Chỉ bất quá tại vô danh kiếm quyết truyền thừa, bị La Quan “Tiệt hồ” về sau, nàng phần này duyên phận liền đoạn mất, nhưng lại trực tiếp cầm tới mặt khác 1 đạo truyền thừa —— điều này không khỏi làm cho La Quan suy nghĩ nhiều, có lẽ Nhạc Linh San mới chính thức là, cùng tiền bối người hữu duyên.

Vô Lượng sơn chi truyền thừa, chính là lưu cho nàng, mình mới là cái kia không biết biến số, lấy thuộc về cơ duyên của nàng!

Càng nghĩ, càng cảm thấy như thế.

La Quan thoảng qua do dự, nói: “Kiếm này, cùng ngọc

bài này, ngọc giản, chính là một vị tiền bối lưu lại truyền thừa, lẫn nhau thiếu một thứ cũng không được, ngươi đã tới hữu duyên khi hảo hảo tu tập, không cần thiết bôi nhọ lần này tạo hóa.”

Lại dừng một chút, “Ngày sau, nếu ngươi nguyện ý, nhưng gọi ta một tiếng sư huynh.” Dù sao 2 người đều kế thừa, tiền bối lưu lại truyền thừa 1 trong, xem như cộng đồng bái nhập nó môn hạ, đây là sự thật không thể chối cãi.

Nhạc Linh San trừng lớn mắt, một mặt chấn kinh.

Sư huynh? !

Đây là từ cái kia luận, mà lại cha ta gọi ngươi lão tổ, ta gọi ngươi sư huynh, vậy ta cha gọi ta cái gì? ? Cái này có chút loạn đi! !

Vô Lượng Tử tiểu tâm tư nhiều, bây giờ chấn động trong lòng, bỗng nhiên ngẩng đầu.

“Tiền bối truyền thừa? Sư huynh… Tê! Hẳn là linh san nha đầu này, vận khí đúng như này nghịch thiên, lại cùng lão tổ tu chính là cùng một môn kiếm đạo?”

Quản hắn, không nghĩ!

Ngày này ban cho cơ duyên, còn không tranh thủ thời gian bắt được, ắt gặp thiên phạt a.

“Khuê nữ, còn đứng ngây đó làm gì? Còn không tranh thủ thời gian bái kiến sư huynh, có lão tổ trông nom,

ngươi ngày sau tất tiền đồ vô lượng! !”

Nhạc Linh San lấy lại tinh thần, cung kính hành lễ, “Vâng, Nhạc Linh San bái kiến sư huynh!” Hành lễ lúc, nàng vô ý thức hiện lên một cái ý niệm trong đầu, tiểu đệ tử cùng lão tổ ở giữa thân phận chênh lệch cách xa, tự nhiên không có gì có thể có thể, nhưng sư huynh cùng sư muội lời nói, có lẽ liền có thể? ?

Trên lỗ tai, nổi lên mấy chia hoa hồng hà.

La Quan gật đầu, “Ừm, sư muội xin đứng lên.”

Hắn nhìn về phía ngô Dương tử, thản nhiên nói: “Bản tọa đem lập tức khởi hành chạy về Tế Dương sơn, sư muội cùng một đám đồng hành người, liền giao phó cho các ngươi Hải Minh tông, đợi đem nó thuận lợi đưa đạt Nguyên Hạ cung, thì quá khứ sự tình cùng nhau bỏ qua. Như ra nửa điểm ngoài ý muốn, ngươi Hải Minh tông một mạch, liền không cần thiết kế tiếp theo tồn tại ở thế gian.”

Bá ——

Một nháy mắt, ngô Dương tử đầu đầy mồ hôi lạnh, liền nói: “Mời đạo hữu yên tâm, tại hạ tuyệt đối sẽ đem chư vị, an toàn đưa đạt Tế Dương sơn.”

“Vậy là tốt rồi.” La Quan dứt lời phất tay áo vung lên, đem trường kiếm, ngọc bài, ngọc giản giao cho Nhạc Linh San, “Các ngươi yên tâm chính là, ta Nguyên Hạ cung đứng lặng thiên địa, dù có một chút tiêu tiểu quấy phá, cũng tiện tay có thể diệt, bản tọa hôm nay đi trước

một bước.”

Dứt lời, một tiếng kiếm minh vang vọng, La Quan thân hóa kiếm ảnh, vọt thẳng trời mà lên, hô hấp ở giữa biến mất tại thiên hải cuối cùng.

Hô ——

Bao phủ thuyền lớn vô hình uy nghiêm khí cơ, đột nhiên tản ra, ngô Dương tử xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, gạt ra tiếu dung, “Không biết vị tiểu thư này, nên như thế nào xưng hô? Tại hạ Hải Minh tông thái thượng ngô Dương tử, trước đó như có chỗ mạo phạm, còn xin trách móc.”

Đang khi nói chuyện, không ngớt lời phân phó, “Nhanh, đem tốt nhất mấy cái khoang tàu thu thập ra, cung cấp phái Vô Lượng các vị đạo hữu ngủ lại, nhất định cẩn thận chiếu cố, tuyệt đối không thể lãnh đạm nửa điểm!”

Nhạc Linh San đáp lại ngô Dương tử vài câu, lại nhìn về phía phái Vô Lượng mọi người, rối bời đầu óc, rốt cục thoáng yên tĩnh.

Nàng không để ý mọi người, hoặc kính sợ, hoặc lấy lòng ánh mắt, vô ý thức nhìn về phía La Quan rời đi phương hướng

Nhạc Linh San rất rõ ràng đây hết thảy cải biến, đều nguồn gốc từ hắn, “Tiền bối, ngươi nhưng tuyệt đối không được xảy ra chuyện…” Mặc dù gọi một tiếng sư huynh, nhưng nàng càng thích xưng hô thế này, hồi tưởng đến cùng La Quan gặp nhau về sau đủ loại, nhất

thời thần sắc kinh ngạc.

Một bên khác, La Quan bay ra thuyền lớn không lâu sau, liền dừng ở thiên hải ở giữa.

“A Đại!”

Bá ——

Không gian có chút vặn vẹo, thân thể khôi ngô cao lớn, đôi mắt nhìn thẳng ngạo nghễ a Đại cất bước mà ra, khom mình hành lễ: “Bái kiến chủ nhân.”

“Ừm, ra tay đi.”

“Vâng.”

A Đại đứng dậy, đưa tay 1 quyền đánh ra.

Oanh ——

Cuồng bạo lực lượng xông ra, không gian kịch liệt chấn động, vặn vẹo, 1 đạo đại môn hư ảnh lại từ đó hiển hiện.

La Quan, a Đại bước vào trong đó, sau một khắc 2 người thân ảnh, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

—

—

—

Chương 888 : Thế ngoại chi tu Nhất Niệm cảnh

Tế Dương sơn, Nguyên Hạ cung.

Đêm!

Đỉnh núi đại điện, Hạ Tuyết ngồi ngay ngắn cao vị, thần sắc lạnh lẽo, đôi mắt hờ hững.

Đột nhiên, vội vàng tiếng bước chân từ ngoài điện truyền đến, Bạch Kính một mặt hoảng loạn, lớn tiếng nói: “Cung chủ, đến cùng phát sinh chuyện gì? Ngài cùng lão phu nói a, cái này không nói một lời, ta thực tế tâm lý không chắc.”

Mấy ngày trước, Hạ Tuyết tự bế quan bên trong tỉnh lại, lúc này hạ lệnh phân phát Nguyên Hạ cung một đám tu sĩ, hóa chỉnh vì linh ẩn thân tại bên ngoài.

Vô chiếu lệnh, không được trở về!

Bạch Kính cũng ở trong đó, nhưng hắn căn bản cũng không biết, đến cùng đã xảy ra biến cố gì, lại để luôn luôn tự tin, ổn trọng cung chủ đại nhân, làm ra vội vàng như thế… Lại không rõ quyết định.

Đây quả thực, chính là tại bàn giao hậu sự!

Hạ Tuyết hơi trầm xuống mặc, chậm rãi nói: “Bạch Kính trưởng lão, người đều đã đưa tiễn rồi?”

Bạch Kính gật đầu, “Vâng, bây giờ Tế Dương sơn bên trên, liền chỉ còn lại có cung chủ ngài, lão phu, cùng còn tại truyền thừa tổ trong điện, tĩnh dưỡng thương thế Từ Chu trưởng lão.”

“Từ Chu… Thôi, hắn bây giờ trạng thái, như rời đi truyền thừa tổ điện cũng khó thoát khỏi cái chết, liền lưu tại Tế Dương sơn đi.” Hạ Tuyết cúi đầu xem ra, “Nó hơn sự tình, Bạch Kính trưởng lão chớ có hỏi nhiều, hiện tại liền rời đi.”

“Cung chủ…”

Hạ Tuyết trầm giọng nói: “Bạch Kính, bản cung lấy Nguyên Hạ cung cung chủ thân phận, mệnh lệnh ngươi lập tức rời khỏi Tế Dương sơn.” Thoảng qua dừng lại, “Ngày khác, nếu có biến cố lớn, trưởng lão liền mai danh ẩn tích đi, sau đó cùng ta Tế Dương sơn nửa điểm lại vô can hệ.”

Bạch Kính một mặt khó có thể tin, “Cái này… Đây rốt cuộc là thế nào… Thế cục lại… Lại bại hoại đến tận đây à…” Hắn tin tưởng cung chủ đại nhân, tuyệt sẽ không cầm loại sự tình này nói đùa, nếu ngay cả nàng tọa trấn Tế Dương sơn, đều khó mà chống lại lời nói… Hắn lưu tại cái này bên trong, đích xác không dùng được.

Hắn như nghĩ đến cái gì, vội vàng nói: “Cung chủ ngài đã phát giác được nguy hiểm giáng lâm, vì sao không có triệu hồi Ngụy Trang tiểu hữu, bên cạnh hắn vị kia…”

Lời còn chưa dứt liền bị đánh gãy, Hạ Tuyết nói:

“Trưởng lão, nhiều lời vô ích, ngươi hẳn là đi.”

“Vâng! Thuộc hạ tuân mệnh… Vô luận như thế nào, mời cung chủ đại nhân lấy tự thân làm trọng, chỉ cần ngài không có việc gì… Hết thảy cũng còn có cơ hội!”

Bạch Kính thở sâu, quay người bước nhanh mà rời đi, bay ra Tế Dương sơn về sau, hắn quay đầu nhìn thoáng qua, bao phủ tại thâm trầm trong màn đêm, một mảnh yên lặng sơn môn, con mắt đỏ lên.

Lúc này mới bao lâu… Mắt thấy Nguyên Hạ cung đứng vững gót chân, sắp nghênh đón hưng thịnh, liền lại đột nhiên giáng lâm biến cố lớn.

Đến cùng, xảy ra chuyện gì?

Đại điện bên trong, chỉ còn Hạ Tuyết 1 người, nàng thần sắc bình tĩnh, sau một hồi khe khẽ thở dài.

Vì sao không triệu hồi Ngụy Trang? Đương nhiên là bởi vì, cho dù hắn trở về, cũng vu sự vô bổ a.

Chớ nói bên cạnh hắn vị kia, cũng không phải là chân chính 8 máu vũ phu, cho dù là… Cũng khó cản kiếp nạn này, chỉ làm liên lụy tự thân, chôn ở hôm nay phong ba.

Cho nên, liền để hắn không đếm xỉa đến đi.

Hoàn toàn yên tĩnh bên trong, màn đêm dần dần tiêu tán, chân trời lộ ra mấy bôi bong bóng cá, trời liền muốn sáng.

Mà liền tại lúc này, Hạ Tuyết như phát giác được cái gì, nàng chậm rãi đứng dậy, dáng người đứng thẳng tắp, nhìn về phía đại điện bên ngoài.

Rốt cục, đến rồi!

Nàng thần sắc bình tĩnh, cũng không một chút hồi hộp, bất an, mấy ngày trước phát hiện chân tướng lúc, Hạ Tuyết liền đã dự liệu được cảnh này. Nàng biết mình trốn không thoát, sẽ chỉ liên lụy càng nhiều người, cho nên phân phát Nguyên Hạ cung mọi người, một mình chờ ở cái này bên trong.

Đương nhiên, Hạ Tuyết chờ ở cái này, cũng không phải là vì nghênh đón tử vong —— có lẽ, điểm này đã không thể sửa đổi, nhưng nàng vẫn muốn điều khiển đây hết thảy phía sau màn hắc thủ, bỏ ra cái giá xứng đáng!

Một bước phóng ra, Hạ Tuyết thân ảnh xuất hiện tại đại điện bên ngoài, nàng chân đạp hư không mà đứng, một trận cuồng phong thổi tới, cuốn lên trên thân váy dài, phát ra “Phần phật” phần phật tiếng vang.

Thể nội hạo đãng bàng bạc khí huyết, giờ phút này bắt đầu chảy xiết, “Ầm ầm” như giang hà gào thét, thân ở Tế Dương sơn bên trong, nàng nhưng phải 1 cảnh gia trì, bây giờ bộc phát ra khí cơ, đương nhiên đó là hàng thật giá thật 8 máu vũ phu.

Hừng hực như lửa núi bộc phát, lại như vô hình cự phách thẳng vào chín ngày, cuốn lên phong vân biến ảo, hạo đãng đãng càn quét bát phương lục hợp!

Phương xa thiên hải ở giữa, xuất hiện một thân ảnh, hắn mặc rộng lớn áo bào đen, đem tự thân hoàn toàn che lấp, giờ phút này chân đạp hư không mà tới.

Dị tượng tự sinh!

Chỉ gặp, thiên khung phía trên tầng mây giống bị lực vô hình dẫn dắt, hướng phía dưới rủ xuống, hóa thành khôn cùng biển mây đi theo phía sau.

Hành kinh chỗ bình tĩnh mặt biển lập tức nhấc lên, cuồn cuộn kinh đào hải lãng, nước biển vô tận xông vào giữa không trung, nhấc lên 100 trượng hải khiếu.

Thiên vân hóa biển, đại dương mênh mông tứ ngược, đều bảo vệ người này tiến lên… Đây là người thế ngoại giáng lâm, nhất cử nhất động thiên địa đi theo! !

Đại kiếp phía trên, nhất niệm sinh.

Nhưng trèo núi, nhưng ngược lại biển, nhưng trích tinh thần, nhưng hủy thương sinh.

Vô địch tại thế! !

Hạ Tuyết có thể cảm nhận được, kia hạo đãng đãng đập vào mặt khủng bố áp lực, như thiên địa hoành ép, muốn đem nàng sống lưng bẻ gãy.

Nàng đôi mắt sáng lên, sáng trong như mới lên mặt trời, thần quang sáng rực, “Người thế ngoại, liền làm ở thế ngoại, cho bản cung cút về!”

Đưa tay, 1 quyền đánh ra.

Đây chính là vũ phu.

Mặc cho ngươi cảnh giới cỡ nào, tu vi ngập trời lại như thế nào? Ta từ 1 quyền, có thể phá thế gian vạn pháp.

Ầm ầm ——

Liền như Tiềm Long xuất uyên, cuồng bạo lực lượng mãnh liệt mà ra, 8 máu vũ phu một kích chi lực, nó khủng bố đã đạt đương thời chi đỉnh cao nhất.

Không gian vặn vẹo, gào thét, từng đạo nhỏ bé khe hở hiển hiện, kia là không gian bản thân không chịu nổi cái này sức mạnh đáng sợ, bắt đầu vỡ nát.

Thiên khung phía trên, vô tận phong vân biến ảo, nhưng vẫn đi diễn hóa xuất 1 tôn chống trời vũ phu thân ảnh, theo Hạ Tuyết cùng nhau huy quyền đánh ra.

Đây là, chân lý võ đạo!

Bây giờ hiển hiện không phải thiên địa tán thành, mà là ta chi ý chí, thiên địa khó ép —— tung mang theo thiên địa chi thế mà đến lại như thế nào?

Chúng ta vũ phu, có thể chiến thiên địa!

Thiên hải ở giữa, đạp hư không mà đến người áo đen, trong trầm mặc đưa tay hướng về phía trước nhấn một cái.

Sau một khắc, hạo đãng đãng vô tận thiên địa linh lực, bị trực tiếp triệu hoán mà đến, hóa thành vô tận phong cấm, trấn áp ầm vang giáng lâm.

Nó thế bá đạo, cường hoành vô song, như thiên địa này ở giữa, không gì có thể đang! !

Cùng kia vũ phu ngang nhiên 1 quyền, tại thiên hải ở giữa, không có nửa điểm sức tưởng tượng trùng điệp va vào nhau.

Đột nhiên yên tĩnh, như tất cả không khí đều bị rút sạch, không có nửa điểm thanh âm có thể tản.

Sau một khắc mới là kia “Ầm ầm” nổ vang rung trời, vặn vẹo, vỡ vụn không gian, phát ra càng thêm thống khổ kêu rên, trước mắt thiên hải ở giữa liền giống như là một mặt hoàn chỉnh tấm gương, bây giờ bị đánh nát một góc, lộ ra trong đó đáng sợ đen nhánh hư vô.

Thôn phệ lực lượng từ phía sau bộc phát, vô số nước biển bị hút vào trong đó, càng có từng đạo cái khe to lớn, hướng 4 phương 8 hướng lan tràn.

Nhưng ở tới gần Hạ Tuyết, cùng vị này thế ngoại áo bào đen tu sĩ lúc, lại như gặp lực vô hình trấn áp, đột ngột im bặt mà dừng.

Nước biển oanh minh hồi lâu mới tiêu tán, vỡ vụn không gian tại thiên địa quy tắc dưới, dần dần trừ khử, khôi phục như lúc ban đầu. Nhưng những cái kia bị nuốt hết nước biển, cùng với bên trong khỏa vòng lấy trong biển sinh vật, lại hoàn toàn biến mất không gặp, không biết đi

hướng phương nào.

Ngoài núi, trong núi, xa xa nhìn nhau, tuy không người mở miệng, nhưng song phương đều rất rõ ràng, lẫn nhau ở giữa lại thế lực ngang nhau.

8 máu vũ phu cùng Nhất Niệm cảnh ở giữa chém giết, khó phân thắng bại.

Ngắn ngủi giằng co về sau, dưới hắc bào vang lên cứng nhắc, máy móc thanh âm, “Ngươi quả nhiên đã, phát hiện bí mật kia.”

Hạ Tuyết trầm mặc, nó đôi mắt chỗ sâu hiển hiện mấy điểm bi thương, tiếp theo hóa thành vô tận phẫn nộ, “Việc này, thật là các ngươi làm!”

Nàng tuy có đoán trước, nhưng cho đến giờ phút này mới đến xác nhận.

Đối phương không chút nào che lấp, trực tiếp điểm ra điểm này, hiển nhiên là đối tự thân, có tuyệt đối tự tin —— Hạ Tuyết hôm nay, hẳn phải chết! !

Nàng minh bạch điểm này lại cũng không e ngại, ngược lại lồng ngực ở giữa hừng hực lửa giận càng phát ra hừng hực, kia phá thể mà ra khủng bố khí huyết, liền như 1 viên thiêu đốt mặt trời, muốn đem giữa thiên địa hết thảy âm tà ác túy toàn bộ đốt cháy trống không.

“Các ngươi, đều đáng chết!”

Oanh ——

8 máu vũ phu giận dữ kinh thiên động địa, 1 quyền đánh ra xuyên qua trời cao, mang theo bạo ngược chi sát cơ, làm thiên địa run rẩy, kinh dị.

Dưới hắc bào thế ngoại chi tu, lại tại người không nhìn thấy địa phương lặng lẽ nhíu mày, hắn đã nếm thử thôi động, lưu lại chuẩn bị ở sau, nhưng không có nửa điểm đáp lại.

Quả nhiên, trước đó sầu lo là thật, Hạ Tuyết không chỉ có phát hiện, cái kia ẩn tàng mấy chục ngàn năm bí mật, càng đã xem nó phá giải. Đây cũng là vì sao, thế ngoại thánh địa sẽ không hề có điềm báo trước, đột nhiên ra tay với Nguyên Hạ cung nguyên nhân.

Ân, nói xác thực hơn, là nguyên nhân 1 trong.

Nhưng cái này đã không trọng yếu, trọng yếu chính là Nguyên Hạ cung, đã không có kế tiếp theo tồn tại tất yếu, hôm nay chắc chắn bị triệt để lau đi.

“Không muốn trì hoãn thời gian, đồng loạt ra tay, trấn áp Nguyên Hạ cung.” Dưới hắc bào, kia cứng nhắc cứng đờ không giống tiếng người thanh âm, bình tĩnh vang lên.

Sau một khắc, không gian bỗng dưng vặn vẹo, không ngờ có một tên người áo đen từ đó đi ra, Nhất Niệm cảnh khủng bố khí cơ quét sạch tứ phương.

“Được.”

Đồng dạng cứng nhắc hồi phục, hắn đưa tay một chỉ điểm ra, lộ ra tái nhợt, tinh tế, như quanh năm không gặp ánh nắng đốt ngón tay.

Oanh ——

Thiên địa linh lực hội tụ hóa thành 1 viên phù triện, trình 4 phương hình dạng, như 1 viên đại ấn hư ảnh, trên đó có long giao thân thân quay quanh, phía dưới âm khắc 8 chữ to —— thiên địa mênh mông, phong trấn thập phương!

Ấn phù gào thét bay ra, nó chính là cái nào đó khủng bố bảo vật hình chiếu, thụ triệu hoán giáng lâm ở đây, bây giờ Hạ Tuyết mặt ngoài thân thể, lại có từng cái phù văn ngưng hiện, tiếp theo lẫn nhau tương liên, hóa thành khủng bố xiềng xích, đưa nàng từng vòng từng vòng phong ấn tại bên trong.

Phong ấn này không chỉ trấn áp khí huyết, càng phong bế tâm thần vào trong, làm hồn phách lâm vào đen nhánh vĩnh dạ, cùng nhục thân liên hệ bị cưỡng ép ngăn cách, càng thêm cũng biết vũ phu thủ đoạn.

Trước hết nhất đến người áo đen, dưới chân một bước đạp xuống, thân ảnh thoảng qua vặn vẹo, liền đã xuất hiện tại Hạ Tuyết trước người, đồng dạng đưa tay một chỉ, điểm hướng nàng mi tâm ở giữa.

Đây hết thảy, nói đến mấy vị chậm chạp, lại chỉ phát sinh tại trong nháy mắt. 2 người phối hợp ăn ý, càng không để ý tới nửa điểm Nhất Niệm cảnh phong phạm, trực tiếp liên thủ trấn áp, thật khiến cho người ta trở tay

không kịp.

Mắt thấy, người áo đen đầu ngón tay, liền muốn rơi vào Hạ Tuyết mi tâm lúc, nàng đôi mắt chỗ sâu nhất, đột nhiên có hỏa diễm thiêu đốt.

Sáng rực liệt hỏa, chiếu chiếu vào đối diện người áo đen trong mắt, sắc mặt hắn khẽ biến lộ ra mấy điểm chấn kinh, hiển nhiên không ngờ tới 2 người liên thủ phía dưới, Hạ Tuyết lại vẫn có thể có chống lại dư lực.

“Ngự!”

Một mặt tấm thuẫn hư ảnh, tại trước người hắn hiển hiện, cổ phác, già nua khí tức, từ đó lan tràn ra.

Sau một khắc, 1 con trắng nõn, mảnh khảnh nắm đấm, đập ầm ầm tại tấm thuẫn hư ảnh mặt ngoài, nó kịch liệt rung động sau ầm vang vỡ nát.

Dư lực hạo đãng “Ầm ầm” tiếp tục hướng phía trước, người này mặc áo bào đen, không chịu nổi đáng sợ như thế lực lượng, trực tiếp vỡ nát phân giải, lộ ra phía dưới 1 cái, trẻ tuổi đến thậm chí có chút non nớt thân ảnh, nhìn lại bất quá 14-15 tuổi, làn da tái nhợt vô song, như quanh năm sinh hoạt dưới đất, không thấy ánh mặt trời.

Giờ phút này hắn nhíu chặt lông mày, cùng hình dạng hoàn toàn không hợp là, nó trong đôi mắt, kia nồng đậm vô cùng tuế nguyệt tang thương.

Đột nhiên, “Răng rắc” một tiếng vang nhỏ, người này trên khuôn mặt, lại xuất hiện 1 đạo vết nứt, có thể nhập

mắt đi tới lại không phải huyết nhục, mà là một loại cùng loại kim thiết chi vật màu sắc, cảm nhận. Hắn đáy mắt hiện lên một tia che lấp, giơ tay gạt một cái, vết thương trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 889 : Trấn áp Nhất Niệm cảnh

Hạ Tuyết thần sắc bình tĩnh, như đối trước mắt một màn cũng không giật mình, nàng đôi mắt băng lãnh mà thâm trầm, như 1 cái vô tận thâm uyên,

“Đã không muốn đi, bản cung liền đem các ngươi đánh nát, vĩnh viễn lưu tại Tế Dương sơn, hướng Nguyên Hạ cung thụ hại chư vị tiên tổ sám hối!”

Thanh âm lạnh như băng, tại thiên hải ở giữa xa xa truyền ra, đỉnh đầu phía trên võ đạo hư ảnh, bỗng nhiên một bước đạp xuống.

Oanh ——

Hư không chấn minh, bá đạo, cường thế, vô địch khí thế, giờ phút này phô thiên cái địa quét ngang!

14-15 tuổi thiếu niên, ánh mắt lại che lấp mà thâm trầm, hắn nhìn chằm chằm khí cơ trùng thiên Hạ Tuyết, chậm rãi mở miệng, “Ngươi so thánh địa trong dự liệu, còn muốn càng thêm cường đại, nhưng cái này cũng không có ý nghĩa, hôm nay ngươi hẳn phải chết.” Sinh lạnh cứng đờ thanh âm bên trong, trừ bình tĩnh bên ngoài chính là tuyệt đối tự tin.

Một tên khác áo bào đen thánh địa chi tu, hờ hững mở miệng, “Mau chóng trấn sát nàng, thu hồi thánh địa chi vật, ngươi ta thời gian không nhiều.”

Hạ Tuyết thản nhiên nói: “Tế Dương sơn bên trong, bản cung đương thời vô địch, tung 2 người các ngươi liên thủ lại như thế nào? Cho bản cung quỳ xuống!”

Nàng đưa tay 5 ngón tay chỉ lên trời hư nắm, sau đó hung hăng hướng phía dưới kéo một phát.

Ầm ầm ——

Tế Dương sơn bên trên sát na phong vân biến ảo, võ đạo ý chí hư ảnh cánh tay ghìm xuống, dường như một tòa núi lớn, hoành ép nơi đây thiên địa.

Đây là Hạ Tuyết chỗ thức tỉnh, một loại khác huyết mạch thần thông, truyền thừa từ trong đó Võ thần huyết mạch, kỳ danh —— 【 cấm pháp lĩnh vực]!

Tại phạm vi bên trong, người tu hành pháp lực sẽ bị trấn áp, hiệu quả xem nó cảnh giới mà định ra, Đại Kiếp cảnh tu vi 10 không còn 1, tung thế ngoại Nhất Niệm cảnh tồn tại cũng như gánh vác sơn nhạc, một thân pháp lực ngưng trệ khó đi.

Có thể thức tỉnh hai loại huyết mạch thần thông, đủ để cho thấy Hạ Tuyết võ đạo thiên tư kinh diễm, nhưng 【 cấm pháp lĩnh vực] quá mức bá đạo, nàng mượn Tế Dương sơn chi thế đạt 8 máu vũ phu cảnh, mới có thể thuận lợi thi triển.

Oanh ——

Sát na, khác một thế bên ngoài chi tu thân bên trên áo

bào đen, liền không chịu nổi dập chi lực, tại cả 2 đang lúc giao phong biến thành vỡ nát.

Lộ ra 1 trương cùng vị thứ 1 thế ngoại chi tu, cực kỳ tương tự thân hình, khuôn mặt —— đều là non nớt thiếu niên bộ dáng, nhưng kia cuồn cuộn khí tức lại nhưng chống trời.

“Võ đạo thần thông!”

2 tên “Thiếu niên” gầm nhẹ, đồng thời làm ra ứng đối, riêng phần mình nâng lên một cánh tay chống nổi đỉnh đầu, đối kháng võ đạo ý chí trấn áp.

Hư không ở giữa, “Răng rắc” “Răng rắc” vỡ vụn âm thanh điên cuồng tương tự, như cự vật hoành ép, đem núi đá một chút xíu vỡ nát.

Đây là song phương lực lượng đối hướng, tạo thành kết quả, 【 cấm pháp lĩnh vực] lực lượng đem 2 người hoàn toàn bao khỏa, kia sinh sôi đen nhánh vết nứt không gian, giương nanh múa vuốt giống như một loại nào đó cây bộ rễ, lít nha lít nhít lan tràn, lại dần dần đem 2 tên “Thiếu niên” thân ảnh bao phủ.

2 người này con ngươi co rụt lại, trên mặt hiện lên kinh sợ, đã khám phá Hạ Tuyết dụng tâm hiểm ác —— vết nứt không gian càng ngày càng nhiều, một khi vượt qua cực hạn chịu đựng liền sẽ vỡ nát, hình thành thôn phệ hết thảy hủy diệt miệng, đem bọn hắn cưỡng ép nuốt vào trong đó!

“Không tốt, cho bản tọa phá!” Một tên “Thiếu niên” đưa

tay, giữa năm ngón tay thần quang phun ra, phóng xuất ra khí tức khủng bố trùng điệp ghìm xuống, muốn đánh phá 【 cấm pháp lĩnh vực].

Nhưng cử động lần này đổi lấy lại chỉ là, càng làm cho người ta rùng mình vỡ vụn âm thanh, một tia sợ hãi, bất an khí tức, từ đáy lòng sinh sôi, đây là tu sĩ cấp cao bản năng bên trong, đối với ngoại giới hung hiểm cảm giác.

Một tên khác “Thiếu gia” gầm nhẹ, “Dừng tay, đừng dùng sức mạnh!” Hắn ánh mắt băng lãnh, uy nghiêm mở miệng, “Hạ cung chủ, bản tọa 2 người đích xác có chút xem nhẹ ngươi, nhưng hôm nay nói ngươi muốn chết , mặc ngươi có phiên thiên thủ đoạn cũng khó thoát kiếp nạn này.”

Đưa tay một chỉ điểm tại giữa lông mày, lại có 1 đạo màu đen phù văn xuất hiện, tiếp lấy 2 mắt nhắm lại.

Mấy cái hô hấp về sau, Tế Dương sơn nơi nào đó đột nhiên truyền ra một tiếng, bạo ngược đến cực điểm kêu rên, sau đó “Oanh” một tiếng vang thật lớn, Nguyên Hạ cung truyền thừa tổ điện lại bị người từ nội bộ đánh nát.

1 đạo toàn thân cao thấp, tắm rửa lấy lửa nóng hừng hực thân ảnh xông vào giữa không trung, hắn 2 mắt hoàn toàn xích hồng, cái cổ, trên trán, từng đầu nổi gân xanh, tản ra hủy diệt hết thảy bạo ngược khí cơ.

“Chết! Chết! Các ngươi đều đáng chết!”

Hắn hoàn toàn mất khống chế, bất chấp hậu quả bộc phát tu vi, hiển hóa cuồn cuộn biển lửa, nhấc lên vô tận

kinh đào hải lãng, không ngừng đánh phía truyền thừa tổ điện.

Người này, rõ ràng là Thần Hỏa điện điện chủ, Từ Chu!

Răng rắc ——

Một tiếng vỡ vụn tiếng vang, ở trong thiên địa vang lên, biển lửa tứ ngược dưới truyền thừa tổ điện, giờ phút này triệt để đổ sụp, tùy theo cùng nhau biến mất, còn có kia bao phủ cả tòa Tế Dương sơn đặc thù lực trường.

Hạ Tuyết một thân kinh thiên động địa, nhưng xé rách tinh thần nhật nguyệt khí tức khủng bố, nhanh chóng biến mất, tán loạn.

Trên đỉnh đầu, võ đạo ý chí hư ảnh phát ra một tiếng không cam lòng gào thét, 【 cấm pháp lĩnh vực] tự sụp đổ —— mất đi 8 huyết chi cảnh, môn này võ đạo thần thông, đã vượt qua Hạ Tuyết cực hạn, thậm chí đối nàng tạo thành không nhẹ phản phệ.

Phốc ——

Một ngụm máu tươi nhuộm đỏ váy dài, nàng không có đi nhìn đối diện 2 cái thế ngoại chi tu, mà là nhíu mày nhìn về phía Tế Dương sơn bên trên, cái kia đạo còn tại thiêu đốt thân ảnh.

Từ Chu? Hắn như thế kiêu ngạo, lại như thế căm ghét như kẻ thù, vì hộ Nguyên Hạ cung cam nguyện bỏ qua tính mạng của mình, khẩn thiết chi tâm một chút có thể thấy được, há lại sẽ là phản đồ? Nàng không tin.

Truyền thừa tổ điện hủy diệt tại lửa lớn rừng rực bên trong, kia bạo ngược hỏa diễm Thần quân, một chút xíu khôi phục thần trí, hắn trừng to mắt nhìn một màn trước mắt, lại quay đầu nhìn về phía, chính nhìn xem hắn Hạ Tuyết, thân thể của hắn bắt đầu run rẩy, “Không! Không!”

“Ta làm cái gì? Không phải ta, ta sao lại thế… A! Vì sao lại dạng này… Cung chủ, bần đạo tuyệt không có phản bội Nguyên Hạ cung!”

Tuyệt vọng mà thống khổ tru lên, vang vọng Tế Dương sơn.

Hạ Tuyết đáy mắt, hiện lên thật sâu phẫn nộ cùng bi thương, nàng thở sâu, chậm rãi nói: “Từ Chu trưởng lão, bản cung biết, đây hết thảy cũng không trách ngươi, là có người đã sớm tại trong cơ thể ngươi chôn xuống điều khiển cấm chế, đây hết thảy cũng không phải là lỗi của ngươi.”

Từ Chu thân thể run rẩy co lại thành một đoàn, vốn là thương tới căn bản, thụ cực nặng thương thế, lại trải qua vừa rồi bất chấp hậu quả bộc phát… Liền như một cây diêm, trong nháy mắt cực nóng về sau, sắp hóa thành tro tàn, hắn thậm chí đã không thể lên tiếng.

Chỉ có thể thống khổ nhìn về phía Hạ Tuyết, trong đôi mắt đều là tuyệt vọng cùng hối hận.

Bành ——

Hỏa diễm vỡ nát hóa thành đầy trời hoả tinh, tiếp theo

dập tắt vì phấn kết thúc, Nguyên Hạ cung Thần Hỏa điện điện chủ Từ Chu, như vậy bỏ mình.

Hạ Tuyết bình tĩnh nhìn mấy lần, đưa tay lau đi khóe miệng máu tươi, chậm rãi nói: “Các ngươi thật là đáng chết.”

Đối diện, nhắm mắt “Thiếu niên” mở 2 mắt ra, “Hạ cung chủ, thế cục đến tận đây, ngươi còn có thủ đoạn gì nữa? Kết thúc đi! !”

Truyền thừa tổ điện vỡ vụn, mất đi 1 cảnh gia trì, tung 7 máu đỉnh phong lại như thế nào? ? Tại Nhất Niệm cảnh trước mặt bất quá là sâu kiến.

Hắn đưa tay, một chỉ ghìm xuống.

Thiên địa linh lực sôi trào, sát na cuốn lên ngàn trọng sóng, hạo đãng đãng gào thét mà đến, muốn đem Hạ Tuyết nuốt hết, cũng càn quét cả tòa Tế Dương sơn.

Như hắn lời nói, hôm nay đến tận đây, nên kết thúc.

Hạ Tuyết thần sắc bình tĩnh, như chưa ý thức được giờ phút này vị trí hung hiểm tuyệt cảnh, “Mất đi Tế Dương sơn gia trì, các ngươi liền có thể giết chết bản cung sao? Đi địa ngục bên trong, hướng Từ Chu trưởng lão, hướng bị các ngươi hại chết tất cả mọi người, biểu đạt vô tận hối hận đi!”

Oanh ——

Giờ khắc này khí huyết đang thiêu đốt, nó là như thế

hừng hực, đến mức lại Hạ Tuyết quanh thân, lại hình thành một vòng mắt trần có thể thấy xích lãng. Nàng rơi xuống khí tức giờ phút này điên cuồng tăng vọt, trong chớp mắt liền lại lần nữa xông vào 8 huyết chi cảnh, lại còn chưa dừng lại.

1 quyền, đánh ra!

Cuồn cuộn ngàn cơn sóng, hạo đãng muốn thôn thiên, thế ngoại Nhất Niệm cảnh một kích toàn lực, chính là có như thế rộng rãi khí tượng, vạn vật khó cản. Nhưng hôm nay, dưới một quyền này lại bị sinh sinh đánh nát, lực lượng kinh khủng như bạo ngược long giao, tồi khô lạp hủ bá đạo vô song.

Bành ——

Một tiếng vang thật lớn, điểm kia rơi một chỉ “Thiếu niên”, bị trực tiếp đập bay ra ngoài, “Lốp bốp” vỡ vụn âm thanh không ngừng vang lên. Nó mặt ngoài thân thể, giờ phút này lại tựa như 1 tôn, nung thất bại đồ sứ, hiện ra lít nha lít nhít vô số đạo vết rạn.

Thậm chí, có mảng lớn huyết nhục bắt đầu vỡ nát, tróc ra, lộ ra phía dưới kim sắc, vô số phù văn lưu chuyển xương cốt. Không có máu tươi, bởi vì hắn cái kia bên trong là người, rõ ràng là 1 tôn lấy thủ đoạn nào đó, được luyện chế ra khôi lỗi thân thể.

“Bản cung muốn ngươi chết!” Hạ Tuyết nhanh chân hướng về phía trước, bước ra Tế Dương sơn.

Truyền thừa tổ điện vỡ vụn, nàng mất đi mượn tới 1

cảnh, nhưng tương tự không cần khốn tại Tế Dương sơn bên trên, chỉ có thể bị động bị đánh.

Khí huyết điên cuồng thiêu đốt, quả thực đến nghe rợn cả người tình trạng, mà Hạ Tuyết khí tức cũng bởi vậy, tại đột phá 8 máu vũ phu chi cảnh về sau, vẫn chưa dừng bước lại, ngược lại kế tiếp theo tăng lên. Bây giờ nàng một bước đạp xuống, không gian trực tiếp vỡ nát, kinh khủng đẩy tiến vào lực lượng , khiến cho thân ảnh nhanh như thiểm điện.

“Không có khả năng! Dù là 7 máu đỉnh phong vũ phu, cũng không chịu nổi kinh khủng như vậy khí huyết thiêu đốt…” Bị đánh nát “Thiếu niên” khôi lỗi, phát ra phẫn nộ thét lên.

Đầu của hắn bên trên huyết nhục cũng vỡ nát rất nhiều, lộ ra kim sắc xương cốt, không khí xuyên qua vắng vẻ khoang miệng, thanh âm để người nghe không chân thiết, nhưng trên mặt kinh sợ, thậm chí cả một tia khủng hoảng lại có thể thấy rõ ràng.

Rõ ràng đã làm tốt vạn toàn chuẩn bị, ám kỳ đi vào hủy đi truyền thừa tổ điện, phá Hạ Tuyết chỗ dựa lớn nhất, lại có 2 tôn Nhất Niệm cảnh liên thủ… Thế cục, sao liền rơi xuống 1 bước này! ? !

Hắn vô luận như thế nào đều không nghĩ ra, cũng hiểu được một điểm, hắn 1 người đối kháng không được Hạ Tuyết, lại bị kế tiếp theo oanh sát mấy quyền, khôi lỗi thân thể tất nhiên vỡ nát.

“Nhanh giúp ta, cùng một chỗ giết nữ nhân này!”

Oanh ——

Giữa không trung vỡ tan “Thiếu niên” khôi lỗi, bộc phát ra ngập trời khí tức, đưa tay một nắm ngưng tụ ra 1 con khủng bố đại thủ, nó sắc thanh bạch nhược ngọc chất, càng có mấy điểm óng ánh sáng long lanh, tỏa ra ánh sáng lung linh ngưng tụ trên đó.

Khác 1 “Thiếu niên” khôi lỗi, tới phối hợp vô song ăn ý, tại đại thủ vồ xuống nháy mắt, nhưng vẫn xương sống chỗ rút ra một thanh kiếm, nó sắc đen nhánh nhìn đến liền cảm giác không rõ, thậm chí nhìn kỹ lại liền sẽ phát hiện, kiếm mặt ngoài thân thể bên trên màu đen kịt lại như vật sống nhúc nhích.

Nhất Niệm cảnh tu vi, điên cuồng rót vào trong đó, trường kiếm màu đen truyền ra thê lương hót vang, nháy mắt hóa thành một đạo tàn ảnh bay ra.

Oanh ——

Thanh bạch nhược ngọc đại thủ bị đánh nát, kích thích đầy trời cuồng phong không gian tùy theo vặn vẹo, lại đối trường kiếm màu đen không có chút nào can thiệp, nó gào thét chui vào trong đó.

“Thành công! !”

2 cái khôi lỗi trên mặt, đều lộ ra ý mừng.

Sau một khắc tiếng bước chân vang lên, Hạ Tuyết cất bước mà ra, trên tay thình lình nắm lấy kia đem trường

kiếm màu đen, xích hồng khí máu liệt diễm tại giữa năm ngón tay cháy hừng hực, làm nó phát ra thê lương kêu rên, nhưng bất luận làm sao giãy dụa, đều trốn không thoát nàng giam cầm.

“Hôm nay, các ngươi 1 cái đều trốn không thoát!”

Ba ——

Vặn vẹo trường kiếm màu đen, bị sinh sinh bóp gãy.

“Trốn!”

“Nữ nhân này thiêu đốt khí huyết, bất quá cường nỗ chi kết thúc, trước tạm lánh nó phong mang!”

2 vị Nhất Niệm cảnh thế ngoại chi tu, giờ phút này lại bị sợ mất mật, xoay người bỏ chạy.

—

—

—

—

—

—

—

Chương 890 : Thần đồng hồ hợp nhất, cánh tay kình thiên

Hạ Tuyết đưa tay một nắm, huyết sắc đại thủ ngưng tụ, chính là nó thức tỉnh thứ 1 đạo huyết mạch thần thông, kỳ danh —— chưởng khống thiên địa.

Thả vì 5 ngón tay ở giữa, thành thiên địa một phương, vào tới trong đó, đem nhận 8 máu vũ phu chi nộ!

“Thánh Tôn cứu ta cùng!”

2 tên Nhất Niệm cảnh thế ngoại chi tu, phát ra hoảng sợ thét lên, giờ phút này 2 người như trong nước bị băng phong cá bơi, động một cái cũng không thể động.

Lực lượng kinh khủng điên cuồng trấn xuống, làm bọn hắn khôi lỗi thân thể, không ngừng vỡ vụn, băng liệt.

Lại cứ tiếp như thế, liền muốn như vừa rồi kia đem trường kiếm màu đen, bị ngạnh sinh sinh nghiền nát, 2 người triệt để sợ, lại ngoảnh đầu không được mặt mũi hướng thánh địa cầu viện!

Ông ——

Một đoàn linh quang từ hư vô bộc phát, chợt khuếch tán, diễn biến, hóa thành 1 tòa trận pháp chi môn, một thân ảnh phóng ra mà ra.

Tang thương khí cơ quanh quẩn quanh thân, cũng tồn tại vô tận tuế nguyệt, đôi mắt bình tĩnh hờ hững, hạo đãng uy áp như vực sâu như ngục, quét ngang thiên địa bát phương!

“Hừ!” Quát lạnh một tiếng, thánh địa Thánh Tôn đưa tay ghìm xuống, “Băng.”

Trấn áp 2 tên Nhất Niệm cảnh huyết sắc đại thủ, theo một chữ lối ra, lại kịch liệt rung động, hiển hiện mảng lớn vết rách.

Như căn bản không chịu nổi, cái này Thánh Tôn một chữ chi uy.

Hạ Tuyết quay người trông lại, giờ phút này nương theo điên cuồng đốt máu, nàng khí tức tăng vọt đến trước nay chưa từng có chi địa bước, váy tung bay tóc dài tại sau lưng khuấy động, “Thế ngoại Thánh Tôn? Bản cung đã chờ đợi đã lâu… Đã muốn cứu bọn họ, ta liền thành toàn ngươi.”

Oanh ——

Huyết sắc đại thủ trực tiếp nổ tung, hóa thành vô tận đỏ sương mù, giống như khí huyết ngưng luyện mà thành, tiếp lấy lại cháy hừng hực bắt đầu!

“A!”

“Thánh Tôn cứu ta!”

2 tên Nhất Niệm cảnh thế ngoại chi tu khôi lỗi bị ngọn lửa thôn phệ, phát ra thê lương kêu rên, thân thể điên cuồng lăn lộn, lại không cách nào đem nó dập tắt.

Đây là 8 máu vũ phu chi nộ, ẩn chứa nó kinh khủng nhất khí huyết, một khi cháy bùng bị nhiễm, chính là bất tử bất diệt kết cục, lấy tự thân pháp lực trấn áp, thậm chí sẽ biến thành liệt diễm nhiên liệu, khiến cho hỏa diễm càng thêm hừng hực.

Hạ Tuyết lạnh giọng nói: “Các ngươi hại ta Nguyên Hạ cung Thần Hỏa điện điện chủ Từ Chu, chôn ở biển lửa ở giữa, lợi dụng 2 người này đền mạng… Liệt diễm đốt cháy, ăn miếng trả miếng!”

Giãy dụa bên trong 2 cỗ khôi lỗi ầm vang đổ xuống, nó thân thể vỡ nát, sống nhờ trên đó hồn phách, bị sinh sinh đốt thành tro bụi.

Nhất Niệm cảnh, vẫn lạc 2!

Thánh Tôn mặt trầm như nước, đôi mắt uy nghiêm, “Rất tốt, vậy liền để bản tôn, đến lĩnh giáo Hạ cung chủ thủ đoạn.”

Hắn một bước hướng về phía trước đạp xuống.

Oanh ——

Như tinh thần rơi biển, lập tức nhấc lên cuồn cuộn kinh đào hải lãng, hạo đãng đãng xung kích thập phương thiên địa, khủng bố khí cơ vượt quá tưởng tượng.

Thế ngoại chi địa Thánh Tôn người, nhất niệm vì thần, thể phách vì đồng hồ, thần đồng hồ hợp nhất nhưng giơ cao chín ngày.

Đây là, kình thiên chi cảnh!

Tốc độ nhanh hơn thiểm điện, trong chớp mắt liền ép tới gần, 1 quyền đánh ra.

Hạ Tuyết mặt lộ vẻ ngưng trọng, đôi mắt chỗ sâu hỏa diễm hư ảnh, lúc này cháy hừng hực, đỉnh đầu võ đạo ý chí hư ảnh, đưa tay một chỉ điểm tại giữa lông mày.

Trong hư vô, quát khẽ một tiếng vang lên, “Chúng ta Võ thần, thân diệt ý tồn, ngang qua tuyên cổ thiên địa, vĩnh rủ xuống bất diệt!”

Đốt Võ thần huyết mạch, phải Võ thần ý chí!

Đối mặt thế ngoại Thánh Tôn, thể đồng hồ hợp nhất kình thiên cảnh chi tồn tại, Hạ Tuyết lại vô giữ lại, thi triển ra tự thân thủ đoạn mạnh nhất.

1 quyền nghênh tiếp!

Hai nắm đấm không có nửa điểm sức tưởng tượng, riêng phần mình mang theo vỡ nát muôn vàn lực lượng kinh khủng, tại thiên hải ở giữa ngang nhiên đụng nhau, bên tai nháy mắt nghẹn ngào, tất cả mọi thứ như lâm vào đứng im, nhưng đây chỉ là chém giết chi lực, vượt qua tự thân cảm giác cực hạn bố trí.

Trên thực tế, tại hai nắm đấm chạm vào nhau nháy mắt,

khủng bố một màn liền đã phát sinh —— không gian trực tiếp vỡ nát hình thành lỗ đen, điên cuồng xé rách, thôn phệ xung quanh hết thảy, tuy vô pháp rung chuyển Thánh Tôn, Hạ Tuyết, nhưng 2 người quanh thân chỗ trong vòng trăm trượng, tất cả mọi thứ nháy mắt chôn vùi.

Lại hướng bên ngoài, thì là từng đầu tráng kiện đáng sợ màu đen khe hở, như khủng bố cự thú miệng lớn, kéo dài đến 1,000 trượng bên ngoài. Xa xa nhìn lại, như thiên ngoại sao băng đánh xuống, đem thiên địa ném ra 1 con khủng bố lỗ hổng.

Vô tận biển mây cùng “Ầm ầm” gào thét nước biển, bị vỡ vụn không gian lôi kéo, xé nát hút vào trong đó, nhưng càng ra bên ngoài chỗ lại hình thành, trái ngược nghiêm hoàn toàn khác biệt 2 loại cảnh tượng ——

Kinh khủng sóng xung kích mắt trần có thể thấy, từ thiên hải ở giữa một điểm bộc phát, hướng 4 phương 8 hướng quét ngang, thiên khung tầng mây đều vỡ nát, mặt trời vô che tung xuống óng ánh, hào quang chói sáng. Uông dương đại hải phía trên, nhấc lên mấy trăm trượng cao hải khiếu, kia bạo ngược chảy xiết nước biển, giống như cự thú viễn cổ, như muốn đem thiên địa xé nát.

Mây nát, mặt trời óng ánh, ngập trời hải khiếu… Thiên địa vạn vật, tất cả mọi thứ đều tại đây khắc run rẩy, hoảng sợ, đây chính là 8 máu đỉnh phong vũ phu, cùng kình thiên cảnh cường giả chém giết.

Nhất cử nhất động, nhưng lay trời địa nhật nguyệt, uy

cái đương thời!

Thánh Tôn thân ảnh tự phá toái không ở giữa bên trong đi ra, thần sắc hắn bình tĩnh, đôi mắt uy nghiêm bên trong, tự có một phần ung dung không vội, “Hạ cung chủ thủ đoạn, quả thật không thể tưởng tượng nổi, như cho ngươi một chút thời gian, chân chính đột phá tới 8 huyết chi cảnh, này giữa thiên địa đỉnh cao nhất chi vị nên có ngươi 1 cái.”

“Nhưng cũng tiếc, bản tôn đã xuất thủ, liền tuyệt đối không cho phép bất luận cái gì vượt qua chưởng khống nhân tố, kế tiếp theo tồn tại ở thế gian ở giữa.”

Khiến một bên, Hạ Tuyết nhanh chân mà đến, so với Thánh Tôn ung dung không vội, nàng liền nhiều mấy điểm chật vật, váy dài có bao nhiêu chỗ vỡ tan, lộ ra phía dưới trắng nõn da thịt, thậm chí trên hai gò má, cũng nhiều 2 đạo dài nhỏ vết thương.

Nhưng nàng khí thế hoàn toàn không rơi vào thế hạ phong, trực diện kình thiên cảnh tồn tại, vẫn như cũ lưng eo thẳng tắp, nhất cử nhất động dẫn dắt Võ thần ý chí, khí tượng rộng rãi thôn thiên thực ngày.

Giờ phút này, nàng nhìn về phía Thánh Tôn, thoảng qua trầm mặc về sau, chậm rãi nói: “Thần đồng hồ hợp nhất, cánh tay kình thiên… Quả thật mạnh không thể tưởng tượng nổi.”

Cứ việc không muốn thừa nhận, nhưng sự thật chính là như thế, cho dù Hạ Tuyết liều mạng một trận chiến, triệt để thiêu đốt Võ thần huyết mạch, tối đa cũng chỉ có thể

cùng vị này, kình thiên cảnh Thánh Tôn thế lực ngang nhau… Thậm chí càng hơi rơi xuống hạ phong.

Một, như hừng hực ngọn đuốc, liều mạng thiêu đốt tự thân.

Một phương khác, lại tài giỏi có hơn huy sái tự nhiên.

1 trận chiến này chi kết quả, đã được quyết định từ lâu.

Đợi đốt máu hơn phân nửa, tự thân khó mà chống đỡ được, thậm chí không cần đối phương động thủ, nàng liền sẽ tự hành giải thể, hình thần câu diệt.

Hạ Tuyết đáy mắt hiển hiện một tia không cam lòng, chỉ 2 cái Nhất Niệm cảnh chôn cùng, nàng cảm thấy còn xa xa không đủ.

Hô ——

Thở sâu, tiếp lấy phun ra.

Nàng nhanh chân hướng về phía trước, thanh âm vang vọng đất trời, “Tuy không 100 1 nắm chắc, nhưng hôm nay vẫn muốn thử một lần, kéo các hạ cùng bản cung chôn cùng.”

“Các hạ” 2 chữ kính chính là đối phương cảnh giới, có thể thành tựu kình thiên chi cảnh, phóng nhãn thiên hạ lại có mấy người? Quả nhiên là đã đi đến, nơi đây thiên địa tu sĩ chi đỉnh cao nhất.

Nhưng trong lòng ở giữa lạnh thấu xương sát cơ, lại

chưa từng tiêu tán nửa điểm, không chỉ vì tự thân, càng thêm Nguyên Hạ cung lịch đại tiên tổ.

Trận chiến này không cần có thể thắng, nhưng cầu đồng quy vu tận!

Thánh Tôn đôi mắt hờ hững, trong đó một mảnh lạnh lẽo, “Hạ cung chủ không khỏi, quá mức si tâm vọng tưởng.” Hắn đã thăm dò qua Hạ Tuyết thực lực, nếu không chú ý hậu quả cùng nó chém giết, hắn có chín mươi phần trăm chắc chắn, có thể đem nó chính diện đánh giết.

Đây cơ hồ là tất thắng, nhưng Thánh Tôn vẫn không muốn mạo hiểm, tung chỉ có một thành xác suất rơi vào hiểm cảnh, thậm chí thấp hơn gấp 10 lần, hắn cũng sẽ không tuyển đường này.

Hạ Tuyết như thiên khung lưu tinh, dù chiếu rọi đương thời lại chú định chỉ có thể óng ánh nhất thời, làm gì tới ngạnh bính? Hắn chỉ cần thoảng qua kéo dài, có thể tự không cần tốn nhiều sức tiêu diệt đi.

Phương này là trường sinh cửu thị chi tuyển.

“Giết!”

Hạ Tuyết xông ra như thần long hàng thế, bộc phát ngập trời chi uy, hạo đãng hung diễm như muốn Phần Thiên diệt địa, vạn vật đều thành bột mịn.

8 máu đỉnh phong chi uy, thế không thể đỡ.

Thánh Tôn toàn lực xuất thủ, cũng bất quá tới lực lượng ngang nhau, nhưng hắn chỉ là một mực né tránh, cũng không cùng nàng chính diện giao phong.

Dù vậy dư ba khuếch tán, cũng khiến Tế Dương sơn bên ngoài, thiên địa linh lực chấn động như sôi nấu, cuồn cuộn hải khiếu càn quét thập phương thiên địa. Tung cách xa 10,000 dặm, cũng có thể cảm nhận được nơi đây, chỗ bộc phát khủng bố chém giết, khiến vô số tu sĩ hãi nhiên trông lại.

“Cái này… Đây là Tế Dương sơn phương hướng? Đến tột cùng xảy ra chuyện gì? Này khí tức… Tê, đáng sợ, thực tế thật đáng sợ!”

Một hòn đảo bên trên, có Đại Kiếp cảnh tu sĩ phóng lên tận trời, xa xa nhìn về phương xa, kia bên trong có xích hồng khí cơ trùng thiên, hóa thành cự nhân hư ảnh, 1 quyền ra thiên khung vỡ nát, chân đạp chỗ biển cả oanh minh.

Hòn đảo bên ngoài, “Ầm ầm” kinh đào hải lãng, lôi cuốn lấy khủng bố khí cơ, trùng điệp đập xuống tại trên vách đá dựng đứng , khiến cho “Răng rắc” âm thanh bên trong vỡ nát, thậm chí cả cả hòn đảo nhỏ, giờ phút này đều đang run rẩy.

Đường đường Đại Kiếp cảnh tu sĩ, đối mặt trước mắt khủng bố một màn, lại bản năng sinh ra một loại, tự thân yếu ớt như sâu kiến cảm giác.

Như, chỉ cần nhiễm nửa điểm, liền đem phấn thân toái cốt, hình thần câu diệt!

“Nhanh! ! Nhanh rơi xuống buồm, đem tất cả trận pháp mở ra, bổ sung linh thạch cực phẩm, nhất định phải chống đỡ! !”

Nào đó một chiếc thuyền lớn bây giờ chính đi thuyền tại, Tế Dương sơn 3,000 dặm bên ngoài, vẫn như cũ đụng phải, cái này khủng bố một trận chiến tác động đến.

Sóng lớn cuồn cuộn gào thét oanh minh, biển cả như hóa thân trở thành hủy diệt hết thảy bạo quân, mười mấy dặm dài hàng hải thuyền lớn, yếu ớt giống như là đồ chơi, bị sóng biển tùy ý tung bay, lại nằng nặng nhập vào mặt biển.

Cho dù thuyền lớn có trận pháp gia trì, lại có trên thuyền tu sĩ ổn định cục diện, 4 phương 8 hướng vẫn như cũ thỉnh thoảng truyền đến, “Kẹt kẹt” rên rỉ gào thét, càng có lệnh hơn người gan hàn “Đôm đốp” vỡ vụn âm thanh liên tiếp vang lên.

“Nhanh, nhanh lên nữa, bay lên, nhất định phải bay lên!”

Rốt cục, tại linh thạch cực phẩm bị khảm nạm về sau, thuyền lớn trận pháp siêu phụ tải vận chuyển, lúc này mới tránh thoát nộ hải dây dưa, khỏa che, lung la lung lay bay vào giữa không trung, nhưng căn bản không dám lên cao, bởi vì giờ khắc này thiên khung phía trên, ẩn có phong lôi kích đãng, như nổi lên một loại nào đó đại khủng bố khí cơ.

“Sống sót… Nhưng đây rốt cuộc, là chuyện gì xảy ra?” Hành khách cùng trên thuyền các tu sĩ, nhao nhao vui

đến phát khóc, tiếp lấy ngẩng đầu nhìn về phía đầu thuyền phương hướng, mấy thân ảnh đang đứng tại kia bên trong, đều biểu lộ hoảng sợ nhìn về phía Tế Dương sơn.

1 người trong đó, run giọng nói: “Kia bên trong là… Tế Dương sơn, Nguyên Hạ cung?”

“Không sai, chính là Tế Dương sơn…” Lại 1 người thở sâu, chỉ cảm thấy yết hầu không lưu loát, như nuốt 1 đem sắt rỉ hơn cặn bã, “Tác động đến phạm vi đến 3,000 dặm bên ngoài, cơ hồ hủy đi thuyền lớn, để ngươi ta khó mà tránh thoát biển cả sóng dữ chi buồn ngủ… Đây rốt cuộc là người phương nào tại giao thủ? Lại là cảnh giới cỡ nào, mới có thể kinh khủng như vậy?”

Nghe vậy, tất cả mọi người ánh mắt đều vô ý thức nhìn về phía, phía trước nhất đạo thân ảnh kia, cũng là trên thuyền Đại cung phụng, 1 vị đại kiếp thượng cảnh đỉnh cao nhất tồn tại.

Nhưng rất nhanh, bọn hắn liền thấy, đối phương rộng lớn tay áo dài dưới, kia bàn tay run rẩy, không khỏi cảm thấy càng phát ra hãi nhiên.

Đợi một thân xoay người lại, liền lộ ra 1 trương, tái nhợt đến không có chút huyết sắc nào khuôn mặt, “Các vị, đây là thế ngoại chi chiến, giao phong song phương là chân chính đương thời đỉnh cao nhất… Nhất niệm xưng thần, cánh tay kình thiên… Trận này chém giết, có thể xưng đương thời thần chiến! !”

Thần linh phía dưới, đều làm kiến hôi.

Tung Đại Kiếp cảnh, cũng là như thế.

Mọi người kinh dị, tiếp theo im lặng, lại cúi đầu nhìn về phía, phía dưới hạo đãng đãng khủng bố nộ hải, chỉ cảm thấy một cỗ hơi lạnh từ đáy lòng hiện lên, như rơi vào hầm băng ở giữa.

Thế gian này, lại thật có kinh khủng như vậy tồn tại sao?

Vào thời khắc này, chấn động, lay động thuyền lớn phía trước, không gian bỗng dưng vặn vẹo, ở giữa phóng thích ra kinh người khí tức, nháy mắt hấp dẫn đến vô số ánh mắt.

Tại nó chấn kinh, hãi nhiên đôi mắt trước, 1 đạo cánh cửa không gian xuất hiện, tiếp lấy có 2 thân ảnh, một trước một sau phóng ra.

Người trẻ tuổi một bộ áo bào đen, lưng eo thẳng tắp, góc cạnh rõ ràng khuôn mặt, hiển thị rõ anh tuấn nhuệ khí.

Bên cạnh, thì là 1 khôi ngô cao lớn trung niên nhân, 2 mắt hờ hững nhìn thẳng phía trước, không cần bất kỳ cử động nào liền ngạo khí hiển thị rõ.

2 người hoàn toàn không nhìn, giữa thiên địa khuấy động khủng bố khí cơ, lại hoặc là nói xác thực hơn, là cái kia đáng sợ hủy diệt xung kích, tại ở gần 2 người lúc, liền trực tiếp chôn vùi, tiêu tán.

La Quan nhìn lướt qua, cách đó không xa lên không

tránh né hạo kiếp thuyền lớn, lại nhìn phía Tế Dương sơn phương hướng, lẩm bẩm nói: “Động tĩnh này, thật sự là so trong tưởng tượng, càng khủng bố hơn a.”

Thoảng qua dừng lại, hắn nhìn qua, “A Đại, tiếp xuống liền dựa vào ngươi chống đỡ tràng diện, nhưng tuyệt đối đừng khiến ta thất vọng.”

A Đại mặt không biểu tình khom người, “Vâng, chủ nhân.”

La Quan phất tay, “Vậy liền… Đi thôi, đi xem một chút ta kia, kiêu ngạo vô cùng biểu tỷ.”

Đến tận đây khắc, hắn đều không có thu được, đến từ Hạ Tuyết truyền tin.

Là đối phương không có cơ hội, hay là nói… Cũng không có làm như thế? ? La Quan không cần suy nghĩ nhiều, liền biết nhất định là cái sau.

Thế nhưng là, biểu tỷ a biểu tỷ, ngày sau cường địch sao mà nhiều ư? Tiểu đệ còn cần ôm chặt bắp đùi của ngươi, lại há có thể nhìn xem ngươi chết đâu?

Một kiếp này, ta tới giúp ngươi!

Một trước một sau, 2 người đón cuồn cuộn hủy diệt khí cơ, tại trên thuyền lớn một đám kinh hãi đôi mắt dưới, bay về phía Tế Dương sơn.

—

Chương 891 : Ta rất thẳng thắn

Thánh Tôn phất tay áo cuốn lên đầy trời linh triều, đem 8 máu vũ phu đỉnh phong 1 quyền chi lực hóa giải, thân ảnh dựa thế hướng về sau tung bay, đáy mắt lộ ra trầm ngưng cùng một tia sợ hãi thán phục.

Hắn đôi mắt chỗ sâu một chút tối nghĩa phun trào, đột nhiên nói: “Hạ cung chủ, bản tôn niệm tình ngươi tu hành không dễ, có thể cho ngươi một con đường sống.”

“Từ bỏ chống lại, mặc ta bày ra cấm chế nhập thánh đất là nô, đây là hôm nay thế cục dưới, ngươi duy nhất sinh cơ vị trí, bản tôn khuyên ngươi suy nghĩ rõ ràng, chớ có sai lầm hối hận chi không kịp.”

Hạ Tuyết thần sắc bình tĩnh, đôi mắt hờ hững, một đầu tóc xanh tại sau lưng kích giương, “Các hạ cho rằng, bản cung sẽ tin các ngươi? Lui 10,000 bước, tung việc này làm thật, ta cũng không muốn!”

Oanh ——

Khí huyết cuồn cuộn, khuấy động chín ngày.

Thánh Tôn cười lạnh, “Minh ngoan bất linh, nếu như thế, bản tôn cũng phải nhìn ngươi, có thể kiên trì đến khi nào!”

Đúng lúc này hắn nhướng mày, quay người nhìn về phía

phương xa, bởi vì 2 phe chém giết khuấy động thiên địa linh lực, nhấc lên hủy diệt triều cường… Ai dám vào lúc này tới gần?

Trong tầm mắt, một trước một sau 2 thân ảnh đi tới, đầy trời khủng bố xung kích, tại ở gần 2 người nháy mắt liền tự hành chôn vùi.

Thánh Tôn biểu lộ, lập tức trở nên ngưng trọng, đôi mắt thật sâu rơi vào… A Đại trên thân! Lấy nó cảnh giới, nhãn lực, đương nhiên sẽ không nhận lầm nhân vật chính, người này một thân khí tức nội liễm, không hiển lộ nửa điểm tại bên ngoài, lại làm cho hắn từ đáy lòng sinh ra mấy điểm kiêng kị.

8 máu vũ phu? Không, hắn dĩ nhiên không phải, nhưng lại so 8 máu vũ phu muốn càng khủng bố hơn. Ngày đó Tế Dương sơn bên ngoài, a Đại xuất thủ đánh giết một đám Đại Kiếp cảnh tu sĩ, hư hư thực thực 8 máu vũ phu thân phận truyền bá, sớm đã dẫn tới thế ngoại thánh địa chú ý.

Nhận ra thân phận của hắn, tịnh không đủ là lạ.

Mà đổi thành một bên, Hạ Tuyết ánh mắt, lại rơi tại trên người La Quan, khi nhìn rõ hắn nháy mắt, nàng trong lòng gợn sóng nhất thời.

La Quan không biết Tế Dương sơn bây giờ tình cảnh sao? Tốt a, coi như hắn lúc trước cũng không hiểu biết, nhưng nàng cùng Thánh Tôn một trận chiến đánh long trời lở đất, La Quan cũng sớm nên phát giác.

Nhưng hắn vẫn như cũ đến, cái này liền đủ để cho thấy nó thái độ —— Nguyên Hạ cung đại kiếp, hắn nguyện đặt mình vào trong đó, mưa gió chung gánh!

Mấy điểm cảm động xông lên đầu, nhưng rất nhanh liền lại bị đè xuống, Hạ Tuyết trầm giọng nói: “Ngụy Trang, ngươi trở về làm cái gì? Đi mau!” Hôm nay chi địch chính là thế ngoại thánh địa, trước mắt Thánh Tôn có được cánh tay kình thiên chi lực, tung nàng cùng a Đại liên thủ, cũng chưa chắc có thể thắng.

Huống chi, cho dù thắng thì đã có sao? Thánh địa siêu nhiên thế ngoại, Thánh Tôn cũng không phải là chỉ có 1 tôn, một khi Tế Dương sơn phong ba lại tăng cấp, thế tất còn sẽ có Thánh Tôn cấp cường giả cưỡng ép hàng thế, kết quả vẫn như cũ là cái chữ chết.

La Quan trong lòng cảm thán, trên đời này cường giả là thật nhiều a, mặt khác chính là hạ biểu tỷ người này, ẩn tàng thật là sâu… Lại hoặc là đối phương trở về Tế Dương sơn về sau, làm cho một ít thủ đoạn, mới có thể bộc phát ra kinh người như vậy thực lực?

Nhưng cái này, không khỏi cũng quá khủng bố!

Đại kiếp phía trên, vì Nhất Niệm cảnh, hồn phách ngưng tụ không tan, từ theo một ý nghĩa nào đó nói, sơ bộ thoát khỏi tu sĩ thọ nguyên chi buồn ngủ.

Sau đó nói một câu người trong chốn thần tiên, cùng thiên địa nhật nguyệt cùng tồn tại, bất hủ… Dù khoa trương một chút, nhưng cũng miễn cưỡng đúng quy cách. Tiến thêm một bước, nhất niệm vì thần thể phách

làm đồng hồ, tiếp theo thể đồng hồ hợp nhất, phương phải kình thiên chi lực… Cũng chính là nhìn thấy trước mắt.

Từ nhập Nguyên Hạ cung đến, bởi vì đi ra con đường thông thiên, lại tập được trọn vẹn vô danh kiếm quyết truyền thừa, La Quan tu vi liên tiếp phóng đại, Đại Kiếp cảnh bên trong xưng vô địch 1 ngày này, đã không xa.

Vốn cho rằng sau đó giữa thiên địa, chỉ cần cẩn thận chút, liền có thể tiêu dao không ngại… Nhưng hôm nay nhìn thấy, lại làm cho hắn nháy mắt thanh tỉnh xuống tới, đương thời Đại Kiếp cảnh xưng tôn, nhưng thế ngoại chi địa lại cất giấu, không biết bao nhiêu già mà không chết quái vật.

Trình độ nào đó nói, bọn hắn xem như một đám kẻ đáng thương, nhưng không chịu nổi người ta tu vi thực tế khủng bố, muốn giết hắn chỉ cần 2 ngón tay, cứ như vậy nhẹ nhàng vân vê!

Còn tốt, ta có a Đại.

Đây là bây giờ La Quan đáy lòng bên trong, cuối cùng một tia an ủi, giờ phút này tiến lên chắp tay, mỉm cười, “Biểu tỷ nói gì vậy, ngươi ta như vậy quan hệ, mắt thấy tỷ tỷ rơi vào hung hiểm bên trong, tiểu đệ há có thể ngồi yên không lý đến.”

Dứt lời, hắn tiếu dung càng phát ra xán lạn, kính cẩn hành lễ, “Vãn bối Nguyên Hạ cung khách khanh Ngụy Trang, bái kiến Thánh Tôn, không biết đại nhân có thể giơ cao đánh khẽ, bỏ qua cho nhà ta biểu tỷ hôm nay?

Như ngài có thể đáp ứng, vãn bối tất vô cùng cảm kích.”

Thánh Tôn từ a Đại trên thân thu hồi nhãn thần, nhìn lướt qua La Quan, nhíu nhíu mày, chậm rãi nói: “Ngươi xuất thân phương nào?”

La Quan mỉm cười, “Hương dã tiểu bối chi tu, lai lịch không đáng giá nhắc tới.”

Thánh Tôn hơi trầm xuống mặc, cười lạnh, “Nếu như thế, ngươi thì tính là cái gì, cũng xứng tại bản tôn trước mặt nói giúp? Muốn chết!”

Oanh ——

“Tử” chữ rơi xuống nháy mắt, thiên địa bỗng dưng chấn động, 1 đạo linh triều sát na ngưng tụ, đánh tới hướng La Quan chỗ.

Bành ——

Trầm thấp trầm đục, như gióng lên trống to, linh triều bị trực tiếp đánh nát, hóa thành đầy trời khuấy động khí cơ, hướng 4 phương 8 hướng quét ngang.

A Đại đứng tại La Quan trước người, đôi mắt hờ hững, ngạo nghễ nhìn thẳng phía trước.

Thánh Tôn đáy mắt, hiển hiện một tia ngưng trọng… Khí tức đối phương có chút cổ quái, như không có mạnh như vậy, nhưng lại có thể bộc phát ra, cường hãn như thế thực lực.

Hắn trong lúc nhất thời, lại có chút nhìn không thấu.

La Quan vỗ vỗ a Đại bả vai, để hắn thối lui một bước, lại thở dài, nói: “Thánh Tôn đại nhân không nghe cũng chính là, làm gì còn lấy lớn lấn nhỏ, đối ta cái này vãn bối dưới nặng tay? Thôi, đã Thánh Tôn không nghe khuyên bảo, vậy cũng chỉ có thể làm một trận.”

Hắn phất phất tay, “A Đại, bên trên, làm chết lão già chết tiệt này trứng!”

Cỏ, một loại thực vật, lục sắc, vạn cổ bất diệt.

Ngươi đạp ngựa đường đường kình thiên cảnh đại lão, nói với ta động thủ liền động thủ, nếu không phải a Đại đủ mãnh, ta hiện tại cũng thành cặn bã rồi? Thật sự cho rằng lão tử ta, sẽ không tức giận sao? !

Hạ Tuyết biểu lộ trở nên cổ quái, lại có chút hiểu rõ, đây mới là nàng nhận biết La Quan, nhìn như ôn nhuận bình thản, kì thực không chịu ăn thiệt thòi. Làm gì? Hôm nay vũng nước đục, ngươi còn quyết tâm nhất định phải lội một lần? !

A Đại đứng không nhúc nhích, ngược lại nghiêng đầu một chút, nhìn về phía một phương khác hướng.

La Quan khóe miệng giật một cái, nhịn không được ai thán một tiếng, Tế Dương sơn này phong thủy thực tế là hỏng bét thấu, còn có thể hay không có chút sống yên ổn thời điểm? Cái này đạp ngựa quả thực một đợt bất bình, một đợt lại lên a.

Có thể để cho a Đại bản năng bên trong cự tuyệt mệnh lệnh của hắn, che ở trước người bất động, như thế nào kẻ vớ vẩn? Sẽ không phải lại đến 1 tôn kình thiên cảnh a?

La Quan nhìn sang, lần đầu tiên… Là 4 người… Ngô, nói không quá tinh chuẩn, hẳn là 4 cái thi người, kia một thân dày đặc thi khí, quả thực đến che khuất bầu trời tình trạng, đi đến đâu cái kia liền âm xuống tới, quả thực hành động che nắng dù.

Sau đó chính là, a, cái này trẻ tuổi khá quen.

Đón lấy, Ồ!

Bên cạnh cái kia già, tựa hồ cũng nhìn quen mắt… Ách, không chỉ là nhìn quen mắt, khí tức kia còn có kia bây giờ đang lườm hắn, hận không thể sống sờ sờ, đem hắn xé nát phẫn nộ ánh mắt…

Khục!

Nguyên lai lần này, là ta nồi a.

“Tiểu tặc!” Một tiếng quát lớn, từ Thi Vương điện Phó điện chủ, Trác lão quỷ trong miệng phát ra, hắn con mắt xích hồng, thở hổn hển, nhìn xem uy phong lẫm liệt bảo hộ ở La Quan trước người, ngay cả kình thiên cảnh tồn tại đều có thể chống lại a Đại, trong lòng bi phẫn, tức giận có thể nghĩ. Hắn rốt cuộc tìm được, lúc trước đoạt hắn thi khôi , khiến cho 300 năm tâm huyết, trôi theo nước chảy người.

Nhưng ngay sau đó, Trác lão quỷ chính là sững sờ, giờ phút này khoảng cách gần dưới, hắn từ trên thân La Quan lại phát giác được, 2 đạo dây dưa khí cơ.

“A a a a! Tức chết lão phu, tức chết lão phu! Phá ta quỷ diệt ta thân ngoại hóa thân, lại giết đệ tử ta, lại đều là ngươi!” Trác lão quỷ giờ khắc này, thật sự là muốn chọc giận nổ, toàn thân run rẩy, “Đồ hỗn trướng, lão phu tất yếu đưa ngươi rút hồn luyện phách, chém thành muôn mảnh!”

Quái vật gây hạn hán đều ngốc, hắn còn không có gặp qua tâm tư thâm trầm Trác lão quỷ, thất thố như vậy qua, mắt thấy hắn liền muốn bạo tẩu, lúc này tranh thủ thời gian ngăn lại hắn, “Phó điện chủ bớt giận, người này là đệ tử con mồi, ta cam đoan chắc chắn sẽ đem hắn trấn sát vào hôm nay!”

“Cút!” Trác lão quỷ nổi giận, “Tiểu bối này, lão phu tất yếu tự tay chém giết.”

Quái vật gây hạn hán nhướng mày, trầm giọng nói: “Phó điện chủ chớ có quên, ngài hôm nay sứ mệnh, đây là điện chủ đại nhân ý chí… Ngài không phải là nghĩ, hỏng ta thi đạo khí số sao?”

Trác lão quỷ biểu lộ cứng đờ, đột nhiên trùng điệp phất tay áo, “Ầm ầm” cuồn cuộn tử khí, ở trong thiên địa chấn động, sôi trào.

“… Quái vật gây hạn hán, ngươi muốn hứa hẹn lão phu, tất yếu để người này, chết tại tàn nhẫn nhất, thống khổ thủ đoạn phía dưới, như thế nào?”

Quái vật gây hạn hán khom người, “Đệ tử tuân mệnh, tất sẽ không làm ngài thất vọng.”

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía La Quan, trong đôi mắt, lộ ra vẻ hưng phấn, tàn nhẫn, “Là ngươi, thế mà là ngươi… 2 lục chung chủ, La Quan? Đúng không!”

“Lúc trước, bản tọa 1 đạo thần niệm ý chí hình chiếu, bị hủy bởi trong tay ngươi, sau đó ta đối với ngươi thế nhưng là, một mực nhớ mãi không quên… Không nghĩ tới hôm nay, ngươi lại chủ động đưa tới cửa, đây thật là quá tốt.”

La Quan trán xiết chặt, tiếp lấy sau lưng phát hàn, quay đầu liền nghênh tiếp, Hạ Tuyết lạnh lẽo bên trong xen lẫn chất vấn ánh mắt.

La Quan? !

A, không nghĩ tới a không nghĩ tới, hô lâu như vậy biểu tỷ, gọi là 1 cái thân mật, thế mà từ đầu tới đuôi đều là dùng tên giả!

…

Liền im lặng! !

Đến lúc nào rồi đại tỷ, ngài còn có tâm tư quan tâm những này? ? Ta cũng là phục.

La Quan thở dài một tiếng, thích thế nào thì thế ấy đi, ta đại danh La Quan, nhũ danh Ngụy Trang, biệt xưng

Phàn Nhạc, lại gọi chính nhân quân tử…

Thế nào, ngươi quản thiên quản địa, còn có thể quản ta có bao nhiêu danh tự? Hừ! Dù sao nhận là sẽ không nhận, ta không có gạt người, ta La Quan… Phi, Ngụy Trang, đi không đổi tên ngồi không đổi họ, thiên hạ chi lớn mặc kệ đến đó, đều là rất thẳng thắn!

“Hừ!” Hạ Tuyết cười lạnh.

La Quan hai chân run lên, đều là đạp ngựa quái vật gây hạn hán, liền ngươi trí nhớ tốt, miệng sẽ nói đúng không? Thoát lão tử áo lót, đáng chết! !

“Quái vật gây hạn hán huynh ngày đó hình chiếu giáng lâm, có thể nói phong thái tuyệt luân, La Quan cũng rất tưởng niệm, chỉ là không ngờ hôm nay ngươi bản thể đến đây, lại xấu như thế tươi mát thoát tục, khiến người mở rộng tầm mắt.”

“A, còn có rất nặng thể vị, cỗ này thi xú, sợ là muốn ôm một đống thi thể, trong lòng đất trên chôn mấy trăm năm mới có… Như thế năm tháng dài đằng đẵng tất tịch mịch khó nhịn, liệu đến quái vật gây hạn hán huynh nhất định là, bị dẫn dắt ra một chút đặc thù loại hình yêu thích, cho nên mới sẽ ướp gia vị như thế ngon miệng, La mỗ bội phục bội phục.”

Quái vật gây hạn hán đầu tiên là ngây người, tiếp lấy 1 trương thanh bạch gương mặt, trướng thành đen nhánh, “Ta không có, không phải ta, ngươi nói mò! La Quan, ngươi đạp ngựa nói hươu nói vượn, ô người trong sạch…”

Hắn gấp, hắn gấp, gấp mau nói không ra lời nói.

La Quan nhíu mày, chó ngáp phải ruồi, hắn tựa hồ phát hiện cái gì, rất bỉ ổi bí mật.

Liền ngay cả bên cạnh chính lửa giận ngập trời, cố nén sát cơ Trác lão quỷ, cũng nhịn không được khiếp sợ nhìn hắn một cái, tiếp lấy bất động thanh sắc, hướng bên cạnh lui một bước.

“A! ! La Quan, vương bát đản, ta tất sát ngươi!” Quái vật gây hạn hán gào thét một tiếng, bỗng nhiên xông ra.

Ông ——

Giờ khắc này, giữa thiên địa vô hình ý chí giáng lâm, dây dưa với hắn cùng La Quan ở giữa.

Ầm ầm ——

Thiên khung phía trên phong vân hội tụ, này gió âm hàn trực thấu cốt tủy, có thể quét đi sửa vì, thọ nguyên, này mây đen nhánh tựa như mực đậm, như vĩnh dạ chi hình chiếu, nhìn đến thì không rõ.

Càng có “Ầm ầm” trầm thấp trầm đục, từ phong vân bên trong truyền ra, tóe lên từng vòng từng vòng màu tím sậm lôi đình vầng sáng, quấn giao như lưới lớn, bao phủ vùng thế giới này.

Thánh Tôn biến sắc, trong lòng nói: “Cái này đúng là kia một trận, thiên mệnh đại tranh chi cục?” Hắn hiển nhiên,

biết được trong đó sâu cạn.

Bây giờ, trong cục 2 viên “Quân cờ” gặp nhau, trận chiến này cũng chỉ có thể 2 người bọn họ chém giết, phân ra cuối cùng thắng bại. Trước đó , bất kỳ người nào không được nhúng tay, nếu không chính là chống lại thiên ý đem thụ thiên phạt.

Nhìn một cái cái kia thiên khung bên trong, khuấy động âm phong, mây đen, tử lôi, Thánh Tôn “Bá” một chút lui ra ngoài rất xa.

Hắn cũng không muốn bị cuốn vào trong đó, thiên phạt chi uy không nhìn tu vi, cảnh giới, cho dù hắn vì kình thiên cảnh… Khục! Nhưng ngày này, phân lượng cũng là khác biệt, thiên phạt chi trời… Hắn gánh không nổi.

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 892 : Thiên mệnh chi chiến

“Thiên mệnh đại tranh…” Hạ Tuyết biểu lộ nghiêm túc, đôi mắt chỗ sâu hiện lên một tia dị dạng.

Thánh Tôn đôi mắt chớp lên, nói: “Hạ cung chủ quả nhiên không hề tầm thường, mà ngay cả lần này bí ẩn cũng biết, không ngại ngươi ta tạm thời dừng tay, lại xem thắng thua trận này.”

Hạ Tuyết cười lạnh, “Thánh Tôn là muốn kéo dài thời gian không chiến từ thắng sao? Ngược lại là giỏi tính toán, cũng được, bản cung liền đáp ứng.”

Nàng lui ra phía sau một bước, quanh thân khuấy động khí tức thoáng thu liễm, nhìn về phía La Quan, quái vật gây hạn hán 2 người.

Như thế dứt khoát dừng tay, cũng làm cho Thánh Tôn nhịn không được âm thầm nhíu mày, thầm nghĩ hẳn là Hạ Tuyết đã là cường nỗ chi kết thúc, nhịn không được rồi?

Mong muốn lấy đối diện nàng bình tĩnh hờ hững biểu lộ, Thánh Tôn thoảng qua do dự về sau, hay là đè xuống suy nghĩ.

Dù sao thiêu đốt Võ thần huyết mạch, cuối cùng không phải kế lâu dài, dừng tay ngưng chiến vô luận từ cái kia bên trong tính, đều đối với hắn trăm lợi mà không có một

hại.

Mà giờ khắc này lửa giận công tâm quái vật gây hạn hán đã ôm hận xuất thủ, “Oanh” một tiếng cuồn cuộn thi khí bộc phát, tựa như 1 đầu hạo đãng đãng chảy xiết Hoàng Hà, bên tai lập tức vang lên quỷ khóc sói gào thanh âm, như một loại nào đó vô hình lợi khí, muốn đem người màng nhĩ xé rách.

Thi đạo bí pháp, nhiếp hồn!

Thần thông còn chưa rơi xuống, sát phạt thủ đoạn đã tới người, như tâm chí không kiên không chịu nổi, liền đem hồn phách lâm vào cứng đờ.

Cho dù chỉ có chớp mắt thời gian, nhưng ở hôm nay trong trận này, cũng đã đầy đủ quyết định thắng bại.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, sắc bén khí cơ sát na trùng thiên, có thể đem tất cả khốn đốn, trấn áp toàn bộ xé rách, khí cơ thẳng tiến không lùi.

Thân lò kiếm!

Lần này toàn lực thi triển, La Quan càng phát ra có thể cảm nhận được, thu hoạch được hoàn chỉnh truyền thừa về sau, bộ này kiếm quyết truyền thừa ảo diệu.

Pháp lực lưu chuyển kiếm mang phừng phực, đều vô song thông thuận, tự nhiên, uy lực tùy theo phóng đại, đáy lòng cũng có cường đại tự tin hiện lên —— trận

chiến này, hắn tất thắng!

Kiếm giả, thẳng tiến không lùi sát phạt thứ 1, nhất là giảng cứu 1 cái khí thế như hồng, Tâm kiếm hợp nhất. Bây giờ theo La Quan xuất kiếm, phải nó tất thắng tín niệm gia trì, khiến kiếm minh càng phát ra lạnh thấu xương, tăng thêm mấy điểm hoành ép 4 phương khí thế.

Sau một khắc, cuồn cuộn thi khí Hoàng Hà, cùng kiếm ảnh ầm vang gặp nhau, cả 2 ngắn ngủi cứng đờ về sau, lại gần như đồng thời vỡ nát. Một phương thi khí cuốn ngược, như cuồn cuộn trọc lãng, khiến một bên kiếm hơi thở mảnh vỡ như hàn băng, ở trong thiên địa chiết xạ ra băng lãnh quang trạch.

Mà liền tại song phương một kích thế lực ngang nhau, đồng thời vỡ vụn nháy mắt, kia quấn quýt lấy nhau thiên địa khí cơ, bỗng nhiên bao phủ xuống, đem La Quan, quái vật gây hạn hán 2 người cuốn vào, hóa thành 1 tòa cự đại vô hình lồng giam, vào tới trong đó liền chú định hôm nay chỉ có 1 người, có thể sống rời đi.

Đây chính là cùng là thiên mệnh đại tranh người, chỗ chú định vận mệnh… Đường này bụi gai trải rộng, quân cờ gặp nhau chính là tử kiếp, chú định chỉ có người thắng cuối cùng, mới có thể tiếp nhận thiên mệnh!

Bá ——

Bá ——

La Quan, quái vật gây hạn hán ngẩng đầu, nhìn nhau bên trong đều có thể phát giác được, lẫn nhau đáy mắt

uy nghiêm sát ý… Lui không thể lui, tất nhiên là ngõ hẹp gặp nhau dũng giả thắng! !

“Núi thây biển máu, che khuất bầu trời! !” Quái vật gây hạn hán trầm thấp mở miệng, hắn miệng mũi thất khiếu ở giữa, bắt đầu trào ra ngoài máu tươi, tiếp theo là quanh thân lỗ chân lông, huyết châu từng khỏa chảy ra, tại nhiễm đến không khí nháy mắt, liền trực tiếp vỡ nát thành huyết vụ.

Tinh hồng mà dày đặc, xen lẫn chiếm cứ hóa thành một phương huyết hải, cho người ta cuồn cuộn khôn cùng cảm giác, tiếp lấy có 1 cái màu đen sơn ảnh từ huyết hải chỗ sâu hiển hiện, nhìn kỹ lại liền phát hiện, biển máu này rõ ràng là từ vô số cổ thi thể xếp cùng một chỗ tạo thành.

Hung thần, hủy diệt, tử vong, không rõ… Cùng cùng quỷ dị mặt trái khí cơ từ trong đó điên cuồng bộc phát, phô thiên cái địa quét ngang, kia tử khí nồng đậm thậm chí tự hành ngưng tụ, hóa thành từng đạo dữ tợn quỷ ảnh, ngửa mặt lên trời thê lương tru lên, liều mạng vươn tay cánh tay chụp vào La Quan.

Đông ——

Đông ——

Giữa bộ ngực trái tim đại lực nhảy lên, sợ hãi, tuyệt vọng cảm xúc bản năng ở giữa hiện lên, như sau một khắc liền sẽ bị xé thành vỡ nát.

Sau một khắc trước mắt bỗng nhiên tối sầm lại, đợi La

Quan lúc ngẩng đầu, không ngờ đặt mình vào huyết hải ở giữa, tử vong cuồn cuộn vô biên vô hạn, lọt vào trong tầm mắt chỉ có vô tận tinh hồng.

Sóng máu cuồn cuộn, từng cỗ thi thể từ đó hiển hiện, đều diện mục dữ tợn, ánh mắt khát máu, “Lưu lại, lưu lại, cùng chúng ta làm bạn!”

Gào thét thống khổ mà phấn khởi.

La Quan nhíu mày, thầm nghĩ cái này Thi Vương điện thủ đoạn, quả nhiên quỷ dị vạn điểm, hắn lại bị trực tiếp kéo vào này thần thông bên trong. Nhưng rất nhanh thần sắc liền lại bình tĩnh lại, dù không biết đối phương là như thế nào làm được, nhưng hắn chỉ cần lấy bất biến ứng vạn biến.

Núi thây biển máu lại như thế nào? Ta từ 1 kiếm trảm chi!

Ông ——

Tiếng thứ hai kiếm minh vang vọng đất trời, tuy là huyết hải cuồn cuộn, vô số thi thể dữ tợn tru lên, cũng không thể đem nó đè xuống.

Bạt sơn hà!

Kiếm này kiếm thế từ dưới cùng bên trên, nhất là dữ dằn bá đạo, lấy cuốn lên sơn hà chi thế, bổ ra hết thảy trở ngại.

Kiếm rơi chỗ hướng cuồn cuộn vô tận huyết hải ở giữa,

lập tức bị xé mở 1 đạo khủng bố vết nứt, vô số thi thể kêu thảm bên trong vỡ vụn, xương vỡ thịt nhão bay tứ tung, lại dung nhập đến huyết hải ở giữa, khiến cho kia phần tinh hồng càng thêm dày đặc, trong không khí tràn ngập khiến người buồn nôn mùi máu tươi.

1 kiếm ra, quét sạch tứ phương, huyết hải băng liệt, vô số thi thể bị chém vỡ, kiếm uy cuồn cuộn vô song. Nhưng La Quan trên mặt nhưng lại chưa lộ ra nửa điểm nhẹ nhõm, ngược lại nhíu mày đôi mắt ngưng trọng.

Hắn phát hiện mình vẫn còn có chút khinh thường Thi Vương điện thủ đoạn, cái này núi thây biển máu tuyệt không phải bình thường thần thông, uy lực của nó xa so trong tưởng tượng càng đáng sợ —— 1 kiếm trảm huyết hải, nát trong biển thi thể vô số, nhưng căn bản chưa từng thương tới căn bản, thậm chí còn khiến cho cái này 1 đạo thần thông, uy lực thay đổi mạnh.

Thuận tiện như biển máu này bên trong, kia vô số cổ sống tới thi thể, cũng không phải là thần thông huyễn hóa chi vật, mà là chân thực tồn tại, chính vì vậy đem nó chém giết, hủy diệt về sau, tàn khu cốt nhục dung nhập trong biển máu, mới khiến cho nó càng phát ra cường đại.

Càng giết càng mạnh sao? ! Trình độ nào đó nói, như thế cùng La Quan bây giờ chính thi triển, vô danh kiếm quyết chi truyền thừa cùng loại.

Uy thế trùng điệp càng ngày càng mạnh, đến cuối cùng 1 kiếm lúc liền có long trời lở đất chi uy… Cho nên bây giờ liền nhìn, là hắn kiếm uy vô song phá huyết hải, hay

là biển máu ngập trời nuốt mũi kiếm.

Vậy liền oanh oanh liệt liệt chiến một trận, nhìn cái này thiên mệnh đại tranh chi cục, đến tột cùng hươu chết vào tay ai! !

La Quan đôi mắt ở giữa thần quang phun trào, trực diện cuồn cuộn huyết hải, tiếng thứ ba kiếm minh, nối liền trời đất ở giữa.

Từng ngày nguyệt!

Mũi kiếm ra, thì nhật nguyệt vô quang, 10,000 dặm tinh hà thất sắc, có cổ lão mênh mông khí tức tràn ngập, có thể thấy được nhật nguyệt tinh thần vỡ nát chi hư ảnh. ,

Như vạn cổ trước đó từng có tuyệt thế kiếm tu xuất thủ, 1 kiếm trảm nửa mảnh tinh hà, làm thiên địa thất sắc.

Ầm ầm ——

Huyết hải sôi trào, càng khủng bố hơn vết nứt bị xé nứt mấy trăm dặm, kích thích cuồn cuộn vô tận sóng máu, chấn động, cuốn lên ở giữa, đem từng cỗ thi thể nghiền nát.

Quái vật gây hạn hán đôi mắt hơi trầm xuống, lộ ra vẻ ngưng trọng, nhưng rất nhanh liền lại phát ra cười lạnh một tiếng, “La Quan, kiếm của ngươi rất mạnh, nhưng hôm nay ta sớm đã đứng ở thế bất bại.”

“Giết đi, giết đi! ! Ngươi bộc phát sát lực càng khủng bố hơn, thì huyết hải chi uy càng mạnh, cũng phải nhìn

ngươi có thể kiên trì đến khi nào.”

Ông ——

Tiếng thứ tư kiếm minh.

Đãng cửu tiêu!

Kiếm thế cuồn cuộn, xông lên tận chín tầng trời phía trên, như Tiềm Long xuất uyên thế không thể đỡ.

Đến tận đây La Quan đã xuất kiếm thứ tư, kiếm thế điệp gia phía dưới, uy năng khủng bố tuyệt luân.

Kia sôi trào gào thét hung thần ngập trời huyết hải, lại cơ hồ bị từ đó trảm phá, lộ ra đáy biển nơi cực sâu, kia 1 cái như ẩn như hiện sơn ảnh.

Núi thây? !

Giờ phút này La Quan trong lòng ở giữa, sinh ra một tia minh ngộ, muốn phá núi thây biển máu thần thông liền cần trảm huyết hải đi, chém ngã ngọn núi kia.

Thế là, kiếm minh sơ rơi, liền lại bỗng nhiên vang lên.

Thứ 5 kiếm, phá vạn giới!

—

—

—

Chương 893 : Thiên mệnh chi chiến 2

Tự học phải thứ 5 kiếm đến, đây là La Quan lần thứ 1 xuất thủ, kiếm minh vang lên nháy mắt, tung hắn vì cầm kiếm người cũng trong lòng run lên.

Sắc bén, bá đạo, cường thế, mũi kiếm vô song!

Không có chút nào cứu vãn, chỉ có không lưu chỗ trống bộc phát cùng hủy diệt, như muốn đem trước mắt tất cả mọi thứ, đều cho đều hủy diệt.

Đây mới là, “Phá” chữ tinh túy vị trí, không nhận bất luận cái gì trấn áp, kiềm chế.

Oanh ——

Cả tòa huyết hải bỗng dưng chấn động, bị xé nứt mở 1 đầu thẳng tới biển sâu khủng bố vết nứt, lộ ra toà kia núi thây chân dung. Giờ phút này đang có từng cỗ thi thể, từ núi thây bên trong leo ra, đều diện mục dữ tợn bạo ngược, gào thét hướng hắn chỗ vọt tới.

Cẩn thận nghe, bọn hắn trong miệng gào thét, đều là 3 chữ —— lưu lại! Lưu lại!

Mũi kiếm chỗ hướng chỗ, từng cỗ thi thể vỡ nát, nhưng cho đến hủy diệt giáng lâm lúc, trên mặt bọn họ đều treo nụ cười quỷ dị.

Kia con mắt trực câu câu nhìn chằm chằm La Quan, như đang cười nhạo hắn phí công giãy dụa, lại giống là đã thấy hắn chú định kết cục.

Huyết hải càng phát ra tinh hồng, thi khí tràn ngập trùng thiên, gay mũi đến khiến người buồn nôn hương vị, dọc theo quanh thân lỗ chân lông điên cuồng chui vào.

Hạ Tuyết đáy mắt lộ ra một tia lo lắng, nàng nhìn ra huyết hải chi đáng sợ, mà toà kia thâm tàng trong đó núi thây, tựa hồ càng khủng bố hơn.

La Quan kiếm là nàng đời này ít thấy người mạnh nhất, nhưng hắn tu vi quá yếu… Lấy Vô Lượng cảnh, đưa thân thiên mệnh đại tranh chi cục, có thể cùng Thi Vương điện quái vật gây hạn hán tranh phong đến tận đây đã đầy đủ kinh người.

Nhưng còn xa xa không đủ!

Trận chiến này hắn nếu có thể thắng, tung liều vừa chết, Hạ Tuyết cũng có nhất định nắm chắc, nhưng bảo vệ hắn toàn thân trở ra.

Nhưng hắn như bại… Thiên mệnh chi chiến, phải thiên địa ý chí tán thành, không ai có thể nhúng tay.

Đối diện, Thánh Tôn biểu lộ lộ ra một tia cổ quái, hắn rốt cuộc tìm được, Hạ Tuyết đồng ý tạm thời dừng tay, tránh chiến nguyên nhân.

“Đúng là vì tiểu bối này? A! Nữ tử, tung đạt Võ thần cảnh, cũng chung quy khó thành đại khí!” Đáy lòng bên

trong một tia bất an, đến tận đây buông xuống.

Hạ Tuyết muốn giúp tiểu bối này vào hôm nay thoát thân?

Hừ! Không nói đến trận chiến này, hắn cơ hồ rơi vào hẳn phải chết chi cảnh —— núi thây biển máu, huyết hải chỉ là mặt ngoài, chân chính đại khủng bố chính là toà kia núi thây.

Lui 10,000 bước, cho dù hắn may mắn có thể thắng, đoạn mất thi đạo tương lai khí vận, Thi Vương điện sẽ bỏ qua kẻ này? ? Thật người si nói mộng! !

Đến lúc đó Hạ Tuyết muốn bảo vệ hắn, tất cùng Thi Vương điện bộc phát xung đột, nuôi thi tổ địa bên trong thánh thi, cũng không phải dễ đối phó.

Vô luận kết quả như thế nào, đều có lợi cho hắn.

“Núi thây biển máu, che khuất bầu trời…” Phó điện chủ Trác lão quỷ đáy mắt, hiện lên một tia đố kị.

Đây là Thi Vương điện bí mật bất truyền, chỉ có điện chủ nhất hệ mới có tư cách tu tập, dính đến nuôi thi tổ địa bí ẩn. Hắn dù không biết này thần thông nền tảng, nhưng đối nó uy năng lại rất rõ ràng —— lấy quái vật gây hạn hán cảnh giới thi triển, chí ít Nhất Niệm cảnh mới có thể ngăn cản, còn lại hẳn phải chết không nghi ngờ.

Nói cách khác, cái này La Quan chết chắc!

“Đáng chết hỗn trướng tính ngươi vận khí tốt, một khi bị

huyết hải thôn phệ, sẽ thành núi thây bên trong một viên… Nếu không, rơi vào lão phu trong tay, tất để ngươi biết được như thế nào muốn sống không được muốn chết không xong.”

Đối La Quan, hắn thống hận tới cực điểm.

300 năm tâm huyết là nhất, thân ngoại hóa thân đau nhất, bị giết chết đệ tử, thì là đổ dầu vào lửa. Chuyện như thế, 1 kiện liền là đủ để hắn, đem đối phương chém thành muôn mảnh, huống chi ba chuyện đều là La Quan một tay gây nên.

Huyết hải phong bế đem núi thây che giấu, liên tục không ngừng thi thể, từ bốn phương tám hướng chen chúc mà đến, căn bản giết chi không dứt.

La Quan trên mặt nhưng như cũ bình tĩnh, hắn đã sớm biết được thiên mệnh đại tranh, tuyệt không phải tuỳ tiện sự tình, cái này quái vật gây hạn hán đã có thể được tuyển chọn, tự nhiên là có nó thủ đoạn.

Nhưng kiếm của hắn cũng còn không có xuất tẫn, thứ 5 kiếm đã chém ra huyết hải chỗ sâu núi thây, kia kiếm thứ sáu đâu? Hắn rất chờ mong.

Ông!

La Quan đưa tay, toàn thân màu đen tru tiên kiếm mặt ngoài, có lưu quang phun trào, hội tụ, càng đem nó chỗ lỗ hổng hoàn toàn tu bổ. Rực rỡ hẳn lên, là tru tiên kiếm hoàn chỉnh hình thái, cũng là nó bị triệt để thôi phát đánh dấu, uy lực tăng lên đến cực hạn.

1 kiếm rơi, trong mắt lại như xuất hiện 2 đạo hư ảnh —— 1 kiếm bình trảm, chôn vùi nhân quả khí cơ. 1 kiếm chém thẳng , gọt đi thọ nguyên sinh cơ.

Này 2 kiếm lẫn nhau trùng điệp chính là Thập tự tinh đỡ, chạm đến huyết hải nháy mắt, lại quỷ dị lặng yên không một tiếng động, không một chút trước đó kiếm minh cuồn cuộn, tồi khô lạp hủ đãng diệt thập phương khí thế.

Nhưng sau một khắc khủng bố một màn mới hiển hiện, bởi vì huyết hải tại bốc hơi!

Không, cái này hình dung cũng không xác thực, càng hẳn là xưng là biến mất, Thập tự tinh đỡ chém qua chỗ, huyết hải trống rỗng tiêu tán. Tựa như là 1 trương tờ giấy màu đỏ ngòm, bị một loại nào đó ngọn lửa vô hình trực tiếp thiêu đốt, lộ ra 1 đầu nối thẳng đáy biển núi thây thông đạo.

Từng cỗ thi thể tại “Thiêu đốt” dưới hóa thành tro tàn, như vậy triệt để tiêu tán, trên mặt bọn họ dữ tợn, bạo ngược, rốt cục biến thành thống khổ cùng một tia… Sợ hãi!

Không sai, thi thể cũng sẽ sợ hãi, bởi vì La Quan trước đó kiếm, dù uy lực khủng bố tuyệt luân, có thể đem bọn hắn phấn thân toái cốt… Nhưng núi thây vẫn còn huyết hải không phá, bọn hắn liền vẫn như cũ “Sống”.

Nhưng lần này, “Thiêu đốt” phía dưới đều thành bột mịn, bọn hắn cùng núi thây ở giữa liên hệ, bị trực tiếp chém tới.

Núi thây bị chọc giận! !

Rống ——

Một tiếng kiềm chế, trầm thấp gào thét từ núi thây bên trong bộc phát, tiếp lấy vô số thi thể tự động bay lên, ở giữa không trung hội tụ, bọn hắn lẫn nhau ôm chặt cùng một chỗ, lại hóa thành 1 con khủng bố cánh tay, một phát bắt được Thập tự tinh đỡ.

Ầm ầm ——

Huyết nhục ăn mòn, nát rữa âm thanh truyền ra, nương theo khói đặc cuồn cuộn, miệng mũi ở giữa lại nhưng rõ ràng ngửi được, huyết nhục mùi khét.

Núi thây bên trong lại là rít lên một tiếng, xen lẫn thống khổ, bạo ngược, sau một khắc “Bành” một tiếng, trảm âm dương chi 2 kiếm tạo thành Thập tự tinh đỡ, lại bị sinh sinh bóp nát.

Mà giấu kín trong đó kinh khủng tồn tại, hiển nhiên bị La Quan kiếm này triệt để chọc giận, càng nhiều thi thể từ núi thây bên trong điên cuồng tuôn ra, hội tụ đến đầu này khủng bố tay lớn phía trên, để nó nhanh chóng kéo dài từ đáy biển nhô ra, thẳng đến La Quan bắt tới.

Chỗ đi qua huyết hải sóng dữ cuồn cuộn, vô số âm thanh bạo ngược gào thét, như ma âm rót vào tai, “Lưu lại! Lưu lại! ! Lưu lại!”

La Quan đôi mắt lộ ra mấy điểm thống khổ, bởi vì cái

này vô số âm thanh bạo ngược gào thét lại trực tiếp truyền vào tâm thần, liền như vô số vết rỉ pha tạp đinh sắt, trùng điệp đâm vào đầu não, nếu không phải hắn ý chí đầy đủ kiên định, giờ phút này sợ là đã nhịn không được ôm đầu kêu rên.

Đưa tay một điểm giữa lông mày, khí lạnh lẽo cơ khuếch tán, hồn phách ở giữa thống khổ lập tức tiêu tán rất nhiều, hắn ánh mắt trở nên lạnh lẽo.

“Trấn Thiên Địa!”

Thứ 7 kiếm, chém ra.

Là 1 kiếm, cũng là 7 kiếm, bởi vì vô danh kiếm quyết truyền thừa vốn là, đi kiếm thế trùng điệp con đường, mỗi 1 kiếm đều có thể tiếp nhận trước 1 kiếm uy lực.

Một kiếm này, sặc sỡ loá mắt, óng ánh không thể nhìn thẳng!

Lạnh thấu xương kiếm quang, như đầu mùa xuân vỡ vụn tầng băng, tại cuồn cuộn giang hà phía trên, gào thét ở giữa gào thét tiến lên.

1 đạo lại 1 đạo, bọn chúng trống rỗng mà sinh, như vô cùng tận, lại cái này cuồn cuộn huyết hải ở giữa, thật ngưng tụ ra 1 đầu chảy xiết kiếm sông dài.

Kiếm ngân vang, chính là nó gào thét, mang theo thẳng tiến không lùi, hủy diệt muôn vàn chi thế chém xuống.

Điện quang hỏa thạch, trong chốc lát, liền cùng kia đáy

biển núi thây bên trong nhô ra, đầu kia khủng bố thi thể tay lớn trùng điệp va chạm.

Một, kiếm thế vô song, có thể trảm thiên địa vạn vật.

Một, bạo ngược tàn nhẫn, hội tụ muôn vàn thi thân.

Ầm ầm ——

Kinh thiên động địa tiếng vang lại dẫn tới thiên khung phía trên, phong vân kịch liệt chấn động, lăn lộn, lại có vô số tử sắc lôi đình nổ tung, tứ ngược thiên địa thập phương.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 894 : Kiếm này có thể trảm chín ngày

Như cảm ứng được song phương chi chiến, giờ phút này tiến vào gay cấn giai đoạn, giữa thiên địa vô hình khí cơ dây dưa, trở nên càng phát ra kịch liệt.

Cuồng phong kêu khóc, là trời buồn.

Mây đen như mực, chính là thiên uy.

Lôi đình gào thét, là thiên nộ!

Thánh Tôn sắc mặt biến hóa, thân ảnh lại lần nữa lui ra phía sau, nhìn về phía huyết hải ánh mắt, lộ ra một tia chấn động, kiêng kị. Hắn không nghĩ tới La Quan cùng quái vật gây hạn hán chi chiến, có thể có như thế động tĩnh, lại làm hắn cảm nhận được, một loại nào đó vô hình uy hiếp lại lần nữa bức lâm.

Đây là thiên đạo ý chí… 1 trận chiến này đã thụ nó ngoài định mức chú ý, chấn nhiếp ngoại lực không được can thiệp!

Nếu không, liền đem tiếp nhận thiên phạt.

Hạ Tuyết tùy theo nhượng bộ, để tránh cho tự thân đụng phải, thiên phạt chi lực khóa chặt, nó đôi mắt chỗ sâu vẻ sầu lo càng nặng.

Quả nhiên, núi thây bên trong có đại ẩn bí, dù bây giờ

nhô ra chỉ là 1 đầu, từ vô số thi thể chỗ tạo thành tay lớn.

Nhưng cho nàng cảm giác lại vô song đáng sợ!

La Quan có thể hay không ngăn trở?

Nàng không có nửa điểm lòng tin!

“Chết đi! ! Chết đi! !” Trác lão quỷ gầm nhẹ, dư quang lại phát hiện, một mực trầm mặc theo sau lưng thánh thi đã biến mất vô tung.

Quay đầu nhìn lại mới phát hiện nó cũng không biết khi nào, đã lui đến ngoài 100 dặm, thân ảnh biến thành 1 con điểm đen nho nhỏ.

Nếu không phải hắn cùng thánh thi ở giữa, tồn tại mật thiết liên quan, tại như hôm nay địa linh lực chấn động, sôi trào hoàn cảnh dưới, Trác lão quỷ thậm chí không thể phát hiện nó tồn tại.

“Chạy xa như vậy làm gì…” Suy nghĩ vừa mới chuyển qua, trên đỉnh đầu liền bỗng dưng, vang lên “Ầm ầm” một tiếng vang thật lớn. 1 đầu tử sắc lôi đình, ngay tại Trác lão quỷ trước mặt rơi xuống, một chòm tóc nửa mảnh ống tay áo, gió thổi qua trực tiếp toái diệt thành cặn bã.

Tê ——

Hít một hơi lãnh khí, Trác lão quỷ bỗng nhiên quay người, 1 cái trượt xẻng trốn đến thánh thi thể sau… Cái

này đạp ngựa, thực tế có chút thật đáng sợ đi? !

Mà giờ khắc này, vô số thi thể tạo thành tay lớn, cùng La Quan chém ra thứ 7 kiếm, rốt cục va chạm đến cùng một chỗ.

Ầm ầm ——

Nổ vang rung trời, bên tai có thể nghe tới vô số thê lương kêu rên, trong thống khổ bộc lộ sợ hãi, tuyệt vọng, nhưng lại xen lẫn một tia, giải thoát vui sướng cùng cảm kích.

Kia là tạo thành tay lớn vô số thi thể, dưới một kiếm này vỡ nát, thân thể hóa thành bột mịn, cùng núi thây liên hệ bị chém đứt. Dù như vậy triệt để chết đi, nhưng cũng thoát khỏi thụ núi thây chưởng khống, vĩnh viễn không vào luân hồi hoàn cảnh, có thể có thể nghỉ ngơi.

Cùng lúc đó, có vụn vặt kiếm quang từ va chạm chỗ bộc phát, giống như từng khỏa vẫn lạc lưu tinh, bắn về phía 4 phương 8 hướng. Mỗi 1 đạo bên trong đều ẩn chứa, khủng bố đến cực điểm lực lượng, nhưng dễ như trở bàn tay xuyên thủng sơn hà trùng điệp, khiến vạn vật tịch diệt.

Hạo đãng sôi trào, chung quanh bát ngát huyết hải, rốt cục không chịu nổi giờ phút này đối oanh phía dưới, chỗ bộc phát ra lực lượng kinh khủng, lại bị ngạnh sinh sinh, từ đó đánh chia năm xẻ bảy.

Nước vốn không thể tụ tán tự nhiên, nhưng biển máu này chung quy không phải chân chính một phương hải

vực, bây giờ vỡ nát đại biểu lấy, quái vật gây hạn hán chỗ thi triển môn này “Núi thây biển máu” đại thần thông, đã bị phá mất một nửa.

“Không có khả năng! Ngươi làm sao có thể ngăn lại, đến từ thi thần đại nhân lực lượng…” Quái vật gây hạn hán trong miệng phát ra phẫn nộ gào thét.

Tiếp lấy “Oa” một tiếng phun ra một miệng lớn máu tươi, sắc mặt trắng bệch, thân thể lung lay sắp đổ. Núi thây biển máu thần thông uy lực vô tận, một khi thi triển về sau, cùng cảnh bên trong gần như không đối thủ, chính là Nhất Niệm cảnh tu sĩ rơi vào trong đó, cũng là khó giải quyết vô song, là lấy một khi bị phá vỡ, quái vật gây hạn hán liền đem tiếp nhận đến cực đáng sợ phản phệ.

Đối diện, là La Quan tái nhợt bên trong, nhưng như cũ bình tĩnh khuôn mặt, giờ phút này hắn hơi nhíu lên lông mày, nhìn về phía huyết hải vỡ nát về sau, chân chính nổi lên, giáng lâm đến giữa thiên địa toà kia núi thây. Mặt ngoài xuất hiện 1 đầu khủng bố vết kiếm, thật sâu độ kinh người, tại cả tòa núi thây bên trên lưu lại, 1 đạo kinh khủng vết sẹo.

Đây chính là vô danh kiếm quyết truyền thừa, mang theo 7 kiếm về 1 chi thế, lấy trấn Thiên Địa kiếm này cuối cùng bộc phát, tạo thành tổn thương.

Nhưng, núi thây vẫn như cũ đứng lặng, có vô số bộ thi thể từ bốn phương tám hướng điên cuồng vọt tới, xông vào đầu kia khủng bố vết kiếm bên trong. Dù là trong đó vẫn có kiếm ý xen lẫn, như khủng bố huyết nhục cối xay, tất cả đầu nhập trong đó thi thể, đều bị nháy mắt xé

thành vỡ nát, bọn hắn vẫn tre già măng mọc.

Huyết hải băng, núi thây tồn… Là lấy môn đại thần thông này, chỉ phá một nửa.

Quái vật gây hạn hán cắn răng, hướng về núi thây chỗ chỗ trùng điệp quỳ xuống, đưa tay bỗng nhiên xé rách ngực, lại đưa tay thăm dò vào trong đó, đem trái tim, mạch máu cùng vô dụng vật cùng nhau kéo ra, tiếp lấy dùng sức xé vỡ trái tim, máu tươi lập tức điên cuồng phun ra ngoài, càng có cuồn cuộn thi khí xen lẫn ở giữa, vốn là gặp phản phệ thương thế không nhẹ quái vật gây hạn hán, sắc mặt tái nhợt tựa như người chết.

Hắn rống to, “Đệ tử hiến tế trong lòng chi huyết, khẩn cầu thi thần xuất thủ, trấn sát người này!”

Oanh ——

Trong lòng nhiệt huyết nổ tung, hóa thành vô tận huyết vụ, nương theo lấy cuồn cuộn thi khí, rót vào núi thây bên trong, trong đó lập tức truyền ra, một tiếng trầm thấp, kiềm chế gào thét.

Rống!

Bạo ngược, giết chóc, hủy diệt, tử vong.

Là đạo thanh âm này bên trong, chỗ bao hàm toàn bộ ý chí, khóa chặt La Quan, cũng phóng xuất ra trong đó ẩn chứa lửa giận.

Sau đó, cả tòa núi thây đột nhiên “Sống” đi qua, kia vô

số cổ thi thể điên cuồng phun trào, lại hóa thành 1 tôn cự nhân. Cuồn cuộn thi khí, tử khí xông thẳng tới chân trời, cả phiến thiên địa bỗng nhiên u ám xuống dưới, khí tức khủng bố làm người sợ hãi, tuyệt vọng!

Núi thây vì đồng hồ, thi thần vì thần… Đây chính là hắn thần đồng hồ hợp nhất, đại biểu cho kình thiên chi uy, có kình thiên chi lực.

Nhưng chính như trước đó, Thánh Tôn đối mặt thiên mệnh đại tranh chi chiến tránh lui lúc suy nghĩ, trời cũng có nó phân lượng, riêng phần mình không giống nhau.

Kình thiên chi uy, tự có cao thấp mạnh yếu! !

Thi thần đại biểu cho Thi Vương điện, ẩn tàng sâu nhất bí mật, cùng lực lượng cường đại nhất, đã là phương thiên địa này cực hạn —— không phải thi thần không cách nào, lại kế tiếp theo mạnh lên, là thiên địa quy tắc độ hoàn hảo, đã không đủ để chèo chống nó kế tiếp theo thuế biến.

Chỉ này một điểm, cũng biết khủng bố!

La Quan đứng mũi chịu sào, tự nhiên tiếp nhận giờ phút này, đến từ núi thây cự nhân đáng sợ khí cơ, kêu rên ở giữa khóe miệng chảy máu.

Hắn đưa tay xát một chút, nghĩ thầm bây giờ duy nhất đáng giá an ủi, là trước mắt núi thây, chỉ là thần thông tạo vật, là nó hình chiếu hoặc 1 đạo ý chí giáng lâm, mà cũng không phải là nó bản thể.

Nếu không, còn đánh cái gì đánh? ? Coi như hắn có 3 đầu 6 tay, cũng không đủ người ta 1 quyền chùy, trực tiếp liền thành cặn bã.

Thở sâu, tiếp lấy chậm rãi phun ra.

La Quan đưa tay, quanh thân yếu ớt, khốn đốn đi xuống kiếm ý, như một điểm hỏa diễm rơi vào lăn dầu bên trong, lập tức nhấc lên liệu nguyên đại hỏa.

Một nháy mắt, kiếm minh cuồn cuộn, bay thẳng thiên khung!

Bởi vì, vô danh kiếm quyết truyền thừa dù đích xác chỉ có 7 kiếm, một khi ra xong chính là nó cực hạn. Nhưng nó căn bản nhất tác dụng, vốn cũng không phải là dùng để giết người, mà là giúp người ngưng luyện kiếm đạo ý chí, nện vững chắc kiếm đạo căn cơ, minh ngộ kiếm một khi ra khỏi vỏ, tức thẳng tiến không lùi, không lưu nửa điểm quay đầu chân lý.

Tiếp theo ở đây cơ sở bên trên, bước ra cực kỳ trọng yếu một bước —— đi ra chân chính, thuộc về tự thân kiếm đạo con đường!

Mà vừa lúc, La Quan liền hoàn thành, bước này vượt qua.

Ông ——

La Quan sau lưng, cuồn cuộn xích hồng hiển hiện, ngưng tụ ra 1 tôn người mặc chiến giáp đỏ lòm, quanh thân bạo ngược sát cơ ngập trời hư ảnh.

Đây là, giết chóc ý chí hình chiếu.

Hắn đưa tay, nương theo lấy La Quan động tác, 1 kiếm hướng về phía trước.

Một kiếm này, có thể trảm chín ngày!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 895 : Tất lấy tử vong vì kết thúc

Bạt Kiếm Trảm Thiên thuật.

Dù đã sớm bị sáng tạo mà ra, nhưng cho đến ngày nay, trải qua vô danh kiếm quyết truyền thừa nện vững chắc căn cơ, La Quan mới chính thức tuyển định.

Đây, tức là ta nói!

Từ cái này bắt đầu từ thời khắc đó, một kiếm này tại La Quan mà nói, liền không giống trước.

Mà bản thân nó cũng hoàn thành, tự thân thuế biến.

Vào hôm nay, lần thứ 1 chân chính, thi triển hết “Trảm thiên” chi uy.

Mà ngày này, chính là trước mắt núi thây vì đồng hồ, thi thần vì thần cự nhân.

Trảm nó thần, diệt nó thể, hủy nó khí vận!

Ông ——

Kiếm minh cuồn cuộn, hướng chín ngày!

Núi thây cự nhân trên mặt, lộ ra một tia rõ ràng kinh sợ, đã từ này 1 kiếm bên trong, cảm nhận được ẩn chứa khủng bố khí cơ.

Nó sắc xích hồng, nó niệm tuyệt sát!

“Rống ——” trong miệng nó phát ra một tiếng bạo ngược gào thét, tạo thành cự nhân mỗi một bộ thi thể, miệng mũi thất khiếu ở giữa, thi khí điên cuồng tuôn ra, bao trùm tại cự nhân mặt ngoài thân thể, lại hóa thành 1 kiện vỡ vụn áo giáp màu đen, nó chế thức cổ phác tràn ngập tang thương tuế nguyệt khí cơ.

Nó hiển nhiên trải qua một trận, khủng bố đại chiến tàn phá, nó chính diện 1 đạo lỗ hổng, cơ hồ đem trọn kiện áo giáp trảm phá.

Nhưng dù cho như thế, áo giáp vẫn như cũ phóng xuất ra một phần, tuyệt đối cường đại phòng ngự, như mặc cho thiên băng địa liệt đều không thể đem nó phá hủy.

Sau đó cự nhân nắm tay, huy động nắm đấm mặt ngoài, chỗ ngưng tụ áo giáp, nương theo lấy ngửa mặt lên trời gào thét, đánh phía chém tới 1 kiếm.

Song phương va chạm nháy mắt, như thiên địa vạn vật hết thảy, đều bị đè xuống tạm dừng, sau đó “Răng rắc” một tiếng vang nhỏ truyền ra.

Áo giáp nát!

Từ nắm đấm bắt đầu, hướng trên cánh tay kéo dài, tùy theo cùng một chỗ vỡ nát, hủy diệt, còn có cự nhân một cánh tay. Những cái kia tạo thành thi thể của nó nhóm, lặng yên không một tiếng động ở giữa, trực tiếp vỡ thành bột mịn.

Sau đó, một đường đẩy, tồi khô lạp hủ!

Khủng bố kiếm hơi thở tựa như im ắng cự thú miệng lớn, điên cuồng cắn xé, thôn phệ lấy, núi thây cự nhân thân thể, đưa nó đưa vào hủy diệt chi cảnh.

Đến cuối cùng, chỉ còn hơn 1 viên mấy trăm trượng lớn đầu lâu, thi thể tạo thành 2 mắt giờ phút này phẫn nộ trợn tròn, lại phát ra rít lên một tiếng, “Ngươi dám cắt ta thi đạo khí vận, bản tọa tất yếu ngươi chết không có chỗ chôn!”

La Quan mặt không biểu tình, gõ gõ ngón tay, kiếm minh vang vọng lúc, đầu lâu hóa thành bột mịn. Không giết ngươi, ta sẽ chết… Đầu óc ngươi sợ là hỏng! ? !

“A! !” Quái vật gây hạn hán trong miệng, phát ra kêu thê lương thảm thiết, hắn biểu lộ hoảng sợ, hãi nhiên, “Không, đây không có khả năng, ngươi làm sao có thể, giết chết thi thần đại nhân hình chiếu… Cứu ta, điện chủ cứu ta!”

Thanh âm im bặt mà dừng.

Một vết nứt xuất hiện tại, quái vật gây hạn hán mi tâm ở giữa, tiếp theo là đạo thứ 2, đạo thứ 3, lít nha lít nhít trải rộng toàn thân cao thấp.

Sau đó, “Soạt” một tiếng vỡ vụn, như vậy hình thần câu diệt.

Giết quái vật gây hạn hán cũng không phải là La Quan,

mà là núi thây biển máu thần thông bản thân phản phệ, muốn đến nó khủng bố uy năng, liền cần tiếp nhận đại giới, cái này rất công bằng. Mà thân là phá nó thần thông giả La Quan, tự nhiên là trở thành, lần này thiên mệnh đại tranh chi chiến người thắng!

Ầm ầm ——

Phong vân chấn động, tử lôi bắn ra, vì người thắng reo hò, La Quan trong tầm mắt, đột nhiên xuất hiện 1 đạo tráng kiện khí vận chi trụ gào thét bay tới, chui vào đến trong cơ thể hắn.

Bản thân cái này cũng không thể, đối với hắn tu vi, cảnh giới cho cường hóa, tăng lên, lại đại biểu cho thiên địa tán thành trình độ.

Này thiên địa, chính là thiên địa gốc rễ thân, mà không phải thiên địa chỗ thai nghén, đản sinh ý chí —— tức, vị kia từng không tiếc tự mình giáng lâm, muốn giết La Quan Thiên tôn. Là lấy, tung thống hận bất mãn, Thần cũng chỉ có thể giữ yên lặng, không cách nào đối này tiến hành can thiệp.

Buồn nôn mà không có biện pháp, chính là như thế.

Hết thảy đều kết thúc!

Núi thây biển máu tiêu tán, lộ ra thiên hải chi sắc, mấy đạo ánh mắt tụ đến.

Hạ Tuyết tất nhiên là vui mừng, kinh hỉ, La Quan kiếm cho nàng quá nhiều kinh hỉ, vốn cho rằng 7 kiếm hợp

nhất đã là nó cực hạn, không nghĩ tới không ngờ thi triển ra, rút kiếm trảm thiên chi uy.

“Đạp phá mê chướng, đi ra bản thân… Đây chính là sư tôn, từng nhắc nhở qua ta đại đạo mở đầu sao? Nguyên lai, ngụy… La Quan hắn, hiện tại liền đã đặt chân trong đó…”

Lại nghĩ tới lúc trước sư tôn tìm tới nàng lúc, chỗ biểu hiện ra kinh hỉ, coi trọng, nói trong vòng trăm năm, nàng chắc chắn đi ra võ đạo mới đường, mở một phái khơi dòng lập một phương đạo thống!

Hạ Tuyết ánh mắt lộ ra một tia tự giễu, thiên địa mênh mông, như óng ánh chi tinh sông, nàng chỉ là vì hồi báo Nguyên Hạ cung chi ân, không ngờ liền gặp trong đó, cực lóe sáng 1 viên.

Bất quá dạng này cũng tốt, nàng hi sinh chung quy không phải không có chút nào hồi báo —— La Quan hắn chỉ cần ngày sau không chết yểu, tất thành đại khí. Nguyên Hạ cung cũng chắc chắn, có thể được nó che chở, kế tiếp theo truyền thừa tiếp.

Về phần vì thế, trả giá bỏ ra cái giá nặng nề như thế, đến tột cùng có đáng giá hay không… Tung đến tận đây khắc, Hạ Tuyết trong lòng, chưa từng nửa điểm hối hận! !

Đây là nàng năm đó, cho lão sư cam đoan, cũng là tín ngưỡng của nàng cùng chấp niệm, nàng thần sắc túc mục, đôi mắt hờ hững, lạnh lẽo, lúc thiên mệnh đại tranh chi chiến hạ màn kết thúc, thiên địa khí cơ dây dưa tạo

thành lồng giam, uy hiếp, cũng đến tận đây tiêu tán.

Oanh ——

8 máu đỉnh phong vũ phu khí tức tràn ngập giữa thiên địa, như 1 viên giáng lâm mặt trời, cháy hừng hực phía dưới, nó sáng rực ngập trời.

“La Quan, rời đi cái này!”

Ngao rống ——

Cơ hồ ngay tại Hạ Tuyết mở miệng nháy mắt, ngoài 100 dặm thánh thi, đột nhiên phát ra rít lên một tiếng, khí tức khủng bố chấn vỡ áo bào đen, lộ ra 1 trương trung niên nhân mộc mạc, trầm ổn khuôn mặt. Chỉ bất quá bây giờ, cái này 1 trương vốn nên khi, thân cận dễ thân khuôn mặt, bây giờ hoàn toàn méo mó, đôi mắt ở giữa tinh hồng phun trào.

Cuồn cuộn thi khí trùng thiên, chỗ phóng thích ra, chỉ có hủy diệt cùng giết chóc! !

Kình thiên cảnh… Không, nói xác thực hơn, là lấy thi đạo bí pháp thủ đoạn, chế tạo mà thành một loại cường đại vượt quá tưởng tượng thi khôi.

Lấy tu sĩ cấp cao hồn phách, luyện chế vì thần, lại đoạt thân thể cường hãn thể phách, thi khí rèn luyện vì đồng hồ, nhờ vào đó thần đồng hồ hợp nhất.

Thực lực phải kém hơn tại chân chính kình thiên cảnh, nhưng lại có nó ưu thế —— thi khôi chỉ có đơn giản ý

thức, linh trí, nhưng nhẹ nhõm chưởng khống, tuyệt đối trung tâm sẽ không phản bội, càng hung hãn không sợ chết, thời khắc mấu chốt thậm chí có thể, thi triển thi bạo chi thuật.

Đây chính là, Thi Vương điện lấy bàng môn tả đạo chi pháp, có thể trở thành thế ngoại thánh địa nguyên nhân 1 trong.

Trác lão quỷ sắc mặt biến hóa, tiếp lấy nghiến răng nghiến lợi, “Mời thánh thi lão tổ xuất thủ, giết La Quan kẻ này!” Hắn lại 1 đem xé toang mình một cánh tay, máu me đầm đìa bên trong đưa đến thánh thi trước mặt. Thánh thi trực tiếp bắt lấy, từng ngụm từng ngụm nhấm nuốt, trực tiếp nuốt vào trong bụng.

Cái này liền hoàn thành, thánh thi huyết tế cùng giải phong, cũng là Trác lão quỷ lần này đi theo đến đây, trọng yếu nhất sứ mệnh cùng nhiệm vụ.

Thánh thi, thuộc về Thi Vương điện, nhưng lại siêu thoát Thi Vương điện phía trên, hắn có thể mời ra, nhưng không có tư cách trực tiếp khu động. Chỉ có “Thi thần” hạ lệnh, thánh thi mới có thể tiến vào bạo tẩu hình thức, mà Thi Vương điện lại cho cho huyết tế, liền có thể triệt để giải phong.

Cùng loại với, song trọng quản chế thủ đoạn, Thi Vương điện cùng thi thần ở giữa, lẫn nhau quyền hạn giao nhau, là cân đối cũng là chế ước.

Bởi vì giữa song phương quan hệ, ngay từ đầu liền vô song phức tạp!

Rống ——

Thánh thi gào thét, mang theo cuồn cuộn ngập trời thi khí, ngang nhiên đánh tới.

Giết quái vật gây hạn hán đoạt nó khí vận, càng mang ý nghĩa thi đạo đã đoạn tuyệt, tại thiên mệnh đại tranh 1 đạo bên trong, tranh thủ thiên mệnh tư cách.

Tương đương, trảm thi đạo con đường phía trước!

Này đại hận, nhất định phải lấy tử vong vì kết thúc… Vị kia thâm tàng Thi Vương điện bên trong, chấp chưởng chân chính núi thây thi thần, đã bị triệt để chọc giận.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 896 : Ta dùng cái này kiếm, chấp trăng sao

Thánh thi nhanh chân tiến lên, cuốn lên cuồn cuộn thi khí, hung thần ngập trời.

Thẳng đến La Quan!

100 dặm khoảng cách, đối kình thiên cảnh tồn tại, bất quá trong nháy mắt.

“A Đại.”

La Quan híp híp mắt, trong miệng quát nhẹ.

Bá ——

A Đại cao lớn, thân ảnh khôi ngô, che ở trước người hắn, trực diện kình thiên cảnh thi khôi, vẫn như cũ thần sắc hờ hững, đôi mắt “Ngạo nghễ” nhìn thẳng.

Thánh thi như từ người trước mắt trên thân, cảm nhận được một ít khí cơ, nó tinh hồng đôi mắt chỗ sâu, hiện lên một tia nghi hoặc, nhưng rất nhanh liền bị bạo ngược thôn phệ, đưa tay 1 quyền đánh ra.

Sau lưng, Trác lão quỷ không biết từ cái kia bên trong, móc ra một cánh tay chính hướng trên thân theo, giờ phút này một mặt lo lắng, “Mời thánh thi lão tổ hạ thủ lưu tình, không muốn hủy đi ta thi khôi…”

Oanh ——

Nổ vang rung trời, tuyệt đối lực lượng va chạm, tại a Đại cùng thi khôi ở giữa bộc phát. Cuồng phong khuấy động, xen lẫn lực lượng kinh khủng, xông lên dưới chín tầng trời trấn biển cả!

A Đại đứng tại chỗ cũng chưa hề đụng tới, đem thánh thi nắm đấm, chộp vào trước người.

Cát ——

Trác lão quỷ con mắt, kém chút trừng bạo… Đây thật là hắn thi khôi? Hắn thi khôi thế mà lợi hại như vậy? Càng mấu chốt chính là, hắn lại đối này hoàn toàn không biết gì!

Đột nhiên, Trác lão quỷ bỗng nhiên kịp phản ứng, cỗ này hắn nuôi 300 năm thi khôi, khi còn sống hẳn là tồn tại cực kỳ cường đại, mới có thể tại “Sống” tới về sau, có được như thế không thể tưởng tượng nổi lực lượng.

Mà cái này vốn nên là hắn!

Vừa nghĩ đến đây, Trác lão quỷ tâm liền đau quá, kém chút phun ra máu đến, hung dữ nhìn về phía La Quan.

Mà giờ khắc này, đứng tại a Đại sau lưng La Quan, rốt cục nhẹ nhàng thở ra.

A Đại ra sức!

Nếu không, chỉ sợ hắn liền thật chỉ có thể, nói với Hạ

Tuyết tiếng xin lỗi, sau đó để a Đại mang theo hắn, xuyên toa không gian đào mệnh.

“A Đại, kéo lấy hắn tránh xa một chút, các ngươi quá gần, sẽ đánh chết ta.”

Lời nói rất sợ, nhưng đây chính là sự thật, kình thiên cảnh đẳng cấp chém giết, dù chỉ là dư ba, đối với hắn mà nói đều rất trí mạng.

“Vâng, chủ nhân.” A Đại dùng sức, nắm lấy thánh thi nắm đấm, hướng phương xa đi đến.

Thánh thi trong miệng phát ra phẫn nộ gào thét, cuồn cuộn thi khí ngưng tụ, liền như từng đầu khủng bố trường tiên, điên cuồng quất hướng a Đại. Nhưng rơi vào trên người hắn, lại bị món kia trường bào trực tiếp ngăn lại, thậm chí không thể đối với a đại tự thân, tạo thành nửa điểm tổn thương.

Cứ như vậy giống như là 1 đầu chó dại, lợn rừng, bị ngạnh sinh sinh kéo hướng nơi xa.

La Quan quay người, nhìn về phía Hạ Tuyết, “Biểu tỷ, a Đại cần một chút thời gian, ngươi còn chống đỡ không chịu đựng được?”

Hạ Tuyết thản nhiên nói: “Cái này Thánh Tôn, giao cho ta là được.”

Oanh ——

Một bước đạp xuống, 8 máu đỉnh phong vũ phu khí cơ

trùng thiên, nhấc lên cuồn cuộn sóng biển, “Ầm ầm” đánh tới hướng đối diện.

Thánh Tôn biến sắc, bóp ra 1 đạo pháp ấn, trước người một điểm, óng ánh thần quang sát na bộc phát, ngưng ra 1 đạo bình chướng.

Sau một khắc, nổ vang rung trời bộc phát, Hạ Tuyết trắng nõn, mảnh khảnh nắm đấm đem pháp lực bình chướng đạp nát, hạo đãng dư lực không tiêu tan.

Thánh Tôn bị ngạnh sinh sinh, oanh ra ở ngoài 1,000 dặm, Hạ Tuyết sải bước, nữ Võ thần chi khí thế, giờ phút này tăng lên tới cực hạn.

“Đến chiến!”

Hạ biểu tỷ hung mãnh.

La Quan nhịn không được, lại một lần trong lòng cảm thán, như thế ra sức nữ nhân, cũng không biết ngày sau ai có thể hàng phục?

Hắn thì thôi, sợ bị bẻ gãy.

Tao vừa chuyển động ý nghĩ, chợt cảm thấy thần thanh khí sảng, trong lòng áp lực ít đi một chút, La Quan giương mắt nhìn hướng Trác lão quỷ, nói: “Lão vương bát đản, không phải mới vừa còn tranh cướp giành giật, muốn tới giết ta sao? Cũng tốt, ta hôm nay liền cho ngươi cơ hội này!”

Ông ——

Kiếm minh phá thể mà ra.

Trác lão quỷ sắc mặt, lập tức lục.

Riêng lấy tu vi luận, hắn là so quái vật gây hạn hán cao hơn, nhưng đối phương lại tu luyện Thi Vương điện, bí mật bất truyền 【 núi thây biển máu] đại thần thông.

Lúc ấy cục diện như hắn khốn nhập trong đó, cũng là dữ nhiều lành ít.

Nhưng kết quả đây? !

Thi thần đại nhân đều bị kinh động, giáng lâm 1 đạo ý niệm thúc đẩy núi thây, nhưng 【 núi thây biển máu] đại thần thông, lại bị ngạnh sinh sinh trảm phá, quái vật gây hạn hán đột tử tại chỗ.

“Kẻ này không thể địch, chạy!”

Trác lão quỷ hét lớn một tiếng, cuồn cuộn thi khí, tử khí bộc phát, hung thần khí diễm ngập trời, sau đó “Sưu” một tiếng, hóa thành 1 đạo lưu quang phi nước đại.

Hắn lại không ngốc, biết rõ không phải là đối thủ, còn xông lên trước chịu chết, kéo dài thời gian mới là tốt nhất sách.

Thi khôi là hắn nuôi thi khôi, 300 năm tâm huyết, cuối cùng dù rơi xuống La Quan trong tay, nhưng Trác lão quỷ đối với a đại cũng hiểu rất rõ ——

Thi khôi chung quy chỉ là thi khôi mà thôi, cho dù khi còn sống vô cùng cường đại, nhưng vừa vặn phục sinh thi khôi, hoàn toàn không đủ để chèo chống hắn, bộc phát cường đại như thế lực lượng.

Mà thánh thi lão tổ cường đại lại không thể nghi ngờ, đừng nhìn hiện tại tràng diện chia năm năm, hắn tin tưởng rất nhanh chắc chắn xuất hiện nghịch chuyển.

Tốt a, lui một bước nói, coi như a Đại cỗ này thi khôi bất phàm, có thể đấu qua thánh thi, Hạ Tuyết cũng là hôm nay sơ hở lớn nhất.

Thiêu đốt Võ thần huyết mạch bộc phát trên cùng thực lực, cái này không cần đại giới sao? Nàng bây giờ chính là 1 con, cháy hừng hực ngọn đuốc, hừng hực, óng ánh, lại chú định khó mà bền bỉ.

Nàng bại một lần, chắc chắn đột tử, mà lấy Hạ Tuyết cùng La Quan quan hệ, Thánh Tôn sao lại bỏ qua hắn? ? Nhất định phải trảm thảo trừ căn.

Như thế tính toán, thế cục tại ta, kết cục có hi vọng! !

Trác lão quỷ trong lòng đại định, hắn cần phải làm, chính là tránh né truy sát mà thôi —— đối điểm này, hắn rất có lòng tin.

Thi đạo tuy là bàng môn nhưng cũng có khác diệu pháp, đang chạy trối chết phương diện hắn rất có mấy điểm tạo nghệ, nếu không vì sao năm đó những cái kia khổ luyện sát nhân chi pháp, một lòng nuôi thi, tôi thể Thi Vương điện tu sĩ, đại bộ phận điểm đều đã lạnh thấu,

hắn lại thành Phó điện chủ?

Một là đầu óc, 2 chính là chiêu này phương pháp bảo vệ tính mạng.

Oanh ——

Cuồn cuộn kiếm minh ở sau ót bộc phát, Trác lão quỷ một nháy mắt tê cả da đầu, cảm giác cả người đều muốn nổ tung.

Hắn tuy biết hiểu La Quan kiếm cực kỳ khủng bố, càng tận mắt hơn mắt thấy quái vật gây hạn hán bị giết toàn bộ quá trình, nhưng hôm nay tự mình kinh lịch về sau, mới chính thức cảm nhận được sợ hãi.

Đáng sợ!

Cái này La Quan đến cùng lai lịch gì? Này 1 kiếm xuất thủ, lại để hắn sinh ra một loại không thể trốn đi đâu được, hẳn phải chết ở nơi này cảm giác.

“Thi ảnh hóa vạn, giấu vào thiên địa!”

Mang theo vô tận hủy diệt, chém giết chi lực kiếm ảnh, chém qua Trác lão quỷ chỗ, hắn thân thể ầm vang nổ tung, hóa thành đầy trời thi ảnh. Gào thét tung hoành trốn hướng phương hướng khác nhau, lít nha lít nhít cơ hồ tràn ngập, trong tầm mắt mỗi cái góc độ.

Càng quan trọng chính là, mỗi 1 đạo thi ảnh khí tức đều hoàn toàn giống nhau, mơ mơ hồ hồ, lờ mờ, liền như giữa thiên địa không tiêu tan vong hồn, khiến người cảm

giác không rõ.

“Ha ha ha ha!” Trác lão quỷ hung hăng ngang ngược cười to, từ bốn phương tám hướng truyền đến, “La Quan, kiếm của ngươi mạnh hơn lại như thế nào? ? Trảm không đến lão phu, chung quy chỉ có thể là phí công.”

“Ta cũng phải nhìn, ngươi còn có thể phách lối đến khi nào… Hôm nay, ngươi hẳn phải chết không nghi ngờ!” Nói xong lời cuối cùng, hắn nghiến răng nghiến lợi, dữ tợn vô song.

Thi khôi bị đoạt, phân thân bị hủy, đệ tử bị giết, bây giờ rốt cục đụng vào, lại bị truy sát chỉ có thể chật vật chạy trốn, cái này đạp ngựa là 1 kiện sao mà biệt khuất, nén giận sự tình! !

Trác lão quỷ dù đang cười, nhưng lòng dạ phẫn nộ, bi thương lại chưa từng giảm hơn phân nửa điểm.

Cũng may, hôm nay cuối cùng kết cục đã chú định, chỉ đợi La Quan chết đi, hắn lưu tại thi khôi thể nội điều khiển thủ đoạn, liền có thể tái khởi tác dụng.

Nếu có thể đem nó thu phục… Vậy cái này hết thảy khuất nhục, liền đều đáng giá!

La Quan nhướng mày, chợt bình tĩnh lại, thản nhiên nói: “Độn pháp? Vậy liền nhìn là ngươi trốn được nhanh, vẫn là của ta kiếm nhanh.”

Đưa tay, mũi kiếm xa xa chỉ thiên.

“Ta dùng cái này kiếm, chấp trăng sao!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 897 : Liền rất im lặng

Thiên khung phía trên, ban ngày sao hiện.

Vô luận đi ra con đường thông thiên, mở tự thân kiếm đạo, lại hoặc trấn sát quái vật gây hạn hán đoạt nó khí vận, đô sứ La Quan đạt được, càng nhiều thiên địa tán thành.

Mà trăng sao, vốn là thuộc về đại đạo một bộ điểm, cùng thiên địa cùng tồn tại, La Quan cùng nó ở giữa liên hệ, cũng liền trở nên càng thêm chặt chẽ.

Thế là liền có, hôm nay trước mắt một màn ——

Từng viên tinh thần nổi lên, lẫn nhau xen lẫn đến cùng một chỗ, hóa thành 10,000 dặm tinh hà, tung tại ban ngày bên trong cũng sáng trong óng ánh.

Ánh trăng mông lung không rõ, lại vãi xuống thanh lãnh ngân huy, cùng kia tinh hà chi quang giao hòa, liền bao phủ vùng thế giới này.

Sau một khắc, cuồn cuộn kiếm minh từ trong đó vang lên, lại có vô số đạo kiếm ảnh tại trăng sao chi quang bên trong hiển hiện.

Không, nói xác thực hơn, là trăng sao chi quang ngưng tụ thành kiếm, tuân theo tại La Quan ý chí, từ cửu thiên chi thượng chém xuống.

Một nháy mắt Trác lão quỷ tê cả da đầu, sinh ra đại khủng bố cảm giác, kia trốn hướng 4 phương 8 hướng thi ảnh, phải sợ hãi sợ ngẩng đầu.

Trăng sao chi kiếm, giáng lâm!

Nó kiếm ảnh óng ánh, xẹt qua giữa thiên địa, như sao băng kéo lấy thật dài tinh huy đuôi cánh, uy lực lại cường đại đến làm người tuyệt vọng.

Phốc ——

Phốc ——

Phốc ——

Trầm đục liên tiếp không dứt như triều cường, từng đạo thi ảnh bị chém vỡ, sau một khắc lại tại tinh huy phía dưới, bị đốt cháy hầu như không còn.

Giờ phút này đầy trời tinh hỏa, quang hoa chói mắt ở giữa, lại đều là giết chóc khí tượng!

“A!” Trác lão quỷ phát ra thống khổ tru lên, hắn chiêu này bảo mệnh độn pháp dù tinh diệu, nhưng thoát ra những này thi ảnh, đều ẩn chứa nó một tia tinh khí thần niệm, mỗi bị phá hủy 1 đạo, liền tương đương chịu một đao, nó thống khổ trình độ, có thể so thiên đao vạn quả chi hình.

Nhưng cái này còn không phải đáng sợ nhất —— chân chính đại khủng bố, là đầy trời trăng sao ở giữa, đã bao

phủ nơi đây thiên địa, càng có 1 đạo khóa chặt khí cơ, như như giòi trong xương, để hắn sinh ra một loại trăng sao phía dưới, không chỗ có thể trốn cảm giác.

Tinh hà 10,000 dặm tinh quang vô tận, nó kiếm thế cuồn cuộn vô tận, hóa thành đầy trời trăng sao chi kiếm chém ngang bát phương lục hợp, hắn dù có thi ảnh vạn đạo cũng sớm muộn sẽ bị toàn bộ tru sát đốt cháy hầu như không còn, đến lúc đó hắn liền thật muốn chết!

“Không! Lão phu không thể chết, ta tuyệt không thể chết!” Trác lão quỷ suy nghĩ cấp tốc chuyển động, đột nhiên rống to, “Các ngươi còn tại chờ cái gì? La Quan mạnh hơn cũng chỉ có 1 cái, cùng một chỗ động thủ trấn sát hắn, như bản tọa xảy ra chuyện, Thi Vương điện tất sẽ không bỏ qua ngươi cùng!”

Tiếng gào thét, xen lẫn bạo ngược, uy hiếp, tại kiếm minh cuồn cuộn ở giữa xa xa truyền ra.

Ngắn ngủi yên lặng về sau, 1 đạo lại một thân ảnh từ phương xa bay tới, bọn hắn đều sắc mặt nghiêm túc, nhìn về phía trước mắt một màn. Vô luận trên đỉnh đầu ban ngày sao hiện, hay là kia óng ánh trăng sao quang mang, ngưng tụ ra kiếm minh cuồn cuộn, đều làm bọn hắn tim đập nhanh vạn điểm.

Nhưng Trác lão quỷ thân là Thi Vương điện Phó điện chủ, nếu bọn họ coi là thật khoanh tay đứng nhìn, ngồi nhìn hắn bị giết chết, chắc chắn sẽ bị trả thù.

Là lấy, dù là trong lòng mọi người chửi ầm lên, bây giờ cũng không thể không kiên trì, nhúng tay chiến trường

bên trong.

“Các vị đừng sợ! Trác điện chủ nói không sai, cái này La Quan mạnh hơn lại như thế nào? Ngươi ta nhiều người như vậy liên thủ, nhất định có thể đem nó trấn áp!”

1 người tu sĩ lớn tiếng mở miệng, hắn người mặc kim sắc trường bào, ngực thêu 1 con sinh động như thật bộ xương màu đen, xa xa nhìn lại thậm chí cho người ta một loại, cái này khô lâu là vật sống cảm giác, chính mở cái miệng rộng, phát ra im ắng nhe răng cười, lúc nào cũng có thể nhắm người mà phệ.

La Quan thần sắc nhàn nhạt, đã đoán được những người này, chính là tôn thánh địa chi lệnh, đến đây vây giết Nguyên Hạ cung các phương cường giả.

Giờ phút này ánh mắt chớp lên, nhìn về phía mở miệng người, đột nhiên nói: “Ngươi là kim khô lão tổ?”

Kim khô lão tổ khẽ giật mình, “Không sai, lão phu chính là kim khô đảo chi chủ, La Quan ngươi lại dám can đảm cùng thánh địa là địch, thật sự là không biết…”

Ông ——

Kiếm minh bỗng dưng ở bên tai vang lên, kim khô lão tổ sắc mặt hoàn toàn thay đổi, nổi giận gầm lên một tiếng vô tận Kim Quang phá thể mà ra, nó trường bào trước ngực bộ xương màu đen, lại hú lên quái dị bay ra, mở cái miệng rộng hướng về phía trước hung hăng 1 nuốt.

Vật này chính là 1 kiện cổ khí bí bảo, bởi vì bản thể tổn

hại nghiêm trọng, bị kim khô lão tổ luyện vào tự thân pháp bào, có thể nuốt mọi loại pháp lực thần thông, quen là hắn nhất là dựa vào bí bảo. Cũng là hắn hôm nay, dám cái thứ 1 mở miệng, tranh thủ thánh địa hảo cảm nguyên nhân.

1 đạo toàn thân óng ánh trong sáng, tỏa ra ánh sáng lung linh kiếm ảnh, hiện lên ở bộ xương màu đen trước mặt, bị nó trực tiếp nuốt vào, trong miệng lại lần nữa phát ra “Khặc khặc” cười quái dị.

Kim khô lão tổ trong lòng đại định, cười như điên nói: “La Quan, kiếm của ngươi, cũng bất quá như thế…” Nói đến đây, thanh âm im bặt mà dừng.

Hắn cúi đầu nhìn về phía trước người, cười quái dị bộ xương màu đen, đột nhiên không có động tĩnh, tiếp lấy “Ba” một tiếng vang nhỏ, từ trong đó truyền ra. Thứ 1 nói vết rạn hiển hiện, tiếp theo là đạo thứ 2, đạo thứ 3, đạo thứ tư… Lít nha lít nhít, trải rộng khô lâu mặt ngoài.

“Không!” Kim khô lão tổ phát ra một tiếng, kêu gào tuyệt vọng.

Sau một khắc, “Oanh” một tiếng khô lâu nổ nát vụn, tùy theo cùng một chỗ nổ tung, còn có kim khô lão tổ nhục thân. Nó hồn phách hốt hoảng chạy trốn mà ra, nhưng vào lúc này nó thi thể mặt ngoài, dính vào ánh sáng trăng sao mãnh liệt bốc cháy lên.

Ngay sau đó, lại trống rỗng lan tràn đến kim khô lão tổ hồn phách bên trên, mặc hắn kêu rên kêu thảm, thậm chí xông vào nước biển bên trong, cũng không thể đem

nó giội tắt, cuối cùng bị đốt cháy thành tro bụi.

Hình thần câu diệt, tại thế gian lại không một chút tồn lưu.

La Quan thản nhiên nói: “Trước hết là giết ngươi nhi, lại giết ngươi, cái này gọi phụ tử đoàn viên, không cần cám ơn.” Hắn ánh mắt băng lãnh, đảo qua nó hơn…người người, “Còn có ai muốn chết, ta đều thành toàn.”

Mọi người hô hấp trì trệ, vô ý thức lui ra phía sau.

Cái này đạp ngựa cũng quá mạnh đi? Quả thực chính là phạm quy! Kim khô lão tổ thế nhưng là đại kiếp thượng cảnh a, cứ như vậy 1 kiếm liền cho trảm, ngay cả hồn phách đều không thể chạy ra.

Làm sao bây giờ? Cái này còn thế nào động thủ? Bọn hắn là sợ Thi Vương điện trả thù, nhưng rõ ràng chuyện chịu chết… Ai nguyện ý làm? !

Trác lão quỷ muốn chọc giận điên, một đám ngu xuẩn a, hôm nay gọi các ngươi tới là làm gì? Tại sao phải cùng La Quan liều mạng?

Đầu óc, đầu óc a!

Chút chuyện này, còn cần lão phu giáo.

“Ngu xuẩn! Các ngươi bắt người đâu? Còn không tranh thủ thời gian lôi ra đến, bức La Quan dừng tay, không phải liền đem bọn hắn toàn giết!”

Mọi người ánh mắt sáng lên, thầm nghĩ khó trách người ta có thể trở thành, Thi Vương điện Phó điện chủ, quả nhiên vẫn là có chút đồ vật.

Bá ——

Bá ——

Một mảnh linh quang hiển hiện, bị trấn áp, cầm tù Nguyên Hạ cung mọi người, xuất hiện tại trước mặt.

Bọn hắn từng cái sắc mặt trắng bệch, miệng mũi khóe miệng ở giữa vẫn còn vết máu, thậm chí còn có một ít người, ngã xuống đất hôn mê hơi thở mong manh. Hiển nhiên trước đó từng liều mạng phản kháng qua, nhưng đối mặt một đám Đại Kiếp cảnh tu sĩ liên thủ, chú định chỉ có thể là phí công.

“La Quan, lập tức thả Trác điện chủ, không phải những người này tất cả đều phải chết!” Một tên thi đạo tu sĩ gào thét, hắn đưa tay một nắm, liền bắt lấy mấy tên Nguyên Hạ cung tu sĩ, thi khí ngưng tụ đại thủ, đem bọn hắn xách nhập giữa không trung, từng cái biểu lộ thống khổ giãy dụa.

“Ngụy Trang đại nhân, là Ngụy Trang đại nhân!”

“Thật là lợi hại kiếm, kia là Thi Vương điện người? Hắn muốn dùng chúng ta uy hiếp Ngụy Trang đại nhân!”

“Đại nhân không cần quản chúng ta, giết sạch những này vương bát đản, vì huynh đệ đã chết nhóm báo thù!”

“Cầu xin đại nhân mau ra tay, có thể có những này cẩu tạp toái chôn cùng, chúng ta không lỗ!”

La Quan ánh mắt lạnh lẽo, nhìn về phía tên kia thi đạo tu sĩ.

Người này trong lòng 1 hàn, không thể tránh né sinh ra khủng hoảng, cắn răng gượng chống, “La Quan, ngươi coi như lợi hại hơn nữa, cũng không có khả năng đem chúng ta tất cả mọi người đều giết chết, ngươi muốn ngươi dám động thủ, những người này liền 1 cái đều sống không được, đến lúc đó chính là ngươi dẫn đến bọn hắn đột tử, ngươi cần phải hiểu rõ!”

La Quan chậm rãi nói: “Ngươi nói không sai, ta đích xác không có cách, đồng thời giết chết các ngươi tất cả mọi người, nhưng muốn ta bỏ qua Trác lão quỷ, nằm mơ. Muốn giết người, vậy liền động thủ đi, ta sẽ tự thân mắt thấy một màn này, ghi nhớ mỗi người các ngươi.”

“Chỉ cần hôm nay dám can đảm giết ta Nguyên Hạ cung tu sĩ người, bản tọa ở đây lập thệ, nhất định từng bước từng bước tìm tới cửa, đem các ngươi thân quyến, đồng tộc, đồng tông, bằng hữu toàn bộ giết chết, một tên cũng không để lại.”

Thanh âm bình tĩnh, lại có uy nghiêm sát ý lượn lờ, mọi người trong lòng run lên.

Ông ——

Kiếm minh vang lên!

Bắt lấy Nguyên Hạ cung mấy người thi đạo tu sĩ, đột nhiên mặt lộ vẻ hoảng sợ, tiếp lấy “Phốc” một tiếng vang trầm, nó thân thể bị từ đó 1 chém làm 2.

Máu tươi chảy ngang, tanh hôi gay mũi.

“A!”

Xung quanh mấy tên tu sĩ, vô ý thức né ra, từng cái biểu lộ ở giữa hoảng sợ.

“Giết a, động thủ a…” La Quan cười lạnh, “Bản tọa đã xuất kiếm, các ngươi không giết người trả thù, chờ lấy chết sao?”

Ông ——

Lại một tiếng kiếm minh, tới gần Nguyên Hạ cung mọi người một tên Đại Kiếp cảnh tu sĩ, ngã vào trong vũng máu.

Dù là hắn phản ứng cực nhanh, nháy mắt phóng xuất ra nguyên thần pháp tướng, càng thi triển ra cường đại nhất bảo mệnh thần thông, nhưng vẫn như cũ không dùng.

Bởi vì giờ khắc này La Quan giết người, thúc đẩy chính là trăng sao chi kiếm, càng ẩn chứa một tia thiên địa lực lượng, đây là đi ra con đường thông thiên về sau, La Quan sở được đến quà tặng… Nói là thiên phạt khẳng định qua, nhưng nó sát thương uy lực đích xác khủng bố tuyệt luân.

Tồi khô lạp hủ, kiếm ra tức giết người!

“Ha ha ha! Ngụy Trang đại nhân uy vũ bá khí, các ngươi không phải mới vừa phách lối sao? Động thủ giết ta, nhanh giết lão tử! Đúng, chính là ta, có thể sử dụng lão tử một cái mạng, đổi lấy các ngươi tổ tông trên dưới , một bộ tộc, một tông chôn cùng, lão tử tuyệt đối là kiếm tê dại! !”

“Nói tốt, ta Nguyên Hạ cung tu sĩ, không có sợ chết sợ hàng nhuyễn đản! ! Bọn lão tử ngay tại cái này đâu, mau ra tay a!”

“Sợ rồi? Những người này sợ! Ngụy Trang đại nhân đừng quản chúng ta, ngài buông tay ra giết, những này tạp toái 1 cái đều đừng bỏ qua!”

Nguyên Hạ cung mọi người cuồng tiếu, thậm chí có người chủ động, hướng một đám Đại Kiếp cảnh tu sĩ phóng đi.

Cái này đạp ngựa là ăn vạ!

Dọa đến một đám người tranh thủ thời gian tránh đi, trong đó có 1 người không may, tránh né thời điểm bị đánh lén, một tên Nguyên Hạ cung tu sĩ ôm lấy hắn, đầu “Loảng xoảng” hướng về thân thể hắn dồn sức đụng.

Đại Kiếp cảnh tu sĩ pháp lực tự hành hộ thể, đem người này đập đầu rơi máu chảy, nhưng hắn lại biểu lộ dữ tợn, một mặt cuồng tiếu, “Ta chảy máu, đầu rất choáng, khẳng định sẽ chết, đại nhân ngài cần phải xem cho rõ ràng, giết ta chính là người này! !”

Cái này Đại Kiếp cảnh tu sĩ người đều tê dại a, một tay lấy người này kéo xuống, đẩy ra miệng của hắn, lấy ra chữa thương đan dược cứng rắn nhét vào, rống to, “Không phải ta! Ta căn bản không có động thủ, La Quan ngươi thấy, là các ngươi Nguyên Hạ cung nhân chủ động ăn vạ! !”

Né ra mọi người: …

Cái này đạp ngựa tình huống như thế nào? Đến cùng là chúng ta bắt người uy hiếp La Quan, hay là trái lại, bị người cho uy hiếp rồi? !

Liền rất im lặng!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 898 : Điện chủ cùng thi thần

Trác lão quỷ mau tức điên, một đám vương bát đản, để các ngươi bắt người chất uy hiếp La Quan, thế mà thành loại này quỷ bộ dáng.

“Giết a! Các ngươi sợ cái gì? ! Đem Nguyên Hạ cung người đều giết, lão phu liền không tin, hắn còn dám tiếp tục động thủ.”

“Thất thần làm gì? Các ngươi dám can đảm không cứu ta, Thi Vương điện nhất định sẽ tìm tới các ngươi, đem các ngươi toàn bộ đều xử lý!”

Đám người một trận xao động, tình thế khó xử.

Đã biết, La Quan thực lực mạnh mẽ vô song, dám đối Nguyên Hạ cung tu sĩ xuất thủ, tất cửu tử nhất sinh. Cho dù may mắn sống tiếp được đi, như La Quan chết bởi hôm nay còn tốt, nhưng lỡ như hắn sống sót… Tê, vậy coi như muốn một tông , một bộ tộc người chôn cùng!

Nguy hiểm này, thực tế quá lớn.

Đột nhiên, bị cưỡng ép ăn vạ tên kia Đại Kiếp cảnh tu sĩ, hung hăng mắng một tiếng, “Ông đây mặc kệ! Đây là các ngươi Thi Vương điện cùng La Quan ở giữa ân oán, chính các ngươi chém giết phân ra thắng bại đi, kéo chúng ta cùng một chỗ chịu chết là có ý gì?”

Hắn quay người, nhìn về phía mọi người, “Chư vị, ngươi ta đi tới cái này, cũng không chỉ là tuân theo tại Thi Vương điện ý chí, cái khác thánh địa, sẽ không cho phép Thi Vương điện làm loạn, chính bọn hắn giải quyết không được phiền phức, liền để ngươi ta đi chịu chết, không khỏi quá mức điểm!”

Lời này, lập tức nhóm lửa trong lòng mọi người cảm xúc.

“Không sai, là các ngươi Thi Vương điện không dùng được, muốn giết người ta ngược lại bị trấn áp, chúng ta dựa vào cái gì đi cùng chịu chết?”

“Lão tử phía sau là mạ vàng mây khung, đồng dạng đứng hàng thánh địa 1 trong, coi như Thi Vương điện muốn trả thù, cũng không phải không có chỗ dựa!”

“Nói không sai, Thi Vương điện là lợi hại, nhưng còn làm không được một tay che trời!”

Bị cưỡng ép ăn vạ tu sĩ, thấy thế trong lòng đại định, cái gọi là pháp không trách chúng, bọn hắn những người này liên hợp lại, riêng phần mình nhân mạch, bối cảnh tương gia, cho dù là Thi Vương điện cũng chưa chắc dám hành động thiếu suy nghĩ.

Hắn đối La Quan chắp tay, “La đạo hữu, ta cùng hôm nay cũng là phụng mệnh làm việc, hi vọng ngươi có thể thông cảm… Dạng này, người chúng ta đã thả, cũng không còn nhúng tay ngươi cùng Trác điện chủ ở giữa chém giết, cáo từ.”

Nói xong, người này xoay người rời đi.

Mọi người mắt thấy La Quan không có phản ứng, ngầm thừa nhận đối phương rời đi, nhao nhao mặt lộ vẻ ý mừng, “La đạo hữu, chúng ta cũng cáo từ.”

“Cáo từ! Cáo từ!”

Hưu ——

Hưu ——

Từng đạo độn quang phóng lên tận trời, thẳng đến phương xa.

Rất nhanh liền chỉ còn lại có mấy người, còn đang do dự không quyết, bọn hắn đều là cùng Thi Vương điện quan hệ mật thiết, nếu không chỉ sợ chạy càng nhanh. Cũng may, La Quan cũng không có để bọn hắn làm khó quá lâu, tiếng kiếm reo sát na vang lên, đem mấy người toàn bộ bao phủ ở bên trong.

“Không tốt, hắn muốn đối ngươi ta động thủ!”

“Liên thủ ngăn lại!”

Mấy tên tu sĩ vội vàng dựa chung một chỗ, bọn hắn cùng tu luyện thi đạo công pháp, lại lẫn nhau ở giữa lẫn nhau có liên quan, giờ phút này dựa chung một chỗ, cuồn cuộn thi khí trùng thiên, lại ngưng tụ ra 1 tôn quan tài hư ảnh, nó toàn thân đen nhánh, tản ra âm hàn khí cơ.

Nhìn kỹ liền sẽ phát hiện cái này quan tài bốn phía, lại đinh đầy lít nha lít nhít cái đinh, đồng dạng đen nhánh

cùng quan tài mấy thành một thể, như phong ấn cái nào đó kinh khủng tồn tại.

Oanh ——

Nổ vang rung trời bộc phát, óng ánh sáng trong trăng sao chi kiếm, trảm tại đen nhánh quan tài hư ảnh bên trên, tóe lên từng vòng từng vòng gợn sóng, cứ việc chấn động bất ổn, lại đem một kiếm này chi uy, làm hao mòn tại âm hàn khí cơ bên trong.

“Ngăn trở!”

Mấy người vui mừng, nhưng sau một khắc tiếu dung liền cứng ở trên mặt, ngẩng đầu nhìn về phía đỉnh đầu phương hướng, sắc mặt dần dần trở nên hoảng sợ.

Chỉ thấy màu đen quan tài chi ảnh phía trên, một mảnh quang hoa chói mắt, đúng là từng đạo kiếm ảnh, như trường hà chảy xiết ầm vang mà tới.

“Không!”

Trong miệng vài người chỉ tới kịp, phát ra một tiếng tuyệt vọng gào thét, liền bị vô tận trăng sao chi kiếm bao phủ.

“Chúng ta đầu hàng, hiện tại liền lăn!”

“La đạo hữu tha mạng…”

Bọn hắn triệt để sợ, cũng hối hận, không nên ỷ có thi thần quan tài bí pháp, liền giấu trong lòng may mắn suy nghĩ.

Cái này La Quan là thật khủng bố!

Nhưng cũng tiếc phần này giác ngộ đến quá muộn, khi oanh minh đình chỉ, màu đen quan tài hư ảnh vỡ vụn, tiêu tán, phía dưới mấy người đã sớm hình thần câu diệt, một điểm cặn bã cũng không lưu lại.

La Quan lại nhíu nhíu mày, nhìn về phía mấy người đột tử chi địa, tại màu đen quan tài hư ảnh vỡ vụn nháy mắt, hắn cảm nhận được một sợi khí cơ.

Lạnh lẽo mà bạo ngược, lộ ra dày đặc đến cực điểm tử khí, như chôn sâu ở lòng đất thi thể, giờ phút này mở 2 mắt ra trông lại.

Cái này cùng bị giết mấy người không quan hệ, mà là nguồn gốc từ cái kia đạo, được triệu hoán mà đến màu đen quan tài hư ảnh… Lại không biết chuyện gì xảy ra, này khí tức lại cho La Quan mấy điểm quỷ dị cảm giác quen thuộc, giống như đã từng đã gặp ở nơi nào.

Suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, chợt liền bị đè xuống, bây giờ thế cục nhìn như hết thảy thuận lợi, kì thực còn xa chưa thoát cách nguy hiểm.

Bá ——

La Quan ngẩng đầu, nhìn về phía bị trăng sao chi kiếm, truy sát 4 phía chạy trốn trùng điệp thi ảnh, đôi mắt chỗ sâu hiển hiện băng hàn. Hắn bây giờ có thể làm, chỉ có giết chết Trác lão quỷ, nhìn phải chăng có thể ảnh hưởng, cỗ kia đến từ Thi Vương điện thánh thi lão tổ.

Hạ Tuyết tuy mạnh, nhưng nàng có thể chống đỡ Thánh Tôn, đã là nó cực hạn, hôm nay thắng bại chi mấu chốt, hay là tại a Đại trên thân.

“Giết!”

La Quan giơ tay, kiếm chỉ chín ngày.

Tuân theo nó ý chí, giờ phút này thiên khung phía trên 10,000 dặm tinh hà, bỗng nhiên trở nên càng thêm sáng tỏ, ánh trăng cũng nhiều mấy điểm ngưng thực.

Ầm ầm ——

Óng ánh trăng sao quang mang, hạo đãng đãng như mênh mông tuyết lớn, che đậy giữa thiên địa, tiếp theo ngưng tụ ra hiện vô số đạo kiếm ảnh.

Cuốn lên thiên địa linh khí, như giang hà gào thét cuồn cuộn, chém về phía đầy trời thi ảnh.

“La Quan, lão phu nhận thua, ta nguyện cùng ngươi biến chiến tranh thành tơ lụa, cũng giúp ngươi hòa hoãn cùng Thi Vương điện quan hệ trong đó!”

Trác lão quỷ thét lên.

La Quan cười lạnh, như hắn không có phát giác được, đến từ thi thần bạo ngược sát cơ, có lẽ sẽ còn tin hắn 3 điểm.

Hiện tại?

Hừ! Chỉ bằng ngươi chỉ là 1 cái Phó điện chủ, có tư cách hóa giải cái này tử thù? Người si nói mộng!

Bây giờ, La Quan cũng dần dần minh ngộ tới, khi hắn giết chết quái vật gây hạn hán lúc, liền tương đương chặt đứt thi đạo hưng thịnh khả năng.

Có thể nói chặt đứt thi đạo khí vận, này đại thù, tuyệt đối không chết không thôi.

“Ngươi có thể nhận thua, nhưng ta không tiếp thụ.” Đạm mạc thanh âm bên trong, càng nhiều sao hơn nguyệt chi kiếm rơi xuống, từng đạo thi ảnh tại trầm đục bên trong, bị chém vỡ, tiêu tán.

Rất nhanh, liền chỉ còn lại có cuối cùng 1 đạo, Trác lão quỷ khuôn mặt, từ trong đó nổi lên, biểu lộ hoảng sợ lại oán độc.

“La Quan! ! Lão phu sư tôn, chính là Thi Vương điện Thánh Tôn cấp tồn tại, hắn chắc chắn sẽ giết ngươi báo thù cho ta! !”

La Quan thản nhiên nói: “Kia là chuyện sau này, nhưng hôm nay, ngươi sẽ chết.”

Ông ——

Mấy đạo kiếm ảnh, đồng thời chém trúng cuối cùng 1 đạo thi ảnh, tại nó biến thành mảnh vỡ nháy mắt, tinh huy mãnh liệt bốc cháy lên.

“Ừm?”

Đúng lúc này, La Quan hình như có nhận thấy, đột nhiên lại chém ra 1 kiếm.

Kiếm này bình ra, trảm âm dương!

Kiếm ảnh xuyên qua tinh huy biển lửa lúc, một tiếng hét thảm im bặt mà dừng, La Quan khóe miệng giật một cái, những tà môn ngoại đạo này thủ đoạn bảo mệnh thật đúng là nhiều, nhất thời sơ sót lời nói, nói không chừng liền muốn bị chạy thoát.

Cũng may, lần này hẳn là chết thật.

…

Thi Vương điện, Trác lão quỷ chiếm cứ đại điện, sâu trong lòng đất.

1 con toàn thân đen nhánh, cùng thi thần quan tài có chút cùng loại, mặt ngoài trải rộng quỷ dị huyết văn quan tài, đột nhiên từ bên trong lật ra.

Sắc mặt tái nhợt người trẻ tuổi, từ bên trong leo ra, mặt đầy oán hận, “La Quan, đáng chết hỗn trướng, dám hủy ta bản thể, đợi lão phu…”

Đột nhiên, hắn biểu lộ trở nên hoảng sợ, “Không!”

Rít lên một tiếng, cái này trong quan tài leo ra người trẻ tuổi, trong mắt thần quang nhanh chóng tiêu tán, “Phù phù” ngã xuống đất khí tuyệt bỏ mình.

Mấy hơi về sau, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, mật thất dưới đất kiên dày cửa đá, bị từ bên ngoài đánh nát.

Thi Vương điện điện chủ cất bước đi tới, nhìn xem đổ vào quan tài bên cạnh, đã triệt để đều chết hết thi thể, “Trác viễn hàng cũng chết rồi?” Nói nhỏ ở giữa, điện chủ đôi mắt có chút chớp động, khóe miệng lại lộ ra vẻ mỉm cười, “Nhưng đôi này Thi Vương điện mà nói, có lẽ là chuyện tốt.”

Nhưng vào lúc này, Thi Vương điện điện chủ như phát giác được cái gì, một nháy mắt thu liễm biểu lộ, quay người nhìn về phía sau lưng một góc nào đó.

Kia bên trong ở vào một mảnh bóng râm bên trong, hắc ám sền sệt vô song, cho người ta không rõ cảm giác, hình như có thứ gì giấu ở trong đó.

“Điện chủ đại nhân, tựa hồ thật cao hứng.”

Trầm thấp, thanh âm khàn khàn, từ trong bóng tối truyền đến.

Thi Vương điện điện chủ thần sắc bình tĩnh, thản nhiên nói: “Thi thần đại nhân nhìn lầm, Trác phó điện chủ bị giết, bản điện cực kì đau lòng.”

Trong bóng tối hơi trầm xuống mặc, thanh âm kia kế tiếp theo vang lên, “Ta coi là, ngươi sẽ càng quan tâm quái vật gây hạn hán.”

Thi Vương điện điện chủ thở dài, “Bản điện tự nhiên

quan tâm, dù sao hắn là ta tự mình thu nhập Thi Vương điện, càng từng là ta chân truyền đệ tử.”

“Đáng tiếc, quái vật gây hạn hán gánh vác kỳ vọng cao, lại khiến thi thần đại nhân thất vọng, bản điện mới không có đề cập.”

Thi thần nói: “Thật sao?”

Thi Vương điện điện chủ gật đầu.

“Vừa bị cướp đoạt khí vận, còn có bóc ra khả năng, cho nên thi đạo tương lai, vẫn chưa hoàn toàn đoạn tuyệt, vẫn còn có mấy điểm hi vọng.” Thi thần thanh âm từ trong bóng tối truyền đến, âm trầm mà khủng bố, “Ta tuyệt sẽ không cho phép bất luận kẻ nào, hủy đi hi vọng này…”

Thi Vương điện điện chủ khom người, “Vâng, nguyện hết thảy, đều có thể như thi thần đại nhân suy nghĩ.”

Bên trong mật thất dưới đất, khảm nạm tại trên vách đá thanh đồng ngọn đuốc, trong đó nhảy vọt hỏa diễm, đột nhiên trở nên chập chờn.

Điện chủ đứng dậy, nhìn về phía thi thần vừa rồi nơi ở, mày nhíu lại gấp, “Đã có thể rời đi xa như vậy sao… Cho nên, đây là cho bản điện cảnh cáo? ?” Hắn thở ra một hơi, đưa tay vuốt vuốt mi tâm, “Cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng, thời buổi rối loạn a!”

…

Tế Dương sơn chỗ, thương sóng hải vực! !

Trác lão quỷ bị giết, tôn kia thánh thi lão tổ trong miệng, phát ra thê lương tru lên, càng thêm dày đặc, bàng bạc thi khí bộc phát.

Cùng lúc đó, hắn thân thể bắt đầu biến dị, răng nanh xuyên qua bờ môi toát ra, toàn thân huyết nhục trở nên khô quắt, trình khô gầy, đỏ tía trạng thái, 10 ngón tay móng tay điên cuồng sinh trưởng, biến thành đen nhánh chi sắc.

Khí cơ càng phát ra khủng bố, bạo ngược!

Ngao rống ——

Rít lên một tiếng, thánh thi bỗng nhiên xông ra, dẫn động hạo đãng thi khí sôi trào, “Ầm ầm” giống như là 1 đầu vẩn đục trường hà.

A Đại mặt không biểu tình, đôi mắt nhìn thẳng, 1 quyền đánh ra.

Bành!

Giống như là 1 quyền đập trúng đại địa, sông núi, truyền ra oanh minh tiếng vang, lại là kia vọt tới thánh thi, lại nửa điểm không thêm ngăn cản, ngạnh sinh sinh thụ a Đại 1 quyền.

Đương nhiên, hắn làm như vậy cũng không phải là muốn chết, mà là nhân cơ hội này, 2 tay bỗng nhiên ôm lấy a Đại, màu đen móng tay mặt ngoài ô quang lưu

chuyển, theo “Ầm ầm” kịch liệt tiếng hủ thực, lại xé rách a Đại trên thân trường bào, đâm vào đến trong cơ thể hắn.

Đón lấy, hung mãnh mở cái miệng rộng, một chút cắn lấy a Đại trên cổ!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 899 : Thiên địa âm u

Sau một khắc, thánh thi bỗng nhiên mở to mắt, tinh hồng, bạo ngược trong mắt, hiện lên kinh sợ chi ý. Hắn lại chưa thể từ đối phương thể nội, hút đến nửa điểm tinh huyết, hồn khí, liền như bên trong trống rỗng, chỉ là một bộ túi da.

Lại đáng sợ nhất chính là, a Đại huyết nhục giờ phút này kéo căng, tựa như là gông xiềng, vây khốn thánh thi móng tay, răng nanh.

Một tia sợ hãi, bất an, từ thánh thi đáy lòng hiện lên, hắn dù không có hoàn chỉnh thần trí, nhưng đối nguy hiểm nhưng lại có, như dã thú cảm giác bén nhạy.

Oanh ——

A Đại trên thân trường bào bỗng nhiên phồng lên, cuồn cuộn tử khí, thi khí phá thể mà ra, hắn rốt cục không còn ngụy trang tự thân, thể hiện ra thi khôi bản chất.

Nhưng cùng thánh thi so sánh, trừ răng nanh bên ngoài, hắn bề ngoài phương diện ngược lại không có thay đổi gì, thậm chí lộ ở bên ngoài da thịt trở nên càng thêm óng ánh trắng noãn, tựa như ngọc chất.

Một đôi tròng mắt băng lãnh, đạm mạc, nhìn về phía thánh thi lúc không có nửa điểm tâm tình chập chờn, bên ngoài cơ thể khuấy động tử khí, thi khí, lại như cùng

sống vật hội tụ, hình thành từng đầu cùng loại xúc tu chi vật, bỗng nhiên thẳng băng cắm - nhập thánh trong thi thể.

Ngao rống ——

Thánh thi xích hồng con mắt trợn tròn, phát ra thống khổ bạo ngược gào thét, hắn điên cuồng thôi động thi khí, oanh kích lên trước mắt a Đại.

Nhưng hắn tựa như là một ngọn núi, cắm rễ nguyên địa không nhúc nhích, ngược lại những cái kia cắm vào thánh trong thi thể “Xúc tu”, nhanh chóng biến thành đỏ sậm, hình như có một loại nào đó chất lỏng bị cưỡng ép hút ra, dung nhập a Đại thể nội. Hắn đôi mắt chỗ sâu, hiển hiện đỏ sậm u mang, nhưng cũng không có nửa điểm bạo ngược, điên cuồng, vẫn như trước đó băng lãnh, đạm mạc.

A Đại ngay tại cướp đoạt, thôn phệ, thánh thi lực lượng! Đây vốn là thánh thi đối với hắn thi triển thủ đoạn, kết quả lại phản đi qua.

Từng tiếng gào thét, từ thánh thi trong miệng phát ra, nó cảm nhận được sợ hãi, giãy dụa càng thêm kịch liệt, “Răng rắc” “Răng rắc” đúng là móng tay của hắn, bị từng cây xé rách, sau đó là xuyên qua bờ môi răng nanh, cũng bị ngạnh sinh sinh bẻ gãy.

Thánh thi muốn trốn, không tiếc tổn thương tự thân, cũng muốn tránh thoát a Đại giam cầm.

Nhưng hiển nhiên, bị cắn một ngụm a Đại, sẽ không dễ

dàng bỏ qua hắn, 2 tay ôm lấy thánh thi, liền nghe được "Lốp bốp" cốt nhục nổ đùng, nó huyết nhục vỡ nát, xương cốt đoạn mất không biết bao nhiêu. Mà càng nhiều "Xúc tu", cũng đã ngưng tụ hình thành, đầu tiên là từng vòng từng vòng quấn quanh đến thánh thi thể bên trên, lại hung ác cắm - nhập trong cơ thể hắn.

Tựa như là vô số xiềng xích, lít nha lít nhít trùng điệp, số lượng càng ngày càng nhiều, dần dần đem a Đại cùng thánh thi thân ảnh bao phủ. Chỉ có thể nhìn thấy kia từng đầu "Xúc tu", nhanh chóng trở nên xích hồng, thánh thi gào thét, gầm thét, trở nên càng ngày càng thấp.

Thánh Tôn một mặt kinh sợ, hắn làm sao đều không nghĩ tới, thế cục lại sẽ tới 1 bước này. Thi Vương điện thánh thi, tuy là bàng môn tả đạo sản phẩm, nhưng thực lực đích xác khủng bố. Dù là hắn tự mình xuất thủ, muốn đem nó đánh bại không khó, nhưng tuyệt không trấn sát khả năng.

Nhưng hôm nay, thánh thi lại bị a Đại cưỡng ép trấn áp, thôn phệ, như không có ngoại giới can thiệp, chú định đem bại vong tại đây.

Không được!

Một khi thánh thi bị giết, a Đại cùng Hạ Tuyết liên thủ, cho dù hắn có kình thiên chi lực, cũng tuyệt đối không phải là đối thủ của bọn họ. Đến lúc đó một phen mưu đồ, liền đều rơi vào không trung… Kết quả này, Thánh Tôn không thể nào tiếp thu được.

Suy nghĩ thay đổi thật nhanh, Thánh Tôn khẽ quát một

tiếng, quanh thân khí tức khủng bố bộc phát, thay đổi trước đó trong chém giết tránh lui sách lược, đưa tay hướng về phía trước nhấn một cái.

Oanh ——

Ngập trời uy lực như thiên địa đủ băng, ngang nhiên trấn dưới!

Hắn nhất định phải tại thánh thi bị thôn phệ trước, đem Hạ Tuyết trấn sát.

“Đến hay lắm!”

Hạ Tuyết đôi mắt sáng tỏ, nàng cao gầy, động lòng người dáng người, bây giờ thẳng như tùng, 8 máu vũ phu khí cơ chống trời đạp đất.

Đối mặt Thánh Tôn trấn sát một kích, nàng không có nửa điểm tránh né, trực tiếp nghênh đón tiếp lấy. Trắng nõn, tú khí nắm đấm, đánh phía trên đỉnh đầu, tại song phương đối bính một nháy mắt, khủng bố tiếng vang bộc phát, tiếp theo là kia mắt trần có thể thấy đối oanh xung kích.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Không gian vỡ nát, đáng sợ thôn phệ lực lượng bộc phát, giống như là bị mở ra địa ngục chi môn, điên cuồng nuốt thế gian hết thảy, đem nó kéo vào bóng tối vô tận cùng hủy diệt.

Thật sự quyết tâm Thánh Tôn, bộc phát thực lực kinh người đến cực điểm, Hạ Tuyết thân thể bị bỗng nhiên đánh bay, đụng vào kia vỡ vụn trong bóng tối.

Ngao rống ——

Phương xa, lít nha lít nhít xúc tu chỗ tạo thành “Tròn đoàn” bên trong, truyền đến thánh thi tru lên, Thánh Tôn mi tâm nhảy một cái, từ bỏ truy sát Hạ Tuyết suy nghĩ, quay người đang muốn một bước phóng ra, động tác lại bỗng nhiên giữa không trung.

Ba ——

Ba ——

Tiếng bước chân vang lên, Hạ Tuyết tự phá nát trong bóng tối đi tới, trên người nàng váy dài xuất hiện vỡ vụn, lộ ra phía dưới trắng nõn trên da thịt, kia từng đạo vết thương.

Nhưng nàng biểu lộ bình tĩnh như trước, một đôi tròng mắt chỗ sâu, có hừng hực hỏa diễm hư ảnh phản chiếu, kia là đang thiêu đốt Võ thần huyết mạch, cũng là nàng tự thân bất khuất, không cam lòng võ đạo ý chí.

“Thánh Tôn, ngươi hôm nay đối thủ, là bản cung… Ta còn chưa chết, ngươi muốn tới đi đâu?”

Oanh ——

Oanh ——

Hạ Tuyết cất bước hướng về phía trước, mỗi một bước đạp xuống, phá toái hư không đều phát ra kịch liệt oanh minh, quanh thân trùng thiên khí tức càng lại độ tăng lên. 8 máu viên mãn cảnh, như tiến thêm một bước về phía trước, liền có thể vượt bước vào 9 huyết chi cảnh, trở thành siêu việt Thánh Tôn cấp tồn tại!

Thánh Tôn mày nhíu lại gấp, hắn đối này ngược lại cũng không lo lắng, bây giờ đã là Hạ Tuyết cực hạn, tuyệt không đột phá 9 máu khả năng. Nhưng dù vậy, nữ nhân này khó chơi trình độ, vẫn vượt qua hắn đoán trước.

Muốn cứu thánh thi, nhất định được trước đem nàng đánh bại, nghe thánh thi kêu thảm, Thánh Tôn không có nửa điểm do dự, đưa tay bóp ra pháp quyết.

“Thiên địa âm u, trấn áp thập phương!”

Óng ánh thần quang, từ đỉnh đầu phía trên bộc phát, kia mơ hồ trong đó chỗ bày biện ra, dường như một phương bức tranh. Trên đó có núi non sông ngòi, đại lục đại dương mênh mông, cũng là lấy thần thông bí pháp, lạc ấn một phương nào thiên địa đồ ảnh.

Coi đây là thần thông, liền có thể mượn tới 1 Phương Thế giới chi vĩ lực, hoàn thành trấn áp!

Này thuật tại trong thánh địa đều thuộc đỉnh cao nhất, dù là kình thiên cảnh tồn tại, cũng chỉ có thể miễn cưỡng thi triển, cần đánh đổi khá nhiều. Đem đối ứng chính là, uy lực của nó khủng bố đến cực điểm, cho dù 8 máu vũ phu, cũng có thể cưỡng ép trấn sát, đem nó ép thành

bột mịn.

Oanh ——

Thiên địa lạc ấn bức tranh trấn áp, vô tận vĩ lực hạo đãng đãng, như chín ngày trường hà chảy xiết, “Ầm ầm” mang theo tịch quyển thiên hạ chi thế đem Hạ Tuyết bao phủ.

Nàng cả người trực tiếp lâm vào cứng ngắc trạng thái, sau lưng khuấy động tóc xanh, trên thân phiêu đãng váy dài, thậm chí ngay cả quanh thân sôi trào như nấu, bá đạo, cường thế võ đạo khí huyết ba động, đều bị cùng nhau “Băng phong” .

Liền tựa như, có người vặn vẹo quy tắc, khiến cho thời gian lưu chuyển đình chỉ, vạn vật hết thảy lâm vào tịch diệt.

Đây chính là, 【 thiên địa âm u] thần thông chỗ kinh khủng, nó chỗ trấn áp cũng không phải là Hạ Tuyết bản thân, mà là trực tiếp can thiệp quy tắc, khi thiên địa lâm vào đứng im, thì thân ở thiên địa bên trong hết thảy, đều sẽ mất đi sức sống.

Tựa như dưới mắt.

Thánh Tôn mặt mày ở giữa, lộ ra mấy điểm không che giấu được quyện đãi, nhìn kỹ lại thậm chí có thể phát hiện, nó khóe mắt nhiều mấy đầu không đáng chú ý nếp nhăn. Thi triển 【 thiên địa âm u] tuyệt không phải như mặt ngoài nhìn thấy đơn giản như vậy, đợi giải quyết chuyện hôm nay về sau, hắn cần tĩnh dưỡng một đoạn

thời gian.

Đưa tay, một chỉ điểm ra.

Tuy nói 【 thiên địa âm u] có thể trấn giết 8 máu vũ phu, nhưng vậy cần thời gian, mà thánh thi cũng đã không kiên trì nổi. Hắn dù cũng không thèm để ý Thi Vương điện thánh thi chết sống, nhưng a Đại mang đến cho hắn một cảm giác, đích xác quỷ dị lại khủng bố… Hay là cẩn thận tốt hơn, cùng thánh thi liên thủ đem hắn trấn sát.

Răng rắc ——

Một tiếng vang nhỏ, bỗng dưng truyền vào trong tai, Thánh Tôn biến sắc.

Sau một khắc, 1 con trắng nõn, tú khí nắm đấm, liền đập ầm ầm tới, “Răng rắc” âm thanh lại lần nữa vang lên, lần này là Thánh Tôn một ngón tay, bị sinh sinh nện đứt.

—

—

—

—

—

—

—

Chương 900 : 2 đối 1

Quyền thế không giảm, mang theo hạo đãng hủy diệt chi uy, một đường tồi khô lạp hủ, truyền lại Chí Thánh tôn bàn tay, lại một đường hướng lên.

“Đôm đốp” “Đôm đốp” huyết nhục nổ tung, xương cốt bị nghiền nát thành bột mịn, nhưng cái này bất quá để Thánh Tôn hơi nhíu mày. Hắn thân ảnh nháy mắt hư ảo hóa thành 1 đạo lưu quang, lại lần nữa ngưng thực lúc đã lui ra, Hạ Tuyết 1 quyền chi uy phạm vi.

Thánh Tôn nhíu mày đem da thịt băng liệt, xương vỡ trần trụi cánh tay kéo xuống, tại cùng bản thể thoát ly nháy mắt, cánh tay này tự hành hủy diệt —— một đám lửa trống rỗng xuất hiện, đưa nó cuốn vào trong đó, đốt cháy thành tro bụi, lại không một chút tàn hơn tồn tại.

Rất nhanh, 1 đầu hoàn toàn mới cánh tay mọc ra, đem ống tay áo chống lên, Thánh Tôn ngẩng đầu nhìn về phía bị 【 thiên địa âm u] trấn áp Hạ Tuyết, sắc mặt âm trầm, “Ngươi có thể tránh thoát bản tôn thần thông phong trấn, trên thân tất có đại ẩn bí… Bản tôn cũng phải nhìn, ngươi còn có thủ đoạn gì nữa.”

Thánh Tôn 2 tay nắn pháp quyết, trên đỉnh đầu thần quang tăng vọt, 【 thiên địa âm u] đồ quyển trở nên càng thêm rõ ràng, phong trấn chi lực tùy theo tăng vọt.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Không gian tại băng liệt, nhưng lúc này đây nó vẫn chưa vỡ vụn, biến thành thôn phệ hết thảy hắc ám hư vô.

Đây là bởi vì 【 thiên địa âm u] phong ấn chi lực quá mạnh, mạnh đến dù là không gian vỡ nát, vẫn như cũ bị khốn ở nguyên địa.

Thậm chí, từng khối không gian mảnh vỡ, tại ngoại giới lực lượng đáng sợ áp chế xuống, ngay tại hướng vào phía trong bộ khu vực không ngừng hội tụ —— không gian kia mảnh vỡ biên giới, sắc bén tựa như vỡ vụn thần binh lưỡi đao, đủ để đem vạn vật hết thảy, đều cắt thành phấn vụn.

Lấy lực áp người!

Thánh Tôn không tiếc đại giới, cưỡng ép khu động 【 thiên địa âm u], muốn đem Hạ Tuyết trấn sát.

“Bản cung hôm nay có lẽ sẽ chết, nhưng ở cái này trước đó, Thánh Tôn ngươi cái kia đều đi không được.” Hạ Tuyết tự nhiên sẽ hiểu, đối phương thay đổi lúc trước thái độ, đột nhiên thống hạ sát thủ nguyên nhân.

Nàng hôm nay chú định sống không được, nhưng La Quan còn có cơ hội, mà lại như a Đại động tác đủ nhanh, có thể giết chết Thi Vương điện thánh thi, nói không chừng nàng còn có cơ hội kéo Thánh Tôn chôn cùng.

“Võ thần hàng thế, kình thiên đạp đất!”

Hạ Tuyết quát khẽ, cuồn cuộn trùng thiên khí huyết, hiển hóa Võ thần hư ảnh, 1 cước đặt chân hư không, hai tay chống lên đối kháng 【 thiên địa âm u].

Ầm ầm ——

Vô hình khí cơ va chạm khiến cho 2 người chém giết chiến trường xung quanh, không gian lớn diện tích vỡ nát, liền như 1 trương to lớn mạng nhện, hướng 4 phương 8 hướng cấp tốc lan tràn.

Giờ khắc này, Hạ Tuyết biểu hiện ra, 1 tôn 8 máu vũ phu tuyệt đối điểm mạnh, ngạnh sinh sinh ngăn trở Thánh Tôn bão nổi.

La Quan xa xa nhìn lại, ánh mắt lộ ra khâm phục, nhưng tại khâm phục phía dưới, càng nhiều hơn là lo lắng, bất an… Nàng, liền muốn nhịn không được!

Cứ việc Hạ Tuyết biểu hiện ra, vẫn như cũ là tuyệt đối cường hãn, bá đạo, có thể đốt đốt Võ thần huyết mạch cuối cùng cũng có nó cực hạn, nàng có thể kiên trì đến bây giờ, chỉ vì nó thể nội truyền thừa huyết mạch đầy đủ xuất sắc.

“A Đại, nhanh một chút!” La Quan không nghĩ Hạ Tuyết chết, cứ việc liền hiện tại nhìn, trên người nàng ẩn giấu đi một chút, tạm thời còn không xác định bí mật.

Nhưng thì tính sao? !

Thế nhân ai không có bí ẩn, Hạ Tuyết cùng hắn thân cận, vậy liền càng mạnh càng tốt, dù sao địch nhân của

bọn hắn tại hôm nay về sau, sẽ trở nên càng nhiều.

Đơn đả độc đấu là rất tiêu sái, nhưng có thể có giúp đỡ lời nói, mới có thể đi càng thêm nhẹ nhõm, lâu dài.

Mà Hạ Tuyết, chính là La Quan lựa chọn, vị thứ 1 có thể tín nhiệm đồng bạn.

“Ngao rống —— “

Lại một tiếng tru lên, từ xích hồng xúc tu tạo thành tròn đoàn bên trong truyền ra, thánh thi khí diễm, khí cơ, khí thế, so trước đó suy yếu rất nhiều, lộ ra hoảng sợ cùng tuyệt vọng, Thánh Tôn bị Hạ Tuyết gắt gao ngăn chặn, liền tương đương đoạn mất hắn cuối cùng sinh cơ chỗ.

A Đại thôn phệ càng ngày càng mạnh, mà thánh thi thì càng ngày càng suy yếu, cái này lại lại lần nữa gia tốc, hắn chết tiến trình.

Rốt cục, đến lúc cuối cùng một tiếng không cam lòng, oán hận tru lên, từ màu đỏ “Tròn đoàn” bên trong truyền ra về sau, thuộc về thánh thi khí tức hoàn toàn biến mất.

Ầm ầm ——

Thiên khung phía trên trong chốc lát đỏ lôi bạo phát, “Ầm ầm” nổ tung mấy ngàn bên trong, kia tinh hồng như máu lôi quang, óng ánh chói mắt không thể nhìn thẳng.

Tiếp theo có âm phong cuồn cuộn, thổi tới mây đen dày đặc, xen lẫn, nương theo lấy đỏ lôi nổ tung, mưa rào xối xả mà tới. Thật giống như bị đỏ lôi xâm nhiễm, cái này

mưa to, lại cũng trình tinh hồng chi sắc, giống như là khuynh đảo một phương huyết hải.

Đây là tu sĩ cấp cao vẫn lạc, tự nhiên đưa tới thiên địa dị tượng!

Xúc tu hóa thành tử khí, thi khí tiêu tán, đưa về a Đại thể nội, hắn cất bước đi tới, “Chủ nhân.”

Mặt ngoài, a Đại khí tức cùng lúc trước đồng dạng, như không có gì thay đổi, có thể thông qua giữa lẫn nhau liên quan, La Quan có thể rõ ràng cảm thấy được, nó trong thân thể bao hàm lực lượng kinh khủng. Hắn tựa như là 1 cái đã khôi phục núi lửa, tùy thời đều có thể bộc phát ra, hủy diệt hết thảy lực lượng.

Hiển nhiên thôn phệ hết thánh thi, đối với a Đại mà nói có chỗ tốt cực lớn.

“Đi giúp Hạ Tuyết, cẩn thận một chút, vị này Thánh Tôn khó đối phó.” So với thánh thi, dù cùng là thần đồng hồ hợp nhất kình thiên cảnh, nhưng Thánh Tôn không thể nghi ngờ càng kinh khủng.

Nhất là hắn vừa rồi thi triển 【 thiên địa âm u] thần thông, tại La Quan cảm giác bên trong, có không thể tưởng tượng nổi uy năng.

Mà Thánh Tôn bây giờ chỗ thi triển ra, chỉ là trong đó một góc của băng sơn, là hắn tu vi không đủ, hay là không muốn trả giá càng nhiều đại giới? La Quan không xác định, nhưng trực giác nói cho hắn, dù đã trấn sát thánh thi, nhưng hôm nay nguy cơ còn chưa kết thúc.

A Đại hơi dừng một chút, “Xin chủ nhân lui xa một chút.” Đây là hắn lần thứ 1 nhắc nhở La Quan, rời xa hôm nay chiến trường phạm vi.

Tại lúc mới tới, cho dù đối mặt thánh thi cùng Thánh Tôn 2 tôn kình thiên cảnh, hắn đều là 1 bộ ngạo nghễ không có gì, đôi mắt hờ hững tư thái.

Hiển nhiên, a Đại giờ phút này cũng từ Thánh Tôn trên thân, phát giác được một chút bất an nhân tố.

“Tốt, ta biết.” La Quan gật đầu, quay người phất tay, “Chúng ta đi.”

Nguyên Hạ cung mọi người dắt dìu nhau, vội vàng đi theo sau hắn.

Mà a Đại, thì đang nhìn đưa La Quan rời đi một khoảng cách về sau, lúc này mới hướng Thánh Tôn bước đi. Hắn da chất lạnh máu trắng thịt như ngọc chất, cứ việc triển lộ thi khôi bản thể bộ dáng, lại cũng không cho người ta tà ác, quỷ dị cảm giác.

Đôi mắt chỗ sâu đỏ sậm u mang phun ra nuốt vào, a Đại mỗi một bước hướng về phía trước đạp xuống, quanh thân bộc phát ra khí tức, liền trở nên càng mạnh 1 điểm.

Thánh Tôn quay người, lộ ra một tia mệt mỏi đôi mắt, cùng a Đại đối mặt.

Thoảng qua trầm mặc về sau, hắn nói: “Các hạ như bây giờ rời đi, bản tôn có thể cam đoan, Nguyên Hạ cung sự

tình cùng tương lai hết thảy, đều sẽ không lại liên quan đến ngươi… Cùng ngươi bảo hộ La Quan.”

A Đại bước chân dừng lại, xoay người nhìn lại.

Trong mắt hắn, Hạ Tuyết sinh tử cũng không trọng yếu, nếu có thể dây an toàn La Quan rời đi, tự nhiên tốt qua cùng Thánh Tôn chém giết.

La Quan sờ sờ cái mũi, thở dài một hơi, “A Đại, chúng ta nam nhân a, một miếng nước bọt 1 viên đinh, đã nói muốn cứu người, lại sao tốt bỏ dở nửa chừng… Ngươi cảm thấy thế nào?”

A Đại là thi khôi, lại không phải là một bộ phổ thông thi khôi, hắn ngay từ đầu cùng hắn ở chung lúc, liền có lưu đầy đủ tôn trọng. Huống chi hiện tại, a Đại mang đến cho hắn một cảm giác, càng phát ra thâm bất khả trắc, cho nên sự tình còn phải thương lượng đi, thái độ càng muốn ôn hòa.

A Đại trầm mặc mấy hơi, chậm rãi nói: “Chủ nhân nói không sai.” Hắn ngẩng đầu nhìn về phía Thánh Tôn, “Thả người, hoặc là một trận chiến!”

La Quan gánh nặng trong lòng liền được giải khai, không biết phải chăng là ảo giác, hắn mơ hồ cảm nhận được mấy điểm, đến từ a Đại thân cận.

Tựa hồ, nói với La Quan lời nói hắn rất tán đồng.

Lại hoặc là, hắn đã từng cũng từng có, tới cùng loại kinh lịch? !

Đè xuống suy nghĩ, La Quan phất phất tay, nói: “Các ngươi kế tiếp theo lui xa một chút, ta liền lưu tại cái này.”

Một đám Nguyên Hạ cung tu sĩ, mặt lộ vẻ chần chờ.

“Ngụy… Ngụy Trang đại nhân, chúng ta lo lắng vừa rồi những người kia không đi xa…” Trong đó một tên Nguyên Hạ cung tu sĩ chần chờ mở miệng.

La Quan nhìn lướt qua phương xa, thản nhiên nói: “Các ngươi nghĩ không sai, những người kia xác thực còn ở lại chỗ này, nhưng chỉ cần ta cùng Hạ cung chủ còn sống, bọn hắn liền không dám động các ngươi nửa điểm.”

“Lớn mật quá khứ, đừng sợ.”

Nguyên Hạ cung mọi người, lập tức mừng rỡ.

“Không sai, Ngụy Trang đại nhân nói rất đúng, có hắn cùng cung chủ tại, cho những người kia 10 cái lá gan, cũng không dám đụng chúng ta nửa điểm.”

“Ha ha, nói không chừng gặp, bọn hắn còn phải tránh chúng ta.”

“Chúng ta đi, đừng cho đại nhân cùng cung chủ thêm phiền.”

Mọi người xoay người lại, hành lễ, “Ta chờ ở bên ngoài xin đợi Ngụy Trang đại nhân, cùng cung chủ bình yên trở về.”

La Quan gật đầu, nhìn xem bọn hắn đi xa, lúc này mới quay người nhìn về phía chiến trường.

A Đại vào cuộc, giờ phút này khí cơ bộc phát, xa xa khóa chặt Thánh Tôn.

【 thiên địa âm u] đại thần thông dưới, Hạ Tuyết đỉnh đầu Võ thần hư ảnh gào thét.

2 đối 1!

Nhưng Thánh Tôn sắc mặt bình tĩnh như trước, đôi mắt uy nghiêm, “Đã các hạ khăng khăng nhúng tay, bản tôn liền đưa các ngươi cùng lên đường.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 901 : Giết La Quan

Oanh ——

Thánh Tôn đưa tay hướng về phía trước một nắm, lực lượng kinh khủng sát na giáng lâm, đem a Đại trấn áp ở bên trong, liền muốn đem hắn ngạnh sinh sinh, kéo vào đến 【 thiên địa âm u] phạm vi bên trong.

Này thần thông một khi thi triển, liền chẳng khác gì là 1 cái vẫn như cũ phong bế khóa kín lồng giam, nhưng tiến vào không thể ra.

A Đại mặt không biểu tình ánh mắt hờ hững, đưa tay 1 quyền đánh ra, cuồn cuộn thi khí, tử khí phóng lên tận trời.

Nổ vang rung trời, Thánh Tôn đôi mắt ngưng lại, cỗ này thi khôi lực lượng, lại so hắn trong dự liệu càng mạnh.

Mà lại càng mấu chốt chính là, hắn nhưng vẫn 1 quyền này bên trong, cảm nhận được quy tắc rung động, ba động.

Một bộ thi khôi, tự thân hồn phách đều tàn khuyết không đầy đủ, có thể làm được điểm này? Nó khi còn sống, đến cùng là thần thánh phương nào!

Đã không cách nào đem a Đại kéo vào 【 thiên địa âm u], sự tình liền có chút phiền phức.

Đúng lúc này, Hạ Tuyết trên đỉnh đầu Võ thần hư ảnh gào thét, 8 máu đỉnh phong chi khí cơ, như hừng hực núi lửa đang thiêu đốt.

Ông ——

1 đạo cường hãn khí cơ từ Võ thần hư ảnh bên trong bộc phát, mang theo hoành ép bát phương, trấn hết thảy địch cường hãn ý chí, đây là võ đạo thần thông —— cấm pháp lĩnh vực!

【 thiên địa âm u] tuy mạnh, dù là chạm đến quy tắc phương diện, nhưng vẫn như cũ thuộc về thần thông phạm trù bên trong, Hạ Tuyết lựa chọn chính là đối kháng chính diện.

Lấy cấm pháp, kháng âm u!

Dù là không cách nào đem nó đánh vỡ, cấm pháp lĩnh vực cũng có thể cực lớn kiềm chế, thậm chí suy yếu 【 thiên địa âm u] lực lượng.

Cái này liền ép Thánh Tôn không thể không, phân phối càng nhiều tinh lực ở trên người nàng, cũng liền vì a Đại tranh thủ đến cơ hội ra tay.

Mà a Đại tuy chỉ là thi khôi, tự thân hồn phách không trọn vẹn, nhưng lại có cực kỳ nhạy cảm bản năng chiến đấu, cơ hồ tại Hạ Tuyết xuất thủ nháy mắt, hắn liền đưa tay 1 quyền đánh ra.

Vô tận tử khí, tử khí, theo 1 quyền gào thét hướng về

phía trước, tựa như là 1 đầu hạo đãng đãng, chảy xiết lấy khủng bố trường hà.

Nhưng quyền này mục tiêu lại không phải Thánh Tôn, mà là 【 thiên địa âm u] đại thần thông! !

Tựa như trước đó quái vật gây hạn hán chỗ thi triển 【 núi thây biển máu] đồng dạng, 【 thiên địa âm u] cũng thuộc về uy lực kinh người, có thể trấn giết 8 máu vũ phu, lại hao tổn cực lớn lại phản phệ kinh khủng thủ đoạn.

Một khi đem nó phá vỡ, Thánh Tôn tất bị thương nặng, thì cuộc chiến hôm nay thắng bại đã định.

“Hừ! ! Muốn phá bản tôn thần thông, vọng tưởng!” Thánh Tôn cười lạnh một tiếng, một bước phóng ra.

Bá ——

Hắn thân ảnh lại trực tiếp dung nhập 【 thiên địa âm u] đại thần thông hiển hóa bức tranh đó bên trong, lấy tự thân làm hạch tâm có thể tăng bức thần thông uy lực , khiến cho vững chắc như núi.

Ngươi không tiến vào, ta liền đi vào.

Chỉ cần 【 thiên địa âm u] không bị đánh vỡ, đợi trấn sát Hạ Tuyết về sau, phá mất 2 người liên thủ chi cục, Thánh Tôn vẫn có tự tin trở thành người thắng cuối cùng.

Ầm ầm ——

【 thiên địa âm u] bức tranh, phạm vi tiến một bước mở rộng, cùng lúc đó trở nên càng thêm ngưng thực, sông núi sông hồ tô điểm ở giữa. Trấn áp chi lực như trời nghiêng, hạo đãng đãng xung kích mà xuống, Hạ Tuyết trên đỉnh đầu, Võ thần chi ảnh phát ra phẫn nộ gào thét.

Mà nàng bản thân, thì là kêu lên một tiếng đau đớn, sắc mặt hiển hiện tái nhợt, đây chính là cực kỳ không ổn báo hiệu —— nàng đã đến cực hạn. Tuy nói dưới mắt còn có thể chèo chống, nhưng có lẽ 1 giây sau, liền sẽ trực tiếp sụp đổ.

Thánh Tôn đáy mắt hiển hiện một tia ý mừng, “Hạ Tuyết, ngươi đã nhập tình thế chắc chắn phải chết, làm gì còn muốn chống cự, đồ bị đau đớn thôi.”

Bình tĩnh thanh âm uy nghiêm, mang theo túc mục khí cơ rõ ràng truyền vào trong tai, tan rã ý chí chống cự, cũng là thủ đoạn giết người.

Nhưng cũng tiếc, Thánh Tôn cử động lần này đối Hạ Tuyết mà nói không có nửa điểm tác dụng, nàng ngẩng đầu, càng phát ra tái nhợt trên khuôn mặt, một đôi tròng mắt sáng rực, “Bản cung từ ngay từ đầu liền biết được, mình sắp chết vào hôm nay, nhưng thì tính sao? Ta Nguyên Hạ cung một mạch, cho tới bây giờ đều chỉ có oanh oanh liệt liệt chiến tử, mà không trói buộc tay đợi chết người.”

Hơi dừng một chút, nàng khí tức trở nên càng thêm sắc bén, “Huống chi, dưới mắt chi cục diện, hoặc bản cung nhưng kéo Thánh Tôn cùng nhau chịu chết, cái này liền

là đủ.”

Oanh ——

Huyết sắc đại thủ trống rỗng mà ra, đánh phía 【thiên địa âm u], cùng cấm pháp lĩnh vực điệp gia, từ nội bộ triển khai toàn lực công kích.

Nữ nhân điên!

Chính mình cũng muốn chết rồi, còn như thế phát cuồng.

Thánh Tôn đôi mắt âm trầm xuống, nhưng rất nhanh liền cười lạnh, “Kéo bản tôn chôn cùng? Liền sợ 2 người các ngươI, còn làm không được!”

Hắn nhìn về phía 【thiên địa âm u] phạm vi bên ngoài, quanh thân thi khí, tử khí cuồn cuộn, như địa ngục bên trong sinh linh khủng bố a Đại, đây mới là hôm nay biến số lớn nhất.

Thánh Tôn đã phát giác được a Đại cường đại, muốn ở chính diện trong chém giết tiêu diệt đi, tuyệt không phải tuỳ tiện sự tình.

Lại thêm 1 cái, đã nổi điên Hạ Tuyết, dù là lấy thực lực của hắn, không cẩn thận cũng có khả năng rơi vào hung hiểm.

Kết quả này Thánh Tôn từ không thể tiếp nhận, cũng may cùng Hạ Tuyết, a Đại đồng dạng, hắn cũng tìm được quyết định thắng ván điểm mấu chốt —— La

Quan! !

Tiểu bối này là thi khôi chủ nhân, chính là bởi vì hắn, a Đại mới có thể trợ giúp Nguyên Hạ cung, cùng hắn chém giết là địch.

Chỉ cần đem tiểu bối này trấn sát, chủ nhân cùng thi khôi tâm thần tương liên dưới, a Đại cũng đem thụ trọng thương, thậm chí cùng nhau chết đi.

Đây mới là lấy nhất tiểu đại giới, đổi lấy lớn nhất thắng lợi thủ đoạn.

Bá ——

Thánh Tôn ngẩng đầu, ánh mắt khóa chặt La Quan, trong đó băng lãnh hờ hững, không có nửa điểm tâm tình chập chờn.

Tuy nói La Quan rất mạnh, là làm chi không thẹn có một không hai cùng thế hệ người, nhưng thì tính sao? Lấy nó kình thiên cảnh tu vi, lại thi triển 【 thiên địa âm u] đại thần thông, muốn trấn sát hắn so nghiền chết một con kiến, cũng không khó khăn bao nhiêu.

Về phần thiên mệnh đại tranh quân cờ thân phận… Hừ, chỉ cần không phải trực tiếp nhúng tay đến, bình thường đại tranh chém giết bên trong, liền sẽ không dẫn lạc thiên phạt.

Huống chi muốn thành đại sự nghiệp, cần phải trải qua đại ma lệ, cùng mình gặp nhau, chính là cái này La Quan 1 đạo kiếp nạn.

Chết bởi hôm nay cũng chỉ là hắn tự thân khí vận không đủ, nên như thế —— bản thân cái này, là thuộc về số ngày một bộ điểm.

Bị Thánh Tôn ánh mắt khóa chặt, một nháy mắt La Quan như rơi vào hầm băng, nhịp tim cơ hồ đình chỉ. Hắn bỗng nhiên ngẩng đầu, liền nghênh tiếp hắn ánh mắt, rống to, “A Đại! !”

Giữa hai bên tâm ý tương thông, chỉ cần La Quan nguyện ý tình huống dưới, a Đại có thể trực tiếp cảm nhận được tâm tình của hắn, ý chí.

Giờ phút này, hắn rít lên một tiếng, cuồn cuộn tử khí, thi khí bên trong, lại hiện ra một ngọn núi ảnh —— đây là Thi Vương điện vị kia thần thi, hiện đang ở núi thây?

Giữa hai bên rất tương tự, chỉ bất quá a Đại triệu hồi ra núi thây hư ảnh, rất mơ hồ không rõ, tựa như là một trận khói mù lượn lờ, một trận gió liền có thể thổi tan.

Đây là a Đại, thông qua thôn phệ Thi Vương điện thánh thi, cưỡng ép cướp đoạt thuộc về thi thần lực lượng? ! Chẳng qua hiện nay, lại không phải quan tâm việc này thời điểm, khi núi thây hư ảnh xuất hiện, a Đại đưa tay một chỉ.

Oanh ——

Sơn ảnh gào thét vọt tới 【 thiên địa âm u] đại thần thông, tuy chỉ là 1 đạo hơi mỏng hư ảnh, lại phát ra “Ầm ầm” nổ vang rung trời, khí thế kinh người.

Thánh Tôn mặt không biểu tình, đưa tay một chỉ điểm ra, 【 thiên địa âm u] chỗ ngưng bức tranh, bỗng dưng nhấc lên một mảnh chấn động, cùng núi thây hư ảnh đụng nhau.

Mà liền tại cái này khủng bố đối oanh bộc phát nháy mắt, một mảnh “Dư ba” đột nhiên khuếch tán, lại xé mở a Đại trấn áp, quét về phía La Quan chỗ. Tuy chỉ là dư ba, nhưng trong đó ẩn chứa lực lượng kinh khủng, đủ để trong nháy mắt, liền đem hắn nghiền nát.

Dù là, hắn có Đại Kiếp cảnh bên trong, gần như vô địch thực lực cường đại… Đây chính là kình thiên cảnh, vốn có vô địch chi uy.

Thần đồng hồ hợp nhất kình thiên đạp đất, như thế nào nói một chút mà thôi!

—

—

—

—

—

—

—

Chương 902 : Đương thời Chân Long

“Vương bát đản!”

Đây là giờ phút này La Quan chân thật nhất cảm xúc khắc hoạ, nhưng hắn lại không thể chửi mắng càng nhiều, dù sao đứng tại riêng phần mình trên lập trường, Thánh Tôn lựa chọn không thể nghi ngờ là đúng.

Giết hắn, có thể lấy nhất tiểu đại giới, cùng tốc độ nhanh nhất, thu hoạch hôm nay thắng lợi. Nhưng đối về đúng, muốn để La Quan vươn cổ liền giết, đó là đương nhiên không có khả năng.

Đừng nói Thánh Tôn, ngươi chính là đến cái đương thời tiên nhân, muốn làm ngươi La ca, vậy cũng phải tại chỗ phát cái bão tố cho ngươi xem một chút.

“Dư ba” xung kích hạo đãng đãng, như lũ quét, lại như trường hà vỡ đê, lấy không thể chống cự chi thế ầm vang mà tới.

Thánh Tôn khóe miệng lộ ra một tia lạnh lẽo, vì đột phá a Đại phong tỏa, hắn tự nhiên trả giá một chút đại giới. Nhưng tất cả những thứ này đều đáng giá, chỉ đợi La Quan chết đi, thì cuộc chiến hôm nay liền hết thảy đều kết thúc.

“La Quan, mau tránh ra!” 【 thiên địa âm u] trấn áp xuống, Hạ Tuyết biến sắc, lớn tiếng mở miệng.

Đỉnh đầu nàng phía trên, Võ thần hư ảnh bạo tẩu, điên cuồng thôi động 【 cấm pháp lĩnh vực] cùng 【 chưởng khống thiên địa] 2 môn võ đạo thần thông, ý đồ đánh gãy Thánh Tôn tập sát.

A Đại đưa tay 1 quyền đánh ra, không gian bỗng dưng vặn vẹo, giống như là 1 con mở ra cự thú miệng lớn, hướng “Dư ba” xung kích nuốt đi.

Không gian vặn vẹo lan tràn tốc độ cực nhanh, nhưng kia “Dư ba” xung kích lại càng nhanh, cơ hồ trong chớp mắt cũng đã bức lâm.

Không kịp!

Chỉ cần một cái hô hấp, nó liền đủ để đem La Quan, từ thế gian triệt để lau đi.

Bá ——

Đột nhiên La Quan thân ảnh 1 cái mơ hồ, trực tiếp biến mất tại nguyên chỗ, sau một khắc liền xuất hiện tại bên ngoài trăm trượng, lấy chỉ trong gang tấc hiểm lại càng hiểm tránh đi, đến từ “Dư ba” xung kích nụ hôn của tử thần.

“Không gian chi lực? Pháp tắc? ! Không đúng, lấy ngươi cảnh giới há có chạm đến như vậy cấp độ, đây là một loại nào đó thiên địa ban ân!”

Thánh Tôn rất mau trở lại qua thần đến, đáy mắt hiện lên một tia ngưng trọng, không hổ là có tư cách tham dự

thiên mệnh đại tranh người, có thể đạt được loại này trong truyền thuyết trên trời rơi xuống thần thông.

Nếu không vừa rồi một tích tắc kia, La Quan cũng đã chết!

Tiểu bối này tuyệt đối giữ lại không được, như thật làm cho hắn trốn, dù là hôm nay có thể hủy đi Nguyên Hạ cung, ngày sau cũng tất thành tai hoạ ngầm.

【 thiên địa âm u] đại thần thông bên trong, Thánh Tôn đưa tay một nắm, “Dư ba” xung kích bỗng nhiên thay đổi, lại có rít lên một tiếng từ đó truyền ra.

Ngang rống ——

Kia là, Chân Long chi ngâm!

Tiếp theo hóa thành 1 đầu giáng lâm thế gian Chân Long, lân giáp sinh động như thật, thân hình khổng lồ vãi xuống, làm người sợ hãi khí tức khủng bố.

Giờ phút này, một đôi màu hổ phách to lớn mắt rồng, gắt gao tiếp cận La Quan, theo bạo ngược gào thét, tinh hồng huyết sắc bỗng nhiên tràn ngập.

Oanh ——

To lớn đuôi rồng đong đưa “Chân Long” ngang nhiên giết tới, cho dù La Quan tại không gian na di về sau, thân ảnh liền hướng về sau cấp tốc nhanh lùi lại, nhưng cả 2 khoảng cách, giờ phút này hay là trong chớp mắt liền cơ hồ bị đuổi kịp.

Trốn không thoát! !

La Quan dừng bước lại, nhìn qua đánh tới “Chân Long” cặp kia tinh hồng đôi mắt, giữa bộ ngực một tia bạo ngược mãnh liệt mà ra.

Trong lúc nhất thời thậm chí đè xuống bản thân hắn, đối với kình thiên cảnh tồn tại e ngại, chỉ còn hơn tuyệt đối phẫn nộ cùng sát cơ.

Giữa thiên địa Chân Long tuyệt tích, Thánh Tôn có thể thi triển cái này “Hóa rồng” thủ đoạn, thì cho thấy nó thế lực sau lưng, tất nắm giữ lấy 1 đầu Chân Long di quỹ.

Mà bây giờ, nhìn qua đầu này “Chân Long”, La Quan có thể rõ ràng cảm nhận được, nó quanh thân tràn ngập tuyệt vọng cùng thống khổ. Nói cách khác, đầu này Chân Long cực khả năng, là bị Thánh Tôn thế lực sau lưng trấn sát, tiếp theo đem nó cầm tù, điều khiển.

Thân là tổ long ý chí người thừa kế, La Quan hô hấp đột nhiên tăng thêm, giờ phút này đôi mắt chỗ sâu, một đôi băng lãnh dựng thẳng đồng hiển hiện.

Uy nghiêm mà ngang ngược! !

Ngang rống ——

Giữa thiên địa lại một tiếng long ngâm vang lên, tiếp lấy phía dưới mặt biển vỡ vụn, 1 đầu toàn thân xích hồng chi sắc, lân giáp như hỏa tinh điêu khắc thành chân long phóng lên tận trời.

Là Ngao Tú!

Nàng đầu tiên là đôi mắt băng hàn, hướng Thánh Tôn nhìn lại một chút, sau một khắc thân hình khổng lồ bỗng nhiên biến mất. Mà La Quan trên thân, lại nhiều một bộ Chân Long chiến giáp, lít nha lít nhít giáp phiến lẫn nhau trùng điệp, dữ tợn đầu rồng chiến giáp, để hắn chỉ lộ ra một đôi tròng mắt.

Oanh ——

Khủng bố khí cơ tràn ngập thiên địa!

Chân Long hợp thể, hoàn thành.

Cuồn cuộn trên mặt biển, Tang Tang nhìn qua La Quan đưa tay một nắm, 1 con giỏ trúc trống rỗng mà sinh, tiếp theo bỗng nhiên bốc cháy lên.

Lại kinh người là cái này hỏa diễm lại hiện ra kim sắc, cho người ta một loại rộng lớn to lớn, uy nghiêm lạnh thấu xương không thể nhìn thẳng cảm giác.

Hô ——

Kim sắc hỏa diễm bám vào đến La Quan trên thân, tại Chân Long chiến giáp mặt ngoài thiêu đốt, khiến cho La Quan khí tức, lại lần nữa đạt được tăng phúc.

Bởi vì giờ khắc này, nó chỗ thiêu đốt chính là Long tộc sau cùng khí vận, điểm này chỉ có thân là Long tộc trấn linh Tang Tang, mới có tư cách làm được.

Không hề nghi ngờ làm như vậy, sẽ hao tổn vốn là còn sót lại không nhiều Long tộc khí vận, nhưng giờ này ngày này cảnh tượng như vậy phía dưới, Tang Tang không chút do dự, cũng căn bản không có lựa chọn khác.

La Quan thân là tổ long ý chí người thừa kế, đại biểu cho Long tộc hi vọng cuối cùng, như hắn bỏ mình thì chú định, Long tộc đem triệt để tiêu vong.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, tru tiên kiếm rơi vào trong tay, La Quan đưa tay chém xuống.

Bạt Kiếm Trảm Thiên thuật!

Không chút do dự, tại tự thân trạng thái đỉnh phong dưới, La Quan thi triển ra, hắn bước ra kiếm đạo bước đầu tiên mạnh nhất 1 kiếm.

Lấy Vô Lượng cảnh đối cứng kình thiên cảnh chi tập sát, phóng nhãn 4 phương thiên địa, lại có bao nhiêu người có thể làm được? ! La Quan cũng không biết, hôm nay có thể hay không vượt qua kiếp nạn này, nhưng kiếm đã xuất tay làm gì lại nghĩ càng nhiều? Có chết cũng muốn dùng cái này kiếm, chém xuống kình thiên một góc! !

Kiếm ra không hối hận (về), chỉ thẳng tiến không lùi.

Ầm ầm ——

Kiếm ảnh hạo đãng đãng bổ ra vạn vật hết thảy, trảm tại "Dư ba" Chân Long trên thân, tại cả 2 tiếp xúc một nháy mắt, nó thân hình khổng lồ bỗng dưng cứng đờ, tinh hồng, bạo ngược đôi mắt bên trong, hiển hiện một tia kính sợ cùng ý mừng, ngạnh sinh sinh thu liễm bộ phân lực lượng.

Nổ vang rung trời bên trong, dư ba Chân Long sừng thú vỡ nát, thân thể mặt ngoài vô số lân giáp, hiện ra từng đạo vỡ vụn vết rách, ngưng thực Chân Long chi thể, tùy theo trở nên hư ảo.

Mà đối diện, La Quan biểu hiện muốn càng thê thảm hơn chút, hắn thân thể như một tảng đá lớn, hướng phía sau bỗng nhiên ném đi, miệng mũi thất khiếu ở giữa máu tươi cuồng phún.

Màu đỏ Chân Long chiến giáp, càng là mảng lớn vỡ vụn, lộ ra phía dưới huyết nhục bên trên từng đạo khủng bố vết thương, đều là bị lực lượng đáng sợ sinh sinh xé rách.

Như đổi 1 cái nhục thân yếu kém người, cho dù có thể ngăn cản được, đến từ dư ba Chân Long tập sát, cũng sẽ bị tươi sống vỡ nát thân thể.

"Đương thời Chân Long?" Thánh Tôn biến sắc, lần thứ 1 toát ra, rõ ràng kinh sợ chi ý, "Cái này sao có thể, giữa thiên địa Chân Long tuyệt tích, sớm đã không còn tồn tại… Ngươi đến cùng là như thế nào làm được! ? !"

Nguyên bản, chỉ là một tên tiểu bối, cho dù lợi hại hơn nữa hắn cũng không thế nào để ở trong lòng.

Nhưng bây giờ, hết thảy đều trở nên khác biệt.

Chân Long, đây chính là Chân Long, thân là quân lâm thánh địa Thánh Tôn 1 trong, hắn biết rõ Chân Long chỗ có được lực lượng kinh khủng.

Năm đó, thánh địa sở dĩ có thể, nhảy lên trở thành đương thời mấy lớn đỉnh cao nhất thế lực 1 trong, đầu kia Chân Long cư công chí vĩ. Thậm chí có thể nói, quân lâm thánh địa cường thịnh, chính là xây dựng ở Chân Long thi hài phía trên!

Chính là bởi vì điểm này, Thánh Tôn mới có thể một chút liền nhìn ra, La Quan nội tình, cũng cảm nhận được lớn nhất rung động cùng kiêng kị.

La Quan một bên thổ huyết, một bên nhe răng cười, “Lão vương bát đản muốn biết? Đợi ta chặt xuống đầu của ngươi, liền nói cho ngươi nói chuyện.”

Oanh ——

Giờ phút này, hắn lại không lùi phản tiến vào, thẳng hướng đối diện “Chân Long” !

—

—

—

—

Chương 903 : Võ thần giáng lâm

Thánh Tôn sắc mặt đại biến, làm sao đều không nghĩ tới, hắn tuyển định phá địch chiến thắng mấu chốt, lại sẽ trở thành phản phệ u ác tính của hắn.

Hiện nay, ỷ vào 【 thiên địa âm u] đại thần thông, hắn có thể trấn áp Hạ Tuyết, càng cùng a Đại đánh thế lực ngang nhau.

Nhưng trên thực tế đây hết thảy đều ở vào 1 cái, cực vi diệu cân đối trạng thái, phân ra “Dư ba” trấn sát La Quan, đã là Thánh Tôn có thể làm đến cực hạn.

Mà một khi cái này “Dư ba” bị hủy, triệu hoán mà đến Chân Long chi niệm vỡ nát, hắn đem gặp phản phệ. Cái này không nghiêm trọng lắm, như tại bình thường trạng thái dưới căn bản không cần để ý, nhưng hôm nay không được… Cường giả chém giết, lệch một ly kết quả liền đem sai lấy 1,000 dặm.

“Chân Long nghịch chuyển, đốt người đốt trời!”

Một nháy mắt, Thánh Tôn liền làm ra quyết đoán, dư ba biến thành Chân Long, lập tức phát ra thống khổ gào thét, nhưng nó sớm đã mất đi đối tự thân chưởng khống.

Ngang rống ——

Long ngâm bên trong huyết sắc hỏa diễm từ trong cơ thể nó bộc phát, đảo mắt bao trùm toàn thân cao thấp mỗi 1 khối lân giáp, Chân Long thân thể tại hỏa diễm bên trong nhanh chóng vỡ vụn, chuyển hóa trở thành càng thêm hừng hực hỏa diễm.

Đã triệu hoán đến chân long chi niệm, tỉ lệ lớn sẽ bị La Quan khắc chế, trấn sát, kia Thánh Tôn tình nguyện tự tay kết thúc nó. Chỉ cần trước đó đem La Quan giết chết, dù là gặp phản phệ lại như thế nào? Đối phương trả ra đại giới, muốn lớn xa hơn hắn.

Cái này liền đủ để cam đoan, Thánh Tôn vẫn như cũ có thể chiếm cứ ưu thế cười đến cuối cùng!

Những này sống không biết bao nhiêu năm, cảnh giới cao thâm lòng dạ như vực sâu lão quỷ, sẽ căn cứ tự thân tình cảnh, quyết định phong cách hành sự —— nên cẩn thận, cẩn thận lúc, né tránh phong mang 300 dặm lại như thế nào? Nhưng nếu đến liều mạng lúc, lại cực kỳ quả quyết.

Xích hồng bạo ngược long diễm, đem La Quan cả gương mặt đều chiếu chiếu một mảnh đỏ bừng, nhưng hắn một đôi tròng mắt ở giữa, nhưng như cũ băng lãnh, hờ hững.

Kia băng lãnh, uy nghiêm mà cao quý dựng thẳng đồng ở giữa, có chỉ là núi đồng dạng trầm mặc, cùng… Bạo ngược sát cơ.

Chân Long từng vì thế gian chúa tể, thiên địa chi sủng nhi, sinh mà tôn quý, cường đại, áp đảo vạn vật sinh linh

phía trên. Cho dù chết đi, cũng không nên thụ này khuất nhục, biến thành bị điều khiển khôi lỗi, hết thảy bị người bài bố.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, La Quan thân hóa lưu quang, cùng kia cháy hừng hực, hừng hực bốc hơi như muốn Phần Thiên xích hồng long viêm trùng điệp chạm vào nhau.

Hừng hực long viêm giống như mở ra huyết bồn đại khẩu, đem kiếm minh cùng La Quan cùng nhau nuốt vào, chỉ có hỏa diễm cháy bùng âm thanh tại 4 phương tiếng vọng.

Nóng rực, kịch liệt đau nhức truyền đến, Chân Long chiến giáp tại vỡ vụn, Ngao Tú còn xa chưa khôi phục thực lực, căn bản khó mà ngăn cản đến từ long diễm đốt cháy.

Huyết nhục tại nát rữa, kịch liệt đau nhức kích thích La Quan tâm thần, nhưng hắn đôi mắt chỗ sâu băng lãnh dựng thẳng đồng, từ đầu đến cuối không có gợn sóng.

Vạn kiếp bất diệt, vận chuyển! !

Oanh ——

Hừng hực, bạo ngược long diễm, càng không có cách nào lại đối La Quan tạo thành tổn thương, thậm chí dọc theo quanh thân lỗ chân lông, đang bị hắn thôn phệ.

Nát rữa huyết nhục nhanh chóng khép lại, đảo mắt khôi

phục như lúc ban đầu, da chất thậm chí càng thêm óng ánh, có như nước gợn lưu quang dập dờn, cho người ta ngọc chất cảm giác.

Thời kỳ viễn cổ long phượng huyết mạch ra mắt, có nhiều thông gia cử chỉ, là lấy thế gian mới có “Long phượng nhân duyên” thuyết pháp lưu truyền, La Quan lấy “Tổ long chi thân” nhưng tu Phượng tộc vạn kiếp bất diệt bí pháp, cũng chính bởi vì điểm này.

Là lấy, mượn vạn kiếp bất diệt bí pháp, nuốt Long tộc tự hủy chi long diễm, hiệu quả tốt kinh người.

Hỏa diễm dần dần tán đi, lộ ra La Quan thân ảnh, trên người hắn Chân Long chiến giáp vỡ vụn không chịu nổi, nhưng lưng eo vẫn như cũ thẳng tắp, tóc đen tại sau lưng khuấy động, bay giương.

Giờ phút này, hắn nhìn về phía Thánh Tôn, lạnh lùng nói: “Ngươi bại! !” Không giết chết được hắn, lại hủy đi Chân Long chi niệm, hôm nay chi kết cục, giờ phút này liền đã chú định.

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, từ 【 thiên địa âm u] bên trong truyền ra, là 【 cấm pháp lĩnh vực] cùng 【 chưởng khống thiên địa] 2 môn võ đạo thần thông, từ nội bộ điên cuồng oanh kích.

Mà 【 thiên địa âm u] bên ngoài, a Đại 1 quyền đánh ra, hắn như vì vừa rồi sai lầm mà thật có lỗi, 1 quyền này uy lực lại so trước đó càng mạnh 3 điểm.

Một nháy mắt, Thánh Tôn liền rơi vào đến trong ngoài giáp công, 2 mặt thụ địch chỗ cảnh, sắc mặt hắn xanh xám tự biết đại thế đã mất, lại không mau chóng rời đi, hắn gặp phải thế cục đem càng ngày càng hỏng bét.

“Coi như các ngươi gặp may mắn! Nhưng chuyện này còn xa không có kết thúc, quân lâm thánh địa tất không tiếc đại giới, đem các ngươi toàn bộ trấn sát!”

Nổi giận gầm lên một tiếng, Thánh Tôn phất tay áo vung lên, 【 thiên địa âm u] đại thần thông chỗ ngưng tụ bức tranh, đột nhiên thần quang đại tác.

Trấn áp Hạ Tuyết phản kháng, lại đem a Đại công kích ngăn lại, sau đó Thánh Tôn chỗ chỗ, không gian bắt đầu nhanh chóng vặn vẹo.

1 đạo mơ hồ cánh cửa không gian, dần dần nổi lên, nhìn tình huống chỉ cần mấy hơi thở, liền có thể triệt để ngưng tụ, đến lúc đó Thánh Tôn liền có thể toàn thân trở ra.

Nhưng kết quả này đối với hắn mà nói, đã là lớn nhất thất bại, giờ phút này Thánh Tôn ánh mắt lạnh như băng, đảo qua Hạ Tuyết, a Đại về sau, lại rơi vào La Quan trên thân.

“Đáng chết tiểu bối!”

Hắn nhất định phải thừa nhận, hôm nay bại cục mấu chốt, ngay tại tiểu bối này trên thân. Cũng may lần này bại trận, cũng không phải không thu được gì, chí ít quân

lâm thánh địa biết được một điểm —— thế gian vẫn có Chân Long tồn thế, mà lại trọng yếu nhất chính là, lực lượng xa còn chưa khôi phục lại trạng thái đỉnh phong.

Chỉ cần giết chết La Quan, liền có thể cướp đoạt Chân Long, đến lúc đó quân lâm thánh địa liền có 2 đầu Chân Long làm nội tình, có thể tiến thêm một bước.

Vừa nghĩ đến đây, Thánh Tôn nhìn về phía La Quan ánh mắt, tại băng lãnh uy nghiêm bên trong, liền lại nhiều mấy điểm nóng bỏng.

La Quan sắc mặt băng hàn, đôi mắt ở giữa dựng thẳng đồng đột nhiên u quang đại thịnh, phóng xuất ra bạo ngược sát cơ, “A Đại, giữ hắn lại!” Chân Long chi bí một khi tiết lộ, chắc chắn dẫn tới sóng to gió lớn, dẫn đến không thể đoán được hậu quả.

Oanh ——

A Đại đưa tay, 1 quyền đánh phía 【 thiên địa âm u], vặn vẹo không gian như triều cường, hạo đãng đãng xung kích tại mặt ngoài bên trên, chỗ sinh ra không gian chấn động… Hoặc là nói xác thực hơn, là quy tắc vặn vẹo, khiến không gian trở nên ba động bất ổn.

Thánh Tôn sau lưng kia 1 đạo, ngay tại nhanh chóng ngưng tụ cánh cửa không gian, lấp lóe một chút về sau, càng trở nên mơ hồ mấy điểm.

“Thiên địa âm u, tự thành một phương!”

Thánh Tôn cười lạnh, xâm nhập trong đó quy tắc vặn

vẹo, lập tức bị ngăn cách bên ngoài, mơ hồ cánh cửa không gian lại lần nữa ngưng tụ.

“Giết bản tôn? ? Bằng các ngươi còn chưa đủ! La Quan, ngươi mang ngọc có tội, tung tránh thoát hôm nay đại kiếp, tương lai cũng chắc chắn đột tử.”

“Bản tôn chờ lấy nhìn ngươi bị chém thành muôn mảnh, hình thần câu diệt ngày đó! !”

La Quan trầm mặc.

A Đại lại đấm ra một quyền, nhưng 【 thiên địa âm u] thực tế quá mạnh, tại Thánh Tôn trả giá ngoài định mức đại giới về sau, ngăn cản nhất thời cũng vô vấn đề.

Mắt thấy hắn liền muốn thoát thân thoát đi, rít lên một tiếng bỗng dưng vang lên —— cổ lão mà mênh mông, thời đại viễn cổ đặc hữu man hoang khí cơ, một nháy mắt tràn ngập thiên địa 4 phương.

Đây là Hạ Tuyết trên đỉnh đầu, tôn kia Võ thần hư ảnh, bây giờ Thần trở nên vô song ngưng thực, thậm chí cho người ta một loại chân chính nhục thân cảm giác.

Liền như… Kia lưu truyền tới nay Võ thần huyết mạch, Hạ Tuyết không biết bao nhiêu năm trước tiên tổ, vào hôm nay chân chính sống lại.

2 mắt như tinh thần, trong đó sáng rực, hô hấp như bôn lôi, oanh minh 4 phương!

Nhất cử nhất động, đều có tràn trề không thể chống cự

uy áp quét ngang, nó xung quanh thiên địa truyền ra “Răng rắc” “Răng rắc” vỡ vụn âm thanh, thình lình có từng đạo vết nứt không gian vỡ nát, hướng 4 phương 8 hướng điên cuồng lan tràn.

Thuận tiện như vùng thế giới này, đã không thể chịu đựng lấy, Thần chân chính “Giáng lâm” .

Hạ Tuyết khóe miệng chảy máu, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, đôi mắt chỗ sâu lại có hỏa diễm đang thiêu đốt, nàng nhìn qua Thánh Tôn chậm rãi nói: “Giết ngươi, thật rất khó sao?” Ngay từ đầu nàng ngay tại các loại, cùng 1 cái giết người cơ hội, mà bây giờ cơ hội này, cuối cùng đã tới!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 904 : Hạ Tuyết cái chết

Thánh Tôn cùng Hạ Tuyết 2 người, đều tại 【 thiên địa âm u] bên trong, chỉ bất quá 1 cái là chủ đạo người, 1 cái là bị trấn áp người.

Nhưng quan hệ này lại không phải đã hình thành thì không thay đổi.

Liền tỉ như lập tức, không biết Hạ Tuyết thi triển loại thủ đoạn nào, lấy gì cùng đại giới làm tế, lại triệu hoán Võ thần chân thân giáng lâm.

Đây là một loại cao giai vũ phu, lại có Võ thần huyết mạch người, mới có tư cách thi triển bí pháp, nhưng mời Võ thần xuất thủ.

Tuy chỉ có thể xuất thủ một lần, cũng đã đủ, bởi vì đây là đến từ viễn cổ thời đại, vị kia Võ thần đỉnh phong một kích.

Oanh ——

Võ thần 1 quyền đánh ra, thiên địa oanh minh tiếng vang, tất cả mọi thứ đều đang đổ nát, phá diệt, bao quát 【 thiên địa âm u] đại thần thông.

Thánh Tôn trên mặt lần thứ 1, hiện ra kinh hãi chi ý, hiển nhiên nguồn gốc từ Hạ Tuyết một kích, vượt xa khỏi dự liệu của hắn.

“Chân Long chi ý, bảo vệ thân ta, thiên địa âm u, quân lâm thiên hạ!” Trong tiếng gầm nhẹ, Thánh Tôn 2 tay nhanh chóng nắn pháp quyết.

Bức tranh bỗng nhiên co vào, từ bỏ đối Hạ Tuyết trấn áp, tựa như là đem một phương thiên địa phản chiếu, cho tầng tầng gấp lại.

Hình bóng trác trác ở giữa, có thể thấy được từng tòa núi, từng đầu sông, thậm chí cả vô tận uông dương đại hải, đều hội tụ đến cùng một chỗ, tạo thành 1 đạo chí cường vô cùng phòng ngự.

Sau một khắc, Võ thần đánh xuống một đòn, kinh thiên oanh minh bỗng dưng bộc phát, trùng điệp bức tranh kịch liệt rung động. Trong đó sông núi thủy thế uông dương đại hải các loại, một nháy mắt trở nên hư ảo, tiếp lấy giống bị bàn tay vô hình bao trùm, lại bị ngạnh sinh sinh trực tiếp lau đi.

Sau đó, bức tranh bắt đầu vỡ vụn, băng liệt, tiêu tán!

Cái môn này đại thần thông, cũng ngăn cản không nổi đến từ Võ thần đỉnh phong một kích, Thánh Tôn “Oa” một tiếng phun ra máu tươi, nương theo cốt nhục vỡ tan âm thanh, nó ngực liền bỗng nhiên lõm đi trước.

Đón lấy, từng đạo vết rách, tại thân thể mặt ngoài hiển hiện, tựa như nhiệt độ cao làm nóng dưới, bỗng nhiên đổ bê tông nước lạnh đồ sứ, bị kích vỡ ra vô số khe hở.

Đỏ bừng huyết châu từ trong đó chảy ra, nháy mắt thẩm

thấu trường bào, để Thánh Tôn bởi vì thống khổ mà vặn vẹo khuôn mặt, tăng thêm mấy điểm dữ tợn.

“Không có khả năng! Lấy tu vi của ngươi, có thể nào triệu hoán Võ thần chân thân giáng lâm? !” Thánh Tôn kinh sợ gào thét, điên cuồng thôi động tu vi, giờ phút này hắn đã không lo được hậu quả, liều mạng duy trì lấy 【thiên địa âm u] đại thần thông.

1 quyền này để Thánh Tôn cảm nhận được, nồng đậm tử vong khí cơ —— nếu như ngăn không được, hắn thật sẽ bị Võ thần một kích, cho sống sờ sờ đánh chết.

“Ngăn trở, cho bản tôn ngăn trở!”

Giờ phút này, 1 vị kình thiên cảnh tồn tại thủ đoạn mạnh nhất bị triệt để bức ra, bàng bạc pháp lực như đại dương mênh mông lật úp, “Ầm ầm” tiết ra.

Mỗi 1 hơi hao tổn đều có thể xưng khủng bố, đủ để trong nháy mắt, đem 1 vị Đại Kiếp cảnh tu sĩ, cho trực tiếp hút thành thây khô! !

Nhưng dù cho như thế, 【thiên địa âm u] chỗ cụ hiện thành thế giới bức tranh, cũng đang nhanh chóng vỡ nát, phân giải, mang cho Thánh Tôn phản phệ, để thân thể của hắn mặt ngoài vết rách càng ngày càng nhiều, toàn bộ thân hình đã chia năm xẻ bảy, chỉ là dựa vào cường đại tu vi, ngạnh sinh sinh duy trì mà thôi.

Mắt thấy, vị này quân lâm thánh địa kình thiên cảnh cự phách, liền muốn bị sinh sinh đánh giết lúc… Hạ Tuyết đột nhiên nhắm mắt lại ngửa mặt liền ngã, đỉnh đầu phía

trên, giáng lâm đương thời Võ thần, trong miệng phát ra một tiếng trầm thấp gào lên đau xót, chợt biến mất không thấy gì nữa.

Kia đánh phía Thánh Tôn 1 quyền, mất đi Võ thần ý chí gia trì, cuối cùng chôn vùi tại, 【 thiên địa âm u] điên cuồng chống cự phía dưới.

Có một chút Thánh Tôn nói đúng, lấy Hạ Tuyết bây giờ cảnh giới, căn bản không đủ để triệu hoán Võ thần chân thân giáng lâm, huống chi trải qua thời gian dài "Đốt máu" bộc phát, nàng đã sớm ở vào tuyệt đối trạng thái hư nhược.

Chẳng qua là bằng vào tự thân, thuần túy mà cường đại Võ thần huyết mạch, mới miễn cưỡng làm được điểm này, đáng tiếc một kích chưa hết toàn lực, nàng liền đã chống đỡ không nổi.

Đây cũng là Hạ Tuyết vì sao một mực chờ tới bây giờ, mới ngang nhiên xuất thủ nguyên nhân, nàng chỉ có một nháy mắt cơ hội, nhất định phải tại thời khắc quan trọng nhất mới có thể động thủ.

"Đáng tiếc, chung quy vẫn là không thể giết chết Thánh Tôn…" Nhắm mắt té ngửa lúc, Hạ Tuyết trong đầu hiển hiện một tia tiếc nuối.

Bất quá La Quan tại cái này, còn có a Đại xuất thủ, thụ trọng thương Thánh Tôn, tất không thể toàn thân trở ra —— muốn diệt ta Nguyên Hạ cung người, vô luận là ai, đều muốn phải trả cái giá nặng nề! !

“A Đại!”

La Quan nổi giận gầm lên một tiếng, hắn đã cảm nhận được, Hạ Tuyết khí tức, sinh cơ tán loạn.

Nữ nhân này, nàng vậy mà chết!

Tuy nói hôm nay ngay từ đầu, La Quan liền phát giác được, Hạ Tuyết trên thân kia phần dồn vào tử địa, không lưu chỗ trống khí cơ, nhưng hắn vẫn như cũ không thể tin tưởng, giờ phút này trước mắt một màn.

Hạ Tuyết chết rồi, nàng cứ như vậy chết rồi.

Cảm nhận được đến từ La Quan nổi giận cùng sát cơ, a Đại một đôi tròng mắt ở giữa, thoáng chốc u quang lưu chuyển, đỏ sậm vầng sáng phun ra nuốt vào.

Ầm ầm ——

Tử khí, thi khí sôi trào, hắn giữa mi tâm huyết nhục nhúc nhích, rung động, lại “Lạch cạch” một tiếng từ đó nứt, hiện ra con mắt dọc thứ ba.

Trong đó khô héo, chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy, một con mắt hình dáng, cho người ta một loại quỷ dị, không rõ, sinh cơ đoạn tuyệt cảm giác. Như cái này đôi mắt chỗ hướng chỗ, hết thảy sinh cơ đều đem chôn vùi, thiên địa vạn vật đem chìm vào tử vong chi hải, khôn cùng địa ngục!

Băng liệt trên khuôn mặt, vừa lộ ra một tia ngạc nhiên Thánh Tôn, biểu lộ lập tức cứng tại nguyên địa, bị a Đại

con mắt dọc thứ ba khóa chặt, hắn ý thức lại lâm vào mơ hồ, từng sợi sương mù màu trắng theo hắn nhục thân khe hở, giống như vỡ đê điên cuồng tiết ra ngoài.

Kia là tuổi thọ của hắn sinh cơ, tinh khí thần niệm, một khi hao tổn nghiêm trọng, chấp nhận này khô mục, hình thần câu diệt mà vẫn lạc.

Ông ——

Thánh Tôn giữa ngón tay 1 viên kiểu dáng cổ phác nhẫn ngọc, đột nhiên nổi lên linh quang, hắn ngây ngô đôi mắt bên trong, con ngươi bỗng nhiên co vào, lộ ra kinh sợ, kinh hãi. Hắn căn bản không biết, đây là thần thông gì, nếu không phải hộ thân pháp bảo bị kích hoạt, hắn lại muốn bị sống sờ sờ luyện giết!

Răng rắc ——

Nhẫn ngọc vỡ nát, từ đầu ngón tay tróc ra, cái này khiến Thánh Tôn đôi mắt kinh hãi càng nặng, như một lần nữa hắn như thế nào ngăn cản?

Trốn! ! Trốn! Trốn! !

Nhất định phải lập tức rời đi, cỗ này thi khôi thực tế khủng bố, nguyên bản liền muốn ngưng tụ hoàn thành cánh cửa không gian, tại Võ thần một kích dưới bị đánh nát, hắn đã không có thời gian.

Bỗng nhiên cắn răng, Thánh Tôn gào thét, “Thần đồng hồ vỡ vụn, hủy thiên diệt địa!”

Oanh ——

Thân thể của hắn triệt để tự bạo, đây là một bộ kình thiên cảnh tồn tại, khổ tâm rèn luyện về sau, cùng tự thân hồn phách thần hợp nhục thân.

Chính là kình thiên căn bản, cũng đại biểu cho Thánh Tôn tự thân cảnh giới, kiên cố nhất 2 đại trụ cột 1 trong. Giờ phút này bạo thể tương đương tự hủy nửa cảnh, chỗ bộc phát ra lực lượng, khủng bố đến không thể tưởng tượng nổi.

A Đại kêu lên một tiếng đau đớn, con mắt dọc thứ ba bỗng nhiên khép kín, nhưng dù cho như thế cũng đụng phải, đến từ Thánh Tôn bạo cảnh phản phệ.

Có máu tươi từ bên trong chảy ra, nó sắc xích hồng cùng khô héo xen lẫn, càng có hơn lấy đáng sợ tính ăn mòn, rơi vào a Đại trên mặt, huyết nhục theo “Ầm ầm” thanh âm, tại khói trắng bốc lên ở giữa trực tiếp hư thối, lộ ra phía dưới xương cốt, có thể nói trực tiếp mặt mày hốc hác.

“La Quan, bản tôn phát thệ, tuyệt sẽ không bỏ qua các ngươi!”

Thống khổ tru lên bên trong, một cái bóng mờ gào thét đi xa, kia là Thánh Tôn hồn phách, tại bỏ nhục thân sau điên cuồng thoát đi.

Đảo mắt, liền biến mất ở giữa thiên địa.

Thánh Tôn trốn, nhưng nhục thân tự bạo hồn phách tổn

hao nhiều, hắn rơi xuống không chỉ là nửa cảnh, càng là nhân gian đỉnh cao nhất đổ sụp. Sau đó đại đạo đoạn tuyệt, lại không thể có thể tiếp tục hướng bên trên, đôi này tu sĩ cấp cao mà nói, có thể nói sống không bằng chết tra tấn.

Nó trong lòng phẫn nộ, thống khổ, có thể nghĩ… Cho nên, câu nói sau cùng bên trong oán độc, sát cơ, cơ hồ ngưng là thật chất.

La Quan lại chỉ là hướng hắn chạy trốn phương hướng nhìn lại một chút, chợt một bước phóng ra, phóng tới mặt biển.

Oanh ——

Hắn giống như là một tảng đá lớn, trùng điệp phá hải mà vào, mấy hơi sau ôm Hạ Tuyết xông ra mặt biển. Sắc mặt nàng trắng bệch, bị nước biển thẩm thấu phế phẩm váy dài, kề sát tại nở nang, dáng người dong dỏng cao mặt ngoài, thân thể dù còn ấm áp, cũng đã mất đi tất cả sinh cơ.

La Quan ôm nàng, trầm mặc hồi lâu, chậm rãi nói: “Biểu tỷ, ta nhìn ngươi tuyệt không phải chết yểu chi tướng, như còn có thủ đoạn gì nữa, liền đừng dọa ta… Thật, tiểu đệ luôn luôn nhát như chuột, ngươi chết trong ngực ta, ta ban đêm sẽ làm ác mộng.”

A Đại trầm mặc, đi đến bên cạnh, lẳng lặng nhìn một hồi, nói: “Nàng đã chết rồi.”

“… Ta biết.” La Quan ngẩng đầu, hắn đôi mắt thật sâu,

“Cho nên a Đại, ngươi có phải hay không hẳn là cho ta một lời giải thích?”

Giữa thiên địa đột nhiên yên tĩnh.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 905 : Ngân bạch lại đến

A Đại trầm mặc.

Mà phần này trầm mặc, liền đủ để cho thấy hết thảy.

La Quan cười khổ, kỳ thật hắn đã sớm phát giác được không đúng, tại trước đó Thánh Tôn lấy dư ba hóa rồng muốn giết hắn lúc, a Đại phản ứng liền rất trì độn.

Hắn tinh thông không gian chi đạo, không có đạo lý bỏ mặc Thánh Tôn quát tháo, ngồi nhìn La Quan rơi vào hiểm cảnh… Trước đó, hắn từng có một tia hoài nghi, là a Đại sinh ra dị niệm, muốn mượn Thánh Tôn chi thủ giết hắn, tiếp theo thu hoạch được tự do.

Nhưng bây giờ nhìn La Quan đoán sai, a Đại đối với hắn trung tâm cũng không có thay đổi, chỉ bất quá hắn mục tiêu lại là Hạ Tuyết.

Khiến La Quan ở vào hiểm cảnh, là bức Hạ Tuyết bộc phát ra lực lượng mạnh hơn cùng Thánh Tôn chém giết, cuối cùng rơi vào vẫn lạc hạ tràng.

Hồi lâu, a Đại rốt cục mở miệng, thanh âm hắn bình tĩnh như trước, “Hạ Tuyết, sẽ tại tương lai trở thành chủ nhân địch nhân.”

La Quan khẽ giật mình, hắn nghĩ rất nhiều lại không ngờ tới đúng là đáp án này, tiếp lấy như thiểm điện bổ ra mê

vụ, một cái ý niệm trong đầu từ đáy lòng hiện lên.

Thiên mệnh đại tranh!

Mà Hạ Tuyết, cũng là cái này bàn đại tranh ván cờ bên trong một quân cờ, chỉ là không biết nguyên nhân gì, hắn vẫn chưa phát giác được điểm này.

La Quan bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía a Đại.

Lại chỉ thấy giờ phút này, a Đại nhướng mày, sắc mặt trở nên ngưng trọng, tiếp lấy một bước phóng ra, lại bỗng nhiên hướng hắn vọt tới.

Sau một khắc, “đông” “đông” tiếng tim đập, từ La Quan mang bên trong truyền ra, tiếp theo là kia bàng bạc, cường đại khí huyết xung kích.

La Quan bị đánh bay ra ngoài, nguyên bản ôm trong ngực bên trong Hạ Tuyết, bây giờ lơ lửng ở giữa không trung, nàng tái nhợt không gặp nửa điểm huyết sắc khuôn mặt, bây giờ nhanh chóng trở nên hồng nhuận, cực nóng khí huyết tản mát, khiến cho ướt sũng tóc dài, cùng dán tại trên thân váy dài, nhanh chóng trở nên khô ráo.

Nàng từ từ nhắm hai mắt, vẫn sa vào đến thật sâu trong ngủ mê, cũng đã tự tử vong bên trong trở về.

Một điểm linh quang tại Hạ Tuyết bên cạnh hiển hiện, tiếp lấy nhanh chóng bắn ra, chiết xạ, lại phác hoạ ra một tên cung trang nữ tử hư ảnh, nàng dáng người nở nang, cao gầy, cùng Hạ Tuyết có mấy phân loại như, lại

càng nhiều mấy chút thành thục phong vận.

Bây giờ mơ hồ trên khuôn mặt, chỉ có một đôi tròng mắt có thể nhìn phải rõ ràng, chính rơi vào Hạ Tuyết trên thân, lộ ra bất đắc dĩ, ôn hòa cùng đau lòng.

Đón lấy, cung trang nữ tử hư ảnh quay người, đôi mắt bao phủ lại a Đại cùng La Quan, trong đó ôn hòa sát na tiêu tán, chỉ còn hơn trực thấu cốt tủy lạnh thấu xương băng hàn, “Đồ nhi này của ta tâm tư đơn thuần, không biết nhân gian hiểm ác, lại sẽ bị các ngươi làm hại, nếu không phải ta có lưu chuẩn bị ở sau, nàng sợ là thật muốn chết rồi.”

Rất bình tĩnh ngữ khí, đạm mạc xa cách tựa như là, đang nói cùng tự thân không quan hệ chút nào sự tình, nhưng La Quan lại từ bên trong cảm nhận được, khiến người hít thở không thông khủng bố khí cơ.

Nữ nhân này, thật mạnh!

Nàng là Nguyên Hạ cung tiên tổ? Không, tuyệt đối không phải, như Nguyên Hạ cung có như vậy cường giả ỷ vào, sao lại rơi vào kết quả như vậy.

Cho nên đây chính là, Hạ Tuyết một mực đến ẩn tàng bí mật? Tại bên ngoài Nguyên Hạ cung, nàng lại còn có như thế 1 cái kinh khủng sư tôn.

“Tiền bối, đây hết thảy đều là hiểu lầm…” La Quan chỉ tới kịp nói ra câu này, liền bị đông cứng ngay tại chỗ.

Không sai, chính là đông kết, rõ ràng quanh thân không

có vật gì, lại có vô tận băng hàn theo quanh thân lỗ chân lông tràn vào, khiến nhịp tim cơ hồ đình chỉ, huyết dịch tùy theo băng phong, tầng 1 mỹ lệ màu lam băng tinh, bao trùm hắn thân thể mặt ngoài, huyễn lệ mà khủng bố.

A Đại gầm nhẹ một tiếng, nó giữa lông mày bị thương con mắt dọc thứ ba, giờ phút này giãy dụa bên trong mở ra, trong đó khô héo quang mang đại thịnh.

“Cho dù các hạ đã từng rất mạnh, nhưng cũng là khi còn sống sự tình, đã chết đi thì hết thảy thành không, ngươi lại có thể làm gì được ta?”

Cung trang nữ tử hư ảnh, chỉ là đưa tay một điểm, a Đại giữa lông mày mắt dọc, liền bỗng nhiên máu tươi chảy ròng, lần này cùng lúc trước khác biệt, là thuần túy đỏ tươi huyết tương, không có trước đó đáng sợ tính ăn mòn, nhưng rõ ràng đối với a đại tạo thành tổn thương lớn hơn.

Khí tức của hắn không ngừng suy yếu, tựa hồ chảy ra đỏ tươi huyết tương, chính là hắn hết thảy lực lượng nguồn suối. Có thể trấn sát thánh thi, cùng Thánh Tôn đại chiến không rơi vào thế hạ phong, thậm chí kém chút để hắn ăn thiệt thòi lớn a Đại, tại cái này cung trang nữ tử trước mặt, cơ hồ không có nửa điểm lực lượng chống lại.

Nữ tử này chi khủng bố, có thể tưởng tượng!

Cung trang nữ tử hư ảnh, ánh mắt nhìn về phía La Quan, “Muốn ta đồ nhi chết, ta liền trước hết giết ngươi.” Nàng một bước hướng về phía trước không nhìn không

gian trở ngại, đi thẳng tới La Quan phụ cận, tiếp lấy đưa tay nhô ra 1 con óng ánh ngón tay ngọc, điểm hướng La Quan giữa lông mày.

Ba ——

Một tiếng vang nhỏ, kia là bao trùm La Quan quanh thân màu lam băng tinh, từ nữ tử rơi chỉ chỗ vỡ vụn, sinh ra giống mạng nhện vết rạn, hướng 4 phương 8 hướng lan tràn.

Khi băng tinh vỡ vụn La Quan cũng đem tùy theo cùng một chỗ vỡ thành vô số khối, tiếp theo tại cực hàn ăn mòn dưới hóa thành bột mịn, hình thần câu diệt.

Nhưng vào lúc này, tất cả mọi thứ đều lâm vào đứng im, những cái kia vỡ vụn ra, lan tràn ra phía ngoài khe hở đột nhiên dừng lại.

Đón lấy, có từng tia từng tia từng sợi ngân bạch, từ đó tản mát ra, đứng tại La Quan đối diện cung trang nữ tử mơ hồ trên khuôn mặt, lộ ra rõ ràng chấn kinh.

Nàng đưa tay liền muốn kế tiếp theo thi pháp, nhưng cả người động tác bị trực tiếp đánh gãy, liền như vừa rồi La Quan đồng dạng, bị trấn áp tại nguyên chỗ. Nàng trợn tròn trong mắt đẹp, vẻ kinh hãi càng nặng, nhìn chằm chằm La Quan ánh mắt, tràn ngập không thể tưởng tượng nổi!

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Màu lam băng tinh tại vỡ vụn, từng khối rụng xuống, bất quá lần này cũng không phải là để mà giết người, mà là từ nội bộ bị đánh nát, lộ ra phía dưới La Quan thân ảnh.

Hắn đứng lơ lửng trên không, nồng đậm ánh sáng trắng bạc, từ nó đôi mắt chỗ sâu hiện lên, sáng trong như trăng sao, cho người ta hạo đãng cảm giác thâm bất khả trắc.

Tiếp theo, càng nhiều ngân bạch hướng ngoại khuếch tán, nhiễm đến tóc dài phía trên, từ cuối bắt đầu kéo dài, cho đến ngân bạch nhuộm hết.

Giờ phút này, La Quan mắt bạc, tóc bạc, quanh thân khí cơ khó lường, như đứng ở trước mắt, lại giống là ở xa ngoài ức vạn dặm. Thậm chí cho người ta một loại, xen vào chân thực cùng hư ảo ở giữa cảm giác, như thần chỉ nhất niệm có thể giáng lâm, cũng có thể giây lát đi xa không còn giữa thiên địa.

Hắn cứ như vậy lẳng lặng, nhìn xem đối diện cung trang nữ tử hư ảnh, cũng không có làm gì, nhưng chỉ là cái nhìn này tựa hồ liền ẩn chứa, một loại nào đó gánh nặng không thể chịu đựng nổi.

Đôm đốp ——

Cung trang nữ tử hư ảnh, tựa như là 1 viên bọt khí, bị trực tiếp đánh nát, nàng phóng thích ra vô tận uy thế, ngập trời chi khí cơ, đều tiêu tán.

Giống như là làm 1 kiện không có ý nghĩa việc nhỏ, La

Quan chỉ là hướng về, cung trang nữ tử hư ảnh vỡ vụn chỗ nhìn lướt qua, liền đem ánh mắt rơi vào a Đại trên thân.

Thân thể của hắn lắc một cái, trực tiếp quỳ một chân trên đất, cung kính cúi đầu, “A Đại, bái kiến chủ nhân!” Bình tĩnh, hờ hững thanh âm bên trong, lần thứ 1 toát ra rõ ràng kích động, phấn khởi cùng… Sợ hãi!

Ngân bạch giáng lâm xâm nhiễm bản thân, La Quan không biết ở vào gì cùng trạng thái, ý thức thanh tỉnh mà độc lập, bị ngăn cách tại bên ngoài, giống như là 1 cái tỉnh táo người đứng xem, chỉ có thể mắt thấy hết thảy phát sinh, lại nửa điểm không cách nào can thiệp.

Cũng may cái này 1 trạng thái chỉ duy trì rất ngắn thời gian, khi La Quan phát giác hắn khôi phục đối thân thể chưởng khống lúc, ngân bạch nhanh chóng biến mất, ẩn nấp, một lần nữa trở lại trong cơ thể hắn, tựa hồ sự xuất hiện của nó, chỉ là tuyệt đối nguy cơ dưới một loại ứng kích tự vệ.

La Quan vô ý thức muốn đi truy tầm, dò xét, cái này ngân bạch chi khởi nguyên, kết quả lại không thu được gì, liền như nó trống rỗng mà sinh lại bỗng nhiên tán đi, căn bản chưa từng lưu lại nửa điểm vết tích.

Sau đó, không cùng La Quan suy nghĩ nhiều, chính là vô tận rã rời cùng suy yếu, từ toàn thân mỗi 1 khối gân cốt huyết nhục ở giữa truyền ra.

Kêu lên một tiếng đau đớn, trước mắt hắn nhoáng một cái, ý thức rơi vào hồ lớn màu đen.

A Đại đứng dậy, nhìn qua đã hôn mê La Quan, lại nhìn một chút cách đó không xa, khí tức dần dần ổn định đi xuống Hạ Tuyết.

Hắn rõ ràng suy tư một chút, sau đó một tay bắt lấy 1 cái, mang theo bọn hắn bay về phía Tế Dương sơn.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 906 : Lý Quỷ gặp Lý Quỳ

Mềm.

Tựa hồ vẫn còn lớn?

Sờ sờ, lại sờ sờ… Ngô, cái này xúc cảm có chút quen thuộc, giống như đã từng chưởng khống qua.

Mơ mơ màng màng, La Quan mở mắt ra, đôi mắt ngắn ngủi mờ mịt qua đi, con ngươi đột nhiên kịch liệt co vào.

Hắn thấy rõ mềm mại bản chất, cùng vậy bản chất chủ nhân, bây giờ một gương mặt đỏ như son phấn, đóng chặt đôi mắt cùng kia nhảy nhót lấy thật dài tiệp mao… Tựa như là 2 đem lúc nào cũng có thể, phá không mà lên thật dài khảm đao, đem hắn chém thành 17-18 đoạn.

Hạ Tuyết đang vờ ngủ!

Mà lại nàng lúc nào cũng có thể bạo tẩu, lại nhanh chóng ở trên người nàng nhìn lướt qua, La Quan “Vụt” một chút nhảy dựng lên, hét lớn một tiếng, “Ở đâu ra tặc nhân? Lại dám đánh lén lão tử, không được chạy!”

Một đường phi nước đại, xông ra đại điện.

Bá ——

Hạ Tuyết mở mắt ra, nhìn qua trống rỗng mở rộng cửa

điện, đột nhiên cắn môi, hung hăng mắng: “Vương bát đản, không muốn mặt!”

Kéo lên một cái xốc xếch quần áo, thở sâu cố gắng giữ vững bình tĩnh, nàng rất xác định đây cũng không phải là, La Quan chủ động gây nên. Cho hắn 10 cái gan, kia tiểu tử cũng không dám, đây cũng là nàng bảo trì một tia lý trí, không có tại chỗ đem hắn nhân đạo cắt xén nguyên nhân.

Mà đổi thành một bên, một đường phi nước đại đi ra La Quan, lần đầu tiên liền thấy, như 1 cái tượng đá đứng lặng a Đại. Hắn con mắt lập tức đỏ, vẻ mặt nhăn nhó, “A Đại, phải ngươi hay không? Nhất định là ngươi! Hỗn đản a, ngươi có phải hay không muốn mượn Hạ Tuyết tay, đem ta giết rồi? ! Ta đã sớm nhìn ra, ngươi không phải người tốt!”

A Đại khom mình hành lễ, lại mặt không biểu tình đôi mắt hờ hững, “Chủ nhân sai, ta chỉ là một bộ thi khôi, vốn cũng không phải là người.”

Thoảng qua dừng lại, tiếp tục nói: “Ngài đã không muốn giết Hạ Tuyết, ta chỉ có thể nghĩ biện pháp, hóa giải giữa các ngươi quan hệ, nhưng tựa hồ ngài vẫn chưa thành công.”

Không phải là ảo giác, tuyệt đối không phải là ảo giác, La Quan giờ phút này từ ngữ khí của hắn, ánh mắt bên trong, lại cảm nhận được một tia khinh miệt?

Có ý tứ gì? Ngươi có ý tứ gì? !

La Quan cảm giác chính mình cũng nhanh nổ, ngươi tên hỗn đản vương bát đản, Hạ Tuyết mỹ lệ làm rung động lòng người bên ngoài đồng hồ phía dưới, thế nhưng là 1 vị bạo long thức cao giai vũ phu, ngươi để ta bên trên nàng? Là thật sợ ta bất tử đúng không! May mắn lão tử tỉnh nhanh, không có để ngươi đạt được!

Đột nhiên, hắn nghĩ tới 1 cái cực nghiêm túc sự tình, trầm giọng nói: “Là ngươi đem chúng ta phóng tới cùng nhau, y phục kia đâu?”

A Đại nói: “Ta tìm người giúp một tay.”

“Không có khả năng, ai dám…” La Quan vô ý thức phản bác, tiếp lấy như nghĩ đến cái gì, bỗng nhiên trừng lớn 2 mắt.

Có thể chạy tới cho a Đại hỗ trợ, có sao mà to gan như vậy, còn có động cơ người hắn đã nghĩ đến.

“Tang Tang!” La Quan nghiến răng nghiến lợi, nữ nhân này rất sớm trước đó liền khuyên hắn, có ý đồ với Hạ Tuyết, hiện tại rốt cục động thủ. Tốt, nguyên lai nội gian không chỉ một, các ngươi như thế trăm phương ngàn kế hại ta, lương tâm sẽ không đau sao? !

A Đại chắp tay, “Chủ nhân anh minh.”

La Quan phục, một mặt hữu khí vô lực, “A Đại, ngươi tốt nhất cầu nguyện ta có thể thuận lợi quá quan, nếu không cho dù chết, ta cũng nhất định kéo ngươi chôn cùng.”

A Đại xoay người rời đi.

La Quan vừa trừng mắt, hiện tại cũng dám không đem ta cái chủ nhân này đặt ở mắt bên trong đúng không? Hắc, ta cái này bạo tính tình, tuyệt đối không thể nhịn!

Sau một khắc, cười lạnh một tiếng truyền vào trong tai, “Tặc đâu? Ngươi vừa rồi kêu lớn tiếng như vậy, chẳng lẽ còn không có bắt đến?”

La Quan biểu lộ cứng đờ, cứng rắn gạt ra một mặt giả cười, “Ha… Là biểu tỷ a, ngươi tỉnh… Không phải, ta còn nói sao, trước đó làm sao không thấy ngươi, tâm lý thật lo lắng, hiện tại nhìn biểu tỷ hoàn hảo vô sự, đệ đệ tâm lý thật sự là cao hứng a.”

“Một trận phong ba quá khứ, chúng ta cũng còn còn sống, đây là chuyện tốt đại hảo sự a, nhất định phải chúc mừng một chút, biểu tỷ cảm thấy như thế nào?”

Hạ Tuyết mặt không biểu tình, “Bản cung cảm thấy hay là bắt trộm tương đối trọng yếu, nếu như La Quan ngươi bắt không được, ta có thể giúp ngươi.”

“Yên tâm, ta sẽ không dễ dàng giết người, nhiều nhất 1 quyền đánh nát tiểu tặc kia, lén lút móng vuốt!”

Tê ——

Một cỗ lãnh ý bay thẳng trán, La Quan bờ môi run rẩy, lắp bắp, “Cái này, kỳ thật ta cảm thấy đi, người sống ở trên đời này đã rất không dễ dàng, cho nên nhất định phải khoan dung rộng lượng, muốn giỏi về lý giải, tha

thứ người khác… Khục, tiểu tặc kia mặc dù có thể ác, nhưng chung quy không có phạm phải sai lầm không thể tha thứ, ta cảm thấy vẫn là có thể cứu giúp một chút, không bằng liền giơ cao đánh khẽ tha hắn một lần, biểu tỷ nghĩ như thế nào?”

Hạ Tuyết cười lạnh, “Không thế nào!” Một đôi tròng mắt hung dữ trừng đến, cũng may nàng không có nói tiếp cái gì, nhanh chân rời đi.

La Quan nhìn qua nàng bóng lưng, đầu tiên là cười khổ một tiếng, lại cảm thấy may mắn vạn điểm.

Chí ít hiện tại hắn còn không có trôi qua? Cái này liền rất tốt!

“Tang Tang!”

Cắn răng, hắn lại gầm nhẹ một tiếng.

“Ra, ta biết ngươi nhất định tại đây!”

Một trận tiếng bước chân vang lên, Tang Tang mặt mũi tràn đầy sùng bái, vỗ 2 tay reo hò, “Chủ nhân thật là lợi hại, ngài làm sao đoán được ta tại đây? Thật là lợi hại nha!”

La Quan 1 trán hắc tuyến, “Ngậm miệng…” Tiếp lấy lộ ra cười khổ đến, “Ngươi bình thường điểm nói chuyện, làm cái gì yêu đâu? ? A Đại đầu óc không dùng được, ngươi thế mà cũng đi theo nổi điên! ? ! Nói thật, ta hiện tại còn sống, thật sự là mời thiên chi hạnh!”

Tang Tang biểu lộ thu liễm, lộ ra một tia áy náy, nhưng ánh mắt lại rất chân thành, “Ta đồng ý giúp đỡ là bởi vì, cái này đích xác là giải quyết ngươi cùng Hạ Tuyết ở giữa xung đột phương pháp tốt nhất, lại cùng Hạ Tuyết song tu, đối đại nhân tu luyện của ngươi rất có chỗ tốt, điểm này ta trước kia liền nói qua.”

Nàng dừng lại một chút thở dài, “Đáng tiếc a, cơ hội tốt như vậy, đại nhân ngài lại không có thể nắm chặt, vào tay có làm được cái gì, ngài hẳn là thi triển ra, trên người mình chân chính sở trường a.”

Cái này kêu cái gì lời nói? ! Là ngươi một nữ nhân có thể nói sao? Còn lại là 1 bộ dịu dàng hiền thục bộ dáng, ta thật không thể tiếp nhận a.

La Quan người đều tê dại, nhất là nhìn xem Tang Tang hay là 1 bộ, tiếc hận không thôi bộ dáng, “Tang Tang, ngươi điên, ta muốn thật làm chút gì, hiện tại sợ là đã sớm lạnh thấu!”

Tang Tang lắc đầu, “Đại nhân ngài sai, đã hiện tại không có việc gì, kia cho dù làm cái gì, cũng tỉ lệ lớn sẽ không xảy ra chuyện.”

“Huống hồ cầu phú quý trong nguy hiểm, mọi thứ cũng nên bốc lên chút phong hiểm, ta cảm thấy cái này rất hợp lý!”

Loạn thất bát tao! !

La Quan hù nghiêm mặt, “Tốt, sự tình như vậy dừng lại, về sau ai cũng không cho phép xách.” Đưa tay dùng sức

chà xát mặt, “Ngao Tú đâu, nàng thế nào?”

Trước đó Chân Long hợp thể, vì La Quan cung cấp cường đại chèo chống, nhưng đôi này Ngao Tú mà nói, lại là một loại cực lớn hao tổn.

Nhất là tại nàng tự thân trạng thái, cũng không quá tốt tình huống dưới, tất trả giá cái giá không nhỏ.

Tang Tang biểu lộ trở nên nghiêm túc, nói: “Có chút không tốt lắm, nhưng đại nhân cũng không cần qua chia sẻ tâm, nàng thân là Chân Long, sẽ không dễ dàng chết mất.”

La Quan gật gật đầu, “Ta đi xem một chút.”

“Được.”

Trước đó một trận đại chiến dù không phải phát sinh ở Tế Dương sơn bên trên, nhưng sau đó khủng bố xung kích, vẫn là để nó nhận nghiêm trọng tác động đến.

Thế núi mặt đất giống bị cày mở tầng 1, mảng lớn kiến trúc vỡ nát, lọt vào trong tầm mắt một mảnh hỗn độn.

Ngao Tú bây giờ được an trí tại, một chỗ miễn cưỡng coi như hoàn hảo gian phòng bên trong, La Quan tại cái này nhìn thấy Dương Cửu Chân, hắn nhíu mày, chợt bình tĩnh lại, “Dương tiểu thư làm sao tại đây? ?”

Dương Cửu Chân đứng dậy hành lễ, “Gặp qua La đạo hữu, là Tang Tang tiểu thư để ta, tại cái này chiếu cố Ngao Tú.”

Tang Tang gật đầu, “Không sai, lần này Ngao Tú vấn đề có chút phiền phức, còn nhiều hơn thua thiệt Dương tiểu thư, mới có thể ổn định tình huống.”

La Quan không biết Tang Tang có chủ ý gì, lại nhìn Dương Cửu Chân, gật gật đầu, “Làm phiền.”

Dương Cửu Chân lắc đầu, “Tang Tang tiểu thư đã trở về, vậy ta liền cáo từ.” Dứt lời, đối Tang Tang gật gật đầu, lại đối La Quan thi lễ một cái, cất bước rời đi.

Nhìn qua bóng lưng của nàng, La Quan cau mày nói: “Tang Tang, Dương Cửu Chân địch bạn không rõ, ngươi vì sao để nàng chiếu cố Ngao Tú?”

Tang Tang nói: “Đại nhân yên tâm, trên đời này ngoại trừ ngươi ta, đại khái chỉ có vị này Dương tiểu thư, là phát ra từ thật lòng hi vọng, Ngao Tú có thể sống sót.” Nghĩ nghĩ, “Có chút sự tình, ta trước đó cũng không hoàn toàn xác định, hiện tại ngược lại là có thể nói cho ngài.”

Nàng phụ cận, tại La Quan bên tai nói nhỏ vài câu.

Sắc mặt hắn biến đổi, tiếp lấy như có điều suy nghĩ, “Đúng là như thế? A, chuyện trên đời này, thật đúng là rất trùng hợp a!”

Lý Quỷ gặp Lý Quỳ, coi là thật thật là kinh hãi vui, khó trách cái này Dương Cửu Chân nhất định phải đi theo bên cạnh bọn họ, ngược lại là đủ ẩn nhẫn.

Tang Tang nói: “Đại nhân yên tâm, ta tự có thủ đoạn,

tuyệt sẽ không để nàng làm ra cái gì, nguy hại ngài an toàn sự tình.”

La Quan gật đầu, “Ngươi có chừng mực liền tốt.”

Nhắc nhở 1 câu, hắn ngồi tại đầu giường, Ngao Tú ngủ say bất tỉnh, khuôn mặt nhỏ dúm dó, như tại tiếp nhận một loại nào đó thống khổ.

Đưa thay sờ sờ Ngao Tú tóc, xác định nàng trong lúc nhất thời cũng sẽ không xảy ra vấn đề, La Quan lại cùng Tang Tang giao lưu vài câu, lúc này mới đi ra ngoài.

Nhìn xem Tế Dương sơn bên trên, bừa bộn khắp nơi hủy diệt cảnh tượng, La Quan thở ra một hơi, lẩm bẩm nói: “Còn chưa đủ mạnh a…”

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 907 : Nguyên Hạ cung chân tướng

Ngay tại La Quan cho rằng Hạ Tuyết cái này lật thiên thời điểm, trăng lên giữa trời bóng đêm mông lung lúc, một tràng tiếng gõ cửa đột nhiên vang lên.

Da đầu xiết chặt, La Quan mặt lộ vẻ bi thương, lấy 1 bộ khẳng khái chịu chết tư thái mở cửa, "… Biểu tỷ, muộn như vậy có chuyện gì sao?"

Đối diện Hạ Tuyết thần tình nghiêm túc, nàng một đôi tròng mắt sáng rực, trầm giọng nói: "La Quan, ta muốn trịnh trọng nói cho ngươi, ta có người trong lòng, sớm đã cùng hắn hẹn xong sẽ tại đỉnh phong gặp nhau, cho nên vô luận như thế nào, ngươi ta ở giữa đều tuyệt đối không thể."

La Quan ý niệm đầu tiên là, vị nào nhân huynh sinh mãnh như vậy, mà ngay cả trước mắt nữ bạo long cũng dám muốn, tận lực bồi tiếp đại hỉ.

"Ai nha, cái này trước đó cũng không có nghe biểu tỷ đề cập qua a, có thể để ngươi thấy vừa mắt hẳn là tuyệt thế thiên kiêu, cùng thế hệ bên trong nhân tài kiệt xuất. Tốt tốt tốt, biểu tỷ yên tâm chính là, ta rất có tự mình hiểu lấy, dưới núi con cóc muốn ăn thiên nga, kia là truyền thuyết thần thoại, hiện thực nào có loại sự tình này a."

Thấy La Quan như trút được gánh nặng, vừa mừng vừa sợ bộ dáng, Hạ Tuyết đôi mắt bất thiện, mặt âm trầm,

“Ngươi thật giống như rất ghét bỏ ta?”

La Quan khóe miệng co quắp một chút, nói không có khả năng chính là ngươi, ta biểu thị thức thời về sau không cao hứng hay là ngươi, nữ nhân a, tên của ngươi gọi giỏi thay đổi!

“Khục… Cái kia a, kỳ thật đệ đệ tâm lý lão tiếc nuối, dù sao như biểu tỷ ngươi như vậy cơ hồ nữ nhân hoàn mỹ, tuyệt đối hiếm thấy trên đời, đáng tiếc đệ đệ không có cái này phúc điểm, cũng chỉ có thể yên lặng chúc phúc, kỳ thật trong nội tâm lão chua xót. Thật, không tin biểu tỷ ngươi nhìn, mắt của ta vành mắt đều có chút đỏ, bên trong tràn đầy đều là tiếc nuối cùng bi thương a.”

Hạ Tuyết chăm chú nhìn thêm vài lần, cười lạnh, “Thật đúng là không nhìn ra, ta lười nhác cùng ngươi so đo, chuyện trước kia nát bụng bên trong, dám nói ra ngoài nửa chữ, ta tất để ngươi nhấm nháp một chút cao giai vũ phu thiết quyền chế tài!”

“Chuyện gì? Biểu tỷ lời này của ngươi nói, tiểu đệ rất là hồ đồ a, giữa chúng ta vốn là không có việc gì a.” La Quan nháy mắt mấy cái, một mặt nghiêm túc.

Hạ Tuyết gật đầu, “Rất tốt, chính là như vậy.” Nàng tựa hồ cũng nhẹ nhàng thở ra, quay người đi đến bát giác dưới đình… Xác thực nói, hiện tại bát giác đình đã không có, bị dư ba xung kích nghiền nát, chỉ còn hơn đối diện không trọn vẹn lập trụ. Hoa mai vỡ vụn, tuyết đọng cày mở, cũng may trong không khí tựa hồ còn có, từng tia từng sợi mai hương phun trào.

Tối nay trăng sao sáng trong bao phủ Tế Dương sơn, Hạ Tuyết ngồi chung một chỗ trên tảng đá, lấy ra 1 vò Nguyên Hạ cung năm xưa rượu ngon.

“Ngồi.”

Đang khi nói chuyện, một vò rượu liền ném qua.

La Quan nhìn không chuyển mắt, thành thành thật thật ngồi xuống bên cạnh, liền nghe Hạ Tuyết nói: “Ta trước đó là chết đi? Đằng sau lại chuyện gì xảy ra? Cho ta nói một câu.”

La Quan nghĩ nghĩ, nói: “Biểu tỷ khí tức biến mất về sau, sư tôn của ngươi xuất hiện… Ngô, bộ dáng nhìn không rõ lắm, nhưng tuyệt đối là vị đại mỹ nhân, mặc một bộ cung trang váy dài, khí chất cao quý tu vi thâm bất khả trắc, là nàng cứu ngươi.”

“Sư tôn ta đến rồi? Cũng thế, nàng sẽ không yên tâm ta 1 người, tất lưu lại thủ đoạn nào đó.” Hạ Tuyết gật gật đầu, như sớm có đoán trước.

Tiếp lấy nàng ngẩng đầu, biểu lộ lộ ra mấy điểm cổ quái, “Đã sư tôn ta đến, ngươi làm sao còn có thể hảo hảo? Nàng tính tình cũng không quá tốt.”

Đâu chỉ không tốt, quả thực bao che khuyết điểm tới cực điểm, nếu để sư tôn biết được nàng vì cứu La Quan, đem tự thân tính mệnh góp đi vào, đừng quản có phải là nàng tự nguyện, La Quan đều tuyệt đối phải trở thành bị truy cứu kẻ cầm đầu.

“Cái này…” La Quan sắc mặt cương một chút, gượng cười vài tiếng, “Kỳ thật biểu tỷ nói khoa trương, ngươi sư tôn tính tình hay là rất tốt, nàng lúc ấy mặc dù rất tức giận, nhưng cũng chỉ là muốn hù dọa ta một chút, cũng không có thật xuất thủ liền rời đi.”

Hạ Tuyết không tin, “Thật?”

La Quan tranh thủ thời gian gật đầu.

“Chẳng lẽ là sư tôn nói tới sự kiện kia, ngay tại khẩn yếu quan đầu, nhất thời không phân thân nổi?” Hạ Tuyết không nhìn ra không ổn, “Đại khái là ngươi vận khí tốt đi, về sau như gặp lại sư tôn ta, nhất định tránh xa một chút, nàng là thật tính tình không tốt lắm.”

La Quan chắp tay, “Đa tạ biểu tỷ nhắc nhở, ta ghi lại.” Đại khái về sau, Hạ Tuyết vị sư tôn kia cũng sẽ không, quá muốn nhìn thấy hắn a?

Nói xong những này, Hạ Tuyết bắt đầu uống từng ngụm lớn rượu, nàng rất nhanh sắc mặt ửng hồng, ánh mắt thêm ra một tia mê ly.

Nữ nhân này đang cầu say!

La Quan một chút liền cảnh giác, trước đó ngoài ý muốn, là a Đại cùng Tang Tang hồ nháo, nhưng trăm triệu không thể lại xuất hiện lần thứ 2.

Khống chế uống rượu tốc độ, để tự thân bảo trì thanh tỉnh trạng thái, ngược lại là đối diện Hạ Tuyết, rõ ràng không thèm để ý những này, chỉ là một cái người không

ngừng nâng ly, 1 vò uống xong lại lấy ra 1 vò.

Rất nhanh, nàng liền có chút say.

“La Quan.”

“Ừm? Biểu tỷ mời nói.”

Hạ Tuyết dẫn theo vò rượu, nhìn qua đỉnh đầu trăng sao, lại nhìn về phía bừa bộn Tế Dương sơn, “Ngươi có muốn hay không biết, vì sao Nguyên Hạ cung lại đột nhiên nghênh đón, thế ngoại thánh địa trấn áp?”

La Quan: …

Nếu như ta nói không muốn, ngươi liền có thể không nói sao? Biểu tỷ, kỳ thật ta người này, tò mò thật không phải là quá mạnh.

Một chút muốn mạng bí mật, chính ngài giữ lại liền tốt, hoàn toàn không cần cùng ta chia sẻ.

Thật, ta lá gan tiểu! !

“Cái kia… Nguyên nhân cũng không trọng yếu, kết cục là tốt là được, biểu tỷ thần uy vô song, liệu đến sau lần này, cho dù thế ngoại thánh địa cũng không dám, lại tùy ý ra tay với Nguyên Hạ cung.” La Quan giơ lên vò rượu, “Tới tới tới, uống rượu! !”

Hạ Tuyết rất nghe lời, nhấc lên vò rượu một trận “Tấn tấn tấn”, rượu từ khóe miệng tung xuống, rơi vào trước ngực cao ngất chỗ ướt nhẹp váy dài, đường cong càng

phát ra động lòng người, bị hù La Quan tranh thủ thời gian dịch chuyển khỏi ánh mắt.

“Không, ngươi nói sai, kết quả tuy là tốt, nhưng cũng chỉ là tạm thời, căn nguyên chưa từng giải quyết, thì Tế Dương sơn vĩnh viễn không ngày yên tĩnh.”

Nàng nhìn qua La Quan, đột nhiên nói: “Còn nhớ rõ lần trước, cũng là ở nơi này, ta đã nói với ngươi liên quan tới thế ngoại thánh địa, cùng thế ngoại chi tu một số việc sao? A! Lúc ấy bản cung giống như ngươi, cũng cho rằng những người kia mạnh thì mạnh vậy, trên thực tế lại là một đám kẻ đáng thương.”

“Nhưng về sau ta mới phát hiện, nguyên lai ta căn bản cũng không có, thương hại đối phương tư cách, bởi vì ta mới là đáng thương nhất cái kia… Không, phải nói là ta Nguyên Hạ cung, cùng lịch đại tiên tổ, đều là bi thảm nhất, đáng thương nhất lại buồn cười!”

Hạ Tuyết đang cười lại ẩm ướt hốc mắt, tại trăng sao chiếu rọi xuống, óng ánh bên trong ẩn chứa vô tận bi thương.

La Quan trầm mặc một chút, nghiêm mặt nói: “Cho nên, đến cùng xảy ra chuyện gì?” Hạ Tuyết lời nói bên trong nặng nề, để hắn không thể không nhìn thẳng vào vấn đề này.

Vĩnh viễn không ngày yên tĩnh? Cái này đời đồng hồ hàm nghĩa thật đáng sợ! !

Hạ Tuyết nói: “Trước đó nói qua, thế ngoại chi tu hồn

phách quá mạnh, dẫn đến Thân Thể nan lấy tiếp nhận, chỉ có thể tránh cư thế ngoại chi địa, lấy các loại thủ đoạn kéo dài hơi tàn.”

“Mà bọn hắn muốn giáng lâm thế gian, liền chỉ có 1 cái biện pháp, đó chính là tìm tới đủ cường đại khôi lỗi vật chứa, liền tỉ như trước đó bản cung trấn sát kia 2 cái Nhất Niệm cảnh, chính là mượn khôi lỗi chi thân, mới có thể hành tẩu ở giữa thiên địa. Nhưng loại này khôi lỗi chế tạo không dễ, lại cực dễ dàng tổn hại, càng quan trọng chính là khôi lỗi có cực hạn chịu đựng, Nhất Niệm cảnh còn có thể miễn cưỡng sử dụng, như người mạnh hơn muốn giáng lâm, liền cần càng thêm cường đại vật chứa.”

Hạ Tuyết đứng dậy, nhìn qua Nguyên Hạ cung sơn môn, lẩm bẩm nói: “Mà thế gian này tốt nhất, cũng cường đại nhất vật chứa, chính là cao giai vũ phu nhục thân a…”

Thấy lạnh cả người từ đáy lòng tuôn ra, La Quan bỗng nhiên ngẩng đầu, chỉ cảm thấy miệng đắng lưỡi khô, “Biểu tỷ ngươi nói là? Nguyên Hạ cung… Nguyên Hạ cung…”

Hạ Tuyết gật đầu, “Nguyên Hạ cung ngay từ đầu, chính là đang vì bọn hắn chế tạo vật chứa… Cho nên, ta mạch này truyền thừa mấy chục ngàn năm, vốn là một chuyện cười a.”

“Thiên hạ võ đạo, nguyên hạ xưng tôn… A, thật sự là thật là lớn thổi phồng, thật là lớn châm chọc! !”

Nàng cắn nát khóe miệng, máu tươi chảy ra.

La Quan trầm mặc.

Khó trách Hạ Tuyết nổi điên, không tiếc mạng sống cũng muốn kéo Thánh Tôn chôn cùng, mà sở dĩ thánh địa đột nhiên xuất thủ, hẳn là bởi vì phát hiện, Hạ Tuyết đã phát giác được bí mật này.

Thảm, đây là sự thực thảm.

Vốn cho rằng, Nguyên Hạ cung dù lên lên xuống xuống, nhưng một mạch từ đầu đến cuối kéo dài không dứt, là võ đạo ý chí chi truyền thừa, kéo dài.

Kết quả đây? Từ đầu tới đuôi, đây chính là một trận tính toán.

Lại nghĩ sâu một chút quá khứ tuế nguyệt bên trong, vị kia vị kinh tài tuyệt diễm, võ đạo có một không hai đương thời Nguyên Hạ cung cường giả vẫn lạc… Tê, nghĩ kĩ cực sợ!

Có lẽ bọn hắn chết đi, mất tích, đều chỉ là bị người khác lấy mất, đã dưỡng thành vật chứa!

—

—

—

—

Chương 908 : Kim sắc hài cốt

Ngắn ngủi trầm mặc, La Quan nói: “Biểu tỷ, tiếp xuống ngươi muốn làm gì?”

“Ta muốn báo thù.” Hạ Tuyết ngữ khí bình tĩnh, nhưng trong đó kiên quyết, lại như dãy núi đứng lặng không thể lay động, “Nguyên Hạ cung lịch đại các vị tổ tiên không nên chết đi như thế, ta nhất định phải để chủ đạo đây hết thảy tất cả mọi người, đều nhận vốn có trừng phạt.”

La Quan cười khổ, “Biểu tỷ hẳn là rõ ràng, ngươi lựa chọn con đường này, sẽ trực diện cường đại cỡ nào địch nhân?”

“Tung cùng thiên hạ là địch lại như thế nào? Chúng ta vũ phu hướng chết mà sinh, cũng muốn bắt về 1 cái công đạo!” Hạ Tuyết nhìn qua hắn, “Nếu ngươi không muốn giúp ta nhưng tự hành rời đi, sau đó chuyện này, liền lại cùng ngươi không quan hệ.”

La Quan xoa đem mặt, “Luôn cảm thấy nhiệt huyết như vậy lời nói, hẳn là ta đến nói a, nếu không sẽ lộ ra ta rất vô dụng.”

Hắn thở ra một hơi, “Ta người này từ trước đến nay trọng tình trọng nghĩa, lại rất là có ơn tất báo, biểu tỷ đối ta trợ giúp rất nhiều, tiểu đệ há có thể tại thời khắc mấu chốt bỏ ngươi mà đi, ai, ai bảo ta chính là một người như vậy đâu, thật sự là không có cách nào a.”

Nhìn xem hắn một mặt bộ dáng khổ não, Hạ Tuyết cười một tiếng, nhất thời như tuyết liên tràn ra, “La Quan, ta thật không nhìn lầm ngươi.”

“Đi thôi, đi theo ta!”

La Quan chột dạ sờ sờ cái mũi, ám đạo ta đáp ứng giúp ngươi báo thù, đó là bởi vì một số người ta đã sớm đắc tội hung ác, nghĩ không đếm xỉa đến đều rất khó.

Chớ nói chi là liên quan tới Chân Long vẫn còn tại thế tin tức, tựa như một quả bom, không biết lúc nào liền sẽ nổ tung, ta cũng rất cần giúp đỡ a.

Huống chi đáp ứng hỗ trợ cũng không nhất định, liền sẽ bồi tiếp tử chiến đến cùng, thế cục không đúng lời nói hô a Đại mở đường đào mệnh, hẳn là cũng không phải quá khó a?

Hạ Tuyết nhướng mày, xoay người nhìn lại, “Thất thần làm gì? Đi a.”

“… A, biết.” La Quan vội vàng đuổi theo.

Rất nhanh 2 người tới Tế Dương sơn đỉnh núi, 1 cái phế tích đại điện bên ngoài, xung quanh có thể nhìn thấy rõ ràng hỏa diễm đốt cháy vết tích, chính là Từ Chu trưởng lão tự thiêu chỗ.

Nguyên Hạ cung truyền thừa tổ điện!

Hạ Tuyết đạp chân xuống, mặt đất “Oanh” một tiếng

chấn minh, lực lượng cường đại bộc phát, đem mặt đất bừa bộn quét sạch sành sanh, lộ ra 1 đầu thông hướng dưới mặt đất thông đạo.

Nguyên bản lối đi này bên ngoài sắp đặt 1 cái cường đại trận pháp phong ấn, cũng đã bị cưỡng ép phá hư, chỉ có lẻ tẻ một đoàn linh quang không ngừng lấp lóe.

2 người tiến vào bên trong, xuyên qua thông đạo thật dài, 1 tòa trận pháp xuất hiện ở trước mắt.

Trận thế phức tạp, chiếm diện tích quy mô cực lớn, đáng tiếc lại cùng lối vào trận pháp đồng dạng sớm đã bị phá hư, có thể nhìn thấy nhiệt độ cao thiêu đốt về sau, trận bàn ngọc chất hòa tan vết tích, ứng cũng là đã chết Từ Chu trưởng lão thủ bút, nhưng hắn khi đó đã mất đi đối bản thân chưởng khống, là bị thánh địa chi tu điều khiển gây nên.

Hạ Tuyết nói: “Trận pháp này chính là Tế Dương sơn đặt chân căn bản, chính là toàn bộ hộ tông đại trận đầu mối chỗ, có thể trợ bản cung thu hoạch được 1 cảnh chi lực gia trì.”

La Quan gật đầu, hắn đã đoán được, tòa trận pháp này giấu ở truyền thừa tổ điện chỗ sâu, tất nhiên không hề tầm thường.

Hả? Không đúng, nơi này khí cơ… La Quan có thể cảm nhận được, một phần tối nghĩa xao động, nói tối nghĩa là bởi vì nó rất yếu ớt, xen lẫn trong không khí vẫn còn sót lại liệt diễm khí tức bên trong, rất khó bị phát giác.

Xao động thì là bởi vì, này khí tức cho La Quan một loại rất nguy hiểm cảm giác, tựa như là một đầu ngủ say dã thú, một khi mở mắt ra, nhất định liền muốn ăn người!

“Cảm giác của ngươi quả nhiên rất nhạy cảm.” Hạ Tuyết đưa tay điểm một cái, trước mắt toà này vỡ vụn đại trận, “Nguyên Hạ cung chân chính bí mật, ngay tại toà này trận hạ.”

Đón lấy, nắm tay nện xuống.

Oanh ——

Lòng đất chấn động, cuồng bạo lực lượng như triều cường, đem trước mắt tàn tạ đại trận vọt thẳng phá thành mảnh nhỏ, nguyên bản khắc dấu đại trận căn cơ, bị ngạnh sinh sinh bóc đi đếm mét, lộ ra phía dưới chôn sâu một bộ quan tài.

Nó hẹn rộng hai mét, lớn lên khái bốn mét, toàn thân đen nhánh không gặp nửa điểm khe hở, dường như từ nguyên một khối gỗ thô cắt mà thành.

Bại lộ nháy mắt, tức có khí tức khủng bố từ màu đen trong quan tài bộc phát, sáng rực bức người khiến không khí trở nên khô nóng, liền như cái này trong quan tài, trấn áp 1 viên cháy hừng hực mặt trời!

Có thể thấy rất rõ, có mấy đạo tráng kiện đại trận đường vân, một mực hướng lòng đất kéo dài, chui vào trong quan tài, hiển nhiên toà kia che chở Nguyên Hạ cung đại trận, cùng toà này quan tài có mật thiết liên quan, thậm chí có thể to gan suy đoán, sở dĩ đại trận kia có, vì Hạ

Tuyết gia trì 1 cảnh cường đại năng lực, căn nguyên của nó chính là cỗ này màu đen quan tài.

Ngoài ra, đại trận bản thân hẳn là cũng có, trấn áp quan tài khí cơ, đem nó phong ấn, ẩn tàng công hiệu, nếu không nó sớm đã bị người phát hiện.

La Quan ánh mắt, từ quan tài bên trên thu hồi, nhìn về phía Hạ Tuyết.

Nàng nói: “Thiên hạ võ đạo nguyên hạ xưng tôn… Mặc dù bây giờ nghe tới là 1 câu phi thường châm chọc lời nói, nhưng ở quá khứ tuế nguyệt bên trong, cũng là trình độ nào đó sự thật. Dù sao Nguyên Hạ cung lịch đại cung chủ, đều là đi đến võ đạo đỉnh cao nhất nhân vật, 7 máu chỉ là bình thường, nhiều nhất 2-3 thay mặt bên trong liền sẽ sinh ra 1 tôn 8 máu vũ phu, trở thành uy cái một thế thiên hạ đỉnh cao nhất.”

“Bản cung lúc trước coi là, là Nguyên Hạ cung một mạch võ vận hưng thịnh, nhưng trên thực tế cỗ này quan tài, mới là nơi mấu chốt… Trong này cất giấu có thể đột phá 8 máu vũ phu bí mật, mà ta cũng chính là tại nếm thử phá cảnh lúc, mới phát giác được điểm này.”

La Quan nói: “Là cái gì? ?”

“Không biết.” Hạ Tuyết nhìn qua màu đen quan tài, “Ta chỉ mơ hồ phát giác được nó tồn tại, trong đó giấu kín lấy 1 đạo khí tức cực kỳ đáng sợ, có thể bị đại trận hấp thu, chứa đựng, liền có thể tại 7 máu phá cảnh 8 máu lúc trở thành mấu chốt trợ lực.”

La Quan suy đoán tuyệt không phải tất cả Nguyên Hạ cung tu sĩ, tại nếm thử phá cảnh lúc đều có thể phát hiện điểm này, nếu không quan tài bí mật, cũng không có khả năng cho đến hôm nay mới bại lộ.

Hạ Tuyết vẫn chưa nhiều lời, liệu đến liên quan đến tự thân bí ẩn, hắn nghĩ nghĩ, nói: “Biểu tỷ muốn đem trong quan tài chi vật lấy ra? ?”

“Vâng!” Hạ Tuyết cười lạnh, “Đây cũng là hôm nay, thánh địa không kịp chờ đợi xuất thủ nguyên nhân 1 trong, bọn hắn muốn cầm về vật này, bản cung đương nhiên sẽ không khiến cho toại nguyện.”

Nàng tiến lên một bước, 1 quyền đánh ra.

Oanh ——

Màu đen quan tài rung mạnh, “Răng rắc” “Răng rắc” băng liệt âm thanh, tự lạc quyền chỗ truyền ra, từng đạo khe hở tùy theo kéo dài tới.

Nồng đậm Kim Quang liền như chất lỏng, thể lỏng, từ đó chui ra, cho người ta một loại sáng rực hừng hực, như trực diện nắng gắt cảm giác.

Hừng hực Kim Quang tại lan tràn, tựa như là lòng đất nham tương, từ khe hở bên trong hướng ngoại khuếch tán, rất nhanh liền đem toàn bộ quan tài nuốt vào.

Sau đó từng chút từng chút bị “Đốt cháy” thành tro tàn, càng nhiều càng dày đặc Kim Quang từ đó tiết ra, liền như vỡ đê trường hà.

Đảo mắt, Kim Quang tràn ngập lòng đất, mà trong quan mộc tồn tại, cũng rốt cục lộ ra chân dung —— một bộ kim sắc hài cốt!

Từ khung xương phẩm chất cùng một ít đặc thù nhìn, hắn xác nhận một tên nam tử, thân cao đạt tới kinh người ba mét, để lại xương cốt toàn thân như kim đúc, tản ra làm người sợ hãi khí tức.

Dù là hắn đã chết đi không biết bao nhiêu năm, hồn phách đã sớm chôn vùi, nhưng hắn hài cốt nhưng như cũ duy trì, trình độ nhất định hoạt tính —— nó đang hô hấp.

Hài cốt tự thân tản mát Kim Quang, duy trì ổn định quy luật, không ngừng co vào lại bành trướng.

Đột nhiên 1 cái đáng sợ suy nghĩ, từ La Quan đáy lòng hiển hiện, nếu như không có ngoại bộ can thiệp, có lẽ 10 triệu năm sau cỗ hài cốt này liền có thể phục sinh!

Cũng may, lúc này kim sắc hài cốt, vẫn chỉ là một bộ có được thần dị tử vật, cho dù bị từ màu đen trong quan tài lấy ra, cũng chỉ là lơ lửng giữa không trung.

Hạ Tuyết ngửa đầu nhìn qua hắn, khuôn mặt bị chiếu chiếu thành kim sắc, tăng thêm mấy điểm tôn quý, uy nghiêm, “Trợ giúp lịch đại Nguyên Hạ cung tiền bối, đột phá 8 huyết chi cảnh, lại chỉ là một bộ di hài, thiên địa sự mênh mông bao la, tu hành sự cao xa khó lường, coi là thật không thể tưởng tượng nổi.”

Lắc đầu, nàng quay người nhìn về phía La Quan, “Hiện tại, nó là chúng ta.”

“… Chúng ta?” La Quan biểu lộ cổ quái.

Hạ Tuyết nói: “Đương nhiên, đây là ngươi làm ra lựa chọn về sau, lẽ ra đạt được hồi báo.”

Nói cách khác, nếu như ta không đáp ứng, nơi này hết thảy liền không quan hệ với ta đúng không? Hạ biểu tỷ nói chuyện thật đúng là trực tiếp.

Bất quá, ta thích! !

La Quan chà xát tay, “Cái kia, bây giờ nên làm gì? Cũng không thể đem nó phá, ngươi ta riêng phần mình lấy về nấu canh a? ? Khụ khụ, còn có a, cái này hài cốt xem xét liền rất cứng rắn, ngươi ta coi như thật nghĩ động thủ, cũng chưa chắc có thể phá động.”

Hạ Tuyết trừng La Quan một chút, nấu canh? Loại này hỗn trướng lời nói hắn cũng nói ra được tới.

“Nguyên Hạ cung có võ đạo bí pháp, nhưng hấp thu di hài bên trong tinh túy, ta sẽ một phân thành hai, đến lúc đó ngươi ta các lấy nó 1.”

La Quan nghĩ nghĩ, nói: “Nếu không, biểu tỷ ngươi lấy thêm chút? Dù sao cái này hài cốt chủ nhân, cho là 1 vị võ đạo đỉnh cao nhất tồn tại, đối ngươi chỗ tốt ứng lớn hơn.”

“Một nửa đủ.” Hạ Tuyết lắc đầu nhìn về phía La Quan,

“Ngày sau, ngươi cuối cùng cũng có phá cảnh nhất niệm lúc, xây ra không gì không phá thể phách, mới có thể thuận lợi dung nạp hồn phách, đạt thành thần đồng hồ hợp nhất.”

Đang khi nói chuyện đỉnh đầu nàng bên trên, võ đạo ý chí trống rỗng ngưng tụ, 2 tay bắt lấy kim sắc hài cốt, “Võ đạo nghịch luyện, cướp tinh khóa nguyên!”

Ông ——

Cường đại tế luyện khí tức, lập tức bộc phát.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 909 : Thiên mệnh ẩn cờ

Kim sắc hài cốt nội bộ, từng sợi kim sắc sương mù trạng vật chất tản mát ra, bọn chúng như có cực cao linh tính, thoát ly hài cốt nháy mắt liền nghĩ đào tẩu, lại bị võ đạo ý chí trấn áp, giam cầm tại Hạ Tuyết trước người.

Mà theo sương mù bị bóc ra, cỗ hài cốt này dần dần rút đi kim sắc, biến thành một loại nào đó ngọc thạch tính chất, màu sắc.

Bất quá rất nhanh, như quanh mình thời gian tốc độ chảy đột nhiên tăng tốc 10 triệu lần, xương cốt màu sắc rút đi mặt ngoài hiển hiện điểm đen, tiếp theo bắt đầu vỡ vụn, sa hóa, cuối cùng biến thành một đống xương phấn.

Hô ——

Hạ Tuyết mở mắt ra, trước mặt nàng lơ lửng một đoàn, hẹn người nhức đầu tiểu nhân kim sắc sương mù đoàn, không ngừng lăn lộn, chấn động.

Lấy ra 2 con ngọc bình, nàng cũng chỉ 1 trảm, sương mù đoàn trực tiếp từ đó chia hai nửa, riêng phần mình thu nhập 1 con một bình bên trong, lại lấy ra mấy đạo phù lục, đem nó khí cơ phong ấn.

“Tốt, cái này một bình cho ngươi, nhất định phải cất kỹ, tuyệt đối đừng trước mặt người khác bại lộ.” Hạ Tuyết

nghiêm túc nhắc nhở.

Thực tế là cái này một bình kim sắc sương mù đoàn quá mức trân quý, đủ để trợ giúp 1 vị thế ngoại chi tu, hoàn thành đối nhục thân rèn luyện, cường hóa, đã đạt tới thần đồng hồ hợp nhất, cánh tay kình thiên chi cảnh.

La Quan 2 tay tiếp nhận, nghiêm túc hành lễ, “Đa tạ biểu tỷ.”

Dù là bị phù lục phong ấn, vẫn như cũ có thể cảm nhận được, kim sắc sương mù đoàn bên trong ẩn chứa lực lượng cường đại, liền như chảy xiết nham tương, phóng xuất ra vô tận nóng bỏng, thiêu đốt khí tức. Có thể tuỳ tiện câu lên, người bản năng bên trong dục vọng, nghĩ liều lĩnh nuốt nó, lấy thu hoạch ẩn chứa trong đó lực lượng.

La Quan quả quyết đè xuống trong lòng xúc động, thứ này thực có can đảm trực tiếp nuốt, đừng nói đạt được chỗ tốt, chỉ sợ trực tiếp liền muốn bị đốt ruột xuyên bụng nát.

Linh quang chớp lên, đem ngọc bình thu hồi, La Quan nhìn về phía Hạ Tuyết, “Biểu tỷ chuẩn bị rời đi sao?”

Hạ Tuyết đáy mắt hiện lên một tia thưởng thức, gật đầu, “Không sai, lần này dù thất bại thế ngoại thánh địa âm mưu, nhưng bọn hắn tuyệt sẽ không từ bỏ ý đồ, tiếp tục lưu lại Tế Dương sơn chỉ có thể trở thành bia sống, ta đem tìm một chỗ mật địa bế quan, tranh thủ sớm ngày đột phá 8 máu cảnh.”

La Quan nghĩ nghĩ, nói: “Quy thuận mà đến Nguyên Hạ cung tu sĩ làm sao bây giờ?”

Hạ Tuyết cười, vỗ vỗ tay, “Bạch Kính trưởng lão, là bản cung thắng.”

Bá ——

Không gian có chút vặn vẹo, Bạch Kính kính tượng chi thân xuất hiện, cung kính hành lễ, “Cung chủ đại nhân nói không sai, lão phu thua.”

Nói, hắn đối La Quan chắp tay, “Lúc trước cung chủ khẳng định, La Quan đạo hữu chắc chắn nhớ Nguyên Hạ cung tu sĩ chỗ, lão phu đối này có hoài nghi, mạo phạm chỗ còn xin chớ trách.”

La Quan ngược lại không để ý, “Xem ra biểu tỷ đã làm tốt an bài.”

Hạ Tuyết nói: “Bạch Kính trưởng lão đem dẫn đầu Nguyên Hạ cung tu sĩ, kế tiếp theo ẩn núp xuống dưới, chỉ cần bản cung bất tử, Nguyên Hạ cung liền bất diệt.”

“Lại trước lúc rời đi, bản cung sẽ dành cho bọn hắn cảnh cáo, dám đụng đến ta Nguyên Hạ cung chi tu, nhất định gấp 10 lần hoàn lại, như thế tại giết chết ta trước đó, an toàn của bọn hắn không thành vấn đề.”

Bạch Kính thần sắc nghiêm nghị, khom người cúi đầu, “Mời cung chủ đại nhân cùng Ngụy Trang đạo hữu bảo trọng, lão phu đem dẫn đầu Nguyên Hạ cung chi tu, xin đợi các ngươi trở về.”

Dứt lời, hắn kính tượng chi thân trực tiếp biến mất.

Hạ Tuyết nói: “Ngươi cũng nên đi, nhưng ở này trước đó, còn có chuyện muốn giao phó cho ngươi.”

La Quan chắp tay, “Mời biểu tỷ phân phó.”

“Trước đó bản cung trấn sát 2 cỗ, đến từ thế ngoại thánh địa Nhất Niệm cảnh tu sĩ, nó giáng lâm sử dụng khôi lỗi, nếu ta không nhìn lầm, cho là lấy kim quỳ xương tướng thể làm căn cơ chế tạo thành, mà kim quỳ xương tướng thể, chính là máu xương linh chấp chưởng giả Vệ thị huyết mạch truyền thừa. Nếu có cơ hội ngươi muốn bắt hồi máu xương linh, như thế chúng ta mới có thể có tiến vào Phượng tộc tổ địa tư cách.”

Máu xương linh Vệ thị!

La Quan gật đầu, “Tốt, ta biết.”

Hạ Tuyết nhìn xem hắn, “Mau chóng tăng thực lực lên, khi Phượng tộc tổ địa bị mở ra lúc, các phương thánh địa hội tụ, kia là ngươi ta động thủ cơ hội tốt nhất. Đến lúc đó, ta sẽ tại Thiên Linh đảo chờ ngươi, hi vọng đến lúc đó, ngươi có thể cho ta một kinh hỉ.”

Đây là bị ghét bỏ… Ta La Quan, hiện tại không sai biệt lắm cũng thế, Đại Kiếp cảnh bên trong xưng vô địch trình độ đi! ? ! Có thể nghĩ đến trước mắt Hạ Tuyết, là kém chút lôi kéo Thánh Tôn cùng chết ngoan nhân, lại không ngoài dự liệu nàng rất nhanh liền có thể phá cảnh 8 máu, trở thành chân chính võ đạo đỉnh cao nhất.

Tốt a, nghĩ như vậy, trong nội tâm chút điểm không cam lòng, lập tức tiêu tán hầu như không còn.

Suy nghĩ lại một chút thật đến Thiên Linh đảo dưới, Phượng tộc di tích mở ra lúc, nhất định phong vân hội tụ, các phương thánh địa cường giả cùng nhau giáng lâm.

Có tư cách tham dự, chí ít cũng là Nhất Niệm cảnh, thậm chí kình thiên cảnh đại lão, La Quan tâm lý cảm giác cấp bách lập tức kéo căng.

Nguyên lai, ta mặc dù trải qua rất nhiều cảnh tượng hoành tráng, nhưng trên thực tế hay là 1 con tiểu thẻ rồi, đây thật là 1 cái bi thương nhận biết.

Thở sâu, La Quan chắp tay, “Tốt, vậy ta liền cùng biểu tỷ ước định, khi Phượng tộc di tích mở ra lúc, tại Thiên Linh đảo gặp lại.”

“Đến lúc đó, nhất định phải để ngươi lau mắt mà nhìn! !”

Bá ——

Hắn thân ảnh khẽ động, hóa thành 1 đạo lưu quang, bay thẳng ra truyền thừa tổ điện.

Rất nhanh, Tang Tang ôm hôn mê Ngao Tú, Dương Cửu Chân nhắm mắt theo đuôi, rơi vào phía sau hai người.

La Quan sắc mặt không thay đổi, thản nhiên nói:
“Dương tiểu thư là chuẩn bị, cùng đi với chúng ta sao?”

Dương Cửu Chân nói: “Ta là cùng Ngụy đạo hữu đến, ngươi muốn rời khỏi lời nói, ta nguyện cùng các ngươi cùng một chỗ.”

“Cũng tốt.”

La Quan nói xong, lại đi truyền thừa tổ điện phương hướng nhìn lại một chút, “Đi thôi.”

Mấy người phóng lên tận trời, rất nhanh ra Tế Dương sơn.

Mà liền tại La Quan bọn người rời đi không lâu, Hạ Tuyết cũng đi ra truyền thừa tổ điện, nhìn xem bọn hắn đi xa phương hướng, hơi có thất thần.

Đúng lúc này, một thanh âm vang lên, “Đồ nhi, kia Võ Tiên di hài bên trong thần tủy, đủ để giúp ngươi xung kích 8 máu đỉnh phong, thậm chí tiến thêm một bước, ngươi ngược lại thật sự là là bỏ được, cứ như vậy đưa người này một nửa.”

Một điểm linh quang hiển hiện, chiết xạ, phác hoạ ra cung trang nữ tử hư ảnh, nguyên lai nàng đã lại lần nữa giáng lâm, Hạ Tuyết cũng đã sớm biết được, nàng hôn mê sau đó phát sinh hết thảy.

Hạ Tuyết cung kính hành lễ, “Đệ tử bái kiến sư tôn.” Nàng đứng dậy, thoảng qua dừng lại về sau, chậm rãi nói: “Cho dù chỉ có một nửa Võ Tiên tinh túy, đệ tử cũng có nắm chắc xung kích 8 huyết chi bên trên, huống hồ đường tắt chi vật ngài cũng đã nói, cần nắm chắc ‘Số

lượng vừa phải' 2 chữ, nếu không có hại vô ích."

Cung trang nữ tử đôi mắt nhìn chăm chú, "Dù vậy, chính ngươi khỏi phải cũng có thể xuất ra đi trao đổi bảo vật, giúp ngươi càng nhanh phá cảnh."

Hạ Tuyết thản nhiên nói: "Đệ tử tại đầu tư."

Trong mắt nàng hiện lên tinh mang, "Như ngài lời nói, La Quan thể nội thần bí ngân bạch, cường đại mà mênh mông, ngài đều khó mà ngăn cản, lại càng không biết hiểu lai lịch, nó thân phận tuyệt không bình thường. Đệ tử suy đoán, La Quan cho là cái nào đó thế lực lớn thiên kiêu hậu bối, đặt giới này bên trong lịch luyện, cùng hắn giao hảo trăm lợi mà không có một hại."

Cung trang nữ tử nhíu mày, "Đồ nhi ngươi lời nói dù không sai, nhưng ngươi thân là thiên mệnh ẩn cờ, khi đại tranh tiến vào cuối cùng tranh đấu lúc ngươi cũng sẽ xuất tràng, như gặp được cái này La Quan lại nên như thế nào? Giới này suy yếu, tiếp nhận thiên mệnh người, chú định chỉ có 1 người."

Hạ Tuyết nói: "Nếu ta gặp được La Quan, liền trực tiếp nhận thua, đem một thân khí vận tặng cho hắn lại như thế nào? Đệ tử có trực giác mãnh liệt, chỉ cần cùng hắn giao hảo, tương lai thu hoạch đem lớn khó có thể tưởng tượng."

Đương nhiên còn có một chút, nàng giấu ở đáy lòng không nói, đó chính là La Quan bản năng bên trong cho nàng một loại, có thể tín nhiệm cảm giác.

Cung trang nữ tử cười một tiếng, tán dương: “Đồ nhi ta tâm tư thông thấu, có đại trí tuệ! Ngươi lời nói không sai, kia La Quan lai lịch tuyệt đối khủng bố, ai như ở thiên mệnh đại tranh bên trong giết hắn, nhất định trêu chọc tai hoạ ngập đầu, thậm chí này Phương Thế giới thiên đạo đều sẽ bị liên luỵ!”

Nàng bỗng nhiên mấy hơi, trầm giọng nói: “Đồ nhi ta chính là võ hợp thiên đạo mệnh cách, sinh mà quý tộc chú định quật khởi mạnh mẽ, cho dù tại giới này tiếp nhận thiên mệnh thất bại, lớn không được vi sư mời được sư môn trưởng bối vì ngươi mở ra giới môn, chúng ta đi thế giới khác, như thường có thể hoàn thành hợp đạo.”

Hạ Tuyết khom người, “Đa tạ sư tôn bảo vệ.”

…

Một bên khác, mênh mông thiên hải ở giữa.

Tang Tang đem ngọc bình giao cho La Quan, nói: “Trong này là Võ Tiên tinh túy, chính là võ đạo thành tiên người mới có thể ngưng tụ.”

“Chậc chậc, như thế chí bảo cũng không phải bình thường thủ đoạn, có thể ngưng luyện ra, hơn nữa còn điểm một nửa cho ngài… Đại nhân a, ngài nói thật, một đêm kia có phải là nên làm sự tình tất cả đều làm rồi? ?”

La Quan mặt tối sầm, “Nói đừng có lại xách, căn bản chẳng có chuyện gì!” Tiếp nhận ngọc bình, hắn liếc mấy cái, như có điều suy nghĩ.

Võ Tiên tinh túy? ?

Xem ra hạ biểu tỷ là lừa gạt hắn a, nàng hẳn là đã sớm biết thứ này quý giá, cứ như vậy trực tiếp đưa cho hắn?

Nữ nhân này muốn làm gì? Luôn cảm thấy sự tình có kỳ quặc!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 910 : Thiên Cơ lão tổ

Suy nghĩ chuyển vài vòng sau đè xuống, đừng quản Hạ Tuyết mục đích là cái gì, có tiện nghi không chiếm vương bát đản, chuyện sau này sau này hãy nói.

“Tang Tang, cái này Võ Tiên tinh túy làm sao dùng?”

“Có hơi phiền toái.” Tang Tang mới mở miệng cũng không phải là tin tức tốt, “Đối đại nhân mà nói, Võ Tiên tinh túy lực lượng quá bá đạo, trực tiếp luyện hóa, hấp thu, rất có thể sẽ bị phản phệ.”

Đơn giản, trực tiếp điểm chính là ngươi quá yếu, cho dù cầm tới đồ tốt cũng không có cách nào dùng, nếu không cơ bản tương đương tự sát.

Tốt a, mặc dù đã bị Hạ Tuyết nhắc nhở một lần, nhưng tim vẫn có chút lạnh, La Quan nhếch nhếch miệng, “Liền không có những biện pháp khác?”

Tang Tang suy tư một lát, “Có ngược lại là có, có thể dùng một chút bảo vật, lai trung hòa Võ Tiên tinh túy lực lượng , khiến cho chậm chạp phóng thích… Nhưng tha thứ ta nói thẳng, những bảo vật này đã có thể khắc chế Võ Tiên tinh túy, nó bản thân cũng cực kỳ trân quý, hãn hữu, muốn tìm đến rất khó.”

La Quan: …

Liền rất im lặng!

Không nhìn bảo sơn mà than thở, tư vị này tương đương hỏng bét.

Đều do Hạ Tuyết, cho hắn Võ Tiên tinh túy, thế mà không có cân nhắc qua hắn có thể hay không dùng? Điển hình phục vụ hậu mãi không tới nơi tới chốn.

Cho không?

A, kia không có việc gì!

La Quan xoa đem mặt, “Trước thu đi, luôn có có thể dùng đến thời điểm.” Hắn duỗi người một chút, “Vậy kế tiếp, trước hết đi tìm Nguyên Hạ cung chiếc chìa khóa kia, thiếu thốn cuối cùng 1 khối đi.”

Từ Vệ thị quản lý, máu xương linh.

Cầm tới chìa khoá, mới có tiến vào Phượng tộc di tích tư cách, nếu không mưu đồ lại nhiều, vào không được liền đều là đàm binh trên giấy.

Mà như Hạ Tuyết lời nói, nàng tại trấn sát kia 2 cái, mượn kim quỳ xương tướng thể khôi lỗi giáng lâm thế ngoại Nhất Niệm cảnh tu sĩ về sau, Thánh Tôn liền được triệu hoán giáng lâm. Nói cách khác, Vệ thị cùng quân lâm thánh địa ở giữa, tất thoát không ra quan hệ.

Nhưng vạn đảo chi quốc nơi này, La Quan cũng không quen thuộc, lại càng không biết hiểu thánh địa chỗ, muốn dò xét cũng không biết phương hướng.

Lại việc này nhất định phải cẩn thận, tuyệt không thể bạo lộ ra, một khi bị quân lâm thánh địa phát giác… Bỏ qua nhục thân đào tẩu vị kia Thánh Tôn, tuyệt đối cái thứ 1 nhảy ra, không tiếc bất cứ giá nào nện chết hắn.

Cho nên mục tiêu là có, nhưng từ cái kia bắt đầu đâu? Ngay tại La Quan suy tư lúc, Dương Cửu Chân đột nhiên mở miệng, “Ngụy đạo hữu có gì hoang mang, không ngại nói ra, có lẽ ta có thể giúp một tay.”

La Quan ánh mắt chớp lên, nói: “Dương tiểu thư ở lâu Thiên Linh đảo, tin tức liệu đến linh thông, ta muốn nghe được một chút liên quan tới quân lâm thánh địa tin tức, không biết Dương tiểu thư nhưng có biện pháp?”

Dương Cửu Chân nói: “Việc này đơn giản, ta biết một chỗ, có thể thăm dò được vạn đảo chi quốc cảnh nội hết thảy bí ẩn, dù là thánh địa tin tức cũng có thể cầm tới, chỉ là đối phương chào giá cực cao, lại có khi sẽ đưa ra rất cổ quái yêu cầu, Ngụy đạo hữu còn cần sớm chuẩn bị sẵn sàng.”

“Là cái kia bên trong? ?”

“Thiên Cơ đảo.”

…

Nửa tháng sau, một chiếc thuyền lớn xuyên qua tầng tầng sóng dữ, tại trời chiều hào quang đưa tiễn dưới, an toàn ở lại đến trên bến tàu.

“Thiên Cơ đảo đến, cũng là lần này đi thuyền trạm cuối cùng, mời tất cả hành khách mang tốt vật phẩm tùy thân, theo thứ tự có thứ tự xuống thuyền.”

La Quan bọn người không cần xếp hàng, bởi vì hắn mua chính là vé khách quý, có chuyên môn xuống thuyền thông đạo, người ít tốc độ nhanh.

“Đây chính là Thiên Cơ đảo… Ngô, quả nhiên có chút ý tứ.”

Giờ phút này đứng tại trên bến tàu, đảo qua một chút dòng người nhốn nháo rộn ràng, La Quan ngẩng đầu nhìn về phía thiên khung.

Hôm nay chân trời sáng sủa bầu trời xanh 10,000 dặm như tẩy, nhưng tại La Quan trong mắt ngày đó ánh nắng diệu phía dưới, hình như có một đoàn vô hình mê vụ đang lăn lộn, phun trào.

Thâm thúy mênh mông không thể nhìn trộm, lại ẩn ẩn nhưng cùng này phương thiên địa, lẫn nhau cấu kết một thể, ngưng thần lắng nghe hình như có rất nhiều “Xì xào bàn tán” âm thanh, từ này vô hình trong sương mù truyền đến, nam nữ lão ấu đều có.

Trong thoáng chốc La Quan lại sinh ra một loại, hắn tại quan sát thiên khung lúc, đối phương cũng tại nhìn lại hắn cảm giác, liền rất huyền diệu! !

Hơi suy nghĩ một chút, La Quan thu hồi nhãn thần, “Dương tiểu thư, xin mang đường đi.”

Dương Cửu Chân gật đầu, “Tốt, chư vị mời đi theo ta.”

Nàng trực tiếp hướng bến tàu bước ra ngoài.

Nhìn qua nó bóng lưng, La Quan híp híp mắt, 1 cái chưa từng rời đi Thiên Linh đảo nữ nhân, là như thế nào đối Thiên Cơ ở trên đảo hết thảy rõ như lòng bàn tay?

A… Nữ nhân này là cố ý giả ngu, hay là căn bản cũng không nghĩ diễn rồi? Đây là đoán được, bọn hắn đã biết chân tướng.

Quay đầu, cho Tang Tang một ánh mắt.

Nàng ôm mê man Ngao Tú, đối La Quan lắc đầu, nói khẽ: “Không có chuyện gì đại nhân, Dương tiểu thư cùng ngươi ta, tạm thời vẫn là một lòng.”

Dừng một chút, nàng tiếp tục nói: “Long phượng 2 tộc dù từng tranh phong nhất thời, nhưng chung quy đều đã bị không biết vĩ lực quét xuống bụi bặm, Long tộc nếu có thể một lần nữa trở về, có lẽ liền có thể phá vỡ cái này một ô ván… Điểm này, cũng là nàng hi vọng nhìn thấy cục diện.”

Mượn Long tộc phá cục, Phượng tộc kiếm tiện nghi sao? Vẫn còn là cái kia đẩy ra tấm mộc sáo lộ, nhưng sợ là sợ Dương Cửu Chân quá mức tính toán, ngược lại rơi vào tầm thường… Vượt mọi chông gai cố nhiên gian khổ cực khổ, nhưng thường thường cũng có thể được phong phú hồi báo.

Ở người về sau, mặc dù có thể tránh đi đại bộ phận

điểm hung hiểm, nhưng kiếm tiện nghi loại sự tình này, hừ hừ, có khi cũng chưa chắc liền nhẹ nhõm.

Thiên Cơ đảo cũng không lớn, tại vạn đảo chi quốc cảnh nội nhiều nhất chỉ tính là, điển hình tiểu quy cách hòn đảo, lại hòn đảo trống rỗng bị nước biển quán chú về sau, không ngờ hình thành 1 cái trong đảo đảo.

Mà Thiên Cơ tộc nhân, liền sinh hoạt tại toà đảo này bên trong ở trên đảo.

12 chỗ bến tàu tu kiến tại chủ đảo, cùng đối diện trong đảo đảo xa xa tương vọng, giờ phút này đang có rất nhiều người tại các nơi xếp hàng, xem ra đều là muốn đi vào trong đó.

“Mỗi người, 10,000 khối linh thạch.” Canh giữ ở bến tàu tu sĩ, lấy một loại đạm mạc, ánh mắt lạnh lẽo, quét tới. Đây chỉ là nhập đảo phí, chân chính còn muốn hỏi tin tức, còn phải xem tình báo quý giá trình độ đến định giá cách.

La Quan giao nộp 40,000 linh thạch, mang theo 3 nữ thuận lợi lên thuyền, mà rất nhanh chiếc này có thể dung nạp 10 người thuyền nhỏ liền chậm.

Người chèo thuyền không nói một lời, đẩy bến tàu thuyền nhỏ liền lung la lung lay, hướng trong đảo đảo bước đi.

Trên thuyền trừ La Quan 4 người bên ngoài, đối diện là xác nhận một đôi vợ chồng, nhưng giữa 2 người bầu không khí rất cổ quái, lẫn nhau riêng phần mình nhìn

xem một phương, toàn bộ hành trình không có bất kỳ cái gì giao lưu.

Bên trái là cái già nua tu sĩ, cúi đầu nhắm mắt ngủ gật, run rẩy bộ dáng để người lo lắng hắn tùy thời đều có thể, ngã lăn trên thuyền.

Bên phải 3 người là cùng nhau, cầm đầu là chợt nhẹ chọn người trẻ tuổi, vừa rồi ánh mắt còn từng tại Tang Tang, Dương Cửu Chân trên thân đảo quanh, bây giờ chính một tay nắm cả 1 cái mỹ mạo nữ tử, như không có người bên ngoài thấp giọng trêu chọc.

Ước chừng là bị nhao nhao đến, lão tu sĩ mở mắt ra, hướng gảy nhẹ người trẻ tuổi nhìn lại một chút, thấp giọng lầm bầm câu gì.

Thanh âm không lớn, nhưng vừa lúc liền bị hắn nghe tới, lúc này lông mày mao dựng lên, cười lạnh nói: “Lão bất tử, ngươi nói cái gì?”

Lão tu sĩ rụt cổ một cái, nhắm mắt lại giả chết, 1 bộ sợ gây chuyện bộ dáng.

Cái này khiến người trẻ tuổi khí diễm, không khỏi càng thêm phách lối, “Nói chuyện! Không phải ta đem ngươi ném xuống, nghe nói trong lúc này toàn biển bên trong, có thể nuôi lấy vô số đầu thực nhân ma cá! !”

Đối diện vợ chồng nhíu nhíu mày, mặc dù vẫn như cũ không nhìn lẫn nhau một chút, lại ăn ý lui về phía sau một chút, nói rõ không đếm xỉa đến.

Cái này khiến người trẻ tuổi cảm thấy rất có mặt mũi, nhưng đảo mắt đảo qua La Quan bọn người lúc, lại nhịn không được nhíu mày, đang muốn lại nói cái gì thời điểm, người chèo thuyền đột nhiên mở miệng, “Thuyền đến.”

Người trẻ tuổi sắc mặt âm trầm, cười lạnh nhìn thoáng qua lão tu sĩ, “Chúng ta đi.” Mang theo 2 nữ nghênh ngang xuống thuyền.

Tiếp theo là đôi kia vợ chồng.

La Quan nhìn về phía lão tu sĩ, lão tu sĩ cũng chính xem ra, 2 người ánh mắt đối bính, La Quan chắp tay, “Xin ra mắt tiền bối.”

Lão tu sĩ nhíu mày, qua mấy hơi đột nhiên cười một tiếng, “Trên đảo này, rốt cục đến người thú vị.” Dứt lời đứng dậy lưng eo thẳng tắp lúc, lại có “Đôm đốp” xương cốt nổ đùng truyền ra, đợi hắn đứng thẳng sau mới phát hiện, lại xa so người bình thường cao hơn một cái đầu, chỉ là vừa mới co ro mới lộ ra yếu tiểu.

Đợi đi xuống thuyền tới, mấy tên người mặc áo trắng, đầu buộc mặc ngọc quan Thiên Cơ nhất tộc tu sĩ, vội vàng đón, quỳ xuống đất hành lễ, “Ta cùng cung nghênh lão tổ trở về nhà!”

Bá ——

Toàn bộ bến tàu, nháy mắt an tĩnh xuống.

Từng đạo ánh mắt hội tụ, mà vừa rồi cái kia dẫn đầu

xuống thuyền người trẻ tuổi, giờ phút này một gương mặt trở nên trắng bệch.

“Người tới, đem tiểu tử này tứ chi đánh gãy, chìm vào đáy nước cho cá ăn.” Thiên Cơ lão tổ nhìn lướt qua, nhàn nhạt mở miệng.

Người trẻ tuổi thét lên, “Không, ta là thập nhị trọng lâu cát vàng trưởng lão ấu tử, cùng các ngươi Thiên Cơ nhất tộc có cũ, là tới làm khách! !”

Thiên Cơ lão tổ nhíu mày, “Thập nhị trọng lâu cát vàng a… Nghe rõ ràng rồi?”

Trước mặt, quỳ 1 vị Thiên Cơ tộc nhân cung kính nói: “Mời lão tổ yên tâm, hai cha con bọn họ, rất nhanh liền có thể đoàn tụ.”

“Không! Các ngươi không thể giết ta… A…” Rất nhanh, ngay cả kêu thảm đều biến mất, Thiên Cơ tộc tu sĩ hiển nhiên rất am hiểu làm những việc này, phong bế miệng mũi đánh gãy tứ chi, tiếp lấy ném vào trong nước, toàn bộ quá trình nước chảy mây trôi.

Phần phật ——

Bình tĩnh mặt nước lập tức sôi trào, từng đầu miệng đầy răng nanh, trải rộng mực vảy quái ngư điên cuồng vọt tới, huyết sắc khuếch tán bên trong, đảo mắt đem hắn chia ăn sạch sẽ, liền ngay cả một điểm xương cặn bã đều không có lưu lại.

Chính là vừa rồi hắn nói thực nhân ma cá!

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 911 : Muốn ngươi cái này 2 mắt

“A!” Đi theo người trẻ tuổi 2 tên nữ tu, phát ra chói tai thét lên.

Lần này khỏi phải Thiên Cơ lão tổ mở miệng, liền có người tiến lên che miệng hai người, một vòng hàn quang lóe lên, 2 cỗ thi thể ngã oặt.

Máu tươi tuôn ra, đảo mắt nhuộm đỏ mặt đất.

10 người lên đảo đảo mắt sẽ chết mất 3 cái, cách đó không xa đôi kia vợ chồng, sắc mặt trở nên tái nhợt.

Thiên Cơ lão tổ hơi lườm bọn hắn, đột nhiên cười lên, “Ta Thiên Cơ đảo tuyệt không phải vọng giết, thị sát chi địa, bọn hắn là bởi vì đáng chết mới có thể chết tại cái này, các ngươi cứ yên tâm đi.”

“Đa… Đa tạ tiền bối…” 2 vợ chồng run rẩy hành lễ.

Thiên Cơ lão tổ quay người nhìn về phía La Quan, “Tiểu hữu là người thú vị, ngươi đã trèo lên Thiên Cơ đảo, tất nhiên là có sở cầu, cái này 1 đơn sinh ý lão phu liền tự mình đón lấy.” Dứt lời hất lên ống tay áo, “Vậy chúng ta liền đi đi thôi.”

Hắn cất bước rời đi, có Thiên Cơ nhất tộc tu sĩ tiến lên, chắp tay nói: “Mấy vị khách nhân, mời.”

La Quan cho Tang Tang 1 cái cẩn thận ánh mắt, gật gật đầu, “Được.”

Trong đảo đảo chỉ có 1 tòa kiến trúc, tên là Thải Tinh lâu, chung 108 tầng, lầu cao 1,000 trượng.

Tất cả Thiên Cơ nhất tộc tu sĩ đều ở trong đó, lấy tu vi mạnh yếu, chức vị cao thấp trôi qua điểm, địa vị càng cao thì tầng lầu càng cao.

Mà Thiên Cơ lão tổ nơi ở, thế mà chỉ ở thứ 105 tầng.

Như phát giác được La Quan ánh mắt, Thiên Cơ lão tổ cười cười, nói: “Ta tuy là trong tộc lão tổ, nhưng có thể đi tới 100 linh 5 tầng, liền đã là cực hạn.”

Hắn không có nói thêm nữa đưa tay hư dẫn, “4 vị không cần câu thúc, đều mời ngồi xuống đi, nếm thử ta Thiên Cơ nhất tộc vong ưu trà.”

100 linh 5 tầng cao lầu, cao gần 1,000 trượng, sớm đã cao vút trong mây, ngoài cửa sổ là gào thét cuốn lên cuồng phong, nhưng thổi nhập trong lầu lúc lại như gió xuân hiu hiu, hoàn toàn không có nửa điểm bạo ngược, chảy xiết.

Dựa vào lan can mà đứng, có thể quan sát cả tòa Thiên Cơ đảo, liền ngay cả bến tàu, cùng càng phương xa hơn đại dương mênh mông mặt biển, đều mơ hồ có thể thấy được.

Nhưng quỷ dị chính là từ tiến vào Thiên Cơ đảo đến nay, dù là vừa rồi đặt chân trong đảo đảo lúc, La Quan bọn

người căn bản không thấy được, toà này thẳng vào mây tiêu Thải Tinh lâu. Liền hình như có lực lượng vô hình bao phủ nơi đây, không vào trong đó, tranh luận thấy nó chân dung.

Mà lại, còn có trên đỉnh đầu 100 linh 6, một trăm linh bảy, 108 tầng 3… La Quan có thể cảm nhận được, trong đó ẩn giấu đi cực kỳ mạnh mẽ lực lượng, như đang đứng ở một loại nào đó ngủ say trạng thái, tản mát ra âm lãnh mà bạo ngược khí cơ, làm người sợ hãi.

Thị nữ ngược lại tốt trà quỳ rạp trên đất, cung kính đưa đến khách nhân trước mặt, lại đối Thiên Cơ lão tổ dập đầu, lúc này mới quay người lui ra.

Lọt vào trong tầm mắt chỉ thấy cháo bột trong suốt, một tia như có như không hương khí quanh quẩn, đón Thiên Cơ lão tổ ánh mắt, La Quan nói: “Thật có lỗi, Ngụy mỗ chỉ thích uống rượu, không thích uống trà.”

Tang Tang ôm Ngao Tú, mỉm cười hành lễ, “Ta cùng nhà ta đại nhân đồng dạng.”

Dương Cửu Chân thoảng qua trầm mặc, “Xem ra chỉ có ta hôm nay, có có lộc ăn nhấm nháp.” Nàng nâng chung trà lên, sắc mặt như thường uống vào mấy ngụm, gật đầu nói: “Quả nhiên trà ngon.”

Thiên Cơ lão tổ như hứng thú, nhìn xem nàng nói: “Trà tốt chỗ nào bên trong?”

Dương Cửu Chân mỉm cười, “Nó tốt nhất một điểm, chính là xuất từ ngài mời, như đổi một chỗ tràng cảnh,

tung trà chất cho dù tốt gấp 10 lần lại như thế nào? Vẫn như cũ chỉ là một chén trà.”

“Ha ha, tốt, vị cô nương này nói chuyện ngược lại là trực tiếp, có phần hợp ta ý.” Thiên Cơ lão tổ tựa hồ tâm tình không tệ, vẫn chưa bởi vì La Quan, Tang Tang đề phòng mà tức giận, cười tủm tỉm nói: “Vậy ta ngươi hôm nay, liền cũng trực tiếp một chút đi, mấy vị tới này cần gì tin tức? ? Phàm là chuyện thế gian này, chỉ cần các ngươi giao nổi đại giới, lão phu đều có thể thỏa mãn.”

La Quan thản nhiên nói: “Không biết cái này đại giới, là chỉ cái gì? ?”

Thiên Cơ lão tổ nói: “Cũng vô cố định, nhưng tất nhiên là chư vị giao nổi, lại tại hợp lý phạm vi bên trong. Đương nhiên, nếu như chư vị sở cầu tin tức, vượt qua các ngươi thanh toán hạn mức cao nhất, lão phu sẽ cự tuyệt giao dịch.”

La Quan nghĩ nghĩ, “Ta muốn biết liên quan tới quân lâm thánh địa tin tức.”

“Có thể.” Thiên Cơ lão tổ lật tay, linh quang hiện lên về sau, liền có 1 viên ngọc giản hiển hiện, “Ở trong đó ghi lại, chính là liên quan tới quân lâm thánh địa tin tức, ghi chép lịch sử hẹn 10,000 năm, trong đó nhân vật chủ yếu, công pháp, bảo vật v.v. Có liên quan đến.”

“Nhưng có gần đây động thái?”

“Có.”

Lại 1 viên ngọc giản, bày ở La Quan trước mặt, Thiên Cơ lão tổ cười tủm tỉm nói: “Miễn phí phụ tặng mới nhất động thái, quân lâm thánh địa 1 vị kình thiên cảnh Thánh Tôn, tại Nguyên Hạ cung một trận chiến bên trong bị hủy đi nhục thân, trả giá lớn đại giới lại đạt được một bộ mới nhục thân, trước mắt ngay tại dung hợp bên trong.”

Cái này phụ tặng rất không cần phải, thân là tự mình kinh lịch người, La Quan so bất luận kẻ nào đều rõ ràng, bất quá Thánh Tôn thoát đi về sau, lại tìm được nhục thân… Có thể đánh tìm được loại này tuyệt mật tin tức, Thiên Cơ nhất tộc quả nhiên có chút đồ vật.

La Quan nói: “Quân lâm thánh địa tu sĩ giáng lâm thế gian, sử dụng một loại lấy kim quỳ xương tướng thể làm căn cơ chế tạo thành khôi lỗi, ta muốn biết cái này kim quỳ xương tướng thể là từ đâu mà đến? Cung cấp thể phương bây giờ lại tại nơi nào?”

Thiên Cơ lão tổ đôi mắt thật sâu, “Loại này cụ thể tin tức, đại giới muốn so không rõ ràng hỏi ý quý rất nhiều… Bất quá không quan hệ, chư vị thanh toán hạn mức cao nhất rất cao, cho dù còn có vấn đề khác, cũng có thể nói ra, lão phu tất để các ngươi hài lòng.”

Đang khi nói chuyện, hắn lấy ra 1 viên ngọc giản, đặt ở trên trán lạc ấn tin tức, tiếp lấy đặt ở trước mặt.

La Quan nhìn xem trước mặt 3 khối ngọc giản, không nghĩ tới lại thuận lợi như vậy, hắn nhìn về phía Thiên Cơ lão tổ, “Ta nghĩ trước biết, thu hoạch được những tin tức này đại giới là cái gì.”

Thiên Cơ lão tổ lắc đầu, “Thiên Cơ quy củ, giao dịch trước, sau thanh toán.”

“Hợp lý phạm vi bên trong?”

“Đương nhiên!”

La Quan gật gật đầu, cầm lấy khối thứ nhất ngọc giản, ngưng thần cảm giác cũng không có không ổn, lúc này mới đem một tia thần niệm thăm dò vào trong đó.

Một lát sau hắn đem ngọc giản buông xuống, trên mặt lộ ra một tia ngưng trọng, tuy nói đã sớm biết được những này thế ngoại thánh địa tuyệt đối cường đại, nhưng trong ngọc giản ghi lại tư liệu, vẫn là để La Quan kinh hãi, quân lâm trong thánh địa, kình thiên cảnh Thánh Tôn cấp tồn tại lại có 4 vị, Nhất Niệm cảnh gần trăm người.

Chuyển tay lại cầm lấy khối thứ 2 ngọc giản, bên trong có kỹ càng, quân lâm thánh địa một chút động thái, lần này đối Nguyên Hạ cung trấn áp, càng là ghi lại kỹ càng. Ở trong đó, liên quan tới Hạ Tuyết, a Đại đều có đề cập, phê bình, thậm chí ngay cả La Quan danh tự đều xuất hiện.

Buông xuống ngọc giản, lại cầm lấy thứ 3 khối, La Quan nhìn thấy nắm giữ máu xương linh Vệ thị tin tức, nhưng tình huống lại có chút ra ngoài ý định ——

“… Quân lâm thánh địa cùng Thi Vương điện đạt thành giao dịch, mua nó luyện chế mà thành khôi lỗi, có thể cung cấp Nhất Niệm cảnh tu sĩ giáng lâm cần thiết. Trải

qua tra, này khôi lỗi bản thể chính là chấp chưởng Nguyên Hạ cung trời nguyên lục bảo 1 trong máu xương linh Vệ thị, truyền thừa võ đạo thân thể kim quỳ xương tướng thể, sau khi được nhiều lần nghiệm chứng xác định, Vệ thị đã bội phản Nguyên Hạ cung, trở thành Thi Vương điện chi phụ thuộc…”

Rất kỹ càng, kỹ càng đến Vệ thị bây giờ nơi ở, đều bị tại trên địa đồ đánh dấu ra, càng nhắc nhở lực lượng thủ vệ cường độ, cùng Vệ thị hiện nay cũng không phải là tốt như vậy tình cảnh.

Vệ thị tại Thi Vương điện trong tay! !

Còn tốt đến một chuyến Thiên Cơ đảo, như chạy tới quân lâm thánh địa dò xét, tất nhiên muốn túi một vòng lớn. Bây giờ biết được Vệ thị chỗ, triệu hoán a Đại xuất thủ, đánh đối phương 1 trở tay không kịp, bắt về máu xương linh xác suất rất lớn.

Về phần làm sao cầm, Hạ Tuyết đã sớm nói cho hắn biện pháp —— đã ruồng bỏ Nguyên Hạ cung, nó nắm giữ trời nguyên lục bảo, tự nhiên là muốn thu hồi!

Đợi rời đi Thiên Cơ đảo, liền thẳng đến Vệ thị chỗ, tập hợp đủ chìa khoá sau liền có thể, nghĩ cách toàn lực tăng cao tu vi —— Võ Tiên tinh túy ngay tại tay bên trong, La Quan nhưng trông mà thèm vô cùng.

Hô ——

Hắn thở ra một hơi, đem ngọc giản buông xuống, “Không có vấn đề, bên trong tin tức rất đủ mặt, không

biết chúng ta cần trả giá cái gì thù lao? ?”

Thiên Cơ lão tổ mỉm cười, “Tiểu hữu hài lòng liền tốt, ngươi yên tâm, ta Thiên Cơ nhất tộc làm giao dịch, từ trước đến nay công chính công đạo, già trẻ không gạt.”

“Các ngươi cần trả ra đại giới, là nàng.”

Hắn đưa tay, chỉ hướng Tang Tang.

Không, nói xác thực hơn, là chỉ hướng Tang Tang mang bên trong, ngay tại ngủ say Ngao Tú.

La Quan nhướng mày, trầm giọng nói: “Thật có lỗi, đây là nhà ta tiểu muội, tuyệt đối không thể đưa nàng lưu tại Thiên Cơ ở trên đảo, còn xin thay cái điều kiện.”

“Dạng này a.” Thiên Cơ lão tổ nhíu nhíu mày, ngón tay nhất chuyển, “Lưu nàng lại cũng có thể.”

Lần này, hắn chỉ là Dương Cửu Chân.

Nói thật, La Quan có loại trực tiếp điểm đầu, co cẳng liền đi xúc động, nhưng Tang Tang ánh mắt, để hắn chỉ có thể cự tuyệt, “Nàng cũng không được!”

Thiên Cơ lão tổ biến sắc, trầm giọng nói: “Cái này cũng không được, vậy cũng không được, các ngươi là chuẩn bị tại ta Thiên Cơ nhất tộc quỵt nợ sao? ! Một lần cuối cùng, nếu các ngươi lại cự tuyệt, chính là phá hư ngươi ta ở giữa hiệp nghị, tự gánh lấy hậu quả!”

Hắn nhìn về phía La Quan, đôi mắt chỗ sâu cực nóng

phun trào, “Lão phu muốn ngươi cái này 2 mắt.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 912 : Đa tạ tỷ tỷ

Vừa lui, 2 lui, bày ra trở mặt tư thái, nhắc lại ra mục đích thực sự, La Quan phán định cái này lão bức trèo lên ngay từ đầu, ngay tại đánh hắn một đôi mắt chủ ý.

Hắn cười lạnh một tiếng, nhìn qua Thiên Cơ lão tổ, “Đây chính là trong miệng ngươi công chính công đạo? Tại hợp lý phạm vi bên trong?”

Thiên Cơ lão tổ nói: “Đương nhiên, lão phu cho rằng cái này rất công chính, rất công đạo, cũng rất hợp lý.” Tốt a, nguyên lai những lời này là giải thích như vậy.

“Lão vương bát đản, ta nhìn ngươi là sống dính, muốn chết!”

Oanh ——

La Quan đưa tay 1 kiếm chém ra.

Tru tiên kiếm chấn minh, khủng bố kiếm ý bộc phát như cuồn cuộn tấm lụa, nháy mắt hấp dẫn đến bát phương chú ý.

“Ở đâu ra kiếm tu? Là ai, dám tại ta Thiên Cơ nhất tộc làm càn!”

“100 linh 5 tầng, là lão tổ nơi ở… A! Kiếm tu này thật sự là thật là lớn gan, cho dù hắn mũi kiếm vô song lại như thế nào, nơi này chính là Thải Tinh lâu.”

“Tộc ta lão tổ tại Thải Tinh lâu bên trong, vô địch tại thế!”

Từng cái Thiên Cơ tộc tu sĩ cười lạnh, mặt lộ vẻ chế giễu, khinh thường, cũng nhìn thấy cái kia kiếm tu bị trấn sát tại chỗ kết cục.

Càng có nhân vọng lấy tiến vào Thiên Cơ đảo, đến đây mua tin tức chúng nhân nói: “Chư vị lại trừng to mắt, nhìn một chút dám can đảm cùng ta Thiên Cơ tộc làm địch nhân, ra sao chờ chút trận!”

Thứ 105 tầng, cuồn cuộn kiếm minh gào thét hướng về phía trước, lấy thế tồi khô lạp hủ, cuối cùng lại bị sinh sinh ngăn tại Thiên Cơ lão tổ trước người ba tấc, lại không có thể hướng về phía trước nửa điểm.

Một điểm quang choáng từ Thiên Cơ lão tổ đầu ngón tay nở rộ, liền như 1 con dựng thẳng lên ngã úp chén lớn, đưa nó cả người bảo hộ ở trong đó, trong sáng mà óng ánh, ánh mắt rơi vào trong đó, có thể nhìn đến trong đó lại có 10,000 dặm tinh hà đồ ảnh, không ngừng sáng tắt lấp lóe.

Như, tầng này vầng sáng, đại biểu lấy 10,000 dặm tinh hà che chở!

“Tiểu bối cũng biết, Thải Tinh lâu chi danh tại sao mà đến? Thân ở lâu này bên trong, lão phu nhưng phải trăng sao che chở, vạn pháp khó xâm.” Thiên Cơ lão tổ lạnh lùng mở miệng, ánh mắt đạm mạc, “Đừng nói là ngươi, cho dù thần đồng hồ hợp nhất đạt thiên địa đỉnh cao nhất kình thiên cảnh, cũng không phải lão phu đối thủ, ta ở nơi này đều vô địch.”

La Quan mày nhíu lại gấp, “Lão già, ngươi có phải hay không đã sớm, biết thân phận của chúng ta rồi?”

“La Quan ngươi quả nhiên thông minh, ta Thiên Cơ lâu biết được thiên hạ bí ẩn, Tế Dương sơn bên ngoài một trận chiến có vài vị Thánh Tôn cấp cường giả giao phong, sao lại không điều tra rõ ràng? Tại các ngươi xuống thuyền lúc lão phu liền đã biết, nếu không sao lại trùng hợp như vậy, cùng các ngươi cùng cưỡi một thuyền.”

Thiên Cơ lão tổ cười to, “Thi Vương điện hi vọng Thiên Cơ nhất tộc có thể khóa chặt tung tích của ngươi, nhưng không có cùng lão phu xuất thủ, các ngươi lại chủ động đưa tới cửa, hơn nữa còn mang đến to lớn kinh hỉ… Cái này thật là, để lão phu hài lòng đến cực điểm a!”

Nguyên lai, quân lâm thánh địa vậy thì bí ẩn tin tức cũng không hoàn toàn, tại cái này La Quan bên người, không chỉ có cất giấu 1 đầu Chân Long, còn có 1 con chân phượng.

Nhưng lớn nhất kinh hỉ hay là La Quan bản thân, hắn lại cùng thiên đạo dây dưa sâu như thế, nhất là cặp kia như nhưng thấm nhuần hết thảy con mắt, tại nhìn thấy lần đầu tiên, liền để Thiên Cơ lão tổ thật sâu si mê, cũng hạ quyết tâm không tiếc bất cứ giá nào, cũng muốn đem nó đoạt vào trong tay.

Nếu như hắn có thể được đến đôi mắt này, nhất định có thể đột phá hiện tại khốn cảnh, đạt tới Thiên Cơ nhất tộc trước nay chưa từng có khuy thiên chi cảnh. Thậm chí

nhưng gảy nhân quả, cải biến âm dương khí số, dẫn đầu Thiên Cơ nhất tộc phá giải ra, bọn hắn bẩm sinh nguyền rủa.

Mà sở dĩ hắn không chút nào che giấu, đem hết thảy nói ra, là bởi vì La Quan đã xuất kiếm, phá hư cùng Thiên Cơ nhất tộc ước định. Đương nhiên, cho dù La Quan lựa chọn ẩn nhẫn, hắn vẫn như cũ có khác biện pháp bức nó bộc phát… Hôm nay, bọn hắn 1 cái đều đi không nổi!

“Thải Tinh lâu, ở nơi này đều vô địch…” La Quan nhấm nuốt 2 tiếng, đột nhiên cười lạnh, “Lão vương bát đản, ngươi tựa hồ rất tự tin a? !”

Thiên Cơ lão tổ sầm mặt lại, tại vạch mặt cho thấy thực lực về sau, La Quan vẫn là bộ dáng này, để hắn rất là bất mãn, “La Quan, lão phu khuyên ngươi cung kính chút, chờ chút có thể ít bị đau khổ một chút, nếu không ta tự sẽ để ngươi biết được, như thế nào sống không bằng chết!”

Hắn ánh mắt lạnh lẽo, đảo qua xung quanh, “Ngươi người hộ đạo đâu? Hắn có phải hay không liền giấu ở phụ cận? Để hắn ra đi!”

A Đại đích xác tại phụ cận, nhưng La Quan rõ ràng hơn, không phá nổi Thải Tinh lâu trấn áp —— tức trăng sao chi che chở, dù là a Đại xuất thủ cũng sẽ bị trấn áp, đây cũng là Thiên Cơ lão tổ biết rõ thân phận của hắn, vẫn dám động thủ nguyên nhân.

La Quan cười lạnh, “Đối phó chỉ là 1 đầu lão cẩu, không

cần dùng nhà ta a Đại, lão tử 1 người liền đủ!”

Thiên Cơ lão tổ giận dữ, “Muốn chết! Nếu như thế, lão phu liền trước đào ra con mắt của ngươi, lại đem ngươi tứ chi đều đánh gãy, nhìn hắn ra không ra!”

Thải Tinh lâu bên trong hắn vô địch tại thế, có thể ra đi về sau cũng không phải là, lần này tất yếu lấy La Quan làm mồi nhử, dẫn xuất tên kia gọi “A Đại” cường giả bí ẩn, tiêu diệt đi chấm dứt hậu hoạn.

Thiên Cơ lão tổ đưa tay một nắm, trong chốc lát ngoại giới âm dương nghịch chuyển, thiên khung phía trên màn đêm buông xuống, lại có ngàn tỉ tinh thần hiển hiện.

Hắn vô ý thức nhíu mày, ánh trăng chưa ngưng? Đây là nguyên nhân gì, không phải là cao cao tại thượng vị kia nguyệt tôn, gần nhất tâm tình không tốt, cũng may bằng vào 10,000 dặm tinh hà, trấn áp cục diện hôm nay cũng đầy đủ.

“Quỳ xuống!”

Thiên Cơ lão tổ gầm nhẹ, “Ầm ầm” đầu đội bầu trời bên trên, màn đêm ở giữa 10,000 dặm tinh hà, đồng thời vẩy xuống thanh lãnh tinh huy.

Tựa như tuyết rơi, nhưng mỗi một điểm trong ánh sao, đều ẩn chứa khủng bố uy áp, khiến người bản năng ở giữa sinh lòng hồi hộp, kính sợ.

“Nghịch chuyển âm dương, tinh hà 10,000 dặm!”

“Nhất niệm động, dẫn rơi tinh huy ngàn tỉ!”

“Đây chính là ta Thiên Cơ nhất tộc lão tổ, có được vô thượng thủ đoạn, phóng nhãn thiên địa thập phương, lại có ai có thể làm được? !”

“Lão tổ thần uy, lão tổ bá khí!”

Thải Tinh lâu phía dưới tầng lầu, từng cái Thiên Cơ tộc tu sĩ, nhìn một màn trước mắt, kích động giống như là điên cuồng đồng dạng.

Từ ngoại giới mà đến, mua tin tức các phương tu sĩ, cảm thụ được thiên khung ở giữa, khuấy động, tràn ngập ra khủng bố uy áp, nhao nhao mặt lộ vẻ kính sợ.

Khó trách qua nhiều năm như vậy, Thiên Cơ nhất tộc làm việc bá đạo, cường thế, nhưng như cũ bình yên vô sự, nguyên lai lại có thủ đoạn này.

“Thải Tinh lâu bên trong, Thiên Cơ lão tổ vô địch tại thế, vốn cho rằng chỉ là 1 câu tin đồn, không ngờ đúng là thật… Quả nhiên, trăm nghe không bằng một thấy a!” Có tu sĩ cảm khái, lập tức dẫn tới mọi người gật đầu.

Lại nghĩ tới vừa rồi cái kia kiếm tu, kiếm thế cuồn cuộn đích xác khủng bố tuyệt luân, tung tại Đại Kiếp cảnh bên trong chỉ sợ cũng đỉnh cao nhất nhân vật.

Đáng tiếc, không biết Thiên Cơ tộc chi khủng bố, hôm nay nhất định phải kiếm gãy người vong.

La Quan ngẩng đầu, giờ phút này tràn trề uy nghiêm lâm

thể, khiến cho trường bào phồng lên, tóc đen tại sau lưng kích giương, nhưng sắc mặt hắn bình tĩnh như trước, thản nhiên nói: “Lão vương bát đản, không phải nói đến trăng sao che chở sao? Làm sao chỉ có tinh hà, không gặp mặt trăng giáng lâm?”

Chẳng biết tại sao, Thiên Cơ lão tổ có loại bị người đâm trúng chân đau cảm giác, mặt âm trầm, lạnh giọng nói: “Đối phó ngươi, cần gì nguyệt tôn chi lực giáng lâm? ? Lấy 10,000 dặm tinh hà chi uy, đủ để cho ngươi quỳ xuống đất cầu xin tha thứ! ! La Quan, ngươi hay là nghĩ kỹ, chờ chút làm sao kêu rên cầu xin tha thứ đi!”

La Quan cười nhạo một tiếng, “Ta xem là ngươi không mời nổi a? Sống nhiều năm như vậy, còn ỷ vào một ngụm thổi ngưu bức thủ đoạn kiếm sống, các ngươi Thiên Cơ nhất tộc thật đúng là củi mục.”

Hắn đưa tay, cũng 2 ngón tay nhẹ trừ giữa lông mày, tại hơi sáng khí cơ chấn động ở giữa mở miệng, “Đã ngươi không mời nổi lời nói, vậy liền đổi ta thử một chút.”

“Ngươi thử cái rắm…” Nơi này chính là Thải Tinh lâu, là Thiên Cơ nhất tộc tế bái vô số năm, phương đổi lấy trăng sao tán thành, hắn thân là nhất tộc lão tổ cũng không thể mời được nguyệt tôn, chỉ bằng ngươi 1 cái chỉ là tiểu bối.

Sau một khắc, Thiên Cơ lão tổ cười lạnh im bặt mà dừng, biểu lộ cứng ở trên mặt, lại phối hợp kia hai mắt trợn to, lộ ra phá lệ buồn cười.

Tựa như 1 con đáy giếng dưới lão cóc!

Bởi vì, mặt trăng xuất hiện.

Ông ——

Nó từ hư ảo trở nên ngưng thực, toàn bộ quá trình chỉ ở hô hấp thời gian, mà lại nó chưa treo cao cửu thiên chi thượng, 1 bộ cao cao tại thượng, quan sát thế gian lạnh lùng tư thái.

Mà là treo tại La Quan đỉnh đầu, tựa như là thân cận người đồng dạng, vãi xuống óng ánh ngân huy, đem thiếu niên bao phủ ở bên trong.

Ánh trăng vì hắn khảm nạm một vòng viền bạc, càng phát ra anh tuấn mà tuấn tú, tựa như nguyệt cung bên trong đi ra thần nhân, khí độ phi phàm.

La Quan ngẩng đầu nhìn một chút ánh trăng, một câu thốt ra, “Đa tạ tỷ tỷ…” Trong đầu không tự chủ, hiện ra năm đó, từng tại ánh trăng trông được đến kia xinh đẹp mặt mày.

Đáng tiếc, hôm nay vẫn chưa đạt được đáp lại.

Đối diện, Thiên Cơ lão tổ như bị sét đánh, mặt đều lục, “Tỷ… Tỷ tỷ? !” Tình huống như thế nào? Là hắn điên, hay là thế giới này đều sụp đổ.

Tiểu tử này, thế mà đối ánh trăng hô tỷ tỷ! !

Màn đêm phía dưới, 10,000 dặm tinh hà vẩy xuống tinh huy, đột nhiên dừng ở nguyên địa, không còn dám tung

tích nửa điểm.

Bởi vì, mặt trăng ý chí đã giáng lâm!

La Quan trong tay tru tiên kiếm chấn minh, tàn khuyết không đầy đủ kiếm thể, giờ phút này lại phóng xuất ra, có thể đem thiên địa xé rách ngang ngược sát cơ, “Lão vương bát đản, ngươi không phải nói mình, tại Thải Tinh lâu bên trong vô địch tại thế sao? ? Đến, câu nói này lặp lại lần nữa.”

Ừng ực ——

Thiên Cơ lão tổ nuốt ngụm nước miếng, hắn thở sâu, “Cái kia, lão phu cảm thấy chuyện vừa rồi, có lẽ là có hiểu lầm…”

Ông ——

Kiếm minh đem hắn còn lại lời nói đánh gãy, “Hiểu lầm? Giữ lại đi dưới mặt đất, cùng ngươi Thiên Cơ tộc liệt tổ liệt tông đi nói đi!”

Oanh ——

Kiếm ảnh cuồn cuộn, cuốn lên kinh đào hải lãng, có thể trảm thiên địa thập phương!

——

Chương 913 : Đối Thiên Cơ nhất tộc khảo nghiệm

Thiên Cơ lão tổ hú lên quái dị, 2 tay hướng về phía trước nhấn một cái, “Thiên Cơ giáng lâm, hộ pháp giữ mình!”

Một đoàn không hiểu chi khí hiển hiện, tuy không hình vô chất, lại nhưng cảm nhận được trong đó, ẩn chứa lực lượng cường đại, càng có một phần bàng bạc, mênh mông không thể nhìn trộm cảm giác, làm lòng người sinh kính sợ.

Ngược lại mơ hồ có mấy điểm thiên uy chi ý.

Đây chính là Thiên Cơ nhất tộc, tu luyện lực lượng sao? Câu thông thiên đạo, lấy tự thân cảnh giới, khu động nó uy năng bộc phát? Ngược lại là cái mới lạ con đường.

Đáng tiếc đối La Quan mà nói, lại không cái tác dụng gì, thiên uy gia trì sao? Trên kiếm của hắn đồng dạng có, lại chỉ mạnh không yếu!

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, Thiên Cơ lão tổ trước người một đoàn khí, bỗng nhiên vặn vẹo biến hình, lão quỷ này bỗng nhiên trừng to mắt, một mặt kinh hãi.

“Oa!”

Một ngụm máu tươi bỗng nhiên phun ra, thân thể của hắn giống như là một khối đá, bị bỗng nhiên đánh bay ra ngoài, trùng điệp đâm vào Thải Tinh lâu bên trên, phát ra nổ vang rung trời.

Nhưng quỷ dị chính là như thế mãnh liệt xung kích, lại không có thể đem Thải Tinh lâu đánh vỡ, chỉ là xuất hiện một chút khe hở, lại ngay tại khôi phục nhanh chóng.

Tựa hồ ngay tại thế thì trà tỳ nữ rời đi, đem cửa phòng quan bế về sau, Thải Tinh lâu thứ 105 tầng bên trong, liền biến thành 1 tòa cự đại lồng giam. Nguyên bản cái này lồng giam là dùng lấy trấn áp La Quan bọn người, phòng ngừa bọn hắn chạy trốn, mà bây giờ…

“La Quan! Ngươi đừng khinh người quá đáng, thật sự cho rằng ta Thiên Cơ nhất tộc, liền không có trấn áp ngươi thủ đoạn sao?” Thiên Cơ lão tổ tức hổn hển rống to.

Nguyệt lồng phía dưới, La Quan dáng người thẳng tắp, nghe vậy cười lạnh, “Thật sao? Vậy liền lấy ra, để lão tử mở mang kiến thức một chút!”

Ông ——

Kiếm minh tái khởi, “Ầm ầm” khủng bố kiếm hơi thở trở nên càng mạnh, bởi vì giờ khắc này hắn thi triển, chính là vô danh kiếm quyết truyền thừa.

Một bộ 7 kiếm, kiếm thế trùng điệp, 1 kiếm càng so 1 kiếm mạnh.

Tiếng vang bên trong, Thiên Cơ lão tổ lại bị đánh bay ra ngoài, đụng toàn bộ thứ 105 tầng, đều tại kịch liệt chấn động, run rẩy.

Thải Tinh lâu phía dưới, từng cái Thiên Cơ tộc nhân ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một vòng ánh trăng treo ở trên đó, phóng thích sáng trong quang hoa. Cứ việc kiếm minh cuồn cuộn, đánh cả tòa Thải Tinh lâu, đều có thể phát giác được vẻ run rẩy, lại khó rung chuyển nó quang huy nửa điểm, không khỏi mặt lộ vẻ hưng phấn, kiêu ngạo.

“Nghịch chuyển âm dương, triệu hoán 10,000 dặm tinh hà giáng lâm, càng có nguyệt cao kiến của bạn chí hàng thế, vì tộc ta lão tổ gia trì, đây là gì cùng ân vinh? !”

“Lão tổ cảnh giới, tất nhiên lại có đột phá, mới có thể có trăng sao như thế chiếu cố!”

“Không sai! Kiếm tu này hoặc thật có ngập trời chi uy, mới có thể tại nguyệt tôn chiếu rọi xuống vẫn như cũ quát tháo, nhưng thì tính sao? Tộc ta lão tổ hôm nay, đã đứng ở thế bất bại!”

“Chư vị lại trừng lớn mắt, nhìn về phía thứ 105 tầng, tộc ta lão tổ chỗ cư trú, kia sáng trong ánh trăng chính là trăng sao che chở tộc ta chi chứng cứ rõ ràng!”

Nó hơn các phương tu sĩ nghe vậy, là thật ao ước, ánh mắt ở giữa càng nhiều mấy điểm kính sợ. Trăng sao a, thân là thiên địa đại đạo một bộ điểm, là thế gian chí cao tồn tại 1 trong, phải nó che chở đủ bảo đảm Thiên Cơ nhất tộc, truyền thừa 100,000 năm không dứt.

Càng quan trọng chính là, cái này hoặc là 1 cái tín hiệu —— một chút lai lịch khá lớn, bối cảnh thâm hậu hạng người, thông qua một màn này nhịn không được nghĩ, hẳn là nguyệt tôn là muốn lựa chọn mới quyến tộc sao? Như coi là thật như thế, Thiên Cơ nhất tộc mới là thật nhất phi trùng thiên.

Một chút ngoại nhân có thể nghĩ tới sự tình, đau khổ mưu đồ, truy cầu vô số năm Thiên Cơ nhất tộc, tự nhiên cũng có thể nghĩ đến.

Thải Tinh lâu bên trong, một chút già nua Thiên Cơ tộc tu sĩ, giờ phút này mặt mũi tràn đầy kích động, lệ nóng doanh tròng, nhìn về phía trên đỉnh đầu.

“Cái này… Đây là nguyệt Tôn đại nhân… Rốt cục muốn tán thành tộc ta sao?”

“Mấy chục ngàn năm, nhiều đời tiên tổ cố gắng, rốt cục được đền đáp, đương đại lão tổ đối ta Thiên Cơ nhất tộc có công lớn, khi danh liệt tộc từ bên trong, thụ cung phụng tuyệt đối năm, phải hậu bối kính ngưỡng.”

“Nguyệt chi quyến tộc! Ta Thiên Cơ một mạch như phải thân này phần, liền có thể thực sự trở thành, trong thiên địa này đứng đầu nhất đại tộc 1 trong, bối rối tộc ta nguyền rủa, cũng chấp nhận này tiêu tán!”

“Tất cả Thiên Cơ nhất tộc tu sĩ, hướng nguyệt tôn quỳ xuống, cúng bái, cầu nguyện, thỉnh cầu nguyệt tôn tiếp nhận chúng ta trở thành quyến tộc!”

Phần phật ——

Đảo mắt, Thải Tinh lâu 100 linh 5 tầng phía dưới, tất cả Thiên Cơ tộc tộc nhân, lít nha lít nhít quỳ đầy đất, đều thần tình kích động, điên cuồng dập đầu, cầu nguyện.

Một màn này, khiến các phương tu sĩ run lên vì lạnh, nghĩ thầm chẳng lẽ hôm nay còn có thể mắt thấy, một phương quyền tộc sinh ra sao?

Vô ý thức, giờ phút này tất cả mọi người trừng to mắt, lặng chờ lấy một màn kế tiếp.

Thời gian một chút xíu trôi qua.

Thứ 105 tầng bên trên, ánh trăng vẫn như cũ lơ lửng tại kia bên trong, tịch liêu mà thanh lãnh, vãi xuống vô tận sáng trong ánh trăng. Kiếm minh tại kế tiếp theo, mỗi lần đều vang vọng 4 phương, nương theo lấy “Ầm ầm” tiếng vang, lại tiếng vang chính trở nên càng lúc càng lớn.

Nên là có mãnh liệt va chạm, tại thứ 105 tầng bên trong phát sinh, chấn động, tản mát mở lực lượng, dẫn đến cả tòa Thải Tinh lâu cũng bắt đầu lay động.

Mọi người dần dần chần chờ tại, nguyệt cao kiến của bạn chí đã giáng lâm, vì sao chậm chạp không cùng đáp lại lúc, lại nhịn không được âm thầm cảm khái, “Kiếm tu này sinh mệnh lực là thật ương ngạnh a, tiếp nhận nhiều lần như vậy khủng bố đả kích, lại vẫn có thể không ngừng đứng lên!”

“Đáng tiếc, coi như lần lượt bị đánh bại lại bò lên, kết

quả cũng sẽ không thay đổi, phải nguyệt tôn tán thành, chiếu cố Thiên Cơ lão tổ, đã ở đương thời đều vô địch.”

Nhưng vào lúc này, lại 1 đạo kiếm minh vang lên, cùng lúc trước so sánh nó rõ ràng càng mạnh, càng thêm bá đạo, cường thế.

Chỉ là truyền vào trong tai, liền mọi người tâm thần 1 sợ, trong thoáng chốc dường như nhìn thấy một dòng sông dài, phá chín ngày mà rủ xuống. Nó thế cuồn cuộn rộng lớn to lớn, phát ra “Ầm ầm” nổ vang rung trời, lấy càn quét chi thế quét ngang mà tới.

Nhìn kỹ lại liền sẽ phát hiện, cái này trường hà bên trong mỗi một giọt nước, mỗi 1 đóa bọt nước, đều là từ từng đạo kiếm quang tạo thành. Mà cái này vô số kiếm quang hội tụ, tạo thành trời rơi trường hà, chính là vô cùng kinh khủng 1 kiếm, nơi này khắc ngang nhiên chém xuống.

“A!”

Không ít người lên tiếng kinh hô, dưới chân một cái lảo đảo, lại hoặc là liên tiếp lui về phía sau, sắc mặt tái nhợt ở giữa khó nén kinh hoảng chi ý.

Sau đó, chính là “Oanh” một tiếng vang thật lớn, vừa mới tỉnh táo lại mọi người, thấy rõ ràng cả tòa Thải Tinh lâu đều đang rung động.

Một tiếng thê lương kêu rên, từ đỉnh đầu phía trên truyền đến, “Ta sai, ta sai! La Quan ta, nhanh lên dừng tay đi!”

Thứ 105 tầng bên trên, lóe lên cửa sổ rốt cục không chịu

nổi, đến từ nội bộ khủng bố xung kích, bị đụng nát ra.

Một thân ảnh chính khảm nạm ở bên trong, đầu ngực bại lộ bên ngoài, eo một chút thì ở bên trong, kia vung loạn tóc muối tiêu, bởi vì thống khổ mà vặn vẹo khuôn mặt, cùng miệng mũi thất khiếu ở giữa tràn ra máu tươi, vô 1 không cho thấy nó thống khổ cùng chật vật, trong miệng đang không ngừng phát ra cầu xin tha thứ kêu rên.

“Đây chính là tên kia kiếm tu? !” Các phương tu sĩ trong lòng, nhịn không được “Lộp bộp” một chút, nhất là một chút nữ tử, có loại ảo tưởng phá diệt cảm giác.

Dù sao, kiếm tu cho người cảm giác, phần lớn là kia tiêu sái phiêu dật, phong độ nhẹ nhàng hạng người, dù là trận chiến ngày hôm nay hẳn phải chết, nhưng có thể tại Thiên Cơ lão tổ thủ hạ chống đến hiện tại, cũng đủ để chứng minh nó mạnh mẽ.

Như thế nào là cái lão già họm hẹm? ! Thật phía dưới.

Sau đó bọn hắn liền phát hiện, xung quanh Thiên Cơ tộc tu sĩ, càng là mặt mũi tràn đầy hãi nhiên, 1 bộ hoàn toàn không thể tiếp nhận biểu lộ, tựa hồ nhìn thấy lão già họm hẹm này, đối bọn hắn xung kích lớn hơn.

“Lão tổ? !” Rít lên một tiếng, từ một danh già nua Thiên Cơ tộc tu sĩ trong miệng phát ra, cả phiến thiên địa đột nhiên liền trở nên tĩnh mịch.

Tất cả mọi người trợn to tròng mắt, nhìn về phía trên đỉnh đầu, kia thanh lãnh trăng tròn bao phủ thứ 105

tầng, bị khảm nạm tại trên cửa sổ đạo thân ảnh kia.

“Lão tổ? A đù! Lão tử không nghe lầm chứ, cái này bị đánh giống cháu trai như người, đúng là Thiên Cơ nhất tộc lão tổ!”

“Không phải nói, Thiên Cơ tộc phải trăng sao che chở sao? Còn chuẩn bị vào hôm nay, khẩn cầu thu hoạch được nguyệt cao kiến của bạn chí tán thành, trở thành mới nguyệt chi quyến tộc… Làm sao đột nhiên, họa phong liền trở nên quỷ dị rồi?”

“Ai cho ta 1 bàn tay, để ta thanh tỉnh một chút, nhìn có phải là nằm mơ hay không…”

“Ba —— “

“A đù, ai đạp ngựa đánh ta!”

Thiên Cơ tộc các tu sĩ, giờ phút này từng cái như bị sét đánh, thất hồn lạc phách, mặt mũi tràn đầy đều là tuyệt vọng cùng khó có thể tin. Ánh trăng hiển hiện bao phủ thứ 105 tầng, cái này rõ ràng chính là nguyệt cao kiến của bạn chí giáng lâm, nhưng kết quả vì sao là dạng này?

Tộc ta lão tổ bị đánh thành cháu trai, tại vạn chúng nhìn trừng trừng dưới kêu rên cầu xin tha thứ… Mất mặt a! Lại nghĩ tới vừa rồi, Thiên Cơ nhất tộc giống như là điên cuồng đồng dạng biểu hiện, càng là hận không thể đào 1 đầu kẽ đất chui vào.

“Sẽ không, sẽ không! Ảo giác, nhất định là ảo giác!” Một

tên già nua Thiên Cơ tộc tu sĩ, bỗng nhiên cho mình 1 bàn tay.

Răng đều đánh rụng, mặt cũng nghiêng lệch, nhưng trước mắt cảnh tượng chính là không thay đổi.

Hắn nhe răng cười một tiếng, nghiến răng nghiến lợi, “Tà ma ngoại đạo, an dám phá hỏng ta đạo tâm? Tộc ta lão tổ là tuyệt đối sẽ không thua!”

Ba ——

Lại nằng nặng 1 bàn tay, lần này “Răng rắc” một chút cổ đoạn mất, người này trực tiếp bị vùi dập giữa chợ.

Mọi người: …

“Không đúng, đây không phải ảo giác, là nguyệt tôn cho ta Thiên Cơ nhất tộc khảo nghiệm, chỉ cần thông qua liền có thể thu hoạch được tán thành, trở thành mới nguyệt chi quyến tộc!” Đột nhiên, lại có một tên Thiên Cơ tộc tu sĩ rống to, những người khác ánh mắt sáng.

Khảo nghiệm? ?

Không sai, là như thế này, nhất định chính là dạng này! !

Trăng sao đã giáng lâm, Thải Tinh lâu chính là Thiên Cơ nhất tộc sân nhà, lão tổ trong đó đương thời vô địch, kình thiên cảnh đến cũng được quỳ.

Cái này khu khu kiếm tu làm sao có thể, đem lão tổ hành hung đến tận đây, 1 bộ chó chết bộ dáng kêu rên cầu xin

tha thứ? Cái này tất nhiên là nguyệt tôn cho tộc ta sau cùng khảo nghiệm.

Mà bây giờ lão tổ chính là lịch kiếp người, chỉ cần hắn có thể đứng lên đến, đem tên này kiếm tu trấn áp, hết thảy liền đều có thể tốt.

“Lão tổ cố lên! Lão tổ cố lên!”

“Đứng lên, đứng lên! Ngài nhất định có thể!”

“Đừng sợ, đừng sợ hãi, tất cả Thiên Cơ tộc các tộc nhân, đều cùng lão tổ cùng một chỗ, chúng ta chính là ngươi tinh thần trụ cột! !”

“Đây là nguyệt tôn cho chúng ta Thiên Cơ nhất tộc khảo nghiệm, lão tổ a, ngài gánh vác tộc ta mấy chục ngàn năm truy cầu chi mộng tưởng, làm ơn tất chống đỡ!”

Tất cả Thiên Cơ tộc tộc nhân, đều khàn cả giọng rống to, cuồn cuộn tiếng gầm phóng lên tận trời, quả nhiên là khí thế như hồng.

Trong thoáng chốc, mọi người như nhìn thấy nhất tộc khí vận chi bốc hơi, trùng trùng điệp điệp mạnh mẽ hướng lên.

Thế là, những người khác cũng không nhịn được có chút tin —— chẳng lẽ, cái này thật chính là, đối Thiên Cơ nhất tộc khảo nghiệm sao? ?

Chỉ có bị khảm nạm tại cửa sổ bên trong Thiên Cơ lão tổ, kém chút một ngụm máu tươi phun ra, biểu lộ đều

vặn vẹo —— khảo nghiệm? Lão tử khảo nghiệm bà ngươi cái chân! Lại không cầu xin tha thứ, lão phu liền muốn bị đánh chết tươi!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 914 : Đời trước lão tổ

Thiên Cơ nhất tộc quần tình xúc động, trực trùng vân tiêu tiếng gầm gừ, rõ ràng truyền vào thứ 105 tầng, La Quan khóe miệng câu một chút, nói: “Thiên Cơ lão tổ, xem ra các tộc nhân đối ngươi là ký thác kỳ vọng a, ngươi nhưng tuyệt đối đừng để bọn hắn thất vọng, vậy chúng ta liền kế tiếp theo.”

“Không ——” Thiên Cơ lão tổ hét thảm một tiếng, sau một khắc, cả người liền bị sống sờ sờ lôi trở về.

Cái này tiếng kêu thảm thiết truyền ra, Thiên Cơ tộc tộc nhân khẽ giật mình, hay là trước hết nhất đưa ra “Khảo nghiệm” nói chuyện tu sĩ kia, bỗng nhiên vung tay, “Đây là lão tổ cho chúng ta đáp lại, cái này 1 cái ‘Không’ chữ là gì cùng âm vang hữu lực, bền gan vững chí, lộ ra ấn định Thanh Sơn không buông lỏng trác tuyệt ý chí, nó cho thấy lão tổ không từ bỏ, không dừng tay, không thông qua khảo nghiệm tuyệt không bỏ qua tín niệm!”

“Lão tổ, uy vũ vậy! Vì ta Thiên Cơ nhất tộc, đây là đánh cược tự thân tính mệnh, không thành công thì thành nhân a lão tổ!”

Một câu, khiến Thiên Cơ tộc các tộc nhân nháy mắt đỏ mắt, trong lòng đối lão tổ kính ngưỡng, khâm phục, quả thực như nước sông cuồn cuộn.

“Lão tổ uy vũ, lão tổ tất thắng!”

“Lão tổ uy vũ, lão tổ tất thắng!”

“Ta chờ ở đây, cung nghênh lão tổ thắng lợi trở về…”

Bị tầng tầng kiếm quang bao khỏa, như đặt mình vào núi đao biển lửa bên trong, cảm giác mình tùy thời đều muốn dát rơi Thiên Cơ lão tổ mặt đều lục, một đám hỗn trướng vương bát đản, đây là không hại chết lão phu tuyệt không dừng tay a, các ngươi chờ đó cho ta, nếu như lão phu lần này bất tử, tuyệt đối cùng các ngươi không xong!

“La Quan! Ngươi khí cũng ra, lão phu cũng nhận lầm, ngươi còn muốn như thế nào? Ta Thiên Cơ nhất tộc, cũng là tai to mặt lớn, ngươi đừng quá mức điểm!”

La Quan thản nhiên nói: “Có đầu, ta cho ngươi chặt, có mặt, ta cho ngươi giẫm, dám đối lão tử động thủ, hôm nay liền bình ngươi Thiên Cơ nhất tộc.”

Hắn làm như vậy ăn miếng trả miếng là nó 1, dù sao như không có chút bản lãnh, thủ đoạn, đám người bọn họ đều phải đưa tại cái này, hạ tràng nói câu muốn sống không được, muốn chết không xong, kia không có chút nào qua điểm. Liền đầu này, san bằng toàn bộ Thiên Cơ nhất tộc, kia cũng là hợp tình hợp lý!

Còn nữa cũng là giết gà dọa khỉ, Thiên Cơ lão tổ trước đó nói Thi Vương điện từng truyền tin, mời bọn họ xuất thủ tìm kiếm tung tích của hắn. Vậy hôm nay, La Quan liền kiếm trảm Thiên Cơ đảo, ngay cả Thiên Cơ nhất tộc 1 con gà, đều giết nướng ăn, cũng làm cho thế nhân biết

được, phàm là dám ra tay với hắn đều tuyệt không có kết cục tốt.

“Hừ!” Đúng lúc này, một tiếng trầm thấp, khàn giọng cười lạnh, vang lên bên tai mọi người, “Tiểu bối, ngươi rất ngông cuồng a? !”

Oanh ——

Mọi người đỉnh đầu đột nhiên nổ nát vụn, đem Thải Tinh lâu thứ 105 tầng cùng 100 linh tầng 6 cho liền cùng một chỗ, một đoàn nồng đậm hắc vụ từ đó bay xuống, sương mù nhanh chóng đổ sụp, co vào, lộ ra trong đó một thân ảnh.

Người này một bộ áo bào đen, tướng mạo hẹn 50 tuổi trên dưới, một con mắt lớn, một con mắt nhỏ, tỏi mũi lộ ra mấy cây mao. Nhưng giờ phút này, hắn phóng thích ra khí cơ, lại vượt xa Thiên Cơ lão tổ phía trên, đã siêu việt Đại Kiếp cảnh chi đỉnh cao nhất, đặt chân Nhất Niệm cảnh.

Như thế nào nhất niệm? Tức hồn phách lớn mạnh rèn luyện như 1, khí cơ nội liễm vô để lọt, tiếp theo hồn phách tinh nguyên bên trong theo không dứt, có thể bày thoát thọ nguyên chi khốn, từ đó trường tồn giữa thiên địa.

Nó hồn phách mạnh viễn siêu nhục thân cực hạn chịu đựng, như không có bí pháp áp chế hoặc tránh né thiên địa quy tắc can thiệp, tất bạo thể mà chết.

Nhưng hôm nay, cái này mũi Mao lão đầu đứng lơ lửng

giữa không trung, lại là nhục thân hoàn chỉnh hồn phách vững chắc, có thể thấy được cái này Thải Tinh lâu đối Thiên Cơ nhất tộc mà nói, còn có mấy điểm che đậy thiên đạo quy tắc tác dụng, đây cơ hồ đã là một phương thánh địa hình thức ban đầu.

“Oa!” Thiên Cơ lão tổ một chút liền khóc, 1 đem nước mũi 1 đem nước mắt, “Cha, ngươi rốt cục ra, ta còn tưởng rằng ngươi muốn trơ mắt, nhìn xem nhi tử bị cái này hung đồ cho sống sờ sờ đánh chết! Nhi tử thảm a, quá thảm, ngươi nhìn ta trên thân, cơ hồ liền không có một chỗ hoàn hảo huyết nhục, kém chút liền bị làm thành canh chua cá a!”

Mũi Mao lão đầu nhướng mày, hung hăng trừng đến một chút, “Ngậm miệng! Lão phu năm đó đem tộc trưởng chi vị truyền cho ngươi, là nhìn ngươi có chút tư chất, thiên phú, không ngờ ngươi lại như thế không nên thân, bị người đánh tới cửa không nói, còn mặt mũi mất hết! Nếu sớm biết như thế, lão tử tình nguyện đưa ngươi bên trên tường, cũng tốt hơn hôm nay mất mặt xấu hổ!”

Thiên Cơ lão tổ rụt cổ một cái, 1 cái lão già họm hẹm làm ra ủy khuất bộ dáng, thật sự là muốn bao nhiêu buồn nôn liền nhiều buồn nôn.

Mũi Mao lão đầu đều bị buồn nôn đến, 1 cước đem hắn đạp đến nơi hẻo lánh bên trong, “Cút xa một chút, trừng to mắt thấy rõ ràng, lão phu là như thế nào đem tiểu bối này, cho tươi sống trấn sát!”

Ngẩng đầu, hắn đầy mắt hung quang, “Tiểu bối, ngươi gọi La Quan đúng không? Cha ngươi là ai? Gia gia

ngươi là ai? Ngươi lão sư là ai? Báo ra danh hiệu đến, nếu như ta trêu chọc không nổi, liền đưa các ngươi rời đi, không phải hôm nay 1 cái cũng đừng hòng đi!”

Cái này thuộc về là dùng vô cùng tàn nhẫn nhất ngữ khí, nói nhất sợ lời nói sao? La Quan là thật không nghĩ tới, cái này mũi Mao lão đầu thế mà, hay là cái có chút đầu óc.

Đáng tiếc a, cái này 3 món đồ hắn thật không có, cha thì thôi, vẫn chờ hắn cứu sống đâu, gia gia… Khụ khụ, đoán chừng đều thành cặn bã.

Lão sư cũng tạm được, xuất thân, lai lịch đều khủng bố đến không thể tưởng tượng, mấu chốt thanh danh không hiện a, chẳng lẽ nói nàng gọi Huyền Nhất Nhất, bên ngoài đồng hồ là chỉ tiểu ô quy, trên thực tế lại là 1 cái rất đáng yêu nữ hài tử à… Ngô, sẽ còn ba lạp ba lạp biến thân? Quên đi thôi, loại lời này không có thiếu cái đầu óc, ai cũng không tin.

La Quan đưa tay, giương kiếm, “Dựa vào nhà bên trong, bối cảnh đều quá yếu, lão tử liền 1 người 1 kiếm, liền có thể bình các ngươi Thiên Cơ nhất tộc.”

Hắn nói câu nói này thật đúng là không phải khoác lác, cũng không phải bởi vì La Quan bây giờ tu vi, có thể chặt Nhất Niệm cảnh cường giả, mà là hắn phát hiện theo mũi Mao lão đầu giáng lâm, thứ 100 linh 5 cùng 100 linh tầng 6 quán thông thành một thể về sau, hắn lấy được “Gia trì” mạnh hơn.

Nói như vậy có chút không rõ ràng —— đơn giản giảng

chính là, Thải Tinh lâu vốn là Thiên Cơ nhất tộc sân nhà, Thiên Cơ lão tổ ở bên trong vô địch tại thế, Thiên Cơ tộc các tộc nhân, thực lực cũng có thể được rất mạnh tăng phúc, nhưng bây giờ loại này tăng phúc, lặng lẽ chuyển dời đến La Quan trên thân.

Cảm giác này có chút cùng loại với 1 cái bái nguyệt tế đàn? Nhưng lại còn chưa tới tình trạng kia, nhưng La Quan ước chừng lấy, chặt cái đem Nhất Niệm cảnh không khó lắm.

Mũi Mao lão đầu mặt trầm như nước, đôi mắt băng hàn, “Tốt! Tốt! Lão phu thật sự là ngủ lâu, không biết thiên hạ phong vân biến ảo, thế gian này bọn tiểu bối, đều như thế hung hăng ngang ngược sao? Vậy hôm nay, lão phu liền trấn sát ngươi ở đây, tung ngươi có thiên đại bối cảnh, ta Thiên Cơ nhất tộc cũng không sợ!”

Ai còn không có chỗ dựa, Thiên Cơ nhất tộc địa vị hoàn toàn không nhỏ, nếu không cũng không dám ngấp nghé, tấn thăng nguyệt chi quyến tộc cơ hội.

“Cha, ngươi cẩn thận, tiểu tử này có gì đó quái lạ a, hắn thế mà có thể triệu hoán nguyệt cao kiến của bạn chí giáng lâm, phá ta Thải Tinh lâu che chở!” Thiên Cơ lão tổ nhịn không được, lại hô một tiếng.

Ba ——

Một bạt tai, đem hắn tát lăn trên mặt đất, “Để ngươi ngậm miệng không nghe thấy sao? Ngươi cho rằng lão phu sẽ giống ngươi vô năng như vậy? ! Tại ngươi chủ đạo phía dưới, Thải Tinh lâu che chở bị phá mất, là bởi

vì ngươi lấy được trăng sao chiếu cố còn chưa đủ mạnh! Mà lão phu thân là Nhất Niệm cảnh đại cao thủ, lại tại Thải Tinh lâu bên trong tu luyện mấy ngàn năm, đã sớm cùng nó khí cơ tương thông, chỉ cần lão phu xuất thủ, nguyệt tôn Thiên Bình tự nhiên sẽ đảo hướng chúng ta!”

Mũi Mao lão đầu ngưu bức ầm ầm, 1 bộ không ai bì nổi biểu lộ, lạnh lẽo ánh mắt nhìn về phía La Quan, tựa như là đang nhìn 1 con con rệp, “Tiểu bối, ngươi có thể nghĩ mình di ngôn, nếu không lão phu vừa ra tay, ngươi liền không có cơ hội!”

La Quan cảm nhận được một cỗ khí cơ giáng lâm, không phải động thủ với hắn, mà là nhắm chuẩn trên đỉnh đầu ánh trăng. Cũng không phải là thủ đoạn công kích, mà càng giống là một loại mang theo hèn mọn, lấy lòng cùng kính sợ câu thông, tựa như là trước tượng thần quỳ 1 đầu lão cẩu, lấy thành tín nhất, cẩn thận ngữ khí, khẩn cầu thần minh có thể ban thưởng một cây xương cốt.

Hắn biểu lộ, không khỏi trở nên cổ quái, cho nên mũi Mao lão đầu gia hỏa này biểu hiện ngưu bức ầm ầm, trên thực tế lén lút liền xuất thủ… Hắn đây là lo lắng biểu diễn thất bại, cũng rơi vào xã cầm tạm trận kết quả? Phi, tâm nhãn tử thật nhiều!

1 hơi.

2 hơi.

3 hơi.

Rất yên tĩnh.

La Quan giống như cười mà không phải cười, “Di ngôn ta đều nghĩ kỹ 7-8 cái, bà ngoại con rùa làm sao còn chưa động thủ? Sẽ không phải là nguyệt cao kiến của bạn chí, căn bản chẳng phải để ý đến ngươi a?”

Mũi Mao lão đầu đột nhiên liền thể nghiệm 1 đem, trước đây không lâu Thiên Cơ lão tổ bị lưỡi dao xuyên tim cảm giác đau, khóe miệng giật một cái, “Đối phó ngươi? Còn cần mượn dùng nguyệt tôn chi lực sao? Vậy lão phu cái này đường đường Nhất Niệm cảnh đại cao thủ, chẳng lẽ không phải quá mức vô năng?”

“Giết ngươi, lão phu 1 người liền là đủ, cũng mời nguyệt tôn có thể thấy rõ, duy ta Thiên Cơ nhất tộc mới là Thần lựa chọn tốt nhất! !”

Oanh ——

Một bước đạp xuống, mũi Mao lão đầu trên thân áo bào đen phồng lên, thuộc về Nhất Niệm cảnh khủng bố khí cơ, trong chốc lát quét ngang toàn trường.

Thật sự là hắn cùng Thải Tinh lâu ở giữa có cực quan hệ mật thiết, lại dẫn tới thang lầu chấn minh, mỗi một viên gạch ngói, then, đều tản mát ra nhàn nhạt quang huy, nhất là thứ 100 linh 5 cùng 100 linh tầng 6 ở giữa, phóng thích ra quang minh càng là loá mắt.

“Cái này… Đây là thứ 100 linh tầng 6 bên trong ngủ say đời trước lão tổ bị bừng tỉnh rồi? ? Tê —— lão nhân gia

ông ta thế nhưng là tại 1,000 năm trước, liền đã đột phá Nhất Niệm cảnh!” 1 vị Thiên Cơ tộc tu sĩ kinh hô.

Lại có sắc mặt người đại biến, “Không phải là lão tổ lạc bại rồi? Cái này sao có thể… Ngô, là, nếu là đối ta Thiên Cơ nhất tộc khảo nghiệm, làm sao có thể chỉ nhằm vào lão tổ 1 người, tất nhiên là muốn toàn tộc đứng đầu nhất cường giả đều xuất thủ mới có thể.”

“Đời trước lão tổ thức tỉnh, mang theo Nhất Niệm cảnh chi uy, nhưng cùng Thải Tinh lâu giao cảm, lại được trăng sao chi lực gia trì, phóng nhãn thiên hạ ai nhưng đánh một trận? Kiếm tu này mạnh hơn, hôm nay cũng chú định vừa chết!”

“Không sai, 2 đời lão tổ đồng thời xuất thủ, trấn sát kẻ này dễ như trở bàn tay, ta Thiên Cơ nhất tộc nghịch thiên cải mệnh chi thời cơ, ngay tại tối nay!”

Những phe khác tu sĩ: …

Liền rất im lặng, bọn hắn hiện tại cũng mộng, cảm giác cái gì đều là các ngươi mình đang nói, đầu tiên là nói lão tổ vô địch, cái kia kiếm tu hẳn phải chết vân vân. Kết quả đây, đảo mắt liền bị đánh mặt, nguyên lai là Thiên Cơ lão tổ bị người ta, nện giống như là 1 đầu chó chết kêu rên cầu xin tha thứ.

Tiếp lấy còn nói, là nguyệt tôn đối Thiên Cơ nhất tộc khảo nghiệm, tốt a đích xác có như vậy một chút xíu khả năng, nhưng bây giờ lại thay đổi, liền lên thay mặt lão tổ đều bị đánh ra đến, các ngươi còn như thế kích động, tự tin, liền không nghĩ tới điểm khác khả năng? ?

Sau một khắc, bàng bạc khí cơ từ trên trời giáng xuống, từ Thải Tinh lâu 100 linh 5, 100 linh tầng 6 bên trong phóng thích, quét ngang phóng thích.

Nhược Hạo đãng thiên núi, trấn áp 4 phương thiên địa, bất động như vực sâu!

“Đời trước lão tổ thần uy! ! Thần uy!”

Đây là Thiên Cơ tộc tu sĩ hưng phấn đến, cơ hồ bài tiết không kiềm chế gào thét.

Các phương tu sĩ biến sắc, tranh thủ thời gian thu liễm mới, kia mấy điểm bất kính, khinh thường cộng thêm chế giễu tư ẩn suy nghĩ.

Tê ——

Cái này đời trước Thiên Cơ lão tổ, thật sự là có chút đồ vật a, này khí tức quả thực cường hãn, không giống như là nhân gian nhưng có chi lực!

Cái kia kiếm tu, như thế nào chống đỡ được?

—

—

—

—

Chương 915 : Ta cũng rất tuyệt vọng a

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, tại phía trên Thải Tinh lâu vang lên, nương theo mà đến là kinh thiên động địa oanh minh, tiếng vang như lôi đình nổ tung.

Cuồng bạo lại cực kỳ cường hãn lực lượng đối oanh, xuyên thấu lâu thể bắn ra, khuếch tán, đến mức không gian đều trở nên bắt đầu vặn vẹo.

Khiến tất cả nhìn thẳng cảnh này người, đều cảm thấy trong lòng 1 sợ, tiếp theo từ bản năng bên trong sinh ra, vô tận hoảng sợ, kính sợ!

Thứ 105 tầng cùng 100 linh tầng 6 đả thông về sau, tạo thành cự đại không gian bên trong, mũi Mao lão đầu sắc mặt hoàn toàn thay đổi, cảm thụ được phía trước sôi trào mãnh liệt, khiến người lưng phát lạnh cuồn cuộn kiếm hơi thở, tâm lý chỉ là một cái suy nghĩ: A đù, tiểu tử này đang giả heo ăn hổ!

Bởi vì giờ khắc này La Quan thi triển ra, vẫn là vô danh kiếm quyết chi truyền thừa, cùng mới hành hung Thiên Cơ lão tổ lúc sở dụng giống nhau như đúc, điểm này hắn tuyệt sẽ không nhìn lầm. Nhưng uy lực lại so trước đó cường đại đâu chỉ gấp 10 lần, lấy nó Nhất Niệm cảnh tu vi, đều ngăn cản có chút gian nan.

Đột nhiên, 1 cái đáng sợ suy nghĩ, từ mũi Mao lão đầu đáy lòng hiển hiện —— nếu như tiểu tử này kiếm, thật cùng lúc trước đồng dạng, có thể làm đến 1 kiếm càng so 1 kiếm mạnh… Tê! Đây chẳng phải là nói, không bao lâu, hắn cũng muốn rơi vào kia củi mục nhi tử kết quả giống nhau, bị chùy kêu cha gọi mẹ?

Không! Tuyệt không có khả năng, cái này La Quan tu vi hắn sẽ không nhìn lầm, cho dù có liễm tức chi pháp, tối cao cũng chính là Đại Kiếp cảnh cấp độ, há có thể càng lớn giai khiêu chiến Nhất Niệm cảnh cường giả? !

Hắn đang hù dọa lão phu, không sai nhất định là như vậy, bây giờ thi triển kiếm thế, hẳn là lấy một loại nào đó cường đại át chủ bài khu động.

Có thể ra 1 kiếm đã coi như hắn lợi hại, tuyệt sẽ không lại có kiếm thứ 2…

Ông ——

Mũi Mao lão đầu vừa mới chuyển qua ý niệm này, khóe miệng liền bỗng nhiên co lại, lại một tiếng kiếm minh vang lên, hay là giống nhau như đúc sáo lộ. Kiếm thứ 2 lên tay thời điểm, hắn liền cảm nhận được kia phần, càng thêm mãnh liệt, hừng hực, vạn vật khó cản khủng bố kiếm ý, trọng yếu nhất chính là, một kiếm này uy lực so trước đó càng trước số điểm.

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, mũi Mao lão đầu lại lần nữa bị chém bay ra ngoài, hắn dốc hết toàn lực mới bảo trì

phong độ, không lộ quá nhiều chật vật, gầm nhẹ một tiếng, “Tiểu bối , mặc ngươi có nghịch thiên át chủ bài, cũng cuối cùng cũng có cuối cùng thời điểm, có thể chém ra như thế 2 kiếm, tính ngươi thực lực siêu quần, lão phu không tin ngươi còn có thể xuất kiếm!”

Dưới chân trùng điệp đạp mạnh, chịu 2 kiếm mũi Mao lão đầu chủ động xuất kích, Nhất Niệm cảnh tu vi toàn lực bộc phát, đưa tay ở giữa tinh huy hội tụ, chấn động tựa như một phương hồ lớn, muốn nhấc lên ngàn trọng sóng lớn, đem La Quan thôn phệ, trấn sát.

Mũi Mao lão đầu giận, hắn đầu tiên là tại thu hoạch nguyệt tôn tán thành lúc gặp khó, lại bị một tên tiểu bối án lấy hành hung, nhất là ngay trước thân nhi tử mặt… Phải biết, trước đây không lâu hắn còn mắng to phế vật, nói “Đưa lên tường” vân vân, bây giờ lại là bộ dáng này, thực tế quá mất mặt .

Hắn, Thiên Cơ nhất tộc đời trước lão tổ, Nhất Niệm cảnh tuyệt đối cường giả, tất yếu tự tay đòi lại mặt mũi —— tiểu bối đi chết!

“Không tin?” La Quan cười lạnh một tiếng, “Bà ngoại con rùa, ngươi quả nhiên là ngủ quá lâu, không hiểu hiện tại người trẻ tuổi lợi hại, hôm nay liền trừng lớn một đôi mắt chó, nhìn lão tử là như thế nào sinh sinh, đưa ngươi con rùa mai rùa chém thành hiếm nát!”

Ông ——

Kiếm thứ 3, xuất thủ.

Đối diện, khí thế hùng hổ mà đến, hiển thị rõ bạo ngược sát cơ mũi Mao lão đầu, lập tức tức hổn hển, “Không có khả năng, ngươi đến cùng là bài tẩy gì? Có thể để ngươi không kiêng nể gì như thế, liên tiếp bộc phát ra cường đại như vậy thực lực!”

Hắn là thật không nghĩ ra.

Oanh ——

Tiếng vang cuồn cuộn, mũi Mao lão đầu lại một lần bị chém bay, mà lại trạng thái so trước đó thảm hại hơn, một đoạn ống tay áo bị kiếm quang cuốn đi xé thành vỡ nát.

La Quan mặt không biểu tình, giương kiếm chỉ phía xa, “Muốn biết? Ngươi quỳ xuống đến cầu lão tử, có lẽ ta 1 cao hứng, liền nói cho ngươi biết.”

Giờ khắc này, khí thế của hắn tấm giương, có thể nói cuồng vọng khôn cùng, nhưng cái này cuồng vọng lại là xây dựng ở, tuyệt đối tự tin cùng thực lực cơ sở bên trên.

Trước đó liền nói qua, thời khắc này Thải Tinh lâu đối La Quan mà nói, có cùng loại với bộ điểm bái nguyệt tế đàn tác dụng, thân ở trong đó hắn nhưng phải trăng sao gia trì —— cái này gia trì, không chỉ có thể tăng lên La Quan thực lực, càng giao phó hắn nháy mắt hồi phục năng lực.

Tức, thân ở Thải Tinh lâu bên trong, vô luận La Quan xuất thủ bao nhiêu lần, thể nội hao tổn cũng sẽ ở một

nháy mắt được bổ sung hoàn chỉnh.

Có phần này cường hãn thực lực, lại có hay không hạn thời gian sử dụng tại, đừng nói mũi Mao lão đầu, chính là toàn bộ Thiên Cơ nhất tộc đều xông lên, La Quan cũng có tự tin 1 kiếm một đống, đưa bọn hắn toàn bộ xuống địa ngục đoàn xây!

Đương thời vô địch? La Quan cảm thấy này danh đầu, tạm thời đặt ở trên người hắn, vẫn tương đối thích hợp. Cho nên mũi Mao lão đầu cái này bà ngoại con rùa, dựa vào cái gì cùng hắn đấu? Quả thực không biết sống chết!

“A a a! Tức chết lão phu, tức chết lão phu!” Mũi Mao lão đầu triệt để bạo tẩu, một đôi mắt châu trở nên xích hồng, “Tiểu bối an dám nhục ta? Lão phu hôm nay không tiếc đại giới, cũng muốn đưa ngươi trấn sát nơi này!”

Oanh ——

Mũi Mao lão đầu khí tức giờ phút này tăng vọt, như vận dụng bí pháp nào đó, phóng xuất ra càng khủng bố hơn lực lượng, cuốn lên tinh huy muôn vàn, hạo đãng đãng đánh thẳng tới, tựa như diệt thế triều cường, cho người ta một loại không thể ngăn cản sợ hãi cảm giác.

Nhưng cũng tiếc, hôm nay Thải Tinh lâu bên trong, chủ, khách sớm đã dị vị.

La Quan hắn, đều vô địch!

“Trấn sát ta? Chỉ bằng các ngươi Thiên Cơ nhất tộc, còn

chưa đủ!” La Quan cười lạnh một tiếng, đưa tay chém ra kiếm thứ tư.

Ầm ầm ——

Kiếm minh cuồn cuộn, hạo đãng trường hà lại xuất hiện, đem mũi Mao lão đầu cuốn lên muôn vàn khí thế, vạn chúng sát cơ đều đều vỡ nát. Chính hắn càng là kêu thảm một tiếng, trên cằm một đoạn cổ ngắn bị chặt đứt, ngực càng nhiều 1 đầu, vết thương sâu tới xương.

“Oanh” một tiếng vang thật lớn, trùng điệp đâm vào Thải Tinh lâu bên trên, cái này ức khắc sâu lại vô song quen thuộc một màn, để Thiên Cơ lão tổ trái tim bỗng nhiên co vào, lập tức sinh ra một loại, cực kỳ dự cảm không ổn —— tựa hồ, hắn vừa rồi cũng là dạng này, từ miễn cưỡng thế lực ngang nhau, đến dần dần rơi vào hạ phong, lại về sau liền thành bị án lấy hành hung, không hề có lực hoàn thủ.

Cha ta hắn, muốn đi ta đường xưa rồi? Hoảng hốt là nhất định, cũng không biết thế nào, giờ phút này Thiên Cơ lão tổ đáy lòng bên trong, lại còn có mấy điểm thoải mái —— lão già, để ngươi trang bức a, hiện tại biết ta vừa rồi, chịu đựng đả kích đi?

Thải Tinh lâu bên ngoài, vô luận là Thiên Cơ tộc nhân, hay là các phương tu sĩ, giờ phút này toàn bộ lâm vào trầm mặc.

Ngay từ đầu mũi Mao lão đầu xuất thủ lúc, uy áp toàn trường khí tức khủng bố, để bọn hắn nháy mắt cải biến lập trường, cho rằng cái kia kiếm tu tất vong.

Nhưng sự tình phát triển lại hoàn toàn ra ngoài ý định, cái kia kiếm minh vẫn chưa biến mất, ngược lại một tiếng càng so từng tiếng càng, to rõ, mang theo thiên địa không thể ép, vạn vật không thể ngăn khí thế khủng bố, rất có càng ngày càng nghiêm trọng kiếm trảm cửu trời thập địa chi uy.

Đón lấy, chính là trích tinh trên lầu phương, kia quen thuộc oanh minh tiếng va chạm, đây hết thảy hết thảy đều cùng vừa rồi giống nhau như đúc.

Một cái ý niệm trong đầu không bị khống chế, xuất hiện trong lòng mọi người —— hẳn là hành hung Thiên Cơ lão tổ một màn, sẽ còn lại xuất hiện? Như coi là thật như thế, hôm nay vị này kiếm tu thực lực đến tột cùng ra sao các loại cảnh giới? Ngay cả Nhất Niệm cảnh tuyệt đối cường giả đều có thể trấn áp!

“Không! Tuyệt đối sẽ không! Tộc ta đời trước lão tổ, đường đường Nhất Niệm cảnh cường giả tuyệt thế, lại là tại Thải Tinh lâu bên trong, sao lại không địch lại kiếm tu này?” Đưa ra “Khảo nghiệm” thuyết pháp Thiên Cơ tộc tu sĩ, giờ phút này rống to, “Ta dám cầm trên cổ đầu người cam đoan, bây giờ bị hành hung, kêu rên, nhất định là cái kia đáng chết kiếm tu!”

“Không sai, tuyệt đối là dạng này, tộc ta đời trước lão tổ sao lại bại bởi người này? Ta cũng bắt người đầu đảm bảo!”

“Chờ xem, tiếp qua không lâu tộc ta đời trước lão tổ nhất định có thể, gỡ xuống người này đầu lâu, treo trên

cao tại Thải Tinh lâu bên trên, chấn nhiếp 4 phương!”

Thiên Cơ tộc các tu sĩ, lại lần nữa “Sống” đi qua, từng cái mắt lộ tinh mang, không nhúc nhích nhìn qua Thải Tinh lâu bên trên. Chờ đợi đời trước lão tổ trấn sát cường địch, thu hoạch được nguyệt tôn tán thành, tiếp theo dẫn đầu bọn hắn, hoàn thành tộc đàn đẳng cấp nhảy lên.

Một màn này, nhất định sẽ xuất hiện!

Sau đó, chính là oanh minh tiếng vang, tại trên Thải Tinh lâu càng ngày càng mãnh liệt, kinh khủng kiếm minh như ma âm thúc thần, khiến Thiên Cơ tộc trên mặt mọi người biểu lộ, trở nên càng ngày càng cứng đờ, cũng càng ngày càng tái nhợt.

Sẽ không, nhất định sẽ không lại giẫm lên vết xe đổ, tộc ta đời trước lão tổ tất thắng!

Thứ 7 kiếm.

Vô danh kiếm quyết chi truyền thừa, một bộ 7 ngay cả, kiếm thế trùng điệp, 7 kiếm hội tụ về 1, uy lực của nó tuyệt không phải càng mạnh mấy điểm.

Mà là dung hợp 7 kiếm chi lực, tại 1 kiếm bên trong bộc phát, trước đó liều chết còn có thể miễn cưỡng ngăn cản một hai mũi Mao lão đầu, dưới một kiếm này triệt để sụp đổ, cả người bị trực tiếp đánh bay ra ngoài, người giữa không trung liền miệng mũi thất khiếu máu tươi cuồng phún, trên thân trân quý đen nhánh pháp bào, nhồi máu bị kiếm quang xoắn thành vỡ nát, trần trụi khô

quắt nhục thân bên trên, bị xé nứt mở từng đầu vết thương.

Đón lấy, cả người “Oanh” một tiếng, đụng nát Thiên Cơ lão tổ bên cạnh kia phiến cửa sổ, giống như hắn đầu ngực bên ngoài, bại lộ tại mọi người trước mắt.

“La Quan tiểu hữu! Lão phu trước đó chỉ là cùng ngươi nói đùa, ta Thiên Cơ nhất tộc yêu nhất kết giao bằng hữu, chúng ta là không đánh nhau thì không quen biết a! Tiểu hữu mời mau mau dừng tay, lão phu nguyện cùng ngươi kết bái làm khác phái huynh đệ, sau đó Thiên Cơ tộc chính là nhà của ngươi!”

Mũi Mao lão đầu ngữ tốc cực nhanh, lại không có trước đó nửa điểm bá khí ầm ầm, lúc này không để ý chút nào mặt mũi kêu to lên.

Giữa thiên địa, lại lần nữa tĩnh mịch.

Vốn là tiếng lòng kéo căng , chờ đợi kết quả Thiên Cơ tộc các tu sĩ, như chịu sảng khoái đầu một gậy, chỉ cảm thấy trước mắt biến đen, cũng có kim tinh điểm điểm, vây quanh bọn hắn không ngừng xoay quanh.

Thua, đời trước lão tổ, đường đường Nhất Niệm cảnh tuyệt cường người, lại rơi vào cùng lão tổ kết quả giống nhau, bị đánh kêu rên cầu xin tha thứ. Thậm chí liền ngay cả bọn hắn đụng nát cửa sổ, đều gần sát cùng một chỗ? Điều này nói rõ cái gì? Nói rõ kia xuất thủ kiếm tu, căn bản chính là tài giỏi có hơn, đây là đang cố ý nhục nhã Thiên Cơ nhất tộc, cũng cho thấy đối phương có tuyệt đối cường đại thực lực.

Hôm nay, Thiên Cơ nhất tộc hoặc là cúi đầu cầu xin tha thứ, liếm người ta ngón chân, hoặc là liền muốn bị 1 kiếm quét ngang, toàn tộc khai tiệc… Không đúng, người đều đạp ngựa tử quang còn mở cái gì tịch!

Trước đó đưa ra, cầm trên cổ đầu người đảm bảo những người kia, bây giờ đầu kém chút nhét tiến vào đũng quần bên trong, thật giống là không có đầu đồng dạng.

Mà các phương tu sĩ càng là sa vào đến vô tận trong rung động, không biết ai động trước thân, rất nhanh liền đều liều mạng lui ra phía sau, cùng Thiên Cơ tộc các tu sĩ kéo dài khoảng cách, biểu thị chúng ta không quen, bây giờ thật không lo được mặt mũi… Cái này đạp ngựa lỡ như bị hiểu lầm liên luỵ đến trong đó, mới thật sự là khóc không ra nước mắt.

“Kiếm tiên tiền bối quả nhiên lợi hại!”

“Thiên hạ kiếm đạo bên trong, lại có như thế cường giả? Hôm nay gặp mặt, khiến vãn bối cùng mở rộng tầm mắt.”

“Kiếm tiên tiền bối cùng Thiên Cơ nhất tộc ở giữa tranh đấu, cùng vãn bối bọn người không quan hệ, chúng ta chỉ là trùng hợp làm 1 cái chứng kiến mà thôi.”

Tóm lại, Thiên Cơ nhất tộc đáng chết chết, ngài đừng tìm chúng ta a.

Thải Tinh lâu bên trên, Thiên Cơ lão tổ mừng thầm sau

một lúc, rốt cục kịp phản ứng, “Không được a, lão già đều nhận thua lời nói, Thiên Cơ tộc ai còn có thể đánh? ?”

Hắn cùng hắn cha vừa rồi thái độ đối với La Quan, đây chính là hung thần ác sát kêu đánh kêu giết tới, người khác có lẽ có thể tha tha thứ, cha con bọn họ sợ là khó thoát khỏi cái chết.

“Cha! ! Ngài nhận thua làm gì? Nhanh chớ tự giữ mình phần, địch nhân thực tế cường đại, tranh thủ thời gian thỉnh cầu nguyệt Tôn đại nhân trợ giúp đi!”

“Sống chết trước mắt, không mất mặt!”

Thiên Cơ lão tổ rống to, xuyên qua cửa sổ xa xa truyền ra.

Lòng như tro nguội Thiên Cơ tộc mọi người, lại giống là bắt lấy cây cỏ cứu mạng —— cái gì? Đời trước lão tổ tự kiềm chế thân phận, không có mời nguyệt tôn gia trì tương trợ? Lão bức trèo lên… Lão tổ hồ đồ a! ! Đến lúc nào rồi, còn ở lại chỗ này trang bức, tranh thủ thời gian dao người khô chết kiếm tu này a.

“Đời trước lão tổ, mau mời nguyệt tôn xuất thủ!”

“Ta Thiên Cơ nhất tộc vận mệnh, đều tại lão tổ trong tay, ngài cũng đừng sĩ diện.”

“Mời lên thay mặt lão tổ, lực kéo trời nghiêng, hộ tộc ta tộc vận! !”

Mũi Mao lão đầu khóe mắt run rẩy, mặt trình lá gan sắc, lại cảm nhận được trước đây không lâu, Thiên Cơ lão tổ kia phần bi phẫn, bất lực cùng thê lương —— lão tử nếu có biện pháp, còn cần ngươi nhóm nói? Mấu chốt là nguyệt Tôn đại nhân, Thần căn bản cũng không để ý đến ta.

Lão phu có thể làm sao? Ta cũng rất tuyệt vọng a!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 916 : Đến, lại tới

Im ắng trầm mặc, từ Thải Tinh lâu phía trên truyền đến, để bắt lấy cây cỏ cứu mạng Thiên Cơ tộc các tộc nhân, biểu lộ dần dần cứng đờ.

Đời trước lão tổ còn bị khảm nạm tại trên cửa sổ, cũng không có mời nguyệt tôn xuất thủ, hắn đến cùng vì sao cố chấp như vậy? Chẳng lẽ muốn bởi vì chính mình mặt mũi, bỏ qua tộc đàn lợi ích tại không để ý.

Đây là gì chờ tự tư lại vô não!

“Oanh” một tiếng, đưa ra “Khảo nghiệm” kia Thiên Cơ tộc tu sĩ, bỗng nhiên quỳ trên mặt đất, lớn tiếng gào thét, “Mời lên thay mặt lão tổ lấy đại cục làm trọng!”

Sau đó từng cái Thiên Cơ tộc tộc nhân, liên tiếp quỳ xuống, liều mạng dập đầu rống to, “Mời ngài lấy đại cục làm trọng!” Đầu cùng mặt đất va chạm hỏa hoa văng khắp nơi, “Đông đông đông” tiếng vang, khiến Thải Tinh lâu đều rung động, từng cái trán tím xanh sưng, buồn cười vừa đáng thương.

Một màn này, nhìn các phương tu sĩ, nhịn không được khóe miệng mãnh rút, rất muốn nhắc nhở bọn hắn 1 câu —— có lẽ, đời trước lão tổ đã sớm thử qua đây?

Nhưng do dự mãi, bọn hắn hay là lựa chọn ngậm miệng, bây giờ Thiên Cơ tộc mọi người từng cái, giống như là nổi điên chó hoang, bọn hắn cũng không muốn gây phiền toái.

Vỡ vụn cửa sổ phân nhánh hiện một thân ảnh, La Quan đảo qua phía dưới Thiên Cơ tộc mọi người, ánh mắt rơi vào mũi Mao lão đầu trên mặt, “Ngươi dưới trướng tiểu đệ cố chấp như thế truy hỏi, tốt xấu đáp lại một chút a, miễn cho làm cho lòng người hàn… Bằng không ngươi thử lại một chút, nói không chừng đỉnh đầu tháng này ảnh, 1 cái không đành lòng liền đáp lại ngươi rồi?”

Mũi Mao lão đầu da mặt co lại rút, đón La Quan giống như cười mà không phải cười ánh mắt, sắc mặt lúng túng hơn. Hắn đương nhiên thử không chỉ một lần, tại mới vừa rồi bị bạo chùy, phát giác được tự thân chỉ sợ không phải La Quan đối thủ thời điểm, mũi Mao lão đầu liền nếm thử một lần lại một lần, các loại cầu khẩn, quỳ liếm, hèn mọn đến bùn đất bên trong, lại không có thể đổi lấy nguyệt tôn nửa điểm đáp lại.

“Khục! Không cần… Thua chính là thua, bị đánh muốn nghiêm! Lão phu là thật tâm, La đạo hữu mời tin ta, ngày sau Thiên Cơ nhất tộc chính là của ngươi tình cảm chân thành thân bằng, ai dám cùng ngươi ngươi làm khó, lão phu cái thứ 1 không đáp ứng!” Mũi Mao lão đầu nghĩa chính nghiêm từ, mặt mũi tràn đầy thành khẩn.

La Quan mỉm cười, “Biểu diễn rất tốt, nhưng ta nhìn rất dính nhau, cho nên soa bình… Ngươi nên đi chết rồi.” Đưa tay tru tiên kiếm giơ lên, khủng bố kiếm hơi thở rơi xuống, đem mũi Mao lão đầu khóa chặt.

Sắc mặt hắn nháy mắt trắng bệch, thân thể run rẩy lên, tiếp lấy thở sâu, rống to, “Cha! Cứu ta, cứu ta a!”

Oanh ——

Trên đỉnh đầu truyền đến một tiếng vang thật lớn, Thải Tinh lâu thứ 100 lẻ bảy tầng khoảng cách, giờ phút này ầm vang vỡ vụn, cùng phía dưới 100 linh 5 tầng, 100 linh tầng 6 liên tiếp đến cùng một chỗ.

Giờ khắc này, thuộc về Thải Tinh lâu lực lượng bị càng lớn trình độ kích hoạt, cả tòa lâu thể đều đang phát sáng, thậm chí có thể nhìn thấy, 10,000 dặm tinh hà chi hư ảnh, trong đó như ẩn như hiện.

Một cỗ cường đại bài xích, trấn áp lực lượng phóng thích, tiếng kinh hô liên tiếp vang lên, lại là 100 linh 5 tầng trở xuống mọi người, vô luận Thiên Cơ tộc tu sĩ hay là kẻ ngoại lai, đều bị trực tiếp oanh ra Thải Tinh lâu, từng cái kinh hãi ngẩng đầu, nhìn một màn trước mắt.

“Là thứ 100 lẻ bảy tầng bên trong, ngủ say hơn 10 ngàn năm thuỷ tổ! Trời, nghe đồn thuỷ tổ đã mấy ngàn năm, không từng có nửa điểm động tĩnh, đều nói hắn đã vẫn lạc, không nghĩ tới lại còn còn sống.”

“Tốt! Thực tế là quá tốt, tộc ta thuỷ tổ còn bình yên tại thế, thế gian lại có ai có thể, tại Thải Tinh lâu làm càn!”

“Đáng chết kiếm tu, dám nhục ta Thiên Cơ nhất tộc, hôm nay tất yếu đưa ngươi thiên đao vạn quả, chém thành muôn mảnh!”

Rơi xuống bụi bặm Thiên Cơ tộc mọi người, lại lần nữa gào thét, gầm thét, từng cái trên mặt tràn ngập sống sót sau tai nạn cuồng hỉ cùng dữ tợn.

Ba ——

Ba ——

Tiếng bước chân vang lên, một tên áo bào đen lão nhân, từ thứ 100 lẻ bảy tầng bên trong đi ra, không có hắc vụ cuồn cuộn, cũng không có hào quang 1,000 trượng, cứ như vậy từng bước một chân đạp hư không, thần sắc bình tĩnh mà lạnh nhạt, cho người ta một loại thong dong, thanh thản cảm giác.

Như bây giờ hắn gặp phải, không phải kém chút hủy đi Thiên Cơ nhất tộc đại địch, mà là một vị nào đó đường xa mà đến, lại cũng không làm sao quen thuộc khách nhân.

Chắp tay, áo bào đen lão nhân mở miệng, “Thiên Cơ nhất tộc thuỷ tổ, gặp qua tiểu hữu.”

La Quan đôi mắt ngưng lại, trên mặt lộ ra nghiêm túc, trước mắt Thiên Cơ nhất tộc thuỷ tổ, cho là hắn tại vạn đảo chi quốc cảnh nội, nhìn thấy người mạnh nhất. So quân lâm thánh địa vị kia, bị buộc bỏ qua nhục thân Thánh Tôn, còn kinh khủng hơn hơn nhiều.

Kình thiên cảnh đỉnh phong, hoặc viên mãn? Cũng không xác định, nhưng trực giác nói cho hắn, người này khoảng cách phá cảnh chỉ kém một bước nhỏ.

Bước qua, chính là hoàn toàn mới thiên địa, tấn thăng đến không thể tưởng tượng nổi vĩnh hằng cảnh!

Thoảng qua trầm mặc, hắn đưa tay một chỉ mũi Mao lão đầu, “Ngươi là cha hắn?”

Thiên Cơ nhất tộc thuỷ tổ gật đầu, “Vật không thành khí, để tiểu hữu chê cười.” Dứt lời 1 cái bàn tay, đem mũi Mao lão đầu đánh bay, “Lão tử thật sự là hối hận, lúc trước không có đưa ngươi bên trên tường, lại vì tộc ta trêu chọc đại họa, cút xuống cho ta!”

Tốt a, quả nhiên một mạch truyền thừa, liên tục nói lời nói đều giống nhau.

La Quan vui, “Cho nên nói đánh tôn tử của ngươi, đến con của ngươi, hiện tại con của ngươi lại bị chùy, liền đổi lấy ngươi ra sân… Làm sao, các ngươi tại cái này cùng ta sáo oa, chơi đời đời con cháu vô tận kia đâu?”

Hắn ngẩng đầu, chỉ chỉ phía trên, “Còn có ai, đều cùng một chỗ gọi xuống tới, từng cái thực tế phiền phức cực kỳ, ta không có thời gian tại cái này lãng phí, cùng một chỗ đem các ngươi đều cho xử lý.”

“Lớn mật! Làm càn!” Mũi Mao lão đầu đứng lên, giơ chân mắng to, “La Quan, ngươi quả nhiên là không biết sống chết, dám đối với ta như vậy cha nói chuyện, ngươi trừng lớn mắt thấy rõ ràng, cái gì gọi là kém một bước vĩnh hằng…”

Ba ——

Lại một cái cái tát để hắn ngậm miệng, lần này xuất thủ không phải Thiên Cơ nhất tộc thuỷ tổ, mà là La Quan, hắn cười lạnh, “Ta cùng cha ngươi nói chuyện, có phần

ngươi chen miệng? Coi như ngươi thật nghĩ cắm, cũng đi tìm cắm cha ngươi, ta cũng sẽ không nuông chiều ngươi!”

“Ngươi…” Mũi Mao lão đầu kém chút tức điên, hắn cảm thấy La Quan thực tế quá phách lối, ngay trước thuỷ tổ cũng dám phiến hắn cái tát, nhưng hết lần này tới lần khác hắn không có biện pháp, “Oa” một tiếng khóc lớn, “Cha, báo thù cho ta, ngươi nhất định phải báo thù cho con trai a!”

“Ngậm miệng!” Thiên Cơ nhất tộc thuỷ tổ quát lạnh.

Cát ——

Kêu khóc im bặt mà dừng, mũi Mao lão đầu đê mi thuận nhãn, đứng ở góc tường.

Một màn này, nhìn Thiên Cơ lão tổ tâm lý, lại là một trận quỷ dị khó tả thống khoái, lão già kế tiếp theo trang bức a, gia gia dạy ngươi làm người.

Ba ——

1 bàn tay rơi xuống, Thiên Cơ lão tổ bị đánh ngã trên đất, ngẩng đầu ảnh hưởng mũi Mao lão đầu nổi giận ánh mắt, vẻ mặt cầu xin, “Cha, vì cái gì đánh ta?”

“Lão tử nguyện ý, ngươi cắn ta a!” Mũi Mao lão đầu rống to.

Cha ta đánh ta, ta liền đánh ngươi, liền không giảng đạo lý, như thế nào?

Nghịch tử! Thật sự cho rằng ngươi ánh mắt kia, lão phu không nhìn thấy? ? Hối hận a, lúc trước làm sao liền không có đem hắn, đưa đến trên tường đi! !

Thiên Cơ nhất tộc thuỷ tổ khóe miệng giật một cái, lạnh nhạt, trầm ổn biểu lộ, kém chút không kềm được, cố nén không nhìn tới bực mình tử tôn, thản nhiên nói: “La Quan tiểu hữu, tung ngươi có mọi loại thủ đoạn, tại ta Thiên Cơ nhất tộc Thải Tinh lâu bên trong, cũng không chiếm được chỗ tốt.”

Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía phía trên, “Dù là không có phải nguyệt tôn gia trì, lão phu toàn lực xuất thủ, cũng đủ để đưa ngươi trấn sát.”

La Quan cười lạnh, “Cho nên? Ngươi đang chờ cái gì? Muốn động thủ liền tranh thủ thời gian, nói cái rắm!”

Thiên Cơ nhất tộc thuỷ tổ, mặt lộ vẻ âm trầm, “Lão phu biết, ngươi có đại bối cảnh, lai lịch lớn, mới dám như thế làm càn, nhưng tiểu bối khi nhớ kỹ, trên đời luôn có người là ngươi trêu chọc không nổi… Đem Chân Long lưu lại, lão phu thả ngươi mang những người khác rời đi, đây là cơ hội cuối cùng, chớ có sai lầm!”

Oanh ——

Kình thiên chi đỉnh, nhìn ra xa vĩnh hằng khủng bố khí cơ, giống như là biển gầm bộc phát, quét ngang thiên địa 4 phương.

Đây chính là Thiên Cơ nhất tộc thuỷ tổ lực lượng vị trí!

La Quan kiếm rất mạnh, mạnh đến hắn cẩn thận châm chước, cũng cảm nhận được một tia không hiểu tim đập nhanh —— chính vì vậy, hắn mới quyết định mở một mặt lưới, thả đối phương toàn thân trở ra. Nhưng tin tức hắn sẽ thông báo cho Thi Vương điện, lại chuyện về sau, liền cùng Thiên Cơ nhất tộc không quan hệ.

Được đương thời Chân Long, đủ để đền bù Thiên Cơ nhất tộc mặt mũi tổn thất… Huống chi, hắn đã tu thành môn kia bí pháp, có nắm chắc khu động tộc đàn chí bảo, trở thành mới nguyệt chi quyến tộc, chỉ là vấn đề thời gian.

Hiện tại, nghi tĩnh không nên động.

La Quan cười to, “Tam lão con rùa, ngươi đạp ngựa thật đúng là nói nhảm hết bài này đến bài khác? ? Lão tử muốn đi thì đi, muốn giết cứ giết, cần ngươi đến bỏ qua?”

“Thuỷ tổ? ? Lão tử liền chặt ngươi, nhìn Thiên Cơ nhất tộc còn có ai, còn dám nhảy ra đánh rắm!”

Oanh ——

Đưa tay, thân lò kiếm.

Mũi Mao lão đầu cùng Thiên Cơ lão tổ, trái tim đồng thời co rụt lại, trong lòng kinh hô —— a đù, đến, hắn không ngờ đến,

Lần này, sẽ không phải lại cứng rắn sinh sinh, đem thuỷ

tổ cho gãy đi? ! Kia đạp ngựa coi như thật không có thiên lý!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 917 : Kế thừa cùng mặt trời

Lão phu danh tự cũng không trọng yếu, trọng yếu chính là ta thân là Thiên Cơ nhất tộc thuỷ tổ, là cái này cổ lão lại vận mệnh nhiều thăng trầm tộc đàn, sau cùng định hải thần châm.

Cho nên, lão phu làm ra ra hết thảy quyết định, đều muốn cẩn thận lại cẩn thận, tuyệt đối không thể bởi vì nhất thời phẫn nộ, xúc động, mà cho tộc đàn trêu chọc tai nạn.

Cũng tỷ như cái này La Quan.

Đáng chết tiểu bối, đánh tơi bời con ta tôn, nhục nhã tộc ta bầy, lão phu há có thể không giận? Không hận? ! Nhưng ta nhịn được.

Hắn tiểu tiểu Niên tuổi (lão phu trời sinh nhạy cảm, nhưng cảm giác số tuổi thọ sinh cơ, tiểu tử này quanh thân non nớt khí cơ, tuyệt sẽ không sai), liền có thực lực như thế, lai lịch, bối cảnh nhất định bất phàm.

Nhất là tại cái này kỷ nguyên chi kết thúc, thiên địa trước nay chưa từng có chi tình thế hỗn loạn dưới, vì bảo đảm Thiên Cơ nhất tộc truyền thừa, kéo dài, càng muốn cực kỳ thận trọng. Lão phu quyết định hơi thi mỏng trừng trị thả hắn rời đi, lại mượn Thi Vương điện thủ đoạn, cho hắn thiết hạ 1 đạo sinh tử kiếp.

Hết thảy đều tính toán tốt, lấy lão phu kình thiên chi cực, kém một bước vĩnh hằng cảnh giới, phóng nhãn thiên hạ đều là đỉnh cao nhất cao thủ, khí tràng chấn nhiếp phía dưới, tiểu bối này nhất định cầu xin tha thứ.

Nhưng lão phu sai, mười phần sai, cái này đạp ngựa La Quan, sợ không phải cái lăng đầu thanh, hắn thế mà trực tiếp đối ta xuất kiếm!

Lão phu rất tức giận, rất bàng hoàng, hắn là cái ngốc - bức sao? Hắn làm sao dám? ! Sau đó chính là ta phải làm gì? Giết hắn… Cái này tất nhiên sẽ có đại phiền toái, cũng không giết hắn, chẳng lẽ muốn thẳng tắp cổ, để hắn chặt không thành?

Liền không thể ngoan ngoãn , dựa theo lão phu kế hoạch đi? Thứ không biết chết sống, thật sự là hỗn trướng cực độ!

…

“La Quan!” Thuỷ tổ chợt quát một tiếng, sắc mặt tái xanh, “Lão phu khuyên ngươi không muốn sai lầm, hiện tại dừng tay cầu xin tha thứ, ta còn có thể thả ngươi một con đường sống.”

Đưa tay, hướng về phía trước một nắm.

Oanh ——

Nổ vang rung trời, thân lò kiếm chém ra khủng bố kiếm ảnh, tại hắn một nắm phía dưới vỡ nát, hóa thành đầy trời nhỏ vụn kiếm quang chấn động, cuồn cuộn.

Đây chính là kình thiên cảnh chi cực lợi hại, kém một bước vĩnh hằng là thật, cũng chỉ thiếu kém một bước, ngẩng đầu xa xa có thể thấy được.

Bước vào trong đó, chính là nhân gian cự phách!

“Cầu xin tha thứ?” La Quan cười lạnh, “Vậy liền nhìn thấy cuối cùng, ngươi ta ai quỳ xuống đất kêu rên!”

Kiếm thứ 2, bạt sơn hà.

Thuỷ tổ phất tay áo vung lên, hạo đãng vĩ lực bộc phát, ầm ầm như giang hà sóng dữ, nhưng càn quét bát phương 100,000 dặm.

Mênh mông cuồn cuộn quét ngang hết thảy, đem bạt sơn hà kiếm này cuốn vào —— nó mang theo sơn hà chi uy, muốn phá tầng 9 khung, lại bị 1 tay áo trấn áp.

Thải Tinh lâu dưới, Thiên Cơ tộc các tộc nhân, phát ra reo hò gào thét, vì thuỷ tổ phất cờ hò reo —— thuỷ tổ ngưu bức vô địch!

Vô số ánh mắt kính sợ tụ đến, lộ ra phát ra từ đáy lòng kính sợ.

Lại không người chú ý tới, thuỷ tổ đáy mắt bên trong hiển hiện một tia chấn động, bởi vì La Quan kiếm, so trước đó trở nên càng mạnh.

Không, dùng “Càng mạnh” cái từ ngữ này căn bản không đủ để hình dung, hắn thực lực tăng lên biên độ,

vậy đơn giản chính là nghịch thiên thức tăng vọt.

Đệ nhất kiếm hắn trấn áp lúc, coi như nhẹ nhõm, nhưng kiếm thứ 2 lúc, liền có từng tia từng tia phản chấn hiện lên… Cho nên cái này đạp mịa, đến cùng tình huống như thế nào? Cái này La Quan, lại đến tột cùng ra sao cảnh giới? !

Cùng cháu trai đánh lúc, hắn là Đại Kiếp cảnh bên trong vô địch, cùng nhi tử đánh lúc, lại thành Nhất Niệm cảnh bên trong mạnh nhất, chẳng lẽ lần này, hắn còn muốn quét ngang kình thiên cảnh, đem hắn cũng giẫm tại dưới chân không thành?

Ý niệm này vừa xuất hiện liền dọa thuỷ tổ nhảy một cái, nhưng cảm thụ được đối diện, kia cuồn cuộn oanh minh tiếng kiếm rít, sắc mặt hắn trở nên càng ngày càng khó coi.

“Không được! Đã hôm nay không cách nào thiện, vậy liền tuyệt không thể lại lưu thủ, trước đem tiểu bối này cho trấn áp, quyền sinh sát trong tay… Liền cung thỉnh nguyệt tôn phán quyết, như thế cho dù sau tiếp theo sẽ gây phiền toái, cũng có nguyệt tôn làm chúng ta chỗ dựa.”

Vừa nghĩ đến đây, thuỷ tổ khẽ quát một tiếng, “La Quan, ngươi minh ngoan bất linh, lão phu liền để ngươi mở mang kiến thức một chút, như thế nào kình thiên chi cực!”

Oanh ——

Khủng bố khí cơ phóng lên tận trời, vô tận tinh quang tràn ngập ra, tiếp lấy lại có từng khỏa tinh thần hư ảnh, từ trong đó hiển hiện.

Tuyên cổ vĩnh tồn, tang thương cổ lão khí cơ từ hư ảnh ở giữa tản mát, tựa hồ những hình ảnh này là thật, đến từ tinh hải tinh thần phản chiếu.

Như thế, mới có thể cùng thiên địa cùng tồn tại, không sợ tuế nguyệt tẩy lễ!

Sau đó, viên kia khỏa tinh thần hư ảnh, thẳng đến La Quan mà đi, mang theo vạn quân không thể ngăn cản chi uy, có thể đem hết thảy trấn áp.

Đây là Thiên Cơ nhất tộc đại thần thông —— tinh ảnh, kình thiên cảnh tu vi mới có thể thi triển, mượn tinh thần chi hình chiếu, trấn áp hết thảy địch.

Thiên Cơ tộc sống một mình một phương, cùng các đại thánh địa nước giếng không phạm nước sông, chính là bởi vì 10,000 năm trước đó, thuỷ tổ liền từng dùng cái này thần thông, trấn sát qua 1 vị tán tu bên trong kình thiên đại năng, Thiên Cơ nhất tộc chi danh uy chấn thiên hạ, mới có hôm nay địa vị siêu phàm.

La Quan hắn, tất khó ngăn cản!

Tinh ảnh gào thét mà đến, cuốn lên lấy hạo đãng vĩ lực, chỉ là ánh mắt rơi xuống, liền từ bản năng bên trong sinh ra vô tận hoảng sợ, e ngại.

Này thần thông không phải sức người có thể ngăn cản,

chỉ có quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, mới có một chút hi vọng sống.

Ý niệm mãnh liệt từ đáy lòng toát ra, không ngừng đánh thẳng vào La Quan tâm thần, nhưng lại bị trong lòng của hắn chi kiếm, cho trực tiếp chém vỡ.

Này Tâm kiếm, chính là một tên kiếm tu, chỗ có được niềm tin vô địch —— ta chi kiếm, thẳng tiến không lùi, không gì có thể đang!

Tung thiên địa phía trước, cũng có thể một kiếm phá chi.

Tinh ảnh lại như thế nào? ? Chính là chân chính thiên địa nhật nguyệt tinh, đối địch với ta cũng 1 kiếm chém vỡ.

Ông ——

Kiếm minh trùng thiên, từng ngày nguyệt! !

Một kiếm này ý cảnh, ngược lại là vừa lúc cùng trước mắt một màn tương xứng ——

Thuỷ tổ thi triển Thiên Cơ nhất tộc đại thần thông, triệu hoán tinh ảnh trấn sát, mà từng ngày nguyệt kiếm này, kiếm ra tức có “Nhật nguyệt tinh biển” vỡ vụn dị tượng đi theo.

La Quan trước đó từng suy đoán, tại cổ lão tuế nguyệt trước đó, có tuyệt thế kiếm tu thi triển kiếm này, chém vỡ đầy trời nhật nguyệt tinh thần. Mà giờ khắc này hắn rốt cục có thể xác định, đây cũng không phải là ảo giác của

mình, mà là sự thật!

Ông ——

Ông ——

Kiếm minh cuồn cuộn, như vượt qua vô số tuế nguyệt, lại xuất hiện năm đó vô địch một màn, từng ngày nguyệt kiếm này uy lực bị triệt để kích phát.

La Quan trong thoáng chốc, trước mắt như hiện ra, một tên kiếm tu bóng lưng, tuấn tú mà thẳng tắp, đứng lặng tại vũ trụ mịt mờ ở giữa.

Đột nhiên, hắn như cảm ứng được cái gì, đưa tay 1 kiếm chém ra, kiếm mang xẹt qua vô tận hư vô, chém về phía vắng vẻ vũ trụ.

Tinh biển tại kêu rên, từng khỏa tinh thần vỡ vụn, vỡ vụn, trong đó truyền ra thống khổ gào thét, mang theo vô tận ngang ngược, hủy diệt khí cơ, dẫn phát vũ trụ hư không kinh lôi tự sinh, “Ầm ầm” nổ tung lúc, chiếu sáng cái này đen kịt một màu không gian.

La Quan lại thấy rõ ràng, tại những cái kia vỡ vụn tinh thần bên trong, lại tàng lấy từng cái khủng bố thân thể, cốt thứ, răng nanh, đuôi dài… Đúng là một loại nào đó khủng bố dị tộc, bọn hắn như tại hấp thu tinh thần năng lượng lớn mạnh tự thân, lại hoặc là cất giấu trong đó cái gì không muốn người biết âm mưu…

Nhưng bây giờ, những này khủng bố dị tộc lại theo tinh thần vỡ nát, mà trực tiếp bị xé nứt, phân giải, tinh hồng

máu tươi điên cuồng rơi vãi, tại trong vũ trụ mịt mờ, nhấc lên một trận như trút nước huyết vũ.

Bá ——

Đột nhiên, cái kia kiếm tu quay người, lộ ra 1 trương phổ thông gương mặt, mỉm cười, “Ta một kiếm này, ngươi có thể nhìn thanh rồi?”

Tâm thần chi hoảng hốt đến tận đây mà kết thúc, La Quan ngẩng đầu nhìn lại, từng ngày nguyệt kiếm này phá vỡ tinh ảnh, kế tiếp theo chém về phía Thiên Cơ thuỷ tổ. Mà kia vỡ vụn tinh ảnh ở giữa, lại có từng điểm từng điểm lôi quang bắn ra, hắn bên tai mơ hồ trong đó, giống như là lại nghe được những cái kia oán độc kêu rên.

Là ảo giác… Lại hoặc là, là từng ngày nguyệt kiếm này tự thân, chỗ mang theo một loại nào đó lạc ấn… Một phần khó tả kiềm chế từ La Quan đáy lòng hiện lên, hắn cảm nhận được trong cõi u minh một phần oán hận cùng sát cơ.

Tựa hồ từ này bắt đầu từ thời khắc đó, hắn mới chính thức kế thừa “Từng ngày nguyệt” kiếm này, cũng cùng nhau gánh vác lên nó liên lụy nhân quả!

Nhưng bây giờ hiển nhiên không phải suy nghĩ sâu xa thời điểm, La Quan đem ý niệm này ép vào đáy lòng, đối diện Thiên Cơ thuỷ tổ trong miệng, phát ra kinh sợ gào thét.

Từng ngày nguyệt kiếm này, hắn đã thấy qua 2 lần,

trước sau chùy tử tôn 2 người, nhưng lại chưa bao giờ từng có như vậy thần dị cảnh tượng.

Cái này khiến thuỷ tổ càng phát ra xác nhận một điểm, La Quan tiểu bối này là thật che giấu thực lực… Không, cái gì cẩu thí tiểu bối, hắn hẳn là cái nào đó đại nhân vật chuyển sinh, nếu không làm sao có thể tại như vậy tuổi tác, liền có được lực lượng kinh khủng như vậy.

Càng có thể được đến nguyệt tôn, gần như không hề có đạo lý che chở… Nếu không, hắn Thiên Cơ nhất tộc xây Thải Tinh lâu, cũng toàn tộc trên dưới mấy chục ngàn năm chi thành kính cung phụng, vô tận tâm huyết chi chồng chất, sao lại bại bởi chỉ là 1 tiểu bối —— dù sao nguyệt tôn lại không ngốc, sẽ vì một người bình thường mà từ bỏ Thiên Cơ nhất tộc? Nói đùa cái gì!

“Tinh biển vô tận, cuồn cuộn 10,000 dặm! !”

Ầm ầm ——

Vô số tinh ảnh hiển hiện, đây là mượn vũ trụ chư thiên, tinh biển từ từ vô tận chi ý, chỉ cần có đầy đủ tu vi, liền có thể liên tiếp không ngừng triệu hoán tinh ảnh giáng lâm.

Đây mới là đại thần thông cường hãn chỗ.

Đương nhiên, hao tổn cũng đồng dạng kinh người, lấy Thiên Cơ thuỷ tổ kình thiên cảnh chi cực thực lực, bây giờ sắc mặt cũng có chút trắng bệch.

La Quan dù chân chính kế thừa từng ngày nguyệt kiếm

này, nhưng thụ tu vi có hạn, cũng không thể thi triển hết nó uy —— không sai, chính là tu vi có hạn, dù là bây giờ tại Thải Tinh lâu bên trong, có đương thời vô địch chi cảnh, cái kia cũng chỉ giới hạn ở nơi đây đương thời vô địch.

Vũ trụ mênh mông mịt mờ, sao mà rộng lớn to lớn, “Thiên ngoại hữu thiên” một lời, chính là đơn giản nhất cũng là nhất chính xác miêu tả.

Từng ngày nguyệt kiếm quang tiêu tán, tinh ảnh “Ầm ầm” kế tiếp theo trấn áp, nhưng thuỷ tổ đã đoán được La Quan thân phận, cũng dự cảm đến tiếp xuống mấy kiếm, sẽ càng ngày càng mạnh, cho đến vượt qua hắn cực hạn chịu đựng.

Cho nên, tinh ảnh không còn là trấn áp, mà là trấn sát!

Tiên hạ thủ vi cường.

“10,000 dặm tinh hỏa, có thể đốt chín ngày! !”

Oanh ——

Tinh ảnh phát tán ra quang mang, trong nháy mắt bỗng dưng vặn vẹo, tiếp theo cháy hừng hực bắt đầu, khủng bố liệt diễm liếm láp lấy hư không, khiến không gian trở nên vặn vẹo, thậm chí là bị đốt cháy thành hư vô, chỉ còn hơn một mảnh không thể nhìn trộm, khiến người sợ hãi hắc ám.

Càng đáng sợ chính là, giờ phút này bốc cháy lên cũng không phải là trong đó 1 viên, 2 viên, mà là tất cả tinh

ảnh đều tại cháy bùng.

Hừng hực nhiệt độ cao thiêu đốt, như muốn đem thiên địa vạn vật, cùng tất cả mọi thứ toàn bộ hủy diệt.

La Quan trên mặt lộ ra một tia ngưng trọng, kiếm thứ tư xuất thủ.

“Đãng cửu tiêu!”

Kiếm này ngang ngược trùng thiên, có thể nát thiên khung nhật nguyệt, không nhận hết thảy lực lượng trấn áp, chủ đánh chính là 1 cái cuồng bạo, cường thế.

Kiếm quang hạo đãng như rồng giao, không sợ tinh hỏa chi cháy hừng hực, gào thét bên trong ngang nhiên xông ra, tồi khô lạp hủ quét ngang muôn vàn.

Thiêu đốt tinh ảnh bị từ đó chém vỡ, một đường tồi khô lạp hủ, thế như chẻ tre. Nhưng Thiên Cơ thuỷ tổ trên mặt chẳng những không có kinh hoảng, ngược lại lộ ra một tia cười lạnh, tay nắm pháp quyết quát khẽ, “Trăng sao sáng rực, vĩnh đốt bất diệt!”

Oanh ——

Kia vỡ vụn bao vây lấy hỏa diễm tinh ảnh mảnh vỡ, nhưng vẫn động hội tụ đến cùng một chỗ, hóa thành 1 viên hoàn toàn mới, vô song to lớn thiêu đốt tinh thần.

Hạo đãng đãng, nóng rực vô song, như mặt trời giáng lâm.

Bây giờ tất cả hủy diệt cùng bạo ngược đốt cháy, đều bao phủ La Quan 1 người, muốn đem hắn đốt luyện thành tro tẫn!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 918 : Kiếm hóa Chân Long

Quần tinh vỡ nát, diễn hóa mặt trời.

Đây là tinh ảnh đại thần thông cao cấp vận dụng, nó tiến giai thể!

Mặt trời cháy bùng, vô tận nóng bỏng, thiêu đốt, đủ để trong nháy mắt, đem sông núi hồ nước hóa thành đất khô cằn, khiến 1 Phương Thế giới biến thành địa ngục.

Huống chi là giờ phút này, bị hoàn toàn nhằm vào La Quan, lọt vào trong tầm mắt biển lửa thôn thiên, phô thiên cái địa mà đến, đều là hủy diệt cảnh tượng.

La Quan sắc mặt không thay đổi, tròng mắt đen nhánh như vực sâu, một mảnh trầm tĩnh.

Đưa tay, 1 kiếm chém ra.

Kiếm này, phá vạn giới!

Kiếm tu chi đạo thẳng tiến không lùi, quản ngươi cuồn cuộn biển lửa, hoặc là băng phong chín ngày? Ta từ 1 kiếm xuất thủ, có thể phá mọi loại pháp.

Oanh ——

Óng ánh kiếm quang sát na bộc phát, chỗ phóng thích ra khí cơ, chỉ có bá đạo, cường thế, tung đứng trước “Mặt

trời” chi trấn sát, thiêu đốt, cũng không một chút sợ hãi, tránh lui.

Trong điện quang hỏa thạch, kiếm quang cùng mặt trời liệt diễm gặp nhau, “Ầm ầm” nổ vang rung trời bộc phát, nương theo lấy lạnh thấu xương kiếm quang bắn tung toé, càng có vô tận vỡ nát ánh lửa, hướng 4 phương 8 hướng nổ bắn ra.

Thiên Cơ thuỷ tổ sắc mặt, một chút liền thay đổi, hắn không nghĩ tới La Quan vậy mà, có thể ngăn lại mặt trời thiêu đốt chi kiếp!

Cần biết, lấy hắn tu vi toàn lực thi triển, tung cùng là kình thiên cảnh chi cực mạnh người, cũng vô pháp toàn thân trở ra —— tinh ảnh vỡ nát ngưng tụ suốt ngày, tuyệt không phải chỉ là tương tự, càng có hơn một tia mặt trời chân ý.

Không gì không phá, vạn vật có thể đốt!

Không chờ hắn nghĩ càng nhiều, kiếm minh lại lần nữa vang lên, kiếm thứ sáu —— trảm âm dương (trảm xuân thu).

Kiếm này, thuỷ tổ cũng được chứng kiến 2 lần, nhưng tại La Quan xuất kiếm nháy mắt, hắn con ngươi kịch liệt co vào, sắc mặt hoàn toàn thay đổi.

Kiếm, hay là một kiếm kia, nhưng vô luận uy lực hay là ý cảnh, đều chênh lệch to lớn. Lúc này bị một kiếm này khóa chặt, thuỷ tổ tâm thần kinh hãi, lại sinh ra một loại đại họa lâm đầu, tử kiếp sắp tới cảm giác.

“Không được!” Thuỷ tổ hét lớn một tiếng, “Ngày vẫn chi kiếp, thiên băng địa liệt!”

Hắn đưa tay, trùng điệp một chỉ.

Oanh ——

Kia cháy hừng hực, phóng thích vô tận khủng bố thiêu đốt khí cơ “Mặt trời” chi ảnh, mặt ngoài phía trên đột nhiên, hiện ra từng đạo khe hở.

Tiếp theo có kia càng thêm cuồng bạo, đủ đem hết thảy xé nát hủy diệt khí cơ, từ đó điên cuồng bộc phát, càn quét thiên địa bát phương.

“Mặt trời” tự hủy, đầu tiên là hướng vào phía trong đổ sụp, tất cả tinh ảnh mảnh vỡ, đều bị thôn phệ đến trong đó, hóa thành cực hạn một điểm.

Tiếp lấy khủng bố một màn hiển hiện, hắc ám từ cái này một điểm bên trong hiển hiện, hình thành 1 con lỗ tròn.

Nó là như thế cực hạn, thuần túy, tựa như là thế gian hết thảy hủy diệt cùng tai nạn đầu nguồn, lại giống là không biết cự thú mở ra miệng rộng, lặng yên không một tiếng động thôn phệ lấy hết thảy.

Hắc ám hướng ngoại kéo dài, chỗ trải qua chỗ hết thảy đều bị “Đồng hóa”, trở thành nó một bộ điểm.

Mà lặng yên không một tiếng động chỉ là nó “Ăn” phương thức, lại không phải thật không hề có động tĩnh

gì, đáng sợ thôn phệ lực lượng, từ đó điên cuồng bộc phát.

Phần phật ——

La Quan tóc dài kích giương, trên thân áo bào đen phồng lên, trần trụi bên ngoài huyết nhục, cảm nhận được trận trận nhói nhói, tiếp lấy hiển hiện xích hồng huyết văn, giống như là máu tươi đều muốn bị ngạnh sinh sinh lôi ra bên ngoài cơ thể!

“Oa!” Thuỷ tổ phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt trắng bệch khí tức suy yếu.

Trước tổn thương mình sau đả thương địch thủ, điều khiển “Ngày vẫn” đối với hắn mà nói, cũng đem tiếp nhận cực nặng phản phệ.

Thậm chí để hắn ngẩng đầu có thể thấy được vĩnh hằng chi cảnh, đều trở nên mơ hồ mấy điểm, nhưng bây giờ thuỷ tổ cũng đã không lo được.

Không giết La Quan, một kiếm này hắn ngăn không được… Huống chi, kiến thức tử tôn bị bạo chùy trải qua thuỷ tổ rất rõ ràng, một bộ này kiếm quyết tổng cộng có 7 kiếm, đến cuối cùng 1 kiếm lúc, mới có thể bộc phát ra cường đại nhất lực lượng hủy diệt.

Cái này đã là hắn cơ hội cuối cùng, không thành công thì thành nhân!

“Đốt ta Tinh nguyên, tiếp dẫn hắc ám!”

Bỗng nhiên cắn răng, thuỷ tổ trở tay 1 chưởng đập vào giữa bộ ngực, “Đôm đốp” xương cốt vỡ nát âm thanh bên trong, lại phun ra từng ngụm từng ngụm máu tươi.

Kinh người là cái này máu tươi bên trong, lại có từng điểm từng điểm tinh quang chìm nổi, xa xa nhìn lại hoảng hốt ở giữa, dường như nhìn thấy một vùng biển sao.

Sau một khắc “Hô” một tiếng, những này phun ra máu tươi, bỗng nhiên bốc cháy lên, nó sắc xích hồng nhưng lại có vô tận óng ánh tinh huy từ đó bộc phát.

“Sưu” một chút, chủ động chui vào kia đen nhánh lỗ tròn bên trong, để nó thể tích khuếch trương tốc độ, đột nhiên trở nên càng nhanh.

Tùy theo mà đến chính là, kia càng cường đại hơn, bá đạo thôn phệ lực lượng, tựa như là từng con bàn tay vô hình bắt lấy La Quan, muốn đem hắn kéo vào trong đó.

Đôm đốp ——

Đôm đốp ——

Kia là thân thể của hắn mặt ngoài, làn da, huyết nhục tại băng liệt, tiếp theo là xương cốt rên rỉ, đứt gãy, cả người chật vật không thôi.

Nhưng hắn biểu lộ bình tĩnh như trước, thân thể càng như là bàn thạch, đứng lặng tại nguyên chỗ không nhúc nhích —— khi Thiên Cơ thuỷ tổ giáng lâm, Thải Tinh lâu lực lượng bị tiến một bước kích hoạt, trăng sao gia trì

tùy theo tăng lên, đã có cơ hồ 60% nguyệt chi tế đàn công hiệu.

La Quan thân ở trong đó có thể “Mượn dùng” lực lượng, đủ để chống lại lỗ đen, nhưng hắn nhục thân so với thời khắc này “Cảnh giới” lại quá yếu một chút, cho nên mới sẽ xuất hiện giờ phút này một màn.

Mà đây cũng là La Quan duy nhất nhược điểm cùng thiếu hụt, càng là Thiên Cơ thuỷ tổ duy nhất có thể đánh bại, giết chết hắn cơ hội.

Đáng tiếc “Ngày vẫn” tạo thành lỗ đen, cứ việc khủng bố vạn điểm, nhưng lại chưa khủng bố đến có thể trong nháy mắt, liền xé nát La Quan thân thể, vậy hôm nay chi kết cục, liền không có bất kỳ thay đổi nào.

Đưa tay, đôi mắt khóa chặt lỗ đen, La Quan chém ra thứ 7 kiếm.

Trấn Thiên Địa!

7 kiếm trùng điệp hợp lực, cũng là La Quan đời này chém ra một kích mạnh nhất, hắn thậm chí nghe tới cánh tay chỗ, cốt nhục bị xé nứt thanh âm.

Kia là kiếm minh chỗ sinh ra phản chấn… Tạm thời, cũng coi là trước tổn thương mình sau đả thương người đi, ngược lại cùng “Ngày vẫn” có chút cùng loại.

Kiếm quang cuồn cuộn hội tụ thành trường hà, ngay một khắc này, đột nhiên lại sinh ra dị biến.

Ngang rống ——

Long ngâm vang lên, kia cuồn cuộn gào thét chi kiếm sông, lại giờ phút này hóa thành 1 đầu Chân Long, sừng rồng, vảy rồng, mắt rồng đều sinh động như thật, mang theo Chân Long uy nghiêm, cao quý, tản ra đỉnh chuỗi thực vật khí tức khủng bố.

Khác biệt duy nhất chính là, cặp kia to lớn mắt rồng cũng không phải là màu hổ phách, mà là bày biện ra óng ánh khắp nơi ngân bạch, như là sóng nước lấp loáng mặt hồ, kia mỗi 1 đạo gợn sóng sáng sắc, đều là 1 đạo khủng bố tuyệt luân, có thể trảm thiên địa nhật nguyệt kiếm quang.

Lấy kiếm hóa rồng!

La Quan đôi mắt bên trong lộ ra một tia minh ngộ, hắn biết mình kiếm, tại thời khắc này sinh ra thuế biến.

Bá ——

Kiếm Long băng lãnh ánh mắt, khóa chặt lỗ đen kia, to lớn ngân bạch đôi mắt ở giữa, dũng động lạnh thấu xương sát cơ.

Ngang rống ——

Lại rít lên một tiếng, nó bỗng nhiên vung vẩy cái đuôi, thân hình khổng lồ ầm vang mà ra, trùng điệp vọt tới kia trầm mặc mà kinh khủng lỗ đen.

Sau đó là kia kinh thiên động địa, như ngàn vạn đạo lôi

đình đồng thời nổ tung oanh minh tiếng vang, cuồng bạo đến không thể tưởng tượng lực lượng đáng sợ, hướng 4 phương 8 hướng điên cuồng quét ngang.

Thụ trăng sao chi lực xâm nhiễm, gần như bất hủy bất diệt, lại có cường đại bản thân chữa trị thuộc tính Thải Tinh lâu, một nháy mắt liền bị đánh vỡ.

Thứ 100 linh 5, 100 linh 6, một trăm linh bảy tầng kết nối, tạo thành cự đại không gian, giờ phút này biến thành vỡ nát!

Mà kia khủng bố xung kích, nhưng lại chưa vì vậy mà tiêu tán, nó kế tiếp theo phóng tới 4 phương 8 hướng, hình thành mắt trần có thể thấy triều cường ——

Chỗ trải qua chỗ không gian vỡ nát, vô số đạo khe hở nổ tung, như 1 trương to lớn mạng nhện, hướng 4 phương 8 hướng điên cuồng lan tràn!

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 919 : Nguyệt chi sứ đồ

Thải Tinh lâu dưới, vô số hai tròng mắt trợn tròn, kinh hãi nhìn xem trên đỉnh đầu một màn. Chỉ thấy theo thứ 100 linh 5, 100 linh 6, một trăm linh bảy tầng 3 vỡ nát, chỉ có thứ 100 08 tầng huyền không đứng lặng, lại thật giống như là bị người, 1 kiếm chém đứt đầu lâu!

Ngang ngược quét ngang kia tứ ngược, lăn lộn khí tức khủng bố, chỉ là xa xa nhìn lại, liền làm bọn hắn tâm thần run rẩy, sắc mặt tái nhợt. Ai có thể nghĩ tới, Thiên Cơ thuỷ tổ giáng lâm, tự mình xuất thủ trấn áp, song phương một trận chiến có thể chém giết đến tình trạng như thế.

Nhưng rất nhanh lại một cái ý niệm trong đầu, từ đáy lòng của mọi người hiện lên, để bọn hắn vô ý thức ngừng thở —— trận chiến này, đến tột cùng ai thắng ai thua? !

Trầm mặc chờ đợi, thời gian giống bị vặn vẹo, mỗi 1 hơi đều qua vô song chậm chạp, rốt cục đợi đến vặn vẹo không gian khủng bố dư ba xung kích tán đi, mọi người mới có thể nhìn thấy trong tràng tình hình ——

Thiếu niên cầm kiếm mà đứng, tóc dài kích giương, áo bào đen phần phật phồng lên, nó thần sắc bình tĩnh, trên đỉnh đầu có trăng tròn treo cao, vẩy xuống thanh lãnh ngân huy, rơi vào người thiếu niên trên thân, vì hắn khảm nạm một vòng viền bạc, càng phát ra sấn thác hắn

lưng eo thẳng tắp, như tùng bách sông núi.

Đối diện, Thiên Cơ thuỷ tổ quỳ trên mặt đất, nó trên thân trường bào mảng lớn vỡ vụn, lộ ra làn da mặt ngoài, băng liệt mở đạo đạo vết thương. Miệng mũi thất khiếu ở giữa, máu tươi không ngừng tuôn ra, lại phối hợp thêm trừng lớn 2 mắt, cùng kia cực kỳ nhợt nhạt sắc mặt, chật vật tư thái hiển thị rõ.

Cao thấp thắng bại, một chút cũng biết!

Tê ——

Giờ khắc này, Thải Tinh lâu dưới vang lên, chỉnh tề hít một hơi lãnh khí âm thanh, vô số hai tròng mắt trợn tròn, lộ ra hoảng sợ, rung động. Thiên Cơ thuỷ tổ a, nhân vật trong truyền thuyết, đường đường kình thiên cảnh chi cực, thế mà ở chính diện chém giết bên trong bị sinh sinh làm quỳ.

Thiếu niên này kiếm tiên, đến cùng là thần thánh phương nào? ! Không ai biết được, nhưng tựa hồ cũng không trọng yếu, trọng yếu chính là bọn hắn xác định một điểm, Thiên Cơ tộc đá trúng thiết bản, sợ là muốn xong đời!

Dương Cửu Chân đứng tại Tang Tang bên cạnh, bởi vì La Quan che chở, các nàng từ đầu đến cuối cũng không từng, đụng phải nửa điểm tác động đến, giờ phút này nhìn qua La Quan bóng lưng, nàng thở sâu, “Ngụy… Đạo hữu lại có như thế tu vi, thật khiến cho người ta chấn kinh!”

Chẳng biết tại sao, dù là biết rõ “Ngụy Trang” là dùng tên giả, nàng vẫn không có cải biến xưng hô.

Tang Tang ôm Ngao Tú, nhìn nàng một cái, mỉm cười, “Đại nhân lợi hại a, ngươi mới được chứng kiến bao nhiêu? Dương tiểu thư xin tin tưởng ta, cùng nhà ta đại nhân giao hảo, chính là ngươi làm ra chính xác nhất quyết định.”

Dương Cửu Chân thoảng qua trầm mặc, gật đầu, “Ta cũng cảm thấy như vậy.” Nó đáy mắt có một chút dị sắc hiển hiện, thoáng qua liền mất.

“Thiên Cơ thuỷ tổ, ngươi bại!” La Quan nhàn nhạt mở miệng, đưa tay mũi kiếm chỉ phía xa, lạnh thấu xương khí cơ đã xem hắn khóa chặt.

Thuỷ tổ gật đầu, “Không sai, lão phu là bại, nhưng ta Thiên Cơ nhất tộc còn không có quỳ, chúng ta vẫn như cũ có lực đánh một trận!”

Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía treo lên đỉnh đầu thứ 100 08 tầng, Thải Tinh lâu chi đỉnh cao nhất, trong đó cũng ẩn giấu đi nó bí mật lớn nhất.

Thuỷ tổ trùng điệp dập đầu, phát ra “Bành” một tiếng vang trầm, “Bất hiếu hậu bối, quấy nhiễu liệt tổ liệt tông chi ngủ say, cung thỉnh tộc khí giáng lâm, hộ ta Thiên Cơ một mạch!”

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Trên đỉnh đầu, lơ lửng thứ 100 08 tầng, mặt ngoài hiển hiện từng đạo khe hở, tiếp lấy đại lượng mảnh vỡ rơi xuống.

Lúc này mọi người mới thấy rõ, cái này Thải Tinh lâu thứ 100 08 tầng hình dáng —— nó bản thể đúng là 1 tòa miếu, che bên trên tầng 1 tấm che, tọa lạc tại Thải Tinh lâu chỗ cao nhất.

Này miếu toàn thân hiện ra kiềm chế màu xám, không có cửa sổ, chỉ có hai phiến che cửa gỗ, lọt vào trong tầm mắt chỗ trải rộng vết thương, càng có một phần nồng đậm tuế nguyệt tang thương khí cơ.

Như tại xa xưa tuế nguyệt trước đó, này miếu từng trải qua một trận đại chiến, mái hiên thiếu một góc, trên vách tường lớn hố nhỏ oa trải rộng, còn có một số khe nứt to lớn, cửa gỗ cũng là không trọn vẹn bị ghép lại với nhau, lung lay sắp đổ 1 bộ tùy thời đều muốn sụp đổ bộ dáng.

Ánh mắt xuyên qua vỡ vụn cửa gỗ, mơ hồ có thể nhìn thấy, trong đó trưng bày từng dãy bài vị, số ít hoàn hảo không chút tổn hại, đại bộ phận điểm đều tàn tạ không hoàn toàn, thậm chí một chút vốn nên bày ra bài vị vị trí, cũng chỉ thừa 1 cái cái bệ, hoặc trực tiếp là trống không.

Chẳng biết tại sao thấy cảnh này lúc, một cỗ phẫn uất, không cam lòng, tuyệt vọng mà tâm tình bị đè nén, liền tự nhiên sinh ra.

Thải Tinh lâu dưới, tất cả Thiên Cơ tộc tu sĩ đồng thời quỳ xuống đất, “Bất hiếu hậu bối, bái kiến liệt tổ liệt tông!

!”

Này miếu vì Thiên Cơ nhất tộc tộc khí, cũng là quá khứ vô số năm qua, Thiên Cơ nhất tộc cường giả vẫn lạc sau cuối cùng kết cục. Bọn hắn thân hóa bài vị, dung nhập tộc khí trở thành nó một bộ điểm, làm tộc khí lực lượng trở nên càng mạnh, lấy che chở tộc đàn.

Dù là từng trải qua một trận hạo kiếp, tự thân cơ hồ vỡ nát, nhưng tộc khí có lực lượng, vẫn như cũ không thể tưởng tượng. Cũng chính là tại nó giáng lâm nháy mắt, cả tòa Thải Tinh lâu sống lại —— hoặc là nói xác thực hơn, ngôi miếu này mới là Thải Tinh lâu hạch tâm đầu mối, nó cũng tại lúc này hóa thành 1 cái hoàn chỉnh nguyệt chi tế đàn.

Ông ——

Miếu thờ run nhẹ, khe hở “Kẹt kẹt” rung động, kia vô số bài vị bên trong một bộ điểm, giờ phút này bỗng nhiên vỡ nát, hóa thành một cỗ sương mù màu trắng, từ miếu thờ khe hở bên trong bay ra, gào thét dung nhập Thiên Cơ thuỷ tổ thể nội.

Hắn chịu đến thương thế, lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ biến mất, khôi phục, khí tức càng là điên cuồng tăng vọt, cả người trực tiếp lơ lửng mà lên, đôi mắt mở ra trong đó thần quang phun trào, băng lãnh hờ hững ở giữa, tăng thêm mấy điểm trải qua tang thương tuế nguyệt lưu ngấn.

“La Quan, lão phu cung thỉnh liệt tổ liệt tông phụ thể , tương đương với ta Thiên Cơ nhất tộc lịch đại cường giả

đều tới, ngươi như thế nào đánh với ta một trận? ?”

“Trước đó lão phu nguyện thả ngươi rời đi, nhưng hôm nay tiên tổ thức tỉnh, tất yếu cho hiến tế… Ngươi chính là cầu xin tha thứ, cũng đã muộn!”

Oanh ——

Thuỷ tổ đưa tay, khí tức khủng bố phá thể mà ra, hắn bây giờ cho người cảm giác, đã nửa bước bước vào vĩnh hằng chi cảnh, một loại huyền chi lại huyền, rộng rãi khó lường khí tức cường đại, đem hắn quanh thân bao phủ, khiến người liếc nhìn lại liền sinh ra sợ hãi, kính sợ.

Như, trực diện nhân gian thần chỉ!

La Quan ngẩng đầu nhìn lại, hắn cùng thiên địa liên hệ càng thêm thân cận, cảm giác càng là nhạy cảm vạn điểm, giờ phút này Thiên Cơ thuỷ tổ trong mắt hắn, sau lưng lờ mờ, hình như có vô số bóng đen xen lẫn, phụ thuộc, tản ra thuộc về quỷ vật âm lãnh khí tức, nhưng lại xen lẫn một chút hương hỏa thần đạo hương vị.

Cho nên, đây chính là Thiên Cơ nhất tộc lịch đại tiên tổ gia trì sao? Quả nhiên quỷ dị.

Nhưng hắn nhất định phải thừa nhận, thuỷ tổ thời khắc này xác thực mượn đến, một cỗ lực lượng cực kỳ cường đại, cưỡng ép thôi động nó cảnh giới, tạm thời bước vào nửa bước vĩnh hằng.

Nhưng dù chỉ là tạm thời, cũng chỉ có nửa bước, nhưng vĩnh hằng chính là vĩnh hằng, là một loại La Quan hiện

tại không thể nào hiểu được lực lượng. Hắn chỉ biết, đối phương rất mạnh rất mạnh, mạnh đến có thể dễ như trở bàn tay, trực tiếp trấn sát kình thiên cảnh chi cực tồn tại.

Đây mới là một phương đại tộc nội tình, căn cơ, không bị buộc đến cuối cùng, ai cũng không biết bọn hắn, còn cất giấu như thế nào thủ đoạn.

Nhưng cũng tiếc, khi Thiên Cơ nhất tộc tộc khí giáng lâm, thuỷ tổ mượn tới lực lượng kinh khủng, mạnh nhập nửa bước vĩnh hằng cảnh lúc, bái nguyệt tế đàn cũng theo đó hoàn chỉnh.

Cái này liền mang ý nghĩa, La Quan chân chính thân ở tại, 1 cái bái nguyệt trong tế đàn, giờ phút này hắn giữa mi tâm lạnh buốt khí tức, trở nên nồng đậm lại hoạt bát, kích động 4 phía tản mát, từng tia từng sợi rót vào thân thể, để trong lòng của hắn sinh ra trước nay chưa từng có tự tin.

Một tia minh ngộ, dưới đáy lòng hiển hiện —— thân là mặt trăng quyến giả, duy nhất nguyệt chi sứ đồ, thân ở bái nguyệt trong tế đàn, phóng nhãn thiên hạ hắn vô địch.

Nguyệt chi quyến giả La Quan là biết đến, có thể dùng đồ lại là cái gì? Là mặt trăng mới cho hắn xưng hào sao? ! Được rồi, dù sao thân phận của hắn đã rất nhiều, những này cũng không trọng yếu.

Trọng yếu chính là, tung nửa bước vĩnh hằng lại như thế nào? ? Ta dù không vào này cảnh, không biết thiên địa bao la mênh mông, nhưng ta vẫn có thể 1 kiếm trấn

Thiên Địa!

Tộc khí? ? Tổ miếu? Liệt tổ liệt tông? !

La Quan đưa tay, giương kiếm, “Thiên Cơ nhất tộc, thật sự là sáo oa tay thiện nghệ a, gia, tử, tôn đời thứ 3 không đủ, lại vẫn dời ra ngoài chết không biết bao nhiêu năm tổ tông… Tuy là phiền phức chút cũng là không sao, hôm nay lợi dụng trong tay của ta kiếm, đưa các ngươi hết thảy quy thiên.”

Một bước, hướng về phía trước!

Oanh ——

Như thiên địa rung mạnh, đầu đội bầu trời phía trên 10,000 dặm tinh hà bỗng nhiên sáng tỏ, nương theo lấy ngân nguyệt sáng trong, vẩy xuống ngàn tỉ tinh huy.

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 920 : Phụng ta làm chủ

Trấn áp gia, tử, tôn trên dưới đời thứ 3, dùng đều là vô danh kiếm quyết chi truyền thừa, nhưng bây giờ bái nguyệt tế đàn hoàn chỉnh, thân là nguyệt chi quyến giả, sứ đồ, liền không tốt lại khu động trăng sao bên ngoài lực lượng, đây là lẽ ra cho đỉnh đầu trăng sao tôn trọng.

Đương nhiên, trừ cái đó ra còn có một nguyên nhân.

Thiên Cơ nhất tộc bái nguyệt mấy chục ngàn năm, yêu cầu xa vời có thể có được nguyệt tôn tán thành, trở thành mới nguyệt chi quyến tộc… Kia La Quan lợi dụng trăng sao chi kiếm, chặt đứt giấc mộng của bọn hắn, ban cho bọn hắn tuyệt vọng.

Ông ——

Kiếm minh lên!

Đầy trời trăng sao quang hoa, giờ phút này bắt đầu hội tụ, lưu chuyển, từng đạo kiếm ảnh hiển hiện, trong bóng đêm tỏa ra ánh sáng lung linh.

Từ chín ngày mà đến, cường đại, uy nghiêm, lạnh thấu xương, hạo đãng khí cơ, khóa chặt Thiên Cơ thuỷ tổ, cũng đem trọn cái Thải Tinh lâu bao phủ ở bên trong.

“Lấy ta kiếm, chấp trăng sao!”

La Quan quát khẽ, tru tiên kiếm chém xuống, cái kia thiên khung phía dưới vô số trăng sao chi kiếm, “Ầm ầm” cuốn lên thiên địa linh lực, hóa thành hạo đãng triều cường ầm vang mà tới.

Thiên Cơ thuỷ tổ sắc mặt đại biến, thân thể run rẩy kịch liệt, hắn tín ngưỡng, cung phụng, cúng bái trăng sao đến 10,000 năm, tự nhiên có thể cảm nhận được, cái này trên trời rơi xuống trăng sao ở giữa bên trong, ẩn chứa lực lượng cường đại, cao quý mà hờ hững, là toàn bộ Thiên Cơ nhất tộc đều tha thiết ước mơ, nhưng thủy chung chưa thể đạt được chân chính tán thành.

Đây là thuộc về nguyệt tôn lực lượng!

“Không! Nguyệt Tôn đại nhân, ngài không thể dạng này, tộc ta mấy chục ngàn năm chi cung phụng, tín ngưỡng, ngài có thể nào vứt bỏ chúng ta?” Thuỷ tổ rống to, biểu lộ điên cuồng, “Mời ngài mở mắt ra thấy rõ ràng, ta Thiên Cơ nhất tộc mới là ngài lựa chọn tốt nhất! Nhật nguyệt tang thương, vĩnh hằng không thay đổi!”

Oanh ——

Quanh thân vĩnh hằng ý cảnh chấn động, tiếp lấy hóa thành dòng lũ, bỗng nhiên phóng lên tận trời, mang theo thuỷ tổ phẫn nộ cùng không cam lòng, càng có Thiên Cơ nhất tộc liệt tổ liệt tông gia trì, muốn cùng trăng sao chi kiếm tranh phong.

Trong điện quang hỏa thạch song phương va chạm đến cùng một chỗ, chỉ là trong nháy mắt, thuỷ tổ liền bỗng nhiên trừng lớn mắt, miệng mũi máu tươi cuồng phún.

Mặt trăng treo cao chín ngày, vì thiên địa một bộ điểm, đại biểu cho bộ điểm thiên uy.

Lấy nhân lực kháng thiên ý… Hắn cho là mình là La Quan sao? Không có ngân bạch gia trì, càng không có dám cùng trời một trận chiến đùi che chở, tự nhiên chỉ có kết cục bi thảm. Dù là hợp nhất tộc chi lực, đột phá tới nửa bước vĩnh hằng lại như thế nào? Thiên uy phía dưới đều là sâu kiến!

“Bại rồi? Đau khổ mưu đồ mấy chục ngàn năm, cuối cùng thua lớn thua thiệt rơi vào không có gì cả, ha ha ha ha, liệt tông liệt tổ a, kết quả này các ngươi nhìn thấy sao? Sai chúng ta sai, nguyên lai nguyệt tôn từ đầu đến cuối, chưa từng từng cho chúng ta nửa điểm thương hại.”

Thuỷ tổ ngửa mặt lên trời gào to, từng ngụm từng ngụm máu tươi dâng trào, trên mặt hắn tràn ngập tuyệt vọng, đắng chát, ngước nhìn đỉnh đầu trăng sao chi kiếm, sắc mặt chán nản, xám trắng.

Đột nhiên, phiêu phù ở giữa không trung Thiên Cơ tộc khí, kia lung lay sắp đổ miếu thờ bên trong, truyền ra “Ông” “Ông” chấn minh, càng nhiều bài vị hóa thành sương trắng, dọc theo khe hở phun ra ngoài, rót vào thuỷ tổ thể nội, để quanh người hắn vĩnh hằng ý cảnh tăng lên, vững chắc, đúng là muốn lần nữa cưỡng ép phá cảnh, chân chính tấn thăng vĩnh hằng cảnh, mượn vĩnh hằng bất biến chi uy, đối kháng trăng sao chi kiếm trấn sát.

Thiên Cơ thuỷ tổ một nháy mắt lệ rơi đầy mặt, hắn có thể nghe tới tộc khí truyền ra gào thét, nó vốn là đang sụp đổ biên giới, bây giờ không tiếc đại giới bạo phát lực lượng, chỉ sợ chẳng mấy chốc sẽ triệt để hủy diệt.

Nhưng vì cho tộc đàn vùng vẫy giành sự sống, nó vẫn như cũ không chút do dự, tựa như vô số năm qua vẫn lạc tiền bối đồng dạng, hồn tan tộc khí bên trong, từ bỏ chuyển sinh luân hồi, chỉ vì tăng lên tộc khí lực lượng, che chở Thiên Cơ nhất tộc truyền thừa không dứt!

“A!” Thuỷ tổ ngửa mặt lên trời gào thét, trên thân trường bào một nháy mắt bị lực lượng cường đại chấn vỡ, “Nguyệt tôn! Ta Thiên Cơ nhất tộc không nhận mệnh, đã ngài không muốn thương hại, vậy liền… Mệnh ta do ta không do trời!”

“Tất cả Thiên Cơ tộc tu sĩ, theo lão phu cùng một chỗ, vào hôm nay tử chiến! Tung vạn kiếp bất phục, cũng muốn để thế nhân ghi nhớ, ta Thiên Cơ nhất tộc từng đứng lặng thế gian, cùng trời uy chống lại!”

Thải Tinh lâu dưới, từng cái Thiên Cơ tộc tu sĩ, nhao nhao rống to, “Mệnh ta do ta không do trời!”

“Cùng thuỷ tổ cùng lịch đại tiên tổ cùng một chỗ, cùng trời uy chống lại!”

Oanh ——

Oanh ——

Bọn hắn từng cái hướng về bầu trời phía trên, oanh ra

tự thân lực lượng cường đại nhất, dù là đối trăng sao ở giữa mà nói, yếu ớt như sâu kiến, nhưng như cũ đem hết toàn lực.

Vì tộc đàn vùng vẫy giành sự sống!

Thối lui đến xa xa các phương tu sĩ, nhìn thấy trước mắt một màn, sắc mặt nhao nhao khẽ biến, đối Thiên Cơ tộc ấn tượng lặng yên cải biến. Đáng tiếc, người tu hành thế giới bên trong duy thực lực chí thượng, cái này cũng không thể cải biến, Thiên Cơ nhất tộc hôm nay vận mệnh.

Nhưng ở giờ phút này La Quan lại cảm nhận được, giữa mi tâm kia phiến chấn động, khuếch tán hơi lạnh khí cơ, nổi lên một chút gợn sóng.

Hắn nhìn về phía Thiên Cơ thuỷ tổ, lại nhìn về phía lung lay sắp đổ tộc khí, cùng Thải Tinh lâu phía dưới kia vô số cái liều mạng Thiên Cơ tộc tu sĩ, trong lòng bừng tỉnh —— tuy nói thờ phụng, cung cấp nuôi dưỡng trăng sao, là Thiên Cơ nhất tộc quyết định, mà không phải trăng sao lựa chọn, có thể đếm được 10,000 năm năm tháng dài đằng đẵng, chính là nuôi con chó cũng có mấy điểm tình cảm.

Tối nay trăng sao trong trầm mặc trợ giúp La Quan xuất thủ, đem Thiên Cơ nhất tộc đánh cho hoa rơi nước chảy, cũng không phải là đối bọn hắn hoàn toàn không có đáp lại, mà là bởi vì La Quan phân lượng so với bọn hắn càng nặng, khi song phương bộc phát xung đột lúc, trăng sao chỉ có thể đứng tại hắn bên này.

Muốn thả qua Thiên Cơ nhất tộc sao? La Quan nhíu mày, đáy mắt hiển hiện do dự, vào thời khắc này hắn giữa lông mày hơi lạnh thấm vào 2 mắt, trước mắt có chút hoảng hốt, trước mắt thế giới liền có biến hóa ——

Thiên Cơ tộc khí, toà kia vỡ vụn miếu thờ ở giữa, từ khe hở bên trong toát ra bạch khí, thình lình phác hoạ ra lần lượt từng thân ảnh, bọn hắn không phải hồn phách, mà là một loại tinh thần lạc ấn, hoặc xưng là chấp niệm lưu lại, tại phóng tới Thiên Cơ thuỷ tổ quá trình bên trong, từng cái biểu lộ bi phẫn, phát ra gầm thét.

“Chó nói trời ban nhất tộc, nếu không phải là các ngươi những này vương bát đản, lão tử bọn người sao lại lẫn vào như vậy thê thảm!”

“Cứ như vậy biến mất, thật không cam tâm a, lão tử còn không có chạy đến trời ban nhất tộc tổ từ bên trong, kéo ngâm phân đâu!”

“Thiên Cơ, trời ban 2 tộc chi tranh, cuối cùng là chúng ta thua đến không có gì cả, thật sự là không cam tâm a!”

La Quan híp híp mắt, mắt thấy Thiên Cơ thuỷ tổ liền muốn bị trăng sao chi kiếm xé nát, hắn đưa tay hướng về phía trước một nắm, tràn ngập thiên địa kiếm minh bỗng nhiên đình chỉ.

Đã chuẩn bị sẵn sàng, nghênh đón tử vong giáng lâm Thiên Cơ thuỷ tổ mặt lộ vẻ mờ mịt, vô ý thức nhìn về phía La Quan, “Ngươi… Có ý tứ gì? Chẳng lẽ còn muốn khi dễ lão phu? Nói cho ngươi, ta Thiên Cơ nhất tộc đỉnh thiên lập địa, tuyệt sẽ không hướng ngươi hèn mọn cầu

xin tha thứ!”

Lưng eo thẳng tắp, trong mắt của hắn thần quang sáng rực, đều là kiên quyết, kiên nghị.

La Quan nhìn xem hắn, đột nhiên nói: “Thiên Cơ nhất tộc cùng trời ban thưởng nhất tộc, là tử thù?” Tuy nói những cái kia chấp niệm lưu lại gào thét có thể làm chứng minh, nhưng hắn vẫn là phải lại xác nhận một lần.

Thuỷ tổ lại ngẩn ngơ, cái kia bên trong nghĩ đến La Quan lại sẽ hỏi việc này, đây không phải bí ẩn trong tộc sao? Chỉ có tộc trưởng đời đời truyền lại, La Quan làm sao biết? !

Nghĩ đến hắn đột nhiên dừng tay, lại hỏi chuyện này, một cái ý niệm trong đầu bỗng nhiên từ đáy lòng chui ra, thuỷ tổ tranh thủ thời gian gật đầu, lớn tiếng nói: “Không sai, xa xưa tuế nguyệt trước đó, ta Thiên Cơ nhất tộc cũng là giữa thiên địa, đứng đầu nhất tộc đàn 1 trong, cùng trời ban thưởng nhất tộc tranh đoạt thiên đạo quyến tộc một trận chiến, cuối cùng bị nó ám toán rơi vào thảm bại hạ tràng, cả một tộc bầy cơ hồ bị tàn sát hầu như không còn, chỉ có chúng ta cái này một chi truyền thừa xuống.”

Quả nhiên là dạng này, khó trách ngay từ đầu, La Quan đã cảm thấy Thiên Cơ nhất tộc tu sĩ khí cơ có chút cổ quái, như cùng này phương thiên địa không hợp, lại giống là bị bài xích.

Bây giờ hết thảy đều có giải thích, đã Thiên Cơ nhất tộc cùng trời ban thưởng nhất tộc là tử địch… Vậy liền có

thể trở thành bằng hữu của hắn… Không, nói bằng hữu không thỏa đáng, hẳn là có thể hợp tác, lợi dụng đối tượng.

Suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, La Quan phất tay áo vung lên, kiếm ảnh đầy trời sát na biến mất, hóa thành vô tận tinh quang vẩy xuống, sáng trong nhược mộng huyễn tiên cảnh.

“Thiên Cơ thuỷ tổ, La mỗ nhưng tha thứ các ngươi mạo phạm, càng có thể nghĩ cách cho các ngươi một trận thiên đại tạo hóa! Nhưng các ngươi cần đáp ứng, muốn phụng La mỗ làm chủ cung cấp ta thúc đẩy, làm lựa chọn đi.”

Phù phù ——

Thiên Cơ thuỷ tổ bỗng nhiên quỳ xuống, “Loảng xoảng bang” mấy cái khấu đầu, hô to, “Thiên Cơ nhất tộc triệu bất khuất, bái kiến đại nhân!” Lại quay người rống to, “Một đám đồ hỗn trướng, còn đứng ngây đó làm gì? Tranh thủ thời gian cùng lão phu cùng một chỗ, bái kiến ta tộc chi chủ! !”

Đã nói xong “Đỉnh thiên lập địa”, “Tuyệt không hèn mọn cầu xin tha thứ” đâu? ? Lão Triệu ngươi người này, rất là giỏi thay đổi a, thật xin lỗi danh tự này.

Mũi Mao lão đầu 1 bàn tay, đem Thiên Cơ lão tổ đập vào trên mặt đất, án lấy đầu của hắn liền đập, “Bái kiến ta tộc chi chủ!”

Cùng còn sống so sánh, quỳ một chút lại có làm sao?

Huống chi đi theo cường giả, vốn là tu hành thế giới truyền thống, cái này cũng không ve mùa đông, người khác muốn làm đại nhân chân chó, còn chưa đủ tư cách đâu!

Tê ——

Nghĩ như vậy, đáy lòng lại còn có một điểm, không nói rõ được cũng không tả rõ được tiểu kiêu ngạo là chuyện gì xảy ra đâu? Cái này đạp ngựa sẽ không phải là bị hành hung ra, một chút ẩn tàng thuộc tính đặc biệt đi.

Thiên Cơ tộc mọi người mộng, tuy nói đi theo 3 vị lão tổ mãnh dập đầu, nhưng biểu tình hay là ngốc, hiển nhiên không có lấy lại tinh thần, mới vừa rồi còn kêu đánh kêu giết, 1 bộ tộc diệt hôm nay quyết tuyệt tư thái, làm sao trong nháy mắt thế cục liền biến thành dạng này thức rồi?

Vừa rồi, La Quan tra hỏi Thiên Cơ thuỷ tổ lúc, thân ở trăng sao tế đàn bên trong, hắn có thể phong tỏa hết thảy quy tắc, khí cơ, thanh âm càng thêm sẽ không truyền ra. Nếu không như trời ban nhất tộc biết được, năm đó đại địch còn chưa chết hết, chỉ sợ qua không được bao lâu, toàn bộ Thiên Cơ tộc đều sẽ bị huyết tẩy.

Trời ban, Thiên Cơ, hắc, danh tự cũng đều không sai biệt lắm, về sau làm trời ban nhất tộc thời điểm, liền xem như có giúp đỡ. Bất quá Thiên Cơ tộc thực lực này, là thật có chút kém, cùng trời ban nhất tộc kém xa, còn phải cho bọn hắn nói lại mới được.

La Quan suy nghĩ thu vào, khua tay nói: “Thiên Cơ đảo

hôm nay phong bế, trên đảo khách nhân, liền lưu tại cái này bên trong ở tạm một đoạn thời gian đi.”

Lui xa các phương tu sĩ, nghe vậy sắc mặt 1 khổ, lại không ai dám nói ra nửa câu phản đối, “Vâng, ta cùng tuân mệnh! !”

Thuỷ tổ đứng dậy, trước đối La Quan thi lễ một cái, lúc này mới quay người, “Thất thần làm gì? Lập tức an bài nhân thủ, mời chư vị khách nhân ở lại.”

“Vâng.” Mũi Mao lão đầu quay người, chính là 1 cái tát tai, “Còn không đi làm sự tình? ? Lưu tại cái này nghĩ bị đánh a ngươi!”

Thiên Cơ lão tổ ôm đầu liền chạy, rất nhanh Thải Tinh lâu dưới liền bị thanh tràng, chỉ còn lại có thuỷ tổ cùng mũi Mao lão đầu triệu bất ngờ 2 người, cung kính đứng tại La Quan trước người.

“Đại nhân, thuộc hạ có đại sự bẩm báo.” Triệu bất ngờ do dự một chút, cung kính mở miệng.

La Quan quét mắt nhìn hắn một cái, “Nói.”

“Vâng.” Triệu bất ngờ thở sâu, nói: “Trước đó Thi Vương điện truyền tin, để ta cùng thi triển Thiên Cơ bí pháp, tìm kiếm đại nhân tung tích, xác định sau cho nó truyền tin… Thuộc hạ cảm thấy dưới mắt có lẽ là một cơ hội, cùng nó chờ bọn hắn xuất thủ, không bằng đổi bị động làm chủ động, đến cái bắt rùa trong hũ.”

La Quan ánh mắt sáng lên, “Ngươi nói là, để Thi Vương

điện người, đến Thiên Cơ ở trên đảo bắt người? Tốt, kiến nghị này rất tốt!” Nguyệt chi trong tế đàn hắn đương thời vô địch, vừa vặn đem Thiên Cơ đảo làm thành mai táng Thi Vương điện phần mộ… Kém nhất cũng có thể trọng thương thực lực.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 921 : Luyện hóa Võ Tiên tinh túy

Thải Tinh lâu nhưng hấp thu trăng sao chi lực tự động chữa trị, cung thỉnh La Quan vào ở về sau, thuỷ tổ mang theo mũi Mao lão đầu lui ra, dù sao Thi Vương điện không phải người ngu, muốn để bọn hắn tin tưởng cần làm một chút chuẩn bị.

Đợi cửa phòng quan bế, Tang Tang nói thẳng: “Đại nhân, triệu bất ngờ lòng mang ý đồ xấu, mặt ngoài là giúp ngài trọng thương Thi Vương điện, chỉ sợ còn đánh lấy mượn Thi Vương điện chi thủ, ý đồ trùng hoạch tự do tính toán.”

La Quan gật đầu, “Ta biết.” Hắn đáy mắt, hiện lên một tia tinh mang.

Thân là mặt trăng quyến giả, duy nhất nguyệt chi sứ đồ, thân ở bái nguyệt trong tế đàn hắn đương thời vô địch, điểm này La Quan rất rõ ràng, nhưng Thiên Cơ nhất tộc lại cũng không biết được. Nếu như thế, đưa ra truyền tin Thi Vương điện động cơ liền tuyệt không thuần túy.

Nhưng La Quan cũng không thèm để ý, hắn chưa từng cho là mình chính là, cái kia trong truyền thuyết thiên mệnh chi tử, quanh thân trải rộng cái gọi là vương bá chi khí, tùy tiện nhận lấy tiểu đệ đều trung thành cảnh cảnh, nguyện vì mình ném đầu lâu vẩy nhiệt huyết… Kia là kịch bản mà cũng không phải là hiện thực.

Nói ngay thẳng chút, Thiên Cơ nhất tộc bất quá là ủy khúc cầu toàn, bị hắn chèn ép không thể không cúi đầu thôi, sợ hãi, kính sợ không hề thiếu, nhưng trung tâm loại vật này còn kém xa.

Dương Cửu Chân nói: “Ngụy đạo hữu, ngươi đã đã phát giác được, triệu bất ngờ dụng tâm hiểm ác, vì sao còn muốn bỏ mặc hắn? Chí ít cũng nên xuất thủ, cho Thiên Cơ nhất tộc 1 cái cảnh cáo.”

La Quan nhìn nàng một cái, thản nhiên nói: “Không rảnh để ý là bởi vì, hết thảy đều tại trong khống chế, lại làm như vậy phù hợp ích lợi của ta cùng nhu cầu.”

Dừng một chút, “Thế gian này rất nhiều người, rất nhiều chuyện, cũng không có tuyệt đối thiện và ác, chỉ cần có thể đối ta hữu dụng, La mỗ liền có thể cho đầy đủ khoan dung cùng kiên nhẫn… Đương nhiên, không thể chạm đến ranh giới cuối cùng, nếu không ta sẽ không chút do dự đem nó xoá bỏ.”

“Dương tiểu thư cảm thấy thế nào?”

Dương Cửu Chân cúi đầu, tránh đi ánh mắt của hắn, “La đạo hữu nói cực phải, Cửu Chân thụ giáo.”

Thải Tinh lâu bên ngoài.

Thuỷ tổ sải bước, triệu bất ngờ cúi đầu, kính cẩn theo bên người.

2 người một trước một sau, bước vào 1 cái đại trạch, tại ngăn cách trận pháp mở ra nháy mắt, thuỷ tổ quay

người chính là một bạt tai.

Ba ——

Triệu bất ngờ bị đánh bay ra ngoài, đem một cây đại thụ đụng nát, “Oa” phun ra máu tươi, một gương mặt nháy mắt tím xanh sưng.

“Đồ hỗn trướng, ngươi đánh cái gì tính toán, lão tử đều nhìn ra được, chẳng lẽ ngươi cho rằng La Quan liền đoán không được sao? Ngươi đây là muốn chết!”

Triệu bất ngờ đứng dậy, lau đi giữa mũi miệng vết máu, cung kính nói: “Cha, nhi tử đề nghị này, là La Quan cho phép, hắn đã đáp ứng, liền làm có tuyệt đối tự tin đi gánh chịu hậu quả.”

Hắn ngẩng đầu cắn răng, “Ta Thiên Cơ nhất tộc cao quý cỡ nào, từng đạp lập thiên địa chi đỉnh, khoảng cách mấy đại tộc địa vị, cũng chỉ kém một tuyến, cứ như vậy cúi đầu phụng người khác làm chủ, nhi tử không cam tâm… Như về sau xuất hiện bất kỳ sai lầm, cha tự tay đem ta đánh giết, cho La Quan một cái công đạo là được.”

Oanh ——

Vừa nói xong, liền bị 1 cước đạp bay, “Ngu xuẩn! Ngươi cho rằng mệnh của ngươi có bao nhiêu quý giá? Có thể nhận lãnh lần này nhân quả!”

Thuỷ tổ sắc mặt tái xanh, “Cho ta quỳ gối cái này, không có lão phu cho phép, không cho ngươi bước ra một

bước!” Hắn quay người rời đi.

Nhìn qua thuỷ tổ bóng lưng, triệu bất ngờ ho khan vài tiếng, trong miệng phát ra cười nhẹ, “Cha a, ngài hay là cẩn thận như vậy, nếu như không phải ngài cũng muốn, sẽ để cho ta thuận lợi nói xong? Cho nên chúng ta phụ tử là đồng dạng người, ai cũng đừng đi nói ai.”

“Bắt ta một cái mạng, lại vì tộc đàn tranh thủ một tia, nhưng trùng hoạch cơ hội tự do… Giá trị, thật mẹ nó giá trị!”

Phụng người vì chủ, lấy cung cấp thúc đẩy… Nói đến cực nhẹ lỏng, lại tương đương đem toàn bộ tộc quần mệnh, đều cho bán ra, từ đó khí vận đoạn tuyệt lại vô lên trời cơ hội.

Quá khứ tuế nguyệt bên trong, Thiên Cơ nhất tộc từng chứng kiến rất nhiều ví dụ như vậy, hắn sao cam tâm lại đi đi người khác đường xưa.

…

Thuỷ tổ làm việc rất dụng tâm, vừa mới nửa ngày thời gian, liền làm tốt hết thảy chuẩn bị, đi tới Thải Tinh lâu báo cáo trình La Quan.

Kế hoạch rất chu đáo cũng rất cẩn thận, La Quan từ trong ngọc giản thu hồi thần niệm, thản nhiên nói: “Rất tốt, cứ như vậy an bài đi.”

“Là đại nhân, như hết thảy thuận lợi, hẹn sau 3 ngày Thi Vương điện liền sẽ phái người đến đây.” Thuỷ tổ cung

kính hành lễ, hơi 1 do dự, hay là nói: “Thi Vương điện chính là thế ngoại thánh địa 1 trong, nội tình thâm hậu, thực lực thâm bất khả trắc, này kế hoạch đại nhân phải chăng còn lại muốn cân nhắc một ít… Thuộc hạ một lòng vì đại nhân cân nhắc, mạo phạm chỗ xin ngài tha thứ.”

La Quan không nói chuyện, cứ như vậy giống như cười mà không phải cười nhìn qua hắn, rất nhanh thuỷ tổ phía sau lưng, liền bị mồ hôi lạnh thẩm thấu, “Ta như cải biến kế hoạch, lão Triệu ngươi sẽ không thất vọng sao?”

Thuỷ tổ trong lòng trùng điệp nhảy một cái, bỗng nhiên ngẩng đầu muốn nói cái gì, lại bị La Quan đánh gãy, hắn dựng thẳng lên ngón tay, “Chuyện này bản tọa chỉ coi không biết, nhưng lần tiếp theo ta có hay không còn có tốt như vậy kiên nhẫn, các ngươi liền muốn xem vận khí.”

“… Là.” Thuỷ tổ chôn thật sâu thủ, chỉ cảm thấy tâm thần ở giữa, tràn ngập vô tận băng hàn.

La Quan ngón tay gõ bàn một cái, nói: “Thiên Cơ nhất tộc bảo khố ở đâu? Bản tọa cần chọn lựa một vài thứ.”

Thuỷ tổ cung kính nói: “Ngay tại Thải Tinh lâu, thuộc hạ bồi ngài quá khứ.”

“Dẫn đường đi.”

Thải Tinh lâu thứ 9 10 đến 99 tầng, chính là bảo khố chỗ, lấy ròng rã 10 tầng làm bảo khố, cũng biết gia sản dòng họ phong phú.

“Bái kiến thuỷ tổ, bái kiến… Đại nhân…” Thiên Cơ tộc trông coi bảo khố tu sĩ, hành lễ lúc biểu hiện có chút không được tự nhiên.

Thuỷ tổ lớn tiếng nói: “Làm càn! La Quan đại nhân chính là ta tộc chi chủ, ngươi cùng dám có nửa điểm bất kính, tất nghiêm trị không tha!” Lại quay người, khom người thỉnh tội, “Tộc nhân trong lúc nhất thời còn chưa thích ứng, mời đại nhân khai ân, lại cho bọn hắn một cái cơ hội.”

Trông coi bảo khố mấy tên tu sĩ, sắc mặt một chút trở nên tái nhợt, lúc này mới kịp phản ứng, người tuổi trẻ trước mắt là có thể một lời quyết định bọn hắn sinh tử tồn tại, dọa đến “Phù phù” “Phù phù” quỳ trên mặt đất, cuống quít dập đầu, “Ta cùng vô ý mạo phạm, cầu xin đại nhân tha mạng!”

La Quan thản nhiên nói: “Đứng lên đi.”

“Là, là, đa tạ đại nhân, đa tạ đại nhân!” Mấy người hốt hoảng đứng dậy, tranh thủ thời gian mở ra bảo khố, kính cẩn đứng ở bên cạnh.

Thuỷ tổ 2 tay đưa lên 1 khối lệnh bài, nói: “Đại nhân, ngài nắm lệnh này nhưng tự do ra vào bảo khố 10 tầng, tất cả vật phẩm mặc cho ngài lấy dùng, thuộc hạ ngay tại cái này bên trong chờ ngài cùng Tang Tang cô nương.”

“Được.” La Quan tiếp nhận lệnh bài, trực tiếp bước vào bảo khố.

Hắn cũng không lo lắng sẽ có cạm bẫy, chỉ cần tại Thải Tinh lâu bên trong, bất luận cái gì hết thảy thủ đoạn, cũng không thể đối với hắn tạo thành tổn thương.

“Tang Tang.”

Một mực đi theo sau hắn, giống như là cái bóng Tang Tang đi tới, đôi mắt sáng tỏ, “Đại nhân, Thiên Cơ nhất tộc thật đúng là giàu có a! !”

Bộ dáng này, nghiễm nhiên chính là 1 bộ, con chuột con chui dâng hương thùng dầu bộ dáng. Nhất là một chút sáng lóng lánh đồ vật, Tang Tang ánh mắt rơi xuống lúc, toát ra phá lệ nóng rực.

Nghe nói Chân Long nhất tộc trời sinh tham tài, nhất là thích một chút chói sáng đồ vật, hẳn là thân là Long tộc trấn linh Tang Tang, cũng bị lây nhiễm rồi? ?

La Quan bất đắc dĩ cười một tiếng, nói: “Trước làm chính sự, sau đó ngươi muốn cái gì liền tùy tiện cầm, ta nghĩ Thiên Cơ nhất tộc cũng sẽ không có ý kiến gì.”

“Đa tạ đại nhân!” Đạt được cam đoan Tang Tang, cười đến giống như là ăn trộm gà thành công tiểu hồ ly, cả người đều tươi đẹp bắt đầu.

Sau 2 canh giờ, Tang Tang hài lòng nhìn xem trong tay nhẫn trữ vật, đưa nó giao cho La Quan, “Còn tốt, cuối cùng góp đủ mấy phần, đại nhân tối nay liền có thể nếm thử luyện hóa Võ Tiên tinh túy.” Nàng xuất mồ hôi trán, thực tế là không gián đoạn thần niệm liếc nhìn, là 1 kiện

rất vất vả sự tình.

La Quan lật tay thu hồi, nói: “Vất vả.” Đón Tang Tang ánh mắt mong đợi, hắn phất phất tay, “Giữ lời nói, muốn đồ vật cái gì liền tự mình đi lấy đi.”

“Đa tạ đại nhân!” Tang Tang reo hò một tiếng liền liền xông ra ngoài, đâu còn có nửa điểm vẻ mệt mỏi, cái này khiến La Quan nhịn không được hoài nghi, nữ nhân này mới vừa rồi là tại diễn hắn.

Cười cười, hắn tìm một chỗ ngồi xuống.

Sau nửa canh giờ, La Quan bẻ bẻ cổ.

1 canh giờ sau, hắn đứng dậy vừa đi vừa về đi vài bước.

Sau 2 canh giờ, La Quan khóe miệng bắt đầu run rẩy.

Rốt cục, Tang Tang trở về, hắn vừa thở dài một hơi, liền nghe nàng kêu to, “Đại nhân, nhanh mượn ta mấy cái nhẫn trữ vật, không đủ dùng!”

La Quan biểu lộ cứng đờ, mắt lộ hãi nhiên, nghĩ thầm đây chính là nữ nhân sao? Lại khủng bố đến tư! Lưu lại 10 cái nhẫn trữ vật cho Tang Tang, lại đem lệnh bài giao cho nàng, La Quan co cẳng liền đi.

Thuỷ tổ canh giữ ở cửa ra vào, thấy La Quan vội vàng đi ra, vội vàng hành lễ, “Đại nhân chọn tốt rồi? ? Ngài không cần sốt ruột, có bất kỳ muốn đồ vật, chi bằng lấy đi chính là, tộc ta đã phụng ngài làm chủ, thì trong bảo

khố hết thảy đều là ngài tài sản riêng.”

Ta tài sản riêng? Tê… Cái này rõ ràng là lời hữu ích, nhưng ta nghe làm sao lại có, một chút xíu tâm lạnh, đau lòng tư vị! ? !

“Ừm, Tang Tang còn tại bên trong, nàng… Thích thu thập một chút bảo vật, ngươi chờ chút sau khi đi ra, lại rời đi cái này đi.”

“Vâng, thuộc hạ minh bạch.” Thuỷ tổ 1 bộ ta đều hiểu bộ dáng, vẻ mặt tươi cười, “Xin ngài yên tâm, tộc ta bảo khố coi như có chút cất giữ, chắc chắn sẽ để Tang Tang tiểu thư hài lòng.”

Hài lòng? Nàng đương nhiên là rất hài lòng, La Quan đưa tay vuốt vuốt mi tâm, trực tiếp trở lại Thải Tinh lâu thứ 100 lẻ bảy tầng.

Nguyên bản thuỷ tổ là muốn an bài, hắn vào ở thứ 100 08 tầng, đem tộc khí miếu thờ cất đặt tại dưới chân hắn, lấy đồng hồ Thiên Cơ nhất tộc cung kính, nhưng bị La Quan cho cự tuyệt.

Nói đùa cái gì, Thiên Cơ nhất tộc tộc khí miếu thờ, thế nhưng là Thải Tinh lâu đầu mối hạch tâm, chính là bởi vì nó tồn tại mới có thể cấu kết trăng sao, khiến Thải Tinh lâu hóa thành 1 cái hoàn chỉnh trăng sao tế đàn, La Quan đương nhiên phải để nó hảo hảo, lưu tại thứ 100 08 tầng.

Đóng cửa lại tâm niệm vừa động, trăng sao chi lực liền bị điều động, đem thứ 100 lẻ bảy tầng phong ấn, không

phải La Quan cho phép ai cũng không thể xâm nhập.

Hắn ngồi xếp bằng, đầu tiên là lấy ra một phần Tang Tang điều phối, để mà phụ tá luyện hóa bảo vật, lúc này mới lấy ra một chiếc bình ngọc. Mặt ngoài dán mấy đạo phong ấn phù lục, nhưng nội bộ có kim sắc sương mù, đang không ngừng lăn lộn, chấn động, giống như là có sinh mệnh.

Chính là Võ Tiên tinh túy!

Đây là tới từ thành tiên cảnh võ đạo cự phách quà tặng, có không thể tưởng tượng nổi lực lượng, nhưng cực lớn trình độ lớn mạnh khí huyết, nhục thân.

Bá ——

La Quan đem phù lục xé mở, một sợi kim sắc Võ Tiên tinh túy, lập tức từ miệng bình tràn ra, trong không khí nhiệt độ lập tức tăng vọt.

Thuận tiện như cái này kim sắc sương mù, là cháy hừng hực mặt trời tinh nguyên, La Quan khuôn mặt nháy mắt bị nướng màu đỏ bừng, nhịn không được trừng lớn mắt, cái đồ chơi này thật có thể nuốt?

Mắt thấy Võ Tiên tinh túy, liền muốn tránh thoát giam cầm thoát đi, hắn bỗng nhiên cắn răng, một ngụm đem nó nuốt vào trong bụng.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 922 : Tổ long chiến giáp cùng võ đạo thần thông

Nháy mắt, liền như chỗ ngực bụng nhiều hơn một tòa núi lửa, “Ầm ầm” gầm thét liền muốn bộc phát, vô tận cực nóng nham tương, muốn đem La Quan đốt thành tro bụi.

Như ăn kịch độc!

La Quan không dám có nửa điểm trì hoãn, vội vàng đem Tang Tang thu thập một phần “Trung hoà” chi vật, theo trình tự 1 1 nuốt vào trong bụng.

Không sai, chính là đơn giản như vậy thô bạo, hắn cũng biểu thị qua hoang mang, cũng nghiêm túc hỏi thăm Tang Tang, liền khỏi phải luyện chế, chiết xuất một chút, tỉ như thành cái đan cái gì.

Tang Tang trả lời là không cần thiết, chỉ cần theo nàng nói làm, liền có thể luyện hóa Võ Tiên tinh túy, đạt được chỗ tốt lớn nhất.

“A!” La Quan phát ra một tiếng gầm nhẹ, cả người trần trụi bên ngoài huyết nhục, nháy mắt trở nên xích hồng, giống bị chưng chín tôm bự.

Khi những cái được gọi là “Trung hoà” chi vật bị nuốt vào, hắn một nháy mắt tựa như là đặt mình vào trong lò

luyện đan, cuồn cuộn khuấy động thiêu đốt bị hoàn toàn kích phát, không có một chút điểm phòng bị, liền tiếp nhận một phen chảo dầu, núi đao, cộng thêm cây ăn quả than đồ nướng toàn phương vị thể nghiệm.

“Tang Tang!” Cắn răng, La Quan phát ra gầm lên giận dữ.

Thiên Cơ nhất tộc bảo khố bên trong, đang bận “Cài trang” Tang Tang, giờ phút này hình như có nhận thấy, đột nhiên giật cả mình, nàng ngẩng đầu nhìn đỉnh đầu phương hướng, nhỏ giọng nói: “Không có gì bất ngờ xảy ra, đại nhân hắn hiện tại hẳn là, đã bắt đầu đi? Cái kia ta có phải hay không không có nhắc nhở hắn, luyện hóa trình có lẽ có một chút xíu không thoải mái, cần nhịn một chút sự tình rồi? Khục… Đều do Thiên Cơ nhất tộc, bảo khố đồ cất giữ như thế phong phú làm gì, hại ta nhất thời kích động thế mà quên chính sự!”

Nói nói, thanh âm càng ngày càng thấp, Tang Tang trên mặt lộ ra mấy phân tâm hư, “Bất quá, vấn đề cũng không lớn, đại nhân phải tổ long truyền thừa, Chân Long thân thể vốn là còn chưa đạt được toàn diện kích phát, lần này luyện hóa Võ Tiên tinh túy, chính là cơ hội tốt nhất.”

“Mà lại, đại nhân còn tu luyện Phượng tộc bí pháp « vạn kiếp bất diệt », đối với rèn luyện thân thể kháng tính viễn siêu thường nhân… Bởi vì cái gọi là nếm trải trong khổ đau mới là người trên người, đại nhân a đại nhân, ta đều là vì ngươi, ngài nhất định phải lý giải! Đại nhân cố lên, ta xem trọng ngươi!”

Vội vàng, sắp xếp gọn cái cuối cùng nhẫn trữ vật, Tang Tang lưu luyến không rời ra Thiên Cơ tộc bảo khố.

Thuỷ tổ chính chờ ở bên ngoài, Tang Tang đi tới lúc, hắn chính ngẩng đầu nhìn về phía 4 phía, 1 bộ có chút hoang mang bộ dáng, “Tang Tang cô nương, ngươi có nghe hay không đến một tiếng hét thảm? Ta cảm thấy có chút quen tai, giống như là… Đại nhân phát ra đồng dạng…”

Tang Tang sắc mặt biến hóa, “Không có, ngươi nghe lầm, không phải đại nhân!”

Thuỷ tổ cũng không nghĩ nhiều, cười nói: “Đúng, nhất định là lão phu nghe theo quan chức, đại nhân tu vi bực nào, cảnh giới, ai có thể tổn thương hắn nửa điểm. Không biết Tang Tang cô nương chọn như thế nào rồi? Tộc ta trong bảo khố đồ vật, còn tính là phong phú, ngài tuyệt đối đừng khách khí.”

Tang Tang không yên lòng gật đầu, “Còn tốt, còn tốt.” Nàng cúi đầu suy nghĩ một chút, đột nhiên nói: “Triệu đạo hữu, làm phiền ngươi tại sau sáu canh giờ đi bái kiến đại nhân, cũng báo cho đại nhân ta có chuyện quan trọng, cần tạm thời rời đi một chút, cứ như vậy.”

Nói xong nàng đem lệnh bài trả lại thuỷ tổ, vọt thẳng ra Thải Tinh lâu.

“Cái này… Tốt a, lão phu sẽ thay Tang Tang cô nương chuyển đạt.” Thuỷ tổ cúi đầu nhìn thoáng qua lệnh bài trong tay, nghĩ nghĩ đi tiến vào bảo khố.

Một lát sau, thuỷ tổ từ trong bảo khố đi ra, sắc mặt hắn trắng bệch ánh mắt có chút ngốc trệ, nhìn xem Tang Tang phương hướng rời đi, lẩm bẩm nói: “Nữ nhân này sẽ không phải là quyển tộc ta bảo khố, chạy trốn đi?”

Do dự mãi hắn hay là đè xuống, đuổi theo giết Tang Tang suy nghĩ, nhưng vừa nghĩ tới vừa rồi tại bảo khố nhìn thấy một màn, vẫn đau lòng không thể thở nổi.

Thiên Cơ nhất tộc mấy chục ngàn năm chi góp nhặt, vô số thiên tài địa bảo, chất đầy Thải Tinh lâu ròng rã 10 tầng, 10 tầng a! Nhưng hôm nay lại giống như là gặp gió lốc quá cảnh, khắp nơi bừa bộn một mảnh, bị vơ vét cái bảy tám phần, vài chỗ thậm chí cả tòa đưa vật đỡ đều bị trực tiếp dọn đi.

Đây chính là cái gọi là “Còn tốt” “Còn tốt” ? ! Thuỷ tổ thở sâu, che ngực, “Tiền tài chính là vật ngoài thân, lão phu không tức giận, lão phu một chút cũng không tức giận, dù sao người chỉ có còn sống, đây hết thảy mới đều dụng ý nghĩa, còn sống trọng yếu nhất…”

Mấy hơi về sau, một trận đau đến không muốn sống gào thét, từ bảo khố ngoại truyện đến, “Tức chết lão phu! Tức chết lão phu! Ta thẹn với liệt tổ liệt tông, ta thẹn với toàn tộc trên dưới, a a a a a!”

Thải Tinh lâu, thứ 100 lẻ bảy tầng.

Ròng rã sáu canh giờ, kia xuyên qua toàn thân cao thấp, mỗi một tấc gân cốt huyết nhục khủng bố thiêu đốt lực lượng, rốt cục chậm rãi thối lui.

Bành ——

La Quan ngửa mặt ngã xuống đất, từng ngụm từng ngụm thở dốc, bây giờ cả người như nước rửa, trường bào đều kề sát ở trên người, “Hô —— sống sót, ta thế mà sống sót!”

“Tang Tang, Tang Tang ngươi ở đâu? Nhanh lên tới, để ta hảo hảo cảm tạ ngươi!” Nghiến răng nghiến lợi thanh âm, đều lộ ra mấy điểm bủn rủn bất lực.

Xung quanh hoàn toàn yên tĩnh, không có nửa điểm đáp lại.

La Quan nhịn không được nghĩ, nữ nhân này sẽ không phải sớm có đoán trước, sớm chạy trốn đi? Ha ha, a a a a, ngươi muốn chạy liền dùng sức chạy đi, ta cũng phải nhìn ngươi trả về không trở lại, cái này một khoản ta nhất định phải cho ngươi hảo hảo thanh toán một chút!

Tê ——

Bủn rủn nhói nhói, như nát mì sợi thân thể, đột nhiên truyền đến một trận chua thoải mái, giữa bộ ngực trái tim đại lực nhảy lên, thôi động toàn thân máu tươi, tại toàn thân ở giữa điên cuồng chảy xiết, xuyên qua, phát ra “Ầm ầm” như giang hà tiếng gầm

Lực lượng tại khôi phục, cùng lúc đó là một loại hoàn toàn khác biệt hoàn toàn mới cảm thụ —— toàn thân trên dưới mỗi 1 khối xương cốt, huyết nhục, đều có thể rõ ràng cảm giác, La Quan bên tai thậm chí nghe tới, bọn chúng phát ra hưng phấn reo hò, đó là một loại

cường đại trước nay chưa từng có.

Loại tư vị này là tuyệt vời như thế, lấy La Quan tâm chí kiên định, cũng nhịn không được phát ra một tiếng thoải mái rên rỉ, đợi đến hết thảy bình tĩnh lại lúc, hắn chậm rãi mở 2 mắt ra, trong đó tinh mang sáng rực hình như có mặt trời thâm tàng trong đó, lưu lại sáng tỏ quầng mặt trời.

Cúi đầu nhìn hướng tay của mình chưởng, chậm rãi nắm chặt về sau, có thể rõ ràng cảm nhận được mỗi một cây xương ngón tay ở giữa, ẩn chứa lực lượng cường đại. Nghĩ nghĩ La Quan 2 mắt nhắm lại, mấy hơi sau lại mở ra lúc, nó đôi mắt chỗ sâu liền hiện ra, một đôi băng lãnh dựng thẳng đồng.

Đôm đốp ——

Đôm đốp ——

Một trận cốt nhục nổ đùng vang lên, La Quan thân thể trống rỗng tăng vọt một đoạn, hắn cúi đầu nhìn về phía 2 tay, có thể thấy được mặt ngoài phía trên, lại bao trùm lấy một tầng nửa trong suốt trạng lân giáp, xúc cảm cứng cỏi, nặng nề, cho hắn cảm giác tựa như là xuyên 1 kiện, trong suốt hình thái trọng giáp.

Mấy rõ ràng ngộ xông lên đầu, đây là tổ long chi truyền thừa —— tổ long chiến giáp! Chỉ có nhục thân khí huyết chi lực, cường đại đến trình độ nhất định về sau, mới có thể xác suất thức tỉnh, chính là tổ long phòng ngự cường đại nhất thủ đoạn, đỉnh phong lúc chỉ bằng cái này một thân lân giáp, liền có thể vượt qua vũ trụ tinh biển, đụng

nát nhật nguyệt tinh thần.

Lúc này La Quan dù xa làm không được điểm này, nhưng chỉ bằng cái này tổ long chiến giáp, hắn cảm thấy Đại Kiếp cảnh trở xuống thủ đoạn, căn bản là phá không được phòng.

Mà cái này, chỉ là tổ long chiến giáp điểm xuất phát.

Tê ——

La Quan hít một hơi lãnh khí, hắn tựa hồ là trúng giải thưởng lớn.

Không, không chỉ như vậy!

Lại nhắm mắt lại, đợi dựng thẳng đồng dần dần biến mất, tổ long chiến giáp tiêu tán về sau, La Quan đưa tay 5 ngón tay hư vô, một đám lửa đột nhiên hiển hiện, đem hắn bàn tay bao khỏa ở bên trong.

Hắn biểu lộ trở nên cổ quái, “Đây là… Võ đạo thần thông… Ta 1 cái chính thống kiếm tu, thế mà thức tỉnh võ đạo thần thông…”

Liền không hợp thói thường!

Càng kỳ quái hơn chính là, môn này võ đạo thần thông, tựa hồ còn rất đáng gờm.

【 diệt thế huyết diễm], có thể đốt thiên địa, có thể phá vạn pháp.

Danh tự này, thuộc tính này, giới này thiệu, ra sao chờ đơn giản thô bạo, vừa kinh khủng vạn điểm, ta sẽ không phải là bị cháy hỏng đầu óc a?

La Quan tán đi hỏa diễm, yên lặng bóp lấy bắp đùi của mình, tiếp lấy một trận nhe răng trợn mắt, “A đù, không phải nằm mơ!”

Cho nên, hắn luyện hóa một bộ điểm Võ Tiên tinh túy, bất quá tại “Lò luyện đan” bên trong đi một lần, thể nghiệm một chút địa ngục tư vị, liền ngay cả mở mù trong hộp thưởng lớn…

Nhíu mày suy ngẫm, La Quan lâm vào trầm mặc —— ta đến cùng hẳn là dùng cái kia phó gương mặt đi gặp Tang Tang đâu?

Là nghiến răng nghiến lợi lên án mạnh mẽ giận mắng, hay là cảm kích nước mắt linh chân thành nói lời cảm tạ, đây thật là cái khó mà lựa chọn vấn đề.

Ngay tại La Quan do dự lúc, tiếng đập cửa vang lên, tiếp theo là thuỷ tổ cung kính, cẩn thận thanh âm, “Đại nhân, thuộc hạ ứng Tang Tang cô nương chi mời, đến đây bái kiến.”

Tang Tang? !

La Quan tâm tư khẽ động, quanh thân khí cơ phồng lên, chỉnh đốn tốt tự thân vẻ mệt mỏi, đứng dậy đi ra bên ngoài, phất tay áo vung lên thứ 100 lẻ bảy tầng đại môn mở ra.

Thuỷ tổ bước nhanh tiến đến, quét La Quan một chút hắn âm thầm kinh hãi, rõ ràng nhìn xem không có gì cải biến, nhưng làm sao liền có chút hãi hùng khiếp vía tư vị… Tựa như là trực diện, chuỗi thức ăn đỉnh cao nhất sinh vật khủng bố.

“Thuộc hạ bái kiến đại nhân!”

Phù phù ——

Đông đông đông ——

Quỳ xuống, dập đầu, một mạch mà thành.

Gọn gàng mà linh hoạt, lại cung kính vạn điểm.

La Quan nhíu mày, “Đứng lên đi, cũng là không phải làm lễ lớn như vậy.” Hắn đi thẳng vào vấn đề, nhìn về phía thuỷ tổ, “Ngươi nói, là Tang Tang để ngươi đến? ? Nàng hiện tại người ở đâu? ?”

Thuỷ tổ đứng lên, cung kính nói: “Hồi bẩm đại nhân, Tang Tang cô nương rời đi bảo khố về sau, nói có chuyện quan trọng cần tạm thời rời đi, phân phó có thuộc hạ sau sáu canh giờ lại đến cầu kiến, cũng đem việc này chuyển đạt cho ngài.”

Chạy trốn, nàng lại thật chạy trốn, nữ nhân này quả như hắn suy nghĩ, ngay từ đầu liền biết hết thảy! Sau sáu canh giờ… Hừ hừ, đây là ngay cả thời gian đại khái đều đã phán đoán rõ ràng.

Tốt ngươi cái Tang Tang!

Có thể nghĩ đến bị lần này tội, sở được đến thu hoạch, La Quan hết lửa giận, là thế nào đều ấp ủ không dậy, hắn cũng không phải cái kia không biết tốt xấu người, nếu đem lần này kinh lịch nói ra, thế nhân sợ là ao ước tròng mắt đều muốn nổ.

"… Tốt, ta biết, có việc… Hừ hừ, như vậy tùy nàng đi thôi, ta cũng phải nhìn nàng có thể… Bận đến lúc nào…"

Thuỷ tổ nhìn xem La Quan 1 bộ lửa giận, vui sướng xen lẫn, cũng xen lẫn bất đắc dĩ phức tạp biểu lộ, ám đạo bảo khố sự kiện kia, đến cùng nói hay không đâu?

La Quan quét mắt nhìn hắn một cái, "Còn có việc?"

"A… Là Tang Tang tiểu thư nàng từ trong bảo khố lấy vài thứ, khục… Số lượng có chút nhiều, thuộc hạ cảm thấy nên đối đại nhân nói một tiếng…"

"Lấy bao nhiêu?"

Thuỷ tổ cố gắng, để cho mình biểu hiện bình tĩnh lại trấn định, bày ra ngón tay cái cùng ngón trỏ, "80%…"

La Quan khẽ giật mình, "Toàn bộ bảo khố, 80%? ?"

"Ừm…" Thuỷ tổ thừa nhận mình lòng dạ còn chưa đủ, thanh âm có chút run rẩy.

La Quan: …

Giờ phút này, hắn nhịn không được sinh ra cùng thuỷ tổ

đồng dạng suy nghĩ, nữ nhân này sẽ không phải là thật nghĩ đùa chơi chết hắn, quyển bảo chạy trốn a?

“Tốt, ta biết… Cùng Tang Tang trở về, để nàng lập tức lập tức, tới gặp ta! !”

Thuỷ tổ mừng rỡ, “Vâng, thuộc hạ tuân mệnh, thuộc hạ cáo từ.” Hắn rời đi Thải Tinh lâu, lập tức phân phó Thiên Cơ nhất tộc dò xét Tang Tang đi hướng… Tựa hồ đại nhân đối với chuyện này, cũng không biết rõ tình hình a, đó có phải hay không nói rõ, tộc ta bảo khố tổn thất có thể vãn hồi một bộ điểm.

“Mũi mao, triệu bất ngờ… Phi, quên tên khốn này bị ta giam lại, nhanh đem cháu của ta gọi tới, để hắn tự mình dẫn người ra ngoài tìm!”

La Quan không biết chuyện bên ngoài, hắn sờ lên cằm do dự mãi, cười khổ, “Cái này đạp mịa, ta còn muốn hay không kế tiếp theo? Mặc dù lần này không chết, nhưng lão tử thật không có lòng tin còn có thể lại chịu đựng được một lần.”

Sau nửa canh giờ.

“A!”

La Quan kêu thảm, tại Thải Tinh lâu thứ 100 lẻ bảy tầng bên trong không ngừng quanh quẩn.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 923 : Thi Vương điện Tam tổ

Vô tận thi khí, tử khí cuồn cuộn trùng thiên, hóa thành thật dày tầng 1 mây đen, che chắn mặt trời chiếu rọi, che đậy thiên đạo quy tắc.

Phía dưới bóng tối ở giữa tọa lạc lấy 1 cái đại đảo, chính là Thi Vương điện chỗ!

Giờ phút này nơi nào đó trong đại điện, nơi hẻo lánh 1 cái truyền tống trận mặt ngoài đột nhiên linh quang bùng lên, theo không gian vặn vẹo 1 viên ngọc giản hiển hiện.

Đợi sau khi truyền tống kết thúc, một tên Thi Vương điện tu sĩ tiến lên, đem ngọc giản cầm vào tay, hơi dò xét sau sắc mặt biến hóa, quay người vội vàng rời đi.

Một lát sau, mai ngọc giản này liền được đưa đến, 1 vị Thi Vương điện trưởng lão trong tay, hắn lập tức sai người thu thập tương ứng tin tức, cơ bản xác nhận về sau, vội vàng đi tới Thi Vương điện khu vực hạch tâm 1 cái nuôi thi hồ, khom mình hành lễ, “Thuộc hạ có chuyện quan trọng, cầu kiến thứ 3 lão tổ.”

Mấy hơi về sau, trầm thấp, kiềm chế thanh âm, tự dưỡng thi trong ao truyền ra, “Chuyện gì?”

Trưởng lão quỳ trên mặt đất, đầu ép thấp hơn, “Ngài chỗ phân phó tìm kiếm Nguyên Hạ cung dư nghiệt sự tình, hiện hữu tin tức truyền về, đã cơ bản xác định La Quan

lúc này ngay tại Thiên Cơ nhất tộc.” Dứt lời, 2 tay đem ngọc giản giơ cao thượng cấp.

Ầm ầm ——

Nuôi thi hồ sôi trào, cuồn cuộn thi khí, tử khí từ đó điên cuồng tuôn ra, 1 cái đen nhánh quan tài hiển hiện, tiếp lấy “Răng rắc” một tiếng mở ra. Một bộ khủng bố thân ảnh, từ trong quan tài ngồi dậy, hắn giống như là bị lột da, lộ ra tinh hồng trần trụi huyết nhục.

Khoát tay, ngọc giản gào thét bay tới, rơi vào trong tay hắn, nháy mắt bị máu tươi thẩm thấu, trong đó tin tức cũng bị dò xét, đọc đến, “Nhưng từng xác định?”

Trưởng lão cung kính nói: “Đã xác nhận mấy ngày trước, Thiên Cơ đảo từng có cường giả giao phong, Thải Tinh lâu thứ 100 08 tầng bị kích hoạt, về sau Thiên Cơ đảo phong bế. Cùng trong ngọc giản tin tức đối so, cơ bản có thể xác định, Thiên Cơ nhất tộc thuỷ tổ xuất quan, điều khiển tộc khí đem La Quan trấn áp, ý đồ cướp đoạt nó trên thân cơ duyên, cho nên phong tỏa tin tức.”

“Lớn mật!” Khủng bố thân ảnh quát khẽ một tiếng, nuôi thi hồ sôi trào, khủng bố khí cơ ở trong thiên địa khuấy động, cuồn cuộn thi khí, tử khí không ngừng vặn vẹo, hóa thành từng đạo khủng bố hư ảnh ngửa mặt lên trời gào thét.

Ba ——

Hắn từ trong quan tài bước ra, dưới chân rơi xuống đất

nháy mắt, nó thân thể mặt ngoài, làn da nhanh chóng sinh sôi, chữa trị, bất quá rải rác mấy bước về sau, liền đã ở thường nhân không khác, thình lình đúng là trước đây không lâu, tại bên ngoài Tế Dương sơn một trận chiến bên trong, bỏ qua nhục thân đào tẩu Thánh Tôn!

Thân là quân lâm thánh địa cường giả tuyệt đỉnh, lại không biết vì sao, hắn lúc này thế mà xuất hiện tại Thi Vương điện, thành cái gọi là thứ 3 lão tổ.

Thánh Tôn đưa tay, tử khí, thi khí tự hành xen lẫn, hóa thành 1 cái hắc bào rơi vào trên người, đôi mắt âm trầm mà oán độc, “La Quan là bản tôn, ta muốn dùng hắn dẫn tới Hạ Tuyết, 2 người kia hại bản tôn đại đạo bị thương, ta tất yếu đem bọn hắn chém thành muôn mảnh.”

Đúng lúc này, nuôi thi hồ bên ngoài đột nhiên xuất hiện một thân ảnh, xung quanh khuấy động khủng bố khí cơ, tới gần người này lúc tự hành tiêu tán, lộ ra kia một bộ hắc kim trường bào.

Trưởng lão giật mình, vội vàng hành lễ, “Thuộc hạ bái kiến điện chủ đại nhân!”

Người tới chính là Thi Vương điện điện chủ, Viên Bạch Liễu.

Hắn nhìn qua người này, thản nhiên nói: “Trời nghe ti nhận được truyền tin, nên báo trình bổn điện chủ thẩm duyệt về sau, lại truyền tống đến các nơi, Hồng trưởng lão không biết sao?”

“Cái này… Thuộc hạ nhất thời hồ đồ, cầu điện chủ thứ

tội!” Hồng trưởng lão cả người toát mồ hôi lạnh, sắc mặt trắng bệch.

Đúng lúc này, Thánh Tôn cười lạnh một tiếng, “Là bản tôn hạ lệnh, có quan hệ Nguyên Hạ cung dư nghiệt chi tin tức, ngay lập tức thông truyền tại ta, điện chủ đại nhân đây là đang, biểu đạt đối bản tôn bất mãn sao? ?”

Điện chủ chắp tay, nói: “Bạch liễu không dám, ngài là trưởng bối của ta, nhiều năm qua phiêu bạt tại bên ngoài, vì Thi Vương điện lập xuống vô số công huân, tự nhiên được hưởng ngoài định mức đặc quyền.”

“Nhưng vô quy củ không thành phương viên, bạch liễu đã đảm nhiệm lấy điện chủ 1 vị, nếu không thể thưởng phạt phân minh, làm sao có thể khiến người tin phục? ? Hồng trưởng lão, ngươi tự xin đi nuôi thi tổ địa lịch luyện đi, trời nghe ti chức quyền, bổn điện chủ sẽ lại đi an bài.”

Hồng trưởng lão thân thể run lên, trợn tròn 2 mắt, “Điện chủ, thuộc hạ biết sai… Thứ 3 lão tổ, cầu ngài vì ta mở miệng, thuộc hạ…”

“Hừ!” Điện chủ hừ lạnh một tiếng, đem hắn đánh gãy, “Mời Tam tổ áp chế bản điện, ngươi là muốn bốc lên, ta Thi Vương điện nội bộ phân tranh sao? Hồng trưởng lão, ngươi thật là lớn gan!”

Oanh ——

Nơi hẻo lánh bên trong, một mảnh bóng râm bỗng dưng vặn vẹo, hóa thành khủng bố đại thủ chụp được, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, Hồng trưởng lão trực tiếp thành

cặn bã.

Huyết nhục như bùn, tanh hôi thành đống.

Thánh Tôn giận dữ, “Làm càn! Đây là bản tôn nuôi thi hồ, ngươi dám ở đây giết người, nhưng từng đem bản tôn xem ở mắt bên trong? !”

Đôi mắt hàn quang phun trào, hư không ở giữa khủng bố khí cơ chấn động, phát ra “Ầm ầm” tiếng vang, khí cơ kiềm chế như núi.

Điện chủ thần sắc bình tĩnh, thản nhiên nói: “Trừ thi thần đại nhân chỗ, Thi Vương điện phạm vi bên trong, bổn điện chủ có quyền xử trí hết thảy công việc, giết 1 cái lòng mang ý đồ xấu phản nghịch, Tam tổ làm gì tức giận? ?”

Hắn ngẩng đầu, cùng Thánh Tôn nhìn nhau, một đôi tròng mắt chỗ sâu u quang lưu chuyển, liền như không thể thăm dò vô tận thâm uyên, “Có quan hệ Nguyên Hạ cung sự tình, bổn điện chủ đã biết được, Tam tổ nhục thân nặng đắp chưa hoàn thành, không nên làm to chuyện, việc này ta sẽ đích thân xử trí, chắc chắn cho Tam tổ 1 cái giá thỏa mãn.”

Thánh Tôn sắc mặt biến hóa, cắn răng gầm nhẹ, “Điện chủ ý gì?”

Viên Bạch Liễu thần sắc nhàn nhạt, “Mời Tam tổ nhập nuôi thi hồ chữa thương, ngoại giới công việc, bản điện tự sẽ xử lý.”

“Ngươi…” Thánh Tôn giận dữ, nhưng cảm thụ đôi này mặt, điện chủ thâm bất khả trắc khí cơ, hắn cũng không dám thật trở mặt.

Lúc trước hắn liền không đồng ý, Viên Bạch Liễu đảm nhiệm điện chủ chi vị, ai ngờ tiểu tử này âm thầm trộm lấy Thi Vương điện gì cùng cơ duyên, lại ngắn ngủi trong ngàn năm, liền tu đến kình thiên cảnh chi đỉnh, lại nhục thân chính là nó bản thể, thực lực càng là cường đại đến cực điểm, chân chính nắm giữ Thi Vương điện đại quyền, bọn hắn những này siêu nhiên Thánh Tôn, địa vị cũng đã lớn không bằng trước.

Đột nhiên, Viên Bạch Liễu hình như có sở cảm ứng, nhíu mày quay người, thoảng qua trầm mặc sau khom người, “Bạch liễu, bái kiến thi thần đại nhân.”

Trong bóng tối, vang lên thanh âm khàn khàn, “Điện chủ đại nhân nhìn thấy ta, như cũng không cao hứng.”

“Bạch liễu không dám, chẳng qua là cảm thấy thi thần đại nhân hiện nay, tỉnh lại số lần nhiều lắm, hoặc đối với ngài khôi phục bất lợi.”

“Ha ha, làm phiền điện chủ quải niệm, nhưng ở cái này khẩn yếu quan đầu, ta thực tế khó mà chìm vào giấc ngủ.” Thi thần thanh âm hơi dừng lại, tiếp tục nói: “Tam tổ là được bản tọa mệnh lệnh, kế tiếp theo xử trí Nguyên Hạ cung sau tiếp theo công việc, điện chủ nhưng có ý kiến? ?”

Điện chủ chắp tay, “Bạch liễu không dám.”

“Vậy là tốt rồi.” Thi thần thanh âm nhàn nhạt, “Bản tọa cùng điện chủ nhiều năm qua, luôn luôn ăn ý, thân cận, không cần thiết bởi vì một chút việc nhỏ, đả thương ngươi ta ở giữa tình điểm. Dù sao, việc quan hệ thi đạo chi khí vận, tương lai, ai dám cản trở việc này, bản tọa tất không tha thứ!”

Điện chủ trầm mặc.

“Củi tĩnh, bái kiến thi thần đại nhân!” Thánh Tôn cười lạnh, quét điện chủ một chút, tiến lên 2 bước khom mình hành lễ.

Thi thần nói: “Tam tổ, bản tọa đã tự dưỡng thi Trì tổ địa bên trong, mời ra 3 tôn thánh thi, cùng ngươi cùng đi Thiên Cơ đảo.”

“Ghi nhớ, ta chỉ có một cái yêu cầu, vô luận như thế nào, muốn đem La Quan còn sống mang về Thi Vương điện!”

—

—

—

—

—

—

—

Chương 924 : Thi đạo khó nhận thiên mệnh

“Vâng, thi thần đại nhân!” Thánh Tôn cung kính mở miệng.

Bá ——

3 đạo toàn thân cao thấp đều bao phủ tại bên trong hắc bào thân ảnh, xuất hiện sau lưng hắn, quanh thân khủng bố khí cơ xen lẫn, lại cách đỉnh đầu phía trên hiển hóa ra địa ngục cảnh tượng, 10 triệu thi ảnh khi thì ngưng tụ khi thì tiêu tán, phát ra từng tiếng thê lương tru lên.

“Đi!”

Thánh Tôn khẽ quát một tiếng, mang theo 3 tôn thánh thi phóng lên tận trời, biến mất trong nháy mắt không gặp.

Viên Bạch Liễu nhìn qua bọn hắn phương hướng rời đi, thoảng qua trầm mặc về sau, nói: “Thi thần đại nhân vì sao không tự mình xuất thủ, lấy bảo đảm vạn vô nhất thất?”

Trong bóng tối, vang lên thi thần hờ hững thanh âm, “Đây là điện chủ lần thứ 1 thăm dò bản tọa, hi vọng cũng là một lần cuối cùng.”

“Bạch liễu không dám.”

Hắc ám trở nên yên ắng, thuộc về thi thần kia phần âm

lãnh kiềm chế lại không rõ khí tức, chậm rãi thối lui, tiêu tán.

Viên Bạch Liễu đứng thẳng người, nhìn về phía nuôi thi hồ chỗ sâu, toà kia như ẩn như hiện núi thây bóng tối, “Quả nhiên, vẫn là không cách nào thoát ly cỗ này thể xác sao?”

Đột nhiên, hắn quay người nhìn về phía sau lưng, cau mày nói: “Hồ nháo! Không phải nói, để ngươi hảo hảo bế quan, chạy thế nào đến nơi này rồi?”

Ngữ khí có mấy điểm tức giận, nhưng càng nhiều hơn là yêu chiều cùng bất đắc dĩ.

Một thân ảnh đi tới, là cái tư sắc thường thường, dáng người cũng thường thường tuổi trẻ nữ tử, nàng khom mình hành lễ, “Đệ tử bái kiến điện chủ.”

Viên Bạch Liễu phất phất tay, “Ngươi bộ dáng này, muốn hỏi cái gì?”

Thường thường nữ tử đứng dậy, nói khẽ: “Đệ tử không hiểu, ngài vì sao muốn kháng cự, đến từ thi thần đại nhân ý chí, dù sao thi đạo chi tương lai, cùng ta nói tu sĩ đều cùng một nhịp thở… Huống chi ngài cũng đã chạm đến ‘Đạo’ chi cấp độ, đôi này điện chủ mà nói trăm lợi mà không có một hại.”

Viên Bạch Liễu lắc đầu, “Khánh Chi a, có chút sự tình không có ngươi nghĩ đơn giản như vậy, vi sư làm như vậy, tự có ta đạo lý.”

Cái này đã là rất rõ ràng, không muốn nói nhiều tỏ thái độ, nhưng thường thường nữ đệ tử nhưng lại chưa lĩnh hội, chân thành nói: “Còn xin sư tôn giải hoặc.”

Viên Bạch Liễu lấy tay nâng trán, lộ ra mấy điểm quả là thế buồn rầu, “Khánh Chi a, có khi đánh vỡ nồi đất hỏi đến tột cùng, cũng không phải là sáng suốt chi tuyển, mừng rỡ hồ đồ có khác có một phen nhân sinh triết lý, ngươi có thể hiểu?”

Nữ đệ tử lắc đầu.

Lần này, điện chủ lâm vào trầm mặc thật lâu, “… Tốt a, ai bảo ngươi là bản điện chọn đích truyền, là y bát của ta truyền nhân đâu, lời này vi sư chỉ nói một lần, ngươi sau khi nghe, muốn vĩnh viễn nát tại bụng bên trong.”

“Được.”

“Khánh Chi a, ngươi cảm thấy thi đạo, là đại đạo sao?”

“Đương nhiên!” Thường thường nữ đệ tử, trả lời gọn gàng mà linh hoạt, chém đinh chặt sắt, nàng nhìn qua nhà mình lão sư, đôi mắt sáng tỏ, “Lão sư ngài từng nói qua, thế gian vạn vật thậm chí bao gồm thế giới này, cùng càng bao la hơn phạm vi vô tận vũ trụ, tất cả mọi thứ đều ngăn cản không nổi thời gian trường hà xâm nhập, đều có khô héo điêu linh, bị bóng ma tử vong bao phủ ngày.”

“Vạn vật cuối cùng rồi sẽ tiêu vong, chỉ có tử vong mới là thế gian duy nhất không đổi giai điệu, ta thi đạo hướng chết mà sinh, đi chính là đi ngược dòng nước truy tìm

đại đạo con đường, từ 'Điểm cuối cùng' mà đến, mới có thể thành tựu chân chính đại đạo quả!"

Viên Bạch Liễu: …

Không sai, lời này là ta nói, nhưng ngươi nghe một chút cũng coi như, làm sao nhiều năm như vậy, vẫn luôn ghi tạc tâm lý, còn tiêu chuẩn đâu?

Khụ khụ… Nhà nào đạo thống, tại dẫn dắt đệ tử nhập môn lúc, không chiếm được khen từ lôi vài câu? Đây là tất cả mọi người ngầm thừa nhận sự tình, sao có thể hoàn toàn thật chứ?

"Khục! … Khánh Chi ngươi nói đúng, nhưng đồ nhi a, người trong thiên hạ này cũng không phải là đều như ngươi ta, có thể hiểu được thi đạo chi chân lý, tinh túy, thậm chí đối ta thi đạo còn có cực lớn thành kiến, cho rằng ta cùng chính là bàng môn, tả đạo, thậm chí là tà ma."

Viên Bạch Liễu một mặt lo lắng, "Bởi vì cái gọi là cây cao chịu gió lớn, ta thi đạo như ở thiên mệnh đại tranh bên trong xuất tẫn danh tiếng, chắc chắn dẫn tới các phương chèn ép, đi lại duy gian a."

Thường thường nữ đệ tử nhướng mày, trầm giọng nói: "Kia có sợ gì? Ai như đến đánh, vậy liền đánh, ta thi đạo phụng bồi tới cùng!"

Viên Bạch Liễu biểu lộ kém chút không kềm được, "… Khánh Chi hảo đảm phách… Sợ chúng ta là không sợ, có thể lên trời có đức hiếu sinh, chúng ta người tu hành

càng nên, tuân theo hữu ái hiền lành chi đạo, ít cùng người tranh dũng đấu hung ác…”

Đón nữ đệ tử ánh mắt sáng ngời, hắn nói nói liền tạm ngừng, “Điện chủ, ta cùng thi đạo tu sĩ, từ bước vào đạo này đến, cùng người chém giết không phải 1 chuyện rất bình thường sao? Không phải hồn hỏa nơi nào đến? Thi khôi nơi nào đến… Ngài đến cùng muốn nói cái gì?”

Viên Bạch Liễu xoa đem mặt, “Khánh Chi, thi đạo là không thể nào tiếp nhận thiên mệnh, điểm này ngay từ đầu cũng đã chú định.”

Hắn nhìn xem nữ đệ tử, “Ngươi mới vừa nói qua, thi đạo là đi ngược dòng nước, tự tử vong bên trong truy cầu đại đạo, nhưng ngươi có nghĩ tới không, như thi đạo tiếp nhận thiên mệnh phải giới này khí vận gia trì, sẽ xuất hiện hậu quả gì? Thi đạo đại hưng, đúng hay không?”

Nữ đệ tử gật đầu.

“Thi đạo đại hưng, thì mang ý nghĩa vô số giết chóc, tử vong, cuối cùng sẽ chỉ hủy đi hết thảy, làm cho biến thành người chết thế giới. Đến lúc đó, ngươi đi đâu bên trong thu lấy sinh hồn, hấp thu hồn hỏa? Thi đạo đường liền triệt để đoạn mất! Tử vong cùng sinh mệnh đối lập nhưng lại tương hỗ y tồn, chính như thi đạo cùng thế giới này quan hệ… Sinh mệnh cùng tử vong giao thế, luân hồi, mới là nói.”

Nói xong lời cuối cùng 1 câu lúc, điện chủ thanh âm rất nhẹ, trong đôi mắt lại hiển hiện vô tận tang thương, cảm khái, đây cũng là hắn chạm đến “Nói chi cấp độ” sau

mới sinh ra cảm ngộ.

Đương nhiên, thi đạo không cách nào tiếp nhận thiên mệnh, cũng không có nghĩa là liền không có tương lai, sinh mệnh cùng tử vong đối lập mà y tồn, vô luận cuối cùng được thiên mệnh tán thành chính là ai, đều có thuộc về thi đạo “Một bộ điểm” .

Dù sao, vạn vật đều chạy không khỏi tử vong.

Thường thường nữ đệ tử nghĩ nghĩ, chậm rãi nói: “Điện chủ ngài nói, đệ tử dù không thể hoàn toàn lý giải, nhưng cũng hiểu mấy điểm… Đã là ngài nói tới kia đại khái chính là đúng, nếu như thế, thi thần đại nhân vì sao còn muốn toàn lực tranh đoạt thiên mệnh thuộc về?”

Điện chủ nói: “Bởi vì lòng tham, lại hoặc là e ngại, thi thần đại nhân đại khái muốn đi một chút đường tắt đi… Thi đạo đại hưng phải khí vận gia trì, dù là chỉ phù dung sớm nở tối tàn, cũng đầy đủ hắn thôn tính dừng lại, đột phá cảnh giới bây giờ… Thật đáng giận vận chi đạo này lên kia xuống, thôn tính phía trước vỡ vụn ở phía sau, chúng ta thi đạo tu sĩ con đường phía trước, coi như không tốt như vậy đi.”

Thi thần chưa hề chân chính nghĩ tới, để thi đạo tiếp nhận thiên mệnh, điện chủ đều có thể minh ngộ sự tình, hắn há lại sẽ không biết? Bất quá là muốn lợi dụng một phen, trợ tự thân phá cảnh mà thôi, về sau tung hồng thủy ngập trời lại như thế nào?

Nữ đệ tử trầm mặc thật lâu, “Ngài tại Thi Vương điện bên trong nói như vậy, liền không sợ thi thần đại nhân

nghe tới? ?”

Điện chủ trừng mắt, “Ngươi bây giờ mới ý thức tới điểm này, sẽ có hay không có điểm muộn rồi? ?” Lại giận lửa khoát tay, “Đem tâm thả bụng bên trong, vi sư đại thủ đoạn không có, nhưng ta quanh thân chỗ, cho dù thi thần cũng vô pháp nhìn trộm.”

“Vậy là tốt rồi.” Nữ đệ tử xoay người rời đi.

Điện chủ gầm nhẹ, “Ngươi làm gì đi?”

“Ngăn cản Tam tổ!”

“Dừng lại!” Điện chủ tay đều run, mặt đen lên, “Ngươi mặt lớn a? Vi sư cũng không dám làm sự tình, ngươi cứ như vậy mãng đi lên rồi? !”

Trừng mắt nữ đệ tử, hắn thở sâu, “Cho ta trở về bế quan… La Quan người kia, vi sư mượn thánh thi nhìn thoáng qua, là cái có bối cảnh, thi thần đại nhân tính toán chưa hẳn có thể đánh vang, tóm lại hiện tại không cho phép hành động thiếu suy nghĩ, nghe được không? ?”

Nữ đệ tử nói: “Thật?”

“Thật, tuyệt đối là thật! !”

“A, vậy được rồi, đệ tử cáo lui.” Nữ đệ tử thi lễ một cái, bước nhanh mà rời đi.

Nhìn qua nàng bóng lưng, điện chủ một mặt hoài nghi

nhân sinh, lẩm bẩm nói: “Chọn tới chọn lui, thế nào tuyển như thế cái truyền nhân y bát, là bản điện mắt bị mù, hay là thiên ý… Phi, nhất định là cái này lão tặc thiên, thấy lão tử anh tuấn tiêu sái lại lợi hại, không vừa mắt mới cố ý hại ta!”

“Ta làm sao lại mắt mù, không có khả năng.”

Điện chủ lòng dạ thoải mái mấy điểm, xác định nữ đệ tử không có làm yêu, thành thành thật thật trở về bế quan, mới chính thức nhẹ nhàng thở ra.

“Vậy liền trước tạm cùng các loại, thi thần đại nhân a, hi vọng cuối cùng sẽ không đi đến, bản điện tự mình ngăn cản ngươi tình trạng… Hắc, tuy nói cảnh giới của ngài ta nhìn không thấu, nhưng tất cả mọi người là trên đường người, bản điện thật nảy sinh ác độc lời nói, kéo ngươi xuống nước cũng nên không khó a?”

“Chậc chậc, khó nói, khó nói nha.”

…

Thiên Cơ đảo, Thải Tinh lâu thứ 100 lẻ bảy tầng.

Nhắm mắt điều tức La Quan, đột nhiên mở 2 mắt ra, trong đó tinh mang tăng vọt, lại khiến cho hư không ở giữa nhỏ bé điện quang phun trào.

“Thi Vương điện người, rốt cục đến rồi!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 925 : Vào cuộc

Thiên hải ở giữa, âm phong cuồn cuộn, tử khí kêu khóc! Khủng bố khí cơ tại hư không ở giữa không ngừng khuấy động, phát ra “Ầm ầm” như giang hải tiếng gầm

Thánh Tôn mang theo 3 tôn thánh thi, ngắm nhìn phương xa Thiên Cơ đảo, biểu lộ bộc lộ dữ tợn.

“La Quan, ngươi coi như không có nghĩ đến, bản tôn nhanh như vậy, liền có thể ngóc đầu trở lại đi.”

“Hôm nay, tất yếu ngươi sống không bằng chết!”

Thi thần đại nhân muốn người sống, hắn đương nhiên không dám vi phạm, nhưng cũng chỉ là còn sống là được, thi đạo có thật nhiều tra tấn người thủ đoạn, đủ để khiến người tuyệt vọng.

“Thiên Cơ thuỷ tổ, ra thấy bản tôn!” Quát khẽ cuồn cuộn, tại khí tức khủng bố gia trì dưới, sát na truyền khắp thiên địa 4 phương.

Rất nhanh, Thiên Cơ ở trên đảo liền có phản ứng, 1 đạo độn quang phóng lên tận trời, rơi vào Thánh Tôn trước người cách đó không xa.

Chính là Thiên Cơ thuỷ tổ, trên mặt hắn mang theo một tia kinh sợ, nhưng rất nhanh liền bị đè xuống, chắp tay hành lễ, “Lão phu chính là Thiên Cơ nhất tộc thuỷ tổ, các hạ là Thi Vương điện đạo hữu?” Đang khi nói chuyện, ánh mắt kiêng kị đảo qua, phía sau hắn 3 tôn thánh thi.

Thánh Tôn cười lạnh, “Bản tọa chính là Thi Vương điện Tam tổ, ngươi Thiên Cơ nhất tộc thật là lớn gan, dám tự mình bắt giữ La Quan, trễ thông báo Thi Vương điện, đến tột cùng ý muốn như thế nào? !”

Ầm ầm ——

Vô tận thi khí, tử khí sôi trào, lăn lộn, ngưng tụ ra khủng bố khô lâu hư ảnh, ngửa mặt lên trời tru lên bên trong, cuốn lên mảng lớn âm phong, mây đen.

Thiên Cơ thuỷ tổ chặn lại nói: “Tam tổ nghe lão phu giải thích, Thiên Cơ nhất tộc tuyệt đối không dám tự mình làm việc, thực tế… Thực tế là thế cục khẩn trương, còn chưa tới kịp Thông Bẩm Thi Vương điện.”

“Hiện nay, kia La Quan đang bị trấn áp tại Thải Tinh lâu bên trong, hắn vừa vặn bên cạnh có 1 khủng bố võ đạo cường giả, thực lực thâm bất khả trắc, lão phu kém chút bị nó độc thủ. May mắn Tam tổ hôm nay giá lâm, còn xin ngài xuất thủ, giúp ta tộc một chút sức lực!”

Thánh Tôn nhướng mày, “La Quan còn chưa bị trấn áp?” Hắn nghĩ tới a Đại, rõ ràng cũng là một bộ thi khôi, thực lực lại vượt qua tưởng tượng cường đại, tại trước đó Tế Dương sơn bên ngoài một trận chiến lúc, ngạnh sinh sinh thôn phệ Thi Vương điện bên trong 1 tôn thánh thi.

Có lẽ, thật có loại khả năng này.

Bất quá hôm nay hắn lại lần nữa giáng lâm, càng mang

theo 3 tôn thánh thi đồng hành, dù là La Quan cùng kia thi khôi có lật trời thủ đoạn, cũng phải bị cưỡng ép trấn áp.

“Hừ! Mang bản tọa quá khứ, nếu ngươi dám can đảm lừa gạt nửa điểm, Thiên Cơ nhất tộc liền làm tốt, bị Thi Vương điện trả thù chuẩn bị đi.”

Thuỷ tổ vội vàng nói: “Lão phu sao dám, Tam tổ mời đi theo ta, sau khi tới ngươi một chút liền biết thật giả.”

Hắn phía trước dẫn đường, Thánh Tôn cùng 3 đầu thánh thi đi theo phía sau, rất mau tới đến Thiên Cơ ở trên đảo. Tiến vào trong đảo đảo nháy mắt, đột phá tầng 1 vô hình tri kiến chướng về sau, liếc mắt liền thấy kia thpt trăm lẻ tám tầng, cao ngất thẳng vào đám mây Thải Tinh lâu.

Giờ phút này Thải Tinh lâu mặt ngoài vô số tinh quang phun trào, tản ra hừng hực vầng sáng, xa xa liền có thể cảm thấy được, nó chỗ phóng thích ra cường đại trấn áp khí tức.

Thánh Tôn híp híp mắt, đối thuỷ tổ lời nói liền đã tin hơn phân nửa, đối với Thiên Cơ nhất tộc các đại thánh địa đều có hiểu rõ, trừ thuỷ tổ bên ngoài, không ai có thể điều động nó toàn bộ lực lượng.

Mà bây giờ thuỷ tổ ngay tại đứng ngoài quan sát, Thải Tinh lâu cũng đã toàn lực vận chuyển, vậy liền chỉ có một lời giải thích —— trong đó đích xác ngay tại gặp phải, cực kỳ mạnh mẽ phá hoại lực lượng, Thải Tinh lâu bản năng cho trấn áp.

Đột nhiên, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, từ Thải Tinh lâu thứ 100 lẻ bảy tầng bên trong truyền ra, một mảng lớn khe hở bị xé mở.

Tiếp theo là cuồn cuộn kiếm minh, bàng bạc hạo đãng như dài sông, “Thiên Cơ thuỷ tổ, ngươi dám trấn áp ta? Đợi ta sau khi rời khỏi đây, tất chém đứt của ngươi đầu chó!”

Thuỷ tổ gầm nhẹ, “Không tốt, Thải Tinh lâu muốn không trấn áp được, lão phu nhất định phải tự mình tọa trấn! Tam tổ, còn xin xuất thủ giúp ta, cái này La Quan bây giờ đã là ngươi ta song phương đại địch, hôm nay tuyệt không thể để hắn chạy thoát!”

Nói xong một đầu hướng tiến vào Thải Tinh lâu bên trong, “Ầm ầm” vô số trăng sao chi quang bộc phát, 108 tầng Thải Tinh lâu, chiếu sáng phiến thiên địa này.

La Quan gào thét, bỏ đi Thánh Tôn cuối cùng một tia lo nghĩ, cũng làm cho trong lòng hắn bạo ngược sát cơ, không bị khống chế lăn lộn, “Theo bản tôn bước vào Thải Tinh lâu bên trong, nếu có chỗ không ổn, trừ La Quan bên ngoài đem nơi đây tất cả mọi người trấn sát, một tên cũng không để lại!”

Sau lưng, 3 đầu thánh thi ngẩng đầu, dưới hắc bào lộ ra 6 con xích hồng đôi mắt, cùng từng tiếng khao khát máu tươi bạo ngược gào thét.

Thánh Tôn cũng không phải là vô não, mà là từ đối với thực lực bản thân tuyệt đối tự tin, hắn phải thi thần

tương trợ một lần nữa ngưng tụ nhục thân, dù còn chưa hoàn toàn hoàn thành, nhưng thực lực không kém gì trạng thái đỉnh phong.

Lại thêm 3 đầu thánh thi… A, đây chính là 4 tôn kình thiên cảnh lực lượng kinh khủng, phóng nhãn thiên hạ đều có thể đi phải, cho dù là Thiên Cơ nhất tộc uy danh hiển hách Thải Tinh lâu, như dám can đảm mưu đồ làm loạn, cũng có thể trực tiếp đánh nát.

Oanh ——

Thánh Tôn phía trước, 3 đầu thánh thi ở phía sau, 4 đạo khủng bố khí cơ trùng thiên, kia hạo đãng, nồng đậm làm người sợ hãi thi khí, tử khí, ở trong thiên địa chấn động xen lẫn, hóa thành 1 đạo khủng bố tấm màn đen, đem trọn cái Thải Tinh lâu che đậy ở bên trong.

Bành ——

Người còn chưa tới đến, lực lượng kinh khủng liền đã bộc phát, đem Thải Tinh lâu thứ 100 lẻ bảy tầng đại môn, cho ngạnh sinh sinh đánh nát.

“La Quan, ngươi ta lại gặp mặt, bản tôn những ngày qua đến, đối ngươi thật sự là ngày nhớ đêm mong, không có một khắc quên a.”

Thánh Tôn trầm thấp, uy nghiêm thanh âm, ở trong thiên địa vang lên, một đôi tròng mắt nhìn chằm chằm hắn, lộ ra tàn nhẫn cùng phấn khởi.

Lạch cạch ——

Hắn rơi trên mặt đất, sau lưng 3 đầu thánh thi gào thét, khí tức khủng bố quét ngang, “Rầm rầm” cả tòa Thải Tinh lâu đều đang run rẩy.

Đây chính là kình thiên chi uy, huống chi giờ phút này, là 4 tôn cùng nhau giáng lâm!

La Quan ngay tại thứ 100 lẻ bảy tầng bên trong, một tay cầm kiếm, tóc dài thụ khí tức khủng bố xung kích, tại sau lưng khuấy động bay giương, áo bào đen bay phất phới.

Nhưng ra ngoài ý định chính là, hắn lại biểu hiện rất bình tĩnh, đối mặt Thánh Tôn cùng 3 đầu thánh thi, không có biểu lộ ra nửa điểm sợ hãi.

Thánh Tôn nhướng mày, ý niệm đầu tiên là, tiểu tử này hẳn là bị dọa sợ rồi? Nhưng rất nhanh liền trong lòng cảnh báo đại tác.

Không thích hợp! Không thích hợp!

Chẳng lẽ nói, tiểu tử này còn có cái gì siêu cường át chủ bài, có thể không sợ 4 tôn kình thiên cảnh liên thủ trấn sát không thành? Như thế làm sao có thể! ? !

Tâm tư thay đổi thật nhanh, Thánh Tôn gầm nhẹ, “Thiên Cơ thuỷ tổ, ngươi còn đứng ngây đó làm gì? ? Đã muốn mời bản tọa cùng xuất thủ giúp ngươi, còn không lập tức động thủ, đem La Quan trấn sát nơi này!”

Trước hết để cho Thiên Cơ nhất tộc xuất thủ, thăm dò một chút La Quan thủ đoạn, cũng không phải Thánh Tôn

sợ, thực tế là bị hố qua một lần.

Lúc trước Tế Dương sơn bên ngoài, hắn nhưng là lòng tin tràn đầy, chưa từng nghĩ tới sẽ bị hố đến bỏ qua nhục thân, mới có thể chật vật chạy trối chết hạ tràng? Cái này La Quan, thực tế cổ quái lợi hại!

Hoàn toàn yên tĩnh.

Trước một bước tiến vào Thải Tinh lâu Thiên Cơ thuỷ tổ, giống như là biến mất đồng dạng, không có nửa điểm đáp lại.

Thánh Tôn trong lòng trầm xuống, chợt nhe răng cười, “Tốt! Thiên Cơ nhất tộc, các ngươi thật sự là to gan lớn mật, lại dám cùng Nguyên Hạ cung dư nghiệt liên thủ, tính toán ta Thi Vương điện! Bản tọa cam đoan, hôm nay chắc chắn các ngươi nhất tộc nhổ tận gốc, giết chó gà không tha! !”

Đã Thiên Cơ nhất tộc sớm đã bị La Quan hàng phục, vậy hôm nay chính là 1 cái ván, mời bọn họ vào cuộc.

“Giết ra ngoài!”

Thánh Tôn đưa tay 1 quyền đánh ra, sau lưng 3 đầu thánh thi, cùng nhau bước ra một bước, vô tận thi khí, tử khí, trong chốc lát cuồn cuộn trùng thiên.

Oanh ——

Nổ vang rung trời bên trong, Thải Tinh lâu mặt ngoài, bắn ra vô tận trăng sao quang huy, óng ánh sáng trong

bên trong lại có vô số tinh thần hư ảnh hiển hiện, tản mát ra cổ lão, rộng rãi khí cơ, liền giống như là chân chính đến từ 10,000 dặm tinh hà bóng ngược.

Nó đứng lặng ở đây, giống như 10,000 dặm tinh hà gia trì, lại ngạnh sinh sinh ngăn lại, đến từ Thánh Tôn cùng 3 đầu thánh thi oanh kích, dù kịch liệt chấn động, lại ngay cả một vết nứt cũng không xuất hiện.

Thánh Tôn biến sắc, đầy mắt kinh sợ.

Không thành công? ?

Cái này sao có thể? !

Thiên Cơ nhất tộc Thải Tinh lâu đích xác khủng bố, có thể trấn áp kình thiên cảnh chi cực, là nó đặt chân căn bản.

Nhưng hôm nay giáng lâm 3 đầu thánh thi, chính là thi thần đại nhân khâm điểm, mỗi cái đều tại nuôi thi Trì tổ địa bên trong uẩn dưỡng hơn mấy vạn năm, liên thủ càng có thần dị, vĩnh hằng cảnh dưới có thể xưng vô địch, lại thêm hắn lực lượng, đầy đủ đem Thải Tinh lâu đánh nát.

Đây rốt cuộc tình huống như thế nào?

Cười lạnh một tiếng ở bên tai vang lên, La Quan cầm kiếm mà đến, đôi mắt lạnh thấu xương, “Thánh Tôn? Ngươi thế mà cùng Thi Vương điện pha trộn đến cùng một chỗ, đây thật là niềm vui ngoài ý muốn.”

“Thôi được, vừa vặn thừa dịp hôm nay cơ hội, đem các ngươi những này con rệp, toàn bộ quét tiến vào đống rác bên trong. Dù sao, rác rưởi nên, trở lại nó nên ở địa phương.”

Ông ——

Tru tiên kiếm chấn minh, một vòng lưu quang giờ phút này tại nó thân kiếm mặt ngoài chảy xuôi, chỗ trải qua chỗ vết rỉ tróc ra, lỗ hổng nhanh chóng chữa trị.

Bá đạo, cường thế, duệ không thể đỡ khủng bố khí cơ, xa xa khóa chặt.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 926 : Tái nhợt chi thủ

Ban đầu kinh sợ qua đi, Thánh Tôn rất nhanh liền tỉnh táo lại, cắn răng cười lạnh, “La Quan, tại bản tôn trước mặt, ngươi còn không có càn rỡ tư cách!”

Hắn đôi mắt đảo qua xung quanh, lộ ra kiêng kị, “A Đại đâu? Lá bài tẩy của ngươi không phải liền là hắn sao, còn không gọi hắn ra đây?”

La Quan lắc đầu, “Khỏi phải, trấn sát các ngươi, một mình ta đã đủ.”

“Ha ha ha ha!” Thánh Tôn cười to, một mặt khinh thường, “La Quan, ngươi sợ là bị hóa điên? Chỉ bằng ngươi… Thôi, bản tôn cũng phải nhìn ngươi đến tột cùng đánh cái gì tính toán.”

“Không gọi a Đại ra, vậy ngươi liền liền đi chết!” Hắn đưa tay, hướng về phía trước một nắm.

Kình thiên cảnh thủ đoạn, không tầm thường người có thể tưởng tượng, dù chỉ là tiện tay một kích, cũng có lực lượng kinh khủng.

La Quan 1 kiếm chém ra.

Ầm ầm ——

Khủng bố kiếm hơi thở sát na bộc phát, một nháy mắt

phóng thích ra lực lượng, để Thánh Tôn bỗng nhiên trừng lớn mắt.

Sau một khắc kinh thiên oanh minh bộc phát, Thánh Tôn một nắm chi lực, bị óng ánh kiếm mang trảm phá, nó thế tới không giảm gào thét mà tới.

“Không có khả năng? !” Thánh Tôn rống giận 1 quyền đánh ra, đem kiếm mang chấn vỡ, nhưng hắn một mảnh ống tay áo, cũng tại đối oanh bên trong bị xoắn nát.

Cúi đầu nhìn thoáng qua, quả đấm mình mặt ngoài, băng liệt mở một chút nhỏ bé vết thương, hắn biểu lộ trở nên vô song khó coi.

Điểm này thương thế đối kình thiên cảnh mà nói, căn bản không đáng giá nhắc tới, chỉ ở ánh mắt nhìn chăm chú thời gian bên trong, liền đã chữa trị hoàn hảo.

Nhưng mấu chốt là, La Quan kiếm làm sao có thể, có đáng sợ như thế lực lượng, có thể cùng hắn đang đối mặt oanh!

Trước đây không lâu Tế Dương sơn bên ngoài một trận chiến lúc, hắn vẫn chỉ là một con kiến hôi, liền ngay cả kình thiên cảnh đối oanh chi dư ba cũng khó khăn tiếp nhận.

Cái này đạp ngựa, đến cùng tình huống như thế nào? !

“【 thiên địa âm u]!” Thánh Tôn gầm thét, hắn tuyệt không tin tưởng trước mắt một màn, chỉ là một tên tiểu bối, cũng xứng cùng hắn tranh phong?

Óng ánh thần quang lên đỉnh đầu phía trên bộc phát, trong đó bày biện ra sông núi nhật nguyệt, giang hải hồ nước chi hư ảnh, như 1 Phương Thế giới phản chiếu, đem La Quan bao phủ ở bên trong, bàng bạc trấn áp chi lực, trùng trùng điệp điệp như giang hải vỡ đê, ầm vang trút xuống.

La Quan đưa tay , mặc cho tóc đen khuấy động bay giương, đưa tay 1 kiếm hướng về phía trước.

Ông ——

Kiếm quang như tấm lụa, óng ánh mà sáng rực, trong nháy mắt đó phong hoa, thậm chí để Thánh Tôn hãi hùng khiếp vía, sinh ra hèn mọn miểu tiểu cảm giác.

Tiếp theo… Tức giận! Ngươi cái gì mặt hàng, cũng xứng để ta cảm thấy sợ hãi? Cái này đạp ngựa thế giới, tuyệt đối là điên!

Ầm ầm ——

Kiếm quang hướng cửu tiêu, chém vào 【 thiên địa âm u] đại thần thông bên trong, nương theo lấy kinh thiên động địa tiếng vang, trong đó sông núi giang hải hư ảnh lại không ngừng vỡ nát, chôn vùi, tung tích trấn áp chi thế bị ngạnh sinh sinh đánh gãy.

【 thiên địa âm u] đại thần thông lại bị ngăn lại, phải biết chính là lúc trước liều mạng Hạ Tuyết, tại Võ thần giáng lâm trước đó, cũng bị hung hăng chèn ép.

Chẳng phải là nói, La Quan một kiếm này chi uy, so với lúc trước 8 máu đỉnh phong vũ phu càng mạnh? Dù là tận mắt nhìn thấy, vẫn cảm giác phải không thể tưởng tượng nổi.

Thánh Tôn 2 tay điên cuồng nắn pháp quyết, một thân kình thiên cảnh pháp lực mãnh liệt mà ra, bất kể đại giới toàn lực thôi phát, “La Quan, chỉ bằng ngươi cũng muốn đối kháng bản tôn? Nằm mơ! Hôm nay ta nhất định phải đưa ngươi sinh sinh nghiền nát, hình thần câu diệt!”

“Cho bản tôn đi chết!”

Ầm ầm ——

【 thiên địa âm u] bức tranh bắt đầu co vào, ngay tại lúc đó là kia điên cuồng tăng vọt trấn áp chi lực, từ bốn phương tám hướng điên cuồng rơi xuống.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Kia là La Quan quanh thân không gian, không chịu nổi kinh khủng như vậy lực lượng, giờ phút này bắt đầu vỡ nát. Mà cái này, hay là tại bái nguyệt tế đàn gia trì phía dưới, nếu như là dưới trạng thái bình thường thiên địa, trước đó lần thứ 1 giao phong lúc phương viên 1,000 trượng phạm vi bên trong hư không sớm đã bị đánh nát.

Cùng lúc đó, cho dù có bái nguyệt tế đàn che chở, cũng có bộ phân lực lượng tác dụng đến La Quan trên thân, quanh thân kịch liệt đau nhức muốn nứt. Đột nhiên, hắn

chỗ sâu trong con ngươi băng lãnh dựng thẳng đồng hiển hiện, tiếp theo mặt ngoài thân thể bên trên, hiện ra tầng 1 dày mật lân giáp.

Tổ long chiến giáp!

Trải qua trước đó liên tiếp mấy lần luyện hóa Võ Tiên tinh túy, nó cùng ban đầu có biến hoá rất lớn, lân giáp trở nên càng thêm ngưng thực, đem áp lực ở bên ngoài đều ngăn cách.

Bằng không mà nói, dù là La Quan có thể từ bái nguyệt trong tế đàn, mượn dùng vô địch tại thế lực lượng, nhục thể của hắn cũng khó nhận thụ. Liền tỉ như vừa rồi xuất kiếm, sợ là cánh tay của hắn cốt nhục, đều muốn bị bộc phát lực lượng cường đại, cho trực tiếp bẻ gãy.

“Trảm!”

Một tiếng quát lớn, La Quan đưa tay chém ra, kiếm minh “Ầm ầm” kinh thiên động địa, đem co vào, trấn sát 【thiên địa âm u] chém vỡ.

Thánh Tôn “Oa” một chút, phun ra ngụm lớn máu tươi, sắc mặt trắng bệch bên trong, lộ ra hãi nhiên, “Làm sao lại, tuyệt không có khả năng này!”

Hắn bại.

Không có nửa điểm quay đầu, cứ như vậy ở chính diện giao phong bên trong, bị tồi khô lạp hủ đánh bại, thậm chí không có thể làm ra ra dáng giãy dụa.

“Không, ngươi không phải La Quan, ngươi đến cùng là ai? !”

La Quan cười lạnh, “Ta là cha ngươi!”

Đưa tay, lại 1 kiếm chém ra.

Ầm ầm ——

Kiếm minh cuồn cuộn, sát cơ ngập trời.

“A!” Thánh Tôn rống to, “Thánh thi cứu ta!”

Oanh ——

Oanh ——

Oanh ——

Phía sau hắn, 3 đạo dưới hắc bào bộc phát ngập trời khí cơ, thi khí cùng tử khí xen lẫn, kêu rên, 3 đầu thánh thi đồng thời đưa tay, hướng về phía trước 1 quyền đánh ra.

Nổ vang rung trời, kiếm quang tại thi khí, tử khí xung kích phía dưới ầm vang vỡ nát, hóa thành vô số nhỏ vụn kiếm mang 4 phía bắn tung toé, tán loạn.

Cờ-rắc ——

3 đầu thánh thi dù không hề động một chút nào, nhưng bọn hắn trên thân áo bào đen, lại không chịu nổi khủng bố xung kích, bị trực tiếp xoắn nát, lộ ra phía dưới thánh

thi hình dáng.

Giờ phút này bởi vì toàn lực bộc phát thực lực, bọn hắn trong miệng răng nanh chui ra, xích hồng trong đôi mắt, có đen, đỏ hai màu tơ máu lan tràn, tại tái nhợt trên khuôn mặt hình thành quỷ dị hoa văn.

“Ngao rống ——” một đầu thánh thi ngửa mặt lên trời gào thét, thi khí, tử khí mãnh liệt mà ra, hóa thành 1 con mặt ngoài tái nhợt, không nhìn thấy nửa điểm bàn tay lớn màu đỏ ngòm, thẳng đến La Quan mà tới.

Tái nhợt chi thủ, thi đạo khủng bố nguyền rủa thần thông 1 trong, có nhất định xác suất tức tử thuộc tính. Tức, chỉ cần bị tái nhợt chi thủ đánh trúng, đem không nhìn tu vi, cảnh giới các loại, xác suất sinh ra hẳn phải chết nhân quả.

Đương nhiên, địch nhân thực lực càng mạnh, thì này xác suất phát sinh khả năng càng thấp, thậm chí sẽ có khả năng sinh ra đối tự thân phản phệ. Nhưng một điểm cuối cùng cực ít phát sinh, lại lấy thánh thi chi thực lực xuất thủ, muốn dẫn phát tái nhợt chi thủ phản phệ, khả năng cơ hồ vô hạn tại linh.

La Quan trong lòng 1 sợ, cảm nhận được mãnh liệt uy hiếp, đưa tay 1 kiếm chém ra.

Oanh ——

Kiếm ảnh chỗ hướng, tái nhợt chi thủ bị đánh nát, nhưng hắn lại sinh ra một loại, bị đụng chạm đến cảm giác, tiếp lấy chính là 1 đạo xâm nhập thể nội, lạnh lẽo tận xương

uy nghiêm khí cơ.

Trong thoáng chốc, bên tai tựa hồ nghe đến, vô số vong hồn kêu rên, trước mắt thế giới bắt đầu biến thành đen, bạch hai màu, dần dần mất đi hết thảy sắc thái, cũng bị rút ra toàn bộ sinh cơ.

Lúc này ở ngoại giới, La Quan trần trụi bên ngoài làn da, đột nhiên trở nên vô cùng trắng bệch, khí tức cũng trong nháy mắt rơi xuống.

Thánh Tôn cười to, “Ha ha ha ha! Tức tử xác suất phát động, La Quan ngươi phách lối nữa a? ? Không đúng… Thi thần đại nhân muốn sống…” Hắn tiếu dung cứng đờ, đang muốn hô thánh thi lưu thủ, La Quan ảm đạm xuống đôi mắt chỗ sâu, bỗng dưng hiện lên một vòng ngân bạch.

Sau một khắc, hắn tái nhợt huyết nhục, nháy mắt khôi phục như lúc ban đầu, quanh thân rơi xuống khí tức, cũng trực tiếp khôi phục lại đỉnh phong.

Thánh Tôn trừng lớn mắt, cái này… Cái này tình huống như thế nào, vừa rồi hắn tuyệt không có nhìn lầm, tái nhợt chi thủ hẳn phải chết nhân quả đã giáng lâm. Nhưng đột nhiên ở giữa tựa như là bị một cỗ, chưa từng phát giác được lực lượng cường đại, cho trực tiếp bóc ra, khu trục.

Còn có thể dạng này? ? Trước đó đừng nói gặp qua, liền ngay cả nghe cũng chưa từng nghe nói!

“A!” Đột nhiên, đối La Quan thi triển tái nhợt chi thủ

thánh thi, phát ra một tiếng thê lương tru lên, 2 tay hắn ôm đầu, nó trần trụi bên ngoài huyết nhục mặt ngoài, hiện ra vô số đạo khe hở, sền sệt đen nhánh huyết dịch tuôn ra, gay mũi tanh hôi.

Là phản phệ!

Oanh ——

Đầu này thánh thi thể thể nổ tung, vô số huyết nhục vỡ nát, chỉ còn hơn một bộ đen nhánh khung xương, cùng khung xương bên trong ngũ tạng lục phủ.

Có thể thấy rõ, một chút dòng máu màu vàng óng tại nó tạng phủ bên trong lưu chuyển, ngạnh sinh sinh chống đỡ đến tự phản phệ lực lượng. Nhưng dù vậy, những này trần trụi ra tạng phủ, cũng thay đổi thành từng khối mảnh vỡ, chẳng qua là bị dòng máu màu vàng óng, cho ngạnh sinh sinh dán lại đến cùng một chỗ.

Ngao rống ——

Chỉ còn 1 bộ khung xương thánh thi, phát ra thống khổ gào thét, tạng phủ ở giữa kim sắc máu tươi, đột nhiên bắt đầu thiêu đốt —— không, nói xác thực hơn hẳn là bay hơi, biến thành một loại màu vàng nhạt sương mù, trước đem vỡ vụn tạng phủ chữa trị hoàn hảo.

Tiếp lấy chính là sinh sôi huyết nhục, ngắn ngủi mấy hơi thở về sau, thánh thi liền khôi phục như lúc ban đầu, nhưng khí tức của hắn lại rơi xuống rất nhiều.

Càng quan trọng chính là để mà bảo mệnh kim sắc máu

tươi, đã tiêu hao hầu như không còn, như lại tiếp nhận đả kích trí mạng nhất định tử vong.

Võ Tiên tinh túy? ! Đây là La Quan nhìn thấy kim sắc máu tươi lúc ý niệm đầu tiên, nhưng rất nhanh hắn liền xác định, đây không phải một vật. Cứ việc bên ngoài đồng hồ nhìn xem không sai biệt nhiều, nhưng kim sắc máu tươi mang đến cho hắn một cảm giác, chỉ có vô tận bạo ngược cùng hủy diệt.

Thi Vương điện bên trong quả nhiên cất giấu đại bí mật… Đột nhiên, La Quan nghĩ đến thi thần, hẳn là kim sắc máu tươi là đến từ hắn? Kia thi thần, lại là cái thứ gì! ? !

Thánh Tôn nhìn qua La Quan, chẳng biết tại sao trong đầu, luôn luôn hiện lên nó đáy mắt, lướt qua ngân bạch một màn kia.

Cái này La Quan, rốt cuộc là ai? ! Hắn đột nhiên liền có, một loại thật không tốt dự cảm, thở sâu đè xuống.

“Cùng một chỗ động thủ, trấn sát La Quan! !”

Hắn rốt cục không muốn mặt, cũng không còn xoắn xuýt tại, La Quan phải chăng phối đối địch với hắn… Bởi vì sự thật ngay tại dưới mắt, Thi Vương điện một phương liên tiếp xuất thủ, không những không có thể đem hắn trấn áp, ngược lại kém chút bị mất tự thân.

Ngao rống ——

3 đầu thánh thi đồng thời phát ra gào thét, cuồn cuộn thi

khí, tử khí phóng lên tận trời, “Ầm ầm” gầm thét xoay tròn, lại hóa thành 1 cái vòng xoáy màu đen.

1 đầu xiềng xích màu đen từ vòng xoáy bên trong chui ra, tản ra nồng đậm tử vong, không rõ khí tức, nó hình như có tự thân linh trí, cảm nhận được đến từ La Quan tràn đầy sinh cơ.

“Sưu” một chút xích sắt bay ra, bên tai vang lên theo thê lương rít lên, chui vào mà mà đâm thẳng hồn phách, tựa như là một cây thật dài vết rỉ pha tạp đinh sắt, bị một kích đập ầm ầm vào đến đỉnh đầu bên trong.

Cùng lúc đó, Thánh Tôn cắn răng đưa tay, “【thiên địa âm u]!”

Vỡ vụn bức tranh đồ ảnh, lại lần nữa ngưng tụ hiển hiện, giờ phút này Thánh Tôn quanh thân, thậm chí có thể nhìn thấy một đám lửa đang thiêu đốt.

Nó sắc thuần trắng, hừng hực bốc hơi, tuy không nửa điểm nhiệt độ, lại có thể khiến người ta cảm nhận được trong đó, mỗi một lần ngọn lửa nhảy vọt ở giữa, ẩn chứa lực lượng kinh khủng.

Đây là, đốt pháp!

Quân lâm thánh địa liều mạng bí thuật, cùng võ đạo đốt máu tương tự, nhưng hậu quả lại kinh khủng nhiều, một cái sơ sẩy liền muốn cảnh giới sụp đổ, thậm chí phản phệ hồn phách, rơi vào hình thần câu diệt hạ tràng.

Nhưng 【thiên địa âm u] vừa bị đánh vỡ, phải tiếp tục

ngưng tụ, liền cần càng nhiều lực lượng, Thánh Tôn căn bản là không có phải tuyển.

Hôm nay, tất yếu cầm xuống La Quan!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 927 : Thi thần giáng lâm

Ông ——

Kiếm minh sát na vang lên, tràn ra lạnh thấu xương kiếm quang, gào thét như tấm lụa, trảm tại xiềng xích màu đen bên trên.

“Oa!”

Xiềng xích lại phát ra một tiếng, như hài nhi khóc lóc thét lên, mang theo đánh xuyên hồn phách lực lượng, để người khó có thể chịu đựng.

Sau một khắc nó từ trong cắt ra, nhưng lại chưa băng tán ngược lại riêng phần mình sinh trưởng, rất nhanh liền biến thành 2 đầu hoàn chỉnh xích sắt, từ phương vị khác nhau kế tiếp theo cuốn về phía La Quan.

Mà Thánh Tôn 【 thiên địa âm u] đại thần thông, lúc này cũng ầm vang mà tới, khủng bố trấn sát lực lượng, đem La Quan thân ảnh bao phủ.

4 tôn kình thiên cảnh tồn tại liên thủ, nó bộc phát thực lực, khủng bố đến khó lấy tưởng tượng!

Nhưng cái này vẫn như cũ không có thể, trấn áp xuống kia cuồn cuộn kiếm minh, La Quan thần sắc bình tĩnh, đôi mắt như tĩnh hồ không dậy nổi nửa điểm gợn sóng.

Hôm nay Thải Tinh lâu bên trong, hắn đương thời vô địch, tung thiên sơn vạn thủy hoành ép mà tới, cũng có thể 1 kiếm nát chi!

“Phá!”

Quát khẽ bên trong, đưa tay 1 kiếm vung xuống, 2 đầu xiềng xích màu đen bị trực tiếp chém vỡ, trấn sát mà đến 【 thiên địa âm u] bức tranh phản chiếu bị trực tiếp đánh bay, trong đó sông núi sông hồ hư ảnh, mảng lớn vỡ tan, vỡ nát.

Lấy 1 địch 4, nửa điểm không rơi vào thế hạ phong!

Thậm chí kia ngập trời kiếm hơi thở, còn truyền lại ra một phần không thể giam cầm, đem bay thẳng cửu tiêu, phá thế gian vạn pháp cường hãn cùng bá đạo.

Cái này khiến Thánh Tôn kinh sợ vạn điểm, bỗng nhiên cắn răng một cái, quanh thân “Đốt pháp” tạo thành bạch sắc hỏa diễm, trở nên càng thêm hừng hực.

“Âm u hiển hóa, sinh sôi không ngừng!”

Oanh ——

【 thiên địa âm u] phản chiếu đồ ảnh bên trong, vỡ nát sông núi sông hồ nhanh chóng chữa trị, thậm chí so trước đó trở nên càng thêm ngưng thực, tản ra trấn áp, giam cầm, lật úp cùng bất khả kháng hoành khủng bố khí cơ, ngóc đầu trở lại.

Gãy thành bốn đoạn xiềng xích màu đen, nương theo

lấy 3 đầu thánh thi gào thét, thì lại lần nữa sinh trưởng hoàn hảo, từ biến đổi thành 4.

“Oa” “Oa” “Oa” “Oa” tiếng thét chói tai, như ma âm rót vào tai, muốn đem nhân hồn phách xé rách.

La Quan giữa mi tâm, hơi lạnh khí tức chấn động, khuếch tán, bảo vệ tinh thần của hắn, làm ý thức ở vào thanh tỉnh trạng thái. Càng có một tia ngân bạch, tại đôi mắt chỗ sâu sáng tắt, phun trào, để hắn khí tức dần dần trở nên đạm mạc, giống như thần đàn bên trên bùn đắp.

“1 kiếm hóa giới!”

Đạm mạc quát khẽ từ trong miệng hắn phát ra, La Quan chống kiếm mà đứng, theo khủng bố kiếm hơi thở khuếch tán, 1 cái kiếm chi thế giới hình thành.

Phương viên 100 trượng quanh người hắn chỗ chỗ, tức là kiếm chi thế giới, tất cả mọi thứ lực lượng khác, đều bị coi là dị đoan.

Mà dị đoan, liền muốn bị hủy diệt!

Ầm ầm ——

Cuồn cuộn vô tận kiếm ảnh, tại kiếm giới bên trong hiển hiện, gào thét tung hoành, phóng xuất ra lạnh thấu xương khí cơ.

【 thiên địa âm u] một nháy mắt, liền bị xé thành vỡ nát, Thánh Tôn bỗng nhiên trừng lớn mắt, thân thể giống như là một tảng đá lớn, bị đập ầm ầm bay ra ngoài,

miệng mũi thất khiếu ở giữa máu tươi cuồng phún.

3 đầu thánh thi liên thủ triệu hồi ra xiềng xích màu đen, bị cắt thành vô số khối, lại một lần lần khôi phục hoàn chỉnh, trong nháy mắt lít nha lít nhít xiềng xích, lẫn nhau xen kẽ, xen lẫn đến cùng một chỗ, lại hình thành 1 viên to lớn màu đen viên cầu.

Nó thể tích, còn tại điên cuồng tăng vọt.

Nhưng cái này hiển nhiên là phải bỏ ra đại giới, 3 đầu thánh thi sắc mặt xanh trắng, lộ ra thống khổ chi ý, thể nội lực lượng bị điên cuồng rút ra, lấy duy trì vòng xoáy vận chuyển.

Đột nhiên, cười lạnh một tiếng từ màu đen viên cầu nội bộ truyền ra, “Các ngươi cũng chỉ có điểm này thủ đoạn sao? ? Vậy cái này hết thảy, cũng nên kết thúc.”

“Kiếm giới về 1! !”

Ầm ầm ——

Kia gào thét tứ ngược, nhưng quét ngang vạn vật vô số đạo khủng bố kiếm ảnh, đột nhiên bắt đầu hội tụ, cuối cùng chỉ còn hơn 1 đạo.

La Quan phất tay áo vung lên, kiếm ảnh chém xuống.

Oanh ——

Một nháy mắt, từ vô số đầu xiềng xích màu đen chỗ tạo thành viên cầu, bị 1 chém làm 2.

“Oa!”

3 đầu thánh thi trong miệng đồng thời phun máu đen, thân thể hướng về sau ném đi, nó giữa mi tâm, đều có 1 đạo khủng bố vết nứt, xâm nhập lông mày xương ở giữa, cuồn cuộn thi khí, tử khí, từ đó điên cuồng phát tiết, kia là thuộc về 3 đầu thánh thi bản nguyên bị trảm phá.

Giờ phút này, Thải Tinh lâu thứ 100 lẻ bảy tầng bên trong, La Quan một bộ áo bào đen, cầm kiếm mà đứng, thần sắc hắn bình tĩnh mà đạm mạc, cùng lúc mới đầu không có cái gì cải biến.

Tựa như là, cái gì đều không có phát sinh đồng dạng.

Nhưng đối diện, Thánh Tôn ngã xuống đất mặt như giấy trắng, 3 đầu thánh thi bị chém tan đầu, thi khí, tử khí cuồn cuộn tiết ra ngoài, tiêu tán.

Nghiễm nhiên chính là 1 bộ, chó rơi xuống nước thê thảm bộ dáng —— nhưng bọn hắn chung quy không phải, mấy cái chó rơi xuống nước đơn giản như vậy, mà là đạp lâm địa phương thiên địa chi đỉnh kình thiên cảnh cự phách.

Lấy 1 kiếm, trấn 4 phương!

Thải Tinh lâu thứ 100 08 tầng, Thiên Cơ nhất tộc tộc khí trong miếu thờ, Thiên Cơ thuỷ tổ quỳ gối liệt tổ liệt tông trước bài vị, sắc mặt bình tĩnh.

Bất quá 4 cái kình thiên cảnh mà thôi, đây tính toán là cái gì? Trước đó hắn nhưng là, mượn dùng liệt tổ liệt tông chi lực, kém chút phá vỡ vĩnh hằng cánh cửa, còn không phải bị trực tiếp trấn áp.

La Quan thực lực, mới vừa vặn triển lộ mà thôi.

Thuỷ tổ cúi đầu, lẩm bẩm nói: “Thi Vương điện chỉ có ngần ấy thực lực sao? Không, khẳng định không chỉ nơi này!”

“Thi đạo khí vận chi thừa kế người quái vật gây hạn hán, tại Tế Dương sơn bên ngoài bị La Quan giết chết, thì mang ý nghĩa thi đạo khí vận như vậy đoạn tuyệt, lại vô tiếp nhận thiên mệnh cơ hội… Vị kia Viên Bạch Liễu điện chủ thái độ, một mực mập mờ không rõ, nhưng thi thần tuyệt sẽ không tuỳ tiện bỏ qua…”

Hắn đáy mắt, nổ tung một đoàn tinh mang, “Cho nên, trong tay các ngươi nhất định còn có bài! !”

Thuỷ tổ đang chờ.

Triệu bất ngờ nói không sai, hắn cũng không cam lòng như vậy thần phục, đem toàn bộ tộc quần vận mệnh, giao phó đến người khác trong tay.

Cho nên Thi Vương điện chính là cơ hội cuối cùng, chỉ cần La Quan vào hôm nay, bộc lộ ra bất luận cái gì một điểm suy yếu, hắn đem không chút do dự thôi động tộc khí xuất thủ!

Ngao rống ——

3 đầu thánh thi đồng thời ngửa mặt lên trời gào thét, kim sắc máu tươi từ đám bọn hắn giữa lông mày tuôn ra… Không đúng, xác thực nói là trong đó 2 đầu thánh thi, miệng vết thương ngay tại toát ra kim sắc máu tươi, tiếp xúc đến không gian nháy mắt, liền chấn động hóa thành kim sắc sương mù, cái này sương mù như có sinh mệnh của mình đồng dạng, giờ phút này kịch liệt phun trào, vặn vẹo, lại hóa thành từng nét bùa chú.

Bọn chúng toàn thân ánh vàng rực rỡ như hoàng kim đúc thành, nhưng ánh mắt rơi xuống lúc, lại có thể cảm nhận được vô tận quỷ dị, âm hàn, tràn ngập không rõ cùng kiềm chế.

Cuối cùng một đầu thánh thi, phát ra lo lắng gào thét, trong cơ thể hắn kim sắc máu tươi đã hao hết, nhưng vào lúc này hắn gào thét, đột nhiên trở nên vô cùng thống khổ, đầu này thánh thi thân thể, lại lấy mắt trần có thể thấy tốc độ khô quắt xuống dưới, như máu thịt bị thôn phệ.

Tại đoạt lấy một đầu thánh thi, cơ hồ toàn bộ lực lượng về sau, cuối cùng một bộ điểm phù văn màu vàng, mới miễn cưỡng ngưng tụ ra.

Khi phù văn màu vàng hoàn chỉnh nháy mắt, 1 đạo khủng bố khí cơ, đột nhiên từ đó phóng thích, như cửu thiên chi thượng Thần sơn lật úp, mang đến hủy thiên diệt địa đáng sợ uy áp.

Như vực sâu như ngục, quét ngang bát phương! !

Chỉ một nháy mắt, liền đem tất cả mọi người cuốn vào trong đó, không bị khống chế từ đáy lòng, sinh ra hoảng sợ, kính sợ.

Thánh Tôn ánh mắt sáng lên, bỗng nhiên ngẩng đầu, “Cái này… Đây là thi thần đại nhân khí tức, hắn liền đem giáng lâm… Ha ha ha, bản tôn liền biết, thi thần đại nhân tất có chuẩn bị ở sau, La Quan ngươi hôm nay dù có thủ đoạn ngất trời, cũng hẳn phải chết không nghi ngờ!”

Đối thi thần đại nhân cường đại, Thánh Tôn chưa bao giờ nửa điểm hoài nghi, kia là vượt qua cực hạn, không thể tưởng tượng cấp độ.

“Ừm, không đúng… Triệu hoán thi thần đại nhân nghi thức, tựa hồ còn thiếu cái gì, cũng không hoàn chỉnh.”

“Dẫn đến thi thần đại nhân không cách nào chân chính giáng lâm… Đáng chết, đến tột cùng thiếu thứ gì…” Thánh Tôn mặt lộ vẻ lo lắng.

Là thi thần ra tay giúp hắn nặng đắp nhục thân, hắn cùng thi thần đại nhân ở giữa, tồn tại một tia mịt mờ liên quan, mới có thể phát giác được, giờ phút này triệu hoán nghi thức bên trong thiếu hụt.

Đột nhiên, Thánh Tôn biểu lộ cứng đờ, trợn to con mắt bên trong, lộ ra vô tận hoảng sợ, tuyệt vọng, “Không, thi thần đại nhân, ngài không thể đối với ta như vậy, ta là ngài trung thành nhất dưới trướng…”

Oanh ——

Đầu hắn nổ nát vụn, đem còn lại lời nói chắn trở về.

Tiếp theo là toàn bộ thân hình, trực tiếp vỡ thành bột mịn, hóa thành một mảnh xích hồng huyết nhục chi sương mù, tiếp theo bị phù văn màu vàng bỗng nhiên nuốt vào.

Triệu hoán nghi thức hoàn chỉnh.

“Nói không sai, ngươi thật sự là bản tọa trung thành nhất dưới trướng, cho nên có thể vì bản tôn đại nghiệp, cống hiến ra sinh mệnh của mình… Cũng tính là là ngươi đời này vinh hạnh lớn nhất.”

Hấp thu huyết vụ phù văn màu vàng, biến thành một loại quỷ dị xích kim sắc trạch, không rõ cùng tử vong xen lẫn trên đó, tại mặt đất vãi xuống 1 đạo u ám hình chiếu.

Nương theo lấy kiềm chế, thanh âm trầm thấp truyền ra, một thân ảnh ngay tại trong đó ngưng tụ.

Nơi này khắc, thi thần giáng lâm!

——

Chương 928 : Tinh như mưa rơi, kiếm như trường hồng

Thi thần đúng là nữ nhân!

Đây là La Quan không nghĩ tới, giờ phút này hắn híp mắt, nhìn về phía cái kia đạo dần dần ngưng thực, tản ra không rõ cùng hủy diệt khí cơ thân ảnh ——

Màu trắng làm nền xen lẫn rườm rà hoa văn váy dài, thiếp thân, buộc chặt kiểu dáng, phác hoạ ra nàng eo thon chi.

1 trương thanh lãnh đạm mạc khuôn mặt, toát ra xa cách cùng cao quý, tựa như là đến từ không biết quốc gia nữ vương.

Giờ phút này nàng mở mắt ra, mang theo bẩm sinh kiêu ngạo cùng thận trọng, quan sát dưới chân phủ phục hèn mọn sâu kiến.

Mỹ lệ, ưu nhã, cao quý mà nguy hiểm!

Bá ——

Thi thần ánh mắt rơi vào La Quan trên thân, nàng nâng lên trắng nõn tinh tế, giống như mỹ ngọc điêu khắc thành bàn tay, chậm rãi nói: “Đưa ngươi tính mệnh hiến tế tại bản tọa, ta đem ban ân ngươi tại tử vong bên

trong, đạt được vĩnh viễn không điêu linh vĩnh sinh.”

La Quan tâm động, giữa bộ ngực nhịp tim kịch liệt gia tốc, thậm chí để hắn sinh ra một loại, trực tiếp đưa nó móc ra, hiến cho thi thần xúc động!

Ông ——

Giữa mi tâm Thanh Lương khuếch tán, La Quan bỗng dưng trừng lớn mắt, trái tim nhảy càng nhanh, lần này là nghĩ mà sợ. Hắn lần thứ 1 gặp được quỷ dị như vậy sự tình, đối phương chỉ một câu liền kém chút để hắn tự sát!

Đây là trực tiếp nhằm vào hồn phách, ý thức phương diện, nếu không thể ngăn cản… Dù có mạnh hơn át chủ bài lại như thế nào? Căn bản không có vận dụng cơ hội!

Mà lại kinh khủng nhất chỗ ở chỗ, La Quan đến tận đây cũng không có phát giác được nửa điểm dị thường không ổn… Liền tựa như, đối phương thật chỉ là nói một câu nói mà thôi.

Bá ——

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía đối diện nữ nhân, đôi mắt ở giữa sát cơ lưu chuyển!

Thi thần như ngọc khuôn mặt, không có nửa điểm tâm tình chập chờn, chỉ nói khẽ: “Trên người ngươi, quả nhiên cất giấu đại bí mật.”

“Nhưng hôm nay về sau, nó sẽ thành bản tọa vật sưu

tập.”

Một bước hướng về phía trước, váy dài khuấy động bay giương.

Oanh ——

Ngập trời tử khí, thi khí, từ thi thần thể nội bộc phát, cường đại trước nay chưa từng có, khủng bố, xen lẫn thành tầng 1 mây đen, tựa như là 1 con đột nhiên mở ra miệng lớn, có thể đem thiên địa vạn vật cùng nhau nuốt vào! Không thể đối kháng, càng không cách nào ngăn cản, sợ hãi cùng tuyệt vọng từ đáy lòng hiện lên, như “Ầm ầm” chảy xiết chi triều cường, nháy mắt liền có thể đánh tan tâm thần.

Thi thần vừa ra tay, chính là siêu việt kình thiên cảnh thủ đoạn, nhưng lại không có “Vĩnh hằng ý cảnh”, cũng có chút cùng loại vũ phu thủ đoạn —— lấy lực áp người, lực phá vạn pháp. Nàng bây giờ bộc phát ra chính là tuyệt đối lực lượng, đầy đủ tồi khô lạp hủ quét ngang, trấn sát hết thảy địch! !

La Quan lần thứ 1 cảm nhận được uy hiếp, dù là thân ở Thải Tinh lâu (bái nguyệt tế đàn) bên trong, cũng thản nhiên sinh ra mãnh liệt bất an.

Rất mạnh, vượt qua tưởng tượng mạnh, thi thần tuyệt đối không phải vạn đảo chi quốc bên trong, có thể đản sinh tồn tại! !

Ông ——

La Quan đưa tay giương kiếm, mũi kiếm chỉ phía xa thiên khung, đôi mắt ngưng trọng mà nghiêm túc, quát khẽ, “Ta nay cầm kiếm mở 1 yến, chỉ phía xa bầu trời đêm mời trăng sao!”

Đây là 【 kiếm chấp trăng sao] 1 kiếm, nhất truyền thống cũng chính thức nhất thi triển chi pháp, triệu hoán trăng sao chi lực giáng lâm, bảo vệ bản thân vượt mọi chông gai.

Kiếm rơi một nháy mắt, cả tòa Thải Tinh lâu đại chấn, mặt ngoài bắn ra sáng trong trăng sao chi quang, bắn ra đến giữa không trung. Cùng lúc đó, thiên khung phía trên âm dương nghịch chuyển, tựa như một điểm màu mực vào nước, tiếp theo lấy tốc độ kinh người hướng ngoại khuếch tán.

Khi màn đêm giáng lâm, quần tinh từ đó hiển hiện, một vòng trăng tròn treo cao, tịch liêu treo ở ở giữa, quan sát mênh mông thiên địa. Tiếp theo trăng sao hình như có nhận thấy, nhao nhao toả ra ánh sáng chói lọi, nó ánh sáng sáng chói mang chiếu xạ thiên khung ở giữa, thắp sáng trong vũ trụ một điểm.

Vô tận ngân huy, xen lẫn trăng sao chi che chở, chúc phúc, từ cửu thiên chi thượng vẩy xuống, cùng Thải Tinh lâu chỗ phóng thích quang mang đối hướng, lẫn nhau “Ma sát” ở giữa liền bộc phát ra, nhất huyễn lệ, yêu kiều vầng sáng, hình thành 1 cái nguyệt chi kết giới!

Đây là một loại siêu việt nguyệt chi tế đàn trường năng lượng, là trăng sao cho thành tín nhất tín đồ đáp lại, là quyến giả trường bào, là sứ đồ mũ miện, cũng là trăng

sao nhất trịnh trọng, nghiêm túc tỏ thái độ —— dẫn phát nguyệt chi kết giới người, tức là trăng sao người phát ngôn cùng thực tiễn người, nhưng phải trăng sao chúc phúc, trăng sao che chở, cùng trăng sao chi uy nghi.

Thi thần đạm mạc cao quý, như nữ vương lạnh lẽo đôi mắt, giờ phút này hiện lên chấn kinh, nàng ngẩng đầu ánh mắt như xuyên thấu hết thảy trở ngại, nhìn thấy giữa thiên địa trăng sao dị tượng, ngưng tiếng nói: “Nguyệt chi cảnh giới, nguyệt chi quyến giả, nguyệt chi sứ đồ…”

“Ngươi, lại chân chính đạt được trăng sao tán thành cùng che chở!”

La Quan không có trả lời, chỉ là đem mũi kiếm rơi xuống, khóa chặt thi thần.

Sau một khắc, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, kia tràn ngập giữa thiên địa, hạo đãng đãng uy nghiêm bàng bạc trăng sao hào quang, đột nhiên cháy hừng hực bắt đầu.

Trăng sao treo ở vũ trụ ở giữa, vốn là một loại bản thân thiêu đốt, phóng thích quang minh trạng thái, đánh vỡ vũ trụ hắc ám, truyền bá tán vô tận quang minh cùng nóng bỏng.

Giờ phút này trăng sao hào quang cháy bùng, lập tức liền có một loại già nua cổ lão, không sợ hết thảy trở ngại, không thể trấn áp, không thể hủy diệt ngang giương đại thế giáng lâm.

“Trăng sao chân ý!” Thi thần lại lần thứ 1 quát khẽ.

Nàng phát hiện mình hay là khinh thường, La Quan tại trăng sao trước mặt địa vị, vì tiểu bối này lại không tiếc chân ý giáng lâm, can thiệp thiên địa đại đạo lưu chuyển.

Đây là, phát giác được nàng chân thân sao? !

Thi thần ngẩng đầu, đạm mạc uy nghiêm mà mỹ lệ khuôn mặt, giờ phút này vô cùng lo lắng, bên tai “Ầm ầm” gào thét truyền đến, từng đạo kiếm ảnh từ cháy hừng hực tinh diễm bên trong hiển hiện, tựa như là từng khỏa xuyên qua vũ trụ, đâm rách bóng đêm vô tận lưu tinh, kéo lấy thật dài hỏa diễm đuôi cánh, trong tầm mắt không ngừng biến lớn.

“Núi thây biển máu, có thể trấn chín ngày! !”

Oanh ——

Ngập trời thi khí, tử khí, giờ phút này bỗng nhiên chuyển hóa, ngưng tụ ra vô biên huyết hải, lọt vào trong tầm mắt hoàn toàn đỏ đậm, cuồn cuộn không có cuối cùng. Ngay sau đó, tại biển máu này chỗ sâu một ngọn núi ảnh hiển hiện, bên tai lập tức vang lên, vô số đạo thê thảm kêu rên thanh âm.

Như địa ngục giáng lâm!

Thi thần tự mình xuất thủ, chỗ thi triển ra 【núi thây biển máu] đại thần thông, trình độ nào đó nói đã vượt qua thần thông cấp độ, mà là triệu hoán 【núi thây biển máu] chi hình chiếu giáng lâm. Liền như giữa thiên địa,

thật tồn tại dạng này một phương huyết hải, cùng 1 cái thâm tàng trong đó, từ vô số thi thể tạo thành khủng bố núi thây.

Cuồn cuộn huyết hải sóng dữ, cùng núi thây phía trên vô số thi thể chi kêu rên, mang theo hủy thiên diệt địa khí cơ, muốn thôn phệ hết thảy.

Sau một khắc, thiêu đốt như lưu tinh trăng sao chi kiếm, mang theo trăng sao chân ý giáng lâm, lấy thế như 10,000 tấn chém vào trong đó.

Trong chốc lát nổ vang rung trời bộc phát, “Ầm ầm” như 1 triệu lôi đình đồng thời nổ tung, huyết hải bị xé nứt mở khủng bố vết thương, kia điên cuồng chấn động, lăn lộn sóng máu lại bị tinh diễm nhóm lửa, như lưu tinh trụy nhập khô héo thảo nguyên, đảo mắt chính là liệu nguyên chi thế! !

Rống ——

Một tiếng phẫn nộ gào thét, từ huyết hải nơi cực sâu, toà kia nguy nga, đen nhánh núi thây bên trong truyền ra, tiếp theo là như núi lửa bộc phát khủng bố thi khí, tử khí, nồng đậm như sơn mực đen nước, lại giống là vĩnh hằng chi dạ sắc, kích động không rõ cùng hủy diệt khí cơ.

Nó phá hải mà ra, sẽ bị nhóm lửa huyết hải cuốn vào trong đó, chỉ nghe “Ầm ầm” chói tai tiếng vang lên, hắc ám cùng tinh diễm chém giết, khiến da đầu run lên!

Thiêu đốt huyết hải cuối cùng cũng bị dập tắt, nhưng cái

này vẻn vẹn chỉ là bắt đầu, tinh diễm hừng hực chiếu sáng thiên khung, có 10,000 dặm tinh hà cùng trăng sao gia trì cơ hồ vô cùng vô tận. Trăng sao chi kiếm như lưu tinh… Nhưng hôm nay, lại là dưới lên một trận, có thể diệt thế mưa sao băng.

Tinh như mưa rơi, kiếm như trường hồng, hạo đãng đãng như dòng lũ rơi biển mà chiến, sắp sụp vô biên huyết hải, nhất định chém bóng đêm núi thây!

——

Chương 929 : Kim cùng ngân

Thải Tinh lâu thứ 100 08 tầng, Thiên Cơ nhất tộc tộc khí trong miếu thờ, thuỷ tổ sắc mặt trắng bệch, thân thể kịch liệt run rẩy. Giờ phút này hắn rốt cuộc minh bạch, vì sao dốc hết nhất tộc chi lực, vẫn không phải La Quan đối thủ, bị trấn áp thê thảm như chết chó.

“Nguyệt chi quyến giả, nguyệt chi sứ đồ…” Hắn thấp giọng mở miệng, biểu hiện trên mặt như khóc như cười, càng có vô tận hoang đường, sợ hãi.

Thải Tinh lâu vì Thiên Cơ nhất tộc câu thông trăng sao chi địa, trải qua mấy chục ngàn năm diễn biến, tăng lên, mới dần dần lột xác thành bái nguyệt tế đàn. Chưa từng nghĩ tới một ngày kia, cái này tế đàn lại sẽ trái lại, ép bọn hắn chỉ có thể quỳ xuống đất cầu xin tha thứ.

Thuỷ tổ cũng đã biết, vì sao La Quan có lực lượng, dám can đảm thiết lập ván cục đi săn Thi Vương điện, càng tại thi thần giáng lâm về sau, vẫn nhưng một trận chiến không rơi vào thế hạ phong.

Bái nguyệt trong tế đàn… Không, nói xác thực hơn, lúc này Thải Tinh lâu đã tấn thăng làm, trong truyền thuyết nguyệt chi kết giới. Thân là nguyệt chi quyến giả, duy nhất tín đồ La Quan, phải trăng sao chúc phúc, che chở, có được vô địch tại đương thời chi uy.

Lúc trước hắn lại vẫn nghĩ đến mượn gió bẻ măng, chỉ

cùng La Quan lộ ra bại tướng, liền cùng Thi Vương điện liên thủ… Thật sự là muốn chết!

Thuỷ tổ thở sâu, tại trước bài vị trùng điệp dập đầu, “Liệt tổ liệt tông ở trên, nếu đem tộc ta vận mệnh giao phó người khác, bất khuất thật có không cam lòng… Nhưng La Quan chính là nguyệt chi sứ đồ, là trăng sao tại thế gian hành tẩu, hóa thân, có lẽ đây chính là tộc ta nghịch thiên cải mệnh, giành lấy cuộc sống mới thời cơ.”

“Bất hiếu tử tôn triệu bất khuất nguyện đánh cược tộc vận, trở thành La Quan môn hạ chó săn, hi vọng tổ tông nhóm có thể phù hộ ta tộc…”

Mà liền tại Thiên Cơ thuỷ tổ từ bỏ không nên có suy nghĩ, thành kính khẩn cầu tiên tổ phù hộ lúc, thiên chi cực bên trên cực, vô hạn xa xôi bên ngoài. Kia bên trong là tinh thần lấp lánh chi địa, nhưng cho dù vô tận tấm màn đen ở giữa, treo ngàn tỉ khỏa tinh thần, có khả năng chiếu sáng cũng chỉ là trong đó cực tiểu một bộ điểm.

Cái này bên trong chính là khôn cùng vũ trụ, mênh mông vô ngần, bao la ngàn tỉ tinh tượng. Giờ phút này trong đó một chỗ, đột nhiên tràn ra một điểm ánh sáng yếu ớt, tựa như là đêm khuya đen nhánh biển cả, phản chiếu trên trời 1 viên ảm đạm tinh thần. Nhưng dù cho như thế, điểm này quang mang sinh ra, hay là hấp dẫn đến nhìn chăm chú nơi đây ánh mắt.

Bá ——

Huyền Thánh thân ảnh trống rỗng xuất hiện, phất tay áo vung lên, toàn bộ vũ trụ kích thích một vòng gợn sóng,

sắp tán xuất ra đi quang mang, đều truy hồi, chôn vùi, lại đem nhân quả khí cơ cùng nhau lau đi, khiến cho bất kỳ thủ đoạn nào đều không thể dò xét, ngược dòng tìm hiểu nó khởi nguyên.

Cúi đầu, nhìn về phía kia một chỗ trong vũ trụ, tràn ra ảm đạm vầng sáng, Huyền Thánh nhướng mày, “Trăng sao ý chí? Thần luôn luôn nhất thủ quy củ, lần này lại xuất thủ… Hả? Nguyên lai là vì hắn.”

Siêu thoát chi cảnh, thẳng đến bỉ ngạn, thế gian hết thảy nhân quả, nguyên do, đều không thể gạt được nó ánh mắt, một chút liền có thể dò xét.

“Nguyên lai là nàng… Vị này trong tử vong Đại đế, còn không cam tâm tiêu vong sao? Nếu như thế lời nói, trăng sao ý chí giáng lâm cũng là không tính phá hư quy củ.”

Huyền Thánh đáy mắt, lộ ra một sợi thần quang, “Mà lại, đây có lẽ là một cái cơ hội, nhưng lại nhìn một chút La Quan, tiểu bối này trong thân thể đến cùng cất giấu cái gì bí mật!”

…

Tinh như mưa rơi, kiếm như trường hồng, thi thần cũng chưa khoanh tay chịu chết, nàng mỹ lệ mà uy nghiêm trên khuôn mặt, lộ ra túc mục, trầm ngưng.

Đưa tay, tinh tế, thon dài 5 ngón tay triển khai, có thể thấy rõ, kia trắng nõn tinh tế ngọc chất dưới da thịt, từng đạo màu xanh nhạt mạch lạc, giờ phút này bởi vì phát

lực mà có chút nâng lên.

Sau đó, bỗng dưng nắm chặt!

Ầm ầm ——

Hạo đãng đãng chung quanh vô ngần, như có thể nuốt trời từng ngày huyết hải, lập tức nhấc lên kinh đào hải lãng, kia gào thét bên trong thủy triều bên trong, như nhìn kỹ lại liền sẽ phát hiện, mỗi một giọt xích hồng nước biển bên trong, lại đều cất giấu 1 trương thống khổ khuôn mặt, kêu rên thét lên mơ hồ có thể nghe. Tựa hồ, cái này mỗi 1 đạo sóng lớn bên trong, đều ẩn chứa 10 triệu cái tuyệt vọng vong hồn!

Đây là huyết hải chi nộ rống, cũng vì muôn vàn vong hồn chi kêu rên.

Thiêu đốt trăng sao ở giữa, như là cỗ sao chổi đánh xuống, cùng sóng máu đối oanh cùng một chỗ, ngắn ngủi trì trệ sau riêng phần mình ầm vang vỡ nát.

Tinh diễm chi kiếm như mưa sao băng, mà huyết hải sóng dữ gào thét, cũng hạo đãng đãng vô cùng vô tận, ngàn vạn đạo thủy triều liên tiếp. Tựa như là từng con, mò về thiên khung đại thủ, muốn đem chín ngày xé rách, khiến cho tinh biển hủy hết! !

Giờ phút này, tinh diễm cùng huyết hải, triển khai điên cuồng đối oanh, chém giết, chỗ bộc phát ra khí tức khủng bố, phóng xạ cả tòa Thiên Cơ đảo. Mà nối nghiệp tiếp theo hướng ngoại khuếch tán, cho đến phương viên 10,000 dặm, phạm vi bên trong toàn bộ sinh linh phải sợ

hãi sợ ngẩng đầu, hướng nơi đây trông lại.

“Cái đó là… Thiên Cơ đảo! ! Tê —— đến cùng phát sinh chuyện gì, lại có như thế động tĩnh?”

“Có không thể tưởng tượng chi cảnh cường giả chém giết, này khí tức quả thực khủng bố, ta như nhiễm nửa điểm, nhất định hình thần câu diệt!” Trên biển thuyền lớn, một tên Đại Kiếp cảnh tu sĩ mặt không có chút máu, run giọng mở miệng.

“A… Con mắt của ta, con mắt của ta!” Một chỗ hòn đảo bên trên, mưu toan thi triển thần thông, nhìn trộm Thiên Cơ đảo phương hướng 1 người tu sĩ, thống khổ ngã xuống đất lăn lộn, máu tươi theo đầu ngón tay hắn chảy ra.

Vỡ nát tinh diễm chi kiếm, vãi xuống vô số thiêu đốt tinh huy, rơi vào huyết hải cuồn cuộn sóng dữ ở giữa, dù tuyệt đại bộ điểm trong nháy mắt liền bị chôn vùi, nhưng vẫn có một ít thiêu đốt tinh hỏa có thể bảo tồn.

Màu sắc của bọn chúng so cái khác hỏa diễm càng nặng, trong đó ẩn chứa một tia trăng sao chân ý, có vĩnh viễn không dập tắt thuộc tính.

Khi càng ngày càng nhiều tinh diễm chi kiếm vỡ nát, huyết hải phía trên thiêu đốt tinh hỏa, số lượng cũng biến thành càng ngày càng nhiều, bọn chúng dần dần dung hợp một chỗ, hóa thành có thể đốt đốt thiên địa vạn vật hạo đãng triều cường. Giờ khắc này, huyết hải tại kêu rên, vô số nước biển bị đốt cháy, bốc hơi, trong đó vong hồn tán loạn trở thành hư vô.

Mặt ngoài nhìn, huyết hải cùng tinh diễm chi kiếm đối oanh, là ở vào thế lực ngang nhau trạng thái, nhưng Thiên Bình nghiêng giờ phút này đã bắt đầu.

Tinh hỏa càng ngày càng nhiều, cho đến một đoạn thời khắc đem đánh vỡ thời khắc này cân bằng, huyết hải cũng đem 1 bại 1,000 dặm, bị đốt cháy trống không.

Thi thần nhíu mày, tiếp lấy phát ra khẽ than thở một tiếng, quả nhiên lấy nàng bây giờ trạng thái, vẫn không có pháp đối kháng trăng sao chân ý.

Cứ như vậy nhận thua sao? ! Thi đạo thừa kế thiên mệnh một bước, là nàng trong bố cục mấu chốt, nếu có thể mượn lực ở đây, có thể tại trong tuyệt cảnh, tranh thủ đến một chút hi vọng sống… Nếu như từ bỏ, thì cả bàn đều thua, toàn bộ tâm huyết thay đổi 1 bó đuốc!

Không, tung trăng sao che chở lại như thế nào? ? Không ai có thể hủy đi kế hoạch của nàng, dù là cuối cùng vẫn là thất bại… Nàng cũng muốn La Quan, đánh đổi mạng sống đại giới. Đây là nàng cho, thế giới này cảnh cáo, không có người có thể ngăn cản nàng trở về!

Hít một hơi, thi thần đưa tay một chỉ điểm tại giữa lông mày, sau một khắc ngọn lửa màu vàng, tại nàng đôi mắt chỗ sâu dấy lên, bình tĩnh mà hừng hực, mang theo một loại cao quý cùng uy nghiêm, càng có vô tận lãnh khốc sát phạt.

Oanh ——

Cuồng bạo đến cực điểm, như muốn lật tung thiên khung thi khí, tử khí triều cường, từ trong cơ thể nàng bộc phát, gầm thét phóng hướng thiên địa bát phương. Ngay sau đó, là cả tòa huyết hải kịch liệt chấn động, vô số xích hồng nước biển điên cuồng lăn lộn, một mảnh to lớn bóng tối hiện lên, chính là toà kia thâm tàng trong đó núi thây, giờ phút này sắp xuất hiện.

Rống ——

Trầm thấp, bạo ngược gào thét, từ núi thây bên trong truyền ra, tiếp lấy cuồn cuộn huyết hải nổ tung, vô số huyết hải chi thủy phóng lên tận trời.

Núi thây ra, tạo thành nó ngàn tỉ bộ thi thể, giờ phút này hóa thành 1 tôn cự nhân xương cốt, mà kia cuồn cuộn vô tận huyết hải chi thủy, thì bao trùm tại mặt ngoài, ngưng tụ thành xích hồng huyết nhục.

Cự nhân ngửa mặt lên trời, phát ra rít lên một tiếng, “Răng rắc” “Răng rắc” vỡ nát âm thanh, tại La Quan vang lên bên tai, kia là Thải Tinh lâu tại vỡ vụn, cho dù có trăng sao gia trì, giờ phút này cự nhân bộc phát chi uy cũng vượt qua, nó có khả năng chịu đựng cực hạn.

Có lẽ sau một khắc, nó liền đem vỡ nát! !

La Quan đôi mắt ngưng lại, lại lần nữa sinh ra mãnh liệt cảm giác nguy cơ, thi thần khủng bố, cường đại, lại một lần vượt qua tưởng tượng.

Triệu hoán trăng sao giáng lâm, lại không thể đem nàng triệt để trấn áp, một khi Thải Tinh lâu vỡ nát, thì bái

nguyệt tế đàn không còn, nguyệt chi kết giới tiêu tán theo, đến lúc đó chờ đợi hắn, hẳn là tử vong kết cục!

Nhất định phải lập tức xuất thủ, trấn sát thi thần, cũng không cùng làm ra phản ứng, ý thức đột nhiên 1 cái hoảng hốt, La Quan phát hiện hắn lại thành người đứng xem… Có thể rõ ràng cảm nhận được tự thân thân thể, lại không cách nào làm ra bất kỳ can thiệp nào, mà là lấy một loại siêu nhiên thị giác, bị động rời rạc bên ngoài.

Một tia ngân mang, tại La Quan đáy mắt hiện lên, lúc này hắn nhìn về phía thi thần ánh mắt, trở nên vô song băng hàn lại thâm thúy! ——

Chương 930 : Thôn phệ

Ngân bạch giáng lâm.

Nó lại một lần tiếp chưởng La Quan thân thể chưởng khống, giờ phút này đưa tay hướng về phía trước một nắm, đầy trời tinh diễm chi kiếm gào thét mà tới. Liền như kiếm giới về 1, 10 triệu đem tinh diễm chi kiếm cuối cùng dung hợp thành, duy nhất 1 đem trăng sao chi kiếm!

Chỗ phóng xuất ra hào quang rừng rực, tựa như là 1 viên chân chính cháy hừng hực tinh thần, nhưng đâm rách thế gian tất cả hắc ám. Một bước hướng về phía trước, “La Quan” huy kiếm mà ra, giữa thiên địa oanh minh đột khởi, chém về phía kia “Núi thây biển máu” biến thành cự nhân.

Thi thần bỗng nhiên ngẩng đầu, thiêu đốt lên kim sắc hỏa diễm 2 con ngươi, gắt gao tiếp cận La Quan, “Không có khả năng! Thần sớm đã vẫn lạc, tiêu vong tại kỷ nguyên trường hà bên trong, dấu ấn Đại đạo đều đã bị ma diệt, tuyệt không phục sinh khả năng… Nhưng phần này khí tức, ta sẽ không cảm giác sai…” Dù là trước đó nguyệt chi kết giới giáng lâm, phát hiện La Quan sư đồ thân phận, nàng cũng không có lộ ra vẻ mặt như thế.

Chấn kinh, kiêng kị, thậm chí còn có một tia sợ hãi, nhưng cuối cùng đều biến thành thật sâu oán hận cùng sát cơ, thi thần cặp kia đạm mạc, uy nghiêm đôi mắt, lúc này hiển hiện tơ máu, quỷ dị màu đen hoa văn xuất hiện

tại trên mặt nàng, phóng thích ra quỷ dị cùng không rõ.

“Ngân bạch, chắc chắn bị hủy diệt!”

Oanh ——

Thi thần đôi mắt chỗ sâu kim sắc hỏa diễm, giờ phút này bỗng nhiên cháy bùng, nàng mở rộng ra 2 tay, càng thêm cường đại, hạo đãng thi khí, tử khí “Ầm ầm” phóng lên tận trời, rót vào cự nhân thể nội, lấy núi thây vi cốt huyết hải vì thịt khủng bố cự nhân, ngửa mặt lên trời phát ra gầm lên giận dữ.

Cự nhân đưa tay đấm ra một quyền, tại trong điện quang hỏa thạch cùng trăng sao chi kiếm trùng điệp va chạm, thiên địa lâm vào ngắn ngủi tĩnh mịch, sau một khắc chính là “Ầm ầm” kinh thiên động địa oanh minh, tựa như thiên băng địa liệt, kia khuấy động mở khí tức khủng bố, quét ngang bát phương lục hợp.

Cao vút trong mây, chung 108 tầng Thải Tinh lâu, một nháy mắt tất cả cửa sổ vỡ vụn, chỉ còn hơn kiên cố nhất khung xương, đang run rẩy, trong rên rỉ lung lay sắp đổ.

Cả một cái trong đảo đảo như chịu đựng gió lốc tẩy lễ, tất cả nhà cao tầng bị quét sạch sành sanh, liền ngay cả 2 cái thấp bé đỉnh núi, đều bị ngạnh sinh sinh gọt đi một đoạn. Nếu không phải thuỷ tổ sớm an bài, đem Thiên Cơ tộc nhân sớm dời đi, lần này dư ba xung kích, trên cơ bản cũng có thể diệt tộc!

Trăng sao chi kiếm thế đi không giảm, trảm tại trong đảo ở trên đảo, đưa nó từ đó một phân thành hai, trong đó

so sánh tiểu nhân một bộ điểm trực tiếp vỡ thành bột mịn, bị điên cuồng chấn động, gào thét nước biển nuốt hết.

Phía trên “Núi thây biển máu” biến thành cự nhân, duy trì huy quyền động tác, đột nhiên 1 đạo “Răng rắc” vỡ vụn tiếng vang lên, cự nhân mi tâm xuất hiện một vết nứt. Sau đó, kia “Răng rắc” “Răng rắc” vỡ vụn âm thanh liền lít nha lít nhít vang lên, vô số đạo giăng khắp nơi khe hở, trải rộng nó trên thân thể dưới mỗi một chỗ nơi hẻo lánh.

Rống ——

Phát ra cuối cùng một tiếng không cam lòng gào thét, cự nhân ầm vang đổ xuống, vỡ nát thân thể hóa thành vô tận thi khí, tử khí, xen lẫn thành che khuất bầu trời tấm màn đen. Tiếp theo có “Ầm ầm” Âm Lôi nổ vang, màu đen mưa to như trút nước mà tới, mỗi một giọt đều ẩn chứa tinh thuần nhất âm khí, là từ vô số thi khí, tử khí dung hợp tạo thành.

Kinh khủng như vậy âm khí hội tụ, nếu không có chuyện ngoài ý muốn sẽ đem cả tòa Thiên Cơ đảo, chuyển hóa thành một mảnh người chết quốc gia, thậm chí ngưng tụ ra 1 cái loại cực lớn quy mô quỷ. Có thể trảm nát đại địa trăng sao chi kiếm, giờ phút này lại bộc phát ra liệt liệt tinh diễm, tại chạm tới màu đen mưa to về sau, liền như lăn dầu giội nhập trong ngọn lửa, lập tức điên cuồng bốc cháy lên.

Còn sót lại hơn nửa khối trong đảo đảo, tại lửa lớn rừng rực bên trong bắt đầu tan rã, biến hình, mà kia phóng

lên tận trời tinh diễm, theo như trút nước mưa đen một đường lan tràn lên phía trên, cuối cùng lại nhóm lửa trong vòm trời tấm màn đen, đem tất cả thi khí, tử khí đều đốt cháy trống không.

Lộ ra giờ phút này màn đêm, sạch sẽ, thuần túy thiên khung ở giữa, kia sáng trong 10,000 dặm tinh hà, cùng một vòng tịch liêu trăng tròn.

Vô che phía dưới, ngàn tỉ trăng sao quang huy vẩy xuống, chiếu sáng còn đang thiêu đốt nửa toà hòn đảo, nó như hấp thu trăng sao tinh hoa, lại giống là phản chiếu trăng sao cái bóng, kia nửa toà trong đảo đảo lại từ từ, biến thành trăng lưỡi liềm bộ dáng, tại hỏa diễm bên trong tản mát ra một vòng nhàn nhạt ngân huy, cùng thiên khung phía trên mặt trăng xa xa hô ứng.

“2 tháng” nhìn nhau từ xa, liền hội tụ nhân gian cùng vũ trụ chi lực, giữa thiên địa xen lẫn, hóa thành 1 cái giam cầm lồng giam.

Nó mục tiêu chính là thi thần!

Lúc này nàng miệng phun máu tươi, cái kia kim sắc huyết dịch tại ly thể nháy mắt, liền trực tiếp bốc cháy lên, hóa thành hừng hực hỏa diễm. Mỹ lệ lại tràn ngập vằn đen khuôn mặt, cùng váy dài bên ngoài tất cả trần trụi da thịt huyết nhục, đều như vỡ nát trước cự nhân đồng dạng, mặt ngoài xuất hiện vô số khe hở, màn quỷ dị này vẫn chưa để người cảm thấy sợ hãi, ngược lại vì nàng thêm mấy phân biệt tang mỹ cảm.

Đến mức, thi thần ánh mắt trông lại lúc, dù là ý thức bị

ép du lịch tại bên ngoài, La Quan cũng nhịn không được sinh ra một tia tâm động.

Đương nhiên tâm động chỉ có 1 giây, sau một khắc liền bị hung hăng đè xuống —— thi thần nhìn xem tuy là 1 cái, vô song mỹ lệ nữ nhân, nhưng bên ngoài đồng hồ loại vật này, không chút nào có thể thay đổi nàng kinh khủng bản chất, dám đối nàng động tâm kia mới thật sự là muốn chết!

Ngân bạch muốn làm gì? ! La Quan đột nhiên phát hiện, mình ngay tại hướng về phía trước, tới một bước phóng ra còn không thèm chú ý không gian trở ngại, trực tiếp xuất hiện tại thi thần trước mặt, sau đó đưa tay một chỉ điểm tại nàng giữa lông mày.

“A!” Thi thần trong miệng phát ra thống khổ gào thét, nàng thiêu đốt lên kim sắc hỏa diễm đôi mắt, oán hận nhìn qua La Quan.

“Ta sẽ không bỏ qua ngươi, tuyệt đối sẽ không!”

Sau một khắc, thanh âm im bặt mà dừng, thi thần đôi mắt bên trong kim sắc hỏa diễm dập tắt, biểu lộ dừng lại tại sau cùng oán hận bên trong.

Một giọt kim sắc máu tươi từ nàng giữa lông mày bay ra, nó là như thế thuần túy, tản ra một cỗ đặc thù ba động, phóng xạ phạm vi bên trong, mà ngay cả thiên địa quy tắc đều đang vặn vẹo, làm hết thảy lâm vào hỗn độn, tựa như là bị từ thiên địa ở giữa phân chia ra đi, nội bộ đã phát sinh hết thảy đều bị phong cấm, không cách nào bị cảm giác, ngược dòng tìm hiểu, dò xét.

“La Quan” há miệng, giọt này kim sắc máu tươi bay vào trong miệng hắn, tiếp lấy ngân bạch giống như thủy triều thối lui, hắn 2 mắt nhắm lại. Mấy hơi về sau, nương theo lấy mí mắt rung động, La Quan bỗng nhiên mở 2 mắt ra, từng ngụm từng ngụm thở dốc, đưa tay nhanh chóng sờ lấy trên thân.

Hô ——

Còn tốt, linh kiện đều đầy đủ, cũng không có cảm giác đến đó bên trong không ổn, rốt cục khôi phục đối thân thể chưởng khống La Quan, buông lỏng một hơi đồng thời, lại nhịn không được ngầm cười khổ. Cái này đạp ngựa tình huống như thế nào, “Ta” đem thi thần xử lý không nói, còn nuốt một giọt kim huyết… Càng quan trọng chính là, kia kim huyết đi đâu rồi, ta căn bản cũng không biết, chuyện này liền rất không hợp thói thường!

Nhưng có một chút, La Quan có thể xác định, “Ngân bạch” cùng thi thần thể nội “Kim huyết” tựa hồ là tử địch, song phương gặp nhau một khắc này liền chú định, tất có một phương bị thôn phệ, hủy diệt. Cho nên hắn có lẽ có thể thử nghiệm, từ thi thần phương diện này bắt đầu, đi dò xét thể nội ngân bạch lai lịch.

Ngay tại La Quan suy nghĩ chuyển động lúc, hắn giữa mi tâm hơi lạnh nổi lên mấy điểm gợn sóng, giống như là muốn nhắc nhở hắn cái gì, nhưng lại rất nhanh biến mất, tán đi.

Thiên khung phía trên ánh trăng biến mất, 10,000 dặm tinh hà biến mất theo, màn đêm biến mất âm dương quy

vị, thiên địa lại lần nữa bị quang minh bao phủ. Mặt trời im ắng treo cao cửu thiên chi thượng, như vẫn chưa chú ý tới đây hết thảy… Lại hoặc là, nó chỉ là quen thuộc giữ yên lặng.

La Quan trong lòng mát lạnh, mơ hồ sinh ra một loại bị khóa định cảm giác, hắn ngẩng đầu nhìn về phía thiên khung, nhưng lại không thu hoạch được gì.

Ai đang nhìn trộm hắn? Thở sâu, đè xuống lăn lộn suy nghĩ, trầm giọng nói: “A Đại!”

Bá ——

Trước mặt không gian bỗng dưng vặn vẹo, 1 đạo cánh cửa không gian hiển hiện, a Đại từ đó đi ra, khom mình hành lễ, “Bái kiến chủ nhân.”

“Bọn hắn là ngươi.”

A Đại đứng dậy, đôi mắt trở nên sáng tỏ, “Vâng!”

Hắn trực tiếp nhìn về phía thi thần, cứ việc kim sắc máu tươi bị tước đoạt về sau, nàng cũng đã “Tử” đi, nhưng quanh thân vẫn như cũ kích động, 1 đạo kiềm chế không rõ cùng hủy diệt khí cơ.

Kia vỡ vụn như nung thất bại gốm tượng thân thể, thậm chí cho người ta một loại quỷ dị “Sinh mệnh” cảm giác. Đây không phải ảo giác, nhìn kỹ lại liền sẽ phát hiện, thi thần mặt ngoài thân thể khe hở, huyết nhục đang không ngừng nhúc nhích, ý đồ chữa trị hoàn hảo.

Nàng vẫn như cũ còn sống, dù chỉ là một bộ bị bỏ qua thân thể!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 931 : Mới quyến tộc

Ngao rống ——

Bạo ngược gào thét truyền đến, là 3 đầu thánh thi đang thét gào, bọn hắn điên cuồng vọt tới ý đồ mang đi thi thần thân thể. Nhưng bị La Quan đả thương phía trước, vì triệu hoán thi thần giáng lâm lại hao tổn thể nội kim huyết, theo thi thần bị “Giết chết”, 3 đầu thánh thi lại gặp trọng thương, trạng thái đã vô song suy yếu.

A Đại đưa tay một nắm, không gian bỗng dưng vặn vẹo, liền như 1 trương khủng bố miệng lớn, đem 3 đầu thánh thi trực tiếp nuốt vào trong đó.

Trải qua Tế Dương sơn bên ngoài một trận chiến, thôn phệ đầu kia thánh thi về sau, hắn thực lực có rõ ràng tăng lên, giờ phút này vặn vẹo trong không gian, truyền ra “Đôm đốp” cốt nhục vỡ nát tiếng nổ đùng đoàng, cùng 3 đầu thánh thi thống khổ gào thét, bọn hắn điên cuồng giãy dụa nhưng căn bản không cách nào đào thoát.

A Đại một bước phóng ra, lại trực tiếp bước vào vặn vẹo không gian, 3 đầu thánh thi tiếng gào thét, tại thời khắc này bỗng nhiên mạnh lên, xen lẫn sợ hãi cùng thống khổ, rất nhanh liền trở về tại yên lặng.

Bá ——

Không gian vặn vẹo biến mất, lộ ra a Đại thân ảnh, hắn

đưa tay xát một chút khóe miệng, 2 cây lộ ra ngoài răng nanh vô cùng bắt mắt. Mà bị nhốt ở trong đó 3 đầu thánh thi, giờ phút này sớm đã không biết tung tích, nó hạ tràng như thế nào cũng liền có thể đoán trước.

A Đại ánh mắt lại lần nữa rơi vào thi thần “Thi thể” bên trên, lúc này nàng thân thể mặt ngoài vết rách không ngờ khép lại hơn phân nửa, nếu không tiến hành can thiệp lời nói, không ra một lát liền đem khôi phục như lúc ban đầu, kinh khủng như vậy bản thân chữa trị năng lực, quả thực là khủng bố, mà đây bất quá là thi thần ý chí tàn còn sót lại bộ điểm năng lực, nó bản thể cường đại thực khó có thể tưởng tượng!

Đột nhiên, a Đại giữa mi tâm truyền ra “Ba” một tiếng vang nhỏ, huyết nhục nhưng vẫn đi vỡ ra, 1 đạo mắt dọc từ đó hiển hiện, nó sắc khô héo cho người ta vô tận hủy diệt cùng không rõ cảm giác.

Khô héo mắt dọc khóa chặt thi thần “Thi thể”, từng tia từng sợi bạch khí lập tức từ nàng quanh thân toát ra, bị hút vào mắt dọc bên trong, mà theo quá trình này, thi thần “Thi thể” tựa như là một cái bóng, lại một chút xíu trở nên mỏng manh.

Cuối cùng, theo cuối cùng một sợi bạch khí bị hấp thu, “Thi thể” cũng biến mất không thấy gì nữa.

Bá ——

Khô héo mắt dọc biến mất, a Đại bước chân, lúc này trở nên vô song nặng nề, như đang áp chế lấy thể nội một cỗ cường đại lực lượng, thanh âm đều trở nên khàn

giọng, “Chủ nhân, ta muốn đi tiêu hóa một chút, về sau lại đến bái kiến.”

Đây là chống đỡ rồi? 3 đầu thánh thi vẫn còn tốt, nhìn a Đại biểu hiện coi như tài giỏi có hơn, chủ yếu là thi thần “Thi thể”, dù chỉ là lâm thời gánh chịu nàng 1 đạo ý niệm giáng lâm, cũng có không thể tưởng tượng nổi uy năng.

Không sai, tại ngân bạch thôn phệ kia một giọt kim huyết lúc, La Quan liền đã rõ ràng trước mắt cũng không phải là thi thần bản thể, mà là nàng một giọt chân huyết ẩn chứa lực lượng!

Một giọt máu liền có như thế lực lượng kinh khủng, nó bản thể cường đại quả thực khó có thể tưởng tượng, như đổi người đắc tội kinh khủng như vậy tồn tại, sợ là đã sớm dọa chết tươi, nhưng đối La Quan mà nói… Nhiều nước a, siêu cao cấp độ địch nhân hắn lại không phải không có.

Trời ban nhất tộc, Đạo tôn, thậm chí cả thâm uyên trong thế giới, bị bày 1 đạo vị kia Thiên tôn, cái nào không phải khủng bố tuyệt luân, có không thể tưởng tượng nổi cảnh giới đại lão? Nhưng hắn vẫn như cũ còn sống khỏe re! Đắc tội, cũng liền đắc tội, cũng không thể đụng vào về sau, hắn không làm gì, liền duỗi cổ chờ chết a? Mở cái gì cẩu thí trò đùa!

Đè xuống lăn lộn suy nghĩ, La Quan gật đầu, “Không sao, ngươi đi đi.”

Bá ——

A Đại phá tan một chỗ không gian vặn vẹo, thân ảnh biến mất không gặp.

Tại hắn rời đi về sau, vẻ mặt cầu xin Thiên Cơ thuỷ tổ, mới đi đến La Quan trước người, “Đại nhân, Thải Tinh lâu không có, Thiên Cơ nhất tộc cây triệt để đoạn mất!”

Lúc trước La Quan cùng thi thần một kích cuối cùng, là ngân bạch cùng kim diễm giao phong, nó khủng bố xung kích liền đánh Thải Tinh lâu lung lay sắp đổ. Mà về sau trận kia thiêu tẫn giữa thiên địa âm khí khủng bố tinh diễm đại hỏa, đem Thải Tinh lâu cũng nuốt vào trong đó, khiến cho hóa thành tro tàn.

Triệu bất khuất là thật thương tâm, dù là Thải Tinh lâu hiện tại thành La Quan sân nhà, nhưng chung quy là Thiên Cơ nhất tộc mấy chục ngàn năm chi tâm huyết, bao nhiêu trả giá cùng cố gắng, mới rốt cục thu hoạch được nguyệt tôn tán thành, có được bái tế cùng tới câu thông năng lực.

Nhưng bây giờ hết thảy đều hết rồi! !

La Quan nhìn hắn một cái, thản nhiên nói: “Thải Tinh lâu không có, nhưng Thiên Cơ nhất tộc cũng nhận được, mới nghỉ lại chi địa.”

Hắn đưa tay hướng phía dưới một điểm, “Trừng lớn mắt, nhìn kỹ rõ ràng.”

Thuỷ tổ theo ngón tay nhìn lại, trong nước biển còn sót lại nửa cái trong đảo đảo, mặt ngoài hừng hực tinh diễm rốt cục dập tắt, lộ ra nó mới bộ dáng —— không biết

phải chăng là là bởi vì thụ tinh diễm đốt cháy nguyên nhân, cái này mới hình trăng lưỡi liềm hòn đảo mặt ngoài, lại tản ra điểm điểm ngân huy, xa xa nhìn lại tựa như là cửu thiên chi thượng treo cao mặt trăng, ở trong biển lưu lại một cái bóng.

Nhìn thấy cảnh này thuỷ tổ như dự kiến đến cái gì, giữa bộ ngực một khoả trái tim đột nhiên đại lực nhảy lên, miệng đắng lưỡi khô, “Cái này… Đây là… Đại nhân, thuộc hạ không dám xác định, còn xin ngài đề điểm.” Hắn nhìn qua La Quan, ánh mắt nóng bỏng giống như là muốn bốc cháy lên.

La Quan thản nhiên nói: “Ngươi không phải đã đoán được rồi? ? Mặt trăng còn không có mới quyến tộc, đã Thiên Cơ nhất tộc thần phục với ta, tự nhiên có thể đạt được cơ hội này.” Hắn ngữ khí dừng lại ngẩng đầu nhìn đến, đôi mắt vô song bình tĩnh, “Bất quá, La mỗ vẫn là phải lần nữa cùng ngươi xác định một chút, Thiên Cơ nhất tộc là có hay không nguyện ý, trở thành phụ thuộc cung cấp ta thúc đẩy.”

“Nghĩ rõ ràng lại trả lời, lần này về sau ngươi liền không có, lại do dự tư cách, quan sát hoặc là thăm dò, chỉ cần bị ta phát giác được nửa điểm, Thiên Cơ nhất tộc liền không tiếp tục kế tiếp theo tồn tại tất yếu… Tin tưởng bản tọa, ta có thể làm được.”

Bá ——

Một nháy mắt, thuỷ tổ trên trán trải rộng mồ hôi lạnh, làm sao không biết, lúc trước hắn tiểu Niệm đầu đã sớm đã bị phát giác! Giờ phút này, mấy chục ngàn năm chi truy

đuổi, mộng tưởng thực hiện cuồng hỉ, cùng gần như thâm uyên thấp thỏm, sợ hãi, tại trong lòng hắn điên cuồng xen lẫn, va chạm.

Không có nửa điểm do dự, thuỷ tổ thở sâu, “Bành” một tiếng trùng điệp quỳ xuống, “Thuộc hạ phát thệ, từ sau ngày hôm nay, Thiên Cơ nhất tộc nguyện vì đại nhân trong tay đao binh, vì ngài vượt mọi chông gai, tuy là núi đao biển lửa phía trước, cũng không lùi nửa bước!”

“Như làm trái này thề, thì trời tru đất diệt, ta tộc trên dưới, tất huyết mạch đoạn tuyệt!”

La Quan gật đầu, “Tốt, ghi nhớ ngươi hôm nay lời nói.”

Bá ——

Hắn một bước phóng ra, rơi vào hình trăng lưỡi liềm hòn đảo bên trên, như cảm ứng được cái gì, toà này mới hòn đảo tản mát ra càng nhiều ngân huy, sáng trong mà thanh lãnh, tịch liêu bên trong càng nhiều, mấy điểm tôn quý cùng uy nghiêm. Ở đây phụ trợ dưới, La Quan thân ảnh như trở nên vô song cao lớn, trầm thấp, thanh âm bình tĩnh, không cần nửa điểm tu vi gia trì, liền đã truyền khắp giữa thiên địa.

“Hôm nay, ta lấy nguyệt chi quyến giả, nguyệt chi sứ đồ, trăng sao tại thế gian hành tẩu, hóa thân thân phận, xác lập Thiên Cơ nhất tộc nguyệt chi quyến tộc thân phận.”

“Nhân đây, báo cho chư thiên!”

Ầm ầm ——

Thiên khung phía trên trong chốc lát gió nổi mây phun, cuồn cuộn kinh lôi nổ tung, tại kia chói mắt lôi quang bên trong, lại có trăng sao chi ảnh hiển hiện. Cùng lúc đó, thiên địa quy tắc chấn động, vặn vẹo, 1 đạo không hiểu chi lực giáng lâm, rót vào mỗi 1 cái Thiên Cơ nhất tộc tộc nhân thể nội, hóa thành 1 đạo nhưng nương theo huyết mạch truyền thừa lạc ấn.

Cái này liền mang ý nghĩa, La Quan sắc phong đạt được mặt trăng tán thành, Thiên Cơ nhất tộc từ ngày này trở đi, trở thành Thần mới quyến tộc!

Thuỷ tổ toàn thân run rẩy treo lên bệnh sốt rét, hắn cúi đầu nhìn về phía 5 ngón tay ở giữa, kia bên trong có từng điểm từng điểm trăng sao ngân huy đang lảng vảng, cảm thụ được trong đó truyền ra kia phần uy nghiêm cùng thân cận, hắn cái mũi chua chua trực tiếp rơi lệ.

Thành công, Thiên Cơ nhất tộc rốt cục thành công! !

Mấy chục ngàn năm a, vô số đời tiền bối cố gắng, nhưng thủy chung không chiếm được nguyệt tôn tán thành, hôm nay một quỳ lại mộng tưởng thành thật.

Hoang đường sao? ! Không, đây là bởi vì Thiên Cơ nhất tộc, ôm vào tráng kiện nhất đùi, mới có thể có lần này tạo hóa! ! Giữa thiên địa cự phách nhóm, mỗi cái đều có thuộc về mình quyến tộc, nhưng theo thời gian trôi qua, kỷ nguyên thay đổi, quyến tộc cũng đang ngã xuống cùng tấn thăng bên trong không đứt chương điệt.

Mà quyến giả, sứ đồ mới là vĩnh hằng không thay đổi, một khi bị xác lập, liền mang ý nghĩa đạt được cự phách nhóm toàn lực ủng hộ.

Thời gian trường hà từ từ, nhìn chung quá khứ mấy chục ngàn năm, thậm chí mấy trăm ngàn năm tuế nguyệt, lại có mấy vị quyến giả, sứ đồ hàng thế? Cần biết bản thân cái này, liền mang ý nghĩa cự phách nhóm một lần đánh cược, để lên đại đạo khí vận. Thiên Cơ nhất tộc có thể gặp được, đây chính là cơ duyên to lớn!

“Nguyệt chi quyến tộc, Thiên Cơ một mạch triệu bất khuất, bái kiến sứ đồ đại nhân!” Thuỷ tổ trùng điệp 1 gõ, bị triệt để thu phục.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 932 : Chinh phạt Thi Vương điện

Ánh Nguyệt đảo là mới hòn đảo danh tự, trở thành Thiên Cơ một mạch mới nghỉ lại chi địa. Ngắn ngủi 3 ngày trụi lủi hòn đảo bên trên, liền tu kiến lên từng tòa đình đài lầu các, mỗi cái Thiên Cơ tộc tộc nhân trên mặt, đều tràn đầy kiêu ngạo cùng kích động, một phái bừng bừng thịnh vượng cảnh tượng.

Hòn đảo trung tâm nhất là 1 tòa cự đại đại điện, khắc dấu lấy thuộc về mặt trăng Thần Văn, vô luận ban ngày đêm tối, mặt ngoài đều có thần quang lưu chuyển, rộng rãi mà tráng lệ, tôn quý lại uy nghiêm.

Cái này bên trong là nguyệt Tôn đại nhân tại nhân gian hành cung, cũng là nguyệt chi quyến giả, nguyệt chi sứ đồ, Thiên Cơ một mạch phụng chủ La Quan nơi ở.

Lúc này, “Tị nạn” Tang Tang chính một mặt cẩn thận, đê mi thuận nhãn đứng tại phía dưới, “Đại nhân, ta thật biết sai, ngài đại nhân có đại lượng, chớ cùng ta chấp nhặt nha.”

Sẽ nũng nịu nữ nhân khó đối phó nhất, đón nàng ra vẻ ủy khuất, nháy a nháy con mắt, La Quan rất nhanh liền phá công, mặt đen lên quát khẽ, “Một lần cuối cùng, ngươi còn dám tính toán ta, ta tuyệt không tuỳ tiện bỏ qua, ngươi nghe rõ ràng cho ta!”

Tang Tang ánh mắt sáng lên, “Ta cam đoan về sau có

chuyện gì, nhất định cùng đại nhân ngươi nói rõ ràng, đại nhân thật sự là lòng dạ rộng lớn, tiểu nữ tử đối với ngài sùng bái không muốn không muốn…” Ba lạp ba lạp, lời hữu ích nói 1 cái sọt.

La Quan nhịn xuống khóe miệng muốn câu lên độ cong, một mặt nghiêm túc, “Được rồi, thiếu cho ta dùng bài này, đối bản đại nhân không dùng!”

Hắn dừng một chút, biểu lộ trở nên nghiêm túc, “Lần này tính toán Thi Vương điện, mục đích dù thuận lợi đạt thành, nhưng thi thần tồn tại đối với ta là đại uy hiếp… Mà lại ăn thiệt thòi lớn như thế, chỉ sợ bọn họ sẽ không dễ dàng bỏ qua, tất nhiên sẽ nhấc lên gợn sóng.”

Tang Tang nghĩ nghĩ, nói: “Đại nhân là lo lắng, Thi Vương điện sẽ tuôn ra Ngao Tú tin tức?”

“Ừm.” La Quan gật đầu, “Thánh Tôn nếu là Thi Vương điện người, kia Ngao Tú đương thời Chân Long thân phận bọn hắn nhất định biết được.”

Trải qua trước đó một trận chiến, La Quan nguyệt chi quyến giả, nguyệt chi sứ đồ thân phận lộ ra ánh sáng, Thi Vương điện một phương tất nhiên rõ ràng, chỉ cần thân ở Ánh Nguyệt ở trên đảo, La Quan liền cử thế vô địch, dù là thi thần giáng lâm đều bị bạo chùy, chớ nói chi là những người khác.

Muốn trả thù liền nhất định phải tập hợp càng nhiều lực lượng, dù sao La Quan không có khả năng vẫn luôn giấu ở Ánh Nguyệt ở trên đảo, một khi rời đi cái này bên trong, nhất định lâm vào đi lại duy gian chi cảnh. Mà đơn

giản nhất, biện pháp hữu hiệu nhất, không thể nghi ngờ chính là từ trên thân Ngao Tú bắt đầu, dù sao 1 đầu Chân Long dụ hoặc khó có thể tưởng tượng!

Tang Tang chậm rãi nói: “Đại nhân nói có đạo lý, nhưng chúng ta tựa hồ cũng không có, cái gì tốt ứng đối biện pháp…” La Quan vô địch có rất đại cục hạn tính, Thi Vương điện một lòng trả thù, bọn hắn chỉ có thể bị động tiếp nhận.

“Không!” La Quan lắc đầu, đáy mắt hàn quang lưu chuyển, “Một bước bị động, liền đem từng bước bị động, vì ngăn ngừa rơi vào thế gian đều là địch tình cảnh, biện pháp tốt nhất chính là giết gà dọa khỉ.”

“Đánh 1 quyền mở miễn cho 100 quyền đến, xử lý Thi Vương điện, liền có thể làm cho tất cả mọi người biết, đối địch với chúng ta là bọn hắn sai lầm lớn nhất!”

Tang Tang muốn nói lại thôi, biện pháp đương nhiên là biện pháp tốt, cần phải xử lý Thi Vương điện… Ai đi? Không nói đến những người khác, liền thi thần 1 cái liền đầy đủ làm người tuyệt vọng.

Đúng lúc này, đại điện ngoại truyện đến thuỷ tổ thanh âm cung kính, “Đại nhân, thuộc hạ cầu kiến.”

La Quan ngẩng đầu, “Tiến đến.”

Thuỷ tổ bước nhanh tiến đến, cung kính sau khi hành lễ trầm giọng nói: “Bái kiến đại nhân! Thuộc hạ phụng mệnh lệnh của ngài, giám thị Thi Vương điện nhất cử nhất động, vừa rồi có tin tức truyền về, Thi Vương điện

công khai tuyên bố, đại nhân dưới trướng có giấu 1 đầu đương thời Chân Long, lại tuân theo Long tộc cuối cùng khí vận chỗ, ai có thể cướp đoạt liền có thể phải Long tộc khí vận gia trì, ở thiên địa đại biến cục bên trong chiếm cứ tiên cơ."

La Quan cười lạnh, "Quả nhiên không ngoài sở liệu của ta, Thi Vương điện dùng thủ đoạn này." Hắn nhìn về phía thuỷ tổ, "Các phương phản ứng như thế nào?"

Thuỷ tổ lắc đầu, "Tạm thời còn không có đáp lại, bất quá…" Hắn hơi chần chờ, cười khổ nói: "Như tin tức làm thật, chỉ sợ thiên hạ chẳng mấy chốc sẽ sôi trào, nhất là thiên mệnh đại tranh đã mở ra, chỉ thu hoạch được Long tộc khí vận gia trì một điểm, liền đầy đủ khiến các phương tâm động."

"Khục… Đại nhân, tin tức này hẳn là tin đồn a? Dù sao Chân Long tuyệt tích thế gian, đã có mấy trăm ngàn năm lâu, như thế nào lại lần nữa xuất hiện? Đáng chết Thi Vương điện đây là cố ý hãm hại chúng ta, cho chúng ta trêu chọc tai họa, ngài yên tâm, Thiên Cơ tộc cũng có cổ của mình lưỡi con đường, chỉ cần ngài ra lệnh một tiếng, thuộc hạ lập tức tuyên bố thông cáo, làm sáng tỏ chân tướng sự thật."

Trở thành mới nguyệt chi quyến tộc, cũng không có nghĩa là Thiên Cơ một mạch liền có thể một bước lên trời, bọn hắn vẫn cần thời gian đến đề thăng, lớn mạnh thực lực bản thân. Hiện tại liền muốn cùng thiên hạ là địch… Tê, hậu quả kia, thật sự là nghĩ một hồi liền vô song đau răng! !

Mặt khác, quyến tộc chỉ là thân phận, cấp độ đại biểu, là một loại chiếu cố cùng che chở, nhưng loại này chiếu cố cùng che chở cũng không có nghĩa là liền có thể siêu nhiên thế ngoại, không người dám can đảm tới là địch. Vừa vặn tương phản, khiêu chiến quyến tộc là bị ngầm đồng ý thậm chí cổ vũ một loại cơ chế, dù là giáng lâm chiếu cố tồn tại, cũng sẽ tán thành việc này.

Chính vì vậy quá khứ vô tận tuế nguyệt đến nay, mới có thể xuất hiện rất nhiều quyến tộc thay đổi… Chiến thắng hơi bỏ kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn, mới là giữa thiên địa vĩnh hằng bất biến giai điệu! !

La Quan nhíu mày, “Nhìn ta như vậy làm gì? Nếu không phải thật, ta cần hỏi ngươi các phương phản ứng?”

Thuỷ tổ: …

Liền rất đột nhiên!

Ngài tốt xấu che lấp một chút, làm gì cứ như vậy nói thẳng rồi? Chân Long, đại nhân dưới trướng thế mà, thật cất giấu 1 đầu Chân Long!

Làm sao? ? Ta làm sao không thấy? !

Thuỷ tổ đầu ông ông, ngắn ngủi mê muội về sau lại nhịn không được nghĩ, chúng ta Thiên Cơ tộc là đại nhân dưới trướng, Chân Long cũng là đại nhân dưới trướng, há không mang ý nghĩa ta Thiên Cơ tộc tới một mức độ nào đó nói, cùng Chân Long một mạch đã bình khởi bình tọa? ?

Mà lại Chân Long là đại nhân, đại nhân là chúng ta, cơ bản cũng liền ước chừng tương đương, Chân Long là chúng ta Thiên Cơ tộc, không có mao bệnh!

Tê, tư vị này, thật đúng là rất chua thoải mái.

Nhưng chua thoải mái về chua thoải mái, đau đầu cũng là thật đau đầu, thuỷ tổ xoa đem mặt, cười khổ một tiếng, “Đại nhân, chúng ta phiền phức lớn.” Đang khi nói chuyện, hắn trông mong nhìn chằm chằm La Quan, “Vì bảo đảm an toàn của ngài, gần nhất cái kia đều không cần đi… Không, tương lai trong 100 năm, làm ơn tất ngài một mực lưu tại Ánh Nguyệt đảo, ta không cùng bọn hắn tranh một sớm một chiều, lại xem ai cười đến cuối cùng.”

Co đầu rút cổ 100 năm… Phải thừa nhận cái này đích xác là rất biện pháp ổn thỏa, chỉ cần La Quan ở tại Ánh Nguyệt đảo, liền không ai có thể lật trời.

Nhưng trên thực tế La Quan rất rõ ràng, con đường này căn bản đi không thông, mặt trăng quyến giả, sứ đồ, là Thần hóa thân cùng người phát ngôn, cần tại nguy cơ cùng hung hiểm bên trong từng bước lên trời, cuối cùng cho mặt trăng đầy đủ phản hồi.

Dù sao thế gian hết thảy đều là công bằng, ở đâu ra vô duyên vô cớ cho… Rùa đen rút đầu? Lựa chọn như vậy, thế tất sẽ bị mặt trăng vứt bỏ, mất đi Thần hết thảy chiếu cố.

La Quan thần sắc bình tĩnh, thản nhiên nói: “Lưu tại Ánh Nguyệt đảo không có sai, nhưng tuyệt không phải tránh

họa không ra, mà là muốn tới một trận di chuyển.”

Hắn đứng dậy, “Truyền lệnh xuống, triệu tập tất cả Thiên Cơ tộc tộc nhân, mở ra bái nguyệt nghi thức… Lần này, chúng ta đem khu động Ánh Nguyệt đảo, chinh phạt Thi Vương điện!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 933 : Nguyệt giận thiên hạ kinh

Một ngày sau.

Ánh Nguyệt đảo, nguyệt tôn hành cung.

Tất cả thu hoạch được huyết mạch lạc ấn, tấn thăng nguyệt chi quyến tộc Thiên Cơ tộc tộc nhân đều hội tụ ở đây, từng cái thần sắc cung kính, thành kính cúng bái, cầu nguyện, mở ra một trận quy mô lớn nhất bái nguyệt nghi thức.

Hành cung mặt ngoài kia từng đạo nguyệt chi Thần Văn sáng lên, phóng xuất ra nồng đậm trăng sao quang huy, dần dần hướng ngoại khuếch tán, cuối cùng thắp sáng cả tòa Ánh Nguyệt đảo.

Ầm ầm ——

Kinh thiên động địa tiếng vang truyền ra, tiếp lấy nước biển sôi trào, kia tương tự nguyệt nha liền giống như là, trên bầu trời mặt trăng cái bóng Ánh Nguyệt đảo, lại kéo lấy 1 đạo thật dài tinh huy đuôi cánh, vọt thẳng trời mà lên.

Giờ phút này La Quan ngồi ngay ngắn ở nguyệt tôn hành cung chỗ cao nhất, thân là Thần sứ đồ, ở nhân gian hóa thân cùng người phát ngôn, thay chấp chưởng nguyệt chi quyền hành. Tâm thần nháy mắt lên cao, như cùng thiên địa dung hợp, một phần tối tăm ở giữa khí cơ

dẫn dắt, nháy mắt xuất hiện tại tâm thần bên trong.

Vượt ngang vô tận không gian, trực chỉ xa xôi thiên hải bên ngoài —— Thi Vương điện ngay tại kia bên trong!

La Quan đứng dậy nó đôi mắt sáng rực, sáng tỏ hình như có tinh diễm đang thiêu đốt, hắn đưa tay một chỉ, “Nguyệt chi chỗ hướng, đều là đường bằng phẳng, vượt qua 10 triệu dặm, chỉ ở giây lát ở giữa.”

Ông ——

Ánh Nguyệt đảo mặt ngoài tản mát ra trăng sao quang huy, bỗng dưng bốc cháy lên, không gian tùy theo chấn động, hình như có vô hình thông đạo mở ra.

Sau một khắc, toàn bộ Ánh Nguyệt đảo bỗng nhiên gia tốc, lại giữa thiên địa lôi ra một đạo tàn ảnh, trong một chớp mắt liền đã đi xa.

…

Biển sâu hướng nam có 2 núi đối lập, nó trong núi riêng phần mình cư trú, một đầu cường đại vô song yêu thú, đều cỗ viễn cổ huyết mạch, quanh năm kịch chiến ý đồ đánh giết đối phương, thôn phệ lấy lớn mạnh tự thân.

1 ngày này, 2 trong núi ở lại yêu thú, lại lần nữa một lời không hợp ra tay đánh nhau, song phương rất nhanh liền đánh nhau thật tình. Trên bầu trời cực nhiệt đỏ viêm cùng thấu xương tảng băng đối chọi gay gắt, có thể nói thiên băng địa liệt, kích thích xung quanh hải vực sóng dữ cuồn cuộn.

Nhưng cái này 2 đầu yêu thú cũng không hiểu biết, giờ phút này đỉnh đầu 10,000 trượng phía trên, một đám mây trắng ở giữa đang có mười mấy đạo nhãn thần, chính rơi vào bọn chúng trên thân.

“Xích diễm nứt giáp thú cùng huyền cực băng phách thú là ta tông cố ý lưu ở nơi đây, mượn thủy hỏa đối hướng lại tương dung chi thế, gấp rút tiến vào cái này 2 đầu dị chủng yêu thú lớn mạnh, bây giờ xem ra hiệu quả vô cùng tốt, không có gì bất ngờ xảy ra địa lời nói hôm nay xích diễm nứt giáp thú tướng thu hoạch được thắng lợi cuối cùng nhất, đợi thôn phệ hết huyền cực băng phách thú về sau, nó liền có thể tấn thăng Đại Kiếp cảnh, có tư cách trở thành hộ tông Linh thú 1 trong.”

Mở miệng chính là cầm đầu một lão giả, một bộ áo bào trắng phong độ bất phàm, dựng mắt liền biết hẳn là kia thân cư cao vị người. Sau người thì là trong tông hơn 10 tên đệ tử, bây giờ hoặc mang theo một chút thương hại, hoặc là lạnh lùng chế giễu, nhìn chằm chằm 2 đầu dị chủng yêu thú chém giết.

Thấy một đám môn hạ đệ tử đều thấy nghiêm túc, lão giả hài lòng gật gật đầu, nhắc nhở: “Ngươi v.v. Tu luyện băng hỏa đồng nguyên quyết, hôm nay quan sát 2 đại dị chủng yêu thú chém giết, hôn lại mắt thấy nó thôn phệ đối phương, đạt thành thủy hỏa giao hòa chi cân đối, đối ngày sau tu luyện có lợi thật lớn, không cần thiết bỏ lỡ cơ hội.”

Mọi người vội vàng hành lễ, khom người nói: “Đệ tử bọn người minh bạch, đa tạ trưởng lão đề điểm.”

Đúng lúc này, trên bầu trời đột nhiên truyền đến “Ầm ầm” khủng bố nổ đùng, mới đầu còn rất yếu ớt như ở chân trời, nhưng rất nhanh liền trở nên mãnh liệt lên, như thế cuồng bạo, mãnh liệt, cho người ta cảm giác tựa như là một tòa núi lớn, đang lấy tốc độ kinh người di động.

Trên mặt biển, 2 đầu chém giết sắp tiến vào hồi cuối dị chủng yêu thú, bỗng nhiên riêng phần mình tách ra, mặt mũi tràn đầy khủng hoảng, sợ hãi.

“Làm càn!” Áo bào trắng trưởng lão nổi giận gầm lên một tiếng, sắc mặt tái xanh, “U Nguyên tông đệ tử thí luyện chi địa, ai dám can đảm tự tiện xông vào? !”

Tâm lý càng là tức giận không thôi, vì bảo đảm 2 đầu dị chủng yêu thú chém giết, không gặp bất luận cái gì ngoại giới can thiệp, vùng biển này đã sớm bị phong tỏa. Nhưng bây giờ lại có người xông vào, phụ trách phong tỏa hải vực tông môn tu sĩ, là làm gì ăn? ? Hay là nói, người tới không biết sống chết, là cố xông vào không thành! ? !

“Hừ! Chẳng cần biết ngươi là ai, dám can đảm xúc phạm ta U Nguyên tông…” Áo bào trắng trưởng lão sát khí đằng đằng, trợn to tròng mắt nhìn lại, sau đó sau một khắc, trong lòng lưu chuyển suy nghĩ liền im bặt mà dừng.

Một ngọn núi… Không, nói xác thực hơn, kia là một hòn đảo, tương tự huyền nguyệt xung quanh thiêu đốt lên hừng hực tinh diễm, lấy tốc độ kinh người tiến lên.

Tốc độ nhanh chóng, tại thiên khung lưu lại từng đạo thiêu đốt đuôi cánh tàn ảnh, mà lại kinh khủng nhất chính là, nó phát tán ra khí tức. Chỉ xa xa nhìn lại một chút, liền cảm giác thiên địa sắp sụp, hủy diệt hạo kiếp đánh đến nơi, vạn sự vạn vật đều đem lâm vào đại diệt tuyệt, vô 1 nhưng may mắn thoát khỏi!

“Ầm ầm” kinh thiên động địa tiếng vang, cũng sớm đã đi xa, mà trước mắt lưu lại dưới tàn ảnh, mới chậm rãi tiêu tán.

Một đám U Nguyên tông đệ tử, rốt cục lấy lại tinh thần, có người hít một hơi lãnh khí, run giọng nói: “Trưởng… Trưởng lão… Đây là… Cái gì…”

Áo bào trắng trưởng lão thở sâu, đưa tay trùng điệp cho mình 1 bàn tay, khóe miệng lúc này vỡ tan, máu tươi chảy ra. Đón lấy, “Phù phù” một tiếng quỳ xuống, đối kia hòn đảo đi xa phương hướng “Loảng xoảng” một trận mãnh đập, “Tiểu nhân có mắt không tròng, vô ý mạo phạm tiền bối, còn xin tiền bối khoan dung độ lượng rộng lượng, không muốn chấp nhặt với ta…”

Lúc nói chuyện, sắc mặt hắn trắng bệch, mồ hôi rơi như mưa.

U Nguyên tông một đám đệ tử, hoảng sợ trừng lớn 2 mắt.

…

Giữa thiên địa, hạo đãng thiên địa linh lực, thụ đại trận

dẫn dắt tụ đến, tại phía trên dãy núi hình thành từng mảnh từng mảnh linh vân, theo gió nhẹ thổi qua từng mảnh từng mảnh mưa bụi liền vãi xuống đến, mỗi một giọt bên trong đều ẩn chứa, tinh thuần nhất sạch sẽ linh lực.

Sơn mạch bên trong chính là một phương đại phái sơn môn chỗ, lọt vào trong tầm mắt kiến trúc kéo dài, thỉnh thoảng có độn quang bay lên, mấy đạo Đại Kiếp cảnh khí tức giương cung mà không phát, cùng đại trận hội tụ một thể, tản mát ra uy nghiêm, túc mục khí tượng, chính là trải qua 10,000 năm lâu đời tuế nguyệt, mới có hôm nay khí tượng.

Đột nhiên, dồn dập chuông vang âm thanh, từ tông môn chủ phong phương hướng truyền đến, bế quan tu luyện tông môn các cao thủ, nhao nhao bừng tỉnh phá quan mà ra, từng cái bay đến giữa không trung mặt mũi tràn đầy kinh sợ.

“Tông chủ, đã xảy ra chuyện gì? Vì sao hộ tông đại trận, lại đột nhiên tự hành kích phát!” 1 vị Đại Kiếp cảnh thái thượng trưởng lão trầm giọng mở miệng.

Tông chủ sắc mặt nghiêm túc, lắc đầu, “Bản tông cũng không biết, hết thảy đều rất bình thường…” Nói đến đây, thanh âm im bặt mà dừng.

Ầm ầm ——

Thiên khung phía trên, truyền đến khủng bố tiếng xé gió, tại tông chủ cùng một đám trưởng lão cùng tông môn tu sĩ hoảng sợ ánh mắt bên trong, bọn hắn tận mắt nhìn

thấy 1 cái thiêu đốt hòn đảo, lên đỉnh đầu thiên khung phía trên gào thét bay qua.

Tốc độ nhanh khủng bố, đang phát ra đáng sợ khí cơ, cuốn lên giữa thiên địa linh lực, hình thành 1 đạo kinh khủng sóng biển. Hành vi chỗ sông núi bị xé nứt, trường hà bị chém đứt, tất cả mọi thứ trở ngại, đều yếu ớt như trứng gà bị nghiền nát.

Ở trong đó cũng bao quát, toà này bị bọn hắn vẫn lấy làm kiêu ngạo hộ tông đại trận, chỉ nghe “Lốp bốp” một trận nổ đùng, tiếp lấy chính là “Ầm ầm” lật úp tiếng sụp đổ.

Đây hết thảy chỉ phát sinh tại, ngắn ngủi hô hấp ở giữa, thiêu đốt hòn đảo đảo mắt liền đã đi xa, biến mất tại cuối tầm mắt. Mà phía dưới, hộ tông đại trận hoàn toàn vỡ vụn, 1 đầu thẳng tắp khủng bố khe rãnh, đem trọn cái tông môn sơn môn từ đó một phân thành hai.

Ánh mắt chiếu tới, hết thảy đều thành bột mịn!

“Đốt… Thiêu đốt mặt trăng… Chẳng lẽ nói… Là trên trời mặt trăng… Đến rơi xuống không thành…” Một tên Đại Kiếp cảnh tu sĩ, run rẩy mở miệng, mặt mũi tràn đầy sợ hãi cùng khó có thể tin.

“Không sai, là mặt trăng, chính là mặt trăng! !”

Tông chủ thở sâu, trắng bệch lấy một gương mặt, “Mặt trăng chính là thiên địa một bộ điểm, vì đại đạo cụ hiện, làm sao lại đến rơi xuống… Đây không phải nguyệt vẫn… Mà là nguyệt giận… Thần vậy mà giáng lâm ý chí,

thiên hạ này muốn xảy ra chuyện, xảy ra đại sự!”

…

Thi Vương điện.

Điện chủ Viên Bạch Liễu bỗng nhiên mở 2 mắt ra, nó trong đôi mắt tràn đầy nỗi khiếp sợ vẫn còn, như nhìn thấy cái gì cực kỳ khủng bố sự tình.

“Thi đạo đại kiếp! ! Mà ứng kiếp một phương, đúng là ta Thi Vương điện…”

Hắn ngẩng lên nhìn hướng đại điện bên ngoài, một mảnh bóng râm bay vào, thi thần trầm thấp, âm lãnh, tràn ngập tử vong cùng không rõ thanh âm, từ trong bóng tối truyền đến.

“Xem ra, điện chủ đã có nhận thấy, vậy liền không cần bản tọa nhiều lời.”

Viên Bạch Liễu thở sâu, trầm giọng nói: “Thi thần đại nhân, ngài cảnh giới cao thâm, đến cùng đã xảy ra chuyện gì?”

Thi thần ngắn ngủi trầm mặc, chậm rãi nói: “Là La Quan, hắn mang theo nguyệt giận chi uy sắp đến… Bản tọa chung quy vẫn là xem nhẹ hắn!”

“Điện chủ, 1 trận chiến này việc quan hệ Thi Vương điện sinh tử, hi vọng ngươi ta có thể liên thủ chung độ nan quan!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 934 : Nguyệt giận giáng lâm

Viên Bạch Liễu nhướng mày, “Thi thần đại nhân, cái này La Quan rốt cuộc là ai?”

Bóng tối dưới, vang lên thi thần thanh âm bình tĩnh, “Bản tọa cũng không biết được, nhưng điện chủ cần hiểu rõ một chút, hắn chính là Thi Vương điện… Thậm chí là ta toàn bộ thi đạo tử địch!”

“Người này bất tử, thì thi đạo chi tương lai, chú định ảm đạm điêu linh.”

Viên Bạch Liễu ngóng nhìn bóng tối, mấy hơi sau gật đầu, “Bản tọa minh bạch, mời thi thần đại nhân yên tâm, thân là Thi Vương điện điện chủ, bạch liễu nhất định lấy thủ hộ thi đạo làm nhiệm vụ của mình.”

“Vô luận bất luận kẻ nào, muốn diệt ta Thi Vương điện một mạch, hủy ta thi đạo chi tương lai, bản điện tất tới tử chiến đến cùng!”

Thi thần nói: “Rất tốt, La Quan mang theo nguyệt giận mà đến, tại nhân gian có vô địch chi uy, nhưng ta thi đạo cũng không phải không thể chống đối.”

“Dù sao thiên địa này cũng không phải là trăng sao đến chúa tể, Thần làm không được không kiêng nể gì cả muốn làm gì thì làm… Thi Vương điện, sẽ thành La Quan cuối cùng phần mộ!”

Bóng tối rời đi, thuộc về thi thần kiềm chế, không rõ tiêu tán theo, Viên Bạch Liễu thở dài một hơi, nổi nóng nói: “Khánh Chi a, lá gan của ngươi là càng lúc càng lớn, dám nghe lén vi sư cùng thi thần người lớn nói chuyện… Còn không tranh thủ thời gian cút ra đây cho ta!”

Dư Khánh Chi hay là bộ kia, tướng mạo thường thường dáng người cũng thường thường bộ dáng, tự đại bọc hậu đi ra, bình tĩnh khom mình hành lễ, “Đệ tử bái kiến điện chủ.”

Bộ dáng này để Viên Bạch Liễu nhịn không được vò động mi tâm, cảm giác được lòng bàn tay dưới nhảy lên kịch liệt mạch máu, hắn biểu lộ thống khổ, “Ngươi cái này tâm tính, tính tình phải thật tốt thu liễm một chút, vi sư có thể bảo vệ được ngươi nhất thời, nhưng chung quy bảo hộ không được ngươi một thế, Khánh Chi a, đem ta mạch này đạo thống truyền thừa tiếp, tuyệt đối đừng cho đoạn tuyệt, coi như vi sư cầu ngươi được không?”

Đường đường Thi Vương điện điện chủ, đạp lập thiên hạ đỉnh cao nhất tồn tại, cùng đệ tử của mình nói chuyện, lại thấp như vậy âm thanh dưới khí, nếu không phải tận mắt nhìn thấy ai dám tin?

Dư Khánh Chi ngẩng đầu nhìn đến, “Điện chủ câu nói này, giống như là tại bàn giao di ngôn, kia La Quan đúng như này khủng bố, ngài cùng thi thần đại nhân liên thủ, cũng không thể tiêu diệt đi sao?”

Điện chủ mặt đều lục, trong lòng quyết tâm như lần này có thể thuận lợi quá quan, hắn tất yếu lại chọn 1 truyền nhân y bát, đem Dư Khánh Chi đuổi càng xa càng tốt.

Biết nói chuyện sao ngươi? Coi như ta thật có như thế một chút lo lắng, cũng không cần ngay thẳng như vậy a? Quả thực là thẳng cầu đâm tâm!

Sư đồ ở giữa lâm vào trầm mặc.

Dư Khánh Chi ngẩng đầu, “Điện chủ, ngài vẫn không trả lời vấn đề của ta.”

Đánh vỡ nồi đất hỏi đến tột cùng, luôn luôn là Dư Khánh Chi ưu lương bản tính, điện chủ xoa đem mặt, nói: “Tốt a, bản điện nói thật, nếu chỉ là 1 cái La Quan, đừng nói thi thần đại nhân, chính là vi sư xuất thủ, một ngón tay liền có thể đem hắn nghiền chết.”

“Nhưng bây giờ hắn là nguyệt chi quyến giả, nguyệt chi sứ đồ, là trăng sao trên thế gian duy nhất hành tẩu, hóa thân… Mà trên trời những cái kia tồn tại dù từng cái vạn cổ không nói, chỉ khi nào có mà thay đổi tĩnh, liền nhất định là kinh thiên động địa. Thi thần đại nhân nếu có nắm chắc sao lại đến tìm bản điện, nàng đã đến tìm ta, đã nói lên kết quả của trận chiến này rất khó đoán trước.”

“Khánh Chi, ngươi ta sư đồ hiện tại dù tại bình tĩnh đối thoại, nhưng nói không chừng ngày mai, Thi Vương điện liền muốn bị từ thế gian lau đi… Tình huống hiện tại, ngươi rõ chưa? ?”

Dư Khánh Chi nhíu mày, sắc mặt vô song ngưng trọng, nàng trầm mặc thật lâu đột nhiên quỳ xuống đất, “Điện chủ, đệ tử nguyện đi ám sát La Quan! !”

Viên Bạch Liễu lắc đầu, “Có nguyệt tôn che chở, bằng tu vi của ngươi căn bản không gây thương tổn được hắn.”

Dư Khánh Chi nói: “Giết người, cũng không hoàn toàn chỉ nhìn thực lực.”

Viên Bạch Liễu như nghĩ đến cái gì, hắn nhìn qua quỳ gối phía dưới nữ đệ tử, ánh mắt như có điều suy nghĩ, “Cái này… Cũng là xem như một nước cờ… Ngô, nói không chừng còn có thể có hiệu quả…”

Dư Khánh Chi ánh mắt quyết tuyệt, lạnh lùng, “Mời điện chủ yên tâm, đệ tử tung phấn thân toái cốt, cũng tất nhiên sẽ đem La Quan giết chết!”

“Không.” Viên Bạch Liễu lắc đầu, ánh mắt trông lại, “Dư Khánh Chi, vi sư lấy Thi Vương điện điện chủ thân phận, cho ngươi một cái nhiệm vụ.”

“Từ giờ trở đi, thân phận của ngươi chính là Thi Vương điện khí đồ, đi bên ngoài chờ đợi La Quan đến, giúp hắn toàn lực tấn công Thi Vương điện… Ghi nhớ, đây là bản điện mệnh lệnh, không cho phép cự tuyệt, càng không cho phép tự tiện sửa đổi, ngươi nghe rõ không có?”

Dư Khánh Chi nhìn về phía điện chủ, “Dù là ngài sẽ chết?”

“Vâng, dù là ta chết, ngươi cũng đừng lưu thủ…” Viên

Bạch Liễu nói xong, lấy ra 1 khối lệnh bài nhét vào Dư Khánh Chi trên thân.

Sau một khắc, hắn chợt quát một tiếng, “Nghịch đồ, ngươi dám đánh cắp Thi Vương điện cơ mật!”

Oanh ——

Khí tức khủng bố bộc phát như thiên băng địa liệt, một nháy mắt đem Dư Khánh Chi đánh bay, lệnh bài kia trực tiếp vỡ vụn, sau một khắc không gian bỗng dưng vặn vẹo, Dư Khánh Chi thân ảnh đã biến mất không gặp. Chỉ bất quá tại nàng biến mất nháy mắt, hình như có “Ba” một tiếng vang nhỏ từ trong cơ thể truyền đến, sau đó thường thường Dư Khánh Chi, liền biến thành phình lên Dư Khánh Chi.

“Điện chủ, phát sinh chuyện gì?”

Bá ——

Bá ——

Mấy Thi Vương điện cường giả đến, thần sắc ngưng trọng.

Viên Bạch Liễu lạnh giọng nói: “Bản điện đệ tử Dư Khánh Chi, là thế lực khác gian tế, nó thân phận bị bản điện nhìn thấu về sau, đã chạy án! !”

Mọi người 2 mặt nhìn nhau, đối kết quả này cảm thấy khó có thể tin, Dư Khánh Chi sẽ là gian tế? Liền nàng kia EQ, đầu não… Thế nào cảm giác không quá đáng tin

cậy? ? Nhưng điện chủ đã nắp hòm định luận, không ai dám nói thêm cái gì, nhao nhao khom mình hành lễ lui lại hạ.

“Khánh Chi a, trứng gà không để tại 1 cái rổ bên trong, ngươi là thông minh hài tử, tự nhiên minh bạch vi sư mục đích làm như vậy.”

“Như thiên mệnh không tốt, Thi Vương điện tai kiếp khó thoát, ngươi còn sống liền mang ý nghĩa, bản điện mạch này truyền thừa đạo thống bất diệt.”

“Đương nhiên, hữu kinh vô hiểm là tốt nhất, đến lúc đó vi sư tự có biện pháp hóa giải việc này, thuận tiện đưa ngươi sung quân đến 108,000 dặm bên ngoài, miễn cho ngươi tiếp tục lưu lại cái này khí ta… Giỏi tính toán a giỏi tính toán, ta Viên Bạch Liễu quả nhiên là người thông minh.”

Điện chủ một mặt tự đắc, đối với mình bố cục cảm thấy hài lòng cực, có thể nghĩ đến mình khả năng thật sẽ chết, lại cảm thấy vô song nổi nóng.

“Thi thần đại nhân, ngài ta đều là trên đường người, mặc dù một ít chuyện bản điện đích xác không có ngài thấy rõ ràng, nhưng cũng không phải tùy tiện một câu, liền có thể hồ lộng.”

“Một kiếp này cũng không đơn giản a… Hi vọng ngài là thật sự có cường lực chuẩn bị ở sau, có thể đem La Quan trấn sát, nếu không trên hoàng tuyền lộ, ngươi ta sợ là muốn tay cầm tay.”

…

Thiên Cơ nhất tộc tấn thăng mới nguyệt chi quyến tộc, mang theo nguyệt giận chi uy lên trời, đến Thi Vương điện! Tin tức truyền ra, nháy mắt thiên hạ sôi trào, hấp dẫn đến các phương thánh địa chú ý.

Thậm chí cả cao hơn phương diện đều có mắt thần rơi xuống, 1 cái Thi Vương điện dù không tính là cái gì, nhưng Chân Long dụ hoặc đích xác khủng bố.

1 cái đã từng thống trị nhân gian, huy hoàng mấy chục ngàn năm tộc đàn, dù là đã cơ hồ tuyệt diệt, nó cuối cùng còn sót lại khí vận, vẫn như cũ không thể khinh thường. Như nhưng thu phục Chân Long đem nó khí vận thôn phệ, tại thiên địa đại biến cục bên trong, liền có thể chiếm cứ tiên cơ.

Dưới mặt hồ sóng ngầm phun trào, tất cả mọi người tại các loại, chờ đợi kết quả sau cùng kết thúc —— Thi Vương điện, chỉ tính là 1 khối miễn cưỡng hợp cách đá mài đao, là bẻ gãy La Quan, còn là bị chém thành 2 khối, cùng trong trận này chỗ triển lộ ra thực lực, đều đem ảnh hưởng bọn hắn hành động tiếp theo phán đoán.

Mà lại, một chút tin tức linh thông, có lẽ có đại bối cảnh thế lực, đã mơ hồ đạt được một chút tin tức, Thi Vương điện bên trong tôn kia lai lịch bí ẩn, thực lực thâm bất khả trắc thi thần đại nhân, như thông qua thủ đoạn nào đó, đạt được mạnh hữu lực trợ giúp.

Trận chiến này, kết cục chưa định!

Mà liền tại phần này quan sát cùng trong chờ mong, “Ầm ầm” càn quét giữa thiên địa nổ đùng, đã đến Thi Vương điện.

Kia hạo đãng đãng đi theo Ánh Nguyệt đảo mà đến, tạo thành thiên địa linh lực triều cường, không có nửa điểm dừng lại trùng điệp đụng vào.

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, liền như kình thiên 1 kiếm, trùng điệp trảm tại Thi Vương điện phía trên, phát ra kinh thiên động địa oanh minh, như cuồn cuộn kinh lôi nổ tung, càng đem kia vô số thi khí, tử khí hội tụ, tạo thành nặng nề mây đen xé rách.

Mặt trời chiếu rọi, rơi tới Thi Vương điện bên trong, lập tức vang lên vô số thống khổ, phẫn nộ gào thét, từng đạo oán độc, ánh mắt lạnh như băng, từ Thi Vương điện bên trong mà đến, gắt gao nhìn lên bầu trời phía trên, chính cháy hừng hực lấy vô tận tinh diễm Ánh Nguyệt đảo.

La Quan đứng dậy, đôi mắt sáng rực mà lạnh lẽo, nhìn về phía phía dưới to lớn hòn đảo, kia bên trong tràn ngập khủng bố khí cơ, như địa ngục thâm uyên, thanh âm trầm thấp vang vọng đất trời, “Hôm nay, bản tọa mang theo nguyệt giận giáng lâm huyết tẩy nơi đây… Sau đó, Thi Vương điện không còn tồn tại!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 935 : Cửu âm âm u trận

Vạn đảo chi quốc cảnh nội, chỉ sợ chưa từng từng có người như thế cuồng vọng, công khai tuyên bố muốn xóa bỏ, 1 cái truyền thừa vô số năm thánh địa.

Giờ phút này, La Quan băng lãnh thanh âm, đang thiêu đốt tinh diễm gia trì dưới, liền như cuồn cuộn kinh lôi, truyền khắp thiên hải ở giữa.

“Thứ không biết chết sống!”

“Hỗn trướng, dám đến ta Thi Vương điện quát tháo!”

“Giết hắn!”

Hòn đảo bên trong, vang lên từng tiếng gầm thét, cuồn cuộn tử khí, thi khí sôi trào, tiếp lấy vô số đạo thi ảnh phóng lên tận trời.

Đều là Thi Vương điện tu sĩ chăn nuôi luyện thi, phần lớn là diện mục dữ tợn, lợi trảo răng nanh bộ dáng.

Coi là thật thanh thế doạ người, nhưng cũng… Vẻn vẹn chỉ có mấy điểm thanh thế thôi, luyện thi gầm thét tới gần Ánh Nguyệt đảo, liền nghe được một tiếng kiếm minh, hừng hực thiêu đốt tinh diễm bỗng dưng triển khai, tựa như là 1 trương khủng bố miệng lớn đem tất cả luyện thi nuốt vào.

Sau đó, kêu rên vang lên, kêu rên kết thúc, hết thảy nhanh chỉ ở trong chớp mắt, giữa thiên địa chỉ có tro bụi không ngừng vẩy xuống, luyện thi nhóm hình thần câu diệt! Những này cương cân thiết cốt hung hãn không sợ chết luyện thi, tại tinh diễm đốt cháy dưới, yếu ớt lại giống như là 1 trương giấy nháp.

Sôi trào, phẫn nộ Thi Vương điện, rất nhanh trở nên yên ắng, vô số hai con mắt trừng lớn lộ ra kinh hãi, cùng khó có thể tin. Vào thời khắc này, quát khẽ một tiếng vang lên, “Trời khải cửu âm, trận mở âm u, đương thời Hoàng Tuyền bất diệt, hộ ta thi điện vĩnh tồn!”

Ầm ầm ——

Giữa thiên địa, vô tận thi khí, tử khí sôi trào hình thành 1 tòa đại trận, đem toàn bộ Thi Vương điện bao phủ ở bên trong.

Khủng bố âm hàn, khí tức hủy diệt, tự đại trong trận phát ra, đem trong ngoài thiên địa chia cắt, như triệu hoán âm u một bộ điểm giáng lâm đương thời. Đại trận phạm vi bên trong, càng có 1 đầu Hoàng Hà hư ảnh hiển hiện, hạo đãng chảy xiết phát ra “Ầm ầm” gào thét.

Người bên ngoài có lẽ không biết thực hư, nhưng La Quan là gặp qua Hoàng Tuyền, chỉ một chút liền có thể xác định, nó thật sự là thật Hoàng Tuyền hình chiếu, chỉ một điểm này liền biết bất phàm!

“Cửu âm âm u trận!” Có Thi Vương điện tu sĩ lên tiếng kinh hô, mặt mũi tràn đầy kinh hãi, “Tình huống như thế nào? Điện chủ đại nhân lại trực tiếp mở ra, ta Thi Vương

điện sinh tử tồn vong thời khắc, mới có thể vận dụng hộ tông mệnh trận!”

“Tê —— mệnh trận mở ra, thì cửu âm tản mát, âm u giáng lâm, càng có Hoàng Tuyền hình chiếu ngưng tụ, mỗi 1 hơi đều đem hao tổn rơi, ta Thi Vương điện nuôi thi trong ao hải lượng nội tình.”

“Cái này bên ngoài đến rốt cuộc là ai? Có thể để điện chủ đại nhân, kiêng kị đến tình cảnh như thế!”

Ánh Nguyệt ở trên đảo, bái nguyệt hành cung.

La Quan nhướng mày, từ trước mắt bên trong đại trận này cảm nhận được bất phàm, thoảng qua suy tư về sau, hắn đưa tay cũng chỉ vạch rơi.

Ông ——

Kiếm minh vang lên, vô tận tinh diễm bộc phát, ngưng tụ ra 1 đạo tinh diễm kiếm ảnh, mang theo trăng sao chi nộ ầm vang chém xuống.

Phải trăng sao gia trì tốc độ nhanh kinh người, cơ hồ chém ra nháy mắt, liền đã rơi vào cửu âm âm u trận lên!

“Ầm ầm” nổ vang rung trời, cả phiến thiên địa đều tại rung động, “Răng rắc” “Răng rắc” vỡ vụn âm thanh không ngừng vang lên. Kia là không gian đang đổ nát, từng đạo khe nứt to lớn nổi lên, như mạng nhện hướng 4 phương 8 hướng cấp tốc kéo dài. Tùy theo mà đến là một vòng, mắt trần có thể thấy khủng bố xung kích, oanh lên trên mặt biển vạn đạo sóng lớn, càn quét bát

phương lục hợp.

Chỉ một kích liền long trời lở đất, khiến vô số thông qua các loại bí pháp, thần thông, pháp bảo các loại thủ đoạn, quan sát trận chiến này thế lực khắp nơi tu sĩ sắc mặt biến hóa.

Nguyệt tôn chiếu cố cũng có cao thấp chi phân, sứ đồ thân phận tôn ti cũng điểm cao thấp khác biệt… Nhưng rất hiển nhiên, La Quan cái này mới nguyệt chi quyến giả, sứ đồ, phân lượng xa so với bọn hắn trong tưởng tượng càng thêm quý giá!

Cửu âm âm u trận chấn động, mặt ngoài tóe lên từng vòng từng vòng gợn sóng, lại đem một kiếm này chi uy, cho phân giải, làm hao mòn hầu như không còn.

Về căn bản, càng là chưa từng bị hao tổn nửa điểm.

La Quan nhíu mày suy ngẫm, hắn dù không biết trận này căn bản, nhưng hắn bây giờ là “Nguyệt tôn đi tại nhân gian sứ đồ”, tầm mắt tự nhiên cực cao, rất xác định cửu âm âm u trận vận chuyển cực kỳ hao tổn kinh người, cái này tiêu hao hẳn là Thi Vương điện nội tình.

Mà thân là “Quyến giả” “Sứ đồ”, La Quan mượn lực tại nguyệt tôn, lực lượng cơ hồ vô cùng vô tận, Thi Vương điện có thể đỡ 1 kiếm, 10 kiếm, 100 kiếm lại như thế nào? Cuối cùng cũng có nội tình hao hết, bị hắn trảm phá thời điểm… Thi Vương điện đã sớm biết thân phận của hắn, hẳn là liền nghĩ không ra điểm này? Làm gì bạch bạch bị La Quan tiêu hao, mà không ngay từ đầu liền trực tiếp toàn lực ứng chiến?

Trừ phi bọn hắn đang cố ý kéo dài thời gian, là thi thần tại chuẩn bị thủ đoạn lợi hại gì, lại hoặc Thi Vương điện có khác cường viện? La Quan cảm thấy 2 điểm này đều có thể có thể! Đúng lúc này ánh mắt của hắn chớp lên, như cảm thấy được cái gì, quay người nhìn về phía một bên khác.

Hưu ——

1 đạo độn quang xa xa bay tới, nó khí tức bên trong thi khí, tử khí xen lẫn, đây là điển hình Thi Vương điện tu sĩ đặc thù.

Cho nên, nàng là muốn tự sát? ?

Bá ——

Khoảng cách Ánh Nguyệt đảo còn cách một đoạn lúc, độn quang trực tiếp thu lại, lộ ra trong đó một tên nữ tu, sắc mặt nàng tái nhợt, khí tức lộ ra bất ổn dấu hiệu, trước ngực còn có mảng lớn vết máu, như trước đây không lâu bị người đả thương.

Nhưng đây không phải trọng điểm, trọng điểm là trước mắt tên này nữ tu, xuyên một bộ không thế nào vừa người quần áo, nói đơn giản chính là 1 vị dáng người linh lung tuổi trẻ nữ lang, ngạnh sinh sinh cho mình bộ 1 kiện bó sát người trang phục trẻ em, gọi là một cái tròn trịa phình lên cao cao vểnh vểnh.

Tóm lại, rất có liệu.

Nhưng có liệu nữ nhân La Quan thấy nhiều, hắn chỉ là híp híp mắt, thần sắc liền trở về tại bình thản.

“Thi Vương điện tu sĩ Dư Khánh Chi, bái kiến La Quan đại nhân.” Thường thường biến phình lên Dư Khánh Chi, giờ phút này cung kính hành lễ, chỉ một điểm động tác tinh tế, liền để trên người nàng váy dài, truyền ra không chịu nổi gánh nặng rên rỉ.

La Quan thản nhiên nói: “Cho ngươi một lần cơ hội giải thích, nếu không chết.”

Dư Khánh Chi trong lòng 1 sợ, thở sâu, trầm giọng nói: “Ta nhưng trợ giúp đại nhân, công phá trước mắt cửu âm âm u đại trận! !”

La Quan nhìn nàng một cái, đột nhiên phất tay áo vung lên, Dư Khánh Chi chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, càng đã bị thu hút hành cung bên trong. Nàng lần thứ 1 nhìn thấy La Quan, lại từ bản năng bên trong sinh ra kính sợ, như người trước mắt chính là một tòa núi lớn, nguy nga nhưng chống đỡ chín ngày.

“Nói.” Lãnh đạm thanh âm, từ La Quan trong miệng truyền ra.

Cái này khiến Dư Khánh Chi có chút nhụt chí, nàng cảm thấy mình ban đầu ám sát kế hoạch, hay là quá qua loa, gia hỏa này xem xét chính là cái không thích sắc đẹp.

“Ta từng là Thi Vương điện điện chủ Viên Bạch Liễu đệ tử đích truyền, biết được cửu âm âm u trận chỗ sơ hở, đại nhân toàn lực xuất kiếm, tất có thể phá vỡ trận này.”

La Quan nhìn nàng chằm chằm mấy hơi, thản nhiên nói: “Vì cái gì?”

Dư Khánh Chi cúi đầu xuống, “Ta phản bội sư… Viên Bạch Liễu, bị hắn phát hiện về sau, cửu tử nhất sinh mới đào thoát, không cam tâm kết quả này, hi vọng có thể mượn đại nhân tay hoàn thành báo thù.”

Rất giải thích hợp lý, nhưng sau một khắc nàng liền nghe tới, đến từ La Quan không nể mặt mũi phê bình, “Thật thô ráp.”

Dư Khánh Chi bỗng nhiên ngẩng đầu, nhịp tim đều hụt một nhịp.

La Quan ánh mắt đạm mạc, “Bản tọa mặc kệ ngươi là ra ngoài cái gì mục đích, nhưng nếu để ta phát giác nửa điểm không ổn, ngươi cái thứ 1 chết.” Ánh Nguyệt trong đảo hắn đương thời vô địch, hẳn là còn sợ một tiểu nha đầu không thành? Cho dù nàng ngực lớn lại như thế nào, 1 bàn tay liền thành cặn bã.

Dư Khánh Chi cắn môi, “Khánh Chi không dám.” Nàng đứng dậy, đi đến hành cung cửa chính chỗ, cúi đầu quan sát lấy phía dưới đại trận.

Mấy hơi sau đưa tay một chỉ, “Đại nhân, mời hướng nơi này xuất kiếm!” Hơi dừng một chút, lại kế tiếp theo, “Cửu âm âm u trận chính là Thi Vương điện mệnh trận, nó trận nhãn sẽ theo ngoại giới công phạt mà chuyển di, nhưng ta tự có thủ đoạn nhưng cảm giác nó phương vị, đại nhân một mực xuất kiếm là được.”

“Nếu không thể phá trận, Khánh Chi lấy cái chết tạ tội!”

La Quan nhìn nàng một cái, “Được.”

Tâm ý khẽ động, Ánh Nguyệt đảo bên ngoài cháy hừng hực tinh diễm bỗng dưng sôi trào lên, từng đạo tinh diễm chi kiếm ngưng tụ, treo ở cửu thiên chi thượng, tựa như là từng khỏa vũ trụ thiên thạch. Theo La Quan đầu ngón tay điểm rơi, 1 đạo tinh diễm chi kiếm gào thét mà ra, chém về phía cửu âm âm u trận.

Oanh ——

Nổ vang rung trời, đại trận kịch liệt chấn động, dù vẫn đem một kiếm này ngăn lại, nhưng đại trận rõ ràng xuất hiện chấn động, bất ổn, hiển nhiên Dư Khánh Chi nói không sai, nơi này thật là trận nhãn chỗ, có thể đối cửu âm âm u trận tạo thành cường độ cao hơn thương tích.

Mà giờ khắc này, Thi Vương điện hòn đảo bên trong, vô số hai tròng mắt trợn tròn, tiếp lấy lửa giận hừng hực.

“Dư Khánh Chi!”

“Tiện tỳ, ngươi không ngờ là thật sự gian tế, ngươi xứng đáng điện chủ đại nhân, một mực đến đối ngươi coi trọng sao? ?”

“Phản đồ! Ta muốn giết ngươi, nhất định giết ngươi! !”

Gầm thét, gào thét phóng lên tận trời.

Dư Khánh Chi bóng lưng cứng đờ, chợt bình tĩnh lại, “Đại nhân, mời ra kiếm.”

La Quan không chút do dự, điều khiển tinh diễm chi kiếm lại một lần chém xuống.

Ầm ầm ——

Tiếng vang oanh minh kinh thiên địa, đại trận kia bên trong Hoàng Tuyền hư ảnh, lại so trước đó trở nên mơ hồ mấy điểm.

Viên Bạch Liễu ngẩng đầu, nhìn xem trên đỉnh đầu tinh diễm hừng hực, coi là thật như ánh trăng hàng thế Ánh Nguyệt đảo, cười khổ một tiếng, “Xú nha đầu, để ngươi chạy tới đầu hàng, ngươi làm thật đúng là dứt khoát, ngày thường sao không gặp ngươi như thế nghe lời đâu…”

Bá ——

Một đoàn bóng tối, trống rỗng xuất hiện ở trước mắt, Viên Bạch Liễu thu liễm biểu lộ, chắp tay, “Bái kiến thi thần đại nhân.”

“Điện chủ đại nhân, Dư Khánh Chi là chuyện gì xảy ra?” Âm lãnh, không rõ thanh âm, từ bóng tối ở giữa truyền ra.

Điện chủ cho ra đồng dạng trả lời, thi thần hóa thân đoàn bóng ma kia lâm vào một mảnh trầm mặc, hồi lâu cười lạnh một tiếng, “Hừ, vậy thật đúng là rất khéo, tại La Quan đến trước đó, điện chủ truyền nhân y bát lại đột

nhiên, thành Thi Vương điện phản đồ!”

Viên Bạch Liễu một mặt đau lòng nhức óc, “Đúng vậy a, bản điện cũng không nghĩ tới, nếu để ta bắt đến nha đầu này, chắc chắn nàng chém thành muôn mảnh!”

Thi thần cười lạnh, “Hi vọng điện chủ đại nhân có thể nói đến làm tốt, lại hôm nay tốt nhất đừng lại xuất hiện ngoài ý muốn, nếu không bản tọa sẽ rất khó khăn.”

Viên Bạch Liễu nghiêm nghị gật đầu, “Mời thi thần đại nhân yên tâm, bản điện tự sẽ đem hết toàn lực ngăn cản… Nhưng cũng mời ngài nhất thiết phải tăng tốc tiến trình, cửu âm âm u trận đã kiên trì không được quá lâu.”

“Điện chủ, thi đạo liên quan đến ngươi ta, chớ có quên ngươi hứa hẹn…” Bóng tối biến mất không thấy gì nữa, thi thần khí tức tán đi.

Viên Bạch Liễu thần sắc bình tĩnh, kế tiếp theo nhìn về phía đỉnh đầu, “Thân là Thi Vương điện điện chủ, bản điện tự sẽ dốc hết toàn lực, nơi này chỗ nên.”

Ầm ầm ——

Lại 1 đạo tinh diễm chi kiếm, trì hoãn hừng hực thiêu đốt đuôi cánh, như sao băng ầm vang mà tới, tiếp theo là đạo thứ 2, đạo thứ 3…

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Một lát sau, điện chủ bên tai nghe tới từng đạo vỡ vụn âm thanh, nhỏ bé lại cũng không mãnh liệt, nhưng hắn biết rõ kia là đại trận căn cơ đang đổ nát.

Có lẽ dưới 1 kiếm, cửu âm âm u trận liền đem vỡ vụn, điện chủ chỉnh lý một chút trên thân trường bào, lưng eo thẳng tắp, “Nguyệt giận chi uy quả nhiên lợi hại, vậy liền để bản điện đến lĩnh giáo một hai đi.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 936 : Thi đạo mới giải

Lại 1 đạo tinh diễm chi kiếm chém xuống, nổ tung “Ầm ầm” kinh thiên động địa tiếng vang, mơ hồ đến cực điểm Hoàng Tuyền hư ảnh “Ba” một tiếng tiêu tán.

Cửu âm âm u trận như vậy phá vỡ, tử khí, thi khí như gió lốc tán loạn, càn quét giữa thiên địa, truyền ra “Phần phật” kịch liệt oanh minh.

Nhưng vào lúc này, một thân ảnh từ Thi Vương điện bên trong đi tới, một bộ màu lót đen kim văn trường bào, khuôn mặt túc mục hiển thị rõ uy nghi.

“Là điện chủ đại nhân!”

“Mời điện chủ xuất thủ, tru sát phản nghịch!”

“Dư Khánh Chi, nàng muôn lần chết không đủ để chuộc tội!”

Thi Vương điện tu sĩ gầm thét, trực trùng vân tiêu.

Hành cung bên trong Dư Khánh Chi cúi đầu xuống, thấy không rõ trên mặt nàng biểu lộ, nhưng run nhè nhẹ bả vai, đủ để cho thấy nội tâm kịch liệt tâm tình chập chờn.

La Quan thản nhiên nói: “Hắn chính là lão sư của ngươi?”

Dư Khánh Chi buồn buồn “Ừ” một tiếng, “Đại nhân, người này chính là Thi Vương điện điện chủ Viên Bạch Liễu, thần đồng hồ hợp nhất, có kình thiên cảnh chi đỉnh tu vi… Đã chạm đến thi chi đại đạo, thực lực cực kỳ cường đại, ngài cùng hắn giao thủ nhất thiết phải cẩn thận.”

“Dư Khánh Chi!”

“Ừm?”

“Ngẩng đầu, nhìn ta.”

Dư Khánh Chi ngẩng đầu lên, lộ ra 1 trương mặt tái nhợt, nàng cắn chặt bờ môi, giờ phút này máu tươi nhuộm đỏ hàm răng.

La Quan mặt không biểu tình, “Ngươi tựa hồ rất thống khổ? Đây không phải chính ngươi lựa chọn. Cũng được, nể tình ngươi trợ giúp bản tọa, phá mất cửu âm âm u trận phân thượng, ta nhưng cho ngươi thêm một lần lựa chọn cơ hội… Trở về, hay là lưu tại cái này bên trong?”

Dư Khánh Chi đáy mắt hiện lên kịch liệt tâm tình chập chờn, nhưng cuối cùng nàng vẫn lắc đầu, “Ta muốn lưu lại… Xin đại nhân yên tâm, chỉ cần ngài là người thắng, Khánh Chi liền vĩnh viễn trung với ngài.”

La Quan hờ hững nói: “Rất tốt, bản tọa cũng cho ngươi cam đoan, nếu ngươi có thể chứng minh mình trung thành, liền có thể sống sót.”

Hắn cúi đầu hướng phía dưới, ánh mắt cùng Viên Bạch

Liễu gặp nhau, cảm thụ được trên người đối phương, phát tán ra một loại nào đó tối nghĩa khí cơ, La Quan trong lòng nhịn không được cảm khái —— quả nhiên, có thể siêu nhiên thế ngoại trở thành một phương thánh địa, đều có kinh người nội tình.

Kình thiên cảnh chi đỉnh? A! Dư Khánh Chi hay là quá mức xem nhẹ, nàng vị sư tôn này thực lực, nhưng đây cũng không phải là là nàng đang nói láo, mà là Dư Khánh Chi cũng không minh bạch, chạm đến "Đạo" cấp độ ý vị như thế nào. Lấy kình thiên cảnh chi tu vi, lại nhưng cùng "Thi đạo" cộng minh, vị này Viên Bạch Liễu điện chủ quả nhiên là 1 vị, kinh tài tuyệt diễm hạng người.

Đáng tiếc!

La Quan ánh mắt chớp lên, mở miệng thanh âm phải trăng sao chi lực gia trì, như lôi đình oanh minh, vang vọng đất trời 4 phương, "Viên điện chủ, bởi vì cái gọi là người thức thời mới là tuấn kiệt, đã ngươi đệ tử đều đã quy hàng, vì sao điện chủ không thể cúi đầu đâu?"

"Cần biết, lui một bước trời cao biển rộng, chưa chắc không phải đúng lựa chọn."

Viên Bạch Liễu thần sắc bình tĩnh, thản nhiên nói: "Tại nó vị thì mưu nó chính, Viên mỗ đã thân là điện chủ, chấp chưởng Thi Vương điện một mạch, há có thể không đánh mà hàng?"

La Quan nói: "Nếu như thế, La mỗ liền đưa điện chủ đoạn đường."

Đưa tay giữa thiên địa kiếm minh cuồn cuộn, hạo đãng đãng tinh diễm trùng thiên, ở giữa không trung hội tụ, hóa thành hừng hực thiêu đốt khôn cùng mưa kiếm.

“Giết!”

Quát khẽ một tiếng, kiếm rơi như sao băng, “Ầm ầm” khủng bố khí cơ làm thiên địa run rẩy. Khủng bố, cường đại mà ngang ngược, cho người cảm giác không dung chống lại, không thể ngăn cản!

Viên Bạch Liễu thở sâu, đưa tay một nắm, “Thi đạo mới giải, Vân Sơn vụ hải.”

Oanh ——

Cuồn cuộn thi khí, tử khí sát na bộc phát, hóa thành một phương mưa bụi đại dương mênh mông, che đậy mảng lớn mặt trời, khiến thế giới trở nên mơ hồ không rõ, mà theo lấy thời gian trôi qua, nó phạm vi bao trùm đang lấy tốc độ kinh người điên cuồng tăng vọt.

Kỳ quái hơn chính là, loại này rõ ràng thi đạo đại thần thông, nhưng không có cho người ta nửa điểm âm lãnh, tà ác cảm giác, ngược lại công chính bình thản, khí cơ rộng lớn to lớn.

Đương nhiên uy lực của nó cũng kinh người đến cực điểm, từ trời rơi xuống tinh diễm chi kiếm, hạo đãng đãng như dưới lên một trận mưa sao băng, lại tại rơi vào Vân Sơn vụ hải phạm vi về sau, nhanh chóng dập tắt, băng tán. Nó tựa như là 1 con đối trời mở ra khủng bố

cự thú miệng lớn, đem đầy trời tinh vẫn chi hỏa đều cho trực tiếp nuốt tận.

La Quan ánh mắt ngưng lại, lộ ra khâm phục, tán thưởng, đây mới là đương thời đỉnh cao nhất cường giả, có khả năng có siêu cường thực lực.

Bằng sức một mình, liền có thể lực kháng trời nghiêng! !

Có lẽ đây mới là kình thiên cảnh chân chính giải đọc, chỉ bất quá bây giờ tu hành giới, có thể làm đến điểm này đã phượng mao lân giác.

“Đại đạo cộng minh, tự thành một giới! !” La Quan nhẹ giọng nói nhỏ, hắn có thể nhìn ra những này, là được trăng sao chi lực gia trì.

Này cảnh cùng loại lĩnh vực, nhưng còn xa cao hơn này cấp độ, đã chân chính chạm đến “Mở một giới” phạm trù, phạm vi bao trùm bên trong, ta chính là sáng thế chúa tể, trấn áp hết thảy cường địch!

Nếu không phải thân là nguyệt chi quyến giả, sư đồ, lấy La Quan tự thân cảnh giới, tu vi, đừng nói cùng Viên Bạch Liễu chính diện giao thủ, sợ là cách xa 10 triệu dặm bên ngoài, chỉ 1 đạo dư ba quét tới, liền có thể để hắn hình thần câu diệt.

La Quan đối này vẫn luôn có rất rõ ràng bản thân nhận biết, định vị, sự cường đại của hắn là “Cáo mượn oai hùm”, mà không phải tự thân lực lượng… Bất quá nói đi thì nói lại, sau lưng có đùi, chỗ dựa mới có thể cáo mượn oai hùm, đây cũng là La Quan năng lực, người

bên ngoài chỉ có ao ước phần.

Đã đoán được Thi Vương điện đang cố ý kéo dài thời gian, La Quan đương nhiên sẽ không để bọn hắn toại nguyện, đưa tay hướng cửu thiên chi thượng một nắm, “Tinh hà 10,000 dặm, vạn kiếm về 1!”

Lấy 1 kiếm, phá vạn pháp.

Ầm ầm ——

Hạo đãng đãng trăng sao chi kiếm, kéo lấy thiêu đốt đuôi cánh tại chém xuống quá trình bên trong, không ngừng hội tụ đến cùng một chỗ, hoàn thành trùng điệp, dung hợp. Cuối cùng chỉ còn hơn 1 đem, thân kiếm dài hơn 10,000 trượng ngưng thực vô song, liền dường như lấy 1 viên chân chính tinh thần rèn đúc mà thành, mang theo vạn quân chi lực chém xuống.

Một nháy mắt, kiếm nhập Vân Sơn trong vụ hải, chỗ trải qua chỗ tồi khô lạp hủ, kia vô số thi khí, tử khí ngưng tụ ra sương mù, nháy mắt bị xé nứt, chấn vỡ, liền như một phương chân chính biển mây, giờ phút này vỡ nát gần nửa, càng nhấc lên khủng bố gợn sóng, tại trong mây mù chấn động tứ tán.

Như đổi lại cái khác thần thông, chịu cái này một cái trăng sao chi kiếm, bị trọng thương như thế phía dưới, nhất định như vậy sụp đổ.

Nhưng Viên Bạch Liễu thi triển thi đạo mới giải, lại thật chơi ra trò mới, vạn kiếm về 1 trăng sao chi kiếm thế như chẻ tre, nhưng tan tác, vỡ nát Vân Sơn vụ hải

nhưng không có vỡ vụn, ngược lại liên tục không ngừng hiện lên, tiếp theo từ bốn phương tám hướng tụ đến.

Tựa như là một phương vũng bùn, lại như vô số đầu xiềng xích, đem “Vạn kiếm về 1” kéo vào trong đó, không ngừng mài mòn, tiêu hao lực lượng của nó.

Viên Bạch Liễu như cảm nhận được, đến từ đối diện nhìn chăm chú, hắn nhìn về phía La Quan thần sắc một mảnh yên tĩnh, “La đạo hữu, không ngại hôm nay lại rút đi, ngươi ta giữa song phương, chưa hẳn nếu không chết không ngớt… Có lẽ, có thể tìm tới cái khác giải quyết chi pháp.”

La Quan lắc đầu, “Có lẽ điện chủ cùng La mỗ ở giữa, không có không thể hóa giải mâu thuẫn, nhưng thi thần tất sẽ không dừng tay, điểm này ngươi ta đều rất rõ ràng.”

“Muốn để La mỗ rút đi rất đơn giản, chỉ cần điện chủ giao ra thi thần để ta chặt nàng, không chỉ có tất cả ân oán xóa bỏ, sau đó điện chủ cùng Thi Vương điện, còn đem trở thành La mỗ tình cảm chân thành thân bằng, như thế nào?”

Viên Bạch Liễu thở dài, “Xem ra hôm nay, Thi Vương điện cùng La đạo hữu ở giữa, là không cách nào kết thúc yên lành.” Hắn phất tay áo vung lên, Vân Sơn trong vụ hải lập tức nhấc lên cuồn cuộn sóng lớn, từng tòa sơn ảnh, biển cả hiển hiện, rõ ràng chỉ là hư ảo chi thể, lại cho người ta cực lớn áp bách, hướng “Vạn kiếm về 1” ngang nhiên trấn xuống.

Ông ——

Ông ——

Trăng sao chi kiếm chấn minh, bộc phát ra khủng bố kiếm hơi thở, đem tất cả trấn áp mà đến Vân Sơn, vụ hải đánh nát. Nhưng không thể tránh né, lực lượng của nó ngay tại nhanh chóng tiêu tán, bị đánh nát chỉ là vấn đề thời gian.

Nhưng La Quan thần sắc bình tĩnh như trước, hắn chỉ là nhìn lướt qua, thản nhiên nói: “Dư Khánh Chi, biểu hiện ngươi trung tâm thời điểm đến, Viên điện chủ từng là sư tôn của ngươi, hắn tu luyện thần thông ngươi nên rất rõ ràng.”

“Nói cho bản tọa, Vân Sơn vụ hải nhược điểm là cái gì?”

Đối diện, Viên Bạch Liễu nhướng mày, đáy mắt hiện lên không đành lòng, hắn lại nhìn La Quan một chút, nhưng như cũ bảo trì trầm mặc.

Dư Khánh Chi thanh âm không lưu loát, “… Vân Sơn vụ hải là Viên Bạch Liễu chạm đến đại đạo về sau, lấy núi thây biển máu làm căn cơ, một mình sáng tạo đại thần thông diệu pháp, hư hình ngưng chất rộng rãi muôn vàn, thiên biến vạn hóa diệu dụng vô tận, lại bị ngọn lửa thần thông chỗ khắc chế.”

“Hỏa diễm?”

La Quan búng tay một cái, “Vậy liền thiêu đốt, đốt hắn 1 cái trùng trùng điệp điệp, sạch sẽ! !”

Oanh ——

Trăng sao chi kiếm bỗng nhiên nổ tung, hóa thành vô số đoàn tinh diễm, tại Vân Sơn trong vụ hải cháy hừng hực, thế lửa cuồn cuộn trùng thiên.

Cùng lúc đó, thiên khung phía trên trăng sao hiển hiện vẩy xuống ngàn tỉ ngân huy, chiếu trong mây biển vụ hải, khiến hỏa diễm lại lần nữa tăng vọt.

Trong nháy mắt, tinh diễm tứ tán nuốt hết cả tòa Vân Sơn vụ hải, Dư Khánh Chi nhìn một màn trước mắt, sắc mặt trở nên trắng bệch.

Nhưng vào lúc này, quát khẽ một tiếng vang lên, “Thi đạo mới giải, địa ngục quân đoàn!”

Ngao rống ——

Từng tiếng bạo ngược gào thét, bỗng dưng tại cuồn cuộn tinh diễm bên trong vang lên, lại có từng con khủng bố thi ảnh, từ đó nổi lên.

Bọn hắn là điện chủ luyện thi, bị trực tiếp triệu hoán đến Vân Sơn trong vụ hải, dưới tình huống bình thường thi, quỷ cùng tà môn ma đạo chi thuật, thiên nhiên thụ lôi, hỏa chi lực trấn áp, nhưng hôm nay những này luyện thi lại tại tinh diễm hừng hực bên trong, biểu hiện vô song hưng phấn, gào thét bên trong có thể rõ ràng cảm nhận được, bọn chúng cảm xúc bên trong kích động, vui sướng.

Liền rất không hợp thói thường! !

Huyết nhục trong nháy mắt liền bị tinh diễm đốt cháy hầu như không còn, chỉ còn hơn từng cỗ dữ tợn khung xương, lửa cháy hừng hực bao khỏa trên đó, phóng xuất ra thảm liệt, bạo ngược đại thế, như thật từ địa ngục chỗ sâu mà đến, muốn hủy diệt diệt thiên địa thập phương.

Chính là như thế hung tàn, bạo ngược địa ngục quân đoàn, nhưng khí thế vẫn như cũ rộng lớn bàng bạc, liền như chân chính đại quân xuất chinh, tung chưởng khống vô tận giết chóc, cũng đường đường chính chính mà không một chút quỷ dị cảm giác.

Viên Bạch Liễu quát khẽ, “Địa ngục xuất chinh, không có một ngọn cỏ!”

Ầm ầm ——

Một nháy mắt, tất cả luyện thi sôi trào, hóa thành 1 đầu hạo đãng đãng hỏa diễm dòng lũ, thẳng đến Ánh Nguyệt đảo. Mượn tinh diễm hoàn thành luyện thi, lại lấy luyện thi xung kích Ánh Nguyệt đảo, cơ bản có thể coi là lấy trăng sao chi lực, đối kháng trăng sao ý chí.

Thủ đoạn này sao mà cao minh, quả nhiên có thể chạm đến đại đạo người, đều tuyệt không phải phàm tục!

Dư Khánh Chi đầu tiên là vui mừng, chợt tranh thủ thời gian lắc đầu, lớn tiếng nói: “Đại nhân, Khánh Chi lời nói câu câu là thật, tuyệt không nửa điểm lừa gạt, còn xin đại nhân minh xét!”

La Quan gật đầu, “Bản tọa biết ngươi vẫn chưa nói dối… Tốt một cái thi đạo mới giải, Viên điện chủ thủ đoạn, La mỗ lĩnh giáo.”

Giờ phút này, hắn thật tâm phục khẩu phục, những này đỉnh cao nhất cường giả lợi hại, quả thực khiến người tán thưởng.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 937 : Huyết hải nuốt nguyệt

Đáng tiếc, hôm nay lại là địch nhân.

La Quan đưa tay hướng về phía trước một nắm, “Ầm ầm” tiếng vang bộc phát, lại có từng khỏa tinh thần hư ảnh, tại Ánh Nguyệt đảo bên ngoài hiển hiện.

Như, đảo này thật hóa thân thành đương thời chi nguyệt hình chiếu, tiếp theo triệu hoán 10,000 dặm tinh hà giáng lâm, nó khí cơ cổ lão, tang thương, mênh mông mà bàng bạc!

Khủng bố trấn áp chi lực, từ mỗi 1 ngôi sao thần hư ảnh bên trong phát ra, theo bọn chúng chuyển động, liền như từng con cự hình thạch ép, đem tất cả luyện thi cuốn vào trong đó.

Đây là tinh hà chi trấn, là đến từ trên trời lực lượng cùng ý chí.

Tồi khô lạp hủ, không thể ngăn cản!

Luyện thi tại kêu rên, hỏa diễm tại dập tắt, cả một cái địa ngục quân đoàn, đảo mắt bị sinh sinh nghiền nát thành bột mịn.

Viên Bạch Liễu kêu lên một tiếng đau đớn, khóe miệng chảy ra vết máu, hắn nhìn về phía Ánh Nguyệt đảo, lộ ra mấy điểm bất đắc dĩ cùng nổi nóng, “Ngươi đây là gian

lận!”

La Quan nghe được rõ ràng, hắn thần sắc bình tĩnh, thản nhiên nói: “Ta ngay từ đầu liền gian lận, điện chủ không biết sao?”

Đưa tay một chỉ điểm ra, “Tinh vẫn!”

Ầm ầm ——

Ánh Nguyệt đảo bên ngoài, 10,000 dặm tinh hà hư ảnh ở giữa đột nhiên truyền ra oanh minh, liền như từng khỏa chân chính tinh thần, ầm vang rơi xuống.

Vân Sơn vụ hải bị trực tiếp đánh xuyên, Viên Bạch Liễu tựa như là một tảng đá lớn, trùng điệp đánh vào phía dưới hòn đảo, đạp nát 1 cái đại điện về sau, mặt đất xuất hiện một chỗ sâu không thấy đáy hố to, vô số đạo vết rạn giương nanh múa vuốt, hướng 4 phương 8 hướng khuếch tán.

Tinh vẫn không ngừng, “Ầm ầm” mang theo hạo kiếp, hủy diệt chi uy giáng lâm, muốn đem cả tòa Thi Vương điện từ thế gian triệt để lau đi.

Từng cái Thi Vương điện tu sĩ giờ phút này hoảng sợ ngẩng đầu, mặt mũi tràn đầy đều là tuyệt vọng.

“Hừ!”

Cười lạnh một tiếng bỗng dưng vang lên, sau một khắc Thi Vương điện chỗ sâu, bộc phát ra khí tức khủng bố, 1 đạo khủng bố thi ảnh chống trời mà lên, đón đầy trời tinh

vẫn 1 quyền đánh ra.

Không cách nào hình dung 1 quyền này chỗ có được uy năng, kia là tuyệt đối bạo ngược cùng hủy diệt, hạo đãng đãng tinh vẫn triều cường, lại bị một kích đánh nát, tinh ảnh vỡ vụn vì ánh sao đầy trời, tiếp theo giữa thiên địa cháy hừng hực, chiếu sáng thập phương thiên địa.

Đồng thời, cũng rõ ràng chiếu chiếu ra, kia 1 tôn đứng ở Thi Vương điện bên trong, cao tới 10 ngàn trượng khủng bố thân ảnh —— một đầu vô cùng kinh khủng, từ 10 triệu bộ thi thể chỗ tạo thành khủng bố Thi ma!

Nó một đôi trống rỗng con mắt, tập trung vào lơ lửng giữa không trung Ánh Nguyệt đảo, há miệng phát ra một tiếng bạo ngược gào thét, tiếp theo là “Oanh” một tiếng vang thật lớn.

Toàn bộ Thi Vương điện chỗ hòn đảo, đều tại kịch liệt chấn động, tiếp lấy phát ra thê lương gào thét, lực lượng kinh khủng đánh xuyên đại địa, xé rách khủng bố thâm uyên, để đại lượng nước biển chảy ngược mà đến, mà kia 10,000 trượng Thi ma lại mượn phản lực, vọt thẳng nhập giữa không trung thẳng đến Ánh Nguyệt đảo!

Thi ma nhào nguyệt, cái này xông lên phía dưới, hiển thị rõ khủng bố, bạo ngược, liền như muốn đem trên trời nguyệt, cho ngạnh sinh sinh đánh nát.

Thụ nó khí cơ dẫn dắt, thiên địa linh lực sôi trào như nấu, tiếp theo bỗng nhiên bốc cháy lên, ngọn lửa kia đen nhánh tựa như mực đậm, muốn che khuất bầu trời.

Thi thần xuất thủ!

Khó trách nàng muốn điện chủ kéo dài thời gian, cái này 10,000 trượng Thi ma là lấy cả tòa núi thây dung hợp mà thành, càng bị giao phó “Đạo” lực lượng, đó là một loại tuyệt đối giết chóc cùng hủy diệt… Lấy thi đạo, nuốt trăng sao.

La Quan đôi mắt trầm ngưng, cảm thụ được đập vào mặt đáng sợ khí cơ, dưới chân trùng điệp đạp mạnh.

“Nguyệt lâm! !”

Oanh ——

Toàn bộ Ánh Nguyệt đảo, mặt ngoài tản mát tinh quang, bỗng dưng bốc cháy lên, phóng xuất ra sáng rực quang mang, óng ánh mà chói mắt —— tại ngoại giới xem ra, chính là trên trời chi nguyệt, giờ phút này chân chính giáng lâm! !

Bạo ngược vọt tới Thi ma, chưa tới gần Ánh Nguyệt đảo, liền bị khủng bố nguyệt diễm ngăn cách bên ngoài, nhưng kia tứ ngược thiêu đốt bên trong nóng bỏng cùng hủy diệt, cũng không có thể đem Thi ma dọa lùi, nó lại ngạnh sinh sinh xâm nhập trong đó, “Ầm ầm” huyết nhục hư thối âm thanh lập tức vang lên, nương theo lấy chính là Thi ma thống khổ kêu rên.

Ngoại vi thi thể tại nguyệt diễm bên trong bị đốt cháy thành tro bụi, nhưng lại sau đó một khắc, bị nội bộ thi thể tu bổ hoàn chỉnh, Thi ma trùng điệp đâm vào trăng sao ở trên đảo, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, liền như mặt

trăng mặt ngoài, nhiều 1 khối xấu xí đốm đen.

Thi ma mở rộng ra cánh tay, gắt gao ôm lấy Ánh Nguyệt đảo, tiếp lấy mở cái miệng rộng, phát ra một tiếng gào thét, “Huyết hải nuốt nguyệt!” Sau một khắc, cuồn cuộn huyết sắc nước biển từ Thi ma miệng mũi thất khiếu ở giữa, điên cuồng phun ra ngoài, tựa như là huyết sắc virus, chạm tới Ánh Nguyệt đảo nháy mắt liền nhiễm trên đó, tiếp lấy điên cuồng lan tràn.

Rất nhanh, khủng bố vô cùng huyết hải, liền đem trọn cái Ánh Nguyệt đảo thôn phệ, hình thành 1 viên to lớn huyết sắc thủy cầu trạng tồn tại, lơ lửng giữa thiên địa, mặt ngoài bên trên sóng dữ cuồn cuộn truyền ra oanh minh tiếng vang, tựa như là 1 con điên cuồng nhúc nhích… Dạ dày!

Không sai, hôm nay thi thần muốn làm, không chỉ là giết chết La Quan, càng muốn nghịch thiên nuốt nguyệt, triệt để hủy diệt mới nguyệt chi quyến tộc!

Cử động lần này rất điên cuồng, nhưng ích lợi cũng lớn đến kinh người, một khi hoàn thành nàng đem cướp đoạt bộ điểm đến từ mặt trăng khí vận, hoàn thành sau cùng tích lũy, bước ra cực kỳ trọng yếu một bước… Cũng liền đền bù, thiên mệnh đại tranh bàn cờ này ván thất bại thiếu hụt.

Cho nên hôm nay, La Quan muốn hủy diệt diệt Thi Vương điện, đối thi thần mà nói cũng thế, nàng không dung bỏ qua cơ hội.

Vô số Thiên Cơ tộc tộc nhân ngẩng đầu, lọt vào trong

tầm mắt tinh hồng che trời, cả tòa Ánh Nguyệt đảo đều bị huyết hải nuốt vào, vô tận hủy diệt khí cơ vẩy xuống, khiến người bản năng bên trong từ đáy lòng, sinh ra vô tận sợ hãi cùng tuyệt vọng.

Thuỷ tổ thở sâu, lớn tiếng nói: “Đừng sợ! Ta nguyệt chi quyến tộc một mạch, đi theo sứ đồ đại nhân mang theo nguyệt giận chi uy giáng lâm, tung thi đạo hung hăng ngang ngược lại như thế nào? Ánh trăng phía dưới đều là sâu kiến, si mị võng lượng không chịu nổi một kích! !”

“Tất cả mọi người, đi theo lão phu cùng một chỗ, hướng nguyệt tôn hành cung chỗ lễ bái, cung thỉnh sứ đồ đại nhân xuất thủ, trấn sát dị đoan!”

Hắn quay người cái thứ 1 quỳ xuống, trùng điệp dập đầu.

Phần phật ——

Trong nháy mắt, Ánh Nguyệt ở trên đảo tất cả Thiên Cơ tộc tộc nhân, lít nha lít nhít quỳ đầy một chỗ, “Cung thỉnh sứ đồ đại nhân xuất thủ, trấn sát dị đoan! !”

Gào thét cuồn cuộn trùng thiên.

Hành cung bên trong, La Quan ngửa đầu trực diện huyết hải, cảm thụ được trong đó truyền lại đưa ra vô tận ác ý cùng không rõ, hắn thần sắc hờ hững bình thản.

“Ánh trăng sáng trong, hừng hực Phần Thiên!”

Oanh ——

Toàn bộ Ánh Nguyệt đảo chấn động, vô tận ánh trăng phun ra ngoài, lại tại sau một khắc mãnh liệt cháy bùng, hào quang rừng rực đâm thủng thiên khung 100,000 dặm, khủng bố thiêu đốt càn quét toàn bộ huyết hải, càng đem nó cho sinh sinh đun sôi,

Giờ khắc này, tất cả hội tụ ở này ánh mắt, đều lộ ra kinh hãi chi ý. Ai cũng không thể nghĩ đến, trận chiến ngày hôm nay lại sẽ, bộc phát ra kinh khủng như vậy kịch chiến.

Dù là kình thiên cảnh tồn tại, như bị cuốn vào trong đó, nhiều nhất mấy cái hô hấp thời gian, liền muốn bị sinh sinh nghiền nát thành bột mịn, lại cho đốt cháy thành cặn bã.

Khủng bố tuyệt luân!

Thiên khung phía trên huyết hải sôi trào, “Ừng ực” “Ừng ực” toát ra đại lượng bọt khí, mơ hồ có thể nhìn thấy, trong đó hừng hực ánh trăng chi hỏa diễm, liền muốn phá hải mà ra.

Giữa song phương khủng bố đối hướng, bắn ra không thể tưởng tượng nổi lực lượng, càn quét bát phương lục hợp, đem không gian tuỳ tiện xé nát, hình thành một mảng lớn đen nhánh hư vô. Thôn phệ lực lượng xé rách lấy huyết hải, tựa như là 1 trương khủng bố cự thú miệng lớn, muốn đem nó nuốt vào trong đó.

Thi Vương điện chỗ sâu, cổ xưa nhất toà kia nuôi thi trong ao, thi thần đôi mắt bỗng dưng mở ra, nàng ngửa

đầu nhìn xem cảnh này, khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh, “Bạo!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 938 : Trời ban 4 vĩnh hằng

Lấy núi thây 10 triệu bộ thi thể, chỗ dung hợp mà thành 10,000 trượng Thi ma, lúc này phát ra một tiếng thống khổ gào thét.

Sau một khắc, khủng bố đến cực điểm lực lượng ba động từ nó thể nội bộc phát, nó trong nháy mắt vỡ vụn, nổ tung! Sau đó chính là kia cuồn cuộn hạo đãng, bị nguyệt diễm đốt cháy đến sôi trào huyết hải, cũng tại lúc này tự bạo, lực lượng hủy thiên diệt địa quét ngang hết thảy.

“Oa!”

Thi thần phun ra một ngụm máu tươi, nàng ngâm tại nuôi thi trong ao, trần trụi hoàn mỹ thân thể mặt ngoài hiện ra vô số vết rạn, tựa như 1 tôn bị đánh nát đồ sứ. Nhưng lúc này nàng lại một mặt khoái ý, nhìn về phía thiên khung phía trên, “Phải trăng sao che chở lại như thế nào? Ngân bạch, ngươi chung quy muốn chết!”

Hôm nay, trăng sao khí vận nàng muốn, La Quan cũng phải chết.

Vô tận lực lượng hủy diệt, giữa thiên địa tứ ngược, đem mảng lớn không gian triệt để xé nát, hóa thành một phương hắc ám thâm uyên, thôn phệ cả tòa Ánh Nguyệt đảo.

Nhưng lại tại lúc này, lại có sáng rực, sáng trong chói mắt quang hoa, đâm rách đen nhánh hư vô, 1 đạo ánh trăng dần dần hiển hiện.

Mơ hồ không rõ, như thâm tàng tại tầng tầng mây dày về sau mặt trăng, cùng vùng thế giới này ở giữa, tồn tại 1 đạo vô hình cách ngăn, kia là bị trục xuất về sau, muốn trở về hiện thế cần đánh vỡ hàng rào!

La Quan băng lãnh thanh âm, từ ánh trăng bên trong truyền đến, “Thi thần, chỉ bằng điểm này thủ đoạn, ngươi còn giết không được ta.”

Thi thần chỗ nuôi thi hồ kịch liệt lăn lộn, trong đó năng lượng ẩn chứa, bị nhanh chóng hấp thu không còn, nàng thân thể mặt ngoài khe hở nhanh chóng chữa trị.

Nàng bay ra hồ bên ngoài, thi khí, tử khí xen lẫn tại hoàn mỹ trên thân thể, hóa thành một bộ màu mực váy dài, túc sát mà kiềm chế, ngưỡng vọng ánh trăng nàng cười lạnh một tiếng, “Nguyệt chi quyến giả, nguyệt chi sứ đồ (ngân bạch dư nghiệt), tự nhiên không có dễ giết như vậy, nhưng bản tọa thủ đoạn, cũng không chỉ là những thứ này.”

Thi thần thở sâu, “Thời cơ đã tới, chư vị còn tại chờ cái gì?”

Oanh ——

Thi Vương điện phía trên hư không bỗng dưng vặn vẹo, 4 đạo thân ảnh từ đó hiển hiện, mỗi 1 cái đều tản mát ra khủng bố đến cực điểm khí cơ.

Như núi biển, trấn 4 phương!

Càng có một cỗ không thể sửa đổi, không thể đánh vỡ, vĩnh viễn không tiêu tán ý cảnh, giữa thiên địa tràn ngập, như nguy nga Thần sơn nhưng cùng thiên địa cùng tồn tại.

Vĩnh hằng cảnh!

Vạn đảo chi quốc chỗ thiên địa, quy tắc tàn tạ không hoàn toàn, nhất niệm kình thiên chi cảnh liền đã là cực hạn, lại tuỳ tiện không được hiện thế, để tránh cho gặp phản phệ.

Mà vĩnh hằng cảnh, là viễn siêu đưa ra cực hạn lực lượng kinh khủng, tại 4 người hiện thân một nháy mắt, khí tức liền dẫn động quy tắc chấn động, vỡ nát, dẫn đến dị tượng tự sinh ——

“Ầm ầm” không gian vỡ nát, đổ sụp, hướng 4 phương 8 hướng cấp tốc khuếch tán, mà đang đổ nát hư vô ở giữa, lại có lôi đình gào thét vang lên, màu tím sậm lôi quang bắn tung toé, thậm chí nổi lên đen nhánh gợn sóng, tản ra làm người sợ hãi, tuyệt vọng khí cơ.

Rộng rãi mênh mông không dung chống lại, đây là thiên phạt! !

Vượt qua cực hạn chịu đựng người, cưỡng ép giáng lâm “Mạt pháp” khu vực, đem thụ thiên uy tẩy lễ. Uy lực của nó dù là vĩnh hằng cảnh tồn tại, cũng tuyệt đối không thể thừa nhận, chắc chắn tại tím đen lôi kiếp phía

dưới bị trấn sát thành bột mịn.

Nhưng vào lúc này, một tiếng chuông vang bỗng dưng vang lên, tại 4 tên vĩnh hằng cảnh tu sĩ hướng trên đỉnh đầu, hiển hiện 1 tôn thanh đồng cổ chung hư ảnh.

Cổ xưa mà cường đại khí tức, từ thanh đồng cổ chung hư ảnh bên trong phát ra, đó là một loại khó nói lên lời cấp độ cùng cảnh giới, một nháy mắt vặn vẹo thiên địa quy tắc… Không, nói xác thực hơn, là bổ sung, tu bổ vùng thế giới này quy tắc thiếu hụt, để nó tiếp nhận giới hạn lâm thời tăng lên.

Đối kháng thiên uy là ngu xuẩn, nhất là lấy thân phận của bọn hắn, càng không khả năng làm ra loại chuyện này, vậy liền đi cải biến. Chỉ cần này phương thiên địa có thể tiếp nhận, đến từ vĩnh hằng cảnh tồn tại khí tức xung kích, ngày đó phạt liền sẽ không giáng lâm.

Quả nhiên, vỡ nát không gian nhanh chóng chữa trị, kia khủng bố đến cực điểm tím đen lôi đình bắn tung toé, cũng theo đó trừ khử không gặp.

4 tôn vĩnh hằng cảnh tồn tại không hẹn mà cùng nhẹ nhàng thở ra, sau một khắc mắt lộ ra dữ tợn, ngẩng đầu nhìn về phía cái kia đạo ý đồ đánh vỡ hàng rào, một lần nữa trở về hiện thế ánh trăng.

“La Quan tiểu nhi, hôm nay chính là tử kỳ của ngươi! !”

Trong tiếng gầm nhẹ bạo ngược sát cơ trùng thiên, đem kia ánh trăng xa xa khóa chặt, khủng bố xung kích như triều cường, khiến không gian loạn lưu khuấy động, cái

kia đạo bị trục xuất ở bên trong ánh trăng, lập tức trở nên mơ hồ mấy điểm.

“Trời ban nhất tộc!”

Ngắn ngủi dừng lại về sau, La Quan thanh âm lạnh như băng từ ánh trăng bên trong truyền ra, mỗi 1 cái âm tiết phía trên, đều có lạnh thấu xương sát cơ lượn lờ.

Thi thần lại mời được bọn hắn, lại vừa ra tay chính là 4 tôn vĩnh hằng cảnh, càng không tiếc tiêu hao tộc khí chí bảo tiếp nhận thiên địa, hiển nhiên muốn đẩy hắn vào chỗ chết!

“Thâm uyên bên trong, ta cùng huyết mạch hậu duệ tiểu bối bị ngươi độc thủ, rơi vào chết không có chỗ chôn hạ tràng, hôm nay liền muốn ngươi nợ máu trả bằng máu!”

Trong đó một tên vĩnh hằng cảnh lão ẩu, khàn khàn tiếng nói mở miệng, nó đôi mắt ở giữa oán độc, sát ý xen lẫn.

“Động thủ, đem ‘Ánh trăng’ triệt để trục xuất, tiễn hắn quy thiên!”

Oanh ——

4 đạo vĩnh hằng cảnh khủng bố khí cơ, giờ phút này triệt để bộc phát, hạo đãng đãng như diệt thế dòng lũ, đánh vào đen nhánh hư vô ở giữa.

Khủng bố vô song!

Thi thần đôi mắt chỗ sâu, kim sắc tia sáng phun trào, toát ra kích động, phấn khởi, nếu không phải cố kỵ La Quan “Thiên mệnh quân cờ” thân phận, trời ban nhất tộc thậm chí sẽ giáng lâm đương thời Nhân Tiên, thậm chí cảnh giới cao hơn cường giả, trực tiếp đem hắn trấn sát.

Cũng may không gian loạn lưu bên trong, bọn hắn đã làm tốt bố trí, chỉ cần đem La Quan triệt để trục xuất, thoát ly vùng thế giới này, liền không tính vi phạm Huyền Thánh ý chí, hắn cũng không có nhúng tay lý do —— đến lúc đó, La Quan thập tử vô sinh, ngân bạch đem không còn tồn tại! !

Ánh trăng càng ngày càng mơ hồ, chỉ còn hơn một điểm sáng, một khi nó chân chính biến mất, liền mang ý nghĩa bị triệt để bị trục xuất.

Nhưng vào lúc này ——

Ông!

Một tiếng kiếm minh từ không gian loạn lưu bên trong truyền ra, thi thần tâm thần 1 sợ, đột nhiên sinh ra mãnh liệt bất an. Nàng trừng to mắt, liền thấy một vòng lưu quang từ không gian loạn lưu bên trong bay ra, sau đó mới là kia “Ầm ầm” kinh thiên động địa tiếng vang, nương theo lấy trùng thiên sát cơ.

“Bạt Kiếm Trảm Thiên thuật! !”

La Quan băng lãnh quát khẽ truyền vào trong tai, lại khiến thi thần có nháy mắt thất thần, mỹ lệ trên khuôn mặt, lộ ra một vòng kinh hãi.

Thiên Cơ nhất tộc 4 tôn vĩnh hằng cảnh siêu cấp cường giả, đồng thời phát ra kinh sợ gào thét, bọn hắn điên cuồng thôi động tu vi tràn ra 10,000 trượng hào quang, tại trước mặt bọn hắn tầng tầng xếp, hiển nhiên là một môn cực kỳ lợi hại phòng ngự thần thông, nhưng ở một kiếm này phía dưới lại yếu ớt như vỏ trứng, bị trực tiếp chém thành vỡ nát.

Ầm ầm ——

Kiếm thế không ngừng, như muốn đem chắn ngang ở phía trước hết thảy, đều tru sát.

Đây là Bạt Kiếm Trảm Thiên thuật lần thứ 1, chân chính triển lộ kỳ phong mang, mượn dùng trăng sao chi lực, sớm bộc phát ra thuộc về nó khủng bố sát lực.

Chính là thiên đô không thể đỡ, huống chi chỉ là khu khu không gian loạn lưu, ta 1 kiếm xuất thủ, có thể tự phá hết thiên hạ vạn pháp!

“Oa!”

4 tôn vĩnh hằng cảnh thiên ban thưởng nhất tộc siêu cấp cường giả, bị sinh sinh chém bay ra ngoài, giữa mũi miệng máu tươi cuồng phún, nó áo bào bị xé nứt lộ ra vô số đạo vết thương, đều sâu đủ thấy xương, miệng vết thương chiếm cứ khủng bố khí cơ, khiến cấp tốc ngọ nguậy khép lại vết thương, sau một khắc lại lần nữa vỡ nát.

Lấy vĩnh hằng ý cảnh bao trùm, cũng không thể đem nó

trấn áp, rất có như giòi trong xương, không chết không thôi chi thế!

Ầm ầm ——

Ánh trăng sáng rực, xuyên qua bị chém vỡ hàng rào, lại lần nữa trở về nhân gian, nó sáng trong, lạnh lẽo quang hoa, soi sáng muôn phương thiên địa.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 939 : Nhật nguyệt giao phong

Thất bại!

4 tôn vĩnh hằng cảnh liên thủ, lại không có thể đem ánh trăng triệt để trục xuất, ngược lại bị La Quan 1 kiếm trọng thương, từ không gian loạn lưu trở về.

Thi thần sắc mặt âm trầm, nàng không nghĩ ra mặt trăng đến tột cùng vì sao, sẽ dành cho La Quan kinh người như thế chiếu cố cùng che chở, chẳng lẽ là phát giác được, trong cơ thể hắn ngân bạch chi bí?

Không! Như coi là thật như thế, mặt trăng trước hết nhất làm hẳn là giết chết La Quan… Dù là nàng không nghĩ cũng nhất định sẽ làm như vậy, kia là Thần thân là đại đạo một bộ điểm, nhất định thực hiện chức trách.

Cho nên, đây rốt cuộc tình huống như thế nào? ! Nhưng tìm tòi nghiên cứu điểm này đã không có ý nghĩa, hôm nay nhất định phải giết chết La Quan, nếu không hậu hoạn vô tận.

“Trời ban nhất tộc 4 vị đạo hữu, như lại không động thủ thủ đoạn mạnh nhất, hôm nay chắc chắn thất bại trong gang tấc!”

Bị khủng bố kiếm hơi thở dây dưa, quanh thân trải rộng vết thương 4 tên vĩnh hằng cảnh siêu cấp cường giả sắc mặt tái xanh, lúc này liếc nhau, đều cảm nhận được lẫn

nhau đáy lòng kinh sợ cùng sát cơ… Khó trách trước khi đi, lão tổ sẽ ban thưởng kia quyền hành, La Quan quả nhiên không thể theo lẽ thường nhìn tới.

“Động thủ!”

Gầm nhẹ một tiếng, 4 tên vĩnh hằng cảnh siêu cấp cường giả tản ra, đều chiếm một góc tạo thành phương trận, tiếp lấy đồng thời khom người cúi đầu, “Ta cùng trời ban nhất tộc tu sĩ, gặp không thể hóa giải tai kiếp, cung thỉnh ngày tôn che chở!”

Sau một khắc, một phần rộng rãi, mênh mông khí cơ giáng lâm, nó từ chín ngày mà đến, mang theo vô tận hừng hực, thiêu đốt, khủng bố khí cơ khó mà ngăn cản.

Sau đó, là kia “Ầm ầm” kinh thiên động địa tiếng vang, như ngàn vạn đạo lôi đình đồng thời nổ tung, khí thế kinh thiên động địa.

Đông ——

Một tiếng ngột ngạt tiếng vang, đầu đội bầu trời phía trên, kia theo trăng sao vĩ lực bộc phát chỗ giáng lâm màn đêm, liền như 1 trương bị gióng lên to lớn mặt trống, lập tức nhấc lên sóng cả cuồn cuộn.

Một vòng chướng mắt màu đỏ từ trong đó nổi lên, lộ ra vô tận ánh sáng và nhiệt độ, cuối cùng ngạnh sinh sinh chen vào, rõ ràng là một vòng hừng hực, treo cao cửu thiên chi thượng mặt trời, cứ như vậy hừng hực thiêu đốt lên, tùy ý huy sái lấy tự thân thần uy.

Giờ khắc này mặt trời giáng lâm, đánh vỡ vô tận bóng đêm, khiến cho đầy trời tinh thần ảm đạm, run rẩy, cùng mặt trăng đều chiếm thiên khung một phương.

Nhật nguyệt cùng không, xa xa đối lập!

Bởi vì cái gọi là mặt trời lặn mà mặt trăng lên, Thần nhóm dù đều là thiên địa quy tắc một bộ điểm, lại lo liệu lấy một loại nào đó "Vương không gặp vương" ăn ý, lấy lẫn nhau mặt riêng phần mình thần uy, quyền hành ma sát, va chạm ——

"Ầm ầm" khủng bố tiếng vang lại lần nữa nhấc lên, kia là giữa thiên địa, thuộc về 2 đạo "Đại đạo" ý chí đối hướng, giao phong.

Mắt thấy cảnh này, trời ban nhất tộc 4 vĩnh hằng cảnh siêu cấp cường giả, trên mặt lộ ra ý mừng, "Cung nghênh ngày tôn, giáng lâm đương thời!"

Bọn hắn ngẩng đầu, nhìn về phía trên đỉnh đầu ánh trăng, ánh mắt bộc lộ uy nghiêm —— La Quan, ngươi chỗ dựa lớn nhất, không phải liền là mặt trăng sao? Đợi phế bỏ điểm này, nhìn ngươi còn có thủ đoạn gì nữa.

Đến lúc đó, là tử kỳ của ngươi!

Ánh Nguyệt ở trên đảo, La Quan sắc mặt biến hóa, trong lòng sinh ra mãnh liệt bất an, hắn có thể cảm nhận được nhật, nguyệt ý chí giao phong.

Một phần hạo đãng, bàng bạc uy áp, đã xem hắn tâm thần bao phủ, nhắm mắt lại như có thể cảm thấy được,

viên kia cháy hừng hực mặt trời.

Yên tĩnh không nói gì, lại tản mát ra vô tận hủy diệt khí cơ , bất kỳ cái gì ý đồ khiêu khích sinh linh, đều sẽ bị đốt cháy thành tro bụi.

Chó nói trời ban nhất tộc, mà ngay cả mặt trời đều mời được, có thể đoán trước cái này tất nhiên trả giá cực lớn đại giới, hoặc là một loại nào đó trân quý đến cực điểm ân tình… Vì giết hắn thật đúng là không tiếc vốn gốc!

Mặt trăng kháng không chịu đựng được? ? Ách… Điểm này hẳn là không cần lo lắng, một phương thống trị ban ngày, một phương là đen đêm chúa tể, song phương tỉ lệ lớn thế lực ngang nhau.

Nhưng hắn đâu? ? Một khi mặt trăng bị mặt trời kiềm chế… Ngay tại La Quan ý niệm này chuyển qua lúc, sắc mặt hắn đột nhiên biến đổi, lúc này giữa thiên địa cực nóng khí tức đại thịnh, vô tận sáng rực đốt cháy, như muốn đem vùng thế giới này, trực tiếp biến thành hỏa diễm địa ngục.

Cũng may đây chỉ là ảo giác, là viên kia giáng lâm mặt trời, bộc phát ra hao quang lộng lẫy chói mắt, tràn ngập giữa thiên địa —— nó lại lấy loại phương thức này, cưỡng ép khu trục mặt trăng lực lượng… Không, nói khu trục không thỏa đáng, hẳn là tiến lên chặt đứt mặt trăng cùng Ánh Nguyệt đảo ở giữa liên hệ.

Ầm ầm ——

Thiên khung phía trên, phàm nhân mắt thường không

cách nào chạm đến chi địa, khủng bố giao phong triệt để bộc phát, cứ việc không thể mắt thấy, vẫn như cũ có thể cảm thấy được, mơ hồ truyền đến khí tức khủng bố.

Đó là một loại vượt qua, tất cả mọi người tưởng tượng cực hạn lực lượng, như nộ hải sóng lớn tịch, dù là chỉ có chút điểm tiết lộ, cũng đủ để đem bên trong vùng thế giới này tất cả mọi thứ đều triệt để lau đi!

Ánh Nguyệt đảo tại "Dập tắt", nó mặt ngoài sáng rực ánh trăng, ngay tại nhanh chóng trở nên ảm đạm, không có gì bất ngờ xảy ra rất nhanh liền đem triệt để tiêu tán, đến lúc đó mặt trăng chiếu cố cùng che chở sắp biến mất.

La Quan ý thức được sự tình tính nghiêm trọng, như mất đi "Quyến giả" "Sứ đồ" thân phận, vô luận thi thần hay là trời ban nhất tộc lão vương bát đản, tùy tiện một ngón tay điểm ra, đều có thể đem hắn nghiền nát.

Nguy hiểm! Nguy hiểm!

Tâm thần tại bản năng bên trong thét lên, sắc mặt hắn âm trầm ướt át —— quả nhiên, mượn tới lực lượng chung quy không đáng tin cậy, người chung quy chỉ có thể dựa vào chính mình.

Nhưng bây giờ thế cục, hắn phải làm như thế nào?

Oanh ——

Cuồn cuộn thi khí, tử khí, vọt thẳng trời mà lên, thi thần mặt như phủ băng, từng bước lên trời mà đến, "La Quan, hôm nay là tử kỳ của ngươi!"

Nó đáy mắt, có kim sắc hỏa diễm tại hừng hực thiêu đốt, thi thần đưa tay một chỉ điểm tại giữa lông mày, biểu lộ lộ ra vẻ thống khổ. Sau một khắc nó mi tâm vỡ ra, lại có 1 đạo phù từ đó bay ra, nó toàn thân vàng ròng chi sắc, hoa văn cũng không phức tạp, chỉ là rải rác mấy đạo đường cong xen lẫn, lại cho người ta một loại vô tận huyền diệu, rộng rãi to lớn cảm giác.

Liền như —— trực diện một phương thiên địa, lại hoặc là nói xác thực hơn, là mắt thấy nào đó 1 đầu “Đại đạo” hình dáng! !

Bá ——

Vàng ròng chi phù thoát ly thi thần nháy mắt, như cảm ứng được cái gì, nháy mắt hóa thành 1 đạo kim sắc lưu quang, tốc độ nhanh chóng không nhìn không gian ngăn trở, tựa như hóa thân lưu quang một sát na, liền đã đánh vào La Quan thể nội.

Ông ——

Vàng ròng chi phù tán đi, hóa thành điểm điểm Kim Quang, tiêu tán tại toàn thân, La Quan không có cảm nhận được bất luận cái gì không ổn, nhưng hiển nhiên thi thần làm như vậy tất có nguyên nhân.

Hô ——

Sắc mặt nàng tái nhợt, trầm giọng nói: “Chư vị, La Quan trong tay cuối cùng 1 đạo át chủ bài đã bị ta phong kín, nhanh giết hắn!”

“Tốt! !”

Mở miệng, là 4 vĩnh hằng cảnh siêu cấp cường giả 1 trong bên trong tên kia lão ẩu, nàng một bước phóng ra, trực tiếp đăng lâm Ánh Nguyệt đảo.

La Quan tâm thần 1 sợ, đã ngửi được dày đặc khí tức tử vong, âm lãnh mà trơn nhẵn, liền như trong bóng tối rắn độc đem hắn quấn quanh.

Cuối cùng 1 đạo át chủ bài? Là ngân bạch! Quả nhiên thi thần thể nội kim diễm, cùng ngân bạch rất có nguồn gốc, cực có thể là đối thủ một mất một còn.

Nhưng nghĩ thông suốt điểm này, hiển nhiên đối dưới mắt thế cục cũng vô tác dụng, sinh tử một đường thời khắc, La Quan quanh thân không gian bỗng dưng vặn vẹo, tựa như là 1 con bàn tay vô hình, đem mảng lớn không gian uốn cong, từng tầng từng tầng xếp cùng một chỗ, hóa thành thật dày bình chướng.

Ầm ầm ——

Lão ẩu đánh xuống một đòn, vặn vẹo không gian đang đổ nát, vĩnh hằng ý cảnh nghiền ép dưới, hết thảy đều nhanh nhanh vỡ vụn, tiêu tán.

Nhưng cuối cùng, cái này tất sát nhất kích bị một nắm đấm ngăn lại, nhìn qua xuất hiện ở trước mắt thân ảnh, La Quan ánh mắt sáng lên, “A Đại!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 940 : Ngân bạch cùng kim diễm

A Đại khom người cúi đầu, “Bái kiến chủ nhân!”

Vừa nói xong, liền nghe “Oanh” một tiếng vang trầm, nó một cánh tay trực tiếp nổ nát vụn, cốt nhục đều thành bột mịn.

Cũng may sau một khắc cuồn cuộn thi khí, tử khí tuôn ra, a Đại tay cụt tái sinh, rất nhanh khôi phục như lúc ban đầu.

La Quan ánh mắt ngưng lại, trầm giọng nói: “Cục diện hôm nay, cản không ngăn được?”

A Đại quỳ một chân trên đất, “Xin chủ nhân ban ân.”

La Quan khẽ giật mình, giờ phút này một cái ý niệm trong đầu tại não hải xẹt qua, hắn thở sâu đưa tay, đặt tại a Đại đỉnh đầu.

Oanh ——

Trong thân thể toàn thân ở giữa, bỗng dưng truyền đến kịch liệt đau nhức, cảm giác kia cơ hồ là muốn đem La Quan, trực tiếp xé thành vỡ nát.

Kim Quang chợt hiện như lưới lớn, xen lẫn quấn quanh ở giữa có một vệt ngân bạch bắn ra, từ La Quan lòng bàn tay tuôn ra chui vào a Đại thể nội.

Hô ——

Hắn đôi mắt chỗ sâu, lập tức dấy lên ngân bạch hỏa diễm, chỗ phóng thích ra khí tức, tại lúc này điên cuồng tăng vọt.

A Đại đứng dậy, cung kính nói: “Chủ nhân lưu ở nơi đây, không muốn bước ra.”

Bá ——

Hắn thân ảnh trực tiếp biến mất, sau một khắc theo không gian vặn vẹo, xuất hiện tại thi thần trước người, đưa tay 1 quyền đánh ra.

Hung hãn, bạo ngược, sát cơ cuồn cuộn!

Đối diện, thi thần phát ra rít lên một tiếng, “Ngân hầu!”

Hô ——

Kim sắc hỏa diễm tại đáy mắt thiêu đốt, 2 thân ảnh nháy mắt chém giết cùng một chỗ, “Ầm ầm” lực lượng kinh khủng quét sạch tứ phương, nhưng lại giống như là đụng phải một loại nào đó chế ước, bị áp chế tại nhất định khu vực bên trong, trong đó không gian hoàn toàn vỡ nát, vặn vẹo, chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy dây dưa 2 thân ảnh.

Ầm ầm ——

Nổ vang rung trời không ngừng truyền ra, như lôi đình

oanh minh!

Trời ban nhất tộc 4 vị vĩnh hằng cảnh siêu cấp cường giả, lúc này rốt cục ngăn chặn như giòi trong xương khủng bố kiếm hơi thở, nhìn một cái a Đại, thi thần chém giết chiến trường, bà lão kia cắn răng nói: “Động thủ, giết chết La Quan!”

“Tốt!”

Bá ——

4 vĩnh hằng cảnh một bước phóng ra, liền đã đi tới a Đại lưu lại, cái kia đạo không gian bích lũy bên ngoài, đưa tay đặt tại trên đó.

4 vĩnh hằng cảnh liên thủ, lực lượng kinh khủng bàng bạc như hạo đãng trường hà, không gian bích lũy kịch liệt vặn vẹo, lại giống như là 1 con miệng lớn, đem bọn hắn oanh kích đều nuốt vào, càng không có cách nào đem nó đánh vỡ.

“Đáng ghét! Người này không gian chi đạo cảnh giới cực cao, lại chạm đến nói chi cấp độ, chúng ta không đánh tan được!”

Một chữ Đạo huyễn hoặc khó hiểu, đại biểu cho một loại cảnh giới, cấp độ, không đến cảnh giới này , mặc ngươi có ngập trời uy lực, cũng khó khăn phá đạo chi hàng rào.

Rất nhanh, 4 người quay người nhìn về phía a Đại, thi thần chém giết chiến trường, đáy mắt hàn mang phun

trào —— chỉ cần giết chết a Đại, không gian bích lũy tự sụp đổ.

“Trước trấn sát người này!”

Bá ——

4 vĩnh hằng cảnh bay đến chém giết biên giới chiến trường, chẳng biết tại sao bọn hắn giờ phút này, đáy lòng lại sinh ra một tia không hiểu rung động, không khỏi mặt lộ vẻ chần chờ.

1 người thở sâu, “Tộc khí duy trì thời gian có hạn, chúng ta không thể trì hoãn quá lâu.”

“Hừ! Có cái gì đáng sợ? Ngươi ta 4 người liên thủ, hẳn là còn không giết được hắn? !” Lão ẩu nghe vậy cười lạnh một tiếng.

Nó hơn 2 người gật đầu.

Nhưng vừa rồi rung động, để bọn hắn không dám khinh thường, riêng phần mình tế ra hộ thể pháp bảo về sau, mới đồng thời một bước bước vào trong đó.

Sau một khắc, 4 vị vĩnh hằng cảnh siêu cấp cường giả, bỗng nhiên trừng to mắt, mặt lộ vẻ kinh hãi, khủng hoảng.

“Không được!”

“Đáng chết, đây là có chuyện gì? Ta cảnh giới đang đổ nát! !”

“Mau trốn ra ngoài! !”

4 người đỉnh đầu tế ra pháp bảo, nở rộ linh quang nhanh chóng ảm đạm, mặt ngoài lại xuất hiện đen nhánh ăn mòn vết tích, càng có mảng lớn vết rạn hiển hiện.

Một màn này càng làm cho bọn hắn tê cả da đầu, bỗng nhiên quay người phóng tới chém giết chiến trường bên ngoài, nhưng tiến đến dễ dàng ra ngoài khó, kia vừa rồi nhẹ nhõm bước vào giam cầm bình chướng, lúc này lại không thể phá vỡ, mặc cho 4 người điên cuồng oanh kích lại một điểm ba động cũng không xuất hiện.

4 cái vĩnh hằng cảnh mộng, đánh chết đều không nghĩ tới, lại sẽ xuất hiện loại tình huống này.

“A!“Đột nhiên, lão ẩu hét thảm một tiếng, miệng mũi thất khiếu máu tươi cuồng phún, nó khí tức càng là điên cuồng suy yếu.

Nàng cái thứ 1 không chịu nổi, vĩnh hằng ý cảnh ầm vang nổ nát vụn.

“Không!” Lão ẩu phát ra thống khổ, tuyệt vọng kêu thảm.

Mà tạo thành cục diện này nguyên nhân, liền ở chỗ a Đại, thi thần chém giết, nó bản chất là ngân bạch cùng kim diễm giao phong, lẫn nhau chồng chất lên nhau, bộc phát ra chính là một loại khác hoàn toàn khác biệt nói cùng quy tắc, cho nên mới sẽ xuất hiện bị áp chế một màn.

4 vĩnh hằng cảnh giới, là tại lập tức thiên địa bên trong ngưng tụ, nhưng lại không được đến khác 1 Phương Thế giới tán thành, cho nên khi xâm nhập chém giết chiến trường về sau, nó cảnh giới, pháp lực thậm chí tế luyện pháp bảo, đều đem nhanh chóng vỡ vụn, vỡ vụn.

Trừ phi tu vi mạnh đến là đủ, đối cứng thiên địa ý chí tình trạng, không nhìn quy tắc áp chế, mới có thể không nhìn điểm này.

Nhưng hiển nhiên trời ban 4 vĩnh hằng cảnh xa không đạt được điểm này, cái này cũng liền chú định bọn hắn hôm nay kết cục.

“Không, lão tổ cứu ta, cứu chúng ta!” 1 người phát ra hoảng sợ thét lên.

Nhưng tại xâm nhập chiến trường lúc, bọn hắn liền đã tiến vào 1 tòa khác “Thế giới”, triệt để cùng đương thời ngăn cách. 4 người cảnh giới trước sau vỡ nát, triệt để không chịu nổi đến từ trung tâm chiến trường khủng bố xung kích, tại tuyệt vọng kêu rên bên trong bị ép thành phấn vụn, hình thần câu diệt.

A Đại lạnh lùng quét tới một chút, liền thu hồi ánh mắt.

Một bên khác La Quan trừng to mắt, hắn mắt thấy trời ban 4 vĩnh hằng “Ly kỳ” tử vong hiện trường, “Khó trách a Đại thẳng đến thi thần mà đi, đây là liệu định 4 người bọn họ, căn bản không đáng để lo… Tê, ngân bạch cùng kim diễm giao phong lại kinh khủng như vậy sao? !”

Hắn dù không rõ chân tướng, nhưng cũng mơ hồ đoán

được một chút.

Thở sâu La Quan đè xuống suy nghĩ, cúi đầu nhìn về phía Ánh Nguyệt đảo, nó mặt ngoài ánh trăng ảm đạm đến cực điểm, đã gần như dập tắt.

Hôm nay a Đại ở đây, hắn an toàn ứng vô vấn đề, ngược lại là Thiên Cơ nhất tộc tình cảnh không ổn —— hôm nay Thi Vương điện một trận chiến, nhất định các phương chú mục, khiêu chiến mới nguyệt chi quyến tộc thay vào đó, nhất định là cực lớn dụ hoặc.

Trước đưa bọn hắn rời đi!

Suy nghĩ nhất định, La Quan phất tay áo vung lên, “Ông” một tiếng oanh minh từ Ánh Nguyệt trong đảo truyền ra, nó thiêu đốt sau cùng nguyệt hoa chi lực, xung quanh không gian bỗng dưng vặn vẹo, sau một khắc cả tòa Ánh Nguyệt đảo biến mất không thấy gì nữa.

Một màn này, để vô số quan sát chiến trường tu sĩ trong lòng dâng lên bất đắc dĩ, vội vàng nghĩ cách tìm kiếm Ánh Nguyệt đảo tung tích, lại khí cơ mịt mờ, căn bản không có đầu mối.

“Đáng tiếc, nếu có thể nhân cơ hội này trấn sát Thiên Cơ nhất tộc, liền có thể thay vào đó… Kém nhất, cũng có thể đoạt được mấy điểm nguyệt chi khí vận…”

Cần biết trên trời mấy vị kia khí vận, dù chỉ là một chút xíu, đều có không thể tưởng tượng nổi vĩ lực, ở thiên địa đại biến cục bên trong, thậm chí có thể bảo vệ nhất tộc truyền thừa, hưng thịnh.

Về phần trả thù? ? Không tồn tại! Quy củ chính là như thế, dù là Thiên Cơ nhất tộc bị giết chó gà không tha, nguyệt tôn cũng sẽ ngầm đồng ý.

Ầm ầm ——

Bị áp chế, giam cầm chém giết bên trong chiến trường, khủng bố oanh minh đột nhiên tăng vọt, ánh mắt rơi xuống lại chỉ có thể nhìn thấy, hai đoàn cháy hừng hực hỏa diễm.

Ngân bạch cùng kim diễm điên cuồng đối oanh, dù là thấy không rõ song phương chém giết, càng không cảm giác được trong đó khí cơ, liền chỉ là mơ hồ nhìn lại, liền làm người trong lòng rung động, bản năng sinh ra cực lớn kính sợ.

La Quan ngẩng đầu nhìn lại, thần sắc vô song nghiêm túc, hắn biết giữa song phương chém giết, sắp hạ màn kết thúc.

Thắng bại đem điểm! !

Đột nhiên, cười lạnh một tiếng ở bên tai vang lên, “Ngươi cho rằng có thể tránh thoát kiếp nạn này? Ngân bạch chắc chắn hủy diệt! Ngươi trốn không thoát…”

Là thi thần!

La Quan mặt lộ vẻ âm trầm, sau một khắc một tiếng nổ vang rung trời, đang chém giết lẫn nhau trong chiến trường bộc phát, kia một đoàn cháy hừng hực kim diễm

ầm vang nổ nát vụn, bao phủ đối diện ngân bạch.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 941 : Thoát thân

Thi thần tự bạo!

Lấy loại này thảm liệt, quyết tuyệt phương thức, muốn kéo La Quan cùng một chỗ xuống địa ngục ——

A Đại đã là hắn sau cùng ỷ vào, chỉ cần bị trọng thương, thì La Quan tai kiếp khó thoát!

Dù sao cuộc chiến hôm nay kẻ ham muốn chúng, bọn hắn đều tại cùng một thời cơ.

Dù là có lòng người tồn lo lắng, nhưng Chân Long chi dụ hoặc, cùng âm thầm thôi động nhân tố (như trời ban nhất tộc, Thi tộc), cũng sẽ để bọn hắn xuất thủ.

Cuồng bạo tứ ngược kim diễm, khiến không gian càng phát ra vặn vẹo, đã hoàn toàn thấy không rõ nội bộ tình cảnh, chỉ có hừng hực ngọn lửa cuồn cuộn.

La Quan sắc mặt âm trầm, hắn có thể rõ ràng cảm thấy được, thuộc về a Đại khí tức ngay tại điên cuồng suy yếu, đến từ kim diễm lực lượng hủy diệt, đối với hắn tạo thành cực lớn tổn thương!

Duy nhất đáng giá vui mừng là, a Đại cũng không có đổ xuống, hắn từ tứ ngược kim diễm bên trong đi ra, toàn thân khét lẹt, đốt bị thương, thân thể một chút bộ vị thậm chí lộ ra bạch cốt, có thể thấy được một tia kim diễm vẫn tại cốt nhục ở giữa toát ra, ở trong cơ thể hắn cầm tiếp theo đốt cháy.

“Chủ nhân… Đi mau…” A Đại nói xong, thân ảnh hóa thành 1 đạo lưu quang, quấn quanh ở La Quan đầu ngón tay, lại biến thành 1 con ngân bạch chiếc nhẫn, mặt ngoài bên trên có thể thấy được điểm điểm kim tinh, không ngừng sáng tắt lấp lóe.

Ngân hầu? Ngân sức? ! La Quan đối với a đại lai lịch, sinh ra một chút liên tưởng, nhưng chân tướng muốn chờ hắn sau khi tỉnh lại, lại tiến hành hỏi thăm.

Sau một khắc Thi Vương điện chỗ không gian, đột nhiên run lên bần bật, oanh minh tiếng vang từ đó bộc phát, lọt vào trong tầm mắt mảng lớn vặn vẹo.

Lần lượt từng thân ảnh từ trong đó hiển hiện, đều đôi mắt uy nghiêm trông lại ——

Trong đó một phương, đều là thân thể khôi ngô nam tử, màu da xích hồng, khí tức quanh người sáng rực, như muốn đem thiên địa nhóm lửa.

Giữa mi tâm, có hỏa diễm hư ảnh như ẩn như hiện.

Khiến một phương, thì toàn thân bao phủ tại dưới hắc bào, đem tự thân khí tức hoàn toàn ngăn cách, lạnh lẽo tận xương khí tức từ đó tản mát.

Nó thân ảnh chỗ, hư không bông tuyết từ ngưng, lại toàn thân màu mực, nhìn đến không rõ!

Còn có mấy tên nữ tu, màu trắng váy xoè phía dưới, là nó linh lung uyển chuyển dáng người, nhưng từng cái

biểu lộ đờ đẫn, hành động cứng đờ như khôi lỗi.

Nhưng khí tức lại khủng bố đến cực điểm, đều là kình thiên cảnh tu sĩ!

…

Quả nhiên là thật lớn tràng diện!

Từng đạo khủng bố khí cơ, xa xa khóa chặt mà đến, liền như từng đầu xiềng xích, đem La Quan chỗ cả vùng không gian phong trấn.

Không thể trốn đi đâu được!

Mà sở dĩ không có ngay lập tức động thủ, là bởi vì con mồi chỉ có 1 cái, giữa lẫn nhau tương hỗ cố kỵ —— nguyệt chi khí vận bọn hắn đều muốn.

Mi tâm hỏa diễm hư ảnh nhảy nhót, màu da xích hồng nam tử tiến lên một bước, quát khẽ, “Tiểu bối này là chúng ta.”

Bá ——

Màu trắng váy xoè mấy tên nữ tu, đồng thời quay đầu xem ra, khuôn mặt đờ đẫn động tác cứng đờ, lại có khí tức khủng bố phá thể mà ra.

Dưới hắc bào, truyền đến vài tiếng trầm thấp cười lạnh, “Chúng ta chỉ cần tiểu tử này chết, các ngươi ai động thủ đều được.” Dứt lời, hướng lui về phía sau mở mấy bước.

Nhưng càng nhiều người lại sắc mặt bất thiện, cường hãn khí tức trùng thiên, hiển nhiên muốn tranh bên trên một trận.

La Quan nhịn không được thở dài một hơi, những người này thực tế quá phách lối, quả thực chính là coi hắn là thành một bàn đồ ăn, muốn làm sao kẹp liền làm sao kẹp.

Lão tử không muốn mặt mũi sao!

Đánh không lại? A, vậy coi như, mặt mũi mấy đồng tiền, cẩu mệnh mới là vương đạo.

Bất quá hôm nay những này sắc mặt, hắn đều nhớ rõ ràng… Dưới hắc bào những người kia là a? Hừ, đừng tưởng rằng giấu tốt, các ngươi trên thân thi xú vị, lão tử coi như cách 800 dặm, đều nghe rõ ràng, bút trướng này chúng ta về sau lại tính!

Cho nên, nên chạy trốn.

Không mất mặt, hôm nay dù không có bình Thi Vương điện, nhưng làm bạo thi thần, lại đem Viên Bạch Liễu đánh cho tê người dừng lại, kết quả này đủ để tự ngạo.

Huống chi liền dưới mắt tràng diện này, có thể toàn cần toàn đuôi thoát thân, đó chính là bản sự.

Đương nhiên, bản lãnh này không phải La Quan… Nói xác thực hơn không hoàn toàn là hắn, nhưng có thể sử dụng liền tốt, quản nhiều như vậy làm gì.

Bá ——

La Quan thân ảnh hư không tiêu thất, ngay tại trước mắt bao người, để một đám kình thiên cảnh cường giả, con mắt nháy mắt trừng tròn vo.

“Không tốt…” Mi tâm hỏa diễm hư ảnh tráng hán, vừa gầm nhẹ lên tiếng liền lại im bặt mà dừng.

Trải rộng kinh sợ khuôn mặt, giờ phút này lộ ra quái dị, trừ những cái kia màu trắng váy xoè nữ tu, những người còn lại thần sắc cũng đại khái như thế.

La Quan là biến mất, lại chỉ cần mất một cái chớp mắt, tiếp lấy xuất hiện tại bên ngoài trăm trượng… Không sai, cứ như vậy một chút xíu khoảng cách…

Cho nên, hắn là khôi hài đến sao? Dùng loại thủ đoạn này đào mệnh, tiểu tử này xem thường ai vậy? !

Nhưng vào lúc này, La Quan trên mặt lại lộ ra tiếu dung, đối mọi người phất tay, “Chư vị, ngày khác gặp lại, tất lấy ngươi cùng đầu chó!”

Phất tay lúc, a Đại hóa thân viên kia ngân bạch chiếc nhẫn, nổ tung một tia ngân mang —— đây là hắn cho chủ nhân lưu lại, một điểm cuối cùng lực lượng.

Ông ——

Không gian bỗng nhiên vặn vẹo, 1 đạo cánh cửa không gian hiển hiện, La Quan trực tiếp bước vào trong đó.

Ầm ầm ——

Sau một khắc, mấy đạo khủng bố lưu quang, trùng điệp nổ xuống, vừa quan bế cánh cửa không gian, bị trực tiếp đánh thành vỡ nát.

Nhưng La Quan thân ảnh, cũng đã biến mất không thấy gì nữa!

Đông đảo kình thiên cảnh cường giả khóa chặt, lại thêm trên đỉnh đầu, đến tự đại ngày áp chế, khiến mảnh không gian này hóa thành lồng giam.

Dù là a Đại tự mình xuất thủ, cũng chưa chắc có thể trực tiếp thoát thân, nhưng La Quan 100 trượng chớp mắt, chính là trời ban thần thông, thiên địa tán thành không gì kiêng kị!

Cho nên, tại thoát khỏi trấn áp một nháy mắt, kích hoạt a Đại lưu lại lực lượng, mới có thể thuận lợi ngưng tụ cánh cửa không gian thoát đi.

“Đáng chết!” Mi tâm hỏa diễm hư ảnh đại hán, phát ra bạo ngược gào thét, đôi mắt tàn bạo tiếp cận mấy cái váy xoè nữ tu.

Một đám kỹ nữ! !

Nếu không phải các nàng vướng chân vướng tay, đỏ viêm thần tông đã sớm đắc thủ, sao lại trơ mắt để La Quan thoát đi.

“Muốn đánh nhau phải không? ?” Mấy tên váy xoè nữ tu, tuy vẫn 1 bộ đờ đẫn biểu lộ, ánh mắt lại càng thêm băng lãnh, giờ phút này tâm tình của các nàng cũng vô song hỏng bét.

“Đi chết!”

Đại hán gào thét một tiếng, hừng hực hỏa diễm bỗng nhiên bộc phát, cùng người đồng hành hóa thân thành từng tôn Hỏa diễm cự nhân, bạo ngược ngập trời.

Mấy tên váy xoè nữ tu lại nửa điểm không thêm tránh né, trực tiếp đối diện xông lên, mà trong quá trình này, các nàng thân thể điên cuồng bành trướng ——

Màu trắng váy xoè bị no bạo, biến thành vải trang, đáng tiếc phía dưới không có nửa điểm kiều diễm phong quang, lọt vào trong tầm mắt chỉ có gồ cao cơ bắp, cùng rắc rối khó gỡ như rễ cây già đồng dạng mạch máu.

Kim cương ba so? Không, muốn so loại này càng đáng sợ, bởi vì cơ bắp cùng mạch máu, thậm chí bò đầy những này nữ tu mặt.

Ầm ầm ——

Trong nháy mắt, song phương chém giết đến cùng một chỗ, kinh khủng thiêu đốt liệt diễm, cùng tuyệt đối lớn cơ bá đối oanh, đánh long trời lở đất.

Dưới hắc bào khí tức âm hàn mấy người, ánh mắt âm trầm ướt át, có thể nghe tới “Kẽo kẹt” “Kẽo kẹt” nghiến răng nghiến lợi thanh âm.

“Để hắn chạy, lại để hắn chạy!”

“Ngươi ta như thế nào hướng thi thần đại nhân phục mệnh? !”

“Thật là đáng chết!”

Lại nhìn về phía chém giết cùng một chỗ 2 phe, bọn hắn ánh mắt càng thêm băng lãnh, “Một đám không có đầu óc đồ vật, chúng ta đi! !”

Bá ——

Mấy tên người áo đen trực tiếp rời đi.

Thế lực khác tu sĩ, lúc này cũng tại riêng phần mình thối lui, rất nhanh nơi đây liền chỉ còn lại có, chém giết cùng một chỗ song phương.

Một lát sau, hỏa diễm đột nhiên thu lại, mấy tên màu da xích hồng đại hán lui ra phía sau, nó mi tâm hừng hực hỏa diễm hư ảnh, cũng bình tĩnh lại.

Đối diện lớn cơ bá nữ tu nhóm, cũng khôi phục ban đầu bộ dáng, từng cái biểu lộ đờ đẫn, không thèm quan tâm toàn thân trần trụi.

Nhưng cho dù dãy núi chập trùng khúc kính yếu ớt, nhưng tận mắt nhìn thấy vừa rồi một màn về sau, chỉ sợ tuyệt không có người dám đối với các nàng, lại sinh ra một chút xíu hứng thú.

Chậc chậc, không sợ bị bẻ gãy sao? !

“Đủ? ?”

Một tên nữ tu đờ đẫn mở miệng.

Màu da xích hồng đại hán gật đầu, “Có thể giao nộp là được, đi.”

Nói xong, quay người dẫn người rời đi.

Tại sao phải đánh? Đương nhiên là phải vì hôm nay thất bại, tìm một cái không có trở ngại lý do.

Không phải thuộc hạ bọn người làm việc bất lợi, thực tế là bị đối diện ngu xuẩn cho ảnh hưởng —— đương nhiên, bọn hắn đều sẽ nói như vậy.

Cho chủ nhân một cái công đạo, về phần về sau song phương phía sau các đại lão, sẽ hay không bởi vậy ra tay đánh nhau, vậy liền không liên quan bọn hắn sự tình.

…

Nơi nào đó 1 đầu xanh biếc dãy núi phía trên, không gian đột nhiên vặn vẹo, tiếp lấy 1 đạo cánh cửa không gian hiển hiện, nhưng nó vừa mới ngưng tụ liền ầm vang nổ nát vụn.

Một thân ảnh từ đó trùng điệp ném ra ngoài, “Oanh” một tiếng đập xuống đất, La Quan đứng tại đáy hố, “Ho khan” lấy nôn một ngụm máu, ánh mắt đảo qua xung quanh, “Trốn tới rồi? Bất quá… Cái này đạp ngựa là địa

phương nào?”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 942 : Đại Nghiệt uyên đi săn

Thế núi cứng cáp, xanh biếc sum suê, nhưng giữa thiên địa khí cơ lại khác nhau rất lớn, trong không khí càng tràn ngập một tia… Yêu khí? !

Cái này đầy khắp núi đồi liền chút động tĩnh đều không có, ở đâu ra yêu khí a? Chẳng lẽ là hắn ngẫu nhiên truyền tống đến, yêu quái hang ổ bên trong không thành?

La Quan chính nhíu mày suy tư lúc, đột nhiên ánh mắt hơi trầm xuống, sau một khắc dưới chân mặt đất ầm vang vỡ nát, lại có hai hàng răng nhọn toát ra, hướng hắn hung hăng cắn xuống.

Mà cơ hồ ngay tại mặt đất vỡ nát nháy mắt, La Quan trên đỉnh đầu, đột nhiên quang ảnh lưu động, lại có một cái lợi trảo hiển hiện.

Hai mặt giáp công?

“Lại vẫn thật sự là rơi tiến vào, yêu quái hang ổ…” La Quan thì thào nói nhỏ, ám đạo cái này ẩn nấp thủ đoạn ngược lại là cao minh, động tác lại không nửa điểm trì hoãn, cong ngón búng ra 2 sợi kiếm quang hiển hiện, 1 đạo không xuống đất ngọn nguồn, 1 đạo phóng tới đám mây.

Phốc ——

Phốc ——

2 tiếng nhỏ khó thể nghe trầm đục về sau, là vật nặng rơi xuống âm thanh, kia phá địa mà ra dữ tợn miệng lớn, lại bị gọt đi hơn phân nửa, đỏ trắng chi vật chảy ngang. Trên đỉnh đầu lợi trảo thì bị toàn bộ chặt đứt, kiếm quang chuyển qua một chỗ ngoặt, lại gọt đi đầu của nó.

Chính là thương thế như vậy, 2 cỗ thi thể lại vẫn tại run rẩy, như giãy dụa lấy muốn đứng lên, kế tiếp theo cùng La Quan so chiêu.

“Thật mạnh sinh mệnh lực, chính là dài xấu xí một chút… Ngô, là thật xấu, cái này 2 con yêu nhìn xem không thế nào đứng đắn a…”

La Quan phê bình rất quyền uy, dù sao từng là tại Yêu tộc vương đình đi dạo qua người, về sau lại đem thu nhập dưới trướng, đại yêu thấy qua nhiều.

Nhưng khó coi như vậy, thật đúng là lần đầu ——

Mặt xanh nanh vàng, toàn thân loạn giáp, gai nhọn, 3 đầu cái đuôi năm đầu chân, bị gọt sạch nửa cái đầu lòng đất yêu vật, thậm chí có bảy, tám cái con mắt, bốn năm con lỗ tai, tựa như là bị người lấy lộn xộn phương thức, cho vá kín lại quái vật.

Nhưng lại cứ, không có nửa điểm người vì can thiệp bộ dáng, cũng là tự thân sinh ra biến dị, mới có thể là bộ này quỷ dị bộ dáng. Mà lại, cái này 2 đầu Yêu tộc khí tức, để La Quan cảm thấy một tia quen thuộc, hắn nghĩ

tới từng tại long cung thấy qua nghiệt giao…

Đều là giống nhau xấu xí vô não, lại dám ra tay với hắn, thực tế là sống dính nhau.

La Quan lắc đầu, bây giờ ngược lại là hẳn là, trước biết rõ ràng dưới mắt chỗ, lại tìm cách cùng Ánh Nguyệt đảo bắt được liên lạc… Dù sao, Tang Tang cùng Ngao Tú còn có vị kia “Lấy lại” Dương tiểu thư, bây giờ còn tại ở trên đảo… Sau đó đi báo thù!

Hừ hừ, thật sự cho rằng lão tử nói lần sau gặp mặt giết người là miệng pháo sao? Lão tử đằng sau có người! Cũng phải nhìn các ngươi có thể hay không, cũng mời được mặt trời giáng lâm.

Nghĩ đến cái này La Quan ngẩng đầu nhìn trời, ngược lại là một mảnh sáng sủa mặt trời vô che, chợt có mấy đám mây, tại ánh nắng chiếu rọi xuống trắng noãn như vũ.

Một phái an bình tường hòa… Ách, nếu như xem nhẹ tới trên mặt đất, 2 cái huyết thứ phần phật yêu thi… Quả nhiên, đối trên trời đại lão mà nói, dù là đã bắt đầu giao phong, cũng chỉ giới hạn tại một chỗ, một chỗ, càng giống là ý niệm phân thân giáng lâm.

Bản thể vẫn như cũ treo cao chín ngày, tịch liêu mà hờ hững, quan sát mênh mông thiên địa, vạn vật sinh linh… Đây chính là bức cách.

Đột nhiên, bên cạnh trong rừng rậm, truyền ra động tĩnh đánh gãy La Quan suy nghĩ, hắn trở lại nhìn lại liền thấy

2 người đi ra.

Ân, nói xác thực hơn là 2 con hóa thành nhân hình đại yêu, bây giờ nửa điểm cũng không che lấp, một thân cường hãn, bạo ngược yêu khí, lại quanh thân ngưng hiện ra từng đạo dạng bông hắc vụ, như thật như ảo tùy bọn hắn hành tẩu, phiêu đãng ở giữa không trung.

2 con bình thường yêu.

Ngay tại La Quan cho bọn hắn dán lên nhãn hiệu lúc, đối diện 2 con đại yêu cũng đang nhìn hắn, tiếp lấy lại đảo qua thi thể trên mặt đất.

“Tu sĩ nhân tộc, hắc, xem bộ dáng là vị nào đồng tộc, mời tới giúp đỡ.” Trong đó 1 con đại yêu cười nhẹ mở miệng, ánh mắt nhiều mấy điểm không kiêng nể gì cả.

Rất đơn giản đạo lý, người trước mặt sắc mặt tái nhợt, khí tức rõ ràng có chút phù phiếm, mà mặt đất 2 đầu nghiệt yêu thi thể lại chết gọn gàng mà linh hoạt… Giấu cùng ẩn không từ trước đến nay cùng một chỗ hành động, thực lực rất là cường đại, bọn hắn trước đó đều ăn phải cái lỗ vốn, mới có thể một mực truy tung ở phía sau.

Bây giờ lại bị người trước mắt giết, vậy liền chỉ có một lời giải thích —— người này tộc tu sĩ vận dụng lợi hại át chủ bài, một kích giết chết 2 đầu nghiệt yêu đồng thời, tự thân cũng gặp phản phệ, trả giá không tiểu đại giới.

Một cái khác đại yêu thì trực tiếp nhiều, “Cút!”

Đưa tay 1 quyền đánh ra, lập tức yêu khí cuồn cuộn, nó quanh thân dạng bông yêu khí sôi trào, lại sau người mơ hồ huyễn hóa ra, 1 tôn bạch lang hư ảnh.

Là 2 con lang yêu a… Đáng tiếc, rõ ràng dài rất bình thường, hết lần này tới lần khác đồng dạng không có đầu óc.

Ông ——

Kiếm minh vang lên, kiếm minh rơi xuống, cuồn cuộn yêu khí bị từ đó xé ra, sôi trào dạng bông yêu khí chỗ huyễn hóa mà thành bạch lang hư ảnh, như bọt khí vỡ nát.

Phù phù ——

Lang yêu số 1 bị vùi dập giữa chợ, thân thể bị chém thành 2 đoạn, trên mặt đất lộ ra bản thể, rõ ràng là một đầu hơn 10 trượng lớn bạch lang.

La Quan nhíu nhíu mày, trước đó mượn Thiên Cơ nhất tộc bảo khố chi vật, hắn luyện hóa bộ điểm Võ Tiên tinh túy, nhục thân lớn mạnh đồng thời, tu vi cũng có tinh tiến vào.

Trước đó ngược lại không có cảm thấy như thế nào, bây giờ xem ra tiến bộ hay là không nhỏ, nếu không cũng không đến nỗi tiện tay liền giết hắn, nguyên còn muốn lấy lưu một người sống tra hỏi đâu.

Cũng may còn có 1 cái.

“A!” Lang yêu số 2 một tiếng tru lên, trực tiếp hoàn thành biến thành, hoắc —— quả nhiên sống đồ vật tương đối có khí thế, nhất là một đầu nổi giận bạch lang, con mắt xích hồng tiếp cận La Quan, gào thét ở giữa răng nanh lộ ra ngoài, nước bọt 4 phía bắn tung toé.

“Đáng chết tu sĩ nhân tộc, ngươi dám giết chết bạch lang hậu duệ!” Yêu khí đang sôi trào, cuồn cuộn trực trùng vân tiêu, đỉnh đầu phía trên bạch lang hư ảnh, lại đột nhiên trở nên ngưng thực rất nhiều.

La Quan sinh ra một tia cảnh giác, trực giác nói cho hắn tốt nhất đừng chờ đợi thêm nữa, đưa tay một điểm kiếm minh bộc phát.

Ông ——

Ngưng thực bạch lang hư ảnh, đột nhiên cứng đờ, sau đó nó một đôi tròng mắt bỗng nhiên mở ra, lộ ra một đôi xích hồng đôi mắt, rơi vào La Quan trên thân.

Sau đó “Oanh” một tiếng nổ nát vụn, nhấc lên đầy trời cuồng phong, cát bay đá chạy đem xung quanh phạm vi bên trong, mảng lớn cổ mộc bị chặn ngang bẻ gãy, thậm chí nhổ tận gốc, phát ra “Ầm ầm” nổ vang rung trời, như kinh đào hải lãng chụp về phía 4 phương 8 hướng.

Lang yêu số 2, vô!

La Quan nhíu nhíu mày, “Đánh không lại liền dao người, còn như thế quả quyết dứt khoát, thật sự là gian lận a…” Hắn cũng không muốn giết yêu, cũng muốn có thể ngồi xuống hảo hảo nói chuyện, thuận tiện kết giao bằng

hữu, hỏi một chút hiện tại là tình huống như thế nào.

Nhưng mấu chốt là, hắn căn bản là không có cơ hội a, người ta gặp mặt liền động thủ, hắn chẳng lẽ muốn duỗi cổ đi đón lấy?

2 cái xâu mao, là thật vừa nát lại xuẩn a!

Lắc đầu, giết đều đã giết, lại nghĩ những này cũng không có ý nghĩa, La Quan sờ thi cầm tới trữ vật pháp bảo, dù cùng tu sĩ nhân tộc thường dùng nhẫn trữ vật khác biệt, nhưng nguyên lý cũng không kém nhiều, lại thêm chủ nhân đã chết đi, hắn không có phí khí lực gì liền biến mất phong ấn phía trên.

Điều tra một lần, Yêu tộc tu luyện vật cần thiết loạn thất bát tao một đống, sau đó chính là mười mấy khỏa lớn tiểu không 1 viên châu, nhan sắc sâu cạn không giống nhau, phía trên khí tức ngược lại là cùng chết trước 2 đầu xấu yêu tương tự, không phải là từ đồng loại trong tay đoạt được?

Yêu giết yêu sao? Cũng bởi vì người ta xấu? he~ thối~ trông mặt mà bắt hình dong đồ vật, chết không có gì đáng tiếc! !

Lại tìm đến giết yêu lý do La Quan, kế tiếp theo kiểm tra một lần, vụn vụn vặt vặt không ít, thậm chí còn có 1 bản xuân cung đồ, màu tô lại tinh vẽ bản —— trọng yếu nhất chính là, phía trên này họa chính là Yêu tộc đồ vật, ân… Liền rất mở ra tầm mắt, nguyên lai dù là chủng tộc khác biệt, cũng có thể chơi rất tốn… Ân, phi thường tốn.

Kiến thức thêm 1! !

La Quan thu tiến vào trong nhẫn chứa đồ, dự định ôm phê phán thái độ, về sau lại từ từ nhìn.

Đáng tiếc không tìm được cái gì thứ then chốt, ngay cả bây giờ tại cái kia cũng không biết… Nhưng cái này cũng đúng, 2 con lang yêu phách lối như vậy, 80% là ở nhà phụ cận, địa đồ cái gì khẳng định không cần.

Ai, giết phí công!

…

Bành ——

Trên vách đá dựng đứng, 1 cái lâm thời mở trong thạch động, bày ở trên mặt đất bàn gỗ, bị 1 chưởng đập thành phấn vụn.

Động thủ là cái trung niên nam tử, nhìn qua trong tay bể nát 2 khối ngọc bài, cắn răng gầm nhẹ, “Đáng chết! Ai lớn mật như thế, dám giết ta bạch lang hậu duệ? !”

Nộ khí trùng thiên lúc, quanh người hắn yêu khí tản mát, trên một khuôn mặt mơ hồ huyễn hóa ra, 1 con dữ tợn sói xanh đầu.

Đỉnh đầu một túm bạch mao, liền gọi hắn bạch điêu mao đi, bây giờ hung dữ liếc nhìn toàn trường.

Đã sớm biết, một chút vương bát đản đối bạch lang nhất tộc không phục, lại không nghĩ rằng các ngươi lại to gan

như vậy, việc này không xong!

“Lang huynh làm gì tức giận? Bọn tiểu bối nhập Đại Nghiệt uyên đi săn, vốn là một trận lịch luyện, từ muốn gánh chịu trong đó phong hiểm.”

Đối diện, 1 Yêu tộc chậm rãi mở miệng, nhìn như là khuyên, nhưng khóe miệng một tia đường cong, lại có vẻ phá lệ thoải mái, hài lòng.

Để ngươi Lang tộc phách lối nữa! ? ! Ỷ vào ra 1 vị bạch lang lão tổ, khắp nơi làm việc bá đạo, hôm nay xem như bị thiệt lớn!

Đại điện bên trong nó hơn Yêu tộc trầm mặc, nhưng giữa lông mày thần sắc, mơ hồ lộ ra mấy điểm bất mãn. Chết thì đã có sao? ? Nhiều lần Đại Nghiệt uyên đi săn bên trong, lần nào không chết qua tiểu bối? Làm sao, chúng ta trong tộc con cháu có thể chết, ngươi Lang tộc chính là ngoại lệ?

Ha ha, ngươi thế nào không lên trời ạ!

—

—

—

—

—

Chương 943 : Đối tổ long huyết mạch triệu hoán

“Hừ!” Lang Thanh cười lạnh một tiếng, đôi mắt kiệt ngạo, lạnh lùng, “Các vị nói không sai, là ta có chút ngạc nhiên, Đại Nghiệt uyên đi săn bên trong xuất hiện tử thương, thực là không thể bình thường hơn được.”

Hắn ngồi trở lại chỗ cũ, thần sắc bình tĩnh lại, “Người tới, lại nhấc một cái bàn tới, đem trước trận ẩn trong khói tông tiến vào hiến thanh vụ trà pha, ta có chút khát nước.”

Một phen diễn xuất ngược lại như vừa rồi hung ác ngoan lệ, như muốn ăn người không phải hắn như vậy.

Nhưng trong đại điện bầu không khí, ngược lại một chút chìm xuống dưới, nó hơn Yêu tộc đều nhíu mày, đáy mắt lộ ra kiêng kị, đề phòng.

Lang tộc thế lực gần đây ngày càng lớn mạnh, làm việc bá đạo lãnh khốc, dễ dàng như vậy liền sẽ bỏ qua? Chắc hẳn “Xuất hiện tử thương” chi ngôn mới là mấu chốt!

Chúng yêu trầm mặc, Lang Thanh ngược lại càng phát ra nhẹ nhõm, bình tĩnh, khóe miệng thậm chí móc ra ý cười, giơ lên thuộc hạ đưa tới chén trà, “Nha, chư vị đây là làm sao rồi? Đến, uống trà uống trà!”

“Tư trượt” uống một ngụm, có lẽ là hương trà tràn đầy

ngực bụng ở giữa, hắn thoải mái nheo mắt lại, trong đó lại một mảnh băng hàn.

“Lang Thanh, mọi thứ đừng quá mức, chớ có quên nội đình nhụy hoa nương nương sớm có ý chỉ, không được khẽ mở tộc đàn chi tranh.”

Đối diện, mi tâm “Vương” chữ văn như bởi vì như hiện nam tử, mắt lộ uy hiếp mở miệng.

Đại điện bỗng dưng yên tĩnh, chúng yêu mặt lộ vẻ nghiêm nghị, hiển nhiên đối nó trong miệng vị kia nhụy hoa nương nương cực kỳ tôn kính.

Lang Thanh dừng một chút, đem chén trà buông xuống, mỉm cười mở miệng, “Lục Giang huynh nói gì vậy? Phong sơn nội đình ý chỉ, ta Lang tộc tự nhiên tuân theo, đối nương nương càng là vui lòng phục tùng… Cho nên, ta nghe không hiểu a?”

Đây chính là, không định dừng tay.

Hổ yêu Lục Giang đôi mắt trầm xuống, cười lạnh một tiếng không nói thêm lời, Đại Nghiệt uyên đi săn liên quan đến sâu xa, như Lang tộc dám can đảm tùy ý làm bậy, như dẫn tới nội đình tức giận, nhất định gặp trọng phạt… Ngô, có lẽ Hổ tộc có thể âm thầm giúp Lang tộc 1 đem, dù sao cũng là bạch lang lão tổ hậu duệ, có thể nào cứ như vậy không đau không ngứa bị người giết rồi? !

…

Đại Nghiệt uyên khu vực bên ngoài, nào đó phiến rừng rậm ở giữa, nơi đây rõ ràng vừa bộc phát một trận kịch chiến, trong không khí còn có chưa tiêu tán khí tức khủng bố cuồn cuộn khuấy động. Xung quanh lọt vào trong tầm mắt chỗ, cũng là mảng lớn núi lở lâm hủy, đều là bừa bộn cảnh tượng.

Một đầu nghiệt yêu thi thể khổng lồ, bị oanh mấy thành một đám bùn nhão, nhìn xem rất là thê thảm.

Đối diện thì là 1 con thân dài bất quá trượng hơn bạch lang, khiến người ngạc nhiên là nó một đôi tròng mắt, lại cũng là màu trắng, chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy mấy điểm con ngươi độ cong, để lộ ra lãnh khốc cùng cao quý.

Nhưng vào lúc này, cái này bạch lang nhíu nhíu mày, chân trước giơ lên 1 con viên châu hiển hiện, nó chất liệu như ngọc bên trong có 9 viên điểm sáng, bất quá lúc này trong đó 2 viên, lại nhanh chóng yên tĩnh lại, biến thành màu xám trắng chìm vào viên cầu dưới đáy sau liền không nhúc nhích.

Chết rồi.

Lang Ninh cũng không thèm để ý những này đồng tộc chết sống, hắn thấy bọn hắn phần lớn là một đám ngu xuẩn, chết cũng liền chết rồi, miễn cho tiêu hao trong tộc tài nguyên.

Nhưng hôm nay khác biệt, tại Đại Nghiệt uyên đi săn bên trong Lang tộc trên dưới một thể, giết bạch lang hậu duệ chính là đối toàn bộ Lang tộc khiêu khích, dù chỉ là từ đối với lão tổ tôn trọng, hắn cũng được cho đáp lại.

Hung thủ phải chết!

“Đi.” Băng lãnh quát khẽ tự bạch trong miệng sói phát ra, trong rừng “Sưu” thoát ra 1 đạo bóng trắng, rơi vào trên lưng nó.

1 con bái, bạch bái.

Này yêu thưa thớt đến cực điểm, nhìn chung toàn bộ Lang tộc, cũng chưa chắc có thể tìm ra cái thứ 2.

Nó miệng nói tiếng người, âm trầm mà bình tĩnh, “Lang Ninh, ta dự cảm không tốt lắm, chuyện này ngươi tốt nhất đừng để ý tới…”

Bạch bái thông linh, không chỉ có trí tuệ siêu quần, càng có thể cùng không biết tối tăm giao cảm, có xu cát tị hung chi năng.

Bạch lang dẫm chân xuống, thoảng qua trầm mặc về sau, chậm rãi nói: “Chết là lang quân, lang nghiệp.”

“Cái này… Có chút phiền phức…” Bạch bái nhíu mày, duỗi ra ngắn tiểu nhân chân trước, trước người một trận bấm đốt ngón tay, cũng là cái thầy bói, “Cổ quái, ta lại coi không ra hung thủ nửa điểm tin tức, mơ hồ như mây bên trong núi, chỉ cảm thấy kiềm chế, bất an…”

Hắn ngữ khí càng phát ra âm trầm.

“Lão tổ kia, ta nhất định phải có cái bàn giao, nếu không cho dù tại Đại Nghiệt uyên bên trong bộc lộ tài năng,

cũng không có cơ hội tranh đoạt phong sơn yêu tử chi vị.”

“… Vậy liền cẩn thận chút đi.” Bạch bái hữu khí vô lực mở miệng, ngữ khí bất đắc dĩ.

Bá ——

Bạch lang thả người nhảy lên, tốc độ nhanh giống như là một trận gió, mang theo tàn ảnh biến mất không thấy gì nữa.

Đương nhiên, rời đi thời điểm nó cũng không có quên, xé ra kia nghiệt yêu đầu, đào đi trong đó nghiệt thần châu.

…

“Vương thúc truyền tin cùng ta?” Đỉnh núi, đứng lặng cường tráng nam tử trẻ tuổi, giờ phút này nhướng mày.

Hắn đưa tay từ đỉnh đầu bên trên rút ra một sợi tóc, thổi một hơi sau lại có thanh âm rất nhỏ, trực tiếp từ đó truyền ra.

“Bạch lang hậu duệ bị giết? Lang tộc muốn đi trả thù sự tình? Hắc, ngược lại thật sự là là cái cơ hội tốt!”

Trên mặt hắn có 1 đầu dài sẹo, từ chỗ cổ bắt đầu, một mực kéo dài đến dưới mũi.

Cứ việc sớm đã khỏi hẳn, nhưng lưu lại 1 đầu màu đỏ tím, dữ tợn như con giun vết sẹo.

Giờ phút này theo hắn liếm láp khóe miệng, vết sẹo uốn éo, bộ dáng liền lộ ra càng phát ra đáng sợ.

“Lang Ninh, lại để ta giúp ngươi Lang tộc nhấc lên phong ba, đợi sự tình làm lớn chuyện về sau, ta mới có cơ hội bảo đảm năm đó mối thù a.”

“Hắc hắc!”

Cười nhẹ hiển thị rõ tàn nhẫn, bạo ngược.

Bá ——

Nam tử này thả người nhảy lên, người ở giữa không trung lúc, liền hóa thành 1 con lộng lẫy mãnh hổ, thân thể chừng dài bảy tám trượng, sau một khắc cuồng phong đột khởi, quấn lấy mãnh hổ thân thể, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

…

Hắt xì ——

La Quan vuốt vuốt cái mũi, ám đạo là có người muốn ta, hay là đang mắng ta? Nhìn thoáng qua trên mặt đất xác sói, hắn thở dài một hơi.

Chửi liền chửi đi.

Không sai, La Quan lại bị tập kích kích, mà lại còn là lang yêu.

Nhưng lần này không phải bạch lang, mà là một đầu da mao bóng loáng nước sáng, giống như là tơ lụa trong trẻo trơn bóng đại hắc lang.

Cho nên hắn đây là đâm ổ sói sao? La Quan lần này vốn là nghĩ đến, cầm xuống sói đen ép hỏi một hai, cũng không liệu nó là tính tình cương liệt, bị chế phục sau còn gào thét không ngừng, gào thét lớn ngươi như dám can đảm giết ta, tất bị chém thành muôn mảnh vân vân.

Sau đó, La Quan liền đem nó cho làm thịt.

Trước khi chết, sói đen trừng lớn mắt con mắt, không phải đang khiếp sợ La Quan lại dám giết hắn, mà là không hiểu ngươi làm sao động thủ nhanh như vậy đâu? ? Trong cơ thể ta có Lang tộc cấm chế, không thể trực tiếp liền chịu thua a? ? Ngươi hỏi lần nữa a, uy hiếp ta một chút, ta lập tức liền đều nói…

Đáng tiếc La Quan vẫn chưa xem hiểu, sói đen trước khi chết ánh mắt, hắn sờ sờ cái cằm, nói: “Đã biết, bây giờ vị trí, thật là Yêu tộc lãnh địa, lại trong phạm vi nhất định Yêu tộc không phải số ít, bọn hắn ngay tại săn giết… Nghiệt yêu? Đúng không, tựa hồ là cái tên này, ngược lại cùng ta đoán không sai, như thế xấu xí đồ vật, cùng nghiệt giao là không sai biệt lắm.”

“Sau đó chính là Lang tộc đem trả thù ta, sói đen chính là ví dụ, nó là cái thứ 1 đến, nhưng tuyệt sẽ không là cái cuối cùng… Vậy ta là tránh đi bọn hắn, hay là kế tiếp theo giết?”

Tránh đi, phía trước giết 3 con lang yêu, cừu hận đã kết

xuống. Kế tiếp theo giết, cừu hận cầm tiếp theo làm sâu sắc… Nhưng liền Lang tộc phong cách hành sự đến xem, tựa hồ cả 2 cũng không có gì khác biệt.

La Quan thở ra một hơi, “Bằng không, ta cẩu một chút, nghĩ biện pháp mau rời khỏi tốt.” Không có biết rõ ràng thế cục trước đó, bớt trêu chọc phiền phức.

Về phần Lang tộc, liền chủ đánh 1 cái không chủ động, không chịu trách nhiệm, các ngươi đến ta liền kế tiếp theo giết, không đến thì như vậy coi như thôi.

Bao lớn chút chuyện a, không phải liền là giết mấy cái lang yêu? Làm gì tính toán chi li đâu, mọi người ngồi xuống nói không chừng còn có thể cùng uống trà.

Vơ vét đi sói đen trữ vật pháp bảo, không có gì bất ngờ xảy ra bên trong cũng có mấy khỏa viên châu —— nghiệt thần châu? Cũng không biết có làm được cái gì đồ, nhưng Yêu tộc đối này như rất coi trọng, vậy liền trước thu lại.

La Quan ngẩng đầu nhìn một cái sắc trời, vẫn là mặt trời vô che, một phái sáng sủa bộ dáng, nhưng giữa thiên địa khí cơ lại bị giảo loạn, hỗn độn lại chấn động, liền tựa như nơi đây tồn tại một chỗ, cường đại vô cùng năng lượng nguyên, can thiệp xung quanh khí tượng vận chuyển.

“Là cái gì đây?” Hắn vô ý thức nhìn về phía, trùng điệp nơi núi rừng sâu xa, 1 đạo như có như không cảm giác, xuất hiện ở đáy lòng hắn.

Giống như là một loại tín hiệu, lại giống là triệu hoán, tại nhẹ nhàng trêu chọc tinh thần của hắn —— liền như trên lầu hai, những cái kia trang điểm lộng lẫy, quần áo Thanh Lương tiểu tỷ tỷ, đúng lúc cười tươi này đối ngươi vẫy gọi, đến nha, khoái hoạt nha, ta tại ngươi chờ ngươi nha.

Liền đạp ngựa không hợp thói thường! !

Ta là tốt như vậy bị dẫn dụ người sao? Hừ! !

Sau nửa canh giờ, La Quan vượt qua vài toà đại sơn, nhìn qua phương xa cái kia đạo đã, mơ hồ có thể nhìn thấy vô tận thâm uyên, hung dữ phun một bãi nước miếng, “Không sai, lão tử là được!”

Bởi vì cùng khí cơ kia “Câu kết làm bậy” không phải La Quan, mà là trong cơ thể hắn tổ long huyết mạch —— trực giác nói cho La Quan, hắn không thể bỏ qua.

Về phần Lang tộc? Thích thế nào thì thế ấy đi, thực tế làm lớn chuyện, lão tử trực tiếp chạy trốn chính là, sờ sờ giữa ngón tay viên kia ngân bạch chiếc nhẫn, La Quan trong lòng đại định.

A Đại còn không có thức tỉnh, nhưng hắn lực lượng đã bắt đầu một chút xíu khôi phục, không được bao lâu liền có thể góp nhặt đủ, mở ra không gian bên trong cần thiết.

Lui lại có đường, liền có thể không sợ hãi, La Quan nhìn qua cái kia đạo thâm uyên, “Trong này, đến tột cùng cất giấu thứ gì?”

Chương 944 : Phong sơn

Nhìn uyên gần, kì thực xa.

La Quan phỏng đoán là giấu ở đầu này trong thâm uyên đồ vật, vặn vẹo phụ cận không gian, rõ ràng một chút có thể đụng, nhưng thủy chung chưa thể tới gần, hắn thậm chí hoài nghi mình trong mắt một đường tiến lên, chỉ là tại nguyên chỗ xoay quanh.

Còn không cùng La Quan tìm được chân tướng, phiền phức liền đã đến.

“Chính là người này?”

“Hừ! 1 người tộc tu sĩ, dám tại phong sơn cảnh nội giết ta Lang tộc, muốn chết!”

“Đều cảnh giác chút, đừng quên lang quân, lang nghiệp cùng lang mực đều là chết ở đây người trong tay.”

“Ngươi ta mấy người liên thủ, đủ để thi triển Thiên lang khiếu nguyệt thần thông, người này dù có 3 đầu 6 tay, cũng hẳn phải chết không nghi ngờ!”

9 yêu nhập Đại Nghiệt uyên đi săn, bây giờ đã chết thứ 3, trừ kia 2 cái luôn luôn không thích sống chung gia hỏa, thừa hơn 4 cái đều ở đây.

Bây giờ bọn hắn liếc nhau, cường đại yêu lực phá thể mà ra, như dạng bông hắc vụ giữa không trung vặn vẹo, lẫn nhau xen lẫn đến cùng một chỗ, lại cũng hóa thành

một loại khác loại màn trời, có mấy điểm che khuất bầu trời cuồn cuộn khí thế, cứ như vậy thẳng đến La Quan mà đi.

“Nhân tộc chi tu, báo lên xuất thân của ngươi, lai lịch, giết ta Lang tộc đại yêu, tung thân ngươi chết cũng khó đem này đại tội trừ khử!” Cầm đầu lang yêu nhe răng cười một tiếng, trong miệng răng nanh ẩn hiện.

Lại 1 lang yêu mở miệng, “Tất yếu ngươi sư môn, gia tộc, phải trả cái giá nặng nề, thân cận, để ý người đều tru diệt, mới có thể để thế nhân biết được, cùng ta phong sơn Lang tộc là địch, ra sao cùng ngu xuẩn hành vi!”

La Quan nhìn về phía bọn hắn, thật đúng là phách lối lại cẩn thận a, đây là cho rằng thế cục đã định sao? Hắn lắc đầu, “Nếu là như vậy, ta vì sao còn muốn nói cho các ngươi biết lai lịch?”

4 tên lang yêu khẽ giật mình, trước đó bị bọn hắn xử lý tu sĩ nhân tộc, hiện tại cũng đã hoảng sợ vạn điểm, hận không thể đem chết 800 năm tổ tông đều móc ra, đến cho mình tăng lên giá trị bản thân, để cầu có thể bảo đảm một cái mạng, trước mắt cái này làm sao không theo lẽ thường ra bài? Cái này trấn định bộ dáng, thật là làm cho yêu thấy ngứa mắt!

“Không nói? Không phải do ngươi! Đợi đưa ngươi trấn áp, liền để ngươi thử một chút yêu lực tẩy phạt chi hình, muốn sống không được muốn chết không xong!”

4 tên lang yêu nhe răng cười, đỉnh đầu phía trên dạng

bông hắc vụ xen lẫn, biến thành màn trời chấn động kịch liệt, lại đột nhiên trở nên thanh tịnh, đem 1 đạo hình chiếu rõ ràng hiện ra tại mọi người trước mắt ——

Lọt vào trong tầm mắt, đêm trăng núi cao, có 1 cự lang đạp lập trên đó, chừng cao hơn trăm trượng, ngửa đầu hướng nguyệt làm thét dài hình.

Giờ phút này bên tai mơ hồ ở giữa, dường như thật nghe tới một tiếng kéo dài, uy nghiêm sói tru, thẳng vào tâm thần ở giữa, mang theo một loại nào đó khủng bố uy hiếp.

Sau đó, kia hình chiếu phía trên cự lang hình như có nhận thấy, đột nhiên cúi đầu nhìn về phía La Quan.

Oanh ——

Cuồn cuộn uy áp như núi lở đất nứt, mang theo quét ngang thế như 10,000 tấn đến, đem hắn thân ảnh bao phủ, không gian đều trở nên bắt đầu vặn vẹo, hoàn toàn mơ hồ không rõ.

Xong rồi!

4 con lang yêu vui mừng, nhếch miệng lên cười lạnh, khá lắm người cuồng vọng tộc tu sĩ, lại toàn bộ hành trình đứng ở nguyên địa bất động, đây là cảm thấy Thiên lang khiếu nguyệt chi uy, không đủ để đem hắn trấn áp? !

Hừ, thật sự là không biết sống chết, bây giờ nhất định chua thoải mái đến cực điểm —— Thiên lang, chính là

Lang tộc trong truyền thuyết thuỷ tổ 1 trong, thờ phụng thiên khung minh nguyệt, nghe đồn từng phải nguyệt tôn tán thành, có được điều khiển nguyệt hoa chi lực, tại trăng tròn chi dạ thực lực tăng vọt chi năng.

Cứ việc bây giờ triệu hoán chỉ là Thiên lang chi ảnh, nhưng cái này cái bóng một chút chi lực, cũng đầy đủ đem hắn nghiền nát —— đáng tiếc, bọn hắn triệu hoán hay là không quá tự nhiên, không thể điều khiển Thiên lang chi lực, nếu không nên lưu một người sống.

Hừ! Bất quá chết cũng vấn đề không lớn, người này có thể đi vào Đại Nghiệt uyên, hẳn là thụ một tộc kia bầy mời, về sau tự có thể điều tra rõ ràng.

“Chư vị, ngươi ta lần này trấn sát, giết hại ta Lang tộc đại yêu chi tu, nhất định có thể để lão tổ coi trọng mấy phần, sau đó lên như diều gặp gió, hoặc chính là này thời cơ!” Một tên lang yêu cười to mở miệng, một mặt đắc ý, chờ mong.

Nó hơn lang yêu trên mặt, cũng đều lộ ra tiếu dung, trước đó bọn hắn tốn hao một chút thời gian, lẫn nhau mới tập hợp đến cùng một chỗ, rất lo lắng sẽ bị Lang Ninh kia hai tên gia hỏa vượt lên trước, cũng may cuối cùng chỗ tốt vẫn rơi vào bọn hắn tay bên trong.

Hừ hừ! Lang Ninh thực lực mạnh nhất, thế mà rơi vào chúng ta về sau, thậm chí cho đến người này tộc tu sĩ bị trấn sát cũng không lộ diện… Đây là cái gì? ? Đây là không nhìn đồng tộc bị giết hại, là bất mãn bạch lang địa vị, thậm chí có thể cho hắn đắp lên xem thường lão tổ nhãn hiệu.

Đây chính là đường đến chỗ chết.

Dù sao Lang Ninh tuy mạnh, lại không bị lão tổ thích sự tình, tại lang tộc nội bộ cũng không phải là bí ẩn… Mà Lang Ninh một khi xảy ra chuyện, bọn hắn liền có ra mặt cơ hội, dù sao trong tộc tài nguyên có hạn, xử lý mạnh nhất cái kia, tất cả mọi người có thể được nhờ.

Về phần trong tộc đàn đấu, bản thân suy yếu… A, phong sơn dù lớn, lại tụ tập quá nhiều Yêu tộc, tài nguyên cằn cỗi nếu không thể tranh đoạt lời nói, cũng chỉ có thể thấp người 1 các loại, vĩnh viễn không ra mặt 1 ngày, đây là toàn bộ phong sơn Yêu tộc đều ngầm đồng ý sự tình.

Đúng lúc này, bình tĩnh thanh âm đột nhiên vang lên, “Chư vị hiện tại liền cười, phải chăng quá sớm một chút? ?”

Cát ——

4 cái lang yêu tiếu dung trực tiếp cứng ở trên mặt, con mắt trừng tròn vo, lộ ra kinh sợ chi ý.

Quá mức đột ngột biểu tình biến hóa, đến mức miệng, mắt run rẩy, cổ quái mà buồn cười buồn cười.

Nhưng bọn hắn hiện tại, quả thực cười không nổi, vặn vẹo không gian bị từ đó xé ra, 1 đạo kiếm ảnh từ trong đó gào thét mà ra.

“Trốn…”

Tại cảm nhận được kiếm ảnh khí cơ nháy mắt, 4 tên lang yêu da đầu một nổ, không chút do dự xoay người bỏ chạy.

Không phải là đối thủ, lưu lại liền phải chết!

Muốn nói bọn hắn phản ứng cực nhanh, một nháy mắt liền riêng phần mình trốn hướng phương hướng khác nhau, chuẩn bị liều 1 đem vận khí.

Kiếm ảnh liền 1 đạo, tối đa cũng liền giết 1 yêu, nó hơn 3 cái liền có thể thoát thân.

70% mạng sống cơ hội đã không thấp —— không phải ta, không phải ta, không phải ta!

4 đầu lang yêu đáy lòng bên trong điên cuồng rống to, cùng lúc đó liều mạng thôi động pháp lực, đem tốc độ tăng lên tới nhất nhanh.

“A đù!”

Nhưng rất nhanh bọn hắn liền lại không hẹn mà cùng, ở trong lòng kêu rên một tiếng, dù chưa quay đầu lại có thể cảm nhận được, kia tới gần khí tức khủng bố.

“Lão tử thật là xui xẻo!”

Vừa hiện lên ý niệm này, liền cảm giác cổ mát lạnh, tiếp lấy ánh mắt liền bắt đầu quay cuồng lên. Nhưng ở ý thức lâm vào hắc ám trước đó, bọn hắn càng nhìn đến nó hơn 3 bộ đồng tộc thi thể —— đồng dạng bị 1 kiếm bêu đầu, máu tươi cuồng phún như suối.

“Nguyên lai xui xẻo không chỉ ta 1 cái, thật tốt…”

Lạch cạch ——

Lạch cạch ——

Bốn cỗ xác sói rơi xuống, nhuộm đỏ đại địa, trong không khí tràn ngập gay mũi mùi máu tươi.

1 kiếm toàn giết, cũng không phải là La Quan vô ý thám thính dưới mắt tình cảnh, mà là hắn còn có lựa chọn tốt hơn.

Quay người, thần sắc hắn bình tĩnh, thản nhiên nói: “Có thể trơ mắt nhìn xem 4 vị đồng tộc chết bởi trước mặt mà thờ ơ, các hạ coi là thật tốt ẩn nhẫn.”

Tiếng bước chân vang lên, Lang Ninh xuất hiện ở trong sân, nhìn lướt qua 4 vị đồng tộc thi thể, sắc mặt hắn không có chút nào biến hóa, “Một đám ngu xuẩn mà thôi, chết liền chết rồi.”

Hắn nhìn qua La Quan, hơi dừng một chút tiếp tục nói: “Như các hạ nguyện tự đoạn một tay, giao cho ta hướng trong tộc giao nộp, thì hôm nay ta nhưng thả ngươi đi.”

La Quan lông mày nhướn lên, lần này lại không phải đi lên liền động thủ, thế mà còn nói về điều kiện.

Hắn nghĩ nghĩ, nói: “Thương nghị trước đó, Lang huynh có thể hay không trả lời ta mấy vấn đề?”

Lang Ninh gật đầu, “Nói.”

La Quan nói: “Đây là nơi nào? ?”

Lang Ninh nhướng mày, thật sâu trông lại một chút, chậm rãi nói: “Phong sơn, Đại Nghiệt uyên.”

Phong sơn? Danh tự này có chút quen tai a, La Quan suy nghĩ chuyển vài vòng, đột nhiên nghĩ đến một chút chuyện cũ, “Phong sơn Yêu tộc… Lang huynh nhưng từng nghe tới nhụy hoa nương nương chi danh? ?”

Lang Ninh lông mày lại là nhíu một cái, “… Phong sơn nội đình, từ nhụy hoa nương nương chấp chưởng, chính là phong sơn thánh địa!” Hắn nghĩ nghĩ, “Như các hạ là nương nương cố nhân, hôm nay phong ba cũng tịnh không phải không thể hóa giải.”

La Quan ám đạo cố nhân là thật không tính là, cừu nhân vẫn còn không sai biệt lắm, vận khí thật sự là hỏng bét a, thế mà đi tới cái này.

Mà lại, như La Quan đoán không lầm, phong sơn cho là Đạo tôn dưới trướng, vừa nghĩ tới kia thân ở 10,000 dặm tinh hà ở giữa đạo thân ảnh kia, liền một trận tim đập nhanh bất an, lại cường tự gãy mất ý nghĩ của mình.

Huyền Nhất Nhất từng nói qua, thế gian đủ cường đại tồn tại, niệm chi tiện nhưng có sở cảm ứng, hắn cũng không muốn gây nên Đạo tôn chú ý.

Đón Lang Ninh ánh mắt, La Quan chân thành nói: “Lang

huynh hảo nhãn lực, ta cùng nhụy hoa nương nương chính là bạn cũ, hôm nay tất cả đều là một trận hiểu lầm, không bằng ngươi ta biến chiến tranh thành tơ lụa riêng phần mình mạnh khỏe, như thế nào?”

Lang Ninh híp híp mắt, thản nhiên nói: “Các hạ cùng nương nương có thù? Lần này vừa rồi tay cụt ước hẹn, cũng không có thể giữ lời.”

Hắn tiến lên một bước, “Ngao ô” tiếng sói tru đột nhiên vang lên, “Ầm ầm” yêu lực bộc phát, cuồng bạo như kinh đào hải lãng, quét ngang bát phương.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 945 : Cạc cạc loạn giết

Vô Lượng cảnh!

Nhưng Lang Ninh Vô Lượng cảnh hiển nhiên cùng cái khác người khác biệt, là chân chính thiên nhân vô lượng, thần uy vô song. La Quan ở trên người hắn thậm chí nhìn thấy, một chút cái bóng của mình —— quả nhiên thế gian này thiên kiêu xuất hiện lớp lớp, người siêu quần bạt tụy đếm không hết.

La Quan tuy mạnh, nhưng chưa hẳn không có có thể cùng giao phong người, trước mắt Lang Ninh, có lẽ có thể tính… Nửa cái?

Không xác định, La Quan có thể có át chủ bài, những người khác chưa hẳn liền không có, cũng nên làm qua một trận mới có thể phân ra cao thấp thắng bại.

“Ầm ầm” yêu lực triều cường cuốn tới, mang theo vạn quân chi uy, nhưng càng quan trọng chính là trong đó, ẩn chứa một tia cường hãn ý chí. Như trời sập tương khuynh, lại như thái sơn áp đỉnh, chỉ là xa xa cảm giác liền bản năng ở giữa, từ đáy lòng sinh ra vô tận hoảng sợ.

La Quan chập chỉ thành kiếm, tại trước mặt 1 trảm, “Ông” một tiếng kiếm minh bộc phát, kiếm ảnh phá sóng mà ra chém về phía Lang Ninh, yêu lực triều cường từ trước người hắn tách ra, gầm thét càn quét mà qua,

quét ngang giữa núi rừng, tồi khô lạp hủ vạn vật đều hủy.

Lang Ninh nhướng mày, 5 ngón tay triển khai đưa tay về phía trước, vuốt sói hư ảnh lập tức hiển hiện, cùng kiếm ảnh ầm vang đụng nhau, phát ra nổ vang rung trời. Kêu lên một tiếng đau đớn Lang Ninh sắc mặt trắng nhợt, lùi về phía sau mấy bước, hiển nhiên là lần này giao phong bên trong ăn phải cái lỗ vốn.

Nhưng kiếm ảnh cũng bị vuốt sói đập nát, song phương lần thứ 1 giao phong, cũng coi như thế lực ngang nhau.

“Lấy Vô Lượng cảnh tu vi, nhưng bộc phát Đại Kiếp cảnh đỉnh phong thực lực, các hạ có thể tính ta tại cùng thế hệ bên trong, nhìn thấy người mạnh nhất…” Lang Ninh chậm rãi mở miệng, “Có thể giết chết các hạ, chính là vinh quang của ta.”

Hắn thả người nhảy lên, người giữa không trung lúc liền đã hóa thân thành 1 đầu trượng hơn bạch lang, sau đó nó thân thể đón gió thấy trướng, bất quá ngắn ngủi mấy hơi thở, lại tăng vọt đến 100 trượng.

Như một ngọn núi, nó khí tức giờ phút này điên cuồng tăng vọt, khủng bố yêu lực khuấy động làm thiên địa biến sắc, lại nhanh chóng âm trầm xuống.

Phần phật ——

Cuồng phong cát bay đá chạy, coi là thật có mấy điểm đại yêu hàng thế, cả thế gian hạo kiếp cảnh tượng.

Đây là Lang Ninh thức tỉnh huyết mạch thần thông, tăng vọt không chỉ có là thân thể, nó yêu lực, nhục thân, tốc độ, kháng tính v.v. Tăng lên trên diện rộng , giống như là mở ra hình thái chiến đấu.

Ngao ô ——

Một tiếng sói tru, 100 trượng bạch lang thả người đánh tới, nó lợi trảo triển khai nhấc lên vô số phong nhận, hình thành từng đạo màu xanh lưỡi đao, nháy mắt đem La Quan thân ảnh bao phủ. Nó đáng sợ khí tức khuấy động, chính là một tòa núi lớn hoành cản, cũng có thể nháy mắt cắt thành phấn vụn.

Nhưng đây chẳng qua là kiềm chế La Quan thủ đoạn mà thôi, chân chính sát chiêu ở chỗ bạch lang lợi trảo, mặt ngoài u quang lưu chuyển, hóa thành đen kịt một màu màu mực, thâm thúy giống như là mở 1 đầu, thông hướng vô tận thâm uyên thông đạo, có thể đem tất cả mọi thứ nuốt hết.

Liền ngay cả sắc trời chiếu rọi rơi vào lợi trảo phía trên, cũng bị trực tiếp thôn phệ, dẫn đến lợi trảo vung vẩy vết tích chỗ, hoàn toàn tĩnh mịch hư vô —— liền ngay cả phong thanh, tiếng xé gió, cũng không thể từ đó truyền ra, tất cả mọi thứ đều bị giam cầm ở một trảo này ở giữa!

Cùng La Quan giống nhau, lần thứ 1 giao phong nháy mắt, Lang Ninh liền xác định người trước mắt tộc chính là kình địch, sao dám lại có nửa điểm chủ quan? Xuất thủ chính là toàn lực ứng phó!

Đương nhiên, Lang Ninh cũng không chờ mong một kích liền có thể giết địch —— có thể gây nên hắn bất an, để bạch bái cho cảnh cáo người, như thế nào bình thường? Nhưng hắn vẫn như cũ lòng tin mười phần, bởi vì nơi đây chính là Đại Nghiệt uyên, hắn ở đây cùng người chém giết nhưng bộc phát hai trăm phần trăm lực lượng.

Người trước mắt tộc kiếm tu hoặc thật có thể cùng hắn giao phong, lại chọn sai chiến trường, liền chú định hắn hôm nay hẳn phải chết chi kết cục!

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, cuồng bạo kiếm hơi thở phô thiên cái địa bộc phát, đem càn quét, vây giết phong nhận đều đánh tan, tiếp theo hóa thành cuồn cuộn kiếm hà, “Ầm ầm” gầm thét đón lấy sóng lớn lợi trảo.

Tung bạch lang 100 trượng như dãy núi, cũng bị kiếm hà bao phủ, La Quan nhìn về phía bạch lang lúc, dư quang lại nhịn không được nhìn lướt qua, cái kia đạo thâm bất khả trắc thâm uyên.

Tựa hồ, nó truyền ra ba động, khí cơ, đột nhiên trở nên mạnh hơn một chút, là giấu kín trong đó chi vật, cảm thấy được hắn tồn tại rồi?

Đây cũng không phải là nghịch lý, nói đơn giản chính là tổ long huyết mạch cảm thấy được Đại Nghiệt uyên bên trong, ẩn nấp cái nào đó tồn tại bí ẩn.

Nhưng cái này tồn tại, chưa hẳn có thể phát giác được

tổ long huyết mạch… Dù sao cấp độ khác biệt, thân là Long tộc chi tổ, dù là tại thời kỳ viễn cổ, cái kia thần, ma giao phong, vạn tộc cùng nổi lên khủng bố niên đại, đều là đứng tại đứng đầu nhất tồn tại.

“Đây có phải hay không sẽ dẫn phát, một loại nào đó không thể khống biến cố?” La Quan âm thầm nhíu mày, hắn vốn là nghĩ trôi qua lặng lẽ, đợi dò xét rõ ràng lại tùy thời mà động. Nhưng kế hoạch vĩnh viễn không đuổi kịp biến hóa, Lang Ninh xuất hiện, để hắn tính toán thất bại.

Đây chính là hiện thực, sự tình không có khả năng thật, liền theo kế hoạch của ngươi đi —— nếu không, mang theo nguyệt giận giáng lâm Thi Vương điện lập uy cử chỉ, cuối cùng cũng sẽ không luân lạc tới, mượn cánh cửa không gian chật vật thoát thân kết cục.

Tốt a, La Quan phải thừa nhận, đáy lòng là có chút buồn bực, nguyên lai trên trời lực lượng cũng không nhất định có thể dựa vào được. Bởi vì Thần nhóm cũng có mình địch nhân, tỉ như đỉnh đầu mặt trời, nhiều năm qua buồn bực không lên tiếng, vừa ra tay thiếu chút nữa đem La Quan hố chết.

Mà liền tại La Quan suy nghĩ chuyển động lúc, “Ầm ầm” nổ vang rung trời bộc phát, kiếm hà bị bạch lang xé nát, trên người nó thêm một chút vết thương, khí thế lại chưa suy yếu nửa điểm, ngược lại giống bị huyết sắc xâm nhiễm, quanh thân tăng thêm mấy điểm bạo ngược, thảm liệt đại thế.

Hạo đãng đãng xông lên tận chín tầng trời!

Ô ngao ——

Sói tru tái khởi, bạch lang mở cái miệng rộng, trong đó khủng bố u quang lưu chuyển, tiếp lấy phun ra một vòng đen nhánh quang ảnh. Thiên địa chấn động như tiếp nhận kịch liệt xung kích, mảng lớn phạm vi bên trong vô tận linh lực sôi trào, bị bao khỏa, cuốn vào trong đó, khiến cho một vòng đen nhánh quang ảnh, lại trong chớp mắt biến thành, nhưng bao phủ thiên địa vạn vật đen nhánh dòng lũ.

Hạo đãng đãng mà đến, khí thế làm người ta không thể đương đầu.

…

Trên vách đá dựng đứng, lâm thời hang đá.

Yêu tộc các phương người nói chuyện, đều hội tụ ở đây, trong đó mấy vị sắc mặt tái xanh, dư quang lạnh thấu xương quét về phía Lang Thanh.

Từ hắn thưởng thức trà nói ra “Xuất hiện tử thương” rất bình thường về sau, Đại Nghiệt uyên bên trong đi săn các tộc tiểu bối, liền thật xuất hiện tử thương, lại là số không ít.

Nếu nói việc này cùng Lang tộc không quan hệ, bọn hắn tuyệt không tin tưởng!

Nhưng Lang tộc thế lớn, không lấy được chứng cứ trước, bọn hắn chỉ có thể ẩn nhẫn, nhưng bất mãn cùng cừu hận cũng đã dưới đáy lòng chồng chất ——

Phong sơn các tộc, khổ Lang tộc lâu vậy!

Lần này như điều tra ra được, Lang tộc tại Đại Nghiệt uyên đi săn bên trong tùy ý làm bậy, chính là nháo đến nội đình bên trong, cũng muốn bọn hắn cho cái bàn giao.

Đột nhiên, “Bành” một tiếng vang thật lớn, Lang Thanh lại một lần đập nát trước mặt hắn bàn gỗ. Đồ uống trà quẳng vỡ nát, mùi thơm nức mũi cháo bột lăn xuống một chỗ, mơ hồ phản chiếu ra hắn tấm kia, dữ tợn, vặn vẹo khuôn mặt.

“Đáng chết! Đáng chết! !” Lang Thanh trong miệng, phát ra phẫn nộ gào thét.

Biến cố bất thình lình này, khiến các tộc đại yêu âm thầm nhíu mày, thầm nghĩ các ngươi Lang tộc cũng bắt đầu chó dại cắn người, ngươi còn ở lại chỗ này nổi điên làm gì? ?

“A ——” đối diện Hổ tộc đại yêu Lục Giang, đột nhiên cười nhẹ một tiếng, nhìn về phía chúng nhân nói: “Ngô, ngay tại vừa rồi, Đại Nghiệt uyên bên trong Lang tộc tiểu bối, lại bị người cho làm thịt… Mấy cái tới? Ta xem một chút, có thể kinh động thủ hộ sứ người, hẳn là nhân số không ít… A, 4 cái Lang tộc tiểu bối, nhìn tình huống là bị người cùng một chỗ diệt sát, thật sự là thảm a.”

Lang Thanh bỗng nhiên ngẩng đầu, hung dữ nhìn qua hắn, “Lục Giang, ngươi đạp ngựa ít tại cái này nói ngồi châm chọc!”

Lục Giang đứng dậy, đối chọi gay gắt, “Lục mỗ liền chế giễu ngươi Lang tộc, lại như thế nào? Muốn động thủ, liền phóng ngựa tới!”

Hắn thần sắc lạnh lùng, mi tâm “Vương” chữ văn bên trên sát khí quanh quẩn, như hắc vụ chiếm cứ. Lang tộc? Hừ, sớm đạp ngựa nhìn các ngươi không vừa mắt! !

Lang Thanh bước ra một bước, oanh ——

Khí tức khủng bố bộc phát, nó dưới chân mặt đất trực tiếp vỡ nát, mảng lớn giống mạng nhện vết rạn, hướng 4 phương 8 hướng điên cuồng lan tràn. Hắn đôi mắt phiếm hồng, đầu đã biến thành 1 con đầu sói, cũng không biết sao hắn lại ngạnh sinh sinh, nhịn xuống cơn giận này

Hồng hộc ——

Hồng hộc ——

Kịch liệt trong lúc thở dốc, Lang Thanh làm trở về, đầu sói miệng ra nhân ngôn, “Kém chút bên trong ngươi tính toán… Hừ! Lục Giang, ngươi muốn cho ta làm tức giận nội đình, si tâm vọng tưởng! !”

2 người cùng là lần này Đại Nghiệt uyên đi săn thủ hộ sứ người, như lẫn nhau bộc phát nội đấu, nhất định dẫn tới nội đình tức giận, vô luận bất luận cái gì nguyên nhân, khơi mào tranh chấp người thế tất sẽ bị trọng phạt.

Lục Giang đáy mắt hiện lên vẻ thất vọng, cười lạnh một tiếng, “Lang tộc còn có 2 cái… Không, xác thực nói còn có một cây dòng độc đinh, đầu kia bạch bái cũng không phải Lang tộc người… Ngươi tốt nhất cầu nguyện hắn bình yên vô sự, như cũng bị người làm thịt… Chậc chậc, Lang tộc toàn quân bị diệt, vậy nhưng thật sự là trước nay chưa từng có bê bối, còn thổi cái gì phong sơn thứ 1 tộc? Cười chết người.”

Lang Thanh ánh mắt băng lãnh, “Không nhọc Lục huynh quải niệm, Lang Ninh cùng kia bạch bái là không có việc gì… Hừ, bất luận hung thủ là ai, hắn đều tuyệt đối không cách nào sống mà đi ra Đại Nghiệt uyên!”

Biết được Lang Ninh nội tình người, toàn bộ Lang tộc đều không có mấy cái, nhưng Lang Thanh vừa lúc chính là nó 1.

Đại Nghiệt uyên bên trong dù là hắn tự mình xuất thủ, cũng chưa hẳn là Lang Ninh đối thủ, tại một đám tiểu bối trong đó, quả thực cạc cạc loạn giết.

Này làm sao bại? !

—

—

—

—

Chương 946 : Đại Nghiệt uyên chi vật giáng lâm

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, đập sơn lâm chấn động, trong hố sâu bụi giương bắn tung toé nổi lên bốn phía, thân thể 100 trượng khủng bố bạch lang đổ vào trong đó. Giờ phút này toàn thân cao thấp trải rộng vết thương, máu tươi tùy ý chảy xuôi hội tụ tại nó dưới thân, hình thành một chỗ nho nhỏ huyết trì.

Bạch lang ngẩng đầu, nhìn về phía phía trên đạo thân ảnh kia, đôi mắt bộc lộ chấn kinh, không nghĩ tới thực lực đối phương lại xa so hắn tưởng tượng bên trong càng thêm cường đại.

Một kiếm phá mở đen nhánh dòng lũ, càng đưa nó trực tiếp chém xuống, nếu không phải bạch lang tu luyện một môn cực kỳ cường hãn hộ thể Yêu tộc thần thông, chỉ sợ đã bị chém giết tại chỗ.

Mặt đất, La Quan cúi đầu quan sát, thần sắc hắn bình tĩnh, hờ hững, “Nếu như ngươi chỉ có những này thực lực, vậy liền kết thúc.”

Đưa tay, hướng phía dưới nhấn một cái.

Oanh ——

Vô số kiếm quang lẫn nhau xen lẫn, cuồn cuộn kiếm hà

lại xuất hiện, nháy mắt đánh vào hố sâu, đem bạch lang thân hình khổng lồ trực tiếp nuốt hết.

Nhưng lúc này, La Quan ngược lại nhíu mày một cái, lẩm bẩm nói: “Quả nhiên, có thể có ta mấy điểm cái bóng đại yêu, không phải dễ dàng như vậy liền có thể giết.”

Sau một khắc, khủng bố yêu lực bỗng nhiên bộc phát, dạng bông hắc vụ xen lẫn liền như từng đầu xích sắt, điên cuồng quật lấy xung quanh hết thảy.

Ngạnh sinh sinh từ kiếm trong sông, mở ra một cái thông đạo, bạch lang lần nữa khôi phục đến trượng hơn lớn nhỏ, giải khai thi triển thần thông.

Nhưng lúc này nó cho người cảm giác, lại trở nên càng thêm nguy hiểm, khí tức khủng bố như giang hà cuồn cuộn, từ nó thể nội điên cuồng phóng thích, lại cưỡng ép phá vỡ đại kiếp chi đỉnh.

Nhất Niệm cảnh? Cũng không phải là, bạch lang tu vi chưa biến, vẫn là thiên nhân vô lượng chi cảnh, nhưng nó bây giờ khí tức khủng bố, lại có thể so nhất niệm cấp độ.

Phá kiếm sông mà ra, bạch lang trên thân giăng khắp nơi vết thương, lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ nhanh chóng khép lại, da mao mặt ngoài nhiễm vết máu, tức thì bị chấn động không còn, nó xâm nhập giữa không trung, băng lãnh, uy nghiêm đôi mắt, khóa chặt lại La Quan.

“Có thể bức ta mở ra phong ấn, phóng thích thực lực chân chính, ngươi đầy đủ…”

La Quan nhướng mày, “Nói nhảm thật nhiều.”

Khen ngươi 1 câu liền phiêu rồi? A, thứ không biết chết sống!

Ông ——

Đưa tay một nắm, tru tiên kiếm rơi vào trong tay, đen nhánh kiếm mặt ngoài thân thể, một vòng lạnh lẽo kiếm quang lưu chuyển, sau đó 1 kiếm chém ra!

Bạch lang (Lang Ninh) con mắt bỗng dưng trừng lớn, lộ ra kinh sợ, hãi nhiên, sau một khắc thân thể lại bị chém bay, đụng nát một tòa núi lớn, thân thể tựa như là to lớn cày đầu, một đường tại đại địa phía trên, vỡ ra 1 đầu thật dài cái khe to lớn.

Lại ngược lại.

“Oa” “Oa” phun mạnh máu, nhìn về phía La Quan ánh mắt, tràn ngập phẫn nộ cùng không thể tưởng tượng nổi.

Trước đó, ngươi án lấy ta đánh.

Ta giải phong sau thực lực tăng vọt, ngươi còn án lấy ta đánh?

Làm sao giọt, đánh quen thuộc không thành? ! Phi… Đây không phải trọng điểm, trọng điểm là bạch lang giờ

phút này cảm nhận được mãnh liệt nhục nhã.

Trước một khắc, nó trầm thấp mở miệng, khàn giọng lãnh khốc tiếng nói, cũng phán La Quan tử hình.

Nhưng lời còn chưa nói hết, quay đầu liền lại bị cho làm, đây là cái gì? Cái này đạp ngựa chính là trần trụi nhục nhã cùng chế giễu.

Cái này khiến bạch lang cảm thấy, nó chính là trên đài thằng hề!

Giận, triệt để giận.

“Ta muốn ngươi chết! !” Bạch lang trong miệng, phát ra bạo ngược gào thét, một đôi mắt châu nháy mắt xích hồng.

Ầm ầm ——

Càng kinh khủng yêu lực, điên cuồng phá thể mà ra, đem xung quanh mặt đất chấn vỡ, hình thành lại 1 cái khủng bố hố to.

Sau đó, bạch lang thân ảnh chậm rãi dâng lên…

Ông ——

Kiếm minh tái khởi, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, triệt để giận bạch lang, lại một lần bị vô tình đánh bay.

Một màn này, như có chút nhìn quen mắt? ?

“Hô ——” La Quan thổi một hơi, nhìn qua sụp đổ đại sơn, bạch lang bị toàn bộ khảm nạm ở bên trong, máu tươi điên cuồng tuôn ra.

Lần này, nó như hao hết lực lượng, lại không có lực phản kích.

“Liền cái này?”

La Quan lúc nói chuyện, dư quang lại nhìn lướt qua phương xa Đại Nghiệt uyên, đến từ trong đó khí cơ, lúc này ngo ngoe muốn động, cho hắn cảm giác tựa như là 1 cái núi lửa hoạt động, bất cứ lúc nào cũng sẽ bộc phát!

Cho nên bạch lang bại không oan, nhất tâm nhị dụng nó cũng không là đối thủ, thậm chí La Quan càng đa tâm hơn thần, là đặt ở Đại Nghiệt uyên bên trên… Trong này cái nào đó đồ vật hấp dẫn lấy hắn, nhưng cũng để La Quan cảm nhận được một tia bất an, cảnh giác.

“Khục… Khục…” Bạch lang một bên ho khan, một bên thổ huyết, nó miễn cưỡng ngẩng đầu nhìn về phía La Quan, “Ngươi… Coi là… Ngươi thắng… Vậy ngươi không khỏi… Quá coi thường ta…”

“Ra!”

Bạch lang phát ra một tiếng gầm nhẹ.

Một mực trốn ở trong tối, không có ra mặt bạch bái, giờ phút này cười khổ một tiếng mặt lộ vẻ do dự, nó cũng không biết nên như thế nào quyết đoán.

Cuối cùng, bạch bái bỗng nhiên cắn răng, nó đã chọn định Lang Ninh, như Lang Ninh bị giết chết, kế hoạch của nó cũng liền thất bại.

Sưu ——

1 đạo bóng trắng hiện lên, tốc độ nhanh hơn thiểm điện, trong chớp mắt liền tới đến vỡ nát vách núi bên cạnh, rơi vào bạch lang đỉnh đầu.

“Cùng ta… Hợp thể…” Bạch lang trầm thấp mở miệng

Bạch bái gật đầu lộ ra lợi trảo, bỗng nhiên cắm vào bạch lang thể nội, sau một khắc nó cùng bạch lang trên mặt, đều lộ ra vẻ thống khổ.

Nhưng ngay tại lúc đó, bạch lang khí tức tại thời khắc này thay đổi, cổ lão mà tang thương, càng mang theo một tia tĩnh mịch không thể thăm dò.

La Quan đột nhiên nhíu mày, sắc mặt lộ ra nghiêm túc.

Bởi vì giờ khắc này, kia từ Đại Nghiệt uyên bên trong mà đến, giáng lâm ở đây không hiểu khí cơ, như liệt diễm rơi vào khô héo thảo nguyên, nháy mắt cháy hừng hực.

Bọn chúng gào thét mà đến, dọc theo bạch lang miệng mũi thất khiếu, điên cuồng chui vào đến trong cơ thể nó, “Lốp bốp” cốt nhục nổ đùng vang lên, bạch lang thân thể lại lần nữa tăng vọt. Nhưng lần này cũng không phải là thần thông, mà là đến từ Đại Nghiệt uyên lực lượng, thôi động thân thể của nó thuế biến, phản cổ!

Bất quá rất hiển nhiên, Đại Nghiệt uyên lực lượng khủng bố đến cực điểm, nguyện vượt qua bạch lang cực hạn chịu đựng, hắn da mảng lớn băng liệt, tróc ra, lộ ra phía dưới rung động điên cuồng bành trướng, sinh trưởng cơ bắp.

Một màn này vô cùng sợ hãi, tựa như là bị sống sờ sờ, đem da cho lột!

1 con không có da cự lang, chừng hơn 200 trượng, máu tươi theo thân thể của nó không ngừng nhỏ xuống, một đôi to lớn con mắt gắt gao tiếp cận La Quan.

“Chết! !”

Lang Ninh gào lên một tiếng, nhấc trảo bỗng nhiên ghìm xuống, “Ầm ầm” nổ vang rung trời, cuồng bạo lực lượng ở trong thiên địa khuấy động.

Dạng bông hắc vụ quấn, lại huyễn hóa ra vô số đạo hình bóng trác trác hư ảnh, có Yêu tộc cũng có Nhân tộc, đều phát ra thê lương thống khổ tru lên.

Số lượng nhiều, lít nha lít nhít không cách nào thống kê, phát ra thống khổ tru lên, như mũi nhọn bỗng nhiên đâm vào tâm thần.

Trực diện cự lang, La Quan nhíu mày, chợt bình tĩnh lại, hắn không lùi phản tiến vào đưa tay 1 kiếm vung ra.

Thân lò kiếm!

Ầm ầm ——

Kiếm thế trùng thiên cùng cự lang gặp nhau, lại chỉ ngăn cản chớp mắt, liền bị trực tiếp nghiền nát, nó bây giờ bộc phát ra lực lượng, khủng bố đến không thể tưởng tượng, mà La Quan sắc mặt lại không nửa điểm biến hóa, như sớm đã dự liệu được điểm này.

Kiếm thứ 2, bạt sơn hà.

Về sau, La Quan xuất kiếm không ngừng, từng ngày nguyệt, đãng cửu tiêu, phá vạn giới, trảm xuân thu (trảm âm dương), lần lượt thi triển mà ra.

Kiếm thế trùng điệp, hạo đãng cuồn cuộn, mang theo vạn quân quét ngang chi thế, có thể đem thiên địa vỡ nát. 200 trượng vô da cự lang, bị cuồn cuộn kiếm hà chi uy, ngạnh sinh sinh ngăn tại trước người, cùng La Quan bất quá mấy trượng khoảng cách, lại không thể vượt qua lôi trì nửa bước.

Nó gầm thét liên tục giống như điên dại, một đôi xích hồng con mắt ở giữa, huyết sắc càng phát ra dày đặc, trong miệng nhỏ xuống mảng lớn nước bọt.

Yêu khí cuồn cuộn, càng mang theo một phần đến từ Đại Nghiệt uyên cổ lão, uy nghiêm khí cơ… Cuồn cuộn kiếm hà oanh minh ở giữa, truyền ra “Răng rắc” “Răng rắc” nhẹ vang lên, kia là tạo thành nó vô số đạo kiếm quang, không chịu nổi khủng bố yêu khí xung kích, bắt đầu không ngừng vỡ nát.

Nhưng La Quan sắc mặt vẫn không có biến hóa, hắn nhìn qua gần ngay trước mắt cự lang, đưa tay vung ra

thứ 7 kiếm, trong miệng quát nhẹ, “Trấn Thiên Địa! !”

Vô danh kiếm quyết truyền thừa một bộ 7 ngay cả, mỗi 1 kiếm đều cực kỳ cường đại, nhưng đều là đang không ngừng chồng chất, trùng điệp kiếm thế, lại đều dung nhập cuối cùng 1 kiếm bên trong. Là 1 kiếm, cũng là 7 kiếm toàn lực bộc phát, cho nên mới có “Trấn Thiên Địa” chi danh.

Kiếm ra tức vô địch!

Ngao ô ——

Cự lang phát ra một tiếng thống khổ tru lên, nó giữa bộ ngực bị xé nứt khủng bố vết thương, xương cốt đều bị cùng nhau chém ra, nhưng thấy rõ trong đó nhúc nhích tạng phủ.

Kiếm quang không ngừng, đưa nó toàn bộ cuốn vào trong đó, vô số đạo huyết hoa bắn tung toé, cự lang trên thân thể dưới trải rộng vô số vết thương. Xoay tròn lấy, liền như từng con kêu rên miệng lớn, máu tươi “Phần phật” phun ra ngoài, tựa như là dưới một trận như trút nước huyết vũ.

Bạch bái mãnh bị tầng 1 màng thịt bao khỏa, dung hợp tại bạch lang thể nội, lúc này bỗng nhiên mở mắt ra, “Oa” phun ra máu tươi, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, e ngại.

“Lang Ninh, trốn, mau trốn!”

Nó như phát giác được cái gì, rít gào lên.

Nhưng Lang Ninh lúc này đã triệt để phát cuồng, giống như là căn bản là không có nghe tới, cự lang lại phát ra một tiếng tru lên, thân thể càng lại độ bành trướng.

Lốp bốp ——

Là xương cốt tại điên cuồng sinh trưởng, không có làn da trần trụi khối thịt, lại bị từng cây cốt thứ đâm xuyên, thân thể tăng vọt đến 300 trượng cự lang… Tốt a, xa xa nhìn lại trừ đầu, nó cơ hồ không có sói bộ dáng.

Một đôi mắt châu từ xích hồng huyết sắc biến thành quỷ dị khô héo, nó cứ như vậy gắt gao nhìn chằm chằm La Quan, không hiểu khí cơ đang chảy.

Trái tim bỗng nhiên co vào, sinh ra mãnh liệt rung động, bất an, một cái ý niệm trong đầu hiện lên tại La Quan trong lòng —— Đại Nghiệt uyên bên trong đồ vật, giáng lâm!

—

—

—

—

—

—

Chương 947 : Đạo tôn cùng hoa thần

Liền tại Đại Nghiệt uyên bên trong giấu kín chi vật, mượn Lang Ninh nhục thân giáng lâm lúc, phong sơn nội đình ngàn Hoa núi bên trên, đứng trước lấy 2 thân ảnh. Bọn hắn chỗ chỗ không gian vặn vẹo, hình thành 1 đạo cường đại phong tỏa, đem tất cả thăm dò, cảm giác đều che đậy tại bên ngoài.

Bên trái là người nam tử, thân ảnh hư hư thật thật, liền như một đoàn sương mù, ở vào không ngừng biến ảo bên trong, khiến người khó mà nắm lấy. Bên phải thì là 1 vị cực đẹp nữ tử, như hội tụ giữa thiên địa một nửa Chung Linh tuấn tú, một cái nhăn mày khẽ động đều là phong tình.

Lúc này, nữ tử chậm rãi mở miệng, “Ngươi đem tiểu bối này kéo vào phong sơn làm cái gì? Ta cũng không có ngươi bây giờ đạo hạnh, chịu không được sóng gió.”

Nam tử cười một tiếng, nói: “Hoa thần làm gì tự coi nhẹ mình? Phong sơn là đạo trường của ngươi, không ai dám tuỳ tiện khơi mào tranh chấp.”

Nữ tử nhướng mày, biểu lộ càng thêm đạm mạc, “Nơi đây chỉ có tiểu yêu nhụy hoa, nơi nào đến hoa thần, Đạo tôn nói sai.” Nàng ngẩng đầu trông lại, đôi mắt sắc bén, “Chuyện này, ta cần một lời giải thích.”

Đạo tôn đưa tay vuốt vuốt mi tâm, ám đạo nếu chỉ là tiểu

tiểu Hoa yêu, sao dám như vậy cùng ta mở miệng? Hắn bất đắc dĩ đưa tay, hướng Đại Nghiệt uyên phương hướng một điểm, “Ngươi đã đoán được, làm gì còn muốn hỏi ta?”

Nhụy hoa nương nương mặt lộ vẻ âm trầm, “Đại Nghiệt uyên… Hừ! Ngươi khi rất rõ ràng, ở trong đó đồ vật, là người khác nuôi dưỡng ở cái này, cũng không phải là phong sơn chi vật.”

“Việc này liên quan đến cực lớn, ngươi liền không sợ tự rước lấy họa? Tên điên kia thế nhưng là nhất không giảng đạo lý, cái gì đều làm được ra.”

Đạo tôn thản nhiên nói: “Ta đã xuất thủ, tự nhiên không sợ hắn trả thù.” Nói đến đây, hắn cười lạnh một tiếng, “Đế kiếm đã băng, hắn không chiếm được tán thành, liền cưỡng đoạt cái này 1 khối mảnh vỡ, mượn phong sơn uẩn dưỡng vật này, chỉ cùng cuối cùng rút củi dưới đáy nồi… Bàn tính này, không khỏi đánh quá tốt.”

Nhụy hoa nương nương trầm mặc, “Ngươi Đạo tôn khi nào thành 1 cái, nguyện xen vào việc của người khác người?” Nàng đôi mắt lấp lóe, “Ngươi cố ý giúp tiểu bối này!”

Đạo tôn gật đầu, “Không sai. La Quan bây giờ cảnh giới dù không đáng giá nhắc tới, nhưng trên người người này dây dưa rất nhiều khí vận, chỉ bản tôn biết, liền có vài vị nhân vật lợi hại ở trên người hắn đặt cược… Âm u giới bên trong, cùng ngươi đấu nhiều năm vị kia Nữ đế, cũng là trong đó 1 trong.”

Mặt trăng hắn chưa hề nói, bày ở ngoài sáng sự tình, về phần những người khác, nàng cũng sẽ không để ý.

Nhụy hoa nương nương đáy mắt nổ tung một đoàn ánh sáng, dù chưa nói cái gì, nhưng có thể cảm giác được nàng đối với chuyện này thái độ, có một chút biến hóa vi diệu.

Giữa 2 người lâm vào ngắn ngủi trầm mặc, mà phần này trầm mặc vẫn chưa cầm tiếp theo quá lâu.

“Ngươi không có nói thật.” Nhụy hoa nương nương nhàn nhạt mở miệng, ngữ khí bình tĩnh mà chắc chắn.

Nếu chỉ là như thế, còn không đáng đắc đạo tôn xuất thủ can thiệp, đối phương ra sao cùng cẩn thận, tỉnh táo nhân vật, nàng phi thường rõ ràng.

Lần này, Đạo tôn trầm mặc thời gian càng dài, hắn như tại tổ chức ngôn ngữ, lại giống là đang do dự, “… Huyền Thánh chi nữ Huyền Nhất Nhất, cùng La Quan quan hệ thân mật, đây là người đầu tiên tình. La Quan tập được vị kia 7 kiếm Trúc Cơ, cũng bởi vậy bước ra tự thân kiếm đạo con đường, đã xem như đệ tử của hắn, đây là người thứ hai tình.”

“Đương nhiên, cái này đều không phải nguyên nhân chủ yếu, bản tôn hi vọng La Quan có thể trở thành 1 cái biến số, đem phương thiên địa này đảo loạn… Bản tôn đã cùng mấy cái kỷ nguyên, lại chậm chạp không thể phóng ra một bước kia, có lẽ chỉ có loạn cục giáng lâm, mới có thể nghịch thế lên trời!”

Nhụy hoa nương nương cảm thấy Đạo tôn nhất định còn có không nói cửa ra lý do, nhưng những này đã đầy đủ, nàng nhìn qua Đại Nghiệt uyên phương hướng, “Chỉ vì nàng… Nhóm lạc tử, ngươi liền cho rằng tiểu bối này, có tư cách trở thành làm rối người? ? Ngươi là có hay không quá mức cao nhìn hắn? ?”

Đạo tôn thản nhiên nói: “La Quan thể nội có đại ẩn bí, kia ngân bạch lai lịch bản tôn từ đầu đến cuối không có đầu mối, nếu không có chuyện ngoài ý muốn, cho là giới ngoại chi lực giáng lâm… Thâm uyên bên trong Huyền Thánh tất đã phát giác điểm này, có thể tha cho hắn sống sót lại gia nhập thiên mệnh đại tranh chi cục, bản tôn đều cảm giác ngoài ý muốn.”

“Đã Huyền Thánh đối với hắn đều nhìn với con mắt khác, bản tôn vì sao không thể cược 1 đem?”

Nhụy hoa nương nương cười lạnh, “Ngươi liền không sợ Huyền Thánh khoan dung là ái nữ sốt ruột? Dù sao vị đại tiểu thư kia, là cục thịt trong lòng hắn, nếu không năm đó trận kia đại biến, Huyền Thánh cũng sẽ không độc gánh nhân quả, bảo hộ tính đem Huyền Nhất Nhất trục xuất đi ra ngoài.”

Đạo tôn cười to, “Sai thì đã có sao? Bất quá 1 cái nếm thử mà thôi, như thành công bản tôn có cơ hội đạt được ước muốn, cho dù thất bại… Đại giới cũng bất quá là, cùng cái kia kiếm tên điên đánh một trận mà thôi.”

Nhụy hoa nương nương giữa lông mày, lặng yên nhiều mấy điểm nhu hòa, nàng đã hồi lâu không gặp Đạo tôn cười như thế nhẹ nhàng vui vẻ, “Ngươi chuẩn bị khi nào

cùng hắn gặp mặt?”

Đạo tôn vỗ tay, “Hay là nhụy hoa hiểu ta… Giúp người không lưu tính danh, kia không phải bản tôn phong cách, ta tự sẽ tại thích hợp thời điểm cùng hắn tiếp xúc.”

Nhụy hoa trợn mắt trừng một cái, đè xuống đỗi hắn xúc động, “Vậy ta đâu? Lẽ ra ta cùng La Quan ở giữa, vẫn còn có chút mối hận cũ.”

Đạo tôn nói: “Hắn đã tại phong sơn bên trong, nhụy hoa muốn cùng hắn tiếp xúc, còn không phải tùy ngươi tâm ý? ?” Hắn dừng một chút, biểu lộ lộ ra mấy điểm cổ quái, “Cái này La Quan có ôm bắp đùi quen thuộc, lại lựa chọn phần lớn là nữ tử, mở miệng một tiếng tỷ tỷ, kêu rất là thân cận… Không bằng, nhụy hoa cũng nhận cái đệ đệ?”

Nhụy hoa nương nương thản nhiên nói: “Muốn làm đệ đệ của ta, phải xem hắn phải chăng có tư cách kia.”

Hừ! !

Nữ nhân kia coi trọng người, ta chưa hẳn coi trọng.

Đạo tôn đoán được mấy điểm tâm tư của nàng, cười một tiếng không cần phải nhiều lời nữa, đợi song phương tiếp xúc về sau, nhụy hoa tự nhiên là có thể minh bạch, cùng La Quan tiếp cận cùng nàng vẫn chưa chỗ xấu.

…

Đại Nghiệt uyên, “Lang Ninh” nhân lực mà lên, toàn thân cốt thứ lộ ra ngoài, dữ tợn đáng sợ.

Một đôi khô héo đôi mắt tiếp cận La Quan, hờ hững băng lãnh phía dưới, là không che giấu được nóng bỏng.

Như sôi trào nham tương!

Nếu như ánh mắt có thể ăn người, La Quan đã bị rút gân lột da, làm thành 18 tang đồ ăn.

Rống ——

“Lang Ninh” yết hầu chỗ sâu phát ra một tiếng, kiềm chế, bạo ngược gào thét, mặt đất bỗng nhiên vỡ nát, lực lượng cường đại bộc phát, thôi động hắn thân ảnh bạo tiến vào, lôi ra một chuỗi tàn ảnh.

Ông ——

Kiếm minh vang lên.

Sau một khắc, chính là một tiếng nổ vang rung trời, La Quan thân ảnh nhanh lùi lại, kêu rên bên trong phun ra một ngụm máu tới.

Máu tươi khí tức, hiển nhiên kích thích đến đối diện “Lang Ninh”, hắn liếm láp một chút khóe miệng, nước bọt hỗn hợp có máu tươi rơi trên mặt đất, lại phát ra “Ầm ầm” kịch liệt tiếng hủ thực, xuất hiện mảng lớn cháy đen vết tích, liền giống bị cường toan liệt hỏa thiêu đốt.

“Máu… Ta muốn máu của ngươi…” Đoạn tiếp theo, mơ hồ gào thét bên trong, “Lang Ninh” khủng bố thân thể lại lần nữa vọt tới, không có làn da thân thể, cắm đầy đáng sợ cốt thứ, để người không rét mà run.

Nhưng La Quan ánh mắt, nhưng không có nửa điểm sợ hãi, ngược lại là có hừng hực lửa giận, tại hắn lồng ngực ở giữa thiêu đốt —— đây là tới từ, trong cơ thể hắn tổ long huyết mạch phẫn nộ.

Liền như, nhận sâu kiến khiêu khích, không thể nhịn!

Không thể nhịn, vậy liền không đành lòng.

La Quan nhắm mắt lại mở ra, nó đôi mắt chỗ sâu hiện ra băng lãnh dựng thẳng đồng, nó sắc như kim mà không phải kim, tản ra vô tận uy nghiêm. Sau đó hắn một bước đạp xuống, vô số lân giáp tự động hiển hiện, bao trùm toàn thân cao thấp mỗi một chỗ nơi hẻo lánh, Chân Long chiến giáp kích hoạt.

Oanh ——

Mặt đất nổ nát vụn, hắn lại không tránh không né, chính diện nghênh địch!

——

Chương 948 : Yêu tộc chí bảo

La Quan thân ảnh cùng “Lang Ninh” so sánh, liền như cự nhân cùng sâu kiến, nhưng chính là như thế cách xa đối so, tại va chạm một nháy mắt lại bộc phát ra, “Ầm ầm” kinh thiên động địa tiếng vang.

“Lang Ninh” thân hình khổng lồ, lảo đảo liên tiếp lui ra phía sau, ở chính diện giao phong bên trong lại chưa chiếm nửa điểm tiện nghi. Mà đối diện, La Quan cũng trùng điệp rơi xuống đất, oanh minh ở giữa đem mặt đất xuất hiện 1 con hố sâu.

Một màn này rất quỷ dị.

“Lang Ninh” vô luận khí tức hay là lực lượng, đều vượt xa quá La Quan, dù là tổ long huyết mạch kích hoạt, Chân Long chiến giáp mở ra, đều không nên là đối thủ của nó. Nhưng hết lần này tới lần khác, song phương giết đối chọi gay gắt, thậm chí liền mặt ngoài nhìn, La Quan còn muốn chiếm được mấy chia lên gió.

Liền như, “Lang Ninh” thu liễm mình lực lượng… Không, chính xác hơn thuyết pháp, hẳn là lọt vào một loại nào đó áp chế.

Mà điểm này La Quan cũng mơ hồ trong đó có phát giác, tổ long khí tức tựa hồ rất khắc chế, Đại Nghiệt uyên chỗ sâu giấu kín đồ vật, làm nó thực lực giảm đi nhiều.

Trong lòng nhất định, La Quan rơi xuống đất nháy mắt, 2 chân liền bỗng nhiên phát lực, bay thẳng “Lang Ninh” mà đi.

Ầm ầm ——

Cả 2 chém giết đến cùng một chỗ.

Một người một thú hoàn toàn là nhục thân chém giết, trong lúc nhất thời oanh minh tiếng vang liền như kinh lôi cuồn cuộn, đánh núi lở đất nứt, phương viên mấy trăm dặm đều thành bột mịn!

La Quan người khoác tổ long chiến giáp, như không biết mệt mỏi rất có càng chiến càng mạnh chi thế, hắn vẫn chưa thi triển kiếm đạo thủ đoạn, là bởi vì hôm nay đối phó Đại Nghiệt uyên chi vật, hắn lớn nhất át chủ bài chính là thể nội tổ long huyết mạch.

Đối diện, “Lang Ninh” bị triệt để áp chế, trên thân cốt thứ mảng lớn bẻ gãy, bị nổ tan mở từng đạo vết thương, máu tươi rơi vãi như kịch độc, chạm tới bất kỳ vật gì, đều bị ăn mòn hư thối.

Cái này nguyên bản cũng là nó vô cùng lợi hại một môn thủ đoạn, cho dù gặp được thực lực tương đương cường địch, cái này một thân khủng bố máu độc, cũng đầy đủ cho đối phương tạo thành cực lớn uy hiếp.

Nhưng tổ long chiến giáp phòng ngự kinh người, lại thiên nhiên có khắc chế thuộc tính, cho dù La Quan bị tưới một thân, cũng bất quá lưu lại một chút dấu vết mờ

mờ, vẫn chưa tạo thành nửa điểm thực chất tổn thương.

Rốt cục, theo một tiếng thống khổ, không cam lòng gào thét, “Lang Ninh” trùng điệp ngã xuống đất, nó giãy dụa lấy còn phải lại độ đứng dậy, La Quan lại sẽ không cho nó cơ hội, vọt thẳng đến trên đầu nó, 1 quyền lại 1 quyền không ngừng nện xuống.

Mỗi 1 quyền đều làm đại địa oanh minh, đập huyết nhục bắn tung toé xương vỡ bay loạn, cho đến “Lang Ninh” thân thể cao lớn lại vô động tĩnh. Lúc này đầu của nó đã biến thành một bãi thịt nát, đỏ trắng chi vật chảy ngang, chết không thể chết lại.

La Quan tắm rửa máu tươi, tổ long chiến giáp treo đầy thịt nát, liền như từ trong núi thây biển máu trở về sát thần, quay người nhìn về phía Đại Nghiệt uyên. Nó đôi mắt chỗ sâu, cặp kia băng lãnh dựng thẳng đồng càng phát ra trầm ngưng, cũng không vì đạt được thắng lợi mà có nửa điểm nhẹ nhõm.

1 hơi.

2 hơi.

3 hơi.

…

Một mảnh yên tĩnh, không có nửa điểm động tĩnh truyền đến.

La Quan sắc mặt, mới một chút xíu hoà hoãn lại, “Không

có xuất thủ… Là bị vây ở Đại Nghiệt uyên hữu tâm vô lực, lại hoặc là trong đó, còn có cái khác ẩn tình?”

Suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, dù chưa nắm chắc trong đó mấu chốt, nhưng La Quan đáy lòng hay là nhẹ nhàng thở ra.

Cứ việc tổ long huyết mạch có thể khắc chế, Đại Nghiệt uyên thâm tàng chi vật lực lượng, nhưng vừa rồi giáng lâm chỉ bất quá 1 đạo ý niệm, như coi là thật nó bản thể xuất thủ, hắn không có nửa điểm nắm chắc.

Nhắm mắt lại lại mở ra, dựng thẳng đồng đã thu lại, tổ long chiến giáp tùy theo chui vào thể nội, La Quan nhìn về phía “Lang Ninh” thi thể, sau khi bị giết chết Đại Nghiệt uyên chi vật lực lượng tiêu tán, nó đã khôi phục bản thể thân thể lớn nhỏ, biến thành 1 con không đầu thê thảm xác sói.

Nói thê thảm, là bởi vì trên thi thể dưới như 1 khối vải rách, bị xé nứt vô số vết thương, cơ hồ không nhìn thấy nửa điểm hoàn hảo chỗ.

La Quan ánh mắt dừng một chút, cười lạnh, “Giả chết? Cút ra đây cho ta!”

Xác sói không hề có động tĩnh gì.

Ông ——

Kiếm minh bỗng dưng vang lên, La Quan chập chỉ thành kiếm, uy nghiêm khí cơ chụp xuống, “Cơ hội cuối cùng, không ra liền chết!”

“Chờ một chút!” Suy yếu, giọng lo âu, từ xác sói bên trong truyền ra.

Sau đó, là 1 đạo huyết nhục bị xé nứt thanh âm, bạch bái toàn thân máu tươi, chật vật không chịu nổi chui ra ngoài, trực tiếp tê liệt ngã xuống trên mặt đất.

Nó cực kỳ suy yếu, lại không quên cầu xin tha thứ, “Đại nhân tha mạng, ta là 1 con tiểu bái yêu, cùng Lang tộc không quan hệ, hôm nay thật sự là tai bay vạ gió a!”

Bạch bái gào khóc, bên cạnh khóc bên cạnh mắng, “Lang Ninh chính là cái không có đầu óc ngu xuẩn, ta đã sớm nói với hắn, hôm nay dự cảm không ổn, hắn nhất định phải lội lần này vũng nước đục… Phi, ta không phải đối với ngài bất kính, thực tế là bị hắn cho tức điên.”

“Đã kiến thức đến đại nhân ngài anh minh thần võ, cường đại không thể đối kháng, vậy thì nhanh lên nhận thua đào mệnh, ngài đã cho hắn cơ hội, nhưng cái này ngu xuẩn càng muốn một con đường đi đến cùng, thật sự là chết không có gì đáng tiếc a! Hắn Lang Ninh chết thì chết đi, còn muốn mang ta lên, ta chính là 1 con nho nhỏ bái yêu, ta có thể có biện pháp nào? Hôm nay thật sự là bị hắn cho hại thảm a.”

Bạch bái khóc thương tâm đến cực điểm, nước mắt rơi như mưa.

Nó là thật khó chịu, Lang Ninh vừa chết nhiều năm bố cục thành không không nói, nó còn rơi vào người là dao thớt ta chính là thịt cá hạ tràng, đi đâu nói rõ lí lẽ đi.

La Quan thản nhiên nói: “Ngậm miệng.”

Cát ——

Bạch bái tiếng khóc một chút liền biến mất, nó song trảo che miệng, chỉ lộ ra một đôi tội nghiệp, khóc hai mắt đỏ bừng.

“Có mấy cái vấn đề, ta hỏi ngươi đáp.”

Bạch bái ánh mắt sáng lên, dùng sức gật đầu, “Đại nhân nhưng có yêu cầu, tiểu yêu tất biết gì nói nấy.”

La Quan dựng thẳng lên ngón tay, “Vấn đề thứ 1, đây là cái kia bên trong?” Việc này hắn hỏi qua Lang Ninh, nhưng không xác định đáp án của hắn đúng hay không.

Mà bạch bái cái này trạng thái, hiển nhiên không dám nói dối.

“Phong sơn, cái này bên trong là phong sơn.” Bạch bái nói: “Lang Ninh trước đó nói với ngài không sai, cái này bên trong là phong sơn cấm địa Đại Nghiệt uyên bên ngoài.”

La Quan gật gật đầu, chỉ hướng phía trước cái kia đạo nhìn như rất gần, kì thực khó mà tới gần thâm uyên, “Kia, chính là Đại Nghiệt uyên?”

“Đúng.”

“Đại Nghiệt uyên bên trong, cất giấu thứ gì?”

“Ừm? Ừm!” Bạch bái trừng lớn mắt, có một nháy mắt hoảng hốt, cứ việc nó ẩn tàng rất nhanh, nhưng vẫn là không thể trốn qua La Quan con mắt.

Hắn thản nhiên nói: “Dám nói 1 câu lời nói dối, chết!”

Bạch bái run một cái, “Cái này… Ta chỉ là một đầu nho nhỏ bái yêu, Đại Nghiệt uyên chính là phong sơn cấm địa…” Vừa nói một câu, liền bị uy nghiêm kiếm ý bao phủ, thân thể nó mặt ngoài, “Phốc phốc” vài tiếng trầm đục, tiếp lấy máu tươi bão táp.

“Ta nói, ta nói, đại nhân tha mạng! !”

Bạch bái kêu thảm, mồm mép một chút trở nên lưu loát, “Nghe đồn Đại Nghiệt uyên bên trong, trấn áp 1 kiện Yêu tộc chí bảo, vật này như cùng nghiệt yêu có quan hệ, có thể hấp dẫn phong sơn cảnh nội, nghiệt yêu tự hành hội tụ ở đây.”

“Hẹn 3,000 năm trước, từng có Yêu tộc các tộc cường giả, liên thủ cộng tham Đại Nghiệt uyên, nhưng cuối cùng tử thương thảm trọng, nơi đây liền bị chia làm cấm địa, ngày thường nghiêm cấm Yêu tộc tới gần.”

Yêu tộc chí bảo! ? !

La Quan hừ lạnh một tiếng, bạch bái một trận kêu thảm, trên thân lại nhiều mấy đạo vết kiếm, “Đã là cấm địa, ở đâu ra nhiều như vậy Yêu tộc? Ngươi dám gạt ta!”

“Không có, tiểu yêu không dám, không dám a!” Bạch bái

nhanh dọa điên, nó trán đều bị trảm phá, kém chút liền óc bay tứ tung, “Đại Nghiệt uyên tuy bị hóa thành cấm địa, nhưng làm phòng nghiệt yêu nguy hại, mỗi hơn 100 năm liền sẽ mở ra Đại Nghiệt uyên đi săn, các Yêu tộc đều đem điều động trong tộc ưu tú tiểu bối tham dự trong đó.”

La Quan đương nhiên biết, bạch bái không dám cầm loại này thô thiển hoang ngôn lừa hắn, nhưng hắn vốn là cố ý, cho bạch bái càng nhiều áp lực, để hắn đem biết đến đều đổ ra.

“Tham gia Đại Nghiệt uyên đi săn, có chỗ tốt gì?”

Bạch bái vội vàng nói: “Đại Nghiệt uyên đi săn thắng được người, sẽ có tư cách tham gia, phong sơn yêu tử chi vị tranh đấu, mà lại nghiệt yêu thể bên trong ngưng tụ nghiệt thần châu, loại trừ trong đó nghiệt lực về sau, đối Yêu tộc mà nói là tốt nhất thuốc bổ, có thể trực tiếp hấp thu tăng thực lực lên.”

La Quan ánh mắt sáng lên, lại cầm tới 1 đầu tin tức hữu dụng.

Nghiệt thần châu!

Hắn lật tay, lấy ra 1 viên viên châu, “Là vật này? ?”

Bạch bái liền vội vàng gật đầu.

Quả nhiên, khó trách trước đó giết chết mấy cái lang yêu, trữ vật pháp bảo bên trong có nhiều vật này.

La Quan cũng đã sớm phát hiện, trong đó ẩn chứa lực lượng cường đại, thậm chí để hắn có chút ngo ngoe muốn động —— Chân Long, cũng là Yêu tộc một mạch!

Nếu có thể loại trừ nghiệt thần châu bên trong nghiệt lực, đây chính là trừ "Võ Tiên tinh túy" bên ngoài, lại 1 đầu nhanh chóng tăng thực lực lên con đường.

La Quan lại hỏi thêm mấy vấn đề, đối phong sơn Yêu tộc có 1 cái đại khái nhận biết, hắn nhìn xem bạch bái, "Một vấn đề cuối cùng, Đại Nghiệt uyên bên trong món kia Yêu tộc chí bảo, là lai lịch gì? ?"

"A!" Bạch bái kêu thảm, toàn thân phún huyết, "Đại nhân, ta không nói gì a, ngài vì sao trừng phạt ta?"

La Quan cười lạnh, "Đây là sớm đưa cho ngươi cảnh cáo, ngươi khẳng định biết cái gì, nghĩ rõ ràng lại trả lời."

Bạch bái khóc, còn có thể dạng này chơi sao? Nó triệt để sợ, không dám tiếp tục đùa nghịch tiểu thông minh.

—

—

—

—

—

—

Chương 949 : Xảy ra đại sự

Bạch bái đáp án đang suy đoán bên trong, nhưng lại có chút ra ngoài ý định.

“Đại Nghiệt uyên bên trong Yêu tộc chí bảo, là lấy 1 đầu nghiệt long xương sống lưng luyện chế mà thành… Mà món bảo vật này, tựa hồ cũng không phải Yêu tộc…”

Câu trả lời này để La Quan nhíu mày, Yêu tộc chí bảo lại không phải Yêu tộc, có ý tứ gì?

Bạch bái là thật bị dọa thảm, La Quan chỉ chau mày, nó liền “Oa oa” khóc lớn, “Ta liền biết những này, thật, tuyệt không có nửa điểm giấu diếm a!”

Hoảng sợ, sụp đổ dưới, nó “Lạch cạch” một tiếng ngã xuống đất.

La Quan kiểm tra một chút, còn có khẩu khí tại, nhưng xem ra Lang Ninh cái chết, đối với nó cũng tạo thành cực lớn liên luỵ.

Tiểu tiểu bái yêu? Hừ! La Quan cảm giác rất rõ ràng, Lang Ninh có thể mượn Đại Nghiệt uyên chi lực giáng lâm, bạch bái là trong đó mấu chốt, 2 người bọn họ tựa như là chuẩn mưu, tổ hợp lại với nhau mới hoàn chỉnh.

Cho nên, bạch bái khẳng định còn ẩn tàng đồ vật, La Quan nghĩ nghĩ, lấy ra 1 con ngự thú túi đưa nó thu vào.

Cái này bạch bái còn hữu dụng, nhưng cũng được đề phòng điểm, miễn cho lật thuyền trong mương.

Lang Ninh chết thê thảm, toàn thây đều không có lưu lại, trữ vật pháp bảo cũng không biết bị đánh tới đi đâu, La Quan quay người phóng lên tận trời. Cũng không có bay ra bao xa, hắn liền nhướng mày, “Ông” một tiếng kiếm minh, khủng bố kiếm mang chém về phía mặt đất.

Ngao rống ——

Một tiếng hổ khiếu, mặt đất bộc phát yêu khí cuồn cuộn, lại không có thể hoàn toàn ngăn trở một kiếm này. Một đầu lộng lẫy lão hổ lăn loạn ra, chỗ cổ máu tươi cuồn cuộn, hét lớn: “Hiểu lầm! Ta chỉ là đi ngang qua nơi đây…”

La Quan lại không nghe nó nhiều lời, đưa tay lại là 1 kiếm, con hổ này cũng coi như có chút đạo hạnh, thực lực có thể so Đại Kiếp cảnh đỉnh phong, nhưng lại cái kia bên trong chống đỡ được, bị giết cơ mười phần 1 kiếm.

Một tiếng hét thảm, cực đại đầu hổ phóng lên tận trời, tiếp lấy không đầu xác hổ ầm vang ngã xuống đất.

Sưu ——

La Quan thân ảnh rơi xuống, trực tiếp lấy đi hổ yêu trữ vật pháp bảo, điều khiển độn quang gào thét đi xa.

Toàn bộ quá trình, bất quá mấy cái hô hấp thời gian, đơn giản 2 kiếm liền xử lý một đầu cường đại hổ yêu.

Mà sở dĩ không lưu tình chút nào hạ sát thủ, là bởi vì La Quan cũng không xác định, cái này hổ yêu vừa rồi nhìn thấy, nghe tới bao nhiêu.

Hắn lúc trước cùng Đại Nghiệt uyên bên trong chi vật giao thủ, triển lộ tổ long huyết mạch, tại cái này phong sơn Yêu tộc thế giới, rất có thể trêu chọc tai họa.

Dù sao, đối một chút Yêu tộc siêu cấp cường giả mà nói, Chân Long huyết mạch dụ hoặc, tuyệt đối lớn đến kinh người. Nói câu qua điểm, coi như không giết La Quan, chỉ đem hắn nhốt lại lai giống, liền có thể liên tục không ngừng thu hoạch được, thân có tổ long huyết mạch Yêu tộc.

Cho nên, nhất định phải giết người diệt khẩu.

La Quan trong lòng sớm có quyết đoán, không tất yếu tình huống dưới, tuyệt không thể bại lộ tự thân, thể nội tổ long huyết mạch tồn tại.

Về phần Đại Nghiệt uyên bên trong chi vật, sẽ hay không điểm phá thân phận của hắn… Trực giác nói cho La Quan, đối phương sẽ không làm như vậy.

Không phải Yêu tộc Yêu tộc chí bảo? La Quan muốn có được nó đồng thời, nó cũng tại mơ ước La Quan!

Đây là một loại trực giác mãnh liệt.

Một lát sau, đợi La Quan rời xa phiến khu vực này, mới có Yêu tộc dám can đảm bước vào nơi đây, nhìn qua

cảnh hoàng tàn khắp nơi, đại chiến sau dấu vết lưu lại, từng cái sắc mặt trắng bệch, nhịn không được thẳng nuốt nước miếng.

Lúc trước một trận chiến bọn hắn sớm có phát giác, chỉ là khí tức kia quá khủng bố, bọn hắn căn bản không dám tới gần. Bây giờ tận mắt nhìn thấy, mới biết trận chiến này trình độ kinh khủng, so với bọn hắn theo dự liệu càng mạnh.

“Tê ——” đột nhiên, một tên Yêu tộc hít một hơi lãnh khí, nhìn qua trên mặt đất thi thể tách rời lão hổ, “Là Hổ tộc chìm trong!”

“Không sai, chính là hắn… Hắn lại chết ở chỗ này, xem ra kình không có năng lực phản kháng chút nào, bị người trực tiếp chém đứt đầu!”

“Hẳn là trước đó một trận chiến, chính là chìm trong cùng người chém giết…”

Một đám Yêu tộc 2 mặt nhìn nhau.

Nhưng rất nhanh, theo cẩn thận từng li từng tí hướng về phía trước, bọn chúng đi tới chiến trường chân chính trung tâm, nhìn thấy Lang Ninh thi thể.

Bọn hắn sắc mặt trở nên càng thêm tái nhợt, ngay cả đầu đều bị sinh sinh đánh nát, trên thân càng là cơ hồ không có nửa điểm hoàn hảo chỗ, 1 trận chiến này sự khốc liệt, làm bọn hắn trong lòng hoảng sợ.

“Bạch lang nhất tộc… Có thể có thực lực này, cũng chỉ

có kia Lang Ninh đi?”

“Đây là Lang Ninh… Không đúng sao, nghe đồn hắn cùng chìm trong thế lực ngang nhau, chính là đương đại phong sơn yêu tử hữu lực người cạnh tranh…”

Chìm trong bị 1 kiếm bêu đầu, Lang Ninh hiển nhiên là trải qua một trận, cực kỳ đáng sợ chém giết.

Điểm này bọn hắn không nghĩ ra, nhưng cái này cũng không hề là trọng điểm… Bởi vì đã người đã chết, liền mất đi hết thảy giá trị, ý nghĩa.

Có Yêu tộc thở sâu, trầm giọng nói: “Lang Ninh, chìm trong đều bị giết, động thủ là ai? Ai có thể làm được điểm này?”

Bầy yêu trầm mặc.

2 vị này đã là trong bọn họ, đứng đầu nhất người nổi bật, lại bị người đều chém giết ở đây, hung thủ thực lực thâm bất khả trắc.

Tê —— lần này Đại Nghiệt uyên thu liễm, tựa hồ hỗn tiến đến, cái nào đó rất khủng bố nhân vật, đối phương không chỉ có thực lực đáng sợ, lá gan càng là lớn đến kinh người.

Lang tộc, Hổ tộc, là phong sơn Yêu tộc trung cực cường thế 2 đại tộc đàn, giết chết bọn hắn ký thác kỳ vọng tiểu bối, sự tình sao lại tuỳ tiện thiện rồi?

Xảy ra đại sự!

…

Đại Nghiệt uyên bên ngoài, vách đá hang đá.

Lang Thanh chén trà trong tay, “Ba” một tiếng vỡ nát, nóng hổi nước trà rơi một thân, hắn lại không nửa điểm phản ứng.

Lang Ninh chết!

Nhìn chằm chằm viên châu bên trong, cuối cùng 2 viên điểm sáng dập tắt, Lang Thanh quanh thân khí tức khủng bố khuấy động. Hắn biết, lão tổ cũng không thích Lang Ninh, đối với hắn từng có chèn ép.

Nhưng hắn rõ ràng hơn, Lang Ninh quyết không thể chết… Chí ít không thể chết tại cái này bên trong.

Nhưng bây giờ, ngay cả hắn ở bên trong Lang tộc 9 tên ưu tú hậu bối, toàn bộ đột tử Đại Nghiệt uyên bên trong… Loại tình huống này chưa hề xuất hiện!

Cái này không chỉ có là hắn thất trách, càng là Lang tộc to lớn sỉ nhục, nếu không thể giải quyết việc này, lão tổ tuyệt không tha cho hắn.

“Đáng chết!”

Gào thét một tiếng, Lang Thanh bỗng nhiên phóng tới bên ngoài, trong động bên trong cười trên nỗi đau của người khác chúng yêu, sắc mặt đột nhiên biến đổi.

Bá ——

Bá ——

Từng đạo yêu quang sáng lên, bọn hắn cùng xuất động bên ngoài.

Ngao ô ——

Lang Thanh hét dài một tiếng, trực tiếp lộ ra sói xanh bản thể, thẳng đến Đại Nghiệt uyên.

Nhưng rất nhanh “Bành” một tiếng vang thật lớn, Lang Thanh thân hình khổng lồ bị đánh lui lại, 1 con mãnh hổ ngăn lại đường đi của hắn.

“Lục Giang!” Lang Thanh gầm thét, răng nanh lộ ra ngoài, “Ngươi muốn làm cái gì? Cút ngay cho ta! !”

Mãnh hổ cười lạnh, “Lang Thanh, hôm nay là Đại Nghiệt uyên đi săn kỳ hạn, ngươi như xâm nhập náo ra ngoài ý muốn, hậu quả ai đến gánh chịu? ?”

Lời vừa nói ra, bầy yêu sắc mặt đột biến.

Đại Nghiệt uyên đi săn sở dĩ, chỉ phái phái các tộc tiểu bối, chính là bởi vì từ 3,000 năm trước kia cọc thảm án về sau, phàm là Đại Kiếp cảnh trở lên cường giả xâm nhập, cũng có thể dẫn phát Đại Nghiệt uyên bạo động.

Đến lúc đó thành trên ngàn vạn khủng bố nghiệt yêu, từ Đại Nghiệt uyên bên trong giết ra, quả thực chính là một trận hạo kiếp. Tiến vào bên trong đi săn các tộc tiểu bối,

tất cả đều phải chết ở bên trong, cho dù là bọn họ cũng chưa chắc có thể toàn thân trở ra.

Làm sao? Ngươi Lang tộc tiểu bối tử quang, liền kéo chúng ta các tộc cùng một chỗ đệm lưng? ! Vừa nghĩ đến đây, bầy yêu mặt lộ vẻ bất thiện.

“Lục Giang huynh nói không sai, Đại Nghiệt uyên đi săn can hệ trọng đại, không tất yếu dù là thủ hộ sứ người, cũng không thể tự tiện xông vào.”

“Trừ Lang tộc tử thương thảm trọng bên ngoài, chúng ta các tộc dù cũng có hậu bối hao tổn, nhưng còn tại hợp lý phạm vi bên trong, lang huynh không cần thiết hành động thiếu suy nghĩ.”

“Lời ấy rất đúng!”

Tóm lại, ngươi Lang Thanh mơ tưởng phá hư Đại Nghiệt uyên đi săn.

Đương nhiên trừ cái đó ra, còn có một nguyên nhân khác —— Lang Ninh vừa chết, bọn hắn trong tộc tiểu bối, liền thiếu 1 cái đối thủ mạnh mẽ, đoạt được phong sơn yêu tử chi vị cơ hội cũng liền càng hơn hơn điểm.

Loại tình huống này, Đại Nghiệt uyên đi săn đương nhiên muốn tiếp tục.

Lang Thanh tức điên, điên cuồng gào thét, “Các ngươi nghĩ rõ ràng, ngay cả Lang Ninh đều bị giết, ai có thực lực có thể làm đến điểm này? Ta hoài nghi, đây là nhằm vào ta Yêu tộc âm mưu!”

Lời này, để bầy yêu sắc mặt biến hóa.

Đúng lúc này, Lục Giang cười lạnh một tiếng, “Lang Thanh, ngươi thiếu cho Lang tộc trên mặt thiếp vàng, Lang Ninh đích thật là Lang tộc thiên kiêu hậu bối, nhưng thì tính sao? ? Thiên hạ chi lớn, lại không thể có người mạnh hơn hắn sao? Theo ta thấy, các ngươi Lang tộc chính là trêu chọc đến không thể trêu vào nhân vật, lại không cam tâm khăng khăng trả thù, mới rơi vào chết hầu như không còn hạ tràng.”

Tóm lại, đây là ngươi Lang tộc gieo gió gặt bão.

Cùng lúc đó, hắn đáy mắt hiện lên một vòng dị sắc.

Lang Ninh mạnh không mạnh? ? Đương nhiên rất mạnh, dù là chìm trong cùng hắn tranh phong đều từng ăn thiệt thòi lớn. Mà lại tiểu bối này trên thân, tựa hồ còn ẩn giấu đi cái nào đó cực lớn bí mật, Hổ tộc âm thầm điều tra hồi lâu, từ đầu đến cuối không thu hoạch được gì, chính là họa lớn trong lòng.

Hiện tại, hắn thế mà chết!

Nghĩ đến trước đó an bài, Lục Giang trong lòng hưng phấn, hắn truyền tin chìm trong bốc lên phong ba về sau, liền truy tung Lang Ninh tùy thời mà động… Hẳn là, là Lang Ninh cùng lúc trước đồ sát Lang tộc hung thủ đại chiến một trận, bị chìm trong nhặt tiện nghi?

Đúng, nhất định là như thế!

Nếu không Lang Ninh sao lại chết.

Vừa nghĩ đến đây, Lục Giang kém chút ép không được khóe miệng tiếu dung.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 950 : Kiếm tu!

Đột nhiên Lục Giang tiếu dung cứng đờ, hắn từ mang bên trong lấy ra một vật, nhìn xem vỡ thành mấy khối ngọc bội, con mắt trừng tròn vo.

Chìm trong chết!

Giống như là đánh đòn cảnh cáo, đánh Lục Giang mắt nổi đom đóm, một hơi không có đi lên mặt chợt đỏ bừng.

Hắn nhưng là Hổ Vương thích nhất ấu tử, càng có hơn một tia viễn cổ dị chủng “Gió bão hổ” huyết mạch, tiền đồ xán lạn.

Ô ngao ——

Một tiếng hổ khiếu, Lục Giang hiện ra bản thể, nhìn về phía thâm uyên con mắt một chút trở nên đỏ bừng.

Hung thủ phải chết, nếu không Hổ Vương tuyệt đối sẽ xé hắn, đi cho chìm trong chôn cùng!

Bầy yêu một chút mộng bức, cái này tình huống như thế nào? Không phải đã nói mọi người cùng nhau ngăn cản Lang Thanh, không phá hư Đại Nghiệt uyên đi săn sao? Làm sao lập tức Lục Giang lại nổi điên rồi?

“Lục huynh, mau dừng lại, ngươi muốn làm gì?” Có cường giả yêu tộc ngăn trở con đường phía trước.

Lục Giang gào thét, “Lăn, ai dám ngăn trở ta, ta giết

hắn!” Mệnh đều nhanh không có, hắn đâu còn chú ý được nhiều như vậy.

“Oanh” một tiếng vang thật lớn, ngăn cản hắn cường giả yêu tộc, bị hổ trảo trùng điệp đánh bay.

Lang Thanh thừa dịp loạn thoát khỏi vây khốn, cùng Lục Giang cùng một chỗ, trực tiếp xâm nhập Đại Nghiệt uyên phạm vi.

Nhưng lại tại bọn hắn vừa bước vào nháy mắt, đột nhiên có khí tức khủng bố bộc phát, tàn khốc mà bạo ngược, gắt gao khóa chặt bọn hắn.

Lục Giang, Lang Thanh sắc mặt đại biến, vội vàng dừng thân ảnh.

Phía trước vài đầu nghiệt yêu quái xuất hiện xuất thân ảnh, đều là dữ tợn xấu xí bộ dáng, một đôi tròng mắt xích hồng, tản ra khát máu dục vọng.

Càng kinh khủng chính là, nghiệt yêu môn chỗ phóng thích ra khí tức, khiến 2 đầu đại yêu trong lòng phát hàn —— bọn hắn không phải là đối thủ!

Đáng chết, loại này đẳng cấp nghiệt yêu, từ trước đến nay ẩn núp tại thâm uyên bên trong, làm sao lại đột nhiên xuất hiện? Còn một lần nhiều như vậy.

Phương hướng phía sau truyền đến một tràng thốt lên, tiếp theo là cuồn cuộn yêu lực bộc phát, bầy yêu trên mặt vừa kinh vừa sợ, như lâm đại địch.

Nhưng kỳ quái là luôn luôn không có đầu óc, chỉ biết khát máu, giết chóc nghiệt yêu, hôm nay lại biểu hiện rất khắc chế, cứ việc xích hồng đôi mắt bên trong tràn ngập giết chóc, tham lam dục vọng, nhưng thủy chung không có xông ra Đại Nghiệt uyên, cứ như vậy cùng bầy yêu giằng co.

Lục Giang, Lang Thanh 2 cái đại yêu, một chút xíu lui về đến, liếc nhau đều phát giác được, lẫn nhau đáy lòng chấn kinh. Loại tình huống này còn là lần đầu tiên, bọn hắn căn bản không rõ ràng, đến tột cùng xảy ra chuyện gì, nhưng có một chút không thể nghi ngờ —— Đại Nghiệt uyên sinh biến!

Rất nhanh, 2 cái đại yêu lại liên tưởng đến, riêng phần mình tộc đàn thiên kiêu cái chết, hẳn là cũng cùng việc này có quan hệ? Mồ hôi lạnh bò đầy cái trán, Lục Giang cắn răng gầm nhẹ, “Nhanh, truyền tin nội đình, Đại Nghiệt uyên xuất hiện biến cố, cần yêu vương cấp cường giả gấp rút tiếp viện!”

Oanh ——

Đại Nghiệt uyên bên ngoài vỡ tổ!

Mà cùng lúc đó, Đại Nghiệt uyên nội bộ lại gió êm sóng lặng, hình như có lực vô hình giáng lâm, ngăn cách trong ngoài tin tức truyền lại, để tham dự đi săn các phương Yêu tộc đối này hoàn toàn không biết gì.

Đương nhiên, cũng có tin tức kinh người lưu truyền ——

Đại Nghiệt uyên bên trong xuất hiện 1 vị cường giả bí

ẩn, Lang tộc Lang Thanh cùng Hổ tộc chìm trong, đều chết tại nó trong tay.

Nghe nói, người kia dường như 1 vị kiếm tu!

Bầy yêu chấn kinh, kiêng kị, kính sợ không thôi, nhao nhao suy đoán là nơi nào đến cường nhân càng quan trọng chính là đối phương lại dám can đảm, không cho Lang tộc, Hổ tộc nửa điểm mặt mũi.

Liền không sợ rời đi Đại Nghiệt uyên về sau, bị đuổi giết, trả thù?

…

Ta gọi Ngưu Tiểu Tráng.

Đừng hỏi, hỏi chính là danh tự cha ta lên, căn bản là không có lựa chọn quyền lợi.

Đương nhiên, đây không phải trọng điểm, trọng điểm là ta hiện tại đang bị người truy sát, hoảng!

Tại tuyến đặt câu hỏi, ta chỉ có 4 chân, sao có thể chạy ra 8 đầu chân tốc độ? Thật, quỳ cầu cao nhân chỉ điểm!

Ầm ầm ——

Bốn vó phi nước đại, đạp đất đá vỡ nát 4 phía bắn tung toé, một đầu chiều cao 10 trượng, phiêu phì thể tráng da mao bóng loáng đại hoàng ngưu, chính hoảng hốt chạy bừa liều mạng chạy trốn, quanh thân yêu khí cuồn cuộn, hận không thể cho mình chen vào một đôi cánh.

Nó hiển nhiên đã nếm qua đau khổ lớn, trên thân thêm không ít vết thương, trong đó một chút mặt ngoài đen nhánh, xoay tròn vết thương xem xét chính là trúng kịch độc, thỉnh thoảng bối rối quay đầu nhìn về phía sau.

“Hắc hắc! Tiểu Hoàng trâu, ngươi là chạy không thoát, hôm nay chúng ta liền giết ngươi, ăn một bữa thơm ngào ngạt than bò nướng sắp xếp! !”

“Trâu lên não cũng ăn ngon, nhất là mập mạp sướng miệng.”

“Ta thích ăn trâu xuống nước, tốt nhất là luộc mềm nát, miệng vừa hạ xuống thơm nức.”

3 cái Yêu tộc không xa không gần dán tại đằng sau, cười gằn lẫn nhau giao lưu.

Hiển nhiên làm như vậy vì, cho Ngưu Tiểu Tráng càng lớn áp lực, mà bọn hắn tựa hồ đối với cái này ngưu yêu, còn có một số kiêng kị, cho nên mới không có vội vã động thủ.

Quả nhiên, Ngưu Tiểu Tráng càng hoảng, mồ hôi rơi như mưa ánh mắt hoảng sợ, càng phát ra hoảng hốt chạy bừa, từng khỏa đại thụ bị trực tiếp đụng nát.

Nó hiện tại liền một cái ý niệm trong đầu, trốn, nhất định phải trốn! !

So tử vong càng đáng sợ chính là, sau khi chết còn muốn bị người làm thành đủ loại đồ ăn, tư vị kia chỉ

muốn một chút liền tâm tính bạo tạc.

Nhưng càng hoảng vượt ra sai, theo “Oanh” một tiếng vang thật lớn, Ngưu Tiểu Tráng lại đâm vào một mặt trên vách đá, nó lúc này mới phát hiện mình lại xâm nhập một chỗ núi lõm, phía trước đã không có đường.

Trâu huyết cuồng bão tố dán mắt, Ngưu Tiểu Tráng vung vẩy đầu, liều mạng giãy dụa lấy đứng lên, liền nghĩ thôi động yêu lực phóng lên tận trời, nhưng quanh thân cuồn cuộn yêu khí kịch liệt lăn lộn, lại bỗng nhiên tán đi, vừa bay lên thân thể rơi ầm ầm trên mặt đất.

Hắn lúc này mới phát hiện, bởi vì không có kịp thời xử trí, vết thương lây nhiễm kịch độc đã khuếch tán, dù không muốn mệnh của hắn, lại đầy đủ để hắn tứ chi bủn rủn, thể nội pháp lực tan rã.

“Mạng ta xong rồi!”

Ngưu Tiểu Tráng một chút liền khóc, nước mắt nước mũi cùng một chỗ rơi xuống, hắn nghĩ tới mình vừa qua khỏi cửa nàng dâu, còn không có làm mấy lần đâu, ngay cả cái con đều không có lưu lại, liền muốn bị người giết.

Đây là tuyệt hậu a!

Càng nghĩ càng thương tâm, nó “Oa oa” khóc càng thêm lớn âm thanh.

Truy sát 3 tên Yêu tộc rõ ràng có chút mộng, nhưng rất nhanh liền điều chỉnh xong, cầm đầu là cái gầy gò người cao, xuyên trường bào năm màu, 10 ngón tay lợi trảo

trình đen nhánh chi sắc, hiển nhiên Ngưu Tiểu Tráng bên trong kịch độc chính là đến từ hắn.

“Hiện tại khóc còn quá muộn, Ngưu tộc không nghe lời, ngươi chính là hạ tràng!”

Biểu lộ đắc ý bên trong, xen lẫn một tia thống khoái, như cùng Ngưu tộc ở giữa có thù.

Bên cạnh một tên Yêu tộc, nghe vậy nhíu nhíu mày, “Tốt Ngô huynh, dù sao không phải nhiều hào quang sự tình, tranh thủ thời gian động thủ đi.”

“Đúng, chậm sợ sinh biến, Ngưu tộc tình huống bây giờ dù không ổn, nhưng… Hắc hắc, chuyện sau này, ai có thể nói đúng được chứ.”

Bọn hắn đang thúc giục gấp rút động thủ, lại ai cũng không có tiến lên, ánh mắt rơi vào vị kia “Ngô huynh” trên thân.

Ngô huynh đáy mắt hiện lên một tia che lấp, nhưng rất nhanh biến mất, “Tốt, ta liền động thủ chấm dứt hắn!” Tiến lên 2 bước đưa tay giữa năm ngón tay hắc quang phun trào, hắn đang muốn thống hạ sát thủ, sắc mặt đột nhiên biến đổi.

“Ai!”

Trong tiếng gầm nhẹ, hắn bỗng nhiên đưa tay, đập ầm ầm hướng đối diện vách đá.

“Oanh” một tiếng vang thật lớn, yêu khí kịch liệt chấn

động, sôi trào, nương theo lấy “Ầm ầm” tiếng hủ thực.

Nguyên một khối vách đá, lại bị kịch độc ăn mòn ra 1 con lỗ lớn, lộ ra núp ở bên trong thạch thất.

Bên trong có người! !

Phát giác được điểm này, Ngô huynh cùng 2 gã khác đồng bạn, sắc mặt bỗng nhiên âm trầm xuống. Chuyện này tuyệt không thể tiết lộ phong thanh, giờ phút này liếc nhau, đều phát giác được lẫn nhau đáy mắt sát cơ.

“Hắc! Cái này vắng vẻ chi địa, lại vẫn có thể đụng vào người, trách thì trách các hạ số mệnh không tốt, nhất định chôn thân ở Đại Nghiệt uyên! !”

Ngô huynh nhe răng cười một tiếng, người đầu tiên xuất thủ, yêu lực cuồn cuộn lôi cuốn lấy kịch độc hắc vụ, vọt thẳng nhập thạch thất.

Niềm tin của hắn mười phần.

Chỉ là một cái đối mặt, Ngô huynh liền thấy rõ ràng, cái này trong thạch thất liền 1 người, lại sắc mặt tái nhợt rõ ràng là bị thương. Kia hết thảy liền rất rõ ràng —— người này là trốn ở cái này bên trong chữa thương, 1 gần chết không sống ma bệnh, giết liền như lấy đồ trong túi.

La Quan thở dài một hơi, hắn đều trốn tới chỗ này, làm sao còn không phải thanh tĩnh? Không phải là chú định, cùng Yêu tộc ngũ hành phạm khắc? !

Ông ——

Phất tay áo một tiếng kiếm minh, đem cuồn cuộn yêu lực xé ra, sương độc bị sinh sinh xoắn nát, sau đó kia kiếm quang không ngừng xuyên thân mà qua.

Ngô huynh trợn to tròng mắt, trên mặt hoảng sợ hãi nhiên còn chưa tan đi mở cũng đã ngưng kết, 1 đầu tơ máu xuất hiện tại hắn mi tâm, một đường chui vào dưới cổ, sau đó cả người từ đó chia hai nửa, ầm vang ngã xuống đất.

Huyết tinh tràn ngập, tràng cảnh doạ người.

Hắn hai người đồng bạn rõ ràng giật nảy mình, sắc mặt nháy mắt trắng bệch, họ Ngô thực lực không yếu, một thân kịch độc càng là khó chơi, bây giờ lại bị người 1 kiếm cho giết.

Đột nhiên, bọn hắn nghĩ đến gần nhất, tại Đại Nghiệt uyên bên trong lưu truyền tin tức kia…

Kiếm tu… Kiếm tu!

Tê ——

2 người da đầu một nổ, không chút do dự xoay người bỏ chạy.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 951 : La thúc thúc

Một sợi kiếm quang bay ra, nháy mắt đuổi kịp 2 người, “Phù phù” “Phù phù” trầm đục, trên mặt đất liền lại nhiều 2 cỗ thi thể.

Ngưu Tiểu Tráng trừng lớn mắt, cả người đều ngốc, vừa rồi hắn hay là thịt trên thớt… Làm sao trong chớp mắt, liền bị giết sạch rồi?

Nhưng rất nhanh, hắn một cái giật mình lấy lại tinh thần, nhắm chặt hai mắt nằm rạp trên mặt đất dập đầu, “Đa tạ tiền bối cứu mạng, đại ân đại đức, nghé con khắc sâu trong lòng ngũ tạng vĩnh thế không quên!”

Tiếng bước chân dần dần tới gần, Ngưu Tiểu Tráng rất nhanh toát ra 1 trán mồ hôi.

Đừng tới đây, ngươi đừng tới đây a!

Ba ——

Bước chân dừng lại, nhàn nhạt thanh âm vang lên, “Ngươi tên là gì…”

“A! Đừng giết ta, đừng giết ta! Ta không nhìn thấy bất cứ thứ gì, thật!” Ngưu Tiểu Tráng tru lên giống như là bị người đâm một đao.

La Quan khóe miệng co quắp một chút, “… Ngậm

miệng.”

“Ta hỏi lần nữa, ngươi tên là gì?”

Ngưu Tiểu Tráng nơm nớp lo sợ, “Trâu… Ngưu Tiểu Tráng…” Lúc nói chuyện, hắn hay là đóng chặt lại mắt, đánh chết không dám mở ra nửa điểm.

Ngô, không nghe lầm, thật đúng là cái này tên.

Mà lại đều là ngưu yêu.

La Quan dừng một chút, nói: “Ngưu Đại Tráng là gì của ngươi?”

“Là cha ta…” Ngưu Tiểu Tráng do dự một chút, “Đại nhân ngài nhận biết cha ta sao?”

La Quan thản nhiên nói: “Đánh qua một lần quan hệ, xem như… Bằng hữu đi.” Lúc trước Ngưu Đại Tráng đối với hắn, thế nhưng là rất thân cận, mở miệng một tiếng huynh đệ, nói là bằng hữu bất quá điểm.

Ngưu Tiểu Tráng một chút liền tinh thần, “Loảng xoảng” chính là mấy cái khấu đầu, lớn tiếng nói: “Chất nhi Ngưu Tiểu Tráng, bái kiến thúc thúc!”

Được rồi, ngươi cái mày rậm mắt to, lại cũng là thuận cán bò mặt hàng.

La Quan ánh mắt chớp lên, “Đã bái ta, vì sao không mở mắt ra? Vẫn sợ ta giết ngươi diệt khẩu sao?”

Đương nhiên… Là như thế này a!

Nhưng lời nói đều bị làm rõ, Ngưu Tiểu Tráng nào dám kế tiếp theo trang mù, xấu hổ mở mắt ra, lúc này mặt mũi tràn đầy sùng bái, “Từng nghe nói Nhân tộc bên trong, có ‘Mạo so Phan An’ mà nói, là thế gian 1 cùng 1 mỹ nam tử, nhưng ta cảm thấy cùng thúc thúc so sánh, Phan An đây tính toán là cái gì? Phong lưu phóng khoáng dung mạo vô song, tiểu chất hôm nay mới kiến thức đến, chân chính kiếm tiên phong thái a!”

Vuốt mông ngựa liền vuốt mông ngựa, hết lần này tới lần khác hắn còn một mặt chân thành, phối hợp kia mày rậm mắt to chất phác tướng mạo, quả thực công lực không cạn.

La Quan nhíu mày, “Mặc dù ngươi thực sự nói thật, nhưng về sau hay là đừng nói, chúng ta làm người phải khiêm tốn, hiểu không? ?”

Ngưu Tiểu Tráng ngẩn ngơ, chợt liên tục gật đầu, “Vâng vâng vâng, thúc thúc nói rất đúng cực, tiểu chất cũng là trong lúc nhất thời bị thúc thúc phong thái chấn nhiếp mới thốt ra, về sau nhất định chú ý hướng thúc thúc ngài học tập.”

La Quan phất phất tay, “Ta họ La, ngươi đứng lên đi.” Cùng hắn giải trí đôi câu, là vì để hắn mau chóng an tâm, quả nhiên Ngưu Tiểu Tráng thần thái, so trước đó tự nhiên rất nhiều.

“Vâng, La thúc thúc.” Ngưu Tiểu Tráng đã biến thành nhân thân, toàn thân áo bào vỡ vụn trải rộng vết thương,

nhìn xem quả thực chật vật không chịu nổi, nhất là trên mặt che một tầng hắc khí, hiển nhiên trúng độc không cạn.

Lại khom người cúi đầu, “Đa tạ La thúc thúc xuất thủ cứu giúp, nếu không chất nhi bây giờ, tất đã gặp tặc tử độc thủ.”

Bò bít tết… Trâu lên não… Kho trâu xuống nước…

Một đám đỉnh đầu sinh đau nhức, dưới chân chảy mủ vương bát đản, thảo các ngươi tám đời mỗ mỗ! !

La Quan nói: “Ta ở đây chữa thương, là mạng ngươi tốt đánh bậy đánh bạ xông đi qua.” Đây là sự thật, hắn lúc trước tại không gian truyền tống lúc liền thụ thương không nhẹ, một mực không được đến tĩnh dưỡng, lại cùng Đại Nghiệt uyên chi vật đụng một cái, dẫn đến thể nội thương thế càng thêm nghiêm trọng.

Lúc này mới tại chỗ này vắng vẻ chi địa, mở lâm thời động phủ chữa thương, nào nghĩ tới lại đụng vào hôm nay cái này bị sự tình.

Cũng may thương thế hắn đã tốt bảy tám phần, thật không có chịu ảnh hưởng… Về phần sắc mặt vì sao tái nhợt, khí tức vẫn hiển phù phiếm, đương nhiên là vì gặp địch giả yếu. Phong sơn chính là Yêu tộc lãnh địa, hắn lại giết không ít, lỡ như bị người nhằm vào, có lẽ có thể đánh đối phương cái xuất kỳ bất ý.

Ngưu Tiểu Tráng vội vàng nói: “La thúc thúc thân thể không có sao chứ? Vì cứu tiểu chất như chậm trễ vết

thương của ngài thế, ta thật sự là muôn lần chết chớ tha thứ!”

La Quan nói: “Không sao, đã không có trở ngại.” Hắn nhìn Ngưu Tiểu Tráng, hơi trầm ngâm lật tay lấy ra một chiếc bình ngọc, “Trong này có khử độc đan thuốc, ngươi lại ăn vào đi.”

Đây là tại Thiên Cơ nhất tộc trong bảo khố, La Quan cùng Tang Tang lúc thực tế nhàm chán, thuận tay lấy một chút đan dược 1 trong.

Có thể bị Thiên Cơ nhất tộc trân trọng cất giữ, liệu đến hiệu quả không tệ.

Ngưu Tiểu Tráng đại hỉ, vội vàng nói tạ 2 tay cung cung kính kính tiếp nhận, mở ra ngọc bình bịt miệng, lấy 1 viên đan dược ăn vào, rất nhanh trên mặt hắn được tầng 1 hắc khí, lợi dụng mắt trần có thể thấy tốc độ biến mất, cả người cũng biến thành tinh thần.

Không có kịch độc kiềm chế, thể nội yêu lực quy về chưởng khống, trên thân những cái kia nhìn xem đáng sợ vết thương, lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ khép lại.

La Quan nhíu mày, “Ngươi thân thể này tự lành năng lực, ngược lại là rất mạnh.”

Ngưu Tiểu Tráng ngu ngơ cười một tiếng, sờ sờ đầu của mình, nói: “Chúng ta Ngưu tộc không có gì lợi hại thủ đoạn, chỉ có sức chịu đựng tốt, da dày chắc chắn, mới có thể tại phong sơn bên trong đặt chân.”

Hắn lại 2 tay đem ngọc bình dâng lên, “Tiểu chất lấy 1 viên đan dược là được, nó hơn hoàn trả cho La thúc thúc, đa tạ ngài ban thuốc.”

La Quan khoát khoát tay, “Cho ngươi, liền nhận lấy đi, chuẩn bị bất cứ tình huống nào.”

“Cái này… Trưởng bối ban thưởng, không dám từ, tiểu chất liền mặt dày.” Ngưu Tiểu Tráng trong lòng vui vẻ, cái này giải độc đan hiệu lực vô cùng tốt, nhất định là Nhân tộc thủ đoạn của luyện đan sư, tại phong sơn bên trong là hàng hiếm, về sau gặp lại mang độc đối thủ, liền có thêm mấy điểm lực lượng.

Hắn bây giờ mới tin mấy điểm, La Quan thật sự là cha hắn bằng hữu, nếu không hoàn toàn không tất yếu như thế trông nom, cho nên thần thái ở giữa, cũng liền càng nhiều mấy điểm tôn kính.

La Quan nói: “Lần này Đại Nghiệt uyên đi săn, Ngưu Đại Tráng tới rồi sao?”

Ngưu Tiểu Tráng ánh mắt ảm đạm, lắc đầu nói: “Không có.” Hắn dừng một chút, “Trước đó cha ta phụng phong sơn nội đình chi mệnh, ra ngoài một chuyến, sau khi trở về liền bị thương nặng không dậy nổi, vẫn luôn ở vào trạng thái hôn mê… Tiểu chất lần này tham gia Đại Nghiệt uyên đi săn, chính là nghĩ tích lũy mấy khỏa nghiệt thần châu, làm tốt cha ta đổi chút chữa thương chi vật.”

La Quan âm thầm nhíu mày, hắn giúp Ngưu Tiểu Tráng

thật có mấy điểm trông nom cố nhân về sau nguyên nhân, dù sao Ngưu Đại Tráng có thể trở thành Đạo tôn giáng lâm "Vật chứa", tất nhiên có chỗ hơn người, hắn vốn định thông qua chuyện hôm nay, lại thêm lúc trước ân tình, có thể để cho Ngưu Đại Tráng giúp hắn rời đi phong sơn, nhưng bây giờ tình huống ngược lại là đem hắn an bài cho xáo trộn.

Thấy La Quan trầm mặc, Ngưu Tiểu Tráng trong lòng thấp thỏm, cẩn thận nói: "Cha ta dù hôn mê, nhưng ta Ngưu tộc có ân tất báo, thúc thúc nếu có phân phó lời nói, tiểu chất tất toàn lực ứng phó."

Tiểu tử này, lời hay ngược lại là sẽ nói, nhưng bằng ngươi có thể đến giúp cái gì? Ân… Cũng là chưa hẳn, Đại Nghiệt uyên đi săn sớm muộn sẽ kết thúc, hắn lúc rời đi liền cần một cái thân phận.

Suy nghĩ chuyển vài vòng, La Quan nói: "Tiểu Tráng, ngươi lại ghi lại, ta tên La Quan, chính là Nhân tộc tán tu bên trong 1 kiếm tu, là ngươi Ngưu tộc mời đến trợ giúp trưởng bối của ngươi, nghe hiểu sao?"

Ngưu Tiểu Tráng nhãn châu xoay động, ngu ngơ gật đầu, "Đúng đúng, tiểu chất đều ghi nhớ, La thúc thúc cùng ta cha tương giao tâm đầu ý hợp, không yên lòng ta một mình tiến vào Đại Nghiệt uyên, cố ý chạy đến tương trợ."

La Quan cười một tiếng, tiểu tử này quả nhiên thông minh, hắn dạng này không coi là là hắc hộ, có thể miễn đi không ít phiền phức. Về phần rời đi Đại Nghiệt uyên về sau, sẽ có phiền toái gì… Vậy cũng chỉ có thể đi một

bước, nhìn một bước.

Hắn là không nghĩ gây phiền toái, có thể lặng lẽ vào thôn, lại lặng lẽ rời đi tốt nhất, nếu như không thể… Hừ, vậy liền đại náo một trận, Đạo tôn rất xâu đúng không? ?

Lúc trước trong vực sâu, Huyền Thánh đối ta thái độ gì, ngươi là nhìn thấy a? Mà lại đằng sau ta còn đứng lấy không ít đại lão, ta như tại phong sơn bên trong xảy ra chuyện, ngươi cũng đừng nghĩ rơi vào thanh tĩnh! !

Đương nhiên, đây là xấu nhất suy tính, không phải vạn bất đắc dĩ, La Quan tuyệt đối không muốn đem tự thân sinh tử, giao phó đến trong tay người khác.

Thở ra một hơi, hắn quay người nhìn về phía Đại Nghiệt uyên, lẩm bẩm nói: “Cho nên, nơi này vẫn là phải xông vào một lần, có lẽ liền có thể có cái khác lựa chọn…”

Ngưu Tiểu Tráng không nghe rõ, “La thúc thúc ngài nói cái gì?”

La Quan cười cười, đưa tay một điểm, “Ta nói, hôm nay ngươi ta thúc cháu 2 cái, liền xông vào một lần cái này Đại Nghiệt uyên, nhìn xem bên trong là gì cùng phong quang.” Như thật xảy ra chuyện, như thế một đầu lớn mập trâu ném qua đi, tổng cũng có thể ngăn cản một hai a?

Ngưu Tiểu Tráng đột nhiên đã cảm thấy, thúc thúc nhìn hắn ánh mắt có chút không giống, hắn bất an giật giật chân, nghĩ thầm khẳng định là ta suy nghĩ nhiều, thúc thúc chính là đương thời kiếm tiên, sao lại có như vậy

bất lương ham mê?

Có thể ra loại bạt tụy người, có nhiều quái đản quỷ dị cử chỉ… Vừa nghĩ đến đây, Ngưu Tiểu Tráng trong lòng căng lên, mất tự nhiên kẹp chặt cái mông.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 952 : Mời

La Quan muốn thăm dò Đại Nghiệt uyên, Ngưu Tiểu Tráng gấp ra 1 trán mồ hôi, cũng tuyệt không dám nói cái “Không” chữ, nhưng sắc mặt trắng bệch lại là không thể tránh được.

Đại Nghiệt uyên a, nghiệt yêu đại bản doanh, trong truyền thuyết hội tụ, kinh khủng nhất nghiệt yêu quần thể.

3,000 năm trước, phong sơn các đại yêu tộc lời thề son sắt, lòng tin tràn đầy, triệu tập cường giả khắp nơi, giết vào Đại Nghiệt uyên bên trong.

Kết quả đây? Kém chút đều gãy ở bên trong, còn sống trốn tới 10 không còn 1, lại đối Đại Nghiệt uyên tình huống nội bộ nói năng thận trọng.

Chỉ này một trận chiến, liền đem nó khủng bố phủ lên vô cùng nhuần nhuyễn.

“La thúc thúc, tiểu chất từng nghe nói một chút liên quan tới Đại Nghiệt uyên nghe đồn, mặc dù không thể xác định thật giả, nhưng ta cùng ngài nói một chút, có lẽ có thể có chút tác dụng?” Ngưu Tiểu Tráng mở miệng lúc, ánh mắt lộ ra cẩn thận.

La Quan gật đầu, “Tốt, ngươi nói.”

Ngưu Tiểu Tráng trong nội tâm chỉnh lý một chút, từ đầu chí cuối đem hắn từng nghe nói, liên quan tới Đại Nghiệt

uyên sự tình nói một lần.

3,000 năm trước trận kia thảm bại là trọng điểm, đáy lòng của hắn hay là ôm mấy điểm, nếu có thể để La Quan sinh ra lòng kiêng kỵ, từ bỏ thăm dò liền không thể tốt hơn suy nghĩ.

Đương nhiên, tuy là nghĩ như vậy, Ngưu Tiểu Tráng cũng không dám có bất kỳ khoa trương, lập, hắn cảm thấy La Quan đã dám xông vào Đại Nghiệt uyên, đối với nó tất có nhất định hiểu rõ, ngươi cho nhắc nhở là có thể, nhưng muốn nói hươu nói vượn đó chính là tìm phiền toái cho mình.

La Quan nghe được rất chân thành, cùng Ngưu Tiểu Tráng sau khi nói xong, hắn hỏi một câu, “Nghe đồn Đại Nghiệt uyên bên trong, dựng dục 1 kiện Yêu tộc chí bảo, liên quan tới vật này ngươi nhưng từng nghe tới?”

Ngưu Tiểu Tráng mờ mịt lắc đầu, thậm chí có chút kinh nghi, “Đại Nghiệt uyên bên trong có Yêu tộc chí bảo… Cái này… Tiểu chất chưa từng nghe nói qua…”

Hiển nhiên bạch bái cho tin tức, dù là tại Yêu tộc nội bộ, cũng giữ bí mật đẳng cấp cực cao, Ngưu Tiểu Tráng rõ ràng tiếp xúc không đến.

La Quan trầm ngâm không nói.

Bên cạnh, Ngưu Tiểu Tráng mồ hôi lạnh trên trán lại là càng lau càng nhiều, hẳn là La thúc thúc lần này là hướng về phía, Đại Nghiệt uyên bảo tàng đến? Không nói đến việc này thật giả, có thể hay không cầm tới, cho

dù hắn thật có thể đắc thủ, Yêu tộc sẽ bỏ mặc 1 người tộc kiếm tu, mang đi nhà mình bảo bối? Tuyệt không có khả năng!

Ngay tại hắn do dự, muốn nói gì thời điểm, La Quan đột nhiên dừng bước, nói: “Có người tới…” Ngô, lời này không quá tinh chuẩn, xác thực nói là có người có yêu.

Ngay tại La Quan, Ngưu Tiểu Tráng dừng lại không lâu, mấy đạo yêu quang, linh quang gào thét mà đến, rơi vào trước mặt bọn hắn.

6 người, bắt mắt nhất chính là trong đó 1 nam 1 nữ, nam là Nhân tộc, tướng mạo anh tuấn cầm kiếm mà đứng, giữa lông mày cho người ta một loại, lãnh đạm, hờ hững cảm giác, càng xen lẫn mấy điểm không thể coi thường sắc bén. Như kiếm khí giấu tại trong vỏ, dù phong mang chưa triển, vẫn khiến người không dám khinh thường.

Nữ tử đây là Yêu tộc, mặc màu trắng váy dài, đôi mắt vũ mị yêu kiều, một cái nhăn mày khẽ động hiển thị rõ phong tình, ánh mắt xem ra thời điểm, cho người ta cảm giác giống như là biết nói chuyện, tại ngươi bên tai nhẹ giọng thì thầm, bản năng ở giữa liền từ đáy lòng sinh ra mấy điểm thân cận.

“Ngưu Tiểu Tráng!” Mở miệng người qua đường A 1 trong, cũng là 1 cái Yêu tộc, nhìn chỗ đứng rõ ràng rất muốn thân cận nữ tử váy trắng, bây giờ cau mày đáy mắt hiện lên kinh nghi. Trước nhìn thoáng qua Ngưu Tiểu Tráng, tiếp lấy ánh mắt liền lại chuyển tới La Quan trên thân, dò xét bên trong lộ ra mấy điểm bất thiện.

Nữ tử váy trắng đôi mắt đẹp chớp lên, nói khẽ: “Đối diện thế nhưng là Ngưu tộc tiểu Tráng huynh? Thiếp thân Hồ tộc Tô Khanh, nghe qua tiểu Tráng huynh đại danh, hôm nay gặp mặt quả thật bất phàm.”

Ngưu Tiểu Tráng mặt một chút liền đỏ, sờ sờ đầu, chắp tay nói: “Ngưu Tiểu Tráng, gặp qua Tô Khanh cô nương… Hắc hắc, Tô cô nương mỹ danh, ta mới là như sấm bên tai… Ách… Tộc ta bên trong rất nhiều huynh đệ, đều là Tô cô nương người ủng hộ…”

Phong sơn Yêu tộc nội đấu không giả, nhưng cũng có một chút chuyện trăng hoa, tỉ như phong sơn Yêu tộc quần phương bảng, liền có phần bị thế hệ tuổi trẻ nhóm truy phủng. Tô Khanh đứng hàng bảng danh sách vị thứ năm, là phong sơn bên trong nổi danh mỹ nhân, không biết bao nhiêu Yêu tộc thiên kiêu, muốn âu yếm mà không được.

Tô Khanh nghe vậy cười một tiếng, coi là thật như trăm hoa đua nở, không giống nhân gian nhân vật, đem Hồ tộc phong lưu, vũ mị triển lộ không bỏ sót.

“Tiểu Tráng huynh quá khen, Tô Khanh liễu yếu đào tơ, nào có cái gì như sấm bên tai.” Nàng đôi mắt nhất chuyển, ba quang liên liên, “Vị này là?”

Tô Khanh lần thứ 1 nhìn về phía La Quan, nhưng trên thực tế tại song phương gặp nhau nháy mắt, La Quan liền phát giác được đến từ nàng thăm dò.

Nữ tử này, tựa hồ không đơn giản!

Suy nghĩ chuyển động, La Quan sắc mặt không có chút nào biến hóa, chỉ cùng nàng liếc nhau một cái, nhưng không có ý lên tiếng.

“Hừ!” Gọi ra Ngưu Tiểu Tráng thân phận người qua đường A, lại tú một đợt tồn tại cảm, hắn cười lạnh ánh mắt bất thiện, “Nhân tộc? Thật sự là không nghĩ tới, Ngưu tộc tình huống hiện tại, còn có thể tìm tới giúp đỡ… Chẳng lẽ cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng, tùy tiện tìm a miêu a cẩu cho đủ số đi…”

Ba ——

Một cái cái tát, đánh gãy hắn líu lo không ngừng, người qua đường Giáp bị tát lăn trên mặt đất, răng tất cả cút rơi mấy khỏa.

Trên mặt hắn đỏ lên, một mặt tức giận, dữ tợn, “Ngươi dám đánh ta…”

Oanh ——

Yêu khí bộc phát, một con cóc hư ảnh sau lưng hắn hiển hiện, xen lẫn hắc khí cuồn cuộn, truyền ra tanh hôi gay mũi hương vị.

“Nguyên lai là con cóc yêu, khó trách như thế ồn ào.” La Quan nhàn nhạt mở miệng, ánh mắt hướng về hắn, “Đánh ngươi, lại như thế nào?”

Người qua đường cóc yêu biểu lộ cứng đờ, từ La Quan ánh mắt bên trong, hắn cảm nhận được một phần, nguồn gốc từ đáy lòng sợ hãi, tuyệt vọng.

Nhất là hắn cặp mắt kia, băng lãnh, hờ hững không có nửa điểm tâm tình chập chờn, tựa như là vô tận thâm uyên phản chiếu… Chỉ một chút, liền khám phá dũng khí của nó.

Đều đã trở mặt, Tô Khanh còn tại bên cạnh nhìn xem đâu, còn có cái kia đáng chết tiểu bạch kiểm, cóc yêu có chút xuống đài không được, thế cục liền cứng đờ.

Tô Khanh bên cạnh, kia có chút dễ thấy nam tử cầm kiếm, ánh mắt đột nhiên trở nên nghiêm túc, nhìn thật sâu một chút La Quan.

Tô Khanh hiển nhiên phát giác được, nam tử cầm kiếm cử động, nàng đôi mắt đẹp lưu chuyển, gắt giọng: “Kim Tiêu đại ca ngươi làm gì đâu? Chúng ta bây giờ chính cần giúp đỡ, xin ngươi đừng hỏng tiểu muội chính sự, có được hay không?”

Một câu nhu nhu các loại, mang theo mấy điểm nũng nịu ý vị, lại có mấy điểm thỉnh cầu, xem như cho cóc yêu bậc thang.

Sắc mặt hắn âm tình nửa ngày, cười lạnh một tiếng, “Hôm nay ta cho Tô cô nương một bộ mặt, việc này chúng ta về sau lại tính!”

Dứt lời thu liễm yêu khí, mặt lạnh lấy thối lui đến bên cạnh, bây giờ hắn cũng dần dần lấy lại tinh thần, cảm thấy mình thực tế mất mặt, lại bị người một ánh mắt hù sợ, ném kim thiềm cung mặt mũi.

Hừ! !

Luận thực lực, hắn so cùng thế hệ giữa bầu trời kiêu có lẽ là kém một chút, nhưng kim thiềm một mạch có phun ra nuốt vào ánh trăng, thỉnh cầu nguyệt ban cho tư cách, một khi thi triển ai là đối thủ của hắn! ? ! Huống chi, trừ ngạnh thực lực bên ngoài, kim thiềm nhất tộc trời sinh kịch độc, cũng là vô cùng lợi hại thủ đoạn.

Đáng chết!

Hôm nay là mất mặt, Tô Khanh đã mở miệng, hắn không tốt lại giày vò, nhưng Ngưu Tiểu Tráng cho La Quan 2 cái hắn ghi tạc tâm lý, nếu có cơ hội lời nói, tất để bọn hắn muốn sống không được muốn chết không xong.

Tô Khanh chỉnh đốn trang phục hành lễ, thành khẩn nói xin lỗi, “Thật xin lỗi, Kim Tiêu đại ca có chút ngay thẳng, xúc động, ta thay hắn nói xin lỗi.”

La Quan hay là không để ý.

Tiểu hồ ly tinh, điểm này quyến rũ công phu liền muốn dao động đạo tâm của hắn, ngươi còn kém xa.

Luận phong tình, sắc đẹp, Đồ Tư Tư nữ nhân kia vung ngươi 800 con phố!

Ngưu Tiểu Tráng do dự một chút, nói: “Tô cô nương, vị này là gia phụ chí hữu, thụ ta Ngưu tộc mời tham gia Đại Nghiệt uyên đi săn… Ta gọi một tiếng La thúc thúc.” Đang khi nói chuyện đối La Quan thi lễ một cái, gặp hắn không có gì biểu thị, lúc này mới lặng lẽ nhẹ nhàng thở

ra.

Hắn thấy, Kim Tiêu chịu 1 bàn tay không oan, trước đó 3 cái kia đuổi giết hắn, thế nhưng là bị tiện tay liền giết sạch sẽ. La thúc thúc đã hạ thủ lưu tình… Đây cũng là tại Tô cô nương miễn cưỡng, chiếu cố mặt của ta a? Khụ khụ… Chẳng lẽ ta biểu hiện rất rõ ràng… Bất quá Tô Khanh cô nương thật sự là xinh đẹp, so trong truyền thuyết càng đẹp…

Nghĩ đi nghĩ lại, Ngưu Tiểu Tráng mặt lại đỏ.

Tô Khanh gật đầu, “Nguyên lai là La đạo hữu, trước đó có một chút hiểu lầm, thiếp thân lần nữa nói xin lỗi, hi vọng đạo hữu chớ để ở trong lòng.”

Như thế cái nũng nịu đại mỹ nhân, giọng nói nhỏ nhẹ cầu hoà, mắt to ngập nước nhìn xem ngươi, thật là rất khó đỉnh.

La Quan trên mặt lộ ra một chút do dự, vẫn gật đầu, “Sự tình như vậy coi như thôi, chư vị như không có chuyện gì khác, chúng ta đi trước một bước.”

Hắn cất bước liền đi.

Ngưu Tiểu Tráng ngây ngốc một chút, trong ánh mắt đều là không bỏ, nhưng vẫn là vội vàng cùng Tô Khanh bọn người chắp tay một cái, theo sau.

La Quan phát giác được điểm này, trong lòng ung dung cười một tiếng, mặc niệm, “1, 2, 3…”

“La đạo hữu, tiểu Tráng huynh xin dừng bước!”

Quả nhiên, nữ nhân này lễ hạ tại người tất có sở cầu, La Quan từ vừa rồi “Do dự”, đến gọn gàng mà linh hoạt rời đi, liền liệu định điểm này, nhưng mặt ngoài lại cau mày, lộ ra một tia cảnh giác, trầm giọng nói: “Tô cô nương có việc?”

Tô Khanh nói: “Không dối gạt La đạo hữu, chúng ta mấy người tập hợp một chỗ, muốn tìm tòi Đại Nghiệt uyên, không biết La đạo hữu cùng tiểu Tráng huynh, nhưng nguyện cùng chúng ta liên thủ? ?”

Cái gọi là cầu phú quý trong nguy hiểm, bao năm qua Đại Nghiệt uyên đi săn mở ra, luôn có người vì thu được lấy ra đầu cơ hội, lựa chọn bí quá hoá liều.

Nhưng kết quả phần lớn không tốt lắm.

Ngưu Tiểu Tráng gấp giọng nói: “Tô cô nương, Đại Nghiệt uyên thực tế quá nguy hiểm, các ngươi vì sao muốn đi vào… Trong mắt của ta, cái này có chút không thỏa đáng…”

Ngưỡng mộ trong lòng cô nương phải mạo hiểm, hắn không vững vàng.

La Quan nhìn hắn một cái, nghĩ thầm tiểu tử ngươi thật sự là bị sắc đẹp sở mê, hay là mượn cơ hội điểm ta, nhưng hắn cái phản ứng này cũng không tệ, hắn bất động thanh sắc gật đầu, “Như tiểu Tráng lời nói, Đại Nghiệt uyên quá mức nguy hiểm, chúng ta vô ý mạo hiểm.”

Lời này, để Ngưu Tiểu Tráng có chút giật mình, thúc thúc ngươi cùng ta cũng không phải nói như vậy a… Ách… Nghĩ đến La Quan mục tiêu, là không biết thực hư Yêu tộc chí bảo, hắn lại có chút lấy lại tinh thần, chỉ sợ là không nguyện ý bị người phát giác điểm này.

Tô Khanh đối này cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, nàng hơi 1 do dự, nói: “Trong tay của ta có 1 khối cổ ngọc giản…”

“Tô cô nương!”

Người qua đường Ất là nhân tộc nữ tu, đi theo nam tử cầm kiếm sau lưng, nhìn 2 người quần áo, giống như là xuất từ đồng môn, lúc này cau mày, “Ta sư huynh đã đáp ứng giúp ngươi một tay, hẳn là còn chưa đủ à? ? Ngươi cần gì phải tự nhiên đâm ngang.”

Tô Khanh cười khổ, “Vương cô nương, có thể được la bàn công tử tương trợ là Tô Khanh vinh hạnh, nhưng việc này lớn ta nhất định phải cực kỳ thận trọng… Nhiều chút giúp đỡ tỷ lệ thành công liền càng lớn, ngươi ta cũng có thể nhiều mấy điểm an toàn bảo hộ…” Nàng quay đầu trông lại, ánh mắt khẩn thiết, “La bàn công tử, ta lo lắng ngài có thể hiểu được sao?”

Tư Nam Thanh đáy mắt hiện lên một tia ôn nhu, nói: “Tô cô nương nói không sai, chỉ ngươi ta 6 người đích xác còn kém chút.” Hắn nhìn về phía La Quan, chắp tay, “Tại hạ Tư Nam Thanh, nếu có thể có La đạo hữu tương trợ, cái này một lần có thể an ổn rất nhiều.”

Người qua đường Ất họ Vương nữ tu sắc mặt biến hóa,

do dự không nói lời gì nữa.

Tô Khanh đối Tư Nam Thanh hành lễ, lúc này mới lấy ra trong miệng nàng khối kia cổ ngọc giản, quả nhiên mặt ngoài pha tạp có tự nhiên phong hoá vết tích, hiển nhiên đã tồn thế cực lâu, “Ta cùng muốn vào Đại Nghiệt uyên nguyên nhân, liền tại ngọc giản này bên trong, mời La đạo hữu 1 duyệt.”

La Quan ngưng thần cảm giác không có phát giác được không ổn, mới đưa ngọc giản cầm vào tay, thần niệm thăm dò vào trong đó. Mấy hơi về sau, ánh mắt của hắn lóe lên, nói: “Đại Nghiệt uyên nơi nào đó, lại dựng dục 1 kiện Yêu tộc bảo vật, ngọc giản này ghi chép các ngươi nhưng từng xác nhận qua?”

Bên cạnh Ngưu Tiểu Tráng biểu lộ, đột nhiên trở nên rất đặc sắc, cũng may hắn che giấu rất nhanh, lại thêm tin tức này đích xác kình bạo, ngược lại không có khiến người hoài nghi.

Tô Khanh chân thành nói: “Ngọc giản này là ta Hồ tộc Tô thị tổ truyền chi vật, ta có thể hướng La đạo hữu cam đoan, tuyệt đối là thật!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 953 : Bước vào

Như lo lắng La Quan còn có lo lắng, Tô Khanh cắn răng một cái, “Bên trong ngọc giản cho dù không hoàn chỉnh, nhưng cũng là vì để phòng lỡ như, còn xin La đạo hữu thứ lỗi. Chuyến này như lấy được bảo vật, ta chỉ mượn dùng một chút, cứu chữa trong tộc một vị nào đó trưởng bối, bảo vật cuối cùng thuộc về thì từ chư vị nghị định, ta Hồ tộc tuyệt không can thiệp.”

La Quan rốt cục gật đầu, nói: “Tốt, nếu như thế lời nói, ngươi ta liền liên thủ thử một lần, cộng tham Đại Nghiệt uyên.”

Tô Khanh khuôn mặt vui vẻ, khuôn mặt hồng nhuận càng lộ vẻ dung mạo, quả nhiên là phong tình muôn vàn, đối La Quan doanh doanh cúi đầu, “La đạo hữu cùng tiểu Tráng huynh nguyện xuất thủ tương trợ, ta vô cùng cảm kích.”

Rõ ràng là lợi ích hợp tác, nàng như vậy lý do, lại là nũng nịu đại mỹ nhân, tự nhiên làm người ta trong lòng ủi thiếp. Mà lại, dù là biết rõ La Quan mới là chủ đạo người, cảm tạ lúc cũng không rơi xuống Ngưu Tiểu Tráng, đối đãi người có thể nói giọt nước không lọt.

Nhìn Ngưu Tiểu Tráng giờ phút này kém chút cười nát miệng, liền biết trong lòng hắn kích động, hận không thể áp sát tới cùng Tô Khanh nhiều hơn thân cận. Nhưng La Quan chỉ là quét mắt nhìn hắn một cái, liền như quay đầu một chậu nước lạnh, mao đầu tiểu tử kích động, khô nóng, liền diệt cái bảy tám phần.

Tô Khanh vì mọi người giới thiệu, Tư Nam Thanh cùng sư muội vương khoan thai, chính là ngoài núi Thanh Vân Tông tu sĩ, được mời tham gia Đại Nghiệt uyên đi săn.

Nó hơn 3 người đều là Yêu tộc, đơn giản quy nạp đều cùng kia Kim Tiêu đồng dạng, là Tô Khanh trung thực liếm cẩu, đáp ứng giúp nàng tiến vào Đại Nghiệt uyên bên trong tìm kiếm bảo vật. Kim Tiêu mặt âm trầm không nói một lời, ngược lại là 2 người khác, vẫn chưa biểu lộ ra quá mạnh địch ý, đối La Quan gật đầu thăm hỏi.

Tư Nam Thanh đột nhiên nói: “La đạo hữu hình như có tổn thương mang theo?”

La Quan thần sắc bình tĩnh, thản nhiên nói: “Trước đó săn giết nghiệt yêu lúc ra chút ngoài ý muốn, bây giờ đã không còn đáng ngại.”

Tư Nam Thanh gật gật đầu, không có lại nhiều nói.

Ngược lại là Tô Khanh mặt lộ vẻ lo lắng, “Này nhập Đại Nghiệt uyên, ta cùng cứ việc có địa đồ nơi tay, tránh được mở tuyệt đại bộ điểm nguy hiểm, nhưng vẫn như cũ không dung chủ quan. Trong tay của ta có chữa thương đan dược, như La đạo hữu cần, có thể đưa cho ngươi sử dụng.”

Nàng đôi mắt ở giữa sóng nước lấp loáng, chân thành mà ôn nhu.

La Quan suy nghĩ một chút, nói: “Cũng tốt, liền đa tạ Tô

cô nương.”

“La đạo hữu nơi nào, ngươi nguyện xuất thủ tương trợ, chính là giúp ta đại ân.” Tô Khanh lấy ra một chiếc bình ngọc đến, xúc tu có chút ấm áp, mặt ngoài tựa hồ còn dính nhuộm từng tia từng sợi mùi thơm.

La Quan nhíu mày, đối diện Tô Khanh hai gò má, giờ phút này hiển hiện mấy chia hoa hồng nhuận, “Ta Hồ tộc tu có bên trong giấu pháp… Khẩn yếu chi vật, ta đều là thiếp thân cất đặt…”

Ngưu Tiểu Tráng nhìn xem ngọc bình, trợn tròn cả mắt.

Kim Tiêu sắc mặt càng phát ra khó coi, mặt khác 2 con liếm cẩu yêu cũng lâm vào trầm mặc.

Vương khoan thai cười khẽ, “Xem ra Tô cô nương đối La đạo hữu, ngược lại là thật rất coi trọng, mà ngay cả thiếp thân đan dược đều đưa tặng.” Đang khi nói chuyện nhìn lướt qua Tư Nam Thanh, đáng tiếc nhìn thấy chính là 1 trương bình tĩnh khuôn mặt, căn bản đoán không được nó suy nghĩ trong lòng.

La Quan trầm mặc một chút, chắp tay, “Đa tạ Tô cô nương tặng thuốc.” Hắn trước mặt mọi người mở ra ngọc bình, lập tức một cỗ mùi thơm truyền đến, lần này Tư Nam Thanh sắc mặt, cũng có một chút biến hóa, hắn ánh mắt thật sâu, “Đúng là Hồ tộc Linh Nguyên đan, Tô cô nương thủ bút thật lớn.”

Tô Khanh lắc đầu, nói khẽ: “Vật ngoài thân thôi, nếu là chư vị ai có cần, ta đồng dạng sẽ lấy ra.”

La Quan nhìn nàng một cái, ngửa đầu cúi xuống đan dược, như dược lực rất nhanh có tác dụng, hắn hơi có vẻ sắc mặt tái nhợt, rất nhanh nhiều mấy chia hoa hồng nhuận.

Một lát sau, La Quan mở 2 mắt ra, trong đó thần quang sáng rực, “Đa tạ Tô cô nương.”

Tô Khanh nhoẻn miệng cười, đẹp không gì sánh được, “Có thể đến giúp La đạo hữu liền tốt.” Nàng đảo qua mọi người, tiếp tục nói: “Chúng ta 8 người ứng đã đầy đủ, như chư vị không có ý kiến, chúng ta liền y theo địa đồ, trực tiếp tiến vào Đại Nghiệt uyên.”

Mọi người gật đầu.

Tô Khanh phía trước dẫn đường, Tư Nam Thanh ở bên trái, Kim Tiêu cư phải, về sau là vương khoan thai cùng liếm cẩu thức người qua đường bính, đinh.

Ngưu Tiểu Tráng cũng muốn tiến tới mở liếm, lại bị La Quan đá 1 cước, đành phải không tình nguyện đi theo hắn rơi vào cuối cùng.

“Ngươi thích Tô Khanh?” La Quan đột nhiên mở miệng, cứ việc thanh âm ép rất thấp, Ngưu Tiểu Tráng hay là mặt lộ vẻ kinh hoảng, “Không có… La thúc thúc không nên nói lung tung… Ta… Ta cái kia bên trong xứng được với Tô cô nương.”

Dừng một chút, hắn khó nén ao ước, “Tô cô nương đối La thúc thúc ngài, ngược lại là rất không bình thường, ta

còn chưa chừng nghe nói, nàng đối với người nào quan tâm như vậy.”

La Quan híp híp mắt, nhìn về phía đi tại phía trước nhất Tô Khanh, lắc đầu cười một tiếng, “Vậy ta còn thật sự là rất cảm thấy vinh hạnh a…”

Hắn sờ sờ đốt ngón tay ở giữa, kia ngân bạch chiếc nhẫn mặt ngoài, có từng tia từng tia từng sợi vầng sáng lưu chuyển.

Đúng lúc này, Tô Khanh đột nhiên quay đầu, “La đạo hữu cùng tiểu Tráng huynh nói cái gì đó?”

Ngưu Tiểu Tráng một chút mặt đỏ lên.

La Quan quét mắt nhìn hắn một cái, cười ha ha, “Không có gì, chúng ta tiểu Tráng nói rất thích Tô cô nương, hi vọng ngươi có thể cho hắn cơ hội.”

Ngưu Tiểu Tráng mộng, liều mạng khoát tay, “Không có… Ta… Không phải… La thúc thúc, ngài mau cùng Tô cô nương giải thích a, ta tuyệt không nửa điểm mạo phạm chi ý.”

Tô Khanh cũng đỏ mặt, không có ý tứ nhìn thoáng qua Ngưu Tiểu Tráng, “Tiểu Tráng huynh, ta hiện tại không có tâm tình cân nhắc quá nhiều, chờ chúng ta từ Đại Nghiệt uyên sau khi ra ngoài, ta mời ngươi uống rượu có được hay không?”

“A… Tốt tốt…” Ngưu Tiểu Tráng sờ lấy đầu, miệng cơ hồ liệt đến sau bên tai.

Đại Nghiệt uyên nhìn xem rất gần, kì thực vô song xa xôi, xung quanh không gian có giấu chồng chất, không cẩn thận liền sẽ đi tiến vào đường rẽ, rõ ràng nhìn xem là thẳng tắp lại càng đi càng lệch.

Tô Khanh giải thích nói, Đại Nghiệt uyên vốn không tồn tại ở phong sơn, là bị người ngạnh sinh sinh khảm vào nơi đây, khí cơ cùng quanh mình thiên địa xông vào, mới đưa đến thiên địa quy tắc ba động, không gian vặn vẹo.

Nhưng nàng trong tay cổ ngọc giản bên trong, ghi chép thông hướng Đại Nghiệt uyên biện pháp, tại nàng dẫn đầu dưới, mọi người khi thì phía bên trái khi thì phía bên phải, thậm chí có khi sẽ còn đường cũ trở về, quấn mấy vòng về sau, lại rất thần kỳ xuất hiện tại Đại Nghiệt uyên bên ngoài.

Trên đường mọi người từng tao ngộ mấy đợt nghiệt yêu, đều xấu xí lại hung ác, lại khí tức vô cùng cường đại, Tô Khanh đem ngọc giản giơ lên, nắn pháp quyết sau nó mặt ngoài phát ra u quang, càng đem mọi người khí tức che lấp, mạo hiểm vô cùng cùng nghiệt yêu môn gặp thoáng qua.

Kim Tiêu một mặt bội phục, nói: “Khó trách Tô muội muội có đảm phách tìm tòi nghiên cứu Đại Nghiệt uyên, trong tay lại còn có dạng này át chủ bài, như thế đến an toàn của chúng ta, liền có rất lớn bảo hộ.”

Tô Khanh cười cười, nhưng thần sắc lại rất chân thành, “Đây là ta Hồ tộc tiên tổ chi công, cùng ta là không có cái gì quan hệ, lại Đại Nghiệt uyên bên trong nguy cơ trùng

trùng, ai cũng không biết cất giấu như thế nào hung hiểm, dù có che lấp khí cơ chi pháp, ngươi ta vẫn cần cẩn thận.”

Tư Nam Thanh gật đầu, “Tô cô nương nói cực phải, vạn sự cẩn thận là hơn.”

La Quan nhìn lướt qua, Tô Khanh trong tay khối kia cổ ngọc giản, ánh mắt lấp lóe, lộ ra mấy điểm như có điều suy nghĩ.

Bên cạnh, Ngưu Tiểu Tráng một mặt táo bón biểu lộ, do dự mãi nhỏ giọng nói: “La thúc thúc, mục tiêu của chúng ta cùng Tô cô nương bọn hắn là cùng 1 cái sao?”

La Quan thản nhiên nói: “Hiện tại không biết.”

Ngưu Tiểu Tráng hiển nhiên không tin, hắn có chút đắng buồn bực, nhà mình La thúc thúc rất rõ ràng, là nghĩ tính toán Tô cô nương… Hắn nên làm cái gì?

Mật báo… Ách, quên đi thôi, thúc thúc kiếm rất nhanh, hắn cũng không thể bởi vì đầu nhỏ kích động liền ném đầu to.

Ai, ta có thể làm sao? Ta cũng rất bất đắc dĩ a, đành phải đi một bước nhìn một bước, hi vọng La thúc thúc có thể có lòng thương hương tiếc ngọc, đối Tô cô nương hạ thủ nhẹ một chút. Ngô… Có lẽ ta đến lúc đó, có thể ra mặt cầu tình, Tô cô nương 1 cảm động, nói không chừng ta nghé con mùa xuân liền muốn đến.

“Chư vị, mời nhất định theo sát ta, chúng ta muốn đi

vào.” Tô Khanh nhắc nhở một tiếng, giơ ngọc giản dẫn đầu bước vào.

La Quan cùng Ngưu Tiểu Tráng hay là rơi vào cuối cùng, bọn hắn cuối cùng nhập bọn, biểu hiện chú ý cẩn thận chút cũng hợp tình hợp lý. Huống chi Kim Tiêu nói rõ đối bọn hắn lòng mang bất thiện, hắn bây giờ liền kém áp vào Tô Khanh trên thân, La Quan bọn hắn cũng không dễ chịu đi.

Tô Khanh mang theo một tia áy náy xem ra một chút, Ngưu Tiểu Tráng đã cảm thấy người ta Tô cô nương, thật sự là ôn nhu thiện lương lại quan tâm, hay là cái vô song hiếu thuận người, vì cứu trong tộc trưởng bối, lại cam nguyện mạo hiểm lớn như vậy, thực tế đáng quý.

La Quan cũng mỉm cười gật đầu đáp lại, về phần nội tâm… Đương nhiên không có Ngưu Tiểu Tráng đặc sắc như vậy, hắn ánh mắt cẩn thận đảo qua xung quanh.

Đại Nghiệt uyên rất sâu, như 1 đầu mãng xà uốn lượn tại đại địa phía trên, rộng nhất chỗ chừng trên dưới một trăm bên trong rộng, hẹp địa phương cũng có mười mấy bên trong.

Vách đá dốc đứng cao vạn trượng, cuồng phong gào thét mà qua, cuốn lên trường bào sợi tóc, cúi đầu nhìn xuống dưới coi là thật run như cầy sấy.

Cũng may vách đá 2 bên nhiều năm phơi gió phơi nắng, dẫn đến tảng đá nứt ra, thỉnh thoảng sẽ có một ít tạp mộc sinh trưởng ở giữa, cho dưới người chân chỗ.

“Đại Nghiệt uyên chính là nghiệt yêu chi đại bản doanh, mặc dù chúng ta có biện pháp che lấp khí tức, nhưng vẫn là tận lực không nên dùng tu vi, nếu không một khi bại lộ hành tung, tất nhiên sẽ bị nghiệt yêu cùng công chi, hiện tại loại phương thức này là chậm chút, nhưng thắng ở ổn thỏa.” Tô Khanh nhỏ giọng giải thích, thần sắc cẩn thận.

Mọi người gật đầu tỏ ra là đã hiểu.

Đột nhiên, “Hô” một trận gào thét cuồng phong từ đỉnh đầu truyền đến, trong lòng mọi người giật mình, vội vàng đứng tại chỗ bất động. Cổ ngọc giản ánh sáng yếu ớt mang, chống ra 1 đạo che lấp bình chướng, đem mọi người bao phủ ở bên trong.

Sau một khắc, 1 đạo to lớn bóng đen gào thét vọt qua, khoảng cách mọi người thậm chí không đến 100 trượng, bọn hắn có thể thấy rõ cái này nghiệt yêu bộ dáng —— sau lưng mọc lên cánh thịt, 3 đầu 6 trảo, một thân lộn xộn lân giáp dày đặc, thật dày chồng chất tại thể đồng hồ.

“Rống —— “

“Ầm ầm —— “

Cách đó không xa, đột nhiên truyền đến kịch liệt oanh minh, bọn hắn chỗ chỗ vách đá, đều kịch liệt chấn động bắt đầu, thậm chí có đá vụn “Phần phật” không ngừng lăn xuống.

Trong đó nương theo lấy nghiệt yêu gào thét, kêu rên,

nhưng tất cả những thứ này động tĩnh rất nhanh liền biến mất không thấy gì nữa, bên tai chỉ có thể nghe tới, huyết nhục bị xé nứt cùng miệng lớn nhấm nuốt thanh âm.

Nghiệt yêu ở giữa cũng không phải khắp nơi hòa bình, bọn chúng không có thần trí, khát máu, tàn nhẫn mà cuồng bạo, đồng loại huyết nhục đối bọn hắn mà nói, đồng dạng có hấp dẫn cực lớn.

Đây cũng là Đại Nghiệt uyên bên trong, nghiệt yêu thực lực kinh khủng nguyên nhân 1 trong, cường đại nhất nghiệt yêu bầy hội tụ ở đây, lại trải qua 100,000 năm chém giết, thôn phệ, ai cũng không biết trong này, đến tột cùng cất giấu kinh khủng bực nào tồn tại!

Bành ——

Một tảng đá lớn, công bằng đập ầm ầm tại Kim Tiêu trên đầu, nó không dám thôi động yêu lực ngăn cản, lúc này kêu lên một tiếng đau đớn sắc mặt trắng bệch.

Tô Khanh lo lắng hỏi thăm lúc, hắn khoát tay áo ra vẻ bình thản, “Ha ha, chính là 1 khối tiểu thạch đầu, lại nặng gấp trăm lần lại như thế nào? Tô muội muội không cần phải lo lắng.”

“Vậy là tốt rồi, chúng ta kế tiếp theo đi.”

Rất nhanh, thời gian liền đi qua đã hơn nửa ngày, mọi người lại tao ngộ mấy lần ngoài ý muốn, nhưng đều hữu kinh vô hiểm.

Mắt thấy sắc trời bắt đầu tối, hoạt động nghiệt yêu càng ngày càng nhiều, 4 phía thỉnh thoảng có thể nghe tới xao động gào thét, Tô Khanh kiểm tra một hồi địa đồ, nhỏ giọng nói: “Hướng phía dưới khoảng mười dặm, có một chỗ bí ẩn hang đá, nghiệt yêu ban đêm tương đối sinh động, chúng ta sau khi trời sáng lại kế tiếp theo đi đường.”

Sau nửa canh giờ, mọi người quả nhiên tại trên vách đá tìm được chỗ này bí ẩn hang đá, mặt ngoài bị người lấy bí pháp phong ấn, Tô Khanh thi triển thủ đoạn tuỳ tiện giải khai, cũng từ khía cạnh chứng minh trong tay nàng, viên kia cổ ngọc giản ghi chép nội dung độ đáng tin.

Đợi mọi người tiến vào bên trong, Tô Khanh nắn pháp quyết, đem cửa hang từ bên trong phong kín, mặt lộ vẻ tiếu dung, “Tốt, mọi người có thể hơi buông lỏng một chút, cái này bên trong rất an toàn. Duy nhất cần cẩn thận là, nghiệt yêu đối quang nguyên rất là mẫn cảm, nhất là tại đêm tối, sợ rằng chúng ta tại cái này bên trong cũng tốt nhất đừng sử dụng.”

Hô ——

Mọi người đều nhẹ nhàng thở ra, trước đó hơn nửa ngày đi đường, dù chưa tiêu hao quá nhiều pháp lực (yêu lực), nhưng trên tinh thần căng cứng lại làm cho người rất là mỏi mệt.

Về phần hắc ám, đối bọn hắn ảnh hưởng cũng không lớn.

Tư Nam Thanh nói: “Tô cô nương , dựa theo loại tốc độ

này, chúng ta bao lâu mới có thể đến?”

Tô Khanh nghĩ nghĩ, nói: “Nhiều nhất 3 ngày.”

“Vậy là tốt rồi, tất cả mọi người nắm chặt thời gian dưỡng thần đi.”

Rất nhanh, một đêm bình an vượt qua, nhưng khi Tô Khanh mở ra phong ấn lúc, mọi người lại sắc mặt đại biến!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 954 : Cái bóng

Kim Tiêu biến mất.

Cái này tại Đại Nghiệt uyên bên trong ý vị như thế nào, căn bản không cần nhiều lời, hắn đối La Quan đầy ngập oán hận, các loại tính toán tính toán, đối Tô Khanh liếm chi như di các loại, hết thảy đều thành không.

Đáng sợ nhất một điểm là, đây hết thảy đều phát sinh lặng yên không một tiếng động —— hang đá cũng không lớn, mọi người dù phân tán nghỉ ngơi, nhưng khoảng cách bất quá trượng hơn, cứ như vậy một điểm cách bọn họ lại không phát giác gì, trong đó khủng bố chỉ là suy nghĩ một chút, liền khiến người sợ hãi khó có thể bình an.

Dù sao, biến mất có thể là Kim Tiêu, cũng có thể là là trong bọn họ bất kỳ một cái nào, mà kết cục nên không có cái gì cải biến.

Tô Khanh sắc mặt trắng bệch, con ngươi bên trong khó nén bối rối, cắn môi một cái, “Cái này… Loại tình huống này… Ta Tô gia tổ tiên cũng vô ghi chép…”

Hiển nhiên, nàng đã tâm thần đại loạn.

Tư Nam Thanh tiến lên một bước, “Tô cô nương, xuất hiện loại tình huống này, là ngươi ta đều không muốn nhìn thấy, cái này không có quan hệ gì với ngươi.” Hắn đảo qua mọi người, trầm giọng nói: “Chư vị, ngươi ta lại cẩn thận điều tra một chút hang đá, nhìn phải chăng có

thu hoạch?”

Rất nhanh, mọi người liền riêng phần mình tản ra, thảm thức đem toàn bộ hang đá từ trên xuống dưới, đều cẩn thận kiểm tra một lần.

Kết quả không thu được gì!

Đây chính là 1 cái phổ thông hang đá, tìm không thấy nửa điểm dấu vết con người, Kim Tiêu biến mất bóng tối, tại mọi người trong lòng lại lần nữa phóng đại.

Chưa biết đồ vật, mới đáng sợ nhất!

Đúng lúc này, vương khoan thai đột nhiên mở miệng, “Tô cô nương, là ngươi dẫn mọi người đến cái này bên trong, hiện tại có người mất tích, ngươi thật sự hoàn toàn không biết gì?”

Lời vừa nói ra hang đá bên trong đột nhiên yên tĩnh, bầu không khí trở nên ngột ngạt.

“Sư muội!” Tư Nam Thanh quát khẽ, hắn nhíu chặt lông mày biểu lộ không vui, “Chuyện này, cùng Tô cô nương không quan hệ, ngươi không nên nói lung tung.”

Vương khoan thai có chút ủy khuất, nhưng bị hắn lạnh lùng trừng mắt, hay là cúi đầu.

Tư Nam Thanh lại nhìn về phía mọi người, nói: “Ngươi ta đã liên thủ tiến vào Đại Nghiệt uyên, liền làm cho lẫn nhau nhất định tín nhiệm, như xuất hiện một chút ngoài ý muốn liền nội bộ lục đục, ngược lại là lớn nhất hung

hiểm.”

“Ta trước tỏ thái độ, đối Tô cô nương tại hạ hoàn toàn tin tưởng, nàng cùng Kim Tiêu biến mất sự tình, tuyệt không có nửa điểm quan hệ!”

Liếm cẩu bính, liếm cẩu đinh cũng vội vàng tỏ thái độ, đơn giản khái quát chính là: Tô Khanh cô nương như hoa người, thiện lương lại mỹ lệ, việc này cùng nàng tuyệt không liên luỵ.

Ngưu Tiểu Tráng một mặt tán đồng, nhìn vương khoan thai ánh mắt liền có chút bất thiện, thấp giọng nói: “La thúc thúc, nữ nhân này chính là đố kị Tô cô nương, thực tế đáng ghét!”

La Quan không có tỏ thái độ, hắn nhìn Tô Khanh một chút, bình tĩnh cho thấy quyết tâm bên trong cũng rất giật mình.

Đêm qua hắn căn bản là không có nghỉ ngơi, từ đầu đến cuối tồn mấy điểm đề phòng, cẩn thận, lại cùng mọi người đồng dạng cái gì cũng không phát giác. Cái này khiến La Quan phát hiện, hắn tựa hồ vẫn xem nhẹ Đại Nghiệt uyên, trong này quỷ dị cùng không biết, xa so trong tưởng tượng càng kinh khủng.

Tô Khanh thu thập tâm tình, trước đối mọi người biểu thị nói lời cảm tạ, tiếp tục nói: “Chư vị, ta là nhất định phải kế tiếp theo tìm kiếm bảo vật, các ngươi lại có thể tự hành lựa chọn, có thể cùng ta kế tiếp theo đi, cũng có thể đường cũ trở về, hết thảy từ các ngươi tự làm quyết định.”

Tư Nam Thanh cái thứ 1 tỏ thái độ, sẽ kế tiếp theo thăm dò Đại Nghiệt uyên.

Liếm cẩu bính đinh cũng vội vàng gật đầu.

Sau đó mọi người ánh mắt, liền hội tụ đi qua, Ngưu Tiểu Tráng có chút không thể chịu được, nhỏ giọng nói: “La thúc thúc, nên chúng ta nói chuyện…”

La Quan thần sắc bình tĩnh, “Đã chư vị đều muốn kế tiếp theo, La mỗ sao tốt bỏ dở nửa chừng, liền kế tiếp theo đi thôi.”

Ngưu Tiểu Tráng tranh thủ thời gian gật đầu, “Đúng đúng đúng, ta cùng La thúc thúc cũng tin tưởng Tô Khanh cô nương!”

Mọi người kế tiếp theo xuất phát.

Vẫn như cũ là Tô Khanh dẫn đường, vì thu hoạch mọi người tín nhiệm, nàng đã xem cổ ngọc giản bên trong địa đồ, hoàn chỉnh phục khắc mấy phần, giao đến mỗi người trong tay.

“Tiếp xuống đi như thế nào, mọi người cùng nhau thương lượng.”

Rất nhanh lại một ngày trôi qua, hôm nay muốn so với hôm qua càng hung hiểm chút, bởi vì nghiệt yêu số lượng trở nên càng nhiều, mà theo lấy không ngừng xâm nhập, mặt trời quang mang dần dần thu lại, Đại Nghiệt uyên nội bộ u ám tràn ngập, nghiệt yêu hoạt động

trở nên càng phát ra sinh động.

Nhưng dù cho như thế, tiến vào đêm tối về sau nghiệt yêu tướng toàn bộ thức tỉnh, bọn hắn vẫn cần tìm một chỗ địa phương tạm làm chỉnh đốn, nếu không tỉ lệ lớn xảy ra ngoài ý muốn.

Tô Khanh giơ cổ ngọc giản, đem lựa chọn quyền lợi giao cho mọi người, nàng nói: “Vách đá ở giữa có rất nhiều khe hở, chúng ta tùy ý tuyển một chỗ rộng rãi chút, lại thi triển thủ đoạn đem nó phong bế, cũng đầy đủ tạm thời dung thân.”

Mọi người minh bạch nàng tại tránh hiềm nghi, Tư Nam Thanh cái thứ 1 gật đầu, cùng mấy người sau khi thương nghị, tuyển định 1 đầu vách đá khe hở.

Nơi đây cửa vào chật hẹp, nhưng nội bộ coi như rộng rãi, giống như đã từng là một đầu nghiệt yêu ở lại chỗ, trong không khí có tanh hôi tràn ngập, còn có thể nhìn thấy một chút vết máu khô cạn về sau, tạo thành đen nhánh ban đoàn,

“Chư vị, nếu như mọi người không có ý kiến, chúng ta tối nay liền lưu ở nơi đây.” Tư Nam Thanh sau khi nói xong, quay đầu xem ra, “La đạo hữu ý như thế nào?”

La Quan gật đầu, “Có thể.”

Rất nhanh, mọi người chui vào trong khe đá, lần này là từ Tư Nam Thanh động thủ, tại lối vào thực hiện phong ấn. Từng tia từng sợi kiếm quang lặng yên hiển hiện, lẫn nhau xen kẽ xen lẫn, tựa như là dệt vải đồng dạng, lại

hình thành đến 1 đạo tinh diệu cấm chế.

Kiếm đạo sát lực thứ 1, giảng cứu bá đạo cường thế thẳng tiến không lùi, tung hoành bễ nghễ… Nhưng tại chỗ rất nhỏ, nhưng cũng có các loại diệu dụng. Chỉ này một điểm, đủ biết Tư Nam Thanh kiếm đạo chi tinh diệu, cảnh giới sự cao thâm, người này thực lực không thể khinh thường.

“Tốt.” Trong bóng tối, Tư Nam Thanh quay người, hắn đôi mắt chỗ sâu mơ hồ có kiếm ảnh hiển hiện, tản mát ra trầm tĩnh thần quang, “Tối nay ta trực trông coi, tất sẽ không lại sinh vấn đề.”

Tô Khanh nói: “Ta cùng la bàn công tử cùng một chỗ.” Nàng dừng một chút, “Đại Nghiệt uyên quỷ dị khó lường, mọi người tốt nhất đều tỉnh táo chút, tuyệt đối không được tái xuất ngoài ý muốn.”

Trong bóng tối La Quan ngồi xếp bằng, đột nhiên nghe tới một chút động tĩnh, hắn nghiêng người nhìn lại.

Ngưu Tiểu Tráng một mặt xấu hổ, nhỏ giọng nói: “La thúc thúc, tiểu chất có chút sợ tối… Cái kia… Tối nay ta sát bên ngài…” Gia hỏa này ngược lại là thanh tỉnh, nên da mặt dày thời điểm, kia là nửa điểm cũng không do dự.

Tư Nam Thanh ở bên trái, nó sư muội vương khoan thai cùng hắn sát bên, 2 người thỉnh thoảng nói nhỏ vài câu, rõ ràng dùng một loại nào đó che lấp thủ đoạn, mơ hồ nghe không chân thiết.

Tô Khanh ở bên phải, liếm cẩu bính, liếm cẩu đinh đi theo nàng, thỉnh thoảng nhẹ giọng trấn an, càng vỗ ngực biểu thị, chắc chắn không sợ muôn vàn khó khăn, giúp nàng bắt về bảo vật vân vân. Tư thế kia, tựa hồ Tô Khanh chỉ cần nguyện ý, bọn hắn có thể đem tâm can mổ ra, đưa cho cô nương làm lễ vật.

Ngưu Tiểu Tráng khóe miệng kém chút rút gân, nghĩ thầm tại liếm chi đạo phương diện, hắn thật sự là khiếm khuyết quá nhiều. Khinh thường đồng thời lại có chút ao ước, hắn cũng muốn cùng Tô cô nương cùng một chỗ, coi như không làm cái gì, có thể nói với nàng mấy câu, hô hấp nàng hô hấp qua không khí, đó cũng là một loại vững vàng hạnh phúc.

Nhưng dư quang nhìn lướt qua, như lão tăng nhập định La Quan, hắn hay là đem lời nói nuốt tiến vào bụng bên trong… An toàn thứ 1, hay là đừng loạn giày vò.

Một đêm thái bình!

Cứ việc thân ở trong bóng tối, nhưng mọi người cùng tu vì không yếu, tự có thể cảm nhận được giữa thiên địa âm dương khí tượng biến hóa —— hừng đông.

Rất tốt, không có quỷ dị phát sinh, xem ra hôm qua sự tình chỉ là ngoài ý muốn.

Tư Nam Thanh đứng dậy, đưa tay một chỉ điểm ra, từng tia từng sợi kiếm quang bắn tung toé, tiêu tán, xuyên qua u ám vẩy xuống ảm đạm sắc trời, từ lối vào chiếu nhập tiến đến.

Đúng lúc này một tiếng kinh hô vang lên, Tư Nam Thanh bỗng nhiên quay người, con ngươi bỗng dưng co vào, sắc mặt tùy theo trở nên xanh xám.

Vương khoan thai biến mất!

“Không có khả năng, sư muội ngay tại bên cạnh ta, ta vừa rồi đứng dậy lúc, nàng còn tại kia bên trong!” Tư Nam Thanh trầm giọng mở miệng.

Thần sắc hắn coi như trấn định, nhưng cái trán bạo khiêu gân xanh, lại cho thấy tâm hắn tự nóng nảy không thôi.

Bá ——

Bá ——

Mọi người bỗng nhiên đứng dậy, không có người nói chuyện, nhưng ánh mắt bên trong lại nhiều mấy điểm sợ hãi. Lại có người biến mất, lại là ngay dưới mắt, đây rốt cuộc tình huống như thế nào! ? !

Hôm qua, vương khoan thai mở miệng chất vấn Tô Khanh, hôm nay nàng liền biến mất, là trùng hợp còn là bị nhằm vào… Nghĩ như vậy, dù là liếm cẩu bính, liếm cẩu đinh 2 cái, cũng vô ý thức lui ra phía sau một bước.

Tô Khanh vành mắt đỏ, xát 1 đem nước mắt, “Ta đêm qua một mực cùng với các ngươi, ta cũng không có làm gì! !”

Liếm cẩu bính, liếm cẩu đinh có chút áy náy, đương

nhiên nguyên nhân trọng yếu nhất là, Tô Khanh nói không sai, bọn hắn đêm qua một mực mở to mắt, nàng cái kia bên trong có thể động thủ chân.

“Cái này… Tô cô nương, chúng ta không phải hoài nghi… Là chuyện này thực tế quá quỷ dị, ngươi đừng khóc a… Là chúng ta sai!”

Tô Khanh không nghe bọn hắn giải thích, nàng nhìn về phía đối diện, “La bàn công tử, ngươi cùng Vương cô nương cùng một chỗ, ban đêm còn có giao lưu, liền không có phát hiện dị thường sao?”

Tư Nam Thanh cắn răng, “Đêm qua làm phòng lỡ như, ta cùng sư muội một mực có giao lưu, nàng từ đầu đến cuối đều rất bình thường, ngay tại ta phá vỡ phong ấn trước đó không lâu, chúng ta còn nói qua lời nói…” Hắn sải bước đi đến vương khoan thai biến mất địa phương, rút kiếm 1 trảm, mặt đất trực tiếp vỡ vụn, lộ ra phía dưới kiên dày nham thạch.

Đón lấy, lại đem xung quanh lật một lần, nhưng cùng hôm qua đồng dạng cái gì cũng không phát hiện.

Tư Nam Thanh nói, tại hắn đứng dậy lúc vương khoan thai còn tại bên người, có thể phong ấn vừa mở ra sắc trời chiếu xuống, nàng liền biến mất.

Tựa như là một cái bóng… Cái bóng!

La Quan não hải ở giữa, như xẹt qua 1 tia chớp, đem từng lớp sương mù bổ ra, hắn trầm giọng nói: “Chư vị, có hay không một loại khả năng, vương khoan thai sớm

đã xảy ra chuyện, lưu tại trong hang đá chỉ là bóng dáng của nàng.” Hơi dừng lại, “Chỉ bất quá, chính nàng vẫn chưa ý thức được điểm này, cho nên cho đến sắc trời chiếu nhập, cái bóng mới đột nhiên biến mất.”

Thuyết pháp này quá quỷ dị, La Quan cũng không có nắm chắc, nhìn mọi người biểu lộ rõ ràng càng kinh sợ hơn, bọn hắn đều là lần thứ 1 tao ngộ loại tình huống này.

Ngưu Tiểu Tráng lau một vệt mồ hôi lạnh, không tự chủ càng tới gần mấy điểm, hắn cảm thấy nơi này quá nguy hiểm, trừ La thúc thúc bên người, nhìn cái kia đều giống như có 1 trương nhìn không thấy vô hình miệng lớn, thời khắc chuẩn bị đem hắn đầu này mập trâu cho nuốt mất.

“Rời đi trước cái này!” Tư Nam Thanh cắn răng mở miệng, sắc mặt âm trầm ướt át.

Mọi người không có dị nghị, nơi này thực tế quỷ dị, bọn hắn cũng không muốn ở lâu.

8 người tiến vào Đại Nghiệt uyên, tuy có một chút mạo hiểm, nhưng cũng coi như thuận lợi thái bình, cùng nghiệt yêu cũng không đánh qua đối mặt… Nhưng sự thực là, bọn hắn đã hao tổn 2 người.

Nếu là bị giết chết còn tốt, hết lần này tới lần khác loại phương thức này, mọi người phía sau sinh hàn!

Tư Nam Thanh trầm giọng nói: “Tô Khanh cô nương, chúng ta hôm nay có thể hay không ngăn cản, trong ngọc giản ghi lại chỗ kia bảo tàng chi địa? ?”

Tô Khanh lắc đầu, “Nhất nhanh cũng muốn ngày mai.”

Tư Nam Thanh nhíu mày, “Nói cách khác, chúng ta chí ít còn muốn tại Đại Nghiệt uyên bên trong, lại lần nữa qua một buổi tối.” Hắn nhìn về phía mọi người, “Chư vị, ngươi ta hiện tại cho dù rút đi, rời đi cũng cần 2 ngày, không bằng buông tay đánh cược một lần… Ta cảm thấy, phát sinh ở ngươi ta bên người quỷ dị, hoặc cùng món bảo vật này có quan hệ… Mà biến mất người, ngươi ta vẫn chưa nhìn thấy thi thể, có lẽ bọn hắn còn sống!”

Cái này giải thích rất yếu ớt, nhưng cũng cho mọi người một điểm an ủi, càng quan trọng chính là Tư Nam Thanh nói rất đúng, bây giờ bọn hắn tiến thối lưỡng nan. Cùng nó chật vật rời đi, không bằng đọ sức một cái cơ hội, dù sao như cổ ngọc giản ghi chép, kia bảo vật cực kỳ quý giá.

Rất nhanh, mọi người liền đạt thành chung nhận thức, quyết định tiếp tục hướng xuống.

Đột nhiên, Tư Nam Thanh xoay người nhìn lại, hắn đôi mắt sáng rực, “La đạo hữu tại sao lại nghĩ đến, là lưu lại cái bóng bị sắc trời lau đi? ?”

La Quan thần sắc bình tĩnh, thản nhiên nói: “La mỗ lúc trước từng trải qua một ít chuyện, tự nhiên so người bên ngoài biết đến nhiều hơn một chút.”

Mộng chủ biết sao? Nàng có thể tại mộng bên trong, cất đặt mình thích vật sưu tập, tru tiên kiếm chính là như thế

được đến. Hơn nữa còn có thể thông qua nằm mơ, trực tiếp can thiệp hiện thực, thậm chí đem người kéo vào trong mộng cái kia, những này không có tự mình trải qua, ai có thể nghĩ đến? !

Tóm lại, thế giới này quá lớn, các loại thần kỳ cùng quỷ dị xen lẫn cùng tồn tại, chỉ có ngươi chuyện không nghĩ tới, liền không có không có khả năng phát sinh.

Nếu nói trước đó, La Quan chỉ là một lần suy đoán lời nói, như vậy hiện tại hắn ngược lại càng phát ra kiên định mình ý nghĩ —— chính là có không biết tồn tại, tại trong bóng tối thôn phệ hết Kim Tiêu, vương khoan thai, lại đem bóng của bọn hắn lưu lại, mà bọn hắn tự thân đối này không phát giác gì.

Thậm chí, tại cái bóng tán loạn trước, bọn hắn cũng không biết mình đã chết!

—

—

—

—

—

—

—

Chương 955 : Liều mạng

Tiến vào Đại Nghiệt uyên ngày thứ 3, chỉ còn 6 người đội ngũ, không khí ngột ngạt đến cực điểm.

Đối đêm tối sợ hãi, bất an, mọi người tâm thần có chút không tập trung, cuối cùng dẫn đến sai lầm —— tại trải qua 2 đầu nghiệt yêu chém giết chiến trường lúc, 1 đạo xung kích dư ba đột nhiên đánh xuống, liếm cẩu bính vô ý thức đưa tay, giữa năm ngón tay yêu lực quang mang lưu chuyển.

Mặc dù hắn rất nhanh liền lấy lại tinh thần, nhưng vẫn là quá muộn, nhận xung kích cổ ngọc giản che đậy xuất hiện lỗ thủng, điểm này yêu lực ba động trực tiếp bạo lộ ra, tựa như là một giọt máu tươi, rơi vào đến cá mập bầy bên trong, ngay tại chém giết 2 đầu nghiệt yêu, xích hồng con mắt đồng thời trông lại.

“Ta không phải cố ý…” Liếm cẩu bính nhanh khóc, hắn vừa rồi tinh thần không thuộc, cái này hoàn toàn là vô ý thức phản ứng.

“Đi mau!” Tư Nam Thanh gầm nhẹ một tiếng.

Khỏi phải hắn nhắc nhở, tất cả mọi người liều mạng xông về phía trước, tại bên trong Đại Nghiệt uyên như rơi vào nghiệt yêu vây giết trong vòng, bọn hắn chính là có 3 đầu 6 tay, cũng chỉ có một con đường chết.

Lần này, không sử dụng tu vi là không thể nào, nhưng bộc phát ra pháp lực (yêu lực) ba động, vậy đơn giản

chính là lửa lớn rừng rực, đủ để kinh động phụ cận phạm vi bên trong tất cả nghiệt yêu.

Dưới loại tình huống này, bọn hắn chỉ có một lựa chọn, đó chính là tại nghiệt yêu hoàn thành vây kín trước liền giết ra một đầu sinh lộ, lại tìm cách đưa chúng nó thoát khỏi.

Rống ——

Rống ——

Hưng phấn xen lẫn bạo ngược gào thét, từ bốn phương tám hướng truyền đến, giữa ban ngày ngủ say nghiệt yêu, đều đã bị bừng tỉnh.

Mà cách đó không xa 2 đầu chém giết nghiệt yêu, lúc này đã vọt tới phụ cận, ngẩng đầu liền có thể thấy rõ ràng bọn chúng mở ra miệng rộng, cùng trong đó rối loạn răng nanh, tanh hôi ăn mòn nước bọt một đống đống lăn xuống tới.

Đối nghiệt yêu mà nói, hoạt bát Yêu tộc huyết nhục chính là lớn nhất dụ hoặc… Đương nhiên, Nhân tộc đồng dạng không kém, chỉ cần gặp được chính là vô não hướng!

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, Tư Nam Thanh xuất thủ, trường kiếm ra khỏi vỏ nó quanh thân khí cơ sát na bộc phát, nhanh chóng hừng hực như nham tương cuồn cuộn.

Rất có 1 kiếm ra thì thiên hạ sáng rực, đều thành tro tàn chi khủng bố ý cảnh.

Người này kiếm quả nhiên không bình thường!

Ngao rống ——

Một tiếng hét thảm, con thứ nhất nghiệt yêu trực tiếp bị chém đứt, thi thể từ đó một phân thành hai, “Phần phật” máu tươi rơi vãi như mưa.

Cùng lúc đó, Tô Khanh mấy người cũng đã xuất tay, nàng cùng liếm bính, đinh liên thủ, 3 đạo bàng bạc yêu lực đem bên kia nghiệt yêu bao phủ, ngạnh sinh sinh đem nó đánh nát!

Tình huống khẩn cấp dưới, không ai sẽ còn khống chế sức mạnh, hao tổn, chỉ muốn bằng nhanh nhất tốc độ, từ cái này bên trong đột giết ra ngoài.

Ngưu Tiểu Tráng sắc mặt trắng bệch, vô ý thức rụt cổ lại, bị La Quan 1 bàn tay đập vào cái ót trên cửa, “Thất thần làm gì, mau cùng đi lên!”

Phía trước 4 người mở đường, bọn hắn cũng không thể ở phía sau ngẩn người.

“Nha… Nha…” Ngưu Tiểu Tráng vùi đầu phi nước đại, nhịn không được nuốt nước miếng, hắn từ xung quanh trong bóng tối, nhìn thấy vô số viên điểm đỏ, kia mỗi 1 viên đều là một đầu nghiệt yêu con mắt, lít nha lít nhít đã xem bọn hắn cho vây kín không lọt một giọt nước.

Ừng ực ——

Ngưu Tiểu Tráng vẻ mặt cầu xin, “La thúc thúc, cha ta liền ta cái này một đứa con trai, nếu như ta chết rồi, lão ngưu nhà liền đoạn hậu, ngài nhưng trăm triệu không thể bỏ lại ta a!”

La Quan nhìn lướt qua phía trước, “Thế nào, cái này liền đem ngươi tình nhân trong mộng cấp quên rồi? Chỉ cứu ngươi, liền mặc kệ nàng rồi?”

Ngưu Tiểu Tráng 1 nghẹn, “Cái kia… Nếu như thúc thúc còn có dư lực lời nói, có thể cứu Tô cô nương, tự nhiên là không thể tốt hơn…”

La Quan cười lạnh, “A! Ta chỉ có thể cứu 1 cái, cứu ngươi hay là cứu nàng, tự chọn.”

Ngưu Tiểu Tráng một mặt táo bón biểu lộ, ấp úng không nói lời nào, khó xử về khó xử, nhưng lòng dạ lại nhẹ nhàng thở ra. La thúc thúc còn có tâm tình giễu cợt hắn, vậy liền biểu thị cục diện dưới mắt mặc dù rất nguy hiểm, nhưng vẫn tại trong lòng bàn tay của hắn.

Thấy tiểu tử này thẹn lông mày cúi mắt ỉu xìu lấy không nói lời nào, La Quan không để ý đến hắn nữa tiếp tục xem hướng về phía trước.

Tư Nam Thanh đích xác rất mạnh, hắn tu luyện chính là một môn hỏa diễm chi đạo kiếm quyết, giờ phút này đứng trước đại lượng nghiệt yêu vây giết, kiếm thế đã hoàn toàn triển khai, “Ầm ầm” cuồn cuộn ánh lửa như tấm lụa, tại trước người hắn phương hướng tung hoành

bễ nghễ, đem từng đầu nghiệt yêu cuốn vào trong đó, trực tiếp đốt cháy thành tro bụi.

Cũng toàn lực ứng phó, nhưng La Quan nhìn nó kiếm thế huy sái thong dong tự nhiên, trong tay nên còn cất giấu một loại nào đó át chủ bài.

Cái này cũng bình thường, mỗi người đều có thuộc về mình bí mật, càng sẽ không tuỳ tiện bại lộ tại người trước.

Lưu lại thủ đoạn, đối với tu sĩ mà nói rất là trọng yếu, có lẽ liền có thể tại thời khắc mấu chốt, bảo trụ mình một cái mạng.

Một bên khác, Tô Khanh thực lực trung quy trung củ, nhưng nhìn nàng khuôn mặt đỏ lên, thái dương tóc xanh bị mồ hôi ướt nhẹp, cũng đem hết toàn lực.

Liếm bính tự biết phạm sai lầm, biểu hiện nhất là ra sức, thế nhưng chính vì vậy, hiện tại đã sắc mặt trắng bệch, rõ ràng hao tổn quá nặng.

Thiểm Đinh… Hả? !

La Quan đôi mắt ngưng ngưng, nhìn qua người này bóng lưng, hắn phát hiện mình hay là khinh thường, chi đội ngũ này vấn đề.

Nguyên lai giấu được sâu cũng không chỉ hắn 1 cái, vậy đối phương chỗ biểu hiện ra, đối Tô Khanh si mê cùng ái mộ là thật là giả? Như quả nhiên là ngụy trang, Thiểm Đinh diễn kỹ quả thực lợi hại, La Quan trước đó đều

không nhìn ra nửa điểm.

Mà lại trọng yếu nhất chính là, như Thiểm Đinh là “Giả heo ăn thịt hổ”, vậy hắn cùng Tô Khanh tiến vào Đại Nghiệt uyên, liền tất có mục đích.

Hắc, thế cục này là càng ngày càng thú vị!

La Quan suy nghĩ chuyển động lúc, một tiếng khẽ kêu vang lên, “La đạo hữu, tiểu Tráng huynh, nhanh cùng chúng ta đồng loạt ra tay, chớ lại trì hoãn!”

Lúc này nghiệt yêu càng ngày càng nhiều, liền như cuồn cuộn triều cường, “Ầm ầm” hướng bọn hắn đập xuống, quả thực giết chi không dứt, mọi người tình cảnh rất hung hiểm, một khi bị áp chế liền thập tử vô sinh.

“Tốt!” La Quan một lời đáp ứng, hắn mang theo Ngưu Tiểu Tráng, đi tới Tô Khanh bọn người bên cạnh, ra tay giúp đỡ ổn định thế cục.

Ngưu Tiểu Tráng trừng lớn mắt, hắn phát hiện La thúc thúc giấu, xa so hắn tưởng tượng bên trong càng sâu, bởi vì giờ khắc này hắn căn bản không xuất kiếm, mà là lấy đơn thuần nhục thân chi lực đánh giết nghiệt yêu.

Càng quan trọng chính là công hiệu suất rất cao, mỗi 1 quyền vung ra đều có thể đem một đầu nghiệt yêu đánh bay, tạo thành mảng lớn huyết nhục bắn tung toé.

Vũ phu!

Dư quang chú ý nơi đây Tư Nam Thanh, Tô Khanh các

loại, trong lòng đồng thời toát ra ý nghĩ này, ám đạo khó trách người này lực lượng mười phần, dù sao võ đạo cường giả càng đi chỗ cao, đột phá liền càng là gian nan, mỗi một lần thay máu đều có thể gọi là thoát thai hoán cốt.

Đồng dạng, thực lực cũng viễn siêu cùng giai tu sĩ, trong đó một chút thân có dị chủng huyết mạch người, thậm chí có thể vượt cấp mà chiến.

Như liều mạng, nó lực sát thương càng thêm không thể tưởng tượng!

“Chẳng lẽ La thúc thúc chân thực thân phận, chính là 1 vị võ đạo cường giả…” Chính Ngưu Tiểu Tráng đều có chút mơ hồ.

Nhưng rất nhanh hắn liền kịp phản ứng, thầm mắng một tiếng ngu xuẩn, ngày ấy hắn là tận mắt nhìn thấy, La thúc thúc kiếm sao mà khủng bố, đuổi giết hắn 3 cái đại yêu, liền chút ra dáng phản kháng đều thi triển không ra, liền bị trực tiếp giết chết, sắc bén rối tinh rối mù.

Đây là vũ phu có thể có thủ đoạn? Vậy liền chỉ có một lời giải thích, La thúc thúc nhục thân đầy đủ khủng bố, tung cùng vũ phu so sánh, cũng hoàn toàn không rơi vào thế hạ phong!

“Ta La thúc, mới là thật đại lão…” Ngưu Tiểu Tráng không tự chủ, lại tới gần La Quan một chút.

Đúng lúc này, một tiếng hét thảm vang lên, liếm bính tiêu hao quá lớn, thể nội yêu lực nhất thời lưu chuyển trì trệ,

bị một đầu nghiệt yêu xông phá phòng tuyến.

Hắn một cánh tay bị nháy mắt cắn rơi, còn bên cạnh mấy đầu nghiệt yêu, nhận máu tươi kích thích, càng là liều mạng lao đến, không có gì bất ngờ xảy ra, sau một khắc liếm bính liền muốn bị xé thành vỡ nát.

“Thất vĩ, mở! !”

Tô Khanh khẽ kêu một tiếng, nó phía sau bỗng dưng hiện ra 1 con hồ ly hư ảnh, sau người bảy đầu cái đuôi thật dài trên dưới vung vẩy, tung bay.

Một cây cái đuôi quấn ở liếm bính trên thân, đem hắn bỗng nhiên kéo lại, mặt khác 6 đầu đuôi cáo, thì đem vọt tới mấy đầu nghiệt yêu đánh lui.

Nhưng rất hiển nhiên thi triển thủ đoạn này, đối nàng mà nói hao tổn cực lớn, nó sắc mặt một chút trở nên tái nhợt, dưới chân một cái lảo đảo! !

Một đầu nghiệt yêu thừa cơ xông phá phòng ngự, mở cái miệng rộng bỗng nhiên cắn xé tới.

“Tô cô nương cẩn thận!” Thiểm Đinh hét lớn một tiếng, liều mạng muốn xông lại, lại bị trước mặt nghiệt yêu kéo chặt lấy.

Phốc ——

Huyết nhục xé rách âm thanh bỗng nhiên vang lên, Tô Khanh tựa như là 1 đóa, từ đầu cành rơi xuống buồn bã nhụy hoa, thân ảnh hướng về sau ném đi ra ngoài. Máu

tươi nhanh chóng tuôn ra, một nháy mắt thẩm thấu váy dài, lại phối hợp thêm nàng tái nhợt khuôn mặt, cùng nhíu chặt lông mày, chỉ một chút cũng làm người ta đau lòng không thôi.

Nàng là 1 trời sinh liền có thể, kích động trong lòng người mềm mại nữ nhân.

Liếm bính hét lớn một tiếng, bên ngoài cơ thể yêu lực điên cuồng bộc phát, cuồn cuộn dạng bông khói đen như thiêu đốt, liều mạng tiến lên bảo vệ nàng.

“Tô cô nương ngươi không sao chứ? Đều tại ta, đều tại ta!”

Hắn con mắt đỏ bừng, gào khóc.

Tô Khanh gạt ra tiếu dung, nói: “Không trách ngươi, đây chỉ là ngoài ý muốn… Đừng quản ta, nhanh đi giúp la bàn công tử cùng La đạo hữu bọn hắn.”

Liếm bính lắc đầu, “Không, ta phải trông coi ngươi, chỉ cần ta sống, nghiệt yêu cũng đừng nghĩ tổn thương ngươi nửa điểm!” Hắn đứng lên, biểu lộ dữ tợn hét lớn một tiếng, “Một bầy chó tạp toái, muốn giết lão tử? Đến a, mau tới a! !”

Ầm ầm ——

Yêu khí cuồn cuộn, liếm bính trong lúc nhất thời lại đại phát thần uy, bằng sức một mình ngạnh sinh sinh, đem Tô Khanh tổn thương lui ra phía sau lỗ hổng ngăn chặn.

Nhưng rất rõ ràng hắn là vận dụng, một loại nào đó vô cùng lợi hại bảo mệnh át chủ bài, loại thủ đoạn này nhưng trong thời gian ngắn thực lực tăng vọt, lại chú định không thể bền bỉ.

Như liếm bính đổ xuống, thì bọn hắn đau khổ duy trì vòng phòng ngự, chẳng mấy chốc sẽ sụp đổ.

Tư Nam Thanh hiển nhiên ý thức được điểm này, hắn thở sâu, lớn tiếng nói: “Chư vị, ta có thể thi triển một môn kiếm pháp, đầy đủ giết ra một đầu sinh lộ, nhưng ta cần thời gian chuẩn bị, tiếp xuống phải nhờ vào các ngươi chống đỡ!”

Thiểm Đinh rống to, 1 bộ liều mạng bộ dáng, “La bàn công tử yên tâm, ta chính là chết, cũng nhất định chống đỡ! !”

Oanh ——

Hắn bên ngoài cơ thể yêu lực sôi trào, dạng bông trong hắc vụ, thậm chí xen lẫn một tia huyết sắc, như cũng thi triển liều mạng thủ đoạn.

La Quan ánh mắt chớp lên, đột nhiên một bước đạp thật mạnh rơi, sau một khắc xích hồng hỏa diễm, từ hắn toàn thân ở giữa toát ra.

【 diệt thế huyết diễm]!

Đây là La Quan tại luyện hóa Võ Tiên tinh túy lúc, chỗ thức tỉnh võ đạo thần thông… Đương nhiên nói xác thực hơn, là huyết mạch thần thông, uy lực của nó rất là kinh

người, La Quan lực sát thương lập tức tăng vọt một đoạn.

Ở những người khác xem ra, hắn cũng là liều mạng.

Cái này liền rất tốt, dù sao diễn kỹ loại vật này, La Quan cũng không thế nào thiếu.

Ngưu Tiểu Tráng hét lớn một tiếng, “La thúc thúc, ta đến giúp ngươi!”

Bò….ò… ——

Một đầu hoàng ngưu hư ảnh hiển hiện, thả người ra sức đạp vó, khiến cho hư không oanh minh không ngớt, trong lúc nhất thời lại cũng uy thế lẫm liệt.

La Quan: …

Tiểu tử này, liền thành thật thật đáng yêu!

—

—

—

—

—

—

Chương 956 : Chạy thoát

Liếm bính nổi điên, Thiểm Đinh cùng La Quan “Liều mạng”, lại thêm Ngưu Tiểu Tráng lần này giày vò, cuối cùng là ổn định cục diện.

Đương nhiên, tình cảnh hay là rất hung hiểm, nghiệt yêu gào thét, tru lên, liều mạng xông lên, như cuồn cuộn triều cường không ngớt.

Mấy người chỗ chỗ tựa như là, nộ hải bên trong 1 khối lồi ra đá ngầm, có lẽ sau một khắc liền sẽ bị sinh sinh ép thành phấn vụn.

Cũng may, Tư Nam Thanh rốt cục hoàn thành chuẩn bị, đưa tay 1 kiếm chém ra.

Oanh ——

Hạo đãng đãng hỏa diễm càn quét mà ra, trình bài sơn đảo hải chi thế, mỗi một đoàn liệt diễm bên trong đều có uy nghiêm kiếm hơi thở lưu chuyển, mũi kiếm chỗ hướng chỗ, khủng bố thiêu đốt phóng thích, hết thảy đều bị thiêu cháy thành tro bụi, ngạnh sinh sinh tại nghiệt yêu triều cường bên trong, cho giết xuyên một đầu sinh lộ.

“Đi!” Tư Nam Thanh chợt quát một tiếng, vọt thẳng ra ngoài.

Liếm bính, Thiểm Đinh che chở Tô Khanh, theo sát ở phía sau.

La Quan trừng mắt liếc, bởi vì qua điểm ra sức mà thở hồng hộc Ngưu Tiểu Tráng, “Đi, người khác đều chạy, ngươi lưu lại chờ chết a.”

Ngưu Tiểu Tráng vẻ mặt cầu xin, “… Thúc thúc kéo ta 1 đem, ta run chân.” Hắn cũng muốn chạy a, nhưng mới rồi động tác quá lớn dắt trứng, hiện tại khẽ động liền đau dữ dội.

La Quan nghĩ thầm Ngưu Tiểu Tráng gia hỏa này, sớm tối tại nữ nhân trên người thiệt thòi lớn, xách lấy hắn mấy bước đạp xuống, đuổi lên trước mặt mấy người.

Tư Nam Thanh một kiếm này quả nhiên lợi hại, không chỉ có giết xuyên một đầu sinh lộ, lại kiếm thế rơi xuống vẫn chưa tiêu tán, mà là tiếp tục hướng 2 bên khuếch tán, quét ngang, đốt, giết một đám nghiệt yêu kêu rên không ngừng, trong lúc nhất thời khó mà xông phá.

Cái này liền cho bọn hắn thoát thân cơ hội, mấy người xông ra nghiệt yêu vòng vây, căn bản không dám hơi dừng lại một chút, liều mạng hướng về phía trước phi nước đại.

Sau lưng gào thét, gào thét không ngừng, tràn đầy phẫn nộ, bạo ngược sát cơ, sau đó chính là kia “Ầm ầm” nổ vang rung trời, vô số nghiệt yêu điên cuồng đuổi giết.

Tin tức tốt duy nhất là, bởi vì vừa rồi động tĩnh quá lớn, xung quanh phạm vi bên trong nghiệt yêu, cơ hồ toàn bộ bị hấp dẫn tới. Điều này sẽ đưa đến xung quanh khu vực rất thái bình, chợt có một hai con nghiệt yêu nhảy ra, cũng bị Tư Nam Thanh 1 kiếm cho xử lý, nếu không

phía sau có truy binh phía trước lại đến phủ kín, bọn hắn căn bản không thể trốn đi đâu được.

Nhưng loại tình huống này chỉ là tạm thời, bọn hắn nhất định phải nhanh thoát khỏi phía sau nghiệt yêu, nếu không càng chạy càng xa phạm vi càng lớn, sớm muộn sẽ kinh động cái khác nghiệt yêu, đến lúc đó chờ đợi bọn hắn vẫn là một con đường chết.

Bá ——

Bá ——

Mọi người phi nước đại hướng về phía trước, cuồng phong đập vào mặt, phía trước vách đá đột nhiên nắm chặt, 1 khối lớn lồi ra.

Tư Nam Thanh ánh mắt sáng lên, rống to, “Cùng một chỗ động thủ, đem mảnh này vách đá đánh nát!” Hắn người đầu tiên xuất thủ, hỏa diễm kiếm quang gào thét mà ra, trùng điệp đánh vào trên vách đá dựng đứng.

Tô Khanh cắn răng, miễn cưỡng thôi động tu vi, cùng liếm bính, Thiểm Đinh cùng một chỗ, 3 đạo yêu quang đập tới.

Ầm ầm ——

Vách đá kịch liệt chấn động, nổ vang rung trời bên trong từng đạo khe hở xuất hiện, như mạng nhện lít nha lít nhít khuếch tán, lại còn kém một điểm không thể vỡ vụn.

La Quan ánh mắt chớp lên, một bước đạp xuống tới gần

vách đá, đưa tay đập ầm ầm hạ.“Oanh” một tiếng vang thật lớn, vốn là lung lay sắp đổ vách đá, lần này triệt để sụp đổ.

Vô số khối tảng đá lớn cuồn cuộn rơi xuống, giống như là dưới một trận mưa đá, ngạnh sinh sinh đem phía sau nghiệt yêu ngăn trở, cho bọn hắn thoát khốn cơ hội.

“Tô cô nương!” Tư Nam Thanh quát khẽ.

Tô Khanh gật đầu, nàng tái nhợt lấy khuôn mặt nhỏ nhắn, đem cổ ngọc giản nâng quá đỉnh đầu, che đậy khí tức bao phủ một nhóm 6 người.

Mọi người nắm chắc thời cơ, toàn lực thôi động tu vi, tốc độ lại lần nữa tăng vọt một đoạn, rốt cục tạm thời vứt bỏ phía sau nghiệt yêu.

“Cái này bên trong có thể ẩn thân!” Thiểm Đinh đột nhiên mở miệng.

Mọi người ngẩng đầu nhìn lại, tại trên vách đá phát hiện một chỗ lõm, trong đó còn có một số hư thối rễ cây lưu lại. Tựa hồ thật lâu trước đó, cái này bên trong từng sinh trưởng một gốc đại thụ, sau khi chết thân thể rơi vào Đại Nghiệt uyên, mới lưu lại dưới chỗ này cái hố, bên trong có rất nhiều che lấp, trong lỗ thủng đều có thể ẩn thân.

“Đi!”

Mọi người quyết định thật nhanh, vọt thẳng tới, chui vào chỗ sâu 1 đầu rễ cây khô héo về sau, lưu lại dưới trong thạch động.

Tư Nam Thanh quay người đưa tay một chỉ điểm ra, từng gặp một màn lại lần nữa xuất hiện, từng tia từng sợi kiếm quang lẫn nhau xen kẽ, xen lẫn, hình thành 1 đạo hoàn mỹ phong ấn, đem mọi người khí tức hoàn toàn che lấp.

Tô Khanh ngay tại bên cạnh hắn, cứ việc sắc mặt trắng bệch, nhưng nàng vẫn như cũ cắn răng chống đỡ, làm cổ ngọc giản một mực ở vào kích phát trạng thái.

Rất nhanh, bên ngoài truyền đến “Ầm ầm” tiếng vang, bị ngăn cản nhất thời nghiệt yêu lao đến, mất đi con mồi mục tiêu bọn hắn rõ ràng lâm vào cuồng bạo, gào thét gào thét bên trong, vách đá không ngừng truyền ra oanh minh, rung mạnh như 4 phương 8 hướng truyền đến, hiển nhiên nghiệt yêu môn tại nổi điên.

Cái này khiến mọi người một trái tim nhấc đến cổ họng, mỗi người đều thân thể cứng đờ, không dám phát ra nửa điểm động tĩnh.

Cũng may lần này vận khí đứng tại bọn hắn bên này, nghiệt yêu môn phát tiết vẫn chưa lan đến gần bọng cây khu vực, một đoạn thời gian quá khứ, bên ngoài dần dần an tĩnh xuống.

Hô ——

Mấy người không hẹn mà cùng nhẹ nhàng thở ra, chỉ cảm thấy tại quỷ môn quan bên ngoài dạo qua một vòng, ngay cả Tư Nam Thanh trên mặt đều lộ ra mấy điểm may mắn, lúc này mới có thể nhìn thấy hắn trên trán, trải

rộng tầng 1 tinh mịn mồ hôi. Hiển nhiên, trong tay hắn cho dù còn có át chủ bài, nhưng gặp được loại này khủng bố thế cục, vẫn như cũ phi thường sợ hãi, bất an.

Nhưng nếu bàn về diễn kỹ, Thiểm Đinh mới là vương giả, hắn một chút xụi lơ trên mặt đất, từng ngụm từng ngụm thở dốc lúc, tay chân đều đang run rẩy. Mồ hôi lạnh đại lượng tuôn ra, đem hắn áo bào thẩm thấu, lại theo góc áo rớt xuống đất phương, thực tế là chật vật không chịu nổi tới cực điểm.

Nếu không phải La Quan đã sớm nhìn ra, Thiểm Đinh thâm tàng bất lậu, sợ rằng cũng phải bị hắn lừa qua đi… Về phần hiện tại nha…

“Hừ!” La Quan kêu lên một tiếng đau đớn, sắc mặt trở nên trắng bệch, dưới chân hắn một cái lảo đảo, vịn Ngưu Tiểu Tráng mới không có ngã hạ.

Ngưu Tiểu Tráng một trận nhe răng trợn mắt.

Một mặt là cảm thấy La thúc thúc diễn kỹ, thực tế tinh diệu tuyệt luân, hắn không nhìn ra một chút xíu biểu diễn vết tích.

Một phương diện khác, thì là dưới hông chua thoải mái, bị La Quan đẩy một chút, kém chút để hắn toát ra mồ hôi lạnh tới.

Đúng lúc này, liếm bính đột nhiên “Oa” một tiếng khóc lên, “Tô cô nương, Tô cô nương ngươi làm sao rồi? Ngươi nhưng tuyệt đối đừng có việc! !”

Mọi người nhìn lại, lúc này mới phát hiện giơ cổ ngọc giản Tô Khanh, lúc này ngay tại thổ huyết, một ngụm nhỏ một ngụm nhỏ, rơi vào nàng váy trắng bên trên, tựa như là triển khai từng đoá từng đoá hoa hồng, quả nhiên là buồn bã bên trong, lại có mấy điểm tuyệt mỹ phong thái, lại nghênh tiếp nàng ảm đạm, đa tình con ngươi, liền cảm giác một cây tiếng lòng bị hung hăng lay động.

Tư Nam Thanh bắt lấy tay của nàng, hơi tìm tòi tra về sau, sắc mặt nghiêm túc, “Tô cô nương ngươi thương thế rất nặng, không nên lại sử dụng tu vi, mau đem ngọc giản buông xuống.”

Tô Khanh lắc đầu, “Không được… Bên ngoài chưa hẳn an toàn… Ta… Còn có thể kiên trì một chút nữa…” Nàng cố gắng gạt ra tiếu dung, “Thật, ta có thể lại kiên trì, các ngươi đừng lo lắng.”

Lúc nói chuyện, vẫn không quên cho liếm bính 1 cái ánh mắt ôn nhu.

Liếm bính tâm tính trực tiếp băng, còn sót lại một cái tay, trực tiếp đem cổ ngọc giản cướp lại, rống to, “Bất kể như thế nào, ngươi đều phải bảo trọng thân thể của mình, nếu không ta so chết còn khó chịu hơn… Việc này trách ta, đều là lỗi của ta a, nếu không phải vì cứu ta, ngươi làm sao lại thụ thương! ? !”

Hắn lại bắt đầu khóc lớn, nước mắt đan xen.

Tô Khanh quả nhiên là mạnh miệng, “Vừa rồi nói, đây không phải lỗi của ngươi…” Lời an ủi vừa nói phân nửa, nàng “Oa” lại phun ra một ngụm máu tươi, thân thể trực

tiếp ngã oặt.

Liếm bính khóc càng lớn tiếng, quỳ trên mặt đất “Bành bành “Dập đầu, “La bàn công tử, ta trước đó có đắc tội ngươi địa phương, ta dập đầu cho ngươi xin lỗi, cầu ngươi mau cứu Tô Khanh, nhất định phải mau cứu nàng!”

Gia hỏa này đầu đều đập phá, miệng mũi thất khiếu cũng bắt đầu “Tư tư” ra bên ngoài bốc lên máu, trước đó liều mạng di chứng bắt đầu xuất hiện, một gương mặt thanh bạch giống như là chết vài ngày, nhưng hắn nửa điểm cũng không lo được, trong mắt chỉ có Tô Khanh 1 người.

Tư Nam Thanh trầm giọng nói: “Tốt, ngươi yên tĩnh một chút, đừng thật đem nghiệt yêu cho dẫn tới, đến lúc đó tất cả mọi người cho hết trứng!”

Liếm bính lập tức liền ngậm miệng, “Tốt, ta yên tĩnh, ngươi mau ra tay cứu người.”

Tư Nam Thanh do dự một chút, nửa ngồi tại Tô Khanh bên người, lật tay lấy ra một chiếc bình ngọc, mở ra sau khi mùi thuốc khí tức tản mát.

“Đây là Thanh Vân Tông bích lạc đan, dù không so được Hồ tộc Linh Nguyên đan, nhưng hiệu quả vẫn còn có chút, Tô cô nương sau khi phục dụng hẳn là có thể ổn định thương thế.”

Lúc nói chuyện, ánh mắt của hắn nhìn lướt qua La Quan, có thể nhìn đến lại là 1 trương, tái nhợt hai mắt

nhắm chặt khuôn mặt, 1 bộ uể oải điều tức không rảnh tự lo bộ dáng, cảm giác giống như là 1 quyền đánh vào trên bông.

Cường giả ở giữa là có cảm ứng, La Quan phán đoán Tư Nam Thanh trong tay còn có bài, đồng dạng Tư Nam Thanh cũng cho rằng, La Quan tất nhiên giấu dốt.

Đáng tiếc phen này thăm dò, không được đến nửa điểm đáp lại.

“Đa tạ la bàn công tử.” Tô Khanh một mặt cảm kích, ngữ khí nhu hòa mà chân thành, đem bích lạc đan trực tiếp nuốt vào, biểu hiện ra đầy đủ tín nhiệm.

Không hổ là Tư Nam Thanh do dự về sau, mới nguyện lấy ra đan dược, hiệu quả xác thực kinh người, nàng khí tức rất nhanh ổn định xuống dưới, trên mặt cũng nhiều một tia huyết sắc.

Thiểm Đinh chắp tay trước ngực, một mặt may mắn, “Thượng thiên phù hộ, còn tốt Tô cô nương không có xảy ra việc gì, nếu không ta thật không biết nên làm cái gì!”

Hắn lại cho mình 1 bàn tay, “Tộc ta bên trong cũng có một chút, bảo mệnh hộ thể linh vật, trước đó làm sao không nghĩ tới mang theo? Nếu không Tô cô nương xảy ra chuyện, cũng có thể càng nhiều mấy điểm bảo hộ.”

Gia hỏa này đối với mình ngược lại là đủ hung ác, 1 bàn tay xuống dưới, trên mặt hiển hiện 5 đạo rõ ràng chỉ ấn.

Nhưng hắn mục đích, hiển nhiên không phải vì cho thấy tâm ý, quả nhiên bên cạnh liếm bính, bôi 1 đem miệng mũi chỗ máu tươi, âm trầm nói: “Tô cô nương so ngươi ta thông minh, nàng là đã sớm chuẩn bị, chỉ bất quá viên kia trân quý Linh Nguyên đan, cho người khác dùng.”

“Nếu không phải như thế, Tô cô nương cũng khỏi phải thụ như thế tội… Hừ! Ngược lại là có ít người, một mực núp ở phía sau mặt không xuất lực, hiện tại lại tại một bên giả chết, nửa điểm cũng không biết cảm ân, quả thực lang tâm cẩu phế! !”

Cái này đạp ngựa đã không phải chỉ cây dâu mà mắng cây hòe, mà là điểm La Quan mở phun.

Ngưu Tiểu Tráng mặt cứng đờ, căm tức đồng thời lại có chút chột dạ, bởi vì hắn rất xác định La thúc thúc hiện tại chính là đang diễn trò. Mà liếm bính đoạn mất 1 đầu cánh tay, Tô cô nương cũng rơi vào bị trọng thương trận, so sánh dưới bọn hắn quả thực chính là mao đều không có rơi một cây, cái này liền rất không có sức.

Đúng lúc này, La Quan mở mắt ra, hắn đôi mắt rất bình tĩnh, giống như là một cái giếng cổ không dậy nổi gợn sóng, “Ngươi đối ta có ý kiến?”

Một câu, bình tĩnh mà lạnh nhạt, lại làm cho xung quanh nhiệt độ bỗng nhiên giảm xuống, một cỗ nguồn gốc từ đáy lòng hàn ý, để liếm bính thân thể cứng ngắc, lời đến khóe miệng làm sao đều nói không nên lời, sắc mặt từng chút từng chút trở nên trắng bệch.

Thiểm Đinh giống như là bị hù dọa, mộng ở bên cạnh

không biết nên làm sao bây giờ.

Tô Khanh thì còn tại nhắm mắt chữa thương, như cũng không biết, giờ phút này chuyện xảy ra.

Cuối cùng là Tư Nam Thanh mở miệng, đánh vỡ thời khắc này tĩnh mịch, “Chư vị, hiện tại loại thời điểm này, chúng ta liền đừng nội chiến, nếu không ai cũng không có tốt! !”

Lúc trước hắn giết ra một đầu sinh lộ, mang theo mọi người chạy thoát, tự nhiên lại mấy điểm uy tín, nói câu nói này cũng không qua điểm.

La Quan nhìn hắn một cái, nói: “La mỗ cho la bàn công tử mặt mũi, nhưng nếu như tái phạm lần nữa, cũng đừng trách ta không khách khí!”

Đem vũ phu cường thế, bá đạo, biểu hiện vô cùng nhuần nhuyễn, sau đó hắn nhắm mắt lại, bày ra kế tiếp theo điều tức tư thái.

Liếm bính thanh bạch biểu hiện trên mặt đặc sắc, oán hận không dám biểu lộ, xấu hổ lại khó che lấp, thậm chí đối Tư Nam Thanh cũng không có hảo cảm.

Hắn cảm thấy đối phương là tại ba phải, hắn cho Tô Khanh cô nương ra mặt, ngươi chẳng lẽ không nên giúp ta? Liền cái này vẫn xứng truy cầu Tô cô nương, quả thực là người si nói mộng!

Cuối cùng, hắn cắn răng ngồi tại Tô Khanh bên cạnh, đem vừa nhắm mắt giả chết đi.

Chương 957 : Ngươi đã chết

Ngu xuẩn!

Tư Nam Thanh nhìn lướt qua liếm bính, liền dưới mắt tình cảnh, hắn chỉ có thể ngăn cản song phương phát sinh xung đột, nếu không chờ lấy bị nghiệt yêu tận diệt sao?

Nhưng đối La Quan cường thế biểu hiện trong lòng của hắn cũng có bất mãn, cử động lần này mặt ngoài nhìn là đang cảnh cáo liếm bính, nhưng trên thực tế đâu? Phải chăng cũng là đối với hắn cảnh cáo? Nhưng vô luận như thế nào, người này không tốt nắm!

Thiểm Đinh 1 bộ bị kinh đến bộ dáng, mang theo kính sợ nhìn La Quan một chút, nột nột thối lui đến bên cạnh, tràng diện tạm thời an tĩnh xuống.

Một lát sau, Tô Khanh tỉnh lại, nàng trước hướng Tư Nam Thanh nói lời cảm tạ, trạng thái so trước đó đích xác tốt hơn nhiều. Nhưng vẫn là 1 bộ mềm yếu bất lực, vừa đẩy liền đổ bộ dáng, làm cho lòng người bên trong thương tiếc.

Ngưu Tiểu Tráng nhăn nhăn nhó nhó, biệt xuất một câu, “Tô cô nương, ngươi… Không sao chứ?”

“Đa tạ tiểu Tráng huynh quan tâm, ta tạm thời chưa có trở ngại.” Tô Khanh quay đầu cười một tiếng, tiểu Bạch

tốn như người, vị ngọt thẳng tới đáy lòng.

Ngưu Tiểu Tráng mặt đều đỏ.

Liếm bính móc ra 1 khối cốt giáp, mặt ngoài khắc dấu lấy lít nha lít nhít phù văn, màu sắc ôn nhuận như ngọc, có thể thấy được linh quang thỉnh thoảng hiện lên.

“Tô cô nương, đây là 1 khối hộ thân cốt giáp, ngươi mang ở trên người, nhưng tại sống chết trước mắt lúc, vì ngươi ngăn lại một kiếp.”

Tô Khanh miệng mở rộng, một mặt kinh ngạc.

Những người khác cũng đều nhìn qua, ánh mắt lộ ra không hiểu —— ngươi có bảo bối như vậy ở trên người, còn có thể ném 1 đầu cánh tay?

Liếm bính vội la lên: “Ta không có nói lung tung, cốt giáp này đích xác có thần hiệu, chỉ là… Chỉ là ta trước đó vẫn chưa kích hoạt mà thôi… Tô cô nương ngươi nhanh thu cất đi, đều là vì cứu ta mới khiến cho ngươi thụ thương, ngươi nhận lấy ta mới có thể an tâm một chút.”

Hiểu!

Bảo bối lưu tại trong tay không có cam lòng dùng, là chuẩn bị lấy ra lấy Tô Khanh niềm vui, chuyện này chỉ có thể nói liếm chi đạo, đích xác bác đại tinh thâm a.

Tô Khanh mặt lộ vẻ cảm động, nhưng vẫn là cự tuyệt nói: “Đàm Giác, đa tạ hảo ý của ngươi, nhưng vật này ta thật không thể nhận. Đại Nghiệt uyên nguy cơ trùng

trùng, ngươi bây giờ lại ném một cánh tay, sắc mặt… Cũng không tốt lắm, hay là giữ lại hộ thân đi.”

Liếm bính còn muốn nói điều gì, lại bị Tô Khanh ánh mắt ngăn lại, trong lòng hắn lập tức ấm áp, kém chút rơi lệ —— Tô cô nương trong lòng là có ta!

Thôi, cốt giáp ngay tại trên người ta đi, như coi là thật có hung hiểm, ta liền làm 1 khối miếng bảo hộ, cho dù chết vạn lần cũng muốn hộ nàng chu toàn.

Thiểm Đinh liền một mặt ao ước, còn mang theo mấy điểm đố kị, cái này khiến liếm bính đạt được cực lớn tâm lý cảm giác thỏa mãn, thậm chí trước đó tại La Quan trước mặt kinh ngạc sỉ nhục, đều cảm thấy không tính là gì, chỉ cần Tô Khanh nghĩ đến ta, cái khác đều chỉ là mây bay.

“Tô cô nương.” Tư Nam Thanh mở miệng, thần sắc hắn coi như bình tĩnh, “Không biết chúng ta hiện nay, khoảng cách mục tiêu vẫn còn rất xa?”

Tô Khanh dù cùng hưởng địa đồ, nhưng cuối cùng tàng bảo địa, vẫn chỉ có một mình nàng biết được, thu hồi cổ ngọc giản đưa nó kích phát, mấy hơi đằng sau lộ ý mừng, “Chúng ta trước đó bối rối đào vong, nhưng không có chệch hướng lộ tuyến, đại khái nửa ngày liền có thể đến.”

Mọi người mừng rỡ.

Nhưng Tư Nam Thanh lại nhíu mày, mang theo một tia bất đắc dĩ mở miệng, “Sắc trời đã không còn sớm, như

còn muốn nửa ngày lời nói, chúng ta liền nhất định phải lại cùng một đêm.”

Lời vừa nói ra, liếm bính, Thiểm Đinh trên mặt, đều lộ ra bối rối chi sắc.

Ngưu Tiểu Tráng cũng vô ý thức, hướng La Quan tới gần một chút.

Lại cùng một đêm liền mang ý nghĩa, bọn hắn đem lại lần nữa kinh lịch một trận quỷ dị, khủng bố, không có gì bất ngờ xảy ra đây là muốn người chết.

6 điểm 1 trong xác suất, ai không sợ? !

Tô Khanh một mặt do dự, “Cái này…” Nàng đảo qua mọi người, “Không bằng, chúng ta trực tiếp tại đêm tối bên trong đi đường, không ngừng lại tại một chỗ, có lẽ liền sẽ không phát sinh khủng bố.”

Thiểm Đinh chần chờ nói: “Đêm tối bên trong tất cả nghiệt yêu đều đem thức tỉnh, hoạt động, chúng ta chỉ cần ra một điểm sai, liền đem lại lần nữa lâm vào tuyệt cảnh… Tô cô nương, đây có phải hay không là có chút quá mạo hiểm?”

Tô Khanh cười khổ, “Ta cũng biết đây không phải biện pháp tốt, nhưng bây giờ tình cảnh dưới, chúng ta không có lựa chọn tốt hơn.”

Tư Nam Thanh trầm mặc mấy hơi, lắc đầu, “Tô cô nương đề nghị không thể, đêm tối không thể đi đường, chúng ta liền lưu tại cái này.” Hắn đảo qua mọi người

tiếp tục nói: “Tối nay, tất cả chúng ta đều tập hợp một chỗ, tay nắm, ai cũng không muốn nghỉ ngơi, ta liền không tin, thứ này có thể còn thật có thể không hề có động tĩnh gì liền đem người cho nuốt mất.”

“Cũng chỉ đành như thế.” Tô Khanh gật gật đầu, đột nhiên nhìn qua, “La đạo hữu, tiểu Tráng huynh, các ngươi đồng ý không?”

Ngưu Tiểu Tráng rất muốn một lời đáp ứng, hắn thậm chí đã bắt đầu ảo tưởng, lôi kéo Tô cô nương tay nhỏ tràng cảnh, nhưng La Quan không nói lời nào, hắn chỉ có thể lo lắng suông.

Cũng may, La Quan không có phản đối, “Có thể.”

Sau đó chính là an bài vị trí, liếm bính, Thiểm Đinh trông mong nhìn qua Tô Khanh, xem ra hận không thể treo ở con gái người ta trên thân.

Nhưng Tư Nam Thanh trước kia liền đứng tại Tô Khanh bên cạnh, hắn biểu hiện ra thực lực, để 2 người không dám biểu đạt bất mãn, cái cuối cùng vị trí liền thành mấu chốt, 2 người không ai nhường ai tranh rất kịch liệt.

Đúng lúc này, Tô Khanh nhìn lại, Ngưu Tiểu Tráng một trái tim, lập tức “Bành bành” nhảy dựng lên —— Tô cô nương đang nhìn ta, không sai chính là đang nhìn ta, nàng tất nhiên là phát hiện ta nghé con chất phác đáng tin, ta Ngưu gia nhân tài là chân chính có thể dựa vào được!

Tuyển ta tuyển ta nhanh tuyển ta, Tô cô nương ngươi

tuyệt đối sẽ không hối hận.

“La đạo hữu, không biết ngươi là có hay không nguyện ý cùng ta ngồi cùng một chỗ? ?”

Ngưu Tiểu Tráng: …

Liếm bính, Thiểm Đinh: …

Đây là ý gì, đột nhiên liền vây quanh trên đầu ta rồi? ?
La Quan nghĩ nghĩ, cười gật đầu, “Tô cô nương mời, tại hạ hết sức vinh hạnh.”

“Tiểu Tráng, ngươi cùng ta quá khứ.”

“… Tốt La thúc thúc.” Ngưu Tiểu Tráng trong mắt quang biến mất.

Liếm bính, Thiểm Đinh lại không đầy, đối mặt Tô Khanh quyết định, cũng chỉ có thể đáp ứng.

Thế là mọi người ngồi đối diện nhau vây một cái vòng tròn, theo thứ tự là Tư Nam Thanh, Tô Khanh, La Quan, Ngưu Tiểu Tráng, Thiểm Đinh, liếm bính.

Khuyết điểm duy nhất là, liếm bính liền một cái tay, cho nên hắn cùng Tư Nam Thanh ở giữa thiếu 1 khối, đối mặt Tô Khanh ánh mắt ôn nhu, hắn hoàn toàn thất vọng: “Tô cô nương không cần phải lo lắng, ta sẽ chiếu cố tốt mình.”

Âm dương lưu chuyển, đêm tối giáng lâm.

La Quan giữ chặt Tô Khanh mềm mại tay nhỏ, miệng mũi ở giữa có thể nghe được, đến từ trên người nàng mùi thơm, cùng nhàn nhạt huyết tinh hỗn tạp cùng một chỗ, lại lộ ra phá lệ dụ hoặc, động lòng người.

Hắn có thể phát giác được Tô Khanh hình như có một chút khẩn trương, nàng lòng bàn tay có chút nóng ướt, khi thì bất an động một cái đầu ngón tay. Trong bóng đêm, chỉ một chút xíu da thịt tiếp xúc, nó giác quan đều bị vô hạn phóng đại, tại khẩn trương như vậy hoàn cảnh dưới, La Quan trong lòng lại sinh ra mấy điểm kiều diễm, không khỏi âm thầm cảm khái, nữ nhân này quả nhiên là 1 hồ họa thủy.

Hắn thu liễm tâm tư đem một chút tạp niệm lau đi, tâm thần dần dần tiến vào không hề bận tâm trạng thái, lại không thụ Tô Khanh nửa điểm ảnh hưởng.

Trong thạch động không có người nói chuyện, bên tai hoàn toàn yên tĩnh, thậm chí có thể rõ ràng nghe tới giữa bộ ngực tim đập, cùng máu tươi tại thể nội chảy xiết thanh âm. Thời gian từng giờ trôi qua, không có bất kỳ cái gì dị thường, nhưng mỗi người cũng không dám chủ quan, lúc trước 2 lần khủng bố giáng lâm, cũng đều là lặng yên không một tiếng động phát sinh.

Đầu hôm, nhoáng một cái tức thì.

Đúng lúc này, Tô Khanh đột nhiên một trận ho nhẹ, thân thể lay động, để thân ở vòng tròn bên trong mỗi người đều cảm nhận được chấn động. La Quan cách gần đó, thậm chí cảm nhận được nàng thở dốc lúc, phun ra ra nóng ướt khí tức, mang theo độc mùi thuộc về nàng.

Ngô, khó mà nói, dù sao rất để người cấp trên.

“Không có ý tứ… Ta không sao…” Trong bóng tối cũng có thể nhìn thấy, Tô Khanh trên mặt bò đầy hồng hà, lộ ra thật không tốt ý tứ.

Tư Nam Thanh thản nhiên nói: “Không sao, ngươi ta động một cái, cũng tốt xác định không người ngoài ý muốn nổi lên… Dù sao, cái bóng là không có trọng lượng.”

“Cái bóng, hắc, cái kia cũng chỉ là cái suy đoán…” Liếm bính nhỏ giọng thầm thì, không có lại làm mặt mở đỗi dũng khí.

La Quan lười nhác cùng hắn so đo, 1 cái chỉ xứng lộ một lần danh tự người đi đường mà thôi, nói không chừng 1 chương này sẽ chết.

“Ừm? !”

Đột nhiên, La Quan cảm nhận được một tia bất an, hình như có một loại nào đó khủng bố khí cơ giáng lâm, nhưng nó vô cùng tối nghĩa, bí ẩn, nếu không phải tới tiếp xúc đến, căn bản không phát hiện được nửa điểm.

Chẳng lẽ nói, hôm nay khủng bố giáng lâm mục tiêu, sẽ là ta?

La Quan trong lòng run lên, đã làm tốt bạo khởi xuất thủ chuẩn bị, hắn liền không tin thật có thứ gì, có thể lặng yên không một tiếng động nuốt hắn.

Lại không đề cập tới a Đại, liền ngân bạch một cửa ải kia ai có thể tuỳ tiện vượt qua? Chớ nói chi là trên người hắn, còn có mặt trăng, Nữ đế, Cốt Linh Tôn bọn người lưu lại lạc ấn.

Là kiêng kị, cảnh giác, nhưng hắn cũng không sợ hãi, thậm chí còn có chút kích động, hắn muốn mượn này nhìn trộm cái này hắc ám kinh khủng đầu nguồn, phải chăng cùng Đại Nghiệt uyên chi vật có quan hệ.

Khả thi ở giữa 1 hơi hơi thở quá khứ, không hiểu bất an càng ngày càng mãnh liệt, nhưng La Quan rất xác định hắn hoàn hảo không chút tổn hại, vẫn chưa gặp nửa điểm tổn thương, vậy cái này đối kinh khủng cảm giác là từ đâu mà đến?

La Quan đột nhiên 2 tay dùng sức, Tô Khanh hừ nhẹ một tiếng, bỗng nhiên trừng lớn mắt, “La đạo hữu, ngươi làm cái gì?”

Bên cạnh, Ngưu Tiểu Tráng cũng một mặt kinh nghi, “La thúc thúc, làm sao rồi? ?”

La Quan không xác định phán đoán của mình có chính xác không, nhưng hắn không thể lại các loại, 2 tay bỗng nhiên dùng sức, đem 2 người trực tiếp vãi ra.

Tư Nam Thanh đứng dậy, ôm Tô Khanh phiêu nhiên rơi xuống đất, trầm giọng nói: “La đạo hữu, việc này ngươi muốn cho ta một lời giải thích…”

Còn chưa nói xong, liền bị một tiếng hét thảm đánh gãy,

“A, chân của ta, chân của ta không có… Thúc thúc cứu ta, nhanh cứu ta!”

Ngưu Tiểu Tráng một mặt hoảng sợ, ngã trên mặt đất lăn lộn, nguyên bản bắt hắn lại Thiểm Đinh, giờ phút này bạch nghiêm mặt lui ra ngoài rất xa.

Chân của hắn hết rồi! !

Không có chảy máu, thậm chí lộ ra vết thương, đều có hoàn chỉnh màng da ôm trọn, chân gãy tựa như là phát sinh ở rất nhiều năm trước sự tình.

Nhưng tất cả mọi người rất rõ ràng, Ngưu Tiểu Tráng trước đó còn rất tốt, hiện tại hắn hai cái đùi đều không có… Nếu như không phải La Quan kịp thời đem hắn hất ra, chỉ sợ qua không được bao lâu, Ngưu Tiểu Tráng liền muốn ở ngay dưới mắt bọn họ bị nuốt sống phệ.

Mặc dù đã có suy đoán, nhưng chân chính ý thức được dù là bị thôn phệ lúc, tự thân vẫn như cũ không phát giác gì, sợ hãi hay là tràn ngập tâm thần của mỗi người.

La Quan đi qua đạp 1 cước, “Đừng gào, chân không có, nhưng trọng yếu bộ kiện vẫn đang.”

Có thể cảm giác được, Ngưu Tiểu Tráng trên mặt hoảng sợ, một chút liền hòa hoãn rất nhiều.

Không phải liền là hai cái đùi, Ngưu tộc tuy nghèo, nhưng mua được gãy chi sống lại chi vật cũng không khó.

Chủ yếu là một chút phức tạp linh kiện, đồ chơi kia hoàn toàn dựa vào vận khí, không may cho dù dài ra lại, cũng chính là cái bài trí.

Đây cũng là liếm bính đoạn mất cánh tay về sau, còn có thể kế tiếp theo thêm nguyên nhân chủ yếu.

La Quan cẩn thận quan sát mặt đất, không có gì bất ngờ xảy ra không thu được gì, trên thực tế hắn đã có dự cảm, dù sao kia không hiểu khủng bố khí cơ, tại hắn hất ra Ngưu Tiểu Tráng sau liền đã biến mất.

Rút đi rồi?

Ngay tại hắn suy tư lúc, Tư Nam Thanh, Tô Khanh cũng đi tới, cái trước hơi 1 do dự, nói: “La đạo hữu, vừa rồi dưới tình thế cấp bách, như có chỗ mạo phạm, còn xin ngươi thứ lỗi.”

Tô Khanh càng là một mặt sùng bái, kính ngưỡng, “La đạo hữu có thể phát giác được, kia khủng bố chi vật xuất hiện, thật là khiến người thán phục.”

Vô luận là ở đâu bên trong, người có thực lực đều có thể đạt được càng nhiều tôn trọng.

La Quan lại không đắm chìm trong bên trong, cau mày nói: “Vận khí mà thôi, lần sau La mỗ chưa hẳn còn có thể phát hiện.”

“… Thật sự là vận khí, làm sao chỉ một mình ngươi có thể phát hiện?” Liếm bính thầm thầm thì thì.

Bá ——

La Quan đột nhiên ngẩng đầu, nhìn chằm chằm ở hắn.

Liếm bính hoảng hốt, “Ta… Ta chính là tùy tiện nói một chút… Không có ý tứ gì khác…”

La Quan biểu lộ ngược lại càng ngưng trọng thêm, đột nhiên nói: “Ngươi đã chết!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 958 : Cổ chiến trường di chỉ

Trong thạch động đột nhiên tĩnh mịch, tất cả mọi người khiếp sợ trừng lớn mắt.

“Ngươi… Ngươi nói lung tung cái gì… Ta hảo hảo… Ngươi đừng làm loạn a…” Liếm bính một mặt kinh hoảng lui về phía sau, đem cái này xem như uy hiếp.

Nhưng La Quan lại không ý tứ động thủ, chỉ là chau mày.

Tư Nam Thanh đột nhiên nói: “Không sai, ngươi thật sự đã chết rồi.” Hắn dư quang nhìn lướt qua La Quan, thở sâu, “Cái bóng là không có trọng lượng, mà ngươi di động lúc không có tiếng bước chân!”

Liếm bính biểu lộ, một chút trở nên vô song đặc sắc, “Các ngươi thật sự là điên, ta êm đẹp, làm sao liền chết rồi, chẳng lẽ chính ta tình huống, ta còn không biết?” Hắn cắn răng một cái, “Các ngươi đều muốn hại ta, ta liền để các ngươi nghe rõ ràng, đến cùng có hay không tiếng bước chân…”

Nhấc chân trùng điệp đạp mạnh, lại không nửa điểm thanh âm, liếm bính biểu lộ trực tiếp cứng đờ, con mắt một chút xíu trợn tròn, gắt gao tiếp cận mặt đất.

“Không phải… Tại sao có thể như vậy… Ta chết rồi… Ta vậy mà chết rồi…” Liếm bính ngẩng đầu nhìn về phía

mọi người, biểu lộ hoảng sợ vạn điểm, hắn há hốc mồm muốn nói cái gì, cũng đã không phát ra được thanh âm nào.

Sau đó thân thể của hắn, nhanh chóng làm nhạt biến mất… Hắn lại thật biến thành một cái bóng!

Một màn này, để mắt thấy mấy người trong lòng 1 sợ, phía sau lưng ứa ra hàn khí.

Ngưu Tiểu Tráng càng là một nháy mắt, liền bị mồ hôi lạnh thẩm thấu áo bào, cảm kích nhìn một cái La Quan, vừa rồi nếu không phải La thúc thúc kịp thời xuất thủ, tối nay chết chính là hắn!

Tô Khanh một mặt cực kỳ bi ai, “Đàm Giác…” Nàng vành mắt đỏ bừng, nước mắt liền lăn xuống tới.

La Quan mặt không biểu tình, nhìn xem liếm bính biến mất địa phương, “Bị thôn phệ về sau lưu lại cái bóng, một khi ý thức được mình đã chết đi, liền sẽ trực tiếp biến mất à… Ăn người rốt cuộc là thứ gì? Nó cùng thâm uyên chi vật có quan hệ?”

Nhưng La Quan cảm thấy, nếu thật là thâm uyên chi vật thủ bút, chẳng lẽ không nên cái thứ 1 đối phó hắn? Là phát giác được trong cơ thể hắn, ẩn giấu đi khó giải quyết lực lượng, hay là có nguyên nhân khác?

Đây hết thảy, đều tạm thời không có đáp án.

Hừng đông.

Tư Nam Thanh mở ra phong ấn, sắc trời vẩy xuống đến tận đây đã vô song ảm đạm, nhưng rơi vào trên thân mọi người, vẫn để bọn hắn sinh ra giật mình nhược mộng cảm giác.

Đêm qua, tận mắt nhìn thấy liếm bính cái chết, mang cho mọi người rất cường liệt xung kích, bây giờ vẫn không có hoàn toàn lắng lại.

“Đi thôi, kế tiếp theo đi đường.” Tư Nam Thanh tiếng nói, cũng nhiều mấy điểm trầm thấp, khàn khàn.

Mọi người kế tiếp theo đi đường, lần này không tiếp tục xảy ra ngoài ý muốn, tại Tô Khanh chỉ dẫn dưới, bọn hắn thuận lợi đi tới bảo tàng chi địa ——

Đại Nghiệt uyên vách đá hướng ngoại lồi ra 1 khối, xa xa nhìn lại tựa như là 1 cái cự đại bình đài, mặt ngoài trải rộng vỡ nát vết tích, có thể thấy rõ ràng, kịch liệt chém giết sau để lại dưới vết tích.

Tô Khanh trên mặt lộ ra vẻ kích động, thấp giọng nói: “Chính là cái này!”

Tư Nam Thanh khẽ nhíu mày, “Tô cô nương, nơi đây từng phát sinh qua kịch chiến? Nhìn vết tích, ngược lại không giống như là nghiệt yêu thủ đoạn.”

Kia trên bệ đá vỡ ra 1 đạo rõ ràng vết kiếm, ngang qua mấy ngàn mét, dù là không biết trôi qua bao lâu, ánh mắt rơi xuống vẫn có thể cảm thấy từng tia từng tia nhói nhói.

Cái này hiển nhiên là 1 vị vô cùng lợi hại kiếm tu, liều chết một trận chiến lúc lưu lại!

Tô Khanh do dự một chút, nói: “Chư vị nên biết được, 3,000 năm trước ta phong sơn Yêu tộc các tộc cường giả liên thủ, từng cộng tham Đại Nghiệt uyên… Nơi đây, chính là năm đó lần kia thăm dò chém giết cổ chiến trường 1 trong, có đông đảo cường giả yêu tộc vẫn lạc tại đây. Ngươi ta chỗ tìm kiếm bảo vật, chính là ở trong trận đại chiến đó, bị 1 vị cường giả yêu tộc di thất tại cái này bên trong.”

Một nháy mắt, mọi người mặt lộ vẻ nghiêm nghị.

Lần này tầm bảo lại liên lụy đến, 3,000 năm trước tràng hạo kiếp kia, mỗi 1 cái cùng phong sơn có liên quan người, đều vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên. Ngay tại lúc đó, cũng nhiều hơn mấy phần mong đợi, năm đó có tư cách tham dự Đại Nghiệt uyên thăm dò, đều là Yêu tộc cường giả đỉnh cao, nó thất lạc bảo vật tuyệt không bình thường!

“Thì ra là thế…” Tư Nam Thanh đáy mắt, hiện lên một tia mịt mờ nóng rực, “Tô cô nương, Hồ tộc đối với chỗ này nhưng có hiểu rõ?”

Thiểm Đinh đột nhiên nói: “Ta cảm thấy cái này bên trong quá an tĩnh, các ngươi không có phát hiện sao? ? Tới gần nơi đây về sau, xung quanh một điểm động tĩnh đều không có, tuy nói ban ngày nghiệt yêu không thế nào hoạt động, nhưng loại tình huống này vẫn còn có chút cổ quái.”

Hắn dừng một chút, hạ giọng, “Cảm giác tựa như là có cái gì rất lợi hại tồn tại, đem nghiệt yêu đều dọa cho chạy đồng dạng! !”

La Quan nhìn hắn một cái, nghĩ thầm đến một bước này, người này cũng có chút giấu không được, bắt đầu trở nên sinh động.

Nhưng Thiểm Đinh nói tuy không tệ, nơi này xác thực cất giấu 1 cái rất đáng sợ gia hỏa… La Quan nhìn về phía cách đó không xa toà kia bệ đá, nó nối liền vách đá địa phương mở ra 1 con hang đá, tối như mực thấy không rõ lắm, đang có từng tia từng sợi kiềm chế khí cơ từ đó phát ra.

Rất yếu ớt.

Cho nên, Thiểm Đinh cũng phát giác được rồi? Xem ra người này giấu, muốn so La Quan trong dự đoán càng sâu. Lại thêm 1 cái Tô Khanh… Hắc, hôm nay cục diện này, thật đúng là càng ngày càng đặc sắc.

“La thúc thúc, ta có thể hay không ở bên ngoài chờ?” Ngưu Tiểu Tráng vẻ mặt cầu xin, hắn một đường này đều là bị xách tới, liền dưới mắt tình huống này một khi xâm nhập bên trong, ai biết sẽ phát sinh chuyện gì, lỡ như La Quan chịu không được hắn cái thứ 1 muốn xong.

Nên nói không nói tiểu tử này mặc dù có chút tinh trùng lên não, nhưng vẫn là rất thông minh, cho dù biết bảo vật ngay tại trước mặt, nên lui thời điểm vẫn như cũ không chút do dự, một điểm không tham lam.

La Quan nhìn hắn một cái, thản nhiên nói: “Lưu tại cái này, có khả năng chết càng nhanh, ngươi xác định không đi vào?”

Ngưu Tiểu Tráng: …

Khóe miệng của hắn kéo ra, gạt ra khuôn mặt tươi cười, “Cái kia, ta vẫn là đi theo thúc thúc đi.”

Tô Khanh mở miệng, nàng chau mày, “Đối với nơi này ta Hồ tộc thật có hiểu một chút, nơi đây tồn tại 1 con rất lợi hại nghiệt yêu, nhưng chư vị mời yên tâm, ta Hồ tộc đối này đã sớm chuẩn bị.”

Nàng lật tay, theo linh quang hiện lên 5 khối trận bàn xuất hiện, “Ta Hồ tộc tiền bối đã tìm tới khắc chế này nghiệt yêu biện pháp, ngươi ta chỉ cần liên thủ kích hoạt trận bàn, liền có thể đem nó vây khốn, chúng ta không cầu có thể đưa nó đánh giết, chỉ vây khốn một đoạn thời gian, đem bảo vật lấy đi là đủ.”

“Lúc trước, ta trước mời la bàn công tử các ngươi, về sau lại mời La đạo hữu, tiểu Tráng huynh đến đây, chính là cân nhắc đến Đại Nghiệt uyên hung hiểm vô song, như vạn nhất xuất hiện tử thương… Ai, ngược lại là không nghĩ tới, đợi ngươi ta tới chỗ này về sau, lại thật chỉ còn lại có 5 người. Vương cô nương cùng Kim Tiêu, Đàm Giác cái chết, đều là nguyên nhân bắt nguồn từ ta, sau đó Hồ tộc tất có đền bù.”

Tô Khanh lần giải thích này hợp tình lý, nhất là sau cùng tỏ thái độ, để Tư Nam Thanh sắc mặt, cũng biến thành

hòa hoãn rất nhiều. Vương khoan thai có thể bị tuyển nhập phong sơn, xuất thân cũng không phải bình thường, nhất là nàng có cái rất bá đạo mẫu thân, bối cảnh cực lớn!

Có Hồ tộc học thuộc lòng, bồi thường lời nói, hắn tiếp nhận áp lực sẽ nhỏ rất nhiều… Dù sao, có Ngưu Tiểu Tráng ví dụ phía trước, có mắt thấy liếm bính hạ tràng, mọi người bù trừ lẫn nhau thất chi người còn sống tưởng niệm đã sớm hôi phi yên diệt.

Thiểm Đinh khuôn mặt vui vẻ, nói: “Tô cô nương sớm có kế hoạch vậy liền quá tốt, 3,000 năm trước Yêu tộc chi thương cổ chiến trường 1 trong, có lẽ ta Yêu tộc di bảo không chỉ 1 kiện, ngươi ta thân là Yêu tộc hậu duệ, có nghĩa vụ đưa chúng nó toàn bộ tìm về.”

Một phen nói quang minh lẫm liệt, nhưng mặt mày ở giữa, lại lộ ra không che giấu được tham lam.

Tư Nam Thanh quét mắt nhìn hắn một cái, nhíu mày.

Yêu tộc di bảo? Hừ! !

La Quan thầm than, cái này Thiểm Đinh đủ chuyên nghiệp a, đến bây giờ còn không quên mất diễn, hắn há có thể rơi người về sau?

“Đã có chuẩn bị vậy liền động thủ đi, lề mà lề mề! !”

“Đầu tiên nói trước, trừ Tô cô nương ước định món đồ kia, nó hơn bảo vật ai cầm tới, liền là ai.”

1 bộ cường thế vũ phu bộ dáng.

Bảo vật động nhân tâm, tại loại thời khắc mấu chốt này mới có thể bản tính bộc lộ, tại mấy người xem ra La Quan thân là cao giai vũ phu, thâm trầm chỉ là màu ngụy trang, đây mới là hắn chân chính bộ dáng.

Liền rất tốt!

1 cái đơn giản thô bạo vũ phu, cho dù có chút thực lực, nhưng muốn đối phó bắt đầu lại không khó.

Tô Khanh gật gật đầu, đem 5 khối trận bàn phát hạ đi, đến Ngưu Tiểu Tráng lúc còn một mặt ân cần nói: “Tiểu Tráng huynh thương thế mang theo, ngay tại trong chúng ta đi, như thế cho dù ngoài ý muốn nổi lên, cũng có thể kịp thời chi viện.”

“Thật… Đa tạ Tô cô nương quan tâm, ta nghé con nhất định toàn lực ứng phó, tuyệt không kéo mọi người chân sau!” Ngưu Tiểu Tráng một mặt kích động, vỗ bộ ngực liên tục cam đoan.

Tô cô nương quan tâm ta, cái này hai cái đùi giá trị!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 959 : Hình người nghiệt yêu

Ngưu Tiểu Tráng ở giữa, lại không quên cầu La Quan ở bên người để phòng bất trắc, Thiểm Đinh do dự một phen về sau, tại nhất cạnh ngoài đứng vững.

Một bên khác thì là Tô Khanh, Tư Nam Thanh 2 người.

Riêng phần mình chỗ đứng hoàn thành, mọi người rót vào pháp lực (yêu lực) kích hoạt trận bàn, mặt ngoài hiển hiện từng đạo cấm chế phù văn.

“5 khối trận bàn khí cơ tan 1, cần cùng một chỗ mới có thể phát huy ra lớn nhất công hiệu, chư vị chờ chút nhất định phải cùng tiến thối, không cần thiết loạn phương trận.”

Tô Khanh lại nhắc nhở 1 câu, thấy mọi người gật đầu tiếp tục nói: “Vậy chúng ta liền đi vào đi, hết thảy cẩn thận!” Nàng vẻ mặt nghiêm túc lộ ra mấy điểm khẩn trương.

“Được.” Tư Nam Thanh gật đầu, nhìn về phía trên bình đài bị xé nứt mở cái kia đạo vết kiếm, đáy mắt tối nghĩa.

Cổ chiến trường chỗ hoàn toàn tĩnh mịch, u ám hoàn cảnh dưới, mọi người tiếng bước chân trở nên phá lệ rõ ràng, giống như là rất nhỏ nhịp trống, đánh tại mọi người trong lòng, bầu không khí lập tức trầm ngưng.

Rất thuận lợi!

Mọi người bước vào bình đài, rõ ràng cảm nhận được bên trong chiến trường cổ tình hình, không khỏi hít một hơi lãnh khí —— nơi đây xa xa trông lại lúc còn không có phát giác được quá nhiều, chân chính tiến vào bên trong sau mới “Ngửi” đến trong không khí, kia phần tung quá khứ 3,000 năm năm tháng dài đằng đẵng, vẫn như cũ chưa từng tán đi thảm liệt đại thế.

Nhắm mắt lại bên tai tựa hồ có thể nghe tới, từng tiếng gào thét, gào thét, có liều chết một kích lúc kiên quyết, điên cuồng, cũng có bóng ma tử vong giáng lâm lúc sợ hãi cùng tuyệt vọng.

Mà lại dưới chân bình đài, nhìn như là hoàn chỉnh 1 khối, lại trải rộng tinh mịn vết rạn, tựa như là nung đỏ tảng đá ném tiến vào nước lạnh bên trong, nó cũng sớm đã nổ nát vụn, lại bị không biết lực lượng cho ngạnh sinh sinh, áp chế bảo trì nguyên dạng.

Nơi đây tồn tại một đầu cường đại nghiệt yêu, điểm này mọi người đã sớm biết, nhưng giờ phút này nó trình độ kinh khủng, tại mấy người trong lòng tiêu thăng. Nhưng đến một bước này, căn bản không có lui ra phía sau khả năng, mọi người thở sâu, tiếp tục hướng bình đài chỗ sâu bước đi.

Kia đen như mực hang đá, rõ ràng hiện ra ở trước mắt.

Hô ——

Hô ——

Từng đợt âm hàn phong thanh, không ngừng từ trong thạch động truyền đến, tựa như là cái nào đó ngủ say cự thú, phát ra thở dốc.

Đột nhiên “Răng rắc” “Răng rắc” nhẹ vang lên, truyền vào trong tai mọi người, xung quanh bình đài mặt đất, cùng đối diện vách đá lúc này đều đang đổ nát, một cỗ khói đen từ đó toát ra, ở giữa không trung lăn lộn ngưng tụ thành, từng đạo khủng bố thân ảnh.

Bọn chúng phần lớn tàn khuyết không đầy đủ, thiếu cánh tay thiếu chân là nhẹ nhất, có chút trực tiếp không có đầu, thậm chí chỉ còn một nửa thân thể, hất lên rách rách rưới rưới quần áo, tựa như là từ trong địa ngục đi ra ác quỷ quân đoàn, tản ra vô tận bạo ngược, khát máu khí cơ.

“Là nghiệt yêu hồn khôi!” Tô Khanh biến sắc, như không ngờ tới điểm này.

Vẻ mặt của mọi người, cũng một chút âm trầm xuống.

Bị nghiệt yêu giết chết, thôn phệ sinh linh, dưới tình huống bình thường hồn phách sẽ vỡ nát, tiêu tán, nhưng nếu như nghiệt yêu đầy đủ mạnh, lại thêm xung quanh hoàn cảnh ảnh hưởng, liền có nhất định xác suất sinh ra, thụ nghiệt yêu khí hơi thở ăn mòn hồn phách mà hình thành nghiệt yêu hồn khôi.

Bọn chúng phụ thuộc vào nghiệt yêu sinh tồn, ngủ say tại nó bên người, một khi có kẻ ngoại lai xâm nhập, liền đem tỉnh lại những này đáng sợ vong hồn. Bọn chúng

nóng lòng giết chết bất kỳ một cái nào, đưa chúng nó đánh thức sinh vật, tựa hồ muốn thông qua loại phương thức này, đem đối phương lưu lại làm bạn.

Lại hoặc là, đây là một loại oán hận, không cam lòng chấp niệm —— vì cái gì chúng ta thảm như vậy, các ngươi lại còn có thể còn sống? Thống khổ, tử vong, hủy diệt, vĩnh viễn không siêu sinh… Cũng không thể chỉ là chúng ta, các ngươi cũng sẽ thành ở trong đó một bộ điểm!

“Giết sạch bọn hắn, đánh nhanh thắng nhanh!” Tư Nam Thanh trong tiếng gầm nhẹ 1 kiếm chém ra, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, hừng hực hỏa diễm bộc phát.

Một nháy mắt, liền đem phía trước vọt tới mảng lớn nghiệt yêu hồn khôi cuốn vào trong đó.

Vong hồn thê lương tru lên, tại hừng hực hỏa diễm kiếm quang cọ rửa dưới, nhanh chóng vỡ vụn biến thành khói đen. Nhưng bọn hắn vẫn chưa chết đi, khói đen bị một lần nữa hút vào dưới mặt đất, vách đá, tiếp lấy lại lần nữa ngưng tụ thành hình.

Nghiệt yêu hồn khôi phụ thuộc nghiệt yêu sinh tồn, chỉ cần “Chủ nhân” còn sống, bọn chúng chính là bất tử bất diệt tồn tại, cho dù bị phá hủy 100 lần cũng có thể không ngừng phục sinh.

Ngưu Tiểu Tráng sắc mặt trắng bệch, liều mạng bộc phát yêu khí, một đầu chỉ còn hai cái đùi đại hoàng ngưu hiển hiện, không ngừng lẹt xẹt cuồng đạp. Hắn nghe nói qua nghiệt yêu hồn khôi đáng sợ, một khi bị thứ này bổ

nhào vào trên thân, liền sẽ bị tươi sống hút khô hồn phách, tinh huyết, cuối cùng trở thành bọn hắn một bộ điểm.

“La thúc thúc cứu ta! Cứu ta a!” Trận bàn là nhằm vào nghiệt yêu mà chuẩn bị, đối hồn khôi không có hiệu quả, nghé con hiện tại hoảng 1 thớt.

La Quan 1 quyền đánh ra, bàng bạc lực lượng đập hư không oanh minh, hình thành to lớn nghiền ép, vặn vẹo chi lực, đem vọt tới hồn khôi 1 một kích nát.

Hắn nhìn lướt qua Ngưu Tiểu Tráng, tiểu tử này kêu rất thê thảm, nhưng tạm thời không có vấn đề, dư quang lại nhìn về phía Tô Khanh, nghĩ thầm Hồ tộc đã đã sớm chuẩn bị, đối phó nghiệt yêu thủ đoạn, lại không biết cái này bên trong tồn tại hồn khôi? Nàng đang chờ cái gì? !

Thiểm Đinh thét chói tai vang lên giúp La Quan hỏi ra lời, “Tô cô nương, lại tiếp tục như thế, ngươi ta đừng nói cướp đoạt bảo vật, sợ là chỉ có thể chật vật mà chạy!”

Tô Khanh mặt lộ vẻ do dự, tiếp lấy cắn răng một cái, cười khổ nói: “Tộc ta đích xác có chuẩn bị, nhưng ta hiện tại trạng thái không tốt, nỗ lực thi triển… Ai, thôi, hi vọng các vị đạo hữu có thể hết lòng tuân thủ hứa hẹn, chuyện kế tiếp liền nhờ các người.”

Nàng trở tay 1 chưởng đặt tại ngực, mềm đạn nhảy nhót bên trong “Oa” phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt lập tức tái nhợt xuống dưới. Nhưng quỷ dị chính là Tô Khanh phun ra máu tươi, nhưng lại chưa rơi xuống đất, mà là như vật sống, ở giữa không trung không ngừng

vặn vẹo.

Rất nhanh, máu tươi như cảm ứng được cái gì, “Bành” một tiếng nổ nát vụn, hóa thành huyết vụ đầy trời, thẳng đến nghiệt yêu hồn khôi mà đi, theo miệng mũi thất khiếu chui vào bọn chúng thể nội.

Lập tức từng con hồn khôi phát ra thống khổ gào thét, thân thể từng cái ầm vang nổ nát vụn, một lần nữa biến thành khói đen. Chỉ bất quá bây giờ cái này trong khói đen, lại hiển hiện rất nhiều tơ máu, tựa như là từng trương huyết sắc mạng nhện, đưa chúng nó cầm tù ở bên trong.

Trong khói đen truyền đến phẫn nộ, bạo ngược gào thét, lại không cách nào xông phá phong ấn, cuối cùng bị hút vào mặt đất, vách đá bên trong.

“Oa!”

Tô Khanh lại phun ra một ngụm máu, một cái lảo đảo tựa ở La Quan trên thân, nàng thần thái yếu đuối như điêu linh nhụy hoa, lộ ra một tia làm lòng người đau thương tiếc, “Thật có lỗi… Ta trước đó liền bị thương, lại thi triển thủ đoạn này, cơ hồ không tiếp tục chiến chi lực… Tiếp xuống cũng chỉ có thể dựa vào chư vị… Ta cùng tiểu Tráng huynh đồng dạng, cố gắng không kéo mọi người chân sau…”

Nói xong vừa khổ cười một tiếng, giãy dụa lấy đứng lên, nhưng ở trong quá trình này, tay nhỏ, cánh tay cùng mềm mềm đạn đạn bộ ngực, khó tránh khỏi cùng La Quan chịu chịu đụng chút mấy lần, chưa nói xong thật

rất là cái kia vị.

Ngưu Tiểu Tráng cũng không sợ, tựa như vừa rồi thét lên người không phải hắn, hiên ngang lẫm liệt, “Tô cô nương yên tâm, ta nhất định bảo hộ ngươi! !”

Thiểm Đinh đau lòng xem ra sắp khóc, “Tô cô nương, đều tại ta a, sớm biết ngươi phải bỏ ra lớn như vậy đại giới, ta làm sao cũng sẽ không để ngươi động thủ.”

Gia hỏa này, diễn kỹ hay là như thế trượt, có liếm bính ví dụ phía trước, thật làm cho người tin tưởng hắn vì Tô Khanh có thể liều lĩnh.

Tô Khanh đối 2 người ôn nhu cười một tiếng, ném lấy ánh mắt cảm kích.

Tư Nam Thanh giải quyết dứt khoát, “Tô tiểu thư yên tâm, lần này thăm dò Đại Nghiệt uyên ngươi cư công chí vĩ, ta cùng tất nói lời giữ lời! !” Hắn đảo qua mọi người, trầm giọng nói: “Như ai dám can đảm sinh ra không nên có suy nghĩ, ta Tư Nam Thanh cái thứ 1 không buông tha hắn!”

Nói chuyện về nói chuyện, tiểu tử ngươi nhìn ta làm gì? Đừng tưởng rằng ngươi giấu tốt, ta liền không phát hiện được. La Quan trong lòng cười lạnh, mặt ngoài lại bất động thanh sắc, nghĩ thầm cái này Tô Khanh cũng thực sự có chút vốn liếng, Tư Nam Thanh loại người này đều sẽ thụ nàng ảnh hưởng.

Bất quá, nàng hôm nay đến cùng hát cái gì hí? La Quan có thể xác định nàng là thật thụ thương, bây giờ trạng

thái phi thường suy yếu. Cứ như vậy, làm sao tham dự phía sau tranh đoạt, cho dù có thủ đoạn gì, cũng không có cơ hội thi triển đi? Không nghĩ ra.

Nhưng dù cho như thế, đối cái này Hồ tộc mỹ nhân, La Quan vẫn không dám có nửa điểm chủ quan —— nữ nhân này, tuyệt không đơn giản!

Nghiệt yêu hồn khôi một quan quá khứ, mọi người vừa tới đến cửa vào, liền nghe tới một tiếng đáng sợ gầm nhẹ, tại hang đá chỗ sâu vang lên.

Hô ——

Cuồng phong bỗng nhiên nổi lên, từ trong thạch động thổi ra, lôi cuốn lấy mảng lớn tanh hôi cùng mùi máu tanh, ngạt thở cảm giác đập vào mặt.

Ngủ say ở đây nghiệt yêu, bị bừng tỉnh! !

Đây là mọi người không nguyện ý nhất đối mặt cục diện, bọn hắn thậm chí chưa kịp quan sát chiến trường, chớ nói chi là đi tìm Yêu tộc di bảo tung tích. Nhưng chính như vừa rồi lời nói, việc đã đến nước này lui không thể lui, chỉ có thể kiên trì hướng về phía trước.

Duy nhất đáng giá an ủi là, Tô Khanh lấy ra trận bàn bây giờ đã có phản ứng, mặt ngoài phù văn quang mang đại thịnh, thậm chí đem mọi người bao phủ ở bên trong, chỗ cảm thụ đến khí tức khủng bố lập tức suy yếu rất nhiều.

“Tiên hạ thủ vi cường, Tô cô nương, tiểu Tráng huynh dựa vào sau, 3 người chúng ta phía trước!” Tư Nam

Thanh quyết định thật nhanh, làm ra an bài.

Thiểm Đinh hét lớn một tiếng, “Bảo hộ Tô cô nương! !”

La Quan mặt không biểu tình, tiến lên một bước.

Mấy người tiến vào hang đá, trước mắt bỗng nhiên tối đen, tiếp lấy rất nhanh liền thích ứng, trong này ảm đạm tia sáng, lọt vào trong tầm mắt là 1 cái thiên nhiên hang đá, nó diện tích cực lớn chí ít có hơn 10 bên trong sâu, mà lại càng sâu xa còn có thông đạo kết nối, hiển nhiên còn ẩn giấu đi càng nhiều khu vực.

“Ầm ầm” “Ầm ầm” trầm thấp tiếng vang, từ động quật chỗ sâu truyền đến, mặt đất tùy theo chấn động, run rẩy, hiển nhiên là cái đại gia hỏa!

Nhưng kỳ quái là, theo không ngừng tới gần, động tĩnh lại càng ngày càng nhỏ, đến cuối cùng mấy không thể nghe thấy, chỉ còn hơn nhàn nhạt tiếng bước chân tới gần.

Nhưng nương theo lấy, lại là nồng đậm đến cực điểm, cơ hồ ngưng tụ thành thực chất bạo ngược sát cơ, cùng làm người sợ hãi khủng bố uy áp.

Ba ——

Cuối cùng, theo 1 bước cuối cùng rơi xuống, kia động quật chỗ sâu tồn tại, rốt cục lộ ra chân dung —— 1 người… Không, nói xác thực hơn, là một đầu hóa thành nhân hình nghiệt yêu.

Thân thể nàng bao khỏa tại tầng 1 thật dày đen nhánh yêu lực ở giữa, theo động tác mà phun trào, lăn lộn, ngẫu nhiên lộ ra hai chân thon dài, trắng nõn bụng dưới, cùng cao ngất bộ ngực sữa, kia một đôi xích hồng con ngươi, như hồng bảo thạch, chớp động lên băng lãnh cùng vũ mị xen lẫn quang trạch.

Chân không!

Yêu khí phía dưới, lại cái gì cũng không có, nhưng mọi người lại không cảm giác được nửa điểm kiều diễm, ngược lại từ đáy lòng sinh ra kinh hãi.

Nghiệt yêu thụ nghiệt lực quấn thân, không có linh trí, là chỉ biết giết chóc, hủy diệt quái vật, nhưng trước mắt này nữ nhân rõ ràng không phải. Cặp kia xích hồng đôi mắt bây giờ chính lạnh lùng nhìn qua bọn hắn, tựa như là trên bờ ngư nhân, ngay tại thanh toán trong lưới cá lấy được!

—

—

—

—

—

—

—

Chương 960 : Tô Khanh chết

Đại Nghiệt uyên bên trong lại tồn tại có được thần trí nghiệt yêu!

Tuy là tận mắt nhìn thấy, mọi người vẫn hít một hơi lãnh khí, sắc mặt vô song khó coi, đặc lập độc hành khác hẳn với bình thường người, thường thường khó giải thích nhất, đáng sợ.

Nhất là trước mắt cái này, quanh thân yêu khí quấn quanh, còn không có xuất thủ, kia phô thiên cái địa khủng bố uy áp, liền khiến người thở dốc gian nan.

“A —— “

Một tiếng cười khẽ, ngoài dự liệu êm tai, kiều mị, nhưng lời kế tiếp lại làm cho mọi người như rơi vào hầm băng, “Có Yêu tộc còn có Nhân tộc, cái này một bữa thật đúng là phong phú, liệu đến rất là mỹ vị.”

Lúc nói chuyện, nàng liếm láp một chút khóe miệng, đầu lưỡi tiểu xảo phấn nộn.

Ầm ầm ——

5 người trước người đột nhiên bộc phát tiếng vang, từng đạo độc thuộc về nghiệt yêu cuồng bạo yêu lực, không hề có điềm báo trước nổi lên, đem bọn hắn trực tiếp cuốn vào trong đó, tựa như là từng cây dữ tợn răng

nanh, muốn đem 5 người xé nát, toàn bộ nuốt vào trong bụng.

Nàng (nghiệt yêu) không ngờ động thủ, mà tại nguy cơ bộc phát trước, lại không ai có phát giác, thời khắc mấu chốt là 5 khối trận bàn tự hành bộc phát, đem yêu lực công kích ngăn trở.

Nhưng hiển nhiên đôi này trận bàn mà nói, cũng có áp lực cực lớn, nó kịch liệt rung động, phát ra “Két” “Két” nhẹ vang lên, như bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ tung.

Tô Khanh thét lên, “Mọi người rót vào yêu lực (pháp lực), đem trận bàn uy lực kích phát!” Nàng tái nhợt nghiêm mặt lại phun ra một ngụm máu, nháy mắt bị trận bàn hấp thu, nó phát ra quang mang lập tức đại thịnh.

Thân thể suy yếu phía dưới, vì hoàn toàn thôi động trận bàn, nàng chỉ có thể làm như vậy, nhưng đây chính là ác tính theo điểm, Tô Khanh trạng thái trở nên càng kém.

Mấy người còn lại, cũng nhao nhao khẽ quát một tiếng, theo yêu lực (pháp lực) rót vào, trận bàn sáng tỏ tựa như bầu trời ngân nguyệt.

Từng đạo quang mang lẫn nhau xen kẽ, xen lẫn đến cùng một chỗ, hóa thành một cái lưới lớn, đem nữ yêu (nghiệt yêu) bao phủ ở bên trong.

Không hổ là Hồ tộc tỉ mỉ chuẩn bị át chủ bài, hiệu quả xác thực rất tốt, nữ yêu phát ra từng tiếng thét lên, quanh thân yêu lực cuồn cuộn xung kích, đem nghiệt yêu chi cuồng bạo, tứ ngược, hủy diệt, đều hiện ra vô

cùng nhuần nhuyễn, lại nhất thời khó mà từ đó tránh thoát.

Thiểm Đinh vui mừng, lớn tiếng nói: “Quá tốt! Tô tiểu thư chuẩn bị hữu hiệu, chúng ta đem này nữ yêu cho tạm thời phong ấn!”

Những người khác cũng nhẹ nhàng thở ra.

Cái này tự nhiên là kết quả tốt nhất, nữ yêu khủng bố chỉ là vừa đối mặt, bọn hắn đã thể nghiệm khắc sâu, ai cũng không nghĩ thật cùng nàng chính diện chém giết. Có thể lấy biện pháp đơn giản nhất, đem nữ yêu cho vây khốn, bọn hắn cầm tới muốn đồ vật, liền có thể chạy trốn.

Giết nàng? Liền dưới mắt nhìn, ứng không ai muốn làm như vậy.

La Quan nhìn lướt qua Tô Khanh, nữ nhân này lại tại ho ra máu, nữ yêu giãy dụa dù trốn không thoát trấn áp, nhưng như cũ cho mấy người áp lực rất lớn.

Liên lụy phía dưới, Tô Khanh tình trạng đang không ngừng biến hỏng bét, nàng thở sâu, “La bàn công tử… Các ngươi nhanh lên tìm kiếm bảo vật… Ta chống đỡ không được quá lâu… Nhanh…”

Tư Nam Thanh trầm giọng nói: “Tốt! Mọi người cùng nhau tìm kiếm, tranh thủ trong thời gian ngắn nhất, rời đi cái này bên trong!”

Trận bàn lẫn nhau không thể rời đi quá xa, cũng may mỗi 1 khối ở giữa chỉ cần có thể kết nối, liền có thể duy

trì toàn bộ phong ấn.

Tô Khanh ngồi xếp bằng nguyên địa, Ngưu Tiểu Tráng thần sắc khẩn trương, tại bên cạnh nàng để phòng lỡ như, nó hơn 3 người thì tản ra, tại hang đá bên trong tìm kiếm.

Nhưng cũng tiếc, bọn hắn lật khắp hơn phân nửa hang đá, nhưng không có bất luận cái gì thu hoạch.

Đúng lúc này, bị trấn áp nữ yêu, đột nhiên phát ra cười lạnh, “Các ngươi là đang tìm kiếm, thất lạc ở này Yêu tộc bảo vật sao? Ha ha, bọn chúng là chiến lợi phẩm của ta, tự nhiên trong tay ta, các ngươi muốn cầm, liền đến đi!”

Một câu, mọi người sắc mặt đại biến, xấu nhất tình huống xuất hiện!

Nghiệt yêu không có linh trí, dù là cường đại Yêu tộc bảo vật, đối bọn chúng mà nói cũng không có người nào cùng lực hấp dẫn.

Đây là bình thường trạng thái.

Nhưng trước mắt nữ yêu, nhưng lại có thanh tỉnh thần trí, nàng hoàn toàn có động cơ, đem tất cả Yêu tộc bảo vật đều cho thu lại.

“Chỉ sợ, nàng nói là thật!” Tư Nam Thanh mặt trầm như nước, chậm rãi mở miệng.

Thiểm Đinh mộng, một mặt bối rối, “Cái này… Nhưng

làm sao bây giờ tốt? Chúng ta mượn trận bàn chi lực, mới miễn cưỡng trấn áp nữ yêu, làm sao có thể từ tay nàng bên trong, đem bảo vật đoạt lại?”

La Quan đột nhiên nói: “2 vị, các ngươi chỉ sợ xem nhẹ một điểm, này nữ yêu đem Yêu tộc bảo vật đều lấy đi, thật chỉ là cất giữ sao?”

Sau một khắc, một tiếng cười khẽ ở bên tai vang lên, “Nha, ngược lại thật sự là là cái thông minh tiểu gia hỏa, ta đều không đành lòng ăn ngươi đây?”

Trong phong ấn nữ yêu đột nhiên khoát tay, trong tay nàng lại xuất hiện một thanh kiếm, nó toàn thân xích hồng thiên nhiên đường vân tản mát, tản mát ra sáng rực khí cơ.

Đón lấy, 1 kiếm chém ra!

Ầm ầm ——

Nàng rõ ràng không thông kiếm đạo, nhưng chỉ là lấy yêu lực thô thiển thôi động, liền bộc phát ra khủng bố khí cơ, xích hồng sóng lửa cuồn cuộn trùng thiên.

Phong ấn kịch liệt chấn động, 5 khối trận bàn “Răng rắc” “Răng rắc” rung động, mặt ngoài lại hiện ra từng vết nứt.

Rất rõ ràng, Hồ tộc vẫn chưa nghĩ đến điểm này, một đầu nghiệt yêu có được thần trí, còn có thể thôi động Yêu tộc di thất trọng bảo.

Trận bàn bị hao tổn, đã kiên trì không được quá lâu.

Tư Nam Thanh ánh mắt đột nhiên ngưng một chút, thật sâu nhìn xem nữ yêu trong tay, chỗ nắm cầm kia đem xích hồng trường kiếm, trong đó sáng rực.

“A! Tô cô nương, Tô cô nương ngươi làm sao rồi?” Ngưu Tiểu Tráng thất kinh thét lên, hấp dẫn mọi người ánh mắt.

Chỉ thấy Tô Khanh ngã trên mặt đất, trước ngực đã bị máu tươi thẩm thấu, sắc mặt nàng trắng bệch như tờ giấy, hô hấp dồn dập mà bất lực.

“Chư vị… Trận bàn muốn nát… Ta còn có thể ngăn cản nữ yêu một chút… Các ngươi mau trốn… Trốn…”

Nói xong, Tô Khanh trong thân thể, đột nhiên bộc phát ra khủng bố yêu lực, kịch liệt chấn động ba động, như là núi lửa bộc phát.

Nàng lại vọt thẳng hướng nữ yêu!

“Hừ, không biết sống chết.” Nữ yêu cười lạnh, lật tay lại lấy ra một kiện khác bảo vật, kia là 1 con lớn cỡ bàn tay tiểu nhân ngọc quan tài, nó toàn thân óng ánh mơ hồ có thể nhìn thấy, trong quan tài ngọc hình như có 1 đạo mơ hồ tiểu nhân hư ảnh, thân thể lồi lõm linh lung.

Ngược lại cùng này nữ yêu thỉnh thoảng, xuân quang chợt tiết chỗ triển lộ ra dáng người có chút tương tự.

Đưa tay nhấn một cái, ngọc quan tài bộc phát một đoàn quang mang, liều chết một kích Tô Khanh tựa như là

một tảng đá lớn, bị trực tiếp đánh bay ra ngoài, trùng điệp rơi xuống trong bóng đêm không có động tĩnh.

“Tô cô nương!”

Ngưu Tiểu Tráng con mắt đỏ bừng, đột nhiên phát ra “Bò….ò…” một tiếng phẫn nộ gào thét, tiếp lấy trên đỉnh đầu yêu lực cuồn cuộn, ngưng tụ thành không có 2 đầu chân sau đại hoàng ngưu, đỏ ngầu con mắt liền muốn lao ra liều mạng.

Cũng không có chờ hắn động thủ, liền “Ba” chịu 1 bàn tay, hai chân hoàng ngưu lập tức bị rút tán, Ngưu Tiểu Tráng một mặt đau đến không muốn sống, “La thúc thúc, Tô cô nương chết rồi… Ta không cảm giác được khí tức của nàng… Ô ô ô ô, ta lại không còn yêu!”

Nước mắt đan xen, lại còn là cái tăng thêm si tái hợp hình hạt giống.

La Quan nhìn lướt qua, Tô Khanh lăn xuống phương hướng, như có điều suy nghĩ nói: “Yên tâm, có lẽ sự tình còn có chuyển cơ.” Lúc này hắn cũng không cảm giác được Tô Khanh khí tức, nhưng tuyệt không cho rằng nàng thật sự chết rồi… Hừ hừ, ta ngược lại muốn xem xem, ngươi chơi hoa chiêu gì.

Đón lấy, lại nhìn về phía Tư Nam Thanh, Thiểm Đinh 2 cái.

Thế cục đến tận đây, các ngươi giấu cũng kém không nhiều, lại không động thủ, kia mọi người cũng chỉ có thể cùng một chỗ trốn. Về phần để La Quan xuất thủ, ngăn

cơn sóng dữ? ! Ha ha, 2 cái lão âm bức ở bên người cất giấu không động thủ, hắn tuyệt đối sẽ không làm chim đầu đàn.

Lớn không được, mọi người cùng nhau trốn thôi, xem ai trước nhịn không được.

Oanh ——

Oanh ——

Theo Tô Khanh đổ xuống, 5 khối trận bàn lần lượt nổ nát vụn, vây khốn nữ yêu phong ấn phá vỡ, nàng cất bước đi ra, trên mặt mỉm cười quyến rũ động lòng người: “Nhất chướng mắt 1 cái đã chết rồi, còn lại chúng ta có thể hảo hảo chơi. Ai nếu để tỷ tỷ vui vẻ, nói không chừng có thể bảo toàn một cái mạng, nếu không Đại Nghiệt uyên khủng bố, các ngươi đem từng chút từng chút tự thể nghiệm.”

“Như vậy, trước từ ai bắt đầu đâu?” Nàng xích hồng đôi mắt lưu chuyển, nói làm người tim đập thình thịch gia tốc lời nói, trong đó lại một mảnh băng hàn.

Đột nhiên, Tư Nam Thanh nhìn về phía Thiểm Đinh, “Ngươi ta liên thủ đem này nữ yêu trấn sát, lại phân phối thu hoạch, như thế nào? ?”

Thiểm Đinh trừng lớn mắt, “La bàn công tử… Ngươi đây là ý gì? ? Ta… Ta nào có tư cách… Cùng ngài hợp tác a…”

Nơm nớp lo sợ, run run rẩy rẩy.

Diễn kỹ thật sự là tuyệt!

Tư Nam Thanh cười lạnh, “Tốt, đều loại thời điểm này, ngươi ta cũng không cần diễn!”

“Ta lại nói một lần cuối cùng, các hạ có nguyện ý hay không hợp tác? Bằng không mà nói, ngươi ta nhất phách lưỡng tán, mỗi người tự chạy đi!”

Thiểm Đinh không nói chuyện, hắn trầm mặc một chút, sắc mặt vẫn như cũ là tái nhợt, nhưng biểu tình lại một chút xíu bình tĩnh lại, “La bàn công tử hảo nhãn lực, tại hạ tự nhận là từ đầu đến cuối đều không có lộ ra chân tướng gì, công tử là như thế nào phát hiện đây này?”

“Mỗi người đều có bí mật nhỏ của mình, cái này trùng hợp chính là bí mật của ta 1 trong.” Tư Nam Thanh nhàn nhạt mở miệng.

Thiểm Đinh cười một tiếng, nói khẽ: “Bí mật a… Tốt, vậy ta liền không hỏi nhiều, la bàn công tử ước định, tại hạ đáp ứng.”

Hắn đứng thẳng người, rõ ràng là cùng là một người, cùng một gương mặt, nhưng cho người cảm giác, lại có biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Giống một ngọn núi, lại như một vùng biển.

Nguy nga mà mênh mông, càng có một phần vinh nhục không sợ hãi trầm ổn cùng lịch luyện, thong dong cùng bình tĩnh. Dù là giờ này khắc này, dù là trực diện nữ yêu,

hắn lại từ bên trong bên ngoài tản ra một loại, bình yên tự nhiên bình tĩnh cảm giác.

Ngưu Tiểu Tráng kinh ngạc đến ngây người, sững sờ nhìn một màn trước mắt, cảm giác hắn chí ít choáng mấy hơi thở.

Sau đó, mới từng chút từng chút, khôi phục năng lực suy tính.

Nhìn xem Tư Nam Thanh, nhìn nhìn lại Thiểm Đinh, hắn biểu lộ như khóc như cười, nguyên lai tất cả mọi người giấu một tay… Không, là mấy tay, chỉ có một mình hắn đần độn, từ đầu tới đuôi bị giấu tại trống bên trong.

Nhưng, Tô Khanh chết a! !

Ngưu Tiểu Tráng gầm nhẹ, “Các ngươi… Các ngươi sao có thể dạng này… Tô cô nương ra bao nhiêu lực… Nàng đến chết cũng còn nghĩ đến… Giúp chúng ta đào tẩu… Các ngươi sao có thể dạng này đối nàng…”

Thiểm Đinh nhìn qua một chút, lại rơi xuống La Quan trên thân, hắn hơi trầm mặc, mỉm cười nói: “2 người bọn họ làm sao bây giờ?”

Tư Nam Thanh nghĩ nghĩ, “La đạo hữu, ngươi như nguyện ý liên thủ, chúng ta rất hoan nghênh… Nếu không, liền mời các ngươi đi giữ vững cửa vào, cuối cùng phân phối thu hoạch lúc cũng sẽ coi như các ngươi một phần.”

La Quan gọn gàng mà linh hoạt gật đầu, “Tốt, cầu chúc

2 vị thành công! !” Giữ chặt Ngưu Tiểu Tráng xoay người rời đi.

Nhìn qua bóng lưng của hai người, Thiểm Đinh lông mày nhướn lên, “La bàn công tử rất cẩn thận a.”

Tư Nam Thanh thản nhiên nói: “Hiện tại mấu chốt, là trước mắt cái này nữ yêu… Cái khác, đợi sau đó lại làm xử lý không muộn.”

Đây là nguyên nhân, lại chỉ là nó 1.

La Quan, hắn có chút nhìn không thấu!

1 cái vũ phu, dù là thực lực rất mạnh, cũng không nên để hắn kiếm tâm bất an, cho nên tại đạt thành mục đích trước đó, hắn không muốn tự nhiên đâm ngang.

Về phần có thể hay không xuất hiện, bọ ngựa bắt ve chim sẻ ở đằng sau cục diện… Hừ, La Quan hoặc còn có át chủ bài, nhưng hắn làm không được!

Đây chính là Tư Nam Thanh tự tin, hắn có lực lượng đi giết trước mặt nữ yêu, chẳng lẽ còn sẽ sợ La Quan tính toán không thành?

Muốn lo lắng, đó cũng là nhằm vào trước mắt Thiểm Đinh, người này mới là thật thâm bất khả trắc.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 961 : Kẻ thất bại

La Quan xách lấy Ngưu Tiểu Tráng, trở lại hang đá lối vào, đem hắn hướng trên mặt đất ném một cái, trở lại vào bên trong nhìn lại.

Ầm ầm ——

Khủng bố oanh minh bộc phát, nữ yêu cùng Tư Nam Thanh, Thiểm Đinh đã chém giết đến cùng một chỗ, nàng rõ ràng bị 2 người này chọc giận, cuồng bạo yêu lực rào rạt, như kinh đào hải lãng càn quét bát phương!

Nhưng rất rõ ràng, dỡ xuống ngụy trang 2 người cũng không phải ăn chay, bọn hắn dám đánh nữ yêu chủ ý, tất nhiên có lực lượng.

Nóng bỏng biển lửa màng liên kết phủ tạng lấy Hứa Viễn nhìn lại, cũng khiến da đầu run lên, có thể rõ ràng cảm thấy được, kia thiêu đốt dưới khủng bố kiếm hơi thở, tựa như là 1 đầu hỏa long đem nữ yêu dây dưa kéo lại, mặc cho yêu khí cuồn cuộn điên cuồng xung kích, càng không có cách nào từ đó đột phá.

Một bên khác, Thiểm Đinh quanh thân yêu khí cuồn cuộn, đen nhánh, sền sệt mấy thành thực chất, càng lộ ra một phần cổ lão tang thương ý cảnh. Như màn đêm buông xuống, sẽ bị hỏa long dây dưa nữ yêu bao phủ, có thể nghe tới trong đó, truyền đến nữ yêu kinh sợ thét lên.

Hiển nhiên bọn hắn thủ đoạn, viễn siêu ra nữ yêu đoán

trước, thậm chí nàng đã bị thiệt lớn, trận này chém giết đúng là liên thủ 2 người đại chiếm thượng phong!

“Rất mạnh a…” La Quan nói nhỏ lúc biểu lộ trở nên ngưng trọng, hắn nhất định phải thừa nhận, vô luận Tư Nam Thanh hay là Thiểm Đinh, bây giờ thi triển ra thủ đoạn dù là hắn đến ứng đối, đều có mấy điểm khó giải quyết.

Mà lại, cái này tựa hồ còn không phải bọn hắn thủ đoạn mạnh nhất, 2 người này còn có ẩn tàng… Liền rất im lặng, làm sao từng cái đều là lão âm bức a! Giữa người và người, lại không thể có điểm quang minh lỗi lạc, rất thẳng thắn sao?

Trừ cái đó ra, còn có một cái ý niệm trong đầu, tại La Quan trong lòng bồi hồi —— 2 người kia, thực lực như thế cường hãn, vì sao không có thể vào tuyển thiên mệnh đại tranh? !

Không phải xem thường quái vật gây hạn hán, hắn tu vi rất mạnh, thủ đoạn cũng rất sắc bén, nhưng nếu như vừa ý trước 2 vị này, tuyệt đối chỉ có bị đùa chơi chết phần. Dù là lúc trước La Quan, như cùng Tư Nam Thanh, Thiểm Đinh giao phong, cũng tuyệt đối chiếm không được tiện nghi.

Quái vật gây hạn hán cũng có thể trúng tuyển, bọn hắn thế mà không ở trong đó, là thân phận bối cảnh không đủ, hay là trong đó có nguyên nhân khác? La Quan cảm thấy “Thân phận bối cảnh” lí do thoái thác chân đứng không vững, dù sao Thi Vương điện tuy mạnh, cũng chỉ là cái gọi là thánh địa 1 trong, có thể so phong sơn càng

mạnh?

Cho dù Thi Vương điện bên trong cất giấu thi thần, nhưng phong sơn phía sau còn đứng lấy đạo quân đâu, tuy nói La Quan đối thi thần vô cùng e dè, nhưng 2 người này đối so, tuyệt đối là Đạo tôn lợi hại hơn. Cho nên, là thiên mệnh đại tranh chi cục, còn có cái khác sàng chọn cơ chế?

Ngưu Tiểu Tráng khóc thảm, khóc đủ rồi, Tô Khanh cô nương chết rồi, hắn cảm thấy mình một trái tim đều đã khô héo, lại không còn vui vẻ. Cho nên ta đều như thế bi thương, khổ sở, La thúc thúc ngươi làm sao còn chưa tới an ủi ta? Ngài đều một điểm không cảm động sao?

Ngẩng đầu, trừng mắt một đôi khóc đỏ mắt to, "… Thúc thúc, ngươi nhìn cái gì đấy?" Theo ánh mắt nhìn về phía trong thạch động, liền không nhịn được nghiến răng nghiến lợi. 2 cái tiểu nhân hèn hạ, ẩn tàng sâu như vậy, trơ mắt nhìn xem Tô Khanh cô nương chết, quả thực chính là hỗn trướng vương bát đản!

Hi vọng bên trong nữ yêu, có thể đại phát thư uy đem bọn hắn toàn bộ xử lý… Không, như thế chết quá tiện nghi bọn hắn, tốt nhất là bị nữ yêu sắc ăn, ăn sắc, vừa ăn vừa sắc hoặc là bên cạnh sắc vừa ăn, để bọn hắn 2 cái đau đến không muốn sống a a a.

La Quan đột nhiên quay đầu, ánh mắt yếu ớt, "Tiểu Tráng, ngươi nghĩ gì thế?"

"A… Không có không có… Ta chính là khóc quá thương tâm… Đầu óc hỗn loạn hỏng bét… Khục… La thúc thúc

ngài cảm thấy, hôm nay ai có thể thắng a?”

Ngưu Tiểu Tráng phía sau lưng ứa ra mồ hôi lạnh.

Mẹ nó, kém chút cấp quên, La thúc thúc mới là hôm nay lớn nhất lão âm bức, Tư Nam Thanh cùng Thiểm Đinh đều đã xuất thủ, lão nhân gia ông ta còn ở lại chỗ này bình chân như vại xem kịch đâu, muốn thật nói tỉ mỉ bắt đầu, Tô Khanh cô nương chết cùng hắn cũng có rất lớn quan hệ.

“A, dạng này a.” La Quan nhàn nhạt mở miệng, ánh mắt để Ngưu Tiểu Tráng không chắc, luôn có loại hết thảy suy nghĩ, đều đã bị nhìn xuyên cảm giác, cũng may hắn vẫn chưa truy đến cùng, “Hôm nay trận này, đến tột cùng ai có thể cười đến cuối cùng, thật đúng là khó mà nói a.”

Hắn biểu lộ rất chân thành.

Là thật khó mà nói.

Hiện tại nhìn, Tư Nam Thanh, Thiểm Đinh liên thủ, cơ hồ là án lấy nữ yêu ma sát, nhưng nàng ở đây chiếm cứ nhiều năm như vậy, cũng chỉ như thế một điểm thủ đoạn? La Quan không tin.

Lui 10,000 bước nói, dù là giờ phút này tình hình chiến đấu là thật, chỉ sợ nơi này chỗ tốt, cũng không phải tùy tiện liền có thể lấy đi, dù sao Đại Nghiệt uyên bên trong chân chính đại khủng bố, đến nay còn chưa lộ diện… La Quan đều đã tiến đến, nó có thể không biểu hiện một hai, liền trơ mắt nhìn hắn toàn thân trở ra?

La Quan lần này tiến vào Đại Nghiệt uyên là một loại nếm thử, nhưng cùng lúc cũng là một phần thăm dò, dưới mắt đến xem có thu hoạch cũng có nghi hoặc.

Tỉ như trong đêm tối ăn người khủng bố là ai? Tô Khanh thật chết rồi? Có được linh trí hình người nghiệt yêu (nữ yêu), cùng Đại Nghiệt uyên chi vật phải chăng có quan hệ?

Thế cục vẫn như cũ khó bề phân biệt a!

Ngưu Tiểu Tráng một cái giật mình, không lo được lại lắp bắp lau nước mắt, hắn do dự một chút nhỏ giọng nói: “La thúc thúc, nếu như thế lời nói, chúng ta không bằng trốn đi… Ách, ta trước tìm địa phương an toàn giấu đi, cùng thế cục sáng tỏ, mới quyết định không muộn.”

La Quan lắc đầu, “Địa phương an toàn? Tại cái này Đại Nghiệt uyên bên trong nào có an toàn có thể nói, ngươi không nên quên đêm tối cũng là sẽ ăn người.” Hắn chỉ chỉ đỉnh đầu, “Sắc trời đã không còn sớm, chúng ta hay là lưu tại cái này, nhìn có cơ hội hay không lấy hạt dẻ trong lò lửa đi.”

Ngưu Tiểu Tráng mặt tái đi, cảm giác dưới hông lạnh lẽo, không có 2 đầu bắp đùi ấm áp, hắn hiện tại phi thường không có cảm giác an toàn. Luôn cảm giác mệnh căn của mình, cứ như vậy trụi lủi bại lộ bên ngoài rất nguy hiểm, nói không chừng lúc nào, liền muốn rời hắn mà đi, vậy nhưng sống thế nào? !

La Quan nhíu mày, cúi đầu xuống, nhìn xem ôm lấy bắp đùi mình Ngưu Tiểu Tráng, “Ngươi làm gì?”

Ngưu Tiểu Tráng một mặt nịnh nọt, “Chất nhi sợ tối a thúc thúc… A!”

Một tiếng hét thảm, hắn bị đạp đến bên cạnh, La Quan một mặt xúi quẩy, “Thiếu cùng ta ấp ấp ôm một cái, lão tử là người đứng đắn, ngươi biết hay không?” Còn đạp ngựa bán manh chớp mắt, ngươi cái mày rậm mắt to đồ vật, mình là mặt hàng gì không biết a? Lão tử may mắn chưa ăn cơm, không phải đã sớm phun ra.

Đúng lúc này, trong thạch động đột nhiên truyền ra, nữ yêu thét lên, “A! Mặc kệ các ngươi là ai, ta đều tuyệt không tha thứ!”

Xem bộ dáng là bị thiệt lớn.

Thét lên rơi xuống, nữ yêu như thi triển thủ đoạn lợi hại gì, “Ầm ầm” nổ vang rung trời bộc phát, toàn bộ vách đá đều tại chấn động.

“Hoả tinh sáng rực, phổ chiếu thiên địa!” Tư Nam Thanh quát khẽ vang lên, rộng lớn mà bàng bạc, càng mang theo một phần tràn trề uy nghiêm. Hắn cầm kiếm mà đứng, quanh thân hỏa diễm kiếm hơi thở gào thét tung hoành, hóa thành biển lửa vô biên, tựa như là thiên địa hỏa diễm người thống trị.

“Tinh quân…” Thiểm Đinh nhíu nhíu mày, chợt bình tĩnh lại, “La bàn công tử lai lịch, coi là thật cao quý không tả nổi a.”

Tư Nam Thanh mặt không biểu tình, “Các loại quá khứ đều là hôm qua, cần gì nhiều lời? Ngược lại là các hạ, lại không toàn lực ứng phó, nữ yêu sẽ phải trốn.”

Hắn đáy mắt một mảnh uy nghiêm, là nhắc nhở cũng là uy hiếp!

Trận chiến này Tư Nam Thanh đã bại lộ át chủ bài, thi triển thủ đoạn mạnh nhất, liền quyết không cho phép thất bại.

Thiểm Đinh cười một tiếng, nặng nề nói: “La bàn công tử yên tâm, hôm nay tại hạ cũng là nhất định phải được.”

Oanh ——

Yêu lực cuồn cuộn chấn động tứ ngược, 1 tôn hư ảnh xuất hiện sau lưng hắn, thân như lão hổ sinh ra nhiều đuôi, khủng bố, bạo ngược khí cơ phô thiên cái địa.

“Cổ yêu!”

Nữ yêu thét lên tràn ngập chấn kinh, càng có một chút hoảng hốt, nàng liều mạng đánh vỡ 2 người trấn sát, chật vật trốn hướng hang đá chỗ sâu.

Cùng lúc đó, nữ yêu há miệng phát ra 1 đạo thét lên, một nháy mắt từ trong thạch động truyền ra, hướng 4 phương 8 hướng cấp tốc khuếch tán.

“Trốn chỗ nào!”

Tư Nam Thanh, Thiểm Đinh truy sát mà đi.

“Tinh quân… Cổ yêu…” Nhìn qua 2 người bóng lưng, nghe đi xa chém giết oanh minh, La Quan biểu lộ lộ ra ngưng trọng, “Quả nhiên, 2 vị này đều không tầm thường hạng người… Nhưng có lẽ cũng chính vì vậy, bọn hắn mới không có tư cách tham dự thiên mệnh đại tranh…”

Rất đơn giản đạo lý, Tư Nam Thanh, Thiểm Đinh 2 cái, không có gì bất ngờ xảy ra đều là chuyển thế trùng tu hạng người, nếu ngay cả bọn hắn đều có thể tham gia thiên mệnh đại tranh, kia còn có cái gì công bằng có thể nói? Một đám lão gia hỏa giằng co, người bên ngoài cũng đừng nghĩ có cơ hội.

Huống chi, Huyền Nhất Nhất đã từng nói, chuyển thế trùng tu hạng người nhìn như cường hãn vô song, kì thực đều là một đám kẻ thất bại. Cường giả chân chính, tự nhiên có thể dũng mãnh tinh tiến vào, thẳng tiến không lùi, đột phá vô thượng cảnh giới, thành tựu bất thế chi công nghiệp!

Cả cuộc đời trước không có làm được sự tình, cả đời này liền có thể đi rồi? Nói nhảm! Như coi là thật như thế, các đại lão chẳng phải là càng luân hồi càng mạnh? Một thế thế góp nhặt, cuối cùng đều có thể thành tựu đại đạo? Quả thực là tại nghĩ cái rắm ăn! !

Bị giết một lần, hoặc là bị ép luân hồi, liền bị đánh lên kẻ thất bại nhãn hiệu, muốn trở lại kiếp trước đỉnh phong đều rất khó, chớ nói chi là kế tiếp theo đột phá.

Thất bại như vậy người, thiên đạo há có thể nhìn bên trên? ? Bọn hắn tự nhiên cũng liền bị tước đoạt, tham dự thiên mệnh đại tranh tư cách!

La Quan rất nhanh nghĩ thông suốt trong đó khúc chiết, mấu chốt, sau đó thở dài ra một hơi, rốt cục buông xuống trong lòng một tảng đá lớn, từ thâm uyên ngân bạch giáng lâm đến nay, đáy lòng của hắn liền ép một cái ý niệm trong đầu —— ta đến cùng có phải hay không ta?

Nói đến khó đọc, lý giải bắt đầu lại rất đơn giản, La Quan rất lo lắng một ngày tỉnh lại, hắn liền bị lau đi ý thức, lại hoặc là khôi phục chân ngã (bị dung hợp), điểm này hắn không thể nào tiếp thu được!

Cũng may, hôm nay phát hiện chứng minh hắn chính là hắn, cũng chỉ là hắn.

Cái này liền rất tốt!

Ngao ——

Rống ——

Ầm ầm ——

Cổ chiến trường chỗ, yên tĩnh đột nhiên bị đánh vỡ, bỗng nhiên trong mờ tối, truyền đến từng tiếng nghiệt yêu gào thét, gào thét. Nữ yêu trước đó thét lên là một loại triệu hoán, nàng bắt đầu dao người, mà thâm uyên rất rõ ràng là thuộc về nữ yêu sân nhà!

Ngưu Tiểu Tráng thân thể run rẩy, đột nhiên có chút lý giải, La Quan trước đó vì sao nói ở lại bên ngoài, có khả năng chết càng nhanh. Cũng không phải sao? ? Theo "Oanh" "Oanh" từng tiếng tiếng vang, từng đầu khủng bố nghiệt yêu, trực tiếp rơi vào trên bình đài.

Như hắn thật ở bên ngoài, sợ là ngay lập tức, liền sẽ bị trực tiếp xé thành vỡ nát.

"Thúc… Thúc… Đến nghiệt yêu, thật nhiều thật nhiều nghiệt yêu… Ta nhưng làm sao bây giờ…" Ngưu Tiểu Tráng nơm nớp lo sợ ngẩng đầu, liền thấy La Quan khóe miệng, giờ phút này lộ ra tiếu dung.

Hắn một chút liền ngốc, nói thầm một tiếng a đù, đây rốt cuộc tình huống như thế nào? Ta La thúc ngưu bức như vậy nhân vật, chẳng lẽ cũng bị dọa sợ không thành? ? Nhưng tuyệt đối đừng a, ngài nếu như không được, ta liền thật chỉ có thể chờ chết!

Ầm ầm ——

Nghiệt yêu chen chúc mà đến, mở ra lấy miệng lớn, lộ ra vô số cây khủng bố răng nanh.

"La thúc thúc!"

Ngưu Tiểu Tráng thê thảm thét lên.

Oanh ——

Xông vào trước nhất một đầu nghiệt yêu, như đụng vào 1 cái vô hình đại sơn trực tiếp bay rớt ra ngoài, đầu vặn

vẹo biến hình, sau một khắc trực tiếp vỡ nát, đỏ trắng chi vật tùy ý bắn tung toé, đem hậu phương mấy đầu nghiệt yêu cũng cùng nhau đập bay ra ngoài.

La Quan thản nhiên nói: “Tiểu tràng diện, ngươi vội cái gì?”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 962 : Tịnh hóa nghiệt thần châu

Ngưu Tiểu Tráng không có hai cái đùi, vẫn gấp kém chút nhảy dựng lên, “Thúc thúc, nghiệt yêu, thật nhiều nghiệt yêu, chúng ta bị bao vây!”

Thiên thọ a! Liền điệu bộ này, ngài nói với ta tiểu tràng diện? ! Ta thúc thúc ai, trang bức cần có độ, ngài thật sự coi chính mình là chiến thần, có thể lấy 1 địch vạn a? !

La Quan nói: “Ta không mù, ngươi chờ chút theo ở phía sau cẩn thận nhặt, đừng rò.”

Nhặt cái gì? Ta tranh thủ thời gian chạy trốn mới là thượng sách a… Ngưu Tiểu Tráng vừa muốn nói gì, La Quan đã bước ra một bước cửa hang.

Hô ——

Xích hồng sắc diệt thế huyết diễm, từ quanh thân lỗ chân lông toát ra, nháy mắt hóa thành một đoàn lửa lớn rừng rực, đem hắn toàn thân bao phủ ở bên trong.

Huyết diễm phía dưới, từng khối lân giáp nhanh chóng ngưng tụ, hiển hiện, bao trùm toàn thân cao thấp mỗi một chỗ —— tổ long chiến giáp kích phát!

Đưa tay 1 quyền đánh ra, cuồng bạo lực lượng mãnh liệt bộc phát, đem một đầu nghiệt yêu trực tiếp oanh sát, mà La Quan thân ảnh cũng bị nghiệt yêu bao phủ, 1 trương

khủng bố miệng lớn, hung hăng cắn xé ở trên người hắn.

Ngưu Tiểu Tráng một trái tim, bỗng nhiên nhấc đến cổ họng, hắn chân đều mềm. Nhưng rất nhanh, chính là một tiếng thống khổ tru lên, cắn La Quan đầu kia nghiệt yêu, toàn bộ đầu lâu đều bị diệt thế huyết diễm thiêu nát, kỳ phong lợi, cứng rắn vô cùng răng nanh, càng là từng cây từ cây bẻ gãy, trái lại La Quan lại nửa điểm không bị ảnh hưởng, 1 quyền trực tiếp đưa nó làm nát.

Tiếp lấy không ngừng bước, nhanh chân hướng về phía trước đột tiến vào, chỗ trải qua chỗ huyết nhục bắn tung toé không ai đỡ nổi một hiệp!

Rõ ràng lẻ loi một mình, trực diện đối diện nghiệt yêu triều cường, lại sinh cho người ta một loại hổ vào bầy dê, quét sạch tứ phương chi thế. Mỗi 1 quyền đánh ra, đều có một đầu nghiệt yêu mất mạng tại chỗ, tồi khô lạp hủ ngày càng ngạo nghễ, tùy ý thu gặt lấy nghiệt yêu sinh mệnh.

“La thúc thúc ngưu bức!”

Phá âm ——

Ngưu Tiểu Tráng kích động bờ môi run rẩy, nguyên lai đây mới là ta La thúc chân thực thân phận, 1 vị vô địch võ đạo cường giả, về phần kiếm tu… Hừ, kiêm tu không được sao? Người khác làm không được sự tình, đối ta La thúc đến nói vậy coi như cái rắm a!

Không phải, ngươi lại tìm người tới, đến Đại Nghiệt uyên

bên trong đại sát tứ phương? Hừ, dọa cũng trực tiếp hù chết ngươi!

“Bớt nịnh hót, nghiệt thần châu không thể lãng phí, tranh thủ thời gian nhặt.” La Quan không quay đầu lại, bình tĩnh thanh âm trực tiếp ở bên tai vang lên.

Ngưu Tiểu Tráng tranh thủ thời gian gật đầu, “Ai ai, tiểu chất biết! !”

Hắn cũng không chê máu thịt be bét buồn nôn, bổ nhào vào một chỗ nghiệt yêu trên thi thể, trực tiếp liền sờ. 1 viên nghiệt thần châu, lại một viên nghiệt thần châu, lại 1 viên nghiệt thần châu, hắn nhịn không được nhếch môi, cười giống như là 1 cái hơn 30 ngàn cân hài tử.

Ngưu Tiểu Tráng vì cứu lão cha, mới cắn răng tham gia Đại Nghiệt uyên đi săn, trước khi tiến vào hắn cẩn thận thu thập qua Đại Nghiệt uyên tư liệu, đối nghiệt yêu là vừa run vừa sợ, cái kia bên trong nghĩ đến có 1 ngày, nghiệt thần châu tựa như là rừng cây cây nấm, tùy tiện để hắn hái! ? !

Lạp lạp lạp á!

Ta là 1 con hái nấm nghé con bé con, thúc thúc ăn thịt ta ăn canh, thật vui vẻ đem tài phát.

Cái này làm việc sức mạnh để La Quan rất hài lòng, hắn nghĩ nghĩ hơi thả chậm chút đánh giết nghiệt yêu tốc độ, bên trong còn có 2 cái lão âm bức đâu, làm việc phải điệu thấp.

Mà lại, lỡ như bọn này nghiệt yêu không nhìn thấy đột phá hi vọng, bị giết sụp đổ đào tẩu làm sao bây giờ? Hắn đi cái kia tìm tốt như vậy cày quái cơ hội.

Nghiệt thần châu có thể để cho một đám Yêu tộc truy phủng, tất nhiên là có diệu dụng… Ngô, ta có tổ long huyết mạch, Long tộc cũng là Yêu tộc 1 trong, đây chẳng phải là cơ bản tương đương ta chính là Yêu tộc… Chí ít cũng là bán yêu, cho nên là nên gọi yêu nhân hay là nhân yêu?

Phi!

Đều không thế nào êm tai, nhưng cái này không trọng yếu, trọng yếu chính là trước mắt những này nghiệt yêu, rất có thể là một đám kinh nghiệm cục cưng. Nghĩ như vậy bọn chúng xấu xí bên ngoài đồng hồ, mở ra huyết bồn đại khẩu, lại đều trở nên đáng yêu rất nhiều.

Đáng tiếc, nghiệt yêu môn mặc dù không có đầu óc, nhưng tốt xấu còn có chút bản năng, bị La Quan giết thế mà bắt đầu chần chờ, tiến công nhiệt tình cũng không ngừng giảm xuống.

Đúng lúc này, hang đá chỗ sâu lại truyền tới một tiếng nữ yêu thét lên, nương theo lấy “Ầm ầm” tiếng vang, dưới chân bình đài đều đang run rẩy, rên rỉ.

“Răng rắc” “Răng rắc” âm thanh bên trong, từng đầu khe hở lan tràn khắp nơi, hiển nhiên Tư Nam Thanh, Thiểm Đinh rất cho lực, đem nữ yêu đánh rất đau.

Hang đá bên ngoài nghiệt yêu nhận nàng vội vàng triệu

hoán, lại lần nữa lâm vào xao động, cuồng nhiệt trạng thái, thoáng lắng lại “Nghiệt yêu đại yêu” ầm ầm lại lần nữa càn quét, thậm chí càng xa xôi địa phương, còn có nghiệt yêu đang không ngừng hội tụ.

Đây quả thực là hoàn mỹ.

Về phần La Quan hao tổn, đích thật là có một ít, nhưng tổ long chiến giáp tồn tại, để hắn cơ hồ không cần bất luận cái gì phòng ngự, chỉ cần không ngừng huy quyền là đủ.

Đương nhiên hắn không phải máy móc, luôn có nhịn không được thời điểm, nhưng lấy tổ long huyết mạch cường hãn, lại thêm vĩnh hằng kiếm thể gia trì (ra sân đánh cái xì dầu, cái này thể chất hậu kỳ có tác dụng lớn, tiền kỳ hơi có vẻ gân gà), bạo chùy 3 ngày 3 đêm vấn đề không lớn.

Cho nên nghiệt yêu ngươi cứ việc xông về phía trước, bỏ qua 1 viên nghiệt thần châu đều coi như ta thua!

Có thể giết lấy giết lấy, La Quan phát hiện thể nội tổ long huyết mạch, lại có chút ngo ngoe muốn động, mục tiêu chính là những cái kia nghiệt thần châu. Nhưng thứ này khẳng định không thể tùy tiện ăn, La Quan suy nghĩ một chút, nói: “Tiểu Tráng, ta hỏi ngươi chuyện gì.”

“Thúc thúc mời nói…” Ngưu Tiểu Tráng có chút thở, nhìn qua La Quan bóng lưng, ánh mắt càng phát ra sùng bái.

Hắn “Hái nấm” đều mệt mỏi như vậy, nhưng thúc thúc hay là long tinh hổ mãnh, không nhìn thấy nửa điểm rã

rời.

Cái gì gọi là ngưu bức? ? Đây chính là!

La Quan nói: “Các ngươi Yêu tộc đạt được nghiệt thần châu về sau, là thế nào loại trừ trong đó nghiệt lực? ?”

Ngưu Tiểu Tráng đã sớm ý thức được, La Quan đối phong sơn nội bộ hiểu rõ không sâu, nghe vậy tạm dừng một chút, cung kính nói: “Hồi bẩm La thúc thúc, loại trừ nghiệt thần châu nghiệt lực có 2 cái biện pháp, một là cùng phong sơn nội đình giao dịch, nội đình bên trong có thật nhiều cường đại Yêu tộc huyết mạch lưu truyền, thậm chí có cổ yêu huyết mạch, có thể mượn huyết mạch chi uy xua tan nghiệt lực.”

“Thứ hai là mời cao giai Yêu tộc xuất thủ, mượn tu vi từng chút từng chút luyện hóa, nhưng muốn làm đến điểm này, chí ít cần mời động Nhất Niệm cảnh thậm chí kình thiên cảnh tồn tại. Cả 2 so ra mà nói, mọi người càng muốn cùng nội đình giao dịch, mặc dù biết thu lấy nhất định tỉ lệ phí thủ tục, nhưng hiệu suất rất nhanh.”

La Quan ánh mắt sáng lên.

Loại trừ nghiệt thần châu nghiệt lực biện pháp, đơn giản tổng kết chính là khẽ dựa huyết mạch, 2 dựa vào tu vi.

Đầu thứ 2 La Quan kém không ít, dù sao hắn chỉ có “Lực”, cũng không có “Đạo”, cảnh giới không đủ tuyệt đối làm không được xua tan nghiệt lực.

Nhưng đầu thứ nhất hắn cảm thấy mình có thể thử một

chút, Chân Long vốn là Yêu tộc, lại là Yêu tộc hoàng giả cấp tồn tại, ở vào chuỗi sinh vật đỉnh cao nhất, cường đại Yêu tộc huyết mạch, cổ yêu cũng có thể làm đến sự tình, không có lý do hắn không được.

Nghĩ đến liền làm, La Quan đưa tay 1 quyền, đem một đầu nghiệt yêu oanh sát, tiếp lấy 5 ngón tay một nắm, trực tiếp hút tới nó nghiệt thần châu.

Hơi suy tư hắn cong ngón búng ra, một giọt máu tươi rơi vào nghiệt thần châu bên trên, một nháy mắt hắn bên tai tựa hồ, nghe tới một tiếng thê lương tru lên, lộ ra vô tận điên cuồng, bạo ngược, tiếp lấy biến mất không thấy gì nữa.

Mà trong tay nghiệt thần châu, một chút liền trở nên trong suốt, óng ánh sáng long lanh giống như minh châu.

Cái này liền hoàn thành rồi? !

La Quan nghĩ nghĩ, “Tiểu Tráng, tiếp lấy!”

Ngưu Tiểu Tráng vô ý thức đưa tay, tiếp được ném đến đồ vật a, sau một khắc một đôi lớn ngưu nhãn, bỗng nhiên trừng thành tròn vo.

“Nghiệt thần châu… Không, là bị tịnh hóa về sau… La thúc thúc thế mà làm được điểm này, chẳng lẽ hắn là yêu tộc sao… Không đúng… Không nghĩ ra, căn bản không nghĩ ra, nhưng có một chút ta Ngưu Tiểu Tráng rất rõ ràng, từ hôm nay trở đi, La thúc thúc chính là ta thân thúc!”

Chương 963 : Đừng, đừng ngừng

Ừng ực ——

Ngưu Tiểu Tráng một ngụm nuốt vào nghiệt thần châu, rất nhanh liền sắc mặt đỏ lên, 2 mắt tỏa ánh sáng, cả người đều trở nên tinh thần gấp trăm lần, không chỉ có rã rời, hao tổn quét sạch sành sanh, tu vi càng có nhất định tăng lên.

“Đa tạ thúc thúc!”

Nghe hắn trung khí mười phần to giọng, La Quan mặt lộ vẻ mỉm cười, đưa tay đánh nát một đầu nghiệt yêu, đem nghiệt thần châu cầm trong tay.

Ông ——

Nó có chút rung động toàn thân trở nên trong suốt, lại không có nửa điểm tạp chất, tiếp theo bị một ngụm nuốt vào trong bụng. Đã sớm không kịp chờ đợi tổ long huyết mạch, phát ra một tiếng hưng phấn reo hò, trực tiếp đem nghiệt thần châu luyện hóa, bừng bừng nhiệt lưu dung nhập toàn thân.

La Quan ánh mắt bỗng dưng sáng lên, khóe miệng lộ ra tiếu dung, đồ tốt! Tu vi của hắn ngay tại tăng lên, mặc dù biên độ không lớn, lại có thể rõ ràng cảm thấy được, cái này đã đầy đủ kinh người.

Phải biết, trải qua lúc trước mấy lần luyện hóa 【Võ Tiên tinh túy], hắn cảnh giới đã tăng lên đến Vô Lượng cảnh trung giai. Như sử dụng dưới tình huống bình thường 10 tầng vạch phương pháp phân loại, hẳn là tại Vô Lượng cảnh tầng thứ 4 sơ kỳ.

Nhưng hôm nay chỉ luyện hóa 1 viên nghiệt thần châu, La Quan tu vi liền bước ra một bước, tấn thăng đến tầng thứ 4 trung kỳ. Nhìn như không đáng chú ý, nhưng dưới trạng thái bình thường căn cứ cá nhân tư chất khác biệt, chí ít cần mấy tháng đến mấy năm thời gian không giống nhau, mới có thể nước chảy thành sông đột phá.

Bá ——

La Quan ngẩng đầu, lại nhìn về phía trước mắt nghiệt yêu môn, lập tức cảm thấy bọn chúng càng đáng yêu. Hôm nay 1 cái cũng đừng hòng đi, đã đến, vậy liền hết thảy lưu lại!

Ngưu Tiểu Tráng phát hiện, La Quan đánh giết nghiệt yêu tốc độ, rõ ràng trở nên càng nhanh, hắn thậm chí bắt đầu chủ động xuất kích, giết vào nghiệt yêu bầy bên trong, kia một thân huyết diễm bao phủ phía dưới, quả thực chính là vô tình thu hoạch máy móc!

Phần này hung hãn bá khí thật là khiến người khâm phục, Ngưu Tiểu Tráng phát thệ hắn đời này liền chưa thấy qua, so La thúc mạnh hơn người. Hắn thậm chí bắt đầu hoài nghi, năm đó có phải là hắn hay không cha ôm sai hài tử, có lẽ ta cùng La thúc thúc ở giữa, còn có khác cố sự đâu?

Về phần ta là một con trâu yêu, hắn là 1 người tộc này làm sao giải thích… Vượt qua chủng tộc tình yêu tìm hiểu một chút! Lại nói, ta La thúc ngay cả nghiệt thần châu đều có thể tịnh hóa, đàm một trận vượt qua chủng tộc phong hoa tuyết nguyệt, cũng rất bình thường a.

Huynh đệ hảo hữu, phát sinh biến cố, thay nuôi dưỡng… Đừng tưởng rằng Yêu tộc liền không có thoại bản cố sự, thứ này cái kia cũng không thiếu.

Càng nghĩ càng kích động, Ngưu Tiểu Tráng có chút ngộ, hắn rốt cuộc minh bạch La thúc thúc vì sao đối với hắn tốt như vậy, vẫn luôn bảo hộ lấy hắn.

Cái này tràn đầy đều là yêu a!

La Quan liên tiếp luyện hóa mấy viên nghiệt thần châu, chính một bên đánh giết nghiệt yêu, một bên hài lòng cảm thụ được tu vi tiêu thăng, đột nhiên sau lưng phát hàn, quay đầu liền phát hiện Ngưu Tiểu Tráng lúc này chính một mặt kích động, nhu mộ nhìn qua hắn, một đôi lớn ngưu nhãn bên trong, tràn ngập phấn khởi, kích động.

Tiểu tử này làm cái quỷ gì? Đầu hỏng không thành? ! Hay là nói, đây là luyện hóa nghiệt thần châu di chứng? A đù, sẽ không thật có vấn đề a?

La Quan trong lòng nghiêm nghị, vội vàng ngưng thần cảm giác, xác nhận tự thân không có cái gì dị thường, trạng thái quả thực tốt không thể tốt hơn, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm. Nhưng hắn cũng phát hiện, tổ long huyết mạch truyền đến một cỗ “Chướng bụng” cảm giác,

tựa như là một bữa tiệc lớn cho ăn quá no lấy, cần nghỉ ngơi một đoạn thời gian mới có thể kế tiếp theo luyện hóa.

Hăng quá hoá dở… La Quan quả quyết cầm trong tay 1 viên, đã tịnh hóa nghiệt thần châu thu lại, cảm thụ được tự thân Vô Lượng cảnh tầng thứ 5 hậu kỳ tu vi, hắn đã vạn điểm hài lòng.

Dựa theo này tốc độ, La Quan không lâu liền có thể đột phá Đại Kiếp cảnh, đến lúc đó thực lực của hắn đem lại lần nữa tiêu thăng, lại phối hợp thêm huyết mạch thần thông 【 diệt thế huyết diễm], cùng phòng ngự vô địch 【 tổ long chiến giáp], dù là kình thiên cảnh hắn cũng dám đụng tới đụng một cái.

Cái khác đều không nói, chỉ nghiệt thần châu thu hoạch cùng phát hiện, lần này tiến vào Đại Nghiệt uyên quyết định liền đối với cực!

Đúng lúc này, một tiếng kinh hô vang lên, “Tô cô nương…”

Kia kích động, thanh âm run rẩy, mang theo mấy điểm vui đến phát khóc tư vị, La Quan quay đầu liền thấy, Ngưu Tiểu Tráng 2 đầu cánh tay bò gà bay chó chạy, tè ra quần hướng vào động bên trong… Giờ khắc này, hắn ngay cả não bổ cha ruột cũng không đoái hoài tới!

Một thân ảnh đổ vào kia bên trong, đang không ngừng thổ huyết, tái nhợt trên khuôn mặt nhỏ nhắn không nhìn thấy nửa điểm huyết sắc, hơi nhíu lên lông mày, để người nhịn không được đau lòng, quả nhiên là ta thấy

mà yêu trằn trọc.

“Tiểu Tráng huynh…” Tô Khanh thấp giọng mở miệng, chật vật cố nặn ra vẻ tươi cười, “Vốn cho rằng ngươi ta… Đem âm dương lưỡng cách, không nghĩ tới còn có thể gặp lại…”

Một câu, liền đem Ngưu Tiểu Tráng nói khóc, hắn “Oa oa” rú thảm, bôi 1 đem nước mắt nước mũi ngâm, “Ta cũng không nghĩ tới… Còn có thể… Gặp lại Tô cô nương… Vừa rồi ngươi khí tức đều không có… Ta cho là ngươi chết rồi… Khó chịu… Tâm cũng phải nát…”

Có thể là 1 viên chất phác non nớt trâu tâm, nói ra lời như vậy đầy đủ động lòng người, Tô Khanh mặt lộ vẻ cảm động, nói khẽ: “Tạ ơn… Tiểu Tráng huynh… Tâm ý của ngươi ta biết… Là Tô Khanh trước đó đã nhìn lầm người… Tiểu Tráng huynh… Mới là tốt nhất…”

Oa!

Nàng lại phun ra một ngụm máu.

Ngưu Tiểu Tráng hoảng, quay đầu rống to, “La thúc thúc, Tô cô nương còn sống, cầu ngài mau cứu nàng, nghé con cho ngài dập đầu!” Sợ hắn cự tuyệt, quay người nằm trên đất “Loảng xoảng” chính là một trận mãnh đập, tiểu tử này thành thật vô cùng, mặt đất hoả tinh bắn tung toé bên trong, trán cũng bắt đầu chảy máu.

Tô Khanh càng cảm động, mắt đục đỏ ngầu, “Tiểu Tráng huynh…” Bộ dáng kia chỉ thiếu chút nữa là nói, tiểu nữ tử không thể báo đáp, chỉ có thể lấy thân báo đáp.

La Quan suy nghĩ một chút, bấm tay bắn ra 1 viên tịnh hóa sau nghiệt thần châu, “Trước đó, Tô cô nương tặng ta Linh Nguyên đan, hôm nay ta trả lại ngươi 1 viên nghiệt thần châu, ngươi ta trước đó cũng đã trưởng thành.”

Ngưu Tiểu Tráng tranh thủ thời gian tiếp được, sắc mặt đại hỉ, “Đa tạ thúc thúc, đa tạ thúc thúc!” Hắn quay người bổ nhào vào Tô Khanh bên người, “Tô cô nương mau ăn đi, ngươi yên tâm, có ta… Cùng La thúc thúc tại, nhất định có thể hộ ngươi chu toàn, đưa ngươi mang ra Đại Nghiệt uyên.”

Tô Khanh gật gật đầu đem nghiệt thần châu nuốt vào, sắc mặt nàng rất nhanh liền chuyển biến tốt đẹp rất nhiều, không còn thổ huyết khí tức cũng ổn định xuống dưới.

Nàng nhìn thoáng qua La Quan thân ảnh, hơi 1 do dự, nói: “Tiểu Tráng huynh, ta biết ta có thể còn sống, đều là nhờ có ngươi… Tô Khanh cảm kích vạn điểm… Ta Hồ tộc còn có một môn bí pháp, có thể trợ ta càng nhanh khôi phục, không biết tiểu Tráng huynh nhưng nguyện hỗ trợ?”

Ngưu Tiểu Tráng kém chút đem ngực đập nát, “Nguyện ý, ta nguyện ý! Chỉ cần có thể đến giúp Tô cô nương, muốn mạng của ta đều được!”

Tô Khanh mặt đỏ lên, “Sẽ không… Việc này đối với chúng ta 2 cái… Đều có ích lợi rất lớn…”

Ngưu Tiểu Tráng nói: “Kia tranh thủ thời gian bắt đầu đi, Tô cô nương ta muốn làm thế nào, ngươi nói là được.”

Tô Khanh mặt càng đỏ, “Cái này bên trong không được… Ngươi phải cùng ta tới đây một chút… Nhưng La đạo hữu 1 người tại cái này, không có vấn đề sao?”

Nàng ánh mắt, lại một lần rơi vào La Quan trên thân.

Ngưu Tiểu Tráng mặt lộ vẻ chần chờ.

“Đã nghé con có thể đến giúp Tô cô nương, vậy các ngươi liền đi chữa thương đi, cái này bên trong giao cho ta là được.” La Quan nhàn nhạt mở miệng.

Ngưu Tiểu Tráng đại hỉ, “Đa tạ La thúc thúc!”

Thúc thúc quả nhiên là yêu ta, hắn tình nguyện mình nhiều mệt mỏi chút, 1 người chống được nghiệt yêu xung kích, cũng phải cấp ta tranh thủ cùng Tô cô nương một mình chung đụng cơ hội.

Trừ cha ruột ai có thể làm được điểm này? Thúc thúc a, ta đã nhìn rõ hết thảy, vô luận ngài bởi vì nguyên nhân gì, đem ta vứt bỏ nhiều năm như vậy, tiểu Tráng đều tuyệt sẽ không quái ngài. Về sau ta phụ tử ở giữa, chỉ cần một câu nói của ngươi, ta lập tức quỳ xuống hô cha! !

“Tô cô nương, chúng ta đi thôi.”

Tô Khanh nhẹ nhàng gật đầu, nàng lôi kéo Ngưu Tiểu Tráng hướng trong động bước đi, trước đó cũng đã nói

trong này rất lớn, còn có một số uốn lượn thông đạo, rất nhanh 2 người thân ảnh liền biến mất không thấy gì nữa.

Chỉ mơ hồ hẹn hẹn, có thể nghe tới mấy điểm động tĩnh.

“… Tô cô nương, ngươi cởi quần áo làm gì… Ai ai ai, ta nghé con không phải người như vậy…”

“Thật, ngươi còn có tổn thương đâu? ? Ta nghé con tuyệt không phải kia lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn hạng người… Khụ khụ… Ngươi không chịu nổi…”

“Tê —— đừng, đừng ngừng…”

“A đù! A đù! Tô cô nương, ta nghé con hôm nay, thật sự là mở rộng tầm mắt, Hồ tộc thủ đoạn ta thật phục!”

“Bò….ò… —— bò….ò… —— “

Càng về sau trực tiếp liền biến thành, từng tiếng trầm thấp thô trọng trâu rống, cảm giác giống như là lớn mặt trời dưới đáy, ngay tại ra sức cày ruộng lão Hoàng Ngưu, mệt thở hồng hộc, mồ hôi đầm đìa, nhưng lại cứ rã rời bên trong lại lộ ra, vô tận sảng khoái, vui sướng.

La Quan biểu lộ cổ quái nhìn lướt qua hang đá, hắn đoán được Tô Khanh muốn chơi tốn sống, lại không nghĩ rằng nàng lại chơi như thế tốn. Hắn phát thệ thật không phải muốn nghe, nhưng thanh âm này rất cổ quái, như có như không tại cái này một mảnh ầm ĩ chém giết chi địa tiếng vọng, truyền vào trong tai lại vô song rõ ràng.

Thậm chí, La Quan có thể rõ ràng cảm nhận được, Tô Khanh mỗi một lần duyên dáng gọi to cùng thở dốc, tựa như là ghé vào lỗ tai hắn đồng dạng.

Liền không hợp thói thường!

Đây là dụ hoặc hắn đâu? Hừ hừ, đáng tiếc a, như đổi 1 người, nói không chừng La Quan còn có chút ý nghĩ, nhưng Tô Khanh…

Chậc chậc, Ngưu Tiểu Tráng nhìn như chiếm đại tiện nghi, bây giờ vui vẻ cơ hồ quên mình họ gì, nhưng cuối cùng là cái gì tình huống hiện tại còn rất khó nói.

La Quan cảm thấy hôm nay ván này, thật sự là đặc sắc tới cực điểm, nhưng tinh thải đi nữa vở kịch, trải qua làm nền, cao - triều về sau, đều cuối cùng rồi sẽ nghênh đón kết thúc, hôm nay rất nhiều quỷ dị, biến ảo, chân tướng cũng nên nổi lên mặt nước.

“A! !”

Đột nhiên, hang đá chỗ sâu truyền đến nữ yêu thống khổ tru lên, “Ầm ầm” lực lượng kinh khủng ba động, theo sát phía sau bộc phát.

Ngưu Tiểu Tráng cùng Tô Khanh giao lưu, cũng theo đó bị đánh gãy, hắn một tay nhấc lấy quần, sắc mặt ửng hồng lao đến, “Làm sao rồi? Làm sao rồi? ?”

Tô Khanh đi theo bên cạnh hắn, giống như là khô cạn đồng ruộng bên trong, đạt được mưa xuân tưới nhuần

tiểu Hoa, giờ phút này nở rộ lộng lẫy yêu kiều, thanh tú động lòng người đứng ở Ngưu Tiểu Tráng bên người, mặt mày ở giữa tản ra mấy điểm nhàn nhạt thẹn thùng.

Đáng tiếc cả người tư cao gầy, 1 cái nhưng không có 2 chân, liền như kim liên cùng đại lang, một màn này nhìn xem liền có chút cổ quái.

La Quan quét 2 người một chút, ánh mắt chớp lên, nói: “Xem ra, bên trong chém giết đã hạ màn kết thúc… Hẳn là ‘Chúng ta người’ thắng.”

Như để ấn chứng hắn, theo từng tiếng hoảng sợ gầm nhẹ, bình đài bên ngoài 4 phương 8 hướng không ngừng vọt tới nghiệt yêu, chính giống như thủy triều thối lui, chỉ để lại một chỗ thi thể. Lít nha lít nhít chồng chất, cơ hồ thành 1 cái núi thây, toàn bộ bình đài cơ hồ bị máu tươi thẩm thấu, mùi máu tanh xông vào mũi trùng thiên!

La Quan có hơi thất vọng, hắn còn không có giết đủ đâu, nhưng bây giờ loại tình huống này, cũng không tốt tiếp tục truy kích. Tâm niệm vừa động, trước giải trừ 【tổ long chiến giáp], lại đem 【diệt thế huyết diễm] thu lại, quay người nhìn về phía hang đá chỗ sâu. Nói thật hắn cũng rất tò mò, Tư Nam Thanh, Thiểm Đinh 2 cái, thật đem kia nữ yêu cho giết rồi?

Luôn cảm thấy, sự tình sẽ không như thế đơn giản!

—

—

Chương 964 : Còn kém 1 người

Sưu ——

Sưu ——

Tiếng xé gió lên, Tư Nam Thanh, Thiểm Đinh 2 người đồng thời bay tới, trong tay riêng phần mình nắm lấy 1 người. La Quan ánh mắt rơi xuống, con ngươi rụt lại một hồi, hắn dù ngờ tới sự tình không đến mức cứ như vậy tuỳ tiện kết thúc, nhưng lúc này tình hình hay là vượt quá hắn đoán trước.

Thế mà là 2 cái Tô Khanh!

Tư Nam Thanh, Thiểm Đinh các bắt 1 cái, lại tính đến Ngưu Tiểu Tráng bên người cái kia, lúc này liền có 3 cái Tô Khanh mặt đối mặt. Lại vô luận hình dạng, thần thái, khí tức các loại, đều hoàn toàn tương tự, dù là theo La Quan, cũng tìm không ra nửa điểm khác biệt.

“La bàn công tử, ta mới là Tô Khanh, 2 người bọn họ đều là giả, là kia nữ yêu biến ảo mà thành, ngươi tuyệt đối đừng mắc lừa!”

Bị Tư Nam Thanh bắt lấy Tô Khanh, một mặt lo lắng mở miệng.

Thiểm Đinh bên người Tô Khanh, khí mặt đều đỏ, “Tưởng Xuyên huynh, ta mới là thật, năm đó ngươi ta

quen biết tại vị dưới, chuyện này yêu nữ tuyệt không biết được, ngươi phải tin tưởng ta.”

Thiểm Đinh sắc mặt âm trầm, chau mày, “Không sai, năm đó ta cùng Tô Khanh cô nương, đích xác quen biết tại vị dưới, cái kia thiên hạ rất lớn mưa, chúng ta cùng một chỗ tại dưới đình uống rượu.”

“Không có trời mưa, ngày ấy thời tiết tinh tốt 10,000 dặm không mây, vị xuống sông bên trong ta cùng Tưởng Xuyên huynh, Kim Tiêu còn có cái khác 2 vị đồng đạo, cùng một chỗ thưởng trà chuyện phiếm, đến nửa đêm lúc điểm mới về bờ.” Tư Nam Thanh bên người Tô Khanh đột nhiên mở miệng, “Tưởng Xuyên huynh, ngươi nhìn kỹ rõ ràng, ta mới là Tô Khanh, yêu nữ thân phận của ngươi đã bại lộ, còn không tranh thủ thời gian hiện ra nguyên hình!”

“Ngươi là yêu nữ, ta là thật!”

“Ta mới là thật!”

2 cái Tô Khanh nhao nhao túi bụi.

“Tất cả câm miệng!” Tư Nam Thanh quát khẽ, “Ông” một tiếng kiếm minh, sáng rực sóng lửa khí cơ, mang theo bàng bạc uy nghiêm đem nơi đây bao phủ.

2 cái Tô Khanh trên mặt gần như đồng thời lộ ra ủy khuất, mang theo một tia không thể tin cùng thất vọng, nhìn về phía Tư Nam Thanh, ánh mắt kia thỏa thỏa biết nói chuyện —— ngươi không nhận ra ta, ngươi còn hung ta, ta thật sự là đã nhìn lầm người!

Mà ngay cả chỗ rất nhỏ biểu tình biến hóa, đều giống nhau như đúc.

Tư Nam Thanh nhịn không được nhíu chặt lông mày, hắn thở sâu, “La đạo hữu, ngươi bên này tình huống như thế nào?” Lúc nói chuyện, hắn nhìn về phía Ngưu Tiểu Tráng bên người, một mặt khiếp sợ cái thứ 3 Tô Khanh.

Thiểm Đinh cũng nhìn qua, hắn đôi mắt nặng nề, khiến người rất cảm thấy kiềm chế.

Ngắn ngủi trầm mặc, La Quan chậm rãi nói: “Tô cô nương đại nạn không chết, tìm tới chúng ta cầu cứu, liền có chư vị nhìn thấy một màn.”

“Ngược lại là 2 vị, có phải là nên liền 2 vị này Tô cô nương, cho La mỗ một lời giải thích… Các nàng là làm sao tới?”

Tư Nam Thanh do dự một chút, nói: “Ta cùng Tưởng Xuyên huynh liên thủ, trọng thương đầu kia nữ yêu, nàng thi triển thủ đoạn bảo mệnh, tạm thời đột phá trấn sát chạy ra ngoài, hai người chúng ta rất nhanh liền đuổi kịp…” Nói đến đây, sắc mặt hắn âm trầm xuống, “Sau đó ngay tại hang đá chỗ sâu tìm được, ngay tại giằng co các nàng.”

Thiểm Đinh sắc mặt cũng khó nhìn, “Chúng ta đã thử qua phân rõ thân phận của các nàng , nhưng như các ngươi nhìn thấy, 2 cái Tô Khanh đối lẫn nhau tin tức đều biết, căn bản là hỏi không ra cái gì.”

Nữ yêu trọng thương đào tẩu, sau đó liền xuất hiện 2 cái Tô Khanh, dưới tình huống bình thường ở trong đó tất nhiên là một giả một thật, ý đồ lừa dối quá quan. Nhưng mấu chốt là hiện tại lại có 3 cái Tô Khanh, Ngưu Tiểu Tráng bên người cái kia xuất hiện lúc trạng thái, biểu hiện các loại, đều không có chút nào sơ hở… Nếu nàng là thật, chẳng lẽ đối diện 2 cái Tô Khanh đều là giả không thành?

Trong lúc nhất thời, La Quan cũng có chút đau đầu, không dò rõ nữ yêu cùng Tô Khanh ở giữa, đến cùng là tình huống như thế nào.

“Không đúng, bên cạnh ta mới là thật Tô cô nương, các ngươi kia 2 cái đều là giả!” Ngưu Tiểu Tráng trên mặt biểu lộ, có thể nói cực kỳ ngoạn mục, thẳng đến lúc này mới hồi phục tinh thần lại, một mặt lo lắng nhìn về phía bên người, “Tô Khanh, ngươi nhanh hiển lộ Hồ tộc bản tướng, các nàng coi như có thể ngụy trang ngươi hình dạng, cũng không thể ngay cả Hồ tộc thiên phú thần thông đều biết.”

Tô Khanh gật đầu, “Tốt, tiểu Tráng ta nghe ngươi.” Nàng cắn môi, đột nhiên yêu khí bộc phát, sau lưng hiển hiện hồ yêu hư ảnh, bảy đầu cái đuôi tại sau lưng lắc lư.

Thất vĩ yêu hồ!

Cái này Yêu tộc bản tướng trước đó tại cứu liếm bính lúc, Tô Khanh từng thi triển qua, tất cả mọi người thấy rõ ràng.

“Hừ! Yêu nữ, ngươi dùng thủ đoạn gì? Có thể giả trang ta Hồ tộc! Hôm nay vô luận như thế nào, ta tuyệt tha không được ngươi!”

Tư Nam Thanh bên người Tô Khanh, cắn răng quát khẽ, sau đó ở sau lưng nàng, cũng hiển hiện hồ yêu bản tướng, thất vĩ tùy theo triển khai.

“Ta cũng biết!”

Thiểm Đinh bên người Tô Khanh, cũng thi triển ra giống nhau thủ đoạn.

3 con yêu hồ bản tướng, đều là thất vĩ mà còn toàn giống nhau, kia thuần túy Hồ tộc khí cơ, bọn hắn càng sẽ không cảm ứng sai.

Chẳng lẽ cái này 3 cái Tô Khanh, đều là thật không thành? !

Ngưu Tiểu Tráng mắt trợn tròn, nhìn xem cái này lại nhìn xem cái kia, thực tế phân biệt không rõ, hắn cắn răng gầm nhẹ, “Ta mặc kệ, dù sao bên cạnh ta cái này, mới là thật Tô Khanh, ai dám động đến nàng ta liền với ai liều mạng!”

Nàng đều cho ta, kia thể nghiệm, tư vị kia là tươi đẹp như vậy, quả thực chết đều nguyện ý, ta tuyệt không có khả năng nhận lầm.

Trong lúc nhất thời, lối vào lâm vào trầm mặc.

3 cái Tô Khanh bên trong, đương nhiên chỉ có 1 cái là

thật, nhưng yêu nữ cũng chỉ có 1 cái? Cái thứ 3 Tô Khanh là ở đâu ra? Điểm này giảng không thông!

“Chư vị!” Tư Nam Thanh đánh vỡ trầm mặc, hắn trầm giọng nói: “Lúc trước ngươi ta từng đạt thành ước định, nhưng bây giờ thế cục này, nên làm cái gì?”

Hắn ngẩng đầu, ánh mắt rơi vào La Quan trên thân, “La đạo hữu, ngươi đến nói một chút.”

Thiểm Đinh đột nhiên nói: “Không sai, tại hạ cũng muốn nghe một chút La đạo hữu ý kiến.”

La Quan thản nhiên nói: “2 vị không phải đã điểm tốt sao? Làm gì còn nhiều hơn này nhất cử.” Hắn điểm một cái 2 nơi, “Nơi này 3 cái Tô Khanh, chính là lần này thăm dò cổ chiến trường, sở được đến thu sạch lấy được, ngươi ta 3 bên lựa chọn nó 1 chính là, La mỗ đối này cũng không có ý kiến.”

Ngưu Tiểu Tráng nghe vậy, lập tức một mặt cảm kích, hận không thể quỳ xuống hô cha, ta La thúc đối ta thật sự là quá tốt. Vì bảo trụ nữ nhân ta yêu mến, tình nguyện bỏ qua lần này cổ chiến trường thu hoạch, ta thật cảm động muốn khóc á!

Hắn kéo lại Tô Khanh, “Nhanh, cùng ta quỳ xuống, cám ơn ta La thúc!”

La Quan trừng mắt liếc hắn một cái, “Ngậm miệng, đứng ở bên cạnh, đây chỉ là đề nghị của ta, 2 vị đạo hữu còn không có đáp ứng chứ.”

Thiểm Đinh nhìn qua La Quan, bình tĩnh nhìn mấy hơi, đột nhiên cười một tiếng, “Tốt! La đạo hữu người sảng khoái nói chuyện sảng khoái, vậy hãy nghe ngươi.” Hắn giữ chặt bên người Tô Khanh, “Tô cô nương, chúng ta rời đi trước cái này, lại từ từ giải thích.” Nói xong đối mọi người gật gật đầu, cái thứ 1 quay người rời đi.

Bá ——

Nhàn nhạt yêu quang hiện lên, 2 người thân ảnh biến mất không gặp.

Tư Nam Thanh như không ngờ tới, Thiểm Đinh lại như thế gọn gàng mà linh hoạt, nói đi là đi, hắn do dự một chút, cũng gật gật đầu, “Vậy liền như thế đi.”

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, nhàn nhạt ánh lửa gào thét đi xa, chớp mắt vô tung.

Trong nháy mắt, cái này bên trong liền chỉ còn lại có, La Quan, Ngưu Tiểu Tráng cùng Tô Khanh 3 người.

“Hô ——” Ngưu Tiểu Tráng thở dài một hơi, “Đi, bọn hắn đi, thật sự là hù chết ta, còn tốt có La thúc thúc.”

Hắn bắt lấy Tô Khanh tay, “Yên tâm đi, có ta cùng thúc thúc tại, ngươi là an toàn, không ai có thể lại tổn thương ngươi nửa điểm!”

Tô Khanh một mặt cảm động, vui vẻ, ngồi xổm xuống ôm lấy hắn, nói khẽ: “Tiểu Tráng, ta có thể gặp được

ngươi, mới là hạnh phúc lớn nhất.”

“Khanh Khanh!”

“Tráng tráng!”

La Quan có chút muốn ói, cái này cái quỷ gì? 2 người các ngươI đột nhiên, cứ như vậy vung thức ăn cho chó được không? Mà lại ai nói, sự tình đã kết thúc? Hắn thở ra một hơi, thản nhiên nói: “Tiểu Tráng, ngươi qua đây, ta hỏi ngươi một sự kiện.”

Ngưu Tiểu Tráng lưu luyến không rời, buông ra mang bên trong đại mỹ nhân, “La thúc, chuyện gì a? Ta cùng Tô Khanh một thể, ngài muốn hỏi liền hỏi, ta cái gì đều không dối gạt nàng? ?”

La Quan mặt không biểu tình, “A, thật sao? ? Ta nhớ được đã nghe ngươi nói, Ngưu tộc lại xuất phát Đại Nghiệt uyên trước, đã cho cưới một môn thân…”

Bá ——

Ngưu Tiểu Tráng thuấn di đồng dạng, trực tiếp nhào vào trước mặt, “Thúc! Ta thân thúc, ngài nghe lầm, cái này không thấy sự tình… Cái kia… Ngài đến cùng muốn hỏi cái gì, tiểu chất rửa tai lắng nghe.”

“Tiểu Tráng…” Tô Khanh trừng lớn mắt, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin, con ngươi bên trong ủy khuất, để người hận không thể móc tim móc phổi.

La Quan 1 bàn tay rơi vào Ngưu Tiểu Tráng trên thân,

đem hắn trực tiếp cầm cố lại, không để ý tới hắn trừng lớn con mắt, nói thẳng: “Tô cô nương, ta thừa nhận ngươi tư sắc vô song, diễn kỹ càng là tinh xảo, nhưng La mỗ hiện tại có chuyện hỏi ngươi, mời trước hơi thu vừa thu lại.”

Tô Khanh khẽ giật mình, “La… Thúc thúc, ngươi đây là ý gì?” Nàng nhìn xem Ngưu Tiểu Tráng, trên mặt toát ra lo lắng, thật đúng là đem diễn kỹ khắc vào xương bên trong, tùy thời tùy chỗ đều không quên.

La Quan lười nhác nói thêm nữa, hắn đôi mắt sáng rực, “Tô cô nương, La mỗ xin hỏi, ngươi là thật Tô Khanh sao?”

Tô Khanh cười khổ, “Nguyên lai La thúc thúc còn không tin ta… Ai, ta phát thệ, ta thật là Tô Khanh, nếu có nửa điểm hư giả, ắt gặp ngũ lôi oanh đỉnh, hồn phi phách tán vĩnh viễn không siêu sinh!”

“Thúc thúc, ngài đây là làm gì a? Ta nói với ngài, Tô Khanh cô nương mới là thật, ta… Ai, ta không có cách nào cùng ngài giải thích, nhanh đem ta buông ra đi, ngài chớ dọa nàng.” Ngưu Tiểu Tráng một mặt đỏ bừng, gấp trán ứa ra mồ hôi.

La Quan quét mắt nhìn hắn một cái, “Cho ta trung thực ở lại, lại nói nhảm, miệng cũng cho ngươi phong! !” Lại nhìn về phía Tô Khanh, “Dám phát loại độc này thề, xem ra ngươi thật sự là thật Tô Khanh… Có ý tứ, cái này nhưng rất có ý tứ.”

Nhìn xem Tô Khanh, La Quan trong lòng nhịn không

được tán thưởng, ván này hắn là thật không nghĩ tới, lại sẽ là một kết quả như vậy. Trước đó cũng đã nói, 3 cái Tô Khanh vô luận tướng mạo, khí cơ, hay là riêng phần mình biết tin tức các loại, đều phân không ra nửa điểm sơ hở.

La Quan cũng rất hoang mang, thẳng đến vừa rồi Tô Khanh phát thệ lúc, hắn rốt cục nghĩ thông suốt một điểm —— tại không có khả năng bên trong, phương có giấu chân tướng.

Hôm nay 3 cái Tô Khanh đều là thật!

Lại hoặc là nói, các nàng vốn là một thể… Cao minh, thực tế là cao minh, nếu không phải La Quan đã sớm ở trên người nàng, phát giác được Đại Nghiệt uyên chi vật khí tức, cũng cơ hồ muốn bị lừa qua đi.

Tô Khanh là nữ yêu, nữ yêu cũng là Tô Khanh, lại hoặc là nói là Tô Khanh khi tiến vào chỗ này cổ chiến trường lúc, liền đã trở về nữ yêu bản thể —— nàng, vốn là nữ yêu một bộ điểm! !

Cho nên, 3 cái Tô Khanh đều là thật, cũng đều là giả, cho nên bọn họ mới có thể làm được giống nhau như đúc, tin tức liên hệ.

Tư Nam Thanh, Thiểm Đinh bắt đi, đều chỉ là nữ yêu một bộ điểm, nàng cố ý tại bị chế phục về sau, hiển lộ ra một loại nào đó khí tức, để bọn hắn chắc chắn mình bắt được chính là bọn hắn muốn. Về phần chân tướng là cái gì, 2 người cũng không quan tâm, bọn hắn mới có thể gọn gàng mà linh hoạt rời đi, không muốn lại tự nhiên

đâm ngang.

Nhưng chỉ sợ bọn họ tự thân đã sớm, rơi vào nữ yêu tính toán bên trong, mà La Quan nếu không thể kham phá điểm này, hắn cũng đem cùng 2 người đồng dạng, trở thành nữ yêu con mồi! La Quan đột nhiên mở miệng, “Tiểu Tráng, chúng ta lần này tiến vào Đại Nghiệt uyên, hết thảy có mấy người?”

“A… 8 người a thúc thúc… Ngài đến cùng làm sao…” Ngưu Tiểu Tráng cũng phát giác được, bầu không khí có chút không đúng.

Bởi vì đối diện Tô Khanh, giờ phút này đã không còn ủy khuất, bất an, thần sắc bình tĩnh khiến người bất an.

“Chuyến này chung 8 người, Tư Nam Thanh 2 cái cùng rời đi, Thiểm Đinh cũng là 2 cái cùng một chỗ, lại thêm nơi đây ngươi ta 3 cái, cũng mới 7 người.”

“Cho nên, còn kém 1 cái a.” La Quan nhìn về phía Tô Khanh, thản nhiên nói: “Tô cô nương, không biết ta tính toán đúng hay không?”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 965 : Ngươi ta số mệnh

Tô Khanh trầm mặc một chút, nói: “Ta không biết, La đạo hữu lời ấy ý gì?”

La Quan nói: “La mỗ cũng không biết, là nên xưng ngươi Tô Khanh cô nương, vẫn là gọi ngươi một tiếng nữ yêu?”

Lời đã làm rõ, lại ẩn tàng đã không dị nghị, Tô Khanh nở nụ cười, nói: “La đạo hữu quả nhiên là người thông minh.”

Đát ——

Đát ——

Tiếng bước chân vang lên, 1 đạo nữ tử thon dài cao gầy thân ảnh, từ trong thạch động đen nhánh ở giữa đi tới, xuất hiện tại mấy người trước mặt.

Ngưu Tiểu Tráng hơi kém, trực tiếp trừng bạo con mắt.

Tô Khanh, lại gặp Tô Khanh, cái này đã là cái thứ 4!

Được nghe lại La Quan vừa rồi lời nói, sắc mặt hắn thanh bạch xen lẫn, lập tức sinh ra cực không ổn suy nghĩ.

Cái thứ 4 Tô Khanh nhoẻn miệng cười, tựa như trăm

hoa đua nở, đẹp không gì sánh được, tiếp lấy nàng vẫy vẫy tay.

“Tiểu Tráng, đừng quên nô nha.” Tô Khanh đối với hắn nháy mắt mấy cái, miệng mũi thất khiếu toát ra khói đen, dung nhập đối phương váy dài, làm nó từ màu trắng biến thành đen nhánh.

Mà nguyên địa thì chỉ còn hơn một cỗ thi thể, nó nhanh chóng bành trướng, nát rữa, theo “Bành” một tiếng vang trầm, nổ thành một chỗ tanh hôi xương vỡ thịt nhão.

“Ọe —— “

Ngưu Tiểu Tráng trực tiếp nôn, hắn 2 mắt vô thần, sắc mặt trắng bệch, thân thể vô ý thức run rẩy, tựa như là treo lên bệnh sốt rét.

Cho nên, vừa rồi hắn ôm, thân lấy, công kích lấy, vui vẻ lấy… Chính là như thế cái đồ chơi?

Ọe ——

Ta muốn chết, ta không sống!

La Quan ánh mắt có thương hại nhưng cũng không nhiều, cái gọi là trên đầu chữ sắc có cây đao, tự chọn con đường, đi cũng đã đi qua, hối hận đã là vô dụng, chỉ coi trướng cái giáo huấn ngày sau nhiều chút cẩn thận đi.

Hắn nhìn về phía váy đen Tô Khanh, “Cho nên, La mỗ làm như thế nào xưng hô cô nương?”

Tô Khanh che miệng cười một tiếng, càng lộ vẻ kiều mị động lòng người, “Vẫn là gọi Tô Khanh đi, đây cũng là tên của ta, nghe đều quen thuộc.” Nàng nhìn lại tới, đôi mắt chỗ sâu từng tia từng tia huyết quang lưu chuyển, “Ta rất hiếu kì, La đạo hữu liền một chút cũng không sợ sao?”

La Quan thản nhiên nói: “Như sợ hãi hữu dụng, La mỗ không ngại run run rẩy rẩy, nhưng đã cùng Tô Khanh cô nương mặt đối mặt, hay là hảo hảo đàm một chút… Ngươi đến cùng, tại mưu tính lấy cái gì?”

Tô Khanh nói: “Hỏi trực tiếp như vậy, La đạo hữu cảm thấy ta sẽ nói cho ngươi biết?”

La Quan nói: “Ngươi nếu chỉ là muốn giết người, Tư Nam Thanh, Thiểm Đinh 2 cái, tuyệt không phải ngươi đối thủ… Đừng hỏi vì cái gì, hỏi chính là nam nhân trực giác, mà La mỗ trực giác luôn luôn rất tinh chuẩn, cho nên giày vò như thế một vòng, Tô Khanh cô nương ngươi tất có sở cầu.”

“Nam nhân trực giác? Ha ha, La đạo hữu thật là một cái diệu nhân, ta quả nhiên không nhìn lầm ngươi.” Tô Khanh cười vỗ tay một cái, “Không sai, ta là muốn hợp tác với ngươi, dù sao tới một mức độ nào đó nói, ngươi ta có cộng đồng lo lắng âm thầm, cùng cùng chung địch nhân.”

La Quan đáy mắt tràn ra một đoàn tinh mang, “Tô Thanh cô nương chỉ, là Đại Nghiệt uyên chỗ sâu nhất, bị trấn áp vật kia?”

“Trấn áp?” Tô Khanh giống như cười mà không phải cười, “Xem ra La đạo hữu không chỉ có thông minh hơn người, còn biết rất nhiều a… Nhưng chuyện này, ngươi lại là nói sai.”

Nàng hơi dừng lại, tiếp tục nói: “Nó vẫn chưa bị trấn áp, mà là bây giờ trạng thái có chút kỳ quái, không cách nào trực tiếp xuất thủ… Ngô, chính xác hơn mà nói, là nó cần môi giới, mới có thể giáng lâm tự thân lực lượng.”

La Quan nháy mắt nghĩ đến, lúc trước cùng Lang Ninh ở giữa một trận chiến, hắn chính là biến thành Đại Nghiệt uyên chi vật giáng lâm môi giới, mới có về sau chém giết.

Tựa hồ Tô Khanh lời nói cũng không sai, mà nàng lại nâng lên cộng đồng lo lắng âm thầm cùng địch nhân… La Quan trầm giọng nói: “Cho nên, Tô Khanh cô nương thân phận là?”

Tô Khanh mỉm cười, “Ta cũng là môi giới 1 trong, chỉ bất quá ta trốn thoát, miễn cưỡng có thể không bị nó điều khiển, nếu không La đạo hữu cảm thấy, ngươi dám can đảm tiến vào Đại Nghiệt uyên, nó sẽ tuỳ tiện bỏ qua ngươi sao?”

La Quan nói: “Xem ra Tô Khanh cô nương cũng biết rất nhiều chuyện.”

Tô Khanh lắc đầu, nàng biểu lộ trở nên nghiêm túc, “Ta biết một chút, nhưng cũng không quá nhiều, chí ít La đạo hữu chân thực thân phận, ta đến nay còn không biết

được. Nhưng có một chút ta có thể xác định, nó đối La đạo hữu lòng mang nóng bỏng, tuyệt sẽ không bỏ qua ngươi.”

“Mà ta, cũng không muốn kế tiếp theo làm khôi lỗi của nó, môi giới, cho nên chúng ta ở giữa có thể hợp tác, ngươi tốt mà ta cũng tốt.”

La Quan cười lạnh, “Chỉ sợ Tô cô nương không phải muốn cùng ta hợp tác, mà là chỉ có ta thông qua, ngươi bày khảo nghiệm a?”

Tô Khanh cũng không giận, vẫn như cũ tiếu dung động lòng người, “Ta muốn lựa chọn hợp tác đồng bạn, đương nhiên muốn tìm đáng tin nhất, cái này rất hợp lý.”

La Quan trầm mặc một chút, nói: “Hợp tác có thể, nhưng ta có mấy cái vấn đề.”

Tô Khanh gật đầu, “La đạo hữu mời nói.”

“Thứ 1, Tô Khanh cô nương cùng với nữ yêu, đến cùng là quan hệ như thế nào? Nàng là ngươi, ngươi cũng là nàng? La mỗ cảm thấy rất không có khả năng.”

Phong sơn không phải hoang dã chi địa, không nói đến nội đình tồn tại, chỉ nói quân vì chỗ dựa điểm này, liền không phải tùy tiện liền có thể hồ lộng. Ngươi 1 cái nữ yêu đem hóa thân phóng thích đến Hồ tộc, còn dám tại Đại Nghiệt uyên đi săn bên trong khuấy gió nổi mưa, phong sơn liền không có chút nào phát hiện?

Tô Khanh nói: “Tô Khanh là ta, ta cũng là Tô Khanh,

điểm này cũng không có sai. Nhưng ở tiến vào Đại Nghiệt uyên trước đó, nàng vẫn như cũ là nàng, chỉ là dưới đáy lòng bên trong, ẩn giấu đi 1 cái mãnh liệt tâm thần ám chỉ… Đợi đến cái này bên trong, nàng liền biến thành ta.”

Hiểu, cùng loại với khôi lỗi kích hoạt thôi, cho nên tại ngoại giới lúc, Tô Khanh chính là Tô Khanh, sẽ không bị Yêu tộc bắt lấy chân ngựa.

La Quan nói: “Cho nên, đây là Tô Khanh cô nương ngươi, nếm thử thoát đi Đại Nghiệt uyên, thoát khỏi nó điều khiển 1 cái nếm thử?”

Tô Khanh gật đầu, lại lắc đầu, “Kế hoạch này, từ 3,000 năm trước liền bắt đầu, ta không cam tâm chỉ là một bộ khôi lỗi, cho nên muốn thông qua Hồ tộc, đem mình từng chút từng chút, từ Đại Nghiệt uyên chuyển di ra ngoài…”

“Làm sao chuyển di?”

“Huyết mạch truyền thừa, mỗi lần đều dung hợp một điểm tự thân ý thức, cuối cùng triệt để thoát thân.” Tô Khanh thở dài, “Nhưng cuối cùng, ta phát hiện kế hoạch này cũng không có thể thực hiện, ta cây vẫn tại Đại Nghiệt uyên, cho dù đem tuyệt đại bộ điểm tự thân, đều chuyển dời đến ngoại giới, chỉ khi nào cây đoạn mất ta vẫn như cũ sẽ chết.”

La Quan nhíu nhíu mày, “Tựa như là vừa rồi, ngươi cùng Ngưu Tiểu Tráng?”

“Mượn cái hạt giống, chuyển di huyết mạch mà thôi…

Đương nhiên, nếu là La đạo hữu tiểu bối, ta đã hủy bỏ kế hoạch này.”

Một câu, nói hời hợt, nhưng trên thực tế lại rất khủng bố. Nếu không phải La Quan ở đây, có lẽ không lâu sau đó, Ngưu tộc bên trong liền muốn ẩn núp dưới, thuộc về cái này nghiệt yêu 1 cái huyết mạch phân thân.

Tộc đàn tương lai kết cục đem hoàn toàn không thể khống, dù sao ai cũng không biết, nữ yêu cuối cùng kế hoạch đến tột cùng là cái gì… Chạy ra Đại Nghiệt uyên? Thoát khỏi khôi lỗi vận mệnh? ! A, ngây thơ, người khác nói cái gì ngươi liền tin cái gì a? Việc này tuyệt đối có hố.

Ngưu Tiểu Tráng trắng bệch mặt càng thêm trợn nhìn, hắn bị người mượn giống, mà lại là dùng kia một đống đồ vật… Còn kém chút di hoạ vô tận, cái này đạp ngựa thế giới đối với hắn sao mà lãnh khốc tàn nhẫn, ta nghé con chất phác thiện lương lại chuyên tình, vì sao như thế đối ta?

Nước mắt theo khóe mắt nhỏ xuống, tại mặt đất quẳng thành 8 cánh, tựa như là Ngưu Tiểu Tráng bây giờ, 1 viên phá thành mảnh nhỏ trái tim.

Hắn phát thệ, mình lại không còn yêu! !

La Quan mặt lộ vẻ trầm ngâm, hắn vì cái gì hỏi cái này chút, vừa đến tự nhiên là nghĩ xác nhận, Tô Khanh là có hay không muốn cùng hắn hợp tác, hay là có khác tính toán.

Dài dằng dặc 3,000 năm tuế nguyệt, bố cục ve sầu thoát xác, về sau phát hiện kế hoạch không làm được, liền lại bắt đầu mới mưu tính… Tại dưới mắt đến xem có độ tin cậy vẫn phải có, chí ít đây hết thảy đều rất hợp lý, không phải hoàn toàn lập ra hoang ngôn.

Thứ 2, đây cũng là 1 cái thăm dò.

Tỉ như, hiện tại liền nắm giữ tin tức mới, Hồ tộc đã bị nữ yêu ăn mòn, nhưng phong sơn bên trong bị độc thủ chưa hẳn cũng chỉ có Hồ tộc.

Ngưu Tiểu Tráng kém chút chịu tính toán, quá khứ Đại Nghiệt uyên đi săn quá trình bên trong, ai có thể cam đoan không có cái khác Yêu tộc, cũng bị mượn loại… Tê! ! Nghĩ như vậy, bây giờ phong sơn thế cục liền càng thêm quỷ dị, quỷ biết nữ yêu trong tay giấu bao nhiêu bài.

Sau đó chính là, nữ yêu nói nàng cây tại Đại Nghiệt uyên, một khi cây đoạn mất nàng liền sẽ chết, điểm này có phải là có thể lợi dụng? Có lẽ có thể hướng cái phương hướng này, làm một chút cố gắng, thăm dò.

Đây chính là trò chuyện nghệ thuật cùng mị lực, luôn có một chút tin tức là tại lơ đãng ở giữa, liền có thể cầm vào tay. Đương nhiên cái này cũng có thể là là đối phương cố ý tiết lộ, để ngươi cầm tới tin tức sai lầm, hướng dẫn hoặc bố trí cạm bẫy, cụ thể phải dựa vào tự thân phân biệt.

La Quan thoảng qua trầm ngâm, nói: “Vấn đề thứ hai, tiến vào Đại Nghiệt uyên về sau, biến mất 3 người kia, là

ai ra tay?”

Hắn vốn cho rằng đối với chuyện này Tô Khanh có lẽ sẽ do dự một chút, không nghĩ tới nàng lại trực tiếp mở miệng, “Đương nhiên là ngươi ta trong miệng cái kia nó… Tuy là ta bố cục làm cho người tiến đến, nhưng cái này bên trong dù sao cũng là Đại Nghiệt uyên, nó mới thật sự là chủ nhân, tự nhiên phải giao một chút qua đường tiền.”

Qua đường tiền? Thật đúng là rất máu lạnh đáp án.

La Quan nhíu mày, “Nhưng ngươi mới vừa nói qua, tại không có môi giới tình huống dưới, nó không cách nào giáng lâm mình lực lượng.”

Tô Khanh mỉm cười, nói: “Ai nói không có môi giới? Đêm tối bản thân, chính là một loại nhưng bị mượn dùng lực lượng a.”

La Quan chau mày, không ngờ tới đúng là câu trả lời này… Lấy đêm tối làm môi giới, giáng lâm khủng bố thôn phệ, lặng yên không một tiếng động phòng không thể phòng… Cái này cùng hắn trước đó suy nghĩ lại có khác nhau, như Đại Nghiệt uyên chi vật có này thủ đoạn, vì sao không đối hắn động thủ? Thật là lo lắng, trong cơ thể hắn ẩn tàng lực lượng sao? ?

Tô Khanh xem ra một chút, đột nhiên nói: “Ta biết La đạo hữu không nghĩ ra, trên thực tế ta cũng rất không minh bạch, nó vì sao một mực không đối với ngươi động thủ… Không biết điểm này, La đạo hữu có thể vì ta giải hoặc?”

La Quan lắc đầu, “Thật có lỗi, điểm này La mỗ cũng không hiểu.” Thật sự cho rằng hôm nay là thẳng thắn ván, đùa thật tâm lời nói đâu? ? Đừng nói La Quan không thể xác định, coi như biết cũng chắc chắn sẽ không nói.

Đối trước mắt Tô Khanh, hắn không có một chút xíu tín nhiệm, dù là đối phương chủ động vươn cành ô liu, cũng biểu hiện ôn nhu, hiền lành. Nhưng hắn rất xác định, nếu có cần, Tô Khanh sẽ không chút do dự lộ ra nghiệt yêu dữ tợn bản thể, một ngụm đem hắn nuốt vào trong bụng!

Bảo hổ lột da, không ngoài như thế.

“A, nguyên lai La đạo hữu cũng không biết, xem ra đối với nó, ta hiểu rõ còn chưa đủ sâu.” Tô Khanh không có quá nhiều dây dưa, bị cự tuyệt về sau liền trực tiếp đổi chủ đề, “La đạo hữu nếu như hỏi xong, ta còn có một việc phải nhắc nhở ngươi.”

La Quan nói: “Mời nói.”

Tô Khanh nói: “Nó lúc trước chế tạo một chút môi giới (khôi lỗi), có chút đã chết đi, cũng có một chút như ta đồng dạng thoát đi, nhưng bây giờ nó tựa hồ lại chế tạo 1 cái, hoàn toàn mới càng thêm cường đại môi giới, liền ngủ say tại Đại Nghiệt uyên chỗ sâu.”

“Không lâu sau đó, cái này mới môi giới (khôi lỗi) liền đem thức tỉnh, đến lúc đó đem không có người có thể, ngăn cản nó giáng lâm!”

La Quan thông suốt ngẩng đầu.

Tô Khanh nhìn qua hắn, trầm giọng nói: “Cho nên tại mới môi giới (khôi lỗi) tỉnh lại trước, chúng ta nhất định phải ra tay trước… La đạo hữu, lấy thực lực ngươi bây giờ còn xa xa không đủ hủy diệt nó, ngươi nhất định phải trở nên càng mạnh, mà để lại cho ngươi thời gian không nhiều.”

“Hoặc là thành công, hoặc là tử vong, đây là ngươi ta số mệnh, ai cũng trốn không thoát!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 966 : Lâm thời đại doanh

Giờ khắc này La Quan trong lòng rung động, lại coi là thật sinh ra mãnh liệt số mệnh cảm giác —— hắn cùng Đại Nghiệt uyên ở giữa, chú định dây dưa không rõ, hoặc dục hỏa trùng sinh, hoặc vĩnh thế trầm luân.

Nhìn qua Tô Khanh, hắn chậm rãi gật đầu, “Cái này hợp tác, La mỗ đáp ứng.”

Tô Khanh cười một tiếng, quyến rũ động lòng người, “La đạo hữu tuyệt sẽ không hối hận, hôm nay quyết định.” Nàng như phát giác được cái gì, con ngươi có chút chớp động, “La đạo hữu, các ngươi nên rời đi.”

Lật tay linh quang chớp lên, lấy ra khối kia cổ ngọc giản, “Vật này đưa cho La đạo hữu, nhưng giúp các ngươi an toàn thoát thân, ngoài ra nếu có khẩn yếu tình huống, cũng có thể thông qua nó cùng ta liên hệ, nhưng đáp lại có lẽ sẽ không quá kịp thời.”

La Quan tiếp nhận cổ ngọc giản, vật này nội dung đã bị đều lau đi, ngoại hình cũng có một chút biến hóa, giống bị lại tế luyện qua, tản ra thuộc về nữ yêu khí tức.

“Cáo từ.”

Hắn nhấc lên Ngưu Tiểu Tráng, không có nửa điểm do dự xoay người rời đi.

Nhìn qua La Quan đi xa, Tô Khanh đột nhiên kêu lên một tiếng đau đớn, sắc mặt hiển hiện tái nhợt, sau một khắc nàng biểu lộ đột nhiên trở nên dữ tợn, “Ngươi dám thả hắn đi? !”

Sau một khắc, màu đen váy dài nổ tung hóa thành cuồn cuộn khói đen, như xiềng xích quấn quanh ở trên người nàng, trần trụi tuyết trắng da thịt, cùng đen nhánh xiềng xích tôn nhau lên sấn, càng phát ra nhìn thấy mà giật mình.

Rời xa cổ chiến trường La Quan đột nhiên trở lại nhìn lại, cứ việc kia bên trong một mảnh yên tĩnh, nhưng tại thâm trầm cùng kiềm chế u ám ở giữa, hắn hay là cảm nhận được mấy điểm tối nghĩa, khí tức kinh khủng khuấy động, đáy mắt không khỏi nổi lên gợn sóng.

“La thúc thúc… Làm sao… Chúng ta nhanh lên rời đi cái này đi…” Ngưu Tiểu Tráng thanh âm đều đang phát run, sắc mặt trắng bệch. Hắn đến nay còn đắm chìm trong tự thân kinh lịch trong cơn ác mộng, không thể lấy lại tinh thần, đối nơi này tràn ngập sợ hãi, chán ghét mà vứt bỏ.

Không trở lại, hắn đời này tuyệt đối, sẽ không lại trở lại cái này thương tâm chi địa!

La Quan nghĩ nghĩ, nhạt tiếng nói: “Đi thôi.” Xoay người lại, trên mặt hắn như có điều suy nghĩ. Tô Khanh lời nói La Quan nhiều nhất chỉ tin 3 điểm, nữ nhân này nhất định có khác tính toán, Đại Nghiệt uyên chi vật môi giới? Khôi lỗi? Cái này chưa hẳn chính là chân tướng.

Đột nhiên, một cái ý niệm trong đầu lóe qua bộ não, để

La Quan đôi mắt thâm trầm —— hắn tại trên người Tô Khanh, phát giác được Đại Nghiệt uyên chi vật khí tức, nàng thân là môi giới (khôi lỗi) đích xác có khả năng nhiễm, nhưng trừ cái đó ra còn có 1 cái khả năng ——

Nàng chính là Đại Nghiệt uyên chi vật hóa thân! Như coi là thật như thế, Tô Khanh làm như vậy nguyên nhân là cái gì? Nàng chủ động thả La Quan rời đi, thậm chí nhắc nhở hắn phải nhanh một chút mạnh lên… Chẳng lẽ là cảm thấy hiện tại La Quan quá yếu gà, bắt đầu ăn nhạt nhẽo vô vị? !

Nếu như như thế, thật sự là đủ đạp ngựa xem thường người! Đưa tay đè lên mi tâm, đè xuống loạn thất bát tao suy nghĩ, La Quan thở sâu phun ra, cái này Đại Nghiệt uyên hắn sớm muộn sẽ còn lại đến… Lần tiếp theo, chính là tra ra manh mối thời điểm.

Bá ——

Một tay nhấc lấy Ngưu Tiểu Tráng, La Quan chưa từng che lấp khí tức, nhanh chóng hướng Đại Nghiệt uyên bên ngoài bay đi, xung quanh u ám bên trong thỉnh thoảng truyền đến gầm nhẹ, từng đạo ngấp nghé, khát máu ánh mắt, rơi vào trên thân hai người. Nhưng Tô Khanh cho ngọc giản, hiển nhiên đối bọn chúng có cực kỳ mạnh mẽ uy hiếp, khiến nghiệt yêu môn kiêng kị, e ngại không dám tới gần.

Cùng lúc đến cẩn thận từng li từng tí, chậm chạp tiến lên khác biệt, lần này một đường hướng lên chỉ dùng chưa tới một canh giờ, La Quan 2 người liền đã rời đi Đại Nghiệt uyên.

Rơi xuống đất một nháy mắt, Ngưu Tiểu Tráng cả người, một chút trở nên kích động lên, lệ rơi đầy mặt, “Ta nghé con, còn sống ra!”

La Quan quét mắt nhìn hắn một cái, đột nhiên nói: “Vừa rồi, ngươi cũng nghe được cái gì rồi?”

Ngưu Tiểu Tráng biểu tình ngưng trọng, bôi đem nước mắt, “Cái kia… Thúc thúc muốn để ta nghe được, ta mới có thể nghe, ngài không hi vọng ta biết, ta 1 chữ đều nghe không được…”

La Quan giống như cười mà không phải cười, tiểu tử này giả ngây giả dại bản sự cũng không tệ, “Mặc kệ ngươi biết cũng tốt, không biết cũng được, đều cho ta nát tại bụng bên trong, dám nói ra ngoài nửa chữ… Hừ hừ!”

Ngưu Tiểu Tráng đầu đầy mồ hôi, liều mạng gật đầu.

“Đi thôi.” La Quan lại liếc mắt nhìn, dưới chân thâm bất khả trắc Đại Nghiệt uyên, quay người đi ra ngoài.

Tới gần nơi đây lúc rất khó, như không gian đều được xếp, nhìn qua ngay tại cách đó không xa, làm thế nào cũng không thể thuận lợi đến.

Nhưng lúc này hướng ngoại rời đi lại phá lệ đơn giản, chỉ qua ngắn ngủi một lát, Đại Nghiệt uyên liền đã bị xa xa để qua sau lưng.

1 canh giờ sau, La Quan dừng bước lại, chăm chú nhíu

mày.

Quá an tĩnh!

Từ rời đi Đại Nghiệt uyên về sau, mà ngay cả một đầu nghiệt yêu, 1 cái Yêu tộc đều không có gặp được, quả thực tựa như là bị thanh tràng đồng dạng.

Xem ra bên ngoài cũng phát sinh biến cố, đây cũng là tình huống như thế nào?

Ngưu Tiểu Tráng bên ngoài thô kệch bên trong tinh tế, trừ tinh trùng lên não điểm này bên ngoài, trên thực tế rất khôn khéo, “La thúc thúc, tình huống có điểm gì là lạ a.”

La Quan gật đầu, “Là rất cổ quái…” Vừa nói xong, sắc mặt hắn khẽ biến, ngẩng đầu nhìn về phía phương xa.

Một chút ba động truyền đến, cứ việc rất yếu ớt, nhưng hắn xác định không có sai —— có người tại giao thủ, nhìn khí tức hỗn loạn trình độ, động thủ tựa hồ không phải 1 người.

Chẳng lẽ nói, tham gia Đại Nghiệt uyên đi săn người, đều chạy đến cùng đi rồi?

“Đi!” La Quan bắt lấy trâu tiểu chuyển, mấy bước đạp xuống, thân ảnh gào thét tiến lên.

Rất nhanh, lại qua nửa canh giờ.

“Dừng lại, người nào!” Phía trước truyền đến quát khẽ,

mấy đạo yêu lực ba động bỗng dưng bộc phát, đem 2 người thân ảnh khóa chặt.

La Quan sớm có cảm giác, sắc mặt không thay đổi dừng bước lại, cho Ngưu Tiểu Tráng một ánh mắt, hắn lúc này lĩnh ngộ, lớn tiếng nói: “Tại hạ Ngưu tộc Ngưu Tiểu Tráng, vị này là ta mời đến hỗ trợ La thúc thúc, không biết phía trước là một tộc kia đạo hữu?”

Bá ——

Bá ——

Mấy thân ảnh trước xa xa nhìn một chút, xác định 2 người thân phận về sau, mới bay tới, “Nguyên lai là Ngưu tộc đạo hữu, tại hạ Ưng tộc trời ngạo, mấy vị này đều là đồng bạn của ta, phụng đại doanh chi mệnh ở đây cảnh giới.”

Lúc nói chuyện hắn một đôi sắc bén đôi mắt, tại trên thân hai người không ngừng liếc nhìn, không có phát giác được dị thường, sắc mặt hòa hoãn rất nhiều, tiếp lấy lật tay lấy ra một cây thủy tinh trạng trụ thể, “Làm phòng lỡ như, còn xin 2 vị đạo hữu rót vào pháp lực, lấy nghiệm minh thân phận.”

Ngưu Tiểu Tráng nhận lấy, nhỏ giọng nói: “La thúc thúc, là kiểm trắc nghiệt yêu yêu lực thủ đoạn, để phòng ngừa có người bị lây nhiễm, ngài chiếu vào làm là được.” Nói xong hắn hướng cột thủy tinh bên trong rót vào yêu lực, một trận thanh quang hiển hiện chợt bình tĩnh lại.

La Quan gật gật đầu, đột nhiên tâm tư khẽ nhúc nhích,

điều động thể nội khí huyết chi lực rót vào, cột thủy tinh lập tức tản mát ra sáng rực huyết quang.

“Nhân tộc vũ phu? ?” Ưng tộc mấy người sắc mặt biến hóa, lộ ra mấy điểm ngạc nhiên, hình như có chút kinh ngạc tại La Quan thân phận.

Ngưu Tiểu Tráng nói: “Không sai, ta La thúc thúc đích thật là 1 vị võ đạo cường giả.” Hắn biết Nhân tộc khí huyết đối Yêu tộc dụ hoặc, nhất là võ đạo cường giả, quả thực chính là mỹ vị vô song, cho nên cùng phong sơn giao hảo võ đạo thế lực cơ hồ không có, La Quan xuất hiện mới có thể làm người khác chú ý.

“Hi vọng các ngươi con mắt sáng lên điểm, chớ tự mình muốn chết…” Vừa chuyển động ý nghĩ, Ngưu Tiểu Tráng ho nhẹ một tiếng, “Mấy vị, không biết đã xảy ra chuyện gì? ? Ta cùng La thúc thúc bị vây ở nơi nào đó, vừa mới thoát thân ra, liền phát hiện tất cả mọi người biến mất.”

Trời ngạo nhấc nhấc tay, bên người mấy người thu hồi ánh mắt, lui về chỗ cũ kế tiếp theo ẩn núp, hắn nói: “Thì ra là thế, tiểu Tráng huynh cùng vị này La đạo hữu chỉ sợ còn không biết được, lần này Đại Nghiệt uyên đi săn xảy ra chuyện…”

Sau đó, hắn một mặt nghiêm túc đem ngoại giới phát sinh sự tình nói tới.

Đại Nghiệt uyên sinh biến một chuyện, ban đầu tham gia đi săn Yêu tộc vẫn chưa phát giác, nhưng theo thời gian trôi qua, giấy không gói được lửa —— có cường đại

nghiệt yêu, phong tỏa rời đi Đại Nghiệt uyên chi thông đạo, loại sự tình này ở quá khứ tuế nguyệt chưa hề xuất hiện qua.

Bầy yêu chấn kinh, hãi nhiên, ngắn ngủi bối rối về sau, rất nhanh liền bắt đầu liên hợp tự cứu, tất cả tham gia đi săn Yêu tộc, đều hội tụ tại cửa ra vào, tạo thành lâm thời liên minh. Bọn hắn nhiều lần nếm thử xuất thủ, giết xuyên nghiệt yêu phong tỏa thoát đi phiến khu vực này, nhưng cuối cùng cuối cùng đều là thất bại, tự thân ngược lại xuất hiện không ít tử thương.

Cuối cùng tại trẻ tuổi thay mặt Yêu tộc bên trong, mấy cái lớn nhất uy vọng cường giả dẫn đầu dưới, bọn hắn dựng doanh trại quân đội cùng nghiệt yêu giằng co.

Tin tức tốt duy nhất là, nghiệt yêu mục đích tựa hồ chỉ là, phong tỏa Đại Nghiệt uyên lối ra, đem bọn hắn giam ở trong đó , bình thường sẽ không chủ động phát động công kích. Căn cứ vào điểm này, lâm thời liên minh trải qua sau khi thương nghị, chế định “Nước chảy đá mòn” kế hoạch.

Tức cách mỗi một hai ngày, liền tổ chức một lần săn giết nghiệt yêu hành động, một khi đạt thành mục tiêu lập tức lui về, không ngừng suy yếu nghiệt yêu phong tỏa, cuối cùng sẽ có một ngày có thể đào thoát.

“… Ta Ưng tộc một mạch tốc độ nhất nhanh lại thị lực khá tốt, cho nên được an bài ở hậu phương cảnh giới, để phòng Đại Nghiệt uyên lại sinh biến cố. Đương nhiên, đồng dạng cũng là vì trợ giúp như tiểu Tráng huynh, La đạo hữu như vậy, tạm không biết được thế cục người,

mau chóng tiến vào trong đại doanh.”

Trời ngạo dừng một chút, “Dù sao, bây giờ trong ngoài ngăn cách, tạm thời không biết tình huống ngoại giới, ngươi ta chỉ có thể liên thủ tự cứu, mỗi thêm một người liền nhiều 1 điểm phần thắng.” Hắn nói thành khẩn, trên mặt tiếu dung, “Không phải sao, hôm nay liền gặp 2 vị.”

Thấy La Quan không nói chuyện, Ngưu Tiểu Tráng nói: “Thì ra là thế… Loại tình huống này, thật đúng là chưa từng nghe thấy a…” Hắn biểu hiện chấn kinh, dư quang lại nhịn không được lại nhìn La Quan một chút. Trực giác nói cho hắn phía ngoài trận này biến cố, có lẽ cùng trước đó bọn hắn tiến vào Đại Nghiệt uyên một chuyện có quan hệ, hoặc là càng xác thực nói là cùng La Quan có quan hệ!

Dù sao Tô Khanh nói rất nhiều, hắn coi như hận không thể đem mình lỗ tai cho đâm điếc, bao nhiêu cũng có thể nghe tới một điểm. Đương nhiên, Ngưu Tiểu Tráng chắc chắn sẽ không ra bên ngoài nói, hắn mặc dù có 2 cái đầu, nhưng vô luận lớn cái kia hay là nhỏ cái kia, hắn đều không bỏ được ném.

Ta La thúc, trên thân có đại bí mật a!

Trời ngạo gật đầu một mặt ngưng trọng, “Đúng là như thế, nhưng theo trong đại doanh mấy vị thiên kiêu nói, bọn hắn đã cảm thấy được cửa vào bên ngoài lực lượng ba động, ngoại giới tất đã phát giác được Đại Nghiệt uyên sinh biến, có lẽ không lâu sau đó, ngươi ta liền có thể được cứu thoát thân.”

Hắn suy nghĩ một chút, nói: “Tại hạ chỗ chức trách, còn muốn kế tiếp theo ở đây lưu thủ, liền để muội muội ta mang 2 người đi đại doanh, cũng miễn cho 2 vị lại bị cái khác cửa ải trở ngại.”

Rất nhanh, 1 cái Ưng tộc nữ hài bị kêu đến, nghe trời ngạo nói về sau gật đầu, “Biết ca ca, 2 vị mời đi theo ta.”

Ngưu Tiểu Tráng nhãn tình sáng lên, “A… Hảo hảo, làm phiền cô nương, tại hạ Ngưu Tiểu Tráng, không biết cô nương xưng hô như thế nào…”

“Thiên linh linh.”

“Ai nha, thật là đúng dịp a, ta nhũ danh là địa linh linh, thật, ta Ngưu tộc liền yêu cày ruộng, người trong nhà nói ta tướng mạo thanh tú, làm cái nhũ danh là linh linh…”

La Quan khóe miệng co quắp một chút.

Được rồi, nguyên lai ngươi là như vậy Ngưu Tiểu Tráng, đã nói xong xi măng phong tâm cũng không tiếp tục yêu đâu? Ném hai cái đùi, ngươi vẫn như cũ sóng cất cánh!

3 người rời đi, mấy tên Ưng tộc tu sĩ đi tới, 1 người trong đó nhíu mày, “Đại ca, vì sao thả bọn họ đi? Người kia tộc vũ phu một thân khí huyết, đối ngươi ta thế nhưng là đại bổ, bây giờ Đại Nghiệt uyên bên trong tử thương vô số, chính là nhiều hơn 1 lượng cái, chỉ cần xử lý sạch sẽ, lại có ai có thể biết? ?”

Những người khác, cũng một mặt không hiểu.

Trời ngạo biến sắc, gầm nhẹ, “Ngậm miệng!” Hắn vội vàng nhìn về phía La Quan 3 người rời đi phương hướng, không có phát giác được không ổn, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, cắn răng nói: “Các ngươi ghi nhớ, về sau gặp lại người này tộc vũ phu, có bao xa cho ta trốn xa hơn, ai dám đi trêu chọc hắn, chết đừng trách ta không có nhắc nhở! !”

Hắn di truyền một tia kim điêu huyết mạch, 2 mắt có phá vọng biết thật chi năng, vừa rồi chỉ một chút rơi vào La Quan trên thân, kém chút bị hù trái tim đột nhiên ngừng. Kia một thân sát khí dày đặc mấy thành thực chất, không biết tạo bao nhiêu sát nghiệt, tuyệt đối là đương thời đại hung.

Đi ăn hắn? Kia là muốn chết!

Ngay tại thiên linh linh kiên nhẫn cơ hồ hao hết, nhịn không được muốn động thủ đánh người lúc, lâm thời đại doanh cuối cùng đã tới.

Lọt vào trong tầm mắt, doanh địa kéo dài mấy chục dặm, khắp nơi lều vải đứng lặng lẩy, có đại lượng Yêu tộc tuần sát, đóng quân tại đây.

“2 vị, đây chính là đại doanh trụ sở, các ngươi ở đây hơi các loại, ta đi nói rõ một chút tình huống.” Thiên linh linh co cẳng liền đi.

Ngưu Tiểu Tráng một mặt vẫn chưa thỏa mãn, không thôi hô 1 cuống họng, “Linh linh, ngươi mau trở lại, ta ngay tại cái này chờ ngươi ngao!”

Thiên linh linh một cái lảo đảo, dưới chân càng nhanh mấy điểm.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 967 : Săn yêu tiểu đội

Mặc dù cực không kiên nhẫn Ngưu Tiểu Tráng quấy rối, nhưng thiên linh linh hay là rất mau dẫn lấy đại doanh trụ sở Yêu tộc trở về, cũng ở trước mặt giới thiệu sơ lược một chút, La Quan thân phận của hai người.

“Trời Ngạo huynh đưa tới người thân phận tự nhiên không có vấn đề, hoan nghênh 2 vị gia nhập đại doanh, tại hạ Hồ tộc Tô Triết, tạm thời phụ trách đại doanh quản lý công việc, cho các vị đạo hữu làm tốt bảo hộ hậu cần.”

Hồ tộc!

Ngưu Tiểu Tráng thân thể lắc một cái, sắc mặt khó coi.

Tô Triết xem xét chính là cái người rất sáng suốt, ánh mắt chớp lên xem ra, “Ngưu đạo bạn làm sao vậy, hẳn là thân thể khó chịu?”

“Ây… Khụ khụ… Là có chút mệt mỏi… Cái kia… Phiền phức Tô đạo hữu cho chúng ta an bài 1 cái chỗ ở…” Ngưu Tiểu Tráng che giấu rất vụng về.

Tô Triết lại nhìn hắn một cái, cười gật đầu, “Đây là tự nhiên, 2 vị chờ một chút.” Quay người nhìn về phía bên cạnh, “Linh linh, ngươi tại đại doanh tu chỉnh 2 ngày, hay là hiện tại liền trở về?”

Thiên linh linh nói: “Ta vẫn là đi tìm đại ca đi, Tô đạo hữu cáo từ.” Dứt lời đối La Quan gật gật đầu, tránh không kịp bước nhanh rời đi.

Nàng là thật sợ Ngưu Tiểu Tráng kia phần dính kình!

Tô Triết đưa tay, “Ngưu đạo bạn, La đạo hữu, mời cùng Tô mỗ tới đi.”

Mặc dù là doanh địa tạm thời, nhưng vì phòng ngừa bị nghiệt yêu tập kích, doanh địa xung quanh bố trí nghiêm mật phòng ngự trận pháp cùng dự cảnh cấm chế, xuất nhập cảng cũng có Yêu tộc trấn giữ.

Tại Tô Triết dẫn đầu dưới, một đường thông suốt đi tới doanh địa nội bộ, hắn dừng ở một mảnh trước lều, nói: “Doanh địa tạm thời bố trí khó tránh khỏi thô ráp, 2 vị không muốn ghét bỏ.” Đưa tay chỉ chỉ trước mặt, “Không có cấm chế khí tức lều vải đều là trống không, 2 vị nhưng tự do lựa chọn, các ngươi ra vào doanh địa thủ lệnh những vật này, trước khi trời tối ta sẽ lại cho tới.”

Dứt lời, đối La Quan 2 người gật gật đầu, hắn quay người rời đi.

“La thúc thúc…” Ngưu Tiểu Tráng vừa mở miệng, liền bị La Quan ánh mắt ngăn lại, nói: “Nghỉ ngơi trước đi, có việc sau này hãy nói.”

“Vâng.”

Tùy ý tuyển một chỗ lều vải, La Quan tiến vào bên trong, trụi lủi cũng chỉ có 1 giường 1 ghế dựa, ngay cả bàn lớn

đều không có, thực tế đơn giản tới cực điểm.

Nhưng hắn đối này cũng không thèm để ý, lật tay lấy ra mấy khối trận bàn, kích hoạt sau nhét vào lều vải nơi hẻo lánh, lực phòng ngự tuy bình thường, nhưng để mà ngăn cách khí tức, dự cảnh cũng đã đầy đủ.

Vừa cẩn thận đem lều vải kiểm tra một lần, xác định không có vấn đề, lúc này mới trên giường ngồi xếp bằng, lật tay lấy ra 1 viên nghiệt thần châu. Đưa tay điểm rơi, tổ long huyết mạch khí tức đưa nó bao phủ ở bên trong, rất nhanh liền hoàn thành tịnh hóa, “Kế tiếp theo luyện hóa!”

Cách đó không xa, Tô Triết nhìn về phía La Quan, Ngưu Tiểu Tráng lều vải, hơi suy tư đưa tay gọi đến một tên Hồ tộc tu sĩ.

“Tộc huynh có dặn dò gì?”

Tô Triết thấp giọng nói: “Gần nhất nhìn chằm chằm 2 người kia, xem bọn hắn có phải là có dị thường… Cẩn thận một chút, đừng bị phát hiện.”

Trước đó Ngưu Tiểu Tráng biểu hiện, để đáy lòng của hắn còn nghi vấn.

Hồ tộc tu sĩ gật đầu, “Tốt, ta biết.”

Đảo mắt, 2 canh giờ trôi qua.

La Quan luyện hóa hết năm khỏa nghiệt thần châu, tu vi tăng lên đến Vô Lượng cảnh tầng thứ 6 trung kỳ.

Chướng bụng cảm giác lại lần nữa truyền đến, hắn quả quyết đình chỉ tu luyện, “Bá” một chút mở 2 mắt ra, trong đó thần quang phun trào, khóe miệng nhịn không được lộ ra tiếu dung, loại này có thể rõ ràng cảm nhận được tu vi không ngừng tăng lên cảm giác, thực tế là tốt lắm.

Lại trọng yếu nhất chính là hắn ngưng thần cảm giác, tu vi ngưng thực lưu chuyển thông thuận, không có nửa điểm bởi vì tu vi tăng vọt, mà căn cơ bất ổn dấu hiệu.

Nghiệt thần châu thật sự là đồ tốt a!

Đúng lúc này, bên ngoài lều vang lên Tô Triết thanh âm, “Ngưu đạo bạn, La đạo hữu, Tô mỗ cho các ngươi đưa thủ lệnh đến.”

La Quan đi ra lều vải, như hôm nay sắc đã đen, tối, doanh địa các nơi nhóm lửa ngọn đuốc, nhìn lại kéo dài mấy chục dặm, liền như chiếm cứ ở trên mặt đất hỏa long, cũng là có chút khí thế.

“Làm phiền Tô đạo hữu.” La Quan lúc nói chuyện bất động thanh sắc nhìn lướt qua nơi nào đó, lúc trước hắn lúc tu luyện, liền phát giác được có người giám thị, không có gì bất ngờ xảy ra hẳn là Tô Triết an bài.

Người này quả nhiên cẩn thận.

Tô Triết cười cởi mở, “Tại nó vị mưu nó chính, đây là Tô mỗ chuyện bổn phận.” Đang khi nói chuyện lấy ra 2 khối ngọc bài, “2 vị lạc ấn khí tức sau liền có thể tự do xuất nhập đại doanh, ngọc bài bên trong có doanh địa bản đồ phân bố, đánh dấu khu vực màu đỏ, tạm thời bị chia làm

cấm địa, 2 vị nhớ lấy không muốn xâm nhập.”

Cùng La Quan, Ngưu Tiểu Tráng riêng phần mình nhận lấy ngọc bài, Tô Triết hơi trầm ngâm, tiếp tục nói: “Chắc hẳn 2 vị cũng đã biết, lần này ta cùng tổ kiến lâm thời đại doanh, mục đích chính là vì từng bước xâm chiếm nghiệt yêu phong tỏa, tranh thủ sớm ngày mở ra 1 đầu đường ra, là lấy cách mỗi 2 ngày trái phải liền sẽ tổ chức một trận đi săn, trừ người trọng thương bên ngoài, những người còn lại cùng đều cần thay nhau xuất chiến.”

Hắn nhìn về phía Ngưu Tiểu Tráng, tại hắn thiếu thốn chỗ hai chân hơi dừng lại, “Ngưu đạo bạn tình huống, là có thể miễn đi xuất chiến, chỉ phụ trách doanh địa nội bộ tạp vụ là đủ. Nhưng La đạo hữu lại cần tuân theo an bài, phối hợp đại doanh săn giết nghiệt yêu, đương nhiên quá trình này bên trong tất cả thu hoạch, đều về đạo hữu tự thân sở hữu, hoặc cùng đồng đội theo cống hiến phân phối, không biết La đạo hữu nhưng có ý kiến?”

La Quan gật đầu, “Nếu là quy củ, La mỗ tự nhiên tuân theo.” Trước đó tại bên trong Đại Nghiệt uyên, tuy được đến không ít nghiệt thần châu, nhưng cái đồ chơi này nào có ngại nhiều? Chính là Tô Triết không đề cập tới, hắn cũng được phát giương phong cách, chủ động thỉnh cầu xuất chinh nghiệt yêu.

Tô Triết mỉm cười, “La đạo hữu sảng khoái, chuyện kia liền cứ như vậy định ra, ngày mai liền có một trận săn yêu kế hoạch, bất quá La đạo hữu như cần thời gian tu chỉnh lời nói, Tô mỗ nhưng nhắc lên thỉnh cầu, miễn trừ ngươi lần này xuất chiến, đợi lần tiếp theo lại thêm vào

săn giết.”

La Quan lắc đầu, “Không cần, La mỗ trạng thái còn có thể, ngày mai cùng các vị đi ra chiến là được.”

Tô Triết mặt lộ vẻ tán thưởng, “Như trong đại doanh các vị đạo hữu, đều có thể như La đạo hữu anh dũng giết địch, lo gì ta cùng không thể sớm ngày thoát khốn.” Hắn chắp tay, “Ngày mai mặt trời mọc thời điểm, tại doanh địa chủ môn lối ra tập hợp, mời La đạo hữu không muốn lầm canh giờ.”

Đợi người này rời đi, Ngưu Tiểu Tráng lại gần, nhỏ giọng nói: “La thúc thúc, ta thế nào cảm giác hôm nay, một mực có người nhìn chằm chằm chúng ta?”

La Quan nhìn hắn một cái, tiểu tử này thật sự là thật phức tạp, có đôi khi xuẩn đáng yêu, có đôi khi lại nhạy cảm kinh người.

Ngươi sẽ không phải là, cùng ta tại cái này diễn đâu a? Suy nghĩ dạo qua một vòng, hắn thản nhiên nói: “Thiếu nghĩ những thứ này có không có, tại doanh địa bên trong thành thật một chút, chớ chọc phiền phức.”

Ngưu Tiểu Tráng vội vàng nói: “Thúc thúc yên tâm, ngài không có ở đây thời điểm, ta nhất định đàng hoàng.” Nói xong, hắn nhìn xem La Quan muốn nói lại thôi, phối hợp thêm kia mày rậm mắt to, thỏa thỏa chính là 1 bộ táo bón biểu lộ.

La Quan đột nhiên nói: “Ngươi muốn tịnh hóa sau nghiệt thần châu?”

Ngưu Tiểu Tráng bỗng nhiên ngẩng đầu, 1 bộ bị bắt được ăn cỏ tiểu động vật biểu lộ, thế mà còn có chút ngốc manh, “Cũng không phải… Khục… Chủ yếu ta thân là thúc thúc chất nhi, tu vi quá kém cỏi lời nói, cái kia cũng ném người của ngài a… Thúc thúc ngài nói đúng hay không…”

La Quan kém chút khí cười, nhưng chuyển niệm lại nghĩ một chút, Ngưu tộc có lẽ còn hữu dụng, chí ít Ngưu Đại Tráng có thể trở thành Đạo tôn giáng lâm vật chứa, tất nhiên không phải bình thường nhân vật.

“Cho ngươi thêm 2 viên, cút về tu luyện đi!”

“Ai ai… Đa tạ thúc thúc, đa tạ thúc thúc!” Ngưu Tiểu Tráng cười nát miệng, thầm nghĩ ta La thúc nói năng chua ngoa nhưng tấm lòng như đậu hũ, đối ta kia là chân ái a. Nếu không ai bỏ được, đem tịnh hóa sau nghiệt thần châu thưởng ra ngoài, cái đồ chơi này dù là đối các tộc lão tổ, đều giống nhau hữu dụng.

Không được, cùng sau khi trở về, ta phải nói bóng nói gió tranh thủ thời gian hỏi thăm một chút, cha ta đến cùng là ai!

1 đêm không có chuyện gì xảy ra, ngày thứ 2 trời mới vừa tờ mờ sáng, La Quan liền nghe tới doanh trướng bên ngoài động tĩnh, hắn đứng dậy đi ra ngoài.

Giờ phút này sơn lâm u ám, xa xa nhìn lại như cự thú phủ phục, thỉnh thoảng càng có thể nghe tới từng tiếng, phương xa truyền ra nghiệt yêu bạo ngược gào thét,

mênh mông, hung hiểm khí tức theo gió núi gào thét đập vào mặt, khiến người bản năng ở giữa sinh ra bất an. Lúc này đã có không ít người đi ra doanh trướng, hướng doanh địa đại môn phương hướng bước đi, nhưng giữa lẫn nhau cũng vô giao lưu, sắc mặt vô cùng lo lắng.

Dù sao đối tuyệt đại bộ điểm Yêu tộc mà nói, săn giết nghiệt yêu tuyệt không phải tuỳ tiện sự tình, một cái sơ sẩy liền có thể mất đi tính mạng.

La Quan đi theo mọi người cùng một chỗ, rất mau tới đến doanh địa ngoài cửa lớn, nghiệm minh thân phận lệnh bài về sau, đi tới chỉ định khu vực.

Cái này bên trong đã hội tụ mấy người, thấy La Quan đi tới mấy đạo ánh mắt rơi xuống.

“Tu sĩ nhân tộc?” Trong đó một tên tu sĩ yêu tộc nhíu mày, nó giữa lông mày sát khí quanh quẩn, “Ngươi là một tộc kia mời tới giúp đỡ? Trước đó làm sao chưa thấy qua?”

Mấy người kia hiển nhiên lẫn nhau nhận biết có nhất định giao tình, thấy người này mở miệng từng cái trầm mặc trông lại, rất có mấy điểm áp lực.

La Quan thần sắc bình tĩnh, thản nhiên nói: “Tại hạ La Quan, thụ Ngưu tộc mời tham gia Đại Nghiệt uyên đi săn.”

“Ngưu tộc? ?” Cái này tu sĩ yêu tộc nghe vậy, mày nhíu lại càng chặt.

Những người còn lại sắc mặt, cũng không thế nào đẹp mắt.

Ngưu tộc tại phong sơn bên trong địa vị cũng không cao, thực lực thuộc về trung cấp chếch xuống dưới, nhất là nghe nói trước đây không lâu đắc tội nội đình bên trong đại nhân vật, bây giờ tình cảnh rất tồi tệ, hiện tại thụ Ngưu tộc mời tới, có thể là cái gì nhân vật lợi hại? ?

“Xúi quẩy! Lần này làm sao cho chúng ta, bổ 1 cái cản trở?”

“Việc đã đến nước này cũng chỉ có thể nhận dưới, nhưng sớm nói xong, mọi người nhiệm vụ lượng là đồng đều điểm, tiểu tử này như kết thúc không thành, ta cũng sẽ không giúp hắn!”

“Giúp cái gì giúp? Chết mới tốt nhất, lại điều phối đến cái lợi hại, tất cả mọi người có thể dễ dàng một chút.”

Nói kề tai nói nhỏ đi, hết lần này tới lần khác ngươi còn có thể nghe tới, liền rất làm cho người ta không nói được lời nào.

“Tốt, tất cả câm miệng!” Lên tiếng trước nhất tu sĩ yêu tộc, mặt âm trầm nói: “La Quan đúng không? ? Tiểu tử ngươi hãy nghe cho kỹ, ta gọi Hùng Thái, là các ngươi những người này đầu, cùng bắt đầu đi săn về sau, ngươi tốt nhất đem toàn bộ sức mạnh đô sứ ra, nếu bị nghiệt yêu xé nát ăn hết, cũng đừng trách chúng ta không cứu ngươi!”

Nói xong quay người, Hùng Thái lại lạnh lùng đảo qua

mọi người, “Mặt khác, ta nhắc lại tất cả mọi người 1 câu, hiện tại là mọi người liên thủ tự cứu, ai nếu như dám ở âm thầm đùa nghịch tiểu thủ đoạn, bị ta biết lão tử tuyệt không bỏ qua hắn, cũng nghe được không có? ?”

“Biết, Hùng lão đại!”

“Hắc hắc… Chúng ta chính là phát càu nhàu… Không có ý tứ gì khác…”

Hùng Thái cười lạnh một tiếng không có lại nói tiếp, tràng diện an tĩnh xuống.

La Quan nhìn hắn một cái, quay người đứng ở bên cạnh.

Rất nhanh, hôm nay đi săn tu sĩ đến đông đủ.

“Chư vị, không nói nhiều nói, mỗi cái đội ngũ 5 đầu nghiệt yêu, giết đủ liền có thể kết thúc nhiệm vụ, doanh địa bên trong chuẩn bị mỹ tửu mỹ thực, lặng chờ mọi người trở về!”

“Lên đường đi!”

Oanh ——

Doanh địa đại môn mở ra, mà giờ khắc này phương đông mặt trời dâng lên, quang mang đâm rách hồng hà rơi xuống, như vì đại địa phủ thêm tầng 1 máu sa.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 968 : Gặp lại Tô Khanh

Ta gọi Hùng Thái, ta cảm giác mình rất không may.

Đi săn tiểu đội bị nhét tiến vào 1 người tộc tu sĩ cũng liền thôi, vừa rời đi đại doanh không lâu, thế mà tao ngộ nhóm lớn nghiệt yêu.

Một phen khổ chiến về sau, dù gian nan giết ra một đường máu, đội ngũ lại bị xông thất linh bát lạc, có đội viên bị trọng thương.

Gọi là La Quan tu sĩ nhân tộc, càng là không biết tung tích, chỉ sợ là chết đi.

Ai, cũng không biết lúc nào, mới có thể giết xuyên nghiệt yêu phong tỏa, từ cái này đáng chết Đại Nghiệt uyên rời đi.

…

La Quan ngẩng đầu nhìn một chút trời chiều, lúc này toàn thân hắn trên dưới, đều giấu kín tại áo bào đen phía dưới, trong tay tru tiên kiếm ngay tại nhỏ máu.

Bên người, là một chỗ nghiệt yêu thi thể.

“Không sai biệt lắm nên trở về đi…”

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, hắn thân ảnh gào thét đi xa, chớp mắt biến mất không thấy gì nữa.

Lại một lát sau, mới có mấy thân ảnh, xuất hiện tại hắn trước kia đứng thẳng chi địa, nhìn qua đầy đất thi thể hít một hơi lãnh khí.

“Người này là ai? Thực lực kinh khủng như vậy!”

“Ta Yêu tộc bên trong khi nào lại nhiều thêm một vị, đáng sợ như vậy kiếm đạo cường giả?”

Đang đối mặt, mấy người đều có thể cảm nhận được, lẫn nhau trong lòng chấn động cùng hoang mang.

Sau đó không lâu, tại ráng chiều xán lạn sắc trời chưa đen thời điểm, cởi áo bào đen thu hồi tru tiên kiếm La Quan, đã trở về doanh địa.

“Bính 21 tiểu đội, đi săn nhiệm vụ đã hoàn thành.” Trông coi doanh địa cửa vào tu sĩ yêu tộc, trên mặt tươi cười, “Đạo hữu có thể đi đống lửa tiệc tối uống, chơi vui vẻ!”

La Quan bất động thanh sắc gật gật đầu, cất bước tiến vào đại doanh, xa xa nhìn thoáng qua đống lửa tiệc tối, cũng không có tham gia náo nhiệt ý tứ, nghiệt thần châu chi lực đã bị hoàn toàn luyện hóa, hắn muốn tiếp tục tu luyện.

Trở lại lều vải, lại cảm nhận được kia phần bị giám thị cảm giác, La Quan cũng không thèm để ý, xác định không ai ám động tay chân, đem trận bàn kích hoạt sau

lấy ra 1 viên tịnh hóa sau nghiệt thần châu, trực tiếp nuốt vào trong bụng.

Trăng lên giữa trời lúc, La Quan mơ hồ nghe tới ngoài trướng, truyền đến một trận trầm thấp vui cười âm thanh, tiếp lấy bên cạnh lều vải bên trong, liền chảy ra một chút như có như không động tĩnh. Hắn quét tới một chút, biểu lộ lộ ra mấy điểm cổ quái, Ngưu Tiểu Tráng thật đúng là đến chết không đổi.

Lắc đầu, hắn cảm thụ được thể nội càng phát ra mênh mông pháp lực, khóe miệng lộ ra vẻ tươi cười, “Vô Lượng cảnh tầng thứ 7…”

Rất nhanh, một đêm trôi qua.

Khi La Quan nghe tới động tĩnh, từ lều vải bên trong đi ra đi lúc, liền nhìn thấy đỉnh lấy một đôi bầm đen con mắt Ngưu Tiểu Tráng, chính cười nịnh nọt, “1 ngày không gặp, thúc thúc phong thái càng hơn trước kia, quả thực khiến tiểu chất ao ước, liền nhà ta thúc thúc phong phạm này khí độ, cô nương nào thấy không mơ hồ…”

La Quan nhàn nhạt nhìn hắn một cái, “Bớt nịnh hót, nói đi, chuyện gì?”

Bị liếc mắt nhìn ra tâm tư, Ngưu Tiểu Tráng gượng cười 2 tiếng, “Cái kia… Cũng không phải đại sự gì… Liền hôm qua đống lửa tiệc tối nha… Tiểu chất tham gia náo nhiệt thời điểm, gặp 1 vị cô nương… Khụ khụ… Cô nương kia tu vi không đủ, kết thúc không thành săn giết nghiệt yêu nhiệm vụ, bị người xa lánh khóc sướt mướt biết bao bi thảm… Cho nên tiểu chất một lòng mềm, liền

đưa nàng 1 viên nghiệt thần châu…”

La Quan nhướng mày.

Ngưu Tiểu Tráng lập tức hoảng, “Thúc thúc, ta cam đoan là không có tịnh hóa qua, mà lại phẩm chất rất lần… Liền lần này… Ta về sau không dám tiếp tục…”

La Quan cười lạnh, “Ta xem là vị cô nương kia công phu trên giường cao minh, hống ngươi trâu Đại công tử hồn bay lên trời, mới có thể trọng kim tạ ơn đi.”

Ngưu Tiểu Tráng thẹn đỏ bừng cả khuôn mặt, “Cái này… Này, để thúc thúc chế giễu… Cái kia… Tiểu chất không phải cố ý giấu diếm… Đây không phải là sợ ngài sinh khí sao? Bất quá loại sự tình này, tại doanh địa bên trong rất nhiều…”

Thấy La Quan sắc mặt nghiêm túc, Ngưu Tiểu Tráng vội vàng nói: “Liền lần này, tiểu chất cam đoan liền lần này…” Hắn vẻ mặt cầu xin, “Trước đó tại Đại Nghiệt uyên, tiểu chất thụ rất lớn kích thích, ta cảm giác mình không thế nào đi… Mới thử một chút… Về sau cũng không dám lại…”

La Quan nhíu mày, “Thử như thế nào?”

Ngưu Tiểu Tráng thẹn lông mày cúi mắt, “Vẫn được, vẫn được.”

“Xéo đi!”

“Ai, được rồi thúc thúc!”

Trâu tiểu chuyển quay đầu liền chạy, hắn khỏi phải tham gia đi săn, nhưng cần tham dự doanh địa tạp vụ, phải mỗi ngày nghe theo an bài làm việc.

Mắt tiễn hắn rời đi, La Quan đang muốn trở về trướng bồng lúc, ánh mắt đột nhiên ngưng lại —— Tô Khanh, bên cạnh là Tư Nam Thanh, Thiểm Đinh!

Bọn hắn thế mà tại cái này, đây cũng là tình huống như thế nào? Suy nghĩ chuyển động lúc, mấy người đã đi vào doanh địa chỗ sâu, tại ngọc bài trong địa đồ kia thuộc về vòng cấm phạm vi.

La Quan trở lại lều vải bên trong, quay người ngồi xuống, trên mặt lộ ra trầm tư.

Hồi lâu, hắn đại khái đem chuyện này, chải vuốt ra một chút mạch lạc —— lưu tại Đại Nghiệt uyên bên trong Tô Khanh, là nữ yêu bản thể.

Bị Tư Nam Thanh, Thiểm Đinh mang đi, thì là nàng hóa thân, nhìn bây giờ 3 người bình tĩnh chung đụng bộ dáng, nữ yêu tỉ lệ lớn đã đắc thủ. Nhưng nàng cũng không có trực tiếp giết chết 2 người, mà là để bọn hắn sống mà đi ra Đại Nghiệt uyên, đây là thẩm thấu Yêu tộc thủ đoạn? Lại hoặc là, nữ yêu trừ hắn ra, còn lựa chọn khác người hợp tác?

Đưa tay vuốt vuốt mi tâm, La Quan phát hiện những này quỷ dị tồn tại thủ đoạn, mạch suy nghĩ, cùng người bình thường đều không quá đồng dạng, cùng chúng nó liên hệ nhất định phải cẩn thận cẩn thận hơn, một cái sơ sẩy

liền có khả năng thiệt thòi lớn.

Hô ——

Thở ra một hơi, đè xuống phân tạp suy nghĩ, La Quan ngồi xếp bằng, lấy ra 1 viên tịnh hóa sau nghiệt thần châu trực tiếp nuốt vào. Bất luận cái gì âm mưu quỷ kế, thực lực đều là vị thứ 1, như hắn có đầy đủ mạnh lực lượng, 1 bàn tay liền có thể đập nát , mặc ngươi si mị võng lượng hình bóng trác trác, đều phải hiện ra nguyên hình.

Cho nên, kế tiếp theo tăng cao tu vi!

Sau đó 3 ngày gió êm sóng lặng, La Quan bế quan không ra, thẳng đến thân phận lệnh bài truyền đến tin tức, hắn mới tự tu luyện bên trong tỉnh lại, ngày mai hắn đem lại lần nữa rời đi đại doanh đi săn nghiệt yêu.

Vô Lượng cảnh tầng thứ 8 hậu kỳ!

Tu vi tốc độ tăng lên thả chậm rất nhiều, đại khái cùng hắn không có chút nào tiết chế “Cắn thuốc” có quan hệ, đây là tự thân sinh ra kháng tính? Hấp thu mệt nhọc?

So sánh với nhau tổ long huyết mạch tăng lên lại không thụ ảnh hưởng, La Quan có thể luyện hóa nghiệt thần châu, cũng là bởi vì tổ long huyết mạch, nó cũng nhận được chỗ tốt lớn nhất.

La Quan có thể rõ ràng cảm nhận được, nhục thân cường độ không ngừng tăng lên, tổ long chiến giáp lực phòng ngự so trước đó tăng vọt mấy lần. Lại tiếp tục

như thế, La Quan cảm thấy hắn cách lập nguyên địa bất động , mặc ngươi đánh phế song quyền, cũng không thể gây tổn thương cho ta mảy may cảnh giới đã không xa.

Cho nên, dù là tu vi tăng lên chậm dần, nghiệt thần châu đối với hắn mà nói vẫn như cũ có tác dụng lớn, mà lại cái gọi là chậm dần cũng chỉ là đối lập ban đầu mà nói, loại tu vi này tốc độ tăng lên như bị người biết được, vẫn như cũ ao ước con mắt đều muốn nổ rớt!

Dù sao nghiệt thần châu đối Yêu tộc mà nói, tuy là tăng cao tu vi bảo vật, nhưng luyện hóa, hấp thu hiệu suất cũng là bởi vì người mà dị, có thể làm đến La Quan mức này… Hắc, sợ là tìm lượt phong sơn, cũng không có 1 cái có thể đánh.

Đột nhiên, La Quan nhướng mày, mơ hồ nghe phía bên ngoài một trận động tĩnh, rất nhanh liền trở lên rõ ràng.

“Thúc thúc cứu ta! Thúc thúc cứu ta!”

“A! Giết người, các ngươi chớ làm loạn, thúc thúc ta rất lợi hại, các ngươi dám đụng đến ta tuyệt đối chịu không nổi!”

“Thúc thúc… Thúc thúc…”

Là Ngưu Tiểu Tráng.

La Quan không có gấp đứng dậy, hắn cẩn thận nghe một hồi, khóe miệng lộ ra cười lạnh, quả nhiên vẫn là làm nữ nhân làm ra vấn đề.

Tiểu tử này chó đổi không được đớp cứt, tại bên trong Đại Nghiệt uyên vừa đắp lên bài học, ra quay đầu liền quên. Vừa vặn mượn cơ hội này, để hắn hảo hảo nhớ cái giáo huấn, miễn cho về sau lại gây phiền toái.

Ngay từ đầu, Ngưu Tiểu Tráng còn trung khí mười phần, tru lên bên trong thỉnh thoảng miệng ra uy hiếp, nhưng rất nhanh liền bị đánh tiếng kêu rên liên hồi, kêu rên cũng thay đổi thành rên rỉ.

Hắn hoảng, nghĩ thầm chẳng lẽ thúc thúc hôm nay không tại đây? Mạng ta xong rồi, thôi vậy a!

Bành ——

1 cái trùng điệp uất ức chân, đem Ngưu Tiểu Tráng đạp bay ra ngoài, rơi trên mặt đất “Oa” chính là một ngụm máu tươi phun ra.

“Vương bát đản, ngươi dám chơi nữ nhân ta, lão tử đánh cho tàn phế ngươi!” Đối diện, một tên trên mặt có sẹo tu sĩ yêu tộc, gào thét lúc mặt mũi tràn đầy dữ tợn.

Bá ——

La Quan chọn trướng mà ra lúc, nhìn thấy chính là một màn này.

Lâm vào tuyệt vọng Ngưu Tiểu Tráng, con mắt một chút sáng, “Oa” lại là phun ra một ngụm máu, vải rách túi như thân thể, không biết cái kia bên trong lại tuôn ra lực lượng, “Thúc thúc!”

Kêu một tiếng này phải quanh đi quẩn lại, ủy khuất cùng kích động xen lẫn, càng có một phần biệt khuất về sau mở mày mở mặt. Hắn oán hận nhìn qua đối diện mặt thẹo, “Thúc thúc ta đến… Các ngươi chờ đó cho ta… Một đám vương bát đản… 1 cái cũng đừng nghĩ trốn!”

Mặt thẹo sắc mặt biến hóa, tiểu tử này như thế lực lượng, hẳn là thật có chỗ dựa? ? Nhưng chờ hắn ngẩng đầu nhìn đến, hơi khẽ giật mình, chợt cười nhạo một tiếng.

1 người tộc tu sĩ? ? Thật sự là buồn cười đến cực điểm!

Cái này bên trong là phong sơn, là Yêu tộc thế giới, đừng nói chỉ là 1 cái tiểu tiểu nhân tộc, liền xem như ngoại giới Nhân tộc đại lão, tiến đến cũng được quy củ.

“Ngưu Tiểu Tráng, đây chính là ngươi chỗ dựa, ngươi đạp ngựa là muốn sống sinh sinh, đem chúng ta huynh đệ chết cười không thành?” Mặt thẹo Yêu tộc nhe răng cười một tiếng, đưa tay một chỉ, “Ngoan ngoãn đem bồi thường giao ra, ta cho ngươi một đầu sinh lộ, nếu không hôm nay, lão tử đánh chết tươi ngươi!”

Phen này động tĩnh, đã sớm hấp dẫn không ít người tới, bây giờ làm thành một vòng xem náo nhiệt, lại không cái nào tiến lên nhúng tay. Tuy nói hiện tại trong đại doanh, chơi nam nữ giao dịch không ít, một người muốn đánh một người muốn bị đánh, cái kia cũng không ai đi để ý tới, nhưng ngươi chơi người ta nữ nhân còn bị bắt lấy, đó chính là đánh chết đáng đời.

“Thúc thúc… Ta xương sườn đều bị đánh gãy tám cái…

Ta cũng nhanh chết rồi…” Ngưu Tiểu Tráng một mặt cầu khẩn, khóc thê thảm.

La Quan ánh mắt đạm mạc, quét mắt nhìn hắn một cái, “Làm sai sự tình liền muốn bị phạt, ta thế nào giúp ngươi?”

Ngưu Tiểu Tráng biểu lộ lúc ấy liền ngốc, 1 bộ khó có thể tin bộ dáng.

Mặt thẹo Yêu tộc cười to, chỉ coi La Quan bị hù sợ, một mặt giọng mỉa mai, “Thấy không? Đây chính là ngươi chỗ dựa, thứ chó má gì! !”

“Nhưng có một chút hắn nói không sai, nhanh lên đem trên người ngươi nghiệt thần châu đều cho ta, thiếu 1 cái đều không được!”

La Quan đáy mắt hàn quang lóe lên, chậm rãi nói: “Hắn muốn trên người ngươi toàn bộ nghiệt thần châu? ?” Vì để phòng lỡ như, hắn sẽ đạt được nghiệt thần châu một phân thành hai, đại bộ phận điểm đều đặt ở Ngưu Tiểu Tráng trên thân.

Dù sao cũng là nữ yêu triệu hoán nghiệt yêu đến đây, mới cung cấp đại lượng nghiệt thần châu, đã hoài nghi nàng có thể là Đại Nghiệt uyên chi vật hóa thân, liền không thể không nhìn lo trong đó có trá.

Cho nên, ngươi đây là đánh Ngưu Tiểu Tráng sao? Ngươi đây là muốn tài sản của ta, đoạn ta đại đạo tu hành.

Các ngươi đã có đường đến chỗ chết!

Đúng lúc này, một tiếng gầm nhẹ vang lên, “Báo đen, ngươi đạp ngựa dám động lão tử tiểu đội người, là không muốn sống sao? !”

Hùng Thái bá khí đăng tràng, 1 cước đem vướng bận tiểu đệ đạp bay, con mắt trừng giống chuông đồng.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 969 : Không tồn tại ký ức

“Hùng Thái!” Mặt thẹo báo mặt đen sắc biến đổi, lộ ra tức giận, “Đừng tưởng rằng lão tử thật sợ ngươi? Chuyện hôm nay, ngươi tốt nhất đừng nhúng tay!”

“Hừ!” Hùng Thái cười lạnh một tiếng, ánh mắt bễ nghễ, “Lão tử liền nhúng tay, ngươi muốn như nào? Đừng cho là ta không biết, ngươi làm những cái kia phế phẩm sự tình, thức thời xéo đi nhanh lên, nếu không lão tử hôm nay liền dạy ngươi làm người!”

Báo mặt đen sắc thanh bạch, bỗng nhiên cắn răng, “Tốt, ngươi cho lão tử chờ lấy, đi!” Hắn lại quay người lại, thật dẫn người đi.

Xung quanh lập tức hư thanh đại tác, Yêu tộc trời sinh tính ngang ngược, sùng bái cường giả, báo đen hôm nay nói vô cùng tàn nhẫn nhất lời nói lại dứt khoát nhận sợ, thực tế là rất mất mặt.

Mắt thấy không có náo nhiệt, đám người tốp năm tốp ba tán đi.

La Quan chắp tay, nói: “Đa tạ Hùng đạo hữu xuất thủ tương trợ.”

Hùng Thái sắc mặt khó coi, “Báo đen người này quen là âm tàn độc ác, ngươi về sau tốt nhất cẩn thận chút, đừng bị ám hại.” Nói xong, hắn nhíu mày, “Ngày đó,

ngươi như thế nào chạy trốn?”

Nghiệt yêu bầy xung kích gì cùng hung hiểm, hắn đều kém chút thiệt thòi lớn, nhưng nhìn La Quan dáng vẻ, là không hề có một chút vấn đề.

La Quan nói: “Vận khí tốt, thừa cơ trốn thoát mà thôi, về sau không tìm được mấy vị, ta liền tự hành trở về đại doanh.”

“Hừ! Ngươi nói nhẹ nhàng linh hoạt, tự mình một người trở về, ngày đó đi săn nhiệm vụ, lại là chúng ta liều chết hoàn thành!”

“Theo ta thấy, là có người lâm trận bỏ chạy, hắc… Cái này nếu là báo cáo đi lên, cũng không phải việc nhỏ…”

Trong tiểu đội mấy người cười lạnh, ánh mắt bất thiện, bọn hắn đối La Quan không có hảo cảm, hiện tại liền càng nhiều mấy điểm không vừa mắt.

“Tất cả câm miệng!” Hùng Thái lườm bọn họ một cái, lại nhìn về phía La Quan, “Ngày đó cục diện, ngươi có thể trốn tới là bản sự, nhưng ngày đó thu hoạch, chúng ta đã hoàn thành phân phối, cũng không có phần của ngươi trán.”

La Quan nói, ” lẽ ra nên như vậy, La mỗ không có ý kiến.”

Hùng Thái lắc đầu, “Ta lão Hùng làm việc luôn luôn thủ quy củ, ngươi là tiểu đội một viên, liền có thể cầm tới một bộ điểm ích lợi.” Hắn lật tay lấy ra 1 viên nghiệt thần

châu, “Đây là ta lần trước thu nhập, đã xem nhẹ ngươi, thân là đội trưởng ngươi kia một phần, liền do ta đến bổ sung.”

Không cho La Quan cơ hội cự tuyệt, Hùng Thái đem nghiệt thần châu ném đến, xoay người rời đi, “Ngày mai ra đại doanh đi săn, không muốn đến trễ!”

Vuốt vuốt trong tay nghiệt thần châu, La Quan nhìn qua Hùng Thái mấy người rời đi phương hướng, đôi mắt có chút lấp lóe, chợt bình tĩnh lại.

Hắn cúi đầu nhìn thoáng qua Ngưu Tiểu Tráng, “Bọn hắn muốn tay ngươi bên trong nghiệt thần châu, vì sao không giao cho bọn hắn?” La Quan đã dám đem đại bộ phận điểm nghiệt thần châu, đều đặt ở Ngưu Tiểu Tráng trong tay, tự nhiên có khác thủ đoạn, kia nhẫn trữ vật bên trên lạc ấn hắn kiếm ý, ai như muốn cưỡng ép phá vỡ, tuyệt đối chịu không nổi.

Điểm này hắn cũng không có giấu diếm.

Ngưu Tiểu Tráng nhe răng trợn mắt, ánh mắt có chút lấp lóe, “Kia là thúc thúc cho ta đảm bảo đồ vật, ta sao có thể đưa cho người khác… Lại nói, cái này chung quy là ta gây họa… Ta không thể cho thúc thúc gây phiền toái…”

Lúc trước hắn cũng không hiểu biết, La Quan vì sao từ đầu đến cuối ẩn tàng tự thân thân phận kiếm tu, thẳng đến tại trong đại doanh ngốc mấy ngày, nghe tới một chút nghe đồn về sau, Ngưu Tiểu Tráng hít một hơi lãnh khí đồng thời, cơ hồ nháy mắt xác định, bọn hắn trong

miệng cái kia kiếm tu chính là nhà mình thúc thúc.

La Quan nhìn hắn bộ dáng, liền biết tiểu tử này đã đoán được cái gì, cũng là không quá để ý, thần sắc thản nhiên nói: “Trên đầu chữ sắc có cây đao, ngươi đã ở phương diện này ăn 2 lần thua thiệt, nếu như còn có lần thứ 3, về sau cũng không cần lại gọi ta thúc thúc.”

Ngưu Tiểu Tráng tranh thủ thời gian gật đầu, “Ai ai, tiểu chất minh bạch, thúc thúc hôm nay là cố ý cho ta cái giáo huấn, đều là vì ta tốt.”

Tiểu tử này, ngược lại là đủ cơ linh.

Một bên khác, Hùng Thái mang theo tiểu đội mấy người rời đi, 1 người trong đó nhịn không được nói: “Lão đại, cái này La Quan có lai lịch ra sao? Ngài đối với hắn tựa hồ rất coi trọng.”

Mấy người còn lại cũng nhìn lại.

Không người là đồ đần, Hùng Thái làm người dù luôn luôn công đạo, nhưng hôm nay làm lại có chút quá rõ ràng.

Hùng Thái thản nhiên nói: “Không có gì, ta chỉ là nhìn tiểu tử này thuận mắt… Đúng, ngày mai đi săn lúc, như hắn còn muốn rời đi, các ngươi chỉ coi không thấy được liền tốt.”

Mấy người gật gật đầu, dư quang đối mặt đều phát giác được lẫn nhau bất mãn, tốt ngươi cái lão Hùng, đây là nói rõ lừa gạt người!

Hùng Thái phát giác được điểm này, lại không để ý tới ý tứ, nghĩ thầm, “Trời ngạo người chim kia luôn luôn lòng dạ cao, có thể để cho hắn kiêng kị người, giao hảo một chút không sai… Vũ phu sao? Cẩn thận chút, không muốn cùng chúng ta cùng nhau đi săn, cũng có thể lý giải.”

Ngày thứ 2, như lúc trước đồng dạng, đợi hạch tội cùng đi săn người đến đông đủ, đại doanh cửa chính tùy theo mở ra. La Quan vừa khởi hành, bên tai liền vang lên truyền âm, “Ngươi như nghĩ một mình hành động nhưng tự hành rời đi, nhưng tiểu đội phân phối, sẽ không lại cho ngươi số định mức.”

Là Hùng Thái.

La Quan nhìn lại lúc hắn chính diện vô biểu lộ nhanh chân hướng về phía trước, tựa hồ lời mới vừa nói không có quan hệ gì với hắn, người này cũng cùng kia Ưng tộc đồng dạng ánh mắt tương đối tốt, hay là nói 2 người nhận biết? La Quan lười đi đoán, Hùng Thái như vậy phối hợp hắn ngược lại là tỉnh công phu.

Sau đó không lâu, La Quan thoát ly tiểu đội, mấy người hiển nhiên đều phát giác được điểm này, lại không nửa điểm phản ứng.

Rất nhanh, 1 ngày thời gian thoáng qua liền mất.

Mặt trời lặn lúc điểm, La Quan trở về doanh địa, đang kiểm tra thân phận lệnh bài lúc, bên tai nghe tới kinh hô, “Nghe nói không? Áo bào đen kiếm tu lại xuất hiện!”

“Tê —— ta có một đồng tộc huynh đệ, từng xa xa gặp qua người này, nghe nói 1 kiếm chém ra, 4 đầu nghiệt yêu đồng thời mất mạng!”

“Ta cũng nghe nói, nghe đồn người này xuất thân tự phong trong núi đình, thân phận thần bí khó lường.”

“Bất luận như thế nào, trong đại doanh có như vậy cường giả, đối ngươi ta mà nói đều là chuyện tốt, có lẽ qua không được bao lâu liền có thể thoát đi nơi đây.”

Tiếng nghị luận đi xa, La Quan thu hồi thân phận lệnh bài, mặt không đổi sắc trở lại doanh trướng.

Ngưu Tiểu Tráng chịu một trận hành hung về sau, rõ ràng trung thực rất nhiều, ở tại lều vải bên trong dưỡng thương.

Ngồi xuống hơi nghỉ ngơi một hồi, La Quan đang chuẩn bị tiếp tục tu luyện, đột nhiên ánh mắt chớp lên, nhìn về phía doanh trướng bên ngoài.

Mấy hơi về sau, một thanh âm vang lên, “Xin hỏi, La đạo hữu nhưng từng trở về rồi?”

Bá ——

Lều vải từ bên trong đẩy ra, La Quan đi tới, chắp tay nói: “Gặp qua Tô Triết đạo hữu, không biết hôm nay đến nhà là có chuyện gì?”

Tô Triết biểu lộ có chút cổ quái, hiếu kì bên trong mang

theo dò xét, còn có mấy điểm kính sợ, nghe vậy vội vàng cười nói: “Là như vậy, Tô mỗ là thay 1 vị đồng tộc truyền lời, nói cùng ngài là bạn cũ, muốn thiết yến cùng La đạo hữu gặp một lần.”

Trong tộc bạn cũ?

La Quan bất động thanh sắc, “Là Tô Khanh cô nương?”

Tô Triết gật đầu, “Không sai, chính là Tô Khanh tiểu tổ… Khục! Tiểu tổ dù cùng ta cùng tuổi tác tương đương, nhưng ở ta Hồ tộc bên trong lại bối điểm cực cao, ta phùng ngày tết tiếp lúc là muốn dập đầu.” Hắn nhìn về phía La Quan, “Không biết La đạo hữu bây giờ nhưng có nhàn rỗi?”

La Quan nghĩ nghĩ, nói: “Xin mang đường đi.”

Tô Triết đưa tay hư dẫn, “La đạo hữu, mời.”

Hắn phía trước dẫn đường, 2 người tiến vào đại doanh chỗ sâu, bị thuộc cấm địa khu vực kia, dừng ở trong đó 1 tòa cự đại doanh trướng bên ngoài.

“Tiểu tổ, La đạo hữu đến.”

Mấy hơi về sau, Tô Khanh thanh âm vang lên, “Mời La đạo hữu tiến đến.”

Tô Triết cung kính xưng phải, quay người thối lui đến bên cạnh.

La Quan nhíu nhíu mày tiến lên đẩy ra doanh trướng,

trực tiếp bước vào trong đó, hắn cũng muốn biết nữ nhân này, hôm nay lại muốn đùa nghịch hoa chiêu gì.

Trong doanh trướng bố trí tinh tế xa hoa, có bình phong, màn, mấy ngọn minh nến thắp sáng lấy, tản ra nhàn nhạt mùi thơm, cũng là một chỗ nữ nhi gia khuê phòng.

Tô Khanh chính ngồi quỳ chân tại bàn dài về sau, lúc này thân thể thẳng tắp, ánh mắt rơi vào La Quan trên thân, thoảng qua mấy điểm dừng lại về sau, nàng mỉm cười đưa tay hư dẫn, “La đạo hữu, mời ngồi.”

La Quan gật gật đầu, trầm mặc ngồi tại đối diện.

Tô Khanh cũng không nói chuyện, trong lúc nhất thời cái này trong doanh trướng, lại lâm vào hoàn toàn yên tĩnh, hồi lâu một tiếng yếu ớt than nhẹ, “La đạo hữu, bất quá một thời gian không gặp, ngươi cùng ta ngược lại là sinh điểm.”

Tô Khanh lúc nói chuyện, trên mặt khó nén u oán, lộ ra mấy điểm điềm đạm đáng yêu thái độ, khiến người thấy chi sinh yêu.

La lăn biểu lộ liền có chút cổ quái, hắn khi nào cùng Tô Khanh có lần này giao tình, nghe cũng là 2 người trước đó, từng xảy ra chuyện gì. Suy nghĩ chuyển động, hắn bất động thanh sắc nâng chung trà lên, chậm rãi uống một ngụm, “Tô cô nương ý gì? Tại hạ ngược lại là hồ đồ.”

Tô Khanh nghe vậy, biểu lộ càng phát ra thống khổ, vành mắt đều đỏ lên, “Ngươi… Ngươi… Cái phụ tâm

lang… Ban đầu ở Đại Nghiệt uyên lúc… Đối ta nhưng… Cũng không phải dạng này… Tốt tốt tốt, là ngươi đã cứu ta, ngươi muốn thế nào được thế nấy, ngươi đi đi, liền chỉ coi ngươi ta hôm nay chưa từng gặp mặt… Để tâm ta mang một tia ảo tưởng, cũng tốt hơn đối mặt với ngươi cái này người vô tình…”

Nói nói lại thật khóc lên, nước mắt bên trong ai oán, để người hận không thể đem tâm can đều mổ ra, lấy đồng hồ tự thân cõi lòng.

A đù, tình huống như thế nào? Ngươi ta ở giữa thật đúng là cái gì cũng không có, ta lại khi nào đã cứu ngươi rồi? Coi như ngươi muốn diễn, tốt xấu cũng diễn điểm thật a, cái này loạn thất bát tao không đầu không đuôi đồ vật, ta thực tế nhập không được hí a.

Mà lại, Tô Khanh bây giờ biểu hiện, nửa điểm không có biểu diễn vết tích, La Quan mày nhăn lại, một cái ý niệm trong đầu đột nhiên xẹt qua não hải —— nữ yêu là nữ yêu, Tô Khanh cũng là nữ yêu, nhưng rời đi Đại Nghiệt uyên về sau, Tô Khanh liền chỉ là Tô Khanh! !

Đây là nữ yêu ẩn tàng thủ đoạn, cũng là nàng chỗ cao minh, cho nên… Hiện tại Tô Khanh, rất có thể là bị cấy ghép một đoạn cũng không tồn tại ký ức, lấy bảo đảm nàng cùng La Quan ở giữa tồn tại liên quan, thậm chí có thể vì hắn cung cấp trợ lực.

Cho nên mới có đối diện Tô Khanh ai oán thút thít, mới có cái gọi là ân cứu mạng… Này nữ yêu, thật sự là biết chơi a! !

La Quan thở ra một hơi, thăm dò mở miệng, “Tô cô nương, Đại Nghiệt uyên bên trong sự tình, đều đã trở thành quá khứ, liền đừng nhắc lại… Dù sao ngươi ta ở giữa, ai, làm gì nhiều lời đâu.”

Tô Khanh nín khóc mỉm cười, cả người một chút mặt mày tỏa sáng, sặc sỡ loá mắt, “La Quan, ta liền biết ngươi tâm lý có ta… Ngươi yên tâm, Hồ tộc cũng không phải… Không cùng Nhân tộc thông hôn tiền lệ… Chỉ cần ngươi nguyện ý… Ta tự nhiên sẽ cố gắng thuyết phục trong tộc… Ngươi… Ngươi biết không?”

Được rồi, cái này kịch bản là thật là cẩu huyết!

La Quan có chút ác hàn, nhưng lại không thể không phối hợp diễn tiếp, “… Tốt, nhưng ngươi biết, ta hiện tại có rất lớn phiền phức, tạm thời còn không thể bại lộ thân phận… Cho nên hôm nay, ta liền không ở thêm…”

Tô Khanh lưu luyến không rời, “Tốt a, ta thông cảm ngươi khó xử, nhưng ngày sau không thể lại trốn tránh ta, muốn thường đến xem ta, có được hay không?”

Kia ánh mắt, mang theo một tia khẩn cầu, thật sự là khó đỉnh a.

Đáng tiếc được chứng kiến nữ yêu thủ đoạn, cùng Ngưu Tiểu Tráng tao ngộ về sau, La Quan là thật không hề bận tâm, hiền giả vô địch.

“Ừm, tốt.”

Thấy La Quan gật đầu, Tô Khanh cười tươi đẹp, cả

người càng phát ra tươi sống động lòng người, “Ta đưa ngươi ra ngoài.”

Doanh trướng đẩy ra, Tô Khanh dẫn đầu đi tới, nàng đã thu lại vừa rồi biểu lộ, mặt mày lộ ra một tia cao quý cùng thanh lãnh, thản nhiên nói: “Ngươi đưa La đạo hữu trở về đi.”

“Vâng, tiểu tổ.” Tô Triết sắc mặt không thay đổi, trong lòng lại nhấc lên kinh đào hải lãng.

Tô Khanh khóc rồi? Cứ việc che giấu rất tốt, nhưng kia ửng đỏ vành mắt, hắn tuyệt sẽ không nhìn lầm!

Cho nên tiểu tổ cùng cái này La Quan ở giữa, đến cùng là quan hệ như thế nào? ? Hẳn là… Tê, không dám nghĩ, thật sự là không dám nghĩ!

Nhưng có một chút, Tô Triết rất xác định, La Quan là hắn không thể trêu vào người.

La Quan đối Tô Khanh gật gật đầu, xoay người rời đi, Tô Triết đuổi theo sát, dư quang nhìn lướt qua còn đứng ở doanh trướng bên ngoài Tô Khanh, càng phát ra khẳng định mình vừa rồi ý nghĩ, không khỏi sau lưng đổ mồ hôi.

Đi sau một lúc, Tô Triết đột nhiên mở miệng, “Khục… La đạo hữu, trước đó không biết ngài cùng nhà ta tiểu tổ, đúng là như thế thân dày quan hệ, lúc trước tại hạ nếu có chỗ mạo phạm, còn xin đạo hữu khoan dung độ lượng rộng lượng, chớ có cùng ta so đo.”

La Quan thản nhiên nói: “Tô Triết đạo hữu lời ấy ý gì? ? La mỗ cũng không hiểu.”

“A… Ha ha, không có việc gì không có việc gì, tại hạ đột nhiên nghĩ đến, trong tay còn có 1 vò đến từ nội đình tuyệt hảo tiên nhưỡng, vừa vặn đưa cho La đạo hữu, còn xin ngài không muốn cự tuyệt.”

La Quan biết nghe lời phải, thế là Tô Triết cười càng thêm xán lạn, hận không thể lôi kéo tay của hắn, hô to một tiếng gặp nhau hận muộn.

Một mực đem La Quan đưa về doanh trướng, Tô Triết xoa đem mặt, tìm tới trước đó phân phó giám thị Hồ tộc tu sĩ, người này chính một mặt kinh nghi, “Tộc huynh, cái này tình huống như thế nào?”

“Ngậm miệng! Về sau đừng có lại giám thị bọn hắn… Còn có, chuyện này ai cũng không cần nói, nếu không đừng trách ta không cứu ngươi!”

Tô Triết quay người vội vàng rời đi.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 970 : Vô Lượng cảnh tầng thứ 10

Nửa tháng sau.

Ông ——

Kiếm mang từ dưới hắc bào lướt đi, 2 đầu nghiệt yêu trực tiếp mất mạng tại chỗ, La Quan đưa tay hướng về phía trước một nắm, nghiệt thần châu rơi vào trong tay.

“Nghiệt yêu số lượng, tựa hồ số lượng càng ngày càng ít…” Nói nhỏ lúc, La Quan đột có cảm giác, ngẩng đầu nhìn về phía phương xa. Kia bên trong nhìn như không có vật gì, trên thực tế lại tồn tại 1 đạo, nhìn bằng mắt thường không đến không gian chồng chất, kia bên trong chính là Đại Nghiệt uyên lối ra.

Giờ phút này hắn rõ ràng phát giác được, có kịch liệt sóng chấn động động từ không gian chồng chất ngoại truyện đến, xem ra nghiệt yêu phong tỏa, đã kiên trì không được quá lâu.

Kế hoạch một chút, từ hắn cùng Ngưu Tiểu Tráng rời đi Đại Nghiệt uyên nội bộ, đến nay cũng có gần nguyệt thời gian, khoảng thời gian này nghiệt yêu phong tỏa, mục đích lại là vì cái gì?

La Quan cảm thấy việc này cùng Tô Khanh có quan hệ, hoặc có khác tính toán, nhưng bây giờ Tô Khanh cũng chỉ là Tô Khanh, hắn cho dù hoài nghi, cũng không có

cách nào tìm tòi nghiên cứu.

Bất quá, đôi này La Quan mà nói ngược lại là chuyện tốt, hắn nhiều gần 1 tháng giảm xóc kỳ, không chỉ có thông qua săn giết nghiệt yêu, đạt được càng nhiều nghiệt thần châu, thực lực cũng có rất lớn tăng lên.

Ngẩng đầu nhìn một chút sắc trời, lúc này mặt trời ngã về tây, La Quan thu kiếm đi hướng doanh địa, con đường một vùng thung lũng lúc, hắn quay đầu nhìn lại lông mày lập tức nhíu một cái.

…

Sơn cốc bên trong, mười mấy đầu nghiệt yêu thi thể ngã trên mặt đất, Hùng Thái thở hồng hộc đứng tại chỗ, nhưng trên mặt hắn chẳng những không có kinh hỉ, ngược lại tràn đầy kinh sợ.

“Báo đen, ta chính là Hùng tộc thiếu tộc trưởng, ngươi dám can đảm hại ta? !” Những tiểu đội khác mấy người cũng khí tức uể oải, từng cái miễn cưỡng đứng ở bên cạnh, sắc mặt trắng bệch khó nén hoảng sợ.

Báo đai đen người đứng tại cách đó không xa, nghe vậy cười lạnh, “Hùng Thái, ngươi sẽ không phải quên, lão tử trên mặt sẹo, là thế nào đến a? Lại nhiều lần hỏng ta chuyện tốt, ta há có thể lại tha cho ngươi!” Nói, trên mặt hắn lộ ra vẻ đắc ý, “Lần này, ta phí hết tâm tư bố cục, ngươi Hùng Thái là chết bởi cùng nghiệt yêu chém giết, cùng lão tử cũng không quan hệ.”

Dứt lời, báo đen phất tay, “Giết bọn hắn!” Đã động thủ,

liền lại vô hậu lui khả năng, hắn không có nửa điểm do dự.

Ông ——

Đột nhiên, kiếm minh vang vọng sơn cốc, phóng tới Hùng Thái mấy người lập tức trừng lớn mắt, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ.

Báo lòng dạ hiểm độc bẩn bỗng nhiên co vào, “Không tốt…” Nhưng hắn chỉ tới kịp chuyển qua ý niệm này, ý thức liền bỗng nhiên lâm vào hắc ám.

Bá ——

1 đạo áo bào đen thân ảnh, xuất hiện trong sơn cốc, nó kiếm trong tay phong sáng rực, phát ra uy nghiêm khí cơ.

Báo đen bọn người, đều đã mất mạng tại chỗ!

Hùng Thái trừng lớn mắt, bỗng nhiên lấy lại tinh thần, vội vàng khom người cúi đầu, “Tại hạ Hùng tộc Hùng Thái, đa tạ các hạ xuất thủ cứu giúp, ngày sau nếu có phân phó, tại hạ nhất định toàn lực ứng phó!”

Bên cạnh hắn mấy người, cũng vội vàng đi theo hành lễ, từng cái kính sợ vạn điểm.

Thật mạnh kiếm!

Chỉ một kích, liền đem báo đen bọn người đều đánh giết, nếu là nhằm vào bọn họ… Tê, bọn hắn hôm nay đã

sớm đầu một nơi thân một nẻo!

La Quan nhìn thoáng qua Hùng Thái bọn người, liền trực tiếp rời đi, mấy bước sau “Ông” một tiếng kiếm minh, thân ảnh biến mất không gặp.

Hùng Thái bọn người 2 mặt nhìn nhau, đều là kinh nghi bất định, người này cứ như vậy đi rồi?

“Vị này tựa hồ chính là trong truyền thuyết, vị kia thần bí áo bào đen kiếm tu… Quả nhiên thực lực khủng bố, trăm nghe không bằng một thấy!”

“Tê —— vậy mà là hắn, nhưng vị này cùng ta cùng vô thân vô cố, vì sao xuất thủ cứu giúp… Ách, chẳng lẽ là chân thực nhiệt tình, gặp chuyện bất bình sao?”

Không một người nói chuyện, nhưng thuyết pháp này bọn hắn hiển nhiên không quá tin tưởng, có thể tham gia Đại Nghiệt uyên đi săn người, đều là cùng thế hệ bên trong người nổi bật, nhìn vấn đề sẽ không như thế ngây thơ.

Hùng Thái trong đầu hiển hiện một thân ảnh, chợt lại bị hắn xua tan, “Sẽ không, trời ngạo nói người kia là vũ phu, thân phận tuyệt sẽ không sai, há lại sẽ biến thành một tên kiếm tu…” Hắn thở sâu, trầm giọng nói: “Tốt, hôm nay ngươi ta lúc chạy đến, báo đen đám người cùng nghiệt yêu đại chiến đồng quy vu tận, liền ngay cả thi thể đều không có để lại, khác chúng ta cái gì cũng không biết, đều nghe hiểu không có?”

Tiểu đội mấy người khẽ giật mình, chợt cười lạnh gật

đầu, đây là báo đen bọn người cho lúc trước bọn hắn an bài kết quả, bây giờ lại thành kết quả của bọn hắn. Về phần giấu diếm việc này, đương nhiên là vì vị kia thần bí kiếm tu tránh phiền phức, đối phương có lẽ không thèm để ý, nhưng bọn hắn lại không thể không hiểu chuyện, nếu không nói không chừng ngày nào liền có 1 kiếm rơi xuống, đưa bọn hắn trực tiếp quy thiên.

Rất nhanh, chiến trường bị dọn dẹp sạch sẽ, thu hoạch mười mấy khỏa nghiệt thần châu mọi người, trên mặt một lần nữa lộ ra tiếu dung.

Hôm nay bọn hắn cũng coi là nhân họa đắc phúc.

…

Rất nhanh, thời gian lại qua 2 ngày.

Bá ——

Trong doanh trướng, La Quan mở 2 mắt ra, một trận thần quang phun trào qua đi, trên mặt hắn lộ ra tiếu dung

Vô Lượng cảnh tầng thứ 10 đỉnh phong!

Mượn nghiệt thần châu trợ giúp, tại cái này 1 tháng bên trong, hắn rốt cục đi đến 1 bước này, khoảng cách đột phá Đại Kiếp cảnh tới một bước xa. Một khi bước qua, hắn nhất định thực lực tăng vọt, phối hợp 【diệt thế huyết diễm] cùng 【tổ long chiến giáp], cũng không sợ kình thiên cảnh.

“Nghiệt yêu phong tỏa sắp vỡ vụn, ta nhất định phải nắm chắc thời cơ, mau chóng đột phá Đại Kiếp cảnh!”

Tâm niệm nhất định, La Quan trực tiếp đứng dậy, nhanh chân đi ra doanh trướng.

Rất nhanh, hắn liền đi tới trước đó, phụ trách giám thị hắn Hồ tộc tu sĩ phụ cận, đối phương doanh trướng cách hắn cũng không xa.

Người này đi tới về sau, biểu lộ trực tiếp cứng đờ, lộ ra không che giấu được bối rối, “Cái này… Không biết La đạo hữu… Có gì phân phó…”

Ừng ực ——

Hắn nuốt nước bọt, trong lòng đối Tô Triết chửi ầm lên, cái tên vương bát đản ngươi để ta làm việc, mình lại từ chối sạch sẽ.

Lão tử thật có phiền phức, tuyệt đối đem ngươi khai ra đến, phải ngã nấm mốc ai cũng đừng hòng chạy!

La Quan ánh mắt chớp lên, hắn đều không có tự giới thiệu, người này liền hô một tiếng “La đạo hữu”, xem bộ dáng là bị bị hù loạn tâm thần, hắn cũng lười so đo, nói thẳng: “Tô Triết ở đâu? La mỗ có việc, mời hắn mau chóng tới một chuyến.”

Hồ tộc tu sĩ gánh nặng trong lòng liền được giải khai, vội vàng nói: “Mời La đạo hữu hơi các loại, tại hạ ngay lập tức đi tìm hắn!” Quay người vội vàng rời đi.

Rất nhanh, Tô Triết xuất mồ hôi trán chạy đến, xa xa là được lễ, “La đạo hữu, thật có lỗi thật có lỗi, tại hạ việc vặt quấn thân, để ngươi lâu cùng.” Hắn ánh mắt cẩn thận, “Không biết ngài gọi ta tới, cần làm chuyện gì?”

Từ cái này một ngày sau, Tô Khanh tiểu tổ lại để cho hắn ra mặt đi mời qua La Quan 2 lần, nhưng đều không ngoại lệ đều bị cự tuyệt. Nhưng dù cho như thế, tiểu tổ cũng chỉ là ủy khuất muốn khóc, một điểm phàn nàn đều không có, cái này khiến Tô Triết da đầu đều nhanh nổ, đối mặt La Quan thời điểm, tự nhiên so với cha ruột càng cung kính.

La Quan nói thẳng: “Là như thế này, tại hạ trước đó săn giết nghiệt yêu lúc, từng chịu một chút thương thế, cần tạm thời bế quan tĩnh dưỡng mấy ngày, tiếp xuống đi săn chỉ sợ không thể tham gia, chuyên tới để mời Tô đạo hữu hỗ trợ an bài.”

Tô Triết thở ra một hơi, biểu lộ lộ ra ngưng trọng, “Thì ra là thế! La đạo hữu cứ việc tĩnh dưỡng chính là, ta sẽ thay ngài thượng bẩm việc này, miễn đi tiếp xuống đi săn nhiệm vụ, đợi ngài lúc nào khôi phục, lại nói cho ta một tiếng chính là.”

“Cái kia, Tô mỗ trong tay cũng có một chút trị liệu thương thế chi vật, không biết La đạo hữu phải chăng cần, ngài tuyệt đối đừng khách khí với ta.” Cứ việc La Quan sắc mặt, nhìn xem kia là hồng nhuận lại khỏe mạnh, nhưng Tô Triết lo lắng vẫn như cũ là thật tâm thực lòng.

La Quan khoát khoát tay, “Không sao, La mỗ tự trị

thương cho mình chính là, vậy ta liền cáo từ.” Hắn quay người muốn đi gấp, lại bị Tô Triết gọi lại, “La đạo hữu hơi các loại, đại doanh có quy định, chữa thương tĩnh dưỡng tu sĩ cần tập trung đến một chỗ… Khục, ở trong đó nguyên do, liệu đến ngài cũng có thể đoán được, nhưng đạo hữu cái này trạng thái, xem xét liền thương thế không nhẹ, tự nhiên là không có vấn đề.”

“Mặt khác, Tô mỗ sẽ cho ngài an bài một chỗ thanh tĩnh chi địa, tuyệt sẽ không trì hoãn ngài chữa thương.”

La Quan gật đầu, “Tốt, liền do ngươi an bài đi.” Hắn hơi trầm ngâm, nhìn về phía Ngưu Tiểu Tráng lều vải.

Tô Triết vung tay lên, “Ngưu đạo bạn cũng thương thế không nhẹ, liền cùng ngài cùng đi đi.”

Lều vải bên trong không có gì tốt thu thập, lấy đi trận bàn gọi tới Ngưu Tiểu Tráng, từ Tô Triết dẫn theo, 2 người thuận lợi vào ở “Thương binh doanh” .

Đương nhiên đây là phía ngoài xưng hô, bên trong hoàn cảnh so với bình thường doanh địa càng tốt hơn một chút hơn, thậm chí còn bố trí trận pháp, khiến cho thiên địa linh lực càng thêm nồng đậm, có trợ giúp thương binh khôi phục.

La Quan vội vã tu luyện, tuyển định chỗ ở về sau, liền vội vàng tiến vào doanh trướng.

Ngưu Tiểu Tráng đến bây giờ còn có chút mộng, nhưng hắn đã sớm biết, nhà mình thúc thúc không phải nhân vật bình thường, hưởng thụ điểm đặc quyền làm sao

rồi? Nghĩ đến ý niệm này lập tức thông suốt, mừng khấp khởi tuyển một chỗ sát bên La Quan lều vải, đi vào xem xét khá lắm, bố trí quả thực chính là xa hoa, so hắn tại Ngưu tộc hang ổ đều thoải mái.

Cách đó không xa đang có mấy người ngồi tại trên đất trống nói chuyện phiếm, trên thân phần lớn mang thương, sắc mặt lộ ra thanh bạch chi sắc. Trùng hợp chính là mấy cái này La Quan phần lớn gặp qua, bên trái là Hùng Thái, bên phải là trời ngạo, cùng riêng phần mình bên người người.

Hùng Thái nhíu mày mở miệng, “Điểu nhân, vừa rồi quá khứ, là kia La Quan?”

Trời ngạo cười lạnh, “Đội viên của ngươi, ngươi ta hỏi? Quả nhiên không hổ là gấu chó! !” Nhưng chế giễu thì chế giễu, vẫn gật đầu, “Không sai, chính là người này.”

Lúc nói chuyện, 2 người liếc nhau, đôi mắt có chút chớp động ở giữa, nhưng không có quá nhiều giao lưu.

“Hắc! ! Chúng ta tới cái này tĩnh dưỡng, 2 người bọn họ là tình huống như thế nào? Ta nhìn từng cái tinh khí thần đủ, cũng không giống như là thụ thương bộ dáng.”

“Xem ra, quả nhiên là có bối cảnh người, muốn tránh chiến liền tránh chiến, đáng thương huynh đệ chúng ta a, liều sống liều chết chém giết, kém chút liền khó giữ được cái mạng nhỏ này, không thể so… Không thể so a…”

Hùng Thái quay đầu trừng mắt liếc, “Biết không thể so,

liền câm miệng cho lão tử, họa từ miệng mà ra đạo lý cũng đều không hiểu, sớm muộn thiệt thòi lớn!”

2 người hậm hực cúi đầu.

Đúng lúc này, thiên linh linh đột nhiên nói: “Dựa vào cái gì? Hùng Thái ca ca các ngươi kém chút liền chết rồi, ca ca ta người cũng bị thương nặng, trời vũ thậm chí chết tại nghiệt yêu trong miệng… Bọn hắn dựa vào cái gì liền có thể tránh tiến vào trong này? Còn ở tại trên nhất chờ khu vực, điểm này đều không công bằng!”

Nàng bôi 1 đem nước mắt, “Ta muốn đi tìm bọn hắn nói công đạo! !”

Trời ngạo biến sắc, kéo nàng lại, “Tiểu muội, tiểu muội, ngươi đừng xúc động… Cái kia, thế đạo này cứ như vậy, ta tuyệt đối đừng nhiều chuyện… Ngươi xem một chút ngươi ca, ta hiện tại thật không thể đánh, lỡ như dẫn xuất phiền phức, nói không chừng thật muốn chết ở đây.”

Nói, hắn lộ ra một mặt thống khổ, “Ôi, lôi kéo vết thương, ngực ta đau…”

Thiên linh linh lập tức hoảng, cũng không dám nhắc lại chuyện vừa rồi, nhưng phiếm hồng vành mắt, hay là thấy một đám người trong lòng thổn thức.

Có câu nói, trời ngạo nói không sai, trên đời này ở đâu ra nhiều như vậy công bằng a… Có thể còn sống, cũng rất không tệ…

Ngày thứ 2, Ngưu Tiểu Tráng đi ra doanh trướng lúc, nhìn thấy ngay tại chuẩn bị thuốc chữa thương thiện thiên linh linh, ánh mắt sáng lên tiến lên, “Linh linh cô nương, là ta a, ngươi làm sao tại đây?”

Thiên linh linh trợn mắt trừng một cái, xoay người rời đi.

Ngưu Tiểu Tráng một mặt mê hoặc, nghĩ thầm chẳng lẽ báo đen đám kia vương bát đản, tu luyện ác độc thần thông “Trả ta phiêu phiêu quyền”, đánh thiên linh linh không biết hắn rồi? ?

“Là ta a, Ngưu Tiểu Tráng, linh linh ngươi làm sao rồi?”

Vừa tiến lên, liền bị người ta cô nương hung dữ trừng ở, “Cút! Ngươi còn dám tới, ta liền một đao chém chết ngươi!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 971 : Sói tổ cùng Hổ Vương

Ta gọi Ngưu Tiểu Tráng, đây là ta lần thứ 2 làm tự giới thiệu.

Ta thừa nhận, ta có chút “Đầu nhỏ tạo phản chứng”, gặp được cô nương xinh đẹp liền hàng trí, nhưng ta phát thệ ta đối linh linh là nghiêm túc.

Mấy ngày nay ta nếm thử cùng với nàng giải thích, nhưng nàng căn bản cũng không nghe, ta cảm thấy mình còn chưa nở rộ tình yêu chi hoa, liền muốn như thế khô héo.

Ta có thể làm sao? Ta cũng rất thống khổ a!

…

Doanh trướng bên trong, La Quan trường bào không gió mà bay, một cỗ kinh người khí tức, từ trong cơ thể hắn bộc phát.

Ầm ầm ——

Pháp lực chảy xiết như giang hải oanh minh, hắn đôi mắt bỗng dưng mở ra, trên mặt tươi cười.

Đột phá!

Đại Kiếp cảnh.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Vỡ vụn tiếng vang lên, là La Quan bố trí tại trong doanh trướng trận bàn, không chịu nổi hắn tăng vọt khí tức, bị sinh sinh chấn vỡ.

Nhìn xem rơi lả tả trên đất mảnh vỡ, La Quan tiếu dung thu lại, chậm rãi nhíu mày.

Mấy điểm không hiểu rung động nổi lên trong lòng, hình như có 1 đạo vô hình lưỡi đao, treo ở trên đỉnh đầu, như sau một khắc liền đem rơi xuống.

“Đại Kiếp cảnh… Phá cảnh thì lịch kiếp… Từng cướp cảnh thành… Bất quá mệnh vẫn…” La Quan trong miệng nhẹ giọng nói nhỏ.

Hắn nghĩ tới ban đầu ở Dương thị thọ yến bên trên, kia vừa phá kính Dương Tranh, chính là chết ở trong tay hắn.

Kia là hắn cướp!

Mà bây giờ, thì đến phiên hắn đi lịch kiếp.

Vừa nghĩ đến đây, La Quan bỗng dưng ngẩng đầu, hắn như cảm ứng được cái gì, một bước phóng ra trực tiếp rời đi doanh trướng.

Ngưu Tiểu Tráng chính mặt ủ mày chau ở bên ngoài

phơi nắng, 1 bộ bị sương đánh bộ dáng, thấy La Quan đi ra ngoài hắn giật mình, vội vàng hành lễ, “La thúc thúc, ngài xuất quan!”

La Quan gật gật đầu, tiếp tục xem hướng chân trời.

Sau một khắc, “Ầm ầm” nổ vang rung trời, đột nhiên từ phương xa truyền đến, kia phiến vặn vẹo, chồng chất không gian, lại bị sinh sinh đánh vỡ, khí tức khủng bố quét ngang.

Ngao rống ——

Nghiệt yêu thống khổ gào thét vang vọng đất trời, sau đó 2 thân ảnh, trực tiếp từ ngoại giới giết vào Đại Nghiệt uyên.

Phía sau bọn họ, riêng phần mình có khủng bố cự yêu hư ảnh hiển hiện, một bên là to lớn bạch lang, một bên khác thì là một đầu hung hãn mãnh hổ.

Xung quanh từng đầu nghiệt yêu, bị trực tiếp giết chết, máu tươi điên cuồng rơi vãi, giống như là dưới lên một trận mưa lớn.

Rất nhanh, bị phong tỏa lối ra, liền bị triệt để mở ra.

Mà phen này động tĩnh, sớm đã hấp dẫn trong đại doanh tất cả chú ý, vô số mặt người lộ cuồng hỉ, nhìn một màn trước mắt.

“Là bạch lang lão tổ!”

“Còn có Hổ Vương đại nhân!”

“2 vị này đều là ta phong sơn bên trong, cơ hồ đứng tại đỉnh cao nhất tồn tại, hôm nay lại tự mình giáng lâm, tới cứu chúng ta.”

“Thật sự là cường đại a, cũng không biết ta cả đời này, phải chăng có thể có cơ hội đạt tới cảnh giới này.”

Mọi người kinh hô, mặt mũi tràn đầy đều là tôn sùng, kính sợ.

“Ca, ca! Là bạch lang lão tổ cùng Hổ Vương đại nhân, bọn hắn đánh vỡ phong ấn, ngươi có thể cứu!” Thiên linh linh vui đến phát khóc.

Trời ngạo thương thế rất nặng, hơn nữa còn bị nghiệt yêu yêu lực ăn mòn, tại cái này bên trong không cách nào đạt được trị tận gốc, tình huống chính trở nên càng ngày càng hỏng bét.

Thật sự nếu không ra ngoài, cũng chỉ có một con đường chết, cho nên giờ phút này hắn cũng rất kích động, “Trời không quên ta… Ha ha ha, gấu chó, chúng ta vừa muốn đi ra!”

“Ừm!” Hùng Thái cũng rất kích động, 1 ngày không rời đi Đại Nghiệt uyên, tất cả mọi người không thể thoát khỏi nguy hiểm, dù sao nơi này thực tế khủng bố.

Hả? !

Hùng Thái đột nhiên phát hiện, La Quan đi ra doanh

trướng, hắn quả nhiên là trang tổn thương tránh chiến sao? A, trước đó ngược lại là cao nhìn hắn một cái, cho dù người này có chút bối cảnh, thủ đoạn, nhưng như thế cách làm thật là khiến người khinh thường.

Ngưu Tiểu Tráng cũng nhìn thấy thiên linh linh, tranh thủ thời gian một mặt lấy lòng cười làm lành.

Thiên linh linh trợn mắt trừng một cái, căn bản cũng không phản ứng, nàng đối 2 người kia, hiện tại không có một điểm hảo cảm.

“Ta cùng bái kiến bạch lang lão tổ, bái kiến Hổ Vương đại nhân, cảm tạ 2 vị xuất thủ cứu giúp!” Trong đại doanh, có mấy đạo yêu quang phóng lên tận trời, chính là liên thủ tổ kiến lâm thời đại doanh mấy vị kia, mỗi cái đều là làm thay mặt phong sơn Yêu tộc bên trong người nổi bật.

Tô Khanh thình lình ở bên trong, đứng bên người Tư Nam Thanh, Thiểm Đinh 2 cái.

Càng nhiều tu sĩ yêu tộc, quỳ xuống đất hành lễ, “Ta cùng bái tạ 2 vị đại nhân!”

“Thương binh doanh” bên trong, trời ngạo, Hùng Thái cùng riêng phần mình bên người người, cũng nhao nhao quỳ xuống.

Cái này không mất mặt, đừng nói giải cứu chi ân, liền 2 vị này thân phận, dù là tại cái khác địa phương gặp cũng được dập đầu.

Hưu ——

Hưu ——

Tiếng xé gió gào thét mà đến, mang theo khí tức khủng bố, như sóng lớn như bài sơn đảo hải, đem doanh địa tất cả mọi người giật nảy mình.

Chính là thăng nhập giữa không trung, mấy vị kia tu vi không tầm thường, bối cảnh cường đại Yêu tộc thiên kiêu đều biến sắc, cảm thụ được bạch lang lão tổ, Hổ Vương băng lãnh khí cơ, trong lòng nhịn không được phát hàn, bọn hắn nghĩ đến bị đoàn diệt Lang tộc, cùng chết mất Hổ tộc chìm trong, ám đạo hẳn là 2 vị này hoài nghi là bọn hắn làm xuống việc này?

Tê ——

Nếu là như vậy, hậu quả kia tuyệt đối khủng bố, hổ, lang 2 tộc tại phong sơn bên trong, chính là 1 cùng 1 đỉnh tiêm Yêu tộc đại tộc.

Đắc tội bọn hắn, tuyệt không có kết cục tốt!

Bá ——

Song phương thác thân mà qua, bạch lang lão tổ, Hổ Vương mặt âm trầm, căn bản nhìn cũng chưa từng nhìn mấy người một chút. Mấy vị này Yêu tộc thiên kiêu gánh nặng trong lòng liền được giải khai, nói thầm một tiếng may mắn, hôm nay không phải hướng về phía bọn hắn đến.

Sau đó, ánh mắt theo nhìn lại, mắt thấy 2 vị đại lão lại xâm nhập “Thương binh doanh”, trên mặt không khỏi lộ ra kinh nghi.

Chẳng lẽ lần này, bạch lang lão tổ cùng Hổ Vương muốn hỏi tội người, lại kia bên trong không thành?

“Thương binh doanh” bên trong, vốn là thương thế cực nặng trời ngạo, thụ khủng bố khí cơ áp chế, “Oa” phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt trở nên trắng bệch.

“Ca ca!” Thiên linh linh trực tiếp liền dọa khóc, nhưng nàng chỉ có thể ôm trời ngạo, căn bản không dám nhiều lời nửa câu.

Hùng Thái trừng lớn mắt nhìn về phía phía trước, bạch lang lão tổ cùng Hổ Vương đại nhân, bây giờ đứng sóng vai, cuồn cuộn sát cơ quét sạch tứ phương.

Thân thể của hắn run rẩy mồ hôi rơi như mưa, không biết đến cùng chuyện gì xảy ra… Nhưng có một chút hắn rất xác định, 2 vị đại lão tức giận đến cực điểm, một khi thật xuất thủ, sợ là một chút dư ba chấn động, liền có thể đem bọn hắn xoá bỏ.

Hùng Thái muốn hướng sau trốn, nhưng cả người đều bị trấn áp, chân cũng mềm giống mì sợi, đây thật là khóc không ra nước mắt, hắn cảm giác mình thật oan uổng, tại “Thương binh doanh” chữa thương làm sao cũng có thể bị tai bay vạ gió, ai có thể nói cho hắn đây rốt cuộc tình huống như thế nào?

Đúng lúc này, bạch lang lão tổ thanh âm lạnh như băng,

đột nhiên ở bên tai vang lên, “Là ngươi, giết sạch ta Lang tộc hậu duệ? Thật là lớn gan!”

“Chìm trong, là ngươi giết?” Hổ Vương gầm nhẹ, tựa như lôi đình, chấn đại địa oanh minh, thiên khung biến sắc.

Bá ——

Mọi người một mặt chấn kinh, ánh mắt tụ đến, thực tế là bây giờ toàn bộ đại doanh, tất cả mọi người quỳ, liền hắn 1 cái còn đứng ở nguyên địa quá bắt mắt, nghĩ không bị chú ý đều rất khó.

Trời ngạo, Hùng Thái 2 cái, con mắt kém chút trừng bạo.

“Là hắn!”

2 người, nhịp tim như nổi trống.

Trời ngạo thị lực kinh người, có phá vọng biết thật chi năng, dù phát giác được La Quan quanh thân sát khí quấn quanh, sát cơ khủng bố vô song. Lại không thể ngờ đến, hắn lại chính là cái kia, trong truyền thuyết để Lang tộc đoàn diệt, đem chìm trong cũng cùng nhau xử lý người.

Hùng Thái càng là một hơi kém chút nghẹn chết mình, kia La Quan… 1 người tộc vũ phu… Hắn làm sao có thể làm được điểm này…

Nhưng sự thật ngay tại dưới mắt, không phải do hắn không tin.

Ba kít ——

Ngưu Tiểu Tráng ngã trên mặt đất, thân thể hung hăng run rẩy, liền kém miệng sùi bọt mép.

Lúc này não hải bên trong, cũng chỉ có một suy nghĩ —— xong, sự tình bại lộ! Nhanh như vậy, hắn một chút chuẩn bị cũng không có.

Vốn đang coi là, La Quan sẽ có biện pháp, hiện tại hết thảy đều muộn.

Hắn mặc dù biết, nhà mình La thúc thúc là cực kỳ lợi hại, nhưng hắn hôm nay đối mặt, thế nhưng là bạch lang lão tổ cùng Hổ Vương.

2 cái này đều là phong sơn đỉnh phong nhất kinh khủng tồn tại, La Quan lợi hại hơn nữa, chẳng lẽ vẫn là lấy 1 địch 2? Đây không có khả năng!

Bị bạch lang lão tổ, Hổ Vương tiếp cận, khủng bố uy áp cùng băng lãnh sát cơ cơ hồ ngưng tụ thành thực chất, liền như một ngọn núi hoành ép mà tới. Nhưng La Quan sắc mặt nhưng như cũ bình tĩnh, tại phá cảnh đại kiếp lúc, hắn liền trong lòng có cảm ứng, biết hôm nay tất có nguy cơ giáng lâm.

Trước mắt bạch lang lão tổ cùng Hổ Vương, bất quá là nghiệm chứng điểm này mà thôi —— đại kiếp đại kiếp, nếu ngay cả điểm khiêu chiến đều không có, lại được cho cái gì lịch kiếp?

“2 cái kình thiên cảnh…” La Quan đôi mắt chỗ sâu, có vô hình hỏa diễm đang thiêu đốt, hắn cũng rất muốn biết, mình bây giờ mạnh bao nhiêu.

Hắn cũng không sợ hãi, dù là hôm nay không phải là đối thủ, cũng có nắm chắc toàn thân trở ra.

Duy nhất cần lo lắng chính là, lỡ như động tĩnh náo quá lớn, sẽ hay không dẫn phát không thể khống biến cố —— tỉ như phong sơn bên trong, vị kia chỉ nghe tên nhụy hoa nương nương, thậm chí là… Đạo quân!

Nhưng một chút lo lắng, chỉ ở não hải dạo qua một vòng, liền bị trực tiếp đè xuống. Hiện tại hắn không được chọn, làm gì lại bó tay bó chân… Bất kể hắn là cái gì hậu quả, đánh trước lại nói.

“Dừng tay! 2 vị tiền bối, đây tuyệt đối là hiểu lầm, la… Đạo hữu hắn tuyệt không phải hung thủ!”

Bá ——

Yêu quang lóe lên, Tô Khanh bay vào giữa sân, nàng một mặt lo lắng lớn tiếng mở miệng.

Tô Triết thấy cảnh này, chân mềm nhũn, kém chút ngất đi.

Tiểu tổ a tiểu tổ, cái này trường hợp nào, ngài sao có thể làm loạn? Ta Hồ tộc là không yếu, thế nhưng không đủ để cùng Lang tộc, Hổ tộc là địch a!

“Tô Khanh cô nương, ngươi nhanh lên trở về.”

“Chuyện hôm nay liên quan đến trọng đại, Tô cô nương không cần thiết xúc động!”

Lại có mấy vị Yêu tộc thiên kiêu rống to, bọn hắn đối Tô Khanh đều rất vừa ý.

Đương nhiên, vừa ý về vừa ý, loại tình huống này bọn hắn rống 1 cuống họng, điểm ra Tô Khanh thân phận, đồng thời nhắc nhở bạch lang lão tổ, Hổ Vương không muốn vội vàng thống hạ sát thủ chính là cực hạn, để bọn hắn cùng theo đi lên, kia là tuyệt đối không thể.

“Tô Khanh?” Hổ Vương nhướng mày, càng có uy nghiêm, “Hồ nháo! Đừng tưởng rằng ngươi tiểu di gả cho bổn vương làm thiếp, ngươi liền có thể làm càn, còn không tranh thủ thời gian lui ra!”

Hổ Vương giận dữ, lập tức gió nổi mây phun, “Ầm ầm” cát bay đá chạy, khí thế kinh người.

Tô Khanh bị đẩy lăn lộn vài vòng, cả người chật vật bên trong, lại lộ ra mấy điểm dị dạng mỹ lệ, nàng giãy dụa lấy đứng dậy, nâng lên 2 tay ngăn ở La Quan trước người, lớn tiếng nói: “Ta trước đó vẫn luôn cùng với La Quan, hắn tuyệt không phải hung thủ giết người, cầu Hổ Vương đại nhân cùng bạch lang lão tổ điều tra rõ ràng!”

Hổ Vương đôi mắt trầm xuống, cười lạnh, “Ngươi nói là, bổn vương oan uổng hắn? ?”

Bạch lang lão tổ ánh mắt, che lấp mà uy nghiêm, “Tiểu nha đầu, cho dù ngươi tại Hồ tộc địa vị rất cao, lại sao

dám hồ ngôn loạn ngữ? Bản tổ nhớ tới cùng Hồ tộc giao tình, cho ngươi thêm một cái cơ hội, hiện tại liền rời đi đi! !”

Tô Khanh sắc mặt trắng bệch, thân thể run rẩy, nhưng nàng vẫn tại lắc đầu, “Không… La Quan không giết người… Các ngươi không thể…” Nàng thở sâu, “La bàn công tử, Thiểm Đinh, các ngươi mau ra đây làm chứng, các ngươi đều biết La Quan không phải hung thủ!”

Tư Nam Thanh, Thiểm Đinh biến sắc, nhưng hôm nay vạn chúng nhìn trừng trừng dưới, cũng chỉ có thể kiên trì bay ra ngoài.

“Thanh Vân Tông Tư Nam Thanh, bái kiến Hổ Vương, bạch lang lão tổ!”

“Thiểm Đinh, bái kiến Hổ Vương, bạch lang lão tổ!”

Hổ Vương cười lạnh, “Hừ! Một giới Nhân tộc tiểu bối, cũng dám thay người giả mạo chứng, cho bổn vương cút! !”

Ngang rống ——

Một tiếng hổ khiếu, “Bành” một tiếng vang trầm, Tư Nam Thanh bị trực tiếp đánh bay, “Oa oa” máu tươi cuồng phún.

Sưu ——

Đúng lúc này, kiếm minh đột nhiên vang lên, một thân ảnh gào thét bay tới, đem Tư Nam Thanh tiếp được.

“Hổ Vương, ta Thanh Vân Tông đệ tử chưa từng đắc tội ngươi, lại dưới này nặng tay?” Người tới mái đầu bạc trắng, khí rống to.

Hổ Vương một bước hướng về phía trước, “Thanh Vân Tông thái thượng trưởng lão, ngươi muốn cùng bổn vương là địch?”

Ông lão tóc bạc sắc mặt biến hóa, cắn răng mang theo Tư Nam Thanh lui ra, “Chuyện hôm nay, ta Thanh Vân Tông không còn nhúng tay!”

Người tại phong sơn, hắn không thể không cúi đầu.

Bá ——

Lại có yêu quang hiện lên, mấy thân ảnh bay đến mà tới.

Ở giữa đúng là một tên tu nữ trẻ, dung mạo tuyệt mỹ không kém Tô Khanh, lại càng nhiều mấy điểm lạnh lẽo quý giá khí cơ, nàng cúi đầu nhìn về phía Thiểm Đinh, trầm giọng nói: “Sư tôn để ngươi gia nhập Đại Nghiệt uyên đi săn lịch luyện, là để ngươi tùy ý làm bậy? Còn không cho ta chạy trở về đến!”

Thiểm Đinh biến sắc, “Sư tỷ, làm sao ngươi tới rồi? ?” Hắn quay người cười khổ, “Tô Khanh cô nương thật xin lỗi, ta không thể cho ngươi làm chứng…”

Chán nản rời đi.

Bạch lang lão tổ sắc mặt biến hóa, “Đồ Thanh cô nương,

vị này là nương nương đệ tử mới thu sao? Bản tổ trước đó chỉ chưa thấy qua.”

Đồ Thanh thần sắc bình tĩnh, thản nhiên nói: “Sói tổ không cần suy nghĩ nhiều, tiểu tử này đầu óc không rõ ràng, ta tự sẽ thay thầy tôn quản giáo.”

Nói đến đây, nàng ánh mắt rơi xuống, “Tô Khanh, ngươi đang làm cái gì?” Hồ tộc có bôi, tô, hồ 3 họ, nàng cùng Tô Khanh cũng nhận biết.

Tô Khanh như gặp được cứu tinh, lớn tiếng nói: “Đồ Thanh tỷ tỷ, giúp ta cứu La Quan, hắn là oan uổng…” Chưa nói xong, liền ngất đi.

Đồ Thanh mặt không biểu tình, phất tay áo đưa nàng giao cho Tô Triết, “Nàng bệnh, ngươi chiếu cố tốt, Tô thị người rất nhanh liền đến.”

“Vâng vâng vâng, đa tạ Đồ Thanh tiểu tổ!” Tô Triết cả người toát mồ hôi lạnh hành lễ, như Tô Khanh tại trước mắt hắn xảy ra chuyện, hắn cũng được xui xẻo.

Hiện tại không ai lại ngăn cản.

——

Chương 972 : Người điên vì võ

La Quan có thể phát giác được, mấy cái Yêu tộc thiên kiêu nhìn hắn ánh mắt, quả thực hận không thể đem hắn tháo thành tám khối, chém thành muôn mảnh.

“Nữ nhân này thủ đoạn có một bộ a, đem một đám tiểu tử mê thần hồn điên đảo, ta đây cũng là nằm thương a? Hắc, còn không có chỗ nói rõ lí lẽ đi!”

Trực giác nói cho La Quan, Tô Khanh lần này tính toán, hoặc cùng những người này có quan hệ, nàng đến cùng là đánh cái gì tính toán?

Vừa chuyển động ý nghĩ tức thì, La Quan nhìn về phía đối diện, bạch lang lão tổ, Hổ Vương 2 cái, bọn hắn con mắt mắt uy nghiêm rơi xuống.

“Tiểu bối, báo ra xuất thân của ngươi lai lịch, là ai sai sử ngươi làm đây hết thảy? Nói ra, có lẽ có thể cho ngươi thống khoái!”

Bạch lang lão tổ gầm nhẹ, so với Hổ Vương, trong lòng hắn sát cơ càng tăng lên.

Bởi vì lần này Lang tộc mấy người đoàn diệt , chẳng khác gì là giết sạch cái này 1 gốc rạ bên trong, tài năng xuất chúng nhất mấy tên Lang tộc tiểu bối, ngày sau tộc đàn truyền thừa tất có không người kế tục nguy hiểm.

Thậm chí ngay cả Lang Ninh đều chết rồi, hắn nhưng là… Bằng tiểu bối này 1 người, làm sao có thể làm được điểm này? Bạch lang lão tổ hoài nghi, là có người cùng La Quan liên thủ, mới tạo dưới cái này một cọc huyết án, hắn nhất định phải đem việc này điều tra tra ra manh mối.

Dám can đảm tính toán Lang tộc, giết chết bạch lang hậu duệ đồ hỗn trướng, 1 cái đều sống không được! !

Hổ Vương đáy mắt tinh mang lóe lên, trực tiếp một bước đạp xuống, “Oanh” một tiếng, cự hổ hư ảnh sau lưng hắn ngửa mặt lên trời gào thét.

Cuồn cuộn hổ uy, như cự thú viễn cổ thức tỉnh, phô thiên cái địa rơi đập!

Hắn muốn nghiền nát La Quan tâm thần, ý chí, để hắn lâm vào sợ hãi, tuyệt vọng —— Hổ Vương suy nghĩ cùng bạch lang lão tổ không sai biệt nhiều, nhưng lại nhiều tầng 1, phong sơn bên trong ai dám đồng thời khiêu khích hổ, lang 2 tộc? Vậy liền chỉ có 1 cái hoài nghi đối tượng.

Phong sơn nội đình!

Dư quang đảo qua Thiểm Đinh, lại nhìn về phía bất động thanh sắc, thần sắc hờ hững Đồ Thanh, Hổ Vương hoài nghi đây là diễn cho bọn hắn một tuồng kịch.

Cho nên nhất định phải làm giòn lưu loát, bức La Quan nói ra chân tướng, như việc này coi là thật cùng nội đình có quan hệ… A! Cái này phong sơn trời, cũng nên biến

một chút.

“Ừm? ?”

Hổ Vương nhướng mày, đáy mắt hiển hiện một tia kinh nghi, ngưng trọng, hắn phát hiện đối diện La Quan, thần sắc lại không có biến hóa. Hắn lưng eo thẳng tắp tựa như 1 viên thanh tùng, dãy núi, mặc cho núi lở đất nứt tại trước, đều lồng lộng nhưng ngang giương hướng lên trời, không nhận nửa điểm ảnh hưởng.

Người này, không đơn giản!

Hẳn là hắn còn có lá bài tẩy gì sao? Hay là nói, hắn đang chờ người nào… Vừa nghĩ đến đây, Hổ Vương gầm nhẹ một tiếng.

Gió từ hổ, vân tòng long!

Một tiếng hổ khiếu, bão cát đầy trời, cuồng phong “Ầm ầm” cuốn lên, nháy mắt liền đem La Quan thân ảnh bao phủ.

Bạch lang lão tổ nhướng mày, “Hổ Vương?”

2 người ngay từ đầu kế hoạch, cũng không phải dạng này.

Hổ Vương chau mày, trầm giọng nói: “Chậm sợ sinh biến! !”

Bạch lang lão tổ như có điều suy nghĩ, nhìn lướt qua Đồ Thanh chỗ, đáy mắt hiển hiện mấy phút giây chìm. Nói

thật, hắn có chút nghĩ không thông, nội đình tại sao lại đột nhiên xuất thủ? Dù sao qua nhiều năm như vậy, lẫn nhau một mực bình an vô sự.

Chẳng lẽ nói, là phát giác được món kia bí ẩn sự tình? ? Cho nên lần này cái này La Quan đột nhiên xuất hiện tại Đại Nghiệt uyên đi săn bên trong, vốn là nội đình kế hoạch, hắn có lẽ ở trong đó phát hiện cái gì, bị phát giác sau mới cùng hổ, lang 2 tộc sinh ra xung đột, dẫn đến cái này một cọc huyết án? !

Nếu như La Quan thật sự là như thế nhân vật mấu chốt, nội đình tuyệt sẽ không trơ mắt nhìn xem hắn chết, nhất định sẽ có người tới cứu hắn, cho nên Hổ Vương mới đột nhiên thống hạ sát thủ.

Chỉ có thể nói vô hình não bổ trí mạng nhất, nhưng hết lần này tới lần khác đây hết thảy, tại bạch lang lão tổ cùng Hổ Vương xem ra, hoàn toàn hợp tình hợp lý.

Liếc nhau, đều phát giác được lẫn nhau suy nghĩ —— thà giết lầm chớ không tha lầm, trước đem cái này La Quan cho trấn sát, để phòng lỡ như!

Đầu tiên là Tô Khanh ra mặt cầu tình, tiếp lấy các phương liên tiếp đăng tràng, lại đến Hổ Vương đột hạ sát thủ, thế cục biến ảo khiến mắt người tốn hỗn loạn.

Thiên linh linh trừng lớn mắt, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin, vô ý thức nói: “La Quan… Hắn không phải cái vũ phu à… Làm sao thành giết Lang tộc, Hổ tộc người hung thủ… Không đều đang đồn… Kia thần bí áo bào đen kiếm tu… Mới có thể là hung thủ à…”

Nàng thanh âm cũng không lớn, nhưng tại hoàn toàn tĩnh mịch hoàn cảnh dưới, vẫn là có thể nghe rõ ràng.

Trời ngạo biến sắc, “Tiểu muội, nhanh ngậm miệng!”

Đúng lúc này, Hổ Vương mặt không biểu tình nhìn lướt qua, thiên linh linh sắc mặt một chút trở nên trắng bệch, nàng có thể phát giác được xung quanh lúc này đột nhiên nhiều rất khủng bố khí cơ. Không khí đang lưu động, sắp nhấc lên phong thanh, “Ô nghẹn ngào nuốt” lọt vào tai, nhưng không có nửa điểm ai oán thê thảm, ngược lại phóng xuất ra vô tận lạnh lùng, tàn khốc!

Như hổ khẩu mở rộng, trong đó răng nanh doạ người, chỉ cần nhẹ nhàng khẽ cắn, liền có thể làm bọn hắn chết không có chỗ chôn.

“Hổ Vương tha mạng, tiểu muội tuổi nhỏ vô tri, tuyệt không chất vấn ngài chi ý…” Trời ngạo nóng lòng phía dưới lớn tiếng mở miệng, còn chưa nói xong liền bắt đầu “Oa oa” thổ huyết, mặt ngoài thân thể không chịu nổi gió chảy xuôi, vỡ ra từng đầu khủng bố vết thương.

Hổ Vương muốn giết một người răn trăm người, đem việc này nắp hòm định luận —— La Quan, chính là huyết án hung thủ, ai dám chất vấn ai liền chết!

Tuyệt không cho nội đình nửa điểm từ chối, cãi cọ cơ hội.

“Ca! Ca!” Thiên linh linh dọa sợ, khóc thê thảm vạn điểm, “Hổ Vương đại nhân, ta sai, cầu ngươi thả qua

anh ta…”

Hổ Vương mặt không biểu tình, hiển nhiên sát ý đã quyết.

Nhưng vào lúc này, một thanh âm đột nhiên vang lên, “Hổ Vương, người ta chỉ bất quá nói một câu lời nói thật mà thôi, ngươi liền muốn giết người diệt khẩu, thật đúng là đủ bá đạo.”

Oanh ——

Sau một khắc, 1 con mặt ngoài thiêu đốt lên hừng hực huyết diễm nắm đấm ném ra, đem gào thét cuồng phong xé nát, tiếp theo từ bên trong đi ra.

La Quan một bước đạp xuống, thiên địa đột nhiên yên tĩnh, nó quanh thân hạo đãng khí huyết thẳng tắp trùng thiên như lang yên, đem hết thảy dị đoan trấn áp.

Đối vũ phu mà nói, khí huyết chi lực bên ngoài, vô luận tu sĩ chi pháp lực, hay là Yêu tộc yêu lực, kia cũng là cẩu thí.

Hổ Vương lại như thế nào? Đồng dạng cho ta quỳ!

Đoạn thời gian này đến, luyện hóa, hấp thu mấy trăm khỏa nghiệt thần châu lực lượng, tổ long huyết mạch tăng lên trên diện rộng, làm La Quan nhục thân cấp tốc thuế biến.

Giờ phút này, lấy tổ long huyết mạch làm căn bản, La Quan chỗ thể hiện ra, chính là tuyệt đối cường hãn, bá

đạo vũ phu thủ đoạn.

Trời ngạo, thiên linh linh cùng Hùng Thái bọn người bên người, chưa hoàn toàn hình thành gió, bị trực tiếp trấn áp, tiêu tán, tiếp lấy một cỗ đại lực vọt tới, đem bọn hắn xa xa đẩy ra.

Huyết diễm che lấp lại, người khoác tổ long chiến giáp La Quan, cười lạnh mở miệng, “Trước đem chiến trường dọn dẹp sạch sẽ, lại cho 2 người các ngươI quy thiên!”

Trốn không thoát, vậy liền làm một cuộc, bạch lang lão tổ, Hổ Vương lại như thế nào? Ta thật là sợ a, thật là sợ một quyền đấm chết các ngươi!

“Muốn chết!” Hổ Vương gầm nhẹ một tiếng, hắn vương giả uy nghiêm lọt vào mạo phạm, đưa tay 1 quyền đánh ra.

Ô ngao ——

Cự hổ hư ảnh ngửa mặt lên trời gào thét, làm đánh giết hình dạng, “Ầm ầm” vô tận yêu lực sôi trào, dạng bông hắc vụ che khuất bầu trời.

Hổ Vương một kích chính là kình thiên cảnh thủ đoạn, cái này 1 Phương Thế giới đều bị khóa định, căn bản không thể trốn đi đâu được.

“Đến hay lắm!” La Quan cười lớn một tiếng, một bước đạp xuống, lại không chút do dự cũng là 1 quyền ném ra.

Oanh ——

Sau một khắc, nổ vang rung trời bộc phát, đến từ La Quan vũ phu hình thái 1 quyền, cùng Hổ Vương một kích trùng điệp đối oanh.

Khí huyết bộc phát hạo đãng đãng như triều cường, giờ khắc này hắn cho người cảm giác, tựa như là 1 viên giáng lâm mặt trời, phóng xuất ra vô tận sáng rực khí cơ, chướng mắt không thể nhìn thẳng.

Cháy bùng, khuấy động khí huyết, cùng sôi trào yêu lực điên cuồng đối hướng, dây dưa, phát ra “Ầm ầm” khủng bố tiếng vang, chỗ bày biện ra một màn, chính là liệt diễm cùng hắc vụ lẫn nhau thôn phệ, chôn vùi.

La Quan bị đánh bay ra ngoài, trực tiếp nện xuyên đại doanh, đem một cái ngọn núi đụng nát, thân thể thật sâu khảm ở trong đó.

Quanh người hắn 【 diệt thế huyết diễm] đều ảm đạm rất nhiều, khóe miệng chảy ra một vệt máu, nhưng hắn một đôi tròng mắt, ngược lại trở nên càng thêm sáng tỏ, băng lãnh dựng thẳng đồng tại thật sâu chỗ hiển hiện, lộ ra cực nóng cùng khát máu.

Chân Long cũng là Yêu tộc một viên, lại thêm khoảng thời gian này đến, La Quan điên cuồng luyện hóa nghiệt thần châu, cứ việc bọn chúng đã bị tịnh hóa, nhưng vẫn nhiễm lấy một tia thuộc về nghiệt yêu bạo ngược, những này góp nhặt tại La Quan tâm thần ở giữa, giờ phút này bị triệt để dẫn bạo.

Huống chi, thân là Chân Long chi tổ, ra sao cùng tôn quý, kiêu ngạo, dù là lực lượng của nó chỉ khôi phục một chút xíu, cũng sẽ không cho phép có cái khác Yêu tộc, dám can đảm ở trước mặt nó làm càn!

“Thống khoái! Thống khoái!”

“Lại đến!”

La Quan hét lớn một tiếng, hôm nay hắn liền muốn dùng hai quả đấm này liều mạng Hổ Vương, đem hắn nện vào quỳ xuống đất cầu xin tha thứ.

Oanh ——

Thể nội khí huyết cuồn cuộn, 【diệt thế huyết diễm] lại lần nữa điên cuồng bộc phát, xích hồng lại hừng hực, phóng xuất ra vô tận ngang ngược, bá đạo.

La Quan cũng không phải là vũ phu, nhưng giờ khắc này lại đem vũ phu cuồng, bạo, hung ác, đấu hiện ra vô cùng nhuần nhuyễn.

Hiện tại, dù là hắn đứng ra nói mình không phải một tên vũ phu, cũng sẽ không có người tin tưởng, gia hỏa này thỏa thỏa chính là 1 cái, đầu bên trong cũng bị luyện đầy bắp thịt võ đạo tên điên!

Như tháng 8 lưu hỏa, hừng hực thiêu đốt 【diệt thế huyết diễm], sau lưng La Quan kéo ra 1 đầu thật dài đuôi cánh, hắn tựa như là một viên sao băng, mang theo thẳng tiến không lùi, tồi khô lạp hủ khí thế thẳng hướng Hổ Vương.

Hổ Vương tức giận, không nghĩ tới một kích toàn lực, lại chỉ là đem La Quan đả thương, lại hắn khí diễm càng trở nên càng thêm phách lối!

Cái này có thể nhẫn?

“Cho bổn vương chết!”

Ô ngao ——

Trên đỉnh đầu, cự hổ hư ảnh bỗng nhiên chìm xuống, dung nhập Hổ Vương thể nội, quanh người hắn cốt nhục “Đôm đốp” nổ đùng, vốn là kinh người thân thể, giờ phút này lại lần nữa cất cao một đoạn. Một bước đạp xuống đại địa vỡ nát, vẩy ra, cuồng bạo lực lượng vỡ ra từng đạo, như mạng nhện khủng bố khe hở lan tràn khắp nơi.

Đảo mắt, 2 đạo khủng bố thân ảnh, liền chém giết đến cùng một chỗ, một phương 【 diệt thế huyết diễm] điên cuồng thiêu đốt, một bên khác Hổ Vương quanh thân yêu khí bàng bạc, mỗi một lần chém giết, va chạm, đều bộc phát ra lôi đình oanh minh, khiến cho thiên địa chấn động, gào thét.

Vô số con mắt trợn tròn, lộ ra kinh hãi biểu lộ, bị trước mắt một màn dọa đến sắc mặt trắng bệch.

Nhất là trước đó, mấy cái hung dữ tiếp cận La Quan Yêu tộc thiên kiêu, giờ phút này càng là sắc mặt đại biến, kinh sợ vạn điểm. Bọn hắn dù tự tin xa so cùng thế hệ tu sĩ càng mạnh, thậm chí có thể cùng một chút thế hệ trước cường giả giao phong, nhưng tối đa cũng liền có

thể đạt tới Nhất Niệm cảnh cấp độ, làm sao có thể cùng Hổ Vương, bạch lang lão tổ so sánh?

Nhưng hôm nay, La Quan có thể bằng sức một mình, cùng Hổ Vương giết nan giải khó điểm, chỉ một điểm này… Hắn liền càng đáng chết hơn! Nếu không, bọn hắn những này Yêu tộc thiên kiêu, há không bị sấn thác không còn gì khác.

“Giết hắn!”

“Giết hắn!”

Giờ khắc này, Yêu tộc thiên kiêu nhóm dưới đáy lòng gào thét.

Đương nhiên, nếu muốn để bọn hắn tự mình xuất thủ, vậy khẳng định là không dám… Dù sao bọn hắn lại không ngốc, tự tìm đường chết sự tình tuyệt sẽ không làm!

Cùng Hổ Vương chém giết, La Quan là rơi vào hạ phong, hắn chỉ là chiếm tổ long huyết mạch cường hãn, nhưng tại trong thời gian ngắn, bộc phát ra siêu cường khí huyết, lại thêm tổ long chiến giáp kinh người phòng ngự, mới miễn cưỡng tiếp tục chống đỡ.

Thuần túy nhục thân cường độ, hắn còn kém rất nhiều, nhưng hết lần này tới lần khác trận này chém giết, hắn càng là thụ thương càng là bạo ngược, lại đánh càng thêm hung mãnh, cường thế.

Ngược lại là Hổ Vương, chẳng biết tại sao lại trong lòng

phát hàn, bị huyết diễm phía dưới cặp con mắt kia khóa chặt, lại vô hình sợ hãi, bất an. Cái này cũng liền dẫn đến, yếu thế một phương dần dần chiếm thượng phong, cường thế Hổ Vương ngược lại bị, từ từ đè xuống.

Trong cục thế biến hóa rất nhỏ, người bên ngoài có lẽ nhìn không ra, nhưng bạch lang lão tổ lại nhìn nhất thanh nhị sở, trong lòng không khỏi trầm xuống —— người này tộc vũ phu đến cùng là nơi nào đến, lại hung hãn như vậy, khủng bố, nhưng cùng Hổ Vương chính diện chém giết mà thắng!

Không sai, Hổ Vương muốn bại, hắn giống bị không biết ngoại lực quấy nhiễu, tựa như là bị trói buộc tay chân, đối mặt dạng này 1 cái không muốn sống người điên vì võ, đâu có bất bại lý lẽ?

Đúng lúc này, Hổ Vương tức hổn hển gào thét vang lên, “Sói tổ, ngươi muốn nhìn hí tới khi nào? Còn không cùng bổn vương cùng một chỗ động thủ, đem người này trấn sát!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 973 : Vũ phu cùng kiếm tiên

2023-11-0 4 ngày địa bỗng dưng yên tĩnh, vô số người trợn tròn con mắt, lộ ra mặt mũi tràn đầy kinh hãi.

Hổ Vương cầu cứu!

Hắn vậy mà tại chính diện trong chém giết không địch lại La Quan, cảnh này dù là tận mắt nhìn thấy, cũng mọi người cảm thấy hoang đường, không thể tin.

Đồ Thanh thần sắc ngưng trọng, đôi mắt đẹp nhìn lướt qua còn tại trong hôn mê Tô Khanh, nàng trước đó cũng không lý giải, cùng là Hồ tộc Thánh nữ Tô Khanh, tại sao lại đối chỉ là 1 tu sĩ nhân tộc động tâm.

Nhưng bây giờ, hết thảy đều có giải thích.

La Quan thực lực lại cường hãn đến tư, càng mấu chốt chính là hắn còn rất trẻ, tương lai thành tựu không thể đoán trước! Như thế kinh tài tuyệt diễm, siêu quần bạt tụy nhân vật, Đồ Thanh cũng nhịn không được sinh ra một nháy mắt động tâm.

Nhưng rất nhanh, một chút gợn sóng liền bị đè xuống, nó trong đôi mắt hiển hiện nhàn nhạt thương hại.

Này đến Đại Nghiệt uyên, sư tôn chuẩn bị lên đường cố ý phân phó, muốn nàng nhìn nhiều bớt làm đừng chọc tranh chấp… Ngày hôm nay thế cục, Hổ Vương, sói tổ

giơ cao báo thù đại kỳ xuất thủ, liền tuyệt sẽ không cho La Quan nửa điểm đường sống, bằng không bọn hắn 2 người còn có gì mặt mũi?

Lực áp Hổ Vương đích xác kinh người, nhưng hôm nay còn có 1 cái bạch lang lão tổ a, đây là tuyệt không yếu tại Hổ Vương tồn tại, thậm chí càng càng khủng bố hơn.

La Quan hắn cuối cùng khó thoát kiếp nạn này!

Ô ngao ——

Một tiếng sói tru, cuồn cuộn yêu lực bộc phát, tràn ngập giữa thiên địa, quét ngang bát phương lục hợp.

Bạch lang lão tổ gầm nhẹ, “Phách lối Nhân tộc vũ phu, giết ta hổ, lang 2 tộc tiểu bối, lại vẫn dám ở này quát tháo? Cho bản tổ chết!”

Câu này gọi sư xuất nổi danh, là La Quan giết hổ, lang 2 tộc tiểu bối phía trước, cho nên sói tổ mới cùng Hổ Vương liên thủ, truyền đi tuy nhiều ít có tổn hại uy danh, nhưng ít ra có tầng 1 che lấp. Đương nhiên càng quan trọng chính là, sói tổ, Hổ Vương lúc này chắc chắn, La Quan hẳn là nội đình quân cờ, hắn biểu hiện càng mạnh liền càng phải chết.

Bạch lang lão tổ giết vào chiến đoàn, sắc mặt bỗng dưng biến đổi, hắn rốt cuộc minh bạch vì sao Hổ Vương hôm nay, biểu hiện bó tay bó chân.

【 diệt thế huyết diễm] bên trong, kia một đôi băng lãnh đôi mắt, lộ ra vô tận hờ hững, uy nghiêm, lại để trong

lòng hắn hồi hộp, bản năng bên trong sinh ra sợ hãi, liền như trực diện tôn quý quân vương, thần chỉ, thể nội yêu lực lưu chuyển, đều nhiều mấy điểm trì trệ.

Hổ Vương gầm nhẹ, “Cái này La Quan có gì đó quái lạ, đánh nhanh thắng nhanh đem hắn trấn sát! !”

Bạch lang lão tổ trọng trọng gật đầu, hắn vô ý thức liếm một chút khóe miệng, đáy mắt kiêng kị chi hơn, càng nhiều một tia nóng rực. Hắn mơ hồ cảm thấy, La Quan thể nội hình như có một loại nào đó bí ẩn, như hắn có thể có được, nhất định là một trận thiên đại tạo hóa.

“Giết!”

Bạch lang lão tổ gào thét một tiếng, cùng Hổ Vương liên thủ, 2 đạo ngập trời yêu lực hội tụ đến cùng một chỗ, hóa thành không gì không phá khủng bố dòng lũ.

“Oanh” một tiếng vang thật lớn, La Quan bị trực tiếp đập bay, hắn rơi ầm ầm trên mặt đất, đem đại địa cày mở khủng bố khe rãnh, cuối cùng đổ vào trong đó. Thân thể của hắn mặt ngoài hừng hực thiêu đốt 【diệt thế huyết diễm] bị sinh sinh chôn vùi, lộ ra phía dưới tổ long chiến giáp, giờ phút này lồng ngực chỗ lõm xuống dưới, xương cốt không biết đoạn mất bao nhiêu, mấy ngụm nghịch huyết liên tiếp phun ra.

Hổ Vương, bạch lang lão tổ ánh mắt một chút liền thay đổi, bọn hắn nhìn thấy La Quan trên thân lân giáp, là mỹ lệ như vậy mà uy nghiêm, bị che giấu một tia khí cơ tiết ra ngoài, làm bọn hắn tâm thần đều đang run sợ.

Chân Long!

Cái này La Quan thể nội, lại có Chân Long huyết mạch chảy xuôi!

Long tộc là yêu tộc hoàng giả, trời sinh ở vào chuỗi thức ăn đỉnh cao nhất, đối Yêu tộc có thiên nhiên uy hiếp… Nhưng đồng dạng, Chân Long dụ hoặc đối Yêu tộc cũng càng vì mãnh liệt, như có thể nuốt phệ Chân Long huyết mạch, bọn hắn liền có thể một bước lên trời, thậm chí huyết mạch phản cổ nhảy lên trở thành phong sơn chi chủ.

Cái này dụ hoặc, quả thực không thể ngăn!

Giết La Quan, đem hắn tại chỗ thôn phệ, tuyệt không thể thả người này rời đi, càng không thể để Chân Long huyết mạch sự tình bị người biết được.

“Chết! !”

Gào thét bên trong, Hổ Vương, bạch lang lão tổ triệt để điên cuồng, khủng bố yêu lực toàn lực bộc phát, một nháy mắt che khuất bầu trời, ngưng tụ ra hạo đãng đãng khôn cùng vô tận yêu lực chi hải, đem La Quan cùng bọn hắn cùng một chỗ bao trùm, nhờ vào đó ngăn cách ngoại giới rình mò, che đậy hết thảy khí cơ tản mát.

Càng quan trọng chính là đây cũng là một đạo phòng ngự, phong ấn, không cho bất luận kẻ nào xuất thủ, giải cứu La Quan cơ hội… Dù sao đồ diệt Lang tộc giết chết chìm trong chính là 1 vị cường hãn kiếm tu, người này cực khả năng chính là La Quan giúp đỡ, lúc này hoặc

giấu ở bên cạnh.

2 tôn đỉnh tiêm đại yêu liên thủ, nó khủng bố khí cơ quét ngang, mọi người rung động, kính sợ, tiếp theo từ đáy lòng sinh ra một cái ý niệm trong đầu ——

La Quan chết chắc!

Tình cảnh này, hợp Hổ Vương, sói tổ chi lực, người này tuyệt không sống sót khả năng.

Đồ Thanh đáy mắt hiện lên một tia buồn vô cớ, thương hại, nhưng rất nhanh bình tĩnh lại, nàng âm thầm cảnh cáo mình, ngày sau khi càng thêm cẩn thận.

Giữa thiên địa thiên kiêu sao mà nhiều ư? ? So với nàng xuất sắc đếm không hết, liền so hiện nay ngày La Quan, nhưng chỉ có sống sót, mới có thể có được óng ánh tương lai, chết đi thì hết thảy thành không.

Mấy vị Yêu tộc thiên kiêu đồng thời thở dài một hơi, ánh mắt trở nên nhẹ nhõm, cái này La Quan rốt cục chết rồi.

Tốt, rất tốt, phi thường tốt!

Không chỉ bởi vì Tô Khanh, mà là như Nhân tộc bên trong nếu có như thế kinh diễm hạng người, bọn hắn sẽ nhất định muốn trở thành nhật nguyệt bên bờ tinh thần, đời này ảm đạm vô quang.

Mang theo Tư Nam Thanh, thối lui đến xa xa kia Thanh Vân Tông lão giả tóc trắng, giờ phút này thở dài một tiếng, “Tiếc chúng ta tộc thiên kiêu, hôm nay lại vẫn lạc ở

đây, buồn ư đau nhức ư…”

Tư Nam Thanh lại không nói chuyện, chỉ là nhìn về phía phô thiên cái địa khủng bố yêu lực đại dương mênh mông, nó đôi mắt chỗ sâu một tia u ảnh lướt qua.

“Thúc thúc! La thúc thúc! !” Ngưu Tiểu Tráng khóc thê thảm, hắn cùng La Quan một thể, như La Quan bị giết, hắn lại có thể có kết quả gì tốt? Càng nghĩ càng sợ, đột nhiên một trận toàn thân run rẩy, “Lạch cạch” ngã xuống đất ngất đi.

Thiên linh linh yên lặng đem hắn kéo đi qua, trời ngạo phát giác được điểm này nhưng lại chưa mở miệng ngăn cản, cùng bên cạnh Hùng Thái liếc nhau, 2 người đều gượng cười.

Bọn hắn lúc này còn sống, đều là bởi vì La Quan xuất thủ, mà hắn một khi bị giết… Bọn hắn những người này vốn nên chết đi người, từ không có khả năng kế tiếp theo sống sót. Dù sao Hổ Vương xuất thủ, đại biểu lấy hắn uy nghiêm, ý chí, ai có thể làm trái?

“Hùng Thái, thực xin lỗi a, lần này liên lụy các ngươi…” Trời ngạo áy náy mở miệng, 2 người là bằng hữu nhiều năm, giao tình tâm đầu ý hợp.

Hùng Thái lắc đầu, “Đây đều là mệnh!” Hắn thở sâu lại thật dài phun ra, “Hôm nay, có thể cùng như thế thiên kiêu nhân vật chung phó Hoàng Tuyền, cũng coi là ngươi ta vinh quang.”

Khe rãnh cuối cùng đại địa vỡ nát, một mảnh hỗn độn ở

giữa, La Quan xát 1 đem miệng mũi vết máu, bất đắc dĩ thở dài, “2 người các ngươI lão già, không giảng võ đức a.”

Hổ Vương, bạch lang lão tổ chân đạp hư không, từ phương xa mà đến, “Được làm vua thua làm giặc, đây chính là vận mệnh của ngươi, kết thúc đi!”

Đều là kinh lịch vô số chém giết, mới đi đến đỉnh phong nhân vật, tâm tính tàn nhẫn sát phạt quả đoán, đương nhiên sẽ không phạm nhân vật phản diện chết bởi nói nhiều mao bệnh. Đưa tay nhấn một cái “Ầm ầm” trên đỉnh đầu yêu lực sôi trào, khủng bố trấn sát chi lực, trực tiếp đem La Quan cuốn vào trong đó.

Nhưng vào lúc này, một tiếng kiếm minh bỗng dưng vang lên, Hổ Vương, bạch lang lão tổ lập tức trợn to tròng mắt, thốt ra, “Đây không có khả năng…”

Sau một khắc, băng lãnh quát khẽ vang vọng đất trời.

“1 kiếm khai thiên!”

Lâm thời trong đại doanh bên ngoài, vô số người đều rõ ràng nghe tới, kia một thanh âm vang lên triệt thiên địa quát khẽ cùng kiếm minh, lập tức sắc mặt hoàn toàn thay đổi. Bọn hắn hãi nhiên ngẩng đầu, liền thấy bầu trời phía trên trong chốc lát phong vân vỡ vụn, có vô hình sắc bén khí cơ giáng lâm, khiến cho mặt trời lại vô che lấp.

Sau đó, có kiếm ảnh từ chín ngày mà đến, đem thiên khung một phân thành hai, hạo đãng đãng vô tận kiếm

hơi thở, mỗi một sợi bên trong đều ẩn chứa có thể khiến vạn vật hủy diệt khí tức khủng bố.

Phong mang tất lộ, bá đạo vô song, duệ không thể đỡ!

Kiếm thế phía dưới, hết thảy hủy hết.

Ở trong đó, tự nhiên cũng bao quát Hổ Vương, bạch lang lão tổ liên thủ, lấy vô tận yêu lực chỗ ngưng tụ mà thành hạo đãng đại dương mênh mông.

Ầm ầm ——

Kiếm ảnh rơi xuống, yêu lực chi hải điên cuồng chấn động, cuồn cuộn, tiếp theo từ đó vỡ vụn, cùng thiên khung đồng dạng bị chém thành hai nửa.

“A!”

Hổ Vương, bạch lang lão tổ, đều phát ra thống khổ gào thét, mi tâm đồng thời nổ tung, máu tươi tuôn trào ra.

Cùng lúc đó, sắc trời vô che vẩy xuống, chiếu vào khe rãnh cuối cùng, La Quan cầm kiếm mà đứng, trường bào nhuốm máu tóc đen kích giương.

Cứ việc sắc mặt tái nhợt, nhưng hắn đầu lông mày đuôi mắt ở giữa, lại đều là tung hoành bễ nghễ!

Hôm nay, ta cầm kiếm nơi tay, chính là vô địch.

“Kiếm tu! Ngươi chính là cái kia kiếm tu… Nhưng ngươi làm sao có thể… Là 1 cái kiếm tu…” Hổ Vương phát ra

thống khổ lại khó có thể tin gào thét.

Yêu lực chi hải đang sụp đổ, cuốn lên thiên địa linh lực, kích thích khủng bố triều cường, “Ầm ầm” càn quét thiên địa thập phương, đem vô số người thổi ngã trái ngã phải, thậm chí quẳng đầu rơi máu chảy, nhưng hôm nay bọn hắn lại giống như là không phát hiện được, mặt mũi tràn đầy đều là kinh hãi, khó có thể tin.

“Kiếm tu…” Đồ Thanh thì thào nói nhỏ, nàng cảm giác trước mắt thế giới, đều trở nên không chân thực.

1 cái vũ phu, 1 cái khủng bố tới cực điểm, ngay cả Hổ Vương đều có thể chính diện đánh bại người điên vì võ, thế mà lắc mình biến hoá thành 1 tôn đương thời kiếm tiên.

Không sai, chính là kiếm tiên, nếu không làm sao có thể thi triển ra, kinh khủng như vậy kiếm pháp.

1 kiếm khai thiên, một kiếm phá biển, 1 kiếm trọng thương Hổ Vương cùng sói tổ!

Nhưng ai có thể nói cho nàng, vũ phu cùng kiếm tiên ở giữa, là lúc nào xuất hiện liên hệ? Đây rốt cuộc là tình huống như thế nào? !

Hùng Thái trong đầu, đột nhiên hiển hiện một thân ảnh, ngày đó hoàng hôn lúc điểm, hắn bị báo đen tính toán rơi vào hẳn phải chết tuyệt cảnh.

Đột nhiên có áo bào đen kiếm tu xuất thủ, 1 kiếm đánh giết mấy người, tiếp lấy nhẹ lướt đi. Lúc trước hắn liền

từng có một tia không hiểu liên tưởng, lại bị lý trí cho đè xuống… Nhưng hôm nay, sự thật đã ở dưới mắt…

Là hắn, chính là hắn!

Thiên linh linh há to mồm, mặt mũi tràn đầy chấn kinh… Cho nên… Hổ Vương, sói tổ vẫn chưa oan uổng La Quan? Hắn thật chính là hung thủ?

Ta… Hắn… Cái này…

Nàng đầu óc triệt để loạn, giống như là một đoàn bột nhão.

“Không có giúp đỡ, hung thủ chính là ngươi… Từ đầu đến cuối, đều chỉ có ngươi 1 cái…” Bạch lang lão tổ cắn răng gào thét.

Máu tươi nhuộm đỏ con mắt, để hắn biểu lộ bội hiển dữ tợn.

La Quan gật đầu, “Đúng vậy a, Lang tộc là ta diệt, hổ yêu cũng là ta giết, cho nên ngay từ đầu, ta liền không có giải thích.”

“Ta giết bọn hắn, các ngươi tới tìm ta báo thù, cái này rất hợp lý.”

“Mà các ngươi đến báo thù, ta giết các ngươi, cái này đồng dạng hợp lý.”

Đang khi nói chuyện, La Quan dư quang nhìn lướt qua Đại Nghiệt uyên phương hướng, đưa tay huy kiếm.

“Vạn vật Quy Khư!”

Ầm ầm ——

Cuồn cuộn kiếm minh ở trong thiên địa vang lên, khủng bố sát lục khí tức giáng lâm, người khoác xích hồng giáp trụ giết chóc chân ý hình chiếu sau lưng hắn hiển hiện, theo kiếm này ngang nhiên chém xuống.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 974 : Ta ở bên trong đình chờ ngươi

2023-11-04 La Quan phát hiện hắn xem nhẹ, tổ long huyết mạch đối với hắn gia trì, đột phá Đại Kiếp cảnh sau kiếm của hắn trở nên so trong dự liệu càng mạnh.

Đây đương nhiên là chuyện tốt, giết người bên ngoài cái mông nước tiểu lưu, cùng bị đánh chật vật chạy trốn, 2 cái này chọn tự nhiên cái trước càng diệu.

Không ai ưa thích làm kẻ yếu!

Kiếm minh vang vọng đất trời nháy mắt, Hổ Vương, bạch lang lão tổ liền sắc mặt đại biến, cảm nhận được mãnh liệt nguy cơ. Hét lớn một tiếng, 2 người thôi động tu vi, cuồn cuộn yêu lực phóng lên tận trời, ngưng tụ ra 1 hổ 1 sói hư ảnh.

Lao nhanh ở giữa, cự hổ rít lên một tiếng, “Ầm ầm” như trời phá một góc, vô tận chín ngày cương phong được triệu hoán mà đến, trình đen nhánh u ám chi sắc, mang theo vô tận lạnh lùng sát phạt khí cơ, đón lấy cái này chém tới 1 kiếm.

Cùng lúc đó bạch lang ngửa mặt lên trời gào thét, lại trong chốc lát ban ngày sao hiện, một vòng ánh trăng từ đó nổi lên, rải xuống tịch liêu thanh huy. Dù không loá mắt, lại cho người ta một phần tuyên cổ, vĩnh tồn chi ý cảnh, như vĩnh cửu bất biến.

Sau một khắc kinh thiên oanh minh bộc phát, chín ngày cương phong kinh khủng bực nào, nhưng phá vỡ nhục thân hủy hồn phách, vạn vật đều có thể ăn mòn, lại tại dưới kiếm phong trực tiếp tán loạn… Liền giống bị ma diệt rơi tất cả thần uy, chỉ còn hơn một đoàn vô hại gió, bị dễ như trở bàn tay đánh tan.

Nhưng càng thêm kinh sợ lại là bạch lang lão tổ, hắn chỗ thi triển ra chính là Lang tộc bí truyền thần thông, ban ngày sao hiện nhật nguyệt cùng không, đem sinh ra không thể tưởng tượng nổi uy năng, nhưng hôm nay lại không phản ứng chút nào, liền như phương này thần thông đột nhiên mất đi hiệu lực đồng dạng.

Chỉ có thể trơ mắt nhìn xem, kia chém tới cương phong 1 kiếm trực tiếp xẹt qua bạch lang hư ảnh, nương theo lấy một tiếng nghẹn ngào gào thét, bạch lang hư ảnh ầm vang vỡ nát. Phản phệ bỗng nhiên giáng lâm, bạch lang lão tổ giữa mũi miệng máu tươi cuồng phún, quanh thân càng là một nháy mắt xuất hiện, mấy chục đạo lít nha lít nhít khủng bố kiếm thương.

Lập tức, liền biến thành huyết hồ lô!

Nhưng kinh khủng không chỉ như thế, bạch lang lão tổ có thể cảm nhận được, cái này mỗi một vết thương bên trong đều ẩn chứa đáng sợ khí tức, đang điên cuồng chôn vùi lấy pháp lực của hắn, sinh cơ, như muốn sống sờ sờ đem hắn hóa thành tro tàn.

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, bạch lang lão tổ ầm vang nổ

tung, sau một khắc tại cách đó không xa một lần nữa ngưng tụ thân thể, mặt ngoài thương thế toàn bộ thương thế, nhưng sắc mặt tái nhợt giống như là quỷ bị lao, hiển nhiên trả giá cực lớn đại giới.

Hổ Vương muốn tốt một chút, nhưng sắc mặt hắn âm trầm ướt át, trong đôi mắt đều là kinh sợ. Hắn có thể cảm nhận được La Quan trên thân kiếm thế, còn không có đạt tới đỉnh phong, nói cách khác kiếm của hắn còn có thể càng mạnh.

Thế cục mất khống chế!

Hôm nay, chỉ sợ không phải bọn hắn giết chết La Quan, đem hắn thôn phệ đoạt nó tạo hóa, mà là muốn bị sống sờ sờ trấn sát tại đây.

“Thiên địa vì lao!”

Ông ——

Đế kiếm truyền thừa La Quan đến nay đành phải ba kiếm này, dù không giống vô danh kiếm quyết truyền thừa, nhưng kiếm thế trùng điệp uy năng tăng vọt, nhưng lẫn nhau ở giữa vẫn như cũ có mấy điểm liên quan, có thể mượn phải 3 điểm kiếm thế, khiến cho cái này kiếm thứ 3 xuất thủ lúc, uy lực rõ ràng càng mạnh một đoạn.

Xong!

Hổ Vương trong lòng trầm xuống, đáy mắt lộ ra bất đắc dĩ, biết một kiếm này rơi xuống, hắn cùng bạch lang lão

tổ đều ngăn cản không nổi, mà lại chính là muốn chạy trốn cũng không kịp. 1 kiếm rơi khóa 4 phương, hóa thành vô hình lao tù, lúc này xung quanh thiên địa, đều tại dưới kiếm phong.

Phốc ——

Phốc ——

Hổ Vương cùng bạch lang lão tổ 2 cái, trực tiếp bị khủng bố kiếm hơi thở bao phủ, 2 người thân thể, một nháy mắt liền bị xé thành vỡ nát. Xương vỡ thịt nhão 4 phía vẩy ra, nhưng lại sau đó một khắc, trực tiếp hư hóa biến mất không thấy gì nữa… Tựa như là một cái bóng, một cỗ khói xanh.

Phân thân? !

La Quan nhướng mày, chợt bình tĩnh lại, lúc trước Hổ Vương, bạch lang lão tổ đang xuất thủ lúc, hắn liền cảm nhận được một tia vĩnh hằng ý cảnh. Kia là cảnh giới đạt tới cực kỳ cao thâm cấp độ, chạm đến vĩnh hằng cánh cửa về sau, mới có thể có được uy năng.

Chí ít cũng là kình thiên cảnh chi đỉnh, thậm chí đã nửa bước bước ra tấn thăng vĩnh hằng một bước… Nhưng rất rõ ràng, vô luận Hổ Vương hay là bạch lang lão tổ, hôm nay chỗ triển lộ ra thực lực, đều xa không đạt được 1 bước này.

Nói cách khác, nếu không xảy ra ngoài ý muốn lời nói, trận chiến ngày hôm nay còn chưa kết thúc!

Sau một khắc, trên đỉnh đầu thiên khung, trong chốc lát phong vân biến sắc, vô tận mây đen tuôn ra, xen lẫn hóa thành đen nhánh màn trời. Tiếp theo có lôi đình nổ vang, “Ầm ầm” phân liệt ra vô số chạc cây huyết sắc lôi đình, ở trong thiên địa giương nanh múa vuốt.

1 tôn cự hổ từ lôi đình bên trong đi tới, âm phong quay chung quanh nó thân, làm nó thân ảnh mơ hồ không rõ, khủng bố đến không thể tưởng tượng nổi khí tức, từ trong cơ thể nó phô thiên cái địa quét ngang.

Sau đó một vòng ngân nguyệt giáng lâm, tại mây đen, đỏ lôi ở giữa, nó lộ ra phá lệ rõ ràng, có thể nhìn đến một đầu bạch lang chiếm cứ trên đó, giờ phút này mở mắt ra, uy nghiêm khí cơ dẫn động thiên địa oanh minh, sinh ra mảng lớn không gian vặn vẹo, đem La Quan gắt gao khóa chặt.

Trọng yếu nhất chính là kia phần vĩnh hằng ý cảnh, đã xem này phương thiên địa bao phủ, như hết thảy đều bị đông cứng, trấn áp, đem lâm vào vĩnh cửu yên lặng.

Rất mạnh, mạnh phi thường!

La Quan có thể xác định, cái này tuyệt không phải kình thiên cảnh có khả năng có được lực lượng, Hổ Vương cùng bạch lang lão tổ tuyệt đối, đã đột phá cảnh giới cánh cửa. Cho nên 2 người bọn họ bản thể, vẫn luôn ở vào bế quan trạng thái, ý đồ nhất cử bước vào vĩnh hằng cảnh.

Thời khắc thế này, không tất yếu 2 người tuyệt sẽ không vọng động, dù là trân quý phân thân bị hủy, cũng không

đáng phải huy động nhân lực, nhưng mấu chốt là bọn hắn đã phát hiện La Quan trên thân bí mật.

Chân Long huyết mạch! !

Nếu có thể thôn phệ, luyện hóa, không chỉ có vĩnh hằng cánh cửa sớm tối có thể phá, càng có thể trong tương lai đạt tới không thể tưởng tượng cảnh giới, thậm chí có khả năng dòm ngó vũ hóa thành tiên chi cảnh, chân chính cùng thiên địa nhật nguyệt đồng thọ, trở thành Yêu tộc truyền thừa trong lịch sử tấm bia to tồn tại.

Cho nên, dù là liều gián đoạn phá cảnh bế quan, bọn hắn cũng muốn lần theo phân thân chôn vùi lúc, lưu lại dưới lạc ấn chân thân giáng lâm. Giờ phút này, hổ từ phong lôi bên trong đến, sói từ ánh trăng bên trong hiện, rất nhanh bọn hắn liền có thể chân chính đến, đem La Quan trấn sát!

Phiền phức lớn.

La Quan trong lòng thở dài, 2 cái lão yêu thực tế thâm tàng bất lộ, xem ra hôm nay hay là miễn không được, muốn chạy trốn hạ tràng.

Hắn bây giờ là rất mạnh, nhưng khẳng định không phải 2 tôn nửa bước vĩnh hằng cảnh đối thủ, trừ phi liều át chủ bài ra hết, thậm chí đem ngân bạch dẫn xuất… Nhưng cái này cũng không hề phù hợp La Quan lợi ích, không phải vạn bất đắc dĩ lời nói, hắn không nghĩ kinh động Đạo tôn, luôn cảm thấy vị kia thâm bất khả trắc, có đại mưu tính, dã tâm lớn! !

Nhưng vào lúc này, dị biến nảy sinh!

Ầm ầm ——

Có khí tức khủng bố phóng lên tận trời, điên cuồng mà ngang ngược, tràn ngập vô tận hỗn loạn, vô tự cùng hủy diệt, như muốn đem hết thảy thôn phệ.

Mà này khí tức đầu nguồn, chính là Đại Nghiệt uyên! !

Vô số trong lòng người hồi hộp, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn lại, liền thấy phía kia thiên khung giờ phút này, đã biến thành tuyệt đối hắc ám, tựa như là 1 con khủng bố miệng lớn, mở ra sau đem trời nuốt 1 khối. Sau đó tại kia khủng bố đen nhánh bên trong, sáng lên 2 viên tinh hồng điểm sáng, như núi lửa đang thiêu đốt… Mà nó đúng là một đôi mắt!

Ngao rống ——

Rít lên một tiếng từ trong bóng tối truyền đến, vừa có mấy đạo đỏ lôi nổ tung, tại ở gần một nháy mắt liền bị thôn phệ, nhưng cũng ngắn ngủi chiếu sáng, kia giấu kín trong bóng đêm kinh khủng tồn tại.

3 đầu, 6 trảo, 9 đuôi, quanh thân trải rộng cốt thứ, tựa như là dùng vô số cự thú thi thể, cho lung tung vá kín lại!

Nghiệt yêu, mà lại là một đầu cường đại đến không thể tưởng tượng nổi nghiệt yêu, hắc ám hướng ngoại nhanh chóng lan tràn, chỗ trải qua chỗ hết thảy đều bị nuốt hết, tiếp theo trở thành hắc ám một bộ điểm, lại không dấu vết.

Thiên khung phía trên, ngay tại giáng lâm Hổ Vương, bạch lang lão tổ, động tác lập tức cứng tại nguyên địa, 2 người nhìn về phía Đại Nghiệt uyên, ánh mắt tràn ngập kinh sợ, bất an.

Đồ Thanh quá sợ hãi, xuất thân phong sơn nội đình nàng, xa so người bình thường biết đến càng nhiều, thét to: “Hổ Vương, sói tổ, các ngươi giáng lâm kinh động Đại Nghiệt uyên chi linh, còn xin 2 vị nhanh lên rời đi, nếu không nhất định ủ thành hạo kiếp!”

Đi săn chỉ có thể Yêu tộc tiểu bối tham gia nguyên nhân, liền ở chỗ điểm này, một khi có siêu cường giả giáng lâm, liền sẽ dẫn phát thâm uyên dị biến. Mà Đại Nghiệt uyên chi linh khôi phục, chính là trong đó kinh khủng nhất một loại, một khi nó chân chính bước ra, chỗ trải qua chỗ vạn vật hủy diệt.

Phong lôi ở giữa, cự hổ lâm vào trầm mặc.

Ánh trăng bên trong, bạch lang cúi đầu không nói.

Bọn hắn đang chần chờ!

Hôm nay là cơ hội tốt nhất, nếu không thể giết chết La Quan, khả năng sẽ không còn cơ hội. Huống chi, Chân Long huyết mạch tồn tại một khi bại lộ… Đến lúc đó, liền không tới phiên bọn hắn.

Dù sao phong sơn nội tình, xa so ngoại giới nhìn thấy càng khủng bố hơn, vĩnh hằng cảnh cổ yêu đều có mấy tôn, nội đình càng là khiến có át chủ bài.

Suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, Hổ Vương, sói tổ liếc nhau, đáy mắt hung quang dần sinh!

Quản không được nhiều như vậy, thao Thiên Cơ duyên ngay tại dưới mắt, tuyệt đối không dung bỏ lỡ. Chỉ cần giết chết La Quan, cướp đoạt Chân Long huyết mạch thôn phệ, tung về sau thiên băng địa liệt, hồng thủy ngập trời lại như thế nào? ?

Đồ Thanh ánh mắt hoảng sợ, nàng cảm nhận được đến từ Hổ Vương, bạch lang lão tổ uy nghiêm khí cơ, sắc mặt một chút trở nên tái nhợt. Như 2 vị này khăng khăng động thủ, bọn hắn có lẽ có thể đào tẩu, hôm nay ở đây những người khác, thì toàn bộ cũng phải chết ở cái này bên trong.

Điên, 2 cái này lão già thật sự là điên! Bọn hắn liền không sợ dẫn phát chúng nộ, Bách Thú vây giết hổ, lang 2 tộc sao?

La Quan giữa ngón tay ngân bạch chiếc nhẫn, mặt ngoài đã có từng tia từng sợi ngân bạch lưu chuyển, thời khắc ngàn cân treo sợi tóc hắn đột nhiên ngửi được một sợi hương hoa. Rất nhạt lại phá lệ xúc động tâm thần, có tươi mát chi khí tràn ngập miệng mũi, khiến người ý chí vì đó thông thuận, như mộc xuân phong bên trong.

Hoảng hốt ở giữa trước mắt hắn như hiển hiện một cái bóng mờ, nó người khoác bách hoa váy dài, quanh thân mùi thơm nở rộ, chỉ là 1 đạo mặt bên, lại có vô tận phong tình lượn lờ.

“A?” Nàng hình như có cảm giác, đột nhiên xoay người lại, một đôi tròng mắt xa xa nhìn La Quan một chút. Miệng mũi ở giữa hương hoa, đột nhiên trở nên nồng đậm, bên tai thậm chí có thể nghe tới, đến từ không biết ra nhỏ bé hô hấp.

Sau một khắc, một thanh âm vang lên, ôn hòa mà bình tĩnh, “Hổ Vương, sói tổ, 2 người các ngươI vượt biên giới, đây không phải các ngươi nên đến địa phương, trở về đi.”

Phong lôi bên trong cự hổ, cùng ánh trăng bên trong bạch lang, trên mặt đồng thời lộ ra không cam lòng.

“Nương nương, tộc ta tiểu bối bị giết, bổn vương phân thân bị hủy, cũng nên có cái bàn giao.” Hổ Vương gầm nhẹ.

Thanh âm kia hơi dừng lại, kế tiếp theo vang lên, “La Quan đem cùng Ngưu tộc tiểu bối cùng một chỗ, tham gia nội đình yêu tử chi tranh, giữa các ngươi ân oán, đến lúc đó có thể kế tiếp theo.”

Sói tổ cúi đầu, “Nếu như thế, hết thảy tựa như nương nương lời nói.”

Bá ——

Nó thả người nhảy lên, mang theo ánh trăng trực tiếp biến mất, cứ thế biến mất.

Cự hổ cũng chỉ có thể quay đầu, đi vào phong lôi ở giữa.

Đại Nghiệt uyên bên trên, kia bóng đêm vô tận bên trong, lại truyền tới một tiếng bạo ngược gào thét, lộ ra phẫn nộ cùng không cam lòng, nó giãy dụa lấy không muốn rời đi, muốn chân chính giáng lâm thế gian.

Bách hoa mùi thơm bên trong đạo thân ảnh kia, lẳng lặng nhìn qua Đại Nghiệt uyên, nói khẽ: “Chớ có quên, ngươi ta ở giữa ước định.”

Oanh ——

Đại Nghiệt uyên bên trong một tiếng oanh minh, phẫn nộ gào thét im bặt mà dừng, kia bóng đêm vô tận bị kéo vào lòng đất, lại lần nữa lâm vào yên lặng.

Một trận hạo kiếp phong ba, như vậy trừ khử.

“Tiểu gia hỏa, ta ở bên trong đình chờ ngươi…” Thì thầm tại La Quan vang lên bên tai, rất nhỏ hô hấp ở giữa, có hương thơm tràn ngập say lòng người.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 975 : Loạn luân ta không làm

2023-11-05 nhìn qua bách hoa bên trong, kia yểu điệu thân ảnh biến mất, La Quan nhịn không được cắn răng, “Làm sao ngươi biết lão tử tiểu nhân? Ngươi lại không thấy qua!”

Có thể để cho hắn thất thố như vậy, có thể thấy được trong lòng tức giận, nguyên bản còn cẩn thận cẩn thận, sợ bị người phát giác được hắn tồn tại. Kết quả đây? A! Nguyên lai người khác cũng sớm đã, đem ánh mắt rơi vào trên người hắn, loại tư vị này quả thực không quá dễ chịu.

Bị người tiếp cận nhưng lại không có làm cái gì, mặt ngoài nhìn như bình tĩnh, âm thầm không chừng nổi lên như thế nào phong bạo, bằng không mau trốn? Ý niệm này từ đáy lòng hiện lên, nhưng lại sau đó một khắc bị không chút do dự đè xuống.

Không được, nữ nhân này cho La Quan cảm giác rất khủng bố, bên tai nhỏ xíu tiếng hít thở, mang theo mùi thơm ngào ngạt hương hoa khiến lòng run sợ.

Cũng không phải là kích động, mà là sợ hãi!

Hắn không chút nghi ngờ, chỉ cần nữ nhân này nguyện ý, chỉ cần đem khẩu khí này thổi qua đến, hắn lập tức liền sẽ đại họa lâm đầu.

Ổn định, đừng hoảng hốt! !

Vội vàng dưới làm ra quyết định tuyệt không sáng suốt.

La Quan thở sâu ép buộc mình tỉnh táo lại đi, phân tích tự thân tình cảnh hiện tại: Tin tức xấu là hắn bị phát hiện, nhưng tin tức tốt là đối phương tạm thời như cũng vô ác ý.

Nó thái độ tối nghĩa, tự thân lại vô lực chống lại tình huống dưới, tốt nhất "Trung thực nghe lời", làm nhiều nhiều sai làm ít sai ít, về phần về sau như thế nào chỉ có thể đi một bước nhìn một bước… Sinh hoạt tựa như cường kiện, nếu như ngươi không thể phản kháng, vậy liền nhắm mắt lại lẳng lặng hưởng thụ.

Tốt a, là có chút tiêu cực, lại là dưới mắt tốt nhất ứng đối biện pháp.

"Đệ tử cung tiễn sư tôn!" Đồ Thanh đứng dậy, đôi mắt đảo qua mọi người, "Đại Nghiệt uyên thông đạo đã mở ra, chư vị chớ có lại nhiều nhắc nhở, xin mau sớm rời đi nơi đây."

Một câu, đem sự tình vừa rồi trực tiếp lật thiên.

Quay người lúc rời đi, nàng nhịn không được hướng La Quan chỗ thật sâu xem ra một chút, Đồ Thanh phát hiện nàng tựa hồ hay là xem nhẹ người này, mà ngay cả sư tôn đều đối với hắn ưu ái có thừa sao?

Có lẽ, nàng phải làm chút gì.

“Đi, mau rời đi Đại Nghiệt uyên!”

“Cái này đáng chết địa phương, ta một khắc đều không nghĩ lưu lại.”

“Ngô… Cũng chỉ có ta hiểu kì, mới vừa rồi là vị đại nhân kia giáng lâm sao…”

“Ngu xuẩn! Trừ nương nương, ai còn có thể một câu, liền bức lui Hổ Vương cùng sói tổ chân thân? ?”

Mọi người thấp giọng hô bên trong riêng phần mình vội vàng khởi hành, phóng tới Đại Nghiệt uyên lối ra.

Lại tại lúc rời đi không hẹn mà cùng, nhìn về phía kia cầm kiếm… Vũ phu? Xát! Danh hào này nói đến, thực tế khó đọc lại khó có thể lý giải được.

Tốt a, đừng quản vũ phu cũng tốt, kiếm tu cũng được, có một chút có thể xác định, kia cũng là bọn hắn không cách nào chống lại tồn tại.

Chính là trong đại doanh mấy vị kia, danh xưng có một không hai cùng thế hệ người Yêu tộc thiên kiêu, cùng người này so sợ là xách giày cũng không xứng.

Song phương thực lực, đã hoàn toàn không tại cùng một cấp bậc! !

Người này, đến cùng thần thánh phương nào?

Tê ——

Hẳn là thật cùng nội đình có quan hệ? !

Có thể tham gia Đại Nghiệt uyên đi săn liền không có hạng người tầm thường, chí ít đầu óc đều tại bình thường tiêu chuẩn —— hôm nay nương nương ra mặt, tuy là bởi vì Đại Nghiệt uyên chi linh khí động, nhưng bảo vệ La Quan lại là sự thật, hổ, lang 2 tộc há lại sẽ tuỳ tiện bỏ qua?

Một cái sơ sẩy, việc này đem tác động đến sâu xa, phong sơn bình tĩnh chỉ sợ muốn bị đánh vỡ.

Bá ——

La Quan thân ảnh khẽ động đi tới thiên linh linh bên người, trời ngạo, Hùng Thái bọn người vội vàng hành lễ, “Ta cùng bái kiến La đạo hữu, đa tạ đạo hữu xuất thủ cứu giúp.”

Thiên linh linh đỏ mặt, cúi đầu không dám nói lời nào, nàng trước đó thế nhưng là nói La Quan không thật xấu lời nói, còn vụng trộm mắng qua hắn.

“Ừm.” La Quan gật gật đầu, thản nhiên thụ cái này thi lễ, tiếp lấy đưa tay chính là 1 bàn tay, đem Ngưu Tiểu Tráng cho đánh tỉnh.

“A ——” Ngưu Tiểu Tráng kêu thảm một tiếng, thấy không rõ tình trạng liền trực tiếp nằm xuống, “Loảng xoảng” đỗi địa một trận mãnh đập, “Tha mạng! ! Tha mạng a! Ta không phải con của hắn… Hắn không phải cha ta… Thật… Cầu xin đại nhân minh xét, ta thật sự là một con trâu yêu…”

Tên vương bát đản này, đầu óc bên trong đến tột cùng đang suy nghĩ gì? !

La Quan khóe miệng giật một cái, “Ngậm miệng!”

Dát ——

Thanh âm này, nghe giống như là ta La thúc, chẳng lẽ ta sinh ra ảo giác rồi?

Ngưu Tiểu Tráng sợ hãi ngẩng đầu, trước nhìn thoáng qua La Quan, lại đảo qua xung quanh mặt mũi tràn đầy chấn kinh, lộ ra khó có thể tin biểu lộ mọi người, “Ta không sao… Thúc thúc! Oa oa… Thúc thúc ngươi còn sống… Quá tốt… Ta coi là về sau… Gặp lại không đến ngài…”

Khóc gọi là 1 cái nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly, đem “Vui đến phát khóc, trở về từ cõi chết, buồn vui đan xen” cùng cùng triển lộ không bỏ sót.

Ba ——

Bên trái 1 bàn tay, bên phải 1 bàn tay, 10 cái chỉ ấn nổi lên, lần này đối xứng, thế giới cũng yên tĩnh.

La Quan 1 đem xách lên cái này mất mặt đồ chơi, lại đối mấy người gật gật đầu, “Cáo từ.”

Bá ——

Vọt thẳng trời mà lên.

“Cung tiễn đạo hữu!” Mọi người vội vàng khom người hành lễ, nghĩ đến La Quan vừa rồi đối bọn hắn gật đầu thăm hỏi, lại cùng có vinh yên.

Trời ngạo một mặt tán thưởng, “La đạo hữu thật đúng là bình dị gần gũi, thật là chúng ta mẫu mực.”

“Đúng vậy a, đáng tiếc hôm nay tình cảnh, chưa thể cùng La đạo hữu nhiều hơn thân cận…” Hùng Thái trên mặt, tràn đầy đều là tiếc nuối.

Ngưu Tiểu Tráng chịu 2 bàn tay, lưu lại mười ngón tay ấn, buồn cười không buồn cười? Khẳng định! Nhưng hôm nay ai dám cười hắn? La đạo hữu đánh hắn là thân cận, là trông nom, có điểm này liền đủ. Nếu có thể đổi một chút, bọn hắn hận không thể tiến tới, để La Quan tả hữu khai cung đánh cái dễ chịu thống khoái.

Ao ước không đến a!

“Khục…” Trời ngạo nhãn châu xoay động, ngữ trọng tâm trường nói: “Tiểu muội, vi huynh cảm thấy ngưu đạo bạn chính là thành tâm người, làm người chất phác trung thực không bỏ mất linh hoạt chỗ, đối ngươi cũng rất để bụng… Đương nhiên, đây chính là ta một điểm ý kiến, ngươi suy tính một chút, chưa chắc không thể tiếp xúc nhiều mấy lần.”

Thiên linh linh xấu hổ dậm chân, “Ca, ngươi nói cái gì đó… Ta… Ta đi trước… Mới mặc kệ ngươi…” Nàng vội vàng chạy.

Trời ngạo “Ha ha” cười to, thấy Hùng Thái không ngừng ao ước, chua xót nói: “Trời Ngạo huynh, cẩu phú quý chớ quên đi a!”

“Lúc này mới cái kia đến đó a, còn không có ảnh sự tình đâu… Đi một chút, đi ra ngoài trước lại nói, ta thân thể này là thật nhịn không được…”

Rất nhanh đại doanh liền không xuống dưới, chỉ còn hơn mảng lớn bừa bộn không có người nào, mà nơi xa liên thông Đại Nghiệt uyên thông đạo, cũng đã quan bế.

Bá ——

Bá ——

Đột nhiên mấy đạo bóng đen gào thét mà đến, mấy đầu nghiệt yêu xuất hiện ở chỗ này, bọn chúng đôi mắt tinh hồng, quanh thân khí cơ bạo ngược, cùng bình thường nghiệt yêu cũng không khác biệt.

Nhưng quỷ dị chính là bọn hắn lại có được thần trí, liếc nhìn nhau, theo một tiếng gầm nhẹ riêng phần mình tản ra, như đang tìm kiếm cái gì.

Rất nhanh, một đầu nghiệt yêu phát ra gào thét, nó đứng trên mặt đất khe rãnh cuối cùng, kia là La Quan đã từng đợi qua địa phương, mặt đất vỡ vụn chỗ có một bãi đỏ tươi vết máu.

Oanh ——

Mấy đầu nghiệt yêu đồng thời xuất thủ, đem trọn miếng

đất mặt nhấc lên, cẩn thận từng li từng tí kéo lên khối này nhuộm đỏ bùn đất, bay về phía Đại Nghiệt uyên.

…

Đại Nghiệt uyên đi săn kết thúc, lấy một loại rung động lại hỗn loạn phương thức.

Đồ Thanh rất nhanh triệu tập các Yêu tộc người nói chuyện, không biết nàng nói cái gì, tất cả dư ba rất nhanh lắng lại. Không ai lại đề lên trước đó Đại Nghiệt uyên bên trong phát sinh ngoài ý muốn, cũng không ai cầm chết tại Đại Nghiệt uyên bên trong Yêu tộc lại làm văn chương.

Dù sao chết đã chết đi, còn sống còn muốn hướng về phía trước nhìn, đối với chuyện này, phong sơn nội đình biểu hiện ra đầy đủ thống trị lực.

Mà hỗn loạn về sau, hết thảy cuối cùng rồi sẽ quay về trật tự.

Đại Nghiệt uyên đi săn về sau, chính là tuyển định trong đó biểu hiện ưu dị người, thu hoạch được người ứng cử thân phận, sẽ tiến vào nội đình tranh đoạt phong sơn yêu tử chi vị.

Ngưu Tiểu Tráng thành người ứng cử 1 trong.

Dù là hắn không có 2 chân, các phương diện đều không có chút nào đặc điểm, nhưng trữ vật pháp bảo bên trong nghiệt thần châu rất có sức thuyết phục, dù là có người không cam lòng, nhìn một cái trầm mặc ngồi tại bên

cạnh hắn La Quan, cũng không dám lại nói nửa chữ.

Chóng mặt như dưới chân giẫm mây, trở lại chỗ ở Ngưu Tiểu Tráng đỏ bừng cả khuôn mặt, giống như là uống rượu say.

“Thúc thúc… Ta không nằm mơ a? Hắc hắc, ta thế mà thành yêu tử người ứng cử… Tại cái này đạp ngựa… Thật không dám tin tưởng a…”

La Quan quét mắt nhìn hắn một cái, “Ngươi cao hứng liền tốt.”

Hả? Ngữ khí không đúng lắm!

Một cái giật mình, Ngưu Tiểu Tráng cẩn thận nói: “Thúc thúc lời ấy ý gì?”

La Quan mặt không biểu tình, “Ngươi muốn đi nội đình, ta thụ Ngưu tộc mời tham gia Đại Nghiệt uyên đi săn, tự nhiên cũng muốn đi theo ngươi.”

“… Là cái này lý, sau đó thì sao?”

“Sau đó hổ, lang 2 tộc, ngay tại kia chờ lấy ta đây, ta khẳng định sẽ có phiền phức, nhưng ngươi cũng đừng nghĩ không đếm xỉa đến.”

Ngưu Tiểu Tráng một chút liền thanh tỉnh, toát ra đầy sau đầu mồ hôi, “Khục… Cái kia tiểu chất đột nhiên cảm thấy… Ta hiện tại cái này trạng thái… Khẳng định không thể tham gia yêu tử chi vị đại tranh… Dù sao 2 ta chân đều không có… Phải dưỡng thương… Không sai ta phải

dưỡng thương… Cơ hội này chỉ có thể tặng cho người khác…”

Làm náo động là chuyện tốt, có thể bảo mệnh mới trọng yếu nhất!

La Quan đột nhiên ngẩng đầu, nhìn thoáng qua bên ngoài, “Muộn, lần này nội đình, ngươi đi cũng được đi, không đi cũng được đi.”

Sau một khắc, bên ngoài truyền đến thanh âm, “La đạo hữu ở đây sao? Đồ Thanh đến đây bái phỏng.”

Cửa mở thời điểm, vị này mỹ danh truyền khắp phong sơn nội đình, danh xưng cao lĩnh chi hoa, đối với bất kỳ người nào đúng không giả sắc thái nhụy hoa nương nương đích truyền, chính thanh tú động lòng người đứng ở bên ngoài, mang trên mặt nhàn nhạt mỉm cười, không nhiều không ít vừa lúc rung động lòng người.

“La đạo hữu, quấy rầy.”

Nàng thanh âm thanh tịnh, như “Leng keng” suối suối, lại dẫn cố hữu một tia thanh lãnh, xa lánh.

La Quan chắp tay, “Gặp qua Đồ Thanh cô nương.” Hắn nhìn trước mắt Đồ Thanh, vô ý thức nghĩ đến Đồ Tư Tư, 2 người cùng họ lại đều là Hồ tộc, có lẽ còn có huyết mạch nguồn gốc, Đồ Tư Tư là tỷ ta, chẳng phải là nói cái này Đồ Thanh muốn gọi ta âm thanh tổ tổ tổ tổ tổ… Gia gia?

Vừa nghĩ đến đây, khóe miệng của hắn lộ ra ý cười.

Như đổi lại thường nhân dám như thế nhìn nàng chằm chằm, còn cười như thế kỳ quái, Đồ Thanh đã sớm cái tát dâng lên, bây giờ lại một trận mặt đỏ nhịp tim.

Tình huống như thế nào? Nàng còn không có chủ động xuất kích, liền bị người cho vẩy sao? Chẳng lẽ nói, cái này La Quan cũng đối với nàng cố ý? Vậy ta có phải là nên đổi một chút sách lược, hơi thận trọng một chút? Dù sao không dễ dàng đạt được mới trân quý hơn.

“Đồ Thanh cô nương?” Gặp nàng 1 bộ thất thần bộ dáng, La Quan nhíu mày một cái, mở miệng nhắc nhở.

“… A, thật có lỗi, La đạo hữu cùng ta 1 vị cố nhân, nhìn lại giống nhau đến mấy phần, nhất thời nghĩ đến sự tình khác.” Đồ Thanh áy náy cười một tiếng.

“Nha.” La Quan gật gật đầu, “Cô nương này đến chuyện gì?”

Đồ Thanh âm thầm nhíu mày, nghĩ thầm sắt thép thẳng nam sao? Hỏi trực tiếp như vậy, như thế nào cùng ta làm nhiều trò chuyện? Lại nghĩ lại nghĩ đến, La Quan lúc trước người điên vì võ bộ dáng, liền lại cảm thấy có thể lý giải.

Vũ phu nha, phần lớn thô bỉ!

“Ừm, là như thế này, Ngưu Tiểu Tráng đạo hữu thân thể khó chịu, sợ không thể đúng hạn tham gia yêu tử chi tranh, ta cố ý đưa tới gãy chi nặng tiếp theo đan.” Dứt lời, từ trong ngực lấy ra 1 con cẩm nang, đem 1 viên

màu ngọc bạch đan dược để vào trong đó, cười đưa cho La Quan.

La Quan gật đầu, quay người cho Ngưu Tiểu Tráng, “Còn không cám ơn Đồ Thanh cô nương?”

Đồ Thanh: …

Ta thiếp thân cẩm nang, như thế tư mật chi vật, ngươi cứ như vậy cho người khác rồi?

Ngưu Tiểu Tráng một mặt táo bón, cười so với khóc khó coi, “Đa… Đa tạ Đồ Thanh cô nương…” Xem ra, nói thêm nữa 1 câu, tại chỗ liền phải “Oa oa” khóc lớn.

Cái này thúc cháu 2 cái, đưa nàng đồ vật xem như cái gì rồi? Đồ Thanh cắn một chút răng, thở sâu, “La đạo hữu, nếu không có chuyện khác…”

La Quan chắp tay, “Cô nương đi thong thả, không đưa.”

Sẽ còn đoạt đáp rồi? Liền ngươi dạng này còn muốn truy cô nương, nằm mơ đi!

Đồ Thanh tức giận rời đi.

Nhìn qua nàng bóng lưng, La Quan mặt không biểu tình, ta thế nhưng là người đứng đắn, loạn luân loại sự tình này không làm được, “Ngươi đi về trước đi, đừng nghĩ lấy đem đan dược làm mất, sớm một chút ăn, chúng ta cũng hiếu động thân rời đi.”

Bị điểm phá tiểu tâm tư Ngưu Tiểu Tráng, lần này “Oa”

một chút thật khóc, một bên gạt lệ một bên gào, “Mệnh của ta… Thế nào khổ như vậy a…”

La Quan lắc đầu, nghĩ thầm tiểu tử ngươi khổ nhất thời điểm 80% còn chưa tới, quay người nhìn về phía bên cạnh, “Nghe lén lâu như vậy, còn không ra?”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 976 : Thiên ngoại thần vật?

2023-11-05 Tô Khanh đứng tại trước người, miệng quyết có thể treo 2 bình dầu, “Đồ Thanh tỷ tỷ sao có thể câu dẫn ngươi, nàng thực tế quá mức!”

La Quan nhíu nhíu mày, “Chớ nói lung tung.”

Tô Khanh gấp, “Ta làm sao nói lung tung, nàng nói ngươi cùng cố nhân tương tự, ta sao không biết nàng có dạng này 1 vị anh tuấn cố nhân? Còn cầm ánh mắt như vậy nhìn ngươi, đây chính là câu dẫn!”

Vừa tức vừa gấp nàng đỏ mắt, ủy khuất ba ba, “Ngươi sẽ không phải là, đối Đồ Thanh tỷ tỷ động tâm đi? Ta liền biết, ngươi vừa rồi nhìn nàng ánh mắt liền không thích hợp!”

La Quan kém chút khí cười, lại không có cách nào cùng nàng tranh luận, không thể làm gì khác hơn nói: “Ta không thích suy nghĩ lung tung nữ hài tử, ngươi biết hay không?”

Tô Khanh tranh thủ thời gian lau nước mắt, gạt ra khuôn mặt tươi cười, “Ta hiểu chuyện, ta nghe lời, ngươi đừng nóng giận a… Kỳ thật ta cũng biết, ngươi không thích Đồ Thanh tỷ tỷ, nếu không nàng vừa rồi liền sẽ bị tức thanh nghiêm mặt đi, ta chính là suy nghĩ nhiều để ngươi quan tâm ta.”

Cái gì cùng cái gì, làm 2 người giống như là thật tại nói chuyện yêu đương, La Quan quay người trở về phòng, “Tiến đến.”

“Ai!” Tô Khanh mừng khấp khởi lên tiếng, đối Đồ Thanh rời đi phương hướng, nhẹ nhàng nâng một chút tuyết trắng cái cằm.

Ngươi đi, ta lại bị gọi đi vào, đây chính là chênh lệch, muốn cùng ta tranh nam nhân, ngươi không được!

Đi, nhưng lại không có thật đi Đồ Thanh, đem một màn này xem ở mắt bên trong, khí một trận ngực run. Tốt ngươi cái Tô Khanh, dám cùng ta khiêu chiến đúng không? Từ nhỏ đến lớn, phàm là ta nhìn trúng đồ vật, còn không có không giành được tay, hãy đợi đấy.

Đóng cửa, La Quan phất tay áo vung lên, một bộ trận bàn gào thét bay ra, chợt kích hoạt đem trong ngoài ngăn cách, tự thành một vùng không gian.

Tô Khanh mặt một chút liền đỏ, nhỏ giọng nói: “La… La đạo hữu… Không được… Nhà ta giáo rất nghiêm… Chúng ta còn không có thành thân… Tuyệt đối không thể hình dáng kia… Cái kia… Nếu như ngươi thực tế muốn… Ta Hồ tộc có cửa bí thuật gọi đánh võ mồm… Còn có một bài từ khúc gọi hậu đình hoa…”

La Quan người đều tê dại, đây là ta có thể nghe lời nói? Ngươi sẽ không đùa thật a? Hắn do dự một chút, thực tế không có dũng khí hỏi ra, hắn lo lắng này nương môn sau một khắc thuận nước đẩy thuyền liền trực tiếp quỳ xuống, hoặc là đối hắn, hoặc là cõng hắn.

Không thấy được sao? Kia con mắt bên trong ba quang liễm diễm, sợ là muốn phát lũ lụt!

“Khục! Tốt, Tô Khanh cô nương ngươi khiêm tốn một chút, ta là người đứng đắn.” Sợ nàng còn có cái gì yêu thiêu thân, La Quan nói thẳng: “Phong sơn nội bộ là tình huống như thế nào? Hổ, lang 2 tộc cùng phong sơn nội đình quan hệ như thế nào? Còn có yêu tử chi tranh, nhặt ngươi biết nói một chút.”

“Nha.” Tô Khanh có chút rầu rĩ không vui, u oán xem ra một chút, nàng ngay cả “Hậu đình hoa” làm sao hát đều nghĩ kỹ, kết quả liền cái này? Ngươi có phải hay không không được? !

Nhưng La Quan muốn nói chính sự, nàng cũng chỉ có thể giữ vững tinh thần, suy nghĩ một chút nói: “Liên quan tới phong sơn nội bộ tình huống, ta cũng biết không nhiều, chính là nghe tộc lý trưởng bối nhắc qua một chút, ta nhặt ta biết mà nói, chính ngươi nghe mình phân tích…”

Tô Khanh trạng thái dưới Tô Khanh, chính là cái không có gì lòng dạ tiểu cô nương, nói vụn vụn vặt vặt, đông một câu tây một câu, cũng may vẫn còn có chút vật hữu dụng.

Tỉ như, phong sơn mặt ngoài phụng nội đình vi tôn, trên thực tế cuồn cuộn sóng ngầm, rất lớn một bộ điểm người đối cái này vừa hiện trạng bất mãn.

Thậm chí, 3,000 năm Yêu tộc các tộc cường giả, liên thủ

giết vào Đại Nghiệt uyên một chuyện, cũng cùng nội đình cùng các tộc lý niệm không hợp có quan hệ, lúc ấy tựa hồ còn nhấc lên một trận sóng gió lớn. Nhưng cũng tiếc, chuyện cụ thể Tô Khanh cũng không hiểu biết, chỉ là nghe nói qua.

Còn có chính là yêu tử chi tranh.

Cái gọi là yêu tử cũng không phải là 1 người, mà là cách mỗi 100 năm tuyển ra 3 đến 5 cái, sẽ có cơ hội tiếp xúc đến hoàn chỉnh phong sơn truyền thừa… Về phần cái này truyền thừa là cái gì, Tô Khanh biểu thị không biết chút nào, thậm chí liền ngay cả các tộc đứng đầu nhất nhân vật, đều đối này giữ kín như bưng, tựa hồ điểm này dính đến, phong sơn nội đình chân chính đại ẩn bí.

“… Ta biết cũng liền những này, ngươi còn muốn hỏi cái gì đều có thể hỏi, nhưng ta chưa hẳn còn có thể cho ra hữu dụng trả lời.” Tô Khanh lời nói này phải ngược lại là đủ thẳng thắn.

La Quan nghĩ nghĩ, nhìn xem nàng nói: “Tô Khanh cô nương, La mỗ có một kiện đồ vật, không biết ngươi có nhận hay không phải?” Đang khi nói chuyện trên tay hắn linh quang chớp lên, lấy ra khối kia cổ ngọc giản.

Ban đầu ở Đại Nghiệt uyên lúc, váy đen Tô Khanh từng nói qua, nếu có tình huống khẩn cấp lời nói, có thể thông qua vật này cùng nàng liên hệ. Nhưng La Quan tra xét rõ ràng, nhưng lại chưa phát hiện ngọc giản này, có truyền tin, nhắn lại công năng.

Tô Khanh khẽ giật mình, ánh mắt lộ ra một tia mờ mịt,

“Ngọc giản này… Nhìn xem có chút quen mắt… Giống như là ở nơi nào gặp qua…”

La Quan bất động thanh sắc, hướng trong ngọc giản rót vào một tia pháp lực, “Ông” một tiếng kêu khẽ, từ trong ngọc giản truyền ra.

Tô Khanh nhắm mắt lại, mấy hơi sau lại mở ra, nhìn qua trước mắt La Quan, nàng đột nhiên kiều mị cười một tiếng, “La đạo hữu, mới tách ra không lâu, liền nghĩ nô gia sao?” Tô Khanh hay là Tô Khanh, nhưng cử chỉ thần thái ở giữa, lại hoàn toàn biến thành người khác, nó đáy mắt chỗ sâu có từng tia từng tia u quang lưu chuyển.

La Quan nói thầm một tiếng quả nhiên, chắp tay nói: “Tô Khanh cô nương hảo thủ đoạn, phen này ẩn nấp, khi chân thần không biết quỷ không hay, tại hạ bội phục.”

Tô Khanh mỉm cười, “Người tại phong sơn, cũng nên cẩn thận chút, miễn cho xảy ra ngoài ý muốn, mấy ngàn năm khổ tâm một khi thành không.” Hơi dừng lại, nàng tiếp tục nói: “Cho nên La đạo hữu hôm nay gọi ta là có chuyện gì? Ngươi bây giờ tình cảnh, cũng vô nguy cơ a?”

Nàng nói bình thản, khóe miệng còn mang theo ý cười, ánh mắt ấm ôn nhu nhu, nhưng La Quan lại cảm nhận được bất mãn của nàng.

Hơi trầm ngâm, La Quan nói: “Ta gặp được nhụy hoa nương nương.”

Tô Khanh thản nhiên nói: “Ta biết.”

“Nàng nói với ta, ở bên trong đình chờ ta.” La Quan thần sắc bình tĩnh, “Điểm này, Tô Khanh cô nương cũng biết sao?”

Quả nhiên, Tô Khanh sắc mặt biến hóa, nàng trầm ngâm mấy hơi, nói: “La đạo hữu cùng nhụy hoa nương nương có cũ?”

La Quan nói: “Xem như đánh qua 2 lần quan hệ.” Hư hư thật thật, hắn không tin Tô Khanh nửa điểm, đương nhiên sẽ không nói với nàng nói thật, giờ phút này vừa chuyển động ý nghĩ, “Ta xem kia nhụy hoa nương nương, như cùng Đại Nghiệt uyên chi vật từng có một loại nào đó ước định, Tô Khanh cô nương nhưng có biết?”

Tô Khanh lắc đầu, “Như vậy bí ẩn, ta tự nhiên không biết.”

La Quan cũng không truy hỏi, hắn vốn là mượn cơ hội này gợi chuyện mà thôi, “Còn có một chuyện, liên quan tới Đại Nghiệt uyên chi vật, Tô Khanh cô nương khả năng nói cho La mỗ, nó nền móng lai lịch?”

Tô Khanh nhìn lại tới, giống như cười mà không phải cười, “Ta đích xác biết một chút, nhưng cũng không nhiều, không bằng La đạo hữu trước nói một hai, ngươi ta giao lưu trao đổi… Dù sao nó là ngươi ta cộng đồng đối đầu.”

La Quan suy nghĩ một chút, nói: “Ta chỉ biết, Đại Nghiệt uyên chi vật như cùng Long tộc có quan hệ.”

Tô Khanh liếm một cái khóe miệng, nàng làm ra động tác như vậy, không chút nào lộ ra gảy nhẹ, ngược lại cho người ta một loại khác dụ hoặc, “Là đầu kia bạch bái nói cho ngươi a? Nó cũng không thua tổ tiên huyết mạch, 2 lỗ tai nghe 4 phương, nhưng dòm Thiên Cơ một góc.”

Nàng cười cười, tiếp tục nói: “La đạo hữu lời nói không nói, vật này xác thực cùng Long tộc có quan hệ, chính là năm đó long vương đại tranh lạc bại chân long, bị người đánh giết lấy xương sống lưng, phối hợp vật phẩm khác tế luyện mà thành, cho nên mới đối La đạo hữu ngươi nhớ mãi không quên… Về phần vì sao, liền không cần ta nói quá rõ ràng đi?”

La Quan bất động thanh sắc, “Liền chỉ là những này sao?”

Tô Khanh ăn một chút cười, quyến rũ động lòng người, “Nếu như La đạo hữu nguyện ý, đem đầu kia bạch bái giao cho ta lời nói, ta có thể nhiều trả lời hai ngươi câu… Dù sao việc này bí ẩn lại liên quan đến trọng đại, đạo hữu cũng không ăn thiệt thòi, như thế nào?”

La Quan trầm mặc mấy hơi, lắc đầu, “Thật có lỗi, ta đáp ứng đầu kia bạch bái, chỉ cần đi theo ta, liền bảo đảm nó bình an.”

“Đi theo ta, cũng rất bình an.”

La Quan nói: “Hay là đi theo ta đi.”

Tô Khanh thở dài một hơi, “Như thế, vậy hôm nay giao lưu chỉ tới đây thôi, phong sơn không phải Đại Nghiệt uyên, ta phải cẩn thận một chút.”

Nàng nhìn xem La Quan, đột nhiên xán lạn cười một tiếng, “Ta thân thể này là sạch sẽ, là chuyên môn vì La đạo hữu mà chuẩn bị, nếu như ngươi cần cũng có thể hưởng dụng, ta sẽ cảm thấy rất vinh hạnh.”

Dứt lời, nàng nhắm mắt lại, mấy hơi sau mờ mịt mở ra, “La Quan, làm sao rồi? Ngươi làm sao dùng loại ánh mắt này xem người ta…”

Nàng đỏ bừng mặt.

La Quan vuốt vuốt mi tâm, đè xuống nhị đệ xao động, nữ nhân này thật sự là có thủ đoạn a, hắn đề phòng đều bị kích động cảm xúc.

“Không có việc gì, hôm nay ta mệt mỏi, ngươi đi về trước đi.”

“Nha.” Tô Khanh có chút không vui, nàng đều không nói mấy câu đâu, liền đuổi nàng đi. La Quan có phải hay không thay lòng? Có thể nghĩ đến Đồ Thanh ngay cả cửa đều không thể tiến vào, liền lại cảm thấy dễ chịu rất nhiều.

Ta phải nghe lời, hiểu chuyện, cũng không thể cho Đồ Thanh cùng ta tranh cơ hội!

“Vậy ta đi, La Quan ngươi yên tâm, ta sau khi trở về nhất định thuyết phục trong tộc, đáp ứng chuyện của

chúng ta… Ta khẳng định có thể…”

Đưa tiễn Tô Khanh, La Quan trở lại trong phòng, thản nhiên nói: “Ngươi cũng nghe được, nếu như không bỏ ra nổi cái gì đối ta hữu dụng đồ vật, như vậy lần tiếp theo gặp lại, nói không chừng ta liền thay đổi chủ ý, vậy ngươi đổi tin tức.”

Bá ——

Bạch quang lóe lên, bạch bái chui ra, gấp đầu đầy mồ hôi liên tục thở dài, “Đại nhân tha mạng, tha mạng a, đem ta giao cho nàng, tiểu nhân hẳn phải chết không nghi ngờ!”

La Quan quay người ngồi xuống, một mặt bình tĩnh nhìn xem nó, nên nói đều đã nói.

Bạch bái cắn răng một cái, “Ba” một tiếng, hung hăng cho mình một bạt tai, “Tiểu nhân trước cho đại nhân bồi tội, ta lúc ấy thật dọa phát sợ, đích xác có chút sự tình không nhớ ra được, nhưng bây giờ ta đều nhớ rõ ràng.”

“Kia nghiệt long tại tranh đoạt long vương chi vị bên trong thất bại, bị người trấn sát rút ra gân rồng, cột sống, cùng một thiên ngoại thần vật cùng nhau luyện chế thành cấm kỵ chi vật, bị cất đặt tại Đại Nghiệt uyên bên trong.”

La Quan nhướng mày, phát giác được trong đó trọng điểm, “Cất đặt? ?”

Bạch bái cười khổ, “Điểm này tiểu nhân cũng vô pháp

xác định, ta không dám lừa gạt đại nhân, dù đích xác có thể thấy được Thiên Cơ một góc, nhưng cũng chỉ là một góc, cũng không thể nhìn thấy toàn cục…”

La Quan mặt không biểu tình, “Biết bao nhiêu, liền nói bao nhiêu.”

Bạch bái tranh thủ thời gian gật đầu, “Truyền thuyết, phong sơn ngay từ đầu cũng không có Đại Nghiệt uyên, là về sau mới xuất hiện… Có người đem kia cấm kỵ chi vật để vào trong đó thai nghén…” Một câu, không có mấy chữ, nói tuyệt đối tiếp theo tiếp theo, ẩn chứa tin tức lại có thể xưng bạo tạc.

La Quan sắc mặt nghiêm túc, hắn có hay không có thể lý giải thành, là có người chế tạo Đại Nghiệt uyên, lại đem vật kia chui vào trong đó? ?

Đạo tôn? Hay là nhụy hoa nương nương? Nhưng liền dưới mắt đến xem, tựa hồ cũng không dạng này. Hẳn là trong đó còn liên lụy đến hắn không biết phe thứ 3, mà có thể làm cho Đạo tôn, nhụy hoa nương nương 2 cái ngầm đồng ý, thậm chí là bởi vậy nhượng bộ, cái này phe thứ 3 lại là kinh khủng bực nào? !

La Quan lần này là thật đau đầu, hắn phát hiện mình hay là khinh thường phong sơn nội tình, trong này nước rất sâu a. Mà lại càng mấu chốt chính là, hắn hiện tại đã ướt quần, coi như muốn từ đó thoát thân, cũng đã không kịp!

Hắn suy nghĩ liền chuyển, trầm giọng nói: “Thiên ngoại thần vật, ngươi cũng biết là cái gì?”

Bạch bái mặt lộ vẻ sợ hãi, thân thể đều đang run rẩy, “Ta bộ tộc này huyết mạch… Nhưng có một chút vụn vặt ký ức truyền thừa… Tổ tiên hình như có tiền bối… Cưỡng ép thăm dò qua một màn kia… Nhưng vật kia quá mức khủng bố, ngay cả truyền thừa mảnh vỡ kí ức, đều bị chấn phá thành mảnh nhỏ… Ta mỗi một lần hồi tưởng, đều giống như bị thiên đao vạn quả… Nó… Nó… Giống như là một vệt ánh sáng… A!”

Bạch bái kêu thảm một tiếng toàn thân thử máu, một nháy mắt mặt ngoài thân thể, liền hiển hiện vô số vết thương, giống như là thụ lăng trì khổ hình, ngã trên mặt đất gian nan thở dốc, ngay cả lời đều nói không nên lời.

La Quan trong lòng cuồng loạn, nhìn chằm chằm bạch bái thê thảm bộ dáng, sắc mặt âm tình bất định. Lúc trước hắn cùng Hổ Vương, sói tổ một trận chiến, thi triển đế kiếm truyền thừa 3 kiếm, là bởi vì ba kiếm này rất mạnh, nhưng càng bởi vì tại hắn đột phá Đại Kiếp cảnh nháy mắt, phát giác được đế kiếm bản nguyên một tia rung động.

Rất nhanh, một cái chớp mắt tức thì, nếu không phải La Quan cảm thụ rõ ràng, thật sự cho rằng chính là ảo giác, mà dẫn phát kia một tia rung động đầu nguồn, chính là Đại Nghiệt uyên!

Cho nên La Quan 3 kiếm lui địch, cũng lại một lần cảm nhận được, phá cảnh lúc kia phần dị thường —— đế kiếm bản nguyên như cảm ứng được cái gì, lại cực kỳ tối nghĩa, như bọt biển huyễn ảnh.

La Quan không biết đó là cái gì, chỉ đoán đến tất cùng để kiếm có quan hệ, cho nên mới có hôm nay, cùng Tô Khanh đối thoại.

Thiên ngoại thần vật? !

Hắn đáy mắt bên trong, tinh mang phun trào! !

“Ba —— “

1 viên tịnh hóa sau nghiệt thần châu ném cho bạch bái, “Ăn, trước hảo hảo chữa thương, liên quan tới chuyện hôm nay, quyết không cho phép nói cho người thứ hai.”

Bạch bái một ngụm nuốt vào, chậm mấy hơi run giọng nói, “Đại nhân yên tâm… Tiểu nhân tuyệt đối không dám…” “Lạch cạch” lại ngất đi.

La Quan đưa nó thu hồi, đi tới trước cửa sổ, “Có lẽ, cái này một lần phong sơn chi hành là đến đúng rồi… Nhưng là phúc là họa, hiện tại khó mà nói a…”

Nhưng thế cục đến tận đây, đã lui không thể lui, hắn chỉ có thể tiếp tục hướng phía trước! !

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 977 : Gợn sóng cuồn cuộn thâm bất khả trắc

2023-11-0 7 lượng thiên hậu, một lần nữa mọc ra hai cái đùi Ngưu Tiểu Tráng, tang lấy một gương mặt xuất quan.

“Thúc…”

Chỉ là một cái chữ, kém chút liền khóc lên.

La Quan vừa trừng mắt, “Dám gào một tiếng, ta đánh ngươi a?” Nghĩ đến cái này sau tiếp theo phong ba, chung quy là bởi vì hắn mà lên, hơi 1 do dự, “Yên tâm, ta chỉ cần không có việc gì, luôn có thể bảo vệ ngươi mấy điểm.”

Ngưu Tiểu Tráng nước mắt rưng rưng, “Ta liền biết, thúc ngươi sẽ không mặc kệ ta…” Vừa định kế tiếp theo phiến tình vài câu, lại im bặt mà dừng, tiếp lấy “Ngao” một tiếng hét thảm, “La thúc thúc, nữ yêu… Ô ô, ngài che miệng ta làm gì? Nàng tới, nàng thật tới!”

La Quan nhíu mày, “Ngậm miệng, chuyện này không cho nói.” Đem hắn ném đến bên cạnh, ngẩng đầu nhìn lại, “Ngươi tại sao tới đây rồi?”

Tô Khanh miết miệng, vành mắt đỏ bừng, “La đạo hữu, ngươi… Ngươi sao có thể đi cùng với nàng… Ta tuyệt

đối không đáp ứng! !”

Cái này đều cái gì cùng cái gì? ! La Quan chính mơ hồ, lại một thanh âm vang lên, bình tĩnh như thanh tuyền, mang theo cười nhạt ý.

“Tô Khanh, ngươi không phải tiểu hài tử, làm sao còn như thế cố tình gây sự?” Đồ Thanh đi tới, nàng hôm nay xuyên kiện màu thiên thanh váy dài, tô điểm đơn giản hoa văn, vốn là thường nhân rất khó điều khiển nhan sắc, nàng mặc lên người lại cùng tự thân khí chất hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh, như trong nước chi Thanh Liên, rửa mà không yêu.

Nàng hành lễ, nói: “La đạo hữu, Ngưu tộc Ngưu Đại Tráng đạo hữu, từng phụng nội đình chi mệnh rời núi, sau bởi vì ngoài ý muốn một mực hôn mê bất tỉnh, lần này ta đem cùng các ngươi cùng đi đối với hắn tiến hành cứu chữa.”

“Đồ Thanh, ngươi đừng quá mức điểm, ngươi sớm không đi trễ không đi, không phải tuyển ở thời điểm này? Thật sự cho rằng ta không biết mục đích của ngươi… Ta cho ngươi biết, La Quan là người của ta, ngươi dám cùng ta tranh, ta… Ta không để yên cho ngươi… Ta đi nhà ngươi náo… Đem ngươi nhà phòng ở đốt!” Tô Khanh như bị giẫm cái đuôi, cái kia bên trong còn có thể bình tĩnh, giương nanh múa vuốt bão nổi.

Đi theo bên cạnh Tô Triết, nháy mắt 1 trán mồ hôi lạnh, “Tiểu tổ, tiểu tổ ngài tỉnh táo… Mấy người các ngươi còn đứng ngây đó làm gì… Mau mời tiểu tổ rời đi… Đây là tộc lão mệnh lệnh!”

“Ta không đi, La Quan ngươi trừng lớn mắt thấy rõ ràng, nữ nhân này có thể sẽ trang, ngươi nhưng tuyệt đối đừng bị nàng cho dụ hoặc… Đồ Thanh, ngươi dám đụng đến ta nam nhân, ta không để yên cho ngươi…” Tô Khanh bị đỡ đi.

Tô Triết lau một vệt mồ hôi lạnh, cười khổ hành lễ, “La đạo hữu, Đồ Thanh tiểu tổ, hôm nay… Khục, thật sự là quấy rầy, chúng ta trước cáo từ.”

Hắn không dám nói nhảm, quay người một trận chạy chậm.

Đồ Thanh giống như cười mà không phải cười, không gặp nửa điểm tức giận bộ dáng, đắc ý nhìn một cái Tô Khanh rời đi phương hướng, lại nhìn lướt qua La Quan, “La đạo hữu, không biết nhưng nguyện cùng ta đồng hành?”

La Quan nói: “Đã đều đi Ngưu tộc, liền cùng đi đi.”

Đồ Thanh ánh mắt sáng lên, quả nhiên ngươi tâm lý đối ta cố ý, giấu cũng giấu không được! Nàng lộ ra tiếu dung, một nháy mắt như sắc trời đều sáng tỏ mấy điểm, đưa tay lấy ra một cỗ xe ngựa, bốn con toàn thân trắng noãn như tuyết, sau lưng mọc lên 2 cánh linh ngựa ngửa mặt lên trời tê minh.

“Ta ngày này ngựa xe tang, nhưng ngày đi mấy trăm ngàn bên trong, đi đường cũng coi như thuận tiện, La đạo hữu mời đi theo ta.”

Nàng lên xe trước, cửa xe vừa mở ra, lộ ra bên trong 2 cái đã bố trí tốt chỗ ngồi, lẫn nhau chịu được rất gần, phủ lên mềm mại không biết tên da mao, trước mặt còn có dài án, đã dọn xong trà thịt rượu phẩm các loại, lại phối hợp thêm xe ngựa nội bộ điều chỉnh thử qua màu ấm điều quang mang, lộ ra rất có phong cách.

Vừa đi theo cất bước Ngưu Tiểu Tráng, lúc ấy liền sững sờ, trái xem phải xem không tìm được cái thứ 3, có thể ngồi xuống địa phương.

Cho nên, vị trí của ta ở đâu? ?

Đồ Thanh xoay người, nhìn hắn một cái, thản nhiên nói: “Ngưu đạo bạn, hôm nay liền làm phiền ngươi đánh xe.”

“A… A a, tốt… Tốt…” Ngưu Tiểu Tráng lúng túng tranh thủ thời gian gật đầu.

Đồ Thanh nhoẻn miệng cười, “La đạo hữu, mời.”

La Quan nhìn lướt qua toa xe, đột nhiên nói: “La mỗ không thích bịt kín hoàn cảnh, ngược lại càng muốn thưởng thức một chút phong sơn khí tượng, Đồ Thanh cô nương mình ngồi đi, ta cùng tiểu Tráng cùng một chỗ vì ngươi lái xe.”

Đồ Thanh tiếu dung cứng ở trên mặt.

“Thất thần làm gì? ? Còn không đi nhanh lên.” La Quan nhìn thoáng qua Ngưu Tiểu Tráng.

Ngưu Tiểu Tráng kiên trì mở miệng, “Hảo hảo, cái kia…

Đồ Thanh cô nương, còn xin ngươi ngồi xuống đóng cửa, ta muốn đuổi xe…”

Bành!

Cửa khoang xe trùng điệp đóng lại, Đồ Thanh ngồi trên ghế, nhìn xem tỉ mỉ chuẩn bị hết thảy, khí một trận ngực run ngực chua ngực vừa đau.

La Quan, ngươi đến cùng có ý tứ gì? ? Một hồi đối ta có ý tứ, một hồi lại biểu hiện tránh không kịp, ngươi khi ta Đồ Thanh là ai? Phóng nhãn phong sơn, muốn truy cầu cô nãi nãi nam nhân, có thể sắp xếp ra 10,000 bên trong hàng dài, ngươi đừng không biết tốt xấu!

Thở mấy hơi thở hồng hộc, Đồ Thanh đưa tay vò lông mày, đột nhiên ánh mắt sáng lên, não hải tung ra một cái ý niệm trong đầu —— dục cầm cố túng? !

Không sai, nhất định chính là dạng này, vừa mới bắt đầu vào trước là chủ quan niệm, coi La Quan là thành 1 cái sắt thép thẳng nam thô vũ phu. Nhưng đừng quên, gia hỏa này trừ vũ phu thân phận bên ngoài, hay là cái kiếm tu, chơi kiếm những người kia, cái nào không phải tâm địa gian giảo, nàng thấy qua nhưng nhiều lắm.

Nguyên lai tưởng rằng hắn là thô thẳng tiện hạ thủ, nhưng hiện tại xem ra, cái này bàn là kỳ phùng địch thủ. Tô Khanh tiểu nha đầu kia, chính là đơn thuần không có đầu óc, hiển nhiên đã bị La Quan cho cầm chắc lấy… Hừ hừ, nhưng ta Đồ Thanh cũng không phải ăn chay, ngươi cùng ta tính toán, mưu trí, khôn ngoan tử, vậy liền xem ai có thể cười đến cuối cùng!

Trong lúc nhất thời, Đồ Thanh quét qua chán nản, đấu chí ngang giương.

Linh ngựa hí dài kéo xe lửa toa phóng lên tận trời, cuồng phong đập vào mặt, nhưng lại sau đó một khắc bị trận pháp ngăn cách bên ngoài, chỉ còn hơn gió nhẹ lướt nhẹ qua mặt.

Ngưu Tiểu Tráng một bên đi đường, một bên để mắt thần thâu ngắm, La Quan nhẫn một hồi, cau mày nói: “Tặc mi thử nhãn làm gì đâu?”

“Hắc hắc! Cái kia… Thúc a, tiểu chất ta không nghĩ ra, ngài vì cái gì không ở lại bên trong… Muốn cùng ta ra hớp gió a…”

La Quan nói: “Không nghĩ lưu, còn có vấn đề sao?”

Trả lời gọn gàng mà linh hoạt, Ngưu Tiểu Tráng liền một mặt sùng bái, “Thúc, ngài có cái gì quyết khiếu dạy ta… Thật… Tiểu chất ta đối với ngài sùng bái, quả thực như nước sông cuồn cuộn, đã xảy ra là không thể ngăn cản… Lại như… Cái kia cái gì tới? Dù sao ngài chính là ta thần tượng!”

La Quan cười lạnh, “Tiếp tục nhiều chuyện, ta 1 cước đem ngươi đạp xuống dưới, trung thực đuổi ngươi đường.”

Ngưu Tiểu Tráng vụng trộm nhìn xuống phía dưới một chút, thấy đám kia núi như hộp diêm, không khỏi nuốt nước bọt.

Bên tai rốt cục thanh tĩnh.

La Quan tựa ở toa xe bên trên, nửa híp mắt thấy hướng xung quanh, thấy mặt trời óng ánh, nhìn cương phong gào thét, lại gặp dãy núi núi non trùng điệp, xanh ngắt buồn bực. Nhìn như bình tĩnh nhàn tản, trên thực tế cả người hắn cảm giác đã toàn diện tản ra, tinh tế dò xét lấy một phương này tiểu thế giới.

Không sai, 8 triệu bên trong phong sơn, nhìn như cùng đại thế giới nhìn như một thể, trên thực tế lại chia cắt tại bên ngoài… Độc lập lại có cực kỳ mạnh mẽ phong ấn thuộc tính, ra vào tuyệt không phải tùy ý sự tình.

Vậy lần này xâm nhập Đại Nghiệt uyên đi săn, thật chỉ là trùng hợp? Có lẽ âm thầm có một cái đại thủ, tại lặng yên không một tiếng động thôi động.

Là ai đâu?

Lại nghĩ tới Đại Nghiệt uyên, nghĩ đến vị kia nhụy hoa nương nương, La Quan nhắm mắt lại, tâm lý phát ra khẽ than thở một tiếng, thật đúng là gợn sóng cuồn cuộn thâm bất khả trắc a.

…

Sau 5 ngày, Ngưu tộc đến.

Đối mặt Ngưu Tiểu Tráng khải hoàn trở về, thuận lợi cầm tới tranh đấu phong sơn yêu tử chi vị một chuyện, toàn bộ Ngưu tộc triệt để oanh động.

Ngưu tộc tộc trưởng đương nhiệm, thậm chí tại chỗ khống chế không nổi, lộ ra màu xanh trâu nước bản thể, hướng tiến vào ruộng bên trong ngay cả cày 8,000 mẫu ruộng nước, mới rốt cục khống chế lại cảm xúc.

Bá ——

Yêu quang lóe lên, hắn khôi phục thành còng eo lão đầu bộ dáng, xoa xoa tay nói: “Hắc hắc, để 2 vị quý khách chê cười, nhanh, nhanh, đều an bài cho ta bắt đầu, tối nay ta lão ngưu muốn thiết yến, cho 2 vị quý khách đón tiếp, cho ta Ngưu tộc Kỳ Lân nhi khen công!”

Về phần La Quan ở đâu ra, lại lúc nào biến thành, Ngưu tộc mời đối tượng, lão đầu là một chút xíu cũng không hỏi.

Đồ Thanh thần sắc nhàn nhạt, nói: “Ta phụng nội đình chi mệnh, đến xem xét một chút Ngưu Đại Tráng đạo hữu trạng thái, còn xin Ngưu tộc dài sai người dẫn đường.”

1 bộ giải quyết việc chung, tuyệt không tư tâm bộ dáng.

Cao thủ giao phong nha, liền muốn phong khinh vân đạm, ngươi La Quan muốn cầm bóp ta, nằm mơ!

Ngưu tộc dài liên tục gật đầu, “Đúng đúng, đại tráng đứa bé kia còn choáng đây, tiểu Tráng bây giờ tiền đồ, hắn như biết nhất định vui vẻ muốn chết.”

“Tiểu Tráng a, ngươi liền tự mình cho Đồ Thanh cô

nương dẫn đường, La đạo hữu không chê, ta liền mang ngươi tại chúng ta Ngưu tộc lãnh địa đi dạo?”

La Quan ánh mắt chớp lên, cười nói: “Cũng tốt, vậy liền phiền phức Ngưu tộc dài.”

“Không phiền phức không phiền phức, ta lão ngưu tạ ngài cũng không kịp đâu.” Ngưu tộc dài trước đưa Đồ Thanh rời đi, lúc này mới nhếch miệng lộ ra mấy khỏa răng vàng, “La đạo hữu, ngươi nhìn a, chúng ta Ngưu tộc tiểu môn tiểu hộ, cũng không có gì lớn bản sự, chính là trời sinh yêu trồng trọt.”

Hắn chỉ vào vừa bị lật tốt 8,000 mẫu đất, một mặt kiêu ngạo, tự hào, “Nhớ năm đó, ta Ngưu tộc vừa bị phân phối đến cái này bên trong đến thời điểm, kia hoàn cảnh thật khổ a, phương viên mấy chục nghìn bên trong đều là đại sơn, đất hoang, khí độc vũng bùn trải rộng căn bản không thể ở người, đây đều là đời đời kiếp kiếp cần cù chăm chỉ, từng chút từng chút khai quật, cải tạo, gặp núi bình núi không có sông đào sông, mới cuối cùng khai sáng điểm này cơ nghiệp.”

“Dù không nói phú quý, nhưng ít ra cũng có thể nuôi sống Ngưu tộc trên dưới cái này mấy chục nghìn nhân khẩu, cho nên đối chúng ta hiện tại tháng ngày, ta lão ngưu rất thỏa mãn, dù sao mọi loại gợn sóng không bằng tuế nguyệt tĩnh tốt, đây là cầu đều cầu không đến, La đạo hữu cảm thấy thế nào?”

La Quan quét xung quanh, chỉ thấy kia đầy khắp núi đồi bên trong, thỉnh thoảng có thể nhìn thấy một đầu phiêu phì thể tráng, thân dài mấy trăm trượng các loại lão

ngưu, mình chở đi núi đồng dạng cao cày bá, tại hoang dã bên trong bão táp, cày nó bùn đất có thể bay tràn ra mấy trăm bên trong.

Ngẫu nhiên còn có lão ngưu chạy quá vong ngã, nhất thời quên phanh lại, 2 đầu ngưu yêu trùng điệp đụng vào nhau, phát ra “Oanh” một tiếng nổ vang rung trời, tiếp lấy ai cũng không nhận sai, lại phạm tính bướng bỉnh, trực tiếp liền ở tại chỗ làm.

Có náo nhiệt, liền hấp dẫn càng nhiều ngưu yêu, nhìn xem chưa đủ nghiền, thậm chí tự mình hạ tràng, vểnh lên một đôi lớn sừng trâu “Ầm ầm” cuồng đỗi.

La Quan đối tuế nguyệt tĩnh tốt tháng ngày, liền lại có càng sâu tầng 1 lý giải, gật đầu nói: “Ngưu tộc dài nói không sai, nếu có thể an ổn sống qua ngày, ai muốn vượt mọi chông gai… Nhưng thân ở giang hồ, ngươi ta đều thân bất do kỷ, thực tế khó làm a.”

Ngưu tộc dài dừng một chút, cười càng thêm thoải mái, “Đúng đúng, chúng ta đều là giang hồ nhi nữ, sao có thể mọi chuyện đều hài lòng, đi một chút, đừng nhìn một đám hỗn trướng nổi điên, chúng ta trở về uống trà, ta Ngưu tộc bồi dưỡng cây Ngưu Bàng trà, tư vị kia cũng là nhất tuyệt, mà lại đối người rất có ích lợi.”

Lôi kéo La Quan liền hướng nhà bên trong đi.

Cùng 2 người đã mở, một đám đụng kinh thiên động địa, “Ầm ầm” như kinh lôi lão ngưu, mệt nhao nhao phun bọt mép dừng lại.

“Hồng hộc… Hồng hộc… Tộc trưởng đi rồi?”

“Thế nào nhanh như vậy… Ta… Ta tuyệt chiêu kia… Lão ngưu lật trời… Còn không có xuất ra đâu?”

“Ai biết… 80% là người kia tộc tu sĩ… Bị chúng ta cho chấn trụ… Hắc hắc… Ta liền nói ta Ngưu tộc nam nhân cái đỉnh cái ngưu bức… Ngưu quỷ xà thần dám đến làm càn, hết thảy đều chấn nhiếp ti phục!”

Một đám lão ngưu “Hắc hắc” nở nụ cười, lắc lắc dưới hông kia càn rỡ đồ chơi, biểu lộ tương đương đắc ý.

“Đi đi, ta còn có 20,000 mẫu đất không có cày đâu, hôm nay nhất định phải làm xong!”

“Đánh rắm, ngươi liền thừa 12,000 mẫu, kia 8,000 mẫu ngươi bại bởi ta cày!”

“… Ta chẳng nhiều là nhìn ngươi vừa rồi mệt kém chút không đứng dậy được, muốn giúp ngươi 1 đem.”

“Cút! Lão tử ruộng nhất định phải ta đến cày, 1 mẫu cũng không thể thiếu!”

Một đám ngưu yêu tán đi, “Ầm ầm” cày ruộng âm thanh, lại vang lên.

—

—

—

Chương 978 : Gặp lại Ngưu Đại Tráng

2023-11-0 8 con một ngụm vào trong bụng, La Quan liền biết Ngưu tộc cái này cây Ngưu Bàng trà, nó không thế nào đứng đắn! !

Khá lắm, giống như là nuốt một ngụm lửa, trong thân thể tán loạn, toàn thân đều muốn bốc khói.

Trước mắt mấy cái cao lớn thô kệch Ngưu tộc thị nữ, xem ra thế mà đều mi thanh mục tú bắt đầu, La Quan dùng sức bóp 1 đem đùi, mới miễn cưỡng không có thất thố.

Đem chén trà buông xuống, hắn không động đậy là khả năng lại cử động, nhìn về phía đối diện Ngưu tộc dài, “Tộc trưởng không cần dò xét, tiểu Tráng đã gọi ta một tiếng thúc thúc, ta liền sẽ không hại hắn, điểm này xin ngươi yên tâm.”

Ngưu tộc dài mặt lộ vẻ xấu hổ, “Cái này nói gì vậy, La đạo hữu thật sự là hiểu lầm… Ta gọi người hỏi qua tiểu Trang, hắn nói ngài đối với hắn vô cùng tốt, liền biết những thứ ngu xuẩn kia không thể gạt được ngươi, đây đều là hiểu lầm… Cái kia, nếu không lại uống lúc còn nóng mấy ngụm? ? Thật, lão phu cam đoan ta trà này thuần thiên nhiên vô hại, đối nam nhân tốt đối với nữ nhân càng tốt hơn , cái này chuyên môn cho La đạo hữu ngươi chuẩn bị năm trà, cũng đừng lãng phí.”

La Quan khóe miệng giật một cái, đảo qua mấy cái kia mặt ngoài xấu hổ, trên vai nhưng phi ngựa Ngưu tộc thiếu nữ, “Ngài đến cùng muốn làm cái gì? ?”

“Này! Lão ngưu ta thẳng tính, sẽ không che giấu, vậy liền nói thẳng.” Ngưu tộc dài vỗ đùi, lớn tiếng nói: “La đạo hữu cùng Hồ tộc nha đầu kia sự tình, ta cũng nghe nói, Đồ Thanh cô nương đối với ngài có ý tứ, ngươi cũng không nhìn trúng, có thể thấy được ngài liền không thích chiếc kia vị… Vậy chúng ta Ngưu tộc cô nương, khẳng định hợp La đạo hữu mắt duyên, mà lại ta Ngưu tộc cũng không có gì thiên kiến bè phái, La đạo hữu ngươi thích cái nào mang đi cái nào, đều thích liền đều mang đi, cảm thấy chưa đủ ta lại tuyển…”

Nhiều hoàn mỹ chất lượng tốt đối tượng a, nghe tiểu Tráng ý kia, hắn ngay cả mình thân thế đều có chút hoài nghi, cái này khiến Ngưu tộc dài không thể không suy nghĩ nhiều…

Năm đó tiểu Tráng mẹ hắn, tựa hồ là từng đi ra ngoài một đoạn thời gian, chẳng lẽ chính là thời điểm đó sự tình? Không phải sao, tiểu Tráng thêm ra hơi thở a, ngay cả yêu tử chi vị đều có thể tranh một chút, ta Ngưu tộc đời đời kiếp kiếp còn không có đi ra, như thế hào quang hài tử, nhất định phải nắm chắc cơ hội!

La Quan mặt đều mộc, hắn nghĩa chính nghiêm từ, ngữ khí nghiêm túc, nghiêm túc vô song mở miệng, “Ngưu tộc dài, ngươi hiểu lầm! !”

Giải thích thật lâu, mới khiến cho Ngưu tộc tướng mạo tin, hắn thật không có phương diện này ý tứ, lúc này mới

hậm hực để mấy tên Ngưu tộc mỹ nữ xuống dưới.

“Cái kia… Này! Ta Ngưu tộc chính là nhiệt tình, đối với bằng hữu, khách nhân, kia là móc tim móc phổi a!” Ngưu tộc dài rất có da mặt, lập tức vỗ ngực nói: “Yến hội lập tức chuẩn bị kỹ càng, chúng ta ngoạm miếng thịt lớn uống từng ngụm lớn rượu, đến cái không say không về!”

Chính lúc nói chuyện, Ngưu Tiểu Tráng mang theo Đồ Thanh trở về, nhìn sắc mặt hai người, tựa hồ sự tình cũng không làm sao thuận lợi.

Quả nhiên, Ngưu Tiểu Tráng mang theo thất vọng nói: “Đồ Thanh cô nương đã thay ta cha kiểm tra qua, cũng cho hắn ăn ăn vào nội đình linh đan, nhưng hắn vẫn như cũ vẫn còn đang hôn mê, tình huống cụ thể muốn về sau lại nhìn.” Nói xong, nhấc lên ấm trà cho mình rót một chén, lại nghĩ tới cái gì, tranh thủ thời gian đưa đến Đồ Thanh trước mặt.

“Đồ Thanh cô nương, mời uống trà.”

Đồ Thanh thật có điểm khát, chủ yếu là một đường phụng phịu, chuẩn bị đồ vật cũng chưa ăn, tâm hỏa đốt có chút lợi hại, bưng lên đến, “Ừng ực” “Ừng ực” uống sạch sẽ.

Ngưu tộc dài há to miệng, cảm giác muốn nói cái gì, nhưng lại nuốt trở vào, đứng dậy đi ra ngoài, “Cái kia… Ta lão ngưu đi xem một chút, yến hội chuẩn bị thế nào…”

“Ai! Tộc trưởng ngài kéo ta làm gì? Ta còn không có

uống một ngụm trà đâu, chết khát ta!” Ngưu Tiểu Tráng bị dắt rời đi.

“Uống cái rắm! Kia là ngươi phối uống đồ vật? Chờ chút đến bếp sau, 1 vạc nước có thể ngươi tạo…” Ngưu tộc dài hùng hùng hổ hổ, bước chân càng nhanh.

Cơ hồ là một đường chạy chậm, mang theo Ngưu Tiểu Tráng biến mất không thấy gì nữa.

“Ừm? !” Đồ Thanh đột nhiên há mồm, phát ra 1 đạo ngâm khẽ, nàng trừng to mắt, lộ ra khó có thể tin biểu lộ.

Tựa hồ nghĩ không ra, mình vậy mà lại tại La Quan trước mặt, chủ động phát ra loại thanh âm này.

Cái quỷ gì? Ta thế nào cảm giác nam nhân này, đột nhiên trở nên càng đẹp mắt, liền ngay cả trên người hắn hương vị, đều trở nên rất dễ chịu, nghĩ nhào.

Không được, triều!

Đồ Thanh vô ý thức kẹp chặt chân, cố gắng bảo trì tư thái, lại không biết nhỏ xíu tiểu động tác, kém chút để nàng làm trận xụi lơ.

Một gương mặt càng là trải rộng hồng hà.

Nàng bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía đối diện La Quan, “… Hèn hạ!” Nếu như ngươi nghĩ, trực tiếp nói với ta liền tốt, về phần dùng loại thủ đoạn này sao? Mặc dù ta bản tâm bên trong là không cự tuyệt, nhưng ta nhất định phải mắng ngươi.

Không phải, làm sao lộ ra ra ta vô tội cùng thuần khiết.

La Quan: …

! ! !

Thần mẹ nhà hắn nam nhân cô gái tốt càng tốt hơn , nói thẳng nam nữ thông sát, toàn bộ hữu hiệu không phải rồi? Mà lại cái này hiệu quả, là thật kinh người!

Hắn vốn là uống trà, bị câu tâm hỏa đại thịnh, toàn bộ nhờ ý chí mới đè xuống đi, lúc này nhìn xem trước mặt mặt như hồng hà thổ khí như lan, thân kiều thể mềm Đồ Thanh, đột nhiên liền có chút nhịn không được.

Trách không được vừa rồi, Ngưu tộc dài lôi kéo Ngưu Tiểu Tráng, chạy càng con thỏ đồng dạng!

“Ta có việc, đi trước!”

Trầm giọng nói một câu, La Quan co cẳng liền đi, nơi này là không thể ngốc.

“Dừng lại!” Đồ Thanh kém chút khí khóc, đây là đại đường a, cứ như vậy đem nàng đặt ở cái này, là muốn nhìn nàng mất mặt sao?

Nàng cắn răng, “La Quan, ngươi dám làm không dám chịu sao? Ta… Ta thật sự là nhìn lầm ngươi… Ô ô…” Giống như là khóc.

La Quan thở dài một hơi, “Đồ Thanh cô nương, việc này

không liên quan gì đến ta, là Ngưu tộc cây Ngưu Bàng trà, ta vừa rồi cũng uống một ngụm…”

Nàng lợi hại hơn, trực tiếp uống một chén.

Đồ Thanh cảm giác thời tiết càng ẩm ướt, vừa rồi chỉ là mịt mờ mưa phùn lời nói, hiện tại liền có hỏa hoạn chi thế, toàn thân mềm không còn khí lực.

Nghe tới La Quan lời nói, nàng kém chút chân khí khóc, Ngưu tộc cây Ngưu Bàng trà nàng sớm có nghe thấy, Hồ tộc một số người cũng lén lút âm thầm mua sắm lấy, không nghĩ tới lại lợi hại như vậy.

“… Coi như không phải ngươi, ngươi liền chuẩn bị như thế đem ta lưu tại cái này… La Quan, cầu ngươi giúp ta một chút, đem ta đưa đến gian phòng đi… Lại lưu tại cái này… Ta nhanh không mặt mũi sống…” Nàng cũng muốn chạy, nhưng nước quá lớn, trượt nàng đứng không vững.

La Quan do dự một chút, nói: “Ta nhìn có người hay không có thể giúp đỡ?” Đáng chết Ngưu tộc dài, chạy thời điểm vẫn không quên mang đi những người khác, cái này đại trạch bên trong thế mà một bóng người không nhìn thấy. Đồ Thanh là nhụy hoa nương nương đệ tử, nàng muốn tại Ngưu tộc đã xảy ra chuyện gì, hắn khẳng định cũng sẽ có phiền phức.

“Đồ Thanh cô nương, ngươi đỡ tốt ta, ta đưa ngươi đi vào.”

Trước đó Ngưu tộc dài liền nói, chỗ này trạch viện

chuyên môn an bài quý khách, tùy bọn hắn tùy ý lựa chọn chỗ ở.

Mang lấy Đồ Thanh, La Quan liền hướng gần nhất gian phòng bước đi, còn không đi 2 bước, liền nghe một tiếng than nhẹ, nàng cả người liền dựa vào đi qua, mặt như hồng hà đôi mắt oánh nhuận, bờ môi có chút mở ra, không ngừng phun ra hương thơm nhiệt khí.

“Đừng nhìn… Ta không phải cố ý… Ta khống chế không nổi…” Đồ Thanh thật muốn khóc, nàng là đối La Quan có ý tứ, nghĩ đem hắn cầm chắc lấy biến thành dưới váy chi thần, nhưng chưa bao giờ nghĩ tới sẽ xuất hiện loại tình huống này.

Quá mất mặt , cảm giác đời này mặt, đều bị ném quang!

La Quan một tay ôm lấy nàng, không nói chuyện nhanh chân hướng về phía trước, cảm giác mang bên trong một đám lửa, trên thân cũng có một đám lửa, đốt trước mắt hắn biến đen.

1 cước đá văng cửa phòng, đem Đồ Thanh nhét vào trên giường, một lần cuối cùng hắn thực tế không có khống chế tốt, xúc cảm thật sự là mượt mà ngay thẳng vừa vặn.

“a(một tiếng)a(hai tiếng)a(3 tiếng)a(bốn tiếng)…”

Đứng ở ngoài cửa, cùng bên trong dần dần không có động tĩnh, La Quan co cẳng liền đi, nếu không phải sợ Đồ Thanh bị thừa dịp nhân chi hư, hắn đã sớm rời đi.

Nghe ngoài cửa nhanh chóng đi xa tiếng bước chân, bày tại trên giường Đồ Thanh, mờ mịt trừng lớn mắt con mắt, ngơ ngác nhìn qua đỉnh đầu.

Đột nhiên, nàng bỗng nhiên che kín đầu, hai chân liều mạng đập giường chiếu, “Muốn chết rồi, ta muốn chết! La Quan… Ta… Ta không để yên cho ngươi…”

Trên yến hội, tắm rửa qua, đổi qua quần áo Đồ Thanh, gương mặt lạnh lùng, tại chủ vị bày ra người sống chớ tiến vào tư thế.

Ngưu tộc dài tiến tới mời rượu, bị hung ác một chút trừng toát ra mồ hôi, tiến đến La Quan bên người, nhỏ giọng nói: “La đạo hữu, đây là thế nào rồi? Ta trước khi đi còn rất tốt… Cái kia… Không thể ra chuyện gì a?”

La Quan sinh sinh khí cười, “Ngưu tộc dài, ngươi còn có mặt mũi nói… Nữ nhân này không dễ chọc, bối cảnh thông thiên, ta phải có phiền phức, ta ai cũng trốn không thoát!”

Ngưu tộc dài liên tục khoát tay, “Cùng ta Ngưu tộc có quan hệ gì? Các ngươi đều là quý khách, chúng ta xuất ra đồ tốt nhất chiêu đãi, La đạo hữu thật sự là uống nhiều, lại bắt đầu nói mê sảng, kia lão ngưu ta liền không quấy rầy, cáo từ cáo từ.” Xoay người rời đi, cùng một đám Ngưu lão phu nhân đi uống rượu, “Hắc hắc” “Ha ha” rất là náo nhiệt.

Một đám Ngưu tộc tên lỗ mãng, uống nhiều say khướt, tại chỗ ngay tại trên đất bằng chơi lên té ngã.

“Ầm ầm” nện mặt đất chấn động, khó trách muốn tổ chức đống lửa tiệc tối, cái này nếu là ở nhà bên trong, phòng ở đều cho ngươi phá.

Thật đúng là đạp ngựa sức sống tràn đầy!

Cảm thụ được đối diện, thỉnh thoảng bắn phá tới băng lãnh ánh mắt, La Quan có chút nhức đầu, nghĩ thầm tiểu nương môn lấy oán trả ơn, nếu không phải lão tử giúp ngươi, ngươi đã sớm công khai biểu diễn.

Làm sao giọt? Ta liền sờ 1 đem, ngươi còn muốn làm gì? Tâm tư nhất định, hắn bưng chén rượu lên uống một ngụm, lạnh lùng nhìn lại quá khứ.

Đồ Thanh khẽ giật mình, như không nghĩ tới hắn thế mà còn dám như thế lẽ thẳng khí hùng, một ngụm răng kém chút cắn nát, tức giận rời tiệc mà đi.

Nhưng nàng sau cùng ánh mắt, La Quan xem hiểu —— ngươi chờ!

Chờ lấy liền đợi đến, lớn không được để ngươi sờ trở về, lão tử nam tử hán đại trượng phu, sẽ sợ ngươi?

Ngưu Tiểu Tráng lại gần, nhỏ giọng nói: “Thúc, ta nhìn Đồ Thanh cô nương giống như là sinh khí…”

“Cút!”

“Được rồi!”

Phát giác được khí áp không đúng, Ngưu Tiểu Tráng

quay đầu bước đi, cái rắm không dám thả.

“Tộc trưởng… Chớ cùng đại thẩm nhảy… Ngài cởi quần làm gì? Ai ai, tộc trưởng a… Mặt mũi, chú ý mặt mũi…” Ngưu Tiểu Tráng đem hắn cứng rắn kéo qua.

Ngưu tộc dài trừng mắt, “Làm gì? Ta bà nương đều chết 800 năm, còn không cho phép ta nhảy khiêu vũ… A, dây lưng quần lỏng, đây chính là không có nữ nhân chiếu cố nguyên nhân, 1 người qua khổ a… Khục, ngươi gọi ta chuyện gì?”

1 bộ chớ trì hoãn lão tử khiêu vũ bộ dáng.

Ngưu Tiểu Tráng nói: “Ta nhìn La thúc cùng Đồ Thanh cô nương ở giữa bầu không khí không thích hợp a? Đây là ra chuyện gì rồi? Tộc trưởng a, bọn hắn ta đều không thể trêu vào, thật lên xung đột, phiền phức coi như lớn!”

Ngưu tộc dài 1 bộ nhìn ma cà bông biểu lộ, “Tiểu Tráng, ngươi thành thân bao lâu rồi?”

“… Nửa năm a, thế nào rồi?”

“A! Tiểu tử, phương diện này ngươi còn kém xa, yên tâm đi, ta lão ngưu mắt sáng như đuốc, một chút quá khứ liền không có chạy, 2 người này không có việc gì… Muốn thật có sự tình, đem quần cởi một cái… Khụ khụ! Đi, nên làm gì làm cái đó đi, không có việc gì liền về nhà ôm ngươi bà nương bên trên giường, đừng chậm trễ sự tình.”

1 cái tơ lụa dậm chân, tộc trưởng lại trở lại đại nương

bầy bên trong, tay trái ôm 1 cái, tay phải ôm 1 cái, sau lưng còn đi theo 1 cái, nhảy nhảy liền rời đi tiệc tối phạm vi, chui tiến vào bên cạnh rừng cây nhỏ.

Ban đêm.

La Quan chính ngồi xếp bằng, đột nhiên có người "Loảng xoảng" gõ cửa, hắn mở ra xem, Ngưu Tiểu Tráng chính một tay nhấc lấy quần kích động hô to, "La thúc thúc, cha ta hắn tỉnh!"

Đồ Thanh cũng bị kinh động, mặt lạnh lấy đi tới, trước đối La Quan hừ lạnh một tiếng, mới nói: "Mau dẫn ta quá khứ!"

Một lát sau, tại trong nhà Ngưu Tiểu Tráng, La Quan nhìn thấy tỉnh lại Ngưu Đại Tráng, hắn chính quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ, như nhìn qua thứ gì xuất thần.

Xa xa, kia một mảnh tối như mực, giống như là một rừng cây nhỏ.

"Cha, La thúc thúc cùng Đồ Thanh cô nương đến."

Ngưu Đại Tráng vẫn chưa thỏa mãn xoay người lại, nhếch miệng cười một tiếng, "La huynh đệ, chúng ta lại gặp mặt!"

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 979 : Đạo quân cùng trâu

2023-11-11 La Quan chắp tay, “Ngưu đạo bạn, hồi lâu không gặp.”

Đồ Thanh ở phía trước “Hừ” một tiếng, sắc mặt khó coi, nàng đại biểu cho phong sơn nội đình, Ngưu Đại Tráng lại không trước nói chuyện cùng nàng.

Huống chi, hôm nay thế nhưng là nàng xuất thủ, mới cứu tỉnh Ngưu Đại Tráng, thật sự là một đầu lớn trâu ngốc!

Nhưng chuyện này là sư tôn phân phó, nàng chỉ có thể chịu đựng tức giận, lạnh mặt nói: “Ngưu đạo bạn, trước hết để cho ta xem xét một chút tình trạng của ngươi.”

Ngưu Tiểu Tráng vội vàng nói: “Cha, vị này chính là Đồ Thanh cô nương.”

Ngưu Đại Tráng lúc này mới “A” một tiếng, “Lần này thật sự là làm phiền Đồ Thanh cô nương.”

Đồ Thanh tiến lên, một ngón tay điểm tại trên người Ngưu Đại Tráng, cẩn thận cảm giác một lát, sắc mặt có chút kỳ quái.

Cùng nàng ban ngày kiểm tra lúc so sánh, Ngưu Đại Tráng trạng thái thân thể, cơ hồ không có chút nào biến hóa, hắn làm sao liền tỉnh đây? ? Kỳ quái!

Có lẽ là sư tôn ban cho đan dược, có không biết kỳ hiệu đi, Đồ Thanh chuyển qua suy nghĩ, thản nhiên nói: “Không có việc gì, về sau hảo hảo tĩnh dưỡng là được.”

Ngưu Đại Tráng nói: “Tiểu Tráng, mau dẫn Đồ Thanh cô nương phía trước dâng trà, ta lão ngưu nhà đặc sản cầm một chút, ngỏ ý cảm ơn.”

Trà? ! ?

Nghe tới cái từ này, Đồ Thanh cái trán gân xanh liền nhảy lên, xoay người rời đi, “Không cần, ta đi về nghỉ trước.” Về sau Ngưu tộc trà, nàng tuyệt sẽ không lại đụng một giọt.

Mà lại, Ngưu Đại Tráng cái này có ý tứ gì, ta đường đường phong sơn người tới nội đình chi đích truyền, ngươi vậy mà một điểm không coi trọng, trực tiếp liền đuổi ta đi? Còn cái gì lấy chút đặc sản, ta hiếm có? ?

Đồ Thanh quay đầu bước đi, càng nghĩ càng phiền muộn, nàng cảm thấy Ngưu tộc rất kỳ quái, đối La Quan tựa hồ xa so với nàng càng coi trọng.

Dựa vào cái gì? !

La Quan chắp tay, “Ngưu đạo bạn bệnh nặng mới khỏi, hay là sớm nghỉ ngơi một chút tốt, La mỗ cũng không nhiều quấy rầy.”

“La huynh đệ hơi chờ.” Ngưu Đại Tráng xuống giường, trước 1 cước đem Ngưu Tiểu Tráng đá ra cửa, “Không

có nhãn lực kình đồ vật, còn không đi tặng tặng Đồ Thanh cô nương.”

“Ai ai… Ta biết cha…” Ngưu Tiểu Tráng khập khiễng chạy xa, nhịn không được nhìn lại, nghĩ thầm chẳng lẽ ta hai cái cha, hôm nay chuẩn bị ngả bài rồi? Cho nên ta đến cùng là ai nhi tử, khẩn trương! !

La Quan nhíu nhíu mày, hình như có chút kinh ngạc, nhưng nghe vậy hay là đứng tại chỗ, nói: “Ngưu đạo bạn còn có chuyện gì?”

Ngưu Đại Tráng “Ha ha” cười một tiếng, biểu lộ ra khá là thân cận, “Còn không phải là vì Ngưu Tiểu Tráng cái này con bê, hắn nói với ta Đại Nghiệt uyên bên trong phát sinh sự tình, ta lão ngưu liền cái này một đứa con trai, La huynh đệ ngươi cứu hắn, bảo đảm ta lão ngưu nhà huyết mạch không ngừng, đây là đại nhân tình a, tính đến trước đó thâm uyên lần kia, ta lão ngưu xem như thiếu hai ngươi cái mạng!”

La Quan nói: “Ta cùng ngưu đạo bạn cũng coi như quen biết cũ, đủ khả năng phạm vi bên trong, thực không cần nói lời cảm tạ.” Ánh mắt của hắn chớp lên, “Cho nên, đến cùng chuyện gì, ngưu đạo bạn cứ việc nói thẳng đi, có thể làm đến La mỗ sẽ cân nhắc, làm không được ta cũng sẽ không đáp ứng.”

Ngưu Đại Tráng giơ ngón tay cái lên, “La huynh đệ người sảng khoái nói chuyện sảng khoái, thống khoái! Cũng tốt, kia lão ngưu ta cứ việc nói thẳng, sau đó không lâu La huynh đệ ngươi sẽ cùng tiểu Tráng, cùng đi phong sơn nội đình, chỗ kia… Hắc, nói như thế nào

đây, không phải kia tiểu độc tử có thể giày vò địa phương, nói không chừng lúc nào, liền bị người ăn mảnh xương vụn đều thừa không dưới.”

“Cho nên, lão ngưu ta hi vọng La đạo hữu, ngươi có thể nhiều chiếu cố hắn một chút… Khục! Nếu như có thể nói, kia phong sơn yêu tử vị trí, ta cũng có thể thử một chút, như việc này có thể thành, La đạo hữu chính là ta Ngưu tộc trên dưới, thiên đại ân nhân, ta Ngưu Đại Tráng tất có hậu báo!”

La Quan lông mày buông lỏng, biểu lộ hòa hoãn mấy điểm, “Thì ra là thế. Ngưu đạo bạn yên tâm, ta đã cùng tiểu Tráng đề cập qua, tiến vào phong sơn nội đình về sau, tự nhiên bảo vệ hắn an toàn, nhưng cụ thể La mỗ không cách nào cam đoan, dù sao phong sơn nội đình lần này nước, đích xác có chút lợi hại.”

“Ha ha! Đúng thế, đúng thế, ta phong sơn chi đầu mối, hạch tâm, muôn đời truyền thừa vị trí, đương nhiên là rất lợi hại. Bất quá ta đối La đạo hữu, lòng tin tuyệt đối mười phần, có đạo hữu ngươi ra mặt, hết thảy vấn đề chắc chắn giải quyết dễ dàng…” Ba lạp ba lạp, lời khen tặng 1 cái sọt, không cần tiền như từ Ngưu Đại Tráng miệng bên trong phun ra ngoài, nói gọi là 1 cái tình chân ý thiết.

La Quan thật vất vả chờ hắn ngậm miệng, xách một vấn đề, “Kỳ thật chuyện này, ngưu đạo bạn càng hẳn là cùng Đồ Thanh cô nương nói, dù sao thân phận nàng quý giá, tại phong sơn nội đình bên trong, chắc hẳn cũng có nhất định quyền lên tiếng.”

Ngưu Đại Tráng lắc đầu, “Đồ Thanh cô nương là không sai, nhưng nàng thân phận liền chú định, không có khả năng đối với chuyện này giúp tiểu Tráng… Dù sao, phong sơn yêu tử vị trí, nàng cũng là dự tuyển nhân chi 1, có thể không đố kị nhà ta tiểu Tráng âm thầm hạ thủ, ta liền rất hài lòng.”

Đố kị Ngưu Tiểu Tráng? A! Cái này lão ngưu thật là dám nói, mặc dù không gặp Đồ Thanh động thủ một lần, nhưng nữ nhân này rất là tích lũy kình.

Liền viên kia nhuận ngay thẳng vừa vặn, La Quan cảm thấy liền hãn hữu địch thủ… Khục, chủ đề đi chệch, hắn ám đạo cây Ngưu Bàng trà cái đồ chơi này, hiệu quả là thật bá đạo, cái này đều hơn nửa ngày quá khứ, thế mà còn có tàn lửa không cần.

Mẹ nó, liền rất không hợp thói thường!

La Quan chắp tay, “Ngưu đạo bạn, ngươi sớm nghỉ ngơi một chút đi, La mỗ cáo từ.”

Lần này, Ngưu Đại Tráng không có lại lưu người, thân thân nhiệt nhiệt mà cười cười, một đường đem hắn đưa đến ngoài cửa, cùng La Quan đi ra ngoài rất xa, vừa quay đầu lại còn gặp hắn đứng ở cổng, cười mặt mũi tràn đầy nếp may.

Đèn đuốc phía dưới, quả nhiên là thân cận chất phác… Để người rùng mình!

La Quan quay thân mà đi, một đường trở lại chỗ ở, đợi đóng cửa phòng lại, không chút do dự đem trong nhẫn

chứa đồ tất cả phong cấm trận bàn đều lấy ra, một mạch bố trí thỏa đáng, lại ngón tay nắn pháp quyết, “Ông” một tiếng kiếm minh về sau, triệt để khóa kín trong ngoài khí cơ.

Lúc này mới “Hô” thở dài một hơi, trán nháy mắt liền toát ra, tầng 1 tinh mịn mồ hôi.

Ngưu Đại Tráng tỉnh, nhưng tỉnh lại, thật là hắn sao? Cứ việc hết thảy đều trở nên không có chút nào sơ hở, thậm chí thần thái, ánh mắt đều giống nhau, cười lên cũng là chất phác cùng thân cận xen lẫn, nhưng La Quan một chút quá khứ, liền cảm giác rùng mình.

Đó là một loại không cách nào nói rõ, thậm chí ngay cả cảm giác cũng khó khăn phán đoán tư vị, thuần túy là một loại mãnh liệt tới cực điểm trực giác ——

Không thể tới gần, không thể xúc phạm, bất khả kháng hoành, không thể nhìn thẳng!

Hắn đứng tại kia, như gần ở bên người, lại như ở xa thiên nhai.

Ánh mắt có thể đụng, thần niệm khó sờ, như phiêu miểu chi huyễn ảnh, như dãy núi chi nguy nga!

Lại tinh tế phẩm vị, liền có thể từ đó phát giác được, một phần tuyên cổ vĩnh cửu xa, óng ánh như tinh hà khủng bố khí cơ, như ẩn như hiện.

Đạo quân!

Không sai, tất nhiên không sai, chính là hắn!

La Quan đưa tay, dùng sức xoa 1 đem mặt, cho đến hai gò má đỏ bừng, toát ra bừng bừng nhiệt khí, mới thoáng đè xuống trong lòng băng hàn.

Cho nên là hắn bại lộ, đem vị này hấp dẫn đến? Lại hoặc là… Lần này phong sơn chuyến đi, từ ngay từ đầu chính là tính toán?

A ——

Không sai, hắn là có chút lợi hại, cũng bị một chút đại lão coi trọng, nhao nhao ở trên người hắn lạc tử bố cục. Nhưng La Quan chưa từng cho rằng, hắn bởi vậy liền có tại đại lão trước mặt ngoi đầu lên tư cách… Liền điểm này cân lượng thủ đoạn, ngươi lại tính là cái gì? !

Đạo tôn gì mấy người cũng? Thâm uyên một trận chiến, kia là đối Huyền Thánh cung kính mà không sợ hãi, trực diện Thiên tôn đều sắc ngưng thần tự tại nhân vật.

Nói một câu bễ nghễ 4 phương, nửa điểm bất quá!

Nhân vật như vậy, sẽ cố ý quan tâm hắn tung tích? Còn có vị kia phong sơn nội đình nhụy hoa nương nương, mang đến cho hắn một cảm giác cũng không phải phàm nhân.

2 vị đại lão “Yêu mến”, thật sự là trùng hợp? Ai tin tưởng người đó là 2 cánh tay!

La Quan thở sâu, lại hít sâu khẩu khí, lại thở sâu… Rất

nhanh cười khổ một tiếng, hoàn toàn liền bình tĩnh không được.

Đạo tôn a Đạo tôn, vị này đến cùng muốn làm gì? Phong sơn cái này một lần, lại chôn như thế nào hố trời? La Quan hiện tại 12 điểm có thể xác định, hắn tất nhiên là bị tính kế, loại này thân ở bụi gai bên trong, mà tự thân mờ mịt cảm giác thực hỏng bét.

Nói không chừng, lúc nào một bước đi kém liền sai, “Oanh” một tiếng ngay tại chỗ thành cặn bã.

“Ai —— cái này đạp ngựa thời gian, cũng quá khó!” La Quan nghĩ hơn nửa đêm, đợi đến sắc trời tảng sáng lúc, mới chán nản thở dài.

Được rồi, nằm ngửa đi!

Tuy nói tình cảnh hiện tại rất gian nan, nhưng ít ra La Quan cũng ít rất nhiều lo lắng —— Đạo tôn đều mẹ nó giáng lâm, còn cùng ta diễn bên trên hí, kia còn có cái gì tốt lo lắng? Ai đến ta liền trực tiếp làm ai, sau đó tình huống cụ thể lại cụ thể phân tích.

Liền xem như xem ở Huyền Thánh trên mặt mũi, Đạo tôn cũng ít nhiều phải cho 3 điểm mặt a? Ta thế nhưng là lão nhân gia ông ta khâm điểm, thiên mệnh đại tranh người!

Một bên khác, Ngưu Tiểu Tráng trong nhà, vội vàng đưa tiễn Đồ Thanh về sau, hắn vòng trở lại, “Cha, ta… Ta La thúc đâu?”

Hắn nhìn chung quanh, không gặp người.

Ngưu Đại Tráng cười lạnh một tiếng, “Thế nào, vội vã cho mình thay cái cha?”

Ngưu Tiểu Tráng trừng lớn mắt, 1 bộ ngươi có thể khám phá tâm tư ta hoảng sợ biểu lộ, biểu hiện ra xuẩn manh, cho Ngưu Đại Tráng sinh sinh khí cười.

“Lão tử anh hùng một thế, làm sao sinh ra ngươi thằng ngu này? Ta bây giờ nói cho ngươi, đừng làm nằm mơ ban ngày, ngươi chính là một con trâu yêu, tinh khiết chính chính không chứa nửa điểm tạp chất ngưu yêu, đổi cha cũng đừng nghĩ!”

Ngưu Tiểu Tráng khoát tay, “Ta không có, ngài nói mò, ta cũng không phải dạng này người…” Nhưng trên mặt, lại là khó nén thất vọng.

Cha ta không có… Ta như vậy 1 to con, kim quang lóng lánh cha… Không có…

Oa!

Muốn khóc… Không được, ta phải nhịn xuống, thật cha còn tại trước mặt đâu… Ta không thể quá đau đớn hắn tâm…

Bành ——

Suy nghĩ không có chuyển xong, liền bị 1 cước đạp bay ra ngoài, Ngưu Đại Tráng tức hổn hển gào thét, xa xa truyền tới, “Mời gia pháp! Mời gia pháp! Hôm nay, ta

nhất định phải đánh chết tươi tên tiểu súc sinh nhà ngươi…”

“Bịch” một chút ném ra mặt đất hố to Ngưu Tiểu Tráng, 1 cái lý ngư đả đĩnh, xoay người chạy.

Phong khẩn, xả hô!

Nhìn xem một màn này, Ngưu Đại Tráng mang lên thống khổ mặt nạ, 1 bàn tay đập nát cái bàn, “Nghiệp chướng a… Thật sự là nghiệp chướng a…”

Hắn là thật không biết, mình làm sao liền sinh như thế cái đồ chơi? Chẳng lẽ nói, là Ngưu tộc âm thầm cho ta đã đánh tráo?

Trong bóng tối, một trận tiếng bước chân vang lên, kéo quần lên Ngưu tộc dài đi tới, bị Ngưu Đại Tráng ánh mắt đạp một cái, hắn hoảng một chút, lập tức khoát tay, “Tuyệt đối là con của ngươi, chính ngươi truyền bá loại, ngươi có thể không rõ ràng? Cũng đừng nghĩ ta!”

Ngưu Đại Tráng trùng điệp hừ lạnh, nếu không phải hắn có huyết mạch cảm ứng, như thế 1 đồ ngốc, đã sớm 1 bàn tay đập thành thịt nát.

“Làm gì vậy? Làm sao hiện tại mới tới?”

Ngưu tộc trưởng lão mặt đỏ lên, “Bận bịu… Thong thả đâu sao? Trừng ta làm gì… Ngươi là lưu lại trồng, nhưng ta còn không có đâu… Sao, liền hứa ngươi châu quan phóng hỏa, không để ta lão ngưu đốt đèn… Ta nói cho ngươi, ta cũng được thử một chút… Dù sao ngươi

đều thành công, ta khẳng định cũng có thể làm…”

Ngưu Đại Tráng cười nhạo, mặt lộ vẻ khinh thường, “Ngươi có thể cùng ta so?”

Ngưu tộc tăng thể diện sắc xanh xám, lại không biện pháp phản bác, cắn răng gầm nhẹ, “Ngươi gọi ta đến chính là chế giễu ta không có nhi tử? Ngươi muốn thật dạng này, ta có thể đi!”

Ngưu Đại Tráng không có lại nói tiếp, Ngưu tộc dài cũng không đi, quay người ngồi vào đối diện.

Trầm mặc hồi lâu, vẫn là hắn mở miệng trước, “Quyết định tốt rồi? Cùng hoa hoa cũng thương nghị rồi?”

Ngưu Đại Tráng cười lạnh, “Có gan ngươi ở trước mặt hô hoa hoa…” Liếc mắt nhìn hắn, “Mà lại ngươi cảm thấy, cùng với nàng thương nghị nàng có thể đáp ứng?”

Ngưu tộc dài một mặt chấn kinh, “Cho nên, ngươi đây là tiền trảm hậu tấu?” Hắn lửa thiêu mông đồng dạng, trực tiếp luồn lên đến, liền muốn hướng mặt ngoài chạy.

“Ngươi dám mật báo, ta cây cho ngươi rút, đời này đừng nói nhi tử, ngay cả cày địa ngươi cũng đừng nghĩ…” Ngưu Đại Tráng nhẹ nhàng một câu, để Ngưu tộc dài đứng thẳng bất động nguyên địa, mồ hôi lạnh bão táp.

“Ca, thật như vậy hung ác?”

“Cứ như vậy hung ác.”

Ngưu tộc dài 1 bộ bị nắm biểu lộ, sắc mặt biến đổi nửa ngày, thấp giọng nói: “Ngươi có nắm chắc?”

Ngưu Đại Tráng đứng dậy, đi tới cửa trước ngửa đầu, nhìn qua kia đầy trời tinh hà, thản nhiên nói: “Trên đời sự tình, ai dám nói có thể có nắm chắc? Nếu không ta cần gì phải, muốn sinh hạ như thế thằng ngu khí ta.”

“Đó chính là cược 1 đem?” Ngưu tộc tăng thể diện trắng hơn.

Ngưu Đại Tráng trầm mặc mấy hơi, “Ừm.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 980 : Tranh một hơi

2023-11-11 Ngưu tộc nhiệt tình tựa như một mồi lửa, cho dù không có sa mạc, cũng thiêu đốt để người chịu không được.

Ngày thứ 2, Ngưu tộc dài thiết tư yến, chiêu đãi nội đình quý khách, cũng mời La Quan tiếp khách.

Ngày thứ 3, Ngưu Đại Tráng lại thiết yến, cảm tạ nhụy hoa nương nương ái đồ, mời La Quan chung hướng.

Đệ tứ thiên, khí ngực căng đau, lại không phát ra được lửa Đồ Thanh, dứt khoát trực tiếp cáo ốm không ra.

Sau đó 1 ngày này, Ngưu tộc dài, Ngưu Đại Tráng cùng La Quan 3 cái, lần nữa uống say mèm, kề vai sát cánh huyên thuyên, ăn mặn hoàng đoạn tử bay loạn, thỉnh thoảng gây nên ba nam nhân cộng minh, phát ra một trận “Hắc hắc hắc” quỷ dị cười nhẹ.

Uống say Ngưu tộc dài, càng lộ vẻ phóng khoáng khí tượng, hét lớn một tiếng, “Con ta do ta không do trời!” Lại hô, “Chỉ cần trâu không xấu, ruộng đồng nhất định phải cày” “Cày ruộng nhất thời thoải mái, một mực cày ruộng một mực thoải mái” cùng các loại, sau đó đỏ lên một đôi lớn ngưu nhãn, thẳng đến trâu thím nhà liền đi.

Đêm hôm khuya khoắt, thiên địa lôi hỏa oanh minh, dẫn tới một hồi lâu gà bay chó chạy.

La Quan tửu lực cấp trên, một tay khoác lên Ngưu Đại Tráng trên vai, híp mắt nói: “Ngưu tộc làm lâu mà đi… Vô cùng lo lắng…”

Ngưu Đại Tráng đánh cái rượu nấc, “Đốt, cái đồ chơi này ao ước ta có nhi tử, nhất định phải cùng ta làm chuẩn? ? Ha ha! Hắn cũng không nhìn nhìn, mình là cái gì cân lượng, lấy cái gì cùng ta so… Đừng để ý tới hắn, La huynh đệ ngươi đến Ngưu tộc, đó chính là huynh đệ ta duyên điểm, cái gì cũng đừng nói, tiếp tục uống! !”

“Uống!”

La Quan nhấc lên vò rượu, “Ừng ực” “Ừng ực” chính là một trận mãnh đỗi.

“Đi đi, ngươi uống ít một chút, ta… Ta đều nhanh không có… Giữ lại điểm…” Ngưu Đại Tráng nắm lấy vò rượu về sau ngược lại.

Lại một lát sau, rượu thật không có, một mảnh hỗn độn bên trong, 2 người đổ vào dưới mái hiên, riêng phần mình tỉnh dậy rượu. Trận này tiệc rượu là từ giữa trưa bắt đầu, sau đó một mực cầm tiếp theo đến ban đêm, tối nay trời trong 10,000 dặm, trăng sao treo cao cửu thiên chi thượng, sáng trong óng ánh thanh lãnh tịch liêu.

La Quan mơ mơ màng màng, cảm giác nhanh ngủ mất thời điểm, Ngưu Đại Tráng thình lình mở miệng, “La huynh đệ, ngươi nói người sống một đời, là vì cái gì? ?”

Bị kinh khốn đầu, đầu còn có chút choáng, rõ ràng

không có lấy lại tinh thần La Quan suy nghĩ một chút, “Còn sống, chính là còn sống chứ sao… Có thể còn sống, liền đã không dễ dàng… Hắc… Ta còn thực sự không nghĩ tới, còn sống là vì cái gì…”

Ngưu Đại Tráng vỗ tay, “Tốt, nói tốt, còn sống liền không dễ dàng… La huynh đệ ngươi đây thật là lời lẽ chí lý, đinh tai nhức óc a…”

Hắn tựa hồ lấy lại tâm tình, lại mắt đục đỏ ngầu, “Còn sống, khó a!”

La Quan ý thức thanh tỉnh, thấy cảnh này nói thầm một tiếng a đù, liền ngài cái này trạng thái còn đặt nói còn sống gian nan, chúng ta những người này phải làm sao? Còn có thiên lý hay không cùng vương pháp? ! ?

Nhưng hắn có thể làm gì, đã Ngưu Đại Tráng nhất định phải diễn kịch, hắn đương nhiên phải cùng a, “Đều giống nhau, người giữa thiên địa, đều có mong mà không được, hoặc tiếc nuối bỏ lỡ, không nói đến thập toàn thập mỹ, có thể sống thư thái thông thuận, kia cũng là yêu cầu xa vời.”

Ngưu Đại Tráng nhíu mày, lẩm bẩm nói: “Thư thái thông thuận đều là yêu cầu xa vời… Hắc, tốt một cái yêu cầu xa vời!” Hắn nhìn xem La Quan, mắt say lờ đờ bên trong lộ ra mấy điểm nghiêm túc, “La huynh đệ, ngươi nói như ở trong thiên địa, sống không thoải mái không được tự nhiên, làm như thế nào? Hoặc là nói, cứng rắn có người muốn ép ngươi một đầu, để ngươi ăn thua thiệt ngầm vẫn phải nhịn, nhẫn 1 ngày nhẫn 1 năm nhẫn 100 năm… Kết quả không nhìn thấy đầu, còn thỉnh thoảng lại đánh

ngươi mấy cước, lại phải làm gì?”

La Quan híp híp mắt, “Nhẫn như thế nào? Không đành lòng lại như thế nào?”

“Nhẫn, liền bình an vô sự thôi, thái thái bình bình, không đành lòng liền phải đánh một trận, đánh qua đánh không lại không nói đến, động tĩnh khẳng định không tiểu…”

“Vậy liền không đành lòng.”

“Không đành lòng?”

La Quan cười nhạo, “Ta người này trẻ tuổi nóng tính, từ trước đến nay không yêu thụ ủy khuất, muốn thật không có biện pháp, vậy ta cúi đầu ra vẻ đáng thương có thể, phàm là có thể có đạo đi, liền yêu đạp ngựa ai ai ai, trước chơi hắn một trận lại nói, nếu không một hơi giấu ở đáy lòng, lâu chiếc kia lòng dạ cũng liền không có.”

“Lòng dạ không có, người cũng liền phế, tựa như leo núi leo cao, tất cả mọi người biết đỉnh núi cảnh sắc vô hạn mỹ hảo, nhưng lại có mấy cái có thể đi lên? Đều giống nhau người, làm được chính là không phục, chính là làm, làm không được chính là còn chưa bắt đầu liền lo trước lo sau, vậy khẳng định không đùa!”

Hắn lung la lung lay đứng lên, đưa tay chỉ chỉ trời, “Ngày này còn muốn chơi ta đâu? Ta phải sợ, hôm nay còn có thể cái này uống rượu, đào hố chôn chính mình xong việc. Nhưng ta liền không, liền cùng hắn quần nhau, cũng phải nhìn hắn có thể làm gì ta.”

Nói xong chắp tay một cái, xoay người rời đi.

Ngưu Đại Tráng nhìn qua hắn rời đi, trên mặt đâu còn có nửa điểm chếnh choáng, “Ha ha, tiểu tử này sẽ không phải nhìn ra cái gì, cố ý điểm ta đây a? Sẽ không, cái này phong sơn bên trong sự tình, hắn không thể nào biết… Nhưng lời này, nói thật còn rất hăng hái.”

“Làm một cuộc? Làm! Da trâu đều thổi ra ngoài, đâu còn có thể bỏ dở nửa chừng, lớn không được náo cái oanh oanh liệt liệt… Một hơi này, lão tử chịu đủ!”

Giờ khắc này, thiên khung phía trên 10,000 dặm tinh hà, như trở nên càng thêm sáng tỏ, sáng trong ngân huy vẩy xuống phong sơn, như vì nó phủ thêm tầng 1 ngân sa.

Phong sơn nội đình.

Vạn tốn cung.

Cung trang phụ nhân dựa vào lan can mà đứng, ngửa đầu nhìn qua đầy trời tinh hà, đột nhiên nhíu mày, đôi mắt ở giữa hiển hiện mấy chia sẻ lo.

“Huynh trưởng, ngươi muốn làm cái gì? Chỉ bằng hắn một tên tiểu bối, liền làm thật muốn bốc lên phen này phong hiểm… Cái này cùng ngươi nói không tương xứng a…”

Nàng là nhụy hoa, đã từng danh hoa thần, tại cái này phong sơn cảnh nội là cực tồn tại đặc thù. Có lẽ nàng không phải mạnh nhất, nhưng phong sơn bên trong hết

thảy, đều không thể gạt được nàng cảm ứng.

Trầm mặc nửa ngày, nàng nhẹ nhàng thở dài, “Tranh một hơi sao? Huynh trưởng muốn tranh, không phải mình một hơi, mà là vì ta… Nhưng đạo của ta đã chặt đứt, lại vô bỉ ngạn cơ hội, ngươi cần gì phải lại nhiễm trận này nhân quả…”

Tinh hà sáng trong, chiếu rọi tại đóa hoa phía trên, giống như 10 triệu năm qua, từ đầu đến cuối trầm mặc không nói gì.

Ngay cả tiếp theo 3 ngày sau, cái này nhìn như hoang đường, không có chút ý nghĩa nào tiệc rượu cuối cùng kết thúc, La Quan đáy lòng nhẹ nhàng thở ra.

Hắn không biết tôn lần này đến tột cùng có cái gì tính toán, nhưng ít ra hiện tại coi như an ổn. Phong sơn nội đình sao? Phen này phong ba rốt cuộc muốn nhấc lên cao bao nhiêu, thật sự là không dám nghĩ a!

Lấy ra nghiệt thần châu, La Quan bắt đầu tu luyện, đừng quản ngoại giới gì cùng mưa gió cuồn cuộn, chỉ có thực lực bản thân mới là căn bản.

Nhoáng một cái, liền lại qua hơn nửa tháng.

Nên khởi hành tiến về nội đình, Ngưu tộc đã thu được truyền tin, phong sơn yêu tử chi tranh sẽ ở sau 10 ngày, tại thiên yêu núi mở ra.

Thiên yêu núi là cái kia La Quan không biết, nhưng nhìn Đồ Thanh một mặt kinh ngạc, khó nén đôi mắt bên trong

chấn kinh, liền biết cái này bên trong tất không bình thường.

Ngưu tộc dài một mặt nghiêm túc, nói: “Xem ra nội đình rất xem trọng lần này yêu tử chi vị sắc phong, lại mở ra thiên yêu núi!”

Hắn hơi trầm mặc, “Vậy chúng ta Ngưu tộc, cũng được mau chóng khởi hành, cũng không thể lầm thời gian.”

Ngày thứ 2, Ngưu tộc chuẩn bị thỏa đáng, 2 đầu xe bò rất là dễ thấy, kéo xe đều là đại hắc ngưu, phiêu phì thể kiện, 1 nước dài mao lưu quang, dưới hông uy vũ.

Giờ phút này miệng nói tiếng người, lớn tiếng nói: “Tộc trưởng yên tâm, ta cùng chắc chắn tiểu Tráng an toàn đưa đạt, ai dám cùng bọn ta Ngưu tộc đối nghịch, ta liền 1 vó đạp chết hắn!”

Một bên nói, một bên linh hoạt móng trước vỗ ngực, “Bành bành” rung động dưới hông lắc lư.

Ngưu Đại Tráng cũng tại cái này, hắn một mặt cười ngây ngô, “Ta liền cái này một đứa con trai, là thật không yên lòng a, ta càng nghĩ, hay là quyết định cùng các ngươi cùng đi xem nhìn. Đồ Thanh cô nương, ta lão ngưu đi cùng, cái này cũng không tính vi phạm quy củ a?”

Đồ Thanh mặt không biểu tình, “Đưa tuyển không cao hơn 10 người, tức phù hợp quy củ, ngươi nguyện đi liền đi.” Nàng nhìn lướt qua La Quan, hừ lạnh một tiếng, dẫn đầu bên trên trong đó một cỗ xe bò.

Ngưu Đại Tráng “Ha ha” cười một tiếng, “Tiểu Tráng, ngươi cái này biết độc tử, về sau mang hộ cũng vô dụng, tranh thủ thời gian lăn tới đây cho ta, cùng ta cùng lên xe!”

Hắn quay đầu nhìn về phía La Quan, “La huynh đệ, liền hai chiếc xe, ngươi liền chớ cùng bọn ta cùng một chỗ chen, Đồ Thanh cô nương đang chờ ngươi, mau lên xe đi, chúng ta lập tức xuất phát!”

“Bành” một tiếng, nhìn qua đóng lại xe bò, La Quan mặt lộ vẻ bất đắc dĩ, như Ngưu Đại Tráng thật sự là Ngưu Đại Tráng, hắn khẳng định không đi vào, nhưng bây giờ quỷ biết trong lòng của hắn, đến tột cùng là cái gì tính toán?

Trong lòng thở dài, La Quan lên xe đẩy cửa, Đồ Thanh con mắt trợn tròn, một mặt vẻ giật mình, hiển nhiên không ngờ tới hắn sẽ lên tới. Ngắn ngủi bối rối, tận lực bồi tiếp mặt lạnh, cắn răng thấp giọng nói: “La Quan, ngươi muốn làm cái gì?” Nàng là muốn cùng La Quan có chút cái gì, nhưng nàng thật không phải tùy ý người!

La Quan ngồi tiến đến, đóng kỹ cửa, cùng xe bò bắt đầu chạy mới nói: “Bên kia quá chật, Đồ Thanh cô nương nếu như để ý, có thể tự mình đi đường… Ngươi kia bốn con bạch mã xe tang liền rất tốt, khẳng định theo kịp.”

Đồ Thanh khẽ giật mình chợt giận dữ, lúc trước ta an bài tốt để ngươi đến, ngươi nhất định phải chạy tới đánh xe, hiện tại ta lên xe, ngươi lại muốn đuổi ta đi? Ta liền không! Nàng cười lạnh một tiếng, “Ta tới trước, La đạo hữu phải có ý kiến, tự nghĩ biện pháp.”

Nói xong trực tiếp nhắm mắt lại.

Cái này liền rất tốt, bên tai rất thanh tĩnh, cũng không cần nhiều ứng phó Đồ Thanh.

La Quan ngồi xếp bằng xuống, tu luyện đương nhiên là không được, nhưng nhắm mắt dưỡng thần thuận tiện chỉnh lý một chút mạch suy nghĩ cũng không tệ, Ngưu Đại Tráng nói Đồ Thanh cũng sẽ tham gia, phong sơn yêu tử tranh đấu, kia nàng có thể hay không cũng là trận này gợn sóng bên trong khác một quân cờ?

Nàng đại biểu là ai? Nhụy hoa nương nương đệ tử, nghiêm chỉnh mà nói đương nhiên là nàng người phát ngôn, nhưng Ngưu Đại Tráng đều biến thành Đạo tôn, trên đời này đâu còn có đạo lý gì có thể nói.

Trừ Ngưu Tiểu Tráng, Đồ Thanh 2 cái, nó hơn còn có người nào? Tô Khanh đâu? Nàng chuẩn bị mấy ngàn năm, âm thầm bố trí vô số chuẩn bị ở sau, như thế một trận sóng gió lớn, sao lại không có thân ảnh của nàng? Nhưng cùng đạo quân so ra, nàng có phải hay không quá yếu một chút? Nếu muốn mưu tính, mọi người dù sao cũng phải tại cùng 1 cái phương diện mới tốt.

Ngày ấy say rượu lúc, Ngưu Đại Tráng nửa thật nửa giả nói những lời kia… Là nhằm vào Đại Nghiệt uyên? Hoặc là nói xác thực hơn, là chế tạo Đại Nghiệt uyên, cũng nuôi vật kia thần bí tồn tại?

Nghiệt long tích chùy, thiên ngoại thần vật… Đạo quân… Mặc dù hết thảy cũng còn không xác định, nhưng La

Quan mơ hồ cảm thấy, hắn tựa hồ nắm chắc, trong đó một chút mạch lạc, vết tích…

Hắn có lẽ chỉ là một cái chìa khóa, là phá vỡ phong sơn cử chỉ thời cơ… Cho nên đạo quân chắc chắn sẽ không tuỳ tiện động đến hắn, nói không chừng còn phải bảo đảm hắn không chết… Dù sao khóa còn không có mở, chìa khoá liền bị gãy, đây chẳng phải là lấy giỏ trúc mà múc nước công dã tràng…

Suy nghĩ quanh đi quẩn lại, ngồi ở phía đối diện Đồ Thanh, nhịn không được con mắt mở ra một đường nhỏ, lặng lẽ meo meo quét La Quan một chút, gặp hắn dương dương tự đắc, 1 bộ an tọa tĩnh tư bộ dáng, không khỏi trước ngực một trận chập trùng. Người này, hắn sẽ không phải cảm thấy, thật sự cái gì đều không có phát sinh a?

Ta Đồ Thanh, Hồ tộc tiểu tổ, chưa bao giờ từng ăn cái này thiệt thòi lớn!

La Quan, ngươi chờ đó cho ta, phong sơn là ta sân nhà, đợi đến ta liền để ngươi biết được, như thế nào nữ nhân báo thù.

Bá ——

La Quan mở mắt ra.

Đồ Thanh giật mình, tranh thủ thời gian giả trang ra một bộ, cái gì đều không có phát sinh biểu lộ, nhưng một vẻ khẩn trương hay là lộ ra.

La Quan suy nghĩ một chút, nói: “Đồ Thanh cô nương, quá khứ sự tình không nên nhắc lại, lại nghiêm chỉnh mà nói La mỗ vẫn chưa làm cái gì có lỗi với ngươi sự tình, điểm này ngươi rõ ràng nhất. Cho nên lần này nội đình chuyến đi, hi vọng ngươi ta có thể bình an vô sự, như thế nào?”

Đồ Thanh muốn nói vài câu nói nhảm, nhưng nghênh tiếp La Quan ánh mắt, liền có chút đáy lòng chột dạ, nàng trầm mặc một hồi cắn răng, “Ngươi phải cho đến xin lỗi!”

“Thật xin lỗi, tốt sao?”

“… Nha.”

Cùng La Quan nhắm mắt lại, Đồ Thanh nhịn không được che mặt, hắn đây coi như là xin lỗi, hay là không có xin lỗi? Thật sự tính như vậy à nha?

Sau 7 ngày, 2 đầu đại hắc ngưu miệng sùi bọt mép, hồng hộc ngay cả thở, “Chư vị… Nội đình… Nội đình đến…”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 981 : Bất tử ma viên

2023-11-11 từ trên xe bò xuống tới, trước cám ơn 2 vị một đường khổ lao Ngưu huynh, La Quan giương mắt nhìn về phía trước, biểu lộ không khỏi liền giật mình.

Hắn coi là nội đình chỉ là phong sơn quyền lực trung tâm danh tự, nhưng xưa nay không nghĩ tới, nó đúng là 1 tòa thành.

Trên một ngọn núi thành!

Xây dựa lưng vào núi, từ chân núi hướng lên một đường kéo dài, vô số đình đài lầu các trùng điệp xen lẫn, lít nha lít nhít nối thẳng chín ngày mây bên trên.

Đến chỗ cao nhất, đã đều bao phủ tại mênh mang biển mây bên trong, chợt có một mảnh cung điện kim đỉnh hiển hiện, tại ánh nắng chiếu rọi phía dưới, hiển thị rõ tôn sùng quý khí.

Thế núi ở giữa, càng có nguy nga tường thành kéo dài, như chiếm cứ ở giữa mãng giao, mặt trời phía dưới vẩy xuống mảng lớn bóng tối, khí thế rộng lớn.

Trên tường thành, có Yêu tộc quân tốt trấn thủ, đều người khoác trọng giáp thần sắc túc mục, từng đạo cường hãn yêu lực giương cung mà không phát, khí cơ lẫn nhau đan vào một chỗ, như mây đen áp đỉnh, khiến người chỉ liếc nhìn lại, liền từ bản năng ở giữa sinh ra vô

tận kính sợ! !

Giờ phút này, trên thành tường này, tòa nào đó thành lâu bên trong, 1 Yêu tộc Đại tướng dựa vào lan can mà đứng, xa xa nhìn về phía hướng cửa thành.

2 chiếc xe bò bất quá hộp giấy lớn nhỏ, nhưng tại hắn trong tầm mắt hết thảy rõ ràng như ở trước mắt, kia một bộ hắc bào tu sĩ nhân tộc, lúc này cũng chính hướng về trên núi nhìn tới.

Trong điện quang hỏa thạch, 2 đạo ánh mắt chạm nhau, khiên động một loại nào đó vô hình khí cơ, “Ông” một tiếng hư không kiếm minh vang vọng, trên tường thành chảy xiết biển mây, lại bỗng dưng bị từ đó trảm phá, khiến cho óng ánh sắc trời chiếu xuống xuống tới, khiến mặc giáp Đại tướng dáng người càng phát ra vĩ ngạn, như thần linh quan sát thế gian.

“Đại soái?” Yêu tướng bên người, mấy tên dưới trướng biến sắc, vội vàng mở miệng.

Yêu tướng đưa tay, “Không sao, trong nhân tộc lại có kiếm này tu, nếu có cơ hội lời nói, coi là thật phải thật tốt lĩnh giáo một hai.”

Lúc nói chuyện, khóe miệng nàng có chút câu lên, đôi mắt đều là cực nóng.

Không sai, chính là nàng, thể trạng cao lớn tại nam tử phía trên, lại người mặc uy vũ trọng giáp, khí thế rộng lớn bàng bạc như núi sông.

Bên người dưới trướng nghe vậy, trên mặt lộ ra ngạc nhiên, vô ý thức nhìn về phía dưới cửa thành phương, có thể để cho nhà mình đại soái như thế đánh giá, người tới coi là thật bất phàm… Không phải là lần này được mời đến đây, tham gia yêu tử chi tranh xem lễ ngoài núi kiếm đạo tông sư nhân vật? ?

Nhưng mấy ngày trước đây, kia Thanh Vân Tông Kiếm tông khôi thủ đến đây, nhà mình đại soái cũng bất quá chỉ là liếc mấy cái, nói một câu không sai mà thôi, nào có hôm nay coi trọng, người này lại so Thanh Vân Tông kiếm đạo tông sư mạnh hơn sao?

Dưới núi, La Quan từ tường thành chỗ thu hồi nhãn thần, sắc mặt thoảng qua trầm ngưng, thấp giọng nói: “Đây chính là phong sơn nội đình sao? ?”

Quả nhiên là lợi hại!

Vừa rồi nhìn thẳng hắn vị kia, đúng là 1 vị kiếm đạo tuyệt cường người, dù là lấy La Quan bây giờ tu vi, đều cảm nhận được kia phần kiềm chế, như núi lửa ngang ngược khủng bố khí cơ, một khi xuất thủ nhất định long trời lở đất, như toàn lực một trận chiến, thắng bại đem tại cái nào cũng được ở giữa.

Đồ Thanh đi đến bên cạnh, nghe tới hắn nói nhỏ, hơi nhếch khóe môi lên lên, ánh mắt lộ ra vẻ đắc ý, “Không sai, đây chính là nội đình, phong sơn dưới đáy uẩn chỗ!”

Mà nàng, chính là nội đình chi chủ đệ tử đích truyền, được công nhận cao lĩnh chi hoa, vô số người mong mà không được thiên chi kiều nữ. Nhưng dư quang đảo qua

La Quan, sắc mặt nàng liền có chút trầm xuống —— người khác muốn âu yếm mà không được, ngươi lại vứt bỏ như giày rách, thật là một cái thô bỉ vũ phu, không biết ta thân kiều thể nhu! !

La Quan phát giác được ánh mắt của nàng, nhưng cũng không để ý, 2 người mấy ngày nay dù không có quá nhiều giao lưu, nhưng bầu không khí lại hòa hoãn rất nhiều, có thể bình an vô sự thuận tiện.

“Ừm?” Nhưng vào lúc này, La Quan nhướng mày, ngẩng đầu nhìn về phía nội đình phương hướng.

Sau một khắc, tiếng xé gió lên, chói tai, bén nhọn, thế tới bất thiện.

Đồ Thanh ngẩng đầu nhìn lại, biến sắc, “Kỳ Nguyên, ngươi chớ làm loạn…”

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, khủng bố yêu lực giáng lâm, hướng La Quan ngang nhiên rơi đập.

“Hừ!” Hắn cười lạnh một tiếng, dưới chân không lùi nắm tay đánh ra.

Nổ vang rung trời, yêu lực bị 1 quyền đánh nát, kích thích cuồng phong gào thét, để La Quan nheo mắt lại, trong đó hàn quang lạnh thấu xương.

Bá ——

Bá ——

Mấy thân ảnh rơi vào trước người, cầm đầu là người tướng mạo tuấn mỹ, sắc mặt trắng nhợt, thần sắc hơi có vẻ quỷ dị tu sĩ yêu tộc.

Lúc này, chính gắt gao nhìn chằm chằm La Quan, liếm láp lấy khóe miệng, phát ra trầm thấp nhe răng cười, “Đồ Thanh, đây chính là ngươi coi trọng tiểu bạch kiểm? Ánh mắt cũng không tệ, bộ dáng này thả tiến vào thỏ gia chồng bên trong, cũng có thể khiến người ta sáng mắt lên.”

“Nhưng ta nói qua, ngươi là nữ nhân của ta, làm việc phải thủ quy củ, ngươi làm như vậy để ta rất không mặt mũi, cho nên hôm nay ta liền ngay trước mặt của ngươi, đem hắn đánh chết tươi.”

Đồ Thanh sắc mặt khó coi, lớn tiếng nói: “Kỳ Nguyên, ngươi ít tại cái này nổi điên, hắn… Hắn cùng ta không hề quan hệ, ngươi mau dẫn người đi!”

Đang khi nói chuyện, nàng nhìn lướt qua La Quan, hạ giọng ngữ tốc cực nhanh, “Mặc kệ ngươi tin hay không, nhưng việc này không liên quan gì đến ta, đây chính là một người điên, ngươi tuyệt đối đừng để ý đến hắn!”

Kỳ Nguyên trên mặt nhe răng cười, đột nhiên thu liễm, hắn ánh mắt cố chấp mà ngang ngược, gắt gao nhìn chằm chằm 2 người, “Đồ Thanh, ngươi còn dám gạt ta? Ta hôm nay liền muốn đánh chết hắn!”

Hắn nhanh chân hướng về phía trước, quanh thân yêu

lực bộc phát, lại có từng tiếng bạo ngược gào thét từ đó truyền ra, như cự thú giấu kín trong đó, muốn nhắm người mà phệ.

Đồ Thanh đưa tay ngăn tại trước người, nhưng còn chưa tới kịp nói chuyện, liền bị 1 đầu gào thét bay tới dây thừng, trực tiếp trói lại kéo đến bên cạnh.

“Phược Yêu tác!” Đồ Thanh sắc mặt đại biến, “La Quan, ngươi đi mau, hắn hôm nay thật muốn nổi điên…”

“Tiểu bạch kiểm, chết!” Kỳ Nguyên gào thét một tiếng, đưa tay ném ra.

Hắn nói, muốn đem La Quan đánh chết tươi, vậy sẽ phải dùng loại này tàn khốc nhất, bạo ngược thủ đoạn.

Đồ Thanh là của hắn, hắn coi trọng nữ nhân, ai dám động đến nửa điểm tâm tư, ai sẽ chết!

La Quan đôi mắt âm trầm, dư quang nhìn lướt qua sau lưng xe bò, Ngưu Đại Tráng không có chút điểm phản ứng, vậy hắn còn có cái gì có thể lo lắng?

Oanh ——

Một bước đạp xuống mặt đất trực tiếp vỡ nát, mảng lớn đất đá vẩy ra bên trong, 【 diệt thế huyết diễm] “Bành” một chút bốc cháy lên.

Sau một khắc, hai nắm đấm va chạm đến cùng một chỗ, La Quan dưới chân đại địa oanh minh, bắp chân trở xuống trực tiếp chui vào trong đó. Đối diện toàn thân yêu

lực sôi trào, như yêu ma hàng thế Kỳ Nguyên, thì bị trực tiếp đánh bay ra ngoài, “Oanh” một tiếng đập ầm ầm trên mặt đất, vỡ ra khủng bố hố to.

“Có chút đồ vật, nghe nói ngươi là Nhân tộc vũ phu, lại là tuyệt thế kiếm tu, 2 đạo song tu thật đúng là thiên tài a!” Kỳ Nguyên cười to, giống như điên dại, “Nhưng đời ta, thích nhất làm sự tình, chính là đem thiên tài cho bóp chết, lại từng chút từng chút đem bọn hắn, tất cả đều nuốt vào bụng bên trong.”

Oanh ——

Yêu khí oanh minh, hắn lại lần nữa vọt tới, nửa điểm không có bị thương bộ dáng, thậm chí một thân khủng bố khí cơ, so trước đó trở nên càng mạnh.

La Quan đáy mắt băng hàn, dựng thẳng đồng như ẩn như hiện, giờ phút này lồng ngực ở giữa, không bị khống chế sinh ra mấy điểm bạo ngược. Thể nội tổ long huyết mạch, “Ầm ầm” gào thét lưu chuyển, như muốn sôi trào thiêu đốt.

Một nháy mắt, hắn liền lòng có minh ngộ, đối diện Kỳ Nguyên bản thể, chính là một loại kinh khủng viễn cổ dị thú, lại cùng Chân Long nhất tộc tồn tại hận thù rất sâu sắc!

Điểm này cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, thời đại viễn cổ huyết mạch xưng tôn, các loại khủng bố tộc đàn vì tranh đoạt thiên địa bá quyền, triển khai điên cuồng chém giết.

Mà Chân Long nhất tộc cũng không phải ngay từ đầu

liền vô địch thiên hạ, đồng dạng là từ yếu ngồi giữa, từng bước một không ngừng chém giết góp nhặt, mới trở thành khi đó bá chủ. Bọn chúng cường địch rất nhiều, mà bị Chân Long nhất tộc đánh bại đối thủ một mất một còn, cũng chưa hoàn toàn đoạn tuyệt huyết mạch, luôn có một chút truyền thừa xuống.

Oanh ——

Chân Long chiến giáp tự động hiển hiện, băng lãnh dựng thẳng đồng ở giữa, dũng động bạo ngược sát cơ, La Quan đưa tay 1 quyền đánh ra, “Răng rắc” cốt nhục vỡ nát tiếng vang lên, Kỳ Nguyên miệng mũi máu tươi cuồng phún, cả người bay rớt ra ngoài.

Nhưng rất nhanh, liền vang lên hắn càn rỡ nhe răng cười, “Rất mạnh, thật rất mạnh, tốt, quá tốt! Ta nếu có thể ăn hết ngươi, nhất định có thể có đại thu hoạch…”

Hắn đập vào mặt đất, cả người khảm nạm trong đó, một bên cười to một bên thổ huyết, nhưng hắn đôi mắt lại trở nên càng ngày càng sáng tỏ, khí tức cả người cũng tại điên cuồng tăng vọt.

Đồ Thanh lớn tiếng nói: “La Quan, Kỳ Nguyên là bất tử ma viên bản thể, càng thụ thương thực lực liền càng mạnh, ngươi đánh không lại hắn, nhanh lên trốn!”

“Trốn? Hắn muốn chạy đi đâu?” Kỳ Nguyên từ mặt đất thăng nhập giữa không trung, trên đỉnh đầu yêu lực cuồn cuộn, một đầu ma viên hư ảnh hiển hiện.

Rống ——

Nó ngửa mặt lên trời gào thét, một đôi xích hồng đôi mắt giờ phút này như phát giác được cái gì, gắt gao tiếp cận La Quan, lộ ra bạo ngược, tham lam.

Kỳ Nguyên thân thể run rẩy lên, giống như là động kinh đồng dạng, “Loại cảm giác này… Là huyết mạch đang nhắc nhở ta… Trên người ngươi có ta nhất định phải đạt được đồ vật… Đẹp… Thật sự là quá mỹ diệu… Ta nhất định phải đạt được… Giết ngươi… Nhất định phải giết ngươi…”

Đồ Thanh một trái tim, trực tiếp chìm vào đáy cốc.

Nàng biết Kỳ Nguyên lai lịch, cho nên những năm này cứ việc đối phương một mực dây dưa không rõ, thậm chí có một ít qua điểm cử động, nhưng nàng vẫn lựa chọn ẩn nhẫn, không muốn cùng hắn vạch mặt. Hiện tại bộ dáng này, hắn muốn triệt để nổi điên… Mà bất tử ma viên điên cuồng, Đồ Thanh là gặp qua… La Quan là rất mạnh, nhưng loại quái vật này cơ hồ là vô địch, căn bản giết không chết!

Cho nên, chỉ cần bị hắn để mắt tới, cũng chỉ có một con đường chết.

“Ta đã truyền tin, sư tôn vì sao còn không xuất thủ can thiệp? Nàng lão nhân gia đối La Quan, không phải nhìn với con mắt khác à…”

Nếu không, cũng sẽ không an bài nàng đi theo Ngưu tộc, còn vẫn đợi đến hiện tại.

Đột nhiên, Đồ Thanh não hải hiện lên một cái ý niệm trong đầu, hẳn là chuyện hôm nay, không chỉ mặt ngoài nhìn thấy đơn giản như vậy… Là có người cố ý an bài cái tràng diện này… Cho nên, sư tôn mới không thể tùy tiện xuất thủ can thiệp… Xong, lần này phiền phức lớn!

“La Quan, trốn!”

Đồ Thanh chỉ có thể đem hết toàn lực, phát ra rít lên một tiếng, cho La Quan sau cùng nhắc nhở.

Oanh ——

Một tiếng oanh minh, Kỳ Nguyên thân ảnh nháy mắt biến mất, Đồ Thanh sắc mặt trắng bệch, nàng lúc này mới nghĩ đến bất tử ma viên tốc độ, tại Yêu tộc bên trong đều là nhất 1 các loại, dù là kim điêu đại bàng cùng Yêu tộc, cũng không thể tới so sánh.

Lúc này mới có bị ma viên tiếp cận, thì thập tử vô sinh thuyết pháp, La Quan chính là muốn chạy trốn, hiện tại cũng đã không kịp.

Sau một khắc, 2 thân ảnh quấn quýt lấy nhau, kinh thiên oanh minh như cuồn cuộn kinh lôi nổ tung, khủng bố xung kích quét sạch tứ phương.

Ép xung quanh mọi người, vội vàng lui về phía sau.

Xe bò bên trong, Ngưu Tiểu Tráng gấp đầu đầy mồ hôi, “Cha, ngươi mau tránh ra, ta La thúc rất nguy hiểm, ta được ra ngoài giúp hắn!”

Ngưu Đại Tráng cười lạnh, “Liền ngươi, còn đi qua hỗ trợ? Thiếu cho mình trên mặt thiếp vàng!” Gặp hắn trên mặt lo lắng không giống giả mạo, hắn hơi dừng lại, “Xem ra, ngươi cùng La Quan quan hệ, chỗ không tệ?”

Ngưu Tiểu Tráng lớn tiếng nói: “Đó là đương nhiên, nếu không phải La thúc thúc, ta sớm đã chết ở Đại Nghiệt uyên… Thúc thúc đối ta nhìn như lãnh đạm, nhưng trong lòng của hắn nhớ ta đây… Cha, ngài có phải hay không có biện pháp?”

Hắn lấy lại tinh thần, nhìn vẻ mặt bình tĩnh, bình chân như vại Ngưu Đại Tráng, “Cái kia, đều nói ngài ở bên trong đình có quan hệ, cùng nương nương bệ hạ… Khụ khụ… Cha a, ngài nếu quả thật có thủ đoạn, nhanh giúp ta một chút La thúc, đây chính là bất tử ma viên, điên phê không có não đánh không chết đồ chơi, quấn lên chính là như giòi trong xương!”

Ba ——

1 bàn tay đập vào cái ót cửa, Ngưu Đại Tráng trầm mặt, “Ít tại cái này nói hươu nói vượn!” Hắn bất động thanh sắc nhìn lướt qua nội đình, thản nhiên nói: “Yên tâm đi, ngươi vị này La thúc thúc thủ đoạn, nhưng so ngươi nghĩ còn lợi hại hơn… Bất tử ma viên, hắc, đó cũng là so ra mà nói!”

Ầm ầm ——

Chém giết thế cục là La Quan chiếm thượng phong, nhưng Kỳ Nguyên cực kỳ cổ quái, rõ ràng thụ bị thương cực kỳ nặng thế, lại càng đánh càng hung, đấu pháp

càng là hung hãn không sợ chết, làm cho người ta cảm thấy mệnh liều mạng cảm giác.

Nhưng vô luận như thế nào thương thế nghiêm trọng, cũng không thể thật giết chết hắn, sẽ chỉ làm hắn trở nên càng mạnh.

Bất tử ma viên sao? Quả nhiên rất quỷ dị!

“La Quan, ngươi cũng chỉ có những thủ đoạn này sao? Hắc hắc hắc hắc… Ha ha ha ha… Vậy ta sẽ phải chuẩn bị ăn hết ngươi… Ngươi trốn không thoát…” Kỳ Nguyên quỷ dị cười to, toàn thân máu tươi, như địa ngục ác quỷ.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 982 : La mỗ sinh ra gan tiểu

2023-11-11 thành lâu ở giữa, yêu tướng trầm mặc im ắng, lẳng lặng nhìn chăm chú lên ngoài thành chém giết.

Nàng quay đầu nhìn một cái, phía trên yên lặng rộng rãi cung điện, nhíu mày, đáy mắt lộ ra một tia giọng mỉa mai.

Tại Đồ Thanh hô lên cái kia tên thời điểm, yêu tướng liền đã đoán được hết thảy, quả nhiên là thật lớn một tuồng kịch. Hôm nay bày ra chiến trận này, là có chút người không muốn nhẫn rồi? Hay là tự nhận là đã chuẩn bị sẵn sàng, có thể vén phong sơn trời? ?

Đúng lúc này, một tên dưới trướng mở miệng, “Đại soái, đây thật là cái kiếm tu sao? Làm sao thi triển, đều là chút vũ phu thủ đoạn? ?”

“Hắc! ! Quản hắn vũ phu hay là kiếm tu, bị Kỳ Nguyên kia chó dại tiếp cận, chú định không có kết cục tốt.” Lại 1 dưới trướng mở miệng, mặt mũi tràn đầy kiêng kị.

Yêu tướng chọn dưới lông mày mao, nàng kỳ thật sinh rất xinh đẹp, lông mày mao hẹp dài đuôi sao nhẹ nhàng bốc lên, tăng thêm mấy điểm khí khái hào hùng. Chỉ là nàng khí thế quá mạnh, cho người ta sinh lạnh cường ngạnh, bá đạo hung hãn cảm giác, rất khó thân cận.

“Hắn muốn xuất kiếm…” Yêu tướng hơi dừng lại, tiếp

tục nói: “Thật là lợi hại kiếm!”

Nàng đã cảm nhận được dưới núi, kia bỗng nhiên bắn ra kiếm ý, giờ phút này híp mắt, như có thể nhìn thấy 1 đạo khủng bố thân ảnh, người khoác xích hồng giáp trụ, quanh thân tràn ngập vô tận sát cơ, nàng ánh mắt trở nên càng thêm sáng tỏ, khó nén mấy điểm kích động.

Sau một khắc ——

Ông!

Một tiếng kiếm minh vang vọng đất trời ở giữa, màng liên kết phủ tạng Hứa Viễn, thành lâu ở giữa mấy người vẫn là biến sắc, rất cảm thấy lạnh thấu xương thấu xương.

Lạnh lẽo khí cơ, sắc bén, cường thế mà bá đạo, như có thể đem vạn vật hết thảy đều cho trảm phá.

Bành ——

Cùng La Quan quấn quýt lấy nhau Kỳ Nguyên, trực tiếp bị chém bay ra ngoài, 1 đầu khủng bố kiếm thương, từ chỗ cổ một đường hướng phía dưới lan tràn, đại lượng máu tươi rơi vãi, hắn hét thảm một tiếng, buồn cười âm thanh rất nhanh lại trở nên thoải mái bắt đầu, lộ ra bệnh trạng hưng phấn.

“Kiếm của ngươi, rốt cục giấu không được sao? ? Ha ha ha ha… Vô dụng, ngươi căn bản giết không được ta… Mà chỉ cần ta không chết… Ngươi liền chạy không xong…”

Thân thể cơ hồ bị chém thành 2 đoạn, nhưng lại rất nhanh dính hợp đến cùng một chỗ, huyết nhục điên cuồng sinh sôi, Kỳ Nguyên âm trầm nhìn về phía La Quan, tựa như là đang nhìn cái thớt gỗ bên trên đồ ăn, chỉ còn chờ hắn há miệng thôn phệ.

Quả nhiên, Kỳ Nguyên thể nội khí tức, bỗng dưng lại tăng vọt một đoạn, thậm chí dẫn động thiên tượng biến hóa, khiến cho đỉnh đầu âm u xuống.

Yêu lực ngập trời, như khôn cùng hắc hải, bên này một phương thiên địa!

Động tĩnh này không tiểu, cả tòa nội đình đều có thể rõ ràng cảm giác, nhưng bây giờ thành nội vẫn như cũ yên tĩnh, không có nửa điểm động tĩnh truyền đến.

Tình huống này, tự nhiên rất khác thường.

Cho nên, đây là nhằm vào hắn ván? Thành nội các đại nhân vật, đã sớm biết hôm nay cái này một lần, mà Đồ Thanh cũng bất quá là, bị lấy ra dùng bè.

Hổ, lang 2 tộc? Lại hoặc là nói ở trong đó, còn trộn lẫn cái khác? La Quan không nghĩ ra, nhưng hắn biết giờ phút này, nhất định có rất nhiều con mắt, ngay tại chú ý trận này chém giết.

Đang chờ hắn chết.

Đang chờ hắn thắng.

Chỉ có trận chiến này kết thúc, ván này mới có thể tiến vào giai đoạn mới.

Bị người xem trò vui tư vị rất khó chịu, mà Kỳ Nguyên xem ra ánh mắt, càng làm cho La Quan ánh mắt băng lãnh. Hắn nhìn lướt qua nội đình, nghĩ thầm tôn ngay tại bên cạnh ta, các ngươi lại có tư cách gì, dám tính toán ta làm quân cờ?

Hắn không nghĩ chơi!

Oanh ——

Đạp chân xuống, La Quan thả người mà ra, nháy mắt đi tới Kỳ Nguyên trước người, 1 kiếm đem hắn đâm xuyên, đóng đinh ở trên mặt đất.

Kỳ Nguyên miệng lớn thổ huyết, nhưng hắn ánh mắt càng thêm sáng tỏ, điên cuồng cười to, “Ta chính là bất tử thân, ngươi chi kiếm mạnh hơn lại như thế nào? Mà ta mỗi một lần thụ thương, đều có thể trở nên càng mạnh!”

Ầm ầm ——

Yêu khí sôi trào, liền muốn tránh ra.

“Hừ!” La Quan cười lạnh một tiếng, 1 cước đạp thật mạnh rơi, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, hội tụ yêu lực bị sinh sinh chấn vỡ.

Vô số khủng bố kiếm hơi thở từ đó bộc phát, nháy mắt xé rách Kỳ Nguyên thân thể, vô số vết thương hiển hiện,

máu tươi điên cuồng tuôn ra.

“Không dùng! Không dùng!”

“Ta chính là viễn cổ ma viên, bất tử bất diệt!”

Kỳ Nguyên rống to, con mắt xích hồng.

La Quan cúi đầu, cùng hắn đôi mắt đối mặt, “Bất tử bất diệt? Trong tay của ta kiếm, nhưng đoạn mọi loại nhân quả, có thể trảm hết thảy sinh cơ.”

Hắn phủ phục, một cái tay khác nắm chặt mũi kiếm, lòng bàn tay bị cắt đứt, máu tươi lập tức theo mũi kiếm chảy xuống, đem nó nhuộm thành xích hồng.

“A!” Kỳ Nguyên trong miệng, đột nhiên truyền ra thống khổ gào thét, hắn trợn to tròng mắt, một mặt chấn kinh, hãi nhiên, “Máu của ngươi lại có thể làm tổn thương ta? Ngươi đến cùng là ai?”

Bất tử ma viên chính là viễn cổ dị chủng, sinh mệnh lực có thể xưng khủng bố, trừ phi tuyệt đối cường đại lực lượng, đem nó huyết mạch lạc ấn lau đi, nếu không rất khó bị giết chết. Nhưng ở thời đại viễn cổ, cùng Chân Long nhất tộc giao phong, vẫn như cũ bị chém giết hầu như không còn, chỉ có mỏng manh huyết mạch truyền thừa xuống.

Long huyết chính là ma viên nhất tộc lớn nhất khắc tinh, huống chi La Quan kế thừa, chính là độc nhất vô nhị tổ long huyết mạch! Dù là xa chưa khôi phục, nhưng dùng để giết máu me đầy đầu mạch không thuần, còn chưa

trưởng thành tiểu ma vượn, vẫn như cũ thướt tha có hơn.

La Quan cười lạnh, cầm kiếm đem hắn đóng đinh trên mặt đất, “Bất tử bất diệt? Vừa rồi càn rỡ kình đâu? Lấy thêm ra đến xem!”

Giờ phút này, Kỳ Nguyên giữa bộ ngực huyết nhục đã bị ăn mòn, lộ ra trắng bệch xương cốt, cùng phía dưới nhúc nhích tạng phủ.

Như dưới tình huống bình thường, điểm này thương thế không đáng kể chút nào, thời gian nháy mắt liền có thể khôi phục, bây giờ lại làm cho hắn mặt mũi tràn đầy hoảng sợ. Ma viên huyết mạch tại thét lên, kêu rên, nó thống khổ, bạo ngược mà run rẩy.

Khí tức tử vong là như thế nồng đậm, đã xem Kỳ Nguyên triệt để bao phủ, đây là hắn lần thứ 1 cảm nhận được, loại kia trơn ướt âm lãnh đại khủng bố.

“Rống —— “

Rít lên một tiếng, Kỳ Nguyên trực tiếp hiện ra bản thể, rõ ràng là một đầu 100 trượng ma viên, đen mao như cương châm miệng lớn ở giữa răng nanh lộ ra ngoài, giờ phút này điên cuồng đập mặt đất, phát ra “Ầm ầm” nổ vang rung trời, lại bị La Quan 1 người 1 kiếm, áp chế gắt gao không thể thoát thân.

Nó triệt để sợ!

“Cha, cứu ta, cứu ta!” Ma viên trong miệng phát ra như

lôi đình gào thét, trong đó sợ hãi cùng bối rối, khiến cho mọi người trừng lớn mắt.

Trong lúc nhất thời, nội đình thành trì bên ngoài, lại lâm vào ngắn ngủi tĩnh mịch, bất tử ma viên thế mà bại, bị ép mở miệng cầu cứu? !

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, bọn hắn căn bản không thể tin được, dù sao ma viên chi khủng bố, nội đình các phương đều là phi thường rõ ràng, nếu không làm sao chỉ một đôi ma viên phụ tử, liền chiếm nội đình Phó thành chủ vị trí 1 trong.

Oanh ——

Nội đình trong thành, cực phía trên che dấu tại trong mây 1 cái đại điện, đột nhiên bộc phát ra ngập trời yêu lực, hóa thành 1 con khủng bố đại thủ, thẳng đến ngoài thành vồ xuống.

Một trảo này phía dưới, như vạn vật đều bị trấn áp, 1 đạo vĩnh hằng bất biến chi ý cảnh, đã xem tất cả mọi thứ đều ngang nhiên phong ấn, ở vào trong đó liền như vô hình băng phong, lại khó động đậy nửa điểm.

La Quan thân thể hơi cương, sau một khắc đáy mắt ở giữa, bộc phát một đoàn hàn quang, dưới thân ma viên lập tức phát ra kêu thê lương thảm thiết, “A!”

Bá ——

Yêu lực chỗ ngưng khủng bố đại thủ, trực tiếp dừng ở giữa không trung, mấy hơi sau ầm vang tán loạn, một

thân ảnh trống rỗng xuất hiện tại nguyên chỗ, “Nhân tộc tiểu bối, thả ta ra nhi, hôm nay còn có khoan nhượng.”

Nội đình đại lão, Phó thành chủ 1 trong kỳ linh là 1 cái nhìn lại, mang theo mấy điểm gầy gò nam tử trung niên, đôi mắt trắng nhiều hơn đen, cho người ta một loại cực tà dị cảm giác. Đương nhiên, cũng không có mấy người dám chính diện dò xét vị này, vĩnh hằng cảnh tu vi, đủ để cho hắn đứng tại quyền lợi đỉnh phong.

La Quan mặt không biểu tình, “Cứu vãn? Vừa rồi hắn muốn ăn ta lúc, ngươi vì sao không nói cứu vãn?” Tay vặn một cái, mũi kiếm tuỳ tiện xé rách huyết nhục, ma viên lại lần nữa phát ra thống khổ gào thét.

“Làm càn!” Kỳ linh giận dữ, trong mắt sát cơ như nước thủy triều, hắn đời này chỉ Kỳ Nguyên một tử, lấy tên “Nguyên” chữ đối với hắn ký thác kỳ vọng, chưa bao giờ từng ăn như vậy đau khổ.

Nhưng hết lần này tới lần khác đối diện La Quan, thực tế cực kỳ cổ quái, lấy hắn vĩnh hằng cảnh tu vi, nhất niệm mà thiên địa băng phong, vạn vật đều bị trấn áp, nhưng hôm nay lại tại trên người hắn vô hiệu, để kỳ linh vừa sợ vừa giận!

Chung quy là đạp lâm vĩnh hằng, hùng cứ một phương lão bất tử, kỳ linh thở sâu, cưỡng chế bạo ngược sát cơ, “Chuyện hôm nay, là con ta đã làm sai trước, lão phu có thể cam đoan, chỉ cần ngươi thả qua hắn, chuyện hôm nay liền xóa bỏ, như thế nào?”

Cứu người trước, cái khác sau này hãy nói, lần này nội

đình thế cục cuồn cuộn, liền ngay cả hắn đều không thể không gia nhập trong đó, La Quan chỉ cần xâm nhập, liền chú định bị xé thành vỡ nát!

Kỳ linh đột nhiên hối hận, không nên nghe hổ, lang 2 tộc cổ động, để Kỳ Nguyên hôm nay người đầu tiên động thủ —— nhưng bọn hắn lời nói, nhưng cũng là không giả, người này tộc tiểu bối thể nội lại coi là thật chảy xuôi Chân Long huyết mạch, nếu không Kỳ Nguyên cũng sẽ không bị nắm đến chết điểm.

Thiên địa tử địch người lẫn nhau càng mấu chốt, nếu có thể tiêu diệt đi, thôn phệ Chân Long huyết mạch… Cha con bọn họ đều có vận may lớn!

Chỉ nhất thời vinh nhục mà thôi, không cần để ý.

La Quan đột nhiên nói: “Thật chứ?”

Kỳ linh nhãn ngọn nguồn băng hàn, biểu lộ lại một mảnh yên tĩnh, “Lão phu kỳ linh, chính là nội đình Phó thành chủ, tất nhiên là nhất ngôn cửu đỉnh.”

La Quan gật gật đầu, “Phó thành chủ a, địa vị nhất định cao tuyệt, liệu đến biết một chút bí ẩn, vậy ta xin hỏi 1 câu, kỳ linh Phó thành chủ nhưng có biết, hôm nay là ai để cái này ngu xuẩn khi người tiên phong, tới đối phó ta sao?”

Kỳ linh sầm mặt lại, “La Quan, ngươi không muốn được một tấc lại muốn tiến một thước, lão phu kiên nhẫn là có…”

“A!”

Ma viên kêu thảm đem hắn đánh gãy, bây giờ nó núi nhỏ thân thể, chỗ ngực bụng đã hoàn toàn băng liệt, thậm chí toàn bộ thân hình, đều xuất hiện sụp đổ dấu hiệu, vô số huyết nhục tán loạn, tróc ra, tản mát ra trận trận tanh hôi.

Long huyết bị thôn phệ luyện hóa, đó chính là trời ban thần vật, nhưng nếu bị ngạnh sinh sinh xâm nhập thể nội, chính là bộ này khủng bố cảnh tượng.

“Cha, cứu ta! Nhanh cứu ta…” Ma viên rống to.

Kỳ linh tay run một cái, lạnh giọng nói: “Là có người âm thầm châm ngòi, nói ngươi muốn đối phong sơn bất lợi, dao động nội đình căn cơ, ta cái này hài nhi nhất thời bị người che đậy…”

La Quan cười lạnh, “Là ai? Ta kiên nhẫn có hạn, trực tiếp báo danh chữ.”

Kỳ linh thở sâu, “Hổ tộc Hổ Vương, Lang tộc bạch lang lão tổ.” Hắn cắn răng gầm nhẹ, “2 vị, các ngươi nhìn lâu như vậy hí, cũng nên đi ra rồi hả?”

Oanh ——

Oanh ——

Nội đình thành nội, lại có 2 đạo khủng bố yêu lực bộc phát, dù không sánh bằng kỳ Linh lão tổ, nhưng cũng cực kỳ cường hãn, vĩnh hằng ý cảnh như ẩn như hiện.

Từng ra sân một lần Hổ Vương, sói tổ 2 người, chân đạp hư không mà đến, lúc này bị điểm tên, bọn hắn sắc mặt rất là khó coi.

“Bái kiến Phó thành chủ!”

“Hừ!” Kỳ linh nhãn mắt che lấp, “La Quan, lão phu đã theo yêu cầu của ngươi làm, ta trước đó hứa hẹn vẫn như cũ hữu hiệu, mau thả con ta.”

Hơi dừng một chút, hắn tiếp tục nói, “Lão phu cũng chỉ có cái này một đứa con trai, nếu như hắn xảy ra chuyện, ta chắc chắn ngươi chém thành muôn mảnh!”

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, kiếm mang từ đuôi đến đầu, đem ma viên thân thể xé ra, liền ngay cả đầu đều bị chém thành hai nửa, đỏ trắng chi vật tùy ý chảy xuôi.

Kia tách ra 2 khối trên đầu, đều chiếm một con mắt, giờ phút này trừng thành tròn vo, thật sâu chỗ một tia oán độc, ý mừng còn chưa tan đi mở, liền biến thành sợ hãi cùng tuyệt vọng.

Kỳ Nguyên đến chết cũng không nghĩ tới, thế cục như vậy dưới, La Quan lại thực có can đảm động thủ, ngay trước cha hắn mặt đem hắn giết chết.

Hắn chẳng lẽ không sợ chết sao? !

La Quan một mặt vô tội, nhìn xem kỳ linh, “Phó thành

chủ, đâu có gì lạ đâu, La mỗ sinh ra gan nhỏ, nhất là chịu không được kinh hãi.”

“Một hại sợ, tay run một cái, cứ như vậy…” Hắn suy nghĩ một chút, tiếp tục nói: “Nếu không ngươi mang về, vá lại cắm tiến vào thổ bên trong, nhìn Kỳ Nguyên huynh còn có thể hay không lại bề trên? Dù sao các ngươi ma viên nhất tộc, khẩu hiệu chính là không chết, ta tin tưởng hắn nhất định có thể!”

Bởi vì quá an tĩnh, quá tĩnh mịch, tất cả La Quan những lời này, liền truyền càng xa rõ ràng hơn. Vô số hai tròng mắt trợn tròn, rơi vào trên người hắn, giờ phút này chỉ là một cái suy nghĩ —— cái này La Quan là điên rồi sao? Hắn sẽ không phải cảm thấy, mình thật rất hài hước a? !

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 983 : Quyết liệt

2023-11-11 kỳ linh kinh ngạc nhìn xem ma viên thi thể, con mắt trở nên xích hồng, não hải chỉ là một cái suy nghĩ —— con của hắn chết rồi, con trai duy nhất của hắn, chết!

“La Quan, lão phu chắc chắn ngươi chém thành muôn mảnh! !”

Gào lên một tiếng, khủng bố yêu lực phóng lên tận trời, một đầu hơn 200 trượng cao bất tử ma viên, xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Nó xích hồng con mắt ở giữa tràn ngập vô tận sát cơ, gắt gao khóa chặt La Quan, bỗng nhiên hướng về phía trước đập ra.

Nó thế bạo ngược, nó uy ngập trời!

La Quan ngửa đầu, cuồng phong đập vào mặt, cuốn lên trên thân trường bào, tại không trung bay phất phới, đôi mắt ở giữa lại một mảnh yên tĩnh.

Sau một khắc, khẽ than thở một tiếng vang lên, “Đủ.”

Oanh ——

Nổ vang rung trời, kỳ linh đâm vào 1 đạo vô hình bình chướng phía trên, bị ngạnh sinh sinh ngăn lại, 200 trượng bất tử ma viên quay người, hướng thành nội phát ra phẫn nộ gào thét.

“Nương nương, ngài đây là ý gì? ? Con ta Kỳ Nguyên chết!”

Ngắn ngủi dừng lại, thanh âm kia kế tiếp theo vang lên, “Kỳ linh, phong sơn quy củ, người khiêu khích chết mà không có lỗi gì, chuyện hôm nay dừng ở đây.”

Kỳ linh hóa thân ma viên, quanh thân dạng bông khói đen lăn lộn, khí tức khủng bố làm hắn dưới thân đại địa đều không thể tiếp nhận, “Ầm ầm” tiếng vang bên trong băng liệt, xé mở vô số đạo khe hở, lạnh giọng nói: “Nương nương, kỳ linh nhập phong sơn về sau, từ trước đến nay đối với ngài cung kính, ngài chính là như thế đáp lại ta sao?”

Hổ Vương lớn tiếng nói: “Nương nương, kỳ linh Phó thành chủ đối với ngài trung thành cảnh cảnh, những năm này rất có công tích, ngài làm gì vì 1 tu sĩ nhân tộc, để Phó thành chủ tâm hàn.”

Bạch lang lão tổ cũng nói: “Bất tử ma viên một mạch nhiều tai nạn, có thể truyền thừa 1 đầu huyết mạch xuống tới, ra sao chờ gian nan. Nhưng hôm nay, Kỳ Nguyên chất nhi lại bị La Quan ngược sát, kỳ linh Phó thành chủ cực kỳ bi thương, nương nương làm gì còn phải lại cầm ‘Quy củ’ 2 chữ ép hắn?” Hơi dừng lại, “Huống chi, phong sơn quy củ là tại Yêu tộc bên trong, khi nào thích hợp với Nhân tộc rồi?”

Giờ khắc này, thành nội vô số ánh mắt, đều hội tụ ở đây, có chấn kinh có sầu lo, cũng có không đè nén được kích động, phấn khởi. Nữ tử là trời, thống trị phong sơn các

tộc, sớm có người đối này lòng mang bất mãn… Hôm nay, hẳn là chính là tình thế hỗn loạn hiện ra?

Đồ Thanh trên thân Phược Yêu tác, theo Kỳ Nguyên bị giết mà tróc ra, cắn răng lớn tiếng nói: “Ngưu tộc Ngưu Tiểu Tráng đạo hữu, được phép tham gia yêu tử đại vị chi tranh, La Quan thân là hắn mời người, cũng thuộc tại yêu tử chinh chiến một viên, tự nhiên thích hợp với ta Yêu tộc quy củ!”

Bá ——

Bạch lang lão tổ thông suốt quay người, đôi mắt sâm hàn xem ra, “Tiểu nha đầu, cứ việc ngươi là nương nương đệ tử, nhưng hôm nay còn không có ngươi ngắt lời tư cách!”

Đồ Thanh kêu lên một tiếng đau đớn, sắc mặt trở nên tái nhợt.

Sau một khắc, bạch lang lão tổ sắc mặt bỗng dưng biến đổi, bỗng nhiên một bước lui ra phía sau, hắn động tác đã cực nhanh, nhưng vẫn là không thể hoàn toàn tránh đi, kia bỗng nhiên đổ sụp, vặn vẹo không gian, bị trực tiếp quét bay ra ngoài, đem mặt đất ném ra khủng bố hố sâu.

“Nương nương, ngươi đây là ý gì?” Sắc mặt hắn khó coi, đôi mắt chỗ sâu hiện lên vẻ kinh sợ, nhiều năm qua nương nương chưa từng xuất thủ, thực lực của nàng lại so trong tưởng tượng càng mạnh.

“Bản cung đệ tử, ta tự sẽ dạy bảo, không cần sói tổ

nhúng tay.” Nhụy hoa nương nương thanh âm đạm mạc, hơi dừng lại, “Quy củ chính là quy củ, sẽ không bởi vì phá hư quy củ người thân phận mà thay đổi, bản cung là quy củ chế định người, các ngươi nếu như không hài lòng có thể hướng bản cung nổi lên, ta sẽ cho các ngươi cơ hội này.”

Sói tổ sắc mặt lại biến, cắn răng cúi đầu, “Thuộc hạ không dám!”

“Các ngươi cũng có thể dám…” Bình tĩnh thanh âm ở trong thiên địa tiếng vọng, giờ khắc này tất cả mọi người, đều đàng hoàng giữ yên lặng.

“Rất tốt, đã không người lại có dị nghị, vậy liền tất cả giải tán đi.”

Bá ——

Thuộc về khí tức của nàng, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa, kia tia trời khoảnh khủng bố cảm giác đè nén, tại mọi người trong lòng ở giữa tiêu tán.

Kỳ linh trở lại thân người, gắt gao tiếp cận La Quan, không nói một lời xoay người rời đi.

Hổ Vương, bạch lang lão tổ trầm mặc đuổi theo.

Kia từng đạo nhìn về phía ngoài thành ánh mắt, lần lượt thu hồi lại, riêng phần mình sắc mặt không chừng —— nương nương hôm nay cường thế, ngoài tất cả mọi người dự liệu, nàng đã trầm mặc nhiều năm như vậy, đây là lần thứ 1, công khai triển lộ ra tự thân ý chí.

Thậm chí không tiếc, cùng kỳ linh Phó thành chủ quyết liệt, là nàng ý thức được phong sơn thế cục đã không dung lại lui? ? Lại hoặc là, đúng như nghe đồn lời nói, cái này La Quan lai lịch rất kinh người, chính là nương nương trong tay cực trọng yếu một quân cờ, mới vì hắn không tiếc hất bàn?

Nhưng dù là cũng không phải là như thế, hôm nay phong ba chi đầu nguồn cũng là La Quan, hắn còn chưa bước vào trong thành nửa bước, cũng đã thanh danh lan xa —— đương nhiên, cái này cũng không tính chuyện tốt, chí ít kỳ linh Phó thành chủ nếu có cơ hội, tuyệt đối sẽ không chút do dự đem hắn chém thành muôn mảnh! !

Đồ Thanh sắc mặt vẫn như cũ trắng bệch, nói: “Chúng ta vào thành đi…” Hơi 1 do dự, nàng tiếp tục nói: “La Quan, hết thảy cẩn thận, ngươi ta dù không tính bằng hữu, nhưng ta vẫn không muốn ngươi xảy ra chuyện.”

Nàng dù không biết nội tình, có thể thông qua hôm nay ngoài thành phong ba, cũng cảm nhận được tình thế quỷ dị, hung hiểm. Dù là có sư tôn che chở, cũng chưa chắc có thể vạn vô nhất thất, dù sao nội đình trên danh nghĩa dù phụng sư tôn làm chủ, nội bộ nhưng tuyệt không phải bền chắc như thép.

“Ừm, đa tạ.” La Quan gật gật đầu, nhìn một cái sơn thành chi đỉnh, kia bên trong mây mù xen lẫn, đem ánh mắt ngăn cách tại bên ngoài.

Trong thoáng chốc hình như có một đôi tròng mắt, đang

lẳng lặng rơi vào trên người hắn… Nhụy hoa nương nương sao? Cái này 1 vị, lại có tính toán gì?

Một đường thuận lợi, từ chân núi vào thành, xuyên qua cửa thành lúc, La Quan vô ý thức ngẩng đầu nhìn lại, cũng đã không gặp cái kia đạo khôi ngô, bá đạo thân ảnh.

Vị kia kiếm đạo tu vi kinh người yêu tướng, chẳng biết lúc nào đã rời đi, lại liếc mắt nhìn kia thành lâu, La Quan sinh ra một tia dự cảm, 2 người rất nhanh liền sẽ gặp lại.

Đồ Thanh đi, đem người giao cho nội đình tiếp đãi Yêu tộc về sau, liền vẻ mặt nghiêm túc vội vàng rời đi.

“La thúc thúc…” Nhìn qua nàng bóng lưng, Ngưu Tiểu Tráng một mặt lo lắng.

Ngay cả thúc thúc dụ hoặc, cũng không thể để nữ nhân này lưu lại, có thể thấy được thế cục hung hiểm.

“Hắc! La huynh đệ, ngươi cần phải xem cho rõ ràng rồi? Nữ nhân chính là không đáng tin cậy, cho nên chúng ta nam tử chung quy vẫn là cần nhờ chính mình.”

Ngưu Đại Tráng nói xong, nhìn lướt qua an bài chỗ ở, bĩu môi, “Đây cũng quá đơn sơ rồi? Còn không có bọn ta Ngưu tộc địa phương rộng rãi!”

Tiếp đãi tu sĩ yêu tộc nghe vậy trợn mắt trừng một cái, nghĩ thầm nội đình thành nội tấc đất tấc vàng, là các ngươi thâm sơn cùng cốc có thể so sánh? Nhưng dư quang đảo qua La Quan, hay là đem bất mãn đè xuống,

cung kính nói: “Điều kiện có hạn, còn xin chư vị thông cảm, nếu có cái gì cần, nói cho tại hạ một tiếng là được.”

Dứt lời xoay người rời đi, 1 bộ tránh không kịp bộ dáng.

Thực tế sự tình náo quá lớn, kỳ linh Phó thành chủ con trai độc nhất đều bị giết, việc này có thể thiện rồi? Lại bất luận kết quả cuối cùng như thế nào, chính là song phương giao phong tóe lên gợn sóng, cũng không phải là bọn hắn những người này có thể tiếp nhận, trúng vào một điểm liền phải xong.

Cho nên, trốn xa một chút tốt.

Ngưu Đại Tráng cười nhạo, “Liền chút can đảm này? Tiền đồ!” Hắn đối La Quan chắp tay, “La huynh đệ, ta lão ngưu tại thành bên trong còn có mấy cái bạn cũ, đi trước bái phỏng một chút, tiểu tử này liền giao cho ngươi, đừng chết là được.”

Dứt lời cứ như vậy đi.

Ngưu Tiểu Tráng trừng lớn mắt, hồi lâu đều không thể từ, bị cha ruột vứt bỏ sự thật bên trong lấy lại tinh thần, “Cái này… Thúc thúc… Cha ta hắn là thật… Ra ngoài thăm bạn đi…”

La Quan lắc đầu, “Không biết.”

Hắn đẩy cửa đi vào, đơn giản 1 tòa tiểu viện, tọa lạc tại giữa sườn núi vị trí, thường thường không có gì lạ không có gì để nói nhiều. Tùy ý tuyển cái gian phòng, trước bày ra trận bàn ngăn cách khí tức, La Quan lấy ra

1 viên nghiệt thần châu, khoanh chân bắt đầu tu luyện.

Đại Kiếp cảnh tầng thứ 1 đỉnh phong, khoảng cách yêu tử chi tranh còn có 3 ngày, thêm ít sức mạnh có lẽ liền có thể đột phá!

…

Một chỗ thiền điện.

Kỳ linh, Hổ Vương, Lang tộc ngồi đối diện nhau, không khí trầm mặc mà kiềm chế.

Hồi lâu, kỳ linh băng lãnh tràn ngập sát cơ thanh âm, đem trầm mặc đánh vỡ, “Con ta chết rồi.”

Trong mắt của hắn bạo ngược bên ngoài, đều là đau lòng!

Càng là cường đại huyết mạch, muốn sinh ra hậu đại càng gian nan, mà sống dưới Kỳ Nguyên, thê tử của hắn năm đó khó sinh mà chết.

Đối với nhi tử, hắn quán chú toàn bộ tâm huyết, mà Kỳ Nguyên cũng không có để hắn thất vọng, chưa trưởng thành liền kích hoạt càng thuần túy ma viên huyết mạch, trở thành hắn, siêu việt hắn, chỉ là vấn đề thời gian.

Kỳ linh làm thật dài thật dài kế hoạch, nhưng chưa bao giờ nghĩ tới, hắn lại cần chuẩn bị nhi tử tang lễ.

Hắn không thể tiếp nhận.

Hổ Vương trầm giọng nói: “Kỳ linh Phó thành chủ, xin ngươi tin tưởng, điểm này không tại kế hoạch của chúng ta bên trong…” Ai có thể nghĩ tới, như vậy thế cục phía dưới, La Quan lại thực có can đảm động thủ giết chết Kỳ Nguyên.

Oanh ——

Cái bàn vỡ vụn, kỳ linh đứng thẳng thân thể, bạo ngược khí cơ điên cuồng cắn xé, thiền điện nội bộ phong cấm. Mặt đất tại vỡ vụn, cả tòa thiền điện lung lay sắp đổ, “Đi các ngươi mẹ của nàng kế hoạch, nhi tử ta chết rồi, lão phu hết thảy đều hủy!”

“Lão phu cần, các ngươi cho ta một cái công đạo!”

Hổ Vương, bạch lang lão tổ sắc mặt khó coi, cảm nhận được trên người hắn bạo ngược, trong lòng kinh sợ chi hơn, sinh ra một tia gan hàn.

Tên điên!

Khó trách ma viên một mạch truyền thừa đến nay, cũng chỉ thừa điểm này huyết mạch, bọn hắn chính là một đám, hoàn toàn không có đầu óc đồ vật.

“Phó thành chủ bớt giận, hôm nay thế cục tuyệt không phải ta cùng muốn nhìn đến, nhưng việc đã đến nước này, cũng chỉ có thể nhìn về phía trước!” Sói tổ lớn tiếng mở miệng, đón kỳ linh xích hồng con mắt, trái tim của hắn co rụt lại kiên trì tiếp tục nói: “Nhi tử chết rồi, còn có thể tái sinh, ngài hiện tại là không có cách, nhưng không phải là về sau cũng không được.”

Kỳ linh không nói chuyện, nhưng khí tức khủng bố lại thoáng, trở nên hòa hoãn một điểm.

Hổ Vương vội vàng nói: “Không sai! Bây giờ Phó thành chủ hiện tại đã biết, kia La Quan thể nội thật có Chân Long huyết mạch, chỉ cần có thể đem nó giết chết, thôn phệ, luyện hóa Chân Long huyết mạch về sau, Phó thành chủ nhất định có thể đột phá bình cảnh, tấn thăng cảnh giới mới.”

“Thậm chí, có cơ hội dòm ngó vũ hóa thành tiên, đến lúc đó nhất định có thể lại diên tiếp theo dòng dõi, sử ma vượn huyết mạch lưu truyền không dứt!”

Kỳ linh cười lạnh, “Chân Long huyết mạch trân quý bực nào, các ngươi có thể bảo chứng lão phu có thể cầm tới? Huống chi, cùng người sau lưng so sánh, 2 người các ngươi cam đoan đây tính toán là cái gì?”

Hổ Vương, Bạch Hổ lão tổ đồng thời gầm nhẹ, “Mời kỳ linh Phó thành chủ yên tâm, ta 2 người tất hồi bẩm chủ thượng, đem Chân Long chi huyết cho ngươi, như làm không được điểm này, nguyện mặc cho Phó thành chủ xử trí!”

Bá ——

Tràn ngập đại điện khí tức khủng bố, nháy mắt thu liễm sạch sẽ, kỳ linh chậm rãi mở miệng, “Nếu như thế, vậy lão phu liền ở đây cùng 2 vị tin tức tốt.”

Hổ Vương, bạch lang lão tổ đi ra thiền điện, đều mặt

trầm như nước, nói nổi điên liền nổi điên, nói thu liễm liền thu liễm… Tên vương bát đản này nói rõ là cố ý diễn bọn hắn, bọn hắn đã ý thức được mới vừa rồi bị lừa gạt.

“Làm sao bây giờ?” Hổ Vương nhíu mày mở miệng.

Kỳ linh cũng không phải tốt đuổi, hắn lại chết nhi tử, nếu không thể để hắn hài lòng, kế hoạch tất nhiên muốn xảy ra ngoài ý muốn.

Bạch lang lão tổ cười lạnh, “Độc chiếm Chân Long huyết mạch, hắn thật cảm tưởng… Hừ! Sợ là sợ, hắn có mệnh cầm, mất mạng dùng!”

“Hắn là trong kế hoạch mấu chốt 1 điểm, ngươi ta muốn cầu báo cáo chủ thượng chính là, cái khác, chúng ta chờ liền tốt.”

Hổ Vương đáy mắt hiện lên một tia tinh mang, “Tốt, cứ làm như vậy, ta đi trước một bước.”

Hắn bước nhanh mà rời đi.

Nhìn xem Hổ Vương bóng lưng, bạch lang lão tổ đáy mắt hiện lên một tia trào phúng, bày ở ngoài sáng sự tình, còn nhất định phải hắn nói ra miệng. Đầu này lão hổ là càng ngày càng cẩn thận, đây là ưu điểm của hắn, nhưng cũng là cực lớn thiếu hụt, là chủ thượng làm việc, còn như thế lo trước lo sau… Có lẽ, là đáy lòng của hắn còn tồn ý niệm khác trong đầu.

“Hổ Vương a Hổ Vương, ngươi ta lúc trước đã bỏ lỡ cơ hội, liền ứng nhận rõ hiện thực, tại chủ thượng ý chí

giáng lâm về sau, như còn dám nghĩ cách, đó chính là tự chịu diệt vong! Hi vọng, ngươi đừng như thế xuẩn…”

Thiền điện bên trong.

Kỳ linh mặt không biểu tình, đôi mắt băng rét lạnh liệt, đâu còn có trước đó nửa điểm điên phê bộ dáng.

“2 thằng ngu!”

“Lão phu sống đến hôm nay, đã sớm hiểu được một cái đạo lý, vĩnh viễn không thể đem hi vọng đặt ở trên thân người khác…”

Nhưng có một chút không sai, nhi tử không có hắn còn có thể sinh.

Là nhất định phải sinh, nếu không đại đạo của hắn, nên đi như thế nào xuống dưới?

Cho nên, Chân Long huyết mạch hắn nhất định phải cầm tới… Hiện tại, tất cả mọi người cảm thấy, hắn bị nhụy hoa nương nương áp chế, không dám tùy ý làm bậy.

Hừ!

Đây chính là cơ hội tốt nhất.

—

—

Chương 984 : Xảy ra chuyện

2023-11-11 La Quan tuy có dự cảm, mình rất nhanh liền đem gặp lại vị kia trên tường thành yêu tướng, lại không ngờ tới đối phương lại sẽ không hề có điềm báo trước, trực tiếp tìm tới cửa.

Nhìn xem ngoài cửa một bộ màu mực váy dài, vóc người sánh vai cùng hắn, lông mày mao anh tuấn da như mỡ đông nữ tử, La Quan vô ý thức nhíu mày.

Nữ tử?

Hôm qua xa xa đối mặt, hắn chỉ cảm thấy trước mắt kiếm quang cuồn cuộn, hung hãn bá đạo sát khí trùng thiên, là vị vô cùng lợi hại kiếm đạo cường giả, lại chưa từng chú ý tới điểm này.

Ngoài cửa, nữ tử nhíu mày, khóe miệng có chút câu lên, “Làm sao? ? Nữ tử không thể tu kiếm? Không thể làm đem? ?” Nàng dù đang cười, lại không có chút nào nhiệt độ, trong không khí uy nghiêm đại thịnh!

La Quan lắc đầu, “Không có, La mỗ chỉ là có chút kinh ngạc thôi.” Hắn chắp tay, “Nhân tộc La Quan, gặp qua đạo hữu.”

Nữ tử con ngươi lấp lóe, “Yêu soái Phó Ninh.” Nàng nhìn thẳng La Quan, khóe miệng đường cong nhạt chút, nhưng kia hùng hổ dọa người khí cơ ngược lại thu lại

hơn phân nửa, “La đạo hữu, bản tướng hôm nay đến nhà bái phỏng, liền không mời ta đi vào?”

La Quan thối lui một bước, đưa tay hư dẫn, “Yêu soái, mời.”

Phó Ninh đi vào trong viện, tùy ý dò xét một chút, nói thẳng: “Hôm qua ngoài thành, ngươi giết Kỳ Nguyên lúc kiếm ra mấy điểm?”

La Quan lắc đầu, “Chưa kế hoạch qua.” Hắn đón lấy đối diện, Phó Ninh sáng rực đôi mắt, hơi dừng một chút nói: “Yêu soái hôm nay đến nhà, là muốn cùng ta so kiếm?”

Phó Ninh ánh mắt sáng lên, trên mặt đều tại tỏa ánh sáng, “Có thể chứ?”

La Quan lắc đầu, “Thật có lỗi, 2 ngày sau chính là yêu tử chi tranh, ta cần bảo trì trạng thái.” Dừng một chút, tiếp tục nói: “Đợi việc này kết thúc, như yêu soái vẫn có nhã hứng, La mỗ vui lòng phụng bồi.”

Hắn bây giờ đã đi ra tự thân kiếm đạo, mà đối diện Phó Ninh trên thân, cũng có tương tự khí cơ, loại tình huống này rất khó phải, nếu có thể cùng nàng giao thủ, nhất định có thể được ích lợi không nhỏ, đây cũng là hôm nay Phó Ninh không kịp chờ đợi, trực tiếp đến nhà nguyên nhân.

Phó Ninh nghĩ nghĩ, nói: “Cũng tốt, ngươi ta hiện tại so kiếm, đích xác thời cơ không đúng, vậy liền chờ ngươi xử lý tốt việc vặt đi.”

“Việc vặt?” La Quan nhíu mày, như không nghĩ tới nhưng vẫn đối phương trong miệng, nghe tới như vậy hình dung.

Phó Ninh cười một tiếng, nàng vốn sinh rất đẹp, chỉ là khí cơ cường thế bá đạo, mới khiến người khó mà tiếp cận, giờ phút này xán như tinh quang, “Ngươi ta mà nói, kiếm đạo bên ngoài đều là ràng buộc.” Quay người đi ra ngoài, “Tốt, hôm nay hào hứng đã hết, bản soái cáo từ.”

La Quan đưa nàng đi ra ngoài, nhìn qua nàng thoải mái bóng lưng, khóe miệng lộ ra mấy điểm ý cười. Có ít người, bất quá mấy câu mà thôi, dù là trước đó không có chút nào giao tình, cũng sẽ để người thưởng thức.

Đóng cửa đang muốn trở về phòng tiếp tục tu luyện, “Kẹt kẹt” một tiếng Ngưu Tiểu Tráng từ trong một gian phòng khác đi tới, một mặt cung kính, ao ước hành lễ, “Bái kiến thúc thúc.” Không hổ là ta La thúc, đi đến đâu đều có nữ tử chủ động thân cận, cái này yêu soái Phó Ninh dù không phải hắn đồ ăn, nhưng cũng là tư thế hiên ngang, đặc biệt phong vị.

La Quan quét mắt nhìn hắn một cái, “Ngươi muốn ra cửa? ?”

Ngưu Tiểu Tráng nói: “Vâng, hôm nay rút thăm, quyết định sau này yêu tử chi tranh thứ tự.” Điểm này vào ở cùng ngày, liền đã có nhắc nhở.

La Quan nói: “Đi sớm về sớm, chớ làm trì hoãn.”

Ngưu Tiểu Tráng tranh thủ thời gian gật đầu, “Mời thúc

thúc yên tâm, tiểu chất biết.”

Hắn sau khi ra cửa không lâu, liền bị nội đình người mang đi, nhưng đợi đến địa phương, Ngưu Tiểu Tráng phát hiện cái này thế mà liền hắn 1 người.

Dẫm chân xuống, hắn lặng lẽ lui ra phía sau, “Vị huynh đệ kia, chúng ta có phải hay không đến nhầm địa phương rồi?”

Dẫn đường người quay đầu, biểu lộ như khóc như cười, “Mời ngưu đạo bạn ở đây nán lại một đoạn thời gian.”

Oanh ——

Ngưu Tiểu Tráng thể nội yêu lực bộc phát, sau một khắc mắt tối sầm lại, trực tiếp ngất đi.

Vào đêm.

Ngưu Tiểu Tráng còn chưa trở về.

La Quan tự tu luyện bên trong mở mắt ra, hắn nhíu mày, đứng dậy đem cửa sân mở ra, mặt không biểu tình nhìn xem ngoài cửa người.

Ngày đó, là Đồ Thanh đem bọn hắn đưa đến nơi đây, từ tên này tu sĩ yêu tộc đem bọn hắn an bài ở đây. Hôm nay cũng là người này, mang Ngưu Tiểu Tráng tiến đến rút thăm, nếu không cũng không thể tuỳ tiện, liền đem người mang đi.

Nhìn thấy La Quan, người này khom mình hành lễ, “Bái

kiến La đạo hữu.”

La Quan hơi trầm xuống mặc, thản nhiên nói: “Ngươi cũng biết làm như vậy, vô luận cuối cùng như thế nào, ngươi đều sẽ chết.”

Cái này tu sĩ yêu tộc nghe vậy, sắc mặt một chút trắng bệch, đôi mắt trở nên ảm đạm, “Làm xuống việc này trước, tại hạ liền đã có chuẩn bị.”

Hắn xuất ra 1 đầu tay cụt, “Lo lắng La đạo hữu hoài nghi, đây là ta mang về tín vật, buổi trưa trước ngài nếu không đi, ngưu đạo bạn thập tử vô sinh.”

Dứt lời hắn chắp tay một cái, thân thể còng xuống quay người rời đi, bóng lưng đìu hiu.

La Quan không giết hắn, cái này chú định đã là cái người chết, hắn nhíu mày có chút nghĩ không thông, đạo quân cùng Ngưu Tiểu Tráng ở giữa, đến cùng quan hệ thế nào? Hắn liền một điểm không thèm để ý? ? Luôn cảm thấy trong này có chút quỷ dị.

Trầm ngâm liên tục, La Quan lắc đầu, mặc kệ chân tướng là cái gì, Ngưu Đại Tráng trước khi rời đi nói, muốn bảo đảm Ngưu Tiểu Tráng một cái mạng.

Đáp ứng sự tình, liền nhất định phải làm được.

Tay cụt nơi tay, La Quan cảm nhận được trong đó một phần đặc thù khí cơ, hắn đóng lại cửa sân ngẩng đầu nhìn trời, tâm thần đã tản ra.

Rất nhanh, liền phát giác được một tia giống nhau ba động.

Cái phương hướng này!

Bá ——

Thân ảnh khẽ động, La Quan trực tiếp biến mất không thấy gì nữa, một lát sau hắn xuất hiện tại 1 cái, tu kiến tại núi lõm bên trong kiến trúc trước. Rất thô cuồng kiến tạo phong cách, khắp nơi đều là trần trụi cự thạch, cứ như vậy xếp cùng một chỗ, lại cho người ta một loại lạnh lùng, uy nghiêm khí thế.

Cổng rất náo nhiệt, đang có đại lượng tu sĩ yêu tộc tràn vào, từng cái thần sắc ở giữa, xen lẫn phấn khởi, kích động.

La Quan bị ngăn lại.

“Tu sĩ nhân tộc?” Đối diện Yêu tộc chau mày, ánh mắt tràn ngập bất thiện, “Yêu tộc cấm địa, người không liên quan đợi không được đi vào, lăn đi!”

Trong lúc nhất thời, hấp dẫn đến không ít ánh mắt, ngắn ngủi ngạc nhiên về sau, nhao nhao lộ ra cười lạnh, hiển nhiên không nghĩ tới, nơi đây lại sẽ xuất hiện 1 người tộc.

Liệu tới là được mời tiến vào phong sơn, xem lễ người nào đó tộc thế lực tiểu bối, 1 người dám chạy đến cái này đến, thật sự là không biết sống chết.

La Quan một bước đạp xuống, “Bành” một tiếng vang thật lớn, cái này tu sĩ yêu tộc bay rớt ra ngoài, trùng điệp đánh vào trên cửa. Cấm chế bị kích hoạt, đại môn vẫn như cũ hoàn chỉnh, nhưng cái này tu sĩ yêu tộc thể nội, lại truyền ra “Lốp bốp” cốt nhục nổ đùng, “Oa oa” máu tươi cuồng phún, mắt thấy là không sống.

“Muốn chết!”

“Nhân tộc chi tu, dám ở đây làm càn!”

Ngoài cửa thủ vệ điên cuồng vọt tới, lại trong chớp mắt lợi dụng càng nhanh chóng hơn độ, trực tiếp bay rớt ra ngoài.

Trong lúc nhất thời, ngoài cửa an tĩnh xuống, vô số con mắt trừng lớn.

Bá ——

Bá ——

Cửa đá mặt ngoài linh quang hiện lên, mấy thân ảnh từ đó đi ra, đều sắc mặt che lấp, quanh thân kích động khủng bố yêu lực ba động.

Người cầm đầu lạnh giọng nói: “Dám ở ‘Nhân gian’ nháo sự, hôm nay liền không muốn đi!” Hắn đưa tay đang muốn hạ lệnh, “Ông” một tiếng kiếm minh, người này đầu trực tiếp rơi xuống, máu tươi cuồng phún như suối.

Bên người mấy người, cũng phơi thây tại chỗ!

Không để ý xung quanh hoảng sợ mọi người, La Quan nhanh chân đi tới trước cửa đá, đưa tay nhấn một cái.

Oanh ——

Cấm chế bị khủng bố kiếm ý trực tiếp đánh nát, cửa đá chia năm xẻ bảy.

Hắn vừa bước một bước vào trong đó!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 985 : “Nhân gian “

2023-11-12 nhân, yêu lưỡng tộc sinh mà đối lập, yêu nuốt Nhân tộc nhưng lớn mạnh tu vi, người săn yêu tộc cũng có thể luyện chế các loại Phù khí pháp bảo.

Cái này “Nhân gian” chính là phong sơn nội đình bên trong, thiết lập Nhân tộc buôn bán chi địa, lấy đấu giá phương thức bán ra, người trả giá cao được.

Trời ngạo cùng Hùng Thái 2 cái, đi theo trong tộc trưởng bối đến nội đình, đem xem lễ yêu tử chi tranh, hôm nay bị bạn bè mời tới đến cái này bên trong, xung quanh bầu không khí lửa nóng, có cùng nhau đi bạn bè “Ha ha” cười to, hắn mới vừa ở lần trước cạnh tranh bên trong, cầm xuống ngưỡng mộ trong lòng tu sĩ nhân tộc.

“Tới tới tới, chư vị, cùng uống!”

Trời ngạo, Hùng Thái liếc nhau, đều nhìn ra lẫn nhau đáy lòng cười khổ, thân ở cái này hoàn cảnh dưới, nhìn qua xa xa bàn đấu giá, toàn thân trên dưới cũng không được tự nhiên.

Đột nhiên, ngồi xuống bên người 1 người, nhiệt tình cùng bọn hắn bắt chuyện qua, “Trời ngạo, Hùng Thái, các ngươi trong tộc sợ là không gặp được thú vị như vậy địa phương a? ? Hắc! Ta nói cho ngươi, tu sĩ nhân tộc chính là diệu a, lấy ra tinh bồi dưỡng vì hiệu quả kinh người, đương nhiên nếu như các ngươi không nguyện

ý, cái kia cũng có thể đập mấy người tộc nữ tu, cùng ta Yêu tộc nữ tử so sánh, đích xác có một phong vị khác.”

Nói xong “Ha ha” cười ha hả,

Trời ngạo, Hùng Thái 2 người, biểu lộ lại càng phát ra không được tự nhiên.

Cái này tu sĩ yêu tộc nhướng mày, nói: “2 người các ngươI làm sao rồi? ? Hôm nay nhìn xem, thực tế có chút không đúng a.”

Trời ngạo suy nghĩ một chút, nói: “Đại đạo tu hành chung quy cần nhờ tự thân, tu sĩ nhân tộc đối ta Yêu tộc dù rất có ích lợi, nhưng dùng chi có lẽ có không rõ… Tóm lại, chuyện như vậy hay là bớt làm cho thỏa đáng.”

Hùng Thái gật đầu, “Lời ấy không sai, những người này tộc tu sĩ cũng là vô tội, thôn phệ bọn hắn tăng cao tu vi, sợ hữu thương thiên hòa.”

Bạn bè trừng lớn mắt, 1 bộ giật mình biểu lộ.

Bên cạnh trên bàn, 1 tu sĩ yêu tộc đột nhiên cười lạnh, “Ôi, chư vị mau nhìn xem, hôm nay cái này bên trong thế mà đến 2 cái cùng người thân tộc gần, thật sự là mở rộng tầm mắt.”

“Hừ! Không muốn thôn phệ Nhân tộc tu hành, các ngươi tới đây làm cái gì? Hẳn là còn muốn cảm hóa chúng ta, cùng Nhân tộc ra mắt? Thật sự là buồn cười!”

Xung quanh một đám Yêu tộc, nhao nhao nhíu mày

trông lại, ánh mắt lạnh lẽo.

Bạn bè sầm mặt lại, lạnh giọng nói: “Ta cùng tự mình trò chuyện, cùng các hạ có liên can gì? Cần ngươi đến thay ta cùng tuyên giương.” Hắn đưa tay một chỉ, “Bên kia có sân quyết đấu, ngươi nếu không phục, chúng ta lên bên trên giải quyết, lão tử đem ngươi trứng bóp nát!”

Một bên khác, có tu sĩ yêu tộc tiến tới, thấp giọng nói vài câu cái gì, bốc lên xung đột 2 tên Yêu tộc, trên mặt lộ ra mấy điểm kiêng kị, cắn răng cúi đầu.

Một trận tiểu phong ba trừ khử, đấu giá kế tiếp theo.

Bạn bè ngồi xuống, nhìn thoáng qua trời ngạo, Hùng Thái, do dự một chút, nói: “2 người các ngươI, khi nào đối người tộc đổi mới… Được rồi, ta cũng không hỏi các ngươi, không nguyện ý tham gia lời nói, các ngươi ngồi một hồi nữa, ta chào hỏi, chúng ta liền đi trước.”

Trời ngạo, Hùng Thái gật đầu.

Bọn hắn không muốn lẫn vào những việc này, đương nhiên là bởi vì, bọn hắn nhận biết 1 vị người vô cùng lợi hại tộc. Mà lại nghe nói, vị kia cũng tới nội đình, như bị hắn biết được 2 người xuất hiện ở đây… Tê! ! Chỉ là suy nghĩ một chút, bọn hắn liền tê cả da đầu.

Đúng lúc này, “Nhân gian” cửa ra vào phương hướng, truyền đến hỗn loạn lung tung động tĩnh.

Bạn bè vừa vặn đi tới, đang muốn hô 2 người cùng rời đi, nghe tiếng nhìn sang, biểu lộ kinh ngạc, “Ai to gan

như vậy, dám tại cái này nháo sự? ?” Suy nghĩ một chút, hắn xoay người nói: “Chúng ta lại cùng các loại, ‘Nhân gian’ bối cảnh thâm hậu, sự tình rất nhanh liền sẽ bị giải quyết…”

Thanh âm đột nhiên đình chỉ, liền gặp mấy tên “Nhân gian” tu sĩ yêu tộc, nhanh chân hướng lối ra bước đi, quanh thân khí cơ uy nghiêm.

“Là tuần thụy, ‘Nhân gian’ quản sự 1 trong, hắn tự mình dẫn người ra ngoài, chúng ta chuẩn bị cùng theo rời đi đi.”

Trời ngạo, Hùng Thái cũng phát giác được, mấy người kia trên thân cường hoành khí tức, trong lòng thầm giật mình, nghĩ thầm có thể ở bên trong đình lập xuống cái này cọc sản nghiệp, quả nhiên không phải người bình thường.

Đi theo bạn bè sau lưng, 3 người đang muốn rời đi, đột nhiên nghe tới “Oanh” một tiếng vang thật lớn, “Nhân gian” đại môn ầm vang vỡ nát, loạn thạch bay tứ tung thét lên nổi lên bốn phía, một thân ảnh từ bên ngoài xâm nhập.

Bạn bè kinh hãi, “Người kia là ai? Thế mà có thể xông tới!”

Phía sau hắn, trời ngạo, Hùng Thái 2 cái, biểu lộ đột nhiên cứng đờ, con mắt trừng tròn vo. Cứ việc bụi giương vẩy ra, khiến cho thân ảnh kia mơ hồ không rõ, nhưng đến từ trên người đối phương lạnh thấu xương khí cơ, bọn hắn cũng sẽ không nhận lầm.

Là hắn!

Sau khi khiếp sợ, chính là nhịn không được kinh hoảng, bọn hắn làm sao đều không nghĩ tới, đối phương hôm nay lại thật xuất hiện ở đây.

Bá ——

La Quan một bước bước vào, thần niệm gào thét mà ra, nháy mắt liền đã minh bạch, cái này cái gọi là “Nhân gian” đến tột cùng là địa phương nào.

Trên đài đấu giá, mấy tên tu sĩ nhân tộc mang theo phong ấn xiềng xích, phía dưới ghế ở giữa, có tu sĩ yêu tộc tay cầm xiềng xích, treo ở Nhân tộc nữ tu trên cổ, như là sủng vật.

Thậm chí, nơi hẻo lánh chỗ còn có dày đặc huyết tinh truyền đến, một tên Yêu tộc ngay tại trong bóng tối ăn như gió cuốn, tay bên trong ôm một cái đầu lâu. Kia là 1 người tộc trẻ nhỏ, nhiều nhất 7-8 tuổi, dù là đã chết đi, vẫn có thể cảm nhận được hoảng sợ của hắn, tuyệt vọng.

Oanh ——

Chém xuống một kiếm, cái này Yêu tộc tại chỗ đột tử!

Máu tươi “Hoa” một chút bắn tung toé, rơi vào trời ngạo, Hùng Thái trên thân, 2 người biểu lộ sắp khóc lên.

La Quan quay người, mặt không biểu tình xem ra, “2

người các ngươI, cũng tại đây?”

“Không có không có!” Trời ngạo sắc mặt tái nhợt, đầu đầy mồ hôi, “La đạo hữu đừng hiểu lầm, chúng ta hôm nay là lần đầu tiên tới… Thật… Ta cùng chưa hề thôn phệ Nhân tộc tu luyện…”

Hùng Thái liên tục gật đầu, “Thật! Chúng ta dám phát thệ, mời La đạo hữu minh xét!”

Bạn bè trừng lớn mắt, muốn nói cái gì lại bị trời ngạo, Hùng Thái gắt gao giữ chặt, lúc này trong lòng run lên, cúi đầu thối lui đến bên cạnh.

“Nhân tộc kiếm tu? Muốn chết! Ta phong sơn nội đình, khi nào thành Nhân tộc có thể làm càn chi địa? !”

“Dám động thủ giết người, xé nát hắn!”

Trong phòng đấu giá, mấy tên tính tình bạo ngược, tàn nhẫn tu sĩ yêu tộc, gầm thét liền muốn xuất thủ.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, mấy người đầu lâu phóng lên tận trời, trong không khí huyết tinh tràn ngập.

“A! Giết người rồi!”

“Đi nhanh một chút, người này tộc tu sĩ điên!”

“Hắn làm sao dám…”

Một đám tu sĩ yêu tộc, hoảng sợ lui về phía sau.

Sưu ——

Sưu ——

Tiếng xé gió lên, mấy thân ảnh gào thét mà đến, đem La Quan vây quanh ở trong đó.

Đón lấy, đám người hướng 2 bên tách ra, một người trung niên tu sĩ yêu tộc đi ra, sắc mặt hắn âm tàn vạn điểm, “Bắt lấy hắn, ta muốn người sống…”

Soạt ——

1 kiếm đem hắn chém thành 2 đoạn, tạng phủ rơi đầy đất, vây quanh La Quan tu sĩ yêu tộc, trừng lớn mắt liều mạng che cổ.

Máu tươi như suối nước phun ra ngoài!

“Là ‘Nhân gian’ đại chưởng quỹ… Tê! Hắn chính là Nhất Niệm cảnh đại yêu, thế mà bị 1 kiếm chém giết!”

“Người này tộc tu sĩ đến cùng là ai?”

La Quan nhắm mắt lại, hắn có thể ngửi được trong không khí, từng sợi tràn ngập hôi thối, mà những này hôi thối đầu nguồn, chính là từng thôn phệ hơn người tộc tu sĩ yêu tộc.

Hắn đưa tay một nắm, tru tiên kiếm rơi vào trong tay, sau đó hướng về phía trước 1 trảm.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh về sau, “Nhân gian” bên trong lập tức hiện ra, vô số đạo khủng bố kiếm ảnh.

“A!” Kêu thảm bên trong, một tên trốn ở bóng tối bên trong, ý đồ lặng lẽ đào tẩu tu sĩ yêu tộc, bị trực tiếp chém giết tại chỗ.

Nhưng cái này, chỉ là bắt đầu!

“Nhân gian” dưới mưa kiếm, mà mưa kiếm phía dưới, từng người từng người Yêu tộc bị chém giết tại chỗ, không ai đỡ nổi một hiệp.

Máu tươi nhuộm đỏ mặt đất, tanh hôi gay mũi khí tức, như đặt mình vào trong địa ngục.

Trời ngạo, Hùng Thái thân thể run rẩy, sắc mặt trắng bệch, nhìn xem xung quanh khủng bố một màn, bên cạnh bọn họ bạn bè, thân thể càng là run thành cái sàng. Giờ phút này, hắn rốt cuộc minh bạch, vì sao vừa rồi nhìn thấy La Quan lúc, trời ngạo, Hùng Thái 2 cái sẽ dọa thành bộ dáng như vậy.

Đáng sợ!

Người này quả thực chính là ác ma, nhưng hắn làm sao dám ở bên trong đình bên trong, trắng trợn đồ sát Yêu tộc? Hắn liền không sợ bị trả thù? !

“Nhân gian” chỗ sâu, một chỗ trong mật thất, hư không

ngưng hiện màn sáng rõ ràng bày biện ra, ngoại giới ngay tại phát sinh tình cảnh.

Một tên nam tử trẻ tuổi, sắc mặt tái nhợt, bưng chén rượu ngón tay đang run rẩy, chất lỏng màu đỏ thắm đang không ngừng rung động.

Trên mặt đất, ngã một tên Nhân tộc nữ tu, thân thể trần trụi đã không có khí tức, ngực bị phá ra một cái động lớn, đem trái tim đào ra, lấy một chén này còn bốc hơi nóng tâm huyết.

Nhưng ngày thường bên trong thơm ngọt ngon miệng máu tươi, lúc này lại khó mà nuốt xuống, khủng bố như đại thủ, hung hăng nắm chặt hắn trái tim.

“Truyền tin không có…”

Mấy tên dưới trướng, giờ phút này khó nén hoảng sợ, vội vàng nói: “Công tử yên tâm, chúng ta đã hướng mấy vị cung phụng truyền tin, bọn hắn rất nhanh liền đến!”

“Không sai, công tử chỉ cần lưu ở nơi đây, người này tộc tu sĩ lại hung hãn, cũng tuyệt đối xông không tiến vào.”

“Cái này bên trong rất an toàn!”

Đúng lúc này, khí tức khủng bố từ ngoại giới truyền đến, một tên dưới trướng bỗng nhiên ngẩng đầu, mừng lớn nói: “Là sương mù Giang cung phụng, hắn đến!”

Nam tử trẻ tuổi trong lòng nhất định, ngửa đầu đem một chén nhiệt huyết uống cạn, lạnh giọng nói: “Chẳng cần

biết người nọ là ai, ta muốn hắn chết vô nơi táng thân!”

“Vâng, thuộc hạ lập tức đi làm!” Một tên dưới trướng xoay người rời đi.

Sau một khắc, “Oanh” một tiếng khủng bố kiếm minh, từ ngoại giới truyền đến, dù là có cường đại trận pháp ngăn cách, phong cấm, vẫn như cũ có thể rõ ràng cảm nhận được, một kiếm này bên trong ẩn chứa lực lượng đáng sợ.

Cường thế bá đạo, hủy diệt giết chóc, không gì có thể đang!

“A!” Khí thế kia rào rạt, giáng lâm mà đến “Nhân gian” cung phụng, bị 1 kiếm chém thành 2 đoạn, lộ ra to lớn hắc xà bản thể, 2 đoạn tàn khu đập ầm ầm rơi, riêng phần mình điên cuồng xoay tròn, nhấp nhô, “Ầm ầm” đem mảng lớn kiến trúc nghiền nát.

Nhưng rất nhanh liền không có động tĩnh, chỉ có máu tươi chảy đầm đìa.

Vừa mới quay người, còn chưa đi ra dưới trướng, động tác lập tức cứng tại nguyên địa, sắc mặt hắn trở nên trắng bệch, “Ừng ực” nuốt nước miếng một cái.

Sương mù Giang cung phụng bị giết!

Hắn nhưng là 1 tôn, kình thiên cảnh đại yêu, cho dù để vào mắt đình trong thành, cũng là rất có phân lượng nhân vật. Phải biết, tại phong sơn bách tộc bên trong, một chút hơi yếu điểm tộc đàn, kình thiên cảnh Yêu tộc

liền có tư cách đảm nhiệm tộc trưởng chi vị.

Nhưng chính là như thế 1 vị đại nhân vật, thế mà chỉ là một cái đối mặt, liền bị 1 kiếm chém giết!

Giờ khắc này, nội đình trong thành chấn động, vô số người bị bừng tỉnh, nhíu mày nhìn về phía “Nhân gian” chỗ. Càng đã có người từ cái này phóng lên tận trời, sát phạt lãnh khốc trong kiếm thế, nhận ra động thủ người.

“Là hắn!”

Ngày hôm trước ngoài thành sóng gió lớn, còn chưa hoàn toàn lắng lại, La Quan hôm nay càng lại độ nổi lên, chẳng lẽ đây là tới từ nương nương tỏ thái độ? !

Dù sao, “Nhân gian” thành lập cùng phía sau màn, liên lụy đến nội đình bên trong rất nhiều nhân vật mấu chốt.

Trong lúc nhất thời, không ai dám hành động thiếu suy nghĩ.

Kiếm minh biến mất, La Quan mở mắt ra, lọt vào trong tầm mắt đều là chân cụt tay đứt, huyết tinh xông vào mũi, nơi đây chi Yêu tộc 10 không còn 1! Còn sống cũng sắc mặt trắng bệch, thần sắc hoảng sợ vạn điểm, bị La Quan ánh mắt đảo qua, “Phù phù” ngã trong vũng máu, thân thể run không ngừng.

Trời ngạo run giọng nói: “La đạo hữu… Ngươi… Ngươi xông đại họa… Mau rời đi cái này… Đào mệnh đi…”

La Quan nhìn hắn một cái, “Người nơi này tộc tu sĩ,

ngươi trước giúp ta chiếu cố, yên tâm… Hôm nay tung đem phong sơn chọc thủng trời, ta cũng sẽ không chết.”

Hắn nhanh chân tiến lên.

Trong mật thất, bưng ly rượu không tuổi trẻ nam tử, sắc mặt một chút trở nên trắng bệch. Trước mặt màn sáng bên trên, La Quan đột nhiên ngẩng đầu, ánh mắt như xuyên thủng hết thảy, trực tiếp rơi vào trên người hắn.

Sau một khắc, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, màn sáng trực tiếp vỡ vụn.

Ba ——

Chén rượu rơi trên mặt đất, quẳng thành phấn vụn.

“Hắn đến, hắn tới giết ta!” Nam tử trẻ tuổi rốt cuộc bảo trì không được bình tĩnh, thét to: “Cái khác cung phụng đâu? Nhà bên trong làm sao còn chưa tới người? !”

“Bảo hộ ta, nếu như ta chết rồi, các ngươi 1 cái đều sống không được!”

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, toàn bộ mật thất đều đang rung động, phòng ngự trận pháp nhanh chóng kích hoạt, từng đạo Yêu tộc phù văn từ mặt đất hiển hiện.

Một tên dưới trướng lớn tiếng nói: “Công tử yên tâm, mật thất này là Yêu tộc đại năng giả tự tay bố trí, người kia tộc tuyệt đối xông không qua đến!”

Oanh ——

Lại một tiếng vang thật lớn, bên tai đã có thể nghe tới, kia cuồn cuộn kiếm minh gào thét.

Đôm đốp ——

Đôm đốp ——

Từng đạo Yêu tộc phù văn, trực tiếp vỡ nát, tiêu tán.

Oanh ——

Tiếng thứ ba tiếng vang, mật thất một góc trực tiếp vỡ nát, khủng bố kiếm hơi thở như giang hà vỡ đê, nháy mắt đem người này cuốn vào trong đó, trực tiếp xé thành vỡ nát!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 986 : Ăn thịt người người, giết không tha

2023-11-12 Hổ Vương, sói tổ nhìn về phía “Nhân gian” phương hướng, biểu lộ kinh nghi bất định.

Ngoài thành ám sát kế hoạch thứ 1 điểm thất bại, mượn “Nhân gian” kéo La Quan vào cuộc, đục động nội đình trạng thái, là sớm định ra bên trong thứ 2 điểm.

Nhưng bọn hắn còn không có cho kỳ linh hồi phục, hắn làm sao liền động thủ rồi? Là muốn mượn cơ hội này, tại chủ thượng trước mặt biểu hiện… Hay là nói, kỳ linh lên ý niệm khác trong đầu? ?

Chân Long huyết mạch!

Hổ Vương, sói tổ liếc nhau, sắc mặt tái xanh, bọn hắn phát hiện lần này triệt để bị đùa nghịch.

Kỳ linh ngay từ đầu ngay tại diễn kịch, hắn căn bản là không có nghĩ tới, đạt được chủ thượng hứa hẹn… Hắn muốn đích thân động thủ.

Ngu xuẩn, hắn làm sao dám phá hư chủ thượng kế hoạch! !

Mà việc này một khi thành thật, bọn hắn cũng khó từ tội lỗi, nghĩ đến chỗ này trung hậu quả, 2 người hận không

thể đem kỳ linh chém thành muôn mảnh.

“Đi!”

Hổ Vương gầm nhẹ một tiếng, cùng sói tổ cùng một chỗ, thẳng đến “Nhân gian” mà đi.

…

“Nhân gian” chỗ sâu, trong mật thất một mảnh huyết tinh, canh giữ ở nam tử trẻ tuổi trước người dưới trướng, đều ngã trong vũng máu.

Giờ phút này mũi kiếm hướng về phía trước, lại không một chút trở ngại.

Ông!

Một tiếng kiếm minh, nam tử trẻ tuổi thét lên, trơ mắt nhìn thấy đạo thân ảnh kia, nháy mắt tới gần trước người, 1 kiếm uy nghiêm lạnh lẽo.

Bá ——

Một đoàn yêu quang triển khai, u ám, thâm trầm bên trong, mơ hồ có thể thấy được 1 tôn hư ảnh hiển hiện, “Ta huyết mạch, vạn thế vĩnh xương! !”

Trầm thấp, thanh âm uy nghiêm, từ hư ảnh trong miệng truyền ra, đem một kiếm này ngăn lại.

La Quan khẽ nhíu mày, hắn có thể cảm nhận được cái này hư ảnh ẩn chứa, cực kỳ mạnh mẽ uy năng, ý chí,

nhưng tựa hồ trải qua quá nhiều hao tổn, bây giờ chỉ còn hơn cuối cùng nhàn nhạt tầng 1.

Không nói một lời, hắn huy kiếm lại trảm.

Nam tử trẻ tuổi từ trong sự sợ hãi lấy lại tinh thần, thê lương tru lên, “Ta chính là Yêu hoàng hậu duệ Hoa Minh U, Thụ Phong sơn cung cấp nuôi dưỡng, ngươi như dám can đảm giết ta, tất bị tru diệt cửu tộc hình thần câu diệt!”

La Quan chỉ là huy kiếm, đôi mắt ở giữa sát cơ như vực sâu —— trước mắt tu sĩ yêu tộc, không biết thôn phệ bao nhiêu Nhân tộc, nó quanh thân hôi thối xen lẫn, cơ hồ ngưng tụ thành thực chất.

Yêu hoàng hậu duệ? Hôm nay coi như Yêu hoàng đến, cũng được chết! !

Ông ——

Đột nhiên, phương hướng phía sau vang lên kiếm minh, lấy tốc độ kinh người giáng lâm, “Bá” một chút thu liễm, lộ ra 1 đạo cao gầy thân ảnh.

Hoa Minh U ánh mắt bỗng nhiên sáng lên, lớn tiếng nói: “Phó Ninh yêu soái, cứu ta, nhanh cứu ta!”

Phó Ninh nhướng mày, nhìn về phía đối diện sát cơ ngập trời bóng lưng, trầm giọng nói: “La đạo hữu, nhanh lên dừng tay, chớ có đúc xuống sai lầm lớn!”

La Quan vẫn chưa quay đầu, đạm mạc nói: “Yêu soái

cùng nơi đây có quan hệ?”

Phó Ninh hơi trầm mặc, nói: “Bản yêu soái tuy là ‘Nhân gian’ cung phụng, nhưng ta chỉ vì kiếm lấy một bút tài nguyên tu luyện, vẫn chưa ăn thịt người tu hành.”

“Ta biết, nhưng hắn ăn thịt người.” La Quan ngữ khí bình thản, lại 1 kiếm chém ra.

Hoa Minh U trước người, kia yêu quang bên trong hư ảnh, giờ phút này càng phát ra mỏng manh, sắc mặt hắn tái nhợt lớn tiếng nói: “Phó Ninh yêu soái, ta lấy Yêu hoàng hậu duệ thân phận, mệnh lệnh ngươi lập tức động thủ, đem cái này hung đồ đánh giết!”

Phó Ninh nhìn hắn một cái, đôi mắt bình tĩnh, “La Quan, Yêu hoàng hậu duệ tuy chỉ thừa 1 cái hư danh, nhưng chung quy là bách tộc chung chủ, ngươi như giết hắn tất có đại phiền toái, đáng giá không?”

La Quan mặt không biểu tình, “Ta nếu không tới nơi đây, chính là có chỗ nghe nói, hoặc cũng chỉ khi không biết.” Hơi dừng một chút, tiếp tục nói, “Nhưng ta đến.”

Đến, thấy, liền không thể lại giả câm vờ điếc, nếu không suy nghĩ không thông suốt, còn tu cái gì kiếm, thành cái gì nói?

Ông ——

Phó Ninh xuất kiếm, nói: “Ta vì ‘Nhân gian’ cung phụng, bắt người bổng lộc không thể đổ cho người khác, mời La đạo hữu chỉ giáo!” Này 1 kiếm chém ra, lại chưa

hướng La Quan, mà là đem sau lưng thông đạo ầm vang chém vỡ, đem mấy đạo cấp tốc tới gần tiếng bước chân cưỡng ép ngăn lại.

Hoa Minh U trừng lớn mắt, một mặt chấn kinh, “Phó Ninh, ngươi đang làm cái gì?”

Ba ——

Một tiếng vang nhỏ ở bên tai vang lên, hắn đốt ngón tay bên trên 1 viên cổ phác tang thương, trải rộng tuế nguyệt lưu ngấn chiếc nhẫn, giờ phút này vỡ nát.

Phốc ——

Kiếm ảnh xẹt qua, mảng lớn ấm áp phun ra ngoài, Hoa Minh U muốn nói gì, nhưng bị chém thành 2 đoạn miệng đã vô pháp lên tiếng.

Thi thể ngã xuống đất, ý thức bị hắc ám nuốt hết, Hoa Minh U làm sao đều không nghĩ tới, hắn lại nội đình trong thành, lẽ ra là trên đời này chỗ an toàn nhất bị người giết chết!

Sau một khắc, hùng hùng hổ hổ gầm nhẹ truyền đến, đổ sụp phong tỏa thông đạo, bị từ bên ngoài cưỡng ép oanh mở, mấy tên khác ‘Nhân gian’ cung phụng chạy đến, liếc mắt liền thấy Hoa Minh U thi thể, biểu lộ lập tức cứng đờ, biểu lộ hiện lên kinh sợ.

Yêu hoàng vẫn lạc mấy chục ngàn năm, nó huyết mạch hậu duệ ngày càng điêu linh, sớm đã không thể tránh né không hạ xuống… Nhưng dù cho như thế cái này vẫn là

một mặt cờ, là phong sơn bách tộc đối tượng thần phục… Là nội đình trên danh nghĩa, tối cao quyền lợi chấp chưởng giả!

Hiện tại hắn bị người giết, thi thể ngay tại trước mặt, còn nóng hổi.

“Giết hắn!” Gào thét bên trong, mấy tên “Nhân gian” cung phụng đồng thời đưa tay, hung hãn, bạo ngược ánh mắt khóa chặt mà tới.

Tu sĩ nhân tộc, tay cầm hung khí, quanh thân sát khí, sát cơ trùng thiên, ngay cả chứng cứ đều không cần tìm.

Phó Ninh đột nhiên quay người, nhìn bọn hắn một chút, “Hắn là La Quan.”

Một câu, sát khí đằng đằng, hận không thể lập tức động thủ, đem La Quan chém thành muôn mảnh mấy tên cung phụng, sắc mặt lập tức đại biến. Ngày trước ngoài thành một trận chiến, bất tử ma viên Kỳ Nguyên bị chém giết, La Quan chi danh 1 ngày truyền khắp trong thành, ai không biết nó hung danh?

Khó trách, thân là Yêu hoàng hậu duệ Hoa Minh U, lại dám nói giết liền giết.

Trong lúc nhất thời, mấy người do dự không tiến, lại không đề cập tới trong truyền thuyết, cái này La Quan cùng nương nương quan hệ thân cận, liền chỉ là người này hung uy, liền làm bọn hắn dám can đảm 3 điểm. Nhất là, khi nhìn đến sương mù sông bị chém thành 2 đoạn thi thể về sau, mấy tên “Nhân gian” cung phụng

càng là trong lòng mát lạnh.

‘Phó Ninh khi nào đến? Nàng vừa rồi vì sao không xuất thủ ngăn cản…’ ý niệm này tại mấy người trong đầu nhanh chóng hiện lên.

Sưu ——

Sưu ——

Lại có tiếng xé gió gào thét mà đến, 1 cái tóc trắng xoá lão ẩu, mang theo mấy tên thần sắc lo lắng phụ nhân, cùng mấy tên rõ ràng còn vị thành niên tiểu yêu.

Chỉ một chút, liền thấy Hoa Minh U thi thể, lão ẩu kêu thảm một tiếng, “Con ta! Con của ta! Là ai? Ai dám giết ngươi?” Nàng biểu lộ thống khổ, oán độc, bỗng nhiên nhìn về phía La Quan, “Là ngươi, là ngươi giết Yêu hoàng, trên người ngươi có Yêu hoàng một mạch nguyền rủa!”

Nàng nhìn về phía mấy tên “Nhân gian” cung phụng, thê lương thét lên, “Các ngươi còn tại chờ cái gì? Yêu hoàng bệ hạ bị người giết, còn không tranh thủ thời gian động thủ, đem người này cho ta chém thành muôn mảnh!”

Mà khác biệt chính là, mấy tên phụ nhân biểu lộ, trong nháy mắt hoảng sợ về sau, đáy mắt đột nhiên nổ tung tinh quang, nắm chắc bên người con cái. Yêu hoàng bị giết , dựa theo Yêu tộc quy củ, sắp hết nhanh sắc lập tân chủ… Dù chỉ là 1 cái danh nghĩa, nhưng cũng quý giá vô song, sau đó thụ bách tộc cung cấp nuôi dưỡng!

Mấy tên “Nhân gian” cung phụng đang vì khó lúc, “Ông” một tiếng kiếm minh, vẻ mặt nhăn nhó, oán hận lão ẩu, thi thể ầm vang ngã xuống đất.

“Ăn thịt người người, giết không tha!”

La Quan đưa tay vung lên, khủng bố kiếm ảnh ầm vang rơi xuống, mấy tên phụ nhân cùng với bên người con cái, nháy mắt bị xé thành vỡ nát.

Chỉ còn hơn nhất nơi hẻo lánh bên trong, một cái tuổi trẻ nữ tử, ôm thật chặt còn tại trong tã lót hài nhi, quỳ trên mặt đất không ngừng dập đầu.

“Kiếm tiên minh xét, thiếp thân chưa hề ăn thịt người, nhi tử ta là sạch sẽ, cầu ngài bỏ qua hắn!”

La Quan đã thu kiếm, nhìn về phía mấy tên “Nhân gian” cung phụng, “Các ngươi, đã ăn người sao?”

Một câu, khiến mấy người nháy mắt 1 trán mồ hôi lạnh, trong lòng gọi thẳng tàn bạo.

Cái này đạp ngựa nói rõ, là không có đem bọn hắn đặt ở mắt bên trong, giết Hoa Minh U cái này đương đại “Yêu hoàng” không nói, còn đem hắn lão nương, nàng dâu, hài tử kém chút giết sạch sành sanh.

Cứ như vậy hung ác, cứ như vậy bá đạo, cường thế!

Nhưng càng như vậy, bọn hắn càng không dám động thủ, nhất là khoảng cách gần cảm nhận được, La Quan

mũi kiếm bên trong ẩn chứa lực lượng kinh khủng sau.

Không phải là đối thủ a, động thủ đó chính là muốn chết…

“Khục! Lão phu chưa hề ăn thịt người, chỉ là thân là ‘Nhân gian’ cung phụng, hôm nay đến đây dò xét, đã phong ba đã kết thúc, ta liền cáo từ.”

Sưu ——

Người này xoay người rời đi.

“Không sai, ta ngang vì cung phụng, chỉ cần vì ‘Nhân gian’ phụ trách, đã phía sau màn đông chủ đã chết, ‘Nhân gian’ cũng không còn tồn tại, ta cùng tới ký kết khế ước, cũng liền không giữ lời.”

“Đúng đúng, đang lúc như thế!”

Bá ——

Bá ——

Mấy tên cung phụng phi tốc rời sân.

La Quan nhìn về phía Phó Ninh, nói: “Yêu soái không đi sao? Hôm nay nơi thị phi, lưu lại đối ngươi cũng vô chỗ tốt.”

Phó Ninh nhìn lại tới, khẽ nhíu lấy lông mày, “Đáng giá không?”

Nàng không có trả lời, lại là lần thứ 2 đặt câu hỏi.

La Quan cười một tiếng, vẩy xuống mà bình tĩnh, “Giá trị cùng không đáng, bây giờ nói có phải là muộn chút?”

Phó Ninh cũng cười, “Không sai, đã muộn, cũng không có nói về tất yếu.” Nàng nghĩ nghĩ, “La đạo hữu cũng biết, vừa rồi mấy người vì sao gọn gàng mà linh hoạt rời đi?”

La Quan nói: “Đại khái là cảm thấy, La mỗ thập tử vô sinh, không cần thiết ở đây cùng ta liều mạng.”

“Đúng vậy a, ta bây giờ xem ra, cũng là mười chết chi cục… Dù sao, dù chỉ là 1 cái hư danh, cũng chung quy muốn cho bách tộc bàn giao.”

“Lần này, cho dù là nương nương, cũng không tốt vì ngươi xuất thủ.” Phó Ninh rất hiểu kì, “Cho nên, ngươi ở đâu ra lực lượng?”

La Quan lắc đầu, “Nào có cái gì lực lượng, bất quá là đi một bước nhìn một bước thôi.” Đây đương nhiên là nói láo, hắn cũng không thể nói, Đạo tôn sau lưng ta, yêu đạp ngựa ai ai ai?

Cho nên, nói không có lực lượng, kì thực rất có phấn khích La Quan, biểu hiện phong khinh vân đạm.

Phó Ninh trong mắt, liền nhịn không được lộ ra tán thưởng, thưởng thức, “La đạo hữu quả nhiên là diệu nhân!” Nàng tiếp tục nói: “Ngươi trốn đi, ta cho ngươi 1 đạo thủ lệnh, chỉ cần ra khỏi thành bên trong, lấy La đạo

hữu tu vi, liệu đến có thể tự vệ.”

“Yêu soái không sợ phiền phức?”

“Ngươi ta còn chưa so kiếm, ta không thể để cho ngươi chết.”

“Tốt mạo xưng điểm lý do.” La Quan cười một tiếng, chắp tay một cái, “La mỗ ở đây cám ơn, nhưng ta còn chưa cứu người, đi không được.”

Phó Ninh nhíu mày, “Cứu người?”

“Đúng vậy a, Ngưu Tiểu Tráng, liền ngày ấy lúc vào thành, cùng ta bên người người trẻ tuổi. Ta đáp ứng cha hắn, phải chiếu cố tốt hắn, cũng không thể nuốt lời đi.”

Nói xong, La Quan quay người tiếp tục hướng phía trước.

Phó Ninh biểu lộ, giờ phút này càng thêm kỳ quái, nàng rất khó tưởng tượng loại thời điểm này, La Quan có thể bỏ qua rơi duy nhất sinh cơ.

Mà nguyên nhân, thế mà là 1 cái hứa hẹn.

Cổ chi quân tử phong thái sao? Hắc! Loại đồ chơi này, vốn cho rằng đã sớm diệt tuyệt, không nghĩ tới hôm nay lại thật nhìn thấy. Như đặt ở người bên ngoài trên thân, Phó Ninh tự nhiên không tin, nhưng La Quan vốn cũng không cùng, nàng vào trước là chủ lại là không chút nghi ngờ.

“Sư tôn, ta có lẽ gặp được ngài nói cái loại người này… Chân thành bằng phẳng, là lấy kiếm tâm tươi sáng sao?” Phó Ninh nói nhỏ 1 câu, đột nhiên cất bước hướng về phía trước.

“Yêu soái?”

“Thế nào, ta tiện đường không được?”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 987 : Phong sơn trời cấm

Xuôi theo thông đạo kế tiếp theo đi hướng chỗ sâu, liền tới đến “Nhân gian” giam giữ vật đấu giá địa lao, lồng giam bên trong đều là tu sĩ nhân tộc.

Khi tiếng bước chân vang lên, khắp nơi lồng giam bên trong, những cái kia trông lại ánh mắt bên trong, toát ra vô tận sợ hãi cùng tuyệt vọng.

“Kế tiếp liền đến ta, sư huynh, ta đi trước một bước.” Nói chuyện chính là một nữ tử, giờ phút này cười lớn suy nghĩ nước mắt rì rào rơi xuống.

“Cha! Ta sợ hãi, ta không muốn chết…” Một tên tu sĩ trẻ tuổi, thần sắc hoảng sợ vạn điểm.

Màu da đen nhánh, biểu lộ thống khổ trung niên nhân, đưa tay ôm lấy bờ vai của hắn, “Đừng sợ, cha rất nhanh liền sẽ đi tìm ngươi, ngươi ta 1 nhà nhưng tại dưới mặt đất đoàn viên.”

“Không cho phép khóc, không thể để cho Yêu tộc tạp toái, cảm thấy chúng ta tộc mềm yếu có thể bắt nạt… Nam tử hán đại trượng phu, chết cũng muốn ưỡn ngực ngẩng đầu!”

Lại có 1 nhà mấy ngụm, chỉnh tề quỳ trên mặt đất, đối một chút vợ chồng già hành lễ, “Nhi tử bất hiếu, hôm nay muốn cùng Hoàn nhi bọn hắn đi trước một bước,

nếu có kiếp sau, lại hồi báo ngài 2 vị dưỡng dục chi ân.”

Lão ông cố gắng kéo căng ở biểu lộ, nhưng bên cạnh lão phụ, cũng đã khóc thở không nổi.

Trong lúc nhất thời, tách rời, tử vong, thống khổ, tâm tình tuyệt vọng, tại lồng giam ở giữa lan tràn, dẫn tới khắp nơi một mảnh tiếng khóc.

Sau một khắc, tiếng bước chân đình chỉ, mọi người rốt cục thấy rõ, kia đi tới 2 thân ảnh.

Người… Nhân tộc? ! Cái này tình huống như thế nào? Tại cái này địa ngục tuyệt vọng chi địa, vì sao lại có một tên Nhân tộc, có thể đi đến cái này bên trong?

La Quan đảo qua kia từng trương, tái nhợt mà hoảng sợ khuôn mặt, thoảng qua trầm mặc xoay người nói: “Yêu soái, có thể hay không giúp ta trông nom những người này? Liền coi như La mỗ thiếu ngươi một cái ân tình.”

Phó Ninh một lời đáp ứng, “Tốt, ghi nhớ lời của ngươi nói, ta ân tình cũng không phải tuỳ tiện liền có thể thiếu.” Nàng biểu lộ trở nên nghiêm túc, “Kỳ thật phong sơn cùng ngoại giới từng có ước định, ăn thịt người sự tình là không được cho phép, cho nên ta như nguyện ý ra mặt, bảo vệ bọn hắn không khó, ngươi yên tâm là được.”

“Đa tạ.” La Quan gật gật đầu, đưa tay huy kiếm.

Lốp bốp ——

Tất cả lao tù đều bị mở ra, hắn đảo qua kia từng trương, chấn kinh, khó có thể tin khuôn mặt, chậm rãi nói: “Chư vị, ta đến mang các ngươi về nhà.”

Ngắn ngủi trì trệ sau là gào khóc, tự tử vong trước mắt bị kéo về kích động, cuồng hỉ, tại giữa bộ ngực tùy ý khuấy động.

Là chúng ta tộc kiếm tu, hắn tới cứu chúng ta!

“Đa tạ kiếm tiên đại nhân ân cứu mạng!”

Tất cả mọi người quỳ trên mặt đất, một bên rơi lệ, một bên cung cung kính kính dập đầu.

La Quan phất tay, “Tốt, nơi đây không nên ở lâu, chư vị trước hết mời rời đi.” Hắn nhìn về phía Phó Ninh, “Yêu soái…”

Phó Ninh tiện tay rút ra trường kiếm, giao cho trước mặt một tên tu sĩ nhân tộc, “Cầm ta chi kiếm, các ngươi rời đi trước nơi đây, không người dám động các ngươi nửa điểm.” Nàng lại nhìn về phía La Quan, “Luôn cảm thấy hôm nay phải có đại nhiệt náo, ta cũng không thể bỏ lỡ.”

La Quan nhíu mày, vừa muốn nói cái gì, lại bị Phó Ninh đánh gãy, “Tốt, ngươi muốn cứu người, liền đừng tại đây kế tiếp theo trì hoãn.”

“Tùy ngươi vậy.” La Quan trong lòng thở dài, nghĩ thầm cái này yêu soái thực tế cổ quái, như đổi lại hắn, khẳng định quay đầu liền đi, cái này một bãi vũng nước đục ai nguyện ý lội ai lội.

“Có yêu soái cam đoan, chư vị an toàn không ngại, lại đi bên ngoài cùng đi.”

Cả đám tộc tu sĩ nhao nhao mở miệng, “Vâng, ta cùng Tôn đại nhân chi mệnh.”

Cũng có người như phát giác được cái gì, thần sắc khó nén sợ hãi, “Kiếm tiên đại nhân, ngài nhưng nhất định phải ra a…”

“Ngậm miệng! Kiếm tiên đại nhân nhất định sẽ ra, chúng ta đi ra ngoài trước, đừng lưu tại cái này vướng bận.”

Mang nhà mang người, lão ấu tướng đỡ, phụ nữ trẻ em già yếu phía trước, thanh niên trai tráng nam tử cư hậu, bị giải cứu ra tu sĩ nhân tộc nhóm có thứ tự lui cách.

Trải qua La Quan bên người lúc, đều nhao nhao hành lễ, thần thái ở giữa cung kính, cảm kích.

Phó Ninh có thể phát giác được, một chút vụng trộm nhìn qua ánh mắt, lại thần sắc bình thản, không có nửa điểm đáp lại.

Cùng tiếng bước chân đi xa, nàng tài năng danh vọng đi một chút, nói: “Người đều đi, hiện tại muốn đi đâu?”

La Quan đưa tay chỉ chỉ, “Ở phía trước.” Hắn hơi chần chờ, “Thật không đi?”

Phó Ninh cười lạnh, “Ít lải nhải!”

Lại sải bước, đi đầu đi về phía trước.

Địa lao chỗ sâu nhất, có 1 đạo huyền kim chi môn, toàn thân trình đen nhánh chi sắc, vốn là dùng để giam giữ kẻ nguy hiểm tộc tu sĩ đặc thù lồng giam.

Phó Ninh 1 cước đạp tới, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, 2 núi huyền kim chi môn “Kẹt kẹt” trong rên rỉ kịch liệt vặn vẹo, trực tiếp đập bay đi vào, trực tiếp một bước bước vào. Nhìn qua nàng có thể xưng lỗ mãng bóng lưng, La Quan lắc đầu, cũng đi theo bước vào trong đó.

Ngưu Tiểu Tráng ngay tại cái này, chính là núi đao núi lửa, cũng được xông qua cái này một lần.

“Là ngươi!” Phó Ninh nhíu mày mở miệng, lạnh lẽo thanh âm bên trong, lộ ra thật sâu kiêng kị.

La Quan nhìn lại, liền nhìn thấy đứng tại hình đỡ bên cạnh kỳ linh, Ngưu Tiểu Tráng bị trói ở phía trên, quả nhiên đoạn mất một cánh tay.

Lúc này, hắn cũng nhìn thấy La Quan, “Oa” một chút liền khóc, “La thúc thúc, cứu ta, nhanh cứu ta a, lão già này là cái đồ biến thái, hắn thế mà hút ta máu…” Xem bộ dáng là thật bị dọa thảm, nước mắt nước mũi cùng một chỗ lưu.

Nhìn xem một màn này, La Quan nhịn không được muốn hỏi hắn 1 câu, cha ngươi đâu? Hắn hôm nay đến cùng có ý tứ gì? Nhưng lời này tự nhiên nói không nên lời.

Hơi dừng lại, nói: “Đừng khóc, rất ồn ào.”

Ngưu Tiểu Tráng lập tức ngậm miệng, ủy ủy khuất khuất không dám khóc nữa.

La Quan ngẩng đầu, “Kỳ linh Phó thành chủ, nương nương trước đó nói, sự tình dừng ở đây, ngươi là muốn thật vạch mặt sao?”

Kỳ Linh Thần sắc bình tĩnh, thản nhiên nói: “La Quan, việc đã đến nước này, ngươi làm gì nói nhảm?” Hắn nhìn lướt qua Phó Ninh, “Chỉ là lão phu không nghĩ tới, hôm nay lại còn có ngoài định mức thu hoạch, bất quá cái này cũng rất tốt… 1 cái là giết, 2 cái cũng là giết… Dù sao lão phu rất sớm trước đó, liền rất muốn nếm một chút, Phó Ninh yêu đẹp trai máu tươi là tư vị gì…”

Hắn một đôi tròng mắt đột nhiên trở nên xích hồng, sau người bất tử ma viên hư ảnh hiển hiện, bạo ngược yêu khí trùng thiên nháy mắt, vĩnh hằng ý cảnh ầm vang rơi xuống, đem nơi đây trong ngoài phong tỏa.

Quả nhiên là sát phạt quả đoán, động thủ liền không lưu chỗ trống!

Phó Ninh đột nhiên đưa tay, trong tay nàng không có kiếm, nhưng tại giờ khắc này lại đột nhiên, lại có 1 đạo kiếm ảnh hiển hiện, nó sắc xích hồng nó thế lạnh thấu xương nó uy cuồn cuộn, cho người ta một loại điên cuồng bạo ngược, không kiêng nể gì cả cảm giác, như muốn đem trước mắt hết thảy hủy diệt.

“La Quan, lần này náo nhiệt quá lớn, ta chỉ có thể cản

hắn một lần, ngươi nếu có thủ đoạn, cũng nhanh chút động thủ!” Bên tai Phó Ninh thanh âm vang lên, sau một khắc cuồn cuộn kiếm minh, lôi cuốn lấy lực lượng kinh khủng ầm vang bộc phát.

Kỳ linh thân sau ma viên hư ảnh, ngửa mặt lên trời phát ra rít lên một tiếng, như muốn đem La Quan cùng Phó Ninh 2 cái, một ngụm nuốt vào trong bụng.

Sau một khắc nổ vang rung trời bộc phát, lực lượng đáng sợ điên cuồng va chạm, chém giết, từ địa lao nơi cực sâu bộc phát, một nháy mắt quét sạch tứ phương, đem toàn bộ “Nhân gian” tung bay, ở giữa không trung bị xoắn thành vỡ nát.

Toàn thành chấn động!

Giờ khắc này, vô số chú ý nơi đây người, rốt cục rốt cuộc kìm nén không được, vọt thẳng trời mà lên.

Từng đạo khủng bố yêu lực ba động, từ bốn phương tám hướng hội tụ.

Mà Hổ Vương, sói tổ cũng tại lúc này, đuổi tới “Nhân gian” bên ngoài, bản thân nhìn thấy chính là trước mắt cái này khủng bố một màn.

“Nhân gian” biến mất, bị khủng bố lực lượng ngạnh sinh sinh lau đi, chỉ còn hơn 1 cái khủng bố hố sâu.

Sau một khắc, “Ông” một tiếng chấn minh, lại có 1 đạo màu mực yêu quang phóng lên tận trời, khép lại hóa thành nửa trừ lồng ánh sáng, đem hố sâu phong ấn tại

bên trong, mặt ngoài phía trên, từng đạo trượng hơn lớn tiểu yêu văn lưu chuyển, phóng xuất ra cường đại trấn áp, giam cầm khí cơ.

Kinh hô vang lên, “Phong sơn trời cấm!”

Từng cái giáng lâm nơi này cường giả yêu tộc, mặt lộ vẻ kinh sợ, chấn động.

Hổ Vương, sói tổ sắc mặt âm trầm ướt át, kỳ linh, đáng chết hỗn trướng, hắn làm sao có thể điều động, trời cấm lực lượng?

Xong! !

Trời cấm chi lực giáng lâm, ai cũng không cách nào đánh vỡ, như Chân Long huyết mạch thật bị hắn thôn phệ… Tê! Kế hoạch của chủ nhân, tất nhiên bị phá hư.

Trong hố sâu, Phó Ninh trước người thêm ra 1 đầu thật dài khe rãnh, nàng miễn cưỡng đứng vững, ngon miệng mũi thất khiếu đều tại chảy máu.

“Vĩnh hằng ý cảnh… Đây chính là chân chính vĩnh hằng chi uy à… A… Ngược lại là so ta nghĩ… Yếu nhược không ít…” Nàng thở hào hển mở miệng, khí thế xách cực sung túc, đáng tiếc vừa nói xong liền liên tiếp thổ huyết, thân thể lay động hai lần hay là ngã trên mặt đất.

Kỳ linh nhìn qua nàng, đôi mắt ở giữa huyết sắc chìm nổi, hiện lên kinh hỉ, “Hôm nay chi thu hoạch, quả nhiên ngoài ý muốn lại kinh người, Phó Ninh trong cơ thể ngươi, lại cũng có viễn cổ huyết mạch truyền thừa…

Tốt, thực tế là quá tốt!”

“Ha ha ha ha!” Hắn ngửa mặt lên trời cười to, quanh thân yêu khí sôi trào, “Thượng thiên chung quy không tệ với ta, dù thu con ta, nhưng cũng đem các ngươi 2 cái đưa đến trước mặt ta, đợi đem các ngươi thôn phệ, ta nhất định có thể hoàn thành phản cổ, trở thành thuần huyết bất tử ma viên… Đến lúc đó, ta sẽ thành mới phong sơn chi chủ!”

Đây chính là hắn dám liều lĩnh, ngang nhiên xuất thủ nguyên nhân.

Thắng, hắn tu vi tăng vọt, phóng nhãn phong sơn vô 1 địch thủ, dù là nhụy hoa nương nương lại có thể thế nào? ? Hoặc là cúi đầu, hoặc là trấn sát!

Về phần thua?

Ha ha, hắn thân là vĩnh hằng chi cảnh, trấn áp một phương thiên địa, 2 cái tiểu bối dù có thủ đoạn nghịch thiên lại như thế nào? Tuyệt đối chênh lệch cảnh giới, đại thế phía dưới đều là sâu kiến, hắn căn bản không biết, mình muốn làm sao thua!

La Quan nhìn qua đối diện, thế như thần ma kỳ linh, bất động thanh sắc truyền âm, “Phó Ninh, có hay không biện pháp đánh vỡ phong ấn?” Chỉ cần chạy đi, khỏi phải hắn động thủ, kỳ linh liền hẳn phải chết không nghi ngờ, đây chính là phá hư quy củ người hạ tràng.

Phó Ninh cười khổ, “Bớt làm mộng, đây là phong sơn trời cấm… Thứ này là cái gì ta cũng không rõ ràng,

nhưng hội tụ phong sơn bách tộc chi lực, cũng không thể đem nó đánh vỡ… Ta không biết kỳ linh là như thế nào làm được, nhưng chỉ cần hắn không chết, liền không ai có thể ra vào…”

Nàng thật không có hối hận, mà là có chút giật mình tại, La Quan thế mà muốn chạy trốn? Chúng ta kiếm tu dũng mãnh tinh tiến vào, thẳng tiến không lùi… Lão sư nói không sai a, cho nên nàng biết rõ mình chỉ là một hiệp chi địch, lại vẫn không chút do dự ngang nhiên xuất kiếm.

Đây mới thực sự là kiếm tu a? Cho nên ta trước đó nhìn lầm… La Quan hắn căn bản chính là 1 cái, hất lên kiếm tu áo ngoài thô bỉ vũ phu, mới có thể thấy tình thế không ổn liền nghĩ lòng bàn chân bôi dầu… Nguyên lai ngươi là như vậy người!

Sau đó nàng liền phát hiện, La Quan khí thế đột nhiên thay đổi, từ vừa rồi tiêu cực tránh lui, một chút trở nên ngang giương kịch liệt.

Ông ——

Ông ——

Từng tiếng kiếm minh, tại quanh người hắn hư không nổ tung, như kim thiết giao kích, tản ra vô tận thảm liệt, bá đạo.

Kiếm thế cuồn cuộn, hạo đãng hướng chín ngày, như nguy nga cột trụ trời không thể ép!

“Kỳ linh! ! Ngươi thật cho là, mình có thể một tay che trời? Làm tổn thương ta chất nhi, bạn bè ở đây, hôm nay La mỗ nhất định chém ngươi trên cổ đầu chó!”

Thanh âm lôi minh, vang vọng 4 phương.

Chó nói Ngưu Đại Tráng, có nghe hay không? Con của ngươi sẽ chết, lại không ra tay lời nói, lão tử coi như thật trốn! !

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 988 : Người hộ đạo?

Phó Ninh rất hổ thẹn, nàng lại hoài nghi La Quan nhân phẩm, bất quá 2 lần gặp mặt mà thôi, thế mà đã xem nàng là bạn sao? Thậm chí không tiếc vì nàng, hướng 1 tôn vĩnh hằng chi cảnh tồn tại tuyên chiến, cái này phi thường nếp xưa, quả nhiên là chân thành bằng phẳng quân tử!

Nhưng khâm phục thì khâm phục, động thủ không thể tới hư, La Quan đích xác rất mạnh, kiếm của hắn xa còn chưa thi triển ra đỉnh phong uy lực, nhưng đối diện là kỳ linh, liền dưới mắt đến xem hắn vẫn như cũ không có phần thắng chút nào, cho nên trong tay hắn đến cùng còn có cái gì át chủ bài?

Cũng không thể chỉ bằng một bầu nhiệt huyết…

Bá ——

Phó Ninh con mắt đột nhiên sáng! !

Sư tôn từng nói, kiếm đạo có nhiệt huyết, sôi trào có thể đốt trời.

Nhiệt huyết bất diệt, thì kiếm đạo bất tử!

Chỉ cần đầy đủ điên, chính là thiên địa phía trước, cũng có thể 1 kiếm trảm chết… Nàng vẫn cho là đây là lão sư điên chi ngôn, dù sao hắn có đôi khi biểu hiện, đích xác

khác hẳn với thường nhân. Chẳng lẽ nói, hôm nay nàng liền có thể kiến thức đến, sư tôn nói tới nhiệt huyết bất diệt, đảo ngược chín ngày?

Kỳ linh mặt không biểu tình, nhìn qua đối diện La Quan, “Ta là Ma vượn, không có đầu chó cho ngươi trảm.” Cái này thật không phải cười lạnh, thanh âm hắn chưa hạ thấp thời gian, liền đưa tay một nắm.

Bất tử ma viên hư ảnh ngửa mặt lên trời gào thét, trước mắt bỗng nhiên tối đen, như lâm vào vĩnh dạ bên trong, khí tức khủng bố phô thiên cái địa.

La Quan thầm than một tiếng, giữa ngón tay chiếc nhẫn nổi lên điểm điểm ngân huy, ngay tại chạy trốn một nháy mắt, bên tai bỗng dưng vang lên thống khổ gào thét.

Cờ-rắc ——

Hắc ám như vải vóc bị trực tiếp xé thành vỡ nát, lăn lộn nhanh chóng tiêu tán, kỳ linh gặp trọng kích, gần nửa đoạn thân thể bị sinh sinh đánh nát. Sắc mặt hắn trắng bệch, thần sắc kinh sợ, “Ai?” Ánh mắt nhanh chóng đảo qua xung quanh, không có phát hiện bất luận cái gì thân ảnh, cuối cùng rơi vào La Quan trên thân.

“Là ngươi người hộ đạo!”

Nghiến răng nghiến lợi lộ ra phẫn hận không cam lòng, hắn không nghĩ tới tự mình tính kế hết thảy, mắt thấy sắp đắc thủ lúc lại sắp thành lại bại.

La Quan có chút ngốc, nhưng hắn diễn kỹ tốt mặt ngoài

bất động thanh sắc, “Ta người hộ đạo? ? Ha ha, chỉ sợ là nào đó con bò đi!”

Suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, hắn cười lạnh một tiếng, “Kỳ linh, ngươi nếu biết, còn không tranh thủ thời gian quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, ngoan ngoãn đưa chúng ta ra ngoài?”

Kỳ linh không nhúc nhích, hắn nhìn chằm chằm La Quan, sắc mặt âm tình bất định, mấy hơi sau đột nhiên nói: “Xem ra ngươi người hộ đạo, cũng không có trực tiếp giết chết lão phu dự định, hắn là đem ta thiết đặt làm khảo nghiệm đối với ngươi… Hắc! Lão phu lúc còn trẻ, từng tại cái nào đó đại tông làm qua trấn sơn Linh thú, đối bọn hắn diễn xuất hiểu rất rõ.”

“Hôm nay, lão phu là đá mài đao, nhưng nếu như ngươi cây đao này không đủ nhanh, bị mài đoạn đó cũng là gieo gió gặt bão, không ai sẽ truy cứu lão phu trách nhiệm!”

Oanh ——

Kỳ linh quanh thân yêu lực điên cuồng phun trào, bị đánh nát nửa bên thân thể nhúc nhích bên trong nhanh chóng sinh trưởng, đảo mắt liền khôi phục như lúc ban đầu. Nhưng khí tức của hắn lại so trước đó suy yếu rất nhiều, càng có một loại trì trệ, tối nghĩa, vận chuyển không thông suốt, mất đi trấn áp 4 phương, hết thảy đều tại chưởng khống tuyệt đối áp chế.

La Quan rất nhanh hiểu được, kỳ linh bị đánh nát không chỉ thân thể, còn có hắn vĩnh hằng ý cảnh, nhục thân có

thể khôi phục, nhưng cảnh giới lại bị sinh sinh rơi đập.

Hắn hiện tại đã không phải hoàn chỉnh vĩnh hằng cảnh, mà là xen vào giữa hai bên, đương nhiên, làm chân chính vĩnh hằng cảnh cường giả, hắn có khả năng bộc phát ra uy năng, vẫn như cũ cực kỳ khủng bố, nhưng ít ra đã không phải không có lực phản kháng chút nào cục diện.

Đáng chết lão ngưu, hắn đến cùng có chủ ý gì? ! Ở trước mặt cùng ta xưng huynh gọi đệ, quay người liền bán ta cùng người liều mạng đúng không? Ngươi chờ đó cho ta, chờ ta ngày sau đứng lên, tất yếu cùng ngươi thanh toán!

Suy nghĩ chuyển động lúc, đối diện kỳ linh gầm nhẹ một tiếng, sau lưng co lại nhỏ một vòng bất tử ma viên hư ảnh, tùy theo 1 chưởng đánh ra. Vĩnh hằng ý cảnh bị phá, hắn dứt khoát bỏ đi khỏi phải, trực tiếp điều động tự thân tu vi, hạ quyết tâm lấy lực áp người.

La Quan trong lòng thở dài, đè xuống hỗn loạn suy nghĩ, đưa tay tru tiên kiếm chấn minh, sau một khắc “Ầm ầm” tiếng sấm nổ tung.

Thanh Tiêu Ngự Lôi Chân quyết!

Ma viên nha, đã chiếm cái ma chữ, hoặc thụ lôi hỏa loại hình cương mãnh chi lực khắc chế. Hắn triệt để từ bỏ như vậy thoát thân suy nghĩ, không phải là bởi vì có tự tin, có thể giết chết đối diện nửa tàn kỳ linh, mà là Ngưu Đại Tráng (đạo quân) đã xuất tay, đây chính là cho hắn nhắc nhở, cảnh cáo.

Kế tiếp theo trốn đó chính là không biết điều, cứ việc a Đại không gian chi đạo rất mạnh, nhưng La Quan vẫn như cũ không cho rằng, hắn có thể lật ra đạo quân ngũ chỉ sơn.

Cho nên, hôm nay chỉ có thể một trận chiến!

“Nhân gian” di chỉ phía trên trong chốc lát lôi vân xen lẫn, “Ầm ầm” oanh minh tiếng vang bên trong, ngàn vạn đạo lôi xà nổ tung, phóng xuất ra sáng rực chướng mắt lôi quang.

Tiếp theo lôi đình như thác nước ầm vang đè xuống, hóa thành một phương lôi trì địa ngục, đem kỳ linh cùng ma viên hư ảnh bao phủ ở bên trong.

Nhưng hiển nhiên, La Quan suy nghĩ cũng không thành lập, lại hoặc là nói ma viên quá mạnh, kia khủng bố lôi đình rơi xuống, quấn quanh tại ma viên quanh thân, không những không có thể đem nó nặng sáng tạo, ngược lại bị nó cầm nắm như sấm rắn, quấn quanh ở trên thân tăng thêm mấy điểm uy thế.

Mà ma viên một kích giờ phút này đã đến đến, La Quan thả người lui ra phía sau, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, nguyên địa xuất hiện khủng bố chưởng ấn. Hắn phản ứng đã rất nhanh, nhưng ma viên chi uy quá thịnh, cuối chút điểm quẹt vào thân thể, liền cảm giác giữa bộ ngực một trận kịch liệt cuồn cuộn, “Oa” phun ra máu tươi, sắc mặt tùy theo tái nhợt.

Kỳ linh một đôi xích hồng đôi mắt, chăm chú nhìn La

Quan, hắn như nhận máu tươi kích thích, lại hoặc ngửi được cái khác khí tức, hô hấp đột nhiên trở nên gấp rút.

“Máu của ngươi… Máu của ngươi…” Hắn còn chưa nói hết, có thể nhìn hướng La Quan đôi mắt, lại giống như là liệt diễm đang thiêu đốt.

Rống ——

Ma viên hư ảnh ngửa mặt lên trời gào thét, “Ầm ầm” chân đạp hư không, tay cầm lôi xà mà đến, khí tức khủng bố bài sơn đảo hải.

La Quan thở sâu, cưỡng ép đè xuống thương thế, đưa tay mũi kiếm vung lên.

1 kiếm khai thiên! !

Oanh ——

Khủng bố kiếm ảnh sát na hiển hiện, mang theo trấn sát hết thảy, đốt diệt vạn vật chi uy ngang nhiên mà tới. Ma viên hét lớn một tiếng, bỗng nhiên vung tay, lôi xà ầm vang ném ra, cùng kiếm ảnh trùng điệp va chạm. Lôi xà vỡ nát, mà thiên khung chém xuống kiếm ảnh, cũng bị lực lượng cường đại chấn vỡ.

La Quan kêu lên một tiếng đau đớn, khóe miệng lại lần nữa chảy máu, hắn ở chính diện trong chém giết chưa chiếm được nửa điểm thượng phong.

Tương phản, đối diện ma viên khí thế trùng thiên, nhanh chân hướng về phía trước không có chút nào gặp khó.

“Vạn vật Quy Khư!”

Đế kiếm truyền thừa kiếm thứ 2, chủ sát lục, nhưng ma diệt hết thảy.

Ma viên hư ảnh 1 chưởng đánh tới, nó 5 ngón tay phía trên khói đen cuồn cuộn, cùng mũi kiếm va chạm nháy mắt, khói đen nháy mắt bị trảm phá.

Ma viên phát ra thống khổ gầm nhẹ, lại ngạnh sinh sinh bắt lấy mũi kiếm , mặc cho “Phốc phốc” trầm đục bên trong, huyết nhục bị xé nứt, xoắn nát, cường đại năng lực tái sinh, để nó sinh sinh chống được một kiếm này.

Vô tận yêu lực sôi trào, giống như là ô uế chi thủy, đem một kiếm này đồng hóa, xua tan.

“Thiên địa vì lao!”

Oanh ——

1 kiếm ra, như vạn kiếm rơi, thiên địa hóa thành một phương kiếm giới.

Tất cả mọi thứ dị đoan, đều thụ kiếm đạo áp chế, La Quan nhất niệm phía dưới, tức có vạn kiếm chi uy chém xuống.

Ma viên hư ảnh không lùi phản tiến vào, 2 tay mở ra, cuồn cuộn yêu lực như giang hà, “Ầm ầm” gầm thét phóng tới 4 phương 8 hướng.

Cùng vạn kiếm chi uy đối kháng chính diện.

Kinh thiên động địa ba động, dẫn tới các phương chú mục, nhưng kiếm thế cuối cùng cũng có cuối cùng, ma viên thể nội yêu lực lại là cuồn cuộn không dứt.

“Nhân gian” bên ngoài, nội đình trong thành, kia vô số rơi vào nơi đây ánh mắt, giờ phút này đồng thời khẽ động ——

Đại Nghiệt uyên bên trong, La Quan 3 kiếm trảm Hổ Vương, sói tổ phân thân, chính là giờ phút này chỗ thi triển. Hôm nay nhìn thấy, uy lực thậm chí so trong truyền thuyết, đều càng khủng bố hơn mấy điểm, có thể cùng kỳ linh chính diện chém giết.

Dù sao dù là hắn bị “Đánh lén” chỉ còn nửa cái mạng, vĩnh hằng ý cảnh đều bị đánh vỡ, nhưng thực lực vẫn như cũ cực kỳ cường hãn.

Nhưng nếu như, La Quan chỉ có những này thực lực, vậy hắn muốn bại —— lại hoặc là nói, hắn vị kia chưa từng hiện thân “Người hộ đạo”, có thể hay không xuất thủ? Nếu không cứu người, thì kết cục đã định! !

Chương 989 : Ma nuốt vạn vật

Ngưu Đại Tráng cũng vô tính toán ra tay, lúc này chính tựa ở thềm ngọc bên cạnh, thần sắc lười nhác, dưới chân ném lấy mấy cái vò rượu không.

Nữ tử một bộ váy xoè, đẹp không giống nhân gian tư sắc, cau mày nói "Ngươi tửu lượng nguyên liền không tốt, say ở ta nơi này, không ai có thể có thể quản được ngươi say khướt."

Ngưu Đại Tráng thần sắc trì trệ, hậm hực buông xuống vò rượu, nhỏ giọng lầm bầm, "Ta tốt xấu cũng coi như ngươi ca, liền không thể khách khí một chút?"

"Ngươi nói cái gì đó?"

"Không có, ta không nói, ngươi nghe lầm." Ngưu Đại Tráng chà xát tay, "Muội tử, ngươi nói ta làm như vậy, có phải là có chút quá điểm?"

Váy xoè nữ tử nhìn hắn một cái, "Là chính ngươi an bài, muốn mượn cơ hội này, ngăn trở đứa bé kia trúng đích một kiếp, bây giờ ngược lại đến hỏi ta?"

Ngưu Đại Tráng cười khổ, "Đây không phải sự đáo lâm đầu, khó tránh khỏi có chút khẩn trương… Ai, năm đó ta làm sao liền đầu co lại, quyết định lưu dòng dõi? Thật sự là một bước đi nhầm mọi loại phiền phức quấn thân… Nhưng cái này nghiệt chướng thụ ta liên luỵ đầu óc vốn

cũng không làm sao thông minh, mắt thấy kia một kiếp sắp tới, lại có cơ hội như vậy ở trước mắt, ta lại có thể nào bỏ lỡ.”

Váy xoè nữ tử rất rõ ràng, chớ nhìn hắn mở miệng một tiếng nghiệt chướng, đầu óc không thế nào thông minh vân vân, trên thực tế đối huyết mạch duy nhất rất coi trọng. Thoảng qua trầm mặc, nàng nói “Ta chỉ là không rõ, ngươi vì sao đối La Quan coi trọng như thế, càng đem tiểu Tráng chi sinh tử, giao phó đến trong tay hắn.”

Ngưu Đại Tráng khoát tay, “Trước đó ta liền cùng ngươi đã nói, hắn cùng người bên ngoài khác biệt.” Hắn thở dài một hơi, “Thôi, việc đã đến nước này, ngươi ta chỉ có thể chờ đợi kết quả, như chú định bản tôn huyết mạch đoạn tuyệt, vậy ta liền cũng nhận.”

Váy xoè nữ tử háy hắn một cái, trong lòng cười lạnh, người này quen là sẽ nói những này đường hoàng lời nói, nếu ngươi nhi tử chết thật, ngươi còn không phải lật trời đi? Nguyên lai tưởng rằng lần này, là chuyên môn vì ta mạo hiểm xuất thủ, lại vẫn tồn an bài như vậy…

Bất quá, cái này đích xác là tâm tính của hắn, tỉnh táo, cứng cỏi lại tự kiềm chế, cân nhắc suy nghĩ mỗi một bước đều truy cầu lợi ích lớn nhất.

Nhưng, không phải cũng chính vì vậy, hắn mới có thể từ một đầu nho nhỏ thạch trâu

Yêu, từng bước một trưởng thành là vượt qua mấy cái kỷ nguyên, có tư cách dòm ngó bỉ ngạn chi cảnh thiên địa đỉnh cao nhất sao?

…

“Nhân gian” địa điểm cũ, phong sơn trời cấm bên trong.

La Quan 3 kiếm ra, lại chưa thể trấn áp ma viên, nó khủng bố, dữ tợn thân ảnh, nháy mắt bức đến trước mắt.

Đôi mắt trinh sát, răng nanh dữ tợn miệng lớn bên trong nước bọt chảy ngang, há miệng liền muốn đem hắn nuốt vào trong bụng. Mà cho đến giờ phút này, không có bất kỳ cái gì dị thường xuất hiện, Kỳ Linh trong lòng đại định, đáy mắt xích hồng tĩnh mịch.

Đến tận đây, hắn mới rốt cục xác định, chính mình suy đoán là thật —— La Quan người hộ đạo, sẽ không lại nhúng tay cuộc chiến hôm nay.

Hoảng sợ, sắp chết về sau, lại thấy được sinh cơ, tương lai, Kỳ Linh chi kích động, cuồng hỉ, người bên ngoài căn bản không tưởng tượng nổi.

Nhưng hắn biết, chỉ cần không có ngoại lực can thiệp, nó liền nhất định có thể trở thành người thắng sau cùng… Bởi vì, nó đầy đủ mạnh!

Cho nên, khi kiếm minh lại lần nữa vang lên lúc, Kỳ Linh một chút cũng không kinh ngạc —— có thể có được cường đại như thế người hộ đạo, La Quan làm sao có thể, chỉ có chút thực lực ấy?

Vô danh kiếm nói truyền thừa, đệ nhất kiếm, thân lò

kiếm!

La Quan huy kiếm chém xuống, nhìn qua ép tới gần ma viên, giờ phút này cũng có minh ngộ, trận chiến này hắn chỉ có thể dựa vào chính mình.

Thắng, hoặc là chết!

Không thể trốn, dù là đốt ngón tay trong giới chỉ mặt ngoài, điểm điểm ngân bạch lưu động, nhưng trực giác mãnh liệt nói cho hắn quyết không thể lui.

La Quan tin tưởng mình trực giác.

Cho nên giờ phút này xuất kiếm, kiếm thế cùng lúc trước so sánh, liền lại nhiều mấy điểm biến hóa —— cường thế, bá đạo, bễ nghễ 4 phương bên ngoài, tăng thêm mấy điểm tìm đường sống trong chỗ chết quyết tuyệt, thảm liệt.

Ong ong ——

Mũi kiếm oanh minh, càn quét thiên địa!

Quan chiến mọi người giật mình, sắc mặt hiển hiện ngưng trọng, không nghĩ tới La Quan thời khắc nguy cấp, lại vẫn có thể thi triển ra cường đại kiếm thế.

Nhưng rất nhanh, trong đó một bộ điểm ánh mắt liền trở nên băng lãnh, dạng này kiếm đích xác rất mạnh, nhưng cùng “Đế kiếm 3 thức” so sánh cũng vô chất tăng lên.

Chỉ bằng đây, có lẽ có thể ngăn cản ma viên nhất thời,

nhưng loại này siêu cường độ bộc phát, La Quan lại có thể kiên trì tới khi nào? Phải biết, hắn hôm nay đối thủ thế nhưng là bất tử ma viên, là thông thường biện pháp cơ hồ không cách nào giết chết tồn tại, khủng bố đến cực điểm.

“La thúc! La thúc giúp ta báo thù… Cố lên… Ta tin tưởng ngươi nhất định có thể…” Ngưu Tiểu Tráng nắm chặt nắm đấm lớn rống.

Đem hắn kéo đến một bên, tay thuận bóp kiếm quyết Phó Ninh, quay người liền 1 bàn tay, “Ngậm miệng, lại hô đem ngươi ném ra bên ngoài!”

Ngưu Tiểu Tráng bụm mặt, nghĩ thầm này nương môn cũng quá hung, La thúc nhưng trăm triệu không thể cùng nàng quấy cùng một chỗ a, nếu không hắn về sau liền không có một ngày tốt lành.

Phó Ninh lạnh lùng quét tới một chút, Ngưu Tiểu Tráng biểu lộ cứng đờ, vội vàng cúi đầu, nàng không tâm tình cùng cái này nghé con yêu lãng phí thời gian, chăm chú nhìn chiến trường, đôi mắt dần dần sáng tỏ.

La Quan kiếm rất mạnh!

So với nàng trong dự đoán, thậm chí càng mạnh mấy điểm, nhưng nàng tự tin như chính diện một trận chiến, nàng chưa hẳn không có cơ hội.

Cho nên cùng nội đình phong ba quá khứ, nàng nhất định phải đánh với La Quan một trận, để nghiệm chứng tự thân kiếm đạo. Về phần La Quan hôm nay có thể hay

không chết… Phó Ninh vô ý thức sờ một chút, bàn tay nắm bắt 1 khối mã não, người hộ đạo… Hừ, ai còn không có rồi? !

Bạt sơn hà!

Oanh ——

1 kiếm rơi, bị ma viên ngăn lại nháy mắt, La Quan không có nửa điểm do dự, chém ra kiếm thứ 2.

Sau đó, là kiếm thứ 3, kiếm thứ tư, thứ 5 kiếm, kiếm thứ sáu.

Mà mọi người cũng rốt cục phát hiện, vô danh kiếm quyết truyền thừa chỗ kinh khủng, nó mỗi 1 kiếm chém ra, đều là tại làm nền, ấp ủ, hội tụ trước đó kiếm thế, cuối cùng hình thành cuồn cuộn vô tận đại dương mênh mông.

Giờ phút này, nhìn về phía trong chiến trường ánh mắt, nhao nhao lộ ra kinh hãi, bọn hắn có thể rõ ràng cảm thấy được, bị phong sơn trời cấm phong ấn kia một phiến khu vực bên trong, kích động kinh khủng bực nào kiếm thế.

Một khi chém ra, hẳn là long trời lở đất!

Đối diện, Kỳ Linh sắc mặt trắng bệch, nhưng một đôi tròng mắt ở giữa, tinh hồng càng phát ra dày đặc tàn khốc mà bạo ngược, hắn gầm nhẹ một tiếng, “Ma nuốt vạn vật!”

Bất tử ma viên huyết mạch thần thông, thi triển một nháy mắt, hắc ám như 1 con miệng lớn mở ra, nháy mắt thôn phệ xung quanh hết thảy. Nó là như thế nồng đậm, liền giống như là vĩnh dạ giáng lâm, tại phạm vi bao trùm bên trong, chỉ còn hơn vô tận băng hàn cùng tịch diệt.

La Quan thân thể đang run rẩy, sắc mặt hắn tái nhợt, miệng mũi thất khiếu không ngừng chảy máu, lại tại sau một khắc bị tràn ngập quanh thân khủng bố khí cơ chấn thành bột mịn.

Trước đây “Đế kiếm 3 thức”, cùng về sau vô danh kiếm quyết truyền thừa, hắn đều toàn lực xuất thủ, khủng bố bộc phát mang đến hậu quả, chính là tự thân thừa nhận áp lực thực lớn. Nhưng hắn cầm kiếm chi thủ, từ đầu đến cuối trầm ổn như bàn thạch, giờ phút này hướng về phía trước chém ra.

“Trấn Thiên Địa!”

Là thứ 7 kiếm, cũng là hội tụ chi kiếm, đem vô danh kiếm quyết chi uy đều phát tiết.

Óng ánh chói mắt kiếm quang, sát na xuyên qua trời cao, tốc độ nhanh chóng khó mà bắt giữ, chỉ cảm thấy trước mắt một trận nhói nhói chua xót. Đối diện, kia bỗng nhiên khuếch trương, như quái vật chi cự miệng, muốn đem hết thảy nuốt hết hắc ám, lập tức bị từ đó trảm phá.

Rống ——

Ma viên thống khổ gào thét, từ trong bóng tối truyền đến,

Kỳ Linh “Oa” một tiếng miệng lớn thổ huyết, nó mi tâm trước hết nhất nổ tung, tiếp theo là toàn thân cao thấp, trần trụi bên ngoài mỗi một tấc máu thịt, bị trực tiếp băng liệt vỡ nát.

Nhưng hắn lại tại cười, điên cuồng cười to, “Lão phu thắng! Lão phu thắng!”

Chương 990 : Nhập ma

Ma viên đẫm máu, hắc ám khuấy động như nước thủy triều, liền như 1 trương miệng lớn, đem La Quan trực tiếp nuốt hết. . 85. . 85. Một màn này rơi vào trong mắt mọi người, đều sinh ra một cái ý niệm trong đầu —— thắng bại đã điểm, cuối cùng là Kỳ Linh cao hơn một bậc.

Mà thất bại, tự nhiên chỉ có bị thôn phệ hạ tràng.

“La thúc thúc!” Ngưu Tiểu Tráng thét lên, một gương mặt “Bá” một chút biến thành trắng bệch.

Hắn thân ở phong sơn trời cấm bên trong, có thể rõ ràng cảm nhận được kia hắc ám khí tức chi khủng bố, đó là chân chính sinh mệnh vòng cấm, như bị nuốt vào trong đó hẳn là thập tử vô sinh.

Ngày hôm nay, La thúc thúc là vì cứu hắn, mới rơi vào kết cục như thế.

Phó Ninh chau mày, nhìn chằm chằm kia mảnh hắc ám, La Quan cứ như vậy cắm rồi? Nàng luôn cảm thấy hắn sẽ không như thế chết đi.

Đốt ngón tay có chút nắm chặt, mã não truyền ra “Kẽo kẹt” “Kẽo kẹt” nhẹ vang lên, chỉ cần lại thực hiện một điểm lực đạo liền trực tiếp vỡ nát.

“Nhân gian” bên ngoài, Hổ Vương, bạch lang lão tổ 2 cái, giờ phút này mặt trầm như nước.

Đáng chết!

Thật làm cho Kỳ Linh đắc thủ, một khi La Quan bị hắn thôn phệ, thì chủ thượng kế hoạch nhất định bỏ dở nửa chừng, bọn hắn đem khó thoát trọng phạt.

Có thể phong núi trời cấm giáng lâm, ai có thể cải biến kết cục này?

“Tốt! Chết tốt lắm, giết Yêu hoàng tặc tử, tự nhiên bị chém thành muôn mảnh, chết không có chỗ chôn!”

“Coi như kẻ này bất tử, phạm phải tội lớn ngập trời, cũng chắc chắn bị ta phong sơn bách tộc cho xé thành vỡ nát!”

Một đám người tại cách đó không xa giơ chân, bọn hắn là trung với Yêu hoàng một mạch di lão, di thiếu, biết được Yêu hoàng Hoa Minh U bị 1 Nhân tộc kiếm tu giết chết, bọn hắn thiên đô sập, bây giờ từng cái khuôn mặt kích động đỏ lên.

Xung quanh một chút ánh mắt hội tụ, lộ ra lạnh lùng chế giễu, không kiên nhẫn, một đám không biết thời thế ngu xuẩn, Yêu tộc sáng sớm liền biến.

Về phần cái này La Quan chết cũng tốt, đối đại bộ phận điểm trong thành Yêu tộc mà nói, ổn định mới là tốt nhất cục diện —— bọn hắn ủng hộ nhụy hoa nương nương, là đã được lợi ích người, cũng không hi vọng xuất hiện biến cố, La Quan liên lụy đại nhân quả, còn sống cũng là tai họa!

Đương nhiên, trừ cái đó ra đã truyền ra “Ăn thịt người người, giết không tha” câu nói này, cũng là nguyên nhân rất trọng yếu. Dù là cũng không phải là tất cả Yêu tộc đều ăn thịt người tu luyện, nhưng đối cường thế như vậy, tàn khốc tu sĩ nhân tộc, tự nhiên sẽ lòng mang địch ý.

Nhưng vào lúc này, mãi mãi đêm đáng sợ trong bóng tối, đột nhiên vang lên ma viên kinh sợ gào thét, “A! Không có khả năng… Ngươi đến cùng là ai…” Sau một khắc, hắc ám kịch liệt chấn động, cuồn cuộn, sau một khắc lại từ đó băng liệt, trực tiếp một phân thành hai.

Kỳ Linh mặt mũi tràn đầy kinh sợ nhìn về phía đối diện, kia một nửa khác vĩnh dạ bên trong, La Quan cầm kiếm đi ra, hắn có chút cúi đầu máu phát trong gió kích giương, chậm rãi mở miệng, “Bằng ngươi, cũng xứng thôn phệ bản tọa?”

Bá ——

Hắn ngẩng đầu, giờ phút này một đôi tròng mắt lại bày biện ra vô tận đen nhánh, không có nửa điểm tạp chất, như u ám vô tận thâm uyên, có thể đem hết thảy thôn phệ. Vô tận giết chóc, khí tức tử vong, từ trong cơ thể hắn phô thiên cái địa bộc phát, liền như thế gian hết thảy hủy diệt căn nguyên.

Mọi người kinh ngạc đến ngây người, con mắt trợn tròn!

Cái này biến cố vượt quá tất cả mọi người dự kiến, vốn nên hẳn phải chết La Quan, lại giống như là biến thành

người khác, cùng Kỳ Linh đầu này bất tử ma viên so sánh, hắn ngược lại càng giống là trong truyền thuyết thâm uyên ma vật.

Dù là có phong sơn trời cấm hoành cách, chỉ xa xa nhìn lại một chút, lại có thấy lạnh cả người từ đáy lòng hiện lên, sợ hãi khó có thể bình an.

Đây rốt cuộc tình huống như thế nào? !

Kỳ Linh nhanh điên, rõ ràng là hắn thi triển bất tử ma viên huyết mạch thần thông, triệu hoán vĩnh dạ giáng lâm, lại bị La Quan ngạnh sinh sinh cướp đi một nửa.

Mà lại đáng sợ nhất chính là, bây giờ lại đối mặt hắn lúc, Kỳ Linh nhưng vẫn bản năng bên trong sinh ra run rẩy cùng kinh dị —— liền như giờ phút này, hắn chỗ trực diện chính là

Ma viên tiên tổ, thể nội lực lượng lưu chuyển đều xuất hiện ngưng trệ.

La Quan nhập ma!

Nói xác thực hơn, là thâm uyên chi chiến hậu, dung nhập trong cơ thể hắn ma chủng, tại tự thân sắp chết tình trạng dưới bị trực tiếp kích hoạt.

Phải biết, trong cơ thể hắn ma chủng nguồn gốc từ Chân ma, là thế gian ma chi thuỷ tổ, bất tử ma viên huyết mạch cũng nguồn gốc từ Thần ô nhiễm.

Cho nên dù chỉ là 1 viên ma chủng, cũng có thể tuỳ tiện

cướp đi Kỳ Linh gần nửa lực lượng, thậm chí đối với hắn sinh ra cường đại uy hiếp!

Nhưng đây là một thanh kiếm hai lưỡi, trợ giúp La Quan đối kháng ma viên đồng thời, ma chủng cũng tại điên cuồng ăn mòn La Quan tâm thần. Một khi triệt để dung hợp, La Quan đem chân chính nhập ma, trở thành Chân ma giáng lâm thế gian phân thân.

“Chân ma ma chủng!”

Trong đại điện, cung trang nữ tử biến sắc, “Ngưu Đại Tráng, ngươi đến cùng muốn làm cái gì? La Quan càng đã bị Chân ma đánh dấu, một khi hắn bị triệt để ăn mòn, Chân ma phân thân giáng lâm thế gian, phong sơn tất thành tuyệt vực!” Nàng từng trải qua phong ma một trận chiến, biết được Chân ma khủng bố, kia là có thể diệt thế tồn tại.

Ngưu Đại Tráng chếnh choáng cấp trên, lắc lắc đầu, “Hoa hoa ngươi yên tâm, Chân ma từng bởi vì tiểu tử này nếm qua một lần thiệt thòi lớn, nghĩ ăn mòn hắn không dễ dàng như vậy.”

“Đánh rắm!” Cung trang nữ tử vạch mặt, một bước phóng ra, “Ta mặc kệ ngươi có kế hoạch gì, một khi La Quan sẽ bị ma chủng ăn mòn, ta tất ra tay giết hắn!”

Bá ——

Cung trang nữ tử thân ảnh, trực tiếp xuất hiện tại “Nhân gian” bên ngoài, đồ hộp băng lãnh, uy nghiêm, khí thế mênh mông quét sạch tứ phương.

Một nháy mắt, liền kinh động ở đây tất cả mọi người, mi tâm tùy theo cuồng loạn.

Nương nương hiện thân!

Phải biết, từ 3,000 năm trước trận kia sóng gió lớn về sau, nương nương một mực thâm cư không ra ngoài, trừ bên người thân cận người bên ngoài, cơ hồ chưa từng lộ diện. Thậm chí có truyền ngôn nói, bởi vì tràng hạo kiếp kia chi chiến nương nương thương tới căn bản, chỉ có thể bế quan tĩnh dưỡng.

Nhưng hôm nay, nàng lại tự mình đến đây, cũng biết dưới mắt biến cố gì cùng doạ người.

“Bái kiến nương nương!”

Phần phật ——

Trong nháy mắt, trên trời, địa quỳ xuống đầy một chỗ, chính là những cái kia đầu óc không thanh tỉnh di lão di thiếu, bây giờ cũng đầy mặt kính sợ.

Hổ Vương, bạch lang lão tổ đi theo trong đám người, trong lòng từng đợt hồi hộp, bọn hắn chỉ thiếu chút nữa liền có thể thành tựu vĩnh hằng, tự có thể rõ ràng cảm nhận được, đến từ nhụy hoa nương nương đáng sợ khí tức. Như vực sâu như ngục, liền như trời nghiêng địa che, khủng bố khí cơ giương cung mà không phát, một khi giáng lâm hẳn là long trời lở đất!

Một nháy mắt, 2 cái Yêu tộc đại lão cái trán, toát ra tinh

mịn mồ hôi lạnh —— hẳn là, nương nương hôm nay giáng lâm, là vì cứu La Quan?

Tê ——

Nếu nàng đột nhiên lật bàn, vậy hôm nay mọi người tại đây ai có thể ngăn cản? Bọn hắn những này nhảy nhót hạng người, chẳng lẽ không phải muốn nhóm đầu tiên tế thiên?

Mà giờ khắc này, cùng Hổ Vương, bạch lang lão tổ sinh ra tương tự suy nghĩ cũng không tại số ít, dù sao đến từ nhụy hoa nương nương khí cơ khủng bố lại chân thực, lạnh thấu xương uy nghiêm trực thấu tâm thần —— nàng lại thật làm tốt, tùy thời xuất thủ chuẩn bị!

Ầm ầm ——

Đột nhiên, trên đỉnh đầu mây đen hội tụ, khủng bố yêu lực che khuất bầu trời, phàm là lòng mang 2 niệm người đều như ngồi bàn chông.

Phong sơn trời cấm bên trong La Quan hình như có cảm giác, đột nhiên giương mắt lạnh lùng nhìn lại, cùng kia đột nhiên giáng lâm cung trang nữ tử hờ hững đối mặt.

Khóe miệng câu một chút, nhỏ xíu biểu lộ biến ảo, nhưng trong nháy mắt phóng xuất ra vô tận dữ tợn, lãnh khốc, cười lạnh nói “Chết!”

Thanh âm lạnh như băng bên trong hắn nhanh chân hướng về phía trước, mắt đen máu dậy thì sau đen nhánh vĩnh dạ khuấy động, hạo đãng đãng như diệt thế

triều cường càn quét.

Tồi khô lạp hủ, như Chân ma giáng lâm… Không, giờ khắc này, La Quan chính là Chân ma! Ma viên đẫm máu, hắc ám khuấy động như nước thủy triều, liền như 1 trương miệng lớn, đem La Quan trực tiếp nuốt hết. Một màn này rơi vào trong mắt mọi người, đều sinh ra một cái ý niệm trong đầu —— thắng bại đã điểm, cuối cùng là Kỳ Linh cao hơn một bậc.

Mà thất bại, tự nhiên chỉ có bị thôn phệ hạ tràng.

“La thúc thúc!” Ngưu Tiểu Tráng thét lên, một gương mặt “Bá” một chút biến thành trắng bệch.

Hắn thân ở phong sơn trời cấm bên trong, có thể rõ ràng cảm nhận được kia hắc ám khí tức chi khủng bố, đó là chân chính sinh mệnh vòng cấm, như bị nuốt vào trong đó hẳn là thập tử vô sinh.

Ngày hôm nay, La thúc thúc là vì cứu hắn, mới rơi vào kết cục như thế.

Phó Ninh chau mày, nhìn chằm chằm kia mảnh hắc ám, La Quan cứ như vậy cắm rồi? Nàng luôn cảm thấy hắn sẽ không như thế chết đi.

Đốt ngón tay có chút nắm chặt, mã não truyền ra “Kẽo kẹt” “Kẽo kẹt” nhẹ vang lên, chỉ cần lại thực hiện một điểm lực đạo liền trực tiếp vỡ nát.

“Nhân gian” bên ngoài, Hổ Vương, bạch lang lão tổ 2 cái, giờ phút này mặt trầm như nước.

Đáng chết!

Thật làm cho Kỳ Linh đắc thủ, một khi La Quan bị hắn thôn phệ, thì chủ thượng kế hoạch nhất định bỏ dở nửa chừng, bọn hắn đem khó thoát trọng phạt.

Có thể phong núi trời cấm giáng lâm, ai có thể cải biến kết cục này?

“Tốt! Chết tốt lắm, giết Yêu hoàng tặc tử, tự nhiên bị chém thành muôn mảnh, chết không có chỗ chôn!”

“Coi như kẻ này bất tử, phạm phải tội lớn ngập trời, cũng chắc chắn bị ta phong sơn bách tộc cho xé thành vỡ nát!”

Một đám người tại cách đó không xa giơ chân, bọn hắn là trung với Yêu hoàng một mạch di lão, di thiếu, biết được Yêu hoàng Hoa Minh U bị 1 Nhân tộc kiếm tu giết chết, bọn hắn thiên đô sập, bây giờ từng cái khuôn mặt kích động đỏ lên.

Xung quanh một chút ánh mắt hội tụ, lộ ra lạnh lùng chế giễu, không kiên nhẫn, một đám không biết thời thế ngu xuẩn, Yêu tộc sáng sớm liền biến.

Về phần cái này La Quan chết cũng tốt, đối đại bộ phận điểm trong thành Yêu tộc mà nói, ổn định mới là tốt nhất cục diện —— bọn hắn ủng hộ nhụy hoa nương nương, là đã được lợi ích người, cũng không hi vọng xuất hiện biến cố, La Quan liên lụy đại nhân quả, còn sống cũng là tai họa!

Đương nhiên, trừ cái đó ra đã truyền ra “Ăn thịt người người, giết không tha” câu nói này, cũng là nguyên nhân rất trọng yếu. Dù là cũng không phải là tất cả Yêu tộc đều ăn thịt người tu luyện, nhưng đối cường thế như vậy, tàn khốc tu sĩ nhân tộc, tự nhiên sẽ lòng mang địch ý.

Nhưng vào lúc này, mãi mãi đêm đáng sợ trong bóng tối, đột nhiên vang lên ma viên kinh sợ gào thét, “A! Không có khả năng… Ngươi đến cùng là ai…” Sau một khắc, hắc ám kịch liệt chấn động, cuồn cuộn, sau một khắc lại từ đó băng liệt, trực tiếp một phân thành hai.

Kỳ Linh mặt mũi tràn đầy kinh sợ nhìn về phía đối diện, kia một nửa khác vĩnh dạ bên trong, La Quan cầm kiếm đi ra, hắn có chút cúi đầu máu phát trong gió kích giương, chậm rãi mở miệng, “Bằng ngươi, cũng xứng thôn phệ bản tọa?”

Bá ——

Hắn ngẩng đầu, giờ phút này một đôi tròng mắt lại bày biện ra vô tận đen nhánh, không có nửa điểm tạp chất, như u ám vô tận thâm uyên, có thể đem hết thảy thôn phệ. Vô tận giết chóc, khí tức tử vong, từ trong cơ thể hắn phô thiên cái địa bộc phát, liền như thế gian hết thảy hủy diệt căn nguyên.

Mọi người kinh ngạc đến ngây người, con mắt trợn tròn!

Cái này biến cố vượt quá tất cả mọi người dự kiến, vốn nên hẳn phải chết La Quan, lại giống như là biến thành

người khác, cùng Kỳ Linh đầu này bất tử ma viên so sánh, hắn ngược lại càng giống là trong truyền thuyết thâm uyên ma vật.

Dù là có phong sơn trời cấm hoành cách, chỉ xa xa nhìn lại một chút, lại có thấy lạnh cả người từ đáy lòng hiện lên, sợ hãi khó có thể bình an.

Đây rốt cuộc tình huống như thế nào? !

Kỳ Linh nhanh điên, rõ ràng là hắn thi triển bất tử ma viên huyết mạch thần thông, triệu hoán vĩnh dạ giáng lâm, lại bị La Quan ngạnh sinh sinh cướp đi một nửa.

Mà lại đáng sợ nhất chính là, bây giờ lại đối mặt hắn lúc, Kỳ Linh nhưng vẫn bản năng bên trong sinh ra run rẩy cùng kinh dị —— liền như giờ phút này, hắn chỗ trực diện chính là

Ma viên tiên tổ, thể nội lực lượng lưu chuyển đều xuất hiện ngưng trệ.

La Quan nhập ma!

Nói xác thực hơn, là thâm uyên chi chiến hậu, dung nhập trong cơ thể hắn ma chủng, tại tự thân sắp chết tình trạng dưới bị trực tiếp kích hoạt.

Phải biết, trong cơ thể hắn ma chủng nguồn gốc từ Chân ma, là thế gian ma chi thuỷ tổ, bất tử ma viên huyết mạch cũng nguồn gốc từ Thần ô nhiễm.

Cho nên dù chỉ là 1 viên ma chủng, cũng có thể tuỳ tiện

cướp đi Kỳ Linh gần nửa lực lượng, thậm chí đối với hắn sinh ra cường đại uy hiếp!

Nhưng đây là một thanh kiếm hai lưỡi, trợ giúp La Quan đối kháng ma viên đồng thời, ma chủng cũng tại điên cuồng ăn mòn La Quan tâm thần. Một khi triệt để dung hợp, La Quan đem chân chính nhập ma, trở thành Chân ma giáng lâm thế gian phân thân.

“Chân ma ma chủng!”

Trong đại điện, cung trang nữ tử biến sắc, “Ngưu Đại Tráng, ngươi đến cùng muốn làm cái gì? La Quan càng đã bị Chân ma đánh dấu, một khi hắn bị triệt để ăn mòn, Chân ma phân thân giáng lâm thế gian, phong sơn tất thành tuyệt vực!” Nàng từng trải qua phong ma một trận chiến, biết được Chân ma khủng bố, kia là có thể diệt thế tồn tại.

Ngưu Đại Tráng chếnh choáng cấp trên, lắc lắc đầu, “Hoa hoa ngươi yên tâm, Chân ma từng bởi vì tiểu tử này nếm qua một lần thiệt thòi lớn, nghĩ ăn mòn hắn không dễ dàng như vậy.”

“Đánh rắm!” Cung trang nữ tử vạch mặt, một bước phóng ra, “Ta mặc kệ ngươi có kế hoạch gì, một khi La Quan sẽ bị ma chủng ăn mòn, ta tất ra tay giết hắn!”

Bá ——

Cung trang nữ tử thân ảnh, trực tiếp xuất hiện tại “Nhân gian” bên ngoài, đồ hộp băng lãnh, uy nghiêm, khí thế mênh mông quét sạch tứ phương.

Một nháy mắt, liền kinh động ở đây tất cả mọi người, mi tâm tùy theo cuồng loạn.

Nương nương hiện thân!

Phải biết, từ 3,000 năm trước trận kia sóng gió lớn về sau, nương nương một mực thâm cư không ra ngoài, trừ bên người thân cận người bên ngoài, cơ hồ chưa từng lộ diện. Thậm chí có truyền ngôn nói, bởi vì tràng hạo kiếp kia chi chiến nương nương thương tới căn bản, chỉ có thể bế quan tĩnh dưỡng.

Nhưng hôm nay, nàng lại tự mình đến đây, cũng biết dưới mắt biến cố gì cùng doạ người.

“Bái kiến nương nương!”

Phần phật ——

Trong nháy mắt, trên trời, địa quỳ xuống đầy một chỗ, chính là những cái kia đầu óc không thanh tỉnh di lão di thiếu, bây giờ cũng đầy mặt kính sợ.

Hổ Vương, bạch lang lão tổ đi theo trong đám người, trong lòng từng đợt hồi hộp, bọn hắn chỉ thiếu chút nữa liền có thể thành tựu vĩnh hằng, tự có thể rõ ràng cảm nhận được, đến từ nhụy hoa nương nương đáng sợ khí tức. Như vực sâu như ngục, liền như trời nghiêng địa che, khủng bố khí cơ giương cung mà không phát, một khi giáng lâm hẳn là long trời lở đất!

Một nháy mắt, 2 cái Yêu tộc đại lão cái trán, toát ra tinh

mịn mồ hôi lạnh —— hẳn là, nương nương hôm nay giáng lâm, là vì cứu La Quan?

Tê ——

Nếu nàng đột nhiên lật bàn, vậy hôm nay mọi người tại đây ai có thể ngăn cản? Bọn hắn những này nhảy nhót hạng người, chẳng lẽ không phải muốn nhóm đầu tiên tế thiên?

Mà giờ khắc này, cùng Hổ Vương, bạch lang lão tổ sinh ra tương tự suy nghĩ cũng không tại số ít, dù sao đến từ nhụy hoa nương nương khí cơ khủng bố lại chân thực, lạnh thấu xương uy nghiêm trực thấu tâm thần —— nàng lại thật làm tốt, tùy thời xuất thủ chuẩn bị!

Ầm ầm ——

Đột nhiên, trên đỉnh đầu mây đen hội tụ, khủng bố yêu lực che khuất bầu trời, phàm là lòng mang 2 niệm người đều như ngồi bàn chông.

Phong sơn trời cấm bên trong La Quan hình như có cảm giác, đột nhiên giương mắt lạnh lùng nhìn lại, cùng kia đột nhiên giáng lâm cung trang nữ tử hờ hững đối mặt.

Khóe miệng câu một chút, nhỏ xíu biểu lộ biến ảo, nhưng trong nháy mắt phóng xuất ra vô tận dữ tợn, lãnh khốc, cười lạnh nói “Chết!”

Thanh âm lạnh như băng bên trong hắn nhanh chân hướng về phía trước, mắt đen máu dậy thì sau đen nhánh vĩnh dạ khuấy động, hạo đãng đãng như diệt thế

triều cường càn quét.

Tồi khô lạp hủ, như Chân ma giáng lâm… Không, giờ khắc này, La Quan chính là Chân ma!

Chương 991 : Tinh lạc như mưa

Kỳ Linh sắc mặt trắng bệch, thân thể không tự chủ được run rẩy, nguồn gốc từ huyết mạch bản năng hoảng sợ, để hắn căn bản bất lực phản kháng.

Sẽ chết! Sẽ chết!

Oanh ——

Khí tức khủng bố bộc phát, Kỳ Linh trực tiếp hiện ra bản thể, hơn hai trăm trượng bất tử ma viên, xa xa nhìn lại liền như một ngọn núi.

Nhưng hôm nay nó lại run thành cái sàng, liều mạng bộc phát thể nội yêu lực, hóa thành cuồn cuộn dòng lũ phóng tới đối diện La Quan, ý đồ đem nó ngăn cản bên ngoài.

Sau một khắc kinh dị một màn xuất hiện, kia đủ để phá vỡ núi nát đất yêu lực dòng lũ, tại ở gần La Quan nháy mắt, trực tiếp từ đó vỡ nát, tiếp theo bị khuấy động vĩnh dạ thôn phệ.

Yếu ớt không chịu nổi một kích!

“Không! Đừng tới đây, ngươi đừng tới đây… A!” Ma viên một tiếng hét thảm, đã bị mũi kiếm đâm vào ngực bụng ở giữa. Lấy kiếm phong trưởng độ, đối với nó mà nói sợ là bất quá vẻn vẹn phá một điểm da, nhưng ma viên

thống khổ biểu hiện lại giống bị rút gân lột da.

Ầm ầm ——

Nó tay chân điên cuồng đập, thẳng khiến mặt đất rung chuyển, gào thét, xuất hiện từng cái khủng bố hố sâu, băng liệt lan tràn khắp nơi. Nhưng chính là như thế, ma viên lại tránh thoát không được, lại giống như là bị một kiếm này cho đóng đinh trên mặt đất!

Một đôi xích hồng đôi mắt ở giữa, giờ phút này hoàn toàn không có trước đó bạo ngược, khát máu, chỉ còn hơn vô tận thống khổ, tuyệt vọng.

La Quan một tay cầm kiếm, đâm vào ma viên thể nội, mái tóc dài màu đỏ ngòm tại sau lưng khuấy động, một đôi thâm uyên tròng mắt đen nhánh, nhìn qua dưới chân ma viên, khóe miệng là một vòng làm người sợ hãi cười lạnh.

“Rất có sức sống một đầu tiểu vượn, ta hôm nay tỉnh lại, ngược lại vừa vặn có chút đói.” Đang khi nói chuyện, hắn khẽ liếm một chút khóe miệng.

Ma viên một đôi mắt châu bỗng nhiên trợn tròn, đối tử vong sợ hãi, cưỡng ép đè xuống trong huyết mạch run rẩy, nó gào thét một tiếng thẳng đến La Quan cắn tới, dữ tợn miệng lớn ở giữa, là khủng bố răng nanh như lưỡi đao.

“Bành” một tiếng vang thật lớn, răng nanh vỡ nát, tróc ra, máu tươi, thịt nát rơi vãi, ma viên to lớn đầu lâu đập ầm ầm trên mặt đất.

La Quan thu hồi quyền

Đầu, khóe miệng cười mỉm, “Cái này liền có chút không nghe lời, có thể vì ta no bụng, cũng là vinh hạnh của ngươi.”

Ông ——

Kiếm minh bỗng nhiên vang lên, u quang hiện lên, ma viên bị mở ngực mổ bụng, lộ ra phía dưới nhúc nhích tạng phủ, vết thương chảy máu thịt điên cuồng sinh trưởng, liền muốn điên cuồng khép lại, La Quan lại 1 nắm chặt mũi kiếm, sau một khắc máu tươi rơi vãi.

Rơi vào ma viên ngực bụng bên trong, liền như lăn dầu giội nhập trong lửa, theo “Ầm ầm” tê cả da đầu tiếng hủ thực, lại thật có huyết sắc hỏa diễm mãnh liệt thiêu đốt.

“A!”

Ma viên thống khổ tru lên, chỉ tới kịp phát ra một tiếng, liền lại bị 1 kiếm đem miệng trảm phá, máu tươi lại lần nữa vẩy xuống trong đó.

La Quan cười to, màu mực như vực sâu đôi mắt bên trong, toát ra hưng phấn, khát máu, phía sau hắn mãnh liệt đen nhánh vĩnh dạ, tùy theo nhào xuống xuống tới, đem hắn cùng ma viên thân ảnh bao phủ.

Mơ hồ không rõ, thống khổ sợ hãi gào thét, không ngừng từ vĩnh dạ bên trong truyền đến, nương theo lấy băng lãnh kinh khủng nhấm nuốt, nuốt, khiến tất cả thấy

cảnh này người đều toàn thân sinh hàn, sắc mặt trắng bệch.

Một lát sau vĩnh dạ từ đó tách ra, La Quan cầm kiếm đi ra, hắn máu phát tăng thêm mấy điểm tinh hồng, khóe miệng ngậm lấy cười lạnh, thì lộ ra mấy điểm hài lòng.

Mà ma viên thân thể cao lớn, thì hoàn toàn biến mất không gặp, nếu không phải mặt đất còn sót lại khủng bố vết tích, cùng kia pha tạp rơi vãi máu tươi, thậm chí để người cảm thấy vừa rồi nhìn thấy chỉ là ảo giác.

Kỳ Linh chết!

Cơ hồ không có nửa điểm sức chống cự, liền bị sống sờ sờ ngược sát, lại thôn phệ sạch sẽ.

Vừa nghĩ đến đây, mọi người vẻ mặt càng thêm kinh hoảng, vô ý thức lui về phía sau.

Chỉ có nhụy hoa nương nương lúc này còn đứng ở nguyên địa, nàng đạp lâm hư không ở giữa, nhìn về phía phong sơn trời cấm bên trong La Quan thân ảnh, mặt

Sắc vô song ngưng trọng.

Ma khí cuồn cuộn, vĩnh dạ như vực sâu, nhưng hủy thiên diệt địa, có thể nuốt phệ thương sinh!

Chân ma chi chủng đã triệt để khôi phục, lập tức liền đem hoàn thành ăn mòn, chân chính giáng lâm thế gian.

“Ngưu Đại Tráng!”

Nàng nghiến chặt hàm răng, tên vương bát đản này, nói cái gì vì nhà mình muội tử, cam nguyện bắt buộc mạo hiểm.

Thua thiệt nàng còn cảm động một chút!

Liền cái này?

Ngươi tinh khiết là yếu hại ta!

Không nói đến La Quan bản thân, dính dấp đến rất nhiều nhân quả, liền chỉ Chân ma chi chủng một điểm, liền sẽ rước lấy cực lớn phiền phức.

Diệt nó, tất nhiên cùng Chân ma kết đại thù, không chết không thôi!

Bá ——

La Quan ngẩng đầu, tròng mắt đen nhánh trông lại, khóe miệng của hắn câu lên đường cong càng lớn, “Bản tọa nhớ được ngươi. 1 đóa sơn dã chi hoa, lại cũng có thể đi đến hôm nay, cũng biết nên có đại khí vận, vận may lớn.”

“Nhưng cũng tiếc, khoảng cách thành đạo còn kém một bước, 1 bước này chính là lạch trời, là lấy ngươi mới có thể rơi vào hôm nay tình trạng.”

Hắn cất bước hướng về phía trước, giọng nói nhẹ nhàng mà bình tĩnh, lại cho người ta trịch địa hữu thanh,

không dung kháng cự uy áp mạnh mẽ, “Thờ phụng, đi theo ta, bản tọa đem ban cho ngươi tân sinh, thành tựu vô thượng đại đạo, hoa nở bỉ ngạn!”

Ầm ầm ——

Phong sơn trời cấm tại chấn động, như thụ lực lượng kinh khủng xung kích, kích thích từng vòng từng vòng gợn sóng, lại đang trở nên càng ngày càng mãnh liệt.

Yêu tộc trên mặt của mọi người, huyết sắc “Bá” một chút cởi tận, nhìn qua trước mắt một màn, trên mặt đều là hoảng sợ, hãi nhiên.

Phong thiên trời cấm, đây chính là phong sơn trời cấm, đây là thiên địa đại đạo tạo thành, trấn áp phong sơn trong ngoài, không người có thể rung chuyển nửa điểm? Nhưng hôm nay bộ dáng lại giống như là, cũng bị người ngạnh sinh sinh xông phá.

Mà kinh khủng nhất chính là, La Quan cái gì cũng không làm, hắn chỉ là cất bước mà

Đến, liền có hạo đãng đãng ngập trời chi uy hoành ép thập phương. Nhất là, là sau người mãnh liệt khuấy động vĩnh dạ, làm cho người ta cảm thấy vô tận sợ hãi, chấn nhiếp —— thuận ta thì sống nghịch ta thì chết!

Nhụy hoa nương nương thở sâu, tiếp lấy chậm rãi phun ra, nàng đưa tay trên đỉnh đầu khủng bố yêu lực, lập tức lưu chuyển, phát ra “Ầm ầm” tiếng vang, khủng bố uy áp từ đó vẩy xuống.

Nàng vẫn chưa mở miệng, lại lấy hành động thực tế cho trả lời, bởi vì nhụy hoa nương nương rất rõ ràng, Chân ma ra sao cùng tồn tại.

Thần là vạn vật hủy diệt căn nguyên, là thế gian hết thảy tử vong cùng không rõ hội tụ! Không ai có có thể cùng Chân ma cùng tồn tại, như cùng Thần hợp tác, chỉ có bị giết chết, thôn phệ hạ tràng.

“Ngu xuẩn!”

La Quan thu liễm tiếu dung, thần sắc trở nên lãnh khốc, như cảm nhận được hắn lạnh thấu xương ý chí, vĩnh dạ bỗng nhiên bộc phát, tựa như là 1 trương miệng lớn, muốn đem phong sơn trời cấm thôn phệ, tiếp theo chôn vùi hết thảy.

Nhưng vào lúc này, kia bộc phát vĩnh dạ bỗng dưng lâm vào đình trệ, La Quan đen nhánh như vực sâu đôi mắt bên trong, toát ra từng sợi ngân bạch. Kiềm chế, phẫn nộ gầm nhẹ, từ trong miệng hắn truyền ra, “Cút về… Thân thể của ta… Không phải do ngươi làm chủ…”

Hắc ám cùng ngân bạch, chém giết lẫn nhau, thôn phệ, khu trục!

Đôm đốp ——

Đôm đốp ——

La Quan quanh thân gân cốt huyết nhục, đột nhiên bắt đầu mảng lớn vỡ nát, căn bản không chịu nổi thể nội 2 đạo lực lượng kinh khủng giao phong.

Mắt thấy hắn nhục thân sắp sụp đổ, bị máu tươi thẩm thấu trường bào, đột nhiên phóng xuất ra 1 đạo khí tức cường đại xông thẳng tới chân trời.

Sau một khắc, phong sơn phía trên thiên khung, khủng bố, kiềm chế khí cơ bị đuổi tản ra, hạo đãng đãng vô tận tinh huy từ chín ngày vẩy xuống.

Bọn chúng bị lực vô hình dẫn dắt, từ bốn phương tám hướng hội tụ, rót vào La Quan thể nội, nhanh chóng chữa trị nhục thể của hắn.

Đêm đó, 8 triệu bên trong phong sơn cảnh nội tinh lạc như mưa, óng ánh mà sáng trong, ngân huy chiếu thập phương!

Chương 992 : Gì tiếc bản thân?

La Quan mở mắt ra, sắc mặt tái nhợt vô song, như bệnh nặng một trận, vừa vặn thân bên trong lại kích động vô cùng cường đại lực lượng.

Kia là thôn phệ Kỳ Linh sau tổ long huyết mạch tăng lên, mang theo cho hắn phản hồi, nhưng trong mắt của hắn không có nửa điểm ý mừng, chỉ là một mảnh u ám.

Chân ma…

Hắn liền biết, thâm uyên một trận chiến dù sớm đã kết thúc, nhưng vị này tuyệt sẽ không bỏ qua hắn, cứ việc trong lòng sớm có chuẩn bị, thật là ma ma chủng đột nhiên thức tỉnh mang đến hung hiểm, hay là vượt xa khỏi đoán trước.

Nếu không phải thời khắc mấu chốt, La Quan trên thân cái này pháp bào dẫn dắt tinh thần chi lực giáng lâm, cưỡng ép bảo vệ nhục thể của hắn, cho dù ngân bạch có thể đối kháng Chân ma chi lực ăn mòn, hắn từ lâu hôi phi yên diệt.

“Lão sư…” . ? ? .

Pháp bào là Huyền Nhất Nhất lưu lại, cái này tự nhiên là nàng thủ đoạn, vừa nghĩ đến đây La Quan nhẹ nhàng vuốt ve trường bào, giữa lông mày hiển hiện mấy điểm nhu hòa, tưởng niệm.

Quanh thân tinh thần sáng trong quang mang dần dần tán đi, La Quan hít một hơi đè xuống nỗi lòng, ngẩng đầu nhìn về phía phong sơn trời cấm bên ngoài, kia cung trang tuyệt mỹ nữ tử trên thân, khom mình hành lễ, “Vãn bối La Quan, bái kiến nhụy hoa nương nương, trước đó tình thế bất đắc dĩ, như có chỗ mạo phạm còn xin nương nương thứ tội.”

Nhụy hoa nương nương nhìn lại người trước mắt tộc tiểu bối, che lại đáy mắt chấn kinh, Chân ma ma chủng chính là nó phân thần ý niệm chỗ ngưng, dù là nàng bị ký sinh đều chưa hẳn có thể ngăn cản, tiểu bối này có thể bình an vượt qua. Nàng dù nghe huynh trưởng nói qua một chút, liên quan tới La Quan chỗ bất phàm, nhưng hôm nay tận mắt nhìn thấy mới biết thần dị.

Suy nghĩ lưu chuyển mặt ngoài bất động thanh sắc, nhụy hoa nương nương đưa tay một nắm, phong sơn trời cấm tạo thành nửa trừ phong ấn, hóa thành một vòng lưu quang chui vào đến trong tay nàng, “La Quan, hôm nay ngọn nguồn bản cung tận đã biết, sai không ở ngươi.”

Một câu, liền đem chuyện hôm nay nắp hòm định luận.

La Quan trong lòng khẽ buông lỏng, chấp lễ càng cung, “Đa tạ nương nương nhìn rõ mọi việc.”

Nhưng vào lúc này, một trận chói tai quát mắng vang lên.

“Ám sát Yêu hoàng gian nịnh tặc tử, tội đáng xử cực

hình, chém thành muôn mảnh!”

“Yêu hoàng chính là ta phong sơn chung chủ, nay bị người tộc chi tu độc thủ, người người có thể tru diệt!”

Trung với yêu

Hoàng di lão di thiếu, vọt tới La Quan trước người, ánh mắt hung ác thần sắc oán độc, hận không thể đem hắn tươi sống xé nát.

“Nương nương! Kẻ này sát hại Yêu hoàng, chính là Yêu tộc tội nhân, mời ngài hạ lệnh đem nó tru sát!”

“Mời nương nương hạ lệnh tru sát hung thủ, là yêu hoàng báo thù!”

Rầm rầm ——

Quỳ đầy một chỗ!

Nhụy hoa nương nương thần sắc bình tĩnh, hơi lườm bọn hắn, thản nhiên nói “Yêu tộc không được ăn thịt người tu hành, chính là phong sơn quy củ, Yêu hoàng xúc phạm cũng cùng thứ dân cùng tội.”

Di lão di thiếu trừng lớn mắt, mặt mũi tràn đầy chấn kinh, nghĩ không ra nhụy hoa nương nương lại cho ra như vậy đáp lại, chẳng phải là nói Yêu hoàng đại nhân bị giết chính là trừng phạt đúng tội? !

“Nương nương! Yêu hoàng dù có sai trước đây, cũng là ta phong sơn chung chủ, há lại cho tu sĩ nhân tộc quát

tháo? Nếu không đem kẻ này tru sát, làm sao phục chúng a!” Một tên di lão cất tiếng đau buồn gầm thét, râu tóc đều dựng.

Nhụy hoa nương nương đảo mắt, “Ai không phục?”

Hoàn toàn tĩnh mịch.

Liền càng có vẻ, một đám di lão di thiếu tru lên chói tai không hiểu.

Nhụy hoa nương nương nhìn thoáng qua, đứng yên ở trước như việc không liên quan đến mình La Quan, đưa tay một chỉ, “Ngươi giống như phải vì Yêu hoàng báo thù, bản cung đồng ý.”

Di lão di thiếu lập tức cứng đờ, nghĩ đến vừa rồi mắt thấy một trận chiến, cùng kia La Quan khủng bố, quỷ dị chỗ, liền cảm giác toàn thân băng hàn. Nhưng lại nhìn hắn lúc này sắc mặt tái nhợt, khí tức quanh người không hiện, liền lại nhịn không được tâm động.

Rốt cục, người di lão kia vung tay hô to, “Chủ nhục thần tử, ta cùng trung với Yêu hoàng đại nhân, gì tiếc bản thân? !”

“Là yêu hoàng báo thù, giết!”

Một đám di lão di thiếu, lúc này nhiệt huyết sôi trào, đều hô to “Gì tiếc bản thân” đánh tới.

La Quan rút kiếm 1 trảm, “Ông” một tiếng kiếm minh, mọi người liền cảm giác một đạo bạch quang hiện lên,

đôi mắt hơi cảm thấy sáp nhiên, khó chịu.

Sau đó, “Phù phù” “Phù phù” tiếng ngã xuống đất vang lên, di lão di thiếu nhóm đều đạt được ước muốn, đi theo Yêu hoàng lao tới dưới mặt đất.

Máu tươi ấm áp, tại gió núi bên trong bốc lên bừng bừng bạch khí, lại bị 1 cái đánh quyển quấy tán, chỉ còn hơn một mảnh tanh hôi gay mũi.

Tất cả mắt thấy cảnh này Yêu tộc, đều giật nảy mình rùng mình một cái, lại nhìn hướng La Quan ánh mắt, liền toát ra vô tận hãi nhiên.

Hổ Vương, bạch lang lão tổ đứng tại đám người về sau, sắc mặt khó coi, đang đối mặt đều sinh ra đồng dạng suy nghĩ —— “Tiểu bối này kiếm, so trước đó mạnh hơn!”

Mà bây giờ, khoảng cách Đại Nghiệt uyên bên trong một trận chiến mới trôi qua bao lâu? Lúc trước bọn hắn tự mình giáng lâm, còn có nắm chắc tiêu diệt đi.

Nhưng bây giờ…

Nhìn qua một mảnh trước thi thể kia đứng thẳng thân ảnh, 2 người chỉ cảm thấy trong lòng một trận băng hàn!

La Quan thu kiếm, chắp tay nói “Nương nương đã tuyên bố vãn bối vô tội, những này Yêu tộc ra tay với ta, chính là ngỗ nghịch nương nương ý chí, đây là đại tội, là lấy vãn bối thay nương nương xuất thủ, đã xem bọn hắn đều tru sát.”

Nghe được lời ấy, mọi người lại là trong lòng run lên, tay nhẫn tâm đen thực lực mạnh, người này tộc kiếm tu quả thật là nhân vật lợi hại!

Nhụy hoa nương nương khóe miệng như câu một chút, nhưng lại nhìn đi lại phát hiện, nàng vẫn là 1 bộ bình tĩnh, lạnh nhạt bộ dáng, “Ừm, bản cung biết.” Nàng thoảng qua dừng lại, “Việc này khi thưởng, La Quan ngươi nhưng có sở cầu?”

La Quan đưa tay một chỉ, điểm hướng nơi hẻo lánh bên trong bị giải cứu ra cả đám tộc, “Vãn bối chỉ có 1 nguyện, khẩn cầu nương nương cho bọn hắn một con đường sống.”

Nhụy hoa nương nương gật đầu, “Có thể. Nắm lệnh này, có thể mở ra phong sơn lối ra một lần.” Nói xong thật sâu nhìn La Quan một chút, quay người một bước phóng ra, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

“Ta cùng cung tiễn nương nương!”

Mọi người vội vàng hành lễ, sau khi đứng dậy thần sắc riêng phần mình phức tạp, hoặc dư quang giao thoa, hoặc xa xa nhìn về phía La Quan, cuối cùng quy về trầm mặc.

Bá ——

Bá ——

Từng đạo yêu quang hướng

Trời mà lên, rất nhanh trừ phương xa còn có một số Yêu tộc chần chờ bồi hồi, xung quanh đã không xuống dưới.

Một đám người tộc tuy bị giải cứu ra, lại tự biết hãm sâu phong sơn tuyệt địa, cái kia nghĩ tới thật có thể còn sống rời đi, từng cái mặt lộ vẻ cuồng hỉ.

“Nương, chúng ta có thể sống sót!”

“Quá tốt, thật sự là quá tốt!”

Không biết ai cái thứ 1 quỳ xuống, nhao nhao hô to.

“Đa tạ kiếm tiên đại nhân!”

“Đa tạ kiếm tiên đại nhân!”

Đôi mắt kích động, cảm kích vạn điểm.

La Quan phất tay áo đem mọi người kéo, “Im lặng, để tránh tự nhiên đâm ngang.”

Mọi người vội vàng gật đầu, cẩn thận thối lui đến bên cạnh.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, Phó Ninh mang theo Ngưu Tiểu Tráng, rơi vào La Quan trước người, nàng đôi mắt sáng tỏ, kích động cường đại chiến ý.

“La đạo hữu, bản soái đối ngươi ta so kiếm chi chiến,

càng phát ra chờ mong!”

Nàng vốn là vóc người khá cao, không tại nam tử phía dưới, giờ phút này lưng eo thẳng tắp, lại cho người ta một phần nhưng chống đỡ nhật nguyệt thiên khung cảm giác.

Nhất là mắt thấy vừa rồi La Quan trấn sát Kỳ Linh một trận chiến, còn có thể bảo trì ngang giương chiến ý, không một chút hồi hộp tránh lui, quả nhiên là kiếm tâm như bàn thạch, sơn hải không thể dời.

Thế gian thiên kiêu như thế óng ánh sáng rực, có thể cùng tung hoành chín ngày tranh phong, quả nhiên là cực lớn khoái ý.

La Quan ầm ĩ cười một tiếng, lớn tiếng nói “Tốt, đợi nơi đây việc vặt chấm dứt, La mỗ tự nhiên cùng yêu soái dốc sức một trận chiến.”

Phó Ninh càng hài lòng, đem Ngưu Tiểu Tráng giao cho La Quan, lại nhìn về phía bên cạnh cả đám tộc, nói “. La đạo hữu bây giờ cần bế quan tu luyện, không bằng đem bọn hắn giao cho ta, bản soái tự sẽ đưa bọn hắn rời đi.”

La Quan lắc đầu, “Cũng không phải là không tín nhiệm yêu soái, nhưng việc này liên quan đến không nhỏ, hay là La mỗ tự mình đưa bọn hắn rời đi đi.”

Phó Ninh suy nghĩ một chút, gật đầu, “Thôi được, vậy bản soái liền cáo từ.” Nàng chắp tay một cái xoay người rời đi, quả nhiên là tiêu sái tùy ý.

Chương 993 : Phá vọng chi nhãn

“Thúc…”

Chỉ hô một tiếng, Ngưu Tiểu Tráng liền quỳ trên mặt đất.

Trước đó hắn là tận mắt nhìn thấy, La Quan kinh lịch gì cùng hung hiểm, nói một câu “Hiểm tử hoàn sinh” là nửa điểm bất quá điểm.

Phó Ninh đã nói rất rõ ràng, hôm nay hắn bản năng không đếm xỉa đến, chỉ vì cứu hắn, liền nghĩa vô phản cố mạo hiểm.

Đây là cái gì? Đây chính là yêu a!

Giờ phút này, Ngưu Tiểu Tráng lại một lần bắt đầu hoài nghi thân thế, nhất là hôm nay như vậy tuyệt vọng thời khắc, kia lão ngưu lại mặt cũng không lộ, cái này đạp ngựa là cha ruột có thể làm ra đến sự tình? !

Không được, đợi phong sơn chi hành kết thúc, hắn tất yếu biết rõ ràng việc này, tìm tới mình cha ruột!

La Quan không biết hắn đang suy nghĩ gì, nhìn xem tiểu tử đỏ mắt bộ dáng, nhướng mày, “Được rồi, không phải liền là bị chặt một cái tay, lúc trước đoạn hai cái đùi thời điểm, cũng không gặp ngươi khổ sở, đứng lên đi.”

Ngưu Tiểu Tráng ứng tiếng là, cung cung kính kính đập

cái đầu, đứng dậy đứng ở bên cạnh.

La Quan nhìn về phía Nhân tộc mọi người, nói “. Đi thôi, ta hiện tại liền đưa các ngươi về nhà.” Hắn quay người đi ra ngoài, mọi người vội vàng theo sau lưng.

Thuận lợi rời đi nội đình chi thành, rồi lại đi ra mấy chục dặm, La Quan dừng bước lại.

Lật tay lấy ra nhụy hoa nương nương cho hắn lệnh bài, lấy pháp lực kích phát về sau, trước mắt không gian lập tức chấn động bắt đầu, rất nhanh hình thành một cái thông đạo.

Thần niệm quét qua, liền có thể cảm thấy được cùng phong sơn cảnh nội, hoàn toàn khác biệt thiên địa khí cơ, đích thật là thông hướng ngoại giới. Tuy nói nhụy hoa nương nương không đến mức, bởi vì chút chuyện này lừa hắn, La Quan hay là buông lỏng một hơi, xoay người nói “Chư vị, các ngươi có thể đi.”

Cả đám tộc lại quỳ đi xuống, nói cám ơn liên tục.

Có người chần chờ liên tục, nói “. Kiếm tiên đại nhân, không bằng ngài cùng đi với chúng ta a? Phong sơn chung quy là Yêu tộc thiên hạ, không phải chúng ta tộc cương thổ.”

“Đúng vậy a! Kiếm tiên đại nhân lưu tại nơi đây, không khác hổ lang vây quanh, bây giờ thông đạo đã mở ra, không bằng cùng chúng ta cùng rời đi.”

La Quan có một nháy mắt động tâm, nhưng lại sau đó

một khắc bị trực tiếp đè xuống, hắn lắc đầu, nói “. Ta còn có việc, tạm thời không thể rời đi phong sơn, đừng có lại trì hoãn thời gian, ngươi cùng cái này liền lên đường thôi!”

“… Là, ta cùng bái biệt kiếm tiên đại nhân!”

“Hi vọng ngày sau, còn có cơ hội gặp lại đại nhân, lấy báo hôm nay đại ân cứu mạng.”

“Bái biệt đại nhân!”

Cả đám tộc tu sĩ lần lượt bước vào thông đạo, đến lúc cuối cùng 1 người tiến vào về sau, La Quan phất tay áo vung lên, thông đạo tùy theo phong bế, mở ra lệnh bài “Ba” một tiếng vỡ vụn.

Nhìn qua rơi trên mặt đất mảnh vỡ, La Quan đôi mắt có chút thâm trầm, hắn thở ra một hơi, xoay người nói “Chúng ta trở về đi.”

Ngưu Tiểu Tráng phát giác được tâm tình của hắn có chút không tốt lắm, thành thành thật thật gật đầu theo sau lưng, một đường trở lại lúc trước chỗ ở.

Khi trở về, vừa lúc gặp được một đám tu sĩ yêu tộc, ngay tại trắng trợn bắt, mấy tên Yêu tộc giống như chó chết bị người kéo đi.

Trong đó

1 người chính là hôm nay, lừa gạt Ngưu Tiểu Tráng cũng đưa về tin tức kia Yêu tộc, hắn khắp cả mặt mũi là máu,

miễn cưỡng mở ra một con mắt, nhìn thấy La Quan 2 người lúc sửng sốt một chút, lập tức trầm thấp nghẹn ngào một tiếng, nước mắt một chút liền chảy ra.

Đã 2 người này còn sống, màn này sau người tất nhiên xảy ra chuyện, hắn đạt được hứa hẹn cũng đem tan thành mây khói, gia tộc khó mà bảo toàn.

“Phi! Đáng đời, chó nói vương bát đản, kém chút hại chết lão tử!” Ngưu Tiểu Tráng oán hận mắng một tiếng.

La Quan thần sắc bình tĩnh đẩy cửa đi vào, người tại giang hồ thân thể đã không thuộc về mình, hắn ngược lại không làm sao oán hận người này, tất cả mọi người là quân cờ thôi.

“Ừm?”

Nhướng mày, La Quan giương mắt nhìn lên, trong viện lại có người đang đợi.

“Yêu soái, ngươi làm sao ở đây?”

Phó Ninh biểu lộ như cũng có chút hoang mang, nhưng nàng vẫn chưa nhiều lời, chỉ là đạo “Nội đình chỉ dụ, mời Ngưu đạo hữu đi một lần.”

Bên người nàng là một tên mặt mày bình tĩnh nữ tử, ước chừng bốn mươi bộ dáng, mỉm cười nói “Thiếp thân Phù Liễu, gặp qua La đạo hữu, Ngưu đạo hữu.”

“Thúc thúc!” Ngưu Tiểu Tráng sắc mặt trắng bệch.

Một khi bị rắn cắn 10 năm sợ dây thừng, hắn là thật có chút hoảng.

La Quan hơi trầm xuống mặc, khoát tay nói “Không sao, đã là chỉ dụ, ngươi đi cùng là được.” Đã để Phó Ninh cùng theo đến, chính là vì để tránh cho hiểu lầm.

“Vâng.” Có La Quan lên tiếng, Ngưu Tiểu Tráng ổn một điểm, đối nữ tử kia hành lễ, “Phù Liễu cô cô, hôm nay làm phiền ngài.”

Phù Liễu tránh đi, biểu lộ có chút mất tự nhiên, nói “. Ngưu đạo hữu gãy sát thiếp thân, mời đi theo ta.”

Nhìn xem 2 người rời đi, La Quan như có điều suy nghĩ.

Phó Ninh đột nhiên nói “Cái này Ngưu Tiểu Tráng đến cùng thân phận gì?”

La Quan một mặt bình tĩnh, “Ngưu tộc 1 tiểu yêu tai, yêu soái lời ấy ý gì?”

Phó Ninh cười lạnh, “La đạo hữu không nói thật!”

Đều là người thông minh, ngay từ đầu hoặc không có kịp phản ứng, nhưng bây giờ lại có “Chỉ dụ” hạ xuống, tự mình tiếp đi Ngưu Tiểu Tráng, há lại sẽ bình thường? Vị kia Phù Liễu cô cô, thế nhưng là nương nương bên người hầu cận, địa vị khá cao cũng không dám thụ hắn lễ, điểm này liền khó nén mờ ám.

La Quan chỉ coi không thấy được nàng ánh mắt sắc bén, duỗi người một cái nói “. Mệt mỏi, La mỗ muốn nghỉ

ngơi, yêu soái đi thong thả.”

Phó Ninh cắn răng, “Hừ” một tiếng xoay người rời đi, ám đạo khá lắm cổ chi quân tử, nguyên lai lại vẫn là cái da mặt dày. Bất quá nàng cũng minh bạch, mỗi người đều có bí mật của mình, ngược lại cũng chưa thật sự tức giận, chỉ là có chút hiếu kì thôi.

Phất tay áo đóng lại cửa sân, đem cấm chế mở ra, La Quan trở lại trong phòng, mặt lộ vẻ vẻ suy tư.

Kỳ Linh thốt nhiên xuất thủ, đích xác ra ngoài ý định, nhưng nếu nói hắn

Có thể giấu diếm được Ngưu Đại Tráng, La Quan tuyệt đối không tin, thậm chí vị kia nhụy hoa nương nương, sợ là cũng sớm có cảm giác, bọn hắn ngầm đồng ý chuyện hôm nay, lại là vì cái gì?

Đột nhiên, một cái ý niệm trong đầu tại não hải xẹt qua —— Đại Nghiệt uyên giấu kín chi vật, như đang cố ý trợ hắn mạnh lên, ngày hôm nay La Quan nhập ma, mượn Chân ma chi uy thôn phệ ma viên, dù còn chưa hoàn toàn khôi phục, nhưng thực lực đại trướng là tất nhiên, hẳn là 2 người này hiệu quả như nhau, mục đích đều là giống nhau?

Trong lòng 1 hàn, La Quan đôi mắt thâm trầm, hiển hiện uy nghiêm lạnh lùng.

Lấy tu vi mà nói thật sự là hắn kém quá nhiều, nhưng nếu coi là thật bị ép vào tuyệt cảnh, cũng chưa chắc không có liều chết đánh cược một lần năng lực.

Ngân bạch cùng ma trận, đều là khủng bố thủ đoạn!

Thở sâu đè xuống khuấy động ý niệm, La Quan ngồi xếp bằng khôi phục tự thân trạng thái.

…

Vũ trụ mênh mông, mịt mờ khôn cùng.

Giấu vào thiên địa ngàn tỉ, dung hội đại đạo muôn vàn.

Nào đó không khả quan xem xét, không thể thăm dò, không thể miêu tả, không thể chạm đến chi địa, có tường vân huyền không kim liên tuôn ra, nương theo lấy đạo âm lượn lờ, giữa thiên địa tiếng vọng.

Đại điện nguy nga, trong đó phạm vi một dặm hồ bên trong, nước trình vàng ròng chi sắc, nồng đậm mà lộng lẫy, 1 con tiểu quy tắm rửa ở giữa, toàn thân trắng noãn như mỹ ngọc, hài lòng nhắm 2 mắt, đang đứng ở nửa ngủ nửa tỉnh trạng thái.

Đột nhiên, tiểu quy bỗng nhiên trừng lớn mắt, lộ ra kinh sợ chi ý, theo “Soạt” một trận tiếng nước, linh quang hiện lên trước mắt đã xuất hiện 1 hài nhi mập thiếu nữ, khẽ kêu một tiếng “Lớn mật, ai dám làm tổn thương ta đồ nhi? !”

Vọt tới cửa đại điện, lại bỗng dưng sáng lên hào quang, 1 đạo nhu hòa chi lực đưa nàng ngăn trở, nhẹ nhàng lui về rất xa.

Thiếu nữ nghiến răng nghiến lợi, lớn tiếng nói “Lão già! Ngươi quan ta làm gì? Mau thả ta ra ngoài!” Không được đến đáp lại, nàng khí khuôn mặt nhỏ đỏ bừng, “Tốt tốt tốt, ngươi giả chết đúng không? Ta sẽ đem ngươi nuôi 130 ngàn năm đỏ lý thịt kho tàu, phối hợp ngươi chôn 2 kỷ nguyên Tinh Nguyên nhưỡng, say liền chặt ngược lại ngươi cây ăn quả… Ngươi cũng đừng hối hận!”

Bá ——

Huyền Thánh một bước bước qua đại điện phong ấn, sắc mặt khó coi, “Xú nha đầu, ngươi muốn tạo phản sao? !” Đổi người, dám như thế cùng hắn nói chuyện, sớm 1 bàn tay đập thành cặn bã, nhìn trước mắt Huyền Nhất Nhất, hắn lại là nhức đầu không thôi.

Huyền Nhất Nhất thét lên, “La Quan xảy ra chuyện, ta lưu cho hắn Tinh Thần Khiên Dẫn thuật bị kích hoạt, lão già ngươi mau thả ta ra ngoài, hắn nếu có chuyện bất trắc, ta tất không cùng ngươi từ bỏ ý đồ!”

Huyền Thánh mặt âm trầm phất tay áo vung lên, 8 triệu bên trong phong sơn tinh lạc như mưa một màn, lập tức ở trong hư không hiển hiện, “Hắn không có việc gì…”

“Chân ma!” Huyền Nhất Nhất kém chút nhảy dựng lên, “Lão già, mau ra tay đánh chết hắn!”

Huyền Thánh…

Hắn nếu có thể xuất thủ, sớm đem Chân ma đánh nát, nhưng thiên địa có có hạn, cho dù bỉ ngạn chi cảnh cũng

không thể tùy ý làm bậy.

Huyền Nhất Nhất chớp mắt, “Lão già,

Ngươi không tiện xuất thủ liền để để ta đi… Khục! Ngươi có thể mượn điểm lực lượng cho ta, liền một chút xíu, ta không ham hố.”

Huyền Thánh cười lạnh một tiếng, “Nằm mơ!”

Kết quả tiểu tổ tông trở mặt như lật sách, tiếp xuống nói hết lời, vừa đấm vừa xoa khuyên nửa ngày, lại lập xuống rất nhiều cam đoan, nàng mới miễn cưỡng an phân phát.

Bá ——

Huyền Thánh mau chóng rời đi, đi ra ngoài liền trùng điệp thở dài một hơi, người đều nói nữ nhi là cha tiểu áo bông, hắn đây coi là cái gì? 4 phía hở không nói, còn cùi chỏ ra bên ngoài ngoặt!

“La Quan…” Huyền Thánh xoa mi tâm, có chút hoài nghi lúc trước quyết định của mình có phải là sai, có lẽ tại phát giác được ngân bạch thời điểm, liền nên đem hắn một chỉ nghiền nát, luôn cảm thấy tiểu tử này không an ổn, sớm muộn sẽ chọc cho ra đại phiền toái.

Ngay vào lúc này Huyền Thánh hình như có cảm giác, nhìn về phía hư không nơi nào đó, bấm ngón tay tính toán mặt lộ vẻ kinh ngạc, “Lại thật tránh đi một kiếp… Tiểu tử này, quả nhiên là cái kia biến số sao?”

Mặt lộ vẻ trầm ngâm, Huyền Thánh phất tay áo vung lên, đại đạo chi lực giáng lâm, đem cung điện chỗ thế giới phong cấm ở bên trong, tới trong ngoài ngăn cách.

…

1 đêm không có chuyện gì xảy ra.

Sáng sớm, La Quan phun ra một ngụm trọc khí, “Lốp bốp” thể nội cốt nhục nổ đùng.

Bá ——

Hắn mở mắt ra, mặt lộ vẻ ý mừng.

Tuy nói hiện nay tình cảnh không ổn, nhưng thôn phệ ma viên về sau, sở được đến thu hoạch vẫn như cũ khiến người kinh hỉ.

Đại Kiếp cảnh tầng thứ 4!

Lại kinh người nhất chính là, nhục thể của hắn đạt được khủng bố tăng lên.

Tâm niệm vừa động, La Quan đôi mắt chỗ sâu, băng lãnh dựng thẳng đồng hiển hiện, uy nghiêm mà lạnh lẽo, so trước đó càng phát ra rõ ràng, ngưng thực.

“Tổ long chiến giáp!”

Lân giáp nhanh chóng hiển hiện, đảo mắt bao trùm toàn thân, La Quan nắm chặt lại nắm đấm, cảm thụ được giữa năm ngón tay phun trào lực lượng cường đại, khóe

miệng tiếu dung càng hơn.

Lấy bây giờ nhục thân cường hãn, đến “Nhất niệm kình thiên” cảnh giới lúc, đủ để tiếp nhận thần niệm chi trọng, phá cảnh nước chảy thành sông.

“Không đúng! Trong cơ thể ta lại nhiều 1 đạo lực lượng… Đây là loại thứ 2 huyết mạch thần thông?” La Quan biểu lộ có chút cổ quái.

Mấy hơi sau đợi đem nó chưởng khống, hắn mi tâm đột nhiên vỡ ra, hiển hiện 1 đạo dựng thẳng đồng, “Phá vọng chi nhãn, nhưng dòm âm dương.”

La Quan nhịn không được cười lên, hắn đây coi như là tại vũ phu trên đường, càng chạy càng xa sao? Lại phá vọng chi nhãn tựa hồ cũng không phải là đơn giản như vậy, hắn vừa mới thức tỉnh, còn xa chưa đem nó uy năng đều chưởng khống.

Cho dù dứt bỏ đạo thứ 2 huyết thần thần thông, hắn bây giờ chém giết chiến lực, vĩnh hằng cảnh dưới ngày càng ngạo nghễ!

Đúng lúc này cấm chế đột nhiên bị người từ bên ngoài xúc động, La Quan tâm niệm vừa động, tổ long chiến giáp, phá vọng chi nhãn biến mất, khí tức nội liễm trở nên yên ắng.

Hắn đẩy cửa đi ra ngoài, phất tay áo đem cấm chế mở ra một cái thông đạo, “Là ngươi?”

Chương 994 : Hương hoa nơi nào

Đồ Thanh nhìn trước mắt người, nghĩ đến ban đêm nhìn thấy kia như là Ma thần thân ảnh, trong mắt không khỏi lộ ra mấy điểm kính sợ. . 85. . 85. Nghĩ đến hôm nay sáng sớm, nàng liền tới kêu cửa, hoặc là quấy nhiễu hắn tu hành, trong lòng liền lại thêm một chút lo sợ.

“La đạo hữu, thiếp thân mạo muội đến đây, quấy rầy.”

Nuốt bất tử ma viên, tổ long huyết mạch có thể tăng lên, La Quan nhục thân thuế biến chính là long tinh hổ mãnh thời điểm, thấy trước mắt nữ tử này hoàn toàn không có dĩ vãng ngang ngược, cúi đầu hành lễ lúc lộ ra trắng nõn cái cổ, cùng kia doanh doanh một nắm thân eo, không khỏi dưới thân nóng lên.

Âm thầm mắng 1 câu, La Quan bất động thanh sắc thu hồi nhãn thần, nói “. Không sao, Đồ Thanh cô nương này đến chuyện gì?”

Hồ tộc nữ tử thiện mị hoặc, tinh chuyện nam nữ, vừa rồi La Quan biểu hiện dù bình thản, nhưng ánh mắt ở giữa một tia nóng rực, lại chưa thể trốn qua nàng cảm ứng, lúc này trong lòng vui mừng, thanh âm lại càng phát ra thuận theo, cắn môi một cái mặt lộ vẻ buồn bã, “Hôm nay đến, lại là hướng La đạo hữu cầu cứu đến, mời đạo hữu nể tình ngươi ta cũng coi như quen biết cũ, còn xin giúp ta Hồ tộc một lần.”

La Quan lại không mắc mưu, chỉ nhíu mày nói “Đồ Thanh cô nương nói quá lời, lấy thân phận của ngươi trong này đình trong thành, cần gì La Quan xuất thủ tương trợ.”

Đồ Thanh trong lòng thầm mắng, gia hỏa này thật sự là cảnh giác, nàng không còn dám tận lực bán thảm, sợ bị hù hắn trực tiếp đóng cửa, liền nói ngay “Ta có 1 bà con xa biểu muội tên gọi bôi nhánh, dù huyết thống khinh bạc chút, nhưng cũng cùng ta thuở nhỏ quen biết, sau gả vào trong thành cùng người vì thiếp, bây giờ trong nhà kịch biến, cô nhi quả mẫu bị người ngấp nghé, đã là nguy cơ sớm tối. Nhưng lại cứ trong nhà nàng liên lụy khá lớn, ta thân phận không tiện nhúng tay, bây giờ trừ La đạo hữu, quả nhiên là không người có thể cứu các nàng tính mệnh.”

Thấy La Quan bất vi sở động, nàng cắn răng tiếp tục nói “… Mà lại việc này, cũng cùng La đạo hữu ngươi có liên quan tới.”

La Quan trong lòng khẽ nhúc nhích, nghĩ đến hôm qua nào đó một màn, “Đồ Thanh cô nương lời nói, sẽ không phải là kia ăn thịt người yêu Hoa Minh U a?”

Đồ Thanh vội vàng gật đầu, “Đúng vậy. Đêm qua La đạo hữu giơ cao đánh khẽ, lưu mẹ con bọn hắn tính mệnh, quả nhiên là lòng từ bi mang, nhưng yêu… Hoa Minh U bị giết, Yêu hoàng chi vị cuối cùng cần có người kế thừa, hắn mấy cái con riêng bây giờ đã nháo đằng, ta kia biểu muội suýt nữa bị người giết chết, bây giờ kéo lấy thân thể bị trọng thương mang ấu tử cầu ta che chở.”

La Quan im lặng, bị giết Hoa Minh U, lại tiễn hắn lão nương, thê tử bọn người chôn cùng, lại cũng có thể cùng “Từ bi” dính líu quan hệ. Lại việc này liên quan đến Yêu hoàng chi vị truyền thừa, tuy nói bây giờ chỉ còn 1 cái hư danh, lại nào có một mình hắn tộc tu sĩ nhúng tay chỗ trống.

Lúc này cự tuyệt nói “Đồ Thanh cô nương sợ là cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng, việc này La mỗ lực bất tòng tâm, ngươi hay là tìm phương pháp khác đi.”

Nói liền muốn đóng cửa.

Hắn phiền phức đủ nhiều, từ không nghĩ liên lụy trong đó.

Đồ Thanh 1 đem chống đỡ cửa, “La đạo hữu, coi là thật

Muốn gặp chết không cứu sao? Ta không cầu ngươi đáp ứng che chở bọn hắn, chỉ cần có thể bảo đảm mẹ con bọn hắn sống đến sau này là đủ… Lấy La đạo hữu bây giờ uy danh, nếu ngươi xuất thủ, tuyệt không người dám can đảm vọng động.”

Nàng mặt mũi tràn đầy cầu khẩn, lại nói” không dám lừa gạt đạo hữu, ta Hồ tộc gả nữ vốn là tồn tâm tư, rơi một tay nhàn cờ lạnh tử, không nghĩ lại thật có cơ hội phải kia Yêu hoàng danh phận… Trong tộc cùng thiếp thân truyền tin, mệnh ta không tiếc đại giới bảo vệ nàng mẹ con, như khiến trong tộc thất vọng thiếp thân nhất định bị phạt… Như La đạo hữu nguyện ý xuất thủ, thiếp… Thiếp thân tất có hậu báo…”

Nói chuyện cứ nói ngươi đỏ mặt làm cái gì? Đôi mắt thủy quang doanh nhuận, 1 bộ gió xuân dập dờn dễ đẩy ngã bộ dáng, hẳn là còn muốn sắc dụ tại ta? A! Coi là thật xem nhẹ ta La mỗ người!

La Quan thần sắc bình tĩnh, “Chỉ bảo đảm bọn hắn đến sau này?”

Đồ Thanh ánh mắt sáng lên, “Đúng đúng, chỉ cần mẹ con bọn hắn, có thể còn sống tham gia Yêu hoàng tuyển chọn ngày là được, nó hơn không dám lao động La đạo hữu.”

La Quan gật đầu, “Dẫn đường đi.”

Đồ Thanh phía trước, gương mặt xinh đẹp có chút phiếm hồng, đôi mắt đẹp ở giữa thủy quang liên liên, tăng thêm mấy điểm xinh xắn.

“Phi! Khá lắm làm bộ chính nhân quân tử, nguyên là không thấy thỏ không thả chim ưng, được lời hứa của ta liền đổi sắc mặt, có thể thấy được trong lòng đối ta nhất định là tồn kia tâm tư… Bất quá dạng này cũng tốt, lấy cái này La Quan chi tu vi, đủ để cho trong tộc vứt bỏ tộc loại có khác, như vậy ủy thân cho hắn hoặc là một phen khác tạo hóa.”

Suy nghĩ bay bay, nhất thời nghĩ sâu, sắc mặt không khỏi càng đỏ.

Dù sao lý luận đại sư lại như thế nào tinh thông am hiểu, tổng còn không có thực tiễn qua, nghĩ đến trong tộc bí pháp ghi chép trong đó tư vị, liền cảm giác ngực trướng

run chân, có chút trời mưa.

La Quan khịt khịt mũi, đột nhiên cảm thấy nhàn nhạt mùi thơm quanh quẩn, nhưng nhìn quanh hai bên lại không thấy cái gì trồng, “Đồ Thanh cô nương có thể nghe đến cái gì rồi? Thanh nhã mê ly nhưng không thấy màu sắc, coi là thật kỳ quái.”

Đồ Thanh mặt một chút đỏ thấu, dưới chân kém chút biến dạng, “… Hoặc là nhà nào năm tốn đi, đi nhanh đi, cái này liền đến.”

Dưới chân vội vàng, sau một lát liền tới đến, nàng tại trong thành một chỗ trạch viện, diện tích cũng không lớn tu kiến ngược lại là thanh u, đang có mấy tên hạ nhân sắc mặt tái nhợt, lo lắng chờ ở ngoài cửa.

Thấy Đồ Thanh trở về, vội vàng tiến lên nói nhỏ vài câu, sắc mặt nàng biến đổi, cắn răng nói “Đây là sư tôn ban thưởng ta dinh thự… Hừ! Những người này, ngược lại là thật to gan!”

Khinh niệm biến mất, nàng xoay người lại, “La đạo hữu, mời đi theo ta đi.”

La Quan gật gật đầu, cùng Đồ Thanh tiến vào trong viện, rất mau tới đến hậu viện 1 cái sương phòng, còn chưa đến gần liền nghe được trẻ nhỏ khóc lóc, “Mẹ! Nương ngươi đừng dọa ta… Ô ô ô… Đừng bỏ lại cầu…”

Đồ Thanh biến sắc, vội vàng tiến vào trong phòng, liền thấy một tuổi trẻ nữ tử, chính nghiêng tại giường trước, mặt đất thật lớn một bãi máu tươi, lộ ra đen nhánh khí

tức tanh hôi.

“Phệ yêu chi độc? Đáng chết, bọn hắn thật là lớn gan, mà ngay cả như vậy cấm vật cũng dám vận dụng!” Đồ Thanh tức đến phát run, trên mặt lại lộ ra bất đắc dĩ.

Bôi nhánh là không gánh nổi, mất mẫu thân tiểu gia hỏa này như thế nào an thần? Sợ là đến sau này, cũng vô lực cùng người tranh đoạt.

“Cầu nhi đừng khóc… Nương không có việc gì… Ngươi ra cửa trước đi… Nương cùng ngươi di di nói mấy câu…” Bôi nhánh gạt ra tiếu dung, một gương mặt tái nhợt vô song, cùng nhi tử cẩn thận mỗi bước đi rời đi, “Oa” một tiếng liền lại phun ra một ngụm máu tươi, đau khổ cầu khẩn nói “Tiểu tổ, cầu ngươi mau cứu con ta… Thiếp thân không cầu Yêu hoàng tôn vị… Chỉ cần hắn có thể còn sống thuận tiện… Tiểu tổ, ta van cầu ngươi… Kiếp sau bôi nhánh nguyện làm trâu làm ngựa… Báo tiểu tổ chi ân…”

Đồ Thanh nhìn nàng thê thảm bộ dáng, không khỏi sinh lòng trắc ẩn, thở dài một hơi, “Ta tận lực đi, nhưng việc này… Ta không thể cam đoan…”

Yêu hoàng một mạch hậu duệ nếu không thể đăng lâm thượng vị, liền chỉ có một con đường chết, như thế mới có thể cam đoan này mạch huyết mạch điêu linh dễ dàng cho chưởng khống, để tránh xuất hiện loại tổ hạng người, nàng biết mình bảo hộ không được tiểu nhi kia, bây giờ lại cũng chỉ có thể nói như vậy. Cũng nên để bôi nhánh trước khi chết, bàn giao tiểu nhi kia vài câu, như lỡ như… Ai, cái này sự thực tại là hi vọng xa vời.

Bôi nhánh trừng to mắt sáng lên, nhưng tái nhợt trên mặt đã hiển hiện mấy điểm không bình thường màu xám, cũng biết tử kỳ gần, “Đa tạ tiểu tổ, đa tạ tiểu tổ!”

“Ai.” Đồ Thanh quay người, nói khẽ “La đạo hữu, cực khổ ngươi hôm nay một chuyến tay không, ta cái này liền đưa ngươi rời đi đi…” . ? ? . ? ?

La Quan sờ sờ thủ đoạn, kia bên trong quấn quanh lấy một sợi tóc, chỉ là người bên ngoài không nhìn thấy thôi, bây giờ chính có chút phát nhiệt.

Hắn suy nghĩ một chút, nói “. Nữ tử này như thế nào trúng độc?”

Đồ Thanh liền giật mình, nói “. Tựa như là con trai của nàng trúng độc, bị nàng kịp thời phát hiện về sau, lấy bí thuật hút vào thể nội, thiếp thân đã tìm người trị liệu qua, không nghĩ tới trong đó lại tàng lấy cái này phệ yêu chi độc… Loại độc này chuyên khắc Yêu tộc, chính là Yêu hoàng một mạch mật không truyền ra ngoài thủ đoạn, bởi vì quá ngoan độc sớm đã bị đứt đoạn truyền thừa, không nghĩ tới lại còn có vật này truyền thừa xuống.”

Nàng do dự một chút, hạ giọng, “Không có cứu, loại độc này xâm nhập cốt nhục chỗ sâu, trừ phi có siêu phàm chi cảnh đại yêu, có thể lấy tu vi trấn chi.”

La Quan nghĩ nghĩ, đi đến giường trước, nhìn qua trước mặt sắp chết đi nữ nhân, nàng

Hiển nhiên rất thống khổ, thân thể run không ngừng,

nhưng trong mắt lại không nửa điểm hối hận.

Phụ mẫu chi ái con cái, thì cam nguyện thân thụ, dù chết không hối hận.

“Đại… Đại nhân…” Bôi nhánh không biết thân phận của hắn, nhưng thấy Đồ Thanh đối với hắn rất là hữu lễ, liền cố nén thống khổ gạt ra khiêm tốn tiếu dung.

La Quan gật gật đầu, “Ừm, ta đến xem một chút.”

Hắn đưa tay, bắt lấy bôi nhánh tay.

Đồ Thanh một mặt không thể tưởng tượng nổi, nhìn qua La Quan bóng lưng muốn nói lại thôi, hoặc là bị yêu tử chi tâm cảm động đi? Ngược lại không nhìn ra hắn 1 bộ đạm mạc bộ dáng, giết người như ngóe không nháy mắt, lại thật còn giấu 1 bộ mềm tâm địa.

Nhưng rất nhanh hắn liền sẽ phát hiện, hết thảy chỉ là phí công.

“Ừm…” Bôi nhánh kêu rên, biểu lộ trở nên thống khổ, cái cổ, chỗ trán, từng cây tinh tế gân xanh nâng lên.

La Quan nói “. Kiên nhẫn một chút, có lẽ còn có thể sống.”

Bôi nhánh bỗng nhiên ngẩng đầu, tung máu tươi từ miệng mũi tràn ra, nhưng nàng lại không nhúc nhích, hừ một cái không lên tiếng.

Dù là một tia hi vọng, nàng cũng không muốn vứt xuống

nhi tử.

Một lát sau, La Quan thu tay lại lui ra phía sau, sắc mặt có chút quyện đãi, “Đến cùng là tổn thương căn bản, dù là có thể sống quá kiếp nạn này, cũng đem tổn hao nhiều số tuổi thọ, ngày sau tu luyện 1 đạo cũng đã triệt để đoạn tuyệt.”

Bôi nhánh toàn thân bị mồ hôi lạnh thẩm thấu, nhưng thảm mặt trắng bên trên lại nhiều một tia huyết sắc, giãy dụa lấy quỳ gối trên giường, ô ô thút thít, “Đa tạ đại nhân, đa tạ đại nhân…”

Đồ Thanh trừng lớn mắt, cơ hồ duy trì không ngừng biểu lộ.

Sống… Lại thật sống…

Tuy nói khí tức yếu đuối, nhưng kia phần thấu xương nhập máu, khiến Yêu tộc xem xét chi biến sắc khủng bố kịch độc, lại thật đã biến mất.

La Quan lại vẫn thông thuật kỳ hoàng? Hoặc đan đạo bí pháp? Nhưng căn bản cũng không gặp hắn thi triển thủ đoạn gì a, làm sao liền đem người cứu trở về rồi? !

Đồ Thanh đầu “Ong ong” rung động, tuy là tận mắt lời nói, bây giờ cũng thấy khó có thể tin, “La đạo hữu… Cái này… Ngươi cái này…”

La Quan thản nhiên nói “Đã đáp ứng hỗ trợ, há có bỏ dở nửa chừng đạo lý.”

Đồ Thanh mặt đỏ lên, lập tức liền hiểu sai —— nam nhân này, đúng là bởi vì lời hứa của nàng, mới không tiếc thủ đoạn cứu người sao? Nàng dù không biết La Quan đến tột cùng như thế nào làm được, nhưng phệ yêu chi độc khủng bố thế nhân đều biết, tất vì thế trả giá cực lớn đại giới.

Cũng chỉ là vì đạt được nàng? Vừa nghĩ đến đây, Đồ Thanh cũng nhịn không được hoài nghi, nàng thật có tốt như vậy sao? Liếc về phía La Quan ánh mắt liền có chút kéo, nghĩ thầm đợi qua việc này, tất yếu để hắn tự mình ngửi một chút, kia hương hoa nguồn gốc từ nơi nào.

Chương 995 : Yêu hoàng hư danh

La Quan bị nàng ánh mắt chằm chằm có chút không được tự nhiên, ho nhẹ một tiếng, “Tốt, người dù đã vô tính mệnh mà lo lắng, nhưng còn nhiều hơn thêm tĩnh dưỡng.”

Dứt lời quay người đi ra ngoài, lại tại cổng nhìn thấy kia mặt đầy nước mắt tiểu nhi, nhìn thấy hắn liền trực tiếp quỳ trên mặt đất, rắn rắn chắc chắc dập đầu mấy cái, đứng lên hướng vào phòng bên trong, tiếp lấy chính là mẹ con 2 người ôm đầu khóc rống.

Hiểm tử hoàn sinh chí thân tướng dắt, vốn cũng là chuyện hợp tình hợp lý.

La Quan dưới chân dừng một chút, đi đến viện tử bên trong, sau lưng lại một trận hương hoa truyền đến, Đồ Thanh gương mặt xinh đẹp có chút phiếm hồng, đôi mắt tỏa ra ánh sáng lung linh, tăng thêm mấy điểm kinh diễm động lòng người, “Đa tạ La đạo hữu xuất thủ, như bôi nhánh hôm nay bỏ mình, tộc ta tính toán tất nhiên thất bại… Liền coi như là… Thiếp thân lại thiếu ngươi một cái ân tình… Ngày sau… Tự nhiên sẽ gấp bội hồi báo…”

Nàng nói chuyện mặc dù nhăn nhó, ánh mắt lại lớn mật nhiệt liệt.

La Quan đành phải nói sang chuyện khác, nói “. Trong lúc này đình coi là thật hiếm lạ, lại luôn có cái này không

hiểu hương hoa truyền đến.”

Đồ Thanh nháy mắt mấy cái, tiến lên một bước, “La đạo hữu muốn biết, đây là hoa gì sao?”

La Quan nói “. La mỗ thương thế chưa lành, tạm không có ngắm hoa hào hứng, còn xin Đồ Thanh cô nương vì ta an bài một căn phòng, lấy hoàn thành ngươi ta ở giữa ước định.”

Nghe hắn nói như vậy Đồ Thanh mới thu hồi mị thái, nghĩ đến thương thế hắn chưa lành, hôm nay trước kia liền phí tâm phí lực vì nàng giúp đỡ, đáy lòng liền nhiều mấy điểm mềm mại, nói khẽ “Tốt, ta lập tức sai người đi chuẩn bị, ngươi trước nghỉ ngơi thật tốt một chút.”

Đợi nàng đi xa La Quan thở ra một hơi, lại quay đầu nhìn một cái, kia mẹ con tiếng khóc truyền ra gian phòng, lúc này mới đi theo.

Trong phòng, bôi nhánh sắc mặt tái nhợt lại nhiều mấy điểm sinh khí, đưa tay lau đi nhi tử trên mặt nước mắt, “Cầu nhi đừng khóc, ngươi ta mẹ con bây giờ còn tại trong nguy cục, nếu không thể tranh đến đường sống, liền vẫn là thập tử vô sinh hạ tràng.”

Tốn minh cầu khuôn mặt nhỏ lộ ra một tia sợ hãi, lại nhịn không được nghiến răng nghiến lợi, “Mẹ con chúng ta vì cầu tự vệ, những năm này trong phủ cẩn thận từng li từng tí, chính là ta đã đột phá ấu sinh trạng thái, vẫn như cũ bị ngài lưu tại trong tã lót, chính là vì để tránh cho bị người làm hại… Bọn hắn vì sao nhất định phải chém tận giết tuyệt?”

Bôi nhánh trên mặt lộ ra áy náy, dắt tay hắn, “Những năm này con ta thụ ủy khuất.” Nàng cười khổ, “Ngươi kia… Phụ thân đột nhiên đột tử, Yêu hoàng chi vị trống chỗ, ngươi trên đỉnh đầu mấy người ca ca cũng cùng nhau gặp liên luỵ, con ta liền rốt cuộc giấu không được. Bây giờ cục diện chúng ta chỉ có thể tranh, có Hồ tộc trợ giúp có lẽ thật có thể xoay người, lúc này tuyệt đối không lui được.”

Tốn minh cầu sắc mặt do dự, vô ý thức nhìn một cái ngoài cửa, “Nương, vừa rồi người kia… Ta không biết có phải hay không nhìn lầm… Cũng là đêm qua…”

Bôi nhánh mặt lộ vẻ bối rối, cùng mấy hơi không có động tĩnh, mới thở dài một hơi, “Con ta ngày sau còn làm thận trọng từ lời nói đến việc làm mới là, như đại nhân như vậy nhân vật, há lại ngươi ta mẹ con có thể ở sau lưng nghị luận.”

Thấy tốn minh cầu không nói lời nào, bôi nhánh đem hắn ôm tiến vào mang bên trong, “Con ta, ngươi tuy có cha đẻ, nhưng những năm gần đây hắn nhưng từng quản ngươi ta mẹ con nửa điểm? Ngươi hẳn là còn muốn vì hắn, đi nhớ kia cái gọi là thù giết cha? Con a, ngươi như thật có này niệm, ta mẹ con 2 người mất mạng ngay tại dưới mắt.”

Tốn minh cầu hoảng hốt, vội vàng nói “Nhi tử không có… Ta… Ta chỉ là có chút không được tự nhiên… Hắn chưa từng xem ta vì tử… Ta chỉ coi không có cái này phụ thân…” Thấy mẫu thân sợ hãi, hắn đổi chủ đề, “Chỉ là nhi tử không nghĩ ra, vị này La đại nhân tại sao lại ra

tay giúp chúng ta?”

Bôi nhánh chần chờ nói “Có lẽ là Đồ Thanh tiểu tổ ân tình… Con ta có thể nghĩ thông suốt liền tốt, sau này Yêu hoàng đại vị tuyển chọn, con ta tất yếu nắm chắc cơ hội… Chỉ là không biết những người kia, còn có như thế nào thủ đoạn, là tất nhiên sẽ không để cho ngươi ta mẹ con bình yên sống đến ngày ấy.”

Nói đến đây, liền vừa lo tâm lo lắng bắt đầu.

Cách đó không xa, một chỗ khác gian phòng bị thu thập thỏa đáng, Đồ Thanh thanh tú động lòng người đứng ở La Quan trước người, nhìn qua hắn nói “. Ngươi thương thế cần phải gấp?”

Nàng bây giờ lòng có lo lắng, ngược lại là có chút hối hận đem La Quan kéo vào cái này bãi vũng nước đục bên trong, nhìn xem hắn có chút trắng bệch khó nén quyện sắc khuôn mặt, liền nhịn không được quan tâm tới tới.

La Quan nói “. Không sao, chỉ là phải tĩnh dưỡng một thời gian.” Trên thực tế, tổ long huyết mạch thôn phệ ma viên cực kỳ cấp tốc, không chỉ tu vì lớn tiến vào, thương thế hắn cũng cơ bản khỏi hẳn, nhưng vì ngăn ngừa người khác sinh nghi, hay là có để lại chút chỗ trống cho thỏa đáng.

“Vậy thì tốt rồi.” Đồ Thanh yên lòng, lại nói” ngươi không cần phải lo lắng việc này sẽ trì hoãn yêu tử chi chiến, lần này vội vàng tuyển chọn Yêu hoàng, vốn là bởi vì mở ra phong sơn chi cơ cần Yêu hoàng tham dự trong đó, đợi

việc này hết thảy đều kết thúc, mới có thể tiến hành 1 bước này.”

Nàng hơi do dự, hạ giọng, “Vạn sự khi lấy tự thân làm trọng, Yêu hoàng sự tình… Tuy là trong tộc chi mệnh… Nhưng ta càng không hi vọng ngươi xảy ra chuyện…”

Dứt lời, đỏ mặt quay người rời đi.

Điều này cũng làm cho La Quan ngẩn ngơ, nghĩ thầm cái này tình huống như thế nào? Lại nghĩ tới Hồ tộc trời sinh mị hoặc, thầm nói hoặc là câu dẫn người tâm thủ đoạn.

Hắc!

Còn thật sự diễn tình chân ý thiết, hắn kém chút cũng bị lừa bịp, ngày sau lại cùng cái này Đồ Thanh ở chung lúc, được nhiều càng cẩn thận mới là.

Lắc đầu, La Quan phất tay áo vung lên trước bày ra cấm chế, lại thần niệm đảo qua trong phòng, xác định không có không ổn lúc này mới quay người ngồi xuống, cúi đầu nhìn về phía chỗ cổ tay.

Bây giờ sợi tóc kia ngược lại là an tĩnh xuống, không có trước đó ấm áp nóng hổi, La Quan sờ sờ cái cằm, mơ hồ đoán được chút.

“Hẳn là, cái này bôi nhánh chính là bôi nghĩ

Nghĩ trực hệ huyết mạch, mới có thể cho ta nhắc nhở? Ngô… Cũng không lớn đúng, nàng không tri kỷ chết bao

nhiêu năm, cho dù có huyết mạch lưu truyền cũng đã truyền thừa vô số đời, đâu còn có như thế mãnh liệt cảm giác. Kia vì sao nhắc nhở ta xuất thủ, cứu hai mẹ con này, hẳn là…”

La Quan đáy mắt hiện lên một đoàn tinh mang, lại cẩn thận suy nghĩ một lát, mới đè xuống suy nghĩ, tự nhủ “Ngược lại là muốn tìm một cơ hội, lại xác định một chút.”

…

“Không chết? ! Làm sao có thể, ta tự mình thi thủ đoạn, kia cấm kỵ chi vật dưới ai có thể cứu nàng?” Mấy tên Yêu tộc tập hợp một chỗ, 1 người trong đó gầm nhẹ, đều là chấn kinh, tức giận.

Mấy người còn lại, sắc mặt cũng rất khó nhìn.

Ngoại giới chỉ biết Yêu hoàng truyền thừa, bây giờ còn sót lại 1 đạo hư danh, lại không biết cái này hư danh phía dưới, kì thực liên lụy đến phong sơn chi bí.

Nếu không phải như thế, bọn hắn cũng sẽ không một lần lại một lần, cẩn thận từng li từng tí bố cục, đi chờ đợi 1 cái chưởng khống đại vị cơ hội.

Lần này “Nhân gian” kịch biến, Yêu hoàng Hoa Minh U cùng một đám đích truyền dòng dõi bị giết, ba ngàn năm nay bố cục rốt cục nghênh đón thời cơ.

Là lấy kia cái cuối cùng sinh ở Yêu hoàng dinh thự trẻ nhỏ, trực tiếp bị dưới cấm kỵ kịch độc, chỉ đợi hắn vừa

chết, còn lại mấy cái Yêu hoàng con riêng, vốn là con cờ của bọn hắn, vô luận cuối cùng ai có thể đăng lâm đại vị, thế cục đều tại chưởng khống.

Nhưng mắt thấy đại sự sắp thành, lại đột nhiên sinh ra biến cố, mấy người tất nhiên là vừa kinh vừa sợ.

Có Yêu tộc quanh thân yêu khí um tùm, lộ ra trắng bệch răng nanh, lạnh giọng nói “Nhưng biết, là ai hỏng ngươi ta thủ bút?”

1 tu sĩ yêu tộc chậm rãi nói “Chỗ kia là nương nương ban ân, tuỳ tiện không nhúng tay vào được, ta cùng cũng chỉ có 1 cái tai mắt ở bên trong, chỉ biết là Đồ Thanh nha đầu kia mời tới giúp đỡ, cụ thể là ai nhưng không biết.”

“Quản hắn là ai! Dám can đảm ngươi xấu đại sự của ta, liền đã có đường đến chỗ chết!” Răng nanh lộ ra ngoài tu sĩ yêu tộc, ngữ khí bạo ngược.

“Nhưng kia Đồ Thanh, cuối cùng là nương nương người…”

Có Yêu tộc thản nhiên nói “Dẫn ra chính là, không cần tới xung đột chính diện.”

“Không sai, lần này, tuyệt đối không thể lại thất thủ, tất yếu đem đôi kia mẹ con giết chết, chấm dứt hậu hoạn.”

“Yêu hoàng chi vị liên quan đến phong sơn căn bản, chính là đại nhân nhất định phải được…”

Yêu khí dần dần nồng đậm, đem mấy người che lấp ở bên trong, thanh âm dần thấp dần không thể nghe thấy

…

Trong phòng, La Quan mở 2 mắt ra, ngắm nhìn đã đen, tối đi xuống sắc trời, đứng dậy mở cửa ra.

Đồ Thanh nói “. Bách Hoa cung bên trong truyền tin, ta cần đi qua một chuyến, cái này bên trong liền nhờ ngươi, hết thảy Hãy cẩn thận.”

Lại nói” nơi đây vi nương nương ban ân, người bình thường không dám sinh sự,

Ngươi chỉ cần lưu tại trong viện, bảo vệ hắn nhóm mẹ con liền có thể, chớ tùy ý rời đi.”

La Quan ánh mắt chớp lên, “Tốt, Đồ Thanh cô nương tự đi là được.”

Đợi nàng đi xa, La Quan đứng ở trước cửa, cho nên liếc qua bên ngoài nồng đậm bóng đêm, khóe miệng ngoắc ngoắc chợt bình tĩnh lại.

Nhưng Yêu tộc thủ đoạn hắn chung quy không quá quen thuộc, suy nghĩ chuyển vài vòng, liền cất bước hướng kia mẹ con 2 người ở lại chỗ bước đi.

Ngoài viện, có Đồ Thanh lưu lại Yêu tộc trông coi, hiển nhiên sớm đã được phân phó, nhìn thấy La Quan vội vàng khom người hành lễ, “Bái kiến đại nhân.”

Lách mình thối lui đến bên cạnh.

La Quan gật gật đầu, đẩy cửa đi vào trong viện, dưới chân cố ý phát ra chút động tĩnh, lúc này mới tại một phương trên băng ghế đá quay người ngồi xuống.

Mấy hơi sau “Kẹt kẹt” một tiếng cửa phòng mở, từ bên trong nhô ra cái cái đầu nhỏ, nhìn thấy tối như mực viện tử bên trong kia ngồi thân ảnh, hắn do dự một chút đi tới gần, ngoan ngoãn quỳ xuống đất dập đầu, “Tốn minh cầu bái kiến đại nhân, đa tạ đại nhân hôm nay xuất thủ cứu mẫu thân của ta.”

Tuổi còn nhỏ ngược lại là có bài bản hẳn hoi, tuy có chút sợ hãi cuộn tròn lấy thân thể, hành lễ cung kính vạn điểm.

La Quan quét mắt nhìn hắn một cái, ánh mắt chớp lên, “Hôm nay ta cứu mẫu thân ngươi, hôm qua lại giết ngươi cha đẻ, liền không hận ta?”

Tốn minh cầu sắc mặt trắng nhợt, vội vàng lắc đầu, “Ta… Người kia khi còn sống đối ta mẹ con không tốt, ta xuất sinh đến nay, cũng chỉ gặp qua 2-3 mặt… Ngài đã cứu mẹ ta, chính là ân nhân của ta… Cái khác không liên quan gì đến ta.”

Hắn âm thầm may mắn, may mắn ban ngày cùng nương nói ra tâm kết, nếu không ở tiền bối trước mặt lộ ra mảy may, đều là đường đến chỗ chết.

La Quan gật gật đầu, lại nhìn một chút bóng đêm, nói “. Đi chiếu cố mẹ ngươi đi, vô luận nghe được cái gì động

tĩnh, đều không cần ra.”

Vừa nói xong, ngoài cửa liền truyền đến “Phù phù” “Phù phù” vật nặng rơi xuống đất âm thanh, tốn minh cầu khuôn mặt nhỏ tái đi, bận bịu thi lễ một cái lui về trong phòng. Nhưng hắn cái tuổi này sao có thể thật yên tâm, liền trốn ở khe cửa đằng sau, khẩn trương nhìn về phía trong viện.

“Hắc hắc…”

“Ha ha…”

“Ở đâu ra xuẩn vật, dám nhúng tay chuyện của chúng ta, thật sự là muốn chết!”

Bén nhọn, quỷ dị cười nhẹ, từ bốn phương tám hướng truyền đến, yên lặng trong bóng đêm, lập tức nhiều mấy phút giây hàn khí hơi thở, thẳng hướng xương người khe hở bên trong chui.

Tốn minh cầu chỉ là nghe đã cảm thấy toàn thân băng hàn, như rơi vào trong hầm băng, sắc mặt càng phát ra tái nhợt, thân thể run không ngừng.

Chính sợ hãi, liền nghe được cười lạnh một tiếng, “Giả thần giả quỷ!”

Ông ——

Kiếm minh vang lên, hắn chỉ thấy một vòng bạch quang hiện lên, tiếp lấy chính là một tiếng kêu thê lương thảm thiết, xung quanh lập tức an tĩnh xuống.

Chương 996 : 1 người trấn vạn yêu

Đêm tối nặng nề vắng lặng im ắng, nhưng kia âm hàn lại chưa tiêu mất, sau một lúc lâu về sau, lại có sương mù sinh sôi che đậy 4 phương. Mới đầu mỏng manh, nhưng bất quá thời gian mấy cái nháy mắt liền nồng như bùn cát, hút vào giữa mũi miệng cảm giác phải không lưu loát vô song, gần như ngạt thở.

Vài tiếng cười quái dị, từ cái này sương mù bên trong truyền ra ——

“Ở đâu ra kiếm tu? Ngược lại là đủ hung, trực tiếp giết kia ồn ào hắc nha.”

“Hừ! Kiếm tu lại như thế nào? Chúng ta sơn thần nhất tộc thiện làm thổ nguyên chi lực, nặng nề kiên cố nhất là khắc chế bọn hắn.”

“Nói không sai, huynh đệ ta tỷ muội mấy cái hôm nay được chỉ dụ làm việc, tất yếu làm gọn gàng mà linh hoạt, phải đại nhân tán dương.”

“Kiếm tu này cũng được chết!”

Thanh âm bén nhọn, chói tai, theo rơi xuống cái này sương mù lại cũng trở nên có phân lượng, tựa như là một ngọn núi, càng phát ra ép người không thở nổi. Trong viện cây cối rì rào, phòng ốc dần dần “Kẹt kẹt” rung động, như muốn bị sinh sinh nghiền nát.

La Quan một mặt bình tĩnh, xem ra Đồ Thanh nói ngược lại không sai, nhụy hoa nương nương ban ân chi địa, bọn họ đích xác không dám tự tiện xông vào, chỉ là xa xa dùng chút thủ đoạn giết người. Hắn một phen tư lượng, sờ sờ chỗ cổ tay, kia ấm áp sợi tóc tự hành tróc ra, chợt đứng dậy liền đi ra ngoài. ? ?

Vừa đi ra 2 bước, sau lưng kia đóng chặt cửa phòng liền mở ra, tốn minh cầu khuôn mặt nhỏ một mảnh hoảng loạn, “Đại nhân, ngài muốn đi đâu bên trong?” Hắn cùng mẫu thân tu vi yếu ớt, ngày ấy sớm đã bị giật mình ngất đi, lại là vẫn chưa mắt thấy về sau một trận chiến, giờ phút này trong lòng sợ hãi không hiểu.

La Quan không quay đầu lại khoát khoát tay, nói “. Đóng kỹ cửa phòng, đừng đi ra.” Có sợi tóc vì hộ, khu nhà nhỏ này an ổn không ngại, hắn lười nhác lại làm bia ngắm.

Sải bước, thân ảnh rất nhanh chui vào nồng vụ, liền lại nghe được một tiếng kiếm minh, kia trong sương mù dày đặc bỗng nhiên tiếng kêu rên liên hồi.

“Kiếm tiên tha mạng!”

Hoàn toàn không có trước đó giương nanh múa vuốt dữ tợn, sợ hãi vạn điểm nhưng lại im bặt mà dừng.

Đồ Thanh cái này chỗ ở không xa, trong thành có 1 một tửu lâu, tại trong bóng đêm đèn đuốc sáng trưng, hội tụ rất nhiều Yêu tộc ăn uống hưởng lạc. Chỉ bất quá tối nay khách nhân ngoài định mức nhiều mấy thành, đều có ý vô ý nhìn về phía lầu 2, kia sát đường 1 cái bao sương.

Ánh mắt tối nghĩa, ý vị khó hiểu.

Đột nhiên, vài tiếng kêu thảm từ cái này lầu 2 bao sương truyền ra, nương theo lấy “Bịch” vật nặng rơi xuống âm thanh, tửu lâu này là yêu tộc mở, tu kiến lúc từ cũng gia trì Yêu tộc trận pháp, nhưng cũng “Kẹt kẹt” nổi lên bốn phía, thậm chí có một chỗ sàn nhà bị sinh sinh nện xuyên, “Oanh” rơi xuống một hòn đá đầu.

Vết cắt vuông vức, cái kia ngũ quan rất sống động cùng người thường không khác, giờ phút này mặt mũi tràn đầy đều là hoảng sợ, lại có đen nhánh máu tươi tự đoạn cái cổ chảy ra tới.

“Là sơn yêu nhất tộc!”

“Tê —— cái này Yêu tộc luyện hóa sơn nhạc vì bản thể, tự xưng sơn thần nhất cử nhất động đều có vạn quân chi lực, lại bị người trực tiếp chém giết!”

“Tối nay, kia trong viện người canh giữ, đến tột cùng người nào?”

Mọi người kinh hô, thấp nghị, biểu tình biến hóa nhao nhao, dù sao

Liên quan đến Yêu hoàng đại vị chi tranh, nương nương lại bày ra 1 bộ không cho can thiệp tư thái, bây giờ trong thành mặt ngoài bình tĩnh, trên thực tế cũng đã sóng lớn cuồn cuộn, không ít người đều muốn lẫn vào một tay.

Kém nhất, cũng muốn cầm tới trực tiếp tin tức, cũng tốt

sớm làm ra ứng đối, lúc này mới có tối nay tửu lâu này bên trên tân khách ngồi đầy.

Nhưng các nơi khách nhân phần lớn là quần chúng, lầu hai này trong rạp ngồi mới là chính chủ, vốn cho là bọn họ liên thủ phía dưới tất có đoạt được, nào ngờ tới náo nhiệt mở màn, lại trước bị người chém tới đầu lâu.

Ánh mắt xuyên qua lầu 2 sàn nhà lỗ rách, mơ hồ có thể nhìn thấy trong rạp tràng cảnh, liền thấy cái bàn vỡ nát một mảnh hỗn độn, mấy cỗ thi thể ngã trên mặt đất, đều đã biến thành xám trắng bằng đá, mọi người đầu tiên là ngẩn ngơ lại nghe được “Rầm rầm” lưu động tiếng vang, đúng là kia máu tươi hội tụ đến cùng một chỗ, như 1 đạo như nước suối từ sàn nhà lỗ rách bên trong chảy xuôi xuống tới.

Tửu lâu đột nhiên yên tĩnh, mọi người đều mặt lộ vẻ kinh sợ, không ngờ đúng là vài đầu sơn yêu bị đồng thời trấn sát, chết không có chút nào phản kháng chỗ trống, thầm nghĩ kia che chở Yêu hoàng quả phụ di tử người, đến cùng là lai lịch gì, xuất thủ tàn nhẫn như vậy, liền không sợ triệt để chọc giận bọn hắn?

Dù sao cái này trong rạp tối nay tụ tập, đều không phải nhân vật tầm thường, dám nhúng tay Yêu hoàng đại vị truyền thừa, tự nhiên là có lực lượng, thủ đoạn.

Chính chuyển suy nghĩ, liền nghe được một tiếng quát lớn, “Khá lắm cuồng vọng hạng người! Tối nay ta cũng phải nhìn hắn như thế nào thủ được, đợi việc nơi này, bản tôn tất tự tay đem hắn chém thành muôn mảnh!”

Nghiến răng nghiến lợi oán hận tràn đầy, mơ hồ có thể cảm thấy được, lầu 2 yêu khí cuồn cuộn như giang hà, mọi người toàn thân sinh hàn. Đang nghĩ ngợi kia trấn thủ người sợ vô kết cục tốt lúc, tửu lâu cách đó không xa kia bị nồng vụ bao trùm tiểu viện, đột nhiên truyền ra "Kẹt kẹt" một tiếng vang nhỏ, đúng là cửa sân từ bên trong bị người mở ra.

Đón lấy, một thân ảnh đi ra, theo mấy đầu sơn yêu bị trấn sát, núi này loan mê vụ nhanh chóng tiêu tán, rất nhanh lộ ra hắn thân ảnh.

Một tay cầm kiếm, cất bước mà đi, dáng người thẳng tắp như lỏng, áo bào đen tại trong gió đêm phồng lên, chính mặt mày hờ hững trông lại.

Dát ——

Lầu 2 phía trên, kia cuồn cuộn sôi trào, bạo ngược trùng thiên yêu khí, giờ phút này im bặt mà dừng.

Cả tòa tửu lâu không hề có điềm báo trước, lại lần nữa lâm vào tĩnh mịch, chỉ có lầu 2 sàn nhà lỗ rách bên trong, kia mảnh suối lưu vang trở nên càng phát ra rõ ràng.

Mồ hôi lạnh lặng yên không một tiếng động bò lên trên mọi người cái trán, lại đem phía sau cõng ướt nhẹp, liền cảm giác ngực nóng bỏng, nhói nhói, thở dốc trở nên vô song gian nan, thật giống như bị xua tan dãy núi mê vụ, bây giờ rơi vào trên người bọn họ, không khỏi cúi đầu, ánh mắt sợ hãi vạn điểm.

“Là hắn! Đúng là hắn!”

Giờ khắc này, một đám tu sĩ yêu tộc, hận không thể tại chỗ đào ra một cái hố đến, đem mình chôn vào bên trong.

Lầu 2 bao

Toa ở giữa, mấy vị kia tự mình đến, nhất thiết phải chém tận giết tuyệt Yêu tộc nhân vật, sắc mặt cũng là một mảnh xanh xám.

“Nhân gian” một trận chiến, Phó thành chủ Kỳ Linh bị tại chỗ trấn sát, tuy nói việc này các phương về sau phân tích, là có khác kỳ quặc, khủng bố, tuyệt không phải người kia tu vi chân chính.

Nhưng thì tính sao? Thế gian hết thảy chỉ nhìn kết quả, Kỳ Linh muốn giết người này liền bị người này giết chết, điểm này vạn chúng nhìn trừng trừng, ai muốn làm kế tiếp? !

Chớ nói chi là, nơi đây mọi người ai nhưng cùng Kỳ Linh so sánh? Nghĩ đến đây liền không khỏi càng phát ra sợ hãi. ? ?

Thế là phong sơn nội đình, trong thành trên đường dài, liền xuất hiện cực cổ quái một màn —— 1 Nhân tộc kiếm tu, nhìn đến hẹn thiếu niên bộ dáng, độc thân đứng lặng ở đây, liền như kình thiên chi sơn, ép bầy yêu hồi hộp 4 phía im ắng.

1 người trấn vạn yêu!

Không nói đến đương kim, chính là ngược dòng 3, 5,000 năm, lại có người kia tộc tu sĩ, dám ở phong sơn cảnh nội như vậy quát tháo?

La Quan giương mắt, đôi mắt sắc bén như điện, liền đã khóa chặt phố dài đối diện tửu lâu, lầu 2 trong rạp kiếm hơi thở khuấy động, tựa như trong đêm tối lửa đem. Hắn bấm tay gõ gõ mũi kiếm, nhạt tiếng nói “Ai như còn dám đối trong viện người động thủ, ta tất phải giết.”

Ngữ khí thanh lãnh, tại cái này trong bóng đêm xa xa truyền ra, cũng không làm sao ngoan lệ bá đạo, lại nghe được một đám Yêu tộc gan hàn.

Âm thanh rơi mười mấy hơi thở, tứ phương đều yên lặng.

“Rất tốt, La mỗ liền chỉ coi chư vị ứng.” Hắn chắp tay một cái, quay người liền đi.

Bành ——

Cửa sân quan bế.

Lại qua trọn vẹn mười mấy hơi thở, mới có tiếng thở dốc vang lên, tiếp theo là kia nghiến răng nghiến lợi, hạ giọng tức giận chi ngôn, “Nếu không phải nương nương che chở, tại ta phong sơn cảnh nội há lại cho Nhân tộc tùy tiện!”

Có người đáp lại, nhưng càng nhiều lại giữ yên lặng.

Rất nhanh, lầu 2 bao sương bên trong có người đứng dậy, âm thanh lạnh lùng nói “Chư vị cũng nói, người này có nương nương che chở, nhà ta bên trong nhưng cũng không dám trêu chọc, liền đi trước một bước.”

Rất nhanh, liền có mấy tên người mặc áo bào đen đem toàn thân che giấu nhân vật, từ lầu 2 đi xuống, trực tiếp không vào đêm sắc.

“Thật có lỗi, chuyện hôm nay, bên ta cũng rời khỏi.” Lại có người áo đen đứng dậy, lần này càng nhiều người cùng theo đi.

Rất nhanh, bao sương liền quạnh quẽ xuống dưới, chỉ có mấy cỗ dần dần lạnh thấu sơn yêu thi thể, nằm trên mặt đất hoảng sợ trừng lớn 2 mắt.

Không khí ngột ngạt, tí tách dần dừng.

Lại có người mở miệng, ngữ khí không cam lòng, phẫn nộ bên trong, lại khó nén một tia hồi hộp, may mắn, “Hôm nay, liền dừng ở đây đi.”

Tửu lâu tân khách tán đi hơn phân nửa, chỉ còn hơn một chút, lại là mặt lộ vẻ hưng phấn, đôi mắt sáng tỏ nhìn về phía cách đó không xa kia đình viện.

Xì xào bàn tán, mơ hồ nhưng nghe nói “Nhân tộc kiếm tu” “Hảo hảo bá đạo” “Chưa từng nghe thấy “

Vân vân. Nơi hẻo lánh bên trong, 2 cái Hồ tộc tu sĩ liếc nhau, đều phát giác được lẫn nhau trong mắt kinh hỉ.

“Vốn là một phen nếm thử, không ngờ Đồ Thanh lại coi là thật mời được người này, lần này trong tộc mưu đồ, hoặc coi là thật có thể thành sự!”

“Nhanh đem việc này truyền về trong tộc, khoảng cách sau này Yêu hoàng tuyển chọn đã gần đến, mời chư vị tộc lão nhất thiết phải kịp thời đuổi tới, lấy sách vạn toàn.”

“Còn cần ngươi nói, vừa rồi tin tức ta liền đã truyền về trong tộc…”

“Ha ha, vậy là tốt rồi, ngươi ta liền lưu tại cái này, tùy thời truyền lại tin tức.” Cái này Hồ tộc tu sĩ thống khoái uống một hớp rượu, con mắt bày ra, thấp giọng nói “Nghe nói Tô thị tiểu tổ tại Đại Nghiệt uyên lúc đối người này tộc kiếm tu gặp một lần Chung Tình, đang cùng trong tộc làm ầm ĩ muốn cùng kết làm đạo lữ… Hắc! Ta nhưng phải khuyên nhủ tộc lão, như vậy thiên kiêu nhân vật, tuyệt không thể tặng cho hắn Tô thị.”

“Đồ Thanh tiểu tổ đã có thể mời được người này, nhúng tay như thế chuyện kiêng kỵ, liệu đến 2 người quan hệ không tầm thường, Tô thị như thế nào cùng ta Đồ thị tranh đoạt?”

2 người càng nói càng cao hứng, nhìn về phía kia trạch viện ánh mắt, liền nhiều mấy điểm thân cận… Nói không chừng, qua một trận liền muốn hô cô gia.

La Quan nào biết được 2 cái Hồ tộc tu sĩ não động mở rộng, hắn nhìn thoáng qua Đồ Thanh phủ thượng hạ nhân, thụ nhiều thương thế ngược lại cũng vô tính mệnh

nguy hiểm, lại thấy bọn hắn khí tức thanh minh, cũng không ăn người ác nâng, bấm tay nhô ra mấy đạo pháp lực đem người cứu tỉnh.

Một đám Yêu tộc ngắn ngủi mờ mịt về sau, vội vàng đối trước mắt người hành lễ, đâu còn không biết nhặt về một cái mạng, đầy mắt cảm kích.

La Quan chỉ là gật gật đầu, trở lại kia mẹ con ở lại chỗ, đem cửa đẩy ra thời điểm, ấm áp sợi tóc liền lại quấn tới.

Tốn minh cầu nghe tới cửa phòng mở âm thanh, vội vàng chạy tới, nhìn một chút xung quanh, nhỏ giọng nói "Đại nhân… Ngài đây là… Giải quyết sao?" Hắn mơ hồ nghe được một chút động tĩnh, lại vẫn khó có thể tin, những cái kia hận nó bất tử người lại sẽ như vậy tuỳ tiện dừng tay.

La Quan gật đầu, "Ừm, 2 ngày này khi sẽ không còn có phong hiểm, ta sẽ canh giữ ở cái này bên trong, ngươi lại trở về ngủ đi."

Cái này Yêu hoàng huyết mạch trước đó cũng thụ kịch độc, dù kịp thời bị bôi nhánh lấy bí pháp hút đi, nhưng cũng là sắc mặt trắng bệch ỉu xìu ỉu xìu vô thần.

Tốn minh cầu đại hỉ, không thể che hết nụ cười trên mặt, lại nhìn La Quan ánh mắt, liền lộ ra tràn đầy sùng bái. Dù sao cũng là tiểu hài tâm tính, lại như thế nào lão thành kinh lịch chuyện tối nay, cũng nhịn không được đối La Quan sinh lòng thân cận bắt đầu, chỉ cảm thấy hắn giống một ngọn núi, ở tại bên người liền cảm giác an

toàn tràn đầy.

“Là… Đa tạ đại nhân… Ta… Ta cái này liền trở về ngủ… Đại nhân ngủ ngon…”

Nói xong lại có chút nhăn nhó, lại quay đầu nhìn La Quan một chút mới trở về phòng, một trái tim chỉ cảm thấy an định lại.

Nhìn xem trên giường đang ngủ say mẫu thân, nàng bây giờ còn rất trẻ, ảm đạm tia sáng che lấp tái nhợt, lại lộ ra phá lệ mỹ lệ, tốn minh cầu thay mẫu thân che đậy che đậy bị giác, một bên nhịn không được nhỏ giọng nói “Nếu như hắn là cha ta liền tốt…”

Chương 997 : Ngoài ý muốn

Đồ Thanh vội vàng chạy về lúc sắc trời đã trắng bệch, sắc mặt nàng nổi nóng lại khó nén khẩn trương, “Những người kia thật là lớn gan, dám tại Bách Hoa cung động tay chân, ta bị dây dưa đến nay mới thoát phải thân đến, ngươi không sao chứ?”

La Quan khoát tay, thản nhiên nói “Không sao, bất quá một chút hạng người giấu đầu lòi đuôi, làm ầm ĩ một phen cơ bản đã xử lý thỏa đáng.”

“Ừm, ta liền biết những này xuẩn vật, tuyệt sẽ không là ngươi đối thủ.” Vừa nói chuyện Đồ Thanh sắc mặt đỏ lên, ánh mắt kiêu ngạo.

Không hổ là nàng xem trúng nam nhân, quả nhiên là kình thiên vĩ nam tử, đêm qua 1 người 1 kiếm chấn nhiếp vạn yêu, phố dài tĩnh mịch im ắng sự tình nàng đã biết, lại nhìn trước mắt La Quan, đã cảm thấy một trái tim “Phanh phanh” nhảy loạn.

Triều.

La Quan mơ hồ lại ngửi được mấy điểm mùi thơm, so trước đó càng phát ra nồng đậm, bây giờ mới hậu tri hậu giác, cũng là từ trên thân Đồ Thanh truyền đến, ám đạo hẳn là nàng tu cái gì mị hoặc bí thuật không thành? Lại phát giác được nàng ánh mắt sáng rực, như muốn một ngụm đem hắn nuốt mất, liền cảm giác đầu lớn như

cái đấu.

Hắn lâu không biết vị thịt, bây giờ coi là thật chịu không được quá nhiều gảy, nhưng cái này Đồ Thanh thân phận khác biệt, tuỳ tiện lại là không động được, lúc này đứng lên nói “Đồ Thanh cô nương đã trở về, liền do ngươi trông nom nơi đây đi, La mỗ trước tạm đi về nghỉ một lát.”

Chắp tay một cái xoay người rời đi.

Đồ Thanh chờ hắn đi xa mới mang theo một tia lưu luyến không rời thu hồi nhãn thần, quay đầu liền thấy trong cửa phòng, tốn minh cầu chính mang theo một tia quái dị nhìn qua nàng, chỉ coi là mình vừa rồi dục niệm lộ ra ngoài quá mức rõ ràng, nàng ổn ổn tâm thần nghiêm mặt nói “Cầu nhi, mẹ ngươi nhưng tỉnh rồi?”

Tốn minh cầu cung cung kính kính hành lễ, “Hồi bẩm tiểu tổ, mẹ ta ngay tại đợi ngài.”

Đồ Thanh đưa tay sờ một chút đầu của hắn, sẵng giọng “Nói gọi ta di di liền tốt, ngươi tiểu quỷ đầu này tuổi không lớn lắm, ngược lại là đâu ra đấy bộ dáng.”

Tiến vào trong phòng, bôi nhánh giãy dụa lấy đang muốn đứng dậy, bị nàng đưa tay đè lại, “Tốt, ngươi ta còn nhỏ quen biết, ngươi bây giờ thân thể khó chịu, liền không cần đa lễ.”

Bôi nhánh một mặt cảm kích, “Lần này nhờ có tiểu tổ xuất thủ, mời được La đại nhân đến đây, nếu không thiếp thân mẹ con 2 người sợ là sớm đã bị người làm

hại, đại ân cứu mạng ta mẹ con dưới mắt không thể hồi báo, ngày sau nếu có điều thành, nhất định không quên tiểu tổ ân đức.”

Một phen nói tình chân ý thiết.

Đồ Thanh nghe vậy sắc mặt nhiều mấy điểm thân cận, gật gật đầu, “Ngươi biết liền tốt… Vì mời được La đạo hữu, ta xác thực trả giá lớn đại giới…” Cũng không phải, người đều góp đi vào, nhưng người kia rõ ràng tâm thiêu đốt không thôi, lại cứng nhắc không có động tác gì, không phải là cố kỵ ước định chưa hoàn thành, nàng sẽ cự tuyệt không thành? Thật đúng là chất phác!

Suy nghĩ dạo qua một vòng, nàng nghĩ đến chính là bởi vì trước mắt hai mẹ con này, cùng La Quan quan hệ mới có đột phá, ngữ khí liền càng nhiều mấy điểm nhu hòa, “Ta minh bạch ngươi ý tứ, Hồ tộc đã đứng dậy, tự nhiên sẽ dốc toàn lực giúp đỡ, việc này ngươi không cần phải lo lắng. Nhưng có một chút ngươi nên rõ ràng, rèn sắt còn cần tự thân cứng rắn, như cầu nhi là kia đỡ không dậy nổi bùn nhão, mẹ ngươi tử cuối cùng là khó thoát một kiếp

.”

Bôi nhánh liên tục gật đầu, cung kính nói “Tiểu tổ dạy bảo thiếp thân nhớ kỹ, ta đã dặn dò cầu nhi, nhất định toàn lực ứng phó, không cô phụ tiểu tổ cho một phen tạo hóa.”

Đồ Thanh suy nghĩ một chút, nói “. Còn có La đạo hữu, tuy là ta ra mặt mời được, nhưng cứu các ngươi mẹ con

chung quy là hắn. Bây giờ thành nội thế cục cuồn cuộn, cũng chỉ có hắn có thể áp chế 4 phương không dám vọng động.” Nhấc lên dù còn ngầm bực hắn không hiểu phong tình, nhưng vẫn là trong lòng vui sướng dập dờn, mặt mày đều trở nên tươi đẹp bắt đầu.

Bôi nhánh tất nhiên là một trận mang ơn, để Đồ Thanh càng phát ra hài lòng, lại cùng nàng nói một chút liên quan tới ngày mai sự tình, lưu lại an dưỡng đan dược, “Ngươi nắm chắc thời gian tĩnh dưỡng thương thế, ngày mai Yêu hoàng trong điện còn cần ngươi ra sân, cũng không thể lầm đại sự.”

Dứt lời, nàng lại sờ sờ tốn minh cầu đầu, xoay người đi.

Bôi nhánh nắm chặt trong tay ngọc bình, ánh mắt tha thiết, “Cầu nhi, ngươi đều nghe tới rồi? Chúng ta có thể được đến cơ hội như vậy đã là mời thiên chi hạnh, ngày mai tuyển chọn chi tranh tuyệt đối không thối lui phần sau bước.”

Tốn minh cầu khuôn mặt nhỏ kéo căng, ánh mắt kiên nghị, “Nương yên tâm, nhi tử biết đến, ngài trước uống thuốc tu luyện đi, ta trông coi ngài.”

Hắn ngồi tại phía trước cửa sổ, quả nhiên hôm nay rất an ổn, những cái kia muốn giết bọn hắn ác nhân tất cả đều mai danh ẩn tích, có thể thấy được là triệt để sợ. Lại quay đầu quên một chút trên giường, chính nhắm mắt điều tức mẫu thân, tốn minh cầu nhịn không được nhếch miệng, ám đạo “Mẹ ta cũng là cực đẹp… Nhưng Đồ Thanh tiểu tổ thân phận quý giá, lại sinh như vậy tốt nhan sắc, sợ là không tranh nổi nàng…”

Tuổi còn nhỏ, liền nhịn không được nhẹ nhàng thở dài, La đại nhân lợi hại như thế, nếu có thể ôm lấy bắp đùi của hắn, ngày mai Yêu hoàng đại vị chi tranh, tất nhiên có thể tăng thêm mấy phần tự tin.

Nhưng chuyện này Đồ Thanh tiểu tổ chẳng hề đề cập, lại nghĩ tới La Quan Nhân tộc thân phận, tốn minh cầu khuôn mặt nhỏ liền vo thành một nắm, việc này liệu tới là không có hi vọng.

…

Bách Hoa cung.

“Thả ta ra ngoài! Ngươi giam giữ ta làm cái gì? Chân tướng vĩnh viễn không cách nào che giấu, ta sớm muộn sẽ biết rõ ràng thân thế của mình!”

“Ngưu Đại Tráng, tráng tử, lão ngưu! Giả câm vờ điếc vô dụng, ngươi chờ đó cho ta, ta sớm muộn muốn tìm tới cha ruột!”

Tức giận bất bình tiếng gào thét tự đại trong điện truyền đến, rất nhanh “Ba” một tiếng, giống như là 5 ngón tay trùng điệp hôn hai gò má.

Ngưu Tiểu Tráng kêu rên một tiếng, nhưng tiếp lấy liền lại ồn ào lên, 1 bộ bất khuất, uy vũ khó khuất ương ngạnh tư thế, luôn mồm kêu đều là muốn cùng Ngưu Đại Tráng phân rõ giới hạn.

“Bành” một tiếng, cửa điện bị 1 cước đá văng, lại nằng

nặng khép lại, Ngưu Đại Tráng mặt trầm như nước, khóe mắt một trận cuồng loạn.

Nhẫn lại nhẫn, 1

Bàn tay đem bàn ngọc đập thành phấn vụn, cắn răng gầm nhẹ, “Nghiệt chướng! Ngu xuẩn! Có mắt không tròng đồ vật!”

Bỏ hắn, nghĩ lại nhận cái cha ruột, đây thật là hắn thật lớn.

Nếu không phải luyện hào quá mức gian nan, cơ hồ không có một lần nữa lo liệu khả năng, hắn đã sớm 1 bàn tay xuống dưới, đem cái này nghiệt tử đánh chết tươi.

Nhụy hoa một thân cung trang váy dài, dung mạo vô song con ngươi bình thản, nhưng chỗ sâu mỉm cười, lại hoàn toàn là không thêm che lấp.

Bao nhiêu năm nàng lần thứ 1 nhìn thấy huynh trưởng nổi trận lôi đình, 1 bộ phát điên tư thái, tuy nói cỗ thân thể này càng phù hợp bản tính của hắn, nhưng vì đại đạo chỗ liên quan hắn cảm xúc dần dần yên lặng, ngày thường bên trong lại như thế nào tùy ý cũng khó nén trong đó xa cách bản chất, bộ dáng này ngược lại là cảm giác thân thiết rất nhiều.

“Khục! Để nhụy hoa chế giễu…” Ngưu Đại Tráng khó nén xấu hổ, lại một trận nghiến răng nghiến lợi, cuối cùng hóa thành thở dài một tiếng, “Nghiệp chướng, thật sự là nghiệp chướng a!”

Nhụy hoa dừng một chút, ôn thanh nói “Tiểu Tráng đứa nhỏ này cuối cùng là nhân họa đắc phúc, tránh đi trúng đích một kiếp, ngươi mưu tính được thành, làm gì còn muốn so đo những chuyện nhỏ nhặt này…” Nói đến đây cuối cùng là buồn cười, “Phốc phốc” cười một tiếng, coi là thật như trăm hoa đua nở, như trong đại điện này đều trở nên trong trẻo rất nhiều, từng tia từng sợi hoa mai lặng yên lưu động.

Ngưu Đại Tráng thần sắc trì trệ, hậm hực gật đầu, “Nhụy hoa chớ có cười ta, ngay cả cha đều không nhận đồ chơi, ta vì hắn vất vả trù tính thì có ích lợi gì?” Lại nghĩ tới La Quan, nhịn không được thở dài, “Tiểu bối này quả nhiên mệnh số ngạc nhiên, ta lão ngưu lưu loại, thế mà cũng thâm thụ ảnh hưởng.”

Nhụy hoa nghe vậy tiếu dung thu lại, suy nghĩ một chút nói “Đích xác có chút kỳ dị.” Đạo quân chi tử dù bây giờ chỉ là tiểu yêu phàm thai, nhưng đây bất quá là lẩn tránh thiên đạo, bảo toàn dòng dõi thủ đoạn thôi, về căn bản gì cùng tôn quý, mệnh số, khí vận đều thụ che chở, lại bị dẫn động cha ruột đều không cần, cũng là chưa từng nghe thấy.

Ngưu Đại Tráng khoát khoát tay, “Thôi, chung quy là nhận hắn một cái ân tình, lần này mưu tính cũng nên nhiều lo lắng chút, miễn cho tổn thương tính mạng hắn.” Nghĩ nghĩ, lại nói” kia nghiệt súc gần nhất có động tĩnh không?”

Nhụy hoa lắc đầu, “Gần đây ngược lại là an ổn.”

“A!” Ngưu Đại Tráng cười lạnh một tiếng, nói “. Nó tất nhiên là thu liễm xúc giác, không muốn dẫn ngươi chú ý, mấy ngàn năm bố cục cuối cùng rồi sẽ thu lưới, cũng không phải phải cẩn thận cẩn thận. Bản tọa chờ chính là hôm nay, chỉ cần nó ra, cũng đừng mơ tưởng lại trở về!”

Vẫn là 1 trương chất phác gương mặt, nhưng hôm nay lúc nói chuyện, đôi mắt chỗ sâu có 10,000 dặm tinh hà hư ảnh hiển hiện, hiển thị rõ bễ nghễ 4 phương uy thế.

Nhụy hoa bờ môi giật giật, trong lòng nhẹ nhàng thở dài, cuối cùng là chưa lại nhiều nói —— dù sao nàng cũng không cam chịu tâm, một trận tu hành chỉ làm người khác áo cưới.

…

Một ngày đêm ở giữa, quả thật thái bình vô sự, dù Đồ Thanh cái này dinh thự bên ngoài từ đầu đến cuối có thật nhiều nhãn tuyến, lại không người dám lại ám làm tay chân.

Chợt có người tức giận bất bình

, miệng ra vài câu bực tức, chửi nhỏ các loại, đợi lấy lại tinh thần liền phát hiện, xung quanh đồng liêu nhao nhao lui xa 1 bộ tránh không kịp bộ dáng, liền không khỏi sắc mặt trắng bệch phục hoảng loạn, cuối cùng cái này dinh thự bên ngoài chỉ hơn một mảnh yên lặng.

Mặt trời phá núi mà ra, xua tan giữa thiên địa hắc ám, giọt sương bốc hơi hóa thành hơi nước nhàn nhạt, tại trong gió nhẹ lắc nhẹ vòng eo.

Kia đóng chặt dinh thự đại môn, giờ phút này từ bên trong mở ra, Đồ Thanh đi ở đằng trước, nhưng tại bước ra lúc dưới chân lại cố ý dừng một chút, cùng hắc bào nam tử kia sóng vai mà ra. Kia 4 phương 8 hướng tụ đến ánh mắt, lập tức hoàn toàn nghiêm túc, bản năng ở giữa lộ ra thật sâu kính sợ.

Không khác, duy giết ra đến uy thế thôi!

Lại sau này, là mấy tên tu sĩ yêu tộc, đều cẩn thận đề phòng bộ dáng đánh giá 4 phương, đem một đôi mẹ con vây quanh ở trong đó.

La Quan giương mắt nhìn xuống sắc trời, nhạt tiếng nói "Đồ Thanh cô nương, ngươi ta ước định đạt thành, chuyện kế tiếp La mỗ liền không tham dự."

Đồ Thanh gật đầu, "Ừm, ngươi lúc này không đếm xỉa đến vừa vặn, liền không muốn xen vào nữa." Nàng cười lạnh một tiếng, đảo qua xung quanh, "Hồ tộc 3 họ đã có an bài, ta hôm nay tự mình dẫn đường, cũng phải xem ai dám làm càn?"

Bôi nhánh lôi kéo tốn minh cầu, cung kính hành lễ, "La đại nhân đối ta mẹ con ân tình, thiếp thân tuyệt không dám quên."

La Quan chỉ là gật gật đầu, đang muốn quay người rời đi, lông mày mao đột nhiên nhẹ nhàng vẩy một cái.

Sưu ——

Đã thấy 1 người vận chuyển yêu lực, dù không dám bay lên quá cao, nhưng cũng tốc độ cực nhanh, thần sắc lo lắng rơi xuống sau trực tiếp quỳ gối trước người, “Thuộc hạ bái kiến tiểu tổ.”

Đồ Thanh nhướng mày, nhận ra người chính là trong tộc tu sĩ, “Đã xảy ra chuyện gì? Mấy vị tộc lão đâu?” Dựa theo ước định, tộc lão nhóm sẽ dẫn đầu Hồ tộc cường giả trợ trận, uy hiếp vây quanh cường địch.

Cái này Hồ tộc tu sĩ biểu lộ có chút cứng đờ, ho nhẹ một tiếng đứng dậy, “Sự tình liên quan cơ mật, mời tiểu tổ tha thứ thuộc hạ mạo phạm chi tội.”

Đợi Đồ Thanh gật đầu, lúc này mới tiến đến bên tai nàng nói nhỏ vài câu, lại bó tay thối lui đến bên cạnh.

Đồ Thanh sắc mặt đại biến, thất thanh nói “Như thế nào như thế…” Phát giác được tự thân thất thố, nàng cắn chặt hàm răng, “Việc này trong tộc bố cục nhiều năm, cuối cùng chờ đến dưới mắt thời cơ, sao… Ngươi nhưng có tín vật, chẳng lẽ bị người sai sử lừa gạt tại ta?!”

Hồ tộc tu sĩ cười khổ liên tục nói không dám, “Tung cho tiểu nhân mười đầu mệnh, lại sao dám như vậy làm việc, đây là tộc lão ban thưởng tín vật.”

1 khối lệnh bài lộ ra đến, thanh đồng chất liệu mặt ngoài hoa văn ở giữa lưu quang lưu động, Đồ Thanh một chút liền biết thật là tộc lão tín vật, nhất thời cứng đờ khó tả.

Bôi nhánh vô ý thức nắm chặt bên người nhi tử, run

giọng nói “Tiểu tổ, xảy ra chuyện gì?”

Đồ Thanh nhìn nàng một cái, lại nhìn kia ngậm miệng, tiểu đại nhân tốn minh cầu, lại không biết nên như thế nào nói cho bọn hắn cái này sự thật tàn khốc.

Chương 998 : Lại đứng ở đằng sau ta

Trầm mặc khó tả lúc, nhưng lại có tiếng xé gió lên, mười mấy tên Yêu tộc trầm thấp bay tới, xa xa liền rơi vào trên đường dài.

Đầu tiên là kiêng kị nhìn một cái La Quan, lập tức lại thu hồi nhãn thần, một người cầm đầu đối Đồ Thanh hành lễ, “Bôi cô nương khi đã thu được trong tộc truyền tin đi? Quý tộc hiện đã lui ra việc này, còn xin mau mau dẫn người rời đi đi, chớ có tự nhiên đâm ngang.”

Ngôn từ thái độ coi như ôn hòa.

Có thể đối bôi nhánh mà nói lại không khác sấm sét giữa trời quang, nữ tử này vốn là bị phệ yêu chi độc trọng thương, thời gian ngắn khó mà khỏi hẳn, hôm nay vốn là cưỡng đề một hơi gượng chống lấy, giờ phút này “Oa” phun ra một ngụm máu đen, thân thể lung lay sắp đổ.

“Mẹ!” Hoa U cầu ôm lấy nàng, hơi trắng khuôn mặt nhỏ ráng chống đỡ lấy bình tĩnh, “Ngài đừng sợ, coi như tiểu tổ không được nhúng tay, nhi tử còn ở đây, chúng ta chưa hẳn không có sinh cơ.”

Bôi nhánh buồn bã cười một tiếng, nơi đây khoảng cách Yêu hoàng điện dù không xa, nhưng chính là cái này ngắn ngủi khoảng cách, mất Hồ tộc che chở hắn mẹ con làm sao có thể đi qua? Chỉ tiếng khóc nói “. Con a, cái này có lẽ chính là ngươi ta mẹ con mệnh số, là nương

vô dụng không thể hộ đến ngươi chu toàn… Đời sau ngươi ta còn làm mẹ con, nương mới hảo hảo thương ngươi…”

Nàng nước mắt rơi như mưa, một cái tay đem nhi tử ôm vào lòng, một cái tay khác thì vuốt đầu của hắn, rơi vào trong tay những người này không biết chịu lấy như thế nào tra tấn, thậm chí bị rút huyết mạch đi, thà rằng như vậy nàng tình nguyện tự tay đưa nhi tử lên đường, lại đi Hoàng Tuyền truy hắn.

Nhắm mắt lại, nước mắt theo hai gò má trượt xuống, bôi nhánh chỉ cảm thấy tim như bị đao cắt, cả người đau đều không thở nổi, “Con ta, nương có lỗi với ngươi… Là nương có lỗi với ngươi…” Thì thào nói, trên tay đang muốn phát lực lúc, lại đột nhiên bị ngăn lại.

Nàng mở mắt ra, liền thấy vừa rồi thối lui đến bên cạnh La Quan, lúc này đã đứng tại mẹ con bên người, đưa tay nắm chặt cổ tay của nàng, đôi mắt trong bình tĩnh lộ ra mấy điểm ấm áp, nàng trong lòng nỗi đau lớn, bỗng nhiên nhào vào trên mặt đất, “Đại nhân, cầu xin đại nhân mau cứu con ta!”

Cái này đã là bọn hắn bây giờ cuối cùng một cọng cỏ cứu mạng.

Tốn minh cầu vốn là đối La Quan sinh lòng thân cận, giờ phút này nhìn xem hắn thẳng tắp thân ảnh đứng lặng trước người, như một ngọn núi nhưng che gió che mưa, tâm thần khuấy động phía dưới, trùng điệp quỳ trên mặt đất, một chút liền đem cái trán đập ra máu.

La Quan nhìn về phía trên mặt đất một đôi mẹ con, trầm ngâm không nói một lời, một cái tay khác khẽ vuốt cổ tay ở giữa, đang có điểm điểm ấm áp nhảy nhót.

Hắn còn chưa tỏ thái độ, đối diện một đám Yêu tộc lại đổi sắc mặt, kia người cầm đầu kiên trì, gạt ra khó coi khuôn mặt tươi cười, “Tại hạ nghe qua kiếm tiên chi danh, hôm nay gặp mặt coi là thật phong thái sáng rực khiến người ấn tượng khắc sâu, nhưng Yêu hoàng thay đổi chính là ta Yêu tộc nội bộ công việc, kiếm tiên làm gì nhúng tay trong đó đồ gây phiền toái.”

Thấy La Quan bất động thanh sắc, hắn âm thầm cắn răng, phục nói “. Chỉ cần kiếm tiên hôm nay không đếm xỉa đến, liền làm ta các loại nhà thiếu ngài một phần ân tình, lúc trước vụn vặt đều bỏ qua không đề cập tới, sau đó còn làm có một phần hậu lễ đưa lên.”

Cái này tư thái đã bày cực thấp, mắt thấy chuyện chắc như đinh đóng cột, đối phương không muốn tái sinh gợn sóng. Trừ cái đó ra lời nói bên trong cũng chôn mềm cái đinh, thứ nhất là kia “Các nhà” chi ngôn, cả 2 thì là “Lúc trước vụn vặt”, lui một bước ngươi tốt ta tốt các được lợi ích, nếu không liền

Muốn kết xuống thù tới.

Đồ Thanh tiến đến trước người, thấp giọng vội vàng nói “La đạo hữu không cần thiết hồ đồ, Yêu hoàng thay đổi chính là Yêu tộc đại sự, không phải ngoại tộc chi tu có thể nhúng tay, không nói đến nội đình các phương phản ứng, liền chỉ là Yêu tộc khí vận phản phệ liền đối ngươi có lớn hại!”

Nàng nhìn xem La Quan, nam nhân này bên mặt nhìn lại càng phát ra lạnh lùng, lại không che giấu được cặp kia sáng tỏ đôi mắt, trong đó một mảnh kiên nghị, bình tĩnh, nhìn về phía đôi kia mẹ con ánh mắt, nhàn nhạt thương hại khó mà che lấp.

Trong lúc nhất thời, Đồ Thanh là thật bắt đầu hối hận, đem La Quan kéo vào trận này phiền phức bên trong, nàng là thật không nghĩ tới La Quan lãnh khốc, sát phạt quả đoán mặt ngoài dưới, lại tàng 1 viên như thế ôn nhu trái tim. Tuy nói bởi vậy đối với hắn càng nhiều mấy điểm thân cận, nhưng lại sao nhẫn nhìn hắn đi sai bước nhầm, cho mình trêu chọc thiên đại tai họa.

“La Quan!” Khó thở phía dưới Đồ Thanh gọi thẳng tên, bởi vì cách quá gần, thở dốc lúc thở ra ấm áp khí tức, gợi lên thái dương rủ xuống một chút sợi tóc, La Quan có chút nghiêng đầu, có thể thấy được nàng đáy mắt rõ ràng lo nghĩ bất an, lúc này cười một tiếng, “Không sao, ta có chừng mực.”

Dứt lời nhìn về phía trên mặt đất, kia quỳ sát một đôi mẹ con, chậm rãi mở miệng, “Đứng dậy, lại đứng ở đằng sau ta đi thôi.”

Nói xong, cái này trên đường dài đột nhiên yên tĩnh, tiếp lấy xôn xao nổi lên bốn phía, vô số tu sĩ yêu tộc trừng lớn 2 mắt mặt mũi tràn đầy kinh hãi, lại đè xuống trong lòng sợ hãi thẳng tắp nhìn về phía La Quan, tâm lý chỉ là một cái suy nghĩ lăn lộn —— người này tộc tu sĩ chẳng lẽ điên rồi?

Đối diện, kia một đám Yêu tộc càng là khí sắc mặt xanh xám, từng cái nghiến răng nghiến lợi.

Người cầm đầu thở sâu, kiếm tiên cũng không hô, tức hổn hển thét lên, “La Quan, ta cùng tôn sùng nương nương là lấy cỡ nào thêm nhường nhịn, ngươi thật cho là trong lúc này đình cự thành ta Yêu tộc tim gan chỗ, là ngươi có thể không kiêng nể gì cả chi địa sao? Khuyên ngươi…”

Ông ——

Một tiếng kiếm minh đem hắn gào thét đánh gãy, người này trực tiếp cứng tại nguyên địa, chỉ cảm thấy toàn thân băng hàn, toàn thân đều là chết lặng. Tiếp lấy “Ba” một tiếng hắn đuôi lông mày vỡ ra, máu tươi nháy mắt mãnh liệt mà ra, đem hắn hơn phân nửa khuôn mặt nhuộm đỏ, ấm áp phía dưới lại là da thịt rung động rung động.

La Quan nhàn nhạt mở miệng, “La mỗ hôm nay hưng chi sở chí, muốn hướng Yêu hoàng điện chỗ xem lễ, ngươi cùng ngăn ta thế nhưng là muốn chết rồi?” Đang khi nói chuyện cất bước hướng về phía trước, thần sắc nhàn nhạt đôi mắt hờ hững, “Đây là cảnh cáo, lại có bất kính người, tất kiếm hạ vô tình!”

Đối diện mười mấy Yêu tộc sắc mặt đại biến, khó nén vẻ sợ hãi, chính hai đùi rung động rung động lúc, liền nghe kia người cầm đầu gầm nhẹ, “Tất cả lui ra!”

Mọi người như được đại xá, vội vàng theo hắn tránh lui đến bên cạnh.

La Quan nhìn không chớp mắt, từ đám bọn hắn trước mặt đi qua.

Đồ Thanh một mặt lo lắng, nhưng lại bị hắn phong thái chấn nhiếp, nhớ hắn lời nói “Tự có phân tấc” dù gấp quả muốn dậm chân, hay là mở miệng nhắc nhở, “Bôi nhánh, còn không đuổi theo!”

“A… Cầu nhi, nhanh cùng nương đi…” Nàng bò người lên, một tay cầm chặt lấy nhi tử, lảo đảo truy hướng về phía trước bóng lưng kia.

“Đại gia, phải làm sao mới ổn đây? Trong nhà ra lớn đại giới, lại lấy bí ẩn uy hiếp mới khiến cho Hồ tộc 3 họ dừng tay, nhưng lại ra lần này sai lầm… Ngươi ta nên như thế nào bàn giao?” Đường bên cạnh 1 tu sĩ yêu tộc mặt mũi tràn đầy hoảng loạn, tại kia mặt mũi tràn đầy máu tươi tu sĩ bên người tru thấp.

“Ngậm miệng!” Người này thôi động yêu lực khép lại vết thương, lại chỉ nghe “Ba” một tiếng lại lần nữa xé rách, truyền đến càng cường liệt kịch liệt đau nhức, lúc này trong lòng lớn hàn, thầm nghĩ quả nhiên là thật là khủng khiếp kiếm hơi thở, khó trách có thể ngạnh sinh sinh gãy kia ma viên phụ tử.

Hắn lung tung xát 1 đem trên mặt vết máu, thần sắc âm tàn nhìn qua, cắn răng nói “Nhanh đem việc này hồi bẩm, mời các vị đại nhân quyết đoán… Cái này La Quan quá mức tự đại, dám lấy Nhân tộc thân phận nhúng tay Yêu hoàng đại vị chi tranh, chắc chắn đại nạn lâm đầu!”

Hắn ngược lại ẩn ẩn chờ đợi, các vị đại nhân không

thêm ngăn cản, liền để hắn bước vào Yêu hoàng điện lại như thế nào? Đến lúc đó Yêu tộc khí vận phản phệ, tất để hắn thụ yêu hỏa đốt người rơi vào kinh mạch đứt đoạn hạ tràng, đến lúc đó chính là một đống thịt nhão , mặc cho bọn hắn nắm.

Ngay tại lúc đó, 4 phía bị chấn động đến trợn mắt hốc mồm các phương nhãn tuyến, bây giờ cũng lấy lại tinh thần đến, từng cái quay đầu bước đi. . ? ? .

Rất nhanh, liên quan tới Đồ Thanh dinh thự trước đã phát sinh sự tình, liền đã truyền khắp trong thành, đợi hội tụ đến toà kia nguy nga, cổ lão, hiển thị rõ tôn quý khí thế Yêu hoàng điện lúc, làm cho một đám Yêu tộc người cầm quyền sắc mặt đại biến.

Mấy người sắc mặt bình tĩnh, âm thầm lại nghiến răng nghiến lợi, nhưng nhìn một cái ẩn nấp đám mây phía trên, chưa từng hiển hiện Bách Hoa cung, hay là ngạnh sinh sinh nuốt vào cơn giận này.

Có người lấy yêu lực truyền âm, “Khá lắm không biết trời cao đất rộng Nhân tộc tiểu bối, gãy Kỳ Linh ma viên một mạch, liền làm thật sự cho rằng, ta cùng bắt hắn không có cách nào sao?”

Ngắn ngủi trầm mặc về sau, có người truyền âm đáp lại, “Làm gì cùng hắn so đo, như dẫn tới nương nương nhúng tay, ngược lại tự nhiên đâm ngang. Hắn muốn lẫn vào việc này vậy liền theo hắn, đợi bước vào Yêu hoàng trong điện, chính là người này đột tử thời điểm.”

“Không sai! Yêu hoàng điện tuy chỉ thừa hư danh, lại

vẫn là tộc ta khí vận hội tụ chỗ, lấy Nhân tộc chi thân can thiệp Yêu hoàng đại vị thay đổi, đã là đường đến chỗ chết.”

“Như thế, ngươi ta liền sống chết mặc bây, chờ hắn tự chịu diệt vong. Người này vừa chết, lợi dụng bí thuật chú sát tiểu nhi kia, bất quá nhiều đánh đổi một số thứ, thì đại cục nhất định.”

Từng đạo mệnh lệnh rất nhanh hạ đạt, Yêu hoàng ngoài điện bố trí, tùy theo 1 vừa rút lui đi, La Quan có thể phát giác được ở giữa biến hóa, mặt mày nhưng như cũ bình tĩnh.

Tốn minh cầu bị mẫu thân lôi kéo, nhìn về phía trước người bóng lưng kia, ban đêm lăn lộn cái nào đó suy nghĩ, nhịn không được lại một lần nữa hiển hiện, lại trở nên càng thêm mãnh liệt. Nhưng hôm nay thế cục, đâu còn có mơ tưởng, nhiều lời cơ hội, chỉ có thể dằn xuống đáy lòng, nhìn về phía Yêu hoàng điện ánh mắt một mảnh kiên định.

Hắn nhất định phải thắng, muốn ngồi lên cái kia vị trí, không cô phụ đại nhân khổ tâm!

Khoảng cách vốn cũng không xa, lại là một đường thái bình, chuyển qua 1

Chỗ chỗ ngoặt về sau, La Quan giương mắt nhìn lên đã có thể xa xa nhìn thấy kia mảng lớn kim đỉnh, tại ánh nắng chiếu rọi phía dưới phát ra một đoàn tia sáng chói mắt.

Mà giờ khắc này, bên cạnh bọn họ cũng xuất hiện người đồng hành, đều từ đại lượng tu sĩ yêu tộc hộ tống, ít nhất cũng có mấy chục người, đều khí tức cường hoành ánh mắt cảnh giác, tới so sánh 3 người bọn họ độc hành cũng có vẻ vắng vẻ rất nhiều.

Cùng loại đội ngũ chừng 6 chi, bị bảo hộ ở trung tâm đều là từng cái nam tử trẻ tuổi, mười mấy tuổi đến chừng hai mươi không giống nhau, đều là Hoa Minh U 4 phía còn sót lại con riêng. Bây giờ riêng phần mình đánh giá đối phương, tuy là mặt không biểu tình, ánh mắt lại phá lệ oán độc.

Bọn hắn đã sớm biết Yêu hoàng tuyển chọn quy tắc, người bị thua sẽ bị tru sát, trong nhà thân quyến huyết mạch cùng cũng sẽ bị tàn khốc thanh tẩy, tự nhiên xem đối phương như chết thù, nào có nửa điểm huynh đệ gặp mặt tư vị, chỉ hận không được đối phương có thể chết bất đắc kỳ tử tại chỗ.

“Cữu phụ, một chuyến này chỉ 3 người, chúng ta có thể… Cũng tốt sớm trừ một đối thủ!” Một chi hơn 100 người đội ngũ khổng lồ bên trong, kia người mặc lộng lẫy cẩm bào, đôi mắt che lấp nam tử trẻ tuổi mở miệng, trong ngữ phong đều là uy nghiêm.

Bị gọi là cữu phụ người sắc mặt đại biến, vội vàng che miệng của hắn, “Tông nhi nói cẩn thận, không thể đối kiếm tiên đại nhân vô lễ!”

Lúc nói chuyện sắc mặt đã trở nên trắng bệch, nhìn về phía kia cách đó không xa một nhóm 3 người, vừa lúc nghênh tiếp La Quan nhàn nhạt quét tới ánh mắt, chỉ

cảm thấy như rơi vào hầm băng tay đều run lên.

Cũng may hắn rất nhanh liền thu hồi nhãn thần, không có nhờ vào đó nổi lên ý tứ, người này trầm thấp thở mấy ngụm, lại nắn pháp quyết che lấp động tĩnh, mới thấp giọng nói “Tiểu tổ tông của ta, ngươi sao dám đi trêu chọc việc này sát tinh…”

Lúc này đem La Quan thân phận nói đơn giản vài câu, hù kia Yêu hoàng con riêng sắc mặt trắng bệch, hoảng loạn nói “. Cữu phụ, kia tiểu tạp chủng phải người này tương trợ, ta chẳng lẽ không phải không có cơ hội?”

Cữu phụ cười lạnh, “Tông nhi hẳn là quên, hắn chính là Nhân tộc kiếm tu? A! Chỉ biết dũng lực mà không thông mệnh số mãng phu, sính nhất thời chi hung liền làm thật sự cho rằng có thể không kiêng nể gì cả, không gì kiêng kị rồi? Đợi hắn nhập Yêu hoàng điện, chính là hắn đột tử thời điểm!”

Loại này đối thoại nhiều tại mấy cái trong đội ngũ triển khai, thế là trải qua dò xét về sau, liền riêng phần mình an tĩnh xuống, thậm chí cố ý tránh đi La Quan 3 người, miễn cho sờ hắn rủi ro.

La Quan thần sắc bình tĩnh, trong lòng lại âm thầm nhíu mày, tính đến tốn minh cầu ở bên trong, hôm nay kế có 7 cái Yêu hoàng huyết mạch đến.

Đây vẫn chỉ là có thể còn sống đi đến nơi này, âm thầm bị tru sát không biết bao nhiêu, cái này Hoa Minh U ngược lại là phong lưu khoái hoạt.

Nhưng như thế đến, đăng lâm đại vị cơ hội, liền chỉ có 7 phần có 1. Hắn sờ sờ chỗ cổ tay, cảm thụ được kia nhàn nhạt ấm áp tản mát, lông mày liền dần dần giãn ra.

Đã là nàng ý tứ, có lẽ có cơ hội khác, chính là coi là thật thất bại, cũng bất quá lãng phí chút thời gian, chỉ bất quá sau lưng hai mẹ con này, sợ là liền bảo hộ không được.

Chuyển qua mấy cái suy nghĩ, La Quan dừng bước lại lúc, Yêu hoàng điện đã đến.

“3 9 tề tụ, thiên hạ đại cát!”

Chương 999 : Thân phận

Cuối cùng là trên danh nghĩa bách tộc chung chủ, Yêu hoàng điện tu kiến hào hùng khí thế, màu trắng loại ngọc chất cột đá cao có hơn mười trượng, chống lên mảng lớn kim sắc đỉnh điện, ngoài điện có trọng giáp Yêu tộc binh giáp thủ vệ, kia người cầm đầu đúng là yêu soái Phó Ninh, hôm nay một thân huyền đen trọng giáp, che lấp nàng nữ tử đường cong, chỉ hiển thị rõ lạnh lùng túc sát, lúc này đứng tựa vào kiếm chính cau mày trông lại, lạnh lẽo giữa lông mày hình như có tỉnh táo.

La Quan hiểu ý đối nàng nhẹ nhàng gật đầu lại chưa nói thêm cái gì, ánh mắt rơi vào bên cạnh kia một đám diện mục dữ tợn hạng người trên thân, những người này quần áo phục sức hắn cũng không lạ lẫm, đêm đó thôn phệ Kỳ Linh bước ra “Nhân gian” di chỉ lúc, từng trảm bọn hắn không ít đồng bạn. Chính là trung với Yêu hoàng một mạch, làm lấy Yêu hoàng trọng chưởng đại quyền, uy thêm bách tộc mộng đẹp di lão di thiếu.

Bọn hắn đại bộ phận phân tán nhập phong sơn các tộc đất phong, quanh năm là yêu hoàng bôn tẩu, phải nghe nội đình tin dữ về sau, không tiếc đại giới liều mạng chạy đến, chính là muốn bảo đảm Yêu hoàng huyết mạch thuận lợi đăng cơ, mà không đến mức bị người đem Yêu hoàng đại vị đều bị người âm mưu cướp đoạt.

Lại không nghĩ rằng hôm nay tại cái này Yêu hoàng ngoài điện lại nhìn thấy, kia giết quân phụ Nhân tộc kiếm tu, lúc này từng cái mặt đỏ tới mang tai chỉ cảm thấy vô cùng nhục nhã, nghịch huyết xông hai người bọn họ mắt

đỏ bừng, liền còn sót lại một cái ý niệm trong đầu —— đánh giết kẻ này, vì quân phụ báo thù, là yêu hoàng huyết mạch tận trung thời điểm đến!

“Gian nịnh tặc tử, chết đi!” 1 di lão ra sức gào thét tru lên, thẳng băng cái cổ ở giữa nổi gân xanh, hoàn toàn phá âm, đều là điên cuồng bạo ngược sát cơ cuồn cuộn, theo một trận yêu quang hiển hiện, lại trực tiếp hiển lộ bản thể, biến thành một đầu cao mấy chục trượng da đen lão lang, há miệng lộ ra dữ tợn răng nanh, muốn đem La Quan cắn xé thành phấn vụn.

Bôi nhánh, tốn minh cầu thụ khí thế của hắn chấn nhiếp, vô ý thức lui ra phía sau một bước, trợn to con mắt bên trong hiển hiện vẻ kinh hãi, đúng lúc này trước người thân ảnh kia đột nhiên phất tay, 1 đạo óng ánh bạch quang hiện lên, còn chưa thấy rõ cái gì, liền nghe được một tiếng rú thảm, lão lang bị trực tiếp gọt đi đầu lâu, kia chặt đầu xác sói còn không cam lòng chết đi, đoạn nơi cổ mầm thịt điên cuồng sinh sôi, không ngờ mọc ra 1 viên mới đầu.

Nhưng vừa mọc ra nháy mắt, trong miệng liền phát ra một tiếng rú thảm, “Không!” “Bành” tiếng vang nổ thành đầy trời đỏ trắng vụn vặt, “Tích bên trong ba

Rồi” rơi đầy đất, bị một kiếm này triệt để chém giết.

“Lão tổ!”

“Tộc lão!”

Một đám di lão di thiếu đau thương kêu to, biểu lộ thống

khổ mà oán hận, càng có mấy người không để ý trong không khí lạnh thấu xương kiếm uy chưa tiêu, thẳng đến La Quan vọt tới.

Nhưng bọn hắn kết cục lại so kia lão lang thảm hại hơn, căn bản không chịu nổi La Quan trước người, khuấy động khủng bố kiếm ý, xâm nhập một nháy mắt lại bị ngạnh sinh sinh, chấn vỡ thành từng đám từng đám huyết vụ, lại bị kiếm ảnh xen kẽ xoắn thành vỡ nát, rơi vào hình thần câu diệt hạ tràng.

Lần này là thật chấn trụ mọi người, bọn hắn từ 4 phương hốt hoảng chạy về, dù nghe nói liên quan tới La Quan một chút thanh danh, lại chưa từng thấy tận mắt, vào ngay hôm nay biết hắn lại so trong truyền thuyết càng khủng bố hơn, nhất thời gan thất vọng đau khổ kinh lại tuyệt vọng vạn điểm.

“Yêu hoàng a! Liệt tổ liệt tông nhóm, mời các ngươi mở mắt ra đi, nhìn một chút hậu thế hôm nay ra sao cùng quang cảnh? Ta bách tộc chung chủ, Yêu hoàng một mạch lại bị này làm nhục, nhục nhã, chúng ta xấu hổ làm sao sống tạm bợ? Chỉ có thể lấy một bầu nhiệt huyết, toàn trung hiếu đạo nghĩa!”

1 di lão thê lương rống to rút kiếm tự vẫn, đầu lâu phóng lên tận trời, máu tươi cuồn cuộn vẩy xuống.

“Duy lấy nhiệt huyết toàn trung hiếu!”

Một đám di lão di thiếu, đi theo rút kiếm tự vẫn, một màn này coi là thật thảm liệt, chính là Phó Ninh đều đổi sắc mặt, huống chi một loại Yêu tộc thủ vệ, lúc này hô hấp

trở nên thô trọng, trông lại ánh mắt cũng biến thành băng lãnh.

Vũng máu bên trong còn lại di lão di thiếu thân thể run rẩy, nhìn qua đầy đất thi thể, ánh mắt vượt qua La Quan rơi vào kia tiểu tiểu thiếu niên trên thân, thê lương thét lên, “Nghiệt chướng! Nghiệt chướng a! Ngươi cũng xứng làm Yêu hoàng huyết mạch? Lại thụ nó mê hoặc cùng tặc tử làm bạn, hẳn là còn mưu toan ngấp nghé Yêu hoàng đại vị sao? Lăn ra ngoài!”

Tốn minh cầu thân thể lắc một cái, sắc mặt tái nhợt,

Vô ý thức mắt lộ hoảng sợ hướng La Quan nhìn lại.

La Quan lại chưa để ý tới, bình tĩnh cầm kiếm mà đứng , mặc cho một đám di lão di thiếu gào thét, các nhục mạ, quát lớn như gió táp mưa rào, cùng một hồi phương quay người nhàn nhạt mở miệng, “Tốn minh cầu, ngươi còn có lưu đảm phách, đi tranh kia Yêu hoàng đại vị?”

Tiểu tiểu thiếu niên chưa từng trải qua hôm nay, nhìn qua kia một đám toàn thân đẫm máu, thật giống như địa ngục ác quỷ di lão di thiếu, kia từng trương khuôn mặt dữ tợn cùng giận mắng, để hắn nhịn không được run rẩy, giờ phút này nghe vậy thậm chí ngốc trệ một chút, vô ý thức liền muốn cúi đầu.

Nhưng vừa khẽ động liền ngạnh sinh sinh dừng lại, hắn liều mạng bóp lấy đùi, nhìn qua trước mắt bình tĩnh khuôn mặt, cắn răng nói “Ta có…”

Dù âm thanh rung động mặt trắng, La Quan trong mắt

hay là lộ ra một tia thưởng thức, gật gật đầu, “Vậy liền đi tranh, tất cả vụn vặt trở ngại, ta tự nhiên vì ngươi thanh lý.” Quay người 1 kiếm, gọi là rầm rĩ lớn tiếng nhất mấy tên Yêu tộc, trực tiếp bị chém thành 2 đoạn, phơi thây tại chỗ.

Bên tai đột nhiên yên tĩnh, mọi người trợn to tròng mắt, như không nghĩ tới chúng nộ sắp nổi lúc, người này tộc kiếm tu lại vẫn dám giết người.

“Yêu soái!”

Phó Ninh bên tai, vang lên dưới trướng trầm thấp gầm thét, kia vài đôi lạnh lùng đôi mắt, chính gắt gao nhìn qua La Quan.

Nhướng mày, Phó Ninh đưa tay, “Lui ra phía sau.”

Mấy tên dưới trướng mặt mũi tràn đầy đỏ lên, không cam lòng, cắn răng cúi đầu, “Vâng!”

Phó Ninh đáy mắt lộ ra vẻ ưu sầu, nàng dù có thể trấn áp nhất thời, nhưng La Quan hôm nay cử động xác thực đã phạm chúng nộ, ngày sau tất bị Yêu tộc ghen ghét, sợ khó mà thiện.

Nàng đầu tiên là nhìn thoáng qua, kia cầm kiếm mà lập thân ảnh, tiếp lấy lại nhìn phía Yêu hoàng trong điện, đáy mắt một mảnh tối nghĩa thâm trầm.

Những di lão này di thiếu vốn bị ngăn cản bên ngoài, để phòng can thiệp Yêu hoàng đại vị truyền thừa, nhưng lại đột nhiên bị hạ lệnh để vào, vừa lúc cùng La Quan gặp

nhau ở đây, lúc này mới có dưới mắt một màn.

Quả nhiên giỏi tính toán, một tay thuận nước đẩy thuyền liền kéo tới thiên đại

Cừu hận, nhưng càng quan trọng chính là muốn để La Quan huyết tinh gia thân, nhập Yêu hoàng trong điện thì tất thụ Yêu tộc khí vận phản phệ!

‘La Quan, ngươi ta còn chưa so kiếm, cũng đừng chết tại đây…’

Liền tại lúc này La Quan nhàn nhạt mở miệng, “Tự vẫn tuẫn chủ đích xác trung liệt, nhưng tuy là lại đến 10 lần, trăm lần, ta kiếm vẫn nhất định chém Hoa Minh U, ăn thịt người người giết không tha, bao quát hắn cũng bao quát các ngươi.”

Hắn giương mắt đảo qua xung quanh, đạm mạc lạnh lẽo đôi mắt, để những cái kia ánh mắt cừu địch đột nhiên lưng sinh hàn, vô ý thức tránh đi, “La mỗ liền ở chỗ này, ai muốn trả thù chi bằng xuất thủ.”

Lần này, rốt cục yên tĩnh.

Ngoài điện mọi người thấy được rõ ràng, La Quan hôm nay quyết tâm xuất thủ, ai như nhảy ra ngoài, tất nhiên là bị 1 kiếm chém giết hạ tràng, mà bên trong đại điện yên lặng, thì đại biểu cho các phương đại nhân không muốn xuất thủ can thiệp.

“Liền để hắn đi vào! Tại Yêu hoàng trước điện, đồ sát Yêu hoàng một mạch phụ thuộc, tất dẫn tới tộc vận phản

phệ, sống không bằng chết!”

“Lại nhìn kẻ này, có thể phách lối đến khi nào!”

Thi thể bị đẩy ra, máu tươi lại không người thanh lý, liền trải rộng trên thềm đá dưới, lọt vào trong tầm mắt một mảnh tinh hồng.

Lúc này, từ cái này đại điện bên trong, đi ra một người tới, nhạt tiếng nói “Gia Yêu hoàng huyết duệ, mời vào đại điện bên trong tham dự tuyển chọn.” Hơi dừng lại, tiếp tục nói “Mỗi vị huyết duệ, nhưng từ 2 người tiếp khách, không quan hệ người không được bước vào.”

“Ha ha ha!” Có 1 rơi tại trong vũng máu đầu lâu gượng chống lấy bất tử, nghe vậy thống khoái tru lên, “La Quan, 1 mình ngươi tộc, muốn bắt thân phận gì tiến vào ta Yêu hoàng điện?”

La Quan hơi trầm xuống mặc, quay người nhìn về phía tốn minh cầu.

Cái trán đập phá tiểu tiểu thiếu niên, phủ phục quỳ xuống đất, mặc cho huyết tinh nhiễm áo bào, cung kính nói “Hài nhi bái kiến nghĩa phụ!”

La Quan đầu lông mày vẩy một cái, chợt cười to, “Tốt, con ta quả có Yêu hoàng chi tư!” Đưa tay giữ chặt hắn, ngang thân hướng về phía trước, 1 cước đem đầu lâu kia giẫm nát bấy.

Chương 1000 : Ma nuốt vạn vật

Ngưu Đại Tráng cũng vô tính toán ra tay, lúc này chính tựa ở thềm ngọc bên cạnh, thần sắc lười nhác, dưới chân ném lấy mấy cái vò rượu không.

Nữ tử một bộ váy xoè, đẹp không giống nhân gian tư sắc, cau mày nói “Ngươi tửu lượng nguyên liền không tốt, say ở ta nơi này, không ai có thể có thể quản được ngươi say khướt.”

Ngưu Đại Tráng thần sắc trì trệ, hậm hực buông xuống vò rượu, nhỏ giọng lầm bầm, “Ta tốt xấu cũng coi như ngươi ca, liền không thể khách khí một chút?”

“Ngươi nói cái gì đó?”

“Không có, ta không nói, ngươi nghe lầm.” Ngưu Đại Tráng chà xát tay, “Muội tử, ngươi nói ta làm như vậy, có phải là có chút quá điểm?”

Váy xoè nữ tử nhìn hắn một cái, “Là chính ngươi an bài, muốn mượn cơ hội này, ngăn trở đứa bé kia trúng đích một kiếp, bây giờ ngược lại đến hỏi ta?”

Ngưu Đại Tráng cười khổ, “Đây không phải sự đáo lâm đầu, khó tránh khỏi có chút khẩn trương… Ai, năm đó ta làm sao liền đầu co lại, quyết định lưu dòng dõi? Thật sự là một bước đi nhầm mọi loại phiền phức quấn thân… Nhưng cái này nghiệt chướng thụ ta liên luỵ đầu óc vốn

cũng không làm sao thông minh, mắt thấy kia một kiếp sắp tới, lại có cơ hội như vậy ở trước mắt, ta lại có thể nào bỏ lỡ.”

Váy xoè nữ tử rất rõ ràng, chớ nhìn hắn mở miệng một tiếng nghiệt chướng, đầu óc không thế nào thông minh vân vân, trên thực tế đối huyết mạch duy nhất rất coi trọng. Thoảng qua trầm mặc, nàng nói “Ta chỉ là không rõ, ngươi vì sao đối La Quan coi trọng như thế, càng đem tiểu Tráng chi sinh tử, giao phó đến trong tay hắn.”

Ngưu Đại Tráng khoát tay, “Trước đó ta liền cùng ngươi đã nói, hắn cùng người bên ngoài khác biệt.” Hắn thở dài một hơi, “Thôi, việc đã đến nước này, ngươi ta chỉ có thể chờ đợi kết quả, như chú định bản tôn huyết mạch đoạn tuyệt, vậy ta liền cũng nhận.”

Váy xoè nữ tử háy hắn một cái, trong lòng cười lạnh, người này quen là sẽ nói những này đường hoàng lời nói, nếu ngươi nhi tử chết thật, ngươi còn không phải lật trời đi? Nguyên lai tưởng rằng lần này, là chuyên môn vì ta mạo hiểm xuất thủ, lại vẫn tồn an bài như vậy…

Bất quá, cái này đích xác là tâm tính của hắn, tỉnh táo, cứng cỏi lại tự kiềm chế, cân nhắc suy nghĩ mỗi một bước đều truy cầu lợi ích lớn nhất.

Nhưng, không phải cũng chính vì vậy, hắn mới có thể từ một đầu nho nhỏ thạch trâu

Yêu, từng bước một trưởng thành là vượt qua mấy cái kỷ nguyên, có tư cách dòm ngó bỉ ngạn chi cảnh thiên địa đỉnh cao nhất sao?

…

“Nhân gian” địa điểm cũ, phong sơn trời cấm bên trong.

La Quan 3 kiếm ra, lại chưa thể trấn áp ma viên, nó khủng bố, dữ tợn thân ảnh, nháy mắt bức đến trước mắt.

Đôi mắt trinh sát, răng nanh dữ tợn miệng lớn bên trong nước bọt chảy ngang, há miệng liền muốn đem hắn nuốt vào trong bụng. Mà cho đến giờ phút này, không có bất kỳ cái gì dị thường xuất hiện, Kỳ Linh trong lòng đại định, đáy mắt xích hồng tĩnh mịch.

Đến tận đây, hắn mới rốt cục xác định, chính mình suy đoán là thật —— La Quan người hộ đạo, sẽ không lại nhúng tay cuộc chiến hôm nay.

Hoảng sợ, sắp chết về sau, lại thấy được sinh cơ, tương lai, Kỳ Linh chi kích động, cuồng hỉ, người bên ngoài căn bản không tưởng tượng nổi.

Nhưng hắn biết, chỉ cần không có ngoại lực can thiệp, nó liền nhất định có thể trở thành người thắng sau cùng… Bởi vì, nó đầy đủ mạnh!

Cho nên, khi kiếm minh lại lần nữa vang lên lúc, Kỳ Linh một chút cũng không kinh ngạc —— có thể có được cường đại như thế người hộ đạo, La Quan làm sao có thể, chỉ có chút thực lực ấy?

Vô danh kiếm nói truyền thừa, đệ nhất kiếm, thân lò

kiếm!

La Quan huy kiếm chém xuống, nhìn qua ép tới gần ma viên, giờ phút này cũng có minh ngộ, trận chiến này hắn chỉ có thể dựa vào chính mình.

Thắng, hoặc là chết!

Không thể trốn, dù là đốt ngón tay trong giới chỉ mặt ngoài, điểm điểm ngân bạch lưu động, nhưng trực giác mãnh liệt nói cho hắn quyết không thể lui.

La Quan tin tưởng mình trực giác.

Cho nên giờ phút này xuất kiếm, kiếm thế cùng lúc trước so sánh, liền lại nhiều mấy điểm biến hóa —— cường thế, bá đạo, bễ nghễ 4 phương bên ngoài, tăng thêm mấy điểm tìm đường sống trong chỗ chết quyết tuyệt, thảm liệt.

Ong ong ——

Mũi kiếm oanh minh, càn quét thiên địa!

Quan chiến mọi người giật mình, sắc mặt hiển hiện ngưng trọng, không nghĩ tới La Quan thời khắc nguy cấp, lại vẫn có thể thi triển ra cường đại kiếm thế.

Nhưng rất nhanh, trong đó một bộ điểm ánh mắt liền trở nên băng lãnh, dạng này kiếm đích xác rất mạnh, nhưng cùng “Đế kiếm 3 thức” so sánh cũng vô chất tăng lên.

Chỉ bằng đây, có lẽ có thể ngăn cản ma viên nhất thời,

nhưng loại này siêu cường độ bộc phát, La Quan lại có thể kiên trì tới khi nào? Phải biết, hắn hôm nay đối thủ thế nhưng là bất tử ma viên, là thông thường biện pháp cơ hồ không cách nào giết chết tồn tại, khủng bố đến cực điểm.

“La thúc! La thúc giúp ta báo thù… Cố lên… Ta tin tưởng ngươi nhất định có thể…” Ngưu Tiểu Tráng nắm chặt nắm đấm lớn rống.

Đem hắn kéo đến một bên, tay thuận bóp kiếm quyết Phó Ninh, quay người liền 1 bàn tay, “Ngậm miệng, lại hô đem ngươi ném ra bên ngoài!”

Ngưu Tiểu Tráng bụm mặt, nghĩ thầm này nương môn cũng quá hung, La thúc nhưng trăm triệu không thể cùng nàng quấy cùng một chỗ a, nếu không hắn về sau liền không có một ngày tốt lành.

Phó Ninh lạnh lùng quét tới một chút, Ngưu Tiểu Tráng biểu lộ cứng đờ, vội vàng cúi đầu, nàng không tâm tình cùng cái này nghé con yêu lãng phí thời gian, chăm chú nhìn chiến trường, đôi mắt dần dần sáng tỏ.

La Quan kiếm rất mạnh!

So với nàng trong dự đoán, thậm chí càng mạnh mấy điểm, nhưng nàng tự tin như chính diện một trận chiến, nàng chưa hẳn không có cơ hội.

Cho nên cùng nội đình phong ba quá khứ, nàng nhất định phải đánh với La Quan một trận, để nghiệm chứng tự thân kiếm đạo. Về phần La Quan hôm nay có thể hay

không chết… Phó Ninh vô ý thức sờ một chút, bàn tay nắm bắt 1 khối mã não, người hộ đạo… Hừ, ai còn không có rồi? !

Bạt sơn hà!

Oanh ——

1 kiếm rơi, bị ma viên ngăn lại nháy mắt, La Quan không có nửa điểm do dự, chém ra kiếm thứ 2.

Sau đó, là kiếm thứ 3, kiếm thứ tư, thứ 5 kiếm, kiếm thứ sáu.

Mà mọi người cũng rốt cục phát hiện, vô danh kiếm quyết truyền thừa chỗ kinh khủng, nó mỗi 1 kiếm chém ra, đều là tại làm nền, ấp ủ, hội tụ trước đó kiếm thế, cuối cùng hình thành cuồn cuộn vô tận đại dương mênh mông.

Giờ phút này, nhìn về phía trong chiến trường ánh mắt, nhao nhao lộ ra kinh hãi, bọn hắn có thể rõ ràng cảm thấy được, bị phong sơn trời cấm phong ấn kia một phiến khu vực bên trong, kích động kinh khủng bực nào kiếm thế.

Một khi chém ra, hẳn là long trời lở đất!

Đối diện, Kỳ Linh sắc mặt trắng bệch, nhưng một đôi tròng mắt ở giữa, tinh hồng càng phát ra dày đặc tàn khốc mà bạo ngược, hắn gầm nhẹ một tiếng, “Ma nuốt vạn vật!”

Bất tử ma viên huyết mạch thần thông, thi triển một nháy mắt, hắc ám như 1 con miệng lớn mở ra, nháy mắt thôn phệ xung quanh hết thảy. Nó là như thế nồng đậm, liền giống như là vĩnh dạ giáng lâm, tại phạm vi bao trùm bên trong, chỉ còn hơn vô tận băng hàn cùng tịch diệt.

La Quan thân thể đang run rẩy, sắc mặt hắn tái nhợt, miệng mũi thất khiếu không ngừng chảy máu, lại tại sau một khắc bị tràn ngập quanh thân khủng bố khí cơ chấn thành bột mịn.

Trước đây “Đế kiếm 3 thức”, cùng về sau vô danh kiếm quyết truyền thừa, hắn đều toàn lực xuất thủ, khủng bố bộc phát mang đến hậu quả, chính là tự thân thừa nhận áp lực thực lớn. Nhưng hắn cầm kiếm chi thủ, từ đầu đến cuối trầm ổn như bàn thạch, giờ phút này hướng về phía trước chém ra.

“Trấn Thiên Địa!”

Là thứ 7 kiếm, cũng là hội tụ chi kiếm, đem vô danh kiếm quyết chi uy đều phát tiết.

Óng ánh chói mắt kiếm quang, sát na xuyên qua trời cao, tốc độ nhanh chóng khó mà bắt giữ, chỉ cảm thấy trước mắt một trận nhói nhói chua xót. Đối diện, kia bỗng nhiên khuếch trương, như quái vật chi cự miệng, muốn đem hết thảy nuốt hết hắc ám, lập tức bị từ đó trảm phá.

Rống ——

Ma viên thống khổ gào thét, từ trong bóng tối truyền đến,

Kỳ Linh “Oa” một tiếng miệng lớn thổ huyết, nó mi tâm trước hết nhất nổ tung, tiếp theo là toàn thân cao thấp, trần trụi bên ngoài mỗi một tấc máu thịt, bị trực tiếp băng liệt vỡ nát.

Nhưng hắn lại tại cười, điên cuồng cười to, “Lão phu thắng! Lão phu thắng!”

Chương 1001 : Nhập ma

Ma viên đẫm máu, hắc ám khuấy động như nước thủy triều, liền như 1 trương miệng lớn, đem La Quan trực tiếp nuốt hết. . 85. . 85. Một màn này rơi vào trong mắt mọi người, đều sinh ra một cái ý niệm trong đầu —— thắng bại đã điểm, cuối cùng là Kỳ Linh cao hơn một bậc.

Mà thất bại, tự nhiên chỉ có bị thôn phệ hạ tràng.

“La thúc thúc!” Ngưu Tiểu Tráng thét lên, một gương mặt “Bá” một chút biến thành trắng bệch.

Hắn thân ở phong sơn trời cấm bên trong, có thể rõ ràng cảm nhận được kia hắc ám khí tức chi khủng bố, đó là chân chính sinh mệnh vòng cấm, như bị nuốt vào trong đó hẳn là thập tử vô sinh.

Ngày hôm nay, La thúc thúc là vì cứu hắn, mới rơi vào kết cục như thế.

Phó Ninh chau mày, nhìn chằm chằm kia mảnh hắc ám, La Quan cứ như vậy cắm rồi? Nàng luôn cảm thấy hắn sẽ không như thế chết đi.

Đốt ngón tay có chút nắm chặt, mã não truyền ra “Kẽo kẹt” “Kẽo kẹt” nhẹ vang lên, chỉ cần lại thực hiện một điểm lực đạo liền trực tiếp vỡ nát.

“Nhân gian” bên ngoài, Hổ Vương, bạch lang lão tổ 2 cái, giờ phút này mặt trầm như nước.

Đáng chết!

Thật làm cho Kỳ Linh đắc thủ, một khi La Quan bị hắn thôn phệ, thì chủ thượng kế hoạch nhất định bỏ dở nửa chừng, bọn hắn đem khó thoát trọng phạt.

Có thể phong núi trời cấm giáng lâm, ai có thể cải biến kết cục này?

“Tốt! Chết tốt lắm, giết Yêu hoàng tặc tử, tự nhiên bị chém thành muôn mảnh, chết không có chỗ chôn!”

“Coi như kẻ này bất tử, phạm phải tội lớn ngập trời, cũng chắc chắn bị ta phong sơn bách tộc cho xé thành vỡ nát!”

Một đám người tại cách đó không xa giơ chân, bọn hắn là trung với Yêu hoàng một mạch di lão, di thiếu, biết được Yêu hoàng Hoa Minh U bị 1 Nhân tộc kiếm tu giết chết, bọn hắn thiên đô sập, bây giờ từng cái khuôn mặt kích động đỏ lên.

Xung quanh một chút ánh mắt hội tụ, lộ ra lạnh lùng chế giễu, không kiên nhẫn, một đám không biết thời thế ngu xuẩn, Yêu tộc sáng sớm liền biến.

Về phần cái này La Quan chết cũng tốt, đối đại bộ phận điểm trong thành Yêu tộc mà nói, ổn định mới là tốt nhất cục diện —— bọn hắn ủng hộ nhụy hoa nương nương, là đã được lợi ích người, cũng không hi vọng xuất hiện biến cố, La Quan liên lụy đại nhân quả, còn sống cũng là tai họa!

Đương nhiên, trừ cái đó ra đã truyền ra “Ăn thịt người người, giết không tha” câu nói này, cũng là nguyên nhân rất trọng yếu. Dù là cũng không phải là tất cả Yêu tộc đều ăn thịt người tu luyện, nhưng đối cường thế như vậy, tàn khốc tu sĩ nhân tộc, tự nhiên sẽ lòng mang địch ý.

Nhưng vào lúc này, mãi mãi đêm đáng sợ trong bóng tối, đột nhiên vang lên ma viên kinh sợ gào thét, “A! Không có khả năng… Ngươi đến cùng là ai…” Sau một khắc, hắc ám kịch liệt chấn động, cuồn cuộn, sau một khắc lại từ đó băng liệt, trực tiếp một phân thành hai.

Kỳ Linh mặt mũi tràn đầy kinh sợ nhìn về phía đối diện, kia một nửa khác vĩnh dạ bên trong, La Quan cầm kiếm đi ra, hắn có chút cúi đầu máu phát trong gió kích giương, chậm rãi mở miệng, “Bằng ngươi, cũng xứng thôn phệ bản tọa?”

Bá ——

Hắn ngẩng đầu, giờ phút này một đôi tròng mắt lại bày biện ra vô tận đen nhánh, không có nửa điểm tạp chất, như u ám vô tận thâm uyên, có thể đem hết thảy thôn phệ. Vô tận giết chóc, khí tức tử vong, từ trong cơ thể hắn phô thiên cái địa bộc phát, liền như thế gian hết thảy hủy diệt căn nguyên.

Mọi người kinh ngạc đến ngây người, con mắt trợn tròn!

Cái này biến cố vượt quá tất cả mọi người dự kiến, vốn nên hẳn phải chết La Quan, lại giống như là biến thành

người khác, cùng Kỳ Linh đầu này bất tử ma viên so sánh, hắn ngược lại càng giống là trong truyền thuyết thâm uyên ma vật.

Dù là có phong sơn trời cấm hoành cách, chỉ xa xa nhìn lại một chút, lại có thấy lạnh cả người từ đáy lòng hiện lên, sợ hãi khó có thể bình an.

Đây rốt cuộc tình huống như thế nào? !

Kỳ Linh nhanh điên, rõ ràng là hắn thi triển bất tử ma viên huyết mạch thần thông, triệu hoán vĩnh dạ giáng lâm, lại bị La Quan ngạnh sinh sinh cướp đi một nửa.

Mà lại đáng sợ nhất chính là, bây giờ lại đối mặt hắn lúc, Kỳ Linh nhưng vẫn bản năng bên trong sinh ra run rẩy cùng kinh dị —— liền như giờ phút này, hắn chỗ trực diện chính là

Ma viên tiên tổ, thể nội lực lượng lưu chuyển đều xuất hiện ngưng trệ.

La Quan nhập ma!

Nói xác thực hơn, là thâm uyên chi chiến hậu, dung nhập trong cơ thể hắn ma chủng, tại tự thân sắp chết tình trạng dưới bị trực tiếp kích hoạt.

Phải biết, trong cơ thể hắn ma chủng nguồn gốc từ Chân ma, là thế gian ma chi thuỷ tổ, bất tử ma viên huyết mạch cũng nguồn gốc từ Thần ô nhiễm.

Cho nên dù chỉ là 1 viên ma chủng, cũng có thể tuỳ tiện

cướp đi Kỳ Linh gần nửa lực lượng, thậm chí đối với hắn sinh ra cường đại uy hiếp!

Nhưng đây là một thanh kiếm hai lưỡi, trợ giúp La Quan đối kháng ma viên đồng thời, ma chủng cũng tại điên cuồng ăn mòn La Quan tâm thần. Một khi triệt để dung hợp, La Quan đem chân chính nhập ma, trở thành Chân ma giáng lâm thế gian phân thân.

“Chân ma ma chủng!”

Trong đại điện, cung trang nữ tử biến sắc, “Ngưu Đại Tráng, ngươi đến cùng muốn làm cái gì? La Quan càng đã bị Chân ma đánh dấu, một khi hắn bị triệt để ăn mòn, Chân ma phân thân giáng lâm thế gian, phong sơn tất thành tuyệt vực!” Nàng từng trải qua phong ma một trận chiến, biết được Chân ma khủng bố, kia là có thể diệt thế tồn tại.

Ngưu Đại Tráng chếnh choáng cấp trên, lắc lắc đầu, “Hoa hoa ngươi yên tâm, Chân ma từng bởi vì tiểu tử này nếm qua một lần thiệt thòi lớn, nghĩ ăn mòn hắn không dễ dàng như vậy.”

“Đánh rắm!” Cung trang nữ tử vạch mặt, một bước phóng ra, “Ta mặc kệ ngươi có kế hoạch gì, một khi La Quan sẽ bị ma chủng ăn mòn, ta tất ra tay giết hắn!”

Bá ——

Cung trang nữ tử thân ảnh, trực tiếp xuất hiện tại “Nhân gian” bên ngoài, đồ hộp băng lãnh, uy nghiêm, khí thế mênh mông quét sạch tứ phương.

Một nháy mắt, liền kinh động ở đây tất cả mọi người, mi tâm tùy theo cuồng loạn.

Nương nương hiện thân!

Phải biết, từ 3,000 năm trước trận kia sóng gió lớn về sau, nương nương một mực thâm cư không ra ngoài, trừ bên người thân cận người bên ngoài, cơ hồ chưa từng lộ diện. Thậm chí có truyền ngôn nói, bởi vì tràng hạo kiếp kia chi chiến nương nương thương tới căn bản, chỉ có thể bế quan tĩnh dưỡng.

Nhưng hôm nay, nàng lại tự mình đến đây, cũng biết dưới mắt biến cố gì cùng doạ người.

“Bái kiến nương nương!”

Phần phật ——

Trong nháy mắt, trên trời, địa quỳ xuống đầy một chỗ, chính là những cái kia đầu óc không thanh tỉnh di lão di thiếu, bây giờ cũng đầy mặt kính sợ.

Hổ Vương, bạch lang lão tổ đi theo trong đám người, trong lòng từng đợt hồi hộp, bọn hắn chỉ thiếu chút nữa liền có thể thành tựu vĩnh hằng, tự có thể rõ ràng cảm nhận được, đến từ nhụy hoa nương nương đáng sợ khí tức. Như vực sâu như ngục, liền như trời nghiêng địa che, khủng bố khí cơ giương cung mà không phát, một khi giáng lâm hẳn là long trời lở đất!

Một nháy mắt, 2 cái Yêu tộc đại lão cái trán, toát ra tinh

mịn mồ hôi lạnh —— hẳn là, nương nương hôm nay giáng lâm, là vì cứu La Quan?

Tê ——

Nếu nàng đột nhiên lật bàn, vậy hôm nay mọi người tại đây ai có thể ngăn cản? Bọn hắn những này nhảy nhót hạng người, chẳng lẽ không phải muốn nhóm đầu tiên tế thiên?

Mà giờ khắc này, cùng Hổ Vương, bạch lang lão tổ sinh ra tương tự suy nghĩ cũng không tại số ít, dù sao đến từ nhụy hoa nương nương khí cơ khủng bố lại chân thực, lạnh thấu xương uy nghiêm trực thấu tâm thần —— nàng lại thật làm tốt, tùy thời xuất thủ chuẩn bị!

Ầm ầm ——

Đột nhiên, trên đỉnh đầu mây đen hội tụ, khủng bố yêu lực che khuất bầu trời, phàm là lòng mang 2 niệm người đều như ngồi bàn chông.

Phong sơn trời cấm bên trong La Quan hình như có cảm giác, đột nhiên giương mắt lạnh lùng nhìn lại, cùng kia đột nhiên giáng lâm cung trang nữ tử hờ hững đối mặt.

Khóe miệng câu một chút, nhỏ xíu biểu lộ biến ảo, nhưng trong nháy mắt phóng xuất ra vô tận dữ tợn, lãnh khốc, cười lạnh nói “Chết!”

Thanh âm lạnh như băng bên trong hắn nhanh chân hướng về phía trước, mắt đen máu dậy thì sau đen nhánh vĩnh dạ khuấy động, hạo đãng đãng như diệt thế

triều cường càn quét.

Tồi khô lạp hủ, như Chân ma giáng lâm… Không, giờ khắc này, La Quan chính là Chân ma! Ma viên đẫm máu, hắc ám khuấy động như nước thủy triều, liền như 1 trương miệng lớn, đem La Quan trực tiếp nuốt hết. Một màn này rơi vào trong mắt mọi người, đều sinh ra một cái ý niệm trong đầu —— thắng bại đã điểm, cuối cùng là Kỳ Linh cao hơn một bậc.

Mà thất bại, tự nhiên chỉ có bị thôn phệ hạ tràng.

“La thúc thúc!” Ngưu Tiểu Tráng thét lên, một gương mặt “Bá” một chút biến thành trắng bệch.

Hắn thân ở phong sơn trời cấm bên trong, có thể rõ ràng cảm nhận được kia hắc ám khí tức chi khủng bố, đó là chân chính sinh mệnh vòng cấm, như bị nuốt vào trong đó hẳn là thập tử vô sinh.

Ngày hôm nay, La thúc thúc là vì cứu hắn, mới rơi vào kết cục như thế.

Phó Ninh chau mày, nhìn chằm chằm kia mảnh hắc ám, La Quan cứ như vậy cắm rồi? Nàng luôn cảm thấy hắn sẽ không như thế chết đi.

Đốt ngón tay có chút nắm chặt, mã não truyền ra “Kẽo kẹt” “Kẽo kẹt” nhẹ vang lên, chỉ cần lại thực hiện một điểm lực đạo liền trực tiếp vỡ nát.

“Nhân gian” bên ngoài, Hổ Vương, bạch lang lão tổ 2 cái, giờ phút này mặt trầm như nước.

Đáng chết!

Thật làm cho Kỳ Linh đắc thủ, một khi La Quan bị hắn thôn phệ, thì chủ thượng kế hoạch nhất định bỏ dở nửa chừng, bọn hắn đem khó thoát trọng phạt.

Có thể phong núi trời cấm giáng lâm, ai có thể cải biến kết cục này?

“Tốt! Chết tốt lắm, giết Yêu hoàng tặc tử, tự nhiên bị chém thành muôn mảnh, chết không có chỗ chôn!”

“Coi như kẻ này bất tử, phạm phải tội lớn ngập trời, cũng chắc chắn bị ta phong sơn bách tộc cho xé thành vỡ nát!”

Một đám người tại cách đó không xa giơ chân, bọn hắn là trung với Yêu hoàng một mạch di lão, di thiếu, biết được Yêu hoàng Hoa Minh U bị 1 Nhân tộc kiếm tu giết chết, bọn hắn thiên đô sập, bây giờ từng cái khuôn mặt kích động đỏ lên.

Xung quanh một chút ánh mắt hội tụ, lộ ra lạnh lùng chế giễu, không kiên nhẫn, một đám không biết thời thế ngu xuẩn, Yêu tộc sáng sớm liền biến.

Về phần cái này La Quan chết cũng tốt, đối đại bộ phận điểm trong thành Yêu tộc mà nói, ổn định mới là tốt nhất cục diện —— bọn hắn ủng hộ nhụy hoa nương nương, là đã được lợi ích người, cũng không hi vọng xuất hiện biến cố, La Quan liên lụy đại nhân quả, còn sống cũng là tai họa!

Đương nhiên, trừ cái đó ra đã truyền ra “Ăn thịt người người, giết không tha” câu nói này, cũng là nguyên nhân rất trọng yếu. Dù là cũng không phải là tất cả Yêu tộc đều ăn thịt người tu luyện, nhưng đối cường thế như vậy, tàn khốc tu sĩ nhân tộc, tự nhiên sẽ lòng mang địch ý.

Nhưng vào lúc này, mãi mãi đêm đáng sợ trong bóng tối, đột nhiên vang lên ma viên kinh sợ gào thét, “A! Không có khả năng… Ngươi đến cùng là ai…” Sau một khắc, hắc ám kịch liệt chấn động, cuồn cuộn, sau một khắc lại từ đó băng liệt, trực tiếp một phân thành hai.

Kỳ Linh mặt mũi tràn đầy kinh sợ nhìn về phía đối diện, kia một nửa khác vĩnh dạ bên trong, La Quan cầm kiếm đi ra, hắn có chút cúi đầu máu phát trong gió kích giương, chậm rãi mở miệng, “Bằng ngươi, cũng xứng thôn phệ bản tọa?”

Bá ——

Hắn ngẩng đầu, giờ phút này một đôi tròng mắt lại bày biện ra vô tận đen nhánh, không có nửa điểm tạp chất, như u ám vô tận thâm uyên, có thể đem hết thảy thôn phệ. Vô tận giết chóc, khí tức tử vong, từ trong cơ thể hắn phô thiên cái địa bộc phát, liền như thế gian hết thảy hủy diệt căn nguyên.

Mọi người kinh ngạc đến ngây người, con mắt trợn tròn!

Cái này biến cố vượt quá tất cả mọi người dự kiến, vốn nên hẳn phải chết La Quan, lại giống như là biến thành

người khác, cùng Kỳ Linh đầu này bất tử ma viên so sánh, hắn ngược lại càng giống là trong truyền thuyết thâm uyên ma vật.

Dù là có phong sơn trời cấm hoành cách, chỉ xa xa nhìn lại một chút, lại có thấy lạnh cả người từ đáy lòng hiện lên, sợ hãi khó có thể bình an.

Đây rốt cuộc tình huống như thế nào? !

Kỳ Linh nhanh điên, rõ ràng là hắn thi triển bất tử ma viên huyết mạch thần thông, triệu hoán vĩnh dạ giáng lâm, lại bị La Quan ngạnh sinh sinh cướp đi một nửa.

Mà lại đáng sợ nhất chính là, bây giờ lại đối mặt hắn lúc, Kỳ Linh nhưng vẫn bản năng bên trong sinh ra run rẩy cùng kinh dị —— liền như giờ phút này, hắn chỗ trực diện chính là

Ma viên tiên tổ, thể nội lực lượng lưu chuyển đều xuất hiện ngưng trệ.

La Quan nhập ma!

Nói xác thực hơn, là thâm uyên chi chiến hậu, dung nhập trong cơ thể hắn ma chủng, tại tự thân sắp chết tình trạng dưới bị trực tiếp kích hoạt.

Phải biết, trong cơ thể hắn ma chủng nguồn gốc từ Chân ma, là thế gian ma chi thuỷ tổ, bất tử ma viên huyết mạch cũng nguồn gốc từ Thần ô nhiễm.

Cho nên dù chỉ là 1 viên ma chủng, cũng có thể tuỳ tiện

cướp đi Kỳ Linh gần nửa lực lượng, thậm chí đối với hắn sinh ra cường đại uy hiếp!

Nhưng đây là một thanh kiếm hai lưỡi, trợ giúp La Quan đối kháng ma viên đồng thời, ma chủng cũng tại điên cuồng ăn mòn La Quan tâm thần. Một khi triệt để dung hợp, La Quan đem chân chính nhập ma, trở thành Chân ma giáng lâm thế gian phân thân.

“Chân ma ma chủng!”

Trong đại điện, cung trang nữ tử biến sắc, “Ngưu Đại Tráng, ngươi đến cùng muốn làm cái gì? La Quan càng đã bị Chân ma đánh dấu, một khi hắn bị triệt để ăn mòn, Chân ma phân thân giáng lâm thế gian, phong sơn tất thành tuyệt vực!” Nàng từng trải qua phong ma một trận chiến, biết được Chân ma khủng bố, kia là có thể diệt thế tồn tại.

Ngưu Đại Tráng chếnh choáng cấp trên, lắc lắc đầu, “Hoa hoa ngươi yên tâm, Chân ma từng bởi vì tiểu tử này nếm qua một lần thiệt thòi lớn, nghĩ ăn mòn hắn không dễ dàng như vậy.”

“Đánh rắm!” Cung trang nữ tử vạch mặt, một bước phóng ra, “Ta mặc kệ ngươi có kế hoạch gì, một khi La Quan sẽ bị ma chủng ăn mòn, ta tất ra tay giết hắn!”

Bá ——

Cung trang nữ tử thân ảnh, trực tiếp xuất hiện tại “Nhân gian” bên ngoài, đồ hộp băng lãnh, uy nghiêm, khí thế mênh mông quét sạch tứ phương.

Một nháy mắt, liền kinh động ở đây tất cả mọi người, mi tâm tùy theo cuồng loạn.

Nương nương hiện thân!

Phải biết, từ 3,000 năm trước trận kia sóng gió lớn về sau, nương nương một mực thâm cư không ra ngoài, trừ bên người thân cận người bên ngoài, cơ hồ chưa từng lộ diện. Thậm chí có truyền ngôn nói, bởi vì tràng hạo kiếp kia chi chiến nương nương thương tới căn bản, chỉ có thể bế quan tĩnh dưỡng.

Nhưng hôm nay, nàng lại tự mình đến đây, cũng biết dưới mắt biến cố gì cùng doạ người.

“Bái kiến nương nương!”

Phần phật ——

Trong nháy mắt, trên trời, địa quỳ xuống đầy một chỗ, chính là những cái kia đầu óc không thanh tỉnh di lão di thiếu, bây giờ cũng đầy mặt kính sợ.

Hổ Vương, bạch lang lão tổ đi theo trong đám người, trong lòng từng đợt hồi hộp, bọn hắn chỉ thiếu chút nữa liền có thể thành tựu vĩnh hằng, tự có thể rõ ràng cảm nhận được, đến từ nhụy hoa nương nương đáng sợ khí tức. Như vực sâu như ngục, liền như trời nghiêng địa che, khủng bố khí cơ giương cung mà không phát, một khi giáng lâm hẳn là long trời lở đất!

Một nháy mắt, 2 cái Yêu tộc đại lão cái trán, toát ra tinh

mịn mồ hôi lạnh —— hẳn là, nương nương hôm nay giáng lâm, là vì cứu La Quan?

Tê ——

Nếu nàng đột nhiên lật bàn, vậy hôm nay mọi người tại đây ai có thể ngăn cản? Bọn hắn những này nhảy nhót hạng người, chẳng lẽ không phải muốn nhóm đầu tiên tế thiên?

Mà giờ khắc này, cùng Hổ Vương, bạch lang lão tổ sinh ra tương tự suy nghĩ cũng không tại số ít, dù sao đến từ nhụy hoa nương nương khí cơ khủng bố lại chân thực, lạnh thấu xương uy nghiêm trực thấu tâm thần —— nàng lại thật làm tốt, tùy thời xuất thủ chuẩn bị!

Ầm ầm ——

Đột nhiên, trên đỉnh đầu mây đen hội tụ, khủng bố yêu lực che khuất bầu trời, phàm là lòng mang 2 niệm người đều như ngồi bàn chông.

Phong sơn trời cấm bên trong La Quan hình như có cảm giác, đột nhiên giương mắt lạnh lùng nhìn lại, cùng kia đột nhiên giáng lâm cung trang nữ tử hờ hững đối mặt.

Khóe miệng câu một chút, nhỏ xíu biểu lộ biến ảo, nhưng trong nháy mắt phóng xuất ra vô tận dữ tợn, lãnh khốc, cười lạnh nói “Chết!”

Thanh âm lạnh như băng bên trong hắn nhanh chân hướng về phía trước, mắt đen máu dậy thì sau đen nhánh vĩnh dạ khuấy động, hạo đãng đãng như diệt thế

triều cường càn quét.

Tồi khô lạp hủ, như Chân ma giáng lâm… Không, giờ khắc này, La Quan chính là Chân ma!

Chương 1002 : Tinh lạc như mưa

Kỳ Linh sắc mặt trắng bệch, thân thể không tự chủ được run rẩy, nguồn gốc từ huyết mạch bản năng hoảng sợ, để hắn căn bản bất lực phản kháng.

Sẽ chết! Sẽ chết!

Oanh ——

Khí tức khủng bố bộc phát, Kỳ Linh trực tiếp hiện ra bản thể, hơn hai trăm trượng bất tử ma viên, xa xa nhìn lại liền như một ngọn núi.

Nhưng hôm nay nó lại run thành cái sàng, liều mạng bộc phát thể nội yêu lực, hóa thành cuồn cuộn dòng lũ phóng tới đối diện La Quan, ý đồ đem nó ngăn cản bên ngoài.

Sau một khắc kinh dị một màn xuất hiện, kia đủ để phá vỡ núi nát đất yêu lực dòng lũ, tại ở gần La Quan nháy mắt, trực tiếp từ đó vỡ nát, tiếp theo bị khuấy động vĩnh dạ thôn phệ.

Yếu ớt không chịu nổi một kích!

“Không! Đừng tới đây, ngươi đừng tới đây… A!” Ma viên một tiếng hét thảm, đã bị mũi kiếm đâm vào ngực bụng ở giữa. Lấy kiếm phong trưởng độ, đối với nó mà nói sợ là bất quá vẻn vẹn phá một điểm da, nhưng ma viên

thống khổ biểu hiện lại giống bị rút gân lột da.

Ầm ầm ——

Nó tay chân điên cuồng đập, thẳng khiến mặt đất rung chuyển, gào thét, xuất hiện từng cái khủng bố hố sâu, băng liệt lan tràn khắp nơi. Nhưng chính là như thế, ma viên lại tránh thoát không được, lại giống như là bị một kiếm này cho đóng đinh trên mặt đất!

Một đôi xích hồng đôi mắt ở giữa, giờ phút này hoàn toàn không có trước đó bạo ngược, khát máu, chỉ còn hơn vô tận thống khổ, tuyệt vọng.

La Quan một tay cầm kiếm, đâm vào ma viên thể nội, mái tóc dài màu đỏ ngòm tại sau lưng khuấy động, một đôi thâm uyên tròng mắt đen nhánh, nhìn qua dưới chân ma viên, khóe miệng là một vòng làm người sợ hãi cười lạnh.

“Rất có sức sống một đầu tiểu vượn, ta hôm nay tỉnh lại, ngược lại vừa vặn có chút đói.” Đang khi nói chuyện, hắn khẽ liếm một chút khóe miệng.

Ma viên một đôi mắt châu bỗng nhiên trợn tròn, đối tử vong sợ hãi, cưỡng ép đè xuống trong huyết mạch run rẩy, nó gào thét một tiếng thẳng đến La Quan cắn tới, dữ tợn miệng lớn ở giữa, là khủng bố răng nanh như lưỡi đao.

“Bành” một tiếng vang thật lớn, răng nanh vỡ nát, tróc ra, máu tươi, thịt nát rơi vãi, ma viên to lớn đầu lâu đập ầm ầm trên mặt đất.

La Quan thu hồi quyền

Đầu, khóe miệng cười mỉm, “Cái này liền có chút không nghe lời, có thể vì ta no bụng, cũng là vinh hạnh của ngươi.”

Ông ——

Kiếm minh bỗng nhiên vang lên, u quang hiện lên, ma viên bị mở ngực mổ bụng, lộ ra phía dưới nhúc nhích tạng phủ, vết thương chảy máu thịt điên cuồng sinh trưởng, liền muốn điên cuồng khép lại, La Quan lại 1 nắm chặt mũi kiếm, sau một khắc máu tươi rơi vãi.

Rơi vào ma viên ngực bụng bên trong, liền như lăn dầu giội nhập trong lửa, theo “Ầm ầm” tê cả da đầu tiếng hủ thực, lại thật có huyết sắc hỏa diễm mãnh liệt thiêu đốt.

“A!”

Ma viên thống khổ tru lên, chỉ tới kịp phát ra một tiếng, liền lại bị 1 kiếm đem miệng trảm phá, máu tươi lại lần nữa vẩy xuống trong đó.

La Quan cười to, màu mực như vực sâu đôi mắt bên trong, toát ra hưng phấn, khát máu, phía sau hắn mãnh liệt đen nhánh vĩnh dạ, tùy theo nhào xuống xuống tới, đem hắn cùng ma viên thân ảnh bao phủ.

Mơ hồ không rõ, thống khổ sợ hãi gào thét, không ngừng từ vĩnh dạ bên trong truyền đến, nương theo lấy băng lãnh kinh khủng nhấm nuốt, nuốt, khiến tất cả thấy

cảnh này người đều toàn thân sinh hàn, sắc mặt trắng bệch.

Một lát sau vĩnh dạ từ đó tách ra, La Quan cầm kiếm đi ra, hắn máu phát tăng thêm mấy điểm tinh hồng, khóe miệng ngậm lấy cười lạnh, thì lộ ra mấy điểm hài lòng.

Mà ma viên thân thể cao lớn, thì hoàn toàn biến mất không gặp, nếu không phải mặt đất còn sót lại khủng bố vết tích, cùng kia pha tạp rơi vãi máu tươi, thậm chí để người cảm thấy vừa rồi nhìn thấy chỉ là ảo giác.

Kỳ Linh chết!

Cơ hồ không có nửa điểm sức chống cự, liền bị sống sờ sờ ngược sát, lại thôn phệ sạch sẽ.

Vừa nghĩ đến đây, mọi người vẻ mặt càng thêm kinh hoảng, vô ý thức lui về phía sau.

Chỉ có nhụy hoa nương nương lúc này còn đứng ở nguyên địa, nàng đạp lâm hư không ở giữa, nhìn về phía phong sơn trời cấm bên trong La Quan thân ảnh, mặt

Sắc vô song ngưng trọng.

Ma khí cuồn cuộn, vĩnh dạ như vực sâu, nhưng hủy thiên diệt địa, có thể nuốt phệ thương sinh!

Chân ma chi chủng đã triệt để khôi phục, lập tức liền đem hoàn thành ăn mòn, chân chính giáng lâm thế gian.

“Ngưu Đại Tráng!”

Nàng nghiến chặt hàm răng, tên vương bát đản này, nói cái gì vì nhà mình muội tử, cam nguyện bắt buộc mạo hiểm.

Thua thiệt nàng còn cảm động một chút!

Liền cái này?

Ngươi tinh khiết là yếu hại ta!

Không nói đến La Quan bản thân, dính dấp đến rất nhiều nhân quả, liền chỉ Chân ma chi chủng một điểm, liền sẽ rước lấy cực lớn phiền phức.

Diệt nó, tất nhiên cùng Chân ma kết đại thù, không chết không thôi!

Bá ——

La Quan ngẩng đầu, tròng mắt đen nhánh trông lại, khóe miệng của hắn câu lên đường cong càng lớn, “Bản tọa nhớ được ngươi. 1 đóa sơn dã chi hoa, lại cũng có thể đi đến hôm nay, cũng biết nên có đại khí vận, vận may lớn.”

“Nhưng cũng tiếc, khoảng cách thành đạo còn kém một bước, 1 bước này chính là lạch trời, là lấy ngươi mới có thể rơi vào hôm nay tình trạng.”

Hắn cất bước hướng về phía trước, giọng nói nhẹ nhàng mà bình tĩnh, lại cho người ta trịch địa hữu thanh,

không dung kháng cự uy áp mạnh mẽ, “Thờ phụng, đi theo ta, bản tọa đem ban cho ngươi tân sinh, thành tựu vô thượng đại đạo, hoa nở bỉ ngạn!”

Ầm ầm ——

Phong sơn trời cấm tại chấn động, như thụ lực lượng kinh khủng xung kích, kích thích từng vòng từng vòng gợn sóng, lại đang trở nên càng ngày càng mãnh liệt.

Yêu tộc trên mặt của mọi người, huyết sắc “Bá” một chút cởi tận, nhìn qua trước mắt một màn, trên mặt đều là hoảng sợ, hãi nhiên.

Phong thiên trời cấm, đây chính là phong sơn trời cấm, đây là thiên địa đại đạo tạo thành, trấn áp phong sơn trong ngoài, không người có thể rung chuyển nửa điểm? Nhưng hôm nay bộ dáng lại giống như là, cũng bị người ngạnh sinh sinh xông phá.

Mà kinh khủng nhất chính là, La Quan cái gì cũng không làm, hắn chỉ là cất bước mà

Đến, liền có hạo đãng đãng ngập trời chi uy hoành ép thập phương. Nhất là, là sau người mãnh liệt khuấy động vĩnh dạ, làm cho người ta cảm thấy vô tận sợ hãi, chấn nhiếp —— thuận ta thì sống nghịch ta thì chết!

Nhụy hoa nương nương thở sâu, tiếp lấy chậm rãi phun ra, nàng đưa tay trên đỉnh đầu khủng bố yêu lực, lập tức lưu chuyển, phát ra “Ầm ầm” tiếng vang, khủng bố uy áp từ đó vẩy xuống.

Nàng vẫn chưa mở miệng, lại lấy hành động thực tế cho trả lời, bởi vì nhụy hoa nương nương rất rõ ràng, Chân ma ra sao cùng tồn tại.

Thần là vạn vật hủy diệt căn nguyên, là thế gian hết thảy tử vong cùng không rõ hội tụ! Không ai có có thể cùng Chân ma cùng tồn tại, như cùng Thần hợp tác, chỉ có bị giết chết, thôn phệ hạ tràng.

“Ngu xuẩn!”

La Quan thu liễm tiếu dung, thần sắc trở nên lãnh khốc, như cảm nhận được hắn lạnh thấu xương ý chí, vĩnh dạ bỗng nhiên bộc phát, tựa như là 1 trương miệng lớn, muốn đem phong sơn trời cấm thôn phệ, tiếp theo chôn vùi hết thảy.

Nhưng vào lúc này, kia bộc phát vĩnh dạ bỗng dưng lâm vào đình trệ, La Quan đen nhánh như vực sâu đôi mắt bên trong, toát ra từng sợi ngân bạch. Kiềm chế, phẫn nộ gầm nhẹ, từ trong miệng hắn truyền ra, “Cút về… Thân thể của ta… Không phải do ngươi làm chủ…”

Hắc ám cùng ngân bạch, chém giết lẫn nhau, thôn phệ, khu trục!

Đôm đốp ——

Đôm đốp ——

La Quan quanh thân gân cốt huyết nhục, đột nhiên bắt đầu mảng lớn vỡ nát, căn bản không chịu nổi thể nội 2 đạo lực lượng kinh khủng giao phong.

Mắt thấy hắn nhục thân sắp sụp đổ, bị máu tươi thẩm thấu trường bào, đột nhiên phóng xuất ra 1 đạo khí tức cường đại xông thẳng tới chân trời.

Sau một khắc, phong sơn phía trên thiên khung, khủng bố, kiềm chế khí cơ bị đuổi tản ra, hạo đãng đãng vô tận tinh huy từ chín ngày vẩy xuống.

Bọn chúng bị lực vô hình dẫn dắt, từ bốn phương tám hướng hội tụ, rót vào La Quan thể nội, nhanh chóng chữa trị nhục thể của hắn.

Đêm đó, 8 triệu bên trong phong sơn cảnh nội tinh lạc như mưa, óng ánh mà sáng trong, ngân huy chiếu thập phương!

Chương 1003 : Gì tiếc bản thân?

La Quan mở mắt ra, sắc mặt tái nhợt vô song, như bệnh nặng một trận, vừa vặn thân bên trong lại kích động vô cùng cường đại lực lượng.

Kia là thôn phệ Kỳ Linh sau tổ long huyết mạch tăng lên, mang theo cho hắn phản hồi, nhưng trong mắt của hắn không có nửa điểm ý mừng, chỉ là một mảnh u ám.

Chân ma…

Hắn liền biết, thâm uyên một trận chiến dù sớm đã kết thúc, nhưng vị này tuyệt sẽ không bỏ qua hắn, cứ việc trong lòng sớm có chuẩn bị, thật là ma ma chủng đột nhiên thức tỉnh mang đến hung hiểm, hay là vượt xa khỏi đoán trước.

Nếu không phải thời khắc mấu chốt, La Quan trên thân cái này pháp bào dẫn dắt tinh thần chi lực giáng lâm, cưỡng ép bảo vệ nhục thể của hắn, cho dù ngân bạch có thể đối kháng Chân ma chi lực ăn mòn, hắn từ lâu hôi phi yên diệt.

“Lão sư…” . ? ? .

Pháp bào là Huyền Nhất Nhất lưu lại, cái này tự nhiên là nàng thủ đoạn, vừa nghĩ đến đây La Quan nhẹ nhàng vuốt ve trường bào, giữa lông mày hiển hiện mấy điểm nhu hòa, tưởng niệm.

Quanh thân tinh thần sáng trong quang mang dần dần tán đi, La Quan hít một hơi đè xuống nỗi lòng, ngẩng đầu nhìn về phía phong sơn trời cấm bên ngoài, kia cung trang tuyệt mỹ nữ tử trên thân, khom mình hành lễ, “Vãn bối La Quan, bái kiến nhụy hoa nương nương, trước đó tình thế bất đắc dĩ, như có chỗ mạo phạm còn xin nương nương thứ tội.”

Nhụy hoa nương nương nhìn lại người trước mắt tộc tiểu bối, che lại đáy mắt chấn kinh, Chân ma ma chủng chính là nó phân thần ý niệm chỗ ngưng, dù là nàng bị ký sinh đều chưa hẳn có thể ngăn cản, tiểu bối này có thể bình an vượt qua. Nàng dù nghe huynh trưởng nói qua một chút, liên quan tới La Quan chỗ bất phàm, nhưng hôm nay tận mắt nhìn thấy mới biết thần dị.

Suy nghĩ lưu chuyển mặt ngoài bất động thanh sắc, nhụy hoa nương nương đưa tay một nắm, phong sơn trời cấm tạo thành nửa trừ phong ấn, hóa thành một vòng lưu quang chui vào đến trong tay nàng, “La Quan, hôm nay ngọn nguồn bản cung tận đã biết, sai không ở ngươi.”

Một câu, liền đem chuyện hôm nay nắp hòm định luận.

La Quan trong lòng khẽ buông lỏng, chấp lễ càng cung, “Đa tạ nương nương nhìn rõ mọi việc.”

Nhưng vào lúc này, một trận chói tai quát mắng vang lên.

“Ám sát Yêu hoàng gian nịnh tặc tử, tội đáng xử cực

hình, chém thành muôn mảnh!”

“Yêu hoàng chính là ta phong sơn chung chủ, nay bị người tộc chi tu độc thủ, người người có thể tru diệt!”

Trung với yêu

Hoàng di lão di thiếu, vọt tới La Quan trước người, ánh mắt hung ác thần sắc oán độc, hận không thể đem hắn tươi sống xé nát.

“Nương nương! Kẻ này sát hại Yêu hoàng, chính là Yêu tộc tội nhân, mời ngài hạ lệnh đem nó tru sát!”

“Mời nương nương hạ lệnh tru sát hung thủ, là yêu hoàng báo thù!”

Rầm rầm ——

Quỳ đầy một chỗ!

Nhụy hoa nương nương thần sắc bình tĩnh, hơi lườm bọn hắn, thản nhiên nói “Yêu tộc không được ăn thịt người tu hành, chính là phong sơn quy củ, Yêu hoàng xúc phạm cũng cùng thứ dân cùng tội.”

Di lão di thiếu trừng lớn mắt, mặt mũi tràn đầy chấn kinh, nghĩ không ra nhụy hoa nương nương lại cho ra như vậy đáp lại, chẳng phải là nói Yêu hoàng đại nhân bị giết chính là trừng phạt đúng tội? !

“Nương nương! Yêu hoàng dù có sai trước đây, cũng là ta phong sơn chung chủ, há lại cho tu sĩ nhân tộc quát

tháo? Nếu không đem kẻ này tru sát, làm sao phục chúng a!” Một tên di lão cất tiếng đau buồn gầm thét, râu tóc đều dựng.

Nhụy hoa nương nương đảo mắt, “Ai không phục?”

Hoàn toàn tĩnh mịch.

Liền càng có vẻ, một đám di lão di thiếu tru lên chói tai không hiểu.

Nhụy hoa nương nương nhìn thoáng qua, đứng yên ở trước như việc không liên quan đến mình La Quan, đưa tay một chỉ, “Ngươi giống như phải vì Yêu hoàng báo thù, bản cung đồng ý.”

Di lão di thiếu lập tức cứng đờ, nghĩ đến vừa rồi mắt thấy một trận chiến, cùng kia La Quan khủng bố, quỷ dị chỗ, liền cảm giác toàn thân băng hàn. Nhưng lại nhìn hắn lúc này sắc mặt tái nhợt, khí tức quanh người không hiện, liền lại nhịn không được tâm động.

Rốt cục, người di lão kia vung tay hô to, “Chủ nhục thần tử, ta cùng trung với Yêu hoàng đại nhân, gì tiếc bản thân? !”

“Là yêu hoàng báo thù, giết!”

Một đám di lão di thiếu, lúc này nhiệt huyết sôi trào, đều hô to “Gì tiếc bản thân” đánh tới.

La Quan rút kiếm 1 trảm, “Ông” một tiếng kiếm minh, mọi người liền cảm giác một đạo bạch quang hiện lên,

đôi mắt hơi cảm thấy sáp nhiên, khó chịu.

Sau đó, “Phù phù” “Phù phù” tiếng ngã xuống đất vang lên, di lão di thiếu nhóm đều đạt được ước muốn, đi theo Yêu hoàng lao tới dưới mặt đất.

Máu tươi ấm áp, tại gió núi bên trong bốc lên bừng bừng bạch khí, lại bị 1 cái đánh quyển quấy tán, chỉ còn hơn một mảnh tanh hôi gay mũi.

Tất cả mắt thấy cảnh này Yêu tộc, đều giật nảy mình rùng mình một cái, lại nhìn hướng La Quan ánh mắt, liền toát ra vô tận hãi nhiên.

Hổ Vương, bạch lang lão tổ đứng tại đám người về sau, sắc mặt khó coi, đang đối mặt đều sinh ra đồng dạng suy nghĩ —— “Tiểu bối này kiếm, so trước đó mạnh hơn!”

Mà bây giờ, khoảng cách Đại Nghiệt uyên bên trong một trận chiến mới trôi qua bao lâu? Lúc trước bọn hắn tự mình giáng lâm, còn có nắm chắc tiêu diệt đi.

Nhưng bây giờ…

Nhìn qua một mảnh trước thi thể kia đứng thẳng thân ảnh, 2 người chỉ cảm thấy trong lòng một trận băng hàn!

La Quan thu kiếm, chắp tay nói “Nương nương đã tuyên bố vãn bối vô tội, những này Yêu tộc ra tay với ta, chính là ngỗ nghịch nương nương ý chí, đây là đại tội, là lấy vãn bối thay nương nương xuất thủ, đã xem bọn hắn đều tru sát.”

Nghe được lời ấy, mọi người lại là trong lòng run lên, tay nhẫn tâm đen thực lực mạnh, người này tộc kiếm tu quả thật là nhân vật lợi hại!

Nhụy hoa nương nương khóe miệng như câu một chút, nhưng lại nhìn đi lại phát hiện, nàng vẫn là 1 bộ bình tĩnh, lạnh nhạt bộ dáng, “Ừm, bản cung biết.” Nàng thoảng qua dừng lại, “Việc này khi thưởng, La Quan ngươi nhưng có sở cầu?”

La Quan đưa tay một chỉ, điểm hướng nơi hẻo lánh bên trong bị giải cứu ra cả đám tộc, “Vãn bối chỉ có 1 nguyện, khẩn cầu nương nương cho bọn hắn một con đường sống.”

Nhụy hoa nương nương gật đầu, “Có thể. Nắm lệnh này, có thể mở ra phong sơn lối ra một lần.” Nói xong thật sâu nhìn La Quan một chút, quay người một bước phóng ra, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

“Ta cùng cung tiễn nương nương!”

Mọi người vội vàng hành lễ, sau khi đứng dậy thần sắc riêng phần mình phức tạp, hoặc dư quang giao thoa, hoặc xa xa nhìn về phía La Quan, cuối cùng quy về trầm mặc.

Bá ——

Bá ——

Từng đạo yêu quang hướng

Trời mà lên, rất nhanh trừ phương xa còn có một số Yêu tộc chần chờ bồi hồi, xung quanh đã không xuống dưới.

Một đám người tộc tuy bị giải cứu ra, lại tự biết hãm sâu phong sơn tuyệt địa, cái kia nghĩ tới thật có thể còn sống rời đi, từng cái mặt lộ vẻ cuồng hỉ.

“Nương, chúng ta có thể sống sót!”

“Quá tốt, thật sự là quá tốt!”

Không biết ai cái thứ 1 quỳ xuống, nhao nhao hô to.

“Đa tạ kiếm tiên đại nhân!”

“Đa tạ kiếm tiên đại nhân!”

Đôi mắt kích động, cảm kích vạn điểm.

La Quan phất tay áo đem mọi người kéo, “Im lặng, để tránh tự nhiên đâm ngang.”

Mọi người vội vàng gật đầu, cẩn thận thối lui đến bên cạnh.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, Phó Ninh mang theo Ngưu Tiểu Tráng, rơi vào La Quan trước người, nàng đôi mắt sáng tỏ, kích động cường đại chiến ý.

“La đạo hữu, bản soái đối ngươi ta so kiếm chi chiến,

càng phát ra chờ mong!”

Nàng vốn là vóc người khá cao, không tại nam tử phía dưới, giờ phút này lưng eo thẳng tắp, lại cho người ta một phần nhưng chống đỡ nhật nguyệt thiên khung cảm giác.

Nhất là mắt thấy vừa rồi La Quan trấn sát Kỳ Linh một trận chiến, còn có thể bảo trì ngang giương chiến ý, không một chút hồi hộp tránh lui, quả nhiên là kiếm tâm như bàn thạch, sơn hải không thể dời.

Thế gian thiên kiêu như thế óng ánh sáng rực, có thể cùng tung hoành chín ngày tranh phong, quả nhiên là cực lớn khoái ý.

La Quan ầm ĩ cười một tiếng, lớn tiếng nói “Tốt, đợi nơi đây việc vặt chấm dứt, La mỗ tự nhiên cùng yêu soái dốc sức một trận chiến.”

Phó Ninh càng hài lòng, đem Ngưu Tiểu Tráng giao cho La Quan, lại nhìn về phía bên cạnh cả đám tộc, nói “. La đạo hữu bây giờ cần bế quan tu luyện, không bằng đem bọn hắn giao cho ta, bản soái tự sẽ đưa bọn hắn rời đi.”

La Quan lắc đầu, “Cũng không phải là không tín nhiệm yêu soái, nhưng việc này liên quan đến không nhỏ, hay là La mỗ tự mình đưa bọn hắn rời đi đi.”

Phó Ninh suy nghĩ một chút, gật đầu, “Thôi được, vậy bản soái liền cáo từ.” Nàng chắp tay một cái xoay người rời đi, quả nhiên là tiêu sái tùy ý.

Chương 1004 : Phá vọng chi nhãn

“Thúc…”

Chỉ hô một tiếng, Ngưu Tiểu Tráng liền quỳ trên mặt đất.

Trước đó hắn là tận mắt nhìn thấy, La Quan kinh lịch gì cùng hung hiểm, nói một câu “Hiểm tử hoàn sinh” là nửa điểm bất quá điểm.

Phó Ninh đã nói rất rõ ràng, hôm nay hắn bản năng không đếm xỉa đến, chỉ vì cứu hắn, liền nghĩa vô phản cố mạo hiểm.

Đây là cái gì? Đây chính là yêu a!

Giờ phút này, Ngưu Tiểu Tráng lại một lần bắt đầu hoài nghi thân thế, nhất là hôm nay như vậy tuyệt vọng thời khắc, kia lão ngưu lại mặt cũng không lộ, cái này đạp ngựa là cha ruột có thể làm ra đến sự tình? !

Không được, đợi phong sơn chi hành kết thúc, hắn tất yếu biết rõ ràng việc này, tìm tới mình cha ruột!

La Quan không biết hắn đang suy nghĩ gì, nhìn xem tiểu tử đỏ mắt bộ dáng, nhướng mày, “Được rồi, không phải liền là bị chặt một cái tay, lúc trước đoạn hai cái đùi thời điểm, cũng không gặp ngươi khổ sở, đứng lên đi.”

Ngưu Tiểu Tráng ứng tiếng là, cung cung kính kính đập

cái đầu, đứng dậy đứng ở bên cạnh.

La Quan nhìn về phía Nhân tộc mọi người, nói “. Đi thôi, ta hiện tại liền đưa các ngươi về nhà.” Hắn quay người đi ra ngoài, mọi người vội vàng theo sau lưng.

Thuận lợi rời đi nội đình chi thành, rồi lại đi ra mấy chục dặm, La Quan dừng bước lại.

Lật tay lấy ra nhụy hoa nương nương cho hắn lệnh bài, lấy pháp lực kích phát về sau, trước mắt không gian lập tức chấn động bắt đầu, rất nhanh hình thành một cái thông đạo.

Thần niệm quét qua, liền có thể cảm thấy được cùng phong sơn cảnh nội, hoàn toàn khác biệt thiên địa khí cơ, đích thật là thông hướng ngoại giới. Tuy nói nhụy hoa nương nương không đến mức, bởi vì chút chuyện này lừa hắn, La Quan hay là buông lỏng một hơi, xoay người nói “Chư vị, các ngươi có thể đi.”

Cả đám tộc lại quỳ đi xuống, nói cám ơn liên tục.

Có người chần chờ liên tục, nói “. Kiếm tiên đại nhân, không bằng ngài cùng đi với chúng ta a? Phong sơn chung quy là Yêu tộc thiên hạ, không phải chúng ta tộc cương thổ.”

“Đúng vậy a! Kiếm tiên đại nhân lưu tại nơi đây, không khác hổ lang vây quanh, bây giờ thông đạo đã mở ra, không bằng cùng chúng ta cùng rời đi.”

La Quan có một nháy mắt động tâm, nhưng lại sau đó

một khắc bị trực tiếp đè xuống, hắn lắc đầu, nói “. Ta còn có việc, tạm thời không thể rời đi phong sơn, đừng có lại trì hoãn thời gian, ngươi cùng cái này liền lên đường thôi!”

“… Là, ta cùng bái biệt kiếm tiên đại nhân!”

“Hi vọng ngày sau, còn có cơ hội gặp lại đại nhân, lấy báo hôm nay đại ân cứu mạng.”

“Bái biệt đại nhân!”

Cả đám tộc tu sĩ lần lượt bước vào thông đạo, đến lúc cuối cùng 1 người tiến vào về sau, La Quan phất tay áo vung lên, thông đạo tùy theo phong bế, mở ra lệnh bài “Ba” một tiếng vỡ vụn.

Nhìn qua rơi trên mặt đất mảnh vỡ, La Quan đôi mắt có chút thâm trầm, hắn thở ra một hơi, xoay người nói “Chúng ta trở về đi.”

Ngưu Tiểu Tráng phát giác được tâm tình của hắn có chút không tốt lắm, thành thành thật thật gật đầu theo sau lưng, một đường trở lại lúc trước chỗ ở.

Khi trở về, vừa lúc gặp được một đám tu sĩ yêu tộc, ngay tại trắng trợn bắt, mấy tên Yêu tộc giống như chó chết bị người kéo đi.

Trong đó

1 người chính là hôm nay, lừa gạt Ngưu Tiểu Tráng cũng đưa về tin tức kia Yêu tộc, hắn khắp cả mặt mũi là máu,

miễn cưỡng mở ra một con mắt, nhìn thấy La Quan 2 người lúc sửng sốt một chút, lập tức trầm thấp nghẹn ngào một tiếng, nước mắt một chút liền chảy ra.

Đã 2 người này còn sống, màn này sau người tất nhiên xảy ra chuyện, hắn đạt được hứa hẹn cũng đem tan thành mây khói, gia tộc khó mà bảo toàn.

“Phi! Đáng đời, chó nói vương bát đản, kém chút hại chết lão tử!” Ngưu Tiểu Tráng oán hận mắng một tiếng.

La Quan thần sắc bình tĩnh đẩy cửa đi vào, người tại giang hồ thân thể đã không thuộc về mình, hắn ngược lại không làm sao oán hận người này, tất cả mọi người là quân cờ thôi.

“Ừm?”

Nhướng mày, La Quan giương mắt nhìn lên, trong viện lại có người đang đợi.

“Yêu soái, ngươi làm sao ở đây?”

Phó Ninh biểu lộ như cũng có chút hoang mang, nhưng nàng vẫn chưa nhiều lời, chỉ là đạo “Nội đình chỉ dụ, mời Ngưu đạo hữu đi một lần.”

Bên người nàng là một tên mặt mày bình tĩnh nữ tử, ước chừng bốn mươi bộ dáng, mỉm cười nói “Thiếp thân Phù Liễu, gặp qua La đạo hữu, Ngưu đạo hữu.”

“Thúc thúc!” Ngưu Tiểu Tráng sắc mặt trắng bệch.

Một khi bị rắn cắn 10 năm sợ dây thừng, hắn là thật có chút hoảng.

La Quan hơi trầm xuống mặc, khoát tay nói “Không sao, đã là chỉ dụ, ngươi đi cùng là được.” Đã để Phó Ninh cùng theo đến, chính là vì để tránh cho hiểu lầm.

“Vâng.” Có La Quan lên tiếng, Ngưu Tiểu Tráng ổn một điểm, đối nữ tử kia hành lễ, “Phù Liễu cô cô, hôm nay làm phiền ngài.”

Phù Liễu tránh đi, biểu lộ có chút mất tự nhiên, nói “. Ngưu đạo hữu gãy sát thiếp thân, mời đi theo ta.”

Nhìn xem 2 người rời đi, La Quan như có điều suy nghĩ.

Phó Ninh đột nhiên nói “Cái này Ngưu Tiểu Tráng đến cùng thân phận gì?”

La Quan một mặt bình tĩnh, “Ngưu tộc 1 tiểu yêu tai, yêu soái lời ấy ý gì?”

Phó Ninh cười lạnh, “La đạo hữu không nói thật!”

Đều là người thông minh, ngay từ đầu hoặc không có kịp phản ứng, nhưng bây giờ lại có “Chỉ dụ” hạ xuống, tự mình tiếp đi Ngưu Tiểu Tráng, há lại sẽ bình thường? Vị kia Phù Liễu cô cô, thế nhưng là nương nương bên người hầu cận, địa vị khá cao cũng không dám thụ hắn lễ, điểm này liền khó nén mờ ám.

La Quan chỉ coi không thấy được nàng ánh mắt sắc bén, duỗi người một cái nói “. Mệt mỏi, La mỗ muốn nghỉ

ngơi, yêu soái đi thong thả.”

Phó Ninh cắn răng, “Hừ” một tiếng xoay người rời đi, ám đạo khá lắm cổ chi quân tử, nguyên lai lại vẫn là cái da mặt dày. Bất quá nàng cũng minh bạch, mỗi người đều có bí mật của mình, ngược lại cũng chưa thật sự tức giận, chỉ là có chút hiếu kì thôi.

Phất tay áo đóng lại cửa sân, đem cấm chế mở ra, La Quan trở lại trong phòng, mặt lộ vẻ vẻ suy tư.

Kỳ Linh thốt nhiên xuất thủ, đích xác ra ngoài ý định, nhưng nếu nói hắn

Có thể giấu diếm được Ngưu Đại Tráng, La Quan tuyệt đối không tin, thậm chí vị kia nhụy hoa nương nương, sợ là cũng sớm có cảm giác, bọn hắn ngầm đồng ý chuyện hôm nay, lại là vì cái gì?

Đột nhiên, một cái ý niệm trong đầu tại não hải xẹt qua —— Đại Nghiệt uyên giấu kín chi vật, như đang cố ý trợ hắn mạnh lên, ngày hôm nay La Quan nhập ma, mượn Chân ma chi uy thôn phệ ma viên, dù còn chưa hoàn toàn khôi phục, nhưng thực lực đại trướng là tất nhiên, hẳn là 2 người này hiệu quả như nhau, mục đích đều là giống nhau?

Trong lòng 1 hàn, La Quan đôi mắt thâm trầm, hiển hiện uy nghiêm lạnh lùng.

Lấy tu vi mà nói thật sự là hắn kém quá nhiều, nhưng nếu coi là thật bị ép vào tuyệt cảnh, cũng chưa chắc không có liều chết đánh cược một lần năng lực.

Ngân bạch cùng ma trận, đều là khủng bố thủ đoạn!

Thở sâu đè xuống khuấy động ý niệm, La Quan ngồi xếp bằng khôi phục tự thân trạng thái.

…

Vũ trụ mênh mông, mịt mờ khôn cùng.

Giấu vào thiên địa ngàn tỉ, dung hội đại đạo muôn vàn.

Nào đó không khả quan xem xét, không thể thăm dò, không thể miêu tả, không thể chạm đến chi địa, có tường vân huyền không kim liên tuôn ra, nương theo lấy đạo âm lượn lờ, giữa thiên địa tiếng vọng.

Đại điện nguy nga, trong đó phạm vi một dặm hồ bên trong, nước trình vàng ròng chi sắc, nồng đậm mà lộng lẫy, 1 con tiểu quy tắm rửa ở giữa, toàn thân trắng noãn như mỹ ngọc, hài lòng nhắm 2 mắt, đang đứng ở nửa ngủ nửa tỉnh trạng thái.

Đột nhiên, tiểu quy bỗng nhiên trừng lớn mắt, lộ ra kinh sợ chi ý, theo “Soạt” một trận tiếng nước, linh quang hiện lên trước mắt đã xuất hiện 1 hài nhi mập thiếu nữ, khẽ kêu một tiếng “Lớn mật, ai dám làm tổn thương ta đồ nhi? !”

Vọt tới cửa đại điện, lại bỗng dưng sáng lên hào quang, 1 đạo nhu hòa chi lực đưa nàng ngăn trở, nhẹ nhàng lui về rất xa.

Thiếu nữ nghiến răng nghiến lợi, lớn tiếng nói “Lão già! Ngươi quan ta làm gì? Mau thả ta ra ngoài!” Không được đến đáp lại, nàng khí khuôn mặt nhỏ đỏ bừng, “Tốt tốt tốt, ngươi giả chết đúng không? Ta sẽ đem ngươi nuôi 130 ngàn năm đỏ lý thịt kho tàu, phối hợp ngươi chôn 2 kỷ nguyên Tinh Nguyên nhưỡng, say liền chặt ngược lại ngươi cây ăn quả… Ngươi cũng đừng hối hận!”

Bá ——

Huyền Thánh một bước bước qua đại điện phong ấn, sắc mặt khó coi, “Xú nha đầu, ngươi muốn tạo phản sao? !” Đổi người, dám như thế cùng hắn nói chuyện, sớm 1 bàn tay đập thành cặn bã, nhìn trước mắt Huyền Nhất Nhất, hắn lại là nhức đầu không thôi.

Huyền Nhất Nhất thét lên, “La Quan xảy ra chuyện, ta lưu cho hắn Tinh Thần Khiên Dẫn thuật bị kích hoạt, lão già ngươi mau thả ta ra ngoài, hắn nếu có chuyện bất trắc, ta tất không cùng ngươi từ bỏ ý đồ!”

Huyền Thánh mặt âm trầm phất tay áo vung lên, 8 triệu bên trong phong sơn tinh lạc như mưa một màn, lập tức ở trong hư không hiển hiện, “Hắn không có việc gì…”

“Chân ma!” Huyền Nhất Nhất kém chút nhảy dựng lên, “Lão già, mau ra tay đánh chết hắn!”

Huyền Thánh…

Hắn nếu có thể xuất thủ, sớm đem Chân ma đánh nát, nhưng thiên địa có có hạn, cho dù bỉ ngạn chi cảnh cũng

không thể tùy ý làm bậy.

Huyền Nhất Nhất chớp mắt, “Lão già,

Ngươi không tiện xuất thủ liền để để ta đi… Khục! Ngươi có thể mượn điểm lực lượng cho ta, liền một chút xíu, ta không ham hố.”

Huyền Thánh cười lạnh một tiếng, “Nằm mơ!”

Kết quả tiểu tổ tông trở mặt như lật sách, tiếp xuống nói hết lời, vừa đấm vừa xoa khuyên nửa ngày, lại lập xuống rất nhiều cam đoan, nàng mới miễn cưỡng an phân phát.

Bá ——

Huyền Thánh mau chóng rời đi, đi ra ngoài liền trùng điệp thở dài một hơi, người đều nói nữ nhi là cha tiểu áo bông, hắn đây coi là cái gì? 4 phía hở không nói, còn cùi chỏ ra bên ngoài ngoặt!

“La Quan…” Huyền Thánh xoa mi tâm, có chút hoài nghi lúc trước quyết định của mình có phải là sai, có lẽ tại phát giác được ngân bạch thời điểm, liền nên đem hắn một chỉ nghiền nát, luôn cảm thấy tiểu tử này không an ổn, sớm muộn sẽ chọc cho ra đại phiền toái.

Ngay vào lúc này Huyền Thánh hình như có cảm giác, nhìn về phía hư không nơi nào đó, bấm ngón tay tính toán mặt lộ vẻ kinh ngạc, “Lại thật tránh đi một kiếp… Tiểu tử này, quả nhiên là cái kia biến số sao?”

Mặt lộ vẻ trầm ngâm, Huyền Thánh phất tay áo vung lên, đại đạo chi lực giáng lâm, đem cung điện chỗ thế giới phong cấm ở bên trong, tới trong ngoài ngăn cách.

…

1 đêm không có chuyện gì xảy ra.

Sáng sớm, La Quan phun ra một ngụm trọc khí, “Lốp bốp” thể nội cốt nhục nổ đùng.

Bá ——

Hắn mở mắt ra, mặt lộ vẻ ý mừng.

Tuy nói hiện nay tình cảnh không ổn, nhưng thôn phệ ma viên về sau, sở được đến thu hoạch vẫn như cũ khiến người kinh hỉ.

Đại Kiếp cảnh tầng thứ 4!

Lại kinh người nhất chính là, nhục thể của hắn đạt được khủng bố tăng lên.

Tâm niệm vừa động, La Quan đôi mắt chỗ sâu, băng lãnh dựng thẳng đồng hiển hiện, uy nghiêm mà lạnh lẽo, so trước đó càng phát ra rõ ràng, ngưng thực.

“Tổ long chiến giáp!”

Lân giáp nhanh chóng hiển hiện, đảo mắt bao trùm toàn thân, La Quan nắm chặt lại nắm đấm, cảm thụ được giữa năm ngón tay phun trào lực lượng cường đại, khóe

miệng tiếu dung càng hơn.

Lấy bây giờ nhục thân cường hãn, đến “Nhất niệm kình thiên” cảnh giới lúc, đủ để tiếp nhận thần niệm chi trọng, phá cảnh nước chảy thành sông.

“Không đúng! Trong cơ thể ta lại nhiều 1 đạo lực lượng… Đây là loại thứ 2 huyết mạch thần thông?” La Quan biểu lộ có chút cổ quái.

Mấy hơi sau đợi đem nó chưởng khống, hắn mi tâm đột nhiên vỡ ra, hiển hiện 1 đạo dựng thẳng đồng, “Phá vọng chi nhãn, nhưng dòm âm dương.”

La Quan nhịn không được cười lên, hắn đây coi như là tại vũ phu trên đường, càng chạy càng xa sao? Lại phá vọng chi nhãn tựa hồ cũng không phải là đơn giản như vậy, hắn vừa mới thức tỉnh, còn xa chưa đem nó uy năng đều chưởng khống.

Cho dù dứt bỏ đạo thứ 2 huyết thần thần thông, hắn bây giờ chém giết chiến lực, vĩnh hằng cảnh dưới ngày càng ngạo nghễ!

Đúng lúc này cấm chế đột nhiên bị người từ bên ngoài xúc động, La Quan tâm niệm vừa động, tổ long chiến giáp, phá vọng chi nhãn biến mất, khí tức nội liễm trở nên yên ắng.

Hắn đẩy cửa đi ra ngoài, phất tay áo đem cấm chế mở ra một cái thông đạo, “Là ngươi?”

Chương 1005 : Hương hoa nơi nào

Đồ Thanh nhìn trước mắt người, nghĩ đến ban đêm nhìn thấy kia như là Ma thần thân ảnh, trong mắt không khỏi lộ ra mấy điểm kính sợ. . 85. . 85. Nghĩ đến hôm nay sáng sớm, nàng liền tới kêu cửa, hoặc là quấy nhiễu hắn tu hành, trong lòng liền lại thêm một chút lo sợ.

“La đạo hữu, thiếp thân mạo muội đến đây, quấy rầy.”

Nuốt bất tử ma viên, tổ long huyết mạch có thể tăng lên, La Quan nhục thân thuế biến chính là long tinh hổ mãnh thời điểm, thấy trước mắt nữ tử này hoàn toàn không có dĩ vãng ngang ngược, cúi đầu hành lễ lúc lộ ra trắng nõn cái cổ, cùng kia doanh doanh một nắm thân eo, không khỏi dưới thân nóng lên.

Âm thầm mắng 1 câu, La Quan bất động thanh sắc thu hồi nhãn thần, nói “. Không sao, Đồ Thanh cô nương này đến chuyện gì?”

Hồ tộc nữ tử thiện mị hoặc, tinh chuyện nam nữ, vừa rồi La Quan biểu hiện dù bình thản, nhưng ánh mắt ở giữa một tia nóng rực, lại chưa thể trốn qua nàng cảm ứng, lúc này trong lòng vui mừng, thanh âm lại càng phát ra thuận theo, cắn môi một cái mặt lộ vẻ buồn bã, “Hôm nay đến, lại là hướng La đạo hữu cầu cứu đến, mời đạo hữu nể tình ngươi ta cũng coi như quen biết cũ, còn xin giúp ta Hồ tộc một lần.”

La Quan lại không mắc mưu, chỉ nhíu mày nói “Đồ Thanh cô nương nói quá lời, lấy thân phận của ngươi trong này đình trong thành, cần gì La Quan xuất thủ tương trợ.”

Đồ Thanh trong lòng thầm mắng, gia hỏa này thật sự là cảnh giác, nàng không còn dám tận lực bán thảm, sợ bị hù hắn trực tiếp đóng cửa, liền nói ngay “Ta có 1 bà con xa biểu muội tên gọi bôi nhánh, dù huyết thống khinh bạc chút, nhưng cũng cùng ta thuở nhỏ quen biết, sau gả vào trong thành cùng người vì thiếp, bây giờ trong nhà kịch biến, cô nhi quả mẫu bị người ngấp nghé, đã là nguy cơ sớm tối. Nhưng lại cứ trong nhà nàng liên lụy khá lớn, ta thân phận không tiện nhúng tay, bây giờ trừ La đạo hữu, quả nhiên là không người có thể cứu các nàng tính mệnh.”

Thấy La Quan bất vi sở động, nàng cắn răng tiếp tục nói “… Mà lại việc này, cũng cùng La đạo hữu ngươi có liên quan tới.”

La Quan trong lòng khẽ nhúc nhích, nghĩ đến hôm qua nào đó một màn, “Đồ Thanh cô nương lời nói, sẽ không phải là kia ăn thịt người yêu Hoa Minh U a?”

Đồ Thanh vội vàng gật đầu, “Đúng vậy. Đêm qua La đạo hữu giơ cao đánh khẽ, lưu mẹ con bọn hắn tính mệnh, quả nhiên là lòng từ bi mang, nhưng yêu… Hoa Minh U bị giết, Yêu hoàng chi vị cuối cùng cần có người kế thừa, hắn mấy cái con riêng bây giờ đã nháo đằng, ta kia biểu muội suýt nữa bị người giết chết, bây giờ kéo lấy thân thể bị trọng thương mang ấu tử cầu ta che chở.”

La Quan im lặng, bị giết Hoa Minh U, lại tiễn hắn lão nương, thê tử bọn người chôn cùng, lại cũng có thể cùng “Từ bi” dính líu quan hệ. Lại việc này liên quan đến Yêu hoàng chi vị truyền thừa, tuy nói bây giờ chỉ còn 1 cái hư danh, lại nào có một mình hắn tộc tu sĩ nhúng tay chỗ trống.

Lúc này cự tuyệt nói “Đồ Thanh cô nương sợ là cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng, việc này La mỗ lực bất tòng tâm, ngươi hay là tìm phương pháp khác đi.”

Nói liền muốn đóng cửa.

Hắn phiền phức đủ nhiều, từ không nghĩ liên lụy trong đó.

Đồ Thanh 1 đem chống đỡ cửa, “La đạo hữu, coi là thật

Muốn gặp chết không cứu sao? Ta không cầu ngươi đáp ứng che chở bọn hắn, chỉ cần có thể bảo đảm mẹ con bọn hắn sống đến sau này là đủ… Lấy La đạo hữu bây giờ uy danh, nếu ngươi xuất thủ, tuyệt không người dám can đảm vọng động.”

Nàng mặt mũi tràn đầy cầu khẩn, lại nói” không dám lừa gạt đạo hữu, ta Hồ tộc gả nữ vốn là tồn tâm tư, rơi một tay nhàn cờ lạnh tử, không nghĩ lại thật có cơ hội phải kia Yêu hoàng danh phận… Trong tộc cùng thiếp thân truyền tin, mệnh ta không tiếc đại giới bảo vệ nàng mẹ con, như khiến trong tộc thất vọng thiếp thân nhất định bị phạt… Như La đạo hữu nguyện ý xuất thủ, thiếp… Thiếp thân tất có hậu báo…”

Nói chuyện cứ nói ngươi đỏ mặt làm cái gì? Đôi mắt thủy quang doanh nhuận, 1 bộ gió xuân dập dờn dễ đẩy ngã bộ dáng, hẳn là còn muốn sắc dụ tại ta? A! Coi là thật xem nhẹ ta La mỗ người!

La Quan thần sắc bình tĩnh, “Chỉ bảo đảm bọn hắn đến sau này?”

Đồ Thanh ánh mắt sáng lên, “Đúng đúng, chỉ cần mẹ con bọn hắn, có thể còn sống tham gia Yêu hoàng tuyển chọn ngày là được, nó hơn không dám lao động La đạo hữu.”

La Quan gật đầu, “Dẫn đường đi.”

Đồ Thanh phía trước, gương mặt xinh đẹp có chút phiếm hồng, đôi mắt đẹp ở giữa thủy quang liên liên, tăng thêm mấy điểm xinh xắn.

“Phi! Khá lắm làm bộ chính nhân quân tử, nguyên là không thấy thỏ không thả chim ưng, được lời hứa của ta liền đổi sắc mặt, có thể thấy được trong lòng đối ta nhất định là tồn kia tâm tư… Bất quá dạng này cũng tốt, lấy cái này La Quan chi tu vi, đủ để cho trong tộc vứt bỏ tộc loại có khác, như vậy ủy thân cho hắn hoặc là một phen khác tạo hóa.”

Suy nghĩ bay bay, nhất thời nghĩ sâu, sắc mặt không khỏi càng đỏ.

Dù sao lý luận đại sư lại như thế nào tinh thông am hiểu, tổng còn không có thực tiễn qua, nghĩ đến trong tộc bí pháp ghi chép trong đó tư vị, liền cảm giác ngực trướng

run chân, có chút trời mưa.

La Quan khịt khịt mũi, đột nhiên cảm thấy nhàn nhạt mùi thơm quanh quẩn, nhưng nhìn quanh hai bên lại không thấy cái gì trồng, “Đồ Thanh cô nương có thể nghe đến cái gì rồi? Thanh nhã mê ly nhưng không thấy màu sắc, coi là thật kỳ quái.”

Đồ Thanh mặt một chút đỏ thấu, dưới chân kém chút biến dạng, “… Hoặc là nhà nào năm tốn đi, đi nhanh đi, cái này liền đến.”

Dưới chân vội vàng, sau một lát liền tới đến, nàng tại trong thành một chỗ trạch viện, diện tích cũng không lớn tu kiến ngược lại là thanh u, đang có mấy tên hạ nhân sắc mặt tái nhợt, lo lắng chờ ở ngoài cửa.

Thấy Đồ Thanh trở về, vội vàng tiến lên nói nhỏ vài câu, sắc mặt nàng biến đổi, cắn răng nói “Đây là sư tôn ban thưởng ta dinh thự… Hừ! Những người này, ngược lại là thật to gan!”

Khinh niệm biến mất, nàng xoay người lại, “La đạo hữu, mời đi theo ta đi.”

La Quan gật gật đầu, cùng Đồ Thanh tiến vào trong viện, rất mau tới đến hậu viện 1 cái sương phòng, còn chưa đến gần liền nghe được trẻ nhỏ khóc lóc, “Mẹ! Nương ngươi đừng dọa ta… Ô ô ô… Đừng bỏ lại cầu…”

Đồ Thanh biến sắc, vội vàng tiến vào trong phòng, liền thấy một tuổi trẻ nữ tử, chính nghiêng tại giường trước, mặt đất thật lớn một bãi máu tươi, lộ ra đen nhánh khí

tức tanh hôi.

“Phệ yêu chi độc? Đáng chết, bọn hắn thật là lớn gan, mà ngay cả như vậy cấm vật cũng dám vận dụng!” Đồ Thanh tức đến phát run, trên mặt lại lộ ra bất đắc dĩ.

Bôi nhánh là không gánh nổi, mất mẫu thân tiểu gia hỏa này như thế nào an thần? Sợ là đến sau này, cũng vô lực cùng người tranh đoạt.

“Cầu nhi đừng khóc… Nương không có việc gì… Ngươi ra cửa trước đi… Nương cùng ngươi di di nói mấy câu…” Bôi nhánh gạt ra tiếu dung, một gương mặt tái nhợt vô song, cùng nhi tử cẩn thận mỗi bước đi rời đi, “Oa” một tiếng liền lại phun ra một ngụm máu tươi, đau khổ cầu khẩn nói “Tiểu tổ, cầu ngươi mau cứu con ta… Thiếp thân không cầu Yêu hoàng tôn vị… Chỉ cần hắn có thể còn sống thuận tiện… Tiểu tổ, ta van cầu ngươi… Kiếp sau bôi nhánh nguyện làm trâu làm ngựa… Báo tiểu tổ chi ân…”

Đồ Thanh nhìn nàng thê thảm bộ dáng, không khỏi sinh lòng trắc ẩn, thở dài một hơi, “Ta tận lực đi, nhưng việc này… Ta không thể cam đoan…”

Yêu hoàng một mạch hậu duệ nếu không thể đăng lâm thượng vị, liền chỉ có một con đường chết, như thế mới có thể cam đoan này mạch huyết mạch điêu linh dễ dàng cho chưởng khống, để tránh xuất hiện loại tổ hạng người, nàng biết mình bảo hộ không được tiểu nhi kia, bây giờ lại cũng chỉ có thể nói như vậy. Cũng nên để bôi nhánh trước khi chết, bàn giao tiểu nhi kia vài câu, như lỡ như… Ai, cái này sự thực tại là hi vọng xa vời.

Bôi nhánh trừng to mắt sáng lên, nhưng tái nhợt trên mặt đã hiển hiện mấy điểm không bình thường màu xám, cũng biết tử kỳ gần, “Đa tạ tiểu tổ, đa tạ tiểu tổ!”

“Ai.” Đồ Thanh quay người, nói khẽ “La đạo hữu, cực khổ ngươi hôm nay một chuyến tay không, ta cái này liền đưa ngươi rời đi đi…” . ? ? . ? ?

La Quan sờ sờ thủ đoạn, kia bên trong quấn quanh lấy một sợi tóc, chỉ là người bên ngoài không nhìn thấy thôi, bây giờ chính có chút phát nhiệt.

Hắn suy nghĩ một chút, nói “. Nữ tử này như thế nào trúng độc?”

Đồ Thanh liền giật mình, nói “. Tựa như là con trai của nàng trúng độc, bị nàng kịp thời phát hiện về sau, lấy bí thuật hút vào thể nội, thiếp thân đã tìm người trị liệu qua, không nghĩ tới trong đó lại tàng lấy cái này phệ yêu chi độc… Loại độc này chuyên khắc Yêu tộc, chính là Yêu hoàng một mạch mật không truyền ra ngoài thủ đoạn, bởi vì quá ngoan độc sớm đã bị đứt đoạn truyền thừa, không nghĩ tới lại còn có vật này truyền thừa xuống.”

Nàng do dự một chút, hạ giọng, “Không có cứu, loại độc này xâm nhập cốt nhục chỗ sâu, trừ phi có siêu phàm chi cảnh đại yêu, có thể lấy tu vi trấn chi.”

La Quan nghĩ nghĩ, đi đến giường trước, nhìn qua trước mặt sắp chết đi nữ nhân, nàng

Hiển nhiên rất thống khổ, thân thể run không ngừng,

nhưng trong mắt lại không nửa điểm hối hận.

Phụ mẫu chi ái con cái, thì cam nguyện thân thụ, dù chết không hối hận.

“Đại… Đại nhân…” Bôi nhánh không biết thân phận của hắn, nhưng thấy Đồ Thanh đối với hắn rất là hữu lễ, liền cố nén thống khổ gạt ra khiêm tốn tiếu dung.

La Quan gật gật đầu, “Ừm, ta đến xem một chút.”

Hắn đưa tay, bắt lấy bôi nhánh tay.

Đồ Thanh một mặt không thể tưởng tượng nổi, nhìn qua La Quan bóng lưng muốn nói lại thôi, hoặc là bị yêu tử chi tâm cảm động đi? Ngược lại không nhìn ra hắn 1 bộ đạm mạc bộ dáng, giết người như ngóe không nháy mắt, lại thật còn giấu 1 bộ mềm tâm địa.

Nhưng rất nhanh hắn liền sẽ phát hiện, hết thảy chỉ là phí công.

“Ừm…” Bôi nhánh kêu rên, biểu lộ trở nên thống khổ, cái cổ, chỗ trán, từng cây tinh tế gân xanh nâng lên.

La Quan nói “. Kiên nhẫn một chút, có lẽ còn có thể sống.”

Bôi nhánh bỗng nhiên ngẩng đầu, tung máu tươi từ miệng mũi tràn ra, nhưng nàng lại không nhúc nhích, hừ một cái không lên tiếng.

Dù là một tia hi vọng, nàng cũng không muốn vứt xuống

nhi tử.

Một lát sau, La Quan thu tay lại lui ra phía sau, sắc mặt có chút quyện đãi, “Đến cùng là tổn thương căn bản, dù là có thể sống quá kiếp nạn này, cũng đem tổn hao nhiều số tuổi thọ, ngày sau tu luyện 1 đạo cũng đã triệt để đoạn tuyệt.”

Bôi nhánh toàn thân bị mồ hôi lạnh thẩm thấu, nhưng thảm mặt trắng bên trên lại nhiều một tia huyết sắc, giãy dụa lấy quỳ gối trên giường, ô ô thút thít, “Đa tạ đại nhân, đa tạ đại nhân…”

Đồ Thanh trừng lớn mắt, cơ hồ duy trì không ngừng biểu lộ.

Sống… Lại thật sống…

Tuy nói khí tức yếu đuối, nhưng kia phần thấu xương nhập máu, khiến Yêu tộc xem xét chi biến sắc khủng bố kịch độc, lại thật đã biến mất.

La Quan lại vẫn thông thuật kỳ hoàng? Hoặc đan đạo bí pháp? Nhưng căn bản cũng không gặp hắn thi triển thủ đoạn gì a, làm sao liền đem người cứu trở về rồi? !

Đồ Thanh đầu “Ong ong” rung động, tuy là tận mắt lời nói, bây giờ cũng thấy khó có thể tin, “La đạo hữu… Cái này… Ngươi cái này…”

La Quan thản nhiên nói “Đã đáp ứng hỗ trợ, há có bỏ dở nửa chừng đạo lý.”

Đồ Thanh mặt đỏ lên, lập tức liền hiểu sai —— nam nhân này, đúng là bởi vì lời hứa của nàng, mới không tiếc thủ đoạn cứu người sao? Nàng dù không biết La Quan đến tột cùng như thế nào làm được, nhưng phệ yêu chi độc khủng bố thế nhân đều biết, tất vì thế trả giá cực lớn đại giới.

Cũng chỉ là vì đạt được nàng? Vừa nghĩ đến đây, Đồ Thanh cũng nhịn không được hoài nghi, nàng thật có tốt như vậy sao? Liếc về phía La Quan ánh mắt liền có chút kéo, nghĩ thầm đợi qua việc này, tất yếu để hắn tự mình ngửi một chút, kia hương hoa nguồn gốc từ nơi nào.

Chương 1006 : Yêu hoàng hư danh

La Quan bị nàng ánh mắt chằm chằm có chút không được tự nhiên, ho nhẹ một tiếng, “Tốt, người dù đã vô tính mệnh mà lo lắng, nhưng còn nhiều hơn thêm tĩnh dưỡng.”

Dứt lời quay người đi ra ngoài, lại tại cổng nhìn thấy kia mặt đầy nước mắt tiểu nhi, nhìn thấy hắn liền trực tiếp quỳ trên mặt đất, rắn rắn chắc chắc dập đầu mấy cái, đứng lên hướng vào phòng bên trong, tiếp lấy chính là mẹ con 2 người ôm đầu khóc rống.

Hiểm tử hoàn sinh chí thân tướng dắt, vốn cũng là chuyện hợp tình hợp lý.

La Quan dưới chân dừng một chút, đi đến viện tử bên trong, sau lưng lại một trận hương hoa truyền đến, Đồ Thanh gương mặt xinh đẹp có chút phiếm hồng, đôi mắt tỏa ra ánh sáng lung linh, tăng thêm mấy điểm kinh diễm động lòng người, “Đa tạ La đạo hữu xuất thủ, như bôi nhánh hôm nay bỏ mình, tộc ta tính toán tất nhiên thất bại… Liền coi như là… Thiếp thân lại thiếu ngươi một cái ân tình… Ngày sau… Tự nhiên sẽ gấp bội hồi báo…”

Nàng nói chuyện mặc dù nhăn nhó, ánh mắt lại lớn mật nhiệt liệt.

La Quan đành phải nói sang chuyện khác, nói “. Trong lúc này đình coi là thật hiếm lạ, lại luôn có cái này không

hiểu hương hoa truyền đến.”

Đồ Thanh nháy mắt mấy cái, tiến lên một bước, “La đạo hữu muốn biết, đây là hoa gì sao?”

La Quan nói “. La mỗ thương thế chưa lành, tạm không có ngắm hoa hào hứng, còn xin Đồ Thanh cô nương vì ta an bài một căn phòng, lấy hoàn thành ngươi ta ở giữa ước định.”

Nghe hắn nói như vậy Đồ Thanh mới thu hồi mị thái, nghĩ đến thương thế hắn chưa lành, hôm nay trước kia liền phí tâm phí lực vì nàng giúp đỡ, đáy lòng liền nhiều mấy điểm mềm mại, nói khẽ “Tốt, ta lập tức sai người đi chuẩn bị, ngươi trước nghỉ ngơi thật tốt một chút.”

Đợi nàng đi xa La Quan thở ra một hơi, lại quay đầu nhìn một cái, kia mẹ con tiếng khóc truyền ra gian phòng, lúc này mới đi theo.

Trong phòng, bôi nhánh sắc mặt tái nhợt lại nhiều mấy điểm sinh khí, đưa tay lau đi nhi tử trên mặt nước mắt, “Cầu nhi đừng khóc, ngươi ta mẹ con bây giờ còn tại trong nguy cục, nếu không thể tranh đến đường sống, liền vẫn là thập tử vô sinh hạ tràng.”

Tốn minh cầu khuôn mặt nhỏ lộ ra một tia sợ hãi, lại nhịn không được nghiến răng nghiến lợi, “Mẹ con chúng ta vì cầu tự vệ, những năm này trong phủ cẩn thận từng li từng tí, chính là ta đã đột phá ấu sinh trạng thái, vẫn như cũ bị ngài lưu tại trong tã lót, chính là vì để tránh cho bị người làm hại… Bọn hắn vì sao nhất định phải chém tận giết tuyệt?”

Bôi nhánh trên mặt lộ ra áy náy, dắt tay hắn, “Những năm này con ta thụ ủy khuất.” Nàng cười khổ, “Ngươi kia… Phụ thân đột nhiên đột tử, Yêu hoàng chi vị trống chỗ, ngươi trên đỉnh đầu mấy người ca ca cũng cùng nhau gặp liên luỵ, con ta liền rốt cuộc giấu không được. Bây giờ cục diện chúng ta chỉ có thể tranh, có Hồ tộc trợ giúp có lẽ thật có thể xoay người, lúc này tuyệt đối không lui được.”

Tốn minh cầu sắc mặt do dự, vô ý thức nhìn một cái ngoài cửa, “Nương, vừa rồi người kia… Ta không biết có phải hay không nhìn lầm… Cũng là đêm qua…”

Bôi nhánh mặt lộ vẻ bối rối, cùng mấy hơi không có động tĩnh, mới thở dài một hơi, “Con ta ngày sau còn làm thận trọng từ lời nói đến việc làm mới là, như đại nhân như vậy nhân vật, há lại ngươi ta mẹ con có thể ở sau lưng nghị luận.”

Thấy tốn minh cầu không nói lời nào, bôi nhánh đem hắn ôm tiến vào mang bên trong, “Con ta, ngươi tuy có cha đẻ, nhưng những năm gần đây hắn nhưng từng quản ngươi ta mẹ con nửa điểm? Ngươi hẳn là còn muốn vì hắn, đi nhớ kia cái gọi là thù giết cha? Con a, ngươi như thật có này niệm, ta mẹ con 2 người mất mạng ngay tại dưới mắt.”

Tốn minh cầu hoảng hốt, vội vàng nói “Nhi tử không có… Ta… Ta chỉ là có chút không được tự nhiên… Hắn chưa từng xem ta vì tử… Ta chỉ coi không có cái này phụ thân…” Thấy mẫu thân sợ hãi, hắn đổi chủ đề, “Chỉ là nhi tử không nghĩ ra, vị này La đại nhân tại sao lại ra

tay giúp chúng ta?”

Bôi nhánh chần chờ nói “Có lẽ là Đồ Thanh tiểu tổ ân tình… Con ta có thể nghĩ thông suốt liền tốt, sau này Yêu hoàng đại vị tuyển chọn, con ta tất yếu nắm chắc cơ hội… Chỉ là không biết những người kia, còn có như thế nào thủ đoạn, là tất nhiên sẽ không để cho ngươi ta mẹ con bình yên sống đến ngày ấy.”

Nói đến đây, liền vừa lo tâm lo lắng bắt đầu.

Cách đó không xa, một chỗ khác gian phòng bị thu thập thỏa đáng, Đồ Thanh thanh tú động lòng người đứng ở La Quan trước người, nhìn qua hắn nói “. Ngươi thương thế cần phải gấp?”

Nàng bây giờ lòng có lo lắng, ngược lại là có chút hối hận đem La Quan kéo vào cái này bãi vũng nước đục bên trong, nhìn xem hắn có chút trắng bệch khó nén quyện sắc khuôn mặt, liền nhịn không được quan tâm tới tới.

La Quan nói “. Không sao, chỉ là phải tĩnh dưỡng một thời gian.” Trên thực tế, tổ long huyết mạch thôn phệ ma viên cực kỳ cấp tốc, không chỉ tu vì lớn tiến vào, thương thế hắn cũng cơ bản khỏi hẳn, nhưng vì ngăn ngừa người khác sinh nghi, hay là có để lại chút chỗ trống cho thỏa đáng.

“Vậy thì tốt rồi.” Đồ Thanh yên lòng, lại nói” ngươi không cần phải lo lắng việc này sẽ trì hoãn yêu tử chi chiến, lần này vội vàng tuyển chọn Yêu hoàng, vốn là bởi vì mở ra phong sơn chi cơ cần Yêu hoàng tham dự trong đó, đợi

việc này hết thảy đều kết thúc, mới có thể tiến hành 1 bước này.”

Nàng hơi do dự, hạ giọng, “Vạn sự khi lấy tự thân làm trọng, Yêu hoàng sự tình… Tuy là trong tộc chi mệnh… Nhưng ta càng không hi vọng ngươi xảy ra chuyện…”

Dứt lời, đỏ mặt quay người rời đi.

Điều này cũng làm cho La Quan ngẩn ngơ, nghĩ thầm cái này tình huống như thế nào? Lại nghĩ tới Hồ tộc trời sinh mị hoặc, thầm nói hoặc là câu dẫn người tâm thủ đoạn.

Hắc!

Còn thật sự diễn tình chân ý thiết, hắn kém chút cũng bị lừa bịp, ngày sau lại cùng cái này Đồ Thanh ở chung lúc, được nhiều càng cẩn thận mới là.

Lắc đầu, La Quan phất tay áo vung lên trước bày ra cấm chế, lại thần niệm đảo qua trong phòng, xác định không có không ổn lúc này mới quay người ngồi xuống, cúi đầu nhìn về phía chỗ cổ tay.

Bây giờ sợi tóc kia ngược lại là an tĩnh xuống, không có trước đó ấm áp nóng hổi, La Quan sờ sờ cái cằm, mơ hồ đoán được chút.

“Hẳn là, cái này bôi nhánh chính là bôi nghĩ

Nghĩ trực hệ huyết mạch, mới có thể cho ta nhắc nhở? Ngô… Cũng không lớn đúng, nàng không tri kỷ chết bao

nhiêu năm, cho dù có huyết mạch lưu truyền cũng đã truyền thừa vô số đời, đâu còn có như thế mãnh liệt cảm giác. Kia vì sao nhắc nhở ta xuất thủ, cứu hai mẹ con này, hẳn là…”

La Quan đáy mắt hiện lên một đoàn tinh mang, lại cẩn thận suy nghĩ một lát, mới đè xuống suy nghĩ, tự nhủ “Ngược lại là muốn tìm một cơ hội, lại xác định một chút.”

…

“Không chết? ! Làm sao có thể, ta tự mình thi thủ đoạn, kia cấm kỵ chi vật dưới ai có thể cứu nàng?” Mấy tên Yêu tộc tập hợp một chỗ, 1 người trong đó gầm nhẹ, đều là chấn kinh, tức giận.

Mấy người còn lại, sắc mặt cũng rất khó nhìn.

Ngoại giới chỉ biết Yêu hoàng truyền thừa, bây giờ còn sót lại 1 đạo hư danh, lại không biết cái này hư danh phía dưới, kì thực liên lụy đến phong sơn chi bí.

Nếu không phải như thế, bọn hắn cũng sẽ không một lần lại một lần, cẩn thận từng li từng tí bố cục, đi chờ đợi 1 cái chưởng khống đại vị cơ hội.

Lần này “Nhân gian” kịch biến, Yêu hoàng Hoa Minh U cùng một đám đích truyền dòng dõi bị giết, ba ngàn năm nay bố cục rốt cục nghênh đón thời cơ.

Là lấy kia cái cuối cùng sinh ở Yêu hoàng dinh thự trẻ nhỏ, trực tiếp bị dưới cấm kỵ kịch độc, chỉ đợi hắn vừa

chết, còn lại mấy cái Yêu hoàng con riêng, vốn là con cờ của bọn hắn, vô luận cuối cùng ai có thể đăng lâm đại vị, thế cục đều tại chưởng khống.

Nhưng mắt thấy đại sự sắp thành, lại đột nhiên sinh ra biến cố, mấy người tất nhiên là vừa kinh vừa sợ.

Có Yêu tộc quanh thân yêu khí um tùm, lộ ra trắng bệch răng nanh, lạnh giọng nói “Nhưng biết, là ai hỏng ngươi ta thủ bút?”

1 tu sĩ yêu tộc chậm rãi nói “Chỗ kia là nương nương ban ân, tuỳ tiện không nhúng tay vào được, ta cùng cũng chỉ có 1 cái tai mắt ở bên trong, chỉ biết là Đồ Thanh nha đầu kia mời tới giúp đỡ, cụ thể là ai nhưng không biết.”

“Quản hắn là ai! Dám can đảm ngươi xấu đại sự của ta, liền đã có đường đến chỗ chết!” Răng nanh lộ ra ngoài tu sĩ yêu tộc, ngữ khí bạo ngược.

“Nhưng kia Đồ Thanh, cuối cùng là nương nương người…”

Có Yêu tộc thản nhiên nói “Dẫn ra chính là, không cần tới xung đột chính diện.”

“Không sai, lần này, tuyệt đối không thể lại thất thủ, tất yếu đem đôi kia mẹ con giết chết, chấm dứt hậu hoạn.”

“Yêu hoàng chi vị liên quan đến phong sơn căn bản, chính là đại nhân nhất định phải được…”

Yêu khí dần dần nồng đậm, đem mấy người che lấp ở bên trong, thanh âm dần thấp dần không thể nghe thấy

…

Trong phòng, La Quan mở 2 mắt ra, ngắm nhìn đã đen, tối đi xuống sắc trời, đứng dậy mở cửa ra.

Đồ Thanh nói “. Bách Hoa cung bên trong truyền tin, ta cần đi qua một chuyến, cái này bên trong liền nhờ ngươi, hết thảy Hãy cẩn thận.”

Lại nói” nơi đây vi nương nương ban ân, người bình thường không dám sinh sự,

Ngươi chỉ cần lưu tại trong viện, bảo vệ hắn nhóm mẹ con liền có thể, chớ tùy ý rời đi.”

La Quan ánh mắt chớp lên, “Tốt, Đồ Thanh cô nương tự đi là được.”

Đợi nàng đi xa, La Quan đứng ở trước cửa, cho nên liếc qua bên ngoài nồng đậm bóng đêm, khóe miệng ngoắc ngoắc chợt bình tĩnh lại.

Nhưng Yêu tộc thủ đoạn hắn chung quy không quá quen thuộc, suy nghĩ chuyển vài vòng, liền cất bước hướng kia mẹ con 2 người ở lại chỗ bước đi.

Ngoài viện, có Đồ Thanh lưu lại Yêu tộc trông coi, hiển nhiên sớm đã được phân phó, nhìn thấy La Quan vội vàng khom người hành lễ, “Bái kiến đại nhân.”

Lách mình thối lui đến bên cạnh.

La Quan gật gật đầu, đẩy cửa đi vào trong viện, dưới chân cố ý phát ra chút động tĩnh, lúc này mới tại một phương trên băng ghế đá quay người ngồi xuống.

Mấy hơi sau “Kẹt kẹt” một tiếng cửa phòng mở, từ bên trong nhô ra cái cái đầu nhỏ, nhìn thấy tối như mực viện tử bên trong kia ngồi thân ảnh, hắn do dự một chút đi tới gần, ngoan ngoãn quỳ xuống đất dập đầu, “Tốn minh cầu bái kiến đại nhân, đa tạ đại nhân hôm nay xuất thủ cứu mẫu thân của ta.”

Tuổi còn nhỏ ngược lại là có bài bản hẳn hoi, tuy có chút sợ hãi cuộn tròn lấy thân thể, hành lễ cung kính vạn điểm.

La Quan quét mắt nhìn hắn một cái, ánh mắt chớp lên, “Hôm nay ta cứu mẫu thân ngươi, hôm qua lại giết ngươi cha đẻ, liền không hận ta?”

Tốn minh cầu sắc mặt trắng nhợt, vội vàng lắc đầu, “Ta… Người kia khi còn sống đối ta mẹ con không tốt, ta xuất sinh đến nay, cũng chỉ gặp qua 2-3 mặt… Ngài đã cứu mẹ ta, chính là ân nhân của ta… Cái khác không liên quan gì đến ta.”

Hắn âm thầm may mắn, may mắn ban ngày cùng nương nói ra tâm kết, nếu không ở tiền bối trước mặt lộ ra mảy may, đều là đường đến chỗ chết.

La Quan gật gật đầu, lại nhìn một chút bóng đêm, nói “. Đi chiếu cố mẹ ngươi đi, vô luận nghe được cái gì động

tĩnh, đều không cần ra.”

Vừa nói xong, ngoài cửa liền truyền đến “Phù phù” “Phù phù” vật nặng rơi xuống đất âm thanh, tốn minh cầu khuôn mặt nhỏ tái đi, bận bịu thi lễ một cái lui về trong phòng. Nhưng hắn cái tuổi này sao có thể thật yên tâm, liền trốn ở khe cửa đằng sau, khẩn trương nhìn về phía trong viện.

“Hắc hắc…”

“Ha ha…”

“Ở đâu ra xuẩn vật, dám nhúng tay chuyện của chúng ta, thật sự là muốn chết!”

Bén nhọn, quỷ dị cười nhẹ, từ bốn phương tám hướng truyền đến, yên lặng trong bóng đêm, lập tức nhiều mấy phút giây hàn khí hơi thở, thẳng hướng xương người khe hở bên trong chui.

Tốn minh cầu chỉ là nghe đã cảm thấy toàn thân băng hàn, như rơi vào trong hầm băng, sắc mặt càng phát ra tái nhợt, thân thể run không ngừng.

Chính sợ hãi, liền nghe được cười lạnh một tiếng, “Giả thần giả quỷ!”

Ông ——

Kiếm minh vang lên, hắn chỉ thấy một vòng bạch quang hiện lên, tiếp lấy chính là một tiếng kêu thê lương thảm thiết, xung quanh lập tức an tĩnh xuống.

Chương 1007 : 1 người trấn vạn yêu

Đêm tối nặng nề vắng lặng im ắng, nhưng kia âm hàn lại chưa tiêu mất, sau một lúc lâu về sau, lại có sương mù sinh sôi che đậy 4 phương. Mới đầu mỏng manh, nhưng bất quá thời gian mấy cái nháy mắt liền nồng như bùn cát, hút vào giữa mũi miệng cảm giác phải không lưu loát vô song, gần như ngạt thở.

Vài tiếng cười quái dị, từ cái này sương mù bên trong truyền ra ——

“Ở đâu ra kiếm tu? Ngược lại là đủ hung, trực tiếp giết kia ồn ào hắc nha.”

“Hừ! Kiếm tu lại như thế nào? Chúng ta sơn thần nhất tộc thiện làm thổ nguyên chi lực, nặng nề kiên cố nhất là khắc chế bọn hắn.”

“Nói không sai, huynh đệ ta tỷ muội mấy cái hôm nay được chỉ dụ làm việc, tất yếu làm gọn gàng mà linh hoạt, phải đại nhân tán dương.”

“Kiếm tu này cũng được chết!”

Thanh âm bén nhọn, chói tai, theo rơi xuống cái này sương mù lại cũng trở nên có phân lượng, tựa như là một ngọn núi, càng phát ra ép người không thở nổi. Trong viện cây cối rì rào, phòng ốc dần dần “Kẹt kẹt” rung động, như muốn bị sinh sinh nghiền nát.

La Quan một mặt bình tĩnh, xem ra Đồ Thanh nói ngược lại không sai, nhụy hoa nương nương ban ân chi địa, bọn họ đích xác không dám tự tiện xông vào, chỉ là xa xa dùng chút thủ đoạn giết người. Hắn một phen tư lượng, sờ sờ chỗ cổ tay, kia ấm áp sợi tóc tự hành tróc ra, chợt đứng dậy liền đi ra ngoài. ? ?

Vừa đi ra 2 bước, sau lưng kia đóng chặt cửa phòng liền mở ra, tốn minh cầu khuôn mặt nhỏ một mảnh hoảng loạn, “Đại nhân, ngài muốn đi đâu bên trong?” Hắn cùng mẫu thân tu vi yếu ớt, ngày ấy sớm đã bị giật mình ngất đi, lại là vẫn chưa mắt thấy về sau một trận chiến, giờ phút này trong lòng sợ hãi không hiểu.

La Quan không quay đầu lại khoát khoát tay, nói “. Đóng kỹ cửa phòng, đừng đi ra.” Có sợi tóc vì hộ, khu nhà nhỏ này an ổn không ngại, hắn lười nhác lại làm bia ngắm.

Sải bước, thân ảnh rất nhanh chui vào nồng vụ, liền lại nghe được một tiếng kiếm minh, kia trong sương mù dày đặc bỗng nhiên tiếng kêu rên liên hồi.

“Kiếm tiên tha mạng!”

Hoàn toàn không có trước đó giương nanh múa vuốt dữ tợn, sợ hãi vạn điểm nhưng lại im bặt mà dừng.

Đồ Thanh cái này chỗ ở không xa, trong thành có 1 một tửu lâu, tại trong bóng đêm đèn đuốc sáng trưng, hội tụ rất nhiều Yêu tộc ăn uống hưởng lạc. Chỉ bất quá tối nay khách nhân ngoài định mức nhiều mấy thành, đều có ý vô ý nhìn về phía lầu 2, kia sát đường 1 cái bao sương.

Ánh mắt tối nghĩa, ý vị khó hiểu.

Đột nhiên, vài tiếng kêu thảm từ cái này lầu 2 bao sương truyền ra, nương theo lấy “Bịch” vật nặng rơi xuống âm thanh, tửu lâu này là yêu tộc mở, tu kiến lúc từ cũng gia trì Yêu tộc trận pháp, nhưng cũng “Kẹt kẹt” nổi lên bốn phía, thậm chí có một chỗ sàn nhà bị sinh sinh nện xuyên, “Oanh” rơi xuống một hòn đá đầu.

Vết cắt vuông vức, cái kia ngũ quan rất sống động cùng người thường không khác, giờ phút này mặt mũi tràn đầy đều là hoảng sợ, lại có đen nhánh máu tươi tự đoạn cái cổ chảy ra tới.

“Là sơn yêu nhất tộc!”

“Tê —— cái này Yêu tộc luyện hóa sơn nhạc vì bản thể, tự xưng sơn thần nhất cử nhất động đều có vạn quân chi lực, lại bị người trực tiếp chém giết!”

“Tối nay, kia trong viện người canh giữ, đến tột cùng người nào?”

Mọi người kinh hô, thấp nghị, biểu tình biến hóa nhao nhao, dù sao

Liên quan đến Yêu hoàng đại vị chi tranh, nương nương lại bày ra 1 bộ không cho can thiệp tư thái, bây giờ trong thành mặt ngoài bình tĩnh, trên thực tế cũng đã sóng lớn cuồn cuộn, không ít người đều muốn lẫn vào một tay.

Kém nhất, cũng muốn cầm tới trực tiếp tin tức, cũng tốt

sớm làm ra ứng đối, lúc này mới có tối nay tửu lâu này bên trên tân khách ngồi đầy.

Nhưng các nơi khách nhân phần lớn là quần chúng, lầu hai này trong rạp ngồi mới là chính chủ, vốn cho là bọn họ liên thủ phía dưới tất có đoạt được, nào ngờ tới náo nhiệt mở màn, lại trước bị người chém tới đầu lâu.

Ánh mắt xuyên qua lầu 2 sàn nhà lỗ rách, mơ hồ có thể nhìn thấy trong rạp tràng cảnh, liền thấy cái bàn vỡ nát một mảnh hỗn độn, mấy cỗ thi thể ngã trên mặt đất, đều đã biến thành xám trắng bằng đá, mọi người đầu tiên là ngẩn ngơ lại nghe được “Rầm rầm” lưu động tiếng vang, đúng là kia máu tươi hội tụ đến cùng một chỗ, như 1 đạo như nước suối từ sàn nhà lỗ rách bên trong chảy xuôi xuống tới.

Tửu lâu đột nhiên yên tĩnh, mọi người đều mặt lộ vẻ kinh sợ, không ngờ đúng là vài đầu sơn yêu bị đồng thời trấn sát, chết không có chút nào phản kháng chỗ trống, thầm nghĩ kia che chở Yêu hoàng quả phụ di tử người, đến cùng là lai lịch gì, xuất thủ tàn nhẫn như vậy, liền không sợ triệt để chọc giận bọn hắn?

Dù sao cái này trong rạp tối nay tụ tập, đều không phải nhân vật tầm thường, dám nhúng tay Yêu hoàng đại vị truyền thừa, tự nhiên là có lực lượng, thủ đoạn.

Chính chuyển suy nghĩ, liền nghe được một tiếng quát lớn, “Khá lắm cuồng vọng hạng người! Tối nay ta cũng phải nhìn hắn như thế nào thủ được, đợi việc nơi này, bản tôn tất tự tay đem hắn chém thành muôn mảnh!”

Nghiến răng nghiến lợi oán hận tràn đầy, mơ hồ có thể cảm thấy được, lầu 2 yêu khí cuồn cuộn như giang hà, mọi người toàn thân sinh hàn. Đang nghĩ ngợi kia trấn thủ người sợ vô kết cục tốt lúc, tửu lâu cách đó không xa kia bị nồng vụ bao trùm tiểu viện, đột nhiên truyền ra "Kẹt kẹt" một tiếng vang nhỏ, đúng là cửa sân từ bên trong bị người mở ra.

Đón lấy, một thân ảnh đi ra, theo mấy đầu sơn yêu bị trấn sát, núi này loan mê vụ nhanh chóng tiêu tán, rất nhanh lộ ra hắn thân ảnh.

Một tay cầm kiếm, cất bước mà đi, dáng người thẳng tắp như lỏng, áo bào đen tại trong gió đêm phồng lên, chính mặt mày hờ hững trông lại.

Dát ——

Lầu 2 phía trên, kia cuồn cuộn sôi trào, bạo ngược trùng thiên yêu khí, giờ phút này im bặt mà dừng.

Cả tòa tửu lâu không hề có điềm báo trước, lại lần nữa lâm vào tĩnh mịch, chỉ có lầu 2 sàn nhà lỗ rách bên trong, kia mảnh suối lưu vang trở nên càng phát ra rõ ràng.

Mồ hôi lạnh lặng yên không một tiếng động bò lên trên mọi người cái trán, lại đem phía sau cõng ướt nhẹp, liền cảm giác ngực nóng bỏng, nhói nhói, thở dốc trở nên vô song gian nan, thật giống như bị xua tan dãy núi mê vụ, bây giờ rơi vào trên người bọn họ, không khỏi cúi đầu, ánh mắt sợ hãi vạn điểm.

“Là hắn! Đúng là hắn!”

Giờ khắc này, một đám tu sĩ yêu tộc, hận không thể tại chỗ đào ra một cái hố đến, đem mình chôn vào bên trong.

Lầu 2 bao

Toa ở giữa, mấy vị kia tự mình đến, nhất thiết phải chém tận giết tuyệt Yêu tộc nhân vật, sắc mặt cũng là một mảnh xanh xám.

“Nhân gian” một trận chiến, Phó thành chủ Kỳ Linh bị tại chỗ trấn sát, tuy nói việc này các phương về sau phân tích, là có khác kỳ quặc, khủng bố, tuyệt không phải người kia tu vi chân chính.

Nhưng thì tính sao? Thế gian hết thảy chỉ nhìn kết quả, Kỳ Linh muốn giết người này liền bị người này giết chết, điểm này vạn chúng nhìn trừng trừng, ai muốn làm kế tiếp? !

Chớ nói chi là, nơi đây mọi người ai nhưng cùng Kỳ Linh so sánh? Nghĩ đến đây liền không khỏi càng phát ra sợ hãi. ? ?

Thế là phong sơn nội đình, trong thành trên đường dài, liền xuất hiện cực cổ quái một màn —— 1 Nhân tộc kiếm tu, nhìn đến hẹn thiếu niên bộ dáng, độc thân đứng lặng ở đây, liền như kình thiên chi sơn, ép bầy yêu hồi hộp 4 phía im ắng.

1 người trấn vạn yêu!

Không nói đến đương kim, chính là ngược dòng 3, 5,000 năm, lại có người kia tộc tu sĩ, dám ở phong sơn cảnh nội như vậy quát tháo?

La Quan giương mắt, đôi mắt sắc bén như điện, liền đã khóa chặt phố dài đối diện tửu lâu, lầu 2 trong rạp kiếm hơi thở khuấy động, tựa như trong đêm tối lửa đem. Hắn bấm tay gõ gõ mũi kiếm, nhạt tiếng nói “Ai như còn dám đối trong viện người động thủ, ta tất phải giết.”

Ngữ khí thanh lãnh, tại cái này trong bóng đêm xa xa truyền ra, cũng không làm sao ngoan lệ bá đạo, lại nghe được một đám Yêu tộc gan hàn.

Âm thanh rơi mười mấy hơi thở, tứ phương đều yên lặng.

“Rất tốt, La mỗ liền chỉ coi chư vị ứng.” Hắn chắp tay một cái, quay người liền đi.

Bành ——

Cửa sân quan bế.

Lại qua trọn vẹn mười mấy hơi thở, mới có tiếng thở dốc vang lên, tiếp theo là kia nghiến răng nghiến lợi, hạ giọng tức giận chi ngôn, “Nếu không phải nương nương che chở, tại ta phong sơn cảnh nội há lại cho Nhân tộc tùy tiện!”

Có người đáp lại, nhưng càng nhiều lại giữ yên lặng.

Rất nhanh, lầu 2 bao sương bên trong có người đứng dậy, âm thanh lạnh lùng nói “Chư vị cũng nói, người này có nương nương che chở, nhà ta bên trong nhưng cũng không dám trêu chọc, liền đi trước một bước.”

Rất nhanh, liền có mấy tên người mặc áo bào đen đem toàn thân che giấu nhân vật, từ lầu 2 đi xuống, trực tiếp không vào đêm sắc.

“Thật có lỗi, chuyện hôm nay, bên ta cũng rời khỏi.” Lại có người áo đen đứng dậy, lần này càng nhiều người cùng theo đi.

Rất nhanh, bao sương liền quạnh quẽ xuống dưới, chỉ có mấy cỗ dần dần lạnh thấu sơn yêu thi thể, nằm trên mặt đất hoảng sợ trừng lớn 2 mắt.

Không khí ngột ngạt, tí tách dần dừng.

Lại có người mở miệng, ngữ khí không cam lòng, phẫn nộ bên trong, lại khó nén một tia hồi hộp, may mắn, “Hôm nay, liền dừng ở đây đi.”

Tửu lâu tân khách tán đi hơn phân nửa, chỉ còn hơn một chút, lại là mặt lộ vẻ hưng phấn, đôi mắt sáng tỏ nhìn về phía cách đó không xa kia đình viện.

Xì xào bàn tán, mơ hồ nhưng nghe nói “Nhân tộc kiếm tu” “Hảo hảo bá đạo” “Chưa từng nghe thấy “

Vân vân. Nơi hẻo lánh bên trong, 2 cái Hồ tộc tu sĩ liếc nhau, đều phát giác được lẫn nhau trong mắt kinh hỉ.

“Vốn là một phen nếm thử, không ngờ Đồ Thanh lại coi là thật mời được người này, lần này trong tộc mưu đồ, hoặc coi là thật có thể thành sự!”

“Nhanh đem việc này truyền về trong tộc, khoảng cách sau này Yêu hoàng tuyển chọn đã gần đến, mời chư vị tộc lão nhất thiết phải kịp thời đuổi tới, lấy sách vạn toàn.”

“Còn cần ngươi nói, vừa rồi tin tức ta liền đã truyền về trong tộc…”

“Ha ha, vậy là tốt rồi, ngươi ta liền lưu tại cái này, tùy thời truyền lại tin tức.” Cái này Hồ tộc tu sĩ thống khoái uống một hớp rượu, con mắt bày ra, thấp giọng nói “Nghe nói Tô thị tiểu tổ tại Đại Nghiệt uyên lúc đối người này tộc kiếm tu gặp một lần Chung Tình, đang cùng trong tộc làm ầm ĩ muốn cùng kết làm đạo lữ… Hắc! Ta nhưng phải khuyên nhủ tộc lão, như vậy thiên kiêu nhân vật, tuyệt không thể tặng cho hắn Tô thị.”

“Đồ Thanh tiểu tổ đã có thể mời được người này, nhúng tay như thế chuyện kiêng kỵ, liệu đến 2 người quan hệ không tầm thường, Tô thị như thế nào cùng ta Đồ thị tranh đoạt?”

2 người càng nói càng cao hứng, nhìn về phía kia trạch viện ánh mắt, liền nhiều mấy điểm thân cận… Nói không chừng, qua một trận liền muốn hô cô gia.

La Quan nào biết được 2 cái Hồ tộc tu sĩ não động mở rộng, hắn nhìn thoáng qua Đồ Thanh phủ thượng hạ nhân, thụ nhiều thương thế ngược lại cũng vô tính mệnh

nguy hiểm, lại thấy bọn hắn khí tức thanh minh, cũng không ăn người ác nâng, bấm tay nhô ra mấy đạo pháp lực đem người cứu tỉnh.

Một đám Yêu tộc ngắn ngủi mờ mịt về sau, vội vàng đối trước mắt người hành lễ, đâu còn không biết nhặt về một cái mạng, đầy mắt cảm kích.

La Quan chỉ là gật gật đầu, trở lại kia mẹ con ở lại chỗ, đem cửa đẩy ra thời điểm, ấm áp sợi tóc liền lại quấn tới.

Tốn minh cầu nghe tới cửa phòng mở âm thanh, vội vàng chạy tới, nhìn một chút xung quanh, nhỏ giọng nói "Đại nhân… Ngài đây là… Giải quyết sao?" Hắn mơ hồ nghe được một chút động tĩnh, lại vẫn khó có thể tin, những cái kia hận nó bất tử người lại sẽ như vậy tuỳ tiện dừng tay.

La Quan gật đầu, "Ừm, 2 ngày này khi sẽ không còn có phong hiểm, ta sẽ canh giữ ở cái này bên trong, ngươi lại trở về ngủ đi."

Cái này Yêu hoàng huyết mạch trước đó cũng thụ kịch độc, dù kịp thời bị bôi nhánh lấy bí pháp hút đi, nhưng cũng là sắc mặt trắng bệch ỉu xìu ỉu xìu vô thần.

Tốn minh cầu đại hỉ, không thể che hết nụ cười trên mặt, lại nhìn La Quan ánh mắt, liền lộ ra tràn đầy sùng bái. Dù sao cũng là tiểu hài tâm tính, lại như thế nào lão thành kinh lịch chuyện tối nay, cũng nhịn không được đối La Quan sinh lòng thân cận bắt đầu, chỉ cảm thấy hắn giống một ngọn núi, ở tại bên người liền cảm giác an

toàn tràn đầy.

“Là… Đa tạ đại nhân… Ta… Ta cái này liền trở về ngủ… Đại nhân ngủ ngon…”

Nói xong lại có chút nhăn nhó, lại quay đầu nhìn La Quan một chút mới trở về phòng, một trái tim chỉ cảm thấy an định lại.

Nhìn xem trên giường đang ngủ say mẫu thân, nàng bây giờ còn rất trẻ, ảm đạm tia sáng che lấp tái nhợt, lại lộ ra phá lệ mỹ lệ, tốn minh cầu thay mẫu thân che đậy che đậy bị giác, một bên nhịn không được nhỏ giọng nói “Nếu như hắn là cha ta liền tốt…”

Chương 1008 : Ngoài ý muốn

Đồ Thanh vội vàng chạy về lúc sắc trời đã trắng bệch, sắc mặt nàng nổi nóng lại khó nén khẩn trương, “Những người kia thật là lớn gan, dám tại Bách Hoa cung động tay chân, ta bị dây dưa đến nay mới thoát phải thân đến, ngươi không sao chứ?”

La Quan khoát tay, thản nhiên nói “Không sao, bất quá một chút hạng người giấu đầu lòi đuôi, làm ầm ĩ một phen cơ bản đã xử lý thỏa đáng.”

“Ừm, ta liền biết những này xuẩn vật, tuyệt sẽ không là ngươi đối thủ.” Vừa nói chuyện Đồ Thanh sắc mặt đỏ lên, ánh mắt kiêu ngạo.

Không hổ là nàng xem trúng nam nhân, quả nhiên là kình thiên vĩ nam tử, đêm qua 1 người 1 kiếm chấn nhiếp vạn yêu, phố dài tĩnh mịch im ắng sự tình nàng đã biết, lại nhìn trước mắt La Quan, đã cảm thấy một trái tim “Phanh phanh” nhảy loạn.

Triều.

La Quan mơ hồ lại ngửi được mấy điểm mùi thơm, so trước đó càng phát ra nồng đậm, bây giờ mới hậu tri hậu giác, cũng là từ trên thân Đồ Thanh truyền đến, ám đạo hẳn là nàng tu cái gì mị hoặc bí thuật không thành? Lại phát giác được nàng ánh mắt sáng rực, như muốn một ngụm đem hắn nuốt mất, liền cảm giác đầu lớn như

cái đấu.

Hắn lâu không biết vị thịt, bây giờ coi là thật chịu không được quá nhiều gảy, nhưng cái này Đồ Thanh thân phận khác biệt, tuỳ tiện lại là không động được, lúc này đứng lên nói “Đồ Thanh cô nương đã trở về, liền do ngươi trông nom nơi đây đi, La mỗ trước tạm đi về nghỉ một lát.”

Chắp tay một cái xoay người rời đi.

Đồ Thanh chờ hắn đi xa mới mang theo một tia lưu luyến không rời thu hồi nhãn thần, quay đầu liền thấy trong cửa phòng, tốn minh cầu chính mang theo một tia quái dị nhìn qua nàng, chỉ coi là mình vừa rồi dục niệm lộ ra ngoài quá mức rõ ràng, nàng ổn ổn tâm thần nghiêm mặt nói “Cầu nhi, mẹ ngươi nhưng tỉnh rồi?”

Tốn minh cầu cung cung kính kính hành lễ, “Hồi bẩm tiểu tổ, mẹ ta ngay tại đợi ngài.”

Đồ Thanh đưa tay sờ một chút đầu của hắn, sẵng giọng “Nói gọi ta di di liền tốt, ngươi tiểu quỷ đầu này tuổi không lớn lắm, ngược lại là đâu ra đấy bộ dáng.”

Tiến vào trong phòng, bôi nhánh giãy dụa lấy đang muốn đứng dậy, bị nàng đưa tay đè lại, “Tốt, ngươi ta còn nhỏ quen biết, ngươi bây giờ thân thể khó chịu, liền không cần đa lễ.”

Bôi nhánh một mặt cảm kích, “Lần này nhờ có tiểu tổ xuất thủ, mời được La đại nhân đến đây, nếu không thiếp thân mẹ con 2 người sợ là sớm đã bị người làm

hại, đại ân cứu mạng ta mẹ con dưới mắt không thể hồi báo, ngày sau nếu có điều thành, nhất định không quên tiểu tổ ân đức.”

Một phen nói tình chân ý thiết.

Đồ Thanh nghe vậy sắc mặt nhiều mấy điểm thân cận, gật gật đầu, “Ngươi biết liền tốt… Vì mời được La đạo hữu, ta xác thực trả giá lớn đại giới…” Cũng không phải, người đều góp đi vào, nhưng người kia rõ ràng tâm thiêu đốt không thôi, lại cứng nhắc không có động tác gì, không phải là cố kỵ ước định chưa hoàn thành, nàng sẽ cự tuyệt không thành? Thật đúng là chất phác!

Suy nghĩ dạo qua một vòng, nàng nghĩ đến chính là bởi vì trước mắt hai mẹ con này, cùng La Quan quan hệ mới có đột phá, ngữ khí liền càng nhiều mấy điểm nhu hòa, “Ta minh bạch ngươi ý tứ, Hồ tộc đã đứng dậy, tự nhiên sẽ dốc toàn lực giúp đỡ, việc này ngươi không cần phải lo lắng. Nhưng có một chút ngươi nên rõ ràng, rèn sắt còn cần tự thân cứng rắn, như cầu nhi là kia đỡ không dậy nổi bùn nhão, mẹ ngươi tử cuối cùng là khó thoát một kiếp

.”

Bôi nhánh liên tục gật đầu, cung kính nói “Tiểu tổ dạy bảo thiếp thân nhớ kỹ, ta đã dặn dò cầu nhi, nhất định toàn lực ứng phó, không cô phụ tiểu tổ cho một phen tạo hóa.”

Đồ Thanh suy nghĩ một chút, nói “. Còn có La đạo hữu, tuy là ta ra mặt mời được, nhưng cứu các ngươi mẹ con

chung quy là hắn. Bây giờ thành nội thế cục cuồn cuộn, cũng chỉ có hắn có thể áp chế 4 phương không dám vọng động.” Nhấc lên dù còn ngầm bực hắn không hiểu phong tình, nhưng vẫn là trong lòng vui sướng dập dờn, mặt mày đều trở nên tươi đẹp bắt đầu.

Bôi nhánh tất nhiên là một trận mang ơn, để Đồ Thanh càng phát ra hài lòng, lại cùng nàng nói một chút liên quan tới ngày mai sự tình, lưu lại an dưỡng đan dược, “Ngươi nắm chắc thời gian tĩnh dưỡng thương thế, ngày mai Yêu hoàng trong điện còn cần ngươi ra sân, cũng không thể lầm đại sự.”

Dứt lời, nàng lại sờ sờ tốn minh cầu đầu, xoay người đi.

Bôi nhánh nắm chặt trong tay ngọc bình, ánh mắt tha thiết, “Cầu nhi, ngươi đều nghe tới rồi? Chúng ta có thể được đến cơ hội như vậy đã là mời thiên chi hạnh, ngày mai tuyển chọn chi tranh tuyệt đối không thối lui phần sau bước.”

Tốn minh cầu khuôn mặt nhỏ kéo căng, ánh mắt kiên nghị, “Nương yên tâm, nhi tử biết đến, ngài trước uống thuốc tu luyện đi, ta trông coi ngài.”

Hắn ngồi tại phía trước cửa sổ, quả nhiên hôm nay rất an ổn, những cái kia muốn giết bọn hắn ác nhân tất cả đều mai danh ẩn tích, có thể thấy được là triệt để sợ. Lại quay đầu quên một chút trên giường, chính nhắm mắt điều tức mẫu thân, tốn minh cầu nhịn không được nhếch miệng, ám đạo “Mẹ ta cũng là cực đẹp… Nhưng Đồ Thanh tiểu tổ thân phận quý giá, lại sinh như vậy tốt nhan sắc, sợ là không tranh nổi nàng…”

Tuổi còn nhỏ, liền nhịn không được nhẹ nhàng thở dài, La đại nhân lợi hại như thế, nếu có thể ôm lấy bắp đùi của hắn, ngày mai Yêu hoàng đại vị chi tranh, tất nhiên có thể tăng thêm mấy phần tự tin.

Nhưng chuyện này Đồ Thanh tiểu tổ chẳng hề đề cập, lại nghĩ tới La Quan Nhân tộc thân phận, tốn minh cầu khuôn mặt nhỏ liền vo thành một nắm, việc này liệu tới là không có hi vọng.

…

Bách Hoa cung.

“Thả ta ra ngoài! Ngươi giam giữ ta làm cái gì? Chân tướng vĩnh viễn không cách nào che giấu, ta sớm muộn sẽ biết rõ ràng thân thế của mình!”

“Ngưu Đại Tráng, tráng tử, lão ngưu! Giả câm vờ điếc vô dụng, ngươi chờ đó cho ta, ta sớm muộn muốn tìm tới cha ruột!”

Tức giận bất bình tiếng gào thét tự đại trong điện truyền đến, rất nhanh “Ba” một tiếng, giống như là 5 ngón tay trùng điệp hôn hai gò má.

Ngưu Tiểu Tráng kêu rên một tiếng, nhưng tiếp lấy liền lại ồn ào lên, 1 bộ bất khuất, uy vũ khó khuất ương ngạnh tư thế, luôn mồm kêu đều là muốn cùng Ngưu Đại Tráng phân rõ giới hạn.

“Bành” một tiếng, cửa điện bị 1 cước đá văng, lại nằng

nặng khép lại, Ngưu Đại Tráng mặt trầm như nước, khóe mắt một trận cuồng loạn.

Nhẫn lại nhẫn, 1

Bàn tay đem bàn ngọc đập thành phấn vụn, cắn răng gầm nhẹ, “Nghiệt chướng! Ngu xuẩn! Có mắt không tròng đồ vật!”

Bỏ hắn, nghĩ lại nhận cái cha ruột, đây thật là hắn thật lớn.

Nếu không phải luyện hào quá mức gian nan, cơ hồ không có một lần nữa lo liệu khả năng, hắn đã sớm 1 bàn tay xuống dưới, đem cái này nghiệt tử đánh chết tươi.

Nhụy hoa một thân cung trang váy dài, dung mạo vô song con ngươi bình thản, nhưng chỗ sâu mỉm cười, lại hoàn toàn là không thêm che lấp.

Bao nhiêu năm nàng lần thứ 1 nhìn thấy huynh trưởng nổi trận lôi đình, 1 bộ phát điên tư thái, tuy nói cỗ thân thể này càng phù hợp bản tính của hắn, nhưng vì đại đạo chỗ liên quan hắn cảm xúc dần dần yên lặng, ngày thường bên trong lại như thế nào tùy ý cũng khó nén trong đó xa cách bản chất, bộ dáng này ngược lại là cảm giác thân thiết rất nhiều.

“Khục! Để nhụy hoa chế giễu…” Ngưu Đại Tráng khó nén xấu hổ, lại một trận nghiến răng nghiến lợi, cuối cùng hóa thành thở dài một tiếng, “Nghiệp chướng, thật sự là nghiệp chướng a!”

Nhụy hoa dừng một chút, ôn thanh nói “Tiểu Tráng đứa nhỏ này cuối cùng là nhân họa đắc phúc, tránh đi trúng đích một kiếp, ngươi mưu tính được thành, làm gì còn muốn so đo những chuyện nhỏ nhặt này…” Nói đến đây cuối cùng là buồn cười, “Phốc phốc” cười một tiếng, coi là thật như trăm hoa đua nở, như trong đại điện này đều trở nên trong trẻo rất nhiều, từng tia từng sợi hoa mai lặng yên lưu động.

Ngưu Đại Tráng thần sắc trì trệ, hậm hực gật đầu, “Nhụy hoa chớ có cười ta, ngay cả cha đều không nhận đồ chơi, ta vì hắn vất vả trù tính thì có ích lợi gì?” Lại nghĩ tới La Quan, nhịn không được thở dài, “Tiểu bối này quả nhiên mệnh số ngạc nhiên, ta lão ngưu lưu loại, thế mà cũng thâm thụ ảnh hưởng.”

Nhụy hoa nghe vậy tiếu dung thu lại, suy nghĩ một chút nói “Đích xác có chút kỳ dị.” Đạo quân chi tử dù bây giờ chỉ là tiểu yêu phàm thai, nhưng đây bất quá là lẩn tránh thiên đạo, bảo toàn dòng dõi thủ đoạn thôi, về căn bản gì cùng tôn quý, mệnh số, khí vận đều thụ che chở, lại bị dẫn động cha ruột đều không cần, cũng là chưa từng nghe thấy.

Ngưu Đại Tráng khoát khoát tay, “Thôi, chung quy là nhận hắn một cái ân tình, lần này mưu tính cũng nên nhiều lo lắng chút, miễn cho tổn thương tính mạng hắn.” Nghĩ nghĩ, lại nói” kia nghiệt súc gần nhất có động tĩnh không?”

Nhụy hoa lắc đầu, “Gần đây ngược lại là an ổn.”

“A!” Ngưu Đại Tráng cười lạnh một tiếng, nói “. Nó tất nhiên là thu liễm xúc giác, không muốn dẫn ngươi chú ý, mấy ngàn năm bố cục cuối cùng rồi sẽ thu lưới, cũng không phải phải cẩn thận cẩn thận. Bản tọa chờ chính là hôm nay, chỉ cần nó ra, cũng đừng mơ tưởng lại trở về!”

Vẫn là 1 trương chất phác gương mặt, nhưng hôm nay lúc nói chuyện, đôi mắt chỗ sâu có 10,000 dặm tinh hà hư ảnh hiển hiện, hiển thị rõ bễ nghễ 4 phương uy thế.

Nhụy hoa bờ môi giật giật, trong lòng nhẹ nhàng thở dài, cuối cùng là chưa lại nhiều nói —— dù sao nàng cũng không cam chịu tâm, một trận tu hành chỉ làm người khác áo cưới.

…

Một ngày đêm ở giữa, quả thật thái bình vô sự, dù Đồ Thanh cái này dinh thự bên ngoài từ đầu đến cuối có thật nhiều nhãn tuyến, lại không người dám lại ám làm tay chân.

Chợt có người tức giận bất bình

, miệng ra vài câu bực tức, chửi nhỏ các loại, đợi lấy lại tinh thần liền phát hiện, xung quanh đồng liêu nhao nhao lui xa 1 bộ tránh không kịp bộ dáng, liền không khỏi sắc mặt trắng bệch phục hoảng loạn, cuối cùng cái này dinh thự bên ngoài chỉ hơn một mảnh yên lặng.

Mặt trời phá núi mà ra, xua tan giữa thiên địa hắc ám, giọt sương bốc hơi hóa thành hơi nước nhàn nhạt, tại trong gió nhẹ lắc nhẹ vòng eo.

Kia đóng chặt dinh thự đại môn, giờ phút này từ bên trong mở ra, Đồ Thanh đi ở đằng trước, nhưng tại bước ra lúc dưới chân lại cố ý dừng một chút, cùng hắc bào nam tử kia sóng vai mà ra. Kia 4 phương 8 hướng tụ đến ánh mắt, lập tức hoàn toàn nghiêm túc, bản năng ở giữa lộ ra thật sâu kính sợ.

Không khác, duy giết ra đến uy thế thôi!

Lại sau này, là mấy tên tu sĩ yêu tộc, đều cẩn thận đề phòng bộ dáng đánh giá 4 phương, đem một đôi mẹ con vây quanh ở trong đó.

La Quan giương mắt nhìn xuống sắc trời, nhạt tiếng nói "Đồ Thanh cô nương, ngươi ta ước định đạt thành, chuyện kế tiếp La mỗ liền không tham dự."

Đồ Thanh gật đầu, "Ừm, ngươi lúc này không đếm xỉa đến vừa vặn, liền không muốn xen vào nữa." Nàng cười lạnh một tiếng, đảo qua xung quanh, "Hồ tộc 3 họ đã có an bài, ta hôm nay tự mình dẫn đường, cũng phải xem ai dám làm càn?"

Bôi nhánh lôi kéo tốn minh cầu, cung kính hành lễ, "La đại nhân đối ta mẹ con ân tình, thiếp thân tuyệt không dám quên."

La Quan chỉ là gật gật đầu, đang muốn quay người rời đi, lông mày mao đột nhiên nhẹ nhàng vẩy một cái.

Sưu ——

Đã thấy 1 người vận chuyển yêu lực, dù không dám bay lên quá cao, nhưng cũng tốc độ cực nhanh, thần sắc lo lắng rơi xuống sau trực tiếp quỳ gối trước người, “Thuộc hạ bái kiến tiểu tổ.”

Đồ Thanh nhướng mày, nhận ra người chính là trong tộc tu sĩ, “Đã xảy ra chuyện gì? Mấy vị tộc lão đâu?” Dựa theo ước định, tộc lão nhóm sẽ dẫn đầu Hồ tộc cường giả trợ trận, uy hiếp vây quanh cường địch.

Cái này Hồ tộc tu sĩ biểu lộ có chút cứng đờ, ho nhẹ một tiếng đứng dậy, “Sự tình liên quan cơ mật, mời tiểu tổ tha thứ thuộc hạ mạo phạm chi tội.”

Đợi Đồ Thanh gật đầu, lúc này mới tiến đến bên tai nàng nói nhỏ vài câu, lại bó tay thối lui đến bên cạnh.

Đồ Thanh sắc mặt đại biến, thất thanh nói “Như thế nào như thế…” Phát giác được tự thân thất thố, nàng cắn chặt hàm răng, “Việc này trong tộc bố cục nhiều năm, cuối cùng chờ đến dưới mắt thời cơ, sao… Ngươi nhưng có tín vật, chẳng lẽ bị người sai sử lừa gạt tại ta?!”

Hồ tộc tu sĩ cười khổ liên tục nói không dám, “Tung cho tiểu nhân mười đầu mệnh, lại sao dám như vậy làm việc, đây là tộc lão ban thưởng tín vật.”

1 khối lệnh bài lộ ra đến, thanh đồng chất liệu mặt ngoài hoa văn ở giữa lưu quang lưu động, Đồ Thanh một chút liền biết thật là tộc lão tín vật, nhất thời cứng đờ khó tả.

Bôi nhánh vô ý thức nắm chặt bên người nhi tử, run

giọng nói “Tiểu tổ, xảy ra chuyện gì?”

Đồ Thanh nhìn nàng một cái, lại nhìn kia ngậm miệng, tiểu đại nhân tốn minh cầu, lại không biết nên như thế nào nói cho bọn hắn cái này sự thật tàn khốc.

Chương 1009 : Lại đứng ở đằng sau ta

Trầm mặc khó tả lúc, nhưng lại có tiếng xé gió lên, mười mấy tên Yêu tộc trầm thấp bay tới, xa xa liền rơi vào trên đường dài.

Đầu tiên là kiêng kị nhìn một cái La Quan, lập tức lại thu hồi nhãn thần, một người cầm đầu đối Đồ Thanh hành lễ, “Bôi cô nương khi đã thu được trong tộc truyền tin đi? Quý tộc hiện đã lui ra việc này, còn xin mau mau dẫn người rời đi đi, chớ có tự nhiên đâm ngang.”

Ngôn từ thái độ coi như ôn hòa.

Có thể đối bôi nhánh mà nói lại không khác sấm sét giữa trời quang, nữ tử này vốn là bị phệ yêu chi độc trọng thương, thời gian ngắn khó mà khỏi hẳn, hôm nay vốn là cưỡng đề một hơi gượng chống lấy, giờ phút này “Oa” phun ra một ngụm máu đen, thân thể lung lay sắp đổ.

“Mẹ!” Hoa U cầu ôm lấy nàng, hơi trắng khuôn mặt nhỏ ráng chống đỡ lấy bình tĩnh, “Ngài đừng sợ, coi như tiểu tổ không được nhúng tay, nhi tử còn ở đây, chúng ta chưa hẳn không có sinh cơ.”

Bôi nhánh buồn bã cười một tiếng, nơi đây khoảng cách Yêu hoàng điện dù không xa, nhưng chính là cái này ngắn ngủi khoảng cách, mất Hồ tộc che chở hắn mẹ con làm sao có thể đi qua? Chỉ tiếng khóc nói “. Con a, cái này có lẽ chính là ngươi ta mẹ con mệnh số, là nương

vô dụng không thể hộ đến ngươi chu toàn… Đời sau ngươi ta còn làm mẹ con, nương mới hảo hảo thương ngươi…”

Nàng nước mắt rơi như mưa, một cái tay đem nhi tử ôm vào lòng, một cái tay khác thì vuốt đầu của hắn, rơi vào trong tay những người này không biết chịu lấy như thế nào tra tấn, thậm chí bị rút huyết mạch đi, thà rằng như vậy nàng tình nguyện tự tay đưa nhi tử lên đường, lại đi Hoàng Tuyền truy hắn.

Nhắm mắt lại, nước mắt theo hai gò má trượt xuống, bôi nhánh chỉ cảm thấy tim như bị đao cắt, cả người đau đều không thở nổi, “Con ta, nương có lỗi với ngươi… Là nương có lỗi với ngươi…” Thì thào nói, trên tay đang muốn phát lực lúc, lại đột nhiên bị ngăn lại.

Nàng mở mắt ra, liền thấy vừa rồi thối lui đến bên cạnh La Quan, lúc này đã đứng tại mẹ con bên người, đưa tay nắm chặt cổ tay của nàng, đôi mắt trong bình tĩnh lộ ra mấy điểm ấm áp, nàng trong lòng nỗi đau lớn, bỗng nhiên nhào vào trên mặt đất, “Đại nhân, cầu xin đại nhân mau cứu con ta!”

Cái này đã là bọn hắn bây giờ cuối cùng một cọng cỏ cứu mạng.

Tốn minh cầu vốn là đối La Quan sinh lòng thân cận, giờ phút này nhìn xem hắn thẳng tắp thân ảnh đứng lặng trước người, như một ngọn núi nhưng che gió che mưa, tâm thần khuấy động phía dưới, trùng điệp quỳ trên mặt đất, một chút liền đem cái trán đập ra máu.

La Quan nhìn về phía trên mặt đất một đôi mẹ con, trầm ngâm không nói một lời, một cái tay khác khẽ vuốt cổ tay ở giữa, đang có điểm điểm ấm áp nhảy nhót.

Hắn còn chưa tỏ thái độ, đối diện một đám Yêu tộc lại đổi sắc mặt, kia người cầm đầu kiên trì, gạt ra khó coi khuôn mặt tươi cười, “Tại hạ nghe qua kiếm tiên chi danh, hôm nay gặp mặt coi là thật phong thái sáng rực khiến người ấn tượng khắc sâu, nhưng Yêu hoàng thay đổi chính là ta Yêu tộc nội bộ công việc, kiếm tiên làm gì nhúng tay trong đó đồ gây phiền toái.”

Thấy La Quan bất động thanh sắc, hắn âm thầm cắn răng, phục nói “. Chỉ cần kiếm tiên hôm nay không đếm xỉa đến, liền làm ta các loại nhà thiếu ngài một phần ân tình, lúc trước vụn vặt đều bỏ qua không đề cập tới, sau đó còn làm có một phần hậu lễ đưa lên.”

Cái này tư thái đã bày cực thấp, mắt thấy chuyện chắc như đinh đóng cột, đối phương không muốn tái sinh gợn sóng. Trừ cái đó ra lời nói bên trong cũng chôn mềm cái đinh, thứ nhất là kia “Các nhà” chi ngôn, cả 2 thì là “Lúc trước vụn vặt”, lui một bước ngươi tốt ta tốt các được lợi ích, nếu không liền

Muốn kết xuống thù tới.

Đồ Thanh tiến đến trước người, thấp giọng vội vàng nói “La đạo hữu không cần thiết hồ đồ, Yêu hoàng thay đổi chính là Yêu tộc đại sự, không phải ngoại tộc chi tu có thể nhúng tay, không nói đến nội đình các phương phản ứng, liền chỉ là Yêu tộc khí vận phản phệ liền đối ngươi có lớn hại!”

Nàng nhìn xem La Quan, nam nhân này bên mặt nhìn lại càng phát ra lạnh lùng, lại không che giấu được cặp kia sáng tỏ đôi mắt, trong đó một mảnh kiên nghị, bình tĩnh, nhìn về phía đôi kia mẹ con ánh mắt, nhàn nhạt thương hại khó mà che lấp.

Trong lúc nhất thời, Đồ Thanh là thật bắt đầu hối hận, đem La Quan kéo vào trận này phiền phức bên trong, nàng là thật không nghĩ tới La Quan lãnh khốc, sát phạt quả đoán mặt ngoài dưới, lại tàng 1 viên như thế ôn nhu trái tim. Tuy nói bởi vậy đối với hắn càng nhiều mấy điểm thân cận, nhưng lại sao nhẫn nhìn hắn đi sai bước nhầm, cho mình trêu chọc thiên đại tai họa.

“La Quan!” Khó thở phía dưới Đồ Thanh gọi thẳng tên, bởi vì cách quá gần, thở dốc lúc thở ra ấm áp khí tức, gợi lên thái dương rủ xuống một chút sợi tóc, La Quan có chút nghiêng đầu, có thể thấy được nàng đáy mắt rõ ràng lo nghĩ bất an, lúc này cười một tiếng, “Không sao, ta có chừng mực.”

Dứt lời nhìn về phía trên mặt đất, kia quỳ sát một đôi mẹ con, chậm rãi mở miệng, “Đứng dậy, lại đứng ở đằng sau ta đi thôi.”

Nói xong, cái này trên đường dài đột nhiên yên tĩnh, tiếp lấy xôn xao nổi lên bốn phía, vô số tu sĩ yêu tộc trừng lớn 2 mắt mặt mũi tràn đầy kinh hãi, lại đè xuống trong lòng sợ hãi thẳng tắp nhìn về phía La Quan, tâm lý chỉ là một cái suy nghĩ lăn lộn —— người này tộc tu sĩ chẳng lẽ điên rồi?

Đối diện, kia một đám Yêu tộc càng là khí sắc mặt xanh xám, từng cái nghiến răng nghiến lợi.

Người cầm đầu thở sâu, kiếm tiên cũng không hô, tức hổn hển thét lên, “La Quan, ta cùng tôn sùng nương nương là lấy cỡ nào thêm nhường nhịn, ngươi thật cho là trong lúc này đình cự thành ta Yêu tộc tim gan chỗ, là ngươi có thể không kiêng nể gì cả chi địa sao? Khuyên ngươi…”

Ông ——

Một tiếng kiếm minh đem hắn gào thét đánh gãy, người này trực tiếp cứng tại nguyên địa, chỉ cảm thấy toàn thân băng hàn, toàn thân đều là chết lặng. Tiếp lấy “Ba” một tiếng hắn đuôi lông mày vỡ ra, máu tươi nháy mắt mãnh liệt mà ra, đem hắn hơn phân nửa khuôn mặt nhuộm đỏ, ấm áp phía dưới lại là da thịt rung động rung động.

La Quan nhàn nhạt mở miệng, “La mỗ hôm nay hưng chi sở chí, muốn hướng Yêu hoàng điện chỗ xem lễ, ngươi cùng ngăn ta thế nhưng là muốn chết rồi?” Đang khi nói chuyện cất bước hướng về phía trước, thần sắc nhàn nhạt đôi mắt hờ hững, “Đây là cảnh cáo, lại có bất kính người, tất kiếm hạ vô tình!”

Đối diện mười mấy Yêu tộc sắc mặt đại biến, khó nén vẻ sợ hãi, chính hai đùi rung động rung động lúc, liền nghe kia người cầm đầu gầm nhẹ, “Tất cả lui ra!”

Mọi người như được đại xá, vội vàng theo hắn tránh lui đến bên cạnh.

La Quan nhìn không chớp mắt, từ đám bọn hắn trước mặt đi qua.

Đồ Thanh một mặt lo lắng, nhưng lại bị hắn phong thái chấn nhiếp, nhớ hắn lời nói “Tự có phân tấc” dù gấp quả muốn dậm chân, hay là mở miệng nhắc nhở, “Bôi nhánh, còn không đuổi theo!”

“A… Cầu nhi, nhanh cùng nương đi…” Nàng bò người lên, một tay cầm chặt lấy nhi tử, lảo đảo truy hướng về phía trước bóng lưng kia.

“Đại gia, phải làm sao mới ổn đây? Trong nhà ra lớn đại giới, lại lấy bí ẩn uy hiếp mới khiến cho Hồ tộc 3 họ dừng tay, nhưng lại ra lần này sai lầm… Ngươi ta nên như thế nào bàn giao?” Đường bên cạnh 1 tu sĩ yêu tộc mặt mũi tràn đầy hoảng loạn, tại kia mặt mũi tràn đầy máu tươi tu sĩ bên người tru thấp.

“Ngậm miệng!” Người này thôi động yêu lực khép lại vết thương, lại chỉ nghe “Ba” một tiếng lại lần nữa xé rách, truyền đến càng cường liệt kịch liệt đau nhức, lúc này trong lòng lớn hàn, thầm nghĩ quả nhiên là thật là khủng khiếp kiếm hơi thở, khó trách có thể ngạnh sinh sinh gãy kia ma viên phụ tử.

Hắn lung tung xát 1 đem trên mặt vết máu, thần sắc âm tàn nhìn qua, cắn răng nói “Nhanh đem việc này hồi bẩm, mời các vị đại nhân quyết đoán… Cái này La Quan quá mức tự đại, dám lấy Nhân tộc thân phận nhúng tay Yêu hoàng đại vị chi tranh, chắc chắn đại nạn lâm đầu!”

Hắn ngược lại ẩn ẩn chờ đợi, các vị đại nhân không

thêm ngăn cản, liền để hắn bước vào Yêu hoàng điện lại như thế nào? Đến lúc đó Yêu tộc khí vận phản phệ, tất để hắn thụ yêu hỏa đốt người rơi vào kinh mạch đứt đoạn hạ tràng, đến lúc đó chính là một đống thịt nhão , mặc cho bọn hắn nắm.

Ngay tại lúc đó, 4 phía bị chấn động đến trợn mắt hốc mồm các phương nhãn tuyến, bây giờ cũng lấy lại tinh thần đến, từng cái quay đầu bước đi. . ? ? .

Rất nhanh, liên quan tới Đồ Thanh dinh thự trước đã phát sinh sự tình, liền đã truyền khắp trong thành, đợi hội tụ đến toà kia nguy nga, cổ lão, hiển thị rõ tôn quý khí thế Yêu hoàng điện lúc, làm cho một đám Yêu tộc người cầm quyền sắc mặt đại biến.

Mấy người sắc mặt bình tĩnh, âm thầm lại nghiến răng nghiến lợi, nhưng nhìn một cái ẩn nấp đám mây phía trên, chưa từng hiển hiện Bách Hoa cung, hay là ngạnh sinh sinh nuốt vào cơn giận này.

Có người lấy yêu lực truyền âm, “Khá lắm không biết trời cao đất rộng Nhân tộc tiểu bối, gãy Kỳ Linh ma viên một mạch, liền làm thật sự cho rằng, ta cùng bắt hắn không có cách nào sao?”

Ngắn ngủi trầm mặc về sau, có người truyền âm đáp lại, “Làm gì cùng hắn so đo, như dẫn tới nương nương nhúng tay, ngược lại tự nhiên đâm ngang. Hắn muốn lẫn vào việc này vậy liền theo hắn, đợi bước vào Yêu hoàng trong điện, chính là người này đột tử thời điểm.”

“Không sai! Yêu hoàng điện tuy chỉ thừa hư danh, lại

vẫn là tộc ta khí vận hội tụ chỗ, lấy Nhân tộc chi thân can thiệp Yêu hoàng đại vị thay đổi, đã là đường đến chỗ chết.”

“Như thế, ngươi ta liền sống chết mặc bây, chờ hắn tự chịu diệt vong. Người này vừa chết, lợi dụng bí thuật chú sát tiểu nhi kia, bất quá nhiều đánh đổi một số thứ, thì đại cục nhất định.”

Từng đạo mệnh lệnh rất nhanh hạ đạt, Yêu hoàng ngoài điện bố trí, tùy theo 1 vừa rút lui đi, La Quan có thể phát giác được ở giữa biến hóa, mặt mày nhưng như cũ bình tĩnh.

Tốn minh cầu bị mẫu thân lôi kéo, nhìn về phía trước người bóng lưng kia, ban đêm lăn lộn cái nào đó suy nghĩ, nhịn không được lại một lần nữa hiển hiện, lại trở nên càng thêm mãnh liệt. Nhưng hôm nay thế cục, đâu còn có mơ tưởng, nhiều lời cơ hội, chỉ có thể dằn xuống đáy lòng, nhìn về phía Yêu hoàng điện ánh mắt một mảnh kiên định.

Hắn nhất định phải thắng, muốn ngồi lên cái kia vị trí, không cô phụ đại nhân khổ tâm!

Khoảng cách vốn cũng không xa, lại là một đường thái bình, chuyển qua 1

Chỗ chỗ ngoặt về sau, La Quan giương mắt nhìn lên đã có thể xa xa nhìn thấy kia mảng lớn kim đỉnh, tại ánh nắng chiếu rọi phía dưới phát ra một đoàn tia sáng chói mắt.

Mà giờ khắc này, bên cạnh bọn họ cũng xuất hiện người đồng hành, đều từ đại lượng tu sĩ yêu tộc hộ tống, ít nhất cũng có mấy chục người, đều khí tức cường hoành ánh mắt cảnh giác, tới so sánh 3 người bọn họ độc hành cũng có vẻ vắng vẻ rất nhiều.

Cùng loại đội ngũ chừng 6 chi, bị bảo hộ ở trung tâm đều là từng cái nam tử trẻ tuổi, mười mấy tuổi đến chừng hai mươi không giống nhau, đều là Hoa Minh U 4 phía còn sót lại con riêng. Bây giờ riêng phần mình đánh giá đối phương, tuy là mặt không biểu tình, ánh mắt lại phá lệ oán độc.

Bọn hắn đã sớm biết Yêu hoàng tuyển chọn quy tắc, người bị thua sẽ bị tru sát, trong nhà thân quyến huyết mạch cùng cũng sẽ bị tàn khốc thanh tẩy, tự nhiên xem đối phương như chết thù, nào có nửa điểm huynh đệ gặp mặt tư vị, chỉ hận không được đối phương có thể chết bất đắc kỳ tử tại chỗ.

“Cữu phụ, một chuyến này chỉ 3 người, chúng ta có thể… Cũng tốt sớm trừ một đối thủ!” Một chi hơn 100 người đội ngũ khổng lồ bên trong, kia người mặc lộng lẫy cẩm bào, đôi mắt che lấp nam tử trẻ tuổi mở miệng, trong ngữ phong đều là uy nghiêm.

Bị gọi là cữu phụ người sắc mặt đại biến, vội vàng che miệng của hắn, “Tông nhi nói cẩn thận, không thể đối kiếm tiên đại nhân vô lễ!”

Lúc nói chuyện sắc mặt đã trở nên trắng bệch, nhìn về phía kia cách đó không xa một nhóm 3 người, vừa lúc nghênh tiếp La Quan nhàn nhạt quét tới ánh mắt, chỉ

cảm thấy như rơi vào hầm băng tay đều run lên.

Cũng may hắn rất nhanh liền thu hồi nhãn thần, không có nhờ vào đó nổi lên ý tứ, người này trầm thấp thở mấy ngụm, lại nắn pháp quyết che lấp động tĩnh, mới thấp giọng nói “Tiểu tổ tông của ta, ngươi sao dám đi trêu chọc việc này sát tinh…”

Lúc này đem La Quan thân phận nói đơn giản vài câu, hù kia Yêu hoàng con riêng sắc mặt trắng bệch, hoảng loạn nói “. Cữu phụ, kia tiểu tạp chủng phải người này tương trợ, ta chẳng lẽ không phải không có cơ hội?”

Cữu phụ cười lạnh, “Tông nhi hẳn là quên, hắn chính là Nhân tộc kiếm tu? A! Chỉ biết dũng lực mà không thông mệnh số mãng phu, sính nhất thời chi hung liền làm thật sự cho rằng có thể không kiêng nể gì cả, không gì kiêng kị rồi? Đợi hắn nhập Yêu hoàng điện, chính là hắn đột tử thời điểm!”

Loại này đối thoại nhiều tại mấy cái trong đội ngũ triển khai, thế là trải qua dò xét về sau, liền riêng phần mình an tĩnh xuống, thậm chí cố ý tránh đi La Quan 3 người, miễn cho sờ hắn rủi ro.

La Quan thần sắc bình tĩnh, trong lòng lại âm thầm nhíu mày, tính đến tốn minh cầu ở bên trong, hôm nay kế có 7 cái Yêu hoàng huyết mạch đến.

Đây vẫn chỉ là có thể còn sống đi đến nơi này, âm thầm bị tru sát không biết bao nhiêu, cái này Hoa Minh U ngược lại là phong lưu khoái hoạt.

Nhưng như thế đến, đăng lâm đại vị cơ hội, liền chỉ có 7 phần có 1. Hắn sờ sờ chỗ cổ tay, cảm thụ được kia nhàn nhạt ấm áp tản mát, lông mày liền dần dần giãn ra.

Đã là nàng ý tứ, có lẽ có cơ hội khác, chính là coi là thật thất bại, cũng bất quá lãng phí chút thời gian, chỉ bất quá sau lưng hai mẹ con này, sợ là liền bảo hộ không được.

Chuyển qua mấy cái suy nghĩ, La Quan dừng bước lại lúc, Yêu hoàng điện đã đến.

“3 9 tề tụ, thiên hạ đại cát!”

Chương 1010 : Thân phận

Cuối cùng là trên danh nghĩa bách tộc chung chủ, Yêu hoàng điện tu kiến hào hùng khí thế, màu trắng loại ngọc chất cột đá cao có hơn mười trượng, chống lên mảng lớn kim sắc đỉnh điện, ngoài điện có trọng giáp Yêu tộc binh giáp thủ vệ, kia người cầm đầu đúng là yêu soái Phó Ninh, hôm nay một thân huyền đen trọng giáp, che lấp nàng nữ tử đường cong, chỉ hiển thị rõ lạnh lùng túc sát, lúc này đứng tựa vào kiếm chính cau mày trông lại, lạnh lẽo giữa lông mày hình như có tỉnh táo.

La Quan hiểu ý đối nàng nhẹ nhàng gật đầu lại chưa nói thêm cái gì, ánh mắt rơi vào bên cạnh kia một đám diện mục dữ tợn hạng người trên thân, những người này quần áo phục sức hắn cũng không lạ lẫm, đêm đó thôn phệ Kỳ Linh bước ra “Nhân gian” di chỉ lúc, từng trảm bọn hắn không ít đồng bạn. Chính là trung với Yêu hoàng một mạch, làm lấy Yêu hoàng trọng chưởng đại quyền, uy thêm bách tộc mộng đẹp di lão di thiếu.

Bọn hắn đại bộ phận phân tán nhập phong sơn các tộc đất phong, quanh năm là yêu hoàng bôn tẩu, phải nghe nội đình tin dữ về sau, không tiếc đại giới liều mạng chạy đến, chính là muốn bảo đảm Yêu hoàng huyết mạch thuận lợi đăng cơ, mà không đến mức bị người đem Yêu hoàng đại vị đều bị người âm mưu cướp đoạt.

Lại không nghĩ rằng hôm nay tại cái này Yêu hoàng ngoài điện lại nhìn thấy, kia giết quân phụ Nhân tộc kiếm tu, lúc này từng cái mặt đỏ tới mang tai chỉ cảm thấy vô cùng nhục nhã, nghịch huyết xông hai người bọn họ mắt

đỏ bừng, liền còn sót lại một cái ý niệm trong đầu —— đánh giết kẻ này, vì quân phụ báo thù, là yêu hoàng huyết mạch tận trung thời điểm đến!

“Gian nịnh tặc tử, chết đi!” 1 di lão ra sức gào thét tru lên, thẳng băng cái cổ ở giữa nổi gân xanh, hoàn toàn phá âm, đều là điên cuồng bạo ngược sát cơ cuồn cuộn, theo một trận yêu quang hiển hiện, lại trực tiếp hiển lộ bản thể, biến thành một đầu cao mấy chục trượng da đen lão lang, há miệng lộ ra dữ tợn răng nanh, muốn đem La Quan cắn xé thành phấn vụn.

Bôi nhánh, tốn minh cầu thụ khí thế của hắn chấn nhiếp, vô ý thức lui ra phía sau một bước, trợn to con mắt bên trong hiển hiện vẻ kinh hãi, đúng lúc này trước người thân ảnh kia đột nhiên phất tay, 1 đạo óng ánh bạch quang hiện lên, còn chưa thấy rõ cái gì, liền nghe được một tiếng rú thảm, lão lang bị trực tiếp gọt đi đầu lâu, kia chặt đầu xác sói còn không cam lòng chết đi, đoạn nơi cổ mầm thịt điên cuồng sinh sôi, không ngờ mọc ra 1 viên mới đầu.

Nhưng vừa mọc ra nháy mắt, trong miệng liền phát ra một tiếng rú thảm, “Không!” “Bành” tiếng vang nổ thành đầy trời đỏ trắng vụn vặt, “Tích bên trong ba

Rồi” rơi đầy đất, bị một kiếm này triệt để chém giết.

“Lão tổ!”

“Tộc lão!”

Một đám di lão di thiếu đau thương kêu to, biểu lộ thống

khổ mà oán hận, càng có mấy người không để ý trong không khí lạnh thấu xương kiếm uy chưa tiêu, thẳng đến La Quan vọt tới.

Nhưng bọn hắn kết cục lại so kia lão lang thảm hại hơn, căn bản không chịu nổi La Quan trước người, khuấy động khủng bố kiếm ý, xâm nhập một nháy mắt lại bị ngạnh sinh sinh, chấn vỡ thành từng đám từng đám huyết vụ, lại bị kiếm ảnh xen kẽ xoắn thành vỡ nát, rơi vào hình thần câu diệt hạ tràng.

Lần này là thật chấn trụ mọi người, bọn hắn từ 4 phương hốt hoảng chạy về, dù nghe nói liên quan tới La Quan một chút thanh danh, lại chưa từng thấy tận mắt, vào ngay hôm nay biết hắn lại so trong truyền thuyết càng khủng bố hơn, nhất thời gan thất vọng đau khổ kinh lại tuyệt vọng vạn điểm.

“Yêu hoàng a! Liệt tổ liệt tông nhóm, mời các ngươi mở mắt ra đi, nhìn một chút hậu thế hôm nay ra sao cùng quang cảnh? Ta bách tộc chung chủ, Yêu hoàng một mạch lại bị này làm nhục, nhục nhã, chúng ta xấu hổ làm sao sống tạm bợ? Chỉ có thể lấy một bầu nhiệt huyết, toàn trung hiếu đạo nghĩa!”

1 di lão thê lương rống to rút kiếm tự vẫn, đầu lâu phóng lên tận trời, máu tươi cuồn cuộn vẩy xuống.

“Duy lấy nhiệt huyết toàn trung hiếu!”

Một đám di lão di thiếu, đi theo rút kiếm tự vẫn, một màn này coi là thật thảm liệt, chính là Phó Ninh đều đổi sắc mặt, huống chi một loại Yêu tộc thủ vệ, lúc này hô hấp

trở nên thô trọng, trông lại ánh mắt cũng biến thành băng lãnh.

Vũng máu bên trong còn lại di lão di thiếu thân thể run rẩy, nhìn qua đầy đất thi thể, ánh mắt vượt qua La Quan rơi vào kia tiểu tiểu thiếu niên trên thân, thê lương thét lên, “Nghiệt chướng! Nghiệt chướng a! Ngươi cũng xứng làm Yêu hoàng huyết mạch? Lại thụ nó mê hoặc cùng tặc tử làm bạn, hẳn là còn mưu toan ngấp nghé Yêu hoàng đại vị sao? Lăn ra ngoài!”

Tốn minh cầu thân thể lắc một cái, sắc mặt tái nhợt,

Vô ý thức mắt lộ hoảng sợ hướng La Quan nhìn lại.

La Quan lại chưa để ý tới, bình tĩnh cầm kiếm mà đứng , mặc cho một đám di lão di thiếu gào thét, các nhục mạ, quát lớn như gió táp mưa rào, cùng một hồi phương quay người nhàn nhạt mở miệng, “Tốn minh cầu, ngươi còn có lưu đảm phách, đi tranh kia Yêu hoàng đại vị?”

Tiểu tiểu thiếu niên chưa từng trải qua hôm nay, nhìn qua kia một đám toàn thân đẫm máu, thật giống như địa ngục ác quỷ di lão di thiếu, kia từng trương khuôn mặt dữ tợn cùng giận mắng, để hắn nhịn không được run rẩy, giờ phút này nghe vậy thậm chí ngốc trệ một chút, vô ý thức liền muốn cúi đầu.

Nhưng vừa khẽ động liền ngạnh sinh sinh dừng lại, hắn liều mạng bóp lấy đùi, nhìn qua trước mắt bình tĩnh khuôn mặt, cắn răng nói “Ta có…”

Dù âm thanh rung động mặt trắng, La Quan trong mắt

hay là lộ ra một tia thưởng thức, gật gật đầu, “Vậy liền đi tranh, tất cả vụn vặt trở ngại, ta tự nhiên vì ngươi thanh lý.” Quay người 1 kiếm, gọi là rầm rĩ lớn tiếng nhất mấy tên Yêu tộc, trực tiếp bị chém thành 2 đoạn, phơi thây tại chỗ.

Bên tai đột nhiên yên tĩnh, mọi người trợn to tròng mắt, như không nghĩ tới chúng nộ sắp nổi lúc, người này tộc kiếm tu lại vẫn dám giết người.

“Yêu soái!”

Phó Ninh bên tai, vang lên dưới trướng trầm thấp gầm thét, kia vài đôi lạnh lùng đôi mắt, chính gắt gao nhìn qua La Quan.

Nhướng mày, Phó Ninh đưa tay, “Lui ra phía sau.”

Mấy tên dưới trướng mặt mũi tràn đầy đỏ lên, không cam lòng, cắn răng cúi đầu, “Vâng!”

Phó Ninh đáy mắt lộ ra vẻ ưu sầu, nàng dù có thể trấn áp nhất thời, nhưng La Quan hôm nay cử động xác thực đã phạm chúng nộ, ngày sau tất bị Yêu tộc ghen ghét, sợ khó mà thiện.

Nàng đầu tiên là nhìn thoáng qua, kia cầm kiếm mà lập thân ảnh, tiếp lấy lại nhìn phía Yêu hoàng trong điện, đáy mắt một mảnh tối nghĩa thâm trầm.

Những di lão này di thiếu vốn bị ngăn cản bên ngoài, để phòng can thiệp Yêu hoàng đại vị truyền thừa, nhưng lại đột nhiên bị hạ lệnh để vào, vừa lúc cùng La Quan gặp

nhau ở đây, lúc này mới có dưới mắt một màn.

Quả nhiên giỏi tính toán, một tay thuận nước đẩy thuyền liền kéo tới thiên đại

Cừu hận, nhưng càng quan trọng chính là muốn để La Quan huyết tinh gia thân, nhập Yêu hoàng trong điện thì tất thụ Yêu tộc khí vận phản phệ!

‘La Quan, ngươi ta còn chưa so kiếm, cũng đừng chết tại đây…’

Liền tại lúc này La Quan nhàn nhạt mở miệng, “Tự vẫn tuẫn chủ đích xác trung liệt, nhưng tuy là lại đến 10 lần, trăm lần, ta kiếm vẫn nhất định chém Hoa Minh U, ăn thịt người người giết không tha, bao quát hắn cũng bao quát các ngươi.”

Hắn giương mắt đảo qua xung quanh, đạm mạc lạnh lẽo đôi mắt, để những cái kia ánh mắt cừu địch đột nhiên lưng sinh hàn, vô ý thức tránh đi, “La mỗ liền ở chỗ này, ai muốn trả thù chi bằng xuất thủ.”

Lần này, rốt cục yên tĩnh.

Ngoài điện mọi người thấy được rõ ràng, La Quan hôm nay quyết tâm xuất thủ, ai như nhảy ra ngoài, tất nhiên là bị 1 kiếm chém giết hạ tràng, mà bên trong đại điện yên lặng, thì đại biểu cho các phương đại nhân không muốn xuất thủ can thiệp.

“Liền để hắn đi vào! Tại Yêu hoàng trước điện, đồ sát Yêu hoàng một mạch phụ thuộc, tất dẫn tới tộc vận phản

phệ, sống không bằng chết!”

“Lại nhìn kẻ này, có thể phách lối đến khi nào!”

Thi thể bị đẩy ra, máu tươi lại không người thanh lý, liền trải rộng trên thềm đá dưới, lọt vào trong tầm mắt một mảnh tinh hồng.

Lúc này, từ cái này đại điện bên trong, đi ra một người tới, nhạt tiếng nói “Gia Yêu hoàng huyết duệ, mời vào đại điện bên trong tham dự tuyển chọn.” Hơi dừng lại, tiếp tục nói “Mỗi vị huyết duệ, nhưng từ 2 người tiếp khách, không quan hệ người không được bước vào.”

“Ha ha ha!” Có 1 rơi tại trong vũng máu đầu lâu gượng chống lấy bất tử, nghe vậy thống khoái tru lên, “La Quan, 1 mình ngươi tộc, muốn bắt thân phận gì tiến vào ta Yêu hoàng điện?”

La Quan hơi trầm xuống mặc, quay người nhìn về phía tốn minh cầu.

Cái trán đập phá tiểu tiểu thiếu niên, phủ phục quỳ xuống đất, mặc cho huyết tinh nhiễm áo bào, cung kính nói “Hài nhi bái kiến nghĩa phụ!”

La Quan đầu lông mày vẩy một cái, chợt cười to, “Tốt, con ta quả có Yêu hoàng chi tư!” Đưa tay giữ chặt hắn, ngang thân hướng về phía trước, 1 cước đem đầu lâu kia giẫm nát bấy.

—

Chương 1011 : Yêu hoàng ý chí

Yêu hoàng điện mười mấy dặm ngoài, 1 tòa khác quần thể kiến trúc ở giữa, có một cái đài cao tầm mắt bao la, có thể thấy rõ kia trước điện xôn xao, cả đám tụ ở chỗ này đều mặt lộ vẻ kinh sợ, hiển nhiên bị kia lạnh thấu xương mũi kiếm chấn nhiếp, không ngờ đến đây người lại như vậy bá đạo.

“Lấy Nhân tộc chi thân, tại Yêu hoàng trước điện tàn sát nó hầu tộc, cái này La Quan coi là thật không biết trong đó nặng nhẹ?”

“Mũi kiếm tuy là vô song, lại như thế nào chống lại Yêu tộc khí vận… Yêu hoàng huyết thống dù cô đơn nhiều năm, cuối cùng chiếm 1 cái chính thống, người này tai họa trước mắt vậy.”

“Ừm, liệu là khó qua ải này.”

Chính thấp nghị lúc dưới đài truyền đến tiếng bước chân, Đồ Thanh mặt lạnh lấy cố nén lửa giận, đi đến mọi người trước người, “Bái kiến các vị tộc lão, tiền bối.”

Không cùng đáp lời nàng liền đứng lên, trong lòng phẫn nộ cuối cùng là đè nén không được, từ mồm miệng ở giữa phát tiết ra, “Yêu hoàng thay đổi một chuyện, Hồ tộc 3 họ chuẩn bị nhiều năm, vì chuyện gì đến trước mắt đột nhiên thu tay, ta thao cầm việc này cần một cái công đạo.”

Trên đài cao một đám Hồ tộc tu sĩ, trên mặt hoặc xấu hổ hoặc trầm mặc, bọn hắn tư thái bày rất cao, mệnh lệnh dưới kiên quyết, Đồ Thanh hoàn thành trong tộc mệnh lệnh, kết quả lại là đầu voi đuôi chuột, trong lòng bất mãn cũng là bình thường.

“Thanh nhi, việc này trong tộc có an bài khác, không tới kịp sớm báo cho ngươi, thật là trong tộc sơ hở, sau đó tự nhiên có chỗ đền bù.” Nhất tộc lão mở miệng ngữ khí ôn hòa, “Ngươi tức giận ta cùng có thể lý giải, nhưng hôm nay 3 họ trưởng bối tề tụ, còn làm bận tâm cấp bậc lễ nghĩa thu liễm một hai.”

Đồ Thanh trơ mắt nhìn La Quan giết người, mang bôi nhánh, tốn minh cầu mẹ con tiến vào Yêu hoàng điện, một trái tim lo nghĩ đến cực điểm, nghe vậy trực tiếp khó thở mà cười, nàng coi trọng nam nhân cũng nhanh chết rồi, bọn hắn lại vẫn nói cái gì cấp bậc lễ nghĩa, thật sự là một đám lão hồ đồ trứng!

“Tộc lão, ta muốn giải thích.” ? ?

Nàng cười lạnh một tiếng lúc trên đài cao bầu không khí liền xấu hổ xuống dưới, lại nghe được cái này lạnh lùng ngôn ngữ, Hồ tộc 3 họ tộc lão, các trưởng bối sắc mặt khó coi, tuy nói Đồ Thanh huyết mạch loại cổ được “Tiểu tổ” chi danh, nhưng chung quy là vãn bối của bọn hắn, lại chỉ là địa vị tôn sùng cũng không chưởng trong tộc thực quyền.

Kia mở miệng tộc lão sắc mặt âm trầm, thanh âm nhiều kiềm chế, “Thanh nhi, chớ có lại đưa khí, hôm nay

không tính toán với ngươi, lại lui sang một bên…”

Còn chưa nói xong liền lại có tiếng bước chân vang lên, một bộ váy dài trắng, Tô Khanh mặt mày trong trẻo, khóe miệng ngậm lấy cười nhạt ý, “Các vị tộc lão, trưởng bối làm gì tức giận, Đồ Thanh tỷ tỷ vì trong tộc vất vả hiệu lực, thế cục đột nhiên biến hóa đến tận đây, bực tức vài câu cũng là bình thường.”

Đối diện một đám Hồ tộc 3 họ tu sĩ, lại mặt lộ vẻ kinh sợ cúi hành lễ, “Vâng, ta cùng cẩn tuân trời tổ chi mệnh.” Từng cái cung kính vạn điểm.

Trời tổ? !

Đồ Thanh trừng lớn mắt một mặt kinh hãi, nàng huyết mạch loại cổ đã sớm biết, Hồ tộc huyết mạch truyền thừa có lẽ có

Tiên tổ chi linh sẽ ở phía sau bối huyết mạch bên trong khôi phục, nhưng loại này sự tình cực ít, trong tộc điển tịch cũng hãn hữu ghi chép, nàng chỉ coi là thượng cổ nghe đồn, nào ngờ tới hôm nay lại coi là thật nhìn thấy 1 vị “Còn sống” trời tổ giáng lâm.

Hồ tộc 3 họ như vậy thái độ, tất nhiên sớm đã xác định qua, thân phận không có giả, tiếp lấy đột nhiên toát ra một cái ý niệm trong đầu —— trong tộc đột nhiên cải huyền dịch trương, định cùng Tô Khanh có quan hệ!

Tô Khanh cười nhẹ nhàng, đối mọi người phất phất tay, “Các ngươi lại đi xuống đi, ta cùng Đồ Thanh tỷ tỷ nói chuyện.”

“Vâng, trời tổ.”

Hồ tộc 3 họ mọi người thối lui, rất nhanh đài cao này phía trên, liền chỉ còn hơn Hồ tộc thế hệ tuổi trẻ bên trong, xuất sắc nhất 2 tên nữ tử.

Tô Khanh đi đến bên cạnh đài cao, bảng gỗ bên ngoài thiết lập pháp trận, ánh mắt chỉ có thể đơn hướng xuyên qua, nàng nhìn qua Yêu hoàng điện phương hướng mấy hơi, xoay người nói “Tỷ tỷ liền không có gì muốn hỏi ta sao?”

Đồ Thanh cắn môi, khom mình hành lễ, “Không dám nhận trời tổ chi lễ.”

Tô Khanh khoát tay, “Trời tổ tại trong cơ thể ta thức tỉnh, chỉ là 1 đạo truyền thừa mà thôi, ta vẫn như cũ là ta, tỷ tỷ làm gì như vậy xa cách.” Nàng đưa tay một điểm, nói “. Liên quan tới Yêu hoàng đại vị thay đổi, thật là ta hạ lệnh, trong tộc 3 họ mới tiếp bọn hắn hứa hẹn, rời khỏi lần này tranh đoạt.”

Đồ Thanh sắc mặt ẩn ẩn trắng bệch, đôi mắt phức tạp, “Ngươi… Ngươi không phải đối kia La Quan… Vì sao muốn trơ mắt, nhìn hắn rơi vào hiểm cảnh…”

Tô Khanh lắc đầu, thản nhiên nói “Ta như thế nào tạm thời không đề cập tới, tỷ tỷ ngược lại là đối với hắn động thực tình…” Nàng đôi mắt hơi có gợn sóng, như suy nghĩ một chút, “A! Bất quá cũng đúng, hắn như vậy nam tử vốn là rất dễ làm người tâm động, huống chi hồ nữ đa tình.”

“Nhưng tỷ tỷ có một chút nói sai, ta chỉ là mệnh Hồ tộc không còn nhúng tay, chưa từng để hắn đâm đầu vào đi? Trái phải bất quá là chính hắn lựa chọn mà thôi.”

Đồ Thanh nhìn thoáng qua Yêu hoàng điện, tự biết thời gian không nhiều lại cường tự bảo trì trấn định, nói “. Ta chẳng qua là cảm thấy người này đối ta Hồ tộc, ngày sau có lẽ có chỗ đại dụng… Trời tổ nếu có biện pháp còn cần mau chóng xuất thủ, nếu không liền thật không kịp.”

Tô Khanh nghe vậy đôi mắt lóe lên một cái, một vòng thâm thúy màu mực tại thật sâu chỗ lướt qua, nhếch miệng lên giống như cười mà không phải cười, “Tỷ tỷ lại sai, ngươi thế nào biết hắn cần người bên ngoài cứu đâu? Cái này La Quan, ngươi nhận biết anh tuấn tiêu sái, gặp bá đạo tuyệt luân, chỉ coi hắn là kia sát phạt theo niệm, lang tâm như sắt lại giấu mềm mại nhân vật, lại còn chưa thấy được bản chất của hắn… Người này, bản sự nhưng rất lớn a…”

Nói xong lời cuối cùng,

Nàng có chút bất đắc dĩ vuốt vuốt mi tâm, thực là La Quan cử động lần này ra ngoài ý định, hắn loạn cắm cái gì tay? Lần này, đủ loại bố trí một chút đều bị xáo trộn.

Thì thào nói nhỏ, “Ta bây giờ ngược lại là có chút tin mệnh số… Cái này La Quan hẳn là quả nhiên là… Muốn tới chấm dứt ta sao?”

…

Yêu hoàng trước điện, La Quan một tay lôi kéo tốn minh cầu, đạp vũng máu tiến vào đại điện, kia trơn bóng sáng tỏ Yêu hoàng điện trên mặt đất, lập tức nhiều 1 lớn 1 gần hai đạo huyết dấu chân, rải rác tô điểm trong đó, dẫn tới rất nhiều ánh mắt đảo qua, lại tiếp tục rơi xuống 2 bọn họ trên thân.

Lại đằng sau, mới là cái khác 6 cái Yêu hoàng huyết mạch, bây giờ tiến vào đại điện về sau, đều cẩn thận hướng 2 bên phương hướng tránh đi, rời cái này 2 người xa xa, giống như là sợ nhiễm phải cái gì xúi quẩy.

La Quan vô ý để ý, chỉ ngẩng đầu quét qua tại điện này bên trong trên mặt mọi người lướt qua, sau đó nhìn về phía đại điện chính diện kia trên bậc thềm ngọc Yêu hoàng đại vị, kim ngọc chi chất hoa mỹ vạn điểm, quả nhiên là vương giả uy nghiêm, khí thế hiển thị rõ, nhưng cũng chỉ là để hắn ánh mắt hơi ngừng lại, liền lại tiếp tục hướng về sau, rơi vào bên trong tòa đại điện kia bích một bức trên phù điêu.

Liệu là Yêu tộc thợ khéo xuất thủ, lại thi triển một loại nào đó thần thông diệu pháp, khiến cho cái này phù điêu sinh động như thật, chính là Vân Sơn trong vụ hải 1 tôn thần nhân một tay kéo long giao, cầm trường kích mà đứng, nó trong đôi mắt lại có lưu quang chuyển động, chỉ liếc nhìn lại liền từ đáy lòng sinh ra vô tận kính sợ, như cái này kéo long cầm kích thần nhân, liền muốn từ trong đó một bước đi tới, đem kia xúc phạm Yêu hoàng uy nghiêm vô lễ mạo phạm hạng người, cho tại chỗ đánh thành vỡ nát!

Đại điện bên trong, bình tĩnh khí cơ đột nhiên biến đổi, đơn giản là như ngàn phong lâm mặt hãn hải khuynh thiên, lăng liệt uy nghiêm khiến mặt người tích nhói nhói, lại giống như là muốn bị cắt đứt.

Trong lòng mọi người khẽ động nói thầm một tiếng đến, lại nhìn hướng La Quan ánh mắt, liền hoàn toàn không có ở giữa bình tĩnh cùng ẩn nhẫn, chỉ còn hơn lãnh khốc, đùa cợt. Dù không biết nương nương vì sao không có ngăn cản, nhưng đồ sát hầu tộc phía trước, lấy Nhân tộc thân phận thu Yêu hoàng huyết mạch làm nghĩa tử, cưỡng ép nhúng tay đại vị thay đổi… Lần này đủ loại, đã là hẳn phải chết chi địa.

Ông ——

Một tiếng chấn minh, trên phù điêu thần quang phun trào, kia hạo đãng đãng hào quang phóng xuất ra bàng bạc khí cơ, càn quét đại điện thập phương. Từng đạo Yêu tộc phù văn tại đại điện mặt ngoài hiển hiện, sáng lên, tiếp lấy kia mảng lớn kim đỉnh lại trực tiếp bốc cháy lên, bộc phát ra hừng hực kim sắc hỏa diễm, cuồn cuộn xông lên tận chín tầng trời.

Lần này dị tượng nháy mắt kinh động cả tòa nội đình cự thành, vô số đạo ánh mắt rơi xuống, hoặc là kính sợ, hoặc là thương hại, hoặc là hồi ức, nhưng riêng phần mình trong lòng lại là giống nhau suy nghĩ —— Yêu hoàng ý chí đã khôi phục, dẫn động tộc vận trấn sát, người kia tộc kiếm tu hẳn phải chết không nghi ngờ.

Rầm rầm ——

Lại là 2 bên nó hơn Yêu hoàng huyết mạch con cháu, nhao nhao lùi ra ngoài đi, biểu lộ chấn động, hướng tới ở giữa, càng là tràn đầy ngoan độc, mừng thầm. Cái này cường nhân bị trấn sát, tốn minh cầu tất thụ liên luỵ, như thế nào cùng bọn hắn tranh chấp? Thiếu 1 cái đối thủ, tự nhiên là chuyện tốt.

Tốn minh cầu chỉ cảm thấy hai đùi rung động rung động, nguồn gốc từ huyết mạch khủng bố áp chế, để sắc mặt hắn trắng bệch, lời nói đều nói không nên lời. Lúc này còn có thể đứng, tất cả đều là bởi vì La Quan lôi kéo hắn, bàn tay kia ấm áp mà bình tĩnh, nửa điểm chưa thụ trước mắt một màn ảnh hưởng.

“Nghĩa phụ thật sự là có đảm lượng…” Hắn miễn cưỡng ngẩng đầu, liền thấy trước mắt thẳng tắp bóng lưng, vẫn như cũ như tùng bách chống trời không thể gãy giảm nửa điểm.

La Quan ngửa đầu nhìn lại, cùng kia kim giáp thần nhân đôi mắt nhìn nhau, liệu tới đây người chính là đời thứ 1 Yêu hoàng, lưu phù điêu nơi này làm hậu thay mặt huyết mạch trấn thủ. Hắn cảm ứng rõ ràng, ở trong đó cũng vô tàn hồn loại hình, mà là lấy bí pháp nào đó thủ đoạn, lưu lại một phần không tiêu tan ý chí, có thể điều động Yêu tộc chi khí vận, hạ xuống lôi đình một kích.

Uy lực của nó tất nhiên khủng bố, chớ nói La Quan bây giờ, chính là Kỳ Linh tái sinh lấy nó vĩnh hằng cảnh chi tu vi, cũng muốn bỗng chốc bị đánh thành bột mịn, ám đạo cái này Yêu hoàng một mạch dù cô đơn, nhưng đích xác còn có mấy điểm nội tình, khó trách bọn hắn đều muốn tranh đoạt.

Cảm thụ được khí cơ kia bốc lên, sắp đạt tới, La Quan đôi mắt chỗ sâu, bỗng dưng hiển hiện băng lãnh dựng thẳng đồng, trình ám kim chi sắc, đạm mạc mà uy nghiêm, cùng đời thứ 1 Yêu hoàng pho tượng đôi mắt đối mặt. Cùng lúc đó, trên cổ tay hắn sợi tóc kia, phóng xuất ra cực nóng khí cơ chui vào La Quan thể nội, để khuôn mặt của hắn tại thời khắc này, đột nhiên trở nên mơ hồ không rõ, ngoại giới không cách nào thăm dò.

Yêu hoàng trong điện kia sôi trào như nấu, khủng bố tuyệt luân khí cơ, bỗng dưng cứng đờ một chút, sau đó đột nhiên rơi xuống, tốc độ nhanh kinh người, thậm chí mơ hồ cho người ta một loại hoảng loạn, chật vật cảm giác, Yêu hoàng đại vị sau phù điêu linh quang đảo mắt thu lại, cuối cùng bình tĩnh lại lại không một chút thần dị.

Bất thình lình biến hóa, hiển nhiên vượt quá mọi người đoán trước, từng cái đôi mắt bên trong lạnh lùng, uy nghiêm cứng đờ, biểu lộ kinh ngạc vạn điểm, ngơ ngác nhìn về phía phù điêu vách đá, lại nhìn về phía phía dưới ngang nhiên mà đứng, một mặt bình tĩnh La Quan, ngón tay bỗng dưng lắc một cái.

Không tốt, sự tình ra ngoài ý định, khó trách nương nương chưa từng can thiệp, không phải là cho người này tộc kiếm tu thứ gì, tránh được mở Yêu hoàng ý chí trấn sát?

Nhưng cũng không đúng lắm… Liền vừa rồi một màn bọn hắn tận mắt nhìn thấy, thấy thế nào đều không giống như là kia ẩn nấp tránh né chi pháp, ngược lại càng giống là cái này La Quan trên thân có đồ vật gì,

sinh sinh đem Yêu hoàng ý chí dọa cho lui!

Ý niệm này cùng một chỗ trong lòng mọi người cảm thấy hoang đường, nhưng lại tìm không thấy cái khác giải thích, nổi nóng, phẫn nộ xen lẫn bối rối chi hơn, dần dần sinh ra mấy điểm dự cảm —— chuyện hôm nay, sợ khó được thường mong muốn.

—

Chương 1012 : Tân hoàng tuyển chọn

Có Yêu tộc đại nhân vật, âm thầm lấy yêu lực truyền ngôn, “Chư vị, sự tình sinh biến cho nên, nào đó dự cảm không ổn…”

“A! Coi như hắn có thủ đoạn, tránh thoát cửa này lại như thế nào? Bảy đầu huyết mạch ngươi ta tay cầm nó 6, đã nắm chắc thắng lợi trong tay.”

“Không sai, kia La Quan chọn trúng Yêu hoàng huyết mạch, bất quá vừa đột phá ấu sinh trạng thái tu vi yếu ớt, làm sao có thể cùng ngươi ta chưởng khống quân cờ tranh đoạt.”

“Trước tạm yên lặng theo dõi kỳ biến.”

La Quan phát giác được mịt mờ yêu lực ba động, hướng mấy người quét tới một chút, lọt vào trong tầm mắt đều cao quan hoa phục, hoặc quanh thân yêu lực xen lẫn, hoặc hào quang trận trận phun trào, hoặc lạnh lùng túc sát đập vào mặt, đều là cảnh giới tu hành cao tuyệt hạng người, bây giờ nhìn lại tới ánh mắt, bình tĩnh mà hờ hững.

Từ hắn bước vào Yêu hoàng điện bắt đầu, giữa song phương liền lại vô hòa hoãn, đã kết xuống đại thù!

Ngoài điện, vang lên một trận kêu khóc, ầm ĩ, loáng thoáng truyền đến.

“Yêu hoàng bệ hạ, ngài vì sao không trấn sát kẻ này? Hẳn là ngài Thần Mục không rõ, thụ kẻ này lừa gạt sao?”

“U hoàng chết thảm ở kẻ này trong tay, ta cùng hầu tộc mấy bị tàn sát hầu như không còn, ngài vì sao thờ ơ? !”

Như phát giác được La Quan dư quang quét tới, sợ hắn dưới cơn nóng giận kiếm hạ vô tình, giết trên mặt mọi người khó xử, chủ trì nghi thức tu sĩ yêu tộc trầm giọng nói “Quan bế Yêu hoàng điện, mở ra tuyển chọn đại điển!”

Ầm ầm ——

Đại điện chi môn quan bế, cũng đem ngoại giới ầm ĩ ngăn cách.

Dù lần này tuyển chọn tân hoàng cực kì vội vàng, nhưng đúng lúc gặp yêu tử chi tranh sắp khải, các tộc đều đi sứ xem lễ, Yêu hoàng thân là trên danh nghĩa bách tộc chung chủ, hôm nay liền cũng mời bách tộc đại biểu ở đây, lấy đó công chính công bằng tân hoàng đăng lâm chính là bách tộc chứng kiến.

Hùng Thái, trời ngạo thân là riêng phần mình trong tộc thiên kiêu, bị trưởng bối dẫn đầu phân loại tại thềm ngọc 2 bên, chỉ là 2 tộc thực lực bình thường, vị trí vị trí lệch trung hậu chút, ẩn trong đám người cũng không thu hút, sắc mặt ẩn ẩn có chút kích động. Bọn hắn vạn không nghĩ tới, hôm nay như vậy trường hợp bên trong, có thể nhìn thấy La Quan thân ảnh.

Đối với hắn vào thành về sau trải qua giết chóc, 2 người lơ đễnh, ăn thịt người mà tu vốn là xúc phạm phong sơn quy củ, chết bởi dưới kiếm cũng là gieo gió gặt bão. Chỉ nghĩ lúc trước cơ duyên phía dưới, có thể cùng như vậy nắng gắt nhân vật có chỗ gặp nhau, quả nhiên là thiên đại chuyện may mắn.

2 tộc trưởng bối liếc nhau, bất động thanh sắc nắn pháp quyết, che đậy ngoại giới nhìn trộm, lúc này mới nói khẽ "Hai chúng ta tộc tiểu bối cùng người này có cho nên, như lần này thật có thể thành sự, có thể tới nhiều hơn thân cận."

Hùng tộc trưởng bối tính tình trầm ổn, nghe vậy thoảng qua trầm ngâm, nói ". Còn nói còn quá sớm, ta xem hôm nay thế cục vẫn là hung hiểm… Hôm nay trong điện chư vị bên trên tộc đại nhân há có kẻ vớ vẩn, thật vất vả chờ đến cơ hội này, tuyệt sẽ không tuỳ tiện dừng tay."

"Như sự tình thuận ý thì thôi, nếu như coi là thật mưu tính thất bại, chỉ sợ muốn kích thích kinh biến, khiến cho thế cục triệt để mất khống chế, La Quan tuy mạnh nhưng hắn chung quy chỉ là 1 người

Tộc kiếm tu a."

Ưng tộc trưởng bối sợ hãi cả kinh, nhìn lão hữu một chút, biết hắn từ trước đến nay cẩn thận lại tại nội đình bên trong giao du rộng lớn, hoặc là nghe nói một chút cái gì, trầm giọng nói "Nếu là như vậy, cũng phải nhắc nhở 2 cái tiểu bối, chớ có biểu lộ ra cùng hắn giao tình, để tránh liên tục xuất hiện sự cố."

Cùng loại trò chuyện tại bách tộc bên trong không ít, tỉ như kia Hồ tộc mấy vị tộc lão lúc này liền cùng bên người mấy người nói nhỏ, mơ hồ nghe tới vài câu thăm dò chi ngôn, như “Đồ Thanh” “Tô Khanh” cùng cùng người kia tộc kiếm tu quan hệ thân cận, bị mấy vị tộc lão đẩy phải sạch sẽ, chỉ nói là lời nói vô căn cứ, nhà mình trong tộc loại tổ huyết mạch tiểu tổ, sao lại cùng 1 dị tộc đều là đạo lữ, đều là tin đồn vân vân.

Đẩy phải sạch sẽ, biểu lộ rất là hờ hững, lãnh đạm, hiển nhiên đối La Quan cũng không xem trọng.

Chủ trì tuyển chọn tu sĩ yêu tộc, bộ dáng nhìn lại có chút già nua, người mặc một bộ trường bào màu tím, đứng tại trong điện đầu tiên là đảo qua mọi người, trầm giọng nói “Yên lặng! Ta đem mời nương nương giá lâm, xem lễ tân hoàng tuyển chọn.”

Đại điện lập tức an tĩnh xuống, mọi người ánh mắt hội tụ, liền thấy cái này áo bào tím người phủ phục cúi đầu, cung kính nói “Thiên yêu di mạch đóa củng, hôm nay thụ mệnh chủ trì Yêu hoàng huyết mạch tuyển chọn chi điển, cung mời nương nương giáng lâm Yêu hoàng điện, vì ta cùng chứng kiến.”

Mấy hơi sau một thanh âm vang lên, bình tĩnh mà ung dung, “Yêu hoàng đại vị việc quan hệ phong sơn, đóa củng ngươi khi theo lẽ công bằng mà vì, bản cung bế quan bên trong, liền không tham dự.”

Cùng nhụy hoa khí tức hoàn toàn tiêu tán, đóa củng mới đứng lên, già nua khuôn mặt đều là uy nghiêm, “Vâng,

cung tiễn nương nương.”

Đây là cố hữu quá trình, lấy đồng hồ đối Bách Hoa cung tôn kính, nhưng từ trước Yêu hoàng đại vị thay đổi, nhụy hoa đều sẽ tránh hiềm nghi không đến, trong cái này có ẩn tình khác bách tộc trưởng bối có nhiều biết được, cũng tịnh không kinh ngạc.

Đóa củng đảo qua điện hạ, quát khẽ một tiếng, “Yêu hoàng u huyết mạch hậu duệ ở đâu, lại tiến lên đây?”

Một tiếng này hét lớn coi là thật như đất bằng kinh lôi, trong đại điện này bỗng nhiên nổ vang, rõ ràng ẩn chứa một loại nào đó Yêu tộc thần thông, truyền vào trong tai mọi người quả nhiên là hạo đãng huy hoàng, như thiên băng địa hãm chi uy. Nhất là đại điện bên trong thân có Yêu hoàng huyết mạch người, càng như đặt mình vào lớn như núi chuông ở giữa, “Ong ong” chấn minh ầm ầm tiếng vọng, thẳng kinh hãi sắc mặt trắng bệch.

Lạch cạch ——

Lại là trong đó 1 Yêu hoàng huyết mạch, giống bị một chút kinh hãi mất hồn, lại trực tiếp ngã trên mặt đất, quẳng chật vật đến cực điểm sắc mặt trắng bệch.

Đóa củng sắc mặt trầm xuống, “Tâm không kiên, ý không chừng, hồn khó tự thủ, phách không có căn cơ, làm sao đăng lâm đại vị, tự xưng vương? Người tới, đem người này kéo xuống, theo phong sơn cựu lệ tru sát, để tránh Yêu hoàng huyết mạch dẫn ra ngoài, dao động ta phong sơn căn cơ!”

“A! Đại nhân cứu

Ta, cứu ta a! Ta chỉ là nhất thời thất thố… Không, ta đem đăng lâm đại vị, trở thành mới Yêu hoàng… Ta làm sao lại bị giết… Nhanh cứu ta…” Cái này Yêu hoàng huyết mạch hoảng sợ vạn điểm, lại bị mặc giáp Yêu tộc trấn áp, trực tiếp kéo hướng bọc hậu.

“A!”

Một tiếng hét thảm qua đi, nhàn nhạt huyết tinh truyền đến, rất nhanh liền có 1 con khay bị đưa tới, phía trên chính là kia Yêu hoàng huyết mạch đầu người, trợn to tròng mắt bên trong tràn đầy sợ hãi, tuyệt vọng, cũng đã mất toàn bộ thần thái.

Huyết châu “Tích đáp” “Tích đáp” rơi trên mặt đất, té ra từng đoá từng đoá Hồng Mai, lại như trọng chùy nện ở nó hơn 6 lòng người miệng, để bọn hắn sắc mặt tái nhợt, không dám nhìn thẳng.

Kia hộ tống này huyết mạch tới đây trung niên nhân, một tay bịt bên người nữ tử miệng, không dám để cho nàng phát ra nửa điểm thanh âm, cười khổ cung kính hành lễ đem nó mang xuống. . ? ? .

Tốn minh cầu sắc mặt trắng bệch, lại chủ động buông tay ra, nhìn một cái trước người La Quan, thấp giọng nói “Cầu tất không để nghĩa phụ thất vọng!”

Nói xong thở sâu, nhanh chân hướng về phía trước.

Hắn là cái thứ 3 đi ra phía trước, nó hơn Yêu hoàng

huyết mạch cũng vội vàng đi theo ở phía sau, nhưng kia rơi vào sau cùng 1 cái, vừa đứng vững liền toàn thân băng hàn, hoảng sợ ngẩng đầu liền nghênh tiếp đóa củng già nua trên khuôn mặt, cặp kia hờ hững vô tình đôi mắt.

“Không quả quyết, không phân biệt thời cơ, khó thông tiến thối, người xu thế mình xu thế, tầm thường như vậy hạng người, há phối đăng lâm bách tộc chung chủ? Kéo xuống, theo phong sơn cựu lệ!”

Mặc giáp Yêu tộc mặt không biểu tình, nhanh chân mà tới.

“Không!” Cái này Yêu hoàng huyết mạch lập tức liền triệt để hoảng, nào ngờ tới điểm này sai lầm, lại phải bồi thường bên trên tính mạng mình. Nhưng tiền lệ đang ở trước mắt, trong cơ thể hắn yêu lực bỗng dưng bộc phát, lại còn không có cùng thoát đi, liền bị mấy tên mặc giáp Yêu tộc trực tiếp trấn áp.

“Không! Ta không phục, ngươi như thế nào dám can đảm tùy ý giết chóc, ta cùng Yêu hoàng huyết mạch hậu duệ… Cút! Thả ta ra, thả ta ra!”

Nhưng cái này tất cả giãy dụa, rất nhanh liền im bặt mà dừng, viên thứ hai đầu lâu được bày tại trước mặt.

Bảy đầu Yêu hoàng huyết mạch, đã đi 2.

La Quan nhíu mày, vẫn chưa nghĩ đến tân hoàng tuyển chọn lại đơn giản như vậy, thô bạo, nhưng nhìn mọi người đều một mặt bình tĩnh, liền biết cái này thật là cựu

lệ. Khó trách phải nhốt lên điện cửa, đường đường Yêu hoàng huyết duệ lại như heo chó bị tùy ý giết, việc này cuối cùng cần che lấp mấy điểm.

Cũng khó trách Hoa Minh U sau khi chết, liền một đám di lão di thiếu làm ầm ĩ một phen, nó hơn đều bảo trì im miệng không nói, La Quan đêm hôm đó triển lộ thực lực đương nhiên là mấu chốt, nhưng nguyên nhân căn bản là tại bách tộc quyền quý trong mắt, Yêu hoàng huyết mạch đã sớm bị kéo xuống thần đàn.

Nhìn xem điện hạ tốn minh cầu ở bên trong, 5 cái Yêu hoàng huyết duệ đều thân thể run rẩy, mặt mũi tràn đầy sợ hãi một màn, lại đảo qua mọi người bình tĩnh, hờ hững biểu lộ, La Quan đột nhiên như có điều suy nghĩ, có lẽ bản này chính là bọn hắn muốn đạt tới mục đích —-

—-

Dù sao Yêu hoàng chính là bách tộc chung chủ, bây giờ chủ nhân này đã đổ xuống, trên có nhụy hoa nương nương không làm mà trị, cơ hồ không can thiệp các tộc nội vụ, ai lại nguyện ý nhìn thấy Yêu hoàng một mạch lại lần nữa quật khởi, áp đảo bách tộc phía trên khiến cho nhà mình biến thành thúc đẩy?

Đợi tuyển chọn cử chỉ đến cuối cùng, giết chỉ còn duy nhất 1 người, cho dù được Yêu hoàng đại vị, cũng đã bị dọa phá tâm thần, dã tâm, đảm phách đã sớm phá thành mảnh nhỏ, như thế nào còn có thể thành sự? Bất quá lại là 1 cái Hoa Minh U mà thôi, tận tình hưởng lạc chỉ gánh hư danh.

Suy nghĩ chuyển động ở giữa, đóa củng âm trầm đôi mắt, như lưỡi đao đảo qua trước mặt 5 cái Yêu hoàng huyết duệ, trầm giọng nói “Hôm nay đời thứ 1 Yêu hoàng bệ hạ anh linh ở trên, ngươi cùng 5 người có thể đứng ở nơi đây, huyết mạch đều phù hợp yêu cầu, tân hoàng tuyển chọn liền chính thức bắt đầu.”

Hắn đưa tay một chỉ, “Đại vị liền lên đỉnh đầu, ngươi cùng mười bậc mà lên, có thể đi đến cuối cùng người, chính là mới Yêu hoàng.”

Thềm ngọc rộng lớn toàn thân tính chất ôn nhuận vạn điểm, chung 99 tầng, nối thẳng Yêu hoàng chi vị chỗ, liền như đường lên trời bày ở 5 người trước mắt.

Một nháy mắt, mấy người hô hấp đều trở nên thô trọng!

Sưu ——

Hoặc là được trước đó giáo huấn, đóa củng thanh âm rơi xuống nháy mắt, liền có người vọt thẳng tới, có thể đi mau lui lại càng nhanh, liền như đối diện đụng vào 1 cái thật dày tường thành, “Oanh” một tiếng đầu rơi máu chảy không nói, còn bị đập ầm ầm bay trở về, rơi vào bốn người sau lưng dưới chân, chỉ nghe “Lốp bốp” xương cốt nổ đùng, một nháy mắt không biết đoạn mất bao nhiêu cái.

Người này từng ngụm từng ngụm thổ huyết, nhưng lại một bên rú thảm, một bên kiệt lực đứng lên, ánh mắt bên trong đều là sợ hãi, nhưng đóa củng thanh âm lạnh như băng đã vang lên, “Dũng mà vô mưu, hữu lực vô tâm người, làm khó quân vương.”

Mặc giáp Yêu tộc vọt tới, liền đem thổ huyết người này nắm lên, như heo lợn trực tiếp kéo đi.

Vọt tới một nửa 4 người sắc mặt trận trận thanh bạch, lại là sợ hãi lại là may mắn, nhìn qua trước mắt thông hướng đại vị thềm ngọc, nhất thời chần chờ không chừng. Nhưng phần này chần chờ chỉ là một cái chớp mắt, có “Không quả quyết” bị giết tiền lệ, ai còn dám nhiều chờ? Chỉ bất quá từng cái dưới chân cẩn thận, chậm rãi cất bước quá khứ.

Tốn minh cầu cảm thụ được trên bậc thềm ngọc, chạm mặt tới đẩy ép chi lực, đợi bước đầu tiên đạp xuống hậu tâm đầu bỗng dưng buông lỏng, hắn thở sâu tiếp tục hướng phía trước, nhưng bất quá bước về sau, khóe miệng liền lộ ra cười khổ.

Trên bậc thềm ngọc đẩy ép chi lực, theo tiến lên càng ngày càng mạnh, thềm ngọc đăng đỉnh chừng 99 tầng, hắn tu vi yếu ớt làm sao có thể tiếp nhận?

Ngẩng đầu nhìn lại, nó hơn 3 người đều đã siêu đến trước người hắn, trước hết nhất 1 người càng là đã, đi đến 10 tầng trở lên, lại đi lại vẫn như cũ nhẹ nhõm… Tình huống như vậy hắn ở đâu ra phần thắng? Có lẽ sau một khắc, liền muốn bởi vì rơi vào cuối cùng mà bị tru sát.

Dù sao yếu nhỏ, tại Yêu tộc bên trong vốn là lớn nhất nguyên tội!

—

Chương 1013 : Vô pháp vô thiên

Sợ hãi như răng nanh miệng lớn điên cuồng cắn xé lấy tốn minh cầu tâm thần, để hắn mặt như giấy trắng mồ hôi rơi như mưa, biết rõ mình tuyệt không phần thắng, nhưng như cũ tại liều mạng kiên trì, hắn đã đáp ứng mẫu thân sẽ kiếm kiếp sau cơ, càng không nguyện ý để nghĩa phụ thất vọng. . 85. . 85.

“Dù là chết, ta cũng muốn chết tại thềm ngọc này bên trên…” Trong lòng quyết tâm, cái trán phá vỡ trường bào nhuốm máu thiếu niên cắn răng hướng về phía trước, rất nhanh liền hai tai oanh minh trước mắt trận trận biến đen, chỉ có thể nhìn trước người 3 người càng chạy càng xa đem hắn xa xa để qua đằng sau.

Miệng mũi bắt đầu chảy máu, tiếp theo là con mắt bên tai đóa, tốn minh cầu liều mạng trừng to mắt, cũng đã không nhìn thấy bất kỳ vật gì, thân thể tại trên bậc thềm ngọc lung lay sắp đổ, lục lọi lại đạp lên cao hơn tầng 1 thềm ngọc, nhưng ở đặt chân cuồng bạo lực lượng hung hăng rơi xuống, cả người hắn bị đập bay ra ngoài.

“Oa!”

Phun ra một ngụm máu đen, tốn minh cầu nhắm mắt lại, “Nương, thật xin lỗi, là nhi tử không dùng… Nghĩa phụ, ta để ngài thất vọng…”

Bành!

Hắn trùng điệp rơi xuống đất.

Đại điện hoàn toàn yên tĩnh, 4 phương ánh mắt hội tụ, hơi đình trệ sau nhìn về phía La Quan, băng lãnh hờ hững bên trong lộ ra mấy điểm giọng mỉa mai. . ? ? .

Không tiếc đại sát tứ phương, cứng rắn đem tiểu tử này đưa vào Yêu hoàng điện đến, kết quả lại như thế nào? Cuối cùng là kia đỡ không dậy nổi bùn nhão!

Đóa củng mặt mo băng lãnh như mộc điêu thạch đắp, không có nửa điểm rõ ràng biến hóa, chỉ lạnh lùng quét tới một chút, phất tay, “Kéo xuống… A!”

Ông ——

Kiếm minh vang lên, đóa củng một tiếng hét thảm, liền như 1 khối vải rách bay rớt ra ngoài, đụng vào Yêu hoàng trong điện một cây bạch ngọc lập trụ, lăn lộn rơi trên mặt đất, máu tươi không muốn sống cuồng phún ra. Hắn một mặt hoảng sợ, phẫn nộ, điên cuồng gào thét, “La Quan, ngươi dám đối lão phu động thủ? Ngươi muốn chết!”

Đại điện đột nhiên tĩnh mịch, ai cũng không nghĩ tới La Quan dám ngang nhiên xuất thủ, đây là cái gì thao tác? Một đám Yêu tộc đại lão lúc này cũng có chút thất thần.

La Quan lại nhìn cũng chưa từng nhìn bọn hắn một chút, đi đến tốn minh cầu bên người, hắn đầy người vết máu sắc mặt trắng bệch, run giọng nói “Nghĩa… Nghĩa phụ…”

Bôi nhánh xông lại một chút nhào vào trên mặt đất, đem hắn ôm trong ngực bên trong, “Con ta! Ngươi không sao chứ… Ô ô… Vậy phải làm sao bây giờ…”

Nàng nhìn về phía La Quan, lại còn chưa tới kịp mở miệng, liền bị tốn minh cầu níu lại, hắn gạt ra tiếu dung, “Là nhi tử vô dụng, ngài liền đừng để nghĩa phụ làm khó… Phong sơn quy củ đều là nương nương quy định… Ai… Cũng không thể vi phạm…”

Đây là thuyết phục, cũng là nhắc nhở, hắn nhìn về phía La Quan ánh mắt bộc lộ áy náy cùng thân cận.

Bôi nhánh sắc mặt trắng nhợt, ôm hắn cúi đầu khóc rống.

La Quan nhìn trước mắt mẹ con, chân mày hơi nhíu lại, đúng lúc này đột nhiên nghe tới một tiếng reo hò, “Ha ha ha, ta thắng, là ta thắng!”

“Yêu hoàng đại vị là ta!”

Lại là tu vi kia cao nhất một tên Yêu hoàng huyết mạch, bây giờ đã bò

Qua 99 tầng thềm ngọc, nhìn qua gần trong gang tấc đế tọa, biểu lộ cuồng hỉ mà nóng bỏng, dưới chân lảo đảo liền muốn ngồi lên.

Ông ——

Lại một tiếng kiếm minh, tại trong đại điện tiếng vọng, kia

đi đến đế vị trước Yêu hoàng huyết mạch, biểu lộ đột nhiên cứng ở trên mặt, hắn liều mạng trừng lớn 2 mắt, lộ ra hoảng sợ cùng tuyệt vọng, 2 tay liều mạng che cổ, lại ngăn không được kia phun ra ngoài máu tươi.

“Bành” một tiếng đầu rơi xuống đất, thi thể không đầu còn không cam tâm chết đi, lại hướng về phía trước giãy dụa 2 bước ầm vang đổ xuống.

“Lớn mật!”

“Làm càn!”

Trong đại điện gầm thét nổi lên bốn phía, lần lượt từng thân ảnh tiến lên, khủng bố khí cơ 4 phía khuấy động, đều sắc mặt tái xanh đầy rẫy sát cơ.

Một nháy mắt, liền đem La Quan bao quanh vây khốn ở bên trong.

Đóa củng bò lên, khí lại phun ra mấy ngụm máu tươi, đưa tay run rẩy chỉ vào hắn, “Vô pháp vô thiên, thật sự là vô pháp vô thiên, mời chư vị động thủ trấn sát kẻ này, tất cả hậu quả lão phu tự sẽ hướng nương nương bàn giao!”

Bá ——

Một nháy mắt, vây giết La Quan chúng yêu tộc cường giả, đôi mắt trở nên sáng tỏ.

La Quan đích xác khủng bố, đánh với Kỳ Linh một trận trong lúc khiếp sợ đình, nhưng cũng không phải là

không có thủ đoạn giết hắn, sở dĩ trầm mặc, ẩn nhẫn, nguyên nhân căn bản nhất liền ở chỗ nương nương ý chí. Cho dù là phản đối nàng, bất mãn nó thống trị Yêu tộc, tại thế cục chưa từng kết thúc trước, cũng tuyệt không nguyện mạo phạm nàng uy nghiêm.

Nhưng bây giờ La Quan lại tự tay cởi, trên người hắn đến từ nương nương che chở.

“Động thủ!”

Oanh ——

Một nháy mắt, La Quan thân ảnh chỗ, liền bị khủng bố yêu lực bao phủ.

Nhưng đây cũng không phải là sát chiêu, chân chính thủ đoạn là một thân mặc hắc bào, đem toàn thân che lấp ở bên trong tu sĩ yêu tộc. Tại mọi người xuất thủ nháy mắt, người này ngược lại lui ra phía sau một bước, theo “Ông” “Ông” khẽ kêu vang lên, trên người hắn áo bào đen giống bị ăn mòn nhanh chóng hư thối, biến mất, lộ ra phía dưới dữ tợn bộ dáng.

Liền thấy cái này tu sĩ yêu tộc, toàn thân cao thấp lộ ra mỗi một tấc làn da mặt ngoài, đều khắc dấu lấy một loại nào đó quỷ dị Yêu văn, lúc này lại sống lại, nuốt người này huyết nhục về sau, biến thành từng con sau lưng mọc lên 2 cánh màu đen quái trùng, mà nguyên địa thì chỉ còn lại có một bộ từ hơi mờ cách ngăn bao vây lấy “Hài cốt”, trong đó tạng phủ cùng đỉnh đầu đại não nhúc nhích có thể thấy rõ ràng.

“Phệ!”

Quái dị âm tiết từ “Hài cốt” trong miệng phát ra, màu đen quái trùng gào thét bay ra, nháy mắt chui vào kia phiến yêu lực triều cường. Vốn là sôi trào lăn lộn yêu lực lập tức sôi trào như nấu, truyền ra bén nhọn tê minh, khiến người run như cầy sấy!

“Vu trùng quỷ thuật!”

Trong đại điện vang lên kinh hô, bách tộc xem lễ tu sĩ lúc này sắc mặt đại biến, trong mắt tràn đầy kiêng kị, sợ hãi, hiển nhiên biết được này thuật khủng bố.

Vu trùng quỷ thuật nguồn gốc từ “Nam cương yêu vực”, nơi đây tên là Yêu tộc cổ điển tịch chỗ ghi chép, truyền thừa đến nay không biết bao nhiêu 10,000 năm, nó cụ thể vị trí sớm đã không thể kiểm tra.

Nhưng này quỷ thuật lại tại Yêu tộc thịnh hành rất nhiều năm, lấy các loại quỷ dị thủ đoạn luyện chế vu trùng, uy lực khủng bố vạn điểm, nhưng cuối cùng suýt nữa ủ thành đại họa, bị Yêu tộc mệnh lệnh rõ ràng cấm chỉ dần dần bị đứt đoạn truyền thừa, không ngờ hôm nay lại công nhiên xuất hiện ở chỗ này.

Hồ tộc 1 vị tộc lão đôi mắt có chút chớp động, lớn tiếng nói “Vu trùng quỷ thuật bị cấm chế, là vì tránh ta Yêu tộc thụ hại, nhưng để mà giết địch lại là vô sai. Cái này La Quan vô pháp vô thiên, xúc phạm ta phong sơn thiết luật, tự nhiên rơi vào chết không có chỗ chôn!”

“Không sai, trấn sát ngoại địch thủ đoạn, còn cần phân

tốt xấu, đúng sai sao? Chỉ cần có thể kiến công là được!” Lại 1 Hồ tộc tộc lão tiếp lời.

La Quan hôm nay hẳn phải chết, bọn hắn đương nhiên phải tận khả năng, chặt đứt giữa song phương một chút nghe đồn, liên hệ, miễn cho lưu lại tai họa.

Nó hơn các tộc tu sĩ, cũng nhao nhao mở miệng, liền nói “Đúng là như thế” “Người này tộc cuồng vọng như vậy, nên bị này tử kiếp” “Dị loại kiếm tu chết không có gì đáng tiếc” vân vân.

Hùng tộc, Ưng tộc 2 tộc trưởng bối, đưa tay đè lại riêng phần mình bên người tiểu bối, cho bọn hắn 1 cái ánh mắt cảnh cáo, không cho phép vọng động nửa điểm, trong lòng đều thở dài —— như La Quan có thể quật khởi, có lẽ 2 tộc có thể từ trên người hắn mượn lực, thoát khỏi tộc đàn ngày càng hư nhược khốn cảnh.

Nhưng hắn thực tế cả gan làm loạn, lại xem Yêu tộc trên dưới như không… Như thế không khôn ngoan cử chỉ, cuối cùng chôn vùi tự thân tính mệnh.

Trên bậc thềm ngọc, vừa kinh vừa sợ 2 cái Yêu hoàng huyết mạch, mắt thấy động tác mau lẹ ở giữa, La Quan rơi vào bị vây giết hiện trạng, lúc này vui mừng quá đỗi, nói thầm một tiếng giết tốt, nếu không tân hoàng đã sinh ra, bọn hắn há có đường sống?

Liếc nhau, quay người liều mạng leo lên trên đi, bây giờ chỉ 2 người bọn họ tranh chấp, trước hết nhất đăng đỉnh người chính là mới Yêu hoàng.

“Hừ! Cùng ám sát u hoàng hung đồ làm bạn, càng nhận giặc làm cha, khá lắm không biết xấu hổ một đôi mẹ con, liền để ta đưa các ngươi lên đường!”

Một tên xem lễ tu sĩ yêu tộc, đột nhiên nhe răng cười một tiếng phóng tới bôi nhánh, tốn minh cầu.

Không ai biết hắn là di lão di thiếu đoàn một viên, năm đó nếm qua mấy lần người, tư vị đến nay khó quên. Lúc trước bị La Quan bị hù run run rẩy rẩy, dù oán hận vạn điểm lại cũng chỉ dám giấu ở đống người bên trong, bây giờ rốt cục đợi đến cơ hội, cái kia bên trong hoàn nguyện ẩn nhẫn.

Huống chi giết chết bôi nhánh, tốn minh cầu mẹ con, hắn tất nhiên nhưng phải tân hoàng cùng các phương đại nhân thưởng thức, thật sự là cơ hội trời cho!

“Chết đi!”

Người này quát lớn

Một tiếng, mặt mũi tràn đầy sát cơ.

“Con ta!” Bôi nhánh quát to một tiếng, đem tốn minh cầu bảo hộ ở mang bên trong, nghĩ thầm rất nhiều khó khăn trắc trở, cuối cùng vẫn là khó thoát khỏi cái chết. Thôi, có thể cùng con ta chết cùng một chỗ, trên hoàng tuyền lộ cũng có thể làm bạn, cũng không thể để một mình hắn cô linh linh đi.

Chỉ là liên lụy La đại nhân…

“A!”

Một tiếng hét thảm, nhưng trong dự đoán thống khổ lại chưa xuất hiện, bôi nhánh mở mắt ra, liền gặp hắn đánh tới tu sĩ yêu tộc, giờ phút này lại thi thể chỗ khác biệt ngã trên mặt đất, bị 1 kiếm chém hết sinh cơ.

Cùng lúc đó phía trên liên tiếp 2 tiếng kêu thảm, kia liều mạng đăng đỉnh 2 cái Yêu hoàng huyết duệ, lăn lộn ngã xuống, máu tươi nhuộm đỏ thềm ngọc.

Sau một khắc, kia sôi trào như nấu yêu lực bên trong, tê minh thét lên im bặt mà dừng.

Oanh ——

Khủng bố kiếm hơi thở như cuồn cuộn giang hà bỗng nhiên càn quét 4 phương, đem vây giết mọi người đánh bay ra ngoài, yêu lực bị xé nát lăn lộn nhanh chóng tiêu tán, hiện ra La Quan thân ảnh.

Lúc này hắn người khoác tổ long chiến giáp, phóng xuất ra cường đại, tôn quý khí cơ, rộng lớn mà mênh mông, như cổ lão thần chỉ vào hôm nay giáng lâm nhân gian! Mặc cho vu trùng tứ ngược, một đám cường giả yêu tộc công kích, hắn đứng ở nguyên địa lại hoàn hảo không chút tổn hại.

Nếu không phải Đồ Tư Tư sợi tóc kia, phóng thích khí cơ vẫn là hắn khuôn mặt mơ hồ không rõ, khoảng cách gần như thế dưới, chắc chắn sẽ bị người thấy rõ đáy mắt dựng thẳng đồng.

Từng cái toàn thân đen nhánh, phát ra hung thần, quỷ dị khí cơ dữ tợn vu trùng, rơi vào dưới chân hắn, lúc này đã sinh cơ đoạn tuyệt. Bọn chúng lấy bí pháp luyện chế tham ăn huyết nhục, hôm nay lại bị tổ long khí tức, cho sống sờ sờ đánh ngã!

“A!”

Chỉ còn tầng 1 hơi mỏng da thịt bao khỏa tạng phủ cỗ kia “Hài cốt”, đột nhiên phát ra kêu thê lương thảm thiết. Vu trùng bị đều giết chết, hắn gặp nghiêm trọng phản phệ, da thịt mặt ngoài nhanh chóng hiển hiện đen nhánh ban đoàn, tiếp lấy nhanh chóng bành trướng, nâng lên. Cứ việc da mặt phía trên không có nửa điểm huyết nhục, nhưng tấm kia mở miệng lớn, đủ để cho thấy lúc này, hắn chính thừa nhận đáng sợ thống khổ.

Sau một khắc, “Bành” một tiếng vang thật lớn, vô số mùi hôi hắc thủy phun ra ngoài.

Mọi người tránh không kịp, sợ nhiễm phải nửa điểm vu trùng chi hại, sau đó nhao nhao nhìn về phía kia toàn thân cao thấp, tận tại chiến giáp bên trong thân ảnh, liền lộ ra thật sâu kính sợ.

Cứ việc chưa nhìn thấy La Quan đáy mắt dựng thẳng đồng, nhưng bọn hắn cũng cảm nhận được một phần, nguồn gốc từ huyết mạch bản năng ở giữa sợ hãi, giờ phút này nhìn về phía La Quan lại không tự chủ được ứa ra mồ hôi lạnh, thậm chí muốn quỳ rạp xuống đất.

Lúc này một cái ý niệm trong đầu, bỗng nhiên từ đáy lòng của mọi người thoát ra —— chẳng lẽ nói, cái này

La Quan thể nội lại chảy xuôi, một loại nào đó cường đại Yêu tộc huyết mạch? Cái này cũng liền có thể giải thích, lúc trước vì sao Yêu hoàng ý chí chưa từng hạ xuống trừng phạt, mặc hắn bình yên tại đây.

Người này, thế mà là cái Yêu tộc? !

—

Chương 1014 : Phong sơn bản nguyên

La Quan một bước đạp xuống, tổ long chiến giáp âm vang rung động, một cỗ uy hiếp, hung thần phóng lên tận trời.

Một mặt kinh hoảng không hiểu vốn là run chân mọi người, “Lạch cạch” quỳ trên mặt đất, chỉ cảm thấy tâm thần rung động rung động, sợ hãi không hiểu.

Đây là khắc dấu tại nó huyết mạch chỗ sâu, tuyên cổ lưu truyền mà đến lạc ấn —— Yêu tộc thần phục với cường giả, mà Chân Long nhất tộc, chính là sinh ra Yêu tộc đế hoàng!

Ừng ực ——

Không biết ai nuốt nước miếng một cái, toàn bộ Yêu hoàng trong điện, giờ phút này tĩnh mịch im ắng, kia từng đôi con mắt cơ hồ trừng bạo. Ai có thể nói cho bọn hắn, đây rốt cuộc tình huống như thế nào? Không phải nhân tộc kiếm tu sao? Bây giờ sao cảm giác giống như là thấy tổ tông!

La Quan ngẩng đầu, ánh mắt hờ hững trông lại, “Tân hoàng đã chọn ra, ngươi còn không tuyên bố sao?”

Đóa củng một cái giật mình sắc mặt trắng bệch, môi hắn run rẩy muốn nói cái gì, lại bị La Quan khí thế chấn nhiếp, “Cung… Cung thỉnh tân hoàng kế vị…”

Phốc ——

Đầu hắn bay thẳng lên, thi thể chỗ khác biệt.

Việc phải làm đã đạt thành, làm gì sống ở thế gian, đồ làm người ta sinh chán ghét.

La Quan thu kiếm đi đến bôi nhánh mẹ con trước người, duỗi ra một cái tay, “Con ta, vi phụ mang ngươi đăng cơ.”

Tốn minh mong mỏi lên trước mắt người khoác tổ long chiến giáp, uy thế như thần chỉ thân ảnh, trong mắt đều là cảm kích cùng sùng bái.

Đại thủ nắm chặt tay nhỏ, La Quan một tay cầm kiếm, một tay lôi kéo tốn minh cầu, đạp lâm 99 tầng trên bậc thềm ngọc.

Đẩy ép chi lực như nước chảy hướng 2 bên thối lui, căn bản không dám tới gần hắn nửa điểm, như hoảng sợ lại như kính sợ.

Yên tĩnh trong đại điện chỉ có 1 tầng chợt nhẹ 2 đạo tiếng bước chân, tại mọi người trong tai vang lên, lại như gióng lên nặng trống, làm bọn hắn từng cái sắc mặt phức tạp, có mắt người lộ không cam lòng, mong muốn lấy cái kia đạo mặc giáp bóng lưng, lại chậm chạp không cách nào phóng ra nửa bước.

Ba ——

1 bước cuối cùng đạp xuống, La Quan đứng tại 99 tầng trên bậc thềm ngọc, 2 tay ôm lấy tốn minh cầu, đem hắn đặt ở đế vị bên trên, hắn quay người chống kiếm mà đứng, nhìn về phía phía dưới mọi người, “Ngươi các loại, còn không bái kiến tân hoàng?”

Lúc nói chuyện, hắn đốt ngón tay nhẹ phẩy cổ tay ở giữa, kia cực nóng sợi tóc nắm thật chặt, vì La Quan che giấu lực lượng tự hành thu hồi, thế là trước mặt hắn mơ hồ tiêu tán, lúc này bộ dáng liền rõ ràng xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Tổ long chiến giáp vì toàn thân giáp, hai gò má trình ám kim sắc, đem đôi mắt bên ngoài bộ vị hoàn toàn bao trùm, hoa văn trùng điệp tinh mịn, tinh xảo bên trong không mất uy nghiêm bá khí, nhưng bây giờ tất cả mọi người chú ý, đều rơi vào cặp con mắt kia bên trên, băng lãnh hờ hững mới nhìn chỉ cảm thấy thâm thúy tựa như thâm uyên vô tận, nhưng cẩn thận nhìn lại lại phát hiện, hắn đôi mắt chỗ sâu lại vẫn cất giấu 1 đạo dựng thẳng đồng, loại rắn không phải rắn cùng mặt nạ cùng màu, ám kim yên lặng nhưng lại tôn quý vạn điểm, như thiên thần chi nhãn mắt, lẳng lặng quan sát mặt đất bao la.

Cùng cái này ám kim dựng thẳng đồng đối mặt nháy mắt, nguyên bản xen lẫn tại tâm thần chi ở giữa, không hiểu chi sợ hãi kính sợ đột nhiên cụ hiện ra, huyết mạch chỗ sâu sợ hãi lạc ấn hiển hiện, để bọn hắn nháy mắt biết, cái này ám kim dựng thẳng đồng thân phận —— Chân Long!

Phần phật ——

Yêu hoàng trong điện nháy mắt quỳ đầy một chỗ, bao quát bách tộc chi

Tu bây giờ cũng tứ chi phủ phục, chỉ cảm thấy trên đỉnh đầu long tức trận trận, như nhìn chằm chằm lãnh địa bên trong đồ ăn, chỉ cần tùy ý lè lưỡi liếm láp, liền có thể đem bọn hắn đều nuốt vào trong bụng.

Hoảng sợ, kinh hãi, kính sợ, không thể tưởng tượng nổi… Đủ loại cảm xúc tại trong lòng mọi người va chạm, xen lẫn, hóa thành thân thể run rẩy cùng xụi lơ.

Bọn hắn đương nhiên không biết, đây là Chân Long chi thuỷ tổ phương có được đáng sợ uy áp, trừ phi cảnh giới vượt xa quá La Quan, nếu không một chút nhìn đến đều tay chân xụi lơ mặc hắn xâm lược.

Đây cũng là thôn phệ hết bất tử ma viên về sau, La Quan thể nội tổ long huyết mạch phóng đại, mới có thể nắm giữ 1 đạo uy hiếp chi năng.

“Ừm?” La Quan cười lạnh.

Trong lòng mọi người run lên vội vàng đại lễ quỳ sát, lấy trán chạm đất, “Ta cùng bái kiến Yêu hoàng, bách tộc cam cung cấp thúc đẩy, vì bệ hạ đao binh.”

Ông ——

Yêu hoàng đế vị phía trên, đời thứ 1 Yêu hoàng phù điêu đột nhiên sáng lên, 1 viên kim châu từ đó bay ra, rơi vào tốn minh cầu trước người. Trầm tĩnh Kim Quang từ đó phóng thích, La Quan nhướng mày, có thể cảm

nhận được ở trong đó, ẩn chứa cực kỳ mạnh mẽ lực lượng.

Lại nhìn tốn minh cầu, hắn sắc mặt kinh ngạc đôi mắt mờ mịt, như lâm vào đặc thù nào đó trạng thái, mấy hơi sau mới hồi phục tinh thần lại, lắp bắp nói “Phong… Phong sơn bản nguyên… Đây là 1 viên phong sơn bản nguyên… Cầm chi tiện có thể chưởng khống phong sơn chi chủ uy…”

Phía dưới quỳ xuống đất một đám Yêu tộc trừng lớn mắt, Yêu hoàng đại vị thay đổi mười mấy vị, bọn hắn còn là lần đầu tiên biết, trong đó lại tàng cơ duyên như vậy.

Trong đó mấy tên Yêu tộc, càng là sắc mặt xám trắng, ánh mắt tuyệt vọng, chủ nhân lưu cho bọn hắn mệnh lệnh, chính là cướp đoạt phong sơn bản nguyên, bây giờ bọn hắn đã lại không có cơ hội.

“Phong sơn bản nguyên?” La Quan nhìn lướt qua, kia mấy tên mặt xám như tro tu sĩ yêu tộc, trong lòng như có điều suy nghĩ, lại nhìn tốn minh cầu một chút, nói “. Nếu là Yêu hoàng một mạch vật truyền thừa, ngươi liền thu cất đi.”

Tốn minh cầu đem kim châu cầm vào tay, nhưng hắn vẫn chưa luyện hóa, nhận chủ, mà là đi xuống đế vị quỳ xuống, 2 tay đem kim châu phụng lên, “Cầu nhi cung thỉnh nghĩa phụ, thay ta chấp chưởng phong sơn bản nguyên.”

La Quan đôi mắt ngưng lại, “Ngươi cũng biết, điều này

có ý vị gì?”

Tốn minh cầu nói “. Hài nhi chỉ biết mang ngọc có tội, phong sơn bản nguyên tuy tốt, lại không phải cầu nhi bây giờ có thể nắm giữ, mà ta có khả năng tín nhiệm người, thiên hạ duy nghĩa phụ 1 người.”

Hắn thần sắc nghiêm túc, chân thành.

La Quan nhìn kỹ hắn vài lần, đột nhiên cười một tiếng, “Là cái thông minh hài tử, tốt, kia vật này vi phụ liền đời trước ngươi chưởng quản.” Hắn đưa tay tiếp nhận, kim châu chỉ nhảy lên mấy lần, rất nhanh liền an tĩnh xuống, theo La Quan pháp lực rót vào bị hút vào thể nội.

Luyện hóa nháy mắt La Quan cùng dưới chân 8 triệu bên trong phong sơn ở giữa, đột nhiên xuất hiện 1 đạo chặt chẽ liên hệ, tựa hồ chỉ cần tâm niệm vừa động, liền có thể dò xét 4 phương các nơi.

Tâm tư khẽ động, Đại Nghiệt uyên trực tiếp hiện lên ở “Trước mắt”, nhưng lấy La Quan bây giờ trạng thái, nhưng nhìn ra nơi đây không ổn. Kia thật dài 1 đạo thâm uyên, như là to lớn vết sẹo, thật sâu khảm vào bên trong lòng đất, đang có dạng bông khói đen không ngừng bay lên, tại phía trên Đại Nghiệt uyên thiên khung hội tụ, liền như 1 tòa cự đại lỗ thủng đám mây không ngừng chậm rãi chuyển động.

Hình như có thứ gì, đem từ đó dựng dục ra đến, nhưng cảm nhận được một cỗ cường đại ác niệm, ngay tại trong đó không ngừng xoay quanh.

Mà hướng Đại Nghiệt uyên chỗ sâu nhìn lại, thì là đen kịt một màu, có vô hình lực lượng tràn ra ngoài, đem La Quan quyền năng ngăn cách tại bên ngoài, lúc này một cái ý niệm trong đầu đột nhiên nhảy ra ngoài —— cái này Đại Nghiệt uyên cũng không phải là phong sơn chi vật, mà là kẻ ngoại lai, sinh sinh nện xuyên đại địa, lúc này mới có cảnh tượng trước mắt!

Ngoại lai vật? La Quan tinh tế quan sát, chỉ thấy đại địa phía trên thâm uyên uốn lượn, hẹp dài khảm tại đại địa phía trên, hoảng hốt ở giữa hắn như nhìn thấy xa xưa tuế nguyệt trước đó, có quái vật khổng lồ từ chín ngày rơi xuống nhập vào phong sơn cảnh nội, nhất thời thiên băng địa hãm…

Bá ——

La Quan lấy lại tinh thần, đã có mấy điểm suy đoán, “Nghiệt long… Đại Nghiệt uyên… Nguyên lai đúng là như thế đến sao…” Tâm tư nhất chuyển, hắn lại nghĩ tới cái gì.

Sau một khắc, xây dựa lưng vào núi nội đình cự thành, nó chỗ cao nhất cảnh tượng xuất hiện trong mắt hắn, bên tai mơ hồ nghe tới một trận hữu khí vô lực chửi rủa, “Lão ngưu, thả ta ra ngoài! Ngươi coi như bắt giam ta người, ngươi cũng giam không được lòng ta… Lão ngưu! Cho ta giải khai… Ta muốn đi tìm cha ruột…”

Tuyệt đối tiếp theo tiếp theo hùng hùng hổ hổ, là Ngưu Tiểu Tráng.

Mặt khác có 2 người hắn nhìn không rõ ràng, tia sáng

rơi vào bên cạnh bọn họ liền trực tiếp vặn vẹo, tiêu tán, chỉ mơ hồ có thể nhìn tới, 2 đạo mơ hồ thân thể hình dáng.

“Đạo quân, nhụy hoa…”

La Quan suy nghĩ chuyển động âm thanh, 2 người này cũng hình như có nhận thấy, ngẩng đầu cùng “Hắn” nhìn nhau. Sau đó, thân ảnh cao lớn kia như lầm bầm đôi câu cái gì ngữ khí tức giận, kiều tiểu chút thoảng qua trầm ngâm sau thì đối với hắn vẫy vẫy tay.

Sau đó, ánh mắt bị đột nhiên đánh gãy.

Mi tâm có chút chua xót, lần thứ 1 thi triển loại thủ đoạn này, lại thêm hắn hồn phách chung quy không đủ cường đại, có chút khó có thể chịu đựng cũng là bình thường.

Đưa tay vuốt vuốt giữa lông mày, La Quan nhìn về phía tốn minh cầu, nói khẽ “Để bọn hắn tản đi đi.”

“Vâng, nghĩa phụ.”

Tốn minh cầu đứng dậy, nho nhỏ thân thể bây giờ đứng thẳng tắp, lớn tiếng nói “Trẫm đã hoàn thành đăng cơ đại điển, phải tổ tông cùng phong sơn tán thành, ngươi cùng lui ra đi.”

“Vâng!” Mọi người phủ phục cúi đầu, vội vàng rời đi.

Ở trong đó, Hổ Vương, sói tổ 2 cái nhất là chật vật, sắc mặt hoàn toàn trắng bệch, đối mặt bên trong đều phát giác được lẫn nhau trong lòng sợ hãi, lại có một tia

không hiểu.

Chúng ta bây giờ vì sao còn sống? Lời này dù điềm xấu, lại là 2 người tâm thần chân thực khắc hoạ! Dù sao liền La Quan cái này sát tinh cử động nhìn, hoàn toàn không cầm Yêu tộc khi vật sống, nói giết liền giết tuyệt không nương tay.

】

Mà 2 người bọn họ trước đó, phát hiện hắn Chân Long huyết mạch, thế nhưng là thật động đem nó giết chết thôn phệ suy nghĩ, càng lớn đánh võ… Ngẫm lại Kỳ Linh phụ tử, bây giờ tro cốt đều bị giương!

Tê!

Giật nảy mình rùng mình một cái, 2 người bước chân càng nhanh, cơ hồ là cái mông nước tiểu lưu chạy trốn rời đi.

Đừng quản, có thể còn sống liền tốt, trước mau chóng rời đi, chạy được xa bao nhiêu thì hay bấy nhiêu.

La Quan đứng tại 99 tầng trên bậc thềm ngọc, dư quang bất động thanh sắc đảo qua, kia 2 cái chật vật chạy trốn bóng lưng, đôi mắt lạnh lẽo. Hắn tự nhiên chưa quên 2 cái này lão già, vừa rồi cũng thật động đem nó tru sát suy nghĩ, lại tại chưởng khống phong sơn bản nguyên về sau, trên người bọn hắn “Nhìn” đến vật khác biệt.

Kia là một cỗ khí cơ, hoặc là nói là một dấu ấn, ảm đạm lại ẩn nấp, lại cho La Quan một loại cảm giác cực kỳ

nguy hiểm. Hắn tâm tư khẽ động, lại thừa cơ đảo qua đại điện Yêu tộc mọi người, lại phát hiện một chút tới cùng loại lạc ấn tồn tại.

Tỉ như, âm thầm điều khiển Hoa Minh U huyết mạch, tranh đoạt Yêu hoàng đại vị mấy cái kia tu sĩ yêu tộc… Quả nhiên, bọn hắn phía sau có người, mới dám âm thầm giở trò.

Suy đi nghĩ lại La Quan đè xuống sát ý, tại chưa xác minh thế cục trước đó, tùy tiện gây thù hằn cũng không sáng suốt, quỷ biết những này tu sĩ yêu tộc phía sau, cất giấu là vật gì!

Chỉ bất quá, lấy nhụy hoa cùng đạo quân năng lực, những người này tiểu động tác ngay tại ngay dưới mắt, bọn hắn vì sao giả câm vờ điếc? Thậm chí có thể nói, là trong bóng tối lửa cháy thêm dầu… Những đại nhân vật này bố cục, thực tế có chút khiến người xem không hiểu.

Nhưng không quan hệ, La Quan lộ ra thân phận chính là không nghĩ lại che che lấp lấp, bây giờ đã cầm tới phong sơn bản nguyên, bao nhiêu cũng có một điểm vào cuộc tư cách… Từ quân cờ, biến thành 1 viên có ý tưởng, chí ít có thể quyết định chạy đi đâu quân cờ… Hắn nếu không phối hợp, chỉ sợ trận này vở kịch, còn chưa hẳn có thể hát lên.

La Quan đột nhiên nói “Phó Ninh!”

Ngoài điện giáp trụ âm vang vang lên, Phó Ninh nhanh chân mà đến, nàng ánh mắt sáng tỏ sắc bén, chắp tay nói “La đạo hữu có chuyện gì?”

Cửa điện mở ra sau tin tức đã truyền ra, tốn minh cầu đăng cơ Yêu hoàng đại vị, chỉ này một điểm những người còn lại không cần nhiều lời… La Quan hắn thật đúng là mỗi lần ngoài dự liệu, nhưng như vậy mới phải, chỉ có đủ cường đại đối thủ, mới có thể giúp nàng kiếm đạo tăng lên.

La Quan bị nàng sáng rực đôi mắt nhìn tê cả da đầu, hắn bây giờ cũng không có tâm tình so kiếm, vội vàng nói “Con ta đã đăng lâm Yêu hoàng đại vị, an toàn của hắn ngươi khả năng cam đoan?”

Phó Ninh nói “. Yêu hoàng đăng lâm đại vị, phải phong sơn bản nguyên tán thành, liền không người có thể tại phong sơn cảnh nội tổn thương hắn, mời La đạo hữu yên tâm.”

La Quan hơi 1 cảm giác, phát hiện thể nội kim châu cùng tốn minh cầu ở giữa, thật có chút hứa yếu ớt cảm ứng, liền biết nàng lời nói không giả, gật đầu nói, “Như thế liền tốt, vậy liền làm phiền ngươi đem hắn mẹ con đưa về Yêu hoàng chỗ ở, La mỗ có việc đi trước một bước.”

Nói xong nhìn tốn minh cầu một chút, hắn một bước phóng ra, lại xuất hiện lúc liền đã đăng lâm đỉnh núi, trước mắt chính là Bách Hoa cung.

—

Chương 1015 : Phong sơn chân tướng

Bách Hoa cung đứng ở đỉnh núi, phá vỡ mây mù phía trên, cúi đầu có thể thấy được Vân Sơn vụ hải phun trào, ngửa đầu thì là mặt trời óng ánh. Cung như kỳ danh, lọt vào trong tầm mắt chỗ, đủ loại các loại hoa cỏ linh thực, tại gió nhẹ ở giữa lắc lư vẩy xuống buồn bực hương thơm.

Liền tại lúc này, cửa cung từ bên trong mở ra, từng gặp một mặt nữ tu Phù Liễu, từ Bách Hoa cung bên trong bước nhanh đi tới, mặt mày kính cẩn nghe theo, “Thiếp thân gặp qua La đạo hữu, nương nương nhà ta đã ở chờ, mời đi theo ta.” Lúc nói chuyện con ngươi nhìn lướt qua người trước mặt, trong lòng đều là cảm khái, sợ hãi thán phục, nghĩ thầm vị này không biết rốt cuộc là ai, lại để nương nương coi trọng như thế.

“Làm phiền.” La Quan gật gật đầu cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, 2 người một trước một sau tiến vào Bách Hoa cung bên trong, vừa đi vào không xa, liền nghe tới ầm ĩ, chửi rủa, “Lão ngưu! Ngươi mở cửa ra cho ta? Giam giữ ta là có ý gì? Ta cho ngươi biết, ta nghé con tìm cha chi niệm kiên như bàn thạch , mặc ngươi như thế nào tha mài, cũng đừng hòng để ta cúi đầu!”

Phù Liễu trên mặt lộ ra mấy điểm xấu hổ, bất đắc dĩ nói “Cái này… Nghé con đạo hữu hoặc là có chút hiểu lầm, nhưng mời La đạo hữu yên tâm, hắn bây giờ hết thảy hoàn hảo.”

La Quan sắc mặt có chút cổ quái, lúc trước hắn “Dò xét thiên địa” lúc liền mơ hồ nghe tới vài câu, hẳn là Ngưu Tiểu Tráng thân thế có ẩn tình khác? Hắn vô ý thức nghĩ đến, vị kia thường tìm các vị Ngưu tộc đại thẩm chui rừng cây nhỏ Ngưu tộc dài, ám đạo đây thật là 1 cái lớn dưa.

Vừa mới chuyển qua ý niệm này, Phù Liễu liền dừng ở trước người, chừng bốn mươi phụ nhân, khóe mắt lộ ra nhàn nhạt tế văn, da thịt nhưng như cũ trắng nõn chặt chẽ, eo nhỏ mông tròn đường cong mượt mà, so Đồ Thanh, Tô Khanh càng nhiều mấy phần chín thấu phong tình, lúc này hành lễ váy dài kéo căng, thấy La Quan trong lòng nóng lên.

“Nương nương, La đạo hữu đến.”

Hơi bỗng nhiên mấy hơi, trong điện vang lên đáp lại, “Mời hắn vào đi.”

“Vâng.” Phù Liễu cung kính lĩnh mệnh, đứng dậy nhìn về phía La Quan, “La đạo hữu, mời.”

“Ừm, làm phiền.” La Quan gật gật đầu, nhìn không chuyển mắt nhanh chân tiến vào điện. ? ?

Nhìn xem hắn bóng lưng, Phù Liễu trên mặt đỏ hồng, nhẹ nhàng cắn môi một cái. Nàng là nếm qua vị thịt nữ nhân, tự nhiên phát giác được kia một cái chớp mắt nóng rực, không nghĩ tới vị này La đạo hữu nhìn như chính nhân quân tử, trên thực tế lại rất có nhàn hạ thoải mái.

Đại điện bên trong, La Quan một chút liền nhìn thấy từng gặp hai mặt nhụy hoa, nhưng thẳng đến lần này hắn mới chính thức thấy rõ, trước mắt trương này khuôn mặt, lấy nó tâm chí đều có một nháy mắt thất thần, rất nhanh liền kịp phản ứng, khom mình hành lễ, “La Quan bái kiến nương nương!”

Nhụy hoa nhìn hắn một cái, thần sắc lạnh nhạt gật đầu, “La Quan, đứng lên đi.” Nàng ánh mắt nhàn nhạt lại thanh minh mà trong suốt, như nhưng thẳng đến lòng người, khiến hết thảy suy nghĩ đều không chỗ che thân, “Ngươi cũng biết hôm nay, bản cung mời ngươi đến đây cần làm chuyện gì?”

La Quan dừng một chút, nói “. Có lẽ nương nương là muốn nói cho ta, tiếp xuống nên như thế nào phối hợp ngài, đạt thành cái nào đó mục đích

.”

“Cái gì mục đích?”

“Đại Nghiệt uyên.”

La Quan ngẩng đầu, ánh mắt cùng nàng đối mặt, trong đó một mảnh yên tĩnh.

Nhụy hoa đột nhiên cười một tiếng như trăm hoa đua nở, tuyệt mỹ không gì sánh được, trong đại điện mùi thơm lưu động, “La Quan, ngươi quả nhiên thông minh.”

Thanh âm vừa dứt, tiếng bước chân vang lên, tiếp theo

là 1 đạo hừ lạnh, “Kia là tự nhiên, ta đã nói với ngươi rồi, tiểu tử này không tầm thường hạng người.”

Ngưu Đại Tráng dẫn theo vò rượu, từ sau điện đi ra, cũng uống nhiều rượu, sắc mặt có chút phiếm hồng, xem ra ánh mắt lại có chút bất thiện.

La Quan liền giật mình, ám đạo đây là muốn ngả bài sao? Bất quá lão ngưu ánh mắt này có ý tứ gì, ta đắc tội hắn sao? Không phải là bởi vì nghé con sự tình phiền lòng? Suy nghĩ nhanh chóng chuyển qua, hắn bất động thanh sắc hành lễ, “Bái kiến tiền bối.”

“Hừ!” Ngưu Đại Tráng cười lạnh một tiếng, “Tiểu tử ngươi quỷ tinh vô cùng, nói đi, là từ lúc nào, phát giác được thân phận ta?”

La Quan biểu lộ chân thành, “Tiền bối thần uy như tinh hà treo cao, vĩ ngạn chi tư khó mà che lấp, cho dù che giấu cho dù tốt, cũng có thần khác hẳn với bên ngoài, vãn bối may mắn đoán được mấy điểm, để tránh quấy nhiễu tiền bối hào hứng, cho nên mới giữ yên lặng.”

Ngưu Đại Tráng khóe miệng ngoắc ngoắc, lại rất nhanh đè xuống, “Đừng tưởng rằng ngươi nói vài lời lời hữu ích, ngươi ta ở giữa sổ sách coi như rõ ràng, ta liền cái này một đứa con trai, mà sống dưới cái này nghiệt chướng phí thiên đại khí lực, bây giờ hắn lại lại muốn tìm cha ruột, quả thực hỗn trướng đến cực điểm… Hừ hừ! La Quan, ngươi nói ta lão ngưu phải làm gì?”

La Quan âm thầm nhíu mày nghĩ thầm cùng ta có liên can gì, tính được ta cũng cứu nghé con mấy lần, bao

nhiêu cũng là ân tình a? Giương mắt nhìn lên, thấy Ngưu Đại Tráng 1 bộ ngoài cười nhưng trong không cười bộ dáng, ánh mắt thẳng nhìn chằm chằm hắn, bỗng dưng giật mình trong lòng toát ra 1 cái ly kỳ suy nghĩ, sắc mặt lập tức khẽ biến, nghĩ nghĩ hắn thử dò xét nói “Nghé con muốn tìm cha ruột, khi cùng vãn bối không quan hệ a?”

Ngưu Đại Tráng trùng điệp hừ lạnh!

Hiểu.

Tinh trùng lên não lấy ở đâu như thế đại não động, khó trách càng hô càng thân cận, 1 bộ đối với hắn nói gì nghe nấy bộ dáng. Nhưng ta là người ngươi là đầu ngưu yêu, lại kế hoạch lên tuổi tác đến, nói không chừng tiểu tử ngươi so ta còn muốn lớn hơn rất nhiều, sao liền có thể liên tưởng đến tư? Ngươi sợ không phải không biết, ngươi cha ruột mạnh biết bao!

Đây thật là người ta nồi rơi hảo hảo đau đầu, La Quan chân thành nói “Tiền bối như có chỗ nghi, lão Vương tuyệt không phải ta.”

Ngưu Đại Tráng khẽ giật mình, chợt trên trán nổi lên gân xanh, hắn trừng mắt La Quan, “Tiểu tử,

Ngươi là tính sẵn bản tọa, bây giờ sẽ không động tới ngươi đúng không?”

La Quan mỉm cười, nói mới vừa rồi còn có thấp thỏm, hiện tại liền có thể xác định… Còn xin đạo quân tiền bối chỉ rõ, lần này kéo vãn bối nhập phong sơn, đến cùng là

có cái gì an bài? Như có thể phối hợp, vãn bối tự nhiên dốc hết toàn lực, không Lệnh tiền bối thất vọng.”

Ngưu Đại Tráng trên mặt có chút không nhịn được, đang muốn hét lớn một tiếng “Làm càn”, bị nhụy hoa một ánh mắt ngăn lại, nói khẽ “La Quan ngươi quả nhiên thông minh nhạy bén.” Khám phá huynh trưởng thân phận, cũng bởi vậy suy đoán ra rơi vào phong sơn cũng không phải là trùng hợp, lúc trước đủ loại không kiêng nể gì cả làm việc liệu đến cũng có nhiều ý dò xét.

La Quan chắp tay, “Đa tạ nương nương tán dương.” Khác 1 chữ không nói, chỉ là thần thái cung kính, nhìn qua trước mắt 2 vị đại lão.

Không sai biệt lắm, mọi người chọn cũng làm rõ diễn cũng diễn qua, hàn huyên kết thúc nên tiến vào chính đề.

Ngưu Đại Tráng rõ ràng còn không thuận khí, cười lạnh một tiếng ôm vò rượu, ngồi xuống bên cạnh.

Nhụy hoa nhìn hắn một cái, hơi suy tư, nói “. Đại Nghiệt uyên bên trong vật kia, nên đã cùng ngươi đã từng quen biết đi?”

La Quan lật tay lấy ra cổ ngọc giản, nói “. Vãn bối không thể xác định thân phận của nàng, nhưng như nàng lời nói, là nguyện muốn cùng vãn bối liên thủ, chung tru Đại Nghiệt uyên chi vật.”

Nhụy hoa nhìn thoáng qua ngọc giản, lắc đầu, “Lừa gạt ngươi. Nàng cùng Đại Nghiệt uyên chi vật một thể, hoặc

là nói xác thực hơn, vốn là nó một bộ điểm, như thế nào giúp ngươi giết mình?”

La Quan đôi mắt ngưng lại, “Nương nương quả nhiên đã sớm biết được, không biết ngài có gì an bài?”

Nhụy hoa điểm một cái cổ ngọc giản, “Ngươi trước nhận lấy đi, ta cái này Bách Hoa cung mặc dù có thể ngăn cách trong ngoài, nhưng nó đích xác thần dị khó lường.”

La Quan lật tay thu hồi.

Nhụy hoa nói “. Ngươi đã luyện hóa phong sơn bản nguyên, nắm giữ phong sơn chi uy, khi đã phát giác được rất nhiều chuyện, bản cung liền không dối gạt ngươi.” Nàng đưa tay chỉ chỉ đối diện, “Nói rất dài dòng, ngươi ngồi xuống trước đã.”

“Đa tạ nương nương.” La Quan ngồi tại đối diện, trong lòng lặng yên nhẹ nhàng thở ra.

Hắn lúc trước cử động có thể nói to gan lớn mật, vô luận đạo quân hay là nhụy hoa, đều là hắn tuyệt đối trêu chọc không nổi tồn tại. Nói khó nghe chút, có lẽ người ta thổi một hơi, liền có thể để hắn hình thần câu diệt.

Nhưng La Quan nhất định phải bày ra tư thái, cầm tới nhất định chủ động, nếu không chú định chỉ có thể làm 1 cái đề tuyến con rối. Cũng may dưới mắt đến xem phản hồi rất không tệ, đạo quân cùng nhụy hoa lần này bố cục, hẳn là có dùng đến hắn địa phương!

Suy nghĩ đến đây, La Quan trong lòng nhất định, thần

sắc ung dung trông lại.

Nhụy hoa nhấp một ngụm trà, thoảng qua suy nghĩ mấy hơi về sau, chậm rãi nói “Phong sơn chính là Yêu hoàng chấp

Chưởng, cũng không phải là bản cung đạo trường…”

“Nhụy hoa!” Đạo quân sắc mặt biến hóa.

Nhụy hoa thần sắc bình tĩnh, “Đã muốn để La Quan xuất thủ hiệp trợ, liền ứng thành khẩn bẩm báo.” Nàng tiếp tục nói “Năm đó bản cung nói băng vì bảo đảm thật linh không tiêu tan, đành phải chiếm một nửa phong sơn bản nguyên, đem nơi đây chuyển hóa thành đạo trường của ta sử dụng. Nhưng phong sơn chung quy không thuộc về bản cung, ta cử động lần này nghịch thiên dẫn tới đại đạo hàng phạt, hạ xuống phong sơn trời cấm đem bản cung trấn áp ở đây, phong sơn Yêu tộc cũng thụ liên luỵ, người nhỏ yếu còn có thể nghĩ cách rời đi, chỉ khi nào đột phá nhất niệm kình thiên chi cảnh, liền sẽ bị trời cấm tiêu ký.”

“Điểm này vốn là bí ẩn, lại bởi vì hơn mấy đời 1 vị Yêu hoàng mà tiết ra ngoài, cho nên dẫn phát phong sơn nội bộ đối bản cung bất mãn, lúc này mới có 3,000 năm trận kia Yêu tộc hạo kiếp, bọn hắn ý đồ mượn dùng Đại Nghiệt uyên chi chủ lực lượng, tìm tới phá vỡ trời cấm chi pháp.”

Nói đến đây, nhụy hoa xem ra một chút, “Nhưng có lo nghĩ chỗ?”

La Quan nói “. Nương nương nói chiếm phong sơn một nửa bản nguyên, ngài đã có thể đắc thủ, vì sao còn muốn lưu lại một nửa kia đâu?”

Nhụy hoa nói “. Vừa rồi nói phong sơn không phải bản cung tại chỗ, ta đoạt một nửa bản nguyên chính là cực hạn, lại nhiều lấy 1 điểm thì phong sơn sụp đổ… Yêu hoàng dù chết vừa ý chí không dứt, hắn vẫn một mực đang nhìn chằm chằm bản cung, là dùng cái này phiên gặp ngươi, liền không chút do dự xuất ra một nửa khác phong sơn bản nguyên, nó mục đích chính là muốn mượn tay của ngươi, đem phong sơn đạo trường một lần nữa đoạt lại.”

Nàng khoát khoát tay, “Bí ẩn trong đó rất nhiều, liên lụy rất nhiều nhân quả, biết đối ngươi cũng vô chỗ tốt, tóm lại có thể minh bạch trong cái này bối cảnh thuận tiện. Về sau chính là Đại Nghiệt uyên lai lịch, nó là 1 đầu bị trấn sát nghiệt long, rơi vào phong sơn bên trong, thân rồng nhập vào lòng đất tạo thành, nó long tích cùng 1 khối đế kiếm mảnh vỡ bị người dung luyện, liền thành ngươi gặp được vật kia.”

“Có người đem nó vùi sâu vào phong sơn, mượn phong sơn bản nguyên, cùng bản cung nói băng chi mảnh vỡ rèn luyện… Ngươi có thể lý giải thành, bản cung cùng phong sơn đều là chất dinh dưỡng, để mà nuôi ra 1 thanh nghiệt kiếm.”

Chất dinh dưỡng!

La Quan trong lòng giật mình, 8 triệu bên trong phong sơn, từng không biết đạt tới loại cảnh giới nào nhụy hoa,

lại bị người xem như chất dinh dưỡng… Cái này người xuất thủ, nên là gì chờ cường đại?

Mà lại trọng yếu nhất chính là, nhụy hoa rõ ràng biết được điểm này cũng không dám vọng động, chỉ có thể mặc cho bằng Đại Nghiệt uyên khảm vào lòng đất dày vò đến nay. Mặc dù nàng nói hời hợt, nhưng nếu là chất dinh dưỡng, bị cướp đoạt, hấp thu tư vị liệu đến tuyệt không dễ chịu!

Ngưu Đại Tráng đột nhiên mở miệng, thanh âm trầm thấp, “Năm đó bản tọa ốc còn không mang nổi mình ốc, đợi rảnh tay sau Đại Nghiệt uyên đã cùng phong sơn hòa làm một thể, như cưỡng ép trừ bỏ thì phong sơn tùy theo vỡ nát, nhụy hoa cũng sẽ chết rơi. Là lấy, chỉ có thể để nó chủ động ra, chia cắt về sau lại đem nó trấn sát, đến lúc đó kia 1 khối đế kiếm mảnh vỡ, chính là cho thù lao của ngươi.”

—

Chương 1016 : Ý của nương nương

Hết thảy đều có giải thích.

Đạo tôn biết La Quan nền tảng, là lấy sớm tại trên người hắn lưu lại chuẩn bị ở sau, chỉ đợi hắn phá toái hư không đào mệnh lúc nhẹ nhàng kích thích ngón tay, liền để hắn rơi vào phong sơn làm mồi nhử, câu ra Đại Nghiệt uyên chi vật. Dù sao vô luận trong cơ thể hắn tổ long huyết mạch, lại hoặc là đế kiếm bản nguyên, đều là kia đem “Nghiệt kiếm” nhất định phải được đồ vật.

Thân là mồi nhử tự nhiên là có nguy hiểm, tỉ như Đại Nghiệt uyên chi vật nguy hiểm, thậm chí đem nó đánh vào phong sơn lấy bản nguyên, nhụy hoa nói vỡ nát phiến chăn nuôi người, sự tình dù đại khái là tình huống như vậy, nhưng tuyệt sẽ không như Đạo tôn nói tới hời hợt.

Một cái sơ sẩy chỉ sợ có vẫn lạc nguy hiểm, cho nên Đạo tôn cũng cho đầy đủ đền bù, 1 khối bị cùng nghiệt long tích chùy luyện làm một thể đế kiếm mảnh vỡ, như bằng vào La Quan tự thân tu vi, ngay cả phát giác được nó tồn tại cũng khó khăn, chớ nói chi là đem nó cầm vào tay.

Nhưng rất nhanh lại một cái ý niệm trong đầu từ đáy lòng hiển hiện, kia Tô Khanh… Hoặc là nói con kia nữ yêu, lời nói liền thật đều chỉ là lừa gạt? La Quan luôn cảm thấy trong này hoặc ẩn giấu đi một chút cái khác nội

tình, nhưng Đạo tôn cùng nhụy hoa trước mặt, hiển nhiên không có hắn chất vấn chỗ trống.

Trên thực tế, có thể được đến nhụy hoa như vậy thản nhiên đáp lại đã lớn đại xuất hồ dự kiến, như lại muốn tìm tòi nghiên cứu càng nhiều chính là lòng tham không đủ, cho nên dưới mắt liền đến muốn La Quan tỏ thái độ thời điểm, hắn cũng không có quá nhiều chần chờ, liền trực tiếp gật đầu, “Tốt, vãn bối nguyện toàn lực phối hợp nương nương cùng đạo quân tiền bối, cũng nhìn 2 vị có thể trông nom một hai, không khiến vãn bối có đi không về.”

Ngưu Đại Tráng gật gật đầu sắc mặt hòa hoãn rất nhiều, hắn đã sớm biết La Quan là cái thông thấu minh bạch nhân vật, tự sẽ làm ra sáng suốt chi tuyển, “Rất tốt, lần này cuối cùng là lợi dụng ngươi, tuy nói là lẫn nhau có lợi ích, nhưng đích xác muốn bốc lên nguy hiểm tương đối, tính bản tọa thiếu ngươi một cái ân tình.”

La Quan khoát tay, “Có thể lấy được 1 khối đế kiếm mảnh vỡ, thù lao liền đã đầy đủ, vãn bối không còn dám tham càng nhiều.” Đại nhân vật ân tình tự nhiên trân quý, nhưng hắn cùng đạo quân quan hệ trong đó, nói cho cùng cũng không tính thân cận, vậy liền phúc họa khó nói.

“Hừ, tùy ngươi.” Ngưu Đại Tráng khoát khoát tay, biểu lộ lại khó coi xuống dưới, “Ngươi trở về đi… Trước khi đi, đi nhìn một chút kia nghiệt chướng, đem lời nói nói với hắn rõ ràng… Thật sự là cái đồ hỗn trướng, bản tọa hận không thể 1 bàn tay đánh chết hắn!”

Nói nghiến răng nghiến lợi, nhưng càng là như thế càng có thể cho thấy, hắn đối Ngưu Tiểu Tráng coi trọng, La Quan lúc này nghiêm nghị khom người, nói “. Là, xin tiền bối yên tâm.”

Lại đối nhụy hoa thi lễ một cái, thấy 2 người không có khác biểu thị lúc này mới quay người thối lui, thầm nghĩ 2 vị này lại chưa phân phó hắn sau đó phải như thế nào làm, xem ra là không muốn lưu lại vết tích, lại hoặc là đã tính tới cái gì, nếu như thế vậy liền chậm đợi là được.

Chờ hắn rời đi về sau, Đạo tôn nhìn về phía nhụy hoa, mày nhăn lại, “Làm gì nói với La Quan nhiều như vậy? Mà ngay cả nhà mình nội tình đều nói cho hắn.”

Nhụy hoa nhìn qua cửa điện phương hướng, trên mặt như có điều suy nghĩ, nghe vậy nhìn qua, nói khẽ “Ta bây giờ ngược lại là có chút tin tưởng, trước ngươi lời nói.”

Ngưu Đại Tráng nhíu mày.

Nàng nhạt

Nhạt nói “. Biến số.”

Lần này Ngưu Đại Tráng là thật giật nảy cả mình, hắn lúc trước bất quá thuận miệng chi ngôn, mình đối này cũng không ôm lỡ như hi vọng, nào có thể đoán được hôm nay nhưng vẫn nhụy hoa trong miệng nghe tới lời ấy. Nên biết nhụy hoa dù đã nói băng, nhưng cuối cùng cũng có mấy điểm nội tình tồn tại, mà nàng đại đạo càng là giỏi về khí vận mệnh số, “Hoa hoa, ngươi lời ấy thật

chứ?” Câu này liền thêm mấy điểm nghiêm túc.

Nhụy hoa nói “. Năm đó đại đạo nơi tay lúc có lẽ có thể thấy rõ ràng mấy điểm, bây giờ cũng chỉ là có chút tâm huyết dâng trào thôi, phải hay không phải còn cần quan sát, nhưng ngươi nếu có cơ hội không ngại cùng hắn thân cận chút… Ta nghĩ ngươi trong miệng những nhân vật kia, đã ở trên người hắn đặt tiền cuộc trước, có lẽ cũng phát giác được cái gì.”

Ngưu Đại Tráng như có điều suy nghĩ, đôi mắt phản chiếu lấy tinh hà 10,000 dặm, sáng tắt lấp lóe.

“Ít uống rượu một chút.” Nhụy hoa nói xong đứng dậy hướng tẩm cung bước đi, nàng nói băng sau gửi ở phong sơn tinh lực có nhiều không tốt, ngủ đích xác nhiều.

Đợi đóng lại cửa điện, xuyên qua tầng tầng màn lụa nằm tại trên giường ngọc, nhụy hoa nhắm mắt lại như nghĩ đến cái gì, ngón tay nhẹ nhàng đánh mấy lần, “Phù Liễu.”

Rất nhanh, màn lụa ra ngoài hiện một thân ảnh, cung kính nói “Nương nương có gì phân phó?”

“Chờ chút La Quan lúc rời đi, ngươi tiễn hắn xuống dưới.”

“… Là.”

Phù Liễu cung kính rời khỏi ngoài điện, đã đủ mặt đỏ hà, nàng đối nương nương thần thông biết quá tường tận,

nếu nàng nguyện ý phong sơn hết thảy đều tại dưới mắt, bây giờ thuận miệng phân phó tự có thâm ý.

“Đây là muốn ta theo hắn sao?” Phù Liễu lại cắn môi một cái, xoay người đi.

Trên giường ngọc nhụy hoa hừ lạnh một tiếng, “Nữ nhân kia ánh mắt, ngược lại là từ trước đến nay không kém, nhưng ngươi chiếm được tiên cơ lại như thế nào? Ta tự có biện pháp đem hắn hồi tâm.” Nàng biểu hiện lạnh nhạt thong dong, rễ bên trên lại là cái quen không chịu thua, nếu không năm đó ẩn nhẫn một hai, cũng sẽ không rơi vào nói băng hạ tràng.

Một bên khác, giam giữ Ngưu Tiểu Tráng thiền điện bên ngoài, La Quan tại cửa ra vào nghe một trận, nhịn không được trong lòng thở dài, hắn đại khái là nghĩ sai, nghé con tuyệt đối là đạo quân thân tử, nếu không đổi 1 người đến, sớm đã bị đánh cho cả hình thần đều diệt hồn phi phách tán.

Đưa tay đẩy, cửa điện trực tiếp mở ra, La Quan cất bước tiến đến, liền nhìn thấy bị dán tại giữa không trung Ngưu Tiểu Tráng, bây giờ 2 tờ trên mặt, một trái một phải các in 1 con rõ ràng thủ chưởng ấn, sưng tựa như đầu heo, lại phối hợp tóc tai bù xù bộ dáng quả thực cực kỳ chật vật, nhưng kia tay cụt ngược lại là đã lâu ra, có thể thấy được lão ngưu đích thật là nói năng chua ngoa nhưng tấm lòng như đậu hũ.

“Lão ngưu, ngươi rốt cục dám đối mặt chân tướng… Dát!” Ngưu Tiểu Tráng bỗng nhiên trừng lớn mắt, nhìn xem bước vào trong điện đạo thân ảnh kia, một nháy

mắt lệ rơi đầy mặt, “di…”

1 chữ chỉ kém tiểu ngỗng ngoi đầu lên liền kêu đi ra, bị La Quan gắt gao

Che miệng, hung ác nói “Cũng không dám loạn hô a!” Đồ hỗn trướng này thật sự là hại ta chi tâm bất tử, muốn thật bị hô một tiếng, quỷ biết ngươi kia cha ruột có thể hay không ghi lại một bút, thời khắc mấu chốt hắn cố ý buông tay, ta mạng nhỏ nhưng là không còn!

Cong ngón búng ra, trước đem dây thừng giải khai, đem Ngưu Tiểu Tráng để xuống đất gấp chằm chằm hắn 2 mắt, “Giữ yên lặng, ta liền buông tay ra, hiểu không?”

Ngưu Tiểu Tráng dùng sức gật đầu, mắt bên trong tràn đầy cảm động —— cha ta lại mạo hiểm tới cứu ta, tựa như lúc trước bị bắt được “Nhân gian” lúc đồng dạng, ta liền biết cha ta đáng tin nhất, tuyệt sẽ không khiến ta thất vọng, thật không hổ là chính ta tìm tới cha ruột a!

La Quan bị hắn thấy cảm thấy đau đầu, buông tay ra trầm giọng nói “Tiểu Tráng, ngươi nghe ta nói, có một số việc tuyệt không phải như ngươi nghĩ, ta là cha ngươi bằng hữu, ngươi mới là cháu của ta, trừ cái đó ra ngươi ta không hề quan hệ, ta nói như vậy ngươi hiểu không?”

Ngưu Tiểu Tráng ngẩn ngơ, hắn nhìn xem La Quan lại nhìn về phía ngoài điện, 1 đạo lén lén lút lút thân ảnh, một chút liền bị hắn bắt đến. Cho nên cha ta bị uy hiếp rồi? Đúng, nhất định là như vậy, nơi này chính là Bách Hoa cung, nhụy hoa nương nương địa bàn, tại phong sơn bên trong ai dám làm trái? !

Tốt ngươi cái lão ngưu, quan ta không nói còn bắt ta cha ruột, ngươi đây là bức ta cha ruột mở miệng cùng ta đoạn tuyệt quan hệ… Thật hung ác độc a! Nhưng ngươi mơ tưởng để ta mắc lừa, ta nghé con đã khám phá hết thảy chân tướng, hiểu rõ tại tâm. ? ?

Thở sâu, Ngưu Tiểu Tráng nói “…. Thúc thúc yên tâm, nghé con ta hiểu.”

La Quan nhìn hắn trên mặt đỏ lên, 1 bộ chịu nhục bộ dáng, cười khổ một tiếng, “Ngươi xác định, ngươi thật hiểu rồi? Tốt a ta nói rõ, cha ngươi chính là cha của ngươi, là ngươi cha ruột, trừ cái đó ra ngươi không có khác cha, biết sao?”

Ha ha, quả nhiên là dạng này, ta đã sớm đoán được!

Ngưu Tiểu Tráng nhắm mắt lại, một mặt bi phẫn, thống khổ, “Thúc thúc nói ta nghe tới, cũng biết… Ngài đi thôi, ta về sau sẽ ngoan ngoãn nghe lời.”

Ta không thể tùy hứng, ta phải kiên cường.

Hôm nay nghé con mềm yếu có thể bắt nạt, đợi ta ngày khác thần công đại thành, tất yếu để cái này đáng chết lão ngưu, vì hôm nay hèn hạ hành vi khóc ròng ròng!

La Quan đi, rời đi Bách Hoa cung thời điểm, hắn ngầm trộm nghe đến một trận nổi trận lôi đình gào thét, “Nghiệt tử, ta đánh chết ngươi…”

Sau lưng 1 hàn, La Quan dưới chân càng nhanh, miễn

cho bị phụ tử nội chiến tác động đến, đó thật là oan uổng.

Một thân ảnh xuất hiện ở phía trước đường bên cạnh, nàng đổi 1 kiện tử sắc váy dài, rõ ràng muốn càng thêm tu thân chặt chẽ, có chút cúi đầu mặt lồng hồng hà, hình như có chút do dự, thấp thỏm.

La Quan chắp tay, “Phù Liễu đạo hữu, thế nhưng là đang chờ ta?”

Phù Liễu trong lòng run lên, nói khẽ “Phụng nương nương chi mệnh, đưa La đạo hữu xuống núi.”

La Quan liền giật mình, nghĩ thầm hắn bây giờ được phong sơn bản nguyên, tại cái này phong sơn cảnh nội

, muốn đi đâu cơ bản cũng là một cái ý niệm trong đầu, đâu còn cần người đưa? Không phải là vừa rồi đại điện bên trong, có lời gì không tiện nói, lúc này mới phái người tới nhắc nhở?

Tê ——

Sẽ không phải, nhụy hoa cùng Đạo tôn ở giữa cũng không phải một lòng a? La Quan trong lòng giật mình, mặt ngoài lại bất động thanh sắc, mỉm cười nói “Nếu như thế, liền làm phiền Phù Liễu đạo hữu.”

Phù Liễu đón La Quan mỉm cười, trong lòng không hiểu hoảng hốt, nàng không biết trong điện nương nương cùng hắn nói cái gì, sẽ không phải đã nhắc lên chuyện này đi? Kia nàng bây giờ nên như thế nào? Là đi thẳng

vào vấn đề hay là lại thận trọng một chút, thấy La Quan đã cất bước hướng về phía trước, nàng vội vàng đuổi theo.

La Quan nghĩ đến nhụy hoa cùng Đạo tôn ở giữa có khác bẩn thỉu, thế cục liền càng thêm quỷ dị khó lường, không biết còn có bao nhiêu biến số, hố to, chỉ cảm thấy như đứng ở lưỡi đao phía trên, một cái sơ sẩy liền muốn rơi vào phấn thân toái cốt hạ tràng, trong lòng trận trận phát hàn.

Bên cạnh Phù Liễu, gặp hắn đi lại vội vàng chỉ là trầm mặc hướng về phía trước, ám đạo liền như vậy vội vàng sao? Tốt xấu cùng ta giao lưu một hai, miễn cho chờ chút làm việc lúc xấu hổ a.

“Khục… La đạo hữu không biết quê quán ở đâu? Thiếp thân đời này đều lưu tại phong sơn cảnh nội, phụng dưỡng nương nương chưa từng ra ngoài, ngược lại là với bên ngoài thế giới có chút hướng tới.” Phù Liễu đánh vỡ trầm mặc, dư quang nhìn về phía bên người nam nhân, eo ong tay vượn tuấn tú kiên nghị, đôi mắt càng sáng ngời có thần.

Không hổ là Chân Long huyết mạch.

Ngày này a, nói biến liền biến, có chút trời mưa.

“… A, ha ha, không có ý tứ, La mỗ vừa rồi có chút thất thần.” La Quan ổn định tâm tư, nghĩ thầm bất kể như thế nào, trước nhìn nhụy hoa là có ý gì, nhưng lại cảm thấy như vậy sự tình, nhụy hoa tuyệt sẽ không cùng dưới trướng nói quá rõ ràng, đầu tiên là qua loa đôi câu, lặng

lẽ nói “Ý của nương nương, Phù Liễu đạo hữu đã rõ chưa?”

Bá ——

Một câu, khiến Phù Liễu mặt đỏ tới mang tai, thậm chí có chút xấu hổ, hắn quả nhiên đã sớm biết! Nhưng chính là như thế, nào có ở trước mặt nói, hảo hảo ngay thẳng khiến người khó xử, nhưng đây là nương nương ý chí, Phù Liễu chỉ có thể run giọng nói “Là… Nương nương chi ý… Thiếp thân minh bạch…”

La Quan trong lòng trầm xuống, Phù Liễu bị sợ đến như vậy, có thể thấy được sự tình cùng hắn suy đoán khi không sai biệt nhiều.

Đang muốn truy hỏi đã thấy nàng chăm chú cúi đầu, 1 bộ không dám nhiều lời bộ dáng, “Là, như thế khẩn yếu sự tình, sao có thể công nhiên trò chuyện, đạo quân uy năng khó lường, hoặc như bên tai lẩm bẩm.”

Trở về rồi hãy nói!

La Quan nói “. Phù Liễu đạo hữu, đắc tội.” Giữ chặt nàng một bước phóng ra, liền trực tiếp xuất hiện tại Đồ Thanh dinh thự bên ngoài. Đến nơi này là bởi vì tương đối thanh tĩnh, lại nơi đây chính là nhụy hoa ban tặng, có lẽ có một chút thủ đoạn có thể che lấp lối đi nhỏ quân cảm giác.

Phù Liễu hoa dung thất sắc, mà ngay cả thần thông đều thi triển ra, đây thật là gấp càng thêm gấp, nghe nói Chân Long nhất tộc vốn là vui với việc này lại thể lực

kinh người… Nghĩ đến cái này, nàng nhịn không được kẹp chặt 2 chân.

—

Chương 1017 : Hoạt sắc sinh hương

“Tai họa vậy! Tai họa vậy!”

Trên đài cao, một tên Hồ tộc tộc lão bóp cổ tay thở dài, mặt mũi tràn đầy hối hận.

Bên cạnh hắn 2 người, cũng đều là sắc mặt xám xịt, ủ rũ.

3 người này chính là trước đó, tham gia Yêu hoàng điện xem lễ người, lúc trước ngôn từ chuẩn xác hận không thể tại trên người La Quan nhiều giẫm mấy cước, để cùng hắn phân rõ quan hệ, nào ngờ tới động tác mau lẹ cuối cùng đúng là như vậy kết cục.

Chân Long huyết duệ!

Tê ——

Đây chính là trời sinh Yêu hoàng quý tộc, khó trách nương nương đối với hắn như vậy coi trọng, bây giờ đỡ tân hoàng tốn minh cầu đăng cơ đại vị, ngày sau như lưu tại phong sơn bên trong, đó chính là đứng đầu nhất đại nhân vật, Hồ tộc đắc tội hắn, ngày sau còn có thể có tốt?

Tộc khác lão, 3 họ cường giả từng cái mặt âm trầm, không biết như thế nào nên làm cái gì.

Nơi hẻo lánh bên trong, Đồ Thanh đôi mắt sáng tỏ lòng tràn đầy khoái ý, nàng liền biết mình coi trọng nam nhân, tuyệt sẽ không là vô não mãng phu, nguyên là có như vậy quý giá thân phận, hết thảy đều nắm trong lòng bàn tay. Ngày sau cùng hắn kết làm đạo lữ, mình chính là Chân Long huyết duệ phu nhân, thân phận này phóng nhãn phong sơn, ai có thể cao hơn nàng quý? Vừa nghĩ đến đây, không khỏi tâm trì thần diêu.

Chính thần nghĩ mịt mờ dần mưa dầm lả lướt lúc, đột nhiên có người đi tới gần, “Khục! Đồ Thanh, trước đó là ta cùng mắt mờ, không biết đương thời Chân Long, bây giờ tộc đàn nguy cơ sớm tối, ngươi cũng không nên đùa nghịch tiểu tính tình… Dù sao, mẫu tộc hưng thịnh, ngày sau ngươi nếu có dòng dõi, đó cũng là một chỗ dựa lớn.”

Trước đó nhíu mày chìm mặt đối nàng quát lớn tộc lão, lúc này lúng túng gạt ra khuôn mặt tươi cười, nói chuyện cũng bắt đầu trở nên rõ ràng bắt đầu. Trước đó còn kiên quyết phản đối nàng cùng La Quan thân cận, bây giờ lại ngay cả dòng dõi đều cân nhắc đến, trở mặt rất là triệt để.

“Đúng vậy a! Đồ Thanh, ngươi ta Hồ tộc 3 họ vốn 1 nhà, ta cùng sai lầm dự đoán thế cục, đắc tội La Quan đạo hữu, còn cần ngươi từ đó cứu vãn.”

Một đám tộc lão nhao nhao gật đầu, ánh mắt tha thiết.

Đồ Thanh ngồi ngay ngắn, lưng eo thẳng, đầu tiên là nhìn lướt qua các vị tộc lão, lúc này mới bất đắc dĩ nói “Ai, ta cùng La Quan trước đó thật có một chút giao tình,

nhưng trong tộc như thế nháo trò lại còn có thể còn lại mấy điểm đâu? Lúc trước sự tình, là trời tổ tự mình quyết đoán, chư vị tộc lão không ngại mời nàng ra mặt, có lẽ có thể có biện pháp.”

Hồ tộc mọi người cười khổ, trời tổ tuy là làm sai, bọn hắn lại nào dám nhiều lời nửa câu, biết Đồ Thanh là cố ý nắm, lại một trận cười làm lành nói tốt, mất mặt là nhất định, nhưng ở tộc đàn lợi ích, an nguy trước đó, lại có thể đáng là gì.

Đồ Thanh nhìn lướt qua đài cao nơi hẻo lánh, kia đưa lưng về phía nơi đây thân ảnh, trong lòng cuối cùng xả được cơn giận, nói “. Thôi, đã chư vị tộc lão khổ tâm thuyết phục, vậy vãn bối liền thử một chút, nhưng cuối cùng kết quả như thế nào ta cũng không dám cam đoan… Mà lại, ngày sau vãn bối cùng La Quan kết giao, hi vọng trong tộc không muốn lại can thiệp… Nếu không làm sao về phần, rơi vào cục diện như hôm nay vậy.”

Dứt lời, Đồ Thanh quay người xuống lầu, suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, “Hồ tộc lật lọng, La Quan tất nhiên không cao hứng, nhưng hắn biết đây cũng không phải là ta ý tứ, khi sẽ không liên luỵ đến trên người ta, chỉ cần ta cẩn thận bồi tội, lại chủ động cho hắn ngon ngọt, đại sự hóa tiểu việc nhỏ hóa ứng không khó…” 【

br 】

Dòng dõi… Mẫu tộc vì ỷ vào… Kia tộc lão một câu, thật thật nói tại Đồ Thanh trong lòng, nàng thật đối La Quan động suy nghĩ, tự nhiên là suy nghĩ lâu dài. Nàng đương nhiên không thể, để tương lai hài nhi mẫu tộc, cùng hắn

phụ thân ở giữa sinh ra bẩn thỉu.

“Nên làm như thế nào đâu?” Đột nhiên, Đồ Thanh đôi mắt sáng lên, nhịn không được cắn môi, “… Cũng chỉ đành dạng này… Ta lần trước đột phá lúc thể nội ngưng tụ kia phần thiên hồ mê muốn, bây giờ ngay tại trong phủ đệ… Chỉ cần đem La Quan mời đến, hắn tất nhiên khó mà ngăn cản… Không ổn, hay là phải sớm kích phát lại đem hắn mời đến… Vật này nhập thể thì tiêu hắn khó mà phát giác… Trái phải sẽ không nghĩ tới là ta cố ý hành động…”

Kia dinh thự trải qua phong ba về sau, nhân thủ đã sớm rút lui sạch sẽ, chính là không thể tốt hơn thanh tĩnh, không lo lắng sẽ bị người quấy rầy.

Đồ Thanh chịu đựng ngượng ngùng, run rẩy, trên tay nắn 1 cái pháp quyết, ngày đó hồ mê muốn chính là nàng phá cảnh lúc thể nội chỗ ngưng tụ, cùng nàng có một tia tâm thần tướng dắt, chỉ cần phối hợp yêu lực pháp quyết, liền có thể đem nó lặng yên thôi động. Hiện tại nàng liền có thể đi mời La Quan, bày ra thành tâm nói xin lỗi bộ dáng, lại điềm đạm đáng yêu rơi xuống mấy giọt nước mắt đến, nhất định có thể đem hắn mang về.

Đến lúc đó đại sự có thể thành!

“La Quan đi Bách Hoa cung, ta liền đi ngoài cung chờ lấy, chỉ đợi hắn ra liền trực tiếp đem hắn mời đi…” Đồ Thanh thân ảnh khẽ động, thẳng đến đỉnh núi mà đi.

Trên đài cao, dựa vào lan can mà đứng nhìn về phương xa Tô Khanh lúc này xoay người lại, khóe miệng nàng

giống như cười mà không phải cười, nhưng không thấy cái gì tức giận, thậm chí nhìn kỹ lại, sẽ còn phát hiện nó đáy mắt bên trong lại tàng lấy nhàn nhạt mừng rỡ.

La Quan, quả nhiên là có mệnh số mang theo!

“Bái kiến trời tổ.” Một đám Hồ tộc tộc lão cung kính hành lễ, nhưng mặt ngoài tôn sùng không dám có nửa điểm làm càn, nội tâm chưa chắc không có oán trách, nếu không trước đó cũng sẽ không, không chút nào che lấp trong lòng lo nghĩ, lại nhao nhao mở miệng mời Đồ Thanh đến giúp đỡ.

‘Trời tổ vừa mới thức tỉnh, cuối cùng là không biết phong sơn đại thế, bạch bạch để Hồ tộc bỏ lỡ cơ hội tốt, còn đắc tội kia La Quan…”

Cái này hẹn là Hồ tộc trong lòng mọi người chi niệm.

Tô Khanh thấy rõ ràng lại cũng không để ý, chỉ phất phất tay, “Ngươi chờ chút đi thôi, vô luận Đồ Thanh được hay không được, Hồ tộc cũng sẽ không có việc.”

Được nàng câu nói này, Hồ tộc 3 họ trong lòng mọi người buông lỏng, nhìn trời tổ sắc mặt như cũng vô tức giận, hẳn là có khác thủ đoạn? Lại nghĩ tới lúc trước, trước hết nhất cùng La Quan truyền ra lời đàm tiếu chính là trời tổ, trên mặt mọi người lộ ra một tia cổ quái, nhưng lại không dám suy nghĩ sâu xa, nhao nhao sau khi hành lễ lui ra.

“La Quan…” Tô Khanh nhẹ giọng mở miệng, con ngươi chớp lên nhìn lướt qua đỉnh núi, “Có lẽ, cũng nên cùng

ngươi nói chuyện.”

Đồ Thanh dinh thự.

La Quan trực tiếp tiến vào bên trong, lại chưa gặp được bất kỳ người nào, nhưng bây giờ hắn nhưng cũng không tâm tư, lại đi cân nhắc điểm này. Trước tiến vào trong phòng phật

Tay áo bày ra 1 đạo cấm chế, vẫn không yên lòng lại lấy ra mười mấy khối trận bàn đến, đem nó toàn bộ kích hoạt, lúc này mới xoay người nhìn lại, trầm giọng nói “Phù Liễu đạo hữu có thể bắt đầu!”

Nhụy hoa đến cùng ý gì, hiện tại nói ngay đi, hắn đã làm tốt tiếp nhận hết thảy tin tức xấu dự định.

Phù Liễu thân thể mềm nhũn, kém chút tê liệt ngã xuống trên mặt đất, nghĩ thầm đây là cái gì hổ lang chi từ, hắn đem ta xem như người nào, đúng là như thế coi khinh? ! Răng ngà thầm cắm, đang muốn nói lên vài câu trên thân, lại không biết thế nào đột nhiên toàn thân khô nóng, giang hà vỡ đê.

“Chuyện gì xảy ra? Không phải là Chân Long thiên phú sao? Là, đã sớm nghe nói thời kỳ Thượng Cổ, Chân Long đạo lữ trải rộng các tộc, nhất định là có kia dụ động nhân tâm năng lực, mới có thể dễ như trở bàn tay đắc thủ…”

Phù Liễu rất nhanh liền thở lên, ám đạo đã là như thế nàng làm gì còn muốn chống cự, miễn cho gây nó không nhanh, đưa tay kéo một phát bên hông dây nhỏ, tử sắc

váy dài như là sóng nước rơi trên mặt đất, lộ ra chỉ mặc sa mỏng quần lót trắng noãn thân thể. Tinh tế cao ngất ở giữa rung động lòng người, vi diệu chi địa tĩnh mịch khó lường, trong không khí nhiệt độ, một chút giống như là nhóm lửa đại hỏa.

La Quan trừng lớn mắt, ngàn vạn không nghĩ đến thế cục đột nhiên, lại biến thành bộ này hoạt sắc sinh hương bộ dáng, cho nên đến cùng chuyện gì xảy ra? Ta không phải muốn nghe bí ẩn sao, ngươi thế mà đến cái này tay?

Phù Liễu tiến về phía trước một bước, xụi lơ tới, “Thiếp mời đạo hữu thương tiếc…”

La Quan đầu mộng một chút, đợi lấy lại tinh thần, đã xem nàng này ôm trong ngực bên trong, 2 tay lúc lên lúc xuống riêng phần mình trèo lên mềm núi. Hắn chỉ cảm thấy toàn thân như thiêu như đốt, giống như là bị ném tại trong chảo dầu, một ngụm tâm hỏa lớn thiêu đốt như muốn đem hắn đốt cháy thành tro.

Ý thức còn tại chống cự, cũng đã rõ ràng bất lực, La Quan chuyển qua một cái ý niệm trong đầu, “Dù sao là chính nàng đưa tới cửa… Lại là cái nở nang phụ nhân, bất quá một buổi chi hoan thôi… Đâu có gì lạ đâu…” Cúi đầu ngậm chặt kia môi đỏ, đem Phù Liễu chặn ngang ôm lấy ngã xuống giường.

Bách Hoa cung.

Nhụy hoa đã chìm vào giấc ngủ, nhưng lông mày lại nhẹ nhàng nhíu lại, răng môi khẽ nhếch trên mặt sinh ra tầng

1 mỏng mồ hôi, như làm cái gì ác mộng.

Một lát sau, theo rên lên một tiếng, nhụy hoa bỗng dưng mở 2 mắt ra, nó đôi mắt lạnh lùng, thông suốt đảo qua đại điện xung quanh.

Một cỗ khổng lồ thần niệm, như dòng lũ quét ngang, lại không nhận thấy được nửa điểm dị thường… Hẳn là, liền thật chỉ là một giấc mộng… Nhưng tu vi đến nàng như vậy cảnh giới, cái kia bên trong sẽ còn nằm mơ đâu? Huống chi, là như vậy sắc vực ngập trời, khiến người trầm luân sự tình.

Mới, nàng ý niệm mơ mơ hồ hồ, cảm giác lại vô song rõ ràng, liền như thật cùng người… Đáng chết, chẳng lẽ năm đó độc vật kia, còn có lưu chuẩn bị ở sau không thành? Nhụy hoa không dám khinh thường, trực tiếp ngồi xếp bằng, 2 tay bóp ra 1 cái pháp quyết, tĩnh tâm ngưng thần cảm giác.

Nhưng vừa vặn ngồi xuống, nàng liền kêu lên một tiếng đau đớn, sắc mặt một chút trở nên phấn hồng.

Bá ——

Nhụy hoa kinh sợ trừng lớn 2 mắt, trong đó nổi nóng, chấn kinh, không thể tưởng tượng nổi bên ngoài, càng có thủy quang oánh uẩn lộ ra vũ mị.

Làm sao có thể! 【

br 】

Nàng sinh ra nhất tâm hướng đạo, chưa từng phá vỡ nguyên âm, lại bởi vậy bị 1 đại nhân vật tính toán, muốn đoạt chi vì tự thân phá cảnh cơ hội.

Nhụy hoa thề sống chết không từ, lúc này mới tại trong sóng gió phong ba rơi vào nói băng hạ tràng, về sau gửi thân phong sơn về sau, vì quét sạch nhiễm dư độc liền điểm 1 đầu linh căn rơi xuống đất, diễn sinh, lột xác thành một tên nữ tu, vì đó đặt tên là Phù Liễu, mặc nàng rơi xuống hồng trần, lấy lau đi tự thân linh tính phía trên bụi bặm, về sau liền chặt đứt lẫn nhau ở giữa liên quan, để nàng thành chân chính độc lập cá thể.

Nhưng hôm nay, nhụy hoa phát hiện nàng cùng Phù Liễu ở giữa, lại vô hình khôi phục liên quan, thậm chí xuất hiện “Cảm đồng thân thụ” “Thân cùng thân cùng” gần như vậy hồ tâm ma phản phệ tình huống, quả nhiên là kinh sợ vạn điểm.

Nhưng nếu nói là tâm ma phản phệ nhưng lại hoàn toàn không giống, trừ kia từng lớp từng lớp hung ác xung kích bên ngoài, nàng cũng không cái gì bị xâm hại dấu hiệu… Đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra?

Nhụy hoa đột nhiên há miệng, phát ra “A” một tiếng than nhẹ, nàng bỗng nhiên bắt lấy ngọc chẩm, ở phía trên lưu lại rõ ràng chỉ ấn.

Nàng đưa tay đang muốn nắn pháp quyết, đem Phù Liễu cưỡng ép triệu hồi lúc, bên ngoài đột nhiên vang lên tiếng đập cửa, “Nhụy hoa, ngươi làm sao rồi? Thế nhưng là thân thể xảy ra vấn đề?”

Ngưu Đại Tráng sắc mặt lo lắng, hắn phát giác được đại điện nội khí cơ ba động, ngay lập tức liền chạy đến.

Nhụy hoa cắn một đoạn chăn gấm, sắc mặt ửng đỏ khí nói không ra lời, nhưng Ngưu Đại Tráng ngay tại cái này, nàng như thi pháp tất nhiên sẽ bị phát giác, việc này một khi bại lộ… Thật đúng là không mặt mũi gặp người!

Chỉ có thể cường tự ẩn nhẫn, ngóng trông hắn mau chóng rời đi, nhưng Ngưu Đại Tráng không nghe thấy đáp lại, lại càng thêm sốt ruột, “Muội tử, ngươi có nghe hay không? Nhanh cho ca ca về cái lời nói, không phải ta coi như xông vào!”

Nhụy hoa bỗng nhiên ngẩng đầu, thân thể một trận run rẩy, trong miệng chăn gấm mờ mịt trượt xuống, ánh mắt rõ ràng thất thần. Lại nghe được cửa điện một trận “Loảng xoảng” tiếng vang, phát ra không chịu nổi gánh nặng gào thét, nàng bỗng nhiên cắn răng một cái, “Lăn a!”

Ngưu Đại Tráng một cái giật mình, quen biết nhiều năm trừ lẫn nhau khi còn nhỏ, hắn còn là lần đầu tiên nhìn thấy, nhụy hoa tình như vậy tự mất khống chế. Cảm giác làm sao sắp khóc rồi? Tê —— không tốt, đi nhanh lên, dù sao cái này gầm thét lực lượng mười phần, khi không có chuyện khác.

Sưu ——

Lòng bàn chân bôi dầu, Ngưu Đại Tráng một bước phóng ra, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Chỉ để lại đại điện bên trong, nhụy hoa 1 người kinh ngạc thất thần, nàng thế mà lấy loại phương thức này, bị cái tiểu bối khi dễ rồi?

A a a a! La Quan, ngươi thật là lớn gan…

“Ừm…” Nàng đột nhiên há miệng phát ra một tiếng than nhẹ, biểu lộ trở nên hoảng sợ.

Lại bắt đầu!

Súc sinh, thật sự là 1 cái súc sinh a, ngươi cũng sẽ không cảm thấy mệt không? Không được, ta phải lập tức đem Phù Liễu cho triệu hồi tới…

Chính cắn răng muốn nắn pháp quyết, nhụy hoa thân thể đột nhiên run lên, cái kia vốn là lợi hại kích thích, đột nhiên tăng vọt gấp 10 lần, một chút liền đem nàng pháp quyết cho sinh sinh đánh gãy, chỉ có thể vô lực co quắp tại trên giường ngọc.

—

Chương 1018 : Cổ chi Hoa Thần, nhất niệm động tình

Trên đài cao, vẫy lui một đám Hồ tộc tu sĩ Tô Khanh lúc này lại mặt phấn hơi hà, nhìn qua Bách Hoa cung phương hướng, khẽ cười một tiếng nói “A! Tình huống này, thật đúng là ra ngoài ý định a…”

Nàng có chút nhắm mắt như tại tinh tế phẩm vị cái gì, sau một hồi nhếch miệng, “Đem cảm xúc đều cho nàng, ngược lại là không quá mức thú vị, ngày sau nếu có cơ hội lời nói còn làm tự thể nghiệm một hai vì tốt.”

Thu liễm suy nghĩ, Tô Khanh bắt đầu nhắm mắt điều tức, miễn cho bị người khác nhìn ra dị thường.

Một bên khác, Đồ Thanh dinh thự, kia trong phòng động tĩnh phục động tĩnh, sau một hồi rốt cục an tĩnh lại. Nhưng chỉ là nghỉ một hồi, La Quan liền lại ngo ngoe muốn động, hắn cũng không biết tự thân lấy ở đâu như thế lớn dục niệm, trên thân vẫn là như thiêu như đốt. . ? ? .

Hắn lại là không tự biết, tại thôn phệ bất tử ma viên sau tổ long huyết mạch phóng đại, Long tộc bản tính đối nó ảnh hưởng là nó 1. 2, chính là bị trấn áp Chân ma ma chủng, chỗ tàn hơn bạo ngược, phóng túng, điên cuồng, bây giờ cùng tổ long huyết mạch ảnh hưởng dung hợp một chỗ, lại trải qua Đồ Thanh thiên hồ mê muốn dẫn

bạo, mới đưa đến La Quan hôm nay dục cầu bất mãn hiện trạng.

Nhưng trên tay vừa có động tác, liền nghe được một tiếng duyên dáng gọi to, Phù Liễu miễn cưỡng mở mắt ra, nhỏ giọng cầu xin tha thứ “La đạo hữu tha thiếp thân đi, ta là thật không được… Lại làm xuống dưới muốn chết người…”

Nàng bây giờ không được mảnh vải, La Quan vô ý thức nhìn lướt qua, sưng.

Hắn có chút xấu hổ, vừa ý đầu thiêu đốt lửa chính cháy hừng hực, chỉ có thể câm lấy cuống họng gật gật đầu, nói “. Hôm nay mạo phạm, Phù Liễu đạo hữu nghỉ ngơi thật tốt, La mỗ đi trước một bước.”

Lung tung mặc áo bào, La Quan giải khai tầng tầng cấm chế, vừa đẩy cửa đi ra ngoài, thân ảnh liền bỗng nhiên cứng tại nguyên địa, “Đồ Thanh… Khục! Ngươi làm sao tại đây?”

Hỏi xong mới phát hiện lời này thật sự là hồ đồ, nơi đây vốn là người ta dinh thự, về nhà mình còn cần cùng hắn nói sao? Mà lại hắn hôm nay không hỏi từ trước đến nay, còn tại nhà nàng bên trong hung hăng khi dễ Phù Liễu, bị Đồ Thanh đụng vừa vặn có thể nói xấu hổ đến cực điểm.

Đồ Thanh trừng lớn mắt, ngơ ngác nhìn xem áo bào lộn xộn, còn chưa chỉnh lý thỏa đáng La Quan, lại liếc mắt nhìn kia cửa phòng đóng chặt, mặc dù tầng tầng cấm chế ngăn cách phía dưới, nàng vẫn chưa nghe được cái

gì động tĩnh, nhưng không khí bên trong kia nhàn nhạt hương vị, đủ để chứng minh trong phòng xảy ra chuyện gì.

Nàng muốn khóc!

Tại Bách Hoa cung bên ngoài khổ cùng hồi lâu, chậm chạp không thấy La Quan, để tránh dinh thự bên trong ngoài ý muốn nổi lên, nàng mới vội vàng chạy về, nào ngờ tới vào cửa liền phát hiện dị thường… Thiên hồ mê muốn lực lượng, không ngờ đã bị người hấp thu… Vốn phải là nàng nha, lại bị người nhặt tiện nghi.

Đồ Thanh cắn răng, “Bên trong là ai?”

La Quan do dự một chút, thấp giọng nói “Là Bách Hoa cung Phù Liễu.”

“Là nàng!” Đồ Thanh đại hận, nhưng lại cảm thấy kinh nghi, nàng biết được Phù Liễu là nương nương tâm phúc, chẳng lẽ việc này chính là nương nương ngầm đồng ý?

Vừa nghĩ đến đây liền càng cảm thấy đau khổ, nàng ngay cả truy cứu việc này cũng không thể, lại nhìn La Quan bây giờ bộ dáng, cắn răng trực tiếp tiến lên ôm lấy hắn, oán hận nói “Ngươi tại trong nhà ta làm dạng này sự tình, ngươi… Ngươi xứng đáng ta một mảnh tâm sao? Ta mặc kệ, ngươi phải đền bù ta!”

La Quan đôi mắt lập tức tối sầm lại, hắn vốn là bị tâm hỏa đốt khó chịu, nhìn chằm chằm trước người Đồ Thanh, đột nhiên liền rất cấp trên, “Mặc kệ! Trái phải đều

là mình đưa tới cửa

Đến… Ngày sau có lẽ có phiền phức, vậy liền ngày sau hãy nói…”

Đồ Thanh đột nhiên kinh hô một tiếng, “A! La Quan, ngươi làm gì… Ngô ngô…”

Còn chưa nói xong liền bị ngăn chặn, tiếp theo bị trực tiếp ôm lấy, La Quan nhảy vào bên cạnh viện lạc, 1 cước đá văng cửa phòng.

Rất nhanh, La Quan liền phát hiện lúc trước hương hoa bí mật, nguyên lai là dạng này a… Mùi vị kia so trước đó càng thêm nồng đậm, tại gian phòng bên trong dần dần tản ra…

“A! Hỗn đản… Ngươi cút ra đây cho ta…”

“La Quan, ta giết ngươi!”

“… Chậm một chút, chậm một chút…”

Rất nhanh kia thanh âm tức giận, liền biến thành lẩm bẩm.

Trên đài cao, vừa bình tĩnh lại Tô Khanh, đột nhiên mở mắt ra, nàng 1 bộ giật mình biểu lộ, lẩm bẩm nói “La Quan a La Quan, thật không nghĩ tới ngươi cái này 1 bộ quân tử bộ dáng phía dưới, đúng là dạng này người… Đây là triệt để thả bản thân sao…”

Nàng thì thào nói nhỏ, sắc mặt lại trở nên hồng nhuận,

hơi khẽ cau mày, dường như không thích lại như hưởng thụ.

“Thôi, ta bây giờ ngược lại là không có thời gian, đi sa vào những chuyện này, dứt khoát đều tặng cho ngươi… Hừ! Quen là thanh lãnh tự kiềm chế, nhất tâm hướng đạo Hoa Thần, không biết gặp chuyện hôm nay, sẽ là như thế nào biểu lộ đâu? Cứ việc không nhìn thấy nhưng chỉ là ngẫm lại cũng định vạn điểm thú vị.”

Bách Hoa cung bên trong, trên giường ngọc.

Nhụy hoa bỗng nhiên mở mắt ra, trong đó tình dục xen lẫn thâm trầm như vực sâu, nhưng thật sâu chỗ lại một mảnh băng hàn, giọng căm hận nói “Quả nhiên là ngươi…”

Nói băng chi mảnh vỡ bị Đại Nghiệt uyên bên trong kia đem “Nghiệt kiếm” thôn phệ, bây giờ quả nhiên có phản phệ. Trước đó nhụy hoa liền mơ hồ có chút cảm ứng, chỉ là không cách nào xác định mà thôi, La Quan nhấc lên Đại Nghiệt uyên nữ yêu lúc nàng liền có điều suy đoán, bây giờ chỉ là được xác nhận.

“Bằng này liền nghĩ ô uế bản tôn đạo tâm sao? Người si nói mộng! Lần này tình thế hỗn loạn, tất yếu đưa ngươi cái này không nên tồn tại chi vật đánh hồn phi phách tán!”

…

Đồ Thanh ngủ thật say, La Quan từ một mảnh son phấn bên trong đứng dậy, nhìn qua trên giường một mảnh lộn

xộn, cùng kia chướng mắt pha tạp Hồng Mai, nhịn không được cười khổ một tiếng.

“Ai, nhiệt huyết xông lên đầu, quả nhiên chuyện xấu a…” Hắn có chút đắng buồn bực, nhưng việc đã đến nước này lại có thể thế nào? Thở dài một hơi, hắn vì Đồ Thanh đắp lên tầng 1 thật mỏng chăn gấm, mặc quần áo tử tế đứng dậy đi ra ngoài.

Trong lòng một đoàn thiêu đốt lửa phát tiết sạch sẽ, hắn bây giờ chỉ cảm thấy toàn thân thư thái, không chỉ có không có nửa điểm rã rời, ngược lại tinh lực dồi dào, thậm chí tự thân tu vi đều ẩn ẩn lại tinh tiến vào mấy điểm.

Ngồi ở trong viện, La Quan nhắm mắt hơi cảm giác, “Đại Kiếp cảnh tầng thứ 5, lại căn cơ càng thêm vững chắc, pháp lực tinh nguyên dồi dào sinh động…” Hắn biểu lộ không khỏi trở nên có chút cổ quái, khó trách Chân Long nhất tộc trong truyền thuyết quen là tham tình háo sắc, đối âm dương hòa hợp sự tình nóng lòng vạn điểm, nguyên lai loại sự tình này cũng có thể gia tốc tu hành, quả nhiên không hổ là nhất thời thiên địa sủng nhi.

Đúng lúc này, tiếng bước chân vang lên, Phù Liễu dưới chân phù phiếm, mang theo một chút lảo đảo, xa xa dừng ở ngoài cửa viện, sợ hãi nhìn La Quan một chút, nói “. Thiếp… Thiếp thân còn cần về Bách Hoa cung nghe được mệnh, chuyên tới để cùng La đạo hữu nói lên một tiếng.”

La Quan có chút lúng túng đứng dậy, “Ta tặng tặng đạo hữu.”

Phù Liễu ánh mắt hình như có vẻ thất vọng, cúi đầu, “Không cần phiền phức, thiếp thân cáo từ.” Nàng nắn pháp quyết, điều khiển yêu lực phóng lên tận trời, rất nhanh biến mất không thấy gì nữa.

Nhìn qua nàng rời đi phương hướng, La Quan híp híp mắt, ám đạo Phù Liễu bên này nên không ngại, nàng là nhụy hoa người, lần này cử động tất đã bị ngầm đồng ý, thậm chí chính là nhụy hoa mệnh lệnh.

Chỉ là không biết nhụy hoa làm như vậy là vì cái gì? Không phải là nhìn ra hắn xương bên trong là cái háo sắc hạng người, mới lấy mỹ nhân kế tiến hành mời chào? La Quan lại cẩn thận cảm ứng thể nội, không có phát giác được nửa điểm dị thường, lúc này mới triệt để yên tâm.

Phù Liễu rời đi Đồ Thanh chỗ ở rất nhanh liền tỉnh táo lại đi, nhịn không được tự giễu cười một tiếng, nàng là cái dạng gì người, lại cũng vọng tưởng bởi vì mấy lần vui thích, liền có thể cùng La Quan nhấc lên liên quan.

Nàng trở lại Bách Hoa cung về sau, do dự một chút, cẩn thận tránh đi “Phụ từ tử hiếu” kêu rên chiến trường, đi tới nương nương tẩm cung bên ngoài, cung kính nói “Khởi bẩm nương nương, thiếp thân trở về.”

Trong tẩm cung hoàn toàn yên tĩnh, nếu không phải cách tầng tầng màn lụa, nàng mơ hồ nhìn thấy nương nương thân ảnh, cơ hồ cho là nàng không ở chỗ này chỗ. Hồi lâu không được đến đáp lại, Phù Liễu mặt lộ vẻ sợ hãi, nghĩ thầm nàng bị giày vò ném nửa cái mạng,

hẳn là còn không thể để cho nương nương hài lòng không?

Ngay tại trên trán nàng, dần dần trải rộng mồ hôi lúc, nhụy hoa thanh âm từ trong tẩm cung truyền đến, “Biết, ngươi làm rất tốt.”

Phù Liễu gánh nặng trong lòng liền được giải khai, phục trên đất, “Nương nương chi mệnh, thiếp thân tự nhiên tận tâm tận lực.” ? ?

Một câu, để nhụy hoa hảo hảo tâm tắc, đúng vậy a cái này nguyên bản là mệnh lệnh của nàng, như không có nàng cho phép Phù Liễu sao dám tự tác chủ trương trêu chọc La Quan, cũng sẽ không có về sau đủ loại, cho nên ta đây coi như là dời lên tảng đá, đập ầm ầm chân của mình?

Nàng lắc đầu, đè xuống suy nghĩ gợn sóng, nhạt tiếng nói “Phù Liễu, ngươi nhiều năm tu hành, cũng đến muốn phá cảnh trước mắt, đi trong khố phòng lĩnh mấy món bảo dược, lại đi bế quan tu hành đi.”

Phù Liễu vui mừng, trực tiếp đại lễ thăm viếng, “Đa tạ nương nương ban ân, thiếp thân vô cùng cảm kích!” Còn nói vài câu biểu trung tâm lời nói, cùng nhụy hoa khoát khoát tay về sau, nàng mới từ trên mặt đất đứng lên, quay người đi ra ngoài.

Nhìn qua Phù Liễu hơi có vẻ mất tự nhiên bóng lưng, nhụy hoa sắc mặt bỗng dưng trầm xuống, nhắm mắt lại thấp giọng nói “Trái phải chưa từng chính xác… Liền chỉ coi là dục ma mơ mộng, muốn hỏng đạo hạnh của ta tu

hành thôi, đúng, chính là như thế!”

Oanh ——

Tẩm cung chi môn quan bế, nhụy hoa trầm thấp ngửi một cái, tràn ngập trong tẩm cung mùi thơm ngào ngạt thơm ngọt, cuối cùng là nhịn không được cắn răng.

Cổ chi Hoa Thần, nhất niệm động tình, liền như 10 triệu hoa hồng thịnh phóng, hương phiêu 1,000 dặm không dứt, nếu không phải nàng lấy thần thông giam cầm đã sớm huyên náo nội đình mọi người đều biết, tại trừ khử rơi trên thân dị thường khí cơ trước, nàng sẽ không lại đi ra ngoài một bước!

…

La Quan vốn nghĩ cùng Đồ Thanh sau khi tỉnh lại cùng nàng hảo hảo nói một chút, cũng không liệu chơi đùa thực tế quá ác, Đồ Thanh lại là tân thủ lên đường, trọn vẹn ngủ một ngày một đêm về sau, lại vẫn như cũ nhắm mắt bất tỉnh.

Lúc này trong lòng đột có cảm giác, La Quan suy nghĩ khẽ động, dinh thự ngoại tình huống như ở trước mắt.

Là Tô Khanh.

Nàng mặc một bộ rộng lớn áo bào đen, đem toàn bộ người bao khỏa ở bên trong, nhưng kia phần khí tức không có giả.

Nhưng vào lúc này, dưới hắc bào Tô Khanh hình như có

nhận thấy, đột nhiên ngẩng đầu cùng La Quan “Đối mặt” một chút, nhếch miệng lên nụ cười nhàn nhạt.

La Quan suy nghĩ một chút, ám đạo kia đại khái chính là, nhụy hoa cùng đạo quân chậm đợi thời cơ. Phất tay bày ra 1 đạo cấm chế, hắn đứng dậy bước nhanh mà rời đi, rất nhanh liền tới đến dinh thự bên ngoài.

Dưới hắc bào một đôi mắt chính mỉm cười trông lại, Tô Khanh nói khẽ “Một thời gian không gặp, La đạo hữu chói lọi, xuân phong đắc ý a.”

La Quan trì trệ, luôn cảm thấy nàng trong lời nói có hàm ý, nhưng trong phòng sự tình nàng như thế nào biết được, chỉ có thể đè xuống trong lòng một tia quái dị, chắp tay nói “Cô nương hôm nay đến đây, là lấy Tô Khanh thân phận, hay là La mỗ cố nhân?”

Lời này cẩn thận, Tô Khanh trầm thấp cười một tiếng, “Là Tô Khanh, cũng là cố nhân, La đạo hữu lại đi theo ta, chúng ta ngồi xuống bàn lại.”

“Được.” La Quan gật đầu.

2 người một trước một sau, xuyên qua phố dài đi hướng đối diện tửu lâu, đêm hôm đó La Quan từng 1 người 1 kiếm, chấn động đến vạn yêu hồi hộp. Lúc này lại đến, dọa đến tửu lâu chưởng quỹ cũng gã sai vặt bọn người, sắc mặt trắng bệch thân thể rung động rung động, trong lầu khách nhân càng là liều mạng cúi đầu, sợ gây nên hắn nửa điểm chú ý.

“An bài cái bao sương.”

La Quan một câu để chưởng quỹ như được đại xá, vội vàng tự mình dẫn đầu, đem 2 người đưa vào bao sương về sau, cẩn thận cẩn thận nói “. 2 vị quý khách, là trước điểm chút thịt rượu, hay là chờ chút lại gọi tiểu nhân?”

La Quan nhìn về phía đối diện.

Dưới hắc bào, chỉ lộ ra Tô Khanh 1 cái đẹp mắt cái cằm, nàng cười cười, nói “. Thức ăn cầm tay nhiều hơn mấy đạo, lại đến hai bầu rượu.”

Chưởng quỹ vội vàng gật đầu, vội vàng xoay người đi.

Không hẳn sẽ, tất cả thịt rượu đều bố trí thỏa đáng, chưởng quỹ cẩn thận đóng cửa phòng, lúc này mới xát 1 đem mồ hôi lạnh trên trán, xoay người nói “Hôm nay đình chỉ kinh doanh, mời đi ăn cơm những khách nhân đều ra ngoài, hảo hảo nói chuyện, hôm nay tất cả tiêu phí toàn miễn.”

Gã sai vặt lên tiếng chạy chậm đến đi.

Rất nhanh, tửu lâu này liền an tĩnh xuống, trừ cái này bên ngoài rạp không có người nào.

Tô Khanh cởi áo bào đen, lộ ra một bộ mỹ lệ khuôn mặt, cùng lúc trước so sánh càng nhiều mấy phân rõ minh nghiên lệ, đối La Quan nở nụ cười, “Hồi lâu không hảo hảo ăn bữa cơm, La đạo hữu trước bồi ta dùng chút như thế nào?”

La Quan không biết nàng đến cùng cái gì tính toán, nghe

vậy gật đầu, “Như thế cũng tốt.”

2 người ăn cơm quá trình rất là yên tĩnh, đợi cúp bàn bừa bộn 1 người một bầu rượu uống cạn, Tô Khanh đem đũa bỏ trên bàn, thoải mái ngửa ra sau vỗ vỗ bụng dưới, thở ra một hơi đến, “La đạo hữu, ngươi gặp qua nhụy hoa đi? Nàng nhất định nói cho ngươi, ta trước đó đều là lừa ngươi.”

—

Chương 1019 : Bảo hổ lột da

La Quan trong lòng run lên, mặt ngoài nhưng như cũ bình tĩnh, nhìn lại nàng một chút, nói “. Không sai, nương nương thật là nói như vậy.” Hơi dừng lại, ngón tay hắn gõ nhẹ mặt bàn, “Đã Tô Khanh cô nương đi thẳng vào vấn đề, La mỗ liền chỉ hỏi ngươi một vấn đề, cô nương đến cùng là ai?”

Tô Khanh trợn mắt trừng một cái, lại phá lệ vũ mị, “Ngươi người này thật trơn đầu, nói là một vấn đề, lại hỏi trên căn. Bất quá thôi, ta hôm nay đã mời ngươi ra, liền không nghĩ tới giấu diếm nữa, ta đích xác cùng Đại Nghiệt uyên bên trong vật kia là một thể.”

La Quan gật đầu, “Quả là thế, đa tạ Tô Khanh cô nương chi tiết báo cho, nếu như thế lời nói, ngươi ta ở giữa đã không còn gì để nói, quá khứ giao tình đến tận đây mà kết thúc, ngày sau như thế nào liền mỗi người dựa vào thủ đoạn đi.” Chắp tay một cái, đứng dậy muốn đi.

Tô Khanh trừng mắt, “Cùng các loại, ngươi ít tại cái này diễn kịch, ta đối với ngươi cũng không phải không hiểu rõ, ngươi muốn thật nghĩ cùng ta phân rõ giới hạn, nói không chừng còn có thể cùng hòa khí khí vài câu, gạt ta trong lòng phòng bị cũng tốt ngày sau động thủ. Hừ, không phải liền là nghĩ bức ta cho ngươi một lời giải thích sao?”

Bị khám phá tâm tư La Quan cũng không xấu hổ, chỉ là

thần sắc bình tĩnh trông lại, “Chỉ hôm nay một lần, ngươi nếu không nói lời nói thật, La mỗ lúc trước lời nói tất trở thành sự thật.”

Tô Khanh dừng một chút, thản nhiên nói “Ta cùng vật kia thật là một thể, nhưng ta là ta, nó là nó… Nó muốn thôn phệ phong sơn bản nguyên, chiếm nhụy hoa đại đạo… A! Ta lại thấy rõ ràng đường này không thông, từ không muốn cùng nó cùng chết.” . ? ? .

Nàng nhìn về phía La Quan, “Cho nên, ta muốn cầu sống trong chỗ chết.”

La Quan không tín nhiệm Tô Khanh, nhưng tương tự cũng không dám tín nhiệm nhụy hoa cùng đạo quân, cho dù là bọn họ biểu hiện rất thành khẩn, nói cho hắn rất nhiều bí ẩn chuyện xưa, cho nên mới có hôm nay trong tửu lâu 2 người bình tĩnh đối thoại, suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, hắn chậm rãi nói “Ngươi muốn ta như thế nào giúp ngươi? Ta lại có thể được cái gì chỗ tốt?”

Tô Khanh suy nghĩ mấy hơi, nói “. Ngươi chỉ cần đem nắm giữ một nửa phong sơn bản nguyên, lấy nó lạc ấn cho ta là được, chuyện này ngươi không cần ẩn tàng, nhưng trở về cùng nhụy hoa nói, nàng tất nhiên sẽ không phản đối, dù sao ta cùng nàng sở cầu dù khác biệt, nhưng phương hướng lại là nhất trí.”

“Về phần chỗ tốt… Ta có thể cam đoan, nếu ngươi đứng trước sinh tử tuyệt cảnh, sẽ ra tay giúp ngươi một lần. Ta bây giờ nắm giữ đồ vật không nhiều, cái này đã là có thể đưa ra có thành ý nhất thù lao.”

La Quan trầm mặc mấy hơi, trầm giọng nói “Tốt, vậy liền như thế ước định.”

Tô Khanh cười một tiếng, tươi đẹp vạn điểm không gì sánh được, cả người đều đang phát sáng, “La Quan, ngươi lại an tâm, ngày sau tất sẽ không vì hôm nay quyết định mà hối hận.” Dứt lời đứng dậy, không gặp nàng thi triển thần thông gì, thân ảnh một chút xíu trở nên trong suốt, cứ như vậy biến mất không thấy gì nữa.

Nếu không phải trong không khí, còn có nhàn nhạt mùi thơm không tiêu tan, cùng nhét vào bên cạnh áo bào đen, làm cho người ta cảm thấy vừa rồi phảng phất giống như huyễn cảnh. Quả nhiên Tô Khanh nữ nhân này giấu rất sâu, La Quan trước đó nhìn thấy biết đến, bất quá là nó một góc của băng sơn thôi.

Đứng dậy đi ra ngoài vứt xuống một ít linh thạch, tại chưởng quỹ bọn người cung tiễn bên trong La Quan thẳng đến Bách Hoa cung, nguyên lo lắng nhìn thấy Phù Liễu sau sẽ có chút

Xấu hổ, đến mới phát hiện hôm nay ra đón, là một tên xa lạ nữ tu, sinh trước bình sau dẹp, ngũ quan thường thường.

Hắn ngơ ngác một chút, hơi có điểm không được tự nhiên, chắp tay nói “Không biết Phù Liễu đạo hữu bây giờ đi nơi nào?”

Cái này nữ tu rất là khách khí, biểu lộ lộ ra ao ước, “Về La đạo hữu, Phù Liễu tỷ tỷ được nương nương ban ân,

đã bế quan tu luyện, lần này nhất định có thể tu vi lớn tiến vào."

La Quan gật gật đầu, ám đạo đây chính là đền bù sao? Cũng là tính hào phóng.

Nhưng nếu là muốn thần thái dụ lôi kéo sự tình, vì sao vừa đạt thành mục đích, quay đầu liền đem người đưa tiễn, ngược lại đổi lấy trước mắt vị này… Ân, nếu không phải nàng thanh âm coi như ôn nhu thanh nhuận, quả nhiên là có chút phân rõ không rõ nam nữ, luôn cảm thấy nhụy hoa làm việc trước sau rối loạn, có nhiều tự mâu thuẫn chỗ.

Thôi, ai biết những này tâm tư lòng dạ thâm trầm đại nhân vật, đến cùng làm gì cùng tính toán, La Quan chỉ án quyết tâm nghĩ, rất mau tới đến một chỗ thiền điện.

"La đạo hữu xin chờ."

Dứt lời thi lễ một cái, trước bình sau dẹp quay người rời đi.

Cái này 1 cùng chính là một hồi thật lâu, ngay tại La Quan lo lắng lấy, có phải là hôm nay đến không trùng hợp lúc, nhàn nhạt tiếng bước chân vang lên.

Ngẩng đầu nhìn lại, nhụy hoa hôm nay lại mang một đỉnh mũ mềm, tô điểm lấy hoa văn lụa mỏng, đem gương mặt che lấp ở bên trong, mông lung nhìn không rõ ràng, này làm sao còn chơi thượng thần bí cảm giác rồi? Vội vàng đứng dậy hành lễ, "Vãn bối bái kiến nương nương."

Nhụy hoa ánh mắt ở trên người hắn dừng một chút, mới nhẹ giọng mở miệng, “Đứng lên đi, La Quan, ngươi hôm nay tới là có chuyện gì?”

Ngữ khí có chút nhạt a, La Quan âm thầm nhíu mày, luôn cảm thấy thượng thủ ánh mắt kia bên trong, từng tia từng tia lãnh ý lưu chuyển. Không phải là đến thời gian, tâm tình không tốt lắm?

Suy nghĩ dạo qua một vòng, hắn chắp tay nói “Hồi bẩm nương nương, hôm nay Tô Khanh tới gặp ta.”

Bá ——

Một nháy mắt, lụa mỏng sau ánh mắt liền trở nên nghiêm túc, quả nhiên nhụy hoa sớm có cảm giác, “Nàng nói gì với ngươi?”

La Quan đương nhiên sẽ không nói, hắn cùng Tô Khanh đạt thành ước định, chỉ nói “Tô Khanh muốn ta giúp nàng, lấy mấy phân đất phong hầu Yamamoto nguyên lạc ấn cho nàng.”

“Hừ!” Nhụy hoa cười lạnh, hơi dừng lại kế tục nói tiếp “Nàng muốn, ngươi liền cho nàng chính là, bản cung tự có phân tấc.”

Quả nhiên, Tô Khanh đã sớm ngờ tới điểm này, La Quan chắp tay nói “Vãn bối dù luyện hóa một nửa bản nguyên, nhưng bây giờ cũng chỉ là hơi biết lợi dụng mà thôi, không biết cái này bản nguyên lạc ấn nên như thế nào lấy?”

Nhụy hoa nói “. Ngươi đây không cần phải lo lắng, yêu tử chi tranh bởi vì Yêu hoàng chi vị thay đổi, đã trì hoãn một thời gian, rất nhanh liền đem cử hành, đợi việc này kết thúc chi

Về sau, ngươi tự nhiên biết nên làm như thế nào.”

Nàng hiển nhiên không muốn nhiều lời, dứt lời phất phất tay, “Đi xuống đi, đợi yêu tử chi tranh kết thúc về sau, tự sẽ có người đi mời ngươi.”

La Quan chắp tay, “Vâng, vãn bối cáo lui.” Hắn quay người rời đi, lại phát giác được ánh mắt kia nhìn chăm chú, sau lưng ẩn ẩn phát lạnh. Ám đạo hẳn là nhụy hoa đối ta, là có khác tính toán? Ai! Quả nhiên bảo hổ lột da, ta bây giờ tu vi, há có thể tới thật hợp tác.

Nhưng dưới mắt thế cục hắn như rơi vào giang hà bên trong, chỉ có thể bị trọc lãng lôi cuốn một đường hướng về phía trước, lại đi một bước nhìn một bước đi.

Trở lại Đồ Thanh dinh thự, nàng đã tỉnh lại, bây giờ mặc chỉnh tề, chính chờ ở viện tử bên trong. Nhìn thấy La Quan lúc, nàng lộ ra mấy điểm không được tự nhiên, rất nhanh lại cắn chặt răng, “Không có lương tâm cẩu nam nhân! Liền… Liền như vậy đem ta nhét vào cái này bên trong mặc kệ…” Nói nghiêng đầu đi, lộ ra một đoạn bạch cái cổ, phía trên có đỏ sậm pha tạp chưa hoàn toàn tán đi.

La Quan sờ sờ cái mũi, chắp tay nói “Đồ Thanh cô nương đừng nóng giận, vừa rồi nương nương triệu

hoán, ta chỉ có thể quá khứ đáp lời… Cái kia, ngươi bây giờ thế nào rồi?”

Đồ Thanh nghe tới giải thích khí đã tiêu hơn phân nửa, lại nghĩ tới lúc trước hắn bày ra cấm chế, còn tính là tâm lý có nàng, có thể nghĩ đến hắn làm chuyện hoang đường, vừa tỉnh lại lúc toàn thân đau nhức tư vị, nhịn không được hừ lạnh, “Còn chết không được, không dám làm phiền La đạo hữu quải niệm!”

La Quan có chút đau đầu, lại tự biết đã làm sai trước, đang nghĩ ngợi có nên hay không chịu nhận lỗi lúc, liền nghe tới Đồ Thanh giọng buồn buồn, “Ngươi đối ta như thế… Nhà ta bên trong là có trưởng bối, ngươi phải đi với ta Hồ tộc một chuyến… Ta không thể bị người nói xấu…”

La Quan một mặt giật mình.

Đồ Thanh nhìn hắn biểu lộ, khí ngực đều một vòng to, “La Quan, ngươi có ý tứ gì? Ăn xong lau sạch liền nghĩ không nhận nợ? !”

“Không phải… Ta… Cái kia… Thực tế quá đột ngột…” La Quan thở sâu, “Ta đi theo ngươi, ngươi nhìn xem an bài đi.”

Đồ Thanh đang muốn lại nói cái gì, sắc mặt lại biến đổi, lật tay lấy ra 1 đạo lệnh bài, “Nương nương gọi ta.” Nàng có chút không tình nguyện, cũng không dám làm trái sư mệnh, “Ta đi trước một chuyến Bách Hoa cung, ngươi cho ta ở nhà chờ lấy… Trở về ta lại tính sổ với ngươi!”

Đứng dậy một cái lảo đảo, vịn cái bàn mới đứng vững, cắn môi lại trừng La Quan một chút, lúc này mới điều khiển yêu lực bay đi.

La Quan buông lỏng một hơi, trở lại trong phòng chà xát mặt, nhịn không được cười khổ một tiếng, “Hút mật nhất thời thoải mái, sau đó hỏa táng tràng.”

Nữ nhân thật sự là phiền phức vô cùng, đụng liền khó hất ra, nhổ vô tình cũng là cảnh giới, La Quan cảm thấy mình còn kém quá nhiều.

Không nghĩ, tu luyện!

Ra ngoài ý định chính là, Đồ Thanh một đi không trở lại, tiếp xuống 3 ngày đều không thấy người, đi Hồ tộc một chuyện tự nhiên không thể nào nhấc lên.

La

Quan mừng rỡ nhẹ nhõm, dốc lòng tu luyện một đợt, lại tiêu hao hết một chút nghiệt thần châu về sau, đem Đại Kiếp cảnh tầng cảnh giới thứ năm triệt để vững chắc.

1 ngày này, tiếng đập cửa đem hắn ngắn ngủi bế quan đánh gãy, ngoài cửa là Bách Hoa cung người tới, trước bình sau dẹp hành lễ nói “Phụng nương nương chi mệnh, mời La đạo hữu tiến về Lạc Anh cốc, xem lễ yêu tử chi chiến.”

La Quan sớm có đoán trước, gật gật đầu, “Tốt, mời đạo hữu dẫn đường.”

Nội đình xây dựa lưng vào núi, cự thành dù thế núi chập trùng kéo dài, Lạc Anh cốc bởi vì đủ loại hoa anh đào mà nghe tiếng, trải qua yêu lực uẩn dưỡng mở xán lạn vô cùng.

Lại trong sơn cốc có một cái cực lớn trời vẫn tinh thạch, tuy không cái khác chỗ kỳ diệu, lại tính chất cứng rắn vô song, làm giao đấu chỗ nhất là thỏa đáng.

La Quan đến lúc, tiếng người huyên náo Lạc Anh cốc, đột nhiên yên tĩnh mấy hơi, từng đạo ánh mắt từ bốn phương tám hướng hội tụ.

Không ít tu sĩ yêu tộc chần chờ, muốn hay không tiến lên lúc, liền nghe được vài tiếng thân cận tiếng chào hỏi, một đám người điều khiển yêu quang tiến lên.

“La đạo hữu! Tại hạ Hồ tộc tộc lão bôi buộc, trước đó bởi vì một chút hiểu lầm đối đạo hữu vô ý cung kính, đều là lão phu sai lầm, còn xin đạo hữu chớ trách.” Đi đầu 1 người liên tục chắp tay, mặt mũi tràn đầy áy náy.

Lại 1 Hồ tộc tu sĩ cười to, “Ha ha, bôi buộc tộc lão nói gì vậy, bây giờ La đạo hữu cùng ta Hồ tộc cũng coi là 1 nhà, nếu là người một nhà, một chút tiểu hiểu lầm mà thôi, liệu đến La đạo hữu khoan hồng độ lượng, tất không sẽ cùng ngươi ta chấp nhặt.”

“Không sai! Không sai! Bởi vì cái gọi là không đánh nhau thì không quen biết, cũng coi là một phen khác duyên phận.”

La Quan nhìn thấy Đồ Thanh, nàng ngay tại đám người đằng sau, biểu lộ có chút xấu hổ, lại có chút kiêu ngạo, chính nhìn như bình tĩnh kì thực mong đợi nhìn xem hắn.

Suy nghĩ một chút, La Quan cười cười, chắp tay nói, “Chư vị nói không sai, Hồ tộc cùng ta nguồn gốc rất sâu, tất nhiên là người một nhà.”

Một đám Hồ tộc tu sĩ ánh mắt sáng lên, tiếu dung lập tức tự nhiên lại, thanh âm cũng biến thành càng thêm to, ánh mắt đảo qua xung quanh, tràn đầy đều là đắc ý.

Thấy không? La Quan, mặt ngoài Nhân tộc kiếm tu, kì thực Chân Long huyết duệ, ngày sau đỉnh thiên nhân vật, hiện tại là ta Hồ tộc con rể, ao ước không ao ước? Về sau đều cho ta khách khí một chút!

Thật vất vả đánh xong chào hỏi, cùng Hồ tộc mọi người rời đi, Đồ Thanh đi đến bên người, thấp giọng nói “Tính ngươi thức thời… 2 ngày này sư tôn mệnh ta bế quan tu luyện, lấy ứng đối yêu tử chi chiến, ngươi ngoan ngoãn đừng dính tốn gây cỏ… Cùng sự tình kết thúc… Ta tự nhiên sẽ cho ngươi ngon ngọt…”

Nói xong, vụng trộm vứt cho hắn một cái liếc mắt, vội vàng rời đi.

La Quan sờ sờ cái mũi, hắn rất muốn biểu thị một chút khinh thường, vừa ý bên trong lại có chút kích động là tình huống như thế nào? Khục! Đều do tổ long huyết mạch, để ta đường đường chính nhân quân tử, bây giờ càng trở nên hạ lưu bắt đầu… Nhưng ta có thể làm sao?

Nhà mình liền điều kiện này, ta cũng rất bất đắc dĩ a!

—

Chương 1020 : Người trước hiển thánh

Bất đắc dĩ hạ lưu la quân tử được an bài tại chủ vị 1 trong, ở vào Lạc Anh cốc tinh thạch chính hướng, có thể tuỳ tiện quan sát xung quanh cảnh tượng.

Vừa dứt cái không lâu, Ưng tộc, Hùng tộc mấy tên trưởng bối, mang theo trời ngạo, Hùng Thái 2 người đến, nói lại xưng đa tạ La đại nhân xuất thủ cứu giúp, trong tộc tiểu bối không hiểu quy củ, trước đó có nhiều sơ sẩy chỗ, mong rằng La đại nhân chớ có so đo vân vân.

Tư thế kia tựa như chỉ cần La Quan gật đầu, 2 tộc trên dưới "Ngao" một tiếng, liền cam vì môn hạ chó săn mặc cho thúc đẩy. So sánh với nhau trời ngạo, Hùng Thái 2 cái, thì có chút trầm mặc ít nói, đối mặt hắn lúc cũng ánh mắt trốn tránh, có nhiều xấu hổ, chột dạ.

La Quan vừa chuyển động ý nghĩ liền đoán được mấy điểm, nhưng cũng không thèm để ý, đương nhiên đối 2 tộc "Quy hàng lấy lòng" hắn cũng không thế nào quan tâm, người bên ngoài chỉ gặp hắn triển lộ Chân Long huyết duệ thân phận, lại được nhụy hoa coi trọng, ngày sau hẳn là bao trùm 4 phương đại nhân vật, nhưng chuyện nhà mình mình rõ ràng, hắn La Quan này đến phong sơn căn bản chính là bị người bắt tới làm 1 đem phá cục chìa khoá.

Đợi phong ba quá khứ hắn khẳng định phải rời đi, lại

không đề cập tới đạo quân, liền kia nhụy hoa liền không phải dễ sống chung, hay là trốn xa một chút tốt. Vô dục vô cầu, cũng liền không thế nào quan tâm muốn hay không bồi dưỡng vây cánh, dưới trướng, đang muốn phất tay đuổi bọn hắn lúc rời đi, lại một trận động tĩnh truyền đến.

Ngự đuổi tỏa ra ánh sáng lung linh, khắc dấu rất nhiều Yêu tộc trận văn, xa xa nhìn lại uy nghi vạn điểm, tiếp lấy chính là các tộc nhao nhao làm lễ.

“Ta cùng bái kiến Yêu hoàng!”

“Bái kiến Yêu hoàng bệ hạ!”

Vô luận trong lòng phải chăng đem cái này mao đầu tiểu tử xem ở mắt bên trong, nhưng đại nghĩa vẫn còn, hôm nay trước mắt bao người ai cũng không dám làm càn.

Huống chi tân nhiệm Yêu hoàng cùng quá khứ đều không giống nhau, nó phía sau là thật có chỗ dựa, La Quan bây giờ phân lượng, đã đầy đủ để mọi người kiêng kị liên tục.

Ngự đuổi vốn là muốn thẳng đến Lạc Anh cốc vị trí cao nhất kia một chỗ đơn độc ngự tọa, tốn minh cầu 4 phía tới lui ánh mắt, cũng đã nhìn thấy La Quan, lúc này ánh mắt sáng lên, “Nhanh, đi nghĩa phụ kia bên trong!”

Điều khiển ngự đuổi mấy tên tu sĩ yêu tộc, liếc nhìn nhau, chỉ có thể kiên trì ứng, cẩn thận bay đi. Còn chưa dừng hẳn tốn minh cầu liền nhảy xuống, chạy vội tới La Quan phụ cận, trực tiếp quỳ xuống đất dập đầu, “Cầu

nhi cho nghĩa phụ thỉnh an!”

Xung quanh đột nhiên yên tĩnh.

Thối lui đến một bên, chính vội vàng chuẩn bị hành lễ Ảnh tộc, Hùng tộc bọn người, biểu lộ trực tiếp cứng đờ. Tốt a, tuy nói Yêu hoàng tốn minh một mạch ngày càng suy sụp, bây giờ chỉ còn duy nhất hư danh, nhưng chung quy truyền thừa lấy Yêu tộc đế vị chính là các tộc chung chủ.

Một màn này, hay là cho bọn hắn tạo thành cực mạnh xung kích.

La Quan trong lòng khẽ động, nhìn về phía trước mắt cung cung kính kính quỳ trên mặt đất tốn minh cầu, thầm nghĩ thật đúng là cái thông minh tiểu gia hỏa, hiểu được dựa thế mượn lực cải biến tự thân tình cảnh, lại cẩn thận dò xét vài lần, gặp hắn giữa lông mày ý mừng cung kính đều là xuất phát từ nội tâm, lúc này mới ôn thanh nói “Đứng lên đi, ngươi đã đăng lâm Yêu hoàng đại vị, khí vận, mệnh cách cùng quá khứ khác biệt, ngày sau không tiện lại đi này đại lễ.”

Tốn minh cầu người mặc tiểu bản Yêu hoàng đế phục, lại dưỡng tốt thể nội hư thua thiệt, ngược lại thật sự là nhiều mấy điểm quý tộc khí tức, bây giờ kéo căng lấy khuôn mặt nhỏ lắc đầu, chân thành nói “Cầu nhi đầu tiên là nghĩa phụ nhi tử, sau mới là Yêu tộc Yêu hoàng,

Như không có nghĩa phụ một mình chống trời, nhi tử cùng mẫu thân sớm đã là dưới mặt đất xương khô.”

Hắn lại hạ giọng, nói “. Mẫu thân mỗi ngày đều muốn răn dạy ta, muốn cảm niệm nghĩa phụ cứu ta mẹ con đại ân, nhưng cái kia bên trong lại cần nàng nhiều lời, ta đã sớm ghi tạc đáy lòng, nghĩa phụ mới là ta duy nhất có thể tín nhiệm, lại chân chính tốt với ta người.”

La Quan cười lắc đầu, hắn giúp bôi nhánh, tốn minh cầu mẹ con, một nửa là bởi vì trong lòng trắc ẩn, một nửa thì là Đồ Tư Tư ý tứ, bây giờ xem ra nàng hoặc là đã sớm phát giác được kia một nửa phong sơn bản nguyên, xét đến cùng là một trận tính toán.

Nhưng cũng được thừa nhận lần này thu hoạch khá lớn, La Quan nếu không phải được một nửa phong sơn bản nguyên, làm sao có thể mọi việc đều thuận lợi, tại nhụy hoa, Đạo tôn cùng Đại Nghiệt uyên cái kia vị diện trước đều chiếm được hứa hẹn, tự thân cũng có sơ bộ vào cuộc tư cách.

Lại nhìn tốn minh cầu 1 bộ nhu mộ, cung kính bộ dáng, trong lòng hắn giật giật, mỉm cười nói “Thôi, liền tùy ngươi vậy. Con ta đến cũng khéo, mấy vị này là Ưng tộc, Hùng tộc tộc trưởng, tiền bối, ngươi mới trèo lên đại vị, còn cần cùng bọn hắn nhiều thân cận mấy điểm.”

Ưng tộc, Hùng tộc mấy người đại hỉ, bọn hắn không để ý thể diện cứng rắn dính sát, không phải liền là chờ câu nói này sao? La đại nhân đây là chuẩn bị, mượn tốn minh cầu Yêu hoàng danh nghĩa tại phong sơn ở trong có chỗ đứng, chỉ cần Bách Hoa cung không có ý kiến, qua không được quá lâu, liền có thể dựng lên một cây cờ lớn, trước hết nhất quy thuận người nhất định có thể đạt được chỗ tốt cực lớn, thậm chí nhảy lên trở thành

phong sơn tân quý.

“Hùng tộc gấu bạt, Ảnh tộc trời dần, bái kiến Yêu hoàng bệ hạ!”

2 tộc mọi người nhao nhao quỳ sát.

Tốn minh cầu dù đăng lâm Yêu hoàng đại vị, nhưng cũng biết tự thân tình cảnh, cái kia từng thực sự từng tới như vậy chân tâm thật ý kính sợ, trong lòng đối La Quan càng là cảm kích, “Nghĩa phụ đối ta thật tốt… Mẹ ta thân thể chưa đủ lớn tốt, lúc trước phệ yêu chi độc là nghĩa phụ hỗ trợ giải, có lẽ còn phải mời hắn đi một chuyến, vì mẹ ta lại chẩn trị một phen…”

Hồ tộc bôi buộc bọn người vội vàng mà đến, cũng gấp bái kiến tân hoàng, lại bất động thanh sắc đem Ảnh tộc, Hùng tộc người gạt mở, đối mắt nhìn nhau có nhiều ý chán nản, làm sao quên một màn này, lại để 2 cái không liên quan tộc đàn chiếm được thứ nhất, ta Hồ tộc cô gia, đường đường Chân Long huyết duệ đại nhân muốn lập cờ, kéo người, ta Hồ tộc khẳng định phải cái thứ 1 ủng hộ a.

Đầu óc linh hoạt không chỉ một, Hồ tộc khẽ động lại kéo theo mấy phương Yêu tộc, nhao nhao đánh lấy bái kiến tốn minh cầu danh nghĩa bao vây tới, lời hữu ích 1 cái sọt 1 cái sọt ra bên ngoài ngược lại, có kia da mặt dày điểm thậm chí trực tiếp liền quỳ, hô to “Sau đó cam vì La đại nhân môn hạ chó săn” vân vân.

Còn chớ xem thường người ta, Chân Long huyết duệ ra sao cùng cao quý vị cách? Có thể làm môn hạ chó săn,

kia cũng là cực lớn quang vinh. Huống chi Chân Long chính là trời sinh Yêu hoàng quý tộc nhất tộc, La Quan lại được một nửa phong sơn bản nguyên, chỉ cần hắn nguyện ý, vung cánh tay hô lên liền có thể trở thành chân chính Yêu hoàng, nhụy hoa nương nương cũng được ngầm thừa nhận.

“Yêu hoàng thăm viếng, bách tộc cung nghênh, La đại nhân coi là thật xem như thế gian này, nhất nhất lưu nhân vật.” Một tên tham dự

Yêu tử chi tranh nữ tu nhẹ giọng mở miệng, đôi mắt bên trong đều là sáng rực.

Lại có 1 Yêu tộc nữ tu nói “. Đây chính là Chân Long huyết duệ a… Nhà ta trưởng bối ngày ấy cũng tại Yêu hoàng trong điện xem lễ, nói La đại nhân khí tức triển lộ, như sơn nhạc nguy nga trấn dưới thẳng khiến người run như cầy sấy, bản năng sinh ra quỳ bái chi niệm… Nói là đại nhân huyết mạch bất phàm, tuyệt không phải bình thường Chân Long Hậu Duệ, sợ là Chân Long nhất tộc bên trong đều có thể phải tính đến cao quý huyết thống…”

Tê ——

Một đám muốn tham gia yêu tử chi tranh nữ tu, nhịn không được hít một hơi lãnh khí, nhìn về phía La Quan ánh mắt giống như là muốn ăn người.

“Ta muốn gả cho La đại nhân…”

“Làm thiếp cũng rất tốt.”

“Không nhập môn được tường, có thể làm ngoài tường một nhánh Hồng Hạnh cũng là cực tốt.”

“Hồng Hạnh không thể, hoa dại cũng diệu.”

Đồ Thanh đứng tại cách đó không xa, nguyên bản nghe được lạ mặt hồng hà đôi mắt lưu quang, vô ý thức ưỡn ngực, cảm thấy hảo hảo kiêu ngạo. Nhưng rất nhanh liền đổi sắc mặt, hung dữ trừng mắt liếc mấy cái này, vốn là nội đình cao môn đại hộ xuất thân nữ tu, trong đó mấy người thậm chí còn coi như nàng bằng hữu.

Phi! Một đám không muốn mặt yêu diễm tiện hóa, dám nhớ thương nam nhân ta, bằng bằng hữu gì? Hôm nay liền tuyệt giao, về sau đừng nghĩ lại trèo lên nhà ta cửa!

Không trách nàng phản ứng kịch liệt, thực tế La Quan trước sau tương phản quá lớn, kia biểu hiện quả thực sắc trung quỷ đói, những này nũng nịu tiểu mỹ nhân chủ động đưa đến bên miệng, hắn có thể nhịn được không ăn sao? Nhưng coi như cái này một đợt nàng có thể ngăn cản, đằng sau khẳng định còn sẽ có, đều do cẩu nam nhân thực tế quá nhận người!

Một hồi lâu lộn xộn loạn xoạn, rốt cục đem người không liên quan cùng vẫy lui, tốn minh cầu cũng không tình nguyện rời đi, đi đến mình ngự tọa sung làm linh vật, La Quan vừa nhẹ nhàng thở ra, liền cảm giác 1 đạo ánh mắt đánh tới, nhìn lại quá khứ chỉ thấy Đồ Thanh tức giận bộ dáng, không khỏi không hiểu thấu.

Chậc chậc, nữ nhân thật sự là dễ làm khó hiểu a!

Được rồi, từ nàng đi.

Yêu tử chi tranh bắt đầu, Ngưu Tiểu Tráng quả nhiên chưa từng xuất hiện, La Quan thậm chí hoài nghi hắn ngay từ đầu, liền không có thật tham dự việc này dự định, kia Ngưu Đại Tráng một phen giày vò để hắn theo tới nội đình làm cái gì? Chẳng lẽ chính là để hắn kiếp sau ra tà niệm khiến nhận mới cha? Trong này nhất định là có chuyện, chỉ là Ngưu Đại Tráng không có xách, hắn đoán không được thôi.

Được rồi, nghé con không đến vậy tốt, nếu không ai biết có thể hay không xảy ra ngoài ý muốn.

Đồ Thanh ra sân, nàng tu vi lại so trước đó lớn lại tinh tiến vào, nhẹ nhõm liền đánh bại đối thủ.

Sau đó là Tô Khanh…

Nữ nhân này đã sớm đến, chỉ là giả vờ như 1 bộ không biết La Quan bộ dáng, hắn cũng vui vẻ phải không cùng nàng làm nhiều dây dưa, miễn cho bị nhụy hoa phát giác.

So Đồ Thanh càng lưu loát, Tô Khanh chỉ là phất tay áo vung lên liền trực tiếp thủ thắng, triển lộ ra thực lực sớm đã vượt qua yêu tử chi tranh hạn mức cao nhất.

La Quan sờ sờ cái cằm, ám đạo nữ nhân này thế mà ngay cả trang đều không trang… Xem ra là tính sẵn nhụy hoa muốn mượn tay của nàng, đem Đại Nghiệt uyên chi vật dẫn ra, trước đó sẽ không động nàng.

Đột

Nhưng, La Quan âm thầm nhíu mày, hắn không nghĩ ra 2 cô gái này, là thế nào đạt thành ăn ý? Các nàng rõ ràng chưa thấy qua!

Hay là nói, âm thầm lại có hắn không biết giao dịch… Sẽ không phải hai bên này đã sớm âm thầm liên thủ, đem hắn làm xiếc khỉ?

Không đúng!

La Quan ổn định tâm tư, nhụy hoa đề cập Tô Khanh lúc biểu lộ ra lãnh ý, khinh thường, không giống ngụy trang ra, có lẽ là có duyên cớ khác.

Lặng lẽ nhẹ nhàng thở ra, La Quan có chút đau đầu, cùng những người này liên hệ thực tế thật đáng sợ, khắp nơi nơm nớp lo sợ, liền sợ 1 cái không cẩn thận liền bị người cho bán. Hay là thực lực thấp a, dù là nắm giữ một điểm quyền chủ động, vẫn như cũ khắp nơi bị quản chế tại người.

Hay là phải tu luyện, không thể bị nhất thời phong quang che mắt!

La Quan suy nghĩ chuyển động, âm thầm tỉnh táo thời điểm, Tô Khanh đã phiêu nhiên xuống đài, dung mạo cùng tu vi dẫn phát trận trận sợ hãi thán phục.

Hồ tộc 3 họ tu sĩ từng cái 2 mặt nhìn nhau, không biết trời tổ nghĩ như thế nào, liền không sợ bị Bách Hoa cung

kiêng kị? Mà lại, nàng lão nhân gia không phải nhận biết La Quan sao? Làm sao cũng không chào hỏi… Là thức tỉnh thần hồn sau toàn không thèm để ý rồi? Đối mặt các phương thăm dò, hỏi thăm, đành phải cười ha hả hồ lộng qua.

Sau 2 canh giờ, yêu tử chi tranh kết thúc, Hồ tộc chiếm 2 cái danh ngạch, Đồ Thanh, Tô Khanh đứng chung một chỗ như tịnh đế song sen, để những tộc quần khác ao ước không thôi.

Mà luôn cố chấp Lang tộc, Hổ tộc, cũng riêng phần mình được 1 cái danh ngạch, chỉ là dưới đài lại không nhìn thấy Hổ Vương, sói tổ thân ảnh, tại Yêu hoàng điện một chuyện sau bọn hắn liền biến mất, cũng không biết là bị dọa sợ, hay là có cái gì khác an bài.

Cuối cùng, bảy tên phong sơn yêu tử hướng ngự tọa hành lễ, được tốn minh cầu tán thành về sau, sẽ ở ngày mai nhập phong sơn bí cảnh, thu hoạch phong sơn truyền thừa.

Sự tình có một kết thúc.

La Quan lại cảm thấy có chút không hiểu thấu, hôm nay vốn không cần đến hắn ra sân, làm gì còn muốn sai người đem hắn mời đến Lạc Anh cốc.

Chẳng lẽ cảm thấy hắn người yêu trước hiển thánh, cố ý cho hắn trường hợp, vậy nhưng thật sự là quá tri kỷ.

Chính chuyển loạn thất bát tao suy nghĩ, trước bình sau dẹp đi đến sau lưng, nói khẽ “La đạo hữu, nương nương

cho mời.”

La Quan trong lòng khẽ động, ám đạo quả nhiên không có đơn giản như vậy, vừa đứng dậy tốn minh cầu liền lao đến, lớn tiếng nói “Nghĩa phụ!”

Trước bình sau dẹp khom mình hành lễ, “Bách Hoa cung vô muối, bái kiến Yêu hoàng.”

La Quan nói “. Vi phụ muốn đi Bách Hoa cung, con ta có chuyện gì sao?”

Tốn minh cầu có chút thất vọng, nói “. Không có việc lớn gì, mẹ ta thân thể còn có chút không tốt, vốn định làm phiền nghĩa phụ đi chẩn trị một chút.”

La Quan nghĩ nghĩ, nói “. Nhìn thời gian đi, như xuống tới sớm đi, ta liền đi qua một chuyến.”

Tốn minh cầu mặt lộ vẻ ý mừng, “Tốt, hài nhi sai người chuẩn bị tiệc rượu, xin đợi nghĩa phụ đại giá!” Nói xong xoay người chạy.

Đây là lo lắng hắn không đi sao? Tiểu tử này, ngược lại là đầu óc nhanh.

La Quan cười cười, xoay người nói, “Đi thôi.”

—

—

Chương 1021 : Hiếu tâm

Một đường đi tới Bách Hoa cung, vô muối mời La Quan tại thiền điện ngồi xuống, cung kính nói “La đạo hữu hơi các loại, thiếp thân cái này liền đi mời nương nương.”

“Được.” La Quan gật gật đầu.

Nhưng một lát sau nhụy hoa vẫn chưa hiện thân, ngược lại là vô muối 1 người bưng lấy 1 khối khay trở về, biểu lộ có chút xấu hổ, “Cái kia… Nương nương hôm nay thân thể khó chịu, liền không tới gặp La đạo hữu, cái này trên khay 7 khối lệnh bài, là ngày mai chúng yêu tử nhập phong sơn bí cảnh thân phận bằng chứng, còn cần La đạo hữu hướng trong đó đánh vào 1 đạo bản nguyên khí tức.”

Trước kia bí cảnh mở ra nhụy hoa tự mình động thủ liền có thể, nhưng bây giờ một nửa kia phong sơn bản nguyên nhận chủ, liền phải bù đắp mới có thể tự do ra vào.

La Quan bất động thanh sắc đem khay nhận lấy, tâm lý lại nhíu chặt lông mày.

Không thích hợp!

Lần trước thấy nhụy hoa thời điểm nàng mang theo mạng che mặt, thái độ xa cách lãnh đạm, lần này dứt khoát trực tiếp không gặp, là cái kia xảy ra vấn đề? Nếu là qua sông đoạn cầu lời nói, hiện tại có thể hay không quá sớm, Đại Nghiệt uyên chi vật còn không có giải

quyết đâu, cứ như vậy không kịp chờ đợi?

Nhìn lướt qua vô muối, nàng cúi đầu trầm mặc không nói, hiển nhiên cũng không biết nội tình, La Quan suy nghĩ chuyển động vài vòng chỉ có thể tạm thời đè xuống, trong đại điện bầu không khí khó tránh khỏi kiềm chế.

Rất nhanh, 7 đạo lệnh bài luyện chế hoàn thành, La Quan trực tiếp đứng dậy, “Làm phiền vô muối đạo hữu đem lệnh bài giao cho nương nương đi, La mỗ cáo từ.”

Vô muối cung kính nói “Nương nương phân phó, đợi lệnh bài luyện chế sau khi hoàn thành, La đạo hữu mang đi là được, ngày mai bởi ngài giao cho 7 vị yêu tử.”

“Được.” La Quan phất tay áo thu hồi sải bước rời đi, tại bước ra Bách Hoa cung lúc, nhịn không được hướng nhụy hoa tẩm cung phương hướng nhìn lại một chút, nữ nhân này đến cùng tình huống như thế nào? Ngày mai Tô Khanh tất có thủ đoạn, nàng lại bày ra 1 bộ không rảnh để ý bộ dáng, là làm thật có tuyệt đối nắm chắc sao?

Chính suy tư lúc, trước mắt xuất hiện một thân ảnh, Đồ Thanh nói “. La Quan, vừa rồi ngươi đi như thế nào nhanh như vậy? Nương nương tìm ngươi có việc?”

La Quan ánh mắt chớp lên, nói “. Là vì luyện chế ngày mai, tiến vào phong sơn bí cảnh lệnh bài, nhưng ta vẫn chưa nhìn thấy nương nương.” Dừng một chút, “Đồ Thanh, ngươi là nương nương đệ tử, mấy ngày nay có hay không thấy qua nàng? Nương nương tâm tình trạng thái như thế nào?”

Đồ Thanh sắc mặt biến hóa, hạ giọng, “La Quan, ngươi điên, đây là Bách Hoa cung, ngay tại nương nương ngay dưới mắt đâu… Có việc về nhà nói.”

La Quan gật gật đầu, “Tốt, kia về nhà trước.”

Giữ chặt Đồ Thanh đang muốn thi triển thần thông, nàng đột nhiên kêu dừng, lật tay lấy ra 1 khối lệnh bài, “Nương nương gọi ta…” Nàng có chút không tình nguyện, nhỏ giọng tút tút, “Làm sao mỗi lần đều như vậy, ta đều tranh tài kết thúc… Ngươi đi về trước đi, ta hiện tại liền phải quá khứ…”

Lúc nói chuyện, nàng cận thân ôm La Quan một chút, ghé vào lỗ tai hắn nhỏ giọng lại nhanh chóng nói “. Nương nương gần đây tâm tình không tốt, nguyên nhân ta không biết.” Nói xong buông tay ra, thối lui 2 bước lại nhịn không được thấp giọng cảnh cáo, “Ngươi ở nhà thành thật một chút đừng chiêu ong dẫn điệp, không phải ta nhưng không để yên cho ngươi!”

Lúc này mới vội vàng rời đi.

La Quan nhìn xem nàng bóng lưng, đột nhiên có loại dự cảm, tối nay đồ ngọt là ăn không được, lại có chút thất lạc là chuyện gì xảy ra? Còn có Đồ Thanh nữ nhân này, nói chuyện có ý tứ gì? Ta La Quan đường đường chính nhân quân tử, làm sao liền chiêu ong dẫn điệp, a!

Hắn một bước rời đi Bách Hoa cung, lại xuất hiện lúc trước mắt đã là Đồ Thanh dinh thự, ngẩng đầu hướng đỉnh núi chỗ nhìn lại một chút, nhụy hoa tâm tình không

tốt? Nhưng La Quan cân nhắc lại lo, trừ cùng Tô Khanh hợp tác sự tình, cũng vô xúc phạm đến nàng địa phương… Mà chuyện này trừ phi Tô Khanh cùng nhụy hoa liên thủ, nếu không nàng tuyệt đối không thể biết.

Nhưng các nàng 2 người… Tuy không chứng cứ, nhưng La Quan luôn cảm thấy các nàng lẫn nhau ở giữa ôm cực lớn ác ý, coi như không có khả năng này. Thôi, thích thế nào thì thế ấy đi, chờ lấy được Đại Nghiệt uyên bên trong khối kia để kiếm mảnh vỡ về sau, hắn liền chạy được xa bao nhiêu thì hay bấy nhiêu, những nữ nhân này quá khó làm.

Nữ nhân? La Quan khẽ nhíu mày, cảm thấy giống như là quên cái gì, mấy hơi sau đưa tay vỗ vỗ trán, là, tiểu Nghĩa tử nói mẫu thân hắn thân thể khó chịu. Lần này đi Bách Hoa cung so trong tưởng tượng nhanh nhiều, Đồ Thanh cũng không ở nhà, lại qua xem một chút đi.

Mà liền tại La Quan tiến về Yêu hoàng dinh thự lúc, Đồ Thanh chính quỳ trên mặt đất, cung kính hành lễ, “Đệ tử Đồ Thanh bái kiến sư tôn.”

Nhụy hoa thân ở trùng điệp rèm cửa về sau, chỉ có thể mơ hồ thấy được nàng xếp bằng ở trên giường ngọc hình dáng, thoảng qua trầm mặc về sau, nàng nhạt tiếng nói “Ngày mai ngươi sẽ tiến vào phong sơn bí cảnh, khi điều dưỡng tốt tinh khí thần phách, không thể có nửa điểm sơ sẩy, tối nay ngay tại bản cung trắc điện bế quan đi, đợi xuất phát trước tự sẽ có người gọi ngươi.”

Đồ Thanh gánh nặng trong lòng liền được giải khai, nàng đi theo tại nhụy hoa bên người nhiều năm, mấy

ngày nay liền mơ hồ phát giác được, sư tôn tâm tình thật không tốt, có loại kiềm chế, phẫn nộ cảm giác, như ăn rất thiệt lớn, vốn đang lo lắng hôm nay sẽ bị liên luỵ, bây giờ xem ra lão sư hay là thương ta.

Chính là buổi tối hôm nay lúc đầu chuẩn bị ăn thịt, tâm lý chờ mong kéo căng, bây giờ cảm động thì cảm động, thất vọng vẫn có chút thất vọng, “Đệ tử minh bạch, đa tạ sư tôn quan tâm.”

Nhụy hoa phất phất tay, Đồ Thanh khom người lui ra, tiến vào trong gian điện phụ bế quan.

Ầm ầm ——

Tẩm cung đại môn quan bế, hết thảy trở nên yên ắng, trên giường ngọc nhụy hoa ngồi xếp bằng, cũng tiến vào tu hành. Nhưng một lát sau, đột nhiên “Bành” một tiếng vang trầm, từ ngọc giường phương hướng truyền đến, tiếp theo là nhụy hoa nghiến răng nghiến lợi gầm nhẹ, “Tà ma dị đoan, an dám phá hỏng tâm thần ta viên mãn? Cho ta trấn áp!”

Oanh ——

Thần quang sôi trào, tuôn trào không ngừng, cứ việc bị cố ý thu liễm, hay là lưu động treo lụa mỏng, một chút mùi thơm ngào ngạt hương hoa từ đó tràn ngập ra.

Nhụy hoa vốn cho rằng kia bất quá chỉ là 1 cái, chưa từng thật như thế nào mộng, nhưng nàng sai, mười phần sai. Những ký ức kia, rõ ràng cảm xúc, thậm chí tự thân run rẩy, đều như là lạc ấn

, để nàng lần lượt tự tu luyện bên trong bừng tỉnh.

Không thể quên được, căn bản không thể quên được, thậm chí rất có càng bị áp chế thì bùng nổ càng mạnh tư thế, cho nên nàng mới không gặp La Quan.

Nhụy hoa sợ mình kìm nén không được lửa giận, 1 bàn tay đem cái này dám to gan khi nhục nàng hỗn trướng tiểu tử, cho đập thành phấn vụn!

“Nhịn xuống!”

“Này ván đã tới thời khắc mấu chốt, đợi thoát khốn cảnh nặng đắp đại đạo, liền dứt bỏ rơi bộ này điểm ký ức, tự nhiên là nhưng đạo tâm Viên Dung.”

Nhụy hoa thở sâu âm trầm không nói, trước đó tuyệt không thể lại cho La Quan nửa điểm, khi nhục, khinh bạc cơ hội của nàng.

… ? ?

Yêu hoàng vốn nên vào ở Yêu hoàng cung, nhưng chỗ kia bây giờ đã biến thành 1 cái nghi thức tính trường hợp, chỉ có thời khắc trọng yếu mới có thể mở ra, nó hơn thời điểm tốn minh một mạch Yêu hoàng đều ở tại trong thành 1 cái đại trạch.

Nhờ một đám di lão di thiếu phúc, ra người xuất lực chịu mệt nhọc, dinh thự tu kiến rộng rãi khí quyển, cửa lâu chừng cao mấy chục trượng, vào đêm lúc phân điểm lấy to lớn đèn lồng, càng lộ vẻ bàng bạc khí tượng.

Ngoài cửa, có đại lượng mặc giáp Yêu tộc thủ vệ, La Quan đến lúc đã có người chờ ở ngoài cửa, nhìn thấy hắn vội vàng tiến lên hành lễ, “Bái kiến La đại nhân, bệ hạ đã chờ đã lâu, đại nhân mời đi theo ta.”

Người này La Quan gặp qua, dường như di lão di thiếu bên trong một viên, lúc trước còn đi theo đối với hắn kêu đánh kêu giết, bây giờ lại kính cẩn nghe theo vạn điểm. Cũng không biết là sợ, vẫn cảm thấy từ gia chủ người đều đã nhận cha, lại vô trước đó nửa điểm kiệt ngạo bất tuần.

“Ừm, dẫn đường đi.” La Quan gật gật đầu, trực tiếp vượt qua vọng tộc.

Mà lúc này, La Quan đến tin tức, đã truyền vào Yêu hoàng dinh thự chỗ sâu, tốn minh cầu bỗng nhiên đứng dậy, mặt lộ vẻ vui mừng, “Nghĩa phụ đến rồi? Tốt! Thật sự là quá tốt!” Hắn đứng dậy, “Nhanh, để bếp sau đem dự bị tiệc rượu, lập tức đưa ra.”

Bôi nhánh sắc mặt còn có mấy điểm tái nhợt, nhưng cùng lúc trước so sánh, nó sắc tốt hơn không biết bao nhiêu lần, lại mặc một thân ung dung hoa quý váy dài, bằng thêm mấy điểm tôn quý khí tượng, nàng do dự một chút nói “. Cầu nhi, La đại nhân quý nhân bận chuyện, nương bây giờ đã không có trở ngại, làm gì còn muốn làm phiền đại nhân…”

Tốn minh cầu nhìn nàng một cái, phất phất tay, “Các ngươi tất cả đi xuống.”

Một đám cung nga, người hầu khom mình hành lễ, lui về bước nhanh rời đi, cũng không quên đem cửa điện quan bế.

Chỉ còn lại có mẹ con 2 người, tốn minh cầu thở dài một hơi, “Nương, nghĩa phụ sắp đến đại điện, hài nhi cần tiến đến nghênh đón, liền cùng ngài nói ngắn gọn… Nương cảm thấy, hài nhi bây giờ thân là Yêu hoàng, có thể nói thân phận quý giá, phải chăng liền thật có thể an hưởng đời này?”

Bôi nhánh nhíu mày, “Con ta Yêu hoàng chi vị, chính là La đại nhân thành tựu, ai dám làm loạn không thành?”

Tốn minh cầu cười khổ, “Nương, nhi tử hôm nay đi Lạc Anh cốc, có thể nói cảm xúc khắc sâu, lúc trước ta kế vị về sau, ngài có thể thấy được phong sơn các tộc bên trong có người đến đây bái kiến? Bất quá là dựa theo cựu lệ, cho phủ thượng đưa tới một phần chúc

Lễ thôi, nói là chúc mừng tân hoàng kì thực bất quá đuổi ngươi ta mẹ con, trong đó hoàn toàn không có nửa điểm cung kính.”

“Nhưng hôm nay tại nghĩa phụ bên người lúc, trước Hữu Hùng tộc, Ưng tộc đối ta hành lễ, về sau vọng tộc hồ thị mọi người cũng tới tiếp, càng dẫn động cái khác lớn tiểu chủng tộc, nhao nhao quỳ sát tại nhi tử trước mặt, như vậy tôn sùng, kính sợ là trước nay chưa từng có… Lúc ấy nhi tử liền minh bạch, ngươi ta mẹ con ngày sau hết thảy, đều hệ tại nghĩa phụ một thân một người.”

Bôi nhánh sắc mặt biến hóa, nói “. Con ta đã bái nghĩa

phụ, phải đại nhân thân gọi là tử, hẳn là còn chưa đủ chấn nhiếp bọn hắn?”

“Không đủ!” Tốn minh cầu nói “. Ta xem nghĩa phụ đối Yêu tộc các phương có chút xa cách, hoặc vô cắm rễ phong sơn chi niệm, liệu đến cũng thế, nghĩa phụ gì cùng vĩ ngạn nam tử, truy đuổi cho là mênh mông thiên địa, là kia đại đạo tu hành chi đỉnh, chỉ là phong sơn 8 triệu bên trong, bất quá nơi chật hẹp nhỏ bé… Một khi nghĩa phụ rời đi, ta mẹ con ỷ vào mất hết, như thế nào tại phong sơn đặt chân?”

Phẩm vị qua chân chính quyền thế, các tộc kính sợ phủ phục, tốn minh cầu tiểu tiểu giữa bộ ngực một khoả trái tim, đã không thỏa mãn chỉ làm một cái khôi lỗi, linh vật. Hắn cúi đầu xuống, khom người cúi đầu, “Nương, hôm nay chính là cơ hội, hài nhi nói đến thế thôi, mời ngài cẩn thận suy nghĩ.”

Bá ——

Tốn minh cầu quay người rời đi.

Nhìn qua bóng lưng của hắn, bôi nhánh tay run một chút, đã minh bạch nhi tử hôm nay, khăng khăng mời La Quan chữa bệnh mục đích. Hắn làm sao dám nghĩ… Ta… Tàn nhánh bại liễu… La đại nhân nhân vật bậc nào, có thể coi trọng ta… Bôi nhánh hoảng, chân tay luống cuống sắc mặt đỏ lên.

“Hài nhi bái kiến nghĩa phụ!”

Chủ điện bên ngoài, tốn minh cầu xa xa nghênh đón,

trực tiếp quỳ xuống đất hành lễ.

Gọi là 1 cái thân cận, gọn gàng mà linh hoạt.

La Quan kéo hắn bắt đầu, “Mẹ ngươi đâu? Lúc trước vì nàng trị liệu đích xác vội vàng chút, hôm nay ngược lại là phải cẩn thận nhìn một cái.”

Tốn minh cầu ngẩng đầu lên, giòn tiếng nói “Không nóng nảy, như hôm nay sắc không còn sớm, trong điện sớm đã chuẩn bị yến hội, hài nhi phụng dưỡng nghĩa phụ trước dùng bữa.”

Lại nói” tốn minh nhất tộc truyền thừa lâu đời, có 1 hầm rượu đã có 10,000 năm, cầu nhi sai người lấy trong đó rượu ngon, nghĩa phụ tất nhiên thích.”

La Quan thấy trong điện sớm đã chuẩn bị thỏa đáng, cười cười gật đầu, “Cũng tốt, vậy liền hưởng dụng một chút con ta hiếu tâm.”

Rượu đích thật là rượu ngon, lấy mặc ngọc vì đàn khắc dấu Yêu văn phong trấn, để phòng mùi rượu tràn ra ngoài, lộ ra một cỗ tuế nguyệt khí tức.

Đẩy ra vò rượu về sau, lập tức mùi thơm tràn ngập, mùi thơm ngào ngạt động lòng người.

La Quan mừng rỡ, cười nói “Quả là trân phẩm rượu ngon, con ta không uống một chút sao?”

Tốn minh cầu lắc đầu, cung kính nói “Nhi tử còn nhỏ, không chịu nổi cái này rượu ngon tửu lực, đợi sau khi

lớn lên lại bồi nghĩa phụ uống.”

“Cũng tốt, vậy ta liền không khách khí.”

Tốn minh cầu liên tục gật đầu, ánh mắt sáng tỏ tiếu dung xán lạn.

—

—

Chương 1022 : Đồ Tư Tư giáng lâm

Rượu là rượu ngon, hậu kình càng đủ!

La Quan lại hiếm thấy có chút cấp trên , ấn xuống chén rượu, cười nói “Không hổ là Yêu tộc 10,000 năm trần nhưỡng, quả nhiên không giống bình thường, nhưng hôm nay còn có chuyện, không thể lại uống.”

Tốn minh cầu nói “. Nghĩa phụ tửu lượng giỏi, cái này 10,000 năm chìm nhan tửu lực cực mạnh, Yêu tộc có thể nhận nó tửu lực người đều không có mấy người.” Lại quay người phân phó, “Đi, đem rượu trong hầm vài hũ đều mang tới, chờ chút mời nghĩa phụ mang về.”

Cái này lại ăn lại uống lại cầm, không làm việc sao có ý tốt, La Quan đứng lên nói “Đi thôi, đi giúp mẫu thân ngươi nhìn một chút, coi như không có cái vấn đề lớn gì.”

Tốn minh cầu đưa tay hư dẫn, “Ta làm nghĩa phụ dẫn đường.”

Cung nga đèn lồng phía trước, lại có dinh thự bên trong đèn đuốc thắp sáng, chiếu rọi mảng lớn dinh thự càng có diệu thú, xuyên qua mấy đầu hành lang, đình rơi, đi tới bôi nhánh ở lại cung điện.

Tốn minh cầu tiếp nhận một chén đèn, phất phất tay, “Các ngươi tất cả đi xuống đi, trẫm tự mình dẫn nghĩa

phụ đi vào.”

“Vâng, Yêu hoàng đại nhân.” Một đám Yêu tộc hành lễ lui ra.

Trong điện rất là thanh tĩnh, không thấy được người nào, La Quan chỉ coi là bôi nhánh thân thể khó chịu cần tĩnh dưỡng, vẫn chưa cân nhắc quá nhiều. . ? ? . ? ?

“Nghĩa phụ xin các loại, hài nhi đi mời mẫu thân ra.” Tốn minh cầu cung kính sau khi hành lễ, dẫn theo đèn cung đình đi ra ngoài.

La Quan ngồi tại trên giường êm, nháy mắt mấy cái công phu, trên mặt chếnh choáng liền tiêu tán hầu như không còn, hơi híp mắt lại nhìn về phía bốn phía đại điện. Suy nghĩ khẽ nhúc nhích xung quanh hết thảy đều tại dưới mắt, ngược lại không có gì chỗ không ổn… Cho nên tối nay tốn minh cầu tiểu tử này, đến cùng có chủ ý gì?

Hắn đốt ngón tay gõ nhẹ tay vịn, phát ra “Cộc cộc” nhẹ vang lên, liệu định cái này thông minh hơn người, thiếu niên lão thành nghĩa tử, nhất định có chỗ an bài, “Thôi, lại nhìn tiểu tử này làm thế nào, như thật có dị niệm, nói không chừng muốn gõ hắn một hai.”

Suy nghĩ nhất định, La Quan nửa khép mắt tựa ở trên giường êm, bị đè xuống chếnh choáng lại lần nữa hiển hiện, toàn thân phiêu nhiên thoải mái không thôi, ám đạo thật sự là rượu ngon, tu vi đến hắn cái này cảnh giới, muốn uống ra chếnh choáng đến vốn là 1 kiện chuyện cực kỳ khó khăn, huống chi rượu này đối tự thân tu

hành, lại cũng rất có chỗ tốt, giờ phút này thể nội pháp lực sinh động, kéo theo từng tia từng tia nhiệt lưu ở thể nội xoay quanh.

Tiếng bước chân vang lên, một chén đèn cung đình từ xa mà đến gần, La Quan giương mắt nhìn lên khẽ nhíu mày, “Bôi nhánh, chính ngươi tới, tốn minh cầu đâu?”

Bôi nhánh dẫn theo đèn cung đình, váy dài ung dung hoa lệ, sấn thác nàng càng nhiều mấy điểm không dung mạo phạm cao quý lạnh thấu xương, lúc này lại cung thuận quỳ sát xuống, “Bôi nhánh bái kiến đại nhân, cầu nhi ban ngày bận rộn 1 ngày, vừa rồi lộ ra vẻ mệt mỏi đến, thiếp thân mệnh hắn nghỉ ngơi đi.”

“A, đứng lên đi, tốn minh cầu nói ngươi vết thương cũ chưa lành, mời ta tới giúp ngươi nhìn một chút.” La Quan chỉ chỉ bàn thấp đối diện, “Ngồi xuống trước, đưa tay cho ta.”

Bôi nhánh trầm thấp hít vào một hơi, nói khẽ “Vâng.” Tay áo dài kéo, lộ ra một đoạn trắng nõn tinh tế cánh tay ngọc, tại đèn đuốc chiếu rọi xuống càng thêm lộ ra trắng nõn, dường như phản chiếu lấy oánh quang.

La Quan ánh mắt trệ trệ, não hải đột nhiên hiện lên một chút khinh niệm, không khỏi ám đạo hổ thẹn, ta là bất đắc dĩ hạ lưu la quân tử, lại không thể chính xác tự cam đọa lạc, thành kia sắc bên trong cuồng ma, lúc này thu liễm tâm tư, ngón tay khoác lên cổ tay nàng bên trên.

Rất mềm!

…

“Tình huống như thế nào? Không phải liền là bị Đồ Thanh trêu chọc một chút, phản ứng lại như thế lớn?” La Quan nhíu mày, ép buộc mình trầm xuống tâm đi, một tia pháp lực rót vào bôi nhánh thể nội rất nhanh dạo qua một vòng, khí huyết hay là hao tổn nghiêm trọng, mặc dù cố ý bồi bổ qua, nhưng phệ yêu chi độc đã thương tới căn bản mới có thể hao tổn số tuổi thọ, lại không phải tuỳ tiện liền có thể bổ túc.

Nhưng cái khác cũng không lo ngại, chỉ cần thời gian chậm rãi điều trị thôi, La Quan thu tay lại chỉ, nói “. Cũng vô vấn đề gì, ngày sau nhiều ăn một chút bổ ích khí huyết chi vật, qua cái một năm nửa năm liền không sai biệt lắm, nhưng vẫn là phải cẩn thận thiếu động, tận lực không muốn cùng người giao thủ.”

“Được rồi, sắc trời đã không còn sớm, ta liền cáo từ.”

Vừa đứng dậy, đối diện bôi nhánh “Phù phù” một tiếng quỳ gối trước mặt, ôm lấy hai chân của hắn, “Đại nhân, cầu ngài che chở nhà ta cầu nhi, chỉ cần ngài đáp ứng, bôi nhánh… Bôi nhánh nguyện vì nô tì tỳ, phụng dưỡng đại nhân đời này…”

2 chân hãm sâu nhuyễn nị bên trong, La Quan hít một hơi lãnh khí đột nhiên nghĩ thông suốt chuyện hôm nay, ám đạo ta cái này nghĩa tử thật sự là hiếu ra chân trời, cảm giác phải nghĩa phụ không đủ muốn nhận hắn kết thân cha, tiếp theo sinh ra 1 cái kinh dị suy nghĩ —— ta La mỗ người không biết làm sao hạ lưu sắc mặt không ngờ rõ ràng như vậy, một đứa bé đều nhìn thấy rõ ràng

sao?

Không được, hôm nay ta La Quan, liền muốn vì chính mình chính danh, ta là cái có điểm mấu chốt, có nguyên tắc, có theo đuổi người! Đang muốn nghĩa chính nghiêm từ đẩy ra bôi nhánh lúc, trên cổ tay một trận nóng rực tản ra, lại để hắn cảm thấy từng tia từng tia nhói nhói, lộ ra mấy điểm bức thiết chi ý.

Đồ Tư Tư!

La Quan âm thầm kêu khổ, nghĩ thầm đều lúc này, đại tỷ ngài liền đừng có lại lẫn vào thật sao? Ta nếu ngươi không đi chỉ sợ cũng thật đi không được… Rượu, đúng, rượu kia khẳng định có vấn đề… Tốt ngươi cái tốn minh cầu, ta là thật không có nhìn ra, ngươi tuổi còn nhỏ sự tình làm như thế lưu loát, ngươi chờ, nhìn ta chờ chút không rút ngươi da tróc thịt bong!

Nhưng chuyện kế tiếp lại ra ngoài ý định, kia sợi tóc tự động rụng xuống, rơi vào bôi nhánh trên thân không gặp, nhưng La Quan cùng một chút, nàng vẫn là ôm thật chặt, cũng không có cái gì phản ứng.

La Quan

Nhíu nhíu mày, đưa tay tại trước mặt một điểm, thân là một nửa phong sơn bản nguyên chấp chưởng giả, hắn có thể phong bế một phiến khu vực, hình thành tuyệt đối ngăn cách, sẽ không bị ngoại giới cảm giác. Chỉ là làm như vậy động tĩnh rất lớn, chí ít nhụy hoa, đạo quân thứ bậc trong lúc nhất thời liền có thể có cảm ứng.

Nhưng hôm nay, Đồ Tư Tư có dị động, hắn cũng không lo được.

Bá ——

1 đạo vô hình phong cấm, đem trọn cái đại điện bao trùm, bên tai một chút liền an tĩnh xuống, ngoại giới lại vô chút điểm thanh âm truyền vào.

Bôi nhánh buông tay ra, giữ chặt La Quan ống tay áo xoa xoa nước mắt, đứng dậy nhìn hắn chằm chằm, “Tiểu tử thúi, ngươi không muốn sống, lại dám chạy đến phong sơn đến!”

Hoàn toàn khác biệt ngữ khí, đón đối diện đôi mắt, La Quan thử dò xét nói “Ruộng Điền tỷ?”

“Bôi nhánh” khẽ giật mình, chợt khí cười, “Cút! Đến lúc nào rồi, còn ở lại chỗ này cùng ta run cơ linh, lão nương là Đồ Tư Tư!”

La Quan mặt lộ vẻ ý mừng, “Tư Tư tỷ, không trách tiểu đệ cẩn thận, cái này phong sơn bên trong đại lão tụ tập, từng cái khôn khéo vạn điểm, ta thật sợ không cẩn thận liền chịu tính toán.” Hắn nhìn về phía đối diện, “Ngươi bây giờ như thế nào rồi? Thương thế như thế nào? Nhưng khôi phục sao?”

“Bôi nhánh” đáy mắt hiển hiện một tia cảm động, lại rất nhanh che lại, “Cốt Linh Tôn tiền bối vì ta đưa tới Hoàng Tuyền chi thủy, thương thế đã khôi phục hơn phân nửa, cũng coi là nhân họa đắc phúc, trải qua chuyện này ta tu hành bình cảnh buông lỏng, đem bế quan một đoạn thời

gian.”

La Quan gật đầu, “Tỷ tỷ lịch kiếp sống lại, từ nên có này hồi báo, tiểu đệ lại tại cái này bên trong, cầu chúc ta Tư Tư tỷ tu vi lớn tiến vào, cũng tốt làm sau lưng ta chỗ dựa.” Nói đùa đôi câu, sắc mặt hắn nghiêm, “Tỷ tỷ bây giờ đã đang bế quan, hay là không muốn phân thần giáng lâm cho thỏa đáng, liền mau mau trở về đi, nơi đây phiền phức tiểu đệ có thể ứng phó.”

Như Đồ Tư Tư có thể giáng lâm, La Quan đương nhiên ước gì nàng tranh thủ thời gian đến, đến lúc đó cũng coi như chân chính có ỷ vào. Đã không thể, hay là đừng đem nàng kéo vào phiền phức bên trong, không bằng sớm đi rời đi miễn cho nhiễm nhân quả.

Đồ Tư Tư nói “. Ngươi có thể ứng phó đúng không? Hừ! Tiểu tử thúi ngươi mới bao nhiêu lớn, gặp bao nhiêu sóng gió? Liền dám lội phong sơn cái này bãi vũng nước đục? ! Ta không phải đã dẫn đạo ngươi cầm tới phong sơn bản nguyên? Còn không mau chóng rời đi cái này, đừng thật đợi đến phiền phức quấn thân liền không kịp!”

La Quan giật mình, nghĩ thầm Đồ Tư Tư phản ứng này, hẳn là phong sơn một ván có ẩn tình khác?

Hắn đang nghĩ hỏi thăm lúc, Đồ Tư Tư trực tiếp khoát tay, “Đừng hỏi, việc này không thể xách, xách liền có cảm ứng, đến lúc đó phiền toái hơn, ngươi chỉ cần ghi nhớ cái này phong sơn không thể tới, gặp được cũng được xa xa lách qua… Cái này… Đây chính là nói băng chi địa, trời rơi chỗ, là không dung tái sinh chi địa… Ai nha, nói với ngươi cũng không hiểu, tóm lại lập tức đi

ngay, nghe được không?”

La Quan cười khổ, “Tư Tư tỷ, như nếu có thể tiểu đệ sớm đã thoát thân rời đi, nhưng đạo quân bây giờ liền tọa trấn phong sơn, tiểu đệ đã đáp ứng điều kiện của hắn, giúp nó trừ bỏ Đại Nghiệt uyên chi vật…” Lúc này, đem sự tình hoàn chỉnh nói tới, liên quan đến nhụy hoa, Tô Khanh đám người địa phương, cũng không có nửa điểm giấu diếm.

Đồ Tư Tư, là hắn có thể hoàn toàn tín nhiệm người.

“Đạo quân, hắn thế mà tại đây? Là, là, nghe nói nói băng vị kia, cùng hắn còn nhỏ quen biết, quan hệ cực kỳ thân cận… Hắn muốn làm cái gì? Lại mưu toan trợ nàng nặng đắp đại đạo không thành… Nhưng vậy làm sao khả năng, phong sơn không dung tái sinh, điểm này cả thế gian đều biết…”

Đồ Tư Tư biến sắc lại biến, bỗng nhiên cắn răng, “Mặc kệ, cái này bên trong quá mức nguy hiểm, ngươi nhất định phải lập tức rời đi, về phần đạo quân… Ngươi đừng sợ, có Huyền Thánh đại nhân ý chí, hắn không dám đối ngươi như thế nào…”

“Lớn không được, ta sớm phá quan mà ra, đi mời Cốt Linh Tôn tiền bối, chỉ cần hắn xuất thủ nhất định có thể hộ ngươi chu toàn.”

La Quan cảm thấy cảm động, Đồ Tư Tư dù chưa đề cập bây giờ phá cảnh sự tình, nhưng lấy nàng tu vi cấp độ, là kinh lịch kịch biến, sắp chết trọng thương về sau, mới đến đột phá thời cơ nhất định khẩn yếu vạn điểm, sớm

phá quan không chỉ đánh mất lần này cơ duyên, ngày sau lại nghĩ đột phá chỉ sợ khó càng thêm khó.

“Tư Tư tỷ không cần như thế, tiểu đệ vận khí luôn luôn không sai…”

Còn chưa nói xong cả người liền bị phong bế, Đồ Tư Tư nhìn hắn chằm chằm, “Cẩu thí vận khí! Ngươi chỉ chính là mỗi lần đều cùng người liều mạng sao? Cái mạng nhỏ ngươi liền 1 đầu, bây giờ cảnh giới cũng thấp, ngay cả một điểm chân linh cũng không thức tỉnh, chết chính là chết thật, lần một lần hai quá quan liền thật sự cho rằng nhiều lần đều có thể dạng này… Việc này nghe ta, ta hiện tại liền mang ngươi rời đi phong sơn!”

Ngữ khí chém đinh chặt sắt, không có nửa điểm do dự, bởi vậy sinh ra hết thảy nhân quả, từ cũng từ nàng một mình gánh chịu. Đạo quân mà thôi, nàng Đồ Tư Tư sẽ sợ sao? Lớn không được bái nhập Cốt Linh Tôn tọa hạ, sau đó không rời đi Quỷ giới nửa bước chính là.

“Ừm?” Đồ Tư Tư khẽ động lại chưa thể kéo La Quan, như quanh thân đứng giữa không trung tồn tại lực vô hình, đem hắn cùng 8 triệu bên trong phong sơn cùng nhau giam cầm.

“Làm sao lại như vậy? Ngươi chỉ là sơ bộ luyện hóa phong sơn bản nguyên, lại không phải tốn minh nhất tộc huyết mạch, làm sao liền thân cùng núi hợp rồi?” Đồ Tư Tư sắc mặt khó coi, đưa tay một chỉ điểm tại La Quan giữa lông mày, trong miệng quát nhẹ, “Thiên hồ 9 đuôi, diệu pháp cụ hiện!”

Ông ——

La Quan trên thân đột nhiên hiện ra từng đạo xiềng xích, hiện ra hiếm thấy màu hồng phấn, một đầu khóa ở trên người hắn, một đầu chui vào vô tận hư không.

“Hoa Thần kết, đồng tâm dắt!” Đồ Tư Tư la thất thanh, trừng lớn mắt nhìn về phía La Quan, “Ngươi… Ngươi… Ngươi lại ngủ Hoa Thần!”

—

—

Chương 1023 : Yêu tính

La Quan kém chút sặc nước bọt mà chết, một trận kịch liệt ho khan liên tục khoát tay, “Tỷ… Chị ruột ta! Ta không thể nói lung tung được, đây chính là phong sơn, ngài thật nghĩ ta chết a?” Hoa Thần là ai? Hắn dùng đầu gối cũng đoán được, tất nhiên là vị kia cao cao tại thượng nương nương, liếc mắt một cái hắn đều run sợ, đây thật là thiên đại hoàng dao!

Đồ Tư Tư cắn răng, “Ngươi cái hỗn trướng làm đều làm, còn không cho ta nói? Tốt! Khó trách ngươi không chịu đi, nguyên là rơi vào ôn nhu hương bên trong, nhưng ngươi trêu chọc ai không tốt dám dây vào Hoa Thần… Ngươi, ngươi thật sự là tức chết ta!”

Thấy La Quan hay là một mặt mơ hồ, Đồ Tư Tư điểm một cái trên người hắn, những cái kia màu hồng phấn mật tê dại xiềng xích, “Đây là Hoa Thần kết, chỉ có cùng Hoa Thần thân cận về sau mới có thể nhiễm, sau đó 2 người chung thể một lòng tướng dắt, chứng cứ vô cùng xác thực còn không nói thật với ta? !”

“Không có, tỷ ta thật không có… Là, gần nhất tiểu đệ có chút cấp trên, tiếp xúc 2 tên nữ tử, nhưng ta cho dù có lá gan lớn như trời, cũng không dám đụng vị kia a…” La Quan liên tục cười khổ, mang theo mấy điểm xấu hổ, đem Phù Liễu, Đồ Thanh sự tình nói tới, “Ta cam đoan, trừ các nàng bên ngoài lại không có khác, cho nên hiện tại tình huống này ta cũng không hiểu, tiểu đệ thật oan uổng!”

Đồ Tư Tư sắc mặt vẫn không dễ nhìn, nhưng nàng hiểu rõ La Quan, tiểu tử này có khi tuy có chút không đứng đắn, nhưng đại sự bên trên không hồ đồ, nàng suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, cắn răng nói “Ta sẽ không nhìn lầm, hoặc là 2 cô gái này ai cùng Hoa Thần một thể, hoặc là chính là nàng cố ý cho ngươi gài bẫy, tóm lại ngươi bày ra phiền phức!”

La Quan trán từng đợt đau, cảm thấy không thể tưởng tượng, ta liền bất đắc dĩ hạ lưu một chút, sao liền trêu chọc phải Hoa Thần rồi? Nhưng chuyển niệm lại nghĩ đến từ ngày đó cùng Phù Liễu một trận… Ách, trải qua hoan hảo về sau, này nương môn liền thái độ đại biến, khắp nơi lạnh lùng xa cách, tiếp lấy liền tránh mà không gặp…

Tê!

Hít một hơi lãnh khí, La Quan đột nhiên đã cảm thấy việc này, có chút 80-90%… Nhụy hoa tính toán ta? Cũng không giống a, chủ động đưa tới cửa càng không khả năng, cho nên đây rốt cuộc tình huống như thế nào? ! Môi hắn giật giật, nhỏ giọng nói “Tỷ, cái kia ngươi nhìn lão đệ còn có thể cứu sao?”

Đồ Tư Tư kém chút bị tức cười, hiện tại biết sợ, chơi gái thời điểm làm sao không cân nhắc hậu quả, sự tình thật phiền phức, “Hoa Thần… Hết lần này tới lần khác là Hoa Thần… Ngươi động nàng, chẳng lẽ không phải đại đại trêu chọc vị kia đại khủng bố, đây chính là muốn chết người…”

Nghe lời này, Hoa Thần giống như là người nào độc

chiếm? La Quan một trận cười khổ, “Cái kia, tỷ ngươi cũng nói, ta có Huyền Thánh đại nhân ý chí gia trì, trong miệng ngươi vị kia đại khủng bố hẳn là không dám thế nào a?”

“Hừ! Huyền Thánh đại nhân ý chí, bình thường mà nói từ không ai dám công nhiên làm trái, nhưng Thần vốn là nói không dung, trời không lấy, siêu thoát âm dương bên ngoài, nhảy ra quy tắc hạn chế tồn tại, làm việc chỉ nhìn bản tâm, hoàn toàn không có nửa điểm lo lắng kiêng kị.”

La Quan trong lòng trầm xuống, cắn răng nói “Rốt cuộc là ai? Tỷ tỷ

Không ngại nói rõ, tiểu đệ chính là chết rồi, cũng làm minh bạch quỷ.”

Đồ Tư Tư thở dài một hơi, “Bây giờ tình huống này, cũng là không cần lo lắng, ta lúc trước nói ngươi còn chưa thức tỉnh một điểm chân linh, đây là sinh linh chi bản tính linh quang vậy, đến vũ hóa thành tiên chi cảnh mới có thể thắp sáng, đại biểu cho đại cảnh giới đại pháp lực đại thần thông. Nhưng thiên địa khôn cùng vũ trụ mênh mông, hạo đãng đãng thời gian trường hà cọ rửa phía dưới, trải qua rất nhiều kỷ nguyên thay đổi, nhiều đời thiên kiêu quật khởi lại vẫn lạc, luôn có chân linh không cam lòng tiêu tán, trốn vào thiên địa kẽ hở ở giữa, thoát khỏi đại đạo làm hao mòn, mẫn diệt, chân linh chuyển hóa thành tà tính, yêu tính, hoặc dục vọng như thiêu đốt hoặc ngang ngược điên cuồng hoặc khát máu giết chóc, là thế gian 1 cùng 1 quỷ dị, đáng sợ chi tồn tại, tung vũ hóa thành tiên chi cảnh thậm chí siêu thoát trên đó tồn tại, cũng có thể là thụ nó ô nhiễm, ăn

mòn, rơi vào bỏ mình nói băng, hoặc không biết bản ngã điên điên khùng khùng hạ tràng.”

“Những thiên địa này ở giữa du đãng tà tính, yêu tính, giấu kín tại thần bí, không biết bên trong, có người nói là thần bí, không biết thai nghén bọn hắn, nhưng cũng có người nói chính là bởi vì những này tà tính, yêu tính tồn tại, giữa thiên địa mới sinh ra thần bí, không biết. Bọn chúng hỗn loạn mà quỷ dị, không thể lý giải, khó mà mẫn diệt, không nhận đại đạo chế ước, chỉ bằng bản năng du đãng thế gian, hoặc một lần ngủ say 1 triệu tuế nguyệt, cho đến hạ cái kỷ nguyên giáng lâm, hoặc rơi vào thế gian dẫn động thiên tai kịch biến, sinh linh đồ thán.”

Nói đến đây, nàng thoảng qua dừng lại một chút, mắt lộ đồng tình nhìn một cái La Quan, “Mà Hoa Thần liên quan đến, kia là 1 đạo quỷ dị tà tính… Thần lai lịch không rõ, không tri kỷ ở trong thiên địa du đãng bao nhiêu năm tháng, tại lần này kỷ nguyên 1 triệu năm bên trong, cũng chỉ hiện thân qua rải rác mấy lần, nó cảnh giới cao thâm mạt trắc, lại lấy tà tính ngưng tụ đại đạo, đi ra trước nay chưa từng có con đường, nghe nói Thần nhất niệm giận dữ ở giữa, liền có thể dẫn động thần bí, không biết giáng lâm, như thiên tai diệt thế.”

“Năm đó Thần cảnh giới ngày càng cao thâm, đại đạo sắp ngưng tụ, vì đề cao nắm chắc tuyển định Hoa Thần, muốn đoạt nó nguyên âm bổ ích tự thân, lọt vào Hoa Thần liều chết chống cự, tình nguyện nói sụp ở giữa thiên địa, khiến cho viễn cổ trong vòng một ngày hoa cỏ tận khô, thiên địa sắc thu 1,000 năm không tiêu tan, vẻn vẹn hơn một điểm chân linh trốn vào phong sơn. Về sau

thần bí không biết sôi trào, kinh động thiên địa đại đạo, 12 sắc thần lôi càn quét 360 triệu bên trong cương vực, tiếp theo Yêu hoàng vẫn, trời cấm rơi, phong sơn chỉ hơn dưới mắt nơi chật hẹp nhỏ bé, trở thành cả thế gian đều biết nói băng chi địa, trời rơi chỗ, không dung tái sinh cô quạnh tuyệt diệt.”

Đồ Tư Tư thở dài một hơi, “Cho nên, hiện tại ngươi hiểu rồi?”

La Quan không chỉ hiểu, còn tê dại, tê dại rất không nhẹ, đã cảm thấy hốt hoảng hồng hồng hỏa hỏa, đầu “Ong ong” rung động.

Đơn giản tổng kết một chút, có cái yêu tính bên trong yêu tính, khủng bố bên trong đại khủng bố, năm đó liền coi trọng tốn

Thần, kết quả bá vương ngạnh thương cung rơi vào gà bay trứng vỡ, còn cùng thiên địa đại đạo làm qua một trận, dẫn đến Yêu hoàng đột tử, 360 triệu bên trong phong sơn chỉ còn chỉ là 8 triệu bên trong, chết sinh linh không biết bao nhiêu ngàn tỷ, kết quả cụ thể không biết như thế nào, nhưng Hoa Thần rõ ràng bị trừng phạt, tại phong sơn bên trong như mộ bên trong xương khô, chỉ cùng chân linh triệt để chôn vùi.

Từ cấp độ này cân nhắc, kia Đại Nghiệt uyên tồn tại, có thể hay không cũng là căn cứ vào cái này trừng phạt phía trên, lại thực hiện quả cân? Mà bây giờ La Quan thành trừ bỏ Đại Nghiệt uyên chìa khoá, nhưng sự tình sẽ là đơn giản như vậy sao? Hoa Thần cùng đạo quân lớn phí trắc trở, thậm chí ngầm đồng ý Tô Khanh ngay

dưới mắt giày vò mấy ngàn năm, sở cầu tất nhiên không tiểu.

Bọn hắn cũng không phải là muốn giải nhất thời khốn cảnh, mà là muốn phá phong sơn chi phạt, trợ Hoa Thần một lần nữa hàng thế, lại ngưng thông thiên đại đạo! Tốt a, nói cái gì thành khẩn đối đãi, lại cái gì bí văn đều báo cho cùng ngươi, 1 bộ thành tâm hợp tác tư thái, toàn đạp ngựa là lừa đảo!

La Quan muốn thả Hoa Thần, lại trọng yếu nhất chính là hắn ngủ Hoa Thần… Mặc dù hắn hiện tại cũng không biết, mình là thế nào ngủ, nhưng sự thật chính là sự thật này… Lại không đề cập tới cái khác, vị kia yêu tính bên trong yêu tính, không biết bao nhiêu năm trước, liền cơ hồ dùng cái này thành đạo vị kia sẽ thấy thế nào? Nghĩ như thế nào? Có thể hay không một ngón tay rơi xuống, đem hắn trực tiếp ép thành cặn bã?

Đồ Tư Tư phất phất tay, “Uy, hoàn hồn không có?”

La Quan gật gật đầu, đứng dậy cúi đầu, “Tỷ tỷ, ta lão phụ còn tại biển mây đại lục La gia, mời thay mặt tiểu đệ chiếu cố một hai, cũng thay ta mang câu nói trở về, nhi tử bất hiếu chỉ có thể đi trước một bước, còn có Kim Nhã cùng Thiên Thanh đại lục Khương Đồng, tỷ tỷ cũng thay ta nói lời xin lỗi, đáp ứng bọn hắn đời này không phụ chung đầu bạc hứa hẹn, ta là làm không được, còn có ta kia như vi sư muội…”

“Ngậm miệng đi ngươi!” Đồ Tư Tư không cao hứng đem hắn đánh gãy, mắt trợn trắng, “Ngươi muốn thật như vậy nghĩ, ta đứng dậy liền đi, khẳng định đem ngươi nói sự

tình đều xử lý lưu loát, thế nào?”

La Quan mặt lộ vẻ xấu hổ, “Cái kia… Ta đây không phải sớm diễn luyện một chút, cũng là vì để phòng lỡ như… Khục! Tỷ, ta cảm thấy ta bao nhiêu, hẳn là cũng có thể cứu giúp một cái đi? Ngươi có biện pháp đúng không, ta Tư Tư tỷ thiên hạ thứ 1, khẳng định có chiêu?”

Đồ Tư Tư sắc mặt khó coi, cắn răng nói “Tính lão nương thiếu ngươi! Ngay lập tức đem kia một nửa phong sơn bản nguyên tách ra ngoài cho ta, ta trực tiếp nổ phong sơn, dẫn bạo trời rơi chi cấm lau đi Hoa Thần một điểm cuối cùng chân linh, sau đó thừa dịp phong sơn vỡ nát, ngươi tranh thủ thời gian có bao xa trốn bao xa, đầu cũng đừng về!”

La Quan trừng mắt, hắn đoán được Đồ Tư Tư có biện pháp, lại không ngờ tới lại như thế thô bạo, tàn khốc, mượn một nửa bản nguyên nổ phong sơn dẫn trời rơi chi cấm giết Hoa Thần… Không nói đến Hoa Thần có chết hay không, phong sơn 1 băng nơi đây bách tộc Yêu tộc nhất định chết hầu như không còn, đừng mơ có ai sống xuống tới, cái này sát nghiệt chỉ sợ thiên đô muốn bị nhuộm đỏ.

Cái này đại nhân quả

Dù là lấy Đồ Tư Tư cảnh giới, cũng nhất định phải trả giá cực lớn đại giới, càng đừng đề cập Hoa Thần tuyệt không hiếu sát, đây chính là nói băng thì hoa cỏ khô, sắc thu ngay cả 1,000 năm kinh khủng tồn tại, đạo quân cũng sẽ không mặc cho Đồ Tư Tư lung tung phá cục… Cảm động là thật, Đồ Tư Tư là thật tâm đối tốt với hắn,

ngay cả đây không phải biện pháp biện pháp đều nguyện ý thử một lần.

“Tỷ, nếu quả thật làm như vậy, ngươi rất khó toàn thân trở ra a? Vậy vẫn là quên đi thôi, ta chính là 1 cái tiểu côn trùng, người ta chưa hẳn thực sẽ để ý ta, ngươi hay là nhanh đi về bế quan, như tiểu đệ may mắn sống sót, ngươi lại nhanh chóng tìm bảo hộ ta…”

Lại phát không được âm thanh, La Quan nghĩ thầm ngươi một bộ này là càng dùng càng thuần thục, nhưng ta không phối hợp phong sơn bản nguyên ngươi cũng cầm không đi a.

Đồ Tư Tư cắn răng, hung ác nói “Nhanh giao ra, đừng ép ta tự mình động thủ, nếu không gọi ngươi muốn khóc cũng khóc không được!”

Đúng lúc này, một tiếng cười khẽ đột nhiên từ bôi nhánh trong miệng truyền ra, “A…, thật đúng là tỷ đệ tình thâm a, ta Hồ tộc 9 đuôi có thiên hồ nghi ngờ thiên chi xưng, xâu là hư tình giả ý thực tình băng phong, làm sao vị tỷ tỷ này lại phản đi qua, hận không thể thay người đi chết đâu?”

Bôi nhánh nửa bên mặt vũ mị đa tình, một con con mắt lưu ba như nhu tình vạn thủy, khác nửa bên mặt thì một mảnh băng hàn, sát khí bốc lên.

“Ngươi là ai? ! Hồ tộc? Làm càn, đã biết bản tổ 9 đuôi chi thân, còn không quỳ xuống!” Lại quát lạnh một tiếng từ trong miệng phát ra.

La Quan sắc mặt đại biến, có người đang cùng Đồ Tư Tư tranh đoạt bôi nhánh thân thể chưởng khống quyền, là bôi nhánh thâm tàng bất lộ… Không, không phải nàng… Thanh âm này… Giọng điệu này… Tô Khanh, là Tô Khanh!

“Tỷ, là kia Đại Nghiệt uyên chi vật!”

Đồ Tư Tư ngữ khí trầm xuống, “Ngươi rốt cuộc là ai… Này khí tức không phải là của ngươi… Hoa Thần… Ta minh bạch, nguyên lai là dạng này!”

Bôi nhánh yêu kiều cười, “Không hổ là 9 đuôi thiên hồ, quả nhiên kiến thức rộng rãi… A, nguyên lai là tu thành lưỡng giới thân, khó trách có thể phát giác… Hì hì, tỷ tỷ ngươi lại không thu liễm, ngươi ta lực lượng liền muốn vỡ nát thân thể này, La Quan cách gần như vậy, là sẽ chết người nha…”

Đồ Tư Tư chưởng khống nửa người dừng lại.

“Ha ha, tỷ tỷ ngươi bị lừa, ta thật vất vả tìm tới hắn, sao bỏ được để hắn chết đâu… Ngài cũng nhanh trở về đi, đã biết rõ phong sơn khủng bố, cần gì phải còn muốn nhiễm nhân quả.”

Đồ Tư Tư kêu to, “La Quan, đừng tin nàng, 1 câu đều không cần tin!”

Bá ——

Bôi nhánh khí tức đột nhiên đại biến, nàng đứng thẳng người, ánh mắt trực câu câu nhìn qua La Quan, nhẹ

nhàng liếm láp một chút khóe miệng, “La đạo hữu, đã nói xong muốn cùng thiếp thân hợp tác, ngươi đây chính là phạm sai lầm a? Mà phạm sai lầm người, liền phải tiếp nhận trừng phạt.”

—

—

Chương 1024 : Màu xanh da trời gần lục

Mưa rơi chuối tây, chuối tây ẩm ướt.

La Quan thẳng tắp ngã xuống giường, ánh mắt tan rã mờ mịt, hắn thậm chí đều không rõ, nói nghiêm túc như vậy muốn mạng chủ đề, sự tình làm sao đột nhiên liền biến thành cái bộ dáng này.

Ách… Tốt a, cũng không phải đặc biệt đột nhiên, dù sao kia thật dài một cây cánh tay thô ngọn nến, bây giờ cơ hồ thiêu đốt hầu như không còn. Sắc trời thâm trầm, màu đen đưa tay không thấy được năm ngón, trên thực tế cũng đã đến trước ánh bình minh, tối tăm nhất kia đoạn đến ám thời khắc.

Bôi nhánh chậm tư trật tự mặc vào váy áo, ngoái nhìn nhìn về phía La Quan, ăn một chút cười một tiếng, “A…! Kém chút nhìn, ngươi bây giờ còn không thể động.”

Phất tay áo vung lên, giam cầm La Quan lực lượng lập tức biến mất, hắn cúi đầu yên lặng kéo qua chăn gấm đắp lên trên người.

Bôi nhánh đầu lưỡi liếm một cái khóe miệng, “Ngươi bộ dáng này cũng là ta khi dễ ngươi đồng dạng, không phải ta nằm xuống đổi lấy ngươi động?”

La Quan một chút nhảy dựng lên, linh quang hiện lên về sau, trường bào đem mình bao khỏa cực kỳ chặt chẽ,

cắn răng nói “Tô Khanh, ngươi đến cùng muốn làm gì?”

“Làm a.” Tô Khanh ánh mắt vũ mị, “Ngươi ta đều như vậy, còn cần hỏi?”

La Quan mặt đen lên không nói lời nào.

Tô Khanh bĩu môi, “Được rồi, ngươi cũng không có tính ăn thiệt thòi, ta còn mệt hơn xương sống thắt lưng đâu.” Nàng ngồi tại một mảnh hỗn độn trên giường êm, vỗ vỗ bên người, “Ngươi cũng tới, chúng ta ngồi xuống nói tỉ mỉ.”

La Quan cười lạnh, “Không cần, ngươi muốn nói cái gì liền nói, nhưng ta Tư Tư tỷ nhắc nhở qua, ta 1 chữ cũng sẽ không tin!”

Tô Khanh trợn mắt trừng một cái, “Ngươi nghe nàng? Lông chưa có mọc dài tiểu nha đầu, huyết mạch tốt thôi mới có thể thức tỉnh 9 đuôi, tầm mắt, thực lực đều kém quá xa. Ngươi như muốn hại chết nàng, chi bằng đưa nàng kéo vào ván này bên trong, đến lúc đó cũng đừng trách ta không có nhắc nhở ngươi.”

Dứt lời nàng giống như cười mà không phải cười, từ trên đầu gỡ xuống một sợi tóc, quấn quanh ở trắng nõn tinh tế đầu ngón tay, ngón tay vê động hai lần, “Ầy, đồ vật cho ngươi, làm sao quyết định chính ngươi tuyển.”

La Quan đem sợi tóc quấn ở trên cổ tay, trầm mặc liên tục, cắn răng nói “Các ngươi đến cùng muốn làm cái gì? Ta chính là một vô danh tiểu bối, làm gì tại trên người ta tốn tâm tư? Bỏ qua ta có được hay không?”

Tô Khanh mỉm cười, “Ngươi cầu ta a?”

“Đúng, ta cầu ngươi!”

“Cầu cũng vô dụng, tác dụng của ngươi, bây giờ nhưng so ngươi nghĩ trọng yếu nhiều, không phải ngươi cho rằng ta sẽ chủ động cưỡi ngươi?” Tô Khanh lúc nói chuyện khuôn mặt hồng nhuận, đang ảm đạm đi ánh nến chiếu sáng dưới, quả nhiên là kiều diễm vạn điểm, khiến người tim đập thình thịch.

Nhất là, nàng hiện tại quá đốt, La Quan cảm thấy hắn chỉ cần 2 ngón tay đẩy, nữ nhân này tuyệt đối thuận theo đổ xuống, mặc hắn từ trên xuống dưới.

Tê ——

Trong lòng run lên, hít một hơi lãnh khí, La Quan tranh thủ thời gian thu liễm suy nghĩ, mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm, bảo trì 1 bộ đạm mạc biểu lộ.

“Giả vờ giả vịt

!” Tô Khanh cười nhạo, gõ gõ trắng nõn ngón tay, “Tóm lại ngươi đừng hòng trốn, cũng làm cho kia tiểu Cửu đuôi an phận một chút, còn dám nhúng tay là thực sẽ người chết… Về phần ngươi, liền thành thành thật thật nghe lời, đừng nghĩ lấy loạn giày vò cái gì, ta trước đó đáp ứng lời hứa của ngươi vẫn như cũ giữ lời… Coi như là đưa cho ngươi thù lao, dù sao ta vẫn là thật hài lòng.”

La Quan kém chút phá công, nữ nhân này thật sự là

không che đậy miệng, lại nói lẽ thẳng khí hùng, lại phối hợp nàng bây giờ bộ dáng này, thật rất khó đỉnh, thở sâu hắn cắn răng nói “Tốt, hi vọng Tô Khanh tiểu thư có thể nói lời giữ lời, La mỗ cáo từ!”

Xoay người rời đi, đẩy ra đại điện lúc phương đông đã trắng bệch, mặt trời chiếu rọi phía dưới, từng mảnh từng mảnh bong bóng cá cùng kim hỏa cùng tồn tại.

Tốn minh cầu xa xa quỳ gối bên ngoài, thấy La Quan ra, trực tiếp trùng điệp dập đầu, “Nhi tử bái kiến nghĩa phụ, nghĩa phụ thần an!”

La Quan dẫm chân xuống, nhìn xem hắn bị hạt sương ướt nhẹp áo bào, liền biết hắn quỳ chí ít có nửa đêm, nghĩ đến lúc trước đủ loại hoang đường, nhịn không được cắn răng, “Con ta thật sự là hiếu thuận đến cực điểm, thay vi phụ chuẩn bị chu đáo!”

Tốn minh cầu không dám nói lời nào, lại không dám ngẩng đầu, chỉ cung kính quỳ xuống đất không nói.

“Hừ! Về sau lại tính sổ với ngươi!” La Quan lúc này chỉ nghĩ mau chóng rời đi, phất tay áo liền đi.

Cùng tiếng bước chân đi xa, tốn minh cầu đứng dậy, nhìn qua La Quan đi xa bóng lưng, ánh mắt nửa vui nửa buồn khó tránh khỏi mấy điểm thấp thỏm.

“Ai… 1 bước này, cũng không biết có hay không đi đúng, nhưng nhìn nghĩa phụ bộ dáng này, ứng không phải thật tức giận a?”

Cung điện, trên giường êm, cùng La Quan vừa đi, bôi nhánh “Ôi” một tiếng đổ xuống, 2 đầu chân dài thẳng run, “Nguyên lai việc này là cái này tư vị, quả nhiên tự thể nghiệm, mới biết ảo diệu trong đó. .. Bất quá, ta đều như vậy, ngươi có thể không có chuyện gì sao?”

Nàng ngẩng đầu nhìn một chút đỉnh mây phía trên phương hướng, bĩu môi cười lạnh 2 tiếng, tiếp lấy nhắm mắt lại.

Mấy hơi về sau, bôi nhánh mơ mơ màng màng mở mắt ra, nàng chỉ nhớ rõ hôm qua mình quỳ xuống, khẩn cầu La đại nhân che chở hắn mẹ con, còn chưa kịp làm cái gì, tiếp lấy liền không có ấn tượng… Ta ngủ mất rồi?

Bỗng nhiên đứng dậy, bôi nhánh hít một hơi lãnh khí, chỉ cảm thấy toàn thân trên dưới đau nhức không thôi, nhất là hai cái đùi cơ hồ mất đi trực giác, mãnh liệt dị dạng cảm giác lại thêm bây giờ trên giường êm khắp nơi bừa bộn bộ dáng, đã nhân sự bôi nhánh đâu còn không biết, đêm qua xảy ra chuyện gì…

Nhưng quá trình đâu? Ta làm sao chỉ thấy kết quả, trong đầu lại không nửa điểm ký ức đâu? Bôi nhánh lại kinh vừa thẹn vừa mừng, nhất thời mờ mịt.

Bách Hoa cung.

Một đêm tu luyện, thần thanh khí sảng Đồ Thanh từ thiền điện bên trong đi ra, cảm thụ

Lấy thể nội sinh động yêu lực, sung mãn trạng thái tinh thần, không khỏi âm thầm cảm khái, may mắn nghe sư

tôn lời nói, một đêm này tu luyện hiệu quả, xa so với nàng trong tưởng tượng càng tốt hơn , hôm nay nàng càng nhiều mấy phần tự tin, nhưng tự phong núi bí cảnh bên trong vào tay trong truyền thuyết phong sơn truyền thừa.

“Đa tạ sư tôn hôm qua đề điểm, đệ tử sắp tiến về phong sơn bí cảnh, tất không phụ kỳ vọng!” Nàng quỳ gối tẩm cung ngoài cửa lớn, cung kính mở miệng.

Mấy hơi về sau, nhụy hoa thanh âm vang lên, “Ừm, bản cung biết, ngươi lại đi thôi.” Rất bình tĩnh, rất lạnh nhạt, cùng lúc trước không có thay đổi gì, nhưng Đồ Thanh một trái tim lại đột nhiên nắm chặt, nàng nhưng vẫn sư tôn bình tĩnh trong lời nói, cảm nhận được vô tận bi phẫn.

Không sai, chính là bi phẫn… Thật chẳng lẽ có người khi dễ sư tôn? Nếu không như thế nào như thế? Nhưng đó căn bản không có khả năng a, tại phong sơn bên trong sư tôn chính là trời, ai có thể làm được điểm này? Trong lúc nhất thời tâm loạn như ma, Đồ Thanh miệng bỗng nhúc nhích chung quy không dám hỏi nhiều, lại cung cung kính kính thi lễ một cái đứng dậy thối lui.

Oanh ——

Trong tẩm cung một tiếng vang thật lớn, kia làm bạn nhụy hoa vô số năm ngọc giường, rốt cục không chịu nổi hết lần này đến lần khác trọng kích, “Ba” một tiếng chia năm xẻ bảy, những cái kia rủ xuống đến sa mỏng, cũng bị lực lượng cường đại chấn thành bột mịn.

“Nghiệt chướng! An dám hết lần này đến lần khác tính toán bản cung? Ta tất sát ngươi!” Nhụy hoa hô hấp dồn dập, cả người đều đang phát run.

Cứ việc ngọc giường 4 nát chăn gấm cũng bị quấy nát, nhưng mơ hồ cũng có thể nhìn thấy nó giống bị nước thẩm thấu, 1 bộ ẩm ướt cộc cộc bộ dáng. Mà nhụy hoa giờ phút này cứ việc lửa giận ngút trời, nhưng cả người sắc mặt lại hồng nhuận vô song, có loại chói lọi cảm giác.

Còn có La Quan,

“Đáng chết tiểu tặc!” Nhụy hoa răng cắn kẽo kẹt vang, “Cái này rất nhiều sỉ nhục gia thân, về sau bản cung chắc chắn sẽ cùng ngươi thanh toán!”

…

Nhụy hoa vẫn như cũ vắng mặt hôm nay bí cảnh mở ra, chỉ phái vô muối tới truyền lời, để La Quan 1 nhân chủ cầm việc này là đủ.

Chẳng biết tại sao La Quan đột nhiên có điểm tâm hư, càng thấy phía sau phát lạnh, hắn không rõ ràng Tô Khanh cùng nhụy hoa quan hệ, nhưng Đồ Tư Tư nói rất rõ ràng, chẳng lẽ 2 người kia… Đáng chết, hắn đến cùng là lúc nào, bị Tô Khanh cho tính toán? Vì sao không phát giác gì?

Tâm tình không tốt biểu lộ tự nhiên kiềm chế, chủ trì nghi thức mấy tên Yêu tộc, cảm thụ được bên người lạnh buốt khí tức, cả đám đều nhanh khóc, La Quan ở

bên trong đình thanh danh thật là không hề tốt đẹp gì, quỷ biết ai trêu chọc vị này, cũng đừng liên lụy chúng ta.

Cũng may hắn mặt thối về mặt thối, thật không có cái gì khác cử động, đang cố ý gia tốc, tinh giản tình huống dưới, nghi thức rất nhanh hoàn thành.

Mấy tên tu sĩ yêu tộc gạt ra tiếu dung, cung kính hành lễ, “Mời La đại nhân xuất thủ, mở ra phong sơn bí cảnh!” 【

br 】

La Quan mặt không biểu tình gật đầu, dư quang nhìn lướt qua trong mấy người Tô Khanh, nàng ngược lại biểu hiện giống như là người không việc gì đồng dạng, thậm chí mặt mày đạm mạc, tăng thêm mấy điểm người sống chớ tiến vào lạnh lùng khí tức.

Trang! Ngươi cái đốt nữ nhân, ngược lại là giả thật giống!

Đồ Thanh không khỏi có chút hồ nghi, ánh mắt nhìn xem La Quan, lại nhìn một chút bên người Tô Khanh, mặc dù 2 người kia biểu hiện đều rất bình thường, nhưng nàng vẫn cảm thấy có chút cổ quái.

“Đại khái là khẩn trương, liền một đêm mà thôi, lại tại cái này khẩn yếu quan đầu, có thể có chuyện gì?” Đồ Thanh an ủi một chút mình, vô ý thức ngẩng đầu nhìn lại, bây giờ ngày này lam nhưng có điểm lục a, nhìn xem sắc không đúng lắm.

Phong sơn bí cảnh không tại đỉnh núi, cũng không tại

chân núi, mỗi lần mở ra đều là ngẫu nhiên vị trí, bây giờ ngay tại trên một đỉnh núi, cây phong chính hồng như đại hỏa, đốt đầy trời khắp nơi.

Lúc này theo nghi thức kết thúc, một chút xíu chấn động từ trong hư không truyền ra, chấp chưởng phong sơn một nửa bản nguyên tình huống dưới, La Quan có thể rõ ràng cảm thấy được, cái này chấn động bên trong ẩn tàng đồ vật. Hắn đưa tay một điểm bản nguyên chi lực từ đầu ngón tay phun ra ngoài, rót vào chấn động hư không, liền như cục đá rơi xuống sóng nước liên liên.

1 đạo cửa vào xuất hiện ở trước mắt, mặt ngoài nhìn lại là bằng đá, nhưng lại có ngọc chất sáng loáng, trên đó trải rộng pha tạp vết rách, giống như đã từng bị khủng bố lực lượng phá hủy, lại từng khối ghép lại bắt đầu, lại cho người ta một loại lung lay sắp đổ, bất cứ lúc nào cũng sẽ vỡ nát cảm giác.

Tại cái này cửa đá xuất hiện nháy mắt, La Quan nháy mắt tự phong Yamamoto nguyên bên trong, cảm nhận được một phần kích động cùng thuộc về, tựa hồ nó cùng cửa này vốn là một thể. Như tại trước đó hắn hoặc vô quá nhiều cảm xúc, nhưng hôm nay trong đầu lại đột nhiên tung ra một cái ý niệm trong đầu ——

Cái này cửa đá, chính là tại năm đó 12 sắc thần lôi oanh kích phong sơn kia một trận hạo kiếp bên trong tổn hại, lúc này mới hiện ra bây giờ bộ dáng!

Đè xuống suy nghĩ, La Quan lại sâu sắc nhìn cửa đá một chút, xoay người nói “Bí cảnh cửa vào đã mở, gia yêu tử nhận lấy lệnh bài, có thể tự tiến vào bên trong.”

“Đa tạ La đại nhân.” 7 vị yêu tử khom mình hành lễ, sắc mặt hoặc kích động hoặc bình tĩnh, theo thứ tự tiến lên.

Đồ Thanh ở phía trước, cầm tới lệnh bài sau vẫn chưa nói cái gì, chỉ là đối La Quan nháy mắt mấy cái, liền một bước bước vào trong đó. Tô Khanh thì tại cuối cùng, hay là 1 bộ lạnh lùng lạnh nhạt biểu lộ, đối mặt La Quan thường có chỉ là nhàn nhạt đi hành lễ, 1 bộ không quen bộ dáng.

Nhưng tiếp nhận lệnh bài lúc, móng tay lại lặng lẽ ngoắc ngoắc lòng bàn tay của hắn, La Quan rõ ràng thấy được nàng thanh lãnh hờ hững đôi mắt dưới cất giấu mấy điểm trêu chọc.

Sau đó, lách mình biến mất không thấy gì nữa.

“Cái này đáng ghét nữ nhân!” La Quan âm thầm cắn răng, quay người đảo qua xung quanh, “Ngươi cùng canh giữ ở bên ngoài , bất kỳ người nào không được tự tiện tới gần.”

Dứt lời, cái cuối cùng tiến vào phong sơn bí cảnh.

—

—

Chương 1025 : Tuyệt linh chi địa

Trước mắt nhoáng một cái, ngắn ngủi hắc ám sau bỗng nhiên sáng tỏ, lại cùng ngoại giới so sánh u ám rất nhiều, lại nhiều mấy điểm không hiểu kiềm chế. . 85. . 85. Đạp lập giữa không trung, liền chỉ là thở dốc đều cảm thấy gian nan, như giữa ngực bụng ép một tảng đá lớn, lại như con cá bị ném xuất thủy bên ngoài.

La Quan nhướng mày, ánh mắt hướng phía dưới nhìn lại, mơ hồ có thể thấy được mấy thân ảnh, tới lúc gấp rút nhanh phóng tới một phương hướng nào đó, chính là trước một bước tiến vào kỳ danh yêu tử, Tô Khanh cùng Đồ Thanh 2 cái cũng ở trong đó. Bọn hắn không hẹn mà cùng cũng không thi triển yêu lực, tu vi, mà là đơn thuần lấy Yêu tộc thân thể cường hãn đi đường.

Quả nhiên có cái này cảm ứng cũng không phải là hắn 1 người, cái gọi là phong sơn bí cảnh, ẩn chứa phong sơn truyền thừa địa phương, đúng là 1 linh cơ đoạn tuyệt, không cách nào tu hành đất chết, mà càng ngạc nhiên hơn chính là mảnh này đất chết bên trong, lại còn có sinh linh phồn diễn sinh sống.

La Quan mượn nhờ phong sơn bản nguyên nhưng dò xét dưới chân phiến đại địa này, nó hẹn 10,000 dặm lớn nhỏ, chỉ có ở giữa mấy ngàn bên trong khu vực thích hợp phồn diễn sinh sống, cái khác biên giới thì một mảnh cháy đen rách nát, đại địa sơn hà vỡ nát, từng đầu khe nứt to lớn, như khủng bố vết sẹo tại đại địa phía

trên lan tràn.

Một tia nghiêm nghị, kiêng kị từ đáy lòng hiện lên, kia cháy đen, vỡ nát chi địa La Quan chỉ là xa xa “Thăm dò” lại sinh ra cực lớn bất an, bên tai mơ hồ trong đó giống như là nghe tới “Ầm ầm” khủng bố tiếng vang, nương theo lấy vô số đạo đan vào một chỗ tuyệt vọng kêu rên.

Bá ——

La Quan vội vàng thu hồi cảm giác, sắc mặt nghiêm túc vạn điểm, thông qua thể nội phong sơn bản nguyên, cùng nhìn thấy trước mắt một màn, hắn ẩn ẩn sinh ra một phần suy đoán —— cái gọi là phong sơn bí cảnh, dưới chân khối này linh cơ đoạn tuyệt chi địa, mới là năm đó chân chính phong sơn di tích, những cái kia cháy đen, vỡ nát vết tích chính là 12 sắc thiên lôi tứ ngược tạo thành.

Kia nơi đây sinh tồn lấy Nhân tộc lại là cái gì lai lịch? Không sai, phong sơn bí cảnh bên trong xây thành trì mà ở đúng là Nhân tộc, chỉ là mắt nhìn tình hình bên dưới huống sống cũng không nhẹ nhõm, kia đại đại nho nhỏ thành trong trại, hắn chỗ quan sát được nhiều người xanh xao vàng vọt, ít có thân thể cường kiện người.

“Xem ra phong sơn bí cảnh bên trong cất giấu không ít bí mật, nơi đây linh cơ đoạn tuyệt, pháp lực hao tổn chỉ có thể mượn đan dược bổ sung… Ân, mà ngay cả nhẫn trữ vật đều không thể mở ra, có vô hình chi lực chặt đứt hết thảy tu hành thủ đoạn, ta bây giờ cũng không thể thi triển.”

La Quan nhíu nhíu mày rơi trên mặt đất, đã không cách nào bổ sung tự thân hao tổn, tốt nhất đừng tùy ý tiêu xài pháp lực. Đối tu sĩ tầm thường mà nói, như thần thông pháp thuật vô hiệu, pháp lực lại không thể được bổ sung, sợ là kinh hoảng hơn thất thố, nhưng đối La Quan mà nói ảnh hưởng không lớn.

Dù sao trừ kiếm tiên bên ngoài, hắn còn từng bị người cho rằng là 1 cái người điên vì võ, tổ long huyết mạch tiến một bước thức tỉnh, để hắn nhục thân càng phát ra cường hãn, tại mảnh này tuyệt linh chi địa chính là chỉ bằng nhục thân, cũng đầy đủ một cái tay hoành ép 4 phương, cử động lần này bất quá là để phòng lỡ như.

Tô Khanh, Đồ Thanh bọn người đi địa phương, chính là phong sơn truyền thừa chỗ

Tại, vừa rồi La Quan đã nhìn thoáng qua, càng thông qua thể nội bản nguyên cho xác nhận… Vậy liền không nóng nảy quá khứ, hắn cũng muốn trước tìm hiểu một chút, nơi đây đến cùng là tình huống như thế nào.

Nghĩ nghĩ, La Quan cất bước hướng dưới núi bước đi, hắn vừa rồi đã nhìn thấy chân núi, liền có 1 cái thô lậu cỡ nhỏ thôn trại.

…

3 tên hán tử lưng tựa lưng, tay cầm đao bổ củi gắt gao nhìn chằm chằm trước mặt mấy con dã lang, cách đó không xa ngã 2 cỗ thi thể, trước đây không lâu còn tại cùng bọn hắn đàm tiếu, a mới nói hắn bà nương hỏng 2 thai, lần này bụng lại tròn lại lớn, nhất định là cái cường

tráng nam hài có thể cho nhà bọn hắn lưu về sau, muốn bao nhiêu chuẩn bị con mồi, đổi tiền đi trên trấn cho bà nương mua chút bổ dưỡng chi vật, miễn cho thua thiệt thân thể.

Bên cạnh Vương Sơn trò cười trước mặt hắn 2 thai đều là khuê nữ, còn dám tái sinh thứ 3 thai, cũng không sợ đem mình cho mệt chết, miệng hắn luôn luôn rất độc, nhưng mỗi lần phân phối con mồi thời điểm, đều sẽ hữu ý vô ý cho thêm a mới một phần, mấy người đều là từ nhỏ cùng nhau lớn lên đồng bạn, lẫn nhau hiểu rất rõ, nghe vậy đều là cười cười cũng không để vào trong lòng.

Nhưng bây giờ a mới chết rồi, Vương Sơn cũng chết rồi, chết đang muốn đem a mới từ đàn sói hoang bên trong cứu ra trên đường, bị cắn một cái đoạn cổ.

Liền thừa 3 người bọn hắn, nhưng sói hoang rất nhiều, như hôm nay sắc lạnh dần, núi bên trong con mồi càng ngày càng ít, bọn chúng cần góp nhặt qua mùa đông đồ ăn, con mắt bốc lên xanh mơn mởn đói lục quang, chỉ là bởi vì còn không có giết chết tất cả con mồi, mới cố nén chưa từng ăn.

“Ngoài núi vây lúc nào đến như thế một đám sói hoang, lúc này huynh đệ chúng ta sợ là trốn không thoát.” Đổng Lễ cười khổ một tiếng, nhìn bên người 2 người, “Chuẩn bị liều mạng dưới, ai có thể chạy trở về… Nhà bên trong liền chiếu cố một hai… Được rồi, nhiều người như vậy làm sao quản tới… Ai, phó thác cho trời đi…”

Hắn nắm thật chặt trong tay đao gãy, bụi bẩn còn đoạn

mất một đoạn, trải qua vô số lần rèn luyện, chỉ còn lại có hẹp hẹp một đoạn. Đổng Lễ không thiếu liều mạng dũng khí, cũng nghĩ qua một ngày kia hắn chắc chắn rơi vào cùng tổ tông, bậc cha chú kết cục giống nhau, nhưng khi 1 ngày này chân chính giáng lâm lúc, hắn mới phát hiện mình thật sợ.

Không phải sợ chết, mà là sợ hắn sau khi chết, mắt mù lão nương làm sao bây giờ? Thê tử cùng con trai độc nhất về sau làm như thế nào sống? Mất đi trụ cột, mùa đông này đều chưa hẳn chịu quá khứ. Vừa nghĩ đến đây, hắn đã cảm thấy 2 mắt chua xót lồng ngực giống bị đao quấy.

“Ngao!”

Sói tru vang lên, một đám súc sinh cúi người đi, đây là bọn chúng sắp tiến công tín hiệu, 3 cái hán tử mặt mũi tràn đầy đau thương, tuyệt vọng.

Đúng lúc này, rừng rậm kia bên trong lại chui ra một thân ảnh, đột nhiên xuất hiện biến hóa không chỉ có 3 cái hán tử ngây ngốc một chút, đang muốn khởi xướng vây công đàn sói hoang cũng có chút mộng? Bọn chúng cũng không có trí tuệ, chỉ là bản năng cảm thấy không thích hợp, làm sao người này đi đến cái này, bọn chúng đều không nghe thấy động tĩnh?

Đổng Lễ vô ý thức kinh hỉ, nhưng chờ hắn thấy rõ người tới về sau, đôi mắt lập tức ảm đạm, một bộ trường bào màu đen rất là tinh xảo, sạch sẽ, khuôn mặt trắng nõn, bàn tay không có tập võ vết tích, cũng là những truyền thuyết kia bên trong, thành lớn xuất thân công tử ca.

“Chạy mau! Có sói hoang, đừng tới đây!” Hắn lớn tiếng la lên, ý đồ cứu người này, bọn hắn đã là hẳn phải chết, người này ở cách xa chút có lẽ còn có thể trốn được.

Cũng không biết là gió núi lớn, hay là khoảng cách quá xa, người kia dường như không có nghe được, vẫn hướng về bọn hắn chỗ đi tới.

“Người này ngốc sao? Coi như nghe không được, hẳn là cũng không nhìn thấy bọn này ăn người sói đói?” Đổng Lễ 3 người thật nghĩ chửi ầm lên, nếu là bọn hắn có cơ hội sống sót liền tốt.

Nhưng tiếp xuống một màn nhưng lại làm cho bọn họ trừng lớn mắt, một đám sói hoang phát ra uy hiếp “Ô ô” gầm nhẹ, nhìn như hung ác cũng đang không ngừng lui ra phía sau, tựa hồ phát giác được nguy hiểm. Sau đó, theo người kia tới gần, lại “Nghẹn ngào” một tiếng kẹp lấy cái đuôi, ngay cả con mồi cũng đừng quay đầu liền chạy.

Có lẽ là chạy quá bối rối, trong đó 2 đầu sói hoang, lại trực tiếp đâm vào trên cây, “Răng rắc” “Răng rắc” 2 tiếng về sau, cổ quỷ dị uốn cong ngã xuống đất. Một màn này thực tế quá quỷ dị, quỷ dị đến rõ ràng đã thoát ly uy hiếp, nhưng Đổng Lễ 3 người hay là há to mồm, ngơ ngác dựa chung một chỗ.

“Tại hạ La Quan, từ phương xa mà đến, vô ý ở trong núi này lạc đường, không biết 3 vị nhưng nguyện dẫn ta đi ra đại sơn?”

Khoảng cách mấy bước dừng lại, La Quan chắp tay, nhẹ giọng mở miệng.

“A…” Đổng Lễ lấy lại tinh thần, vội vàng gật đầu, “Có thể có thể… Chúng ta liền ở tại dưới núi… Không biết… Mới vừa rồi là chuyện gì xảy ra? Những con sói kia chạy thế nào… Còn… Còn chết 2 đầu…”

La Quan lắc đầu, “Tại hạ không biết, sợ là trong núi có biến, dã thú từ trước đến nay cảm giác nhạy cảm, chấn kinh phía dưới hốt hoảng bố trí đi.”

Có thể là “Trong núi có biến” 1 câu hù sợ bọn hắn, 3 cái hán tử biến sắc, vội vàng nói “Trời liền sắp tối, chúng ta được mau về nhà, còn xin la… Tiên sinh hơi chờ…”

Kỳ thật Đổng Lễ cũng không biết nên như thế nào xưng hô, trong thôn chỉ có lão thôn trưởng 1 người biết chữ, nghe nói lúc còn trẻ từng tu võ đạo có thành tựu, tại thành lớn bên trong lịch luyện qua, kia bên trong có chuyên môn giáo sư đọc sách người liền được xưng là tiên sinh… Trước mắt vị này nhã nhặn, nhìn xem ngũ thể không cần bộ dáng, liền cùng lão thôn trưởng nói tới tiên sinh có chút

Tương tự.

La Quan gật gật đầu lẳng lặng đứng ở bên cạnh, nhìn xem bọn hắn đầu tiên là bôi mấy đem nước mắt, nhanh chóng đem đồng bạn thi thể thu thập xong, 2 cái hán tử đều là bị sói hoang cắn chết, vết thương hơi có chút doạ người, nhưng hắn đến thời điểm người liền đã chết rồi, lưu lại 2 đầu giọng điệu dính máu sói hoang đến, cũng

coi như chấm dứt việc này.

Không có giết cái khác sói hoang, là La Quan phát hiện bọn chúng chỉ là một đám bình thường dã thú, người vào núi đi săn, dã thú săn mồi qua mùa đông, vốn không có đúng sai.

Có lẽ là thấy nhiều sinh tử, đem đồng bạn thi thể cột chắc về sau, di chuyển 2 đầu sói hoang thời điểm, 3 người trên mặt lộ ra mấy điểm vui mừng, bọn này súc sinh thành quần kết đội, hiển nhiên vẫn chưa thua thiệt ăn uống, tại cái này lâm thời tiết mùa đông còn sinh phiêu phì thể tráng, thịt sói có thể đủ 1 nhà ăn thật lâu, hoàn chỉnh không thiếu sót thượng hạng da sói, càng là có thể bán ra giá tiền không tệ.

“La tiên sinh, chúng ta đi thôi.”

1 người kháng thi 2 người kéo sói cùng cái khác con mồi, bọn hắn không có để La Quan nhúng tay, xem bọn hắn dưới chân coi như vững vàng, La Quan cũng không nhiều lời, liền chỉ là đi theo phía sau bọn họ.

3 người dưới chân vội vàng, tâm tình thay đổi rất nhanh dưới không muốn nhiều lời, chỉ thoảng qua cùng La Quan bắt chuyện vài câu về sau, liền vùi đầu vội vàng đi đường.

Thôn trại dù không tính quá xa, nhưng phụ trọng phía dưới 3 người nóng đầu đầy mồ hôi, hay là tại sắc trời triệt để đen xuống lúc, mới rốt cục đến cửa thôn, xa xa đã nhìn thấy cửa trại chỗ nhóm lửa lửa đem.

“Đến!” Đổng Lễ buông lỏng một hơi, mặt lộ vẻ vui mừng, “La tiên sinh, đây chính là Đổng gia thôn…”

Hắn đột nhiên khẽ giật mình, mắt lộ kinh ngạc.

Mấy người bọn hắn chạy quen đường núi người đều mệt thở hồng hộc, mồ hôi đầm đìa, La tiên sinh xem xét liền không có từng góp sức khí người tuy nói không có phụ trọng nhưng một đường theo tới, lại cùng lúc trước không có chút nào biến hóa, chính là trên thân trường bào đều giống như trước đó như vậy sạch sẽ.

Không chờ hắn nghĩ càng nhiều, cửa thôn chỗ một trận reo hò, “Trở về!”

Rất nhanh tiếng bước chân vang lên, một đám người lao đến, “Có con mồi, thật nhiều… Tê! Là sói, có 2 đầu sói hoang…”

Đáng kinh ngạc vui thanh âm, rất nhanh liền im bặt mà dừng, 2 tên hán tử thi thể bị nhẹ nhàng để dưới đất.

“Hài cha hắn!” Một tên kêu thảm, đi ở phía trước mà một tên phụ nhân, trực tiếp xụi lơ xuống dưới.

Tận lực bồi tiếp một mảnh tiếng khóc, có sai lầm đi thân nhân thống khổ, cũng có đối tương lai sợ hãi.

Giày vò một hồi lâu, mới rốt cục đi vào trong thôn, thi thể người chết đã bị trong nhà mang đi, lão thôn trưởng còng lưng thân thể, nhìn như mắt mờ, lại cất giấu một tia khôn khéo, “Lão tam, ngươi mang quý khách trở về, làm sao không cùng lão phu giới thiệu một chút?”

Chương 1026 : Đổng Bình

Đổng Lễ trong nhà đi 3, có thể sống đến hôm nay cũng chỉ thừa hắn 1 người, nghe vậy chặn lại nói “Là ta sơ sẩy, vị này là La Quan La tiên sinh, từ phương xa du lịch mà đến vô ý tại trong núi mê phương hướng, vừa lúc gặp được chúng ta liền đi ra núi.”

Lại xoay người nói “Tiên sinh, hôm nay sắc trời đã xong, gần nhất thị trấn cũng tại ngoài 100 dặm, không bằng trước tiên ở trong thôn ở tạm lại tính toán sau?”

La Quan gật gật đầu, nói “. Cũng tốt.” Lại đối lão thôn trưởng chắp tay một cái, nói “. Mạo muội đến đây, La mỗ quấy rầy.”

Lão thôn trưởng cười hiền lành, “Tiên sinh nói gì vậy, ngài như vậy quý khách nguyện ý đến chúng ta Đổng gia thôn, kia là chúng ta phúc điểm, không biết tiên sinh từ nơi nào mà đến a? Lão phu lúc tuổi còn trẻ học qua một chút tay chân công phu, đã từng bên ngoài du lịch qua.”

La Quan thản nhiên nói “La mỗ đến từ nội đình.”

“Nội đình?” Lão thôn trưởng nhíu mày suy tư, rõ ràng không thu hoạch được gì, lắc đầu nói “Cái kia hẳn là là rất xa bên ngoài thành lớn, lão phu cũng không từng từng tới kia địa giới.”

Hắn nắm thật chặt trên thân giặt hồ sạch sẽ, lại đánh lấy mấy khối miếng vá áo bông, đối Đổng Lễ nói “. Nhà

ngươi lão nhị viện tử, không phải liền liên tiếp nhà bên trong? Vừa vặn cấp cho tiên sinh ở, nhà bên trong ăn uống còn đủ? Có thiếu liền nói với ta âm thanh, quý khách đến tự đắc chiêu đãi thỏa đáng."

Đổng Lễ cung kính nói "Lão thúc xin yên tâm, nhà bên trong còn có chút đồ sấy, vại gạo bên trong cũng có lương thực, sắc trời cũng không còn sớm, ta trước mang La tiên sinh về nhà."

La Quan đối lão thôn trưởng chắp tay một cái, cùng Đổng Lễ chậm rãi từng bước, hướng nhà hắn bên trong bước đi.

Đổng Thê chiếu cố trong nhà mắt mù lão nương không có ra ngoài nghênh đón, nhưng cũng nghe nói a mới, Vương Sơn tin chết, nhìn thấy Đổng Lễ lúc một chút liền đỏ mắt, có thể nhìn đến phía sau hắn còn có người lúc, bước chân liền ngừng lại, chần chờ nói "Chủ nhà, vị quý khách kia là?"

Kia trường sam vuông vức sạch sẽ, sợi tổng hợp dù chưa gặp qua, nhưng tại nhà mình u ám dưới ngọn đèn đều hiện ra ánh sáng, có thể thấy được cực kỳ trân quý.

Đổng Lễ chịu đựng khuấy động nỗi lòng, trầm ổn gật gật đầu, "Ừm, vị này là La tiên sinh, là chúng ta ở trong núi gặp phải quý khách, ngươi đi đem treo ở lương đầu đầu kia chân sau lấy xuống, cùng ngày mùa thu bên trong thu thập cây nấm cùng một chỗ xào, lại lấy một bình rượu gạo cho tiên sinh ủ ấm thân thể."

Đổng Thê do dự một chút, hay là "Ai" một tiếng quay

người rời đi, rất nhanh nhà bếp liền truyền ra “Ầm ầm” dầu phiêu âm thanh, một trận mùi thơm xông vào mũi.

“Bành” một tiếng cửa phòng bị đẩy ra, 1 cái 7-8 tuổi tiểu tử, từ bên ngoài xông tới, tay cầm một cây trường côn, chính vung vẩy “Ô ô” rung động, “Cha, nhìn ta luyện được côn pháp, uy phong không uy phong?”

“Tiểu tử thúi!” Đổng Lễ mặt tối sầm, “Trời tối mới biết được trở về? Cẩn thận bị dã thú điêu đi! Lần sau lại muộn như vậy, nhìn ta không đập nát cái mông của ngươi!”

“Thất thần làm gì? Còn không mau tới gặp qua quý khách? Vị này là La tiên sinh.”

Đổng Bình khẽ giật mình, lúc này mới phát hiện trên giường còn ngồi 1 cái người xa lạ, hắn mặt đỏ lên tranh thủ thời gian buông xuống trường côn, “Gặp qua tiên sinh.” Lúc nói chuyện, hắn không ngừng ngẩng đầu vụng trộm dò xét, 2 bên hai gò má đỏ bừng, một đôi tròng mắt có chút linh động.

La Quan nhìn trước mắt thiếu niên, dừng một chút, nói “. Lần đầu gặp mặt, vốn nên cho ngươi một phần lễ gặp mặt, nhưng ta bây giờ không tiện lắm, liền chờ lần sau đi.”

Đổng Lễ liền nói “Không dám không dám, tiên sinh nói gì vậy, bất quá là trong thôn đứa nhà quê, muốn cái gì lễ gặp mặt.”

Đổng Bình lại ánh mắt sáng tỏ, “Không! Tiên sinh nói là

cho ta, cha ngươi không thể dạng này a… Tiên sinh, Đổng Bình cho ngài dập đầu, ta nhưng ghi nhớ!”

Hắn liền muốn quỳ xuống, lại bị 1 con ấm áp đại thủ giữ chặt, ngẩng đầu liền nghênh tiếp một đôi đen nhánh đôi mắt, ôn nhuận thanh âm ở bên tai vang lên, “Nam nhi dưới đầu gối là vàng, không nên tùy tiện quỳ, đáp ứng ngươi tự nhiên

Giữ lời, ta sẽ không nuốt lời.”

Đổng Lễ có chút xấu hổ, hung hăng trừng mắt liếc con trai độc nhất, nhưng thấy La Quan thần sắc bình tĩnh, cũng đều vui lúc này mới yên tâm.

Đồ ăn tốt, xào thịt khô phối hợp cây nấm cùng cây ớt, sắc hương vị đều đủ, lại phối hợp cơm trắng cùng 1 tiểu bình rượu gạo, đã là nhà bên trong ăn tết lúc mới có phân phối.

Đổng Bình reo hò một tiếng, 2 mắt sáng lóng lánh.

Đổng Lễ lại áy náy chắp tay, nói “. Trong nhà thực tế đơn sơ, liền chỉ có điều kiện này, còn xin tiên sinh đừng nên trách.”

La Quan mỉm cười nói “Đã rất tốt, Đổng huynh không cần như thế.”

Đổng Thê nhìn thoáng qua trượng phu, tự tay vì La Quan rót rượu gạo, lại cho trượng phu rót đầy, lúc này mới trừng mắt nhìn về phía Đổng Bình, “Còn không qua đây ăn cơm, ngươi sát bên tiên sinh làm gì?”

Đổng Bình lắc đầu, “Không, ta muốn trước đây ruột vừa ăn!”

La Quan nhìn hắn một cái, mỉm cười nói “Tốt, ngay tại cái này ăn đi.”

Đổng Lễ đáy mắt vui mừng, vội vàng bưng chén lên, “Ta kính tiên sinh một bát.”

Một bữa cơm ăn thơm ngọt, Đổng Bình ngay cả đào 3 chén cơm, mới ôm bụng tựa ở giường sưởi bên trên nghe các đại nhân nói chuyện, nguyên lai tiên sinh là từ rất rất xa bên ngoài đến, khó trách xuyên nhã trí như vậy, dài cũng xinh đẹp… Liền cùng họa bên trong người đồng dạng…

Nhưng trên thực tế hắn ngay cả họa cũng chưa từng gặp qua mấy lần, liền lão thôn trưởng có mấy tấm nghe nói là từ thành bên trong mang về tượng thần, ngày thường bên trong bảo bối vô cùng, che giấu không cho bọn hắn nhìn, nhưng Đổng Bình cảm thấy những cái kia tượng thần không thích hợp, đều là nữ nhân xinh đẹp không nói, y phục mặc cũng không nhiều lắm… Các nàng nhất định rất lạnh, thật sự là quá đáng thương.

Ăn no, nghĩ đến loạn thất bát tao suy nghĩ, Đổng Bình bất tri bất giác ngủ thiếp đi.

Chờ hắn mở mắt ra thời điểm, trời đã sáng rõ, cha, mẹ ngay tại bên ngoài nói chuyện, hắn “Uỵch” một chút đứng lên, rất nhanh mặc vào áo bông quần bông lao ra, “Cha, tiên sinh đâu? Ta đêm qua sẽ không là nằm mơ a?

Hắn làm sao không gặp rồi?”

Đổng Lễ hù nghiêm mặt, “Nói mò gì! Ai cũng giống như ngươi, ngủ một giấc đến mặt trời lên cao a!” Có thể đối con trai độc nhất hắn chung quy yêu mến có thừa, sắc mặt hòa hoãn rất nhiều, nói “. Tiên sinh dùng qua điểm tâm về sau, đi thôn bên trong tản bộ tiêu thực, ai ngươi làm gì đi? Còn chưa ăn cơm đây?”

Đổng Bình đã vọt ra ngoài, “Không ăn, chờ chút cùng cơm trưa cùng một chỗ ăn, ta đi trước tìm tiên sinh!”

“Đứa nhỏ này!” Đổng Lễ do dự một chút hay là mặc hắn đi, quay người nhìn về phía thê tử, “Ta chuẩn bị đem lần này con mồi, điểm một bộ phân cho a mới, Vương Sơn nhà đưa đi, mặt khác nhà ta hầm bên trong, còn cất giữ bao nhiêu lương thực, ta nghĩ cũng lấy một phần ra… Không phải mùa đông này, 2 nhà này cô nhi quả mẫu trên có lão dưới có tiểu nhân, sợ là không chịu đựng được.”

Đổng Thê lườm hắn một cái, hừ lạnh nói “Nhìn ngươi bộ dáng này, trái ngược với ta là người xấu đồng dạng, những năm này ta cái kia một lần, ngăn ngươi cứu tế cùng thôn rồi? Sự tình ngươi xem đó mà làm thôi, ta đi Vương thẩm Tử gia mượn mấy khỏa trứng gà, giữa trưa cho tiên sinh làm đồ ăn.”

Đêm qua, vợ chồng trước khi ngủ nhỏ giọng nói một hồi, Đổng Lễ càng hồi tưởng sói hoang đột nhiên rút đi một chuyện, càng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, cùng thê tử tinh tế nói về sau, nàng dù không có gì tỏ thái độ, nhưng hôm nay đối đãi tiên sinh lúc thái độ rõ

ràng càng nhiều mấy điểm tôn kính, nếu không cũng sẽ không đáp ứng đi mượn trứng gà.

“Ai ai, ta liền biết nàng dâu tốt nhất, chờ chút cơm trưa ta cùng ngươi cùng một chỗ làm, để ngươi cũng nếm thử thủ nghệ của ta.”

“Đi đi đi, bao lớn năm

Kỷ, nhi tử vừa mới đi, ngươi cho ta ổn định điểm…”

Một bên khác La Quan đã ở thôn bên trong dạo qua một vòng, thôn này trại vốn cũng không lớn, một số người nhìn thấy hắn về sau, đại bộ phận điểm xa xa dừng lại, ánh mắt kính sợ bên trong mang theo dò xét, cũng có người thử thăm dò tới vấn an, “Gặp qua tiên sinh.”

La Quan liền gật gật đầu, hướng đối phương ôn hòa cười cười, cùng nghe tới tiếng khóc thời điểm, hắn mới phát hiện đã đi tới hôm qua chết đi 2 người nhà phụ cận, nghèo khổ nhà lại là tình cảnh hiện tại, việc tang lễ hiển nhiên giản lược đến cực điểm, liền nhà mình thân quyến khóc vài tiếng hơi bái tế, rất nhanh liền sẽ hạ táng.

Mà chôn cất địa điểm thế mà cũng tại trong thôn trại, chính là góc đông bắc một mảnh đất trống, bây giờ liếc nhìn lại, đại đại nho nhỏ nấm mồ lại cũng lít nha lít nhít.

Lão thôn trưởng đi tới, chắp tay một cái, “La tiên sinh, thôn bên trong đơn sơ để ngài chê cười.”

La Quan nhìn qua quan tài mỏng hạ táng 2 người, suy nghĩ một chút nói “Vì sao táng trong thôn?” Người sống

cùng người chết cùng ở, ít nhiều có chút quỷ dị, cũng chính là tại cái này đạo pháp không hiện tuyệt linh chi địa, như tại ngoại giới sợ là muốn dẫn xuất rất nhiều tai họa.

Lão thôn trưởng cười khổ, “Ta cùng thôn trại thực lực yếu nhỏ, không có cố định đội ngũ tuần tra, nếu đem thi thể chôn ở bên ngoài, không qua đêm liền sẽ bị đói dã thú đào ra chia ăn, đây cũng là hành động bất đắc dĩ.”

La Quan nhíu nhíu mày, nói “. Trong núi này dã thú rất nhiều sao?”

“Nhiều a! Cái kia bên trong không nhiều, trong thiên hạ này dã thú, căn bản là giết chi không dứt, từng gốc sinh mệnh lực so cỏ dại còn tràn đầy.” Lão thôn trưởng thở dài một hơi, chắp tay nói “La tiên sinh, cách đó không xa chính là ta nhà, mời ngài đi qua ngồi một chút?”

“Cũng tốt, quấy rầy.”

Nhà trưởng thôn chỉ là hơi rộng rãi chút, lại quạnh quẽ lợi hại, chỉ một mình hắn. Ngược lại hai bát trà nóng về sau, lão thôn trưởng hí hư nói “Bạn già mấy năm trước chết rồi, nữ nhi gả đi thị trấn bên trên, nhi tử săn thú thời điểm chết rồi, nàng dâu mang theo khuê nữ tái giá, nhà bên trong chỉ một mình ta lão già họm hẹm.”

Hắn trầm mặc một chút, khoát khoát tay, “Thế đạo này, còn sống không muốn sống lấy, không đáng chết lại chết rồi, thực tế khó qua a.”

La Quan đi theo hắn trầm mặc một hồi, lão thôn trưởng

rất nhanh thoát khỏi cảm xúc, “Không nói những này, tiên sinh từ bên ngoài đến, không biết là muốn đi nơi nào a?”

“Cũng vô cái gì mục đích, chỉ là đi một chút nhìn xem, mở mang kiến thức một chút thiên địa bao la.” La Quan giương mắt xem ra, “Ngược lại là nghe nói lão thôn trưởng lúc tuổi còn trẻ, đi qua rất xa con đường, đi qua rất nhiều nơi?”

Lão thôn trưởng nhếch miệng cười một tiếng, có chút thổn thức cũng có chút kiêu ngạo, “Lúc còn trẻ tính tình ngạo, lại có chút tay chân công phu trong người, không cam tâm uốn tại như thế cái địa phương nhỏ, liền ra ngoài xông xáo một chút năm. Về sau lớn tuổi, thân thể cũng bị thương, liền nghĩ lá rụng về cội, nhưng người trong thôn đã đổi một lứa lại một lứa, người ta quen biết không có mấy cái đi.”

La Quan gật gật đầu, hắn trong thôn dạo qua một vòng, đích xác không thấy mấy cái người già, phần lớn là chút thanh niên trai tráng cùng hài đồng, “Lão thôn trưởng kiến thức rộng rãi, không biết du lịch những năm này, nhưng từng nghe nói liên quan tới ngươi ta dưới chân phiến đại địa này truyền thuyết? Tỉ như tiên tổ? Lại hoặc là kỳ dị gì cố sự?”

Lão thôn trưởng nổi lòng tôn kính, “Tiên sinh đây là muốn viết sách?” Hắn năm đó cũng đã gặp qua cùng loại sự tình, đối phương là vị rất có học vấn lão tiên sinh.

La Quan trong lòng liền giật mình, bất động thanh sắc gật đầu, “Là có ý nghĩ này, bây giờ cũng coi như thu

thập tư liệu đi.”

Lão thôn trưởng rõ ràng càng nhiệt tình mấy điểm, thái độ càng phát ra cung kính, tại hắn nhận biết bên trong có thể viết sách kia cũng là đại tiên sinh, tại thành bên trong địa vị cực cao, một vài đại nhân vật đều muốn hành đệ tử lễ, “Ai nha, ngài có thể hỏi lão hủ đó là của ta vinh hạnh, nhưng ta chỉ là nhận biết mấy

Cái chữ thôi… Thôn bên trong tổ tiên trưởng bối, không có gia phả, tộc sách truyền thừa, nhiều nhất liền có thể bên trên nhớ đời thứ 3, đều là tại bùn đất bên trong kiếm ăn, mùa đông đi săn mà sống thôi…”

“Về phần truyền thuyết, kỳ dị cố sự, ngược lại nghe người ta nói đến qua một chút…” Hắn nói liên miên lải nhải một trận, lại không cái gì mấu chốt đồ vật, lão thôn trưởng cũng biết mình kém kiến thức, mặt mo ửng đỏ, “Cái kia ta nghe nói, thành bên trong có chuyên môn văn cung, truyền thừa lấy rất nhiều cổ lão điển tịch, có lẽ có tiên sinh ngài muốn đồ vật… Ách, ngài vốn chính là từ đại địa phương đến, lão hủ thật sự là hồ đồ…”

Đúng lúc này, ngoài viện truyền đến “Bay nhảy” “Bay nhảy” tiếng bước chân, Đổng Bình chạy đầu đầy mồ hôi, lại mặt lộ vẻ vui mừng, “Tiên sinh, ngài tại thôn trưởng nhà gia gia nói chuyện a, để ta một trận dễ tìm, còn tưởng rằng ngài chạy ngoài thôn đi đâu.”

Hắn miệng đắng lưỡi khô, vô ý thức liếm một cái khóe miệng.

La Quan đẩy bát trà, “Nhiệt độ vừa vặn, ta còn không có

uống qua, cho ngươi đi.”

Đổng Bình cười nhếch miệng, “Đa tạ tiên sinh!” Bưng lên đến “Ừng ực” “Ừng ực” uống một hơi cạn sạch.

Hắn nói “. Ai nha, thiên đô nhanh giữa trưa, tiên sinh chúng ta trở về ăn cơm đi.” Lúc nói chuyện bụng bên trong một trận ùng ục gọi bậy.

Đổng Bình mặt càng đỏ.

La Quan cười cười, thuận thế đứng dậy, “Lão thôn trưởng, vậy ta liền không quấy rầy… Ân, còn có một chuyện, ngài nói thiên hạ này dã thú rất nhiều? Không chỉ trong núi, bên ngoài cũng giống vậy sao?”

Lão thôn trưởng gật đầu, “Đúng vậy a, cái này khắp thiên hạ dã thú cái kia không nhiều? Bằng không thành bên trong những đại nhân kia, cũng sẽ không tu kiến cao thành phòng ngự, căn bản là giết không hết, thế đạo này cũng là những này dã thú thiên hạ, chúng ta mới là ngoại nhân.”

Một câu, nói La Quan trong lòng khẽ nhúc nhích, ám đạo xem ra hắn hẳn là đi thành đi vào trong một chuyến.

Rời đi lão thôn trưởng nhà, Đổng Bình nhảy nhảy nhót nhót ở phía trước, “Tiên sinh, ngài từ bên ngoài đến, có thể hay không cùng ta giảng một chút thế giới bên ngoài a? Ta nghe thôn trưởng gia gia nói qua, nhưng hắn luôn luôn không nguyện ý nói nhiều, nói người biết nhiều cũng liền có phiền não? Nhưng ta chính là hiếu kì, ngày này như thế lớn một chút không nhìn thấy cuối cùng,

nhưng ta có thể chạm đến, liền trước mắt một tí tẹo như thế.”

Lúc nói chuyện, hắn 2 ngón tay khoa tay 1 đầu khe hẹp.

La Quan nhìn xem hắn, “Lão thôn trưởng nói cũng có đạo lý, ngươi biết thế giới bên ngoài, có lẽ sẽ không cam tâm cuộc sống bây giờ, Đổng Bình ngươi thật muốn biết sao?”

“Nghĩ!” Đổng Bình lớn tiếng mở miệng.

La Quan gật đầu, “Tốt, vậy ta liền cùng ngươi nói một chút, thế giới này a so ngươi nghĩ còn muốn lớn, trời cũng không phải như vậy một chút điểm…” 1 cái giảng, 1 cái nghe, chờ trở lại Đổng gia thời điểm, tiểu Đổng Bình đã 2 mắt tỏa ánh sáng, nghe được quên hết tất cả.

“Tiên sinh tiên sinh! Trên đời này thật có biển cả sao? Biển bên trong thế mà còn có Giao long cùng long cung? Có dạ xoa cùng Ngư nương? Thật một nửa là người một nửa là cá sao? Thật sự là quá thần kỳ, ta cho tới bây giờ đều chưa nghe nói qua, ngài nhanh lại cùng ta nói một chút.”

La Quan lại không lại nhìn hắn, chắp tay một cái, “Đổng huynh.”

Đổng Lễ đứng tại cổng, nghe tới nhi tử lời nói mới rồi, trong lòng hắn một trận thình thịch trực nhảy, hù nghiêm mặt quát lớn “Cũng không nhìn một chút lúc nào rồi? Còn quấn tiên sinh nói chuyện, thật sự là không có quy củ! Còn không đi rửa tay, chuẩn bị ăn cơm!”

Lại đối La Quan chắp tay, “Tiên sinh, mời.”

“Một đoạn này rất trọng yếu, xem như phong sơn chân chính kịch bản hạch tâm, mọi người kiên nhẫn xem một chút đi, làm nền nhiều như vậy đại cao trào cũng nhanh đến

Mặt khác, cầu 1 trương đầu tháng nguyệt phiếu, bánh bao cho mọi người cúi đầu á!”

—

—

Chương 1027 : Kiếm gỗ

Sau bữa cơm trưa, La Quan trở lại Đổng gia sát vách tiểu viện, đây vốn là hắn huynh đệ dùng cho thành gia chỗ, về sau chết đang săn thú bên trong liền một mực không xuống dưới, bị đơn giản thu thập sau làm hắn lâm thời chỗ ở.

Tiểu viện không lớn, mặt đất bị dụng tâm chùy bình qua, mặc dù cạnh góc có chút khô héo cỏ hoang, nhưng xem ra Đổng Lễ thỉnh thoảng sẽ đến quản lý, phòng ốc coi như rắn chắc, sạch sẽ.

2 gốc rụng sạch Diệp tử quả hồng cây, lẫn nhau tựa sát trong gió rét run rẩy, La Quan ngồi tại viện tử bên trong, lẳng lặng phơi nắng. Không sai, cái này phong sơn bí cảnh bên trong cũng có mặt trời, lại so ngoại giới càng sáng tỏ chút, lại làm cho người không cảm giác được quá nhiều ấm áp, ngược lại có loại thảm đạm, cô đơn cảm giác.

“Phong sơn di tích… Tuyệt linh chi địa… Nhân tộc… Tầng tầng lớp lớp dã thú…” La Quan nhất thời nghĩ có chút nhập thần, thẳng đến “Lạch cạch” một tiếng vang nhỏ, tru tiên kiếm rơi vào dưới chân, hắn cúi đầu nhìn lướt qua, thản nhiên nói “Ngươi cũng phát giác được rồi?”

Ông ——

Tru tiên kiếm chấn minh.

Kiếm này thần dị, cùng La Quan sớm đã một thể, kiếm giấu tại thân không tại trong nhẫn chứa đồ, ngược lại là không bị đại đạo đoạn tuyệt ảnh hưởng, nhưng nó khí tức vẫn bị tuyệt đối áp chế, chỉ còn hơn một lớp mỏng manh phong mang bao trùm tại trên thân kiếm.

La Quan nói khẽ "Đúng vậy a, như thế loá mắt lấy ngươi năng lực, như thế nào không có chút nào nhận thấy, nhưng cái này phong sơn bí cảnh bên trong bị chém đứt không chỉ là thiên địa đại đạo, trong đó tất cả mọi người cũng đều cùng nhau ở bên trong a…"

Một trận vui sướng tiếng bước chân vang lên, La Quan giương mắt nhìn lên, Đổng Bình lẹt xẹt lấy tiểu chân ngắn, vui sướng chạy tới, "Tiên sinh tiên sinh, bắt đầu mùa đông trước quả hồng, nhưng mềm nhưng ngọt, mẹ ta để ta đưa tới cho ngài nếm thử." Hắn nói chuyện, ánh mắt lại trực câu câu nhìn chằm chằm La Quan dưới chân tru tiên kiếm, có chút không dời nổi bước chân. ? ?

La Quan vẫy tay, cùng Đổng Bình đến gần tiếp nhận quả hồng, đỏ rực lộ ra một tia thơm ngọt, hắn nhớ tới khi còn bé luyện võ cái nào đó mùa đông, có lần hắn đau nhịn không được khóc lên, khổ thúc cũng cho hắn mấy cái quả hồng, bắt đầu ăn rất ngọt.

Nếm 1 cái, La Quan nhắm mắt lại, tinh tế nhấm nuốt dư vị, tựa hồ là cái mùi kia, nhưng giống như lại có cái gì khác biệt.

Là nhà cảm giác sao? Có lẽ vậy, đại khái là trước đây không lâu, La Quan biết "Yêu tính" tồn tại sau thật có một nháy mắt tuyệt vọng, bị xúc động tâm thần, bây giờ

ngược lại là trở nên có chút đa sầu đa cảm.

“Không nên động.”

Hắn không có mở mắt ra, lại phát giác được Đổng Bình động tác, hắn chính vụng trộm đưa tay muốn sờ 1 đem tru tiên kiếm.

Bị phát hiện tiểu động tác Đổng Bình mặt đỏ lên, nhỏ giọng nói “Ta không phải muốn trộm cầm, cũng chỉ là muốn sờ sờ nó… Đây là kiếm đúng không? Cửa thôn Lưu đại thúc nhà cũng có 1 đem, nhưng thanh kiếm kia đoạn mất một đoạn, lại toàn thân đen không trượt thu, không có tiên sinh ngươi cái này đem xinh đẹp.”

La Quan mở mắt ra, “Ngươi cảm thấy nó xinh đẹp?”

“Ừm, không chỉ xinh đẹp, còn rất thân cận đâu, tựa như nhà ta trước kia nuôi lớn hoàng, nó nhưng ngoan nhưng nghe lời, từ nhỏ đã thích cùng ta chơi, nhưng về sau có một lần nó chạy ra

Thôn đến liền rốt cuộc không có trở về.”

Ông ——

Tru tiên kiếm chấn minh!

Tốt ngươi tên tiểu tử, đem ta cùng chó so đúng không? Thiệt thòi ta còn chuyên môn ra gặp ngươi một mặt.

Đổng Bình trừng lớn mắt một mặt hưng phấn, “Tiên sinh! Thanh kiếm này gọi… Nó giống như là không cao hứng,

không hài lòng ta lấy nó cùng A Hoàng so… Nhưng ta không có không tôn trọng nó, A Hoàng là ta bằng hữu tốt nhất, ta chẳng qua là cảm thấy thanh kiếm này cũng giống bằng hữu của ta.”

La Quan nhìn hắn một cái, đưa tay nắm lên tru tiên kiếm, “Ngươi quá tiểu, còn cầm không được nó, trước đó ta đáp ứng muốn đưa ngươi một món lễ vật, đã ngươi như thế thích kiếm, ta liền giúp ngươi làm 1 đem kiếm gỗ đi.”

Hắn đi đến viện tử nơi hẻo lánh, cái này bên trong chồng chất một chút vật liệu gỗ, bởi vì tại trong bóng tối mặt ngoài bao trùm tầng 1 sương bạch còn chưa tan đi, đưa tay lấy trong đó một cây dài ngắn, bình thẳng thích hợp, nhẹ nhàng lắc một cái sương tầng tẫn tán.

Ông ——

La Quan rút kiếm nơi tay, chỉ thấy một trận sáng loáng loá mắt, khóe miệng nhịn không được lộ ra mấy điểm ý cười, gia hỏa này ngày thường bên trong đều là 1 bộ tối như mực, trải rộng lỗ hổng bộ dáng, chỉ có tại hắn liều mạng toàn lực xuất thủ lúc, mới có thể triển lộ ra trạng thái mạnh nhất, bây giờ ngược lại là khiêng đại đạo đoạn tuyệt trọng áp, cũng triển lộ ra toàn thịnh phong mang.

Thật đúng là ngây thơ.

Nhưng cái này không phải là không cho thấy, Đổng Bình chỗ bất phàm? La Quan mũi kiếm rơi xuống, vật liệu gỗ bị tuỳ tiện bổ ra, rất nhanh 1 đem kiếm gỗ hình thức ban

đầu liền xuất hiện, cùng tru tiên kiếm so sánh ngắn một đoạn, ngược lại càng thích hợp hiện tại Đổng Bình đi nắm giữ.

Lại cẩn thận rèn luyện một chút, bỏ đi mặt ngoài đâm tay mộc gốc rạ, 1 đem kiếm gỗ liền làm tốt, La Quan thu kiếm vào vỏ, “Đổng Bình, tặng cho ngươi.”

Đổng Bình một mặt hưng phấn, nghiêm túc thi lễ một cái, lúc này mới 2 tay tiếp nhận, “Tạ ơn tiên sinh! Ta rất thích cái này đem kiếm gỗ!”

Hắn trước kia cũng có 1 đem cùng loại kiếm gỗ, là cha cho hắn làm, cầm tới hắn thật cao hứng, chạy tới cùng tiểu đồng bọn giao đấu, kết quả không có mấy ngày liền bẻ gãy, lúc ấy hắn khóc rất thảm.

“Tiên sinh cho ta kiếm gỗ, ý nghĩa không hề tầm thường, ta nhất định phải hảo hảo bảo tồn, tuyệt không thể để nó lại bẻ gãy.”

La Quan nhìn thoáng qua Đổng Bình cẩn thận từng li từng tí vui vẻ bộ dáng, thản nhiên nói “Không cần yêu quý, nó tuy là 1 đem kiếm gỗ, nhưng cũng không dễ bẻ gãy, ngày sau ngươi liền đeo ở trên người đi.”

Hơi dừng lại, “Thanh kiếm này là ta cho, nên có một cái tên, ngươi là chủ nhân của nó, liền do ngươi tới lấy đi.”

Đổng Bình khẽ giật mình, đặt tên? Hắn còn chưa từng nghĩ tới, 1 đem kiếm gỗ thế mà cũng có thể có tên của mình, rất nhanh liền hưng phấn lên, cao hứng vừa đi vừa về đi, “Kêu cái gì tốt

Đâu? Ta nghĩ không ra a, tiên sinh kiếm của ngươi tên gọi là gì?”

La Quan lắc đầu, “Kiếm của ngươi, ngươi đến đặt tên, đây là chuyện của mình ngươi, không muốn tham chiếu bất luận kẻ nào, càng không cần có bất kỳ câu nệ, ngươi muốn gọi nó cái gì liền gọi nó cái gì.”

Đổng Bình suy nghĩ một chút, “Lớn hoàng? Nó là ta sau cùng bằng hữu, ta vẫn luôn nghĩ đến nó… Hiện tại ta cảm giác nó lại trở về, cho nên liền gọi lớn hoàng có được hay không?”

La Quan cười một tiếng, gật đầu, “Tốt, liền gọi lớn hoàng.”

Mặt trời trắng bệch, bất lực vô thần vô ấm chiếu rọi xuống, kia bị đặt tên lớn hoàng kiếm gỗ, mặt ngoài hiện lên một vòng vầng sáng nhàn nhạt.

Lóe lên liền biến mất, nhanh đến Đổng Bình căn bản không có phát giác, có lẽ chính là nhìn thẳng nó cũng sẽ không có bất luận phát hiện gì, chỉ cảm thấy thanh kiếm này càng thân cận, tựa hồ cũng thay đổi nặng mấy điểm.

Đổng Bình chỉ coi là ảo giác, cũng không hề để ý, giơ kiếm gỗ tại tiểu viện bên trong chém vào mấy lần, “Tiên sinh, ta muốn bắt về nhà, để cha ta cho ta làm mộc vỏ, lại để cho mẹ ta cho ta khe hở 1 cái túi, về sau ta đều muốn đưa nó mang ở trên người.”

Cơm tối lúc, Đổng Lễ cố ý nhắc lên La Quan tặng kiếm

gỗ, trịnh trọng đối với hắn biểu thị cảm tạ.

Đổng Thê nhìn xem cười vui vẻ, nhìn xem sau bữa ăn chạy đến viện tử bên trong, lại bắt đầu huy kiếm nhi tử, đi theo liên tục gật đầu.

Kia kiếm gỗ vợ chồng 2 cái đều sờ qua, rõ ràng chính là phổ thông đầu gỗ, nhưng cầm nơi tay bên trong thời điểm nhưng dù sao cảm thấy khác biệt, 2 người nhìn không ra cái gì cũng không tốt nhiều lời, chỉ là biểu hiện đối La Quan càng thêm tôn kính.

“Không có gì, đưa cho Đổng Bình tiểu lễ vật thôi, ta bây giờ có thể làm cũng chỉ có những thứ này.” La Quan uống một ngụm rượu gạo, cửa vào vị chua hơi chát chát, có gạo nếp thanh hương cùng ngọt, theo tiếng nói rơi vào trong bụng, phát ra nhàn nhạt ấm áp.

Hắn nhìn về phía đối diện vợ chồng, mỉm cười, nói “. Ngày mai La mỗ liền muốn đi, đa tạ 2 ngày nay chiêu đãi.”

Đổng Lễ giật mình, “A, ngài vừa mới đến, muốn đi sao? Không ngại lại ở mấy ngày, chỉ coi nghỉ ngơi một đoạn thời gian.”

La Quan lắc đầu, “Còn có chuyện khác.”

Đổng Lễ liền không khuyên giải, quay người đối thê tử nói “. Ngươi đi lấy chút thịt khô, lại chuẩn bị lương khô thanh thủy, ngày mai ta từ thôn bên trong tìm mấy người đồng bạn, hộ tống tiên sinh đi trên trấn.”

“Khỏi phải.” La Quan khoát khoát tay, “Ta sáng sớm ngày mai liền rời đi, tối nay có lẽ có tuyết lớn, các ngươi không cần sáng sớm đưa ta.”

Dứt lời, hắn đứng dậy cùng người một nhà cáo từ, sau lưng Đổng Bình hung hăng khoát tay, “Tiên sinh, ngày mai ngài muốn ăn cái gì? Ta để mẹ ta cho ngài làm… Còn có, hôm nay ban ngày giảng phía ngoài cố sự, ngài còn có thể lại kế tiếp theo cùng ta giảng sao?”

La Quan bước chân dừng một chút, không quay đầu lại, “Sẽ có cơ hội.”

Một đêm này quả

Nhưng dưới tuyết lớn, ép cong ngọn cây đầu cành, giữa thiên địa một mảnh trắng xóa, mở cửa hàn phong vòng quanh tuyết bọt thẳng hướng người cổ bên trong chui, Đổng Lễ vô ý thức rụt rụt thân thể, xoay người nói “Nhanh đóng cửa lại về trên giường đi thôi, ta đưa tiên sinh đến trên trấn về sau, nếu như hôm nay sắc trời quá muộn, mặt trời lặn ngày mai trước nhất định gấp trở về.”

Đổng Thê hất lên áo bông, cho trượng phu nắm thật chặt trên thân lương khô, túi nước, “Ừm, ngươi cùng tiên sinh nói một chút, thời tiết không tốt bằng không muộn 2 ngày lại đi, cái này tuyết lớn ngập núi có thể nhìn không rõ đường a.” Nàng có chút bận tâm trượng phu an toàn, trời tuyết lớn ra ngoài tuyệt không phải lựa chọn tốt.

Đổng Lễ gật gật đầu không nói gì, nhưng trong lòng lại biết, tiên sinh đêm qua liền biết sẽ hạ tuyết, há lại sẽ

hôm nay lại thay đổi quyết định. Hắn giẫm lên không có qua bắp chân thật dày tuyết đọng, hướng bên cạnh tiểu viện bước đi, không thấy được cái gì đèn đuốc, đại khái tiên sinh còn chưa bắt đầu.

“Tiên sinh, tiên sinh! Ngài hôm nay còn xuất hành sao? Nếu muốn đi, chúng ta liền nên khởi hành.”

Hô vài tiếng không có trả lời, Đổng Lễ tiến vào tiểu viện đến phòng trước lại hô vài tiếng, sắc mặt hắn khẽ biến đẩy cửa đi vào, thắp sáng ngọn đèn sau chỉ thấy giường chiếu bị thu thập chỉnh tề, nơi nào còn có tiên sinh thân ảnh?

Chẳng lẽ đêm qua tuyết rơi lúc tiên sinh liền sớm khởi hành rồi? Nhưng đen như vậy tuyết dạ, tiên sinh lại không biết được đường, lỡ như xảy ra chuyện nhưng làm sao bây giờ? Đổng Lễ mặt lộ vẻ lo lắng, quay người đang muốn đuổi theo ra đi, nhưng lại giống như là nghĩ đến cái gì, đi đến xếp xong trên giường, đưa tay ở phía trên sờ một cái, đệm chăn lại còn có ấm áp!

Đổng Lễ ngẩn ngơ, trời lạnh như vậy, người đi đệm chăn rất nhanh liền sẽ lạnh buốt, vẫn còn ấm nóng thì cho thấy tiên sinh rời đi không lâu, có thể vào tiểu viện lúc hắn nhìn rõ ràng, viện tử bên trong đều là tuyết rơi, nửa điểm dấu chân đều không có.

Sợ mình thấy không cẩn thận, hắn lại trở lại cổng, quả nhiên tiểu viện bên trong liền chỉ có, hắn 1 đạo cô linh linh dấu chân.

“Tiên sinh… Hẳn là ngài thật là… Trong truyền thuyết

thần nhân sao?”

Đổng Thê nghe tới tiếng mở cửa đầu tiên là giật nảy mình, đợi thấy rõ là trượng phu sau mới vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, “Ngươi làm sao trở về rồi? Là tiên sinh quyết định không đi sao?”

Đổng Lễ sắc mặt có chút phức tạp, kính sợ cùng thấp thỏm xen lẫn, “Tiên sinh đi.”

“Đi rồi?” Đổng Thê kinh ngạc, quan sát phía ngoài tuyết lớn ngập núi, nhìn nhìn lại trước mắt trượng phu, nàng muốn hỏi cái gì lại bị Đổng Lễ phất tay đánh gãy, “Về sau tiên sinh chuyện ít hỏi, nhà ta có thể cùng tiên sinh có 2 ngày này tình điểm, đã là thiên đại phúc khí.”

Đổng Thê như có điều suy nghĩ gật đầu, “Liền sợ hừng đông Đổng Bình bắt đầu, làm như thế nào cùng hắn giải thích?”

Đổng Lễ nghĩ một lát, nói khẽ “Tiên sinh đáp ứng cho Bình nhi kế tiếp theo kể chuyện xưa, hẳn là sẽ còn trở về, chỉ là không biết là bao lâu…”

Mà liền tại vợ chồng 2 người trầm mặc không lời thời điểm, La Quan đã đi tới 1 cái thành lớn bên ngoài, giờ phút này theo một tiếng khẩu hiệu, cửa thành chậm rãi hướng 2 bên mở ra.

—

—

Chương 1028 : Ta nói đoạn tuyệt

Trong thành hoàn cảnh so hương dã chi địa tốt hơn nhiều, nhất là tiến vào nội thành về sau, mặt đất biến thành bằng phẳng đất cát, gạch đá, vãng lai phần lớn là quần áo vừa vặn người, sinh hoạt khí tức trở nên dày đặc lại tĩnh mịch, cùng ngoại giới thành trì không có khác nhau quá nhiều.

La Quan nhìn xem một chiếc xe ngựa chạy qua, rộng lớn toa xe bên trong có mấy cái trẻ tuổi tiểu thư, lúc này vui cười đùa giỡn, bởi vì thời tiết đã trở nên lạnh, bây giờ mặc thượng hạng da mao áo choàng, sấn thác sắc mặt hồng nhuận như đầu mùa xuân tràn ra hoa đào.

Hắn chỉ là đứng tại ven đường nhìn xa xa, hoặc là quần áo bất phàm, hoặc là khí chất nổi bật, vẫn như cũ bị trên xe ngựa tuổi trẻ các tiểu thư phát hiện, lẫn nhau vui cười vài tiếng to gan hướng hắn xem ra vài lần, sắc mặt hoặc kinh ngạc hoặc bộc lộ thưởng thức, trong đó 1 cái gan lớn, lại trực tiếp mở miệng mời, “Tiểu công tử, hôm nay cũng là muốn đi văn cung, tham gia vào đông du lịch biết sao? Như tiện đường lời nói, cùng chúng ta cùng một chỗ a!”

Trên đường trải qua người đi đường nhìn qua một màn này, hoặc có chút ao ước hoặc mỉm cười trông lại, hôm nay thiên hạ tập tục tương đối mở ra, loại này sự tình cũng là không tính qua điểm. Đương nhiên, cũng chỉ là một tiếng chào hỏi thôi, cũng không ai cảm thấy hắn

thực sẽ theo sau, dù sao có thể tiến vào văn cung tham gia vào đông du lịch sẽ, đều là trong thành đại nhân vật con cái, không phải người bình thường có thể hỗn đi vào.

“Văn cung?” La Quan nhấm nuốt một chút cái tên này, nhìn qua xe ngựa đã đi xa, trực tiếp cất bước đi theo. Một màn này ngược lại là vượt quá không ít người đoán trước, thoảng qua kinh ngạc về sau nhìn qua bóng lưng của hắn bật cười lắc đầu, lại là cái ý nghĩ hão huyền, thật sự cho rằng 1 bộ tốt túi da, liền có thể làm tiến thân chi giai sao? Thế đạo này không quá bình, chung quy vũ lực mới là mấu chốt.

Trên xe ngựa, mấy tên vọng tộc quý nữ vui cười sau một lúc, bắt đầu ăn một chút điểm tâm, chờ chút du lịch sẽ bắt đầu sau dù cũng có điểm tâm ngọt, nhưng lúc kia cũng không thuận tiện ăn cái gì, miễn cho ở trước mặt mọi người thất lễ.

“Vừa rồi kia tiểu công tử bộ dáng thật sự là tuấn tiếu, dáng người thẳng tắp nhìn xem cũng giống có tu vi võ đạo mang theo?” Giang Tư miệng nhỏ uống nước, miễn cho làm tốn trang dung, đối mấy vị khuê trung mật hữu nhẹ giọng mở miệng, hình như có chút để ý.

Đối diện mấy người không nhịn được cười, “Nhìn xem, chúng ta Giang đại tiểu thư tư xuân, nhìn thấy đẹp mắt công tử liền nhớ mãi không quên.”

Lại có người nói “Giang bá bá là trong thành phòng giữ, chấp chưởng 1 thành vệ quân, ngươi Giang đại tiểu thư chỉ cần ra lệnh một tiếng, đêm nay kia tiểu công tử liền

sẽ bị rửa sạch sẽ đưa đến ngươi trên giường đi, mặc cho chúng ta đại tiểu thư muốn làm gì thì làm, đúng hay không?”

“Giang Tư, nếu như ngươi không có ý tứ, ta đi cùng Giang bá bá nói, hắn đã sớm muốn cho ngươi tìm như ý lang quân, tất nhiên sẽ đáp ứng.”

Giang Tư bị xấu hổ mặt đỏ lên, lại cắn răng, “Hừ! Tốt, các ngươi đi nói, chẳng lẽ ta Giang Tư còn không dám ngủ cái nam nhân? Ngày mai liền dẫn bọn hắn tới, cho các ngươi đầu nước kính trà.”

Đột nhiên, trong đó một tên tiểu thư kinh hô một tiếng, “Các ngươi về sau nhìn, bên kia tiệm sách bên cạnh đi tới, có phải là vừa rồi cái kia tiểu công tử?”

Mấy người vội vàng nhìn về phía sau, quả nhiên thấy một thân ảnh, chính cùng tại phía sau xe ngựa, thật là vừa rồi tên nam tử kia.

“Phốc ——” một tên vọng tộc quý nữ cười nhẹ, “Giang Tư, khẳng định là ngươi vừa rồi kêu quá lớn âm thanh, người ta nghe tới tâm lý đi, đây là truy ngươi tới, muốn hay không dừng xe đón hắn đi lên, cũng đừng đợi đến ngày mai, hôm nay liền cho chúng ta đầu nước kính trà a?”

Giang Tư sắc mặt một chút liền nhạt, nhìn lướt qua thân ảnh kia, “Không biết phân tấc người thôi, quản hắn làm cái gì, kế tiếp theo đi đường đi, đợi đến văn cung về sau, tự có người sẽ đánh phát hắn cách

Mở.”

Mấy tên khuê trung mật hữu cười cười, cũng không ai nhắc lại cái này 1 gốc rạ, thân phận các nàng gì cùng quý giá, bất quá đàm tiếu vài câu thôi, chẳng lẽ còn thực sẽ quan tâm 1 cái túi da xuất sắc tiểu tử? Đợi tương lai cưới sau có lẽ sẽ nuôi 1 lượng cái giải buồn, nhưng bây giờ dám tiếp cận bọn hắn, đó chính là không biết sống chết.

Rất nhanh văn cung đến, màu xanh cửa lâu tu kiến có chút tinh xảo, cho người ta một loại trang nhã cảm giác, có thành vệ quân ở đây duy trì trật tự, phụ trách si tra tiến vào ra trận người, dù sao vào đông du lịch sẽ nói êm tai, lại là Thanh Viễn thành bên trong các đại nhân con cái nhóm trao đổi lẫn nhau địa phương, không ổn định nhân tố đương nhiên phải sớm ngăn chặn, lại đuổi rơi không mời mà tới người.

Xe ngựa dừng lại, mấy tên vọng tộc quý nữ chỉnh lý trang dung dáng vẻ, theo thứ tự đi xuống, tại một đám thành vệ quân khom mình hành lễ về sau, bị cung cung kính kính mời vào trong đó.

Giang Tư lại quay đầu nhìn thoáng qua, mới vừa rồi còn đi theo phía sau xe ngựa kia tiểu tử, bây giờ đã biến mất không gặp, khóe miệng nàng không khỏi câu lên, lộ ra một vòng khinh thường cười lạnh. Quả nhiên là chỉ có túi da hạng người, hoặc là biết hôm nay văn cung trung tướng tổ chức vào đông du lịch sẽ, cố ý tại khu vực cần phải đi qua bên trên chờ đợi cơ hội, bây giờ đuổi theo sau thấy thời cơ bất ổn, liền chuồn mất.

“Chúng ta đi thôi.”

Nàng tại chúng nữ bên trong địa vị tương đối cao, dứt lời đi đầu tiến vào văn cung, nó hơn chúng nữ cười nhẹ lấy theo sau lưng, đem vừa rồi đàm tiếu ném sau ót, căn bản cũng không phải là người của một thế giới, chính là có ngắn ngủi gặp nhau, cũng chỉ là chợt lóe lên.

Mà liền tại văn trước lầu uyển bên trong, vào đông du lịch sẽ bắt đầu thời điểm, La Quan đã xuyên qua trùng điệp cung điện, cùng mấy đạo sâm nghiêm phòng bị về sau, đi tới văn lâu khu vực hạch tâm nhất, ngẩng đầu nhìn lại trước mắt là 1 cái lầu gỗ, cũng đứng lặng rất nhiều năm, cứ việc trải qua nhiều lần tỉ mỉ tu cố, vẫn như cũ cho người ta một loại tang thương cảm giác.

“Đây chính là bí điển lâu?” La Quan đối bên người đi theo một tên người áo đen mở miệng.

Thân thể người này cao lớn, dưới quần áo cơ bắp gồ cao, dày tráng giống như là một mặt tường, cho người ta cực kỳ vũ dũng hung hãn cảm giác, lúc này lại đầu đầy mồ hôi, tranh thủ thời gian gật đầu, “Vâng, ngài muốn tra tìm cổ điển, mật ghi chép các loại, đều ở nơi này.”

La Quan nhìn lướt qua đóng chặt lầu gỗ đại môn, gật gật đầu, “Trong này lại có 2 cái thay máu vũ phu, ngươi hẳn là không nói láo, xem ra chính là cái này.”

Người áo đen con mắt bỗng nhiên trừng lớn, mặt lộ vẻ kinh hãi, hắn cố ý dẫn người này đến đây, nhưng nhìn đối phương dáng vẻ lại không thèm để ý chút nào.

Bành ——

Cửa gỗ bị đẩy ra, 2 đạo càng thêm khôi ngô, thân thể chí ít 2 mét trở lên thân ảnh, từ bí điển trong lầu đi tới, đôi mắt sáng rực nhìn chằm chằm La Quan, “Các hạ là người nào? Lại dám xông vào văn cung trọng địa, nếu không báo lên thân phận đến, đừng trách ta cùng hạ thủ vô tình.”

2 người này 1 nam 1 nữ, nam cũng là thôi, nữ nhân lại cũng cao hơn hai mét, chỉ nhìn đầu là cái tóc dài phất phới mỹ nhân, nhưng lại xem xét thân thể, liền cảm giác quỷ dị vạn điểm.

La Quan nhìn lướt qua, “Nguyên lai là thôn phệ ngoại vật, cưỡng ép kích thích nhục thân sinh trưởng, đề cao khí huyết tổng lượng về sau, lấy lượng biến dẫn đến chất biến hoàn thành một lần thay máu…” Tại cái này tuyệt linh chi địa, cũng làm khó bọn hắn có thể nghĩ ra loại biện pháp này, cưỡng ép đột phá tu vi võ đạo,

Nhưng loại biện pháp này đối người thân có lớn hại, hoàn thành thay máu ngược lại sẽ hao tổn số tuổi thọ.

Đối diện sắc mặt hai người đại biến, không nghĩ tới người trước mắt lại một ngụm liền nói ra bọn hắn tu hành chi bí, trong mắt lập tức hàn quang đại tác, “Bắt lấy hắn!”

Bá ——

2 người thả người đánh tới, tốc độ tại thường nhân

trong mắt, tất nhiên là nhanh khó mà phát giác, dù sao một lần thay máu liền chẳng khác gì là tu hành luyện khí.

Sau một khắc, “Phù phù” “Phù phù”, 2 người rơi trên mặt đất, thân thể lại không có thể động, trợn to tròng mắt bên trong tràn ngập kinh hãi.

1 canh giờ sau, bí điển trong lầu, La Quan đọc qua xong cuối cùng 1 bản ghi chép mật ghi chép, lẩm bẩm nói “Trước đó phỏng đoán là thật, cái này phong sơn bí cảnh quả nhiên là chân chính phong sơn tàn hơn bộ điểm, 360 triệu bên trong, liền chỉ còn lại có như thế một chút sao?”

“Nhưng vì sao cuối cùng sống sót, sẽ là một đám người tộc… Ân, Yêu tộc mất đi tu hành căn bản, thoái hóa thành dã thú ta có thể lý giải… Chẳng lẽ Nhân tộc sinh sôi ở đây, cũng chỉ là trùng hợp?”

Dù sao 360 triệu bên trong là gì cùng bát ngát cương thổ, có Nhân tộc sinh tồn trong đó cũng là bình thường.

Nhưng mấu chốt là kia 12 sắc thiên lôi tứ ngược hạo kiếp dưới, Yêu tộc tự vệ còn không kịp, ai sẽ đi bảo hộ một đám người tộc? Mà lại phong sơn bí cảnh cũng không phải lần thứ 1 mở ra, vô số năm trôi qua vì sao tiến đến yêu tử nhóm, chưa hề để ý tới qua những người này tộc tồn tại? Là không thèm để ý, hay là đạt được mệnh lệnh? !

La Quan bây giờ nắm giữ một nửa phong sơn bản nguyên, thân ở chân chính phong sơn bên trong, bản nguyên chi lực bị thôi phát đến cực hạn, mơ hồ sinh ra

một phần trực giác. Cho nên hắn mới ở đây nấn ná, ý đồ điều tra rõ ràng phong sơn bên trong, phải chăng mặt khác cất giấu bí ẩn.

Nhưng trong thành văn trong lầu bí ẩn ghi chép, cũng chỉ là có năm đó phong sơn một điểm vết tích, vẫn chưa phát hiện minh xác tin tức.

“Cũng chỉ có những này rồi?” La Quan ngẩng đầu nhìn về phía phía dưới.

2 cái một lần thay máu vũ phu, bây giờ chính cung cung kính kính đứng tại phía dưới, bọn hắn thu liễm thể nội khí huyết về sau, ngược lại là khôi phục bình thường người lớn nhỏ, nghe vậy vội vàng nói “Hồi bẩm đại nhân, tất cả đều tại cái này bên trong, ngài nếu như còn không hài lòng, cũng chỉ có thể đi đô thành… Kia bên trong là thiên hạ văn lâu tổng bộ, có lẽ có ngài muốn tư liệu.”

Bị La Quan trấn áp 2 người, sớm đã minh bạch giữa lẫn nhau, cách xa như khác nhau một trời một vực chênh lệch, không dám có nửa điểm giấu diếm.

“Đô thành?” La Quan đứng dậy liền đi, không ngự không phi hành tình huống dưới, hắn đại khái cần 1 ngày thời gian mới có thể đuổi tới.

Thấy La Quan đi ra ngoài, 2 người liếc nhau, vội vàng đi theo, “Ta cùng đưa một chút đại nhân.”

La Quan cũng không để ý tới, chỉ cất bước đi ra ngoài.

Văn trước lầu uyển, 1 nửa canh giờ vào đông du lịch sẽ sắp kết thúc, Giang Tư thật vất vả thoát khỏi, đến từ tham tướng Nhị công tử dây dưa, nếu không phải đối phương phụ thân cùng nàng cha chức vị tương đương, cũng nắm giữ lấy 1 thành vệ quân, nàng đã sớm trở mặt.

Người xấu thì thôi, lại không có tu võ đạo tư chất, thế mà mưu toan cùng nàng thân cận? Thật sự là cóc ghẻ mà đòi ăn thịt thiên nga!

Chính tựa ở trên giường êm mệt mỏi vò động mi tâm, đột nhiên nhìn thấy văn cung trung đình khu vực, một đám người "Phần phật" bừng lên, đều người mặc giáp trụ tay cầm binh khí, lại không phải thành vệ quân chế thức, mà là thuộc về văn lâu một mạch võ vận quân!

"Có lớn

Nhân vật đến, ngay tại văn trong lầu!" Nếu không, tuyệt sẽ không có động tĩnh như vậy, Giang Tư vội vàng đứng dậy hướng chỗ kia nhìn lại.

Nó hơn tham gia vào đông du lịch sẽ nam nữ trẻ tuổi, cũng đều phát giác được điểm này, vội vàng im tiếng liễm tức, đôi mắt lộ ra kính sợ.

Bọn hắn tại Thanh Viễn trong thành tự nhiên là người trên người, nhưng cùng văn cung phía sau ẩn chứa lực lượng so sánh, liền chẳng phải là cái gì. Văn cung bên trong đại nhân vật, mới thật sự là thượng vị giả, vô luận quyền lợi hay là vũ lực, đều tuyệt không phải bọn hắn có thể tưởng tượng.

“Tê —— là Vương Đồng cung phụng! Hắn nhưng là đột phá phàm nhân ràng buộc, bước vào võ đạo cảnh giới tông sư nhân vật, lại tự mình đưa tiễn, chấp lễ rất cung…” Nói chuyện chính là thành chủ chi tử, tầm mắt tự nhiên tối cao, lúc này lại sắc mặt trắng bệch đầu đầy mồ hôi.

Một tên khác nữ tử hắn không biết, nhưng có thể cùng Vương Đồng đứng chung một chỗ, thân phận có thể nghĩ. Mà bọn hắn lúc này, thế mà hèn mọn như nô bộc, cung cung kính kính cho người ta dẫn đường, vậy hôm nay đại nhân vật lại đem gì cùng tôn quý?

Nhưng vào lúc này, một thân ảnh xuất hiện ở trước mắt, dáng người thẳng một bộ áo bào đen, thần sắc đạm mạc bình tĩnh. Như phát giác được nơi đây mọi người, hắn quét tới một chút, không có nửa điểm dừng lại trực tiếp cất bước rời đi.

Giang Tư trừng lớn mắt, dùng sức bóp lấy đùi, mới không có nghẹn ngào gào lên, nhìn qua văn cung mọi người bao vây lấy bóng lưng kia đi xa, nàng não hải chỉ là một cái suy nghĩ, “Là hắn, vậy mà là hắn!”

Trong lúc nhất thời, Giang Tư tâm loạn như ma, lại nghĩ tới vừa rồi suy nghĩ, không khỏi lộ ra cười khổ.

Chỉ sợ ngay từ đầu, chính là nàng tự mình đa tình, may mắn không có mạo phạm vị đại nhân kia, nếu không… Vừa nghĩ đến đây, nàng chân mềm nhũn kém chút ngã xuống đất.

Sau 1 ngày, đô thành.

La Quan ngồi tại văn cung tổng bộ, cung chủ đại vị phía trên, lẳng lặng lật xem trong tay thẻ tre, vật này rõ ràng chất liệu bất phàm, trải qua vô tận tuế nguyệt về sau, vẫn có từng tia từng tia nhiều lần lưu quang, tại trên đó không ngừng lưu chuyển.

"… Yêu hoàng băng, thiên địa thất sắc, 12 thần lôi chi kiếp càn quét đại địa, lại có 1 đạo thủ ấn rơi xuống, quét tới thần lôi một góc, hộ chúng ta tộc huyết mạch không dứt."

"Là Nhân tộc cao xây ra tay? Nhưng vì sao không cứu ta cùng rời đi, bây giờ phong sơn linh tuyệt, ta cùng con đường tu hành đã đứt, cuối cùng khó thoát khỏi cái chết."

"… Lịch 543 năm, phái môn nhân đệ tử kiểm chứng 4 phương, hoặc cực bắc chi địa khác thường, nhưng lôi kiếp dư uy còn tại, hao tổn hơn phân nửa pháp lực vẫn không được thông hành, đành phải ôm hận lui về."

"674 năm, pháp lực khô kiệt, cảnh giới sụp đổ, ta mất mạng tại đây."

"Sư tôn bắc lộ không thông, ta bọn bốn người liên thủ lại đi, cuối cùng không được nhìn trộm chân tướng, duy ta công việc của một người lấy trở về, không cam lòng!"

"Kiếp sau 1,300 năm, hơn Chương Trừng, chính là này tàn giới một tên sau cùng tu sĩ, hao phí cuối cùng tâm huyết, sáng chế ngoại vật luyện máu một đường, hộ

chúng ta tộc huyết mạch không dứt. Hôm nay đặt bút, ta nói đoạn tuyệt!”

Từng mảnh từng mảnh thẻ tre cũng không phải là 1 nhân thủ sách, cũng không phải cùng một thời đại lưu lại, tất cả người tu hành cuối cùng tại cái này tuyệt linh chi địa, khô kiệt chết hết.

Trong câu chữ, đều là thống khổ tuyệt vọng.

“Thủ ấn? Cứu người tộc… Lưu tại phong sơn tàn giới bên trong…” La Quan thì thào nói nhỏ, hắn nhìn về phía đại địa phương bắc, lúc trước Tô Khanh, Đồ Thanh bọn người, cũng là hướng cái hướng kia bước đi.

“Có lẽ, ta cũng nên đi xem một chút.”

—

—

Chương 1029 : Yêu hoàng đạo cơ

Phong sơn tàn giới cực bắc, cháy đen đại địa phía trên, một thân ảnh đi bộ tiến lên. Hắn mỗi một bước đạp xuống, đều lưu lại 1 đạo nhàn nhạt dấu chân, đồng thời thôi động tự thân, lấy tốc độ kinh người không ngừng hướng về phía trước, mặc cho cuồng phong xen lẫn từng tia từng tia lôi đình chi lực nện xuống, tại trên hai gò má sinh ra từng tia từng tia cảm giác từ bên tai.

Nơi đây đã rời xa thích hợp sinh tồn trung bộ, xâm nhập đến lôi đình tứ ngược khu vực, lại càng đi về phía trước lôi đình tàn hơn càng mạnh, dưới chân cơ hồ đã không nhìn thấy hoàn chỉnh khu vực, tại mảng lớn khét lẹt vết tích bên trong, hắn vậy mà phát hiện rất nhiều hài cốt lưu lại.

Đều xương cốt to lớn, cho dù tồn tại đến nay, mặt ngoài vẫn có lôi quang nhảy vọt, lại vẫn cơ bản duy trì hoàn hảo bộ dáng, hiển nhiên là một loại nào đó cường đại yêu thú còn sót lại. Năm đó 12 sắc thiên lôi hàng kiếp, 360 triệu bên trong phong sơn hủy hoại chỉ trong chốc lát, có thể tích trữ di cốt tất nhiên là cường giả yêu tộc, nhưng mấu chốt là bọn hắn hài cốt, tại sao lại tập trung xuất hiện tại phiến khu vực này…

Nhụy hoa có thể hay không biết một chút trong đó ẩn tình? Ý niệm này chỉ là dạo qua một vòng, liền bị La Quan ép vào đáy lòng, hắn hiện tại còn không biết nên như thế nào, đi đối mặt cái này kinh khủng nữ nhân,

nghĩ từ nàng kia tìm hiểu tin tức, vẫn là thôi đi.

Bá ——

Lại lật qua 1 cái đỉnh núi, tại vô tận cháy đen, bừa bộn, vỡ nát cùng hủy diệt đại địa bên trên, rốt cục xuất hiện cái khác nhan sắc, kia là óng ánh khắp nơi hào quang, giống như là từ to lớn gì chi vật truyền ra, liền như vậy đứng lặng tại cuối tầm mắt.

Cuối cùng đã tới.

Mặc dù đã thông qua phong sơn bản nguyên, xa xa nhìn qua một chút cái này bên trong, nhưng chân chính đi tới trước mặt nó lúc hay là vô cùng rung động.

Một mặt ngọc bích!

Liền như 1 đạo nguy nga tường thành, đầy đủ cao mấy chục dặm, phía dưới thật sâu chui vào đại địa, yên tĩnh không nói gì không tri kỷ tồn tại bao lâu.

Tô Khanh, Đồ Thanh cùng bảy tên phong sơn yêu tử, giờ phút này đều chiếm một phiến khu vực, nhắm mắt đứng tại ngọc bích trước mặt, dường như sa vào đến đặc thù nào đó cảm ngộ trạng thái, tự thân hô hấp cùng khí cơ lưu chuyển, rõ ràng cùng trước mắt ngọc bích liên tiếp đến cùng một chỗ.

La Quan đi tới lúc bọn hắn không phản ứng chút nào, hắn chỉ là ánh mắt quét qua, liền rơi vào trước mắt khối ngọc này bích bên trên, giờ phút này thể nội phong sơn bản nguyên vô song sinh động, kích động thậm chí cả

phấn khởi, thậm chí cho hắn một loại muốn tránh thoát nắm giữ, trở về bản thể cảm giác.

“Quả nhiên, phong sơn bản nguyên liền đến từ này mặt ngọc bích… Muốn có được bản nguyên lạc ấn, đối bọn hắn đến nói phi thường khó khăn, nhưng ta chỉ cần một cái ý niệm trong đầu, liền có thể hoàn thành.” Bởi vì hắn hiện tại vốn là một nửa phong sơn bản nguyên chủ nhân, mà lạc ấn chính là bản nguyên cùng ngọc bích ở giữa kết nối về sau, tạo thành một loại đặc thù ấn ký.

Một phần uy áp, kính sợ từ đáy lòng hiện lên, La Quan nhìn qua trước mắt ngọc bích, vô ý thức nheo mắt lại, “Cuối cùng là thứ gì?”

“Nó là Yêu hoàng đạo cơ.” Một thanh âm đột nhiên ở bên tai vang lên, La Quan nhưng lại chưa lộ ra kinh ngạc, hắn sớm đã phát giác được sau lưng động tĩnh.

Tô Khanh đi tới, cùng hắn đứng sóng vai, nhìn qua trước mắt phát ra hào quang ngọc bích, ánh mắt có chút tĩnh mịch, như thương hại lại như khâm phục, “Vẫn lạc vô số năm, cơ hồ vượt qua cái này kỷ nguyên, như cũ đạo cơ vững chắc, hào quang chiếu rọi chín ngày, nếu không phải bị 12 kiếp lôi khí tức phong ấn, 10,000 dặm thiên hạ đều có thể thấy rõ ràng… Yêu hoàng đích thật là 1 vị tu hành thông thiên, cao thâm đến cực điểm nhân vật.”

Dừng một chút, nàng tiếp tục nói “Đáng tiếc, chính là cường đại như thế tồn tại, vẫn rơi vào thân tử đạo tiêu, tan thành mây khói hạ tràng, thế giới này thực tế thật đáng sợ, cất giấu vô số bí mật cùng hắc ám, ngươi ta

thân ở trong đó bất quá chỉ là sâu kiến thôi.”

La Quan khóe miệng co quắp một chút, hắn còn là lần đầu tiên thấy nữ nhân này lộ ra,

Bộ này túc mục vẻ mặt nghiêm túc, ám đạo ngươi còn sâu kiến vậy ta đây tính toán là cái gì? Hắn suy nghĩ chuyển vài vòng, nói “. Cái gì là đạo cơ?”

Tô Khanh thản nhiên nói “Thành tiên chi đạo, bỉ ngạn chi cơ.” Dừng một chút, “Ngươi bây giờ còn chưa tiếp xúc đến, cảm xúc tự nhiên không sâu, đợi ngươi đột phá tới vũ hóa thành tiên cảnh lúc liền có thể minh bạch, Yêu hoàng ra sao cùng kinh thiên động địa tồn tại, thật sự là đáng tiếc.”

La Quan nói “. Ngươi tựa hồ đối với Yêu hoàng hiểu rất rõ? Vậy ngươi có biết hay không, vì sao khối này phong sơn tàn giới bên trong, lại có đại lượng Nhân tộc?”

Tô Khanh mắt trợn trắng, “Năm đó phong sơn 360 triệu bên trong, cương vực có thể so mấy cái đại lục, cơ hồ chiếm 1 thiên hạ, có Nhân tộc không nhiều bình thường?” Nàng ánh mắt chớp lên, quay người trông lại, “Ngươi mấy ngày nay rơi vào đằng sau, là đi điều tra những người kia tộc lai lịch rồi? Hừ hừ! Có phải là còn đi đọc qua, kia cái gọi là văn cung bên trong tư liệu? Bất quá là một đám tuyệt vọng người vô dụng kêu rên thôi, về phần cái gọi là thủ ấn cứu thế, cũng chỉ là 1 cái trùng hợp mà thôi. Dù sao phong sơn năm đó lịch kiếp, Yêu hoàng vẫn lạc, lại phùng Hoa Thần nói băng, nơi đây nguy cơ cùng cơ duyên cùng tồn tại, không biết bao nhiêu người âm thầm ra tay ý đồ kiếm một chén canh,

chỉ là đại năng giả chém giết quá trình bên trong, ngẫu nhiên 1 đạo lưu ngấn thôi.”

La Quan trầm mặc, Tô Khanh thế mà biết những này, đó chỉ có thể nói nhụy hoa càng rõ ràng hơn những người này tộc tu sĩ tồn tại, thật chỉ là trùng hợp sao? Nhưng nếu là trùng hợp lời nói, vì sao còn muốn bỏ mặc bọn hắn, sống ở mảnh này tuyệt linh chi địa? Chẳng lẽ là muốn kỷ niệm năm đó, trận kia hủy diệt phong sơn hạo kiếp không thành? ! Nhưng Tô Khanh nói là trùng hợp, nhụy hoa cũng chỉ là bỏ mặc bọn hắn mặc kệ… La Quan luôn cảm thấy trong này tựa hồ còn cất giấu cái gì.

Gặp hắn trầm mặc, Tô Khanh nói “. Đừng đồng tình tâm tràn lan, ngươi hẳn là rất rõ ràng cái này bên trong là địa phương nào? Người nơi này tiên thiên nói tuyệt, là không có tương lai, để bọn hắn lưu tại cái này bên trong tự sinh tự diệt, chưa chắc không phải lựa chọn tốt nhất.”

“Động thủ đi, ngưng tụ dấu ấn Đại đạo, đem nó giao cho ta về sau, ngươi ta ở giữa ước định cũng coi như hoàn thành.”

La Quan thở ra một hơi, gật đầu, “Được.” Hắn tiến lên mấy bước, đưa tay đặt tại Yêu hoàng đạo cơ phía trên, cường đại lực cản xuất hiện, đây là đạo cơ tự thân khí cơ, nó vốn là đại đạo cụ hiện cùng ngưng tụ, dù là chủ nhân đã ngã xuống, vẫn như cũ có sự kiêu ngạo của nó cùng tôn nghiêm, không cho phép bất luận kẻ nào khinh nhờn.

Nhưng vào lúc này, La Quan 5 ngón tay ở giữa, phong sơn bản nguyên vui sướng tuôn ra liền như người xa

quê về nhà, lực cản lập tức biến mất không thấy gì nữa, bàn tay hắn thuận lợi rơi vào ngọc bích bên trên, chậm rãi nhắm mắt lại.

Vốn cho rằng tiếp xuống, chính là cùng bản nguyên một lần nữa trở về thể nội lấy được lạc ấn, nhưng vào lúc này La Quan trong lòng hung hăng nhảy một cái, không đợi hắn có nửa điểm phản ứng, ý thức nháy mắt bị kéo vào một vùng tăm tối —— xong đời, Tô Khanh nữ nhân kia còn ở bên ngoài, nàng nhưng tuyệt đối đừng làm loạn a!

“Ừm?” Gần như đồng thời, đứng tại sau lưng La Quan Tô Khanh như phát giác được cái gì, nàng nhíu mày một cái, lại rất nhanh bình tĩnh lại, “Truyền thừa sao? Cũng đúng, hắn thân là Chân Long huyết duệ, cùng Yêu hoàng là đối chờ tồn tại, những người này đều có thể thử nghiệm đạt được Yêu hoàng quà tặng, La Quan tự nhiên có tư cách hơn.”

“Cũng không biết có thể cầm tới cái gì, hi vọng là một hai loại bảo mệnh thần thông đi, sau đó phải có náo nhiệt lớn, ngươi cái này tiểu thân một chút mất tập trung, nói không chừng liền muốn hài cốt không còn. Chậc chậc, ta thế nhưng là thật hi vọng ngươi có thể sống sót, trở thành Hoa Thần khúc mắc, đem nữ nhân này từ băng thanh ngọc khiết bên trong kéo vào dục niệm vũng bùn, ta cũng phải nhìn

Nàng còn có thể kiêu ngạo tới khi nào!”

Thanh âm thì thào, oán hận không che đậy.

Trước mắt hắc ám nồng đậm, La Quan chỉ có 1 cái thị giác, không thay đổi được cái gì, cũng không phát ra được nửa điểm thanh âm. Cũng may có trước đó kế thừa đế kiếm mảnh vỡ kinh lịch, hắn rất nhanh liền ổn định lại , chờ đợi tiếp xuống biến hóa ra hiện. Quả nhiên rất mau theo lấy “Răng rắc” một tiếng vang nhỏ, trong bóng tối có một sợi quang rơi xuống, như xuyên thấu thật dày lớp nước, cho người ta một loại mông lung cảm giác, nhưng lại đại biểu cho trong tuyệt vọng tân sinh cùng hi vọng.

Khe hở càng lúc càng lớn, càng ngày càng nhiều, La Quan thị giác đột nhiên chuyển dời đến bên ngoài, hắn nhìn thấy 1 cái phá xác trứng, cùng theo trứng xác bên trong leo ra, toàn thân ướt sũng tiểu xà, duy nhất để người kinh ngạc chính là, nó đỉnh đầu lại có 2 con nho nhỏ nhô lên, bên trong giống như là cất giấu cái gì.

Mà càng xa xôi huynh đệ của nó bọn tỷ muội đã sớm chui ra, đang vui nhanh quay chung quanh tại một đầu con mồi bên trên, xé rách lấy trên người nó huyết nhục, từng ngụm từng ngụm nuốt xuống đi, thân thể càng là ở trong quá trình này, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được sinh trưởng, biến lớn.

Mà vừa chui ra vỏ trứng tiểu Hắc rắn, nghỉ ngơi một hồi lâu mới có khí lực, từng chút từng chút gặm ăn mình vỏ trứng, chờ nó ăn xong thời điểm, huynh đệ của nó bọn tỷ muội đã hoàn thành lần thứ 1 ăn, biến chừng dài hơn một mét, trưởng thành lớn bằng cánh tay.

Đột nhiên, phương xa truyền đến một tiếng gầm nhẹ, sơn lâm đều tại chấn động, run rẩy, mấy đầu hoàn thành

ăn tiểu xà cấp tốc bò xa, cùng ăn xong vỏ trứng tiểu Hắc rắn ăn xong khung xương bên trên tàn hơn thừa thịt lúc, liền phát hiện nó bị vô tình vứt bỏ sự thật.

Nhưng tiểu Hắc rắn tựa hồ cũng không sợ hãi, cũng không khó qua, kia một đôi hơi có vẻ vô thần mắt nhỏ, lại cho La Quan một loại u ám, thâm trầm cảm giác.

Tiểu Hắc rắn quay người hướng phía phương hướng ngược nhau rời đi, bây giờ nó chỉ có 2 ngón tay phẩm chất, cánh tay dài ngắn, không vào rừng lá ở giữa rất nhanh không gặp.

La Quan có chút ngốc, làm sao liền ta lưu tại cái này rồi? Nếu như tiểu Hắc rắn là nhân vật chính lời nói, ta có phải hay không hẳn là theo tới?

Suy nghĩ vừa mới chuyển qua, “Ba” một tiếng vang nhỏ, trước mắt tầm nhìn trực tiếp vỡ nát, biến thành vô số lộng lẫy điểm sáng, để La Quan đầu váng mắt hoa, cũng may bọn chúng rất nhanh lại lần nữa tổ hợp đến cùng một chỗ.

“Rống —— “

Rít lên một tiếng truyền vào trong tai, La Quan vô ý thức ngẩng đầu nhìn lại, liền thấy một ngọn núi thẳng tắp trùng thiên, nguy nga mà bàng bạc, nhưng càng thêm kinh người lại là, giờ phút này lại có 1 đầu hắc xà cuộn tại sơn phong ở giữa, ngửa đầu đối cái này thiên khung phát ra gầm thét.

Đỉnh đầu phía trên mây dày xen lẫn, sau một khắc

khủng bố lôi đình nện xuống, đem sơn phong cùng khủng bố màu đen đều cuốn vào trong đó. Không biết qua bao lâu lôi đình cuối cùng kết thúc, sơn phong đã bị lôi đình đánh nát, vô số trong đá vụn hắc xà thân thể tàn tạ thoi thóp, mảng lớn máu tươi nhuộm đỏ đại địa, nhưng nó trên đỉnh đầu hai cái to lớn bánh bao, bây giờ rốt cục lộ ra chân dung, lại sinh trưởng ra 2 cây to lớn sừng thú.

Một cây ngân bạch, một cây kim hoàng!

La Quan ánh mắt không tự chủ được, rơi vào cây kia ngân bạch sừng thú bên trên, hắn đột nhiên cảm giác tự thân cùng trước mắt đầu này hắc xà… Không, có lẽ hẳn là xưng nó là viễn cổ dị chủng thôn thiên đen huyền mãng, đây là giờ phút này hắn tự nhiên mà vậy, liền biết đến tin tức.

Ngay tại nó mọc ra sừng thú về sau, La Quan biết huyền mãng danh tự, cũng rõ ràng cùng nó có một loại nói không rõ ràng liên quan.

Sau đó, hình tượng lại lần nữa vỡ vụn, một lần nữa ngưng tụ lúc, La Quan nhìn thấy rộng rãi cung điện, nhìn thấy bát phương quý khách, nhìn thấy lít nha lít nhít vô số quỳ sát Yêu tộc, càng nhìn thấy kia to lớn

Đế vị phía trên, ngồi ngay thẳng đạo thân ảnh kia.

Cũng không khôi ngô, so sánh tu sĩ yêu tộc thân thể, thậm chí có vẻ hơi đơn bạc, yếu đuối, lại cho hắn một loại vô cùng cường đại, tựa hồ một cái tay liền có thể nâng lên thiên khung.

Trầm thấp, thanh âm bình tĩnh, từ đế vị bên trên truyền đến, xen lẫn một loại nào đó đại đạo oanh minh, vang vọng đất trời 4 phương, “Hôm nay trẫm đăng lâm đế vị, hào Yêu hoàng, mở ra núi một mạch, chưởng Yêu tộc khí vận!”

Yêu hoàng, đây chính là Yêu hoàng! La Quan sớm có đoán trước, nhưng chân chính xác định lúc hay là trong lòng phức tạp, như Tô Khanh lời nói như vậy kình thiên cự phách tồn tại, đều rơi vào đột tử hạ tràng, thế gian sự bao la khủng bố, quả nhiên là hiểu rõ càng nhiều càng là gan hàn!

Hắn cố gắng muốn nhìn rõ ràng, đế vị bên trên đạo thân ảnh kia, nhưng lúc này đây giống như là bị trở ngại gì, từ đầu đến cuối mơ hồ không rõ.

“Hừ! Làm càn, ai dám thăm dò tại trẫm?”

Oanh ——

Đế vị bên trên, thân ảnh kia bỗng nhiên đứng dậy, khí tức khủng bố phóng lên tận trời, La Quan nháy mắt hô hấp dồn dập, chỉ cảm thấy nhói nhói vô song như muốn nổ nát vụn.

Cũng may sau một khắc trước mắt hình tượng vỡ vụn, La Quan từng ngụm từng ngụm thở dốc, hắn không thấy mình sắc mặt, lại liệu định tất nhiên tái nhợt vô song.

Đạo thứ tư hình tượng ngưng tụ.

Lôi đình, lít nha lít nhít lôi đình, 12 loại khác biệt sắc thái, nối liền trời đất ở giữa, xen lẫn hóa thành khôn cùng lôi vực. Tung phong sơn có 360 triệu bên trong sự bao la, cũng bị nó bao phủ ở bên trong, vô số lôi đình điên cuồng phát tiết mà rơi, hủy diệt lấy phạm vi bên trong hết thảy.

Đây là hàng phạt ngày, phong sơn hạo kiếp!

La Quan thị giác rất cao, cơ hồ ở vào cùng 12 sắc lôi đình ngang bằng tình trạng, quan sát toàn bộ phong sơn, nó có thể nhìn thấy trong đó 1 đạo kinh khủng bóng đen, ở trong sấm sét tung hoành bễ nghễ, những cái kia khủng bố lôi quang rơi xuống người nó lúc, trực tiếp vỡ nát, tiêu tán, lại căn bản là không có cách tổn thương nó nửa điểm.

Yêu hoàng, là Yêu hoàng, nó thân thể 10,000 dặm, rõ ràng trở nên càng thêm cường đại, dù là 12 lôi kiếp hàng phạt, cũng không thể trấn áp nó nửa điểm, nhưng đã như vậy, khủng bố như Yêu hoàng như vậy tồn tại năm đó làm sao lại vẫn lạc?

Một tiếng thống khổ tru lên, bỗng dưng từ phía dưới truyền đến, “Ngươi… Là ai…”

La Quan chỉ nghe được cái này mơ hồ 3 chữ, trong tâm thần hắn giờ phút này nhấc lên “Ầm ầm” kinh thiên sóng biển, liền tại vừa rồi hắn lại mơ hồ trong đó, nhìn thấy 1 đạo mơ hồ chưởng ấn, đánh vào Yêu hoàng trên thân.

Xuất thủ là ai? Chưởng ấn? Mà trước đó hắn biết được, cứu tu sĩ nhân tộc, tựa hồ cũng là một đạo chưởng ấn?

Cái này chẳng lẽ cũng chỉ là trùng hợp? !

Yêu hoàng động tác trở nên chậm chạp, không thể phá vỡ thân hình khổng lồ, dần dần trải rộng cháy đen, vết thương, máu tươi tuôn ra như giang hà vỡ đê.

Rốt cục, nó đổ vào 12 sắc kiếp lôi bên trong, trước khi chết gào thét, chấn La Quan trước mắt biến đen, khó chịu giống như là muốn thổ huyết, càng cảm thấy giống như là có đồ vật gì, đang điên cuồng chui vào đến trong cơ thể hắn. Nhưng chỉ là 1 đạo thị giác hắn, căn bản cái gì đều làm không được, chỉ có thể tại cực hạn trong thống khổ ý thức lại lần nữa lâm vào hắc ám.

“Oa!”

Đột nhiên, La Quan bỗng nhiên mở mắt ra, một ngụm máu tươi phun ra, sắc mặt hắn trở nên trắng bệch, khí tức tùy theo điên cuồng suy yếu.

Tô Khanh ngay lập tức kịp phản ứng, trực tiếp giữ chặt 2 người bọn họ hướng về sau nhanh lùi lại, cũng may Yêu hoàng đạo cơ ngọc bích trầm mặc như trước, cũng không có bất kỳ cái gì sau tiếp theo biến hóa, nàng lúc này mới sắc mặt buông lỏng, cau mày nói “La Quan, ngươi lại làm cái gì?”

—

—

Chương 1030 : Cứu mạng ân tình

La Quan còn chưa nói chuyện, liền lại là một ngụm máu tươi phun ra, mắt tối sầm lại ngất đi. Sau đó hắn làm một giấc mộng, tĩnh mịch mà bóng tối vô tận, tựa như là băng lãnh nước hồ đem hắn nuốt hết, ngạt thở lại làm người tuyệt vọng.

Này quỷ dị đáng sợ mộng cảnh vô thủy vô chung, tựa như mãi mãi cũng sẽ không kết thúc, hết lần này tới lần khác La Quan ý thức là thanh tỉnh, hắn có thể cảm giác được tự thân không ngừng suy yếu, có lẽ cái kia một khắc hắn liền thật sẽ bị cái này băng lãnh hắc ám triệt để thôn phệ.

Ngay tại ý thức dần dần mơ hồ lúc, La Quan cảm nhận được một tia ấm áp, chờ hắn lại mở mắt ra thời điểm, liền phát hiện mình đang nằm tại một chỗ trong sơn động. Mặt đất phủ lên một miếng da chăn lông tử, La Quan nhìn thoáng qua trên thân, quần áo coi như hoàn hảo, nhưng luôn cảm thấy không thích hợp, đột nhiên hắn biểu tình ngưng trọng, từ dưới thân lấy ra một cây tóc dài.

Tiếng bước chân từ ngoài động vang lên, La Quan tay run một cái trực tiếp đem đầu tóc thu hồi, Đồ Thanh chính bước nhanh tới, sắc mặt lo lắng, “Ngươi tỉnh rồi? Thật hù chết ta, đến cùng chuyện gì xảy ra, làm sao đột nhiên thụ nghiêm trọng như vậy tổn thương?”

La Quan gánh nặng trong lòng liền được giải khai, ám đạo nguyên lai là Đồ Thanh, lắc đầu, “Không có gì… Chỉ là ra một điểm nhỏ ngoài ý muốn, bây giờ đã không còn đáng ngại.”

“Vậy là tốt rồi, ngươi về sau nhất định phải cẩn thận, không muốn tự cao huyết mạch cường đại liền trong lòng còn có chủ quan, nếu như ngươi xảy ra chuyện…” Đồ Thanh hít mũi một cái, phủ phục ghé vào hắn mang bên trong, 2 tay đem hắn ôm chặt.

La Quan hơi có chút không được tự nhiên, nhưng cũng có mấy điểm cảm động, một cái tay nắm ở nàng, một cái tay khác nhẹ nhàng vuốt ve tóc của nàng, “Ừm?” Hắn biểu lộ hơi cương chợt bất động thanh sắc mở miệng, “Đồ Thanh, là ngươi đem ta đưa đến cái này đến sao?”

Đồ Thanh trong ngực hắn lắc đầu, “Không có, là Tô Khanh trời tổ… Ta nói cho ngươi, Tô Khanh cùng ta đều có loại cổ huyết mạch, nhưng nàng đã thức tỉnh trời tổ ý thức, ngươi ngày sau đối nàng cần phải cung kính chút, ta Hồ tộc trời tổ hoặc là 9 đuôi tu vi, ngày sau thành tựu không thể đoán trước. Huống hồ lần này nếu không phải Tô Khanh trời tổ xuất thủ, ngươi chỉ sợ cũng nguy hiểm, thật sự là phải đa tạ tạ nàng…”

Nàng nói liên miên lải nhải lấy, La Quan cũng đã nghe không vào, trong đôi mắt đều là cười khổ. Quả nhiên là Tô Khanh… Dù trình độ nào đó nói, cả 2 đã sớm dây dưa không rõ, nhưng ít ra không phải “Tự mình ra trận”, cái này chung quy là có khác biệt. Nhưng hôm nay… Ai, bút trướng này thật sự là càng tính càng hồ đồ, thậm chí cho tới bây giờ La Quan cũng không biết, cùng mình

thân cận đến tột cùng là ai?

Tô Khanh? Nhụy hoa? Lại hoặc là Đại Nghiệt uyên chi vật… Hay là cái gì khác, loại này không hiểu rõ nổi tư vị coi là thật cổ quái.

Đúng lúc này, ngoài động truyền đến thanh âm, lộ ra mấy điểm trêu ghẹo, “Các ngươi tốt hay chưa? Thời gian không còn sớm, cũng nên trở về.”

Là Tô Khanh!

Đồ Thanh mặt đỏ lên, vội vàng đứng lên, hơi chỉnh lý một chút váy áo, nhỏ giọng nói “Ta đi bên ngoài chờ ngươi, ngươi không thoải mái lời nói, có thể lại nghỉ ngơi một hồi.” Dứt lời vội vàng đi ra ngoài.

La Quan ngồi dậy, trước ngưng thần cảm giác một chút thể nội tình trạng, suy yếu cùng thương thế vẫn còn, nhất là toàn thân ở giữa kịch liệt đau nhức, cho hắn cảm giác tựa như là cả người bị xé thành vô số mảnh vỡ về sau, lại còn nguyên hợp lại đến cùng một chỗ. Hắn thử nghiệm hoạt động một chút, còn tốt ảnh hưởng không quá lớn, thở ra một hơi sau hướng ngoài động bước đi.

Bên ngoài mặt trời trắng bệch, chiếu rọi ở trên mặt, La Quan vô ý thức híp híp mắt, Tô Khanh

Cùng cái khác mấy tên yêu tử bây giờ đều tại ngoài động chờ.

La Quan nhìn đối diện nữ nhân, ý đồ từ trên mặt nàng phát giác được cái gì, lại phát hiện nàng chính một mặt

trêu ghẹo, “Thế nào, La đạo hữu ngủ một giấc quá lâu, có chút hồ đồ không thành?” Trừ mấy điểm giọng mỉa mai bên ngoài, cũng không khác đồ vật.

La Quan nói “. Ta ngủ bao lâu?”

Tô Khanh bĩu môi không nói lời nào.

Đồ Thanh nói “. Đã nửa tháng.”

Khó trách những người này đều đã thanh tỉnh, xem bọn hắn từng cái giữa lông mày kiềm chế vui mừng, hiển nhiên riêng phần mình có thu hoạch.

La Quan vượt qua mọi người, nhìn về phía cách đó không xa hào quang lưu chuyển chỗ, nơi đây khoảng cách Yêu hoàng đạo cơ cũng không xa, hắn đôi mắt có một nháy mắt thâm thúy, chợt bình tĩnh lại.

“Đi thôi, lối ra ngay tại kia bên trong.” La Quan đi đầu cất bước hướng Yêu hoàng đạo cơ bước đi, sắc mặt hắn tái nhợt dưới chân phù phiếm, rõ ràng còn chưa khôi phục bộ dáng.

Mấy tên yêu tử bên trong, Hổ tộc, Lang tộc 2 người cúi đầu xuống, đôi mắt ở giữa hiển hiện giãy dụa, nhưng rất nhanh liền biến thành lạnh lùng sát cơ.

Ngay tại La Quan đến gần, song phương sắp thác thân mà quá hạn, “Oanh” “Oanh” 2 người không hề có điềm báo trước, đồng thời bộc phát yêu lực.

Tại cái này tuyệt linh chi địa bên trong, đã không biết

bao lâu chưa từng bộc phát qua, kinh người như thế yêu lực khí tức, nháy mắt chấn vỡ đại địa, 2 người đánh về phía La Quan.

Răng rắc!

Răng rắc!

Vỡ vụn âm thanh liên tiếp vang lên, nguyên bản đi theo sau La Quan Tô Khanh, tiện tay đem 2 người vứt trên mặt đất, bọn hắn cổ trình khoa trương góc độ bẻ gãy, khí tức nhanh chóng tiêu tán.

Nó hơn yêu tử trừng lớn mắt, biểu lộ chấn kinh lại hoảng sợ, một là không nghĩ tới Hổ tộc, Lang tộc người, dám ra tay với La Quan, thứ 2 thì là Tô Khanh biểu hiện ra thực lực —— cứ việc trước đó nàng liền rất mạnh, nhưng cái này hời hợt như nghiền chết hai con kiến thủ đoạn, hay là quá khủng bố đi? Phải biết Hổ tộc, Lang tộc yêu tử, thực lực trong bọn hắn đều là trên nhất chờ.

Cái này Tô Khanh, lại ẩn tàng sâu như vậy? !

Tô Khanh lấy ra 1 con khăn gấm, ghét bỏ xoa xoa tay vứt trên mặt đất, “Nhìn cái gì vậy? Không muốn đi liền lưu tại cái này.”

Dứt lời đi đầu đi về phía trước, đi đến La Quan bên người lúc, nàng nhìn cũng không nhìn một chút, chỉ bờ môi khẽ nhúc nhích, “Trước đó đáp ứng ngươi sự tình, ta đã làm được.”

Đồ Thanh lấy lại tinh thần, cũng nghe đến câu nói này,

nhìn thoáng qua La Quan sắc mặt, lại nhìn xem Tô Khanh bóng lưng, nàng nhỏ giọng nói “La Quan, các ngươi đang nói cái gì a? Trời tổ nàng đáp ứng ngươi cái gì?”

La Quan dừng một chút, chậm rãi nói “Trước đó ta cùng Tô Khanh có một lần ước định, ta giúp nàng một sự kiện, nàng sẽ tại thời khắc mấu chốt cứu ta một mạng.” Tỉnh lại lúc hắn liền phát hiện, trong cơ thể mình cũng không vốn nguyên lạc ấn tồn tại, lại thêm Tô Khanh lần này diễn xuất, hiển nhiên là bị nàng lấy đi.

“A?” Đồ Thanh trừng lớn mắt, biểu lộ không cam lòng, “Trời tổ… Nàng làm sao dạng này a, đáp ứng

Người khác hứa hẹn lại như thế qua loa? Vừa rồi cũng coi như cứu mạng sao? Liền Hổ tộc, Lang tộc 2 cái tặc tử, ta đã sớm phòng bị đâu, cũng chính là trời tổ xuất thủ nhanh, bằng không ta cũng có thể ngăn lại.” Nàng do dự một chút, “Bằng không, ta đi tìm trời tổ thương lượng một chút? Lấy nàng thân phận, làm như vậy có chút nói không giữ lời!”

Trời tổ một cái nhân tình giá trị trân quý bực nào, nàng không nghĩ La Quan ăn thiệt thòi, về sau nói không chừng thật có thể cứu mạng.

La Quan giữ chặt nàng, lắc đầu, “Không cần… Có lẽ, nàng thật cứu mạng ta…”

Rất nhanh, mấy người đi tới Yêu hoàng đạo cơ trước, La Quan không nhiều hơn biểu thị, chỉ là đưa tay tại trước mặt một điểm.

Ông ——

Không gian kích thích chấn động, cái kia đạo vỡ nát đại môn lần nữa hiển hiện, Tô Khanh cái thứ 1 bước vào trong đó, thân ảnh trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Những người còn lại cũng nhao nhao bước vào, ít nhiều có chút bối rối, Hổ tộc, Lang tộc 2 người thi thể ngay tại kia đâu, tuy nói là gieo gió gặt bão, nhưng ai biết có thể hay không lại có ngoài ý muốn? Xét đến cùng hay là bởi vì, La Quan thanh danh đúng là không tốt lắm, cùng hắn đến gần tu sĩ yêu tộc rất không kết cục tốt.

Đồ Thanh vịn La Quan, nói khẽ “Chúng ta cũng đi thôi.”

La Quan quay người, hướng phương xa nhìn thoáng qua, cũng không biết đang nhìn cái gì, mấy hơi sau gật gật đầu, “Đi thôi.”

Bá ——

Theo 2 người rời đi, lối ra biến mất không thấy gì nữa, nơi đây chỉ còn hơn Yêu hoàng đạo cơ, tại gào thét cuồng phong cùng lôi đình tứ ngược ở giữa, trầm mặc đứng lặng.

Nó đã tại này tồn tại vô số năm, không có gì bất ngờ xảy ra đem xuyên qua cái này kỷ nguyên, từ đầu đến cuối trấn áp mảnh này hắn đã từng lãnh địa. Nhưng vào lúc này “Răng rắc” một tiếng vang nhỏ, nhưng vẫn đạo cơ bên trong truyền ra, kia lưu chuyển hào quang tùy theo trở nên ảm đạm.

Sau đó nó vỡ thành vô số khối, biến thành một chỗ tảng đá, sắc thái nhanh chóng rút đi, trừ khử, cuối cùng bị nhảy vọt lôi quang cuốn vào, nhiễm phải cháy đen, cùng xung quanh cái khác vỡ vụn tảng đá nhóm lại không khác biệt.

…

Tô Khanh biến mất.

Xác thực nói, lúc trước La Quan mở ra thông đạo, nàng bước vào trong đó sau vẫn chưa trở lại nội đình, mà là như vậy tung tích không rõ. Hồ tộc làm ầm ĩ một hồi lâu, trời tổ thức tỉnh chính là Hồ tộc cơ mật, là đứng đầu nhất đại sự, mang ý nghĩa Hồ tộc tương lai đem hưng.

Tô Khanh mất tích bọn hắn tự nhiên không chịu đáp ứng, về sau nháo đến Bách Hoa cung, nghe nói nhụy hoa tự mình ra mặt, không biết cùng bọn hắn trò chuyện cái gì, Hồ tộc rất nhanh an tĩnh xuống, về sau triệu tập tộc nhân, bằng nhanh nhất tốc độ rời đi nội đình.

Đồ Thanh cũng muốn đi, nói là trong tộc mẫu thân bệnh nặng, phụ thân để người mang tin vào đến, muốn nàng lập tức chạy về trong tộc thấy mẫu thân một lần cuối. Việc này nàng bẩm báo sư tôn về sau, rất nhanh liền đạt được đáp ứng cũng ban thưởng trị liệu bảo dược, Đồ Thanh đem cùng Hồ tộc mọi người cùng một chỗ trở về lãnh địa.

Trước khi đi nàng ôm La Quan, “Ta không muốn đi… Không biết vì cái gì, tâm lý luôn có loại cảm giác bất

an… La Quan, ngươi chờ ta, đợi ta vì mẫu thân trị liệu về sau liền trở về tìm ngươi.”

La Quan về ôm lấy nàng, cứ việc Đồ Thanh lựa chọn hắn dự tính ban đầu có chút hiệu quả và lợi ích,

Lại giữa song phương cũng không có quá sâu sắc hiểu rõ, nhưng nữ nhân này chí ít không có hại hắn chi tâm, lúc này hắn có thể cảm nhận được Đồ Thanh không bỏ cùng không muốn xa rời.

“Ừm, ta đáp ứng ngươi.”

Đạt được La Quan hứa hẹn, Đồ Thanh cười rất vui vẻ, đệm chân thân hắn một ngụm, quay người leo lên lập tức xe. Rất nhanh Hồ tộc một nhóm đội ngũ, liền rời đi nội đình, đội ngũ điều khiển yêu lực phóng lên tận trời, biến mất tại cuối tầm mắt.

Lại qua 2 ngày, Ngưu Tiểu Tráng cũng muốn đi, hắn tới gặp La Quan thời điểm, trên mặt đỉnh lấy quen thuộc 10 ngón tay hôn vết tích, phá lệ đỏ tươi, dễ thấy.

“Thúc, ta muốn về Ngưu tộc, tộc trưởng tự mình đến tiếp ta.” Hắn có chút không bỏ, càng có phẫn nộ cùng không cam lòng, nhưng há to miệng chung quy không dám lại nói cái gì.

Lâu như vậy nghé con cũng phát hiện một sự kiện, lão ngưu cùng Bách Hoa cung nhụy hoa nương nương, quan hệ xác thực không hề tầm thường. Hắn coi như lại thống khổ, cũng được ẩn nhẫn trong lòng, tuyệt không thể cho La thúc thúc rước lấy phiền phức. Nhưng ta

nghé con tâm lý rất rõ ràng, ai là ai, ai là tốt với ta người? Ai là ta phải quan tâm người… Ta đều biết!

“Ừm, trở về hảo hảo tu luyện, cùng ngươi nàng dâu thêm chút sức, nhiều sinh mấy cái tiểu tử béo.” Đến lúc đó, nói không chừng cha ngươi chuyển di lực chú ý, ngươi cũng có thể tốt qua điểm, không đến mức như thế lớn một con trâu yêu, còn cả ngày bị đánh mặt mũi bầm dập.

Một câu, vốn là chỉ điểm cùng thương hại, lại làm cho nghé con một chút đỏ mắt, kém chút rơi lệ, hắn quỳ xuống đất cung cung kính kính dập đầu, “Thúc, ngài nhất định bảo trọng, chất nhi đi!”

“Loảng xoảng bang” mãnh đập 3 tiếng, trán lại phá nghé con sải bước rời đi.

Cách đó không xa, Ngưu tộc dài biểu lộ cổ quái, khóe miệng nhịn không được dùng sức run rẩy, ám đạo cái này hẳn là chính là đại ca báo ứng? Giày vò không biết bao nhiêu công phu nhất định phải sinh cái bé con, kết quả thành cái này? Đổi ai ai không tâm tắc a!

Nghĩ như vậy hắn tạo bé con thất bại, chưa chắc không phải chuyện tốt, trong lòng 1 sướng nhìn La Quan cũng cảm thấy càng thuận mắt, Ngưu tộc dài nhếch miệng cười đối với hắn khoát khoát tay, mang theo nghé con rời đi.

Đồ Thanh đi, nghé con cũng đi, La Quan thậm chí phát hiện nội đình bên trong, một số người khác cũng tại bí ẩn rút lui. Chỉ là động tĩnh rất nhỏ, lại thêm nội đình rất

lớn rất nhiều người, cái này chiếm trong đó cực ít một bộ điểm, cũng có Bách Hoa cung che lấp mới không có gây nên chú ý.

Xem ra, cuồn cuộn sóng gió sắp tới a.

La Quan lắc đầu, đang chuẩn bị đi về kế tiếp theo chữa thương lúc, 1 đạo thanh âm sâu kín đột nhiên ở bên tai vang lên, “La Quan, ta có phải hay không sai lầm ngươi? Làm sao ta để ý người, ngươi 1 cái đều không buông tha.”

Thanh âm này nếu là nữ tử, nhất định là uyển chuyển ai oán, khiến người nghe ngóng không đành lòng trắc ẩn đại tác, lại sinh là cái khàn giọng trầm thấp nam tử trung niên, lộ ra thật sâu không hiểu, nổi nóng cùng không cam lòng, vậy liền để người mồ hôi mao dựng ngược, lớn ngán.

Nhưng La Quan bây giờ lại không công phu cảm thấy buồn nôn, nhìn xem không biết lúc nào đi tới bên người lão ngưu, hắn không hiểu có điểm tâm hư, “Tiền bối cớ gì nói ra lời ấy? Vãn bối không rõ.”

Ngưu Đại Tráng nhìn chằm chằm hắn, “Không rõ? La Quan, ta đột nhiên cảm thấy 1 bàn tay đánh chết ngươi, có lẽ cũng là lựa chọn tốt.”

—

—

—

Chương 1031 : Ngươi đã là tâm ma của ta

La Quan sau lưng sinh hàn, đón lão ngưu ánh mắt, đột nhiên có chút không làm rõ ràng được, vị này nói đến cùng là thật là giả. Mơ hồ không rõ cũng chính là thật giả xen lẫn, hắn đây là cảnh cáo… Nhưng có lẽ cũng thật, sinh ra một tia ý niệm này.

Hắn suy nghĩ một chút, chỉ bằng mình thực lực, đương nhiên là bất lực chống lại, “Xin hỏi tiền bối , có thể hay không để La Quan chết được rõ ràng?”

Ngưu Đại Tráng cười lạnh, “Nhi tử ta tiểu Tráng sự tình, ta liền không nói nhiều, trong lòng ngươi nắm chắc, nhưng muội tử ta lại là cái gì cái tình huống?” Hắn nói nói liền nghiến răng nghiến lợi bắt đầu, đạo quân sống qua mấy cái kỷ nguyên, đã từng bên người người cơ hồ chết hầu như không còn, đối thế sự ân tình sớm đã coi nhẹ, thiên hạ này chỉ có 2 người hắn còn để ý.

1 cái là thân tử, 1 cái chính là nghĩa muội.

Dòng dõi có được gian nan, là hắn vì tự thân lưu lại một phần “Chỗ trống”, tung tương lai ngày nào đó phải đại tự tại không thành mà nói băng bỏ mình, chung quy sẽ không hóa thành trống không, tại thế gian này không có chút nào lưu ngấn. Có huyết mạch truyền thừa dòng dõi kéo dài, liền có thể từ một cái góc độ khác coi là hắn vẫn như cũ chưa chết, chí ít không phải thất bại thảm hại, đây là hắn đối đại đạo chống lại cùng hò hét, cho nên dù

là ngu dốt đi nữa ngỗ nghịch, hắn vẫn như cũ trân trọng.

Nghĩa muội thì là tự ti hơi bên trong một đường hai bên cùng ủng hộ mà đến, năm đó Đại Đông trên núi 1 khối ngoan thạch, cùng dưới đá một gốc uống lộ mà thành hoa lan, chưa từng nghĩ tới có thể vượt ngang vạn cổ, liệt kê từng cái 1 triệu năm tuế nguyệt óng ánh không vẫn, một mực sống đến hôm nay. Năm đó Hoa Thần nói băng, hắn một mực áy náy, tự trách đến nay, bây giờ mắt thấy có thời cơ, dù có phong hiểm cũng thích như mật ngọt. Nhưng hết lần này tới lần khác ở thời điểm này, Hoa Thần có tâm ma, cái này chẳng lẽ không phải là muốn nàng chân linh chôn vùi, như vậy triệt để tan thành mây khói.

Muội tử? Nhụy hoa? Hoa Thần!

La Quan giật mình rốt cuộc minh bạch hôm nay lão ngưu vì sao sát khí đằng đằng, lại lớn đổi trước đó đối với hắn ẩn nhẫn thái độ, đây là đã phát giác được hắn cùng Hoa Thần sự tình? Phi! Nào có cái gì sự tình, muốn nói oan uổng ta La mỗ người nước mắt, quả thực dốc hết tam giang 5 hồ, ta chưa từng đi trêu chọc qua bất luận kẻ nào? Bây giờ nghĩ kỹ lại, ngược lại càng giống là bị ám hại, trong các ngươi đấu cũng liền thôi, tội gì muốn đem ta kéo vào trong đó!

Hắn cắn răng, chắp tay nói “Trong đó có nhiều hiểu lầm chỗ, còn xin tiền bối điều tra rõ ràng… Vãn bối cũng rất là bất đắc dĩ.”

La Quan đã nói rất uyển chuyển, Ngưu Đại Tráng vẫn là giận tím mặt, hắn nhìn trước mắt một mặt khổ tướng

tiểu tử, lửa giận bay thẳng đỉnh đầu —— thật can đảm, đoạt con ta muốn đổi nhận thân cha phía trước, nghi ngờ em gái ta đạo tâm bất ổn ở phía sau, ngươi còn ủy khuất rồi? Làm sao, là chướng mắt con ta, vẫn cảm thấy em gái ta không xứng với ngươi? Thật sự là cái hỗn trướng!

Ầm ầm ——

Nội đình phía trên cửu tiêu vân đoan thiên khung, trong chốc lát phong vân biến ảo, nương theo lấy lôi đình oanh minh nổ tung, lại mơ hồ trong đó hình như có từng khỏa tinh thần hư ảnh ngưng tụ.

Giận dữ ban ngày sao hiện, này cùng thiên địa dị tượng nháy mắt hấp dẫn đến, nội đình các phương chú ý, vô số tu sĩ yêu tộc trừng lớn mắt mặt mũi tràn đầy kinh hãi chi sắc, hoảng sợ không biết đến tột cùng chuyện gì xảy ra, từng đạo ánh mắt nhìn về phía nội đình đỉnh núi, kia giấu tại tầng tầng mây mù ở giữa Bách Hoa cung.

“Ban ngày sao hiện, dị tượng này từng tại ta Yêu tộc trong truyền thuyết xuất hiện qua, không phải là Bách Hoa cung bên trong vị kia, tu vi lại có đột phá?”

Loại này suy nghĩ không phải số ít

.

Đồ Thanh dinh thự bên ngoài, hoặc là bởi vì tới gần lão ngưu, đạo quân chi uy nhiếp càng khủng bố hơn, trên đường dài nhiều tiếng hô kinh ngạc, kêu thảm, có Yêu tộc chật vật tê liệt ngã xuống thân thể không ngừng run

rẩy, nhưng càng nhiều người lại thấp thỏm lo âu, như đầu đội bầu trời sắp sụp, chật vật trốn hướng 4 phương 8 hướng. Lại không một người chú ý tới ven đường đứng 2 người, thậm chí có chút Yêu tộc vọt tới thời điểm, cũng vô ý thức tránh đi nơi đây.

“Đạo quân uy phong thật to, đây là chuẩn bị dưới cơn nóng giận, vén ta Bách Hoa cung sao?” 1 đạo thanh âm trong trẻo lạnh lùng, bỗng dưng ở bên tai vang lên, nhụy hoa rốt cục hiện thân, giờ phút này mặt không biểu tình đôi mắt hung hăng trừng tới.

Lão ngưu “Tê” một tiếng hít một hơi lãnh khí, giống bị nàng ánh mắt bên trong lửa giận đốt đau, vội vàng lui ra phía sau một bước, giải thích nói “Muội tử, không trách ca ca ta thất thố, thực tế tiểu tử này khinh người quá đáng, hôm nay nếu không cho hắn cái giáo huấn, coi là thật không biết trời cao đất rộng!”

Nhụy hoa chỉ là nhìn chằm chằm hắn, đôi mắt lạnh hơn.

Lão ngưu gượng cười, “Tốt a, gần nhất bị kia thằng ranh con cho tức điên, hỏa khí là có chút lớn, không cẩn thận dùng sức quá mạnh, muội tử đừng nóng giận.”

Nhụy hoa thu hồi nhãn thần, nhạt tiếng nói “Huynh trưởng bất quá là nghĩ bức ta ra, bây giờ mục đích đã đạt tới, còn muốn lưu lại nhìn ta xấu mặt sao?”

Ngữ khí rất bình tĩnh, trong miệng hô hào huynh trưởng, nhưng lão ngưu da mặt run một cái, thân thể nháy mắt kéo căng, “Hoa hoa ngươi hiểu lầm, ta tuyệt không ý này… Cái kia ngươi có việc trước bận bịu, vi huynh gần

đây có cảm giác ngộ, trở về liền bế quan mấy ngày.”

Bá ——

Một bước phóng ra, lão ngưu biến mất không thấy gì nữa, sau một khắc trực tiếp xuất hiện tại Bách Hoa cung bên ngoài.

“Ai.” Thần sắc hắn bất đắc dĩ, xát đem mồ hôi lạnh trên trán, “Ta đây cũng là không có cách nào a, ngươi tâm ma ngày càng nghiêm trọng, nếu ngay cả đối mặt cũng không thể làm được, làm sao đàm nặng đắp đại đạo? Sợ là điểm này chân linh, đều muốn bị ô uế, trầm luân.”

“Cổ chi Hoa Thần băng thanh ngọc khiết, một lòng hướng đại đạo không nhiễm thế sự bụi bặm… Đây là ưu thế của ngươi, nhưng lại không phải là không thiếu hụt? Có lẽ lần này lịch kiếp cũng không phải chuyện xấu. Thôi, ta có thể làm chỉ có điểm này, tiếp xuống liền xem chính ngươi.”

Đi uống rượu.

Đưa tiễn nghiệt tử kia, lão ngưu cảm thấy hô hấp đều thống khoái mấy điểm, hôm nay nhất định phải phải say một cuộc làm ăn mừng!

Không khí có chút yên tĩnh, có chút xấu hổ, cũng có chút không hiểu thấu… Mập mờ? Phi phi phi! Ai nói cái từ này, thật là đáng chết a!

La Quan dốc hết toàn lực, mới cố gắng bảo trì trấn định, khom mình hành lễ, “Vãn bối bái kiến nương nương.”

Nhụy hoa nhìn xem hắn, thần sắc đạm mạc, ánh mắt càng là không có chút nào gợn sóng, chỉ nói khẽ “Ngươi muốn ở chỗ này nói chuyện cùng ta?”

Giờ khắc này La Quan rốt cuộc minh bạch, lão ngưu vì sao đối mặt bình tĩnh nhụy hoa lúc, sẽ là như vậy thất kinh bộ dáng, hắn cảm giác nếu như mình dám nói là, hoặc là nhẹ nhàng gật đầu, ngựa

Bên trên liền sẽ bị nhụy hoa tại chỗ chùy thành một đống cặn bã.

“… Là vãn bối sơ sẩy, nương nương mời.” La Quan khom mình hành lễ, trong nội tâm có từng điểm từng điểm hoảng, bộ dáng này là muốn cùng hắn ngả bài? Nhưng hắn thật không biết trận này làm như thế nào tiếp!

Nhụy hoa mặt không biểu tình quay người, La Quan vừa theo sau, sau lưng cửa sân liền “Bành” một tiếng, trùng điệp giam chung một chỗ. Sau đó La Quan liền phát hiện, 1 đạo cường đại vô cùng phong cấm, đem toàn bộ viện lạc phong tỏa, triệt để ngăn cách trong ngoài khí cơ.

‘Này nương môn muốn giết người diệt khẩu?’ 1 cái kinh dị suy nghĩ, bỗng dưng từ đáy lòng nhảy ra, La Quan mặt một chút liền trợn nhìn.

Nhụy hoa quay người, nhìn thoáng qua nét mặt của hắn, trầm mặc mấy hơi sau chậm rãi nói “Ngươi đã biết thân phận của ta rồi?”

La Quan nghĩ lắc đầu, nhưng đón nhụy hoa ánh mắt, đành phải gian nan gật đầu, “Vâng, nương nương chính là cổ chi Hoa Thần, bởi vì ngoài ý muốn nói băng tạm trú phong sơn, thiên hạ hoa cỏ 1 ngày điêu linh, sắc thu 1,000 năm không thay đổi… Vãn bối khâm phục vạn điểm, không kịp ngài 10 triệu 1 trong.”

Nhụy hoa ống tay áo ở giữa bàn tay nắm thật chặt, “Biết đến không ít, là Tô Khanh nói cho ngươi? Nàng còn nói với ngươi cái gì?”

Tô Khanh là La Quan khai ra đi, còn nói 2 người sớm có giao dịch, bây giờ sao có thể từ chối sạch sẽ, cười khổ nói “Vâng, nàng vẫn chưa nói thêm cái gì… Chỉ nói nương nương không dễ, năm đó đạo hạnh cao thâm, chính là đi đến thiên địa đỉnh cao nhất tồn tại…”

“Ngươi nói láo.” Nhụy hoa ngữ khí bình tĩnh, “Nàng sẽ không như vậy nói, nếu có cơ hội lời nói, tất người đầu tiên xuất thủ giết ta.”

“Xem ra, ngươi quả nhiên đã biết…” Nàng sớm có suy đoán, chỉ là giấu trong lòng một tia kỳ vọng, nhưng hôm nay thấy La Quan sau hắn đủ loại biểu hiện, lại thêm trong lời nói lấy lòng, che lấp, có nhiều tránh nặng tìm nhẹ chỗ, vậy liền vô sai. . ? ? .

La Quan trong lòng xiết chặt.

Sau một khắc, nhụy hoa thản nhiên nói “Dám can đảm nói cùng người thứ 3 biết được, ta tất sát ngươi.”

“Không dám không dám! Vãn bối cái gì cũng không

biết… Xin tiền bối yên tâm… Ta… Ta rất dễ quên… Thật không nhớ rõ…” Đón nhụy hoa ánh mắt, La Quan im bặt mà dừng, hắn đây coi như là bị lừa dối ra? Hay là không đánh đã khai?

Không khí lại lâm vào một trận trầm mặc.

Nhụy hoa nói khẽ “Nàng thành công, bản cung không đã từng lịch tình hình, lại gặp liên tục tính toán, ngươi bây giờ đã là tâm ma của ta.”

Nàng rốt cục thừa nhận, cũng đại biểu cho nàng muốn trực diện việc này, “Giết ngươi, thì bản cung tâm ma vĩnh viễn không tiêu tán, cho nên ngươi không cần sợ hãi, ta sẽ không giết ngươi, tương phản tại nặng đắp đại đạo chém tới quá khứ trước đó, sẽ còn hết sức hộ ngươi chu toàn.”

La Quan nghe được mồ hôi lạnh ròng ròng, nặng đắp đại đạo? Chém tới quá khứ trước đó? Đây là trong lời nói có hàm ý, chờ lấy ngày sau thanh toán? Nhưng hắn không dám hỏi, dưới mắt đã là tốt nhất tình huống, lại kế tiếp theo dây dưa thật sự cho rằng người ta Hoa Thần, không dám giết người sao?

Hắn nhìn ra được, nữ nhân này nhìn như tỉnh táo, đạm mạc, kì thực nội tâm sôi trào liền như một ngọn núi lửa.

“Đa tạ nương nương.” La Quan chần chờ một chút, nói “. Không biết nhưng có cái gì, là muộn

Bối có thể làm? Nếu có thể trợ giúp nương nương lỡ như, vãn bối muôn lần chết không chối từ.”

Tâm ma nếu có thể hóa giải, kia là không thể tốt hơn.

Nhụy hoa trầm mặc một chút, “Có. Từ hôm nay trở đi, cho đến phong sơn thiên biến trước đó, ngươi dọn đi Bách Hoa cung.” Nàng đã muốn thuần phục, trấn áp tâm ma, liền không thể lại như trước đó đồng dạng tránh né. Đạo quân là đúng, tránh chi như hổ cải biến không thể cục diện, sẽ chỉ làm nàng chân linh càng phát ra ảm đạm. Nàng muốn ngày ngày nhìn thấy La Quan, làm nhạt ảnh hưởng của hắn, lại đem tâm ma lau đi.

La Quan gật đầu, “Vâng, vãn bối tuân mệnh.” Hắn không chút do dự, cũng rõ ràng đối với chuyện này, căn bản là không có phải tuyển.

Bá ——

Nhụy hoa một bước phóng ra, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa, 1 đạo đạm mạc thanh âm truyền vào trong tai, “Bản cung tại Bách Hoa cung bên trong chờ ngươi.”

Bao phủ dinh thự khủng bố phong ấn, giờ phút này rốt cục tán đi, La Quan lúc này mới chân chính buông lỏng một hơi, nếu nói trước đó Ngưu Đại Tráng thái độ là mơ hồ cái nào cũng được, kia vừa rồi đối mặt nhụy hoa lúc, hắn liền rõ ràng cảm nhận được tử vong khí cơ quanh quẩn… Kém một chút, dây dưa một điểm, nữ nhân kia thật muốn hạ sát thủ!

Tê ——

La Quan đưa tay, xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, sinh ra

mấy điểm sống sót sau tai nạn cảm giác đồng thời, lại cảm thấy vạn điểm biệt khuất. Cái này đạp ngựa đều là cái gì cùng cái gì? Tính toán ngươi lại không phải ta? Có bản lĩnh tìm Tô Khanh tính sổ sách đi, cùng ta phát cái gì lửa?

Càng nghĩ càng giận, hắn nhịn không được cắn răng nhỏ giọng thầm thì, “Ban đầu ở Đại Nghiệt uyên lúc ngươi nói ở bên trong đình chờ ta, kết quả chờ lấy chờ lấy liền thành như thế kết quả, hiện tại còn nói tại Bách Hoa cung chờ ta, lúc này ngươi lại nghĩ cùng thành cái dạng gì?”

Ba ——

Bách Hoa cung, vừa trở lại nơi đây nhụy hoa, dưới chân một mảnh đất gạch vỡ thành bột mịn, là triệt triệt để để vỡ nát thành cặn bã, đưa tay chộp một cái trực tiếp lưu loát cái chủng loại kia.

Hô ——

Nàng thở ra một hơi, lẩm bẩm nói “Không tức giận, không thể sinh khí… Tâm ma mà thôi… Bản cung tung hoành mấy cái kỷ nguyên, trải qua bao nhiêu mưa gió, thì sợ gì chỉ là 1 cái tâm ma… Đúng, chính là như vậy.”

Nàng cất bước hướng về phía trước,

Ba ——

Khối thứ 2 địa gạch phấn thân toái cốt.

Đứng tại cách đó không xa, đang muốn làm lễ vô muối, giờ phút này liều mạng cúi đầu, che miệng không để cho mình khóc ra thành tiếng, nàng đây là ngược lại cái gì nấm mốc thế mà nhìn thấy loại sự tình này. Nương nương sinh khí, thậm chí khống chế không được tự thân lực lượng… Tê! Không nhìn thấy ta, 10 triệu không nhìn thấy ta!

Nhụy hoa cúi đầu, quên một chút dưới chân phấn kết thúc, “Vô muối, đem điện này bên trong địa gạch tất cả đều đổi, chất lượng quá kém.”

“… Là,là nương nương… Tiểu tỳ lập tức xử lý…” Nơm nớp lo sợ nói xong, bên tai không nghe thấy đáp lại, lại ngẩng đầu nhụy hoa đã biến mất không gặp.

Hô ——

Vô muối thở dài một hơi, xoay người chạy.

Không được, ta cũng nên bế quan, gần nhất hướng gió không đúng, ai chẳng biết chết sống gây nương nương, ta cũng không thể làm quỷ chết oan!

—

—

—

Chương 1032 : Thôn thiên

Đảo mắt đã rời đi phong sơn gần mười ngày, Ngưu Tiểu Tráng bị tộc trưởng mang theo điều khiển yêu quang tiến lên, nhìn thoáng qua dưới mặt đất gào thét mà qua đại địa, nhịn không được nhíu mày, “Tộc trưởng, chúng ta cái này tựa hồ không phải về nhà phương hướng, ngài sẽ không phải là đi nhầm đường đi?”

“Về nhà?” Ngưu tộc thở dài một hơi, thấp giọng nói “Về sau sợ là không thể quay về lạc, tiểu tử ngươi liền an tâm đi theo ta đi.”

Ngưu Tiểu Tráng biến sắc, “Tộc trưởng đây là ý gì?” Một nháy mắt, hắn não bổ ra vô số vở kịch, lão ngưu đây là muốn đem hắn giấu đi, để hắn sẽ không còn được gặp lại La thúc? Tốt ngươi cái lão ngưu, ta liền biết ngươi tặc mi thử nhãn, tuyệt không phải người tốt.

Bành ——

Giống như là đụng vào 1 đạo vô hình bình chướng, bỗng nhiên lao ra nghé con bị phản chấn trở về, đầu nâng lên thật lớn 1 cái bao, hắn nhe răng trợn mắt hô to, “Thả ta đi! Mau thả ta rời đi! Tộc trưởng, ngươi lại như thế trợ Trụ vi ngược, đừng trách nghé con ta không khách khí!”

Ngưu tộc tăng thể diện sắc cổ quái, “Trợ Trụ vi ngược? Tiểu tử ngươi thật đúng là không biết tốt xấu… Cha ngươi không có bị ngươi tức chết, thật sự là ý chí rộng lớn a.” Hắn lười nhác tốn nhiều miệng lưỡi giải thích,

trực tiếp một phát bắt được hắn, Ngưu Tiểu Tráng lập tức liền không thể động đậy, “Còn cùng ta không khách khí? Chỉ bằng ngươi cái này tiểu thân bản, hay là tỉnh lại đi.”

Sưu ——

Ngưu tộc dài kế tiếp theo đi đường, lại qua 2 ngày về sau, 1 tòa cự đại sương mù đoàn xuất hiện ở trước mắt, nó che lấp mảng lớn khu vực, Ngưu tộc dài dẫn theo nghé con không có nửa điểm do dự, “Sưu” một chút trực tiếp chui vào trong đó, giống như là xuyên qua 1 đạo màn nước, sau một khắc 1 tòa cự đại hẻm núi xuất hiện tại trước mặt hai người.

Lọt vào trong tầm mắt là từng tòa lâm thời tu kiến nhà gỗ, có đại lượng Yêu tộc hội tụ ở đây, mà tại hẻm núi khu vực trung tâm, là 1 cái 100 dặm lớn tế đàn, xem ra sắp tu kiến hoàn thành, đang có rất nhiều tu sĩ yêu tộc không ngừng bay lên rơi xuống, tiến hành sau cùng kết thúc công việc làm việc, không khí bên trong tràn ngập kiềm chế, cấp bách khí cơ.

Ngưu tộc dài nhếch miệng cười một tiếng, “Còn tốt, cuối cùng là không tới chậm.”

Ngưu Tiểu Tráng trừng lớn mắt, “Cái này… Đây là địa phương nào…”

“Rút lui điểm.” Ngưu tộc dài không có giấu diếm nữa, “Xem ra phá giới tế đàn trong ngày liền có thể hoàn thành, đến lúc đó ngươi ta đều sẽ bị đưa cách phong sơn.”

“Rời đi phong sơn?” Ngưu Tiểu Tráng đột nhiên hô hấp dồn dập, tim đập nhanh hơn, “Tộc trưởng, đến cùng chuyện gì xảy ra? Ngươi mau nói cho ta biết? !”

Ngưu tộc dài ngẩng đầu, trên mặt lộ ra mấy điểm phức tạp, “Chuyện gì xảy ra? Nói thật, ta bây giờ cũng có chút không rõ, cha ngươi đến cùng nghĩ như thế nào, đặt vào sống yên ổn thời gian bất quá nhất định phải đi nhúng tay người khác sự tình, sơ ý một chút… Chậc chậc, cần phải gây đại phiền toái a.”

“… Tộc trưởng, nói điểm ta có thể nghe hiểu.”

Ngưu tộc dài mắt trợn trắng, “Phong sơn muốn xong đời, rất nhanh liền sẽ bị đánh thành nhão nhoẹt, trừ bí mật hội tụ đến nơi này Yêu tộc, còn lại đều phải chết.”

Nghé con “Ngao” một tiếng, nguyên địa luồn lên đến,

“Ta muốn trở về…” Không có la xong đâu, trên đầu liền chịu 1 bàn tay, “Lạch cạch” ngất đi.

“Ngươi đi chịu chết sao? Lão tử đều phải kẹp cái đuôi trốn, trước mắt điệu bộ này, đại chiến hết sức căng thẳng a.” Ngưu tộc dài sờ sờ đầu, dẫn theo nghé con bay xuống.

Mà liền tại mấy trăm dặm ngoài, hẻm núi bên kia, Hồ tộc 3 họ bên trong cao thủ cùng đích hệ huyết mạch, đều đi tới cái này bên trong.

“Cha! Mau thả ta ra ngoài, nương căn bản là không có

bệnh, ngươi gạt ta trở về, lại đem ta đưa đến cái này bên trong rốt cuộc muốn làm gì?” Đồ Thanh dùng sức gõ cửa, nhưng nàng bị phong ấn toàn bộ tu vi, lấy trận pháp gia cố qua nhà gỗ, đối nàng mà nói chính là không thể đánh vỡ lồng giam.

“Xảy ra chuyện, khẳng định xảy ra chuyện!” Đồ Thanh sắc mặt trắng bệch, trong lòng một tia rung động càng ngày càng mãnh liệt. Nàng trở lại trong tộc liền bị trực tiếp phong ấn tu vi, tiếp lấy Hồ tộc 3 họ một bộ điểm người bị triệu tập đến cùng một chỗ, bí mật đi tới cái này bên trong.

Cả kiện sự tình đều lộ ra quỷ dị, bất an.

Vô ý thức, Đồ Thanh não hải bên trong đột nhiên hiển hiện ngày đó cùng La Quan cáo biệt lúc, khóe miệng của hắn lộ ra nụ cười bộ dáng, là trước chỗ chỉ có ôn hòa, đối nàng yêu cầu cũng một lời đáp ứng, thậm chí hắn đứng tại chỗ, một mực đưa mắt nhìn nàng rời đi nội đình.

Ngày đó ấm áp một màn lúc này hồi tưởng lại, lại làm cho Đồ Thanh toàn thân rét run —— hắn nhất định là biết cái gì, khó trách nương nương trực tiếp cho phép ta về nhà, bọn hắn là cố ý đẩy ra ta, đến cùng… Đến cùng chuyện gì xảy ra?

Sau 5 ngày, phá giới tế đàn triệt để hoàn thành, lại điều chỉnh thử, chuẩn bị 3 ngày.

Ông ——

Mây mù che lấp phía dưới, khủng bố tối nghĩa lực lượng ba động bộc phát, 100 dặm lớn nhỏ tế đàn bộc phát ra óng ánh hào quang loá mắt, ngưng tụ thành một đạo quang trụ đánh vào thiên khung phía trên. 1 tòa khổng lồ vòng xoáy tùy theo hiển hiện, tại nhanh chóng chuyển động bên trong, mở ra thông hướng ngoại giới đại môn.

Phong sơn có trời cấm trấn áp, đại lượng Yêu tộc ra ngoài, dù là nhụy hoa đều không thể làm được, chỉ có thể mượn nhờ tế đàn lực lượng, cưỡng ép mở 1 đầu lâm thời thông đạo, lại đối tu vi có khắc nghiệt hạn chế, cao phẩm tu sĩ yêu tộc không được rời đi.

“Đi!”

“Dựa theo trình tự, tất cả mọi người không được loạn động!”

“Lập tức lên đường, rời đi phong sơn!”

Gào thét bên trong, có một đội cường đại Yêu tộc duy trì trật tự, nhìn qua phóng lên tận trời yêu quang chui vào vòng xoáy bên trong không gặp, sắc mặt phức tạp trong mắt ẩn ẩn lộ ra sợ hãi, nhưng bọn hắn trung với nương nương, liền sẽ không bớt trừ hoàn thành nương nương mệnh lệnh.

…

Bách Hoa cung.

Nhụy hoa mở mắt ra, đứng dậy đi tới trước cửa sổ nhìn về phía phong sơn nơi nào đó,

Nàng đã cảm thấy được phong sơn trời cấm ba động, thông đạo mở ra.

“Rời đi đi.”

“Bản cung tạm trú phong sơn, cũng nên cho các ngươi làm chút gì, lưu một đầu sinh lộ.” Nàng đã sớm ngờ tới sẽ có hôm nay, sớm chuẩn bị kỹ càng, phong sơn bách tộc đều có huyết mạch đưa cách.

Đương nhiên, có thể cầm tới rời đi danh ngạch, chung quy là cực thiểu số, tuyệt đại bộ phân đất phong hầu sơn yêu tộc đều chú định khó thoát đại kiếp.

Nhưng nàng có thể làm cũng chỉ có những thứ này.

Trầm mặc mấy hơi nhụy hoa đi ra tẩm cung, đi tới phía ngoài đại điện, La Quan đang ngồi ở kia bên trong, dưới chân là một lần nữa trải địa gạch.

Đoạn này thời gian, hắn ở tại Bách Hoa cung mỗi ngày tới đây 2 canh giờ, có khi nhụy hoa sẽ ra ngoài có khi thì tránh mà không gặp.

“Gặp qua nương nương.” La Quan đứng dậy hành lễ.

Nhụy hoa thản nhiên nói “Vừa rồi động tĩnh, ngươi phát giác được rồi?”

La Quan gật đầu, đừng nói hắn chấp chưởng một nửa phong sơn bản nguyên, chính là một chút cường đại Yêu tộc, cũng cảm nhận được chấn động kịch liệt.

Thậm chí có thể ẩn ẩn phát giác, bao phủ phong sơn trời cấm bị cưỡng ép phá vỡ 1 đạo khe, bây giờ Bách Hoa cung bên trong coi như yên tĩnh, nhưng nội đình trong thành cũng đã hỗn loạn tưng bừng, vô số đạo thân ảnh bay đến giữa không trung, khiếp sợ nhìn về phía kia ba động đầu nguồn, cũng có nhân vọng hướng Bách Hoa cung phương hướng, nhưng hiển nhiên bọn hắn sẽ không đạt được đáp án.

Nhụy hoa nói “. Ngươi liền không hiếu kỳ xảy ra chuyện gì?”

La Quan suy nghĩ một chút, nói “. Cho là nương nương nhân từ, đưa một chút người rời đi đi.” Đồ Thanh, Ngưu Tiểu Tráng trước sau rút lui lúc hắn liền có điều phát giác, liệu đến cũng thế, Tô Khanh mất tích bí ẩn tất nhiên là tại làm chuẩn bị cuối cùng, một khi bộc phát phong sơn chính là một ngọn núi lửa, tất cả thân ở trong đó người chỉ sợ đều muốn bị đốt cháy thành bột mịn.

Hắn hơi chần chờ, “Nương nương, không biết đối với Yêu hoàng một mạch ngài nhưng có an bài?” Tốn minh cầu kia tiểu tử mặc dù hỗn trướng chút, nhưng đối với hắn từ đầu đến cuối cung kính, thân cận, chớ nói chi là còn có bôi nhánh tình điểm tại, tổng không dễ nhìn lấy bọn hắn chờ chết.

Nhụy hoa trầm mặc một chút, thản nhiên nói “Bản cung chung quy nhận Yêu hoàng ân tình, đương nhiên sẽ không ngồi nhìn hắn huyết mạch đoạn tuyệt, tốn minh cầu bọn người đã sớm bị cùng nhau đưa tiễn.” Nói xong, nàng lại lạnh nhạt nhìn La Quan một chút, “Bản cung

mệt, ngươi trở về đi.”

“Vâng, vãn bối cáo lui.” La Quan có thể phát giác được, đề cập “Bọn người” 2 chữ lúc, nhụy hoa khí tức có một tia gợn sóng, hắn quay người rời đi đại điện, lông mày lại nhíu lại, đáy mắt lộ ra mấy phân ưu sắc —— nhụy hoa tình huống tựa hồ vẫn chưa cải thiện, ngược lại càng ngày càng nghiêm trọng.

Tâm ma? Không phải liền là điểm kia sự tình sao? Có cái gì lớn không được, làm sao liền thành tâm ma rồi? Mà lại nhụy hoa tối đa cũng chính là cách không cảm thụ một chút, đao thật thật thương đều không có bên trên đâu, La Quan cảm thấy thật không đến mức, biểu hiện này quả thực có chút thái kê a!

Nhưng hắn có thể nói cái gì? Liền phối hợp thôi, để làm gì làm gì, chỉ cùng phong sơn thiên biến, người khác đều không để ý tới hắn thời điểm liền tranh thủ thời gian trượt. La Quan sờ sờ đốt ngón tay bên trên, này chút ít ngân bạch phun trào chiếc nhẫn, trong lòng cuối cùng nhiều mấy điểm yên ổn.

Trở lại chỗ ở, phất tay áo vung lên đem bày ra trận bàn hoàn toàn kích phát, hình thành 1 đạo cấm chế về sau, La Quan lại vỗ tay phát ra tiếng.

Ông ——

Đạo thứ 2 cấm chế hiển hiện, nó là lấy phong sơn bản nguyên ngưng tụ mà thành, lại so La Quan trước đó vận dụng muốn cao minh quá nhiều. Cao minh đến đó sợ sẽ tại Bách Hoa cung bên trong, trừ phi bên ngoài 1 đạo

cấm chế bị đánh vỡ, dù là nhụy hoa cũng không phát hiện được nửa điểm.

Mà đây là hắn tự phong núi bí cảnh trở về về sau, nắm giữ năng lực mới, bởi vì… Hắn từ Yêu hoàng đạo cơ bên trong, cũng nhận được 1 đạo truyền thừa.

Ngồi xếp bằng, La Quan một đôi tròng mắt đột nhiên trở nên đen nhánh, không phải toàn bộ biến đen, mà là nguyên bản con ngươi bộ điểm, hình thành một phần cực hạn hắc ám. Nhưng nó cùng Chân ma cái chủng loại kia vĩnh dạ, hủy diệt khác biệt, đại biểu cho chính là một loại thôn phệ năng lực.

Đây chính là La Quan đạt được truyền thừa, kỳ danh thôn thiên —— nuốt thập phương tinh túy, đoạt thiên quyền sở hữu ruộng đất chuôi, diễn đại đạo quy tắc, chưởng 1 Phương Thế giới!

Uy năng rất cường đại, rất đáng sợ, rất khủng bố… Thậm chí khủng bố đến vượt quá tưởng tượng, tung lấy La Quan tâm thần, ban đầu cũng bị chấn nhiếp thật lâu không nói gì, càng đem này coi là khác 1 đại ẩn bí, tuyệt đối không thể báo cho bất luận kẻ nào.

Nói đơn giản, thôn thiên chính là cùng thiên địa đại đạo tranh đoạt, đem thiên địa đặt vào chưởng khống, trở thành tự thân quyền hành một bộ điểm. Cái này cùng cái khác thần thông, pháp thuật, tạo thành lĩnh vực kiên quyết khác biệt, khi người mà thi triển đình chỉ lúc, lĩnh vực liền sẽ biến mất.

Mà là chân chính cùng thiên địa tranh đoạt, thay vào đó,

trở thành trời!

Nếu không tiến hành hạn chế, đánh gãy, như La Quan hiện tại hiểu biết, theo hắn cảnh giới càng ngày càng cao, thực lực càng ngày càng mạnh lúc, thôn thiên đem không ngừng ăn mòn thiên địa quyền hành, thậm chí một ngày kia thật có thể, lấy nhân thân mà thay thế thiên đạo.

La Quan bởi vậy sinh ra một cái ý niệm trong đầu, năm đó Hoa Thần nói băng trốn vào phong sơn, thật chỉ là trùng hợp sao? Yêu hoàng vẫn lạc, có lẽ cũng không phải là mặt ngoài nhìn thấy đơn giản như vậy, thậm chí Hoa Thần nói băng một chuyện cũng là tính toán, bởi vậy suy nghĩ sâu xa khiến người không rét mà run, nhưng đây chỉ là suy đoán của hắn, cũng không có cái gì chứng cứ.

Mà tiếp lấy La Quan lại nghĩ tới cái kia màu đen, đáng sợ băng lãnh mộng cảnh —— Yêu hoàng chưa chết, hoặc là nói có lưu chuẩn bị ở sau, liền tại toà kia đạo cơ chấp chưởng, chỉ đợi một thời cơ liền có thể phục sinh, tự tử vong bên trong trở về.

May mắn là Yêu hoàng đợi đến La Quan, nhưng không may Tô Khanh ngay tại bên cạnh, đang nhìn chưa từng đạt thành trước đó, nàng sẽ không để cho La Quan xảy ra chuyện, cho nên mới có Tô Khanh trước khi đi nói tới câu kia “Trước đó đáp ứng ngươi sự tình, ta đã làm được” .

Nàng thật, đã đã cứu La Quan một mạng!

Chương 1033 : Thi long

Nhụy hoa chung quy chưa thể chiến thắng tâm ma, nàng lựa chọn bế quan lấy chân linh cưỡng ép trấn áp, chỉ đợi nặng đắp đại đạo về sau liền chém tới quá khứ, đem La Quan tồn tại từ trong ý thức lau đi, tự nhiên cũng sẽ không lại thụ tâm ma ảnh hưởng, đạo tâm bình tĩnh lại.

Bế quan thạch thất tại tẩm cung của nàng bên trong, Ngưu Đại Tráng dẫn theo vò rượu, lúc này liền đứng tại cổng, uống một hớp rượu lắc đầu, đáy mắt có một tia bất đắc dĩ, “Làm gì quật cường như vậy? Lại không phải lớn không được tâm ma, không phải sinh tức tử cái chủng loại kia, chỉ cần ngủ kia tiểu tử, phiền phức tự nhiên giải quyết dễ dàng.” Nhưng hắn biết rõ nhụy hoa tâm tính, nếu không phải quật cường, cương liệt, lúc trước làm sao đến mức không lưu chỗ trống, tình nguyện nói sụp ở trời cũng tuyệt không ẩn nhẫn.

“Ai, bây giờ nói cái gì đều muộn, chỉ hi vọng hết thảy thuận lợi đi.” Ngưu Đại Tráng nói xong, khóe miệng co quắp một chút, “Phi phi phi! Cái này sớm lập nguyện sự tình, xưa nay liền điềm xấu, xem ra bây giờ thật sự là uống nhiều, cũng không thể hồ ngôn loạn ngữ a.”

Một bên khác, La Quan biết được nhụy hoa bế quan về sau, đáy lòng nhẹ nhàng thở ra, tuy nói nữ nhân này luôn luôn biểu hiện bình tĩnh lại khắc chế, nhưng khi đó kia lạnh lẽo sát cơ lại sáng loáng rõ ràng, hắn sợ lúc nào nhụy hoa đột nhiên trở mặt giết hắn tế thiên.

Miễn đi mỗi ngày điểm danh 2 canh giờ, La Quan đem

toàn bộ thời gian dùng cho tu luyện, đảo mắt thời gian liền lại qua 1 tháng, đoạn này thời gian gió êm sóng lặng, phong sơn bên trong vô sự phát sinh, liền bởi vì ngày đó mở ra thông đạo dẫn dắt hỗn loạn, cũng dần dần yên ổn xuống dưới.

Nhưng nên đến chung quy không tránh thoát!

1 ngày này La Quan ngay tại trong đại điện bế quan, đột nhiên tâm thần 1 sợ, sinh ra mãnh liệt bất an, sau đó một cái ý niệm trong đầu sinh ra —— đại biến đã tới!

Bạch!

Hắn bỗng dưng mở 2 mắt ra, phất tay áo mở ra cấm chế, một bước phóng ra thân ảnh liền đã xuất hiện tại Bách Hoa cung trên không, nhưng có 1 người nhanh hơn hắn. Lão ngưu híp mắt nhìn về phía Đại Nghiệt uyên phương hướng, ánh mắt bình tĩnh mà đạm mạc, cùng lúc trước so sánh nhiều mấy điểm lạnh lùng, uy nghiêm, “Đợi lâu như vậy, rốt cục muốn tới…”

Đại Nghiệt uyên!

Từ thiên khung quan sát, đại địa phía trên 1 đầu to lớn “Vết sẹo” uốn lượn xoay quanh, mảng lớn dạng bông hắc vụ từ trong đó toát ra, trên bầu trời hội tụ. Giờ phút này một tiếng vang thật lớn, bỗng dưng từ Đại Nghiệt uyên chỗ sâu bộc phát, những cái kia vốn chỉ là tản mát mà ra hắc vụ, lại như vỡ đê giang hà 1 bản từ trong đó điên cuồng bộc phát.

Chỉ là trong nháy mắt, trên bầu trời toà kia nguyên bản

mắt thường không khả quan xem xét vòng xoáy, liền trực tiếp cụ hiện ra, lại diện tích chính lấy tốc độ kinh người điên cuồng bành trướng, giống như là 1 con mở ra khủng bố miệng lớn, muốn đem ngày này nuốt vào trong đó, đáng sợ khí cơ từ đó bộc phát, làm thiên địa chấn động phát ra “Ầm ầm” tiếng vang, thế mà nhấc lên mắt trần có thể thấy không gian vặn vẹo, như kinh đào hải lãng càn quét 4 phương, chỗ trải qua chỗ hết thảy đều bị hủy diệt, tại đây tuyệt đối lực lượng kinh khủng tứ ngược dưới biến thành bột mịn!

Lúc này toàn bộ phong sơn cảnh nội, tất cả tu vi cao thâm tu sĩ yêu tộc, đều từ bản năng bên trong sinh ra mãnh liệt hồi hộp. Đó là một loại nguồn gốc từ bản năng, đối hủy diệt cùng tử vong khủng bố, là trực giác của bọn hắn tại cảnh báo, cũng là thiên địa kêu rên phía dưới, chỗ sinh ra 1 đạo cảnh cáo.

Dưới

Một khắc, 8 triệu bên trong phong sơn cảnh nội, vô số đầu sơn mạch, dòng sông đồng thời vỡ nát, vô số tu sĩ yêu tộc hoảng sợ kêu rên bên trong bị trực tiếp nuốt vào trong đó! Kia là bản nguyên lạc ấn đang đổ nát, cũng là Tô Khanh biến mất hồi lâu sau, rốt cục hoàn thành triệt để phóng thích Đại Nghiệt uyên chi vật chuẩn bị.

Giờ phút này thiên băng địa liệt, khủng bố giáng lâm!

Nội đình cự thành mặt đất rung chuyển, 1 đạo khủng bố đất nứt từ phương xa mà đến, lại trực tiếp xuyên qua ngọn núi mà thượng tướng cả tòa thành lớn một phân thành hai, càng có vô số khe hở lan tràn khắp nơi, đem

mặt đất nuốt vào trong đó, chỉ là ngắn ngủi mười mấy hô hấp về sau, toà này đứng lặng phong sơn vô số năm nguy nga thành trì, liền đã một mảnh hỗn độn bị tổn hại hơn phân nửa.

Vô số tu sĩ yêu tộc kinh sợ gào thét, xông vào không trung lại tìm tìm không đến địch nhân nửa điểm tung tích, ngơ ngác nhìn qua trước mắt một màn chỉ cảm thấy trong lòng băng hàn, sợ hãi tựa như đại thủ bắt bọn hắn lại trái tim, đúng là ngay cả thở hơi thở đều trở nên vô song gian nan.

“Ngang rống —— “

Rít lên một tiếng đột nhiên truyền vào trong tai mọi người, mang theo trùng hoạch tự do vui sướng, tham lam thôn phệ dục vọng, cùng hủy diệt vạn vật bạo ngược, một đám tu sĩ yêu tộc lại bị ngạnh sinh sinh rống tán tu vi, từ giữa không trung ngã xuống, sắc mặt trắng bệch đến cực điểm.

“Thứ gì?”

“Này khí tức… Tê! Là nghiệt yêu? Nhưng ta phong sơn cảnh nội, vì sao lại có kinh khủng như vậy tồn tại!”

“Nhanh đi Bách Hoa cung, mời nương nương xuất quan!”

Đại Nghiệt uyên trên không kia bành trướng đến cực hạn vòng xoáy, không hề có điềm báo trước lấy tốc độ kinh người co lại, đều rót vào trong đó. Mấy hơi sau theo rít lên một tiếng đại địa “Ầm ầm” vỡ nát, kia thật sâu

khảm vào bên trong lòng đất, kéo dài mấy ngàn bên trong Đại Nghiệt uyên, lại phá đất mà lên thăng nhập giữa không trung.

Lúc này mới có thể chân chính thấy rõ cái này Đại Nghiệt uyên bản thể, nó cái kia bên trong là cái gì khe nứt lớn, lại rõ ràng là một đầu hư thối long thi! Nhưng cùng Chân Long nhất tộc so sánh, nó thân thể rõ ràng càng thêm khổng lồ lại dữ tợn, trên thân thể càng là đỉnh lấy hai cái đầu, chỉ là trong đó 1 viên đã bị người chém tới.

Giờ phút này cỗ ngủ say không biết bao nhiêu năm, mảng lớn lân giáp vỡ nát, huyết nhục tróc ra, lộ ra um tùm khung xương long thi, còn sót lại cái đầu kia chậm rãi mở 2 mắt ra, nó một con mắt xích hồng một con mắt đen nhánh, gắt gao nhìn về phía nội đình chỗ.

Ngang rống ——

Lại rít lên một tiếng từ long thi trong miệng truyền ra, nó khủng bố cái đuôi lớn đong đưa, vô số dạng bông hắc vụ từ nó thể nội bộc phát, như trùng trùng điệp điệp mây đen, lại giống là càn quét thiên địa thủy triều, thôi động nó lấy tốc độ kinh người, thẳng đến nội đình cự thành mà đi.

Mây đen, thủy triều chỗ trải qua chi địa, đại địa vỡ nát, giang hà ngăn nước, cây cối chết héo, tất cả Yêu tộc toàn bộ mất mạng tại chỗ, thuộc về phong sơn sinh cơ, bản nguyên bị điên cuồng cướp đoạt, hóa thành mắt trần có thể thấy điểm sáng bị long thi hút vào thể nội. Đây là nó

bản năng, cũng là từ ngay từ đầu rơi vào phong sơn, liền được trao cho quyền hành —— đoạt phong sơn hết thảy tài nguyên, tạo hóa thành tựu tự thân!

Thế là long thi khí tức trở nên càng mạnh, hư thối nhục thân bắt đầu khôi phục, nó sinh trưởng bước phát triển mới huyết nhục lân giáp, thậm chí viên kia bị chém rụng đầu lâu, đứt gãy chỗ thịt thối không ngừng tróc ra, toát ra tươi mới màu đỏ thịt gốc rạ, giống như là muốn lại dài ra 1 viên long đầu.

“Trốn, mau trốn!”

“Cứu mạng, ta không muốn chết, mau cứu ta!”

“Long, là thi long… Hẳn là cái này lão thiên, muốn diệt ta phong sơn một mạch? !”

Kêu rên, kêu thảm, tuyệt vọng gào thét xen lẫn đến cùng một chỗ, không ai có thể thoát đi, thi long chỗ trải qua chỗ hết thảy đều bị hủy diệt.

Nội đình, vỡ nát trên tường thành, Phó Ninh nắm chặt trường kiếm trong tay, gắt gao nhìn trời bên cạnh kia mãnh liệt mà tới màu đen thủy triều, khoảng cách còn rất xa, nhưng nàng đã rõ ràng cảm nhận được ẩn chứa trong đó lực lượng đáng sợ, hỗn loạn, bạo ngược, giết chóc cùng hủy diệt.

Dạng này khí tức nàng cũng không lạ lẫm, thân là trấn thủ nội đình yêu soái, Phó Ninh năm đó đã từng tiến vào Đại Nghiệt uyên bên trong đi săn, tự nhiên nhận biết

nghiệt yêu khí tức… Nhưng trước mắt màu đen thủy triều bên trong khí cơ, lại làm cho nàng toàn thân băng hàn, sắc mặt trở nên tái nhợt.

Nhưng nàng vẫn như cũ đứng ở trên tường thành, cũng chưa hề đụng tới. Thân là yêu soái, trấn thủ nội đình an nguy chính là sứ mạng của nàng , bất kỳ cái gì ý đồ vi phạm người, đều thiết yếu từ nàng trên thi thể bước qua, từ tiếp nhận yêu soái chức đến, nàng liền đã làm tốt cái này chuẩn bị.

“Bày trận!”

Phó Ninh hét lớn một tiếng, trường kiếm ra khỏi vỏ.

Ông ——

Cuồn cuộn kiếm minh, lạnh thấu xương uy nghiêm.

Phía sau nàng, vô số mặc giáp Yêu tộc quân tướng cứ việc sắc mặt trắng bệch, trong mắt khó nén sợ hãi, lúc này lại không chút do dự đứng ở sau lưng nàng, cùng kêu lên rống to, “Bày trận!”

Tàn tạ trên tường thành, khủng bố sát khí tại ngưng tụ, Yêu tộc quân trận khí thế bốc hơi hội tụ đến Phó Ninh trên thân, trong tay nàng kiếm không ngừng kịch liệt rung động.

“Giết!”

Chợt quát một tiếng, Phó Ninh một bước đạp xuống, trường kiếm ầm vang chém xuống.

Một kiếm này là nàng hội tụ suốt đời tu vi, chỗ chém ra mạnh nhất 1 kiếm, càng là đều quân trận đại thế, dung hợp đại quân chi uy 1 kiếm. Uy lực của nó khủng bố vạn điểm, sát na bạch quang óng ánh, sáng rực như lôi đình chói mắt, lại vượt ngang chân trời hơn 1,000 bên trong, chém vào cái kia màu đen thủy triều bên trong.

Đáng tiếc, một kiếm này đích xác khủng bố, nhưng hôm nay đối mặt, lại là bọn hắn không có khả năng chiến thắng đại địch, liền như 1 viên cục đá rơi vào trong nước, màu đen thủy triều chỉ tóe lên một điểm ba động, liền đem cái này sáng rực kiếm quang trực tiếp nuốt hết, lại vô hậu tiếp theo.

Phốc ——

Phó Ninh một ngụm máu tươi phun ra, kiếm trong tay khối khối vỡ nát, nổ thành đầy trời mảnh vỡ, trong đó mấy đạo đảo qua khuôn mặt của nàng, lưu lại mấy đạo đỏ thắm vết máu. Phía sau nàng một đám Yêu tộc quân tướng, trong miệng phát ra thống khổ kêu rên, bọn hắn miệng mũi thất khiếu bắt đầu chảy máu,

Yêu lực, sinh cơ không bị khống chế phá thể mà ra, nhục thân nhanh chóng khô quắt xuống dưới, biến thành thây khô “Phù phù” “Phù phù” đổ xuống.

Răng rắc ——

Phó Ninh mang bên trong khối kia mã não lúc này trực tiếp nổ nát vụn, một vòng nhạt nhẽo kiếm quang hiển hiện, lại đem bao phủ nàng thôn phệ lực lượng trực tiếp

chém tới, nhưng nàng thân thể lại gặp thụ xung kích, bay thẳng ra cách xa mấy trăm dặm, đập ầm ầm đi vào đình vỡ nát sau khe hở.

“A! Thi long, là thi long!”

“Nghiệt yêu chi tổ! Truyền thuyết là thật, Đại Nghiệt uyên lại thật, là một đầu nghiệt long thi thân…”

“Sống, nó vậy mà sống, trời vong ta phong sơn!”

Nội đình trong thành, nhìn qua trước mắt thi long, vô số Yêu tộc mặt lộ vẻ tuyệt vọng. Bọn hắn phần lớn thân phận tôn quý, lại cảnh giới cao thâm sống qua vô tận tuế nguyệt, bao nhiêu biết được một chút phong sơn bí ẩn. Hiện nay nghiệt long phục sinh, sẽ lấy phong sơn làm thức ăn, thành tựu tự thân chi đạo… Ai cũng trốn không thoát!

Sưu ——

Sưu ——

Lần lượt từng thân ảnh phóng lên tận trời, đều thần tình kích động mặt mũi tràn đầy cuồng hỉ, cầm đầu 2 người chính là Hổ Vương cùng bạch lang lão tổ, bọn hắn phủ phục xuống dưới, cung cung kính kính dập đầu, “Ta cùng bái kiến Long thần! Cung nghênh Long thần đại nhân khôi phục, giáng lâm khắp thiên hạ!”

Khoảng thời gian này đến bọn hắn rải phong sơn các nơi, hoàn thành đại nhân mệnh lệnh, rốt cục tới mức độ này, Long thần thuận lợi phục sinh! Mà bọn hắn những

này thành kính tùy tùng, cũng sẽ đạt được Long thần ban ân, giải trừ trên thân nguyền rủa, có thể rời đi toà này mục nát phong sơn, đi thế giới chân chính truy cầu đại đạo. Vì thế bọn hắn nhiều đời truyền thừa, cố gắng vô số năm, rốt cục tại hôm nay đạt được thu hoạch.

Vừa nghĩ đến đây, Hổ Vương, sói tổ bọn người, thậm chí kích động lệ nóng doanh tròng. Nhưng sau một khắc, bọn hắn biểu lộ trở nên hoảng sợ, trong mắt nhiệt lệ chưa rơi xuống, liền đã rõ ràng phản chiếu ra riêng phần mình vặn vẹo khuôn mặt.

“Không! Long thần đại nhân, chúng ta là ngài trung thành tùy tùng! Là chúng ta trợ giúp ngài, một lần nữa thu hoạch được tự do… A!”

“Tại sao có thể như vậy? Long thần sớm đã cho chúng ta hứa hẹn… Ngài không thể dạng này…”

Hổ Vương quay người chạy trốn, nhưng vừa lao ra không bao xa, liền phát ra thống khổ kêu rên, máu tươi tránh phá huyết nhục thoát ra, mang theo hắn toàn bộ sinh cơ, yêu lực, bị thi long một ngụm nuốt vào.

Bành ——

Hắn thi thể rơi xuống, tẩy thành vỡ nát.

1 viên to lớn khô quắt đầu hổ lăn lộn, vừa lúc cùng sói tổ rơi vào cùng một chỗ, 1 hổ 1 sói rơi vào hình thần câu diệt hạ tràng.

Ngang rống ——

Thi long gào thét một tiếng bay thẳng nội đình phía trên, nó 1 viên xích hồng 1 viên đen nhánh con mắt, ngay từ đầu liền khóa chặt mục tiêu của mình.

Tổ long!

Tổ long!

Thôn phệ hắn, nó có thể có khả năng thoát khỏi khôi lỗi vận mệnh, lấy thôn phệ phong sơn cơ hội, chân chính thành tựu tự thân đại đạo.

—

—

—

Chương 1034 : Tô Khanh

La Quan vô ý thức nhíu mày, hồi hộp tùy tâm mà sinh, hắn không chút nghi ngờ cái này thi long tất nhiên có, một ngụm tiễn hắn quy thiên thực lực. Nhất là đối phương xích hồng, đen nhánh 2 viên trong con ngươi, đều là bạo ngược, tham lam thôn phệ dục vọng, trần trụi chưa đạt mục đích thề không bỏ qua.

“Nghiệt long… Cùng đế kiếm mảnh vỡ…” 2 viên dị sắc con mắt đại biểu chính là khác biệt 2 đạo lực lượng, lại đều cùng La Quan chặt chẽ tương quan.

Trên thực tế Tô Khanh sở dĩ có thể tuỳ tiện thả ra thi long, La Quan viên này trọng lượng cấp mồi câu, từ đầu đến cuối đều là trong đó mấu chốt. Nếu không thi long thâm tàng không ra, phong sơn cùng nhụy hoa cuối cùng vận mệnh cũng đã chú định, nó hoàn toàn không cần bốc lên này phong hiểm.

Ngưu Đại Tráng thần sắc lạnh lùng nhìn qua đánh tới thi long, hắn đôi mắt chỗ sâu tinh hà lưu chuyển, nhưng lại chưa tính toán ra tay. Bởi vì hắn biết rõ, thi long chỉ là hôm nay bắt đầu, chân chính trọng đầu hí còn tại đằng sau, mà lại cái này nghiệt súc thôn phệ phong sơn, cùng Hoa Thần nói vỡ nát phiến mà sinh, vận mệnh sớm cùng Hoa Thần dây dưa đến cùng một chỗ, chỉ có nàng tự tay đem nó tru sát, mới có thể bắt về bị đoạt đi đồ vật.

Oanh ——

Bách Hoa cung bên trong bàng bạc khí cơ trùng thiên,

nương theo lấy mùi thơm ngào ngạt ám hương phù động, nhụy hoa chân đạp hư không mà đến, đưa tay hướng phía dưới nhấn một cái. Nổ vang rung trời, thi long như đụng vào một tòa núi lớn, thân hình khổng lồ bị ngạnh sinh sinh ngăn lại, trong miệng phát ra phẫn nộ gào thét.

Một màn này, khiến phong sơn hoảng sợ trốn lui Yêu tộc mọi người, lập tức ánh mắt sáng lên mặt lộ vẻ cuồng hỉ, “Tốt, nương nương phượng uy vô song!”

“Lão phu liền biết nương nương thâm bất khả trắc, chính là ta phong sơn định hải thần châm, chỉ cần có nương nương tại hết thảy sóng gió đều sẽ bị trấn áp.”

“Khá lắm thi long, dám ở phong sơn làm càn, hôm nay nhất định phải ngươi hình thần câu diệt!”

Bọn hắn hoặc cười to hoặc cuồng hỉ, nhưng lại chưa phát hiện nhụy hoa lúc này, đôi mắt ở giữa toát ra ngưng trọng… Cứ việc đã sớm biết thi long cường đại, nhưng hôm nay giao thủ nàng mới phát hiện lực lượng của đối phương lại so trong dự liệu càng mạnh.

Thi long chính là tử vật, cho dù mặt ngoài một lần nữa toả ra sự sống, mọc ra mới huyết nhục, lân giáp, nhưng nó bản chất vẫn chưa cải biến, cùng nhụy hoa lực lượng tướng khắc. Lại tại thi long thể nội tồn tại 1 đạo, vô song quen thuộc nhụy hoa khí cơ, có thể nhìn rõ hư thực mấu chốt, lấy nhất tiểu đại giới đối nàng tạo thành lớn nhất sát thương.

“Nghiệt chướng!” Nhụy hoa trong miệng quát khẽ, đôi

mắt càng thêm băng hàn.

Ngang rống ——

Đối diện thi long rít lên một tiếng, đầy trời dạng bông mây đen sôi trào, khủng bố thôn phệ chi lực giáng lâm, sát na bao phủ 4 phương thiên địa. Yêu tộc mọi người sắc mặt đại biến, nhao nhao lộ ra hoảng sợ biểu lộ, “Không được! Nương nương cứu chúng ta… A! Ta không muốn chết…”

Bành!

Người này nổ tung, liền ngay cả thi thể cũng không lưu lại, hóa thành một đạo huyết quang, lôi cuốn lấy sinh cơ, yêu lực, huyết nhục những vật này, gào thét bay về phía thi

Long, dung nhập vào trong cơ thể nó.

“Nương nương cứu mạng!”

“Trốn a! Mau trốn!”

Bầy yêu hoảng sợ hãi nhiên, lại không đạt được nửa điểm đáp lại, tuyệt vọng lúc rốt cuộc minh bạch hôm nay tình cảnh, nguyên lai bọn hắn ngay từ đầu liền chú định đột tử hôm nay hạ tràng. Điên cuồng thôn phệ bầy yêu, thi long khí tức càng ngày càng mạnh, ngăn cản tại trước vô hình đại sơn, nương theo “Răng rắc” “Răng rắc” vỡ nát âm thanh lung lay sắp đổ.

Nhụy hoa đưa tay, một chỉ điểm tại giữa lông mày, trong

miệng quát nhẹ, “Chân linh bất diệt, Hoa Thần khải lâm!”

Một nháy mắt, nàng mặt mày ngũ quan phát sinh biến hóa rất nhỏ, mỹ lệ bên trong tăng thêm mấy phần uy nghiêm, đỉnh đầu tóc xanh nhanh chóng sinh trưởng, một mực rủ xuống đến bên hông, trên thân váy dài hiển hiện bách hoa chi ảnh, như 1 người ở đây chính là xuân ý giáng lâm, gió mát, mưa phùn tùy theo vẩy xuống, quét qua giữa thiên địa hủy diệt túc sát, bởi vì thi long đến tiên sinh cơ đoạn tuyệt, vạn vật khô héo nội đình đột nhiên lại lần nữa toả ra sự sống.

Cây khô gặp mùa xuân, cỏ xanh phá mầm, rút ra non mịn cành, tràn ra lộng lẫy đóa hoa, liếc nhìn lại chính là mùa xuân hải dương, là sinh mệnh tùy ý nở rộ, càng là Hoa Thần lực lượng cụ hiện, là nàng lấy một điểm chân linh thúc giục tự thân đại đạo. Hoa Thần dù nói băng đã lâu, nhưng chân linh không tiêu tan, liền vẫn có thể ngưng tụ 3 phân đạo ý thay đổi thiên địa.

Một nháy mắt, giữa thiên địa vô tận xuân sắc sinh cơ, đều có điểm sáng màu trắng hiện lên, giữa thiên địa hội tụ, hóa thành 1 viên to lớn màu trắng nụ hoa. Nó từng tầng từng tầng triển khai trắng noãn mà cao quý, cho người ta vô song thánh khiết lại thuần túy cảm giác, lại làm lấy khủng bố đến cực điểm sự tình, tựa như là 1 đóa hoa ăn thịt người, càng đem thi long một ngụm nuốt vào.

Đây mới là thế gian chân tướng, tất cả mỹ hảo, tinh khiết đều là biểu tượng, chỉ có trần trụi lẫn nhau giết chóc, thôn phệ. Hoa Thần muốn trấn sát thi long, đoạt lại mảnh vỡ đại đạo, mượn một điểm chân linh lại cháy lên hồn hỏa, lại tiếp theo đại đạo tiền đồ. Mà thi long thì

thiên mệnh chú định, sẽ lấy Hoa Thần, phong sơn làm thức ăn, tại trong tử vong đi ra tân sinh, cả 2 nhất định là không chết không thôi.

Chỉ bất quá La Quan xuất hiện là mồi nhử, cũng là 1 viên thơm ngọt quả hồng mềm, thi long chỉ cần thôn phệ hắn, liền chú định có thể tại trận này trong chém giết thủ thắng, thậm chí chân chính nghênh đón tân sinh, thoát khỏi người sau lưng điều khiển, là lấy bất luận từ cái nào góc độ cân nhắc, nhụy hoa cũng sẽ không cho phép thi long đạt được ước muốn.

Nhưng tốn nuốt thi long cũng không có nghĩa là, Hoa Thần đã ở trường tranh đấu này bên trong thủ thắng, tương phản từ đó khoảnh khắc mới tiến vào thời khắc mấu chốt. Thánh khiết mà cao quý đóa hoa, nội bộ truyền đến thi long bạo ngược gào thét, “Ầm ầm” khủng bố xung kích bên trong, nó mặt ngoài không ngừng gồ cao lại rơi xuống, mảng lớn đen nhánh điểm lấm tấm tại tốn

Đóa mặt ngoài hiển hiện, lại biến mất, lại không cách nào đưa nó chân chính loại trừ, thế là tại hương hoa bên ngoài liền lại tản mát ra một cỗ tanh hôi gay mũi.

Đây là thi long lực lượng tại cùng Hoa Thần tiến hành trực tiếp nhất chém giết, như Hoa Thần chân linh đủ cường đại, cuối cùng có thể đem nó trấn sát, thì có thể trở thành thắng lợi của hôm nay người… Nếu không thi long phá tốn mà ra, chính là Hoa Thần linh nát ngã xuống thời điểm!

Nhưng liền dưới mắt đến xem là Hoa Thần chiếm

thượng phong, thi long lực lượng tuy khủng bố, lại chậm chạp không cách nào tránh phá đóa hoa trấn sát, lại nó đối Hoa Thần ô nhiễm, ăn mòn, đảo mắt liền bị thanh trừ sạch sẽ, cứ thế mãi thi long chắc chắn lâm vào suy yếu, cuối cùng bị trấn sát, thôn phệ.

Ngưu Đại Tráng đột nhiên mở miệng, “Ngươi cũng đã biết Hoa Thần rõ ràng có thể sớm xuất thủ, vì sao muốn cùng thi long thôn phệ bầy yêu?”

La Quan trầm mặc một chút, nói “. Vãn bối không biết, nhưng liệu đến trong đó tự có suy tính.”

“Không có cái gì suy tính, chỉ là bởi vì thi long thôn phệ bầy yêu, lực lượng đạt tới max trị số về sau, Hoa Thần giết chi tài có thể đem phần này lực lượng thu về tự thân, lấy trợ đại đạo nặng đắp.” Ngưu Đại Tráng ngữ khí đạm mạc, “Nói đơn giản, nàng chính là cố ý, những này Yêu tộc là thi long chất dinh dưỡng, nhưng tương tự cũng là Hoa Thần tư lương.”

La Quan liền giật mình, như không ngờ tới lại từ Ngưu Đại Tráng trong miệng, nghe tới lãnh khốc như vậy, ngay thẳng giải đáp, hắn suy nghĩ một chút, “Tiền bối ý gì?”

Ngưu Đại Tráng cười lạnh, “Ta chỉ là nói cho ngươi, thế gian này con đường tu hành gì cùng gian khổ, đáng sợ, không nói đến đại đạo leo lên chi nạn, liền chỉ là ngoại giới mưa sa gió rét, liền có thể để ngươi rơi vào chết không có chỗ chôn. Cho nên, thu hồi ngươi thiện tâm, đừng làm không có ý nghĩa sự tình, nếu không sớm muộn có 1 ngày, ngươi sẽ chết ở trên đây.”

La Quan trầm mặc, hắn không phải chất vấn Ngưu Đại Tráng lời nói, mà là không nghĩ ra hắn vì sao làm như vậy, dạy bảo? Cảnh cáo? Nhắc nhở? Hắn tựa hồ cũng không cần như thế.

Ngưu Đại Tráng như đoán được hắn suy nghĩ, thản nhiên nói “Bản tọa chỉ là không hi vọng ngươi chết quá sớm… Nếu ngươi một ngày kia, có thể cùng bản tọa sóng vai lúc, liền có thể minh bạch ta ý tứ.” Hắn khoát khoát tay không cần phải nhiều lời nữa, nhìn về phía chiến trường bên trong chém giết, vô ý thức nhíu chặt lông mày.

Cái này khiến La Quan không hiểu, rõ ràng Hoa Thần đại chiếm thượng phong, thi long đã bị áp chế, vì sao hắn ngược lại 1 bộ lo lắng bộ dáng.

Rất nhanh, đây hết thảy liền có đáp án, theo “Xoẹt xẹt “Một tiếng, thôn phệ thi long đóa hoa mặt ngoài, lại bị vạch phá 1 đạo lỗ hổng, một thân ảnh từ đó đi ra, nàng vẫn chưa như quá khứ mặc màu trắng váy dài, mà là 1 kiện áo giáp màu đen, rất thiếp thân kia một loại, đem nó thân thể đường cong hoàn mỹ triển lộ, trong tay thì cầm 1 đem màu đen kiếm ảnh.

Tô Khanh!

Nguyên lai nàng vẫn luôn giấu ở trong cơ thể nó, hoặc là nói Tô Khanh vốn chính là thi long lực lượng một bộ điểm, lúc này nhảy ra đóa hoa —— nó là xuân quang ngưng tụ, cũng là Hoa Thần đại đạo cụ hiện, giờ phút này đóa hoa bị phá ra, dù chỉ là 1 đầu nho nhỏ lỗ hổng, đối Hoa Thần mà nói cũng là tổn thương cực lớn, sắc

mặt hiển hiện một tia tái nhợt.

Nhưng nàng thần sắc bình tĩnh như trước, như đã sớm dự liệu được điểm này, chỉ lạnh lùng nhìn về phía đối diện, “Bản cung ngay từ đầu lúc, liền nên đưa ngươi xoá bỏ.”

Tô Khanh cười nhẹ, “Đúng vậy a, ngươi thật sự nên làm như vậy, nhưng cũng tiếc ngươi cũng không có, cho nên hôm nay ta liền tới giết ngươi.”

Nàng đạp chân xuống, kia nhìn như chỉ là 1 đóa yếu đuối đóa hoa, kì thực chính là đại đạo cụ hiện khủng bố trấn sát, lại đối nàng không hề có tác dụng. Bởi vì, nàng là Hoa Thần mảnh vỡ đại đạo thai nghén mà ra ý thức, là Hoa Thần 1 khối hồn phách mảnh vỡ, nàng cùng Hoa Thần vốn là một thể!

Tô Khanh đang cười, nhưng con mắt của nàng rất lạnh, trong mắt đều là lãnh khốc sát cơ.

Nàng vừa đản sinh thời điểm, liền nhận biết Hoa Thần, từng chịu qua nàng dạy bảo, học một loại rất lợi hại thủ đoạn, lúc ấy Tô Khanh —— tạm thời cứ như vậy xưng hô đi, bởi vì nàng kinh lịch quá nhiều, đã không biết nàng đến tột cùng phải gọi cái gì, Đồ Thanh, bôi nhánh, lại hoặc là tên khác —— lúc ấy nàng ngây thơ cho là mình rất nhanh liền có thể giống như Phù Liễu, thu hoạch được thuộc về tự thân thân thể cùng nhân sinh, nàng thậm chí nghĩ tới phải thật tốt cảm tạ Hoa Thần, một đời một thế trung thành với nàng.

Nhưng Tô Khanh sai, nguyên lai dạy bảo mục đích của

nàng, là vì đưa nàng rèn đúc thành một thanh lợi kiếm, dùng cho giết chết Hoa Thần địch nhân. Cho nên nàng bị lau đi ý thức, bị chủ động đưa cho thi long, cuối cùng trở thành thi long một bộ điểm, kia là Tô Khanh không muốn hồi ức bộ điểm, nhưng nàng vẫn sống xuống dưới, tại tử vong cùng kêu rên bên trong trầm tư thật lâu, Tô Khanh sinh ra một cái ý niệm trong đầu đến —— tất cả mọi người là Hoa Thần, dựa vào cái gì chết hẳn là nàng? !

Ông ——

Tô Khanh kiếm trong tay minh tê minh, vô số hắc sắc kiếm quang phun ra ngoài, tựa như là dày đặc, sền sệt mực nước, đưa nàng cùng Hoa Thần cùng nhau cuốn vào trong đó. Vũng bùn sâu lại lạnh, liền để ngươi cũng cảm thụ một chút trong đó tư vị, ta đem giết chết ngươi, hoặc là cùng ngươi cùng một chỗ rơi vào địa ngục!

Mà lại, chết tại mình tự mình dạy bảo, rèn đúc mà ra lợi kiếm phía dưới, cũng là 1 kiện chuyện rất thú vị, không đúng sao?

Kiếm quang như bùn chiểu tuy không nửa điểm thanh âm truyền ra, nhưng trong đó khủng bố khí cơ lại khiến xung quanh thiên địa vặn vẹo, xé mở vô số vết nứt. Hoa Thần nhất tâm nhị dụng, lực lượng bị ép phân tán, bị đóa hoa thôn phệ thi long, rốt cục nghênh đón cơ hội phản kích.

Ngang rống ——

Theo bạo ngược long ngâm vang lên, từng đạo khe hở

tại đóa hoa mặt ngoài hiển hiện.

—

—

—

Chương 1035 : Phong sơn băng

La Quan khẽ nhíu mày đáy mắt hiển hiện một vòng ảm đạm, như hôm nay Hoa Thần bại trận, kế tiếp phải ngã nấm mốc tất nhiên là hắn. Hiện tại muốn chạy trốn sao? Dư quang nhìn lướt qua bên cạnh Ngưu Đại Tráng, ý niệm này chỉ dạo qua một vòng liền bị trực tiếp đè xuống, tuy nói chuyện cho tới bây giờ tác dụng của hắn đã đạt thành, nhưng không bị cho phép liền nghĩ thoát ly hiển nhiên là si tâm vọng tưởng… Có lẽ đạo quân cái này một bàn tính toán bên trong cũng có hắn phần diễn?

Có thể bị đạo quân tính vào cuộc bên trong có thể nói xem trọng hắn vài lần, dù sao hôm nay phong ba có thể có tư cách tham dự đều không tầm thường, nhưng coi trọng như vậy La Quan là thật không muốn, hắn âm thầm thở dài một hơi, tận lực lấy bình tĩnh ngữ khí mở miệng, “Thế cục đến tận đây, tiền bối không xuất thủ giúp một chút nương nương sao?”

Ngưu Đại Tráng thản nhiên nói “Cổ chi Hoa Thần, nói băng mà thiên hạ thu, ra sao chờ tồn tại, cứ việc bây giờ lực lượng 10 không còn 1, nhưng bản tôn chưa từng hoài nghi nàng có thể trấn sát đầu này thi long, nếu không nói gì nặng đắp đại đạo, lại trèo lên tu hành chi đỉnh phong.”

La Quan liền giật mình, ngươi đã có lòng tin như vậy, vì sao còn 1 bộ lo lắng biểu lộ? Là! Đại Nghiệt uyên chính là nhân tạo tồn tại, đầu này đáng sợ thi long sau lưng,

cực khả năng có phía sau màn điều khiển người, vị kia mới thật sự là đại khủng bố.

Bộ dáng này hẳn là đạo quân đã phát giác được vị kia khí cơ? La Quan bất động thanh sắc hướng lui về phía sau mở mấy bước, do dự một chút, nói khục! Tiền bối, vãn bối chuyện đã đáp ứng đã làm được… Bằng không khối này đế kiếm mảnh vỡ, ngài về sau lại cho ta? Cái kia ta hôm nay liền đi trước một bước… Ha ha, dù sao tràng diện này, vãn bối lưu tại đây cũng là đưa đồ ăn.”

Ngưu Đại Tráng xem ra, biểu lộ có chút cổ quái, “Ngươi muốn đi? Có thể, bản tôn không ngăn trở, nhưng ngươi cần phải hiểu rõ.”

Một hơi khí lạnh bỗng dưng xuất hiện trong lòng, La Quan trong lòng cảnh báo đại tác, gượng cười 2 tiếng, “Nói đùa, vãn bối hôm nay thề tại 2 vị tiền bối kề vai chiến đấu, tuyệt không làm chiến trường đào binh!” A đù, không thích hợp, khẳng định không thích hợp, dư quang nhìn về phía 4 phương 8 hướng, cứ việc cái gì đều không có phát giác được, nhưng tại Ngưu Đại Tráng sau khi nói xong, hắn nhìn cái kia đều cảm thấy khiến giấu huyền cơ.

“Hừ!” Ngưu Đại Tráng cười lạnh, “Tính ngươi tiểu tử thức thời, chờ chút không muốn chết liền trốn xa một chút.” Hắn ngẩng đầu nhìn về phía thiên khung, đôi mắt tinh hà lưu chuyển, óng ánh tinh quang diệu diệu, lạnh lẽo khí cơ tại quanh thân khuấy động, tràn ngập.

Một cỗ vô hình đại thế, ngay tại chậm rãi thức tỉnh, giáng lâm!

Oanh ——

Hắc sắc kiếm quang như bùn chiểu, đem Tô Khanh, Hoa Thần bao phủ ở bên trong, giờ phút này một tiếng vang thật lớn từ đó truyền ra, tiếp theo là Hoa Thần thanh âm lạnh như băng, “Bản cung dù chưa tính tới ngươi năm đó lại vẫn có lưu một tia ý thức bất diệt, nhưng ngươi cho rằng ngươi thật có thể thoát khỏi bản cung chưởng khống? Có một chút ngươi vẫn chưa nói sai, ngươi ta đều là Hoa Thần, nhưng ta vĩnh viễn làm chủ, ngươi lại chỉ là 1 đầu chi nhánh, tạp mạch.”

Kiếm quang biến mất, hiển hiện Hoa Thần thân ảnh, nàng cùng lúc trước so sánh chỉ là sắc mặt càng nhiều chút tái nhợt, cũng vô biến hóa khác, lúc này một tay bắt lấy Tô Khanh cổ, mặc nàng quanh thân dạng bông hắc vụ khuấy động, nhưng thủy chung không thể tránh thoát xoá bỏ lệnh cấm cố, nàng mặt mũi tràn đầy trào phúng, “Không hổ là cổ chi Hoa Thần, quả nhiên thủ đoạn cao minh, ta Tô Khanh hôm nay nhận thua, nhưng coi như ta chết tại trong tay ngươi, ngươi cũng đã bị ta hung hăng tính toán… Băng thanh ngọc khiết nhất tâm hướng đạo, ha ha ha ha, thật sự là thật lớn một chuyện cười, Hoa Thần, ngươi chú định tâm

Nỗi dằn vặt tiêu!”

Hoa Thần mặt không biểu tình, “Có lẽ như thế, nhưng ngươi lại không nhìn thấy.”

Răng rắc ——

Nàng 5 ngón tay nắm chặt, Tô Khanh cái cổ vỡ nát, nhưng vỡ nát lại không chỉ là cổ của nàng, lúc này nàng tựa như là 1 tôn mỹ lệ người ngọc, mặt ngoài thân thể hiển hiện vô số vết rạn, lít nha lít nhít trải rộng trần trụi bên ngoài mỗi một tấc da thịt phía trên, sau đó vỡ nát, tiêu tán hóa thành bột mịn.

Nhìn xem một màn này La Quan thất vọng mất mát, hắn triệt để không cảm giác được Tô Khanh khí tức, thậm chí trong đầu liên quan tới trí nhớ của nàng, đều đột nhiên nhiều một tia mơ hồ, giống bị lực vô hình bao trùm. Đây là Hoa Thần chân linh chỗ ngưng đại đạo đạo uẩn, đối với ngoại giới tạo thành cưỡng chế can thiệp, mang ý nghĩa Tô Khanh triệt để tử vong, sẽ bị lau đi trên thế gian hết thảy vết tích.

Nàng chết rồi.

Điểm này hoàn toàn ra khỏi La Quan đoán trước, nữ nhân này ngay từ đầu liền cho hắn một phần, cực kỳ thần bí, cảm giác cường đại, bố cục mấy ngàn năm thậm chí là càng thêm lâu dài tuế nguyệt, rốt cục đạt thành mục đích đi tới hôm nay báo thù một màn, nhưng nàng cứ như vậy chết rồi, lại không một chút lưu ngấn.

“Tô Khanh…” La Quan trong lòng mặc niệm, mặc dù hắn bây giờ xem như Hoa Thần minh hữu, nàng thì đứng tại đối địch một phương, nhưng La Quan trong lòng vẫn có mấy điểm phức tạp. Nữ nhân này ngay từ đầu liền tính toán hắn là không sai, nhưng bây giờ cẩn thận tính ra, nhưng lại chưa thật hại qua hắn, ngược lại còn cứu La Quan một mạng.

Bút trướng này, lại làm như thế nào tính đâu?

Ngang rống ——

Đóa hoa vỡ nát 2 bên, thi long khổng lồ, dữ tợn đầu lâu, đã cơ hồ ép ra ngoài, mắt thấy là phải phản phệ Hoa Thần, trong miệng đột nhiên phát ra một tiếng thống khổ gào thét. Nó một chỗ khác huyết nhục tân sinh, như muốn mọc ra viên thứ hai đầu lâu đoạn cái cổ, giờ phút này bỗng nhiên nổ nát vụn huyết tinh lâm ly, mà thi long cũng như lại một lần nữa gặp trảm nặng đầu kích, thân thể điên cuồng lăn lộn.

Nó thân thể mặt ngoài những cái kia tân sinh huyết nhục, lân giáp, nhao nhao hư thối, tróc ra, đảo mắt liền lại biến thành trước đó, vừa từ lòng đất bay ra bộ dáng, thậm chí trạng thái còn tại tiến một bước chuyển biến xấu —— đây chính là Hoa Thần ván cờ, Tô Khanh chung quy trở thành trong tay nàng kia thanh lợi kiếm, tại thời khắc quan trọng nhất cho thi long trùng điệp một kích!

Thắng bại đã điểm.

Bị thương nặng thi long, lại vô đối kháng đóa hoa lực lượng, vỡ nát cánh hoa khôi phục nhanh chóng, thậm chí mặt ngoài bởi vì ô uế, ăn mòn chỗ sinh ra đốm đen cũng bị toàn bộ loại trừ, một lần nữa biến thành thánh khiết, cao quý bộ dáng, thi long tiếng gầm gừ nhiều một tia sợ hãi, nó không nghĩ tới nắm trong tay của mình, đối phó Hoa Thần mấu chốt quân cờ lại cho nó một kích trí mạng.

“Chủ nhân!”

“Chủ nhân cứu ta!”

Đóa hoa bên trong, thi long tiếng gầm gừ vang vọng đất trời.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh bỗng dưng vang lên, từ 4

Mặt bát phương mà đến, như tràn ngập giữa thiên địa bất luận cái gì một chỗ ngóc ngách, hạo đãng đãng vô cùng vô tận, vô biên vô hạn.

La Quan thân thể cứng đờ, sau lưng nháy mắt bị mồ hôi lạnh ướt nhẹp, hắn lấy kiếm nói làm căn bản, đã đi ra tự thân kiếm đạo con đường, phóng nhãn thế gian đều có thể tính đăng đường nhập thất, nhưng chính vì vậy mới có thể từ này đơn giản một tiếng kiếm minh bên trong, cảm nhận được cái gì gọi là khủng bố.

Một kiếm này lại bao phủ thập phương thiên địa, thế gian không gì có thể trốn, đều tại khóa chặt bên trong, lại càng thêm đáng sợ là khí tức của nó… Bóng ma tử vong như triều cường, trơn ướt mà âm lãnh, liền như rét đậm hàn phong, trực tiếp đánh thấu quần áo thẳng thấu xương tủy!

Tuyệt vọng, sợ hãi, không cách nào chống lại, kết thúc diệt vong.

“Kiếm điên, bản tôn đã chờ ngươi rất lâu.” Ngưu Đại

Tráng than nhẹ… Không, từ giờ khắc này bắt đầu, hắn chính là đạo quân.

Một bước hướng về phía trước đạp xuống, đạo quân ngửa đầu nhìn trời, giờ phút này thiên khung xuất hiện một tấm lưới, kia lít nha lít nhít mảnh ô vuông nhỏ, là từ vô số kiếm hơi thở tạo thành, một khi từ thiên khung phía trên rơi xuống, thì vạn vật đều thành ô lưới lớn nhỏ, vô 1 có thể ngoại lệ.

“Ta ý phong thiên!”

Nói xong nháy mắt vô tận tinh quang bộc phát xông lên tận chín tầng trời phía trên, cùng ngày đó rơi chi võng đụng vào nhau, lẫn nhau thôn phệ, vỡ vụn, tiêu tán.

Tinh quang cùng kiếm giờ phút này cùng múa tại trời, mà ngày sau băng, sau đó địa nát… Sau một khắc, phong sơn trời cấm chi lực giáng lâm, “Ầm ầm” lôi đình oanh minh bộc phát, 12 đạo sáng rực sắc thái, trong chốc lát tràn ngập trước mắt thế giới mỗi một tấc nơi hẻo lánh.

Nguyên lai đây chính là phong sơn trời cấm bản chất, năm đó 12 sắc thiên lôi giáng lâm, trấn sát Yêu hoàng hủy phong sơn 360 triệu bên trong, nhưng nó vẫn chưa như vậy kết thúc, mà là thu liễm lực lượng chờ đợi đến hôm nay, bởi vì sứ mạng của nó là trấn sát Yêu hoàng, hủy đi phong sơn, mà mục tiêu này còn chưa hoàn toàn đạt thành.

Bây giờ 2 tôn đại đạo cấp tồn tại chém giết, nháy mắt vỡ nát phong sơn, cũng đem trời cấm chi lực phát động,

nhưng… Cũng chỉ là như thế. 12 sắc thiên lôi khủng bố vạn điểm, có hủy thiên diệt địa chi uy, nhưng bây giờ tại tinh quang cùng thân kiếm trước, lại bị tuỳ tiện xé thành vỡ nát.

Ngược lại cũng không phải nói, đạo quân cùng Kiếm điên thực lực, ở xa Yêu hoàng phía trên, dù sao năm đó vị kia Yêu hoàng cũng là đại đạo trèo núi tồn tại. Mà là phong sơn trời cấm chỉ tính là, năm đó hạo kiếp hàng phạt dư ba… Bất quá tàn hơn chi lực thôi, đối cái khác người mà nói tự nhiên là bất khả kháng hoành thiên uy, nhưng ở đại đạo cấp tồn tại trong mắt cũng bất quá là hổ giấy.

Giờ khắc này cùng thiên địa một thể, nhưng lại bị chia cắt tại bên ngoài 8 triệu bên trong phong sơn, lấy một loại bão táp mãnh tiến vào, hung hãn chật vật tư thái trùng điệp đụng vào đại thế giới, nhưng cũng đem mình đụng “Đầu rơi máu chảy”, toàn bộ phong sơn đều tại gào thét, vỡ nát.

Rầm rầm ——

Kia là phong sơn đang giải thể, càng là một thời đại triệt để kết thúc ai ca, không biết bao nhiêu Yêu tộc thân ở trong đó, một nháy mắt liền bị xé thành vỡ nát. Chỉ có cực thiểu số may mắn, nương theo lấy phong sơn mảnh vỡ hướng về đại địa, siêu cao nhanh rơi xuống tốc độ khiến cho ngọn núi cùng không khí ma sát, lại bởi vì riêng phần mình ẩn chứa chất liệu khác biệt, liền nhóm lửa các loại khác biệt

Huyễn lệ diễm hỏa.

Như từng khỏa lưu tinh, kéo lấy thật dài đuôi cánh, từ thiên khung phía trên rơi xuống, như là tinh vẫn, lại như thiên ngoại lưu huỳnh.

Đại thế giới bị kinh động, giờ phút này vô số cường giả mở mắt ra, nhìn về phía xung kích bộc phát chi địa, vô luận cách bao nhiêu khoảng cách, kia gào thét thiêu đốt hỏa diễm đuôi cánh, đều rõ ràng phản chiếu tại bọn hắn trong đôi mắt.

“Phong sơn…” Có người than nhẹ, thanh âm tại hỗn độn hư vô ở giữa tiếng vọng, lộ ra mấy điểm tiếc hận, cảm khái.

Yêu hoàng triệt để vẫn lạc.

Năm đó 1 cái truyền kỳ, cấm kỵ, đến tận đây kết thúc.

Lại có tiếng âm vang lên, “Ván này đã cầm tiếp theo gần 1 cái kỷ nguyên, cuối cùng đã tới kết thúc công việc thời khắc, Hoa Thần có thể hay không dục hỏa trùng sinh? Bản tôn rất chờ mong.”

“Hừ! Nói băng bỏ mình tung một điểm chân linh bất diệt, cũng đã không còn là trước kia Hoa Thần, mưu toan xoay người nặng đắp đại đạo lại nói nghe thì dễ.”

“Không sai, huống chi phong sơn một ván, không phải 1 người một chỗ bố trí, chính là các phương đấu sức thỏa hiệp mà thành… Hoa Thần phải tiếp tục trở về, khó như lên trời.”

Hư vô giữa hỗn độn, từng đạo bàng bạc thần niệm giao hội, dẫn tới hỗn động chấn động, sôi trào, khủng bố dư ba 4 phía quét ngang. Đang thảo luận, tại tranh luận, nhưng bọn hắn đều rất rõ ràng, như là đã nói băng, liền có rất nhiều người tuyệt không hi vọng Hoa Thần trở về.

Dù sao đại đạo chỉ có nhiều như vậy, khi 1 người đặt chân trên đó, liền tương đương chặt đứt đường này kính bên trong, vô số kẻ đến sau con đường phía trước.

Đúng lúc này, một thanh âm đột nhiên vang lên bên tai mọi người, “Động tĩnh nhỏ một chút, như dẫn tới hắc ám ngấp nghé, các ngươi ai đi giải quyết?”

Bá ——

Một nháy mắt, đông đảo bàng bạc thần niệm đồng thời an tĩnh xuống, đem tự thân khí cơ ép đến thấp nhất, sau đó đồng thời mở miệng, “Ta cùng bái kiến Huyền Thánh.”

Ngữ khí cung kính, nhưng trong lòng lại chấn động không thôi, Huyền Thánh gì cùng tồn tại, như thế nào để ý tới chút chuyện nhỏ này? Không sai, lấy Huyền Thánh cảnh giới, tung đại đạo cấp giao phong cũng bất quá như vậy, nhưng hôm nay hắn rõ ràng ngay tại chú ý phong sơn chi tranh.

Đột nhiên, 1 cái chấn kinh suy nghĩ từ đáy lòng của mọi người toát ra, hẳn là truyền thuyết là thật, cổ chi Hoa Thần lại thật chiếm một tia, vượt qua bể khổ thẳng đến bỉ ngạn thời cơ? Tê —— nếu thật sự là như thế, trận chiến ngày hôm nay ngược lại là muốn trừng to mắt,

tuyệt không bỏ qua bất luận cái gì một chỗ.

Xa xôi bên ngoài vũ trụ hư vô, hỗn độn không thể đến, quy tắc vỡ nát tiêu tán chi địa, Huyền Thánh khoanh chân nơi này chau mày, sắc mặt có chút khó coi, “La Quan… Tiểu tử này thật đúng là không yên ổn, lại trêu chọc kia yêu tính… Nếu để hắn chết rồi, nhà bên trong tiểu tổ tông tất nhiên trở mặt… Nhưng bằng vào ta thân phận, muốn thế nào nhúng tay hôm nay?”

Thì thào nói nhỏ bên trong, Huyền Thánh cảm thấy hảo hảo làm khó, hắn không gì kiêng kị nhưng có chút quy củ cũng muốn tuân thủ, nếu không thiên hạ đã sớm lộn xộn.

Lại một lần Huyền Thánh bắt đầu hối hận, có lẽ lúc trước phát giác được kia giới ngoại ngân bạch lúc, hắn liền nên trực tiếp chụp chết La Quan, cũng miễn cho sau đó như vậy phiền phức.

—

—

—

Chương 1036 : Vây giết

Phong sơn băng, rơi như sao băng, kéo các loại đuôi lửa thiêu đốt thiên khung, huyễn lệ mà hùng vĩ! Vừa vặn ở trong đó La Quan lại không nửa điểm thân lâm kỳ cảnh thoải mái cảm giác, 2 vị đại đạo cấp tồn tại giao phong dư vị, để hắn như lâm thâm uyên, dù chỉ là nhiễm nửa điểm đều đem hình thần câu diệt!

Cái này khiến La Quan nghĩ đến, lúc trước đạo quân thả hắn rời đi một chuyện, như coi là thật lựa chọn thoát thân, chỉ sợ cũng muốn chính diện đụng vào một kiếm này, nghĩ đến kia phá thiên khung mà đến khủng bố kiếm võng, La Quan liền trong lòng băng hàn, giờ phút này theo 1 khối phong sơn mảnh vỡ rơi hướng đại địa, đầu óc hắn một cái ý niệm trong đầu —— phải trốn, trốn càng xa càng tốt!

Nơi này thật không phải là người ngốc, không chết ở đợt tấn công thứ nhất bên trong coi như hắn vận khí tốt, nhưng đây bất quá là hôm nay cảnh tượng hoành tráng bắt đầu, ai dám đem tính mệnh giao phó đến vận khí bên trên?

La Quan giữa ngón tay chiếc nhẫn mặt ngoài ngân bạch phun trào, chỉ đợi rời xa 2 vị đại lão về sau, cũng không chút nào do dự mở ra không gian truyền tống, nhưng vào lúc này sắc mặt hắn biến đổi, nhìn về phía trên đỉnh đầu chiến trường trung ương, đáy mắt hiển hiện chấn động.

“Phó Ninh!”

Khi phong sơn vỡ nát, bị đánh vào lòng đất Phó Ninh cất bước mà ra, trấn thủ nội đình yêu soái dáng người thẳng, không kém bình thường nam tử thân cao, để nàng cả người rất có tiến công tính, lúc này tay cầm trường kiếm chân đạp hư không, khí thế mênh mông tràn ngập thiên địa, nó thần sắc hờ hững nhìn về phía đạo quân, “Năm đó ngươi đã lựa chọn bo bo giữ mình, cần gì phải còn muốn lội phong sơn cái này bãi vũng nước đục.”

Đạo quân lắc đầu, “Bản tôn đã giáng lâm ở đây, làm sao cần nhiều lời?” Hắn cất bước hướng về phía trước, bình tĩnh trong đôi mắt 10,000 dặm tinh hà sáng rực, trong chốc lát âm dương nghịch chuyển, đêm tối thuận theo tâm ý giáng lâm, tiếp theo có đầy trời sao từ màn đêm ở giữa hiển hiện.

Phó Ninh thản nhiên nói “Cũng tốt, liền để bản tọa lãnh giáo một chút, cổ chi đạo quân thủ đoạn, vượt ngang mấy cái kỷ nguyên gần như vĩnh sinh người, liệu đến sẽ không làm ta thất vọng.”

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, vô tận bạch quang bắn ra, nháy mắt xé rách thập phương đêm tối, liền ngay cả thiên khung phía trên tinh thần đều bị che lấp trở nên ảm đạm vô quang. Cùng nàng bình thản, yên tĩnh thanh âm khác biệt, một kiếm này cho người cảm giác, trừ vô tận sắc bén, bá đạo, hủy diệt bên ngoài, càng cường liệt chính là một loại không tiếc đại giới, bất chấp hậu quả điên cuồng.

Kiếm cùng người, đúng là hoàn toàn khác biệt 2 loại phong cách, nhưng lại tan về một thể, tựa như là 1 cái tỉnh táo điên phê, khó trách sẽ bị gọi là Kiếm điên… La Quan ánh mắt có chút phức tạp, không nghĩ tới Phó Ninh trên thân lại cũng cất giấu đại bí mật, xem ra nàng chỉ là 1 viên bị đại lão nắm giữ quân cờ, sinh tử tiền đồ thân bất do kỷ.

“Đại khái ngươi ta ở giữa ước chiến, là không cách nào thuận lợi tiến hành.” La Quan trong lòng than nhẹ, giữa ngón tay chiếc nhẫn mặt ngoài ánh sáng trắng bạc lưu chuyển, lúc này Hoa Thần trấn áp thi long, đang toàn lực muốn đem nó trấn sát, thôn phệ, đạo quân lại cùng Kiếm điên đối đầu, đều đã không rảnh lại ngoảnh đầu cái khác, chính là thoát thân tốt đẹp thời cơ.

Về phần đế kiếm mảnh vỡ, mặc dù rất đáng tiếc nhưng còn sống hết thảy mới có ý nghĩa, lại muốn lòng tham liền thật sự là tự tìm đường chết, ngày sau lại nghĩ biện pháp đi. Suy nghĩ nhất định, La Quan thôi động chiếc nhẫn lực lượng, “Ông” một tiếng chấn minh ở bên tai vang lên, không gian chung quanh hắn bắt đầu vặn vẹo.

Nhưng lại tại cái này bên trong La Quan trái tim bỗng dưng co vào, sinh ra cực kỳ kinh hãi sợ, bất an, không kịp nghĩ nhiều thân thể của hắn bản năng đã làm ra phản ứng, dưới chân trùng điệp đạp mạnh bỗng nhiên xông ra rời đi nguyên địa, sau một khắc không gian kia vặn vẹo ầm vang vỡ nát, hình thành một vùng tăm tối hư vô, mơ hồ trong đó hắn ở trong đó nhìn thấy đen kịt một màu lân giáp, cùng một tiếng không cam lòng gào thét, giống như là chờ đợi vẫn như cũ con mồi đột nhiên chạy

ra ngoài.

La Quan sắc mặt khó coi, trong lòng kinh sợ vạn điểm, không nghĩ tới hôm nay lại còn có người ở phía sau, lại nhằm vào hắn bày ra ngoan thủ. Vừa rồi kia lân giáp hắn dù chưa thấy rõ, nhưng chỉ là một mảnh mà thôi liền có mấy người lớn nhỏ, nó bản thể chi khủng bố có thể nghĩ.

Huống chi hôm nay

Nơi đây, thế nhưng là có Đạo Quân cùng Kiếm điên 2 vị đại đạo cấp tồn tại giao phong, nó dư ba xung kích kinh khủng bực nào, dù là thiên địa đều muốn bị đánh nát, hư vô hỗn độn cũng phải sụp đổ, vừa tới lui tại khoảng cách gần như vậy dưới muốn thôn phệ hắn, nhất định thực lực khủng bố.

Cũng may cái này thần bí chi vật du đãng ở hư không ở giữa, tựa hồ cũng không thể tùy ý giáng lâm thế gian, chỉ có thể chờ hắn chủ động đưa đi lên cửa, nếu không đột nhiên tập kích La Quan thập tử vô sinh.

Là ai? Đối phương như đã sớm biết được La Quan nắm giữ lấy không gian truyền tống thủ đoạn, mới sớm bày ra cái này sát chiêu, suy nghĩ cấp tốc chuyển động, La Quan lập tức nghĩ đến lúc trước trấn sát thi thần về sau, hắn bị đuổi giết chật vật thoát đi —— trời ban nhất tộc!

Nhất định là bọn hắn, trừ cái đó ra ai còn sẽ trăm phương ngàn kế, muốn đẩy hắn vào chỗ chết… Ngô, cũng không đúng, có lẽ còn có thi thần… Nhưng cái này cũng không hề trọng yếu, trọng yếu chính là hôm nay đường lui đã đoạn tuyệt, những người này muốn hắn

chết tại cái này bên trong!

Oanh ——

Mạo hiểm tiếng vang, nương theo lấy dưới thân kịch liệt rung chuyển, La Quan chỗ khối này phong sơn mảnh vỡ, đập ầm ầm tại đại địa phía trên. Một nháy mắt liền xâm nhập lòng đất, khủng bố xung kích hình thành xé rách đại địa, lăn lộn tựa như kinh đào hải lãng, càn quét phương viên 1,000 dặm.

Sáng rực nhiệt độ cao nương theo lấy “Ầm ầm” hỏa diễm thiêu đốt, toát ra mảng lớn khói đen, sương trắng, lại thêm xung quanh mảng lớn phạm vi bên trong, có cái khác phong sơn mảnh vỡ rơi đập, chỗ kích thích trùng thiên bụi giương cùng hỏa diễm mây khói lượn lờ, trọn vẹn bao phủ phương viên 10,000 dặm.

Mắt không thể thấy, thần niệm cảm giác cũng bởi vì 2 vị đại đạo cấp tồn tại giao phong mà bị bóp méo, tựa như là bị bịt kín 2 lỗ tai, 2 mắt, nhưng La Quan bản năng bên trong dự cảnh còn tại, hắn đưa tay rút kiếm hướng về phía trước chém ra, kiếm ảnh gào thét mà ra 1 đạo kêu rên vang lên, trong không khí nhiều một tia huyết tinh vị đạo.

“Không hổ là tôn thượng hạ lệnh nhất định phải giết chết người, quả nhiên có chút thủ đoạn.” Một tên mi tâm hỏa diễm hư ảnh thiêu đốt nam tử, mặt không biểu tình đi tới, trên mặt hắn nhiều 1 đầu vết kiếm, nhưng vẩy xuống máu tươi giống như là có linh trí của mình, lại từng khỏa từ trên mặt đất nhảy dựng lên, leo đến trên người hắn chui vào trong vết thương, huyết nhục tùy theo sinh

trưởng khép lại.

Người này sau lưng đi theo mấy người, đều rớt lại phía sau mấy bước lấy đồng hồ cung kính, bây giờ nhìn về phía La Quan ánh mắt lộ ra vẻ hưng phấn, như nóng lòng không đợi được.

“Nhưng cũng tiếc, hôm nay ngươi nhất định phải chết.” Nam tử cười lạnh một tiếng, “Ghi nhớ, ta gọi Hỏa Viêm diễm, là người giết ngươi!”

Thiên mệnh đại tranh người.

Chỉ một chút La Quan liền cảm nhận được, kia phần nguồn gốc từ đáy lòng sát cơ cùng cướp đoạt dục vọng, đối phương đồng dạng là đại tranh quân cờ.

Lại có tiếng bước chân vang lên, một đám người mặc màu trắng cung áo nữ tử xuất hiện trong tầm mắt, chung 6 người đều da trắng mỹ mạo, ngũ quan gần như hoàn mỹ không một tì vết, tựa như là lấy tốt nhất mỹ ngọc, mời đương thời thợ rèn tỉ mỉ điêu khắc thành. Nhưng đẹp thì đẹp vậy, lại cho người ta một loại đờ đẫn, cứng đờ, không giống người sống cảm giác, tựa như là từng cỗ bị chế tạo ra khôi lỗi!

Lại 1 cái thiên mệnh đại tranh quân cờ.

La Quan nhìn về phía trước nhất tên kia nữ tu, nàng dáng người cao nhất chọn, hình dạng xuất sắc nhất, lúc này nhìn lại tới nhẹ nhàng gật đầu, “Mời La đạo hữu đem mệnh cùng ta, thiếp thân dây đỏ vô cùng cảm kích.”

Hỏa diễm nam, cung y nữ… Khá lắm, đây là kế tiếp theo hôm qua chưa xong cố sự, không giết chết được ta thề không bỏ qua, một đường đuổi tới cái này rồi? Nhưng hôm nay quy cách, rõ ràng so với lần trước cao quá nhiều, lửa lửa lửa cùng cái này cung y nữ tu dây đỏ, quanh thân đều có vĩnh hằng ý cảnh chìm nổi, cho dù còn chưa bước vào này cảnh cũng đã không sai biệt nhiều!

La Quan đáy mắt u quang phun trào, phá vọng chi nhãn đảo mắt xung quanh, chỉ cảm thấy lờ mờ, hắn bất động thanh sắc cười lạnh, “Đã đến, vậy liền đều hiện thân đi, La mỗ cũng phải nhìn hôm nay còn có bao nhiêu si mị võng lượng… Liền cùng nhau đưa ngươi cùng quy thiên!”

—

—

—

Chương 1037 : Kim Ô

Trầm thấp, khàn giọng cười lạnh từ xung quanh truyền đến, thanh âm bén nhọn như lợi trảo xẹt qua rỉ sét tấm sắt, khiến da đầu run lên, “Chư vị, mục tiêu của chúng ta chưa hề cải biến, chỉ cần La Quan bị giết liền tốt, về phần là chết tại trong tay ai cũng không trọng yếu. Ta cùng phụng mệnh mà đến, nguyện vì chư vị lược trận, để phòng người này chạy thoát.”

Thi khí, tử khí xen lẫn tràn ngập, tản mát ra trận trận mùi hôi, La Quan dùng đầu gối nghĩ cũng biết, hẳn là thi thần sai tới dưới trướng, cũng chỉ có cái kia nữ nhân điên mới có thể bất kể được mất, chỉ muốn để hắn chết liền đủ. Nhưng đã sớm biết chuyện hôm nay, thi thần vì sao không tự mình xuất thủ, dù sao lúc trước chỉ là nàng một bộ phân thân liền đã đầy đủ khủng bố, như bản thể tới đây trấn sát La Quan chẳng lẽ không phải dễ như trở bàn tay?

Có khác khẩn yếu sự tình thoát thân không ra đến? La Quan cảm thấy sẽ không, thi thần hận không thể đem hắn chém thành muôn mảnh, sát cơ so trời ban nhất tộc càng sâu, dù là thiên đại sự tình nàng cũng sẽ xuất thủ. Cho nên liền chỉ có một cái khả năng, hôm nay chi cục thế nàng không dám hiện thân… Là bởi vì cái gì? La Quan nghĩ không ra lý do, nhưng hắn biết rõ hôm nay 3 bên tề tụ tuyệt không phải trùng hợp.

Là có người liệu định hôm nay, thậm chí sớm khóa chặt hắn sẽ xuất hiện vị trí, mới có thể phong kín La Quan tất cả đường lui để hắn rơi vào vây giết chi cục, “Trời ban

nhất tộc bọn chuột nhắt, đã lập xuống này ván, đến hôm nay tình trạng, còn không dám hiện thân sao?”

“Hừ!” Theo cười lạnh, một thân ảnh trống rỗng hiển hiện, “Vô tri tiểu bối! Nếu không phải có chỉ dụ, lão phu một ngón tay rơi xuống, liền có thể đưa ngươi ép thành phấn vụn.”

Hắn mặt ốm dài hẹn 45 tuổi bộ dáng, giữ lại hoa râm sợi râu, đôi mắt dài nhỏ mà âm lãnh, như trong bóng tối rắn độc, nhưng một thân khí tức đích xác khủng bố, vĩnh hằng ý cảnh viên mãn vô khuyết, càng nhiều mấy điểm trải qua tuế nguyệt tẩy lễ sau lắng đọng, mặc cho thời gian trường hà cọ rửa ta từ trường tồn tại thế.

Đây là vĩnh hằng phía trên Bất Diệt cảnh, phải thiên địa pháp tắc rèn luyện, tu sĩ pháp thể sơ thành, không chỉ có thực lực đại trướng càng thu hoạch được kinh người năng lực khôi phục, cho dù bị đánh nát thân thể cũng có thể khôi phục nhanh chóng, thậm chí có cực đoan tồn tại có thể làm được nhỏ máu sống lại.

Hồn phách cũng cho nên thuế biến, phải một sợi bất diệt chân ý, vật này làm một điểm chân linh tiền thân, cầm này nhưng phải luân hồi sống lại cơ hội, tức cái gọi là “Người sinh ra đã biết”, Huyền Nhất Nhất trong miệng bại chó.

Nhưng dù vậy, cũng dẫn tới vô số người tu hành chạy theo như vịt, nhục thân năng lực khôi phục còn tại tiếp theo, chân chính mê người chính là cái này chuyển thế trùng sinh cơ hội. Không giống với cấp thấp tu sĩ luân hồi, ký ức tàn khuyết không đầy đủ lại rất khó hoàn toàn

thức tỉnh, cho dù thật khôi phục trí nhớ kiếp trước, cũng đã là mới sinh mệnh cá thể.

Bất diệt chân ý nhưng hộ hồn phách hoàn chỉnh, hàng thế chính là tân sinh, tại nguy cơ trùng trùng tu hành thế giới , tương đương với nhiều 1 trương bảo mệnh át chủ bài. Đến tận đây cảnh người phóng nhãn thiên hạ đều là đỉnh cao nhất cường giả, lại hướng bên trên 1

Bước chính là vũ hóa thành tiên, đạp lâm nhân gian chi đỉnh, có tư cách xưng tông Đạo tổ bị gọi bên trên một tiếng tiên nhân.

Cổ Nguyên đôi mắt nghiêm nghị, hắn đã là Bất Diệt cảnh đỉnh phong, khoảng cách tiên nhân cách xa một bước, khoảng cách gần như thế dưới hắn có tuyệt đối nắm chắc thốt nhiên động thủ, không cho La Quan nửa điểm phản ứng thời gian liền đem nó oanh sát tại chỗ, “Không được, gia chủ có mệnh, không phải vạn bất đắc dĩ lúc, tuyệt không thể tự mình xuất thủ…”

Hắn không biết nguyên nhân, nhưng nghĩ tới gia chủ phân phó lúc ngưng trọng biểu lộ, Cổ Nguyên đè xuống sát cơ, chậm rãi nói “Các ngươi còn tại chờ cái gì? Hôm nay bất luận là ai, giết chết tiểu bối này người, liền có thể đạt được ta trời ban cổ thị đưa cho hứa hẹn.”

Lời vừa nói ra, Hỏa Viêm diễm mi tâm hỏa diễm hư ảnh bỗng nhiên hừng hực, trong không khí nhiệt độ tăng lên điên cuồng, sáng rực như lửa núi dâng trào, khủng bố đốt cháy khí tức khiến mảng lớn không gian trở nên vặn vẹo. 1 con hỏa diễm cự chim hư ảnh sau lưng hắn hiển hiện, 2 cánh một chân kim mắt lạnh lùng, dường như có

tự thân linh tính, giờ phút này cúi đầu nhìn về phía La Quan, đột nhiên triển khai 2 cánh phát ra một tiếng thê lương hót vang.

Oanh!

Trong chốc lát vô số hỏa diễm trống rỗng mà sinh, hóa thành hạo đãng đãng vô tận biển lửa, hướng 4 phương 8 hướng điên cuồng quét ngang, đi tới chỗ hết thảy đều bị đốt cháy hầu như không còn, chính là dưới chân vỡ nát đại địa, bây giờ đều đang nhanh chóng hòa tan, đảo mắt chính là 1 tòa nham tương hồ lớn.

Hỏa Viêm diễm đứng ở trên hồ, biểu lộ hưng phấn gắt gao tiếp cận La Quan, “Tốt! Tốt! Không nghĩ tới trong cơ thể ngươi, lại tàng có lệnh Kim Ô sinh ra mãnh liệt thôn phệ dục vọng huyết mạch, đợi ta đưa ngươi giết chết về sau, lợi dụng Kim Ô chi hỏa đốt cháy, hấp thu, tất có thể giúp ta nhất cử phá vỡ mà vào vĩnh hằng chi cảnh!”

Nham tương tùy ý lan tràn lại tại tới gần mấy tên cung y nữ tu lúc dừng lại, dây đỏ biểu lộ cứng đờ đôi mắt hoàn toàn không có nửa điểm linh động, thẳng tắp nhìn về phía La Quan, “La đạo hữu, ngươi như bị người này giết chết, chắc chắn tiếp nhận không phải người thống khổ, bị cướp đoạt thể nội huyết mạch, không bằng đem trên cổ đầu người cùng ta, thiếp thân cam đoan sẽ thiện đãi ngươi thi thân, đem nó luyện chế thành ta mật giáo hộ pháp, sau đó cùng ta đại đạo tương liên, cũng coi như đạt được một loại khác trình độ bên trên vĩnh sinh, trong cái này lấy hay bỏ còn xin đạo hữu nghĩ lại.”

Cùng biểu lộ, ánh mắt khác biệt, nữ tử này thanh âm

uyển chuyển êm tai, lộ ra chân thành, thân cận, ôn hòa, như nhà bên tỷ tỷ ở bên tai nhẹ giọng nói nhỏ, có thể nói ra nội dung nhưng lại làm kẻ khác không rét mà run, lại nhìn về phía nàng tấm kia hoàn mỹ đến không chỗ thiếu hụt nào đờ đẫn khuôn mặt, liền càng thấy quỷ dị, đáng sợ!

Đón lấy, dây đỏ nhìn về phía Hỏa Viêm diễm, “6 Hỏa đạo hữu, không biết nhưng

Không đem La đạo hữu tặng cho thiếp thân? Ta có chịu không ngươi, vô luận hôm nay kết quả như thế nào, đều đem trời ban cổ thị thánh tộc hứa hẹn tặng cho ngươi, cũng nguyện ngoài định mức cho ngươi thêm một phần đền bù. Thiếp thân thành ý mười phần, đạo hữu không ngại lui nhường một bước, như thế nào?”

“Ngậm miệng!” Hỏa Viêm diễm cười lạnh, một bước đạp xuống nham tương hồ lớn sôi trào, “Ầm ầm” phóng lên tận trời, lại rót vào Kim Ô thể nội, để nó từ một cái bóng mờ biến thành ngưng thực, có được thuộc về tự thân nham tương thân thể, khí tức càng thêm ngang ngược, khủng bố.

Bá ——

Nó 2 cánh triển khai, lại chừng 100 dặm lớn nhỏ, vô số nham tương không ngừng từ đó nhỏ xuống, phóng xuất ra cổ lão khí tức hung sát, kim mắt khóa chặt đối diện dây đỏ, như nàng dám lại nói nhiều một câu, liền muốn nghênh đón đến từ nó không chết không thôi công kích.

Kim Ô bạo ngược, chính là thượng cổ hung thú thuỷ tổ 1

trong, thấy Hỏa Viêm diễm một đôi tròng mắt cũng dần dần biến thành kim sắc, dây đỏ nhíu nhíu mày, đương nhiên làm 1 trương mặt cương thi, nàng cứ việc nhíu mày sắc mặt nghiêm túc, biểu lộ ở giữa lại cơ hồ nhìn không ra. Bầu không khí nhất thời cứng đờ, ai cũng không muốn lui ra phía sau, hiển nhiên đã xem La Quan coi là món ăn trong mâm, nhưng mặc cho bọn hắn cắt nắm.

La Quan híp híp mắt, trong lòng dần dần lửa cháy, bất quá 2 cái vô tri hạng người dám không coi hắn ra gì? Quả nhiên là đã có đường đến chỗ chết! Nhưng hôm nay thế cục so người mạnh, chính diện chém giết cho dù thắng thì đã có sao? Đối diện cổ thị lão cẩu tuyệt sẽ không thả hắn rời đi.

Đúng lúc này La Quan đáy mắt chỗ sâu, bỗng dưng lướt qua một đạo tinh mang, nó giữa mi tâm hơi lạnh dập dờn, lúc trước cùng mặt trăng ở giữa bị trên diện rộng suy yếu liên hệ lúc này lại hoàn toàn khôi phục, thậm chí so trước đó càng thêm mật thiết. Đến mức La Quan giờ phút này, thế mà từ mi tâm dập dờn ở giữa, cảm nhận được một tia mừng rỡ cùng nhảy cẫng.

Đây là mặt trăng cảm xúc sao? Thần lại bởi vì cùng ta khôi phục liên hệ mà vui vẻ, La Quan cũng không cho rằng đây là giả hoặc lừa gạt, lấy mặt trăng vị cách, thực lực, Thần căn bản không có làm như vậy tất yếu. Cái này khiến La Quan trong lòng đại định đồng thời, sinh ra một chút ấm áp, nhưng hắn rất nhanh liền thu liễm cảm xúc, suy nghĩ nhanh chóng chuyển động.

Lúc trước mặt trăng cùng hắn ở giữa liên hệ bị suy yếu

là bởi vì Huyền Thánh ý chí, mà bây giờ đột nhiên khôi phục, có phải là mang ý nghĩa Huyền Thánh đã thu hồi ý chí… Hoặc là tiến thêm một bước, Huyền Thánh ngầm đồng ý La Quan, tại hôm nay trong cục thế “Mượn lực” !

Trước mắt rộng mở trong sáng, chính là thở dốc đều trở nên sảng khoái, vậy hôm nay còn có cái gì có thể sợ, hắn một bước hướng về phía trước, quát khẽ nói “Làm gì ngươi tranh ta đoạt, sốt ruột đầu thai lời nói, liền cùng tiến lên chính là.”

Oanh ——

Một bước đạp xuống, La Quan đưa tay 1 kiếm,

“Thanh Tiêu Ngự Lôi Chân quyết!” Kim Ô vì thượng cổ hung thú, trời sinh tính bạo ngược thuộc dị chủng yêu thú, thụ thiên địa pháp lực chế tài mà dần dần huyết mạch điêu linh, cho tới khi thế mấy không thể gặp. Lấy lôi đình chi uy trấn sát, nhưng trời sinh khắc chế lực lượng. Huống hồ giờ phút này giữa thiên địa, còn có 12 sắc thiên lôi dư vị chưa tán, La Quan thi triển Thanh Tiêu Ngự Lôi Chân quyết, cũng có thể mượn phải 3 điểm thiên phạt chi uy

Quả nhiên, theo La Quan chém xuống một kiếm, “Ầm ầm” lôi đình gào thét bỗng nhiên vang lên, nó uy thế, khí cơ rõ ràng so trước đó càng mạnh, kia nhảy vọt lôi quang phía trên, càng là nhiễm phải một chút điểm pha tạp sắc thái, cứ việc ảm đạm, mỏng manh lại khiến lôi đình uy thế tăng vọt mấy lần, lúc này lại ngưng tụ ra 1 cái rộng rãi lôi trì hư ảnh, ầm vang khuynh đảo muôn vàn lôi đình như mưa tiết phô thiên cái địa rơi đập.

Cổ Nguyên nhướng mày, như không ngờ đến La Quan một kiếm này lại có thể mượn dùng thiên phạt chi uy, xem ra kiếm này sáng lập lúc vị cách cực cao, nhưng chợt cười lạnh một tiếng, tung mượn phải mấy điểm thiên uy lại như thế nào? Hôm nay vây giết người đều là giới này bên trong nhân tài kiệt xuất hậu bối, chính là thiên mệnh đại tranh bàn cờ bên trong chói mắt nhất mấy vị thiên kiêu 1 trong, giết La Quan dễ như trở bàn tay, bất quá phí công giãy dụa thôi.

“Ha ha ha! Đến hay lắm, dây đỏ, ngươi ta sớm có ước định, hôm nay ta xuất thủ trước, ngươi như dám can đảm làm hỏng đại sự của ta, ta 6 lửa phát thệ chắc chắn ngươi đốt cháy thành tro, hình thần câu diệt!” Hỏa Viêm diễm cười lớn một tiếng, phất tay áo vung lên, “Kim Ô đốt thế!”

Oanh ——

Kim Ô đề minh, hồ dung nham sát na sôi trào, vô tận hỏa diễm phóng lên tận trời, hóa thành biển lửa vô biên cuốn về phía thiên khung sét. Trong chốc lát lôi hỏa gặp nhau, 2 loại bá đạo, lực lượng hủy diệt điên cuồng đụng nhau, bộc phát ra kinh thiên động địa tiếng vang, hiện ra lôi hỏa xen lẫn một màn.

“La Quan, ngươi một kiếm này đích xác cực mạnh, nhưng ta muốn để ngươi biết được, Kim Ô chính là thượng cổ hung thú thuỷ tổ, lịch muôn vàn lôi kiếp mà bất diệt, kiếm này ngự lôi sẽ chỉ kích phát nó huyết mạch trong truyền thừa hung tính, sát khí, ngươi hôm nay chính là tự tìm đường chết!”

Hỏa Viêm diễm cười to, quả nhiên đỉnh đầu hắn phía trên cánh triển 100 dặm Kim Ô kêu to một tiếng, nó hai mắt màu vàng óng lại như máu nhuộm, biến thành vàng ròng hai màu xen lẫn, khí tức tùy theo tăng lên điên cuồng. Chỗ sinh ra trực tiếp nhất biến hóa, chính là ngập trời biển lửa bỗng nhiên tăng vọt, tựa như là viễn cổ Hỏa Thần chi miệng lớn, càng đem lôi trì khuynh đảo chỗ rơi vô tận lôi đình cho một chút nuốt sạch sẽ.

Lửa thôn lôi đình, kia 12 sắc thiên phạt chi dư vị liền đi vào trong biển lửa, cùng nó một thể ngưng tụ ra lôi hỏa hợp cùng chi tướng, khiến Kim Ô chi lực tăng lên một bậc. Sau một khắc lại có vô tận lôi đình từ trong biển lửa bộc phát, mặt ngoài quấn quanh hừng hực hỏa diễm thẳng đến La Quan mà đi, muốn đem hắn trấn áp, giam cầm, kéo vào biển lửa vô biên bên trong, lấy Kim Ô chi lực sinh sinh luyện hóa, đoạt nó huyết mạch!

—

—

—

Chương 1038 : Song tôn tranh đấu

Lôi hỏa hợp cùng hừng hực trùng thiên, gồm cả lôi đình tốc độ cùng hỏa diễm bạo ngược, sát na tóe đến trước người, chiếu rọi La Quan khuôn mặt xích hồng, đôi mắt bóng ngược bên trong càng ẩn ẩn nhưng có 12 ánh sáng màu choáng lưu chuyển, chính là bị lôi đình chỗ thôn thiên phạt dư vị? ! Đây coi là dời lên tảng đá nện chân của mình, hay là thiên phạt chi uy không phải sức người có khả năng chạm đến, vọng động thì tất thụ phản phệ?

La Quan không rảnh suy nghĩ nhiều, tại lôi hỏa cập thân nháy mắt phất tay chém xuống, “Lấy ta chi kiếm, chấp chưởng đi nguyệt!” Cứ việc mi tâm hơi lạnh dập dờn, cùng kia một tia mừng rỡ cảm xúc đều là bằng chứng, nhưng La Quan vẫn muốn xác định sau mới có thể an tâm, cái này liên quan đến hắn hôm nay an nguy dung không được nửa điểm chủ quan.

Cũng may cũng không có ngoài ý muốn khi một kiếm này chém xuống nháy mắt, tức có vô tận tinh huy trong một chớp mắt từ chín ngày mà hàng, phát sau mà đến trước đem La Quan che chở ở bên trong, mặc cho kia lôi hỏa tứ ngược gào thét cũng không thể đem nó rung chuyển nửa điểm.

Là bởi vì La Quan bây giờ cùng trăng sao ở giữa liên quan càng phát ra chặt chẽ, là lấy thi triển kiếm này có thể mượn tới càng nhiều lực lượng, càng bởi vì giờ khắc

này thiên khung phía trên, đạo quân đang cùng vị kia kiếm đạo cự phách kịch chiến, hắn nhất niệm nghịch chuyển âm dương triệu hoán tinh hà 10,000 dặm giáng lâm, liền tương đương che trời đổi chỗ khiến cho hôm nay nơi đây chính là bóng đêm chi thiên hạ, trăng sao chi uy nhưng phải ngoài định mức tăng thêm.

Tinh quang ngăn cách lôi hỏa tại bên ngoài, sau một khắc hóa thành cuồn cuộn giang hà, lấy thế tồi khô lạp hủ ầm vang trấn dưới, kia mỗi một mảnh tinh quang sóng lớn đều là từ vô số kiếm ảnh tạo thành, là dùng cái này khắc giữa thiên địa kiếm minh gào thét, chấn minh thanh âm trực thấu huyết mạch cốt tủy, một cỗ uy nghiêm, giết chóc đại thế hạ xuống, khiến người không bị khống chế sinh ra hồi hộp chi ý.

Cái này liền lại là dựa thế, cùng đạo quân một trận chiến người kiếm thế tuy có điên dại chi ý, xuất thủ phải lớn nhất sát thương, nhưng không hề nghi ngờ nàng đã ở điên dại kiếm đạo một đường, mở ra thuộc về mình đại đạo, chính là kiếm đạo trên con đường tu hành tuyệt đối cự phách.

Kiếm chấp trăng sao kiếm này, là La Quan đối hôm nay tình cảnh thăm dò, cũng bao hàm rất nhiều tính toán, một kiếm này chém ra mượn trước đạo quân 10,000 dặm tinh hà chi uy, lại mượn kiếm tên điên vô song sát cơ, ngạnh sinh sinh đem một kiếm này cất cao uy lực tăng vọt mấy lần. Lại thêm trăng sao chi lực chính là mượn cách đỉnh đầu phía trên trăng sao, cấp độ vốn là cao kinh người, kiếm này chi sát tổn thương có thể nghĩ.

Hỏa Viêm diễm sắc mặt đại biến, 2 mắt hiện lên kinh sợ,

“Thái âm ánh trăng, tinh hà gia trì? ! Trận chiến ngày hôm nay, liên quan đến thiên mệnh đại tranh ván cờ, chư vị đại nhân há có thể nhúng tay?” Kiếm điên kiếm thế hắn thấy rõ cũng không dám kêu đi ra, bởi vì vị này nhất là điên dại, bá đạo, làm việc toàn bằng tâm ý không gì kiêng kị, hắn như thật điểm ra đối phương đắc tội nàng, cực có thể sẽ bị 1 kiếm chém giết.

Hắn không nghĩ ra, thiên mệnh đại tranh chính là kỷ nguyên chi kết thúc, thiên đạo thay đổi trước đó mấu chốt nhất một bước, liên quan đến tương lai vô tận biến số, Hỏa Viêm diễm dù biết không nhiều, nhưng cũng từ sư trưởng đối này giữ kín như bưng, lại coi trọng vô cùng tài bồi bên trong, cảm nhận được việc này trình độ trọng yếu, hoặc vượt qua rất nhiều người tưởng tượng. Lại sư tôn minh xác báo cho, này tranh chỉ do trong cục quân cờ chém giết những người còn lại không được nhúng tay, lệnh cấm đến từ không thể biết chi địa, tuyệt không người dám can đảm xúc phạm!

【

br】 nhưng bây giờ, cái này lại tính là gì? Làm song tiêu? Mở cửa sau? Hay là khi dễ hắn Hỏa Viêm diễm phía sau chỗ dựa không đủ cứng rắn? ! Cuối cùng là tuổi nhỏ quật khởi thiên kiêu nhân vật, nội tâm há có thể không có kiêu ngạo cùng lửa giận, giờ phút này Hỏa Viêm diễm trong cặp mắt đỏ, kim hai màu xen lẫn, thở sâu đưa tay, trùng điệp điểm tại mi tâm hỏa diễm hư ảnh bên trên, “Đệ tử 6 lửa, vào hôm nay gặp bất công chi kiếp khó, cung thỉnh ngày tôn giáng lâm!”

Như vậy trốn lui? Chẳng nhiều không phải Hỏa Viêm

diễm nói, hắn thờ phụng đỉnh đầu nắng gắt mặt trời, đi chính là cương mãnh cường thế con đường, như hôm nay vừa lui liền tương đương gãy một ngụm lòng dạ, sau đó tâm cảnh lại vô viên mãn, tương lai con đường tu hành chú định gian nan.

Huống chi hắn đã sớm biết thiên mệnh đại tranh chi mấu chốt, há lại sẽ chắp tay nhường cho người? Vậy liền buông tay đánh cược một lần, hôm nay là nguyệt tôn phá hư quy củ phía trước, ngày tôn lại cùng Thần sớm có bẩn thỉu, hôm nay sao lại khoanh tay đứng nhìn bỏ mặt trời một mạch mặt mũi?

Quả nhiên, liền tại thanh âm rơi xuống nháy mắt, Hỏa Viêm diễm mi tâm bỗng nhiên nóng bỏng, liền như để vào 1 viên nung đỏ than lửa, bên tai thậm chí có thể nghe tới “Ầm ầm” huyết nhục bị nướng đốt thanh âm, nhưng phần này thống khổ lại làm cho hắn mặt lộ vẻ ý mừng.

Ngày tôn xuất thủ!

Cùng nguyệt tôn vẫn chưa trực tiếp giáng lâm, mà là ném 1 đạo mặt trời lạc ấn giáng lâm, Hỏa Viêm diễm có thể rõ ràng cảm nhận được, giờ phút này thể nội tùy ý chảy xiết khí tức nóng bỏng, so trước đó tăng vọt mấy lần không ngừng, lại càng nhiều mấy điểm hủy diệt bá đạo, như mặt trời lăng không, thiên hạ thập phương ai cũng cái tại nó dưới, ngửa đầu có thể thấy được thần uy vô song —— giờ phút này, hắn tức là ngày tôn chi hóa thân, thay mặt chưởng thiên quyền nhất niệm có thể khiến thiên địa câu phần.

“Mặt trời xâu không!”

Hỏa Viêm diễm đưa tay một điểm, đỉnh đầu hắn phía trên một chân Kim Ô phát ra một tiếng hưng phấn hót vang, thân hình khổng lồ bỗng nhiên co rút lại thành một điểm, sau đó bỗng nhiên hướng ngoại khuếch tán, thình lình hóa thành 1 tôn thiên khung mặt trời, cưỡng ép bài trừ thái âm ánh trăng đạt tới vạn bên trong tinh hà gia trì tạo thành bàng bạc uy thế, càng có hừng hực sóng lửa như cự thú miệng lớn thẳng đến La Quan nuốt vào.

Sau một khắc mặt trời liệt diễm cùng nguyệt hoa kiếm sông ầm vang đối hướng, một cực dương cực liệt bá đạo vô song, một chí âm chí hàn rả rích không dứt, 2 tôn vị cách gần như đương thời đỉnh cao nhất tồn tại cách không giao thủ chém giết, cứ việc chỉ là ý niệm giáng lâm, khả tạo thành ảnh hưởng vẫn như cũ thâm uyên.

Dù lấy lực lượng tầng cấp mà nói, kém xa đạo quân cùng Kiếm điên ở giữa chém giết, thậm chí so Hoa Thần trấn sát thi long động tĩnh đều càng tiểu chút, nhưng ở vũ trụ hỗn độn, vô tận hư không bên trong những cái kia tồn tại trong mắt, phân lượng lại so với quan trọng hơn gấp 10 lần.

Bởi vì lúc này giao phong người, chính là nhật nguyệt.

Nhật nguyệt hợp mà vì minh, thân ở u ám vũ trụ vô

Tận hỗn độn hư không bên trong, bọn hắn tự nhiên sẽ hiểu “Minh” một chữ này phân lượng. Huống chi vì ứng đối đại kiếp, nhật, nguyệt song tôn đều đã thân hợp đại đạo trở thành thiên địa quy tắc lưu chuyển căn cơ 1

trong. 2 phe này một khi xảy ra vấn đề, hẳn là thiên băng địa liệt chi đại khủng bố, thậm chí ảnh hưởng đến mỗi người bọn họ đại đạo.

Dù sao bọn hắn còn chưa đến bỉ ngạn, còn tại trong bể khổ giãy dụa, như cầu nối 2 bên còn vừa chưa lập xuống căn cơ, làm sao có thể bỏ sau lưng con đường?

“Đây là vì sao? Nhật, nguyệt song tôn tuy có không hòa thuận, nhưng kỷ nguyên đến nay chung quy bình an vô sự, liền chỉ vì chỉ là 2 cái thiên mệnh quân cờ liền làm to chuyện, chẳng lẽ không phải bởi vì nhỏ mất lớn?” Hỗn độn hư không ở giữa một thân ảnh hiển hiện, mặt lộ vẻ thần sắc lo lắng.

Hắn đại đạo sơ ngưng đang muốn bế quan vững chắc cảnh giới lúc, lại tao ngộ chuyện hôm nay, bây giờ nhìn như biểu hiện trấn định, kì thực trong lòng đã chửi mẹ! 2 người các ngươI muốn đả sinh đả tử tùy các ngươi đi? Nhưng vì sao hết lần này tới lần khác muốn tuyển tại thời gian này điểm? Lão tử khổ tu 3 cái kỷ nguyên, mới rốt cục nắm chắc thời cơ ngưng tụ đại đạo, như bị các ngươi hành hạ như thế xuống dưới, sợ là muốn nói thẳng băng.

Bá ——

Một thân ảnh khác hiển hiện, thanh âm lộ ra mấy điểm cười trên nỗi đau của người khác, “Nguyên là Chu Loan đạo hữu, nghe nói ngươi đại đạo ngưng tụ, khí cơ khiên động họa cướp bên cạnh dẫn đạo gây nên địa long xoay người 3 triệu bên trong, ngay cả kia bên trong châu chi địa đều thụ ảnh hưởng, không biết bao nhiêu danh sơn

đại xuyên cho nên bị hao tổn, vốn là điêu linh thần đạo một đường lại gặp ách nạn… Hắc hắc, có lẽ đây chính là thiên đạo luân hồi, báo ứng xác đáng?”

Ngươi họa cướp bên cạnh dẫn hỏng người khác tu hành, bây giờ sơ ngưng đại đạo liền gặp song tôn tranh đấu, khiến cho thiên địa khí cơ tối nghĩa, chấn động, hắn đứng ở chỗ này thậm chí có thể nghe tới, đối diện Chu Loan thể nội đạo cơ “Kẹt kẹt” tiếng ai minh, chỉ cảm thấy xả được cơn giận.

Chu Loan biến sắc, lại át không ngừng trong lòng nổi nóng, gầm nhẹ nói “Hoán Kim đạo hữu, Chu mỗ nhưng từng đắc tội qua ngươi? Bây giờ ta bị cá trong chậu chi họa đã là oan uổng, hẳn là Hoán Kim đạo hữu ngươi còn muốn bỏ đá xuống giếng, đối Chu mỗ động thủ không thành?”

Khắp nơi hỗn độn, hư không ở giữa, mấy thân ảnh như ẩn như hiện, đều bởi vậy chiến bị hấp dẫn mà đến lại ẩn nấp trong đó không ra, chỉ là quan sát từ đằng xa cảnh này.

Hoán Kim đạo nhân cười lạnh “Tôn thánh sớm có chỉ lệnh, đại đạo không được khẽ mở phân tranh, nếu không bản tọa sớm đã xuất thủ đem kia bối đánh đầu rơi máu chảy!” Hắn hơi dừng một chút tiếp tục nói “Để cho Chu Loan đạo hữu biết được kia bên trong châu dương Hoa sơn sơn thần, vốn đã đến phá cảnh quan khẩu, góp nhặt 134,000 năm hơn cuối cùng luyện đến một ngụm dày thổ địa khí, đem lại đắp kim thân phá cảnh thần đạo chi đỉnh, lại tại kim thân đem ngưng lúc thụ tai bay vạ gió, kim thân vỡ nát gần 2 cái kỷ nguyên khổ tu một khi

trôi theo nước chảy, đã thần ý tiêu tán quy về thiên địa.”

Chu Loan lửa giận trì trệ, sắc mặt càng phát ra khó coi, Hoán Kim đạo nhân bản thể chính là viễn cổ 1 khối bích ngọc kim tinh thạch, 12 kỷ nguyên phương sinh ý biết,

Lại qua 12 kỷ nguyên mới nhập tu hành, sau lại cấp mười hai nguyên ngưng tụ đại đạo, tự xưng Hoán Kim đạo nhân, tuy là một bước đại đạo cảnh tồn tại, nhưng luận tư lịch, nền móng tại một đám đại đạo cảnh bên trong đều là cổ xưa nhất, đỉnh tiêm tồn tại, lại một thân chiến lực kinh người đến cực điểm.

Mấu chốt nhất chính là, Hoán Kim đạo nhân bản thể khối kia bích ngọc kim tinh thạch phía trước 30 kỷ nguyên bên trong, vẫn luôn tại dương Hoa sơn bên trong, trải qua trước sau 100 vị sơn thần, từ đầu đến cuối phải dương hoa một mạch coi chừng, trông nom, mới cuối cùng có thể lấy dị loại kim thạch chi thân thành đạo, cùng dương Hoa sơn một mạch nguồn gốc thâm hậu chính là mọi người đều biết một chuyện.

“Bản tọa vô ý họa dẫn bên trong châu, chỉ là Thiên Cơ biến ảo không phải ta có khả năng nắm giữ…” Hoán Kim đạo nhân lại không đợi hắn nói xong, cười lạnh một tiếng quay người liền đi, hắn thân ảnh dù đã biến mất, nhưng hỗn độn hư vô ở giữa dự cảnh nhưng thủy chung chưa từng tiêu tán.

Chu Loan biết được đối phương định tại xung quanh, chỉ chờ hắn xuất hiện nói băng chi tượng, tất nhiên sẽ vì dương hoa một mạch lấy lại công đạo —— dù sao nói băng người, đã tính không được đại đạo dắt tay đồng

đạo, lại thêm Hoán Kim đạo nhân thân phận đặc thù, dù có sai lầm nhỏ cũng chưa chắc liền sẽ như thế nào.

Nghĩ đến cái này Chu Loan cắn răng khom người cúi đầu, “Cung thỉnh huyền sâm biết, hôm nay song tôn giao chiến, tất khiến ‘Minh’ chữ bất ổn, một chút ngoài ý muốn hoặc tác động đến thiên hạ, thậm chí dẫn tới giới ngoại ngấp nghé, khẩn cầu Huyền Thánh đại nhân xuất thủ lắng lại hôm nay phong ba.”

Mấy hơi về sau, một thanh âm vang vọng hỗn độn, kích thích hư không chấn động, hạo đãng vĩ lực càn quét ngàn tỷ phạm vi, “Nhật nguyệt song tôn liên quan đến thiên địa an bình, không được thiện khải tranh chấp, lão phu nên xuất thủ ngăn lại.”

Kia không thể chạm đến, không thể dò xét chi địa, Huyền Thánh trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, hắn để Hoán Kim “Ngẫu nhiên gặp” Chu Loan, không phải liền là vì lấy cớ này? Nếu không hỗn độn sao mà mênh mông, có thể dung nạp ba ngàn đại thế giới, ngàn tỉ hằng hà sa, 2 người sao lại trùng hợp như thế phát sinh cãi vã?

“Ai! Nếu không phải trong nhà kia tiểu tổ tông, bản tôn làm sao đến mức đây, may mà việc này không người biết được, nếu không mất hết mặt mũi vậy.” Huyền Thánh đưa tay một điểm, hắn đã xuất thủ can thiệp đương thời, chỉ cần hơi động tay chân, liền có thể hộ đến La Quan an nguy.

Bất quá, tội chết mặc dù có thể miễn đi, nhưng tội sống lại không ngại thụ nhiều một chút, vừa đến miễn cho hắn không biết trời cao đất rộng, thứ 2 Huyền Thánh cũng là

nghĩ lại tính toán một chút, kia ngân bạch nền móng đến tột cùng phương nào?

Năm đó 1 cái thi thần, chưởng vực ngoại kim sắc vĩ lực, là độc nhãn đem nó che chở cho đến, hắn phát giác trong đó dị lại không thật sâu cứu, dù sao cũng là trước hội nguyên tiền bối, Huyền Thánh dù không quen nhìn hắn một chút hành vi, nhưng mặt mũi công phu nên làm hay là phải làm.

La Quan thể nội ngân bạch, cùng kia thi thần quản lý kim nguyên liên quan cực sâu, mà kia yêu tính cũng coi như độc nhãn chăn nuôi chi vật, trong cái này khí số, mệnh số xen lẫn, có lẽ thật có thể có thu hoạch. Vừa nghĩ đến đây, Huyền Thánh lòng có quyết định, sau một khắc giữa thiên địa giao phong nhật nguyệt song tôn, đồng thời lâm vào trong trầm mặc.

—

—

—

Chương 1039 : Thần linh

“Gặp qua Huyền Thánh.”

Một thanh âm dẫn đầu vang lên, trầm thấp mà túc mục, mỗi một chỗ ngữ phong chuyển hướng ở giữa, đều lộ ra cực nóng thiêu đốt khí tức. Chỉ nghe được thanh âm, não hải liền hiện ra biển lửa vô biên chi đồ quyển, hừng hực hỏa diễm tràn ngập trong tầm mắt mỗi một chỗ nơi hẻo lánh, như theo hắn tâm niệm vừa động liền có thể hóa thành diệt thế đại kiếp, đem thiên địa vạn vật đều thiêu cháy thành tro bụi.

Ngày tôn, mặt trời chi ý chí, đản sinh tại vạn cổ tuế nguyệt trước đó, nghe đồn chính là bộ tộc Kim ô thuỷ tổ, là thiên địa tạo ra thần linh 1 trong. Này thần linh không phải đi hương hỏa chi đạo, hấp thu tín ngưỡng, hiến tế chi lực ngày mai sở tu thần đạo, mà là sinh mà thiên địa xúc động, thần cách theo thời thế mà sinh, nó bản thân liền có thể coi là là thiên địa một bộ điểm, có sức mạnh to lớn khó mà tin nổi.

Tồn thế dài dằng dặc không thể tính toán, dù bởi vì thần linh thời hạn khó chống đỡ bỉ ngạn chi cảnh, nhưng nó mạnh mẽ lại không thể nghi ngờ, tại đương thời bên trong cho dù cùng Huyền Thánh giao thủ, trừ phi cái sau không tiếc đại giới liều đem thế giới đánh nát, nếu không cũng chỉ tại sàn sàn với nhau.

Lại 1 đạo giọng nữ vang lên, thanh lãnh mà bình thản, “Gặp qua Huyền Thánh.” Vô tận tang thương khí tức đập vào mặt, kia là nhàn xem thời gian trường hà chảy

xiết vô số tuổi vừa mới mới nuôi ra đặc biệt khí chất, như không cốc u lan nhìn như tuyệt mỹ lại người sống chớ tiến vào, mưu toan tới gần nửa bước người đều đem hóa thành sinh động như thật băng điêu, bị tước hồn phách, sinh cơ, trở thành vĩnh hằng trong tử vong một viên.

Nguyệt tôn, thân phận cùng ngày tôn tương đương, chính là thiên địa sinh ra chi sơ đại đạo diễn biến, chỗ đối ứng sinh ra một vị khác thần linh. So với mặt trời hủy diệt, bá đạo, nàng càng thêm trầm mặc cùng nội liễm, nhưng ai cũng không dám chất vấn nàng vốn có lực lượng.

Không thể chạm đến, không thể dò xét chi địa, Huyền Thánh bên người hỗn độn trong hư vô chấn động, sau đó 2 thân ảnh từ đó hiển hiện. Hỗn độn hư không khủng bố vạn điểm, chính là giới ngoại không lường được chi địa, dù là đại đạo cảnh tồn tại tiến vào bên trong, đều cần lấy đạo uẩn bảo vệ tự thân mới có thể không nhận hỗn độn ăn mòn.

Nhưng hôm nay theo 2 người hư ảnh hiển hiện, hỗn độn lại trực tiếp tránh lui, khiến cho bọn hắn quanh thân chỗ biến thành chân chính hư vô, cường hoành có thể thấy được chút ít.

Huyền Thánh thần sắc bình tĩnh đảo qua, “Dừng ở đây đi, 2 người các ngươi tranh chấp hậu quả khó liệu, lão phu không thể ngồi xem không để ý tới.”

Ngày tôn chắp tay, hắn bày biện ra 1 tôn thân cao 10 trượng hỏa diễm thần linh hình thái, nhảy nhót hỏa diễm

bao trùm toàn thân cao thấp, “Huyền Thánh mở miệng bản tôn tự nhiên nhượng bộ, nhưng có một chuyện khiến ta bất an.” Hắn ngẩng đầu, sáng rực thần linh 2 mắt nhìn về phía đối diện nguyệt tôn, như muốn xuyên qua kia nồng đậm như màn chấn động lưu chuyển tầng tầng thái âm ánh trăng, khám phá trong đó hư thực, chân tướng.

“Gần đây nguyệt tôn liên tiếp dị động, giáng lâm lực lượng tại đương thời, can thiệp mệnh số lưu chuyển, xem đại đạo quy tắc tại không có gì, này hiện tượng tuyệt không phải bình thường, là lấy bản tôn hoài nghi thái âm khác thường, còn xin Huyền Thánh đại nhân xuất thủ dò xét, lấy bảo đảm ‘Minh’ chữ không việc gì thiên địa an ổn.”

Huyền Thánh khẽ nhíu mày, trầm mặc mấy hơi sau đó xoay người, “Thái âm chi chủ, ngày tôn lời nói ngươi đã nghe đến, căn cứ ta cùng ở giữa ước định, như ‘Minh’ chữ có biến tung chỉ là lỡ như khả năng, cũng tuyệt đối không thể lơ là sơ suất, huống chi việc này chính là

Ngày tôn thân miệng đề cập.”

Thoảng qua dừng lại, thái âm ánh trăng bên trong nguyệt tôn thanh âm vang lên, “Bản tôn ngủ quá lâu, ngẫu nhiên nhàm chán làm chút việc nhỏ, thái dương chi chủ không khỏi quá mức mẫn cảm… Đương nhiên, có lẽ là bởi vì năm đó Chân ma chi kiếp, thái dương chi chủ kém chút nhập ma, Thần đáy lòng có lưu bóng tối bản tôn cũng có thể lý giải.”

Nói xong một đoàn thái âm ánh trăng bay ra, rơi vào

Huyền Thánh trước mặt.

Huyền Thánh đưa tay một nắm, đem cái này thái âm ánh trăng cầm trong tay, một lát sau buông tay ra, mặc nó lại lần nữa bay trở về nguyệt bên tôn thân, “Ngày tôn nghĩ nhiều, thái âm chi chủ hết thảy bình thường.”

Hỏa diễm thần linh hình thái ngày tôn, nghe vậy nhàn nhạt mở miệng, “Hoặc là bản tôn nghĩ nhiều…”

“Chờ chút, khó được hôm nay nhìn thấy Huyền Thánh, bản tôn thái âm ánh trăng không có việc gì, lại không biết thái dương chi chủ Kim Ô tinh hỏa lại như thế nào? Dù sao năm đó Chân ma ăn mòn, cơ hồ khiến mặt trời trầm luân thâm uyên, dù đã qua đi vô số năm, nhưng chung quy hay là cẩn thận cho thỏa đáng.” Thái âm ánh trăng bên trong, kia yểu điệu tinh tế thân ảnh nhàn nhạt mở miệng, lộ ra mấy điểm lơ đãng bình thản.

Ngày tôn cười lạnh một tiếng, đưa tay mở ra 5 ngón tay, một đoàn Kim Ô tinh hỏa ngưng tụ ra hiện, tung tại hỗn độn hư không bên trong cũng dẫn phát rất cường liệt động tĩnh, khí tức nóng bỏng quét ngang mấy chục ngàn dặm, nhấc lên gợn sóng cuồn cuộn, “Liền mời Huyền Thánh cũng thay bản tôn kiểm tra một phen.”

Huyền Thánh nói “. Cũng tốt.” Cái này 2 tôn thượng cổ thần linh ân oán hắn biết rõ, ở trong đó vô song phức tạp, nói là nói không rõ ràng, tóm lại song phương tuyệt đối đối lập, hận không thể đối phương lập tức thần cách vỡ nát như vậy quy về hỗn độn, nhưng lại bởi vì đại đạo có hạn không cách nào chân chính giết chết đối phương.

Hắn lười nhác lẫn vào trong đó, đã ngày tôn phối hợp vậy liền cẩn thận kiểm tra một lần, miễn cho lại xuất hiện năm đó mặt trời trầm luân, cả thế gian vĩnh dạ hạo kiếp. Bắt được Kim Ô tinh hỏa, cái này uy lực khủng bố vạn điểm, chỉ cần một chút xíu liền có thể hủy thiên diệt địa khủng bố chi vật, trong tay hắn vô song nghe lời, một màn này rơi vào ngày tôn trong mắt, hắn ánh mắt dừng một chút, quanh thân nhảy vọt hỏa diễm xuất hiện nháy mắt ba động, chợt khôi phục như lúc ban đầu.

“Không có vấn đề, thái dương chi chủ lực lượng thuần túy, thần cách ý niệm hoàn chỉnh không thiếu sót, cũng vô ngủ say, thuế biến, sinh sôi quỷ dị, hoặc bị tà dị, thần bí không biết những vật này ăn mòn vết tích.” Huyền Thánh buông ra Kim Ô tinh hỏa, mỉm cười nói “2 vị an ổn thì ‘Minh’ chữ không thiếu sót, đúng lúc gặp kỷ nguyên, hội nguyên chi kết thúc cùng thời kỳ mà tới, thiên địa đại biến cục sắp giáng lâm thời điểm, nhất định miễn đi rất nhiều biến số, nguy cơ.”

“Huyền Thánh vì thiên hạ đóng giữ hỗn độn, mới là lao khổ công cao, bản tôn không quá mức bên trong sự tình thôi.” Ngày tôn nhàn nhạt mở miệng, hơi dừng lại nói “. Vậy hôm nay, ta cùng liền sống chết mặc bây, lại nhìn trận này sứ đồ chi chiến, ai buồn cười đến cuối cùng.”

Nguyệt tôn ngẩng đầu trông lại, thái âm nguyệt

Hoa Trung một đôi tròng mắt mơ hồ hiển hiện, “Được.”

…

Hỗn độn ở giữa, vô số ánh mắt nhìn về phía kia phiến không biết chi địa, dù là lấy đại đạo cảnh tu vi, bọn hắn cũng không dám đặt chân trong đó. Xa xa có thể thấy được xích hồng chi quang sáng rực, khuấy động hỗn độn mấy chục ngàn dặm, lại có ngân bạch thái âm khí tức lưu chuyển, băng hàn nơi đây nhưng cảm giác.

“Là thái dương chi chủ cùng thái âm chi chủ!” 1 vị đại đạo cấp tồn tại mở miệng, thần sắc trầm ngưng. Cho dù đã đăng lâm đại đạo, nhưng trừ không phải là đăng lâm đại đạo bước thứ chín kinh khủng tồn tại, ai không kiêng kị, kính sợ 3 điểm.

Một vị khác đại đạo cấp mở miệng, “Cũng chỉ có Huyền Thánh đại nhân, mới có phần này tư cách, địa vị, nhưng ngăn lại mặt trời, thái âm chi tranh.”

“Xem ra 2 vị thần linh đã chọn chọn dừng tay, mặc cho kia 2 cái tiểu bối tranh phong, lấy quyết thắng thua?”

“Quyết thắng thua nói quá lời, nhưng bao nhiêu liên quan đến mặt mũi… Chỉ là bản tọa không nghĩ ra, chỉ là 2 cái tiểu bối mà thôi, làm sao có thể dẫn động mặt trời, thái âm chân hỏa, thậm chí Huyền Thánh đại nhân đều hoàn toàn bất đắc dĩ nhúng tay, trong cái này tối nghĩa chỗ khó mà suy nghĩ.”

“Hừ! Huyền Thánh đại nhân gì cùng tồn tại, mặt trời, thái âm lại là thiên địa đại đạo một bộ điểm, nó suy nghĩ há lại ta cùng nhưng suy đoán, hãy kiên nhẫn xem tiếp đi đi.”

Hỗn độn hư không an tĩnh xuống, có thể nói là muốn

nhìn 2 cái tiểu bối tranh đấu, nhưng đối đại đạo cấp mà nói trận chiến này thực tế không thú vị, ngược lại tuyệt đại bộ điểm lực chú ý vẫn như cũ rơi vào Hoa Thần trên thân —— dẫn tới Huyền Thánh chú ý, hôm nay càng có nhật, nguyệt thần linh giáng lâm, chẳng lẽ Hoa Thần thực sự đặt chân bỉ ngạn cơ duyên?

Đây mới là quan trọng nhất, cũng là hỗn độn hư không chỗ sâu những cái kia vô số năm qua bế quan không ra, mượn hỗn độn ma luyện đại đạo lão già nhóm lần này tỉnh lại mấu chốt.

Bỉ ngạn cơ duyên… Dù là chỉ có lỡ như khả năng cũng quyết không thể bỏ lỡ, bọn hắn đã cùng vô số năm, này hội nguyên cái cuối cùng danh ngạch tuyệt không thể bỏ lỡ!

…

Mặt trời lạc ấn biến mất, lực lượng cường đại biến mất, Hỏa Viêm diễm rơi trên mặt đất, đỉnh đầu Kim Ô đề minh lạnh thấu xương sát cơ trùng thiên. Hắn đã từ từ nơi sâu xa, đạt được ngày tôn chỉ lệnh, hôm nay giết chết La Quan, hắn liền có thể nhất phi trùng thiên, trở thành ngày tôn duy nhất sứ đồ, thậm chí sớm khóa chặt thiên mệnh đại tranh thắng ván.

Như thất bại… Không, hắn Hỏa Viêm diễm, chính là 6 lửa tương sinh chi mệnh cách, gì cùng tôn quý, hiếm thấy, như tại viễn cổ là có thể dẫn động hỏa diễm đại đạo, có lẽ có thể ngưng tụ thần cách tồn tại, La Quan như thế nào cùng hắn đánh đồng!

“Giết!”

Gào thét một tiếng, Hỏa Viêm diễm một bước đạp xuống, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, nham tương hồ lớn điên cuồng sôi trào, hắn không giữ lại chút nào, triệt để dẫn bạo tự thân lực lượng. 1 trận chiến này liên quan đến tương lai cũng quyết sinh tử, cho dù có hoàn toàn chắc chắn, Hỏa Viêm diễm (yaya) cũng sẽ không trong lòng còn có nửa điểm chủ quan, chính là muốn toàn lực ứng phó, dốc hết lực lượng đem đối thủ oanh sát.

Kim Ô đề minh, triển

Cánh bay vào hồ dung nham bên trong, sau một khắc cả tòa hồ dung nham phóng lên tận trời, thình lình hóa thành một đầu 1,000 dặm Kim Ô, xòe hai cánh che khuất bầu trời, nó trong đôi mắt đỏ, kim hai màu xen lẫn, thuộc về viễn cổ hung thú khủng bố sát khí phô thiên cái địa.

Trước mắt một màn La Quan thậm chí cảm nhận được một điểm, năm đó Yêu hoàng lịch kiếp lúc áp lực… Đương nhiên, cũng liền một điểm, một chút xíu. Mi tâm hơi lạnh dập dờn, lộ ra một tia cổ vũ, nhắc nhở chi ý, để La Quan minh bạch Thần lên đỉnh đầu, Thần đang nhìn hắn.

Muốn đến coi trọng trước tu tự thân, như mình là đỡ không nổi tường bùn nhão, sao dám yêu cầu xa vời người bên ngoài chú ý? Trận chiến này chỉ có thể thắng không cho phép bại!

Ông ——

Một tiếng kiếm minh vang vọng chín ngày, La Quan trực diện 1,000 dặm Kim Ô, thần sắc bình tĩnh đôi mắt hờ hững, “Thân lò kiếm!” Vô danh kiếm nói chi truyền thừa, tại đương thời không có chút nào thanh danh, thậm chí rất nhiều người căn bản cũng không biết được, nó chân chính lai lịch cùng hàm nghĩa.

Nhưng hôm nay khác biệt, đứng giữa không trung từng đạo ánh mắt rơi xuống, vài tiếng thấp giọng hô vang lên.

“Thông thần kiếm quyết? Không sai! Cứ việc kiếm thế rất yếu, nhưng phần này khí tức ta sẽ không nhìn lầm.”

“Coi là thật không nghĩ tới, vị kia tại thế gian này lại khiến có truyền thừa còn sót lại… Hắc… Ngày ấy sau chính thống chi tranh, nhưng có việc vui…”

“Chỉ đệ nhất kiếm mà thôi, kiếm muốn thông thần cần 7 bước, lại coi như đi qua về sau, cũng chưa chắc liền có thể thấy rõ con đường phía trước.”

Oanh ——

Kiếm ảnh gào thét thẳng trảm Kim Ô, lại bị khủng bố thiêu đốt chi lực, trực tiếp giam cầm giữa không trung, tiếp theo bị sinh sinh luyện thành hư vô. Đây cũng không phải là vĩnh hằng ý cảnh, mà là một loại tuyệt đối cường đại hỏa diễm thần thông, liên quan đến quy tắc phương diện, lấy lực áp người!

La Quan sắc mặt không thay đổi, phất tay chém ra kiếm thứ 2.

“Bạt sơn hà.”

Sau đó, từng ngày nguyệt, đãng cửu tiêu, phá vạn giới, trảm âm dương (trảm xuân thu) 6 kiếm liên tiếp thi triển, dù uy lực trùng điệp tăng gấp bội, lại cũng chỉ là trảm Kim Ô đề minh lông vũ vỡ nát, hóa thành mảng lớn nham tương như mưa to vẩy xuống, chưa thể tổn thương về căn bản.

Nhưng hôm nay, cũng không người bởi vậy liền khinh thường La Quan, ngược lại lộ ra một tia ngưng trọng, bởi vì tất cả mọi người cảm nhận được, trên người hắn cái kia đạo kinh thiên kiếm thế. Thông thần kiếm quyết trước 6 kiếm làm phụ, thứ 7 kiếm mới là mấu chốt, chỉ nhìn có thể hay không phá vỡ mà vào thông thần cấp độ!

Nếu không trận chiến ngày hôm nay vẫn chú định bại trận.

Hỏa Viêm diễm trái tim co vào sinh ra mãnh liệt bất an, hắn đưa tay 1 chưởng đập vào mi tâm, “Răng rắc” một tiếng huyết nhục băng liệt, ngọn lửa kia hư ảnh lại phóng lên tận trời, dung nhập Kim Ô thể nội. Sau một khắc, Kim Ô miệng nói tiếng người, danh chấn hoàn vũ, “La Quan, hôm nay ngươi hẳn phải chết!”

Oanh ——

Cuồn cuộn thần hỏa, xông lên tận chín tầng trời.

La Quan phất tay, chém ra thứ 7 kiếm.

Trấn Thiên Địa!

—

—

—

Chương 1040 : Thái thượng một mạch

Một tiếng kiếm minh Kim Ô đề huyết, đầy trời nham tương băng tán, “Ông ——” “Ông ——” réo rắt kiếm minh vang vọng đất trời, đã nhập thông thần chi cảnh, mới có thể phá vỡ Kim Ô thiên hỏa, mấy tướng nó thân thể 1 chém làm 2, rơi vào bị trọng thương trận. . 85. . 85.

Hỗn độn bên trong, Hoán Kim đạo nhân ánh mắt sáng lên, nói “. Khá lắm kiếm đạo thông thần, tiểu bối này cũng là không phụ cơ duyên, lại coi là thật vượt qua ngưỡng cửa này, sau đó cũng có thể tự xưng thái thượng môn hạ.” Hơi dừng lại, lại lắc đầu nói “Đáng tiếc tu vi chung quy yếu chút, phương bất quá Đại Kiếp cảnh cấp độ, như mạnh hơn 3 điểm kiếm này rơi xuống liền có thể tại chỗ trảm cái này tiểu Kim Ô.”

Một câu khiến xung quanh thân ảnh nhượng bộ lui binh, trong mắt mọi người tràn đầy buồn bực ý, cười khổ, ngươi Hoán Kim nền móng thâm hậu không sợ tiên thiên thần linh, ta cùng lại sợ ngày ấy tôn ghi hận a. Bất quá có một chút hắn nói không sai, tên này gọi… La Quan tiểu bối, đã vào tới môn tường liền có thể quá bên trên chi danh, cái này có thể thực khiến người ao ước, ta các tộc bên trong tiểu bối sao không có như vậy người siêu quần bạt tụy?

Thái thượng a! Hắn nên là cái này kỷ nguyên bên trong nhất khiến người sợ hãi than tồn tại, quật khởi tại hơi kết thúc ở giữa, bây giờ thành tựu đã không thể tưởng

tượng, nghe nói 100 năm trước hỗn độn hư không bên trong từng có một trận chiến, một giới bên ngoài sinh linh ý đồ xâm nhập hiện thế, bị thái thượng nhất kiếm trảm hồn phi phách tán, nó máu đen rơi vãi tuyệt đối bên trong, chân linh tán loạn lúc kêu rên, nhấc lên hỗn động triều tịch 100 năm không tiêu tan.

Cái này vẫn lạc dị tượng chí ít là 1 tôn đại đạo 7 bước cảnh trở lên tồn tại, là dĩ thái bên trên chi danh càng lộ vẻ, uy chấn thiên hạ. Lại bởi vì thái thượng một mạch quật khởi lúc ngắn, lại cánh cửa hạn chế quá cao cho nên đám đệ tử người điêu linh, mỗi cái thái thượng một mạch đều rất được coi trọng… Cái này La Quan đã quá bên trên chi danh, chính là ngày tôn đều muốn nhiều mấy điểm lo lắng, nhớ tới thái thượng mặt mũi, dù là hắn hôm nay lạc bại giờ cũng có thể bảo toàn tính mệnh.

“Thái thượng…” Ngày tôn than nhẹ, đáy mắt lướt qua một tia kiêng kị, chợt bình tĩnh lại nhìn về phía đối diện, “Thái âm chi chủ vị này sứ đồ, ngược lại là có mấy điểm hiển hách nền móng, bản tôn cùng thái thượng Kiếm tôn cũng có giao tình, hôm nay liền tha cho hắn bất tử.”

Lấy hắn quan chi, La Quan chém ra 7 kiếm về sau đã là cường nỗ chi kết thúc, mà Kim Ô dù trọng thương bộ dáng thê thảm, lại là viễn cổ hung thú bản tướng, có kinh người năng lực khôi phục, chỉ cần không bị 1 kiếm đánh giết, ngược lại sẽ kích phát ra càng nhiều hung tính, La Quan như thế nào ngăn cản? Thắng thua trận này đã điểm.

Thái âm ánh trăng ở giữa, nguyệt tôn nhàn nhạt thanh

âm vang lên, “Thái dương chi chủ hảo ý bản tôn tâm lĩnh, đáng tiếc ta vị này sứ đồ kiếm thế quá thịnh, lại là dưới mắt liều mạng chi cục, chờ chút sợ thu lại không được kiếm thế, lực đạo, nếu như có gì ngoài ý muốn còn xin thái dương chi chủ chớ trách.”

Ngày tôn nhíu mày, thanh âm trầm thấp lạnh lùng, “Nguyệt tôn cho rằng tiểu bối này còn có xoay người cơ hội? Hừ! Bản tôn liền rửa mắt…” Thanh âm hắn im bặt mà dừng, cúi đầu nhìn về phía hỗn độn phía dưới, ánh mắt vượt qua khoảng cách vô tận, đem phía dưới biến hóa thu hết tại tâm.

Tiên thiên thần linh lại thân hợp đại đạo, đã trở thành thiên địa một bộ điểm, có

Ý phía dưới thiên hạ này bất luận cái gì một chỗ đều tại phạm vi tầm mắt bên trong, hỏa diễm thần linh hình thái khuôn mặt, giờ phút này hiển hiện che lấp, tức giận, hắn nhìn một cái trước mặt Huyền Thánh, đáy mắt lướt qua từng tia từng tia kinh sợ.

Càng nhìn nhìn nhầm!

Tuy nói lúc trước hắn vẫn chưa đem La Quan để ở trong mắt, lúc trước xuất thủ cũng chỉ là phát giác thái âm khác thường mới ra tay thăm dò, nhưng cho dù trước đó cũng vô hiểu rõ, lấy hắn vị cách, cảnh giới một chút rơi xuống, cũng có thể đem La Quan dặm ngoài nhìn thấu qua. Nhưng chính là như thế 1 cái ngay tại hắn ngay dưới mắt tiểu bối, lại cứ xảy ra bất trắc làm hắn hao tổn mặt mũi.

Hoặc là tiểu bối này nền móng bất phàm, sinh mà có thần dị, lại viễn siêu ra hắn tiên thiên thần linh vị cách mới có thể che đậy cảm giác… Hoặc là chính là có người xuất thủ can thiệp hắn mệnh số, khí cơ, mà có tư cách làm được điểm này, phương mắt thiên hạ bất quá rải rác mấy vị, trước mắt Huyền Thánh không thể nghi ngờ chính là nó 1.

Lại thêm hôm nay hắn chú ý ở đây, lại nhúng tay song tôn chi tranh, thế gian lấy ở đâu nhiều như vậy trùng hợp… Ngày tôn nghĩ đến trước đây không lâu nghe nói thâm uyên khác thường, như Thiên tôn đều từng giáng lâm ý chí, dù bởi vì Thiên Cơ bị che đậy, vặn vẹo hắn chưa thể nhìn thấy, nhưng hôm nay nghĩ đến những chuyện kia nên là thật. Tiểu bối này, lại thật cùng Huyền Thánh liên lụy rất sâu, hắn đây là lựa chọn thái âm sao? Suy nghĩ phát tán não bổ càng nhiều, ngày tôn sắc mặt càng thêm âm trầm.

“La Quan! Ngươi đúng là thái thượng một mạch, kiếm đã thông thần?” Hỏa Viêm diễm cắn răng gào thét, Kim Ô thân thể thương thế chính nhanh chóng khép lại, nhưng chuyện nhà mình mình rõ ràng, hắn bản nguyên lạc ấn dung nhập Kim Ô liền cùng nó một thể cộng sinh, một kiếm này dưới thương thế hắn cực nặng, nhưng cũng may kiếm này về sau La Quan kiếm thế thịnh cực mà suy, hôm nay cuối cùng là hắn cười đến cuối cùng.

Giết hay là không giết? Thái thượng một mạch đạo thống sơ định, nghe nói kia nhận tông người cực kỳ khủng bố, mà còn có thái thượng ngao du hỗn độn tẩy luyện kiếm đạo, như giết thái thượng môn nhân chỉ sợ hậu hoạn vô tận… Thối lui ý mới sinh liền bị một tia rung

động đánh gãy, cái này rung động nguồn gốc từ hắn 6 lửa tương sinh mệnh cách, nhất là nhạy cảm linh nghiệm, từng mấy lần giúp hắn tránh đi sinh tử đại kiếp.

“Hôm nay ta nếu không giết La Quan, ắt gặp nó phản phệ!”

“Không phải ta chết, chính là hắn vong!”

Minh ngộ hiển hiện trong lòng, Hỏa Viêm diễm đôi mắt ở giữa sát cơ sôi trào, nếu như thế liền không có gì lo lắng lại làm cân nhắc, tung thái thượng một mạch cường thế sau tiếp theo phiền phức vô số thì sao? Hắn há có thể chết tại hôm nay.

“Giết!”

Một tiếng quát lớn Kim Ô tê minh, nó trong thanh âm khó nén suy yếu, nhưng kia hừng hực sát cơ lại càng thêm dày đặc, giương cánh ngang nhiên xông đến, hừng hực hỏa diễm thiêu đốt thắp sáng nửa bầu trời khung. Một màn này

Khiến không ít người ngạc nhiên, nghĩ thầm ngày tôn lại chưa cho người này nhắc nhở sao? Một kích này rõ ràng là muốn giết người, mà thái thượng một mạch tu sĩ tuỳ tiện không động được a.

Càng làm mọi người suy nghĩ chìm nổi lúc, giờ phút này Kim Ô trùng thiên muốn nuốt tính mệnh, kia hỗn độn hư không chỗ sâu lại vẫn một mảnh yên tĩnh, ngày tôn không dự nhắc nhở thậm chí lúc này cũng không can thiệp? Đây là cố ý muốn giết chết vị này thái thượng một

mạch đệ tử? ! Quả nhiên không hổ là trời sinh thần linh quả nhiên cường thế, bá đạo, mà ngay cả thái thượng cũng không nhìn tại mắt bên trong, như việc này thành thật, về sau tất nhiên sẽ có gợn sóng.

Mọi người trầm mặc chậm đợi kết cục rốt cuộc, ngược lại cũng có một chút người lắc đầu, ám đạo cái này gọi La Quan tiểu bối, đích xác mệnh đồ không thông suốt a, rõ ràng đã được thái thượng chi danh lại bị nguyệt tôn coi trọng, ngày sau tiền đồ bất khả hạn lượng, nhưng nói đồ chưa giương buồm, hôm nay liền muốn gãy kích trầm sa.

Nhưng đây chính là tu hành thế giới tàn khốc, thiên kiêu như lưu tinh xuyên qua cửu tiêu, phần lớn là chớp mắt tức thì, có thể chân chính đứng vững gót chân tiếu ngạo thiên hạ người cuối cùng là cực thiểu số, bọn hắn sống đầy đủ lâu cũng thấy nhiều cùng loại tràng diện, trong lòng hơi gợn sóng sau liền đã bình tĩnh lại.

Đúng lúc này lại một tiếng kiếm minh vang lên, mọi người ám đạo quả không hổ là có thể thông qua thái thượng khảo nghiệm, kiếm đạt thông thần trời sinh kiếm chủng tử, quả có mấy điểm kiếm tu phong phạm, thả người chỗ trong tuyệt cảnh cũng kiếm tâm như đúc, không chiến đến một khắc cuối cùng tuyệt không nhận thua.

Nhưng một kiếm này quá yếu… Hả? Không đúng? !

Hỗn độn hư không bên trong, chính diện lộ tiếc hận Hoán Kim đạo nhân, đột nhiên ánh mắt sáng lên, vỗ tay cười to, “Ha ha ha! Ta v.v. Mất mắt a, kẻ này không chỉ

có là vượt qua cánh cửa kiếm đạo thông thần, càng đã thấy rõ con đường phía trước, lại một chân bước vào trong đó. Như thế tuổi tác, như vậy cảnh giới, nói một câu kiếm đạo thiên tư khoáng cổ tuyệt kim cũng bất quá điểm, thái thượng một mạch có người kế tục nên uống cạn một chén lớn!”

Tiếng cười cuồn cuộn tại hư không ở giữa khuấy động, nương theo kim thiết “Vù vù” chấn động đến hỗn độn cuồn cuộn, vốn là lui xa mọi người cười khổ lại lần nữa tránh xa, có người không hiểu thấp giọng nói “Hoán Kim đạo nhân bị thần kinh à? Càng muốn hướng chết bên trong đắc tội ngày tôn, hắn tuy là trời sinh kim thạch thân thể vạn pháp không phá, nhưng nếu bị ngày tôn lấy mặt trời tinh hỏa đốt cháy, chỉ sợ cũng gánh không được a?”

Một tiếng cười nhẹ vang lên, “Hắc! Đạo hữu có chỗ không biết, trong đó cũng là liên lụy đến một cọc bí văn, nói là 10 cái kỷ nguyên trước đó, Hoán Kim sơ thành đại đạo lúc, ngày tôn ra một loại nào đó ngoài ý muốn, vì tu bổ mặt trời vốn thân muốn lấy thượng cổ kim thạch thần vật luyện hóa, kia một lần nếu không phải thần đạo ngọc hoàng ra mặt mời được Huyền Thánh ra mặt cái khác cách khác, chỉ sợ Hoán Kim đạo nhân sớm đã tan thành mây khói, bởi vậy liền cùng ngày tôn kết xuống đại thù.”

“Kia Chu Loan lấy lửa ngưng nói tự nhiên thân cận ngày tôn, nghe nói đã có bái nhập ngày tôn môn hạ, quan sát to lớn Nhật Bản nguyên tu bổ đại đạo chi ý, nếu không đạo hữu coi là mới Hoán Kim vì sao đối

Kia Chu Loan nổi lên? Bất quá thù mới hận cũ 2 tướng chồng thôi.”

Hỗn độn ở giữa từng đạo thần niệm xen lẫn, mịt mờ mà kiềm chế thảo luận nhiệt hỏa sôi trào, cùng loại với phía sau vụng trộm nói lãnh đạo nhàn thoại, tất cả mọi người làm như vậy ai cũng không dám vạch trần, nếu không chính là tự tuyệt tại đại chúng, ngày sau mơ tưởng lại giao đến nửa cái bằng hữu.

Về phần Hoán Kim vì sao không sợ ngày tôn trả thù… Tất nhiên là bởi vì nền móng đủ cứng, hắn chính là thượng cổ trời sinh kim thạch, dù trải qua mấy cái hội nguyên đến nay 1 kỷ nguyên vì 1 triệu năm, 10 kỷ nguyên vì một hồi nguyên, loại này sinh linh tồn thế người cũng không nhiều, nhưng phàm là sống sót không có chỗ nào mà không phải là tuyệt cường người.

Chớ nói chi là có 1 kim thạch thành đạo lão tổ, chính là Đông hải kình thiên tôn kia tồn tại trong tay Thần khí, tuy bị luyện vì khí linh nhưng bản thân đại đạo không dứt, ngược lại bởi vì đi theo vị kia tu hành, đạo hạnh ngày càng tinh tiến vào… Lại thêm Đông hải vị kia tên tuổi, ngày tôn cũng muốn ẩn nhẫn 3 điểm.

Trong hỗn độn thần niệm xen lẫn lúc, La Quan chém ra 1 kiếm đã phá thiên mà lên, lúc đầu còn có không đủ thái độ, nhưng thoáng qua chính là trảm thiên chi thế, tốc độ nhanh kinh người, sát na rơi vào Kim Ô trên thân, đúng là hắn lĩnh ngộ tự thân kiếm đạo, phóng ra bước đầu tiên lúc đoạt được —— Bạt Kiếm Trảm Thiên thuật!

Tuy chỉ có 1 kiếm, nhưng La Quan bây giờ thi triển, trên thực tế là thừa kế thông thần kiếm quyết dư uy, lại hoặc là nói đến nó gia trì. Chỉ vì thông thần 7 kiếm làm kiếm

nói căn cơ, mà rút kiếm trảm thiên thì là tại này căn cơ phía trên, sinh trưởng ra chạc cây. Chỉ 1 đầu lộ ra đơn bạc, yếu nhỏ, lại gánh vác trảm thiên chi danh, chưa từng hướng tới đại thành, đã có quét ngang thập phương chi thế.

Kiếm ra trời kinh, kiếm ra mệnh vẫn!

Kim Ô băng, nham tương vỡ nát vẩy xuống, lại tại sau một khắc nhanh chóng ngưng kết, biến thành từng khối cháy đen sắc tảng đá lớn, “Ầm ầm” đập xuống đất, như dưới một trận mưa đá.

“Không…” Hỏa Viêm diễm trong miệng chỉ tới kịp hô lên một chữ này, thân thể liền ầm vang vỡ nát, hắn bản nguyên lạc ấn dung nhập Kim Ô thể nội, lúc này Kim Ô bị 1 kiếm chém giết, bản nguyên lạc ấn tùy theo phá diệt.

Bản nguyên hủy đi, yên có bất tử đạo lý? !

Ông ——

Một nháy mắt, La Quan cảm nhận được một cỗ bàng bạc khí vận từ trên trời giáng xuống, trực tiếp rót vào trong cơ thể hắn. Thậm chí càng có vô số gia trì rơi xuống, thể lực pháp lực nháy mắt sôi trào, tăng vọt, lại để hắn tu vi liên tiếp đột phá, Đại Kiếp cảnh tầng thứ 7, tầng thứ 8, tầng thứ 9… Ngắn ngủi mấy cái hô hấp, liền chỉ thiếu chút nữa liền có thể vượt qua đại cảnh giới, đến tận đây tăng lên mới chậm rãi đình chỉ.

Thiên mệnh đại tranh đã là hung ván cũng là cơ duyên,

giết chết đối thủ càng mạnh, đoạt được thu hoạch càng lớn, liền tỉ như La Quan hôm nay. Hắn ánh mắt sáng lên, nhìn về phía chém giết chiến trường bên ngoài, “Dây đỏ đạo hữu đúng không? La mỗ trên cổ đầu người ở đây, mau tới lấy!”

—

—

—

—

Chương 1041 : Thi tan cùng pháp tướng

“Thiếu chủ chết! Vì thiếu chủ báo thù!” Gào thét, mấy tên mi tâm nhảy vọt hỏa diễm hư ảnh tu sĩ, điên cuồng phóng tới La Quan.

Bọn hắn đương nhiên biết đây là chịu chết, nhưng thiếu chủ bị giết, nếu bọn họ còn sống trở về, ngay cả người nhà đều sẽ bị liên luỵ.

La Quan nhìn ra những người này trong lòng còn có tử chí, phất tay 1 kiếm trợ bọn hắn hoàn thành tâm nguyện, không khí bên trong liền tăng thêm mấy điểm huyết tinh.

Dây đỏ biểu lộ rất cứng đờ, chỗ tốt là nàng vốn là giống khối đầu gỗ khôi lỗi, cũng là không thế nào nhìn ra được, giờ phút này đón lấy La Quan kích động, nàng đã bắt đầu sinh thoái ý, “Cổ Nguyên tiền bối, ta không phải cái này La Quan đối thủ, đáp ứng quý tộc sự tình, chỉ sợ muốn nuốt lời.”

Cổ Nguyên sắc mặt tái xanh, nhật, nguyệt song tôn giao phong hắn ẩn có cảm giác, bây giờ trong lòng phẫn nộ bên ngoài ngược lại hơn phân nửa là sợ hãi, cái này nhưng cùng gia chủ nói không giống a… Không phải nói không có ngoại giới can thiệp sao? Liền tình huống này hắn nên làm cái gì?

“Hừ! Bất quá chết 1 cái Hỏa Viêm diễm, ngươi liền sợ phải không? Đáp ứng ta trời ban cổ thị một chuyện nhất

định phải làm được, cho dù là chết!”

A đù, ta làm sao lại nói những lời này? Dây đỏ xuất thân bất phàm, cũng không e ngại cổ thị uy thế, lần này cũng chỉ là song phương theo như nhu cầu hợp tác. Hắn 1 cái cổ thị Bất Diệt cảnh trưởng lão, thật muốn luận địa vị lời nói chỉ sợ còn không sánh bằng trước mắt tiểu bối.

Dây đỏ cứng đờ khuôn mặt, lại hiển hiện một tia rõ ràng kinh sợ, thanh âm bên trong ôn nhuận cũng hóa thành băng hàn, “Tiền bối là đang uy hiếp ta?”

Không có a! Ta không phải ý tứ này…

“Phải thì như thế nào? Tranh thủ thời gian động thủ, nếu không đừng trách lão phu đối ngươi không khách khí!” Cổ Nguyên một bước tiến lên, Bất Diệt cảnh khí cơ bắn ra, đem dây đỏ cùng 6 tên cung y nữ tu khóa chặt, trong đó uy nghiêm sát ý lưu chuyển, như sau một khắc liền đem động thủ.

Cổ Nguyên mộng, trong lòng một mảnh băng hàn, sợ hãi như hắc ám đem hắn tâm thần bao phủ, nhưng hắn lại chỉ có thể bị động tiếp nhận đây hết thảy.

Bá ——

5 tên cung y nữ tu không chút do dự tiến lên, đem dây đỏ bảo hộ ở sau lưng, nàng ngẩng đầu nhìn về phía đối diện Cổ Nguyên, kinh sợ ở giữa chỉ là một cái suy nghĩ, người này nhất định là điên! Nhưng cổ thị rõ ràng cực kỳ coi trọng chuyện hôm nay, mở ra lớn đại giới tất sát La Quan, há lại sẽ phái một người điên phụ trách việc

này… Cho nên đây là 1 cái âm mưu? ! La Quan người này phía sau tất liên lụy cực lớn, trời ban cổ thị không muốn nhiễm nhân quả muốn họa thủy đông dẫn, vì thế tình nguyện bỏ qua 1 vị Bất Diệt cảnh đỉnh phong trưởng lão.

Sau đó chỉ cần giải thích là Cổ Nguyên xảy ra vấn đề, hoặc tẩu hỏa nhập ma hoặc bị người ám toán điều khiển, chỉ cần có thể xuất ra lý do, lại cho cho đầy đủ đền bù, chẳng lẽ cổ tượng Lỗ thị thật đúng là sẽ vì nàng liền cùng trời ban nhất tộc khai chiến?

Dây đỏ toàn thân băng hàn, cắn răng nói “Thi đạo các vị đạo hữu, cục diện hôm nay ngươi cùng cũng nhìn thấy, nếu ngươi ta 2 tay liên thủ, hoặc còn có cơ hội đánh giết La Quan… Nếu không, thiếp thân liều bỏ qua cỗ này thể xác, cũng tự có bí pháp có thể thoát đi!”

Ngắn ngủi trầm mặc về sau, 12 tên người áo đen từ xung quanh hiện thân, bọn hắn hiển nhiên có cực mạnh ẩn nấp năng lực, vừa rồi La Quan đánh với Hỏa Viêm diễm một trận, lại nửa điểm không nhận thấy được bọn hắn tồn tại, giờ phút này áo bào đen phía dưới vang lên thanh âm khàn khàn, “Được.”

Chỉ là một cái chữ liền đã cho thấy thái độ, bọn hắn hôm nay lĩnh thi thần đại nhân chi mệnh tới đây, là nếu không tiếc đại giới đem La Quan chém giết, buồn cười kia Hỏa Viêm diễm thanh thế cực lớn cuối cùng bị đánh giết, khí vận bị đoạt không nói còn làm La Quan tu hành “Tư lương”, cái gì cẩu thí 6 lửa tương sinh mệnh cách quả thực là phế vật!

“Động thủ, cùng tiến lên!” Dây đỏ khẽ quát một tiếng, trước người nàng 5 tên cung y nữ tu, trực tiếp dẫn đầu phóng tới La Quan.

“Thi che kín thiên hạ!”

Oanh ——

Oanh ——

Thi khí trùng thiên, tử khí sôi trào sát na càn quét 4 phương, đem mảng lớn thiên địa bao phủ ở bên trong, hóa thành một mảnh phong cấm lĩnh vực. Này phạm vi bên trong, thi khí, tử khí ăn mòn huyết nhục sinh cơ , bất kỳ cái gì ở vào trong đó sinh linh, đều như là mãn tính trúng độc, một khi ngăn cản không nổi liền sẽ bị triệt để ăn mòn, biến thành một bộ chỉ biết giết chóc thi thân, mà cổ tượng Lỗ thị người lại cũng không thụ ảnh hưởng, thậm chí tại bọn hắn nhắc nhở dưới nhưng chiếm trước tiên cơ.

“Thi độc?” La Quan một bước đạp xuống, diệt thế huyết diễm trực tiếp dấy lên, hừng hực đỏ viêm đem hắn bao phủ ở bên trong, Chân Long chiến giáp tùy theo hiển hiện, bất quá chỉ là thi độc mà thôi, có Chân Long chiến giáp thủ hộ, căn bản là không có cách tổn thương hắn nửa điểm.

“Ngô, không chỉ như vậy đơn giản, còn có che đậy cảm giác, lẫn lộn lục thức tác dụng…” Bất quá cái này cũng bình thường, như vô khốn người chi năng, lại thế nào đem người lưu lại không ngừng ăn mòn.

Nhưng rất không trùng hợp chính là, La Quan trước đây không lâu thức tỉnh đạo thứ 2 huyết mạch thần thông, ngược lại là vừa vặn khắc chế thủ đoạn này, “Phá vọng chi nhãn!” Một vòng lưu quang tại hắn đáy mắt hiển hiện, tiếp lấy trước mắt thế giới, đột nhiên trở lên rõ ràng, thi khí, tử khí hội tụ sương mù ở giữa, lần lượt từng thân ảnh từ đó hiển hiện.

Ông ——

Đột nhiên, một đạo kiếm quang thoáng hiện, nương theo “Phốc” một tiếng vang trầm, trong sương mù 1 kiếm áo bào đen bị trực tiếp chém vỡ, giấu ở trong đó hoạt thi chặn ngang mà đứt, sau một khắc hoạt thi hai cái đùi phi nước đại mà chạy, nửa người trên cũng 2 tay chạm đất đảo mắt không gặp.

La Quan nhíu mày, những này hoạt thi có vấn đề, lấy hắn bây giờ mũi kiếm chi lợi, đủ để trực tiếp đem nó sinh cơ trực tiếp lau đi. Liền biết thi thần muốn giết hắn, nhất định dưới đại thủ bút, không có đơn giản như vậy!

Ông ——

Lại chém xuống một kiếm, bộ thứ 2 hoạt thi bị trảm, bao phủ La Quan thi khí, tử khí, giờ phút này nhấc lên trận trận ba động.

Tiếp theo là kiếm thứ 3, kiếm thứ tư, kiếm kiếm chém tất cả thi, đều không ngoại lệ!

Hoạt thi nhóm nghiến răng nghiến lợi, không biết chỗ nào có vấn đề, thi che kín thiên hạ cũng là thi đạo bí

thuật, chuyên môn để mà vây giết, bồi dưỡng hoạt thi.

Huống chi bọn hắn 12 hồn thi liên thủ, lại dẫn thi thần đại nhân giao phó thi đạo bí bảo, uy lực chính là vĩnh hằng cảnh tu sĩ đều có thể khốn tử.

Nhưng hôm nay lại thành bia sống, chỉ cần dám can đảm tới gần liền bị 1 kiếm chém thành 2 đoạn, mặc dù bọn hắn dựa vào bí bảo sinh cơ cường thịnh, nhưng thương thế như vậy cũng hao tổn cực lớn, càng làm cho 12 hoạt thi căm tức là, tay cự phách Lỗ thị kia nữ tu thấy tình thế không ổn lại không tiến ngược lại thụt lùi.

“Dây đỏ đạo hữu, ngươi đây là ý gì?” Dưới hắc bào, vang lên hoạt thi thanh âm lạnh như băng.

Dây đỏ cười lạnh, “Ta ngược lại muốn hỏi một chút chư vị, lần này ngươi ta liên thủ là trấn sát La Quan, mà cũng không phải là cho hắn đưa đồ ăn, như chư vị cũng chỉ có điểm này thủ đoạn, ta vẫn là tiết kiệm một chút khí lực chuẩn bị đào mệnh đi!” Thi đạo bí pháp? Còn cái gì thi che kín thiên hạ? Quả thực mất mặt xấu hổ, căn bản một chút tác dụng đều không có.

Áo bào đen trì trệ, tiếp lấy vang lên gầm nhẹ, “Tán!”

Bá ——

Bá ——

12 hoạt thi thối lui, thi khí, tử khí tiêu tán, La Quan cầm kiếm đứng ở nguyên địa,

Góc áo cũng không động nửa điểm, “Liền cái này? Thi thần muốn giết ta, liền phái các ngươi những này lính tôm tướng cua?”

Dưới hắc bào hoạt thi nghiến răng nghiến lợi, “Đừng muốn làm càn, thi thần đại nhân cường đại, há lại ngươi có thể tưởng tượng? Giết ngươi chúng ta đầy đủ!”

Rống ——

Hắn ngửa mặt lên trời rít lên một tiếng, thân thể điên cuồng bành trướng gấp trăm lần, nháy mắt nứt vỡ áo bào đen, lộ ra hạ tràng dữ tợn đáng sợ thi thân.

Cuồn cuộn thi khí, tử khí trùng thiên.

Nó hơn mười một con hoạt thi cũng thi triển ra giống nhau thủ đoạn, nhưng bọn hắn vẫn chưa trực tiếp thẳng hướng La Quan, mà là đồng thời gào thét, “Thi tan đại pháp!”

Oanh ——

Oanh ——

Mười hai đầu hoạt thi thân thể đồng thời vỡ nát, nổ thành đầy trời huyết nhục xương vỡ, nhưng bọn hắn hiển nhiên không phải hào hứng đến, cho La Quan biểu diễn một tay tự sát tuyệt chiêu, kia vô số vỡ nát huyết nhục điên cuồng hướng một chỗ hội tụ, lẫn nhau nhanh chóng sinh sôi mầm thịt, bão đoàn dung hợp một chỗ.

Bất quá mấy cái hô hấp thời gian, lại hóa thành 1 tôn

thân cao 1,000 trượng, như nhưng đưa tay trích tinh khủng bố Thi ma, đen nhánh lân giáp bao trùm toàn thân, 5 ngón tay lợi trảo hàn quang lấp lóe, kinh người hơn chính là nó giữa mi tâm lại có 1 đạo dựng thẳng đồng, dù là đóng chặt không ra, cũng có đại khủng bố khí cơ từ đó tản mát.

Cường hoành vô song khí tức, giờ phút này mang theo cuồn cuộn sát cơ, phô thiên cái địa quét ngang!

“Dây đỏ đạo hữu, ta cùng đã ngưng tụ Thi ma thân thể, ngươi còn không xuất thủ sao?” 1,000 trượng Thi ma ngửa mặt lên trời gào thét, đưa tay một nắm, thi khí, tử khí hội tụ hóa thành 1 đầu đen nhánh xiềng xích, va chạm ở giữa lại phát ra “Rầm rầm” kim loại oanh minh, mỗi một tiếng đều trực thấu hồn phách chỗ sâu, khiến thân thể người phản ứng chưa phát giác nhiều mấy điểm cứng đờ.

Dây đỏ cười khẽ, thanh âm phá lệ mềm mại, cùng nàng đờ đẫn bên ngoài đồng hồ hình thành hoàn toàn đối so, “Các vị đạo hữu dùng mệnh, thiếp thân há có thể lui ra phía sau.”

Nàng một bước hướng về phía trước, “Pháp tướng!”

Oanh ——

Nàng thân thể bỗng nhiên tăng vọt, váy dài từng khúc vỡ nát, chỉ còn hơn thiếp thân 1 kiện nội giáp tùy theo bành trướng áp sát vào trên thân, phác hoạ ra kia khôi ngô cường tráng thân thể, mỗi 1 khối kiên cố như sắt cơ bắp mặt ngoài đều gân xanh gồ cao, ẩn chứa lực lượng kinh

khủng. Trước mắt nơi nào còn có hoàn mỹ vô khuyết mỹ nhân, chỉ có 1 cái tựa hồ ngay cả đầu óc bên trong, đều luyện đầy bắp thịt quái vật kinh khủng.

—

—

—

—

Chương 1042 : Cổ Nguyên

Cùng Thi ma so sánh dây đỏ pháp tướng xinh xắn lanh lợi, bất quá hơn 200 trượng lớn nhỏ, nhưng để ở La Quan trước mặt thỏa thỏa cũng là 1 tòa núi thịt, giờ phút này nàng bị cơ bắp kẹp chặt, tựa như chuông đồng to lớn con mắt, gắt gao khóa chặt ở trên người hắn bỗng dưng gầm nhẹ, “Đánh nhanh thắng nhanh!”

Oanh ——

Một bước đạp xuống đại địa vỡ nát, cuồng bạo lực lượng vỡ ra vô số khe hở, hướng 4 phương 8 hướng điên cuồng lan tràn, thôi động dây đỏ pháp tướng cấp tốc hướng về phía trước. Phía sau nàng 5 tên cung y nữ tu… Được rồi, bây giờ xưng hô này quả thực không thoả đáng, liền gọi mẫu cơ bá đi, đi sát đằng sau ở sau lưng hắn.

Không biết nàng thi triển loại bí pháp nào, 6 người lại khí tức tương liên, giờ phút này phi nước đại bên trong rõ ràng có lực lượng cường đại, không ngừng hội tụ đến dây đỏ trên thân, để nàng 200 trượng pháp tướng nội bộ truyền ra “Băng băng” trầm thấp trầm đục, thân thể tiếp tục bành trướng thêm một vòng, gồ cao gân xanh lại hiện ra màu đỏ tím, sau đó 1 quyền hung hăng rơi đập!

Không khí nháy mắt nổ đùng tiếp theo bỗng nhiên vặn vẹo, hình thành mắt trần có thể thấy xung kích, sát na đem La Quan cuốn vào trong đó, “Đôm đốp” “Đôm đốp”

vỡ nát âm thanh liên tiếp vang lên, kia là từng đạo vết nứt không gian sinh sôi, như là từng con mở ra ác ma chi nhãn hung hãn mà quỷ dị.

Ông ——

Kiếm minh nháy mắt La Quan không lùi phản tiến vào, đưa tay mũi kiếm chém xuống không gian vặn vẹo bỗng dưng trì trệ, chợt bị từ đó trảm phá, “Oanh” một chút nổ tung hóa thành tùy ý khuấy động dòng lũ, quét ngang 4 phương 8 hướng, lại tại tới gần La Quan lúc trực tiếp vỡ nát, giờ phút này quanh người hắn ở giữa khủng bố kiếm ý tràn ngập , bất kỳ cái gì tới gần chi vật đều sẽ bị xé thành vỡ nát.

Mũi kiếm nhất chuyển đang muốn chém về phía dây đỏ pháp tướng, bên cạnh thân lại có kinh thiên oanh minh bộc phát, 1,000 trượng thi khôi một bước vượt qua mấy chục dặm, lấy cùng nó thân hình khổng lồ không tương xứng tốc độ, đã giết tới La Quan trước người, gào thét bên trong 1 chưởng ghìm xuống, cuồn cuộn thi khí, tử khí sôi trào, hóa thành khủng bố đen nhánh ấn ký.

Trường kiếm thuận thế hất lên, kiếm minh um tùm nhấc lên dòng lũ, vô số kiếm quang trống rỗng xuất hiện, hội tụ đến cùng một chỗ hóa thành kiếm sông dài, phóng lên tận trời cùng kia Thi ma ấn ký ầm vang đụng nhau, một sát na kiếm minh kinh thiên, thi khí, tử khí bên trong lại vang lên vô số âm thanh thê lương kêu rên, hình như có vô số vong hồn bởi vậy tán loạn.

La Quan thông suốt ngẩng đầu, nhìn về phía 1,000 trượng Thi ma, nó trong đôi mắt sát cơ sôi trào, dưới

chân trùng điệp đạp mạnh.

Oanh ——

Diệt thế huyết diễm cháy hừng hực, hắn như trùng thiên lưu hỏa, nó đôi mắt chỗ sâu băng lãnh dựng thẳng đồng hiển hiện, sau một khắc giữa thiên địa, bỗng dưng giống như là một tiếng long ngâm.

Ngang rống ——

Nó uy danh nghiêm, túc mục, như vượt qua vô tận thời gian mà đến, đại biểu cho thời kỳ viễn cổ đỉnh phong nhất tồn tại người săn đuổi, dù là Thi ma vị cách cực cao, nhưng cùng tổ long so sánh chung quy kém rất nhiều, giờ phút này thân hình khổng lồ bỗng dưng xuất hiện một tia cứng đờ. Sau một khắc vô tận óng ánh kiếm quang ở trước mắt hiển hiện, hừng hực mà sáng rực, ẩn chứa hủy diệt hết thảy lực lượng kinh khủng.

Mãnh liệt hồi hộp, bất an hiện lên, Thi ma trong miệng gào thét, “Dây đỏ đạo hữu!” Hắn kinh sợ vạn điểm không hiểu rõ La Quan nổi điên làm gì, tuy nói hôm nay đều là tới giết hắn, nhưng dây đỏ không thể nghi ngờ mới hẳn là, hắn trước hết nhất giải quyết mục tiêu. Dù sao giết nàng không chỉ có thể đoạt khí vận, càng có thể tu vi phóng đại, lấy ứng đối tiếp xuống cục diện, vì sao trực tiếp đối với hắn mở lớn?

】

Dây đỏ pháp tướng nổi giận gầm lên một tiếng, quanh thân trình đỏ tía xen lẫn gân mạch, đột nhiên có ảm đạm

lưu quang hiển hiện, hội tụ đến nó nắm đấm mặt ngoài, trùng điệp 1 quyền đánh tới hướng La Quan hậu bối, công nó không thể không phòng. Nàng dù không thèm để ý thi đạo bên trong người chết sống, nhưng vừa rồi 1 kiếm liền để nàng minh bạch, giết chết Hỏa Viêm diễm sau La Quan thực lực tăng vọt, chỉ có song phương liên thủ mới có thể đem nó trấn sát.

Đối một kích này dây đỏ vô cùng có nắm chắc, nhất định có thể giải Thi ma nguy hiểm, nhưng nàng cũng nghĩ không thông, La Quan vội vàng không kịp chuẩn bị long ngâm chấn nhiếp, vốn là thời khắc mấu chốt trọng thương đối thủ tuyệt diệu thủ đoạn, như thế nào đột nhiên thi triển? Hắn hẳn là coi là hôm nay thế cục dưới, nàng sẽ cho hắn đột dưới nặng tay trước phế bỏ Thi ma cơ hội? Như coi là thật nghĩ như vậy vậy liền quá ngu, tính toán không thành ngược lại đem rơi vào bị động, hoặc chính là khóa chặt hôm nay thắng lợi mấu chốt!

“Ừm? !” Dây đỏ biến sắc, không phải là bởi vì La Quan thi triển thủ đoạn lợi hại gì, triệt tiêu nàng công sát, mà là nàng phát hiện La Quan lại không có nửa điểm quay đầu dự định, ngược lại kiếm thế càng thêm hung hãn, “Ong ong” kiếm minh bên trong, bắn ra sát cơ ngập trời, liền như gặp được không đội trời chung tử địch?

Đây là tình nguyện ngạnh kháng nàng một kích cũng muốn trọng thương Thi ma? Hắc, kia La Quan thật là nghĩ sai! Dây đỏ ánh mắt sáng lên, cơ hội trời cho há có thể bỏ lỡ, nàng pháp tướng ngửa mặt lên trời gào thét, lại trực tiếp xé toang tự thân một cánh tay, cái này tay cụt “Bành” một tiếng trực tiếp thiêu đốt, thoáng qua hóa thành tro tàn, sau đó kia đánh phía La Quan 1 quyền khí

tức sát na tăng vọt.

Sau một khắc, giữa thiên địa vang lên Thi ma thống khổ gào thét, La Quan 1 kiếm đâm vào nó lồng ngực, khủng bố kiếm hơi thở điên cuồng bộc phát, bắn ra 1 đạo khủng bố kiếm ảnh, trực tiếp xuyên qua Thi ma trái tim từ sau lưng lộ ra. Mà sau đó từ dây đỏ một kích, đập ầm ầm sau lưng hắn, diệt thế huyết diễm bị sinh sinh đả diệt, lộ ra phía dưới tổ long chiến giáp, giờ phút này kia từng khối lân giáp mặt ngoài, truyền ra “Đôm đốp” “Đôm đốp” vỡ nát âm thanh, không phải nó lực phòng ngự không đủ cường đại, mà là lấy La Quan bây giờ tu vi, nhiều nhất chỉ có thể tiếp nhận đến này cấp độ.

Phốc ——

La Quan một ngụm máu tươi phun ra, nhưng sắc mặt của hắn lại không nửa điểm biến hóa, trầm mặc như trước mà lãnh khốc, hung hãn mà bá đạo. Vậy mà mượn dây đỏ một kích chi lực, trường kiếm lại lần nữa hung hăng đâm rơi, đến mức hắn toàn bộ cánh tay đều chui vào Thi ma lồng ngực.

“Thanh Tiêu Ngự Lôi Chân quyết!”

Ầm ầm ——

Trên mũi kiếm vô số lôi đình nháy mắt bắn ra, một sát na thông qua bị đâm xuyên trái tim, lan tràn đến Thi ma toàn thân cao thấp mỗi một chỗ, trong miệng nó phát ra thống khổ gào thét, nhưng chân chính khiến Thi ma cảm thấy sợ hãi, lại là kia nhảy vọt lôi đình ở giữa, một tia bắn tung toé mở huyễn lệ sắc thái, đỏ cam vàng lục lam

chàm tím… Chung 12 loại sắc thái, nhạt nhẽo đến cực điểm lại ẩn chứa thiên uy!

Trước đây, La Quan lấy nhân thân mưu toan mượn lực thiên phạt, bị nó phản phệ cùng Kim Ô một thể, về sau Kim Ô bị La Quan giết chết, đoạt Hỏa Viêm diễm khí vận, mệnh số các loại, chút này thiên phạt chi uy lại cũng không hiểu thấu, rơi vào La Quan chấp chưởng bên trong. Hoặc là nói xác thực hơn, là bị một loại cực kỳ bá đạo lực

Lượng cho cưỡng ép lưu lại, cũng không phải là bởi vì thể nội ngân bạch, mà là đến từ Yêu hoàng đạo cơ cái kia đạo truyền thừa —— thôn thiên!

Liền ngay cả thiên địa quyền hành đều có thể cưỡng ép tước đoạt, hóa thành tự thân chưởng khống thế giới, huống chi chỉ là tàn hơn bộ điểm thiên phạt chi lực, mà nên năm Yêu hoàng chết bởi thiên phạt phía dưới, thôn thiên truyền thừa lại nguồn gốc từ Yêu hoàng đạo cơ, song phương có thể nói cừu nhân gặp mặt hết sức đỏ mắt, lại há có thể cho phép cái này 12 sắc thiên phạt lôi kiếp rơi vào trong miệng lại bị chạy thoát?

Đưa đến trực tiếp nhất hậu quả, chính là La Quan một kiếm này bắn ra lôi đình, uy lực khủng bố đến cực điểm, như tại bên ngoài cơ thể bộc phát, bằng vào cuồn cuộn thi khí, tử khí triệt tiêu, lại thêm Thi ma bản thân siêu cường phòng ngự, có lẽ thoát mấy lớp da liền có thể chịu đựng được. Nhưng hết lần này tới lần khác lúc này lôi đình tùy tâm mà bạo, như núi lửa chảy xiết lại như núi lửa càn quét, lại trực tiếp muốn Thi ma mệnh.

“A!” ? ?

Thống khổ gào thét bên trong, 1,000 trượng Thi ma tắm rửa lôi đình, thân hình khổng lồ ầm vang ngã xuống đất, tại lôi quang tứ ngược phía dưới một mảnh khét lẹt.

Dây đỏ mộng, không nghĩ tới La Quan lại có như thế cường hãn phòng ngự trọng bảo, ngạnh sinh sinh chống được nàng một kích toàn lực, trực tiếp giết chết Thi ma.

Nguy!

Trong lòng bỗng dưng co vào, liền thấy La Quan quay người trông lại, khóe miệng của hắn còn có vết máu đỏ tươi, một đôi tròng mắt ở giữa sát cơ trùng thiên.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, La Quan thân hóa kiếm ảnh thẳng đến nơi đây mà đến, sau một khắc khủng bố kiếm ảnh phô thiên cái địa nện xuống, dây đỏ rốt cục bản thân cảm nhận được, vừa rồi Thi ma đáng sợ tình cảnh, vừa muốn đưa tay chống cự lúc, “Ngang rống ——” lại một tiếng long ngâm vang lên, mang theo khủng bố uy áp đánh vào tâm thần ở giữa, dù là đã sớm có đề phòng, động tác hay là chậm một tuyến.

“A!” ? ? Dây đỏ pháp tướng cường tráng lớn cơ bá trên lồng ngực, bị xé nứt mở khủng bố vết thương, lộ ra trong đó đỏ tươi huyết nhục, nhưng không có máu tươi chảy ra, chính là chỗ cụt tay cũng giống như vậy, chỉ mơ hồ có thể thấy được điểm điểm ô quang ở trong đó hiện lên, không giống người sống thân thể, ngược lại càng

giống là lấy bí pháp nào đó, luyện chế mà thành huyết nhục khôi lỗi.

Sau một khắc, dây đỏ thân ảnh đã bị kiếm quang nuốt hết, hạo đãng đãng vô cùng vô tận, tựa như là một trận điên cuồng phá động gió lốc. 1 đầu lại 1 đầu vết kiếm vết thương, xuất hiện tại dây đỏ mặt ngoài thân thể, chỉ nhìn mỗi cái vết thương cũng không lớn, tổn thương cũng rất nhỏ, nhưng không chịu nổi nó số lượng thực tế quá nhiều, cơ hồ thời gian nháy mắt dây đỏ pháp tướng thân thể mặt ngoài, liền đã là lít nha lít nhít nhìn thấy mà giật mình.

“Tay đến!” Dây đỏ hét lớn một tiếng, đi theo sau nàng một tên mẫu cơ bá, thân thể ầm vang nổ nát vụn, lại trực tiếp biến thành đỏ tươi huyết nhục, giữa không trung dung hợp, gây dựng lại, biến thành 1 đầu mới cánh tay sinh trưởng đến dây đỏ pháp tướng bên trên, cả 2 hoàn toàn dung hợp không có nửa điểm không ổn, liền như cái này mẫu cơ bá vốn là thân thể nàng một bộ điểm.

“Khôi phục!”

Dây đỏ lại một tiếng gầm nhẹ, thứ 2 mẫu cơ bá nổ nát vụn, biến thành tầng 1 nhúc nhích huyết nhục, bao trùm đến thân thể nàng mặt ngoài, dung nhập đồng thời cũng chữa trị trên người nàng, kia vô số đạo ẩn chứa khủng bố kiếm hơi thở vết thương, lại đảo mắt khôi phục như lúc ban đầu.

Oanh ——

Một bước đạp thật mạnh rơi, dây đỏ pháp tướng nắm

Quyền ném ra, đem kiếm quang gió lốc đánh vỡ một lỗ hổng, liền muốn từ đó chạy ra, nếu không nàng liền có mạnh hơn, cũng phải bị cái này lăng trì thủ đoạn, cho sống sờ sờ xé thành vỡ nát! Cũng không đợi nàng chạy ra, trước mặt liền có khủng bố kiếm ảnh hiển hiện, tiếp lấy “Oanh” một tiếng vang thật lớn, dây đỏ pháp tướng bị trùng điệp trảm trở về, mà kia kiếm quang gió lốc cũng trong chớp mắt khôi phục.

Về sau liên tiếp mấy lần, đều bị La Quan ngăn cản thoát đi, dây đỏ cơ bắp kẹp chặt chuông đồng trong mắt, lộ ra một vẻ bối rối, lo nghĩ. Trước đó nàng nói nhẹ nhõm, lớn không được bỏ qua thân thể thoát đi, nàng cũng đích xác có loại thủ đoạn này, nhưng cổ tượng Lỗ thị một thân thủ đoạn, tu vi, đều ở bộ này rèn luyện vô số năm khôi trên khuôn mặt, một khi thật bỏ qua nàng liền phế hơn phân nửa, thân ở thiên mệnh đại tranh bên trong , chẳng khác gì là sớm phán tử hình.

Cho nên, không phải vạn bất đắc dĩ nàng khẳng định không thể dạng này, nếu không trực tiếp đào mệnh chính là, làm gì thụ Cổ Nguyên uy hiếp, “Không được, cái này La Quan thực lực khủng bố, Thi ma đã bị trấn sát, ta nếu không mau trốn, tất yếu bị hắn chém ở hôm nay!”

Dây đỏ đáy mắt hiện lên một tia kiên quyết, pháp tướng gào thét, “Bạo!” Phía sau nàng 3 cái mẫu cơ bá vọt thẳng ra, sau một khắc “Ầm ầm” nổ vang rung trời bộc phát, lại trực tiếp tại kiếm quang gió lốc bên trong, ngạnh sinh sinh nổ ra 3 khu to lớn lỗ hổng.

“Oa!” Dây đỏ pháp tướng phun máu, 5 cỗ phụ khôi toàn bộ hủy diệt, nàng cũng gặp mãnh liệt phản phệ, bây giờ cũng đã không nghĩ ngợi nhiều được, “Bành” một chút toàn thân vỡ ra, có như máu như dầu chi vật tuôn ra, tiếp lấy bỗng nhiên bốc cháy lên, nàng thân thể một hóa thành ba, khôi phục bản thể lấy tốc độ kinh người riêng phần mình phóng tới một chỗ, đây là cổ tượng Lỗ thị giữ bí mật bí pháp, chỉ cần có thể bỏ chạy đưa ra 1, nàng liền có thể sống sót.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, thứ 1 đạo hỏa diễm thân ảnh bị trảm diệt.

Ông ——

Lại một tiếng kiếm minh, đạo thứ 2 hỏa diễm thân ảnh tiêu tán.

Dây đỏ ngược lại trong lòng cuồng hỉ, “Trốn tới!” Đi mau, nơi đây không thể ở lâu, nàng đã tính ra kia Cổ Nguyên phương vị, lại thêm giờ phút này không tiếc đại giới bỏ chạy bí pháp, dù là Bất Diệt cảnh đỉnh phong, vội vàng không kịp chuẩn bị dưới cũng vô pháp ngăn lại nàng.

“La Quan! Ngươi chờ đó cho ta, chuyện hôm nay không xong! Còn có đáng chết trời ban cổ thị…”

Phốc ——

Một tiếng vang trầm đánh gãy dây đỏ suy tư, nàng ngơ ngác nhìn xem bị đánh xuyên lồng ngực, một khoả trái

tim ngay tại trong tay đối phương không cam lòng nhảy lên, “Ba” một tiếng bị trực tiếp tan thành phấn vụn.

“Hắn lại thực có can đảm giết ta…”

Cái cuối cùng suy nghĩ rơi xuống, dây đỏ tại chỗ đột tử, mà ngay cả đào mệnh bí pháp cũng không tới kịp thi triển… Lại hoặc là nàng thi triển, lại không nửa điểm tác dụng.

Cổ Nguyên mặt không biểu tình, “Sự tình còn không có làm tốt, ngươi liền muốn chạy trốn, khi ta nói chuyện đánh rắm đâu?” Sau một khắc, hắn bỗng nhiên mở cái miệng rộng, nó miệng hung hăng xé rách, đạt tới một loại cực kỳ khoa trương biên độ về sau, một ngụm đem dây đỏ nuốt vào trong bụng.

Kiếm quang gió lốc gào thét, giữa thiên địa tứ ngược, La Quan cất bước mà ra đạp lập hư không, nhìn về phía Cổ Nguyên lúc nó lông mày bỗng dưng nhảy một cái.

—

—

—

—

Chương 1043 : Thần Mục

Thiên mệnh đại tranh quân cờ? ! Giờ phút này Cổ Nguyên quanh thân khí cơ thông suốt biến đổi, lại hoàn toàn kế thừa dây đỏ thân phận, mệnh cách, cùng tự thân Viên Dung một thể không có chút nào xung đột, liền như hắn cùng dây đỏ chính là 1 người, nhưng thân ra 2 tộc bọn hắn hiển nhiên cũng không phải là loại tình huống này.

Có vấn đề!

Cái này Cổ Nguyên trên thân có vấn đề.

Mà giờ khắc này La Quan nhìn về phía đối diện lúc, Cổ Nguyên cũng chính cười nhẹ trông lại, “Vốn không muốn tự mình động thủ, nào có thể đoán được ngươi tiểu gia hỏa này lại vẫn thật có mấy chia tay đoạn? Long tộc cuối cùng khí vận vị trí thế mà ứng tại trên người ngươi, thật đúng là kỳ quái a. Bất quá không quan hệ, đợi ta giết ngươi lại đem ngươi ăn hết, tự nhiên là có thể biết được hết thảy.”

La Quan trái tim co rụt lại sinh ra cực kỳ kinh hãi sợ, nhưng hắn vẫn chưa chạy trốn mà là đưa tay giương kiếm, “Ầm ầm” kiếm quang gió lốc gào thét mà ra, trực tiếp đem Cổ Nguyên nuốt vào trong đó. Nhưng chỉ là một nháy mắt bên tai liền vang lên “Răng rắc” “Răng rắc” vỡ nát âm thanh, Cổ Nguyên cất bước mà ra kia cao tốc lưu chuyển khủng bố kiếm quang, rơi vào nó trên thân nháy mắt, liền trực tiếp biến thành vỡ nát.

“Tiểu gia hỏa, ngoan ngoãn chết đi không tốt sao? Làm gì còn muốn giày vò.” Đang khi nói chuyện Cổ Nguyên đưa tay, một chỉ hướng về phía trước điểm rơi.

Nếu nói trước đó La Quan chỉ là cảm nhận được mãnh liệt đến cực điểm nguy cơ, lúc này liền đã chuyển hóa trở thành nồng đậm, băng hàn bóng ma tử vong, rõ ràng chỉ là một ngón tay điểm rơi, nhìn như cực chậm nhưng căn bản không cách nào bắt giữ, giờ phút này cùng La Quan cảm giác bên trong, liền như toàn bộ thiên khung đều bị che lấp, tránh cũng không thể tránh không thể trốn đi đâu được.

Sẽ chết! Sẽ chết!

Không có nửa điểm do dự, diệt thế huyết diễm lại lần nữa bộc phát, tổ long chiến giáp nhanh chóng chữa trị, La Quan đáy mắt vầng sáng lưu chuyển, phá vọng chi nhãn đã bị thôi phát đến cực hạn, ánh mắt mặt ngoài tơ máu vỡ nát lộ ra xích hồng về sau, rốt cục miễn cưỡng nhìn thấy điểm kia rơi một chỉ quỹ tích, sau một khắc kiếm minh phóng lên tận trời.

Thông thần kiếm quyết 7 kiếm, không giữ lại chút nào đều chém ra, nhưng La Quan sắc mặt lại càng phát ra khó coi, mà ngay cả trấn Thiên Địa kiếm này, cũng chỉ là khiến điểm kia rơi ngón tay xuất hiện một tia trệ đợi.

“Bạt Kiếm Trảm Thiên thuật!”

Oanh ——

La Quan thấy được kiếm đạo con đường, chỗ phóng ra

bước đầu tiên đoạt được kiếm thế, dung hội thông thần kiếm quyết dư vị ầm vang chém ra, nhưng lúc này bên tai lại vang lên, kia Cổ Nguyên tiếng cười nhẹ, “Liền điểm này thủ đoạn sao? Vậy nhưng thật có điểm khiến người thất vọng, nàng như thế nào coi trọng ngươi…” Một câu cuối cùng lúc hình như có hoang mang, nhưng càng nhiều hơn là một phần, trực thấu cốt tủy âm hàn.

Sau đó, kia nghịch thế xông lên trời, gần như là La Quan đem hết toàn lực 1 kiếm, tựa như bọt nước ầm vang vỡ nát. Cái gọi là lục ngây thơ ý, cái gọi là thiếu niên chi kiếm muốn trảm thiên, bây giờ xem ra cũng là một chuyện cười, hắn tại Cổ Nguyên trước mặt yếu ớt không chịu nổi một kích.

Phun ra một ngụm máu tươi, kiếm thế bị tuỳ tiện nghiền nát, La Quan cũng nhận phản phệ, hoặc là bởi vì nguy cơ trước đó chưa từng có, hoặc là quanh thân kịch liệt đau nhức xâm nhập, lại hoặc là thiếu niên tâm thần

Đủ cường đại, cho dù đến như vậy tuyệt cảnh cũng chưa từng tuyệt vọng, hắn giữa bộ ngực một khoả trái tim đột nhiên đại lực nhảy lên, trong tay tru tiên kiếm chấn minh, mặt ngoài lưu quang sáng trong như tinh thần.

Không có thời gian đi suy nghĩ, càng không thời gian đi do dự, La Quan đưa tay chém ra, kiếm minh vang lên nháy mắt, điểm kia đến đầu ngón tay “Ba” một tiếng vang nhỏ, lại vỡ ra một vết thương.

“A? !” Cổ Nguyên thanh âm bên trong, lộ ra không che giấu được kinh ngạc, như tại trên người thiếu niên nhìn

thấy cái gì chấn kinh sự tình. Nhưng chợt, liền nặng nề cười một tiếng, “Kiếm đạo bước thứ 2… Nhưng thiên tài lại như thế nào? Ta luôn luôn thích ăn nhất, chính là các ngươi loại này người a.”

Chỉ điểm một chút rơi, “Bành” tiếng vang bên trong La Quan hướng về sau ném đi, miệng mũi máu tươi không muốn sống cuồng phún, thể nội truyền ra “Lốp bốp” nổ đùng, xương cốt đoạn mất không biết bao nhiêu. Hắn giữa ngón tay chiếc nhẫn mặt ngoài, điểm điểm ngân bạch phun trào, lúc này tiếng xé gió bỗng nhiên vang lên, 1 đạo Kim Quang đánh vào trong cơ thể hắn, La Quan thể nội sắp khôi phục cái kia đạo lực lượng bị cưỡng ép phong ấn.

Bắn ra Kim Quang Thi ma thân thể, như hao hết tất cả lực lượng, lại như nhiễm một loại nào đó khí tức khủng bố, trực tiếp vỡ thành bột mịn. Cổ Nguyên nhìn lướt qua chỗ kia, lại rơi vào La Quan trên thân, “Có ý tứ! Xem ra trên người ngươi còn cất giấu khác bí mật, lại để ta đều cảm thấy một điểm uy hiếp… Ta hiện tại ngược lại là càng chờ mong, đưa ngươi nuốt vào trong bụng về sau thu hoạch.”

Hắn cất bước hướng về phía trước, đối diện đổ vào khủng bố khe rãnh cuối La Quan, giờ phút này bao trùm toàn thân diệt thế huyết diễm sớm đã dập tắt, tổ long chiến giáp cũng bị ngạnh sinh sinh đánh nát, ngực nhiều 1 đạo kinh khủng xuyên qua tổn thương, thậm chí có thể nhìn thấy phía sau bị máu tươi thẩm thấu bùn đất.

Hắn cúi đầu cũng ngất đi, quanh thân vô số băng liệt vết thương, nhìn xem tựa như là 1 cái bị dán lại bắt đầu vỡ

vụn gốm tượng, máu tươi không ngừng tuôn ra dưới thân thể hội tụ, rất nhanh liền hình thành một vũng nho nhỏ suối máu, giờ phút này lại rõ ràng phản chiếu ra mặt đỉnh phía trên, kia bỗng nhiên tràn ra óng ánh tinh quang, chói lọi mà mỹ lệ tựa như tinh hà mưa rơi che khuất bầu trời.

Cổ Nguyên ngẩng đầu, trực tiếp 1 quyền đánh ra, đầy trời tinh hà mưa rơi sát na vỡ nát, giữa thiên địa lại đột nhiên trở nên âm u, tối nghĩa, như trong đó nhiều hơn rất nhiều kinh khủng tồn tại, mở cái miệng rộng đem kia vỡ nát trăng sao quang mang thôn phệ sạch sẽ.

“Nguyệt tôn, ta khuyên ngươi không muốn lại động thủ, dù sao ta người này các ngươi đều hiểu rất rõ, luôn luôn là lòng dạ nhỏ mọn cực độ mang thù, ngươi còn dám ngăn ta một lần, thì đừng trách ta ngày sau đối ngươi không khách khí.” Cổ Nguyên còn tại cười, nhưng hắn một đôi tròng mắt, lúc này lại biến thành tuyệt đối đen nhánh, nhìn như băng lãnh mà tử tịch, nhưng trong đó lại ẩn giấu đi vô tận bạo ngược cùng điên cuồng.

Hắn lại lối ra uy hiếp thái âm chi chủ, tuyên cổ chi nguyệt

!

Giờ khắc này thiên địa đều an tĩnh xuống dưới, hỗn độn hư không bên trong, kia từng đạo hội tụ ánh mắt, lúc này hiện lên chấn kinh.

“Là kia yêu tính!”

1 đạo thần niệm ba động vang lên, lại tại truyền ra nháy

mắt, bỗng nhiên bị nó bản thể chặt đứt nhân quả, cùng tự thân lại không một chút liên luỵ. Cẩn thận như vậy cẩn thận, thậm chí có thể gọi là gan nhỏ, nhát gan cử động, nhưng lại chưa dẫn tới cái khác đại đạo cảnh tồn tại chế giễu, bởi vì bọn hắn tuyệt đại bộ điểm liền ngay cả lúc này lên tiếng dũng khí đều không có.

Hội nguyên thay đổi, vô số kỷ nguyên lưu chuyển phía dưới, giữa thiên địa tản mát yêu tính, tà tính nhiều không kể xiết, giấu kín tại thần bí không biết ở giữa chính là họa loạn căn nguyên, không biết bao nhiêu thành đạo chi tu bị nó ăn mòn, hoặc đại đạo vỡ nát ngã xuống, hoặc bị đoạt tâm thần điên điên khùng khùng, một khi bị để mắt tới kết quả tốt nhất cũng là hồn phách tổn hao nhiều chân linh ảm đạm…

Nhưng nhiều như vậy yêu tính, tà tính, ngàn tỷ tuế nguyệt đến nay, có thể bằng này kẻ thành đạo cũng chỉ có 1 cái, nói một câu yêu tính bên trong thực sự là yêu quái tính, khủng bố bên trong đại khủng bố nửa điểm bất quá. Nguyệt tôn đích xác cường đại, chính là tiên thiên thần linh thiên địa quy tắc một bộ điểm, nhưng nếu thật bị cái này yêu tính ghi hận, ngày sau cũng nhất định phiền phức nhiều hơn, dù sao phá hư vĩnh viễn so phòng thủ càng thêm đơn giản, mà yêu tính chính là đạo này người có quyền.

Trong lúc nhất thời, vô số ánh mắt nhìn về phía hỗn độn hư không chỗ sâu , chờ đợi nguyệt tôn đáp lại, là xuất thủ hay là như vậy nhượng bộ… Đại khái sẽ là cái sau a? Chỉ là một tên tiểu bối mà thôi, không đáng chọc phiền phức.

Huyền Thánh mày nhăn lại, chỉ là đơn giản biểu tình biến hóa, giờ phút này lại như thiên địa lật úp, sinh ra khủng bố đến cực điểm uy áp, hắn chậm rãi mở miệng, tiếng gầm phát động hỗn độn hư không, dẫn phát 10 triệu dặm oanh minh hạo đãng, “Độc nhãn, ngươi muốn làm cái gì?”

Kia yêu tính cũng tính là tuân theo thiên mệnh cách mà sinh, chính là hỗn loạn, hủy diệt bên trong thai nghén tân sinh, không bàn mà hợp thiên địa đại đạo lưu chuyển, thực lực coi là thật khủng bố đến cực điểm. Nhưng nếu vô độc nhãn gật đầu, Thần lại sao dám khuấy động mưa gió, tùy ý nhúng tay hôm nay chi cục, chớ nói chi là ở trước mặt hắn làm càn!

Ngắn ngủi trầm mặc về sau, lại một thanh âm vang vọng hỗn độn, hình như có khủng bố vĩ lực rơi xuống, một nháy mắt khiến hỗn độn quy về trầm tĩnh, “Vấn đề này, cho là bản thần đến hỏi Huyền Thánh đi.”

Sau một khắc, vuông vức như gương hỗn độn hư không trực tiếp từ đó vỡ ra, một thân ảnh từ đó đi ra, hắn khuôn mặt mơ hồ không rõ, chỉ có giữa mi tâm chỉ có một con mắt vô song bắt mắt, trong đó thần quang sáng rực như nhưng thấm nhuần thiên địa vạn vật, chỉ xa xa nhìn lại một chút, liền khiến người sợ hãi vạn điểm, như hồn phách đều muốn bị xé nát, thôn phệ, coi là thật quỷ dị, bá đạo tới cực điểm.

Ngày tôn chắp tay, “Gặp qua Thần Mục.”

Thoảng qua dừng lại, trời âm nguyệt Hoa Trung đạo thân ảnh kia, cũng có chút khom người, “Gặp qua Thần

Mục.”

Bọn hắn đều cúi đầu, không dám cùng nó độc nhãn nhìn nhau, lại hoặc là ra ngoài nào đó

Loại cẩn thận, kiêng kị, tránh cho bị mưu tính.

Hạo đãng đãng khủng bố uy áp, từ hỗn độn hư không chỗ sâu truyền đến, khiến từng cái đại đạo cảnh tồn tại kinh hãi, cùng nhau khom người cong xuống.

“Bái kiến Thần Mục đại nhân!”

Chấn kinh, bất an, tại mọi người trong lòng khuấy động, ai có thể nghĩ tới hôm nay chỉ là “Việc nhỏ”, giờ phút này lại diễn biến đến bộ dáng như vậy.

Vị thứ 2 bỉ ngạn cảnh giáng lâm!

Đã có người âm thầm kêu khổ, hối hận chạy tới lẫn vào hôm nay trận này náo nhiệt, 2 vị bỉ ngạn đại lão như sinh ra bẩn thỉu, nhất niệm khẽ động liền có thể khiến mảnh hỗn độn này hư không hóa thành nộ hải, bọn hắn tất nhiên gặp nạn, nhưng xoay người rời đi là tuyệt không dám, xem thường đại lão cũng là mười phần đường đến chỗ chết, chỉ có thể âm thầm cầu nguyện hôm nay tuyệt đối đừng xảy ra chuyện.

Huyền Thánh mặt không biểu tình, đôi mắt hờ hững nhìn thẳng đối phương, “Độc nhãn, ngươi lời ấy ý gì?”

Thần Mục thản nhiên nói “Lúc trước ngươi che đậy hỗn độn lau đi Thiên Cơ, bản thần chỉ coi ngươi muốn nhiều

quan sát một hai lại làm quyết đoán, nhưng hôm nay xem ra ngươi lại hữu tâm che chở cái này giới ngoại nghiệt chướng, cử động lần này thực tế hoang đường. Huyền Thánh, ngươi là có hay không quên thân phận của mình? Nơi này giới mà nói bất luận cái gì giới ngoại người xâm nhập đều muốn ngay lập tức lau đi, đã ngươi không động thủ, bản thần liền tới giúp ngươi."

Thâm uyên một trận chiến ngân bạch hàng thế, dù là Huyền Thánh che lấp, nhưng ở một chút tồn tại trong mắt, vẫn như cũ rõ ràng bày ở trước mặt.

Huyền Thánh có thể phát giác được, mặt khác mấy đạo ý niệm giáng lâm, dù chưa có bất kỳ cử động, nhưng cử động lần này bản thân liền mang ý nghĩa bất mãn. Chư thánh trấn thủ bát hoang che chở giới này chính là cộng đồng quyết ý, cũng là bọn hắn đạp lâm bỉ ngạn cần thiết trả ra đại giới, nếu có bỏ rơi nhiệm vụ sự tình, bọn hắn cũng sẽ phải gánh chịu liên luỵ.

"Năm đó thi thể kia bị không biết ba động cuốn vào hỗn độn, là độc nhãn ngươi đem nó che chở, để vào hiện thế, lão phu liền không làm được?"

Thần Mục cười lạnh, đưa tay lòng bàn tay Kim Quang tràn ra, sáng rực mà loá mắt rộng lớn mà hạo đãng, tại bỉ ngạn cảnh trong tay lại cũng trái đột phải đụng, ý đồ thoát đi ra ngoài, "Bản thần đã lấy nó mệnh hồn, chân linh nơi tay, có thể tự đem nó hoàn toàn nắm giữ, sinh tử đều trong một ý nghĩ… Như Huyền Thánh ngươi cũng làm được điểm này, bản thần xoay người rời đi."

Huyền Thánh trầm mặc mấy hơi, ngẩng đầu, "Tạm hoãn

một thời gian, ta cần lại làm quan sát.”

“Không thể.”

“Thật không nể mặt mũi?”

Thần Mục cười lạnh.

Huyền Thánh há miệng liền mắng, “Độc nhãn quái, thật nhiều năm không có buông lỏng gân cốt, xem ra ngươi đã quên, bị đánh gãy chân tư vị, hôm nay lão phu liền thay ngươi ghi nhớ thật lâu!”

Oanh ——

Hắn một bước đạp xuống, hỗn độn sôi trào.

Thần Mục gầm thét, “Lão quy xác, khi bản thần sợ ngươi sao?”

—

—

—

—

Chương 1044 : Nữ đế

Huyền Thánh phất tay áo vung lên, hỗn độn trực tiếp vỡ nát, lộ ra trong đó mông lung cảnh tượng, chính là bỉ ngạn cảnh mới có thể chạm đến chi địa.

“Độc nhãn quái, lăn tới đây!”

“Lão quy xác!”

Oanh ——

Hỗn độn phong bế, ngăn cách bỉ ngạn diệu cảnh chỗ, khiến giữa song phương giao chiến dư ba, không đến mức đánh thiên băng địa liệt.

Ngày tôn nhìn về phía 2 người biến mất chỗ, nó bình tĩnh đôi mắt phía dưới, khó nén sáng rực quang hoa.

Bỉ ngạn cảnh…

Bạch!

Hắn một bước phóng ra, ngăn ở thái âm ánh trăng trước đó, nhạt tiếng nói “Thần Mục chi ngôn ngươi cũng nghe tới, giới ngoại chi lực tất nhiên muốn bị xóa đi, ngươi còn muốn chấp mê bất ngộ sao?”

“Lăn đi!”

Ngày tôn hỏa diễm thần linh hình thái thân thể, giờ phút này quanh thân nóng bỏng đại tác, “Có lẽ thái âm chi

chủ đã bị giới ngoại chi lực ăn mòn, nhưng bản tôn không thể để cho ngươi mắc thêm lỗi lầm nữa… Hôm nay, liền lưu tại cái này đi.”

Vô tận nóng bỏng sát na bộc phát, nháy mắt nhóm lửa hỗn độn mấy chục ngàn dặm, thái âm ánh trăng tùy theo bộc phát, âm hàn khí hơi thở phô thiên cái địa.

Bá ——

Thiên khung một bên phía trên, nắng gắt mặt trời huyền không, hừng hực quang mang nhuộm đỏ nửa bầu trời khung.

Một phương khác, thì có khay bạc trăng tròn treo cao, thanh lãnh ánh trăng chiếu rọi chín ngày sương bạch.

Nhật nguyệt cũng không dị tượng giáng lâm thế gian, trong lúc nhất thời khiến cho thiên địa quy tắc chấn động, linh cơ, khí số lẫn lộn không rõ, cả thế gian chấn động. Vô số người tu hành hoảng sợ phát hiện, bọn hắn càng không có cách nào kế tiếp theo tu hành, thậm chí tự thân cảnh giới cũng bắt đầu trở nên chấn động bất ổn.

Cổ Nguyên nhìn một cái đỉnh đầu nhật, nguyệt cũng không một màn, đôi mắt ngưng ngưng chợt câu lên cười lạnh, “A… Thật đúng là động tĩnh thật là lớn, nhưng ta muốn giết người ai cũng cứu không được.”

Hắn lại một chỉ điểm ra, hướng về La Quan giữa lông mày.

Đột nhiên, Cổ Nguyên biến sắc, tiếp lấy “Oanh” một tiếng vang thật lớn, cả người hắn bị đánh bay ra ngoài, trên mặt nhiều 1 đầu khủng bố vết roi, xung quanh huyết nhục vỡ nát, xoay tròn, lộ ra trắng bệch xương cốt, trên đó từng vết nứt lan tràn.

La Quan trước người không gian vỡ ra, một thân ảnh phóng ra, màu đen váy dài rơi vào thon dài trên thân thể mềm mại, thần sắc hờ hững uy nghiêm cao quý, trong tay trường tiên uống máu phát ra hưng phấn tê minh.

Cổ Nguyên thấy rõ người tới, gầm nhẹ một tiếng, “Âm u Nữ đế? ! Ngươi thật là lớn gan, dám động thủ với ta, muốn chết!”

Nữ đế mặt không biểu tình, “Cút về, hoặc là trẫm giết ngươi.”

Cổ Nguyên trên mặt huyết nhục nhanh chóng sinh trưởng khép lại, hắn trầm thấp cười, lại cho người ta một loại vô song điên cuồng, bạo ngược, cảm giác khủng bố, “Xem ra ngươi là thật không nghĩ phục sinh trở về, ta lấy thần bí cùng không biết phát thệ, ngươi nói đoạn mất, ta đem hủy đi ngươi… Không tiếc hết thảy thủ đoạn, đưa ngươi tất cả kiêu ngạo, uy nghiêm giẫm tại dưới chân, để ngươi tại khuất nhục, tuyệt vọng cùng trong sự sợ hãi hủy diệt…”

Hắn ngẩng đầu, nhếch miệng lộ ra hai hàm răng trắng, “Nữ đế, kết quả như vậy, ngươi hài lòng không?”

Thiên địa tĩnh mịch.

Âm u Nữ đế nhíu mày, chợt bình tĩnh lại, “Dám can đảm uy hiếp trẫm người, hẳn phải chết.”

Một bước đạp xuống, nàng thân ảnh nháy mắt biến mất, Cổ Nguyên “Oanh” một tiếng vang thật lớn, bị xa xa đánh bay ra ngoài. Trường tiên khủng bố cơ hồ đánh gãy thân thể của hắn, khủng bố vết thương hoành cách eo phía dưới, có thể thấy rõ những cái kia vỡ nát tạng phủ.

Nhưng hắn lại tại cười, hỗn loạn mà điên cuồng, “Ha ha ha ha! Nữ đế, ngươi đã biết ta là ai, liền hẳn là minh bạch, cái này khu khu thủ đoạn như thế nào làm tổn thương ta? Thành đạo đến nay bản tọa ít có muốn ăn, bây giờ ngược lại là bị ngươi kích động, vậy liền nếm thử Nữ đế huyết nhục là loại nào tư vị.”

Oanh ——

Cổ Nguyên thân thể trực tiếp nổ nát vụn, sau một khắc vô tận huyết vụ đem Nữ đế bao phủ, nó nhan sắc tinh hồng thuần túy, không có nửa điểm tạp chất, phóng xuất ra cực kỳ khủng bố khí cơ, xa xa nhìn lại liền như 1 con to lớn dạ dày, giờ phút này điên cuồng nhúc nhích bên trong ăn mòn, tiêu hóa.

Ông ——

Ông ——

La Quan bên người, rơi xuống trên mặt đất tru tiên kiếm đột nhiên chấn minh, như cảm nhận được một loại nào đó triệu hoán, “Sưu” một tiếng phóng lên tận trời, chui

vào kia trong huyết vụ.

Cờ-rắc ——

Một tiếng xé vải phá kim âm thanh về sau, Nữ đế cầm kiếm mà ra, trong tay nàng trường tiên vỡ nát, màu đen đế bào phía trên nhiễm điểm điểm vết máu, hiển nhiên vừa rồi ngắn ngủi giao phong, tuyệt không phải mặt ngoài nhìn thấy đơn giản như vậy, Nữ đế nhíu mày nhìn lướt qua trên thân đế bào, lại ngẩng đầu nhìn về phía đối diện.

Huyết khí bên trong truyền đến Cổ Nguyên cười to, “Không sai! Không sai! Không hổ là Nữ đế, huyết nhục coi là thật mỹ vị, ta đã lưu lại ngươi khí cơ, truy lượt cửu thiên thập địa Tứ Hải bát hoang, ta cũng sẽ cuốn lấy ngươi, giết chết ngươi, đưa ngươi từng chút từng chút ăn hết… Ha ha ha ha!”

Huyết vụ chấn động, Cổ Nguyên từ đó đi ra, kia chấn động huyết vụ nhanh chóng chui vào trong cơ thể hắn, làm hắn tiếu dung càng phát ra quỷ dị, đáng sợ.

Nữ đế chậm rãi mở miệng, “Trẫm đã hồi lâu chưa từng thụ thương, yêu tính quả nhiên quỷ dị, nhưng cái này Tứ Hải bát hoang bên trong, tất cả dám can đảm xúc phạm trẫm người, đều phải chết.”

“Điểm này chưa từng ngoại lệ, dù là ngươi không phải người, cũng muốn chết.” Nữ đế đưa tay, nhẹ nhàng điểm một cái giữa lông mày, sau một khắc trên người nàng nhuốm máu màu đen đế bào, trên đó mấy chỗ pha tạp vết máu nhanh chóng mở rộng, như nhỏ vào trong

nước mực nước, thoáng qua liền đem cả kiện đế bào thẩm thấu, nhuộm đỏ.

Thậm chí liền ngay cả Nữ đế trong tay cầm tru tiên kiếm, cũng bị huyết sắc nhuộm dần, mặt ngoài ngân bạch mũi kiếm biến thành huyết quang phun ra nuốt vào, hung thần trùng thiên.

Bá ——

Nữ đế một bước phóng ra

, người bên ngoài tao ngộ yêu tính sẽ chỉ tránh lui, sợ vô ý gặp này quỷ dị chi vật tính toán, huống chi nàng vừa rồi lúc giao thủ đã ăn một điểm thua thiệt. Nhưng Nữ đế vẫn chủ động tiến lên, trong đôi mắt băng hàn cùng uy nghiêm xen lẫn, có chỉ là lửa giận cùng sát ý, không có nửa điểm kiêng kị, bất an.

Một tiếng kiếm minh Cổ Nguyên bị chém bay, thân thể từ đỉnh đầu hướng phía dưới trực tiếp một phân thành hai, vết thương mặt ngoài bị khủng bố lực lượng ăn mòn, cho dù lấy yêu tính quỷ dị, cường hãn, cũng không thể nháy mắt khép lại.

Nhưng Cổ Nguyên cũng không bối rối, bị chia làm 2 đoạn thân thể riêng phần mình sinh trưởng, lại chia ra thành 2 cái giống nhau như đúc người, chỉ là bọn hắn mặt ngoài thân thể huyết nhục, thỉnh thoảng liền sẽ vỡ nát, sinh ra từng đạo khủng bố vết thương, máu tươi tuôn ra nháy mắt nhưng lại bị thân thể trực tiếp hấp thu, coi là thật vô cùng quỷ dị.

“Hắc! Nữ đế động chân nộ, cái này đẫm máu chiến y quả nhiên như trong truyền thuyết cường hãn, mà ngay cả ta ăn mòn đều có thể ngăn cách.”

Một cái khác Cổ Nguyên tiếp tục nói “Nhưng thì tính sao? Đây là hiện thế, Nữ đế ngươi cưỡng ép giáng lâm ở đây, lại có mấy phân lực lượng có thể tùy ý thi triển?”

“Mà ta, tại thiên địa này ở giữa bất tử bất diệt, tung Nữ đế đem ta chém thành ngàn phần vạn phần lại như thế nào?”

“Hôm nay, thắng lợi chung quy là ta.”

1 người 1 câu, 2 cái Cổ Nguyên thân thể vỡ nát không ngừng, nhìn như thương thế khủng bố, nhưng lại không bị chân chính thương tới căn bản, nhìn về phía Nữ đế ánh mắt, như đang nhìn rơi vào trong cạm bẫy con mồi, dữ tợn mà tàn nhẫn.

Nữ đế trầm mặc không nói, lại 1 kiếm chém ra, thế là liền có 4 cái Cổ Nguyên. Nhưng sắc mặt hắn lại so trước đó nhiều một tia trầm ngưng, trong mắt điên cuồng, bạo ngược ở giữa, cũng lộ ra mấy điểm kinh nghi, “Nữ đế, xem ra thiên hạ hôm nay, tất cả mọi người khinh thường ngươi, tại kia âm u giới bên trong ngươi lại không lùi phản tiến vào, trở nên mạnh hơn…”

Nữ đế một thân huyết sắc đế bào, trường kiếm xẹt qua bầu trời, “Giết ngươi đầy đủ.”

Cổ Nguyên cười lạnh một tiếng, 4 cái Cổ Nguyên trong đó 1 trong trực tiếp đụng vào mũi kiếm, nổ vang rung

trời bên trong nổ thành phấn vụn, ngạnh sinh sinh ngăn lại một kiếm này, nó hơn 3 cái Cổ Nguyên sắc mặt, đều nhiều một tia tái nhợt, hắn bản nguyên bị hao tổn đại đạo thêm ra một vết nứt.

Nhưng cái này lại đáng giá, bởi vì Nữ đế kiếm lại có "Chia cắt" thuộc tính, bị nàng chém giết về sau chia ra đến Cổ Nguyên, bây giờ tuy vẫn một thể, lại giữa lẫn nhau nhiều một tia cách ngăn, mặc dù cực kỳ mỏng manh, chỉ cần tan về bản thể sau hơi luyện hóa liền có thể lau đi.

Nhưng đây chỉ là Nữ đế kiếm thứ 2… Như kế tiếp theo bị nàng chém giết, thì bản thể bị chia làm vô số khối, kia một tia cách ngăn điệp gia lên, liền có khả năng xuất hiện nhiễu loạn lớn.

Nữ đế quả nhiên khủng bố, khó trách năm đó bị các phương tính toán, ngạnh sinh sinh khiến cho vẫn lạc, nếu không bản hội nguyên cái cuối cùng bỉ ngạn cảnh vị trí, chỉ sợ coi là thật muốn bị nàng nắm bắt tới tay.

"Trảm đạo chi kiếm tuy mạnh, Nữ đế ngươi còn có thể xuất thủ mấy lần?

Ta bất quá đại đạo băng liệt mấy điểm thôi, chỉ cần nuốt mấy người liền có thể khôi phục… Nữ đế, ngươi thắng không được." Cổ Nguyên cười lạnh lại 1 đạo phân thân xông lên, đang đổ nát một nháy mắt, hắn ánh mắt sáng lên, đột nhiên cười ha hả.

"Ha ha ha ha! Ta liền biết, cơ hội tốt như vậy phía trước, âm u thế giới sao lại bỏ lỡ? Bản tọa đời này chưa hề

làm qua chuyện tốt, hôm nay liền không ngại thử một chút. Âm u, ta giúp ngươi ngăn chặn Nữ đế, ngươi lại đưa nàng bản thể ma diệt, như thế nào?”

Oanh ——

Không gian vỡ nát, xuất hiện khủng bố vòng xoáy, tại kia vòng xoáy cuối cùng hiện ra, thì là xích hồng sắc thiên khung cùng đại địa, giống bị vô tận máu tươi nhuộm dần, chính là chủ thiên địa hình chiếu 1 trong, chủ sát lục, hủy diệt âm u thế giới.

“Được.”

1 đạo gầm nhẹ tại vòng xoáy cuối cùng vang lên, tiếp lấy âm u giới thiên khung phía trên, xuất hiện 1 trương gương mặt kinh khủng, đầu sinh sừng thú đôi mắt như Huyết Uyên, chính là âm u giới ý thức, Thần đã ngấp nghé Nữ đế vô số năm, hôm nay rốt cục nhìn thấy hi vọng.

Ầm ầm ——

Màu đỏ huyết lôi từ trên trời giáng xuống, điên cuồng oanh kích đại địa, kia màu đỏ đại địa lại dần dần trở nên trong suốt bắt đầu, từng đạo ô lưới, mạch lạc phía dưới, mơ hồ có thể thấy một bộ trong suốt quan tài, trong đó hình như có một thân ảnh, nhắm mắt như tại ngủ say.

Mà bây giờ, những cái kia nhìn như phong ấn, kì thực là bản thân phòng ngự ô lưới, mạch lạc, đang không ngừng vỡ nát, vỡ vụn.

Cổ Nguyên tiếng cười càng thêm điên cuồng, “Nữ đế, ngươi nhưng cảm thấy hối hận? Nhưng bây giờ đã muộn!”

Oanh ——

Hắn thân thể nổ nát vụn, lần này tạo ra huyết vụ vẫn chưa trực tiếp nuốt vào, mà là diễn sinh ra vô số đầu huyết sắc xúc tu, điên cuồng quật hướng Nữ đế.

Cứ việc mỗi một lần kiếm minh, đều có đại lượng xúc tu bị chém đứt, đại biểu cho đại đạo của hắn lại nhiều mấy điểm thương tích, nhưng Nữ đế cũng bị cuốn lấy không cách nào thoát thân.

Giờ phút này, âm u giới bên trong đỏ lôi cuồn cuộn, đánh đại địa vỡ nát, chôn vùi lòng đất quan tài, lại bị ngạnh sinh sinh oanh ra. Rốt cục, nó rơi vào đỏ lôi bên trong, trên bầu trời kia âm u giới ý chí chỗ cụ hiện thành gương mặt, Huyết Uyên 2 con ngươi lộ ra nóng bỏng.

Oanh ——

Nó từ huyết khung mà đến, mở ra khủng bố miệng lớn, liền muốn ngay cả người mang quan tài cùng một chỗ thôn phệ.

Đúng lúc này, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, trong suốt quan tài vỡ nát, Nữ đế thi thể mở mắt ra, “Rốt cục đợi đến ngươi.”

Nàng vọt thẳng ra, chủ động đụng vào âm u ý chí miệng lớn bên trong, sau một khắc thống khổ gào thét vang

vọng 4 phương, kia gương mặt kinh khủng điên cuồng lăn lộn.

“Không có khả năng! Thi thể của ngươi bên trong, sao có thể có thể còn có ý thức… Nữ đế, ngươi lừa gạt ta… A, cho ta trấn sát!”

Âm u ý chí phát ra phẫn nộ gào thét, lại khó nén trong đó bất an, bối rối.

—

—

—

—

Chương 1045 : 1 1 tỷ

1 người phân hai giới, kiếm chém yêu tính, đi săn âm u ý chí.

Đây chính là Nữ đế!

Hỗn độn bên trong, phát giác được Huyền Thánh, Thần Mục 2 tôn đại lão sau khi rời đi, buông lỏng một hơi mọi người lúc này nhịn không được mặt lộ vẻ khâm phục.

Có thể thành tựu đại đạo người, đều là tồn thế dài dằng dặc lâu đời hạng người, bao nhiêu từng nghe nói một chút, liên quan tới vị này sự tích, thậm chí một chút cổ lão tồn tại, còn từng cùng Nữ đế ở giữa từng có gặp nhau. . ? ? .

“Trảm đạo chi kiếm a…”

Hỗn độn hư không chỗ sâu, 1 đạo thân ảnh mơ hồ mở miệng, lộ ra cảm khái cùng khâm phục, “Nữ đế dù đã vẫn lạc, nhưng nàng nói hay là so lão phu đi càng xa.”

“Năm đó nếu không phải… Hắc, nói không chừng cuối cùng này một vị trí, đã sớm hết thảy đều kết thúc.”

“Nữ đế, vẫn như cũ cường đại như vậy.”

Cổ Nguyên sắc mặt âm trầm, hắn không nghĩ tới trước mắt Nữ đế, lại có được đáng sợ như thế thực lực. Nhưng thì tính sao? ! Nàng chưa phục sinh trở về, tại hiện thế bên trong mỗi dừng lại thêm 1 hơi, đều muốn

trả giá cực lớn đại giới, lại 1 người chiến tại lưỡng giới bên trong tuyệt khó chống chống đỡ quá lâu.

Nếu như thế, hôm nay liền thừa cơ đánh cho trọng thương, làm hao mòn nó chân linh, chặt đứt nàng phục sinh trở về khả năng… Nếu không cường địch như thế, dù là tung lấy yêu tính quỷ dị, điên cuồng cũng ăn ngủ không yên.

Đúng lúc này, giữa thiên địa lại có 1 đạo cường đại khí cơ giáng lâm, rộng rãi to lớn, “Lúc trước thâm uyên chi biến, Huyền Thánh lựa chọn che chở kẻ này, bản tôn cũng có khác biệt ý kiến, nhưng Huyền Thánh khăng khăng không làm gì được, hôm nay Thần Mục đại nhân giáng lâm, đi bình định lập lại trật tự sự tình, bản tôn lại há có thể không đếm xỉa đến, tự nhiên vì quét sạch thiên hạ, còn thế đạo một phần an bình mà xuất lực.”

Một thân ảnh hiển hiện, nó quanh thân mơ hồ không rõ, giống bị vô số quy tắc, đạo uẩn bao khỏa, khiến mảng lớn không gian kịch liệt vặn vẹo.

“Thiên tôn!”

“Đúng là cái này 1 vị…”

“Tê! Hôm nay đến cùng tình huống như thế nào? Thiên tôn cũng muốn xuất thủ? Tiểu bối này trên thân dính dấp đến giới ngoại chi lực, xem ra không thể coi thường a?”

“A… Theo ta được biết, sự tình cũng không phải là đơn giản như vậy, Thiên tôn muốn giết tiểu bối này, hoặc có khác một ít nguyên nhân ở bên trong.”

Trong hỗn độn trò chuyện, nghị luận, Thiên tôn không biết được cũng không thèm để ý, hôm nay Huyền Thánh cùng Thần Mục chiến tại bỉ ngạn chi địa, khó mà chú ý hiện thế, nguyệt tôn bị ngày tôn cản tại hỗn độn ở giữa, mà Nữ đế cái kia vô pháp vô thiên tồn tại, cũng bị yêu tính, âm u ý chí kiềm chế, nay

Ngày ai còn có thể, còn dám ngăn cản hắn?

Bá ——

Thiên tôn đôi mắt rơi vào La Quan trên thân, hắn chưa hề nghĩ tới mình muốn nghiền chết cái này con kiến hôi tiểu bối, lại sẽ như thế gian nan, thậm chí ở trên người hắn liên tiếp ăn thiệt thòi. Nhưng cũng may đây hết thảy rốt cục phải kết thúc, hắn đem tự tay trấn sát La Quan, hết thảy tai hoạ ngầm đều sẽ bị lau đi.

Đưa tay, “Ầm ầm” giữa thiên địa khủng bố vĩ lực sôi trào, hạo đãng đãng phô thiên cái địa thẳng đến La Quan mà đi, liền như một dòng lũ lớn, cho dù mới vào đại đạo cảnh tồn tại đều sẽ bị trọng thương, huống chi là dùng để giết chết một tên chưa từng thành tiên tiểu bối tu sĩ.

Một kích này rơi xuống, La Quan thập tử vô sinh.

“Ai!” Khẽ than thở một tiếng, lộ ra một chút bất đắc dĩ chi ý, sau đó không gian bỗng nhiên vỡ nát, 1 con xương quyền từ đó oanh ra.

Nó thể tích là kinh người như thế, chỉ một đoạn ngón tay rơi xuống, liền có thể có thể so một ngọn núi, toàn bộ

nắm đấm như đem thiên khung che đậy. 1 quyền rơi, lực lượng kinh khủng nháy mắt chấn vỡ không gian, mơ hồ trong đó như nhìn thấy trong đó 1 tôn khủng bố thân ảnh, chính đứng lặng hỗn độn ở giữa.

Oanh ——

Kia phóng tới La Quan lực lượng hủy diệt bị trực tiếp đánh nát.

“Cốt Linh Tôn!” Thiên tôn gầm nhẹ, thanh âm phẫn nộ vô song, “Ngươi coi là thật muốn một con đường đi đến cùng? Liền không lo lắng bỉ ngạn cảnh chế tài sao?”

Bây giờ cũng không chỉ là Huyền Thánh, Thần Mục cũng đã xuất tay, 2 đạo khủng bố ý chí giao phong, nếu như không tất yếu ai nguyện ý nhúng tay? Thiên tôn là thật không nghĩ ra, cỗ này già mà không chết hài cốt, hôm nay tại sao lại xuất thủ? Thần cùng La Quan ở giữa chưa từng có như vậy mật thiết liên hệ?

Hỗn độn bên trong, Cốt Linh Tôn chậm rãi mở miệng, “Nếu là hôm nay trước đó phát sinh việc này, bản tôn có thể do dự, có thể tiếc hận, nhưng suy đi nghĩ lại ứng sẽ không nhúng tay, miễn cho lâm vào bỉ ngạn cảnh đại năng ở giữa khập khiễng, nhưng tiểu tử này lại thật nhập môn, thành thái thượng một mạch đệ tử, lại việc này huyên náo thiên hạ đều biết, nghĩ giả bộ hồ đồ cũng không thể, đây chính là thiên ý a!”

Oanh ——

Đại địa oanh minh, điên cuồng hướng phía dưới vỡ nát,

đổ sụp, Cốt Linh Tôn một bước bước vào hiện thế, nó thân thể quá mức khủng bố, mỗi 1 khối xương cốt bên trong đều ẩn chứa lực lượng kinh khủng, dẫn tới xung quanh không gian vỡ vụn đồng thời, quy

Thì cũng bị cùng nhau vặn vẹo, xé rách.

Thiên địa nháy mắt có cảm ứng, đối mặt siêu cường giả cưỡng ép giáng lâm, thiên phạt chi lực “Ầm ầm” hội tụ, khí tức khủng bố sát na rơi xuống hóa thành 12 sắc lôi đình. Nhưng cái này khủng bố thiên phạt lại chưa thể rơi vào Cốt Linh Tôn trên thân, hắn chỉ là đưa tay một nắm, lôi đình liền nhanh chóng hướng vào phía trong co vào, đổ sụp, cuối cùng biến thành 1 viên to lớn lôi châu, sau đó bị Thần một ngụm nuốt mất.

Đôm đốp ——

Đôm đốp ——

Vài tiếng lôi đình gầm thét qua đi, nó trống rỗng hốc mắt, cùng với hơn miệng mũi lỗ thủng ở giữa, có thể thấy được một chút lôi quang hiện lên, tiếp lấy Cốt Linh Tôn thoải mái phun ra một cỗ khói trắng, cười nói “Hồi lâu không có thưởng thức qua thiên kiếp tư vị, lại còn có chút tưởng niệm.”

Hỗn độn hư vô, từng vị đại đạo cảnh tồn tại, bây giờ đã có chút chết lặng.

“Là Cốt Linh thiên vị kia tiên thiên thần linh hài cốt…”

“Nghe đồn vị này nền móng kinh người, chính là tử linh

thành đạo dị loại, lại lấy hài cốt chi bản thể tu đến trình độ như vậy, quả thực không thể tưởng tượng nổi.”

“Đại đạo bước thứ tám… Không, cái này xem thiên phạt như đồ chơi thủ đoạn, hoặc đã bước vào bước thứ chín cánh cửa… Tê —— “

“Nếu không phải như thế, Thần lại ở đâu ra lực lượng, dám hoành đứng ở Thiên tôn trước mặt.”

Thiên tôn gầm thét, “Cốt Linh Tôn, bản tôn cần một lời giải thích!”

Thiên ý, cẩu thí thiên ý? Hắn chính là trời!

Cốt Linh Tôn thở dài, “Thiên tôn bớt giận, nếu có có thể nói, ta 1 đám xương già cũng không muốn cùng ngươi là địch, thực là năm đó thiếu thái thượng Kiếm tôn một cái đại nhân tình, bây giờ hắn xâm nhập hỗn độn ma luyện kiếm đạo, ta há có thể trơ mắt nhìn hắn đệ tử ngã xuống? Chuyện hôm nay thật không phải ta bản ý, như Thiên tôn nguyện rời khỏi, bản tôn ngày sau nhưng truyền cho ngươi hài cốt thành đạo bí pháp, dạng này chờ ngươi chết về sau, hoặc cũng có thể giống như ta sống lại một đời, thậm chí so hiện nay sống càng thống khoái hơn, như thế nào?”

“Ngậm miệng!” Thiên tôn mau tức điên, lão vương bát đản này là đang trù yểu hắn chết? Kia còn có cái gì dễ nói, “Tránh ra, nếu không hôm nay bản tôn liều đến thiên địa đại đạo vỡ nát một góc, cũng muốn đưa ngươi tươi sống trấn sát!”

Cốt Linh Tôn nói “. Không có dàn xếp?”

Thiên tôn gào thét, “Cút!”

Cốt Linh Tôn cười lạnh, “Vật nhỏ, bản tôn thành đạo ngày,

Trên đời này còn không có ngươi đây? ! Muốn trấn sát ta? Ngươi cứ tới, bản tôn cũng phải nhìn ngươi có thủ đoạn gì!”

Nợ nhân tình là thật, thái thượng Kiếm tôn lợi hại, hắn cũng là được chứng kiến, hôm nay nếu không ra mặt chống được Thiên tôn, ngày sau thái thượng trở về hắn như thế nào bàn giao? Chỉ sợ thật muốn bị 1 kiếm chặt đầu, rơi vào đại đạo 9 bước một khi vỡ nát hạ tràng.

Cho nên, đã không thể môi bình sự tình, vậy liền đạp ngựa trực tiếp mở làm, đã sớm nhìn gia hỏa này không vừa mắt! Về phần Thần Mục? A, năm đó liền bị Huyền Thánh đại nhân đánh gãy một cái chân, bây giờ còn có thể lật trời không thành? Chỉ đợi Huyền Thánh đại nhân trở về, chuyện hôm nay từ hết thảy đều kết thúc.

Nói làm liền làm!

Oanh ——

Cốt Linh Tôn một bước đạp xuống, giẫm trời đất sụp đổ, mang theo lực lượng kinh khủng nắm đấm thẳng oanh thiên tôn.

“Cốt Linh Tôn, ngươi tự tuyệt tại trời!” Thiên tôn gầm

thét, sau một khắc 2 đạo lực lượng kinh khủng, nháy mắt chém giết đến cùng một chỗ.

Nhưng La Quan chỗ chỗ lại hoàn toàn yên tĩnh, cũng không phải là hắn có thủ đoạn gì, nhưng tại sau khi hôn mê vẫn có thể tự vệ, lại không nhận dư ba xung kích, mà là giờ phút này trên người hắn món kia nhìn như phổ thông trường bào màu đen, mặt ngoài bắn ra vô tận thần quang, huyễn hóa ra nhật nguyệt tinh thần hư ảnh quay chung quanh xung quanh, đem hắn an ổn che chở ở bên trong.

Xa xôi vũ trụ ở giữa, nào đó không thể đến chi địa, toà kia cung điện khổng lồ bên trong, Huyền Nhất Nhất ngồi xếp bằng, khuôn mặt nhỏ tái nhợt.

Đột nhiên, nàng “Oa” phun ra một ngụm máu tươi, cắn răng mắng to, “Lão già, ngươi không về nữa, ta liền muốn sống sờ sờ bị người cho đánh chết!”

Trước mặt nàng một màn ánh sáng triển khai, phía trên chính là La Quan lúc này chỗ gặp phải tình cảnh, chính đồng bộ truyền lại ở đây, đây mới là nàng lưu cho La Quan pháp bào bên trong chân chính thủ đoạn, lần trước nhiều lắm là chỉ tính là dự cảnh.

Nếu không liền hôm nay tràng diện này, ngất đi La Quan, đã sớm bị va chạm dư ba xé thành vỡ nát. Nhìn xem màn sáng phía trên, La Quan sắc mặt tái nhợt, miệng mũi thất khiếu ở giữa vết máu chưa khô, Huyền Nhất Nhất nhịn không được chửi nhỏ, “Liền ngươi có thể, mỗi lần đều có thể dẫn xuất đại phiền toái, ta làm ngươi lão sư, thật đúng là ngược lại tám đời huyết môi!”

Nhưng mắng thì mắng, nhìn xem khai sơn đại đệ tử bộ này thê thảm bộ dáng, Huyền Nhất Nhất hay là nổi nóng lại đau lòng, “Từng cái nhiều ít tuổi rồi? Nhất định phải cùng ta đồ đệ này làm khó, các ngươi đều cho 1 1 tỷ chờ lấy, chờ ta lớn lên, tuyệt tha không được các ngươi!”

—

—

—

—

Chương 1046 : Bỉ ngạn chỉ dẫn

Huyền Thánh, Thần Mục bước vào bỉ ngạn chi cảnh, thái âm, mặt trời chiến tại hỗn độn hư không chỗ sâu, Kiếm điên, đạo quân chém giết chín ngày, Nữ đế 1 người áp chế yêu tính, âm u ý chí, Cốt Linh Tôn đuổi theo Thiên tôn bạo chùy… Từ phong sơn đụng vào hiện thế dẫn dắt rung chuyển, bởi vì cái nào đó hôn mê bất tỉnh tiểu bối, cuối cùng đã xảy ra là không thể ngăn cản phát triển đến dưới mắt cục diện này.

Ngay tại tất cả chú ý cơ hồ đều bị hấp dẫn thời điểm ra đi, Hoa Thần rốt cục hoàn thành đối thi long trấn sát, dù sao từng là cơ hồ đi đến đại đạo đỉnh phong tồn tại, lại sớm chôn xuống tính toán, có thể ngạnh kháng đến bây giờ đều đã tính thi long da dày thịt béo, tất cả không cam lòng, dã tâm đều thành không, chỉ để lại một tiếng thê lương, phẫn nộ đến cực điểm tru lên, nó không nên cứ như vậy chết đi? Nó làm sao chết đi như thế? Nó cứ như vậy chết đi.

Oanh ——

Thánh khiết, thuần trắng to lớn đóa hoa bên trong truyền ra nổ vang rung trời, kia là thi long phản kháng cuối cùng, nổ cánh hoa vỡ nát mấy mảnh, từng vết nứt lan tràn đồng thời, cũng có mảng lớn đen nhánh ăn mòn xung quanh, nhưng cái này trước khi chết phản công lại chỉ là để Hoa Thần trên mặt nhiều mấy điểm tái nhợt, chợt nhanh chóng trở nên hồng nhuận, cùng lúc đó nó

khí tức cũng lấy tốc độ kinh người nhanh chóng tăng vọt.

Đại Nghiệt uyên giáng lâm, đầu này thi long bị đưa vào phong sơn, lấy phong sơn bản nguyên cùng Hoa Thần nói vỡ nát phiến làm thức ăn, thật là 1 chiêu tàn nhẫn đến cực điểm tính toán, như hết thảy thuận lợi có thể tự đem Hoa Thần chém tận giết tuyệt, cho dù chân linh bất diệt cũng đem đại đạo triệt để đoạn tuyệt. Có thể từ một cái góc độ khác cân nhắc, lấy phong sơn bản nguyên cùng nói vỡ nát phiến làm thức ăn thi long, không phải là không ở vào bị chăn nuôi trạng thái đặc thù? Chỉ cùng đến thời cơ thích hợp liền giết chi mà ăn, không chỉ có nhất cử nghịch chuyển tuyệt cảnh, càng trợ Hoa Thần nặng đắp đạo cơ!

Cổ chi Hoa Thần, băng thanh ngọc khiết, nhất tâm hướng đạo, không nhiễm bụi bặm —— nhưng nó tâm tư tính toán thủ đoạn đủ loại, đều là đương thời nhất 1 các loại, nhiều năm chuẩn bị, nhiều năm ẩn nhẫn, nhiều năm yên lặng, cuối cùng tại hôm nay một khi thoát khốn, lại tiếp theo đại đạo chi đồ.

Ông ——

Ông ——

Giờ phút này từng đạo kinh người đạo uẩn ba động từ Hoa Thần thể nội truyền ra, chấn động xung quanh thiên địa, cải biến quy tắc lưu chuyển, óng ánh hào quang phóng lên tận trời, mỹ lệ mà chói lọi. Nhưng lúc này càng làm cho người ta khiếp sợ, lại là nàng nói uẩn bên trong, lộ ra một tia đặc thù khí cơ.

Tối nghĩa không rõ, mơ hồ mà hư vô như bọt biển huyễn ảnh, nhưng tại một đám đại đạo cảnh tồn tại trong mắt, liền như sơn đêm tối màn phía dưới, kia duy nhất được thắp sáng hải đăng, lại là công suất toàn bộ triển khai độ sáng mạnh nhất cái chủng loại kia, không chỉ có chướng mắt chói mắt, càng dễ như trở bàn tay liền dẫn ra bọn hắn bản năng bên trong xúc động cùng rung động.

Kia là 1 đạo mãnh liệt đến để bọn hắn đại đạo chấn minh, hồn phách đều đang run sợ khí cơ, không cần thật nhìn thấy nó, chỉ cần xuất hiện tại trong phạm vi nhất định, liền có thể sinh ra minh xác chỉ hướng, cảm ứng, tiếp theo để bọn hắn trong lòng nóng bỏng cho đến điên cuồng.

Bởi vì, kia là bỉ ngạn chỉ dẫn! Không ai biết nó đến tột cùng là cái gì, lại từ đâu

Mà đến, hoặc cụ thể lấy loại kia hình thái tồn tại, nhưng nó chính là thông hướng bỉ ngạn cảnh hi vọng, là bọn hắn tu hành vô số năm, từ từ đại đạo tìm kiếm đến nay, phải đại tự tại nơi mấu chốt.

Một nháy mắt, hỗn độn sôi trào hư không oanh minh, vô số đại đạo khí tức phóng lên tận trời, tại một số người còn chấn kinh, do dự lúc, những cái kia đặt mình vào hỗn độn chỗ sâu, từ đầu đến cuối chưa từng hiện thân cổ lão đại đạo cảnh tồn tại nhóm, giờ phút này không chút do dự xuất thủ.

Đừng nói bây giờ Huyền Thánh, Thần Mục không tại, chính là 2 vị bỉ ngạn cảnh giữa trời bọn hắn cũng không

chút do dự, bởi vì cái này cơ hội bọn hắn đã cùng vô số năm, bây giờ nó ngay tại dưới mắt, ai cũng không thể ngăn cản bọn hắn truy cầu siêu thoát ý chí cùng tín niệm.

Oanh ——

Oanh ——

Thiên khung vỡ nát, từng đạo hào quang thân ảnh trực tiếp giáng lâm, không có nửa điểm do dự vây quanh Hoa Thần, bàng bạc thần niệm quét ngang kinh thiên oanh minh, “Hoa Thần, đem bỉ ngạn chỉ dẫn giao ra!”

Tuế nguyệt tang thương khí cơ từ thần niệm ba động bên trong tản mát, như chỉ là hô hấp một ngụm, đều muốn bị làm hao mòn rơi vô số sinh cơ, mở miệng đại đạo cảnh tồn tại, già ngũ quan cơ hồ đã bị nếp uốn da mặt bao trùm, thân thể còng lưng khí tức ở giữa cường đại cùng yếu đuối xen lẫn, cho người ta một loại cực kỳ cổ quái xung đột cảm giác, chỉ có lưu một đường đôi mắt bên trong, lóe ra nóng bỏng cùng điên cuồng ngoan lệ.

Đừng nói đại đạo cảnh tồn tại, chính là vũ hóa thành tiên rút đi phàm thai tiên nhân cảnh, cơ hồ cũng có thể làm đến thọ nguyên vô tận, cùng thiên địa nhật nguyệt cùng tồn tại. Nhưng thọ nguyên vô tận cũng không có nghĩa là sẽ không phải chết, tiên nhân phía trên ngũ suy 3 kiệt mỗi 1 đạo đều là đại khủng bố, xông qua thì tu vi tinh tiến vào đạo hạnh phóng đại, nếu không như vậy nói băng thân hóa tro bụi.

Đương nhiên thời gian này rất dài, dài đến lấy hội nguyên làm đơn vị, nhưng vô tận thời gian trường hà tuôn trào không ngừng, không biết nó nguyên cũng không biết cuối cùng, loại này già cường đại bất tử bất diệt nhưng lại gần kề tuyệt cảnh tồn tại cũng không phải là số ít, đây cũng là giữa thiên địa, yêu tính, tà tính bộc phát không dứt, dần dần thành lớn hại mấu chốt nguyên nhân, cái này già nua đại đạo cảnh tu sĩ, chính là trong đó 1 trong.

“Giao ra!”

“Hoa Thần, vật này ngươi nắm chắc không ngừng, nặng đắp đại đạo không dễ, không cần thiết sai lầm.”

“Ta có cảm giác, cơ duyên này nên rơi vào tay ta, ai cùng lão phu tranh đoạt, liền không chết không thôi!”

Hoặc gầm thét, hoặc quát khẽ, lại hoặc đồng dạng lấy thần niệm thôi động, “Ầm ầm” gào thét vang vọng đất trời thập phương, mỗi 1 đạo bên trong đều ẩn chứa khủng bố khí cơ, trực tiếp chấn vỡ thiên địa, khiến 4 phương biến thành vô tận đen nhánh, hư vô, khiến cho kia từng đạo tắm rửa hào quang thân ảnh càng phát ra nguy nga, rộng rãi

, xa xa nhìn lại tựa như là từng tôn trong truyền thuyết cổ lão thần chỉ.

Nhưng lại nhìn kỹ lại liền sẽ phát hiện, bọn hắn mỗi 1 trương hoặc già nua hoặc trẻ tuổi hoặc xấu xí hoặc trên khuôn mặt anh tuấn, đều tràn ngập nóng bỏng cùng tham lam, không có thần chỉ uy nghiêm cùng cao quý,

ngược lại là trần trụi dục niệm chảy ngang, không thêm che lấp.

Hoa Thần mở mắt ra, nàng nhíu mày mắt lộ ngưng trọng, như không ngờ đến họp xuất hiện loại tràng diện này, nhưng bỉ ngạn chỉ dẫn đã rơi vào trong tay, ai muốn giao ra?

“Chư vị, vật này bởi vì bản cung mà thai nghén, sinh ra, từ cùng ta chi đại đạo hữu duyên, ngươi cùng cho dù tranh đoạt cũng là vô dụng, làm gì phí công một trận.”

Oanh ——

Kia trước hết nhất thần niệm gào thét, mí mắt cúi chỉ còn 1 đầu khe hẹp già nua đại đạo cảnh tu sĩ, trong mắt bắn ra oán độc, băng hàn, “Không biết sống chết! Chư vị, đã Hoa Thần khư khư cố chấp, ngươi ta liền liên thủ đánh nát nàng đại đạo, đến lúc đó bỉ ngạn chỉ dẫn tự nhiên xuất hiện.”

“Tốt, cùng một chỗ động thủ.”

“Bỉ ngạn cơ hội, ta nhất định phải được!”

Ầm ầm ——

Vô tận hào quang lưu chuyển, hạo đãng đãng khủng bố đại đạo đạo uẩn, từ bốn phương tám hướng ầm vang trấn dưới, phong tỏa thập phương thiên địa, ngay cả hỗn độn hư không đều bị ngăn cách, hạ quyết tâm muốn đem Hoa Thần trấn sát ở đây, tuyệt không cho nàng nửa điểm cơ hội chạy thoát.

Những này lão Đại nói cảnh nhóm từng cái thực lực khủng bố, lại tại dài dằng dặc thời gian bên trong bị ma luyện ra 1 bộ lãnh khốc tâm tính, nói ra tay liền xuất thủ chủ đánh chính là 1 cái sát phạt quả đoán!

Hoa Thần thở sâu, quanh thân hào quang càng phát ra óng ánh, vỡ nát hư không ở giữa lại có từng mảnh từng mảnh bách hoa hư ảnh từ đó hiển hiện, lại chỉ tồn tại nháy mắt liền bị uy áp mạnh mẽ sinh sinh ma diệt, chỉ còn hơn một chút hoa mai chìm nổi.

Có lẽ năm đó trạng thái đỉnh phong lúc, đối diện với mấy cái này điên cuồng mục nát đại đạo cảnh tu sĩ, Hoa Thần còn có mấy điểm quần nhau chỗ trống, nhưng hôm nay đạo cơ nặng đắp đại đạo sơ ngưng, nàng nháy mắt liền bị trấn áp.

Đúng lúc này, cười lạnh một tiếng vang lên, “Một đám lão già, khi dễ nhà ta muội tử, thật đúng là đủ không muốn mặt!”

Oanh ——

10,000 dặm tinh hà sát na giáng lâm, đạo quân từ đó đi ra, ngạnh sinh sinh đem xung quanh đen nhánh hư vô ở giữa, những hào quang này cuồn cuộn thân ảnh hoành cách tại bên ngoài, hắn chỉ 1 người lại lưng eo thẳng tắp, tung đối mặt đông đảo âm lãnh, oán độc ánh mắt, cũng vô nửa điểm vẻ sợ hãi, ngược lại lại là cười lạnh một tiếng, “Nhìn cái gì? Ao ước bản tôn tuổi còn trẻ, liền đã tu đến đại đạo cảnh đỉnh phong, có tư cách xung kích bỉ ngạn chi cảnh sao? Hừ! Một đám mục nát thua thiệt

thất bại bối phận, lấy các ngươi bây giờ cái này nửa chết nửa sống trạng thái, tung được bỉ ngạn chỉ dẫn lại như thế nào? Liền các ngươi cái này yếu đuối thân thể, lung lay sắp đổ đại đạo, có thể chịu đựng nổi sao

? Chớ cho mình trêu chọc đại họa, nên làm gì làm cái đó đi, đừng ép ta quạt ngươi nhóm, cũng nghe được không?”

“A a a! Đạo quân, ngươi khinh người quá đáng…” Một tên lão Đại nói cảnh gầm thét, khí toàn thân phát run, nhưng hắn còn chưa có nói xong, trước mắt bỗng dưng vô tận tinh quang nổ tung, biến sắc bỗng nhiên đưa tay phía trước, đạo uẩn hào quang bỗng nhiên bắn ra, huyễn hóa ra trùng điệp thiên địa hư ảnh.

Một tay nắm dò tới, không nhìn hào quang trở ngại, một đường xé rách vô số hư ảnh, trùng điệp đánh vào người này trên hai gò má, nương theo “Oanh” một tiếng vang thật lớn, nó thân ảnh bị trực tiếp đánh bay ra miệng, “Lốp bốp” xương băng thịt vụn âm thanh bên trong hơn phân nửa đầu đều sụp đổ xuống, miệng mũi thất khiếu ở giữa xen lẫn hào quang mảnh vỡ máu tươi, không muốn sống cuồng phún mà ra.

Đạo quân cười lạnh, “Nghe không hiểu tiếng người sao? Nói quạt ngươi liền quạt ngươi! Còn có đạp ngựa các ngươi, không xéo đi là cũng muốn để bản tôn đưa đoạn đường sao?”

Bá đạo, cường thế, tồi khô lạp hủ, hoàn toàn nghiền ép!

Tuy nói bị đập bay lão Đại nói cảnh, cũng là đại đạo

bước thứ chín tồn tại, lấy cảnh giới mà nói cùng đạo quân tại cùng một cấp bậc. Nhưng đại đạo khác biệt, tự thân trạng thái cũng khác biệt, cho dù đều vì đại đạo cảnh bước thứ chín, thực lực cũng là ngày đêm khác biệt!

Bá ——

Giữa thiên địa đột nhiên yên tĩnh, vây khốn Hoa Thần đông đảo hào quang thân ảnh, giờ phút này thần sắc trì trệ, đáy mắt kinh sợ chi hơn đều là hồi hộp. Ai có thể nghĩ tới năm đó Đại Đông trên núi một đầu thạch trâu thành yêu, ngưỡng vọng tinh biển 2 cái kỷ nguyên về sau, lại thật có thể dùng cái này thành đạo, nhất cử trở thành đại đạo cảnh bên trong tồn tại cường đại nhất 1 trong.

Như hôm nay chỉ có những người này lấy đạo quân cường thế, bá đạo thủ đoạn, hoặc thật có thể bảo vệ Hoa Thần, nhưng cũng tiếc trước đó động tĩnh náo quá lớn, hỗn độn trong hư vô cơ hồ hội tụ trong thiên hạ tất cả đại đạo cảnh tồn tại, mà bỉ ngạn chỉ dẫn tầm quan trọng cũng đã không cần lắm lời.

Oanh ——

Hắc ám hư vô chấn động, lại 1 tôn đại đạo cảnh giáng lâm, hào quang trùng thiên khí thế bốc hơi, như liệt nhật đương không bễ nghễ 4 phương, rõ ràng là 1 tôn thực lực không tại đạo quân phía dưới đỉnh phong tồn tại, người này thân ảnh mơ hồ không rõ, quanh thân hào quang hừng hực như đốt, đối đạo quân chắp tay, “Ta cùng đạo quân cũng coi như bạn cũ, ngươi chi đạo

không giả bỉ ngạn chỉ dẫn, làm gì gây hôm nay phiền phức, còn xin đạo quân thối lui, ta ngày khác tất có chỗ báo.”

Thanh âm vừa dứt, lại có hay không nghèo hào quang bắn ra, từ đen nhánh hư vô ở giữa quét ngang, “Đạo quân, kẻ thức thời mới là tuấn kiệt, ngươi thật sự cường đại, tinh thần chi đạo khủng bố tuyệt luân, nhưng ngươi thật cho là bằng sức một mình, liền có thể lực kéo trời nghiêng sao?”

Thứ 2 tôn đại đạo cảnh đỉnh phong giáng lâm.

Sau đó là vị thứ ba, thứ 4 tôn, thứ 5 tôn.

Năm thân ảnh đều chiếm một phương, sáng rực hào quang muốn đốt chín ngày!

—

—

—

—

Chương 1047 : Kiếm quân

Đạo quân khóe miệng co quắp một chút, sắc mặt khó coi, “Thế nào, nhiều người khi dễ người ít a? Còn đạp ngựa nói cái gì bạn cũ, bạn cũ cứ như vậy đối ta? Hôm nay liền cắt bào đoạn nghĩa, cả đời không qua lại với nhau!” Hắn đảo qua xung quanh 5 đạo hào quang ngập trời thân ảnh, lại nhìn về phía càng xa xôi, những cái kia không cam lòng rút đi lão Đại nói cảnh, đây vẫn chỉ là nhịn không được xuất thủ, quỷ biết hỗn độn hư không bên trong còn giấu bao nhiêu?

Là, hắn đi tinh thần đại đạo rất mạnh, phổ thông cùng giai một cái tay liền có thể đánh mấy cái, nhưng hôm nay người cũng quá nhiều một chút, “Gánh không được a… Thật gánh không được…” Đạt được cái này kết luận, đạo quân thở sâu hét lớn một tiếng, “Kiếm điên, ngươi cũng nhìn đủ náo nhiệt đi? Còn chưa cút ra!”

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, “Phó Ninh” thân ảnh xuất hiện, nàng thần sắc hờ hững, đôi mắt băng hàn, “Đạo quân, ta sớm muộn có 1 ngày, muốn đánh rớt ngươi miệng đầy chó răng.” Lời nói rất không khách khí, nhưng kia lạnh thấu xương uy nghiêm kiếm hơi thở, lại trực tiếp khóa chặt xung quanh mọi người.

Một đám đại đạo cảnh nhíu mày, nghĩ thầm cái này cái gì thao tác? Mới vừa rồi còn đả sinh đả tử đâu, kết quả đảo mắt liền liên thủ đối ngoại? Chơi đâu!

“Kiếm quân, ngươi đây là ý gì?” Mở miệng chính là 1 vị đại đạo cảnh đỉnh phong tồn tại, đồng dạng cũng là một tên nữ tu, thanh âm mát lạnh như hàn tuyền, nhưng lại mang theo một tia thiên nhiên mị hoặc, chỉ là một câu đơn giản lời nói liền khiến người nhịn không được trong lòng rung động, tiếp theo nóng rực cuồn cuộn, hận không thể trực tiếp quỳ sát ở trước mặt nàng mặc cho thúc đẩy.

Kiếm điên chỉ là ngoại hiệu, kiếm quân mới là nàng lúc đầu danh tự, “Phó Ninh” lạnh lùng xem ra, “Bản tọa muốn thế nào được thế nấy, ngươi ít cầm bộ này tao chít chít đồ vật chọc ta.”

Nữ tu giận tím mặt, nàng trước kia vì trở thành liền đại đạo, đích xác sử qua một chút không quá hào quang thủ đoạn, nhưng theo nàng ngày thành đạo lâu thực lực dần mạnh, lại xuống mấy lần ngoan thủ về sau, cơ bản đã không ai dám lại sờ nàng lông mày, hôm nay lại bị trước mặt mọi người nhục nhã, “Kiếm điên! Ngươi đã không biết tốt xấu, thì đừng trách ta lát nữa tay hung ác…”

Ông!

Một tiếng kiếm minh, thét lên bỗng dưng vang lên, kia một mảnh hào quang lại bị trực tiếp chém bay, đại lượng máu tươi điên cuồng rơi vãi, trong đó kia nữ tu ngực bụng ở giữa bị xé nứt mở khủng bố vết thương, tức hổn hển thét lên, “Kiếm điên

Tử, ta hôm nay tuyệt không cùng ngươi thôi!”

Kiếm quân cười lạnh một tiếng, đã thả người giết tới,

khủng bố kiếm quang cuồn cuộn như giang hải, đem kia hào quang trảm phá thành mảnh nhỏ. Phẫn nộ, oán độc nữ tu thét lên, bây giờ đã lộ ra sợ hãi, hiển nhiên không ngờ tới Kiếm điên kiếm lại như thế cường hãn, nhưng mới rồi nàng cùng đạo quân lúc đang chém giết, rõ ràng không có mạnh như vậy, đây rốt cuộc tình huống như thế nào? Nữ tu sắp tức điên!

Nhưng đã có tâm tư thông thấu hạng người lấy lại tinh thần, nhìn một chút đạp mặt chính trước, quanh thân tinh biển hư ảnh chìm nổi, thâm bất khả trắc đạo quân, lại nhìn về phía kiếm thế vô song, giết 1 vị đại đạo cảnh đỉnh phong tồn tại bất lực hoàn thủ kiếm quân, nhịn không được trong lòng thở dài —— đạo quân, cho là thật tốt thủ đoạn!

Cái gọi là kiếm quân kiếm trảm nghiệt long, đem nó đánh vào phong sơn bên trong, muốn cưỡng chiếm một sợi kiếm đạo khí vận, mượn Yêu hoàng dư trạch cùng Hoa Thần nói vỡ nát phiến luyện ra tuyệt thế hung binh một chuyện, chỉ sợ ngay từ đầu chính là đạo quân tính toán, dù không biết hắn làm sao thuyết phục kiếm quân tới hợp tác, lại chân chính giấu diếm được người trong thiên hạ, chính là kia xảo trá, hung tàn yêu tính đều bị che tại trống bên trong.

Có lẽ, liền ngay cả Hoa Thần cũng không biết trong cái này tường tình.

Lại sâu tầng 1 nghĩ, cử động lần này phải chăng cũng là tại bảo vệ Hoa Thần? Dù sao kiếm quân đã xuất thủ, Hoa Thần ăn bữa hôm lo bữa mai, liền không ai sẽ nghĩ đến kế tiếp theo bỏ đá xuống giếng, cũng là tránh cùng

kiếm quân phát sinh xung đột. Dù sao thiên hạ này kiếm đạo, trừ thái thượng bên ngoài, chính là kiếm quân xưng vô địch.

Hết lần này tới lần khác như thế liền bị đạo quân chui chỗ trống, Hoa Thần những năm này nhìn như thê thảm, bị khốn ở phong sơn như mộ bên trong xương khô chỉ có thể dày vò chờ chết, nào có thể đoán được hôm nay lại có thể nhảy lên mà ra, nặng đắp đạo cơ lại ngưng đại đạo… Thậm chí còn được lợi ích khổng lồ, cầm một sợi bỉ ngạn chỉ dẫn nơi tay, làm sao biết trong đó có bao nhiêu điều khiển, bố cục, tiên cơ? Dạng này đạo quân, há có thể khiến người không kiêng kị? !

“Viên Phong đạo hữu, mời ngươi trợ nghê thường đạo hữu một chút sức lực, tạm thời ngăn chặn kiếm quân.” Cùng đạo quân có cũ người

Chậm rãi mở miệng.

Khác 1 đạo ngập trời hào quang bên trong, Viên Phong chỉ suy nghĩ một chút liền gật đầu, “Được.” Hắn trực tiếp xuất thủ, hào quang ầm vang rơi xuống, to lớn nói lấy kim thạch chi ý, chủ sát phạt không giả, nhưng phương diện phòng ngự cũng rất có thành tích, cùng nghê thường liên thủ chống lại kiếm quân không khó. Huống chi chỉ là ngăn chặn nàng liền có thể, lại không phải liều mạng, cùng nó cùng đạo quân chém giết chẳng bằng cái lựa chọn này càng nhẹ nhõm.

Đương nhiên, Viên Phong gọn gàng mà linh hoạt gật đầu cũng là rõ ràng, hôm nay thế cục phía dưới có Đạo Quân, kiếm quân che chở, nếu không trấn áp xuống bọn

hắn, ai cũng khó vượt lôi trì một bước. Mà bỉ ngạn chỉ dẫn còn tại Hoa Thần trong tay, tuyệt đối không thể kéo dài quá lâu, như lỡ như bị nó luyện hóa, hấp thu, hôm nay toi công bận rộn một trận sự tình nhỏ, ngày sau chắc chắn hậu hoạn vô tận.

Phải Viên Phong tương trợ nghê thường lập tức thở ra hơi, quanh thân khủng bố kiếm thương nhanh chóng sinh trưởng khép lại, đại đạo đỉnh phong tồn tại, đương nhiên sẽ không tuỳ tiện liền bị trọng thương, nàng lại bắt đầu thét lên, “Kiếm điên! Ngươi mạnh hơn lại như thế nào? Hôm nay ta cùng liên thủ, tất yếu ngươi phải trả cái giá nặng nề!”

Kết quả dẫn tới kiếm quân một trận tấn công mạnh, không để ý Viên Phong đại đạo sát phạt, liều tự thân thụ một chút vết thương nhỏ, lại đem nghê thường trảm miệng lớn thổ huyết, thậm chí 1 đầu cánh tay đều kém chút bị chém đứt, nữ nhân này nghiến răng nghiến lợi phẫn hận không thôi, lại rốt cục học xong ngậm miệng.

Nó hơn 3 vị đại đạo cảnh đỉnh phong, đáy mắt đều có vẻ khinh bỉ, tới nay bổ tà môn chi pháp thành tựu đại đạo, cho dù có cơ duyên khác đi tới đỉnh phong, vẫn như cũ không lọt nổi mắt xanh của bọn họ, nhưng nhìn về phía trước mắt đạo quân lúc, liền biến thành ngưng trọng cùng kiêng kị.

“Đạo quân…”

“Không cần nhiều lời.” Đạo quân nhàn nhạt mở miệng, “Ngươi cùng biết được hiểu, bản tôn cùng Hoa Thần quan hệ giữa, nàng gọi ta một tiếng huynh trưởng, bản

tôn hôm nay liền bảo đảm nàng vạn toàn.”

“Thôi được.” Hào quang bên trong, người kia kéo xuống một đoạn áo bào, nhét vào giữa không trung, “Như huynh lời nói, cắt bào đoạn nghĩa, này không phải ta mong muốn, nhưng đại đạo cơ hội phía trước, nào đó không được lui bước nửa bước.”

“Đạo quân các hạ, mời!”

Oanh ——

Hào quang trùng thiên, khuấy động hắc ám hư vô, hóa thành hạo đãng đãng triều cường ầm vang trấn hạ. Hắn biết rõ được quân cường hãn, một kích này cũng không cầu kiến công, chỉ là muốn bao trùm kia tinh hà chi ảnh, kiềm chế đạo quân bộ phân lực lượng là đủ.

Cùng lúc đó, 2 vị khác đại đạo cảnh đỉnh phong tồn tại, cũng đồng thời xuất thủ công tới. Thiên địa một góc, cái này “Tấc vuông” ở giữa khu vực, lập tức bộc phát ra lực lượng kinh khủng ba động, khiến đông đảo đại đạo cảnh nhìn mà dừng lại.

Như vậy cấp độ giao phong, bình thường đại đạo cảnh bước vào, đừng nói thừa cơ kiếm tiện nghi, sợ là vừa đối mặt liền bị trọng thương. Dù cùng là đại đạo cảnh tồn tại, nhưng thực lực sai biệt thật là kinh người, trong đó so le khiến người bi thương lại tuyệt vọng.

“Ha ha ha! Đến hay lắm!” Đạo quân cười lớn một tiếng, 10,000 dặm tinh hà sáng lên, hắn trong đôi mắt thần quang sáng rực, chiến ý ngang giương sôi trào, một

bước đạp xuống ngàn tỉ tinh quang bắn ra, hắn lấy 1 địch 3 còn có thể ngăn chặn cục diện, đem Hoa Thần bảo hộ ở sau lưng.

Coi là thật cường đại vô song, thần uy diệu thế, dẫn tới vô số ánh mắt kính sợ, ám đạo tinh thần một đường quả nhiên kinh người, không hổ là viễn cổ đại đạo 1 trong.

Cùng lúc đó, đạo quân thanh âm ở bên tai vang lên, “Hoa hoa, tranh thủ thời gian nghĩ biện pháp luyện hóa bỉ ngạn chỉ dẫn, ta chống đỡ không được quá lâu…”

Hoa Thần đáy mắt hiện lên một tia cảm động, nàng đối đạo quân hiểu rõ rất sâu, sức chiến đấu đó ép 3 cái cùng giai, hắn đã vận dụng bí pháp, mà cái này vốn nên là dùng tại ngày sau… Hoa Thần đánh gãy suy nghĩ, nhắm mắt toàn lực luyện hóa thể nội, kia 1 đạo tối nghĩa không rõ, khó mà suy nghĩ khí cơ, nhưng vô luận nàng làm thế nào, từ đầu đến cuối khó hấp thu nửa điểm.

Loại cảm giác này, cũng là đại đạo trong vòng truyền ngôn —— cơ duyên này, không có quan hệ gì với ngươi, chính là đang ở trước mắt, cũng không từ dưới tay.

Hoa Thần chần chờ ở giữa lại có chút mờ mịt, như thật không có duyên với nàng, tại sao lại đột nhiên giáng lâm ở đây, lại rơi vào trong tay nàng? Mơ hồ ở giữa, nàng cảm thấy mình tựa hồ xem nhẹ cái gì? Là cái gì đây? Suy nghĩ kỹ một chút nhưng lại không thu hoạch được gì.

Trong lúc nhất thời, Hoa Thần chau mày, chẳng lẽ hôm nay cái này bỉ ngạn chỉ dẫn, thật không phải cơ duyên

của nàng?

Phiền phức ngài động động ngón tay, đem bản WEB đứng chia sẻ đến Facebook mặt sách, dạng này chúng ta có thể kiên trì vận doanh xuống dưới

—

—

—

—

Chương 1048 : Hoán Kim

Hỗn độn hư không lần lượt từng thân ảnh trông mòn con mắt, hận không thể vọt thẳng nhập chiến trường, quyển Hoa Thần quay đầu liền đi. Mỹ nhân, cơ duyên nhất cử lưỡng tiện, lại đánh vỡ đại đạo thời hạn, đến thần bí bỉ ngạn, từ đó phải đại tự tại, lớn siêu thoát, tiêu dao tự tại… Không được, dừng lại tranh thủ thời gian dừng lại a, nghĩ tiếp nữa nước bọt liền muốn vỡ đê rót vào đầu, đem người cho hướng ngốc. Liền hiện tại thế cục này, một đám đỉnh phong đại lão đánh thành một đoàn, bọn hắn tiến tới muốn chết sao? Ta muốn khống chế chính ta!

Đúng lúc này, “A” một tiếng hét thảm, bỗng dưng tại hỗn độn nơi nào đó truyền ra, Chu Loan thê lương gầm thét vang lên, “Hoán Kim đạo nhân, coi như ngươi che khuất mặt ta cũng nhận ra ngươi… Ngươi chờ, ta Chu Loan sau ngày hôm nay cùng ngươi thế bất lưỡng lập…”

Hỗn loạn lung tung nói cơ truyền ra, nương theo lấy mảng lớn hào quang vỡ nát, tán loạn, miễn cưỡng bao lấy Chu Loan miệng lớn thổ huyết thân ảnh, chật vật trốn hướng hỗn độn chỗ sâu, nhìn bộ dáng hiển nhiên là bị đánh một cái hung ác.

“Hoán Kim đạo nhân quả nhiên mang thù!”

“Hừ! Kia bên trong châu dương Hoa sơn một mạch, cùng Hoán Kim có nhiều ân tình, Chu Loan vì trở thành đại đạo không từ thủ đoạn, nên có kiếp nạn này.”

“Cũng không tệ.”

Bất quá là hôm nay sóng lớn triều bên trong một điểm khúc nhạc dạo ngắn thôi, mọi người rất nhanh thu hồi suy nghĩ, kế tiếp theo nhìn về phía chiến trường hạch tâm.

Hoa Thần đã ở nếm thử luyện hóa bỉ ngạn chỉ dẫn!

Phát hiện này mọi người trong lòng đột nhiên gấp, khả thi ở giữa qua lâu như vậy, nàng tựa hồ không có chút nào tiến triển. Cũng đúng, bỉ ngạn chỉ dẫn trân quý bực nào, há lại tùy ý liền có thể luyện hóa… Chỉ cần Hoa Thần chưa đắc thủ vậy liền còn có cơ hội… Ta mặc dù bên cạnh đều chẳng liên quan, nhưng nói không chừng vận khí tốt liền nhặt đại tiện nghi đâu… Tóm lại chỉ cần không có bị người triệt để đạt được, liền hết thảy đều có thể có thể.

Hoán Kim đạo nhân thoát ly hỗn độn hư không, rơi vào hiện thế bên trong, mượn các phương chém giết chiến trường ba động, che lại tự thân khí tức.

Mặt ngoài nhìn qua, lấy kim thạch bản thể thành đạo Hoán Kim đạo nhân sinh cao lớn thô kệch, mặt mũi tràn đầy râu quai nón, là cái cẩu thả đến không thể lại cẩu thả các lão gia, bây giờ lại khom người xoay người cúi đầu, 1 bộ che che lấp lấp hèn mọn bộ dáng, ít nhiều có chút xuất diễn.

“Hắc! May mắn lão tử thông minh, động thủ thời điểm che kín mặt, chắc chắn sẽ không bị người phát hiện đi… Ách, vừa rồi có vẻ như nghe tới, Chu Loan tên vương

bát đản kia gọi ta danh tự rồi? Không thể nào, ta đều ngụy trang tốt như vậy, chẳng lẽ còn lưu lại sơ hở?”

Hoán Kim đạo nhân nhíu mày khổ tư, cắn răng một cái, “Dù sao lại không có người bên ngoài nhìn thấy, ta đánh chết không thừa nhận, lớn không được mời lão tổ ra mặt, ai còn có thể đem ta làm gì?” Nghĩ như vậy Hoán Kim đạo nhân lập tức yên tâm, ngẩng đầu đảo qua xung quanh, liền chuẩn bị lặng yên không một tiếng động rút đi.

Dù sao đất này giới bây giờ quá dọa người, dù là hắn lấy kim thạch thân thể thành đạo, nhục thân phòng ngự kinh người, bây giờ nhưng cũng từng đợt da đầu

Run lên, “Đi đi đi, nhanh, nơi đây không nên ở lâu!” Hoán Kim đạo nhân suy nghĩ nhất định, ngẩng đầu người liền bị giật mình.

A đù, ở đâu ra 2 con đại hắc con chuột, làm gì đâu? !

Đối diện mượn các phương chém giết ba động ẩn tàng thân ảnh, lặng yên không một tiếng động sờ tới 2 người, cũng bị kinh hãi trừng lớn mắt. Hoán Kim đạo nhân, hắn làm sao tại đây? ! Tuy nói được mặt, nhưng hắn kia một thân ánh vàng rực rỡ, triện có thượng cổ kim văn đại đạo mạch lạc trường bào, quả thực bắt mắt đến cực điểm, trừ phi là mù lòa nếu không một chút liền có thể nhận ra.

“Hoán Kim đạo nhân cũng cùng chúng ta mục đích đồng dạng, là hướng kia tiểu bối đến?” Vô ý thức, đối diện 2 cái toàn thân cao thấp đều bị áo bào đen che lấp, tối

nghĩa, bí ẩn ba động che lấp toàn thân, đem tự thân khí cơ hoàn toàn che giấu “Đại hắc con chuột” ngẩng đầu nhìn một chút nơi nào đó.

Hoán Kim đạo nhân vô ý thức theo bọn hắn ánh mắt nhìn lại, liền thấy cách đó không xa vỡ nát trong hư vô, một thân ảnh chính nước chảy bèo trôi, trên thân pháp bào linh quang bắn ra, ngưng tụ nhật nguyệt tinh thần hư ảnh đem nó bảo hộ ở trong đó, lúc này mới không có bị dư ba xung kích nghiền nát. Chỉ bất quá bây giờ, dường như pháp bào linh lực tổn hao nhiều, quang mang trở nên cực kỳ ảm đạm, nhật nguyệt tinh thần hư ảnh tùy theo mơ hồ.

Ngô, bộ dáng này khá quen a… Hả? Tê —— đây không phải ban đầu, dẫn phát hôm nay đại chiến đi hướng không thể khống kia tiểu tử? Thảo, vừa rồi không có chú ý a, cũng chỉ cố lấy sốt ruột chạy trốn, làm sao đến nơi này rồi? Nhìn đối diện hai tên gia hỏa lén lút bộ dáng, khẳng định không có làm chuyện tốt, ta Hoán Kim một thân một mình, không thích nhất trêu chọc thị phi phiền phức, khi quả quyết phân rõ giới hạn, cùng bọn hắn chỉ coi chưa thấy qua, lẫn nhau không quấy rầy riêng phần mình mạnh khỏe.

Ân, không sai chính là như vậy, năm đó lão sơn thần đều nhanh chết còn chế giễu hắn xúc động không có đầu óc, qua mấy cái kỷ nguyên, Hoán Kim đều không phục! Lão già cũng chính là ngươi chết được nhanh, không phải trừng lớn lão mắt thấy rõ ràng, ta Hoán Kim thật là thông minh, đầu óc chuyển nhưng nhanh.

Vừa chắp tay, Hoán Kim mỉm cười, “2 vị đạo hữu…”

Ầm ầm ——

Đối diện áo bào đen phía dưới, lực lượng kinh khủng sát na bộc phát, đổ ập xuống đánh xuống, nháy mắt đem hắn còn lại lời nói cho chắn trở về.

Hoán Kim…

Các ngươi làm gì? Cái này đạp ngựa có ý tứ gì? ! Ta chưa từng nói trước cười, như thế hiền lành thái độ, liền đổi lấy các ngươi thống hạ sát thủ? Cũng chính là ta Hoán Kim phòng ngự cường đại, thay cái những người khác sợ là cái này vừa đối mặt, đã bị trọng thương.

Vương bát đản, lấn ta quá đáng!

“Ngao!” Hoán Kim 2 tay một trảo, trực tiếp xé rách mà ra

, “2 người các ngươI, đều đáng chết!”

Đối diện, dưới hắc bào 2 người con ngươi co rụt lại, quả nhiên Hoán Kim đạo nhân là đối mặt người, hôm nay có chuẩn bị mà đến, sớm ở đây bảo hộ kia tiểu bối. Nếu không hỗn loạn như thế, đáng sợ cục diện, người bên ngoài tránh cũng không kịp, ai sẽ len lén giấu ở cái này?

Huyền Thánh, coi là thật suy nghĩ sâu xa, bố cục tinh diệu a. 2 người một bên kính sợ lấy, một bên suy nghĩ nhanh quay ngược trở lại, vụng trộm giết người là không được, đã đã bại lộ hành tung, cũng chỉ có thể đánh nhanh thắng nhanh, thừa dịp thế cục không có biến hóa trước đó đem La Quan đánh hồn phi phách tán.

Oanh ——

Oanh ——

Liếc nhau, 2 kiện áo bào đen phía dưới lập tức bộc phát ngập trời khí tức, vô tận hào quang phóng lên tận trời, nương theo lấy dày đặc mục nát, thua thiệt bại khí cơ. Đại đạo thần diệu ra hết, huyễn hóa ra sơn thủy trùng điệp chi ảnh, cùng biển lửa cuồn cuộn chi thế, 1 cái trấn áp 1 cái hỏa luyện, khí thế hung hãn vô song.

Hoán Kim đạo nhân triệt để giận, hắn đến cùng đắc tội với ai? Là phía nam núi bên trong bị hắn đào mộ phần lão bất tử? Hay là phía bắc biển bên trong mượn nó một đoạn lợi trảo lão yêu quái? Lại hoặc phía tây đại mạc bên trong lần kia, không cẩn thận phá hư tế đàn, trêu chọc ra quái vật? Ta Hoán Kim, từ trước đến nay thiện chí giúp người, cực ít kết xuống cừu hận, vì cái gì luôn có vương bát đản muốn hại ta? !

Sơn thủy thành đạo chủ trấn áp, thiên hỏa thành đạo chưởng luyện hóa, cái này đạp ngựa là phối trí quả thực tuyệt, khắc hắn khắc chết tử địa, tuyệt đối là muốn đem hắn cho sống sờ sờ luyện! Bao lớn thù? Bao lớn hận? Về phần làm tàn nhẫn như vậy tuyệt tình? ! . ? ? .

Thật sự cho rằng ta Hoán Kim là bùn nặn? Ta đạp ngựa chính là trời sinh kim thạch, nội uẩn tiên thiên đạo cơ, dám đến giết lão tử ta trước đem các ngươi đầu cho thu hạ đến!

Oanh ——

Hào quang trùng thiên, vô số kim thạch va chạm tiếng ma sát bộc phát, như kim qua thiết mã bên trong giấu trong đó, cùng đối diện 2 cái đại đạo cảnh hung hăng làm cùng một chỗ.

Đột nhiên xuất hiện biến hóa, không chỉ là tham chiến mấy phương, liền ngay cả quan chiến mọi người cũng có chút mộng. Hoán Kim? Hắn vừa thừa cơ đánh lén Chu Loan, không tranh thủ thời gian lòng bàn chân bôi dầu chạy, tại sao lại lẫn vào đến hôm nay sóng gió lớn bên trong, còn cùng 2 cái lão Đại nói cảnh đánh lên.

Hoắc!

Hạ thủ thật là nặng, hoàn toàn chính là 1 bộ liều mạng bộ dáng, Hoán Kim đang làm gì đó rồi? Đào người ta mộ tổ? Hay là trộm người ta nữ nhân? Bất quá ngẫm lại Hoán Kim thành đạo đến nay, nhiều lần làm ra kinh thiên đại sự, mọi người lại cảm thấy không kỳ quái.

Nói thật, nếu như không phải đầu hắn đủ sắt —— không sai, chính là mặt chữ ý tứ, đầu cứng rắn rất khó đánh vỡ —— nếu không thay cái đại đạo cảnh, sớm đã bị nhân chùy nói băng thần tán, liền ngay cả kia một điểm chân linh, đều muốn bị ngạnh sinh sinh làm hao mòn sạch sẽ.

【b

r 】 “Nhưng lời tuy như thế, hôm nay cục diện này cũng quá mẫn cảm, quá xảo hợp, hẳn là Hoán Kim cũng đứng đội? Hắn lựa chọn đi theo Huyền Thánh… Tê! Không đúng, kim thạch một mạch lão tổ ở Đông hải, từ trước

đến nay lấy Đông hải vị kia vi tôn? Gia hỏa này chẳng lẽ là muốn thay đổi địa vị? Cái này… Lá gan này thật đúng là đủ lớn…”

Hỗn độn nơi cực sâu, cách xa nhau vô tận xa xôi bên ngoài, có khủng bố thân ảnh chống trời đạp đất, như bằng sức một mình vai kháng thiên địa. Lực lượng vô hình vặn vẹo xung quanh, lọt vào trong tầm mắt mơ hồ không rõ, nhưng chỉ là xa xa nhìn lại một chút, liền khiến da đầu run lên, từ đáy lòng sinh ra vô tận hoảng sợ, kính sợ.

Như trực diện thần chỉ, lại so thần chỉ càng thêm cường đại!

“Vương bát đản! Đồ hỗn trướng này, hắn muốn làm gì?!” Tức hổn hển chửi mắng, từ cái này khủng bố thân ảnh chỗ truyền đến, nhìn kỹ lại là cầm trong tay kim sắc trường qua, bây giờ lại toát ra một cái vả miệng, chính một bên mắng to một bên nghiến răng nghiến lợi, “Đại nhân, mời ngài đồng ý ta hạ giới, lão phu muốn thanh lý môn hộ, đánh chết cái này gây chuyện thị phi hỗn trướng!”

“A ——” cười lạnh một tiếng khuấy động mấy chục ngàn dặm, khiến cho đỉnh đầu hỗn độn chi trời, dưới chân chốn hỗn độn, đều tùy theo rung động.

Kia kình thiên thân ảnh chậm rãi nói “Đồng ý ngươi hạ giới? Là như 8 cái kỷ nguyên trước, ngươi nện người ta ngủ vách quan tài? Hay là 4 cái kỷ nguyên trước, đánh bắc biển phân liệt vì 3? Lại hoặc ngươi muốn đi đại mạc toà kia Cổ Linh tế đàn, nhìn một chút mình từng dấu vết

lưu lại? Còn có đài sen phúc địa, nguyên cảnh đạo môn, nhiều bồng tiểu thế giới…”

Một cây toàn thân ánh vàng rực rỡ, sát khí, sát khí xen lẫn bừng bừng, cơ hồ dẫn tới hỗn độn sôi trào trường qua, giờ phút này lại mồ hôi rơi như mưa. Thật · mồ hôi rơi như mưa, quỷ biết nó ngay cả cái đầu đều không có, lại toàn thân là cái cục sắt, làm sao lại như thế sinh động.

“Lão nô sai! Lão nô biết sai! Cầu xin đại nhân thông cảm… Thực tế ta kim thạch một mạch quá mức thê thảm, thiên địa sơ khai đến nay, nhiều bị người lau đi ý thức luyện hóa thành dụng cụ, sống sót đồng tộc ít càng thêm ít, có thiên tư có thể ký thác kỳ vọng càng chỉ cái này nghiệt chướng 1 người… Lão nô nguyện ý nghe bằng xử phạt, còn xin đại nhân cho Hoán Kim một cái cơ hội, hắn tuyệt đối không phải muốn đổi đùi ôm, ta kim thạch một mạch từ trên xuống dưới, từ xưa đến nay đều là đại nhân chó trung thành chân, tuyệt không hai lòng a…”

Nước mắt đan xen, thê thảm vạn điểm.

Kình thiên thân ảnh thản nhiên nói “Dám làm bẩn tay của ta, liền đem ngươi cắm vào thiên địa chi nhãn, đi thông kia hỗn loạn mấy cái hội nguyên vật dơ bẩn.”

Trường qua bỗng nhiên toát ra 2 mắt, trừng thành tròn vo, kêu rên im bặt mà dừng, tiếp lấy hiên ngang lẫm liệt, “Ta kim thạch một mạch trung với đại nhân, sinh tử đều mặc cho ngài xử trí! Hoán Kim tiểu bối vô pháp vô thiên, lão phu đã sớm nhìn hắn không thuận mắt, hôm nay liền

mời ngài hạ xuống thần uy, đem hắn giết đi.”

—

—

—

—

Chương 1049 : Yêu 9

Kình thiên thân ảnh cười lạnh một tiếng, “Ta vẫn còn không có nhỏ mọn như vậy, Hoán Kim tiểu tử này yêu giày vò, vậy liền tùy hắn đi đi.”

“Nha.” Trường qua hữu khí vô lực.

Kình thiên thân ảnh nhíu nhíu mày, “Hiện tại cũng như thế trắng trợn, che đều không che lấp một chút?”

Trường qua trắc trắc nói “. Chủ nhân minh xét 10,000 dặm, nhất định có tự thân suy tính, tuyệt không phải là sợ 2 vị kia bỉ ngạn cảnh đại năng giả, thuộc hạ đều hiểu.”

“Ngậm miệng! Đừng được đà lấn tới a, hôm nay là Huyền Thánh, Thần Mục ván, bản tọa quan sát từ xa ăn dưa là được, không có nhúng tay tất yếu.”

Đang khi nói chuyện, kình thiên thân ảnh nhìn một cái nơi nào đó, lẩm bẩm nói “Cũng không biết hôm nay cái này một lần, có thể hay không đem Thần dẫn ra ngoài…”

Trường qua nhãn tình sáng lên, “Đại nhân, ngài chỉ phải là cái gì?”

“Không nên ngươi biết đừng đánh nghe, thật nghĩ đi thông thiên địa chi nhãn?”

Trong hỗn độn lập tức an tĩnh xuống.

…

Giữa thiên địa hỗn loạn, ngươi tới ta đi đại loạn đấu!

Huyền Thánh, Thần Mục tình hình chiến đấu như thế nào không người biết được, mặt trời, thái âm chém giết thế lực ngang nhau, 2 vị đối ứng mà thành tiên thiên thần linh, vị cách, cảnh giới đều xấp xỉ như nhau, kết quả này cực kì bình thường, nếu không cũng sẽ không 2 nhìn chán ghét mà vứt bỏ nhưng lại cùng tồn tại đến nay.

Chỗ thứ nhất xuất hiện biến hóa chiến cuộc, là Nữ đế lực áp yêu tính, âm u ý chí một trận chiến, cũng không phải là nàng không kiên trì nổi, mà là một thân huyết sắc đế bào Nữ đế, lại rất có càng đánh càng hăng chi thế, ngạnh sinh sinh khiêng âm u ý chí, tay cầm tru tiên kiếm đem yêu tính chặt máu me đầm đìa.

Trảm đạo chi kiếm khủng bố tuyệt luân, chính là cấp độ cực cao, vị cách mới có thể nắm giữ lực lượng, cho dù là yêu tính này quỷ dị tồn tại đều khó mà tiếp nhận.

Hắn nhẫn lại nhẫn, nhịn không được.

Kiên trì lại kiên trì, hay là dao người.

Không có cách, yêu tính thành đạo lúc Nữ đế đã ngã xuống bị phong nhập âm u giới bên trong, dù từng nghe nói một chút liên quan tới nàng truyền thuyết, cũng chỉ là chẳng thèm ngó tới. Nhưng hôm nay mới biết được những cái kia nghe rất “Khoe khoang” sự tích vậy mà

đều là thật, không, Nữ đế thậm chí so trong truyền thuyết càng khủng bố hơn.

Cổ Nguyên rít lên một tiếng, thần bí, không biết giáng lâm, vẫn như cũ là kịch liệt lăn lộn, phun trào hắc ám, tản ra không rõ, kiềm chế. Trong đó tối nghĩa, không thể dò xét, cảm giác, lại chỉ là nhìn lại một chút, liền bản năng ở giữa từ đáy lòng sinh ra vô tận hồi hộp.

Sau đó “Ầm ầm” tựa như núi lở, vô số yêu tính, tà tính gào thét mà đến, thét chói tai vang lên, gào thét phóng tới Nữ đế.

Đây chính là cái này yêu tính nói, hắn cùng thần bí, không biết hình như có dung hợp, mấy có thành tựu một thể chi tượng, nhưng điều khiển trong đó bộ điểm yêu tính, tà tính cho mình dùng. Cái này đích xác là một môn cực kỳ khủng bố đại đạo, một khi đi đến đỉnh phong, Thần có thể trở thành thần bí, không biết hóa thân, tiến tới chấp chưởng thiên hạ yêu, tà chi tính, thực lực nhất định khủng bố ngập trời.

Ông ——

Nữ đế huy kiếm liền trảm, xông vào trước nhất mảng lớn yêu tính, tà tính trực tiếp vỡ nát, cùng màu đỏ dưới kiếm phong yếu ớt tựa như bọt khí. Nhưng cái này khủng bố 1 kiếm không những không thể dọa lùi bọn hắn, ngược lại càng kích phát bọn này quỷ dị chi vật hung tính, đầu tiên là tranh đoạt lấy thôn phệ hết bị chém giết đồng loại, sau đó càng thêm hung hãn không sợ chết vọt tới.

Một nháy mắt, liền đem Nữ đế vây quanh ở trong đó, lấy

tự thân tử vong, vỡ nát làm đại giá, ngạnh sinh sinh đưa nàng kéo ở trong đó.

Cổ Nguyên vội vàng rút đi, xa xa nhìn qua kia yêu tính, tà tính triều cường bên trong, một thân huyết sắc đế bào hờ hững huy kiếm Nữ đế, chưa từng biết sợ hãi là vật gì hắn, lại nhịn không được sau lưng 1 hàn, tiếp theo mắt lộ tức giận, bạo ngược sát cơ tùy theo sôi trào.

“Liền nhìn ngươi có thể chống đến khi nào! Hôm nay đã giáng lâm, cũng đừng mơ tưởng toàn thân trở ra…” Lại không nhận thấy được

, mình lặng lẽ điều thấp ban đầu mục tiêu, đây chính là Nữ đế khủng bố, mỗi cái đối địch với nàng người, cuối cùng đều đem sinh lòng hồi hộp.

Kéo dài thời gian, cùng Nữ đế thế yếu là nguyên nhân 1 trong, nhưng càng quan trọng chính là, yêu tính quyết không cho phép Hoa Thần hôm nay trở về, chớ nói chi là để nàng luyện hóa hết cái kia đạo bỉ ngạn chỉ dẫn —— nữ nhân này năm đó tình nguyện nói băng, cũng không muốn ủy thân cho hắn, giúp đỡ thành tựu đại đạo, liền nhất định triệt để trầm luân, vĩnh thế thoát thân không được!

Bá ——

Cổ Nguyên một bước phóng ra, liền đã đi tới kiếm quân, đạo quân song quân chiến trường, 7 vị đại đạo cảnh đỉnh phong tồn tại chém giết, đánh thiên băng địa hãm, khủng bố xung kích quét ngang thập phương, dù là lấy yêu tính cường đại, đều tuyệt không nguyện ý cuốn vào

trong đó.

Mà Hoa Thần ngay tại đạo quân sau lưng, ở vào che chở bên trong, vị này lấy tinh thần thành tựu đại đạo tồn tại, triển lộ ra tuyệt đối cường hãn cùng bá đạo —— một mình ta ở đây, ai cũng không thể vượt lôi trì nửa bước, nó đối diện 3 vị đại đạo cảnh đỉnh phong, càng đánh càng là kinh hãi, nhưng cũng dần dần thực sự tức giận, bộc phát đạo uẩn khiến cho hào quang xông lên tận chín tầng trời, như liệt diễm ngập trời.

“Yêu 9, từ cái này bên trong lăn đi, nếu không bản tôn cam đoan, tất không tiếc đại giới trảm ngươi!” Đạo quân gầm nhẹ như kinh lôi, dẫn động 10,000 dặm tinh thần rung chuyển, “Ầm ầm” càng khủng bố hơn khí cơ bộc phát, lại ngạnh sinh sinh xông phá 3 vị cùng giai áp chế, xa xa khóa chặt yêu tính.

Yêu 9 là hắn thành đạo về sau cho mình đặt tên, hắn chính là yêu tính thành đạo, lấy “Yêu” chữ cũng không ngoại lệ, nhưng vì sao muốn hậu tố 1 cái “9” chữ, lại ngay cả yêu tính mình cũng không biết, đây là đang hắn thành đạo nháy mắt, liền tự nhiên mà vậy phù hiện ở trong lòng.

Giờ phút này nghe vậy, Cổ Nguyên sầm mặt lại, đáy mắt hiện lên phẫn hận, kiêng kị, đạo quân đích xác khủng bố, hắn cũng chưa hẳn là đối thủ, có lẽ là có thể cùng Nữ đế liều mạng nhân vật cường hãn.

Nhưng không đấu lại cũng không có nghĩa là hắn liền không có cách nào động thủ, dù sao hôm nay liên quan đến bỉ ngạn chỉ dẫn, lại có đại đạo vị cách chi tranh,

không hi vọng Hoa Thần trở về người có rất rất nhiều.

Cổ Nguyên quát khẽ, “Còn chưa động thủ, các ngươi đang chờ cái gì?”

Oanh ——

Mảng lớn hào quang sát na giáng lâm, đem đạo quân bọn người chỗ chiến trường, hoàn toàn bao trùm ở bên trong, tiếp lấy tối nghĩa ba động bộc phát.

Sau một khắc, hào quang tức bị đứng giữa không trung, khuấy động lực lượng kinh khủng chấn vỡ, xung quanh hắc ám hư vô chỗ sâu, vang lên thống khổ kêu rên, hiển nhiên đem một đám siêu cường giả bao phủ ở bên trong, liền muốn tiếp nhận bọn hắn chém giết dư ba phản phệ, người xuất thủ đã gặp bị thương nặng.

Nhưng nó mục đích cũng đã đạt tới, bị đạo quân bảo hộ ở sau lưng , bất kỳ người nào đều chạm đến nửa điểm Hoa Thần, lúc này lại bị cưỡng ép na di ra ngoài.

“Yêu 9, ngươi dám!” Đạo quân hét lớn một tiếng, không biết hắn thi triển gì các loại thủ đoạn, cường hoành đến cực hạn khủng bố khí cơ, lại bỗng dưng lại lần nữa tăng vọt, 10,000 dặm tinh hà óng ánh, chói mắt, lại thậm chí cho người ta một loại mãnh liệt cháy bùng cảm giác.

“Ngăn lại hắn!”

Đạo quân trước người 3 vị đại đạo cảnh đỉnh phong trong lòng kinh sợ, lại không chút do dự xuất thủ, riêng phần mình bộc phát ra khủng bố đại đạo chi lực, ngạnh

sinh sinh đem hắn ngăn lại. Nhưng tự thân vọt tới trước kích mà đến, như kinh đào hải lãng lực lượng kinh khủng, như tùy thời đều muốn phá khốn mà ra, khiến mấy người sắc mặt không khỏi ngưng trọng vạn điểm.

Đạo này quân thật sự là cường hoành không có đạo lý, cho dù là tinh thần thành đạo, nhưng bọn hắn cái nào lại là hạng người tầm thường? Hợp 3 người chi lực, lại cũng chỉ là miễn cưỡng áp chế.

Như một đôi 1… Tê! Hôm nay không thể tuỳ tiện lại để cho Đạo Quân rời đi, nếu không ngày sau bỉ ngạn chi tranh, người này hẳn là đại địch.

Cổ Nguyên cười lạnh một tiếng, không thèm để ý chút nào đạo quân uy hiếp, hắn hôm nay đã xuất thủ, liền đã làm tốt hết thảy chuẩn bị.

Bá ——

Một bước phóng ra, hắn ánh mắt không kiêng nể gì cả, dữ tợn mà tàn nhẫn, “Hoa Thần, đã cách nhiều năm, ngươi ta lại gặp mặt!” Kình thiên thân ảnh cười lạnh một tiếng, “Ta vẫn còn không có nhỏ mọn như vậy, Hoán Kim tiểu tử này yêu giày vò, vậy liền tùy hắn đi đi.”

“Nha.” Trường qua hữu khí vô lực.

Kình thiên thân ảnh nhíu nhíu mày, “Hiện tại cũng như thế trắng trợn, che đều không che lấp một chút?”

Trường qua trắc trắc nói “. Chủ nhân minh xét 10,000 dặm, nhất định có tự thân suy tính, tuyệt không phải là

sợ 2 vị kia bỉ ngạn cảnh đại năng giả, thuộc hạ đều hiểu.”

“Ngậm miệng! Đừng được đà lấn tới a, hôm nay là Huyền Thánh, Thần Mục ván, bản tọa quan sát từ xa ăn dưa là được, không có nhúng tay tất yếu.”

Đang khi nói chuyện, kình thiên thân ảnh nhìn một cái nơi nào đó, lẩm bẩm nói “Cũng không biết hôm nay cái này một lần, có thể hay không đem Thần dẫn ra ngoài…”

Trường qua nhãn tình sáng lên, “Đại nhân, ngài chỉ phải là cái gì?”

“Không nên ngươi biết đừng đánh nghe, thật nghĩ đi thông thiên địa chi nhãn?”

Trong hỗn độn lập tức an tĩnh xuống.

…

Giữa thiên địa hỗn loạn, ngươi tới ta đi đại loạn đấu!

Huyền Thánh, Thần Mục tình hình chiến đấu như thế nào không người biết được, mặt trời, thái âm chém giết thế lực ngang nhau, 2 vị đối ứng mà thành tiên thiên thần linh, vị cách, cảnh giới đều xấp xỉ như nhau, kết quả này cực kì bình thường, nếu không cũng sẽ không 2 nhìn chán ghét mà vứt bỏ nhưng lại cùng tồn tại đến nay.

Chỗ thứ nhất xuất hiện biến hóa chiến cuộc, là Nữ đế

lực áp yêu tính, âm u ý chí một trận chiến, cũng không phải là nàng không kiên trì nổi, mà là một thân huyết sắc đế bào Nữ đế, lại rất có càng đánh càng hăng chi thế, ngạnh sinh sinh khiêng âm u ý chí, tay cầm tru tiên kiếm đem yêu tính chặt máu me đầm đìa.

Trảm đạo chi kiếm khủng bố tuyệt luân, chính là cấp độ cực cao, vị cách mới có thể nắm giữ lực lượng, cho dù là yêu tính này quỷ dị tồn tại đều khó mà tiếp nhận.

Hắn nhẫn lại nhẫn, nhịn không được.

Kiên trì lại kiên trì, hay là dao người.

Không có cách, yêu tính thành đạo lúc Nữ đế đã ngã xuống bị phong nhập âm u giới bên trong, dù từng nghe nói một chút liên quan tới nàng truyền thuyết, cũng chỉ là chẳng thèm ngó tới. Nhưng hôm nay mới biết được những cái kia nghe rất “Khoe khoang” sự tích vậy mà đều là thật, không, Nữ đế thậm chí so trong truyền thuyết càng khủng bố hơn.

Cổ Nguyên rít lên một tiếng, thần bí, không biết giáng lâm, vẫn như cũ là kịch liệt lăn lộn, phun trào hắc ám, tản ra không rõ, kiềm chế. Trong đó tối nghĩa, không thể dò xét, cảm giác, lại chỉ là nhìn lại một chút, liền bản năng ở giữa từ đáy lòng sinh ra vô tận hồi hộp.

Sau đó “Ầm ầm” tựa như núi lở, vô số yêu tính, tà tính gào thét mà đến, thét chói tai vang lên, gào thét phóng tới Nữ đế.

Đây chính là cái này yêu tính nói, hắn cùng thần bí,

không biết hình như có dung hợp, mấy có thành tựu một thể chi tượng, nhưng điều khiển trong đó bộ điểm yêu tính, tà tính cho mình dùng. Cái này đích xác là một môn cực kỳ khủng bố đại đạo, một khi đi đến đỉnh phong, Thần có thể trở thành thần bí, không biết hóa thân, tiến tới chấp chưởng thiên hạ yêu, tà chi tính, thực lực nhất định khủng bố ngập trời.

Ông ——

Nữ đế huy kiếm liền trảm, xông vào trước nhất mảng lớn yêu tính, tà tính trực tiếp vỡ nát, cùng màu đỏ dưới kiếm phong yếu ớt tựa như bọt khí. Nhưng cái này khủng bố 1 kiếm không những không thể dọa lùi bọn hắn, ngược lại càng kích phát bọn này quỷ dị chi vật hung tính, đầu tiên là tranh đoạt lấy thôn phệ hết bị chém giết đồng loại, sau đó càng thêm hung hãn không sợ chết vọt tới.

Một nháy mắt, liền đem Nữ đế vây quanh ở trong đó, lấy tự thân tử vong, vỡ nát làm đại giá, ngạnh sinh sinh đưa nàng kéo ở trong đó.

Cổ Nguyên vội vàng rút đi, xa xa nhìn qua kia yêu tính, tà tính triều cường bên trong, một thân huyết sắc đế bào hờ hững huy kiếm Nữ đế, chưa từng biết sợ hãi là vật gì hắn, lại nhịn không được sau lưng 1 hàn, tiếp theo mắt lộ tức giận, bạo ngược sát cơ tùy theo sôi trào.

“Liền nhìn ngươi có thể chống đến khi nào! Hôm nay đã giáng lâm, cũng đừng mơ tưởng toàn thân trở ra…” Lại không nhận thấy được

, mình lặng lẽ điều thấp ban đầu mục tiêu, đây chính là

Nữ đế khủng bố, mỗi cái đối địch với nàng người, cuối cùng đều đem sinh lòng hồi hộp.

Kéo dài thời gian, cùng Nữ đế thế yếu là nguyên nhân 1 trong, nhưng càng quan trọng chính là, yêu tính quyết không cho phép Hoa Thần hôm nay trở về, chớ nói chi là để nàng luyện hóa hết cái kia đạo bỉ ngạn chỉ dẫn —— nữ nhân này năm đó tình nguyện nói băng, cũng không muốn ủy thân cho hắn, giúp đỡ thành tựu đại đạo, liền nhất định triệt để trầm luân, vĩnh thế thoát thân không được!

Bá ——

Cổ Nguyên một bước phóng ra, liền đã đi tới kiếm quân, đạo quân song quân chiến trường, 7 vị đại đạo cảnh đỉnh phong tồn tại chém giết, đánh thiên băng địa hãm, khủng bố xung kích quét ngang thập phương, dù là lấy yêu tính cường đại, đều tuyệt không nguyện ý cuốn vào trong đó.

Mà Hoa Thần ngay tại đạo quân sau lưng, ở vào che chở bên trong, vị này lấy tinh thần thành tựu đại đạo tồn tại, triển lộ ra tuyệt đối cường hãn cùng bá đạo —— một mình ta ở đây, ai cũng không thể vượt lôi trì nửa bước, nó đối diện 3 vị đại đạo cảnh đỉnh phong, càng đánh càng là kinh hãi, nhưng cũng dần dần thực sự tức giận, bộc phát đạo uẩn khiến cho hào quang xông lên tận chín tầng trời, như liệt diễm ngập trời.

“Yêu 9, từ cái này bên trong lăn đi, nếu không bản tôn cam đoan, tất không tiếc đại giới trảm ngươi!” Đạo quân gầm nhẹ như kinh lôi, dẫn động 10,000 dặm tinh thần

rung chuyển, “Ầm ầm” càng khủng bố hơn khí cơ bộc phát, lại ngạnh sinh sinh xông phá 3 vị cùng giai áp chế, xa xa khóa chặt yêu tính.

Yêu 9 là hắn thành đạo về sau cho mình đặt tên, hắn chính là yêu tính thành đạo, lấy “Yêu” chữ cũng không ngoại lệ, nhưng vì sao muốn hậu tố 1 cái “9” chữ, lại ngay cả yêu tính mình cũng không biết, đây là đang hắn thành đạo nháy mắt, liền tự nhiên mà vậy phù hiện ở trong lòng.

Giờ phút này nghe vậy, Cổ Nguyên sầm mặt lại, đáy mắt hiện lên phẫn hận, kiêng kị, đạo quân đích xác khủng bố, hắn cũng chưa hẳn là đối thủ, có lẽ là có thể cùng Nữ đế liều mạng nhân vật cường hãn.

Nhưng không đấu lại cũng không có nghĩa là hắn liền không có cách nào động thủ, dù sao hôm nay liên quan đến bỉ ngạn chỉ dẫn, lại có đại đạo vị cách chi tranh, không hi vọng Hoa Thần trở về người có rất rất nhiều.

Cổ Nguyên quát khẽ, “Còn chưa động thủ, các ngươi đang chờ cái gì?”

Oanh ——

Mảng lớn hào quang sát na giáng lâm, đem đạo quân bọn người chỗ chiến trường, hoàn toàn bao trùm ở bên trong, tiếp lấy tối nghĩa ba động bộc phát.

Sau một khắc, hào quang tức bị đứng giữa không trung, khuấy động lực lượng kinh khủng chấn vỡ, xung quanh hắc ám hư vô chỗ sâu, vang lên thống khổ kêu rên, hiển

nhiên đem một đám siêu cường giả bao phủ ở bên trong, liền muốn tiếp nhận bọn hắn chém giết dư ba phản phệ, người xuất thủ đã gặp bị thương nặng.

Nhưng nó mục đích cũng đã đạt tới, bị đạo quân bảo hộ ở sau lưng , bất kỳ người nào đều chạm đến nửa điểm Hoa Thần, lúc này lại bị cưỡng ép na di ra ngoài.

“Yêu 9, ngươi dám!” Đạo quân hét lớn một tiếng, không biết hắn thi triển gì các loại thủ đoạn, cường hoành đến cực hạn khủng bố khí cơ, lại bỗng dưng lại lần nữa tăng vọt, 10,000 dặm tinh hà óng ánh, chói mắt, lại thậm chí cho người ta một loại mãnh liệt cháy bùng cảm giác.

“Ngăn lại hắn!”

Đạo quân trước người 3 vị đại đạo cảnh đỉnh phong trong lòng kinh sợ, lại không chút do dự xuất thủ, riêng phần mình bộc phát ra khủng bố đại đạo chi lực, ngạnh sinh sinh đem hắn ngăn lại. Nhưng tự thân vọt tới trước kích mà đến, như kinh đào hải lãng lực lượng kinh khủng, như tùy thời đều muốn phá khốn mà ra, khiến mấy người sắc mặt không khỏi ngưng trọng vạn điểm.

Đạo này quân thật sự là cường hoành không có đạo lý, cho dù là tinh thần thành đạo, nhưng bọn hắn cái nào lại là hạng người tầm thường? Hợp 3 người chi lực, lại cũng chỉ là miễn cưỡng áp chế.

Như một đôi 1… Tê! Hôm nay không thể tuỳ tiện lại để cho Đạo Quân rời đi, nếu không ngày sau bỉ ngạn chi tranh, người này hẳn là đại địch.

Cổ Nguyên cười lạnh một tiếng, không thèm để ý chút nào đạo quân uy hiếp, hắn hôm nay đã xuất thủ, liền đã làm tốt hết thảy chuẩn bị.

Bá ——

Một bước phóng ra, hắn ánh mắt không kiêng nể gì cả, dữ tợn mà tàn nhẫn, “Hoa Thần, đã cách nhiều năm, ngươi ta lại gặp mặt!”

Phiền phức ngài động động ngón tay, đem bản WEB đứng chia sẻ đến Facebook mặt sách, dạng này chúng ta có thể kiên trì vận doanh xuống dưới

—

—

—

—

Chương 1050 : Chủ nhân chân chính

Hoa Thần ngẩng đầu trông lại đôi mắt tĩnh mịch, lại tại sau một khắc không chút do dự rút đi, nó quanh thân hào quang bốc hơi, khiến không gian mơ hồ không rõ, kia là kịch liệt vặn vẹo quy tắc, đang nỗ lực che đậy, ngăn cách nàng khí cơ.

Nàng có hận hay không yêu tính? Tự nhiên là hận tới cực điểm, nếu không phải kẻ này đột nhiên xuất thủ, có lẽ bây giờ Hoa Thần cũng đã đi đến đạo quân bây giờ cảnh giới, có nhìn một cái bỉ ngạn cơ hội, nhưng nàng rõ ràng hơn giữa hai bên bây giờ chênh lệch, đối đầu cái này yêu tính nàng không có phần thắng chút nào.

“Muốn đi?” Yêu 9 đại cười một tiếng, một bước hướng về phía trước đạp xuống, thân ảnh nháy mắt mơ hồ, vặn vẹo, kéo duỗi chỗ sinh ra tàn ảnh, cơ hồ biến thành một vệt đen, lại giống là 1 đầu dữ tợn rắn độc, giờ phút này ngẩng đầu lộ ra răng nanh, hung hăng cắn tới.

Hoa Thần quanh thân vặn vẹo quy tắc bị ngạnh sinh sinh đánh nát, nàng kêu lên một tiếng đau đớn từ mơ hồ không gian bên trong bị cưỡng ép bức ra, căn bản không có cơ hội thoát đi. Nhưng vào lúc này, Hoa Thần sắc mặt biến hóa, như thể nội xuất hiện một loại nào đó không nhận khống biến hóa.

“Lưu lại đi!”

Yêu 9 đưa tay một nắm, nhìn như bình thường nhưng nó giữa năm ngón tay u quang lưu chuyển, khủng bố khí cơ sát na giáng lâm. Hắn chính là dị loại thành đạo, lại lo liệu giữa thiên địa “Chết bên trong uẩn sinh” “Phá rồi lại lập” “Ứng kiếp mà đến” cùng cùng khí số, dù thành đạo không lâu thực lực lại đột bay mãnh tiến vào, hoàn toàn nhưng so đại đạo đỉnh phong tồn tại, lấy Hoa Thần bây giờ tình trạng, chỉ cần bị bắt lại căn bản bất lực ngăn cản.

Đôi mắt bên trong bạo ngược cùng hưng phấn xen lẫn, hôm nay hắn liền muốn đánh nát Hoa Thần nặng đắp đại đạo, đem nó chân linh cầm vào tay, lại khu động thần bí không biết đem nó thôn phệ, cưỡng ép chuyển hóa thành bị hắn điều khiển đồ chơi —— cổ chi Hoa Thần băng thanh ngọc khiết, kết quả lại biến thành bị hỗn loạn, hủy diệt, giết chóc, khát máu cùng các cảm xúc, chỗ điều khiển yêu tà chi tính, mặc hắn quyền sinh sát trong tay… Hắc, vậy nhưng thật sự là rất có ý tứ!

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, khủng bố vặn vẹo bỗng dưng bắn ra, Hoa Thần sắc mặt trắng nhợt, lại ngạnh sinh sinh phá vỡ một kích trí mạng, thân ảnh phiêu nhiên rút đi.

Yêu 9 nhướng mày, đáy mắt bỗng nhiên tối nghĩa, lấy Hoa Thần hôm nay trạng thái, tuyệt không đối kháng hắn khả năng, nhưng bây giờ… Vậy liền chỉ là một cái giải thích, nàng sơ bộ luyện hóa, nắm giữ, cái kia đạo giáng lâm vào hôm nay bỉ ngạn chỉ dẫn!

Trong lòng phiên sơn đảo hải, yêu 9 phản ứng đầu tiên là, tuyệt không thể để Hoa Thần thành công, nếu không ngày sau hắn tất thập tử vô sinh.

Vừa nghĩ đến đây, trêu đùa, đùa bỡn chi ý lập tức tiêu tán, chỉ còn hơn lãnh khốc sát ý, “Chết!” Chợt quát một tiếng, muốn cứu phất tay áo vung lên, bàng bạc chi lực sát na bộc phát, như kinh đào hải lãng rơi đập.

“Oanh” một tiếng vang thật lớn, cứ việc tránh đi hơn phân nửa, nhưng Hoa Thần hay là “Oa” phun ra một ngụm máu tươi, thân ảnh đập ầm ầm bay ra ngoài.

Hoán Kim trừng to mắt, nhìn xem đối diện 2 cái lão Đại nói cảnh, rất xui xẻo bị cuốn vào trong dư âm, trực tiếp liền “Lốp bốp” một trận, cơ hồ nhìn không ra cái hình người, mồ hôi lạnh nháy mắt đem phía sau lưng ướt nhẹp, khóe miệng của hắn hung hăng run rẩy.

Liền kém một chút, cái này đạp mã cẩu cái rắm thế giới thực tế quá nguy hiểm, mặc dù hắn kim thạch thành đạo hướng lấy nhục thân cường hãn mà tự hào, nhưng loại này tầng cấp oanh sát, thật trúng vào không chết cũng phải thoát mấy lớp da.

Bá ——

Hoán Kim ngẩng đầu, liền gặp yêu 9 con mắt mắt âm hàn trông lại, “Lăn đi!” Nếu không phải kim thạch một mạch lão tổ thân phận đặc thù, hắn đã sớm trực tiếp động thủ đánh người.

Hoán Kim sầm mặt lại, nổi giận gầm lên một tiếng, “Cút

thì cút!” Ta không phải sợ ngươi, chính là gần nhất ăn nhiều một chút, chuẩn bị bớt mập một chút.

Một trận hào quang hiện lên, hiển hiện nguy nga 1,000 trượng kim thạch bản thể, sau đó tại “Ầm ầm” tiếng vang bên trong nhanh chóng lăn xa.

Một màn này, để vô số người trừng to mắt, nghĩ thầm chó hay là ngươi chó a, khó trách đỉnh lấy

“Kim thạch tai họa” tên tuổi, còn có thể sống nhảy nhảy loạn đến nay.

Yêu 9 ngẩng đầu khóa chặt Hoa Thần, nhưng tại hắn trong tầm mắt, lại còn có một thân ảnh.

La Quan!

Hắn hôn mê bất tỉnh, quanh thân nhật nguyệt tinh thần hư ảnh ảm đạm, như mượn nó trên thân pháp bào chi lực, mới miễn cưỡng chống đến giờ phút này.

Tiểu bối này, thế mà còn chưa có chết?

Yêu 9 phất tay áo vung lên, hắn bây giờ mục tiêu là Hoa Thần, không có rảnh cùng tiểu bối này lãng phí thời gian, “Ngược lại là tiện nghi hắn, có thể chết thống khoái như vậy… Hả? !”

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, ép hướng La Quan lực lượng kinh khủng bị một mảnh hào quang đánh nát, Hoa Thần

tái nhợt lấy một gương mặt, khóe miệng vết máu chưa khô, lại gắt gao bảo hộ ở trước người hắn.

Yêu 9 liền giật mình, chợt giận tím mặt, lão tử năm đó khoảng cách thành đạo tới một bước xa, lại là mệnh số gia thân chú định bất phàm, ngươi thà rằng liều đến nói băng cũng không muốn ủy thân, kết quả bây giờ lại ngay cả mệnh đều không cần, cũng muốn bảo vệ tên tiểu bạch kiểm này?

Giờ khắc này, yêu 9 cảm giác da mặt chính mình, bị kéo xuống đến vứt trên mặt đất, liều mạng chà đạp, chà đạp!“Tốt, rất tốt, Hoa Thần ngươi muốn bảo vệ hắn, ta lại muốn đem tiểu bối này chém thành muôn mảnh, đánh cho cả hình thần đều diệt!”

Thù mới hận cũ 2 tướng chồng, yêu 9 đưa tay một chỉ, lực lượng kinh khủng “Ầm ầm” hội tụ, cùng phạm vi lớn oanh sát thủ đoạn so sánh, loại này ngưng tụ một điểm thủ đoạn, sát thương đương nhiên càng mạnh.

Hoa Thần thở sâu, quanh thân hào quang bốc lên chiếu rọi phương viên 1,000 dặm, từng đoá từng đoá hoa tươi ở trong đó nở rộ, như vạn vật phùng xuân.

Cái này mỗi một đóa hoa đều là nàng đại đạo đạo uẩn cụ hiện, nhìn như kiều nộn yếu đuối, kì thực có không thể tưởng tượng nổi lực lượng.

Nhưng nàng bây giờ cùng yêu 9 so sánh, thực lực thực tế kém quá nhiều, từng đoá từng đoá hoa tươi vỡ nát, sắc mặt nàng càng phát ra tái nhợt, khóe miệng không ngừng chảy máu. Yêu 9 cái này khủng bố một chỉ chỉ là

bị ngăn cản cản, tốc độ trở nên chậm rất nhiều, lại còn tại không ngừng tới gần.

Đạo quân rống to, “Hoa hoa! Nhanh lên né tránh, đừng quản kia tiểu tử!” Còn nói cái gì không thèm để ý? Chỉ là khu khu tâm ma mà thôi? ! Muội tử ta chính là đơn thuần a, liền chút thực tế tính tiếp xúc cũng còn không có đâu đã tình căn thâm chủng, thậm chí nguyện ý vì hắn liều mạng.

Đồ hỗn trướng này, về sau nếu dám có lỗi với ta muội tử, lão tử tuyệt đối tha không được ngươi!

Yêu 9 nhe răng cười, “Trốn a! Ta biết ngươi có biện pháp, nhưng chỉ cần ngươi đào tẩu, tiểu tử này lập tức chết!” Hắn phẫn nộ, nổi nóng qua đi, đáy lòng ngược lại hiện lên mấy điểm kinh hỉ, như Hoa Thần chỉ một mực đào thoát, muốn giết nàng tất nhiên gian nan, có thể tự nhiên đâm ngang.

Mà bây giờ, nàng lại muốn chết bảo đảm La Quan, ngực to mà không có não nữ nhân… Hừ, vậy các ngươi 2 cái, thì cùng chết đi!

Hoa Thần trầm mặc, chỉ là toàn lực thôi động tu vi, đại đạo hào quang phun trào, ngưng tụ càng nhiều hoa tươi xuất hiện. Nàng vì cái gì ngăn tại La Quan trước người, tình nguyện chết gánh yêu 9 cũng không lùi? Đúng như đạo quân suy nghĩ “Tình căn thâm chủng”, hay là như yêu 9 mắng như vậy “Ngực to mà không có não” ?

Đều không phải!

Chân tướng là Hoa Thần căn bản không được chọn, nàng đáy mắt phức tạp vạn điểm, thậm chí có chút hoảng hốt, cảm thụ được thể nội khuấy động cùng nó đại đạo sinh ra cộng minh cái kia đạo bỉ ngạn chỉ dẫn… Chính là bởi vì trợ giúp của nó, Hoa Thần mới có thể tại yêu 9 oanh sát dưới, nhiều lần chạy thoát.

Nhưng cái này cũng không hề mang ý nghĩa, đạo này bỉ ngạn chỉ dẫn chính là nàng, tương phản… Nàng bất quá chỉ là 1 cái bị vừa lúc chọn trúng công cụ nhân, từng tia từng tia minh ngộ lúc này nấn ná tại tâm trên đầu —— bỉ ngạn chỉ dẫn vị cách quá cao, nhất định phải có 1 cái “Giảm xóc”, mới có thể bị nó chủ nhân chân chính tiếp nhận.

Mà bây giờ Hoa Thần đâm lao phải theo lao, nếu dám bất tử cản yêu 9, sau một khắc nàng liền sẽ nói thẳng sụp đổ!

—

—

—

—

—

Chương 1051 : Đại hoang

Giờ khắc này 4 phương ánh mắt hội tụ, mắt thấy Hoa Thần đối cứng yêu 9, không ít người mày nhăn lại, có chút nghĩ không thông trong đó khúc chiết.

Nàng vì sao không để ý sinh tử, cũng muốn bảo toàn tiểu bối này? Hẳn là nàng cũng thiếu thái thượng Kiếm tôn đại nhân tình, hay là trong đó có ẩn tình khác?

Lại nghĩ tới nguyệt tôn, Nữ đế cùng tôn kia tiên thiên thần linh hài cốt, đều là bởi vì tiểu bối này mà tới… Trong lúc nhất thời, rất nhiều đôi mắt hiển hiện ngưng trọng!

“Hắc! Tại hạ tu thượng cổ nhân duyên nói, am hiểu nhất xem hồng trần gút mắc, trong cái này nội tình sợ là cùng các vị suy nghĩ đều không giống nhau… Cổ chi Hoa Thần, lại cùng ngươi tiểu bối tu sĩ có tiếp xúc da thịt, lại nhân duyên tướng dắt khí tượng hợp cùng, hắc! Thật đúng là khiến người ao ước!”

1 đạo thần niệm oanh minh tại hỗn độn hư không truyền ra, lập tức tin tức này, lấy tốc độ kinh người truyền khắp. Đông đảo đại đạo cảnh tồn tại con mắt trừng tròn vo, mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

Không có khả năng!

Hoa Thần gì cùng tồn tại, băng thanh ngọc khiết nhất tâm hướng đạo, năm đó không biết bao nhiêu cường đại tồn tại trong lòng ái mộ, đều bị nàng trực tiếp cự tuyệt.

Thậm chí, bởi vậy cùng yêu tính trở mặt, thà rơi vào nói băng hạ tràng, mạnh phá năm đó kia một ván tính toán.

Nàng sẽ để ý tiểu bối này? Trừ tướng mạo anh tuấn… Phi! Luận tướng mạo thứ này, ta đại đạo vòng bên trong so hắn anh tuấn gấp 10 lần, gấp trăm lần nhiều đi, hắn dựa vào cái gì? !

Nhưng Hoa Thần tử chiến không lùi, lại gặp yêu 9 nghiến răng nghiến lợi, 1 bộ phá lớn phòng phẫn nộ tư thái, mọi người lại nhìn về phía La Quan ánh mắt, liền bắt đầu chua lại tràn ngập ác ý —— lại không đề cập tới bỉ ngạn chỉ dẫn, có thể cùng Hoa Thần mấy lần vui thích phải nó cảm mến, chỉ lần này tiểu bối này liền chết cũng không tiếc!

Cho nên, sắp chết sắp chết, ngươi mau đi chết.

Oanh ——

Lại một tiếng kinh thiên oanh minh, Hoa Thần rốt cục không chịu nổi, đến từ yêu 9 liên tục trọng kích, thân ảnh cắt đứt quan hệ ném đi, rơi xuống tại La Quan bên cạnh.

“Ta hết sức… Bỉ ngạn chỉ dẫn như thế nào tuyển định hắn… Coi như bản cung làm giảm xóc… Cục diện hôm nay hắn như thế nào thoát thân… Tung cầm vào tay cũng sẽ thành chúng mũi tên chi, tất rơi vào đột tử hạ tràng… Thôi, nhiều năm ẩn nhẫn, chuẩn bị cuối cùng là một giấc mộng dài… Có lẽ năm đó ta thật sai… Nhưng thì tính sao? Bản cung tình nguyện vừa chết, cũng không sống tạm!”

Hoa Thần ngẩng đầu, nhìn về phía đi tới yêu 9, “Ta lấy Hoa Thần chi danh, lấy buồn xuân điêu linh chi ý nguyền rủa, ngươi đại đạo chi đồ đoạn tuyệt, tất băng vẫn tại tương lai ngày nào đó.”

Yêu 9 đại cười, tùy ý mà điên cuồng, “Ta chính là yêu tính bản thể, dị loại thành đạo, đời này giết chóc không biết bao nhiêu, cái này khu khu nguyền rủa cũng muốn hại ta? Hoa Thần, xem ra ngươi đã nhận mệnh.” Hắn rất hưng phấn, tâm thần lưu chuyển ở giữa, ẩn có mấy điểm khuấy động —— sau ngày hôm nay, ta đại đạo có thể tiến thêm một bước!

Yêu tính thành đạo chủ sát lục hủy diệt, tại người bên ngoài mà nói nhiều tạo sát nghiệt, có thể có tai kiếp thai nghén trong đó, nhưng đối yêu 9 mà nói, giết chết một chút cường đại tồn tại, liền có thể cướp đoạt nó khí vận, mệnh số gia trì tự thân, khiến cho tu vi không ngừng lớn mạnh.

Cổ chi Hoa Thần, không hổ là có cơ hội xung kích bỉ ngạn cảnh tồn tại, quả nhiên mệnh số kinh người!

Yêu 9 đưa tay, lực lượng kinh khủng hội tụ bỗng nhiên đánh tới hướng La Quan, mặc dù hắn không kịp chờ đợi muốn giết chết Hoa Thần, đoạt nó mệnh số, khí vận, nhưng chẳng biết tại sao bản năng ở giữa lại đối La Quan tràn ngập chán ghét, 2 tuyển nó 1 hắn không chút do dự trước hết giết kẻ này.

Chẳng lẽ là bởi vì hắn được Hoa Thần chi ái? Hoặc là như thế, lại như cất giấu cái khác ẩn tình. Thôi, không nghĩ ra liền không đi nghĩ, trái phải bất quá tiện tay xoá

bỏ sự tình, càng có thể thưởng thức Hoa Thần cực kỳ bi thương biểu lộ, cũng coi như khoái ý… Hả? !

Nàng có ý tứ gì, làm sao không sợ hãi, bi thương, cứ như vậy 1 bộ bình tĩnh tư thái, nàng trước đó không phải liều mạng, đều muốn bảo trụ tiểu bối này? Yêu cửu nhãn ngọn nguồn bên trong, hiện lên một tia chần chờ.

Sau một khắc “Bành” một tiếng vang trầm, thả người đánh tới Hoa Thần “Oa

” miệng phun máu tươi, trùng điệp đổ vào La Quan trên thân. Nàng bất đắc dĩ thở dài một hơi, nghĩ thầm sắp chết đến nơi lúc, lại rơi vào thân bất do kỷ hạ tràng, cũng coi là mình báo ứng.

Dù sao, năm đó Yêu hoàng ngã xuống, phong sơn gặp tai kiếp, tạo dưới khôn cùng sát nghiệt, nghiệp chướng, nàng là trực tiếp nhất người dẫn đạo.

Hỗn độn hư không bên trong, những cái kia đại đạo thần niệm oanh minh, hoặc là bởi vì quá mức chấn kinh, căn bản một điểm che giấu ý tứ đều không có, dù là nàng thân ở hiện thế đều nghe được rõ ràng —— những người này, thật đúng là đủ nhàm chán cũng đủ bát quái, tiếc ta khi còn sống, sau lưng tên, đều bị tiểu tử này hủy xong.

Trong điện quang hỏa thạch, lại một cái ý niệm trong đầu xẹt qua não hải, đời này lại chưa thật phẩm vị qua nam nhân tư vị, cũng là tiếc nuối.

Yêu 9 khóe miệng giật một cái, nữ nhân này quả nhiên

tốt diễn kỹ, vì không để hắn dễ chịu, tình nguyện “Không một chút biểu tình” nhìn xem La Quan chết, đáng tiếc cuối cùng vẫn là nhịn không được phi thân cứu người, thật đúng là si tình (đáng chết) a.

“Tình yêu thứ này, coi là thật cảm động lòng người, đã các ngươi như thế thâm tình, ta liền đưa các ngươi cùng một chỗ hình thần câu diệt!”

Chung phó Hoàng Tuyền? Phi! Nghĩ cùng đừng nghĩ, ta trước đem các ngươi 2 cái giết, ép thành bột mịn sau lại một phân thành hai, 1 cái vẩy vào bắc biển, 1 cái ném vào nam cương tuyệt vực! Cách xa nhau ngàn tỷ bên trong, tung 1 triệu năm gió, cũng đem các ngươi thổi không đến cùng đi.

Yêu 9 đưa tay đập xuống, lực lượng hủy diệt ầm vang mà tới, Hoa Thần nghĩ thầm nàng rốt cục có thể chết rồi, loại này bị buộc bất đắc dĩ giãy dụa nàng cũng thật mệt mỏi.

“Ừm? Ừm!” Đột nhiên, Hoa Thần bỗng nhiên mở mắt ra, cúi đầu nhìn xem bên hông, vậy sẽ nàng vây quanh ở cánh tay.

Sau đó, một cỗ lực lượng truyền đến, đưa nàng kéo đến bên cạnh, “Đến đằng sau ta tới.”

Ngẩng đầu, là thiếu niên bình tĩnh khuôn mặt, nhưng hắn trong đôi mắt có, chỉ là vô tận bình tĩnh, hờ hững.

Như thiên địa thập phương, nơi mắt nhìn thấy chỗ, đều là dưới chân sâu kiến không đáng giá nhắc tới. Cường

thế, bá đạo, phong mang quê mùa khí tức, như một thanh kiếm phóng lên tận trời, vô hình vô chất lại đem ngày này đâm cho lỗ thủng, nhấc lên kinh đào hải lãng càn quét bát phương lục hợp.

Thiên địa đột nhiên yên tĩnh, hỗn độn hư không ở giữa kia từng đôi đôi mắt lộ ra kinh hãi, này khí tức… Tê! Cái quỷ gì, giữa thiên địa khi nào lại ra, như thế 1 vị khủng bố kiếm đạo cường giả? ! Tình cảm nói, tiểu tử này vẫn luôn giả heo ăn thịt hổ, là cái lão đóng vai non? ! Hay là sớm bố cục, chế tạo ra quân cờ phân thân?

Thái thượng một mạch… Không đúng, đây không phải thái thượng đường lối, cũng có chút giống như là Kiếm điên thủ đoạn, bá đạo tuyệt luân.

1 kiếm ra, vạn pháp đều cúi đầu, thiên địa đều vỡ nát!

“Đại hoang…” Trong hỗn độn, 1 đạo kinh hô vang lên, lại tại sau một khắc im bặt mà dừng. Thậm chí, hắn la lên, thần niệm xung kích, căn bản chưa thể khuếch tán, liền bị vô hình ý chí trấn áp, lau đi.

Như cái tên này, bản thân liền là một loại cấm kỵ, không thể bị hồi ức, không thể bị đề cập, càng không thể nói ra miệng.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, yêu 9 mồ hôi mao dựng ngược, con ngươi co rút lại thành một điểm, hắn không rõ xảy ra chuyện gì, lại cảm nhận được nguy cơ trước đó chưa từng có.

Sẽ chết!

Suy nghĩ hiển hiện nháy mắt, hắn hét lên một tiếng, điều khiển Cổ Nguyên thân thể ầm vang vỡ nát, huyết nhục bột mịn rơi vãi lúc, nguyên địa chỉ còn hơn đen kịt một màu “Sương mù đoàn”, kịch liệt lăn lộn vặn vẹo không chừng, đây mới là bản thể của hắn, cũng là nó yêu tính cụ hiện, chỉ bất quá tại thành đạo về sau yêu 9 thực lực đại trướng, đã thật lâu chưa từng lấy bản thể gặp người.

Giờ phút này sương mù đoàn bỗng nhiên tách ra, giống như là 1 con mở ra huyết bồn đại khẩu, hung hăng cắn về phía kia gào thét mà đến, sáng rực quán nhật khủng bố kiếm quang!

“Tham gia núi đông tỉnh tác gia hoạt động tuần, chậm trễ 2 ngày đổi mới, trạng thái có chút không có điều chỉnh xong, mọi người thứ lỗi.”

—

—

—

—

—

Chương 1052 : Kiếm trảm

Điện quang hỏa thạch sát na mà tới!

Chỉ nghe một tiếng như đến từ hồn phách chỗ sâu thống khổ gào thét, yêu chín bản thể sương mù đoàn bị kiếm quang 1 chém làm 2, đại lượng khói đen, hào quang đan xen từ đó toát ra, bọn chúng hình như có tự thân hoạt tính, ý thức, giãy dụa lấy ý đồ trở lại bản thể bên trong, lại tại sau một khắc bỗng dưng cứng đờ, sau đó giống như là bị bàn tay vô hình lau đi trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Yêu chín bản thể sương mù đoàn dung hợp một chỗ, thân là đại đạo cảnh đỉnh phong tồn tại, tự nhiên không có dễ dàng như vậy bị chém giết, nhưng nó hình thể so trước đó trọn vẹn nhỏ một vòng, một khuôn mặt từ đó hiển hiện, biểu lộ bởi vì thống khổ mà vặn vẹo, trông lại ánh mắt khó nén sợ hãi.

Nếu nói trước đó Nữ đế trảm đạo chi kiếm, là tại yêu 9 đại trên đường xé mở một cái khe, kia vừa rồi La Quan một kiếm này, chính là trực tiếp chém tới hắn bộ phân đạo cơ, nó uy khủng bố, nó thế mênh mông, nó cảnh giới cao thâm mạt trắc, nó sát thương không thể tưởng tượng nổi!

Trốn!

Không có nửa điểm do dự, yêu 9 rít lên một tiếng, xung quanh không gian bỗng nhiên vỡ nát, vặn vẹo, hào quang cùng khói đen phun ra ngoài. Một nháy mắt, liền

xé rách thiên địa 1 cước, đem tất cả quy tắc, khí cơ, nhân quả, mệnh số các loại, có thể đem hắn tỏa định nhân tố toàn bộ chặt đứt.

Sau một khắc, “Ông” một tiếng kiếm minh tại sau lưng vang lên, yêu 9 bỗng nhiên trừng lớn mắt, mãnh liệt dự cảnh bao phủ tâm thần —— một kiếm này trốn không thoát, tránh không khỏi, nó siêu việt nhân quả, mệnh số, dù là trốn vào chân trời góc biển, cũng muốn trực diện nó uy.

“A! Cho ta ngăn trở!” Yêu 9 ra sức gào thét, mảng lớn hào quang, trong khói đen, vỡ nát không gian đột nhiên trở nên tối nghĩa, u ám, không rõ, giết chóc, hủy diệt cùng khí cơ, từ đó điên cuồng bộc phát. . ? ? .

Hưu ——

Hưu ——

Tiếng xé gió lên, nương theo lấy trận trận bạo ngược, hỗn loạn gào thét, từng đạo yêu tính, tà tính từ đó điên cuồng xông ra, vọt tới kia hạo đãng như mặt trời, óng ánh diệu Cửu châu khủng bố kiếm quang.

Nhưng một kiếm này chi khủng bố, viễn siêu xuất thế người tưởng tượng, những cái kia quỷ dị vạn điểm, cơ hồ không cách nào bị giết chết yêu tính, tà tính, vừa xâm nhập kiếm quang phạm vi bên trong, liền như dưới liệt nhật sương tuyết trực tiếp tan rã không còn, thê lương kêu rên như ma âm, vang vọng đất trời ở giữa.

Yêu 9 sắc mặt một chút trắng bệch, hắn thành đạo đến

nay chưa từng như hôm nay như vậy rõ ràng cảm nhận được, bóng ma tử vong bao phủ, “Cổ thần giáp!”

Ông

——

Một bộ toàn thân giáp hiện lên ở phía sau hắn, nội bộ vắng vẻ một mảnh, nhưng 2 mắt chỗ chỗ, lại sáng lên 2 viên xích hồng điểm sáng, hình như có tự thân linh tính.

Sau một khắc nồng đậm thanh quang phóng lên tận trời, tại yêu 9 sau lưng ngưng tụ ra một mặt thanh ngọc vách đá, nó vầng sáng ảm đạm nội liễm, lại tản ra vô tận tang thương cổ lão khí cơ, như Thần sơn có thể trấn Tứ Hải bát hoang, trên đó hiện ra 8 cái cự đại cổ triện văn —— vạn pháp không phá, chư tà khó xâm!

Yêu 90% nói về sau, cơ duyên xảo hợp thôn phệ một tên cổ lão đại đạo cảnh, kia đại đạo cảnh chính là viễn cổ dị chủng huyết mạch, thân thể pháp tướng một khi thi triển có thể đạt tới 10,000 trượng, hào Cổ thần một mạch, người khoác truyền thừa tộc khí Cổ thần giáp thực lực cực kỳ khủng bố.

Nếu không phải bị ngũ suy 3 kiệt tra tấn tâm thần sụp đổ cơ hồ điên, hắn chưa chắc là nó đối thủ, này Cổ thần giáp chính là trận chiến kia thu hoạch lớn nhất, nó phòng ngự kinh người đến cực điểm, vốn là hắn vì tự thân chuẩn bị, vượt qua bể khổ xung kích bỉ ngạn lúc át chủ bài 1 trong, nhưng bây giờ yêu 9 không chút do dự đem nó tế ra!

Sau một khắc, kia kiếm quang đã giết xuyên yêu tính, tà tính triều cường, trảm tại thanh ngọc trên vách đá.

Răng rắc ——

Một tiếng vang nhỏ lọt vào tai yêu 9 vong hồn đại mạo, liền thấy “Vạn pháp không phá, chư tà khó xâm” 8 cái cổ triện văn đồng thời vỡ nát, thanh ngọc vách đá tùy theo hóa thành thanh quang tán loạn, Cổ thần giáp bị từ đó chém ra, mà kia kiếm quang lại chỉ là hơi ảm đạm mấy điểm.

“Mệnh ta thôi rồi!”

Yêu 9 trong lòng rú thảm, hắn tuân theo đại nhân quả, thiên mệnh số, hợp thiên địa khí vận mà sinh, không nghĩ tới lại sẽ chết tại hôm nay.

Oanh ——

Nổ vang rung trời, kiếm quang sáng rực như tấm lụa, nháy mắt đem yêu chín bản thể sương mù đoàn cuốn vào trong đó, tung hoành cắt xé thành vỡ nát.

Lúc này thiên địa yên tĩnh, chỉ có kia sáng rực kiếm quang phóng thích cuồn cuộn quang hoa, chiếu rọi cửu thiên thập địa, rõ ràng băng hàn vô ấm, lại tựa như liệt hỏa hừng hực thiêu đốt, khiến tất cả mắt thấy cảnh này người, đều mặt lộ vẻ hồi hộp, sợ hãi, vô ý thức lui ra phía sau.

Cứ việc La Quan xuất kiếm trước đó, kia ngập trời

Chi kiếm thế liền đã mọi người khiếp sợ không thôi, nhưng giờ phút này 2 kiếm chém yêu 9, nó uy thế, sát thương chi khủng bố, hay là vượt xa khỏi mọi người tưởng tượng!

Đại đạo như sâu kiến, trong nháy mắt hình thần diệt —— đây là một vị nào đó bỉ ngạn cảnh tồn tại đi xa trước đó, từng lưu tại thiên địa chi ngôn, tuế nguyệt dài dằng dặc lâu đời tình huống cụ thể đã không thể kiểm tra, lại tại thiên hạ đại đạo trong vòng lưu truyền không dứt, không một người dám can đảm chất vấn.

Ngày hôm nay, bọn hắn nhưng vẫn một kiếm này bên trong, cảm nhận được mấy điểm bỉ ngạn chi uy! Trực diện kiếm này, thân như sâu kiến, kiếm quang chi lưu ánh sáng, sát na sinh tử điểm.

Tê ——

Tuy là tận mắt nhìn thấy, một đám đại đạo cảnh tồn tại lúc này cũng không nhịn được hít một hơi lãnh khí, nhìn về phía La Quan ánh mắt bên trong, liền càng nhiều mấy điểm kính sợ —— hẳn là cái này La Quan bản thể, đúng là một vị nào đó bỉ ngạn cảnh không thành? Nhưng bỉ ngạn cảnh tồn tại đều thụ ước thúc, không được tùy ý nhúng tay hiện thế, nếu không chắc chắn dẫn phát chúng nộ… Cho nên, đây rốt cuộc tình huống như thế nào?

Hoa Thần kinh ngạc ngẩng đầu, nhìn qua trước mắt thẳng tắp bóng lưng, đối phương đứng ở nguyên địa, chỉ là tiện tay 2 kiếm chém ra, yêu 9 liền rơi vào phấn thân toái cốt, đại đạo vỡ nát thậm chí chân linh đều bị sinh

sinh ma diệt hạ tràng… Đây chính là đạo quân nói tới tuyệt không phải bình thường?

Như thế tồn tại, lại chỉ được dạng này 1 cái thường thường không có gì lạ đánh giá, ta vị này nghĩa huynh có phải là quá bành trướng điểm?

Hỗn độn hư không, nhật, nguyệt song tôn trong lúc kịch chiến dừng, riêng phần mình lui ra phía sau nhìn về phía hiện thế, ngày tôn hỏa diễm thần linh hình thái khuôn mặt, lúc này ngưng trọng vạn điểm.

“Đại hoang…” Hắn nói nhỏ một tiếng, thân là tiên thiên thần linh, lại cùng thiên địa đại đạo tương dung, bị hạn chế nhỏ rất nhiều. Nhưng dù cho như thế, thanh âm cũng bị hạn định tại hỗn độn chỗ sâu, không thể truyền vào người khác trong tai.

Ngày tôn nhìn về phía đối diện, kia phiến nồng đậm lưu chuyển thái âm ánh trăng, lần thứ 1 sinh ra một loại, nhìn không thấu đối phương cảm giác.

“Chẳng lẽ thái âm chi chủ đã sớm phát giác được, đại hoang vị kia chân linh vẫn còn tồn tại, cho nên mới đối tiểu bối này coi trọng như thế? Nhưng hắn rõ ràng đã chết đi, nói băng, chân linh mẫn diệt, việc này chính là ta tận mắt nhìn thấy… Không đúng, đây không phải chân linh, mà là 1 đạo không tiêu tan lạc ấn, chấp niệm, tại hôm nay bị phát động, kích hoạt…”

Vừa nghĩ đến đây, ngày tôn đôi mắt sâu

Chỗ hiển hiện một vòng tối nghĩa, phức tạp, “Truyền

thuyết đúng là thật, kia cái cuối cùng danh ngạch, ứng với đại hoang phía trên.” Hôm nay bỉ ngạn chỉ dẫn giáng lâm, đại hoang vị kia chấp niệm khôi phục, kiếm quang chiếu rọi cửu thiên thập địa chính là chứng cứ xác thực nhất.

Nhưng đã là như thế, hắn lại tại sao lại vẫn lạc? Mệnh số chú định ai nhưng sửa đổi… Ngày tôn đột nhiên cảm thấy, năm đó kia một trận hạo kiếp tựa hồ cũng không đơn giản.

Đạo quân chấp chưởng 10,000 dặm tinh hà, lấy tinh thần chi đạo đối cứng 3 vị đại đạo cảnh đỉnh phong, cứ việc còn có át chủ bài nơi tay, nhưng cảm thụ được kia khủng bố ngập trời kiếm ý, vẫn là không nhịn được trong lòng run lên? Một kiếm này, bản tôn có thể hay không ngăn lại? ! Không có đáp án.

Đạo quân thở sâu, tại 3 vị đối thủ thối lui về sau, ánh mắt phức tạp nhìn về phía kia cầm kiếm thiếu niên thân ảnh —— trên người ngươi, đến cùng còn có bao nhiêu bí mật?

Nhưng vào lúc này, dị tượng đột nhiên giáng lâm, kia hạo đãng tuyệt diệt kiếm quang bên trong, lại bộc phát ra khủng bố khí cơ, hạo đãng u quang xông lên tận chín tầng trời. Rõ ràng bị chém thành vỡ nát, sắp nói băng, trận linh bị ma diệt yêu 9, nhưng vẫn hủy diệt bên trong khôi phục, trở về, khí tức so trước đó càng là tăng vọt vô số.

“Ha ha ha ha!”

“Tử vong bên trong thai nghén sinh cơ… Nguyên lai ta đau khổ tìm kiếm, một mực chờ đợi phá cảnh cánh cửa, liền giấu ở sinh tử đại khủng bố bên trong.”

Sương mù đoàn thu liễm, hóa thành yêu 9 thân ảnh, hắn phá vỡ kiếm quang đi ra, thần sắc cuồng hỉ, tùy ý, “La Quan, bản tọa ngược lại là muốn cám ơn ngươi, giúp ta phá vỡ tu hành bình cảnh, vượt qua thần bí, không biết chia cắt, đem nó quyền hành hoàn toàn nắm giữ nơi tay.”

“Ta tựa hồ, đã nhìn thấy một cái thế giới khác… Bỉ ngạn, đó chính là bỉ ngạn! Giết chết ngươi, thôn phệ ngươi, ta đem một bước lên trời, từ đó tiêu dao vạn giới!”

Oanh ——

Khí tức khủng bố xông lên tận chín tầng trời.

Vô tận xa xôi bên ngoài, hỗn độn nơi nào đó, kia kình thiên thân ảnh bỗng dưng mở 2 mắt ra, trong đó thần quang chảy xuôi, “Ngươi rốt cục xuất hiện!”

Trường qua vù vù bộc phát óng ánh Kim Quang, soi sáng muôn phương thiên địa, cảm thụ được chủ nhân hừng hực sát cơ, nó đã có chút không kịp chờ đợi.

Hạo đãng thần uy càn quét hỗn độn, dẫn tới 1 triệu dặm sôi trào, như cuồn cuộn nộ hải muốn thôn thiên!

—

—

Chương 1053 : Bỉ ngạn cảnh di hài

“Không chết? !”

“Cái này yêu tính lại nhân họa đắc phúc, ngược lại tu vi lớn tiến vào!”

“Tê —— ta chi đạo phá vọng biết thật, cái này yêu tính bây giờ, lại cùng thần bí không biết trình dung hợp thái, nắm giữ một loại nào đó khủng bố quyền hành.”

“Cái này yêu tính, như nắm chắc đến một tia đạp lâm bỉ ngạn cơ hội!”

Hỗn độn ở giữa một tràng thốt lên, vô số hai con mắt trợn tròn, hôm nay động tác mau lẹ thế cục biến ảo, lũ lũ xuất người đoán trước.

La Quan nhìn về phía đối diện, thần sắc hờ hững, lạnh lẽo, tựa như cửu thiên chi thượng thần chỉ, như cũng không thèm để ý yêu 9 biến hóa.

Đưa tay 1 kiếm, hạo đãng kiếm quang sát na bắn ra, như ngân hà treo tại cửu thiên, chớp mắt xuyên qua trời cao, đi tới yêu 9 trước người.

“Hừ!” Yêu 9 cười lạnh một tiếng, đưa tay hướng về phía trước một nắm, kia tồi khô lạp hủ chém ngang hết thảy khủng bố kiếm quang, lại nháy mắt bị giam cầm, bị khốn tại tấc vuông ở giữa, “Ong ong” chấn minh không ngừng

vang lên, băng yêu 9 trên bàn tay từng đạo vết thương vỡ ra.

Nhưng hắn lại tại cười, thần sắc phấn khởi mà dữ tợn, “Kiếm của ngươi rất mạnh, nhưng bây giờ ta cũng thấy được bỉ ngạn, ngươi muốn thế nào giết ta?”

Bành!

Kiếm quang vỡ nát khủng bố như tinh vẫn, kia từng đạo nổ tung mảnh vỡ, cuốn lên lực lượng kinh khủng xẹt qua trời cao, đánh phía 4 phương 8 hướng. Giờ phút này vô luận hỗn độn chỗ sâu, hay là hiện thế bên trong chém giết, đều bởi vì đột nhiên biến cố mà đình chỉ, cảm thụ được kiếm quang mảnh vỡ đáng sợ, nhao nhao hướng ngoại tránh né, lại nhìn lại thời điểm ánh mắt phá lệ phức tạp.

Trong đó lấy Thiên tôn là nhất.

Hắn vị cách tối cao, nền móng cường đại nhất, cảnh giới cũng tới đến đại đạo cảnh đỉnh phong, lại chậm chạp không tìm thấy kia một tuyến cơ duyên. Nhưng hôm nay, tại trận này đại chiến bên trong, lại liên tiếp nhìn thấy 2 cái “Lần bỉ ngạn cảnh” cấp độ tồn tại giáng lâm.

Đừng nói chỉ là La Quan chỉ là 1 cái vận khí tốt tiểu bối thôi, chính là yêu 9 cũng không bị Thiên tôn xem ở mắt bên trong, cái gì “Dị loại thành đạo” “Mệnh số gia thân” “Ứng kiếp mà sinh”, đều chẳng qua là hướng trên mặt mình thiếp vàng, như thế nào cùng hắn đánh đồng? Yêu tà chính là yêu tà, cũng xứng thăm dò bỉ ngạn chi cảnh? ! Nhưng lúc trước nhiều kiêu ngạo, nhiều khinh bỉ, hiện

tại liền có bao nhiêu mặt.

“Vì cái gì? Dựa vào cái gì? ! Ta mới là có tư cách nhất, bước vào bỉ ngạn cảnh tồn tại, 2 người bọn họ đều đáng chết!”

Thiên tôn nội tâm đang gầm thét.

“Cũng không phải là bỉ ngạn cảnh phân thân, mà là chân chính thấy được bỉ ngạn phong quang kình thiên nhân vật… Nhưng loại tồn tại này, mệnh số chỉ có 1 đạo, thế gian như thế nào xuất hiện 2 vị?” Cốt Linh Tôn khủng bố thân thể đứng lặng giữa thiên địa, vừa rồi mọi người tránh né lúc, Thần là số ít chưa từng di động mấy vị 1 trong.

Làm tiên thiên thần linh di hài thành đạo, Thần kế thừa bộ phân thần linh ký ức, biết được một chút giữa thiên địa đại ẩn bí. Bỉ ngạn vị cách chỉ còn 1 cái, lại đồng thời xuất hiện 2 vị đối ứng mệnh số, chẳng biết tại sao việc này lại để Thần sinh ra cực lớn bất an, như tích chứa trong đó lấy một loại nào đó không biết khủng bố.

La Quan nhíu mày một cái, nhìn qua đối diện yêu 9, ánh mắt rơi vào trên người hắn, lại giống là nhìn về phía sau người vô tận hư không, trên mặt như có điều suy nghĩ.

Mấy hơi về sau, hắn lạnh lùng mở miệng, “Giấu đầu lộ đuôi, nhát gan bọn chuột nhắt.”

Đưa tay một nắm, “Kiếm đến!”

Ông ——

Nữ đế trong tay, tru tiên kiếm bỗng dưng chấn minh, nàng cúi đầu nhìn thoáng qua 5 ngón tay buông ra.

Sưu ——

Kiếm ảnh phá không mà đi, nháy mắt rơi vào La Quan trong tay, sau đó hắn quay người ôm Hoa Thần vào lòng, 2 người thân thể kề sát, hắn rất dùng sức tựa hồ muốn trong ngực Hoa Thần dung nhập trong cơ thể mình, có thể rõ ràng, chính xác cảm nhận được, đến từ trên người đối phương mềm đạn cùng mùi thơm.

Hoa Thần thân thể cương một chút, vô ý thức muốn giãy dụa, vang lên bên tai thiếu niên hờ hững thanh âm, “Không nên động.”

Sau đó, nàng liền thật bất động, sau một khắc Hoa Thần bắt đầu phát sáng, nhàn nhạt tử sắc quang choáng, từ nàng quanh thân mỗi 1 đạo trong lỗ chân lông tản mát, óng ánh mà huyễn lệ, cao quý mà uy nghiêm, tất cả mắt thấy một màn này mọi người, hô hấp bỗng dưng trì trệ, tiếp lấy con ngươi kịch liệt co vào.

Bỉ ngạn chỉ dẫn!

Không sai, tuyệt sẽ không sai, dù chỉ là xa xa một chút, đến từ bản năng bên trong rung động cùng cảm ứng, cũng sẽ không có có sai.

Cái này tình huống như thế nào? Rơi vào Hoa Thần trong tay, hư hư thực thực đã bị sơ bộ luyện hóa, hấp thu bỉ ngạn chỉ dẫn, lại thoát ly thân thể của nàng.

Mà sau một khắc, càng làm mọi người chấn kinh một màn

Xuất hiện, những cái kia cao quý, uy nghiêm, thuần túy mà chói lọi tử sắc quang choáng, cạnh tranh trước sợ sau chui vào đến La Quan thể nội, 1 cái mãnh liệt đến gần như trực giác suy nghĩ, từ đáy lòng của mọi người hiển hiện —— đạo này bỉ ngạn chỉ dẫn vốn là La Quan chi vật, Hoa Thần bất quá là thay hắn đảm bảo.

Bọn hắn không rõ trong đó mấu chốt, cũng không có thời gian, không tâm tư đi cân nhắc điểm này, đầy trong đầu liền một cái ý niệm trong đầu —— đây là cơ hội cuối cùng, một khi bỉ ngạn chỉ dẫn chui vào La Quan thể nội, liền bị hắn triệt để hấp thu, lại không cách nào cướp đi.

Oanh ——

Hào quang phóng lên tận trời, một tên toàn thân tản ra mục nát, già nua khí tức đại đạo cảnh, mặt mũi tràn đầy điên cuồng nhào về phía La Quan. Hắn sẽ chết, dù là không chết ở hôm nay, cũng tuyệt không cách nào chống đỡ quá lâu, cùng nó tại thống khổ, trong tuyệt vọng có thụ dày vò, không bằng buông tay đánh cược một lần!

Thành công, thì…

Ông!

Một tiếng kiếm minh, đánh gãy hắn suy nghĩ, tất cả quyết tuyệt, không sợ, đều biến thành bột mịn, giống

như thân thể của hắn, giống như đại đạo của hắn, đều tại một tiếng này kiếm minh phía dưới, bị sinh sinh chấn thành phấn vụn, liền ngay cả chân linh đều bị cùng nhau ma diệt.

1 vị cổ lão đại đạo cảnh, sống sót không biết bao nhiêu năm tháng, trải qua kỷ nguyên tẩy lễ cường đại tồn tại, như vậy triệt để vẫn lạc!

Lần này, thiên địa triệt để tĩnh mịch, mấy tên vừa phóng ra một bước lão Đại nói cảnh, nhịn không được "Ừng ực" nuốt ngụm nước miếng, sắc mặt tái nhợt mà bàng hoàng, cuối cùng dưới chân như mọc rễ không dám tiếp tục vọng động nửa điểm.

Khủng bố, thực tế là khủng bố, như thế thần uy quả thực làm người tuyệt vọng! Yêu 9 sắc mặt biến hóa, cảm thụ được trái tim co vào cùng bành trướng, một chút xao động, bất an từ đáy lòng hiển hiện, hắn nâng lên 2 tay, riêng phần mình bắt lấy hư không một góc, sau đó hướng ngoại hung hăng xé ra.

"Thần bí phía dưới, không biết giáng lâm!"

Đây là hắn lần thứ 1 hoàn chỉnh thôi động, tự thân nắm giữ quyền hành, đến tột cùng sẽ sinh ra kết cục như thế nào, chính là yêu 9 chính mình cũng không xác định. Nhưng không hề nghi ngờ, khi hoàn chỉnh thần bí, không biết giáng lâm hiện thế, tất nhiên sẽ bộc phát ra hủy thiên diệt địa lực lượng kinh khủng!

Oanh ——

Hư không kịch liệt chấn động, hạo đãng vĩ lực giáng lâm ở đây, tất cả mọi thứ đều bị nghiền nát, chỉ còn hơn vô tận đen nhánh cùng thâm thúy,

Từng tia từng sợi sương mù hiển hiện, nhanh chóng trở nên nồng nặc lên, lẫn nhau xen lẫn đem ánh mắt ngăn cách tại bên ngoài, lộ ra một loại không rõ cùng quỷ dị.

Đột nhiên, một tiếng gào thét từ trong sương mù truyền ra, như cách vô số đạo nặng nề chiên vải, thanh âm mơ hồ lại sai lệch, nhưng truyền vào hiện thế về sau, nháy mắt vang vọng chín ngày âm u, khiến vô số mắt thấy cảnh này người sắc mặt đại biến, bất an, cháy bỏng từ đáy lòng hiện lên, thúc giục bọn hắn nắm chặt thoát đi, như nơi đây trong thiên địa, sắp có không thể biết khủng bố rơi xuống!

Rất nhanh, kia gào thét càng ngày càng rõ ràng, sương mù điên cuồng lăn lộn, nương theo một tiếng nổ vang rung trời, lại có 1 con khủng bố xương tay từ đó chui ra, nó giống như là bắt lấy hiện thế một góc, cho tự thân vững chắc neo điểm, thanh âm trở nên kích động, phấn khởi.

Ầm ầm ——

1 tôn cùng Cốt Linh Tôn cùng loại, nhưng lại hoàn toàn khác biệt khủng bố hài cốt, cứ như vậy ngạnh sinh sinh xông qua thần bí chi sương mù, từ không biết chi địa giáng lâm. Nó thân thể 10,000 trượng, mỗi 1 khối hài cốt đều bày biện ra thuần túy màu đen, như mặc ngọc, ánh sáng nhạt hiển hiện có thể thấy được vô số nhỏ bé phù văn lưu chuyển.

Tôn quý, uy nghiêm, cường đại, khủng bố!

Tựa hồ trong thiên địa tâm vạn vật chi chủ làm thịt, chỉ cần nhất niệm khẽ động, liền có thể làm thiên địa vỡ nát, ngàn tỉ sinh linh tịch diệt.

Đây cũng không phải là một loại hình dung, mà là rõ ràng hiện thực, có tư cách quan sát từ xa trận chiến này người, đều là đại đạo cảnh cấp độ tồn tại, có thể rõ ràng cảm nhận được, đến từ này cỗ hài cốt khủng bố khí cơ —— cánh tay nhưng che trời, dừng chân thì đất sụp!

Mà trong đó cảm xúc sâu nhất, không thể nghi ngờ chính là Cốt Linh Tôn, cái này giáng lâm hài cốt cùng nó đồng dạng, đều thuộc về di cốt thành đạo, nhưng đối phương khí tức lại so hắn khủng bố quá nhiều, bản năng bên trong run rẩy để trong hốc mắt nhảy vọt hồn phách hỏa diễm, đều kịch liệt chập chờn.

“Bỉ ngạn cảnh di hài! Đây là bỉ ngạn cảnh di hài…” So tiên thiên sinh linh càng thêm cường đại, nhưng chủ đạo thiên địa vạn vật sinh diệt, bỉ ngạn bên ngoài còn có người nào? Cốt Linh Tôn trong tiếng gầm nhẹ đem hết toàn lực, mới không có quỳ trên mặt đất, hướng đối phương phủ phục cầu yêu.

Bá ——

Thiên địa 4 phương, hỗn độn âm u, giờ phút này không tiếng thở nữa.

Vô số hai tròng mắt trừng lớn, biểu lộ bởi vì hãi nhiên

mà mất khống chế, “Bỉ ngạn di hài… Mà ngay cả bỉ ngạn cảnh tồn tại… Đều sẽ vẫn lạc…”

—

—

—

—

—

Chương 1054 : Đời này không tiếc vậy

Yêu 9 bởi vì kích động mà thân thể run rẩy, hắn cảm nhận được cường đại trước nay chưa từng có, như nơi mắt nhìn thấy, thiên địa vạn vật đều sâu kiến.

“Bỉ ngạn chi cảnh… Đây chính là bỉ ngạn chi cảnh…” Hắn bây giờ đoạt được bất quá 3 phần thật ý, nó toàn thịnh chi uy lại đem cường đại đến loại tình trạng nào?

Vừa nghĩ đến đây, nội tâm nóng bỏng sáng rực, yêu 9 đưa tay một điểm, “Giết bọn hắn!”

Thân thể kình thiên, cao tới 10,000 trượng bỉ ngạn di hài bỗng dưng ngẩng đầu, trống rỗng trong đôi mắt nhảy nhót màu đen hồn hỏa, đã khóa chặt La Quan 2 người.

Rống —— . ? ? .

Rít lên một tiếng bỉ ngạn di hài đạp thật mạnh rơi, thiên địa tùy theo oanh minh, khủng bố xung kích như kinh đào hải lãng, càn quét 4 phương 8 hướng, Thần nắm tay đánh ra nơi nắm đấm hướng tới chỗ, tất cả mọi thứ đều vỡ nát, chỉ còn hơn thuần túy nhất tử vong cùng hủy diệt.

Sau một khắc, nổ vang rung trời bộc phát, “Ong ong” kiếm minh vang vọng 4 phương, vô số kiếm ảnh từ trong hư vô hiển hiện, hội tụ đến cùng một chỗ, hóa thành kiếm sông dài, cùng bỉ ngạn di hài đánh rớt 1 quyền,

trùng điệp đụng vào nhau.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

La Quan mặt ngoài thân thể, nháy mắt hiển hiện vô số khe hở, lấy nó nhục thân cường độ, căn bản không chịu nổi lực lượng kinh khủng như vậy xung kích.

Hắn hơi trầm ngâm, đưa tay điểm nhẹ giữa lông mày, “Phong ấn, băng.” Một vòng Kim Quang từ nó đôi mắt chỗ sâu hiển hiện, sau một khắc ầm vang vỡ nát, nổ thành vô số nhỏ vụn điểm sáng tiêu tán. Sau một khắc, hắn khuấy động tóc dài như phủ lên, chớp mắt biến thành ngân bạch, khí tức cả người điên cuồng tăng vọt.

Nhục thân mặt ngoài vỡ nát vết nứt, nhanh chóng chữa trị khép lại, nhưng La Quan tựa hồ còn không hài lòng, lại lần nữa quát khẽ, “Ma chủng, mở!” Một nháy mắt, ngân bạch tóc dài ở giữa, nhiều một vòng tinh hồng huyết sắc, chính như La Quan 2 con ngươi, ngân bạch bên trong có thể thấy được điểm điểm huyết sắc chìm nổi, quỷ dị mà uy nghiêm.

La Quan buông tay để Hoa Thần rời đi, ngẩng đầu nhìn về phía đối diện bỉ ngạn di hài, như tự lẩm bẩm, lại như báo cho quan chiến mọi người, lại giống là đối thiên địa tuyên ngôn, “Xem trọng một kiếm này.”

Nói xong một bước hướng về phía trước, đưa tay huy kiếm chém xuống.

Sát na, sáng rực kiếm quang tràn ngập thiên địa, khó mà hình dung đại khủng bố, giáng lâm đến mỗi người tâm thần phía trên, thân thể như gánh vác sơn nhạc, lại như kim thiết đổ bê tông, cứng tại nguyên địa không nhúc nhích, ý thức tùy theo lâm vào trống không, chỉ còn hơn vô tận tuyệt vọng, sợ hãi.

Rốt cục, khi mọi người từ “Yên lặng” bên trong khôi phục, biểu lộ nháy mắt hoảng sợ, đôi mắt ở giữa hiện lên hãi nhiên, sau một khắc chính là một tiếng, cực kỳ thống khổ gào thét. Kia vượt qua thần bí từ không biết chi địa giáng lâm bỉ ngạn di hài, lúc này từ mi tâm hướng phía dưới, lại thêm ra 1 đầu khủng bố kim tuyến, chướng mắt đến cực điểm Kim Quang đang từ bên trong không ngừng phun ra ngoài.

Oanh ——

Bỉ ngạn di hài từ đó vỡ ra, mỗi 1 khối xương cốt đều trực tiếp vỡ nát, phân giải, biến thành nhao nhao giương giương bột xương, lại không một chút khí tức, Thần lại bị một kiếm này cho ngạnh sinh sinh chém giết.

“Không! Không!” Yêu 9 thê lương tru lên, trên mặt hưng phấn, dữ tợn cùng lúc này sợ hãi

, khó có thể tin xen lẫn đến cùng một chỗ, bày biện ra một loại cực quái dị trạng thái.

“Ta đã thấy được bỉ ngạn phong quang, phải thứ 3 phần thật ý, ngươi sao có thể giết ta… Ta sẽ không chết… A! Ta không cam tâm…”

Bành!

Yêu 9 thân thể vỡ nát, nổ thành sương mù đoàn trạng bản thể, khuôn mặt của hắn ở trong đó khi thì hiển hiện, khi thì tán loạn, phát ra từng tiếng thống khổ rú thảm, mảng lớn khói đen, hào quang điên cuồng tán loạn, cuối cùng hoàn toàn biến mất.

1 kiếm rơi, trảm bỉ ngạn di hài, giết chết thấy được siêu thoát chi cảnh yêu 9.

Tê ——

Giờ khắc này, vô số ánh mắt hội tụ, đều sợ hãi không hiểu, đều kính sợ vạn điểm!

“A, nguyên lai đây chính là bỉ ngạn chi kiếm…” La Quan trong miệng một tiếng cười khẽ, thần sắc bình thản lại thản nhiên, “Hôm nay cuối cùng được thấy trong đó huyền diệu, đời này không tiếc vậy.” Hắn nhắm mắt lại, kia tràn ngập thiên địa càn quét bát phương lục hợp, khủng bố đến cực điểm khí tức, sát na biến mất trống không.

Ông ——

Tru tiên kiếm chấn minh, tản mát ra bi thống, đau thương chi ý.

Mà cơ hồ cùng một thời gian, phương thiên địa này bên trong tất cả tu kiếm người, đều vô ý thức ngẩng đầu nhìn về phía nơi đây, trong lòng thất vọng mất mát, hình như có hảo hữu chí giao, thân quyến người nhà, sư

trưởng tiền bối qua đời, bi thương không bị khống chế nổi lên trong lòng, đợi lấy lại tinh thần lúc không ngờ là lệ rơi đầy mặt.

Càng có vô số trường kiếm, tự hành ra khỏi vỏ chấn minh, ngàn tỷ mũi kiếm hội tụ đến cùng một chỗ, hình thành càn quét thiên địa kiếm chi triều cường, biểu đạt niềm thương nhớ cùng kính sợ, cung tiễn vị này kiếm đạo xưng tông Đạo tổ người chấp niệm tiêu tán, triệt để hồn quy thiên địa.

Kiếm quân thần sắc túc mục, mặt hướng kiếm minh chỗ, chắp tay cúi đầu.

Nàng bái cũng không phải là La Quan, mà là ngủ say tại nó thể nội, vào hôm nay phù dung sớm nở tối tàn, liền thẳng tới bỉ ngạn chi cảnh vị kia kiếm tu đồng đạo.

Bỉ ngạn chi kiếm, nàng hôm nay nhìn thấy nó mũi kiếm chi tung hoành, trong lòng có nhiều cảm ngộ, có kiếm này ra ngày sau vùng thế giới này, kiếm đạo đem hưng —— thiên hạ này kiếm tu, đều thiếu hắn một phần đại nhân tình.

Hỗn độn nơi cực sâu, đã rời xa hiện thế chỗ, bước vào sâu trong vũ trụ.

Một tóc trắng áo bào trắng thân ảnh cầm kiếm đứng ở nơi đây, phương xa có thể thấy được khủng bố cự thú thi thể, theo hỗn độn sóng lớn khuấy động lắc lư.

Đột nhiên, thân ảnh này bỗng dưng mở 2 mắt ra, một tiếng yếu ớt kiếm minh vang lên, lại khiến phương viên 1

triệu dặm sát na hóa thành sôi trào kiếm hải. Kia khủng bố cự thú thi thể, nháy mắt bị xé thành vỡ nát, biến thành một đoàn không đáng chú ý huyết hoa, trực tiếp tán loạn không gặp.

“Đại hoang vị kia Kiếm Đế, triệt để vẫn lạc, ai…” Trong miệng hắn than nhẹ, như cảm khái càng có mấy điểm tiếc nuối, “Tiếc thiên kiêu ngã xuống, càng tiếc không thể cùng quân một trận chiến, cũng may linh tuyệt trước đó, các hạ

Cuối cùng được thấy bỉ ngạn phong quang, cũng coi như không - phụ truy đuổi.”

Hắn khom người cúi đầu, “Kiếm Đế đi tốt!”

…

Một chỗ khác, tay cầm trường qua kình thiên thân ảnh, đáy mắt thần quang tăng vọt, “Tìm được!”

Oanh ——

Hắn đưa tay một kích, trường qua nháy mắt hóa thành một vòng kim sắc lưu quang, đánh vào vô tận hỗn độn bên trong.

Mấy hơi về sau, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, tại hỗn độn nơi nào đó bộc phát.

Kình thiên thân ảnh nhướng mày, dưới chân một bước phóng ra, sau một khắc đã xuất hiện tại trường qua bên cạnh, nhíu mày nhìn về phía trước mắt.

1 tòa miếu vũ lơ lửng ở trong hỗn độn, nó toàn thân như lấy một loại nào đó vật liệu đá kiến tạo mà thành, mặt ngoài không có nửa điểm lực lượng ba động, lại có thể tiếp nhận hỗn độn ăn mòn, đập, cũng biết cực kỳ bất phàm.

Mà bây giờ, trường qua miếu hoang cửa mà vào, đem 1 tôn Phật Đà tượng đá ngực đánh nát, mảng lớn vết rách lan tràn, có pha tạp vết máu từ đó tràn ra.

Ngẩng đầu nhìn lên, lọt vào trong tầm mắt là Phật Đà bình tĩnh khuôn mặt, tầm mắt buông xuống giữa lông mày mang theo mấy điểm thống khổ, nhưng càng nhiều hơn là khoan thứ cùng từ bi.

Thần như sớm đã dự liệu được mình kết cục, lấy tay khắc chữ tại thạch khu phía trên, nói “Khổ hải vô biên, quay đầu là bờ.”

8 chữ to, tung Phật Đà tượng đá đã băng, nơi đây thần diệu hủy hết, mặt ngoài vẫn như cũ có tầng tầng Phật quang lưu chuyển, thần bí mà thân thiết, chỉ là nhìn lại một chút liền khiến người bản năng ở giữa, sinh ra quy y Phật Đà môn hạ, bỏ xuống đồ đao chi niệm.

“Hừ, tà ma ngoại đạo!”

Kình thiên thân ảnh cười lạnh một tiếng, phất tay áo vung lên, Phật Đà vỡ nát tượng đá tính cả toà này trôi nổi tại trong hỗn độn là tảng đá miếu, nháy mắt liền vỡ thành bột mịn.

Ông ——

Trường qua bay trở về trong tay hắn, cúi đầu nhìn thoáng qua, đâm vào Phật Đà tượng đá bộ điểm, lúc này Kim Quang tối nghĩa, ảm đạm, giống bị lực lượng nào đó ăn mòn, “Đáng chết tặc ngốc, đào mệnh thủ đoạn cũng không phải ít… Đáng tiếc, không ngờ bị Thần trốn!”

…

Hỗn độn bên trong, có người chính một bên đào tẩu một bên thổ huyết, thân thể cũng đang không ngừng vỡ nát, đầu tiên là cánh tay lại là đùi, tiếp lấy liền ngay cả thân thể đều không thể trốn qua, đầu cũng chỉ còn lại nửa viên, đầu óc trần trụi bên ngoài, liên tiếp phía dưới miệng.

Nhưng rơi vào thê thảm như thế hạ tràng, người này lại tại cười to, cười vui vẻ vạn điểm, cười nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly, “Tìm được, bần tăng rốt cuộc tìm được, nhiều như vậy mê ván, quân cờ, tầng tầng màn sương che lấp, cuối cùng lại là dạng này chân tướng.”

“Cao, thực tế là cao! Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, ai có thể nghĩ đến điểm này đâu? Nhưng bây giờ bần tăng đã thấy được mấu chốt diệu thủ, chư vị tiểu thanh thiên kỳ thủ nhóm, các ngươi còn có thể gắn bó một phương này tàn cuộc đến khi nào đâu? Ha ha ha ha, thiên biến ngày sắp tới vậy!”

Nửa cái đầu cuồng tiếu mà đi, trốn vào hỗn độn chỗ sâu, biến mất hành tung. 【

br 】

…

Bỉ ngạn di hài vỡ nát, yêu 9 hình thần câu diệt, đại hoang chấp niệm tán đi nháy mắt, liền đã có kêu rên, gầm thét vang vọng đất trời.

Oanh ——

Sương mù sôi trào, hắc ám cuồn cuộn, thần bí cùng không biết phẫn nộ, cơ hồ muốn đem cả phiến thiên địa nhóm lửa!

Yêu cửu tử.

Cửu thế luân hồi, mấy cái hội nguyên chờ đợi, dày vò, Thần rốt cục đợi đến hôm nay.

Một khi yêu 9 bước vào bỉ ngạn, liền mang ý nghĩa thần bí cùng không biết, đem nhưng chân chính trở thành, giữa thiên địa một phương đại đạo thống.

Vì tất cả yêu tính, tà tính nhóm, mở ra 1 đầu đại đạo.

Nhưng hôm nay, đây hết thảy đều hủy, bị La Quan 1 kiếm chém tới, lại không một chút tồn tại!

“Giết hắn!”

“Chúng ta nói, đoạn mất!”

“Đem hắn kéo vào thần bí, từ không biết thôn phệ, hủy

diệt!”

“Không thể sống, hắn quyết không thể sống!”

Thần bí, không biết bên trong, những cái kia ẩn giấu, cường đại mà kinh khủng yêu tính, tà tính nhóm, lúc này ở điên cuồng gào thét, gào thét.

Ầm ầm ——

Thần nhóm điên cuồng xông ra tựa như là một dòng lũ lớn, muốn đem La Quan xé thành vỡ nát, cuối cùng biến thành Thần nhóm một bộ điểm. Mà trong đó, kinh khủng nhất, cường đại yêu tính, tà tính, lại có có thể so đại đạo đỉnh phong khí tức khủng bố, mọi người nhao nhao biến sắc.

Nhưng vào lúc này, một thân ảnh ngăn tại La Quan trước người, Hoa Thần sắc mặt tái nhợt, quát to một tiếng, “Ca!”

Đạo quân tay hung hăng lắc một cái, lý trí nói cho hắn hôm nay tuyệt không thể nhúng tay, bọn này yêu tính, tà tính nổi điên, không nói đến có thể hay không ngăn trở, liền chỉ là hôm nay nhúng tay, liền nhất định sẽ bị thần bí, không biết ghen ghét, ngày sau phá cảnh bỉ ngạn lúc, tất bằng thêm hung hiểm, biến số.

Nhưng nàng gọi ta ca a, bao nhiêu năm, từ khi Hoa Thần nói băng về sau, nàng liền lại không có dạng này hô qua hắn. Đạo quân minh bạch, lấy Hoa Thần thông minh tất nhiên biết được, năm đó nàng nói băng một trận chiến, đạo quân ở trong đó đóng vai “Đồ hèn nhát”

nhân vật.

Nàng dù có thể hiểu được, cũng chưa hận hắn, dù sao cho dù lúc trước đạo quân xuất thủ, cũng không thể cải biến kết quả —— nhưng chung quy, kia hai bên cùng ủng hộ tự đại Đông Sơn đi ra 1 thạch, 1 hoa, giữa lẫn nhau nhiều 1 đạo ai cũng không muốn nhấc lên, nhưng chung quy tồn tại ngăn cách.

“Đi mẹ nhà hắn lý trí!” Đạo quân nổi giận gầm lên một tiếng, “Hoa hoa đừng sợ, ca đến rồi!”

Oanh ——

10,000 dặm tinh hà thắp sáng, tinh thần đại đạo giáng lâm, hạo đãng đãng vô tận tinh huy nhóm lửa, hóa thành phần thiên chử hải khủng bố biển lửa.

Năm đó hắn không có xuất thủ, áy náy cùng hối hận, như là rắn độc cắn xé tâm thần đến nay, chẳng lẽ hôm nay nơi đây, còn phải lại tới một lần sao?

Không, tuyệt đối không!

—

—

—

—

—

Chương 1055 : Chưa dừng tay

Tinh hà 10,000 dặm cuồn cuộn, ngàn tỉ tinh huy cháy bùng, hóa thành 1 đạo lạch trời bình chướng, đem Hoa Thần, La Quan bảo hộ ở phía sau.

Đạo quân lúc này một người đã đủ giữ quan ải, rất có vô địch thiên hạ chi thế, mặc cho kia vô số yêu tính, tà tính tứ ngược tru lên, càng không có cách nào đem nó rung chuyển nửa điểm.

Trong lúc nhất thời, mọi người đều rung động không thôi, nghĩ thầm quân quả nhiên thâm bất khả trắc, lại bộc phát ra kinh người như thế thực lực.

Hẳn là hắn cũng đã, phải dòm bỉ ngạn phong quang không thành? Nếu không làm sao có thể bằng sức một mình, liền lực kháng thần bí cùng không biết?

Nhưng tình huống thực tế nhưng còn xa không có như vậy lạc quan, đạo quân vận dụng ở trong tay át chủ bài, đổi được trong thời gian ngắn siêu cường bộc phát, mới có lúc này uy thế.

Đối mặt đông đảo yêu tính, tà tính xung kích, mặt ngoài nhìn vững như bàn thạch, kì thực tràn ngập nguy hiểm, hắn cắn răng gào thét, “Hoa hoa, đi mau!”

Đúng lúc này, “Ông” một tiếng kiếm minh vang lên, tru tiên kiếm rơi vào Nữ đế trong tay, nàng thần sắc hờ

hững nhanh chân hướng về phía trước.

Đưa tay 1 kiếm, huyết sắc đế bào nháy mắt thẩm thấu mũi kiếm, hóa thành khủng bố huyết sắc cầu vồng, chém về phía thần bí, không biết chỗ.

Mũi kiếm chỗ hướng chỗ, từng đạo yêu tính, tà tính, bị chém vỡ, xé rách, nhưng lại sau đó một khắc nhanh chóng dung hợp, đoàn tụ.

“Nữ đế! Ngươi dám giúp người này, ta cùng tất không cùng ngươi thôi!”

“Thần bí không tiêu tan, không biết vẫn còn tồn tại, ngươi cũng đừng mơ tưởng từ âm u trở về!”

“Ta cùng không chết không thôi, chắc chắn ngươi chi đại đạo gặm ăn sạch sẽ!”

Tru lên trùng thiên, yêu tính, tà tính gào thét, oán độc mà bạo ngược. Nhưng Nữ đế sắc mặt lại không một chút biến hóa, nàng rút kiếm hướng về phía trước, chỗ trải qua chỗ hết thảy vỡ nát.

Trảm đạo chi kiếm kinh khủng nhất địa phương, chính là tuyệt đối sát thương, xé rách, ngay cả đại đạo đều có thể trảm, yêu tính, tà tính làm sao có thể tiếp nhận?

Có Nữ đế xuất thủ, đạo quân áp lực giảm nhiều, cũng không có chờ hắn thở một cái, sương mù xen lẫn, hắc ám không thể theo dõi không biết bên trong, đột nhiên truyền ra kinh thiên oanh minh, vang vọng đất trời thập phương, trùng điệp cùng một chỗ cuối cùng biến thành 1

chữ, “Chết, chết, chết, chết, chết, chết, chết…”

Khủng bố khí cơ vẩy xuống, xa xa khóa chặt đạo quân, Nữ đế, tựa như hắc ám trong rừng đi săn rắn độc, âm trầm đáng sợ. Sau đó, càng nhiều yêu tính, tà tính, từ thần bí không biết bên trong vọt tới, như giang hà vỡ đê

, mang theo tàn sát thiên hạ chi thế.

Ai dám ngăn cản, ai liền chết!

Hôm nay, Thần tất yếu thôn phệ La Quan, không chỉ bởi vì yêu 9 cái chết cừu hận, càng bởi vì trên người hắn cất giấu vô tận dụ hoặc.

Ngân bạch, ma chủng, đại hoang kia người điên di trạch, vô luận cái kia Thần đều muốn! Trước đó là không có cơ hội, lý do, bây giờ yêu 9 bỏ mình, mệnh số dẫn dắt phía dưới, dù là bỉ ngạn cảnh tồn tại cũng không thể ngăn cản thần bí cùng không biết điên cuồng!

Cường đại nhất những cái kia yêu tính, tà tính, lúc này thậm chí huyễn hóa ra hình người, tru lên điên cuồng xuất thủ, lực lượng kinh khủng tùy ý phát tiết, đem đạo quân, Nữ đế bao phủ.

Hỗn độn hư không, có đại đạo cảnh run giọng nói “Cũng không phải là yêu 9 chấp chưởng thần bí không biết, mà là Thần cố ý uẩn dưỡng ra yêu 9, muốn lấy nó là quân cờ, trợ tự thân thành tựu vô thượng đạo thống… Thực lực này thật là khủng khiếp, đương thời bên trong trừ bỉ ngạn cảnh xuất thủ, ai nhưng cùng chi địch nổi?”

Đạo quân, Nữ đế đều là nhân trung long phượng, tại đại đạo cảnh đỉnh phong cấp độ, đều là mạnh nhất kia một nắm, nhưng hôm nay hợp 2 người chi lực, lại cũng bị trực tiếp áp chế!

Thần bí như vậy cùng không biết, ai dám đắc tội? Thần vốn cũng không thụ trói buộc, chủ hủy diệt giết chóc cùng sự tình, như bị nó ghen ghét, điều khiển vô số yêu tính, tà tính quấy nhiễu, đừng nói ý đồ nhìn ra xa bỉ ngạn phong quang, chính là tự thân đại đạo đều muốn bị dần dần làm hao mòn, gặm ăn.

Cho nên Cốt Linh Tôn rất chần chờ, thật sự là hắn thiếu thái thượng Kiếm tôn đại nhân mời, nhưng trước đó ngăn chặn Thiên tôn một trận chiến, thậm chí đắc tội Thần Mục đại nhân, nhân tình này đã đầy đủ trả lại.

Nhưng hôm nay hắn vẫn như cũ không đi, là bởi vì trong đầu, không ngừng hồi tưởng đến La Quan vừa rồi, chém ra kia hủy diệt 1 kiếm.

Bỉ ngạn di hài… Như vậy không gì không phá, vẫn có mấy điểm bỉ ngạn thần uy tồn tại… Lại bị sinh sinh 1 kiếm trấn sát, vỡ thành đầy trời bột xương, liền chút cặn bã cũng không lưu lại, nếu ta hôm nay lâm chiến rút đi, La Quan bất tử… Tê ——

Cốt Linh Tôn ngẩng đầu, trống rỗng trong hốc mắt hồn phách hỏa diễm nhảy lên kịch liệt, đạo quân, Nữ đế đều là đương thời mạnh nhất, thông minh nhất mấy người 1 trong, bọn hắn đều nguyện vì La Quan xuất thủ,

Bản tôn còn có cái gì tốt do dự?

Huống hồ, ta chính là tiên thiên thần để di hài thành đạo, một thân thực lực đều tại cốt đầu trên, thần bí không biết hẳn là còn có thể đem ta sinh sinh kéo vào trong đó, cho ăn những cái kia yêu tính, tà tính không thành? !

“2 vị, bản tôn đến giúp đỡ bọn ngươi!”

Cốt Linh Tôn hét lớn một tiếng, cuồn cuộn tiếng gầm vang vọng đất trời 4 phương.

La Quan, coi như ngươi nhắm mắt bất tỉnh, ta như thế lớn giọng, ngươi cũng nên nghe tới đi? ! Hôm nay, bản tôn thế nhưng là giúp ngươi đại ân, nhân tình này ngươi nhất định phải ghi lại.

Tiên thiên thần linh di hài thần uy bộc phát, cũng có 10,000 trượng nguy nga, dù không so bỉ ngạn di hài uy thế, nhưng cũng như dãy núi trấn áp một phương.

Hỗn độn chỗ sâu, thái âm ánh trăng bên trong, thân ảnh kia nhìn về phía hiện thế, đột nhiên nói “Ngày tôn lúc này, ngược lại không ngăn ta rồi?”

Hỏa diễm thần linh hình thái ngày tôn, nghe vậy không một chút biểu tình, “Bản tôn dù chưa xuất thủ, nhưng cũng không có để ngươi xen vào việc của người khác, ngươi như nguyện ý đều có thể cùng ta đồng dạng, ở đây chậm đợi kết cục kết thúc.”

Nguyệt tôn cười lạnh, “Tiểu nhân hành vi, còn có thể nói như thế đường hoàng, ngày tôn không hổ là ngụy quân tử, da mặt cử thế vô song.”

Thần một bước phóng ra, thân ảnh nháy mắt rời đi hỗn độn chỗ sâu, chỉ có hờ hững thanh âm ở chỗ này tiếng vọng, “Bo bo giữ mình không sai, lại cuối cùng không một người thân cận, tung mặt trời chiếu rọi thiên địa thập phương, cũng không thể tiêu giảm nửa điểm trong lòng lãnh tịch… Ngày tôn, ngươi chú định vĩnh viễn cô đơn.”

Ngày tôn chau mày, giống bị câu nói này xúc động, hắn trầm mặc mấy hơi về sau, chậm rãi mở miệng, “Bản tôn không có sai, thiên địa này ở giữa, duy bỉ ngạn có thể di động tâm thần ta, những người còn lại… Bất quá là một chút gian nan vất vả thôi.”

Lúc nói chuyện, hắn đáy mắt hiện lên một vòng tối nghĩa, mơ hồ có mấy thân ảnh, tại nó chỗ sâu trong óc hiển hiện.

1 người trong đó dường như một nữ tử, đang đứng tại cách đó không xa, đối với hắn cười xán lạn, sáng rỡ tiếu dung, óng ánh đôi mắt, đều là ôn nhu cùng yêu thương, con mắt nhìn xem hắn, trong mắt chỉ có hắn.

Ngày tôn nhắm mắt lại, lại mở ra lúc trở nên không hề bận tâm, trong trí nhớ chút điểm gợn sóng, lúc này đã bị triệt để lau đi.

Hắn, không có sai!

Vỡ nát thiên khung phía trên, một vầng minh nguyệt hiển hiện, sáng trong

Không rảnh ánh trăng, rải đầy thiên địa mỗi một chỗ nơi hẻo lánh.

Rơi vào đạo quân, Nữ đế, Cốt Linh Tôn trên thân, cũng áp chế đối diện thần bí cùng không biết.

Nhật, nguyệt tuy là tiên thiên thần linh, nhưng bây giờ chủ yếu hơn thân phận, chính là thân hợp thiên địa sau đại đạo một bộ điểm.

Thần không cách nào trực tiếp xuất thủ, nhưng làm những này đã đầy đủ, hợp 4 phương chi lực rốt cục trấn áp thần bí cùng không biết phản phệ.

Cái này đã đầy đủ kinh người!

Lại không đề cập tới thái âm chi chủ, tiên thiên thần linh tồn tại, chỉ nói quân, Nữ đế, Cốt Linh Tôn 3 vị, cái nào lấy ra đều rất biết đánh, đều là trấn áp một phương thiên địa, có tư cách tranh đoạt bỉ ngạn vị cách cường hãn nhân vật.

Nhưng hôm nay, lại cũng chỉ có thể khó khăn lắm áp chế thần bí cùng không biết, nó khủng bố có thể nghĩ.

Dưới tình huống bình thường, sự tình đến một bước này vốn nên kết thúc, đều là tu hành đến đỉnh cao nhất tồn tại, sẽ không dễ dàng át chủ bài ra hết, lại hoặc là chém giết liều mạng.

Nhưng hôm nay…

Điên cuồng xung kích yêu tính, tà tính nhóm đột nhiên

dừng ở nguyên địa, bọn chúng không còn ý đồ xông phá phía trước trấn áp, ngược lại nhanh chóng hướng về sau dũng mãnh lao tới, nhưng một màn này nhưng lại chưa để mấy người buông lỏng, đạo quân, Nữ đế, Cốt Linh Tôn khí cơ càng phát ra trầm ngưng.

Bởi vì, thần bí vẫn treo cao đỉnh đầu, không biết như thâm uyên quan sát thiên địa.

Thần còn chưa dừng tay!

Sau một khắc, vô số âm thanh gào thét, từ yêu tính, tà tính trong miệng truyền ra, bọn chúng lẫn nhau điên cuồng hội tụ, dung hợp một chỗ.

1 tôn từ vô số yêu, tà dị loại linh tính, hội tụ thành khủng bố thân ảnh, giờ phút này chậm rãi xuất hiện.

Không thể giảng thuật, không thể lý giải, không thể ký ức, như Thần tồn tại vượt qua quy tắc bên ngoài, chỉ liếc nhìn lại liền sinh ra vô tận sợ hãi, hỗn loạn, tuyệt vọng, bên tai hình như có ngàn tỉ thê lương tru lên, như vết rỉ pha tạp đinh sắt, đập ầm ầm nhập tâm thần ở giữa.

Bá ——

Thần mở ra hai mắt, một con mắt là thần bí sương mù lưu chuyển, một cái khác mắt thì là vô tận thâm uyên, “Rời đi, hoặc là tử vong!”

Ầm ầm ——

Khủng bố tiếng gầm, lôi cuốn lấy ngập trời hung diễm,

giữa thiên địa tiếng vọng.

—

—

—

—

—

Chương 1056 : Phật Đà

Giữa hỗn độn, kình thiên thân ảnh tay cầm lưỡi mác, ngóng nhìn hiện thế trên mặt như có điều suy nghĩ, “Các ngươi nói, Thần hôm nay nơi nào đến lực lượng, dám động tâm tư như vậy?”

Hoàn toàn tĩnh mịch, không có chút rung động nào, càng không có chút điểm đáp lại.

Kình thiên thân ảnh nhíu mày, gõ gõ trước người hỗn độn, “Được rồi, làm câu cá ván mà thôi, hẳn là còn đánh ra chân hỏa đến rồi?”

Oanh ——

Hỗn độn vỡ ra, Huyền Thánh mặt không biểu tình đi ra, cười lạnh một tiếng, “Đánh ra chân hỏa ngược lại không đến nỗi, chính là có người tâm nhãn nhỏ, lão nhớ năm đó chân gãy mối thù, luôn nghĩ tìm cơ hội cùng ta so tay một chút.”

“Đánh rắm! Nếu không phải ngươi lão cầm điểm kia phá sự điểm ta, lão tử sẽ cho ngươi?” Thần Mục nghiêm mặt lão dài, âm trầm ướt át.

Huyền Thánh thản nhiên nói “Ta nói chính là sự thật, ngươi gấp cái gì?”

Thần Mục cắn răng, “Có cái gì tốt đắc ý, ta từng làm ngươi phun máu ba lần!”

“Ta đánh gãy qua chân của ngươi.”

“Ta từng từ trong tay ngươi đoạt lấy chí bảo!”

“Ta đánh gãy qua chân của ngươi.”

“Ta còn từng truy sát ngươi 3 ngày 3 đêm! ! !”

“Ta đánh gãy qua chân của ngươi.”

Thần Mục triệt để phá phòng, độc nhãn huyết quang loạn bốc lên, “Lão quy xác, bản thần cùng ngươi liều!”

Kình thiên thân ảnh một mặt im lặng ngăn lại hắn, “Thần Mục, ngươi nhưng thêm chút tâm đi, những năm này cùng Huyền Thánh đấu võ mồm ngươi lần nào thắng nổi? Động thủ cũng xuống dốc qua tốt a? ! Ngươi nói ngươi xông đi lên, trừ lại bị án lấy ma sát dừng lại, có thể có thu hoạch gì?”

Thần Mục toàn thân run rẩy kịch liệt, mặc dù ngươi thực sự nói thật, nhưng cứ như vậy nói ra, cũng không tránh khỏi quá làm giận đi? !

Kình thiên thân ảnh cũng cảm thấy có chút xấu hổ, ho nhẹ một tiếng, tranh thủ thời gian nói sang chuyện khác, “Lần này lại để kia tặc ngốc cho trốn, ta liền nghĩ mãi mà không rõ, hắn rõ ràng chưa từng bước vào bỉ ngạn, sao liền có nhiều như vậy thủ đoạn bảo mệnh, ngươi ta 3 người thiết lập ván cục đều không giết chết được hắn?”

Đề cập chính sự hắn nhíu chặt lông mày, bầu không khí tùy theo ngưng trọng.

Thần Mục oán hận trừng mắt liếc Huyền Thánh, ám đạo hôm nay cho to con một bộ mặt, tạm thời tha cho ngươi một cái mạng, hừ hừ nói “Cái này không nhiều bình thường? Nếu có thể tuỳ tiện giết chết cái này tà ma ngoại đạo, ngươi ta những năm này làm gì phí lớn phí trắc trở.”

Dừng một chút, “Bất quá hôm nay ngươi đã sớm chuẩn bị, tuy nói để Thần chạy, nhưng hắn khẳng định không thể toàn thân trở ra a?”

Kình thiên thân ảnh ngạo nghễ nói “Kia là tự nhiên. Chịu ta 1 qua, coi như Thần cầm Thần khí tại tay, không chết cũng là trọng thương.”

Huyền Thánh nói “. Vô dụng, kia tặc ngốc Đại Thừa Phật giáo bí điển, am hiểu nhất tu bổ tự thân, chỉ cần tìm được mấy chỗ Phật quốc, quyết tâm tàn nhẫn huyết tế trải qua, rất nhanh liền có thể khôi phục như lúc ban đầu.”

Kình thiên thân ảnh gật đầu, bất đắc dĩ nói “Đúng là như thế. Mà lại trải qua chuyện hôm nay, kia tặc ngốc nhất định càng thêm cẩn thận, lại nghĩ tìm tới hắn nhất định rất khó.”

“Thế thì cũng chưa chắc.” Huyền Thánh chuyển qua ý niệm này, nhưng lại chưa

Nói ra, chỉ là nhìn về phía hiện thế chỗ.

Đối bỉ ngạn cảnh mà nói, thả người chỗ vô tận hỗn độn

chỗ sâu, nhất niệm nhưng cùng đại đạo giao cảm, quan sát vạn vật như xem vân tay.

Thần Mục theo ánh mắt nhìn lại, híp híp mắt, “Kỳ quái, Thần luôn luôn cẩu lợi hại, sợ bị chúng ta nắm được cán sống luyện, hôm nay sao trở nên như thế dũng mãnh, đây là bị cái gì kích thích?”

Kình thiên thân ảnh đưa tay một nắm, nháy mắt lấy ra một quãng thời gian trường hà, quang ảnh ngược dòng hiện ra lúc trước đủ loại, Thần Mục độc lông mày vẩy một cái, “Trước đó tại bỉ ngạn bên trong, liền phát giác được mấy điểm dị động, vốn cho rằng là kia yêu 9 thủ đoạn, không nghĩ tới lại đến từ này cái tiểu bối… Đại hoang di trạch, giới ngoại ngân bạch, ma chủng… Ngô, có lẽ còn muốn tính đến thái thượng truyền thừa… Cũng khó trách kích thích Thần bạo tẩu…”

Dư quang nhìn về phía Huyền Thánh, thần sắc hắn bình thản như đã sớm biết điểm này, hiển nhiên trở về nháy mắt liền đã đạt được “Thời gian” phản hồi.

Thần Mục sắc mặt không khỏi trầm xuống, hắn so Huyền Thánh sớm hơn siêu thoát, đạp lâm đến bỉ ngạn chi cảnh, nếu không cũng nói không nên lời vừa rồi 3 lần phản bác.

Kia cũng là tại Huyền Thánh “Tuổi nhỏ” lúc chiến tích, khiến Thần Mục dư vị vô tận, đáng tiếc đến chân gãy mà kết thúc… Cái này đáng chết lão quy xác, mặc dù biết hắn cảnh giới tăng lên càng nhanh, nhưng nhìn bộ dáng này đã vượt xa quá hắn, hoặc đã chạm đến Chân Thần cấp độ.

Vừa nghĩ đến đây, Thần Mục tâm tình càng hỏng bét, “Hừ! Cái này 4 tang đồ vật tuy tốt, Thần cũng không sợ ăn đau bụng!”

Đại hoang di trạch cùng thái thượng truyền thừa lại không đề cập tới, kia ngân bạch tuyệt không bình thường, huống chi còn có 1 viên Chân ma ma chủng , cùng cấp là Chân ma hóa thân, bỉ ngạn cảnh cũng không thể chân chính đem nó giết chết, chỉ có thể lấy vĩnh dạ trấn áp.

Kình thiên thân ảnh nói “. Đúng vậy a, cho nên ta không nghĩ ra, Thần ở đâu ra lực lượng?”

Huyền Thánh thản nhiên nói “Dám động thủ, tự nhiên là bởi vì có người cho hắn hứa hẹn.” Hắn duỗi ra 2 ngón tay kẹp lấy một cây so tơ tằm mảnh gấp trăm lần sợi tơ, một mặt tại hiện thế không chăm chú bí, không biết bên trong, một chỗ khác thì kết nối lấy hỗn độn nơi nào đó.

Sợi tơ dù mảnh đến mấy không thể xem xét, lại có Phạn âm trận trận vang lên, hương hỏa sương mù bốc hơi, tại bỉ ngạn cảnh tồn tại trong mắt, đầu này sợi tơ dường như một phương khôn cùng Phật quốc, trong đó tu kiến ngàn tỉ tòa miếu vũ, mỗi tòa miếu vũ bên trong đều có 10 triệu tên tăng lữ tại tụng niệm, tu hành.

“Phương nào tà ma, dám nhìn trộm ta tổ Phật quốc?” Một tiếng gầm thét, nồng đậm Phật quang bộc phát, lại hiện ra 8 tay phẫn nộ tướng, thân thể như thuần kim rèn đúc, tay nắm Thập tự ấn thần uy ngập trời, phóng xuất ra khủng bố uy hiếp, như muốn đem sợ hãi, kính sợ, quy

y, phục tùng cùng ý chí, cưỡng ép đánh vào hồn phách bên trong.

Khiến người thấy Phật thì quỳ, cam nguyện vĩnh thế thần phục, cung cấp nuôi dưỡng.

Huyền Thánh cong ngón búng ra, 8 tay phẫn nộ tướng ầm vang vỡ nát, sợi tơ bên trên Phật quốc lập tức tao ngộ tai hoạ ngập đầu, vô số tăng lữ trong tiếng kêu thảm, theo kia khôn cùng Phật quốc cùng một chỗ bị hủy diệt

.

Ông ——

Kia cấu kết thần bí cùng không biết, chui vào hỗn độn chỗ sâu sợi tơ, tùy theo vỡ nát tiêu tán, 3 vị bỉ ngạn cảnh bên tai, như nghe tới một tiếng bất đắc dĩ than nhẹ, chợt quy về tịch liêu, tản vào tối tăm.

Tiếp lấy một đoàn hắc khí hiển hiện, cẩn thận lắng nghe thậm chí có thể nghe tới, trong đó vô số thê lương kêu rên, như a tì địa ngục, tản ra vô tận oán độc, không rõ. Nó hình như có linh tính thẳng đến Huyền Thánh mà đi, lại còn chưa tới kịp tới gần, liền bị lực vô hình nghiền nát, lau đi.

“Phật quốc cùng a tị, đúng là đồng căn đồng nguyên, một người có hai bộ mặt… A! Khá lắm vô thượng Phật Đà!” Huyền Thánh cười lạnh một tiếng.

Thần Mục âm thầm kinh hãi, vừa rồi hắn đều không có

phát giác được, Phật Đà cùng thần bí không biết ở giữa liên hệ, cái này phát hiện để hắn có điểm tâm nhét, nhịn không được nói “Huyền Thánh không khỏi quá nóng nảy, đã bắt đến cái này đoàn nhân quả, liền nên thiện thêm lợi dụng, có lẽ có thể tìm tới Phật Đà tung tích.”

Huyền Thánh gật đầu, “Thần Mục nói không sai, vậy liền mời ngươi động thủ đi.”

Phốc ——

Thần Mục trong lòng thổ huyết, hô to ta cùng mai rùa thế bất lưỡng lập, rơi ta da mặt phương diện này, ngươi đạp ngựa là không lưu tình chút nào!

Lão tử nếu có thể làm được, tuyệt đối tại chỗ xuất thủ, “Ba ba ba” vung ngươi mấy cái miệng rộng, nhưng ta là thật không được.

Kình thiên thân ảnh hoà giải, “Huyền Thánh, ngươi cái này cần gì chứ? Thần Mục là tu vi kém chút, nhãn lực kình cũng kém chút, càng không quá biết nói chuyện, nhưng mọi người nhiều năm như vậy bằng hữu, hắn dù sao cũng là bỉ ngạn cảnh, ngươi bao nhiêu cho chút mặt mũi đi.”

Thần Mục…

Khí run lạnh!

To con, ngươi đạp ngựa lại chơi đâm lưng? Thiệt thòi ta nhiều năm như vậy, vẫn luôn lấy ngươi làm bằng hữu, ngươi chính là đối với ta như vậy? Tốt tốt tốt, 2 ta hôm

nay cắt bào đoạn nghĩa như vậy thanh toán xong, về sau ai lại cùng ngươi giao hảo, ai đạp ngựa chính là chó…

“Thần Mục huynh, Huyền Thánh cảnh giới huyền diệu, thực lực cao thâm, ngươi hôm nay lại nhiều lần ác hắn, ta nếu không tiêu khiển ngươi vài câu để hắn hả giận, sợ là hắn phải nghĩ biện pháp sửa chữa ngươi, đến lúc đó mới thật sự là lớp vải lót mặt mũi đều không có. Ta Giang Ly một lòng vì ngươi, nếu có chỗ đắc tội, mong rằng Thần Mục huynh thông cảm a!” Truyền âm yếu ớt dây tóc, tại Thần Mục trong tai vang lên.

Hắn trầm mặc một chút, đối kình thiên thân ảnh ném ra cảm kích thoáng nhìn, ám đạo “Hay là to con đáng tin cậy a, nhìn ra Huyền Thánh mặt hiền tâm lạnh đen, quen là ưa thích sau đó tính sổ sách, thình lình ra tay độc ác người, nếu không năm đó ta chân có thể đoạn? Ngẫm lại đều là nước mắt!”

“Cắt bào đoạn nghĩa? Phi! Ai đạp ngựa nói, dù sao không phải ta, ta Thần Mục nền móng kinh người, lai lịch viễn siêu tưởng tượng, nhãn lực kình luôn luôn là thiên hạ thứ 1, ai là bằng hữu ai là hỗn trướng, đều trốn không thoát ánh mắt của ta, to con Giang Ly quả thật ta chi chí hữu… Gâu Gâu! Gâu Gâu!”

Một bên khác.

“Huyền Thánh, Thần Mục chính là không có đầu óc miệng lại độc, khắp nơi nhe răng trợn mắt chó tính tình, ngươi muốn đánh cho hắn một trận

Xuất khí tuyệt đối đừng khách khí, ta khẳng định ngươi đứng lại bên này! Ngươi nói đi, muốn ta đánh mặt ta đánh mặt, muốn ta cắm mắt ta cắm mắt, thứ đồ gì a? Một điểm nhãn lực kình đều không có, dám cùng ta Huyền Thánh huynh đối nghịch, nếu không lần này đem hắn một cái chân khác cũng đánh gãy rồi?”

Huyền Thánh bất động thanh sắc nhìn thoáng qua như kình thiên cự nhân, toàn thân tràn đầy lực lượng cùng chính nghĩa Giang Ly, thản nhiên nói “Ngươi nói có đạo lý.”

Liền xong rồi?

Giang Ly tốt thất vọng, hắn muốn dạy dỗ Thần Mục thật lâu, 1 người không có niềm tin chắc chắn gì, thật vất vả chờ đến cơ hội lần này.

Huyền Thánh thật sự là quá gian trá, một điểm tiện nghi không chịu bị người chiếm.

“Khục… Huyền Thánh có đức độ, chúng ta mẫu mực a!” Tay bên trong, lưỡi mác bị nắm nhe răng trợn mắt, kém chút kêu lên thảm thiết. Không đa nghi bên trong lại rất thoải mái, cái này lão âm bức chủ nhân, luôn luôn xấu bụng vô cùng, hôm nay nhưng rốt cục kinh ngạc.

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, trường qua khoái ý suy nghĩ còn chưa chuyển qua, liền “Sưu” một chút không thấy.

“Ừm?” Huyền Thánh nhíu mày, nhìn qua một chút,

“Giang huynh, kia là thiên địa chi nhãn phương hướng a? Ngươi luôn luôn vui khiết, làm sao nguyện ý ôm lấy sự tình rồi?”

Giang Ly lưng eo thẳng tắp, cười nhạt một tiếng, “Ta cùng đạp lâm bỉ ngạn, chính là thiên hạ mưu lợi, thiên địa chi nhãn ứ chắn không tiêu tan, có thể sinh sôi tà ma, nên sớm ngày thông suốt, khiến cho giữa thiên địa âm dương cân đối… Việc này chính là lưỡi mác liên tục khẩn cầu, nói liên quan đến hắn đại đạo tương lai, ta dù thích sạch sẽ chỉ toàn, lại như thế nào có thể bởi vì bản thân ý nghĩ cá nhân, liền hỏng hắn tiền đồ.”

Thần Mục giơ ngón tay cái lên, “Giang huynh cao thượng! Này thiên địa chi nhãn… Ọe ọe… Là hơi có chút ô uế… Cái kia… Cùng lưỡi mác thông đạo này về sau, Giang huynh có thể đem nó đưa đến ta bên này đến, bản thần vừa lúc trước đây không lâu tại hỗn độn chỗ sâu, tìm được 1 chỗ ngồi chờ tẩy luyện hồ, thả bên trong chưng nấu cái 10,000 năm, đại khái là sạch sẽ.”

Giang Ly gật đầu, chắp tay nói “Đa tạ Thần Mục huynh, vậy liền quyết định như thế, ngươi nhớ được đem tẩy luyện hồ nhiệt độ nâng lên tối cao, ta kia lưỡi mác đã sớm bất mãn tự thân còn có tạp chất chưa tán, vừa vặn nhân cơ hội này, cho hắn đến cái thoát thai hoán cốt, cũng coi như đối với hắn dũng cảm gánh chịu ban thưởng.”

Thần Mục cười to, chỉ cảm thấy Giang Ly thực tế là người tốt, đại đại người tốt, các mặt đều cân nhắc chu đáo thoả đáng, so Huyền Thánh cái này gian trá tiểu nhân, tốt không biết bao nhiêu.

Đúng lúc này hắn tiếng cười trì trệ, đưa tay lòng bàn tay Kim Quang lưu chuyển, ánh mắt sáng lên, “Hắc! Kia giới ngoại nữ thi đến, xem bộ dáng là hướng về phía La Quan… Huyền Thánh, đừng trách bản thần không có nhắc nhở ngươi, ngươi nếu không xuất thủ, hắn sẽ phải chết rồi.”

“Tác gia vòng đến ngày thứ 2 lão bà liền cảm mạo, sốt cao không lùi, ta tranh thủ thời gian uống thuốc gánh mấy ngày, cũng có chút nhịn không được… Trước kia mấy năm không sinh bệnh, hiện tại 1 năm đốt mấy lần, người lớn trong nhà, hài tử thuốc mua 1 bao lớn, lúc nào là cái đầu a, mọi người nhiều chú ý điểm thân thể, thích hợp vận động một chút, đề cao điểm sức miễn dịch đi.”

—

—

—

—

—

Chương 1057 : Ta giận tức thiên uy

Dù kiệt lực giữ vững bình tĩnh, tránh cho Huyền Thánh sửa chữa hắn cớ, nhưng Thần Mục độc nhãn, khóe miệng ở giữa, vẫn là không nhịn được sinh ra mấy điểm cười trên nỗi đau của người khác. Đối La Quan, bọn hắn… Cái này bọn hắn bao quát sông to con, hiểu rõ xa so thế nhân trong tưởng tượng muốn rất được nhiều.

Tỉ như thâm uyên một lần kia, Huyền Thánh đích xác khuấy động hỗn độn, che đậy mệnh số, Thiên Cơ, nhân quả các loại, cũng đã tại sau đó đối bọn hắn làm ra nói rõ.

Về phần trước đó đủ loại, bất quá là diễn trò thôi, thế gian này luôn có một số người không thành thật, nghĩ đến loạn thất bát tao suy nghĩ, nhưng lại không biết ngay từ đầu, bọn hắn chính là trên đài vai hề, chỉ bất quá bởi vì một chút cần, tạm không bị thanh lý mất thôi.

Cho nên, bọn hắn rất rõ ràng La Quan cùng Huyền Thánh ở giữa, là cái gì quan hệ… Hắc! Không cứu tiểu tử này, nhà ngươi bên trong phải nổ, cứu tiểu tử này, bỉ ngạn cảnh không được tiện tay nhúng tay hiện thế, đây là mọi người ngồi xuống cùng một chỗ định quy củ, ngươi muốn xuất thủ, chính là phá hư quy củ, phá hư quy củ liền phải trả giá đắt, ai này, đến lúc đó liền đến phiên ta nắm giữ quyền chủ động!

Giang Ly nhíu mày, mặt lộ vẻ suy tư chậm rãi nói “Kia

giới ngoại nữ thi lai lịch bí ẩn, ngươi ta các phương thăm dò, cũng không có thể tìm tới gốc rễ chân, nhưng nàng thể nội lực lượng chúng ta đều được chứng kiến, cho dù chỉ còn hơn cực ít bộ điểm, vẫn như cũ có không thể tưởng tượng nổi uy năng… Nàng cùng La Quan ở giữa có lớn gút mắc, dưới mắt có lẽ là một cơ hội, nhưng nắm chắc đến một chút dấu vết để lại.”

Trong lòng còn có cố kỵ, hắn tại mịt mờ cho thấy thái độ.

Huyền Thánh thản nhiên nói “Hôm nay, lão phu sẽ không xuất thủ.” Hắn ngữ khí bình thản, 1 bộ ngực có đồi núi phong phạm, khí độ, trong lòng lại nhịn không được âm thầm kêu khổ, Huyền Nhất Nhất nha đầu kia khẳng định phải buồn bực, nhưng lần này hắn thật có khác mưu tính.

Ván này tất nhiên hung hiểm, nhưng chính là bởi vì hung hiểm mới có thể nhìn ra càng nhiều đồ vật… Hung hiểm cùng cơ duyên có thể cùng tồn tại, chỉ nhìn lựa chọn của hắn là cái gì.

Thần Mục quát khẽ, “Nàng đến rồi!”

…

Hoa Thần con ngươi co rụt lại, sắc mặt bỗng dưng đại biến, thần bí không biết bị ngăn cản bên ngoài, nàng đang chuẩn bị mang La Quan lúc rời đi, đột nhiên có khủng bố khí cơ bộc phát, vậy cơ hồ là cùng nàng đại đạo, hoàn toàn rời bỏ, tương xung lực lượng cường đại, tràn ngập tử vong cùng hủy diệt.

Nhưng tại tử vong bên trong, nhưng lại xen lẫn mấy điểm huy hoàng chính đạo, như cổ lão, tôn quý thần chỉ thức tỉnh, cúi đầu quan sát trước mắt thiên địa chúng sinh.

Oanh ——

Thi khí cuồn cuộn, tử khí trùng thiên, thi thần từ đó đi ra, đưa tay một chỉ điểm hướng La Quan. Cùng yêu 9 ban đầu trong lòng còn có trêu đùa khác biệt, nàng xuất thủ liền đem hết toàn lực, thể nội kim huyết sôi trào, huy hoàng kim sắc thần quang thậm chí đem thi khí, tử khí phủ lên, biến thành vàng óng ánh khí thế bàng bạc, nó uy khủng bố tuyệt luân!

Nàng vẫn luôn tại các loại, chờ đợi 1 cái có thể xuất thủ trấn sát La Quan cơ hội, nhưng Huyền Thánh thái độ, cùng một chút mịt mờ áp chế, để thi thần không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Sự tình

Thực bên trên, hôm nay cũng không phải thời cơ tốt nhất, thi thần đã chuẩn bị thủ đoạn khác, không lâu sau đó liền có thể hoàn thành, đầy đủ để La Quan chết không có chỗ chôn… Nhưng cuộc chiến hôm nay, La Quan chỗ triển lộ ra đồ vật, không để cho nàng dám lại chờ.

La Quan tốc độ phát triển, viễn siêu ra thi thần đoán trước, mỗi lần chém giết sau khi thất bại gặp lại, hắn đều giống như biến thành người khác, xa so trước đó càng khủng bố hơn, cường đại, hôm nay thậm chí tại trạng

thái đặc thù dưới, chém ra bỉ ngạn chi kiếm!

Một khắc này, thi thần tâm thần chấn động bắt đầu hối hận, ban đầu phát giác được La Quan tồn tại lúc, nàng nên liều lĩnh xuất thủ trực tiếp đem nó đánh giết, dù là vì thế trả giá cực lớn đại giới thậm chí cũng không còn cách nào phục sinh, dù sao đây chính là sứ mạng của nàng.

Cho nên giờ phút này, thi thần xuất thủ, bất kể đại giới không để ý hậu quả, tất yếu giết chết La Quan!

Hoa Thần cắn răng, đại đạo hào quang hiển hiện, sắc màu rực rỡ hư ảnh tùy theo ngưng tụ, hoa mai chảy xuôi giữa thiên địa, 5 ngón tay hướng về phía trước ghìm xuống.

Oanh ——

Một nháy mắt, hào quang vỡ nát, gấm đám tiêu tán, Hoa Thần “Oa” một tiếng phun ra máu tươi, nó trắng nõn tinh tế như mỹ ngọc 5 ngón tay, bị khủng bố thi khí, tử khí ăn mòn, tựa như màu đen mạng nhện vết tích, từ đầu ngón tay bắt đầu không ngừng lan tràn lên phía trên.

Thậm chí, có từng tia từng tia mùi hôi truyền ra, kia là Hoa Thần bàn tay mặt ngoài huyết nhục, đang nhanh chóng sưng nát rữa, nó độc tính khiến người chấn kinh.

Thể nội đạo uẩn tan tác, bị ăn mòn, thôn phệ, tựa như 1 đạo khủng bố màu đen thủy triều, muốn đem nàng toàn bộ cuốn vào trong đó, Hoa Thần đáy mắt lộ ra ngoan lệ, đưa tay muốn chém tới cánh tay, dù sẽ trọng thương lại

có thể bảo toàn tự thân.

Cùng đạo quân cùng thời đại tồn tại, trải qua mấy cái kỷ nguyên đến nay, nên quả quyết tàn nhẫn thời điểm, cho dù là đối với mình cũng sẽ không có nửa điểm chần chờ.

Nhưng Hoa Thần vừa đưa tay liền bị bắt lại, ngẩng đầu liền nghênh tiếp La Quan đôi mắt, trong đó óng ánh ngân bạch bên trong, điểm điểm huyết sắc chìm nổi, “Đa tạ Hoa Thần xuất thủ cứu giúp, chờ chút ngươi nhanh lên rời đi đi.”

Đang khi nói chuyện, ngân bạch tràn vào Hoa Thần trong tay, đem thi khí, tử khí loại trừ sạch sẽ, phất tay đưa nàng rời đi, La Quan đưa tay 1 kiếm chém ra, nó thần sắc bình tĩnh, nghênh tiếp thi thần tràn ngập sát ý băng lãnh đôi mắt, hắn về lấy càng thêm thâm trầm lãnh khốc, “Đã chờ ngươi đã lâu!”

Đại hoang vị kia chấp niệm tán đi, lại cũng không ý vị La Quan mất đi năng lực phản kháng, mượn hắn quang ngân bạch, ma chủng đều bị cưỡng ép điều động, thậm chí sinh ra trình độ nhất định dung hợp, lại thêm bỉ ngạn chi kiếm dư vị chưa tán, có thể nói lúc này La Quan, là điệp gia các loại buff sau trạng thái mạnh nhất.

Ngụy trang mất đi phản ứng, là hắn thuận thế bố trí cạm bẫy, so

Như thi thần, tỉ như Thiên tôn, lại hoặc là âm thầm những địch nhân khác. Hôm nay mạnh nhất buff gia thân, không nhân cơ hội này đem bọn hắn thanh tẩy, giữ

lại về sau nhảy ra, cho mình một kích trí mạng sao?

Oanh ——

1 kiếm xuất thủ, tóc bạc kích giương, đôi mắt bên trong xích hồng huyết sắc lưu chuyển, quỷ dị mà cường đại, bỉ ngạn chi kiếm dư vị bị dẫn dắt, dù không kịp chấp niệm vị kia xuất thủ uy lực một thành, nhưng cũng đã đầy đủ.

Thi thần một kích toàn lực bị 1 kiếm chém vỡ, hạo đãng Kim Quang không ngừng, nháy mắt đảo qua thân thể của nàng, khủng bố kiếm ý vỡ nát hết thảy, kêu thảm bên trong thi thần ầm vang nổ tung, hóa thành đầy trời xương cốt bã vụn.

Nhưng hiển nhiên nàng không có dễ dàng như vậy bị giết, vô số viên rải rác điểm sáng màu vàng óng hội tụ đến cùng một chỗ, thi thần thân thể nhanh chóng mọc ra, nhưng sắc mặt nàng cực kỳ nhợt nhạt, khí tức rơi xuống một đoạn, đã bị một kiếm này trọng thương.

“Đáng chết!” Thi thần thét lên, “Mượn tới lực lượng, đại hoang dư trạch chi uy, ngươi lại có thể vung ra mấy kiếm? Hôm nay ta tất sát ngươi!”

“Núi thây biển máu!”

Cái này thi đạo đại thần thông, La Quan đã thấy biết qua nhiều lần, nhưng từ thi thần bản thể thi triển, uy lực tất nhiên là khác biệt.

Ầm ầm ——

Huyết hải gào thét, trong chốc lát 4 phía kéo dài tới, hạo đãng đãng không biết bao nhiêu bên trong, như 1 con bồn máu miệng rộng, một ngụm đem thiên khung nuốt vào trong đó.

Vô tận hung thần, hủy diệt, giết chóc khí cơ, từ đó điên cuồng bộc phát, “Ầm ầm” tiếng vang truyền ra, thiên địa toát ra khói đen, như không chịu nổi lực lượng của nó bị ăn mòn.

Nguy nga núi thây giấu tại huyết hải chỗ sâu, dù không gặp nó vết tích, lại có thể cảm nhận được từ biển sâu mà đến, kia phần ngập trời ác ý, như trong đó đang ngủ say, 1 tôn hủy thiên diệt địa Tà thần, chỉ đợi đến thời cơ thích hợp liền phá hải mà ra, đem vạn vật phá hủy.

La Quan mặt không biểu tình, trực diện núi thây biển máu, đưa tay chính là 1 kiếm.

Ông ——

Kiếm quang sát na giáng lâm, hạo đãng tấm lụa phóng lên tận trời, óng ánh mà sáng rực, khiến người vô pháp nhìn thẳng. Bỉ ngạn dư vị bắn ra, liền thiên địa quy tắc đều bị triển khai, đại đạo lưu chuyển tùy theo đình trệ, thiên địa bị sinh sinh chém tới một góc.

Sau đó đập ầm ầm nhập trong biển máu, chỉ nghe “Oanh” một tiếng nổ vang rung trời, hạo đãng vô biên huyết hải sát na sôi trào, 1 đạo khủng bố huyết hải khe rãnh xuất hiện, thiết diện chỉnh tề như mặt gương, đúng là kia vô biên huyết hải không chịu nổi kiếm này chi uy, bị trực tiếp từ đó chặt đứt!

Thâm tàng trong đó núi thây, lúc này xuất hiện ở trước mặt mọi người, nó từ vô số thi thể tạo thành, giờ phút này mỗi một bộ thi thể đều đang kêu rên, kêu thảm, nó thi thể mặt ngoài hiển hiện khe hở, kia là bị mũi kiếm kiếm ý gây thương tích, kiếm thế chưa đến sát cơ đã gần kề.

Rống ——

Rít lên một tiếng, từ núi thây chỗ sâu truyền đến, nồng đậm đến cực điểm hắc quang bộc phát,

Sền sệt mà thâm thúy lại giống như là chất lỏng.

Nhìn như chậm chạp kì thực nhanh đến cực điểm, một nháy mắt liền đem cả tòa núi thây cuốn vào trong đó, lập tức điên cuồng nhúc nhích bắt đầu, biến thành 1 tôn quái vật kinh khủng —— Thần không thể diễn tả, không thể ký ức, không thể nhìn thẳng, chỉ có thể cảm nhận được vô số lớp vảy màu đen, cùng lít nha lít nhít cánh tay, sừng nhọn, cái đuôi lớn cùng các loại, giống như là chân chính Tà thần hàng thế.

Lúc này nổi giận gầm lên một tiếng, Tà thần nâng lên khủng bố cánh tay, trong lòng bàn tay lại có từng con miệng lớn mở ra, trong đó trải rộng sắc bén răng nanh, hướng cái này chém tới 1 kiếm chộp tới.

Oanh!

Nổ vang rung trời, Tà thần phát ra thống khổ gào thét, hắn một cánh tay bị nháy mắt chém vỡ, thậm chí mũi

kiếm không ngừng trực tiếp bổ ra thân thể của hắn, lộ ra giữa bộ ngực trái tim. Nhưng kết nối trái tim lại không phải mạch máu, mà là từng cây tráng kiện đen nhánh xích sắt, lại giống như là lấy một loại nào đó phong ấn thủ đoạn, đem cái này một khoả trái tim cưỡng ép trấn áp tại đây.

Mà giờ khắc này, quả tim này ngay tại băng liệt, mảng lớn huyết nhục tróc ra nháy mắt, liền trực tiếp hư thối, cuối cùng lại lộ ra trong đó một bộ quan tài.

Răng rắc ——

Cái này quan tài vỡ vụn một góc, lộ ra trong đó thi thể, giờ phút này “Bá” một chút mở mắt ra, phẫn nộ thét lên, “Thiên tôn! Ngươi như còn muốn siêu thoát, liền tất yếu giết chết La Quan, hắn chính là của ngươi kiếp, cũng là chặt đứt ngươi con đường phía trước số mệnh!”

Cái này người trong quan tài, thình lình chính là thi thần, hoặc là nói đây mới là nàng bản thể, giấu tại thần thông hư ảo ở giữa, hư thực tương hợp vô cùng quỷ dị, mà chỉ cần bản thể bất tử, tung hiện thế thân bị người đánh giết, cũng có thể hao phí nhất định đại giới, thời gian phục sinh.

Thối lui đến nơi xa trầm mặc quan chiến Thiên tôn, thân thể bỗng dưng run lên, tu vi đến hắn 1 bước này, tự thân cùng thiên địa, cùng đại đạo thậm chí là vũ trụ mịt mờ ở giữa, đã có thần bí liên hệ, nhưng dự cảm phúc họa, sinh tử, cơ duyên mệnh số nhân quả vân vân.

Là lấy từ rất sớm trước đó bắt đầu, Thiên tôn nhiều lần

xuất thủ, chỉ là trở ngại quy tắc cùng Huyền Nhất Nhất tồn tại không dám dưới nặng tay, mới từng bước một đi đến hôm nay.

Lúc này bị thi thần 1 câu nói toạc ra, hồi hộp lóe lên trong đầu, hóa thành trực giác mãnh liệt —— là thật! La Quan bất tử thì hắn đại đạo phải gãy, chớ nói truy cầu siêu thoát, thậm chí càng vẫn lạc tại trận này, kỷ nguyên, hội nguyên giao hội thời kì cuối thay đổi đại biến cục bên trong.

Thi thần trước đó cảm nhận được hối hận, giờ phút này cũng tại phệ yêu Thiên tôn tâm, hắn bước ra một bước, đưa tay trực tiếp ghìm xuống.

“Ta ý tức thiên ý!”

Giữa thiên địa 5 ngón tay chưởng ấn hiển hiện, liền như thiên ngoại sao băng, mang theo vạn quân chi lực rơi xuống.

“Ta giận tức thiên uy!”

Ầm ầm ——

5 ngón tay chưởng ấn bên trên hừng hực hỏa diễm dấy lên, tiếp theo lôi đình xen lẫn, 12 sắc chảy xiết như triều cường, vang vọng đất trời 4 phương.

—

—

Chương 1058 : Giết thi thần

Ông ——

Kiếm minh cuồn cuộn, thế xâu trời cao!

Sao băng 5 ngón tay chưởng bị 1 kiếm chém ra, lôi hỏa 4 phía vỡ nát.

Thiên tôn gào thét một tiếng, 2 tay trùng điệp tại trước, đạo uẩn hào quang phun trào, quy tắc lưu chuyển xen lẫn.

Lại cuối cùng cũng chưa có thể đỡ một kiếm này, bị trùng điệp chém bay ra ngoài, giữa thiên địa rơi một trận huyết vũ.

La Quan nhíu mày một cái, cảm nhận được thể nội lực lượng đã bắt đầu biến mất, ngân bạch, ma chủng bị vị kia chấp niệm thúc đẩy, chém ra bỉ ngạn 1 kiếm, kiếm trảm từ không biết giáng lâm bỉ ngạn di hài, khiến yêu 9 thân tử đạo tiêu chân linh bị sinh sinh ma diệt, uy lực khủng bố tuyệt luân hao tổn cũng đồng dạng lớn đến kinh người.

Cho nên, lưu cho hắn thời gian không nhiều, Thiên tôn, thi thần 2 người, hắn hôm nay chỉ có thể lựa chọn nó 1.

Một nháy mắt suy tư, La Quan mũi kiếm giơ lên, lạnh lùng sát cơ trực tiếp khóa chặt, kia từ núi thây thuế biến

mà thành Tà thần.

Muốn giết, liền giết thi thần!

Tà thần sụp đổ trái tim bên trong, thi thần hét lên một tiếng, “Rầm rầm” xích sắt chấn vang lên lên, bị đánh mở lồng ngực Tà thần, giờ phút này tay nắm pháp quyết, mơ hồ không rõ, tối nghĩa khó hiểu âm tiết, từ Thần yết hầu chỗ sâu truyền ra, một nháy mắt khủng bố uy năng bộc phát —— hỗn loạn, vô tự, hủy diệt, tử vong, hóa thành từng đạo màu đen thủy triều, chỉ là nhìn lại một chút, liền khiến người đau đầu muốn nứt toàn thân run rẩy. ? ?

La Quan dưới chân một bước đạp xuống, thân ảnh nháy mắt xâm nhập trong đó, kiếm minh cuồn cuộn chấn vỡ từng đạo màu đen thủy triều.

Sau đó, đưa tay trùng điệp điểm rơi!

Trong quan tài, thi thần hoảng sợ trừng lớn 2 mắt, “Không!”

Sau một khắc, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, quan tài, xích sắt trực tiếp vỡ nát, sáng rực kiếm quang mãnh liệt mà tới.

Phốc ——

Thi thần cúi đầu, nhìn một chút tại ngực kia một chỉ, kiếm ảnh tại đầu ngón tay ngưng tụ, phá vỡ lồng ngực xé rách trái tim, xuyên qua phía sau lưng mà ra.

Nàng thần sắc thống khổ mà dữ tợn, “La Quan… Ta thật hận… Lúc trước không có ngay lập tức… Liền đem ngươi giết chết… Nhưng ta có thể cảm nhận được… Lực lượng của ngươi cũng đem hao hết… Hôm nay… Ngươi cũng sẽ chết… Ngươi nhất định sẽ chết!”

“Ta tại địa ngục chờ ngươi!”

【b

r 】 La Quan hờ hững nói “Vậy liền mời ngươi đi trước một bước.”

Oanh ——

Kiếm hơi thở bộc phát, nháy mắt xé nát thi thần thân thể, có điểm sáng màu vàng óng hiển hiện, muốn lại lần nữa phục sinh thi thần, lại bị ngân bạch khí tức ăn mòn, lấp lóe mấy lần sau triệt để dập tắt, hiện thế thi thần cũng theo một tiếng hét thảm, như 1 viên bọt khí nổ nát vụn, tiêu tán.

Lạch cạch ——

1 con kim sắc tai điểm xuất hiện, rơi vào vỡ nát trong hư vô, lại phát ra thanh thúy tiếng va đập, cũng tóe lên từng vòng từng vòng gợn sóng.

La Quan biến sắc, thân ảnh hướng về sau nhanh lùi lại.

Sau một khắc, tại kia hư vô gợn sóng bên trong, xuất hiện 1 con lạnh trắng như ngọc, không gặp nửa điểm tì vết bàn tay, hướng lên lộ ra một đoạn tròn trịa tinh xảo

cánh tay, đem kim sắc tai điểm nắm ở trong tay.

“Ngân Linh Tử, cách ngươi ta ước định kỳ hạn đã gần đến, ta rất nhanh liền sẽ tìm đến ngươi.” 1 đạo mờ mịt giọng nữ, tại La Quan vang lên bên tai.

Bá ——

Bàn tay cầm kim sắc tai điểm biến mất không thấy gì nữa.

…

Hỗn độn hư không, Huyền Thánh, Giang Ly, Thần Mục thần sắc ngưng trọng, 3 người trình hình tam giác trạng mà đứng, 1 giấy ngọc treo ở ở giữa.

Mà giờ khắc này cái này giấy ngọc mặt ngoài, lại thêm ra 1 con tú khí chỉ ấn, đưa nó vỡ nát một điểm, thần quang lưu chuyển đến tận đây lúc, liền bị cái này chỉ ấn trực tiếp thôn phệ, khí cơ lưu chuyển trở nên trì trệ, hỗn loạn.

Ông ——

Ông ——

Giấy ngọc chấn động, “Răng rắc” “Răng rắc” nhẹ vang lên truyền vào trong tai, sau một khắc theo “Bành” một tiếng thấp vang, trực tiếp nổ thành phấn vụn.

“Thật mạnh!” Giang Ly nghẹn ngào thấp giọng hô, “Hợp ngươi ta 3 người chi lực, lại mượn cái này hỗn độn bí

bảo trấn áp, lại không thể ngăn cản nàng này nửa điểm… Cái này La Quan, thi thần phía sau, đến tột cùng liên lụy đến gì cùng tồn tại? Chân Thần… Lại hoặc là…”

Hắn nói mà

Chưa hết, nhìn về phía Huyền Thánh.

Huyền Thánh nói “. Không phải Chân Thần.”

Thần Mục thở dài một hơi, “Hô —— còn tốt, muốn thật sự là cấp độ này tồn tại, ngươi ta còn giày vò cái gì, tranh thủ thời gian…”

“… So Chân Thần càng mạnh, hoặc là nói, phải mạnh mẽ hơn nhiều, cũng may nàng cũng không cố ý làm khó dễ ngươi ta, nếu không liền không chỉ là bí bảo nổ nát vụn đơn giản như vậy.”

Huyền Thánh thần sắc ngưng trọng, đôi mắt ở giữa đều là sợ hãi thán phục, đạp lâm bỉ ngạn về sau, hắn dù đã sớm biết được, bỉ ngạn phía trên vẫn có vô địch tồn tại, nhưng hôm nay mới rốt cục là tận mắt nhìn thấy.

Chân Thần cũng không phải là điểm cuối cùng!

Dát ——

Thần Mục kém chút sặc nước bọt mà chết, nhịn không được hung hăng trừng mắt liếc Huyền Thánh, lão quy này xác lúc nào, lại nhiều thở mạnh mao bệnh?

Chân Thần phía trên? ! . ? ? . ? ?

Tê ——

Hắn rùng mình một cái, đột nhiên phát giác được Huyền Thánh ánh mắt, lúc này hướng hắn nhìn lại, biểu lộ mang theo mấy điểm quỷ dị.

Đáy lòng 1 mao, Thần Mục lưng sinh hàn, kiên trì cắn răng nói “Huyền Thánh ngươi có ý tứ gì? Để mắt thần nhìn ta làm gì?”

Huyền Thánh nói “. Thần Mục ngươi nền móng kinh người, lai lịch bí ẩn khó lường, lão phu trước đó không tưởng tượng nổi, bây giờ cũng có mấy điểm suy đoán… Có lẽ, ngươi liền tới từ một vị nào đó, Chân Thần phía trên tồn tại.”

Thần Mục bản thể chính là chỉ có một con mắt, phiêu bạt ở trong hỗn độn, không biết trải qua bao nhiêu năm tháng, cuối cùng sinh ra linh trí, cuối cùng trở thành hôm nay tiểu thanh thiên thế giới bên trong 4 vị thủ hộ giả 1 trong, cũng là 4 thủ hộ bên trong, một vị duy nhất lai lịch không rõ tồn tại.

“…”

Thần Mục độc nhãn trợn tròn, cái trán một trận gân xanh nổi lên, “Không có khả năng! Đừng nói mò! Ta không phải!”

Ai nguyện ý cùng loại này vô địch tồn tại dính líu quan hệ? Chân Thần liền đã rất khủng bố, hắn tại bỉ ngạn chỉ xa xa gặp qua 2 lần, liền bị chấn nhiếp không dám tiếp

tục đi xa.

Chớ nói chi là Chân Thần phía trên!

Như vậy tồn tại, sẽ tuỳ tiện liền vẫn lạc? Chính là chết thật,

Cũng nhất định có lưu rất nhiều chuẩn bị ở sau, đủ loại phục sinh thủ đoạn.

Sẽ không phải, ta viên này sinh ra bản thân ý thức con mắt, chính là chuẩn bị ở sau 1 trong a? !

Thần Mục sống vô tận tuế nguyệt, được chứng kiến vô số tàn nhẫn khủng bố sự tình, tỉ như sớm lưu lại 1 viên hạt giống, đợi tự thân vẫn lạc về sau, liền có thể tại thời gian trường hà bên trong ngủ say , chờ đợi hạt giống nảy mầm mọc rễ, đợi thời cơ chín muồi liền có thể đem nó trực tiếp thôn phệ, nghênh đón đời thứ hai.

Nghĩ đến cái này, Thần Mục rùng mình một cái, sắc mặt trở nên càng thêm khó coi!

Giang Ly bất động thanh sắc, cách Thần Mục xa một chút, trầm giọng nói “Bây giờ nên làm gì? Chúng ta tựa hồ phát hiện, rất đáng gờm đồ vật… Cái này La Quan?”

Huyền Thánh trầm mặc một chút, “Cái gì đều đừng làm.”

“Đã vị này trước khi đi, cho chúng ta 1 cái cảnh cáo, thì cho thấy nàng cũng không hi vọng nhìn thấy, ngươi ta nhúng tay trong đó.”

Giờ phút này, trong lòng hắn ở giữa, cũng cảm khái liên tục.

Vốn cho rằng Huyền Nhất Nhất nha đầu này, là đầu không dùng được, mới thu như thế người đệ tử, khắp nơi cho mình trêu chọc thị phi lại cùng giới ngoại chi địa có dính dấp, ngày sau sợ thành họa lớn.

Nhưng bây giờ xem ra, hoặc là cơ duyên cũng chưa biết chừng… Dù sao tình huống của nàng… Chân Thần phía trên, hẳn là có thể a? !

Suy nghĩ chuyển động, Huyền Thánh bộ dạng phục tùng mắt cúi xuống, che lại đáy mắt tĩnh mịch gợn sóng.

…

Thi thần chết.

Nhưng kia xuất hiện bàn tay, như chỉ có La Quan 1 người nhìn thấy, Thiên tôn lui xa xa, sắc mặt trắng bệch ánh mắt băng hàn, lại khó nén trong đó hồi hộp.

“Ngân Linh Tử?” La Quan trong lòng mặc niệm, đáy lòng sinh ra mấy phần chín tất, nhưng mấy điểm gợn sóng về sau liền trở về tại bình tĩnh.

Hắn ngẩng đầu.

Bá ——

Thiên tôn một chút chạy ra rất xa, chờ phân phó hiện La Quan cũng vô cử động về sau, lập tức sắc mặt tái xanh,

“La Quan, bản tôn cũng phải nhìn ngươi, còn có thể chống đến khi nào!”

La Quan quét mắt nhìn hắn một cái, lẩm bẩm nói “Hôm nay, có hơi phiền toái a…”

—

—

—

—

—

Chương 1059 : Tự tìm đường chết?

Giết thi thần, dọa lùi Thiên tôn, nhưng nhà mình tình huống mình rõ ràng, La Quan bây giờ liền chỉ cũng thừa cái dọa người xác rỗng.

Đào tẩu, Thiên tôn hôm nay thề không bỏ qua, tuyệt sẽ không cho hắn đường sống.

Một khi bại lộ “Ngoài mạnh trong yếu” chân tướng, đừng nói trốn, lập tức liền sẽ bị giết chết.

Mà tiếp tục lưu lại cái này…

Nguyệt tôn, Nữ đế, đạo quân, Cốt Linh Tôn, hợp 4 vị kình thiên cường giả chi lực, mới miễn cưỡng áp chế thần bí cùng không biết phản phệ.

Mấu chốt là, loại này áp chế có thể duy trì tới khi nào? Những người khác không nói đến, Nữ đế cưỡng ép giáng lâm hiện thế, là cần trả giá đắt, âm u giới ý chí nhìn chằm chằm, một khi nàng sa vào đến trạng thái hư nhược, tình cảnh tất nhiên không ổn.

Không nói đến Nữ đế sẽ hay không kiên trì tới cùng, cho dù nàng thật muốn làm như vậy, La Quan cũng không thể tiếp nhận kết quả này. Nếu không, lại không đề cập tới thiếu cái này đại nhân tình ngày sau nên như thế nào trả, hắn cũng sẽ ái ngại, cho nên La Quan muốn đi con đường thứ ba.

“Thử một lần đi.” La Quan ngẩng đầu nhìn một chút, phá toái hư không phía trên, hắn đột nhiên thở sâu, sải bước đi hướng thần bí cùng không biết.

Một màn này mọi người ngẩn ngơ, tiếp lấy trong lòng nghiêm nghị, ám đạo cái này La Quan coi là thật cường hãn vô song, đánh giết thi thần sau lại còn có sức tái chiến. Xem ra, là muốn cùng 4 phương cùng một chỗ động thủ, trảm phá thần bí cùng không biết, coi là thật hào tình vạn trượng. . ? ? .

Thiên tôn phía sau toát ra tầng 1 mồ hôi lạnh, thầm mắng một tiếng thi thần thật là đáng chết, còn nói cái gì La Quan lực lượng đem hao hết? Chính là như thế hao hết? ! Có thể đi đại gia ngươi a! Chết nữ nhân, đáng đời ngươi bị xử lý, trước khi chết còn muốn gạt ta, may mắn bản tôn cẩn thận cẩn thận, nếu không sợ là muốn bước ngươi theo gót.

Hắn nhìn qua La Quan bóng lưng, đối với người này kiêng kị lại tăng kỷ trà cao điểm, vừa rồi Thiên tôn cũng phát giác được một tia, La Quan khí cơ lưu chuyển ở giữa trì trệ, cực giống thể nội trống rỗng bất lực, nhưng lại kiệt lực che lấp trạng thái dưới, lộ ra kia vừa đúng một tia suy yếu…

Chỉ thiếu một chút Thiên tôn liền tâm động, bây giờ xem ra tiểu bối này thật sự là gian trá a, bất động thanh sắc ở giữa liền đào xong hố to!

Tất cả mọi người nghĩ như vậy, thần bí cùng không biết tự nhiên cũng bị hù dọa, kia sương mù quanh quẩn, đen

nhánh khó lường bên trong, vang lên vô số yêu tính, tà tính gào thét, như vô hình sóng lớn bỗng nhiên đánh tới, thẳng đến La Quan rơi xuống —— hôm nay, ta tuyệt không bỏ qua!

Tất cả mọi người nhìn về phía La Quan , chờ đợi cái kia đạo trùng thiên kiếm minh, có thể ra hồ tất cả mọi người đoán trước, cho đến thủy triều tới gần lúc, La Quan vẫn không có xuất kiếm dự định.

Tiểu tử này, hẳn là có khác tính toán? Hay là kẻ tài cao gan cũng lớn, ngay cả thần bí cùng không biết cũng không để tại mắt bên trong? Thật ngông cuồng đi!

Sau một khắc, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, sóng lớn nuốt hết La Quan, hắn tựa như là 1 viên cục đá, nháy mắt bị cuốn vào trong đó.

Mọi người nhất thời ngốc.

Liền ngay cả thần bí cùng không biết, đều xuất hiện một tia trì trệ, hiển nhiên không nghĩ tới Thần trăm phương ngàn kế muốn bắt đến La Quan, thế mà lại chủ động đưa tiến vào miệng bên trong. Nhưng rất nhanh Thần liền kịp phản ứng,

“Oanh” một tiếng vang thật lớn, quấn lấy La Quan nhanh chóng rút đi.

Cửu thiên chi thượng, ngân nguyệt bỗng nhiên sáng lên, nháy mắt bộc phát ra quang mang, thậm chí muốn che giấu dưới đối diện mặt trời nắng gắt.

Ngân huy như cái, hoành ép 4 phương!

Ông ——

Kiếm minh sát cơ trùng thiên, huyết quang cuồn cuộn vô tận, Nữ đế rút kiếm dậm chân, mỗi một bước rơi xuống đều phát ra kinh thiên oanh minh, “Răng rắc” “Răng rắc” vỡ nát tiếng vang triệt 4 phương, đó cũng không phải không gian băng liệt, mà là thiên địa quy tắc bị ngạnh sinh sinh giẫm nát.

1 kiếm chém ra, “Đem người, cho trẫm lưu lại!”

Oanh ——

1 đạo cường đại tà tính điên cuồng vọt tới, huyễn hóa ra xích hồng thân ảnh, đồng dạng là huyết quang ngập trời, phóng thích vô tận hung thần.

Nhưng cùng Nữ đế so hung hắn hiển nhiên không phải là đối thủ, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, xích hồng thân ảnh trực tiếp nổ nát vụn, một tên có thể so bình thường đại đạo cảnh đỉnh phong tồn tại, lại bị 1 kiếm chém giết.

Thần bí cùng không biết gia tốc thối lui, Thần vốn tại đại đạo quy tắc bên ngoài, không thuộc ngũ hành bên trong, du lịch ở thiên địa khe hở bên trong, nếu không phải chủ động giáng lâm, bỉ ngạn cảnh phía dưới căn bản tìm không thấy Thần tồn tại.

Mà trước mắt, lại 1 đạo cường đại tà tính hung hãn không sợ chết vọt tới, bọn hắn thụ thần bí cùng không

biết chưởng khống, chính là nếu không tiếc đại giới, ngạnh sinh sinh ngăn chặn Nữ đế, chỉ cần tiếp qua hô hấp thời gian, thần bí liền có thể chặt đứt nguyệt tôn khóa chặt, mang theo không biết trốn vào không thể biết chi địa.

Nữ đế rõ ràng phát giác được điểm này, nàng một đôi tròng mắt chỗ sâu bỗng dưng hiển hiện tinh hồng, trên thân huyết sắc đế bào ầm vang phồng lên, sau một khắc tại đỉnh đầu phía trên, hiển hiện 1 tôn phóng đại 10 ngàn lần Nữ đế hư ảnh, khí tức khủng bố trong chốc lát phô thiên cái địa!

Đây là nguyên thần pháp tướng chung cực tiến giai bản, là lấy chân linh điều khiển tự thân đạo uẩn, cho dù đối đại đạo cảnh mà nói cũng hao tổn kinh người, huống chi lấy Nữ đế lúc này cưỡng ép giáng lâm hiện thế trạng thái, một kích này như rơi xuống, dù là lấy nàng cường đại, cũng cần trả giá nặng nề đại giới.

“Nữ đế nhìn không ra, hắn là chủ động bước vào thần bí cùng không biết sao? Làm gì còn muốn lớn phí trắc trở.” Một thanh âm, giờ phút này ở bên tai vang lên.

Huyền Thánh!

Nữ đế ngẩng đầu, trực diện vỡ nát thiên khung, tuy là bỉ ngạn cảnh tồn tại, nàng vẫn như cũ ngạo nghễ lại cường thế, “Ngài có thể bảo chứng hắn vô sự?”

Hơi dừng lại, thanh âm kia vang lên, “Có thể.”

Bá ——

Nữ đế rút kiếm quay người, đỉnh đầu chân linh ngự nói chi tướng không tiêu tan, theo 1 kiếm rơi xuống, trực tiếp chém ra hiện thế cùng âm u giới ở giữa 1 đầu khủng bố thông đạo, có thể thấy rõ đối diện xích hồng thiên khung cùng đại địa, cùng âm u ý chí cụ hiện mà thành to lớn gương mặt.

“Không phải muốn

Chiến sao? Hôm nay trẫm liền cho ngươi một cơ hội!” Vừa sải bước giới mà ra, Nữ đế đưa tay vung lên tru tiên kiếm.

Ầm ầm ——

Đỉnh đầu phía trên, chân linh ngự nói chi tướng tùy theo đưa tay một kích, trong chốc lát hủy thiên diệt địa chi uy bộc phát, như vô tận dòng lũ càn quét âm u.

Mọi người chỉ tới kịp nhìn thấy, cái kia thiên khung phía trên âm u ý chí khuôn mặt, bị 1 kiếm chém vỡ thành mấy khối, lưỡng giới thông đạo liền bị quy tắc chi lực cưỡng ép phong bế, bên tai mơ hồ ở giữa, chỉ nghe được một tiếng phẫn nộ xen lẫn ý sợ hãi gầm thét.

Dù không biết về sau sẽ phát sinh cái gì, nhưng tất cả mọi người vẫn là như rơi vào hầm băng, vô ý thức nuốt nước miếng một cái, nói thầm một tiếng Nữ đế hung mãnh! Cũng yên lặng đưa nàng xếp vào trong lòng, không thể trêu chọc danh sách 1 trong, lại sắp xếp còn tương đương gần phía trước.

“Hoa hoa!” Đạo quân một tiếng kinh sợ gào thét, “Ngươi làm gì? Ngươi điên rồi? Mau trở lại a!”

Mọi người lúc này mới phát hiện, nguyên lai mới vừa rồi bị thần bí không biết triều cường cuốn đi cũng không chỉ La Quan 1 người, Hoa Thần cũng ở trong đó. Chỉ bất quá khác nhau ở chỗ, La Quan là bị bắt đi, mà Hoa Thần là ngạnh sinh sinh đuổi theo, mới bị cùng nhau mang đi.

Đạo quân gào thét lúc, vừa lúc Hoa Thần thân ảnh biến mất, thần bí cùng không biết ẩn vào thiên địa khe hở, trốn vào quy tắc, ngũ hành bên ngoài, tựa như là chưa từng xuất hiện qua đồng dạng, lại không có nửa điểm vết tích lưu lại.

10,000 dặm tinh hà sáng rực, vô tận tinh huy cháy bùng, đạo quân đem hết toàn lực cảm giác Hoa Thần đạo uẩn, cuối cùng mặt lộ vẻ chán nản.

“Ban đầu, Đại Đông trên núi dây dưa ngươi hươu yêu, là bị ta đánh gãy chân đuổi đi ra.” . ? ? .

“3 cái kỷ nguyên trước, kia thuỷ thần ái mộ dung nhan của ngươi, ta liền rút khô bích lan sông, ngạnh sinh sinh phế hắn thần vị.”

“Trước kỷ nguyên, bắc biển thành đạo tiên thiên thủy tinh, là ta thi triển tinh hà chi pháp, đốt đi hắn một nửa đạo hạnh…”

Đạo quân thì thào nói nhỏ, mặt mũi tràn đầy hối hận, “Ta bản ý là vì ngươi tốt, biết ngươi nhất tâm hướng đạo, không muốn ngươi bị quấy nhiễu.”

“Nhưng bây giờ ta mới phát hiện, ta sai, mười phần sai… Ngươi chưa hề trải qua nam nữ tình yêu, một khi lâm vào liền khắc cốt minh tâm, lại đối cái này La Quan thâm tình đến tận đây… Tình nguyện cùng hắn đồng sinh cộng tử… Hoa hoa, là ca hại ngươi a!”

Đạo quân phóng lên tận trời, điều khiển 10,000 dặm tinh hà bỏ chạy.

Xa xa, còn có thể nghe tới hắn đau lòng đến cực điểm gào khóc, làm lòng người sinh không đành lòng.

“Tiểu tử này, đến cùng làm cái quỷ gì… Thần bí cùng không biết… Liền ngay cả bản tôn cũng không dám xâm nhập trong đó… Tự sát? Phi! Như ta nhìn thấy, trên đời này người chính là chết đi 99%, hắn cũng nhất định có thể nhảy nhót tưng bừng… Hắc! Dù sao ta là không tin.”

Cốt Linh Tôn nói nhỏ vài câu, ngẩng đầu nhìn một chút thiên khung phía trên nhật, nguyệt song tôn, thân hình khổng lồ một bước lui ra phía sau, theo “Oanh” một tiếng vang thật lớn, như đụng vào đại dương mênh mông bên trong, theo kinh đào hải lãng nhấc lên, thân

Ảnh chui vào trong đó không gặp.

“Tự tìm đường chết?” Ngày tôn chau mày, đáy mắt một mảnh âm trầm.

Thần nguyên bản còn muốn lấy nghĩ cách bắt đến La Quan, nhìn có thể hay không tìm tới một điểm, liên quan tới bỉ ngạn chỉ dẫn lưu lại, bây giờ ý niệm này tất nhiên

là thất bại.

Nhưng Thần không nghĩ ra, La Quan vì sao làm như vậy? Không phải là bởi vì bỉ ngạn chỉ dẫn nguyên nhân, muốn giả chết thoát thân, ve sầu thoát xác? ! Ách… Nhưng giả chết, không phải kiểu chết như thế a?

“Nguyệt tôn, ngươi sứ đồ bị thần bí cùng không biết thôn phệ, ngươi liền không suy nghĩ biện pháp sao?” Ngày tôn thử thăm dò truyền ngôn.

Thái âm ánh trăng bên trong, kia nhíu mày suy tư thân ảnh, chỉ lạnh lùng xem ra một chút, “Cút!”

Bá ——

Thái âm biến mất, ánh trăng thu liễm.

Nữ đế bộc phát chân linh ngự nói chi tướng lúc, nguyệt tôn cũng đã làm tốt, liều rung chuyển thiên địa quy tắc, cưỡng ép trấn áp thần bí cùng không biết chuẩn bị.

Đương nhiên, hậu quả rất nghiêm trọng, thái âm hợp đạo thuộc về thiên địa đại đạo một bộ điểm, Thần triệt để trở mặt, bạo tẩu, liền tương đương nhấc bàn.

“Huyền Thánh đại nhân, ngài tốt nhất nói lời giữ lời, nếu không thái âm tinh thăng thiên, cái này tiểu thanh thiên thế giới chết sống ta cũng mặc kệ…”

Nguyệt tôn thì thào nói nhỏ, thanh âm cũng không cao, nhưng Huyền Thánh nhất định có thể nghe tới.

Hỗn độn chỗ sâu, chỉ còn ngày tôn mặt âm trầm, tại nguyên chỗ nghiến răng nghiến lợi.

Đáng chết thái âm!

Lấy nàng tính tình, hôm nay sao lại tuỳ tiện dừng tay, nhưng hôm nay lại biểu hiện thờ ơ… Không thích hợp, khẳng định là nàng biết cái gì, cùng là tiên thiên thần linh, tại sao phải giấu diếm ta?

Còn có Thần Mục, hắn chạy tới cái kia bên trong? Cùng Huyền Thánh bước vào bỉ ngạn thế giới, liền lại vô động tĩnh, chẳng lẽ lại bị đánh gãy một cái chân không thành?

Luôn cảm thấy, Thần hôm nay giống như là bị lợi dụng, loại này không biết thế cục biến hóa, chỉ có thể nước chảy bèo trôi, bị lường gạt, trêu đùa, che đậy tư vị rất tồi tệ.

Đây cũng là ngày tôn một mực đến, đều đau khổ tìm kiếm thời cơ nguyên nhân.

Thần sinh ra cao quý, chính là tiên thiên thần linh vị cách, cùng thiên địa cùng tồn chung thọ, chiếu rọi Tứ Hải bát hoang ân trạch ngàn tỷ sinh linh.

Nhưng vì sao Thần nói là bị khóa chết, chú định không thể siêu thoát, chỉ có thể trong năm tháng dài đằng đẵng, trơ mắt nhìn xem bọn hắn từng cái đạp lâm bỉ ngạn.

Cho đến, cuối cùng này 1 cái danh ngạch!

“Bản tôn không phục… Ta cái kia bên trong không bằng các ngươi… Dựa vào cái gì… Vì cái gì…” Ngày tôn đáy mắt u ám tối nghĩa, hỏa diễm thần linh trạng thái thân ảnh, bước vào hỗn độn chỗ sâu.

Đã tiểu thanh thiên bên trong, không có ta muốn đi con đường, vậy cũng chỉ có thể từ địa phương khác nghĩ biện pháp.

Là các ngươi bức ta, đây hết thảy đều là các ngươi sai!

—

—

—

—

—

Chương 1060 : Hạ hạ chi tuyển

“Cái này… Liền kết thúc rồi? Liền cái này?” Thần Mục độc nhãn trừng lớn, thấy thần bí cùng không biết rút đi, lại nhìn xem Huyền Thánh, luôn cảm thấy có chút không thể tưởng tượng nổi.

Giang Ly kéo hắn 1 đem, “Không phải đâu, Thần Mục ngươi còn muốn thấy cái gì? Hôm nay phong ba kết thúc, chúng ta cũng nên đi.”

“Huyền Thánh, vì ngăn ngừa thần bí cùng không biết sinh ra biến cố, kế tiếp còn muốn làm phiền ngươi, đối Thần nhiều quan sát một hai.”

Nói xong, lôi kéo Thần Mục muốn đi.

“Ai, ngươi làm gì… Ta cảm thấy sự tình còn không có kết thúc đâu…” Thần Mục chưa kịp nói xong, liền bị cưỡng ép túm đi.

“Ngươi vừa rồi xách toà kia hỗn độn tẩy luyện hồ đâu? Mang bản tôn đi qua nhìn một chút, ta kia lưỡi mác chí hướng cao xa, lần này phải hảo hảo giúp nó một tay, đi làm chỉ toàn bản thể tạp chất… Đi đi đi, đừng nói nhảm!”

Bá ——

2 người thân ảnh biến mất không gặp.

Huyền Thánh nhìn thoáng qua bọn hắn phương hướng rời đi, Giang Ly là người thông minh, so Thần Mục kia không có đầu óc, mạnh không biết bao nhiêu.

Nhưng người thông minh thường thường nghĩ quá nhiều, suy nghĩ nhiều liền sẽ bất an hiện trạng… Ai, hi vọng hắn chớ đi lầm đường, bây giờ tiểu thanh thiên bấp bênh, còn lâu mới có được nhìn từ bề ngoài như vậy an bình, nếu có khả năng hắn cũng không nghĩ tái khởi phong ba.

“Thôi, trước tạm nhìn một chút La Quan đi, tiểu tử này… Tâm tính ngược lại là đủ kiên quyết, đối với mình cũng đủ hung ác, như cái có thể thành sự… Xem trước một chút, muốn thật sự là bắt không được hôm nay tạo hóa, dù sao cũng phải bảo đảm hắn một cái mạng, không phải…” Huyền Thánh bên tai, như lại nghe được vừa rồi truyền âm —— “Lão già, đồ đệ của ta nếu là không có, ta liền đem ngươi nhà cho nổ, mọi người ai cũng đừng nghĩ tốt qua!”

Nữ sinh hướng ngoại a.

Huyền Nhất Nhất sinh ra chính là đến tra tấn hắn!

Huyền Thánh thở dài một hơi, dưới chân một bước phóng ra, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

…

La Quan rất thất vọng.

Hắn đã bị thần bí cùng không biết thôn phệ, sắp bị ăn

mòn, trầm luân trong đó trở thành Thần một bộ điểm, Huyền Thánh làm sao còn không xuất thủ?

Lúc trước vị kia chấp niệm xuất thủ, lấy thiêu đốt bỉ ngạn chỉ dẫn làm đại giá, chém ra kia khủng bố 1 kiếm lúc, từng ngắn ngủi chạm đến bỉ ngạn cảnh.

La Quan lúc ấy dù không thể chưởng khống thân thể, nhưng ý thức lại rất rõ ràng, cơ hồ tới một thể trạng thái dưới, tự nhiên phát giác được Huyền Thánh khí tức.

Mà cái này, cũng là La Quan kiên quyết lựa chọn con đường thứ ba, chủ động bước vào thần bí cùng không biết lực lượng 1 trong —— Huyền Thánh, chẳng lẽ ngươi không yêu Huyền Nhất Nhất sao? Nếu không ta cái này Huyền Nhất Nhất môn hạ duy nhất thủ tịch đại đệ tử, ngươi thế mà có thể thấy chết không cứu? !

Ta 1 1 tỷ, chắc chắn sẽ không tha ngươi, nói không chừng hiện tại liền đã, đem ngươi nhà cho đốt.

Não hải hung dữ chuyển qua ý niệm này, La Quan tâm tính ổn không ít, đây chỉ là hắn trong kế hoạch trên nhất sách —— Huyền Thánh xuất thủ, thiên hạ đại cát, thần bí cùng không biết lợi hại hơn nữa, còn có thể cùng bỉ ngạn cảnh khoa tay? Một cái tay liền cho ngươi theo.

】

Nhưng bây giờ, con đường này hiển nhiên đi không thông, vậy cũng chỉ có thể chọn trúng sách.

Nuốt thập phương tinh túy, đoạt thiên quyền sở hữu

ruộng đất chuôi, diễn đại đạo quy tắc, chưởng 1 Phương Thế giới —— là vì thôn thiên!

Đây là La Quan từ Yêu hoàng đạo cơ bên trong, đoạt được hắn bản mệnh đại thần thông truyền thừa, đương nhiên này truyền thừa bao hàm dã tâm, Yêu hoàng hình như có ý nhờ vào đó chiếm cứ La Quan thân thể phục sinh, lại bị Tô Khanh hỏng kế hoạch, rơi vào tan thành mây khói hạ tràng.

Nhưng đây không phải trọng điểm, trọng điểm ở chỗ nắm giữ thôn thiên đại thần thông, La Quan chính là phía kia “Phong sơn di tích” thế giới chủ nhân chân chính.

Cứ việc ngoại giới phong sơn vỡ nát, rơi vào hiện thế bên trong, nhưng La Quan có thể cảm ứng được nó tồn tại. Thân là 1 Phương Thế giới chi chủ, chỉ cần La Quan nguyện ý, hắn có thể trực tiếp trốn vào trong đó.

Đây mới là La Quan chân chính át chủ bài!

Đương nhiên, nếu có có thể nói, La Quan cũng không muốn bạo lộ ra, dù sao năm đó Yêu hoàng bị “Liên luỵ” rơi vào hình thần câu diệt hạ tràng, cực khả năng có ẩn tình khác, suy đi nghĩ lại mầm tai hoạ hoặc chôn ở “Thôn thiên” 2 chữ phía trên.

Dù sao, này thần thông đại khủng bố, đoạt thiên địa quy về bản thân, một khi chân chính tu thành, chẳng lẽ không phải muốn trở thành thiên địa chúa tể? Có được là một trận cơ duyên, nhưng có lẽ cũng là thiên đại phiền phức.

“Bây giờ lại không lo được nhiều lắm.” La Quan suy nghĩ khẽ động, tự thân cùng “Phong sát di tích” cảm ứng càng phát ra mãnh liệt.

Một cỗ cường đại triệu hoán, dẫn dắt, tác dụng ở trên người hắn, cứ việc thần bí cùng không biết trấn áp rất đáng sợ, lại không cách nào ngăn cản hắn.

La Quan trong lòng đại định, đang chuẩn bị thoát thân lúc, sắc mặt đột nhiên biến đổi.

Thần bí cùng không biết nội bộ, là một mảnh thuần túy đen nhánh, không có phương hướng cũng không cuối cùng, giờ phút này hắn lại nhìn thấy một vòng hào quang, lại cho La Quan mấy phần chín tất cảm giác.

Hoa Thần!

La Quan khóe miệng giật một cái, nữ nhân này nổi điên làm gì? Nàng chạy thế nào cái này đến rồi? Nghĩ đến trước đó, Hoa Thần vì cứu hắn làm ra đủ loại, La Quan nhíu chặt lông mày —— nữ nhân này, sẽ không phải đùa thật a? Xin nhờ, ngươi ta thật không có quan hệ thế nào? Ngươi cái này liền có chút quá đi!

Sắc mặt âm tình bất định lúc, phương xa cái kia đạo hào quang, như cũng phát giác được La Quan tồn tại, đột nhiên trở nên sáng tỏ rất nhiều, thẳng đến nơi đây mà tới.

Bá ——

Hào quang rơi xuống, lộ ra trong đó Hoa Thần thân ảnh, nhàn nhạt huyễn lệ vầng sáng, chiếu sáng giờ phút này đối lập 2 người, nhưng cũng chỉ có thể làm được điểm này, xa hơn một chút khu vực, hào quang liền bị hoàn toàn thôn phệ, chỉ có bóng tối vô tận.

Đây chính là thần bí cùng không biết khủng bố, một khi bị nuốt vào trong đó, tựa như là bị giam nhập 1 cái, không có cửa ra lồng giam, hắc ám chính là Thần dạ dày, rơi vào trong đó sinh linh sẽ bị một chút xíu ăn mòn, thôn phệ.

Dù là đại đạo hào quang, cũng không ngoại lệ!

Ánh mắt đối mặt, La Quan có chút xấu hổ, không biết nên nói cái gì, là Hoa Thần đánh trước phá trầm mặc, "… Ngươi trước tới, thần bí cùng không biết ăn mòn rất khủng bố, thời gian lâu một chút nữa, ngươi tâm thần đều sẽ chịu ảnh hưởng, mất đi phản kháng ý niệm."

Nàng so La Quan lúng túng hơn, người khác rõ ràng 1 bộ, không nghĩ tới ngươi sẽ đến bộ dáng, ở trong mắt người khác xem ra, là tự mình đa tình không thể nghi ngờ.

Trên thực tế, liền ngay cả Hoa Thần cũng không biết, nàng trước đó là lên cơn điên gì… Muốn nói ban đầu, là bị bỉ ngạn chỉ dẫn bức hiếp, nàng không thể không vì La Quan liều mạng, cái kia cũng tính tình có thể hiểu.

Nhưng về sau bỉ ngạn chỉ dẫn bị La Quan thu hồi, nàng đã khôi phục tự do, nhưng vẫn là nhịn không được muốn bảo vệ hắn, biết rất rõ ràng làm như vậy không

đúng, lập tức rời đi mới là nhân tuyển tốt nhất, nhưng chính là khống chế không nổi suy nghĩ, thường thường còn không có làm rõ đầu mối, thân thể liền đã làm ra phản ứng.

Tựa như là một loại bản năng, 1 đạo thật sâu lạc ấn… Chẳng lẽ, ta thật thích hắn? Không, tuyệt đối không phải!

Hoa Thần đem La Quan khỏa nhập hào quang bên trong, nhìn xem gần trong gang tấc khuôn mặt, ánh mắt có chút kinh hoảng cùng hoảng hốt.

La Quan không biết nàng đang suy nghĩ gì, trầm mặc một chút, nói “. Hoa Thần xâm nhập nơi đây, liệu đến nên có biện pháp thoát thân, không biết nhưng có cái gì, là cần vãn bối phối hợp sao?”

Cổ chi Hoa Thần, đạo quân nghĩa muội, có thủ đoạn, át chủ bài rất bình thường.

Thôi, chung quy xem như chuyện tốt, có thể thiếu bại lộ một điểm nội tình, cũng miễn cho trêu chọc tai vạ bất ngờ.

Hoa Thần biểu lộ cứng đờ, trầm mặc không nói.

La Quan trừng lớn mắt, hắn há to miệng, lại không biết nên nói cái gì.

Khá lắm, ngay cả đường lui đều không có, liền dám trực tiếp xông tới. Ngươi vẫn luôn như thế dũng sao? Không đều nói đại đạo chi tranh khủng bố vạn điểm, ngươi chính là như thế một đường mãng thành đại đạo? !

Yêu đương não… Thực chùy!

Trừ cái đó ra, La Quan nghĩ không ra khác giải thích, nhưng cho dù là yêu đương não, tốt xấu cũng được yêu một lúc sau lại đến đầu a? Ngươi đây coi là cái gì?

Nhìn thoáng qua, Hoa Thần có chút khó chịu biểu lộ, La Quan trong lòng thở dài, chung quy không đành lòng khiển trách quá nhiều, “Đã Hoa Thần không có gì tốt biện pháp, liền mời làm hộ pháp cho ta một lát đi.”

Chung quy, hay là nam nhân gánh chịu hết thảy!

La Quan nhắm mắt lại, kế tiếp theo cùng “Phong sơn di tích” cảm ứng, có phản hồi lại không tốt lắm.

Liền hắn 1 người, có thể cưỡng ép đột phá thần bí cùng không biết phong ấn thoát đi nơi đây, nhưng lại thêm Hoa Thần, hao tổn gia tăng tuyệt không phải 1 thêm 1 đơn giản như vậy.

Mấy lần nếm thử, La Quan mặt lộ vẻ bất đắc dĩ, làm không được… Kém không phải một điểm nửa điểm… Có lẽ cũng cùng Hoa Thần cùng “Phong sơn di tích” ở giữa cũng vô liên hệ có quan hệ.

Hoa Thần nhìn về phía La Quan, hắn lúc này nhăn

Lấy lông mày, lâm vào trong trầm mặc, nàng dừng một chút, nói “. Ngươi phải có biện pháp, chi bằng rời đi chính là, bản cung… Tự có thủ đoạn, có thể toàn thân trở ra.”

Nếu không phải nhìn thấy ngươi đáy mắt một tia quật cường, ta liền thật tin, La Quan cảm giác não nhân đau, lần này nhưng làm sao bây giờ?

Ai, rau trộn đi!

Hắn cũng không muốn bồi Hoa Thần tại cái này cùng chết, lại nói là ngươi chủ động chạy vào, lại không phải thụ dính líu tới của ta… Đi, hiện tại liền đi, nói không chừng Hoa Thần thật có thủ đoạn đâu? Người ta đường đường đại đạo cảnh, là ngươi tiểu tiểu tu sĩ có thể nghĩ?

Đây không phải vô tình, mà là tỉnh táo suy nghĩ kết quả, La Quan nhắm mắt lại liền muốn na di thoát đi, nhưng vào lúc này trái tim của hắn bỗng dưng co rụt lại.

Một cái ý niệm trong đầu không hề có điềm báo trước hiển hiện, mãnh liệt đến giống như là có người, lên mặt thiết chùy chiếu vào La Quan trán “Loảng xoảng” đập mạnh —— không thể mất dưới Hoa Thần, nếu không sẽ mất đi một loại nào đó, cực trọng yếu đồ vật, thậm chí sẽ ảnh hưởng đến tương lai đủ loại.

La Quan trong lòng “Lộp bộp” một chút, cái này tình huống như thế nào? Chẳng lẽ ta cùng Hoa Thần ở giữa, thật có cái gì số mệnh nhân quả? Nàng mang thai rồi? !

Phi phi phi!

Liền không có cùng với nàng từng có cố sự, chẳng lẽ cách không cái kia cũng có thể trúng chiêu? Không thể nào? Không thể nào? ! La Quan có chút phương.

Hắn nghĩ không để ý báo động trực tiếp rời đi, nhưng mấy lần liên tục, hay là không hạ nổi quyết tâm, hắn lúc này thật cảm nhận được, Hoa Thần đối với hắn “Tầm quan trọng” … Hôm nay như bỏ qua nàng, so vứt bỏ nửa cái mạng nghiêm trọng hơn!

Đối diện, Hoa Thần mặt không biểu tình, nhìn qua đối diện La Quan, gặp hắn sắc mặt âm tình bất định, dưới đáy lòng ý thức sinh ra một tia gợn sóng —— hắn không bỏ được ta!

Mặc dù lý trí nói cho nàng, đường đường Hoa Thần sao lại để ý, chỉ là 1 cái tâm ma thái độ, nhưng có chút vui vẻ là chuyện gì xảy ra? Điên, ta điên.

Mà lại, liền tình huống dưới mắt, lưu lại chính là chờ chết, nam nhân không có một cái tốt, hắn sẽ nguyện ý vì ta bỏ qua đào mệnh? Không có khả năng!

Cho nên tối đa cũng chính là giãy dụa một chút, La Quan rất nhanh liền sẽ làm ra quyết định, tiếp lấy không chút do dự rời đi cái này bên trong.

Về phần chính nàng… Chết thì chết đi, là lựa chọn của mình, sự vọng động của mình, liền phải gánh đây hết thảy hậu quả…

Bá ——

Đối diện, La Quan đột nhiên mở 2 mắt ra, sắc mặt hắn có chút phức tạp, nhìn về phía Hoa Thần, “Ta thật sự là sắp điên… Lên đường không thông, trung lộ có thể đi

không thể đi, thế mà muốn đi liều cái kia cửu tử nhất sinh hạ hạ chi tuyển… Nghiệp chướng, thật sự là nghiệp chướng a…”

Hoa Thần trừng lớn mắt, đột nhiên chân tay luống cuống.

Hắn không đi… Hắn muốn bồi ta lưu lại… Tại sao có thể như vậy… Chẳng lẽ hắn đối ta… Không được không được… Ta không nghĩ tới lấy chồng a…

Não hải rối bời, không chờ nàng suy nghĩ nhiều, đối diện La Quan hung dữ mở miệng, “Tới, ôm chặt ta!”

—

—

—

—

—

—

Chương 1061 : Ngân Linh Tử cùng ma

Hoa Thần đầu mơ mơ màng màng, vô ý thức làm theo, cùng rơi vào La Quan mang bên trong lúc, mới một chút lấy lại tinh thần.

“Như thế cứng đờ làm cái gì? ! Cho ta mềm một điểm, cái này một lần muốn thật nhịn không nổi, cái này coi như là là ta đền bù.”

“Đây là lão tử nên được!”

Bên tai là La Quan ác thanh ác khí gầm nhẹ, Hoa Thần lại không lo được xấu hổ, nàng đóng chặt lại mắt, trên mặt một mảnh hồng hà.

“Hắn lại lựa chọn lưu lại, hắn không có vứt bỏ ta, hắn muốn cùng ta đồng sinh cộng tử…” Trong nội tâm càng ngày càng mềm mại, giống như Hoa Thần thân thể đồng dạng, nàng thuận theo để kia 2 đầu cánh tay, đem mình cùng hắn dán thật chặt cùng một chỗ, cảm thụ được tim của hắn đập cùng hô hấp.

“Hắn thật cao, ôm ấp rất có lực, mặc dù cứng rắn, lại so trong tưởng tượng ấm áp rất nhiều… Đây chính là yêu sao?”

Giờ khắc này, Hoa Thần thật cấp trên.

La Quan hít mũi một cái, lại hít mũi một cái, hắn ngửi

được một cỗ không có sai biệt quen thuộc hương hoa, lại so trước đó đều càng thêm nồng đậm ngọt.

A đù! . ? ? .

La Quan 2 mắt chấn kinh, nghĩ thầm không phải đâu, đều hiện tại loại thời điểm này, ngươi lại còn có tâm tư tại điều này cùng ta làm màu vàng!

Sao, sắp chết đến nơi cảm thấy lão xử nữ không có ý nghĩa, muốn chơi cái làm càn ván?

Trong ngực giai nhân như nước, mùi thơm ngào ngạt mùi thơm tràn ngập miệng mũi, nhiệt độ nhanh chóng lên cao, La Quan nghiến răng nghiến lợi, gân xanh từng cây nổi trận lôi đình, “Tốt ngươi cái Hoa Thần, cho ta dùng bài này đúng không? Nếu không phải trường hợp không đúng, ta tất để ngươi mở mang kiến thức một chút, cái gì gọi là thực tiễn phương ra hiểu biết chính xác!”

Nhắm mắt lại, La Quan phế thật lớn kình, mới đưa rối bời suy nghĩ đè xuống, đại cục làm trọng a. Chạy thoát, màu vàng tùy thời đều có thể làm, muốn làm sao làm liền làm sao làm, chạy không thoát hết thảy liền đạp ngựa đều xong đời, 1 ngày thoải mái cùng ngày ngày thoải mái, cái gì nhẹ cái gì nặng La Quan vẫn có thể phân rõ.

Thở ra một hơi, La Quan ngưng thần cảm giác, thể nội trống rỗng một mảnh, ngân bạch cùng ma chủng chi lực toàn bộ mai danh ẩn tích, phảng phất chưa từng xuất hiện qua đồng dạng.

“2 vị, ta thương lượng đi, bằng không mời các ngươi vị nào xuất thủ, đánh vỡ thần bí cùng không biết, giúp ta từ cái này chạy đi? Thật, ta tình huống bây giờ các ngươi đều rất rõ ràng, là thật không có chiêu, chờ đợi thêm nữa chỉ có một con đường chết.”

Không có phản ứng.

“Khục! Như 1 người thế đơn lực bạc lời nói, ta cũng có thể liên thủ, đúng hay không? Ngài 2 vị dắt tay phía dưới, cái kia uy lực khủng bố tuyệt luân, chỉ là thần bí cùng không biết tính là gì? Bất quá gà đất chó sành tai, trong nháy mắt có thể phá! Cho nên, bằng không chúng ta thử một chút?”

Hay là không có phản ứng.

La Quan không nể mặt, ngữ khí nặng nề, “Ta nói, 2 vị cần phải hiểu rõ, nếu như ta chết tại cái này, các ngươi cũng rơi không được tốt. Mọi người một sợi thừng châu chấu, đại nạn lâm đầu còn trang thâm trầm, vậy coi như không có ý nghĩa! Muốn sống, tất cả mọi người có thể sống, muốn chết, mọi người cùng nhau chết, các ngươi có thể nghĩ rõ ràng, ai cũng đừng nghĩ không đếm xỉa đến.”

Đây chính là hạ hạ chi tuyển.

Cũng là La Quan trong kế hoạch hạ sách —— tức, Huyền Thánh không để ý, “Phong sơn di tích” đi không được, vậy cũng chỉ có thể dựa vào thể nội 2 vị này đại gia liều một phen.

Lời hữu ích nói, uy hiếp cũng bày, không có động tĩnh là tình huống như thế nào?

Uy! 2 vị, còn sống không tốt sao? Cứ như vậy gấp đi chết.

Đừng nói các ngươi nghe không được, đều là kẻ điếc câm điếc a, đừng đùa thâm trầm, lại không động coi như thật không kịp!

Bên tai có thể nghe tới, Hoa Thần biến lớn thở dốc, thân thể nàng nhiệt độ càng ngày càng cao, cũng không phải thật dục hỏa đốt người, mà là đến từ thần bí cùng không biết ăn mòn, chính trở nên càng ngày càng kinh khủng —— đặt mình vào nơi đây, như tại nó dạ dày ở giữa, dừng lại càng lâu, thì ăn mòn càng mạnh.

Đây là một loại điệp gia, chỉ cần không trốn thoát được , mặc ngươi có 100,000 thủ đoạn, cuối cùng đều chỉ có thể bị ăn sạch sẽ!

Nàng sắp không chịu được nữa.

Kỳ thật, sống đến bây giờ đều đã tính kinh người, Hoa Thần đại đạo đoàn tụ không lâu, liền tao ngộ liên tục ác chiến, nhất là yêu 9 thủ đoạn, dù là có bỉ ngạn chỉ dẫn trợ giúp, nàng cũng đã người bị thương nặng.

“2 cái vương bát đản!” La Quan trong lòng quyết tâm, “Lão tử liền không tin, ta chết tại cái này, các ngươi liền có thể rơi vào tốt!”

Cắn răng, hắn đem Hoa Thần hướng mang bên trong nắm thật chặt, “Đừng chết khiêng, thu ngươi đạo uẩn, tránh ta mang bên trong tới.”

Hoa Thần nghĩ kiên trì một chút nữa, nhưng La Quan mới mở miệng, nàng một ngụm lòng dạ giải tỏa, lập tức đã cảm thấy suy yếu vạn điểm, để cho mình áp sát vào trên người hắn, cảm thụ được La Quan ôm ấp, nàng thậm chí nghĩ, “Cứ như vậy chết rồi, tựa hồ cũng không phải 1 kiện quá mức đáng sợ sự tình…”

Nếu để cho La Quan biết, khẳng định phun nàng một mặt, tỷ tỷ ngươi sống mấy cái kỷ nguyên, có thể cảm thấy sinh mệnh không có ý gì, nhưng ta còn rất trẻ, ta còn không có sống đủ a, ngươi muốn chết mình chết được không? Ngươi chạy tới lấy tai họa ta làm gì? !

Hắn hiện tại là thật rất nổi nóng, cũng cùng ngân bạch, ma chủng đòn khiêng bên trên, “Ngân Linh Tử đúng không? Chân ma đúng không? Các ngươi đều ngưu bức, đều là không tầm thường thượng vị tồn tại, các ngươi đều không sợ chết, ta 1 cái tiểu tiểu tu sĩ có cái gì tốt sợ! Có gan liền tất cả chớ động, ai động ai là chó!”

Lạnh, cực hạn băng hàn, chậm chạp lại kiên định dọc theo quanh thân lỗ chân lông, không ngừng xâm nhập thể nội.

La Quan ý thức trở nên càng ngày càng chậm chạp, thế cục đang theo lấy khủng bố thâm uyên rơi xuống, tận đến giờ phút này trong cơ thể hắn, đột nhiên sinh ra một tia biến hóa.

Từng tia từng sợi ngân bạch, từ La Quan huyết nhục bên trong hiển hiện, mà đối diện thì là 1 viên toàn thân xích hồng, phát ra khủng bố ma khí ma chủng.

“A, 2 chó tặc, hay là không vững vàng đi?” La Quan cười lạnh một tiếng, ý thức nháy mắt liền bị bóng đêm vô tận nuốt hết.

Mà liền tại La Quan ý thức hôn mê nháy mắt, ngân bạch cùng ma chủng đồng thời động, cả 2 nháy mắt va chạm đến cùng một chỗ, một phương ngân bạch thần quang đại tác, một phương khác ma khí cuồn cuộn trùng thiên, lẫn nhau điên cuồng chém giết, thôn phệ.

Nguyên lai, bọn hắn đều tại các loại, cùng La Quan lâm vào sắp chết trạng thái, mất đi hết thảy phản kháng.

Dạng này bất luận ai trở thành người thắng cuối cùng, đều có thể tiếp chưởng thân thể này, để sắp chết La Quan chân chính chết đi, lại hoặc là lâm vào vĩnh viễn không cuối ngủ say.

Ma chủng rất mạnh, xuất từ Chân ma bản thể, là cơ hồ không cách nào bị diệt sát tồn tại, nếu không lúc trước tạo dưới khôn cùng hạo kiếp, Chân ma cũng không phải chỉ là để bị vĩnh dạ trấn áp.

Nhưng ngân bạch lai lịch, nền móng đích xác khủng bố, mà ngay cả bất tử bất diệt cơ hồ vĩnh sinh ma chủng, đều có thể ngạnh sinh sinh ma diệt.

Nhất là ngân bạch khủng bố thuộc tính, thế mà không sợ Chân ma chi lực ăn mòn —— trên thực tế, nếu không

phải kiêng kị ngân bạch tồn tại, Chân ma ma chủng đã sớm xuất thủ, cướp đoạt La Quan nhục thân, song phương kiêng kỵ lẫn nhau, đề phòng, mới miễn cưỡng bình an vô sự.

Bây giờ cân bằng bị đánh vỡ, chém giết phía dưới lại là ngân bạch dần dần chiếm thượng phong, vô tận ngân bạch chi quang giống như là một cái lưới lớn, đem ma chủng cuốn vào trong đó, cuồn cuộn ma khí bị khốn ở trong đó, không ngừng làm hao mòn, tán loạn, cứ tiếp như thế bị thôn phệ chỉ là vấn đề thời gian.

…

Vĩnh dạ.

Đen nhánh, băng hàn, chỉ có tuyên cổ tĩnh mịch, cùng vô tận tuyệt vọng.

Bất luận cái gì có bản thân ý thức tồn tại, đều không chịu nổi nó im ắng tra tấn, cuối cùng ý thức sụp đổ, bản thân tiêu vong.

Nhưng chính là tại cái này không gặp quang minh, không nhìn thấy nửa điểm hi vọng, thậm chí ngay cả thời gian, không gian chiều không gian đều mất đi ý nghĩa vĩnh dạ bên trong, Chân ma đã bị phong ấn mấy cái hội nguyên, trọn vẹn mấy chục triệu năm năm tháng dài đằng đẵng!

Nhưng Thần vẫn như cũ còn sống, thậm chí thích ứng vĩnh dạ, ăn mòn vĩnh dạ, dần dần khôi phục càng nhiều lực lượng. Đáng tiếc duy nhất chính là, phần này tăng

lên hoàn toàn không đủ để, trợ giúp Thần đánh vỡ vĩnh dạ phong ấn.

Đột nhiên, một tiếng rít gào trầm trầm, tại vĩnh dạ bên trong bộc phát, trong bóng tối lại có một loại tĩnh mịch lôi đình nổ tung, nó vẫn chưa phóng xuất ra nửa điểm quang minh, lại lấy hắc ám chiếu sáng Chân ma —— bởi vì, Thần là so hắc ám càng hắc ám tồn tại, là thế gian hết thảy hủy diệt cùng tử vong hội tụ!

Vô số lớp vảy màu đen, dày đặc mà dày đặc, gần như giống nhau trông không đến đầu, kia là Thần gần như vô cùng lớn thân thể. Chỉ có dạng này, mới có thể đối kháng đến từ vĩnh dạ trấn áp, cũng thời khắc thử nghiệm tìm kiếm sơ hở, đánh vỡ phong ấn thoát thân.

Một đôi to lớn đôi mắt, tựa như 2 cái khôn cùng chi hải hội tụ, trong đó tĩnh mịch vô tận, chỉ có lạnh thấu xương cùng băng hàn lưu chuyển.

“Ma chủng bị áp chế, kia ngân bạch đến cùng là cái gì? Còn muốn muốn thôn phệ vốn ma lực lượng, coi là thật thật là lớn gan!”

Oanh minh âm tiết lộn xộn vô tự, là một loại chưa hề xuất hiện qua ngôn ngữ, nhưng rơi vào trong tai lúc, lại tự nhiên minh bạch nó hàm nghĩa.

Thiên bẩm thần ngôn, có thể thông vạn vật sinh linh… Bản thân cái này, chính là Chân ma vị cách thể hiện, cũng là tiểu thanh thiên thủ hộ giả nhóm, không cách nào chân chính giết chết Thần chân chính nguyên nhân. Nếu không phải năm đó Chân ma người bị thương

nặng, lại bất cẩn dưới chịu tính toán, bây giờ tiểu thanh thiên, sớm đã biến thành hắn huyết tế ma quốc!

Ầm ầm ——

Vô số tĩnh mịch chi lôi nổ tung, cơ hồ xuyên qua toàn bộ vĩnh dạ, mỗi một tấc không gian bên trong, đều kích động khủng bố đến cực điểm lực lượng.

Nếu là tại ngoại giới, chỉ sợ chỉ là một tiếng này gầm thét, liền đủ cứng sinh sinh sắp hiện ra thế chấn vỡ, dẫn phát khủng bố hạo kiếp.

“Ngươi muốn nuốt? Vốn ma liền thành toàn ngươi, cũng phải xem ai có thể cười đến cuối cùng.” Một tiếng gầm nhẹ, xen lẫn cười lạnh cùng kỳ

Đợi, tại vĩnh dạ bên trong không ngừng tiếng vọng.

…

Răng rắc ——

Ma chủng mặt ngoài, đột nhiên xuất hiện một vết nứt, như bởi vì hao tổn quá nặng, lại không cách nào chống đỡ tiếp. Sau một khắc, vô tận ngân bạch phô thiên cái địa mà đến, giống như là 1 trương miệng lớn, trực tiếp đem ma chủng nuốt vào.

Sau một khắc, 1 trương mơ hồ gương mặt từ ngân bạch bên trong hiển hiện, nhìn không rõ lắm, chỉ có thể chú ý tới Thần một đôi tròng mắt, giờ phút này rung động muốn mở ra.

Đột nhiên, “Bá” một chút, kia đôi mắt mở ra, ánh sáng trắng bạc chấn động ở giữa, trong đó một mảnh mờ mịt tối nghĩa không rõ.

“Ta tỉnh… Nhưng ta là ai… Ta ở đâu bên trong… Ngô… Ngân Linh Tử… Ai là Ngân Linh Tử… Ta, ta là Ngân Linh Tử…”

“Ta chết rồi… Đây là ta chuyển sinh? Không đúng, không phải chuyển sinh… A!”

Gương mặt này đột nhiên bắt đầu vặn vẹo, cặp con mắt kia bên trong, hiển hiện một vòng thâm trầm đỏ sậm, quỷ dị cười nhẹ vang lên, “Thôn phệ ma, cuối cùng rồi sẽ trở thành ma, cùng ma trầm luân, không phân khác biệt.”

“Hiện tại, ta chính là ngươi, ngươi chính là ma… Liền để chúng ta cùng một chỗ, vì tân sinh mà cuồng hoan đi.”

Ngân bạch bên trong, điểm điểm huyết sắc hiển hiện, cả 2 khí tức hoàn toàn khác biệt, nhưng lại lẫn nhau dung hợp một thể.

Quỷ dị mà cường đại!

“Lăn ra ngoài!”

“Đây là thân thể của ta!”

Ngân Linh Tử rống to.

Nhưng đáp lại hắn, là Chân ma cười to.

Nhưng rất nhanh tiếng cười im bặt mà dừng, Chân ma gầm thét, “Ngươi điên! Làm như vậy, chúng ta đều sẽ chết!”

Ngân Linh Tử đôi mắt kinh sợ đều tiêu tán, giống bị mặt khác 1 đạo ý thức tiếp chưởng, lúc này chỉ còn hơn một mảnh hờ hững, “Ma sao? Không nghĩ tới thế giới này, lại còn có một đầu… Ta sẽ tìm ngươi, giết chết ngươi…”

Ầm ầm ——

Ngân bạch kịch liệt chấn động, khuôn mặt này nổ thành phấn vụn, tính cả kia thâm trầm Chân ma huyết sắc, cũng cùng nhau bị triệt để phá hủy.

Tử vong đối Thần mà nói cũng không đáng sợ, bởi vì Thần cuối cùng rồi sẽ tại dài dằng dặc thời gian bên trong phục sinh… Hả? Cái này ma khí lại làm hao mòn ta một tia chân linh? Không! Không có khả năng! Thế gian chi ma, Thần giết chết, thôn phệ qua không chỉ một đầu, như thế nào dạng này? !

“A!”

Theo phẫn nộ gào thét, ngân bạch phun trào không chừng, điểm điểm tinh hồng chìm nổi ở giữa, lấy một loại phương thức quỷ dị, dần dần cân bằng.

Răng rắc ——

La Quan bên người, thần bí cùng không biết bên trong,

kia hắc ám đột nhiên vỡ nát, như không chịu nổi trong cơ thể hắn, giờ phút này tản mát khí tức.

Sau một khắc, hắn ôm chặt Hoa Thần, từ vỡ nát lỗ hổng bên trong biến mất không thấy gì nữa.

1 ngày này, trời rơi sao băng, hỗn độn sôi trào!

Thần bí cùng không biết điên cuồng nổi giận, ngàn tỉ yêu tính, tà tính mãnh liệt mà ra thừng lớn thiên hạ, nhưng mặc bọn chúng lật khắp thiên địa mỗi một góc, lại không có thể có nửa điểm thu hoạch. Liền như kia chạy ra một đôi nam nữ, từ thế giới này biến mất không thấy gì nữa, trốn vào đến không thể biết chi địa.

—

—

—

—

—

—

Chương 1062 : Hổ lang phát biểu

“Vừa rồi đến tột cùng xảy ra chuyện gì… Mà ngay cả ta đều không thể thấy rõ… Xem ra tiểu tử này lần này, thực sự kinh người tạo hóa…” Giữa hỗn độn, Huyền Thánh nhíu mày nói nhỏ, nó trong đôi mắt hai đoàn thần quang, giờ phút này chậm rãi thu liễm, biến mất.

Cứ việc vẫn chưa thấy rõ, nhưng kia phần khí cơ lại rất khủng bố, có lẽ ngân bạch lai lịch, so trong tưởng tượng càng thêm thâm bất khả trắc, dưới mắt tuy không sự tình, nhưng tương lai như thế nào khó mà xác định, có thể chôn xuống tai hoạ ngầm, nhưng Huyền Nhất Nhất trạng thái, hắn đã thúc thủ vô sách, đây có lẽ là hi vọng cuối cùng…

Nhắm mắt lại, lại mở ra, Huyền Thánh thở ra một hơi, đưa tay một chỉ điểm ra.

Oanh ——

Hỗn độn sôi trào, quy tắc vỡ nát, đại đạo lưu chuyển tùy theo vặn vẹo, đem lúc trước phát sinh một màn lưu lại nhân quả, khí cơ đều lau đi, không thể bị ngược dòng tìm hiểu, dò xét.

Nhưng vào lúc này, một tiếng quỷ dị, cười nhẹ, bỗng dưng ghé vào lỗ tai hắn vang lên, “Yêu hoàng đạo cơ lại có truyền thừa… Hắc hắc… Tốt một cái Huyền Thánh… Tư tâm quấy phá, mà ngay cả thiên hạ an nguy đều

không để ý… Ha ha ha… Nói ta sa đọa ma đạo… Ta nhìn ngươi cũng không tốt gì…” . ? ? .

Huyền Thánh thần sắc hờ hững, nếu là nhập ma 3 điểm có thể bày thoát bản thân giam cầm, thiên mệnh trói buộc, làm tự tư tùy tính người… Nhập ma lại như thế nào? Về phần thiên hạ, hắn đã thủ hộ vô số năm, chẳng lẽ còn không đủ? Nhất định để hắn trơ mắt, nhìn xem mình nữ nhi chết?

A! Vậy dạng này thiên hạ, không tuân thủ cũng được.

…

3 năm sau.

Mí mắt thật nặng, tựa như là ép 2 ngọn núi, La Quan mệt thở hồng hộc về sau, rốt cục gặp lại quang minh.

Ánh mắt đảo qua xung quanh, trong phòng có chút đơn giản, chỉ có một ít làm thô cái bàn.

Duy nhất kỳ quái là, dưới thân cái giường này rất lớn, mà lại dùng tài liệu rắn chắc, phủ lên mềm mại chăn bông, mặt trên còn có 1 trương dày đặc da mao, đang phát ra thanh tẩy về sau, tại dưới thái dương phơi nắng sau đặc hữu tươi mát mùi.

Cái này cho thấy cho tới nay, đều có người đang chiếu cố hắn, mà lại phi thường dụng tâm.

La Quan biểu lộ không khỏi có chút cổ quái.

Không sai, 3 năm này thời gian, hắn ý thức đích xác một mực hôn mê bất tỉnh, nhưng đối với ngoại giới lại không phải không có chút nào cảm ứng.

Chỉ bất quá giống như là được mấy tầng vải dày, hết thảy đều mơ hồ không rõ, lại thêm thể nội trạng thái cũng không ổn định, khi thì thanh tỉnh điểm khi thì ngây ngô chút, dẫn đến cảm giác kỳ quái, tựa như là làm một trận thật dài mộng.

Có chút hoàng.

Chính là màu vàng hoàng, hắn cảm thấy mình tại mộng bên trong, mặc dù là động một cái cũng không thể động, nhưng tựa hồ đã làm nhiều lần không thích hợp thiếu nhi sự tình.

Nhất khiến người không lời chính là, hắn là bị động tiếp nhận cái kia… Phía trên là ai…

Kẹt kẹt ——

Cửa phòng từ bên ngoài đẩy ra, càng nhiều sắc trời rơi vào, La Quan vô ý thức híp mắt, lộ ra một tia cảnh giác, đề phòng.

“Ngươi… Ngươi tỉnh…”

Thanh âm đầu tiên là kinh hỉ, tiếp lấy có chút hoảng, nàng đến gần 2 bước, La Quan trong lòng khẽ buông lỏng.

Hoa Thần.

Chỉ bất quá vị này cổ chi Hoa Thần, bây giờ mặc một bộ vải thô váy áo, tay bên trong dẫn theo giỏ trúc, trên đầu tùy tiện kéo 1 cái búi tóc, không có trước đó băng thanh ngọc khiết, cao cao tại thượng khí tức, ngược lại giống như là một tên mỹ lệ không tầm thường, phong tình động lòng người nông gia phụ nhân.

Nàng nhìn qua La Quan, trên mặt có chút đỏ, ánh mắt đảo qua khuôn mặt của hắn, lại tranh thủ thời gian dịch chuyển khỏi.

La Quan khóe miệng giật một cái, ngươi bộ này có tật giật mình bộ dáng, là cái gì cái tình huống? Nghĩ đến cái kia mơ hồ, hoang đường mộng, hắn ho nhẹ một tiếng, ” “

Thời gian rất lâu không nói chuyện, nhưng hắn ngược lại không cảm thấy cảm giác không lưu loát, giống như là thường xuyên uống nước đồng dạng, mồm miệng ở giữa còn có từng tia từng tia hương thơm, phảng phất mật hoa.

Hoa Thần nói “. Cái này bên trong hẳn là cũ phong sơn di chỉ… Chính là ngươi từng đi qua bí cảnh, ta tỉnh lại thời điểm, ngươi ta ngay tại cái này.”

La Quan gật gật đầu, cho đến trước khi hôn mê một khắc, hắn đều tại toàn lực cảm ứng đến “Phong sơn di tích”, xem ra là đang thoát khốn nháy mắt, liền trực tiếp na di mà tới. Về phần Hoa Thần, ban đầu ở hắn mang bên trong, hiển nhiên là bị cùng một chỗ cuốn vào.

Lại cảm ứng một chút, quả nhiên giữa thiên địa trống rỗng một mảnh, nửa điểm linh cơ, đạo uẩn đều không có, hay là bộ kia tuyệt linh chi địa trạng thái.

Nhưng tại loại tình huống này, hắn là thế nào tỉnh lại? Ngoại giới linh cơ đoạn tuyệt, đừng nói thể nội hao tổn, kia khủng bố thương thế đầy đủ muốn La Quan mệnh —— tỉnh lại nháy mắt, hắn liền phát giác được tự thân trạng thái, nói câu thủng trăm ngàn lỗ đều là tốt, liền như ở trong cơ thể hắn, từng bộc phát một trận khủng bố va chạm.

Nhưng hôm nay những cái kia lưu lại thương thế, đã khôi phục bảy tám phần, là Hoa Thần giúp ta? Nhưng nàng làm sao làm được? La Quan ánh mắt vừa dứt ở trên người nàng, Hoa Thần mang theo bối rối mở miệng, “Ta hái một chút dược thảo… Đi cho ngươi nấu canh uống… Ngươi nghỉ ngơi trước một chút…”

Nói xong chạy trối chết.

La Quan liếm một chút khóe miệng, hả? Ngọt? ! Thật đúng là mật hoa? Cái này Hoa Thần vì chiếu cố ta, cũng coi như dụng tâm.

Thế mà còn cho ta nấu canh… Nhưng cái này tuyệt linh chi địa dược thảo, xác định đối ta hữu hiệu sao? Âm thầm lắc đầu, La Quan không nghĩ nhiều nữa, đã tạm thời an toàn không có vấn đề, hắn cũng nên cẩn thận cảm ứng một chút tự thân tình trạng.

Lúc trước chỉ là thô thô quét qua, bây giờ cẩn thận quan sát, La Quan khóe miệng co giật, thầm mắng một tiếng

vương bát đản! Hắn không cần nghĩ cũng biết, khẳng định là ngân bạch, ma chủng giao phong, mới đem hắn làm thành dạng này, quả thực chính là “Vỡ thành cặn bã”, khó trách trọn vẹn nằm 3 năm hắn mới tỉnh lại.

“Tốt a, đem lão tử hại thành dạng này, còn làm không có việc gì đồng dạng, 2 chó đồ vật cút ra đây cho ta!” La Quan nghiến răng nghiến lợi, nhưng thể nội lại không phản ứng chút nào.

Không nhìn ta? A! Thật đúng là nhất quán tác phong, xem ra không đến sống chết trước mắt, là không có cách nào buộc bọn họ hiện thân… Hả?

La Quan sắc mặt biến hóa, lúc này trong cơ thể hắn đột nhiên hiện ra nhàn nhạt ngân quang, cùng ngân bạch cùng loại nhưng lại tới khác biệt, nó trong đó có huyết sắc quang điểm hiển hiện, liền như ngân trong hồ đỏ lý, nhìn như tản mạn, tùy ý du tẩu, lại phóng xuất ra một cỗ khí tức cực kỳ đáng sợ.

Hỗn loạn, bá đạo, hủy diệt, tử vong.

Ma chủng!

Không sai, cứ việc khí tức yếu ớt, nhưng hắn tuyệt sẽ không cảm ứng sai.

Cái này tình huống như thế nào?

Tuy nói lúc trước, vị kia chấp niệm cưỡng ép điều khiển ngân bạch, ma chủng, bộc phát ra thực lực kinh người, nhưng đây chẳng qua là lâm thời. Mà bây giờ, ngân

bạch cùng ma chủng lực lượng, lại hoàn thành dung hợp, hình thành trong ngươi có ta, trong ta có ngươi trạng thái.

Không phân khác biệt, nhưng cũng không còn là lẫn nhau, mà là một loại hoàn toàn mới lực lượng… Mà lại càng mấu chốt chính là, La Quan phát hiện hắn cùng đạo này hoàn toàn mới lực lượng ở giữa, như nhiều mấy điểm như có như không liên hệ.

Suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, La Quan nếm thử điều động nó, ngân hồ tung tóe điểm gợn sóng, đỏ lý chấn kinh “Sưu” lưu chuyển gia tốc… Sau đó, liền không có sau đó…

Ngực 1 buồn bực, mắt tối sầm lại, La Quan thống khoái ngất đi, cái cuối cùng suy nghĩ là —— a đù, chủ quan.

Cùng La Quan lại lúc tỉnh lại, thời gian lại qua 3 ngày, lần này Hoa Thần không còn dám chạy, chăm chú canh giữ ở bên cạnh hắn, “Ngươi thế nào? Vừa mới tỉnh lại, không nên vọng động tu vi… Phong sơn di tích đoạn quyết linh cơ, ngươi làm như vậy rất nguy hiểm!”

Đón nàng trách cứ, lo lắng ánh mắt, La Quan gạt ra mấy điểm ý cười, “Thật có lỗi, để ngươi lo lắng.”

Hoa Thần biểu tình ngưng trọng, trầm mặc một chút, “Ta đi cấp ngươi đầu canh.”

Canh uống rất ngon, bên trong cũng có dược thảo, càng có một loại nói không nên lời ngọt.

“Dễ uống! Ngươi ở bên trong thêm mật hoa sao? Ta chưa từng uống qua, tốt như vậy uống chất mật.” La Quan một mặt tán thưởng.

Cũng không biết Hoa Thần như thế nào làm được, cái này canh lại nhằm vào hắn hữu hiệu, bây giờ toàn thân ấm áp, giống như là ngâm mình ở trong ôn tuyền.

Xem ra, đích thật là Hoa Thần một mực tại chiếu cố hắn, mới có thể chữa khỏi trong cơ thể hắn thương thế nghiêm trọng như vậy.

Nghĩ đến cái này, hắn biểu lộ nghiêm một chút, trầm giọng nói “Đa tạ Hoa Thần xuất thủ cứu giúp, ngày sau nếu có điều cần, vãn bối tất toàn lực ứng phó.”

Hoa Thần trầm mặc một hồi, trầm thấp “Ừ” một tiếng.

Trời tối, gian phòng bên trong cũng chỉ có một cái giường.

Bầu không khí có chút cổ quái.

La Quan không được tự nhiên chuyển hạ thân thể, nghĩ thầm cái giường này thật lớn, cũng rất vững chắc, ngủ người cũng không thành vấn đề.

Bằng không, mời nàng bên trên

Đến ngủ chung? Còn không chờ hắn mở miệng, ngồi tại trước bàn Hoa Thần, đột nhiên đứng dậy, 3 bước 2 bước đi tới phía trước cửa sổ, mắt cười nhìn chằm chằm La Quan, “La đạo hữu tỉnh rồi? Ngươi cái này một

giấc, ngủ thật là đủ lâu.”

La Quan nhíu mày, ta đều tỉnh lại mấy ngày, ngươi cái này có ý tứ gì? Hắn quan sát Hoa Thần, vẫn là một thân vải thô váy áo, đơn giản búi tóc, mặt mày không có chút nào biến hóa, nhưng chỉ là nhẹ nhàng nhíu mày, khóe miệng có chút câu lên, liền cho người ta một loại hoàn toàn khác biệt phong vận.

Vũ mị, tê dại, câu người.

Ánh mắt này…

La Quan trừng lớn mắt, “Tô Khanh? !”

Hoa Thần nháy mắt cười đến híp cả mắt, cúi đầu “Xoạch” một ngụm thân tại La Quan trên mặt, “Hừ! Coi như ta không có phí công chiếu cố ngươi lâu như vậy, còn có chút lương tâm!”

Hiển nhiên, đối La Quan một chút liền nhận ra nàng đến cảm thấy thật cao hứng, nụ cười trên mặt triển khai, một nháy mắt u ám gian phòng đều trở nên sáng lên.

“Ai! Ai! Nói tới nói lui, ngươi động cái gì miệng a…” La Quan có chút hoảng, lúc trước hắn đã cảm thấy Tô Khanh lớn phí trắc trở, kết quả vở kịch vừa mở màn liền chết rồi, việc này thực tế có chút viết ngoáy, chẳng qua là lúc đó tình huống khẩn trương, chưa kịp suy nghĩ nhiều thôi.

Bây giờ xem ra, nàng quả nhiên là lưu lại một tay.

Tô Khanh híp mắt, lại nhíu nhíu mày, “Xem ra, Hoa Thần còn không có nói cho ngươi, chúng ta là thế nào cứu sống ngươi a? Cắt ~ nữ nhân này chính là như vậy, nhăn nhăn nhó nhó không lưu loát, sự tình làm đều làm, cái này bên trong lại không có ngoại nhân, còn có cái gì tốt che giấu.”

Nàng đưa tay, bốc lên La Quan cái cằm, “Nghe kỹ, ngươi bây giờ là người của ta… Không, là từ 3 năm trước đây bắt đầu, ngươi chính là ta người, hơn nữa còn là rất nhiều lần… Hắc hắc, nhìn ngươi biểu lộ là nghe hiểu, chớ hoài nghi trực giác của mình, không sai, chính là như ngươi nghĩ!”

Nàng cười càn rỡ, 1 bộ ác bá bộ dáng.

La Quan khóe miệng co giật, cắn răng nói “Tốn… Tô Khanh, đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra… Ngươi nói cho ta rõ…”

“Ai nha, người ta một cô nương, ngươi để ta nói loại sự tình này, ta nhiều không có ý tứ a. .. Bất quá, nhìn ngươi gấp gáp như vậy, ta cũng chỉ có thể cố mà làm rồi.”

Tô Khanh nháy mắt mấy cái, “Ngươi nên biết, bây giờ tại cái kia đi? Cái này tuyệt linh chi địa, cũng không có lại giúp ngươi chữa thương biện pháp, chúng ta lại đi ra không được, cũng không thể trơ mắt nhìn xem ngươi chết mất đi… Cho nên, người ta cũng chỉ có thể vì ngươi hiến thân a…”

“Dù sao, cổ chi Hoa Thần nha, cứ việc đại đạo bị tuyệt linh phong ấn không hiện, nhưng thể nội xuân ý tự

thành, chỉ cần cùng ngươi cái kia cái kia, liền có thể giúp ngươi chữa thương… Trước kia cảm thấy phía trên tương đối tốt, uy phong lại chủ động, nhưng 3 năm này nhưng mệt chết ta, còn tốt ngươi rốt cục tỉnh, ta cũng có thể nằm xuống nghỉ ngơi một chút.”

La Quan trong gió lộn xộn.

A đù! Đây là cái gì hổ lang phát biểu, là ta 1 cái vừa đầy 400 tháng cục cưng có thể nghe lời nói sao? Mở cửa, ta muốn xuống xe!

—

—

—

—

—

—

Chương 1063 : Thận hư

Tô Khanh bò lên giường, bạch nhãn lật phong tình vạn chủng, “Hừ hừ, ngươi biểu tình gì, tại cái này đóng vai thanh thuần a? Ta lại không phải không có trải qua, biết rõ hơn người nha.”

“Thất thần làm gì, có còn muốn hay không chữa thương? Ngươi đem việc này thấy đứng đắn một chút không là tốt rồi, ta không phải ham cấp thấp niềm vui thú, mà là vì sớm ngày khỏi hẳn mà cố gắng, nghĩ như vậy có phải là liền dễ chịu nhiều rồi?”

La Quan không phản bác được.

Nhìn chằm chằm Tô Khanh, nàng khẽ cắn môi, ánh mắt giống như là cất giấu một đôi tiểu câu tử.

Ừng ực ——

La Quan hầu kết lăn lăn, “Chuyện này, Hoa Thần đồng ý không?”

Tô Khanh cười nhẹ, “Ta ngốc đệ đệ, 2 ta bây giờ dùng chung một cái thân thể, nàng nếu là phản đối, ngươi còn có thể tỉnh lại?” . ? ? .

Đưa tay nắm ở cổ của hắn, ống tay áo rơi xuống, lộ ra khi sương tái tuyết ngọc bích, “Cho nên, ngươi còn tại chờ cái gì đâu?”

La Quan rốt cuộc minh bạch, “Thể nội xuân ý tự thành”

là tình huống như thế nào, tí tách tí tách mưa phùn, hội tụ ra chảy nhỏ giọt dòng suối nhỏ, hơi lạnh mà tưới nhuần, ướt nhẹp cỏ thơm um tùm.

Vũng bùn đường núi gian lại ngăn, tiến lên phục đi vô tận đầu.

Khó trách muốn đem giường chế tác như thế rộng lớn, như thế vững chắc… La Quan cũng coi như trải qua không ít, nhưng luận hoa văn, giày vò, thật đúng là không ai có thể cùng Tô Khanh so, nàng làm sao liền hiểu nhiều như vậy? Nguyên lai trên thế giới, còn có như thế ra sức nữ nhân!

Khục… Ta là vì chữa thương! Đúng, đây mới là mấu chốt, cấp thấp niềm vui thú cái gì, thật sự là không có ý nghĩa cực, trừ thu hoạch đau lưng nhức eo còn có cái gì? Nam nhân thật khổ a!

Đột nhiên, một cái tay sờ đi qua, La Quan biến sắc, cắn răng nói “Chữa thương lời nói, một lần liền đủ chứ?”

Tô Khanh thanh âm có chút mê ly, “Là đủ rồi, nhưng ta còn không khốn, nghĩ lại cùng ngươi trao đổi một chút, liên quan tới ngoài định mức vận động phải chăng có thể tăng tốc thương thế tự lành hợp lý tính nghiệm chứng. Đây đều là để sớm, giúp ngươi khôi phục trạng thái, ngươi không muốn sao?”

La Quan nhíu mày, “Tốt a, nhưng ta có chút mệt mỏi.”

“Không có việc gì, ta cưỡi ngựa cưỡi vừa vặn rất tốt.”

Ngày thứ 2, La Quan lúc tỉnh lại, chỉ cảm thấy thần thanh khí sảng, quét qua đêm qua rã rời, “Xuân ý dưỡng sinh, quả thật danh bất hư truyền a…”

Hắn thuận tay sờ lên, thanh âm có chút câm, “Ta cảm thấy, đêm qua hợp lý tính nghiệm chứng, là có một chút đạo lý, bằng không thử lại lần nữa?”

Vào tay đạn mềm tinh tế, nhưng mang bên trong thân ảnh kia, lại đột nhiên cứng đờ.

Không khí một chút an tĩnh xuống.

La Quan bất động thanh sắc thu tay lại, “Khục! Trời còn không có toàn sáng đâu, khó trách ta sẽ mộng du, ngủ ngủ.”

Bên cạnh, Hoa Thần mặt đỏ như máu, ánh mắt tức giận, “Mộng du? Ngươi thật là có thể nói hươu nói vượn!” Cẩu vật, sẽ không phải chỉ nhận Tô Khanh cái kia tiểu tiện nhân, không định đối nàng phụ trách a?

Đột nhiên, một lớp mỏng manh sắc trời bên trong, đột nhiên có người xoay người mà lên.

La Quan kinh hãi, “Ngươi muốn làm cái gì?”

Hoa Thần ghé vào lỗ tai hắn nghiến răng nghiến lợi, “Cưỡi ngựa ta cũng biết, ngươi dám không phối hợp, ta liền để ngươi biết, cái gì gọi là như gió thu quét lá rụng nữ nhân báo thù!”

La Quan…

Lòng chua xót, khó chịu.

Vì cái gì? Từng cái đều đối với ta như vậy… Chung quy vẫn là một mình ta, một mình yên lặng tiếp nhận

toàn bộ a!

Sau 3 tháng.

Lê Nguyên trấn bên trên chuyển đến một đôi ngoại lai vợ chồng, mướn trấn đầu đông 1 tòa tiểu viện.

Nữ nhân hình dạng phổ thông, sắc mặt so sánh thường nhân hơi có tái nhợt, thỉnh thoảng sẽ còn ho nhẹ vài tiếng, giống như là thể cốt không tốt lắm, ngược lại là một đôi tròng mắt, sáng tỏ thông thấu lại linh tú, vì cả người bằng thêm 3 điểm tịnh lệ.

Nam nhân là cái thợ rèn, thân hình cao lớn hình dạng anh tuấn, việc làm lại nhanh lại tốt, giá tiền cũng phi thường công đạo, rất nhanh liền mở ra danh tiếng, có không ít khách hàng quen.

Đương nhiên, cũng hấp dẫn không ít độc thân tiểu quả phụ ánh mắt, bây giờ nhà ngươi cuốc hỏng, minh cái nhà ta trát đao hỏng, cũng không có việc gì liền yêu tới lui túi bộ ngực, tại tiểu viện phụ cận lắc lư.

Nghe nói bởi vì chuyện này, còn dẫn tới trên trấn một số người bất mãn, những này quả phụ trước kia cùng bọn hắn câu kết làm bậy, bây giờ tốt chứ, từng cái ánh mắt cao, trở nên hờ hững lạnh lẽo, cái này có thể nhẫn?

Thế là 1 cái phong cao đêm đen ban đêm, mấy thân ảnh sờ tiến vào tiểu viện cải tạo tiệm thợ rèn bên trong, sau đó ngày thứ 2, trên đường liền có thêm mấy cái hán tử say. May mắn trời còn không phải rất lạnh, đông lạnh một đêm nước mũi chảy dài vành mắt đỏ bừng không giả, lại không náo ra nhân mạng tới.

Mấy tên hán tử say liếc nhau, đứng lên liền đi, từ đó về sau tiệm thợ rèn cũng quá bình không được.

Đáng tiếc, để tiểu quả phụ nhóm thất vọng là, kia thợ rèn là cái sợ vợ, mặc các nàng như thế nào lả lơi đưa tình, căn bản không dám có nửa điểm biểu thị.

Phi!

Uổng công kia to con đầu, cùng một thân khối cơ thịt, lúc này mới không cam lòng an phận xuống dưới.

Lại 1 ngày bận rộn kết thúc, tiệm thợ rèn đóng cửa không tiếp tục kinh doanh, cửa phòng khép lại đem gào thét hàn phong ngăn tại bên ngoài, nam nhân rửa tay ngồi vào trước bàn.

Nữ nhân đã làm tốt đồ ăn, rất đơn giản hai loại rau xanh, phối hợp một bát chưng tốt cơm, tại ánh nến chiếu rọi xuống lại lộ ra phá lệ ấm áp.

Dù đã không sai biệt lắm quen thuộc hiện tại thời gian, La Quan hay là ngơ ngác một chút, khóe miệng không khỏi lộ ra mấy điểm ý cười, nói “. Thân thể ngươi thế nào rồi?”

Hoa Thần mặt đỏ lên, không cao hứng trừng mắt liếc hắn một cái, cắn răng nói “Đêm nay ngươi ngủ giường nhỏ!”

Nàng lỗ tai đều đỏ.

Cổ chi Hoa Thần, băng thanh ngọc khiết… Nhưng nàng hiện tại cũng không có cách nào nhìn thẳng 4 chữ này.

Ai có thể nghĩ tới a… Nàng đường đường đại đạo cảnh… Thế mà… Thế mà lại thận hư.

Không đều nói, đây là nam nhân bệnh sao? Còn có cái gì, chỉ có mệt chết trâu, không có cày hỏng ruộng?

Lừa đảo!

Nguyên lai chuyện này nhiều, nữ nhân cũng chịu không nổi, La Quan đến cùng ăn cái gì lớn lên, hắn làm sao cứ như vậy lợi hại đâu?

Suy nghĩ loạn thất bát tao, Hoa Thần mặt càng đỏ, nàng bây giờ đã có thể nhìn thẳng vào, cùng La Quan ở giữa xâm nhập giao lưu, nhưng chuyện này lại làm cho nàng rất khó chịu.

La Quan gượng cười 2 tiếng, tranh thủ thời gian gật đầu, “Tốt, ta ngủ giường nhỏ, hôm nay ngươi nghỉ ngơi thật tốt…” Hắn cắm đầu ăn cơm, trong lòng cũng rất bất đắc dĩ.

Cũng không biết có phải là, bởi vì ngân bạch cùng ma

chủng dung hợp về sau, tạo thành đến cái kia đạo

Hoàn toàn mới lực lượng nguyên nhân, hắn hiện tại nay không phải tích so.

Tóm lại, chính là các phương diện đều tăng lên trên diện rộng, nhất là tại sức chịu đựng phương diện… Hắn cảm giác, mình có thể đánh 3 cái Hoa Thần… Ngô, có lẽ 10 cái cũng không có gì vấn đề… Mà lại, nghiện có chút đại…

Đương nhiên kẻ cầm đầu khẳng định không phải hắn, muốn trách thì trách Tô Khanh nữ nhân kia, người đồ ăn nghiện lớn chơi tốn, thỏa thỏa nói chính là nàng. Nếu không phải nữ nhân này không chịu thua, còn luôn luôn khiêu khích La Quan, cũng không đến nỗi rơi vào bây giờ thâm hụt nghiêm trọng hạ tràng.

Việc này, rõ ràng chính là chữa thương cùng tâm đắc giao lưu, nhiều cao thượng a, cuối cùng làm cũng là, hắn thành kia thái âm bổ dương dâm tặc.

Khụ khụ… Tuy nói hiện tại tình huống này, đích xác có điểm giống…

Hoa Thần có chút chịu không được giờ phút này trong trầm mặc xấu hổ, nàng đánh vỡ bình tĩnh, “Ngươi không phải nói, muốn tới cái này tìm người sao, đều lâu như vậy, chẳng lẽ còn không tìm được?”

La Quan cười cười, nói “. Nhà hắn không tại cái này, ta chỉ là muốn nhìn một chút, cùng hắn có phải là thật hay không hữu duyên.” Không nhiều lời cái gì, hắn hai ba

miếng ăn xong, đem bát đũa thu thập xong, lại đầu một chậu nước nóng tới.

“Phao phao cước đi.”

Hoa Thần trầm thấp “Ừ” một tiếng.

Thân ở phong sơn di tích tuyệt linh chi địa, càng là tu vi cao thâm bị hạn chế càng mạnh, lại thêm bị La Quan “Thải bổ” quá mức, Hoa Thần bây giờ khí hư người yếu, ngược lại là cùng cái người bình thường không sai biệt lắm.

Trái lại La Quan tinh khí sung mãn, đôi mắt tinh quang sáng rực, cũng biết thương thế không sai biệt lắm đã khỏi. Sở dĩ còn lưu tại cái này bên trong, không có thử nghiệm rời đi, là trong cơ thể hắn ngân bạch cùng ma chủng dung hợp, chỉ là sơ bộ hoàn thành, còn không có đạt tới chân chính cân đối.

Thân ở tuyệt linh chi địa, đoạn tuyệt hết thảy cảm giác, liên hệ, không có bất kỳ cái gì ngoại giới quấy nhiễu trạng thái, mới phù hợp nhất La Quan hiện tại cần thiết.

Như một khi bước ra phong sơn di tích, ai biết phần này dung hợp, có thể hay không xuất hiện biến cố gì —— dù sao loại sự tình này, thế nhưng là trước nay chưa từng có, hay là cẩn thận liên tục cho thỏa đáng.

Thuận tiện, La Quan cũng muốn lại nghiệm chứng một chút, đáy lòng cái nào đó phỏng đoán —— cho nên, hắn liền cùng Hoa Thần chuyển đến cái này bên trong.

Cùng Hoa Thần lau sạch chân, La Quan dập tắt ngọn đèn, “Ngủ đi.”

Nửa đêm, một thân ảnh chui vào La Quan ổ chăn, tay nhỏ du tẩu bắt đầu.

“Ai.” La Quan thở dài một hơi, dùng sức bắt lấy, “Đừng làm rộn, ngươi nên biết hiện tại tình trạng, lại giày vò khẳng định phải xảy ra chuyện.”

“A ——” cười lạnh một tiếng, từ Tô Khanh trong miệng phát ra, ở bên tai thổ khí như lan, “Rõ ràng là hai người chúng ta làm sự tình, bây giờ ngược lại đều đẩy tại trên người ta… Không có ngươi, chính ta có thể giày vò bắt đầu?”

La Quan mặt tối sầm, cũng may bóng đêm che khuất hắn xấu hổ, lúc trước hắn là phát giác được Hoa Thần thân thể, có chút suy yếu xuống dưới.

Nhưng vừa đến Tô Khanh không phục lợi hại, thứ 2 thật sự là hắn cấp trên, lại thêm nghĩ đến đường đường Hoa Thần, chẳng lẽ còn có thể nhịn không được? Liền thoảng qua làm càn một trận, nào biết được sẽ như vậy nghiêm trọng.

Tuy nói nhị đệ bắt đầu muốn làm nhà làm chủ, La Quan hay là nghiêm khắc cự tuyệt, sự tình muốn phân rõ nặng nhẹ, “Thật, đừng có lại làm yêu, ngươi muốn như vậy, ta chỉ có thể đem đến hỏa lô phòng thiếp đi.”

Cái này Tô Khanh, vì báo

Phục Hoa Thần, thật sự là cái gì đều không để ý.

Hắc!

2 người kia, còn hết lần này tới lần khác có cùng nguồn gốc dùng chung một cái thân thể, cũng coi là nghiệp chướng.

Tô Khanh cắn La Quan một ngụm, biểu lộ hung ác, “Cẩu nam nhân! Trước đó đều hướng về ta, bây giờ lại bắt đầu giúp nàng… Ô ô ô…”

Phía sau, bị La Quan chắn trở về, nhìn xem Tô Khanh còn muốn giãy dụa, hắn do dự một chút đem nàng hướng xuống nhấn một cái.

Được rồi, ta ăn thêm chút nữa thua thiệt, ai bảo ta là nam nhân, sao có thể cùng nữ nhân so đo.

Yêu cắn liền cắn đi, ta da dày thịt béo, chịu đựng được!

Gió đêm gào thét, thổi cửa sổ “Két” rung động, cùng bình minh thời điểm, đại địa bên trên hiện lên một tầng rõ ràng sương trắng.

La Quan đẩy cửa đi ra ngoài, mặc dù quần áo đơn bạc, lại nửa điểm không sợ hàn ý, ngẩng đầu nhìn một chút sắc trời, hắn suy nghĩ một chút, nói “. Nhanh tuyết rơi.”

“Đóng cửa lại!” Giọng buồn buồn, từ chăn mền bên trong truyền ra, ngẫu nhiên lộ ra một đoạn trắng nõn, mái tóc như thác nước tản ra.

Thanh âm có điểm lạ, mơ hồ không rõ ràng.

La Quan cười một tiếng, “Ngươi ngủ thêm một hồi, để ta làm điểm tâm.”

“Không ăn! Ta còn chống đỡ đâu… Ngươi đừng phiền người, ta muốn ngủ tới khi giữa trưa…” Tô Khanh ngẩng đầu, lộ ra hơi sưng đỏ bờ môi, hung hăng trừng mắt liếc hắn một cái.

La Quan “Ha ha” cười một tiếng, “Tốt, vậy ngươi nghỉ ngơi đi.”

Tiểu tử, thích cắn người đúng không? Ta còn trị không được ngươi!

Nhanh buổi trưa, Lê Nguyên trấn bên ngoài, một đám người đỉnh lấy hàn phong đến, xa xa nhìn thấy đầu trấn tu kiến tường đất, cầm đầu Đổng Lễ buông lỏng một hơi, cười nói “Các vị, Lê Nguyên trấn đến, chúng ta dựa theo quy củ cũ, tranh thủ thời gian đổi lấy các nhà thứ cần thiết, trước khi trời tối tại lão Hắc nhà gặp mặt, nghỉ ngơi một đêm sau ngày mai sáng sớm về thôn!”

“Cuối cùng đã tới, nhưng mệt chết ta.”

“Đúng vậy a! Nếu không phải trên trấn từng có đông nhất định đồ vật, ta thật là không nguyện ý chạy chuyến này.”

“Đừng nói nhảm, nhanh lên đi làm việc, ban đêm để lão Hắc làm thu xếp tốt, lại tranh thủ thời gian ngủ một giấc.”

Một cỗ khí đuổi tới thị trấn, mọi người lên tiếng chào hỏi sau ai đi đường nấy, nguyên địa liền chỉ còn lại có Đổng Lễ, cập thân sau 1 cái choai choai tiểu tử.

Ước chừng 11-12 tuổi bộ dáng, vóc người không thấp sinh rất là trắng nõn thanh tú, phía sau quấn lấy 1 đem kiếm gỗ, chính là Đổng Lễ chi tử Đổng Bình.

Nhất chuyển mấy năm trôi qua, Đổng Bình thái dương nhiều mấy sợi tóc trắng, ngược lại là Đổng Bình trưởng thành lên, tuổi còn nhỏ lại có mấy điểm trầm tĩnh khí thế.

“Bình nhi, nghe nói Lê Nguyên trấn bên trên mới tới 1 vị thợ rèn, tay nghề tốt giá cả cũng công đạo, ta chuẩn bị cho ngươi đánh 1 đem kiếm sắt… Chừng hai năm nữa, ngươi cũng nên cùng chúng ta cùng một chỗ lên núi đi đi săn.” Lúc nói chuyện, hắn nhìn lướt qua nhi tử cõng kiếm gỗ, nhịn không được âm thầm thở dài.

Tiên sinh Nhất Biệt mấy năm, sau đó không còn tin tức, cũng không biết người ở chỗ nào, lại có hay không mạnh khỏe, nếu không nếu để Bình nhi đi theo tiên sinh bên người, hẳn là cực tốt đường ra.

Đổng Bình gật gật đầu, nói “. Tốt.”

Hai cha con một bên nghe ngóng, một bên hướng kia mới mở tiệm thợ rèn bước đi.

—

—

Chương 1064 : Tiên sinh thê tử thật đẹp a

Đương đương đương ——

Rèn sắt âm thanh tại tiệm thợ rèn bên trong quanh quẩn, La Quan điều động lấy nông cạn nhất nhục thân chi lực, lại có thể cảm nhận được thể nội ngân bạch cùng ma chủng dung hợp về sau, tạo thành kia cỗ tân sinh lực lượng tùy theo dập dờn.

Như gió xuân hiu hiu, tóe lên từng vòng từng vòng gợn sóng, cùng tự thân ở giữa liên hệ, cũng ở trong quá trình này lặng yên làm sâu sắc.

Cho nên, La Quan mới lựa chọn làm 1 cái thợ rèn, hắn không rõ trong đó mấu chốt, nhưng chỉ cần có trợ giúp nắm giữ cỗ lực lượng này liền tốt.

Hắn mơ hồ cảm thấy, chỉ có khi tự thân chân chính có thể chưởng khống cỗ lực lượng này lúc, mới có thể an ổn đặt chân ngoại giới, nếu không tất có nguy cơ giáng lâm.

“Ừm?”

Đúng lúc này, La Quan dừng lại gõ, hắn đứng dậy nhìn về phía ngoài viện, cảm ứng đến tâm thần ở giữa một tia ba động, thoảng qua trầm mặc về sau, khóe miệng lộ ra mấy điểm tiếu dung, “Rốt cục đến, liền biết ngươi ta ở giữa duyên điểm, sẽ không như vậy thiển cận.”

Trở thành “Phong sơn di tích” thế giới chủ nhân mới, cứ việc bởi vì thể nội bất ổn, không thể hoàn toàn nắm giữ trong cái này thần dị, nhưng lúc này lòng có cảm giác, La Quan trước mắt hiển hiện đồ ảnh —— trên đường dài người đến người đi, đều là mơ hồ không rõ, chỉ có kia một trước một sau đi tới 2 cha con, rõ ràng rõ ràng rất nhiều.

Nhất là rơi vào phía sau thiếu niên, La Quan như có thể thấy rõ hắn thanh tú trắng noãn khuôn mặt, cùng ánh mắt bên trong vẻ kiên nghị.

“Đổng Bình… Tiểu gia hỏa này, lại cũng đã lớn lên, rất tốt… So ta trong dự đoán càng tốt hơn…” La Quan khóe miệng ý cười càng đậm.

…

Hỏi thăm qua mấy người về sau, Đổng gia phụ tử thuận lợi đi tới trấn đông, xa xa đã có thể nhìn thấy lô hỏa thiêu đốt lúc, bay lên sương mù.

Chính là chỗ kia mới mở tiệm thợ rèn.

Nhưng lúc này, Đổng Lễ sắc mặt lại biến một chút, lôi kéo nhi tử thối lui đến ven đường.

Đối diện, mấy cái thể trạng cao lớn, tại lớn trời lạnh còn nửa mở mang hán tử, đang từ đường đi bên kia đi tới, người đi đường nhao nhao mặt lộ vẻ e ngại.

“Đừng nhìn, nhanh cúi đầu xuống.” Đổng Lễ khẽ quát

một tiếng.

Đổng Bình vội vàng làm theo.

Nhưng bọn hắn phụ tử vóc người không thấp, lại là gương mặt lạ, hay là gây nên mấy người chú ý.

Nghe tiếng bước chân dừng ở trước mắt, Đổng Lễ âm thầm kêu khổ cũng không dám biểu lộ ra, chắp tay nói "Cha con ta đến từ chân núi trại, là thành nam lão Hắc bà con xa, nếu có cái kia bên trong mạo phạm chư vị hảo hán, còn xin không muốn chấp nhặt với chúng ta."

Nói chuyện từ mang bên trong móc ra mấy cái tiền đồng, "Tiểu tiểu tâm ý, mời mấy vị hảo hán uống trà ủ ấm thân."

Trên trấn quen có chút chơi bời lêu lổng lưu manh vô lại, dù không rất lớn bản sự, nhưng nếu bị quấn lên rất là phiền phức, Đổng Lễ trước kia cũng gặp gỡ qua 2 lần, rất rõ ràng những người này diễn xuất, ngươi như cung kính biểu thị một hai tỉ lệ lớn liền có thể không có việc gì.

"Lão Hắc thân thích… Hắc, tiểu tử này mở nhà đại thông trải, 2 năm này nhận thân người thế nhưng là càng ngày càng nhiều." Đối diện 1 nhàn hán cười nhạo một tiếng, ánh mắt đảo qua Đổng Lễ trên tay mấy cái tiền đồng, bĩu môi rõ ràng là chướng mắt.

"Những này nông dân, đến chúng ta Lê Nguyên trấn buôn bán không ít, lại không mấy cái chủ động bày đồ cúng, đích xác thiếu

quy củ.” Lại 1 cái nhàn hán cười lạnh, chắp tay nói “Hồng ca, ta đã sớm nói, ngài nên họa cái nói tới, miễn cho những này đám dân quê không biết vào thành trước bái mã đầu.”

Đổng Lễ ám đạo không tốt, hôm nay như bị người bắt được lập quy củ, sự tình coi như phiền phức.

Lui ra phía sau một bước bảo vệ nhi tử, hắn đang nghĩ nói cái gì, gọi là Hồng ca hán tử, ánh mắt lại nhìn lướt qua Đổng Bình sau lưng quấn lấy kia đem kiếm gỗ, không hiểu giật mình trong lòng, hắn suy nghĩ một chút nói “Các ngươi đến trấn đông làm cái gì?”

Đổng Lễ không biết hắn có ý tứ gì, cười khổ chi tiết nói “. Hài tử lớn, nghĩ đến cho hắn đánh 1 đem kiếm sắt, về sau đi theo đi săn dùng…” Hắn cắn răng một cái, “Cha con ta không biết trên trấn quy củ, rèn sắt kiếm tiền đều tại cái này bên trong, nguyện mời chư vị ăn bữa rượu, còn xin mấy vị hảo hán chớ cùng ta phụ tử so đo.”

“Cha!” Đổng Bình biến sắc, đây chính là nương tích lũy rất lâu, mới tích lũy đủ một bút tiền bạc. Binh khí quý giá, tại cái này dã thú hoành hành thiên hạ, là hộ thân không hai chi vật, 1 đem kiếm sắt đủ muốn 1 nhà 3 người, chí ít mấy năm góp nhặt mới đủ.

Nếu không phải hắn yêu thích luyện kiếm, cha, mẹ cũng không bỏ được cầm như thế một số lớn tiền bạc ra, dù sao thôn bên trong những người khác đi săn, không ai có thể bỏ được dưới như thế tiền vốn lớn.

“Hắc! Tính ngươi thức thời, tiền bạc các gia gia nhận

lấy, về sau các ngươi tại Lê Nguyên trấn thụ chúng ta che chở, không ai dám khi dễ các ngươi!” 1 nhàn hán ánh mắt sáng lên mặt lộ vẻ tham lam, đưa tay liền đi bắt.

Ba ——

“Ôi!” Nhàn hán kêu thảm một tiếng, trên tay nhiều 1 đầu vết máu, “Hồng ca… Ngươi đây là ý gì… Ta cũng không phải muốn nuốt một mình…”

Hắn một mặt ủy khuất.

Hồng ca hung hăng trừng mắt liếc hắn một cái, cắn răng gầm nhẹ, “Ngậm miệng!” Đang khi nói chuyện, hắn vô ý thức ngẩng đầu, nhìn một cái cách đó không xa cái kia tiệm thợ rèn, dưới đùi ý thức run một cái.

Lúc trước, bị “Say rượu” ngủ nằm phố dài một đêm người, liền có hắn 1 cái, sau đó mấy người càng nghĩ càng sợ hãi, sờ lấy cái ót đều từng đợt hàn khí ứa ra.

Mặc dù không biết kia thợ rèn ra sao địa vị, nhưng khẳng định là bọn hắn không thể trêu vào người, từ đó về sau liền lập xuống quy củ, có quan hệ tiệm thợ rèn người hoặc sự tình 1 cái bất động.

Đổng Lễ trong tay tiền bạc dù không ít, nhưng Hồng ca nhìn trước mắt hai cha con này, nhất là kia cõng đem kiếm gỗ thiếu niên, luôn cảm thấy trong lòng bất an, hắn cố nặn ra vẻ tươi cười, chắp tay nói “2 vị muốn đi rèn sắt kiếm sao? Nhìn thấy bốc khói chỗ kia viện tử không có, đó chính là tiệm thợ rèn vị trí, 2 vị nhanh lên một chút đi đi, muộn thời gian sợ là không kịp, mời.”

Nói, dẫn người thối lui đến bên cạnh.

Đổng Lễ có chút mộng, không biết cái này tình huống như thế nào, còn là bị nhi tử kéo một chút mới hồi phục tinh thần lại, “A… Đa tạ Hồng ca chỉ đường… Vậy ta phụ tử liền cáo từ…”

Đi nhanh lên, thừa dịp bọn này lưu manh còn không có thay đổi chủ ý.

Nếu không phải phát hiện, Hồng ca những người kia không đi, chính xa xa nhìn sang, Đổng Lễ hận

Không thể trực tiếp mang theo nhi tử rời đi.

Do dự một chút, Đổng Lễ hay là dừng ở tiệm thợ rèn bên trên, thở sâu tiến lên gõ cửa, “Xin hỏi sư phó có ở nhà không? Chúng ta tới cầu 1 đem kiếm sắt.”

Hắn mơ hồ cảm thấy, Hồng ca đột nhiên cải biến thái độ, mấu chốt ngay tại chỗ này tiệm thợ rèn, dù không biết trong cái này nguyên nhân, thái độ lại bày rất cung kính.

Mấy hơi về sau, theo “Kẹt kẹt” một tiếng, cửa sân từ bên trong mở ra.

Đổng Lễ tranh thủ thời gian hành lễ, “Mạo muội quấy rầy, cha con ta… A! Tiên sinh? ! Ngài… Ngài… Ngài làm sao tại đây? !”

Hắn trừng lớn mắt, giờ phút này vừa mừng vừa sợ.

Sau lưng, Đổng Bình một chút chạy tới, đâu còn có trước đó nửa điểm trầm ổn, cao hứng giật nảy mình, “Tiên sinh! Là tiên sinh! Mấy năm này ngài đi đâu rồi? Ta… Ta vẫn luôn chờ lấy ngài trở về cho ta kể chuyện xưa… Nhưng ngài vừa đi liền không có tin tức…”

Tiểu tử này, thế mà còn đỏ mắt.

Năm đó mặc dù chỉ ở chung thời gian rất ngắn ngủi, nhưng La Quan lại cho tiểu Đổng Bình tâm lý, lưu lại ấn tượng cực kỳ khắc sâu. Thậm chí, nếu không phải sau lưng kiếm gỗ, hắn cũng hoài nghi chính mình có phải hay không làm giấc mộng.

Hôm nay, rốt cục lại gặp được tiên sinh!

La Quan nhìn về phía kích động hai cha con, “Ha ha” cười một tiếng, “Năm đó có chút sự tình, sốt ruột trước hết rời đi, về sau cảm thấy cùng các ngươi còn hữu duyên pháp chưa hết, ngay tại Lê Nguyên trấn bên trên mở cái tiệm thợ rèn, chờ các ngươi phụ tử tới cửa, quả nhiên hôm nay liền đợi đến.”

Hắn chắp tay một cái, “Đổng huynh đã lâu không gặp, còn có tiểu Đổng Bình.”

Đổng Lễ tranh thủ thời gian hành lễ, “Có thể gặp lại tiên sinh, là cha con ta phúc khí, Đổng Bình, nhanh cho tiên sinh dập đầu.” Ngày khác đêm nhớ nghĩ, đều hi vọng Đổng Bình có thể đi theo tiên sinh, cải biến vận mệnh của mình, bây giờ cơ hội bày ở trước mắt, hắn là một khắc đều không nghĩ cùng.

Đổng Bình xát đem con mắt, trực tiếp liền quỳ.

Cũng không có chờ hắn quỳ xuống, liền bị La Quan giữ chặt, cười lắc đầu, “Tốt, hay là trước đừng quỳ, người này người tới hướng không phải nói chuyện địa, các ngươi trước tiến đến đi.”

Đổng Lễ có hơi thất vọng, nhưng tiên sinh lên tiếng, hắn tranh thủ thời gian gật đầu, mang theo nhi tử đi vào.

Cách đó không xa, Hồng ca sắc mặt trắng bệch, tay run run lau mồ hôi lạnh.

“Hồng ca, ngươi thế nào rồi? Ngài muốn cảm thấy lạnh, tiểu đệ áo bông là mới làm, cho ngài xuyên.” Bị quăng một roi tiểu đệ tranh thủ thời gian biểu trung tâm.

Hồng ca gầm nhẹ, “Ta xuyên ngươi mỗ mỗ!”

1 cước đem người này đạp lăn, hắn nghiến răng nghiến lợi lại lòng tràn đầy may mắn, còn tốt lão tử cơ linh, không phải lần này liền xong đời, đôi phụ tử kia rõ ràng là thợ rèn bạn cũ, dám khi dễ người ta, thật là sống dính nhau.

“Chân núi trại…” Hồng ca xoay người rời đi, “Nhanh, tranh thủ thời gian truyền lời xuống dưới, gặp được cái này trại người đều cho ta cung kính điểm, ai dám trêu chọc nửa điểm, lão tử lột da hắn!”

Tiệm thợ rèn.

Đổng Bình hiếu kì quan sát một chút xung quanh, nhỏ

giọng nói “Tiên sinh

, ngài làm sao thành 1 cái thợ rèn rồi? Coi như muốn mưu sinh, cũng nên làm tiên sinh dạy học a.”

Đổng Lễ trừng mắt liếc hắn một cái, “Không có quy củ, tiên sinh làm cái gì, tự nhiên có tiên sinh cân nhắc, cái kia bên trong là ngươi có thể hiểu!” Trải qua 3 năm trước đây, tuyết dạ bình minh La Quan đột ngột biến mất một chuyện về sau, Đổng Lễ đối mặt hắn lúc, rõ ràng càng nhiều mấy điểm kính sợ.

La Quan cười khoát tay, “Không sao, Đổng Bình nói không sai, làm tiên sinh dạy học nhưng so với sắt tượng tiêu sái nhiều, cũng sạch sẽ nhiều, nhưng ta tình huống bây giờ có chút đặc thù, tạm thời chỉ có thể đánh sắt.”

Nói chuyện, hắn nhìn về phía Đổng Bình sau lưng kiếm gỗ, đôi mắt dừng một chút, nói “. Đổng Bình, ta đưa ngươi cái này đem kiếm gỗ, 3 năm này ngươi vẫn luôn mang ở trên người?”

Đổng Bình cởi xuống kiếm gỗ đến, 2 tay dâng lên, “Là. Tiên sinh tặng cho ta đồ vật, ta đương nhiên phải lúc nào cũng mang theo… Ân…” Hắn không có ý tứ gãi da đầu một cái, “Chính là nửa năm này… Hắc hắc… Ta lão nằm mơ… Mộng bên trong có người dạy ta luyện kiếm…”

Đổng Bình cũng nói “Đúng, đúng! Còn xin tiên sinh hỗ trợ nhìn xem, sẽ không có chuyện gì chứ? Đứa nhỏ này cùng ta cùng nàng nương đều nói qua, nhưng chúng ta thôn bên trong nào có người hiểu được luyện kiếm, còn

một mực không ngừng nằm mơ… Đừng… Hẳn là gây cái gì đồ không sạch sẽ…”

La Quan tiếp nhận kiếm gỗ, đáy mắt lộ ra một tia sợ hãi thán phục, bấm tay gảy một cái thân kiếm, “Ông” “Ông” kêu khẽ truyền ra, lại có tiếng kim loại.

Cái này tiểu Đổng Bình, thật đúng là ngoài dự liệu a!

Hắn suy nghĩ chuyển vài vòng, vẫn chưa chi tiết báo cho hai cha con, chỉ là đạo “Không sao, đây là tiểu Đổng Bình tự thân cơ duyên, cũng không chỗ xấu.”

Nói, đem kiếm gỗ trả lại hắn, “Kiếm của ngươi, về sau muốn mình cầm, tuỳ tiện không muốn lại cho người khác.”

Đổng Bình cái hiểu cái không, lại ghi nhớ tiên sinh phân phó, “Ta biết, kỳ thật cũng chính là tiên sinh, người bên ngoài muốn vậy ta kiếm, ta còn không bỏ được đâu.”

Đổng Lễ lại như có điều suy nghĩ, nhìn thoáng qua kia kiếm gỗ, cung cung kính kính hành lễ, “Đa tạ tiên sinh.”

La Quan cười nói “Trước đó tại Đổng gia, được các ngươi thịnh tình chiêu đãi, hôm nay cũng đến giờ cơm, vừa vặn nếm thử thủ nghệ của ta.”

Làm cơm tốt, Tô Khanh cũng tỉnh, đợi nàng đi ra thời điểm, Đổng gia phụ tử một chút liền ngốc.

“Cha… Cha… Tiên nữ…” Đổng Bình mồm miệng đều không lanh lợi.

Không có thi triển thuật che mắt Tô Khanh, cười như trăm hoa đua nở, “Ngươi tiểu hài này, ngược lại là sẽ nói lời nói thật.” Nàng ôm lấy La Quan cánh tay, cái cằm chống đỡ bả vai hắn, thở ra nói “. La Quan, có khách nhân đến, ngươi không cho ta giới thiệu một chút không?”

La Quan bất đắc dĩ, Tô Khanh quen là vô pháp vô thiên, càng quản nàng càng mạnh hơn, dứt khoát nói thẳng “Vị này là Đổng Lễ Đổng huynh, đây là con của hắn Đổng Bình, bọn hắn là ta cố nhân.”

“Đổng huynh, vị này là Tô Khanh cô nương, là…”

Đổng Bình 2 mắt sáng lóng lánh, vẻ mặt thành thật nói “Cha, tiên sinh thê tử thật đẹp a, ta muốn làm tiên sinh đệ tử, cùng tiên sinh học tập, về sau cũng tìm một cái, cùng sư nương đồng dạng xinh đẹp thê tử.”

—

—

—

—

—

—

Chương 1065 : Thiếu niên kiếm

“Hồ nháo! Đổng Bình, nhanh cho tiên sinh nói xin lỗi, ngươi làm sao dám nói lung tung? !” Đổng Lễ ngoài miệng mắng, mắt bên trong lại tràn đầy cổ vũ.

Nhi tử, làm tốt!

Một bữa cơm ăn đến, Đổng Lễ đối La Quan tay nghề khen không dứt miệng, càng là liên tục nâng chén, đem mình uống có chút lớn.

“Tiên sinh, ngài lúc trước nói đi là đi, ta cũng không kịp đưa ngài… Vốn cho rằng đời này đều không gặp được ngài… Còn tốt thượng thiên chiếu cố, không ngờ cho chúng ta cơ hội lần này…”

Nói liên miên lải nhải, chờ hắn lấy lại tinh thần thời điểm, ngày cũng bắt đầu ngã về tây, Đổng Lễ lắc lắc đầu, đứng lên nói “Ta cùng người trong thôn hẹn xong, muốn tại lão Hắc nhà gặp mặt, hôm nay sắc trời đã không còn sớm… Cái kia, Đổng Bình, chúng ta nên cùng tiên sinh cáo từ.”

Đổng Bình lắc đầu, “Cha, ta không muốn đi… Ta còn không có cùng tiên sinh nói mấy câu đâu, liền nghe ngài tại kia lải nhải…” Hắn nhìn về phía La Quan, mặt lộ vẻ khẩn cầu, “Tiên sinh, ta hôm nay có thể lưu tại cái này sao? Ta cam đoan nghe lời không chạy loạn, ngủ ở rèn sắt hỏa lô phòng là được.” . ? ? . ? ?

Thấy La Quan không có tỏ thái độ.

Hắn vô cùng đáng thương nói “. Sư nương…”

Tô Khanh cười đến híp cả mắt, “La Quan, Đổng Bình nguyện ý cùng ngươi thân cận, liền để hắn ở nhà ở một đêm đi, vừa vặn hôm nay chậm trễ một chút sống, hắn còn có thể cho ngươi giúp điểm bận bịu.”

Đổng Bình tranh thủ thời gian gật đầu, “Đúng, ta có thể cho tiên sinh trợ thủ, ta hiện tại khí lực nhưng lớn!”

La Quan suy nghĩ một chút, “Chờ chút lúc làm việc, ngươi cũng không nên hô mệt mỏi.”

“Không có!” Đổng Bình mừng rỡ kém chút nhảy dựng lên.

Đổng Lễ đứng dậy liền đi, “Tiên sinh, ta còn muốn mua một chút qua mùa đông đồ vật, cái này liền phải đi, Đổng Bình liền giao cho ngài, hắn nếu không nghe lời ngài dùng sức đánh.” Lại cho nhi tử một ánh mắt, hắn vội vàng đẩy cửa rời đi, nụ cười trên mặt làm sao đều không che giấu được.

Một đường thuận lợi, Đổng Lễ rất mau tới đến thành nam lão Hắc nhà, người trong thôn đã trở về không ít, nhìn thấy hắn nhao nhao ngạc nhiên mở miệng, “Lễ ca, hôm nay thật đúng là kỳ quái, chúng ta trước kia đến Lê Nguyên trấn mua sắm, cũng không có thiếu bị bản địa thương hộ ép giá, theo thứ tự hàng nhái sự tình đều đến mấy lần, nhưng lần này thế mà từng cái trên mặt tươi

cười, cho đồ vật lại tốt lại đủ lượng… Hắc, chúng ta trở về hỏi, mọi người gặp phải tình huống thế mà đều không khác mấy, đây thật là kỳ quái, Lê Nguyên trấn tọa địa hộ nhóm biến tính tình không thành?”

“Ai nói không phải! Ta hôm nay tại thành nam mua đầu xuân hạt giống, gặp được mấy cái lưu manh gây chuyện, không chờ ta giao tiền đâu, liền có mấy người xông lại, đem bọn hắn ngay cả đẩy đái đả lôi đi, đằng sau còn có người cùng ta xin lỗi, để ta không muốn so đo, lúc ấy xung quanh người xem ta ánh mắt, một chút liền không giống…” Núi này cây trại thôn dân nói sinh động như thật, mặt mũi tràn đầy kích động mang theo mấy điểm dư vị.

Đổng Lễ trong lòng hơi động, nghĩ đến trước đó tao ngộ, đã có chút kịp phản ứng, đây hết thảy hiển nhiên là bởi vì tiên sinh. Hắn âm thầm kích động một chút, tiên sinh quả nhiên không phải người bình thường, lần này may mắn lại có thể gặp được, Đổng Bình khẳng định phải thử lưu tại tiên sinh bên người…

Hắn suy nghĩ một chút, cho người bên cạnh một ánh mắt, đối phương lập tức kịp phản ứng, đứng dậy đóng kỹ cửa, cũng trái phải nhìn một vòng, trở về gật đầu nói “Lễ ca bên ngoài không ai, ngươi muốn nói cái gì, chúng ta đều nghe đâu.”

Mấy tên thôn bên trong hán tử, bị trận thế này giật mình, biểu lộ không khỏi có chút khẩn trương, “Lễ ca làm sao rồi? Sẽ không phải xảy ra chuyện gì đi?

“

Lão thôn trưởng thân thể 2 năm này càng phát ra suy yếu, năm nay mùa đông sợ là một quan, mà Đổng Lễ luôn luôn uy vọng rất cao, bây giờ dần dần thành mọi người chủ tâm cốt. Hắn đảo qua mọi người, thần sắc trở nên nghiêm túc, hạ giọng nói “Hôm nay tại trên trấn, ta gặp được tiên sinh.”

“Tiên sinh?” Không ít người gãi đầu, có chút phản ứng không kịp.

Ngược lại là lúc trước cùng Đổng Lễ cùng một chỗ, miệng sói chạy trốn 2 tên hán tử, ánh mắt một chút liền sáng, “Lễ ca, ngươi nói là La tiên sinh?”

Đổng Lễ gật đầu, “Không sai, chính là La tiên sinh, hắn bây giờ tại thị trấn phía đông mở nhà tiệm thợ rèn, ta dù không biết nguyên nhân, nhưng tiên sinh làm như vậy tất có đạo lý. Cho nên chuyện này các ngươi biết liền tốt, ai cũng không cho phép nói lung tung, hôm nay Đổng Bình không có trở về, chính là lưu tại tiên sinh kia.”

2 tên hán tử trên mặt, lập tức lộ ra ao ước.

Cũng có người nghĩ đến 3 năm trước đây, kia từng tại thôn bên trên ngắn ngủi lộ diện một mặt ngoại lai quý khách, do dự một chút, nói “. Lễ ca, chúng ta hôm nay tình huống này, cùng tiên sinh có quan hệ?”

Đổng Lễ lắc đầu, “Ta không xác định, nhưng hôm nay ta cũng gặp phải xong việc.” Lúc này, đem Hồng ca những người kia nói một lần.

Một tên thôn hán tranh thủ thời gian mở miệng, “Hồng ca? Ta biết người này, hắn trừ là Lê Nguyên trấn bên trên lớn lưu manh, danh tự liền gọi Lê Hồng, nghe nói nhà bên trong còn có thân thích tại huyện thành làm quan, là cái rất có bối cảnh, quyền thế người… Không sai, nhất định là tiên sinh, nếu không chúng ta những người này, làm sao lại bị người coi trọng như vậy.”

Lần này, chân núi trại người trên mặt lập tức lộ ra kính sợ, bọn hắn không rõ “Tiên sinh” 2 chữ chỗ đại biểu hàm nghĩa, bây giờ lại cảm nhận được lực lượng vô hình.

Đổng Lễ thấy thế trầm giọng nói “Tiên sinh tuyệt không phải người bình thường, chúng ta có thể mượn 3 điểm uy thế đã là vạn hạnh, nhưng chúng ta càng hẳn là rõ ràng, tiên sinh cùng ngươi ta ở giữa cũng không có quá nhiều liên quan, về sau ngàn vạn không thể đánh lấy tiên sinh tên tuổi ở bên ngoài rêu rao, nếu không ta tuyệt không đáp ứng!”

Mọi người tranh thủ thời gian gật đầu.

Hô ——

Đổng Lễ gánh nặng trong lòng liền được giải khai, một lần nữa lộ ra tiếu dung, “Hôm nay cao hứng, để lão Hắc làm nhiều hai loại món ăn mặn, ta xin mọi người uống rượu.”

“Có rượu uống! Đa tạ lễ ca!”

“Ha ha, hôm nay thật sự là có lộc ăn!”

“Lễ ca khí quyển!”

Mọi người mặt lộ vẻ tiếu dung, bầu không khí nhiệt liệt lên.

Chỉ có 2 cái từ tiểu cùng nhau lớn lên đồng bạn, nhìn về phía Đổng Lễ ánh mắt tràn ngập ao ước, nhưng bọn hắn cùng Đổng Lễ quan hệ tốt nhất, tự nhiên sẽ không nói thêm cái gì.

Huống chi, Đổng Bình là bọn hắn trông từ nhỏ đến lớn, đứa nhỏ này tâm tính, tính tình bọn họ cũng đều biết, về sau nếu có tiền đồ, khẳng định cũng ít không được bọn hắn chỗ tốt.

“Lễ ca, chúc mừng!” 1 người thấp giọng mở miệng.

Một người khác do dự một chút, nói “. Lễ ca, nhà ta 2 cô nàng năm nay 13 tuổi, so Bình ca nhi lớn 2 tuổi, ngươi nhìn…”

Đổng Lễ “Ha ha” cười một tiếng, “Được rồi, đều đến uống rượu, hài tử còn tiểu đâu, qua mấy

Năm lại nói.” Hắn cũng sẽ không tùy tiện cho nhi tử đính hôn, chuyện sau này ai biết sẽ như thế nào đâu.

Giữa trưa vốn là uống rượu, lần này Đổng Lễ là thật uống nhiều, nhưng miệng hắn nghiêm cực kì, ai hỏi cũng không nhiều nói 1 chữ.

…

La Quan rèn sắt, Đổng Bình ngay tại bên cạnh hầu hạ, để kéo ống bễ liền kéo ống bễ, để thêm than liền thêm than, bận bịu đầu đầy mồ hôi, nhưng hắn từ đầu đến cuối nở nụ cười, không có la hơn phân nửa âm thanh mệt mỏi. ? ?

Hắn một bên lôi kéo ống bễ, một bên nhìn La Quan gõ chùy, con mắt lóe sáng Tinh Tinh, “Tiên sinh, ngươi rèn sắt giống như cùng người khác không giống nhau lắm…”

La Quan bất động thanh sắc, thản nhiên nói “Cái kia không giống?”

Đổng Bình nghĩ một lát, lắc đầu, “Ta nói không ra, chính là cảm thấy ngài động tác càng trôi chảy, giống như là có một cỗ khí lực đang chảy, nhìn xem là 1 chùy lại 1 chùy không ngừng rơi xuống, kỳ thật càng giống là trọn vẹn… Chiêu thức?” Hắn sờ sờ đầu, cười hắc hắc, “Đây là thôn trưởng gia gia nói với ta, bên ngoài người luyện võ đều hữu chiêu thức mang theo, tiên sinh ngài sẽ võ công đúng không?”

La Quan gật đầu, “Xem như thế đi.” Hắn nhìn thoáng qua Đổng Bình, đón ánh mắt của tiểu tử này, đem chủ đề dời đi chỗ khác, “Lão thôn trưởng hiện tại như thế nào? Đảo mắt 3 năm, hắn thể cốt đã hoàn hảo?”

Đổng Bình lắc đầu, ngữ khí hạ xuống, “Lớn tuổi, thôn trưởng gia gia 2 năm này liền không lớn tốt, ho khan lợi hại, nghe ta cha nói… Có lẽ qua không được mùa đông này.”

Tuyệt linh chi địa, đại đạo chém hết.

Lấy phàm nhân thân thể, từ khó cản sinh lão bệnh tử.

Mà lại lão thôn trưởng lẻ loi một mình, lúc trước gặp mặt lúc, đã cảm thấy hắn sinh tồn dục vọng không mạnh, có này một kiếp cũng là chú định.

“Cỏ cây khô khốc, sinh tử luân hồi, đều là mệnh trung chú định, ngươi cũng không cần quá thương tâm.” La Quan nghĩ đến 3 năm trước đây một trận chiến, những cái kia cao cao tại thượng, cùng bỉ ngạn cách bể khổ tương vọng đại đạo cảnh, cái nào không phải quá khứ tuế nguyệt bên trong, cái nào đó thời kì chói mắt nhất thiên kiêu nhân vật?

Nhưng tuế nguyệt vô tình không đạt bỉ ngạn khó được siêu thoát, lâm vào tiên nhân ngũ suy 3 kiệt, hoặc sống không bằng chết hoặc thống khổ dày vò, cuối cùng ra sức đánh cược một lần vẫn là phải chết.

Lại như Yêu hoàng, gần như kình thiên nhân vật, có thôn thiên hoán nhật ta làm chủ khí phách, thủ đoạn, đồng dạng rơi vào thân tử đạo tiêu hạ tràng.

Cho nên, phàm nhân cùng tiên cũng không bản chất khác nhau.

“Ừm, tiên sinh kiến thức nhiều, ta nghe tiên sinh.” Đổng Bình gật gật đầu, rất nhanh khôi phục lại, lại bắt đầu líu ríu.

Hỏi tiên sinh những năm này đi đâu rồi? Lại hỏi tiên sinh

thế giới bên ngoài cố sự, có thể hay không cùng ta nói lại giảng? Còn hỏi tiên sinh, ngài mỗi ngày rèn sắt mệt mỏi như vậy, không ai hỗ trợ nhưng sao được? Còn nói ngài đừng nhìn ta niên kỷ nhỏ, nhưng ta khí lực lão đại, làm việc nghe lời còn ra sức.

Bá bá bá bá, tiểu tâm tư rõ rành rành.

Đáng tiếc La Quan chỉ là nghe, ngẫu nhiên về hắn vài câu, giống như là lo lắng lấy chuyện gì, cũng không có cho hắn nửa điểm đáp lại.

Đổng Bình có hơi thất vọng, cũng không dám biểu lộ ra, lúc ăn cơm tối bất động thanh sắc tán thưởng sư nương, nói đồ ăn làm ăn ngon cực, lại tranh nhau rửa chén, quét dọn, pha trà, làm xong sau cung kính cung kính kính hành lễ, lúc này mới trở lại hỏa lô phòng.

Chờ hắn rời đi, La Quan ngồi tại

Bên cạnh bàn, trong tay là Đổng Bình pha tốt trà, trầm mặc nhìn qua cách đó không xa hỏa lô trong phòng phát ra sáng ngời.

“Cái này tiểu Đổng Bình, chính là người ngươi muốn tìm a?” Tô Khanh ngồi vào trên đùi hắn, 2 tay nắm ở cổ của hắn, một bên vụng trộm bật hơi, vừa nói “Là rất cơ linh, người nhìn xem cũng thuận mắt, ta thật thích hắn, nếu không đem hắn lưu lại, làm tiệm thợ rèn tiểu học đồ?”

La Quan sờ lấy eo thon của nàng, nói khẽ “Chuyện này, ta còn phải lại ngẫm lại.”

Tô Khanh cắn môi, “Dù sao đều là nghĩ, bằng không chúng ta lên trước giường, ta giúp ngươi ấn ấn bả vai giải lao, thế nào?”

La Quan lắc đầu, “Được rồi, ta vẫn là ngủ giường nhỏ.”

“La Quan!” Tô Khanh nghiến răng nghiến lợi, “Ngươi nghĩ tới sông phá cầu? Hôm qua ta thế nhưng là giúp ngươi… Hôm nay đến lượt ngươi giúp ta, ngươi nghe được không? !”

La Quan khoát tay, “Ta cự tuyệt.”

Hắn lên giường nằm xuống.

Tô Khanh đâu chịu bỏ qua, cứng rắn chui tiến vào hắn ổ chăn bên trong, một hồi lâu phẫn nộ cắn xé, cuối cùng lại bị đè xuống.

Bên tai rốt cục thanh tĩnh.

La Quan thở dài một hơi, dạng này thời gian, lúc nào mới là cái đầu a.

Ta rất muốn 1 người một mình, không nhận nửa điểm quấy rầy…

La Quan nhướng mày, “Điểm nhẹ, ngươi gặm bắp ngô đâu? !”

Đêm dài, hàn phong gào thét.

Tô Khanh giày vò sau một lúc rốt cục ngủ, đỏ bừng

khuôn mặt bé nhỏ, có thể thấy được đêm nay cháo rất là bổ dưỡng dưỡng sinh.

La Quan nghe phía bên ngoài một điểm động tĩnh, đứng dậy xuống giường, trước giúp nàng sẽ bị giác che đậy tốt, đứng dậy đẩy cửa ra ngoài.

Tối nay có trăng, sương bạch rải đầy đại địa, viện tử bên trong 1 đầu con chó vàng, chính đối hoàn cảnh lạ lẫm choáng váng. Đột nhiên mở cửa động tĩnh dọa nó nhảy một cái, quay người liền muốn chạy thời điểm, liền nghênh tiếp La Quan ánh mắt, nó từ đó cảm nhận được một phần bản năng bên trong thân cận.

La Quan hơi dừng lại, vẫy tay, “Tới.”

Con chó vàng “Sưu” một chút vọt tới, dán chân của hắn cái đuôi dao thành tốn, mặt mũi tràn đầy đều là vui vẻ.

La Quan đưa thay sờ sờ đầu của nó, “Ta biết tên của ngươi, ngươi gọi lớn hoàng đúng hay không?”

“Gâu!”

Con chó vàng cao hứng lăn lộn.

La Quan lộ ra tiếu dung, nói khẽ “Chủ nhân của ngươi, thật sự là một cái không tầm thường tiểu gia hỏa , đáng tiếc…” Hắn trầm mặc hồi lâu, “Lớn hoàng, ngươi nói ta có nên hay không, cho hắn một cái cơ hội? Ta đích xác chưa nghĩ ra, bởi vì đã cho người khác hi vọng, lại đem hi vọng đánh nát, đó mới là lớn nhất tàn nhẫn a.”

Con chó vàng không biết nói chuyện, nhưng nó thân cận, nhu mộ ánh mắt, một mực rơi vào La Quan trên thân, cái đuôi một mực diêu a diêu, diêu a diêu.

La Quan nhìn qua nó, trong lòng dần dần có quyết định.

Hừng đông, con chó vàng biến mất không thấy gì nữa, Đổng Bình nắm lấy kiếm gỗ đi ra ngoài, vào đông mới lên mặt trời đem kim hồng sắc quang mang chiếu vào tiểu tiểu thiếu niên trên thân, lộ ra 1 trương hưng phấn khuôn mặt, nhìn thấy La Quan hắn lớn tiếng nói “Tiên sinh, đêm qua ta làm giấc mộng, ngài tặng cho ta cái này đem kiếm gỗ, nó thật biến thành nhà ta đầu kia con chó vàng, còn hướng ta vẫy đuôi đâu!”

—

—

—

—

—

—

Chương 1066 : Tiên sinh

La Quan gật gật đầu, “Ta biết.”

Đổng Bình rất giật mình, “Tiên sinh ngài thật tin tưởng?”

La Quan vỗ vỗ bờ vai của hắn, “Ừm. Đi trước thu thập một chút đi, chờ chút đến ăn điểm tâm.”

“Biết tiên sinh!”

Đổng Bình tâm tình thật tốt, là hắn biết tiên sinh không phải người bình thường, sẽ không theo thôn bên trong đồng bạn đồng dạng, cho là hắn luôn luôn yêu cầm nằm mơ sự tình khoác lác.

Điểm tâm rất đơn giản, cháo gạo, bánh bao cùng dưa muối.

Ăn vào một nửa thời điểm Đổng Lễ đến, liên tục khoát tay, “Nếm qua, ta nếm qua, tiên sinh các ngươi tiếp tục ăn, ta chờ là được.”

Hắn ngồi tại cửa ra vào, 2 tay không ngừng xoa nắn đến cùng một chỗ, biểu lộ xem ra rất khẩn trương, nhìn xem La Quan lại nhìn về phía Đổng Bình, mấy lần muốn nói lại thôi.

Ăn cơm xong, Đổng Bình vội vàng đứng dậy thu thập, lại bị “Tô Khanh” ngăn lại, giọng nói của nàng ôn nhu, nói “. Ngươi tại cái này cùng tiên sinh nói chuyện, ta tới.” . ? ? .

Sư nương vẫn như cũ mỹ lệ, giống như là tiên nữ trên trời, nhưng nàng cho Đổng Bình cảm giác lại tựa như biến thành người khác, cặp kia đẹp mắt đôi mắt để người kính sợ.

Hắn vô ý thức gật đầu, cùng sư nương rời đi về sau, mới nhỏ giọng nói “Tiên sinh, sư nương không có sao chứ? Ta cảm thấy nàng… Ân, giống như không quá dễ chịu…” Đổng Bình nói rất uyển chuyển.

La Quan nhìn hắn một cái, “Không có việc gì, mời ngươi cha tới, lại pha một bình trà.”

Đổng Lễ khoát tay không nguyện ý ngồi xuống, đứng uống hai hớp trà, hắn cắn răng một cái đặt chén trà xuống, trực tiếp giữ chặt Đổng Bình, “Tới, quỳ xuống!”

Đổng Bình không nói hai lời, quỳ gối La Quan trước mặt.

Gặp hắn không có ngăn cản, Đổng Lễ trong lòng vui mừng, khom người nói “Không dám lừa gạt tiên sinh, ta không nghĩ Đổng Bình giống như ta, cả một đời vây ở mảnh này nho nhỏ thiên địa bên trong, đi có thể một chút nhìn tới đầu nhân sinh, khẩn cầu tiên sinh đem hắn giữ ở bên người, từ trên xuống dưới nhà họ Đổng khắc sâu trong lòng ngũ tạng, vĩnh thế không quên!”

Đổng Bình “Bành” một tiếng, cái trán trùng điệp chạm đất, “Tiên sinh, Đổng Bình muốn cùng theo tại ngài trái phải, nghe ngài dạy bảo, cầu tiên sinh thu lưu!”

Hai cha con cái, đều là trịch địa hữu thanh.

La Quan nâng chung trà lên, chậm rãi uống vào mấy ngụm, nhìn Đổng Bình, lại nhìn về phía Đổng Lễ, nói “. Đổng huynh, nhà ngươi cùng La mỗ hữu duyên, Đổng Bình đứa nhỏ này ta cũng thích, nhưng có đôi khi một chút có thể nhìn tới đầu nhân sinh, chưa chắc không phải hạnh phúc.”

Hơi dừng lại, “Có lẽ, khi tầm mắt mở ra về sau, kiến thức càng nhiều trong lòng cũng đem càng thêm dày vò, thống khổ. Đến lúc đó Đổng Bình có thể sẽ hối hận, có thể sẽ oán hận, hắn vốn có thể an ổn, thái bình qua cả đời, là ngươi ta quyết định, để hắn bị cực khổ.”

Đổng Lễ trừng lớn mắt, hắn không quá lý giải La Quan nói đây hết thảy, một trái tim lại “Bành bành” nhảy không ngừng, có loại khó tả sợ hãi cùng bất an, thậm chí trước kia kiên định suy nghĩ, tại thời khắc này đều chần chờ.

Đúng lúc này, Đổng Bình lớn tiếng nói “Tiên sinh, ngài nói đây hết thảy, tương lai đều có thể sẽ phát sinh, nhưng nếu như ta ngay cả dạng này tương lai đều chưa thấy qua

, ta không cam tâm.”

Hắn ngẩng đầu, cái trán hơi sưng, đôi mắt sáng tỏ mà kiên định, “Mời tiên sinh, cho ta 1 cái mở mắt ra, thấy rõ thế giới này cơ hội, dù là bởi vậy mình đầy thương tích, ta không hối hận!”

“Bình nhi…” Đổng Lễ vô ý thức mở miệng.

Đổng Bình nói “. Cha, hài nhi tâm ý đã quyết.”

La Quan đón ánh mắt của hắn, “Không hối hận?”

“Vạn tử bất hối!”

“Được.” La Quan gật đầu, “Kể từ hôm nay, ngươi liền gọi ta 1 câu tiên sinh đi.”

Đều là “Tiên sinh”, nhưng từ giờ trở đi, hàm nghĩa hiển nhiên đã là khác biệt.

Đổng Bình đại hỉ, cung cung kính kính vì La Quan rót chén trà, quỳ xuống đất 2 tay dâng lên, “Tiên sinh, mời uống trà.”

La Quan tiếp nhận, nhàn nhạt uống một ngụm.

Một lát sau, Đổng Lễ cáo từ rời đi, hắn hôm nay đem dẫn người về núi cây trại, trước khi chia tay căn dặn nhi tử, “Không cần lo lắng nhà bên trong, ta cùng ngươi nương sẽ chiếu cố tốt nãi nãi, đi theo tiên sinh bên người nghe lời, đừng cho tiên sinh gây phiền toái.”

Xoa xoa phiếm hồng khóe mắt, lại cung cung kính kính đối đến chỗ thi lễ một cái, quay người bước nhanh mà rời đi.

Đổng Bình rất không bỏ, nhưng hắn chỉ là hướng phía phụ thân rời đi phương hướng, lẳng lặng nhìn một hồi, liền quay người trở lại trong viện, “Tiên sinh.”

“Cha ngươi đi.”

“Ừm.”

“Muốn quen thuộc loại này biệt ly, có lẽ về sau ngươi sẽ rời đi Lê Nguyên trấn, đi rất rất xa bên ngoài địa phương, trở lại không biết phải bao lâu về sau.” La Quan nhìn về phía Đổng Bình, “Phải nhớ kỹ, đây là hôm nay chính ngươi lựa chọn, về sau khổ, mệt mỏi, đừng khóc cái mũi.”

Đổng Bình lắc đầu, chân thành nói “Ta sẽ không.” Hắn ánh mắt sáng tỏ, kích động, “Tiên sinh, chúng ta hôm nay làm cái gì?”

“Rèn sắt.”

“A? !”

…

1 năm sau.

Bên cạnh lò lửa, cao lớn một đoạn, thân thể rõ ràng cường tráng bắt đầu Đổng Bình, chính huy động 1 con thiết chùy, đập 1 khối thỏi sắt “Đương đương” rung động, rất nhiều đốm lửa 4 phía bắn tung toé, phản chiếu ra hắn đáy mắt cứng cỏi cùng bình tĩnh.

Ban đầu, không được đến tiên sinh “Chân truyền”, ngược lại để hắn mỗi ngày chỉ là làm từng bước rèn sắt lúc, Đổng Bình có chút thất vọng.

Nhưng hắn rất nhanh liền điều chỉnh tốt tâm tính, chậm

rãi tìm được rèn sắt niềm vui thú —— quan sát tiên sinh, học tập tiên sinh, trở thành tiên sinh, siêu việt tiên sinh!

Đây là Đổng Bình cho mình lập mục tiêu, nhưng hắn phát hiện cái này rất khó, mình nhiều nhất tiến hành đến bước thứ 2… Không, xác thực nói, là kẹt tại bước đầu tiên cùng bước thứ 2 ở giữa

.

Bởi vì tiên sinh rèn sắt thời điểm, nhìn như là đơn giản, đồng dạng buồn tẻ động tác, trên thực tế lại có rất lớn khác biệt, Đổng Bình không biết muốn làm sao nói, nhưng hắn có thể nhìn ra được, mỗi lần vừa học được về sau, liền sẽ có mới đồ vật xuất hiện.

Có lẽ, đây chính là tiên sinh đối với hắn dạy bảo.

Sau nửa canh giờ, theo “Ầm ầm” một trận màu trắng hơi nước bốc lên, cái này vừa đánh tốt cuốc lộ ra hình dạng của mình, vô cùng đơn giản, nhưng cuốc mặt ngoài phản chiếu lấy sắc trời, tinh mịn đánh trên dấu vết, nổi lên một vòng kim loại đặc hữu quang trạch. ? ?

Đổng Bình nhìn kỹ thêm vài lần, hài lòng gật đầu, xác định mình lại học được, tiên sinh “Tân giáo” một vài thứ. Hôm nay làm việc không sai biệt lắm hoàn thành, hắn cẩn thận thu thập một chút hỏa lô phòng, đem vật dụng phân loại phân biệt bày ra chỉnh tề.

Nắm lên kiếm gỗ, Đổng Bình đi đến viện tử bên trong, nhắm mắt điều chỉnh một hồi gào thét, thiếu niên đột nhiên thủ đoạn khẽ động, kiếm gỗ gào thét đâm ra.

Chỉ là 1 cái 13 tuổi thiếu niên, chỉ là 1 đem tiện tay làm được kiếm gỗ, lúc này lại cho người ta một loại, khó nói lên lời lăng lệ phong mang, dù không cường thịnh lắm, lại óng ánh mà sáng rực, như muốn đem đỉnh đầu cái này một khoảng trời cho trực tiếp xé nát.

Bất quá phần này phong mang, bị thiên địa cho áp chế không hiện, thậm chí không thể tản mát ra nửa điểm, nhưng nó cũng không có như vậy tiêu tán, mà là không ngừng hội tụ đến Đổng Bình trong tay kia đem kiếm gỗ bên trong.

La Quan ngồi tại dưới mái hiên, hắn bây giờ động thủ ít, đại bộ phận điểm thợ rèn sống, đều giao cho Đổng Bình đến xử lý, nhìn qua múa kiếm thiếu niên, hắn vô ý thức híp híp mắt.

“Đổng Bình là cái khó được hài tử, thật là khiến người hiếu kì, nếu như hắn sinh ở ngoại giới, sẽ là gì cùng kinh diễm tuyệt tuyệt.” Hoa Thần chậm rãi mở miệng, ánh mắt bộc lộ một tia trìu mến, nhưng càng nhiều hơn là không đành lòng.

La Quan lắc đầu, “Trên đời không có nếu như.”

Hoa Thần do dự một chút, nói “. Ngươi chuẩn bị dẫn hắn rời đi?”

“Ừm, nhưng ở trước khi đi, ta sẽ hỏi lại hắn một lần.”

Hoa Thần nói “. Hắn khẳng định sẽ đi theo ngươi.” 1 năm qua này, nàng đứng ngoài quan sát Đổng Bình nhất

cử nhất động, đối với hắn hiểu rõ rất sâu.

Lần này, đổi La Quan trầm mặc xuống dưới, hồi lâu mới nói “Ta biết.”

Đem Đổng Bình mang đi ra ngoài, thân là “Phong sơn di tích” chủ nhân mới, hắn có năng lực như thế.

Nhưng hắn không thể thật, mang đi ra ngoài 1 cái “Linh cơ đoạn tuyệt, đại đạo đứt đoạn” Đổng Bình, cái này liền phi thường khó khăn.

Hoa Thần đã sớm đoán được cái gì, chỉ là chưa từng từng hỏi nhiều, nàng nói khẽ “Nếu có cần ta hỗ trợ, ta có thể xuất thủ.”

La Quan cũng không kỳ quái, chỉ chọn một chút đầu nói “. Là có chút ý nghĩ, ngươi hỗ trợ tham mưu một hai.”

Luyện kiếm kết thúc.

Đổng Bình lau mồ hôi, chạy tới cao hứng nói “Tiên sinh, ta vừa rồi cái nào đó

Nháy mắt, đột nhiên cảm thấy kiếm của ta thật nhanh, nhanh đến nhưng đuổi kịp bay nhanh nhất chim, nhưng chờ ta nhìn kỹ thời điểm, nó lại trở nên thật chậm, giống như là bị thứ gì ngăn chặn, ngài biết đây là có chuyện gì sao?”

La Quan nói “. Đây là bởi vì ngươi tiến bộ.” Dừng một chút, tiếp tục nói “Đổng Bình, ngươi ghi nhớ, bất luận thời điểm nào, địa phương nào, ngươi đều là cái luyện

kiếm thiên tài, biết sao?”

“Thiên tài?” Đổng Bình nhếch môi, cười xán lạn vô song.

Đây là tiên sinh lần thứ 1 khen hắn.

Ban đêm, Hoa Thần dọn xong bát đũa, gọi bọn hắn tới dùng cơm.

Cùng La Quan sau khi ngồi xuống, Đổng Bình mới cung cung kính kính hành lễ, “Tạ ơn sư nương.”

Hắn bây giờ cũng quen thuộc, sư nương tính tình biến hóa, có đôi khi nàng rất nhảy thoát, giống như là cái không có lớn lên tiểu cô nương đồng dạng, thèm ăn mà lại có chút lười, nhưng đối với hắn phi thường thân cận, luôn luôn cười lộ ra răng trắng, để Đổng Bình cảm thấy rất ấm áp.

Nhưng có đôi khi sư nương là rất uy nghiêm, nàng rõ ràng không có làm cái gì cũng không có nhiều lời, chỉ là một ánh mắt, cũng làm người ta nhịn không được sinh lòng kính sợ.

Ăn cơm xong, Đổng Bình muốn động thủ thu thập, bị sư nương nhìn thoáng qua, hắn cười ngượng ngùng 2 tiếng, hành lễ nói “Tiên sinh, sư nương, ta đi về nghỉ trước.”

Chờ hắn rời đi về sau, Hoa Thần thu thập xong bát đũa, cho La Quan ngâm chén trà, “Ta cảm thấy, vẫn còn có chút quá mạo hiểm.”

La Quan nhấp một ngụm trà, cảm thụ được giữa răng môi nóng hổi, “Không mạo hiểm, sao có thể cải mệnh?”

Năm đó, nếu không phải phụ thân dốc hết sức tranh thủ, hắn ôm hẳn phải chết tín niệm xông vào thiên hỏa uyên, lại nơi nào sẽ có hôm nay La Quan.

Hiện nay, liền đến phiên Đổng Bình.

Hoa Thần gật gật đầu, phủ phục ghé vào trên người hắn, mềm đạn xúc cảm đánh tới, tiếp lấy cắn La Quan lỗ tai, “La đạo hữu, bằng không tối nay, 2 ta cẩn thận giao lưu một phen, nói không chừng ta có thể có biện pháp gì tốt, có thể giúp được tiểu Đổng Bình đâu?”

La Quan ánh mắt chớp lên, Tô Khanh tính toán Đại Nghiệt uyên thi long, lại hung hăng tính toán 1 đem Hoa Thần, từ thập tử vô sinh tuyệt cảnh thoát thân mà ra, bây giờ càng đạt được, cơ hồ cùng Hoa Thần bình khởi bình tọa địa vị, tâm tính, thủ đoạn đều là đỉnh tiêm.

Có lẽ, nàng thật đúng là có thể có ý định gì.

Còn nữa nói, điểm giường ngủ hơn 1 năm, thường xuyên gặm bắp ngô uống bổ dưỡng cháo, nàng bây giờ sắc mặt hồng nhuận, hẳn là không chuyện gì đi?

“A!”

Tô Khanh hô nhỏ một tiếng, 2 tay ôm ngực, “La đạo hữu, ngươi muốn làm gì? Người ta thế nhưng là trong sạch cô nương, ngươi tuyệt đối đừng làm loạn, không phải ta muốn gọi người!”

Nàng một mặt hoảng sợ thất thố, huyền mà muốn khóc.

Yêu tinh này!

Diễn kỹ càng tinh xảo hơn…

Một đêm này, nguyệt ẩn tinh ám, xấu hổ không dám mở mắt.

—

—

—

—

—

—

Chương 1067 : Quái vật

Thời gian qua đi năm hơn, lại đi đường xưa. . 45. ? ? ? ? ? ? . ? ? ? ? ? ? ? 5? 2? 0? . ? ? ? ? ? ? ? . 45. ? ? ? ? ? ? ? . ? ? ? ? ? ? ? 5? 2? 0? . ? ? ? ? ? ? ?

Nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly chi hơn, La Quan rốt cuộc minh bạch, vì sao lúc trước bị thần bí cùng không biết cuốn vào, hắn sẽ tâm sinh cực lớn báo động không thể bỏ qua Hoa Thần.

“Bỉ ngạn chỉ dẫn…”

Hắn tại Hoa Thần thể nội, cảm thấy mấy điểm đặc thù ba động, xác định là vật này không sai, chỉ là khí tức rất yếu ớt, như chôn sâu dưới mặt đất hạt giống, bây giờ mới vừa vặn phá xác mà ra.

3 năm trước đây một trận chiến, đại hoang vị kia chấp niệm cưỡng ép điều động ngân bạch, ma chủng chi lực, chém ra bỉ ngạn 1 kiếm, đã xem cái kia đạo chỉ dẫn thiêu đốt hầu như không còn.

Nhưng ai lại có thể ngờ tới, Hoa Thần thể nội “Xuân ý từ uẩn” “Bên trong giấu càn khôn”, lại sớm lưu lại 1 viên “Hạt giống” .

Bây giờ hạt giống này lại lần nữa mọc rễ nảy mầm , cùng cấp “Khởi động lại tân sinh” cùng đại hoang vị kia lại không liên quan, mà là bị đánh lên, độc thuộc về La Quan lạc ấn —— đây là thuộc về hắn 1 đạo chỉ dẫn, một phần nói duyên, 1 cái siêu thoát thời cơ!

Đương nhiên, “Hạt giống” vừa mới nảy sinh, không biết bao lâu mới có thể thành thục, trong đó nhất định có rất nhiều biến số, khó khăn trắc trở —— đây là mệnh số hạn định tránh cũng không thể tránh, liên quan đến nhân quả càng lớn, liền càng là khó mà thành tựu, bởi vì cái gọi là thiên tướng hàng chức trách lớn tại tư nhân vậy, trước phải ba lạp ba lạp.

Điểm này sử dụng tại trên người La Quan cũng rất thỏa đáng, các ngươi tưởng rằng ta nguyện ý giày vò, khắp nơi dẫn chiến, cái kia cái kia không quá bình, đi cái kia cái kia chết một mảnh sao? Đây đều là mệnh, ta cũng rất bất đắc dĩ, ta cũng rất muốn an ổn sinh hoạt a!

Lúc này, Tô Khanh miễn cưỡng mở mắt ra, về nhìn hắn một cái, “Làm sao rồi?” Nàng cuống họng có chút khàn khàn, đêm qua quá kiêu căng.

La Quan lắc đầu, “Không có gì. Trời liền muốn sáng, ta trước rời giường, ngươi lại ngủ tiếp một hồi đi.”

“Không muốn.” Tô Khanh đưa tay ôm lấy hắn, lại đem chăn bông đắp lên trên thân hai người, “Chính ta lạnh, ngươi bồi ta lại ngủ một chút.”

“… Chỉ ngủ.”

“Ừm.”

Một lát sau, chăn mền như điên, nhấc lên ngàn cơn sóng.

La Quan cười lạnh, “A! Nữ nhân, tên của ngươi gọi nói không giữ lời!”

Tô Khanh nghiến răng nghiến lợi, “Ta chính là không tin, ta đường đường cày không xấu một mảnh đất, hàng phục không được ngươi đầu này man ngưu!”

“Ta phải vì thiên hạ bọn tỷ muội chính danh!”

Tiên sinh từ hôm nay muộn.

Đổng Bình sau khi rửa mặt, trước làm tốt điểm tâm, mình nếm qua về sau, tiến vào hỏa lô phòng bên trong bắt đầu bận rộn.

Chờ hắn lại đánh tốt 1 mang củi đao, mặt trời lên cao thời điểm, rốt cục nghe tới tiếng mở cửa.

Đổng Bình buông xuống thiết chùy, tranh thủ thời gian tới hành lễ, “Tiên sinh.”

Hắn đê mi thuận nhãn một mặt bình tĩnh.

“Khục!” La Quan ho nhẹ một tiếng, “Điểm tâm đâu? Sư nương của ngươi đêm qua nhiễm phong hàn, hôm nay liền không ra ăn cơm.”

Đổng Bình nói “. Đã chuẩn bị kỹ càng, mời tiên sinh hơi chờ.”

La Quan bưng đồ ăn tiến vào phòng, phía sau Đổng Bình nhếch miệng cười, lại chạy tiến vào hỏa lô phòng bên trong làm việc.

Sau giờ ngọ thời điểm, Đổng Bình rốt cục nhìn thấy tiểu sư nương —— ân, chính là tính tình nhảy thoát, rất thích trêu cợt người cái kia.

Mặc dù tiên sinh chưa hề nói qua, nhưng Đổng Bình cảm giác luôn luôn nhạy cảm, mơ hồ phát giác được cái gì.

Cũng liền có tiểu sư nương, đại sư nương xưng hô, đương nhiên hắn chỉ dám lưu tại đáy lòng, là tuyệt đối sẽ không nói ra.

“Gặp qua tiên sinh, sư nương.”

Tô Khanh nháy mắt mấy cái, khẽ cười nói “Tiểu Đổng Bình, vóc dáng lại cao lớn nha, còn tiếp tục như vậy, qua cái 1-2 năm, nhà ngươi tiên sinh liền nên cho ngươi cưới vợ.”

Một câu, Đổng Bình mặt đỏ bừng, “Sư nương, ngài lại chê cười ta… Ta không cưới nàng dâu, tiên sinh, sư nương là nói đùa, đúng không?”

Hắn có chút khẩn trương, dưới tình huống bình thường cùng hắn không chênh lệch nhiều nam hài, đích xác đến làm mai niên kỷ, chừng mười lăm tuổi liền sẽ thành hôn.

La Quan nhấp một ngụm trà, nói “. Sư nương của ngươi nói không sai, có lẽ thành thân chuyện này, ngươi thật sự nên suy tính một chút.”

Cùng Tô Khanh giao lưu mấy lần, hắn thật đúng là đạt

được 1 cái đề nghị hữu dụng, kia là Tô Khanh trước đó, vì chính mình chuẩn bị chuẩn bị ở sau 1 trong. Dù sao, đối nàng mà nói cơ hội chỉ có một lần, một khi thất bại hẳn phải chết không nghi ngờ, đương nhiên phải làm tốt chu toàn ứng đối.

Cùng La Quan trước đó biện pháp đặt chung một chỗ, miễn cưỡng có thi triển khả năng, nhưng phong hiểm vẫn như cũ rất cao.

Thất bại, liền sẽ chết.

Đổng Bình liều mạng lắc đầu, “Không! Tiên sinh, ta không muốn thành thân, ta cho tới bây giờ đều không nghĩ tới chuyện này, liền nghĩ một mực đi theo tiên sinh.”

La Quan lắc đầu, “Thôi, chuyện này ta ngày sau, sẽ cùng cha ngươi, nương thương lượng một chút, đến lúc đó rồi nói sau.”

“Vâng.” Đổng Bình bất đắc dĩ chắp tay.

La Quan phất phất tay, “Từ hôm nay trở đi, mỗi ngày ngủ trước đó uống một chén dược thiện, không nên hỏi vì cái gì, uống chính là.”

Dược thiện vật liệu là Tô Khanh, tại Hoa Thần trữ vật pháp bảo bên trong, La Quan dù không thể thay đổi “Linh cơ đoạn tuyệt” hiện trạng, nhưng chung quy có chút đặc quyền.

Đương nhiên, liều lượng rất nhỏ, muốn tuần tự dần tiến vào, nếu không đại bổ cũng lớn độc, tuyệt không phải

Đổng Bình hiện tại liền có thể tiếp nhận.

Mùa đông qua đi, xuân về hoa nở, Hoa Thần không biết đang làm cái gì, gần nhất ra thời gian càng lúc càng ngắn, ngược lại để Tô Khanh qua đủ đủ nghiện.

La Quan chơi lên mấy lần về sau, gặp nàng khuôn mặt nhỏ bắt đầu trắng bệch, quả quyết lại bắt đầu điểm giường ngủ, Tô Khanh làm ầm ĩ mấy lần không có kết quả về sau, đành phải hung dữ gặm bắp ngô.

Miệng bên trong còn hô hào, phải ăn nhiều uống nhiều dưỡng sinh thể, đợi trở lại đỉnh phong lúc lại cùng La Quan ganh đua cao thấp!

Lại nhỏ giọng nói thầm, dày thổ vĩnh viễn không nói bại, tất yếu man ngưu cúi đầu nhận thua vân vân.

Khí La Quan đè lại nàng một hồi lâu đánh, đánh sau đồi "Đôm đốp" rung động, sóng cả cuồn cuộn.

Tiệm thợ rèn sống đã triệt để ném cho Đổng Bình, cũng không phải La Quan lười biếng, mà là một năm qua đi trong cơ thể hắn cái kia đạo tân sinh lực lượng, đã từ từ hướng tới vững chắc, không nên lại phức tạp.

Lấy La Quan tính ra, nhiều nhất thêm nửa năm nữa thời gian, liền có thể rời đi cái này bên trong, hắn lại cảm giác có chút không nỡ.

Dù sao, như vậy an ổn, thái bình thời gian, đối La Quan mà nói, thật là ít càng thêm ít.

Nhưng La Quan trong mắt phần này an ổn, thái bình, lại dần dần có gợn sóng, trước hết nhất phát giác được chính là Đổng Bình, hắn phát hiện gần đây tiệm thợ rèn bận rộn rất nhiều, không ít người người giang hồ đến đây cầu lấy binh khí, đao thương kiếm kích số lượng gia tăng thật lớn, ngược lại là nông cụ loại hình, cơ hồ đều không nhìn thấy.

Ngẫu nhiên, Đổng Bình sẽ ra cửa mua sắm lương thực, đồ ăn thịt, thấy Lê Nguyên trấn bên trên bầu không khí khẩn trương, thỉnh thoảng có nhân cao mã đại võ giả tới lui vội vàng.

Hắn nghe nói tựa như là bên ngoài, xuất hiện một đầu rất đáng sợ dã thú, đã có mấy chi thương đội gặp nó độc miệng.

Từ ngày đó trở đi, Lê Nguyên trấn bên trên bầu không khí, liền trở nên khẩn trương lên, lương thực giá cả cũng tại một đường lên nhanh.

Nhưng đôi này tiệm thợ rèn ảnh hưởng lại rất nhỏ, bằng vào xuất sắc tay nghề, trấn đông đồ sắt danh tiếng sớm đã truyền ra, mỗi ngày đều có người đến đây cầu lấy binh khí, dù là giá cả trướng mấy lần về sau, vẫn như cũ có thụ truy phủng.

1 ngày này, trời mới vừa tờ mờ sáng, Đổng Bình còn không có rời giường, liền nghe tới tiếng gõ cửa dồn dập.

Hắn nhíu nhíu mày, tiệm thợ rèn mở cửa thời gian đã sớm xác định, lại thêm một chút nguyên nhân, có rất ít người đến đây quấy rầy.

Đứng dậy xuống giường, đem cửa sân mở ra sau khi, Đổng Bình sắc mặt biến hóa.

Ngoài viện đứng không ít người, từng cái sắc mặt trắng bệch, ánh mắt vẫn còn hồi hộp, sợ hãi, như nhìn thấy cái gì thứ rất đáng sợ.

1 bộ cáng cứu thương chính bày ở ngoài cửa, phía trên nằm cả người mặc giáp trụ khôi ngô hán tử, nhưng hôm nay hắn nửa cái lồng ngực cơ hồ bị xé nứt, kia kiên cố giáp trụ lại giống như là, bị một loại nào đó dã thú lợi trảo cho cưỡng ép xé mở, máu tươi nhuộm đỏ mảng lớn, khiến người nhìn thấy mà giật mình.

Lê Hồng nửa người bị máu tươi nhiễm đỏ, chính một mặt thần sắc khẩn trương vịn cáng cứu thương, thấy Đổng Bình mở cửa, hắn thở sâu miễn cưỡng gạt ra khuôn mặt tươi cười, “Gặp qua Đổng Bình tiểu ca, tại hạ Lê Hồng hôm nay mạo muội cầu kiến tiên sinh, còn xin tiểu ca thay thông truyền, Lê mỗ vô cùng cảm kích!”

Nói xong khom người cúi đầu.

Hắn là thật không có biện pháp, chỉ có thể lấy ngựa chết làm ngựa sống chữa.

Đổng Bình ổn định tâm thần, đối với hắn gật gật đầu, “Tốt, xin chờ.”

Khép lại cửa sân, hắn vội vàng đi vào bên trong.

“Hồng thiếu gia! Tướng quân nhanh không được, chúng

ta không đi tìm đại phu, đến tiệm thợ rèn làm cái gì…” Một tên nhấc cáng cứu thương mặc giáp lão binh, mặt mũi tràn đầy lo lắng mở miệng.

“Đúng vậy a! Thiếu gia, tranh thủ thời gian an bài xe ngựa đi, trên trấn đại phu không được, còn có huyện thành Cố thần y, tướng quân tổn thương kéo không được!”

Một tên khác quân tốt cũng nói.

Lê Hồng thở sâu, gầm nhẹ nói “Ngậm miệng! Tướng quân là ta thân thúc, ta so với các ngươi đều lo lắng!”

Hắn đảo qua mọi người, “Cố thần y đích xác lợi hại, nhưng Lê Nguyên trấn khoảng cách huyện thành 360 bên trong, chúng ta không ăn không uống cũng muốn chạy 2 ngày, tướng quân chống đỡ không đến… Huống chi, các ngươi đừng quên bên ngoài trấn súc sinh kia, nó sẽ không cho chúng ta cơ hội viện binh…”

Như nghĩ đến cái gì chuyện rất đáng sợ, thân thể của hắn run một cái, mắt lộ hoảng sợ.

2 cái quân tốt ở bên trong, mọi người đồng thời rùng mình một cái.

Thảm!

Quá thảm!

Huyện thành phái tới viện binh

Binh, lại bị đầu kia hắc hổ cơ hồ giết sạch, cái kia khổng lồ thân thể, lực lượng kinh khủng, cùng băng lãnh, ánh mắt giễu cợt, quả thực chính là trong truyền thuyết quái vật.

Đổng Bình không dám trì hoãn, vội vàng chạy đến tiên sinh trước phòng, vừa muốn ngẩng đầu gõ cửa, cửa phòng liền từ bên trong mở ra.

“Tiên sinh!”

Đổng Bình phanh phanh nhảy một trái tim, đột nhiên liền an ổn xuống dưới, “Bên ngoài đến một đám người, xem ra giống như là bị thứ gì cho tập kích, trên cáng cứu thương còn nằm 1 cái xuyên giáp trụ tướng quân, người cầm đầu nói là gọi Lê Hồng, đến đây cầu kiến ngài.”

Lê Hồng?

La Quan ánh mắt chớp lên, thản nhiên nói “Biết, ta đi qua nhìn một chút.”

Hắn đi ra ngoài.

Đổng Bình vội vàng đuổi theo.

Cửa sân lại lần nữa mở ra, La Quan ánh mắt tại trên cáng cứu thương hơi ngừng lại, chợt nhíu nhíu mày.

“Lê Hồng, bái kiến tiên sinh!” Lê Hồng vội vàng hành lễ, lại quay người quát khẽ, “Còn đứng ngây đó làm gì? Cùng ta cùng một chỗ bái kiến tiên sinh!”

Một đám người nghe lệnh hành lễ, lại nhịn không được âm thầm nhíu mày, nghĩ thầm cái này Lê Hồng bị dọa sợ không thành? Không tranh thủ thời gian cầu viện hoặc là đào mệnh, chạy tới lấy thấy 1 cái thợ rèn? Làm sao, chẳng lẽ người này còn có thể giết, bên ngoài trấn du đãng đầu kia quái vật không thành?

La Quan nhìn hắn một cái, nói “. Đổng Bình, ngươi quá khứ cùng hắn cùng một chỗ đem người nhấc tiến đến, cái khác đều chờ ở bên ngoài.”

“Vâng, tiên sinh.” Đổng Bình tiến lên.

Lê Hồng vội vàng nói “Làm phiền!” Nháy mắt để 2 tên quân tốt thối lui, lại trầm giọng nói “Ta không có ra trước, đều chờ ở cái này!”

Nhấc lên cáng cứu thương, đi theo sau La Quan đi vào, cửa sân “Bịch” một tiếng lại đóng lại.

Phù phù ——

Buông xuống cáng cứu thương, Lê Hồng trực tiếp quỳ xuống, cuống quít dập đầu, “Tiên sinh, cầu tiên sinh mau cứu thúc thúc ta, hắn vì cứu Lê Nguyên trấn bị dã thú gây thương tích, không nên đột tử nơi này a!” Lê gia phú quý đều tại thúc thúc trên người một người, hắn nhìn như trấn định, kì thực phe mình tấc đại loạn.

“Dã thú?” La Quan lại liếc mắt nhìn, kia trên cáng cứu thương người, “Chuyện này, chỉ sợ không có ngươi nói đơn giản như vậy đi.”

Lê Hồng một mặt giật mình, “Tiên sinh… Hẳn là ngài biết cái gì…”

La Quan xoay người nói “Đổng Bình, đi rót một ly trà tới.”

“Vâng, tiên sinh.” Đổng Bình rất nhanh rót trà, La Quan từ mang bên trong lấy ra cái gì, ném tiến vào trong nước trà nháy mắt hòa tan.

“Uy hắn uống hết.”

Lê Hồng cắn răng một cái, 2 tay tiếp nhận chén trà, rót vào thúc thúc trong miệng.

Sau một khắc, hắn con mắt kém chút trừng bạo, liền gặp thúc thúc vết thương trên người bên trên, lại toát ra một cỗ khói đen, tiếp lấy lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ, nhanh chóng sinh trưởng khép lại.

Rất nhanh, hắn liền mở mắt ra, ngắn ngủi mờ mịt sau yếu ớt nói “Lê Hồng… Ngươi làm sao ở đây… A! Mau trốn! Có quái vật, nhanh lên trốn a!”

Thấy chất nhi không có phản ứng, Lê Chấn đưa tay chính là 1 bàn tay, nhảy dựng lên giữ chặt hắn liền chạy, “… Ách, ta sống trở về rồi?”

Lê Hồng đỉnh lấy năm cái đỏ tươi chưởng ấn, khóc không ra nước mắt, “Thúc thúc, ngài thấy rõ ràng lại động thủ a!”

—

Chương 1068 : Huyết Ma tông

Lê Chấn biết được tiền căn hậu quả, 1 cước đạp lăn chất tử, trùng điệp quỳ trên mặt đất, “Lê Chấn, đa tạ tiên sinh ân cứu mạng!”

La Quan thản nhiên nói “Chuyện hôm nay, không cho phép ra bên ngoài nói.”

Lê Chấn dập đầu, “Nếu có nửa điểm nghe đồn, Lê gia trên dưới, khi cả nhà tạ tội!”

“Rất tốt.” La Quan gõ bàn một cái, nói “. Nói một chút đi, tổn thương ngươi vật kia ở đâu?”

Lê Chấn cung kính nói “Về tiên sinh, ta phụng mệnh đến đây Lê Nguyên trấn, tại 3 bên trong sườn núi bên ngoài bị cầm quái vật tập sát, dưới trướng hơn 100 binh sĩ lấy nó không thể làm gì, liều tính mạng mới thoát ra tới.”

La Quan lắc đầu, “Nó muốn giết sạch các ngươi, các ngươi 1 cái đều trốn không thoát.”

Lê Chấn hơi 1 do dự, “Bây giờ hồi tưởng, nó tựa hồ đích xác chưa hết toàn lực, ngược lại càng giống là chúng ta xông nhập lãnh địa của nó, mới có thể lọt vào săn giết…”

La Quan nói “. 3 bên trong sườn núi? Tìm người dẫn đường cho ta.”

“Tiên sinh!”

Đổng Bình sắc mặt biến hóa, hơn 100 binh sĩ đều bị giết đánh tơi bời, cũng biết quái vật kia đáng sợ.

La Quan nói “. Không sao.”

Đổng Bình cắn răng, “Ta cùng tiên sinh cùng đi!”

“Ngươi lưu lại giữ nhà.” Thấy La Quan thái độ kiên định, Đổng Bình nhìn thoáng qua Lê Chấn sau gật đầu, “Tốt, ta cùng sư nương cùng một chỗ cùng tiên sinh trở về.”

Lê Chấn lớn tiếng nói “Lê mỗ nguyện vì tiên sinh dẫn đường!”

“Ngươi không được.”

“Lê Hồng!” Lê Chấn quay người, “Ngươi mang tiên sinh đi, có nghe hay không?”

Lê Hồng mặt tái đi, nhưng đón thúc thúc ăn người ánh mắt, hay là vẻ mặt cầu xin gật đầu.

Cửa sân mở ra, Lê Hồng đi theo sau La Quan, hắn đảo qua mọi người, “Tướng quân đã tạm thời chưa có trở ngại, bây giờ đang ở bên trong tĩnh dưỡng , bất kỳ người nào không nỡ đánh quấy!”

“Người tới, dắt 2 con ngựa đến, ta muốn cùng tiên sinh ra khỏi thành!”

Rất nhanh, ngựa bị dắt đến trước người, La Quan trở mình lên ngựa, Lê Hồng mau đuổi theo đi lên, lưu lại mọi người 2 mặt nhìn nhau.

“Tướng quân thương thế, thật ổn định rồi?” Có người hoài nghi.

“Hồng thiếu gia là tướng quân chí thân, sao lại cầm việc này nói đùa, xem ra cái này tiệm thợ rèn, tuyệt không phải mặt ngoài nhìn thấy đơn giản như vậy.”

“Không được! Hồng thiếu gia ra khỏi thành, như xảy ra chuyện gì, ngươi ta như thế nào hướng tướng quân bàn giao…” Lão tốt cắn răng, “Một nửa người lưu lại, canh giữ ở tiệm thợ rèn bên ngoài, một nửa khác người cùng ta đuổi theo bảo hộ thiếu gia!”

3 bên trong sườn núi tên là 3 bên trong, kì thực ở ngoài thành hơn 50 bên trong, là một mặt hướng mặt trời dốc đứng, mặt sau vẩy xuống mảng lớn bóng tối.

Lê Hồng bạch nghiêm mặt, đưa tay một chỉ, “Tiên sinh, chính là kia… Vừa rồi thi thể đều không có… Khẳng định là bị quái vật kia ăn… Ngài… Ngài nhưng Hãy cẩn thận…” Tuy nói thấy vừa rồi, gần như “Tái tạo lại toàn thân” một màn, nhưng hắn hay là một trái tim thình thịch cuồng loạn.

La Quan liếc nhìn lại, mặt đất còn có mảng lớn vết máu, khiến cho tanh hôi tràn ngập, mà những này vết máu cuối cùng, thì biến mất tại dốc đứng mặt sau, kia mảng lớn trong bóng tối.

Tung người xuống ngựa, hắn bình tĩnh nói “Ngươi lưu ở nơi đây liền có thể.” Dứt lời, cất bước đi về phía trước.

Lê Hồng buông lỏng một hơi tranh thủ thời gian xưng phải, dắt ngựa cẩn thận lui về sau một trận, ánh mắt không ngừng quan sát lấy, nếu có biến cố hắn xoay người bỏ chạy.

】

Lại một trận tiếng vó ngựa vang lên, Lê Hồng giật mình, gầm nhẹ nói “Các ngươi tới làm gì? Đều an tĩnh điểm, đừng phát xuất động tĩnh!” Muốn bởi vậy dẫn tới kia ăn người quái vật, mới thật sự là khóc không ra nước mắt.

Mọi người vội vàng dừng lại, lão tốt cười khổ nói “Hồng thiếu gia, chúng ta không yên lòng ngài… Tê! Đây không phải kia… Kia thợ rèn… Hắn muốn làm gì?”

Mọi người theo ngón tay hắn phương hướng nhìn lại, đều hít một hơi lãnh khí, liền lời mới vừa nói công phu, hắn không ngờ đi đến dốc đứng cuối cùng, gió phát động áo bào đen, chỉ để lại 1 đạo bóng lưng, tại mặt đất lôi ra cái bóng thật dài.

“Người này không sợ chết sao? !”

“Thật là lớn gan!”

Suy nghĩ vừa mới chuyển qua, bên tai bỗng dưng vang lên “Ô ngao” rít lên một tiếng, như đất bằng kinh lôi, chấn mọi người sắc mặt trắng bệch.

Có ngựa chấn kinh tê minh, lật tung cưỡi ngựa người, liều mạng trốn hướng phương xa.

Liền tại vô số người, trợn to tròng mắt hoảng sợ ánh mắt bên trong, một đạo hắc ảnh thật nhanh từ dốc đứng trong bóng tối thoát ra, thân dài gần trượng, một thân màu đen da mao, bị máu tươi thẩm thấu về sau, tại dưới ánh mặt trời phản chiếu lấy khủng bố quang trạch.

Hắc hổ! Là quái vật kia hắc hổ!

Xong, cái này thợ rèn thật sự là muốn chết… Bọn hắn trước đây không lâu mới trở về từ cõi chết, rất rõ ràng cái này hắc hổ chỗ kinh khủng… Bổ một cái phía dưới chừng vạn quân chi lực, nhưng xé rách sắt đá.

Bành ——

Một tiếng vang trầm, hắc hổ đập ra đến, hắc hổ cút về, dốc đứng bên trên đạo thân ảnh kia, thả người nhảy vào trong đó.

“Thợ rèn… Kia thợ rèn…” Một tên quân tốt run giọng mở miệng.

Ba ——

Một bạt tai đánh vào trên mặt hắn, Lê Hồng cắn răng gầm nhẹ, “Ngậm miệng! Cái gì thợ rèn, kia là ta Lê gia đại ân nhân, thủ hộ Lê Nguyên trấn trên dưới La tiên sinh!”

Dốc đứng mặt sau bạch cốt đá lởm chởm, tầng 1 hơi

mỏng khói đen che phủ dưới, những cái kia chết đi không lâu thi thể, đã nghiêm trọng hư thối. Mà trừ cái đó ra, còn có càng nhiều thi thể chồng chất ở đây, xác nhận trước đó ngộ hại người.

Những thi thể này dựa theo một loại nào đó phương vị bày ra, huyết nhục hư thối sau huyết nhục thấm vào bên trong lòng đất, liền như bút son nuốt máu rơi phù, ở trên mặt đất khắc xuống 1 cái hung trận.

Âm phong gào thét, quỷ dị um tùm!

Hắc hổ lăn lộn mà lên, đôi mắt lộ ra bạo ngược sát ý, nó ngửa mặt lên trời rít lên một tiếng, sau đó ——

Sưu!

Ô quang lóe lên, hắc hổ xoay người bỏ chạy.

La Quan cười lạnh, “Đã đến, còn muốn đi sao?”

Hắn một bước đạp xuống, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, mặt đất trực tiếp vỡ nát, xuất hiện 1 đạo khủng bố hố sâu. Sau một khắc, trực tiếp đuổi tới hắc hổ sau lưng, đưa tay đập xuống hắc hổ kêu thảm một tiếng, thân hình khổng lồ nháy mắt sụp đổ.

Xương vỡ thịt nhão 4 phía bay tứ tung, La Quan đưa tay một nắm, 1 viên huyết sắc ngọc châu rơi vào trong tay hắn, trên đó mơ hồ có thể thấy được một khuôn mặt, chính mặt mũi tràn đầy kinh sợ, “Ta chính là Huyết Ma tông…”

Răng rắc!

Ngọc châu vỡ nát, một sợi khí tức khủng bố, tại La Quan giữa năm ngón tay chấn động, đem trên đó ẩn chứa

Hồn phách khí tức trực tiếp lau đi.

Cúi đầu nhìn lại, giờ phút này La Quan trên bàn tay, như tắm rửa đầy trời tinh hà ngân huy, từng khỏa xích hồng tinh điểm chìm nổi ở giữa, chính là ngân bạch cùng ma chủng dung hợp về sau, chỗ sinh ra lực lượng mới, La Quan lấy tên máu ngân sa.

Đây là nó sơ bộ ổn định về sau, La Quan lần thứ 1 sử dụng, uy lực của nó quả như trong tưởng tượng đồng dạng khủng bố, nhưng cụ thể hiệu quả, hiện tại còn chưa biết được.

“Phong sơn di tích” bên trong “Linh cơ đoạn tuyệt, đại đạo chém hết”, dù là La Quan thân là giới này tân chủ, cũng bị khốn trong đó, duy nhất có thể thi triển đạt được chính là máu ngân sa lực lượng. Mà cái này, cũng là hắn có nhất định nắm chắc, nhưng cho Đổng Bình mở một cánh cửa lực lượng chỗ.

“Huyết Ma tông…” La Quan đè xuống tâm tư, suy nghĩ nhanh chóng chuyển động.

Trước đó, nhìn thấy Lê Chấn thương thế lúc, liền biết tổn thương hắn dã thú tuyệt không bình thường.

Mà giờ khắc này, hết thảy cũng đều được nghiệm chứng, huyết nhục khôi lỗi… Cùng vật sống không hai,

nếu không phải La Quan thân là giới này chủ nhân, sợ là còn không phát hiện được, trên người nó giấu kín khí tức.

“Hẳn là, bởi vì phong sơn vỡ nát đụng vào hiện thế, cái này” cổ phong sơn di tích” cũng cùng hiện thế dung hợp rồi?” Nếu không, thì Huyết Ma tông huyết nhục khôi lỗi, làm sao có thể xâm nhập tiến đến?

La Quan chau mày, cứ việc mảnh thế giới này bây giờ xem ra rất là gân gà, thậm chí đối với hắn mà nói còn có chôn tai hoạ ngầm.

Nhưng trước đó có thể từ thần bí cùng không biết bên trong thoát thân, liền vẫn có thể xem là 1 đạo bảo mệnh át chủ bài, mà lại trọng yếu nhất chính là, La Quan cũng không xác định, như cái này Phương Thế giới bị xâm nhập, phá hư, sẽ hay không đối với hắn tạo thành phản phệ?

Dù sao, kế thừa thôn thiên đại thần thông về sau, mảnh thế giới này liền cùng hắn cùng một nhịp thở. Suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, La Quan thở ra một hơi, “Xem ra, mau mau đến xem cái này Huyết Ma tông.”

Oanh ——

Lại một bước đạp xuống, mặt đất “Ầm ầm” lăn lộn, như như sóng to gió lớn, đem mặt đất thi cốt đều thôn phệ, phá kia chưa hoàn thành hung trận.

Sau một khắc, La Quan một bước đạp xuống, quanh người hắn ngân bạch cùng điểm điểm huyết sắc tràn

ngập, đem không gian chống ra một vết nứt.

Bá ——

Thân ảnh biến mất không gặp!

3 bên trong sườn núi dương diện, bị kia khủng bố động tĩnh, chấn động đến nằm rạp trên mặt đất Lê Hồng bọn người, sợ mất mật đợi đã lâu, mới dám ngẩng đầu nhìn lại, “Kết… Kết thúc rồi?”

Ừng ực ——

Mọi người thẳng nuốt nước miếng, tuy nói yên tĩnh im ắng, lại không người dám tới gần nửa điểm.

Lê Hồng cắn răng một cái, “Đi, đi qua nhìn một chút!”

Đám người nơm nớp lo sợ, rốt cục vượt qua vỡ nát dốc đứng, đi tới mặt sau lúc, lập tức bị trước mắt một màn hù sợ.

Chỉ thấy đại địa mới lật, như 1 trương khủng bố miệng lớn, đem phương viên số bên trong một ngụm nuốt vào. Lại hướng bên ngoài thì có từng đạo khe hở, như mạng nhện lan tràn khắp nơi… Lại nghĩ tới vừa rồi, kia kinh thiên động địa động tĩnh, mọi người 2 cổ rung động rung động, lòng tràn đầy hoảng sợ kính sợ.

“Trước… Tiên sinh…” Lê Hồng cả gan hô vài tiếng, thanh âm trong gió phiêu tán, cũng không được đến nửa điểm đáp lại.

Mà giờ khắc này, “Cổ phong sơn di tích” biên giới, kia cháy đen trong sa mạc, thỉnh thoảng có thể thấy được đạo đạo lôi quang bắn tung toé chi địa.

Đột nhiên, không gian bỗng nhiên xoay

Khúc, ngân bạch cùng huyết sắc chui ra, ngạnh sinh sinh mở ra một cái thông đạo, La Quan hơi có vẻ chật vật chui ra.

“Hay là không quá thuần thục, nhưng tính ổn định so ta tưởng tượng bên trong càng tốt hơn , ngược lại tính niềm vui ngoài ý muốn.” Hắn tổng kết một chút, ngẩng đầu nhìn về phía càng xa xôi.

Quả nhiên, tại cháy đen sa mạc, 12 sắc kiếp lôi dư vị tứ ngược cuối cùng, xuất hiện 1 đạo mơ hồ to lớn bình chướng, tựa như là ngã úp vỏ trứng, đem “Cổ phong sơn di tích” bao phủ ở bên trong.

Bình chướng trình hơi mờ hình, có thể nhìn thấy ngoại giới mơ hồ cảnh tượng, không còn là trống rỗng hư vô, mà là 1 tòa cự đại thành trì!

Thậm chí, La Quan ngưng thần nhìn lại, còn có thể mơ hồ nhìn thấy kia cự thành bên trên, phát ra xích hồng quang mang “Huyết Ma” 2 chữ… Huyết Ma tông? !

Cho nên, “Cổ phong sơn di tích” không chỉ là rơi vào hiện thế, còn trực tiếp đập phải người mọi nhà cổng, khó trách Huyết Ma tông sẽ sờ tiến đến.

La Quan nhíu mày, tình huống này nhưng so hắn nghĩ,

còn muốn nghiêm trọng hơn nhiều… Một khi xử lý không tốt, chỉ sợ phải có đại phiền toái!

Hô ——

Thở ra một hơi, La Quan hướng toà kia cự thành phương hướng bước đi, việc đã đến nước này tạm thời cũng chỉ có thể đi một bước, nhìn một bước.

Cùng lúc đó.

Huyết Ma trong thành, 1 cái đại điện bên trong.

“Trưởng lão, không tốt, ngô giang sư huynh đột nhiên chết bất đắc kỳ tử!” Một tên Huyết Ma tông tu sĩ, sắc mặt kinh hoảng xông vào.

“Cái gì?” Phía trên, người mặc trường bào màu đỏ ngòm Huyết Ma tông trưởng lão, sắc mặt bỗng dưng biến đổi, “Đi!”

Rất nhanh, 2 người tới 1 cái huyết sắc thạch tháp trước, nó toàn thân tản ra cổ lão, mùi huyết tinh, cũng tồn thế vô số năm, hút ngàn tỉ máu tươi mới có hôm nay thần dị, chỉ liếc nhìn lại, liền khiến người nhịn không được trong lòng run rẩy, sinh ra vô tận sợ hãi.

Huyết Ma tông trưởng lão vội vàng tiến vào thạch tháp, đi tới trong đó một căn phòng, liếc mắt liền thấy huyết hồn trong trận, thất khiếu chảy máu mất mạng tại chỗ ngô giang.

Hắn trước ngưng thần cảm giác một chút, không có phát

giác được không ổn, lúc này mới vào tay kiểm tra, rất nhanh sắc mặt hắn liền âm trầm xuống, đáy mắt kinh sợ xen lẫn.

Hình thần câu diệt!

10,000 năm huyết hồn châu lại thêm Huyết Ma tông chí bảo Huyết Thần tháp, vậy mà đều không thể bảo vệ hắn tính mệnh, xem ra dường như bị một loại nào đó sức mạnh cực kỳ khủng bố ngược dòng tìm hiểu nhân quả mà đến, một nháy mắt liền triệt để xoá bỏ hắn hồn phách.

Tục truyền trở về tin tức, không phải nói cái này đột nhiên rơi xuống động thiên, trong đó “Linh cơ đoạn tuyệt” sao? Làm sao đột nhiên xuất hiện, như thế 1 tôn kinh khủng tồn tại?

Đột nhiên, Huyết Ma tông trưởng lão mặt sắc đại biến, “Không được!”

Hắn bỗng nhiên lui lại.

Sau một khắc, ngân bạch, huyết sắc xen lẫn vầng sáng, từ ngô giang thi thể miệng mũi thất khiếu bắn ra.

Ầm ầm ——

Kinh thiên động địa tiếng vang, nổ cả tòa Huyết Thần tháp rung mạnh, “Răng rắc” “Răng rắc” vỡ nát âm thanh từ bốn phương tám hướng vang lên, lại ngạnh sinh sinh đem cái này Huyết Ma tông chí bảo nội bộ, nổ nát vụn mở vô số khe hở.

“Oa!” Huyết Ma tông trưởng lão non nửa bên cạnh thân thể vỡ nát, bộ dáng vô cùng thê thảm, hắn phun ra một ngụm máu tươi, “Nhanh! Nhanh đi mời tông chủ cùng Đại trưởng lão xuất quan!”

“Cầu phiếu cầu phiếu a các huynh đệ!”

—

—

—

—

—

—

Chương 1069 : Tiên thiên thần chỉ: Quá sơ

Huyết Ma quan.

Tông chi trọng địa, thần hồ chỗ.

Tông chủ cùng Đại trưởng lão vội vàng xuất quan, giờ phút này đứng ở trên tường thành, nhìn về phía đối diện kia mấy năm trước, đột nhiên rơi xuống thần bí động thiên, trên mặt đều là trầm ngưng.

Lúc trước, giữa thiên địa một trận đại chiến, bọn hắn tuy không tư cách tham dự, lại mơ hồ nghe tới một chút nghe đồn —— đại đạo tề tụ, nói băng như trời vẫn, vô số cường giả thân hóa tro bụi, có khủng bố tuyệt luân tồn tại giao phong, chém giết dư ba vỡ nát thiên địa một góc, đến nay vẫn bị hỗn độn bao phủ, thường nhân không được nhìn trộm nửa điểm.

Không lâu về sau, liền có này thần bí động thiên rơi xuống, trải qua Huyết Ma tông các phương điều tra, phán định cùng lúc trước kinh thiên một trận chiến có quan hệ.

Có suy đoán, hoặc là động thiên nguyên chủ, tại trận kia trong lúc kịch chiến ngã xuống, dẫn đến động thiên vô chủ rơi thế. Lại hoặc là, là động thiên treo ở hỗn độn ở giữa, bị trận chiến kia tác động đến, cho nên bị đẩy vào hiện thế.

Nhưng vô luận điểm kia, đối Huyết Ma tông mà nói, đều là một trận thiên đại tạo hóa —— thế ngoại động thiên, nội uẩn vô tận cơ duyên, bí bảo, hoặc thần thông truyền thừa, hoặc linh cơ thần vật, xưa nay nhiều lần động thiên rơi xuống, đều đem dẫn phát một trận tu hành giới cuồng hoan.

Lần này là Huyết Ma tông đi vận, cái này động thiên lại rơi vào cửa nhà, lúc này mới chiếm được tiên cơ dẫn đầu xâm nhập. Vốn nghĩ nhổ phải thứ nhất, trước hung ác ăn một đợt thịt mỡ, nhưng không ngờ cái này rơi thế động thiên, lại cùng trong tưởng tượng rất là khác biệt.

Đại trưởng lão áo bào đỏ tóc đỏ, một mặt che lấp, “Không phải nói, cái này động thiên bên trong cổ quái, chính là ‘Linh cơ đoạn tuyệt, đại đạo chém hết’ hoang vu chi địa, sao đột nhiên sinh ra biến cố? Lại mệt mỏi Huyết Thần tháp trọng thương!”

Tháp này cùng thần hồ một thể, đều là Huyết Ma tông trấn tông chí bảo, đề cập điểm này sắc mặt hắn càng phát ra âm trầm.

Tông chủ một bộ váy dài, lại là cái phong tình vạn chủng mỹ nhân, thân thể mềm mại nở nang tinh tế, giờ phút này môi anh đào khẽ mở nói “. Bản tông đã tra xét, Huyết Thần tháp là bị một loại nào đó bá đạo chi lực trọng thương, dù đã trừ khử hầu như không còn, lại vẫn có một chút khí cơ lưu lại… Rất đáng sợ!”

Nàng nhíu mày, như mỹ ngọc khuôn mặt, lộ ra vẻ lo lắng, “Chỉ sợ cái này rơi thế động thiên, không phải ngươi ta biết đơn giản như vậy, trong đó thâm bất khả

trắc a.”

Bị nổ chỉ còn nửa bên thân thể vị kia Huyết Ma tông trưởng lão, bây giờ đã chết rồi, là đại lượng mất máu ra đời đau nhức chết. Lấy nó vĩnh hằng sơ cảnh tu vi, tự thân vĩnh hằng ý cảnh lại bị hoàn toàn ăn mòn, phá hủy, nhục thân thương thế khó khôi phục.

“Ừm? !”

Đột nhiên, tông chủ sắc mặt biến hóa, vô ý thức một bước hướng về phía trước, nhìn chằm chằm kia rơi thế động thiên nơi nào đó, “Đại trưởng lão, ngươi nhìn chỗ kia, có phải là có một thân ảnh?”

Đại trưởng lão giật mình, trong mắt huyết quang tràn ngập, đã thôi động một loại nào đó đồng thuật, trầm giọng nói “Không sai, là có 1 người!”

Huyết Ma tông điều khiển khôi lỗi xâm nhập tu sĩ bị giết, Huyết Thần tháp tùy theo bị thương, trưởng lão đột tử, tiếp lấy đã có người tới đến động thiên biên giới… Cái này hiển nhiên không phải trùng hợp!

Là cái này rơi thế động thiên bên trong, giấu kín thần bí tồn tại, tìm tới cửa rồi? !

Liếc nhau. 【

b

Bá ——

2 người một bước phóng ra, bay thẳng ra Huyết Ma quan, rơi vào động thiên bên ngoài, cách bình chướng cùng nó bên trong người xa xa đối lập.

Đại trưởng lão một bước hướng về phía trước.

Oanh ——

Cuồn cuộn huyết quang bộc phát, đỉnh cấp ma công tu luyện đoạt được Huyết Ma khí, như thiêu đốt liệt diễm xông lên tận chín tầng trời, vĩnh hằng cảnh đỉnh phong khí thế phô thiên cái địa, “Giết ta Huyết Ma tông tu sĩ, hủy ta Huyết Ma tông chí bảo, các hạ đến cùng người nào? Hôm nay nếu không cho cái bàn giao, tất không cùng ngươi bỏ qua!”

Tông chủ ánh mắt lóe lên, lướt qua một tia mị hoặc huyết quang, nói khẽ “Đại trưởng lão tạm thời bớt giận, bây giờ thế cục không rõ, địch bạn chưa phân biệt, không thể vọng động can qua.” Nàng gật đầu ra hiệu, “Thiếp thân Huyết Ma tông tông chủ Huỳnh Thủy, gặp qua động thiên đạo hữu, không biết này động thiên bên trong lại có chủ nhân, ta giống như có chỗ mạo phạm, còn có đạo hữu chớ trách.”

1 cái mặt đỏ, 1 cái mặt trắng, trước ổn định thế cục lại tính toán sau.

Như kẻ địch khó chơi, liền trước biến chiến tranh thành tơ lụa, tùy thời làm việc. Nếu như là quả hồng mềm, vậy liền một ngụm nuốt sạch sẽ, mảnh xương vụn cũng không dư thừa nửa điểm.

Động thiên chi chủ?

La Quan não hải, một nháy mắt hiện lên vô số suy nghĩ, tâm hắn niệm khẽ động, máu ngân sa chi lực bị điều động, ngân bạch cùng huyết quang lượn lờ quanh thân, thân ảnh như đột nhiên cất cao vô số, như nguy nga Thần sơn, quan sát mênh mông thiên địa, vạn vật phụ cận đều là sâu kiến.

“Ngươi cùng thật là lớn gan, dám xâm nhập ta chi đạo trận, là muốn cùng ta một trận chiến sao?”

Trầm thấp, rộng lớn thanh âm, xen lẫn uy nghiêm khí cơ, từ động thiên bên trong truyền ra, như kia mở miệng người có địa vị cực kỳ cao cách, lại dẫn tới giữa thiên địa linh cơ chấn động, “Ầm ầm” cuồng phong đột khởi, xé rách trên trời mây đen xen lẫn, khiến cho sắc trời vô che vẩy xuống.

Bởi vì tu luyện ma công người chúng, lâu dài quen là bị mây đen bao phủ Huyết Ma quan, cứ như vậy đột ngột bại lộ tại mặt trời chiếu rọi phía dưới, vô số Huyết Ma tông tu sĩ ngẩng đầu, sắc mặt lộ ra rung động, hồi hộp.

Đại trưởng lão cùng tông chủ Huỳnh Thủy, sắc mặt cũng theo đó đại biến.

Ngôn xuất pháp tùy, can thiệp thiên tượng? !

Tê ——

2 bọn họ cảm ứng rõ ràng, trong động thiên người vẫn chưa điều động bất kỳ lực lượng nào, chỉ là một câu liền

dẫn phát cái này dị tượng.

Cái này chí ít, là vũ hóa thành tiên cấp độ tồn tại, mới có có thể khủng bố thủ đoạn!

“Hiểu lầm! Tôn giả hiểu lầm!” Huỳnh Thủy sắc mặt trắng nhợt, lớn tiếng mở miệng, “Ta cùng tuyệt không ý mạo phạm, chỉ là động thiên rơi thế, đúng tại ta Huyết Ma tông sơn môn bên ngoài, là nên mới điều động đệ tử điều khiển huyết nhục khôi lỗi đi vào dò xét, còn xin Tôn giả minh xét.”

Nàng quay người quát khẽ, “Đại trưởng lão, còn không mau hướng Tôn giả xin lỗi?”

Đại trưởng lão biết nghe lời phải, trực tiếp khom người, “Lão phu không biết Tôn giả thân phận, lúc trước ngôn ngữ vô dáng, còn xin ngài bớt giận.”

Thoảng qua dừng lại, động thiên bên trong thanh âm kia mở miệng, “Ồ? Đúng là như thế à… Cái kia ngược lại là hiểu lầm các ngươi…” Ngân bạch cùng huyết quang thu lại hơn phân nửa, thiên địa dị tượng tiêu tán theo, “Này động thiên, là ta tu hành đạo trường, các ngươi không được lại quấy rầy, nhớ chưa?”

Huỳnh Thủy ánh mắt chớp lên, “Vâng, Huyết Ma tông trên dưới, cẩn tuân Tôn giả chi mệnh!”

Nàng ngẩng đầu, sáng rỡ đôi mắt nhìn về phía động thiên, “Còn không biết Tôn giả tục danh… A, ta Huyết Ma tông bây giờ, cùng mùa đông tiếp giáp, đã biết được Tôn giả tồn tại, đương nhiên sẽ không lại đi nhìn trộm,

quấy rầy cử chỉ, nhưng người bên ngoài lại không rõ ràng, phải Tôn giả tục danh, cũng tốt uy hiếp 4 phương để bọn hắn cẩn thận làm việc.”

“Ừm? Nữ nhân này biểu lộ có chút không đúng.” La Quan điều động máu ngân sa chi lực, tiến vào một loại huyền diệu cảnh giới, mặc dù người tại động thiên bên trong, lại nhưng rõ ràng cảm giác xung quanh hết thảy, cái này động thiên bình chướng cùng hắn mà nói, liền như không có vật gì.

Huỳnh Thủy mặt ngoài kính sợ vạn điểm, sắc mặt lộ ra tái nhợt, nhưng nàng đôi mắt chỗ sâu, lại cất giấu một vòng cực sâu kích động, hưng phấn… Liền như, gặp tha thiết ước mơ con mồi!

Nữ nhân này, đối tâm ta mang cực lớn ác ý… Nàng đến tột cùng đang có ý đồ gì?

Vô ý thức, La Quan tâm niệm vừa động, tiếp cận Huỳnh Thủy đôi mắt, con mắt của nàng rất xinh đẹp, ngũ quan hoàn mỹ phối hợp, là cái đỉnh cấp mỹ nhân.

Đột nhiên, một chút tạp nhạp thanh âm tại La Quan trong lòng vang lên, rất nhanh liền trở lên rõ ràng, “Động thiên nát tại viễn cổ thiên địa, thưa thớt tại hỗn độn ở giữa… Người này không rành thế sự, rõ ràng khí tức không mạnh, lại có lời ra pháp tùy theo vị cách… Chẳng lẽ cái kia trong truyền thuyết… Mượn thiên địa tạo hóa mà thành tiên thiên thần chỉ… Cho dù không phải như thế, cũng tất nền móng bất phàm…”

“Chỉ có vị cách, cấp độ, nhưng không có đem đối ứng

thực lực, cho là bị giới hạn động thiên… Như coi là thật như thế, cái này rơi thế động thiên tình huống, liền đều có giải thích… Chính là bởi vì thai nghén, cung cấp nuôi dưỡng ra cái này một tôn thần, mới có thể hao hết thiên địa linh cơ, rơi vào đại đạo chém hết hạ tràng… Thần nghĩ kế tiếp theo mạnh lên, cũng chỉ có thể rời đi toà này động thiên… Đến lúc đó… Chính là ta Huyết Ma tông trước nay chưa từng có đại cơ duyên…”

Về sau, suy nghĩ trở nên càng kích động, cũng càng ầm ĩ.

La Quan thu hồi nhãn thần, suy nghĩ yên lặng chuyển động, cho nên đây là sơ bộ chấp chưởng máu ngân sa về sau, mới nắm giữ thần thông sao?

Nhìn chăm chú 2 con ngươi, liền có thể nhìn rõ người khác tâm thần, liền đặt tên tha tâm thông.

“Lầm đem ta coi là tiên thiên thần chỉ sao? Muốn thông qua Huyết Ma tông “Thần hồ”, tế luyện thành Huyết Ma tông đại thần thông thân ngoại hóa thân… Hừ, nữ nhân này, ngược lại là thật độc ác tâm tư.”

Huyết Ma tông tuyệt không phải người lương thiện, càng quan trọng chính là, trừ hai người trước mắt bên ngoài, La Quan còn tại giữa thiên địa cảm nhận được, một tia tối nghĩa, thâm trầm

khí cơ. Hiển nhiên trừ bên ngoài bọn hắn, còn có Huyết Ma tông kinh khủng tồn tại, đang âm thầm thăm dò.

Vĩnh hằng bất diệt phía trên… Vũ hóa thành tiên? ! Quả

nhiên, Huyết Ma tông tầng cấp rất cao, lại tàng lấy như vậy nhân gian đỉnh cao nhất.

Lấy ma công trèo lên đại đạo, chỉ thiếu chút nữa, liền có thể vũ hóa thành tiên.

Không thể tới ngạnh bính!

Chí ít hiện tại không thể, vừa đến La Quan chỉ là sơ bộ chấp chưởng máu ngân sa, nó còn chưa triệt để vững chắc, tuyệt không phải nó đối thủ.

Thứ 2, “Cổ phong sơn di tích” …

“Ngô, động thiên chi danh cũng là phù hợp, liền gọi phong sơn động thiên đi.”

Cái này phong sơn động thiên ngay tại Huyết Ma tông cổng, như không có nắm chắc dưới tới trở mặt, thật dẫn xuất vũ hóa thành tiên cấp tồn tại, chỉ sợ hậu hoạn vô tận.

“Trước tới giả vờ giả vịt, đợi triệt để nắm giữ máu ngân sa về sau, lại làm tiến một bước dự định… Vậy thì phải ổn định đối phương…”

Đây hết thảy nói đến cực chậm, kì thực bất quá não hải mấy cái suy nghĩ công phu, La Quan ho nhẹ một tiếng, cố ý lộ ra vẻ kiêu ngạo, uy nghiêm, “Bản tôn quá sơ! Chính là tiên thiên… Ân, ngươi cùng ghi nhớ danh hào này là được, truyền cho 4 phương không thể mạo phạm mảy may.”

Thái âm, mặt trời, thái thượng… Cái này từng vị đại lão, danh tự đều uy phong bát diện. Ta cái này quá sơ cũng không kém a? ! Ân, nghe là rất dọa người.

Huỳnh Thủy kích động kém chút ẩm ướt, một trái tim "Bành bành" cuồng loạn, "Vâng, quá sơ Tôn giả chi mệnh, Huyết Ma tông tất nhiên tuân theo!"

Nàng ngẩng đầu, ánh mắt tràn ngập nóng bỏng, "Hạnh cùng Tôn giả quen biết, không biết ngài nhưng nguyện đến Huyết Ma tông làm khách? Huyết Ma tông trên dưới, nhất định trọng lễ đón lấy phụng làm khách quý."

"Cái này… Hay là được rồi, ta bây giờ mới tỉnh… Qua một đoạn thời gian đi… Đợi ta suy nghĩ về sau, có thể cân nhắc việc này…" La Quan ra vẻ chần chờ mở miệng, lại nhắc nhở, "Đem các ngươi xâm nhập động thiên khôi lỗi thu sạch về, nếu không đừng trách bản tôn hạ thủ vô tình."

"Vâng."

Bá ——

Trong động thiên, thân ảnh kia biến mất không thấy gì nữa, chỉ mơ hồ có thể nhìn thấy, ngân bạch cùng huyết quang băng liệt không gian.

Như thế thần dị, hẳn là tiên thiên thần chỉ không thể nghi ngờ!

Huỳnh Thủy kẹp kẹp chân, khẽ liếm khóe miệng, "Đại trưởng lão, truyền lệnh xuống, phong tỏa chuyện hôm

nay , bất kỳ người nào không được ngoại truyện!”

“Vâng, tông chủ!” Đại trưởng lão biểu lộ ở giữa, cũng đầy là hưng phấn.

Vừa rồi 2 bọn họ kinh hoảng, hơn phân nửa đều là giả, có thể tại Huyết Ma tông ra mặt, có được hôm nay địa vị, lại có ai là đèn đã cạn dầu? Trong tông bí văn, tự nhiên cũng biết.

Đúng lúc này, 1 đạo thanh âm già nua, tại 2 người vang lên bên tai, “Mau tới thần hồ thấy ta.”

Tông chủ, đại trường lão sắc mặt khẽ biến, vội vàng hành lễ, “Vâng, lão tổ!”

—

—

—

—

—

—

Chương 1070 : Phân biệt

Lê Nguyên trấn bên ngoài, ngân bạch cùng huyết quang chống ra một cái thông đạo, La Quan từ đó đi ra, lần thứ 2 lại thi triển lúc rõ ràng đã tơ lụa rất nhiều.

Hô ——

Hắn thở ra một hơi, nói “. Dưới mắt nhìn, dù tạm thời ổn định cục diện, nhưng phong sơn động thiên phương viên không hơn 10 ngàn bên trong, lấy Huyết Ma tông thủ đoạn, làm được toàn phương vị giám sát dễ như trở bàn tay, huống hồ đợi ta bước ra nơi đây lúc, tất nhiên sẽ có một phen động tĩnh, giấu là không gạt được.”

Hắn sớm muộn, muốn cùng Huyết Ma tông làm qua một trận!

“Đáng tiếc, đã bị bọn hắn xác minh động thiên nội bộ thế cục, biết rõ ‘Linh cơ đoạn tuyệt, đại đạo chém hết’ tình huống dưới, rất khó đem bọn hắn dụ nhập trong đó, nếu không ngược lại là có thể nhẹ nhõm trọng thương Huyết Ma tông.” Không người là đồ đần, biết rõ nơi đây ‘Linh đoạn nói trảm’, lại là hắn sân nhà, sẽ còn chạy vào muốn chết.

Nếu có thể để Hoa Thần xuất thủ, chỉ là Huyết Ma tông trong nháy mắt có thể diệt , đáng tiếc… La Quan thở dài một hơi, “Thôi, chỉ có thể đi trước một bước nhìn một bước, có lẽ đợi ta triệt để nắm giữ máu ngân sa chi lực về sau, liền có lực lượng cùng Huyết Ma tông khiêu chiến đâu.”

Hắn cất bước tiến vào Lê Nguyên trấn, Lê Hồng đã dẫn người trở về, chính khẩn trương canh giữ ở tiệm thợ rèn bên ngoài, xa xa nhìn thấy La Quan về sau, hắn “Sưu” một chút nhảy dựng lên, gấp nghênh mấy bước “Phù phù” quỳ xuống, “Lê Hồng, cung nghênh tiên sinh!”

Phía sau hắn, kia một đám Lê Chấn mang tới quân tốt bọn người, cũng nhao nhao quỳ xuống mặt mũi tràn đầy kính sợ.

“Ừm, đứng lên đi.” La Quan quét mắt nhìn hắn một cái, nhàn nhạt mở miệng.

Lê Hồng cẩn thận nói “Tiên sinh, không biết quái vật kia…”

La Quan nói “. Đã xử lý thỏa đáng.” Hắn phất phất tay, “Các ngươi đừng tụ tại đây, gọi người đi vào, nhấc lên Lê Chấn đi thôi.”

“Tiên sinh!” Đổng Bình mở cửa ra, khó nén kích động.

Rất nhanh, Lê Hồng dẫn người nhấc lên Lê Chấn đi, hắn quay đầu nhìn một cái, kia không đáng chú ý tiệm thợ rèn, do dự một chút nói “. Thúc thúc, ngài nói như tiên sinh như vậy… Thần nhân, tại sao lại ẩn cư ở này?”

Lê Chấn nhắm mắt nằm tại trên cáng cứu thương, mặt không biểu tình, “Tiên sinh làm việc, há lại ngươi ta có thể phỏng đoán.”

Bá ——

Hắn mở mắt ra, trong đó hàn quang um tùm, “Ta đáp ứng tiên sinh, nếu có nửa điểm lời đồn đại truyền ra, thì lấy Lê gia cả nhà tạ tội, ngày sau ngươi chỉ cần đối tiệm thợ rèn cung kính vạn điểm là được, nó hơn liền chỉ coi mình quên, ngươi ghi lại không có?”

Lê Hồng trong lòng run lên, cái trán đầy mồ hôi, “Vâng, chất nhi biết.”

Nói mấy câu, Đổng Bình đi làm việc.

Hoa Thần nói “. Chuyện gì xảy ra?”

La Quan không có giấu diếm, đem Huyết Ma tông sự tình nói tới, cuối cùng bất đắc dĩ cười một tiếng, “Xem ra, cho dù ta cố ý ẩn cư ở đây, cũng khó hưởng thái bình.”

“Tài hoa xuất chúng hạng người, thân có đại khí vận, đại nhân quả, thiên mệnh số, tự sẽ khiên động 4 phương, liền như giận

Sóng bên trong đi ngược dòng nước, hoặc là vượt mọi chông gai một kỵ tuyệt trần, hoặc là bị đánh rớt bụi bặm, hoặc thân tử đạo tiêu hoặc nước chảy bèo trôi, chẳng khác người thường.”

Hoa Thần nhẹ giọng mở miệng, nhìn về phía La Quan đôi mắt, lại vô song sáng tỏ, “Ngươi chú định, là muốn khuấy động phong vân hạng người, từ phải thừa nhận ma luyện.”

La Quan cười khổ, “Ngươi ta ở giữa, liền không cần phải nói những này, dù sao chịu đựng được chính là ma luyện, xông không qua chính là tử kiếp.”

Hắn tu hành đến nay, đã sớm nhìn thấu đây hết thảy, thế gian nào có chân chính thiên mệnh sở quy, khí vận gia thân? Bất quá là ngàn buồm tranh độ, bên thắng làm vương thôi.

Chỉ là thế nhân thường thường đều chỉ nhìn thấy, kia cuối cùng phong quang vô hạn người thắng, tiến tới đối nó lớn thêm thổi phồng sùng bái không thôi, lại làm sao biết trong quá trình này, sớm đã có thiên quân vạn mã thân hóa tro bụi.

Hoa Thần hơi trầm xuống mặc, nói “. Lời tuy như thế, nhưng lòng dạ không thể rơi, bất cứ lúc nào đều muốn bảo trì dũng cảm tiến tới, ngoài ta còn ai chi niệm.” Dừng một chút, “Một kiếp này, ta không thể ra tay giúp ngươi, ngươi phải cẩn thận nhiều hơn, nhất định không thể chủ quan.”

La Quan khẽ giật mình, “Ngươi biết rồi?”

Hoa Thần mỉm cười, như trăm hoa đua nở, “Thân ở nơi đây, ta tuy bị áp chế, nhưng chung quy là đại đạo cảnh, ngươi không khỏi quá coi thường ta.”

“Linh tuyệt nói đoạn chi địa, tiến đến dễ dàng ra ngoài khó, tu vi càng mạnh thì nhận hạn chế càng cao, lấy ngươi bây giờ cảnh giới, là không cách nào mang ta rời đi cái này.”

La Quan thở dài một hơi, “Thật có lỗi, điểm này là ta sơ sẩy…”

Hoa Thần đánh gãy hắn, “Là ngươi đã cứu ta, nếu không ta bây giờ, đã sớm bị thần bí cùng không biết thôn phệ, hẳn là ngươi cảm thấy ta là cái kia không biết tốt xấu người?” Nàng trợn mắt trừng một cái, loại này cực nữ tính hóa tiểu động tác, bây giờ ở trên người nàng càng ngày càng nhiều, cao cao tại thượng hờ hững tự xử cổ chi Hoa Thần, càng lúc càng giống một người đàn bà bình thường.

Nàng cảm thấy dạng này rất tốt.

“Tạm thời bị vây ở nơi đây, đối ta mà nói chưa chắc không phải chuyện tốt, có thể mượn cơ hội này lắng đọng tự thân, hoàn thành đại đạo nặng đắp về sau bế quan tĩnh dưỡng. Ta biết ngươi lo lắng linh đoạn nói tuyệt sự tình, nhưng ta phải nói cho ngươi, hoặc là thay đổi rất nhanh, lại hoặc đối ứng cây khô gặp mùa xuân ý cảnh, ta thân ở nơi đây tuy vô pháp thi triển thần thông, nhưng tự thân tu hành lại không bị ảnh hưởng… Thậm chí cho ta một loại so bất kỳ địa phương nào, đều càng thêm phù hợp tự thân cảm giác… Có lẽ dùng không được quá lâu, ta liền có thể khôi phục lúc trước cảnh giới.”

La Quan trong lòng khẽ động, ám đạo “Cây khô gặp mùa xuân” không nói đến đúng sai, nhưng tỉ lệ lớn tình huống này, là cùng cái kia đạo “Nảy mầm” bỉ ngạn chỉ dẫn có quan hệ.

Như thế đến nói, Hoa Thần cũng coi như nhân họa đắc

phúc, theo bỉ ngạn chỉ dẫn thai nghén, thành thục, hoặc

Hứa nàng cũng có thể có đại thu hoạch.

“Vậy là tốt rồi.” La Quan chưa nói đến đây sự tình, đối Hoa Thần mà nói “Hồ đồ” mới là tốt nhất hiện trạng, miễn cho tự nhiên đâm ngang.

Hoa Thần nói “. Ngươi sắp rời đi đi?”

“Ừm, hôm nay nếm thử đi sau hiện, ta trạng thái khôi phục so trong dự liệu càng nhanh, nhiều nhất nửa năm ta liền sẽ rời đi.” Hoàn toàn nắm giữ máu ngân sa về sau, tiếp tục lưu lại cái này bên trong chính là lãng phí thời gian, vô luận đến lúc đó có biện pháp hay không ứng đối Huyết Ma tông, đều chỉ có thể rời đi trước lại làm ứng đối.

Hoa Thần nói “. Vậy ta cũng nên tìm một chỗ, bế quan tiềm tu.”

La Quan nói “. Ngươi đã có ý nghĩ?”

“Không có… Chỉ là mơ hồ trong đó, hình như có một điểm không hiểu chỉ dẫn, muốn đi qua về sau, mới biết được là cái kia bên trong.”

2 ngày về sau, Lê Hồng vội vàng đi tới tiệm thợ rèn bên ngoài, liếc bầu trời một cái, quả nhiên không thấy ngày thường bên trong sương mù, sắc mặt hắn khẽ biến, tiến lên gõ cửa một cái, cung kính nói “Lê Hồng cầu kiến tiên sinh!”

Không có trả lời.

Cùng một hồi lâu, Lê Hồng cắn răng đẩy ra cửa sân, làm tốt tùy thời quỳ xuống đất cầu xin tha thứ chuẩn bị, nhưng bên trong trống rỗng đã là người không, phòng trống.

Tất cả khí cụ đều bày ở nguyên địa, tựa như chủ nhân chỉ là xuất môn một lần, rất nhanh liền sẽ trở về, nhưng Lê Hồng nhìn qua kia sớm đã dập tắt trở nên băng lãnh sắt lô, lại cảm thấy trong lòng một mảnh vắng vẻ.

“Tiên sinh đi… Cũng không biết, đời này phải chăng còn có cơ hội… Có thể gặp lại tiên sinh một mặt…”

Đúng lúc này, ngoài cửa truyền đến một trận động tĩnh, nguyên lai là tại tiệm thợ rèn dưới đơn đặt hàng người, nghe nói phong thanh sau chạy đến, chính ầm ĩ lấy muốn cái thuyết pháp, bị Lê Hồng mang người ngăn ở bên ngoài.

Lê Hồng đôi mắt trợn tròn, lộ ra một tia sát khí, có thể nghĩ đến tiên sinh ngày thường cử động, như hắn nghĩ lấy thế đè người, thiên hạ này ai có thể ngăn cản, lúc này cười khổ một tiếng, đối vắng vẻ viện tử cung kính thi lễ, sải bước đi đi ra bên ngoài, “Yên tĩnh!”

Hắn hét lớn một tiếng, đôi mắt đảo qua mọi người, “La tiên sinh lên đường dạo chơi phương xa, nơi đây giao cho Lê mỗ người quản lý, trước đó tại tiệm thợ rèn bên trong từng có giao dịch người, có thể cầm bằng chứng đến ta cái này bên trong lui về gấp đôi tiền bạc, ngươi đợi không được đối tiên sinh nói năng lỗ mãng.”

Nghe tới cái này, mọi người nhất thời an tĩnh xuống, một số người thậm chí mặt lộ vẻ kinh hỉ, gấp đôi lui ngân xem như kiếm một món hời. Cũng có người nghe nói, cái này tiệm thợ rèn như không bình thường, nhưng hôm nay người đều đi, hay là trước đem bạc cầm về cho thỏa đáng.

Tiếng chói tai tạp tạp, một hồi lâu mới xử lý thỏa đáng, Lê Hồng thỉnh thoảng thấy mấy trương biên lai bên trên, lưu chính là 1 cái la chữ, lúc này như nhặt được chí bảo, cẩn thận từng li từng tí xếp xong thu vào trong lòng, suy nghĩ một chút phân phó nói “Đi, tìm tới cái này trạch viện chủ nhân, đưa nó mua lại.”

Tiên sinh mặc dù đi, nhưng cái này bên trong chung quy đã từng là tiên sinh ở qua địa phương, về sau hắn

Muốn đích thân quản lý duy trì nguyên dạng, có lẽ tương lai ngày nào đó… Đây cũng là một trận cơ duyên đâu?

Tại Lê Hồng vội vàng mua viện tử thời điểm, La Quan đã mang theo Hoa Thần, la bình, đi tới một ngọn núi trước. Hắn nhíu nhíu mày, biểu lộ có chút cổ quái, “Ngươi cảm ứng bên trong địa phương, chính là cái này?”

Hoa Thần gật gật đầu, “Ta cũng nói không nên lời, nhưng đã cảm thấy cái này bên trong thích hợp nhất ta.” Nàng giương mắt nhìn đến, “Thế nào, ngươi đã tới cái này?”

La Quan cười nói “Ngược lại là xảo. Mới vào nơi đây lúc, ta chính là ở đây rơi xuống, còn cơ duyên xảo hợp

cứu Đổng Lễ 3 người, bây giờ ngươi lại tuyển nơi đây… Xem ra, ở trong đó nên có mấy điểm duyên phận.”

Đổng Bình trừng lớn mắt, nói “. Nguyên lai là cái này bên trong, cha ta từng nói với ta thật nhiều lần, nói lúc trước tiên sinh đi tới thời điểm, nhìn xem chính là 1 người bình thường, nhưng những cái kia sói hoang lại từng cái kính sợ không hiểu, trực tiếp liền chạy chạy.”

Hắn một mặt ngạc nhiên, có chút chứng kiến bậc cha chú quá khứ hưng phấn.

La Quan nhìn hắn một cái, “Đổng Bình, núi này nhưng có danh tự?”

Đổng Bình gãi gãi đầu, “Danh tự… Không có đi, thôn chúng ta liền gọi chân núi trại, cũng không có nghe lão nhân nói qua núi danh tự.”

La Quan nói “. Hoa Thần tạm ở nơi này, núi há có thể vô danh… Kể từ hôm nay, ngươi chính là nơi đây chủ nhân, liền từ ngươi đặt tên đi.”

Hắn ánh mắt trông lại.

Hoa Thần suy nghĩ một chút, “Gọi Đại Đông núi đi.”

“Đại Đông núi? Tốt, liền gọi cái tên này.” La Quan “Ha ha” cười một tiếng, lại nhìn nàng một cái, “Vậy chúng ta, liền đem ngươi đến cái này đi, trân trọng!”

Hắn xoay người rời đi, rất là thoải mái.

Đổng Bình sửng sốt một chút, tranh thủ thời gian hành lễ, “Sư nương bảo trọng!” Vội vàng đi theo.

Hắn mấy lần muốn nói lại thôi, vô ý thức quay đầu nhìn lại, biểu lộ chính là ngẩn ngơ.

“Tiên sinh, sư nương không gặp!”

Kia trên đỉnh núi, bây giờ trống rỗng một mảnh, đâu còn có Hoa Thần cái bóng.

Chỉ bất quá không ai chú ý tới, 1 đóa không đáng chú ý hoa dại, giờ phút này chính cắm rễ ở núi đá bùn đất ở giữa, theo gió mà động.

Từng tia từng sợi mùi thơm, theo thanh phong mà đến, quanh quẩn miệng mũi ở giữa.

La Quan hít sâu một cái, cảm thụ được lướt nhẹ qua mặt thanh phong, “Đổng Bình, ngươi lớn lên, về sau muốn học đi quen thuộc phân biệt, không có người nào là có thể vĩnh viễn cùng một chỗ.”

“Đương nhiên, phân biệt khó tránh khỏi sầu não, nhưng cũng là vì lần sau tốt hơn trùng phùng… Đi thôi, ngươi rời nhà hơn 1 năm, khoảng cách không xa, vừa vặn đi nhìn một chút cha mẹ ngươi.”

Đổng Bình đại hỉ, “Tạ ơn tiên sinh!”

1 lớn 1 gần hai đạo thân ảnh, tại gió núi đưa tiễn bên trong như vậy đi xa.

Chương 1071 : Lão thôn trưởng

Chân núi trại, mấy năm trôi qua nơi đây gần như không biến hóa.

Đổng Bình trở về, để Đổng Lễ vợ chồng vui đến phát khóc, nhiều năm dưỡng dục ái tử, lần thứ 1 rời đi liền 1 năm có hơn. Trong lúc đó, Đổng Lễ ngược lại là có cơ hội đi trên trấn, nhưng hắn hung ác quyết tâm cố ý không có đi, sợ ảnh hưởng nhi tử tiền đồ.

Bây giờ, 2 vợ chồng nhìn xem nhi tử lưng eo thẳng tắp, thân thể cường kiện bộ dáng, một mặt vui mừng, cảm kích, đối La Quan liên tục hành lễ.

“Tiên sinh, mau mời tiến đến, hài mẹ hắn nhanh đi giết gà, lại đem năm ngoái mùa đông tồn thịt khô mang tới, nắm chặt nhóm lửa nấu cơm!”

Nhà bên trong chỉ có trên núi hái dã trà, hương vị rất là bình thường, Đổng Lễ xoa xoa tay, “Như thế chiêu đãi tiên sinh, thật sự là lãnh đạm.”

La Quan để hắn ngồi xuống, uống một ngụm trà nói “. Ngươi ta chính là bạn cũ, Đổng Bình bây giờ lại gọi ta một tiếng tiên sinh, cũng không cần qua điểm khách khí.”

“Ai! Ai!” Đổng Lễ một mặt vui mừng, hầu ở La Quan bên người nói chuyện, Đổng Bình thì đi phòng bếp bồi mẫu

thân nhóm lửa nấu cơm.

Đồ ăn lên bàn thời điểm, La Quan nhìn Đổng Bình một chút, mặc dù hắn tẩy qua mặt, nhưng con mắt vẫn còn có chút phiếm hồng.

Hắn không hỏi nhiều, ăn cơm xong về sau, Đổng Bình chủ động nói “Tiên sinh… Nãi nãi ta qua đời… Cha ta không có nói với ta…”

Đổng gia lão thái La Quan gặp một lần, là cái mắt bị mù phụ nhân, hoặc là thân thể tàn tật tính tình có chút quái gở, cùng hắn chỉ nói qua 2 câu nói, nhưng nhìn ra được nàng đối Đổng Bình rất là yêu thích.

La Quan suy nghĩ một chút, nói “. Chuyện này, cha ngươi, nương không có làm tốt, nhưng ngươi không nên oán bọn hắn, có biết hay không?”

Đổng Bình mắt đỏ gật đầu, “Tiên sinh, ta muốn đi nãi nãi mộ phần bên trên nhìn xem, nói cho nàng ta hiện tại rất tốt, để nàng không nên lo lắng.”

“Ừm, ngươi đến liền là.” Chuẩn bị một chút hương hỏa tiền giấy, Đổng Bình cùng mẫu thân cùng một chỗ, dẫn theo giỏ trúc đi ra ngoài.

Đổng Lễ có chút xấu hổ, lại có chút thương cảm, cười khổ nói “Để tiên sinh chê cười… Ta… Nhưng thật ra là gia mẫu… Biết Đổng Bình đi theo ngài về sau, muốn ta không nói cho hắn… Ta sợ hãi bị hắn nhìn ra, mới hơn 1 năm không có đi Lê Nguyên trấn, chỉ là để người mang qua 2 lần lời nhắn, nói cho nhà hắn bên trong mọi

chuyện đều tốt.”

La Quan gật đầu, “Lão thái thái bảo vệ tử tôn, dụng tâm lương khổ.” Dừng một chút, tiếp tục nói “Đổng huynh, nếu có 1 ngày, ta muốn dẫn Đổng Bình rời đi, ngươi nhưng bỏ được?”

Đổng Lễ khẽ giật mình, cẩn thận nói “Muốn rời khỏi thật lâu?”

“Có lẽ.”

Đổng Lễ thở sâu, chắp tay, “Đã đi theo tiên sinh, từ hết thảy nghe ngài phân phó!” Đem nhi tử giao phó ra ngoài thời điểm, hắn liền đã có tâm lý chuẩn bị, chỉ là 1 ngày này đến, so hắn tưởng tượng bên trong sớm hơn.

“Ừm?” La Quan trong lòng khẽ động, nhíu mày nhìn về phía trong thôn mộ địa phương hướng, một vòng tối nghĩa, âm hàn khí cơ xuất hiện tại cảm giác bên trong. Thân là phong sơn động thiên chi chủ, hắn bây giờ dần chưởng thần dị, cùng phương này hẹp tiểu thiên địa ở giữa, có một loại nào đó

Liên quan.

Đương nhiên, vẫn còn giai đoạn sơ cấp, cảm giác cũng chỉ giới hạn trong quanh thân trong phạm vi nhất định.

Đổng Lễ nói “. Tiên sinh, làm sao rồi?”

La Quan nghĩ nghĩ, nói “. Bây giờ còn khó nói, lại qua xem một chút đi… Yên tâm, không có gì nguy hiểm.”

Hắn đi ra Đổng gia, hướng mộ địa bước đi.

Đổng Lễ vội vàng theo ở phía sau, vợ con lúc này đều tại kia bên trong, cho dù La Quan nói không có việc gì, hắn lại như thế nào có thể an tâm?

Tê ——

Trước đó, nghe gác đêm thôn tráng nói, ban đêm tuần thú lúc từng tại mộ tràng khối kia, nhìn thấy qua quỷ dị bóng đen… Hắn chỉ coi là hồ ngôn loạn ngữ, nhưng hôm nay xem ra, sợ là không có đơn giản như vậy.

Lúc này, nhanh lên đem việc này nói cho La Quan, một mặt lo lắng, “Tiên sinh, thôn chúng ta bên trong luôn luôn thái bình, sẽ không phải là thật trêu chọc, cái gì đồ không sạch sẽ a?”

La Quan như có điều suy nghĩ, nói “. Lẽ ra, nơi đây không nên xuất hiện loại tình huống này, nhưng thế gian sự tình cũng không có tuyệt đối…” Hắn bây giờ, ngược lại là càng cảm thấy hứng thú.

Phong sơn động thiên dù đỉnh lấy “Động thiên” danh hiệu, kì thực “Linh tuyệt nói trảm”, làm sao lại sinh ra quỷ thần chi vật đâu?

Rất nhanh, 2 người tới mộ tràng bên ngoài, La Quan liếc nhìn lại, liền nhìn thấy 1 cái ngôi mộ mới trước, Đổng Bình chính quỳ xuống đất dập đầu, trong miệng nói nhỏ lấy cái gì, trước người là đang thiêu đốt tiền giấy.

Mà trừ cái đó ra, tại cách đó không xa mặt khác một ngôi

mộ trước, giờ phút này cũng thiêu đốt lên tiền giấy, từng tia từng sợi nhìn bằng mắt thường không đến hương hỏa chi lực, đang bị hút vào trong phần mộ.

La Quan đôi mắt ngưng lại, ánh mắt đột nhiên biến hóa, mơ hồ trong đó càng nhìn đến, kia trong quan tài một đoàn phù động bóng tối. Như cảm ứng được đến từ ngoại giới ánh mắt, bóng ma này run lên một cái, nhưng nó tựa hồ rất e ngại ban ngày, vẫn như cũ co quắp tại kia không nhúc nhích.

Mà trước đó, La Quan cảm giác đến tối nghĩa, âm hàn khí cơ, chính là nguồn gốc từ đây. Hắn nghĩ nghĩ, đưa tay một chỉ, “1 tòa khác bị tế điện phần mộ, là của ai?”

Đổng Lễ nhìn sang, nói “. Về tiên sinh, kia là lão thôn trưởng mộ phần.” Môi hắn giật giật, mấy lần muốn nói lại thôi.

La Quan nói “. Đừng lộ ra, tối nay ta sẽ đi qua một chuyến.”

“Vâng.”

Hô ——

Một trận gió thổi tới, Đổng Lễ mặt một chút liền trợn nhìn.

Hắn là cái kiên cường hán tử, nhưng chưa hề trải qua loại sự tình này, bây giờ nếu không phải La Quan ngay tại bên người, sợ là chân đều muốn mềm.

Lão thôn trưởng!

Ngài không có con cái, thế nhưng là chúng ta người trong thôn, tại giường bệnh bánh trước lưu hầu hạ

1 tháng, lại vì ngài xử lý hậu sự.

Như ngài thật… Thật sự có cái gì chưa hết tâm nguyện… Nhưng tuyệt đối đừng tại thôn bên trong làm ầm ĩ a… Thật, tiên sinh trở về, ngài cần nghĩ kĩ tốt… Liền đi nhanh lên đi…

Đốt xong tiền giấy, hoàn thành tế điện về sau, Đổng Bình cùng mẫu thân đi tới, “Tiên sinh, ngài làm sao đến nơi này rồi? Ta không sao… Nãi nãi lớn tuổi, ngài từng nói với ta muốn quen thuộc ly biệt, ta đều nhớ đâu.”

La Quan cười cười, sờ sờ đầu của hắn, “Vậy là tốt rồi, ta còn lo lắng cho ngươi sẽ vụng trộm khóc nhè, đi thôi.” Lại liếc mắt nhìn lão thôn trưởng phần mộ, hắn dẫn đầu cất bước rời đi.

Đổng Lễ một tay giữ chặt thê tử, một tay giữ chặt nhi tử, xoay người rời đi.

Về đến nhà, La Quan cố ý cho người một nhà nhiều chút thời gian một mình, liền lại trở lại sát vách tiểu viện. . ? ? . ? ?

Xem ra, Đổng Lễ vợ chồng đối với nó tiến hành một phen tu tập, mặc dù quá khứ mấy năm, nhưng so với lúc trước càng thêm hợp quy tắc, tiểu viện mặt đất đã trải qua nện vững chắc, còn trồng 2 gốc quả hồng cây,

không biết là cái gì chủng loại, bây giờ ngay tại nở hoa, nhàn nhạt mùi thơm tại tiểu viện bên trong tràn ngập.

La Quan tìm đem ghế, ngồi tại quả hồng dưới cây, phơi nắng hắn híp híp mắt, nhìn về phía cách đó không xa Đại Đông núi.

Hoa Thần ngay tại kia, nếu như hắn muốn đi qua, rất nhanh liền có thể gặp lại nàng, nghĩ phát sinh chút gì cũng vô cùng đơn giản.

Nhưng La Quan cũng không có làm như vậy, giữa người và người duyên điểm rất kỳ diệu, hắn cùng Hoa Thần kết hợp càng là tràn ngập hoang đường, hí kịch tính.

Nhưng loại này ở chung, đã đến kết thúc thời điểm, liền không nên lại tham luyến.

Một bên khác, Đổng gia.

Đổng Thê xoa thủ đoạn, tức giận nói “Ngươi làm cái gì việc trái với lương tâm rồi? Hay là có chó ở phía sau truy? Chạy nhanh như vậy làm gì! Tay ta cổ tay đều bị ngươi bóp sưng, nếu không phải tiên sinh tại, ta đã sớm nhịn không được đánh ngươi 1 cước.”

Đổng Lễ ấp úng, “Không có việc gì, chính là đi nhanh điểm… Cái kia… Ngươi gần nhất thiếu hướng kia phiến đi…”

Chưa nói xong đâu, Đổng Thê liền trợn tròn mắt, cắn răng quát khẽ, “Tốt ngươi cái Đổng Lễ! Ta liền biết, kia Tôn quả phụ cùng ngươi nhất định là có chuyện, không

phải ngươi tại cái này chột dạ cái gì? Họ Đổng, ngươi lợi hại a ngươi, ta ở nhà mệt gần chết, ngươi cho ta chơi tâm địa gian giảo, ta hôm nay không để yên cho ngươi!”

Đổng Lễ giật mình, tranh thủ thời gian che miệng của nàng, “Ngươi điên, hồ liệt liệt cái gì? Đừng để tiên sinh nghe tới!” Thấy thê tử một mặt phẫn nộ, hắn cười khổ nói “Ta muốn cùng Tôn quả phụ thật có sự tình, dùng không được 3 ngày, thôn bên trong chính là truyền khắp, còn có thể giấu ngươi cho tới hôm nay?”

Đổng Thê nghĩ thầm là cái này lý, nàng tránh ra trượng phu, “Không có việc gì ngươi chột dạ cái gì? Còn không cho ta quá khứ?”

Đổng Lễ không có cách, tiến đến bên tai nàng, nhỏ giọng thầm thì đôi câu.

【

b “A!” Đổng Thê sắc mặt trắng bệch, chân mềm nhũn, kém chút ngã trên mặt đất, “Thật… Thật?”

Đổng Lễ căn dặn nàng, “Đừng đi ra nói, ngay cả Đổng Bình cũng đừng nói cho… Tiên sinh không để lộ ra, ngươi nhưng ngàn vạn ghi nhớ!”

Đổng Thê liên tục gật đầu, oán trách hắn, “Ngươi nói ngươi, vì cái gì nói với ta những này, ta sợ hãi còn không thể nói với người khác…”

Đổng Lễ…

Mệt mỏi, hủy diệt đi!

Quả hồng dưới cây, La Quan đột nhiên bật cười, tâm lý một tia buồn vô cớ tiêu tán hơn phân nửa.

Quả nhiên, nữ nhân loại sinh vật này, rất là khó mà đem khống a, hắn cùng Hoa Thần tạm thời tách ra, chưa chắc không phải một chuyện tốt.

Vào đêm.

Sau khi ăn cơm tối xong, Đổng Lễ cả gan đi tới sát vách, “Tiên sinh, ta cùng ngài cùng đi chứ.”

Hắn cắn răng, 1 bộ thấy chết không sờn bộ dáng.

La Quan cười cười, “Không có ngươi nghĩ nghiêm trọng như vậy, nói không chừng còn là chuyện tốt đâu? Ngươi ở nhà ở lại, ta tự mình đi.”

Buổi tối thôn xóm rất nhanh liền không có đèn đuốc, đều là nhà cùng khổ, cái kia bên trong bỏ được xa xỉ đến ban đêm đốt đèn. Ngẫu nhiên có 2 tiếng chó sủa, tại an tĩnh trong thôn lạc tiếng vọng, xa xa còn có thể nhìn thấy mấy tên tuần tra ban đêm thôn tráng, phòng ngừa dã thú trộm nhập đả thương người.

Cũng may tối nay trăng sao chiếu rọi, dù không tính quá sáng tỏ, cũng là miễn cưỡng có thể thấy vật.

La Quan đi đến trong thôn mộ tràng lúc, nhìn lướt qua những cái kia phần mộ, liền tiếp tục hướng phía trước bước đi, rất mau tới đến 1 tòa trạch viện bên ngoài.

Rất rõ ràng, cái này bên trong đã lâu không người ở lại, cổng sinh một ít cỏ dại, còn tích một đống lá rụng, lộ ra mấy điểm hoang bại, thê lương.

Cổng bên trên lấy khóa, La Quan tiện tay giật ra, đẩy cửa đi vào.

Sưu ——

Một đạo hắc ảnh hiện lên, không vào phòng ở giữa bên trong, cảm giác bị nhìn chằm chằm, từ trong bóng tối truyền đến.

La Quan lại cảm ứng một chút, xác định đoàn kia khí cơ cứ việc âm hàn, cũng rất là thông thấu, thuần túy, vẫn chưa nhiễm hung thần huyết khí, lúc này mới chắp tay nói “Lão thôn trưởng, Nhất Biệt mấy năm, tối nay cố nhân tới thăm, còn xin hiện thân gặp mặt.”

Mấy hơi về sau, một đạo hắc ảnh bay ra, trăng sao ánh sáng nhạt chiếu rọi xuống, thình lình chính là lão thôn trưởng, hắn trừng to mắt mặt mũi tràn đầy chấn kinh, “Tiên sinh quả không tầm thường người… Ngươi lại không sợ ta…” Hắn như nghĩ đến cái gì, thần sắc chấn động, “Hôm nay ban ngày lúc, ánh mắt kia là tiên sinh?”

La Quan cười cười, nói “. Lão thôn trưởng âm hồn chi thể rất là huyền diệu, nếu không phải tiểu Đổng Bình tế điện lúc, ngươi bản năng hấp thu hương hỏa chi lực, ta cũng chưa chắc có thể phát giác được.”

Hắn trên dưới dò xét, nói “. Xin hỏi lão thôn trưởng, thế

nhưng là từng có cái gì đặc thù kinh lịch, mới có thể sau khi chết ngưng tụ âm hồn, bảo đảm linh thức không tiêu tan?”

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1072 : Hương hỏa thần chỉ

Lão thôn trưởng suy tư hồi lâu, lắc đầu nói “Lão hủ đời này dù đi qua vài chỗ, nhưng cũng không có cái gì đáng giá nói, hiện nay tình huống này, chính là ta cũng không rõ ràng cho lắm.” Hắn nhìn về phía La Quan, do dự một chút, nói “. Tiên sinh du lịch 4 phương, chính là chân chính nhân vật thần tiên , có thể hay không vì lão hủ giải hoặc… Hẳn là… Hẳn là ta thật biến thành quỷ rồi?”

La Quan nói “. Âm hồn chi thể tự nhiên có thể xưng quỷ thần, nhưng lão thôn trưởng khí tức tinh khiết, thông thấu, cũng không phải là nghiệt nghiệp, ác chướng quấn thân, ngài không cần qua chia sẻ tâm.” Hơi dừng lại, “Nhưng cụ thể như thế nào, La mỗ còn cần dò xét một hai, mới có thể làm ra phán đoán.”

Lão thôn trưởng nói “. Nếu có cần lão hủ phối hợp chỗ, tiên sinh cứ nói đừng ngại, ta chi sinh tử không ngại, chỉ sợ tương lai ngày nào đó, sẽ mất khống chế biến thành tổn thương thôn nhân yêu tà.” Hắn lời ấy cũng không phải là buồn lo vô cớ, âm hồn chi thể thiên tính khát vọng dương khí lấy lớn mạnh tự thân, đây là bản năng.

Trong thời gian ngắn có thể áp chế, nhưng theo âm khí hao tổn chậm chạp khó mà bổ sung, âm hồn chi thể ngày càng suy yếu, bản tính sớm muộn sẽ phản phệ tự thân.

Liệu đến điểm này, lão thôn trưởng bây giờ đã có phát

giác.

La Quan nói “. Quá trình có lẽ có mấy điểm khó chịu, lão thôn trưởng tạm thời nhẫn nại, nhưng xin yên tâm, ta sẽ tận lực không thương tổn ngươi.”

Tiến lên 2 bước, nắm chặt cổ tay của hắn, một màn này để lão thôn trưởng trong lòng vi kinh, hắn trở thành âm hồn chi thể về sau, dù có thể hiển hiện thân ảnh, trên thực tế lại chỉ là một cái bóng thôi, còn là lần đầu tiên cùng người khác đụng chạm.

‘Tiên sinh quả thật là nhân vật thần tiên!’

Trong lòng càng phát ra kính sợ, lão thôn trưởng ghi nhớ hắn, tuy bị kia lòng bàn tay nhiệt lực thiêu đốt trận trận nhói nhói, nhưng đứng ở nguyên địa không nhúc nhích.

La Quan ngưng thần cảm giác, lão thôn trưởng trên thân không có chút nào thần dị chỗ, liền như hắn bây giờ trạng thái, thật chỉ là 1 cái trùng hợp. Nhưng cái này trùng hợp lại rất không hợp lý —— phong sơn động thiên “Linh cơ đoạn tuyệt đại đạo chém hết”, ngay cả một điểm đạo pháp cũng khó khăn lưu chuyển, há lại sẽ sinh ra quỷ thần dị loại?

“Ừm? !” Đúng lúc này, La Quan trong lòng giật mình, trong cơ thể hắn máu ngân sa chi lực giống bị dẫn động, tóe lên từng vòng từng vòng gợn sóng. Đón lấy, lại không nhận hắn khống chế, tự hành phân ra một sợi, “Sưu” một chút chui vào lão thôn trưởng thể nội.

Lần này, như “Nước thép” nhập thể, bừng bừng thiêu đốt hỏa lực, lập tức từ đó bộc phát, lão thôn trưởng kêu thảm một tiếng, trực tiếp ngã trên mặt đất, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ.

Ám đạo “Hẳn là ta thật thành yêu quỷ tà vật, tiên sinh lo lắng ta không chịu khoanh tay chịu chết, cho nên mới ngôn ngữ tê liệt, đợi ta buông xuống tâm thần sau lại đau hạ sát thủ… Ai, liệu đến nhất định là như thế! Nhưng tiên sinh không khỏi quá coi thường ta, lão hủ tuổi già sức yếu nhiều đến thôn nhân chiếu khán, lại tại ta giường bệnh trước đó thay phiên chiếu cố, còn giúp lão hủ nhập thổ vi an, chính là tiên sinh nói rõ việc này, ta cũng cam tâm nhận lấy cái chết.”

“Bất quá dạng này cũng tốt, chết bởi tiên sinh trong tay, miễn cho ngày sau làm hại hương bên trong…” Suy nghĩ dần dần trở nên mơ hồ, hỗn loạn, ngay tại lão

Thôn trưởng cảm thấy mình sẽ chết thời điểm, thể nội kia nóng bỏng như lửa thiêu khí tức khủng bố, đột nhiên biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó là một cỗ thuần túy âm khí, nhanh chóng gột rửa toàn thân trong ngoài, để hắn sinh ra phiêu nhiên cảm giác.

Sau đó lão thôn trưởng liền thật tung bay bắt đầu, trong cơ thể hắn truyền ra “Đôm đốp” nhẹ vang lên, hư ảnh thân thể, bây giờ đúng là có cảm nhận. Còng lưng thân thể nhanh chóng thẳng tắp, trên mặt nếp nhăn giống bị bàn tay vô hình vuốt lên, tóc trắng phơ trong nháy mắt, trở nên đen nhánh nồng đậm.

Cùng lúc đó, trên người hắn một bộ vải thô trường bào,

cũng biến thành tinh tế trang nhã, lấy đỏ thẫm hai màu làm nền, trên có Thần Văn lạc ấn ở giữa, nhưng giống như là còn chưa ổn định lại, nhìn đến mơ hồ không rõ.

Nhưng dù cho như thế, cũng cho người sang nặng vạn điểm, túc mục uy nghi cảm giác, ngược lại cùng kia miếu thờ ở giữa ánh mắt hờ hững tượng thần giống nhau đến mấy phần, chỉ là bây giờ sống lại.

“A!” Lão thôn trưởng bỗng nhiên mở mắt ra, cúi đầu nhìn một chút tự thân biến hóa, mặt mũi tràn đầy chấn kinh, “Trước… Tiên sinh… Đây là có chuyện gì? Lão hủ… Ta… Ta làm sao biến thành bộ dáng này…”

Trên thực tế, La Quan trong lòng chấn động tuyệt không so hắn nhỏ, lúc này ổn định tâm thần, nhìn về phía lão thôn trưởng bộ dáng.

Một tia minh ngộ, đột nhiên nổi lên trong lòng —— lấy phong sơn chi chủ thân phận, thân ở trong đó vị tôn cùng trời, lại mượn máu ngân sa chi lực, ban ân nó uy mở thần đạo.

Hương hỏa thần chỉ? ! Nhưng dưới mắt, lại cùng Huyền Nhất Nhất từng đề cập hương hỏa thần đạo, rất có chỗ khác biệt.

Cái này tựa hồ cũng là con đường, phong sơn “Linh đoạn nói trảm”, trong thời gian ngắn tuyệt không phá vỡ giam cầm, khởi động lại tu hành khả năng.

Mà nơi đây, lại cùng La Quan cùng một nhịp thở, không thể có chỗ sơ xuất, cho nên sau khi hắn rời đi, phải có

nhất định phòng thủ chi lực.

Suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, La Quan tâm tư dần định, nhìn về phía đối diện lão thôn trưởng, ám đạo sau khi hắn chết ngưng tụ âm hồn, phải bảo đảm linh thức không tiêu tan, hoặc cũng coi là theo thời thế mà sinh, hợp ta cái này phong sơn động thiên cần thiết.

“Lão thôn trưởng phúc duyên thâm hậu, cho nên sau ngưng âm hồn chi thể, lại được quỷ thần mệnh số, nhưng vì một phương hương hỏa thần chỉ, che chở nhà nhà đốt đèn, thụ thế nhân mấy đời nối tiếp nhau cung phụng.”

“Sau đó khi cùng ta phong sơn động thiên một thể, vui buồn có nhau, khô khốc chung gánh.” Đang khi nói chuyện, La Quan nghiêm nghị chắp tay.

Ông ——

Giống như thiên đạo tán thành, mệnh số từ hư chuyển thực, lão thôn trưởng đen, đỏ làm nền trường bào bên trên, kia mơ hồ Thần Văn bỗng nhiên rõ ràng, tiếp lấy tiếp tục hướng giãn ra triển, cuối cùng hóa thành một phương sông núi hồ nước ảnh thu nhỏ, cùng dưới thân phương này đại địa ở giữa, lập tức nhiều mấy điểm quan

Liên, sắc mặt hắn liên tiếp biến ảo, đã từ từ nơi sâu xa, biết được tự thân mệnh số chi biến hóa.

Mấy hơi về sau, đã là trung niên bộ dáng lão thôn trưởng, người mặc một bộ đỏ, màu lót đen sắc, xuyết

sông núi hồ nước thần bào, cung kính quỳ sát tại đất, “Thuộc hạ tiểu thần Đổng Thanh Cát, bái tạ tôn thượng ban ân, cam thụ tôn thượng thúc đẩy, bảo vệ động thiên chúng sinh.”

Giờ phút này trong mắt hắn, La Quan thân cùng trời hợp, ý cùng thần cùng, nhất niệm có thể đổi thiên địa, khẽ động có thể phá vạn pháp, chính là thế giới bên trong tâm, vạn vật chi chủ làm thịt, không thể trái nghịch không thể nhìn thẳng không thể khinh nhờn không thể oán hận, chính là thân, tâm ở giữa duy nhất chí tôn.

La Quan “Ha ha” cười một tiếng, phất tay áo đem hắn kéo, nói “. Không cần đa lễ, ngược lại là ngươi xuất hiện, giải ta khẩn cấp.” Bằng không, chính là hắn triệt để nắm giữ máu ngân sa chi lực, kết cục Huyết Ma tông nguy hiểm, chẳng lẽ còn có thể một mực canh giữ ở nơi đây không thành?

Dừng một chút, nhìn về phía khom người đứng tại trước mặt Đổng Thanh Cát, hắn nói “. Bây giờ còn thiếu 1 đạo thời cơ… Ngô, lão thôn trưởng là năm nào người sống, lại là tại cái kia 1 ngày qua đời?”

“Tôn thượng gọi ta Đổng Thanh Cát chính là, tiểu thần nhập táng chi niên 73 tuổi, rơi táng kỳ hạn cùng sinh nhật giống nhau, liền tại sau một tháng.”

La Quan lòng có cảm giác, bóp chỉ bấm đốt ngón tay trải qua, hắn vốn không giỏi về đạo này, nhưng hôm nay thân ở động thiên bên trong, lại chính là tạo nên Đổng Thanh Cát người, cùng hắn khí cơ liên lụy cực sâu, lại thực sự một loại nào đó chỉ dẫn, cười nói “Thiện! Nên

ngươi phải này duyên phận, ngày ba tháng bảy sinh, ngày ba tháng bảy chết, lại ứng 7 3 số tuổi thọ, vừa phải cái này tầng thứ hai mươi mốt tôn vị.”

Nguyên lai, hương hỏa thần chỉ chi đạo, còn có loại này mệnh số, nếu không phải thân là động thiên chi chủ, chính là tu tới đại đạo cảnh, cũng khó rõ ràng trong đó căn bản.

La Quan nhìn về phía hắn, “Đầu tháng sau, ngày ba tháng bảy lúc, phải làm thần linh quy vị, ti chưởng Thiên Quyền. Trước đó, Đổng Thanh Cát ngươi lại dốc lòng tu hành, nắm giữ tự thân thần dị, chậm đợi ta sắc lệnh thời điểm, thân hợp thần vị là đủ.”

Đổng Thanh Cát cung kính hành lễ, “Vâng, tiểu thần cẩn tuân tôn thượng chi lệnh.”

“Hay là gọi tiên sinh ta đi.”

“Vâng, tiên sinh.”

…

Đổng gia.

Đêm đã khuya, Đổng Bình đã nằm ngủ.

Đổng Lễ 2 vợ chồng, nhưng không có nửa điểm buồn ngủ, ngẫu nhiên một trận tiếng chó sủa truyền đến, đều làm bọn hắn một trận hãi hùng khiếp vía.

Đổng Thê nhịn không được nói “Tiên sinh… Có phải là

có chút khinh thường… Như lỡ như thực sự là… Cũng nên mang nhiều chọn người đi…”

“Nói bậy!” Đổng Lễ trừng nàng một chút, “Tiên sinh nhân vật bậc nào, đã làm như vậy, tự nhiên là có vạn toàn nắm chắc.”

“Mang ai đi? Ngươi ta như vậy phàm nhân, đi theo tiên sinh

Bên người chỉ là vướng víu, huống hồ… Huống hồ… Coi như lão thôn trưởng sau khi chết không yên, ta cũng không cho rằng hắn sẽ hại chúng ta, người đều là giảng lương tâm, cho dù chết cũng không thể lấy oán trả ơn a?”

Đúng lúc này, hắn đột nhiên nghe tới sát vách trong viện, truyền đến một trận nhỏ bé động tĩnh.

“Tiên sinh trở về rồi? !”

Bá ——

Đổng Lễ bỗng nhiên đứng dậy, cắn răng một cái, co cẳng đi ra ngoài.

“Chủ nhà , chờ ta một chút, ngươi chậm một chút!” Đổng Thê không dám để cho chính hắn quá khứ, vội vàng đuổi theo.

Cũng may 2 nhà chỉ cách một bức tường, mấy bước quá khứ liền thấy, đang muốn đóng cửa La Quan. Trăng sao quang mang dù không tính sáng tỏ, nhưng vẫn là có

thể thấy rõ, dưới chân hắn cái bóng.

Đổng Lễ buông lỏng một hơi, cung kính nói “Tiên sinh, ngài trở về.”

La Quan giương mắt xem ra, liền đoán được nguyên nhân, lúc này cười một tiếng, nói “. Không có việc gì, các ngươi mau trở về ngủ đi, từ mai sớm một chút, ta có việc phân phó ngươi đi làm.”

“Ai ai, tốt tiên sinh, ngài cũng sớm nghỉ ngơi một chút.” Đổng Lễ đại hỉ, lôi kéo thê tử liền trở về nhà.

Ngày thứ 2, trời mới vừa tờ mờ sáng, vợ chồng 2 cái liền bắt đầu nấu cơm, đẳng cấp không chuẩn bị thêm thỏa đáng, Đổng Lễ mới đi sát vách kêu cửa.

La Quan sau khi ra ngoài, đi trước Đổng gia ăn xong điểm tâm, lại phân phó Đổng Bình không nên quên mỗi ngày sáng sớm dược thiện, vật liệu những vật này, hắn hôm qua đã giao cho Đổng Thê.

Thấy Đổng Lễ trông mong nhìn xem hắn, La Quan nghĩ nghĩ, nói “. Lão thôn trưởng về phía sau, là ngươi mặc cho thôn trưởng chức vị?”

“Vâng.” Đổng Lễ cung kính nói “Người trong thôn cất nhắc, lão thôn trưởng cũng sớm điểm tên của ta.”

La Quan gật đầu, “Vậy là tốt rồi, ngươi bây giờ đi triệu tập người trong thôn, liền nói muốn tại thôn bên trong xây một tòa miếu, vị trí chính là trước kia lão thôn trưởng nhà.”

Đang khi nói chuyện hắn tay lấy ra bản vẽ, “Liên quan tới ngôi miếu này bố cục, ta đã sớm vẽ xong, ngươi tìm hiểu công việc công tượng nhìn một chút, như có không hiểu lại đến hỏi ta. Ghi nhớ, kỳ hạn công trình chỉ có 1 tháng, đầu tháng sau 3 trước đó nhất thiết phải hoàn thành.”

Đổng Lễ 2 tay tiếp nhận bản vẽ, hắn nhìn không hiểu nhiều, nhưng liếc mắt qua cũng cảm thấy cái này miếu thờ rất có khí thế, “Tiên sinh phân phó, ta cùng vốn nên làm theo, nhưng cái này miếu thờ nhìn xem không bình thường, chỉ sợ tốn hao không tiểu… Cái kia, ta phải cho người trong thôn một cái thuyết pháp…”

La Quan thản nhiên nói “Liền cùng bọn hắn nói, này miếu dựng lên ngày, nhưng đổi trong thôn khí vận cách cục, có thể bảo vệ 1,000 năm phú quý kéo dài.”

Đổng Lễ vui mừng quá đỗi, nháy mắt có loại chóng mặt cảm giác, tiên sinh ra sao mấy người cũng, hắn tuyệt đối không thể nghi ngờ.

Cái, coi như đập nồi bán sắt, cái này miếu cũng muốn cái!

—

—

—

—

Chương 1073 : Gặp được 1 nữ, lại đồ ăn lại mê

Nói làm liền làm, Đổng Lễ vội vàng đi ra ngoài, triệu tập trong thôn mọi người thương nghị việc này.

Vốn là có chút trở lực, góp vốn xây miếu không phải việc nhỏ, chân núi trại cũng không phải cái gì có tiền thôn trại.

Thẳng đến Đổng Bình nhịn không được, đem lúc trước Lê Chấn được cứu trị một chuyện, nhỏ giọng nói ra, mọi người một chút liền an tĩnh xuống, từng cái trừng lớn mắt.

Một tên trong thôn trưởng bối, níu lấy râu ria gấp giọng nói "Đổng Bình! Tiểu tử ngươi cũng không thể nói láo… Ngươi nói là thật?"

Đổng Bình cười khổ nói "Ta làm sao lại lừa gạt các vị thúc bá trưởng bối, tiên sinh có thể cùng ta chân núi trại kết duyên, là phúc của chúng ta điểm, hi vọng mọi người có thể cẩn thận châm chước."

Hắn thi lễ một cái, "Tiên sinh vốn không để tuyên giương việc này, ta cái này liền đi tìm tiên sinh nhận lầm, chư vị thúc bá trưởng bối tuy là không tin, cũng chớ có hướng ngoại lộ ra."

Dứt lời xoay người rời đi.

“Lễ ca! Chúng ta tin tưởng, cái này xây miếu tiền, ta ra một phần.”

“Còn có ta, tiên sinh lời nói, ai không nghe ai là kẻ ngu!”

Cùng Đổng Lễ giao tình tốt nhất 2 người, vội vàng lớn tiếng mở miệng.

“Hắc! 2 thằng nhãi con, nói chuyện khó nghe như vậy… Chúng ta cũng không phải không đồng ý… Xây miếu nếu là vì toàn bộ làng, vậy liền xây a?”

“Đúng đúng, Đổng Bình đứa bé kia đánh tiểu nghe lời, hiểu chuyện, chắc chắn sẽ không nói lung tung, tiên sinh đã phân phó, đó chính là cho chúng ta chân núi trại cơ duyên.”

Sự tình thuận lợi thông qua, Đổng Lễ rèn sắt khi còn nóng, cùng ngày liền gom góp tiền bạc, an bài thôn tráng đào móc nền tảng, chuẩn bị vật liệu xây dựng, ngày thứ 2 liền trực tiếp khởi công.

Tiên sinh nói, muốn tại mùng ba tháng bảy trước hoàn thành, tính toán đâu ra đấy cũng liền 1 tháng, cũng không dám chậm trễ.

Một bên khác, Đổng Bình về nhà lại không nhìn thấy tiên sinh, vội vàng hỏi mẫu thân, “Nương, tiên sinh đâu?”

Đổng Thê sát tay ra, “Không biết a, không có ở viện tử bên trong sao?”

“Không có!” Đổng Bình nghĩ thầm chẳng lẽ là ta lời mới

vừa nói, tiên sinh đã biết, sinh khí đem ta lưu tại cái này, hắn lại hối hận lại sợ, “Không được, ta đi tìm tiên sinh!”

Nói xong cũng chạy ra ngoài.

Nhưng thẳng đến trời tối, Đổng Bình cũng không tìm được tiên sinh, hắn ngồi tại 2 khỏa quả hồng dưới cây, cả người trở nên thất hồn lạc phách.

Kẹt kẹt ——

Cửa sân bị từ bên ngoài đẩy ra, La Quan mặt lộ vẻ kinh ngạc, “Đổng Bình, ngươi tại cái này làm gì đâu?”

“Tiên sinh!” Đổng Bình nhảy lên một cái, nước mắt lập tức liền chảy ra, “Ta sai tiên sinh, không nên cùng bọn hắn nói ngài cứu chữa Lê Chấn sự tình, ngài tuyệt đối đừng bỏ lại ta mặc kệ.”

La Quan có chút mộng, đợi nghe rõ ràng sau hắn cười cười, nói “. Nguyên lai là dạng này a, ta cùng chân núi trại hữu duyên, để bọn hắn biết cũng không sao.”

Đổng Bình lúc này mới yên tâm lại, bôi đem nước mắt, “Tiên sinh ngài 1 ngày này đi đâu rồi? Ta tìm lượt xung quanh, cũng không thấy ngài tung tích.”

“Khục! Ta có chút sự tình, đi ra ngoài một chuyến… Ngô, ngươi nhanh về nhà đi, đừng để cha mẹ ngươi lo lắng.” La Quan đáy mắt có vẻ lúng túng, cũng không thể nói cho vãn bối, hắn hôm nay là bị người “Bắt đi” đi.

Tô Khanh kia bưu hãn nương môn, quả nhiên vô pháp

vô thiên, đều nói mọi người tạm thời tách ra, lúc này mới bao lâu liền chạy tới nháo sự.

La Quan cũng không dám để nàng tại cái này làm ầm ĩ, đành phải theo nàng rời đi chân núi trại, tại Đại Đông trên núi mở 1 cái động phủ.

Lại tâm bình khí hòa cùng với nàng giao lưu hồi lâu, hiểu chi lấy động tình chi lấy miệng, hao phí 1 ngày thời gian, cuối cùng đưa nàng cho khuyên đi.

“Hừ! Ăn xong lau sạch, ngươi nhấc lên quần liền nghĩ không nhận nợ? Ta cho ngươi biết, không có cửa đâu!”

“Họ La, ngươi nếu không muốn để người trong thôn này, đều biết ngươi là đàn ông phụ lòng, liền tranh thủ thời gian cho ta dọn ra ngoài ở.”

Nghĩ đến Tô Khanh lúc rời đi, một mặt hung dữ uy hiếp, La Quan liền không nhịn được nhíu mày.

Đổng Bình nói “. Tiên sinh, ngài không đói bụng sao?”

La Quan nói “. Ta nếm qua… Ân, màn thầu rất tốt…” Vô ý thức trả lời một câu, khóe miệng của hắn giật một cái, lặng lẽ nói “Cái này 1 tháng, ngươi liền theo phụ thân ngươi, tham dự kiến tạo miếu thờ một chuyện đi.”

Nói xong, hắn lật tay lấy ra 5 viên đồng tiền, mỗi cái đều mới tinh mới tinh, mặt ngoài có từng tia từng tia vầng sáng lưu chuyển, xem xét cũng không phải là phàm vật.

“Cái này 5 viên đồng tiền ngươi cầm, cùng ngươi phụ

thân nói, đang xây miếu quá trình bên trong , dựa theo ta sớm đánh dấu phương vị cất đặt.”

Đổng Bình 2 tay tiếp nhận, “Kia tiên sinh ngài đâu?”

“Trong thôn xây miếu khó tránh khỏi làm ầm ĩ, ta đi trong núi ở tạm mấy ngày, miếu thành ngày trước, tự nhiên sẽ trở về.”

“Vâng, tiên sinh.” Được phân phó, Đổng Bình tuy có chút không bỏ, hay là ngoan ngoãn nghe lời về nhà, đem việc này chuyển cáo phụ thân.

Đổng Lễ thế mới biết, tiên sinh biến mất 1 ngày sự tình, không khỏi một trận hoảng sợ, lúc trước tiên sinh chính là trực tiếp cáo từ, mấy năm về sau mới hiện thân.

Còn tốt, tình huống lần này không giống, hắn nhìn thoáng qua Đổng Bình lòng bàn tay 5 viên đồng tiền, lập tức phát giác được bọn chúng khác biệt, mới nhìn cùng phổ thông đồng tiền không sai biệt lắm, nhưng cẩn thận nhìn thời điểm, lại cảm thấy nó đột nhiên biến lớn vô số, tựa như là cái thạch ép, sau đó lại biến thành một ngọn núi.

Hô ——

Đổng Lễ xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, nhỏ giọng nói “Tiên sinh nói qua, không khiến người ta sờ những này đồng tiền sao?”

Đổng Bình lắc đầu, “Không có.”

Đổng Lễ do dự một chút, nói “. Kia cho ta 1 viên.”

Đồng tiền vừa tới tay, đã cảm thấy trĩu nặng, vượt xa quá 1 viên đồng tiền phân lượng.

Rất nhanh, Đổng Lễ biến sắc, nghĩ đến trong tay đồng tiền càng ngày càng nặng, lại ép hắn đứng không vững, vội vàng đem đồng tiền trả lại Đổng Bình.

“Cha, ngươi làm sao rồi?” Đón Đổng Bình ánh mắt khó hiểu, Đổng Lễ lắc đầu, “Không có việc gì, đồng tiền này ngươi 10 triệu cất kỹ, không được ném… Mặt khác, liền đừng để những người khác đụng, nghe được không?”

Hắn mơ hồ cảm thấy, mới vừa rồi là bởi vì hắn cùng tiên sinh tiếp xúc qua, có lẽ nhiễm một tia, thuộc về tiên sinh khí tức, cho nên kia đồng tiền mới chỉ là, nho nhỏ cho hắn một bài học, như đổi lại những người khác, sợ là thật sự muốn bị một ngọn núi cho tươi sống đè chết!

Chân núi trại già trẻ cùng lên trận, đắp đất, khai thác đá, đốn củi, điêu khắc, tô lại màu, bận bịu khí thế ngất trời, so với năm rồi càng náo nhiệt.

La Quan lưu lại bản vẽ, thôn bên trong công tượng có thể xem hiểu, nhìn mấy ngày tiến độ cùng, chạy đến Đổng Lễ bên người nói thầm một trận.

Rất nhanh, Đổng Lễ liền phái người ra ngoài, đến thôn bên cạnh mời người hỗ trợ làm việc —— liền 1 tháng thời gian, vô luận như thế nào, khẳng định không thể lầm tiên sinh phân phó canh giờ.

Cùng thôn bên cạnh hơn 40 hào thanh niên trai tráng chạy đến lúc, phát hiện chân núi trại thế mà tại kiến tạo miếu thờ, coi là thật hiếm lạ không thôi, nghĩ thầm Đổng Lễ người này luôn luôn khôn khéo tài giỏi, đây là lên cơn điên gì? Ta người sống trên núi lại không phải trong thành quý nhân, ngươi cùng ngọn gió nào? Lại hỏi một chút, hoắc! Ngay cả kêu cái gì miếu, bái tế ai cũng không biết…

Bất quá cái này không có quan hệ gì với bọn họ, bao ăn bao ở cho khởi công tiền, để làm việc liền làm việc chứ sao.

Được cỗ này trợ lực, tiến độ một chút liền chạy tới, nhưng tiêu xài cũng tăng lên rất nhiều, Đổng Lễ thịt đau không thôi, nhưng nhìn lấy Đổng Bình cẩn thận từng li từng tí, đem 1 viên đồng tiền đặt ở dự lưu an trí tượng thần vị trí lúc, hắn hay là nhếch miệng cười một tiếng —— tiên sinh nói, cái này miếu có thể thay đổi khí vận cách cục, bảo đảm 1,000 năm phú quý…

Hừ! Một đám ngốc hàng, đều là dính nhà ta Bình nhi ánh sáng, không phải cái này chuyện tốt có thể đến phiên các ngươi? !

Ngay tại chân núi trại bên trong, làm khí thế ngất trời lúc, Đại Đông núi mới mở động phủ bên trong, La Quan chính một mặt bất đắc dĩ, “Tô Khanh, ngươi đủ a, liền không thể trướng điểm trí nhớ? Lúc này mới bao lâu không có bị giáo huấn, liền lại dám nhảy ra trêu chọc ta.” ? ?

Đặt câu hỏi, gặp được 1 nữ, lại đồ ăn lại mê, còn khi bại

khi thắng làm sao bây giờ?

Tô Khanh nghiến răng nghiến lợi, “La Quan! Ngươi lừa gạt đi ta ngũ phương trấn nhạc đồng tiền, liền nghĩ trở mặt không quen biết rồi? Ta cho ngươi biết, hôm nay ngươi từ cũng được từ, không từ cũng được từ, lại nói cái gì miệng khởi hành bất động, ta thật không để yên cho ngươi a!”

La Quan nhíu mày, “Ngươi nghiêm túc?”

“Ngang!”

La Quan một tay lấy nàng kéo đi qua.

Hừ!

Thật làm gia gia là bùn nặn, vừa lui lại lui 3 lui, không cho ngươi chút giáo huấn, thật không biết “Cứng rắn” chữ viết như thế nào.

Một trận đại chiến, lấy Tô Khanh tan tác kết thúc, ưu thế của nàng ở chỗ da mặt dày, trước một khắc còn trợn trắng mắt kêu cha gọi mẹ cầu xin tha thứ, cùng La Quan bỏ qua 1 ngựa về sau, lập tức liền lại đắc ý bắt đầu, một tay khẽ vuốt bàn chân nhỏ cũng cọ qua cọ lại, ngươi nhìn nàng liền cho ngươi ném ánh mắt, 1 bộ ngươi đến ngươi đến a biểu lộ, thật sự là rất thích ăn đòn.

La Quan đè ép lửa giận, “Ba” một cái tát tới, lập tức gợn sóng phun trào, năm cái đỏ tươi chưởng ấn trực tiếp hiển hiện.

Tô Khanh thét lên, “Ngươi lại dám đánh ta!” Nàng nhảy đến La Quan trên thân, một trận trái xoay phải xoay, lại bị một cái tay trấn áp, đứng ở phía trên động một cái cũng không thể động, nhịn không được cắn răng, “Có gan ngươi thả ta ra? !”

La Quan nhíu mày, “Được rồi, ngươi đến cùng tình huống như thế nào?” Tô Khanh trước đó điên về điên, nhưng tốt xấu biết một chút phân tấc, sẽ không sính cường.

Nhưng lần này, nàng rõ ràng có chút quá đầu.

Tô Khanh cười lạnh, “Ngươi trước thả ta ra, ta lại nói.”

La Quan nhíu nhíu mày, đem chăn đắp lên trên người nàng, lại thối lui một chút, lúc này mới buông tay nói “. Nói nhanh một chút.”

Tô Khanh xoay người, đùi lộ ra, lại hướng lên

năm cái đỏ tươi chỉ ấn, tại trắng nõn như ngọc da thịt mặt ngoài càng phát ra bắt mắt, nàng hừ hừ 2 tiếng, nói “. Việc này khẳng định trách ngươi!”

“Đừng trừng mắt, ta trước kia cũng không có như thế lớn nghiện, nhưng gần nhất không biết chuyện gì xảy ra, nhắm mắt lại chính là của ngươi cái bóng.”

Tô Khanh chau mày, một mặt hung dữ, “Nói, La Quan có phải hay không ngươi tại trên người ta, vụng trộm động cái gì tay chân? Tốt ngươi cái La Quan, mặt ngoài ra vẻ đạo mạo, nói muốn cùng ta tạm thời phân rõ giới hạn,

trên thực tế cho ta giở trò, muốn đem ta dưỡng thành 1 cái tu luyện đỉnh lô đúng không? !”

La Quan mày nhíu lại càng chặt, “Chớ nói nhảm.” Hắn do dự một chút, nói “. Đưa tay cho ta.”

Bắt lấy tay của nàng, xúc cảm ôn nhuận mềm đạn, trắng nõn không gặp nửa điểm tì vết, tâm thần vô ý thức đãng một chút, hỏa khí một trận tăng vọt.

La Quan ám đạo quả nhiên không thích hợp, hắn đã sớm quen thuộc Tô Khanh trêu chọc, hôm nay rõ ràng có chút phóng túng. Cưỡng chế nỗi lòng, nhắm mắt điều động một tia máu ngân sa chi lực, rót vào Tô Khanh thể nội.

Đối diện, Tô Khanh đột nhiên trừng lớn mắt, nhìn qua trước mắt La Quan, tiếp lấy mặt mày hớn hở!

Hắc hắc!

Ta liền biết, ta không nhìn lầm người, tiểu tử này có thể đem ta cho ngủ, há lại hạng người tầm thường. .. Bất quá, hắn giấu thật là kỹ a.

Đại đạo cảnh đỉnh phong, tầm mắt tự nhiên là có, máu ngân sa vị cách gì cùng kinh người, để trong cơ thể nàng đại đạo đều tại chấn động.

Ngô… Hồ tộc tựa hồ, cũng có một chút thải bổ thuật… Lần sau thử một chút, cũng không thể hắn lão hái ta, ta cũng được hồi hồi vốn…

Tô Khanh chuyển loạn thất bát tao suy nghĩ thời điểm, La Quan mở mắt ra, đáy mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ, quả nhiên là dạng này.

Cái kia đạo tái sinh bỉ ngạn chỉ dẫn, nên là ngay tại nhanh chóng thời kì sinh trưởng, cần tiếp xúc nhiều La Quan khí tức, mới có thể âm thầm thúc giục Hoa Thần chạy tới gặp hắn, cũng biểu hiện "Hào hứng" bừng bừng.

Hoa Thần nhịn được, Tô Khanh cũng không có cái gì cố kỵ, cho nên mới có cái này 2 về.

Đã là hạt giống cần đổ vào, La Quan tự nhiên nghĩa bất dung từ, dù sao đạo này bỉ ngạn chỉ dẫn, là độc thuộc về hắn cơ duyên.

Nhưng Hoa Thần trạng thái, thực tế yếu gà vô cùng, căn bản không chịu nổi…

"Ai!"

Trong lòng hắn thở dài, xem ra chung quy chỉ có thể là, để Hoa Thần kế tiếp theo vô tình cắn xé hắn. Nam nhân thật sự là khổ, lại cần gánh vác những này, vốn không nên tiếp nhận áp lực!

Đảo mắt, thời hạn một tháng gần.

Ngày mai, chính là mùng ba tháng bảy.

Lão thôn trưởng cựu trạch chỗ, bây giờ xây thành 1 cái ngói đen tường đỏ, túc mục trang nghiêm miếu thờ.

Quy cách không tính đặc biệt cao, cũng không biết vì sao, mọi người ánh mắt rơi xuống lúc, kiểu gì cũng sẽ sinh ra không hiểu kính sợ.

Mà Đổng Bình cũng tại hôm nay chôn xuống, trong tay cuối cùng 1 viên đồng tiền, ngay tại trước miếu khối thứ nhất hạ.

Cũng là tiên sinh cố ý lời nhắn nhủ, xây miếu 1 bước cuối cùng.

Ngay tại cuối cùng một viên gạch rơi xuống lúc, giữa thiên địa đột nhiên cuồng phong gào thét, thổi đến mọi người ngã trái ngã phải mở mắt không ra, tiếp lấy “Ầm ầm” nổ vang, từ mọi người dưới chân truyền đến, toàn bộ thôn xóm lập tức chấn động bắt đầu, tựa như địa long xoay người!

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1074 : Sắc lệnh

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Đại địa băng liệt, từng đạo cái khe to lớn, giống như là quái vật miệng lớn, bỗng nhiên từ bốn phương tám hướng cắn xé mà tới.

Liền muốn đem toà này vừa tu kiến thành miếu thờ, cho trực tiếp xé thành vỡ nát!

Mọi người dọa đến sắc mặt trắng bệch, trong thoáng chốc như nhìn thấy, có khủng bố bóng đen đứng lặng 4 phương.

Đúng lúc này, trước mắt đột nhiên Kim Quang đại tác, từ 5 nơi phương vị khác nhau phóng lên tận trời, như nguy nga thần trụ chống trời đạp đất.

Kia vọt tới trước miếu khủng bố đất nứt, lập tức trì trệ không tiến, chỉ nghe từng tiếng oanh minh tiếng vang, từ thật sâu chỗ truyền đến, hình như có cự vật tại không cam lòng gầm thét.

Sau đó cuồng phong tán đi, cát bay đá chạy rơi xuống, chỉ còn hơn trước mắt 1 tòa miếu vũ, cùng xung quanh mảng lớn bừa bộn.

Đổng Lễ sắc mặt trắng bệch, cắn răng một cái, đảo qua xung quanh mọi người, “Mau đi cứu người, xem xét

trong thôn tổn thất!”

Bận rộn nửa ngày, tin tức tốt là trừ thôn nam 1 tiểu tử trộm gian dùng mánh lới trốn ở phòng bên trong đi ngủ, bị một cây then nện đứt chân bên ngoài, cũng không có những nhân viên khác tổn thương. Nhưng trong thôn phòng ốc, nhất là lâu năm thiếu tu sửa những cái kia, tại trận này biến cố bên trong tổn hại nghiêm trọng.

Một cỗ không lời kiềm chế, bao phủ toàn bộ thôn xóm —— miếu thờ xây thành, tức có thiên tai biến số, cái này chẳng lẽ cái gì báo động? !

Đổng Lễ trầm mặt vội vàng chạy về nhà bên trong, còn cách một đoạn lúc, hắn liền khẽ di một tiếng, mặt lộ vẻ kinh ngạc dừng bước lại. Phía trước 2 tòa trạch viện hoàn hảo không chút tổn hại, chính là mặt đất cũng bảo trì hoàn chỉnh, không giống xung quanh khu vực nứt ra, vỡ nát bộ dáng.

1 cái là nhà hắn, mà đổi thành bên ngoài 1 cái…

Đổng Lễ ánh mắt sáng lên, bước nhanh đi qua, thở sâu gõ cửa, thử thăm dò nói “. Tiên sinh? Là ngài trở về rồi sao?”

Sau một khắc, một thanh âm vang lên, “Đổng huynh, cửa chưa khóa, tiến đến chính là.”

Đổng Lễ đại hỉ, trực tiếp đẩy cửa đi vào, liền thấy 2 gốc quả hồng dưới cây, La Quan ngay tại uống trà, bất quá ly kia tử bên trong ngâm, lại là chút đỏ rực quả nhỏ, lúc trước hắn chưa thấy qua, “Bái kiến tiên sinh! Dựa theo

phân phó của ngài, miếu đã ở hôm nay hoàn thành, 5 viên đồng tiền cũng đều đã chôn xuống, nhưng lại tại miếu thành thời điểm đột nhiên cuồng phong nổi lên, đất rung núi chuyển…”

La Quan khoát khoát tay, cười nói “Ta đều đã biết, ngươi yên tâm chính là, đây là… Tình huống bình thường.”

Phong sơn động thiên “Linh đoạn nói trảm” cũng không phải nói một chút mà thôi, là 1 đạo cường đại giam cầm, gông xiềng, mở thần đạo cũng có phản phệ. Cũng may có Tô Khanh cho ngũ phương trấn nhạc đồng tiền, trải qua hắn lấy máu ngân sa chi lực tế luyện về sau, mới có thể trấn áp xuống dưới.

Đổng Lễ lúc này mới chân chính nhẹ nhàng thở ra, xoa xoa xuất mồ hôi trán, “Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi! Kia ngày mai, hết thảy như cũ?”

“Ừm, lẽ ra tốt làm liền là.” Thấy Đổng Lễ như muốn nói cái gì, La Quan suy nghĩ bỗng nhúc nhích, cười nói “Đổng huynh là muốn hỏi ta, miếu thờ đã thành, tượng thần ở đâu đúng không?” Hắn không có đánh lời nói sắc bén, nói thẳng “Ngày mai thần cùng thân hợp, ngươi cùng nhóm lửa hương hỏa quỳ lạy lúc, tự nhiên liền có thể biết được.”

Đổng Lễ vui vẻ nói “Vậy liền không có vấn đề, chỉ là trải qua việc này, thôn bên trong hủy không ít phòng ốc, ta ăn cơm xong còn phải đi

An bài thôn chúng đêm nay nơi ở.”

“Tiên sinh, xin theo ta cùng một chỗ dùng cơm đi.”

La Quan khoát tay, vô ý thức vò dưới eo, “Không được, ta gần đây có chút mỏi mệt, hôm nay chuẩn bị đi ngủ sớm một chút hạ.”

“Cái này… Cũng tốt, vậy ta ngày mai lại đến mời tiên sinh.” Đổng Lễ vội vàng rời đi.

Sau đó không lâu Đổng Bình lại tới một chuyến, hắn cái này 1 tháng đi theo xây miếu, màu da hơi đen mấy điểm, tinh thần cũng rất không tệ.

“Tiên sinh, ngài lại tại uống loại này quả trà a? Ta cảm thấy hương vị là lạ, không thế nào dễ uống.”

La Quan quét mắt nhìn hắn một cái, thản nhiên nói “Ngươi còn nhỏ, không hiểu trà này chi diệu.”

Đổng Bình nhếch miệng cười, “Ta không hiểu, tiên sinh dạy ta chính là.”

“… Mệt, ngươi cũng trở về ngủ đi.”

“Vâng, tiên sinh.”

Ngày thứ 2.

Đổng Lễ sáng sớm liền đi ra cửa, trấn an trong thôn bách tính, chuẩn bị mở miếu công việc.

Điểm tâm là Đổng Bình đến mời, La Quan thần sắc bình tĩnh, liền dưa muối ăn 2 cái bánh bột ngô, lại uống một

bát cháo hoa, lúc này mới hướng miếu thờ phương hướng bước đi.

“Tiên sinh đến rồi!”

Đổng Lễ vội vàng chào đón, mang theo một đám thôn dân bái kiến, thôn bên cạnh mấy chục hào thanh niên trai tráng, đi theo bận rộn 1 tháng, đầu tiên là kinh lịch hôm qua sự tình, ngược lại không có gấp rời đi, bây giờ xa xa ở bên cạnh xem náo nhiệt.

“Đây là giải thích động chân núi trại, xây miếu người kia? Chậc chậc, khí thế kia, nhìn xem có chút đồ vật a.”

“Ngươi biết cái gì! Bên ngoài lừa đảo nhưng nhiều, muốn lão tử nhìn, chân núi trại người chính là vờ ngớ ngẩn, còn xây miếu!” Người này nuốt một cái nước miếng, nhỏ giọng nói “Không thấy được ngày hôm qua tình huống? Kia là sơn thần gia nổi giận đâu! Dám ở người ta ngay dưới mắt lập miếu, đây không phải là… Cái gì… Xem thường, đúng, chính là xem thường sơn thần gia sao?”

“Ngươi nói là trên núi toà kia miếu… Kia đều hoang hơn một trăm năm, ở đâu ra sơn thần gia… Ta nhìn chính là trùng hợp…”

Chính lao nhao lấy, La Quan đột nhiên xem ra một chút, rất bình thản ánh mắt, lại khiến một đám thôn bên cạnh hán tử trong lòng thình thịch, lập tức liền an tĩnh xuống.

Đổng Lễ nói “. Vì đuổi tiến độ, từ thôn bên cạnh mời đến hỗ trợ… Ân, nếu như tiên sinh cảm thấy không thích

hợp, ta cái này liền mời bọn họ đi.”

La Quan nghĩ nghĩ, khoát khoát tay, “Cũng là không cần.” Hương hỏa thần chỉ, là cần người tế bái, thờ phụng người càng nhiều, thì thực lực càng mạnh.

“Bắt đầu đi.”

“Vâng, tiên sinh!” Đổng Lễ thở sâu, quay người lớn tiếng nói “Chân núi trại lão thiếu gia môn, thúc bá các đại gia, hôm nay ta trong thôn lập miếu, khi nâng thôn tế bái cung thỉnh tiên sinh xuất thủ, vì ta cùng dựng lên tượng thần, sau đó bảo đảm 4 phương thái bình, hộ trong nhà phú quý.”

“Tất cả mọi người, điểm hương nến tiền giấy.”

10 cái chậu than sớm đã chuẩn bị thỏa đáng, mọi người nhao nhao tiến lên, rất nhanh liền hương hỏa khói mù lượn lờ. Hôm nay có gió, dù không lớn nhưng cũng là đủ, đem những này sương mù tuỳ tiện thổi tan, cũng không biết sao, hôm nay những này hương hỏa sương mù, lại nấn ná tại miếu thờ xung quanh, tựa như là có tầng 1 lực vô hình, đưa chúng nó đều giam cầm ở đây, không có nửa điểm tản mát ra ngoài.

Một màn này rất nhanh bị người phát hiện, trong đám người lập tức, vang lên từng đợt thấp giọng hô, đôi mắt ở giữa tràn đầy vẻ chấn động.

“Sương mù! Mau nhìn khói mù này!”

“Tê —— ta sống 50 năm, lần thứ 1 thấy loại sự tình

này.”

“Thần! Thật sự là thần!”

Đổng Lễ cố nén kích động, khẽ quát một tiếng, “Yên lặng!”

Đám người rất nhanh an tĩnh xuống, có thể nhìn hướng miếu thờ trước, kia lạnh nhạt mà đứng thân ảnh lúc, liền vô ý thức toát ra thật sâu kính sợ.

“Hiện có chân núi trại mọi người, lập miếu tại thôn, cầu trời xanh thương hại, ban cho phúc báo, an bình, gia trì khí vận kéo dài.”

“Bái!”

“Dâng hương!”

Đổng Lễ kéo qua Đổng Bình, để hắn bên trên nén hương đầu, sau đó mới là mình, về sau tất cả thôn dân theo thứ tự tiến lên kính hương.

“Quỳ!” Đổng Lễ 2 đầu gối cong xuống, cung kính mở miệng, “Mời tiên sinh xuất thủ, vì miếu lập tượng.”

Chúng nhân chú mục dưới, La Quan đứng ở trước miếu, hơi dừng một chút về sau, chậm rãi mở miệng, “Tư hữu Đại Đông dưới núi, chân núi trại thôn dân chất phác lương thiện, tôn ta chi ý lập miếu ở đây, nên thụ này che chở 1,000 năm, khử bệnh duyên niên, phúc Thái An khang.”

Thanh âm không lớn, lại tại giữa thiên địa quanh quẩn, mang theo một loại đặc thù vận luật, dẫn động miếu thờ phía trên nấn ná sương mù chấn động, mơ hồ ở giữa như nhưng nghe tới, trận trận thần âm, đạo uẩn ở trong đó tiếng vọng.

Đây là chân núi trại "Bên trên hợp thiên ý" "Tôn trời làm việc" chỗ nên được chi phúc báo, cũng là La Quan trước đó hứa hẹn sự tình.

"Nay miếu thờ đã thành, tôn thiên đạo lưu chuyển, hợp vạn dân cần thiết, khi tượng thần từ ngưng…"

Ầm ầm ——

Hương hỏa sương mù đột nhiên sôi trào, sau đó lấy tốc độ kinh người, nhanh chóng tuôn hướng miếu thờ bên trong, trong chớp mắt liền bị thôn nạp trống không.

Mọi người trừng to mắt, liền thấy miếu thờ bên trong sớm dự chừa lại đến, kia bày ra tượng thần chỗ, bây giờ hương hỏa sương mù nhanh chóng ngưng tụ, lại hóa thành 1 tôn uy nghiêm tượng thần —— Thần người mặc đen, đỏ làm nền sắc hương Hỏa Thần bào, trên có sông núi hồ nước ảnh thu nhỏ, mảng lớn Thần Văn khắc dấu trên đó, ánh sáng mắt thường nhìn thấy được mang lưu chuyển rất là bất phàm!

Cái này thần hồ kỳ thần, có thể xưng thần tiên thủ đoạn một màn, mọi người trợn to tròng mắt.

"Cái này tượng thần… Cái này tượng thần nhìn xem khá quen…" Một tên chân núi trại lão nhân, lúc này thì thào

nói nhỏ, hắn như nhớ ra cái gì đó, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin.

“… Thần cùng thân hợp.”

“Đổng Thanh Cát, còn không mau mau quy vị, chờ đến khi nào? !”

】 quát khẽ một tiếng, thanh thiên bạch nhật phía dưới, giữa thiên địa đột nhiên hiển hiện chói mắt Kim Quang, quang mang kia bên trong có một thân ảnh đứng, nó quần áo hình dạng thình lình cùng thần diệu bên trong, từ hương hỏa sương mù ngưng tụ mà thành tượng thần giống nhau như đúc.

Giờ phút này khom người hướng La Quan cúi đầu, lại đảo qua chân núi trại mọi người, lúc này mới cười lớn một tiếng, một bước phóng ra rơi vào miếu bên trong, hướng kia tượng thần vị trí một tòa, liền cùng chi tan về một thể.

“A! Đổng Thanh Cát, thật sự là Đổng Thanh Cát!” Chân núi trại lão nhân kinh hô.

“Tê —— lão thôn trưởng, là lão thôn trưởng danh tự!”

“Không sai, ta nhớ tới, đây chính là lão thôn trưởng lúc tuổi còn trẻ bộ dáng!”

La Quan không để ý tới mọi người kinh hô, thông suốt quay người, nhìn về phía miếu bên trong tượng thần, “Mở Thần Mục, nhưng quan sát thiên địa âm u, lập thần vị, có thể trấn 4 phương sơn hà!”

“Sắc lệnh, chân núi trại Đổng Thanh Cát vì phong sơn Thành Hoàng, thay mặt ti Thiên Quyền, chưởng 4 phương quyền hành, lập hương hỏa thần đạo, trừ tà trừ ác bảo vệ vạn dân, ngươi nhưng thụ mệnh?”

Tượng thần mặt ngoài, lập tức thần hỏa dấy lên, vô số lưu quang hiển hiện, Đổng Thanh Cát cung kính lại thanh âm uy nghiêm, từ trong đó vang lên, “Tiểu thần cẩn tuân tiên sinh chi mệnh, định tận hết chức vụ, che chở 4 phương!”

Ầm ầm ——

Thanh thiên bạch nhật, bỗng nhiên lôi đình đại thịnh, phong sơn động thiên bốn phía hoang vu sa mạc, 12 sắc kiếp lôi chi quang tùy theo bắn ra. Lại phóng lên tận trời, hóa thành 12 ánh sáng màu màn, nối liền trời đất đứng lặng 4 phương, chiếu rọi giữa thiên địa phảng phất giống như thần tích.

Đương nhiên, cũng vẻn vẹn như thế, bọn chúng bất quá là kiếp lôi dư lực, tứ ngược bất diệt đến nay, sớm đã hao hết toàn bộ uy năng. Nhưng thế nhân lại không biết điểm này, bây giờ 4 phương nhìn lại, mọi người toàn bộ “Phần phật” quỳ trên mặt đất, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, kính sợ.

La Quan thần sắc bình tĩnh, lập thân miếu thờ trước đó, cứ việc chỉ là 1 đạo bóng lưng, nhưng hôm nay trong mắt mọi người, lại như kình thiên chi sơn nhạc, uy nghiêm túc mục phảng phất giống như thần chỉ.

Cùng lúc đó, chân núi trại mặt đất rung chuyển, bởi vì hôm qua ngoài ý muốn đưa đến đất nứt vỡ nát, phòng ốc sụp đổ, lại lấy mắt trần có thể thấy tốc độ khôi phục như lúc ban đầu.

Một màn như thế, càng là mọi người liên tục dập đầu, cúng bái không thôi.

…

Phong sơn động thiên bên ngoài.

Huyết Ma tông tông chủ Huỳnh Thủy cùng Đại trưởng lão, ngay tại tôn lão tổ chi mệnh, phóng thích một vòng huyết thần ma niệm xâm nhập động thiên bên trong.

Đúng lúc gặp lúc này động thiên bình chướng bên trong, 12 sắc kiếp lôi khí tức bắn ra, cuồn cuộn lôi quang xông lên tận chín tầng trời, cái kia vừa mới xâm nhập huyết thần ma niệm kêu thảm một tiếng, trực tiếp hóa thành một cỗ khói đen tiêu tán.

“A!” Đại trưởng lão kêu thảm, ngã xuống đất điên cuồng kêu rên, nó 2 mắt nháy mắt chảy ra máu đen, miệng mũi thất khiếu trực tiếp hư thối.

Thân là huyết thần ma niệm vật dẫn, hắn đang bị điên cuồng phản phệ!

“Cứu ta! Nhanh cứu ta!” Đại trưởng lão kêu thảm.

Huỳnh Thủy bị hù khẽ run rẩy, nắm lên Đại trưởng lão chân, “Sưu” một chút kéo lấy hắn xoay người chạy, “Lão

tổ! Lão tổ cứu mạng a!”

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1075 : Rời đi

Huyết Ma quan xuống đất ngọn nguồn nơi cực sâu, có huyết trì cuồn cuộn tuôn ra đãng, hung sát chi khí trùng thiên.

Nơi đây chính là thần hồ, chính là Huyết Ma tông lập tông căn bản.

Bây giờ, Đại trưởng lão chính giống như chó chết ngã trên mặt đất, một đoàn tinh hồng thần hồ máu tươi, đem hắn thân thể bao khỏa ở bên trong.

“Ầm ầm” tiếng vang không ngừng truyền ra, như nước lạnh giội tại lửa than bên trên, nương theo lấy lôi quang bắn tung toé, khiến da đầu run lên.

Hồi lâu, không ngừng co giật Đại trưởng lão, rốt cục thống khoái kêu thảm một tiếng, ngất đi.

“Không có việc gì.” Trầm thấp, thanh âm khàn khàn, từ bên trong thần trì truyền ra, tiếp lấy kia lăn lộn huyết thủy mặt ngoài, hiển hiện 1 trương già nua gương mặt. Dù hơi có mơ hồ, nhưng kia một đôi che lấp, uy nghiêm đôi mắt, lại làm cho trong lòng người rung động không thôi.

Huỳnh Thủy vội vàng cung kính hành lễ, “Bái kiến lão tổ.”

“Ừm.” Kia gương mặt miệng khép mở, thanh âm trong lòng đất tiếng vọng, “Ngươi lại đem chuyện hôm nay, hoàn chỉnh nói một lần.”

“Vâng!” Huỳnh Thủy vội vàng đem sự tình nói một lần. . ? ? .

Huyết Ma lão tổ thanh âm lộ ra ngưng trọng, “12 sắc lôi đình… Ngươi xác định, mình không có nhìn lầm?”

Huỳnh Thủy cung kính nói “Thiếp thân tận mắt nhìn thấy, kia lôi màn chợt vang lên, thẳng tới cửu thiên chi thượng, nó thế huy hoàng nó choáng sáng rực, chính là 12 sắc xen lẫn lưu chuyển, mỹ lệ mà chói lọi…” May mắn lần này, Đại trưởng lão nóng lòng lấy lòng lão tổ, chủ động xin đi làm huyết thần ma niệm vật dẫn, nếu không bây giờ sống không bằng chết, nhưng chính là nàng.

Không có việc gì? A!

Mệnh là bảo trụ, nhưng Đại trưởng lão thể nội sơ ngưng bất diệt xương, đã bị triệt để ăn mòn, vỡ nát, từ đó đại đạo đoạn tuyệt.

Huyết Ma lão tổ trầm mặc mấy hơi, nói “. Truyền lệnh, toàn diện phong tỏa rơi thế động thiên, trong tông trưởng lão trở lên không phải bế tử quan người đều phái ra, không cho phép bay ra một con ruồi đi!”

“Vâng, lão tổ.” Huỳnh Thủy khom người lĩnh mệnh, nhưng rất nhanh lại mặt lộ vẻ chần chờ, “Động thiên rơi thế một chuyện, bây giờ truyền khắp 4 phương , dựa theo quy củ rơi vào Huyết Ma tông cảnh nội, ta cùng nhưng độc hưởng 3 năm, bây giờ kỳ hạn sớm đã vượt qua, các phương đối này rất là bất mãn…”

“Hừ!” Huyết Ma lão tổ cười lạnh, nặng nề nói “. Ai nếu không đầy, liền tới tìm lão phu muốn cái thuyết pháp đi.”

Huỳnh Thủy con ngươi rụt rụt, sau khi hành lễ bước nhanh rời đi, “Xem ra, cái này động thiên bên trong tiên thiên thần chỉ, vị cách so trong tưởng tượng cao hơn, lại để lão tổ như thế động tâm… Cái này có lẽ, chính là ta một mực tại chờ đợi cơ hội!”

Nàng vũ mị đôi mắt ở giữa, một mảnh nóng bỏng.

Lòng đất, thần hồ chỗ.

“Nhất niệm linh động, lại dẫn tới 12 sắc kiếp lôi giáng lâm, như thế vị cách hẳn là đứng đầu nhất tiên thiên thần chỉ, khó trách dám lấy ‘Quá sơ’ làm tên… Thậm chí là có thể cùng mặt trời, thái âm cùng so sánh vô địch tồn tại, chỉ vì tiên thiên không đủ, mới có thể cho lão phu thừa dịp cơ hội!”

“Tạo hóa trêu ngươi! Ta Huyết Ma tông phải này thần vẫn chi địa, tìm được thần chỉ ký sinh bí thuật, tiếc quá khứ vô tận tuế nguyệt, chỉ có cái này đồ long chi thuật, lại vô thi triển chỗ trống, không ngờ cơ duyên này ẩn núp mấy chục ngàn năm, lại ứng tại lão phu trên thân, nên ta Huyết Ma tông đại hưng!”

“Ha ha ha ha!”

Tiếng cuồng tiếu, trong lòng đất chấn động, tiếng vọng.

Ầm ầm ——

Thần hồ kịch liệt sôi trào, kia xếp bằng ở máu tươi dưới đáy, hình như tiều tụy thây khô thân ảnh, giờ phút này bỗng dưng mở 2 mắt ra.

Theo một cử động kia, thần hồ máu tươi bắt đầu bị hút vào thể nội, Huyết Ma lão tổ thân thể nhanh chóng trở nên đầy đặn bắt đầu.

Con đường thông thiên ngay tại dưới mắt, hắn cần gì phải bế quan khổ tu, đi xông vào này cửu tử nhất sinh phá cảnh con đường? ! Cũng nên tỉnh lại!

…

dựng lên miếu thành hoàng, hoàn thành sắc phong về sau, La Quan bí mật quan sát một trận, xác định mới mở thần đạo vận chuyển bình thường, khi lấy được hương hỏa tế tự về sau, Đổng Thanh Cát thực lực đang không ngừng tăng lên. Mà lại theo tin tức truyền bá, tín đồ nhanh chóng gia tăng, nghĩ đến phần này tăng lên, còn xa không có đạt tới cuối cùng.

Không nhịn được Tô Khanh “Uy hiếp”, La Quan gọi Đổng Bình, phân phó hắn mỗi ngày dược thiện liều lượng, nhưng thích hợp tăng cường 3 điểm, lại để cho hắn khoảng thời gian này, nhiều hơn làm bạn song thân về sau, liền trở lại Đại Đông trên núi động phủ.

Ta La mỗ người chính nhân quân tử, đương nhiên không phải tham lam sắc đẹp, thực tế là ngắn ngủi 1 tháng, vẫn chưa hoàn thành đối bỉ ngạn chỉ dẫn đổ vào. Làm người làm việc, nên có bắt đầu có cuối mới có thể,

huống chi cơ duyên này ngày sau tất có đại dụng, tuyệt đối không thể qua loa.

Về núi ngày đầu tiên, bắp ngô phối cháo hoa.

Ngày thứ 2, như cũ.

Ngày thứ 3, không thể nhịn được nữa La Quan, cuối cùng là án lấy Tô Khanh chế tài một trận, để tiểu nương bì này biết cái gì gọi là bá vương trường thương.

Đáng tiếc, uy hiếp chỉ duy trì mấy ngày, nàng liền lại chứng nào tật nấy, mà lại La Quan còn phát hiện, 1 cái chuyện rất đáng sợ —— Hoa Thần đang cố ý ngủ say, đem thân thể chưởng khống quyền giao cho Tô Khanh, nàng nghĩ như thế nào? Lá gan thật sự là lớn!

Liền không sợ cái này con mụ điên, đem nàng thân thể cho chơi hỏng rồi? ! Hay là nói, Hoa Thần nàng cố ý… Tê! Tốt ngươi cái Hoa Thần, ta vẫn cảm thấy, ngươi là trầm ổn nội liễm tính tình đoan trang khí quyển, không nghĩ tới ngươi lưu cho ta một tay đúng không?

Được rồi, nam tử hán đại trượng phu, co được dãn được, ta nhẫn!

Quả hồng hoa rơi, kết xuất màu xanh quả nhỏ, tại gió nhẹ vuốt ve cùng nắng ấm chiếu rọi xuống, một chút xíu trở nên đỏ tươi.

Quả hồng quen.

La Quan cũng nên đi.

Hắn phải thừa nhận, nửa năm này so tại Lê Nguyên trấn thời gian càng tuyệt không thể tả… Khụ khụ, càng khó qua hơn.

Dù sao, theo “Bỉ ngạn chỉ dẫn” không ngừng sinh trưởng, Hoa Thần sức chiến đấu, cũng theo đó không ngừng tăng lên.

Cũng may, loại kia pha trà uống đỏ rực quả nhỏ, hiệu quả thật không tệ, cuối cùng là bảo toàn La Quan nam nhân tôn nghiêm.

“Đi.”

Ngoài động phủ, La Quan phất phất tay, bước nhanh mà rời đi.

Bóng lưng thoải mái, rất có Nam Nhi Hành đi thiên hạ, há có thể nam nữ tình trường khí độ.

Tô Khanh vịn eo, sắc mặt đỏ đỏ, “Uy!”

La Quan không quay đầu lại, khoát tay áo, “Chớ có lưu luyến không rời, chúng ta người tu hành, khi quen thuộc loại này ngắn ngủi biệt ly.”

Tô Khanh cười nhạo, “Ngươi đi nhầm phương hướng! Chân núi trại, ở bên kia!”

La Quan…

Hắn ngẩng đầu, dưới ánh mặt trời, lộ ra 2 con hơi nặng

mắt quầng thâm, tiếp lấy bất động thanh sắc quay đầu, như vậy một đi không trở lại.

Phốc ——

Tô Khanh cười ngửa tới ngửa lui, còn chưa cột kỹ đai lưng lỏng lỏng lẻo lẻo, lộ ra trước ngực một vòng tuyết trắng tinh tế, nàng cười nhẹ nói “Người muốn đi, ngươi xác định không đến tặng tặng?”

Ngắn ngủi trầm mặc, trong miệng nàng phát ra khác một thanh âm, “Không cần.”

Trầm tĩnh, đạm mạc, như lơ đễnh.

Tô Khanh con mắt dạo qua một vòng, đột nhiên la lớn “La Quan, Hoa Thần nói nàng sẽ nghĩ ngươi!”

Sau một khắc nàng nhắm mắt lại, lại mở ra lúc đã đủ mặt buồn bực ý, nhưng lại nhịn không được kinh ngạc nhìn về phía,

Kia đi xa thân ảnh.

Hắn như nghe tới cái gì, phương xa truyền đến một trận cười to.

“Xú mỹ cái gì, ta mới sẽ không nghĩ ngươi!” Hoa Thần cắn môi, lại vô ý thức đưa thay sờ sờ phần bụng, nàng luôn cảm giác mình nhất định là cảm ứng sai.

Dù sao lấy nàng vị cách, căn bản liền sẽ không xuất hiện loại tình huống kia, nhưng vẫn là có điểm là lạ. Nhưng

nghĩ tới La Quan trên thân, mỗi lần có ngoài dự liệu chỗ, khóe miệng nàng ngoắc ngoắc, “Lúc gặp mặt lại, hi vọng ngươi còn có thể cười như thế đắc ý.”

…

Đổng gia.

Tiên sinh vừa đi non nửa năm, Đổng Bình cũng không có nhàn rỗi, hắn trừ mỗi ngày nghe tiên sinh phân phó, đúng hạn phục dụng dược thiện bên ngoài, tại cùng phụ thân sau khi thương nghị, quyết định đem học được từ tiên sinh rèn sắt tay nghề, trong thôn truyền xuống.

Tìm đến mấy cái trong thôn đồng bạn, mỗi ngày trừ rèn sắt bên ngoài, hắn chính là luyện kiếm —— luyện giấc mộng của hắn bên trong chi kiếm, nhưng bây giờ đã không có người đang cười nhạo hắn khoác lác, mà là dùng ánh mắt hâm mộ nhìn qua hắn.

Lớn hoàng thỉnh thoảng sẽ ra, lè lưỡi ngoắt ngoắt cái đuôi, đương nhiên chỉ giới hạn ở ban đêm, lại không có người thời điểm, Đổng Bình đã từ tiên sinh chỗ, biết ở trong tay kiếm gỗ thần dị.

Vì ngăn ngừa kinh đến phụ mẫu, hắn chủ động đem đến tiên sinh ở lại viện tử, cái này bên trong rất sạch sẽ lại rộng rãi, gian phòng còn nhiều.

Trừ cái đó ra, chính là Đổng Bình ngẫu nhiên từng cùng phụ thân nhắc lên, thôn đông Lưu đại bá 50 tuổi, lại sinh cái tiểu khuê nữ, hắn rất thích. Lại cùng mẫu thân nói, nếu có thể có cái đệ đệ, muội muội liền tốt, trắng trẻo

mũm mĩm, nhất định rất đáng yêu.

Đáng tiếc, bị mẫu thân bóp mấy đem, lại chịu phụ thân 1 cước bên ngoài, cũng không có tác dụng gì, Đổng Bình đành phải trong lòng thở dài.

Tối hôm đó, hắn theo thường lệ hoàn thành mỗi ngày luyện kiếm, nằm tại quả hồng dưới cây, gối lên cánh tay nhìn qua đầy trời sao.

Tinh tinh nháy mắt, hắn cũng nhìn đến xuất thần, “Lớn hoàng, ngươi nói tinh tinh phía trên là cái gì? Hoặc là tinh tinh bản thân lại là cái gì? Tiên sinh có biết hay không đáp án? Có lẽ hắn còn đã từng đi lên qua đây!”

Nói đến đây, Đổng Bình trên mặt lộ ra vẻ hưng phấn, hướng tới.

“Uông uông ——” con chó vàng đột nhiên gọi 2 tiếng, cái đuôi nhanh chóng đung đưa.

“Đừng kêu, để cha ta nghe tới…” Đổng Bình vô ý thức ngẩng đầu, mặt lộ vẻ kinh hỉ, “Tiên sinh!”

La Quan chẳng biết lúc nào, đã xuất hiện tại viện tử bên trong, cười nói “Tinh tinh phía trên là cái gì, tinh tinh bản thân lại là cái gì, ta cũng không biết, ta cũng không có đi lên qua.”

Hiển nhiên, hắn nghe tới Đổng Bình lời nói mới rồi.

Đổng Bình mặt đỏ lên, nhỏ giọng nói “Ta không tin, tiên sinh lợi hại như vậy, làm sao lại không biết.”

La Quan lắc đầu, “Theo ý của ngươi, ta có lẽ rất lợi hại, nhưng thế giới này rất lớn, xa so trong tưởng tượng của ngươi lớn rất nhiều, lợi hại hơn ta không biết bao nhiêu.”

“Được rồi, những sự tình này ngươi về sau tự nhiên sẽ biết, liền không cùng nhiều lời.” Hắn cũng ngẩng đầu, lại không phải nhìn về phía óng ánh tinh hà, mà là trên cây đỏ rực quả hồng, cái đầu vừa lớn vừa tròn, bây giờ tản ra một tia thơm ngọt khí tức.

Đưa tay hái được 2 cái, hắn ăn 1 cái, Đổng Bình 1 cái.

Rất ngọt.

Đổng Bình sau khi ăn xong, lau sạch sẽ bàn tay, lại đem mặt đất quét sạch sẽ, cung kính nói “Tiên sinh, chúng ta muốn đi sao?”

“Ừm.” La Quan gật gật đầu, “Mặc dù rất dông dài, nhưng là còn phải lại hỏi ngươi một lần, khẳng định muốn cùng ta rời đi sao?”

Đổng Bình thở sâu, khom người cúi đầu, “Đổng Bình chi nguyện chưa hề cải biến!”

】

La Quan cười cười, “Tốt, kia ngày mai liền khởi hành.” Hắn quơ quơ tay áo, trực tiếp vào phòng.

Đổng Bình về nhà.

Một đêm này, Đổng Lễ, Đổng Thê không có ngủ, ngày thứ 2 sớm làm tốt cơm, mang theo Đổng Bình 1 nhà 3 người đợi ở cửa.

“Lễ ca, dậy sớm như thế a, sắc mặt nhìn xem không tốt lắm, đêm qua không có nghỉ ngơi tốt sao?” Có hàng xóm đi ra ngoài, đi ngang qua lúc mở miệng vấn an.

Đổng Lễ miễn cưỡng cười cười, nói “. Không có việc gì, hôm qua vội vàng thu hạt vừng, ngủ trễ chút.”

Hàng xóm nhìn xem Đổng Thê đỏ lên đôi mắt, lại liếc mắt nhìn bó tay đứng ở phía sau Đổng Bình, có nhãn lực kình không có hỏi nhiều nữa.

Mặt trời mọc, người trong thôn càng ngày càng nhiều, bây giờ chân núi trại nổi tiếng bên ngoài, bởi vì có 1 cái bị truyền thần hồ kỳ thần miếu thành hoàng, thậm chí còn mở lên hội chùa.

Mỗi 10 ngày xung quanh mấy cái thôn trại người đều sẽ chạy tới, làng quy mô cũng bởi vậy mở rộng vài vòng, nghiễm nhiên có mấy điểm tiểu trấn hình thức ban đầu.

Hôm nay, vừa lúc hội chùa kỳ hạn.

Mắt thấy người càng ngày càng nhiều, Đổng Lễ âm thầm nhíu mày, tiên sinh bây giờ thanh danh quá thịnh, như bị nhận ra khẳng định dẫn tới vây xem. Hắn cũng không phải sợ bị người biết được, nhà hắn cùng tiên sinh quan hệ, dù sao Đổng Bình sự tình mọi người đều biết, chỉ lo lắng trêu đến tiên sinh không thích.

Đúng lúc này, “Kẹt kẹt” một tiếng vang nhỏ, sát vách cửa sân từ rời đi mở ra, La Quan tiện tay đóng cửa đi hướng Đổng gia.

Đổng Lễ vội vàng tiến lên, “Gặp qua tiên sinh.”

Đổng Thê, Đổng Bình cùng nhau hành lễ.

La Quan gật gật đầu, “Ừm, đứng lên đi.”

Hắn nhìn thoáng qua Đổng gia vợ chồng hai người ủ rũ cùng nỗi buồn ly biệt, hơi dừng một chút, nói “. Đổng Bình là cái có chí hướng hài tử, hắn nguyện theo La mỗ đi ra xem một chút thế giới này, ta đã đáp ứng.”

Đổng Lễ vội vàng nói “Bình nhi đã nói với ta, có thể được tiên sinh dìu dắt là phúc khí của hắn.”

“Đồ ăn đã chuẩn bị tốt, tiên sinh mời.”

La Quan lắc đầu, “Cơm sẽ không ăn, Đổng Bình, cho ngươi cha mẹ đập cái đầu, chúng ta lúc này đi.”

Đổng Thê vành mắt một chút liền đỏ.

Đổng Bình 2 đầu gối quỳ sát tại đất, “Cha, mẹ! Hài nhi bất hiếu, nhưng ta gặp được tiên sinh, mới có mở mắt nhìn thế giới cơ hội, ta tuyệt không thể bỏ lỡ. Hôm nay Nhất Biệt, chẳng biết lúc nào mới có thể trở về, nhìn Nhị lão bảo trọng thân thể, nhi tử dập đầu bái biệt!”

“Bình nhi…” Đổng Thê hô nhỏ một tiếng.

Đổng Lễ giữ chặt hắn, thở sâu, trầm giọng nói “Không cần nhớ nhung trong nhà, ta cùng mẫu thân ngươi cũng còn trẻ tuổi, tự sẽ chờ ngươi trở về.”

“Đi thôi, không muốn lầm canh giờ!”

Dứt lời, lại đối La Quan hành lễ, “Tiểu nhi liền phiền phức tiên sinh!”

La Quan gật gật đầu, “Đổng huynh, tẩu tẩu, cáo từ.”

Hắn xoay người rời đi, Đổng Bình đứng dậy đuổi theo.

Đổng Lễ hoảng hốt một chút, liền phát hiện trước mắt, không ngờ không có tiên sinh cùng Đổng Bình thân ảnh, lại nhìn về phía xung quanh, vừa rồi bọn hắn một nhà cùng tiên sinh ở đây nói chuyện, không gây 1 người tới gần, lên tiếng, như căn bản là không có ý thức được, vừa rồi tiên sinh xuất hiện.

Trong lòng của hắn cảm khái, tiên sinh chi thần dị càng phát ra kinh người, thấp giọng an ủi thê tử, “Bình nhi có thể đi theo tiên sinh, là phúc khí của hắn, ngươi chớ có lại bi thương, đợi hắn mặt trời tử trở về, nhất định hăng hái, không phải ngươi ta có thể tưởng tượng.”

Đổng Thê xoa xoa mắt, “Bất kỳ con ta có thể phong quang tại người, chỉ mong hắn có thể thái bình khoẻ mạnh, ta liền không còn hắn cầu.”

—

—

Chương 1076 : Tọa kỵ

Cát vàng đầy đất, mảng lớn cháy đen.

Một trận gió thổi tới, cuốn lên hạt cát đánh vào trên mặt, một trận đau rát.

Đổng Bình ngốc tại chỗ, trợn to mắt, đây là hắn lần thứ 1 chân chính nhìn thấy, tiên sinh thi triển như vậy thần tiên thủ đoạn.

Trước một khắc hắn đang ở nhà cổng, quỳ xuống đất hướng phụ mẫu song thân bái biệt, bất quá thời gian mấy cái nháy mắt, liền đã đi tới cái này hoàn toàn xa lạ chi địa.

Nhìn ra xa 4 phương, đều là cát vàng trải rộng, có thể thấy được lôi hỏa tứ ngược vết tích lưu lại.

“Trước… Tiên sinh…”

Nhìn trước mắt thân ảnh quen thuộc, Đổng Bình cuống họng có chút gấp.

La Quan cười một tiếng, nói “. Làm sao, cái này liền sợ hãi?”

“… Không có, chính là lần thứ 1 kinh lịch, còn có chút không quen.” Nhìn xem La Quan tiếu dung, Đổng Bình nhanh chóng trấn định xuống đi, ngược lại lộ ra hưng phấn bộ dáng, cẩn thận dò xét xung quanh, “Tiên sinh, đây là địa phương nào? Cách nhà ta rất xa sao?”

La Quan nói “. Cái này bên trong là phong sơn động thiên biên giới, cách ngươi nhà hẹn 10,000 dặm.”

“10,000 dặm!”

Đổng Bình kém chút nhảy dựng lên, hắn lúc này rốt cuộc minh bạch, tiên sinh tại sao lại nhiều lần xác định thái độ của hắn.

Sống lại ra một phần trực giác mãnh liệt, có lẽ lần này rời đi, hắn thật muốn thật lâu, thật lâu về sau, mới có thể lại về nhà.

Một tia mờ mịt, mấy tách rời sầu, phun lên thiếu niên trong lòng.

La Quan cất bước đi về phía trước, “Đi thôi.”

“Vâng, tiên sinh.” Đổng Bình thở sâu, lại bị hạt cát sặc đến một trận ho khan.

La Quan “Ha ha” cười to, như nhìn thấy thiếu niên kinh ngạc, là kiện cực kỳ vui sướng sự tình.

Cũng đánh tan mấy điểm, Đổng Bình trong lòng vẻ u sầu.

Rất nhanh, tầng 1 “Vỏ trứng” xuất hiện tại 2 người trước mắt, nó nối liền trời đất, 2 bên nhìn lại không gặp cuối cùng.

Trình hơi mờ hình, mơ hồ có thể nhìn thấy, bên ngoài

dường như 1 cái hồ, 2 bên thế núi kéo dài, xanh ngắt chi sắc hiển thị rõ.

Hô ——

Hô ——

Đổng Bình hô hấp trở nên thô trọng, giữa bộ ngực trái tim gia tốc nhảy lên, hắn không rõ ràng cho lắm, chỉ là ngẩng đầu nhìn về phía La Quan, ánh mắt mang theo sợ hãi.

Đây là phong sơn động thiên sinh linh, chạm đến ngoại giới lúc phản ứng bình thường.

Bọn hắn là bị trục xuất sinh linh, là động thiên tù phạm, chú định đem vĩnh viễn khốn tại trong đó, không được bước ra nửa bước.

“Đừng sợ.” La Quan giữ chặt Đổng Bình, thần sắc bình tĩnh, “Ngươi không phải là muốn, nhìn một chút thế giới chân chính sao? Ta cái này liền dẫn ngươi ra ngoài.”

Dứt lời, hắn một bước phóng ra.

2 người chạm đến động thiên bình chướng nháy mắt, “Ầm ầm” khủng bố lôi đình sát na giáng lâm, lấy hủy diệt chi thế ầm vang rơi xuống.

Nó mục tiêu, chính là Đổng Bình.

“Tiên sinh!”

Hắn thét lên.

La Quan phất tay áo vung lên, lôi đình nháy mắt vỡ nát, hóa thành điểm điểm lôi quang tiêu tán, thản nhiên nói "Sợ hãi, liền nhắm mắt lại."

Đổng Bình tranh thủ thời gian 2 mắt nhắm lại.

Ầm ầm ——

Khủng bố oanh minh, ở bên tai không ngừng nổ tung.

Đón lấy, là từng tiếng phẫn nộ, oán độc gào thét, "Không thể đi! Không thể đi! Lưu lại, ngươi là thế giới này

một bộ điểm, ngươi nhất định phải lưu lại!"

"Dựa vào cái gì? Dựa vào cái gì ngươi có thể rời đi! Không, ta không cam tâm, ngươi muốn lưu lại, cùng chúng ta vĩnh viễn cùng một chỗ!"

"Giết hắn! Chỉ cần chết đi, hắn liền không có cách nào lại rời đi!"

Đổng Bình sắc mặt trắng bệch, thân thể run rẩy càng ngày càng lạnh.

"Hừ!"

Đúng lúc này, cười lạnh một tiếng vang lên, bên tai tất cả hỗn loạn, kêu rên, gào thét, tất cả đều biến mất không thấy gì nữa.

Sau đó, rõ ràng tiếng nước chảy vang lên, tiếp theo là ấm áp cảm giác, có gió thổi phất qua gương mặt, mang đến cảm thụ chưa bao giờ từng có.

Đổng Bình mở mắt ra, hắn nhìn thấy dưới chân hồ nước, nhìn thấy con cá trong nước, nhìn thấy phương xa núi, nhìn thấy mây trên trời.

Trước nay chưa từng có nhẹ nhõm cảm giác tự nhiên sinh ra, tựa như là đột nhiên bị người, để lộ đắp lên giữa mũi miệng thật dày vải bông.

Đây chính là thế giới bên ngoài? !

Vô ý thức Đổng Bình hít sâu một hơi, hắn có thể rõ ràng cảm nhận được, có một loại nào đó vui sướng, nhảy cẫng đồ vật, tràn vào đến thể nội. Bản năng bên trong khát vọng, để hắn ý đồ đưa chúng nó lưu lại, nhưng thân thể lại giống một mặt cái sàng, đảo mắt liền trôi qua hầu như không còn.

Mấy lần nếm thử, đều là kết quả giống nhau, cái này khiến Đổng Bình kích động, vui vẻ tâm tình, dần dần biến thành một tia buồn vô cớ.

“Tiên sinh…” Hắn nhẹ giọng mở miệng, không biết nên như thế nào hình dung cảm thụ của mình.

La Quan lại rất rõ ràng, bình tĩnh nhìn qua hắn, thản nhiên nói “Ta đã có biện pháp, nhưng ngươi còn phải lại cùng 1 chờ.”

Đổng Bình khẽ giật mình, biểu lộ lộ ra không hiểu.

La Quan mỉm cười, chỉ chỉ dưới chân, “Ngươi không có phát hiện, chúng ta bây giờ chính đạp đứng ở trên mặt hồ sao? Ta muốn làm, chính là tương lai ngày nào đó, để ngươi cũng có thể có được năng lực như vậy.”

Đổng Bình cúi đầu, nhìn xem trên mặt hồ cái bóng của mình, trong mắt bắn ra nồng đậm kinh hỉ cùng chờ mong.

“Tạ ơn tiên sinh!”

Hắn chưa từng hoài nghi tiên sinh lời nói, cho nên mới sẽ không chút do dự, theo hắn đi tới cái này bên trong.

“Tiên sinh, đây là quê hương của ngài sao?”

La Quan suy nghĩ một chút, nói “. Cũng coi như đi.”

Đổng Bình vui vẻ cười to, “Ta trở về, muốn cùng cha, mẹ nói, ta cũng nhìn thấy tiên sinh quê quán cảnh sắc đâu.”

La Quan tại trên người Đổng Bình, lưu lại 1 đạo pháp lực, để hắn có thể đạp sóng mà đi, cho dù chui vào đáy hồ cũng có thể tự do hô hấp.

Buông tay ra, nhìn tiểu gia hỏa vui chơi, ở trên mặt hồ cười lớn chạy, hắn đáy mắt hiện lên một vòng nặng nề chi sắc.

Hi vọng về sau, Đổng Bình còn có thể đến hôm nay, sống vui vẻ không lo.

Hắn cất bước theo sau lưng, lẳng lặng cảm ứng đến thể nội gợn sóng, máu ngân sa tóe lên gợn sóng, ngay tại nhanh chóng bình tĩnh lại, cũng thích ứng ngoại giới thiên địa.

Nhưng so sánh tại phong sơn trong động thiên, nó rõ ràng yên lặng rất nhiều, giống như là cố gắng co ro thân thể, tránh gây nên ngoài ý muốn.

Nhưng chung quy vẫn là có khác biệt ——

Tỉ như, La Quan tuần

Thân ở giữa, nhiều mấy sợi thanh phong quanh quẩn, cũng không phải là hắn cố ý gây nên, mà là tự nhiên mà vậy ngưng tụ.

Đứng ở trên mặt hồ, Đổng Bình là mượn dùng hắn pháp lực, mà La Quan bản thân ngược lại, không có sử dụng nửa điểm lực lượng.

Giờ phút này cẩn thận cảm giác, trên hồ thanh phong quét, mang đến một chút nhỏ xíu bụi bặm, nhưng ở tới gần La Quan lúc trực tiếp rơi xuống, hoặc từ 2 bên vòng qua.

Thanh phong lách thân, vào nước không chìm, ô uế từ cách… La Quan trầm ngâm không nói, nghĩ thầm hắn chỉ là mượn dùng một chút “Quá sơ” chi danh, làm sao bây giờ lại thật giống là, biến thành 1 tôn tiên thiên thần chỉ?

Giờ phút này, hồ lớn phía trên, 1 thiếu niên làm sóng mà

đi, khi thì vui cười khi thì vào nước, truy mấy đuôi thanh lý chật vật không thôi.

Kia trong mắt cá, lộ ra nổi nóng chi ý, nghĩ thầm nếu không phải e ngại phía sau ngươi, kia trầm mặc không nói khí cơ như vực sâu kinh khủng tồn tại, lão tử mấy cái đã sớm hiện ra bản thể, một ngụm đưa ngươi nuốt vào trong bụng.

“Ừm?” La Quan dừng bước lại, từ trong suy tư hoàn hồn, lại phát hiện tự thân bây giờ, lấy được một loại thần dị. Đối xung quanh phản ứng tự nhiên cảm giác, không cần cố ý phát ra thần niệm, chỉ cần có ngoại vật xâm nhập liền có thể nháy mắt phát giác.

Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía hồ nước mặt đất.

Mấy đạo độn quang nhanh chóng bay tới, xa xa liền rơi xuống, cung kính vạn chi nhánh ngân hàng lễ, “Ta cùng Huyết Ma tông môn nhân, bái kiến đại nhân!”

Người cầm đầu, là một thân xuyên xích hồng trường bào lão giả, chính là Huyết Ma tông trưởng lão 1 trong, có kình thiên cảnh đỉnh phong tu vi.

Quanh thân một tia vĩnh hằng ý cảnh chìm nổi, hiển nhiên đã tìm ra phá cảnh cơ hội, không có gì bất ngờ xảy ra rất nhanh liền có thể tiến thêm một bước.

Chu Hạ nguyên bản rất nổi nóng, hắn tốn sức thiên tân vạn khổ, thật vất vả rốt cục đã có tự tin, có thể đánh vỡ tu vi bình cảnh, tấn thăng vĩnh hằng chi cảnh, không ngờ vừa bế quan chưa tới nửa năm, liền bị 1 đạo điều lệnh

cưỡng ép gọi ra.

Cái gì cẩu thí rơi thế động thiên, không phải nói bên trong “Linh cơ đoạn tuyệt”, rất có thể là hỗn độn phế thải ngưng tụ phế liệu sao? Làm sao đột nhiên, liền trở nên trọng yếu như vậy!

Còn phong tỏa 4 phương thiên địa, cùng 1 vị thần bí người giáng lâm… Phi! Ngay cả người trong nhà đều không tín nhiệm, nói thật không minh bạch, còn hỏng lão tử cơ duyên… Ta thật sự là $! $… $

Nhưng đối mặt tông chủ hạ lệnh, lại là lão tổ tự mình phân phó, Chu Hạ chỉ có thể đánh rớt răng lưu thông máu nuốt, tâm lý khổ bức vô cùng. Lần này bế quan bị đánh gãy, tấn thăng quá trình bên trong dừng, như trì hoãn lâu, quỷ biết sẽ xuất hiện gì cùng biến số? !

Hôm nay, Chu Hạ theo thường lệ uống rượu giải sầu lúc, đột nhiên có dưới trướng đến báo, nói tiểu Thanh trên hồ có động tĩnh.

Hắn không dám khinh thường, vội vàng dẫn người đến đây, liền thấy vừa rồi thiếu niên nghịch nước, trục cá, La Quan đạp sóng mà đi một màn.

Thiếu niên kia còn tốt, thô nhìn vài lần chính là người bình thường, chỉ là mượn một tia pháp lực, mới có thể tại trên hồ tự do hoạt động.

Nhưng mà phía sau người kia… Tê! Chỉ một chút, Chu Hạ liền cảm thấy khác biệt, bởi vì hắn trong tầm mắt, người kia xác thực tồn tại.

Nhưng nhắm mắt cảm giác lại là vắng vẻ một mảnh… Không, không chỉ là vắng vẻ, mà là một loại khó mà diễn tả bằng lời, đáng sợ vặn vẹo cảm giác.

Tựa như là lỗ đen, nếu dám rình mò ở giữa, liền sẽ bị nghiền nát, thôn phệ!

Người này, hẳn là

Tông chủ hạ lệnh, lão tổ muốn tìm vị kia, đến từ rơi thế động thiên bên trong nhân vật thần bí.

Chu Hạ rốt cuộc minh bạch, tiểu Thanh hồ bên trong những cái kia vô pháp vô thiên, hung ác vô song hướng lấy Giao long làm thức ăn Thanh Sắt Sa, hôm nay sao như thế ôn hòa thú vị, còn nguyện ý bồi kia tiểu tử trêu đùa. Nguyên lai là giết không làm giết, trốn không dám chạy trốn, tại cái này khổ bức phối hợp diễn kịch đâu.

Đổng Bình giật mình, đảo qua đối diện mấy người, chỉ thấy từng tia từng sợi huyết quang quanh quẩn mấy người quanh thân, một thân khí cơ bàng bạc vạn điểm.

Hắn chỉ là nhìn lại một chút, đã cảm thấy lồng ngực lăn lộn, sắc mặt trở nên tái nhợt, tranh thủ thời gian thối lui đến La Quan bên người, “Tiên sinh, có người đến… Bọn hắn thật đáng sợ…”

La Quan nhướng mày.

Chu Hạ giật mình, quay người một bạt tai, đem bên người một tên Huyết Ma tông tu sĩ đánh bay, cắn răng

gầm nhẹ, “Sớm nói với các ngươi, từng cái khí cơ thu liễm một chút, ta Huyết Ma tông tu sĩ từ trước đến nay điệu thấp thiện chí giúp người, từng cái hung thần ác sát, muốn chết a!”

Đợi xoay người, đã là đầu đầy mồ hôi, “Trước… Tiên sinh, xin thứ cho ta cùng mạo phạm chi tội… Vị tiểu huynh đệ này, hôm nay thật sự là xin lỗi…”

Giờ phút này Huyết Ma tông mọi người, từng cái hận không thể, đem đầu nhét tiến vào đũng quần bên trong, chim cút vốn chim cút.

Đổng Bình giật mình nhìn La Quan, nghĩ thầm tiên sinh thật là lợi hại, thế mà chỉ là một cái ánh mắt, liền đem những này người bị hù gần chết.

Quả nhiên, nhà ta tiên sinh mặc kệ ở đâu, đều là mạnh nhất!

Tiểu gia hỏa tâm lý đắc ý, sắc mặt tái nhợt, cũng biến thành đẹp mắt một chút.

“Đứng lên đi.” La Quan nhàn nhạt mở miệng, “Là Huỳnh Thủy để các ngươi canh giữ ở cái này?”

Chu Hạ giật mình trong lòng, thái độ càng phát ra cung kính, “Là. Tông chủ tự mình hạ lệnh, muốn ta chờ tại động thiên bên ngoài, như tiên sinh ra, liền mời ngài hướng Huyết Ma tông làm khách… Tông chủ nói, đây là nàng trước đó cùng ngài làm tốt ước định.”

La Quan gật đầu, “Nếu như thế, liền dẫn đường đi.”

“A… Vâng vâng vâng, tiên sinh mời, mau mời!” Chu Hạ đại hỉ, không nghĩ tới sự tình lại thuận lợi như vậy, vội vàng dẫn đường.

Nhìn qua một đoàn người rời đi, trong hồ kia mấy đuôi Thanh Sắt Sa, 1 cái vung đuôi biến mất không thấy gì nữa, trực tiếp chui vào đáy nước chỗ sâu, đi cùng lão tổ tông cáo trạng.

Huyết Ma tông lại như thế nào? Cái này tiểu Thanh hồ thế nhưng là địa bàn của bọn hắn, dám như thế trêu đùa bọn hắn, việc này tuyệt không thể tuỳ tiện bỏ qua!

Nhưng vừa tới đáy nước, không chờ bọn họ nói xong, liền bị lão tổ gầm lên giận dữ đánh gãy, “Cút! Mấy người các ngươi, cho ta bế môn hối lỗi, 100 năm không cho phép ra khỏi cửa!”

Đáy hồ thủy cung, một đôi như ngọn núi đôi mắt nâng lên, nhìn qua một đoàn người phương hướng rời đi, trong đó hiện lên mấy điểm nỗi khiếp sợ vẫn còn.

“Thật đáng sợ khí tức! Cái này rơi thế động thiên bên trong đi ra, đến tột cùng ra sao cùng tồn tại… Tê —— không được, lão phu tâm thần bất định, sợ là phải có tai họa… Ta phải đi nhanh lên, lại tránh một trận danh tiếng lại nói…”

Ầm ầm ——

Đáy nước chấn động, bùn cát sôi trào, xung kích thủy cung kịch liệt lắc lư, một đầu 10,000 trượng Thanh Sắt

Sa chui ra, liền muốn mượn thủy mạch bỏ chạy.

Đúng lúc này, một tiếng cười khẽ đột nhiên tại nó vang lên bên tai, “Con cá nhỏ, ta vừa vào hiện thế, còn thiếu một tòa cưỡi, nhữ có bằng lòng hay không?”

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1077 : Trời ban kỳ danh

Thanh Sắt Sa lão tổ thân hình khổng lồ cứng đờ, ý niệm đầu tiên là trốn, nó quát tháo nhiều năm, tiêu dao tại cái này tiểu Thanh trong hồ.

Chính là Huyết Ma tông lão tổ, đều chưa từng đưa nó triệt để hàng phục, bất quá là song phương theo như nhu cầu, nó gánh 1 cái hộ tông linh thú tên tuổi thôi.

Muốn nó cúi đầu nhận chủ, cho người làm tọa kỵ… Không có khả năng! Tuyệt đối không có khả năng!

To lớn đôi mắt bên trong hung quang lóe lên, khí thế mênh mông phá thể mà ra, chỉ cần một cái ý niệm trong đầu, nó liền có thể trực tiếp bỏ chạy.

Nhưng Thanh Sắt Sa lão tổ lại cứng tại nguyên địa, mồ hôi lạnh trên trán cuồn cuộn, nó sinh hoạt tại tiểu Thanh trong hồ nhiều năm, đã sớm đem nơi đây thủy mạch luyện hóa, trở thành đạo trường của nó. Thân ở trong đó, nhưng bằng thêm mấy điểm uy thế, đối cứng Vũ Hóa cảnh cũng không rơi vào thế hạ phong.

Đây cũng là Thanh Sắt Sa nhất tộc, tại Huyết Ma tông cảnh nội, địa vị siêu nhiên nguyên nhân chủ yếu 1 trong.

Nhưng hôm nay, Thanh Sắt Sa lão tổ đột nhiên phát hiện mình thành ngoại nhân —— tiểu Thanh nước hồ mạch, cùng nó ở giữa liên hệ bị trực tiếp ngăn cách…

Không, nói xác thực hơn, là bị người thay vào đó.

Thanh Sắt Sa lão tổ thậm chí có thể rõ ràng cảm thấy được, tiểu Thanh nước hồ mạch lúc này vui vẻ cùng kích động, liền kém vẫy đuôi.

“Vương bát đản!”

Nó trong lòng nổi giận gầm lên một tiếng.

Oanh ——

Tiểu Thanh hồ mặt ngoài, nháy mắt nhấc lên kinh đào hải lãng, khủng bố bóng đen phóng lên tận trời, thân hình khổng lồ phóng thích ngập trời khí cơ, mang theo thế như 10,000 tấn mà tới.

Chu Hạ cùng Huyết Ma tông tu sĩ, một chút liền ngốc, nghĩ thầm cái này lão yêu quái bị thần kinh à? Cũng bởi vì xâm nhập Thanh Sắt Sa lãnh địa, liền trở mặt không nhận người rồi? Trước đó cũng không nghe nói, nó cường thế như vậy, lại có như thế lớn hỏa khí a!

“Ừm, bất quá đây cũng là một cơ hội, ta ngược lại muốn xem xem, lão tổ muốn tìm vị này, đến cùng là thần thánh phương nào…” Chu Hạ nhanh chóng chuyển qua suy nghĩ, lớn tiếng nói “Tiên sinh cẩn thận!”

Đương nhiên, cũng chỉ là hô như thế 1 cuống họng, hắn bây giờ tránh xa xa.

Thanh Sắt Sa lão tổ tông a, đây chính là từng theo Huyết Ma lão tổ vật tay qua cường đại tồn tại, tuy nói bị

đánh bại, nhưng nó bây giờ còn nhảy nhót tưng bừng, chiếm toà này phương viên mấy chục nghìn bên trong hồ lớn, bản thân liền là thực lực chứng minh tốt nhất.

Hắn đụng lên đi, đối phương từng ngụm từng ngụm nước nôn tới, liền có thể bắt hắn cho chết đuối!

Đổng Bình hoảng sợ ngẩng đầu, nhìn về phía thiên khung phía trên, 10,000 trượng khủng bố thân thể hoành hôm sau địa chi ở giữa, cái này

Một màn cơ hồ che khuất bầu trời.

“Tiên sinh…”

Hắn la thất thanh.

La Quan cười cười, đưa tay vỗ vỗ bả vai hắn, “Đừng sợ, không có việc gì.”

Sau một khắc bóng đen rơi xuống, “Oanh” một tiếng đập xuống đất, đem ven hồ một tòa núi lớn, cho sinh sinh ép thành phấn vụn.

Thanh Sắt Sa lão tổ phục trên đất, thanh âm như kinh lôi, “Tiểu yêu Thanh Sắt Sa, nguyện đi theo tiên sinh tu hành, cung cấp tiên sinh thúc đẩy!”

La Quan gánh nặng trong lòng liền được giải khai.

Hắn đang đánh cược.

Thắng, tiếp xuống sẽ thuận lợi rất nhiều.

Thua…

Lớn không được trực tiếp rời đi, ngươi Thanh Sắt Sa lão tổ lợi hại hơn nữa, còn có thể so thần bí cùng không biết càng kinh khủng? Nhiều nhất ném điểm mặt mũi.

Hiện tại, kết cục đã định.

Đương nhiên, thu phục như vậy đại yêu khẳng định không có đơn giản như vậy, về sau còn phải cẩn thận, không muốn bị nó nhìn thấu mới tốt.

La Quan lắc đầu, nói “. Đi theo thì thôi, bất quá tạm thời dùng ngươi thay đi bộ mà thôi… Ân, về sau ngươi liền gọi thanh nha đi.”

Thanh Sắt Sa lão tổ khẽ giật mình, tâm hắn mang chí lớn, chưa từng phá vỡ tu hành chi cực, chạm đến đại đạo trước đó không muốn tuỳ tiện lấy tên.

Nhưng hôm nay, “Thanh nha” 2 chữ truyền vào trong tai, nó nhịp tim đột nhiên gia tốc, trong cõi u minh lại có loại cái này vốn nên chính là nó danh tự cảm giác. Thậm chí, chậm chạp chưa từng lại đề thăng nửa điểm cảnh giới, bình cảnh đều xuất hiện hơi có chút buông lỏng.

“Đạo uẩn bên trong giấu, trời ban kỳ danh… Tê —— cái này 1 vị, đến cùng ra sao cùng cấp độ tồn tại? !” Thanh Sắt Sa lão tổ một trái tim, “Bành bành” cuồng loạn không ngừng, ngửa đầu trùng điệp 1 đập, thẳng đập thiên băng địa liệt, phương viên 100 dặm đều thành bột mịn.

“Đa tạ tiên sinh ban tên, thanh nha vô cùng cảm kích!”

La Quan thản nhiên nói “Bản tôn quá sơ, hôm nay thu ngươi cũng tính là duyên phận, ngày sau như gặp đại tai kiếp, nhưng báo tên ta hào.”

“Nhưng ngươi ta ở giữa duyên phận không sâu, việc này giới hạn một lần, nhưng ghi lại rồi?”

Thanh nha cung cung kính kính mở miệng, “Vâng,

Tôn thượng.”

Nó nhìn về phía đối diện, La Quan quanh thân thanh phong quanh quẩn, ô uế tự động tách rời, kia một đôi lạnh nhạt bình tĩnh đôi mắt, thâm thúy vô ngần như có thể dung nạp thiên địa thập phương.

Thanh nha đột nhiên đã cảm thấy, mình bỏ lỡ một cọc vô thượng cơ duyên, vừa rồi nghe La Quan nói, chỉ là tạm thời dùng hắn thay đi bộ, vẫn chưa đem nó triệt để thu phục dự định, hắn còn trong lòng mừng thầm.

Nhưng hôm nay… Ta nên làm như thế nào, mới có thể để cho tiên sinh, thật thu ta làm thú cưỡi đâu? !

Tự do? Phi! Đó là cái gì, có thể ăn sao? Ta yêu cầu chính là đại đạo.

Dị loại thành đạo khó khăn cỡ nào, nhất là ta cái này viễn cổ máu dị chủng huyết mạch, thụ ngày hôm nay địa đại đạo áp chế rất nặng, tất yếu có kình thiên cự phách làm chỗ dựa, mới có thể đoạt đến 3 lượng điểm hi vọng.

Vừa nghĩ đến đây, thanh nha bay thẳng lên trên trời, thân thể tùy theo co lại nhỏ đến trượng hơn trái phải, nó lưng eo chỗ hướng phía dưới lõm, lân giáp trở nên xốp, ấm áp, cung kính nói “Mời tôn thượng đạp lâm.”

La Quan gật gật đầu, mang theo Đổng Bình một bước rơi xuống, xếp bằng ở trên người nó, ngẩng đầu nhìn về phía Huyết Ma tông mấy người, “Kế tiếp theo đi đường đi.”

Chu Hạ một cái giật mình, bỗng nhiên lấy lại tinh thần, “A? ! Tốt, tốt! Lúc này đi, lúc này đi.” Hắn kiệt lực bảo trì trấn định, nhưng vẫn là kém một chút, liền trừng bạo con mắt.

Không nhìn lầm a? Đây là Thanh Sắt Sa lão tổ? Từng cùng Huyết Ma lão tổ kịch chiến một trận, mới bị đánh bại tuyệt thế lão yêu quái?

Sau đó, hắn lại nhìn về phía La Quan lúc, ánh mắt liền tràn ngập vô tận kính sợ. Chu Hạ vẫn như cũ không biết, La Quan là thân phận gì, nhưng cái này đã không trọng yếu.

“Phúc hề họa chỗ nằm, họa này phúc chỗ dựa… Cái này một lần, có lẽ chính là ta Chu mỗ nhân tạo hóa!”

“Nếu có thể phụng dưỡng tốt vị này quá sơ tôn thượng, chỉ cần hắn hơi chỉ điểm, ta phá cảnh vĩnh hằng đó chính là ván đã đóng thuyền!”

“Không đúng, ta hẳn là đem ánh mắt, thả càng thêm lâu

dài một chút… Ngay cả Thanh Sắt Sa lão tổ đều nịnh bợ, hận không thể quỳ liếm người, ta sao có thể bỏ lỡ… Cho nên, nếu như ta thay đổi địa vị, quỳ xuống cầu tiên sinh thu lưu, hắn có thể đáp ứng hay không đâu?”

Tựa ở Thanh Sắt Sa phần lưng, La Quan nhắm đôi mắt lại, vẫn như cũ có thể cảm thấy được, đến từ Chu Hạ kính sợ, ánh mắt nóng bỏng.

Cái này bắt đầu còn tính là không sai.

Nhưng hư

Tấm thanh thế 1 chiêu này, có thể dùng một lần, 2 lần, 3 lần… Nhưng ai dám cam đoan, mỗi lần đều có thể thành công đâu.

Thậm chí, biến khéo thành vụng lời nói, càng sẽ đem tự thân đặt hiểm cảnh.

Xét đến cùng, vẫn là phải lấy thực lực nói chuyện.

Huyết Ma tông cửa này, nên như thế nào mới có thể xông qua? Phong sơn động thiên là hắn uy hiếp, bây giờ rơi vào Huyết Ma tông cảnh nội, La Quan không có lựa chọn nào khác.

Giao hảo con đường này, từ ngay từ đầu liền đoạn mất, vậy liền chỉ có hành sự tùy theo hoàn cảnh, đem Huyết Ma tông nhổ tận gốc.

Bị địch nhân ngấp nghé làm sao bây giờ? Biện pháp tốt nhất, tự nhiên là toàn bộ giết sạch.

Như thế, mới có thể an ổn thái bình.

Nhưng thực lực không đủ, việc này liền rất khó giải quyết, tạm thời chỉ có thể đi một bước, nhìn một bước.

“Đáng tiếc, cái này Chu Hạ địa vị không cao, không biết Huyết Ma tông chân chính kế hoạch, an bài…” La Quan chuyển động suy nghĩ lúc, đột nhiên tâm thần khẽ động, hắn mở mắt ra nhìn về phía phương xa.

Oanh ——

Huyết sắc độn quang gào thét mà đến, thu liễm lộ ra Huỳnh Thủy thân ảnh, nàng một bộ huyết sắc váy dài, càng thêm sấn thác da trắng mỹ mạo, giờ phút này chưa từng nói trước cười, đôi mắt đẹp chọc người, “Thiếp thân Huỳnh Thủy, bái kiến quá sơ đạo hữu, nửa năm trước Nhất Biệt, thiếp thân trằn trọc, đối ngươi nhưng rất là tưởng niệm đâu.”

La Quan đứng dậy chắp tay, “Gặp qua Huỳnh Thủy đạo hữu.”

Dưới chân hắn, Thanh Sắt Sa đột nhiên ngẩng đầu, há miệng một tiếng gầm nhẹ.

Oanh ——

Khí tức cường đại xung kích 4 phương, lại chưa chạm đến La Quan nửa điểm, đem cung kính cùng tôn sùng, hiện ra vô cùng nhuần nhuyễn.

“Thanh Sắt Sa lão tổ!” Huỳnh Thủy biến sắc, la thất thanh.

La Quan thần sắc bình tĩnh, thản nhiên nói “Thanh nha, không được càn rỡ.”

“Vâng, tôn thượng.” Thanh Sắt Sa lão tổ cung kính mở miệng, thu liễm khí cơ.

Huỳnh Thủy sắc mặt âm tình bất định, trong mắt tràn đầy chấn động, nhìn nó một chút, lại nhìn về phía La Quan, “La đạo hữu, đây là tình huống như thế nào?”

La Quan mỉm cười, “Bản tôn vừa vào hiện thế, vừa lúc gặp con cá này nhi, nhìn nó thuận mắt liền mời đến, tạm làm thay đi bộ tọa kỵ.” Hắn hơi dừng một chút, nhìn về phía Huỳnh Thủy đôi mắt, “Làm sao? Hẳn là con cá này nhi, là các ngươi Huyết Ma tông chăn nuôi không thành?”

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1078 : Xà hạt mỹ nhân

Huỳnh Thủy trong lòng khẽ run, đón đối phương ánh mắt, liền như toàn thân trần trụi, lại không một chút bí mật có thể nói.

Không khỏi từ đáy lòng, sinh ra mấy điểm kính sợ, bất an.

Nàng có chút cúi đầu, nói “. Thanh Sắt Sa nhất tộc, chỉ là ta Huyết Ma tông hộ tông Linh thú, cũng vô chân chính lệ thuộc quan hệ.”

“Bây giờ thanh nha đạo hữu, có thể được thái thượng Tôn giả nhìn trúng, được thu làm dưới trướng tọa kỵ, cũng là một cọc khiến người ao ước cơ duyên.”

La Quan khoát tay, “Bất quá tạm thời thay đi bộ thôi.”

Thanh Sắt Sa lão tổ cung kính nói “Là tiểu yêu phúc điểm không đủ, không thể vào trước tiên cần phải sinh môn dưới, chỉ có dụng tâm làm việc, để cầu tương lai ngày nào đó đả động tiên sinh.”

Lời này, nói tình chân ý thiết, đôi mắt lộ ra mấy điểm khẩn cầu.

Huỳnh Thủy trong lòng lại là đại chấn, nàng lúc này đã ý thức được, La Quan có lẽ so Huyết Ma tông trên dưới biết, muốn càng thêm cường đại, thâm bất khả trắc. Nếu

không, làm sao có thể để luôn luôn kiệt ngạo bất tuần Thanh Sắt Sa lão tổ, hận không thể tại chỗ quỳ liếm.

Nhưng đôi này Huỳnh Thủy mà nói lại là tin tức tốt, trong lòng nàng ám đạo “Cái này quá sơ như yếu đuối không chịu nổi, trực tiếp liền bị lão tổ nắm, ta còn có cái gì cơ hội? Chính là muốn bọn hắn đấu lợi hại, ta mới có thể hành sự tùy theo hoàn cảnh, mưu cầu tự thân lợi ích.”

Vừa nhấc mắt, thấy La Quan lại tại nhìn nàng, đôi mắt thâm trầm mà sáng rực.

Loại kia “Trần trụi cảm giác” lại lần nữa hiển hiện, Huỳnh Thủy lại nghĩ đến địa phương khác, “Hẳn là, cái này quá sơ đối ta cố ý? Nếu không vì sao như vậy, không thêm che giấu ngấp nghé ta?”

“Ngô… Cái này cũng không phải không có khả năng, tiên thiên thần chỉ lại như thế nào? Tức đã giáng lâm hiện thế, liền thụ hồng trần xâm nhiễm, tự nhiên sinh ra nam nữ lớn muốn. Huống chi, hắn khốn tại động thiên bên trong, chưa từng được chứng kiến, như bản tông như vậy nữ tử.”

“Đây là ta cơ hội!”

Huỳnh Thủy vừa nghĩ đến đây, giương mắt quét La Quan một chút, trong đó ánh mắt gợn sóng, nhộn nhạo một tia câu hồn đoạt phách, “Quá sơ… Tôn thượng, động thiên rơi thế đúng tại Huyết Ma quan ngoại, có thể thấy được ngài cùng thiếp thân ở giữa, là có mấy điểm chú định duyên điểm.”

“Hôm nay, thiếp thân tự mình đến nghênh, mong rằng tôn thượng có thể tạm trú Huyết Ma tông, nếu có cần thiếp thân hỗ trợ chỗ, tôn thượng chi bằng mở miệng, phàm là có thể làm đến sự tình

, thiếp thân nhất định không làm chối từ.”

Lời ấy mặt ngoài nghe tới, là cung kính mời một mảnh chân thành chi tâm, có thể nhìn nàng mặt mày lưu ba, mặt phiếm hồng hà bộ dáng, lại nhịn không được để nhiều người nghĩ.

Không làm chối từ? Đó chính là có thể làm rồi.

La Quan đôi mắt chỗ sâu, hợp thời lộ ra một tia thâm trầm, chậm rãi nói “Huỳnh Thủy đạo hữu có ý tốt, bản tôn vốn không nên cự tuyệt, nhưng ngươi Huyết Ma tông bên trong, hình như có cảnh giới cao tuyệt hạng người ẩn nấp chưa ra… Hắc! Bản tôn hiện nay, còn xa chưa khôi phục tự thân cảnh giới, cũng không phải không nghĩ ngợi thêm.”

Huỳnh Thủy trong lòng hơi rét, ám đạo tiên thiên thần chỉ quả thật bất phàm, lão tổ ẩn thân bên trong thần trì, khí cơ không hiện ở thiên địa, lại vẫn là bị phát giác.

Nàng mặt ngoài, lại không lộ nửa điểm, nói khẽ “Không dám giấu diếm tôn thượng, lần này thiếp thân chính là phụng lão tổ chi mệnh, cung nghênh tôn thượng tiến về Huyết Ma tông. Nhà ta lão tổ khốn tại đại đạo tu hành nhiều năm, chậm chạp khó mà tiến thêm một bước, chỉ mong có thể cùng tôn thượng giao lưu tu hành tâm đắc, nếu có thể có mấy điểm thu hoạch, chính là ta Huyết Ma

tông trên dưới, thiếu tôn thượng một phần đại nhân tình.”

“A, đúng là như thế sao?” La Quan mặt lộ vẻ trầm ngâm, như lơ đãng nói “Không biết quý tông lão tổ, ra sao cùng tu vi cảnh giới?”

Huỳnh Thủy hơi 1 do dự, nói “. Ta trưởng thượng tổ chính là Vũ Hóa cảnh đỉnh phong, ngẩng đầu mong muốn Đăng Tiên đài, chỉ kém 1 bước cuối cùng… Việc này, chính là ta Huyết Ma tông bí ẩn, còn xin tôn thượng chớ có ngoại truyện.”

La Quan nói “. Vũ Hóa cảnh đỉnh phong… Có thể tu đến như vậy cảnh giới, quý tông lão tổ có thể tính trác tuyệt hạng người, bản tôn liền đi cái này một lần, khả năng không giúp đỡ một hai đi.”

Huỳnh Thủy đại hỉ, “Đa tạ tôn thượng! Ta trưởng thượng tổ bây giờ, đã ở Huyết Ma quan quét dọn giường chiếu mà đối đãi, tôn thượng mời cùng thiếp thân tới.”

Trong lòng nói, “Xem ra, cái này quá sơ bây giờ cảnh giới, cũng không sợ Vũ Hóa cảnh, thậm chí lại cẩn thận chút, thành tiên cảnh cũng có thể một trận chiến. Nhưng hắn nhưng lại không biết, ta Huyết Ma tông dù đích thật là lấy Vũ Hóa cảnh vi tôn, nhưng muốn đối phó hắn thủ đoạn… Hừ hừ, tiên thiên thần chỉ lại như thế nào? 1

Tang cũng trốn không thoát!”

Niệm động ở giữa, Huỳnh Thủy phất tay áo vung lên, liền thấy mảng lớn huyết quang thoáng hiện, một cỗ xa

hoa xa giá xuất hiện. Lấy 4 đầu thần thông chỗ ngưng huyết giao kéo động, mỗi đầu huyết giao đều có dài trăm trượng, giờ phút này trên dưới bay lên, phát ra từng tiếng gầm nhẹ, khí thế có chút kinh người.

Mà kia xa giá thì toàn thân trắng noãn, dường như lấy 1 cái ngọc núi chỉnh thể tế luyện mà thành, mặt ngoài thần quang lưu chuyển, uy nghiêm, tôn quý.

“Tôn thượng, mời!” ? ?

La Quan một bước phóng ra, rơi vào xa giá bên trên, hắn trừng mắt lên, “Thanh nha, ngươi lại mang theo Đổng Bình đi đường, chớ có xóc nảy.”

Thanh Sắt Sa lão tổ cung kính nói “Vâng, tiên sinh.”

Lại quay người, lộ ra vẻ nịnh hót, “Đổng Bình thiếu gia xin yên tâm, lão nô ổn định cực kỳ, ngài buông lỏng nằm xong chính là.”

Huỳnh Thủy nhịn không được, nhìn nhiều một chút Đổng Bình, ám đạo tiểu tử này lại là người nào? Lại để cái này quá sơ coi trọng như thế.

Theo Chu Hạ hồi bẩm lời nói, dường như hắn từ động thiên bên trong, mang ra một tên phàm nhân… Nhưng một kẻ phàm nhân, đáng giá tiên thiên thần chỉ như vậy để ý? Xem ra, kẻ này có khác thần dị, còn phải gia tăng chú ý.

Nghĩ đến cái này, nàng mỉm cười nói “Là thiếp thân thất lễ, còn chưa cùng Đổng Bình công tử làm lễ, đợi cho

Huyết Ma xem xét, nhất định phải thiết yến khoản đãi.”

La Quan nói “. Bất quá là cái vãn bối thôi, Huỳnh Thủy đạo hữu không cần để ý, bản tôn đối với ngoại giới thiên địa biết có hạn, không biết Huỳnh Thủy đạo hữu nhưng nguyện cùng ta đồng hành? Cũng tốt tiện đường cho bản tôn giảng giải một hai.”

Huỳnh Thủy vui mừng, nhếch miệng lên lập tức nét mặt tươi cười như hoa, “Tôn thượng mở miệng, thiếp thân tự nhiên tuân theo.”

Nàng đi theo La Quan, 2 người nhập xa giá bên trong.

4 đầu huyết giao ngửa mặt lên trời tê minh, thẳng đến Huyết Ma quan mà đi.

Thanh Sắt Sa lão tổ vội vàng đuổi theo.

Chu Hạ đáy mắt một mảnh âm trầm, cuối cùng phát ra cười khổ một tiếng.

Hắn không nghĩ tới, mình đã truyền tin trong tông, ngay tại dẫn thái thượng Tôn giả tiến đến, tông chủ đại nhân lại vẫn sẽ đích thân tới đón.

Lần này, hắn còn thế nào có cơ hội

, lại cùng Tôn giả thân cận… Ai, hi vọng đến Huyết Ma quan, còn có thể có cơ hội đi.

Loại này đùi gần ngay trước mắt, lại ôm không lên tư vị, thực tế khó chịu cực!

Xa giá bên trong, rộng rãi mà thoải mái dễ chịu, cơ hồ chính là 1 cái tinh mỹ di động động phủ, lại bản thân tế luyện lúc liền gia nhập rất nhiều trận pháp, cho dù tại di động cao tốc quá trình bên trong, vẫn như cũ bình ổn vạn điểm không gặp nửa điểm chấn động.

Nhìn xung quanh bài trí, lại thêm trong không khí, phiêu đãng từng sợi mùi thơm, liền biết cái này nên là Huỳnh Thủy tư nhân chi vật, thấy La Quan nhìn nàng, nàng này trên mặt ửng đỏ, nói khẽ “Này xa giá, là thiếp thân xuất hành lúc quen dùng chi vật, còn chưa hề có người ngoài tới qua… Nếu có không hợp ý chỗ, còn xin tôn thượng xin đừng trách.”

Đang khi nói chuyện, nàng tự mình rót chén trà, 2 tay phụng đến trước mặt.

Gương mặt xinh đẹp ửng đỏ, nổi lên một mảnh hồng hà, trên thân kia một lớp mỏng manh đỏ sa váy dài, phác hoạ ra nữ tử nở nang chặt chẽ thân thể.

Góp phải gần, thậm chí có thể rõ ràng cảm nhận được, nàng giữa mũi miệng thở dốc, từng đợt ấm áp cùng hương khí đập vào mặt.

La Quan tiếp nhận chén trà lúc, như vô ý sờ một chút bàn tay của nàng, mềm non mà tơ lụa, Huỳnh Thủy sắc mặt lập tức càng đỏ.

Không một người nói chuyện, xa giá bên trong trong không khí, đang có mảng lớn phấn hồng bọt khí toát ra.

“Khục! Huỳnh Thủy đạo hữu, không biết Huyết Ma tông là tại chỗ nào a? Bây giờ cái này hiện thế bên trong, như thế nào thế cục?”

La Quan đánh vỡ trầm mặc, ngữ khí ra vẻ lạnh nhạt, biểu lộ mang theo mấy điểm mất tự nhiên.

Nhưng hắn đôi mắt chỗ sâu, lại là một mảnh yên tĩnh, hờ hững, nhìn trước mắt xấu hổ mang e sợ, 1 bộ vừa đẩy liền đổ bộ dáng Huyết Ma tông tông chủ, ám đạo xà hạt mỹ nhân, đại khái là như thế đi —— hắc! Ai nếu là sắc đảm bao thiên, thực có can đảm ngủ nàng, vậy nhưng thật sự là như giòi trong xương, chú định bị ăn bột phấn đều không thừa.

Tha tâm thông dưới, Huyết Ma tông tình huống cùng một chút kế hoạch, hắn bây giờ đã biết hơn phân nửa.

Như thế như vậy, ngược lại là có thể sớm quy hoạch, ngược lại là cho bọn hắn một cái to lớn kinh hỉ!

Nói không chừng, còn có thể có ngoài ý muốn thu hoạch.

—

—

—

—

—

Chương 1079 : Ma ha vô lượng

Hỗn độn mênh mông, hư không hạo đãng.

Tại cái này vô cùng lớn, lại vô hạn hoang vu, yên lặng chi địa, 1 viên hạt cát nước chảy bèo trôi.

Nó trình màu vàng nhạt, so hạt gạo nhỏ còn nhỏ hơn tới hai vòng, bị hỗn độn thủy triều lôi cuốn lấy, ở vào không thể dò xét hình dạng thái.

Nhưng lúc này, nếu có người đem cái này hạt cát từ trong hỗn độn mang tới, đặt bên tai cẩn thận lắng nghe, liền có thể mơ hồ nghe tới trận trận Phạn âm, đem nó phóng đại 10 triệu lần, liền có thể nhìn thấy cái này hạt cát nội bộ, lại có bao la vô ngần không gian, dung nạp ngàn tỉ tín đồ, vô số Phật giáo miếu thờ đứng lặng, đại đại tiểu tiểu đều có hàng trăm triệu tên tăng lữ, một mặt yên tĩnh, tường hòa, bình yên, tụng niệm ngã phật kinh văn, mặc niệm ngã phật pháp hiệu, dục cầu đại tự tại, lớn siêu thoát.

Cái này hạt cát, chính là một phương Phật quốc, lấy "Một bông hoa môt thế giới, một hạt cát 1 tu di" chi ý, chính là Phật giáo đại thần thông, không phải đại cảnh giới, đại tu cầm, gần như đạp đất sen nở, đăng lâm cực lạc Phật Đà chi cảnh, căn bản khó mà tu luyện thành công.

Bây giờ tại cái này hạt cát Phật quốc trung ương, cũng

là nơi đây thế giới trọng yếu nhất chỗ, 1 cái rộng rãi Phật miếu đột ngột từ mặt đất mọc lên, nó cao vút trong mây, ánh nắng chiếu rọi tại kim sắc Phật tháp bên trên, phản chiếu lấy ngàn tỉ quang huy, như Phật Đà chi thương hại, từ ái, vẩy xuống thiên hạ 4 phương.

Cao nhất chỗ kia đại điện, đứng lặng lấy 1 cái kim sắc Phật tượng, giờ phút này mở mắt ra, chính giống như cười mà không phải cười nhìn về phía ngoài điện, có trong chùa tăng lữ chấp lễ rất cung, chính đem 1 người dẫn đến đây, cung kính hành lễ, “Ma ha vô lượng! Ngài chờ đợi vị kia tín đồ, đã ở hôm nay giá lâm bản tự, ta cùng đặc biệt là dẫn đến đây trước mặt ngã phật.” ? ?

“Ma ha vô lượng.” Phật tượng thấp giọng mở miệng, lại như hỗn độn chuông lớn, oanh minh vang vọng 4 phương thiên địa, vô tận Phật quang thần lực sôi trào, hóa thành tường vân bốc hơi mà lên, tiếp theo tại toàn bộ Phật quốc cảnh nội, dưới lên một trận tường thụy kim sắc chi vũ.

Đây là Phật Đà từ bi, cũng là ngã phật mừng rỡ, ngàn tỷ tín đồ cao tụng Phật Đà chi danh, cung kính quỳ sát tại đất, cúng bái, dập đầu, lập tức có vô cùng vô tận tín ngưỡng lực, tựa như như sóng to gió lớn, từ bốn phương tám hướng gào thét tụ đến, chuyển vào Phật tượng thể nội, để nó thân thể càng phát ra cao lớn, mặt ngoài càng thêm óng ánh.

Bá ——

Một thân ảnh từ Phật tượng bên trong đi ra, hóa thành một tên trẻ tuổi tăng nhân, hắn sinh vô song tuấn mỹ,

sắc mặt ôn nhuận, yên tĩnh, đôi mắt mang theo Đại Từ buồn, giấu vào lấy đại cảnh giới, đại pháp lực, giờ phút này mỉm cười chắp tay trước ngực, “Bản tọa chờ đợi mấy cái hội nguyên, cuối cùng đợi đến hộ pháp thần tướng, đáng khắp chốn mừng vui.”

Đại điện bên ngoài, một đám tăng nhân cung kính sau khi hành lễ, quay người rút đi.

Rất nhanh, liền chỉ còn lại có vị kia quý khách, một đoàn nhảy vọt hỏa diễm, đem nó toàn bộ bao phủ ở bên trong, thân ảnh, diện mạo đều mơ hồ không rõ, chỉ có một đôi tròng mắt, chính nhìn về phía trong điện trẻ tuổi tăng nhân, thoảng qua trầm mặc về sau, người này chậm rãi mở miệng, “Đã lâu không gặp, Phật tôn phong thái vẫn như cũ.”

Trẻ tuổi tăng nhân mỉm cười, thản nhiên nói “Ta đã phải đại cảnh giới, siêu thoát tồn hồ một ý niệm, không dính nhân quả, không gây tai hoạ kiếp, nhảy ra tam giới ngũ hành bên ngoài, có thể hưởng vô tận chi số tuổi thọ, nhưng phải vô tận đáng tôn sùng, tự có thể vĩnh bảo bất hủ, tuyên cổ bất biến.”

Quý khách đôi mắt ngưng lại, đối điểm này cũng không hoài nghi, nếu không làm sao đến mức 3 vị bỉ ngạn cảnh tồn tại, từ đầu đến cuối khó mà tính toán, hắn thoảng qua trầm mặc về sau, nói này đến ma ha Phật quốc chỉ có hỏi một chút, ta phải chăng cũng có cơ hội, đạt tới Phật tôn tự tại chi cảnh?”

“Ma ha vô lượng!” Trẻ tuổi tăng nhân thấp tuyên một tiếng, mặt lộ vẻ mỉm cười, “Ngã phật từ bi, chúng sinh

bình các loại, đều có thể hướng tới bỉ ngạn, đều có thể thẳng tới vĩnh hằng.”

“Huống chi, thần tướng nền móng tôn quý, chính là thiên địa chi Chung Linh tuấn tú hội tụ mà thành, sinh mà có đại khí vận, thiên mệnh số, nếu không phải thụ tiểu thanh thiên mấy vị kỳ thủ thời hạn, thần tướng sớm đã lấy được thật, hưởng lớn siêu thoát, đại thành tựu, nhảy lên nhập hỗn độn, tiêu dao vạn giới ở giữa.”

Quý khách trầm giọng nói “Phật tôn lời ấy, thật là?”

Trẻ tuổi tăng nhân túc mục, tiếng như chuông đồng, quanh quẩn giữa thiên địa, “Ngã phật có vô lượng pháp, có vô lượng nói, càng có vô lượng tín đồ, nhưng lại chưa bao giờ có nửa điểm lừa dối.”

Hắn ngẩng đầu, đôi mắt sáng rực sáng lên, lại có ngọn lửa màu vàng, tại thật sâu chỗ cháy hừng hực, “Hộ pháp thần tướng, ngươi đã tới chân phật tọa tiền, còn không phủ phục, chờ đến khi nào?”

Quý khách một bước hướng về phía trước, nó quanh thân thiêu đốt hỏa diễm, nháy mắt chui vào thể nội không gặp, lộ ra 1 tôn hỏa diễm mặc giáp thần linh thân thể, trên đó có vô số quy tắc, đạo ngân tồn tại, nhìn đến vô tận nhỏ, nhìn đến vô cùng lớn, tiểu cùng lớn ở giữa tùy tâm mà chuyển.

Đây là thiên địa đạo, đây là chúng sinh ấn.

Chính là thần linh mới có, vi tiên thiên chi tồn tại.

Người này, chính là thái dương chi chủ, thiên địa đại đạo một bộ điểm, chiếu sáng này Phương Thế giới mặt trời chân thân!

Uốn gối quỳ xuống đất, hắn bái tại phật tiền, trầm giọng nói “Mặt trời sáng rực, dù chiếu rọi chín ngày, cũng cúi tại ngã phật tọa hạ, nguyện phải phật duyên gia trì, Thành hộ pháp thần tướng kim thân, sau đó một lòng cung phụng ngã phật, nguyện Phật giáo hưng thịnh, đại đạo vĩnh hằng!”

Một lời rơi, nó biểu lộ ở giữa, lập tức lộ ra thống khổ chi ý.

Nhưng đối diện trẻ tuổi tăng nhân trên mặt, lại tràn ra ôn hòa ý cười, hắn đưa tay một chỉ điểm ra, “Nhập ta Phật môn, phải ban thưởng giáp vàng, hộ Phật vệ giáo, trừ tà trừ ma!”

Oanh ——

Ngày tôn mặt ngoài thân thể, hỏa diễm lại lần nữa thiêu đốt, nó nhiệt độ khủng bố tuyệt luân, lại làm hắn thành tựu thần vị lúc, tiên thiên thần chỉ chỗ ngưng tụ chi lạc ấn, đều đang thong thả hòa tan, cải biến, khiến cho sáng rực đại nhật quang mang, nhiễm phải tầng 1 nồng đậm Kim Quang, cả người càng phát ra uy nghiêm, túc mục.

Nhưng ngày tôn khí tức, cũng đang không ngừng suy yếu, giảm xuống, tiên thiên thần chỉ chi lạc ấn, chính là hắn bản nguyên cụ hiện tạo thành, giờ phút này hòa tan, tiêu tán, liền tương đương bị ngạnh sinh sinh gọt đi cảnh giới, pháp lực.

Hắn ngẩng đầu, 2 con ngươi chấp nhất, quyết tuyệt, gầm nhẹ một tiếng, “Thỉnh cầu ngã phật, ban cho pháp lực, trợ ta nhìn một cái bỉ ngạn!”

Trẻ tuổi tăng nhân cười to, “Nhưng!” ? ?

Hắn phất tay áo vung lên, 1 ma ha Phật quốc, nháy mắt biến thành xích hồng chi sắc, khí tức khủng bố từ cửu thiên chi thượng giáng lâm, bao trùm mỗi một tấc khu vực.

Này cảnh bên trong, vô số Phật giáo tăng lữ, ngàn tỉ tín đồ ngẩng đầu, ngưỡng vọng đỉnh đầu một màn, lại là không sợ hãi không sợ ngược lại mặt mũi tràn đầy vui vẻ, nhao nhao quỳ sát tại đất, “Tu hành đến nay, cuối cùng được ngã phật chiếu cố, phải nhập thế giới cực lạc, ngã phật từ bi!”

Sau một khắc, xích hồng phía dưới, sinh linh câu diệt.

Vỡ nát thân thể, huyết nhục nháy mắt biến thành bột mịn, chỉ còn hơn thuần túy nhất khí huyết, linh cơ, giờ phút này theo Phật Đà nhất niệm, hội tụ thành cuồn cuộn dòng lũ.

Nhưng cuối cùng, rơi vào thái dương chi chủ trước mặt lúc, lại chỉ ngưng tụ thành một giọt kim sắc máu tươi, mặt ngoài Phật quang cuồn cuộn, vô số cái khuôn mặt không ngừng hiện lên, đều mặt lộ vẻ tiếu dung, tường hòa mà thành kính, hoặc không ngừng cúng bái, hoặc 4 phía dò xét, hoặc vui mừng không thôi, cũng đi tới tha thiết ước mơ thế giới cực lạc.

“Mặt trời thần tướng

, phật duyên đã ở trước mặt, đây là chúng sinh chi cung cấp nuôi dưỡng, cũng chính là ta giáo căn bản đại pháp.” Trẻ tuổi tăng nhân mỉm cười, cong ngón búng ra, “Hôm nay, liền ban ân cùng ngươi.”

Ngày tôn há miệng nuốt vào, hắn biểu lộ ở giữa thống khổ, nháy mắt đạt tới cực hạn, nhưng những cái kia tan rã, lau đi thần chỉ lạc ấn, giờ phút này khôi phục nhanh chóng, sinh trưởng, cũng đã không còn là dáng dấp ban đầu.

Oanh ——

Kim sắc hỏa diễm cuồn cuộn trùng thiên, Phật quang vô cùng tận, hóa thành hộ pháp thần tướng kim thân.

Bá ——

Ngày tôn mở mắt ra, trong đó vô tận thần hỏa thiêu đốt, nóng bỏng sáng rực, “Bỉ ngạn… Đó chính là bỉ ngạn… Ta nhìn thấy… Ta nhìn thấy…”

Tha thiết ước mơ, từ sinh ra ý thức đến nay, liền từ chưa sửa đổi qua dã vọng cùng mục tiêu… Hôm nay, mới rốt cục nhìn thấy!

Ngày tôn lệ rơi đầy mặt, nhưng lại sau đó một khắc, bị kim sắc hỏa diễm đốt cháy hầu như không còn. Hắn biết, con đường này một khi đạp xuống, liền lại không quay đầu cơ hội.

Nhưng hắn cũng không hối hận… Tiểu thanh thiên bên trong tiến lên không đường, hắn chỉ có thể buông tay đánh cược một lần, thành ma như thế nào? Thành Phật lại như thế nào?

Hắn không quan tâm.

Trong lòng chỉ có đại đạo, chưa từng biến!

“Ma ha vô lượng!” Trẻ tuổi tăng nhân mỉm cười, một mặt vui mừng, “Ngã phật thứ 2 Tôn hộ pháp thần tướng vào chỗ, bánh răng vận mệnh đã chuyển động, tiểu thanh thiên đưa về Phật môn kỳ hạn gần.”

Liền tại lúc này, hắn tâm thần khẽ nhúc nhích, tùy theo sinh ra cảm ứng, “Huyết Ma chỗ lạc tử, đã bị phát động sao? Như nhưng thu phục kẻ này, dẫn hắn vào tới Phật giáo, thì đại sự thành vậy!”

Trẻ tuổi tăng nhân ngẩng đầu, hắn đôi mắt như xuyên qua hỗn độn hư vô, vượt qua vô tận không gian, chiều không gian, giáng lâm đến nơi nào đó.

“Ừm? Kỳ quái, bản tọa bây giờ càng nhìn không đến hắn… Kẻ này lại được cơ duyên gì? Lại nhảy ra tam giới ngũ hành ở giữa.”

“Quả nhiên đại khí vận, đại nhân quả, nên nhập ngã phật giáo, nhưng ban thưởng giới này chân phật chi vị, đã toàn nó mệnh số có hạn.”

Niệm đến đây, trẻ tuổi tăng nhân mỉm cười, chắp tay

trước ngực, “Quả nhiên… Ma ha vô lượng!”

“2023 ngày cuối cùng, chúc tất cả huynh đệ bọn tỷ muội tết nguyên đán vui vẻ, 2024 mọi việc trôi chảy, toàn gia an khang!”

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1080 : Huyết Ma quan

Huyết Ma nhốt vào.

Đổng Bình nhìn thấy phong sơn động thiên lúc, rõ ràng ngây ngốc một chút, đôi mắt lộ ra phức tạp.

Hắn vốn là cái người cực kỳ thông minh, lúc này cái kia bên trong còn không biết được, hắn xuất sinh, trưởng thành quê hương, đối lập ngoại giới đại thế giới mà nói, liền chỉ là một chỗ nơi chật hẹp nhỏ bé.

Thở sâu, hắn nắm chặt nắm đấm, anh hùng không hỏi xuất xứ, có tiên sinh làm ỷ vào, sao biết tương lai hắn không thể nhất phi trùng thiên?

Đến lúc đó, nhất định phải đem cha, mẹ tiếp ra, để cho bọn hắn biết được, thiên địa này ở giữa ra sao cùng bao la, đặc sắc.

Nghĩ đến cái này, Đổng Bình một lần nữa lộ ra tiếu dung.

4 đầu huyết giao kéo động xa giá, rơi vào Huyết Ma quan ngoại, đông đảo Huyết Ma tông tu sĩ, bây giờ đã tề tụ tại đây.

Giờ phút này cùng nhau khom mình hành lễ, “Ta cùng bái kiến tông chủ!”

Huỳnh Thủy dẫn đầu đi ra, sắc mặt nàng ửng đỏ, đuôi

lông mày còn có mấy điểm phong tình dư vị chưa tán, như vậy mềm mại, động lòng người bộ dáng, để không ít Huyết Ma tông tu sĩ ánh mắt đăm đăm, nhưng bọn hắn rất nhanh liền lấy lại tinh thần, vội vàng cúi đầu.

Bá ——

Có một tên nữ tu bay tới, rơi ở bên người nói nhỏ vài câu, Huỳnh Thủy nhíu mày, chợt bình tĩnh lại, “Bản tông biết.”

Nàng thối lui đến bên cạnh, quay người mỉm cười nói “Tôn thượng, chúng ta đến.”

Đợi La Quan đi ra, Huỳnh Thủy lớn tiếng nói “Vị này chính là phong sơn động thiên chi chủ, hào quá sơ Tôn giả, là ta Huyết Ma tông khách nhân tôn quý nhất.”

“Ngươi cùng còn không bái kiến?”

Huyết Ma tông mọi người dù không biết được nội tình, nhưng thấy tông chủ như thế lễ kính, trong lòng lập tức nghiêm nghị, vội vàng cung kính hành lễ, “Bái kiến quá sơ Tôn giả!”

Động thiên chi chủ?

Hẹn nửa năm trước, phụ trách dò xét rơi thế động thiên 1 vị vĩnh hằng Cảnh trưởng lão, đột nhiên thân tử đạo tiêu, mệt mỏi hơn cùng trấn tông chí bảo Huyết Thần tháp bị hao tổn.

Sau đó Huyết Ma tông thế thì dừng, đối rơi thế động

thiên dò xét, không có gì bất ngờ xảy ra, định cùng trước mắt vị này động thiên chi chủ có quan hệ.

La Quan ánh mắt quét qua, nhíu mày, “Huỳnh Thủy đạo hữu, quý tông lão tổ như không ở chỗ này.” Hắn cảm giác nhạy cảm thông thấu, kia phần tối nghĩa, cường đại khí cơ, bây giờ đã hoàn toàn biến mất, cũng không phải là ẩn nấp không ra, mà là đã rời đi Huyết Ma quan.

Huỳnh Thủy xin lỗi nói “Đang muốn báo cho tôn thượng, bởi vì một chút đột phát ngoài ý muốn, ta trưởng thượng tổ tiến đến xử trí, trước khi đi cố ý phân phó xuống tới, muốn thiếp thân thay hắn hướng tôn thượng xin lỗi.”

“A, là như thế này a.” La Quan từ chối cho ý kiến, nhưng gặp hắn khẽ cau mày, đáy lòng hình như có mấy điểm không thích.

Huỳnh Thủy xích lại gần một chút, mùi thơm quanh quẩn miệng mũi ở giữa, nhỏ giọng nói “Mời tôn thượng không nên tức giận, ta trưởng thượng tổ tuyệt không nửa điểm ý khinh thường, thực tế là… Khục… Phong sơn động thiên rơi thế, hấp dẫn đến 4 phương ngấp nghé, ta trưởng thượng tổ vì ngăn ngừa không liên quan đám người, tới đây quấy rầy tôn thượng, cho nên mới đi ra mặt xử lý.”

“Nhiều nhất một hai ngày thời gian, lão tổ liền có thể trở về, đến lúc đó ổn thỏa thiết yến khoản đãi, hướng tôn thượng ngài chịu nhận lỗi.”

2 người cách rất gần, một trận gió thổi qua, Huỳnh Thủy vài sợi tóc rơi vào La Quan trên mặt, mặt nàng đỏ lên

vội vàng lui ra phía sau.

La Quan ho nhẹ một tiếng, “Nếu như thế, bản tôn liền tạm trú Huyết Ma quan, chờ ngươi gia lão tổ trở về đi.”

“Đa tạ tôn thượng thông cảm…” Huỳnh Thủy khuôn mặt vui vẻ, cười tươi đẹp động lòng người, “Ngài như giận dữ rời đi, lão tổ

Chắc chắn xử phạt thiếp thân… Ta đây coi như là, lại thiếu tôn thượng một cái nhân tình đâu, thật không biết nên như thế nào hồi báo cho thỏa đáng.”

Một đám Huyết Ma tông tu sĩ, lúc này triệt để nhìn ngốc, bọn hắn khi nào gặp qua, tông chủ như vậy cười nói tự nhiên, cùng người thân cận bộ dáng.

Nhất là một chút trẻ tuổi trưởng lão, hộ pháp, nhìn về phía La Quan ánh mắt bên trong, lại nhịn không được lộ ra một tia đố kị, bất mãn.

Nhưng một ít lão nhân, nhất là địa vị tương đối cao, tại tông chủ hiệu lực nhiều năm các trưởng lão, biểu lộ ở giữa thì là một mảnh hờ hững, nhìn về phía La Quan ánh mắt, chỗ sâu lộ ra một tia giọng mỉa mai, lạnh lùng chế giễu.

Động thiên chi chủ? Sợ là cái không trải qua lõi đời, không có từng chịu đựng đánh đập ngu xuẩn đi, dám trêu chọc Huỳnh Thủy nữ nhân này.

Cùng nàng thân cận… Chậc chậc, thật không sợ chết!

Đương nhiên, bọn hắn ẩn tàng vô cùng tốt, mặt ngoài vẫn là 1 bộ có chút khom người, cung kính lấy đối bộ dáng. Thậm chí khi ngươi nhìn lại lúc, bọn hắn sẽ còn khuôn mặt tươi cười đón lấy, 1 bộ cung kính, hiền lành bộ dáng.

Diễn kỹ mà!

Có thể hỗn đến nước này, tất cả mọi người không thiếu.

Nhưng La Quan hay là "Nhìn" rất rõ ràng, hắn như hôm nay phú ngũ giác… Không, hẳn là so ngũ giác, càng siêu thoát một loại cảnh giới.

Quan sát quanh thân chỗ , bất kỳ cái gì nhỏ bé cải biến, đều như gió nhẹ thổi nhăn tĩnh hồ, tất có gợn sóng trận trận, chiếu rọi đến tâm thần ở giữa.

Khá lắm, xem ra cái này Huỳnh Thủy, xem như "Hung danh lan xa".

Trong lòng cười lạnh, La Quan trên mặt lại là 1 bộ ra vẻ trấn định bộ dáng, "Huỳnh Thủy đạo hữu nói quá lời, ngươi ta mới quen đã thân… Khục! Bản tôn tự nhiên, là muốn cho ngươi mấy điểm mặt mũi."

Huỳnh Thủy che miệng cười nhẹ, ánh mắt sáng tỏ, lộ ra vui vẻ nhảy cẫng, hơi kém liền muốn kéo, "Có thể cùng tôn thượng mới quen đã thân, là thiếp thân vinh hạnh đâu."

"Tôn thượng, mời cùng ta thiếp thân cùng nhau nhập quan!"

Nàng phất phất tay, Huyết Ma tông mọi người vội vàng đẩy ra, 4 đầu huyết giao ngửa mặt lên trời tê minh, kéo xe lửa điều khiển nhập Huyết Ma quan bên trong.

Giờ khắc này mỹ nhân ở bên cạnh phong quang vô hạn, lọt vào trong tầm mắt đều là kính sợ, tôn sùng, 4 phương đều vì cung kính, phủ phủ phục, khiến người trong lúc vô tình liền sinh ra mấy điểm phiêu nhiên.

“Đại sự đã định!” Huỳnh Thủy đáy mắt, hiện lên một tia cực nóng.

Bước vào Huyết Ma quan dễ, nhưng lại nghĩ rời đi lại là muôn vàn khó khăn.

Hừ!

Cái gì tiên thiên thần chỉ, không rành thế sự hạng người thôi, hoặc vị cách cực cao thực lực cường hãn, nhưng thì tính sao? Người trong thiên hạ này tâm hiểm ác, cũng không phải hắn có thể tưởng tượng.

Bất quá, lão tổ hôm nay thật sự là đi ứng đối 3 tông chất vấn rồi? Cứ việc đích thật là có tình huống này, nhưng nàng luôn cảm thấy không có đơn giản như vậy. Kia lão bất tử chìm tại thần hồ mấy ngàn năm, lần này đối quá sơ nhất định phải được, liền không sợ xảy ra ngoài ý muốn sao? !

Suy nghĩ chuyển động ở giữa, Huỳnh Thủy âm thầm nhíu mày, nàng dù có khác gặp gỡ, ẩn tàng đại bộ phận điểm thực lực, nhưng đối Huyết Ma lão tổ kiêng kị

nhưng lại chưa bao giờ giảm bớt nửa điểm.

Lão bất tử này, cũng không phải dễ dàng đối phó!

“Có lẽ, ta nên nhân cơ hội này, đem quá sơ câu dẫn lên giường, đến lúc đó bất luận lão không

Chết chuẩn bị gì thủ đoạn, ta đều có thể đứng ở thế bất bại.”

“Thậm chí, còn có thể nghịch chuyển đỉnh lô chi thế, đem lão bất tử này cho một ngụm nuốt!” Huỳnh Thủy một trái tim, tại “Bành bành” nhảy lên.

La Quan đột nhiên quay người, nhìn về phía con mắt của nàng.

Huỳnh Thủy nghênh tiếp ánh mắt của hắn, nhe răng cười một tiếng tươi đẹp muôn vàn, “Tôn thượng, làm sao rồi?”

Không có gì, chính là muốn hỏi một chút ngươi, diễn kỹ này từ cái kia học được, một bên chuyển ăn người không nhả xương suy nghĩ, còn vừa có thể cười như thế xán lạn đa tình.

“A, không có gì, chẳng qua là cảm thấy Huyết Ma quan rất là hùng vĩ, trì hạ cường giả đông đảo, bản tôn đối này rất là ao ước.”

Huỳnh Thủy ánh mắt sáng lên, cười nói “Chuyện nào có đáng gì? Như tôn thượng nguyện ý, ta trưởng thượng tổ tất không tiếc cho tôn vị, mời ngài gia nhập Huyết Ma

tông.”

“Đến lúc đó, lấy tôn thượng vị cách, tu vi, hẳn là cùng lão tổ bình khởi bình tọa chi địa vị, đến lúc đó Huyết Ma tông nắm giữ hết thảy, cũng đều đem phục tùng tại tôn thượng ý chí của ngài.”

Nguyên bản, đây chính là Huyết Ma lão tổ trong kế hoạch một bộ điểm, mời quá sơ gia nhập Huyết Ma tông, cho chí cao vô thượng tôn vị. Sau đó, đợi Huyết Ma lão tổ đem luyện hóa, ký sinh về sau, liền có thể lắc mình biến hoá, kế tiếp theo mượn quá sơ chi danh thống trị Huyết Ma tông. Như thế, tài năng không để người chú ý, không bại lộ Huyết Ma tông nắm giữ, liên quan tới thần hồ bí mật.

Vốn cho là, muốn làm đến việc này chi phí không ít miệng lưỡi, thậm chí còn phải lo lắng, không muốn gây nên quá sơ hoài nghi, đề phòng.

Nhưng bây giờ… Hắc! Huỳnh Thủy cảm thấy, hắn thật đúng là 1 cái, động lòng người tâm tiểu bảo bối.

Huỳnh Thủy mưu đồ bí mật là tại Huyết Ma lão tổ trong kế hoạch, tại chỗ mấu chốt đột nhiên động thủ, trở thành lần này tính toán lớn nhất người được lợi, cho nên tận tâm tận lực vì lão tổ xuất lực làm việc, chính là đang giúp nàng chính mình.

Cái này cũng không xung đột.

La Quan ánh mắt sáng lên, “A, nếu có thể như thế, kia coi là thật không thể tốt hơn, bản tôn cảnh giới chưa

hoàn toàn khôi phục, đích xác cần một ít nhân thủ, giúp ta thu thập một chút thiên tài địa bảo những vật này.”

Đây là hắn cho ra lý do, lúc này mới lộ ra hợp tình hợp lý.

Huỳnh Thủy mỉm cười, “Tôn thượng yên tâm, ta Huyết Ma tông không dám nói phú giáp thiên hạ, nhưng cũng là vùng thế giới này ở giữa bá chủ 1 trong, tông môn nội tình rất là hùng hậu, nhất định có thể trợ ngài sớm ngày khôi phục tu vi.”

Nàng hành lễ, trước ngực cao ngất sau đồi tròn trịa, dịu dàng nói “Thiếp thân liền ở đây, sớm bái kiến ta tông vị thứ 2 lão tổ.”

“Ha ha ha ha!” La Quan cười vui vẻ, kéo nàng bắt đầu, “Huỳnh Thủy đạo hữu không cần thiết như thế, còn chưa quyết định sự tình, há có thể tuyên giương tại bên ngoài.”

Ngô, tay nhỏ hay là rất mềm.

Hiện tại nhất định rất vui vẻ, cảm thấy ta khéo hiểu lòng người, mình cho mình đào mộ phần hố đúng không? Không sai, liền phải nghĩ như vậy.

Dạng này chờ ta chôn ngươi thời điểm, mới có thể phá lệ kinh hỉ!

“Tôn thượng…” Huỳnh Thủy đỏ mặt, đem tay rút đi về, nàng mặc dù hận không thể, tại chỗ cùng La Quan thành tựu chuyện tốt.

Nhưng luận điệu không phải như vậy cái luận điệu, đối với nam nhân, nàng đùa bỡn qua nhiều, biết phải làm sao mới có thể nắm bọn hắn.

Dinh dính cháo, muốn cự còn nghênh, lại thêm giọng dịu dàng kêu gọi, hai ba lần từ chối từ chối nhã nhặn, mới có thể nhất dẫn ra

Lòng người.

Nam nhân mà, đều là một đám tiện da, càng là không dễ dàng có thể được đến, càng là rất để tâm. Đến lúc đó chỉ cần nàng ngoắc ngoắc ngón tay, cái này quá sơ liền phải vô cùng lo lắng, vọt thẳng đến nàng trên giường đi.

4 đầu huyết giao dừng ở Huyết Ma quan bên trong, một mảnh rộng rãi, hoa lệ cung điện bên ngoài, Huỳnh Thủy mỉm cười nói “Nơi đây, chính là thiếp thân nơi ở, cũng là Huyết Ma quan bên trong cấp cao nhất cung điện, còn xin tôn thượng hạ mình tạm thời vào ở ở đây, đợi hắn ngày thiếp thân điều khiển công tượng, tự sẽ vi tôn bên trên mới nổi hành cung.”

La Quan biết nghe lời phải, cười xán lạn, “Có thể cùng Huỳnh Thủy đạo hữu cùng tồn tại ở đây, bản tôn há có không thích? Ha ha ha ha!”

“Tôn thượng!” Huỳnh Thủy đỏ mặt, đưa tay hư dẫn, “Mời.”

Một lát sau, La Quan, Đổng Bình được an trí thỏa đáng, thanh nha là bởi vì tọa kỵ thân phận, được an bài tại mặt

khác một chỗ.

Huỳnh Thủy cung kính nói “Mời tôn thượng tạm thời nghỉ ngơi, thiếp thân lập tức sai người chuẩn bị tiệc rượu, vi tôn bên trên ngài bày tiệc mời khách.”

Nàng ngẩng đầu, dùng ngập nước đôi mắt, nhẹ nhàng quét La Quan một chút, lúc này mới mang theo mấy điểm xấu hổ vui cùng thấp thỏm xen lẫn tiểu bộ dáng, quay người rời đi.

Cửa điện quan bế, Huyết Ma tông mọi người rời trận, bên tai an tĩnh xuống.

La Quan ngồi xuống, cho mình rót chén trà, nhìn về phía bên người Đổng Bình, chỉ gặp hắn rõ ràng muốn nói lại thôi, ánh mắt thỉnh thoảng đảo qua xung quanh.

“Muốn nói cái gì liền nói, không ai nghe lén.”

Đổng Bình buông lỏng một hơi, vội vàng nói “Tiên sinh, ta… Ta cảm thấy vị kia Huỳnh Thủy tông chủ… Đối với ngài tựa hồ quá nhiệt tình…”

“Đương nhiên, ta không phải nói, ngài làm như vậy thật xin lỗi sư nương… Ta cũng sẽ không cáo trạng… Đã cảm thấy nàng thái độ có điểm gì là lạ…”

La Quan thầm khen, không hổ là trời sinh kiếm tâm trong suốt, cảm giác quả nhiên nhạy cảm đến cực điểm.

Bất quá, ngươi nói cáo trạng là có ý gì? Hừ! Tiểu tử ngươi lá gan không tiểu a, may mà ta không thẹn với

lương tâm, không chấp nhặt với ngươi.

Hắn nhìn xem Đổng Bình, nháy mắt mấy cái “Ngươi nói cái gì? Tiên sinh ta không nghe rõ a.”

Đổng Bình ngơ ngác một chút, chợt lấy lại tinh thần, hắn không có ý tứ vò đầu, “Là ta hồ đồ, thế gian này hết thảy, lại có cái gì có thể giấu giếm được tiên sinh đâu.”

La Quan khoát tay, “Bớt nịnh hót, hôm nay giày vò đến bây giờ, đoán chừng ngươi cũng mệt mỏi, xuống dưới nghỉ ngơi thật tốt một cái đi.”

“Vâng, tiên sinh.” Đổng Bình khom người lui ra.

La Quan ngược lại không lo lắng an toàn của hắn, tại hắn còn chưa bị “Tính toán” trước đó, Huyết Ma tông tuyệt sẽ không bất lợi cho Đổng Bình.

Hắn nhấp một ngụm trà, ngón tay gõ nhẹ mặt bàn.

“Huyết Ma lão tổ… Huỳnh Thủy… Huyết Ma tông… Phong sơn động thiên… Người này việc này, thật chỉ là trùng hợp, hay là nói, ta La mỗ người trong lúc vô tình, lại rơi vào vị nào tính toán bên trong?”

Thì thào nói nhỏ, không có đáp án.

Hô ——

La Quan thở ra một hơi, đôi mắt lạnh lẽo.

Quản hắn như thế nào, là tính toán cũng tốt, là trùng

hợp cũng được, chỉ đem nó đều phá vỡ là được.

“Các huynh đệ tết nguyên đán vui vẻ! 2024 cái thứ 1 nguyệt, ngày đầu tiên, cầu tấm giữ gốc nguyệt phiếu á! Cảm tạ cảm tạ!”

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1081 : Vũ Hóa cảnh

Đêm đó, Huyết Ma quan đại yến.

Huỳnh Thủy tự mình chủ trì, Huyết Ma tông trưởng lão cấp trở lên cao tầng, mới có tư cách dự thính trong đó.

Các loại trân quý nguyên liệu nấu ăn, rượu ngon rượu ngon, cực điểm xa hoa chi năng.

Nhất là một khúc Thiên Ma Vũ, 108 tên mỹ mạo nữ tu người mặc sa mỏng, tại đại điện bên trong nhanh nhẹn nhảy múa. . ? ? .

Nó dáng múa uyển chuyển tuyệt luân, chỗ tư mật như ẩn như hiện.

Trắng nõn cánh tay cùng bắp đùi thon dài, ở trước mắt không đoạn giao chồng, dao động, rất có dẫn dắt lòng người, câu phát dục vọng hiệu quả.

Chính là trong truyền thuyết, vực ngoại thiên ma giáng lâm hiện thế, bị trấn sát sau lưu lại bí thuật, sau khi được đại năng giả cho cải biên mà thành.

La Quan biểu hiện rất thong dong, đem 1 tôn tiên thiên thần chỉ thận trọng, kiêu ngạo, hiện ra vô cùng nhuần nhuyễn.

Trừ Thiên Ma Vũ để hắn nhìn nhiều mấy lần bên ngoài,

đối mặt thiên ma tông mọi người mời rượu, một mực biểu hiện đều rất xa cách.

Huỳnh Thủy là ngoại lệ.

Người khác mời rượu, La Quan chỉ dính một chút bờ môi, Huỳnh Thủy nâng chén, hắn luôn luôn uống một hơi cạn sạch. Cái này khiến Huỳnh Thủy tiếu dung xán lạn, tại tửu lực tác dụng dưới, mặt như hồng hà xinh đẹp không gì sánh được. Dù là một khúc Thiên Ma Vũ, phong tình 10 triệu, cũng không thể đè xuống giờ phút này, Huỳnh Thủy câu tâm đoạt phách.

Chính là những cái kia biết rõ, Huỳnh Thủy chính là xà hạt mỹ nhân, quả quyết không thể chạm vào Huyết Ma tông tu sĩ, cũng không nhịn được thẳng nuốt nước miếng. Cái này cùng tu vi cảnh giới không quan hệ, mà là một loại từ bên trong cùng bên ngoài, xuất phát từ bản năng bên trong, khó mà kháng cự mị hoặc khí tức.

Càng là tu vi cao thâm, càng khó lấy chống cự.

Đợi về sau, mấy tên Huyết Ma tông trưởng lão sợ hãi trước mặt mọi người xấu mặt, cũng hoặc làm ra cái gì hối hận vạn phần có sự tình, chật vật vội vàng sớm rời trận.

Uống qua vài chén rượu, sờ mấy lần tay nhỏ, còn như lơ đãng, tại trên người La Quan cọ một chút, lại thêm Thiên Ma Vũ gia trì, Huỳnh Thủy vốn cho rằng tối nay, nàng ỡm ờ một chút, liền có thể cùng La Quan thành tựu chuyện tốt.

Mà trên thực tế, hết thảy đều phi thường thuận lợi, Huỳnh Thủy nhìn ra được La Quan phi thường ý động, cứ việc sắc mặt ra vẻ đạm mạc, bình tĩnh, nhưng hắn đôi mắt dần dần thâm trầm, hô hấp không ngừng làm sâu sắc.

Khi yến hội kết thúc, tân khách dần dần rời trận, Huỳnh Thủy dù không thắng tửu lực, vẫn như cũ tự mình đem hắn đưa đến chỗ ở lúc, “A!”

Nàng một tiếng thở nhẹ, dưới chân lảo đảo, ngã vào La Quan trong ngực.

Ôn hương nhuyễn ngọc trong ngực, bản tông hôm nay lại cố ý, phun lên đặc chế “Trảm nam hương”, lại thêm này đêm này nguyệt này gió này giai nhân, còn sợ ngươi không mắc câu sao? Chỉ cần ngươi vừa động thủ, liền sẽ phát hiện ta rất mềm, mà lại đã trời mưa.

“Chờ… Chờ chút…” La Quan cắn răng, đem Huỳnh Thủy đẩy ra, hắn đáy mắt âm hỏa hừng hực, biểu lộ lại rất kiên quyết, “Tối nay không được… Khục! Bản tôn phương pháp tu hành, mỗi tháng đều có nhất định phải vận chuyển pháp môn, cảnh giới chưa từng khôi phục trước đó, tuyệt đối không thể gián đoạn.”

“Huỳnh Thủy đạo hữu, đi thong thả, không đi!”

Bành ——

Cửa điện đóng chặt.

】 Huỳnh Thủy có chút hé miệng, vô ý thức trợn to tròng

mắt, kịch bản… Không nên là như thế này a… Ngươi không nên ôm lấy ta, trước cái kia, lại cái kia, cuối cùng lại cái kia, như thế trải qua lặp lại trắng đêm không ngủ mới đúng không? Làm sao liền thành bộ dạng này.

Ta bị cự tuyệt rồi? Hay là nói quá sơ tôn này tiên thiên thần chỉ, có dự cảm phúc họa, xu cát tị hung năng lực đặc thù.

Không đúng!

Hắn rõ ràng đã động tình, hô hấp, ánh mắt có thể làm bộ, nhưng thân thể phản ứng rất thành thật, vừa rồi hướng hắn mang bên trong bổ một cái thời điểm, Huỳnh Thủy bị giật nảy mình.

Không có cách, kích thước cứ như vậy cái kích thước, điệu thấp không được.

Hô ——

Huỳnh Thủy thở ra một hơi, mắt lộ tức giận không cam lòng, cho nên hôm nay việc này, thật cũng chỉ là trùng hợp? ! Quá sơ nên không có nói láo, mỗi tháng cái nào đó đoạn thời gian, nhất định phải vận chuyển phương pháp tu hành… Ngô, tựa hồ tại đọc qua qua, nào đó bản liên quan đến thần chỉ trong điển tịch, thật có cùng loại ghi chép.

“Ổn định, đừng có gấp, lần sau còn có cơ hội.”

“Chỉ cần cái này quá sơ, thân ở Huyết Ma quan bên trong, còn có thể trốn qua bản tông lòng bàn tay sao?”

Huỳnh Thủy âm thầm cắn răng, quay người rời đi.

Nửa đêm trước chân trời sáng sủa, cũng không biết khi nào, liền dần dần nhiều mây chuyển âm, tiếp lấy lại tí tách tí tách dưới lên tiểu Vũ.

Thanh nha vẫn chưa tham gia tối nay tiệc tối, lấy thân phận mà nói, Huyết Ma tông trừ Huyết Ma lão tổ bên ngoài, những người khác là đệ đệ. Nhưng hắn thân phận hôm nay, chỉ là tôn thượng tọa kỵ, tự nhiên không tốt cùng chủ nhân cùng điện vì khách.

Đương nhiên, biết được thân phận của hắn về sau, Huỳnh Thủy đương nhiên sẽ không lãnh đạm đầu này lão yêu, tự mình sai người đưa tới trên một cái bàn rượu ngon tịch, càng có Thanh Sắt Sa nhất tộc yêu thích nhất nguyên kình máu nhưỡng.

Bây giờ thanh nha hóa thành nhân thân, là 1 cái ba mươi mấy tuổi, thân thể khôi ngô cao lớn, giữ lại một đầu rối tung tóc dài trung niên nhân bộ dáng, đang ngồi ở trong điện uống từng ngụm lớn rượu, trên bàn cúp bàn bừa bộn, đối nó 10,000 trượng Thanh Sắt Sa bản thể mà nói, những vật này chỉ đủ nhét kẽ răng, cũng may nguyên kình máu nhưỡng rất không tệ, hắn ăn uống coi như hài lòng.

Ban đêm nhiệt độ giảm xuống, gió mang hơi lạnh lặng yên thổi nhập đại điện, mang theo một tia nhỏ bé mưa tuyến.

Thanh nha buông xuống vò rượu, bôi một chút miệng,

nói “. Lão phu hôm nay, là lấy tọa kỵ thân phận tiến vào ngươi Huyết Ma quan, không nghĩ lấy gây chuyện thị phi, ngươi hơn nửa đêm không ngủ được, chạy tới ta cái này làm cái gì?”

Một thân ảnh, lặng yên đứng ở đại điện bên trong, trong gió dần dần ngưng tụ, mưa kia tia rơi vào trên người hắn lúc, trực tiếp tự hành bắn ra. Cũng không phải là thần thông pháp lực bố trí, mà là một loại cảnh giới, một phần vị cách.

Thân như hồng mao.

Theo gió chui vào đêm, phiến mưa không dính vào người.

Là vì Vũ Hóa cảnh!

Máu

Ma lão tổ cũng là trung niên nhân bộ dáng, cùng thanh nha so sánh có thể nói nghi đồng hồ đường đường, sinh có chút tuấn mỹ. Lại thêm bản thân hắn, có một tia u buồn, trầm thấp khí chất, cùng kia một bộ trường bào màu đỏ có chút làm nổi bật, tăng thêm mấy điểm tà mị khí chất.

Hắn nhìn về phía thanh nha, nhạt tiếng nói “Bản tọa chỉ là hiếu kì, vậy quá sơ đến tột cùng thi triển thủ đoạn gì, lại có thể đem ngươi thu phục.”

Thanh nha lắc đầu, “Không có thu phục, lão phu bây giờ thân phận, chỉ là tôn thượng lâm thời tọa kỵ thôi.” Nói

đến đây, hắn nhịn không được lại uống một hớp rượu lớn, “Trước đó từng nghe nhân ngôn ‘Nếu vì tự do cho nên, đầu lâu cũng có thể ném’, lão phu cảm thấy thật lời lẽ chí lý vậy, nhưng hôm nay mới phát hiện, đây hết thảy đều là cẩu thí, chẳng qua là bởi vì đối phương cho không đủ nhiều thôi.”

“Hắc! Lão phu cũng không nghĩ tới, một ngày kia ta vậy mà lại trăm phương ngàn kế muốn trở thành, một đầu chân chính tọa kỵ, đây thật là châm chọc a!”

Hắn nói châm chọc, nhìn như tự giễu, biểu lộ lại rất bình tĩnh.

Huyết Ma lão tổ nhíu nhíu mày, trầm giọng nói “Thanh Sắt Sa lão tổ, ngươi vẫn không trả lời, lão phu vừa rồi vấn đề.”

“Ta gọi thanh nha.” Trước uốn nắn trở xuống xưng hô, hắn nhìn Huyết Ma lão tổ, song phương đánh nhau vài lần, lại chung sống mấy ngàn năm, nó sớm đã mò thấy nó tâm tính, như lấy không được đáp án, tất nhiên sẽ không từ bỏ ý đồ.

Suy nghĩ một chút, nói “. Tôn thượng vẫn chưa thi triển, cái gì ghê gớm thủ đoạn, nhưng bản thân hắn tồn tại, chính là một kỳ tích cùng không thể tưởng tượng nổi, điểm này ngươi Huyết Ma lão tổ, nên so lão phu biết đến rõ ràng hơn. Cho nên, ta đang đánh cược tương lai của hắn, có thể giúp ta đạt thành, không dám xa cầu dã vọng.”

Thanh nha đứng dậy, đôi mắt sáng rực, “Là lấy, ta một

tiếng này tôn thượng, tuyệt không phải chỉ nói là nói mà thôi, đạo hữu ngươi như đối tôn thượng bất lợi, lão phu chắc chắn sẽ toàn lực ứng phó!”

Huyết Ma lão tổ mặt không biểu tình, “Chỉ bằng ngươi? Thân ở tiểu Thanh trong hồ, chiếm thủy mạch, lợi thế sân nhà, ngươi đều không phải bản tọa đối thủ, huống chi tại cái này Huyết Ma quan bên trong.”

Thanh nha nói “. Lão tổ có thể thử một chút.”

Huyết Ma lão tổ cười lạnh một tiếng, xoay người rời đi, hắn bây giờ đã cầm tới, mình muốn đáp án.

Thanh Sắt Sa lão tổ vẫn là trước sau như một hèn mọn, cẩn thận, cho dù đã thỏa hiệp, còn muốn bảo trì mặt ngoài trung trinh không hai.

“Thanh nha… Như vậy để ý cái tên này, có thể thấy được là hợp mệnh số, đối Thanh Sắt Sa lão tổ rất có ích lợi… Cái này dĩ nhiên không phải trùng hợp… Minh tâm kiến tính, nhưng thấy được Thiên Cơ mệnh số… Miệng ngậm thiên hiến, ban ân kỳ danh… A! Quả nhiên không hổ là tiên thiên thần chỉ, cái này 1 vị, sợ là so lão phu trong tưởng tượng vị cách cao hơn!”

“Diệu, quả nhiên là tuyệt không thể tả.”

Huyết Ma lão tổ theo gió mà đi, qua lại màn mưa ở giữa, chưa từng phát ra nửa điểm động tĩnh, càng chưa lưu lại nửa điểm vết tích.

“Có tự thân tu vi làm ỷ vào, lại có Thanh Sắt Sa lão tổ

tương trợ, như vậy thực

Lực tung đối mặt thành tiên cảnh tồn tại cũng có thể không sợ… Đây chính là vậy quá sơ lực lượng chỗ, mới dám đặt chân Huyết Ma quan… Đương nhiên, cái này cũng cùng kia rơi thế động thiên, chính là nó chỗ đứng căn bản có quan hệ… Điểm này lão phu sớm có suy đoán, bây giờ chẳng qua là đạt được nghiệm chứng… Nhưng trên thực tế, bản tọa chưa từng nghĩ tới, muốn trực tiếp gây bất lợi cho ngươi đâu?”

Huyết Ma lão tổ lần này đột nhiên rời đi, đích thật là vì ứng đối trời khải, nguyên tiêu, nặng mây 3 tông uy hiếp, nhưng mục đích lại không phải dọa lùi bọn hắn, mà là chỉ tốt ở bề ngoài tản một chút tin tức.

Tỉ như động thiên bên trong, có lớn cơ mật phong tồn, chính là viễn cổ thiên địa vỡ nát một bộ điểm, rơi xuống hỗn độn bên trong, vào hôm nay hàng thế.

Trong đó, có tiên thiên thần chỉ thai nghén mà sinh…

A ——

Cho dù không biết thực hư, cái này 3 bên cũng tuyệt không cách nào lại bảo trì trấn định, thế tất có hành động. Đến lúc đó, liền có thể Lã Vọng buông cần , chờ đợi cá lớn mắc câu, trợ hắn hoàn thành huyết tế —— ký sinh thần chỉ, đoạt xá linh tính, một bước lên trời, thành tựu đại đạo!

Bá ——

Huyết Ma lão tổ thân ảnh biến mất không gặp.

…

“Bành” “Bành” tiếng đập cửa, trong đêm tối vang lên.

La Quan đứng dậy đem cửa phòng mở ra, thần sắc bình tĩnh, “Thanh nha, ngươi có chuyện gì?”

Ngoài cửa, chính là một mặt cung kính, thái độ khiêm tốn Thanh Sắt Sa lão tổ, bây giờ khom mình hành lễ, nửa điểm không gặp Vũ Hóa cảnh tự phụ cùng ngạo nghễ.

“Tôn thượng, vừa rồi Huyết Ma tông lão tổ âm thầm đi gặp thuộc hạ, ép hỏi tôn thượng là lấy loại thủ đoạn nào, thu phục ta vì tọa kỵ.”

Lúc nói chuyện, thanh nha cẩn thận nhìn thoáng qua La Quan phản ứng, đã thấy thần sắc hắn bình thản, lại không có nửa điểm cảm xúc gợn sóng, không khỏi trong lòng hơi rét, không còn dám đùa nghịch cái gì tiểu tâm tư, nói thẳng “Thuộc hạ không nói gì, lại thái độ cường ngạnh đem nó tạm thời bức lui, nhưng thuộc hạ cùng đối Huyết Ma lão tổ hiểu rõ rất sâu, cái này lão ma tâm ngoan thủ lạt, làm việc không lưu chỗ trống, lần này như đối tôn thượng lòng mang ý đồ xấu, còn xin ngài Hãy cẩn thận.”

La Quan “A” một tiếng, ánh mắt rơi xuống, “Không nói gì, liền chỉ là cường điệu một chút, ta cho ngươi ban tên thanh nha, thật sao?”

Bá ——

Mồ hôi lạnh một nháy mắt liền trải rộng cái trán, thanh nha âm thầm kêu khổ, lúc trước hắn cùng Huyết Ma lão tổ trò chuyện lúc, hợp 2 tôn Vũ Hóa cảnh chi ý cảnh, đã sớm đem này Dạ Phong, mưa phùn chưởng khống trong đó, như màn trời che lấp, không thể bị ngoại giới cảm giác nửa điểm.

Nhưng lúc này mới biết đây hết thảy đều là trò cười, 2 người bọn họ từ đầu đến cuối, lại đều ở La Quan tầm mắt phía dưới… Đây chính là tiên thiên thần chỉ khủng bố sao? Quả thực không thể tưởng tượng!

Buồn cười Huyết Ma lão tổ lại vẫn dám cùng hắn là địch, coi là thật không biết “Tử” chữ là như thế nào viết.

Cảm thụ được trên đỉnh đầu, La Quan càng phát ra đạm mạc ánh mắt, thanh nha “Phù phù” một tiếng quỳ xuống, buồn bã nói “Thuộc hạ biết sai, cầu tôn thượng khai ân!”

—

—

—

—

—

—

Chương 1082 : Chấn nhiếp

La Quan nhìn qua quỳ gối trước người, sắc mặt trắng bệch thần sắc sợ hãi vạn phần Thanh Sắt Sa lão tổ, đôi mắt chỗ sâu vẫn như cũ trầm ngưng. . 85. . 85.

Bởi vì hắn biết rõ, cho dù hôm nay triển lộ thần dị, cũng bất quá chỉ là tạm thời, chấn nhiếp đầu này lão yêu thôi.

Hắn khí cơ không hiện, tại Vũ Hóa cảnh cảm giác bên trong yếu ớt không chịu nổi, đây là sự thật không thể chối cãi, nếu không Huyết Ma lão tổ vì sao muốn truy hỏi nguyên nhân?

Thanh Sắt Sa lão tổ đáy lòng, đối này liền thật không chút nào còn nghi vấn? ! Dù sao, Huyết Ma lão tổ không phải người ngu, dám tính toán La Quan, tất nhiên là có chỗ ỷ lại.

Cho nên, hôm nay chỉ bằng những này còn chưa đủ lấy, triệt để chấn nhiếp Thanh Sắt Sa lão tổ, còn cần cho cái này lão yêu cái tiếp theo nặng thuốc.

La Quan nguyên bản ngay tại cùng một cái cơ hội, bây giờ ngược lại là chủ động đưa tới cửa, khóe miệng của hắn câu lên giống như cười mà không phải cười, “Huyết Ma lão tổ đối bản tôn lòng dạ khó lường, bất quá là cảm thấy bản tôn có thể lấn mà thôi, thanh nha ngươi vì sao không dám thử một lần? Có lẽ bản tôn đúng như ngươi cảm giác đến, như vậy yếu tiểu không chịu nổi đâu.”

Mồ hôi lạnh theo hai gò má nhỏ xuống, Thanh Sắt Sa lão tổ nghĩ thầm ngươi nói ngược lại là nhẹ nhàng linh hoạt, nhưng ta nếu là thử lỗi, sao lại muốn mất mạng tại chỗ? ! Huống chi, ngay cả trước đó ta cùng Huyết Ma lão tổ liên thủ, đều không thể che đậy cảm giác của ngươi, ta làm sao còn dám xuất thủ?

“Thuộc hạ không dám, thuộc hạ tuyệt đối không dám!” Hoài nghi ta là có, nhưng chỉ cần ngươi không lộ sơ hở, ta liền 1 chữ cũng sẽ không nhận.

Về phần La Quan có thể hay không dưới cơn nóng giận ra tay với hắn, Thanh Sắt Sa lão tổ ngược lại thật sự là không quá lo lắng —— như vị này tiên thiên thần chỉ thật có quét sạch tứ phương, so sánh mặt trời, thái âm lực, sẽ còn tại cái này lãng phí thời gian sao? Cái gì cẩu thí Huyết Ma lão tổ, một ánh mắt liền có thể nghiền nát.

Đã giả vờ giả vịt, liền có khó khăn khó nói… Không người là đồ đần, nhất là sống vô số năm, có thể cùng Huyết Ma lão tổ tách ra một chút thủ đoạn, còn an ổn sống đến hôm nay Thanh Sắt Sa lão tổ.

La Quan nhìn xem hắn đặc sắc biểu diễn, trong lòng thầm khen một tiếng, tiếp lấy tiện tay vỗ tay phát ra tiếng, một vòng ngân bạch bắn ra, tiếp lấy điểm điểm huyết quang từ trong đó hiển hiện, quấn quanh ở đầu ngón tay hắn phía trên, tại trong màn đêm tản mát ra một mảnh chói lọi quang hoa.

Bá ——

Thanh Sắt Sa lão tổ bỗng nhiên ngẩng đầu, kinh ngạc nhìn xem La Quan ở giữa, phương kia tấc chỗ bên trong, hiện ra chói lọi thần quang.

Thâm thúy, mênh mông, to lớn.

Vô cùng vô tận, vô biên vô hạn!

Giờ phút này tại trong tâm thần hắn, cái này ngân bạch cùng huyết quang trong lúc giao triền, phát tán ra quang mang, không kém chút nào đầu đội bầu trời phía trên, kia 10,000 dặm tinh hà sáng trong, đồng dạng thâm bất khả trắc, khí cơ như vực sâu như ngục.

Hắn trợn to con mắt bên trong, kia hoảng sợ cùng kính sợ, nháy mắt trở nên chân thực bắt đầu, mà không còn chỉ là hệ tại mặt ngoài ngụy trang, “Tôn… Tôn thượng… Thuộc hạ… Thuộc hạ biết sai… Thuộc hạ không dám tiếp tục… Ta nguyện dâng lên bản mệnh nguyên thần, cầu tôn thượng… Cho ta một cơ hội…”

Đang khi nói chuyện, đập

Đầu như tỏi ngược lại.

Thanh Sắt Sa lão tổ, Vũ Hóa cảnh cường nhân, muốn tại Huyết Ma lão tổ cùng La Quan ở giữa, sống chết mặc bây tùy thời mà động suy nghĩ, giờ phút này triệt để vỡ nát, chỉ còn hơn lòng tràn đầy sợ hãi, hãi nhiên.

Thế gian này hết thảy đều là giả, chỉ có thực lực không thể nghi ngờ!

Thanh Sắt Sa lão tổ không chút nghi ngờ, La Quan cái này nhìn như không đáng chú ý một chỉ, chỉ cần nhẹ nhàng điểm rơi, liền có thể làm hắn thân tử đạo tiêu.

“Hừ!” La Quan thần sắc hờ hững, đôi mắt cao cao tại thượng, lộ ra vô thượng tôn quý, hờ hững, “Nói chỉ là lâm thời tọa kỵ, ngươi bản mệnh nguyên thần, hay là mình giữ đi.”

“Hôm nay cho ngươi cảnh cáo, là muốn ngươi nhận rõ thế cục, chớ hỏng bản tôn đại sự! Cút đi, còn dám có chút điểm bất kính, tất yếu ngươi hình thần câu diệt!”

Thanh âm lọt vào tai, huy hoàng như kinh lôi, Thanh Sắt Sa lão tổ linh tính chấn động, kinh hãi muốn tuyệt.

“Vâng, thuộc hạ tuyệt không dám lại phạm, thuộc hạ cáo lui!” Lại nằng nặng dập đầu, hắn rời khỏi mấy bước, lúc này mới hốt hoảng rời đi.

“Đáng chết Huyết Ma lão tổ! Tên vương bát đản này, chính hắn vốn là, bị thần chỉ tính toán một quân cờ, tử kỳ sắp tới lại vẫn lừa dối lão phu phán đoán… May mắn quá sơ tôn thượng chưa cùng ta so đo, nếu không hôm nay chính là mất mạng kỳ hạn!”

“Nhưng lấy tôn thượng chi cảnh, muốn đối phó Huyết Ma tông cần gì như thế phiền phức… Tê —— hẳn là, tôn thượng chi ý cũng không ở đây? Là! Là! Tôn thượng gì cùng tồn tại, lần này ẩn nhẫn bố cục, nhất định tính toán quá lớn… Cái này Huyết Ma tông, truyền thừa, thần dị gọi tới từ cái này một phương thần hồ, nghe nói chính là 1 tôn thời cổ cường đại thần chỉ, ngã xuống về sau

lưu lại… Hẳn là lần này đúng là dính đến, thần chỉ ở giữa tính toán?”

Vừa nghĩ đến đây, Thanh Sắt Sa lão tổ càng là thấp thỏm lo âu, một là không biết tôn thượng lưu hắn ở bên người, đến cùng là để làm gì? Thứ 2 ngay cả tôn thượng đều cần chú ý cẩn thận, bố cục tính toán tồn tại, như thế nào hạng người tầm thường? Nói không chừng một trận khủng bố đại chiến gần ngay trước mắt, hắn tuy là Vũ Hóa cảnh, nhưng nếu bị cuốn vào trong đó, sợ là thật liền muốn như một cây như lông vũ, thoáng qua liền bị thiêu cháy thành tro bụi.

“Bằng không, trốn? !” Này niệm cùng một chỗ, Thanh Sắt Sa lão tổ một trái tim cuồng loạn, hắn có thể một đường tu hành đến hôm nay, tự thân thiên phú tất nhiên là tuyệt hảo, nhưng một tay cẩn thận, cẩn thận, ổn chữ vào đầu mới là mấu chốt, trợ hắn không biết tránh đi bao nhiêu sát kiếp.

Dù sao hiện nay, tôn thượng vẫn chưa đối với hắn thực hiện khống chế thủ đoạn, chỉ cần lặng yên không một tiếng động rời đi Huyết Ma quan, thiên hạ này chi lớn đi đâu không được? Nhưng rất nhanh, Thanh Sắt Sa lão tổ liền đè xuống ý nghĩ này… Hắn không dám.

Tôn thượng làm rõ thế cục, cho hắn nghiêm trọng cảnh cáo, lại không thực hiện nửa điểm chế ước thủ đoạn, là đối nhân phẩm hắn tín nhiệm?

A, tuyệt không có khả năng!

Đó chính là có tuyệt đối nắm chắc, mặc kệ có phiên

thiên thủ đoạn, cũng trốn không thoát lòng bàn tay của hắn… Thậm chí, nói không chừng tại hắn không biết chút nào lúc, liền đã bị nắm giữ một loại nào đó mệnh môn, dù sao đối phương thế nhưng là 1 tôn thâm bất khả trắc tiên thiên thần chỉ!

Vừa nghĩ đến đây, Thanh Sắt Sa lão tổ cười khổ một tiếng, bôi đem mặt, lẩm bẩm nói “Bây giờ, thật sự là người là dao thớt ta là thịt cá… Sách! Lời này đặt ở trên người ta lại phá lệ thỏa đáng, chỉ hi vọng tôn thượng này ván tính toán bên trong, cho lão phu lưu lại một đầu sinh lộ đi…”

Trốn, trốn không thoát.

Đánh, đánh không lại.

Hắn có thể làm sao?

Hắn cũng rất tuyệt vọng a!

Một bên khác, cảm ứng đến Thanh Sắt Sa lão tổ rời đi, La Quan mặt không biểu tình đóng cửa phòng, sau một khắc đầu ngón tay ngân bạch cùng huyết quang, nháy mắt thu liễm sạch sẽ.

Bá ——

Sắc mặt hắn một chút trở nên tái nhợt, từng khỏa mồ hôi, theo sợi tóc nhỏ giọt xuống, trên mặt đất quẳng thành phấn vụn. Quả nhiên, thân ở hiện thế bên trong, máu ngân sa lực lượng rất không ổn định, như nhận một loại nào đó rất đáng sợ giam cầm, chế ước.

Nhưng phần này chế ước, tựa hồ cũng không phải là nhằm vào máu ngân sa chi lực, mà chỉ là bởi vì La Quan tự thân quá yếu, còn bất lực chấp chưởng như vậy cao vị cách lực lượng kinh khủng. Như hài đồng tay cầm đại kích tự thân lung lay sắp đổ, tuy là tuyệt thế thần binh nơi tay lại như thế nào? Cuối cùng khó phát huy nửa điểm uy lực.

La Quan cười khổ một tiếng, hắn bây giờ tối đa cũng liền, chỉ có thể làm được loại tình trạng này, lấy ra hù dọa một chút người còn có thể.

Thật muốn động thủ, một chỉ này điểm rơi, không nói đến có thể hay không giết người, chính hắn liền muốn trước bị phản phệ xương cốt đứt gãy.

Về phần vì sao không thuận nước đẩy thuyền, nhận lấy Thanh Sắt Sa lão tổ bản mệnh nguyên thần, triệt để nắm giữ đầu này lão yêu mệnh môn… Đương nhiên là bởi vì, La Quan không có nắm chắc a, quỷ biết cái này lão yêu quái trong tay, cất giấu gì chờ thủ đoạn, át chủ bài, lỡ như mượn cơ hội này, ngược lại nhìn thấu hắn hư thực đâu?

Ngoài ra chính là, La Quan bây giờ biểu hiện ra, là 1 tôn cường đại vô địch tiên thiên thần chỉ nhân thiết, hắn cần loại thủ đoạn này, đi điều khiển 1 đầu không lọt mắt “Con cá nhỏ”, quả thực chính là giấu đầu lòi đuôi.

Hô ——

Thật dài thở ra một hơi, La Quan nói “. Cũng may, tối

nay một phen vất vả vẫn chưa uổng phí, Thanh Sắt Sa lão tổ trong lúc nhất thời, tuyệt không dám lại hành động thiếu suy nghĩ… Đem nó chấn nhiếp, ngày sau đối diện Huyết Ma lão tổ lúc, cũng có thể nhiều một chút lực lượng.”

Tung thật có ngoài ý muốn, chỉ cần Thanh Sắt Sa lão tổ hơi một chống cản, hắn liền có thể mang theo Đổng Bình, trực tiếp độn về phong sơn động thiên.

Không sai, đây chính là Thanh Sắt Sa lão tổ sầu lo không thôi, La Quan lưu hắn ở bên người chân chính mục đích… Một mặt, chỉ cần có chút tác dụng liền có thể tấm thuẫn?

Đè xuống suy nghĩ, La Quan nhắm mắt điều tức.

Một đêm không nói gì, đến ngày thứ 2 buổi trưa.

Huỳnh Thủy lại lần nữa đến nhà, ánh mắt quét tới lúc, lộ ra một tia như có như không u oán, hành lễ nói “Thiếp thân gặp qua tôn thượng.”

La Quan xấu hổ cười một tiếng, nói “. Huỳnh Thủy đạo hữu không cần đa lễ.”

“Không đa lễ không được chứ, ai ngờ tôn thượng hôm nay, có phải là lại muốn tu luyện công pháp, thiếp thân sợ lại quấy rầy ngài.”

“Ha ha… Cái kia, hiện tại ngược lại là không sao.” La Quan đón nàng thông đồng dựng ánh mắt, nghĩ thầm nữ nhân này tư sắc, cũng liền so Hoa Thần hơi kém 3 điểm,

lại phối hợp thêm một chút tiểu thủ đoạn vẫn là rất khó đỉnh, “Khục! Huỳnh Thủy đạo hữu có việc?”

Huỳnh Thủy chỉ là hơi phàn nàn, thích hợp triển lộ mình tâm tư thôi, nghe vậy chưa lại nhiều làm dây dưa, nói khẽ “Tôn thượng, nhà ta lão tổ hôm nay trước kia liền đã trở về, nghe nói ngài đang bế quan tu luyện, cố ý đợi đến hôm nay buổi trưa, mới mệnh thiếp thân đến đây bái phỏng, cũng là vì ngăn ngừa tôn thượng, hiểu lầm ta trưởng thượng tổ một mảnh chân thành tâm ý.”

Nàng nghiêm mặt nói “Xin hỏi tôn thượng, nhưng nguyện ta trưởng thượng tổ hôm nay đến đây tiếp?”

La Quan nhíu nhíu mày, lộ ra vẻ hài lòng tư thái, nói “. Lão tổ như thế thủ lễ, bản tôn há có thể lãnh đạm? Mời Huỳnh Thủy đạo hữu chuyển cáo, bản tôn ở đây lặng chờ đại giá.”

Huỳnh Thủy hành lễ, “Trong chốc lát, lão tổ liền đến.”

Nói xong, hành lễ lui ra.

Rất nhanh, tiếng bước chân ở ngoài điện vang lên, tiếp theo là Thanh Sắt Sa lão tổ thanh âm cung kính, “Tôn thượng, thuộc hạ cầu kiến.”

La Quan thản nhiên nói “Tiến vào.”

“Thanh nha, bái kiến tôn thượng!” Thanh Sắt Sa lão tổ trực tiếp đại lễ thăm viếng, kính sợ vạn điểm.

“Huyết Ma lão tổ sắp tới, gọi ngươi đến đây, nhưng minh

bạch bản tôn tâm ý?” La Quan quét mắt nhìn hắn một cái, ngữ khí bình tĩnh.

Thanh Sắt Sa lão tổ cung kính nói “Thuộc hạ minh bạch, tất sẽ không lầm tôn thượng sự tình.”

Để ta đứng ở trước người, làm kiêng kị, đề phòng hình, kế tiếp theo lừa dối Huyết Ma lão tổ, để hắn đang chịu chết trên đường phi nước đại.

Ta thanh nha, phải tôn thượng ban tên, chính là lớn phúc duyên hạng người, tự nhiên cũng phải có trí khôn nhất định, mới có thể vào tôn thượng pháp nhãn. Về phần Huyết Ma lão tổ… Thanh nha nhớ tới, liền hận đến nghiến răng nghiến lợi, lão vương bát đản này, lão phu quản hắn chết như thế nào!

La Quan suy nghĩ khẽ nhúc nhích, liền đã đoán được mấy điểm, lúc này mỉm cười.

Cái này liền rất tốt, một mặt hợp cách tấm thuẫn, là cần học được tự hành não bổ.

Sau một khắc, một trận cười to từ ngoài điện truyền đến, tiếp theo là kia hừng hực cường thế, như huyết nhật giữa trời bá đạo khí cơ, “Quá sơ đạo hữu, bản tọa hôm qua chưa thể viễn nghênh, còn xin đạo hữu chớ trách a!”

Huyết Ma lão tổ, đến.

—

Chương 1083 : Nhị tổ

La Quan vẫy tay.

Đổng Bình đi tới phụ cận, cung kính nói “Tiên sinh.”

“Ừm.” La Quan vỗ vỗ bả vai hắn, cười nói “Huyết Ma lão tổ chính là đương thời đỉnh cao nhất nhân vật, hôm nay cơ hội khó được, ngươi tiểu gia hỏa này cần phải trừng lớn mắt, thấy kình thiên phong thái.”

Đang khi nói chuyện, ngẩng đầu nhìn về phía cửa vào.

Đối Huyết Ma lão tổ, hắn cũng là chờ mong đã lâu, dù sao chỉ có Huỳnh Thủy 1 người “Để lộ bí mật”, hắn khó chưởng toàn cục xu thế.

Rất nhanh, một bộ trường bào màu đỏ ngòm bước vào trong môn, người tới vóc người khá cao tướng mạo đường đường, trừ mấy phút giây nhu cảm giác bên ngoài, ngược lại thật sự là là một bộ tướng mạo thật được.

Như nghe tới vừa rồi La Quan lời nói, hắn nhoẻn miệng cười, chắp tay nói “Tại quá sơ đạo hữu trước mặt, lão phu nói gì ‘Kình thiên’ 2 chữ.”

Giờ phút này, song phương ánh mắt đối sờ.

‘Khá lắm tiên thiên thần chỉ, thanh phong quanh quẩn quanh thân, ô uế không dính nửa điểm, đứng ở đây, liền như thân hợp thiên địa đạo uẩn, sắc trời phía dưới có

thể thấy được, linh cảm bên trong vô hình!”

Huyết Ma lão tổ trong lòng tán thưởng, nhìn về phía La Quan ánh mắt, liền càng nhiều mấy điểm hài lòng, tiếu dung cũng biến thành càng phát ra xán lạn.

Cùng lúc đó, La Quan cũng ám cảm giác kinh hãi, không chỉ là bởi vì Huyết Ma lão tổ trong lòng hừng hực ác niệm, càng bởi vì nó khí cơ… Hắn một thân cường đại tu vi phía dưới, như còn ẩn giấu đi cái gì khủng bố chi vật, chỉ là đứng đối mặt nhau, liền làm La Quan sinh ra cực lớn bất an.

Cái này lão ma, tuyệt không phải mặt ngoài nhìn thấy đơn giản như vậy!

Lòng có nghiêm nghị, La Quan mặt ngoài lại không lộ mảy may, mỉm cười chắp tay, “Hôm nay nhìn thấy lão tổ, mới biết nhân gian phong thái, mời ngồi.”

“Đổng Bình, dâng trà.”

Vừa rồi ánh mắt giao thoa, đã thấy được Huyết Ma lão tổ mấy phân tâm ý, đã cái này lão ma có kế hoạch khác, vậy hôm nay liền không cần quá khẩn trương.

Đổng Bình gật đầu, “Vâng, tiên sinh.” Hắn cung cung kính kính, đem chén trà ngược lại đến 8 điểm đầy, 2 tay dâng lên, “Lão tổ, mời uống trà.”

Huyết Ma lão tổ sớm biết hiểu hắn tồn tại, cười gật đầu, “Là cái hảo hài tử, có thể đi theo tại quá sơ đạo hữu bên người, cũng là cơ duyên của ngươi.”

Hơi dừng một chút, “Hôm nay mới gặp, bản tọa liền ban thưởng ngươi 1 kiện, năm đó ta dùng qua đồ chơi nhỏ, ngược lại cũng có chút huyền diệu.”

Đang khi nói chuyện, lật tay không chỗ 1 viên hồ lô, toàn thân hồng nhuận sáng long lanh, bảo quang tự nhiên tản mát, một chút liền có thể biết bất phàm.

Đổng Bình không dám tự tiện làm chủ, ánh mắt nhìn lại.

La Quan cười gật đầu, nói “. Trưởng giả ban thưởng không thể từ, đã là lão tổ thưởng ngươi, liền thu cất đi.”

Đổng Bình lúc này mới 2 tay tiếp nhận, “Đa tạ lão tổ trọng thưởng.”

Lại cho Huỳnh Thủy dâng trà, “Tông chủ, mời.”

Huỳnh Thủy yêu kiều cười, “Lúc trước ngược lại là thiếp thân sơ sẩy, không cho tiểu ca lễ gặp mặt, cái này thanh ngọc trâm là kiện không sai bảo bối, nhất là thích hợp nữ tử tế luyện, đợi ngày sau tiểu ca có người trong lòng, đưa nàng làm tín vật đính ước, cũng là cực tốt.” 【

b

Nàng từ trên đầu rút ra một cây ngọc trâm, mang theo tia nhiều lần mùi thơm, đưa tới Đổng Bình trước mặt.

Hắn một gương mặt lập tức đỏ lên, nếu là có thể làm, tín vật đính ước trâm gài tóc, lại có thể nào tuỳ tiện tiếp nhận đâu? Huống chi, đối vị này xinh đẹp vạn điểm,

phong tình vạn chủng Huyết Ma tông tông chủ, Đổng Bình đánh đáy lòng bên trong có chút kiêng kị, không thích.

“Tiên sinh…”

La Quan khoát tay, “Tông chủ dùng riêng chi vật, há có thể nhẹ ban thưởng tiểu bối, cái này không khỏi quá quý giá, lại mời thu hồi đi thôi.”

Đổng Bình như được đại xá, vội vàng thi lễ một cái, thối lui đến tiên sinh bên người.

Một trái tim, lúc này còn tại “Bành bành” cuồng loạn.

Vừa rồi hắn cái nào đó nháy mắt, đột nhiên cảm thấy nữ tử trước mắt cực đẹp, thậm chí sinh ra một chút, tuyệt không dám có suy nghĩ.

Cái này khiến Đổng Bình khẩn trương vạn điểm, còn tốt chờ trở lại tiên sinh bên người lúc, bị một trận luồng gió mát thổi qua khuôn mặt, hắn lập tức liền tỉnh táo lại, tiếp lấy xuất mồ hôi lạnh cả người.

Đổng Bình không dám biểu lộ quá nhiều, tranh thủ thời gian cúi đầu, đối vị kia mặt mày Huyết Ma tông tông chủ, là cũng không dám nhìn.

“Ơ! Cái này tiểu ca, hay là cái mặt mỏng.” Huỳnh Thủy cười xuân ý dập dờn, khuôn mặt như vẽ, “Nếu như thế, liền ngày sau lại bổ, việc này bản tông sẽ nhớ ở trong lòng.”

Đổng Bình tồn tại, thế tất dẫn phát Huyết Ma tông chú ý, hiếu kì, có cái này một lần chẳng có gì lạ, La Quan nhấp một ngụm trà, nói “. Nghe Huỳnh Thủy tông chủ đề cập, lão tổ tu vi đã tới vũ hóa chi đỉnh, ngẩng đầu khát vọng Đăng Tiên đài? Không biết người này ở giữa chi cảnh, ra sao cùng cảm xúc?”

Huyết Ma lão tổ nhìn thoáng qua Huỳnh Thủy, mỉm cười, nói “. Quá sơ đạo hữu nền móng kinh người, từ không biết nhân gian tư vị, cái này đại đạo tu hành càng lên cao đi, liền càng là gian nan hiểm trở.”

“Bản tọa bây giờ nói thật dễ nghe chút, là ngẩng đầu có thể thấy được Đăng Tiên đài, lại thật tình không biết cái này Đăng Tiên đài, cũng có thể là là đoạn đầu đài. Một bước đi kém liền sai, 10,000 năm khổ tu đều phó chư vu nước chảy, mời thiên chi hạnh có thể bảo vệ một hai tàn hồn bất diệt, liều một phen chuyển thế trùng sinh con đường, như số phận kém chút, đó chính là thân tử đạo tiêu, hình thần câu diệt kết cục.”

Nói đến đây bên trong, sắc mặt hắn trở nên túc mục, ngưng trọng, “Nhân gian chi tu, thực khó vậy!”

Là lấy, mới phải mượn các hạ tiên thiên thần chỉ thân thể dùng một lát, đợi lão phu bố cục hoàn thành, dẫn 3 tông cường nhân vào cuộc, liền có thể mở ra Huyết Ma chi tế, giúp ta ký sinh thần chỉ nghịch thiên cải mệnh, sau đó nhảy lên thành đại đạo, tránh thoát này nhân gian đến khổ lồng chim.

La Quan gật đầu, “Thì ra là thế, bản tôn thụ giáo.”

“Cái này quá sơ, đôi mắt đích xác sắc bén, bản tọa lại có mấy điểm, bị hắn xem thấu suy nghĩ cảm giác… A! Nhưng đây tuyệt không khả năng, ta cùng thần hồ một thể, tuy là tiên thiên thần chỉ, lại như thế nào có thể không hề có động tĩnh gì, liền phá vỡ mà vào một vị khác thần chỉ lĩnh

Vực.”

“Liệu đến, là tu luyện một loại nào đó, vô cùng lợi hại đồng thuật, điểm này ngược lại là phải chú ý một hai, chớ có lộ ra sơ hở.”

Suy nghĩ lưu chuyển, Huyết Ma lão tổ ho nhẹ một tiếng, nói “. Bản tọa nghe Huỳnh Thủy đề cập, quá sơ đạo hữu vừa vào hiện thế, cố ý gia nhập ta Huyết Ma tông, không biết nhưng có việc này?”

La Quan điểm đồ, “Không sai, ta cùng Huỳnh Thủy tông chủ nhắc qua, bản tôn bởi vì một chút nguyên nhân, cảnh giới chưa thể hoàn toàn khôi phục, cần hao tổn một chút vật quý giá, không biết lão tổ có đồng ý hay không?”

Huyết Ma lão tổ cười to, “Quá sơ đạo hữu nói gì vậy, ta Huyết Ma tông có thể được ngươi ưu ái, là tệ tông trên dưới vinh hạnh, một chút ngoại vật thì thế nào? Hôm nay bản tọa liền có thể lập xuống hứa hẹn, phàm ta tông môn khố phòng tất cả chi góp nhặt, đạo hữu chi bằng lấy dùng.”

Hơi dừng một chút, hắn nghiêm nghị nói “Như quá sơ đạo hữu không thay đổi này niệm, bản tọa sẽ ở sau một

tháng, rộng mời 4 phương quý khách xem lễ, thay mặt tiên tổ mở ra sơn môn, cung nghênh đạo hữu nhập ta Huyết Ma tông, sau đó địa vị cùng bản tọa tướng các loại, có thể xưng Huyết Ma tông nhị tổ.”

“Thiện!” La Quan nhoẻn miệng cười, như rất là hài lòng, “Lão tổ như thế thành ý, bản tôn sao dám không từ, ngày sau cùng trú Huyết Ma tông, mong rằng lão tổ nhiều hơn trông nom.”

Huyết Ma lão tổ thân cận nói “. Đã là nhị tổ, gọi bản tọa một tiếng sư huynh là đủ.”

La Quan biết nghe lời phải, chắp tay làm lễ, “Gặp qua sư huynh.”

Huyết Ma lão tổ cười to, “Ha ha ha, lần này có thể được sư đệ gia nhập, lo gì ta Huyết Ma tông không thể đại hưng? ! Tối nay khi thiết yến, đại khánh!”

Huỳnh Thủy hợp thời đứng dậy, cung kính hành lễ, “Thiếp thân bái kiến nhị tổ, theo ta Huyết Ma tông đích mạch truyền thừa, thiếp thân ngày sau cũng phải giáo ngài một tiếng sư thúc tổ.” Lúc nói chuyện, nàng bất động thanh sắc quét tới một chút, đôi mắt lộ ra một tia ảm đạm cùng u oán.

Đổng Bình lại chỉ cảm thấy lạnh cả người, Huyết Ma lão tổ dù tại cười to, mặt mũi tràn đầy thân cận, ôn hòa, hắn lại như nhìn thấy vô biên huyết hải, giờ phút này chính sóng dữ cuồn cuộn, muốn nuốt chín ngày.

Thanh Sắt Sa lão tổ mắt nhìn mũi, mũi nhìn tâm, sắc

mặt một mảnh hờ hững, đáy lòng lại cười lạnh không thôi.

Huyết Ma tông đại hưng?

A! Theo lão phu nhìn, sợ là không lâu sau đó, liền muốn phiêu bạch 100,000 dặm, chó gà không tha!

Một phen giả vờ giả vịt, chủ và khách đều vui vẻ, nhìn Huyết Ma lão tổ nhiệt tình tư thái, như La Quan nguyện ý, 2 người tại chỗ liền có thể trảm đầu gà, kết huynh đệ khác họ.

“Sư đệ, vi huynh đem tự mình chuẩn bị, hôm nay ăn mừng đại yến, ngươi nhất thiết phải chuẩn bị tham gia, 2 người chúng ta không say không nghỉ!”

Huyết Ma lão tổ cười lớn rời đi.

Huỳnh Thủy ánh mắt kia, rõ ràng là có lời nói, nhưng lão tổ đã đứng dậy, nàng tự nhiên không thật nhiều lưu, chỉ có thể rời đi trước, nhỏ giọng nói “Sư thúc tổ tối nay, tổng sẽ không còn muốn tĩnh tâm tu luyện đi?”

Nói xong xoay người rời đi, mông eo chập chờn, đường cong kinh người!

】 câu nói này không thể suy nghĩ sâu xa, chỉ là suy nghĩ một chút, lại nhìn về phía nàng mê người bóng lưng, đã cảm thấy hỏa khí từ từ ứa ra.

Huỳnh Thủy nữ nhân này, lại không đề cập tới cái khác, thật đúng là cái giỏi về đùa bỡn lòng người vưu vật!

La Quan thở dài một hơi.

Đổng Bình ngẩng đầu, một mặt đồng tình, “Tiên sinh ngài cũng cảm thấy, cùng những người này ở chung, quá mệt mỏi sao?”

“A… A a, đúng là như thế.” La Quan một mặt chính khí, nghiêm túc gật đầu.

Hắn đương nhiên sẽ không nói cho sùng bái, tôn trọng mình tiểu Đổng Bình, nguyên nhân thực sự là “Hoa dại có gai, khả quan không thể gãy” .

Mà hiện nay, hoặc là bởi vì máu ngân sa chi lực nguyên nhân, hắn nghiện quả thực không nhỏ, cái này 2 tướng trùng điệp liền có chút khó đối phó.

Thanh Sắt Sa lão tổ đầu thấp hơn, nhưng con mắt lại “Ùng ục ục” một trận chuyển, tôn thượng tựa hồ đối với chuyện nam nữ, tương đối có hứng thú? Tuy có chút kinh ngạc, nhưng hắn vững tin mình con mắt, là sẽ không nhìn lầm.

Ngô… Ta tiểu Thanh trong hồ, Thanh Sắt Sa nhất tộc bên trong, cũng không ít hóa thân nữ tử hậu duệ, phải chăng có thể thao tác một hai?

Chỉ do dự 1 giây, Thanh Sắt Sa lão tổ liền lấy định suy nghĩ —— việc này có thể làm!

Chính là thất bại, bất quá được tôn bên trên răn dạy đôi câu, hắn thành tâm dâng lên trong tộc nữ tử, nói toạc

trời đi cũng không được đại tội, nhiều nhất chịu một trận răn dạy thôi.

Nhưng nếu một khi thành công… Sách! Vậy ta thanh nha, cũng coi là tôn thượng quan hệ thông gia, lại không đề cập tới ngày sau chỗ tốt như thế nào, chí ít tại Huyết Ma tông ván này bên trong, mạng sống cơ hội liền có thể lớn không ít.

Đúng!

Chờ chút liền trực tiếp truyền tin trong tộc, để bọn hắn nhanh lên đem tộc bên trong, xinh đẹp nhất nữ tử toàn bộ đưa tới.

Là đêm đại yến.

Huyết Ma lão tổ một tay nâng chén, một tay kéo La Quan, đối mọi người giới thiệu, “Đây là ta Huyết Ma tông nhị tổ, ta chi sư đệ, ngươi đợi ngày sau thấy chi, khi như tôn ta kính ta, nếu có nửa điểm lười biếng, vô lễ chỗ, nhất định nghiêm trị không tha!”

Huyết Ma tông đám người thất kinh, cũng không dám có nửa điểm dị nghị, nhao nhao bái phục tại đất, hô to, “Ta cùng bái kiến lão tổ, bái kiến nhị tổ!”

Tin tức truyền ra, Huyết Ma quan chấn động.

Thậm chí một chút lâu dài bế quan, cực ít lộ diện Huyết Ma tông già lão, cũng bị việc này kinh động. Nhưng bọn hắn nghe nói tin tức, lại thám thính đến vị kia nhị tổ lai lịch về sau, biểu lộ lại có chút vi diệu, “Ta Huyết Ma tông

khổ cùng nhiều năm, cuối cùng cũng phải có thu hoạch sao… Thật là mời thiên chi hạnh!”

Lại phân phó môn hạ, “Đưa một phần quý giá hạ lễ, chu toàn mặt mũi là được, không được cùng chi đến gần.”

Yến tất, La Quan nhìn xem đối diện, chính giống như cười mà không phải cười, sóng mắt lưu chuyển trông lại Huỳnh Thủy, đột nhiên cảm thấy có chút đau đầu.

Tiểu nương môn này tối nay hạ quyết tâm, phải ngủ ta rồi?

Phải làm sao mới ổn đây!

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1084 : Hoang đường

Kia ánh mắt, kia tiểu tư thái, kia tiểu bộ dáng, vô 1 không cho thấy tối nay, Huỳnh Thủy kẻ đến không thiện. . 85. . 85.

Giờ phút này, nàng tiến lên một bước, khẽ cười một tiếng, đỉnh đầu trâm cài tóc khẽ động, phát ra châu ngọc giao kích thanh thúy thanh, thấp giọng nói “Tối nay yến trung nhị tổ tránh ta như hổ, cũng đã quên ngày trước, ngươi ta tại trong đại điện này, còn từng nâng chén uống sao?”

Tuy là cười, nhưng hơi nhíu lông mày, ảm đạm đôi mắt, có chút buông xuống khuôn mặt nhỏ, cùng lộ ra kia một tiết trắng nõn cái cổ, vô 1 không còn tỏ rõ, trong lòng nàng ai oán cùng thần thương, liền như gặp kia người phụ tình, bị ăn làm bôi chỉ toàn nhổ đệ vô tình.

Điềm đạm đáng yêu, bất quá như thế.

Lại thêm, tối nay Huỳnh Thủy rõ ràng, cố ý trang điểm qua, làm chính là phụ nhân vũ mị hoa cỏ nở rộ bộ dáng, lại phối hợp thêm thời khắc này yếu đuối, buồn bã, cho dù biết rất rõ ràng, đây bất quá là nàng cố ý làm được tư thái, nhưng như cũ làm người trong lòng không đành lòng, thậm chí sinh ra mãnh liệt tự trách.

Không cần hoài nghi, đây chính là ma công cùng trời sinh mị hoặc, 2 hạng điệp gia phía dưới có được siêu

cường uy lực, ở quá khứ tuế nguyệt bên trong mọi việc đều thuận lợi, trợ Huỳnh Thủy cầm xuống rất nhiều ngoan cố hạng người, trở thành nàng dưới váy chi thần, cũng làm nàng đại đạo tư lương.

Đương nhiên, chính là sắp chết đến nơi lúc, những người kia cũng chưa từng có 1 cái hối hận, chỉ hận mình không đủ mạnh, không cách nào cùng nàng ân ái kéo dài.

La Quan sắc mặt biến hóa, gạt ra một vòng tiếu dung, “Huỳnh Thủy tông chủ, bản tôn tối nay… Khục! Đích xác còn muốn bế quan khổ tu, nếu ngươi có lời gì, không ngại ngày mai rồi nói sau.”

Huỳnh Thủy trong lòng trầm xuống, nói thầm một tiếng không ổn, cái này quá sơ vốn đã tâm trì thần diêu, chỉ cần hơi phát lực liền có thể thuận thế cầm xuống, sao chỉ qua 1 ngày thái độ lại đột nhiên đại biến? Hẳn là… . ? ? . ? ?

Đang nghĩ ở đây, một thanh âm vang lên, “Sư đệ, ngươi sao còn tại nơi đây? Không phải mới vừa nói tốt, muốn cùng bản tọa kế tiếp theo uống? Làm sao, cảm thấy vi huynh uống nhiều, liền nghĩ chạy trốn không thành?”

Huyết Ma lão tổ cười đi tới, 1 bộ thân cận bộ dáng, trước nói với La Quan xong, thế này mới đúng Huỳnh Thủy nói “. Ngươi tìm nhị tổ có việc? Kia phải về sau sắp xếp, ta thấy vừa rồi sư đệ đối tên Thiên Ma này múa, như rất có mấy điểm hào hứng, đang muốn cùng nhị tổ cùng một chỗ lại cẩn thận quan sát quan sát.”

La Quan trên mặt lộ ra vẻ lúng túng, vội vàng kéo hắn, “Sư huynh đừng muốn tại trước mặt tiểu bối nói bậy, mất ngươi ta thân phận.”

Lại đối Huỳnh Thủy nói “. Tông chủ lại mời trở về đi, ngươi ta ngày khác trò chuyện tiếp.”

Dứt lời, kéo lấy Huyết Ma lão tổ rời đi, xa xa nghe tới vài câu hắn phàn nàn, “Sư huynh, ngươi ta xem múa liền xem múa, làm gì tấm giương?”

Huyết Ma lão tổ cười to, “Biết lại như thế nào? Cái này Huyết Ma tông ngày sau, chính là ngươi ta huynh đệ chi thiên hạ, ai dám vọng nghị nửa câu!”

Lại nói” tốt tốt tốt, biết sư đệ da mặt mỏng, về sau vi huynh chú ý chút chính là… Hắc hắc! Ta nói với ngươi a, tu luyện Thiên Ma Vũ nữ tu, đều là trong tông xử nữ, không chỉ có pháp lực tinh thuần, ôn nhuận, lại đối ngươi ta tu hành cũng có chỗ tốt.”

“Ngươi nói không phải xử nữ làm sao bây giờ? Đơn giản a, ta trong tông tu luyện này vũ giả, chừng nữ tu hơn 30,000 người, không biết bao nhiêu chính

Chờ đợi dự bị tấn vị, nhờ vào đó đọ sức 1 cái xuất thân. Cho nên, sư đệ vạn chớ khách khí, phàm là coi trọng mang đi chính là, chuyện này đối với các nàng mà nói, cũng là tha thiết ước mơ tiến thân chi giai…”

Lại sau này liền nghe không được.

Cũng xác thực như Huyết Ma lão tổ lời nói, hắn không

kiêng nể gì như thế đàm tiếu lại như thế nào? Đừng nói không ai nghe tới, chính là nghe tới, cũng nhiều lắm là thầm khen một tiếng lão tổ bảo đao chưa lão, đàm luận là nửa câu cũng không dám, chỉ là mặt mũi tràn đầy tôn sùng, kính sợ, cung tiễn hai đạo thân ảnh kia đi xa.

“Lão vương bát đản!” Huỳnh Thủy trong lòng mắng to, kém chút cắn nát một ngụm răng ngà.

Nếu nói vừa rồi, nàng chỉ là có hoài nghi, bây giờ liền cơ hồ có thể xác định, hẳn là hắn đối quá sơ nói thứ gì, mới khiến cho nó đối nàng sinh ra kiêng kị, đề phòng.

Nhưng loại sự tình này, Huyết Ma lão tổ trước đó là không ở ý, vì sao lần này đột nhiên can thiệp? Là không nghĩ nàng thải bổ thần chỉ, ảnh hưởng đại sự của hắn… Hay là nói, lão già này trước đó một mực giả ngu, trên thực tế đã sớm phát giác được cái gì rồi?

Vừa nghĩ đến đây, Huỳnh Thủy trong lòng nghiêm nghị.

Nhìn qua 2 người rời đi bóng lưng, nàng thoảng qua trầm mặc mấy hơi về sau, phục lộ ra tiếu dung, như bất đắc dĩ lắc đầu, quay người rời đi.

Mặc kệ chân tướng như thế nào, đã còn chưa bóc trần, nàng cũng chỉ có thể giả bộ hồ đồ, dù sao thật muốn xé rách da mặt, đối mặt lão tổ nàng không có phần thắng chút nào.

Nhưng cơ hội trời cho, có thể nào cứ như thế mà buông tha… Nàng còn phải nghĩ biện pháp mới được, vô luận như thế nào cũng được đem vậy quá sơ cho ngủ! Trước

đó, nàng không muốn dẫn xuất động tĩnh, cũng muốn việc này thuận nước đẩy thuyền tốt nhất, miễn cho gây nên hoài nghi, nhưng hôm nay lại không lo được.

Hừ!

Liền không tin, lão tổ có thể từ đầu đến cuối canh giữ ở quá sơ bên người, chỉ cần tìm được cơ hội, lần tiếp theo nàng tuyệt sẽ không thất thủ.

Một đêm hoang đường.

Huyết Ma lão tổ đâu còn có nửa điểm, một tông lão tổ uy nghiêm, tư thái, hoàn toàn hành vi phóng túng, cùng La Quan lớn tiếng nói, “Ta khốn tại đại đạo bên trong, nhiều năm nơm nớp lo sợ, chưa từng dám có nửa điểm sơ sẩy, lười biếng, nay gặp sư đệ thấy được đại đạo tiền cảnh, rốt cuộc có thể lấy buông lỏng một hai, là lấy tối nay nhất định phải chơi cái thống thống khoái khoái, lấy giải nhiều năm trong lòng tích tụ.”

Hắn là nói như vậy, càng là làm như vậy, nếu không phải La Quan lôi kéo, hắn cơ hồ muốn làm đình lôi kéo mấy tên mỹ nhân hồ thiên hồ địa.

Thật vất vả, mới thoát khỏi Huyết Ma lão tổ dây dưa, La Quan thở dài một hơi, ám đạo cái này lão ma cũng là không dễ, như thế tuổi đã cao, còn muốn vì diễn kịch mà trò chuyện phát thiếu niên cuồng.

Nghĩ đến cái này, hắn ánh mắt lộ ra vẻ đắc ý, lại có mấy điểm xem thường —— liền điểm kia kích thước, cũng dám khi đình khoe khoang? A! Nếu không phải sợ ngươi

tự ti, nhất thời xấu hổ thành giận, nhất định phải để ngươi kiến thức một phen, như thế nào thiên phú dị bẩm, như thế nào kình thiên chi thế.

Chính chuyển suy nghĩ, đột nhiên thân

Thể xiết chặt, bên tai thổ khí như lan, “Nhị tổ, nô gia bọn người tối nay sơ nhận thần kiếm, còn xin ngài thương tiếc.”

Kia 5 ngón tay nhảy vọt, rất là linh hoạt.

Bên cạnh 2 nữ, càng là mị nhãn như tơ, quét La Quan một chút, trực tiếp phủ phục mà hạ.

Sau một khắc, vài tiếng “Ưm” qua đi, nhảy Thiên Ma Vũ bên trong xuất sắc nhất mấy cái ma nữ, trực tiếp té xỉu ở trên giường. ? ?

Lọt vào trong tầm mắt, ôn hương noãn ngọc, còn có cái phạm quy, không ngờ bất động thanh sắc đem trên thân vốn cũng không nhiều sa mỏng vải vóc, cho xé rách bảy tám phần, có thể nói diệu thể đang nằm liệt, uyển chuyển không thể nói đồng hồ.

La Quan bị ma công câu dẫn, lại lọt vào Huỳnh Thủy câu dẫn, lại thêm rót một bụng thôi tình chi liệt tửu, giờ phút này kêu lên một tiếng đau đớn, nhẫn rất là gian nan.

“Ai! Đường đường Ma tông, liền lấy loại thủ đoạn này khảo nghiệm người sao? Cái này đạp ngựa, cái nào có thể chịu nổi? ! Cũng liền ta La mỗ người, trời sinh thuần lương chính nhân quân tử mới có thể ngồi trong lòng mà

vẫn không loạn, thủ thân như ngọc… Phi! Ta thủ cái gì thân, đơn thuần chính là không muốn làm như vậy, không có chút ý nghĩa nào chuyển động cơ giới thôi.”

Đang khi nói chuyện, quang minh lẫm liệt, một mặt kiên quyết.

Nhưng quét một chút dưới thân, biểu lộ cuối cùng là cứng đờ, đứng dậy liền đi. Không đi không được a, hắn thật sợ mình đầu không ngừng, hỏng “Chính nhân quân tử” phong phạm!

Kẹt kẹt ——

Cửa điện mở ra, La Quan cất bước mà ra, bên ngoài có Huyết Ma tông tu sĩ thủ vệ, gặp hắn ra vội vàng khom người hành lễ, “Bái kiến nhị tổ!”

La Quan phất phất tay.

Người này vội vàng xưng phải, dẫn người lui ra.

“Cút ra đây.”

Bá ——

Thanh Sắt Sa lão tổ hiện thân, cung kính cong xuống, “Tôn thượng.”

La Quan mặt không biểu tình quét mắt nhìn hắn một cái, “Ngươi rất kinh ngạc?”

“A… Không có không có… Ách, tôn thượng tốt định lực,

thuộc hạ đối với ngài khâm phục vạn điểm!” Thanh Sắt Sa lão tổ tranh thủ thời gian vuốt mông ngựa.

Trên thực tế thật sự là hắn rất kinh ngạc, nguyên lai tưởng rằng hôm nay, tôn thượng sẽ thuận nước đẩy thuyền, dù sao chỉ là mấy nữ tử thôi, ngủ thì đã có sao?

“Hừ!” La Quan cười lạnh một tiếng, “Ngươi như thích, liền đều tặng cho ngươi.”

Thanh Sắt Sa lão tổ đầu kém chút dao rơi, cho dù là tôn thượng không muốn thân cận nữ nhân, nhưng mới rồi đang uống rượu xem múa thời điểm, trừ 1 bước cuối cùng, có thể làm cơ hồ đều làm, hắn được nhiều xuẩn tài sẽ đi đụng những này ma nữ.

Thấy cái thằng này không mắc mưu, La Quan có lửa không phát ra được, trầm giọng nói “Đổng Bình đâu?”

Thanh Sắt Sa lão tổ vội vàng nói “Tôn thượng yên tâm, thuộc hạ đã lưu lại cấm chế thủ đoạn, bảo đảm không người có thể tới gần tiểu công tử.”

“Ngươi xác định?”

“Thuộc hạ xác định!”

La Quan 1 cước đá ra, Thanh Sắt Sa lão tổ thê lương kêu rên, sau khi ngã xuống đất lăn lộn vài vòng.

“Lớn tiếng như vậy làm cái gì

? Chấn lỗ tai ta đau nhức!”

Lẽ thẳng khí hùng cho nguyên nhân, hắn sải bước rời đi.

Sau lưng, Thanh Sắt Sa lão tổ đứng dậy, không thèm để ý vỗ vỗ trên thân bụi đất, nhìn qua hắn rời đi phương hướng, cười khổ một tiếng, “Gần vua như gần cọp a. .. Bất quá, lấy tôn thượng thân phận, sao sẽ còn trầm mê nữ sắc? Không nghĩ ra a không nghĩ ra.”

“Tộc ta bên trong những cái kia nữ oa, phải lại thúc thúc giục, ma nữ tôn thượng không yên lòng, tộc ta bên trong vãn bối tổng không có vấn đề đi?”

Vừa chuyển động ý nghĩ mà qua, hắn mau đuổi theo đi, “Tôn thượng, cùng cùng thuộc hạ!”

Về phần nổi nóng? Tự tôn? Phẫn hận? Quên đi thôi.

Điểm này thí sự thì xem là cái gì, chỉ cần có thể ôm lấy tôn thượng đùi, chính là để hắn khi chó lại như thế nào?

Một chỗ khác đại điện, vỡ vụn quần áo mảng lớn bừa bộn, mấy tên ma nữ toàn thân tím xanh, ngã xuống đất ngủ thật say.

Nhìn các nàng trên thân bộ dáng, hiển nhiên dưa phá không lâu, khóe mắt vẫn còn mấy điểm nước mắt.

Huyết Ma lão tổ hất lên một bộ trường bào, tùy ý ngồi trong điện, nhìn qua ngoài điện bóng đêm trầm mặc không nói.

Tiếng bước chân vang lên, một tên Huyết Ma tông tu sĩ

đi tới, đối trong điện xuân quang coi như không thấy, khom người nói “Lão tổ, hắn đi.”

Hơi dừng một chút, “Như ngài sở liệu, trong tông nữ tu 1 cái chưa chạm.”

Huyết Ma lão tổ thản nhiên nói “Đi thì đi đi, chung quy là 1 tôn tiên thiên thần chỉ, há có thể ngay cả điểm này lòng đề phòng đều không có?”

Tối nay, hắn vốn là không có an bài hậu thủ gì, thấp như vậy cấp thủ đoạn, trừ đánh cỏ động rắn bên ngoài, thì có ích lợi gì? Ngược lại là hắn… Vốn nghĩ diễn 1 diễn kịch, không ngờ tới thật bị dẫn ra mấy điểm hào hứng, sủng hạnh một phen cái này mấy tên nữ tu.

Ánh mắt đảo qua ngủ say mấy tên ma nữ, Huyết Ma lão tổ mặt không biểu tình phất tay, “Dẫn đi, xử lý sạch sẽ.”

Từ khi năm đó, trong lúc vô tình phát hiện một sự kiện về sau, hắn liền lại chưa chạm qua nữ sắc, tuy là ngẫu nhiên vì đó cũng cực kỳ cẩn thận, mỗi lần đều xử lý rất cẩn thận.

“Vâng, lão tổ!”

Cái này Huyết Ma tông tu sĩ cung kính xưng phải, thần thái tự nhiên, hiển nhiên đối này sớm có đoán trước.

“Ô ô!”

“A…”

Một trận ồn ào náo động gió đêm qua đi, bên tai lại lần nữa trở nên yên ắng, Huyết Ma lão tổ nhìn qua La Quan rời đi phương hướng, nói khẽ “Cho nên, ngươi này đến Huyết Ma tông, đến tột cùng ý muốn như thế nào?”

Đơn giản như vậy liền được mời tới Huyết Ma quan, thật chỉ là vì mau chóng lấy được, trợ tự thân khôi phục chi linh vật sao? Cái này đích xác là rất lý do đầy đủ, nhưng Huyết Ma lão tổ cảm thấy nó tuyệt không phải mấu chốt.

Dần dần, khóe miệng của hắn lộ ra tiếu dung, thấp giọng nói “Quả nhiên, kia rơi thế động thiên bản thân, chính là ngươi nhược điểm lớn nhất… A! Nếu như thế, kết cục định vậy!”

Hắn lông mày giãn ra, đôi mắt sáng rực, “Mặc cho ngươi lòng mang tính toán, mọi loại cẩn thận lại như thế nào? Chỉ đợi đến thời cơ thích hợp, chính là lão phu thay vào đó, một bước lên trời thời điểm!”

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1085 : Phủ khố

La Quan trở lại chỗ ở, tâm niệm vừa động ngăn cách trong ngoài, lúc này mới nhịn không được thở dài một hơi, hắn dù chính nhân quân tử chút, nhưng cũng tổng không đến mức bởi vậy liền xấu hổ thành giận.

Thực tế là bởi vì, cùng Huyết Ma lão tổ tiếp xúc càng nhiều, càng có thể từ nó khí cơ bên trong, phát giác được một chút tối nghĩa, kiềm chế.

Điểm này, khiến La Quan có chút bất an, hắn phát hiện mình tựa hồ, có chút khinh thường Huyết Ma tông, “Không chỉ là Huyết Ma lão tổ, kia Huỳnh Thủy cũng không tầm thường…”

Nguyên bản, La Quan là phát hiện song phương lẫn nhau không hợp, mới có ý châm ngòi một chút, để tại tự thân làm việc. Nhưng Huyết Ma lão tổ phối hợp không khỏi quá tốt, trực tiếp giúp hắn thoát khỏi, đến từ Huỳnh Thủy dây dưa.

Trước đó tại “Xem múa” lúc, thậm chí tiếp lấy chếnh choáng mở miệng, nói “Sư đệ thân phận hôm nay, không tốt lại mượn cư chỗ hắn, bản tọa có 1 hào hoa xa xỉ dinh thự, nhưng tặng cho sư đệ vân vân” .

La Quan rất rõ ràng, cái gọi là sư huynh, sư đệ là cái gì con đường, cho nên việc này động cơ ngược lại càng giống là, muốn đem hắn từ Huỳnh Thủy bên người mang đi.

Có thể để cho Huyết Ma lão tổ cẩn thận đề phòng, thậm chí biểu hiện ra nhất định kiêng kị, vị này Huỳnh Thủy tông chủ hiển nhiên tuyệt không chỉ, hắn sở ý biết đến đơn giản như vậy.

Lại thở dài một hơi, La Quan đưa tay vuốt vuốt mi tâm, “Thế cục này, ngược lại là càng thêm phức tạp. .. Bất quá, hổ lang vây quanh chi cục dù hung hiểm, nhưng nếu có thể bốc lên hổ lang chém giết, cùng ta mà nói chính là không thể tốt hơn.”

Nhưng việc này nghĩ Dịch Hành khó, còn phải xem thời cơ mà vì, nhưng Huyết Ma lão tổ cùng Huỳnh Thủy ở giữa, lẫn nhau chán ghét mà vứt bỏ, kiêng kị, đã xem như cực tốt bắt đầu.

Lắc đầu, đè xuống suy nghĩ lăn lộn, La Quan nhắm mắt tu luyện.

Hồi lâu, hắn thở ra một hơi, mặt lộ vẻ một tia bất đắc dĩ, “Vẫn là như thế…”

Từ bước ra phong sơn động thiên, quay về hiện thế thời điểm lên, La Quan liền phát hiện trong cơ thể mình dị thường —— hắn kinh lịch đại hoang vị kia chấp niệm thức tỉnh, lấy thiêu đốt vốn thuộc về hắn cái kia đạo bỉ ngạn chỉ dẫn làm đại giá, chém ra khủng bố tuyệt luân bỉ ngạn chi kiếm, lại cửu tử nhất sinh, hoàn thành thể nội ngân bạch, ma chủng dung hợp, hình thành máu ngân sa chi lực.

Nói “Đại hoang di trạch” ‘Phá rồi lại lập” cũng tốt, nói “Đại nạn không chết tất có hậu phúc” cũng được, La

Quan có thể cảm nhận được, tự thân tu vi như nham tương sôi trào, muốn xông lên tận chín tầng trời.

Nhưng lại cứ, giống như là thiếu một điểm thôi hóa, ngạnh sinh sinh kẹt tại một cái bình cảnh ở giữa. Rõ ràng chỉ cần tiến về phía trước một bước, chính là hoàn toàn mới khí tượng, lại chậm chạp khó mà xúc động.

Một tia mơ hồ minh ngộ, từ đáy lòng hiển hiện —— muốn đến thần diệu, trước lịch nó kiếp, qua thì đại đạo đường bằng phẳng, bại thì không được tấc tiến vào.

“Đây là bởi vì… Lần này thu hoạch quá lớn… Không hợp thiên địa đạo uẩn… Thậm chí là vượt qua đại đạo có hạn…” La Quan nói nhỏ, suy nghĩ chuyển qua một vòng về sau, lại có mấy điểm linh quang bắn ra, “Có lẽ, Huyết Ma tông lần này, chính là ta thiếu hụt một điểm thôi hóa chỗ…”

Hắn đôi mắt chỗ sâu, một trận tinh mang phun trào.

Hôm sau.

Bái biệt Huyết Ma lão tổ, La Quan mang theo Đổng Bình, thanh nha, từ mấy tên Huyết Ma tông tu sĩ đi theo, thẳng đến Huyết Ma phủ khố mà đi.

Như Huyết Ma lão tổ lời nói, “Sư đệ bây giờ, đã là ta Huyết Ma tông nhị tổ, chênh lệch bất quá ngày sau, đối ngoại tuyên bố thôi 1 đạo quá trình thôi.”

“Đã bây giờ, sư đệ tu vi chưa khôi phục, không cần có chỗ lo lắng, nhưng có cần thiết chi vật, chi bằng cầm

bản tọa thủ lệnh rút ra.” La Quan có thể làm sao? Đương nhiên là một mặt cảm kích, liền nói “Sư huynh đối ta, chân huynh đệ cũng” “Đệ tất không tướng thua” vân vân.

“Nhị tổ, phủ khố đến.” 1 Huyết Ma tông tu sĩ, cung kính vạn tách ra miệng.

Đối La Quan, thật sự là hắn không có cảm giác gì, nhưng lão tổ tự mình tại trên đại điện nói lời, đó chính là vạn pháp không dễ quy củ.

Ai dám bất kính nửa điểm?

La Quan mang theo Đổng Bình, từ xa giá bên trong đi ra, ngẩng đầu nhìn về phía Huyết Ma tông phủ khố —— đây là một tông tiền hàng hội tụ chỗ, tu kiến tất nhiên là kiên cố vô song, trừ sơn môn trận pháp gia trì bên ngoài, càng có đông đảo Huyết Ma tông đệ tử trấn thủ ở đây.

Bây giờ, bọn hắn đã sớm biết người tới thân phận, nhao nhao quỳ sát tại đất, “Ta cùng bái kiến nhị tổ!”

La Quan thản nhiên nói “Đứng lên đi.”

Hắn ánh mắt quét qua, lại đối diện trong đám người, nhìn thấy 1 người quen, ánh mắt chớp lên hắn vẫy vẫy tay, “Chu Hạ trưởng lão, ngươi làm sao tại đây?”

Đối diện, Chu Hạ thân thể run lên, lập tức mặt mũi tràn đầy kích động —— nhị tổ quả chưa quên ta! Ta Chu mỗ nhân liền biết, lần này là ta một trận tạo hóa, từ khi nghe tới một điểm phong thanh truyền ra về sau, hắn liền khổ

tương đương đây, bây giờ quả nhiên có thu hoạch.

“Thuộc hạ Huyết Ma tông hạ phẩm trưởng lão Chu Hạ, bái kiến nhị tổ!”

Lập tức, xung quanh mọi người ánh mắt bên trong, nhiều hiển hiện ao ước, vẻ ghen ghét.

Nhị tổ a… Đây chính là lão tổ chính miệng nhận dưới, lấy sư huynh đệ tương xứng tồn tại, ngày sau hẳn là Huyết Ma tông bên trong cự phách.

Mà bây giờ, vị này nhị tổ chỉ là lẻ loi một mình, dưới trướng không có thân cận, phụ thuộc hạng người, nếu có thể sớm đầu nhập quá khứ, lên như diều gặp gió đã là ở trong tầm tay!

Trong lúc nhất thời, vị này tại Huyết Ma tông thanh danh không hiện, địa vị không cao hạ phẩm trưởng lão, trong mắt mọi người phân lượng tăng nhiều.

Chu Hạ tự nhiên phát giác được điểm này, sắc mặt đỏ lên, kích động trong lòng không thôi.

La Quan mỉm cười, “Trưởng lão xin đứng lên.” Hắn suy nghĩ một chút, nhìn về phía bên cạnh Huyết Ma tông tu sĩ, nói “. Sư huynh ban thưởng lệnh, đồng ý bản tôn nhập phủ khố bên trong, rút ra cần thiết chi vật, vẫn còn cần 1 cái dẫn đường người, Chu Hạ trưởng lão liền rất không tệ.”

Đối phương trong lòng không ngừng ao ước, vội vàng nói “Nhị tổ nói cực phải!” Hắn đứng dậy, nở nụ cười,

“Chu Hạ đạo hữu, đã là nhị tổ khâm điểm, hôm nay liền do ngươi vì nhị tổ dẫn đường, nhập phủ khố bên trong tuyển chọn, nhất định không thể có chỗ sơ sẩy.”

“Vâng, Chu Hạ lĩnh mệnh!” Nhìn trước mắt vị này, đã là vĩnh hằng cảnh thượng phẩm trưởng lão, đối với hắn lộ ra hiền lành tiếu dung, Chu Hạ như trong mộng.

Như trước kia, trong mắt đối phương sao lại có hắn nhân vật như vậy? Dù sao vị này thượng phẩm trưởng lão, thế nhưng là lão tổ bên người phải dùng người, cho dù bất luận tu vi, riêng lấy thân phận địa vị mà nói cũng ở xa trên hắn.

“Nghịch thiên cải mệnh kỳ hạn, liền tại hôm nay!” Chu Hạ trong lòng hưng phấn cao

Hô, cung kính hành lễ, “Nhị tổ, thuộc hạ vì ngài dẫn đường, mời.”

La Quan nhìn thanh nha, “Ngươi mang Đổng Bình chờ ở bên ngoài.”

“Vâng, tôn thượng.” Thanh Sắt Sa lão tổ cung kính hành lễ.

“Đi thôi.” La Quan cất bước hướng về phía trước, dù đã cho thấy thân phận, nhưng vẫn là nghiệm qua tay khiến về sau, mới bị cung kính đón vào trong đó.

“Nhị tổ, mời!” Trấn thủ phủ khố Huyết Ma tông tu sĩ, đem thủ lệnh hoàn trả về sau, cung kính thối lui đến bên cạnh.

Ầm ầm ——

Theo trận pháp vận chuyển, phủ khố đại môn từ từ mở ra.

1 canh giờ sau.

Chu Hạ liều mạng nuốt nước bọt, nhìn về phía trước người La Quan, cảm giác cả người hắn, lúc này đều là mộng.

Càng đằng sau, là một đám phủ khố quản lý tu sĩ, dù sao nơi đây cực kỳ bao la, cất giữ bảo vật tiền hàng vô số, không phải biết rõ người, muốn tìm đến cần thiết chi vật đều rất khó khăn.

Mấy người kia, từng cái sắc mặt trắng bệch, hô hấp gian nan.

Nếu không phải thật sự là lão tổ thủ lệnh, vị này lại là lão nhân gia ông ta, chính miệng thừa nhận, sắc phong nhị tổ, bọn hắn đã sớm nhịn không được kéo còi báo động.

Tuyển chọn cần thiết chi vật? Ngài đây là tới dọn nhà đi!

Rốt cục, La Quan vỗ vỗ tay, nói “. Không sai biệt lắm, tạm thời lấy dùng những này đi, nếu có kém thiếu, ngày sau lại đến chính là.”

Phù phù ——

Một tên phủ khố tu sĩ, chân mềm nhũn ngã trên mặt đất.

Hắn sát mồ hôi lạnh, dùng sức cho bên cạnh người nháy mắt ra dấu, đối phương cũng là 1 bộ, nhanh khóc lên biểu lộ, việc này bọn hắn sớm đã Thông Bẩm, nhưng lão tổ nhưng không có cho đáp lại.

Bọn hắn có thể như thế nào?

Rốt cục, đưa mắt nhìn La Quan bọn người leo lên xa giá, nghênh ngang rời đi.

Mấy tên phủ khố tu sĩ, cũng chịu không nổi nữa, quay người chạy như điên, “Nhanh! Nhanh! Ta cùng muốn lập tức cầu kiến lão tổ!”

Sau đó không lâu Huyết Ma lão tổ nghe hỏi, đôi mắt dừng một chút, chợt khẽ cười một tiếng, “Không cần để ý, hắn nhưng có cần thiết, cùng nhau đồng ý chi là được!”

Một bên khác, Đổng Bình nhỏ giọng nói “Tiên sinh, ngài cầm rất nhiều sao? Nhìn những người kia sắc mặt, tựa hồ không phải quá tốt.”

La Quan nghe vậy cười một tiếng, “Thế nào, lo lắng ta cầm nhiều lắm, bọn hắn sẽ trở mặt sao?”

Đổng Bình mặt mũi tràn đầy lo lắng, “Không, vừa vặn tương phản, ngài nếu quả thật cầm rất nhiều, bọn hắn còn không trở mặt lời nói, đó mới là nguy hiểm nhất.”

“Tiên sinh, ta cảm thấy cái này Huyết Ma quan không phải địa phương tốt gì, chúng ta hay là mau rời khỏi đi.”

La Quan “Ha ha” cười một tiếng, Đổng Bình cho tới bây giờ đều là cái thông minh hài tử, lại có cực kỳ trực giác bén nhạy, đưa tay vỗ vỗ bờ vai của hắn, “Không sao, việc này tiên sinh trong lòng tự có so đo, ngươi lại an tâm chính là.”

Hắn bây giờ, thế nhưng là trong mắt người khác cá chậu chim lồng, trong hũ ba ba, chính là giày vò lại nhiều lại như thế nào? Xét đến cùng, đều sẽ vì người khác làm áo cưới. Thậm chí, vị kia Huyết Ma lão tổ ước gì, hắn thật có thể khôi phục bộ điểm “Thần uy”, dù sao những này đều

Đem thuộc sở hữu của hắn.

La Quan nhìn về phía Đổng Bình, trong lòng nói “Đã ngươi gọi ta một tiếng tiên sinh, kết xuống phen này duyên phận, ta tự nhiên dốc hết toàn lực, vì ngươi bổ ra một con đường tới… Có lẽ không phải đường bằng phẳng, nhưng cái này đã là ta có thể làm đến cực hạn.”

Bây giờ, được Huyết Ma tông phủ khố chi vật, cần thiết chi vật liền đã đầy đủ.

Ân, phải đầy đủ, coi như lãng phí 10 lần, cũng còn có thể còn lại hơn phân nửa.

Về phần vì sao cầm nhiều như vậy? Đưa tới cửa dê béo, không hao giữ lại nhìn sao? Huống hồ hắn La mỗ người, giá trị bản thân rất đắt, một tiếng này “Sư huynh” há có thể nói không.

“Bất quá, bây giờ ngược lại là còn khiếm khuyết, cuối cùng nhất lớp bảo hiểm.” La Quan chuyển qua suy nghĩ, nhìn về phía xa giá bên ngoài.

Chạm rỗng cửa sổ, tuy có trận pháp ngăn cách trong ngoài, nhưng ánh mắt lại không bị ảnh hưởng, hắn có thể nhìn thấy cung cung kính kính đứng hầu bên ngoài Chu Hạ, nó giữa lông mày vẻ kích động, phấn khởi, càng là thu hết vào mắt.

Rất nhanh, xa giá đi tới Huyết Ma lão tổ, tặng cho La Quan dinh thự trước, đã có Huyết Ma tông tu sĩ, sớm xin đợi tại đây.

“Bái kiến nhị tổ!”

Nói đơn giản đôi câu, đem người đuổi xuống dưới, La Quan nhìn thoáng qua Thanh Sắt Sa lão tổ, gia hỏa này lập tức lĩnh ngộ tới, cung kính nói “Tiểu công tử, lão nô mang ngài đi trước an bài một chút chỗ ở.”

Đổng Bình gật gật đầu, cùng tiên sinh nói đừng về sau, theo hắn rời đi.

La Quan lúc này mới nói “. Chu Hạ trưởng lão, hôm nay mời ngươi tới đây, bản tôn có việc hỏi thăm.”

Chu Hạ cung kính nói “Nhị tổ mời nói, thuộc hạ nhưng có biết, nhất định biết gì nói nấy.” Lúc trước hắn nhưng là tận mắt nhìn thấy, La Quan tiến đến phủ khố về sau, cơ hồ có thể so vơ vét chi hành kính. Liền cái này, lão tổ đều không có chút nào biểu thị lựa chọn ngầm thừa nhận.

Kia còn có cái gì dễ nói? Cái này đủ để cho thấy, nhị tổ địa vị đáng tôn sùng, chính là lão tổ cũng phải cấp cho đầy đủ lễ ngộ!

Cái này đùi, ta Chu Hạ tất yếu ôm chặt.

La Quan nói ". Bản tôn cần làm một chút thí nghiệm, muốn tìm 1 cái phù hợp vật dẫn, không biết Huyết Ma tông bên trong, nhưng có nô lệ, tù binh cùng bán ra chỗ?" Chuẩn bị lại như thế nào mạo xưng điểm, cũng không thể bảo đảm nhất định thành công, như thất bại, xấu nhất cũng muốn bảo toàn Đổng Bình tính mệnh.

Chu Hạ cung kính nói "Tự nhiên là có, ta Huyết Ma tông dù… Khục! Dù từ trước đến nay thiện chí giúp người, nhưng cũng có không ít đối đầu, nhiều lần xâm phạm ta tông cương vực. Lấy nhị tổ thân phận, chỉ cần dưới 1 đạo chỉ lệnh, quan lại tự sẽ tuân ngài chi yếu cầu, sàng chọn về sau đưa tới cung cấp ngài chọn lựa."

La Quan lắc đầu, "Cái này vật dẫn, điều kiện có chút hà khắc, cần bản tôn tự mình chọn lựa. Nhưng ta đối Huyết Ma tông nội bộ còn chưa quen thuộc, không muốn bởi vì chút chuyện nhỏ này phiền phức sư huynh, nếu có công khai bán ra chỗ, ngươi dẫn ta âm thầm đi một chuyến liền có thể."

'Liệu tới đây sự tình bí ẩn, không muốn bị quá nhiều người biết được…' chuyển qua ý niệm này, Chu Hạ đại hỉ, tham dự Tôn giả tư ẩn sự tình, đây là bị nhanh chóng tiếp nhận tiết tấu, "Đa tạ nhị tổ giải hoặc. Huyết Ma quan bên trong, liền có 2 nơi nô lệ thị trường…"

“Không phải nước, Đổng Bình là mấu chốt nhân vật, phải làm nền một chút. Huyết Ma tông đoạn này, xem như hạ cái kịch bản quá độ tình tiết, mọi người gấp lời nói, ta mau chóng viết xong đi “

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1086 : Nô lệ

Huyết Ma quan rất lớn, trừ khu vực hạch tâm vì Huyết Ma tông sơn môn, đề phòng sâm nghiêm bên ngoài, nó hơn xung quanh đáng nhìn vì 1 cái phồn hoa thành lớn.

Mấy năm trước, bởi vì động thiên rơi thế một chuyện, Huyết Ma quan giới nghiêm, đoạn tuyệt đối ngoại hết thảy liên hệ. Bất luận kẻ nào không được tùy ý ra vào, cũng làm cho tòa thành lớn này bởi vậy yên lặng hồi lâu.

Cho đến trước đây không lâu, tông chủ mới hạ lệnh giải trừ giới nghiêm, tòa thành lớn này cũng dần dần, lại lần nữa khôi phục ngày xưa sức sống.

Mỗi ngày đều có đại lượng tu sĩ, từ bốn phương tám hướng mà đến, trong đó phồn hoa nhất, khu náo nhiệt, khi muốn thuộc đỏ cầu vồng nói.

Nơi đây, hội tụ bởi vì các phương chiến sự, nội bộ tặc nghịch, lại hoặc tru diệt tông môn quân giặc, chỗ bắt mà đến đại lượng nô lệ.

Bọn hắn bị phong ấn tu vi, áp giải đến Huyết Ma quan bên trong, bởi vì hoạch tội tại thân bị đánh làm nô lệ, một khi bị mua đi, quyền sinh sát trong tay đều bằng chủ nhân tâm ý. Nhất là, lấy một chút tu vi tư chất không tầm thường, hoặc bề ngoài xuất sắc nô lệ được hoan nghênh nhất.

Đã từng có một không biết tên nào đó tông Thánh nữ, bởi vì tu luyện công pháp đặc thù, có thể làm trên nhất

chờ tu luyện đỉnh lô, lại dung mạo cực kỳ xuất sắc, thậm chí dẫn tới mấy vị quyền cao chức trọng, tu vi cao thâm Huyết Ma tông thượng phẩm trưởng lão cạnh đoạt, cuối cùng chụp được kinh người giá cao.

“Công tử, chúng ta đến, cái này bên trong chính là đỏ cầu vồng nói.” Thay đổi trưởng lão bào sức Chu Hạ, nhảy xuống xe giá cung kính mở miệng.

Thanh Sắt Sa lão tổ mặt không biểu tình đứng ở bên cạnh, hắn bây giờ cũng đổi cái hình tượng, không còn là cường tráng trung niên đại hán, mà là không đáng chú ý khô quắt lão ông, giữ lại một túm chòm râu dê, mặt không biểu tình nhìn lướt qua Chu Hạ, đối với người này xưng hô rất là bất mãn.

Bằng ngươi, cũng muốn cùng ta tranh thủ tình cảm sao? . ? ? .

Chu Hạ đột nhiên cảm thấy có chút lạnh, nhưng nhìn lướt qua xung quanh, lại không hề phát hiện thứ gì, đành phải quy tội hôm nay quá khẩn trương.

Không khẩn trương không được a, chuyện hôm nay như làm tốt hắn tiền đồ có hi vọng, tuyệt dung không được nửa điểm sai lầm, vừa nghĩ đến đây hắn lập tức giữ vững tinh thần.

La Quan đi tới, nhìn lướt qua xung quanh, trên đường dài người đến người đi, vô số khí cơ hỗn tạp xen lẫn, nhiều hung thần, lạnh lùng, “Ừm, dẫn đường đi.”

“Tôn thượng hơi các loại, thuộc hạ có 1 hảo hữu ở đây

trực, mời hắn mang bọn ta đi vào, hiệu suất sẽ nhanh rất nhiều.” Chu Hạ cung cung kính kính mở miệng.

Lúc nói chuyện, đã có mấy người dựa vào tới, nói, “Mấy vị quý khách, là tới mua mua nô lệ sao? Nhà ta chất ưu giá rẻ, mấy trăm năm danh tiếng” “Nhà ta tốt nhất, hôm nay còn có mới tới mấy tên nữ tu, bộ dáng kia, tư thái đều là nhất lưu” “Quý khách,

Hãy theo ta đi đi, nếu để ngài thất vọng, tiểu nhân cái này song bảng hiệu cho ngài giẫm vang nghe” .

Ầm ĩ một mảnh.

Bọn hắn lâu dài hoạt động ở đây, chính là dựa vào giới thiệu hộ khách, 2 đầu ăn tiền làm sinh kế, đã sớm rèn luyện làm ra một bộ hảo nhãn lực.

Xe này giá mặc dù phổ thông, nhưng chất liệu, làm công đều là bên trên các loại, hành động ở giữa yên tĩnh im ắng, hiển nhiên khắc dấu tinh diệu trận pháp ở bên trong. Lại thêm trước mắt 3 người, hướng nơi này một trạm, liền cảm giác không phải người tầm thường, cái này thỏa thỏa chính là khách hàng lớn.

Chu Hạ sầm mặt lại, sát khí tỏa ra, “Không cần! Ta cùng đã hẹn xong người, chư vị còn xin lui ra!”

Mọi người trì trệ, riêng phần mình ngượng ngùng lui ra.

Cũng có trong lòng người thầm giận, nghĩ thầm ngược lại muốn xem xem, các ngươi lớn bao nhiêu địa vị.

Rất nhanh, một thân xuyên màu đỏ trường bào, tướng mạo bình thường trung niên tu sĩ, vội vàng chạy tới, xa xa chắp tay, “Chu Hạ đạo hữu, tại hạ tới chậm, chớ trách chớ trách.”

Sưu ——

Những cái kia núp ở phía xa, không ngừng nhìn quanh người, vội vàng xoay người liền đi, sắc mặt hoảng sợ. Bọn hắn ở đây kiếm ăn, cái kia bên trong không nhận ra vị này Hồ trưởng lão, đối phương tuy chỉ là hạ phẩm, lại chưởng đỏ cầu vồng nói bộ điểm phái đi, nghiền chết bọn hắn tựa như là một con kiến.

Chu Hạ chắp tay, “Hồ đạo hữu nói quá lời, chúng ta cũng là vừa mới đến.” Hắn xoay người nói “Vị này là La công tử, thay mặt Chu mỗ 1 vị tôn trưởng mà đến, hôm nay muốn mua mấy cái nô lệ, còn xin Hồ huynh thay chỉ dẫn, Chu mỗ sau đó tất có hồi báo.”

Hồ trưởng lão ánh mắt quét qua, liền phát hiện vị này nghe nói, ôm vào nhị tổ bắp đùi Chu trưởng lão, đối La Quan thái độ cực kì cung kính, trong lòng khẽ nhúc nhích, cười to nói “Đã đại biểu Chu đạo hữu chi tôn dài, liền cũng là Hồ mỗ bằng hữu, làm gì nói đây.”

Hắn đối La Quan thi lễ một cái, nói “. Chu đạo hữu, La đạo hữu, còn xin cùng Hồ mỗ tới đi, cái này đỏ cầu vồng nói xem như tại hạ sân nhà, từ muốn làm mấy vị hài lòng mà về.”

Dứt lời, cười ha hả phía trước dẫn đường.

…

Mà liền tại, La Quan bọn người tiến vào trường hồng nói lúc, nơi đây 1 nhà nô lệ đập giữa sân, một nhóm mới nô lệ vừa mới đưa đến.

Phụ trách tiếp nhận tu sĩ, cau mày

Một mặt nổi nóng, “Làm sao tới trễ như vậy? Còn có 2 canh giờ, đấu giá liền muốn bắt đầu, như lầm canh giờ, các ngươi ai đảm đương lên?”

“Quản sự thứ tội! Quản sự thứ tội! Thực tế trên đường, có niềm vui ngoài ý muốn, lúc này mới nhiều trì hoãn nửa ngày thời gian, nếu không ta cùng đã sớm đến.” Một tên phụ trách áp vận tu sĩ, mặt mũi tràn đầy ý mừng tiến lên, thấp giọng tại nó bên tai nói vài câu.

Quản sự sắc mặt hơi chậm, “Thật chứ? Hồ nữ? Mặt hàng này, tại Huyết Ma quan nhưng cũng không hiếm thấy, coi là thật ngươi có lời nói như vậy tuyệt sắc? Như dám can đảm gạt ta, ngươi biết hậu quả!”

“Thuộc hạ sao dám! Kia hồ nữ tại bắt bắt lúc, thụ một chút tổn thương, bị đơn độc giam giữ ở phía sau hộp đen bên trong, ngài xem xét liền biết.”

Đang khi nói chuyện, áp vận tu sĩ dẫn quản sự, đi tới đội ngũ đằng sau, 1 cái đơn độc cất đặt lồng giam bên ngoài, nó mặt ngoài bị hoàn toàn phong kín, có trận pháp lạc ấn áp chế.

Người này tiến lên, lấy thủ đoạn đặc thù mở ra, đem hộp

đen kéo ra, “Quản sự đại nhân, cái này hồ nữ coi là thật nhân gian tuyệt sắc, ngài nhưng nhất định phải cho chúng ta nhiều chút tiền thưởng… Nói thật, nếu không phải quy củ khắc nghiệt, ta đợi không được nhiễm hàng hóa nửa điểm, cái này ngoài ý muốn được đến hồ nữ ta thật nghĩ lưu lại độc hưởng…” Nói, còn nuốt nước miếng một cái.

Quản sự bị dẫn ra hiếu kì, tiến lên đi 2 bước, đợi hộp đen hoàn toàn mở ra sau khi, một tên hôn mê hồ nữ xuất hiện tại trước mắt hắn.

Dáng người thon dài, tóc đen rủ xuống, dung nhan nửa chặn nửa che, nhưng chỉ là lộ ra bộ điểm, liền đã đầy đủ kinh tâm động phách.

Nhất là cái này hồ nữ trên thân, có một cỗ yếu đuối, vũ mị khí chất, tuy nói Hồ tộc nữ tử phần lớn như vậy, lại hơi có vẻ phong trần, lỗ mãng. Nhưng ở trước mắt hồ nữ trên thân, lại tự nhiên mà thành, như từ xương bên trong phát ra, càng có một loại khó mà diễn tả bằng lời tự phụ.

Quản sự ánh mắt sáng lên, tiếp lấy 1 bàn tay vãi ra, đem kia áp giải tu sĩ đổ nhào trên mặt đất, cắn răng nói “Ngươi không có đụng nàng a?”

Áp vận tu sĩ bụm mặt, tranh thủ thời gian lắc đầu, “Không có! Không có! Đội ngũ nhiều người như vậy, đều có thể vì tiểu nhân làm chứng!”

Quản sự lộ ra vẻ tươi cười, “Tính ngươi mạng lớn! Như thế tuyệt sắc hồ nữ, há lại ngươi như vậy đồ vật, có thể

nhiễm? Cút đi! Lần này, tiền thưởng sẽ để cho ngươi hài lòng.”

“Đa tạ quản sự! Đa tạ quản sự!” Áp vận tu sĩ khuôn mặt vui vẻ, vô ý thức lại nhìn lướt qua kia hồ nữ, ánh mắt vẫn có chút không bỏ.

Như

Không phải người nhiều, hắn thật có một loại, mang theo cái này hồ nữ đào tẩu xúc động.

Thực tế là quá đẹp… Thế gian hồ nữ, lại còn có như vậy phong thái, thật khiến cho người ta khó có thể tin.

“Chờ chút!” Quản sự đột nhiên nhíu mày, “Lại đem các ngươi bắt quá trình, nói với ta một lần… Cái này hồ nữ, chớ có liên lụy cái gì đại phiền toái.”

“Quản sự yên tâm, tuyệt sẽ không có phiền phức, chúng ta gặp được nàng lúc cái này hồ nữ liền bị thương thế, như đang bị người truy sát…”

Vừa cẩn thận hỏi thăm một lát, xác định cái này hồ nữ trên thân, không có cái gì tín vật, lệnh phù loại hình, quản sự lúc này mới yên tâm, “Đáng tiếc, cái này hồ nữ bị thương, lần này liền không tốt hơn đập… Bất quá dạng này cũng tốt, trước thả ra một chút phong thanh đi, chế tác đồ ảnh tuyên truyền, lại cẩn thận dạy bảo một hai, chỉ bằng cái này dáng người hình dạng, liền có thể đánh ra 1 cái giá trên trời tới.”

Quản sự hài lòng cười một tiếng, khua tay nói “Người

tới, đưa nàng dẫn đi, hảo hảo coi chừng lấy, tuyệt không thể xuất hiện nửa điểm sai lầm.”

…

Chu Hạ mặt mày ở giữa, cất giấu một tia bất an, cung kính nói “Công tử, đã chuyển gần 2 canh giờ, vẫn không có ngài muốn nô lệ sao?”

La Quan lắc đầu, “Cũng không có mắt duyên.”

Hồ trưởng lão trong lòng im lặng, lần đầu tiên nghe nói, mua nô lệ còn phải xem mắt duyên, đây không phải làm loạn đâu? Nếu không phải biết Chu Hạ thân phận, tuyệt sẽ không cầm này nói đùa, hắn cơ hồ đều muốn cho rằng, hôm nay mấy vị này là đến tiêu khiển hắn.

“Khục! La công tử, ngài cụ thể có gì yêu cầu, không ngại cùng Hồ mỗ nói một chút, ta cũng tốt sớm cho ngài sàng chọn một hai?”

La Quan lắc đầu, “Khó mà nói.” Hắn muốn tìm, là cùng Đổng Bình mệnh cách tương hợp, nhưng thay mặt mệnh thay người chết, lại không thể báo cho người bên ngoài.

Hồ trưởng lão nhíu mày, “Cái này liền không dễ làm.” Nếu không phải cảm thấy, vị này La công tử bối cảnh bất phàm, hắn sớm không kiên nhẫn rời đi.

Lúc này do dự một chút, nói “. Chúng ta vừa rồi, cơ hồ chuyển lượt mấy lớn nô lệ hiệu buôn, như đều không có La công tử nhìn trúng, cũng chỉ có thể đi phòng đấu giá

tìm. Nhưng có thể bên trên đập nô lệ, giá vị đồng dạng đều rất cao, các vị phải làm cho tốt chuẩn bị.”

Chu Hạ vội vàng nói “Giá tiền không là vấn đề, làm phiền Hồ đạo hữu dẫn đường.”

Hồ trưởng lão gật gật đầu, “Kia, chư vị đi theo ta, tính toán thời gian, vừa lúc liền có một trận đấu giá muốn cử hành.”

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1087 : Chạy thoát hồ nữ

“Nhị thiếu gia, cùng mấy vị quý khách, đây là Tử Viên tốt nhất bao sương 1 trong, thuộc hạ đã sớm thu thập thỏa đáng, chuẩn bị tất cả cần thiết, cung nghênh ngài cùng quý khách giá lâm.”

Tử Viên đại chưởng quỹ, đỏ cầu vồng trên đường nổi danh quyền thế nhân vật, dậm chân một cái đất rung núi chuyển, liền ngay cả Huyết Ma tông điều động gia trưởng lão, đều muốn lấy lễ để tiếp đón.

Dù sao, cái này đỏ cầu vồng trên đường nô lệ sinh ý, mặt ngoài là người bên ngoài mở, nhưng ai không biết cái này phía sau, đều có tông môn chỗ dựa nâng đỡ. Tỉ như cái này Tử Viên, trong truyền thuyết liền cùng Huyết Ma tông Đại trưởng lão quan hệ mật thiết, chưa có người dám can đảm trêu chọc.

Nhưng hôm nay, hắn tại mấy người kia trước mặt, thái độ lại khiêm tốn đến cực điểm.

Trương Dục hài lòng gật gật đầu, đối bên cạnh mấy người gật đầu, “Mấy vị đạo hữu, lần này đến vội vàng, nếu có có chỗ tiếp đón không được chu đáo, còn xin xin đừng trách.”

Một thân xuyên trường bào màu xanh, khuôn mặt ấm áp tu sĩ trẻ tuổi, nghe vậy gật đầu “Trương huynh an bài thỏa đáng, ta cùng rất là hài lòng, đợi hắn ngày đi đến

Nguyên Tiêu tông cảnh nội, Chu mỗ tất tận tình địa chủ hữu nghị.”

Mấy người còn lại, cũng nhao nhao gật đầu.

Trương Dục vẻ mặt tươi cười, thân phận của hắn dù cao quý không tả nổi, nhưng đối diện mấy vị này, cũng là đến từ trời khải, nguyên tiêu, nặng mây 3 tông hiển quý chi tộc.

Thậm chí trong đó 1, 2 người, địa vị còn muốn ở trên hắn, tứ tông lẫn nhau tuy nhiều có ma sát, ân oán, nhưng cũng không có nghĩa là lẫn nhau chính là huyết cừu, thậm chí các tông cao tầng ở giữa, còn có cực thân mật kết giao.

Nếu có được đến những người này tán thành, hữu nghị, đối vững chắc địa vị của hắn, thậm chí cạnh đoạt gia tộc quyền hành đều có lợi ích rất lớn.

Lần này, Trương Dục tốn thật lớn khí lực, mới tranh tới đây phiên tiếp đãi cơ hội, lúc này đưa tay hư dẫn, “Chu An đạo hữu cùng chư vị trước tạm an tọa, hôm nay đấu giá chuẩn bị hồi lâu, quy mô rất lớn hàng đầy đủ,, chắc chắn khiến mọi người hài lòng mà về.”

Hơi dừng một chút, tiếp tục nói “Vì đồng hồ ta Trương gia, cùng các vị tương giao chi thành ý, hôm nay cạnh tranh kim ngạch hết thảy 50%, chỉ cầu 1 cái tiền vốn liền có thể!”

Mấy người nghe vậy trên mặt tùy theo lộ ra tiếu dung, đủ tư cách bên trên đập nô lệ đều có bất phàm, mỗi cái giá

sau cùng cũng rất cao ngang. Tuy nói bọn hắn xuất thân cao quý, không kém linh thạch pháp bảo những vật này, nhưng mấu chốt là phần này tư thái, mặt mũi, để bọn hắn rất dễ chịu.

Trương Dục đau lòng hơi giải, cái này hứa hẹn là hắn mạch này nhận dưới, tất cả tổn thất đều cần sau đó bổ sung, dù sao Trương gia huyết mạch đông đảo, há có thể bởi vì ngươi bản thân chi tư, mà tổn hại trong tộc lợi ích. Nhưng bây giờ, nhìn xem mọi người phản ứng, hắn nói thầm một tiếng cuối cùng không có uổng phí.

Nhưng ánh mắt quét qua, trong lòng liền “Lộp bộp “Một chút, tổ phụ tự mình căn dặn hắn, nhất định phải giao hảo 1 người trong đó, lúc này sắc mặt âm trầm, ngồi ở một bên trầm mặc không nói, không phải là cái kia bên trong đắc tội hắn?

Suy nghĩ nhanh quay ngược trở lại, Trương Dục giơ ly rượu lên, nói “. Vị này nên chính là Thiên Khải tông, tân tấn tông tử Lữ Khiển Tề Lữ đạo hữu a? Hôm nay chiêu đãi, thực tế có chút thô ráp, nếu có có chỗ tiếp đón không được chu đáo, trương nào đó đầy uống vì kính, còn xin Lữ đạo hữu chớ trách.”

Nói xong, nâng

Cúp uống một hơi cạn sạch.

Mấy người nhìn xem một màn này, ánh mắt có lẽ có kinh ngạc, hoặc lộ ra một tia nghiền ngẫm, ám đạo Trương thị lão tổ bị thương khó lành sự tình, nên là thật.

Kia Lữ Khiển Tề nhíu mày, lắc đầu nói “Tại hạ tâm tình không tốt, cùng Trương đạo hữu không quan hệ.”

Chu An “Ha ha” cười một tiếng, vỗ vỗ bả vai hắn, “Ngươi a, những năm này gì cùng mỹ nhân chưa từng thấy qua, hưởng dụng qua?”

“Bất quá là chỉ tiểu tiểu hồ yêu, trốn cũng liền trốn, lại vẫn chậm chạp chưa thể buông xuống… Hắc! Như thế câu lên Chu mỗ hiếu kì, không biết gì cùng tuyệt sắc, lại để nhất tâm tiềm tu không nghe thấy ngoại sự Lữ Khiển Tề đều nhớ mãi không quên.”

Lữ Khiển Tề nhìn hắn một cái, nặng nề nói “. Ngươi không hiểu.”

Mọi người lần đầu tiên nghe nói chuyện này, không khỏi cảm thấy hiếu kì, trong đó 2 cái Trọng Vân tông nữ tu, càng là nhịn không được nhíu mày, đáy mắt sinh ra mấy điểm buồn bực ý.

Thiên Khải tông tử Lữ Khiển Tề, chính là đương thời thiên kiêu hạng người, lấy 100 tuổi chi linh tu tới vĩnh hằng cảnh đỉnh phong, phải dòm không diệt môn kính. Càng có nghe đồn, hắn 100 50 tuổi trước, liền có thể xung kích vũ hóa chi cảnh, 200 tuổi lúc nhưng nhìn một cái Đăng Tiên đài chi phong ánh sáng.

Vì thế chỗ đều biết, Thiên Khải tông hạ nhâm tông chủ hậu tuyển, có đương thời tiên nhân chi tư.

Lại thêm, Thiên Khải tông công pháp cực kỳ huyền diệu, như cùng ngưỡng mộ trong lòng nữ tu kết làm đạo lữ,

không chỉ có đối tự thân tu hành rất có giúp ích, hắn đạo lữ càng có thể đạt được kinh người phản hồi, thậm chí có nhất định cơ hội "Vợ bằng phu quý", nhảy lên đăng lâm Đăng Tiên đài.

Cho nên lịch đại Thiên Khải tông tông tử, đều có phần bị các phương nữ tu truy phủng, cũng chính vì vậy Trọng Vân tông phái đi ra ngoài dưới ưu tú nhất 2 tên đương đại nữ đệ tử, ý đồ gần nước ban công, nhờ vào đó phiên nhập Huyết Ma tông cơ hội, sớm bồi dưỡng một chút tình cảm.

Nhưng tiến triển lại rất không thuận lợi.

Lữ Khiển Tề đối 2 vị này, Trọng Vân tông thiên chi kiều nữ, căn bản sắc mặt không chút thay đổi, nàng 2 người nhiều lần phiên nếm thử đều bị xem nhẹ, không nhìn, trong lòng sớm đã tức giận không thôi.

Vốn cho rằng là cái này Lữ Khiển Tề coi là thật như nghe đồn lời nói, một lòng đắm chìm tu hành không giả chuyện nam nữ, bây giờ mới biết được, đúng là căn bản không coi trọng 2 người bọn họ.

Cái này khiến tâm cao khí ngạo, tự cao tự đại Trọng Vân tông 2 tên nữ tu, làm sao có thể tiếp nhận? Các nàng gì ngang phần, cùng chỉ là hồ nữ đánh đồng, liền đã là cực lớn nhục nhã, huống chi còn không sánh bằng người ta!

"Hừ! Thế nhân đều nói, Lữ sư huynh một lòng tu hành, không biết ngoại giới tơ bông nước chảy sương Lạc Phong lên, bây giờ mới hiểu, đúng là có khác đặc biệt đam mê." Chương Châu mặt lạnh lấy mở miệng, có chút

ít ý trào phúng.

Chương Trinh nhíu mày, quát lớn “Muội muội chớ có nói bậy! Lữ sư huynh chính là chính nhân quân tử, nhất tâm hướng đạo hạng người, sao lại thụ chỉ là hồ yêu

Sở mê, nhất định là gặp yêu pháp mê hoặc.”

Đang khi nói chuyện, nàng sóng mắt lưu chuyển, một mặt chân thành, “Ta Trọng Vân tông trước kia, từng từ 1 trong biển bên trong di tích, tìm được một mảnh dưỡng thần thanh tâm chi pháp, đối loại trừ yêu tà ô uế xâm nhiễm hữu hiệu nhất, như Lữ sư huynh cần, sư muội nguyện 2 tay dâng lên.”

Lữ Khiển Tề đạm mạc xem ra một chút, lạnh lùng nói “Không cần.”

Yêu pháp? A!

Coi là thật không biết mùi vị.

Chương Trinh sắc mặt hơi cương.

Bầu không khí liền có chút xấu hổ.

Chu An hoà giải nói “. Ha ha, Chương Trinh sư muội có hảo ý, Lữ huynh ngươi đây chính là không hiểu phong tình.”

“Thích hồ nữ đúng không? Ta nguyên tiêu môn hạ, liền có mấy toà hồ đồi chi địa, đợi lần này rời đi Huyết Ma xem xét, Lữ huynh theo ta đi một chuyến chính là, phàm

là ngươi coi trọng, trực tiếp mang đi chính là.”

“Hừ!” Lữ Khiển Tề cười lạnh, thản nhiên nói “Vậy liền không cần.”

Đi Nguyên Tiêu tông dưới hồ đồi? A… Như hắn thật làm như vậy, chẳng lẽ không phải bị người trong thiên hạ chế nhạo.

Tuần này an hay là như lúc trước đồng dạng, nhìn như ấm áp cùng người thân cận, kì thực một bụng ý nghĩ xấu.

Nếu không phải thực lực đích xác không yếu, nhưng cùng hắn tranh phong lời nói, Lữ Khiển Tề đã sớm không khách khí.

Bất quá, kia hồ nữ đến cùng chạy tới cái kia rồi? Hắn tự tay dưới cấm chế, lại sẽ bị xông phá… Còn có dưới trướng những cái kia hỗn trướng, mà ngay cả cái hồ nữ đều nhìn không tốt, như bắt không trở lại, liền cũng không cần còn sống!

Chu An nhún nhún vai, “Thấy được sao, hắn Lữ Khiển Tề căm tức, liền ngay cả ta cũng không nể mặt mũi, mọi người không cần để ý hắn, uống rượu uống rượu!”

Trương Dục vội vàng nâng chén, chỉ cần không phải hắn vấn đề liền tốt, nhưng suy nghĩ lại quay vòng lên, “Lữ Khiển Tề thích hồ nữ?”

Dù không thể xác định, nhưng ít ra là một cơ hội.

Sau một lúc lâu, hắn đứng lên nói “Đấu giá đã bắt đầu, các vị trước tạm nhìn xem, nếu có hài lòng, trực tiếp chụp được là đủ.”

“Trương nào đó còn có chút sự tình, trước xin lỗi, không đi cùng được một chút.”

Ra cửa, đại chưởng quỹ chính cung kính đợi ở bên ngoài, vô cùng có ánh mắt cung kính hành lễ, “Nhị thiếu gia, ngài có dặn dò gì?”

Trương Dục nói “. Đi thăm dò một chút, Tử Viên bên trong nhưng có hồ nữ? Món hàng tầm thường thì thôi, hẳn là đỉnh cấp mới có thể.”

“Nếu có lời nói, trực tiếp đưa tới…” Không đúng, trực tiếp đưa tới, như bị ở trước mặt cự tuyệt chung quy không đẹp, hắn sửa lời nói “Được rồi, trực tiếp đưa đập chính là.”

Hắn đã nghĩ kỹ, như Lữ Khiển Tề thật có thể coi trọng, liền trực tiếp tiễn hắn chính là.

Chỉ là hồ nữ thôi, liền thật sự là nhân gian tuyệt sắc, lại có thể bán đi giá bao nhiêu tiền, có thể kết một phần thiện duyên mới là mấu chốt!

Đại chưởng quỹ xưng là một tiếng, quay người vội vàng rời đi

.

…

“Đến!” Hồ trưởng lão đưa tay một chỉ, “Mấy vị, cái này Tử Viên chính là đỏ cầu vồng trên đường, đứng đầu nhất đập trận 1 trong, hôm nay trận này đấu giá, càng là đã kiếm mấy năm lâu, như còn không có La đạo hữu cần thiết, vậy cũng chỉ có thể mấy ngày nữa lại đến thử một chút.”

La Quan ngẩng đầu nhìn lại, liền thấy vọng tộc đứng lặng lấy bạch ngọc xây lên, thượng thư “Tử Viên” 2 chữ, tu kiến rất có khí thế.

Hắn thậm chí cảm ứng được một cỗ, cực kỳ cường hãn khí cơ, bao phủ 4 phương thiên địa, rất có sát phạt lạnh lùng khí thế.

Vĩnh hằng phía trên, là vì bất diệt, ngược lại là thủ bút thật lớn.

Hắn gật gật đầu, nói “. Vậy liền đi vào đi.”

Hồ trưởng lão hơi 1 do dự, nói “. Trước tạm nhắc nhở chư vị, cái này Tử Viên nền móng bất phàm, chính là ta Huyết Ma tông đại nhân vật sở thiết… Khục! Sau khi đi vào, tất cả giao dịch nhất định phải tuân thủ quy củ, chớ có để Hồ mỗ khó làm.”

Chu Hạ giật mình, tranh thủ thời gian giữ chặt hắn, “Hồ đạo hữu yên tâm, ta cùng La công tử đều là hiểu quy củ người, tuyệt sẽ không có việc.”

Nhắc nhở nhị tổ? Hắc!

Lão Hồ, ngươi lá gan thật không tiểu.

Hồ trưởng lão gật đầu, “Đi thôi, Hồ mỗ cùng nơi này đại chưởng quỹ quen biết…” Mới nói được cái này, hắn liền ánh mắt sáng lên.

“Đại chưởng quỹ! Hồi lâu không gặp, Hồ mỗ hôm nay mang mấy vị bằng hữu, tới tham gia Tử Viên cạnh tranh, không biết nhưng còn có bao sương dự lưu a?”

Đối diện, vội vàng đi qua đại chưởng quỹ, khẽ chau mày, chợt thản nhiên nói “Là Hồ trưởng lão a. Ngài mang khách nhân chiếu cố Tử Viên sinh ý, lão phu tự nhiên là phải an bài thỏa đáng.”

Đang khi nói chuyện, hắn quay người phân phó, “Đi, cho Hồ trưởng lão an bài một cái ghế lô.”

Nói xong chắp tay một cái, “Lão phu còn có chuyện phải bận rộn, cáo từ.”

Trực tiếp liền đi, trước sau bất quá 2 câu nói công phu, Hồ trưởng lão biểu lộ có chút miễn cưỡng, nhưng vẫn là ra vẻ cởi mở nói “. Tử Viên hôm nay lớn sắp xếp, đại chưởng quỹ bận rộn cũng là bình thường… Khục! Bao sương đã an bài thỏa đáng, các vị đi theo ta đi.”

Chờ đến đến bao sương, Hồ trưởng lão sắc mặt, liền có chút không kềm được, lộ ra một tia âm trầm.

Vị trí kém, góc độ không tốt, chỉ có thể miễn cưỡng thấy rõ hơn phân nửa cạnh tranh đài.

Mấu chốt nhất chính là, Tử Viên tu sĩ thái độ rất đạm mạc, chỉ nói đôi câu lời xã giao, liền trực tiếp rời đi.

Ngay cả chén trà nóng đều không có…

Điều này nói rõ cái gì? Ngươi Hồ Chấn Dương bất quá chỉ là hạ phẩm trưởng lão mà thôi, tại ta Tử Viên bên trong, còn không có cái gì mặt mũi!

Cũng may đấu giá đã bắt đầu, Hồ trưởng lão gạt ra tiếu dung, “Cái kia, chư vị tự tiện đi, Hồ mỗ vừa rồi nhìn thấy 1 vị bạn cũ, cần quá khứ chào hỏi.”

Xoay người rời đi, thực là không mặt mũi, cũng không muốn lại lưu lại.

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1088 : Thiên đố người

Trên thực tế, Hồ Chấn Dương đã sinh lòng oán hận, nếu không phải Chu Hạ bọn người, hắn làm gì lãng phí đã hơn nửa ngày thời gian, còn rơi vào mất hết thể diện kết quả.

Về phần La Quan thân phận, có lẽ người sau lưng đích xác có chút năng lượng, có thể để cho Chu Hạ chú ý cẩn thận, nhưng liệu đến cũng không phải là Huyết Ma tông bên trong nhân vật.

Nếu không, chỉ là nô lệ mà thôi, chỉ cần một câu cái dạng gì tìm không thấy? Còn cần tự mình đến cái này bên trong chọn lựa sao? ! Nếu như thế, cũng không có gì lớn không được.

Đương nhiên, oán hận về oán hận, Hồ trưởng lão chung quy là người thông minh, vẫn chưa biểu lộ ra nửa điểm, mà là cứ vậy rời đi.

Sau đó sự tình, các ngươi yêu như thế nào như thế nào, ta không hầu hạ!

Chu Hạ sắc mặt xấu hổ, lại vạn điểm sợ hãi, vội vàng hành lễ, “Nhị tổ, là thuộc hạ cân nhắc không chu toàn, lãnh đạm ngài, mời nhị tổ giáng tội.”

Hắn cùng Hồ Chấn Dương cũng coi như nhiều năm bạn cũ, từng có giao tình tốt, không nghĩ tới đối phương hôm

nay hành vi, lại không chịu được như thế.

Như trêu đến nhị tổ tức giận, không chỉ hắn chịu không nổi, mình cũng phải bị liên lụy.

La Quan cười cười, khoát tay, “Không sao, theo hắn đi thôi.” Hắn tại bao sương ghế dựa mềm bên trong ngồi xuống, nhìn ra phía ngoài đập trận.

“Nhị tổ khoan dung độ lượng!” Chu Hạ buông lỏng một hơi, cũng đã lòng có quyết đoán —— cái này Hồ Chấn Dương, về sau coi như không biết.

Thứ gì, cho ngươi ôm bắp đùi cơ hội đều không dùng được, đáng đời cả một đời không có tiền đồ!

“Các vị, hoan nghênh hôm nay đi tới Tử Viên, không cần nói nhảm nhiều lời, đấu giá lập tức bắt đầu.”

“Duy nhất phải nhắc nhở chư vị chính là, ta Tử Viên tổng thể không thiếu nợ, mời các vị quý khách ra giá trước, làm được trong lòng hiểu rõ.”

Quả nhiên là Ma tông diễn xuất, dứt khoát, trực tiếp, không có gì hư đầu ba não đồ vật.

Cái thứ 1 vật đấu giá, bị lấy lồng giam trấn áp, đẩy lên trên đài cao.

Đó là một có chút anh tuấn nam tử, nhìn lại ba mươi mấy tuổi bộ dáng, người mặc uẩn sắc đạo bào, chính một mặt phẫn nộ nhìn về phía xung quanh.

Nhưng rõ ràng người này bị dưới cấm chế, không cách nào phát ra thanh âm, thậm chí không thể tùy ý hoạt động thân thể. Nhưng một thân tu vi khí cơ lại có chút kinh người, tổng cộng đến vĩnh hằng cảnh đỉnh phong, càng có tia hơn tia từng sợi bất diệt ý cảnh, quanh quẩn quanh thân ở giữa.

Hoa ——

Bên trong phòng đấu giá nháy mắt liền náo nhiệt lên, vô số mặt người lộ hưng phấn, trong lòng thầm khen không thôi thật không hổ là Tử Viên, yên lặng mấy năm sau, vừa mở trận chính là đại thủ bút.

Vĩnh hằng đỉnh phong, chạm đến Bất Diệt cảnh, cho dù tại Huyết Ma tông bên trong, chí ít cũng là thượng phẩm trưởng lão cấp độ. Như xuất thân, nền móng đủ mạnh, thậm chí có thể chấp chưởng một phương, đã là chân chính đỉnh mây phía trên đại nhân vật.

Nhưng hôm nay, lại bị lấy thân phận nô lệ, đặt trước mặt mọi người công khai bán ra —— tu hành thế giới tàn khốc, hoang đường, bởi vậy có thể thấy được chút ít.

“Các vị quý khách, hôm nay kiện thứ 1 vật đấu giá, chính là ta Huyết Ma tông tru diệt trên biển 1 phản nghịch tiểu tông về sau, bắt đoạt được kỳ tông cửa lão tổ, tục danh đã không trọng yếu. Trọng yếu chính là, lai lịch người này rõ ràng tuyệt không tai hoạ ngầm, lại càng càng quan trọng chính là, hắn tu luyện công pháp tên là « Vạn Niên Xuân Mộc công », dù sát phạt thủ đoạn hơi yếu, nhưng tự thân năng lực khôi phục cực mạnh.”

“Đem nó chụp được, vô luận rút xương lấy tủy, hoặc làm huyết nhục tế tự nơi phát ra, lại hoặc thí nghiệm 1

Chút bí pháp, thủ đoạn, nuôi cổ các loại, đều là cực giai vật liệu, nhưng lặp đi lặp lại sử dụng…”

La Quan âm thầm lắc đầu, vĩnh hằng cảnh đỉnh phong chi cảnh nhân vật, lại rơi vào kết cục như thế, nếu không phải tận mắt nhìn thấy ai có thể tin tưởng. Thế đạo này sao mà khủng bố… Nhưng lại nghĩ một chút tự thân tình cảnh, như ra nửa điểm sai lầm, chỉ sợ hắn hạ tràng so cái này thảm gấp trăm lần.

Như thế, cũng liền không có gì đồng tình tâm.

Tại La Quan tâm niệm chuyển động lúc, cạnh tranh đã bắt đầu, rất hiển nhiên cái này cái thứ 1 nô lệ, để không ít người phi thường hài lòng, cạnh tranh phi thường kịch liệt. Một lát sau, lấy 1 cái cực kỳ khoa trương giá cả, bị một chỗ bao sương bên trong khách nhân đập đi.

“Ha ha! Chư vị, Chu mỗ xem như rút thứ nhất, cái này « Vạn Niên Xuân Sinh công » ta Nguyên Tiêu tông bên trong có chỗ ghi chép, hầu hạ linh thực gia tốc sinh trưởng phương diện rất có một chút công hiệu. Ta cái kia sư tôn những năm này trầm mê luyện đan, vừa lúc thiếu như thế 1 cái quản lý dược viên người, ta liền không khách khí!” Chu An mặt mày hớn hở, hiển nhiên tâm tình không tệ.

Những người còn lại, cũng nhao nhao mở miệng chúc mừng.

Chỉ có Lữ Khiển Tề vẫn là 1 bộ mặt không biểu tình bộ dáng, đối này không có hứng thú.

Lúc này, Trương Dục đi mà quay lại, nở nụ cười, “Chúc mừng Chu An đạo hữu, ta đã phân phó, giao nhận một chuyện tạm thời không vội, đợi đấu giá kết thúc sau lại làm xử trí không muộn.” Đang khi nói chuyện, hắn nhìn thoáng qua Lữ Khiển Tề, đáy mắt có một tia ý mừng.

Vừa rồi, chỉ là thử mạng lớn chưởng quỹ đi tìm, không ngờ lại thật có niềm vui ngoài ý muốn.

Thế gian hồ nữ hắn thấy qua vô số, tự mình phẩm vị, thể nghiệm qua, cũng có 2 tay bội số không thôi.

Nhưng lại chưa bao giờ ngờ tới, lại có như vậy kinh diễm tuyệt mỹ, dung mạo vô song người.

Lại càng quan trọng, là cái này hồ nữ trên thân khí chất, vũ mị tự nhiên cùng tự phụ không hiểu, 2 loại khí chất lại dung hợp một thể, liền càng thêm đẹp kinh tâm động phách.

Chỉ một chút, liền khiến người trong lòng cuồng loạn, nói thật nếu không phải vì kết giao Lữ Khiển Tề, hắn khẳng định đưa nàng trực tiếp lưu lại!

‘Như cái này Lữ Khiển Tề, như vậy tuyệt sắc đều chướng mắt, ta vừa vặn có thể hưởng dụng…” Chuyển qua ý niệm này lúc, hắn thậm chí có mấy theo giai đoạn trông mong.

Đấu giá kế tiếp theo.

Tốc độ rất nhanh, lục tiếp theo lại có mấy cái không sai vật đấu giá, dẫn tới các phương nhao nhao tranh đoạt.

Từ Chu Hạ trong miệng, La Quan đã biết, những này nô lệ tác dụng —— như vừa rồi giới thiệu, chỉ là trong đó 1 tiểu bộ điểm.

Lấy Huyết Ma tông làm thí dụ, có thể thi triển bí pháp đem nô lệ luyện chế thành đỉnh lô, tại xông quan phá cảnh thời khắc mấu chốt, trực tiếp thôn phệ cả người tu vi, có thể trợ tự thân tu vi lớn tiến vào.

Mặt khác, còn có thể lấy bí pháp khống hồn, làm cho trở thành hộ đạo khôi lỗi, đối chủ nhân trung tâm không hai, không màng sống chết tuyệt không phản bội.

Như thế đủ loại, nhiều vô số kể.

Cũng chính vì vậy, buôn bán nô lệ mới như thế hưng thịnh, đương nhiên tự xưng danh môn chính phái một phương, không dám công nhiên như thế làm việc. Nhưng Huyết Ma tông hiển nhiên không có loại này lo lắng, cho nên hôm nay trên đài không ít nô lệ, thậm chí là thế lực khác buôn bán tới.

Dù sao, giết rất là đáng tiếc, đổi một bút tài vật mới nhất có lời.

“… Các vị, phía dưới món đồ đấu giá này tương đối đặc thù.” Trên đài cao, bao trùm lồng giam miếng vải đen bị kéo ra, lộ ra một tên thiếu niên trong đó, chừng mười 4-5 tuổi bộ dáng, sắc mặt tái nhợt ánh mắt hoảng sợ, vô ý

thức đảo qua 4 phương một chút, liền vội vàng cúi đầu.

“Thiếu niên này, bây giờ năm gần 14 tuổi, đã có Nguyên Anh kỳ tu vi… Các vị không có nghe lầm, ta Tử Viên đã liên tục xác nhận qua nó tuổi tác, có thể hoàn toàn xác định.”

Đập trong tràng yên tĩnh.

14 tuổi Nguyên Anh, vô luận là ở đâu cái tông môn, đều gọi được 1 câu thiên tài.

Tử Viên chủ trì đấu giá tu sĩ, nhìn thoáng qua thiếu niên kia, vô ý thức thối lui mấy bước, trầm giọng nói “Mà lại, mấu chốt nhất ở vào tại, thiếu niên này giáng sinh tại hải ngoại 1 cái đảo hoang bên trên, nó trong đảo chỉ có mấy cấp thấp tu sĩ mà thôi, cũng vô thượng cùng công pháp tu hành, cũng không từng chiếm được nửa điểm tu đạo tư lương.”

Oanh ——

Đập trận bầu không khí đột nhiên nóng bỏng.

1 hoang đảo thiếu niên, không chỗ nương tựa, lại chỉ dựa vào tự thân thiên phú, liền tu đến Nguyên Anh chi cảnh.

Tuyệt thế thiên kiêu!

Như vậy tiểu bối, như mua xuống sau dốc lòng dạy bảo, ngày sau bất khả hạn lượng.

Đột nhiên, một thanh âm từ nơi nào đó trong rạp truyền ra, “Như thế nô lệ, Tử Viên tại sao lại bán đi? Hay là nói, thiếu niên này bản thân, tồn tại một loại nào đó thiếu hụt?”

Tử Viên chủ trì đấu giá tu sĩ, nghe vậy gật gật đầu, “Không dám giấu diếm chư vị quý khách, thiếu niên này bản thân thật có một chút khuyết điểm.”

Hắn hơi dừng một chút, trầm giọng nói “Thiếu niên này, dù đã có Nguyên Anh cảnh tu vi, nhưng nó số tuổi thọ lại như cũ chỉ so phàm nhân!”

“Lại, bắt hắn quá trình là, hắn từng bộc phát ra ngắn giây lát siêu cường thực lực, lại đánh giết một tên kình thiên cảnh tu sĩ, cho nên tự thân bị hao tổn cực nặng!”

Hoa ——

Đầy đình xôn xao, vô số người trợn to tròng mắt, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin. Tuy nói, kình thiên cảnh tu vi đối hôm nay tham gia đấu giá các phương, phần lớn không tính là cái gì.

Nhưng lấy Nguyên Anh tu vi, đánh giết kình thiên tu sĩ… Vượt cấp mà chiến tại tu hành giới không tính khó, đại tông môn, thế lực lớn xuất thân tu sĩ, mượn công pháp, pháp bảo chi uy, đối phổ thông tu sĩ nhiều có thể làm đến.

Vượt hai giai, tông môn thiên kiêu tu sĩ, cũng có thể làm đến.

Nhưng 3 giai… Cơ bản không có khả năng!

Huống chi, thiếu niên này lại trực tiếp vượt qua 7 giai… Quả thực chưa từng nghe thấy, gần như không thần thoại! Cho dù Tử Viên tín dự cực cao, lại có Huyết Ma tông học thuộc lòng, mọi người trong lúc nhất thời, vẫn cảm giác phải khó có thể tin.

“Các vị, thỉnh an tĩnh! Tại hạ biết mọi người khó mà tin được, nhưng đây chính là sự thật, ta Tử Viên có thể làm này học thuộc lòng.”

“Thiếu niên này, đánh giết kình thiên cảnh tu sĩ về sau, tự thân thâm thụ phản phệ, sinh cơ khô kiệt, tạng phủ huyết mạch đều thành phấn vụn, bây giờ hắn còn sống, đã là không thể tưởng tượng nổi.”

“Vì bảo đảm mọi người tin tưởng, nếu như có ý người đấu giá, có thể phá lệ lên đài kiểm nghiệm, nhưng mời các vị nhất định chú ý cẩn thận, chớ có hư hao cái này trân quý vật đấu giá.”

Bá ——

La Quan ngồi thẳng thân thể, nhìn chằm chằm trên đài, kia lồng giam bên trong thiếu niên.

Nó đôi mắt chỗ sâu, một tia ngân bạch, huyết sắc hiển hiện, hóa thành tinh mang sáng rực.

Tìm được!

Mà lại, so hắn theo dự liệu muốn tốt vô số lần.

Đổng Bình chính là “Linh cơ đoạn tuyệt đại đạo chém hết” chi mệnh cách, sinh mà không có tu hành tư cách, đây là tiên thiên có hạn!

Muốn nghịch thiên cải mệnh liền ngang ngửa với hướng chết mà sinh, tốt nhất là lấy “Linh cơ trùng thiên đại đạo từ ngưng” chi mệnh cách hoàn thành trao đổi —— tức, sống 1, chết 1.

1 đạo đoạn tuyệt người tân sinh, một trận trời người chết.

La Quan vốn không nghĩ tới, thật có thể tìm tới như vậy mệnh cách, dù sao này mệnh cách mới ra, chính là hiếm thấy trên đời chi nhân vật tuyệt thế. Nguyên chuẩn bị, là lấy cái khác lần cùng mệnh cách làm dự bị, nhưng bây giờ nha… Chỉ cần không phải vận khí kém tới cực điểm, liền nhất định có thể thành công!

Hắn đè xuống suy nghĩ, nhìn về phía trong lồng thiếu niên, nhìn qua đối phương sắc mặt tái nhợt, cùng đen nhánh ảm đạm đôi mắt, trong lòng thì thầm, “Cho nên, đây coi như là Đổng Bình may mắn vận, hoặc là bất hạnh của ngươi?”

Ở trong mắt La Quan, trong lồng thiếu niên suy yếu vô song, nhưng quanh người hắn ở giữa, lại có đại đạo hào quang tràn ngập.

Không sai, chính là thành tiên về sau, thắp sáng tự thân một điểm chân linh, trải qua thiên tân vạn khổ, mới có thể thành tựu đại đạo cảnh cùng khoản.

Nhưng đối thiếu niên mà nói, lại như hô hấp, uống nước tự nhiên, cứ như vậy quanh quẩn quanh thân.

Cũng khó trách hắn có thể nháy mắt bộc phát, càng 7 giai giết người… Nhưng có đôi khi, thiên tư quá mức kinh người, cũng không phải chuyện tốt.

Hăng quá hoá dở, cho nên mới bị giới hạn trời, dù bước vào tu hành chi cảnh, nhưng không được thọ nguyên tăng tiến vào. Nếu là trước đó, hoặc còn có khoan nhượng,

Nhưng một khi bộc phát, liền hủy hết tự thân căn cơ, vô cùng kinh khủng lực lượng, đã xem nó nhục thân hồn phách triệt để nghiền nát, bây giờ còn chưa chết đi, chỉ là bởi vì đạo uẩn áp chế chưa từng sụp đổ. Đợi nó thể nội còn sót lại sinh cơ hao hết, tự nhiên là đem chết đi, hình thần câu diệt, tại thế gian lại không một chút vết tích!

Có thể xưng là, thiên đố người.

Mà giờ khắc này, đã có nhiều mặt tu sĩ lên đài, kiểm tra quá ít năm trạng thái về sau, từng cái mặt lộ vẻ chấn kinh, mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

Đón lấy, nhìn về phía thiếu niên ánh mắt, liền trở nên nóng bỏng vạn điểm.

Thế gian chi lớn không thiếu cái lạ, nếu có thể tại nó tử vong trước đó, giải mã nó thể nội lỡ như, có thể phải thiên đại tạo hóa!

Thế là, 1 chỉ là Nguyên Anh thiếu niên, lại là bị thương nặng bất trị, thọ nguyên không nhiều trạng thái, cạnh tranh lại từ ngay từ đầu liền vô song kịch liệt.

Lữ Khiển Tề sắc mặt ngưng trọng, nhìn về phía trong lồng thiếu niên, đôi mắt ở giữa đều là rung động, khó có thể tin. Hắn vốn cho rằng, trong tông môn bí truyền, bất quá là cổ nhân biên soạn mà thôi, căn bản chính là đàm tiếu.

Nhưng hôm nay, hắn lại thật nhìn thấy, truyền thuyết này bên trong nhân vật —— đại đạo từ ngưng, sinh mà vì tiên!

“Mua xuống hắn! Không tiếc bất cứ giá nào, nhất định phải mua xuống hắn!”

Bá ——

Lữ Khiển Tề bỗng nhiên đứng dậy, “1,000 Tiên tinh!”

Theo thanh âm hắn rơi xuống, toàn bộ đập trận nháy mắt tĩnh mịch.

—

—

—

—

Chương 1089 : Cạnh tranh

Tiên tinh là một loại cực quý giá giao dịch tiền tệ, vì thành tiên cảnh trở lên tồn tại, ngưng tụ thiên địa linh lực mà thành, nội uẩn tiên đạo khí cơ.

Không chỉ có đối với tu hành người tu hành rất có ích lợi, cũng có thể dùng cho bày trận, luyện đan, nuôi tự linh thực, Linh thú cùng các loại, số lượng cực kỳ ít ỏi.

Cùng linh thạch cực phẩm so sánh, 1,000 khỏa mới có thể hối đoái 1 viên, là lấy “Ngàn viên Tiên tinh” xác thực đã là một bút, cực kỳ tài phú kinh người.

Phốc ——

Trương Dục một ngụm rượu phun ra, kịch liệt ho khan không thôi, ý niệm đầu tiên là, cái này Lữ Khiển Tề sẽ không là cố ý chơi ta đi? ! Dựa theo trước đó ước định, hôm nay ra giá hết thảy 50%, đó chính là 500 mai Tiên tinh khuyết tổn, cái này liền thật đáng sợ.

‘Ta sau khi trở về, sợ là muốn bị tổ phụ đánh chết… Có thể nói đi ra ngoài, chẳng lẽ muốn nuốt trở về…” Trong lúc nhất thời nghẹn đỏ bừng cả khuôn mặt.

Bao sương bên trong hoàn toàn yên tĩnh. . ? ? .

Mọi người trước nhìn thoáng qua Trương Dục, đáy mắt có nhiều khinh thường, xem thường, không dám lật tẩy

liền thiếu đi nói mạnh miệng, thật sự là mất mặt xấu hổ.

Lại nhìn về phía Lữ Khiển Tề lúc, liền lộ ra mấy điểm kinh nghi, chấn động, nghĩ thầm vị này đột nhiên xuất thủ, hẳn là cái này trong lồng thiếu niên, thật có chỗ khác thường?

Chu An suy nghĩ một chút, nói “. Lữ huynh, không biết có thể đề điểm một hai, thiếu niên này có gì thần dị…”

Lời còn chưa dứt liền bị Lữ Khiển Tề đánh gãy, hắn mặt không biểu tình, ánh mắt lạnh lẽo, “Chu An, trước đó ngươi cùng ta đánh lời nói sắc bén, Lữ mỗ đều không để ý, nhưng thiếu niên này với ta mà nói có tác dụng lớn, ngươi như chặn ngang một tay, chính là muốn cùng ta trở mặt.”

Chu An nhướng mày.

Hắn cùng Lữ Khiển Tề quen biết nhiều năm, 2 người cũng địch cũng bạn, ngày thường bên trong kết giao coi như không tệ, đây là hắn lần thứ 1 như thế không nể mặt mũi.

‘Cái này Lữ Khiển Tề, làm thật.’

‘Thiếu niên này trên thân, định cất giấu cực lớn bí mật!

Đôi mắt âm tình bất định, mấy hơi hậu tâm đầu thở dài, Chu An buông buông tay nói “. Tốt, đã ngươi muốn, liền cho ngươi đi.” Hắn chung quy không có hạ quyết tâm, cùng Lữ Khiển Tề trở mặt, hậu quả này quá nghiêm trọng, không phù hợp Nguyên Tiêu tông cùng cá nhân

hắn lợi ích.

Lữ Khiển Tề ngẩng đầu, nhìn về phía trong lồng thiếu niên, nó đôi mắt sáng rực, nhất định phải được!

Mà toàn bộ đập trận, ngắn ngủi tĩnh mịch về sau, bỗng nhiên náo nhiệt lên, vô số người trừng to mắt, nhìn về phía trên đài thiếu niên kia.

1,000 Tiên tinh!

Là ai lớn như thế thủ bút? Thiếu niên này, quả nhiên tuyệt không phải bình thường.

“1,100 Tiên tinh.” Lại một thanh âm từ bàn đấu giá phía dưới truyền đến, xuất thủ là một tên già nua tu sĩ, bộ mặt vô số nếp nhăn trùng điệp, mỗi 1 đạo bên trong đều tản mát lấy, già nua, tuế nguyệt khí tức, cho người ta một loại khô bại, mục nát cảm giác.

4 phương ánh mắt hội tụ, lộ ra vẻ kinh ngạc, hiển nhiên không ngờ tới, cái này cực ít ra giá lão tu sĩ lại thâm tàng bất lộ.

Lữ Khiển Tề mặt không biểu tình, “1,500 Tiên tinh.”

Lão tu sĩ chần chờ một chút, “1600.”

“2,000 Tiên tinh.” Khi Lữ Khiển Tề thanh âm lại lần nữa truyền đến, lão tu sĩ nâng lên khô héo đôi mắt, hướng túi kia toa chỗ nhìn lại một chút, chợt thở dài một hơi cúi đầu.

Trên đài cao, chủ trì đấu giá Tử Viên tu sĩ lúc này vừa mừng vừa sợ, nào ngờ tới thiếu niên này, có thể đánh ra như vậy giá trên trời.

Một bút phong phú tiền thưởng, là chạy không thoát!

“Các vị quý khách, số 6 trong rạp khách nhân, hiện tại ra giá 2,000 Tiên tinh, còn có hay không khách

Người nguyện ý cạnh tranh?”

Đập trong tràng hoàn toàn yên tĩnh.

Mọi người dù đoán được thiếu niên này tất có bí ẩn, nhưng 2,000 Tiên tinh a… Càng quan trọng chính là, bọn hắn cái gì cũng không biết, cho dù thật chụp được đến, cũng là vô dụng.

Chu An thở dài, chắp tay nói “Lữ huynh, chúc mừng!”

Chương Trinh cũng như không có chút nào khúc mắc, mỉm cười nói “Chúc mừng Lữ sư huynh, đạt được ước muốn.”

Mọi người tùy theo nhao nhao mở miệng.

Chỉ có Trương Dục, bây giờ liền ngay cả trên mặt giả cười, đều muốn duy trì không ngừng.

Lữ Khiển Tề trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười, hiển nhiên phi thường hài lòng, nhìn Trương Dục một chút, thản nhiên nói “Trương đạo hữu yên tâm, Lữ mỗ vì Thiên Khải tông tử, đương nhiên sẽ không chiếm ngươi Trương gia tiện

nghi, cái này 2,000 Tiên tinh ta sẽ toàn bộ đưa trước, không cần ngươi làm khó.”

Trương Dục…

Cỏ!

Bị đánh mặt.

Không được, coi như khi rơi quần, hôm nay cũng được chống đỡ tràng diện, nếu không nhất định biến thành trò cười, ngày sau còn như thế nào đi ra ngoài gặp người.

Hắn thở sâu, “Lữ đạo hữu nói gì vậy? Ta Trương gia, từ trước đến nay nhất ngôn cửu đỉnh, nói là 50% chính là 50%.”

Chu An vỗ tay cười to, “Trương đạo hữu khí quyển!”

Hừ! Cũng không thể một mình ta khó chịu, ngươi muốn liều chết, liền giúp ngươi một tay.

Lữ Khiển Tề thản nhiên nói “Nếu như thế, liền đa tạ.”

Trương Dục cắn răng, một mặt mỉm cười gật đầu.

Chống đỡ!

Thua thiệt đều ăn, mặt mũi này, ta nhất định phải bắt được.

“2100 Tiên tinh.” Nhẹ nhàng một câu, đột nhiên từ bên ngoài truyền đến, bởi vì bao sương trận pháp thu nhận

tính, mọi người nghe được rõ ràng.

Răng rắc ——

Trương Dục một cái răng, nát!

Vương bát đản, ai?

Có phải là Trương gia cái khác mấy cái huynh đệ, cố ý cho hắn dưới ngáng chân? Là sợ hắn chết không được sao? !

Lữ Khiển Tề khóe miệng mỉm cười, lập tức tiêu tán sạch sẽ, hắn nhíu mày, âm thanh lạnh lùng nói “2500 Tiên tinh.”

“3,000 Tiên tinh.” Thanh âm kia cơ hồ không có cái gì dừng lại, lại một lần vang lên.

Đấu giá bên trong, vô số người trừng to mắt, nhìn xem kia nơi hẻo lánh bên trong, vị trí cực kém bao sương, nghĩ thầm đây là điệu thấp đại lão, hay là đạp ngựa gây chuyện đâu?

Tử Viên bên trong cũng dám giương oai? Không đúng? ! Huyết Ma quan bên trong, còn có như thế người không có đầu óc? Sợ là muốn chết đi!

Trương Dục sắc mặt tái xanh, bỗng nhiên đứng dậy, “Lữ huynh, mời tạm thời hơi các loại, đợi trương nào đó xem xét một phen, phải chăng có người mượn cơ hội, tại ta Trương gia Tử Viên bên trong sinh sự.”

Hắn chắp tay một cái, quay người bước nhanh mà rời đi.

Ngoài cửa, đại chưởng quỹ thấy Trương Dục ra, vội vàng hành lễ, “Nhị thiếu gia yên tâm, thuộc hạ đã sai người đi thăm dò, là ai tại ra giá.”

Trương Dục trầm giọng nói “Trước tạm dừng đấu giá, đừng dẫn phát nhiễu loạn.”

“Vâng, ngài yên tâm, thuộc hạ an bài tốt.” Đại chưởng quỹ vừa nói xong, kia trên đài đấu giá Tử Viên tu

Sĩ, liền lớn tiếng nói “Các vị, bởi vậy phiên cạnh tranh kim ngạch quá cao, vì bảo đảm đấu giá thuận lợi tiến hành, cần tạm dừng một chút thời gian.”

“Tử Viên nghệ kỹ ca múa, coi như có chút danh khí, xin mọi người thưởng thức.” Đang khi nói chuyện hắn vỗ vỗ tay, một đám mỹ mạo nữ tu đi đến trên đài, theo sáo trúc nhạc khúc nhanh nhẹn nhảy múa.

Vậy cũng là lệ cũ, là vì tránh có người cố ý quấy rối, nhưng đã thật lâu đều chưa từng xuất hiện, loại này tạm dừng bán đấu giá tình huống. Lúc này mọi người dù thưởng thức trên đài ca múa, nhưng đại bộ phận điểm lực chú ý, hay là rơi vào kia nơi hẻo lánh bên trong bao sương.

“Nhị thiếu gia, đại chưởng quỹ! Xác định, là 177 hào bao sương khách nhân, từ đỏ cầu vồng nói sự vụ ti Vương trưởng lão mang đến.”

Vương chấn dương? !

Đại chưởng quỹ sắc mặt biến hóa, nghĩ đến trước đây không lâu, còn cùng người này đánh đối mặt. Trong lòng hắn trầm xuống, họ Vương cân cước phổ thông, không có gì lai lịch, bối cảnh, hạ phẩm trưởng lão địa vị cũng là dựa vào nó sư tôn mới có thể cầu đến.

Bây giờ, lão sư hắn đã chết đi nhiều năm, lại có thể có cái gì lợi hại bằng hữu?

3,000 Tiên tinh! Hừ, dám đến Tử Viên nháo sự, muốn chết!

“Nhị thiếu gia, thuộc hạ cái này liền đi xử trí, mời ngài hơi chờ.” Đại chưởng quỹ khom người mở miệng.

Trương Dục cắn răng, “Như quả nhiên là đến nháo sự, ngươi biết nên làm như thế nào.”

Đại chưởng quỹ gật đầu, “Nhị thiếu gia yên tâm.”

Hắn lại thi lễ một cái, quay người dẫn người rời đi.

Trương Dục trở lại trong rạp, đối mọi người cười một tiếng, “Xin các loại, hoặc là đến đui mù hạng người, ta đã sai người đi xử trí.”

Cùng lúc đó, đập trận nơi hẻo lánh một chỗ trên ghế ngồi, Vương trưởng lão sắc mặt trắng bệch, cái trán mồ hôi rơi như mưa.

“177 hào bao sương… Tê! Vậy mà… Vậy mà là… Chu

Hạ bọn hắn những người kia, vị trí…”

Đáng chết!

Bọn này hỗn trướng, bọn hắn làm sao dám tại cái này nháo sự… 3,000 Tiên tinh, bán bọn hắn đều không đáng.

“Không được! Ta phải nhanh quá khứ, cùng những người này chia cắt rõ ràng, không được thụ nó liên lụy.”

“Nếu không, như bị Trương gia ghi hận, nhất định đại nạn lâm đầu!”

Vừa nghĩ đến đây, Vương trưởng lão “Sưu” một chút nhảy dựng lên, thẳng đến 177 hào bao sương mà đi.

Ngay tại sắp đến lúc, liền thấy đại lượng Tử Viên tu sĩ, ngay mặt sắc bất thiện nhanh chân mà tới.

Dẫn đầu vị kia, thình lình chính là Tử Viên đại chưởng quỹ, Vương trưởng lão trong lòng “Lộp bộp” một chút, trực tiếp cùng nó ánh mắt đối lập.

“Đại… Đại chưởng quỹ…” Vương trưởng lão kiên trì tiến lên làm lễ.

Đại chưởng quỹ chỉ nhìn sắc mặt hắn, trong lòng liền có so đo, “Hừ! Vương trưởng lão, ngươi thật sự là mang rất đắt khách, đến ta Tử Viên tiêu khiển đến thật sao?”

“Thật sự là thật can đảm!”

Vương trưởng lão chân lắc một cái, vội vàng nói “Đại chưởng quỹ minh xét, Vương mỗ chỉ nhận biết trong tông hạ phẩm trưởng lão Chu Hạ, những người còn lại đều là người lạ. Hôm nay, cũng chỉ là ứng Chu Hạ mời, đem bọn hắn mang đến Tử Viên mà thôi, cái khác hoàn toàn không biết a!”

Đại chưởng quỹ mặt không biểu tình, “Tốt nhất như thế!”

Hắn nhanh chân hướng về phía trước, thẳng đến 177 hào bao sương.

Vương trưởng lão cắn răng đi theo

Đằng sau, hắn nhất định phải đem nói chuyện rõ ràng, tuyệt không thể cho Chu Hạ bọn người, liên quan vu cáo hắn cơ hội.

“Ừm? !” Vương trưởng lão đột nhiên ánh mắt sáng lên, “Đại chưởng quỹ, người kia chính là Chu Hạ, hắn chính chờ ở ngoài phòng khách!”

Không có cùng đáp lời, hắn liền vọt tới, lớn tiếng nói “Chu trưởng lão, các ngươi tình huống như thế nào? Vương mỗ chỉ là mang các ngươi tiến vào Tử Viên, nhưng cùng các ngươi không có nửa điểm quan hệ, điểm này ngươi nhất định, muốn cùng đại chưởng quỹ giải thích rõ ràng!”

Nhưng đối diện, Chu Hạ trên mặt lại không nửa điểm kinh hoảng, chỉ là như thương hại, lại như khinh bỉ nhìn hắn một cái, chắp tay nói “Các hạ chính là Tử Viên đại chưởng quỹ sao? Không biết tới đây, thế nhưng là vì

nghiệm chứng, chúng ta là có phải có cạnh tranh tư cách?”

Đại chưởng quỹ trong lòng hơi trầm xuống, sinh ra một tia không ổn dự cảm, phất phất tay để cho thủ hạ trước không nên khinh cử vọng động, trầm giọng nói “Không sai! Lần này cạnh tranh kim ngạch cực lớn, vì bảo đảm không có gì bất ngờ xảy ra, còn xin Chu trưởng lão đừng nên trách.”

Chu Hạ đưa tay, đem 1 con nhẫn trữ vật quăng ra, “Phong ấn đã mở ra, đại chưởng quỹ tùy ý là được.”

Đại chưởng quỹ tiếp nhận, thần niệm hướng bên trong tìm tòi, thần sắc lập tức hơi cương, hắn thở sâu, 2 tay đem nhẫn trữ vật hoàn trả, “Không có vấn đề, lần này quấy rầy, còn xin Chu Hạ trưởng lão… Ân, thay mặt Tử Viên hướng bao sương bên trong vị kia quý khách tạ lỗi.”

Chu Hạ gật gật đầu, “Không đưa.”

Đại chưởng quỹ dẫn người rời đi, xoay người liền xuất mồ hôi trán, kia trong nhẫn chứa đồ chỉ là Tiên tinh, lại có không dưới 5,000 mai.

Mà lại, xem người ta thủ bút, như đối này không thèm để ý chút nào, trực tiếp ném qua để mặc cho kiểm tra.

Hào khách!

Chân chính trên ý nghĩa hào khách!

Đáng chết, họ Vương lại thật nhận biết, tài lực hùng hậu như vậy bằng hữu… Không đúng, là kia Chu Hạ bằng hữu, hắn căn bản không biết rõ tình hình, khó trách bộ dáng này.

Nhưng đây không phải trọng điểm, trọng điểm là hôm nay, Nhị thiếu gia có phiền phức!

Nhìn qua đại chưởng quỹ dẫn người tới lui vội vàng, Vương trưởng lão miệng giật giật, sắc mặt biến đổi cực kỳ đặc sắc.

Không người là đồ đần, hắn bây giờ cái kia bên trong, còn nhìn không ra hướng gió.

“Khục! Chu huynh, không biết La đạo hữu đến tột cùng là…”

Chu Hạ một ánh mắt đem hắn đánh gãy, thản nhiên nói “Vương trưởng lão, không nên đánh nghe, cũng không cần hỏi nhiều, cáo từ.”

Dứt lời, quay người tiến vào bao sương, “Bành” một tiếng cửa phòng đóng chặt.

Chỉ để lại Vương trưởng lão lưu tại nguyên địa, sắc mặt xanh lét một trận tử một trận, nghiến răng nghiến lợi nửa ngày, cuối cùng là hậm hực rời đi.

“Nhị tổ, xử lý tốt.” Chu Hạ cung kính hành lễ, đem nhẫn trữ vật 2 tay dâng lên.

So tài lực? A!

Hắn nhưng là tận mắt nhìn thấy, La Quan “Ăn cướp” phủ khố toàn bộ quá trình, hôm nay trong phòng đấu giá mọi người, có 1 vị tính 1 vị kia cũng là đệ đệ.

Chớ nói chi là, một khi nhị tổ lộ ra thân phận, chính là vắt chày ra nước trực tiếp mang đi nô lệ này, lại có ai dám nhiều lời nửa câu?

“Ừm.” La Quan gật gật đầu, thu hồi nhẫn trữ vật.

Giương mắt, quét một chút số 6 bao sương chỗ, lại có người cùng hắn trọng kim cạnh đoạt? Hẳn là, cũng nhìn ra thiếu niên này đặc thù?

Vừa chuyển động ý nghĩ liền bị đè xuống, hôm nay bất luận là ai, ngày này ghen người thiếu niên, hắn đều muốn định!

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1090 : Triệu Trường Hà

Số 6 cửa bao sương bị gõ vang, đại chưởng quỹ cùng mấy hơi, mới cung kính đẩy cửa tiến đến.

Trương Dục ho nhẹ một tiếng, nói “. Sự tình xử lý tốt rồi?”

Đại chưởng quỹ đón mọi người ánh mắt, nhắm mắt nói “Nhị thiếu gia, thuộc hạ đã đi 177 hào bao sương, cùng khách nhân làm giải thích, đấu giá có thể kế tiếp theo.”

Trương Dục biểu lộ cứng đờ.

Đại chưởng quỹ tuy nói mập mờ, nhưng thái độ đã rất rõ ràng, người ta không phải quấy rối, mà là thật có thực lực. . ? ? .

Chu An ánh mắt sáng lên, đây thật là rất có ý tứ.

Hắn dù tỏ thái độ không còn nhúng tay, nhưng ngươi Lữ Khiển Tề không tranh nổi người khác, vậy thì phải trách ngươi mình.

Có lẽ, nên sai người hỏi thăm một chút, giờ phút này xuất thủ cạnh tranh chính là ai? Bất động ngươi Lữ Khiển Tề người, nhưng ta từ người khác tay bên trong mua được, ngươi tổng không tiện nói gì đi?

“Hừ!” Lữ Khiển Tề mặt không biểu tình, “Nếu như thế,

đấu giá kế tiếp theo đi.”

Trong lòng hắn, giờ phút này tức giận không thôi.

Hẳn là đối phương cũng nhìn ra thiếu niên này “Sinh mà vì tiên” mệnh cách? ! Nhưng cái này rõ ràng là, thuộc về trời khải không truyền bí pháp.

Trương Dục sắc mặt tái xanh, hận không thể 1 bàn tay, đem đầu mình đánh xuống —— ngươi mạo xưng cái gì đầu to, trang cái gì bức? ! Lần này trang bức thành ngu xuẩn đi!

Hiện tại giá cả, đã là 3,000 Tiên tinh, xem ra xa xa hơn, quỷ biết cuối cùng sẽ là gì cùng kinh người giá trên trời.

50%…

Nghĩ đến đây hắn liền trước mắt biến đen, nhưng hôm nay thế cục, cũng chỉ có thể gạt ra tiếu dung, “Lữ… Lữ đạo hữu nói chính là… Đại chưởng quỹ, kế tiếp theo đấu giá đi…”

Đang khi nói chuyện, hắn trông mong nhìn qua Lữ Khiển Tề, hi vọng hắn có thể lại đồng hồ một chút tư thái. Lần này ta khẳng định mượn sườn núi xuống lừa, lại không mạo xưng là trang hảo hán, nhưng Lữ Khiển Tề giống như là mù đồng dạng, cũng không nhìn hắn cái nào.

Rất nhanh, đấu giá kế tiếp theo.

“4,000 Tiên tinh!” Lữ Khiển Tề mới mở miệng, liền để Trương Dục chân lắc một cái.

Nhưng rất nhanh hắn liền phát hiện, mình hay là run quá sớm một chút.

“5,000.”

“6,000.”

Bên ngoài hơi dừng một chút về sau, 177 hào trong rạp, kia bình tĩnh thanh âm truyền đến, “10,000 Tiên tinh.”

Ngữ khí đạm mạc, lộ ra mấy điểm hững hờ, nhưng lại cho người ta trời nghiêng địa che, không thể chống cự đáng sợ áp chế.

Toàn bộ đập trận, triệt để tĩnh mịch im ắng, tất cả mọi người trợn tròn con mắt, vô số ánh mắt tụ đến.

10,000 Tiên tinh!

Đỏ cầu vồng nói bán trực tiếp nghiệp đến nay, đi ra như vậy giá cả sao? Không có! Chính là lúc trước, vị kia nào đó nào đó không biết tên Thánh nữ, cũng bất quá đánh ra 7,500 Tiên tinh, đây là mấy vị đương đại Huyết Ma tông cao tầng tranh ra hỏa khí, đánh đầu rơi máu chảy kết quả.

Đương nhiên, cái này 7,500 Tiên tinh tốn rất đáng, vị kia thắng lợi cuối cùng nhất Huyết Ma tông cao tầng, thành bây giờ Huyết Ma lão tổ.

Nghe nói, vị thánh nữ kia đối nó cảnh giới tăng lên, cực kỳ trọng yếu trợ giúp, đương nhiên nó hạ tràng liền

không ai chú ý.

Nhưng đây không phải mấu chốt, mấu chốt là cái này trong lồng thiếu niên, lại bị mở ra 10,000 Tiên tinh giá trên trời… Trên người hắn, đến cùng có gì bí ẩn? Hiếu kì sao? Khẳng định hiếu kì, nhưng muốn biết sao? Không muốn, không nghĩ! Nguyên nhân rất đơn giản, nghèo a!

10,000 Tiên tinh… Cái này bảng giá, liền chỉ là suy nghĩ một chút, liền làm người tim đập thình thịch gia tốc, miệng đắng lưỡi khô.

Số 6 bao sương, Lữ Khiển Tề thông suốt đứng dậy, sắc mặt hắn xanh xám, gắt gao nhìn về phía thứ 100 số bảy mươi bảy bao sương chỗ. Đáng tiếc, trận pháp ngăn cách phía dưới, hắn có thể nghe tới thanh âm, lại nửa điểm cũng không nhìn thấy đối

Phương dáng vẻ.

Phù phù ——

Trương Dục một chút ngã nhào trên đất, hắn không để ý tới chật vật, đưa tay lau mồ hôi lạnh trên trán, không lưu loát nói “. Lữ đạo hữu, thực tế thật có lỗi, hôm nay cạnh tranh xuất hiện không thể khống nhân tố, tại hạ cho lúc trước lời hứa của ngươi, khả năng làm không được.”

Dù là 10,000 Tiên tinh, một nửa cũng có 5,000, hắn mạch này đập nồi bán sắt cũng góp không đủ. Mất mặt? Hiện tại đã không lo được, lại muốn mặt mũi kia rớt chính là mệnh!

“Hừ!” Lữ Khiển Tề lạnh lùng nhìn Trương Dục một chút, nhưng hắn bây giờ, căn bản không tâm tình cùng người này so đo.

10,000 Tiên tinh, hắn không bỏ ra nổi tới.

Nhà ai người tốt, không có việc gì đi ra ngoài mang nhiều như vậy Tiên tinh? Đối phương đến có chuẩn bị? Không đúng, Tử Viên đấu giá luôn luôn giữ bí mật.

Như thật sớm biết, đừng nói 10,000 Tiên tinh, trực tiếp báo 3,000, Tử Viên căn bản sẽ không bên trên đập, trực tiếp liền khua chiêng gõ trống cho đưa qua.

Cho nên, thật sự là trùng hợp?

Coi như như thế trơ mắt, nhìn xem 1 tôn “Sinh mà vì tiên” mệnh cách bỏ lỡ cơ hội? Người bên ngoài có lẽ vô dụng, nhưng đối Thiên Khải tông mà nói, nếu có thể thi triển thoả đáng, có thể có khả năng đem nó chuyển di đến tự thân… Chí ít, cũng có thể được ba phân thần dị.

Chỉ những này, liền đã đầy đủ khiến người điên cuồng.

Chu An thờ ơ lạnh nhạt, thông minh giữ yên lặng, nhưng trong lòng hắn cảm xúc rất là vui vẻ.

Không nói đến cuối cùng, hắn có thể hay không từ đối phương trong tay, đạt được thiếu niên này… Lữ Khiển Tề không chiếm được, vậy liền có thể tiếp nhận.

Dù sao, trời khải, nguyên tiêu 2 tông, cũng không phải mặt ngoài như vậy hòa thuận, 2 người càng là từ nhỏ

liền bị đặt chung một chỗ tương đối.

Bỏ lại ta, ngươi 1 người nhất phi trùng thiên? Lữ huynh, cái này cũng không quá tốt!

Đúng lúc này, Chương Trinh đột nhiên nói “Lữ sư huynh, ta cùng muội muội trong tay còn có một chút tích súc, ngươi như cần, chúng ta có thể tạm thời mượn tạm cho ngươi.”

Lữ Khiển Tề ánh mắt khẽ nhúc nhích, nhưng vào lúc này, hắn vang lên bên tai bình tĩnh thanh âm, “Tông tử yên tâm, lão phu đã khóa chặt đối phương.”

Nghe vậy, trong lòng hắn đại định.

Hừ!

Cùng ta tranh, chính là thắng, sợ ngươi cũng mất mạng đi ra cái này Huyết Ma quan.

Thiên Khải tông thủ đoạn lợi hại nhất, chính là trời khải chi thuật, có thể mượn lực tại trên trời rơi xuống lên đồng thuật, khiến người không hề có điềm báo trước mất mạng tại chỗ.

Trừ phi Huyết Ma lão tổ ở trước mặt, ai có thể chống đỡ cản? !

“Đa tạ Chung sư muội hảo ý, mượn tạm liền không cần, đã đối phương khăng khăng cạnh đoạt, vậy liền tặng cho hắn chính là.” Lữ Khiển Tề một mặt bình tĩnh, ngồi xuống lại.

Chu An nhíu mày, nhìn chằm chằm vào hắn một lúc lâu.

Việc này có trá!

Xem ra, là Thiên Khải tông người hộ đạo, âm thầm có biểu thị, lại không muốn để ý thân phận, hậu quả, trực tiếp động thủ cướp đoạt sao?

Chu An bất động thanh sắc, sờ sờ giữa ngón tay 1 viên nhẫn ngọc, mấy hơi sau 1 đạo truyền âm ở bên tai vang lên, “Tông tử yên tâm, lão thân tự sẽ hành sự tùy theo hoàn cảnh.”

Khóe miệng của hắn có chút câu lên.

Không theo quy củ làm việc, vậy liền mỗi người dựa vào thủ đoạn… Ta có thể được đến tốt nhất, nếu không thể, cũng muốn ngăn cản ngươi đạt được thiếu niên kia.

Nhưng vào lúc này, trên đài cao Tử Viên tu sĩ, chính lấy kích động vạn phần thanh âm, lớn tiếng nói “Chúc mừng 177 hào bao sương quý khách, lấy 10,000 mai Tiên tinh giá cả, cạnh phải lần này vật đấu giá! Mời chư vị quý khách hơi cùng

, vật đấu giá rất nhanh liền sẽ đưa qua.”

Cao như thế giá, Tử Viên sao dám chủ quan, đương nhiên phải mau chóng tiền hàng thanh toán xong. Dù sao, kia trong lồng thiếu niên đến thời điểm, liền 1 bộ bị thương nặng bất trị, lúc nào cũng có thể đột tử tình trạng.

Tử Viên trên dưới rất là lo lắng, lỡ như giao dịch trước đó, thiếu niên này treo… Tê! Hậu quả kia, ai có thể tiếp nhận?

Giao nhận, nhất định phải lập tức giao nhận!

Đại chưởng quỹ không lo được lo lắng Nhị thiếu gia, hắn trước được làm tốt mình phái đi, tự mình dẫn người cẩn thận từng li từng tí, nhấc lên trong lồng thiếu niên đi tới 177 hào bên ngoài rạp.

Chu Hạ chính chờ ở ngoài cửa.

Thấy cảnh này, đại chưởng quỹ trong lòng nhất định, nhịn không được âm thầm dựng thẳng lên một cây ngón tay cái, nhìn một cái người ta, đây mới là đại hào khách tư thái. 10,000 Tiên tinh giao dịch, chính chủ cũng không lộ diện, cứ như vậy phong khinh vân đạm, tùy ý thoải mái.

“Chu Hạ đạo hữu, lâu các loại, lâu cùng!” Đại chưởng quỹ cười xán lạn lại thân cận, xa xa liền chắp tay, nói “. Ngài nhìn, vật đấu giá ngay tại cái này đâu? Muốn hay không lão phu tự mình đưa đi vào, để quý khách sau khi xem lại làm giao nhận?”

Chu Hạ tâm lý một trận thoải mái, nếu không phải đi theo nhị tổ, hắn nào có tư cách để Tử Viên đại chưởng quỹ như thế cẩn thận tiếp đãi, lúc này mỉm cười, nói “. Không cần, La công tử đã có phân phó, đem người giao cho tại hạ chính là, đây là 10,000 Tiên tinh, mời đại chưởng quỹ kiểm kê cẩn thận.”

Đại chưởng quỹ 2 tay tiếp nhận nhẫn trữ vật, thần niệm thăm dò vào quét qua, liền biết 10,000 mai Tiên tinh chút xu bạc không ít, tiểu dung lập tức càng thêm xán lạn, nhịn không được lại lần nữa cảm khái, “Chân Thần hào vậy!”

“Không sai không sai, Chu Hạ đạo hữu, này vật đấu giá liền giao cho ngài… Cái kia, ngay cả chiếc lồng cùng một chỗ, đưa cho ngài đi vào?”

Chu Hạ lắc đầu, “Không cần, mở ra chính là.”

Đại chưởng quỹ vội vàng nói “Không nghe thấy sao? Nhanh, cho Chu trưởng lão đem người mời đi ra.”

Chiếc lồng mở ra, thiếu niên đi ra thời điểm, còn có chút mờ mịt, bối rối bất an.

“Khụ khụ…” Hắn đột nhiên bắt đầu ho khan, sắc mặt đỏ lên.

Đại chưởng quỹ biến sắc, co cẳng liền đi, “Chu trưởng lão, lần sau lão phu làm chủ lại tỏ lòng biết ơn, cái này liền cáo từ!”

Một đường chạy chậm, sợ chậm nửa điểm, kia tiểu tử liền một đầu ngã quỵ.

Chu Hạ ôn thanh nói “Thiếu niên này, ngươi không sao chứ?”

Thiếu niên ổn định thở dốc, lắc đầu, “Không có việc

gì…” Hắn cúi đầu, sắc mặt tái nhợt một mảnh, “Là ngài… Mua xuống ta sao?”

Hắn không biết 10,000 Tiên tinh là bao nhiêu, nhưng dưới khán đài mọi người phản ứng, cũng biết kia tất nhiên là một bút kinh người tài phú.

Ta làm sao lại giá trị nhiều tiền như vậy? ! Hắn mua ta làm cái gì? Nếu ta không thể để cho hắn hài lòng… Hắn có thể hay không đánh chết ta… Nhưng ta còn không thể chết… Nương cùng muội muội thù, ta còn chưa báo đâu…

Chu Hạ nhìn ra bất an của hắn, nói “. Không phải, là 1 vị quý nhân, ngươi cùng ta vào đi.” Quay người đẩy ra cửa bao sương, ra hiệu thiếu niên đi vào.

Hắn chần chờ một chút, cẩn thận đi vào bao sương, một chút liền nhìn thấy, kia ghế dựa mềm ngồi lấy La Quan. Đương nhiên, bây giờ trước mặt hắn, bày đầy trà bánh những vật này, là Đại trưởng lão lần thứ 1 rời đi về sau, liền bị người vội vàng đưa tới, lời hữu ích nói 1 cái sọt.

Ừng ực ——

Thiếu niên nuốt ngụm nước miếng.

Hắn rất đói, nhưng Tử Viên cũng không dám cho hắn quá nhiều ăn uống, sợ một ngụm nước uống không tốt, đều muốn bắt hắn cho sặc chết.

La Quan cười cười, nói “. Rất đói? Vậy thì tới đây ăn đi.”

Thiếu niên chẳng biết tại sao, đón ánh mắt của hắn, liền cảm thấy một loại an tâm… Thậm chí là, một loại khó mà diễn tả bằng lời thân cận.

Hắn gật gật đầu, bổ nhào vào trước bàn nắm lên 1 khối điểm tâm, trực tiếp nhét tiến vào miệng bên trong, từng ngụm từng ngụm nuốt bắt đầu. Cùng cảm thấy có chút nghẹn thời điểm, một ly trà đã đặt ở trong tay, La Quan nói “. Không cần sốt ruột, từ từ ăn.”

Thiếu niên tại thân nhân đều ngộ hại về sau, lần thứ 1 cảm nhận được được người quan tâm, hắn vành mắt đỏ lên, nhỏ giọng nói câu “Tạ ơn” .

Nâng chung trà lên, ngụm nhỏ ngụm nhỏ uống xong, đem chén trà sau khi để xuống, hắn quy củ đứng ở bên cạnh.

La Quan nói “. Ăn no rồi?”

Thiếu niên lắc đầu, “Còn đói, nhưng mẹ ta kể qua, đói lâu không thể một lần ăn quá no bụng, không phải thân thể sẽ chịu không được.”

“Có một lần, muội muội liền tham ăn, đau bụng thật nhiều ngày…”

Hắn biểu lộ ảm đạm, nói không được.

La Quan như có điều suy nghĩ, nhưng lại chưa nhiều lời, gật đầu nói “Ngươi đến bên cạnh ta tới.”

Thiếu niên đi đến trước người hắn, trực tiếp quỳ trên

mặt đất, “Đại nhân, ngài mua xuống ta, ta không biết mình có thể làm cái gì, nhưng nếu như ta để ngài thất vọng, cầu ngài không nên đánh ta… Ta hiện tại rất suy yếu, bị đánh khả năng thật sẽ chết… Nhưng ta còn không thể chết… Van cầu ngài!”

La Quan trầm mặc một chút, “Ta sẽ không đánh ngươi, buông lỏng thân thể, đừng nhúc nhích.” Hắn ngẩng đầu, nhìn thoáng qua từ đầu đến cuối trầm mặc, đứng ở bên cạnh thanh nha.

Thanh Sắt Sa lão tổ trực tiếp một bước tiến lên, “Ông” —— thuộc về hắn khí tức cường đại, nháy mắt ngăn cách trong rạp bên ngoài.

Sau đó, hắn xoay người sang chỗ khác, đưa lưng về phía La Quan 2 người.

Chu Hạ thấy thế, vội vàng giống như hắn, cũng thối lui đến bao sương biên giới.

La Quan trong lòng thầm khen, cái này lão yêu quái quả nhiên người già thành tinh, chỉ cần hắn dụng tâm, thật một ánh mắt liền có thể sai sử.

Ngược lại là rất thuận tay!

Nhìn về phía quỳ gối trước mặt thiếu niên, hắn hơi dừng một chút, đưa tay một chỉ điểm tại nó giữa lông mày.

Một vòng ngân bạch, huyết sắc hiện lên, chợt chui vào nó thể nội.

Thiếu niên kêu lên một tiếng đau đớn, thân thể bởi vì thống khổ mà run rẩy, nhưng rất nhanh hắn đã cảm thấy hô hấp thoải mái bắt đầu, loại kia lúc nào cũng có thể chết đi cảm giác đáng sợ, rốt cục tạm thời rời xa.

La Quan trên mặt, cũng lộ ra mấy điểm tái nhợt, nhưng hắn vận chuyển pháp lực rất nhanh liền che giấu đi, thản nhiên nói “Tốt, ngươi bắt đầu, ngồi vào bên cạnh nghỉ ngơi một hồi.”

Thiếu niên cung cung kính kính dập đầu, một mặt cảm kích, chờ hắn đứng lên lúc, do dự một chút nhỏ giọng nói “Đại nhân, ta gọi Triệu Trường Hà.”

La Quan dừng lại, chợt nghiêm túc gật đầu, “Triệu Trường Hà, ta ghi nhớ tên của ngươi.”

Thiếu niên lộ ra tiếu dung, cảm thấy có chút vui vẻ, nhưng hắn mệt mỏi quá a, vừa tựa ở mềm mại trên ghế, liền ngủ thật say.

La Quan nhìn xem hắn, đáy mắt có một chút thương hại, hắn có thể làm cũng chỉ là để hắn ít một chút thống khổ, có thể an ổn sống qua cuối cùng này mấy ngày.

Cho nên, phải nắm chặt.

“Thanh nha, mang lên hắn, chúng ta đi thôi.”

Thanh Sắt Sa lão tổ cung kính nói “Vâng, tôn thượng.”

Hắn ôm lấy thiếu niên, đang chuẩn bị lúc rời đi, đã thấy La Quan đột nhiên dừng lại, nhíu mày nhìn ra phía ngoài

đấu giá đài cao.

Một trận thanh âm từ bên ngoài truyền đến, “Chư vị quý khách, tiếp xuống vật đấu giá, chính là một tên tuyệt sắc hồ nữ, tại hạ dám lấy tính mệnh cam đoan, nàng này dung mạo xinh đẹp, khí chất chi trác tuyệt, đều hiếm thấy trên đời…”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1091 : Giương cung bạt kiếm

Trên đài cao, 1 con lồng giam bị đẩy lên đi, lấy miếng vải đen bao trùm che chắn ánh mắt.

Giờ phút này, theo thanh âm rơi xuống, miếng vải đen "Bá" bỗng chốc bị trực tiếp kéo ra.

Kia hồ nữ, trực tiếp xuất hiện tại mọi người trước mắt.

Mỹ lệ, vũ mị, thanh lãnh, tự phụ… Khí chất xen lẫn, lại cùng giờ phút này nàng hơi trắng sắc mặt, mảnh mai chi tư thái tương gia.

Câu hồn đoạt phách, không ngoài như vậy!

Tê ——

Đập trận bên trong, một trận hít một hơi lãnh khí âm thanh, tất cả mọi người giống bị đè xuống tạm dừng khóa, trực câu câu nhìn về phía trên đài cao.

Cái này… Đây là hồ nữ… Trời, thế gian lại có như thế mỹ nhân… Chỉ một chút liền muốn nhìn thấy tâm lý đi, rốt cuộc không nhổ ra được.

Tử Viên đấu giá tu sĩ, ánh mắt lộ ra một tia si mê, "Các vị, như thế hồ nữ, thế gian chưa từng nghe nghe, nói một câu trích tiên hàng thế, nửa điểm cũng không đủ."

“Hôm nay… Cũng không biết vị nào quý khách… Có thể được như vậy phúc khí, đem nó thu nạp trong phòng…” Hắn lắc đầu, một mặt buồn vô cớ, tiếc nuối.

Như vậy tuyệt sắc, có thể nhìn một chút đã là cực hạn, cũng không phải là hắn có tư cách nhớ thương.

Số 6 bao sương.

Bá ——

Khôi phục lại bình tĩnh Lữ Khiển Tề, lại một lần bỗng nhiên đứng dậy, động tĩnh so trước đó càng lớn, cảm giác hắn kém chút liền muốn nhảy dựng lên.

Trương Dục trong lòng vui mừng, nói thầm một tiếng quả nhiên, hắn liền không tin sắc đẹp như thế, còn không thể đánh động người này.

Tuy có điểm tiếc hận, nhưng cái này hồ nữ nếu có thể vãn hồi Lữ Khiển Tề thái độ, cũng là đáng.

“Lữ đạo hữu, nguyên bản cái này hồ nữ cũng sẽ không, xuất hiện tại hôm nay đấu giá bên trong, là trương nào đó cố ý phân phó người an bài.”

“Cũng không biết, nàng có thể hay không để ngươi hài lòng?”

Lữ Khiển Tề xoay người nhìn lại, đôi mắt thâm trầm, “Lữ mỗ vốn còn kỳ quái, ta kia hồ nữ người hầu, như thế nào trốn nhanh như vậy, một điểm vết tích đều không có lưu lại… Nguyên lai, đúng là bị Tử Viên bắt tới.”

“Trương đạo hữu bắt Lữ mỗ người, bây giờ đưa đến đấu giá hội bên trên, để ta giá cao đập trở về, dùng cái này cho Lữ mỗ lấy lòng… A! Cái này thao tác, Lữ mỗ thật sự là bội phục rất!”

Nói đến về sau, sát khí bừng bừng!

Trương Dục…

Mộng!

Có ý tứ gì?

Cái này hồ nữ, là Lữ Khiển Tề người? Người này bởi vì vừa rồi bất mãn, cố ý đe doạ ta? !

Không đúng, không đúng!

Lữ Khiển Tề gì ngang phần, chính là Thiên Khải tông tông tử, không có gì bất ngờ xảy ra sẽ thành, đời tiếp theo Thiên Khải tông tông chủ.

Nhân vật như vậy, tuyệt sẽ không làm như vậy, bại hoại tự thân danh dự sự tình.

Nói cách khác, hắn lời nói là thật? Cái này hồ nữ, chính là vừa rồi hắn nói qua, chạy thoát về sau nhớ mãi không quên cái kia?

Cái này cũng khó trách, nếu là hắn, chỉ sợ cũng phải cơm nước không vào… Không, đây không phải trọng điểm, trọng điểm là Lữ Khiển Tề hiện tại cho rằng, hắn

hồ nữ là ta bắt tới sau… Lại bán cho hắn… Loại này tao thao tác, là người bình thường làm được sao?

Đây quả thực là, đối Lữ Khiển Tề, đối Thiên Khải tông miệt thị cùng khiêu khích!

“Lữ đạo hữu, hiểu lầm, đều là hiểu lầm!” Trương Dục 1 trán mồ hôi lạnh, miệng khổ giống như là ăn hoàng liên, “Việc này, trương nào đó thực tế không biết rõ tình hình a…”

“Đủ!” Lữ Khiển Tề cười lạnh một tiếng, “Trương đạo hữu hôm nay chiêu đãi, khiến Lữ mỗ khắc sâu ấn tượng… Đợi hắn ngày, sẽ làm cho hồi báo.”

“Cái này hồ nữ bây giờ, đã bị đưa lên bàn đấu giá, kia Lữ mỗ đem nó mua xuống chính là… Nhưng có một chút, nếu có người,

Dám can đảm động nàng nửa điểm, Lữ mỗ cam đoan bất luận là ai, đều muốn hắn sinh tử lưỡng nan!”

Lấy Lữ Khiển Tề thân phận, nói loại lời này nhưng thật ra là có chút qua, nhưng cũng đủ để cho thấy, hắn đối cái này hồ nữ coi trọng!

Trương Dục vội vàng nói “Lữ đạo hữu yên tâm, tuyệt không việc này, tuyệt không việc này! Ta Tử Viên… Chưa từng sẽ động vật đấu giá nửa điểm!”

Lữ Khiển Tề không có lại nói tiếp, chỉ là nhìn chằm chằm, bên ngoài trên đài cao tên kia hồ nữ, mất mà được lại kinh hỉ, tách ra tâm hắn có che lấp, phẫn nộ.

Thế nhân đều biết, Thiên Khải tông đích truyền một mạch, tu luyện công pháp thần kỳ vô song, một khi cùng ngưỡng mộ trong lòng nữ tu kết làm đạo lữ, liền đối với lẫn nhau tu hành rất có ích lợi.

Thậm chí, nhưng trợ giúp nữ tu một bước lên trời, “Vợ bằng phu quý” !

Nhưng đây chỉ là mặt ngoài, việc này người được lợi lớn nhất, vĩnh viễn là Thiên Khải tông đích truyền tu sĩ, nhưng trong đó nội tình liền không đủ để vì ngoại nhân nói.

Nơi đây yếu điểm tên chính là, cái này “Ngưỡng mộ trong lòng” 2 chữ tuyệt không phải, cả 2 tình đầu ý hợp, lẫn nhau thích cùng các loại, mà là một loại đặc thù “Duyên phận” .

Có loại này “Duyên phận” nữ tu, xuất hiện tại trong phạm vi nhất định, tu luyện công pháp này Thiên Khải tông dòng chính tu sĩ, liền sẽ sinh ra cảm ứng.

Loại này xác suất thấp kinh người, Thiên Khải tông lịch đại tông chủ đích truyền, có thể chân chính gặp được, cũng tới tướng xứng đôi nữ tu, mười đời bên trong đều chưa hẳn có 1 cái. Đương nhiên, một khi thật gặp được, cùng nữ tử này đều là đạo lữ, nó chỗ tốt cũng lớn khó có thể tưởng tượng!

Mà trên đài tên này hồ nữ, chính là Lữ Khiển Tề mệnh trung chú định đạo lữ.

Cho nên, hắn mới một mực nhớ mãi không quên, cơ hồ phái ra trừ người hộ đạo bên ngoài tất cả dưới trướng, tại xung quanh khu vực điều tra.

Nếu không phải lo lắng động tĩnh quá lớn sẽ bị người bên ngoài phát giác, hoặc tự nhiên đâm ngang… Lữ Khiển Tề đã sớm kìm nén không được, điều mời Thiên Khải tông số lớn tu sĩ tràn vào Huyết Ma tông.

Cũng may, thượng thiên chung quy đãi hắn không tệ, cái này hồ nữ quanh đi quẩn lại, không ngờ trở lại trước mặt hắn.

Quả nhiên, đây là mệnh số!

Nàng là của ta, nhất định chính là ta.

So sánh vừa rồi, cỗ kia chuẩn bị “Sinh mà vì tiên” mệnh cách thiếu niên, hồ nữ tại Lữ Khiển Tề trong lòng phân lượng muốn nặng hơn nhiều.

Dù sao, hắn hiện tại còn không phải Thiên Khải tông tông chủ, cho dù thật đem thiếu niên kia mang về, lại có bao nhiêu chỗ tốt có thể về hắn?

Nhưng hồ nữ lại khác… Nàng liên quan đến lấy, Lữ Khiển Tề đại đạo tương lai, tuyệt đối không cho sơ thất.

Chu An mày nhăn lại, đôi mắt sáng tối chập chờn, nguyên tiêu, trời khải 2 tông quan hệ, cùng hắn cùng Lữ Khiển Tề không sai biệt lắm, có thể tính cũng địch cũng bạn, bù đắp nhau hai bên cùng ủng hộ, lại riêng phần mình trong lòng còn có cực lớn đề phòng

Là lấy, giữa lẫn nhau hiểu rõ, muốn so người bên ngoài rất được nhiều.

Tỉ như, Chu An liền biết, liên quan tới trời khải dòng chính một mạch, kết hợp đạo lữ trong đó một chút bí ẩn.

Dù không thể thấy được chu toàn, nhưng chỉ là một chút nội tình, liền đầy đủ để hắn đố kị vạn điểm!

Cái này Lữ Khiển Tề thật đúng là tốt số, lại thật có thể tìm tới cái kia, phù hợp tự thân “Đạo lữ” .

Không sai, nhìn thấy trên đài cao, kia hồ nữ lần đầu tiên, lại gặp được Lữ Khiển Tề phản ứng về sau, Chu An liền xác định điểm này.

Nếu không, bất quá chỉ là sắc đẹp mà thôi, chính là lại đẹp gấp 10 lần lại như thế nào? Tuyệt khó để nhất tâm hướng đạo tu hành Lữ Khiển Tề thất thố như vậy.

Đương nhiên, phần này thái độ cũng là cảnh cáo, lại nó

Bên trong đại bộ phận điểm đều là nhằm vào hắn… Nhưng lần này, Chu An không có ý định lại lui!

Như thế hồ nữ, ta Chu mỗ cũng thích, làm sao? Ngươi muốn cùng ta trở mặt? Trở mặt liền trở mặt!

Hừ! Quá khứ tuế nguyệt bên trong, nguyên tiêu, trời khải 2 tông ra tay đánh nhau sự tình, lại không phải chưa từng xảy ra.

Việc này, chính là náo về trong tông, sư tôn, lão tổ bọn người, cũng chắc chắn ủng hộ quyết định của hắn.

Cạnh tranh đã bắt đầu.

Hồ nữ chi bí ẩn tuy không người biết, nhưng chỉ nó mỹ mạo điểm này, liền đủ để dẫn động mọi người điên cuồng truy đuổi.

Đập trận bên trong, bầu không khí như lửa như nấu, giá cả một đường tiêu thăng.

“1,000 Tiên tinh!” Lữ Khiển Tề ra giá, liền như một chậu nước lạnh, trực tiếp giội tắt đại bộ phận điểm trong lòng người hỏa diễm.

Thanh âm quen thuộc, quen thuộc giá cả, quen thuộc bao sương.

Mọi người nhìn về phía số 6, trong lòng “Lộp bộp” một chút, vô ý thức thoảng qua một cái ý niệm trong đầu, “Lại tới…”

Vị này chẳng lẽ là bởi vì, vừa rồi “Bỏ lỡ” thiếu niên kia, trong lòng không cam lòng, cố ý phát tiết tới?

Đương nhiên, cái này buồn cười suy nghĩ, chỉ là đi một vòng liền a.

Đây chính là 1,000 Tiên tinh, trên dưới môi đụng một cái rất đơn giản, nhưng móc ra lại là 1 cái, hàng thật giá thật núi vàng!

Lão sắc phê? ! Trừ loại này thấy sắc liền mờ mắt hạng người, bọn hắn thực tế nghĩ không ra, ai sẽ cầm 1,000 Tiên tinh đến mua cái hồ nữ.

Cứ việc nàng đẹp như tiên nữ, như thần nữ hàng thế… Ừng ực ——

Mẹ nó!

Ta cũng muốn làm lão sắc phê, đều do nghèo khó hạn chế ta phát huy.

“1,500 Tiên tinh!” Lại một cái ghế lô bên trong, vang lên một tên tu sĩ trẻ tuổi, hô hấp dồn dập thanh âm.

Không cần nhìn biểu lộ liền biết, cái này tất nhiên đã là hắn giá quy định.

Quả nhiên sắc đẹp vào đầu, dễ nhất lên não.

“2,000 Tiên tinh!” Lữ Khiển Tề mặt không biểu tình mở miệng.

Lần này, đập trận an tĩnh xuống, không ai lại cùng hắn tranh.

1 viên Tiên tinh, liền có thể mua 1 cái, nữ tử cực kỳ mỹ lệ… 2,000… Kia thuần túy là điên!

Trương Dục không còn dám mở miệng nói chuyện, sợ bị đỗi bị đánh mặt, cũng không phải hắn tại sân nhà sợ, thực tế lão tổ tình huống không tốt, lại thêm cái này Lữ Khiển Tề, địa vị cao hơn hắn quá nhiều.

Chương Trinh, Chương Châu tỷ muội, sắc mặt một mảnh phức tạp, cứ việc các nàng tự cao tự đại, nhưng nhìn thấy kia hồ nữ lần đầu tiên lúc, cũng không thể không thừa nhận, riêng lấy sắc đẹp mà nói, các nàng đích xác hơi kém như vậy 1… Hai ba 4 trù? Nhưng túi da mỹ mạo thì có ích lợi gì, cái này Lữ Khiển Tề nổi danh bên ngoài, lại cũng chỉ là 1 cái người tầm thường!

Ngay tại hoàn toàn yên tĩnh bên trong, lại một thanh âm vang lên, “3,000 Tiên tinh.”

Bá ——

Một nháy mắt, mọi người nhìn sang, đều trợn to con mắt, mặt mũi tràn đầy rung động.

Chu An thần sắc bình tĩnh, khóe môi nhếch lên vẻ mỉm cười, nhìn mọi người một chút, cuối cùng cùng Lữ Khiển Tề nhìn nhau, hắn nháy mắt mấy cái, “Làm sao? Lữ huynh ngươi thích hồ nữ, liền không thể ta cũng thích rồi? Lại nói, nàng bây giờ là Tử Viên vật đấu giá, cùng ngươi cũng không có gì quan hệ.”

Lữ Khiển Tề mặt không biểu tình, “Chu An, ngươi rất tốt.”

Hắn thu hồi nhãn thần, hờ hững nói “4,000 Tiên tinh.”

Chu An mỉm cười nói “5,000.”

Đập trong tràng, tất cả mọi người ngốc, có chút xem không hiểu cái này thao tác…

】 làm sao số 6 trong rạp, có 2 người cạnh tương xuất giá, cho nên là bọn hắn một nhóm người bên trong, có 2 cái đều coi trọng cái này hồ nữ? !

5,000 Tiên tinh!

Tê ——

Ai có thể nói cho bọn hắn, là bọn hắn nghe lầm, hay là thế đạo này biến rồi? Lúc nào, 1 cái hồ nữ lại giá trị như thế giá trên trời rồi? !

Lữ Khiển Tề trong lòng trầm xuống, đã minh bạch Chu An nhất định là biết được, cái này hồ nữ đối với hắn chỗ mấu chốt, mới không tiếc xé rách da mặt, cũng muốn cùng hắn tranh đoạt.

Hắn đôi mắt thật sâu xem ra, “6,000 Tiên tinh!” Vừa nói xong, hắn nhìn về phía Chương Trinh, Chương Châu tỷ muội, “2 vị sư muội, không biết các ngươi có bao nhiêu Tiên tinh nơi tay? Lữ mỗ nguyện lấy 3 điểm lợi tức mượn tạm, lại nguyện thiếu 2 vị sư muội một cái nhân tình.”

Chương Trinh, Chương Châu tỷ muội chấn động trong lòng, có nháy mắt không biết làm sao, nhưng rất nhanh liền làm ra quyết định, từ Chương Trinh nói “. Lợi tức liền không cần, mời Lữ sư huynh nhớ được, hôm nay ân tình này thuận tiện. Tỷ muội ta 2 người, còn có 4,000 Tiên tinh, có thể mượn cho Lữ sư huynh.”

Đang khi nói chuyện, các nàng không nhìn Chu An, đem

1 viên nhẫn trữ vật giao cho Lữ Khiển Tề.

Trời khải mạnh nhất, nguyên tiêu thứ hai, nặng mây thứ ba.

So sánh cùng lão đại, lão nhị ở giữa âm thầm phân cao thấp, đối lão tam liên thủ áp chế, mới là bọn hắn giữa lẫn nhau lớn nhất ăn ý.

Nhất là, lấy Nguyên Tiêu tông nhất là qua điểm, vô luận từ tông môn lợi ích, hay là người thái độ lựa chọn, các nàng đều nguyện ý giao hảo Lữ Khiển Tề.

Đương nhiên, nếu có thể bởi vậy bốc lên, trời khải, nguyên tiêu ở giữa phân tranh, vậy liền không thể tốt hơn.

Lữ Khiển Tề chắp tay, “Đa tạ 2 vị sư muội, ngày sau Lữ mỗ tất có hồi báo.” Hắn tiếp nhận nhẫn trữ vật, trầm giọng nói “10,000 Tiên tinh!”

Đây là hắn mới báo giá, vang vọng Tử Viên trong ngoài, khiến vô số người nghẹn họng nhìn trân trối.

Lần thứ 2…

Trong vòng một ngày, lại xuất hiện 2 lần 10,000 Tiên tinh cạnh tranh giá trên trời, liền chỉ là tham dự trong đó, cũng cùng có vinh yên, ngày sau chí ít có thể cùng người nói khoác 800 năm!

Về phần có đáng giá hay không… Hiện tại vấn đề này, đã không ai suy nghĩ… Ai là đồ đần? Huống chi là có

thể, xuất ra 10,000 Tiên tinh đại hào khách.

Đừng quản vì cái gì, người ta nguyện ý mua, liền đại biểu cái này hồ nữ khẳng định giá trị!

Lữ Khiển Tề mặt không biểu tình, đôi mắt lạnh lẽo, “Chu An, ngươi có thể kế tiếp theo cùng ta tranh… Nhưng ngươi biết, ta sẽ không dừng tay… Ta thắng, ngươi có thể nghĩ biện pháp kế tiếp theo phá hư, nhưng ngươi như chiếm ta người… Lần này Huyết Ma quan bên trong, ngươi ta liền chỉ có một người, có thể còn sống rời đi.”

Chu An mi tâm nhảy một cái, nhưng khóe miệng của hắn tiếu dung, lại trở nên càng thêm xán lạn, chậm rãi nói “Lữ huynh cho rằng, ta coi là thật sợ ngươi sao?”

“Chỉ 1 người có thể sống lấy rời đi, kia người này, tất nhiên là ta!”

Đúng lúc này, một thanh âm đột nhiên từ bên ngoài truyền đến, “11,000 Tiên tinh.”

Bá ——

Kiếm này giương nỏ tấm, mọi người trong lòng kiềm chế, cảm thấy khó mà thở dốc khủng bố bầu không khí, lập tức im bặt mà dừng.

Trương Dục, chương thị tỷ muội bọn người, sắc mặt lập tức trở nên vô song đặc sắc.

Lữ Khiển Tề, Chu An 2 cái này thiên chi kiêu tử, chú

định sẽ tại tương lai hiển lộ tài năng, hoành ép đương thời hạng người, vì một cái hồ nữ không tiếc đại giới, thậm chí lấy cái chết tương bác bản này liền đầy đủ nổ tung… Ai có thể nghĩ tới, lại còn có người dám chặn ngang một tay…

Mà lại, thanh âm này nghe cũng rất quen tai.

Tử Viên trong ngoài, càng là hoàn toàn tĩnh mịch, chính là một cây châm rơi trên mặt đất, cũng có thể nghe rõ ràng.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1092 : Muốn giết người

Đến rồi!

Lại tới!

Thứ 100 số bảy mươi bảy bao sương… Tê ——

Vị này, đến cùng lai lịch gì, tiền của hắn không phải tiền sao? Mà lại, vì cái gì luôn cùng số 6 bao sương đối nghịch? 10,000 Tiên tinh vốn dĩ là giá trên trời, nhưng lúc này mọi người mới biết được, như thế nào thiên ngoại hữu thiên.

Bá ——

Lữ Khiển Tề bỗng nhiên đứng dậy, đi tới bao sương linh bích trước đó, nó là lấy đặc thù linh tinh chế tác mà thành, có thể nhìn thanh bên ngoài hết thảy, đối nội thì là đen kịt một màu.

Phất tay áo vung lên, cường đại tu vi khí cơ tóe bộc phát, linh bích ầm vang vỡ nát, hắn thân ảnh nhất thời xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Cái này biến cố, lập tức đánh vỡ đập trong sân tĩnh mịch, vô số mắt người thần xem ra, tiếp lấy sắc mặt đại biến.

“Thiên Khải tông, tông tử Lữ Khiển Tề!”

“Không sai, chính là người này, 6 năm trước Thiên Khải tông sắc phong đại điển, tại hạ từng xa xa gặp qua người này một mặt.”

“Ra giá cạnh đoạt đúng là hắn… Ngay cả tiếp theo 2 lần, đều bị người từ đó cản trở, đây chính là đem hắn cho đắc tội hung ác!”

Lữ Khiển Tề cũng không để ý tới, giờ phút này giữa sân xì xào bàn tán, hắn đôi mắt như điện, gắt gao nhìn chằm chằm thứ 100 số bảy mươi bảy bao sương, trầm giọng nói “Cái này hồ nữ, vốn là Lữ mỗ chi nô bộc, trước đây không lâu thoát đi, bởi vì liên lụy đến ta Thiên Khải tông một cọc bí sự, là lấy Lữ mỗ tất yếu đem nó thu hồi.”

Hơi dừng một chút, hắn chắp tay, “Như các hạ nguyện ý lui nhường một bước, Lữ mỗ vô cùng cảm kích, trước đó đủ loại như vậy xóa bỏ, như thế nào?”

Đương nhiên, đây chỉ là nói một chút mà thôi.

Xóa bỏ? Không có khả năng!

Từ hắn đem “Sinh mà vì tiên” sự tình, nói cho người hộ đạo bắt đầu, thiếu niên kia cũng chỉ có thể, trở thành Thiên Khải tông con mồi.

Ai đụng, ai chết!

Tử Viên đại chưởng quỹ dẫn người lao ra, nhưng nhìn lấy trước mắt một màn, hắn thực tế không biết nên như thế nào cho phải?

Xấu hay không quy củ? Đương nhiên hỏng a!

Cái này đạp ngựa, muốn người người đều học một tay, Tử Viên còn làm cái rắm đấu giá, tất cả mọi người ỷ thế hiếp người, nắm tay người nào lớn ai mua đi tốt rồi?

Nhưng mấu chốt là, coi như Lữ Khiển Tề phá hư quy củ, trước mặt mọi người vung Tử Viên cái tát, hắn cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ… Trở mặt? Đừng làm rộn!

Hắn là cái thá gì? Tử Viên đại chưởng quỹ đối tự thân, luôn luôn đều có rất tinh chuẩn nhận biết.

“Đại chưởng quỹ, lui ra!” Ngay tại hắn tình thế khó xử, như ngồi bàn chông lúc, Trương Dục đột nhiên xuất hiện tại mọi người trong tầm mắt.

Hắn thở sâu, gạt ra tiếu dung, “Lữ đạo hữu đã như vậy sự tình, đối ta làm qua nói rõ… Khục! Hắn chỉ là nhất thời xúc động cử chỉ, các vị không cần để ý.”

Đại chưởng quỹ nghe vậy, lập tức như được đại xá, tranh thủ thời gian dẫn người liền đi.

Mặc dù rất xấu hổ, là người đều biết, đây là bù lấy cớ, nhưng thế cục này có khối tấm màn che cũng không tệ, còn muốn cái gì?

Dù sao đều không cần mặt, dứt khoát người tốt làm đến cùng, Trương Dục đối 177 hào bao sương chắp tay, nói “. Vị quý khách kia, Lữ đạo hữu lời nói là thật, cái này hồ

nữ vốn là nô bộc của hắn, bởi vì một chút ngoài ý muốn mới xuất hiện tại Tử Viên bên trong.”

“Trên thực tế, nếu không phải bởi vì cái này hồ nữ, đã leo lên bàn đấu giá, Tử Viên sớm

Liền đem người 2 tay hoàn trả. Là lấy, còn xin đạo hữu lui nhường một bước, Tử Viên nguyện nhận quý khách một phần ân tình, dù sao cũng tốt hơn để mọi người cùng nhau làm khó, Trương Dục ở đây bái tạ.”

Một đoạn văn, nói có lý có cứ, chỉ ra sự tình chân tướng, đã cho Lữ Khiển Tề lời nói làm học thuộc lòng, lại cho thấy tự thân thái độ.

Cái này Trương Dục, cũng không phải là người ngu, nếu không hôm nay cũng không có tư cách xuất hiện tại cái này bên trong, chỉ là chuyện hôm nay tình biến hóa đủ loại, quả thực khiến người bất ngờ.

Tử Viên phương diện mở miệng, lại có Lữ Khiển Tề “Phá bích” mà ra, nhìn như chắp tay nói tạ, kì thực giấu giếm uy hiếp… Liền cục diện này, 177 hào bao sương cũng nên yên tĩnh đi?

Dù sao, lại muốn tranh hạ đi, nhưng chính là đánh Tử Viên cùng Lữ Khiển Tề 2 phe mặt.

Tử Viên không nói đến, việc này không có tìm bổ lý do, nhưng Lữ Khiển Tề thân phận tại kia bày biện đâu? Ai có thể không kiêng kị!

Cho bậc thang không dưới đó chính là triệt để vạch mặt,

đối mặt quái vật khổng lồ Thiên Khải tông, tuyệt đối muốn chết!

Một mảnh yên lặng, vô số ánh mắt hội tụ lúc, 177 hào bao sương bên trong, truyền ra 1 đạo bình tĩnh thanh âm, “Nô bộc của ngươi? Nói cách khác, là ngươi bắt nàng, đả thương nàng? Rất tốt.”

Thanh âm rất bình tĩnh, rất đạm mạc, cơ hồ không có gì tâm tình chập chờn, lại làm cho mỗi người nghe tới nháy mắt, đều có thể cảm nhận được cất giấu trong đó lửa giận.

Như phía dưới mặt đất nham tương, cứ việc trầm mặc không hiện, lại không giờ khắc nào không tại phun trào, chấn động, đủ để hủy thiên diệt địa lực lượng kinh khủng.

Rất nhanh, thứ 100 số bảy mươi bảy cửa bao sương mở ra, Chu Hạ đi tới, hắn kiên trì xuất hiện ở trước mắt mọi người, lớn tiếng nói “La công tử có lời, đập trận bên trong người trả giá cao được, như Lữ Khiển Tề đạo hữu không còn dám ra giá, liền mời ngươi… Cút ngay!”

Bá ——

Trương Dục biểu lộ cứng đờ,

Lữ Khiển Tề đáy mắt, sát cơ tăng vọt.

Ngắn ngủi yên tĩnh, sau một khắc toàn bộ đập trận, “Oanh” một tiếng sôi trào, vô số tu sĩ mặt mũi tràn đầy rung động, khó có thể tin.

Cứng rắn, trực tiếp cứng rắn!

Kêu gọi để Lữ Khiển Tề lăn, đây chính là không cho một điểm mặt mũi, thậm chí có thể nói, hoàn toàn không có đem hắn xem ở mắt bên trong…

Đây rốt cuộc, là nơi nào đến nhân vật, coi là thật cường thế, bá đạo đến cực điểm!

“Tốt! Tốt!” Lữ Khiển Tề giận quá thành cười, sát cơ lộ ra, “Này hồ nữ, liên quan đến Thiên Khải tông bí ẩn, các hạ khăng khăng như thế, hiển nhiên lòng mang ý đồ xấu.”

“Ta lấy Thiên Khải tông tông tử thân phận cam đoan, bất luận ngươi là ai, ngươi có gì bối cảnh, lai lịch, đều muốn vì thế trả giá đắt!”

“Ai như dám can đảm giúp ngươi, chính là đối địch với Thiên Khải tông, vô luận dính đến ai, đều tuyệt không khinh xuất tha thứ!” Hắn lạnh lùng ánh mắt, đảo qua xung quanh.

Tất cả mọi người, trong lòng hung hăng nhảy một cái, thuyết pháp này đơn giản giải thích một chút chính là —— tiểu tử, ngươi chết chắc, ai cũng không gánh nổi ngươi!

Quả nhiên không hổ là Thiên Khải tông, có thể cùng Huyết Ma tông ganh đua cao thấp đỉnh cấp tông phái, kỳ tông tử khí diễm, lực lượng,

Đều làm người chấn kinh.

Trong lúc nhất thời, mọi người lại nhìn về phía 177 hào bao sương lúc, ánh mắt liền trở nên quỷ dị, thậm chí là một tia trào phúng.

‘Không biết trời cao đất rộng, thật sự cho rằng nhiều tiền liền có thể muốn làm gì thì làm, cũng phải nhìn ngươi có gì phần chia đều lượng, dám cùng Thiên Khải tông là địch…’

Còn có người, ánh mắt nhìn về phía Chu Hạ, kia giọng mỉa mai, cười lạnh, nửa điểm không thêm che lấp.

“Bao sương bên trong người, có lẽ còn có mấy điểm ỷ vào, nhưng ngươi Chu Hạ có cái gì? Chỉ là 1 cái hạ phẩm trưởng lão mà thôi, lại cũng dám nói như vậy. Dù chỉ là thuật lại, liền một câu nói kia, liền đã có đường đến chỗ chết!”

“Ai biết? Hoặc là bị điên đi, lại hoặc bị quản chế tại người? Nhưng cái này không trọng yếu, trọng yếu chính là người này chết chắc.”

Mà trong đó, khoái ý nhất, mong đợi nhất, không thể nghi ngờ là vương chấn dương Vương trưởng lão.

Hắn không cam tâm rời đi, bây giờ còn lưu tại Tử Viên bên trong, đang đứng tại đám người bên trong, một mặt hưng phấn, đắc ý nhìn về phía Chu Hạ.

“A —— đây chính là ngươi ôm đùi? Thứ gì, 1 cái không biết trời cao đất rộng tiểu bối, ỷ có điểm tiền bạc, liền dám không kiêng nể gì cả! Chờ hắn không may, ngươi

Chu Hạ cũng đừng nghĩ có kết cục tốt… Xem thường ta? Cùng ta phân rõ giới hạn? Kia không thể tốt hơn, vua ta người nào đó liền trừng to mắt, nhìn 2 người các ngươI chết như thế nào!”

Chu Hạ trong lòng căng lên, sắc mặt có chút tái nhợt, nhưng hắn biết rõ, từ cung kính lĩnh mệnh, xuất hiện ở trước mắt mọi người bắt đầu, hắn liền đã không có đường lui.

Nhị tổ sẽ bảo trụ ta đi? Đúng, nhất định sẽ!

Lữ Khiển Tề là rất lợi hại, nhưng hắn còn không phải Thiên Khải tông tông chủ, coi như thật thành cung chủ, đỉnh đầu còn có cái lão tổ. Mà nhị tổ, thế nhưng là Huyết Ma lão tổ, đều thân cận lôi kéo tồn tại… Cùng Thiên Khải tông lão tổ, đều là bình khởi bình tọa.

Vừa nghĩ đến đây, trong lòng hắn đại định, lớn tiếng nói “Lữ đạo hữu làm gì nhiều lời? Hôm nay Tử Viên cạnh tranh, người trả giá cao được!”

“Về phần uy hiếp, cái này bên trong là Huyết Ma quan, chính là ta Huyết Ma tông sơn môn chỗ, không phải ngươi Thiên Khải tông đùa nghịch uy phong địa phương!”

Vò đã mẻ không sợ rơi, hắn không thèm đếm xỉa.

Lữ Khiển Tề đôi mắt uy nghiêm, rơi vào Chu Hạ trên thân, “So nhiều tiền? Chỉ bằng các ngươi, lấy cái gì cùng ta so! Hôm nay liền để ngươi biết, như thế nào trời khải chi danh? !”

Hắn đảo qua 4 phương, trầm giọng nói “Ta lấy Thiên Khải tông tông tử thân phận, hôm nay công khai hướng các vị mượn tạm, lợi tức 3 điểm, chậm nhất trong vòng ba tháng trả lại, nguyện mượn tạm Tiên tinh cùng Lữ mỗ người, mời lên đến đây.”

Ngắn ngủi yên tĩnh, đập trong tràng một nháy mắt, liền có vô số người mở miệng.

“Lữ tông tử, tại hạ hoàng núi tông tại kỳ, nguyện cho mượn 1,000 Tiên tinh!”

“Đông hưng giáo Tả hộ pháp tôn khánh, nguyện mượn tông tử 2,000 Tiên tinh!”

“Tại hạ sương mù sông tán nhân, cùng Thiên Khải tông tuần quân trưởng lão tương giao tâm đầu ý hợp, nguyện không ràng buộc cấp cho lữ tông tử Tiên tinh 800.”

Một lời rơi, người đi theo vô số kể.

Hôm nay là công khai mượn tạm, có Lữ Khiển Tề thân phận đảm bảo, vô luận như thế nào Thiên Khải tông đều sẽ nhận nợ. Đây là một bút không có chút nào nguy hiểm đầu tư. Cho dù không đề cập tới hồi báo, liền chỉ là có thể được đến mấy điểm, đến từ Lữ Khiển Tề tán thành, đều là rất có lời một sự kiện.

Trong chốc lát, chỗ hội tụ Tiên tinh, đâu chỉ 100,000 số lượng!

Lữ Khiển Tề trên mặt, một lần nữa lộ ra tiếu dung, hắn

đương nhiên biết làm như vậy, có lẽ sẽ dẫn phát phiền phức.

Lại khoản này mượn tạm, cũng có thể là để Thiên Khải tông bên trong, những cái kia không phục hắn người thừa cơ nổi lên.

Nhưng hắn cũng không thèm để ý, hôm nay vô luận như thế nào, cái này hồ nữ đều phải cầm xuống!

Lữ Khiển Tề ngẩng đầu, căn bản không nhìn đứng ở bên ngoài Chu Hạ, chỉ là Huyết Ma tông hạ phẩm trưởng lão, 1 viên nước cờ thua thôi, không cùng hắn đối thoại tư cách.

Đôi mắt lạnh lùng, nhìn qua 177 hào bao sương, Lữ Khiển Tề lưng eo thẳng tắp, đôi mắt ở trên cao nhìn xuống, “100,000 Tiên tinh, có đủ hay không?”

Mọi người kích động, hô hấp thô trọng khuôn mặt đỏ lên, giờ phút này lại có một loại, chứng kiến lịch sử cảm giác.

100,000 Tiên tinh…

Chỉ là nghĩ một hồi, đều cảm thấy nhiệt huyết xông lên đầu, muốn ngất đi.

Mạnh! Hào! Uy! Mãnh!

Đây mới thực sự là cường thế, bá đạo a, nhàn nhạt một câu, 100,000 Tiên tinh ném ra, đủ đem 1 cái hồ lớn cho lấp đầy?

Ai có thể ngăn cản? Ai dám cản!

Đúng lúc này, cười lạnh một tiếng vang lên, 177 hào trong rạp, kia bình tĩnh thanh âm truyền ra, “Lữ Khiển Tề, hôm nay bất luận ngươi ra giá bao nhiêu, ta đều nhiều ngươi 10,000.”

“Cái này hồ nữ, hôm nay ngươi mang không đi.”

Thanh Sắt Sa lão tổ cung kính đứng ở bên cạnh, hắn nhìn xem tựa ở ghế dựa mềm bên trên, thần sắc hờ hững đôi mắt băng hàn La Quan, đột nhiên rùng mình một cái.

Hắn đã sớm đoán được, từ La Quan phái Chu Hạ ra ngoài bắt đầu, hắn ngay tại đào hố.

Vị này tiên thiên thần chỉ, là cố ý khích giận Lữ Khiển Tề… Hắn muốn giết người!

Thiên Khải tông tông tử…

Tê!

Lấy Thanh Sắt Sa lão tổ thân phận, động ý niệm này lúc, đều cảm thấy một trận tê cả da đầu, chua thoải mái vạn điểm.

Nhưng chợt, chính là mong mỏi mãnh liệt, hưng phấn!

Thiên Khải tông tông tử? Rất ngưu bức sao? Hừ! Cùng nhà ta tôn thượng so sánh, ngươi là cái thá gì.

Thật trêu đến tôn thượng xuất thủ, ngươi toàn bộ Thiên Khải tông, đều muốn bị trực tiếp lau đi!

Thanh Sắt Sa lão tổ đoán không lầm, La Quan đích xác muốn giết người, từ nhìn thấy trên đài cao, kia bị giam giữ hồ nữ một khắc kia trở đi.

Đồ Thanh!

Cứ việc nàng khí tức, thậm chí đầu lông mày đuôi mắt, chỗ rất nhỏ đều có một tia biến hóa, nhưng nàng khí tức La Quan sẽ không nhìn lầm.

Nữ nhân của hắn, ai động ai chết!

Thiên Khải tông tông tử, thứ chó má gì!

Về phần sự tình làm lớn chuyện, phải thu xếp như thế nào?

A!

Hôm nay tại cái này Huyết Ma quan bên trong, La Quan không sợ hãi.

Liền đem trời xuyên phá, lại như thế nào? !

Có lẽ, Huyết Ma lão tổ còn phải cảm tạ hắn, giúp một đại ân.

Dù sao như không có kinh đào hải lãng, lại há có thể dẫn xuất đáy nước phía dưới, những cái kia thâm tàng những cái kia cá lớn.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1093 : Đại trưởng lão

Bất luận ra giá bao nhiêu, đều nhiều ngươi 10,000!

Lời ấy trịch địa hữu thanh, dư âm quanh quẩn bên tai, thẳng mọi người nghẹn họng nhìn trân trối, não hải ở giữa “Ầm ầm” như vạn mã bôn đằng.

Cái này đã không phải “Cuồng” có thể hình dung, quả thực là không có coi Lữ Khiển Tề là người nhìn, mà càng sâu tầng 1 ý tứ —— Thiên Khải tông? Thứ gì? Chưa từng nghe qua!

Lữ Khiển Tề sắc mặt so đớp cứt càng khó coi hơn, hắn đường đường Thiên Khải tông tông tử, cũng không dám như thế thổi ngưu bức, ngươi thật sự là muốn chết.

Đúng lúc này, cười lạnh một tiếng bỗng dưng vang lên, “Nơi nào đến cuồng đồ? Dám tại ta Tử Viên giương oai, coi là thật làm càn!”

Bá ——

Một thân ảnh, xuất hiện ở trong sân, hẹn ngoài 50 tuổi bộ dáng, tóc mai điểm bạc, người mặc một bộ xích hồng sắc rộng lớn trường bào.

Vĩnh hằng cảnh đỉnh phong khí tức, như kinh đào hải lãng càn quét 4 phương, nhưng càng kinh người lại là, kia quanh quẩn nó quanh thân ở giữa, từng sợi bất diệt

ý cảnh… Như sơn hải đại thế tận về bản thân, nhất niệm thiên địa băng, quét ngang thập phương địch!

Trương Dục một chút nhảy dựng lên, “Phù phù” quỳ xuống đất, “Huyền tôn dục, bái kiến Đại trưởng lão!”

Không biết trốn đến đi đâu đại chưởng quỹ, lúc này mang theo một đám Tử Viên tu sĩ, lít nha lít nhít quỳ đầy một chỗ, “Thuộc hạ các loại, bái kiến Đại trưởng lão!”

Đập trận tĩnh lặng, muôn người chú ý, kia từng đạo ánh mắt bên trong, hiện ra kính sợ, chấn kinh cùng chần chờ.

‘Không phải nói, Đại trưởng lão bị cường địch trọng thương, tình cảnh không ổn đang lúc bế quan sao? Làm sao bây giờ khí cơ, lại so trước đó càng kinh khủng rồi?’

Cùng loại suy nghĩ, từ đáy lòng của mọi người hiện lên, cũng không dám biểu lộ nửa điểm, nhao nhao cúi đầu lấy đồng hồ cung kính.

Nhưng Lữ Khiển Tề, Chu An bọn người, giờ phút này lại phát giác được cái gì, “Lại tổn thương nặng như vậy, ngay cả đại đạo đều đã đoạn tuyệt sao?” Chính là bỏ đại đạo, triệt để đoạn tuyệt phía trước con đường, mới nửa ngưng bất diệt xương… Cũng như thế, nửa bước bất diệt chi cảnh.

“Đứng lên đi!” Đại trưởng lão mặt không biểu tình mở miệng, lại lạnh lùng nhìn lướt qua Trương Dục, đáy mắt đều là hờ hững.

Đồ vô dụng, muốn cùng người kết giao cũng sẽ không? Ta Huyết Ma tông chính là ma đạo, khi nào cần cùng người giảng quy củ.

Hắn nhìn về phía Lữ Khiển Tề, khóe miệng lộ ra vẻ tươi cười, “Lữ đạo hữu, mấy năm trước Thiên Khải tông Nhất Biệt, hôm nay gặp lại không ngờ phá cảnh vĩnh hằng, quả nhiên là thiên tư trác tuyệt, khiến người khâm phục không thôi.”

Lữ Khiển Tề ánh mắt chớp lên, chắp tay nói “Đại trưởng lão quá khen, vãn bối hậu học kết thúc tiến vào, cùng ngài so sánh kém xa vậy.”

Vĩnh hằng cảnh đỉnh phong Đại trưởng lão, hắn nửa điểm không sợ. Có thể trảm đi tự thân đại đạo, cầu được nửa cỗ bất diệt xương Đại trưởng lão, liền cần thận trọng mà đối đãi. Hắn như triêu dương mọc lên ở phương đông, tương lai bất khả hạn lượng, kính cái này mộ bên trong xương khô 3 điểm lại như thế nào?

Đại trưởng lão cười một tiếng, ngữ khí thân cận, “Ngươi ta đều là vĩnh hằng chi cảnh, tự nhiên ngang hàng khách quan, đây là thiên hạ chí lý.”

“Hôm nay, Lữ đạo hữu cùng các vị quý tộc, tuấn kiệt đến ta Tử Viên chính là Trương gia may mắn, lão phu bế quan không biết trong nhà lại phái 1 tiểu bối đến đây chiêu đãi, quả thực thất lễ. Càng không ngờ đến, lại có cuồng vọng tà đạo chi đồ, dám can đảm ở này làm càn, quấy Lữ đạo hữu chỗ xin hãy tha lỗi.”

Đại trưởng lão đảo qua mọi người, đôi mắt bễ nghễ, bất

diệt ý cảnh phun trào, như viễn cổ thần ma giáng lâm, trấn áp một phương thiên địa.

“Hôm nay, lão phu liền làm chủ, đem này hồ nữ xong

Bích quy Triệu, trả lại cho Lữ đạo hữu. Lại, mạo phạm Lữ đạo hữu, bất kính trời khải chi uy cuồng bội người, cũng sẽ vì này trả giá đắt.”

Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía 177 hào bao sương, “Liền do lão phu xuất thủ, đem người này trấn áp, quỳ ở Lữ đạo hữu trước người, mặc cho đạo hữu xử trí.”

Lữ Khiển Tề biết rõ, lão quỷ này hôm nay là cố ý kết giao, không tiếc tự hạ thân phận, bán hắn một phần ân tình.

Nhưng đừng nói, tư vị này đích xác chua thoải mái, dù sao cũng là nửa cỗ bất diệt xương, phóng nhãn tứ tông chi địa đều đã tính đỉnh cao nhất cường giả!

Dư quang nhìn lướt qua Chu An, Lữ Khiển Tề chắp tay, mỉm cười nói “Nếu như thế, liền làm phiền Đại trưởng lão.”

“Ha ha ha! Việc này vốn nên từ lão phu xuất thủ, hướng Lữ đạo hữu bồi tội, càng làm cho thế gian hạng giá áo túi cơm biết, vĩnh hằng chi uy không dung xúc phạm!”

Bá ——

Đại trưởng lão một bước phóng ra, liền đã đi tới Chu Hạ trước người, “Lăn đi!”

Hắn phất tay áo vung lên, bất diệt ý cảnh chấn động, nháy mắt hư không vén sóng lớn, bộc phát ra “Ầm ầm” phô thiên cái địa lực lượng hủy diệt.

Hôm nay xuất thủ, vốn là phá hư quy củ, mất thể diện.

Nếu như thế, dứt khoát đem ân tình đưa đến ngọn nguồn, bất quá là cái không có gì nền móng hạ phẩm trưởng lão thôi. Ngay cả trong rạp người, hắn cũng sẽ không bỏ qua, huống chi cái này cáo mượn oai hùm chó con? Trực tiếp đánh giết, cũng không có người dám nói thêm cái gì.

Chu Hạ sắc mặt, trở nên trắng bệch trong nháy mắt, lúc này chỉ là một cái suy nghĩ —— mệnh ta thôi rồi!

Đại trưởng lão xuất thủ, bất diệt ý cảnh thi triển, hắn trực tiếp liền bị trấn áp, chỉ có thể mắt trợn tròn chờ đợi tử vong giáng lâm.

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, cuồng bạo lực lượng đem Chu Hạ đánh bay ra ngoài, hắn “Oa” một tiếng phun ra máu tươi, cảm giác xương cốt đoạn mất tận mấy cái.

Đau, rất đau!

Nhưng trên mặt hắn lại tràn đầy cuồng hỉ, đau đã nói lên còn chưa có chết a.

Giữa sân, bây giờ lại nhiều một thân ảnh, lại là cái lưng

eo có chút còng lưng, mặt mũi nhăn nheo lão giả.

Nhìn lại một thân khí cơ không hiện, giống như là một trận gió liền có thể thổi ngã, nhưng hôm nay mọi người trông lại ánh mắt, lại tràn ngập kính sợ.

Vừa rồi, chính là này nhân sinh chết lằn ranh đột nhiên xuất thủ, cứu Chu Hạ một mạng, lại 1 chưởng liền ngạnh sinh sinh bức lui Đại trưởng lão.

Hẳn là, chính là Bất Diệt cảnh? !

Tê ——

Vốn cho rằng ngươi là trang bức thành ngu xuẩn, lại không nghĩ rằng, nguyên lai ngươi là thực ngưu bức… Nhìn trước mắt 1 bộ quần áo điệu thấp, người hầu bộ dáng lão gia hỏa, mọi người sắc mặt biến rồi lại biến, lại nhìn về phía 177 hào bao sương ánh mắt, liền tràn ngập chấn kinh cùng kiêng kị.

Chu An nhếch miệng lên, lộ ra một tia thống khoái, ý mừng.

Đây thật là niềm vui ngoài ý muốn!

Nếu có thể sống chết mặc bây, nhìn Long Hổ tranh đấu, tất nhiên là không thể tốt hơn.

Cho nên giờ phút này, hắn thật sự là ước gì, cái này trong rạp cất giấu một đầu Chân Long, diệt Lữ Khiển Tề

Phách lối khí diễm.

Còn mẹ hắn hai người chúng ta, chỉ có 1 cái có thể còn sống rời đi? Nhìn đem ngươi ngưu bức!

“Các hạ là ai? Cần phải hiểu rõ, hôm nay như cùng lão phu động thủ, chính là cùng Huyết Ma, trời khải 2 tông là địch!” Đại trưởng lão gầm thét, màu đỏ khoan bào phồng lên, sát khí bừng bừng đôi mắt lạnh lùng.

Nhưng trên thực tế, chỉ có chính hắn biết, kia giấu ở bên trong ống tay áo bàn tay, lúc này chính run nhè nhẹ.

Kẻ địch khó chơi!

Đáng ghét, Huyết Ma quan bên trong khi nào, lại nhiều như thế 1 vị, hoàn toàn xa lạ Bất Diệt cảnh cường giả? Vậy cái này trong rạp chủ nhân chân chính, lại sẽ là gì ngang phần?

Đại trưởng lão có chút nha, hắn phát hiện mình tựa hồ tính sai một chút sự tình.

Hôm nay khí thế như hồng, 1 cước đạp lên, đại khái là khối tấm sắt.

Nhưng hôm nay cục diện này, chẳng lẽ còn có thể thấy tình thế không ổn, lòng bàn chân bôi dầu? Thật gánh không nổi người kia!

Duy nhất để hắn có lực lượng, chính là nơi đây chính là Huyết Ma quan, có lão tổ trấn áp tại đây.

Hắn thân là Huyết Ma tông Đại trưởng lão, ai dám thật

động đến hắn? !

Thanh nha mặt không biểu tình, lạnh lùng nói “Công tử nhà ta nói, ai dám động đến cái này hồ nữ nửa điểm, liền chặt hắn móng vuốt.”

Một câu, thái độ hiển thị rõ.

Huyết Ma, trời khải lại như thế nào? Hết thảy xéo đi!

Hoa ——

Đầy đình xôn xao, kia chật vật không thôi, hốt hoảng trốn hướng 4 phía mọi người, giờ phút này cũng không nhịn được quay đầu, nhìn thoáng qua giữa không trung lão bộc, lại nhìn về phía 177 hào bao sương lúc, ánh mắt bên trong sợ hãi, hãi nhiên, đã là cơ hồ no bạo hốc mắt.

Hôm nay người tới, đến cùng thần thánh phương nào? Nhìn điệu bộ này, liền không sợ thật chọc thủng cả bầu trời?

Dù sao nơi đây là Huyết Ma quan, chính là tứ tông người mạnh nhất, Huyết Ma lão tổ bế quan trấn áp chi địa, như thật dẫn xuất tôn này lão ma, ai có thể là nó địch thủ? Kết quả tốt nhất, sợ cũng là bị rút khô máu tủy, nghiền xương thành tro!

Chớ hoài nghi, Huyết Ma lão tổ rất sớm trước kia, liền làm qua những chuyện tương tự, nó hung danh lan xa tuyệt không phải nói một chút mà thôi.

Đại trường lão sắc mặt một trận thanh bạch, đâm lao phải theo lao, chỉ có thể cắn răng rống to, “Tốt! Lão phu cũng phải nhìn, tại cái này Huyết Ma quan bên trong, các hạ ý muốn như thế nào!”

Oanh ——

Hắn một bước phóng ra, quanh thân huyết quang trùng thiên, có ăn mòn, uy hiếp, kịch độc rất nhiều đặc tính.

Từng tia từng sợi bất diệt ý cảnh sôi trào, đã xem nửa bước Bất Diệt cảnh tu vi, không giữ lại chút nào bộc phát.

Không phải hắn không có thâm trầm, đi lên liền mở lớn, thực tế đối diện lão già, rất có thể là 1 tôn chân chính Bất Diệt cảnh.

Không liều mạng xuất thủ, hắn sợ mình vừa qua đi, liền bị 1 cước đạp bay, vậy đơn giản mất mặt đến cực điểm.

Thanh nha cười lạnh một tiếng, một bước hướng về phía trước đạp xuống, sau một khắc 2 thân ảnh, trực tiếp chém giết cùng một chỗ.

Bất diệt ý cảnh lẫn nhau va chạm, oanh sát, khủng bố đến cực điểm lực lượng, sát na quét sạch tứ phương,

Chỗ đi qua, hết thảy đều thành bột mịn, mọi người điên cuồng nuốt nước miếng, liều mạng hướng ngoại chạy.

Lữ Khiển Tề thân ảnh khẽ động, liền xuất hiện tại đài cao

Bên trên, đang muốn đánh nát lồng giam lúc, Chu An giống như cười mà không phải cười khuôn mặt, xuất hiện trong tầm mắt.

“Chu An, ngươi coi là thật muốn cùng ta không chết không thôi?” Lữ Khiển Tề gầm nhẹ.

Chu An thản nhiên nói “Lữ huynh, hôm nay lúc này, cảnh tượng như vậy phía dưới, ngươi cần gì phải nói nhảm nữa? Cái này hồ nữ, ta đoạn sẽ không để cho ngươi mang đi.”

“Ngươi muốn chết!” Lữ Khiển Tề đưa tay, khí tức cuồng bạo sát na sôi trào.

Thiên Khải tông thần thông, hướng lấy uy lực vô tận, sát phạt kinh người mà lấy xưng. Giờ phút này còn chưa xuất thủ, liền đã có quét sạch tứ phương, thế tồi khô lạp hủ.

Nhưng Chu An chỉ là một cái động tác, liền để Lữ Khiển Tề cứng tại nguyên địa, hắn 5 ngón tay hư trương, xa xa khóa chặt trong lồng hồ nữ, mỉm cười nói “Lữ huynh nên biết, Chu mỗ trước đây không lâu, mới tu thành nguyên tiêu bí mật bất truyền 5 âm thủ, am hiểu nhất tỏa hồn đoạt phách, nếu ngươi ta động thủ, cái này hồ nữ như bị tác động đến, sợ là trực tiếp liền muốn hương tiêu ngọc vẫn, thực là phung phí của trời a.”

“Chu An!”

Lữ Khiển Tề trên trán nổi lên gân xanh, nhưng hắn biết

Chu An người này nhìn như tốt ở chung, phần lớn thời gian đều trên mặt mang cười, nhưng người này tuyệt đối nói được thì làm được.

“Ai, ta ở đây.” Chu An cười một tiếng, “Lữ huynh như nguyện ý, không ngại cùng ta ở đây, nhìn qua Bất Diệt cảnh chi chiến.”

“Thuận tiện đâu, cũng có thể bảo hộ bên trên cái này hồ nữ, miễn cho có người đục nước béo cò, lại hoặc là để nàng bị liên lụy xâm hại, như thế nào?”

Lữ Khiển Tề trùng điệp hừ lạnh, mặt trầm như nước, “Chu An, chuyện hôm nay, Lữ mỗ ngày khác tất gấp bội hoàn trả!”

“Tùy ngươi.”

Chu An nhàn nhạt mở miệng.

Hắn hôm nay, chính là thật lạt thủ tồi hoa, cũng sẽ không để Lữ Khiển Tề đắc thủ.

Ân…

Chỉ là chẳng biết tại sao, giờ phút này hắn lại đột nhiên có chút xui xẻo tâm rét run, tựa hồ là bị vật gì đáng sợ, cho tiếp cận đồng dạng.

Lữ Khiển Tề? Hắn còn chưa đủ tư cách, nghĩ đến là Thiên Khải tông người hộ đạo… Hắn nhưng là nghe nói, Lữ Khiển Tề thụ sắc phong làm tông tử về sau, biểu hiện kinh người đến cực điểm, phải trời khải một tông trên

dưới coi trọng, an bài cho hắn người hộ đạo thực lực cực kỳ cường hãn.

Nhưng thì tính sao? Khi ta Nguyên Tiêu tông không người sao? !

Đúng lúc này, “Bành” một tiếng vang thật lớn, Đại trưởng lão đạp nát đại địa, 4 phương vỡ nát lan tràn lúc, một ngụm máu tươi phun ra.

Cả người, lập tức uể oải tại chỗ.

Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía người lão bộc kia ánh mắt, giờ phút này tràn ngập hoảng sợ.

Không sai, Đại trưởng lão đích xác chỉ là nửa bước Bất Diệt cảnh, nhưng bằng vào nửa cỗ bất diệt xương, lại thêm Huyết Ma tông bí pháp gia trì, cho dù đối cứng chân chính Bất Diệt cảnh, cũng sẽ không bại nhanh như vậy?

Lão già này, hắn che giấu thực lực? Người này cảnh giới, tuyệt không phải mặt ngoài đơn giản như vậy!

Mà liền tại, Đại trưởng lão bại khuyển thổ huyết lúc, La Quan thu hồi ánh mắt, quay người nhìn về phía Triệu Trường Hà.

Thiếu niên đang chìm đang ngủ say, tái nhợt khuôn mặt nhiều mấy điểm huyết sắc, nhíu mày cũng thoáng giãn ra.

Một thân ảnh, lại lặng yên không một tiếng động hiện lên

ở bên cạnh hắn, giờ phút này bỗng dưng cứng ngắc, cùng La Quan ánh mắt chạm nhau, lộ ra 1 trương già nua đến cực điểm, mục nát tràn ngập gương mặt.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1094 : Giết hắn

“Không tốt, bị phát hiện!”

Cái này già nua tu sĩ, chính là lúc trước cạnh tranh Triệu Trường Hà lúc, kia từng ra giá lão tu sĩ. Giờ phút này đáy mắt hàn quang bắn ra, bỗng nhiên chụp vào Triệu Trường Hà, một cỗ vĩnh hằng cảnh khí tức phá thể mà ra.

“Thừa dịp kia Bất Diệt cảnh lão bộc, đang bị dây dưa thoát thân không ra, lão phu bắt kẻ này liền đi.”

“Hôm nay loạn cục phía dưới, khi sẽ không có người lo lắng ta!”

Ý nghĩ là đúng, động tác cũng rất quả quyết, nhưng lại tại bàn tay hắn sắp chạm đến Triệu Trường Hà lúc, thân thể lại bỗng dưng cứng ngắc.

Sợ hãi, tuyệt vọng, giờ phút này phô thiên cái địa mà đến, như lấy sâu kiến thân thể, trực diện nguy nga chín ngày. Kia là đại đạo chi lực, bởi vì La Quan đánh vào một tia máu ngân sa chi lực bị chân chính kích hoạt, tuy là vĩnh hằng cảnh tu sĩ, cũng bị trực tiếp chấn vỡ tâm thần.

Bành ——

Lão tu sĩ ngã xuống đất, miệng mũi thất khiếu chảy máu, tại chỗ đột tử.

Đây, tức là đại đạo chi uy!

Ông ——

Một tia đạo uẩn bị dẫn dắt, tại không trung đẩy ra một chút gợn sóng, nhìn như cực không đáng chú ý, lại khiến toà này bị rất nhiều trận pháp gia trì bao sương, đối diện một nửa nháy mắt vỡ thành bột mịn.

Sôi trào giương giương, mê mọi người mắt.

Bá ——

Thanh Sắt Sa lão tổ một cái lắc mình, quỳ rạp trên đất, “Lão nô nhất thời không quan sát, lại khiến người quấy nhiễu công tử, tội chết!”

Hắn trên trán, mồ hôi lạnh ròng ròng.

Giờ phút này, Thanh Sắt Sa lão tổ là thật sợ, người bên ngoài có lẽ cảm giác không rõ, nhưng hắn lại rất rõ ràng vừa rồi những cái kia không đáng chú ý bột mịn ở giữa, ẩn chứa sức mạnh khủng bố cỡ nào, như coi là thật phát tiết ra, sợ là có thể lau đi nửa toà Huyết Ma quan!

Cho nên, đây chính là tôn thượng vĩ lực sao? Tê ——

Đại trưởng lão nện xuyên mặt đất “Oa oa” thổ huyết không ngừng, thành bại chó 1 đầu, nhưng kia thiên thần hạ phàm, chí ít là Bất Diệt cảnh cường đại lão bộc, bây giờ lại quỳ trên mặt đất, sợ hãi không thôi cầu tội… Một màn này xung kích, mạnh đến khiến cho mọi người nghẹn họng nhìn trân trối, một trái tim “Bành” “Bành”

cuồng loạn.

Kia suy nghĩ, lại một lần nổi lên, mọi người tâm thần gần như rên rỉ —— đây rốt cuộc, là nơi nào đến khủng bố nhân vật?

Vô ý thức, vô số mắt người châu trợn tròn, nhìn về phía con kia thừa nửa toà bao sương.

Bụi bặm rơi xuống, lộ ra trong đó tràng cảnh, ghế dựa mềm phía trên thiếu niên Triệu Trường Hà ngủ say bất tỉnh, ngồi bên cạnh một thân ảnh… Là hắn, chính là hắn!

Lọt vào trong tầm mắt là một bộ trường bào màu đen, lại hướng lên thì là một đôi trầm tĩnh đôi mắt, như ẩn chứa vô tận tang thương gợn sóng, bây giờ chỉ còn hơn một mảnh hờ hững. Hắn rõ ràng ngay tại cái này bên trong, nhưng cho người cảm giác, lại như cách thiên sơn vạn thủy, giờ phút này trước mắt nhìn thấy chỉ là hắn một cái bóng thôi.

Đột nhiên, một hơi gió mát thổi tới, phát động trên người hắn trường bào một góc, trong lòng mọi người đều giật mình —— nguyên lai không phải cái bóng.

Nhưng vì sao, ta càng nhìn không rõ ràng, hắn dáng dấp cái gì bộ dáng?

Giờ khắc này, kia thanh phong hình như có ý thức, quanh quẩn quanh thân ở giữa, đem ngoại giới hết thảy nhìn trộm, ngấp nghé, đều ngăn cách.

Mặt đất cỗ thi thể kia, trên mặt đột nhiên tróc ra 1 trương

mặt nạ, biến thành vỡ nát đồng thời, lại lộ ra 1 bộ gương mặt mới.

“Khôn nguyên lão ma!”

“Nghe đồn, cái này lão ma không nhịn được ngũ suy 3 kiệt, đã chết tại xông quan bên trong, không nghĩ tới lại vẫn còn sống

.”

“… Nói cái gì mê sảng đâu? Thấy rõ ràng, khôn nguyên lão ma đã lạnh, thấu thấu!”

Lập tức, lại một lần đầy đình tĩnh mịch, mọi người im lặng.

Khôn nguyên lão ma tu vi gì tới? Vĩnh hằng cảnh đỉnh phong… A, cho nên 1 vị có tư cách, xung kích Bất Diệt cảnh đáng sợ lão ma, vừa rồi cứ như vậy lặng yên không một tiếng động bị người cho làm thịt… Miệng mũi thất khiếu chảy máu, chết hiện trường còn phá lệ thảm liệt…

Không… Cũng không tính lặng yên không một tiếng động đi… Mọi người thấy kia không hề có điềm báo trước, đột ngột biến mất hơn phân nửa bao sương, vô ý thức nuốt nước miếng một cái.

Bá ——

La Quan đứng dậy, trực tiếp cất bước đi về phía trước, đến túi kia toa vỡ nát chỗ đứt, thanh phong tự nhiên hội

tụ đến hắn túc hạ.

Thế là không có nửa điểm khí tức ba động, chân hắn đạp hư không, hướng đấu giá đài cao bước đi.

Thanh Sắt Sa lão tổ gánh nặng trong lòng liền được giải khai, vội vàng đứng dậy đi theo phía sau, nhìn về phía bóng lưng của hắn, càng phát tôn sùng, kính sợ.

Tiên thiên thần chỉ, quả không bình thường!

Thủ đoạn như thế, thần dị, khó có thể tưởng tượng.

Trên đài cao, Lữ Khiển Tề sắc mặt biến hóa.

Đúng lúc này, Chu An đột nhiên cười to, “Lữ huynh không phải nói, đối cái này hồ nữ nhất định phải được sao? Cũng được, Chu mỗ liền không tranh với ngươi, cũng phải nhìn Lữ huynh thủ đoạn.”

Dứt lời, hắn cười lớn liền muốn rút đi.

Có thể ngồi ở bên cạnh xem kịch, ai nguyện ý hạ tràng chém giết? Hôm nay chi cục thế, thực tế tuyệt không thể tả.

La Quan ngẩng đầu, một chút nhìn qua.

Chu An trong lòng “Lộp bộp”, “Bá” một chút phía sau hàn cọng lông cây lóe sáng.

“Hộ pháp cứu ta!”

Hắn rống to nháy mắt, Thanh Sắt Sa lão tổ thả người mà tới, ngang ngược sát cơ phô thiên cái địa.

Oanh ——

Nổ vang rung trời, một tên lão ẩu ngăn tại Chu An trước người, lại bị Thanh Sắt Sa 1 chưởng đánh nhanh lùi lại.

Chu An quanh thân ở giữa bộc phát vĩnh hằng ý cảnh, thụ dư ba xung kích, giống như mặt hồ tầng 1 miếng băng mỏng, bị dễ như trở bàn tay nghiền nát.

“Oa!”

Hắn miệng lớn thổ huyết, mặt mũi tràn đầy kinh sợ, “Các hạ đối Chu mỗ động thủ làm cái gì? Chân chính ngấp nghé cái này hồ nữ, lại không phải ta? !”

Kém một chút, liền kém một chút, hắn tại chỗ liền chết.

Nghĩ đến cái này, Chu An liền hận không thể chửi ầm lên.

Lão ẩu sắc mặt lúc xanh lúc trắng, thể nội pháp lực cuồn cuộn, nghe vậy không cao hứng trợn mắt trừng một cái, quát khẽ nói “Tông tử nhanh im ngay!”

Nàng thở sâu, lớn tiếng nói “Các hạ, lúc trước ta tông tông tử, tuyệt không đối cái này hồ nữ bất lợi chi ý, bất quá là vì kéo dài thời gian.”

Chu An biểu lộ cứng đờ.

Cho nên, cũng chỉ là bởi vì, hắn vừa rồi uy hiếp Lữ Khiển Tề cử động? Chỉ chút chuyện như vậy, ta còn tính là giúp ngươi, liền muốn mệnh của ta?

Nhưng ta tốt xấu, cũng là Nguyên Tiêu tông tông tử a? Làm sao cảm giác tại ngươi tâm lý, ta thậm chí cũng không tính 1 người đâu? !

La Quan nhìn thoáng qua lão ẩu, thản nhiên nói “Thanh nha.”

“Vâng, công tử!” Thanh Sắt Sa lão tổ lui ra phía sau một bước.

Một màn này, lại khiến vô số người thẳng nuốt nước miếng.

Nhưng vào lúc này, La Quan nhìn về phía đối diện Lữ Khiển Tề, “Giết hắn.” Bình bình đạm đạm 3 chữ, không có nửa điểm tâm tình chập chờn, tựa như là nhìn xem bên đường 1 đầu cản đường chó hoang.

Chu An trong lòng khẽ run rẩy, không sai, hắn xác định, cái này 1 vị đích xác không có coi hắn làm người.

Cũng may, Lữ Khiển Tề cũng giống như vậy đãi ngộ.

Người này để ý như vậy kia hồ nữ, hắn chỉ là uy hiếp một chút thiếu chút nữa ném nửa cái mạng, Lữ Khiển Tề thế nhưng là đã từng bắt nàng, còn để nàng rơi vào bây giờ bị bán đấu giá hạ tràng.

Còn có thể có tốt?

Thanh Sắt Sa lão tổ đáy mắt, bộc phát một tia khát máu, dữ tợn, hắn biết đây mới là hôm nay, tôn thượng chân chính muốn giết người.

Một bước đạp xuống, hư không “đông” một tiếng vang thật lớn, thoáng qua liền đã đi tới Lữ Khiển Tề trước người, 5 ngón tay đánh rớt bên trong tàng phong lôi chi oanh minh!

Bá ——

Một tên lão đạo, xuất hiện tại Lữ Khiển Tề trước người, trường bào màu trắng, đầu buộc tử quan, quả nhiên là phong độ nhanh nhẹn, hiển thị rõ cao nhân chi phong phạm.

Giờ phút này nhíu mày quát lạnh, “Phương nào yêu tà? Dám đụng đến ta Thiên Khải tông tử, muốn chết!”

Đưa tay đồng dạng nhấn ra 5 ngón tay, mỗi một cây đều bắn ra thần quang, óng ánh sáng long lanh như mỹ ngọc, mặt ngoài càng có sơn nhạc phù văn phun trào.

Như mỗi một cây ngón tay, đều đại biểu cho 1 cái nguy nga đại sơn!

5 núi ấn, trời khải đại thần thông 1 trong, nhất là uy năng mênh mông, trấn áp hết thảy địch.

Oanh ——

Nổ vang rung trời bộc phát, 2 bàn tay đụng vào nhau,

Thanh Sắt Sa lão tổ nhe răng cười một tiếng, bàn tay hơi ngừng lại chợt bỗng nhiên hướng về phía trước.

Đối diện, áo bào trắng lão đạo thông suốt biến sắc, “Tông tử cẩn thận…”

Bành ——

Bàn tay hắn lại bị trực tiếp đánh nát, tiếp lấy khắc ở ngực, “Lốp bốp” xương cốt nổ đùng, tên này Thiên Khải tông người hộ đạo, vừa đối mặt liền bị trọng thương, lại vô trước đó cao nhân phong độ, liền như 1 khối cản đường ngoan thạch, bị 1 bàn tay đánh bay.

Thanh Sắt Sa lão tổ chưa từng đuổi giết hắn, phất tay áo vung lên đánh về phía Lữ Khiển Tề.

“A!” Lữ Khiển Tề thét lên, “Trời khải thần quang, hộ ta vạn toàn!”

Ba ——

Trước ngực hắn 1 khối khuyên tai ngọc trực tiếp nổ thành phấn vụn, bộc phát ra màu trắng vầng sáng, khí tức rộng rãi to lớn, đem hắn bao phủ ở bên trong.

Sau một khắc, “Bành” một tiếng vang thật lớn, kia màu trắng vầng sáng hội tụ, tạo thành 1 viên to lớn quang đoàn, giờ phút này lại bỗng nhiên vặn vẹo, sau đó “Oanh” một tiếng bị đập ầm ầm nhập đại địa.

Nguyên bản, chính đổ vào kia giả chết Đại trưởng lão, hú lên quái dị “Sưu” một chút thoát ra thật xa, mặt mũi

tràn đầy nghĩ mà sợ.

Xấu hổ? Ai kêu xấu hổ? Lão phu không biết!

“Oa!” Lữ Khiển Tề từng ngụm từng ngụm thổ huyết, phẫn nộ cùng sợ hãi, điên cuồng đánh thẳng vào tinh thần của hắn.

Kém một chút, liền kém một chút.

Giờ phút này, hắn cảm nhận được, vừa rồi Chu An tâm tình.

Nhưng so với Chu An, Lữ Khiển Tề muốn càng thêm lửa giận ngút trời, cái này hồ nữ là ông trời của ta mệnh đạo lữ, càng là ta đã sớm phát hiện.

Ngươi cùng ta tranh liền thôi, thế mà còn muốn giết ta… Không thể nhịn, cái này tuyệt không thể nhẫn!

Bá ——

Hắn con mắt, một chút liền đỏ.

Đôm đốp ——

Đôm đốp ——

Lữ Khiển Tề trên mặt huyết nhục, lại đột nhiên băng liệt, lộ ra phía dưới đỏ thắm huyết nhục, lại không nửa điểm máu tươi từ bên trong tràn ra.

Một màn này, quỷ dị vạn điểm!

Bị Thanh Sắt Sa lão tổ đánh bay áo bào trắng lão đạo, ngực sụp đổ xuống thật lớn 1 khối, lúc này vội vàng bay tới, lớn tiếng nói “Tông tử, tuyệt đối không được đánh vỡ phong ấn, giá quá lớn!”

Lữ Khiển Tề hô hấp thô trọng, gắt gao tiếp cận La Quan, “Ta muốn giết hắn… Nhất định phải giết hắn!”

Bởi vì giờ khắc này, La Quan đã đánh nát lồng giam, đem kia hồ nữ kéo trong tay, chẳng biết tại sao thấy cảnh này lúc, Lữ Khiển Tề lửa giận trong lòng, cũng không còn cách nào kiềm chế.

Hắn cảm thấy, đỉnh đầu của mình biến sắc… Không, hoặc là nói, cũng sớm đã biến… 2 người kia đã sớm nhận biết? !

Hắn thiên mệnh đạo lữ, nữ nhân của hắn… Mình còn chưa kịp chạm thử, bây giờ bị nam nhân khác kéo trong tay, cứ như vậy tại trước mắt bao người…

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Huyết nhục vỡ nát tại kế tiếp theo, mà lại tốc độ càng lúc càng nhanh, trải rộng Lữ Khiển Tề toàn bộ khuôn mặt, thậm chí tại hướng trên người hắn lan tràn.

Áo bào trắng người hộ đạo gầm thét, “Hắc sát, ngươi lại tiếp tục xem hí, tông tử một khi ngoài ý muốn nổi lên, ngươi ta cũng khó khăn từ tội lỗi!”

Trong khoảng thời gian ngắn, hắn lồng ngực liền phồng lên, đây chính là Bất Diệt cảnh cường hãn.

Ngưng tụ bất diệt xương về sau, tự thân phòng ngự cùng năng lực khôi phục, đều sẽ đạt được kinh người tăng lên. Trừ phi dùng tuyệt đối lực lượng cường hãn, triệt để nghiền nát bất diệt xương, nếu không lại nặng thương thế, đều có thể trong khoảng thời gian ngắn khôi phục.

Hoàn toàn tĩnh mịch, không có trả lời.

Nhưng La Quan biết, đây không phải đối phương đang hư trương thanh thế, hắn nhìn về phía không xa nơi nào đó, thản nhiên nói “Muốn đánh lén ta sao? Ngươi không có cơ hội.”

Oanh ——

Thanh Sắt Sa lão tổ 1 quyền đánh ra.

Sau một khắc, vùng không gian kia đột nhiên vặn vẹo, 1 con bị giáp trụ bao khỏa nắm đấm, đập ầm ầm ra.

Nổ vang rung trời, một thân ảnh rút lui mà ra, rơi vào Lữ Khiển Tề bên cạnh hai người.

Hắn thân thể khôi ngô chừng gần trượng, người mặc một bộ màu đen chiến giáp, đem toàn thân cao thấp đều bao bọc ở bên trong, chính là 2 con đôi mắt chỗ, cũng bị 2 khối màu đen thủy tinh thay thế, tựa như là 1 con không biết đau xót sắt thép sinh vật.

Khủng bố đến khiến người run rẩy khí huyết, từ mỗi 1 khối giáp trụ khe hở bên trong chui ra, lại hư không ngưng tụ thực chất, hóa thành xích hồng dạng bông chi vật, xiềng xích quấn quanh ở trên người hắn, như vật sống không ngừng nhúc nhích.

Vũ phu!

Một tên trước nay chưa từng có qua võ đạo cực mạnh người.

Thay máu 9 lần, có thể coi là đương thời Võ hoàng!

“Đầu rút, vũ phu cảnh giới đến hậu kỳ, 1 máu chống đỡ 2 cảnh… Đã sửa chữa, cảm tạ nhắc nhở “

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1095 : Thần thánh huyết duệ?

“Thay máu 9 cảnh, Võ hoàng hắc sát!”

Một tràng thốt lên vang lên, nhìn về phía cái kia màu đen chiến giáp thân ảnh.

Thực tế trang phục, khí thế cùng cái này một thân thực lực cảnh giới, đều quá mức có nhận ra độ.

Phóng nhãn tứ tông chi địa, chỉ lần này 1 vị.

“Trời khải song giơ cao 1 trong hắc sát ở đây, vậy cái này áo bào trắng lão đạo, nhất định là gọi thần đạo người Bạch Do Tâm Liễu!”

“Thiên Khải thượng tông, lại điều động 2 vị này thành danh đã lâu già lão, làm Lữ Khiển Tề người hộ đạo, có thể thấy được đối với hắn ký thác kỳ vọng.”

“Hắc! Hôm nay, nhưng có đại nhiệt náo, trời khải song giơ cao tuyệt không phải hư danh bên ngoài, kia là thật có kinh khủng thủ đoạn!”

Hắc sát hoạt động một chút nắm đấm, 5 ngón tay phát ra “Răng rắc” nổ đùng, ánh mắt cùng bạch tùy tâm đối sờ, cái sau trong lòng hơi trầm xuống.

2 người ăn ý cơ hồ tâm ý tương thông, chỉ là một cái ánh mắt, liền đầy đủ cho thấy thái độ —— đối thủ rất

mạnh, mạnh phi thường!

Bạch tùy tâm hạ giọng, “Tông tử, kia hồ nữ?”

Lữ Khiển Tề gật đầu, tiếp lấy từ yết hầu chỗ sâu phát ra gào thét, “2 vị hộ pháp, đệ tử hôm nay tất sát người này!”

Quả là thế!

Song giơ cao đều trời khải già lão, lại cùng tông chủ đích truyền một mạch quan hệ mật thiết, biết một chút bí ẩn trong đó.

Khó trách tông tử hôm nay sẽ mất khống chế, đã dính đến “Thiên mệnh đạo lữ”, vậy liền tuyệt không thể dừng tay!

Bá ——

2 người ngẩng đầu, nhìn về phía đối diện Thanh Sắt Sa lão tổ, trong không khí bắt đầu có khủng bố khí cơ khuấy động.

Nhưng lúc này, La Quan lực chú ý lại không ở chỗ này, hắn nhìn trước mắt Đồ Thanh —— nàng hình dạng đích xác có một chút cải biến, so trước đó càng thêm mỹ lệ làm rung động lòng người, nhìn lại tới ánh mắt, lộ ra một tia mờ mịt cùng xa cách, như chỉ là trở ngại dưới mắt thế cục, mới đi theo bên cạnh hắn.

La Quan âm thầm nhíu mày, tận lực để ngữ khí hòa hoãn, “Đồ Thanh, ngươi không nhớ rõ ta rồi?”

Đồ Thanh lắc đầu, đáy mắt cất giấu một tia đề phòng, “Ta trong trí nhớ… Cũng không có các hạ thân ảnh…” Nhưng nàng cũng cảm thấy, người trước mắt này nhìn quen mắt, thậm chí có một phần không hiểu thân cận.

Vừa rồi hắn đánh vỡ lồng giam, cứu nàng lúc đi ra, Đồ Thanh thậm chí đôi mắt chua xót, có tại chỗ cảm giác muốn rơi lệ.

Đây cũng là nàng yên lặng, mặc cho trước mắt cái này nam nhân xa lạ, giữ chặt nàng nguyên nhân chủ yếu.

Quả là thế!

Là bởi vì Tô Khanh cùng Hoa Thần, song phương đã hợp hai là 1 sao? Cho nên những này đã từng “Bàng chi”, đều thu hoạch được tự do.

Đôi này Đồ Thanh mà nói là chuyện tốt, nàng rốt cục trở thành 1 cái, độc lập sinh mệnh cá thể, mà không còn là ai quân cờ, cái bóng.

La Quan trầm mặc một chút buông nàng ra, mỉm cười nói “Đồ Thanh, có lẽ ngươi đã quên đi, nhưng quá khứ hết thảy cũng không trọng yếu.”

Hắn lại duỗi ra tay, “Ta gọi La Quan, rất hân hạnh được biết ngươi.”

Đồ Thanh do dự một chút, nắm chặt tay của hắn, “Đồ Thanh.”

Nàng vốn nên thấp thỏm, bất an, nhưng lòng dạ không hiểu, có chút kích động là chuyện gì xảy ra? Cảm thụ được giữa bộ ngực, gia tốc khiêu động trái tim, Đồ Thanh nghiêm túc nhìn trước mắt nam nhân, nghĩ thầm chẳng lẽ ta trước kia, thật biết hắn sao?

Vậy ta cùng hắn, sẽ là quan hệ thế nào? Hôm nay, hắn nguyện ý vì ta ném một cái vạn kim không nói, càng tình nguyện đắc tội Thiên Khải tông, nghĩ đến ta hẳn là hắn, rất trọng yếu người nào đi… Nghĩ đến cái này, Đồ Thanh một trái tim, “Bành bành” nhảy càng nhanh.

La Quan cảm nhận được, nàng lòng bàn tay một chút triều ý, cười buông tay ra, “Vậy hôm nay, chúng ta liền lại lần nữa nhận biết.”

“Đừng sợ, ta tại cái này bên trong, liền không ai có thể lại tổn thương ngươi nửa điểm.”

Đón ánh mắt của hắn, Đồ Thanh gật gật đầu, miệng nàng môi giật giật, vốn định nhắc nhở hắn Thiên Khải tông ra sao cùng thế lực đáng sợ.

Nhưng lại không hiểu cảm thấy đã hắn ở đây, chính là trời sập xuống cũng không sao… Mãnh liệt cảm giác an toàn, để nàng an tâm không thôi.

Đồ Thanh cố gắng, muốn nhớ lại cái gì, nhưng trong óc, từ đầu đến cuối đều trống rỗng.

Oanh ——

Khủng bố khí cơ bộc phát, đen trắng song giơ cao đã

xuất thủ.

Bạch tùy tâm quanh thân ở giữa, màu trắng thần quang khuấy động, bất diệt ý cảnh như núi biển, ầm vang trấn áp.

Hắc sát một bước đạp xuống, đại địa sát na vỡ nát, kia huyết sắc xiềng xích dạng bông khí huyết cụ hiện, lại phát ra thê lương tru lên.

Nó thế bá đạo, nó uy vô song.

Võ hoàng chi cảnh, mấy là thiên hạ võ đạo đỉnh cao nhất, toàn lực xuất thủ khí tượng doạ người, cuồng bạo khí huyết thẳng tắp trùng thiên như lang yên.

Thanh Sắt Sa lão tổ mặt không biểu tình, lấy 1 địch 2 không tránh không né, thả người hướng về phía trước lại trực tiếp lấy nhục thân vì chùy, đánh vỡ bạch tùy tâm bất diệt chân ý, màu trắng thần quang như mặt gương vỡ nát, tứ tán, hắn kêu lên một tiếng đau đớn, miệng mũi máu tươi cuồng phún.

Sau đó, 1 quyền đánh về phía phía trước, liền cùng cái kia màu đen trọng giáp phía dưới, đến từ Võ hoàng chi cảnh toàn lực 1 quyền ngang nhiên đối bính.

“Oanh” một tiếng nổ vang rung trời, Thanh Sắt Sa lão tổ hai chân hơi ngừng lại, đối diện hắc sát thì bỗng nhiên bay rớt ra ngoài, nó trên thân hắc giáp “Đôm đốp” rung động, quấn quanh quanh thân huyết khí xiềng xích, lại bắt đầu mảng lớn băng tán.

Thành danh đã lâu, tại tứ tông cảnh nội uy danh hiển hách trời khải song giơ cao, lại không phải trước mắt lão bộc một hiệp chi địch.

Cảnh này khiến tất cả quan chiến mọi người, đều trong lòng cuồng loạn, 1 cái cực kỳ đáng sợ suy nghĩ, không bị khống chế nhảy ra ngoài.

“Vũ Hóa cảnh!” Bạch tùy tâm gào thét, hô phá mọi người suy nghĩ.

Dù đã có đoán trước, có vị lão già này xác định, hay là khiến vô số người, bỗng nhiên hít một hơi lãnh khí.

Vũ Hóa cảnh…

Tê ——

Máu

Ma, trời khải, nguyên tiêu, nặng mây tứ tông, tuy đều có Vũ Hóa cảnh tọa trấn, lại như trời khải, nguyên tiêu còn không chỉ 1 vị.

Nhưng cái này đã là lão tổ cấp bậc, trấn áp một phương đạo thống, chính là chân chính kình thiên cự phách. Nhưng hôm nay bọn hắn nhìn thấy chính là cái gì? Thanh Sắt Sa lão tổ hèn mọn, cung kính, phụng dưỡng tại La Quan bên người, nghiễm nhiên chỉ là 1 cái quyền sinh sát trong tay, đều bị người nắm giữ lão bộc…

Cho nên, vị này La công tử, đến cùng là thần thánh phương nào? Hẳn là hắn đến từ, trong truyền thuyết tiên

tông thánh địa, chính là thần thánh huyết duệ? Nếu không lại sao dám, thúc đẩy 1 vị Vũ Hóa cảnh làm nô là bộc!

Ý niệm tới đây, mọi người thân cương như sắt, nghẹn họng nhìn trân trối, lại nhìn hướng đài cao chỗ, cùng hồ nữ cùng tồn tại đạo thân ảnh kia lúc, liền từ bản năng bên trong hiện lên vô tận kính sợ.

Hôm nay đích xác có người đá trúng thiết bản, nhưng nhìn tình huống này, đá trúng thiết bản tựa hồ là Thiên Khải tông?

“Các hạ đến cùng người nào? Ta cùng chính là triêu dương tiên tông dưới trướng, trời khải một mạch tu sĩ, như hôm nay là một trận hiểu lầm, phải làm đến đây dừng tay mới là!”

Bạch tùy tâm trầm giọng mở miệng, sắc mặt nghiêm túc vạn điểm.

Hắc sát vẫn chưa nói chuyện, lại giữ chặt Lữ Khiển Tề, lấy cường hãn khí huyết trực tiếp áp chế, hắn thân thể mặt ngoài huyết nhục vỡ nát.

Đây mới là vọng tộc đại tông tu sĩ, đối mặt khẩn trương cục diện lúc phản ứng bình thường —— như đối phương thật có lấy, đủ để uy hiếp Thiên Khải tông bối cảnh, chính là cưỡng ép áp chế Lữ Khiển Tề, từ bỏ cái này hồ nữ lại như thế nào? Dù sao, Lữ Khiển Tề 1 nhân chi tương lai, tuyệt không thể lấy trời khải an nguy đến mạo hiểm.

Thanh Sắt Sa lão tổ dừng một chút, không có chờ đến bất cứ phân phó nào, cười lạnh một tiếng, “Cái gì triêu dương tiên tông? Lão phu chưa từng nghe qua, nhưng con chó nhỏ này dám đụng đến ta gia công tử người, hôm nay phải chết!”

Oanh ——

Một bước đạp xuống, hắn trực tiếp giết tới, “Theo gió chui vào đêm, phiến mưa không dính vào người” chỉ là Vũ Hóa cảnh một loại thần dị. Sự cường đại của nó, chỉ có thân ở đối diện bạch tùy tâm, hắc sát 2 người, mới cảm thụ rõ ràng, như nhật nguyệt nghịch chuyển, lại như thiên băng địa liệt.

Vũ hóa… Mà thành tiên.

Đây là thế gian đại đạo tu hành, cửa ải cuối cùng bước đầu tiên, theo một ý nghĩa nào đó đến nói, đã đạp lâm to lớn nói đỉnh cao nhất.

Nhất cử nhất động, huy hoàng như thiên uy, động đạp ở giữa, vạn vật phải sợ hãi sợ!

Nhưng bạch tùy tâm, hắc sát có thể được xưng là trời khải song giơ cao, chính là thế chỗ đều biết danh túc cường giả, tự nhiên là có ngạo nghễ chỗ.

“Hắc sát!” Bạch tùy tâm kêu to.

Rống ——

Hắc sát gầm nhẹ một tiếng, bỗng nhiên một bước đạp

xuống, nó trong thân thể, lập tức truyền ra “Lốp bốp” cốt nhục nổ đùng. Vốn là khôi ngô kinh người thân thể, lại lên tiếng trả lời tăng vọt một đoạn, nó trên thân trọng giáp rõ ràng trải qua đặc thù tế luyện, tùy theo bành trướng về sau, hắn vốn là khủng bố, doạ người khí huyết khí cơ, lúc này tăng lên điên cuồng.

Rầm rầm ——

Hắc sát quanh thân, huyết khí cụ hiện tạo thành dạng bông xiềng xích

, điên cuồng chấn động, lắc lư, phát ra ngắn ngủi, quỷ dị âm tiết.

Cho người ta cảm giác, lại giống như là một loại nào đó cổ lão cầu nguyện, một loại đặc thù khí cơ, từ hắc sát thể nội truyền ra.

Cổ lão, cường thế, bá đạo, vô địch, như thiên địa vạn vật phía trước, đều có thể trực tiếp trấn áp!

La Quan nhíu mày, bởi vì loại khí tức này, hắn từng gặp một lần —— lúc trước, Hạ Tuyết lấy mạng tương bác, từng kích phát thể nội Võ thần huyết mạch, triệu hoán Võ thần ý chí giáng lâm.

Chẳng lẽ nói, cái này hắc sát thể nội, lại cũng có Võ thần huyết mạch chảy xuôi, muốn thi triển cùng loại thủ đoạn… Ân, không đúng, này khí tức dù giống nhau, nhưng cùng Hạ Tuyết so sánh, lại yếu kém rất nhiều.

Một cái ý niệm trong đầu, tự nhiên mà vậy hiển hiện

—— cái này hắc sát thể nội, đích xác cũng có Võ thần huyết mạch, lại muốn mỏng manh rất nhiều, lại phẩm giai cũng kém xa, Hạ Tuyết thể nội Võ thần huyết mạch, là lấy kích phát về sau dù có thể thực lực đại trướng, lại không đủ để triệu hoán Võ thần giáng lâm!

“Ừm?” La Quan nhíu mày, cảm thụ được giữa thiên địa, một ít khuấy động mở, không dễ bị người phát giác được mịt mờ khí cơ ba động, “Thiên Khải tông, lại còn có loại này thần thông, quả nhiên không hổ là tiên tông thuộc hạ, đích xác có chút nội tình, thần dị.”

Sau một khắc, bạch tùy tâm thăng nhập giữa không trung, quanh thân màu trắng thần quang điên cuồng sáng lên, cho người ta cảm giác liền như một đám lửa, tại bất chấp hậu quả thiêu đốt tự thân.

Hắn khí tức cũng tại tăng lên, nhưng lại chưa phát động công kích, mà là 2 đầu gối phủ phục, 2 tay hư trương hướng lên trời, “Nay lấy ta thân, cung thỉnh thần giáng!”

Đây là, gọi thần chi thuật.

Cũng là bạch tùy tâm gọi thần đạo tên người hào tồn tại.

Rống ——

Rít lên một tiếng, bỗng dưng ở trong thiên địa vang lên, mang theo vô tận mênh mông, cổ lão khí cơ, sát na quét ngang thiên địa 4 phương.

Sau đó, 1 tôn Võ thần hư ảnh, xuất hiện tại bạch tùy tâm trên đỉnh đầu.

Bá ——

Đôi mắt mở ra, trong đó sáng rực. Thần quang chấn động như tấm lụa, hô hấp ở giữa liền như thiên lôi cuồn cuộn.

Rất nhanh, cái này Võ thần hư ảnh giống như là cảm ứng được cái gì, lại một bước phóng ra, trực tiếp dung nhập hắc sát thể nội.

Liền như 1 nồi lăn dầu, đổ vào lửa nóng hừng hực bên trong, hắc sát trong miệng phát ra một tiếng, như thống khổ lại như hưng phấn gào thét, thân thể “Lốp bốp” lại lần nữa tăng vọt, lại đảo mắt đạt tới 10 trượng, khủng bố khí huyết nháy mắt chấn vỡ Tử Viên mái vòm, đem trọn cái đập trận san thành bình địa.

Cái này đột nhiên xuất hiện, tựa như thần ma cự nhân tồn tại, liền như vậy bại lộ tại thế nhân trước mắt, kia khủng bố khí huyết cột khói xông thẳng tới chân trời phía trên, lại khiến nửa bầu trời khung nhuốm máu, vô tận hung thần, hủy diệt, giết chóc khí cơ, phô thiên cái địa rơi xuống.

Giờ phút này, cả tòa Huyết Ma đóng lại tịch, vô số đạo độn quang phóng lên tận trời, đều hãi nhiên vạn điểm nhìn về phía trước mắt khủng bố một màn!

Đây chính là trời khải song giơ cao thủ đoạn mạnh nhất.

Tương hỗ là bổ sung, nhưng đánh vỡ cực hạn, cùng vũ hóa tranh phong!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1096 : Đăng Tiên đài

“Giết!”

Bành hóa hắc sát quát lớn, tiếng như kinh lôi, quanh quẩn giữa thiên địa. . 85. . 85.

10 trượng thân thể, khoác màu đen trọng giáp, thế như viễn cổ thần ma.

Giờ phút này 1 quyền đánh ra, lực lượng kinh khủng bộc phát.

Phải Võ thần chân ý gia trì, hắn miễn cưỡng chạm đến thay máu 10 lần chi cảnh, có thể xưng Võ Đế!

1 quyền này, như thiên địa đủ băng, âm dương nghịch chuyển.

Khủng bố, hủy diệt, bá đạo, không thể trốn tránh, không cách nào ngăn cản!

Thanh Sắt Sa lão tổ, đáy mắt lộ ra một tia nghiêm túc, hắn ngược lại không để ý 2 người hợp lực, làm ra cái này tây bối Võ Đế chi cảnh.

Nhưng hắc sát trên thân, kia phần cổ lão, man hoang Võ thần khí cơ, để hắn có chút kiêng kị… Đương nhiên, cũng chỉ là một chút. . ? ? .

Mượn tới đồ vật, chung quy không phải là của mình, lại tôn này Võ thần vẫn lạc lâu ngày, võ đạo ý chí lạc ấn đã băng tán hơn phân nửa.

“Hừ!” Cười lạnh một tiếng, Thanh Sắt Sa lão tổ phất tay áo vung lên, đỉnh đầu hắn phía trên, lập tức xuất hiện một mảnh khôn cùng hồ lớn, trong đó có khủng bố bóng đen tới lui, chính là nó bản thể Thanh Sắt Sa.

Sau một khắc, hồ lớn kia bỗng nhiên xoắn tới, liền như thôn thiên miệng lớn, đem hắc sát ngạnh sinh sinh kéo vào trong đó.

Vũ hóa chi cảnh, nhất niệm nhưng “Theo gió chui vào đêm”, cũng có thể nhất niệm “Hoành áp thiên dưới địch” .

Đây là vũ hóa ý cảnh huyền diệu chi biến, thu phát tùy tâm, cái này hồ lớn nhìn như tại Thanh Sắt Sa lão tổ đỉnh đầu, một chút mong muốn biên giới.

Kì thực vô cùng vô tận, chính là 1 tôn Vũ Hóa cảnh tu vi chi cụ hiện, như coi là thật muốn đo đạc lời nói, đủ bao phủ thiên địa một góc.

Không phải như thế, lại há có tư cách xưng là tu hành đại đạo đỉnh cao nhất, chỉ thiếu chút nữa chính là thành tiên.

Bành Hóa Thần sát gào thét, cuồn cuộn khí huyết điên cuồng bộc phát, thiêu đốt, tại hắn thân thể bên ngoài ngưng tụ ra, Võ Đế cấp võ đạo ý chí.

Nhất cử nhất động, đều có vạn quân chi uy, thả người hãm trong hồ lớn, cũng khó bị trấn áp.

Thậm chí dẫn tới hồ nước oanh minh, chấn động, như muốn ngạnh sinh sinh đem nó đánh vỡ, thoát khốn mà ra.

Bò….ò… Rống ——

Rít lên một tiếng, tự đại trong hồ truyền ra, Thanh Sắt Sa lão tổ bản thể chi ảnh, trùng điệp vọt tới hắc sát.

Nó bản thể đâu chỉ 10,000 trượng chi cự, có được vô tận vĩ lực, tận tại nguyên thần pháp tướng bên trong cụ hiện, ngạnh sinh sinh trấn áp hắc sát, mặc kệ ngưng Võ Đế chi cảnh, có lật trời chi lực, đều khó mà đào thoát.

“Yêu!”

“Cái này lão bộc, đúng là 1 tôn Vũ Hóa cảnh Yêu Đế!”

“Thật cường hãn thực lực, trời khải song giơ cao liên thủ, đem hắc sát đẩy mạnh đến Võ Đế cấp kình thiên cự phách, lại vẫn bị trấn áp!”

Mọi người kinh hô, cảm thụ được trong chém giết khủng bố ba động, sắc mặt tái nhợt.

Nếu không phải thiên đạo có hạn, bản năng áp chế tầng này cấp cường giả chém giết, nó dư ba xung kích phạm vi, đủ hủy đi Huyết Ma quan.

Cũng có người không hiểu, nhìn về phía Huyết Ma quan

khu vực hạch tâm —— nơi đây đã đánh thành bộ dáng này, kém chút hủy đi Huyết Ma tông hang ổ, Huyết Ma lão tổ làm sao còn không hiện thân?

Lữ Khiển Tề

Sắc mặt khó coi, hắn không có rảnh suy nghĩ vì cái gì, đôi mắt gắt gao tiếp cận La Quan, nhưng hắn không dám tùy tiện động thủ!

Khôn nguyên lão ma vết xe đổ đang ở trước mắt, La Quan khí tức tối nghĩa không hiểu, tu vi cảnh giới hoặc không đáng giá nhắc tới, nhưng trong tay tất có một loại nào đó đại sát khí.

Dưới mắt thế cục, hắc sát, bạch tùy tâm hợp lực, cũng không phải người lão bộc kia đối thủ, một khi lạc bại… Thì hôm nay thế cục, đem triệt để không thể vãn hồi, đừng nói đoạt lại hồ nữ, sợ là bọn hắn 1 cái, đều không cách nào còn sống rời đi.

Đôm đốp ——

Lữ Khiển Tề trên mặt, lại sụp ra một vết nứt, hắn đáy mắt hiện lên một tia kiên quyết, lớn tiếng nói “Các vị cũng biết, kia bị người này, lấy vạn mai Tiên tinh đập đi thiếu niên, trên thân đến cùng giấu cái gì bí mật?”

Hắc sát, bạch tùy tâm cho rằng, bởi vì Lữ Khiển Tề 1 nhân chi tương lai, cơ duyên, nguy hiểm Thiên Khải tông an toàn cũng không có lời. Nhưng tại Lữ Khiển Tề trong mắt, cái này hồ nữ lại là hắn đời này, tuyệt đối không dung bỏ qua, chỉ có 1 cái lớn nhất cơ duyên.

Vì thế, hắn cũng không tiếc bất cứ giá nào, cho dù là hao tổn Thiên Khải tông lợi ích… Huống chi, như hắn cũng không làm chút gì, chính là tay cầm bí ẩn lại như thế nào? Mạng sống đều rất gian nan, huống chi đem thiếu niên này cướp đi.

Nếu như thế, dứt khoát bỏ hắn ra ngoài, đánh vỡ dưới mắt hung hiểm tình cảnh!

“Tông tử, không thể!” Bạch tùy tâm rống to.

Lữ Khiển Tề nhìn hắn một cái, chỉ dừng một chút, liền trầm giọng nói “Thiếu niên này, chính là ‘Sinh mà vì tiên’ mệnh cách, có đại khí vận, đại cơ duyên… Nhưng hăng quá hoá dở, là lấy có thể coi là ‘Thiên đố người’, mới có đủ loại thần dị, chưa giải.”

“Nếu có được chi, bất luận lấy loại thủ đoạn nào, cho dù đành phải trên người thiếu niên này, 3 lượng điểm mệnh cách gia trì, cũng là thao Thiên Cơ duyên. Thậm chí, có thể trợ vũ hóa chi cảnh, nhảy lên đạp lâm Đăng Tiên đài, chân chính từ phàm lột xác thành tiên, thành tựu đại đạo!”

Tiếng gầm cuồn cuộn, ở trong thiên địa không ngừng quanh quẩn, vang vọng cả tòa Huyết Ma quan.

Oanh ——

Liền như một chi lửa đem, rơi vào khô héo thảo nguyên, đảo mắt chính là biển lửa Phần Thiên!

Vô số tu sĩ, con mắt trừng tròn vo, hô hấp thô trọng, giống như là cũ nát ống bễ.

“Sinh mà vì tiên” “Đại đạo thời cơ” …

Có lẽ có ít xa xôi, nhưng không hề nghi ngờ, tại trên người thiếu niên này, cất giấu có thể để bọn hắn nghịch thiên cải mệnh khả năng.

Huyết Ma quan là Huyết Ma tông hang ổ, vốn là ma đầu đông đảo, như hôm nay lớn cơ duyên đang ở trước mắt, ai có thể không tâm động?

La Quan thân phận? Thần thánh huyết duệ? Liền xem như thật, thì tính sao? ! Như người trong thiên hạ, chỉ e ngại thượng vị giả thân phận, mà không dám đánh cờ, chém giết, vậy thế giới này sớm đã bị bọn hắn triệt để thống trị, đâu còn có nhiều như vậy phân tranh.

Giết người này, trực tiếp trốn xa 1 triệu dặm, ẩn hình đổi tên sau ai có thể tìm tới bọn hắn? Đương nhiên, cái này vẫn như cũ có phong hiểm.

Nhưng trên đời xưa nay sẽ không bánh từ trên trời rớt xuống.

Muốn có đoạt được, tất có sở thất!

Bá ——

Bá ——

Lần lượt từng thân ảnh, từ bốn phương tám hướng hội

tụ, đều đôi mắt tham lam, âm lãnh, rơi vào La Quan trên thân.

Chu An sắc mặt biến hóa, giữ chặt lão ẩu, “Hộ pháp! Lữ Khiển Tề bao hàm dã tâm, cử động lần này đại đại không ổn, xin nghĩ lại!”

Lão ẩu lắc đầu, nói khẽ “Có lẽ như thế. Nhưng từ hắn chỉ ra, thiếu niên này liên quan đến thành tiên cơ duyên về sau, lão thân liền không có khả năng lại không đếm xỉa đến, nếu không như thế nào hướng tông chủ, lão tổ cùng bàn giao?” Hơi dừng một chút, nàng tiếp tục nói “Huống hồ, ta đã rất già, Bất Diệt cảnh bình cảnh như lạch trời, như không có cơ duyên, tạo hóa, lão thân chú định đem khô mục ở đây, vẫn tại ngũ suy 3 kiệt.”

“Nếu như thế, sao không buông tay đánh cược một lần? Nếu có thể thành công, chính là mới tinh thiên địa.”

Bá ——

Lão ẩu thanh âm vừa dứt, liền có một tên lão tẩu xuất hiện tại nàng bên cạnh, quanh thân tràn ngập tang thương khí cơ, khó nén trong đó mục nát, thua thiệt bại.

“Không sai. Khôn nguyên lão ma liền không biết, trong rạp có lẽ có hung hiểm sao? Nhưng hắn vẫn như cũ xuất thủ. Tu sĩ chúng ta, đi tới đại đạo thứ 9 cảnh, chỉ thiếu chút nữa liền có thể cùng trời sánh vai, ai cam tâm như vậy nửa đường băng vẫn? Đại đạo tranh độ, chết thì chết vậy.”

Chu An cười khổ, lấy hắn bây giờ tuổi tác, lịch duyệt,

hoàn toàn không đủ để trải nghiệm, 2 vị Nguyên Tiêu tông hộ pháp trưởng lão tâm ý. Nhưng hắn biết, mình ngăn không được bọn hắn, chỉ có thể cắn răng một cái, nói “. 2 vị hộ pháp cẩn thận, ta liền không tham dự!”

Lão ẩu cười một tiếng, nói “. Nên như thế. Tông tử phong nhã hào hoa, tiền đồ vô hạn, từ không cần cùng chúng ta cùng nhau mạo hiểm.”

Lão tẩu không nói chuyện, đáy mắt lại hiện lên một tia khinh miệt, Chu An kẻ này mọi thứ đều vô cùng tốt, có thể xưng tuyệt thế thiên kiêu một viên, nhưng tâm tính lịch luyện còn chưa đủ, lại bị cái gọi là “Thần thánh huyết duệ” tên tuổi hù sợ, thấy không rõ dưới mắt thế cục ——

Bây giờ, 4 phương ngấp nghé, đàn sói vây quanh.

Tung trong tay người này có lợi hại át chủ bài lại như thế nào? Chẳng lẽ còn có thể trấn sát hôm nay tất cả mọi người!

Bò….ò… Rống ——

Trong hồ lớn, Thanh Sắt Sa lão tổ nguyên thần pháp tướng, phát ra một tiếng phẫn nộ gào thét, cũng phát giác được tình cảnh không ổn.

Ầm ầm ——

Nước hồ cuồn cuộn, nhấc lên kinh thiên sóng biển, liền muốn hiện ra “Khôn cùng vô giới” chi ý cảnh, đem tất cả mọi người cuốn vào trong đó.

Nhưng tại lúc này, điên cuồng thiêu đốt khí huyết, ngưng tụ võ đạo ý chí hắc sát, đương nhiên sẽ không cho hắn xuất thủ cứu người cơ hội.

“Võ thần ý chí, ngày càng ngạo nghễ!” Hắc sát thể nội, kia cổ lão, man hoang khí cơ sôi trào, khí huyết thiêu đốt tốc độ tăng vọt.

Hắn đã triệt để kích phát, Võ thần ý chí chi uy, lại ngạnh sinh sinh đè lại Thanh Sắt Sa lão tổ, cùng hắn chém giết nan giải khó điểm.

Ván này thế tuy khó lấy duy trì quá lâu, nhưng chỉ cần ngăn chặn Thanh Sắt Sa lão tổ một lát, cũng đã đầy đủ.
【

b

Lữ Khiển Tề đưa tay, trùng điệp một chỉ điểm tại giữa lông mày, theo “Đôm đốp” nổ đùng vang vọng toàn thân, phong ấn bị triệt để đánh vỡ.

Oanh ——

Khí tức của hắn, tại thời khắc này đột nhiên sôi trào, không chỉ có trở nên càng thêm cường đại, có bất diệt ý cảnh nhanh chóng ngưng tụ, hiển hiện.

Kinh người hơn chính là, 1 đạo khủng bố ý chí, tại trên người Lữ Khiển Tề khôi phục —— cảm giác kia, tựa như là cửu thiên chi thượng, uy nghiêm túc mục thần chỉ, giờ phút này trong ngủ say tỉnh lại, chậm rãi mở 2 mắt ra, quan sát giữa thiên địa vạn vật sinh linh.

La Quan nhíu nhíu mày, nhìn qua ánh mắt, lộ ra một tia kỳ dị.

Giờ phút này tại hắn trong tầm mắt, Lữ Khiển Tề sau lưng hiện ra một phương bạch ngọc đài, nó toàn thân khiết bạch vô hà, khí cơ thần thánh mà uy nghiêm. Bên ngoài đồng hồ liền thành một khối, nhưng lại cho người ta một loại, khó mà diễn tả bằng lời vỡ vụn cảm giác. Tựa như là, bị một loại nào đó lực lượng kinh khủng, cho sinh sinh đánh nát về sau, lại lần nữa dán lại đến cùng một chỗ.

Lại nhìn kỹ 2 mắt, quả nhiên có khe hở hiển hiện, lít nha lít nhít trải rộng bạch ngọc đài mỗi một tấc nơi hẻo lánh, trong đó bày biện ra một tia tinh hồng, mơ hồ ở giữa hình như có vô tận thê lương kêu rên, từ này chút khe hở bên trong truyền ra, tựa như là từng trương khủng bố miệng lớn, thôn phệ ngàn tỉ sinh linh ở bên trong.

Đến tận đây, phương này bạch ngọc đài thần thánh cùng uy nghiêm, đã là quét sạch sành sanh, chỉ còn hơn vô tận quỷ dị, tàn khốc cùng huyết tinh.

“Đăng Tiên đài? Cái này Lữ Khiển Tề là chuyển sinh trùng tu… Không, vật này khí cơ cùng hắn cũng không tương dung, ngược lại càng giống là lấy thủ đoạn nào đó, ký sinh ở trên người hắn… Là chuẩn bị tương lai ngày nào đó, tu hú chiếm tổ thay vào đó sao? A! Một tông tông tử, lại cũng khó thoát cái này âm độc thủ đoạn.”

La Quan đáy mắt, hiện lên một tia trào phúng, thương

hại, vừa ý tự bình tĩnh như trước. Kiến thức trong thiên địa này, quá nhiều lòng người hiểm ác, hắn sớm đã có thể làm đến “Thờ ơ” .

Đáng tiếc, thân ở “Hiểm ác” bên trong Lữ Khiển Tề, đối này lại không chút nào tự biết, hắn lúc này toàn thân huyết nhục vỡ nát, trên mặt lộ ra phấn khởi, kích động, gắt gao nhìn chằm chằm La Quan.

“Tung thật sự là thần thánh hậu duệ lại như thế nào? Hôm nay vẫn như cũ muốn chết!”

Hắn vẫn chưa nghĩ tới muốn không đếm xỉa đến, đã thiếu niên là “Sinh mà vì tiên” mệnh cách, kia hồ nữ đâu? Hắn cùng La Quan cạnh đoạt, muốn so vì thiếu niên kia lúc càng thêm kịch liệt, người khác lại không phải mù lòa.

Cho nên, Lữ Khiển Tề tuyệt sẽ không cho người ta nửa điểm cơ hội… Hắn thiên mệnh đạo lữ, ai cũng đừng nghĩ đụng!

Oanh ——

Không hề có điềm báo trước, tất cả mọi người đồng loạt ra tay, liền thấy máu quang đầy trời thần thông quán nhật, lực lượng kinh khủng hạo đãng đãng như triều cường, ầm vang mà tới.

La Quan có thể cảm nhận được, Đồ Thanh thân thể cứng đờ, sắc mặt nàng trở nên tái nhợt, đôi mắt lộ ra sợ hãi.

Trước mắt một màn, đích xác có chút doạ người.

Hắn cười cười, vỗ vỗ bờ vai của nàng, “Đừng sợ, ta tại cái này bên trong.”

Sau đó giơ tay, tru tiên kiếm rơi vào trong lòng bàn tay, theo “Ông” một tiếng kiếm minh, một vòng ngân bạch, mấy điểm huyết quang, tại mũi kiếm ở giữa nở rộ.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1097 : Đây chính là tiên?

La Quan tự phong sơn động trời trở về, thụ hiện thế “Áp chế”, ở vào đặc thù lồng giam trạng thái.

Sau đó tu luyện nơi này vô ích, nhưng chung quy không phải không thu được gì, thế là liền có hôm nay, hắn chém ra một kiếm này.

Kiếm này, mới được tại mấy năm trước đó, phong sơn vỡ nát đụng vào hiện thế trận chiến kia.

Yêu 9 ký sinh trời ban cổ thị tu sĩ chi thân, đem La Quan đẩy vào tuyệt cảnh, hắn lấy một lời không cam lòng nhiệt huyết, xông ra kiếm đạo bước thứ 2.

Một kiếm này, bởi vì có được vội vàng, lại về sau tuế nguyệt La Quan thân ở phong sơn động thiên, chỉ có thể trải nghiệm mà chưa từng thi triển qua.

Là trở về sau không từng có cái danh tự.

Nhưng ở giờ khắc này, kiếm rơi ngân bạch, máu bắn tứ tung lúc, La Quan đáy lòng sinh ra một tia cảm xúc —— 1 kiếm phân sinh tử, 2 chú ý đều mờ mịt.

Nhưng tên là sống chết cách xa nhau!

Lấy nó kiếm thế vô song uy hiếp tâm thần, thấy kiếm này quang hoa nháy mắt, liền sinh tử như lá khô phiêu linh,

mênh mông không khỏi bản thân chi ý.

Thế là một kiếm này óng ánh, tuyệt đại chi phong hoa, vào hôm nay giờ phút này, tại Tử Viên trong phế tích tùy ý bắn ra, sát na xâu 4 phương, giây lát tung thiên hạ.

Lần đầu tiên, kiếm này sáng rực, tràn ngập trước mắt mỗi một tấc nơi hẻo lánh, như mặt trời giáng lâm.

Còn không kịp kinh hô một tiếng, kiếm đã gần thân!

Nhanh là tất nhiên, nhưng càng kinh khủng chính là kiếm này bên trong, loại kia cường hãn, đáng sợ ý cảnh, khi rơi vào trong đó về sau, như thời không đều đã đông kết. Lại có tiếng vang truyền vào trong tai, đã là huyết nhục bị mũi kiếm xé rách, máu tươi dâng trào thời điểm, phát ra trầm đục.

Thế là, kia hạo đãng bắt nguồn từ 4 phương, huyết quang, thần quang nhuộm hết thương khung, tạo thành khủng bố hủy diệt triều cường, bị trực tiếp từ đó 1 chém làm 2.

Tới cùng một chỗ tách rời, còn có những cái kia phóng lên tận trời, đôi mắt nóng bỏng, tham lam thân ảnh, vô số đầu sọ đang lăn lộn, vô số nhiệt huyết đang phun trào, tốt một trận huyết vũ bàng bạc, tưới nước mặt đất, hội tụ thành dòng suối, yên tĩnh lại thảm liệt chảy xuôi.

“A!” Tiếng kêu thảm thiết thê lương, thống khổ, là Nguyên Tiêu tông tên kia lão ẩu, làm Bất Diệt cảnh tồn tại, nàng vốn có lấy siêu cường tự lành năng lực.

Chớ nói chỉ là đầu lâu bị chém xuống, chính là 5 ngựa phân thân, bị đánh chặt thành khối vụn lại như thế nào? Đảo mắt liền có thể khôi phục như lúc ban đầu.

Nhưng lúc này, nàng bị chém xuống đầu lâu, lại chỉ có thể phát ra tuyệt vọng kêu rên, bởi vì thuộc về nàng bất diệt ý cảnh, dưới một kiếm này sụp đổ.

Tại cực độ thống khổ, giãy dụa bên trong, nàng không có khí tức, con mắt vẫn như cũ trợn tròn, toát ra vô tận sợ hãi cùng tuyệt vọng.

Một vị khác hộ pháp trưởng lão, vận khí muốn hỏng việc một chút, hắn hoặc là có át chủ bài, cũng hoặc thực lực càng mạnh một chút, tại mênh mông 1 kiếm bao phủ xuống, lại tránh thoát rơi bộ phân tâm thần, hoảng sợ tránh né lại làm cho một kiếm này, đem lên môi trở lên bộ phân cho chém tới.

Lưu lại nửa cái đầu, liên phun máu tư thái, đều trở nên so người khác lộn xộn rất nhiều, “Phốc XÌ…” “Phốc XÌ…” Trầm đục bên trong, dù là còn có ý thức, nhưng hé mở miệng lại không phát ra thanh âm nào, chỉ có thể lấy như vậy bộ dáng chật vật chết đi như thế.

Phù phù ——

Phù phù ——

Kia là bị tách ra thi thể, đập ầm ầm hạ thấp thời gian, phát ra trầm đục, thanh âm này truyền vào trong tai, khiến Lữ Khiển Tề sắc mặt trở nên vô cùng trắng bệch.

Hắn đã là giờ phút này, duy nhất người sống sót.

Bởi vì,

Một kiếm kia chém ra lúc, bên tai oanh minh đột khởi, thân thể nháy mắt không bị khống chế, khi hắn lại lần nữa khôi phục ý thức, nhìn thấy chính là trước mắt thi khối rơi xuống, huyết vũ bàng bạc một màn.

“Làm sao có thể… Cái này sao có thể…” Lữ Khiển Tề thì thào, thân thể run không ngừng.

Dù là Vũ Hóa cảnh xuất thủ, cũng tuyệt làm không được như vậy hời hợt, chỉ tiện tay vung lên, liền đem mọi người toàn bộ xoá bỏ a?

Trốn!

Lập tức trốn!

Bản năng tại thét lên, trái tim tại co vào, vô tận sợ hãi, hãi nhiên, để Lữ Khiển Tề lửa giận, bạo ngược đều biến mất.

Hồ nữ?

“Thiên mệnh đạo lữ” tuy là đại cơ duyên, nhưng cùng còn sống so sánh, vẫn như cũ có thể bỏ qua.

Bá ——

Độn quang sáng lên, Lữ Khiển Tề phóng lên tận trời, tốc độ nhanh hơn thiểm điện, chớp mắt đã tới đám mây.

La Quan vẫn chưa lại động thủ, chỉ là nhàn nhạt quét tới một chút, trong đó hờ hững, tĩnh lặng, không có nửa điểm tâm tình chập chờn.

“A!”

Tiếng kêu thảm thiết, đột nhiên từ bầu trời truyền đến, trốn đến nửa đường Lữ Khiển Tề, hoảng sợ cúi đầu nhìn về phía lòng bàn tay.

1 đầu nhàn nhạt dây đỏ, lúc này nổi lên, sau đó nhanh chóng trở nên dày đặc, sền sệt, cuối cùng lại có máu tươi phun ra ngoài.

Đoạn chưởng rơi xuống, Lữ Khiển Tề phát ra tru lên, “Làm sao lại như vậy? Sao lại thế! Ta rõ ràng tránh thoát một kiếm kia… Ngươi làm sao còn có thể giết ta?”

Hắn vô ý thức đưa tay, muốn đi tiếp được đoạn chưởng, nhưng cánh tay vừa mới nâng lên, liền trực tiếp sóng vai mà đứt, sau đó tay cụt điểm đoạn chưởng, tàn cánh tay lại từ đó một phân thành hai, tiếp theo là quá trình này lặp lại, cho đến biến thành một đống nhìn không ra hình dạng huyết nhục.

Răng rắc ——

1 đạo băng liệt âm thanh, từ Lữ Khiển Tề giữa lông mày hiển hiện, hắn như nhìn thấy vận mệnh của mình, biểu lộ hoảng sợ vạn điểm, “Không! Ta không thể chết… Tông chủ, tông chủ cứu ta!”

Ông ——

Một tiếng oanh minh, trầm thấp mà rất nhỏ, nhưng truyền vào trong tai mọi người, lại như thiên địa như mặt trống, bị đại chùy trùng điệp gióng lên.

Đây là đại đạo hi âm, rộng rãi to lớn!

Phía kia thăng Tiên đài, xuất hiện sau lưng Lữ Khiển Tề, khiết bạch vô hà thần thánh uy nghiêm, thuộc về “Tiên” khí tức trấn áp hết thảy.

Lữ Khiển Tề mi tâm, kia vỡ nát một vết thương, lúc này kịch liệt rung động, vô số mầm thịt nhanh chóng sinh sôi, lẫn nhau giao bác đến cùng một chỗ, muốn một lần nữa sinh trưởng hoàn chỉnh.

La Quan lẳng lặng nhìn xem một màn này, đột nhiên nói “Ngươi như hoàn chỉnh, hoặc còn có thể cứu hắn… Nhưng bây giờ, lại muốn bồi hắn cùng một chỗ tiêu vong.”

“Hóa thành cây loại ký sinh người khác, vốn cầu là tu hú chiếm tổ sống lại một đời, cuối cùng lại rơi phải bị liên lụy băng vẫn, này kết cục cũng tính là nhân quả báo ứng.”

Nói xong nháy mắt, Lữ Khiển Tề phát ra thống khổ gào thét, hắn căn bản không chịu nổi, hủy diệt cùng áp chế 2 loại sức mạnh va chạm.

Bành ——

Lữ Khiển Tề nát, như kia đoạn chưởng, như kia tay cụt, biến thành đầy trời linh

Nát huyết nhục.

Bởi vì, hắn mới là La Quan hôm nay, nhất định phải giết chết người, một kiếm kia chi uy, 70% đều rơi vào trên người hắn.

Những người còn lại, đồng đều điểm còn lại 30%.

Về phần tránh thoát một kiếm kia… Kỳ thật tránh đi bất quá mũi kiếm mà thôi, kiếm ý tràn ngập giữa thiên địa, mênh mông che đậy sinh tử ý, lại có thể nào thật né tránh?

“Rống —— “

Một tiếng phẫn nộ, bạo ngược gào thét, từ Đăng Tiên đài bên trong truyền ra, vô số xích hồng vết rạn, nháy mắt đem kia khiết bạch vô hà, thần thánh uy nghiêm xé thành vỡ nát.

Vô tận huyết tinh, điên cuồng, từ đó tản mát ra, chỉ xa xa nhìn lại một chút, liền khiến vô số người sinh ra sợ hãi, tuyệt vọng.

Như trước mắt, hiển hiện núi thây biển máu, vô số sinh linh bị giết chết, thôn phệ, chỉ vì luyện thành một phần dán lại chi vật, trợ cái này vốn nên vỡ nát Đăng Tiên đài, ngạnh sinh sinh một lần nữa tụ vì hoàn chỉnh.

Như hắn còn có thể được xưng là “Tiên” lời nói, có thể

nói 1 tiên sống, lê dân diệt.

Nó mấy trăm triệu vạn, không thể tính toán!

Khủng bố khí cơ giáng lâm, khóa chặt La Quan, mang theo vô tận oán độc, sát ý, như muốn tại triệt để băng vẫn trước kéo hắn cùng lên đường.

Nhưng vỡ nát chi vật, mất ký sinh nhục thân, cái kia bên trong còn có thể làm được? Chỉ có thể theo cuối cùng một tiếng oán độc tru lên, như vậy vỡ nát.

Không có vỡ phiến, bởi vì Đăng Tiên đài vốn là, người tu hành cảnh giới chỗ ngưng, lại đã vỡ qua một lần, băng thì tán quy thiên địa.

Một thân tu vi lấy chi tại trời, lại tận còn tại trời.

Chỉ có cuồng phong một trận, càn quét giữa thiên địa, khiến cửu tiêu mây tầng vỡ vụn, tiêu tán, lộ ra vô che trời ngày tùy ý vẩy xuống.

Đây coi là dị tượng? Tạm thời cũng được a.

La Quan đảo qua một chút, thấp giọng nói “Đây chính là tiên?”

Ngữ khí bình tĩnh, lại có một tia trào phúng.

Một kiếm này, đến tận đây mới cuối cùng kết thúc, không có người sống, cũng tuyệt không cho phép có người sống.

Dù là thân loại Đăng Tiên đài, liền tặng ngươi kiếm ý 70%, đồng dạng muốn chết.

Bởi vì, đây là La Quan nhân thiết, tiên thiên thần chỉ không động thì thôi, động tắc thiên địa kinh, mũi kiếm chỗ hướng không gì có thể tồn.

Không như thế, như thế nào triệt để thủ tín Huyết Ma lão tổ, hắn chính là 1 tôn hàng thật giá thật, phù hợp nhất hắn nhu cầu tiên thiên thần chỉ.

Đương nhiên, một kiếm này đồng dạng là thí nghiệm, là La Quan cố ý nếm thử lựa chọn… Kết quả rất tốt, so trong dự đoán càng tốt hơn.

Cho nên, liền tương đương hắn lại nhiều một lựa chọn… Ân, có lẽ là 2 cái.

“Thằng nhãi ranh làm càn!”

Một tiếng quát lớn, vang vọng đất trời ở giữa, sát na trời trong 10,000 dặm, biến thành màu đỏ cuồn cuộn, hình như có vô biên huyết hải khuynh đảo.

Tựa như thiên nộ!

Bá ——

Không gian vặn vẹo bên trong, một thân ảnh đi ra, người mặc bạch, kim hai màu trường bào, mặt mày uy nghiêm, lúc này đều là kinh sợ.

Hạo đãng uy áp từ trong cơ thể hắn bộc phát, càn quét

bát phương lục hợp, chấn nhiếp thập phương thiên khung, như 1 người ở đây, chính là thiên uy giáng lâm.

Oanh ——

Hồ lớn tán đi, Thanh Sắt Sa lão tổ lui về La Quan bên người

, trầm giọng nói “Tôn thượng, người tới chính là Thiên Khải tông tông chủ Lữ Tông Nguyên, Vũ Hóa cảnh đỉnh phong tu vi, đã nửa bước rơi vào Đăng Tiên đài bên trên, riêng lấy cảnh giới tu hành mà nói, chính là này phương thiên địa ở giữa người mạnh nhất!”

Cùng lúc đó, hắc sát, bạch tùy tâm 2 người, sắc mặt tái nhợt khom mình hành lễ, “Thuộc hạ hành sự bất lực, chưa thể bảo vệ tông tử, mời tông chủ hàng phạt!”

Họ Lữ? La Quan nhíu nhíu mày, người này sẽ không phải là, Lữ Khiển Tề cha ruột a?

Thanh Sắt Sa lão tổ tâm lý trong suốt, nói khẽ “Lữ Khiển Tề, là nó con trai trưởng.”

Quả nhiên!

La Quan vốn cho rằng, đã xem lòng người nhìn đủ bẩn, nhưng hiện thực luôn luôn có thể đổi mới hắn hạn cuối.

Hổ dữ không ăn thịt con, nhưng đối có ít người mà nói, con trai trưởng cũng bất quá chỉ là, có thể tùy ý bỏ qua, tính toán quân cờ.

Bá ——

Lữ Tông Nguyên ánh mắt, rơi vào Thanh Sắt Sa lão tổ trên thân, hắn thân thể hơi cương, ngẩng đầu nhìn lại quá khứ.

Bò….ò… Rống ——

Hư không vang lên một tiếng gào thét, hắn đã đem hết toàn lực, nhưng rất nhanh liền phát ra kêu đau một tiếng sắc mặt trắng bệch, trực tiếp lui ra phía sau một bước.

Con mắt bạn tri kỷ phong, liền thương tích Thanh Sắt Sa lão tổ, Thiên Khải tông tông chủ uy thế, cường hãn, giờ phút này hiển thị rõ không thể nghi ngờ.

Thanh Sắt Sa lão tổ vừa lui, liền lộ ra La Quan thân ảnh, cùng Lữ Tông Nguyên ở giữa lại không một chút trở ngại.

Một đôi tròng mắt, uy sâu như biển, nội uẩn vô tận lôi đình chi nộ.

Khác một đôi tròng mắt, thì yên tĩnh, hờ hững, như trời sập tại trước, cũng không thể nhấc lên nửa điểm gợn sóng.

Rốt cục, Lữ Tông Nguyên mở miệng, thanh âm cuồn cuộn vang vọng chín ngày, “Quả nhiên không hổ là, trong truyền thuyết tiên thiên thần chỉ, quả nhiên cường đại vô song, có vô thượng mệnh cách, không nhận thiên địa chỗ buộc, nhất cử nhất động ở giữa, liền có tràn trề không gì chống đỡ nổi chi uy.”

Hơi dừng một chút, hắn nói “. Hi Nguyệt, linh đài 2 vị đạo hữu, Huyết Ma thôn nhật, vạn vật không yên kỳ hạn sắp tới, còn không định hiện thân sao?”

Oanh ——

Oanh ——

Chín ngày oanh minh, thương khung chấn động, lại 2 thân ảnh, vặn vẹo không gian giáng lâm.

Bên trái một nữ tử, người mặc màu ngọc bạch váy dài, bên hông buộc lấy 1 con tiêu ngọc, váy theo gió mà động, như tùy thời đều muốn lên trời mà đi.

Bên phải thì là một trung niên tu sĩ, trung cấp vóc người tướng mạo phổ thông, nhưng hắn chỉ là đứng tại kia bên trong, chính là 1 cái không lời núi.

Tung Lữ Tông Nguyên phía trước, cũng tuyệt không người dám coi nhẹ hắn tồn tại.

“Nguyên Tiêu tông lão tổ Hi Nguyệt!”

“Trọng Vân tông lão tổ linh đài!”

Thanh Sắt Sa lão tổ ngữ khí gấp rút lại gấp gáp, “Mời tôn thượng cẩn thận!”

Cái này 3 cái nghiêm chỉnh mà nói đều là Vũ Hóa cảnh, cùng hắn tại cùng một cấp bậc.

Nhưng rất bi thương chính là, hắn 1 cái đều đánh không lại, nếu không cũng sẽ không căn nhà nhỏ bé tiểu Thanh trong hồ, mượn một phương thủy mạch tự vệ.

La Quan ngẩng đầu, nhìn về phía thiên khung 3 người, hắn đã chém ra 1 kiếm, cứ việc có giữ lại, nhưng vẫn như cũ không có cách, lại chém ra kiếm thứ 2.

Hơi dừng lại, hắn thở dài một hơi, nói “. Sư huynh, ngươi không còn ra lời nói, ta cũng chỉ có thể chạy trốn.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1098 : Lão ma hung uy

“Ha ha ha, sư đệ chớ giận, là vì huynh sai.”

Một trận cười dài, nương theo huyết quang bắn ra, Huyết Ma lão tổ thân ảnh xuất hiện ở trong sân.

Đối La Quan chắp tay, “Lúc trước, từ đầu đến cuối chưa từng thấy qua sư đệ xuất thủ, nhất thời hiếu kì, liền cố ý quan sát một lát.”

Đang khi nói chuyện, hắn giơ ngón tay cái lên, một mặt tán thưởng, “Không ngờ, sư đệ chi kiếm đạo, lại như thế rộng lớn hạo nhiên, một kiếm kia ý cảnh, có thể xưng đương thời Kiếm Thần!”

La Quan lắc đầu, “Tốt sư huynh, ngươi ta ở giữa liền đừng thổi phồng, khách nhân còn nhìn xem đâu, chớ có bị người chê cười.”

Ngữ khí nhàn nhạt, mang theo một chút bất mãn.

Huyết Ma lão tổ lơ đễnh, lại là một trận cười to, “Hảo hảo, liền trước chiêu đãi khách nhân, vi huynh lại hướng sư đệ bồi tội.”

Dứt lời, hắn quay người nhìn về phía đối diện, trên mặt vẫn tại cười, nhưng đôi mắt chỗ sâu lại tối nghĩa không hiểu, như máu sóng cuồn cuộn. . ? ? .

“Lữ Tông chủ, Hi Nguyệt, linh đài… 3 vị đạo hữu đều đã lâu, hôm nay tề tụ Huyết Ma quan, vốn là một việc trọng đại, không làm gì được mời từ trước đến nay là ác khách.”

“Thế nào, 3 vị là cảm thấy ta Huyết Ma tông mềm yếu có thể bắt nạt sao?”

Giờ khắc này, thiên địa tĩnh lặng, vô số người hoảng sợ trừng lớn 2 mắt, trong thoáng chốc như nhìn thấy huyết hải cuồn cuộn, hung lệ trùng thiên.

Kia là Huyết Ma lão tổ ý, hắn giận, càng là cảnh cáo của hắn!

Cường thế, lãnh khốc, tung đối mặt nó hơn 3 tông, cao cấp nhất cường giả cùng nhau mà đến, cũng không từng có nửa điểm kiêng kị, bất an.

Lữ Tông Nguyên mặt không biểu tình, “Lão tổ làm gì biết rõ còn cố hỏi? Ta tông tông tử Lữ Khiển Tề, mệnh tang kẻ này chi thủ, kẻ giết người đền mạng, hắn phải chết!”

Hi Nguyệt thanh âm lạnh lẽo, như tuyết trong núi băng suối, lạnh thấu xương hàn ý trực thấu cốt tủy, “Ta tông 2 tôn hộ pháp trưởng lão, ngã xuống tại Huyết Ma quan nội, việc này cần có bàn giao.”

Linh đài trầm mặc.

Hắn vốn là không yêu nói nhiều tính tình, không ai lại bởi vậy mà khinh thị hắn, xếp hạng nhất kết thúc Trọng Vân tông, những năm gần đây uy danh ngày long, dần dần

có cùng Nguyên Tiêu tông sánh vai cùng chi thế, nhiều lại hắn công lao.

Dù trầm mặc như núi, chỉ khi nào xuất thủ, liền dữ dằn như lửa, riêng có linh đài điên dại danh xưng!

“Bàn giao?” Huyết Ma lão tổ cười to, “La sư đệ chính là Huyết Ma tông nhị tổ, tại ta sơn môn chỗ Huyết Ma quan bên trong, lại bị người ác ý vây giết, chỉ này một điểm bọn hắn liền đều tội đáng chết vạn lần! Bản tọa không tìm các ngươi, đã là từ bi rộng lượng, lại vẫn bị chắn cửa…”

Hắn hơi dừng một chút, cười cười, thanh âm trở nên trầm thấp, “Xem ra, là bản tọa những năm gần đây, chìm tại bế quan tu luyện, ngược lại để chư vị lão hữu quên, bản tọa là người thế nào. Cũng được, nhiều năm chưa gặp, không biết 3 vị đạo hữu, bây giờ tiến cảnh tu vi như thế nào, liền để lão phu lĩnh giáo một hai.”

Lòng đất nơi cực sâu, phía kia sâu không thấy đáy huyết trì, đột nhiên trực tiếp sôi trào.

Sau đó, toà kia Huyết Ma tông trấn tông chi bảo Huyết Thần tháp, giờ phút này bỗng nhiên bị “Nhóm lửa”, cuồn cuộn vô tận hung thần huyết khí, ngưng tụ thành trụ xông lên tận chín tầng trời.

Ầm ầm ——

Cột máu ngút trời, kích thích cuồn cuộn 10,000 dặm sóng máu

, chỗ đi qua một mảnh xích hồng, lại ngạnh sinh sinh đem nó chuyển hóa thành, một phương vô biên huyết hải.

Lọt vào trong tầm mắt sóng máu tứ ngược gào thét, bên tai thậm chí có thể nghe tới, vô số thê lương kêu rên, giết chóc, hủy diệt, tử vong khí cơ, từ trong đó điên cuồng vẩy xuống.

Đem ma đạo chi hung lệ, đáng sợ, hiện ra vô cùng nhuần nhuyễn!

Giờ phút này, huyết hải bao phủ cửu tiêu, Huyết Ma lão tổ trên thân huyết bào phồng lên, mang theo này thôn thiên chi thế, lấy 1 địch 3 lại cưỡng chế đối phương một đầu.

Kình thiên lão ma, uy thế vô song!

“Đến chiến!”

Hét lớn một tiếng, Huyết Ma lão tổ thậm chí không cho 3 người giải thích cơ hội, đưa tay 1 quyền đánh ra.

Oanh ——

Thiên khung phía trên huyết hải sôi trào, theo Huyết Ma lão tổ một kích, lại có 1 đầu khủng bố xích hồng tay lớn, trực tiếp từ đó nện xuống.

Lữ Tông Nguyên nhướng mày, đưa tay chỉ điểm một chút rơi, trong sáng màu trắng thần quang, từ đầu ngón tay hắn triển khai, ngưng ra tiên nhân một chỉ, cùng xích

hồng tay lớn đụng nhau.

Nổ vang rung trời, xích hồng tay lớn chỉ hơi đình trệ, loại xách tay vạn quân chi uy “Ầm ầm” kế tiếp theo trấn xuống.

Tiên nhân một chỉ trực tiếp vỡ nát.

Lữ Tông Nguyên đáy mắt, hiển hiện một tia lạnh lùng, “Lão tổ hôm nay, đúng là muốn cùng ta cùng liều mạng sao?” Hắn đưa tay một nắm, vỡ nát tiên nhân một chỉ, nó mảnh vỡ tựa như 1 đầu tinh liên, lẫn nhau xâu chuỗi đến cùng một chỗ, đem tay lớn trói buộc vào trong.

Tiên nhân rơi một chỉ, toái tinh khốn thần ma.

Đây là trời khải đại thần thông, nhìn như xuất thủ hời hợt, kì thực đã là Vũ Hóa cảnh có khả năng, thi triển ra thủ đoạn mạnh nhất.

Là lấy, mới có vừa rồi gầm thét, chất vấn?

Huyết Ma lão tổ mặt không biểu tình, “Bản tọa đã xuất thủ, từ không lưu chỗ trống.”

Đạp chân xuống, thiên khung huyết hải điên cuồng chấn động, nhưng tại trong quá trình này, nó mặt ngoài lại quỷ dị trở nên vuông vức.

Đảo mắt, tựa như là một mặt, lấy to lớn Huyết Thủy Tinh cắt, rèn luyện về sau, chế tác mà thành to lớn mặt kính.

Nó phản chiếu lấy đại địa, trong đó chiếu chiếu ra Lữ

Tông Nguyên, Hi Nguyệt, linh đài 3 tôn Vũ Hóa cảnh tồn tại thân ảnh, sinh động như thật.

Sau đó, một phương màu đỏ tầng 9 thần tháp, tại trong mặt gương hiển hiện, tựa như là từ huyết hải chỗ sâu, du động mà đến cự thú, giờ phút này mở ra huyết bồn đại khẩu, thẳng đến 3 người nuốt tới.

“Huyết Thần tháp! Huyết Ma giới!”

Lữ Tông Nguyên gầm nhẹ, “2 vị, ngươi ta thân ảnh, đoạn không thể bị nuốt vào trong đó.”

Tứ tông cùng tồn tại tại Đông Thắng châu, truyền thừa đều vượt qua 100,000 năm, chém giết lẫn nhau tranh đấu vô số, đối riêng phần mình thủ đoạn đều có hiểu biết.

Hi Nguyệt, linh đài 2 tông lão tổ, lúc này sắc mặt nghiêm túc đến cực điểm, không nghĩ tới Huyết Ma lão tổ, lại làm to chuyện đến tư.

Đây là sự thực muốn đem 3 người bọn họ, trực tiếp trấn sát

Nơi này!

Không sai, riêng lấy cảnh giới mà nói, 4 người ở vào cùng một cấp bậc, Lữ Tông Nguyên cảnh giới, thậm chí càng cao Huyết Ma lão tổ một đầu.

Nhưng lấy chiến lực mà nói, lại là Huyết Ma lão tổ thứ 1, luyện cuồn cuộn huyết hải tại bản thân, nhất niệm

nhuộm hết thiên địa, sát thương khủng bố tuyệt luân.

Lại thêm nơi đây chính là Huyết Ma quan, là Huyết Ma tông chi sơn cửa chỗ, có chí bảo Huyết Thần tháp, cùng toà kia trong truyền thuyết huyết trì trấn áp, nhưng cực lớn tăng phúc Huyết Ma lão tổ thực lực.

Thế là, liền có trước mắt một màn.

Nhưng dù cho như thế, muốn lấy sức một mình, trấn sát 3 vị cùng giai cự phách, Huyết Ma lão tổ hung tàn, khí diễm có thể thấy được chút ít.

Đây mới thực sự là, vô pháp vô thiên lão ma, một khi nắm lấy cơ hội, liền không chút do dự xuất thủ!

Oanh ——

Màu trắng thần quang ngút trời, ngưng tụ Lữ Tông Nguyên nguyên thần pháp tướng, tay cầm một mặt kính tròn, chiếu xạ thần quang rơi vào thiên khung huyết hải ở giữa.

Không biết này kính tròn ra sao cùng pháp bảo, lại khiến vô biên huyết hải, đột nhiên lâm vào một tia cứng đờ.

Hi Nguyệt đưa tay, tinh tế, trắng noãn như ngọc 5 ngón tay, đặt tại trước mắt không gian.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Từng đạo khe hở xuất hiện, lan tràn ra phía ngoài.

Linh sơn quát khẽ, trực tiếp 1 quyền nện xuống, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, không gian hoàn toàn tan vỡ, hóa thành 1 đạo khủng bố triều cường.

Nó nghịch thế mà lên, đụng vào trong biển máu, vỡ nát không gian xé rách lấy huyết hải, đem 3 người bóng ngược cưỡng ép đánh tan.

“Đi!”

Lữ Tông Nguyên lạnh giọng mở miệng.

Bá ——

3 vị Vũ Hóa cảnh tồn tại, một cái lắc mình, liền đã lui ra Huyết Ma quan.

Đây mới là kích phát Huyết Thần tháp, mở ra Huyết Ma giới kinh khủng nhất chỗ, một khi ảnh lưu niệm liền tương đương bị khóa định, nếu không thể tránh thoát, tung trốn đến chân trời góc biển, cũng khó thoát bị thôn phệ hạ tràng.

Huyết Ma lão tổ cười lạnh, “3 vị coi là, các ngươi thật có thể trốn được sao?” Chính là đánh nát ảnh lưu niệm lại như thế nào? Huyết Ma giới cũng không phải dễ dàng như vậy, liền có thể thoát khỏi.

Từng đầu tơ máu, hiện lên ở Lữ Tông Nguyên 3 người mặt ngoài thân thể, tựa như là một cái lưới lớn, đang không ngừng trở nên ngưng thực, vét được muốn chạy

trốn con cá.

3 người nhíu mày, nhưng rất nhanh liền khôi phục lại bình tĩnh.

Lữ Tông Nguyên đôi mắt nặng nề, chậm rãi nói “Hôm nay, là bản tông bọn người chủ quan, không ngờ lão tổ vì người nọ, lại không tiếc hao tổn nội tình, trực tiếp dưới này nặng tay.”

“Xem ra, nghe đồn quả nhiên là thật, Huyết Ma tông lập tông căn bản, nguồn gốc từ một đầu thượng cổ vẫn lạc Huyết Ma, nó truyền thừa chi pháp, nhưng nhằm vào tiên thiên thần chỉ, lấy tự thân vì loại cưỡng ép ký sinh, cuối cùng thay vào đó.”

Hắn ngẩng đầu, ánh mắt hướng về La Quan, “Không biết điểm này, các hạ nhưng có biết?”

“Ha ha ha ha!” Huyết Ma lão tổ cuồng tiếu, một mặt trào phúng, “Đường đường Thiên Khải tông chủ,

Lại cũng như kia người nhiều chuyện người, đi châm ngòi ly gián cử chỉ, lão phu cùng sư đệ mới quen đã thân, hơn hẳn thân sinh huynh đệ, sao lại thụ ngươi cùng miệng lưỡi chỗ nhiễu?”

La Quan hơi trầm mặc, đột nhiên cười một tiếng, “Không sai, sư huynh nói cực phải.”

Lữ Tông Nguyên sầm mặt lại, cười lạnh nói “Mỗi người đều có mục đích riêng, bảo hổ lột da! 2 vị, hôm nay là các ngươi thắng qua một bậc, nhưng việc này sẽ không

cứ như vậy kết thúc, bản tông bọn người lần sau lại đến lúc, tất yếu dẹp yên Huyết Ma quan!”

Nói xong, hắn đưa tay một chỉ, điểm tại giữa lông mày.

Ba ——

Nó thân thể, dường như 1 viên bọt biển, trực tiếp vỡ nát tiêu tán.

Nguyên lai, hôm nay giáng lâm Huyết Ma quan, chỉ là hắn 1 đạo hình chiếu.

Sau lưng, Hi Nguyệt, linh đài 2 người, cũng bắt chước làm theo.

Cứ như vậy, Huyết Ma giới đối bọn hắn khóa chặt, liền bị triệt để chặt đứt.

“Sau một tháng, ta tông nhị tổ tấn vị đại điển, cung nghênh 3 vị đạo hữu đại giá quang lâm!” Huyết Ma lão tổ cười to, khí diễm gấu cuồn cuộn.

Tiếp lấy phất tay áo vung lên, thương khung huyết hải lập tức biến mất không thấy gì nữa, Huyết Thần tháp bên ngoài trùng thiên cột máu tiêu tán theo.

Hắn quay người, khóe miệng ngậm lấy mỉm cười, “Sư đệ, Lữ Tông Nguyên tiểu nhân hành vi, ngươi sẽ không phải tin a? Sư huynh đối ngươi cũng là thật tâm thực lòng, chỉ muốn mượn thần chỉ cảm ngộ, đột phá thành tiên chi cảnh, tuyệt không nửa điểm tâm làm loạn.”

La Quan cười càng thêm xán lạn, “Sư huynh nói gì vậy? Chỉ là mấy câu, liền nghĩ ly gián ngươi ta huynh đệ tình nghĩa, quả thực người si nói mộng!”

“Những lời này, ta 1 chữ đều không tin, ngày sau ngươi ta sư huynh đệ, đang muốn chân thành hợp tác, lớn mạnh ta Huyết Ma tông!”

“Tốt, tốt! Bản tọa quả nhiên không có nhìn lầm sư đệ, ngươi ta huynh đệ tề tâm hợp lực, đủ dẹp yên thiên địa, xông ra kim quang đại đạo!”

Tốt một cái tình chân ý thiết, tốt một cái kích động lòng người, 2 người giờ phút này quả thực là, hận không thể cùng đối phương moi tim đào phổi.

Chân nam nhi, tình nghĩa sâu!

Huyết Ma lão tổ một mặt vui mừng, “Sư đệ, không trách sư huynh vừa rồi, không có sớm hiện thân đi?”

La Quan cười to, “Nên như thế, nếu không tiểu đệ lại há có thể, mắt thấy sư huynh ma uy cái thế, sinh sinh bức lui 3 vị đại địch.”

“Vậy là tốt rồi.” Huyết Ma lão tổ hài lòng nói “Bản tọa cùng sư đệ trải qua trò chuyện, tại tu hành chi đạo có cảm giác ngộ, gần đây nhiều đang bế quan tu luyện, không bằng sư đệ theo ta đi Huyết Thần tháp bên trong, ngươi ta huynh đệ liền cuộc chiến hôm nay, lại làm một phen giao lưu?”

La Quan lắc đầu, “Sư huynh hảo ý tiểu đệ tâm lĩnh,

nhưng ta bây giờ còn chưa từng, chân chính tấn vị Huyết Ma tông nhị tổ, Huyết Thần tháp chính là ta tông chí bảo, hay là không muốn để người mượn cớ.”

Nói xong, hắn đưa tay một chỉ, “Ngoài ra, tiểu đệ vừa được thiếu niên này, hắn tình trạng cũng không quá tốt, phải nắm chắc thời gian lấy chút chỗ tốt, nếu không liền thật muốn chết rồi.”

Huyết Ma lão tổ gật đầu, “Nếu như thế, vậy liền lần sau sẽ bàn, bản tọa trước tạm trở về bế quan.”

“Sư huynh đi thong thả.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1099 : Cho nên doanh châu

La Quan đứng thẳng người, nhìn qua Huyết Ma lão tổ rời đi phương hướng, ánh mắt như có điều suy nghĩ.

Đúng lúc này, “Ừm?”

Hắn đột nhiên quay người, nhìn về phía Huyết Ma quan ngoại.

Lúc trước, Lữ Tông Nguyên, Hi Nguyệt, linh đài 3 vị vũ hóa tu sĩ, hình chiếu vỡ nát chỗ, giờ phút này đột nhiên tỏa ra ánh sáng.

Hình như có một chút mảnh vỡ, tại hừng hực thiêu đốt.

Sau một khắc, đột nhiên gió bắt đầu thổi.

Hô ——

Nó đập vào mặt, như ngày xuân liễu rủ con đê, ôn nhu gãy cong 1 đám cành liễu.

Nhưng phần này trong ôn nhu, lại ẩn chứa làm người tuyệt vọng khí cơ, trực thấu cốt tủy, hồn phách, cả người đều muốn đông kết.

Thiên Khải Thần thuật, gió giết!

Lấy thiêu đốt 3 vị Vũ Hóa cảnh tu sĩ hình chiếu làm đại

giá, phương thi triển mà tới.

La Quan giật mình, “Khó trách vừa rồi nát như vậy quả quyết, nguyên lai đã sớm lưu lại chuẩn bị ở sau, những này đăng lâm đại đạo đỉnh cao nhất hạng người, quả nhiên không thể khinh thường.”

Bên cạnh, Thanh Sắt Sa lão tổ trợn to tròng mắt, lộ ra kinh hãi chi sắc, “Tôn thượng tiểu…”

Hắn còn chưa nói xong, La Quan đột nhiên phất phất tay, quanh quẩn nó quanh thân một hơi gió mát, đột nhiên nghênh đón tiếp lấy.

2 cổ gió đang giữa không trung gặp nhau, không có nửa điểm động tĩnh truyền ra, chỉ hơi 1 dây dưa về sau, liền biến thành một cỗ loạn lưu kích tán.

Phát động La Quan trường bào một góc, cũng loạn hắn đuôi lông mày sợi tóc mấy điểm, sau đó liền không có sau đó, chỉ thế thôi.

Ừng ực ——

Thanh Sắt Sa lão tổ vụng trộm nuốt ngụm nước miếng, đem một chữ cuối cùng, sinh sinh nuốt trở vào, cung kính nói “Tôn thượng thần uy!”

Thiên Khải Thần thuật a.

Huyết Ma lão tổ đều từng ăn thiệt thòi lớn, lúc này mới có tứ tông cái này 10,000 năm qua, mặt ngoài đại khái hòa bình.

Cứ như vậy hời hợt, liền tiện tay lau đi rồi? Quả không phụ tiên thiên thần chỉ chi danh!

La Quan thản nhiên nói “Mang lên Triệu Trường Hà, chúng ta đi thôi.”

Thanh Sắt Sa lão tổ chần chờ một chút, “Không mời về Huyết Ma lão tổ sao?” Cứ việc cái này lão ma lòng mang ý đồ xấu, nhưng ít ra hiện tại, là cùng tôn thượng một con đường.

La Quan lắc đầu, “Ngươi cho rằng, ta cái kia sư huynh không biết?” Hắn hướng Đồ Thanh vươn tay, nói “. Sẽ mạo muội sao?”

Đồ Thanh do dự một chút, đem tay giao cho hắn.

La Quan cười một tiếng, dắt nàng quay người liền đi.

Thanh Sắt Sa lão tổ ôm lấy Triệu Trường Hà, vội vàng đi theo phía sau.

Về phần Chu Hạ? Này xui xẻo hài tử bây giờ chính hôn mê đầu đường đâu, cũng may mọi người bây giờ biết được, hắn là nhị tổ thân tín, khi sẽ không bị người làm hại.

Huyết Thần tháp bên ngoài, Huyết Ma lão tổ đứng chắp tay, giờ phút này mỉm cười, nói “. Trải qua này phiên thăm dò, nhưng triệt để yên tâm.”

“Cái này La Quan, thật là tiên thiên thần chỉ không thể

nghi ngờ.”

Hắn đáy mắt nóng bỏng, có từng sợi huyết quang chấn động, phun trào.

Huyết Ma quan ngoại 3,000 dặm.

Một chỗ đỉnh núi.

Lữ Tông Nguyên, Hi Nguyệt, linh đài 3 người hiện thân ở đây, đương nhiên cái này vẫn như cũ không phải bản thể, chỉ là đạo thứ 2 hình chiếu thôi.

Một mảnh trầm mặc, bọn hắn như đang đợi cái gì.

Đột nhiên, 3 người như có cảm giác, nhìn ra xa Huyết Ma quan phương hướng.

Mấy hơi về sau, Lữ Tông Nguyên thở dài, “Thất bại.” Thần sắc hắn bình tĩnh, như sớm đã có đoán trước, vẫn chưa như thế nào thất vọng.

Hi Nguyệt chau mày, “Không ngờ là thật sự tiên thiên thần chỉ!”

Nhìn như chỉ là thiêu đốt hình chiếu, thi triển Thiên Khải Thần thuật, nhưng trên thực tế lại là 3 tôn Vũ Hóa cảnh tu sĩ, liên thủ sở thiết sát cục. Kia một trận gió đích xác ôn nhu, nhưng ôn nhu bên trong khủng bố, chính là 1 vị cùng giai tu sĩ, đều muốn ăn thiệt thòi lớn.

Tiện tay vung lên, liền đem nó phá giải, chôn vùi, như thế thần dị thủ đoạn, quả thực vì chỗ không nghe thấy!

Nàng đáy mắt, hiển hiện thật sâu sầu lo.

Huyết Ma tông chi bí, cứ việc ẩn tàng vô cùng tốt, nhưng tứ tông giằng co với nhau, dây dưa mấy chục ngàn năm, vẫn như cũ bị cẩn thận thăm dò, đạt được 1 cái vô song tiếp cận chân tướng của sự thật.

Là nên mới có “Huyết Ma thôn nhật, vạn vật không yên” tiên đoán, cũng là trời khải, nguyên tiêu, nặng mây 3 tông tầng cao nhất, mới hiểu bí ẩn.

Như thật bị Huyết Ma lão tổ đạt được, chiếm tiên thiên thần chỉ thân thể, thì Đông Thắng châu nó hơn 3 tông, tuyệt không may mắn còn sống sót khả năng.

Hi Nguyệt lạnh giọng nói “Lữ Tông chủ đã xem việc này điểm danh, kia tiên thiên thần chỉ lại vẫn giữ tại Huyết Ma quan nội, coi là thật ngu không ai bằng!”

Linh đài nói “. Mỗi người đều có mục đích riêng mà thôi.” Hắn ngẩng đầu nhìn đến, “Lữ Tông chủ, nhưng có an bài?”

Lữ Tông Nguyên thản nhiên nói “Bất luận Huyết Ma lão tổ, cùng cái này tiên thiên thần chỉ ở giữa, đến cùng tồn gì cùng quỷ dị, tính toán, ngươi ta cũng không thể không đếm xỉa đến. Bởi vì, dưới mắt nghiêm chỉnh mà nói, bọn hắn đều là ngươi ta chi địch, vô luận ai có thể cười đến cuối cùng, đối ta cùng mà nói đều tuyệt không phải chuyện tốt.”

“Cũng may chúng ta còn có thời gian, không có gì bất

ngờ xảy ra sau một tháng tấn vị đại điển, chính là song phương xé toang ngụy trang, vạch trần át chủ bài thời điểm… Mà thời gian này điểm, vừa lúc có thể đem bọn hắn một mẻ hốt gọn.”

Hi Nguyệt nhíu mày, “Huyết Ma quan có thần hồ, Huyết Thần tháp trấn áp, cho dù ngươi ta 3 tông liên thủ, cũng chưa chắc có thể san bằng nơi đây…”

Linh đài đánh gãy nàng, “Tiên tông hồi âm rồi? !”

Lữ Tông Nguyên cười một tiếng, lật tay lấy ra 1 viên ngọc giản, “Ta trưởng thượng tổ mấy năm trước, thụ bên trên mệnh tiến về cho nên doanh châu chỗ, tìm được chân phượng tổ địa di tích, như hôm nay lửa ngô đồng đã toàn diện khôi phục, chỗ kia trong di tích ẩn tàng đại cơ duyên, đem chân chính giáng lâm tại thế.”

“Tiên tông phải tin tức này về sau, đã điều động đích truyền tiên duệ giáng lâm, làm ta cùng 3 tông phụ tá, tiến về cho nên doanh châu đoạt này tạo hóa, thời gian vừa lúc trùng hợp.”

“Mượn đao giết người?” Hi Nguyệt ánh mắt sáng lên.

Lữ Tông Nguyên nhìn nàng một cái, thản nhiên nói “Tiên duệ thân phận gì cùng quý giá, há có thể làm chúng ta trong tay đao thương, tất nhiên là phụ thuộc dưới tông thế cục gian nan, khẩn cầu thượng tông tiên duệ xuất thủ cứu giúp, ta cùng cũng hảo cảm kích nước mắt linh, cam thụ tiên duệ thúc đẩy, xông pha khói lửa muôn lần chết không chối từ.”

Hi Nguyệt trên mặt, lộ ra vẻ lúng túng, ẩn giận, nhưng lại ép xuống.

Linh đài nói “. Dù vậy,

Cũng muốn phòng bị là ám độ trần thương kế sách.”

“Ừm.” Lữ Tông Nguyên gật đầu, “2 vị, giá trị thời khắc mấu chốt này, liền không muốn lại che giấu, ám tử toàn bộ khởi động, tuyệt không bỏ qua nửa điểm gió thổi cỏ lay.”

“Như có dị động, ngươi ta tuỳ cơ ứng biến, không phải liền tạm thời ẩn nhẫn, đợi sau một tháng thượng tông tiên duệ giáng lâm, có thể tự lấy lôi đình một kích, đem Huyết Ma tông nhổ tận gốc.”

Sự tình, đương nhiên không có hắn nói đơn giản như vậy, tiên duệ đến là vì chân phượng nhất tộc cơ duyên, vì sao muốn giúp 3 tông xuất thủ? Đừng tưởng rằng, thượng tông, dưới tông ở giữa, liền có bao nhiêu quan hệ mật thiết, lại Huyết Ma tông phía sau, cũng không phải không có chỗ dựa.

Kế này có thể thực hiện, còn muốn rơi vào tôn kia tiên thiên thần chỉ phía trên… Lấy nó thân phận, liệu đến thượng tông tiên duệ, cũng chắc chắn có hứng thú.

Bá ——

Lữ Tông Nguyên một bước phóng ra, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Linh đài cũng quay người rời đi.

Rất nhanh, nơi đây liền chỉ còn Nguyên Tiêu tông lão tổ Hi Nguyệt 1 người, nàng thần sắc đột nhiên bình thản xuống dưới, đôi mắt ở giữa lưu ba phun trào.

Một trận gió thổi tới, phát động nàng váy dài, giờ phút này một thân thanh lãnh khí cơ chảy xuôi, nghiễm nhiên chính là cửu thiên chi thượng thần nữ, đâu còn chỉ có trước đó nửa điểm vội vàng xao động, vô não, không có chút nào lòng dạ bộ dáng.

Ngu xuẩn, có khi cũng là một loại, rất tốt màu sắc tự vệ.

Điểm này, tại nàng giết chết lão sư của mình, trở thành Nguyên Tiêu tông tân nhiệm lão tổ về sau, liền bị Hi Nguyệt một mực ghi tạc đáy lòng.

“Thượng tông tiên duệ… Là triêu dương tiên tông người tới sao? A… Lần này, thật đúng là náo nhiệt… Có lẽ, muốn sớm làm một chút chuẩn bị…”

Nói nhỏ lúc, Hi Nguyệt thanh lãnh, hờ hững giữa lông mày, lại hiển hiện một tia vũ mị.

Lóe lên liền biến mất, lại phá lệ rung động lòng người, liền chỉ là đảo qua một chút, đều muốn bị dẫn ra lên vô tận dục niệm.

Bá ——

Nàng thân ảnh biến mất, chỉ có nhàn nhạt thơm ngọt khí tức, bị thiên phong xoắn nát, vẩy xuống 4 phương.

…

Đổng Bình có chút mộng.

Nhìn xem tiên sinh, lại nhìn xem Đồ Thanh, hắn nhẫn hồi lâu, nhịn không được.

Nhỏ giọng nói “Tiên sinh, đây là… Một vị khác sư nương sao?”

La Quan có chút đau răng, tiểu gia hỏa này trực giác, có chút lợi hại a.

Phát giác được Đồ Thanh dư quang, vụng trộm quét tới, “Khục! Đừng nói mò, vị này là Đồ Thanh đạo hữu, chính là ta 1 vị bạn cũ.”

“Ừm, ngươi liền gọi nàng cô cô đi.”

Đổng Bình lập tức cung cung kính kính hành lễ, “Đổng Bình, gặp qua di di.”

Cô cô? Tiên sinh ngươi có thể nói lung tung, nhưng ta không dám gọi bậy a.

Đồ Thanh có chút đỏ mặt, vẫn gật đầu, “Đứng lên đi.” Hôm nay trầm bổng chập trùng, nàng thương thế cũng không có khỏi hẳn, rã rời vọt tới đôi mắt chua xót không thôi, lại thêm giờ phút này bầu không khí, đích xác có chút xấu hổ, liền nói “La đạo hữu… Như không có sự tình khác, ân… Ta đi về nghỉ trước.”

“Tốt, Đồ Thanh đạo hữu tự tiện là đủ.” La Quan mỉm cười, đưa mắt nhìn nàng rời đi.

Đổng Bình quy củ đứng tại bên cạnh

Một bên, cúi đầu, 1 bộ ta cái gì cũng không thấy, cũng không biết ngoan ngoãn bộ dáng.

La Quan quay đầu, kém chút khí cười, ngươi hô “Di di” lúc dũng khí đâu? Bất quá bây giờ, hắn cũng lười cùng tiểu tử này so đo, tức giận nói “Gặp qua Triệu Trường Hà rồi?”

“Ừm, hắn gọi Triệu Trường Hà a? Xem ra thật yếu ớt, bây giờ còn tại ngủ say.” Đổng Bình ngẩng đầu lên, hiếu kỳ nói “Tiên sinh, hắn giống như ta, về sau cũng muốn đi theo ngài bên người sao?”

La Quan hơi dừng một chút, lắc đầu, “Không, việc này về sau lại nói cho ngươi, ta lại trở về tu luyện, chờ hắn tỉnh về sau, ngươi dẫn hắn đi gặp thanh nha.”

Đổng Bình gật đầu, “Vâng, tiên sinh.”

La Quan bế quan.

Hôm nay 1 kiếm chém ra, thi triển hết thần chỉ phong thái, nhưng hắn tình huống thực tế, nhưng còn xa không có cảnh tượng như vậy.

Thể nội chấn động, xúc động tu vi bình cảnh, nhưng lại không có thể đem nó đánh nát, ngược lại chấn tự thân thụ một chút thương thế.

Hắn phải mau chóng khôi phục đến đỉnh phong, mới có thể giúp tiểu Đổng Bình “Mở con đường”, Triệu Trường Hà chống đỡ không được quá lâu.

Về sau, liền có thể toàn lực ứng đối Huyết Ma lão tổ… Sau một tháng… Chậc chậc, luôn cảm thấy, đến lúc đó sẽ có rất lớn tràng diện a!

…

Triệu Trường Hà tỉnh, Đổng Bình cùng hắn liên hệ tính danh về sau, nói “. Tiên sinh có phân phó, đợi ngươi tỉnh về sau, dẫn ngươi đi thấy thanh nha, “

Do dự một chút, hắn nhỏ giọng nói “Hắn là cái lão yêu quái, thực lực rất cường đại, tính tình rất hung ác, ngươi nhất định phải chút tôn trọng.”

Triệu Trường Hà cảm kích gật đầu.

Bên ngoài đại điện, lão yêu quái khóe miệng co quắp dưới, cùng 2 cái tiểu gia hỏa đi tới lúc, còn muốn giả vờ như hoàn toàn không biết gì bộ dáng, chắp tay nói “Gặp qua Đổng Bình tiểu công tử.”

Đổng Bình vội vàng nói “Thanh nha thúc thúc không cần đa lễ, ta chính là tiên sinh bên người tiểu đồng, ngài quá khách khí.”

Kéo qua Triệu Trường Hà, “Tiên sinh nói, để ta dẫn hắn tới thấy ngài.”

Đổng Bình thái độ, để Thanh Sắt Sa lão tổ tâm tình không tệ, khóe miệng lộ ra vẻ tươi cười, nhìn xem Triệu Trường Hà nói “. Tôn thượng đã có phân phó, hỏi thăm ngươi còn có gì tâm nguyện chưa giải? Nếu có lời nói cứ việc nói tới, lão phu tự sẽ giúp ngươi hoàn thành.”

Triệu Trường Hà nhãn tình sáng lên, vui vẻ nói “Thật… Cái gì đều có thể sao? Giết người… Cũng có thể?”

Thanh Sắt Sa lão tổ thản nhiên nói “Có thể.”

Đổng Bình có chút hiếu kì, lại có chút không được tự nhiên, nhỏ giọng nói “Thanh nha thúc thúc, ta có thể cùng các ngươi cùng đi sao?”

Thanh Sắt Sa lão tổ mặt lộ vẻ do dự, nhưng cùng một hồi không được đến cảnh cáo, liền nói “Có thể chứ… Nhưng tôn thượng như hỏi, tiểu công tử phải vì lão nô nói chuyện mới tốt.”

Đổng Bình liên tục gật đầu, “Đương nhiên đương nhiên, tiên sinh người vừa vặn rất tốt, chắc chắn sẽ không làm khó dễ ngươi.”

Người tốt?

Ngươi là không thấy, Tử Viên phế tích chỗ, kia núi thây biển máu một màn.

Tôn thượng tâm, thế nhưng là lãnh khốc rất a!

“Các huynh đệ, cầu một chút cuối năm kiểm kê miễn phí phiếu, ném tốt nhất nam nhiều lần tác giả, hiện tại là thứ

2, cảm tạ cảm tạ!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1100 : Thê phong mưa đêm

Triệu Trường Hà giết người.

Hơn mười tuổi thiếu niên, tự tay cầm đao, mặc kệ bọn hắn khổ sở cầu khẩn, cũng không để ý tới những cái kia ác độc chửi mắng.

Cứ như vậy một đao 1 cái, chém rớt 13 cái đầu.

Máu tươi “Phốc phốc” “Phốc phốc” ra bên ngoài bốc lên, rơi vào trên mặt hắn, cũng nhuộm đỏ hắn trường bào.

Ọe ——

Thiếu niên bắt đầu nôn khan, tiếp lấy liền khóc lên, một bên khóc một bên hô, “Nương… Muội muội… Ta báo thù cho các ngươi…”

Hoặc là giết người quá tốn sức, lại hoặc tâm thần khuấy động quá nặng, Triệu Trường Hà lại ngất đi.

Chờ hắn lại tỉnh lại thời điểm, cả người đã bị thu thập sạch sẽ, đang nằm tại ấm áp, mềm mại trên giường.

Mở mắt ra, liền thấy bên cửa sổ, chính phụ tay mà đứng La Quan.

Triệu Trường Hà xuống giường, quỳ trên mặt đất, “Tiên sinh… Ta cũng có thể gọi như vậy ngài sao?”

La Quan xoay người lại, gật gật đầu, “Có thể.”

Triệu Trường Hà cung cung kính kính dập đầu, “Tiên sinh cứu ta thoát ly khổ hải, lại giúp ta báo huyết hải đại thù, xin nhận ta cúi đầu.”

La Quan thụ hắn cái quỳ này, Triệu Trường Hà trên mặt tươi cười, tái nhợt vô cùng sắc mặt, bây giờ có chút nổi lên hồng nhuận.

Nhưng La Quan rất rõ ràng, đây cũng không phải là hắn tình trạng chuyển biến tốt đẹp, vừa vặn tương phản báo thù về sau Triệu Trường Hà, cũng không có cầu sinh ý chí.

Hắn suy nghĩ một chút, nói “. Triệu Trường Hà, ngươi sẽ chết.”

Triệu Trường Hà khẽ giật mình, lẩm bẩm nói “… Vốn cho rằng tiên sinh, sẽ trấn an ta vài câu… Tạ ơn ngài, không có tại trước khi chết, giấu diếm ta chuyện này.”

Nguyên lai, hắn đã sớm biết.

La Quan nhìn xem hắn, “Không sợ sao?”

Triệu Trường Hà nghĩ nghĩ, “Hẳn là có chút… Nhưng trên đời này đã không có thân nhân của ta, 1 người còn sống, lại có ý gì?”

Hắn biểu lộ trở nên nghiêm túc, cung kính nói “Mẹ ta dạy qua ta, làm người tất yếu có ơn tất báo, không biết Triệu

Trường Hà trước khi chết, có gì có thể đến giúp ngài? Vô luận loại nào yêu cầu, chỉ cần tiên sinh nói ra, Triệu Trường Hà liền nhất định làm theo."

La Quan đón đôi mắt của hắn, biết thiếu niên này không có nói sai, hắn thở dài một hơi, nói ". Triệu Trường Hà, ngươi sẽ không chết vô ích, sẽ có một cái khác thiếu niên, thay thế ngươi kế tiếp theo sống sót, đi nhìn một chút thiên hạ bao la, đuổi theo 1 cái hoàn toàn mới nhân sinh."

Triệu Trường Hà đôi mắt sáng lên, "Là Đổng Bình sao?"

La Quan gật đầu.

Triệu Trường Hà nói ". Thật tốt, vậy ta cũng không tính chết vô ích, hi vọng hắn về sau có thể đi rất rất xa, cũng coi là ta không có uổng phí đến nhân gian một chuyến."

La Quan đẩy cửa đi ra ngoài, Đổng Bình liền đứng ở trước cửa, hắn thần sắc có chút co quắp, trải qua muốn nói lại thôi.

"Cũng nghe được rồi?"

"… Là, tiên sinh." Đổng Bình cắn răng một cái, trầm giọng nói "Tiên sinh… Ta mặc dù rất muốn trở thành vì… Giống như ngài người… Nhưng nếu như vậy cần… Đi hi sinh một người khác…"

La Quan đánh gãy hắn, thản nhiên nói "Vô luận có hay không ngươi, Triệu Trường Hà đều nhất định sẽ chết, điểm này không phải sức người có thể cải biến."

Nhìn xem Đổng Bình đang lúc mờ mịt, mang theo một tia bi thương khuôn mặt, lại nghĩ tới Lữ Tông Nguyên, Lữ Khiển Tề hai cha con này, hi vọng tương lai một ngày, thiếu niên trước mắt này vẫn có thể bảo vệ cầm sơ tâm.

La Quan vỗ vỗ bờ vai của hắn, “Đi vào đi, cùng Triệu Trường Hà trò chuyện, đợi trời tối thời điểm, liền muốn bắt đầu.”

“Ừm.” Đổng Bình thở sâu, đẩy cửa đi vào, nhìn hắn bóng lưng liền biết, thiếu niên chỉ là mặt ngoài bình tĩnh, nhưng trong lòng rất thấp thỏm.

Đại khái là không biết, nên lấy thái độ gì, đi gặp Triệu Trường Hà đi.

2 cái tuổi tác tương đương thiếu niên, 1 cái vốn nên kinh diễm thiên hạ, bất khả hạn lượng, 1 cái chú định bừa bãi vô danh, bình thường cả đời. Là bánh răng vận mệnh, đem bọn hắn đẩy lên cùng một chỗ, cũng sẽ tại hôm nay, hoàn thành một trận tương lai đánh cờ.

Trời tối.

Thanh Sắt Sa lão tổ lĩnh mệnh, canh giữ ở dinh thự bên ngoài, đôi mắt lạnh lùng thần niệm quét sạch tứ phương. Hắn đạt được mệnh lệnh là, vô luận gì cùng động tĩnh, tại tôn thượng chưa từng hiện thân trước, quyết không cho phép bất luận kẻ nào xâm nhập nửa bước.

Kẹt kẹt ——

La Quan đẩy cửa phòng ra, trong điện 2 người thiếu niên, đồng thời ngẩng đầu nhìn tới.

“Tiên sinh!”

2 người cùng một chỗ mở miệng.

Triệu Trường Hà là bình tĩnh, cung kính.

Đổng Bình vành mắt, thì có chút phiếm hồng.

La Quan gật gật đầu, “Thời gian đến.”

Đổng Bình đột nhiên mở miệng, “Tiên sinh, quá trình này, Triệu Trường Hà sẽ không rất đau a? Hắn nói với ta, từ nhỏ đã sợ đau.”

Triệu Trường Hà khẽ giật mình, có chút căm tức nhìn thoáng qua, cái này mới quen bằng hữu, nhưng trên mặt hay là lộ ra một tia thấp thỏm.

La Quan lắc đầu, “Không thương, tựa như là ngủ, nhắm mắt lại hết thảy đều đem quá khứ… Triệu Trường Hà, ngươi còn có lời nói sao?”

Triệu Trường Hà lúc này sắc mặt hơi vui, tiếp lấy mắt lộ kỳ cánh, “Tiên sinh, Đổng Bình nói ngài là trong thiên hạ này, người lợi hại nhất, vậy ngài nhất định biết người sau khi chết sự tình a? Ta chết rồi, còn có thể nhìn thấy nương cùng muội muội sao? Các nàng đều rất gan tiểu nhân, ta sợ các nàng sẽ bị khi dễ.”

La Quan dừng một chút, chậm rãi nói “Có thể. Mẹ ngươi cùng ngươi muội muội, lúc này ngay tại chờ ngươi.”

Triệu Trường Hà cười, đôi mắt sáng sáng nhìn về phía xung quanh, tiếp lấy nhắm mắt lại, “Tiên sinh, ta chuẩn bị kỹ càng, mời ngài bắt đầu đi… Ta nghĩ ta nương cùng muội muội… Ta nghĩ sớm một chút nhìn thấy các nàng…”

La Quan đưa tay, 5 ngón tay nhẹ nhàng phất qua lông mày của hắn, Triệu Trường Hà khóe miệng mang theo mỉm cười, như vậy ngủ thiếp đi.

Đại khái, tại nhân sinh thời khắc cuối cùng, hắn sẽ làm 1 cái mộng đẹp đi.

Thu liễm suy nghĩ, La Quan nhìn

Hướng Đổng Bình, “Tối nay ngươi mà nói, mới là khó qua nhất… Đổng Bình, đừng để Triệu Trường Hà chết không có chút giá trị.”

Đổng Bình cung kính quỳ xuống, đỏ mắt, “Tiên sinh yên tâm, ta nói với Triệu Trường Hà tốt, sẽ mang theo hắn kia một phần kế tiếp theo sống sót… Ta sẽ đem hết toàn lực, không để ngài thất vọng.”

La Quan gật gật đầu, phất tay áo vung lên, Đổng Bình trực tiếp khoanh chân ngồi xuống, mà trong hôn mê Triệu Trường Hà thì bay lên, treo tại Đổng Bình phía trên.

Theo linh quang hiện lên, được luyện chế tốt một

phương phức tạp tổ hợp trận bàn, tản mát tại 2 người 4 phía, lít nha lít nhít chừng hơn 100 khối, xuất hiện một nháy mắt liền tự động kích hoạt, đem 2 người thiếu niên khí cơ phong bế ở bên trong, cùng ngoại giới thế giới ngăn cách.

Đây là La Quan cùng Hoa Thần, trải qua nhiều lần thảo luận về sau, cuối cùng làm ra thiết kế phương án, hao tổn thì là Huyết Ma tông phủ khố chi vật.

Bây giờ vạn sự sẵn sàng, chỉ kém gió đông.

La Quan dựng thẳng lên một ngón tay, ngân bạch, huyết sắc hiển hiện, dũng động như một loại nào đó sền sệt thể lỏng, chậm rãi chập trùng, rung động.

Hắn cong ngón búng ra, cái này một đoàn máu ngân sa chi lực, trực tiếp rơi vào Đổng Bình cùng Triệu Trường Hà ở giữa, bọn hắn giữa lẫn nhau khí cơ, mệnh cách, nơi này khắc tương liên.

“Có thể làm, đều đã làm, lần này cùng trời tranh mệnh, mạnh khải đại đạo chi đồ… Cuối cùng, vẫn là phải dựa vào ngươi chính mình.”

La Quan đi ra khỏi ngoài cửa, phất tay áo đóng cửa phòng, ngước đầu nhìn lên thiên khung, tối nay sáng sủa không mây, có thể thấy được trăng sao sáng trong.

Ta thấy trăng sao óng ánh, lòng có vui vẻ, liệu trăng sao thấy ta ứng như là.

Cho nên, cái này nên cũng coi như điềm lành đi.

La Quan nhắm mắt lại, lẳng lặng chờ đợi.

Thời gian từng giờ trôi qua, từ trăng lên ngọn liễu, đến nguyệt giữa các hàng trời, lại đến trăng khuyết tây thùy, sắc trời trở nên vô song hắc ám.

Đây là trước ánh bình minh, dày đặc nhất đen nhánh, qua không được bao lâu, trời liền muốn sáng… Cho nên, tối nay vô sự phát sinh sao?

Tôn kia bên trên trịnh trọng như vậy phân phó, lại là ý gì? Cứ việc vẫn cẩn trọng, không dám có nửa điểm sơ sẩy, chủ quan, nhưng Thanh Sắt Sa lão tổ trong lòng, vẫn sinh ra mấy điểm hoang mang.

Đúng lúc này.

Răng rắc ——

Hắn bên tai, vang lên 1 đạo giòn vang, giống như là thứ gì tan vỡ.

Hô ——

Gió bắt đầu thổi!

Đập vào mặt, cuốn lên một chút bụi bặm, phát động Thanh Sắt Sa lão tổ trên thân trường bào, hắn nhíu mày, đáy lòng sinh ra mấy điểm bất an.

Sau đó liền phát hiện thiên địa này ở giữa, vốn là dày đặc sền sệt, đưa tay không thấy được năm ngón đen

nhánh, giờ phút này càng phát ra dày đặc.

Giống như đã từng quen biết một màn, để Thanh Sắt Sa lão tổ mặt lộ vẻ ngưng trọng, ám đạo hẳn là Thiên Khải tông còn không bỏ qua, lại muốn âm thầm ra tay?

Nhưng rất nhanh hắn liền phát hiện, mình đem sự tình nghĩ quá đơn giản, như cảm nhận được cái gì ba động, Thanh Sắt Sa lão tổ bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía Huyết Ma quan phía trên thiên khung, hắn

Khóe mắt hung hăng giật một cái, đáy mắt lại hiển hiện một tia sợ hãi.

Lọt vào trong tầm mắt, dù vẫn là đen kịt một màu, nhưng Thanh Sắt Sa lão tổ lại từ này trong bóng tối, cảm nhận được một phần đã từng, cảm thụ qua khủng bố khí cơ.

Đây là, thiên uy!

Hay là, có thể coi là thiên nộ, thiên kiếp.

Thân là Vũ Hóa cảnh tu sĩ, hắn dù không so Huyết Ma lão tổ cường hãn, cũng không kịp nổi trời khải Lữ Tông Nguyên cảnh giới, nhưng chung quy là mọc lên ở phương đông châu bên trong, đứng tại đỉnh phong nhất người tu hành 1 trong.

Thanh Sắt Sa lão tổ đã từng, nhìn trộm qua thành tiên chi cảnh, xa xa nhìn một cái kia “Đăng Tiên đài”, sau đó liền tâm thần rung động, sắp nứt cả tim gan, sau đó 10,000 năm ẩn núp tiểu Thanh hồ chỗ sâu, không còn dám động đăng lâm chi niệm.

Vũ hóa mà thành tiên, quá trình này cũng không phải là thuận lý thành chương, mà là một trận tu hành lịch kiếp, đáng nhìn vì thiên địa đại khảo.

Thành công một bước lên trời, thất bại thân hóa tro bụi…

Nhưng hôm nay, cũng không biết có phải là ảo giác hay không, Thanh Sắt Sa lão tổ thế mà cảm thấy, giờ phút này Huyết Ma đóng lại phương, đen nhánh màn đêm ở giữa ẩn chứa khí tức, lại so kia Đăng Tiên đài càng khủng bố hơn.

Cho nên…

“Tôn thượng, ngài đến cùng đang làm cái gì? Lão nô mặc dù có chút cảnh giới, nhưng ta thật gánh không được a!” Thanh Sắt Sa lão tổ cảm thấy, mình đã đại nạn lâm đầu.

Ầm ầm ——

Trầm thấp oanh minh, ở trong trời đêm vang lên, gió thổi gấp hơn, mang đến một tia ẩm ướt khí tức.

Sau đó, trời mưa.

Tí tách tí tách một trận mưa xuân, lấy Huyết Ma quan vị trí chi địa khí hậu mà nói, đại khái có thể dạng này hình dung. Tinh mịn giọt mưa, mang theo “Sàn sạt” tiếng vang, làm dịu hoa cỏ cây cối, lau sạch lấy gạch ngói đình đài, cũng ướt nhẹp Thanh Sắt Sa lão tổ sợi tóc, cập

thân bên trên trường bào.

“Theo gió chui vào đêm, phiến mưa không dính vào người” là Vũ Hóa cảnh, rõ ràng nhất tiêu chí 1 trong, nhưng trận này mưa gió hắn tránh không khỏi.

Thanh Sắt Sa lão tổ đứng thẳng bất động nguyên địa, hắn thậm chí không dám quay đầu, bởi vì trong nội viện ngoài viện, tuy chỉ có cách nhau một bức tường, nhưng trong nội viện chi phong mưa, lại cùng ngoài viện khác biệt.

Đó là chân chính thiên uy, thiên nộ cùng… Thiên kiếp, chỉ là 1 đạo mưa tuyến rơi xuống, liền có thể đập hắn xương cốt đứt gãy.

Huyết Thần tháp bên trong, nhắm mắt tu hành Huyết Ma lão tổ, “Bá” một chút mở 2 mắt ra, nhìn về phía La Quan ở lại chỗ.

“Lại dẫn động thiên kiếp…‘Sinh mà vì tiên’ mệnh cách, cư nhiên như thế kinh người!”

Thoảng qua dừng lại, hắn than nhẹ một tiếng, “Sư đệ, ngươi nhưng Hãy cẩn thận, không muốn chơi thoát a… Nếu không, bản tọa sẽ rất khó khăn.”

Một đôi xích hồng đôi mắt, từ Huyết Ma lão tổ sau lưng hiển hiện, cùng hắn cùng một chỗ lẳng lặng, nhìn chăm chú lên kia phiến thê phong mưa đêm.

“Triệu Trường Hà ở đây, hướng các vị tiên sinh cầu cuối năm kiểm kê miễn phí phiếu.

Cúi đầu, lại bái.

(ném nam nhiều lần tốt nhất tác giả, hiện tại là thứ 2) “

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1101 : Tấn vị đại điển

Gió bắt đầu thổi lúc La Quan liền lòng có cảm giác, quay đầu nhìn thoáng qua, cửa sổ đóng chặt gian phòng, thầm nghĩ quả nhiên không có đơn giản như vậy.

Nhất sinh nhất tử, một lít vừa giảm.

Phá vỡ hàng rào, nghịch thiên cải mệnh.

Cuối cùng không phải sức người có thể che lấp, duy nhất để La Quan vui mừng là, hắn đã cảm ứng được, thuộc về Đổng Bình khí cơ bốc lên.

Vượt qua sao? Tiểu tử này, cuối cùng không có cô phụ kỳ vọng của hắn.

Nhưng nghĩ lại lại nghĩ, đã Đổng Bình thành công cải mệnh, phải chăng liền mang ý nghĩa, khác 1 thiếu niên Triệu Trường Hà đã bỏ mình đâu?

Trong lòng 1 mặc, chợt than nhẹ, La Quan lau đi đáy mắt một tia phức tạp, ngẩng đầu nhìn về phía cửu thiên chi thượng.

Mưa rơi mà tới.

Tại trong gió phiêu như dây tóc, nhưng tại La Quan trong mắt, kia mỗi 1 viên mảnh tiểu Vũ giọt bên trong, đều ẩn chứa thiên kiếp chi uy.

Mà kiếp nạn này, cũng không phải là tận lực nhằm vào, mà là nghịch thiên cải mệnh nhất định tiếp nhận đại giới.

“Đã công thành, chút này mưa gió, liền do tiên sinh vì ngươi che chắn.” La Quan nói nhỏ, tiếp lấy một bước hướng về phía trước phóng ra.

Hắn rời đi mái hiên , mặc cho tự thân bại lộ tại, kia thê phong mưa đêm ở giữa.

Đầu ngón tay một đoàn ngân bạch, huyết sắc khuấy động, còn chưa chờ hắn xuất thủ, một cỗ gió đột nhiên lướt qua lông mày của hắn, lọn tóc, nghịch thế mà lên xông lên tận chín tầng trời phía trên.

Cùng lúc đó, bên tai lại vang lên, “Ầm ầm” lôi đình gào thét, trong thoáng chốc trước mắt sấm sét vang dội, hình như có một đôi hờ hững đôi mắt hiển hiện.

Một trận thì thầm, ở bên tai vang lên, “Tiên thiên thần chỉ… Quá sơ… Bắt nguồn từ… Không biết… Tư phá cấm kị đại nạn… Khi nhận mọi loại nhân quả… Đây là trời sắc… Hội nguyên không cần… Sông Hằng không tiêu tan…”

Sau một khắc, gió hay là kia gió, mưa hay là mưa kia.

Cũng đã tan hết thiên uy, lại vô kiếp khí.

Sau đó, giữa thiên địa, kia đen như mực chi sắc, đột nhiên bị một sợi hào quang đâm rách.

Đúng là hừng đông.

Nhưng mưa rơi không ngừng, tại hào quang chiếu rọi xuống, liền như trời rơi tơ vàng, phiêu đãng giữa thiên địa.

La Quan sắc mặt có chút cổ quái, “Tiên thiên thần chỉ… Quá sơ…”

Tê ——

Cái này tự phong tên tuổi, sao còn phải tán thành? Chẳng lẽ nói, ta bây giờ cái này trạng thái, thật thành cái gọi là tiên thiên thần chỉ? Thật đúng là đủ thô ráp!

Vuốt vuốt mi tâm, La Quan chỉ hơi 1 xoắn xuýt, liền đã buông xuống.

Bất quá là, lại nhiều một phen nhân quả quấn thân, hắn bây giờ hẳn là còn thiếu rồi?

Lắc đầu, hắn quay người đẩy cửa vào, Đổng Bình sắc mặt trắng bệch, suy yếu mở mắt ra, nhưng trên mặt hắn lại tràn đầy kinh hỉ, giãy dụa lấy quỳ trên mặt đất, “Bái tạ tiên sinh.”

Hắn biết, nếu như không phải tiên sinh, hắn hiện tại đã chết rồi.

Triệu Trường Hà rơi vào bên cạnh, thiếu niên khóe miệng còn có mỉm cười, cũng đã triệt để ngưng kết, quanh thân lại không một chút khí tức.

Cả đời, vừa chết.

Cùng một chỗ, vừa rơi xuống.

Thế gian sự tình, chính là vào lúc này, vẫn như cũ lộ ra một loại lạnh lùng công bằng.

La Quan gật gật đầu, “Ngươi bây giờ còn có thể nói chuyện, đã xuất có ta đoán trước, nhưng thân thể thực tế quá hư nhược, cần hảo hảo nuôi một đoạn thời gian.”

“Vâng, tiên sinh.” Đổng Bình ho khan vài tiếng, ngẩng đầu lên nói “Ta lúc trước đã đáp ứng Triệu Trường Hà, sẽ đích thân tuyển một chỗ sơn thanh thủy tú chi địa, để hắn nhập thổ vi an…”

La Quan nói “. Đợi ngươi rất nhiều, để thanh nha đưa ngươi đi.”

“Tạ ơn tiên sinh!”

Ngoài viện, Thanh Sắt Sa lão tổ, ngơ ngác nhìn trước mắt bay xuống mưa bụi.

Thiên kiếp chi khủng bố, cũng chỉ là xa xa nhìn trộm một chút, liền cơ hồ dọa phá, hắn cả đời tu hành chỗ ngưng tụ đạo tâm.

Nhưng hôm nay, trận này khủng bố thiên kiếp, cứ như vậy biến mất? Tới so sánh, Thiên Khải Thần thuật quả thực là không bằng chó má.

“Tôn thượng cường đại, không phải ta có thể phỏng

đoán vậy!”

Thanh Sắt Sa lão tổ an điểm cúi đầu, triệt để hạ quyết tâm, cái này đùi ta thanh nha tất yếu ôm chặt, tuyệt không buông ra.

Mặt khác, mấy cái kia hỗn trướng sao còn không có đem nữ nhi đưa tới? Từng cái không coi là gì đồ vật, như hỏng lão phu đại sự, nhìn ta không đánh gãy chân của các ngươi!

Huyết Thần tháp.

“Ha ha ha!” Tiếng cười to, tại trong tháp tiếng vọng.

Huyết Ma lão tổ một mặt vui mừng, vui sướng, “Sư đệ, ngươi quả nhiên thâm tàng bất lậu, trước đó một kiếm kia, sợ cũng chỉ là che lấp đi.”

Tiên thiên thần chỉ, quả không phụ thiên địa Chung Linh tuấn tú, vạn vật cơ duyên tạo hóa chi danh.

Kỳ cảnh khó dòm.

Nó uy khó lường.

Rõ ràng ngay cả Vũ Hóa cảnh đều không phải, lại có thể một ý niệm, hóa giải thiên uy hàng kiếp.

Phía sau hắn, kia một đôi tròng mắt màu đỏ ngòm, càng phát ra tinh hồng ướt át, lộ ra vô tận nóng bỏng, tham lam.

Từng tiếng kiềm chế, gào trầm thấp, từ trong bóng tối truyền đến.

Huyết Ma lão tổ cười nhẹ, “Không nên gấp, mặc dù bản tọa biết ngươi rất gấp, nhưng đây là không vội vàng được sự tình.”

“Cùng 1 các loại, lại cùng 1 chờ.”

“Đợi cá lớn đều nhập lưới, lại đem bọn hắn ăn một miếng sạch sẽ, cũng liền không sai biệt lắm.”

Trong bóng tối, huyết mâu biến mất.

Huyết Ma lão tổ đáy mắt, hiện lên một tia gợn sóng, hắn cũng không biết con đường này đi đến cuối cùng, hắn có còn hay không là chính mình.

Nhưng nếu không phải như thế, thế gian này ở đâu ra quát tháo phong vân, lực áp trời khải, nguyên tiêu, nặng mây 3 tông Huyết Ma lão tổ? Sợ là rất nhiều năm trước, hắn đã biến thành một bộ xương khô.

Sự tình là từ lúc nào, biến thành dạng này đâu? Ngô… Nhớ tới, là cái kia cái gọi là Mạc mỗ Thánh nữ…

Hắc! Vậy nhưng thật sự là 1 cái, mỹ lệ, có mị lực lại vạn phân cho lực nữ nhân, đến mức hắn tại từng ngụm đem nó ăn hết về sau, vẫn nhớ mãi không quên… Có lẽ, cũng chính bởi vì vậy, nữ sắc phương diện này hắn từ đầu đến cuối, đều không thể triệt để buông xuống.

Nàng làm sao biết, thức tỉnh Huyết Ma chi pháp đâu? Ta

lúc ấy ép hỏi không có… Quên… Hắc! Cái này dung hợp về sau, trí nhớ ngược lại là càng ngày càng kém… Tính một cái, cũng không phải chuyện quan trọng gì, chung quy là đều đi qua…

Huyết Ma lão tổ nhắm mắt lại, kế tiếp theo mặc

Mặc tu luyện, không ngừng cường hóa lấy tự thân cùng Huyết Thần tháp, chấm đất ngọn nguồn nơi cực sâu thần trì kia ở giữa liên hệ.

…

Xác định Đổng Bình không có trở ngại về sau, La Quan bế quan.

Nhưng trong lòng của hắn, hay là thở dài, quả nhiên nghịch thiên cải mệnh, tuyệt không phải một chuyện dễ dàng.

Lấy Triệu Trường Hà cái chết, đổi lấy con đường… Nói như thế nào đây, không thể nói không có, nhưng thật phi thường không lưu loát, gập ghềnh.

Đổng Bình có thể tu luyện, nhưng luận tư chất… Ân, cũng chỉ có thể nói hắn có, trở thành một tên người tu hành thấp nhất điều kiện. Nhưng cái này đã là Đổng Bình cực hạn, như lại nghĩ khai thác, sợ là con đường chưa triển, hắn tự thân liền muốn sụp đổ, tiêu vong.

Hô ——

“Cũng chỉ có thể như thế.” La Quan nói nhỏ một tiếng,

đè xuống trong lòng tiếc nuối, đôi mắt trở nên kiên định.

Sau đó, chính là sau một tháng, đại mạc đăng tràng.

Đầu tiên, Huyết Ma lão tổ nhận định, La Quan là tiên thiên thần chỉ, nhưng hắn biết mình không phải… Ách, chí ít không hoàn toàn là.

Cho nên, Huyết Ma lão tổ kia một bộ Huyết Ma ký sinh, thay vào đó thủ đoạn, tất nhiên giảm bớt đi nhiều.

Thậm chí, sẽ còn bại lộ cực lớn sơ hở, hoặc lọt vào phản phệ, đến lúc đó La Quan toàn lực bộc phát, nên có cơ hội một kích giết địch.

Đương nhiên, đây là muốn tại, trời khải, nguyên tiêu, nặng mây 3 tông tu sĩ, làm Huyết Ma phục sinh chất dinh dưỡng về sau.

Một lần vất vả suốt đời nhàn nhã toàn bộ xoá bỏ, đến lúc đó bố trí lại một phen, có thể bảo đảm phong sơn động thiên không ngại.

Đây là kết quả tốt nhất.

Như ngoài ý muốn nổi lên, vậy liền trực tiếp trốn.

Giữa ngón tay ngân bạch chiếc nhẫn không gian truyền tống vị cách rất cao, lại thêm trời ban thần thông thuấn di 100 trượng, chỉ cần tranh thủ đến một chút thời gian, liền có thể trực tiếp độn về phong sơn động thiên bên trong.

Đây là hạ sách.

Mà trừ cái đó ra, La Quan còn có bàn ngoại chiêu.

Ngày đó một kiếm kia, lấy máu ngân sa thôi động, uy lực khủng bố tuyệt luân, động tĩnh coi là thật không tính tiểu.

Những người khác phải chăng có thể phát giác được, tạm cũng chưa biết… Nhưng Nữ đế, thế nhưng là đem hắn tru tiên kiếm, đều cho lấy đi.

Nàng tất nhiên có cảm giác biết.

Hắc!

Nếu ta Nữ đế giáng lâm, cái gì câu 8 Huyết Ma, tất cả đều là đệ đệ.

…

Đảo mắt, thời gian trôi qua hơn nửa tháng.

Trong lúc đó, Huỳnh Thủy tới tìm La Quan 2 lần, đều bị Thanh Sắt Sa lão tổ cự tuyệt ở ngoài cửa.

Hắn đã sớm thấy rõ, tôn thượng không coi trọng ma nữ này, tự nhiên lười nhác cho nàng mặt mũi.

Huỳnh Thủy hận âm thầm cắn răng, nhưng lại không thể làm gì.

1 ngày này, Đổng Bình từ phòng bên trong đi ra, sắc mặt vẫn có mấy điểm tái nhợt, có thể hoạt động đã là không

ngại.

Thanh Sắt Sa lão tổ rất nhanh chạy đến, “Tiểu công tử, tôn thượng đã truyền lệnh tại ta, ngài có dặn dò gì?”

Đổng Bình chắp tay, nói “. Thanh nha thúc thúc, ta đã đáp ứng Triệu Trường Hà, tại sau khi hắn chết, sẽ đem hắn an táng tại một chỗ tú mỹ chi địa, xin ngài giúp ta.”

Thanh Sắt Sa lão tổ đáy mắt một trận phun trào, gật gật đầu, “Tốt, mời

Tiểu công tử yên tâm, lão nô sẽ giúp hắn tuyển chỗ tốt.”

2 ngày về sau, Huyết Ma quan ngoại, Đổng Bình đứng tại 1 cái mới lập phần mộ trước, mộ bia viết “Triệu Trường Hà chi mộ” 5 chữ to.

Chữ viết hơi có vẻ non nớt, là Đổng Bình tự mình viết xuống, Thanh Sắt Sa lão tổ động thủ điêu khắc mà thành.

“Triệu Trường Hà, ta chữ có chút xấu, ngươi nhiều gánh vá a.”

“Cũng may, thanh nha thúc thúc hung là hung một chút, nhưng ánh mắt còn được, cái này bên trong cảnh sắc rất đẹp, không xa còn có một dòng sông nhỏ.”

“Tiên sinh nói, người nhà ngươi đang chờ ngươi, cũng không biết hiện tại, ngươi là có hay không cùng bọn hắn đoàn viên đây?”

Trầm mặc một hồi, hắn tiếp tục nói “Ta đáp ứng ngươi, sẽ hảo hảo sống sót, đi xem một cái ngày này cao bao nhiêu, thế giới lớn đến bao nhiêu… Ân, ta sẽ làm đến, ngươi yên tâm đi.”

Thanh Sắt Sa lão tổ đứng tại cách đó không xa, nghe thiếu niên nói nhỏ, không biết nghĩ đến cái gì, lẳng lặng cúi đầu nhìn xem dưới chân.

Một lát sau, Đổng Bình đi về tới, cung kính nói “Thanh nha thúc thúc, cám ơn ngươi.”

Thanh Sắt Sa lão tổ thối lui một bước, nói “. Tiểu công tử nói quá lời, đây là lão nô chuyện bổn phận.”

Đổng Bình hay là nghiêm túc thi lễ một cái, “Chúng ta trở về đi.”

“Được.” Thanh Sắt Sa lão tổ kéo Đổng Bình, hắn một bước phóng ra, 2 người thân ảnh trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

1 canh giờ sau, Đổng Bình trừng to mắt, nhìn trước mắt mênh mông vô bờ biển cả, lẩm bẩm nói “Thanh nha thúc thúc, chúng ta có phải hay không đến nhầm địa phương rồi?”

Thanh Sắt Sa lão tổ lắc đầu, “Đây là tôn thượng mệnh lệnh, để ta nhân cơ hội này, mang ngươi rời xa Huyết Ma quan.”

Hắn đã đoán được, tôn thượng tất nhiên phải có đại động tác, nếu không có chuyện ngoài ý muốn, cho là tại

kia tấn vị khánh điển phía trên.

Chỉ là lấy tôn thượng vị cách, cảnh giới, cần gì phải cẩn thận như vậy… Cử động lần này để Thanh Sắt Sa lão tổ đáy lòng, sinh ra mấy điểm bất an.

Đương nhiên, hắn ẩn tàng vô cùng tốt, vẫn chưa bại lộ tại Đổng Bình trước mặt.

Đổng Bình do dự một chút, nói “. Tiên sinh là tại bảo vệ ta sao? Là, ta chỉ là cái phàm nhân tiểu tử, đi theo tiên sinh bên người, tự nhiên là rất lớn vướng víu.”

Thiếu niên sắc mặt có chút uể oải.

Thanh Sắt Sa lão tổ do dự một chút, vỗ vỗ bờ vai của hắn, “Vậy ngươi phải cố gắng tu luyện, tranh thủ có 1 ngày, có thể làm tôn thượng phân ưu.”

Đổng Bình dùng sức gật đầu, “Kia, chúng ta vẫn lưu tại cái này sao?”

“Ừm, tôn thượng sẽ tìm đến chúng ta.”

“Thanh nha thúc thúc, “

“Đông Thắng châu biên giới, nơi đây thiên địa, thủy mạch giao hội chỗ…” Thanh Sắt Sa lão tổ vẫn chưa nói xong.

Như thật có biến cố, hắn có thể mang theo Đổng Bình, mượn thủy mạch trực tiếp bỏ chạy.

Chỉ hi vọng, sự tình không đến mức phát triển đến một bước này.

Rất nhanh, thời hạn một tháng đã tới.

Huyết Ma quan nội một phái vui mừng hớn hở, nhị tổ tấn vị đại điển, sẽ ở hôm nay long trọng tổ chức.

Bá ——

Gian phòng bên trong, La Quan mở mắt ra, trong đó tinh mang phun trào.

Như giang hải hạo đãng, sóng lớn cuồn cuộn!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1102 : Tiên duệ

Đẩy cửa đi ra ngoài, liền thấy ánh nắng óng ánh, đâm rách Vân Sơn sương mù, chiếu rọi giữa thiên địa, tốt một cái tươi đẹp ấm áp thời gian

Nhưng là, hoặc thân phận hôm nay, thật cùng tiên thiên thần chỉ nép một bên, La Quan hô hấp ở giữa, luôn luôn cảm thấy có mấy điểm không thông suốt.

Trước mắt nắng ấm thác nước vẩy, cũng không cảm thấy mấy điểm ấm áp, ngược lại quanh thân có loại âm sáp ẩm ướt, khắp nơi đều không thông suốt cảm giác.

“Dự báo hung hiểm, họa cướp lẩn tránh sao?” La Quan nói nhỏ, chợt mỉm cười.

Có chút hung hiểm, họa kiếp, là không cách nào tránh đi.

Tựa như dưới mắt.

Hắn ngưng lại Huyết Ma quan đến nay, không phải liền là vì hôm nay… Hi vọng hết thảy thuận lợi, đợi đem bọn hắn dọn dẹp sạch sẽ, liền có thể khởi hành trở về.

Quay đầu mấy năm, cũng không biết Hạ Tuyết nữ nhân này, hiện nay hết thảy đã hoàn hảo? Tang Tang cùng Ngao Tú 2 cái, lại người ở chỗ nào?

Thiên Linh đảo dưới, giấu tại thiên hỏa ngô đồng bên trong khối kia đế kiếm mảnh vỡ, cũng nên thu về trong

tay… Ngô, tựa hồ, hắn đã cầm tới 1 khối… Cùng thi long dung hợp, tiếp nhận bỉ ngạn chỉ dẫn khối đó, nhưng ở đại hoang vị kia chấp niệm huy kiếm lúc, mà ngay cả nó cùng một chỗ cũng bị thiêu đốt sạch sẽ, chỉ còn hơn 1 cái mơ hồ, không thể đụng vào ấn ký, bây giờ như ẩn như hiện.

Cũng không biết còn có thể không lấy được, khối này đế kiếm mảnh vỡ bên trong truyền thừa, như như vậy thiếu thốn, đại hoang kiếm đạo sợ muốn tàn khuyết không đầy đủ.

Chính niệm tóc tán lúc, một trận tiếng bước chân vang lên, tiếp lấy cửa sân bị từ bên ngoài đẩy ra, Huỳnh Thủy mang theo một đám Huyết Ma tông trưởng lão đi tới trong viện, khom mình hành lễ, “Ta cùng bái kiến nhị tổ!”

Lọt vào trong tầm mắt người người thịnh trang, đều vui mừng hớn hở, đối La Quan càng là cung kính vạn điểm… Nhưng cái này bất quá chỉ là biểu tượng, La Quan có thể cảm nhận được, trong đám người mấy cái vị trí gần phía trước, địa vị tôn sùng Huyết Ma tông trưởng lão, ánh mắt bên trong kinh nghi cùng dò xét… Liền giống như là đang nói, ngươi làm sao còn sống đâu?

Xem ra, Huyết Ma tông nội bộ, đối với Huyết Ma lão tổ, cũng không phải không hiểu.

La Quan bất động thanh sắc, phất phất tay, “Đứng lên đi.”

“Đa tạ nhị tổ.”

Huỳnh Thủy tiến lên mấy bước, đi tới La Quan bên người, ngẩng đầu ánh mắt phá hắn một chút, ai oán tràn đầy, “Nhị tổ, lão nhân gia ngài thật là lòng dạ độc ác, cái này 1 tháng đến nay, lại chậm chạp bế quan không ra.”

“Thiếp thân nửa tháng đầu lúc đến, bị kia lão yêu ngăn tại ngoài cửa, nửa tháng sau lại đến, ngài lại không chịu mở cửa thấy ta một mặt, thiếp thân rất là khổ sở.”

La Quan đột nhiên cảm thấy thú vị, ta đã xem sự tình làm như thế ngay thẳng, ngươi còn không cảm giác được sao? Lại hoặc là nói, ngươi cảm thấy hôm nay thế cục, ta còn có thể tùy ngươi trở về phòng một chuyến, lại hồ thiên hồ địa một phen… Nữ nhân này, đầu óc có vấn đề?

Hắn suy nghĩ một chút, cũng tới trước một bước, cùng Huỳnh Thủy dựa vào thêm gần, có thể rõ ràng hô hấp đến, trên người nàng phát ra mùi thơm, nói khẽ “Huỳnh Thủy, ngươi là dựa vào cái gì cảm thấy, mình nháy mắt mấy cái, bán một chút tao, lại câu câu ngón tay nhỏ, liền có thể để bản tôn sắc mê tâm khiếu? Ngươi sẽ không phải coi là, ngươi thật rất đẹp a?”

Huỳnh Thủy…

Nàng trừng mắt, một tia kinh ngạc về sau, chợt biến thành vô tận tức giận.

Đùa nghịch ta?

Ngươi thực có can đảm đùa nghịch ta? !

Cứ việc hôm nay trước đó, Huỳnh Thủy liền đã có suy đoán, nhưng nàng từ đầu đến cuối khó có thể tin.

Ta, Huỳnh Thủy, như thế thiên kiều bách mị, càng có Ma tông bí pháp, cùng bên trong bên trong nền tảng gia trì… Ai có thể chống cự mị lực của ta? Liền ngay cả Huyết Ma lão tổ, không phải cũng là một bên cuồng nuốt nước miếng, một bên gắt gao bế quan, tận lực giảm bớt cùng nàng tiếp xúc.

Huống hồ, La Quan ngay từ đầu, liền biểu hiện đã vào cuộc, cho Huỳnh Thủy cảm giác chính là, nếu không phải Huyết Ma lão tổ chặn ngang một tay, hắn sớm đã bị tay cầm đem bóp, để hắn cứng rắn liền cứng rắn để hắn mềm liền mềm.

Nhưng hôm nay, ngươi cùng ta trở mặt rồi? Nói ta bán tao, còn nói ta sẽ không coi là, mình thật rất đẹp… La Quan, ngươi rất tốt!

Nàng hô hấp tăng thêm, sắc mặt phiếm hồng, như ánh mắt có thể giết người, La Quan định đã thủng trăm ngàn lỗ.

Hắn mỉm cười, thản nhiên nói “Huỳnh Thủy, kiên nhẫn một chút, chẳng lẽ hôm nay ngươi còn có thể cùng ta trở mặt? Đến lúc đó, thậm chí không cần bản tôn động thủ, ta vị kia tốt sư huynh, liền sẽ đem ngươi thu thập ngoan ngoãn.”

Huỳnh Thủy thở sâu, lui ra phía sau một bước, âm thanh lạnh lùng nói “Đa tạ nhị tổ chỉ điểm, bản tông ghi lại!”

Phá nàng tính toán, không tính là gì.

Cự tuyệt nàng thông đồng, cũng không phải sự tình.

Nói ta bán tao… Tốt a, đây là sự thật.

Nhưng ngươi lại còn nói ta không đẹp, lão nương tuyệt không thể nhẫn!

Tiên thiên thần chỉ đúng không? Không kiêng nể gì cả đúng không? Đi, ngươi chờ đó cho ta.

La Quan cười to, vỗ vỗ bả vai nàng, “Huỳnh Thủy đồ tôn không cần phải khách khí, thân là trưởng bối, yêu mến một chút tiểu bối cái này rất hợp lý.”

Hắn bước nhanh ra ngoài bước đi, “Đi thôi, hôm nay tràng diện hùng vĩ, tân khách đông đảo… Cũng đừng làm cho bản tôn sư huynh lâu cùng!

Nhìn qua bóng lưng của hắn, Huỳnh Thủy đáy mắt hiện lên một vòng tối nghĩa.

Quả nhiên, tôn này tiên thiên thần chỉ, đã sớm khám phá Huyết Ma quan chi cục, lần này cũng có tính toán.

“Huyết Ma, thần chỉ, bản tông, lại thêm… Hừ! Hôm nay quả nhiên rất náo nhiệt… Vậy liền nhìn, ai thủ đoạn cao minh hơn đi…”

Huỳnh Thủy mặt không biểu tình, “Đi, ngươi ta cung nghênh nhị tổ, đăng lâm tấn vị đại điển.”

…

Mọc lên ở phương đông châu đông bộ, có đất liền một góc, thăm dò vào đại dương mênh mông bên trong, chính là Thiên Khải tông sơn môn chỗ.

1 ngày này, Lữ Tông Nguyên, Hi Nguyệt, linh đài 3 người, riêng phần mình dẫn đầu dưới trướng cường giả, tề tụ tại đây.

Đột nhiên, phương xa chân trời, truyền đến một trận mãnh liệt linh lực ba động.

Mới đầu còn tại chân trời, chớp mắt liền đã đến đến, rõ ràng là 1 cái cao tới mấy chục trượng, dài mấy 100 trượng to lớn lâu thuyền.

Mặt ngoài thần quang phun trào, mỗi một chỗ đều tản ra kinh người khí cơ, giờ phút này ngự không mà đến, như đi tại biển cả đại dương mênh mông ở giữa.

Hư không vén sóng lớn, lại khiến cho không gian không ngừng kịch liệt chấn động, vặn vẹo. . ? ? .

Khủng bố uy áp, khiến 3 tôn Vũ Hóa cảnh tu sĩ trong lòng nghiêm nghị, vội vàng khom người hành lễ, “Ta chờ chút tông trời khải (nguyên tiêu, nặng mây) chi tu, cung nghênh thượng tông tiên duệ giáng lâm!”

Một đám tu sĩ, cùng nhau bái tại tiên chu phía dưới.

Bá ——

Tiên chu bên trên, xuất hiện mấy thân ảnh, cầm đầu là một tuổi trẻ nam tử, một bộ xanh nhạt trường bào, sinh tuấn lãng thẳng tắp, giờ phút này đôi mắt như điện, lạnh lùng đảo qua phía dưới, “Lữ Tông Nguyên, Hi Nguyệt, linh đài ở đâu?”

3 người vội vàng tiến lên, “Có thuộc hạ này!”

“Hừ!” Nam tử trẻ tuổi cười lạnh, “Ta là triêu dương đích truyền, mồng một tết Tiên quân huyết duệ Triệu Ngọc Hành, lần này lĩnh mệnh triệu tập nhữ các loại, tiến về cho nên doanh châu làm việc, tại sao cho đến hôm nay, cũng không tuân theo chỉ lệnh, sớm đến địa điểm tập hợp? Là đối triêu dương bất kính, hay là xem thường ta cái này khu khu vãn bối? !”

Một câu, tiên chu khí tức đại thịnh, sáng rực thần quang lưu chuyển, như ngọn lửa hừng hực.

3 vị Vũ Hóa cảnh tu sĩ, lập tức trên mặt nhói nhói, một trận miệng đắng lưỡi khô.

Lữ Tông Nguyên lớn tiếng nói “Triệu tiên duệ chớ tức giận, ta lát nữa tông tu sĩ, ngưỡng vọng tiên tông phong thái đã lâu, sao dám có nửa điểm bất kính. Thực tế mọc lên ở phương đông châu gần đây gió nổi mây phun, ta cùng 3 tông có thụ áp lực, như một khi khinh ly cố thổ, sơn môn trong khoảnh khắc, liền muốn bị san thành bình địa!”

Hi Nguyệt ngẩng đầu, mặt lộ vẻ một chút hoảng hốt, “Thật là như thế, còn xin tiên duệ minh xét, cho ta chờ

chút tông một lời giải thích cơ hội.”

Triệu Ngọc Hành ánh mắt, tại cái này nữ tu trên mặt hơi ngừng lại, ám đạo “Đây chính là, Nguyên Tiêu tông lão tổ Hi Nguyệt đi… Ngô, luôn lão một chút, nhưng coi như có mấy phần tư sắc… Nghe nói, mây tiêu một mạch công pháp, nguồn gốc từ tiên tông Vân Thường điện, rất có mấy điểm hứng thú ở bên trong…”

Suy nghĩ chợt lóe lên, sắc mặt hắn hòa hoãn mấy điểm, “A, lại có trong cái này tình? Triệu mỗ vừa vào mọc lên ở phương đông châu, đối với chỗ này cũng không hiểu rõ, chư vị cũng không nên gạt ta.”

Lữ Tông Nguyên cung kính nói “Tiên duệ chính là thần thánh huyết duệ, nhất niệm cũng biết thiên hạ, ta cùng sao dám lừa gạt nửa điểm? Còn xin tiên duệ cùng các vị thượng tông tiên hữu, tạm thời dời bước Thiên Khải tông…”

Lời còn chưa dứt, liền bị nhàn nhạt đánh gãy, Triệu Ngọc Hành nói “. Không cần, chớ có trì hoãn thời gian, ngay tại cái này nói đi.”

“Vâng.”

Một lát sau, Lữ Tông Nguyên cung kính hành lễ, “Sự thật chính là như thế, kia Huyết Ma tông vốn là Ma thần chi thuộc, như thật bị

Nó chiếm tiên thiên thần chỉ thân thể, sợ ta cùng 3 tông, trong khoảnh khắc liền muốn thay đổi 1 bó đuốc, còn xin tiên duệ vì ta cùng lộ ra.”

Triệu Ngọc Hành ánh mắt nghiền ngẫm, nhìn lướt qua nhìn như cung kính 3 tông mọi người, ám đạo không trách lần này rời đi tiên tông lúc, tiên cha đem hắn triệu đến bên người cho nhắc nhở, phải cẩn thận những này dưới tông tu sĩ, đối phương có thể tại đất nghèo tu tới vũ hóa chi cảnh, đều là không thể khinh thường hạng người.

Quả nhiên lá gan rất lớn!

Lại muốn lợi dụng 1 vị tiên duệ, làm trong tay bọn họ đao thương, đi thanh trừ đối lập —— về phần Lữ Tông Nguyên lời nói, “Tình cảnh gian nan” “Đại họa lâm đầu không xa vậy” cùng chờ thuyết minh, Triệu Ngọc Hành chỉ là nghe một chút thôi, cũng sẽ không thật tin tưởng.

Như coi là thật như thế, 3 tông lại dựa vào cái gì, áp chế Huyết Ma tông đến nay?

Đương nhiên những này không trọng yếu, trọng yếu Triệu Ngọc Hành cũng không vì vậy mà tức giận, bởi vì đối phương đã cho ra đầy đủ bảng giá.

1 tôn khốn tại động thiên, thụ nó hoàn cảnh chế ước, thần uy không hoàn toàn tiên thiên thần chỉ… Cái này rất mê người!

Dưới ánh mặt trời tiên tông quá khứ, 1 triệu năm năm tháng dài đằng đẵng bên trong, đích xác từng có cùng loại sự kiện phát sinh.

Triệu Ngọc Hành thản nhiên nói “Lữ Tông chủ, ngươi

cùng Triệu mỗ mới gặp, có lẽ cũng không hiểu ta. Ta người này rất dễ nói chuyện, cũng rất thích kết giao bằng hữu, nhưng hận nhất liền là ai dám gạt ta… Nếu như bị ta phát hiện, thường thường không có kết cục tốt.”

Lữ Tông Nguyên cung kính nói “Tiên duệ yên tâm, Lữ mỗ lời nói sự tình, nếu có nửa điểm hư giả, mời hái ta trên cổ đầu người.”

“Tốt!” Triệu Ngọc Hành ánh mắt sáng lên, đảo qua phía dưới 3 tông mọi người, “Ma thần tứ ngược thiên địa, chính là ta tiên tông đại địch, Triệu mỗ hôm nay đã biết được việc này, há có thể ngồi nhìn ma uy phóng đại, nghịch chuyển tươi sáng càn khôn? Các vị, đã hôm nay vừa lúc, chính là Ma tông khánh điển ngày, liền theo Triệu mỗ cùng một chỗ, đi vì bọn họ đưa một món lễ lớn đi.”

Hắn phất phất tay.

Tiên chu rơi xuống, mặt ngoài khủng bố thần quang, tùy theo chậm rãi thu liễm.

“Đa tạ tiên duệ!” Lữ Tông Nguyên mặt lộ vẻ tiếu dung, lớn tiếng nói “Tất cả mọi người, theo thứ tự tiến vào tiên chu, không thể va chạm thượng tông tiên hữu.”

Bá ——

Bá ——

Từng đạo linh quang phóng lên tận trời.

Rất nhanh, tiên chu thăng nhập giữa không trung, theo linh quang phun trào, “Oanh” một tiếng nổ vang rung trời, như gạt ra vạn trọng sóng lớn.

Sưu ——

Tiên chu đã đi xa, một cái nháy mắt, liền đã biến mất cuối trời.

Triệu Ngọc Hành hơi 1 hàn huyên, đuổi dưới 3 tông mọi người rời đi, quay người trở lại tĩnh thất tu luyện.

Một cái bóng mờ, xuất hiện ở bên cạnh hắn, phát ra thanh âm già nua, “Triệu tiên duệ, ta cùng lần này lĩnh mệnh, là muốn đi trước cho nên doanh châu làm việc, ngươi làm gì tự nhiên đâm ngang? Như vạn nhất xuất hiện ngoài ý muốn, lão phu như thế nào hướng mồng một tết Tiên quân bàn giao?”

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1103 : Đến

Triệu Ngọc Hành đáy mắt, hiện lên một tia chế giễu, trên mặt lại lộ ra tiếu dung, chắp tay nói “Làm phiền tiên linh lo lắng, là vãn bối làm việc không chu toàn. Nhưng nghe nói, tiên thiên thần chỉ sinh mà vị cách cực cao, càng có rất nhiều huyền diệu giấu vào bản thân, nếu có được chi nhưng có vô tận tạo hóa, thậm chí có khả năng đem nó thân thể luyện hóa, thành tựu thân ngoại hóa thân chi vật…”

Sắc mặt hắn nghiêm, “Vãn bối tự biết, vô phúc tiêu thụ lần này cơ duyên, nguyện cùng tiên linh cùng hưởng chi… Ngài phải thứ bảy, như thế nào?”

Hư ảnh hơi trầm xuống mặc, trầm thấp thở dài, “Thôi. Trái phải còn có một số thời gian, tiên duệ một bầu nhiệt huyết, làm thủ hộ thiên hạ thương sinh, không tiếc cùng Ma thần một mạch dây dưa, lão phu há có thể ngăn cản. Chuyến này, lão phu sẽ giúp tiên duệ lược trận, khi không có ngoài ý muốn.”

“Đa tạ tiên linh!” Triệu Ngọc Hành mặt mũi tràn đầy ý mừng hành lễ.

Bá ——

Hư ảnh biến mất không thấy gì nữa.

Triệu Ngọc Hành đứng dậy, sắc mặt đã là hờ hững, đáy mắt một mảnh lạnh lùng chế giễu.

1 tôn tiên linh mà thôi, thật sự coi chính mình, hay là đã từng cao cao tại thượng tiên nhân? Tiên thiên thần chỉ cơ duyên cũng dám nuốt, không sợ nghẹn chết mình!

Hắn lật tay, lòng bàn tay xuất hiện một vật, hẹn 2 ngón tay lớn tiểu mỏng như tảng băng, tại quang mang chiếu rọi xuống chiết xạ ra một mảnh huyễn lệ vầng sáng.

Răng rắc ——

Hơi vừa dùng lực, vật này bị trực tiếp nghiền nát.

Ông ——

1 đạo độc thuộc Tiên quân huyết mạch ở giữa cảm giác, giờ phút này vượt qua thời không, thành lập liên hệ.

Triệu Ngọc Hành khom người cúi đầu, “Nhi, ngọc hành, bái kiến tiên cha!”

Rất nhanh, 1 đạo không minh u huyền thanh âm, ghé vào lỗ tai hắn vang lên, “Chuyện gì?”

Sau đó không lâu, Triệu Ngọc Hành đi đến bên ngoài, lúc này tiên chu qua lại biển mây ở giữa, thoáng qua liền đã 10,000 dặm.

Boong tàu bên trên, 3 tông tu sĩ quy củ, không dám vọng động nửa điểm.

“Lữ Tông chủ, chúng ta nhanh đến đi?”

Lữ Tông Nguyên chắp tay, “Tiên duệ nói không sai, dựa

theo này tốc độ, nhiều nhất trong chốc lát, liền có thể đến Huyết Ma quan.”

Triệu Ngọc Hành mỉm cười, nói “. Trước đó liền nói, Triệu mỗ thích kết giao bằng hữu… Lữ đạo hữu bây giờ năm

Tuổi, liền đã nửa bước Đăng Tiên đài chi cảnh, nếu không chê lời nói, gọi ta một tiếng đạo hữu là được.”

“Cái này… Nhận được tiên duệ không bỏ, Lữ mỗ mạo muội.” Lữ Tông Nguyên cười một tiếng, lại lần nữa làm lễ, “Lữ mỗ, gặp qua Triệu đạo hữu.”

Triệu ngọc chắp tay hoàn lễ, “Lữ đạo hữu.”

Một màn này, thấy 3 tông mọi người một trận nhãn nóng, ao ước, có thể bị tiên duệ coi trọng như thế… Hẳn là, Lữ Tông Nguyên có khả năng, bị thu nạp tiến vào tiên tông…

Tê!

Cái này chẳng phải là nói, hắn thật có cơ hội đột phá đại đạo chi cực, thành tựu đương thời cảnh giới tiên nhân? !

Triệu Ngọc Hành đối đây, chỉ là coi như không thấy, giờ phút này dựa vào lan can mà đứng, nhìn ra xa mênh mang biển mây, khóe miệng của hắn lộ ra mỉm cười.

Tự mình biết mình!

Triệu Ngọc Hành tư chất, ngộ tính, nói cơ các loại, tại

tiên cha một đám con cái bên trong, đều không phải xuất sắc nhất, nhưng chỉ bằng điểm này, hắn vẫn như cũ là tiên cha coi trọng nhất nhi tử.

Tiên thiên thần chỉ cơ duyên? A! Việc này, Lữ Tông Nguyên khi không dám hồ ngôn loạn ngữ, giá quá lớn, không phải hắn có thể tiếp nhận.

Nhưng kia Huyết Ma tông, bất quá chỉ là Ma thần dưới tông chi địa, 1 Vũ Hóa cảnh lão ma, liền dám ngấp nghé tiên thiên thần chỉ chi tôn? Hoặc là hắn xuẩn, ngốc đến mức không biết sống chết… Hoặc là, trong đó liền có khác nhân quả, tuyệt không phải mặt ngoài nhìn thấy đơn giản như vậy.

Nếu không phải như thế, vị này liều mạng ẩn tàng tự thân, sợ bị sớm “Triệu nhập” tiên tông Lữ Tông chủ, há lại sẽ chắp tay, đem cái này cọc thao Thiên Cơ duyên đưa ra ngoài?

Tiên thiên thần chỉ a, đây là gì cùng tạo hóa, Triệu Ngọc Hành động tâm hay không? Khẳng định.

Cái này đều không động tâm, ngo ngoe chính là đồ đần.

Nhưng hắn rõ ràng hơn, mình tuy có tiên duệ thân phận tôn quý, nhưng lấy thực lực mà nói, chỉ sợ còn không phải Lữ Tông Nguyên đối thủ.

Cho dù bên người có 1 tôn tiên linh đi theo… A! Chẳng lẽ ta còn muốn đem nhà mình cơ duyên, đi cùng người bên ngoài giao dịch không thành?

Như thật làm như vậy, nói không chừng cái này một lần, bọn hắn liền muốn tao ngộ trọng đại ngăn trở, thậm chí xuất hiện tiên duệ vẫn lạc kết quả.

Loại này sự tình, dưới ánh mặt trời tiên tông bên trong, cũng không phải chưa từng xảy ra.

Cho nên, tự mình biết mình a… 4 chữ này, nói đến rất đơn giản, nhưng chân chính có thể làm đến điểm này, đã là nhân trung long phượng.

Triệu Ngọc Hành tâm tình không tệ, cảm thụ được lướt nhẹ qua mặt thanh phong, tiếu dung càng phát ra xán lạn. Lữ Tông Nguyên cũng tốt, tiên linh cũng được… Hắc! Đợi bọn hắn biết được, mình đủ loại bố trí, rất nhiều tư ẩn mưu tính, cuối cùng bất quá đàm tiếu, không biết sẽ là dáng dấp ra sao đâu?

Hả? !

Đúng lúc này, hắn dư quang đột nhiên đảo qua, cách đó không xa Hi Nguyệt, nàng cũng đúng như mọi người, mắt lộ ao ước nhìn tới. Gió lay động nàng váy dài, mang đến một tia như có như không mùi thơm… Có chút ngọt, cũng có chút ngây ngô, sướng miệng cảm giác…

Hoặc là lúc này cảnh này, cái này nữ tu mặt mày, khóe miệng, mỗi một chỗ xem ra đều rất đẹp, lại hoặc là trên người nàng hương vị, câu lên một chút đã từng hồi ức, lại hoặc là hôm nay xử sự rất là vừa vặn, đạt được tiên cha lại một lần nữa khẳng định… Tóm lại, Triệu Ngọc Hành đột nhiên lên một chút hứng thú.

Chỉ một phen tư lượng, hắn liền cười một tiếng, xoay người nói “Hi Nguyệt đạo hữu, nghe nói Nguyên Tiêu tông một mạch, truyền thừa từ triêu dương Vân Thường điện, không biết có phải hay không thật?”

Hi Nguyệt như không ngờ đến, hắn lại sẽ cùng chính mình nói chuyện, trên mặt lộ ra một chút hoảng hốt, vội vàng nói “Là… Thật là như thế…”

Ân, ngay cả cái này bối rối, đều lộ ra một tia thanh tịnh ngu xuẩn… Ngô, ta lần trước, là lúc nào gặp phải dạng này nữ tử… Có chút quên… Bất quá tư vị kia, là thật rất tốt… Ngây ngô, sợ hãi, khước từ, ẩn nhẫn… Đều sau cùng các loại hình dạng…

Triệu Ngọc Hành gật gật đầu, “Vậy liền không sai. Ta cùng Vân Thường điện điện chủ, cũng coi là bằng hữu, hắn từng cùng Triệu mỗ đề cập, bây giờ Vân Thường một mạch nhân tài điêu linh, như hành tẩu ở bên ngoài lúc, gặp được Vân Thường truyền thừa ưu dị tu sĩ, nhưng thay mời chào… Ân, không biết Hi Nguyệt đạo hữu, nhưng có ý trở thành Vân Thường điện một viên?”

“A!” Hi Nguyệt trừng lớn mắt,

Tiếp lấy một mặt kinh hỉ, “Đa tạ triệu tiên duệ! Thiếp thân nguyện ý, có thể trở thành tiên tông một viên, chính là thiếp thân chi vinh hạnh!”

Triệu Ngọc Hành cười một tiếng, “Nếu như thế, liền mời Hi Nguyệt đạo hữu cùng ta nói chuyện đi… Dù sao, người ở đây lắm lời tạp, một số việc khó mà nói.”

“… Tốt, mời tiên duệ dẫn đường.” Hi Nguyệt chỉ do dự một chút, liền trừng lớn mắt gật đầu, bên trong chờ mong cùng vui vẻ, đều nhiễm một tia ngu xuẩn hương vị.

Triệu Ngọc Hành gật gật đầu, mang Hi Nguyệt quay người rời đi.

Nguyên Tiêu tông một đám tu sĩ, lập tức thổ khí dương mi, nhìn lướt qua Thiên Khải tông mọi người, không khỏi thẳng sống lưng.

Thấy không? Không phải chỉ có các ngươi Thiên Khải tông mới có thể ra danh tiếng, ta trưởng thượng tổ đồng dạng có thể, trở thành tiên tông một viên.

Lữ Tông Nguyên lại không thèm để ý điểm này, chỉ là nhìn qua 2 người rời đi bóng lưng, nhỏ bé không thể nhận ra nhíu mày.

Hi Nguyệt…

Nữ nhân này luôn luôn biểu hiện rất ngu ngốc, 1 bộ không có chút nào lòng dạ bộ dáng, nhưng hắn từ đầu đến cuối không có, thật đem nó như không có gì.

Dù sao nếu thật là ngu xuẩn, có thể thuận lợi trở thành Nguyên Tiêu tông lão tổ? Luôn cảm thấy, nàng giấu có chút việc.

Cho nên, nữ nhân này hôm nay muốn làm cái gì… Trèo cao nhánh, hay là có khác mưu tính?

Thôi!

Dưới mắt không nên phức tạp, lại mặc kệ nàng làm cái gì, không xấu hắn đại sự liền có thể.

Đem 1 tôn tiên thiên thần chỉ chắp tay nhường cho? Hừ! Hắn Lữ Tông Nguyên, chưa hề nghĩ như vậy qua.

Giết Lữ Khiển Tề, hỏng hắn tấn thăng Chân Tiên bố trí, vậy liền lấy thần linh thân thể làm đền bù đi!

Ầm ầm ——

Tiên chu sắp xếp vạn sóng, đảo mắt ngàn trọng núi.

Huyết Ma quan, đã ở trước mắt!

“Triệu Ngọc Hành sắc mê tâm khiếu, lúc này quỳ sát cầu phiếu.

(tung hoành cuối năm kiểm kê, nam nhiều lần tốt nhất tác giả, hiện tại là vị thứ 2, cầu mọi người trong tay miễn phí phiếu, mỗi ngày đều có 1 trương, thương các ngươi) “

—

—

—

—

Chương 1104 : Tiên nhân một chỉ

Đất bằng lên đài cao, 1,000 dặm đều màu đỏ.

4 phương tận bái phục, tôn sùng uy vô song!

La Quan ngẩng đầu, nhìn qua trước mắt đài cao, ánh mắt hơi ngưng trệ, chợt mỉm cười.

Hắn cất bước, mười bậc mà lên.

Nguy nga trên đài cao, bây giờ chỉ lập lấy một thân ảnh, chính là Huyết Ma lão tổ. Mà bao quát Huỳnh Thủy ở bên trong, tất cả Huyết Ma tông tu sĩ, đều chỉ có thể lưu tại phía dưới, ngửa đầu lấy nhìn.

Khi La Quan đăng lâm đài cao, xung quanh lập tức vang lên, kinh thiên động địa reo hò, “Ta cùng chúc mừng nhị tổ, đăng lâm đại vị, sau đó đạo pháp hưng thịnh, thọ cùng trời đất!”

Như kinh đào hải lãng, từng lớp từng lớp từ bốn phương tám hướng mà đến, rót vào trong óc, khiến người không khỏi phiêu nhiên, đắm chìm.

Cũng không phải là chỉ là, lòng người hư vinh quấy phá, mà là dưới chân đài cao này, có phóng đại cảm xúc can thiệp tự thân hiệu quả. La Quan cho dù cố ý áp chế, nhưng trên mặt hay là lộ ra tiếu dung, chắp tay nói “Đa tạ sư huynh, hôm nay thật sự là hao tâm tổn trí.”

Đối diện, Huyết Ma lão tổ cười to, “Sư đệ nói gì vậy, ngươi nguyện lưu tại Huyết Ma quan, trở thành trong chúng ta một viên, bản tọa cao hứng cũng không kịp, đương nhiên phải để ngươi nở mày nở mặt.”

La Quan gật gật đầu, lại nhìn lướt qua xung quanh, “Đích xác rất phong quang.” Phong quang đại táng sao? A… Vị này tiện nghi sư huynh, người còn trách tốt lặc.

2 người nhìn nhau, đều đôi mắt ôn hòa.

“Khục!” Huyết Ma lão tổ ho nhẹ, hắn cười nhẹ một tiếng, nói “. Sư đệ a, lão phu có một việc không hiểu, sư đệ có thể vì ta giải hoặc?”

La Quan gật đầu, “Sư huynh mời nói.”

“Sư đệ, ngươi không sợ chết sao?”

“Sợ.” La Quan vẻ mặt thành thật, “Nhưng muốn chết, cũng chưa hẳn là ta, sư huynh cảm thấy nhưng hay không?”

Huyết Ma lão tổ vỗ tay cười to, “Ha ha ha! Sư đệ quả nhiên là diệu nhân, ta liền biết… Tiên thiên thần chỉ dự báo phúc họa, sao lại ngây thơ lỗ mãng đến tận đây.”

“Xem ra, sư đệ hôm nay, cũng làm rất nhiều chuẩn bị.”

La Quan chắp tay, “Không dám cùng sư huynh so sánh.”

Huyết Ma lão tổ nói “. Có thể hay không lộ ra một hai?”

La Quan làm khó, “Cần gì chứ? Cùng vở kịch đăng tràng, sư huynh tự nhiên là có thể biết được… Sớm giải mã, vừa đến mất kinh hỉ, thứ 2 ngươi ta sư huynh đệ ở giữa, chẳng lẽ không phải cũng bị người chế giễu, kiếm tiện nghi?”

Huyết Ma lão tổ thật sâu xem ra một chút, “Sư đệ nói rất đúng cực, vậy chúng ta liền lại cùng các loại, cùng hôm nay nhân viên đến đông đủ?”

La Quan gật đầu, lại lắc đầu, “Sư huynh liền xác định, bọn hắn nhất định sẽ tới sao?”

Huyết Ma lão tổ nói “. Điểm này sư đệ không cần phải lo lắng, bản tọa có thể cam đoan, bọn hắn nhất định sẽ tới.”

Mới nói được cái này, hắn cười lớn một tiếng, ngẩng đầu nhìn về phía chân trời.

Ầm ầm ——

Như có như không chi oanh minh, theo thiên địa linh khí gợn sóng mà tới, Huyết Ma lão tổ nói “. Sư đệ lại nhìn, cái này không liền đến!”

La Quan ngắm mắt nhìn về nơi xa, chỉ thấy một vòng Kim Quang, từ phương xa gào thét mà đến, nó uy rất nặng.

Hắn hơi 1 do dự, nói “. Sư huynh, hôm nay tràng diện này, hoặc so trong tưởng tượng lớn hơn.”

“Ha ha! Đây chẳng phải là tốt hơn? Bản tọa chỉ sợ, cái tràng diện này không đủ lớn a.” Huyết Ma lão tổ nở nụ cười.

Hôm nay, thần cản giết thần, phật cản giết phật.

Bất luận người tới là ai, đều muốn nhập hắn trong bụng!

Về phần cùng La Quan làm rõ? Đó là bởi vì giữa lẫn nhau đã sớm rõ ràng, trước đó thời cơ chưa tới, mới duy trì lấy một tia thể diện.

Nhưng bây giờ, rất nhanh tức phân sinh tử, làm gì còn muốn che che lấp lấp?

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, muôn vàn thần quang bắn ra, như tấm lụa lôi đình, khuấy động tại Huyết Ma đóng lại không.

Vô số Huyết Ma tông tu sĩ, sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi.

Tiên, ma bất lưỡng lập, tuyệt không phải nói một chút mà thôi, chính là căn cứ vào nói tranh đi ra không cùng đường kính.

Cả 2 khí tức chỏi nhau, pháp lực tướng thực, liền chỉ là chung sống một chỗ, đều sẽ cảm giác phải lẫn nhau kiềm chế, hô hấp không thông suốt.

Giờ phút này tiên chu giáng lâm, hào quang thụy khí muôn vàn, nhưng ở Huyết Ma tông tu sĩ trong mắt, lại như một tòa núi lớn hoành ép ngực.

Khủng bố, tuyệt vọng, đáng sợ khí cơ phô thiên cái địa trấn xuống!

“Địch tập!”

“Trời khải, nguyên tiêu, nặng mây 3 tông?”

“Không đúng… Tiên chu, đây là thượng tông tiên chu… Đáng chết, bọn hắn mời được tiên tông xuất thủ!”

Kinh hô, gầm thét, tại Huyết Ma quan bên trong nổ tung.

Từng cái Huyết Ma tông tu sĩ, nghiến răng nghiến lợi, 1 bộ hận không thể lập tức phóng lên tận trời, cùng tiên chu người tới liều mạng bộ dáng.

Nhưng ám đâm đâm, cũng đã bóp tốt pháp quyết, hoặc chuẩn bị pháp bảo, một khi thế cục không ổn, lập tức liền lòng bàn chân bôi dầu.

Liều mạng? !

Quên đi thôi, đối diện không muốn mặt, ngay cả tiên tông đều dao đến, một trận còn thế nào đánh?

Lão tổ đích xác lợi hại, nhưng lợi hại hơn nữa cũng bất quá, chỉ là 1 cái Vũ Hóa cảnh mà thôi… Đối đầu tiên tông tuyệt không phần thắng.

Vì tông môn hiến thân? Cùng Huyết Ma một mạch cùng tồn vong? Trò cười! Lão tử là ma đạo, chủ đánh chính là cái tâm tư khó lường, lãnh khốc tàn nhẫn, trở mặt vô tình… Trời đất bao la, mạng của lão tử lớn nhất, ai đạp ngựa cùng các ngươi cùng một chỗ chờ chết, người đó là đồ ngốc.

Đúng lúc này, một trận cười to, từ khánh điển trên đài cao truyền đến, “Triêu dương tiên tông tung quang tiên chu, như thế quy cách, liệu đến hôm nay tiên chu phía trên, chí ít sẽ có 1 vị tiên duệ, đây thật là niềm vui ngoài ý muốn.”

Huyết Ma lão tổ đứng chắp tay, dù thân cư nó dưới ngưỡng vọng tiên chu, nhưng đạp đôi mắt ở giữa, lại đều là bá đạo, bễ nghễ.

“Lữ Tông Nguyên, bản tọa ngược lại là thật nên cám ơn ngươi.”

Tiên chu bên trên, Triệu Ngọc Hành nhíu mày, trước nhìn lướt qua Lữ Tông Nguyên, lại nhìn về phía bên người mặt lạnh lấy, mặt hơn hồng hà Hi Nguyệt, cười nói “Chỉ là Vũ Hóa cảnh ma đầu, cũng dám như thế tùy tiện, hắn là ngay từ đầu, liền không biết chữ “chết” viết như thế nào sao?”

Hi Nguyệt cắn

cắn miệng môi, nói “…. Huyết Ma lão tổ đích xác thực lực cường đại, tuy chỉ có Vũ Hóa cảnh tu vi, nhưng mượn Huyết Ma tông chí bảo Huyết Thần tháp cùng cái gọi là thần hồ, thậm chí có thể càng nửa giai mà chiến…

Triệu tiên duệ hay là cẩn thận cho thỏa đáng, chớ xảy ra ngoài ý muốn.”

Triệu Ngọc Hành cười một tiếng, nữ nhân chính là như vậy, chỉ cần đem nàng biến hình dạng, đừng quản biểu hiện như thế nào băng lãnh, tuyệt tình, nội tâm chung quy khác biệt.

Cái này Hi Nguyệt, rất nhuận, rất tơ lụa, hắn thích vô cùng.

Hôm nay, vừa vặn cầm Huyết Ma lão tổ làm ví dụ, để cho nàng biết được, như thế nào tiên duệ chi quý giá, tiên tông lại là cường đại cỡ nào.

Như thế cũng tốt đem nó triệt để thu phục, an tâm làm hắn roi vọt dê trắng.

Triệu Ngọc Hành cười nhạt một tiếng, phất phất tay.

Sau một khắc, “Ông” một tiếng oanh minh, từ tiên chu bên trong bộc phát, vô tận thần quang bộc phát, cũng lấy tốc độ kinh người hội tụ.

Oanh ——

Một vệt thần quang ngưng trụ, trong chốc lát rơi xuống.

Tốc độ khủng bố, nó uy kinh thiên.

Chính là tung quang tiên chu khắc dấu tiên trận, toàn lực thôi động, nhưng bộc phát thành tiên cảnh một kích.

Vũ Hóa cảnh lão ma, mượn bảo vật nhưng càng nửa giai mà chiến? Buồn cười!

Ếch ngồi đáy giếng, sao biết thiên địa bao la, như thế nào tiên đạo vô tình.

Hôm nay, liền muốn ngươi một kích mà nát!

Thần quang đánh phía đài cao, trong điện quang hỏa thạch, vô tận huyết quang phóng lên tận trời, từ đài cao nội bộ bộc phát. Tựa như là 1 con , chờ đợi đã lâu khủng bố miệng lớn, một chút đem kia cột sáng nuốt vào trong đó.

Ầm ầm ——

Huyết quang chấn động, kịch liệt cuồn cuộn, giống như là một chút ăn quá no, nhưng chung quy không có bị no bạo.

Nó lại như vậy ngạnh sinh sinh nuốt mất, đến từ tiên chu có thể sánh ngang thành tiên cảnh tất sát nhất kích.

Giờ phút này, trên trời dưới đất, tiên chu cùng Huyết Ma quan bên trong, đều hoàn toàn tĩnh mịch.

Vô số người trợn tròn con mắt, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin.

Rất nhanh, reo hò sắp chết tịch đánh vỡ, vô số Huyết Ma tông tu sĩ, tái nhợt, hồi hộp trên khuôn mặt, tràn ngập cuồng hỉ.

Vừa rồi, tiên chu đột hạ sát thủ, thần quang ngưng trụ ầm vang trấn xuống, trong nháy mắt đó tất cả mọi người, đều bị tử vong, tuyệt vọng bao phủ.

Loại lực lượng kia, khủng bố, đáng sợ, hạo đãng đãng càn quét 4 phương, đem nơi đây thiên địa vạn vật hết thảy, đều cuốn vào trong đó.

Như coi là thật rơi xuống, chỉ sợ cả tòa Huyết Ma quan, đều muốn giống như là 1 viên bọt khí, bị tồi khô lạp hủ ép thành phấn vụn. Bọn hắn tất cả mọi người, tự nhiên cũng muốn rơi vào, hình thần câu diệt, chết không có chỗ chôn hạ tràng.

“Lão tổ ma uy vô song!”

“Tiên tông lại như thế nào? Huyết Ma quan bên trong, lão tổ vô địch!”

“Ma uy! Ma uy!”

Reo hò, gào thét, xông lên tận chín tầng trời.

Chạy trốn? Thấy thời cơ bất ổn lòng bàn chân bôi dầu? Phi! Nói người nào? Ta đối Ma tông luôn luôn trung thành cảnh cảnh, xem Ma tông vì nhà.

Hôm nay, ta cùng thề cùng Huyết Ma quan cùng tồn vong!

Tiên chu bên trên, bầu không khí một mảnh kiềm chế

.

Vô số triêu dương tiên tông tu sĩ, chau mày, mắt lộ kinh nghi.

Thực tế là, hôm nay một màn quá quỷ dị… Thành tiên cảnh một kích… Cái này đã gần đến hồ, là 1 vị đương thời tiên nhân tự mình xuất thủ.

Lại bị huyết quang một ngụm thôn phệ, đây là ma công gì? Huyết Ma tông… Bất quá Ma thần dưới trướng một phương thuộc hạ tông phái… Làm sao lại có như vậy thủ đoạn…

Hẳn là hôm nay có lừa dối? Hay là nói, bọn hắn rơi vào đến, một vị nào đó Ma thần tính toán bên trong? !

Một tên mặt trời mới mọc tiên tông tu sĩ, khom người nói "Triệu tiên duệ, hôm nay thế cục không rõ, ta cùng có lẽ nên tạm thời rút đi, để tránh ngoài ý muốn nổi lên."

Tung quang tiên chu thủ đoạn công kích, chỉ tính là nó uy năng một loại, cường đại nhất vẫn là đi xa, độn pháp. Như coi là thật toàn lực thôi động, chính là Chân ma giáng lâm, cũng tuyệt khó đem nó lưu lại.

Triệu Ngọc Hành sắc mặt âm trầm, đáy mắt kinh sợ xen lẫn, hắn lại rõ ràng cảm thấy được, bên người Hi Nguyệt đáy mắt một tia trào phúng.

Tựa như nói, đây chính là tiên tông? !

Một cỗ lửa giận vô hình, bỗng dưng từ đáy lòng bộc phát, tiếp theo cháy hừng hực, để sắc mặt hắn lãnh

khốc, quanh thân khí áp thấp kinh người.

“Im ngay!” Triệu Ngọc Hành lạnh giọng mở miệng, sát khí đằng đằng, “Ta cùng hôm nay giáng lâm Huyết Ma quan, chỗ đại biểu liền không chỉ có là tự thân, càng có mặt trời mới mọc tiên tông mặt mũi.”

“Như bị chỉ là 1 Vũ Hóa cảnh ma đầu, một kích kinh sợ thối lui, bỏ chạy, chẳng lẽ không phải bị thiên hạ chế nhạo? Hừ! Liệu tới đây chính là cái gọi là, Huyết Ma tông chí bảo uy lực… Có thể nuốt phệ thành tiên cảnh một kích, quả nhiên có chút thủ đoạn! Nhưng chỉ bằng đây, liền muốn chống lại tiên tông, quả thực người si nói mộng.”

Nói xong, Triệu Ngọc Hành khom người cúi đầu, “Cung thỉnh tiên linh!”

Bá ——

Một cái bóng mờ lúc này trống rỗng xuất hiện, tựa như là 1 đạo chân chính cái bóng, mơ hồ không rõ không nhìn thấy khuôn mặt, chỉ có 1 cái đại khái hình dáng.

Nhưng cái này hư ảnh, giờ phút này lại phóng xuất ra, cường đại vô song khí cơ.

Như một ngọn núi, như một mảnh biển, như mênh mông thiên khung, như sáng rực mặt trời.

Giáng lâm ở đây, liền có thể trấn áp thế gian hết thảy.

Mặt trời mới mọc tiên tông mọi người, vội vàng hành lễ,

“Chúng ta, bái kiến tiên linh đại nhân!”

Tiên linh, chính là Tiên quân vẫn lạc về sau, lấy bí thuật bảo đảm một điểm chân linh bất diệt.

Nó dù đã không tính là hoàn chỉnh tiên nhân, nhưng ở trong thời gian ngắn, vẫn như cũ có thể bộc phát ra, khủng bố tuyệt luân thực lực.

Khó trách triệu tiên duệ sát khí đằng đằng, nguyên lai lần này, mồng một tết Tiên quân nhưng vẫn tiên tông thánh địa, mời 1 tôn tiên linh đồng hành.

“Chỉ là ma đầu, dám xem thường tiên tông, tội lỗi đáng chém.”

Đạm mạc thanh âm, từ hư ảnh bên trong truyền ra.

Bá ——

Hắn bỗng nhiên biến mất, lại xuất hiện lúc, đã ở trên đài cao.

Đưa tay một chỉ điểm ra.

Đây là, tiên nhân chân chính một chỉ, nhưng bình sông núi biển hồ, đãng diệt thập phương!

“Các huynh đệ, kế tiếp theo cầu cuối năm kiểm kê phiếu, số 18 mới kết thúc, cảm ơn mọi người.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1105 : Cổ chi Huyết Ma

Trên đài cao, chỉ có 2 người.

Huyết Ma lão tổ huyết bào phồng lên, mặt hướng tiên chu mà đứng, quanh thân ma uy cuồn cuộn, nhưng chống đỡ chín ngày.

La Quan đứng ở phía sau, giờ phút này mi tâm nhảy một cái, nhìn qua hắn bóng lưng, nói khẽ “Sư huynh, ngươi thật đúng là thâm tàng bất lộ.”

Vũ Hóa cảnh? Có lẽ vậy.

Nhưng tôn này vũ hóa lão ma nội hạch, đúng là 1 tôn chân chính viễn cổ ma thần!

La Quan trước đó hoài nghi, không hiểu, bây giờ đều chiếm được giải thích.

Khó trách cái này lão ma, từ đầu đến cuối lòng tin mười phần, thậm chí trước đó đều cùng hắn, đem sự tình triệt để làm rõ.

Bày ra 1 bộ hôm nay thời cơ đã đến , mặc ngươi có thủ đoạn ngất trời, cũng khó khăn trốn kiếp nạn này thái độ.

Nguyên lai, hắn là thật có át chủ bài!

Cho nên, xưng hô hắn là Huyết Ma lão tổ, thật đúng là

thích hợp vô cùng.

Ông ——

Khủng bố khí cơ, bỗng dưng từ trong đài cao truyền ra, tiếp lấy huyết quang sôi trào.

Điểm rơi tiên nhân một chỉ, thật có phá vỡ thiên liệt địa, hoành ép thập phương chi uy.

Nhưng giờ phút này, lại chỉ nhấc lên một mảnh bọt nước, liền bị trực tiếp thôn phệ.

Tiên linh hư ảnh khuấy động, chấn kinh vạn điểm, “Ma thần! Không… So Ma thần cao hơn… Là mở tự thân ma quốc Ma tổ cấp tồn tại…”

Đáng chết!

Như vậy hoang vắng chi địa, như thế nào tồn tại như thế cao vị giai tồn tại.

Trốn!

Tiên linh rất rõ ràng, hắn tuyệt không phải Ma tổ cấp tồn tại đối thủ, dù là đối phương cũng không hoàn chỉnh… Đây là chí ít 1 cái đại vị cách chênh lệch.

Bá ——

Tiên linh hư ảnh bên trong, nổ tung một mảnh hào quang, không gian nháy mắt vặn vẹo, liền muốn truyền tống thoát đi.

Nhưng vào lúc này, rít lên một tiếng truyền vào trong tai, như đại chùy, đập ầm ầm tại tâm thần ở giữa.

Tiên linh hư ảnh quanh thân không gian vặn vẹo, lại bị ngạnh sinh sinh san bằng, hắn kêu thảm một tiếng, giống như diều đứt dây một đầu ngã quỵ.

Huyết quang trùng thiên, nháy mắt đem nó cuốn vào, “A! Không muốn, Ma tổ tha mạng… Ta nguyện thần phục với ngài… Đừng có giết ta…”

Tiên linh tru lên, từ trong huyết quang truyền ra, rất nhanh im bặt mà dừng.

“Kẽo kẹt” “Răng rắc” tiếng vang, từ trong huyết vụ truyền ra, cứ việc cái gì đều không nhìn thấy, não hải lại tự nhiên hiển hiện hình tượng ——

Huyết bồn đại khẩu, răng nhọn rối loạn, xé rách huyết nhục, cắn đứt xương cốt, theo máu tươi phun tung toé, bị nuốt vào bụng.

1 tôn tiên linh, đã từng thành tiên cảnh tồn tại, liền như vậy bị trực tiếp ăn hết.

Giữa thiên địa, giờ phút này hoàn toàn tĩnh mịch.

Vô số người trợn to tròng mắt, mặt mũi tràn đầy chấn kinh, hãi nhiên.

“Không có khả năng… Cái này sao có thể…” Triệu Ngọc Hành sắc mặt trắng bệch, âm thanh run rẩy.

Mặc dù, xem thường hắn tiên linh, nhưng đối phương cường đại không thể nghi ngờ.

Thế mà vừa đối mặt, liền bị trực tiếp thôn phệ…

Ma tổ…

Tê!

Cái này Huyết Ma quan bên trong, lại ngủ say lấy một đầu Ma tổ…

“Nhanh! Khởi động tiên chu, lập tức rời đi cái này!”

Triệu Ngọc Hành thét lên, hắn hiện tại chỉ hi vọng, tôn này Ma tổ cấp tồn tại,

Là bị phong ấn ở Huyết Ma quan, có thể cho bọn hắn đào mệnh cơ hội.

“Mau mau!”

“Toàn lực mở ra!”

“Tùy thời chuẩn bị xuyên toa không gian!”

Ông ——

Ông ——

Tiên chu kịch liệt chấn động, vô tận thần quang, hào quang bắn ra, nhưng giống như là có vô hình xiềng xích,

lại hoặc là khủng bố đại thủ, giờ phút này chăm chú cầm cố lại nó.

Mặc cho tiên chu chấn động, cùng hư không va chạm, phát ra “Ầm ầm” nổ vang rung trời, nhưng thủy chung khó mà đào thoát ra ngoài.

Một đám triêu dương tiên tông tu sĩ, sắc mặt trở nên tái nhợt.

Không có người so với bọn hắn, rõ ràng hơn 1 tôn Ma tổ khủng bố, kia là toàn bộ mặt trời mới mọc tiên tông, đều rất khó đối phó tồn tại.

Như thật đã khóa chặt bọn hắn, vậy hôm nay… Cũng chỉ có một con đường chết!

Huyết Ma quan bên trong, vô số Huyết Ma tông tu sĩ, cảm thụ được nguồn gốc từ bản năng hồi hộp, thần phục, đã minh bạch hôm nay thế cục.

Lão tổ, không ngờ cùng Huyết Ma tương dung… Hắn bây giờ, xem như nửa tôn, Ma tổ cấp truyền thuyết tồn tại.

Tiên tông người tới lại như thế nào?

Lão tổ ma uy, có thể nuốt mặt trời!

Phần phật ——

Dưới đài cao, 4 phương 8 hướng, vô số Huyết Ma tông tu sĩ, quỳ sát tại đất.

Mặt mũi tràn đầy kính sợ, tôn sùng, kích động rống to, “Ta các đệ tử, cung nghênh Huyết Ma hàng thế, lão tổ ma uy, dẹp yên tiên tông đạo pháp!”

Bởi vì cái gọi là, một người đắc đạo gà chó cũng thăng thiên.

Như lão tổ thật có thể thành tựu Ma tổ đại vị, Huyết Ma tông đem nhảy lên một cái, trở thành đầy đủ cùng mặt trời mới mọc tiên tông cùng so sánh ma đạo đại phái.

Chỉ là nghĩ đến cái này, liền khiến vô số Huyết Ma tông tu sĩ, kích động toàn thân run rẩy.

Nhưng rất nhanh, Huyết Ma tông mọi người liền phát hiện, sự tình tựa hồ có chút không đúng.

Trước mắt đài cao, lại cướp đoạt bọn hắn lực lượng, mà kinh khủng nhất chính là, bọn hắn lúc này lại mất đi đối tự thân chưởng khống, chỉ có thể như một bộ khôi, như tượng gỗ, quỳ sát tại đất mặc cho thôn phệ.

Có Huyết Ma tông trưởng lão, liều mạng ngẩng đầu nhìn lại, liền gặp trước mắt huyết khí cuồn cuộn, điên cuồng tuôn hướng đài cao.

Mà bây giờ trên đài cao kia, lại xuất hiện vô số vết nứt, mỗi 1 đạo đều giống như 1 trương, tham lam vô cùng miệng lớn, đang điên cuồng nuốt, thuộc về bọn hắn sinh cơ, tu vi.

“A! Lão tổ tha mạng, chúng ta đều là ngài môn nhân đệ

tử, là Huyết Ma tông truyền thừa hậu duệ!”

“Lão tổ! Lão tổ! Cầu ngài bỏ qua ta!”

“Tại sao có thể như vậy? Lão tổ bị Huyết Ma thôn phệ sao? Cứu mạng!”

Kêu rên kêu thảm, thê lương tuyệt vọng.

Vô số người liều mạng giãy dụa, ý đồ phản kháng, nhưng tất cả những thứ này đều là phí công.

Rốt cục, có người xem thấu đây hết thảy, tuyệt vọng cười thảm, “Lão tổ thôn phệ chúng ta, là vì cung cấp nuôi dưỡng Huyết Ma, mới có thể bộc phát hôm nay tu vi, ai cũng trốn không thoát… Đều phải chết… Hôm nay đều phải chết!”

Ầm ầm ——

Hạo

Đãng khí huyết, thoải mái như kinh đào hải lãng.

La Quan nhíu nhíu mày, chợt bình tĩnh lại, giờ phút này cúi đầu nhìn lại, dưới đài cao đã thành huyết hải, thậm chí bao phủ cả tòa Huyết Ma quan.

Cuồn cuộn khí huyết, đang bị tế đàn thôn phệ, cùng lúc đó Huyết Ma lão tổ khí tức, cũng chính trở nên càng ngày càng kinh khủng.

Không chỉ trên đài cao!

Giữa không trung, toà kia bị trấn áp tiên chu, giờ phút này cũng truyền ra kinh sợ gào thét.

Mặt trời mới mọc tiên tông, cùng phụ thuộc 3 tông tu sĩ, thân thể xung quanh bắt đầu có huyết khí hiển hiện, lại bị ngạnh sinh sinh hút ra bên ngoài cơ thể

Từng cái khuôn mặt đỏ lên, mắt lộ huyết sắc, thậm chí mặt ngoài thân thể bên trên, hiện ra mảnh tiểu vết rách.

Huyết Ma giáng lâm, thôn tính thiên địa.

Chính là kinh khủng như vậy, chỉ há miệng hút vào, liền có thể khiến phương viên 10,000 dặm, hóa thành một mảnh tuyệt vực.

Toàn bộ sinh linh khí huyết, sinh cơ, tu vi, đều sẽ bị triệt để cướp đoạt!

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Vỡ vụn âm thanh không ngừng vang lên, kia là tiên chu bản thể, không chịu nổi ngoại giới khủng bố áp chế, bắt đầu vỡ vụn, vỡ vụn.

Một khi tiên chu vỡ nát, bọn hắn đem triệt để mất đi năng lực phản kháng, trong khoảnh khắc liền sẽ rơi vào, cùng Huyết Ma tông mọi người kết quả giống nhau.

“Tiên cha cứu ta!”

Triệu Ngọc Hành rống to.

Sau một khắc, 1 đạo rộng lớn, to lớn, tôn sùng, uy nghiêm khí cơ, nháy mắt vượt qua ngàn tỉ, lần theo huyết mạch truyền thừa nhân quả giáng lâm mà tới.

Oanh ——

Triệu Ngọc Hành khí tức bỗng dưng tăng vọt, đôi mắt khép kín lại mở ra, trong đó sợ hãi tán đi, chỉ hơn vô tận bình tĩnh, hờ hững.

Cúi đầu hướng phía dưới, ánh mắt rơi vào Huyết Ma đóng lại, nó ánh mắt lộ ra một tia trầm ngưng, “Cổ chi Huyết Ma… Không nghĩ tới, ngươi lại vẫn chưa chết đi… Một điểm chân linh, liền giấu ở nơi đây…”

Hắn đưa tay, một chỉ điểm ra.

Lại là tiên nhân một chỉ, đây là mặt trời mới mọc tiên tông đại thần thông, bởi vì uy lực mạnh mẽ, lại tu hành hạn chế so sánh tiểu mà rộng thụ khen ngợi.

Mặt trời mới mọc một mạch cường giả, cơ hồ mỗi người một phần.

Nhưng tương tự thần thông, từ khác biệt người thi triển, uy lực liền có ngày đêm khác biệt.

Triệu Ngọc Hành chỉ là tiên duệ tiểu bối, vì sao dám can đảm xem thường, 1 tôn tồn thế tiên linh? Nguyên nhân rất đơn giản, hắn lão tử càng mạnh, mà lại phải mạnh

mẽ hơn nhiều.

Nếu không, cũng không có khả năng thụ phong, phải triêu dương Tiên quân tôn vị!

Giờ phút này chỉ điểm một chút rơi, bao phủ tiên chu Huyết Ma thôn phệ, liền bị trực tiếp đánh vỡ.

Hô ——

Tiên chu bên trên, mọi người thở dài một hơi, vội vàng quỳ sát tại đất, “Ta cùng bái tạ mồng một tết Tiên quân, đa tạ Tiên quân đại ân cứu mạng!”

Kém một chút, chỉ thiếu một chút, hôm nay liền muốn táng thân ma bụng.

“Triệu Ngọc Hành” thần sắc nhàn nhạt, hắn xuất thủ cứu người, cũng không phải thật sự đem bọn hắn, coi trọng bao nhiêu muốn.

Mặt trời mới mọc tiên tông thống trị ngàn tỷ cương vực, môn nhân đệ tử đến 10 triệu, chết đến một nhóm lại có làm sao?

Chủ yếu, là vì khống chế đầu này cổ chi Huyết Ma, không thể khôi phục quá nhiều thực

Lực… Đương nhiên, như cuối cùng phát hiện, đầu này cổ chi Huyết Ma, còn khiếm khuyết quá nhiều lời nói, nói không chừng hắn sẽ còn tự mình xuất thủ, đem những người này đút cho Thần.

Cổ chi Huyết Ma…

“Triệu Ngọc Hành” đáy mắt, hiện lên một tia cực nóng.

Tiên Ma bất lưỡng lập, không chỉ bởi vì lẫn nhau nói tranh, lực lượng tướng khắc, càng bởi vì đột phá tiên cảnh (Ma thần) về sau, lẫn nhau đạo cơ chính là, đối phương tốt nhất thuốc bổ.

Như hắn có thể, thôn phệ đầu này cổ chi Huyết Ma ma cơ, đủ để trợ hắn tu vi lớn tiến vào, thậm chí cưỡng ép đột phá Tiên quân vị cách, tấn thăng Đạo tổ (Đại Đạo cảnh).

“Ừm?” Đúng lúc này, “Triệu Ngọc Hành” nhíu mày, ánh mắt rơi vào trong đám người.

Lữ Tông Nguyên đi theo mọi người, cung kính quỳ sát tại đất, mặt mũi tràn đầy tôn sùng, kính sợ, như đối với chuyện này hoàn toàn không biết gì.

Đúng lúc này, một trận cười to từ Huyết Ma quan bên trong truyền đến, kia vô tận huyết khí hội tụ ở trên đài cao, giờ phút này theo tiếng cười, lại ngưng tụ ra 1 tôn khủng bố Ma thần

Thân cao 10,000 trượng chống trời đạp đất, toàn thân đều là xích hồng, nhất là kia một đôi tròng mắt, như hấp thu vô tận huyết hải giấu vào trong đó.

Ầm ầm ——

Trong chốc lát thiên địa biến sắc, màu đỏ như là mực

đậm, nhỏ xuống thiên khung bên trong, sau đó lấy tốc độ kinh người phủ lên, lan tràn.

Đây mới thực sự là ma uy ngập trời!

“Không nghĩ tới, hôm nay lại vẫn đến 1 tôn Tiên quân, như thế rất hay, thậm chí so bản tôn trong tưởng tượng càng thêm hoàn mỹ.”

“Liền để ta ăn hết ngươi, hoàn thành hôm nay Huyết Ma tế tự, đoàn tụ vô biên huyết hải, trợ ta tự tử vong bên trong triệt để trở về!”

Rống ——

Huyết Ma gào thét, mở cái miệng rộng hung hăng 1 nuốt, “Ầm ầm” lực lượng kinh khủng bộc phát, cả tòa thiên khung huyết hải đều đang sôi trào.

Mặt trời mới mọc Tiên quân trong lòng hơi rét, phát hiện mình có lẽ, quá xem thường đầu này cổ chi Huyết Ma thực lực. Đối phương cũng không phải là vừa mới khôi phục, mà là đã ẩn núp hồi lâu… Thậm chí, Thần trước đó xuất thủ công kích tiên chu lúc, cố ý ẩn tàng khí tức.

Nói cách khác, đầu này cổ chi Huyết Ma, hôm nay cố ý thiết lập ván cục dẫn hắn vào cuộc.

Thật can đảm!

Đáy mắt đột nhiên hàn, “Triệu Ngọc Hành” đưa tay một nắm, “Triêu dương mọc lên ở phương đông, chiếu rọi vạn thế!”

Oanh ——

Tiên chu trước đó, vô tận thiên địa linh lực, trong chốc lát bị chiêu mộ, hội tụ.

Trong đó mây mù tự diễn, tiếp theo một mảnh xích hồng, nóng rực khí tức từ đó bắn ra, sau một khắc một vòng mặt trời, trực tiếp nhảy lên mà ra.

Nó quang sáng rực, nó thế hạo đãng, nó uy vô tận, nó ý đốt đốt!

Một nháy mắt, thiên khung chấn động huyết hải, liền bị đốt phá 1 khối lỗ hổng, ngọn lửa tùy ý phun ra nuốt vào, như rơi vào khô héo thảo nguyên, gào thét lan tràn ra phía ngoài, hiện ra cháy thiên chi thế!

Không chỉ có là phản kích, càng muốn nhất cử trọng thương Huyết Ma.

Cổ chi Huyết Ma, đích xác khủng bố đến cực điểm, năm đó vẫn lạc một trận chiến, từng tạo thành thiên địa hạo kiếp.

Tại tiên đạo bí điển bên trong, đều lưu lại bút mực nồng đậm một bút.

Nhưng hôm nay chung quy, đã không phải Huyết Ma quát tháo thời đại, qua đời liền nên triệt để qua đời, hôm nay hắn mồng một tết Tiên quân, liền muốn nuốt ma khải “Đạo” !

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1106 : Đặc sắc xuất hiện

Triêu dương phá huyết hải, sáng rực đốt vạn thế!

Đương thời tiên nhân, một kích kinh thiên động địa.

La Quan nhíu mày, đáy mắt lộ ra một tia bất đắc dĩ, quả nhiên sự tình mãi mãi cũng sẽ không, tuân theo ban đầu suy nghĩ diễn biến.

Mồng một tết Tiên quân giáng lâm, liền tại hắn kế hoạch bên ngoài!

Hoặc là nói xác thực hơn, theo mồng một tết Tiên quân giáng lâm, La Quan ban đầu kế hoạch, liền đã phá thành mảnh nhỏ.

Đương nhiên, cũng không phải không có chỗ tốt, điều này có thể mức độ lớn nhất, bức ra Huyết Ma lão tổ chân chính át chủ bài, nếu có thể lưỡng bại câu thương ——

Ý niệm này vừa lên, liền bị một trận cuồng tiếu đánh gãy, “Thật cường liệt ác niệm, muốn nuốt bản tọa ma cơ, mở ra đại đạo con đường… Mồng một tết Tiên quân, ngươi ta ngược lại là nghĩ đến cùng một chỗ, vậy liền nhìn hôm nay là vốn ma thôn phệ ngươi, hay là ngươi trảm ma lên trời.”

10,000 trượng Huyết Ma, ngửa mặt lên trời rít lên một

tiếng.

Ầm ầm ——

Thiên khung phía trên, huyết hải sôi trào!

Trong chốc lát, bị triêu dương mặt trời, đốt cháy, bức lui huyết hải, ngạnh sinh sinh ngăn cản được, kia tứ ngược thiêu đốt hỏa diễm.

Theo “Ầm ầm” tiếng vang, huyết hải phản công, áp chế biển lửa biến mất.

Càng kinh khủng chính là, theo một màn này phát sinh, cái kia thiên khung phía trên, phá vỡ huyết hải triêu dương mặt trời, nó biên giới chỗ giống bị máu tươi thẩm thấu, lại hiển hiện một vòng tinh hồng.

Lại đang không ngừng, hướng mặt trời nội bộ thẩm thấu.

Mồng một tết Tiên quân sắc mặt biến hóa, “Huyết Ma ký sinh!”

Năm đó một trận hạo kiếp, hắn là từng đọc qua qua, cổ chi Huyết Ma đích xác cường đại, nhưng chân chính tạo thành hạo kiếp nguyên nhân, lại là nó gần như bất tử đặc tính.

Mà duy trì tự thân bất tử, chỗ dựa vào chính là, kinh khủng ký sinh thủ đoạn. Kia một trận hạo kiếp chi chiến bên trong, thậm chí có vượt qua mấy vị viễn cổ thần chỉ, bởi vì Huyết Ma ký sinh mà chết.

Tiên đạo trong cổ tịch tuy có ghi chép, nhưng tự mình kinh lịch việc này, mới biết kia rải rác mấy lời bên trong, ẩn giấu đi kinh khủng bực nào.

Giờ phút này, mồng một tết Tiên quân một điểm chân linh, ngay tại điên cuồng dự cảnh, trước mắt như hiển hiện vô biên huyết hải, lấy phô thiên cái địa chi thế mà đến, muốn đem hắn nuốt vào trong đó.

“Triêu dương cư chính, trời yên biển lặng!”

Ầm ầm ——

Kia một vòng mặt trời bên trong, truyền ra kịch liệt oanh minh, sau đó nhan sắc nhanh chóng biến bạch, từ đỏ rực mới sinh trạng thái, biến thành cư thiên địa chi chính, uy áp Tứ Hải trạng thái đỉnh phong, cũng là tiên thuật này uy lực mạnh nhất hình thái.

Xâm nhiễm mặt trời huyết sắc, lập tức bị áp chế, thậm chí huyết hải phản công, đều bị lửa nóng hừng hực lại lần nữa đốt cháy trống không.

Nhưng mồng một tết Tiên quân sắc mặt, ngược lại càng phát ra âm trầm.

Màu đỏ không bị loại trừ, chân linh dự cảnh vẫn còn… Hắn chung quy là coi thường, đầu này cổ chi Huyết Ma thủ đoạn.

“Hừ!”

Cười lạnh một tiếng, mồng một tết Tiên quân thản nhiên nói “Đạo hữu, bây giờ thế cục ngươi như lại không ra tay, bản tiên quân cũng chỉ có thể bỏ qua cái này huyết duệ, như vậy thoát thân rời đi.”

Thiên Khải tông mọi người, một mặt mờ mịt.

Tiên quân đang nói cái gì?

Có những người khác giấu ở này? Ai? !

Ách…

Ngài xem chúng ta làm cái gì… Cái kia… Có phải là hiểu lầm… Chúng ta nhưng không có người, đúng quy cách làm Tiên quân đạo hữu a…

Đúng lúc này, khẽ than thở một tiếng vang lên, Lữ Tông Nguyên tiến về phía trước một bước, chắp tay nói “Trời khải Lữ Tông Nguyên, bái kiến Tiên quân.”

Mồng một tết Tiên quân thản nhiên nói “Lữ đạo hữu thâm tàng bất lộ, có thể tại triều ta ngày tiên tông dưới mí mắt, ẩn tàng đến hôm nay.”

“Bất đắc dĩ, còn xin Tiên quân thông cảm.” Lữ Tông Nguyên không kiêu ngạo không tự ti, vẫn chưa quá nhiều

Giải thích.

Mồng một tết Tiên quân 1 mặc, hiển nhiên biết được “Bất đắc dĩ” 4 chữ thâm ý, dù sao triều dương tiên tông

thanh danh… Ân, đích xác không phải quá tốt.

“Tốt! Bổn quân hôm nay, không phải vì truy cứu mà đến, cổ chi Huyết Ma ý đồ nặng hàng nhân gian, thế tất nhấc lên gió tanh mưa máu, chúng ta tiên đạo người đã biết được, từ không thể khoanh tay đứng nhìn, thế muốn trấn áp Huyết Ma, còn thiên địa lấy thanh minh… Lữ đạo hữu, ý như thế nào?”

Đơn giản tổng kết, 4 chữ.

Có hợp hay không làm?

Càng sâu tầng 1 chính là, hợp tác thì Huyết Ma đoạt được, 2 người phần có.

Nếu không, ngươi cho rằng mồng một tết Tiên quân lời nói, bỏ qua huyết duệ thoát thân rời đi chi ngôn, thật chỉ là vì bức Lữ Tông Nguyên hiện thân?

A!

Quá ngây thơ.

Những này rút đi phàm thai, lên trời xưng tiên giả, cùng ma cũng không khác biệt, chẳng qua là đi 2 loại phương hướng cường đại cá thể.

Đều lấy tự thân làm trọng!

Lớn không được, đem cổ chi Huyết Ma giáng lâm một chuyện, trực tiếp thông báo tiên tông, lại cùng một đám Tiên quân giáng lâm, gánh vác cơ duyên dù sao cũng tốt

hơn tự thân mạo hiểm.

Lữ Tông Nguyên rất rõ ràng điểm này, bởi vì hắn cũng là dạng này người, nếu không phải vì chờ đợi thời cơ, mượn đao giết người, hắn sao lại trầm mặc đến nay?

Chắp tay, chân thành nói “Được.”

Một chữ lối ra, quanh thân trường bào khuấy động, khí tượng đã khác biệt.

Rộng lớn, bàng bạc, ngao tại cửu thiên, uy như thần chỉ.

1 cái bạch ngọc đài hư ảnh, sau lưng hắn hiển hiện, mấy hơi về sau lại chậm rãi thu lại, chi thừa hơn 1 đạo mơ hồ hư ảnh. Nhưng như cũ khiến tất cả, ánh mắt rơi xuống người, bản năng ở giữa từ đáy lòng chỗ sâu, sinh ra vô tận kính sợ, khủng bố.

Tê ——

Xung quanh lập tức vang lên, một trận hít một hơi lãnh khí âm thanh, nhìn về phía Lữ Tông Nguyên ánh mắt, tràn ngập chấn kinh, hãi nhiên.

Cái gì Vũ Hóa cảnh đỉnh phong, nửa bước đạp lên Đăng Tiên đài… Cái này rõ ràng chính là, chân chính thành tiên cảnh!

Tê ——

Cái này Lữ Tông Nguyên, lại tàng sâu như vậy!

Một đám Thiên Khải tông tu sĩ, chấn kinh, ngốc trệ qua đi, tận lực bồi tiếp cuồng hỉ.

“Tông chủ thần uy!”

“Ta cùng bái kiến tiên nhân!”

Thành tiên cảnh, chính là đương thời tiên nhân.

Giờ khắc này lên, Thiên Khải tông liền có tư cách, tự xưng 1 câu tiên tông.

Đương nhiên, cùng mặt trời mới mọc tiên tông như vậy quái vật khổng lồ, khẳng định không thể so.

Lữ Tông Nguyên lại rất bình tĩnh, chưa để ý tới xung quanh, những cái kia kính sợ, kích động, cuồng hỉ ánh mắt, chỉ là bất động thanh sắc phất tay áo vung lên.

Bành ——

Hi Nguyệt bị đánh bay ra ngoài, “Oa” một tiếng phun ra máu tươi, sắc mặt trắng bệch.

“Lữ… Tiên nhân, ngươi làm cái gì? !”

Nàng vừa sợ vừa giận.

Linh đài sắc mặt đại biến, thân ảnh nhanh lùi lại, làm ra phòng ngự tư thái.

Nó hơn 3 tông tu sĩ, cũng có chút mộng.

Tình huống như thế nào? Lữ Tông Nguyên triển lộ tiên nhân tu vi, không đối Huyết Ma xuất thủ, lại trước tổn thương Hi Nguyệt?

Chỉ có mồng một tết Tiên quân, giờ phút này híp híp mắt, trên mặt như có điều suy nghĩ.

Nhưng đáy mắt, lại một mảnh che lấp.

Hắn không nghĩ tới, mà ngay cả chính mình cũng nhìn nhầm, nếu không phải Lữ Tông Nguyên ra

Tay, lại không nhận thấy được cái này nữ tu khí tức không ổn.

Đáng chết!

Một đầu cổ chi Huyết Ma, 1 cái giấu đi thành tiên cảnh, bây giờ lại chui ra ngoài 1 cái, không thế nào thích hợp Nguyên Tiêu tông lão tổ…

Cái này nho nhỏ Đông Thắng châu, một chút liền trở nên quỷ dị khó lường, thậm chí khiến mồng một tết Tiên quân, sinh ra cực lớn cảnh giác bất an.

Hắn cảm thấy chuyện hôm nay tình, chỉ sợ muốn so hắn nghĩ càng thêm phức tạp, quỷ dị… Nhất định phải cẩn thận lại cẩn thận, nếu không 1 cái sơ xuất, nói không chừng liền muốn thiệt thòi lớn.

“Hi Nguyệt, ngươi quả nhiên có vấn đề.” Lữ Tông Nguyên nhàn nhạt mở miệng, hắn ánh mắt thâm trầm, cũng không thèm để ý nàng chỉ trích.

Hi Nguyệt một mặt kinh sợ, cắn răng rống to, “Thiếp thân nơi nào có vấn đề rồi? Lữ tiên nhân, ngươi không nên ngậm máu phun người, ta là oan…”

Oanh ——

Hư không vén sóng lớn, ầm vang rơi đập.

Bá —— . ? ? .

Hi Nguyệt thân ảnh, trực tiếp biến mất tại nguyên chỗ, sau một khắc xuất hiện giữa không trung, trên mặt kinh sợ thối lui, lông mày nhẹ nhàng nhăn lại, “Lữ Tông Nguyên, ngươi chừng nào thì phát giác được?”

“Cũng không có.” Lữ Tông Nguyên lắc đầu, “Ta chẳng qua là cảm thấy, ngươi có chút không đúng, vừa rồi thăm dò một chút, liền trong lòng hiểu rõ.”

Hi Nguyệt mày nhíu lại càng chặt, “Chỉ vì một điểm hoài nghi, ngươi liền xuống tay với ta… Như oan uổng ta đây?”

Lữ Tông Nguyên thản nhiên nói “Vậy liền oan uổng.”

Tiên nhân, dù còn chiếm 1 cái “Người” chữ, bản chất cũng đã tiên, nó phương thức tư duy cùng phương pháp xử sự, đều đã tại một cái khác chiều không gian.

“A! Đây chính là tiên… Các ngươi a, thật đúng là đều là một đám, hung tàn bạo ngược ma đầu…” Hi Nguyệt lắc đầu, mặt mày ở giữa, đột nhiên hiển hiện một tia vũ mị,

“Nhưng cũng tiếc, ngươi không có thật làm bị thương ta đây.”

“Lữ Tông Nguyên, một kích này thiếp thân ghi nhớ, nhưng tuyệt đối không được cho ta cơ hội nha.” Nói xong nàng thả người nhảy lên, lại trực tiếp nhảy vào trong biển máu, biến mất không thấy gì nữa.

Biến mất, không chỉ Hi Nguyệt thân ảnh, liền ngay cả nàng khí cơ đều hoàn toàn biến mất.

Lữ Tông Nguyên nhíu mày, trốn rồi?

Âm thầm lắc đầu, hắn phủ định ý nghĩ này.

Hi Nguyệt nữ nhân này, ẩn tàng nhiều năm như vậy, tuyệt đối toan tính quá lớn.

Chẳng lẽ nàng cũng thế, thời đại kia cố nhân? Không đúng… Khí tức của nàng rất lạ lẫm, trước đó cũng chưa có tiếp xúc qua…

Cho nên, thật sự là nhân duyên tế hội, hình thành cục diện hôm nay… Lữ Tông Nguyên không dám xác định, thực tế là phương thiên địa này ở giữa, có quá nhiều việc ngầm, bố cục, tính toán, hắn năm đó liền đã gặp gặp qua, tuyệt không nghĩ một thế này, vẫn rơi xuống trong đó.

Lữ Tông Nguyên ngẩng đầu, nhắc nhở “Tiên quân xin cẩn thận, trước đó Hi Nguyệt đã từng, cùng triệu tiên duệ ở giữa từng có một chút cái gì, hoặc thi triển không biết thủ đoạn.”

Mồng một tết Tiên quân sắc mặt biến hóa, ngưng thần cảm giác một chút, không có phát giác được cái gì không ổn… Nhưng lòng dạ, hay là thêm ra một tia che lấp… Dạng này nữ nhân, sẽ coi trọng Triệu Ngọc Hành? Không có phát giác được vấn đề, chỉ sợ mới thật sự là vấn đề!

Giờ khắc này, hắn đột nhiên sinh ra mãnh liệt suy nghĩ, trực tiếp bỏ qua Triệu Ngọc Hành, trở về mặt trời mới mọc tiên tông.

Rõ ràng hắn mới là Tiên quân đương thời, Đạo tổ (Đại Đạo cảnh) không ra niên đại, đã đạp lập thiên địa đỉnh cao nhất. Vì sao hôm nay, lại cảm thấy hãi hùng khiếp vía, luôn có loại khó mà nắm chắc bất an…

Oanh ——

Bị mặt trời đốt cháy huyết hải, đột nhiên triệt để sôi trào, lại cũng như hỏa diễm, cháy hừng hực bắt đầu.

Không chỉ có như thế, nó sôi trào khí huyết, lại bắt đầu cùng mặt trời thiêu đốt liệt diễm sinh ra dung hợp!

Mồng một tết Tiên quân sắc mặt đại biến, rốt cuộc minh bạch vì sao, lúc trước số tôn viễn cổ thần chỉ, sẽ bị ngạnh sinh sinh kéo lấy đệm lưng.

Không phải bọn hắn không đủ cẩn thận, cường đại, mà là đầu này cổ chi Huyết Ma thủ đoạn, thực tế quá mức quỷ dị —— bất kỳ thủ đoạn nào, một khi không thể dứt khoát lưu loát, đem nó đánh giết lời nói, rất nhanh liền

sẽ bị thích ứng, đồng hóa, thậm chí cưỡng ép dung hợp.

Thậm chí, giữa bất tri bất giác, cũng đã bị Huyết Ma ký sinh!

“Còn kịp… May mắn bổn quân chân linh cảnh giác…”

“Rời đi trước cái này, lại mời mặt trời mới mọc Đạo tổ xuất thủ, mới là ổn thỏa thượng sách!” Mồng một tết Tiên quân tâm niệm nhất định, liền muốn vỡ nát bộ thân thể này, thoát ly Huyết Ma khóa chặt.

“Muốn đi? Ha ha ha ha! Mồng một tết Tiên quân, ngươi cần phải suy nghĩ kỹ càng, hiện tại ngươi cùng bản tọa, đã xem như một thể.”

“Như bản tọa băng vẫn, ngươi cũng muốn tiên cơ hủy hết, nát tự thân Đăng Tiên đài, đừng nói truy cầu Đạo tổ con đường, có thể còn sống sót đã rất không dễ dàng!”

“Không tin? Bản tọa liền chứng minh cho ngươi xem.”

Bá ——

Thiên khung phía trên, cư thiên địa chi chính kia vòng sáng rực mặt trời ở giữa, giờ phút này đột nhiên hiển hiện một đôi tròng mắt.

Trong đó xích hồng, huyết tinh bạo ngược!

Mồng một tết Tiên quân sắc mặt, một chút trở nên xanh xám.

Là thật!

Giờ phút này, hắn lại thật cùng trước mắt Huyết Ma, có một tia quỷ dị liên quan.

Đáng chết!

Bổn quân rõ ràng đã rất cẩn thận, làm sao sẽ còn bị ký sinh… Không, đầu này cổ chi Huyết Ma, Thần ngay từ đầu chính là cố ý…

Tại động thủ lúc liền đã quyết nhất định phải tính toán ta, buồn cười bổn quân tự cao tu vi cường hoành, lại ngay từ đầu liền bị người nắm mũi dẫn đi.

Mồng một tết Tiên quân biết, hắn bây giờ đã không có lựa chọn nào khác, trừ phi thôn phệ hết cổ chi Huyết Ma, mới có thể bình yên vượt qua kiếp nạn này.

Nếu không, một khi dẫn tới mặt trời mới mọc lão tổ… Lão tổ lại bởi vì hắn, mà không trấn sát Huyết Ma, đoạt nó ma cơ tạo hóa? Coi như lão tổ sẽ có cân nhắc, mặt trời mới mọc tiên tông cái khác Tiên quân đâu? Hắn cũng không phải là không có đối thủ, thậm chí hận nó bất tử, cũng không phải số ít.

Không được, tuyệt không thể đem sinh tử, giao cho người khác trong tay!

Mồng một tết Tiên quân thở sâu, lạnh giọng nói “Không hổ cổ chi Huyết Ma, là bổn quân chủ quan… Đã ngươi không để ta đi, vậy hôm nay liền nhất quyết sinh tử!”

Bên cạnh đài cao, La Quan một mặt cảm khái, những lão gia hỏa này, từng cái thực tế thái âm.

Huyết Ma không nói đến, mồng một tết Tiên tôn cũng có thể tính ngoài ý muốn, nhưng Lữ Tông Nguyên hắn là thật không nghĩ tới… Ngươi 1 cái thành tiên cảnh đương thời tiên nhân, thế mà như thế cẩu.

Một mực đóng vai thành Vũ Hóa cảnh đỉnh phong, còn là bị Huyết Ma tông áp chế kia một loại… Phần này ẩn nhẫn, đầy đủ khiến người chấn kinh.

Mà lại, càng quan trọng chính là, La Quan từ điểm này, cảm nhận được cấp độ càng sâu khủng bố.

Đã Lữ Tông Nguyên sớm đã là, 1 tôn hàng thật giá thật đương thế tiên nhân, vì sao muốn tại thân tử trên thân, gieo xuống phía kia vỡ nát Đăng Tiên đài?

La Quan ngẩng đầu nhìn lại, cảm thụ được giờ phút này, từ Lữ Tông Nguyên thể nội, tối nghĩa, kiềm chế khí cơ, trong đó hình như có một vòng quen thuộc.

Hắn nói khẽ “Lữ Tông Nguyên…”

“Người này ẩn tàng, có lẽ không chỉ những này a.

Lại thêm 1 cái trốn vào trong biển máu, bây giờ tung tích không rõ Hi Nguyệt… Hôm nay, quả nhiên là đặc sắc xuất hiện, náo nhiệt đến cực điểm!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1107 : Huyết Ma ký sinh

Mồng một tết Tiên quân xuất thủ, tựa như hắn lời nói, đã không thể không đếm xỉa đến, liền đành phải buông tay đánh cược một lần.

1 tôn Tiên quân quyết định liều mạng, tự nhiên cực kỳ kinh khủng, cư thiên địa chi chính viên kia mặt trời, không giữ lại chút nào tứ ngược thiêu đốt.

Biển lửa muốn càn quét huyết hải, đốt vạn vật đều thành tro tàn!

Trong lúc nhất thời, lại cùng Huyết Ma lão tổ chém giết thế lực ngang nhau.

Nhưng hôm nay, ra trận người cũng đã không chỉ đám bọn hắn 2 cái.

Lữ Tông Nguyên chỉ điểm một chút rơi, giữa thiên địa lập tức cuồng phong đột khởi —— Thiên Khải Thần thuật, gió giết.

Vẫn là lúc trước, Tử Viên phế tích bên trên, chỗ giáng lâm kia 1 đạo sát kiếp.

Nhưng uy lực của nó, cũng đã không thể so sánh nổi, đây là đương thời tiên nhân xuất thủ, liền thật có mấy phân thần thuật phong thái.

Càn quét trong biển máu, xé mở từng đầu khủng bố vết nứt, càng quan trọng chính là gió trướng thế lửa —— cái này liền tương đương, là 2 tôn tiên nhân liên thủ.

Thôn phệ cả tòa Huyết Ma quan, chỗ ngưng tụ 10,000 trượng huyết thần, lập tức rơi vào hạ phong.

Đương nhiên, cổ chi Huyết Ma tự nhiên sẽ không, dễ dàng như thế liền bị trấn sát

Gào thét cuồn cuộn, gào thét liên tục.

Huyết hải điên cuồng chấn động, đối mặt 2 tôn đương thời tiên nhân trấn sát, vẫn như cũ hung thần cuồn cuộn.

Dựa vào nơi hiểm yếu chống lại? Liều chết ngăn cản? !

Đường đường cổ chi Huyết Ma, một phen vất vả bố cục, kết quả liền cái này?

La Quan nhíu mày, luôn cảm thấy vị này tiện nghi sư huynh, sẽ không đơn giản như vậy.

Giờ phút này, trước mắt bị màu đỏ tràn ngập, bao trùm mỗi một tấc nơi hẻo lánh, sớm đã mất đi Huyết Ma lão tổ thân ảnh.

Nhưng La Quan biết được, hắn ngay tại cái này tế đàn bên trên, tỉnh táo, hờ hững… Thậm chí là mang theo một tia nhìn xuống, lạnh lùng chế giễu, nhìn về phía hôm nay đối thủ.

Bởi vì, hắn khí cơ rất ổn định, ngay từ đầu cho tới bây

giờ, cho dù xuất hiện rất nhiều biến cố, từ đầu đến cuối giống một đoàn nước đá.

Lạnh lẽo tận xương, không dậy nổi gợn sóng.

Cho nên, Huyết Ma lão tổ đang làm cái gì? Cùng bọn hắn chơi nhà chòi… Hoặc là nói, đây cũng là 1 cái “Dẫn xà xuất động” bố cục?

Mục tiêu là ai? Trốn vào huyết hải, biến mất không còn tăm tích Hi Nguyệt, hay là vị kia xà hạt mỹ nhân Huỳnh Thủy tông chủ, hay là một người khác hoàn toàn?

Hả? !

La Quan sắc mặt biến hóa, đột nhiên ý thức được, mình xem nhẹ một điểm.

Huyết Ma lão tổ mục tiêu, ngay từ đầu liền rất rõ ràng —— đoạt tiên thiên thần chỉ chi thân, tiếp dẫn Huyết Ma chân chính phục sinh.

Cho nên, hắn hành động bây giờ, có lẽ cũng không phải là câu cá, mà là vì tê liệt hắn, tiếp theo lặng yên không một tiếng động hoàn thành ký sinh!

Cũng tỷ như mồng một tết Tiên quân, đường đường đương thời tiên nhân, tại đề phòng, cẩn thận trạng thái dưới, liền không có chút nào phòng bị bị thiệt lớn.

Vừa nghĩ đến đây, La Quan mặt ngoài bất động thanh sắc, cũng đã bắt đầu cẩn thận cảm giác thể nội.

Không thu được gì, hết thảy đều cùng ban đầu đồng dạng.

Ngẫm lại cũng đúng, mồng một tết Tiên quân bị ký sinh là đều không có chút nào phát giác, cũng biết Huyết Ma ký sinh thủ đoạn sao mà cao minh… Có vấn đề, nhất định có vấn đề!

La Quan kế tiếp theo cảm giác thể nội.

Đột nhiên, một điểm dị thường bị phát hiện

“Đây là… Ma chủng lực lượng… Nó trở nên càng sinh động… Tựa như là đạt được… Thứ gì bổ sung…”

La Quan ngưng thần “Nhìn” hướng máu ngân sa, đạo này ngân bạch, ma chủng dung hợp về sau, tạo thành 1 đạo hoàn toàn mới lực lượng.

Dù là thân là, máu ngân sa chủ nhân, La Quan đối với nó hiểu rõ, chưởng khống, vẫn như cũ dừng lại tại rất thô thiển giai đoạn.

Là lấy tại ngay từ đầu, mới không thể phát giác được, nó một chút biến hóa rất nhỏ —— ngân bạch bên trong, này chút ít huyết sắc, giờ phút này như nhiều một điểm, số lượng gia tăng không nhiều, khí cơ cũng không có rõ ràng biến hóa, nhưng đích xác so trước đó càng thêm sinh động.

Kia là ma chủng lực lượng, nó bây giờ tựa hồ, đang không ngừng tăng cường…

La Quan nhìn chằm chằm nơi đây, trước mắt có chút hoảng hốt, càng nhìn đến 1 cái huyết hải, kia huyết hải chỗ sâu nằm 1 tôn sinh linh khủng bố.

Nó hai mắt nhắm nghiền, ngực không có chút nào chập trùng, như sớm đã chết đi đã lâu.

Nhưng chết đi chính là Thần hồn phách, chân linh, nó nhục thân vẫn như cũ có, cực kỳ cường đại hoạt tính.

Từng sợi hắc sắc ma khí, đang từ Thần thể nội tản mát ra, tại dung nhập huyết hải nháy mắt, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa… Tựa như là, bị thứ gì cho hấp thu…

Bá ——

“Ánh mắt” khôi phục như lúc ban đầu, La Quan “Nhìn” lấy thể nội máu ngân sa chi lực,

Trong lòng như có điều suy nghĩ.

Hắn có lẽ đã tìm được Huyết Ma, lặng yên không một tiếng động ký sinh người khác khủng bố thủ đoạn chân tướng.

“Ma chủng…”

Tôn này Huyết Ma thể nội, lại cùng La Quan đồng dạng, bị gieo xuống Chân ma ma chủng.

Đây mới là Thần rõ ràng đã vẫn lạc, lại sinh không có chân chính chết đi, lại tại năm tháng dài đằng đẵng bên trong, dần dần khôi phục chân tướng.

Cũng chính vì vậy, mới không người nào có thể đối kháng, ngăn cản, đến từ Huyết Ma ký sinh —— bởi vì, cái này nghiêm chỉnh mà nói, là Chân ma lực lượng, là Huyền Thánh cùng bỉ ngạn cảnh, đều không thể triệt để giết chết tồn tại, chỉ có thể đem nó phong ấn tại vĩnh dạ bên trong.

Huyết Ma… Không phải là Chân ma 1 đạo phân thân… Lại hoặc là, bản thân nó giống như La Quan, là bị ma chủng ký sinh tồn tại?

Tê ——

Tràng diện, tựa hồ trở nên càng lớn!

Tuy nói thâm uyên một trận chiến, Chân ma biểu hiện rất biệt khuất, cơ hồ không thể chân chính hiện thân, liền bị đánh cho tê người dừng lại đuổi trở về.

Nhưng trên thực tế, Thần bản thể từ đầu đến cuối bị phong ấn ở vĩnh dạ bên trong, thâm uyên chi chiến ra sân, nhiều nhất chỉ là 1 đạo hình chiếu.

Theo tiếp xúc cảnh giới cao hơn, cấp độ, La Quan đối Chân ma kiêng kị càng ngày càng tăng, chưa hề đối Thần xem nhẹ hơn phân nửa điểm.

Có chút kéo xa.

Suy nghĩ hôm nay, phát hiện Huyết Ma ký sinh chân tướng, đối La Quan mà nói, ngược lại là một chuyện tốt.

Bởi vì, trong cơ thể hắn cũng có 1 viên ma chủng, lại bởi vì tương hỗ chế hành, áp chế, hoàn thành cùng ngân bạch ở giữa dung hợp, đã sơ bộ bị La Quan thu phục, dung hợp.

Là lấy, Huyết Ma ký sinh, đối La Quan mà nói chính là "Đưa đồ ăn", giờ phút này trong cơ thể hắn ma chủng, chính ăn vui vẻ không thôi.

Rất hiển nhiên, Huyết Ma cũng không biết điểm này, nếu không hắn cái kia bên trong còn có thể bảo trì giờ phút này, như vậy bình tĩnh, ung dung tư thái.

Cái này liền cho La Quan rất lớn thao tác không gian!

Nói đơn giản, Huyết Ma ngay tại ký sinh La Quan, hắn thấy theo ma chủng chi lực không ngừng xâm nhập, mình đã thành công.

Qua không được bao lâu, tôn này tiên thiên thần chỉ, là sẽ trở thành vật trong bàn tay. Cái gì mồng một tết Tiên quân, thậm chí Lữ Tông Nguyên, bất quá đều là một đám đồ đần, bị hắn đùa bỡn ở trong lòng bàn tay.

Đợi Huyết Ma chân linh, đoạt xá, dung hợp tiên thiên thần chỉ thân thể, liền có thể chân chính khôi phục, cổ chi Huyết Ma phong thái, ma uy.

Đến lúc đó, giết chết những người này, dễ như trở bàn tay.

Nhưng trên thực tế, chân tướng hiển nhiên không phải như thế… Có lẽ, La Quan có thể cho Huyết Ma lão tổ,

chuẩn bị 1 cái lớn vô cùng kinh hỉ.

A!

Tràng diện kia, nhất định rất có ý tứ.

Đúng lúc này, một thanh âm, đột nhiên ở bên tai vang lên, “La đạo hữu, ngươi đã lớn khó trước mắt, còn không tự biết sao?”

Thanh âm lạnh lẽo, như trong núi suối chảy, nhưng lại mang theo mấy điểm đặc thù vận luật, tản ra nhàn nhạt mị hoặc.

La Quan ngẩng đầu, trước mắt hắn huyết khí khuấy động ở giữa, lại hiển hiện một khuôn mặt, rõ ràng là trước đó trốn vào trong đó, liền biến mất không gặp Hi Nguyệt.

Đương nhiên, đây chỉ là nàng 1 đạo ý niệm, giờ phút này tại trong biển máu hiện hình, bản thể cũng không ở đây.

La Quan suy nghĩ khẽ nhúc nhích, cau mày nói “Hi Nguyệt đạo hữu hẳn là quên, ngươi ta bây giờ cũng là đối thủ, đạo hữu cho rằng ta sẽ bị ngươi mê hoặc?”

Hi Nguyệt cười nhẹ, “La đạo hữu thân là tiên thiên thần chỉ, sinh mà dự báo phúc họa cát hung, làm gì còn muốn tại cái này, cùng thiếp thân đánh lời nói sắc bén đâu? Ta ngay từ đầu, cũng không phải là đối thủ của ngươi, ngược lại là muốn giải cứu ngươi, đào thoát hôm nay đại kiếp người.”

“Thế nào, đạo hữu không tin sao? Huyết Ma ký sinh sớm đã bắt đầu, ngươi bây giờ đã là Thần con mồi! Bây giờ thế gian này, chỉ có ta có thể cứu ngươi.”

La Quan đáy mắt, đầu tiên là lộ ra mấy điểm khinh thường, nhưng rất nhanh hắn giống như là phát hiện cái gì, sắc mặt âm trầm ướt át, “Đáng chết!”

Hi Nguyệt nói “. Đừng kích động, ký sinh vẫn chưa triệt để hoàn thành, ta còn có thể cứu ngươi.” Nàng mặt mày mỉm cười, ôn nhuận nhu hòa, “Cho nên, La đạo hữu mời cùng thiếp thân đi thôi.”

Huyết khí ngưng tụ, hóa thành một cánh tay, cứ việc tinh hồng một mảnh, nhưng như cũ tinh tế, nhu nhuận, đối La Quan duỗi tới.

“Nắm chặt tay của ta, thiếp thân liền có thể mang ngươi rời đi.”

Huyết Ma ký sinh khủng bố, thân là tiên thiên thần chỉ, tự nhiên rất rõ ràng. Đường sống duy nhất ngay tại dưới mắt, La Quan sẽ như thế nào tuyển, còn cần nghĩ sao?

Hi Nguyệt đôi mắt ở giữa, ý cười càng ngày càng đậm, hôm nay có lẽ không tất yếu lao động Thượng Tôn, nàng liền có thể một mình hoàn thành sứ mệnh.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1108 : Tuyệt vọng

La Quan hơi trầm xuống mặc, đưa tay hướng về phía trước nắm đi.

Đúng lúc này, “Oanh” một tiếng nổ vang rung trời, trên đài cao nhấc lên kinh đào hải lãng.

Tiếp theo là rên lên một tiếng, La Quan trước người gương mặt, cánh tay, “Bành” một tiếng bị đánh vỡ.

Hiện ra Hi Nguyệt thân ảnh, nguyên lai nàng cũng chui vào đài cao, bản thể ngay tại cách đó không xa.

Lúc này, chính một mặt kinh sợ, hiển nhiên không nghĩ tới Huyết Ma lão tổ lại đã sớm, phát giác được nàng tồn tại.

Cũng tại thời khắc mấu chốt, đánh gãy kế hoạch của nàng.

‘Đầu này đáng chết lão ma…’

Phốc ——

Một tiếng vang trầm, đánh gãy Hi Nguyệt phẫn nộ, nàng cúi đầu nhìn lại, liền thấy một vòng kiếm ảnh chính xuyên ngực mà qua.

Nó trên mũi kiếm, có ngân bạch, huyết sắc xen lẫn.

Đáng sợ kịch liệt đau nhức truyền đến, giống như là cả người bị từ đó xé rách, Hi Nguyệt trong miệng phát ra một tiếng, cực kỳ thống khổ kêu thảm.

Oanh ——

Nàng thân thể nổ nát vụn, hóa thành vô số quang ảnh, ầm vang nhập vào trong biển máu, lập tức nhấc lên cuồn cuộn sóng lớn.

“Vì cái gì? ! La Quan, ta là vì giúp ngươi, vì sao ngươi muốn cùng cái này lão ma liên thủ, cùng một chỗ tính toán ta!”

Phẫn nộ, oán hận gào thét, từ huyết hải 4 phương 8 hướng truyền đến.

“Ngu xuẩn!”

Cười lạnh một tiếng vang lên, đáp lại lại không phải La Quan, Huyết Ma lão tổ cất bước đi tới, hắn chỗ đi qua huyết vụ tự động tách ra.

“Còn muốn hỏi nguyên nhân? Đương nhiên là bởi vì, bản tọa người sư đệ này rất rõ ràng, hôm nay đến đối với hắn mà nói đều là địch nhân.”

“Một kiếm này chặt ai cũng không trọng yếu, chỉ cần có thể chém trúng đối thủ liền có thể.”

Đang khi nói chuyện hắn hướng La Quan xem ra, một đôi huyết hải cuồn cuộn đôi mắt, lộ ra mấy điểm thưởng

thức.

La Quan chắp tay, “Sư huynh quá khen.”

Không có phủ nhận, chính là thừa nhận.

Lữ Tông Nguyên giấu được sâu không sâu? Khẳng định sâu, gia hỏa này trồng ở Lữ Khiển Tề trên thân toà kia Đăng Tiên đài, khí cơ lại cùng hắn tự thân cùng loại…

1 người, còn có thể ngưng tụ ra 2 cái Đăng Tiên đài không thành? Cái này hiển nhiên rất có vấn đề.

Nhưng cùng Huyết Ma lão tổ so, La Quan cảm thấy còn kém chút ý tứ, vị này mới là hôm nay, đáy nước tiềm ẩn lớn nhất bóng đen.

Bây giờ triển lộ ra, hoặc chỉ là một góc của băng sơn, cho nên tại Huyết Ma lão tổ trước mặt, không cần thiết qua điểm ẩn tàng.

“Đáng chết! Các ngươi đều đáng chết!” Hi Nguyệt oán độc gào thét, ở bên tai “Ầm ầm” nổ vang.

Nhưng sau một khắc, nhưng lại không hề có điềm báo trước bình tĩnh lại, thậm chí liền ngay cả thanh âm của nàng, đều khôi phục thành loại kia lạnh lẽo bên trong, xen lẫn một tia vũ mị hương vị.

“La Quan, ngươi sẽ hối hận.”

“Nhưng thiếp thân có thể cho ngươi thêm một cơ hội, chỉ cần ngươi nguyện ý, vẫn có thể nắm tay của ta, thoát ly

hôm nay cực khổ.”

Nói xong, cuồn cuộn huyết hải trở nên yên ắng.

Đài cao

Bên trên, lại chỉ còn dưới La Quan cùng Huyết Ma lão tổ 2 người, trên đỉnh đầu, dù có vô số huyết khí lăn lộn, gào thét, vẫn như cũ không thể ngăn cách, đến từ “Huyết Ma” cùng mồng một tết Tiên quân, Lữ Tông Nguyên 2 vị đương thời tiên nhân chém giết động tĩnh.

La Quan nghĩ nghĩ, nói “. Sư huynh ma uy vô song, hôm nay thế gian này người, đều quá coi thường ngươi, sợ là phải bị thua thiệt.”

“A, nếu như thế, sư đệ liền không sợ sao?” Huyết Ma lão tổ mỉm cười.

La Quan lắc đầu, “Thế cục đến tận đây, sợ cùng không sợ có gì khác biệt? Hẳn là ta bây giờ cầu xin tha thứ, sư huynh liền có thể bỏ qua ta?”

“Ha ha ha!” Huyết Ma lão tổ cười to, “Sư đệ là người thông minh, là bản tọa hỏi không có ý nghĩa.”

Hắn tiếng cười thu vào, huyết mâu xem ra, “Sư đệ vừa rồi tương kế tựu kế, liền không tin Hi Nguyệt lời nói nửa điểm sao? Có lẽ bản tọa thật đã ra tay với ngươi.”

La Quan thản nhiên nói “Như sư huynh cảm thấy đã nắm giữ La mỗ sinh tử, có thể tự động thủ chính là, cũng là không cần dạng này thăm dò.”

Huyết Ma lão tổ Huyết Ma ngưng lại, hung quang đại thịnh, cho người ta cảm giác liền như 1 tôn viễn cổ ma thần, sau một khắc liền muốn trực tiếp ăn người.

Nhưng cuối cùng, hắn chỉ là cười một tiếng, “Còn sớm! Bản tọa biết sư đệ, trong tay tất có át chủ bài… Một kiếm kia, có chút ý tứ.”

“Cho nên, liền để vi huynh trước xử lý bọn hắn, lại cùng sư đệ nhất quyết cao thấp, như thế nào?”

La Quan gật đầu, “Tốt, liền theo sư huynh lời nói.”

Huyết Ma lão tổ phất tay áo vung lên, kia trực trùng vân tiêu ở giữa, 10,000 trượng khủng bố Huyết Ma thân thể, khí tức càng lại độ tăng vọt.

Thiên khung huyết hải sôi trào như nấu, trực tiếp áp chế mặt trời, càng nhấc lên cuồn cuộn sóng lớn, đem kia tứ ngược thiên phong một ngụm nuốt vào.

Mồng một tết Tiên quân, Lữ Tông Nguyên 2 người, đồng thời kêu lên một tiếng đau đớn.

Đang đối mặt, đều nhìn ra lẫn nhau kinh sợ.

Đầu này cổ chi Huyết Ma, thực lực thật là khủng khiếp, Thần đến cùng đã khôi phục bao lâu, lại vì sao muốn vẫn giấu kín tại đây? !

Suy nghĩ lóe lên liền biến mất, bởi vì giờ khắc này, bọn hắn đã không rảnh cân nhắc càng nhiều.

1 cái rất sự thật tàn khốc, bày ở trước mặt hai người —— chính là 2 tôn đương thời tiên nhân liên thủ, cũng không phải Huyết Ma đối thủ.

Mồng một tết Tiên quân biết, lưu cho hắn thời gian không nhiều.

Huyết hải sôi trào, đem thôn thiên ngày!

Không chỉ là lấy bài sơn đảo hải chi thế, từ bốn phương tám hướng cuốn tới, càng có thể thấy rõ, viên kia thiêu đốt mặt trời bên trên, bị áp chế tinh hồng huyết sắc, ngay tại hướng mặt trời nơi trọng yếu xâm nhập.

Một khi hoàn thành, hắn mồng một tết Tiên quân, là sẽ trở thành Huyết Ma khôi lỗi, sinh tử bị người chưởng khống.

“Không!”

“Không nên dạng này!”

Mồng một tết Tiên quân nội tâm điên cuồng gào thét, hắn sinh mà thần dị, thiên tư trác tuyệt, trước kia tức bị

Thu nhập mặt trời mới mọc tiên tông, bái tại tiên nhân môn hạ.

Sau lại được đại cơ duyên, tuy nói một đường đột bay mãnh tiến vào, này cả đời này con đường tu hành, vẫn như cũ kinh lịch vô số hung hiểm.

Cuối cùng, tập trung vận chuyển khí, mệnh số, tự thân nội tình cùng các loại, rốt cục đột phá đại đạo chi cực, thành tựu đương thời cảnh giới tiên nhân.

Sau đó như giẫm trên băng mỏng, cẩn thận tu hành lại 5,000 năm, cuối cùng được Tiên quân sắc phong, có nhìn một cái Đạo tổ chi cảnh tư cách.

Nguyên lai tưởng rằng lần này cổ chi Huyết Ma hiện thế, chính là đại đạo của hắn thời cơ, nào có thể đoán được đúng là một trận, hung hiểm vô cùng đạo kiếp.

Càng đáng sợ chính là, bây giờ chân linh thét lên, kêu rên không thôi… Mồng một tết Tiên quân đã có dự cảm, một kiếp này, hắn xông không qua.

Xông không qua, sẽ chết.

Đạo cơ (Đăng Tiên đài) bị Huyết Ma thôn phệ, chân linh tùy theo chôn vùi, như vậy từ thế gian triệt để lau đi, lại không lưu nửa điểm vết tích.

Chẳng lẽ, đây chính là hắn mệnh số? ! Cả đời khổ tu, vô số lần giãy dụa, phấn tiến vào, cuối cùng chỉ là trong miệng người khác nói tham gia? !

Không!

Ta không cam tâm, bổn quân không cam tâm!

Mồng một tết Tiên quân ánh mắt nhìn lướt qua Lữ Tông Nguyên, hắn dù đồng dạng 1 bộ gặp phản phệ bộ dáng, lại không bị Huyết Ma ký sinh, nếu không lẫn nhau ở

giữa, tất nhiên có cảm ứng.

Là Huyết Ma nhân từ bỏ qua hắn sao? A! Chân nhân bất lộ tướng a… Mồng một tết Tiên quân nội tâm cười thảm, đã kịp phản ứng.

Mặt ngoài nhìn, hắn vị này mặt trời mới mọc tiên tông Tiên quân, chính là hôm nay người mạnh nhất, trên thực tế lại là bị tính kế vô cùng tàn nhẫn nhất cái kia.

Nếu không, lấy Lữ Tông Nguyên tu vi, lúc trước làm sao lại trùng hợp như vậy, bị hắn nhìn ra sơ hở? Chỉ sợ là lo lắng, hắn phát giác Huyết Ma khó giải quyết về sau, liền quả quyết rời đi đi… Cho hắn 1 cái “Giúp đỡ”, để hắn nhìn thấy hi vọng, cuối cùng rơi xuống tuyệt vọng.

Vừa nghĩ đến đây, mồng một tết Tiên quân đáy mắt hiện lên tuyệt vọng, bạo ngược, như coi là thật khó thoát vẫn lạc đạo kiếp, vậy hôm nay ai cũng đừng nghĩ sống.

Bản thể hắn tại triều ngày tiên tông, chỉ cần một cái ý niệm trong đầu, liền có thể kinh động tiên tông trên dưới, thậm chí Đạo tổ đều muốn ý niệm giáng lâm.

Đến lúc đó, cổ chi Huyết Ma lại như thế nào? Bao quát Lữ Tông Nguyên ở bên trong, tất cả mọi người muốn chết, sẽ vì Tiên quân chi vẫn mà chôn cùng!

Đúng lúc này, một tiếng cười khẽ, tại mồng một tết Tiên quân vang lên bên tai, “Tiên quân làm gì đi này đồng quy vu tận con đường, hôm nay… Ngươi còn có khác lựa chọn.”

Mồng một tết Tiên quân đôi mắt, lập tức phát sáng lên.

Tiên giả, cường đại vô song, duy ngã độc tôn…

Vạn sự, đều lấy tự thân làm trọng.

Ta mà chết, thế gian hết thảy cùng ta có liên can gì?

Cho nên, ta muốn sống.

Không tiếc đại giới, bất chấp hậu quả, dù là mất đi tất cả… Chỉ có còn sống mới có tương lai, hết thảy liền còn có cơ hội.

…

Ầm ầm ——

Cuồn cuộn khí huyết, bao phủ Huyết Ma quan.

Nơi đây, bây giờ đã thành tuyệt vực, lọt vào trong tầm mắt chỉ có, vô số nằm rạp trên mặt đất thân ảnh.

Đều trợn to tròng mắt, thần sắc thống khổ mà tuyệt vọng, lại giống như tượng gỗ, không phát ra được nửa điểm thanh âm.

Cuồn cuộn khí huyết, sinh cơ, pháp lực, đang không ngừng cướp đoạt, thôn phệ.

Thân thể khô quắt, tựa như thây khô, sợ hãi, phẫn hận, tuyệt vọng… Đủ loại bạo ngược ý thức, xen lẫn thành kinh khủng ý niệm hải dương.

Nhưng lúc này, lại có 2 thân ảnh ngoại lệ.

Tinh hồng huyết khí từ các nàng bên người đi vòng mà qua, như tồn tại một loại nào đó bản năng bên trong kiêng kị, lại hoặc là căn bản cảm giác không đến các nàng.

“Không muốn lại tự cho là thông minh, phá hư Thượng Tôn kế hoạch, nếu không việc này về sau, ngươi liền không có kế tiếp theo tồn tại tất yếu.” Huỳnh Thủy nhàn nhạt mở miệng, một bộ trường bào màu đỏ ngòm, lúc này phát ra nhàn nhạt vầng sáng, thuần túy mà thông thấu, đưa nàng sấn thác khí chất uy nghiêm.

Không có trước đó nửa điểm vũ mị, ngược lại đoan trang túc mục, khiến người nghiêm nghị không dám nhìn thẳng.

Bên cạnh, Hi Nguyệt sắc mặt tái nhợt, khóe miệng còn có một vệt máu, nghe vậy cười lạnh một tiếng, “Ta bất quá là vì, trên sự trợ giúp tôn mau chóng hoàn thành sứ mệnh… Ngược lại là ngươi một mực giấu kín không ra, là mang gì cùng suy nghĩ? Đừng quên, đây là Thượng Tôn pháp chỉ, như xuất hiện sai lầm, ngươi ta đều vĩnh đọa luân hồi, vạn thế không được siêu thoát!”

“Ngu xuẩn!” Huỳnh Thủy cười lạnh một tiếng, trầm giọng nói “Huyết Ma lão tổ thật đúng là, không có cho sai đánh giá… Ngươi nghĩ rằng chúng ta tồn tại, Thần liền thật không phát giác gì? Đừng có lại làm bất cứ chuyện gì, tuân theo Thượng Tôn pháp chỉ , chờ đợi thời cơ đến.”

Hi Nguyệt trầm mặc.

Như ngầm thừa nhận, cũng là im ắng đối kháng.

Tuân theo pháp chỉ , chờ đợi thời cơ…

Đây đương nhiên là chính xác nhất, thông minh nhất lựa chọn, lại cũng không thuộc về ta.

Nếu không thể tranh đến đầu công, làm Thượng Tôn hướng vào tại ta, đợi trận này hồng trần tẩy luyện kết thúc, ta chung quy muốn rơi vào bị ngươi thôn phệ hạ tràng.

Dù sao, kia chính quả chỉ có 1 cái.

Huỳnh Thủy mặt không biểu tình, đối này sớm có đoán trước, lại cũng không để ý. Cho dù Hi Nguyệt không cam lòng thế nào đi nữa, nó vận mệnh đều đã chú định… Sau ngày hôm nay, nàng liền có thể bỏ qua phàm thai, ở trên tôn trợ giúp dưới thành tựu Bồ Tát chi vị, từ đó hưởng đại pháp lực, đại thọ số, cùng thiên địa nhật nguyệt cùng tồn tại, cũng có xưng tôn Đạo tổ tư cách.

Vừa nghĩ đến đây, nàng trong lòng sáng rực.

Chém giết đi, thôn phệ đi, khi hết thảy đều kết thúc lúc, mới biết như thế nào thiên mệnh sớm định… Các ngươi, đều là Thượng Tôn trong cục quân cờ!

Cổ chi Huyết Ma? Lữ Tông Nguyên… Còn có cái kia đáng chết La Quan…

Oanh ——

Thiên khung ở giữa, truyền đến khí tức khủng bố, viên kia dần dần ảm đạm, bị huyết hải áp chế, ăn mòn mặt trời, đột nhiên bộc phát ra trước nay chưa từng có quang mang cùng nóng bỏng.

Cường đại, vô song, như chân chính mặt trời giáng lâm, có thể đem vạn vật hết thảy đốt diệt, phá hủy!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1109 : Nói tham gia

Mồng một tết Tiên quân nhắm mắt lại, hắn cảm nhận được, tự thân cường đại trước nay chưa từng có.

Giống như là tránh thoát, một loại nào đó trói buộc gông xiềng, mỗi một cái ý niệm trong đầu, mỗi 1 khối huyết nhục, lúc này đều đang hoan hô nhảy cẫng.

Thậm chí, kia hoành cách tại trước, như quan ải đại sơn, không thể vượt qua đại đạo bình cảnh, đều đã trở nên lung lay sắp đổ.

Mồng một tết Tiên quân xuyên qua khe hở, nhìn thấy thiên địa mênh mông, vũ trụ vô tận, trong đó giấu vào vô tận phong quang, làm hắn tâm trì thần diêu.

Cái này, chính là hắn một mực đau khổ truy cầu, nhưng thủy chung chưa từng chạm đến cảnh giới, hôm nay liền như vậy, xuất hiện ở trước mắt.

Có thể đụng tay đến!

Giờ khắc này tất cả không cam lòng, thống khổ, toàn bộ biến mất không thấy gì nữa, dù là cần trả giá lại lớn đại giới, cũng đều là đáng giá!

Lữ Tông Nguyên sắc mặt biến hóa.

Mồng một tết Tiên quân khí tức thay đổi, không chỉ là

cường đại, càng nhiều hơn chính là một phần tối nghĩa, thâm trầm, cùng sự không chắc chắn.

Cái này không tại hắn kế hoạch phạm vi bên trong.

Là mặt trời mới mọc tiên tông tôn kia Đạo tổ? Không, đây cũng không phải là thủ đoạn của đối phương.

Vậy hôm nay xuất thủ là ai?

Mồng một tết Tiên quân lại thành 1 viên, không thể khống bàn ngoại tử!

Lữ Tông Nguyên đáy mắt hiện lên dị sắc, xem ra sớm định ra kế hoạch, hẳn là thay đổi một chút.

Huyết Ma quan nội, trên đài cao.

La Quan trong lòng hơi rét, trong mắt của hắn thế giới, giờ phút này đột nhiên đại biến —— trong biển máu, viên kia sáng rực mặt trời, độ sáng bỗng nhiên tăng vọt, lại cho hắn một loại khó mà nhìn thẳng, 2 mắt đau nhức cảm giác.

Đáy lòng, rung động, bất an tự nhiên sinh ra, liền như viên này mặt trời về sau, giấu kín lấy cái nào đó càng khủng bố hơn tồn tại.

Giờ phút này chính mở mắt ra, ánh mắt rơi vào trên người hắn.

Suy nghĩ một chút, La Quan nói “. Sư huynh, hôm nay rất nhiều khách tới, đều là thâm tàng bất lộ.”

Huyết Ma lão tổ nhíu mày một cái, chợt bình tĩnh lại, “Đích xác. Vị này, cũng là cái nào đó khách không mời mà đến… Là ai đâu?”

Hắn ngữ khí bình tĩnh, nhưng đôi mắt chỗ sâu, lại màu đỏ cuồn cuộn, sát cơ lạnh thấu xương.

Lần này, liên lụy đến Huyết Ma sống lại, chính là hắn vô số năm bố cục , chờ đợi, tốt nhất thời cơ, tuyệt đối không cho phép xuất hiện nửa điểm ngoài ý muốn!

Hôm nay bất luận nhúng tay người là ai, dám can đảm đối địch với hắn, liền tất nhiên muốn chết!

…

Mặt trời mới mọc tiên tông.

Tổ sư điện!

Hương hỏa cánh tay thô, từng cây nhóm lửa, khói mù lượn lờ ở giữa, khiến cho ngọc bích phía trên, lịch đại Tổ Sư hình ảnh mơ hồ không rõ.

Làm cho người ta cảm thấy thần thánh, uy nghiêm cảm giác.

Ngọc bích trung ương, là mặt trời mới mọc tiên tông khai sơn tổ sư, cũng là tối cao Đạo tổ chi chân dung, nhìn lại chính là một trung niên đạo nhân bộ dáng.

Một bộ thanh bào, búi tóc bạch ngọc trâm, bằng gió mà

đứng, tiên tư mịt mờ.

Giương mắt nhìn lên, liền biết vì đắc đạo chân tu!

Giờ phút này, quanh quẩn chân dung một đoàn hương hỏa sương mù, đột nhiên bị hút vào trong đó.

Đón lấy, trên bức họa trung niên đạo nhân, con mắt bỗng nhúc nhích, lại trực tiếp tự vẽ bên trong một bước phóng ra.

Mới đầu thân thể hư ảo, chỉ như một cái bóng, đợi rơi xuống đất lúc, lại phát ra “Ba” một tiếng bước chân nhẹ vang lên.

Lại nhìn đi, nghiễm nhiên đã là chân nhân, ngọc bích phía trên thì chỉ còn hơn, 1 bộ trống không bức tranh.

“Là ai lớn mật như thế, lại động bản tổ nói tham gia?” Trung niên đạo nhân mặt như quan ngọc, khẽ nhíu mày đưa tay bấm đốt ngón tay.

Nhưng Thiên Cơ, mệnh số, đã bị cường đại nhân quả vặn vẹo, hắn chỉ tính đến mồng một tết Tiên quân xảy ra chuyện, lại tính không ra trong đó tường tình.

Suy nghĩ một chút, trung niên đạo nhân một bước phóng ra, sau một khắc thiên địa na di, liền đã đi tới mồng một tết Tiên quân bế quan chi địa.

Cái này bên trong, tuy có vô số cấm chế, phong ấn, nhưng đối với hắn mà nói, lại hoàn toàn không có nửa điểm phản ứng.

Mồng một tết Tiên quân bản thể, chính ngồi xếp bằng giường ngọc phía trên, nhưng lúc này trước mắt chỉ là một bộ thể xác, nó chân linh, hồn phách chẳng hề ở đây.

Trung niên đạo nhân đưa tay, một chỉ điểm tại mồng một tết Tiên quân mi tâm, ý đồ đem đối phương cưỡng ép triệu hồi. Rất nhanh sắc mặt hắn khẽ biến, đầu ngón tay đã nhiều một sợi huyết sắc, tinh tế như sợi tơ, chính giãy dụa ý đồ chui vào nó thể nội.

“Cổ chi Huyết Ma… Hừ! Khó trách bản tổ bấm đốt ngón tay không ra, lại liên lụy đến như vậy đại nhân quả.”

“Nhưng viên này nói tham gia bản tổ nuôi gần 10,000 năm, mắt thấy liền đem thành thục, làm sao có thể bị ngươi cướp đi?”

Trung niên đạo nhân cười lạnh một tiếng, bằng vào tự thân cùng nói tham gia ở giữa cảm giác, dưới chân lại một bước phóng ra.

1 bước này, liền vượt qua ngàn tỉ xa, giáng lâm đến mọc lên ở phương đông châu Huyết Ma quan ngoại.

Lọt vào trong tầm mắt, bàng bạc khí cơ trùng thiên, khủng bố, hung thần khí cơ, khiến trung niên đạo nhân nhíu mày.

Thành đạo trước đó, Tiên Ma tương hỗ là “Nói tham gia” đại bổ, có thể trợ tự thân cảnh giới tăng trưởng.

Nhưng đạo tắc đã thành, vượt bể khổ mà sinh, hướng

về không biết bỉ ngạn… Sở cầu chính là đạo cơ vững chắc, không thể lại mượn ngoại lực.

Nếu không, tung lấy thôn phệ cử chỉ, nhưng phải nhất thời tu vi tăng lên, cũng đã hỏng tự thân căn cơ, bỉ ngạn chi triệt để đoạn tuyệt.

Là lấy, cổ chi Huyết Ma đối trung niên đạo nhân mà nói, không có nửa điểm lực hấp dẫn, chỉ là 1 cái triệt triệt để để phiền phức.

Hắn cũng không muốn cùng chi xung đột, chỉ cần đoạt lại nói tham gia, thoát thân rời đi là đủ. Về phần phục sinh… A! Hắn dù thành đạo tại, Huyết Ma hạo kiếp về sau, nhưng cũng biết được năm đó bí sự.

Huyết Ma vì sao dẫn tới các phương tru sát, liền chỉ là bởi vì, nó tàn khốc phương thức tu luyện, cùng chỉ sợ ký sinh chi thuật sao?

Buồn cười!

Đây chỉ là, đối ngoại tuyên bố nguyên nhân thôi, chân tướng… Tóm lại, cổ chi Huyết Ma khi vẫn, đây là thiên mệnh có hạn.

Liền chú định Thần tuyệt không cách nào lại sống một thế, cho dù thật có thể sống lại, cũng tự có đại kiếp giáng lâm , khiến cho hôi phi yên diệt.

Suy nghĩ nhanh quay ngược trở lại,

Trung niên đạo nhân đưa tay 1 chiêu.

Điều khiển mặt trời, phóng thích cuồn cuộn vô tận thần uy mồng một tết Tiên quân, sắc mặt lập tức đại biến, hắn cảm giác mình lại một chút, mất đi đối thân thể chưởng khống.

Cũng may, loại cảm giác này chỉ xuất hiện một nháy mắt, thông suốt quay người, liền thấy rõ Huyết Ma quan ngoại cái kia trung niên đạo nhân, thất thanh nói “Mặt trời mới mọc Đạo tổ!”

Mặt trời mới mọc là đạo hiệu, cũng là mặt trời mới mọc tiên tông chi danh tồn tại, năm đó sắc phong Tiên quân đại điển, càng là Đạo tổ tự mình chúc phúc, hắn như thế nào nhận lầm. . ? ? .

Nhưng lúc này, mồng một tết Tiên quân trong lòng, lại không nửa điểm kinh hỉ, ngược lại tràn ngập sợ hãi.

Bởi vì, tại hắn tiếp nhận đối phương điều kiện, thu hoạch được lực lượng cường đại lúc, liền đã triệt để phôi phản bội mặt trời mới mọc tiên tông… Không, nói xác thực hơn, là từ bỏ mình tu hành nói, khác ném bọn họ.

“Mồng một tết, ngươi thật là lớn gan, dám không tuân theo bản tổ pháp chỉ, còn không qua đây? !” Trung niên đạo nhân đột nhiên mở miệng, tiếng gầm cuồn cuộn, khuấy động tại cửu thiên chi thượng.

Xuất phát từ nội tâm kính sợ, thần phục, lại lần nữa mãnh liệt mà đến, mồng một tết Tiên quân đem hết toàn lực, mới đè xuống phủ phục xúc động.

Biểu hiện trên mặt, lại trở nên vừa sợ vừa giận ——

Không nên!

Hắn chính là đương thời tiên nhân, càng đã đạt Tiên quân chi cảnh, khoảng cách Đạo tổ kém một bước.

Dù là mặt trời mới mọc Đạo tổ, là nó tu hành đạo pháp mở người, cũng tuyệt đối không thể một câu, liền để hắn cơ hồ tâm thần thất thủ.

Không!

Nếu không phải thể nội, nhiều mặt khác 1 đạo lực lượng, hắn hiện tại đã quỳ sát tại đất… Đáng ghét, mặt trời mới mọc Đạo tổ đối ta làm cái gì?

Mồng một tết Tiên quân diện mục dữ tợn, cắn răng gầm nhẹ, “Nguyên do trong này, mời Đạo tổ vì ta giải hoặc!”

Hắn biết, mặt trời mới mọc Đạo tổ nhất định nghe hiểu được.

Trung niên đạo nhân sầm mặt lại, đáy lòng lại có một tia lo nghĩ, Huyết Ma bản tính hung tàn, bạo ngược, tuy có ký sinh chi thuật, lại vô trấn áp thần hồn, chân linh chi năng, có thể giúp mồng một tết tiên cư, ngăn cản được hắn triệu hoán… Ở trong đó hình như có chút không đúng.

Đúng lúc này.

Oanh ——

Lực lượng cường đại ba động bộc phát, Lữ Tông Nguyên đột nhiên xuất thủ, bởi vì đối kháng mặt trời mới mọc Đạo tổ phân thần mồng một tết Tiên quân, bị 1 chưởng đánh bay, hướng về Huyết Ma quan.

Oanh ——

Cuồn cuộn huyết khí sát na sôi trào, liền như 1 trương miệng lớn, trực tiếp đem hắn nuốt vào trong đó.

“Ngươi muốn chết!”

Trung niên đạo nhân giận dữ, 10,000 năm đau khổ bồi dưỡng nói tham gia, liên quan đến hắn đại đạo tu hành, lại bị người ngay dưới mắt hủy đi.

Bá ——

Một đôi tròng mắt, tiếp cận Lữ Tông Nguyên.

Sau một khắc, trung niên đạo nhân khẽ giật mình, một tia nguồn gốc từ bản năng rung động, từ hồn phách, chân linh thậm chí tự thân đại đạo bên trong hiện lên.

Là hắn!

Chính là hắn!

Đây mới là, hắn đại đạo con đường tu hành, thiếu thốn cực kỳ trọng yếu một bộ điểm

.

Nói tham gia, chân chính nói tham gia!

Mặt trời mới mọc Đạo tổ trăm phương ngàn kế, bồi dưỡng mồng một tết Tiên quân, là bởi vì hắn thành đạo về sau, lại phát hiện tự thân đạo cơ có thiếu.

Trên thực tế phát giác được điểm này về sau, mặt trời mới mọc Đạo tổ rất hoảng, bởi vì dưới tình huống bình thường, đạo cơ không hoàn toàn tuyệt đối không thể thành đạo.

Chưa phá cảnh, đạo cơ liền đã không chịu nổi "Nói lâm" chi trọng, trực tiếp sụp đổ, tiêu vong, nhưng hết lần này tới lần khác hắn thành đạo con đường đi vô song thuận lợi.

Mặt trời mới mọc Đạo tổ rất hoảng, nhưng hắn không dám nói với bất kỳ ai, liên tục kiểm tra tự thân không thu hoạch được gì về sau, hắn chỉ có thể an ủi mình, thiên địa bao la không thiếu cái lạ, có lẽ tự thân chính là 1 cái dị loại.

Là lấy, trải qua rất nhiều chuẩn bị, hắn "Trải rộng" cơ duyên, cuối cùng sàng chọn ra mồng một tết đạo quân, làm hắn nói tham gia.

Cho nên, nào có cái gì thiên tư thần dị, cơ duyên thâm hậu… Ngay từ đầu, chính là người khác dược viên bên trong một mực, tu bổ đạo cơ thiếu hụt linh dược, chỉ đợi thành thục về sau liền trực tiếp đem nó thôn phệ.

Nhưng bây giờ, mặt trời mới mọc Đạo tổ mới phát hiện,

hắn sai, sai rất thái quá.

Nguyên lai, đạo cơ là không có cách nào tu bổ, cho dù hắn thuận lợi thôn phệ mồng một tết Tiên quân, cũng nhiều lắm thì đánh 1 cái xấu xí miếng vá.

Hắn nhất định phải tìm tới, đạo cơ chân chính thiếu thốn kia một bộ điểm.

Trời cao chiếu cố… Hôm nay, hắn rốt cuộc tìm được!

Bá ——

Một nháy mắt, mặt trời mới mọc Đạo tổ đôi mắt, liền trở nên nóng bỏng lại sáng tỏ, hắn chăm chú tiếp cận Lữ Tông Nguyên, liền như nhìn xem trong thiên địa này, trân quý nhất bảo vật.

Ta, hắn là ta!

Oanh ——

Tu vi bắn ra, nháy mắt vặn vẹo không gian, Lữ Tông Nguyên thân ảnh biến mất. Hắn như sớm dự liệu được, đến từ mặt trời mới mọc Đạo tổ ác ý, không chút do dự đào tẩu.

“Ngươi trốn không thoát, cho bản tổ lưu lại!” Mặt trời mới mọc Đạo tổ rống to, đưa tay hướng về phía trước một nắm.

Nói không lâm thế… Nếu không tất thụ ngũ suy 3 kiệt chỗ xâm, đây là thiên địa quy tắc đã đề ra, là lấy giữa

thiên địa, đại đạo không hiện.

Nhưng hôm nay, mặt trời mới mọc lão tổ cũng đã không lo được những này, ngũ suy 3 kiệt lại như thế nào? Nếu không thể bù đắp đạo cơ, hắn vị này Đạo tổ, liền chỉ là không trung lâu các.

Nói không chừng cái kia 1 ngày, liền sẽ ầm vang sụp đổ, đến lúc đó đại đạo phản phệ, chân linh tán loạn đã là tất nhiên.

Nếu như thế, đương nhiên phải buông tay đánh cược một lần!

Oanh ——

Thiên địa rúng động, một thân ảnh lảo đảo mà ra, Lữ Tông Nguyên từng ngụm từng ngụm thổ huyết. Hắn quay người kế tiếp theo đào tẩu, lại tại sau một khắc, rơi vào một đoàn óng ánh hào quang bên trong.

Mặt trời mới mọc Đạo tổ cười to, thoải mái đến cực điểm, “Phúc hề họa chỗ theo, họa này phúc chỗ nằm… Hôm nay, ta cuối cùng được thường mong muốn vậy!”

Bá ——

Hào quang bắn ra, óng ánh muôn vàn, soi sáng muôn phương thiên địa, cũng đem 2 người thân ảnh bao phủ trong đó.

Hắn đã không kịp chờ đợi, muốn thôn phệ Lữ Tông Nguyên, bù đắp đạo cơ chi thiếu!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1110 : Này nói ngay cũng

Huyết Ma lão tổ nhíu mày không nói.

Hắn cũng nghĩ không thông, Lữ Tông Nguyên tại sao lại đột nhiên xuất thủ, ám toán mồng một tết Tiên quân.

Loại này “Ném cho ăn” hành vi, để hắn bản năng ở giữa sinh ra một tia bất an.

Nhưng ngắn ngủi do dự về sau, Huyết Ma lão tổ hay là há miệng, đem mồng một tết Tiên quân nuốt vào —— nguyên nhân rất đơn giản, hôm nay chi cục thế tiến triển, cũng có chút nằm ngoài sự dự liệu của hắn, chỉ dựa vào hiến tế Huyết Ma quan, chưa hẳn có thể chèo chống Huyết Ma giáng lâm trạng thái.

Hắn cần càng sung túc chất dinh dưỡng.

Đây là điểm thứ nhất.

Thứ 2, cử động lần này đồng dạng là một bước tính toán, hủy đi mồng một tết Tiên quân viên này bàn ngoại tử, hoặc bức ra nó phía sau màn người điều khiển. . ? ? .

Có lẽ, Lữ Tông Nguyên cũng có mục đích này.

Giờ phút này, nhìn qua cuồn cuộn huyết khí, Huyết Ma lão tổ nói “. Sư đệ, ngươi nhìn không nhìn ra, đây là cái

gì con đường?”

La Quan lắc đầu, “Ta cũng có chút xem không hiểu… Nhưng sư huynh tốt nhất cẩn thận chút, vị này mồng một tết Tiên quân, đại khái sẽ có chút các nha.”

Huyết Ma lão tổ đột nhiên quay người, nó đôi mắt chỗ sâu huyết sắc cuồn cuộn, “Sư đệ, cái này Lữ Tông Nguyên, sẽ không phải là trợ thủ của ngươi a?”

Thật đúng là cái mới lạ mạch suy nghĩ.

La Quan nói “. Sư huynh suy nghĩ nhiều, hôm nay chư vị tới khách, ta 1 cái cũng không biết. Đương nhiên, sư huynh nếu không tin, ta cũng không có cách nào.”

Hắn ngẩng đầu tới nhìn nhau, đôi mắt chỗ sâu ngân bạch, huyết sắc xen lẫn.

Hô ——

Quay chung quanh quanh thân thanh phong, đột nhiên cuốn lên trên thân trường bào, phồng lên rung động.

Khí áp, nháy mắt thấp tới cực điểm.

“Ha ha ha!” Huyết Ma lão tổ cười to, “Sư đệ làm gì khẩn trương? Bản tọa tùy ý 1 câu thôi, đã nói xong, đợi xử lý rơi bọn hắn, ngươi ta sư huynh đệ 2 người lại làm qua một trận, bản tọa tự nhiên sẽ không nuốt lời.”

La Quan một mặt bình tĩnh gật đầu, ta tin ngươi cái quỷ!

Cái này lão ma đầu vừa rồi sát cơ bùng cháy mạnh, đã làm tốt xuất thủ chuẩn bị.

Nhưng chẳng biết tại sao, tối hậu quan đầu lại đè xuống sát cơ —— là bởi vì đối Huyết Ma ký sinh chi pháp có tuyệt đối tự tin, lại hoặc có nguyên nhân khác?

Oanh ——

Nổ vang rung trời, đánh gãy La Quan suy tư, kia khuấy động huyết khí bên trong, truyền ra “Ầm ầm” khủng bố động tĩnh.

Như một đầu cự thú, muốn đổ nhào lồng giam, từ trấn áp bên trong thoát thân mà ra.

Huyết Ma lão tổ đáy mắt, hiện lên một tia lãnh khốc, “Sư đệ nói không sai, người này quả nhiên các nha.” Hắn một bước phóng ra, chui vào tinh hồng huyết khí.

Sau một khắc, tại La Quan “Ánh mắt” bên trong, một phương huyết hải sát na hiển hiện, đem 1 viên sáng rực thiêu đốt mặt trời nuốt vào trong đó.

Này mặt trời, cũng không phải là mồng một tết Tiên quân chỗ thi triển thần thông, mà là nó bản thể cực hạn thôi phát dưới, tạo thành đặc thù thái.

Lại hoặc là, có thể coi là tiên linh thể, chính là thành tiên cảnh trở lên, mới có thể thi triển một loại chí cường thủ đoạn. Cùng loại với cao giai người tu hành nguyên thần pháp tướng, lại so với cao cấp hơn, dính đến chân linh, hồn phách, nhục thân Tam Hợp một thể.

Mồng một tết Tiên quân đích xác rất mạnh, giờ phút này bộc phát ra thực lực, thậm chí siêu việt Tiên quân cấp độ. Nhưng hôm nay đối thủ của hắn chính là cổ chi Huyết Ma, 1 tôn từng tạo dưới hạo kiếp, bị trấn sát sau lại lần nữa khôi phục viễn cổ ma thần.

Tiên linh thể chói mắt hào quang, rất nhanh bị huyết hải áp chế, thẩm thấu, cưỡng ép thôn phệ hắn ánh sáng và nhiệt độ, cái này không chỉ có là lực lượng càng thêm cường đại, càng là một loại vị cách, cấp độ áp chế.

“A a a!”

Mồng một tết Tiên quân trong miệng, phát ra thống khổ gào thét.

Huyết Ma thôn phệ, với hắn mà nói liền như lăng trì thống khổ, từng chút từng chút trơ mắt nhìn đối phương, đem hắn xé nát, thôn tính.

“Cứu ta! Nhanh cứu ta!”

Huyết Ma quan bên trong.

Huỳnh Thủy mặt trầm như nước, thế cục hỗn loạn lẫn lộn, cái này tuyệt không phải Thượng Tôn lời nói thời cơ. Nhưng mồng một tết Tiên quân không thể chết, nếu không ai có thể đảm nhận khi, Thượng Tôn giáng lâm lúc vật chứa?

“A!” Hi Nguyệt cười nhẹ một tiếng, đôi mắt sáng lên, “Huỳnh Thủy, ngươi còn tại chờ cái gì? Chẳng lẽ còn

muốn trơ mắt nhìn xem, ngươi ta vì Thượng Tôn tìm được vật chứa, bị Huyết Ma thôn phệ sao? Đừng quên, Huyết Ma thế nhưng là vị đại nhân kia dưới trướng, một khi thôn phệ hết mồng một tết Tiên quân, chắc chắn sẽ có phát giác… Đến lúc đó hỏng Thượng Tôn bố cục, ngươi ta cũng gánh không nổi.”

Hô ——

Huỳnh Thủy thở ra một hơi, theo hận không thể một ngụm, ăn tiện nhân này, nhưng nàng nói không sai, Thượng Tôn bố cục tuyệt đối không cho sơ thất.

“Động thủ!”

Hi Nguyệt trên mặt, tiếu dung trở nên xán lạn.

Nàng đưa tay, ôm lấy bên người Huỳnh Thủy, cúi đầu đến bên tai nàng, nhẹ nhàng “Ừ” một tiếng, “Tỷ tỷ, ngươi ta hồi lâu chưa từng cùng một chỗ, tiểu muội cũng muốn biết, ngươi những năm này tu luyện như thế nào.”

Huỳnh Thủy ôm nàng, bộ dạng phục tùng che lấp đôi mắt, “Muội muội muốn cùng ta ganh đua cao thấp? Vậy liền thử một chút đi.”

Ông ——

Tràn ngập 2 người xung quanh huyết khí, đột nhiên chấn động, đây là một loại đặc thù rung động, như có thể đem ngoại giới hết thảy nhìn trộm ngăn cách.

Nương theo lấy trận trận yêu kiều, thấp giọng hô, dù là

chỉ nghe được một chút điểm, cũng khiến người huyết mạch phún trương, một trái tim “Bành bành” cuồng loạn.

Khi hết thảy bình tĩnh lại, Huỳnh Thủy, Hi Nguyệt biến mất không thấy gì nữa, nguyên địa chỉ có một cây bấc đèn, ngay tại an tĩnh thiêu đốt.

Ngọn lửa kia, là tinh khiết màu trắng, thánh khiết mà thông thấu, chỉ một chút liền khiến người

Tâm thần yên tĩnh, cảm thấy vô tận tường hòa.

Hô ——

Ánh nến nhẹ nhàng lắc lư, biến mất không thấy gì nữa.

Sau một khắc, bị áp chế mồng một tết Tiên quân, triệt để bộc phát.

“A!”

Hắn ngửa đầu, phát ra thống khổ tru lên, “Lốp bốp” cốt nhục nổ đùng, nhưng tùy theo cùng một chỗ bành trướng, lại không phải chỉ có huyết nhục. Nó chân linh, nó hồn phách, nó pháp lực, giờ phút này đều tại lấy một loại cuồng bạo, tấn mãnh tốc độ điên cuồng tăng vọt.

Cực hạn thống khổ, đồng dạng cũng là cực hạn vui thích.

Mồng một tết Tiên quân bên tai, vang lên “Ầm ầm” vỡ nát thanh âm, kia là đại đạo hàng rào sụp đổ —— phía trước, đã lại không trở ngại.

Tiếp theo một cái chớp mắt, hắn liền cảm nhận được, hoàn toàn khác biệt quá khứ cường đại, đó là một loại áp đảo thiên địa… Không, có lẽ loại này thuyết minh có chút khoa trương, nhưng ít ra là đạt tới, cùng thiên địa cùng một cấp bậc cảnh giới.

Này nói ngay vậy!

Chính là 1 người tu sĩ, cả đời khổ tu theo đuổi cực hạn, ngưng tụ đại đạo vượt bể khổ, tìm kiếm mênh mông không biết bỉ ngạn chỗ.

Ta bây giờ, cũng có thể xưng tổ vậy!

“Ha ha ha ha!”

Tiếng cuồng tiếu, nương theo lấy thống khổ kêu rên, ở trong thiên địa vang lên, loại kia đau nhức cùng vui dung hợp, lộ ra điên cuồng cùng hỗn loạn.

Nhưng hôm nay trạng thái dưới mồng một tết Tiên quân, cũng đã không ý thức được, hắn đã bị tăng vọt lực lượng chưởng khống, trở thành nô lệ của lực lượng.

“Cổ chi Huyết Ma lại như thế nào? ! Bổn quân hôm nay phá vỡ lồng chim, thành tựu tự thân đại đạo, cùng thiên địa cũng tôn uy thế vô song.”

“Trấn sát ngươi cùng tà ma, bất quá lấy đồ trong túi!”

Đang khi nói chuyện, hắn 1 quyền đánh ra.

Nhìn như bình thường, lại bèn nói tổ một kích, lấy tự thân đại đạo vì điểm tựa, nháy mắt khiêu động giữa thiên địa quy tắc diễn biến.

Ầm ầm ——

Trong chốc lát, vô tận thiên địa linh khí sôi trào, thụ quy tắc lôi cuốn phía dưới, hóa thành hủy thiên diệt địa thủy triều.

Một kích này, như coi là thật rơi xuống, chớ nói nho nhỏ Huyết Ma quan, sợ là cả tòa Đông Thắng châu, đều muốn bị chìm trong gần nửa.

Trên thực tế, đây mới là Đại Đạo cảnh chân chính khủng bố!

Mấy năm trước, phong sơn đụng vào hiện thế, dẫn dắt khủng bố một trận chiến, sở dĩ chưa đánh thiên băng địa liệt, đầu tiên là Huyền Thánh cùng sớm có phòng bị, lấy bỉ ngạn cảnh chi uy gia trì thiên địa quy tắc, có thể tự đem tác động đến phạm vi, khống chế tại nhất định khu vực bên trong.

Thứ 2, chính là lúc trước chém giết một đám Đại Đạo cảnh, cũng không phải là không hề cố kỵ —— nói không lâm thế, đại đạo không hiện.

Ngay cả tùy ý giáng lâm, cũng có thể dẫn phát ngũ suy 3 kiệt, trừ tên điên bên ngoài, ai sẽ cầm tự thân khổ tu đoạt được đại đạo, ở trong thiên địa này tùy ý làm bậy?

Mà mồng một tết Tiên quân, chính là hôm nay tên điên

kia!

Huyết Ma lão tổ sắc mặt đại biến, hắn không quan tâm Đông Thắng châu chìm trong hay không, cũng không quan tâm mồng một tết Tiên quân, sẽ tiếp nhận kinh khủng bực nào phản phệ.

Nhưng trận chiến ngày hôm nay là hắn chủ động bốc lên, như coi là thật để một kích này rơi xuống, dẫn đến chìm trong hạo kiếp sinh linh đồ thán… Hắn tất nhiên sẽ thụ liên luỵ.

Đến lúc đó đừng nói mượn “Tiên thiên thần chỉ” thân thể sống lại, sợ là trực tiếp liền muốn rơi xuống thiên kiếp, đem hắn đánh hôi phi yên diệt.

Đến lúc đó, hắn nhưng không có lần nữa cơ hội sống lại.

“Đáng chết!”

Huyết Ma lão tổ gầm nhẹ, cho tới bây giờ đều chỉ có hắn không kiêng nể gì cả, chưa từng làm qua như vậy, bị ép cho người ta thu thập tàn cuộc sự tình.

Oanh ——

Trên người hắn, trường bào màu đỏ ngòm bỗng nhiên bành trướng, mặt ngoài lại có từng đầu đen nhánh đường vân xuất hiện, lẫn nhau giao hội đến cùng một chỗ, tại Huyết Ma lão tổ ngực hình thành 1 con màu đen dựng thẳng đồng.

Nó đóng chặt lại như e ngại quang minh, mặt ngoài run

nhè nhẹ, nhưng lại giống như là ngửi được sinh mệnh cùng hoạt bát khí tức mà kích động…

Nhưng La Quan biết, đều không phải.

Duy nhất nguyên nhân, là cái này màu đen dựng thẳng đồng, cảm nhận được mặt khác 1 viên ma chủng khí tức.

Nó, chính là Huyết Ma thể nội, viên kia ma chủng cụ hiện!

Đương nhiên, loại này gặp lại cũng không phải là kích động, vui vẻ, mà là một loại nguồn gốc từ bản năng tham lam cùng thôn phệ.

Cái này thậm chí ảnh hưởng đến Huyết Ma lão tổ ý niệm, hắn nháy mắt quay đầu, đôi mắt gắt gao tiếp cận La Quan, trong đó huyết sắc mãnh liệt, nóng bỏng cùng điên cuồng như đang thiêu đốt hừng hực!

Ăn hết hắn!

Ăn hết hắn!

Loại này ý niệm mãnh liệt, cơ hồ phá hủy Huyết Ma lão tổ lý trí, muốn để hắn liều lĩnh, trực tiếp thôn phệ hết La Quan.

“Hắn tại khinh thị ngươi!”

“Đạo tổ lại như thế nào? Tại cổ chi Huyết Ma trong mắt, ngươi thùng rỗng kêu to.”

“Không sai, chính là như vậy.”

“Ngươi mồng một tết Đạo tổ, bị hoàn toàn xem nhẹ!”

Hô ——

Mồng một tết Tiên quân hô hấp trở nên thô trọng, đôi mắt mặt ngoài mảnh tiểu Huyết quản sung huyết, hừng hực lửa giận tại giữa bộ ngực điên cuồng thiêu đốt.

Hắn không biết, mình tại sao lại sinh ra ý nghĩ như vậy.

Nhưng bây giờ hắn rất phẫn nộ, hắn nhất định phải để Huyết Ma biết, khinh thị hắn muốn trả giá gì cùng đại giới!

“Rống —— “

Rít lên một tiếng, mồng một tết Tiên quân thả người mà tới.

Hắn giữa lông mày hiển hiện 1 cái ấn ký, bị đạo uẩn hào quang che lấp, mơ hồ không rõ.

Chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy, kia tựa hồ là một đoàn ánh nến, ngay tại yên tĩnh thiêu đốt.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1111 : Buồn cười đáng buồn

Huyết Ma lão tổ phất tay áo vung lên, đem kia phô thiên cái địa thủy triều đánh nát, nhưng chưa chờ hắn có chỗ cử động, mồng một tết Tiên quân đã đến.

Ầm ầm ——

2 tôn khủng bố thân ảnh, trực tiếp chém giết cùng một chỗ, đại đạo cấp khủng bố va chạm ba động, ở trong thiên địa điên cuồng khuấy động.

Huyết Ma lão tổ giận dữ, thuần túy lấy thực lực mà nói, hắn vẫn muốn càng mạnh mấy điểm. Nhưng mấu chốt ở chỗ, mồng một tết Tiên quân là “Điên”, căn bản không để ý 2 người kịch chiến hậu quả.

Bó tay bó chân, lại muốn khống chế 2 người tác động đến phạm vi, cứ kéo dài tình huống như thế, trong lúc nhất thời lại đánh cái lực lượng ngang nhau.

La Quan buông lỏng một hơi, nếu không phải mồng một tết Tiên quân đầu sắt, ngạnh sinh sinh ngăn chặn Huyết Ma lão tổ, cái này lão ma tất đã ra tay với hắn.

Giờ phút này, hắn mặt lộ vẻ ngưng trọng, nhìn về phía trên đỉnh đầu.

Huyết Ma lão tổ tức giận không thôi, xuất thủ lúc thiên khung huyết hải cuồn cuộn, lực lượng kinh khủng như

muốn nghiền nát thiên địa. Nhưng khi La Quan ánh mắt, rơi vào nó trường bào màu đỏ ngòm trước ngực, viên kia đóng chặt ma nhãn lúc, liền biết lúc này vẫn không phải cái này lão ma cực hạn.

Hắn lại còn có ẩn tàng!

Lão âm bức thuộc tính, có thể nói điểm bạo rạp.

Đối diện, mồng một tết Tiên quân trạng thái thì càng thêm quỷ dị, giờ phút này đột nhiên xuất hiện bạo loại, tựa hồ cũng không phải là hắn lực lượng.

Mà càng giống là, mượn tới một loại nào đó ngoại lực.

“Ừm?” La Quan đôi mắt chỗ sâu, ngân bạch cùng huyết sắc lưu chuyển, lại thấm nhuần hào quang che lấp, thấy rõ mồng một tết Tiên quân giữa lông mày.

Một điểm ánh nến!

Lại nhìn đi, kia nơi nào là cái gì ánh nến, rõ ràng chính là 2 cái toàn thân trần trụi, ôm nhau ôm ở cùng nhau nữ tử.

Huỳnh Thủy.

Một cái khác, đúng là chịu hắn 1 kiếm Hi Nguyệt!

“2 cô gái này là cùng nhau…” La Quan nhíu mày, giữa bộ ngực trái tim gia tốc nhảy lên, sinh ra cực lớn bất an. Lúc trước kia phần, bị không biết kinh khủng tồn tại nhìn chăm chú cảm giác, giờ phút này lại lần nữa xuất hiện, so trước đó trở nên càng thêm mãnh liệt.

Một cái ý niệm trong đầu, đột nhiên xông ra —— 2 cô gái này, không phải chính chủ!

Tê ——

Như coi là thật như thế, là ai vải ván này, có thể thúc đẩy các nàng, lại là gì cùng tồn tại? !

Huỳnh Thủy, Hi Nguyệt liên thủ, trợ giúp mồng một tết Tiên quân đối kháng Huyết Ma lão tổ, mà trước đó lại vừa đúng, giúp La Quan ổn định cục diện… Đây có phải hay không có thể lý giải thành, là 2 cô gái này sau lưng tồn tại, đối với hắn ôm lấy một loại nào đó mắt thấy?

Ngẫm lại trước đây không lâu, Hi Nguyệt ném đến cành ô liu, cùng lúc trước Huỳnh Thủy năm lần bảy lượt thông đồng, La Quan trong lòng càng chìm.

Cục diện càng thêm quỷ dị, trừ Huyết Ma lão tổ bên ngoài, lại còn có người đang có ý đồ xấu với hắn!

Đúng lúc này, 1 đạo như có như không tru lên, truyền vào La Quan trong tai, “Không… Đây không có khả năng… Ngươi là bản tổ nói tham gia… Có thể nào trái lại nắm giữ ta chi đạo cơ…”

Là mặt trời mới mọc Đạo tổ.

La Quan giương mắt nhìn lên, lại óng ánh khắp nơi hào quang đập vào con mắt, chính là mặt trời mới mọc Đạo tổ vừa rồi thi triển, muốn nuốt Lữ Tông Nguyên bổ

Toàn tự thân đạo cơ.

Bởi vì thể nội máu ngân sa chi lực, La Quan bốc lên tiên thiên thần chỉ “Quá sơ” chi danh, vốn là chỉ là ngẫu nhiên, lại giống như một loại nào đó tán thành.

Là lấy, rất nhiều thần dị tự nhiên ngưng tụ, lúc trước thấy được “Mồng một tết Tiên quân” bản chất là nó 1, dưới mắt cũng là nó 1.

Kia hào quang chính là đại đạo đạo uẩn, có thể che lấp âm dương ngũ hành, ngăn cách trong ngoài thăm dò, nhưng bây giờ La Quan lại nhìn thấy nội bộ tình hình.

Dù không rõ ràng lắm, nhưng đầy đủ phân biệt thế cục, mặt trời mới mọc Đạo tổ đích xác ngay tại, thôn phệ Lữ Tông Nguyên lực lượng, lấy Đại Đạo cảnh trấn áp đối phương, cho dù đương thời tiên nhân, cũng vô pháp làm ra nửa điểm phản kháng.

Nhưng lúc này, mặt trời mới mọc Đạo tổ lại một mặt kinh sợ, tựa hồ muốn cưỡng ép bỏ dở việc này, cũng đã mất đi đối tự thân chưởng khống.

Trái lại đối diện, đã bị hút da bọc xương, mặt không có chút máu Lữ Tông Nguyên, lại là 1 bộ trấn định tự nhiên bộ dáng.

Nó đôi mắt một mảnh hờ hững, lãnh tịch, thậm chí chưa từng đem chú ý rơi vào mặt trời mới mọc Đạo tổ trên thân, mà là từ đầu đến cuối chú ý Huyết Ma lão tổ cùng mồng một tết Tiên quân chém giết.

La Quan trong lòng thở dài, quả nhiên, hôm nay liền không có một cái bình thường mặt hàng.

Lữ Tông Nguyên giờ phút này, lại phản chế 1 vị Đạo tổ, thủ đoạn này nếu không phải tận mắt nhìn thấy, ai dám tin tưởng?

“Không! Dừng lại! Mau dừng lại!” Mặt trời mới mọc Đạo tổ kinh sợ gào thét.

Lại không đạt được nửa điểm đáp lại.

Dần dần, hồn phách càng phát ra cứng đờ, ý thức cũng một chút xíu trở nên mơ hồ, như liền muốn bị lực lượng nào đó triệt để lau đi.

Mặt trời mới mọc Đạo tổ ánh mắt tuyệt vọng, “Vì cái gì? Đây là vì cái gì? Cho bản tổ một đáp án, nếu không ta chết không nhắm mắt!”

Lữ Tông Nguyên nhìn hắn một cái, hờ hững nói “Ngươi có thể gieo xuống nói tham gia, muốn bổ đại đạo chi thiếu, liền không nghĩ tới ngươi khả năng, cũng là bị gieo xuống một gốc nói tham gia sao?”

Mặt trời mới mọc Đạo tổ đôi mắt trừng lớn, “Không có khả năng! Bản tổ đại đạo đã ngưng, chiếu chiếu tự thân không thiếu sót, sao có thể là…” Thanh âm hắn im bặt mà dừng.

Lữ Tông Nguyên cười lạnh, “Đạo cơ có tàn, cũng dám tự xưng không thiếu sót? Ngươi bất quá là năm đó, Lữ mỗ dứt bỏ tự thân đại đạo, gửi nuôi một quân cờ.”

“Đợi đạo cơ hoàn chỉnh, chính là ta chân linh quy vị, trọng chưởng đại đạo thời điểm… Ngươi cái này, cũng coi là nói tham gia một loại đi.”

“Không!” Mặt trời mới mọc Đạo tổ mặt mũi tràn đầy sợ hãi, đây là so giết hắn, càng khó có thể hơn tiếp nhận sự thật.

Nhưng lúc này, đón Lữ Tông Nguyên hờ hững đôi mắt, hắn đột nhiên nghĩ đến mồng một tết Tiên quân ——

A!

Trên đời này, nào có nhiều như vậy thiên kiêu nhân vật? Bất quá là bị đặt tiền cuộc trước, ghi rõ giá tiền tư lương thôi.

Lúc trước, hắn chính là giấu trong lòng cái này một lòng thái, cao cư cửu thiên chi thượng, lấy cùng loại thần minh chi nhãn mắt lãnh khốc cười nhạo.

Hoảng hốt

Ở giữa, mặt trời mới mọc Đạo tổ lại nghĩ tới, năm đó sắc phong Tiên quân ngày, hắn nhìn xem mồng một tết Tiên quân cung kính quỳ sát, một mặt kích động lúc… Là như thế nào tâm tình đâu?

Lạnh lùng chế giễu, ngấp nghé, tham lam… Còn có vẻ đắc ý…

Ha ha ha ha!

Ai có thể ngờ tới, chuẩn bị cả đời lấy mưu vạn thế, cuối cùng mà ngay cả mình, cũng chỉ là bị người mưu hại đến chết một quân cờ.

Sao mà buồn cười, sao mà đáng buồn.

Mặt trời mới mọc Đạo tổ sau cùng suy nghĩ biến mất, hắn triệt để "Thôn phệ" Lữ Tông Nguyên, đối diện chỉ còn một đoạn khô mục thi thể.

Răng rắc ——

Một tiếng vang nhỏ, vỡ thành vô số bột mịn.

Bá ——

"Mặt trời mới mọc Đạo tổ" mở mắt ra, nó đôi mắt chỗ sâu hiện lên một tia cảm khái, có mừng rỡ, có kích động… Cũng có thật nhiều tiếc nuối.

Năm đó Huyết Ma hạo kiếp, hắn dưới sự khinh thường ngã xuống Đông Thắng châu… Không, lúc ấy nơi đây còn gọi đông thắng thần châu, chỉ vì kiếp nạn này về sau lại vô thần chỉ đóng giữ, mới mất mấu chốt nhất 1 chữ.

Nhưng cái này không trọng yếu, trọng yếu chính là khổ tâm nhiều năm, cuối cùng cũng chưa có thể cạnh phải toàn công… Như Lữ Khiển Tề bất tử, nuôi toàn Đăng Tiên đài, hắn có lẽ còn có thể tiến thêm một bước…

"Ai! Thiên đạo vô thường, khó mà tính hết."

“Có thể có như vậy kết quả, cũng tính là mời thiên chi hạnh.”

“Mặt trời mới mọc Đạo tổ” nhìn về phía cổ chi Huyết Ma cùng mồng một tết Tiên quân chém giết chi địa, đôi mắt dần dần sáng lên.

“Huống chi, thất chi những năm cuối đời, thu chi đông ngung, nếu có thể làm hôm nay ngư ông, chưa chắc không thể đền bù thiếu thốn chỗ.”

Đúng lúc này, “Mặt trời mới mọc Đạo tổ” nhíu mày, nhìn về phía Huyết Ma quan chỗ.

Hắn mơ hồ trong đó, phát giác được có người ngay tại thăm dò… Nhưng đạo uẩn hào quang bên trong, tức là tự thân con đường vòng cấm, ai có thể phá vỡ phong cấm?

La Quan thu hồi nhãn thần, ám đạo cái này Lữ Tông Nguyên, cũng không phải người tốt a.

Ngư ông đắc lợi?

Hừ!

Ngươi sợ là tại nghĩ cái rắm ăn.

Hắn thở sâu, lớn tiếng nói “Sư huynh, ngươi ta ước định là xử lý các vị khách tới, chúng ta sư huynh đệ lại nhất quyết cao thấp.”

“Cũng đừng chỉ lo cùng mồng một tết Tiên quân chiến

thống khoái, liền quên hôm nay còn có 1 vị quý khách, bây giờ ngay tại quan chiến đâu.”

“Đồ hỗn trướng!”

“Mặt trời mới mọc Đạo tổ” đáy mắt, hiện lên một tia tức giận, không nghĩ tới mới kia thăm dò, lại thật đến từ La Quan.

1 tôn “Phát dục không hoàn toàn” tiên thiên thần chỉ, có thể phá ta đạo uẩn hào quang che lấp?

Không chờ hắn nghĩ càng nhiều, một tiếng vang thật lớn truyền đến, lại là kia chống trời đạp đất Huyết Ma, 1 quyền đập ầm ầm rơi.

“Mặt trời mới mọc Đạo tổ” biết, hôm nay “Không đếm xỉa đến” đã không khả năng, dưới một kích này, liền có thể thăm dò sâu cạn.

“Đợi ta thành công, tất tế giết này thần chỉ!”

Oanh ——

Nổ vang rung trời, hào quang mảng lớn bắn ra, đem Huyết Ma 1 quyền ngăn lại.

“Mặt trời mới mọc Đạo tổ” hiện thân ra, lạnh lùng quát khẽ, “Cổ chi Huyết Ma, chẳng lẽ hôm nay ngươi còn muốn, cùng 2 tôn Đại Đạo cảnh là địch sao?”

Huyết Ma lão tổ thanh âm lạnh như băng, từ chống trời Huyết Ma trong miệng truyền ra, “Lữ Tông Nguyên… Tốt

một cái Lữ Tông Nguyên… Bản tọa thật sự là xem nhẹ ngươi… Biết ngươi sớm có ẩn nấp, không nghĩ tới mặt trời mới mọc Đạo tổ lại chỉ là, ngươi một bộ khôi lỗi thân thể…”

Hơi dừng một chút, thanh âm hắn kế tiếp theo vang lên, “Cho nên, bản tọa nên xưng ngươi là Lữ tổ, thật sao?”

“Mặt trời mới mọc Đạo tổ” trầm mặc một chút, thản nhiên nói “Lữ tổ đã chết, ta chỉ là Lữ Tông Nguyên.”

“Hừ!” Huyết Ma lão tổ cười lạnh, “Chẳng cần biết ngươi là ai, năm đó bản tọa có thể giết ngươi, hôm nay liền vẫn như cũ có thể.”

“Nghĩ sống chết mặc bây, chậm đợi thời cơ… Bản tọa sẽ không cho ngươi cơ hội.”

Oanh ——

Huyết hải cuồn cuộn, như 1 trương miệng lớn, bỗng nhiên cắn xé mà tới.

Lữ Tông Nguyên mặt không biểu tình, đưa tay một nắm.

Oanh ——

Huyết hải vỡ nát, một kích này uy lực, còn lâu mới có được khí thế của nó biểu hiện ra khủng bố, cũng là giả thoáng một kích hổ giấy.

“Cố nhân gặp nhau”, liền thái độ này, khó tránh khỏi có chút quá xem thường người a?

Nhưng rất nhanh, Lữ Tông Nguyên sắc mặt biến hóa, đã biết Huyết Ma lão tổ dụng tâm hiểm ác. Một kích này, cũng không phải là muốn tạo thành sát thương, mà chỉ là đơn thuần, đem hắn kéo vào chiến trường bên trong.

“Ha ha ha ha! Lữ Tông Nguyên, ngươi không nghĩ tiếp nhận thiên phạt, liền giúp vốn ma áp chế chiến trường tác động đến, nếu không tất cả mọi người trốn không thoát.”

Huyết Ma lão tổ cười to, lại không để lối thoát, toàn lực xuất thủ công sát mồng một tết Tiên quân.

Lữ Tông Nguyên sắc mặt, lập tức âm trầm xuống.

Nhưng biết rõ đây là tính toán, hắn cũng chỉ có thể xuất thủ, hào quang sát na bộc phát, càn quét bát phương lục hợp.

“Cổ chi Huyết Ma! Bản tổ đã thành đại đạo, ngươi toàn lực xuất thủ lại như thế nào? Ta không sợ ngươi!” Mồng một tết Tiên quân rống to.

Hắn biểu lộ thậm chí bởi vì phấn khởi, mà trở nên bắt đầu vặn vẹo.

Xuất thủ càng ngày càng cuồng bạo, thậm chí tự thân khí cơ, dần dần bắt đầu mất khống chế.

Lữ Tông Nguyên mi tâm nhảy một cái, nhìn về phía Huyết Ma lão tổ, cái này lão ma đại khai đại hợp, uy thế càng khủng bố hơn, như căn bản không có ý thức được

cái gì.

Nhưng hắn biết rõ, đây chỉ là giả bộ, thậm chí còn muốn nhân cơ hội này, cố ý hao tổn hắn lực lượng.

Dù sao, áp chế 2 tôn Đại Đạo cảnh không chút kiêng kỵ chém giết, cũng không phải là 1 kiện đơn giản sự tình.

“Không thể lại tiếp tục!”

Oanh ——

Lữ Tông Nguyên xuất thủ, đánh về phía mồng một tết Tiên quân, trước hợp lực xử lý tôn này điên dại, tránh thế cục triệt để mất khống chế.

“Ha ha ha!”

Huyết Ma lão tổ cười to, trào phúng đến cực điểm.

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1112 : Phật Đà hóa thân

Trên bờ ngư ông cuối cùng vào nước.

Lữ Tông Nguyên sắc mặt lại rất bình tĩnh, đã làm ra quyết định, liền không còn lo trước lo sau.

Huống chi, mồng một tết Tiên quân là mặt trời mới mọc Đạo tổ vì hắn, nuôi ra một chi trân quý nói tham gia.

Muốn ăn, cũng nên là hắn đến thôn phệ, há có thể tiện nghi Huyết Ma lão tổ?

Thế cục nháy mắt nghịch chuyển. ? ?

Mồng một tết Tiên quân vốn là, cưỡng ép mượn ngoại lực, mới có thể cùng Huyết Ma lão tổ miễn cưỡng đánh ngang, giờ phút này bị trực tiếp trấn áp.

“Hèn hạ!”

“2 người các ngươi lại liên thủ, muốn mưu hại bản tổ? ! Nhưng bản tổ không sợ, ta đã thành đại đạo, thấy được thiên địa chi bí.”

“Đến! Hôm nay liền để bản tổ, đưa ngươi cùng cùng nhau trấn sát!”

Mồng một tết Tiên quân rống to, biểu lộ gần như điên, lực lượng phản phệ cực kỳ khủng bố, đã hoàn toàn

chưởng khống hắn tâm thần.

Đây cũng là, theo một ý nghĩa nào đó đức không xứng vị.

Chân linh không đủ, làm sao ngự nói? !

Nó giữa lông mày, kia hào quang nhanh chóng ảm đạm, nó biên giới chỗ, thậm chí bắt đầu hướng đen nhánh chi sắc chuyển biến.

Này vì cái gì tính, tà tính bắt đầu vậy!

Thậm chí, hợp hai là ngưng lại tụ bấc đèn Huỳnh Thủy, Hi Nguyệt 2 người, cũng bởi vậy lọt vào liên luỵ.

2 người toàn thân trần trụi, cánh tay cỗ quấn giao, lúc này nhắm chặt hai mắt, lông mày bởi vì thống khổ mà nhăn lại. Các nàng kiệt lực muốn, duy trì mồng một tết Tiên quân thần trí, lại phát hiện hắn lại triệt để mất khống chế… Mà hết thảy này nguyên nhân, lại đến từ Lữ Tông Nguyên.

‘Huyết Ma cùng Lữ Tông Nguyên, là cố ý hành động, muốn mượn trấn sát mồng một tết Tiên quân, trọng thương chúng ta!”

Huỳnh Thủy, Hi Nguyệt, giờ phút này rốt cục kịp phản ứng, bọn hắn trước đó hoặc thật hoặc giả, thế mà tại diễn các nàng.

2 cái này đồ hỗn trướng, dám ý đồ phá hư Thượng Tôn mưu đồ!

Trên thực tế, chân tướng dù chênh lệch không xa, nhưng tuyệt không phải Huyết Ma lão tổ cùng Lữ Tông Nguyên ăn ý hợp tác.

Bất quá dẫn dắt tùy thế, theo thế cục biến hóa, mà mưu cầu đối tự thân có lợi nhất phương hướng thôi.

Cổ chi Huyết Ma cũng tốt, Lữ tổ cũng được, tóm lại xem như người quen, đối lẫn nhau đều có rất sâu hiểu rõ.

Như vậy lớn nhất không ổn định, không xác định nhân tố "Mồng một tết Tiên quân", liền nhất định sẽ bị trước hết nhất loại bỏ!

…

Mênh mông hỗn độn, một hạt cát trục sóng, phiêu đãng chập trùng không thể dò xét.

Nơi đây, tức là tu di Phật quốc.

Một hạt cát bên trong, diện tích lãnh thổ bao la, lập 10 triệu tòa phật tháp, có ngàn tỉ tăng lữ, tín đồ.

Bây giờ, tại cái này Phật quốc trung ương, cao lớn nhất 1 cái lễ Phật đại điện bên trong.

Kia kim quang lóng lánh, uy nghiêm túc mục Phật tượng mặt ngoài, hiện lên tầng 1 linh quang.

Đón lấy, một tuổi trẻ, tuấn mỹ tăng nhân thân ảnh, liền trống rỗng xuất hiện, hắn đôi mắt ôn nhuận, thương xót,

như có mang Đại Từ buồn.

“Năm đó tiện tay bố cục, bất ngờ lại có hôm nay thu hoạch.”

“Duyên, tuyệt không thể tả!”

Trẻ tuổi tăng nhân mỉm cười, chắp tay trước ngực

Bá ——

Nói xong lúc, hắn thân ảnh đã biến mất không gặp, sát na vượt qua vô tận thời không, đây là một loại đại thần thông, đại pháp lực thi triển.

Năm đó

Nhẹ tăng nhân lại lần nữa mở mắt ra lúc, đã tới một bộ mới nhục thân bên trong, trên mặt hắn dữ tợn, bạo ngược nháy mắt biến mất, có chỉ là bình tĩnh, tường hòa, mỉm cười, nói khẽ “Ma ha vô lượng.”

Một nháy mắt, giữa lông mày hào quang vỡ vụn, tất cả chói lọi sắc thái, cùng chưa chuyển hóa mà thành đen nhánh, đều bị trực tiếp lau đi. Lộ ra hắn giữa mi tâm, kia một điểm nhảy vọt ánh nến hư ảnh, lúc này giống như đến gia trì, phóng xuất ra sáng tỏ quang mang.

Tại quang mang này bên trong, 2 thân ảnh nổi lên, chính là Huỳnh Thủy, Hi Nguyệt 2 nữ, hoa lệ, uy nghiêm váy dài trống rỗng xuất hiện, che lại các nàng trần trụi thân thể, lúc này đều mặt mũi tràn đầy tôn sùng, khom mình hành lễ, “Tử nguyên, thanh nguyên, bái kiến Thượng

Tôn.”

“Thiện!” Trẻ tuổi tăng nhân mỉm cười, đưa tay phất qua đỉnh đầu, sợi tóc nháy mắt chém hết, trên thân cũng thay đổi thành 1 kiện mộc mạc tăng bào.

Ôn nhuận như ngọc, quanh thân hoàn toàn không có nửa điểm sát khí, sát cơ, trước mỉm cười đảo qua 2 nữ, lại đem ánh mắt hướng về đối diện 2 người.

“Phật Đà!”

Huyết Ma lão tổ hét lên một tiếng, lại vô trước đó nửa điểm thong dong, trấn định, có thể thấy rõ, trên mặt hắn hoảng sợ, hãi nhiên.

Sưu ——

Lại căn bản không dám cùng là địch, hắn không chút do dự xoay người bỏ chạy, sau một khắc đỉnh đầu phía trên, kia 10,000 trượng khủng bố Huyết Ma thân thể, phát ra rít lên một tiếng.

Oanh ——

Tự bạo!

Không sai, Huyết Ma lão tổ miệng lớn thổ huyết, lại liều tự thân bị phản phệ, cũng chỉ cầu có thể vì chính mình, tranh thủ nhiều một chút thời gian.

“Đáng chết! Đáng chết! Đáng chết!”

“Tặc ngốc này lại vẫn không chết… Hắn còn sống… Hắn thế mà còn sống…”

“Trốn, mau trốn!”

Giờ khắc này, lạc ấn tại cổ chi Huyết Ma ký ức, chân linh bên trong đại khủng sợ khôi phục.

Không có người so hắn rõ ràng hơn, trước mắt cái này nhìn như lương thiện, tiếu dung ôn hòa Phật Đà, ra sao cùng kinh khủng tồn tại.

Dù là hôm nay giáng lâm, chỉ là Phật Đà một bộ hóa thân, cũng không phải hắn có tư cách chống lại.

Sưu ——

Huyết Ma lão tổ thân hóa huyết cầu vồng, lấy gần như thiêu đốt tự thân phương thức, phóng tới Huyết Ma quan.

Hắn đã không thể lại cùng, Phật Đà hóa thân giáng lâm, xáo trộn hắn tất cả kế hoạch.

Thôn phệ La Quan, lập tức trốn xa!

Một bên khác, Lữ Tông Nguyên con ngươi kịch liệt co vào, hắn chưa từ Phật Đà trên thân, cảm nhận được nửa điểm uy hiếp.

Nhưng Huyết Ma lão tổ biểu hiện, đã đầy đủ nói rõ hết thảy.

Oanh ——

Hào quang bộc phát, sát na vặn vẹo không gian, Lữ Tông Nguyên nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Nhưng sau một khắc, theo một tiếng vang thật lớn, cách đó không xa thiên khung vỡ nát, Lữ Tông Nguyên miệng lớn thổ huyết, bị trực tiếp đánh bay ra.

Hắn mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, không chỉ bởi vì tự thân bỏ chạy bị trực tiếp đánh gãy, càng bởi vì hắn lúc này, lại không bị khống chế bay về phía tên kia trẻ tuổi tăng nhân.

“A! Cực hạn thái, tiên linh thể!”

“Thái núi!”

Oanh ——

Hào quang sát na chui vào thể nội, chân linh, hồn phách, nhục thân Tam Hợp về 1.

Lữ Tông Nguyên thân thể tăng vọt, nháy mắt đạt 1,000 trượng cấp độ, lại còn tại lấy tốc độ kinh người tăng vọt.

Cùng lúc đó, 1 đạo khủng bố ý cảnh giáng lâm, hình như có thiên sơn chỗ trấn, vạn nhạc gia trì.

Lù lù bất động, hoành lập thiên địa.

Mặc cho thời gian trường hà cọ rửa, vạn thế không đổi!

Bằng này tiên linh thể, cực hạn thái, Lữ Tông Nguyên ngạnh sinh sinh ổn định thân thể, cũng không có chờ hắn buông lỏng một hơi, vang lên bên tai trẻ tuổi tăng nhân cười khẽ, “Thái núi vạn cổ trước đó, liền đã sụp ở hỗn chiến, núi đã không còn, ngươi lại như thế nào mượn nó chân ý, làm tiên linh cụ hiện?”

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Lữ Tông Nguyên hoảng sợ trừng lớn 2 mắt, hắn bành trướng tiên linh thể, nháy mắt đình chỉ tăng trưởng.

Đón lấy, nó mặt ngoài thân thể, lại xuất hiện từng đạo vết nứt.

Ngôn xuất pháp tùy cũng không tính, quá mức cao minh thần thông, là cảnh giới cao, cấp độ cao, cao vị cách chi tồn tại, đối hạ vị giả can thiệp.

Nhưng kinh khủng là, hắn bây giờ là hàng thật giá thật Đại Đạo cảnh, lại cũng bị một lời, liền phá tiên linh thể.

Phật Đà…

Tê ——

Cái này trẻ tuổi tăng nhân, đến cùng thần thánh phương nào!

“Oa!”

Lữ Tông Nguyên miệng lớn thổ huyết, tiên linh thể hoàn toàn tan vỡ, phản phệ dưới sắc mặt hắn trắng bệch, vội vàng kêu to, “Phật Đà từ bi!”

“Đệ tử Lữ Tông Nguyên, nguyện ý quỳ sát Phật Đà, cung cấp ngã phật thúc đẩy.”

Trẻ tuổi tăng nhân cười một tiếng, lắc đầu nói “Ngươi cùng ta phật duyên điểm đã hết, khi tuân thủ nghiêm ngặt mệnh số, hoặc còn có đời sau luân hồi.”

Nói đơn giản —— nghĩ cạo trọc, kiếp sau đi.

“A!”

Lữ Tông Nguyên ra sức giằng co.

Đời sau luân hồi? !

Thân là Đại Đạo cảnh, hắn sớm đã thấy được thiên địa bí ẩn, thế gian này thật tồn tại, cái gọi là luân hồi sống lại sao? A! Cho dù có, sống lại một đời là ai?

Hắn bây giờ, liền gọi mình Lữ Tông Nguyên, mà không muốn đỉnh cái kia Lữ tổ xưng hào, chớ nói chi đến đi chờ mong đời sau.

Chết rồi, chính là thật chết!

Ngã xuống Huyết Ma hạo kiếp một trận chiến, Lữ Tông Nguyên có thể bảo đảm thật linh chuyển sinh, càng đem đại đạo ký sinh, thậm chí chắp vá ra tự thân, đã hoàn toàn vỡ nát Đăng Tiên đài, đi mưu cầu hai thế phục sinh,

tu vi tiến thêm một bước… Hắn có thể làm đến điểm này, tự nhiên là có cơ duyên, át chủ bài.

Cho nên, tiếng rống to này lúc, nó mi tâm ở giữa, đột nhiên sáng lên 1 viên điểm sáng.

Màu xanh vằng sáng, sáng rực nhưng lại yên tĩnh, như chân trời 1 ngôi sao, rơi vào linh đài ở giữa.

Phật Đà thì sao? Muốn giết hắn, không có đơn giản như vậy!

Nhưng đối diện, trẻ tuổi tăng nhân trên mặt, ngược lại tiếu dung càng đậm, 2 tay hắn chắp tay trước ngực, “Ma ha vô lượng!”

Đối diện, đang muốn liều mạng một lần Lữ Tông Nguyên, đột nhiên thê lương rú thảm.

Nó giữa lông mày huyết nhục, “Ba” một tiếng vỡ nát, kia điểm sáng màu xanh, như nhận mãnh liệt triệu hoán, lại ngạnh sinh sinh

Chui ra.

Lúc này mới mơ hồ thấy rõ, kia điểm sáng màu xanh bản thể, đúng là 1 viên tỏa ra ánh sáng lung linh hạt sen.

Từng đầu màu xanh sợi tơ, từ hạt sen bên trong mọc ra, chui vào vỡ ra huyết nhục chỗ sâu, như cùng Lữ Tông Nguyên sinh trưởng một thể, nhưng hôm nay những sợi tơ này, cũng đang không ngừng đứt đoạn, thu hồi.

Mỗi đoạn đi 1 đầu, Lữ Tông Nguyên liền kêu thảm một tiếng, thân thể xuất hiện một chỗ vỡ nát —— tựa như là toà kia, đã bị La Quan chém tới Đăng Tiên đài. Trên thực tế, hắn cũng sớm đã chết rồi, chỉ là bởi vì viên này hạt sen, mới sống tạm đến hôm nay.

Mà bây giờ, hạt sen chủ nhân trở về… Không, có lẽ Phật Đà cũng không tính được, là viên này hạt sen chủ nhân, chỉ là nó lâm thời chấp chưởng giả.

“Không! Trở về, mau trở lại!”

“Như thế nào dạng này? Ta hạt sen, nó là cơ duyên của ta!”

Lữ Tông Nguyên thê lương rống to.

Lại chỉ có thể trơ mắt, nhìn xem nó lãnh khốc bóc ra, tự thân thì tại từng khối, triệt để biến thành vỡ nát.

Một màn này, thấy Huyết Ma lão tổ vong hồn đại mạo, đối Phật Đà sợ hãi, tăng lên tới cực hạn.

Là hắn biết! Là hắn biết!

Cái này con lừa trọc không ra tay thì thôi, một khi xuất thủ, tất đã làm tốt vạn toàn chuẩn bị.

Tựa như cái này Lữ Tông Nguyên… Làm kia hạt sen đất màu mỡ, bị ký sinh, tĩnh dưỡng, bây giờ hạt sen khôi phục như lúc ban đầu, liền bị trực tiếp bóc ra lấy đi.

Hắc!

Ngẫm lại mặt trời mới mọc Đạo tổ, mồng một tết Tiên quân, quả nhiên là một mạch tương thừa a, thủ đoạn đều không kém bao nhiêu.

Đương nhiên, ý niệm này chỉ chợt lóe tức thì, Huyết Ma lão tổ nào dám đi chế nhạo, đùa cợt, bây giờ chỉ là một cái suy nghĩ ——

Vốn ma, phải chăng cũng gặp con lừa trọc tính toán? ! Vừa nghĩ đến đây, chỉ cảm thấy toàn thân băng hàn, kia cuồn cuộn huyết hải đều muốn đông kết.

Giờ khắc này, hắn thậm chí nghĩ từ bỏ La Quan, trực tiếp trốn. Nếu không phải Huyết Ma bản năng cùng ma chủng thúc giục, hắn thật muốn không quan tâm, trực tiếp chạy trốn đến tận đẩu tận đâu.

Nhìn thấy La Quan!

Huyết Ma lão tổ mở cái miệng rộng hung hăng 1 nuốt, có lẽ vị sư đệ này trong tay, thật có bài tẩy gì, mới có thể một mực bình tĩnh, trấn định.

Nhưng Huyết Ma ký sinh đã hoàn thành, La Quan đã không có phản kháng chỗ trống, chỉ đợi ăn hắn, liền lập tức rời đi nơi đây.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, bỗng dưng truyền vào trong tai.

Huyết Ma lão tổ nhìn thấy, trước mắt 1 đạo óng ánh

kiếm quang, ngân bạch cùng huyết sắc xen lẫn, ngân bạch vẫn còn coi là khá tốt, kia huyết sắc mang đến cho hắn một cảm giác không gây so hung ác, tựa như là muốn đem hắn, cho ăn sống nuốt tươi đồng dạng.

Huyết Ma lão tổ giật mình.

Một là, hắn đã thôi động ký sinh chi pháp, La Quan vì sao còn có thể phản kháng?

2… Ngươi thế mà có thể chém ra, như thế hung ác, bạo ngược 1 kiếm, 2 ta đến cùng ai là ma đầu? !

Sau đó, kiếm quang ầm vang mà tới.

Huyết Ma lão tổ thế đi không giảm, phất tay áo vung lên.

Lấy Ma tổ chi cảnh, cho dù La Quan phản kháng lại như thế nào? Hắn một kiếm này mạnh hơn, hẳn là còn có thể trảm đạo sao?

“A!”

Sau một khắc, kêu thảm trùng thiên!

—

—

—

—

Chương 1113 : Kiếm Đế chi thế

Bạt Kiếm Trảm Thiên thuật.

Đây là La Quan kiếm đạo bước đầu tiên.

Là hắn tu hành đến nay, dung hợp tự thân sở học, vung ra chí cường 1 kiếm.

Nói thật, một kiếm này rất thô ráp, mang theo “Trảm thiên” chi danh, càng là có chút không biết trời cao đất rộng.

Nhưng “Đã phải kỳ danh, liền cỗ nó thần” .

Chỉ bất quá, này thần cần lấy vĩ lực thôi động, như không có vĩ lực gia trì, cuối cùng là hư ảo. ? ?

Nhưng vừa vặn, giới ngoại ngân bạch, cùng Chân ma ma chủng, tại sống chết trước mắt tương hỗ chém giết, cuối cùng hoàn thành một loại nào đó dung hợp.

Máu ngân sa chính là như vậy vĩ lực.

Cho nên La Quan tự xưng “Quá sơ” liền thực sự thiên địa tán thành, có thần chỉ chi năng.

Cho nên cái này “Trảm thiên” 2 chữ, hôm nay lại nhưng rơi vào thực chỗ.

Thiên đạo có thường, “Trời” tại “Đạo” trước.

Thiên đô có thể trảm, huống hồ nói ư?

“A!”

Huyết Ma lão tổ thê lương tru lên, mặt mũi tràn đầy thống khổ, sợ hãi, hắn ngờ tới La Quan tất có át chủ bài, nếu không sao dám như thế khinh thường?

Nhưng hắn vẫn như cũ cho rằng, mình mới là giấu sâu nhất, thủ đoạn nhiều nhất người, là lấy cũng không thèm để ý, hết thảy đều tại nắm giữ.

Phật Đà hóa thân giáng lâm, bị hù hắn vong hồn đại mạo, mà La Quan một kiếm này, lại kém chút trảm hắn hồn phi phách tán… Là thật, kém một chút liền chết rồi, chân linh đều đang kêu rên, run rẩy, đại đạo của hắn bị một kiếm này từ đó chặt đứt.

Bởi vì Huyết Ma tự thân đặc thù, đại đạo bị trảm vẫn còn coi là khá tốt, năm đó hạo kiếp cũng là nói băng kết cục, hắn vẫn như cũ có thể phục sinh.

Chân chính kinh khủng, là đối chân linh sát thương, ma diệt!

Trảm đạo chi kiếm, đây mới thực là trảm đạo chi kiếm, bình thường Đại Đạo cảnh đỉnh phong cảnh giới, đều chưa hẳn có thể thuận lợi thi triển.

Cái gì phát dục không hoàn toàn tiên thiên thần chỉ… Giả, hết thảy là giả!

Trốn!

Có bao xa, trốn bao xa.

Đúng lúc này, Huyết Ma lão tổ đột nhiên cứng đờ, hắn phát hiện chém ra 1 kiếm La Quan, hạ tràng lại so hắn còn bết bát hơn.

Hắn tại thổ huyết.

Một miệng lớn, lại một miệng lớn.

Thậm chí, La Quan nhục thân đều đang sụp đổ, kia “Lốp bốp” cốt nhục vỡ vụn âm thanh, từ trong cơ thể hắn không ngừng truyền ra.

Lăng liệt ngút trời khí cơ, thoáng qua ở giữa đều biến mất không thấy gì nữa, còn thừa hơn chỉ có suy yếu.

Huyết Ma lão tổ ý niệm đầu tiên là La Quan giở trò lừa bịp, tên vương bát đản này khẳng định lại thiết cái gì cạm bẫy, chờ lấy hắn ngã quỵ trong đó.

Nhưng suy yếu của hắn, không giống như là giả a… Huyết Ma đối khí huyết, sinh cơ cảm giác cực kỳ nhạy cảm, thật chẳng lẽ là chính ta dọa mình, La Quan tuy mạnh cũng chỉ có một kích chi lực, kia bây giờ chính là siêu cường bộc phát về sau, đối tự thân phản phệ…

Theo cái này mạch suy nghĩ, hết thảy liền đối được.

Ta liền nói, ta Huyết Ma lão tổ, sao lại từ đầu tới đuôi, bị

người đùa nghịch xoay quanh? Đúng, là như thế này, nhất định là như vậy!

Đôi mắt chỗ sâu huyết quang phun trào, hung lệ tái khởi.

Cái này

1 kiếm, đã xem Huyết Ma lão tổ trọng thương, nếu không thể nuốt mất La Quan, hắn liền tổn thất lớn.

Lại La Quan giờ phút này ngay tại phụ cận, như suy đoán làm thật, hắn chỉ cần há mồm 1 nuốt, liền có thể ăn tôn này tiên thiên thần chỉ.

Làm đi!

Huyết Ma lão tổ thân thể đột nhiên nổ tung, hóa thành một cái biển máu hư ảnh. Hắn đã làm tốt quyết đoán, thôn phệ hết La Quan nháy mắt, liền trực tiếp thi triển "Huyết hải phân liệt" chi pháp, ngưng tụ 10 triệu phân thân đồng thời na di không gian.

Như Phật Đà bản thể giáng lâm, hắn tự nhiên vươn cổ liền giết, nhưng chỉ là hóa thân… Cử động lần này liền có nhất định thoát thân khả năng!

Trừ cái đó ra còn có một chút suy tính… Lỡ như, như lỡ như La Quan giở trò lừa bịp, hóa thân huyết hải có thể ẩn nấp nặc tự thân nhược điểm, cho dù lại trúng vào 1 kiếm, cũng sẽ không ăn vừa rồi như vậy thiệt thòi lớn.

Huyết Ma lão tổ rất là quả quyết, cân nhắc cũng rất đủ mặt, trên thực tế hắn cũng đoán được chân tướng, La

Quan đích xác bị phản phệ trọng thương.

Nhưng hắn vẫn như cũ muốn xuất kiếm, ra gọn gàng mà linh hoạt không giữ lại chút nào.

Bởi vì ngay tại Phật Đà hóa thân giáng lâm lúc, La Quan liền biết, lúc trước hắn phát giác được ngấp nghé, bất an từ đâu mà đến.

Tên này trẻ tuổi tăng nhân, mục đích tại hắn!

Người này rất mạnh, mạnh phi thường.

La Quan thân có thần chỉ chi dị, nhưng dò xét thiên địa vạn vật, như Huyết Ma lão tổ, Lữ Tông Nguyên các loại, tung ẩn tàng lại sâu hắn cũng mơ hồ có cảm giác.

Nhưng cái này trẻ tuổi tăng nhân, tại La Quan cảm giác bên trong, như thâm uyên khó lường, như thiên khung khôn cùng, nó ý nó niệm tràn ngập thiên địa.

Không phải hắn cố ý gây nên, mà là khi hắn giáng lâm ở đây, thì phiến thiên địa này, liền đã tự động trở thành hắn một bộ điểm.

Thậm chí, tại La Quan cảm giác lúc, trẻ tuổi tăng nhân còn mỉm cười, hướng hắn chỗ xem ra một chút, hình như có phát giác.

Nụ cười kia rất là ôn hòa, thân cận, có nhiều như mộc xuân phong cảm giác, nhưng La Quan lại chỉ cảm thấy toàn thân triệt hàn, như rơi vào hầm băng.

Đối phương mãnh liệt ác niệm, kích thích tinh thần của hắn, để La Quan chỉ có một cái ý niệm trong đầu —— vô luận như thế nào, tuyệt không thể rơi vào trong tay đối phương!

Trốn sao? Đây là một lựa chọn.

Lại tại một nháy mắt, liền bị La Quan bỏ qua, cho dù hắn có thể trốn vào phong sơn động thiên, cũng trốn không thoát cái này trẻ tuổi tăng nhân 5 ngón tay. Lấy đối phương thủ đoạn, muốn đem hắn bức đi ra, thậm chí hủy đi cả tòa phong sơn động thiên, đều tuyệt không phải một việc khó.

Cho nên, La Quan trước đó thiết tưởng bên trong, dưới 2 sách, đã không có ý nghĩa.

Duy nhất sinh cơ, chính là náo ra càng lớn động tĩnh… Thái âm chi chủ treo cao chín ngày, ta đã xuất hiện lâu như vậy, liền không có chú ý tới ta sao? Còn có Nữ đế, ta tru tiên kiếm ngươi đều cho ta lấy đi, chẳng lẽ cũng cảm giác không đến ta khí cơ?

Mau tới!

Mau tới!

La Quan vô song vội vàng, một bên miệng lớn thổ huyết, một bên nhìn về phía 4 phía.

Đáng tiếc, trừ trước mắt cuồn cuộn huyết hải, cùng phương xa tên kia một mặt hơi

Cười trẻ tuổi tăng nhân, hắn cái gì cũng không thấy.

A, còn có Huỳnh Thủy cùng Hi Nguyệt, dáng người rất không tệ, nên lớn thì lớn nên mảnh mảnh, nên đen còn rất mềm…

Cũng không phải là La Quan bị điên, giờ phút này còn có tâm tình nghĩ những thứ này có không có, thực tế là hắn rất xác định, mình chỉ có 1 kiếm chi lực.

Nếu để cho không đến người, liền chỉ có một con đường chết, nếu như thế sao không nghĩ một chút chuyện dễ dàng, đơn giản vui vẻ một chút tự thân.

Về phần Huyết Ma lão tổ…

Chớ nhìn hắn hóa thân huyết hải, nhưng hắn không có cơ hội, cho dù thật đem La Quan nuốt vào trong bụng, tại hắn thành công một khắc này, liền sẽ bị mở ngực mổ bụng.

Ngô…

Không đúng, như kết quả đã chú định, trẻ tuổi tăng nhân vì sao không trực tiếp động thủ, tại kia làm cái gì nhặt hoa cười một tiếng tư thái? Là có mở ngực mổ bụng yêu thích, hay là thích xem hắn nhiều tuyệt vọng, giãy dụa một chút?

Không đúng, không đúng.

La Quan không biết cái này trẻ tuổi tăng nhân, cũng chưa từng nghe nói qua “Phật Đà” danh hiệu, nhưng

hắn chính là biết, đối phương tuyệt không phải như thế nhàm chán người.

Vậy hắn liền tất có mục đích.

Đột nhiên, một cái ý niệm trong đầu từ đáy lòng chui ra —— cái này trẻ tuổi tăng nhân, Huyết Ma lão tổ trong miệng Phật Đà, bị hù hắn vừa đối mặt, trực tiếp bỏ mạng chạy trốn tồn tại… Hắn tại các loại, cùng La Quan giúp đỡ giáng lâm…

Vì cái gì? La Quan ngẩng đầu, gắt gao tiếp cận trẻ tuổi tăng nhân, đối phương khóe miệng ôn hòa mỉm cười, giờ phút này phá lệ chói mắt.

Một con cá, hắn cảm thấy chưa đủ… Là, hắn muốn càng nhiều thu hoạch, cũng có tuyệt đối nắm chắc, có thể đem trấn áp.

Vô luận hôm nay, giáng lâm người là ai… Thái âm chi chủ cũng tốt, Nữ đế cũng được… Đều là cái này trẻ tuổi tăng nhân đi săn mục tiêu!

Đáng chết.

La Quan đột nhiên cảm thấy rất phẫn nộ, hắn lại không chỉ có là mục tiêu của đối phương, càng là đối với phương mồi. Trước một khắc hắn vô song bức thiết hi vọng, thái âm hoặc Nữ đế có thể giáng lâm… Nhưng bây giờ, La Quan chỉ hi vọng các nàng có phát giác, không nên trúng con lừa trọc tính toán.

Đúng lúc này, La Quan bên tai đột nhiên vang lên rít lên

một tiếng, “Tặc ngốc!”

Phẫn nộ mà lãnh khốc.

Nhưng nó cũng không phải là thật xuất từ ai miệng, ngược lại càng giống là 1 đạo mãnh liệt đến cực điểm ý niệm, lạc ấn, vượt qua thời không mà tới.

Vào hôm nay Phật Đà hóa thân giáng lâm lúc, bị lại lần nữa kích hoạt.

Mà đầu nguồn, chính là La Quan thể nội đế kiếm bản nguyên, lúc này nó sôi trào như nấu.

Nhưng lớn nhất biến hóa chỗ, thì là La Quan đạt được, cuối cùng 1 khối đế kiếm mảnh vỡ —— bởi vì thụ thiêu đốt bỉ ngạn chỉ dẫn liên luỵ, nó chỉ hơn 1 đạo ấn ký, La Quan còn từng lo lắng, bởi vậy sẽ dẫn đến đế kiếm truyền thừa không trọn vẹn, từ đầu đến cuối không được trong đó chi vật.

Lúc này nó lặng yên tan rã, như một cỗ khói, một đám mây, một đoàn khí… Dung nhập sôi trào đế kiếm bản nguyên, trở thành trong đó một bộ điểm.

Sau đó, liền đem cái này đoàn đế kiếm bản nguyên triệt để kích hoạt.

Bởi vì, cuối cùng 1 khối đế kiếm bản nguyên, vẫn chưa ẩn chứa kiếm thế, thần thông truyền thừa, mà là 1 đạo cường đại vô cùng thế.

】

Đây là ——

Đế kiếm chi thế.

Kiếm Đế chi thế!

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, La Quan miệng mũi thất khiếu đồng thời chảy máu, vốn là gần như sụp đổ nhục thân, giữa ngực bụng lại trực tiếp nổ nát vụn.

Một kiếm phá thể, sát na ngút trời!

Một kiếm này, cũng không phải là La Quan chủ động vung lên, mà là tự hành chém ra, mang theo kia vượt qua vô tận tuế nguyệt phẫn nộ cùng sát ý.

‘Nguyên lai, tặc ngốc này năm đó, cũng đắc tội quá lớn hoang vị kia… Mà lại, là đắc tội hung ác cái chủng loại kia…”

La Quan vừa mới chuyển qua suy nghĩ, bên tai liền vang lên, Huyết Ma lão tổ kinh sợ vạn phần tru lên.

“Ngươi gạt ta!”

“Ngươi lại gạt ta!”

Sau một khắc, một tiếng nổ vang rung trời.

Huyết hải băng, Huyết Ma vẫn.

Vô số không cam lòng, vô số phẫn nộ, vô số năm ẩn nhẫn , chờ đợi, cuối cùng đều thành không.

1 viên quay tròn chuyển động ma chủng xuất hiện, không có nửa điểm do dự, trực tiếp chui vào La Quan thể nội, không kịp chờ đợi muốn dung hợp hắn.

“A!” La Quan trong miệng, phát ra một tiếng thống khổ gào thét.

Bá ——

Hắn một đôi tròng mắt trở nên đen nhánh, mảng lớn lân giáp từ huyết nhục bên trong sinh sôi.

Ma hóa, cơ hồ một nháy mắt liền đã hoàn thành, cuồn cuộn đen nhánh ma khí, đem hắn bao khỏa ở bên trong.

Vỡ nát huyết nhục, gân cốt, giờ phút này bắt đầu nhanh chóng khôi phục, sinh trưởng!

Cái này một lần, là cướp cũng là sinh cơ, chính là bởi vì ma chi siêu cường tự lành, sinh cơ, mới cưỡng ép bảo trụ La Quan tính mệnh.

Nhưng nếu xông không qua, cũng không có La Quan, thế gian đem nhiều 1 tôn Chân ma hóa thân!

Mà một kiếm kia, đã phá huyết hải mà ra, chém về phía trẻ tuổi tăng nhân.

Đối phương liền giật mình, như không ngờ đến điểm

này, chợt lắc đầu, nói khẽ “Kiếm Đế ngã xuống nhiều năm, lại vẫn ác niệm không tiêu tan, ngã phật chi lực, chung quy chưa thể đưa ngươi điểm hóa.”

“Đáng tiếc, đáng tiếc.”

Trẻ tuổi tăng nhân chắp tay trước ngực, “Ma ha, vô lượng!”

Oanh ——

Kia trảm đến trước người 1 kiếm, ầm vang vỡ nát.

Cuồng phong đập vào mặt, vụn vặt kiếm hơi thở gào thét tung hoành, trẻ tuổi tăng nhân nhíu nhíu mày, đưa tay sờ một chút khóe mắt.

Kia bên trong, bây giờ nhiều 1 đầu vết thương, đang có điểm điểm Kim Quang không ngừng toát ra, theo hắn vuốt ve mới chậm rãi khép lại.

“Lại có thể đả thương ta… Kiếm Đế chi kiếm, hoặc đã chạm đến không thể tưởng tượng nổi chi cảnh… Nhưng… Không rõ đại đạo, không biết tương lai, dù có man lực lại như thế nào? Cuối cùng rơi vào nói tiêu kiếm băng, thân hóa tro bụi hạ tràng.”

Trẻ tuổi tăng nhân giương mắt, ánh mắt rơi vào La Quan trên thân, lại lần nữa cười một tiếng, “Duyên một chữ này, chính là như thế kỳ diệu.”

“Kiếm Đế không muốn, nhưng lần này duyên phận, chung quy còn muốn rơi vào ngươi mạch này trên

thân… Ta Phật giáo, đại hưng sắp đến!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1114 : Không ngày nào, không trăng cũng không tinh

“Giết hắn!”

“Giết hắn!”

“Giết tặc ngốc này!”

La Quan tròng mắt đen nhánh chỗ sâu, bạo ngược như nước thủy triều mãnh liệt cổn đãng, sát cơ mãnh liệt cùng hủy diệt dục vọng, xé nát hắn lý trí.

Trong mắt chỉ có trước mặt trẻ tuổi tăng nhân, hắn anh tuấn tướng mạo cùng trên mặt ý cười, mỗi một chỗ đều đang chọn động lên thần kinh của hắn.

“Rống —— “

La Quan phát ra một tiếng gào thét, như vượt qua vô tận thời không, mang theo ma chi bạo ngược cùng giết chóc.

Ma khí sát na bắn ra, nghiền nát xung quanh thiên địa, cuốn về phía Phật Đà hóa thân.

Trẻ tuổi tăng nhân lắc đầu, “Ngã phật thần tướng, há có thể vào ma? Lại để ta đưa ngươi tịnh hóa.”

Hắn đưa tay một chỉ, ma khí sát na vỡ nát, lại ngăn cản không được nửa điểm.

Qua trong giây lát, một chỉ này cũng đã, rơi vào La Quan trên thân.

Hắn biểu lộ nháy mắt vặn vẹo, lộ ra vẻ thống khổ, sinh trưởng ra lân giáp, sụp đổ thành ma khí nhanh chóng tiêu tán.

Đen nhánh, bạo ngược đôi mắt bên trong, hiển hiện một tia thanh minh, giãy dụa, cùng trẻ tuổi tăng nhân nhìn nhau.

Người này mỉm cười, nói “. Chớ có sợ hãi, thống khổ sắp trôi qua, phải ta giáo Phật bảo gia trì, ngươi sắp thành thần tướng chủ.”

“Tăng lớn pháp lực, đại tu cầm, ngày sau có hi vọng Phật Đà chi cảnh, bất tử bất diệt, tôn vinh vạn cổ!”

Nói đến chỗ này, trẻ tuổi tăng nhân biểu lộ, đột nhiên trở nên túc mục, “Nay lĩnh ma ha pháp chỉ, ban thưởng ngươi phật quả Thanh Liên.”

“Từ đó tôn kính tam bảo, quy y Phật giáo.”

1 viên màu xanh hạt sen, từ trẻ tuổi tăng nhân trong tay bay ra, chính là vừa rồi từ Lữ Tông Nguyên thể nội, thu hồi viên kia.

Đột nhiên, không gian “Oanh” một tiếng vang thật lớn, nghiêm trọng vặn vẹo bên trong trực tiếp vỡ nát.

Nữ đế một thân huyết sắc đế bào, mặt mày uy nghiêm, phất tay 1 kiếm chém ra.

Hạt sen nội bộ, lại có thành kính tụng niệm truyền ra, một đoàn Phật quang tùy theo bắn ra, đưa nó bảo hộ ở trong đó.

Nhưng như cũ ngăn cản không nổi, đến từ Nữ đế 1 kiếm, bị trùng điệp chém bay.

Sau đó một kiếm này không ngừng, hướng về trẻ tuổi tăng nhân, hắn

Nhìn một màn trước mắt lại không những không giận mà còn lấy làm mừng, nụ cười trên mặt càng hơn, “Diệu ư! Diệu ư!”

“Ngã phật giáo khí vận ngày càng hưng thịnh, hôm nay không chỉ có thể phải thần tướng chủ,, càng có thể lại thêm 1 cái Đế Tôn Bồ Tát chính quả.”

Hắn phiêu nhiên lui ra phía sau chỉ phất tay áo vung lên, kia giống bị huyết sắc xâm nhiễm, sát thương kinh khủng 1 kiếm, liền trực tiếp vỡ nát, tiêu tán.

Chưa thể tổn thương nó nửa điểm.

Nữ đế nhướng mày, rơi vào La Quan trước người, nhìn thoáng qua hắn giờ phút này bộ dáng, thản nhiên nói “Trẫm liền biết được, ngươi sẽ không dễ dàng chết đi… Chỉ là, trêu chọc tai họa thủ đoạn, càng phát ra lợi hại.”

Lúc nói chuyện, nàng ánh mắt hướng về đối diện, lấy nó cảnh giới tự có thể rõ ràng cảm thấy được, tôn này Phật Đà hóa thân khủng bố.

Bỉ ngạn cảnh? Không… Có chút cùng loại, nhưng lại kém một chút, giống như là kẹt tại cái nào đó tiết điểm.

Nhưng loại này "Bình cảnh", tựa hồ cũng không phải là khốn cục, mà càng giống là một loại cố ý bản thân chế ước… Cho nên, đối mặt không phải bỉ ngạn cảnh Phật Đà hóa thân, Nữ đế cảm nhận được áp lực lại một điểm không tiểu.

Mất đi Phật Đà tịnh hóa chi lực, ma chủng lại lần nữa phản công, ma khí từ toàn thân chui ra, vảy giáp màu đen lại lần nữa bắt đầu hiển hiện.

La Quan cắn răng, miễn cưỡng bảo trì thanh tỉnh, "Bệ hạ không nên đến… Ngài đi nhanh một chút đi… Tặc ngốc này hảo hảo lợi hại…"

Nữ đế thản nhiên nói "Trẫm đã tới."

Nàng đôi mắt bình tĩnh, hờ hững, cho dù đối mặt Phật Đà hóa thân, vẫn như cũ lưng eo thẳng tắp, thon dài thân thể phóng thích ra cường đại khí cơ.

Như dãy núi kình thiên, không thể ép!

Lời nói chưa nhiều lời, ý tứ cũng đã rất rõ ràng ——

Trẫm ở đây, Phật Đà lại như thế nào?

Bá đạo tuyệt luân, cường thế vô song!

Nhưng La Quan cũng phẩm vị ra, mặt khác 1 tầng ý tứ.

Nữ đế đã tới, chẳng lẽ Phật Đà sẽ còn thả nàng đi sao?

Hắn

Vô ý thức ngẩng đầu, nhìn thoáng qua thiên khung, huyết hải theo Huyết Ma lão tổ vẫn lạc, đã hoàn toàn tan vỡ, tiêu tán.

Lộ ra mặt trời vô che… Ách, không đúng, nào có cái gì mặt trời, chỉ có thể nhìn thấy vô tận Phật quang chiếu rọi, một phái yên tĩnh tường hòa.

Không ngày nào, không trăng cũng không tinh.

Quả nhiên, trước đó cảm giác là đúng, khi Phật Đà hóa thân giáng lâm ở đây, phương thiên địa này liền đã tự động, trở thành hắn một bộ điểm.

Thụ nó chấp chưởng, có thể xưng Phật quốc! . ? ? .

Dù còn tại giữa thiên địa, nhưng lại bị bóc ra tại bên ngoài, chỉ cần Phật Đà không muốn, liền không một chút khí cơ có thể thoát ly trong đó.

Hiển nhiên, thái âm chi chủ vẫn chưa phát giác được, La Quan khí tức.

Ngô…

Trừ cái đó ra, tựa hồ còn có khác nguyên nhân…

Nữ đế thản nhiên nói “Đừng tìm, hôm nay chỉ có trẫm sẽ giáng lâm… Ngươi khí cơ biến mất… Thụ thiên địa che đậy… Không, lại hoặc là ngươi tự thân khí tức, che đậy nhân quả mệnh số… Trẫm có thể phát giác, là bởi vì cái này đem tru tiên kiếm.”

Tru tiên kiếm cùng La Quan một thể, có thể mơ hồ cảm giác, tại vừa rồi 1 kiếm chém ra lúc, đột nhiên khóa chặt đến hắn phương vị.

Giờ phút này nàng đáy mắt, cũng có một tia không hiểu.

Nếu không phải vừa rồi, đã xác định La Quan vẫn là La Quan, Nữ đế cơ hồ hoài nghi, hắn đã bị người xoá bỏ hồn phách, mượn xác sống lại.

Người vẫn là người kia, nhưng khí cơ, mệnh số các loại, cũng đã đều vặn vẹo.

Không thể phỏng đoán, không thể dò xét, không thể cảm giác, không thể can thiệp…

Đối La Quan mà nói, cái này tự nhiên là chuyện tốt, có thể miễn đi ngày sau rất nhiều phiền phức, lại có người muốn tính toán hắn, liền không dễ dàng như vậy.

Nhưng hôm nay một kiếp, lại không tốt lắm.

Chỉ Nữ đế 1 người, như thế nào là Phật Đà hóa thân đối thủ? Sợ là không thể cứu hắn, còn muốn đem tự thân góp đi vào.

La Quan thể nội ma khí cuồn cuộn, cấy ghép cổ chi Huyết Ma thể nội viên này ma chủng, rõ ràng so trong cơ thể hắn ma chủng mạnh rất nhiều.

Hắn đáy mắt thanh minh

Càng ngày càng ít, bạo ngược, giết chóc, hủy diệt… Thậm chí, hắn nhìn Nữ đế ánh mắt, đều có một tia dục niệm.

“Bệ hạ… Không cần quản ta… Nếu có cơ hội… Ngươi liền trốn…” Vừa nói xong, hắn liền rống to một tiếng, trực tiếp đánh tới, đáy mắt đen nhánh bên trong, thiêu đốt lên dục niệm chi hỏa.

Bành ——

Nữ đế 1 cước đem hắn đạp bay ra ngoài, sắc mặt hờ hững, “Niệm tình ngươi thần chí không rõ, trẫm không tính toán với ngươi, nếu có lần sau nữa, tru diệt.”

Nhưng nàng rõ ràng, dục niệm, tà niệm, ác niệm các loại, cũng sẽ không trống rỗng mà sinh.

Là đã sớm tồn tại ở trong lòng, mới có thể tại ma chủng ăn mòn lúc, bị móc ra, dẫn bạo.

‘Cái này La Quan lá gan rất lớn, lại thật đối trẫm động đậy suy nghĩ…” Nhất chuyển mà qua, bị cường hãn ý chí trực tiếp nghiền nát.

Thậm chí không thể tại Nữ đế tâm thần ở giữa, tóe lên

nửa điểm gợn sóng.

Oanh ——

La Quan đập ầm ầm nhập đại địa, xuất hiện khủng bố hố sâu, kia vết rạn như xích sắt, đem hắn khóa kín trong đó.

Rống ——

Rống ——

Mặc cho ma khí cuồn cuộn, gào thét giãy dụa, lại không thể tránh thoát nửa điểm.

Mà giờ khắc này, một loại biến hóa khác đang xuất hiện ở trong cơ thể hắn —— 2 viên ma chủng lực lượng, bản năng tương hỗ căm thù, thôn phệ.

Điều này cũng không có gì, bọn chúng có cùng nguồn gốc, vô luận ai có thể thắng lợi sau cùng, đều chỉ sẽ sinh ra ra 1 viên, càng thêm cường đại ma chủng.

Nhưng mấu chốt ở chỗ, giới ngoại ngân bạch đã cùng viên thứ nhất ma chủng, hoàn thành giữa lẫn nhau sơ bộ dung hợp, gây dựng lại cùng tân sinh.

Cả 2 một thể, thôn phệ viên thứ nhất ma chủng, liền tương đương thôn phệ nó.

Thế là, ngân bạch triệt để bạo tẩu!

Máu ngân sa sôi trào, hợp song phương chi lực, cùng

viên thứ hai ma chủng đấu túi bụi.

Cũng nguyên nhân chính là như thế, La Quan tại mất đi đối tự thân chưởng khống về sau, vẫn có thể bảo trì vẻ thanh tỉnh, chuyển động suy nghĩ ——

‘Ta thật đúng là tiền đồ, dám sinh nhào Nữ đế…’

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1115 : Nhữ dám đối Phật bất kính

Nữ đế xuất thủ.

Một bộ huyết sắc đế bào, cao gầy dáng người, nhưng chống trời khung nhật nguyệt.

Đưa tay vung lên, tru tiên kiếm chấn minh, huyết sắc kiếm cầu vồng xâu trời cao!

Đối diện, trẻ tuổi tăng nhân mỉm cười, khen “Ta giáo Đế Tôn Bồ Tát chi kiếm, đã có đại hoang số điểm phong thái vậy.”

Hắn phất tay áo vung lên, Phật quang chấn động, có tăng lữ tụng niệm thanh âm vang vọng đất trời, thương xót mà thành kính.

Huyết sắc kiếm cầu vồng như trâu đất xuống biển, bị nháy mắt hóa đi sát khí, lệ khí, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Phật quang không giảm, hạo đãng đãng cuốn tới.

“Hừ!”

Nữ đế cười lạnh, bàn tay phất qua mũi kiếm, lòng bàn tay bị cắt đứt, máu tươi bôi lên trên mũi kiếm.

“Trẫm làm người hoàng, tuân theo nhân gian khí vận,

máu có thể thông thần, sắc lệnh trảm tà!”

Oanh ——

Một kiếm này dưới, Phật quang từ đó vỡ nát, lăn lộn băng tán.

Trẻ tuổi tăng nhân thấy thế, ngược lại mặt lộ vẻ vui mừng, “Sớm nghe Nhân hoàng chi danh, chính là lo liệu tiểu thanh thiên khí vận mà thành người, hôm nay gặp mặt quả là bất phàm.”

“Đế Tôn Bồ Tát làm gì chấp mê bất ngộ, nhập ngã phật giáo nhưng phải diệu pháp, nhờ vào đó Nhân hoàng mệnh số, có thể thành tựu vô thượng phật quả.”

Hắn đưa tay một chỉ.

Vỡ nát Phật quang một lần nữa ngưng tụ, hóa thành 1 cái Phật quang chi tháp.

Thân tháp tầng 9, mái hiên nhếch lên, đều có phật linh treo ở trên đó, giờ phút này phát ra “Đinh linh linh” nhẹ vang lên, nhưng thẳng vào hồn phách, can thiệp chân linh, lau đi bản thân hung thần ác niệm, thân cận Phật giáo đạo thống.

Giờ phút này, Phật tháp trống rỗng mà thành, đem Nữ đế trấn áp trong đó.

Trẻ tuổi tăng nhân chắp tay trước ngực, quát nhẹ, “Đế Tôn Bồ Tát còn chưa tỉnh ngộ, chờ đến khi nào?”

Đinh linh linh ——

Đinh linh linh ——

Phật linh không ngừng chấn minh, tại Phật tháp 4 phía, xuất hiện từng tôn Phật Đà hư ảnh, hoặc lớn hoặc tiểu đều mặt mũi hiền lành, trong miệng không ngừng tụng niệm.

Phật âm lượn lờ, như vạn Phật giáng lâm, mở tiếp dẫn thông đạo.

Nữ đế nhướng mày, trên thân huyết sắc đế bào, đột nhiên không gió phồng lên.

Nàng ngửa đầu, ánh mắt xuyên qua Phật tháp, rơi vào vạn Phật hư ảnh phía trên, “Làm càn! Tà ma ngoại đạo, dám đối trẫm không

Kính.”

Oanh ——

Đế vương khí thế, xông lên tận chín tầng trời.

Khí tức khủng bố, khiến Phật tháp chấn động, “Răng rắc” “Răng rắc” âm thanh bên trong, lại hiển hiện từng đạo vết rách.

Phật tháp xung quanh, từng tôn mặt mũi hiền lành Phật Đà hư ảnh, giờ phút này biến biểu lộ.

Như Nữ đế kiệt ngạo, bá đạo, để bọn hắn cảm thấy mạo

phạm, trừng mắt trợn tròn sát khí tỏa ra.

Đinh linh linh ——

Phật linh lại vang lên, cũng đã không có trước đó phong khinh vân đạm, yên tĩnh tường hòa, mà là như phá vỡ kim liệt thạch, khủng bố khí cơ giáng lâm.

Trẻ tuổi tăng nhân thản nhiên nói “Nghiệt nghiệp lại nặng như vậy sao? Ngã phật trước mặt, còn không quỳ sát xin tội? !”

Nữ đế cười lạnh, “Trẫm, bên trên không lạy trời, dưới không quỳ xuống đất, bằng các ngươi một đám tà ma, cũng ý đồ hỏng trẫm ý niệm?”

“Buồn cười!”

Oanh ——

Nàng huy kiếm 1 trảm, Phật tháp oanh minh, khủng bố khe hở xuất hiện, lại trực tiếp một bước đi ra.

Tiếp lấy lại là 1 kiếm, huyết sắc cầu vồng quét ngang, lớn tiểu Phật Đà hư ảnh bị một kích mà nát.

Nhưng chúng nó vẫn chưa biến mất, mà là biến thành vô số, lăn lộn nhỏ vụn Phật quang.

Kia mỗi một mảnh Phật quang bên trong, như đều có vô số tu trì, tụng niệm phật kinh âm thanh không ngừng truyền ra, lẫn nhau hội tụ đến cùng một chỗ, liền như một trận hạo đãng thì thầm dòng lũ.

Mới đầu nghe không rõ, nhưng dần dần liền biến thành 1 câu gầm thét —— nhữ dám đối Phật bất kính!

“Nhữ dám đối Phật bất kính!”

“Nhữ dám đối Phật bất kính!”

“Nhữ dám đối Phật bất kính!”

Vô số âm thanh gào thét, khuấy động ở thiên địa, không có thương xót, tường hòa, chỉ có vô tận điên cuồng, bạo ngược… Cùng sát ý.

Như tội lớn ngập trời, muôn lần chết không tha!

Trẻ tuổi tăng nhân sắc mặt hờ hững, chân đạp hư không mà đến, mỗi một bước đạp xuống, đều có mảng lớn hoa sen nở rộ.

“Ác niệm sâu vô cùng, Tà linh khó

Trảm… Liền để bần tăng giúp ngươi một tay, mở ra Đế Tôn Bồ Tát chân linh, cho ta Phật pháp khôn cùng.”

Theo hắn cất bước đi tới, giữa thiên địa gào thét, gào thét trùng thiên, vô số Phật quang sáng lên, hướng Nữ đế chỗ hội tụ, trấn áp.

Mỗi một mảnh Phật quang, chính là 1 cái linh sơn!

Chính là Phật giáo đại thần thông, đại cảnh giới, trấn áp dị đoan, nằm tại Phật pháp.

Mà theo lấy trẻ tuổi tăng nhân mỗi một bước đến gần, Phật quang đều càng thêm sáng tỏ, buông xuống.

Như muốn lạc ấn tại Nữ đế trên thân, cưỡng ép dung nhập trong cơ thể nàng.

Nhưng chung quy, bị cường đại khí cơ, đều ngăn cản tại bên ngoài.

Nữ đế nhìn về phía đi tới tuổi trẻ tăng nhân, đôi mắt một mảnh uy nghiêm, hờ hững, cũng không bởi vậy khắc tình cảnh, mà có nửa điểm hồi hộp, bất an.

Nàng đưa tay, hướng về phía trước nhấn một cái.

Ầm ầm ——

Thiên địa rúng động, cái này một mảnh nguyên bản đã, cùng Phật Đà hóa thân hòa làm một thể, trở thành một phương Phật quốc cương vực thế giới, giờ phút này trực tiếp vỡ nát, vỡ ra. Lấy Nữ đế rơi chưởng chỗ vì chấm tròn, xuất hiện 1 đầu khủng bố thông đạo, liên thông âm u thế giới.

Lọt vào trong tầm mắt, đều là một mảnh xích hồng, lại so dĩ vãng mỗi một lần nhìn thấy, đều càng khủng bố hơn, bừa bộn. Từng cỗ khủng bố thi hài, vẩy xuống tại đại địa phía trên, sông núi sụp đổ, thiên khung vỡ nát, nghiễm nhiên phát sinh một trận hạo kiếp chi chiến.

Làm người ta khiếp sợ nhất, là vỡ nát thiên khung ở giữa, giờ phút này lại có 1 trương to lớn gương mặt…

Không, nói xác thực hơn pháp, Thần bây giờ chỉ còn lại có nửa gương mặt, một nửa kia bị sinh sinh chém tới, cứ như vậy cô linh linh nổi lơ lửng, cũng mất đi toàn bộ sinh cơ.

Âm u ý chí!

Khó trách, Nữ đế giáng lâm thời điểm, liền đế bào tận máu, lọt vào trong tầm mắt tinh hồng.

Nguyên lai, nàng tại âm u giới bên trong, đang cùng âm u ý chí đại chiến.

Mà như vậy khắc chiến trường mà nói, hiển nhiên nàng trở thành, trận chiến này thắng lợi cuối cùng nhất người.

Lên trời mà chém trời!

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, âm u giới đại địa vỡ nát, 1 cái quan tài thuỷ tinh hiển hiện, mặt ngoài trải rộng vết rách.

Càng có vô số trọng kích

Vết tích lưu lại, hình thành điểm trạng màu trắng ban ngấn, từng vòng từng vòng vỡ vụn giống mạng nhện gợn sóng, quấn giao tại bên ngoài.

Mơ hồ có thể nhìn thấy, toà này trong quan tài kiếng nằm một thân ảnh, màu đen đế bào bao trùm tại, thon dài dáng người phía trên.

Bá ——

Nàng mở mắt ra, sau đó toà này gần như sụp đổ quan tài thuỷ tinh, đột nhiên chấn động, vô số tinh mịn vỡ nát tiếng vang lên, tựa hồ nó đã không chịu nổi gánh nặng, sau một khắc liền đem hoàn toàn tan vỡ.

Nhưng cuối cùng, nó kiên trì được, theo “Răng rắc” một tiếng vang nhỏ, quan tài thuỷ tinh nắp quan tài mở ra, 1 con tinh tế bàn tay thon dài, từ đó chui ra, nó trắng noãn tựa như ngọc chất, cho người ta băng lãnh đến cực điểm cảm giác, giờ phút này bắt lấy quan tài thuỷ tinh biên giới, liền muốn từ đó đi ra.

Ầm ầm ——

Trên đỉnh đầu, Phật quang che đậy thiên khung, đột nhiên lôi đình oanh minh, gào thét.

Hừng hực lôi quang, xé nát Phật quốc phong tỏa, khiến thiên khung một nháy mắt, hóa thành lôi đình đại dương mênh mông.

Hô ——

Cuồng phong cuốn lên trường bào màu đỏ ngòm, Nữ đế mặt không biểu tình mở miệng, “Thế gian này, không có người có thể chế tài trẫm.”

“Phật Đà lại như thế nào? Cùng trẫm làm địch nhân, cuối cùng rồi sẽ hủy diệt!”

Trẻ tuổi tăng nhân nhíu mày, hắn dừng bước lại, hơi

trầm xuống mặc về sau, chậm rãi nói “Đế Tôn Bồ Tát cũng biết, 1 bước này phóng ra, liền lại không về đến khả năng?”

Nữ đế cười lạnh, “Tà ma ngoại đạo!”

Oanh ——

Âm u giới bên trong, Nữ đế thi thể bước ra đế quan tài.

Nàng ngẩng đầu, cùng hiện thế Nữ đế nhìn nhau, tiếp lấy một bước phóng ra.

“Hừ!” Phật Đà cũng có lửa giận, giờ phút này cuối cùng cũng bị chọc giận.

Trẻ tuổi tăng nhân lắc đầu, lạnh lùng nói “Minh ngoan bất linh, ta liền đưa ngươi nhập 3,000 luân hồi, vạn thế trầm luân.”

Đưa tay một chỉ điểm ra.

Nhưng vào lúc này, 1 đạo tiếng thở dốc vang lên, “Dừng tay… Tặc ngốc… Ngươi đạp ngựa… Cho lão tử dừng tay…”

La Quan rốt cục thở thuận một hơi này, đầu ngón tay ngân bạch, huyết sắc quấn quanh, hư điểm tại giữa mi tâm, “Không phải, ta muốn phải tự sát!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1116 : Phá 3 cảnh

Bởi vì máu ngân sa cùng ma chủng chém giết, xung đột, La Quan nhục thân nhiều chỗ vỡ nát, lại thêm ma hóa ăn mòn, chưa hoàn toàn biến mất.

Hắn giờ phút này chật vật đến cực điểm, nhưng lưng eo ưỡn lên thẳng tắp, treo tại giữa lông mày cây kia ngón tay, càng là không có vẻ run rẩy.

Cùng kia nghe cực kỳ buồn cười uy hiếp khác biệt, có thể rõ ràng cảm nhận được, La Quan kiên quyết, lãnh khốc ý chí.

Nói tự sát, liền thật sẽ tự sát.

Phật Đà một chỉ, vượt qua thời không giáng lâm, khoảng cách Nữ đế chỉ có tấc hơn lúc dừng lại. Nhìn lại tới, cùng La Quan ánh mắt gặp nhau, có thể thấy được ngân bạch, huyết sắc xen lẫn.

Hắn do dự một chút, chậm rãi thu tay lại, “Thần tướng chủ làm gì đối ta Phật giáo, ôm lấy như thế địch ý đâu? Ta chỉ là nghĩ dẫn ngươi nhập giáo, tặng ngươi vô thượng cơ duyên, mệnh số.”

La Quan cũng không để ý đến hắn, nhìn về phía Nữ đế, “Bệ hạ, mời cùng 1 các loại, không muốn nhất thời xúc động, để ta cùng tặc… Phật Đà nói chuyện.”

Nữ đế huyết bào phần phật, thần sắc bình tĩnh, nhìn La Quan một chút, gật đầu nói “Được.”

Âm u giới bên trong, sắp vượt giới mà đến Nữ đế thi thể, đột nhiên xem ra một chút.

Phân biệt không rõ cái nhìn này bên trong, là như thế nào cảm xúc, nhưng La Quan đột nhiên cảm thấy lạnh, luôn cảm thấy vị này tựa hồ rất bất mãn?

Tình huống như thế nào? ! Ta đang giúp ngươi nhóm có được hay không… La Quan có chút im lặng, nhưng bây giờ trạng thái kiên trì không được quá lâu, hắn cắn răng nói “Phật Đà, không biết hôm nay, ta có thể cùng ngươi làm giao dịch?”

Trẻ tuổi tăng nhân gật đầu, “Thần tướng chủ thỉnh giảng.”

La Quan lắc đầu, “Ta còn không phải thần tướng chủ.” Phật giáo thần bí, hắn biết không nhiều, nhưng bản năng nói cho hắn, cái này xưng hào không thể ngầm thừa nhận.

Đối diện, trẻ tuổi tăng nhân trầm mặc, chờ hắn kế tục khai miệng.

La Quan hơi suy nghĩ một chút, nói “. Ta nguyện cùng Phật Đà làm giao dịch, viên kia hạt sen ta nhận lấy, mời Phật Đà dừng tay, như vậy thả chúng ta rời đi.”

Trẻ tuổi tăng nhân biểu lộ lộ ra một tia kinh ngạc, hắn nhìn về phía La Quan, mấy hơi sau mỉm cười, “Tốt!

Thần tướng chủ lời nói, ta đáp ứng.” Hắn đưa tay hướng về phía trước, mới viên kia bị đánh bay màu xanh hạt sen, lại lần nữa xuất hiện tại nó trong tay.

“La Quan, trẫm chưa chắc sẽ bại.” Nữ đế đột nhiên mở miệng, đôi mắt thật sâu, “Hắn tuy mạnh, lại chỉ là 1 đạo hóa thân.”

“Cái này hạt sen, ngươi tốt nhất đừng đụng.”

La Quan cười cười, lắc đầu, “Có lẽ vậy, Nữ đế có thể trảm Phật Đà hóa thân, nhưng kia đại giới nhất định rất lớn.”

“Huống hồ, nếu là hóa thân, chém tới lại như thế nào? Phật Đà trong lòng có ta, sau đó cuối cùng khó được thái bình.”

Hắn vươn tay, “Hạt sen vì Phật bảo, vãn bối cũng muốn biết, nó có gì loại huyền diệu.”

Bá ——

Màu xanh hạt sen bay tới, rơi vào La Quan trong tay, chạm đến huyết nhục nháy mắt, trực tiếp dung hợp không gặp.

Đối diện, thanh niên tăng nhân mặt lộ vẻ tiếu dung, chắp tay trước ngực, “Phật bảo đã tìm được nó chủ, không lâu sau đó, thần tướng chủ tướng trở về.”

“Ma ha vô lượng!”

Hắn đưa tay nắm một cái, đem Huỳnh Thủy, Hi Nguyệt hóa thành một cây bấc đèn, cầm trong tay xoay người rời đi.

Một bước phóng ra, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

La Quan nhìn về phía Nữ đế, “Bệ hạ, thật đi rồi sao?”

Nữ đế nhíu mày, nhẹ gật đầu.

Không gian thông đạo cuối cùng, âm u giới một chỗ khác, Nữ đế thi thể lại nhìn La Quan một chút, nằm lại trong quan tài kiếng.

Bành ——

Quan tài khép kín, bị đại địa nuốt hết không gặp.

La Quan thở dài một hơi, lẩm bẩm nói “Đi liền tốt…”

Hắn ngồi xếp bằng, nhắm mắt ngưng thần.

Nữ đế cầm kiếm mà đứng, huyết sắc đế bào biến thành màu đen, nàng nhìn về phía La Quan lúc đôi mắt một mảnh tĩnh mịch, không biết đang suy nghĩ gì.

Một lát sau, La Quan mở mắt ra, sắc mặt có chút kỳ quái.

Màu xanh hạt sen dung nhập thể nội, hắn vốn cho rằng sẽ có đại biến, nào có thể đoán được…

“Trẫm nhìn một chút.” Nữ đế một chỉ, rơi vào La Quan trước ngực.

Cảm giác bên trong, một mảnh mênh mông hư vô, bây giờ 3 điểm thiên hạ.

Ngân bạch chiếm nó 1.

Ma chủng màu đỏ chiếm nó 1.

Cuối cùng, chính là viên kia màu xanh hạt sen.

Lại trình thế chân vạc, lẫn nhau phân biệt rõ ràng, bình an vô sự.

Thu tay lại, Nữ đế trên mặt cũng lộ ra vẻ do dự.

La Quan nói “. Chỉ sợ Phật Đà cũng không ngờ tới, hạt sen nhập trong cơ thể ta, cuối cùng đúng là cái bộ dáng này a?”

Nữ đế nghe vậy lắc đầu, “Ngươi quá coi thường tặc ngốc.”

“Hắn rất mạnh, không phải bỉ ngạn cảnh, nhưng cho trẫm cảm giác, cũng không yếu tại bỉ ngạn quá nhiều.”

“Hôm nay tuy chỉ là 1 đạo hóa thân, nhưng hắn hình như có lo lắng, vẫn chưa thi triển toàn lực.”

Nàng nhìn về phía La Quan, “Cái này hạt sen, tạm cùng giới ngoại ngân bạch, Chân ma ma chủng bình an vô sự, nhưng tương lai tất sinh đại biến.”

La Quan trầm mặc, biết Nữ đế nói không sai, Phật Đà tự tin như vậy, cũng biết cái này hạt sen, tuyệt không phải mặt ngoài nhìn thấy như thế phổ thông.

Nhưng hôm nay Phật Đà đột nhiên giáng lâm, chỉ Nữ đế 1 người giáng lâm, tuyệt không phải là đối thủ của hắn… La Quan không có lựa chọn tốt hơn.

Hẳn là thật đúng là có thể trơ mắt, nhìn Nữ đế liều chết đánh một trận? Nhân tình này quá lớn, hắn thiếu không dậy nổi, không bằng mình gánh chịu.

Về phần ngày sau…

La Quan thở ra một hơi, mỉm cười, “Chuyện tương lai, liền lưu lại chờ tương lai đi.”

Nữ đế lắc đầu, “Ngươi quá tự tin.”

“Có lẽ vậy.” La Quan thần sắc bình tĩnh, đột nhiên hình như có nhận thấy, ngắn ngủi trầm mặc sau đó, hắn cười cười, “Thì ra là thế…”

Nói xong nháy mắt, trên thân áo bào đen không gió mà bay.

Khí tức của hắn, giờ phút này điên cuồng tăng vọt.

Đại Kiếp cảnh, trong nháy mắt tức phá.

Nhất niệm ngưng tụ, hồn phách tăng vọt, “Chống đỡ” nhục thân “Đôm đốp

” chấn minh, có loại hôm nay phương mở mắt, nhìn quanh trời cùng đất cảm giác.

Tiếp theo nhục thân khí huyết bộc phát, thẳng tắp như cột khói, chèo chống “Nhất niệm” hoành ép, tiếp theo hoàn thành thân cùng hồn hợp nhất bước.

Hỗ trợ tương dung, tương sinh tướng phát, cuồn cuộn không dứt, khí cơ như núi non kình thiên.

Lại như 1 kiếm gõ Thiên môn, chất vấn mở với không mở?

Oanh ——

Một tiếng oanh minh, từ La Quan thể nội truyền đến, kia khủng bố như vực sâu khí tức, ngược lại thu liễm lại đi.

Chỉ còn hơn 1 đạo vĩnh hằng ý cảnh, từ trong cơ thể chậm rãi phát ra, quấn quanh quanh thân ở giữa, như hết thảy đều bị giam cầm, áp chế.

Chớp mắt chớp mắt, trệ tại vĩnh hằng!

“Đại Kiếp cảnh… Tốt một cái Đại Kiếp cảnh… Nguyên lai, đây mới là ta hoàn chỉnh cướp…” La Quan nói nhỏ, trên mặt như có điều suy nghĩ, “Lại hoặc là, Huyền Nhất Nhất đã từng đề cập, đi đường tắt chi đại giới, cũng cùng nhau triển lộ nơi này?”

Từ bị Đạo tôn kéo vào phong sơn bắt đầu, La Quan liền đã bắt đầu lịch kiếp, kiếp nạn này khủng bố tuyệt luân,

liên quan đến Đại Đạo cảnh, thậm chí bỉ ngạn cảnh đánh cờ.

Nhưng cho đến tự phong sơn động trời bước ra, hắn vẫn như cũ tu vi giam cầm, khó được tấc tiến vào.

Không phải hắn không được cơ duyên, nội tình, vô luận đại hoang vị kia chấp niệm, hay là Yêu hoàng thần thông kế thừa, lại hoặc là “Máu ngân sa” chi lực dung hợp, thậm chí cùng Hoa Thần kết hợp, hôm nay dung hợp viên này Phật bảo Thanh Liên các loại, đều là thường nhân không thể tưởng tượng tạo hóa.

Chỉ là, cướp chưa xông qua, thì hàng rào không phá.

Cho nên, mới có hôm nay liên phá 3 cảnh, thành tựu vĩnh hằng một màn.

Rất kinh người sao? Có lẽ phóng nhãn mênh mông thiên địa, có kinh lịch này người, cũng là ít càng thêm ít.

Nhưng La Quan lại cảm thấy, đây đều là hắn nên được, thế là ý chí khoái ý, thế là hăng hái, thế là nhẹ nhàng vui vẻ cười to.

Hắn nhìn về phía Nữ đế, chắp tay, “Bệ hạ nói ta tự tin? Nhưng tự tin lại có gì sai đâu.”

“Hôm nay, ta đích xác không phải Phật Đà đối thủ, nói là tới giao dịch, kì thực giao ra tương lai, không nhận tự thân nắm giữ.”

“Nhưng thì tính sao? Vãn bối ngay tại mạnh lên, trở nên

càng mạnh… Cuối cùng sẽ có một ngày, ngân bạch cũng tốt, ma chủng cũng được, chính là kia Phật bảo Thanh Liên, đã trong tay ta, liền cuối cùng rồi sẽ vì ta chưởng khống.”

Có lẽ là bị La Quan tiếng cười lây nhiễm, lại hoặc là hắn giờ phút này, hiếm thấy ngang giương tư thái, để Nữ đế hồi ức lên một chút đồ vật.

Nàng trầm mặc mấy hơi, chậm rãi nói “Như có 1 ngày này… Trẫm rất chờ mong.”

La Quan mỉm cười chắp tay, “Tất không khiến bệ hạ thất vọng.”

Nữ đế khoát tay, tru tiên kiếm bay tới, “Kiếm trả lại ngươi, trẫm đi.”

Nàng một bước phóng ra, xé rách không gian rời đi.

Tru tiên kiếm tới tay, nó “Ông” một tiếng truyền ra chấn minh, như rất là không bỏ.

Cho La Quan cảm giác, giống như là muốn tránh thoát, đi theo Nữ đế rời đi.

Hắn yên lặng cười một tiếng, bấm tay gõ gõ thân kiếm, nói “. Đủ a, ngươi còn như vậy, ta sẽ thật mất mặt…

…”

Tru tiên kiếm trì trệ, dần dần an tĩnh xuống.

Gia hỏa này, thật đúng là sẽ nhìn mặt mà nói chuyện, vốn định cho nó ăn chút đau khổ, thật không nghĩ tới nó lại tốt như vậy khuyên.

La Quan ngẩng đầu trước đảo qua Huyết Ma quan, theo cổ chi Huyết Ma bị trấn sát, mảng lớn huyết khí một lần nữa rơi xuống. Ngược lại là bảo trụ trong thành, đại bộ phận điểm Huyết Ma tông tu sĩ tính mệnh, chính ngã xuống đất rên rỉ không dậy nổi.

Ông ——

Một trận động tĩnh, từ trên mặt đất truyền đến, lại là đến từ mặt trời mới mọc tiên tông toà kia tiên chu, ý đồ một lần nữa trèo lên không rời đi, lại tổn hại nghiêm trọng, chỉ di động mấy điểm liền một đầu ngã xuống tới.

Rất nhanh, một đám tu sĩ bay ra ngoài, so sánh Huyết Ma quan mọi người, bọn hắn muốn may mắn nhiều.

Trong đó một đám mặt trời mới mọc tiên tông tu sĩ, sắc mặt trắng bệch, đến nay vẫn không thể tin được, vừa rồi bản thân nhìn thấy một màn —— mặt trời mới mọc Đạo tổ… Mặt trời mới mọc tiên tông người mạnh nhất… Không thể lay động nền tảng…

Vẫn lạc!

Thậm chí, tại trận này hạo kiếp bên trong, không có quá nhiều biểu hiện, vẫn lạc hời hợt, lại làm cho tất cả mặt trời mới mọc tiên tông tu sĩ, từ đáy lòng sinh ra vô tận sợ hãi.

“Đi! Lập tức chạy về tiên tông, mời tiên nhân giáng lâm thu liễm Đạo tổ di hài…” Một tên mặt trời mới mọc tiên tông trưởng lão cắn răng mở miệng.

Hắn có Vũ Hóa cảnh tu vi, bây giờ lại chỉ muốn lấy, mau chóng thoát đi nơi đây.

Cho nên khi người này nhìn thấy, bị người ngăn trở đường đi lúc, nổi giận có thể nghĩ…

La Quan nhìn xem bọn hắn, thản nhiên nói “Các ngươi không thể đi.”

“Lăn đi!” Mặt trời mới mọc tiên tông trưởng lão đã khám phá La Quan hư thực, chỉ là vĩnh hằng cảnh tiểu bối, Nữ đế rời đi về sau, cũng dám ở trước mặt hắn ồn ào.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, tiếp lấy mặt đất rung chuyển, vỡ nát.

Mặt trời mới mọc tiên tông trưởng lão, thân thể bị 1 chém làm 2, thân thể của hắn vị trí, là 1 đầu sâu không thấy đáy khủng bố khe hở.

Từ mắt thấy bắt đầu, cho đến cuối tầm mắt.

La Quan lắc đầu, nói khẽ “Như không có tuyệt đối nắm chắc, các ngươi cho rằng, nàng sẽ trực tiếp rời đi à… Thật sự là ngu xuẩn.”

Phù phù ——

Linh đài một chút quỳ xuống, mặt mũi tràn đầy cung kính, “Trọng Vân tông trên dưới, nguyện thần phục tôn thượng dưới trướng, vi tôn bên trên ra sức trâu ngựa!”

Phần phật ——

Đảo mắt, trước mắt quỳ đầy một chỗ.

“Trời khải (nguyên tiêu) tông tu sĩ, nguyện thần phục tôn thượng!”

Sâu kiến còn sống tạm bợ, không ai nguyện ý khẳng khái chịu chết.

Về phần mặt trời mới mọc tiên tông trả thù?

A ——

Mặt trời mới mọc Đạo tổ đều chết rồi, sợ bọn hắn tự thân khó đảm bảo, mà lại Nữ đế cường đại vô song, bọn hắn càng là tận mắt nhìn thấy.

Đương nhiên, điểm trọng yếu nhất là, La Quan đã chứng minh tự thân cường đại, hiện tại không quỳ xuống cầu xin tha thứ, muốn chết sao?

La Quan suy nghĩ một chút, chỉ hướng mặt trời mới mọc tiên tông mọi người, “Giết sạch bọn hắn.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1117 : Chấm dứt

Huyết Ma quan, 1 cái hoàn hảo trong đại điện.

La Quan nói ". Ngươi cùng lĩnh mặt trời mới mọc tiên tông chi mệnh, tiến về cho nên doanh châu, là bởi vì thiên hỏa ngô đồng toàn diện khôi phục, Phượng tộc di tích sắp hàng thế?"

Linh đài cung kính nói "Đúng là như thế."

"Kia cho nên doanh châu, bây giờ tên gọi là gì?"

Linh đài do dự một chút, nhìn về phía bên cạnh.

Thiên Khải tông khác 1 Vũ Hóa cảnh tu sĩ, tên là Triệu Ất Hàng, giờ phút này tiến lên một bước, cung kính nói "Hồi bẩm tôn thượng, cho nên doanh châu từng là Phượng tộc lãnh địa, bởi vì hạo kiếp mà vỡ nát, tan thành rất nhiều hòn đảo rơi vào đại dương mênh mông, là lấy lại tên vạn đảo chi quốc."

La Quan đáy mắt nổ tung một đoàn tinh mang, "Lại đem việc này bắt đầu kết thúc, hoàn chỉnh nói với ta một lần."

"Vâng, tôn thượng!"

Linh đài, Triệu Ất Hàng cùng Trọng Vân tông khác 1 Vũ Hóa cảnh, riêng phần mình biết được một chút nội tình, rất mau đem sự tình nói một lần.

La Quan trầm mặc mấy hơi, hạ lệnh "Toàn lực chữa trị

tung quang tiên chu, đợi có thể vận hành về sau, lập tức chạy tới cho nên doanh châu!”

“Vâng.”

3 người cung kính xưng phải, vội vàng rời đi.

Trong đại điện, La Quan đầu ngón tay gõ nhẹ thành ghế, mặt lộ vẻ trầm ngâm, “Phượng tộc di tích do trời lửa ngô đồng thủ hộ, tại sao lại đột nhiên hàng thế, lại náo ra động tĩnh lớn như vậy?”

Tiên thiên thần chỉ, nhưng dự cảm phúc họa, hắn mơ hồ cảm thấy việc này có chút không đúng.

Nhưng rất nhanh, liền đè xuống suy nghĩ.

Lại không đề cập tới thiên hỏa ngô đồng bên trong, còn có 1 khối đế kiếm mảnh vỡ, hắn cùng Hạ Tuyết cũng ước hẹn phía trước, mấy năm trôi qua cũng là thời điểm phó ước.

Chỉ là không biết, năm đó những cái kia đối đầu, bây giờ nhưng còn có tư cách, ở trước mặt hắn chó sủa? Nhưng ở này trước đó, còn có một việc phải an bài thỏa đáng.

…

“Tiên sinh!” Đổng Bình cung kính hành lễ, một mặt kích động.

Hắn liền biết, tiên sinh là thế gian này người lợi hại nhất, tuyệt sẽ không có việc.

“Lão nô bái kiến tôn thượng!”

Thanh Sắt Sa lão tổ quỳ trên mặt đất, khiêm tốn đến cực điểm.

Trước đây không lâu Huyết Ma đóng lại một trận chiến, động tĩnh thực tế khủng bố, cho dù hắn mang theo Đổng Bình, ẩn thân tại Đông Thắng châu biên giới, cũng có thể rõ ràng cảm giác.

Dù không rõ ràng quá trình cụ thể, nhưng kia có trọng yếu không? Trọng yếu chính là, La Quan trở thành người thắng cuối cùng.

Nó hơn hết thảy, cũng liền không cần nhắc lại.

La Quan gật gật đầu, “Ừm, đều đứng lên đi.”

Hắn nhìn lướt qua Thanh Sắt Sa lão tổ, nói “. Giao ra một đoàn mệnh hồn, thay bản tôn trấn thủ Huyết Ma quan, ngươi có bằng lòng hay không?”

Thanh Sắt Sa lão tổ đại hỉ, “Đa tạ tôn thượng! Lão nô thanh nha, nguyện vì tôn thượng xông pha khói lửa, muôn lần chết không chối từ!”

Đang khi nói chuyện 2 tay nâng lên, một đoàn mệnh hồn xuất hiện, sóng nước lấp loáng như một đoàn sóng nước, mơ hồ có thể thấy được 1 đầu co lại tiểu nhân Thanh Sắt Sa hư ảnh, ở trong đó không ngừng du đãng.

La Quan đưa tay 1 chiêu, cái này đoàn mệnh hồn rơi

vào trong tay, Thanh Sắt Sa lão tổ nháy mắt liền cảm nhận được, giữa lẫn nhau liên quan.

Hắn chính là Vũ Hóa cảnh đại yêu, khoảng cách thành tiên cảnh cách xa một bước, tôn thượng lấy mạng hắn hồn, dường như ăn cơm uống nước đơn giản…

Tê! Không hổ là hắn hiệu trung người, đầu này đùi ổn.

La Quan phất tay

Để hắn thối lui đến bên cạnh, suy nghĩ một chút, nhìn về phía Đổng Bình, “Ta sắp rời đi Đông Thắng châu, bây giờ có 2 lựa chọn cho ngươi…”

Sau 5 ngày.

Đông Thắng châu Tây Nam, 1 cái vô danh sơn phong hạ.

Núi này thâm tàng quần phong ở giữa, rời xa thế tục phàm trần, ngửa đầu có thể thấy được mây mù lượn lờ, rất có mấy điểm Tiên gia ẩn thế phong quang.

“Đổng Bình, ngươi có thể nghĩ tốt rồi? Lưu ở nơi đây tu hành, liền mất ta che chở.” La Quan một bộ áo bào đen, theo gió mà động.

Hắn bóng lưng thẳng tắp, đón mặt trời mọc phương hướng, tóc đen nhẹ nhàng lắc lư, khí độ nổi bật.

Đối diện, Đổng Bình gật đầu, cung cung kính kính hành lễ, “Tiên sinh, ta nghĩ kỹ.”

Hắn ngẩng đầu, mặt mũi tràn đầy nghiêm túc, “Vừa đến, nơi này cách động thiên gần chút, nếu có điều thành, ta nhưng trở về thăm viếng phụ mẫu.”

“Thứ 2… Đổng Bình quá yếu, đi theo tiên sinh bên người, làm sao có thể đạt được lịch luyện? Ta muốn nhìn một chút ngoại giới thiên địa, là hi vọng mình đi qua, có lẽ bụi gai đầy đất, có lẽ gian nan hiểm trở, nhưng đỉnh núi phong quang chỉ có tự mình leo lên, mới phá lệ động lòng người… Đi theo tiên sinh, ta cái gì đều không cần làm… Cuộc sống như thế có lẽ rất thái bình, nhưng cũng không phải là ta muốn.”

“Mời tiên sinh chớ có trách ta không biết tốt xấu, ta chỉ là hi vọng một ngày kia, có thể nhìn tiên sinh bóng lưng, có ngài 3 điểm phong thái.”

La Quan nhìn trước mắt thiếu niên, cùng mới gặp lúc so sánh, hắn lớn lên rất nhiều, cũng thành thục rất nhiều.

Trên môi, toát ra một chút mảnh khảnh màu đen sợi râu, nhìn xem hắn bộ dáng nghiêm túc, cũng là cái tiểu đại nhân.

Trong lòng của hắn vui mừng, gật gật đầu “Không sao. Ngươi làm tốt lựa chọn chính là, vậy liền lưu tại cái này đi… Nếu có 1 ngày, kiếm hướng lăng tiêu lúc, tiên sinh định tới thăm ngươi.”

“Đi, như thế đại nhân, cũng không nên khóc nhè.”

Nói xong, La Quan cười một tiếng, xoay người rời đi.

Đổng Bình quỳ trên mặt đất, cung cung kính kính dập đầu, “Cung tiễn tiên sinh!”

Mấy hơi về sau, chờ hắn lúc ngẩng đầu lên, trước mắt đã không có cái kia đạo hắc bào thân ảnh.

Hắn vành mắt đỏ, lại cố gắng hít mũi một cái, lẩm bẩm nói “Tiên sinh từng nói qua, người muốn quen thuộc ly biệt, khóc có gì hữu dụng đâu?”

“Chỉ cần ta cố gắng tu hành, cuối cùng sẽ có một ngày, có thể chân chính đi theo tiên sinh tu hành.”

Đổng Bình lại đập cái đầu, đứng dậy hướng về trên núi bước đi.

Một trận gió thổi tới, cuốn lên trên người thiếu niên trường bào, nỗi buồn ly biệt lập tức tán đi mấy điểm, ngưỡng vọng thiên khung bao la, trước mắt thế núi kéo dài không dứt, một cỗ hào khí, khí phách tự nhiên sinh ra.

“Triệu Trường Hà, ta đáp ứng ngươi sự tình, nhất định sẽ làm được.”

“Ta sẽ trở nên rất mạnh, đi rất nhiều rất nhiều nơi, thấy rất nhiều rất nhiều người, nhìn thiên địa vô cùng mênh mông, phong cảnh như vẽ.”

“Ngươi đã nghe chưa? Ta sẽ dẫn lấy ngươi cùng nhau.”

Rất nhanh, có độn quang xuất hiện, một trung niên tu sĩ

rơi vào Đổng Bình trước người, cau mày nói “Kiếm tông thâm tàng quá đi dãy núi, nơi nào đến phàm tục thiếu niên?”

Đổng Bình không hoảng hốt

Thong thả, chắp tay nói “Tiểu tử Đổng Bình, nghe nói quá đi chính là Tiên gia ẩn thế chi địa, tìm kiếm thật lâu cuối cùng đến sơn môn, khẩn cầu tiên nhân thu lưu…”

Thái Hành sơn, đám mây.

La Quan đứng chắp tay, Thanh Sắt Sa lão tổ đứng ở bên cạnh, cung kính nói “Tôn thượng yên tâm, cái này quá đi Kiếm tông một mạch, từ trước đến nay thanh danh vô cùng tốt, lại công pháp truyền thừa từ thượng cổ đại phái, tiểu công tử bái nhập trong đó, tương lai thành tựu tất bất khả hạn lượng.”

Dừng một chút, hắn lại nhỏ giọng nói “. Lão nô đã từ tiểu Thanh trong hồ, gọi 1 bất thành khí nhi tử đến, sẽ ở trong vùng núi này hàn đàm tu hành, hắn không dám đánh quấy tiểu công tử tu hành, chỉ vì để phòng lỡ như.”

La Quan gật gật đầu, “Có thể.”

Hắn lại liếc mắt nhìn, Thái Hành sơn chỗ sâu, kia độn quang rơi xuống lại bay lên, đã mang theo Đổng Bình bay về phía sơn môn chỗ.

Lấy Đổng Bình chi tư chất, nhất định có thể bái nhập trong đó, đạt được dốc lòng dạy bảo.

Có lẽ, đôi này Đổng Bình mà nói, cũng là lựa chọn tốt nhất… Dù sao, La Quan bây giờ ngay cả tự thân tương lai, cũng không thể xác định, lại như thế nào an ổn, đem hắn mang theo trên người đâu? ? ?

Bá ——

Mây trắng lóe lên, chớp mắt đi xa.

Lại sau 10 ngày, tung quang tiên chu rốt cục được chữa trị hoàn thành.

Thanh Sắt Sa lão tổ lĩnh mệnh, trấn thủ Huyết Ma quan, dẫn đầu một đám Huyết Ma tông tu sĩ, cung kính cong xuống, “Ta cùng cung tiễn tôn thượng!”

Ông ——

Tiên chu kích phát, lập tức hào quang 1,000 dặm, “Sưu” một chút bay về phía nguyên hương, thoáng qua liền đã đi xa, biến mất tại cuối tầm mắt.

Tung quang tiên chu phẩm giai không thấp, cho dù mặt trời mới mọc tiên tông bên trong, cũng không có mấy chiếc.

Tốc độ kia nhanh kinh người, bất quá nửa canh giờ trái phải, liền đã bay ra Đông Thắng châu.

Trước mắt thiên hải một tuyến, vô cùng mênh mông.

Nhưng lại tại vào biển không lâu sau, La Quan nhướng mày, từ tu hành bên trong tỉnh lại.

Bên ngoài, cũng đã truyền đến xao động, hỗn loạn.

“Tôn thượng, bên ngoài có người cản đường, tự xưng mặt trời mới mọc tiên tông chi tu… Sợ vì đương thời tiên nhân…” Triệu Ất Hàng sắc mặt trắng bệch.

Nếu không phải La Quan ở đây, hắn sợ là đã sớm dọa đến trực tiếp đào vong.

Vũ Hóa cảnh cùng thành tiên cảnh, tới một bước xa, cảnh giới, thực lực lại có khác nhau một trời một vực.

Đương thời tiên nhân!

Chỉ 4 chữ này, liền nặng hơn thái núi.

La Quan gật gật đầu, “Biết.”

Liền một câu, 3 chữ, nhưng trong đó bình thản, thong dong, lại làm cho Triệu Ất Hàng an tâm rất nhiều, hắn thở sâu, cắn răng đi theo sau La Quan.

Tung quang tiên chu đã dừng lại, chói lọi hào quang sáng lên, phòng ngự toàn bộ triển khai.

Đối diện, thì là một trung niên đạo nhân, mặt như quan ngọc, đôi mắt chỗ sâu thần quang lưu chuyển.

Tuy không cường đại khí cơ phát ra, nhưng hắn chỉ là đứng ở thiên hải ở giữa, liền như phương này thiên hải, đều đã rơi vào nó dưới chân.

Đây, tức là tiên nhân uy hiếp.

Tự nhiên tản mát, nghiêm nghị trong lòng.

“Tôn thượng!”

“Bái kiến tôn thượng!”

La Quan hiện thân, mọi người thở dài một hơi, linh đài cùng Trọng Vân tông Vũ Hóa cảnh tu sĩ, vội vàng dẫn người hành lễ.

“Lui ra, mở ra tiên chu phong cấm.”

2 người hơi 1 do dự, cung kính làm theo.

Đợi phòng ngự hào quang tán đi, La Quan đi tới tiên chu phía trước, chắp tay nói “La Quan, bái kiến đạo hữu.” Hắn ngữ khí bình tĩnh, không kiêu ngạo không tự ti.

Đối diện trung niên đạo nhân, đôi mắt rơi vào trên người hắn, đôi mắt ở giữa ánh sáng nhạt hiện lên, chắp tay hoàn lễ, “Tại hạ mặt trời mới mọc tiên tông Đông Lâm Tiên quân, gặp qua La đạo hữu.”

La Quan gật gật đầu, “Đông Lâm Tiên quân hôm nay đến, là muốn thu hồi chiếc này tiên chu, hay là vì ngày đó vẫn lạc tiên tông mọi người mà đến?”

Đông Lâm Tiên quân khoát tay, “Chỉ là tiên chu, đã La đạo hữu thích, ta tông tự nhiên 2 tay dâng lên… Bất quá trận chiến ngày đó, trong đó một chút nội tình, không biết đạo hữu có thể báo cho một hai?”

Đạo tổ cùng mồng một tết Tiên quân vẫn lạc, dẫn tới mặt trời mới mọc tiên tông đại loạn, hắn sớm đã đi tới Đông Thắng châu, cũng không dám bước vào một bước.

Khổ cùng đến nay, rốt cuộc tìm được chính chủ, lại vẫn là 1 bộ khắc chế, hữu lễ bộ dáng.

Thực tế là, lần này đại biến quá mức kinh người, tại chưa tra ra chân tướng trước, cho dù hắn là đương thời tiên nhân, cũng tuyệt không dám làm loạn.

La Quan suy nghĩ một chút, thản nhiên nói “Tiên quân xác định, phải biết Huyết Ma quan một trận chiến bắt đầu kết thúc sao? Không phải La mỗ đe dọa, trong đó một chút bí ẩn, Tiên quân như biết, sợ là liền muốn thân hãm trong đó.”

Đông Lâm Tiên quân chân linh run rẩy một hồi, lúc này biến sắc.

Hắn chính là đương thời tiên nhân, cũng có nhìn ra xa đại đạo tư cách, tự thân linh giác dự cảnh, đủ biết La Quan lời nói không ngoa. Nhưng nếu liền như vậy thối lui, lại như thế nào hướng trong tông bàn giao? Đạo tổ ngã xuống, việc này tất yếu có cái thuyết pháp a…

Gặp hắn làm khó, La Quan lật tay lấy ra tru tiên kiếm, tiện tay ném đi.

“Thôi, Tiên quân lại nhìn một chút kiếm này, như còn muốn kế tiếp theo truy hỏi, La mỗ liền nói rõ sự thật.”

Đông Lâm Tiên quân vô ý thức tiếp nhận, chỉ nhổ kiếm ra khỏi vỏ, thân thể liền bỗng dưng run lên.

Nó trên thân kiếm, như dính qua một loại nào đó cường đại tồn tại vết máu, mặc dù đã khô cạn, cũng đã cùng thân kiếm hòa làm một thể.

Chỉ một chút, hắn Đăng Tiên đài oanh minh, lại có sắp sụp nát cảm giác.

Tê ——

Đông Lâm Tiên quân đầu đầy mồ hôi lạnh, đem trường kiếm trở vào bao, 2 tay trả lại trở về, “Đa tạ La đạo hữu nhắc nhở, bản tọa cáo từ!”

Bá ——

Hắn xoay người rời đi, bóng lưng hoảng sợ.

Điều tra? Báo thù?

Quên đi thôi!

Việc này ai không sợ chết ai làm, dù sao hắn là mặc kệ.

La Quan thu kiếm, quay người đảo qua boong tàu bên trên mọi người, thản nhiên nói “Kế tiếp theo đi đường.”

“Vâng, tôn thượng!”

Giờ khắc này, mọi người ánh mắt bên trong, càng nhiều mấy điểm kính sợ cùng vui vẻ.

Mặt trời mới mọc tiên tông tai hoạ ngầm, như vậy chấm dứt là nó 1, càng quan trọng chính là bọn hắn thế mà, đi theo cường đại như thế tồn tại.

Ngày sau tiền đồ, tất nhiên là một mảnh quang minh óng ánh!

Ông ——

Tung quang tiên chu gào thét đi xa, một đầu chui vào biển sâu, thẳng đến cho nên doanh châu cương vực.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1118 : Ngụy công tử

Trở lại khoang tàu, Đồ Thanh đang đứng tại kia, mặt có bất an, “La đạo hữu, không có chuyện gì sao?” Cứ việc La Quan giải thích qua, hết thảy đều không phải bởi vì nàng mà lên, nhưng Đồ Thanh từ đầu đến cuối đều cảm thấy, nếu không phải vì cứu nàng lời nói, liền sẽ không có hậu tiếp theo phiền phức. . 85. . 85.

Hôm nay, thậm chí ngay cả tiên nhân cảnh đều đến.

Huyết Ma quan một trận chiến trước, vốn là muốn an bài nàng theo Thanh Sắt Sa lão tổ cùng rời đi… Nhưng sau khi suy tính, hay là đưa nàng lưu lại.

Nguyên nhân rất đơn giản, như coi là thật sự tình không thể vãn hồi, nàng có thể liên hệ đến Hoa Thần, trở thành La Quan lại một lá bài tẩy.

Lá bài này không dùng đến, lại liên luỵ nàng thụ Huyết Ma thôn phệ, dù La Quan sớm có chuẩn bị, sắc mặt vẫn hoàn toàn trắng bệch.

La Quan đối với chuyện này là hổ thẹn, nghe vậy cười một tiếng, nói “. Không sao, bất quá một chút vấn đề nhỏ, đã giải quyết.”

Hơi dừng một chút, “Ừm… Đồ Thanh đạo hữu, thân thể khôi phục như thế nào rồi? Như muốn cái gì, chi bằng mở miệng chính là.”

Đồ Thanh có thể cảm nhận được hắn lo lắng cùng nghiêm túc, lắc đầu nói “Không cần cái gì, ta đã cầm đạo hữu rất nhiều thứ, tĩnh dưỡng một thời gian liền có thể khôi phục.”

Lại nhìn La Quan một chút, nàng cúi đầu xuống, “Đã vô sự, ta liền trở về tu hành.” Nói xong, nàng thi lễ một cái, trở lại gian phòng của mình.

Ngồi tại trên giường êm, Đồ Thanh tay chống đỡ cái cằm, có chút không yên lòng, “Ta khẳng định là La Quan đã từng người rất trọng yếu, nếu không hắn sẽ không đối ta tốt như vậy… Nhưng ta kiểm tra qua… Ta… Rõ ràng còn là xử nữ a… Hắn không phải phu quân ta, có lẽ chỉ là tình lang… Còn chưa tới kịp…”

Mặt nàng có chút đỏ, nhưng rất nhanh lại thở dài, bởi vì nàng từ đầu đến cuối, đều không có hồi tưởng lại nửa điểm liên quan tới La Quan vết tích.

Ngược lại là mấy ngày nay, bởi vì thụ thương mê man, ngủ có chút nhiều, làm qua mấy lần kỳ quái mộng, bên trong tựa hồ xuất hiện qua La Quan thân ảnh.

Nhưng đợi nàng tỉnh, mộng lưu ngấn lại rất nhanh biến mất, mặc nàng lại cố gắng như thế nào, cũng không thể lưu lại chút điểm hồi ức.

Đây thật là sầu người… Về sau, nên lấy thái độ gì đối mặt hắn đâu?

Nếu như hắn muốn cùng ta thân cận, ta lại nên làm cái

gì? Đáp ứng hắn, hay là cự tuyệt hắn… Đồ Thanh thở dài một hơi, cảm giác thật đắng buồn bực.

Vừa vặn rất tốt tại, La Quan vẫn chưa để nàng thật bởi vậy làm khó, từ ngày đó Đông Lâm Tiên quân một chuyện về sau, hắn lại không có hiện thân.

Từ đầu đến cuối lưu tại khoang tàu bế quan tu luyện, cái này khiến Đồ Thanh nhẹ nhàng thở ra, lại không biết sao, lại ẩn ẩn có một ít thất vọng.

…

Liên phá 3 cảnh, tu vi tăng vọt, đây đương nhiên là chuyện tốt.

Nhưng tăng vọt lực lượng, cần nhanh chóng quen thuộc, nắm giữ, càng muốn vững chắc tự thân căn cơ, tránh lưu lại phù phiếm tai hoạ ngầm.

Cũng may, tăng vọt về tăng vọt, La Quan căn cơ luôn luôn đánh kiên cố, hết thảy tiến triển rất thuận lợi.

Hắn tại quen thuộc tự thân, cảnh giới hiện nay lúc, càng nhiều thời gian dùng để quan sát thể nội ngân bạch, ma chủng cùng màu xanh hạt sen.

Mặc dù thể nội cách cục bị cải biến, nhưng La Quan “Tiên thiên thần chỉ” thân phận, tựa hồ vẫn chưa bị tước đoạt… Ngô, thậm chí, còn trở nên càng thêm chân thực.

Trừ thanh phong vòng quanh người, ô uế không dính, cảm giác ngoại giới, thậm chí dự cảm phúc họa năng

lực, cũng theo đó tăng lên rất nhiều.

Mang đến trực tiếp nhất hậu quả chính là, theo tung quang tiên chu không ngừng tới gần cho nên doanh châu, trong lòng hắn một tia hồi hộp càng ngày càng đậm.

Không có gì bất ngờ xảy ra, tất có ngoài ý muốn.

Trên thực tế, chính là không có “Thần chỉ thần dị” gia trì, La Quan cũng cảm thấy việc này không ổn ——

Phượng tộc bây giờ, chỉ còn cô mầm một cây, lại thực lực không hiện, còn xa mới tới cao điệu trở về thời điểm.

Thiên hỏa ngô đồng vì sao đột nhiên liền giấu không được, còn muốn mang theo toàn bộ Phượng tộc di tích giáng lâm?

Trong này, sợ là có ẩn tình khác.

Mà Dương Cửu Chân trước đó, là cùng Tang Tang, Ngao Tú cùng một chỗ, như cái này Phượng tộc nữ tử xảy ra ngoài ý muốn, không biết phải chăng là lan đến gần các nàng?

Trọng yếu nhất chính là, như Phượng tộc chi biến thật sự là 1 cái ván, phải làm như thế nào mới có thể, lấy nhất tiểu đại giới đem nó phá vỡ?

La Quan châm chước hồi lâu, dần dần có một chút ý nghĩ, đương nhiên cụ thể như thế nào, còn muốn sau khi tới thám thính rõ ràng, lại làm suy tính.

Cho nên, cứ việc tu

Vì lớn tiến vào, lại thu phục một nhóm dưới trướng, La Quan vẫn như cũ quyết định điệu thấp làm việc.

Lặng lẽ trở về, tấm giương không muốn.

Một đường thông suốt, nửa tháng sau, tung quang tiên chu đến cho nên doanh châu hải vực.

…

Thiên Linh đảo đã chìm trong hơn phân nửa, thừa hơn bộ điểm cũng sa vào đến, nham tương cùng hỏa diễm tứ ngược bên trong. Tại trong biển rộng hỏa diễm cháy hừng hực, bốc hơi lên vô tận màu trắng hơi nước, thăng nhập không trung về sau gặp lạnh, lại ngưng tụ thành giọt nước rơi xuống.

Thế là trong biển liệt hỏa hừng hực, thiên khung mưa to bàng bạc, bao trùm phương viên mấy chục ngàn dặm, liền hình thành cái này có thể xưng ngạc nhiên một màn.

Thiết Nham đảo, nguyên chỉ là tới gần Thiên Linh đảo 1 cái phụ thuộc đảo nhỏ, Thiên Lan thánh tông ở đây đóng quân một chút tu sĩ, lấy làm dự cảnh, bảo vệ.

Lại thêm ở trên đảo, sản xuất mấy loại luyện khí tài liệu cần thiết, cũng tụ tập một nhóm người ở đây, mấy chục đời sinh sôi hậu nhân khói dần mậu, ở trên đảo tu kiến vài toà thành trì.

Hôm nay mưa to như chú, vẫn như trước có thể nhìn thấy, lôi vân phía trên thỉnh thoảng có độn quang lướt qua, trong đó một chút càng phóng thích ra, khiến người kính sợ khí cơ.

Điếm tiểu nhị trốn ở dưới mái hiên, một bên vuốt nước mưa trên người, một bên chửi mắng vừa rồi khách nhân hẹp hòi, mưa lớn như vậy dẫn đường an trí, thế mà một điểm tiền thưởng không cho.

Lại nhìn về phía phương xa, mưa to phía dưới vẫn bị đốt màu đỏ bừng bầu trời, liền không nhịn được thở dài một hơi, lẩm bẩm nói “Ai, ai có thể nghĩ tới, Thiên Linh đảo phía dưới, thế mà liền cất giấu Phượng tộc di tích? Nghe nói bên trong, có vô số cơ duyên tạo hóa… Nếu ta có thể sớm một chút phát hiện, nhất định có thể nhất phi trùng thiên, trở thành người trên người, đâu còn cần tại điểm này đèn chịu dầu hầu hạ người.”

“Ai! Linh thạch khó kiếm, tu hành gian khổ, ngay cả ở trên đảo 1 cái phòng ở cũng mua không nổi, càng đừng đề cập tìm kiều mị đạo lữ… Thế đạo này, thực tế quá dày vò.”

Chính nói dông dài lấy, sau lưng truyền đến một tiếng cười khẽ, “Tiểu nhị ca làm gì nhụt chí? Đại cơ duyên giáng lâm, ngươi ta đều có cơ hội, không gặp bây giờ cái này Thiết Nham đảo thượng nhân người tới hướng, tất cả mọi người đang chờ đợi thời cơ.”

Điếm tiểu nhị giật mình, quay đầu mới buông lỏng một hơi, nở nụ cười nói “Là Ngụy công tử a, trời mưa lớn như vậy, ngài còn đi ra ngoài sao?”

Người tới

Một bộ áo bào đen, khóe môi nhếch lên tiếu dung, gật đầu nói “Cái này rối loạn, thật vất vả tìm được mấy người bằng hữu, hôm nay hẹn xong gặp một lần.”

Đang khi nói chuyện, hắn ngẩng đầu nhìn trời, “Cái này mưa, cũng không biết lúc nào mới có thể ngừng, thật là khiến người ta nổi nóng a.”

Nói nổi nóng, sắc mặt hắn lại rất bình tĩnh, chống ra 1 đem cây dù, đối Tiểu nhị ca gật gật đầu về sau, bước vào phố dài.

“Ngụy công tử cẩn thận chút, gần nhất ở trên đảo không quá bình, thấy bằng hữu về sau, tốt nhất về sớm một chút.” Điếm tiểu nhị thấp giọng nhắc nhở 1 câu.

Vị này Ngụy công tử cùng người cùng thiện xuất thủ hào phóng, mang theo tỳ nữ, dưới trướng đến đây, rõ ràng không phải người bình thường, nhiều nịnh bợ điểm không hỏng chỗ.

“Tốt, đa tạ Tiểu nhị ca nhắc nhở.” Ngụy công tử cũng không quay đầu lại phất phất tay, cầm dù đi xa, rất có mấy điểm tiêu sái.

Điếm tiểu nhị đứng dậy, “Người tu hành, còn cố ý bung dù… Chậc chậc, đây chính là phong cách a, quả nhiên quý công tử vậy!”

Hắn lại nghĩ tới, vị này Ngụy công tử bên người tỳ nữ,

cứ việc mang theo mạng che mặt, đáng kinh ngạc hồng thoáng nhìn vẫn là để hắn thất thần hồi lâu.

Bởi vậy xác định, Ngụy công tử tuyệt không phải bình thường…

Nữ nhân xinh đẹp không nhất định sẽ đi theo tại cường giả bên người, nhưng mang theo nữ nhân xinh đẹp như vậy, còn có thể an ổn ở tại bây giờ Thiết Nham đảo, vậy liền tuyệt đối không phổ thông.

Tiểu nhân vật, cũng có tiểu nhân vật trí tuệ.

Một bên khác, Ngụy công tử cầm dù đi ra ngoài, xuyên qua 2 đầu phố dài về sau, đi tới một mảnh dân cư trước.

Mưa to bàng bạc, trong đó cực nóng, âm hàn 2 chủng linh lực xen lẫn, rơi vào trên người rất không thoải mái, cho dù có tu sĩ vãng lai, cũng nhiều tới lui vội vàng.

Thấy Ngụy công tử cầm dù mà đến, nhiều quăng tới nhìn liếc qua một chút, chợt cúi đầu mà qua, cũng không muốn nhiều chuyện.

Rất nhanh, Ngụy công tử đi tới 1 hộ hộ gia đình ngoài cửa, hắn đưa tay gõ cửa một cái, nhưng thu tay lại lúc đầu ngón tay lại không một chút vết ướt.

Lại mưa to đầy trời, không dính nửa điểm.

“Đột nhiên phát hiện, hôm nay đã là gia nhập tung hoành thứ 50 00 ngày… Nhân sinh một thế 30,000 ngày, không ngờ có 6 điểm 1 trong ở đây, thổn thức cảm khái, tuế

nguyệt như thoi đưa a!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1119 : Tin cùng tín sứ

“Ai? !”

Phía sau cửa vang lên quát khẽ.

Ngụy công tử một mặt bình tĩnh, “Năm đó bằng hữu cũ, phó ước mà tới.”

Ngắn ngủi dừng lại về sau, cửa sân từ bên trong mở ra, lộ ra phía sau cửa người áo đen, rộng lớn vô song đem toàn bộ người đều giấu ở trong đó, ánh mắt cảnh giác rơi vào Ngụy công tử trên thân.

Hắn như không có cảm giác, một tay bung dù, cất bước tiến vào viện lạc.

Lạch cạch ——

Cửa sân tự động đóng. . ? ? .

Sắc trời u ám, cá lớn như trút nước, bên tai là “Rầm rầm” tiếng nước chảy.

Trừ cái đó ra, chính là hoàn toàn tĩnh mịch, thậm chí có thể nghe rõ ràng, gần trong gang tấc 2 người, giữa lẫn nhau tiếng hít thở.

Ngụy công tử đột nhiên nói “Ta lấy Phượng tộc tế đàn, cùng các ngươi bắt được liên lạc, ngươi không nên là

phản ứng như thế… Cho nên, Cửu Linh trưởng lão nói cho ta, lúc trước chuyện gì xảy ra?”

Áo bào đen thân ảnh cứng đờ, nhưng đã bị điểm phá thân phận, nàng cũng không cần lại ẩn tàng, kéo xuống áo bào đen lộ ra diện mục thật sự.

Một đôi tròng mắt, vẫn như cũ nhìn chằm chằm Ngụy công tử, không trả lời mà hỏi lại, “Các hạ là ai?”

Ngụy công tử thản nhiên nói “Bất quá mấy năm chưa gặp, Cửu Linh trưởng lão liền đã quên, bản tôn thanh âm sao?”

Cửu Linh không dám quên, nhưng Phượng tôn…

Nàng cắn răng nói “Tối nay, cái này bên trong chỉ có một mình ta, ta cần nghiệm chứng thân phận của ngươi, mới có thể nói với ngươi cái khác!”

“Như thế nào nghiệm chứng?”

“Chân phượng nhất tộc, tự có thần dị!”

Ngụy công tử suy nghĩ một chút, hợp dù cầm trong tay, mưa to chớp mắt đã tới, lại tại tới gần hắn nháy mắt tự động tách rời, rơi xuống.

Ngẩng đầu, nó một đôi tròng mắt chỗ sâu, có xích hồng chi sắc hiển hiện, như cuồn cuộn thiên hỏa, sáng rực không ngớt.

“Vạn kiếp bất diệt pháp!” Cửu Linh một tiếng kinh hô.

Ngụy công tử chống ra dù, đem tự thân thần dị che lấp, “Nhưng đủ rồi?”

Cửu Linh trưởng lão “Phù phù” quỳ xuống đất, một nháy mắt, mưa to thẩm thấu áo bào đen, “Thuộc hạ Cửu Linh bái kiến Phượng tôn, lúc trước bất kính chỗ, còn xin Phượng tôn hàng phạt!”

Vạn kiếp bất diệt chính là Phượng tộc đại truyền thừa, không phải chân phượng nhất tộc khó mà tu luyện, nàng tự nhiên cảm ứng rõ ràng.

Huống chi, mưa rơi bất xâm tuyệt không phải pháp lực ngăn cách, mà là tự nhiên thần dị… Cái này cùng nàng trong tưởng tượng Phượng tôn ăn khớp nhau.

Cho nên, thật sự là Phượng tôn trở về, nàng quỳ sát một chỗ, nháy mắt nước mắt rơi như mưa.

Ngụy công tử nói “. Tha thứ ngươi vô tội. Nói đi, đến cùng đã xảy ra chuyện gì?”

“Đa tạ Phượng tôn!” Cửu Linh trưởng lão quỳ trên mặt đất, “3 năm trước đây, tế đàn đột nhiên hạ xuống chỉ lệnh, mệnh ta cùng triệu tập Phượng tộc huyết duệ tại Bích Hải thành, đem truyền xuống sau tiếp theo tu luyện công pháp.”

“Cũng không liệu, kia vậy mà là một cái bẫy, đột có đại lượng Thiên Lan thánh tông tu sĩ giáng lâm, đối ta cùng trắng trợn bắt…”

Nói đến đây, thân thể nàng run một cái, mặt lộ vẻ thống khổ, như vẫn chưa thể từ năm đó đáng sợ trong trí nhớ đi ra.

Thở sâu, tiếp tục nói “Thuộc hạ cùng liều chết phản kháng, có thể địch thực lực của ta cách xa, Phượng tộc

Huyết duệ cơ hồ bị một mẻ hốt gọn, chỉ có ta cùng địa hỏa trưởng lão 2 người trốn thoát, sau đó mai danh ẩn tích, không còn dám hành động thiếu suy nghĩ mãi cho đến mấy ngày trước đây… Tế đàn lại có động tĩnh, nhưng thuộc hạ đã không dám tùy tiện tin tưởng… Mời Phượng tôn thứ tội!”

Ngụy công tử đã minh bạch hết thảy, hắn suy nghĩ một chút, nói “. Là tại các ngươi xảy ra chuyện sau bao lâu, Phượng tộc… Ta tộc thánh địa sinh biến?”

“Hẹn sau một tháng…” Cửu Linh bỗng nhiên ngẩng đầu, một mặt giật mình, “Phượng tôn, chẳng lẽ ta tộc thánh địa chi biến, không có quan hệ gì với ngài?”

Ngụy công tử lắc đầu, đã đoán được rất nhiều chuyện.

Phượng tộc tế đàn sinh biến, bắt đại lượng Phượng tộc huyết duệ, về sau mới có thiên hỏa ngô đồng toàn diện khôi phục, Phượng tộc thánh địa hiện thế phong ba…

Cho nên, Dương Cửu Chân quả nhiên xảy ra chuyện.

Không.

Ngụy công tử suy nghĩ một chút, đối với Dương Cửu

Chân không nhiều hồi ức, kia là cái diễn kỹ rất tốt, dài nữ nhân rất xinh đẹp.

Cho nên, nàng thật sự là bị buộc? Hay là nói, ở trong đó có ẩn tình khác?

Tang Tang cùng Ngao Tú lại tại cái kia bên trong? Duy nhất an tâm chính là, nàng 2 người sớm biết Dương Cửu Chân thân phận, khi sẽ không bị tính toán.

Đè xuống suy nghĩ, Ngụy công tử nói “. Này biến, chính là có người lấy ta tộc thánh địa vì thiết lập ván cục, muốn đi phá diệt chuyện bất chính.”

“Đáng chết!” Cửu Linh trưởng lão gầm nhẹ, “Ta tộc đã rơi vào hôm nay tình trạng, bọn hắn lại vẫn không muốn dừng tay, coi là thật muốn chém tận giết tuyệt sao?”

Ngụy công tử trong lòng biết, việc này không phải nàng suy nghĩ, nhưng cũng không có giải thích tất yếu, hắn nói “. Đã ngươi cùng địa hỏa trưởng lão cùng một chỗ chạy ra, người khác ở đâu? Hẳn là bây giờ còn không tin bản tôn thân phận?”

Cửu Linh trưởng lão cười khổ, “Thuộc hạ không dám! Không phải địa hỏa trưởng lão không đến bái kiến Phượng tôn, mà là hắn bây giờ thương thế cực nặng, còn muốn mời Phượng tôn xuất thủ cứu tính mạng hắn.”

Ngụy công tử trong lòng than nhẹ, vốn định thông qua những này Phượng tộc huyết duệ, thăm dò bây giờ thế cục, nào có thể đoán được đúng là bộ dáng như vậy.

“Dẫn đường đi.”

Một lát sau, mặt khác một mảnh dân cư chỗ, 2 người nhìn thấy địa hỏa trưởng lão.

Hắn đã lâm vào chiều sâu hôn mê, da bọc xương, khô quắt mi tâm nhíu chặt lấy, như ngay tại thừa nhận thống khổ cực lớn.

Cửu Linh trưởng lão nói “Thuộc hạ đã hết lực, nghĩ các loại biện pháp cứu hắn, nhưng… Nhưng địa hỏa trưởng lão thể nội, có 1 đạo rất khí tức bá đạo, Phượng tôn xem xét liền biết.”

Ngụy công tử nhíu mày, chợt bình tĩnh lại.

Hắn đã cảm thấy được, địa hỏa trưởng lão thể nội cái kia đạo khí tức… Hừng hực, bá đạo, cường thế, như có thể đốt hủy thiên địa vạn vật…

Lại mơ hồ trong đó, cùng vạn kiếp bất diệt công pháp, sinh ra một tia cộng minh.

Hắn đưa tay, một chỉ điểm tại địa hỏa trưởng lão mi tâm.

Ông ——

Thể nội, vạn kiếp bất diệt công pháp tự hành vận chuyển, 1 đạo cực nóng

Thiêu đốt khí tức, xâm nhập Ngụy công tử thể nội.

Sau một khắc, hắn vang lên bên tai thanh âm, “Cứu ta…

La Quan… Cầu ngươi cứu ta…”

Dương Cửu Chân!

Bá ——

Sau một khắc, kia 1 đạo nóng rực khí tức, trực tiếp bị Ngụy công tử hấp thu, cùng vạn kiếp bất diệt công pháp tan về một thể.

Bởi vì, nó vốn là thuần túy nhất chân phượng chi lực.

‘Quả nhiên, địa hỏa, Cửu Linh 2 người, là bị cố ý thả đi.’

Ngụy công tử suy nghĩ chuyển động, như coi là thật thiết lập ván cục, khiến Thiên Lan thánh tông ra trận bắt, 2 người bọn họ căn bản không có cơ hội đào tẩu.

Dương Cửu Chân bị người khống chế, thân bất do kỷ?

Chính suy tư lúc, vang lên bên tai Cửu Linh trưởng lão tiếng vui mừng âm, “Tỉnh! Phượng tôn, địa hỏa trưởng lão tỉnh…”

Ngụy công tử nhìn lại, địa hỏa lúc này mở mắt ra, tới lúc gấp rút gấp rút thở hào hển, cực kỳ nhợt nhạt khuôn mặt, giờ phút này hiển hiện mấy điểm huyết sắc.

Hắn đầu tiên là nhìn thoáng qua Cửu Linh, lại rơi vào Ngụy công tử trên thân.

“Địa hỏa trưởng lão, là Phượng tôn, tôn thượng hắn rốt cục tới cứu chúng ta!” Cửu Linh trưởng lão vội vàng mở

miệng.

Địa hỏa trưởng lão mặt lộ vẻ kích động, lại một trận ho khan, khó nhọc nói “Phượng… Phượng tôn… Xin thứ cho… Thuộc hạ bất kính… Không thể cho ngài hành lễ…”

Ngụy công tử nhìn xem hắn, nói “. Còn có gì tâm nguyện chưa hết?”

Cửu Linh một chút trừng lớn mắt.

Địa hỏa trưởng lão hình như có cảm giác, nghe vậy gạt ra tiếu dung, “Trước khi chết… Có thể gặp lại… Phượng tôn… Thuộc hạ đã… Không tiếc vậy…”

“Duy nguyện Phượng tôn… Có thể phục… Ta tộc vinh quang… Làm ta chờ… Phượng tộc huyết duệ… Không cần lại… Nơm nớp lo sợ… Bị người hãm hại…”

Ngụy công tử trầm mặc một chút, gật đầu, “Ta đáp ứng ngươi.”

Địa hỏa trưởng lão nhắm mắt lại, khí tức đoạn tuyệt.

“Địa hỏa!”

Cửu Linh bổ nhào vào bên giường, một mặt khó có thể tin, “Tôn thượng… Cầu ngài mau cứu hắn… Hắn vừa tỉnh lại… Làm sao liền chết…”

Ngụy công tử thấy rõ ràng, địa hỏa chỉ là một phong thư, tại cái kia đạo chân phượng chi lực, đánh vào nó thể nội

lúc, hắn liền đã bị thiêu chết.

Gượng chống đến bây giờ, là cái kia đạo chân phượng chi lực tại duy trì, nhưng dạng này sinh tồn, mỗi một ngày mỗi một khắc mỗi 1 hơi… Đối địa hỏa mà nói, đều như đặt mình vào hoả lò bên trong, cùng lăng trì không khác.

Tử vong, mới là hắn lớn nhất giải thoát.

Mà Cửu Linh, chỉ là cái kia mang theo “Tin”, cùng Ngụy công tử trở về “Tín sứ” .

“Đừng khóc, trước thu liễm địa hỏa trưởng lão thi hài, đợi an ổn về sau, lại đem hắn an táng đi.” Thấy Cửu Linh vẫn là 1 bộ, bi thương không thôi bộ dáng, Ngụy công tử thở dài một hơi, đứng dậy đi tới trước cửa sổ.

Đưa tay đẩy ra, có thể thấy được mưa to như trút nước, cũng có thể thấy bầu trời màu đỏ, chính là Phượng tộc tổ địa (thánh địa) sắp xuất thế, thiên hỏa ngô đồng chi liệt diễm đốt cháy bố trí.

Đại thế đánh cờ, thường thường còn chưa bắt đầu, liền đã có rất nhiều người bởi vậy mất mạng.

Ván này, lại muốn hủy đi bao nhiêu người?

Đại tranh chi thế, nếu không thể nhảy ra bàn cờ, trở thành chấp tử người… Cuối cùng muốn bị tính toán, muốn cùng người chém giết, tranh mệnh…

Thành công, có thể tạm thời sống tạm.

Thất bại, thì thân tử đạo tiêu!

Dạng này kinh lịch, Ngụy công tử đã cảm thấy chán ghét, hắn nhìn xem vừa rồi, khí tuyệt mất mạng địa hỏa trưởng lão, không khỏi nghĩ đến chính mình.

Phật Đà dù luôn mồm, nói cái gì thần tướng chủ, bày ra đối tự thân coi trọng… Nhưng hạt sen rơi vào thể nội, làm sao biết đây không phải một cái khác tính toán?

Dù là đây hết thảy đều là thật, tương lai chi biến số, cũng không có người có thể nắm giữ, sao biết thế cục sẽ phát triển đến đó một bước?

Có lẽ tương lai ngày nào đó, hắn cũng sẽ rơi vào cùng loại hạ tràng… Giường bệnh phía trên, kêu rên chờ chết, chỉ hơn vô tận tuyệt vọng.

Hô ——

Ngụy công tử thở ra một hơi, đôi mắt lộ ra kiên định, nhìn qua mưa to, nhìn qua bị nung đỏ kia vùng trời.

Hắn tất yếu nhảy ra hàng rào, trở thành nơi đây thiên địa chấp tử người!

1 ngày này có lẽ rất xa, nhưng hắn chí ít, đã nhìn thấy một chút hi vọng…

Sau lưng, vang lên tiếng bước chân, Cửu Linh đã thu hồi địa hỏa trưởng lão thi thể, đỏ hồng mắt đứng ở phía sau, “Phượng tôn… Chúng ta tiếp xuống, phải làm như

thế nào?”

Nàng đáy mắt, tràn ngập cừu hận cùng phẫn nộ.

Ngụy công tử nói “. Rời đi trước cái này, đổi chỗ khác , vừa đi vừa nói.”

Cửu Linh khẽ giật mình, “Ngài hoài nghi…”

Ngụy công tử khoát khoát tay, không nói thêm gì, 2 người rời đi viện lạc, đợi rời đi mảnh này dân cư lúc, vẫn hết thảy bình tĩnh.

Cửu Linh buông lỏng một hơi, nàng sợ bởi vì tự thân chủ quan, mà khiến Phượng tôn rơi vào hung hiểm.

Ngụy công tử lại quay đầu, nhìn thoáng qua trong mưa gió, mảnh này an bình chi địa, trên mặt như có điều suy nghĩ.

Nhưng rất nhanh, hắn liền nhẹ giọng mở miệng, “Nói một chút đi, đối với thế cục hôm nay, ngươi biết bao nhiêu?”

“Vâng.”

Cửu Linh đã sớm chuẩn bị, hơi suy nghĩ một chút về sau, nói “. Từ thánh địa có biến về sau, thuộc hạ liền dẫn địa hỏa trưởng lão ẩn thân ở đây, nhiều mặt tìm hiểu về sau, đã có một chút thu hoạch…”

1 người nói, 1 người nghe.

2 người dựa vào rất gần, chen tại một cây dù dưới, cho người ta cảm giác rất là thân mật. Lại thêm, Cửu Linh trên thân rộng lớn, che lấp bộ dáng áo bào đen, ngẫu nhiên lộ ra một tia yểu điệu bộ dáng, liền càng cho người ta một loại che che lấp lấp dị dạng tư vị.

Trên đường dài, một chỗ ban công.

Có kiếm khách lâm mưa uống rượu, xa xa nhìn lướt qua, lẩm bẩm nói “Dưới mắt thời cuộc, người này lại còn có như vậy hào hứng… Quả nhiên thế nhân nhiều ngu, đều bị loạn hoa mê nhãn… Có lẽ, lần này lại muốn không công mà lui…”

Hắn xách rượu nâng ly, một chút nước mưa tung tóe nhập, rơi vào mũi kiếm nháy mắt, sát na băng vì bột mịn!

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1120 : Võ Thần điện

Đi tới phố dài cuối cùng, Ngụy công tử quay người lúc, bất động thanh sắc hướng lầu đó đài nhìn lại.

Không quá rõ ràng, lại có thể cảm thấy được chỗ kia kia lạnh thấu xương kiếm hơi thở, như hùng cứ sơn nhạc, như long du chín ngày… Bá đạo, bàng bạc, cường hoành vô song.

Tốt một cái kiếm khách!

Cửu Linh thấp giọng nói “Phượng tôn, làm sao rồi?”

“Vô sự, về sau gọi ta công tử.”

“Vâng, công tử.”

“Nói tiếp đi.”

“… Ta… Phượng tộc thánh địa xuất thế, dẫn tới ngấp nghé đông đảo, thuộc hạ từng xa xa thấy 1 kiếm tu cùng người giao thủ, khí tức quanh người nóng bỏng, bành trướng, nó hỏa linh chi uy, lại không tại tộc ta phía dưới. Về sau thám thính, một thân chính là Thái A cung tu sĩ, này thế lực có đông đảo cường giả giáng lâm, ý đồ mưu đoạt Phượng tộc chí bảo.”

Hỏa linh bàng bạc, có thể so Phượng tộc? Ngụy công tử suy nghĩ khẽ động, nói “. Tu sĩ này cùng người giao thủ,

nhưng có cái gì dị tượng?”

Cửu Linh cẩn thận hồi tưởng, nói “. Trừ hỏa linh ngập trời bên ngoài, cũng không có gì dị tượng… Đúng, nó giữa lông mày có một đám lửa hư ảnh, cùng người lúc đang chém giết sáng lên, hừng hực thiêu đốt khiến người liếc nhìn lại, liền cảm giác đôi mắt nhói nhói, giống bị thiêu đốt.”

Mi tâm hỏa diễm!

Quả nhiên, thế gian có thể cùng Phượng tộc, tại hỏa linh 1 đạo cùng so sánh người, vốn cũng không có bao nhiêu.

Lại thêm, Ngụy công tử đã biết Phượng tộc di tích xuất thế, chính là một trận bố cục, đoán được thân phận đối phương cũng không tính quá khó.

Thái A cung… Tựa như lúc trước kia Hỏa Viêm diễm, nhưng rõ ràng lần này, bọn hắn thật sự quyết tâm. Chỉ là không biết, việc này chính là trời ban nhất tộc dẫn đạo, hay là vị kia ngày tôn thân tự xuất thủ rồi?

Ngụy công tử bất động thanh sắc, đang muốn lại nghe Cửu Linh nói tiếp, bên tai đột nhiên nghe tới điếm tiểu nhị la lên, “Ngụy công tử, ngài rốt cục trở về Ngụy công tử!”

“Mau trở về xem một chút đi, ngài bên người người, cùng một vị khác ở khách lên xung đột, nhà ta chưởng quỹ đã trấn an không dưới.”

Ngụy công tử nhíu mày, chợt giãn ra, chắp tay nói “Đa tạ Tiểu nhị ca nhắc nhở, ta cái này liền trở về nhìn xem, cho là có hiểu lầm gì đó.”

“Đúng, đúng, mọi người đi ra ngoài bên ngoài, khi lấy hòa khí làm đầu.” Điếm tiểu nhị nhìn lướt qua, cầm dù đứng ở bên cạnh Cửu Linh, áo bào đen che lấp thân hình của nàng, nhưng kia cầm dù bàn tay, cùng vành nón dưới ẩn ẩn lộ ra cằm đường vòng cung, đều đủ để cho thấy đây là 1 vị cực kỳ mỹ lệ nữ tu.

Hắn âm thầm ao ước, nghĩ thầm Ngụy công tử nói chuyện chính là văn nhã, cái gọi là thấy bạn cũ hảo hữu, cho là cùng giai nhân ước hẹn a? Lại vẫn mang trở về, cũng không sợ một vị khác tiểu nương ăn dấm, quả thật là quý công tử diễn xuất.

Hắn đè xuống suy nghĩ, nghênh mấy bước nhỏ giọng nói “Ngụy công tử khi cẩn thận, ta xem đối phương khí diễm phách lối, sợ không phải kẻ vớ vẩn.”

Ngụy công tử cười cười, nói một tiếng “Biết”, mang theo Cửu Linh xuyên qua khách sạn đại đường, tiến vào hậu phương khách phòng đình viện.

Mưa rất lớn, nhưng khách sạn tự có trận pháp, mở ra sau đem nước mưa đều ngăn cách, là dùng cái này khắc vây không ít người già chuyện.

“Nói lời vô dụng làm gì đâu? Thật nói không rõ ràng, liền động thủ!”

“Đúng, ta

Nhóm xem náo nhiệt đâu, lão múa mép khua môi, có ý gì?”

Lao nhao, thỉnh thoảng có người đổ thêm dầu vào lửa, dù sao xem náo nhiệt, luôn luôn không chê chuyện lớn.

Trong đám người, Đồ Thanh bị mấy người che chở, mang trên mặt tức giận.

Linh đài đứng tại phía trước nhất, hắn cảm thấy chuyện hôm nay có chút cổ quái, mới không có tùy tiện động thủ, miễn cho hỏng tôn thượng an bài.

Đúng lúc này, phía ngoài đoàn người truyền đến một trận động tĩnh, “Nhường một chút, các vị khách nhân nhường một chút, Ngụy công tử trở về.”

Linh đài gánh nặng trong lòng liền được giải khai, vội vàng chắp tay, “Bái kiến công tử.”

Trọng Vân tông Vũ Hóa cảnh tu sĩ, là một người trung niên nữ tu, thân thể nở nang lại mặt mày đoan trang, giờ phút này đi đầu thi lễ, xoay người nói “Công tử trở về, Đồ Thanh tiểu thư bớt giận, tự có công tử vì chúng ta chủ trì công đạo.”

Những người còn lại đều cung kính phủ phục, không được cho phép trước, không dám ngẩng đầu nửa điểm.

Một màn này, khiến vây xem đáy lòng của mọi người run lên, chỉ nhìn đối phương cái này diễn xuất, cũng không phải là nhân vật tầm thường.

Ngụy công tử phất phất tay, quét đối diện một chút, lại nhìn về phía Đồ Thanh, mỉm cười nói “Chạy còn rất tốt, đây là làm sao rồi?”

Đồ Thanh nói “. Ta trong viện trận pháp bị phá, chẳng biết lúc nào bay vào 1 con con diều, tiếp lấy những người này liền đánh tới cửa, không phải nói ta trộm lấy bọn hắn bảo vật…”

“Phi! Ngươi cái này tiểu nương nói chuyện thật vô lễ, nếu không phải đã nắm giữ chứng cứ, chúng ta sẽ tìm tới cửa? Thôi! Xem ra các ngươi cũng không định nhận nợ, cái kia cũng không rất tốt nói, động thủ đem người bắt lại cho ta, cùng hộ pháp đến đây xử trí.”

Đối diện, một tuổi trẻ tu sĩ hét lớn một tiếng, bỗng nhiên phất tay.

Sau người, 1 đạo khôi ngô thân ảnh, một bước bước vào giữa sân.

Oanh ——

Cường đại khí huyết phá thể mà ra, nháy mắt băng liệt mặt đất, kích thích mọi người liên tục lui ra phía sau.

“Vũ phu!”

“Khí huyết này, nổ tung như đốt, sáng rực bức người, chí ít là 7 máu đỉnh phong chi cảnh!”

“Dùng võ phu liều mạng thủ đoạn, trong thời gian ngắn,

vĩnh hằng cảnh tu sĩ cũng khó có thể bắt được…”

Mọi người thấp giọng hô bên trong cái này vũ phu đã xuất thủ, dưới chân băng liệt nháy mắt, 5 ngón tay như câu phá không thê lương, thẳng đến La Quan mà tới.

Quả nhiên, là hướng hắn đến.

Vừa rồi, thế cục nhìn như khẩn trương, kì thực song phương đều rất khắc chế, mà La Quan vừa vừa hiện thân, đối diện liền trực tiếp vạch mặt.

La Quan cúi đầu, não hải đột nhiên hiện ra, vừa rồi phố dài trên ban công, kia uống rượu kiếm khách.

Đối phương khí tức, lúc này nghĩ đến hình như có mấy phần chín tất…

“Hoắc!”

Mọi người thấp giọng hô, hít một hơi lãnh khí.

Nghĩ thầm người này ngốc không thành, đối mặt 1 tôn 7 máu vũ phu, dám không có chút nào

Ứng đối?

Bành ——

Một tiếng vang thật lớn, tên này 7 máu vũ phu, trực tiếp bay rớt ra ngoài, đem mặt đất đạp nát, “Oa” một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi tới.

Trời khải khom người, “Thuộc hạ vô năng, để công tử chấn kinh.”

La Quan tùy ý gật gật đầu, nhìn về phía đối diện, “Ai bảo các ngươi đến?”

Hoa ——

Khách sạn bên trong, lập tức một mảnh xôn xao, tiếp lấy lâm vào tĩnh mịch.

Vừa rồi ầm ĩ lấy đổ thêm dầu vào lửa bọn người, bây giờ từng cái đóng chặt miệng, mặt mũi tràn đầy kính sợ.

Tê ——

7 máu đỉnh phong vũ phu, nhân vật như vậy nếu không phải Phượng tộc tổ địa hiện thế, cơ hồ là vạn đảo chi quốc cảnh nội đỉnh tiêm nhân vật.

Nhưng hôm nay, lại bị phất tay áo vung lên liền đánh cho trọng thương, người này lại là loại cảnh giới nào?

Đối diện, nháo sự một đám người lập tức hoảng, cầm đầu tu sĩ trẻ tuổi biến sắc, lớn tiếng nói “Làm sao? Các ngươi ỷ thế hiếp người không thành! Nói cho các ngươi biết, ta cùng chính là Võ Thần điện dưới trướng, dám đánh làm chúng ta bị tổn thất người, các ngươi phiền phức lớn!”

Võ Thần điện?

La Quan nhìn thoáng qua trời khải.

Sắc mặt hắn khẽ biến, thấp giọng nói “Công tử, Võ Thần điện chi danh, thuộc hạ nghe nói qua, là thế gian tu hành võ đạo người, tạo thành 1 cái lỏng lẻo tổ chức, dù không có quá mạnh lệ thuộc, nhưng nó quy mô, thực lực đều rất khủng bố… Cơ hồ, thiên hạ này cường đại võ đạo cường giả, đều là một thành viên trong đó… Thậm chí có nghe đồn, trong đó đích xác tồn tại Võ thần cảnh cường giả.”

Luyện máu 10 tầng, có thể xưng Võ thần.

Cái này đã là có thể, so sánh đương thời tiên nhân kinh khủng tồn tại.

Huống chi, tập hợp thế gian võ đạo cường giả, nó nội tình thâm bất khả trắc.

Đối diện tu sĩ trẻ tuổi thấy thế, mặt lộ vẻ ngạo nghễ, “Đem kia tiểu nương giao ra, mặc ta cùng xử trí, lại chịu nhận lỗi, việc này hoặc còn có…”

Hắn chưa nói xong liền bị đánh gãy, La Quan phất phất tay, “Cầm xuống, ai dám phản kháng, đánh gãy tay chân.”

“Vâng!” Trời khải thông suốt quay người, đôi mắt bao phủ mấy người.

Giờ khắc này, bọn hắn như rơi vào hầm băng, sắc mặt trắng bệch.

“Dừng tay!”

Theo hét lớn, một thân ảnh từ trên trời giáng xuống, “đông” một tiếng rơi xuống đất, đặt chân chỗ mặt đất sát na vỡ thành bột mịn, lại chỉ tác động đến xung quanh 3 thước, thể hiện ra đối tự thân lực lượng hoàn mỹ chưởng khống.

“Hộ pháp!” Tu sĩ trẻ tuổi đại hỉ, cùng mấy người vội vàng hành lễ, lại cắn răng nói “Chính là bọn hắn trộm lấy ta bảo vật, còn đả thương thủ hạ của ta.”

Hộ pháp trừng mắt liếc hắn một cái, “Ngậm miệng!”

Hắn chắp tay, lộ ra tiếu dung, “Hôm nay có lẽ có một chút hiểu lầm, còn xin Ngụy công tử giơ cao đánh khẽ, chớ cùng tiểu bối so đo.”

Lúc nói chuyện, ánh mắt lại rơi tại đám người về sau, từ đầu đến cuối trầm mặc ít nói một thân ảnh bên trên, hơi do dự, lại nói” xin hỏi, thế nhưng là hắc sát đạo hữu ở trước mặt?”

Thân ảnh kia ngẩng đầu, lộ ra 1 trương không nói cẩu cười, lãnh khốc như đá khuôn mặt, thản nhiên nói “Nguyên Đồng đạo hữu, đã lâu không gặp.”

Võ Thần điện hộ pháp Nguyên Đồng, con ngươi bỗng dưng co rụt lại, tiếp lấy “Ha ha” cười to, “Không ngờ là thật sự hắc sát đạo hữu! Hôm nay quả là hiểu lầm, lũ lụt hướng miếu Long Vương, cũng trách Nguyên mỗ ngự dưới vô phương, để bọn hắn va chạm Ngụy công tử, Nguyên mỗ ở đây tạ lỗi.”

Tu sĩ trẻ tuổi biến sắc, hắn vốn là thông minh, nếu không cũng sẽ không, được an bài cái này phái đi.

Làm sao không biết, hôm nay đá vào tấm sắt.

Hộ pháp nhận biết người, tại đối diện lại chỉ là trầm xuống mặc khom người hạng người, ngay cả mở miệng tư cách đều không có… Vậy cái này một nhóm địa vị, có thể nghĩ…

Mồ hôi lạnh, nháy mắt thẩm thấu phía sau lưng, hắn tranh thủ thời gian khom người, “Ngụy công tử, là tiểu nhân có mắt không tròng, còn xin ngài khoan hồng độ lượng!”

La Quan thần sắc bình tĩnh, nhìn về phía hắc sát, “Bằng hữu của ngươi?”

Hắc sát khom người, “Về công tử, là từng chung đụng một đoạn thời gian, cũng không có quá sâu giao tình… Nhưng đối phương, đích thật là Võ Thần điện tu sĩ.”

Một câu, liền nói rõ lập trường.

Nguyên Đồng trong lòng lại chìm, gạt ra tiếu dung, “Hắc sát đạo hữu, ngươi dù nhàn vân dã hạc, nhưng cũng là Võ Thần điện bên trong một viên…”

Hắc sát đánh gãy hắn, “Nếu có tất yếu, ta sẽ rời khỏi.”

Nguyên Đồng biết, hôm nay rất khó thiện, hắn thở sâu, “Ngụy công tử, không biết ngài có điều kiện gì? Mời nói.”

La Quan suy nghĩ một chút, nói “. Ai bảo các ngươi đến?”

Nguyên Đồng lắc đầu, quả quyết nói “Hôm nay chỉ là hiểu lầm, ta cùng tuyệt không phải bị người sai sử, như Ngụy công tử trong lòng tức giận, ta cùng nhưng chịu nhận lỗi… Như ngài vẫn không hài lòng, tại hạ cái này mấy tên dưới trướng, nhưng tùy ý ngài xử trí, như thế nào?”

La Quan lắc đầu, “Nguyên Đồng đạo hữu, Ngụy mỗ rất dễ nói chuyện, là các ngươi không có thành ý, nếu như thế liền mời các vị tạm thời lưu lại đi.”

Nguyên Đồng rống to, “Ngụy công tử cần phải hiểu rõ? Bây giờ thế cục, coi là thật muốn bởi vì chỉ là việc nhỏ, liền cùng ta Võ Thần điện kết oán? !”

La Quan phất phất tay.

Hắc sát mặt không biểu tình, một bước đạp xuống, “Công tử, thuộc hạ nguyện ý xuất chiến, đây là Võ Thần điện nội đấu, cùng công tử không quan hệ.”

Oanh ——

Khí huyết trùng thiên, ngưng tụ màu đen trọng giáp, dạng bông huyết khí xen lẫn tại quanh người hắn chấn động, chập trùng, tựa như ngục mà đến ác quỷ, dữ tợn khủng bố.

Cuồn cuộn uy áp, như vực sâu như ngục!

Giờ khắc này, vô số ánh mắt tụ đến.

“9 huyết chi cảnh!”

“Võ hoàng!”

Trận trận kinh hô, vang vọng 4 phương.

Phố dài, ban công phía trên, kia lâm mưa uống rượu ngon kiếm khách, giờ phút này nhíu nhíu mày.

Hắn đắp lên bầu rượu, thắt ở bên hông.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, thân ảnh đã không gặp.

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1121 : Thái thượng môn nhân

Kiếm minh lên, kiếm minh rơi.

Kiếm khách đã tới trước mọi người!

Bên hông buộc lấy bầu rượu, gánh vác trường kiếm, nó 2 lông mày hẹp dài, khí cơ lạnh thấu xương.

La Quan ngẩng đầu, 2 người ánh mắt giữa không trung đối bính.

Kiếm khách trong lòng khẽ nhúc nhích, ám đạo lần này, đúng là nhìn sai rồi.

Võ Thần điện Nguyên Đồng gánh nặng trong lòng liền được giải khai, chợt lại âm thầm kêu khổ, lần này tới hợp tác, vốn định vớt một cái nhân tình nơi tay, kết quả lại làm hư hại.

Hắn chắp tay, mặt lộ vẻ xấu hổ, “Tại phong đạo hữu…” Há to miệng, lại không biết tiếp xuống nên nói cái gì.

Kiếm khách gật gật đầu, nói “. Hôm nay Võ Thần điện người, là đang giúp ta làm việc.”

Một câu, trực tiếp làm rõ.

Hắc sát thân thể kéo căng, quanh thân dạng bông huyết khí chấn động, đôi mắt chăm chú tiếp cận đối phương.

Dù có trọng giáp mang theo, lúc này cũng cảm giác thân như dao cắt, từng đợt nhói nhói truyền đến.

Kiếm này khách dù khí cơ không hiện, kì thực mạnh khủng bố!

“Trở về đi.” Ngụy công tử đột nhiên mở miệng.

Hắc sát gánh nặng trong lòng liền được giải khai, thu lại quanh thân khí huyết, cung kính xưng là lui sang một bên.

Ngụy công tử nhìn về phía tại phong, chắp tay nói “Không biết các hạ có thể, cho Ngụy mỗ bọn người một lời giải thích?”

Tại phong suy nghĩ một chút, “Ta đang tìm một người.”

Ngụy công tử nói “. Ta cũng không nhận ra các hạ.”

“Tìm nhầm.” Tại phong nhàn nhạt mở miệng.

Ngụy công tử híp mắt, không nói gì thêm, thái độ cũng đã rất rõ ràng. Chuyện này cũng không phải là hời hợt “Tìm nhầm” 3 chữ, liền có thể kết thúc.

Tại phong đưa tay 1 kiếm.

Tốc độ của hắn rất nhanh, 1 kiếm rơi xuống lại trở vào bao, kiếm minh mới vang lên bên tai mọi người.

Phù phù ——

Tên kia cầu xin tha thứ Võ Thần điện tu sĩ trẻ tuổi, lúc này trợn to tròng mắt, thi thể ầm vang ngã xuống đất.

Ngụy công tử nở nụ cười, “Tốt, chư vị mời đi.”

Tại phong xoay người rời đi.

Nhưng mấy bước sau hắn dừng lại, “Ngươi là rất lợi hại kiếm tu, ta có thể nghe được trên người ngươi, cùng thuộc kiếm đạo khí tức.”

“Nếu có cơ hội, ta sẽ đối ngươi xuất kiếm.”

Ngụy công tử không có trả lời.

Nguyên Đồng sắc mặt khó coi, trầm giọng nói “Mang lên thi thể, chúng ta đi!”

Rất nhanh, một nhóm vội vàng rời đi.

Ngụy công tử nhìn về phía xung quanh, cười chắp tay, “Quấy rầy chư vị, thực tế thật có lỗi.”

Mọi người vội vàng cười làm lành, liền nói “Không dám không dám”, riêng phần mình vội vàng rời đi.

Có vừa rồi đổ thêm dầu vào lửa lợi hại nhất mấy người, lúc này thẳng đến khách sạn bên ngoài, kế tiếp theo ở? Quên đi thôi, hay là chớ cho mình tìm không thoải mái.

Vị này Ngụy công tử, nhìn xem tiếu dung ôn hòa cùng người thân cận, kì thực là cái rất khó đối phó cọng rơm

cứng, có thể đi liền đi nhanh lên.

Đồ Thanh trên mặt, lộ ra một tia bất an, “Lại cho Ngụy đạo hữu gây phiền toái…”

Ngụy công tử cười khoát tay, “Không sao, chuyện hôm nay, là ngươi thụ ta liên luỵ.”

Hắn đáy mắt, hiện lên một vòng tối nghĩa.

Thái thượng môn nhân?

Lúc trước, tại trên đường dài cái nhìn kia, hắn liền cảm thấy mấy phần chín tất.

Vừa rồi kia tại phong 1 kiếm giết người, mặc dù rất sắc bén rơi, lại vẫn có chút điểm khí tức tiết ra ngoài, cơ bản không sai.

Cho nên, đây là ý gì?

Tìm hắn… Không phải là nghe nói, thái thượng một mạch còn có truyền thừa bên ngoài, cố ý đến chào hỏi hắn? A… Việc này, chỉ sợ không có đơn giản như vậy.

Một bên khác, tại phong mấy bước phóng ra, liền thân hóa kiếm ảnh, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Nguyên Đồng cắn răng, sắc mặt càng thêm âm trầm.

Một tên Võ Thần điện tu sĩ, không cam lòng nói “Hộ pháp, chẳng lẽ Chu Dịch cứ như vậy chết vô ích rồi?”

“Ngậm miệng!” Nguyên Đồng gầm nhẹ, “Đi, rời đi trước cái này lại nói.”

Hắn cũng rất phẫn nộ, nhưng thì tính sao?

Thái thượng một mạch… Chính là thiên hạ hôm nay, kiếm đạo người đứng đầu người, mũi kiếm chi thịnh không thể địch nổi.

Không thể trêu vào! Thật không thể trêu vào!

Về phần kia Ngụy công tử… Hắn đã sớm biết, hắc sát chính là Thiên Khải tông hộ pháp, mà Thiên Khải tông lại lệ thuộc vào mặt trời mới mọc tiên tông.

Đây chính là có được 1 vị Đạo tổ, mấy vị đương thời tiên nhân cường đại tiên tông.

Lại nhìn mọi người đối Ngụy công tử thái độ, chỉ sợ là mặt trời mới mọc tiên tông một vị nào đó, địa vị tôn quý thần thánh huyết duệ.

Luận tên tuổi, Võ Thần điện đương nhiên vang dội nhiều, nhưng tổ chức quá lỏng lẻo.

Tuy nói lần này, bởi vì Phượng tộc di tích ra mắt, thần điện điều động số lớn cường giả, nhưng chưa liên quan đến bản thân lợi ích, ai sẽ vì bọn họ ra mặt?

Chỉ có thể trước nhẫn, sau này hãy nói.

…

Thiên Linh đảo vỡ nát, đắm chìm, lửa cháy hừng hực phần thiên chử hải, trực tiếp sửa đổi một phương thiên tượng, khí hậu.

Giờ phút này, tại cái này biển cả nơi cực sâu, vô tận nham tương phía dưới, thiên hỏa ngô đồng tùy ý thiêu đốt.

Nó hỏa diễm, ẩn chứa Phượng tộc bất diệt chân ý, dù là đương thời tiên nhân, tuỳ tiện cũng không dám nhiễm nửa điểm.

Là lấy, tại Phượng tộc di tích chưa từng chân chính hiện thế trước, các phương đều bảo trì im miệng không nói.

Lúc này một đôi tròng mắt, tại thiên hỏa ngô đồng mặt ngoài mở ra, tiếp lấy hiển hiện 1 trương nữ tử gương mặt.

Là Dương Cửu Chân!

Nàng cau mày, sắc mặt như rất thống khổ, chậm rãi mở mắt ra, nó đôi mắt bên trong bây giờ tràn ngập hỏa diễm, như phản chiếu liệt hỏa phần thiên một màn.

“La Quan… Là ngươi…”

“Trở về… Ngươi rốt cục trở về…”

Dương Cửu Chân nói nhỏ, lại dẫn tới nham tương sôi trào, thiên hỏa ngô đồng tùy theo chập chờn.

Oanh ——

Mãnh liệt hơn hỏa diễm, từ thiên hỏa ngô đồng bên trong bộc phát, cuồn cuộn nham tương phóng lên tận trời.

Một nháy mắt, khiến cho bị nung đỏ bầu trời, trở nên càng phát ra sáng tỏ, chướng mắt.

Thậm chí, trong vòm trời “Rầm rầm” rơi xuống mưa to, đều bị đốt cháy không còn, xuất hiện ngắn ngủi trống không thời gian.

Sau đó, hỏa diễm càng tăng lên, mưa lớn hơn.

Âm hàn cùng nóng bỏng, 2 chủng linh lực giao hội trong đó, bao trùm phương viên mấy chục ngàn dặm, liền như 1 đạo đại mạc, che đậy, ẩn giấu đi cái gì.

Mà loại biến hóa này, cũng trong nháy mắt, liền bị các phương cảm giác, phát giác.

“Phượng tộc tổ địa, lập tức liền đem ra mắt…”

Giờ khắc này, từng đôi đôi mắt, hiện lên nóng bỏng, ngấp nghé.

Phượng tộc thiên hỏa ngô đồng, chính là đương thời hỏa linh chí bảo, kỳ diệu dùng vô tận.

Vĩnh hằng cảnh có được, nhưng rèn luyện tự thân, ngưng tụ bất diệt xương.

Bất Diệt cảnh có được, có thể gia tốc tự thân vũ hóa tiến

trình, bước vào tiên đạo cuối cùng cái nhất Đại cảnh giới.

Đối vũ hóa tu sĩ mà nói, thiên hỏa ngô đồng trọng yếu hơn, có thể giúp tự thân ngưng luyện Đăng Tiên đài.

Thậm chí, thế tiên nhân cũng có thể nhờ vào đó hỏa linh chí bảo, khiến cho Đăng Tiên đài càng thêm ngưng thực, thông thấu, cuối cùng hóa thành căn cơ, kéo dài tới đại đạo vượt ngang bể khổ.

Tóm lại, đây là 1 kiện yêu cầu không quá khắc nghiệt, lại đối các cảnh giới tu sĩ, đều có cực lớn giúp ích bảo vật.

Chớ nói chi là, thiên hỏa ngô đồng còn đại biểu cho, chân phượng nhất tộc cuối cùng khí vận chỗ.

Tại cái này kỷ nguyên, hội nguyên tương giao thời kì cuối… Khí vận, là các đại đỉnh tiêm thế lực, toàn lực tranh đoạt tồn tại.

Chính vì vậy, Phượng tộc di tích ra mắt, mới hấp dẫn đến nhiều như vậy thế lực cường đại.

Chúng mũi tên chi, quần hùng tranh giành.

Chính là như thế!

…

Trong khách sạn, La Quan đứng tại phía trước cửa sổ nhìn mưa, hắn cẩn thận cảm thụ được, thể nội « vạn kiếp bất diệt » công pháp truyền ra xao động.

Cùng đế kiếm bản nguyên, giờ phút này sinh ra rõ ràng chỉ dẫn, kia 1 khối đế kiếm mảnh vỡ, ngay tại Phượng tộc di tích bên trong…

“Dương mưu sao?”

Hắn nói nhỏ, lắc đầu.

Quả nhiên, bị xác định đế kiếm truyền thừa thân phận về sau, sớm muộn sẽ đối mặt loại phiền toái này.

Nhưng cũng bởi vì dạng này, liền muốn sợ hãi rụt rè, không dám ra kiếm?

A!

Buồn cười đến cực điểm.

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1122 : Cố nhân nhóm

Thiết Nham đảo bên trên, tòa nào đó trang viên.

Quy mô không tính quá lớn, nhưng cây rừng xanh ngắt, lại có một phương hồ nhỏ ở bên trong, màn mưa kéo dài phía dưới, cũng là nhiều mấy điểm hứng thú.

Nhưng hôm nay, trang viên này phía trên, lại một mảnh túc sát, vô hình kiếm ý lưu chuyển, khiến người không dám tới gần.

Tại phong thân ảnh, lúc này xuất hiện tại ngoài trang viên.

Thủ vệ 2 tên tu sĩ, vội vàng chắp tay, “Tại Phong sư huynh.”

“Ừm, trưởng lão ở đây sao?”

“Tại ven hồ tiểu đình.”

Tại phong không ngừng bước, vội vàng tiến vào trang viên.

Ven hồ tiểu đình cũng không nhỏ, mấy người ngồi ở trong đó pha trà thưởng trà, cũng không lộ vẻ co quắp.

Hắn mang theo một thân hơi nước, tiến vào tiểu đình bên trong, chắp tay hành lễ, “Đệ tử tại phong, ra mắt

trưởng lão, gặp qua Thanh Liên tiền bối.” . ? ? .

Dáng người thẳng tắp, gánh vác trường kiếm, eo buộc bầu rượu nhẹ lay động, chỉ là 1 người đứng ở đây, kia vô hình kiếm ý liền như muốn, xé rách thiên khung.

Không phải cố ý hiển lộ rõ ràng, mà là một loại kiếm thế.

Tự nhiên mà vậy ngưng tụ tại thân, cũng chỉ có đồng tu kiếm đạo người, lại tu vi cao thâm tinh diệu hạng người, mới có thể có cảm giác.

Nếu không, sợ là chỉ cảm thấy người trước mắt khí tràng mười phần, kính sợ tự sinh.

Thượng thủ chủ vị, Vương Đồng chính diện lộ tiếu dung, đưa tay một chỉ, “Thanh Liên đạo hữu lại nhìn, ta mạch này đệ tử như thế nào?”

Trên mặt hắn, không khỏi đắc ý.

Thanh Liên đạo nhân cười một tiếng, khen “Tại tiểu hữu kiếm cốt tự thành, phong thái trác tuyệt, ngày sau thành tựu không thể đoán trước.”

Hắn là tán dương, trong lòng cũng có mấy điểm cảm khái.

Thái thượng một mạch, không hổ là thiên hạ hôm nay, cầm kiếm nói người cầm đầu người.

Không chỉ có “Thái thượng” trấn áp khí vận, môn hạ càng là nhân tài đông đúc, cái này tại phong chính là

trong đó cực sáng chói 1 cái.

“Không dám nhận Thanh Liên tiền bối tán dương.” Tại phong lại chắp tay hành lễ.

Thanh Liên đạo nhân cười cười, đứng lên nói “Hôm nay cùng Vương trưởng lão trò chuyện vui vẻ, tại hạ rất có mấy điểm thu hoạch, trước tạm trở về châm chước, suy nghĩ, ngày sau lại đến quấy rầy.”

Dứt lời, hắn xoay người nói “Tùng Tử, chúng ta đi thôi.”

Du Tùng Tử cấp bậc lễ nghĩa chu toàn, đi theo Thanh Liên đạo nhân sau lưng, một trước một sau đi ra đình nghỉ mát.

Vương Đồng chính nhìn lướt qua, 2 người rời đi bóng lưng, nụ cười trên mặt nhạt đi.

“Đi, kế tiếp theo để người nhìn chằm chằm.”

“Vâng, trưởng lão.” Đình nghỉ mát dưới, 1 người vội vàng rời đi.

Tại phong nhíu mày, “Trưởng lão, Thanh Liên tiền bối chính là đương thời tiên kiếm, cảm giác sao mà nhạy cảm, chúng ta làm như vậy…”

“Chính là cố ý để hắn biết được.” Vương Đồng chính vuốt vuốt giữa lông mày, che giấu đáy mắt một vòng che lấp, nhạt tiếng nói “Nếu không phải nhớ nó kiếm tiên thân phận, bản tọa sớm đem nó đuổi rời đi.”

Bên cạnh hắn, 1 thái thượng môn nhân nói “. Không sai. Kiếm tiên lại như thế nào? Những năm gần đây, theo ta thái thượng một mạch uy danh càng long, đến đây đầu nhập kiếm tiên còn thiếu sao? Đều là tâm hoài quỷ thai hạng người… Tại phong, ngươi không cần đối nó quá mức khách khí, nên xuất ra ta thái thượng một mạch phong thái.”

Tại phong trầm mặc.

Hắn biết, sự tình đúng là như thế.

Nhưng Thanh Liên tiền bối mang đến cho hắn một cảm giác, cùng cái khác người đều khác biệt… Nói không nên lời vì cái gì, đã cảm thấy hắn thâm bất khả trắc.

Vương Đồng chính khoát tay, “Tốt! Chung quy là 1 vị đương thời kiếm tiên, không thể quá mức làm càn, để nó biết khó mà lui là được.”

Dứt lời, hắn nhìn về phía tại phong, “Có thể tìm được người?”

Tại phong không nghĩ nhiều nữa, chắp tay nói “Đang muốn hồi bẩm trưởng lão, đệ tử phụng mệnh tra khắp tất cả Thiết Nham đảo, vẫn chưa tìm tới người kia tung tích.”

Vương Đồng chính nhíu mày, “Lão tổ lưu kiếm đã có cảm giác, người này tất đã trở về… Tìm không thấy, cho là có phát giác, cố ý giấu đi… Hừ! Không biết tốt xấu, ngươi ta này tới là vì cứu nó tính mệnh, bây giờ Phượng tộc tổ địa muốn lâm thế, như lại không biết tiến thối nó

hẳn phải chết không nghi ngờ!”

Đúng lúc này, lại có thái thượng môn nhân đến đây Thông Bẩm, “Trưởng lão, Võ Thần điện hộ pháp tiêu, đến đây bái phỏng.”

Vương Đồng đúng giờ gật đầu, ra hiệu tại phong trước tiên lui đến bên cạnh, lúc này mới nói

“Mời tiến đến.”

“Vâng, trưởng lão.”

Một bên khác, Thanh Liên đạo nhân tay áo lớn trường bào, một mặt bình thản, thong dong, đi tại ven hồ trong đường nhỏ.

Hồ nước không lớn, trồng không ít củ sen, bây giờ hoa sen nở rộ, tại trong mưa to dù mơ hồ không rõ, nhưng cũng có nhàn nhạt mùi thơm tản mát.

Hắn cảm nhận được sau lưng trầm mặc, mỉm cười, nói “. Tùng Tử, cái này liền không cao hứng rồi?”

Du Tùng Tử nhịn không được phàn nàn, “Lão tổ, ta cảm thấy thái thượng một mạch tu sĩ, thực tế quá mức, thế mà trắng trợn phái người giám thị chúng ta…”

“Đừng quay đầu, miễn cho lẫn nhau xấu hổ.” Thanh Liên đạo nhân hay là 1 bộ lạnh nhạt bộ dáng, “Kỳ thật, đây là đang đuổi chúng ta đi, như đứng tại thái thượng một mạch lập trường đến xem, cử động lần này cũng là không phải sai, dù sao chúng ta cùng người ta, cũng

không có giao tình gì.” . ? ? . ? ?

“Phi! Từng cái, con mắt cơ hồ sinh trưởng ở đỉnh đầu, cảm thấy đều nghĩ nịnh bợ bọn hắn… Nếu không phải muốn tìm đến La đại ca, ai nguyện ý lưu tại cái này!” Du Tùng Tử tức giận bất bình.

Thanh Liên đạo nhân nghe vậy, đáy mắt sinh ra một chút gợn sóng.

Hôm nay, hắn xuất lời dò xét 1 câu, bị Vương Đồng chính chuyển hướng vẫn chưa cho đáp lại.

Đối phương biểu hiện rất bình thường, nhưng Thanh Liên đạo nhân đáy lòng, hay là sinh ra mấy điểm suy nghĩ —— có lẽ, cùng là thái thượng một mạch, nhưng Vương Đồng chính bọn người, đối La sư đệ thái độ, tựa hồ cũng không như trước kia suy nghĩ.

Cái này cũng liền có thể giải thích, đối phương nhiệt tình mặt ngoài dưới lạnh lùng… Có lẽ, còn có một tia căm thù. Vương Đồng chính ẩn tàng vô cùng tốt, nhưng hắn hay là khinh thường, 1 tôn có thể từ vĩnh dạ bên trong trở về, càng bị Nữ đế tán thành làm kiếm nói trước 5 tồn tại.

Đúng lúc này, Du Tùng Tử phàn nàn vài câu về sau, nhỏ giọng nói “La đại ca ở đâu a? Hắn thật sẽ đến cái này sao?”

Thanh Liên đạo nhân đang muốn trả lời, đột nhiên có cảm ứng, hắn ngẩng đầu nhìn lại, liền thấy đối diện có người chính hướng ven hồ mà tới.

Dẫn đường, là một tên thái thượng môn nhân, nhìn thấy hắn cung kính hành lễ, “Bái kiến Thanh Liên tiền bối.”

“Đây là?”

“Võ Thần điện khách nhân, phải đi

Bái kiến trưởng lão.”

“A, chư vị tự tiện liền tốt.” Thanh Liên đạo nhân cười cười, mang theo Du Tùng Tử cùng mấy người thác thân mà qua.

Tiêu Hoài An quay người, nhìn thoáng qua mưa kia màn bên trong, dần dần đi xa tay áo lớn trường bào thân ảnh, đáy mắt lộ ra một tia ngưng trọng.

Thật mạnh kiếm tu!

Khí cơ kia, quanh quẩn quanh thân, không tiêu tan tại bên ngoài.

Chỉ là thác thân mà qua, liếc nhìn lại mà thôi, liền để hắn nhịp tim gia tốc, sinh ra cực kỳ kinh hãi sợ, bất an.

‘Không hổ là thái thượng một mạch a!’

Trong lòng hắn cảm khái, thần sắc ở giữa, càng phát ra nhiều mấy điểm kính cẩn.

Đợi đi tới ven hồ tiểu đình, Tiêu Hoài An nhanh chân đi vào, khom mình hành lễ, “Võ Thần điện hộ pháp tiêu, bái

kiến Vương trưởng lão.”

Vương Đồng con mắt thần hơi ngừng lại, chợt cười gật đầu, “Mang an không cần đa lễ, Vương mỗ cùng ngươi Tiêu gia nhị tổ, là nhiều năm bạn cũ hảo hữu, lần này ngươi chi lai ý, hắn đã cùng bản tọa nói rõ.”

Nói đến đây, hắn dừng lại một chút, ngữ khí tăng thêm, “Như thế cục tại trong phạm vi khống chế, bản tọa sẽ giúp ngươi một tay.”

Tiêu Hoài An trong lòng vui mừng, lại lần nữa hành lễ, “Đa tạ Vương trưởng lão, mang an vô cùng cảm kích!”

Vương Đồng chính cười một tiếng.

Bạn cũ hảo hữu là thật, nhưng Tiêu gia cũng đích xác, vì thế ra lớn đại giới.

Mà hắn vừa vặn lĩnh lần này phái đi, bất quá thuận nước đẩy thuyền thôi.

Lại nhìn về phía Tiêu Hoài An, trong lòng hắn cảm khái, đã từng huy hoàng Tiêu gia, bây giờ cũng khó tránh khỏi hoàng hôn tây sơn. Như tại 10,000 năm trước đó, như hắn như vậy đệ tử đích truyền, tuy là trực diện tiên nhân cũng có thể nâng cao đầu lâu, lại có ai dám biểu lộ nửa điểm bất mãn?

Lại hàn huyên vài câu, Tiêu Hoài An cáo từ rời đi, lúc này hắn không thể gặp lại, vừa rồi vị kia Thanh Liên đạo nhân.

Một đường rời đi trang viên, trở lại chờ đợi Võ Thần điện trong đội ngũ.

Trong đó, 1 đạo váy trắng thân ảnh, đứng ở trong mưa gió, phá lệ thướt tha động lòng người.

Tiêu Hoài An ánh mắt nóng lên, mặt lộ vẻ tiếu dung, “Hạ Tuyết đạo hữu, thật có lỗi để ngươi lâu cùng!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1123 : Hung thủ

Nhìn trước mắt Tiêu Hoài An, Hạ Tuyết ánh mắt có một nháy mắt hoảng hốt, rất nhanh bình tĩnh lại, thản nhiên nói “Không sao.”

Đối nàng cảm xúc ở giữa biến hóa rất nhỏ, Tiêu Hoài An thấy rất rõ ràng, trong lòng có chút ba động, nhưng rất nhanh liền biến thành bất đắc dĩ.

Hắn đã sớm phát giác được, Hạ Tuyết thái độ đối với hắn hình như có một chút diệu, nhưng chẳng biết tại sao nhưng lại vẻn vẹn như thế, từ đầu đến cuối không cho hắn tiến thêm một bước cơ hội.

Nhưng Tiêu Hoài An cũng không nhụt chí, hắn có nhiều thời gian, có rất nhiều cơ hội, để cho Hạ Tuyết biết.

Hắn, là đầy đủ xứng đôi nàng nam nhân, cũng là nàng lựa chọn tốt nhất!

Lúc này cười một tiếng, theo Hạ Tuyết ánh mắt nhìn lại, hơi 1 cân nhắc, thấp giọng nói “Hạ Tuyết đạo hữu cũng biết, trang viên này bên trong bây giờ ở lại, là ai?”

Hạ Tuyết lắc đầu.

“Thái thượng một mạch!” Tiêu Hoài An đáy mắt, hiển hiện nghiêm túc, kính ngưỡng, “Hiện nay thiên hạ kiếm đạo hưng thịnh, cường giả tầng ra không dứt.”

“Có người nói, là bởi vì đại hoang vị kia ngã xuống, tán

một thân kiếm đạo khí số, rơi vào giữa thiên địa, mới có dưới mắt rầm rộ.”

“Mà thái thượng một mạch, chính là thiên hạ hôm nay kiếm đạo chi khôi thủ… Chính là trong thiên hạ, 1 cùng 1 đỉnh tiêm thế lực!”

Tiêu gia, đã từng đứng hàng trong đó, chính là 8 đại quyến tộc 1 trong.

Nhưng nó cung phụng, tín ngưỡng vị kia cổ lão tồn tại, cũng đã ngủ say mấy chục ngàn năm, trong tộc chậm chạp không chiếm được đáp lại, tin tức đã khó che lại.

Nếu không phải các vị tộc lão, trưởng bối các phương bôn tẩu, liên tiếp bố cục, sợ là ngay cả duy trì cục diện hôm nay, đều khó mà làm được.

Thiên hạ này, chính là tàn khốc như vậy.

Có quật khởi, liền có suy tàn.

Tiêu Hoài An trong lòng 1 ức, chợt hiện lên hào tình vạn trượng, chúng ta nam nhi đứng ở thế, há có thể chỉ ngưỡng vọng tổ tông cơ nghiệp?

Tiêu gia xu hướng suy tàn lại như thế nào? Ta tự nhiên nghịch thế quật khởi, lực kéo trời nghiêng!

Hạ Tuyết mơ hồ đoán được mấy điểm, Tiêu Hoài An bây giờ suy nghĩ, nhìn xem hắn sáng tỏ đôi mắt, ám đạo người này cũng coi như siêu quần bạt tụy, chí hướng cao xa.

Đáng tiếc, nàng một lòng võ đạo, không còn nửa điểm tình yêu nam nữ.

“Khó trách trang viên này trên không, bao phủ kinh khủng như vậy kiếm hơi thở… Thái thượng một mạch à…” Hạ Tuyết trong đầu, hiển hiện một thân ảnh, “Ta có 1 vị cố nhân, là 1 cái rất lợi hại kiếm tu… Kiếm của hắn… Cũng có mấy điểm ý cảnh như thế này…”

Cường thế, bá đạo, tung hoành bễ nghễ!

1 kiếm rơi, vạn vật khó cản, thiên địa thất sắc.

Tiêu Hoài An cười một tiếng, cũng không coi là thật.

Thế gian kiếm tu ngàn tỷ, mấy người có thể có thái thượng phong thái? Chính là một hai điểm, cũng là cực kỳ khó được, thuận miệng nói “Hạ Tuyết đạo hữu nói như thế, ngươi vị cố nhân kia, hẳn là 1 vị vô cùng lợi hại kiếm khách.”

Hạ Tuyết phát giác được hắn qua loa, nhưng cũng không nói gì.

Đối phương đích xác có kiêu ngạo tư cách, cho dù không đưa ra thân, bối cảnh, thứ chín máu Võ hoàng thân phận, cũng có thể xưng đương thời thiên kiêu.

“Cũng không biết, ngươi bây giờ như thế nào… Thiên hạ này, so ngươi ta biết, muốn đặc sắc rất nhiều a… Chúng ta trước đó, cũng tính là ếch ngồi đáy giếng…”

“Nhưng cũng may, ta bây giờ đã miễn cưỡng đuổi kịp… La Quan… Ngươi đây? Năm đó ước hẹn, không biết ngươi là có hay không còn nhớ rõ…”

“Hi vọng gặp lại lúc, ngươi không muốn rơi xuống quá xa… Nếu không, đại đạo chi đồ mênh mông bát ngát, chỉ sợ ta thật muốn tìm không đến ngươi…”

Trong lúc nhất thời, Hạ Tuyết tâm tư mịt mờ.

Đúng lúc này, 1 đạo độn quang từ phía trên mà đến, rơi xuống Tiêu Hoài An trước mặt, lộ ra một tên Tiêu gia tu sĩ, cung kính nói “Công tử, người ngài muốn tìm, tìm được.”

Đang khi nói chuyện, đem 1 viên ngọc giản 2 tay dâng lên.

Tiêu Hoài An ánh mắt sáng lên, cầm qua ngọc giản thăm dò vào thần niệm, mấy hơi sau hắn cao giọng cười một tiếng, “Tốt, rốt cuộc tìm được, lại ngay tại cái này Thiết Nham đảo!” Hắn dư quang nhìn lướt qua Hạ Tuyết, gần đây mọi việc trôi chảy, ám đạo nữ tử này quả thật là phúc của hắn tinh.

Vừa nghĩ đến đây, Tiêu Hoài An ngữ khí, càng nhiều mấy điểm nhu hòa, “Hạ Tuyết đạo hữu, ngươi ta muốn tọa trấn Thiết Nham đảo, vừa vặn Tiêu gia ta muốn tìm người, cũng đã có hạ lạc, còn muốn làm phiền ngươi theo ta đi một chuyến nữa.”

Hạ Tuyết thản nhiên nói “Võ Thần điện mệnh lệnh, muốn ta phối hợp Tiêu đạo hữu làm việc, không vi phạm ý

nguyện tình huống dưới ta tự nhiên phối hợp, Tiêu đạo hữu không cần khách khí như thế.”

Tiêu Hoài An nghe ra xa cách, nhưng cũng đã thành thói quen, nở nụ cười, nói “. Đi, lại đi tìm tiền trạm lên đảo đội ngũ.”

Một đoàn người phóng lên tận trời, rất mau tới đến Võ Thần điện, tại trên Thiết Nham đảo lâm thời trú điểm.

Nguyên Đồng dẫn người vội vàng nghênh đón, vẻ mặt tươi cười, “Tiêu đạo hữu, Hạ Tuyết đạo hữu, Nguyên mỗ mong mỏi, 2 vị rốt cục đến, không có từ xa tiếp đón chớ trách chớ trách a!”

Đều là hộ pháp, nhưng thực tế thân phận, địa vị, lại chênh lệch cách xa, Nguyên Đồng biết Tiêu Hoài An lai lịch, sao dám ở trước mặt hắn khinh thường.

Về phần Hạ Tuyết… Chà chà! Vị này, năm gần đây tại Võ Thần điện bên trong, có thể nói thanh danh vang dội, là công nhận Võ thần hạt giống.

Nó huyết mạch thuần túy, võ đạo ý chí kiên định, phải trong điện bồi dưỡng về sau, ngắn ngủi mấy năm tu vi lớn tiến vào, sớm đã đánh vỡ trẻ tuổi nhất Võ hoàng ghi chép. Thậm chí có nghe đồn, nàng có thể tại 50 năm bên trong, thành tựu Võ thần chi vị!

Hạ Tuyết không thích nói chuyện, Tiêu Hoài An lúc này cười một tiếng, chắp tay nói “Nguyên Đồng hộ pháp khách khí, ngươi ta lĩnh mệnh mà đến, nên đồng tâm hiệp lực, vì Võ Thần điện cống hiến sức lực.”

“Chính là, Đúng vậy!” Nguyên Đồng mời mọi người tiến vào đại điện, đang muốn tuyên bố chuẩn bị tiếp phong yến, bị Tiêu Hoài An khoát tay cự tuyệt, “Liền không cần phiền phức, nhưng Tiêu mỗ có khác một chuyện, muốn mời Nguyên Đồng hộ pháp hỗ trợ?”

Nguyên Đồng khẽ giật mình, “Tiêu đạo hữu thỉnh giảng.”

Tiêu Hoài An bất động thanh sắc, nói “. Ta tại Võ Thần điện bên trong, khiến bên ngoài lĩnh một cọc phái đi, cần điều tạm mấy người hỗ trợ, nghe nói Nguyên Đồng hộ pháp dưới trướng nhân tài đông đúc, mong rằng hộ pháp cho hiệp trợ.”

Nguyên Đồng nghĩ thầm ngươi cái Tiêu gia đích mạch con cháu, muốn làm sự tình hạng người gì tìm không thấy, thế mà muốn từ bên cạnh ta điều người? Trong này muốn không có mờ ám, đánh chết ta không tin.

Nhưng mặt ngoài lại một mặt cởi mở, cười to nói “Việc nhỏ! Có thể đi theo Tiêu đạo hữu bên người làm việc, là phúc của bọn hắn điểm, Tiêu đạo hữu tùy tiện tuyển chính là, Nguyên mỗ không có không cho phép.”

Tiêu Hoài An cười một tiếng, “Được. Kia Tiêu mỗ liền không khách khí, nghe nói Nguyên Đồng hộ pháp dưới trướng, có 1 tu sĩ tên là Chu Dịch, người này túc trí đa mưu tâm tư linh thấu, Tiêu mỗ muốn đem cái này cọc phái đi giao

Cho hắn đi làm, không biết Chu Dịch người ở nơi nào?”

Nguyên Đồng nhướng mày, ngẩng đầu nhìn đến một chút.

Nếu không phải Tiêu Hoài An ngữ khí nghiêm túc, biểu lộ cũng rất tự nhiên, hắn cơ hồ muốn hoài nghi, tiểu tử này là cố ý đang cười nhạo hắn.

Không phải là thật?

Nhưng Chu Dịch… Tiểu tử này là có chút khôn vặt, nhưng cũng không đáng phải bị 1 vị Tiêu gia đích mạch con cháu, ghi tạc tâm lý a? Mà lại, coi như thật sự là tìm hắn, cũng tới muộn a.

Nguyên Đồng lắc đầu, nói “. Tiêu đạo hữu đổi người đi, Chu Dịch hắn… Giúp không được ngươi.”

Tiêu Hoài An sắc mặt trầm xuống, “Đã xảy ra chuyện gì? Mời Nguyên Đồng hộ pháp nói rõ, Chu Dịch đối Tiêu mỗ mà nói rất trọng yếu, ta hôm nay nhất định phải nhìn thấy hắn!”

Hắn ý niệm đầu tiên, là tin tức để lộ, đã có người nhanh chân đến trước.

Đáy mắt bên trong, lập tức toát ra hàn quang…

Nhưng sau một khắc, cái này hàn quang liền đông cứng, sau đó “Răng rắc” một tiếng, vỡ thành vô số khối.

Nguyên Đồng cười khổ nói “Chu Dịch bị giết, ngay tại nửa ngày trước, thi thể còn tại hậu viện đặt vào đâu… Tiêu đạo hữu không tin? Người tới, đem Chu Dịch thi thể

nhấc tới.”

Rất nhanh, lạnh Chu Dịch thi thể, liền bày ở trước mặt mọi người, gọn gàng mà linh hoạt 1 kiếm, toàn thây đều không thể rơi xuống.

Trên mặt có một tia hoảng sợ, nhưng càng nhiều hơn chính là mờ mịt, thấp thỏm, như còn không có kịp phản ứng lấy, liền đã bị giết chết.

Oanh ——

Tiêu Hoài An bên người, một phương bàn nhỏ ầm vang vỡ nát, chén trà rơi xuống trên mặt đất, ướt nhẹp mặt đất bốc hơi nóng.

Hắn gắt gao nhìn chằm chằm, Chu Dịch thi thể, trong lòng kinh sợ xen lẫn.

Bên cạnh, Hạ Tuyết nhìn hắn một cái, đây là lần thứ 1 nhìn thấy, vị này xuất thân bất phàm quý công tử, lộ ra tức hổn hển bộ dáng.

Cùng phàm phu tục tử thật cũng không rất bất đồng.

Nguyên Đồng một mặt giật mình, “Tiêu đạo hữu… Làm sao đến mức này? Cái này Chu Dịch, tại Nguyên mỗ thủ hạ hiệu lực nhiều năm, cũng không có…”

“Ngậm miệng!” Tiêu Hoài An quát khẽ, hắn quay người, “Người này thật là Chu Dịch?”

Một tên Tiêu gia tu sĩ tiến lên phân biệt, sắc mặt cực kỳ

khó coi gật đầu.

Tiêu Hoài An nhắm mắt lại.

Trong lúc nhất thời, không khí lâm vào tĩnh mịch.

Hỗn trướng! Hỗn trướng!

Mới vừa rồi còn cảm thấy, mình phúc tinh cao chiếu, vạn sự trôi chảy Tiêu Hoài An, giờ phút này kém chút tức chết.

Chu Dịch là cái tiểu nhân vật, vốn là lấy cô nhi thân phận, bị Võ Thần điện thu dưỡng, về sau bồi dưỡng bắt đầu tầng dưới vũ phu.

Dạng này người, tại to lớn Võ Thần điện bên trong, có thể nói hàng trăm triệu.

Không có gì bất ngờ xảy ra, hắn sẽ lấy cái thân phận này, qua xong bình thường một đời, lại hoặc là tức giận phấn đấu, cơ duyên xảo hợp các loại, trước khi chết có thể miễn cưỡng lẫn vào trung tầng.

Nhưng ngoài ý muốn đột nhiên liền đến.

Trời mục Võ thần cưỡng ép phá cảnh thất bại, tổn hao nhiều nhục thân, khí huyết, đã ngày giờ không nhiều.

Một mặt cùng Tiêu gia hợp tác, cùng mượn Tiêu gia chí bảo tục mệnh.

Cho nên đáp ứng, lần này Phượng tộc di tích ra mắt, sẽ

vì Tiêu Hoài An hộ đạo, trợ hắn đạt được ước muốn.

Một phương diện khác hoặc là để phòng lỡ như, trời mục Võ thần

Bắt đầu tìm kiếm dòng dõi, tránh tự thân một khi thất bại, võ đạo truyền thừa như vậy đoạn tuyệt.

Nhưng hắn sống mấy chục nghìn năm, lại thêm câu đối tự cũng không chú ý, một lòng chỉ tại tự thân võ đạo trên tu hành, dòng dõi đã sớm chết tuyệt.

Chỉ có một lần là mấy trăm năm trước, một trận phát tiết thức phong lưu, trọn vẹn mấy trăm nữ tử, tiếp nhận Võ thần sủng hạnh… Trong đó đại bộ phận nên trận liền chết rồi, sống sót không đủ vô cùng 1, dựng dục ra huyết mạch càng là chỉ có 1 cái.

Tiêu gia hao phí vô số vật lực, nhân lực, tại trong biển người mênh mông, cẩn thận thăm dò tìm kiếm, rốt cuộc tìm được manh mối.

Chu Dịch, chính là cái kia may mắn.

Nhưng bây giờ, hắn thi thể chỗ khác biệt, cứ như vậy nằm trên mặt đất, đã triệt để lạnh buốt.

Xem như không biết? Như vậy bỏ qua việc này? Ý niệm này, chỉ ở Tiêu Hoài An trong lòng dạo qua một vòng, liền bị hung hăng đè xuống.

“Không được! Lấy trời mục Võ thần địa vị, chuyện hôm nay, tất nhiên sẽ truyền vào hắn trong tai.”

“Không tham dự điều tra còn tốt, đã tìm được, lại đụng vào chuyện này, như không làm gì, hắn sẽ như thế nào nghĩ?”

1 tôn Võ thần, 1 tôn trọng thương khó trị, không còn sống lâu nữa Võ thần, hay là liên quan đến hắn tự thân vận mệnh, tương lai tồn tại… Tiêu Hoài An tuyệt đối không thể mạo hiểm, cho dù là 1 đinh một điểm!

Hô ——

Hắn thở ra một hơi, lạnh giọng nói “Hung thủ ở đâu?”

Bất luận là ai giết Chu Dịch, đều phải chết.

Không chỉ có hắn, nó bên người người, thân nhân gia quyến bằng hữu cùng các loại, đều muốn nhận tàn khốc nhất liên luỵ.

Để cho bọn hắn biết được, thế gian này luôn có một số người, là bọn hắn trêu chọc không nổi, cũng tuyệt đối không nên đi trêu chọc tồn tại.

Nếu không, nhất định phải chết!

Nguyên Đồng mặt lộ vẻ do dự.

Bá ——

Tiêu Hoài An ánh mắt băng hàn.

Nguyên Đồng cúi đầu, “Giết chết Chu Dịch hung thủ, là

thái thượng một mạch kiếm tu tại phong, bây giờ ngay tại gai lê nguyên lâm hồ trang viên.”

Không khí, lại lâm vào hoàn toàn tĩnh mịch.

Trong sự ngột ngạt, càng nhiều hơn chính là một phần xấu hổ cùng khó xử.

Thái thượng một mạch… Lâm hồ trang viên… Hắn mới từ kia bên trong trở về… Tại phong… Ngô, còn gặp mặt một lần, tán dương đối phương kiếm thế vô song, càng nói ngày sau muốn bao nhiêu thêm thân cận vân vân.

Tiêu Hoài An nháy mắt liền không có báo thù xúc động, dù là trời mục Võ thần biết được, cũng sẽ không trách tội hắn không đếm xỉa đến.

Đáng chết!

Cái này Nguyên Đồng, đáng đời nhiều năm như vậy, còn xen lẫn trong hộ pháp vị trí bên trên không lên không dưới.

Không có đầu óc, thấp EQ.

Loại sự tình này, ngươi đạp mã cương mới không nói sớm một chút? Cố ý nhìn ta mất mặt? !

Tiêu Hoài An trầm mặc một chút, nói “. Thái thượng một mạch cùng ta Võ Thần điện luôn luôn giao hảo, trong này, tất nhiên là có hiểu lầm.”

Trước định ra nhạc dạo, lại hoặc là vì nói sang chuyện

khác, hắn tiếp tục nói “Nguyên Đồng hộ pháp, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?”

Nguyên Đồng đáy mắt, hiện lên một tia tinh mang.

Mặt trời mới mọc tiên tông đúng không?

Hừ! Thái thượng một mạch đích thật là không thể trêu vào, nhưng các ngươi… Hừ hừ, đắc tội ta, hậu quả rất nghiêm trọng!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1124 : Cảnh cáo

“Khục… Tiêu đạo hữu, việc này có chút phức tạp, liên quan đến người không thể coi thường, ngươi hay là không cần quản…”

Tiêu Hoài An là loại kia, mặt ngoài ôn nhuận hữu lễ, kì thực hạng người tâm cao khí ngạo.

Đại thế tộc chi xuất thân, nếu không có mấy chia ra não, cũng sẽ không trở thành cùng thế hệ bên trong, ưu dị nhất mấy người 1 trong.

Cho nên hắn cũng không ngốc, mơ hồ sau khi lấy lại tinh thần, nhàn nhạt quét Nguyên Đồng một chút, “Nguyên Đồng hộ pháp, việc đã đến nước này Tiêu mỗ cũng không gạt ngươi, Chu Dịch chính là trời mục Võ thần chi tử… Hiện tại hắn bị người giết, như không làm gì, ngươi ta đều sẽ rất khó khăn.”

Bá ——

Một nháy mắt, Nguyên Đồng toát ra 1 trán mồ hôi.

Trời mục Võ thần!

Đối vị này tình huống, hắn cũng biết mấy điểm, nào nghĩ tới kia trong truyền thuyết, “Thất lạc” Võ thần huyết mạch ngay tại dưới trướng hắn, còn đạp ngựa bị người cho giết.

Tiêu Hoài An xuất thân bối cảnh, tại liên lụy đến thái

thượng một mạch về sau, liền đủ để bảo vệ hắn. Nhưng hắn đâu? 1 cái chỉ là hộ pháp, bị kẹt tại 8 máu đỉnh phong nhiều năm, đời này đều chưa hẳn có cơ hội tiến thêm một bước.

Tại trời mục Võ thần trước mặt, chính là một con sâu nhỏ, nói giận chó đánh mèo đều có chút xem trọng hắn, thậm chí không cần Võ thần tỏ thái độ, một khi việc này truyền ra, liền sẽ có người động thủ đem hắn trực tiếp nghiền chết, để hướng Võ thần lấy lòng.

“Đều do mặt trời mới mọc tiên tông những người kia, đều do bọn hắn!” Nguyên Đồng đã không lo được “Bàn lộng thị phi”, trực tiếp liền tức hổn hển.

Lúc này, không dám tiếp tục đùa nghịch cái gì tâm cơ, sẽ ở phong tìm tới bọn hắn, mời Võ Thần điện thay xuất thủ, tìm kiếm người nào đó một chuyện nói tới.

“Chu Dịch… Chu công tử lúc đầu có thể bất tử, đều là kia họ Ngụy không buông tha, tại phong đạo hữu hoặc là cảm thấy lập tức thời cuộc, không tiện gây ra tranh đấu, mới xuất kiếm giết Chu công tử… Tiêu đạo hữu, mặt trời mới mọc tiên tông mọi người, muốn đối Chu công tử chết thua tuyệt đối trách nhiệm, chúng ta nhất định phải cầm xuống hung thủ, giao cho Võ thần đại nhân xử trí!”

Nguyên Đồng nghiến răng nghiến lợi rống to.

Tiêu Hoài An nhíu mày, mặt trời mới mọc tiên tông?

Hắn nghĩ một lát, mơ hồ có mấy điểm ấn tượng, tựa hồ là bên trong châu thiên hạ biên giới, 1 cái mới quật khởi

tiên đạo đại tông.

Kỳ tông cửa lão tổ, chính là Đại Đạo cảnh tồn tại.

Đạo tổ a… Cái này liền có hơi phiền toái, có thể vượt qua một bước kia, đều xem như giữa thiên địa đại năng giả, như không có tất yếu tốt nhất đừng đắc tội.

Nhất là, Tiêu gia bây giờ bấp bênh, càng không muốn phức tạp.

Nhưng vào lúc này, bên cạnh hắn một tên Tiêu gia tu sĩ, tiến lên cung kính nói “Công tử, trong tộc mấy ngày trước đây đưa tới, mới nhất công báo, trong đó hình như có mấy đầu, dính đến mặt trời mới mọc tiên tông…”

Tiêu Hoài An đưa tay, “Cho ta.”

Hắn cầm qua ngọc giản, thần niệm thăm dò vào trong đó, rất mau tìm đến có quan hệ bên trong châu thiên hạ bộ điểm, cũng tìm được mặt trời mới mọc tiên tông tương quan.

“Đông Thắng châu đột phát ngoài ý muốn, hư hư thực thực cổ chi Huyết Ma phục sinh, dẫn phát không thể biết kinh biến, là ngày Thiên Cơ hỗn độn, mệnh số khó dò…”

“Mặt trời mới mọc Đạo tổ, mồng một tết Tiên quân, tổ sư đường tín vật bài vỡ nát.”

“Sau đó, mặt trời mới mọc tiên tông sơn môn phong bế, đoạn tuyệt cùng liên lạc với bên ngoài… Mặt trời mới mọc Đạo tổ hư hư thực thực vẫn lạc… Có Đại Đạo cảnh

ý niệm, từ hỗn độn giáng lâm thăm dò sơn môn…”

Tiêu Hoài An ánh mắt sáng lên.

Cứ việc công báo bên trong, vẫn chưa làm ra minh xác phán đoán, nhưng thông qua những tin tức này, hắn đã không khó đạt được đáp án.

Mặt trời mới mọc tiên tông Đạo tổ, liên lụy tiến vào không thể biết ngoài ý muốn, đã thân tử đạo tiêu!

Nếu như thế, còn có gì phải sợ?

Hô ——

Tiêu Hoài An đứng dậy, lớn tiếng nói “Trời mục Võ thần cư công chí vĩ, chính là ta Võ Thần điện nền tảng, hàng rào, nó huyết mạch duy nhất dòng dõi, lại bởi vì mặt trời mới mọc tiên tông vẫn lạc, việc này Tiêu mỗ tuyệt không thể khoanh tay đứng nhìn, nhất định phải bọn hắn cho ra một cái công đạo!”

“Chư vị, nhưng nguyện theo Tiêu mỗ tiến về, truy nã hung đồ? !”

Nguyên Đồng cái thứ 1 rống to, “Nào đó nguyện vì Tiêu đạo hữu dẫn đường, truy nã hung đồ, lấy hơi giải trời mục Võ thần trong lòng tức giận!”

Cái khác Võ Thần điện tu sĩ, nhao nhao cờ tung bay trợ uy.

Hạ Tuyết một mặt bình tĩnh, âm thầm lắc đầu.

Thiên hạ này, coi là thật không có cái gì mới mẻ sự tình, tuy là đại thế gia Tiêu thị con cháu, cũng khó thoát “Lấn yếu sợ mạnh” bốn chữ.

Võ Thần điện, cũng tại cái này phạm trù bên trong.

Nàng lại một lần nghĩ đến La Quan… Hắn, cũng không phải là dạng này người… Thả người hãm tuyệt cảnh, biết rõ đối phương không thể địch, vẫn như cũ có can đảm xuất kiếm. Cho nên nàng cũng không có nói lung tung, La Quan kiếm đích thật là cùng thái thượng một mạch kiếm ý có

Mấy phần tương tự.

“Hạ Tuyết đạo hữu, nhưng nguyện cùng Tiêu mỗ cùng đi sao?” Tiếng hỏi, đánh gãy ý nghĩ của nàng, Hạ Tuyết suy nghĩ một chút, nói “. Ta phụng mệnh phối hợp Tiêu đạo hữu, đã liên quan đến Võ Thần điện, từ không thể không đếm xỉa đến.”

Trong lời nói, xa lánh chi ý càng nặng.

Tiêu Hoài An âm thầm nhíu mày, biết hôm nay biểu hiện, hoặc tại Hạ Tuyết trong lòng mất điểm.

Nhưng hắn thì có biện pháp gì?

‘Hanh! Chờ chút, lại để nàng thấy rõ ràng, chính là thần thánh huyết duệ tại ta Tiêu thị trước mặt, cũng muốn khúm núm đè thấp làm nhỏ, liền hẳn là minh bạch, khi lấy loại thái độ nào đối ta…”

Tiêu Hoài An phất tay, “Xuất phát!”

Nguyên Đồng vội vàng nói “Tiêu đạo hữu, mặt trời mới mọc tiên tông một nhóm thái độ cường ngạnh, lại thực lực khá không tệ, không thể không phòng a…”

“Không sao cả!” Tiêu Hoài An trên mặt, lộ ra đại thế gia con cháu, đặc hữu lạnh lùng cùng tự tin, “Hôm nay, nếu dám phản kháng, liền muốn bọn hắn đều thành bột mịn.”

Thân là Tiêu thị đích mạch, thế hệ này bên trong người nổi bật, hắn bị gia tộc ký thác kỳ vọng, đương nhiên sẽ không thật bỏ mặc hắn, độc thân tại Võ Thần điện rèn luyện.

Tiêu Hoài An dư quang, đảo qua giữa thiên địa mênh mông màn mưa, đã cảm thấy được thuộc về người hộ đạo khí tức.

Trong đó 1 đạo ngay tại nhanh chóng rời đi, lao thẳng tới mặt trời mới mọc tiên tông một nhóm chỗ.

Hừ!

Đối địch với hắn? Lại bất luận đối phương, có hay không can đảm kia… Chính là thực có can đảm trở mặt, cũng là tại tự chịu diệt vong.

…

Khách sạn.

Mưa to.

Điếm tiểu nhị đệm chân, nhìn về phía đằng sau khách sạn tiểu viện, trên mặt có chút thất vọng. Thế mà một điểm động tĩnh đều không có… Đây chính là một cái khác, nữ nhân rất xinh đẹp a… Không đều nói một núi khó chứa hai hổ sao? Huống chi, là trong đó lợi hại nhất cọp cái!

Cha hắn, năm đó nhưng chính là, bị ăn gắt gao, ngẫu nhiên ra ngoài phóng đãng một chút, lộ ra một chút xíu vết tích liền bị cào đầy mặt nở hoa.

Nhưng người ta Ngụy công tử, cứ như vậy không kiêng nể gì cả, trắng trợn, không cố kỵ gì… Chậc chậc, phục, viết kép phục!

Lại nghĩ tới trước đây không lâu, kia một trận xung đột… Ngụy công tử đích xác lợi hại, cũng chỉ là mấy cái ánh mắt, kia nhìn xem rất lợi hại kiếm khách, liền trực tiếp động thủ giết người.

【

b tuy nói là đều thối lui một bước, nhưng ở điếm tiểu nhị xem ra, ván này hay là Ngụy công tử thắng, mà lại thắng được rất xinh đẹp.

Cũng không biết, ta đời này phải chăng còn có cơ hội, có thể cùng Ngụy công tử tiêu sái? Một ánh mắt có thể giết người, trái ôm phải ấp hưởng ôn nhu… Ai, thật sự là chết cũng cam tâm…

Ngô… Ngô ngô…

Điếm tiểu nhị đột nhiên trừng lớn mắt, biểu lộ trở nên thống khổ, tuyệt vọng, 2 tay hắn bắt lấy cổ, lại ngăn cản không được máu tươi phun ra ngoài.

Phù phù ——

Thi thể ngã trên mặt đất, đầu lâu lăn ra rất xa, máu tươi nháy mắt bị nước mưa tách ra, hóa thành một mảnh lớn đỏ thắm lan tràn.

Ánh mắt hắn trừng rất lớn, đến chết cũng không biết, ta bất quá là hứa 1 cái, rất xa xôi, rất tốt đẹp nguyện vọng mà thôi, làm sao liền chết thật rồi? Mà lại, nguyện vọng của ta rõ ràng cũng còn không có thực hiện… Cho nên, đây là vì cái gì?

Một đạo hắc ảnh, từ bên cạnh thi thể lướt qua, ngẩng đầu lộ ra một đôi hờ hững, âm trầm đôi mắt, nhìn về phía cách đó không xa đình viện.

Đây là 1 cái tiểu cảnh cáo.

Để mặt trời mới mọc tiên tông người, minh bạch tiếp xuống nên làm như thế nào, tránh ở thời điểm này, cho công tử dẫn xuất phiền toái không cần thiết.

Về phần có hữu dụng hay không? Hắn cũng không thèm để ý, bất quá chỉ là 1 cái, tầng dưới chót nhất tiểu tu hành người mà thôi, chết thì chết.

“A!”

“Người chết, người chết!”

Khách sạn bên trong, rất nhanh náo nhiệt lên.

La Quan đẩy cửa đi ra ngoài, đứng tại dưới mái hiên, ngẩng đầu nhìn đen như mực màn đêm thiên khung, cùng kia như trút nước mưa to, trầm mặc không nói.

Rất nhanh, linh đài vội vàng tới, sắc mặt nghiêm túc chắp tay, “Công tử, xảy ra chuyện.”

“Một tên điếm tiểu nhị bị giết, người tới cố ý hiển lộ mấy điểm khí cơ… Rất mạnh!”

“Tựa hồ, là hướng chúng ta đến.”

La Quan thấp giọng nói “Là cảnh cáo à… Quả nhiên, có người tới.” Hắn đã cảm thấy được, kia xuyên phá màn mưa, cấp tốc tới gần khí cơ ba động.

Lấy 1 đầu vô tội tính mệnh vì cảnh cáo? A! Dạng này thủ bút, thật sự chính là rất lạnh lùng, rất cường ngạnh, rất bá đạo.

Võ Thần điện…

La Quan đáy mắt, lạnh thấu xương như vụn băng, theo sóng lên gợn sóng.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1125 : Đại Yến Tiêu thị

Điếm tiểu nhị bị giết, không có người chứng kiến, cũng tìm không thấy hung thủ tung tích.

Chưởng quỹ sắc mặt bi thương, nhìn xem cái này tại cửa hàng bên trong, cần cù chăm chỉ hơn 10 năm, xem như hắn một tay nuôi nấng vãn bối, trong lòng khó tránh khỏi có chút đau thương.

Nhưng hắn biết, không nên lại điều tra, tốt nhất cũng đừng, náo ra động tĩnh quá lớn.

Đối phương có thể lặng yên không một tiếng động giết điếm tiểu nhị, cũng có thể dễ như trở bàn tay, đưa bọn hắn tất cả mọi người quy thiên.

“Đi, đem thi thể thu liễm, mua 1 bộ quan tài an táng… Tại tiệm chúng ta bên trong xảy ra chuyện, trợ cấp nhất định phải phát… Phát thêm điểm…”

Chưởng quỹ hít một hơi, bao quanh chắp tay, “Chư vị, thật xin lỗi, tiệm chúng ta bên trong lại ra chuyện như vậy, xin mọi người yên tâm, chúng ta sẽ tăng cường…”

Lời còn chưa dứt, tiếng xé gió gào thét mà đến, tiếng oanh minh như sấm bên tai.

Mọi người sắc mặt biến đổi, vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, liền thấy một nhóm hơn 10 người, chính xé rách màn

mưa mà đến xâm nhập trong khách sạn.

Răng rắc ——

Khách sạn bản thân gia trì trận pháp, bị một kích mà nát.

Hô ——

Gió đêm, mưa lạnh lập tức thổi rơi, mọi người một cái giật mình, lại nhìn về phía đoàn người này ánh mắt, liền lộ ra hồi hộp, bất an.

Kẻ đến không thiện!

Đây là chuyện rõ rành rành, chưởng quỹ kiên trì, tiến lên hành lễ, “Chư vị, không biết đã xảy ra chuyện gì, nếu có chỗ đắc tội…”

Tiêu Hoài An khoát tay, ngắt lời hắn, ánh mắt đảo qua trên mặt đất, điếm tiểu nhị còn ấm áp thi thể, hắn đôi mắt dừng một chút, chợt thản nhiên nói “Chủ quán không cần phải lo lắng, hôm nay ta cùng đến đây, chỉ vì tìm một tên hung đồ mà thôi, nơi đây tạo thành tổn thất, đều sẽ theo giá bồi thường.”

Hắn nhìn lướt qua, theo bên người Tiêu gia tu sĩ, người này lấy ra 1 viên nhẫn trữ vật, tiến lên phía trước nói “Chủ quán lại nhận lấy, đây là cho các ngươi đền bù.”

Chưởng quỹ dò xét một chút nhẫn trữ vật, tay run một cái, sắc mặt hơi trắng bệch.

Linh thạch rất nhiều, nhiều có chút không hợp lý.

Cho nên, cái này không chỉ có là đền bù, hay là mua mệnh tiền sao? Nhưng hắn chỉ có thể làm làm không biết, thở sâu, cung kính nói “Đa tạ các vị, vậy chúng ta liền không quấy rầy…”

Lại quay người, “Chư vị khách nhân, tối nay có nhiều quấy nhiễu, lão hủ ở phía trước đặt mua mấy bàn tiệc rượu, hướng chư vị chịu nhận lỗi, còn xin nhất định đến dự.”

Hắn nói uyển chuyển, mọi người cũng không ngốc, nhao nhao gật đầu đáp ứng.

Rất nhanh, cái này một mảnh đình viện ở giữa, liền trở nên quạnh quẽ xuống dưới, mọi người vội vàng đi sạch sẽ.

Nhưng bọn hắn vẫn chưa thật rời đi, chỉ là trốn xa về sau, xa xa hướng nơi đây quan sát.

Nguyên Đồng ngay tại trong đám người, hắn lúc trước lộ diện không lâu, tất cả mọi người còn nhớ rõ, lại nhìn về phía chỗ kia từ đầu đến cuối đại môn đóng chặt, chưa từng truyền ra động tĩnh đình viện, cái kia bên trong vẫn không rõ, đây là Võ Thần điện đến trả thù.

Tê ——

Tối nay, nói không chừng muốn ồn ào ra động tĩnh lớn.

“Ngay tại cái này?” Tiêu Hoài An nhíu mày, nhìn về phía đóng chặt cửa sân.

Đối phương tỉnh táo, trầm ổn, có chút vượt quá hắn đoán trước, càng có mấy điểm không hiểu nổi nóng.

Nguyên Đồng trầm giọng nói “Không sai, ta đã hỏi thăm qua, bọn hắn còn ở tại nơi này, vẫn chưa rời đi.”

Tiêu Hoài An mặt không biểu tình, “Đi mở cửa.”

】 một tên Võ Thần điện tu sĩ, đi đến cửa sân trước, 1 quyền đánh ra.

Oanh ——

Một nháy mắt, cửa sân chia năm xẻ bảy, tiểu viện tự thân mang trận pháp, cũng bị trực tiếp đánh nát.

Phần phật ——

Nước mưa xâm nhập, gió đêm càn quét, khiến trong viện cây xanh run run rẩy rẩy.

Ánh đèn ánh nến chiếu chiếu ra đến, lộ ra mấy thân ảnh, ngay tại phòng bên trong, như đã sớm dự liệu được trước mắt một màn.

Không người lên tiếng, cứ như vậy an tĩnh, cách màn mưa xa xa trông lại.

Phần này biểu hiện, phần này yên tĩnh, phần này trong trầm mặc trấn định, để Tiêu Hoài An nhịn không được, lại nhíu mày một cái.

Nhưng rất nhanh, liền trở về tại bình tĩnh.

‘Đối phương chỉ cho là, là Võ Thần điện trả thù, tự nhiên sẽ không quá lo lắng.’

‘Nhưng biết được ta thân phận về sau, cũng phải nhìn các ngươi, còn có thể không bất cẩn như thế… Hừ!’

Tiêu Hoài An trong lòng cười lạnh, sải bước vào trong viện, sau lưng bước chân oanh minh, Võ Thần điện mọi người huyết khí bốc lên.

Khí cơ trùng thiên, lại khiến trên trời rơi xuống mưa to nghịch thế trùng thiên, bị ngạnh sinh sinh quyển đến mây tiêu phía trên.

Một màn này, khi chân khí thế rộng rãi, kinh người đến cực điểm.

Nhưng cũng tiếc, nhưng không có thu được cái gì, kính sợ, hồi hộp, kinh hãi ánh mắt.

Tiêu Hoài An bước vào phòng, lần đầu tiên liền thấy, kia ngồi tại chủ vị, một mặt bình tĩnh, hờ hững người trẻ tuổi.

Hắn một bộ áo bào đen, lưng eo có chút sau dựa vào, tự nhiên là có mấy điểm lạnh nhạt, thong dong.

Nó đôi mắt… Rất sâu, rất lạnh!

Nhưng cái này cũng không hề là trọng điểm, trọng điểm là người này đầu lông mày, đuôi mắt ở giữa, lại cho Tiêu

Hoài An một tia cảm giác quen thuộc, để hắn không khỏi liền giật mình.

Cùng lúc đó, nơi đây còn có 1 người, cũng phát giác được không hiểu quen thuộc.

Hạ Tuyết nhìn qua đối diện, toà kia trên ghế người trẻ tuổi, đối phương khuôn mặt rất lạ lẫm, nhưng đầu lông mày đuôi mắt ở giữa, thật có mấy điểm giống như đã từng quen biết. Lại đón lấy cặp con mắt kia… Nàng trong lòng đột nhiên nhảy một cái, kia phần cảm giác quen thuộc, trở nên càng ngày càng nặng.

Yên tĩnh bị đánh vỡ, Tiêu Hoài An lạnh giọng mở miệng, “Chư vị thật to gan lượng, bức giết ta Võ Thần điện tu sĩ, lại vẫn dám bất vi sở động.”

Một câu, giương cung bạt kiếm.

Ngụy công tử từ Hạ Tuyết trên thân thu hồi nhãn thần, trong lòng khẽ buông lỏng đồng thời, sinh ra mấy điểm nhân sinh nơi nào không gặp lại vui sướng.

Ngược lại là tách ra một chút, đáy lòng lăng liệt hàn ý, lại nhìn về phía đối diện trương này, lại cùng hắn giống nhau đến mấy phần khuôn mặt lúc, liền nhiều mấy điểm cổ quái.

Xác thực đến nói, hắn cùng đối phương diện mạo chênh lệch rất lớn, nhưng chỗ rất nhỏ thật có một chút tương tự, nhất là mặt mày ở giữa. Nhưng hắn cũng không cảm thấy thân cận, ngược lại bản năng bên trong, liền có mấy điểm chán ghét mà vứt bỏ, không thích.

Suy nghĩ chuyển qua, Ngụy công tử nhạt tiếng nói “Các hạ là Võ Thần điện người nào? Ngược lại thật sự là là thật là không có lễ phép, trực tiếp đánh tới cửa.”

“Ngoài ra, ngươi Võ Thần điện người bị giết, cùng ta cùng có liên can gì? Là kiếm khách kia ra tay giết người, muốn tìm hung thủ, chư vị sợ là đến nhầm địa phương.”

Tiêu Hoài An cười lạnh, “Làm gì giảo biện? Nếu không phải ngươi cùng lấn tại phong đạo hữu không rành thế sự, hắn sao lại động thủ giết người? !”

Nói đến đây, hắn đôi mắt băng hàn, “Hung đồ, chính là ngươi cùng! Bức giết ta Võ Thần điện tu sĩ, tất yếu cho ra bàn giao, tuyệt không ngoại lệ!”

Ngụy công tử nhíu mày, “Chỉ bằng các ngươi?”

Nguyên Đồng tiến lên một bước, lớn tiếng nói “Ngụy công tử cũng biết, người trước mắt là ai? Đây là ta Võ Thần điện hộ pháp, Tiêu thị Tiêu Hoài An, xuất thân Đại Yến Tiêu thị!”

Hắn một mặt tôn sùng, ngữ khí trầm thấp.

Kính sợ, kiềm chế hiển thị rõ, nhấc lên “Đại Yến Tiêu thị” lúc, còn nghiêng người ôm quyền thi lễ lấy đồng hồ cung kính.

Đủ khiến người biết được, hắn bây giờ nhấc lên dòng họ, ra sao cùng huy hoàng, cường đại, lại có gì cùng địa vị vô cùng quan trọng.

Có thể ra hồ hắn dự liệu chính là, đối diện Ngụy công tử thần sắc bình tĩnh, nửa điểm bất vi sở động. Cái này khiến Nguyên Đồng nhịn không được trừng mắt, ý niệm đầu tiên là, tiểu tử này thật to gan, hẳn là chưa từng nghe qua "Đại Yến Tiêu thị" uy danh? Không có khả năng!

Lấy đối phương xuất thân lai lịch, há có thể không biết trong thiên hạ này, cao cấp nhất thế lực danh hiệu? Cho nên, hắn là cố ý!

Nói cách khác, đối phương lại căn bản cũng không có, đem "Đại Yến Tiêu thị" để ở trong mắt!

Tê ——

Tiểu tử này thật là lớn gan, hắn làm sao dám? !

Không sai, "Đại Yến Tiêu thị" đích xác mặt trời sắp lặn, uy danh càng ngày càng tệ, nhưng nó quyến tộc chi danh vẫn như cũ không ngã.

Lạc đà gầy vẫn lớn hơn ngựa, tuyệt không phải chỉ là mặt trời mới mọc tiên tông, liền có thể tới khiêu chiến.

"Tốt! Rất tốt!" Tiêu Hoài An mặt trầm như nước, đáy mắt sát ý xen lẫn, "Bên trong châu thiên hạ mặt trời mới mọc tiên tông, ta Tiêu thị nhiều năm chưa từng xuất thủ, ngược lại là bị người khinh thường."

Hắn phất tay, "Hôm nay chư vị đã không muốn cúi đầu, lại lưu này đầu làm gì dùng? Toàn bộ cầm xuống, người

can đảm dám phản kháng, giết không tha.”

Một câu, quyết người sinh tử.

Vũ Hóa cảnh lại như thế nào? Thật cho là, bằng này liền có thể không kiêng nể gì cả?

Hừ! Ngây thơ.

Không biết nhà ai, bị làm hư thần thánh huyết duệ, thật cho là thiên hạ này, liền các ngươi ngay dưới mắt nhìn thấy kia một vũng?

Hôm nay, không chỉ có ngươi muốn chết, càng sẽ cho toàn bộ mặt trời mới mọc tiên tông, rước lấy thiên đại mầm tai vạ.

Lão tổ từng nói, quyến tộc quang điểm ngày càng mỏng manh, là lấy gia tộc cần điệu thấp làm việc, không được cho người ta cơ hội khơi mào tranh chấp.

Nhưng đây cũng không phải là nói, Tiêu gia liền muốn chân tay co cóng, cái gì cũng không dám làm.

Vừa vặn tương phản, tại một chút vấn đề nhỏ bên trên, không ngại lớn mật thi triển, cũng để cho thế nhân nhớ kỹ, như thế nào quyến tộc chi uy.

Tiêu gia, là không so năm đó.

Nhưng Tiêu gia, vẫn như cũ là Tiêu gia.

Đại Yến Tiêu thị, chính là tổ tiên truyền đến vinh quang,

ai dám bất kính tất tru chi!

“Hôm nay, ta Tiêu Hoài An, liền muốn giết người lập uy.”

“Thuận tiện mượn cơ hội này, uy hiếp các phương cường địch, để ở sau đó Phượng tộc tổ địa tranh đoạt bên trong, làm bọn hắn trong lòng còn có cố kỵ.”

Cái này cùng ngay từ đầu kế hoạch không giống, nhưng không trọng yếu, khi đối phương biểu lộ ra, đối “Đại Yến Tiêu thị” bất kính về sau, liền đã chặt đứt mình đường sống.

Oanh ——

Võ Thần điện mọi người, cùng nhau tiến lên một bước.

Khuấy động, sôi trào, quanh quẩn quanh thân khí huyết, giờ phút này không kiêng nể gì cả bộc phát.

Oanh ——

Trong chốc lát, cả tòa phòng ốc bị san thành bình địa, thậm chí xung quanh phạm vi mấy chỗ, cũng bị cùng nhau tác động đến.

Còn chưa giao thủ, gần phân nửa khách sạn đã bị lau đi.

Phía trước, vừa mới rời đi mọi người, nhịn không được lau mồ hôi lạnh, cũng may bọn hắn thấy thời cơ bất ổn chạy nhanh, nếu bị liên lụy trong đó, còn có thể có tốt?

“Mau nhìn, mau nhìn! Đánh lên!”

“2 bên dẫn đầu đều là người trẻ tuổi, đều tâm cao khí ngạo, ta đã sớm đoán được khẳng định không thể đồng ý.”

“Đại Yến Tiêu thị… Tê —— chẳng lẽ là cái kia Tiêu gia… Nếu thật sự là như thế, đôi kia mặt những người này, chỉ sợ khó mà thiện.”

Càng xa xôi, cũng có một chút ánh mắt hội tụ.

Mặt trời mới mọc tiên tông còn tốt, bất quá bên trong châu thiên hạ, một chỗ trung cấp quy mô tiên tông thôi.

Cho dù có đạo tổ tọa trấn, cũng không phải đỉnh cao nhất cường giả, lực ảnh hưởng có hạn.

Nhưng Tiêu gia khác biệt!

Đạo lý vẫn là ban đầu đạo lý, nhưng bọn hắn biết được, muốn so mọi người càng nhiều.

Quyến tộc xưa nay không là dễ trêu, cho dù thực lực ngày càng suy yếu, các phương dù ngo ngoe muốn động, cũng bất quá tiểu đả tiểu nháo, không ai dám can đảm động thủ thật, trừ phi có tin tức xác thật truyền đến… Nhưng cái này cũng không hề ảnh hưởng, bọn hắn thông qua chuyện hôm nay, yên lặng quan sát.

“Đã có nghe đồn, Tiêu thị phái con cháu nhập Võ Thần điện, muốn đi gấp võ đạo thông thiên chi đồ, nên chính là tên tiểu bối này.”

“9 máu Võ hoàng, như vậy tuổi tác có thể tính bất phàm… Không hổ là quyến tộc, coi là thật huyết mạch kinh người, khiến người không dám khinh thường.”

“Có lẽ, trận chiến này trả thù là giả, lập uy làm thật… A, ngược lại là có chút tâm cơ thủ đoạn.”

“Mặt trời mới mọc tiên tông… Ngụy công tử… Ngược lại không từng nghe nói, nó cửa bên trong hữu tính ngụy hạng người… Dám cùng Tiêu thị là địch, coi là thật nghé con mới đẻ không sợ cọp, hay là có khác thủ đoạn?”

La Quan có thể cảm nhận được, đến từ bốn phương tám hướng chú ý, trong đó mấy đạo sáng rực ánh mắt, làm hắn như trực diện lửa nóng hừng hực.

Đương thời tiên nhân!

Quả nhiên, Phượng tộc di tích náo ra động tĩnh đủ lớn, hấp dẫn đến rất nhiều không tầm thường nhân vật… Ngô, trong đó 1 đạo ánh mắt, tựa hồ còn có chút quen thuộc, chấn kinh xen lẫn kinh sợ là tình huống như thế nào… A, nguyên lai là Đông Lâm Tiên quân a… Không nghĩ tới hắn lại cũng đến… Nếu như thế ngược lại là xảo…

Suy nghĩ chuyển động, hắn một mặt đạm mạc, “Đại Yến Tiêu thị… A, thật là lớn tên tuổi!” Một câu, tín hiệu đã đầy đủ.

Cái gì câu 8 đồ vật, không đủ gây sợ!

Oanh ——

Trời khải, Trọng Vân tông nữ tu, cùng nhau tiến lên một bước.

Vũ hóa khí tức phá thể mà ra.

Hắc sát, Bạch Do Tâm 2 người, cũng theo sát phía sau.

Chỉ nghe “Đôm đốp” xương cốt nổ đùng, cái trước thân thể tăng vọt, cái sau thì đã làm tốt, “Gọi thần” chuẩn bị.

Song phương khí cơ giao phong, oanh minh tiếng vang.

Màn đêm ở giữa như kinh lôi cuồn cuộn, đem vô tận màn mưa xé thành vỡ nát.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1126 : Thiên khung phía dưới, ta vì tôn

Nguyên Đồng gầm thét, “Hắc sát, ngươi cũng là Võ Thần điện một viên, hôm nay muốn công khai phản loạn không thành?”

Hắc sát mặt không biểu tình ngưng tụ trọng giáp, dạng bông huyết khí khuấy động, bay giương. . 85. . 85.

“A, vậy ta hôm nay, rời khỏi Võ Thần điện là được.”

Hắn bước ra một bước.

Lốp bốp ——

Cốt nhục nổ đùng truyền ra, thân thể điên cuồng tăng vọt, 9 máu Võ hoàng khí cơ trùng thiên.

“Bạch Do Tâm!”

Hắc sát quát khẽ một tiếng.

2 người bọn họ từng đối tôn thượng “Đại bất kính”, trong lòng từ đầu đến cuối thấp thỏm, hôm nay chính là tốt nhất, cho thấy thái độ cơ hội.

Đánh, nhất định phải hung hăng đánh!

Về phần Đại Yến Tiêu thị… Uy danh bọn hắn từng có nghe nói, nhưng thì tính sao? Tôn thượng thái độ, đủ để

cho thấy hết thảy.

Bạch Do Tâm quanh thân, màu trắng thần quang sáng lên, hư không phủ phục 2 tay hư trương, “Nay lấy ta thân, cung thỉnh thần giáng!”

Rít lên một tiếng vang lên, mang theo vô tận mênh mông, cổ lão khí cơ.

Võ thần hư ảnh giáng lâm!

Thần một bước phóng ra, dung nhập hắc sát thể nội, người này thân thể lại lần nữa tăng vọt, khủng bố khí huyết uy áp, phô thiên cái địa quét ngang.

“Mạo phạm công tử nhà ta người, chết!”

Ai nói lớn cơ bá sẽ không vuốt mông ngựa? Nói bậy.

Oanh ——

Hắc sát 1 quyền đánh ra, sát na thiên địa biến sắc, mượn thể nội Võ thần huyết mạch, cùng Võ thần ý chí gia trì. Một quyền này của hắn có thể so Vũ Hóa cảnh, xem như nửa bước bước vào 10 huyết chi cảnh, đối Võ Thần điện tu sĩ mà nói, còn có cực đáng sợ áp chế.

Nổ vang rung trời, Nguyên Đồng “Oa” một tiếng miệng mũi phun máu, lăn lộn đập ầm ầm rơi. Bên cạnh hắn, một đám Võ Thần điện tu sĩ, càng là biến thành lăn đất hồ lô, kêu rên không thôi.

Lúc trước đủ loại uy phong, cường thế, bị 1 quyền nện

cái vỡ nát!

Cuồng bạo lực lượng thẳng tiến không lùi, mang theo quét ngang vạn vật, nghiền ép 4 phương chi thế bức lâm.

Tiêu Hoài An nhíu nhíu mày, chợt bình tĩnh lại.

Bá ——

Một thân ảnh xuất hiện tại trước người hắn, phất tay áo vung lên.

Sau một khắc cái này khủng bố 1 quyền chi uy, liền như trâu đất xuống biển, trực tiếp trừ khử không gặp, đúng là tại phất tay áo ở giữa, liền bị đều phá vỡ.

“Công tử!” Tiêu gia người hộ đạo khom mình hành lễ, đáy mắt lại một mảnh băng hàn, tức giận.

Mặt trời mới mọc tiên tông… Quả nhiên là to gan lớn mật!

Dám đối Tiêu thị bất kính, còn dám vượt lên trước động thủ, vô luận điểm kia, đều quyết không thể khinh xuất tha thứ.

Tiêu Hoài An mặt không biểu tình, “Giết bọn hắn.”

“

Là, công tử!” Tiêu gia người hộ đạo đứng dậy.

Oanh ——

Vũ hóa đỉnh phong khí tức, sát na phóng lên tận trời, như bàn tay vô hình, khuấy động phong vân biến ảo.

“Ngươi các loại, đều muốn chết!”

Đang khi nói chuyện hắn một bước đạp xuống, đầy trời phong vân bỗng nhiên khuấy động, mơ hồ trong đó hình như có một dòng sông dài hư ảnh, từ đó nổi lên, lấy tràn trề không gì chống đỡ nổi chi thế, từ chín ngày ầm vang trấn xuống.

Vũ hóa tu sĩ, đại đạo đỉnh cao nhất, cùng tiên nhân cách xa một bước.

Nhưng cũng đã nắm giữ, đủ loại thần thông diệu pháp, 1 bước này đạp xuống nhìn như bình thường, lại là Tiêu thị một môn lợi hại thần thông.

Lấy mượn thiên uy chi thế, dẫn dắt tùy thế ngưng tụ đủ loại khác biệt pháp tướng, uy năng khó lường!

Hắc sát nháy mắt cảm nhận được mãnh liệt uy hiếp, hắn chợt quát một tiếng như sấm, “Oanh” một tiếng bên ngoài cơ thể dạng bông huyết khí, giờ phút này toát ra cuồn cuộn hồng quang, liền như liệt diễm cháy hừng hực.

Nhưng Tiêu thị xuất thủ chẳng lẽ không phải bình thường? Hắn tung mượn lực cưỡng ép phá vỡ mà vào nửa bước Thập Huyết cảnh, cũng tuyệt khó mà sức một mình, lực gánh trời nghiêng!

Đôm đốp ——

Đôm đốp ——

Cốt nhục nổ đùng, hắc sát bành trướng thân thể mặt ngoài, nháy mắt hiển hiện băng liệt vết thương, hừng hực thiêu đốt khí huyết đều bị áp chế.

Linh đài, Trọng Vân tông nữ tu thấy thế, trực tiếp gia nhập chiến trường.

Oanh ——

2 đạo vũ hóa khí tức, như núi non đột ngột từ mặt đất mọc lên, ngạnh sinh sinh ngăn trở cái kia thiên khung phía trên, mượn phong vân đại thế chỗ ngưng pháp tướng.

Tiêu gia người hộ đạo kêu lên một tiếng đau đớn, sắc mặt đỏ lên, giữa bộ ngực khí huyết chấn động, cuồn cuộn. Hắn tuy là vũ hóa đỉnh phong, lại có Tiêu thị thần thông gia trì, nhưng lấy 1 địch 3 lại lực có chưa đến.

Mưa gió ở giữa, chỗ ngưng tụ trường hà pháp tướng, truyền ra “Ầm ầm” tiếng vang, đã ở vào bên bờ biên giới sắp sụp đổ, nhưng người này đôi mắt ở giữa lại một mảnh yên tĩnh, như hồ lớn không dậy nổi gợn sóng.

“Nguy uy Tiêu thị, huyền huyền diệu pháp.”

“Bên trên nhận tại trời, có thể phá hàng rào.”

“Nay mượn tiên nhân nhất niệm, trừ tà trừ ma!”

Tiêu gia người hộ đạo quát khẽ, khí tức sát na tăng vọt, vũ hóa đỉnh phong tu vi, lại ngạnh sinh sinh lại cất cao một bậc.

Tiên nhân nhất niệm… Nhất niệm tiên nhân…

Giờ phút này, hắn dù còn tại Vũ Hóa cảnh, cũng đã phải bộ điểm tiên nhân thần thông, khả thi tiên nhân diệu pháp.

Ầm ầm ——

Mưa gió ở giữa, pháp tướng trường hà sát na tăng vọt,

Thể tích bạo tăng gấp trăm lần, liền như 1 đầu cự long, ở trong thiên địa gào thét.

Trong chốc lát, nghịch chuyển xu hướng suy tàn, trực tiếp áp chế đối diện 3 tôn Vũ Hóa cảnh.

Cái này, chính là Tiêu Hoài An hôm nay, biết rõ thực lực đối phương cường đại, vẫn như cũ lực lượng mười phần nguyên nhân.

Cũng là quyến tộc “Đại Yến Tiêu thị”, uy danh vang vọng 4 phương, bao trùm các phương hào cường phía trên căn nguyên.

Bên trên nhận tại trời…

Thì thiên khung phía dưới, ta vì tôn!

Đây chính là quyến tộc.

Bá ——

Tiêu Hoài An bên người, lại một thân ảnh xuất hiện, toàn thân hắn bao phủ tại áo bào đen bên trong, khí tức âm lãnh mà tối nghĩa.

Khom người cúi đầu, “Công tử.”

Một màn này, mọi người trong lòng giật mình.

Vị thứ 2 người hộ đạo!

Có biết được Tiêu gia bí ẩn người, càng là nhẹ nhàng thở dài —— đây là ẩn hộ.

Tiêu thị đích truyền, có nhiều 2 tên người hộ đạo đi theo, một sáng một tối.

Mà thường thường, ẩn hộ thực lực càng hơn một bậc.

Kết thúc!

Mặt trời mới mọc tiên tông một nhóm, có 3 tôn Vũ Hóa cảnh chiến lực, không thể bảo là không mạnh.

Nhưng hôm nay lại chọn sai đối thủ, “Đại Yến Tiêu thị” thực lực, xa không phải bọn hắn có thể tưởng tượng.

1 cái bên ngoài người hộ đạo, liền đã xem mặt trời mới mọc tiên tông một nhóm trấn áp, huống chi ẩn hộ hiện

thân, hôm nay đại cục đã định.

Ngô… Triệu ẩn hộ hiện thân, là sư tử vồ thỏ cũng đem hết toàn lực, muốn triệt để trấn sát mặt trời mới mọc tiên tông một nhóm, không cho bọn hắn phản kháng chỗ trống… Nhưng trừ cái đó ra, cũng coi là tại triển lộ thực lực, tiến một bước uy hiếp 4 phương… Vị này Tiêu thị con cháu, tâm tư ngược lại là kín đáo.

Có thể thấy được hắn đối tên này ẩn hộ, có tuyệt đối tự tin… Cho là hắn, có thể chấn nhiếp đại cục, khiến các phương kiêng kị, kính sợ.

Tiêu Hoài An chắp tay, “Tộc thúc, hôm nay mời ngài xuất thủ, vì ta Tiêu thị chính danh, cũng cho người trong thiên hạ 1 cái cảnh cáo —— bất kính Tiêu thị người, hẳn phải chết!”

Ẩn hộ gật đầu, nhạt tiếng nói “Công tử yên tâm, hôm nay ta sẽ để cho bọn hắn biết được, như thế nào muốn sống không được, muốn chết không xong.” Chết quá lưu loát, như thế nào trừng phạt tội lỗi? Tất yếu đối phương tại thống khổ trong tuyệt vọng, kêu thảm hình thần câu diệt!

Hiện tại, bọn hắn hẳn là rất sợ đi… A, chỉ là mặt trời mới mọc tiên tông, lại cũng dám can đảm… Hả? !

Ẩn hộ âm thầm nhíu mày.

Hắn ánh mắt, rơi vào Ngụy công tử trên thân, người này vẫn như cũ có chút ngửa ra sau, thân thể vẫn như cũ tựa lưng vào ghế ngồi.

Thần sắc thong dong, đôi mắt một mảnh

Bình tĩnh.

Ra vẻ trấn định? Hay là có khác át chủ bài? Ẩn hộ vừa chuyển động ý nghĩ, liền cười lạnh một tiếng.

Hắn cùng người thường khác biệt, có thể kết giao cảm giác thiên địa, một chút phá vọng.

Bất quá là cái vĩnh hằng cảnh tiểu bối thôi, kia số vừa mới ngưng tụ, non nớt chưa tán vĩnh hằng ý cảnh, hắn cảm giác rõ ràng.

Phô trương thanh thế hạng người!

Liền để bản tọa đưa ngươi sống lưng đánh gãy, quỳ xuống đất kêu rên.

Oanh ——

Ẩn hộ một bước phóng ra, như dãy núi vì đầu búa, đập ầm ầm rơi trống to phía trên, “đông” một tiếng trầm thấp tiếng vang, tại mọi người tâm thần ở giữa nổ tung.

Linh đài, Trọng Vân tông nữ tu, cùng hắc sát 3 người, sắc mặt lập tức đại biến, “Oa” một tiếng cùng nhau phun ra máu tươi.

“Tiên nhân cảnh!”

Giờ khắc này toàn bộ đêm tối, lâm vào hoàn toàn tĩnh mịch.

Vô số tụ đến ánh mắt, chấn động, kiêng kị bên trong, cũng có người phát ra khẽ than thở một tiếng —— đúng là đương thời tiên nhân.

Khó trách, kia Tiêu gia tử tự tin như vậy.

Xem ra lần này, Tiêu thị dù vẫn “Phong tỏa động thiên” không ra, lại đối chân phượng tổ địa nhất định phải được.

Đông ——

Lại một bước đạp xuống, Bạch Do Tâm đau khổ duy trì “Gọi thần”, trực tiếp bị phá vỡ.

Phốc ——

Hắn phun ra máu tươi, từ giữa không trung rơi xuống, sắc mặt một chút trở nên trắng bệch.

Rống ——

Một tiếng phẫn nộ gào thét, ở trong thiên địa vang lên, Võ thần ý chí tiêu tán theo.

Hắc sát từ nửa bước Thập Huyết cảnh rơi xuống, “Oanh” một tiếng đập ầm ầm dưới, trên mặt đất oanh ra 1 cái khủng bố hố sâu.

“Đôm đốp” tiếng nổ đùng đoàng bên trong, không biết đoạn mất bao nhiêu xương cốt, lấy 9 máu vũ phu cường hãn thân thể, trong lúc nhất thời lại khó mà động đậy.

Chỉ còn trời khải, Trọng Vân tông nữ tu, 2 người đối kháng tiên nhân chi uy, lại thêm trên đỉnh đầu, còn có mưa gió chỗ ngưng pháp tướng trường hà, 2 người tình cảnh tràn ngập nguy hiểm, đã vô pháp đối kháng, đối diện mà đến cuồn cuộn như cuồn cuộn sóng biển khủng bố nghiền ép.

Đồ Thanh sắc mặt trắng bệch, mặt mũi tràn đầy bất an.

Chỉ cảm thấy trên đỉnh đầu như thiên khung lật úp, khủng bố khí cơ đã xem nàng khóa chặt, tùy thời đều đem lâm vào vạn kiếp bất phục chi cảnh.

“Làm sao bây giờ… Nên làm cái gì…”

Ngay tại nàng bàng hoàng không nơi nương tựa, hãm sâu sợ hãi lúc, quát khẽ một tiếng ở bên tai vang lên, “Đủ.”

Đơn giản bình tĩnh, liền chỉ có 2 chữ, lại làm cho kia Tiêu gia ẩn hộ, đã nâng lên bước thứ 3, như vậy dừng tại giữ không trung.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1127 : Không có hiểu lầm

Phòng vỡ nát, phòng ốc đổ sụp, nhưng tại trời khải, hắc sát bọn người bảo hộ dưới, La Quan cùng với dưới thân ghế bành bất động như núi. Giờ phút này, hắn thẳng người cõng, đôi mắt hờ hững như cao cư cửu thiên chi thượng, cứ như vậy lẳng lặng nhìn về phía Tiêu gia ẩn hộ.

Không có càng nhiều biểu hiện, lại vô thanh thắng hữu thanh.

Một tia mồ hôi lạnh, lặng yên bò lên trên cái trán, tại Tiêu gia ẩn hộ trong mắt, La Quan khí cơ đột nhiên biến ——

Như thanh phong quấn núi, cuốn lên mây tầng phun trào, chỉ hiển lộ thế núi một góc, cũng đã có kình thiên chi thế, làm cho người kinh hãi không thôi.

Người này, tuyệt không phải vĩnh hằng cảnh!

Ngụy trang, kia là hắn ngụy trang…

Đáng chết, loại cảm giác này, ẩn hộ lại có mấy điểm, trực diện Tiêu thị lão tổ lúc, loại kia khó có thể chịu đựng khủng bố uy áp.

Hắn rốt cuộc là ai? !

Mà cùng loại suy nghĩ, giờ phút này cũng xuất hiện tại

mọi người trong lòng, vốn cho rằng Tiêu gia ẩn hộ hiện thân, hôm nay kết cục liền đã chú định.

Nào có thể đoán được, kia Ngụy công tử chỉ là ngồi ngay ngắn, nói một câu nói mà thôi, liền thét ra lệnh Tiêu gia ẩn hộ không còn dám động.

Cục diện, một chút liền trở nên khó bề phân biệt, cũng mọi người vô ý thức, càng thêm trợn to mắt.

“Đông Lâm Tiên quân, vị này Ngụy công tử, đến cùng là ngươi mặt trời mới mọc tiên tông vị nào? Hôm nay động tĩnh này, huyên náo có chút lớn a.”

Ngày mưa dầm khung phía trên, có đám mây ngưng tụ, mấy thân ảnh đứng trước tại trên đó.

Mở miệng, chính là 1 người trong đó.

Đông Lâm Tiên quân bờ môi giật giật, lại không biết nên nói như thế nào, cái rắm mặt trời mới mọc tiên tông a, hắn cùng chúng ta cũng không có nửa điểm quan hệ.

Người này không phải họ La? Tại sao lại họ Ngụy… Thôi, cái này cũng không trọng yếu, đối một chút tồn tại mà nói, danh tự có thật nhiều cái, đừng tưởng rằng người khác là nói lung tung… Hừ, nói không chừng đây chỉ là, đối phương tại khác biệt thời kì, khác biệt danh tự thôi…

Đối vị này Ngụy công tử, Đông Lâm Tiên quân không hiểu nhiều, lại kiêng kị thật sâu.

Không có cách, khí tức đối phương hắn nhìn không thấu, nhưng lão tổ cùng mồng một tết Tiên quân, đích đích xác xác là vẫn lạc.

Nghe đối phương ý tứ, lão tổ cái chết xác thực không có quan hệ gì với hắn, nhưng quỷ biết chân tướng là cái gì…

Đổi người, dám kéo mặt trời mới mọc tiên tông cờ hiệu sinh sự, Đông Lâm Tiên quân đã sớm tiến lên, đem đối phương cho nghiền xương thành tro.

Nhưng bây giờ, hắn thật không biết nên làm cái gì a… Coi như như thế trơ mắt nhìn xem, tựa hồ cũng không phải cái biện pháp…

Đại Yến Tiêu thị!

Tê ——

Cái này một khoản, muốn thật bị ghi tạc mặt trời mới mọc tiên tông trên đầu, vậy thì không phải là đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương, mà là trực tiếp chuẩn bị khai tiệc.

“Đông Lâm Tiên quân, ngươi không ra mặt nữa, thế cục coi như thật muốn mất khống chế.” Lại 1 người đột nhiên mở miệng.

Đông Lâm Tiên quân trong lòng giật mình, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn lại, liền thấy giữa sân thế cục, quả nhiên lại có biến hóa.

Tiêu Hoài An quát khẽ, “Tộc thúc!”

Hắn không rõ, ẩn hộ vì sao đột nhiên dừng tay, lại bị người một câu, liền chấn trụ sao? !

Tiêu thị còn mặt mũi nào mà tồn tại.

Ẩn hộ trên trán, mồ hôi lạnh càng ngày càng nhiều, hắn bây giờ đâm lao phải theo lao, như đến đây dừng tay, Tiêu thị tất uy danh quét rác.

Nếu có người

Lửa cháy thêm dầu, không biết còn muốn nhấc lên bao nhiêu khó khăn trắc trở… Hắn cắn răng, đáy mắt lộ ra một tia kiên quyết…

‘Hôm nay không được chọn! Liều 1 đem, có lẽ đối phương là đang hư trương thanh thế!”

Oanh ——

Tiên nhân cảnh khí tức xông lên tận chín tầng trời, phồng lên áo bào phần phật, khủng bố khí cơ quét ngang, lại chạm đến không đến Ngụy công tử nửa điểm. Thanh phong lượn lờ quanh thân, liền đem ngoại giới tất cả xâm nhập, đều hời hợt lau đi.

Hắn híp híp mắt, đáy mắt hàn quang lóe sáng.

Một màn này, để Đông Lâm Tiên quân, một trái tim kém chút bạo chết ——

Hạ sát thủ, người này muốn hạ sát thủ!

Như lão tổ vẫn lạc một chuyện, coi là thật cùng Ngụy công tử có quan hệ, hắn muốn xử lý Tiêu thị một nhóm, quả thực dễ như trở bàn tay.

Đến lúc đó tin tức truyền ra, tất nhiên là mặt trời mới mọc tiên tông, giết chết Tiêu thị đích mạch con cháu… Không được! Đây tuyệt đối không được!

Bá ——

Đông Lâm Tiên quân một bước phóng ra, sau một khắc nó thân ảnh, liền đã ngăn tại Tiêu gia ẩn hộ thân trước, lớn tiếng nói “Vị đạo hữu này, tuyệt đối không được xúc động, để tránh trêu chọc đại họa!”

Tiêu thị ẩn hộ giật mình, lại 1 vị tiên nhân cảnh, lại khí tức rất mạnh.

Hắn suy nghĩ nhanh quay ngược trở lại, nhân thể lui ra phía sau một bước, trầm giọng nói “Các hạ là ai? Hẳn là hôm nay, cũng muốn cùng ta Tiêu thị là địch?”

Đông Lâm Tiên quân cười khổ, kiên trì chắp tay, “Tại hạ đạo hiệu Đông Lâm, xuất thân… Mặt trời mới mọc tiên tông…”

Hoa ——

Mọi người giật mình, ám đạo thật không nghĩ tới mặt trời mới mọc tiên tông lại mạnh như vậy, biết rõ “Đại Yến Tiêu thị” ở đây, còn dám ngược gây án.

Ngươi tới làm thế tiên nhân, ta cũng có tiên nhân tọa trấn!

Khó trách kia Ngụy công tử, như thế trầm ổn, tự tin.

Hôm nay, thật muốn có náo nhiệt lớn.

Tiêu Hoài An sắc mặt, một chút âm trầm xuống, “Tốt! Tốt một cái mặt trời mới mọc tiên tông! Chuyện hôm nay, Tiêu mỗ ghi lại.”

Hôm nay thế cục, đã không thể lại kế tiếp theo.

Hắn đương nhiên không sợ mặt trời mới mọc tiên tông, thật là phượng tổ địa xuất thế sắp đến, như hao tổn thực lực bản thân, hậu quả hắn không thể tiếp nhận.

Nhưng chuyện này, tuyệt sẽ không như vậy kết thúc, hắn ngay lập tức sẽ truyền tin trong tộc, đối mặt trời mới mọc tiên tông xuất thủ.

Lần này, nhất định là tồi khô lạp hủ, tàn nhẫn quyết tuyệt.

Chiếm nhất thời thượng phong, áp chế Tiêu gia ta mặt mũi… A, đây là tự chịu diệt vong chi đạo!

“Đi!” Tiêu Hoài An gầm nhẹ, liền muốn quay người rời đi.

Khi cần quyết đoán thì sẽ quyết đoán, dứt khoát quả quyết, vị này Tiêu thị đích truyền cử động, trong mắt mọi người xem ra, không những không tính ném điểm, ngược lại rất khó được.

Dù sao, thế cục mọi người thấy rõ ràng, vô não mãng đến cùng mới là thật ngu xuẩn.

Tiến thối có theo, ngực có đồi núi, khó trách Tiêu Hoài An sẽ bị Tiêu gia ký thác kỳ vọng, đích xác không phải hạng người tầm thường.

“Dừng lại, vén Ngụy mỗ chỗ ở, tổn thương ta người, liền nghĩ dễ dàng như vậy rời đi sao?” 1 đạo âm thanh

Âm, đột nhiên từ sau lưng truyền đến.

Tiêu Hoài An biến sắc.

Hắn cho rằng, hôm nay đã lưu đủ phân tấc, chỗ trống, người này làm sao dám?

Một câu nói kia, liền triệt để đem hắn đỗi đến trên tường, chính là muốn đi cũng không thể.

Nếu không, cũng không phải là “Tiến thối có theo”, mà là bị người sợ vỡ mật, loại này thanh danh hắn không thể gánh.

Tiêu thị mặt mũi, cũng tuyệt đối không thể, bị người kéo xuống đến vứt trên mặt đất chà đạp!

“Làm càn!” Ẩn hộ cùng một vị khác Tiêu gia người hộ đạo, đồng thời gầm thét.

Oanh ——

2 người khí tức điên cuồng bộc phát, sắc mặt âm trầm ướt át.

Tiêu Hoài An nghĩ tới, bọn hắn tự nhiên rõ ràng… Hôm nay, tuyệt không thể lại lui!

Kia từng đạo, rơi vào nơi đây ánh mắt, cũng tràn ngập chấn kinh, kinh ngạc.

Có thể thất bại Tiêu thị danh tiếng, bức nó tạm thời tránh lui, cái này tại mọi người xem ra, đã là không thể tưởng tượng nổi.

Càng có người nghĩ đến, nếu không phải bởi vì chân phượng tổ địa một chuyện, Tiêu gia tuyệt sẽ không như vậy bỏ qua.

Sau đó, tất nhiên sẽ có trả thù… Mặt trời mới mọc tiên tông không nghĩ, ứng đối ra sao việc này, thế mà còn dám kế tiếp theo khiêu khích…

Cái này cái gì đầu óc? Cái gì thao tác? !

Mà lại, ngươi Đông Lâm Tiên quân còn ở lại chỗ này đâu… Ngươi đều không nói chuyện, một tên tiểu bối liền mở miệng, còn có hay không quy củ?

Ngươi còn không tranh thủ thời gian, 1 bàn tay đem tiểu tử này chụp chết, lại cho Tiêu gia chịu nhận lỗi, hoặc hay là trừ khử một trận đại họa… Ngươi đang chờ cái gì?

Thế là, vô số đạo ánh mắt, bao quát Tiêu thị mọi người, đều tụ đến.

Nhất là Tiêu gia ẩn hộ, nó đôi mắt ở giữa uy nghiêm, quyết tuyệt, để Đông Lâm Tiên quân hãi hùng khiếp vía —— người này, muốn cùng ta liều mạng!

Oan, thật đạp mã đại viết oan!

Điều này cùng ta có quan hệ gì, ta ước gì các ngươi đi nhanh lên, đừng lên xung đột.

Sau đó, ta khẳng định phải tìm tới cửa, giải thích với các ngươi rõ ràng a.

Nhưng bây giờ, hắn không thể lại cùng!

Đông Lâm Tiên quân thở sâu, nhìn về phía La Quan.

Hắn do dự một chút, chắp tay “Ngụy công tử, Nhất Biệt không lâu, hôm nay lại gặp mặt.” Hắn không dám la một thân phận khác, ai biết người ta là có kế hoạch gì, an bài, hỏng chuyện của người ta, chẳng lẽ không phải tự tìm phiền phức.

Ngươi bây giờ họ Ngụy, ta cứ như vậy hô, nhất định không sai.

Ngụy công tử thần sắc bình thản, đón ánh mắt của hắn, thản nhiên nói “Đông Lâm Tiên quân a… Hôm nay là ngược lại là cho các ngươi mặt trời mới mọc tiên tông, gây một chút phiền toái nhỏ.”

Phiền toái nhỏ? ! Ngài đại khái, đối cái này “Tiểu” chữ, lý giải không đúng lắm.

Lại hoặc là, tại trong mắt đối phương, cái này thật chỉ là phiền toái nhỏ.

Như coi là thật như thế… Đông Lâm Tiên quân một trái tim trùng điệp nhảy lên, cười khổ nói “Không có gì, chỉ là không nghĩ tới Ngụy công tử, ngươi… Ngài cũng tới cái này.”

Lúc này để hắn vui mừng là, người ta không có cứng rắn thiếp mặt trời mới mọc tiên tông, cưỡng ép ăn vạ suy nghĩ.

Một câu, liền nói rõ ràng.

Bất quá dạng này mới đúng, như đối phương coi là thật, là hắn tưởng tượng vị kia, đây mới là nên có phong phạm, khí độ.

Mặt trời mới mọc tiên tông đại phiền toái, đã giải quyết hơn phân nửa.

Ngụy công tử nhíu mày, trên mặt lộ ra một tia không kiên nhẫn, “Ta không muốn tới… Thôi, việc này không có quan hệ gì với ngươi, liền đừng hỏi nhiều.”

Đông Lâm Tiên quân gật đầu, hắn nghĩ tới lúc trước, lần thứ 1 gặp mặt lúc, đối phương cũng là 1 bộ không muốn hắn hỏi nhiều bộ dáng.

Lại nhìn hôm nay, Ngụy công tử sắc mặt… Ngô, chẳng lẽ lần này, hắn cũng là hoàn toàn bất đắc dĩ, mới xuất hiện tại cái này? Lại có ai, có thể thúc đẩy như thế 1 vị,

thâm bất khả trắc tồn tại?

Đông Lâm Tiên quân đột nhiên đã cảm thấy, trong này nước quá sâu, hắn cái này đương thời tiên nhân, chỉ sợ sơ ý một chút liền sẽ bị chết đuối.

Dừng lại! Dừng lại!

Đừng có lại suy nghĩ nhiều.

Đông Lâm Tiên quân thở ra một hơi, đối Tiêu gia ẩn hộ gật gật đầu, nhìn xem Tiêu Hoài An nói “. Tiêu tiểu hữu hoặc là hiểu lầm, Ngụy công tử cũng không phải là mặt trời mới mọc tiên tông người, chỉ bất quá cùng chúng ta… Ân, có một ít nguồn gốc thôi.”

Một câu, không chỉ có Tiêu Hoài An ngây người, những người còn lại cũng mộng.

Cái gì? Làm nửa ngày, vị này không phải mặt trời mới mọc tiên tông người? Lại hồi tưởng một chút, vừa rồi Đông Lâm Tiên quân 2 người đối thoại, tựa hồ thật đúng là dạng này… Mà lại, Đông Lâm Tiên quân thái độ, làm sao đều cảm thấy, có chút kính sợ, kiêng kị đâu?

Vậy cái này Ngụy công tử, đến cùng thần thánh phương nào? !

Tiêu thị ẩn hộ trầm giọng nói “Đông Lâm Tiên quân nói thật? Nhưng đối diện những người này, phần lớn là ngươi mặt trời mới mọc tiên tông thuộc hạ tông môn tu sĩ.”

Trời khải, hắc sát, Trọng Vân tông nữ tu thân phận, bọn hắn đã sớm biết được.

Đông Lâm Tiên quân khoát tay, “Đạo hữu nói sai, Đông Thắng châu sớm đã tự trị, không còn thuộc về triều ta ngày tiên tông quản hạt… Mấy vị này đạo hữu, tự nhiên có thể tùy ý hành động.”

Đông Thắng châu!

Tiêu Hoài An con ngươi co rụt lại, đột nhiên nghĩ đến trước đây không lâu, đọc qua trong tộc công báo, nhìn thấy những tin tức kia.

‘Hư hư thực thực Huyết Ma phục sinh, dẫn phát không thể biết biến số, liên luỵ mặt trời mới mọc Đạo tổ, hư hư thực thực vẫn lạc trong đó…”

Mà những người này, liền tới từ Đông Thắng châu!

Hẳn là, mặt trời mới mọc Đạo tổ vẫn lạc sự tình, cùng cái này Ngụy công tử có quan hệ? !

Vừa nghĩ đến đây, Tiêu Hoài An trong lòng hung hăng nhảy một cái, đột nhiên sinh ra một loại, cực kỳ dự cảm không ổn.

Lại nhìn về phía đối diện, Ngụy công tử chính hờ hững xem ra, nó đôi mắt tối nghĩa, như vô tận thâm uyên.

Âm thầm cắn răng, Tiêu Hoài An trầm giọng nói “Ngụy công tử, ngươi ta song phương có lẽ có một chút hiểu lầm…”

“Không có hiểu lầm.” Ngụy công tử đem hắn đánh gãy.

Hắn đứng dậy, cười lạnh nói “Tổn thương ta người, hỏng Ngụy mỗ an bài, từ phải bỏ ra đại giới.”

Đang khi nói chuyện một bước phóng ra.

Bá ——

Thân ảnh biến mất.

Ngụy công tử lại xuất hiện lúc, đã ở Tiêu Hoài An trước người, bắt hắn lại cổ.

Ba ——

Một cái cái tát, dứt khoát vang dội!

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1128 : Đạo tổ

9 máu Võ hoàng chi cảnh, Đại Yến Tiêu thị đích truyền, bị một bạt tai trực tiếp đánh vào trên mặt, không phải vàng ngọc bề ngoài trong thối rữa, mà là Ngụy công tử đủ mạnh.

Trời ban thần thông, thuấn di 100 trượng.

Chính là đại đạo gia trì, tán thành, thi triển chỉ cần một cái ý niệm trong đầu, thậm chí Ngụy công tử tự thân không cần vì thế, hao phí nửa điểm pháp lực.

Là lấy nhất niệm tức động, không hề có điềm báo trước, cơ hồ không cách nào bị sớm dự báo.

Thứ 2, chính là hắn cái này nhìn như hời hợt, bắt lấy Tiêu Hoài An một nắm.

Thể nội, ngân bạch, ma chủng chấn động, máu ngân sa khí tức phóng thích, lại dẫn động viên kia màu xanh hạt sen, cũng có một tia khí cơ tản mát.

Ba giằng co với nhau, nhưng lại ẩn ẩn tương hợp, hình thành một loại khó mà diễn tả bằng lời khủng bố khí cơ. Áp chế Tiêu Hoài An, để hắn một nháy mắt, như trực diện thiên khung, đại dương mênh mông, hoặc là vô tận thâm uyên.

Tâm thần sát na bị đoạt, cho đến “Ba” một tiếng lọt vào tai, trên khuôn mặt nóng bỏng nhói nhói, mới rốt cục lấy lại tinh thần.

‘Ta bị đánh…”

Một nháy mắt, chấn kinh, phẫn nộ, xấu hổ, đủ loại cảm xúc xen lẫn, Tiêu Hoài An rít lên một tiếng, thể nội “Đôm đốp” oanh minh, 9 máu Võ hoàng liền muốn bạo tẩu.

Ba ——

Lại một cái cái tát, đánh vào trên mặt hắn, 2 bên khuôn mặt đồng thời sưng, đối xứng.

Cùng lúc đó, cũng đem hắn thể nội cuồng bạo khí huyết, ngạnh sinh sinh áp chế.

Ngẩng đầu, liền nghênh tiếp Ngụy công tử, một đôi băng lãnh, hờ hững đôi mắt.

Hắn không nói gì, nhưng kia ánh mắt lạnh như băng, đã đầy đủ truyền lại ra, tự thân minh xác lại cường hãn ý chí —— lại cử động, liền giết ngươi.

Bình tĩnh mà lãnh khốc, tựa như trong tay hắn nắm lấy, bất quá là chỉ a miêu a cẩu.

Đại Yến Tiêu thị? A!

Tiêu gia ẩn hộ sắc mặt đại biến, lớn tiếng nói “Các hạ bớt giận, hôm nay chỉ là hiểu lầm, chớ tổn thương công tử nhà ta!”

Giờ khắc này, hắn như rơi vào hầm băng.

Mới, Ngụy công tử sát na chớp mắt, hắn lại không nhận thấy được nửa điểm khí tức ba động, đây là vĩnh hằng cảnh có thể có thủ đoạn?

Càng kinh khủng chính là, Ngụy công tử trấn áp Tiêu Hoài An, cứ việc khí cơ tối nghĩa, nhưng khi thế tiên nhân đứng ở đại đạo chi đỉnh, cảm giác sao mà nhạy cảm…

Ngay trong sát na này ở giữa phát hiện, để hắn triệt để từ bỏ, cùng đối phương là địch suy nghĩ.

Khủng bố!

Vừa rồi loại kia, giống bị Vân Sơn vụ hải lượn lờ, chỉ lộ ra thế núi một góc cảm giác đáng sợ, giờ phút này lại lần nữa lóe lên trong đầu.

Nhưng ẩn hộ đã không còn hoài nghi… Trước mắt, tất nhiên là 1 tôn, không biết lai lịch lại thâm bất khả trắc tồn tại!

Hôm nay, đá trúng thiết bản.

Đại Yến Tiêu thị là rất mạnh, nhưng cái này hoàn toàn ảnh hưởng không được, hôm nay chi cục thế.

Đối phương dám giết người!

Điểm này, ẩn hộ không chút nghi ngờ.

Ngụy công tử mặt không biểu tình, đón Tiêu Hoài An khắc chế, phẫn nộ ánh mắt, nhìn xem hắn giữa lông

mày quen thuộc, thản nhiên nói “Ngươi đang nghĩ, đại trượng phu co được dãn được, đợi hôm nay qua đi, tự có đủ kiểu thủ đoạn, có thể hướng người này báo thù, tất yếu hắn cầu sinh không được, muốn chết không xong, đúng hay không?”

Tiêu Hoài An cắn răng không nói.

Ba ——

Lại một bạt tai, đánh hắn răng tróc ra, hòa với máu tươi ném đi.

“Họ Ngụy, ngươi khinh người quá đáng!” Tiêu Hoài An hét lớn một tiếng, con mắt biến đỏ, “Giết ta, ngươi có bản lĩnh, liền thật giết ta!”

“Chỉ cần ta không chết, ngày sau liền nhất định phải gấp 10 lần, gấp trăm lần, đòi lại hôm nay hết thảy!”

Ngụy công tử cười, 5 ngón tay nắm chặt, nói khẽ “Thật đúng là đại thế gia quý công tử, quả nhiên khí thế tấm giương a.”

“Ủy khúc cầu toàn làm không được, ngọc thạch câu phần thái độ, ngược lại là đủ cương liệt… Ta rất không thích, cho nên hôm nay, ta là thật muốn giết ngươi.”

Hắn ngữ khí bình tĩnh, nhìn chằm chằm Tiêu Hoài An ánh mắt, cho người ta cảm giác giống như là tại đe dọa, uy hiếp, muốn để vị này Đại Yến Tiêu thị đích mạch đệ tử mất sạch tôn nghiêm.

Nhưng trên thực tế, La Quan nói là nói thật.

Hắn rất chán ghét Tiêu Hoài An, nguồn gốc từ bản năng ở giữa, không có lý do, như thật muốn tìm nguyên nhân —— ngươi cái gì đẳng cấp, cũng dám cùng ta dài có mấy phần giống nhau?

“Giết ta! Ngươi giết ta!” Tiêu Hoài An gào thét, thân thể điên cuồng giãy dụa, nhưng mặc cho thể nội khí huyết oanh minh gào thét, nhưng thủy chung không cách nào xông ra bên ngoài cơ thể, bị khủng bố khí cơ, ý chí cưỡng ép trấn áp.

Tiêu gia ẩn hộ khẩn trương, cao giọng nói “Ngụy công tử, công tử nhà ta tức giận sôi sục, tạm thời mất lý trí, mời tuyệt đối đừng cùng hắn so đo.”

“Chuyện hôm nay, Tiêu gia nguyện chịu nhận lỗi, bất luận loại nào điều kiện, chỉ cần Ngụy công tử mở miệng,

Ta cùng tất nhiên đáp ứng.” Như Tiêu Hoài An hôm nay, thật bị đương chúng giết chết, lại bất luận việc này sau tiếp theo gợn sóng, hắn cái thứ 1 liền khó từ tội lỗi.

Mà lại, đối phương lai lịch khủng bố, khó lường, Tiêu gia hiện nay tình cảnh, quyết không thể lại trêu chọc cường địch.

“Đông Lâm Tiên quân, mời hướng Ngụy công tử thay cầu tình, công tử nhà ta tuyệt không thể xảy ra chuyện, nếu không lần này hậu quả, ngươi nên là biết đến…”

Câu nói này, hắn chỉ nói một nửa.

Tuy nói liền dưới mắt nhìn, mặt trời mới mọc tiên tông đích xác vô tội, nhưng Tiêu Hoài An một khi chết rồi, ai đi quản ngươi vô tội không vô tội? Tất nhiên sẽ bị Tiêu thị giận chó đánh mèo.

Đông Lâm Tiên quân ngầm bực, lại cũng chỉ có thể kiên trì mở miệng, “Ngụy công tử, Đại Yến Tiêu thị không thể coi thường, ngài có lẽ không sợ, nhưng luôn có bên người người… Khục! Tại hạ tuyệt không dám uy hiếp, chỉ là nhắc nhở Ngụy công tử 1 câu, Tiêu thị đã biết sai, không bằng giơ cao đánh khẽ, lại đem việc này đại sự hóa tiểu.

“Vị này Tiêu thị đạo hữu, ngươi khả năng cam đoan, như Ngụy công tử dừng tay thả người, chuyện hôm nay dừng ở đây? Trước mắt bao người, bản tọa tin tưởng Đại Yến Tiêu thị hứa hẹn, là có thể tin tưởng.” . ? ? .

Tiêu gia ẩn hộ lớn tiếng nói “Không sai! Ta nhưng thay mặt Tiêu thị hứa hẹn, chỉ cần Ngụy công tử giơ cao đánh khẽ, thì hôm nay như vậy coi như thôi, Tiêu thị tuyệt sẽ không tiếp tục truy cứu.”

“Tộc thúc, ngậm miệng, ngươi ngậm miệng!” Tiêu Hoài An rống to, một mặt dữ tợn.

“Ta chính là Đại Yến Tiêu thị con cháu, tổ tông xông ra gì cùng uy danh, há có thể hủy ở trên người ta?”

“Hắn muốn giết hết có thể di động tay chính là, ta Tiêu thị nhất tộc, cuối cùng cùng trời cuối đất, nhất định đem người này chém giết, báo thù cho ta!”

Ẩn hộ sắc mặt đại biến, “Công tử!”

Ngụy công tử gật đầu, một mặt tán thưởng, “Tiêu thị con cháu, quả nhiên khí phách không tầm thường, thà gãy không cong… Vậy liền như ngươi mong muốn.”

Răng rắc ——

Tiêu Hoài An cái cổ, nháy mắt vỡ nát.

Hắn con mắt nháy mắt trợn tròn, ánh mắt lộ ra 2 cấp độ, đầu tiên là ngươi lại thật dám giết ta… Thứ hai là ta thật sẽ chết.

Chỉ cái cổ vỡ nát, đối 9 máu Võ hoàng mà nói, tính không được cái gì nghiêm trọng thương thế, thôi động khí huyết rất nhanh liền có thể khôi phục.

Nhưng mấu chốt là, trong cơ thể hắn khí huyết bị trấn áp, bây giờ chỉ có thể trơ mắt , mặc cho ngạt thở, tuyệt vọng, bóng tối ăn mòn tự thân.

Giờ khắc này, thời gian tựa hồ bị bóp méo, mỗi 1 hơi, mỗi 1 giây, đều qua

Vô song chậm chạp. Sợ hãi, tuyệt vọng, hối hận, thống khổ… Cùng các cảm xúc xen lẫn, điên cuồng cắn xé Tiêu Hoài An tâm thần.

Hắn sinh mà cao quý, chí hướng cao xa, hướng lấy chấn hưng Tiêu thị làm nhiệm vụ của mình, lần này chân phượng tổ địa cơ duyên, như thuận lợi đắc thủ, liền có

thể một bước lên trời, thành tựu 10 máu Võ thần chi cảnh, tương lai bất khả hạn lượng…

Lại cái kia bên trong có thể nghĩ đến, hắn lại sẽ chết ở đây… Chết tại 1 cái, không có danh tiếng gì hạng người trong tay… Không cam tâm, ta không cam tâm!

Ngay tại Tiêu Hoài An suy nghĩ, càng ngày càng mơ hồ, ý thức sẽ bị hắc ám thôn phệ lúc, một thanh âm bỗng dưng vang lên.

“Đại Yến Tiêu thị, tôn sùng quyến tộc, há có thể như sâu kiến, chết bởi vô vọng bên trong.”

“Vị đạo hữu này, ngươi quá mức.”

Oanh ——

Thiên địa rung mạnh, đại đạo vù vù.

Có thể thấy được hào quang tràn ngập, quét sạch tứ phương chân trời.

Giờ khắc này, thiên khung màn mưa đi ngược dòng nước, vô tận bóng đêm đều bị bức lui, chỉ có giữa thiên địa kia một thân ảnh đứng lặng.

Một bộ rộng lớn thanh bào, khuôn mặt mơ hồ không rõ, lại chỉ là 1 đạo ánh mắt rơi xuống, liền khiến người từ đáy lòng sinh ra vô tận kính sợ.

Nó uy huy hoàng, đại đạo chỉ lên trời.

Là vì Đại Đạo cảnh, có thể xưng đạo tổ một phương.

Giờ khắc này, thiên địa im lặng, vô số tụ đến ánh mắt, hiện lên chấn động, hãi nhiên.

Ngay sau đó, liền hóa thành vô tận kính sợ, hồi hộp.

Thiên địa có hạn, đại đạo không hiện.

Đạo tổ cấp tồn tại, đối thế nhân mà nói, nhiều chỗ tại trong truyền thuyết.

Nhưng hôm nay, Thiết Nham đảo bên trên lại có đạo tổ, bởi vì Đại Yến Tiêu thị giáng lâm.

Tiêu gia ẩn hộ mặt lộ vẻ kích động, hắn không biết đối phương thân phận, nhưng Đạo tổ giáng lâm, hôm nay thế cục liền tất nhiên nhưng bị chưởng khống.

“Vãn bối Tiêu Viễn Sơn, bái kiến Đạo tổ!”

“Dù không biết tổ cùng ta Tiêu thị có gì nguồn gốc, nhưng hôm nay thế cục khẩn thỉnh nói tổ xuất thủ, cứu ta Tiêu thị đích mạch con cháu.”

Đang khi nói chuyện, khom người cúi đầu.

Đạo tổ ngẩng đầu trông lại, trong đôi mắt, hình như có tinh vân lưu chuyển, lại như hào quang 10,000 dặm, phản chiếu lấy mênh mông thiên địa vạn vật.

Chỉ 1 đạo ánh mắt, liền có vạn quân chi trọng, uy nghiêm thật sâu không thể chống cự, “Đạo hữu còn

không thả người, là muốn bản tổ xuất thủ sao?”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1129 : Ráng mây chi chủ

Được cứu!

Tiêu Hoài An tuyệt vọng 2 mắt, bỗng dưng nổ tung tinh mang, hắn chưa từng như này rõ ràng cảm thụ qua, sinh mệnh chi mỹ hảo.

Hoặc là tuyệt cảnh phùng sinh, lại hoặc là tâm thần thay đổi rất nhanh, mãnh liệt tâm tình chập chờn, cùng sinh, tử ở giữa khủng bố ma luyện, để hắn đột nhiên có ngộ hiểu.

Một loại quen thuộc vừa xa lạ lực lượng, giờ phút này ở trong cơ thể hắn hiện lên.

Đại Yến Tiêu thị, thiên hạ quyến tộc 1 trong.

Thờ phụng ráng mây chi chủ.

Giờ phút này, Tiêu Hoài An đôi mắt chỗ sâu, có chói lọi sắc thái hiển hiện, tại nó mi tâm ở giữa ngưng tụ ra một đoàn ráng mây ấn ký.

Sau một khắc, hào quang tự sinh, nó cùng đại đạo hào quang khác biệt, mang theo vô tận tang thương, cổ lão khí cơ, rộng lớn mà bao la.

Liền như thật, lấy chân trời 1 khối ráng mây, quấn quanh quanh thân ở giữa… Lại như cái này ráng mây, đã tồn

thế vô số năm, tuyên cổ không tiêu tan, cùng thiên địa nhật nguyệt mà cùng tồn tại.

Cái này… Đây là…

Tiêu Hoài An trừng lớn mắt, tiếp theo mặt mũi tràn đầy cuồng hỉ, hắn lại giờ phút này, thức tỉnh thể nội thân thuộc chi lực, phải ráng mây chi chủ che chở.

Đại Yến Tiêu thị, có thể làm đến điểm này người, không cao hơn một tay số lượng.

Bá ——

Hắn ngẩng đầu, đôi mắt băng hàn lại khoái ý, nhìn về phía người trước mắt —— họ Ngụy, muốn giết ta, bằng ngươi còn chưa đủ? !

Hôm nay liền để ngươi biết được, như thế nào chân chính quyến tộc.

Thiên khung phía dưới, ta vì tôn!

Một bên khác, Đạo tổ vỗ tay mà cười, dù khuôn mặt mơ hồ không rõ, lại có thể cảm nhận được nó đôi mắt bên trong tán thưởng, “Không hổ Đại Yến Tiêu thị, quả nhiên phúc vận kéo dài.”

“Hôm nay thức tỉnh thân thuộc chi lực, đã phải ráng mây chi chủ tán thành, tương lai tiền cảnh bất khả hạn lượng.”

Thanh âm hắn, khiến cho đại đạo oanh minh, vang vọng

4 phương thiên địa.

Vô số ánh mắt, cùng nhau nhìn về phía Tiêu Hoài An, chấn kinh, kinh ngạc bên ngoài, còn toát ra vô tận ngưng trọng.

Hôm nay biến cố, không chỉ mang ý nghĩa Tiêu Hoài An nghịch thế lật bàn, tương lai vô hạn… Càng quan trọng chính là, đây có phải hay không đại biểu cho, ráng mây chi chủ vẫn chưa vẫn lạc?

Đây mới là trọng điểm!

Như ráng mây chi chủ an tồn, thì Đại Yến Tiêu thị địa vị, chính là vững như bàn thạch, chỗ đứng trước hiểm ác tình cảnh đón gió từ tán.

Ai có thể ngờ tới, chuyện hôm nay, lại sẽ phát triển đến một bước này.

Cho nên, Tiêu thị kế tiếp là muốn tiếp tục truy cứu, hay là trái lại cảm tạ cái này Ngụy công tử, đưa cho bọn họ một món lễ lớn.

Ngụy công tử không biết đáp án, cũng không muốn biết, bởi vì hắn sẽ không cho Đại Yến Tiêu thị, làm ra lựa chọn cơ hội.

Hắn nhìn về phía đối diện, Tiêu Hoài An giữa lông mày hào quang ấn ký, cảm thụ được nó đôi mắt bên trong oán hận cùng khoái ý, đưa tay chỉ điểm một chút rơi.

‘Hả? Hắn muốn làm cái gì, hỏng ta ấn ký sao? Buồn

cười!’

Tiêu Hoài An mắt lộ trào phúng.

Đối phương đối quyến tộc cường đại, căn bản hoàn toàn không biết gì.

Càng không rõ, hào quang chi chủ ra sao cùng tồn tại.

Thần là tuyên cổ tuế nguyệt trước, liền đản sinh tiên thiên thần chỉ, chính là giữa thiên địa đoàn thứ nhất ráng mây thành đạo, tu vi cao thâm mạt trắc, quản hạt giữa thiên địa tất cả hào quang.

】 nhất niệm về tán thiên địa, ở khắp mọi nơi, bất tử bất diệt.

Cái này ấn ký, liền chẳng khác gì là hào quang chi chủ đánh xuống một dấu ấn, là Thần tán thành cùng chiếu cố.

Thay thế đồng hồ lấy, hào quang chi chủ uy nghiêm cùng ý chí.

Dám đối hào quang ấn ký xuất thủ, chính là lớn nhất bất kính cùng mạo phạm…

‘Họ Ngụy muốn chết…’

Tiêu Hoài An chuyển qua suy nghĩ, kia một chỉ đã rơi xuống, hắn đã làm tốt, nhìn đối phương hoảng sợ thất thố bộ dáng chuẩn bị.

Sau một khắc ——

Ba!

Một tiếng vang nhỏ, bỗng dưng ở bên tai vang lên, lại không giống như là thông qua không khí truyền bá, mà là dọc theo xương cốt chấn động màng nhĩ.

Hào quang ấn ký, nát.

Kia lấy từ chân trời, cổ lão lại bao la một mảnh hào quang, tùy theo biến thành vô số mảnh vỡ, sụp đổ biến mất.

Tiêu Hoài An thân thể bỗng dưng cứng đờ, từ yết hầu chỗ sâu phát ra một tiếng thống khổ gào thét.

Cả người, tựa như từ đám mây phía trên, bị trực tiếp đánh rớt bụi bặm.

Rơi vào địa ngục bên trong, toàn thân trên dưới mỗi một tấc máu thịt, xương cốt, đều đang run sợ, gào thét.

Kia là hào quang chi lực bị ngạnh sinh sinh phá vỡ, rút ra, từ trong cơ thể hắn tiêu tán lúc, tạo thành đáng sợ phản phệ.

“Không!”

Tru lên thống khổ mà tuyệt vọng, càng tràn ngập vô tận khó có thể tin.

“Không có khả năng! Tuyệt không có khả năng này!”

Tiêu Hoài An điên cuồng gào thét, miệng mũi thất khiếu thậm chí cả, toàn thân trên dưới lỗ chân lông, đều đang không ngừng chảy ra tinh mịn huyết châu.

Hắn lực lượng nguồn gốc từ quyến tộc huyết mạch, là ráng mây chi chủ ban ân, trừ phi Thần tự mình giáng lâm ý chí, ai cũng không cách nào tước đoạt.

Nhưng bây giờ, hắn ráng mây ấn ký nát, đây cơ hồ đồng đẳng với, là cưỡng ép tước đoạt trong cơ thể hắn quyến tộc huyết mạch.

Đem hắn khu trục, lưu vong, không còn có được quyến tộc thân phận… Thậm chí, không còn là Đại Yến Tiêu thị cao quý một viên…

Cái này so giết Tiêu Hoài An càng đáng sợ, hắn cơ hồ điên.

“Còn cho ta! Đem ấn ký của ta, lực lượng của ta, huyết mạch của ta… Còn cho ta!”

Hắn liều mạng giãy dụa, nhìn về phía Ngụy công tử ánh mắt, oán độc cùng thống khổ, tuyệt vọng xen lẫn.

“Tuyệt cảnh lật bàn, khoái ý ân cừu… Cái này đích xác là rất kích động lòng người tiết mục, nhưng ta sẽ không cho ngươi cơ hội này.”

Ngụy công tử ngữ khí hờ hững, không có quá nhiều ba động.

Sau một khắc, thống khổ giãy dụa, tuyệt vọng gào thét Tiêu Hoài An, triệt để an tĩnh xuống.

Hắn con mắt trừng tròn vo, mặt ngoài tràn ngập tinh mịn tơ máu, tuyệt vọng cùng oán hận xen lẫn, gắt gao nhìn qua trên đỉnh đầu thiên khung.

Như đang phát ra im ắng kêu rên cùng chất vấn…

Vì cái gì? Vì cái gì? Vì cái gì?

“Công tử!” Tiêu gia ẩn hộ gầm nhẹ, thống khổ 2 mắt nhắm lại.

Trước một khắc, hắn mừng rỡ như điên, nghĩ thầm như thức tỉnh một chuyện truyền về trong tộc, toàn bộ Đại Yến Tiêu thị đều đem sôi trào.

Tiêu Hoài An sẽ bởi vậy, nhảy lên trở thành tông tộc trẻ tuổi thay mặt người thứ 1, hắn cái này người hộ đạo cũng sẽ như diều gặp gió.

Thậm chí, có thể được đến Tiêu thị càng nhiều tài nguyên nghiêng, có cơ hội dòm ngó Đạo tổ chi cảnh… Cái này thực sự quá mỹ diệu, mỹ diệu tựa như là 1 cái, để người không thể tin được mộng.

Quả nhiên, hiện tại mộng tỉnh!

Thức tỉnh thân thuộc chi lực, ngưng tụ hào quang ấn ký, nhưng lại sau đó một khắc, bị trực tiếp đánh nát… Tới so sánh, ẩn hộ tình nguyện Tiêu Hoài An ngay từ đầu liền chết đi…

Tiêu thị, phải có đại phiền toái!

Những cái kia âm thầm ngấp nghé, nhìn chằm chằm hạng người, biết được việc này về sau, tất nhiên sẽ có cử động.

Dù sao, liền ngay cả Tiêu gia ẩn hộ, giờ phút này cũng nhịn không được sinh ra 1 cái cực kỳ đáng sợ suy nghĩ —— hẳn là, ráng mây chi chủ thật băng vẫn rồi? Nếu không, đại biểu Thần uy nghiêm, ý chí hào quang ấn ký, sao lại bị người liền như vậy tiện tay đánh vỡ? !

“Làm càn!”

Đạo tổ gầm nhẹ, dưới cơn nóng giận thiên địa rúng động, đại đạo oanh minh như kinh lôi, đầu đội bầu trời phía trên, sát na nổ tung ngàn vạn đạo cuồn cuộn kinh lôi.

Hắn cùng Đại Yến Tiêu thị, đích xác có nhiều nguồn gốc, thậm chí kỳ năng đủ phá vỡ hàng rào, nhảy ra thiên địa bên ngoài, thành tựu Đạo tổ chi cảnh, cũng nhờ có Tiêu thị giúp đỡ.

Cái này tuy là một phần đầu tư, nhưng Tiêu thị ân tình, hắn phải nhận.

Cho nên hôm nay, hắn vốn không nên hiện thân ở đây, nhưng mắt thấy Tiêu Hoài An sẽ bị giết chết, hắn hay là nhúng tay.

Nhưng Tiêu Hoài An hay là chết rồi, chết tại hào quang

ấn ký vỡ nát về sau, chết tại hắn trước mặt.

Đạo tổ trong lòng kinh sợ xen lẫn, đột nhiên phát hiện hắn lại từ đầu đến cuối, không thể nhìn thấu người trước mắt.

Vĩnh hằng cảnh? !

Không có khả năng, đây chỉ là ngụy trang, có thể giấu diếm được cảm giác của hắn.

Người này đến tột cùng là ai? !

Nhưng dù có lo lắng cùng kiêng kị, Đạo tổ hôm nay không có lựa chọn nào khác, tung không đề cập tới Đạo tổ uy nghiêm, hắn cũng nhất định phải cho Tiêu thị một cái công đạo.

Ầm ầm ——

Thiên khung phía trên, ngàn tỉ lôi đình nổ tung, khủng bố khí cơ tại hội tụ.

Tất cả mọi người, như ngực ép một tảng đá lớn, thở dốc đều trở nên vô song gian nan.

Sợ hãi, kính sợ, tuyệt vọng… Đủ loại cảm xúc, từ bản năng bên trong điên cuồng sinh sôi!

Đạo tổ giận dữ, thiên địa biến sắc, vạn vật run rẩy…

Một kích mà rơi, đều thành bột mịn!

Đúng lúc này, Ngụy công tử buông tay, mặc cho Tiêu Hoài An thi thể đổ xuống.

Hắn ngẩng đầu, ánh mắt nhìn về phía đối diện Đạo tổ, hờ hững nói “Bản tôn chuyến này, có sứ mệnh mang theo, không muốn tự nhiên đâm ngang.”

“Ngươi rời đi thì thôi, như coi là thật không biết tiến thối… Bản tôn hôm nay, liền đành phải lại trả giá một chút đền bù, trảm đạo nơi này!”

Áo bào đen chấn động, lưng eo thẳng tắp.

Ngụy công tử khẽ nhíu mày, đôi mắt như tĩnh hồ, không dậy nổi nửa điểm gợn sóng.

Như người trước mắt, không phải đạo tổ cảnh kinh khủng tồn tại, mà chỉ là 1 khối đui mù chướng ngại vật.

Hắn đưa tay một nắm, trường kiếm liền đã rơi vào trong tay, một cỗ khủng bố vô cùng thế đột nhiên giáng lâm, xa xa khóa chặt Đạo tổ.

Thối lui đến nơi xa, cẩn thận nhìn quanh Đông Lâm Tiên quân, giờ phút này trái tim bỗng dưng co vào, sắc mặt lộ ra kinh hãi.

Khí cơ này…

Tê!

Lại thêm, vừa rồi Ngụy công tử lời nói, “Lại trả giá một chút đền bù” … Hắn đột nhiên sinh ra, một loại rất

cường liệt dự cảm.

Mặt trời mới mọc Đạo tổ, liền chết tại nó trong tay!

Là hắn, hung thủ chính là hắn.

Nhưng lúc này, kinh hãi nhất hay là Đạo tổ, hắn đứng mũi chịu sào, bị cỗ này kiếm thế khóa chặt.

Một nháy mắt, trong lòng hồi hộp mãnh liệt mà tới, đại đạo oanh minh, quanh thân hào quang cơ hồ vỡ nát…

Sẽ chết!

Sẽ chết!

Lại nhìn kỹ lại, liền sẽ phát hiện lưỡi kiếm kia phía trên, như nhiễm một loại nào đó, đã khô cạn vết máu.

Kia máu tươi…

Ầm ầm!

Đạo tổ bên tai, như nghe tới đại đạo vỡ nát thanh âm, trước mắt một mảnh xích hồng chi sắc, như cuồn cuộn huyết hải bao phủ hết thảy.

Phần này xung kích, thậm chí không tại kia cỗ kiếm thế phía dưới… Đến tột cùng gì cùng tồn tại, nó máu tươi lưu lại trên mũi kiếm, còn có kinh khủng như vậy uy thế!

Càng đáng sợ chính là, như thế không thể tưởng tượng nổi cường đại tồn tại, cũng bị mũi kiếm gây thương tích,

thậm chí là bị kiếm này cho chém giết.

Trảm đạo chi kiếm, đây mới thực là trảm đạo chi kiếm.

Đừng nói hắn, cho dù đạp lâm đại đạo đỉnh cao nhất, nhưng xa xa thấy được bỉ ngạn một chút tồn tại, chỉ sợ cũng khó toàn thân trở ra.

Một nháy mắt, Đạo tổ liền sợ.

Hắn là thiếu Đại Yến Tiêu thị ân tình, nhưng đây tuyệt đối không đủ để, để hắn lấy mạng đi trả.

“Đạo hữu dừng tay, mau dừng tay! Bản tổ… Tại hạ hôm nay, bất quá là bởi vì cùng Tiêu thị có chút nguồn gốc, mới có thể tùy tiện xuất thủ, nếu có chỗ đắc tội, nguyện ở đây hướng đạo hữu bồi tội.”

Mặt mũi? Đạo tổ uy nghiêm?

Phi!

Kia cũng là cẩu thí.

Biết Đại Đạo cảnh nhiều khó khăn sao? Thiên hạ này triệu tỉ tỉ tu sĩ, lại có bao nhiêu người có thể đi đến 1 bước này?

Lão tử không biết ngậm bao nhiêu đắng, tạo bao nhiêu tội, mới rốt cục tu đến 1 bước này, ngươi để ta cứ như vậy đi chịu chết? Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng.

Ngụy công tử nhíu mày, một tay cầm kiếm bất động, thản nhiên nói “A, làm như vậy, có thể hay không để Đạo Tổ làm khó?”

“Không làm khó dễ, không làm khó dễ!” Đạo tổ lớn tiếng nói “Tại hạ bây giờ, đã trả hết Tiêu thị ân tình… Khục! Đạo hữu không cần thiết xưng ‘Tổ’ chữ, tại đạo hữu trước mặt, tại hạ sao dám khinh thường… Cái kia, hôm nay thực tế đắc tội, còn xin đạo hữu chớ nên trách tội.”

Ngụy công tử gật đầu, “Nếu như thế, ngươi có thể đi.”

“Cáo từ!”

Đạo tổ một bước phóng ra, biến mất không thấy gì nữa.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1130 : Biểu tỷ a biểu tỷ

Nói đi là đi, chủ đánh 1 cái gọn gàng mà linh hoạt, tuyệt không dây dưa dài dòng. . 85. . 85.

Bóng lưng hoảng sợ, nơi nào còn có nửa điểm, Đạo tổ tôn nghiêm cùng uy thế!

Nhưng hôm nay thế cục, có thể toàn thân trở ra đã là may mắn, đâu còn có thể yêu cầu xa vời càng nhiều?

Rời xa Thiết Nham đảo, đặt mình vào mênh mông thiên hải ở giữa, Chu Loan thở dài một hơi, xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán.

Hắn cảm thấy, Đại Yến Tiêu thị đại khái thật, là khí số sắp hết.

Nếu không như thế nào xuất hiện, như thế không hợp thói thường sự tình? 1 cái trong tộc tiểu bối, đều có thể trêu chọc đến như vậy, không thể tưởng tượng kinh khủng tồn tại.

Có lẽ, hắn cũng nên mau chóng tới chia cắt… Dù sao khí số thứ này, thực tế quỷ dị vô cùng.

Tại cái này kỷ nguyên, hội nguyên thời kì cuối giao hội thời khắc, đại đạo băng vẫn cũng chỉ là bình thường.

Bất luận cái gì một điểm bất lợi nhân tố, cuối cùng cũng

có thể, dẫn đến một trận sinh tử kiếp khó.

Chính suy tư lúc, một thanh âm vang lên, “Chu Loan, ngươi thật đúng là không dùng? Giáng lâm hiện thế, vẫn bị người đuổi giống con chó!” . ? ? .

“Hoán Kim!” Chu Loan thông suốt quay người, cắn răng nhìn về phía sau lưng.

Một thân ảnh, xuất hiện tại nó phía sau, kim thạch kẻ thành đạo, khí cơ lạnh thấu xương, sắc bén, càng có hơn nặng nề, uy áp chi thế.

“Ngươi có hết hay không? Bản tọa đã giải thích qua, bên trong châu địa long xoay người đơn thuần ngoài ý muốn sự tình, không phải bản tọa cố ý gây nên.”

“Ngươi đánh rắm!” Hoán Kim đạo nhân cười lạnh, “Tại cái này nói hươu nói vượn, thật sự cho rằng ngươi Hoán Kim gia gia sẽ tin? Tốt, coi như lui 10,000 bước, ngươi thật sự là vô ý vì đó… Thì tính sao? Gia gia chính là nhìn ngươi không vừa mắt, ngươi tranh thủ thời gian đi chết đi!”

Chu Loan tức đến run rẩy cả người, “Hoán Kim, ngươi khinh người quá đáng!”

“Lấn chính là ngươi!” Hoán Kim đạo nhân cười lạnh một tiếng.

Oanh ——

Hào quang bắn ra, sát na càn quét xung quanh, đem 4

phương thiên địa giam cầm, bao phủ.

Ầm ầm ——

Đại Đạo cảnh chém giết ba động, xuyên thấu hào quang về sau, đã bị suy yếu vô số lần, vẫn như cũ kích thích thiên hải chấn động, hoảng sợ như diệt thế hạo kiếp giáng lâm.

Bành ——

Theo một tiếng hét thảm, Chu Loan chật vật chạy ra hào quang phạm vi, phẫn nộ thét lên, “Hoán Kim! Ngươi chờ, ta tất không cùng ngươi bỏ qua…”

【

b sưu ——

Hào quang lóe lên, gào thét đi xa.

Đại Đạo cảnh một lòng đào mệnh, tốc độ nhanh kinh người, chớp mắt biến mất cuối trời.

Nói vô cùng tàn nhẫn nhất lời nói, xử lý lấy nhất sợ sự tình, đại khái chính là như vậy.

Cũng không phải là Chu Loan uất ức, thực tế Hoán Kim đạo nhân thực lực, vốn là ở trên hắn.

Mà nên sơ phong sơn rơi thế một trận chiến, hắn gặp liên luỵ phía trước, bị ám toán ở phía sau, đại đạo bị hao tổn đến nay còn chưa khôi phục.

Lần này vốn nghĩ, mượn chân phượng tổ địa bên trong, đoàn kia không dập tắt lửa dùng một lát, không ngờ còn chưa đắc thủ liền lại bị liên tục biến cố.

Chu Loan nơi nào còn dám, cùng Hoán Kim đạo nhân cùng chết.

“Hừ! Tính ngươi chạy nhanh, nghĩ chặn ngang một tay, mượn chân phượng không dập tắt lửa chữa thương, nằm mơ!” Hoán Kim đạo nhân không có truy sát.

Đại Đạo cảnh cấp độ, động thủ động tĩnh thực tế quá lớn, như thật bức gấp Chu Loan, 2 người đại chiến một trận ai cũng rơi không được tốt.

Huống chi, lần này Chu Loan đạo nhân giáng lâm hiện thế bên trong, là phụng mệnh mà đến vững chắc một phương địa mạch. Để tránh bởi vì chân phượng tổ địa ra mắt, dẫn tới các phương ra tay đánh nhau, phá hư tiểu thanh thiên thế giới ổn định.

Năm đó doanh châu vỡ nát, thiên địa rung chuyển một chuyện, kém chút náo ra nhiễu loạn lớn, cùng loại sự tình tuyệt không cho phép xuất hiện lần nữa.

Nhưng có hắn ở đây, Chu Loan cái này câu 8, một chút xíu chỗ tốt cũng đừng nghĩ muốn.

Không sai, ta Hoán Kim, chính là như thế mang thù!

Hắn trở lại, xa xa nhìn về phía Thiết Nham đảo, cảm giác bên trong cái kia đạo khủng bố kiếm thế, như cự

phách kình thiên, 1 trảm có thể khiến thiên địa biến sắc.

Mạnh đến mức không còn gì để nói!

Dù là Hoán Kim đạo nhân, chính là trời sinh kim thạch thành đạo, thân thể cường hãn vô song, lại có kim chi đại đạo gia trì, cũng tuyệt không nguyện đi tiếp nhận kiếm này.

“Ở đâu ra nhân vật hung ác? Thiên hạ hôm nay, kiếm đạo dĩ thái bên trên một mạch vi tôn… Nhưng người này rõ ràng, đi không phải thái thượng đường lối… Ngô, trong lúc mơ hồ, như còn có chút quen thuộc… Ở đâu gặp qua sao? Nghĩ không ra.”

Hoán Kim đạo nhân lắc đầu, “Thôi

, dù sao ta không đi trêu chọc người này, chỉ cần áp chế địa mạch là đủ. Cái khác, quản bọn họ như thế nào tranh đoạt, tốt nhất Chu Loan lại đâm vào người này tay bên trong, bị 1 kiếm trảm, kia mới tốt nhất.”

Bá ——

Hào quang lóe lên, hắn thân ảnh biến mất không gặp.

…

Thiết Nham đảo bên trên, không người biết được ngay tại vừa rồi, xa xôi bên ngoài hải vực, đã phát sinh một trận đại đạo cấp giao phong.

Đạo tổ chật vật thoát thân, thiên địa hoàn toàn tĩnh mịch,

giờ phút này kia 4 phương tụ đến ánh mắt, cũng lâm vào thật sâu trầm mặc.

Kính sợ, kiêng kị, sợ hãi, bất an… Đủ loại cảm xúc, tại ánh mắt bên trong hội tụ, xen lẫn.

Ai có thể ngờ tới, không ngừng đảo ngược về sau, cuối cùng đúng là như vậy kết quả.

1 người 1 kiếm, thậm chí không có xuất thủ, chỉ là triển lộ khí cơ, kiếm thế, liền ngạnh sinh sinh dọa lùi 1 vị Đại Đạo cảnh.

Kia Ngụy công tử bản thân, sẽ cường đại cỡ nào?

Tê ——

Không dám nghĩ!

Chỉ suy nghĩ khẽ nhúc nhích, liền hoảng sợ vạn điểm, chân phượng tổ địa ra mắt, lại hấp dẫn đến kinh khủng như vậy tồn tại.

Như hắn mục đích cũng ở chỗ đây, kia mọi người còn giày vò cái rắm, dứt khoát tẩy tẩy ngủ đi.

Chẳng lẽ muốn cùng nó tranh đoạt, lấy tự thân cái cổ, thử nó mũi kiếm lợi hay không?

Tiêu gia ẩn hộ, người hộ đạo, cùng một đám Võ Thần điện tu sĩ, sắc mặt trở nên tái nhợt.

Tiêu Hoài An bị giết, Đạo tổ đều muốn tạm thời tránh

mũi nhọn, huống chi là bọn hắn?

Xong!

Mệnh ta thôi rồi…

Tuyệt vọng, sợ hãi, tràn ngập tâm thần ở giữa.

Nhưng kia Ngụy công tử lại tiện tay ném một cái, kiếm ảnh lóe lên trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Ánh mắt bình tĩnh rơi vào trên người bọn họ, phất phất tay nói “. Còn không đi nhanh lên, là muốn cho Ngụy mỗ xuất thủ, đưa các ngươi đoạn đường?”

Tiêu gia ẩn hộ khóe mắt giật một cái, trong lòng càng phát ra đắng chát.

Đối phương lại căn bản, không có giết người diệt khẩu dự định, cứ như vậy dứt khoát lưu loát thả bọn họ đi… Đây mới là lớn nhất lực lượng!

Đại Yến Tiêu thị… Có lẽ tại trong mắt đối phương, thật không tính là gì.

Hạ Tuyết có chút kỳ quái, nàng phát giác được vị này Ngụy công tử ánh mắt, ở trên người nàng có mấy lần dừng lại. Lại càng quan trọng chính là, nàng không có cảm nhận được ác niệm, sát ý… Dù là vừa rồi, kiếm thế kia trùng thiên lúc, cũng chưa từng lan đến gần nàng nửa điểm.

Nàng không khỏi sinh ra 1 cái, rất hoang đường suy

nghĩ —— người này, tựa hồ đang cố ý chiếu cố ta?

Không đúng, ta cũng không nhận ra hắn… Cường đại như vậy tồn tại, sao lại để ý ta tồn tại, đại khái chỉ là 1 cái trùng hợp.

Nhưng lời tuy như thế, Hạ Tuyết vẫn là không nhịn được, nhìn nhiều Ngụy công tử vài lần.

Đối phương mặt mày… Ngô… Là có một ít quen thuộc…

Tiêu Hoài An!

Nàng có chút hiểu được, mình vì sao cảm thấy nhìn quen mắt, vị này Ngụy công tử nhìn kỹ lại, lại cùng Tiêu Hoài An có mấy phân thần như.

“Đi!”

Ẩn hộ cắn răng quát khẽ, mang lên Tiêu Hoài An thi thể, xoay người rời đi.

Võ Thần điện mọi người, vội vàng khởi hành đuổi theo, lời cũng không dám nhiều lời nửa câu.

Đạo tổ đều không để ý mặt mũi, liền kém gắng chịu nhục rồi? Huống chi là bọn hắn.

Còn sống liền tốt!

Ngụy công tử đứng tại kia, nhìn qua đối phương nhanh chóng đi xa, Hạ Tuyết thân ảnh, trong tầm mắt dần dần

mơ hồ.

Khóe miệng của hắn lộ ra mỉm cười, nghĩ thầm biểu tỷ a biểu tỷ, không nghĩ tới mấy năm không gặp, ngươi tiến bộ lại kinh người như thế.

Còn tốt, tiểu đệ cũng có một phen gặp gỡ, nếu không sợ là thật, liền muốn bị ngươi xa xa dứt bỏ.

Những cái kia xa xa theo dõi ánh mắt, phát giác được Ngụy công tử khóe miệng, lộ ra một vòng ý cười, trong lòng lập tức hít một hơi lãnh khí.

Xong đời!

Vị này lại vẫn là cái hỉ nộ vô thường tính tình, vậy thì càng khó làm.

Đi mau, đi mau, chớ cho mình gây phiền toái.

Bá ——

Bá ——

Từng cái, tranh thủ thời gian thu hồi chú ý, giữa thiên địa lập tức yên tĩnh.

Chỉ có Đông Lâm Tiên quân, vẫn như cũ cứng tại nguyên địa, không biết nên như thế nào cho phải.

Ngụy công tử ngẩng đầu nhìn đến, giống như cười mà không phải cười, “Tiên quân còn không đi, là có chuyện sao?”

Chương 1131 : Quá sơ chi danh

Một câu, Đông Lâm Tiên quân nhanh khóc.

Ta không muốn đi? ! Không phải ngài khí cơ chỉ phía xa, muốn ta tự hành lĩnh hội sao?

Muốn thật có tuyển, ta hận không thể mọc ra 8 đầu chân, cộng thêm một đôi cánh nhỏ.

Sưu ——

Một chút, ta liền đến chân trời.

Địa phương quỷ quái này, ai nguyện ý đến ai đến!

Như trên đời thật có thuốc hối hận, trước tạm cho ta đến một xe, lão tử tấn tấn cuồng huyễn!

Nhưng nhả rãnh về nhả rãnh, mặt ngoài lại chút điểm không dám bộc lộ, Đông Lâm Tiên quân cung kính hành lễ, “Đông Lâm, cung thỉnh tôn thượng phân phó.”

Người thông minh.

Ngụy công tử liền thích loại này, sẽ tự hành não bổ, còn thức thời, biết tiến thối.

Hắn cười một tiếng, nói “. Mặt trời mới mọc tiên tông bây giờ, tình cảnh không tốt lắm đâu?”

Đông Lâm Tiên quân…

“Vâng, lão tổ ngoài ý muốn băng vẫn, tệ tông túc địch nhìn trộm, ngoại bộ áp lực đại tăng. Là lấy, vãn bối mới nghĩ đến, đến chân phượng tổ địa tìm kiếm chút vận may.”

Ngụy công tử thản nhiên nói “Đừng nghĩ, cơ duyên này không phải ngươi có thể lo nghĩ, như kiên trì đi lên đụng, hẳn phải chết không nghi ngờ.”

“Nhưng ta, có thể cho ngươi cơ hội khác, tạm thời cung cấp ta thúc đẩy, hoặc có khác một phen tạo hóa cho ngươi.”

Đông Lâm Tiên quân trong lòng cuồng loạn, nhưng lại mặt lộ vẻ chần chờ, “Đông Lâm yếu ớt chi lực, làm sao có thể giúp được tôn thượng?”

Ngụy công tử đưa tay, vuốt vuốt mi tâm, “Thế giới này, đối với bản tọa mà nói bó tay bó chân, không phải bất đắc dĩ ta không muốn xuất thủ.”

“Ngươi có thể giúp bản tọa, ngăn trở đại bộ phận điểm phiền phức… Yên tâm, sẽ không để cho ngươi chịu chết, ngươi nếu không đáp ứng đi là được.”

Đông Lâm Tiên quân nghiêm túc, khom người nói “Đây là Đông Lâm chi phúc, sao dám không biết tốt xấu?”

Dứt lời, lại trịnh trọng hành lễ, “Đông Lâm, nguyện vì tôn thượng hiệu lực, cung cấp tôn thượng thúc đẩy.”

Đi chính là?

Đi hướng nào?

Chỉ sợ là Hoàng Tuyền con đường.

Ta Đông Lâm Tiên quân, không ngốc!

Mà lại, Ngụy công tử cho ra lý do rất mạo xưng điểm.

Thiên địa có hạn, đại đạo không hiện.

Đây là số ngày, cũng liên lụy đại đạo vững chắc, cùng tự thân mệnh số khó khăn trắc trở.

Là lấy, Võ Thần điện khiêu khích phía trước, Ngụy công tử vẫn như cũ không thèm để ý, thả bọn họ tuỳ tiện thoát thân.

Nếu không phải Tiêu gia không biết tốt xấu, lại có đạo tổ giáng lâm, chỉ sợ thế nhân đều không sẽ biết được, hắn lại ẩn tàng sâu như vậy.

Ngụy công tử gật đầu, “Rất tốt, đây là chính ngươi lựa chọn, an tâm làm việc, tự sẽ có chỗ tốt của ngươi.”

“Nếu dám lòng mang 2 niệm…”

Hắn còn chưa nói hết, lưu lại 1 đạo hờ hững ánh mắt, quay người liền đi.

Đông Lâm Tiên quân mồ hôi rơi như mưa, luôn cảm thấy

vừa rồi, mình đáy lòng cái nào đó suy nghĩ, đã bị đối phương phát giác.

Ta chính là suy nghĩ một chút, chuyện hôm nay Tiêu gia chỉ sợ sẽ không từ bỏ ý đồ, lưu tại bên cạnh ngươi, muốn thế nào tự vệ mà thôi.

Thật sự là, chỉ muốn một chút, ta lại không có làm cái gì…

Tê ——

Những này kinh khủng tồn tại, thực tế thật đáng sợ, chỉ một chút liền có thể nhìn thấu lòng người.

Xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, Đông Lâm Tiên quân đối mọi người chắp tay, “Sau này, ta cùng đem cùng nhau tại tôn thượng dưới trướng hiệu lực, bản tọa Đông Lâm, không biết các vị xưng hô như thế nào?”

Trời khải, Trọng Vân tông nữ tu, cùng hắc sát, Bạch Do Tâm các loại, vội vàng khom người hành lễ.

Đừng nhìn đối phương tại tôn thượng trước mặt, cung thuận giống như là 1 con bé thỏ trắng, lại là 1 tôn hàng thật giá thật, thực lực kinh khủng đương thời tiên nhân!

“Gặp qua Đông Lâm Tiên quân.”

Đông Lâm Tiên quân khoát tay, “Không cần như thế, không cần như thế, chư vị đi theo tôn thượng lâu ngày, mọi người bình đẳng tương giao là đủ.”

Ho nhẹ một tiếng, hắn hạ giọng, “Cái kia, không biết tôn thượng nên như thế nào xưng hô? Ta tuyệt không phải tư tâm nhìn trộm tôn thượng, mà là sau ngày hôm nay, thế tất sẽ có người đến đây thăm dò, hỏi thăm, ta đã lĩnh tôn thượng chi mệnh, tự nhiên ứng phó những này việc vặt.”

“Cũng nên có cái công khai danh hiệu, đi nhắc nhở, cảnh cáo đối phương, không nên khinh cử vọng động. Tôn thượng tự nhiên là không sợ, nhưng cũng không nghĩ tự nhiên đâm ngang, chư vị cảm thấy thế nào?”

Lời nói này rất có đạo lý.

Trời khải cùng Trọng Vân tông nữ tu liếc nhau, lại

Nhìn thoáng qua, Ngụy công tử phương hướng rời đi.

Cái trước do dự một chút, nói khẽ “Mời Tiên quân chớ trách, ta cùng đối tôn thượng, biết cũng không nhiều.”

“Chỉ từng nghe nói, tôn thượng hình như có 1 tôn hào, tên là quá sơ.”

Quá sơ?

Tê ——

Đông Lâm Tiên quân hít một hơi lãnh khí, hắn cũng không phải trước mắt, 2 cái không có gì kiến thức Vũ Hóa cảnh.

Thân là đương thời tiên nhân, mặt trời mới mọc tiên tông

cũng từng có Đạo tổ tọa trấn, đối với thiên địa ở giữa bí ẩn, biết được nhiều hơn nhiều.

Giữa thiên địa, có viễn cổ thần chỉ theo thời thế mà sinh, trước tại vạn vật sinh ra trước đó, cho nên mang theo "Tiên thiên" chi danh.

Trong đó, nổi danh nhất tiên thiên thần chỉ, thuộc về "Mặt trời" "Thái âm" 2 vị.

Đây chính là bỉ ngạn phía dưới, đạp lâm đại đạo đỉnh cao nhất, miểu sát một đám Đạo tổ tồn tại.

Không tin lại ngẩng đầu nhìn trời, ban ngày chi mặt trời giữa trời, dạ chi ngân nguyệt treo cao, tức là 2 tôn tiên thiên thần chỉ bản thể cụ hiện.

Chiếu rọi thiên địa, nó uy vô tận!

Quá sơ…

Dù không biết tôn thượng nền tảng, lai lịch, nhưng ít ra cũng là "Quá" chữ lót, lại hồi tưởng đối mặt tôn thượng lúc, loại kia không thể nắm lấy, uy nghiêm túc mục, phảng phất giống như trực diện nguy nga dãy núi cảm giác.

1 cái ý niệm mãnh liệt, để trái tim của hắn "Loảng xoảng" cuồng loạn —— hẳn là, tôn thượng lại cũng là 1 tôn, nhưng cùng mặt trời, thái âm cùng so sánh, tiên thiên thần chỉ?

Quỳ! Quỳ!

Giờ khắc này, Đông Lâm Tiên quân đáy lòng, cuối cùng một tia tạp niệm hoàn toàn biến mất.

Đi mẹ nhà hắn Đại Yến Tiêu gia!

Dám can đảm cùng tôn thượng là địch, muốn chết.

Khó trách, tôn thượng tiện tay một kích, liền đánh nát hào quang ấn ký, phá vỡ ráng mây chi chủ uy nghiêm cùng che chở.

Thế nhân đối này suy đoán xôn xao, lại có ai có thể nghĩ đến, tôn thượng lại có thể là 1 tôn, không kém gì ráng mây chi chủ… Thậm chí so Thần mạnh hơn tiên thiên thần chỉ!

Lại nghĩ tới tôn thượng nói, chân phượng tổ địa ra mắt, không phải hắn có thể nghĩ… Đông Lâm Tiên quân chỉ cảm thấy sau lưng băng hàn, tiếp theo may mắn không thôi.

Còn tốt, còn tốt!

Hắn gặp được tôn thượng, đã tránh đi kiếp nạn này, như ngây thơ vô tri, chỉ sợ một đầu xâm nhập trong đó, tất rơi vào thập tử vô sinh hạ tràng.

Lại nghĩ tới, xung quanh những cái kia âm thầm kẻ nhìn lén, đều là chân phượng tổ địa mà tới… Hắc! Thật đúng là người không biết không sợ, có các ngươi khóc thời điểm!

Đông Lâm Tiên quân trong lòng một tia tích tụ, kiềm chế, hối hận, xấu hổ, lúc này lặng yên tiêu tán, thậm chí nhiều hơn một phần, cư cao lâm hạ chua thoải mái, đắc ý.

Lòng người chi diệu, chính là như thế.

Hắn suy nghĩ thay đổi thật nhanh, đợi tâm niệm nhất định, bận bịu đối mọi người hành lễ, “Đa tạ 2 vị nhắc nhở, sau đó bái nhập tôn thượng môn hạ, Tiên quân chi danh không được lại xưng hô, 2 vị đạo hữu về sau gọi ta Đông Lâm là được.”

Ta thân phận gì, tại tôn thượng trước mặt, cũng xứng xưng quân?

Dứt lời, không cùng 2 người đáp lại, Đông Lâm Tiên quân đạp chân xuống, tựa như đảo ngược thời gian, vỡ nát đại địa khôi phục như lúc ban đầu, bị san thành bình địa khách sạn, lại mấy hơi thở về sau, liền lại khôi phục như lúc ban đầu.

Cái gọi là thần tiên diệu pháp, chính là như vậy.

Lại cao giọng nói “. Tôn thượng, thuộc hạ không được ngài cho phép, chỉ đem nơi đây khôi phục như lúc ban đầu, không biết tôn thượng phải chăng còn có phân phó khác?”

Bỗng nhiên mấy hơi, Ngụy công tử thanh âm truyền đến, “Như thế liền có thể.”

“Vâng, tôn thượng!” Đông Lâm Tiên quân đáy mắt, lộ ra

vẻ đắc ý.

Làm người thuộc hạ, việc này ta quen a… Nếu không mặt trời mới mọc lão quỷ kia, cũng sẽ không bị ta liếm dễ chịu, ban thưởng ta Tiên quân chi vị.

—— « luận tính năng động chủ quan tầm quan trọng ».

Ngươi nói là cái gì không oán hận? Không nghĩ báo thù?

A! Lão tử Tiên quân chi vị, là ta dựa vào bản sự liếm đến, ta dựa vào cái gì còn muốn liều mạng? !

Kẻ thức thời mới là tuấn kiệt, ta Đông Lâm Tiên quân, lão thông minh!

Một bên khác, Ngụy công tử đảo qua một chút, khôi phục như lúc ban đầu khách sạn đình viện, trong lòng thầm than một tiếng, quả thật thần tiên thủ đoạn, tuyệt không thể tả.

“Có Đông Lâm Tiên quân ngăn tại phía trước, ta cái này quá sơ chi danh, khi rất nhanh liền có thể truyền khắp 4 phương.”

“Liệu đến không lâu liền sẽ có người, chủ động tới tiếp xúc… Dẫn dắt tùy thế tùy cơ ứng biến, phải như vậy vào cuộc chi pháp, cũng không tệ.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1132 : Kiêu ngạo

Về phần Đại Yến Tiêu thị, tuy có tai hoạ ngầm nhưng vấn đề không lớn. . 85. . 85.

Vừa đến, hôm nay đế kiếm kiếm thế chỉ phía xa, lại mượn Nữ đế máu nhuộm tru tiên kiếm chi uy.

Đạo tổ giáng lâm đều hốt hoảng tránh lui, có thể chấn nhiếp đối phương.

Đây là cuối cùng kết quả tốt, có thể tránh khỏi sau tiếp theo phiền phức.

Lui một bước nói, cho dù Đại Yến Tiêu thị không muốn bỏ qua, cũng tuyệt không dám tuỳ tiện động thủ. ? ?

Điều tra hắn nền móng lai lịch, cũng cần một chút thời gian, đến lúc đó có lẽ, chân phượng tổ địa đã sớm giáng lâm hiện thế.

Đợi cầm tới trong đó, kia 1 khối đế kiếm mảnh vỡ về sau, Ngụy công tử liền có thể bứt ra rời đi.

Đến lúc đó trời đất bao la, tung Đại Yến Tiêu thị lại như thế nào, hẳn là còn có thể tiếp tục đuổi giết?

Dù sao, giết Tiêu Hoài An người chính là ngụy quá sơ, cùng hắn lương thiện quân tử La mỗ nào đó có quan hệ gì? !

…

Tiêu Hoài An thi thể cứng đờ, lộ ra thanh bạch chi sắc, nằm trên mặt đất lạnh như băng bên trên.

Ẩn hộ Tiêu Viễn Sơn, người hộ đạo, cùng cái khác Đại Yến Tiêu thị mấy người, đều sắc mặt tái nhợt, sợ hãi, chôn thật sâu thủ quỳ sát tại đất.

Đại điện trống trải bên trong, chỉ có trước mặt 1 viên ngọc phù, lơ lửng ở giữa không trung, tản mát ra nhàn nhạt vầng sáng, khiến đại điện nội khí cơ càng phát ra quạnh quẽ, kiềm chế.

Rốt cục, ngọc phù run rẩy, 1 đạo lạnh lẽo giọng nữ từ đó truyền ra, “Chuyện gì?”

Đơn giản, bình tĩnh hai chữ, lại mọi người trong lòng run lên.

Tiêu Viễn Sơn trừng lớn mắt, cũng nhận ra thân phận đối phương, “Bành” một tiếng trùng điệp dập đầu, “Khởi bẩm tộc lão, Võ Thần điện đích mạch công tử Tiêu Hoài An, vào hôm nay bị người làm hại!”

Hắn không dám có chỗ giấu diếm, càng bất mãn thêm mắm thêm muối, đem chuyện hôm nay tình bắt đầu kết thúc hoàn chỉnh nói tới.

Về sau, liền không nhúc nhích, quỳ rạp trên đất mặt , chờ đợi đối phương cho đáp lại.

Ngọc phù trầm mặc mấy hơi, giọng nữ kia vang lên, “Biết.”

Ba ——

Ngọc phù nổ nát vụn, hóa thành bột mịn.

Người hộ đạo cùng cái khác Tiêu thị mấy người, trên mặt lộ ra kinh ngạc, mờ mịt, bọn hắn đều nhìn ra được, việc này đối Tiêu thị ảnh hưởng sâu xa, 1 cái xử trí không kịp, sợ nhấc lên sóng cả cuồn cuộn.

Làm sao vị này, đáp lại lại lạnh nhạt như vậy? Hẳn là, là bị kia Ngụy công tử tu vi cho chấn nhiếp, không còn dám hành động thiếu suy nghĩ? !

Chính niệm đầu chuyển động lúc, liền thấy Tiêu Viễn Sơn đứng dậy, đưa tay lau mồ hôi lạnh, đối mọi người trầm giọng nói “Đều chuẩn bị sẵn sàng, trong tộc rất nhanh liền đem người tới… Chuyện này, tuyệt sẽ không tuỳ tiện kết thúc.” Dù chưa nói quá ngay thẳng, nhưng

Tất cả mọi người vẫn là một chút, liền nghe hiểu hắn ý tứ.

Người hộ đạo cùng Tiêu Viễn Sơn, đánh nhiều năm quan hệ, rất có mấy điểm giao tình, do dự một chút nói “. Núi xa huynh, cái này bắt đầu nói từ đâu? Ta nhìn trong tộc phản ứng, như không muốn tái khởi phong ba.”

Tiêu Viễn Sơn lắc đầu, “Các ngươi không hiểu…”

Hắn vẫn chưa nhiều lời, chỉ là ngẩng đầu nhìn về phía bên ngoài, thâm trầm kiềm chế bóng đêm.

Như vị này chưa từng xuất quan, có lẽ trong tộc một chút lão luyện thành thục tộc lão, sẽ châm chước liên tục về sau, lại làm ra quyết đoán.

Nhưng nàng đã biết được việc này, vậy liền sẽ không còn có lựa chọn khác ——

Đại Yến Tiêu thị, tiêu nhẹ lông mày.

1 cái giáng sinh tại, cái này ngày càng suy yếu khổng lồ thị tộc bên trong, gần như truyền thuyết tồn tại.

Từ bàng chi bên trong quật khởi, trở thành Tiêu thị trẻ tuổi nhất tộc lão!

Nàng vẫn chưa thức tỉnh thân thuộc chi lực, cũng không ngưng tụ hào quang ấn ký, mà là ngạnh sinh sinh bằng vào tự thân tư chất, đạt tới hôm nay cảnh giới.

1 ngày thành đạo thang lên trời, ngửa đầu nhìn ra xa bỉ ngạn cảnh!

…

Ven hồ trang viên.

Thái thượng một mạch trụ sở.

Trưởng lão Vương Đồng chính nhíu mày, nhìn về phía mới kiếm thế kia trùng thiên, hoành ép 4 phương chi địa, thật lâu chưa từng hoàn hồn.

Hắn chính là thái thượng môn đồ, cả đời chân thành tu

trì kiếm đạo, thành tựu đương thời kiếm tiên chi cảnh.

Nó tầm mắt, kiến thức, đều tuyệt không phải người bên ngoài có thể đụng.

Hôm nay một màn đối với hắn tạo thành xung kích, rung động, cũng xa so người bên ngoài càng sâu.

‘Không ngờ, trong thiên hạ này, lại còn có như thế kiếm đạo cường giả…’

Thân là thái thượng môn đồ, Vương Đồng chính xưa nay kiêu ngạo, nhưng cũng không thể không thừa nhận kiếm này thế bá đạo tuyệt luân, mấy có khuynh thiên chi thế.

1 kiếm rơi, thì đại đạo băng vẫn, không thể chống cự!

Nghĩ lại phía dưới, trừ thái thượng lão tổ đích thân tới bên ngoài, hoặc cũng chỉ có tông chủ chi kiếm, nhưng cùng 1 trong tương đối cao thấp.

“Thật đáng sợ kiếm!” 1 thái thượng một mạch kiếm tu mở miệng, mặt mũi tràn đầy sợ hãi thán phục, “Chỉ xa xa cảm giác, liền làm ta kiếm tâm chấn động, nếu không phải căn cơ coi như vững chắc, sợ là muốn bị chiếm tâm thần, chớ nói tới là địch, chính là kiếm cũng không dám ra ngoài vỏ.”

“Xác thực! Một kiếm này dù chưa chém ra, kiếm thế đã bay thẳng cửu tiêu, nó uy không thể tưởng tượng nổi, chỉ tâm thần chạm đến liền hồi hộp khó có thể bình an.”

“Ngụy công tử… Người này đến cùng là ai? Lại ẩn tàng sâu như vậy… Như người này cũng là vì, chân phượng tổ địa mà đến, chỉ sợ muốn liên tục xuất hiện rất nhiều gợn sóng.”

Vương Đồng chính nghe được một đám môn nhân, giờ phút này nghị luận ầm ĩ, lông mày lập tức nhíu một cái.

“Khục!”

Xung quanh lập tức an tĩnh xuống.

Hắn ngẩng đầu, lưng eo thẳng tắp, đôi mắt sắc bén, tự có mấy điểm kiếm tiên phong thái, nghiêm nghị khiến người không dám nhìn thẳng, hờ hững nói “Kiếm này đích xác kinh người, không phải ngươi ta có thể đối kháng, nhưng thì tính sao?”

“Đừng quên, chấp chưởng thiên hạ kiếm đạo người cầm đầu người, chính là ta thái thượng một mạch! Kiếm này mạnh hơn, hẳn là còn dám khiêu khích thái thượng chi uy?”

Trong lòng mọi người run lên, khom người nói “Trưởng lão nói cực phải, ta cùng thất thố.” . ? ? .

Từng cái đứng dậy, sắc mặt trấn định rất nhiều.

Vừa rồi, đích thật là bị một kiếm kia uy hiếp, nỗi lòng kịch liệt ba động, mới nhất thời mất phân tấc.

Trưởng lão lời ấy, là nhắc nhở cũng là đề điểm —— thái thượng một mạch, kiếm đạo đỉnh cao nhất, từ phải có

ngoài ta còn ai, kiếm đạo xưng hùng tâm niệm.

Như bị người chiếm lòng dạ, ngày sau kiếm đạo tu hành, làm sao hát vang mãnh tiến vào? !

Thấy mọi người minh ngộ, Vương Đồng ngay mặt sắc hơi chậm, nói “. Ngươi cùng minh bạch là đủ. Ta thái thượng một mạch, kiếm đạo có một không hai thiên hạ, tuyệt không yếu tại bất luận kẻ nào.”

“Hảo hảo tu hành, ngày sau tự nhiên cũng có, 1 kiếm ra thì thiên hạ kinh thời điểm.”

Mọi người đều gật đầu, nỗi lòng phấn chấn.

Trưởng lão nói không sai, thái thượng chi uy, ai dám khẽ vuốt kỳ phong? Chính là đối phương mục đích, cũng là vì cướp đoạt kia một vật…

Hừ!

Hẳn là, hắn còn dám đối thái thượng xuất kiếm? !

Tại phong ra khỏi hàng, khom người nói “Trưởng lão, ta thái thượng một mạch uy danh, có thể tự chấn nhiếp 4 phương, nhưng cái này Ngụy công tử lai lịch bí ẩn, có thể đi trước dò xét một hai, biết người biết ta cũng thật sớm làm ứng đối.”

Đây là lão luyện thành thục chi ngôn.

Vương Đồng chính chỉ là trời sinh tính kiêu ngạo, nhưng cũng không ngu xuẩn, như không có bắt buộc, hắn cũng

không muốn cùng như vậy cường nhân là địch.

Đại Yến Tiêu thị đích mạch đệ tử, nói giết liền giết, tuy nói Tiêu thị uy danh, bây giờ còn lâu mới có thể cùng thái thượng một mạch đánh đồng, nhưng cũng đủ để nhìn ra, người này là vô pháp vô thiên, thị sát bạo ngược tâm tính.

Như lỡ như dẫn phát xung đột , lệnh đệ tử môn nhân hao tổn, cho dù có thể đem người này đánh giết, nhưng chung quy không đẹp.

Hắn suy nghĩ một chút, gật đầu, “Cũng tốt. Tại phong, ngươi cùng người này có duyên gặp mặt một lần, lại đi dò xét một hai, lại làm hồi bẩm.”

“Tìm người sự tình, lại giao cho người những người khác làm đi.”

Tại phong ánh mắt sáng lên, “Vâng, trưởng lão!”

Hắn si mê kiếm đạo, đi tới hôm nay này cảnh, đã phát giác bình cảnh gia thân.

Tiến thêm một bước về phía trước, chính là nhân gian kiếm tiên, nhưng 1 bước này sao mà khó ư?

Nếu có thể mượn phải người này 3 điểm kiếm thế, có lẽ, chính là hắn phá cảnh thời cơ!

…

Đảo mắt, 3 ngày quá khứ.

Vẫn như cũ mưa to bàng bạc, hoành che phương viên mấy chục ngàn dặm.

Một mảnh màn mưa phía dưới, nhìn như bình tĩnh, kì thực sóng ngầm phun trào.

Đại Yến Tiêu thị, không có bất cứ động tĩnh gì.

Là còn tại tranh chấp, châm chước, lại hoặc đã ở bắt đầu điều tra, bố trí, hay là không muốn trêu chọc, lựa chọn dàn xếp ổn thỏa?

Không ai biết đáp án, nhưng Tiêu thị có thể kế tiếp theo trầm mặc, bọn hắn lại không thể lại cùng.

Gần đây hỏa diễm dâng trào, nham tương bộc phát càng dữ dội hơn, chân phượng tổ địa ra mắt sắp đến, bọn hắn nhất định phải sớm có chuẩn bị ——

Vị kia Ngụy công tử, này đi tới ngọn nguồn ý muốn như thế nào? ! Có thể hay không trao đổi, thỏa hiệp, kế tiếp theo duy trì giữa các phe ăn ý… Nếu không, cũng muốn xuất ra cái chương trình đến, cũng không thể bởi vì hắn chặn ngang một tay, liền hỏng mọi người trù tính, chuẩn bị.

Sóng ngầm dần dần phù đến bên ngoài, 1 ngày này, có mấy đạo cầu vồng phóng lên tận trời, tốc độ kinh người, khí tức càng là cường đại vô song.

Đều là đương thời tiên nhân.

Đông Lâm Tiên quân đi ra khách sạn, một mặt bình tĩnh, thản nhiên.

Quá sơ chi danh cũng vào hôm nay triệt để truyền ra, rơi vào vô số người trong tai, dẫn phát liên tiếp chấn động, suy đoán cùng thật sâu kiêng kị.

Mà liền tại, Ngụy công tử quá sơ, uy danh truyền triệt 4 phương lúc, hắn ngay tại gian phòng bên trong, cẩn thận hỏi đến Cửu Linh trưởng lão tu luyện.

“Ngươi nói là, trong cơ thể ngươi pháp lực không cần dẫn đạo, liền có thể tự hành lưu chuyển?”

Cửu Linh gật đầu, sắc mặt trắng bệch, “Vâng, mà lại mỗi một lần lưu chuyển, ta cảnh giới liền đề cao 1 điểm… Nhưng loại này tăng lên, cho ta một loại mất khống chế cảm giác… Liền như… Nó cũng không phải là, chân chính thuộc về lực lượng của ta…”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1133 : Mời yến

Ngụy công tử nhíu mày, nhìn nàng một chút, “Đừng nhúc nhích.”

Đưa tay, chỉ điểm một chút rơi nó mi tâm.

Cảm giác bên trong, Cửu Linh thể nội cực nóng khí tức chảy xuôi, như cuồn cuộn giang hà.

Lấy đặc thù nào đó đường đi, tại thể nội không ngừng theo điểm, mỗi 1 cái theo điểm hoàn thành, nó cực nóng khí tức đều có chỗ gia tăng.

Quả như nàng lời nói!

Mà lại, Ngụy công tử còn phát giác được một điểm, Cửu Linh thể nội theo điểm, cùng Phượng tộc « vạn kiếp bất diệt » công pháp có chút tương tự.

Nhưng ở chỗ mấu chốt, nhưng lại có rất lớn khác biệt… Không giống bị tự thân nắm giữ, cũng có chút giống như là, bị điều khiển khôi lỗi…

Lấy nó Phượng tộc huyết duệ thân phận, ai có thể làm được điểm này, có khả năng nhất, đương nhiên là Dương Cửu Chân.

Lại nghĩ tới Phượng tộc tổ địa, khí cơ ngày càng tăng vọt, rất nhanh liền sắp xuất thế… Ở trong đó, phải chăng lại có quan hệ liên đâu? !

Ngụy công tử cảm thấy, Phượng tộc tổ địa ra mắt một chuyện, trở nên càng thêm phức tạp, thế cục khó bề phân biệt.

Là vì hắn sở thiết sát cục, nhưng tựa hồ… Lại cũng không phải là đơn giản như vậy.

Nhưng không hề nghi ngờ, Dương Cửu Chân hẳn là trong đó mấu chốt, nếu có thể tìm tới nàng, có thể giải khai rất nhiều trong lòng hoang mang.

Đè xuống suy nghĩ, Ngụy công tử tâm tư khẽ động, 1 đạo « vạn kiếp bất diệt » chi lực, đánh vào Cửu Linh thể nội.

Nàng kêu lên một tiếng đau đớn, sắc mặt nháy mắt ửng hồng, toàn thân bị ướt đẫm mồ hôi, dưới váy dài diệu tướng lộ ra.

Ngụy công tử thu tay lại, lui ra phía sau một bước nói “. Ta tạm thời áp chế, trong cơ thể ngươi lực lượng vận chuyển, quá trình này sẽ có chút khó chịu, ngươi lại nhẫn nại một hai.”

“Yên tâm, nếu ta suy đoán không sai, đợi cho Phượng tộc tổ địa xảy ra chuyện, ngươi liền có thể thoát khỏi tra tấn.”

Cửu Linh một mặt cảm kích, cung kính hành lễ, “Đa tạ công tử!”

Ngụy công tử gật gật đầu, “Ngươi lại xuống dưới nghỉ ngơi đi.”

Đợi Cửu Linh rời đi, hắn đứng dậy đẩy cửa đi ra ngoài, “Chuyện gì?”

Ngoài viện, Đông Lâm Tiên quân cất bước đi tới, khom mình hành lễ, “Đông Lâm bái kiến tôn thượng.”

“Hôm nay, có mấy phương tu sĩ liên hợp dưới mời, cung thỉnh tôn thượng tối nay dự tiệc, Đông Lâm không dám tự tiện làm chủ, chuyên tới để mời tôn thượng chỉ thị.”

Ngụy công tử đôi mắt chớp lên, nói “. Đều có người nào?”

Đông Lâm Tiên quân nói “. Thái thượng một mạch, Võ Thần điện, Thái A cung, Nguyệt thần cung, có khác bên trong châu thiên hạ mấy vị thành tiên cảnh.”

Hắn ngữ khí nghiêm túc, khó nén trong lòng khuấy động.

Từng có lúc, hắn tuy có Tiên quân chi danh, nhưng cùng cái này mấy phương thế lực lớn so sánh, vẫn như cũ không đáng giá nhắc tới.

Cái kia nghĩ tới hôm nay, sẽ bị bình cùng đối đãi, thậm chí cấp bậc lễ nghĩa chu đáo.

【

b Đông Lâm Tiên quân minh bạch, cái này cấp bậc lễ nghĩa kính cũng không phải là hắn, mà là phía sau hắn tôn thượng.

Nhưng cái này cũng không hề ảnh hưởng, Đông Lâm Tiên quân bởi vậy thu hoạch được, cực lớn tâm lý thỏa mãn, tiếp theo càng nhiều mấy điểm kính cẩn.

Ngụy công tử trong lòng khẽ động, nghiêm chỉnh mà nói cái này 4 phương thế lực, cùng hắn đều có chỗ gặp nhau, lại quan hệ cũng không phải là quá hòa hợp. Nếu không phải hắn khoác 1 cái rất lợi hại áo lót, sợ là hôm nay thế cục, cũng sớm đã mất khống chế.

‘Rốt cục đến rồi!’

Hắn đã sớm ngờ tới hôm nay, dù sao đột nhiên xuất hiện, như thế 1 cái lợi hại kẻ quấy rối, ai còn có thể ngồi an ổn?

Ngụy công tử thản nhiên nói “Về phục bọn hắn, bản tôn sẽ ở tối nay dự tiệc.”

Đông Lâm Tiên quân cung kính xưng phải, quay người vội vàng rời đi.

Rất nhanh, mưa to như trút nước phía dưới, đêm tối lại lần nữa giáng lâm.

Như trời phá lỗ thủng, vô tận nước mưa tùy ý trút xuống, khiến cho thiên khung càng thêm đen nhánh, cho người ta một loại cảm giác cực kỳ đáng sợ.

“Tôn thượng, có thể xuất phát.”

Đông Lâm Tiên quân cung kính mở miệng.

Ngụy công tử gật gật đầu, một bước phóng ra, trực tiếp đạp lập hư không.

Sau đó, liền như vậy từng bước lên trời, biến mất tại thiên khung ở giữa.

“Ta cùng cung tiễn tôn thượng!” Trời khải, Trọng Vân tông nữ tu các loại, cung kính quỳ sát.

Một cánh cửa sổ về sau, Đồ Thanh cắn môi, nàng càng phát ra cảm thấy, tự thân cùng hắn ở giữa, nên không có cái gì…

Dù sao cường đại như đối phương, sao có thể có thể sẽ coi trọng, 1 con nho nhỏ hồ yêu… Nhưng ngươi lại vì sao, đối ta như thế chiếu cố?

Ai!

Trong lòng thở dài, niềm thương nhớ trằn trọc.

Đông Lâm Tiên quân ngửa đầu, lúc này có thể nhìn đến tôn thượng bóng lưng, đầy trời bấp bênh, lại không cách nào nhiễm hắn thân thể nửa điểm.

Chưa tiếp cận, liền bị lực vô hình ngăn cách, lại giống là mưa gió có cảm giác e ngại không dám hướng về phía trước, từ nó bên cạnh thân rơi xuống.

Mà từ đầu đến cuối, tôn thượng cái gì cũng không làm, thậm chí liền ngay cả giờ phút này từng bước lên trời cử chỉ, cũng không nửa điểm lực lượng ba động.

Thuận tiện như, cái này không phải thần thông, pháp thuật, mà là nó bản thân, liền có được năng lực.

Sinh mà lâm chín ngày, mưa gió không gia thân.

Đông Lâm Tiên quân đáy mắt, hiển hiện vẻ kích động cùng kính sợ, vội vàng đi theo phía sau.

Đương thời tiên nhân, nhất niệm triển diệu pháp, có thể nói pháp

Thuật thông thần, chớp mắt 10,000 dặm không đáng kể.

Nhưng hôm nay, hắn liền cung kính như vậy, cẩn thận, đi theo tại Ngụy công tử sau lưng.

2 người rất nhanh, liền tới đến trong tầng mây.

Hơi nước tràn ngập, đen nhánh nặng nề, đột nhiên "Oanh" một tiếng vang thật lớn, có thể thấy được sáng rực lôi quang sát na bắn ra, như tấm lụa quét sạch tứ phương. Lôi quang chiếu sáng 2 người thân ảnh, cũng như lũ quét sụp đổ, lại như một cái lưới lớn, thẳng đến 2 người rơi xuống.

Đông Lâm Tiên quân có một nháy mắt do dự, không biết nên không nên xuất thủ.

Lấy cảnh giới tiên nhân, chỉ là lôi đình xâm nhập, tựa như gió nhẹ lướt nhẹ qua mặt, tiện tay liền có thể phá vỡ.

Sau một khắc, kia hừng hực, lao nhanh lôi đình, như tao

ngộ một loại nào đó, tồn tại cực kỳ đáng sợ.

Đôm đốp ——

Đôm đốp ——

Lôi đình băng liệt, từng khúc tiêu tán.

Ngụy công tử ngửa đầu lên trời, không ngừng bước.

Sau một khắc tầng mây đã qua, trên đỉnh đầu trăng sáng sao thưa.

Sáng trong trăng sao, vẩy xuống vô tận quang huy, không biết phải chăng là ảo giác, lại cảm giác bọn chúng càng nhiều, hội tụ đến Ngụy công tử bên người.

Khảm nạm quanh thân, liền như độ một vòng viền bạc , khiến cho thân ảnh càng phát ra phong thần tuấn tú, nổi bật bất phàm.

Một chiếc to lớn tiên chu, dừng sát ở trên biển mây, tắm rửa trăng sao phía dưới.

Giờ phút này, vô số đạo ánh mắt, từ tiên chu phía trên mà đến, hướng về trên biển mây đạo thân ảnh kia.

Trên thực tế, không chỉ như thế khắc trăng sao quang huy dị tượng, mới trong mây lôi đình đột nhiên phát, lại không hề có điềm báo trước tự hành băng tán một màn, bọn hắn cũng thấy rất rõ ràng.

Lại nhìn hướng Ngụy công tử lúc, liền nhịn không được

từ đáy lòng, phát ra một tiếng cảm khái —— quả không hổ quá sơ chi danh, người này cho là tiên thiên thần chỉ không thể nghi ngờ!

Nếu như thế, một chút chuẩn bị, an bài, cần phải làm ra lấy hay bỏ.

Cùng lúc đó, tiên chu boong tàu bên trên còn có mấy người, giờ phút này đôi mắt sáng lên, mơ hồ ở giữa có thể thấy được oánh uẩn lưu quang chuyển động.

Nó đôi mắt thâm thúy, sắc bén, như có thể xuyên xuyên hết thảy mê vụ, phá đòi hỏi quá đáng thật.

Sau đó, mấy người kia ánh mắt, đều rơi vào Ngụy công tử trên thân.

Đột nhiên, 1 người trong đó run rẩy lên, “Oa” một tiếng phun ra máu tươi, sắc mặt một chút trở nên trắng bệch.

Nhưng cái này đã là kết quả tốt nhất.

Mấy người còn lại, trực tiếp miệng mũi thất khiếu chảy máu, thẳng tắp “Phù phù” một tiếng ngã xuống đất, sắc mặt xanh trắng như là người chết.

Kia một cái duy nhất thổ huyết tu sĩ, hốt hoảng quỳ xuống, không ngừng dập đầu, “Vô tri dưới tu, vọng dòm

Thần chỉ chí tôn, quả thật gieo gió gặt bão, duy nhìn thần chỉ lòng dạ từ bi, niệm ta chịu tội không sâu, cho dưới tu một con đường sống, dưới tu vô cùng cảm kích…”

Đôm đốp ——

Đôm đốp ——

Lúc nói chuyện, người này bộ mặt huyết nhục, truyền ra băng liệt thanh âm, tiếp lấy máu tươi mãnh liệt mà ra, giống như là bị lực vô hình điên cuồng rút ra.

Chỉ một nháy mắt, người này liền khô quắt xuống dưới, hình dung tiều tụy.

“Thần chỉ tha mạng… Thần chỉ tha mạng…” Này tu sĩ căn bản không dám giãy dụa, cầu cứu, chỉ là hung hăng không ngừng dập đầu.

Một màn này, thấy xung quanh trong lòng mọi người nghiêm nghị, đối Ngụy công tử thân phận, lại không một chút hoài nghi.

Ba ——

Ba ——

Chân đạp hư không, nhưng lại nhẹ vang lên từ âm thanh, như rơi vào thực địa phía trên, từng bước lên trời.

Ngụy công tử im lặng mà đến, trực diện tiên chu phía trên mọi người, đảo qua muôn hình muôn vẻ rất nhiều gương mặt, cuối cùng rơi vào kia mấy tên, lấy thần thông người theo dõi.

Hắn mới, đã có cảm giác, nhưng chỉ thanh phong chấn động, hắn cũng không có làm gì, những cái kia thăm dò liền đều bị lau đi.

Bây giờ xem ra, nhưng không có đơn giản như vậy.

Ngã xuống đất mấy người, lúc này đã khí tuyệt, chỉ có một tên tóc trắng áo bào đen đạo nhân, vẫn như cũ quỳ gối một mảnh máu tươi bên trong, còn tại không ngừng dập đầu, “Tha mạng… Tha mạng…”

Trong miệng, bây giờ chỉ có thể nghe tới, yếu ớt cầu khẩn, rên rỉ.

Ngụy công tử suy nghĩ một chút, phất phất tay, “Tha thứ ngươi tội chết.”

Bành ——

Tóc trắng áo bào đen đạo nhân, một đầu mới ngã xuống đất, nhưng thân thể mặt ngoài, kia rạn nứt mở khủng bố vết thương, lại không còn bốc lên máu.

Chỉ là vẫn như cũ đóng mở lấy, nhìn lại dữ tợn đáng sợ.

Một màn này, lại mọi người ánh mắt ngưng lại, phục trong lòng khẽ buông lỏng, “Vị này ngụy quá sơ, tựa hồ cũng không phải, hung thần người hiếu sát… Như thế, ngược lại là tốt hơn tiếp xúc.”

Trong đó một hai vị, tổ chức hôm nay mở tiệc chiêu đãi người đang muốn mở miệng, liền thấy vị kia vừa mới thi triển “Khoan thứ” Ngụy công tử, đôi mắt quét qua, rơi

vào boong tàu trên người một người.

“Lấy lôi đình xúc phạm thân ta người, xứng nhận lôi đình chi phệ.”

Oanh ——

Lôi quang nổ tung, hừng hực bạo ngược.

Quấn lấy trong đó một thân ảnh, người này mà ngay cả kêu rên không kịp hét lên một tiếng, đã biến thành 1 khối đen nhánh than cốc.

Mặt ngoài, lôi quang như thác nước, tứ ngược xen lẫn.

Hủy hắn nhục thân thể phách, nát nó hồn phách linh cơ!

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1134 : Thần chỉ lưỡng nan cho

Điều khiển lôi đình coi là thăm dò.

Ngụy công tử không biết, là người này tự tác chủ trương, còn là bị người sai sử.

Nhưng cái này cũng không hề trọng yếu, trọng yếu chính là hắn đem thông qua việc này, cảnh cáo hôm nay mọi người ——

Hắn không dễ chọc!

Đôi mắt trầm tĩnh, hờ hững, đảo qua boong tàu phía trên, mọi người biến ảo sắc mặt, Ngụy công tử thản nhiên nói “Ta tối nay đến đây dự tiệc, chư vị không hoan nghênh phải không?”

Tiên chu bên trên mọi người sắc mặt khẽ biến.

“Ha ha! Quá sơ tôn thượng nói quá lời, ta cùng tảo tháp cung nghênh, giờ phút này nhìn thấy vui vô cùng.” Một trung niên bộ dáng tu sĩ cười to mở miệng, sắc mặt hắn hơi trắng, lộ ra mấy điểm khô héo hơi ngừng lại, thân thể gầy gò thẳng tắp, nhưng cho người ta cảm giác lại cực kỳ nguy hiểm.

Cuồn cuộn khí huyết, giấu vào tại thân.

Nhất niệm mà động, liền có thể long trời lở đất!

Đây là 1 tôn, cường đại đến không thể tưởng tượng nổi chi cảnh vũ phu, tại Ngụy công tử đôi mắt bên trong, nó quanh thân hình như có liệt hỏa hừng hực, âm tà sát khí khó sờ nó thân. Bên tai ở giữa, như nhưng nghe tới gào thét cuồn cuộn, như kinh lôi thoải mái, chấn nhiếp tâm thần!

Người trước mắt, đúng là 1 tôn thay máu 10 lần, phá vỡ tiên, người ràng buộc đương thế Võ thần.

Không đúng… Người này khí huyết khác thường… Không chỉ là 10 huyết chi cảnh, cũng là lấy thủ đoạn nào đó, cưỡng ép hướng lên phóng ra một bước.

Nhưng 1 bước này vượt qua nó cực hạn, là lấy phản phệ bản thân… Cảm giác trung khí máu trùng thiên, kì thực là liệt hỏa nấu dầu chi tượng, sợ không còn sống lâu nữa.

Tâm tư chuyển động, Ngụy công tử thản nhiên nói “Võ thần khí huyết như sôi, nhưng mệnh số xuống tới.”

Đối diện, trung niên tu sĩ con ngươi co rụt lại, chợt bật cười lớn, nói “. Tôn thượng hảo nhãn lực, nào đó hào trời mục, bởi vì phá cảnh hao tổn căn cơ, đích xác không còn sống lâu nữa.”

“Là lấy, mới đến đây chân phượng nhất tộc nghỉ lại chi địa, dục cầu lấy trong đó 1 đạo cơ duyên, lại tục mệnh số sinh cơ.”

Hắn đôi mắt nhìn thẳng, trong đó sáng rực.

Ngụy công tử gật đầu, “Việc này, hoặc coi là thật có thể thực hiện… Nhưng cái này một lần, ngấp nghé vật này người chúng, Võ thần chưa hẳn có thể được thường mong muốn.”

Trời mục Võ thần không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, “Mời tôn thượng tha thứ ta mạo muội, kì thực việc quan hệ sinh tử, nào đó tham lam cái này hồng trần thiên địa, không cam lòng như vậy ngã xuống.”

Thanh âm hắn càng thấp, “Không biết tôn thượng , có thể hay không cho tại hạ, 1 cái tục mệnh cơ hội?”

Bá ——

Tiên chu phía trên, lập tức an tĩnh xuống.

Không ít ánh mắt tụ đến, lộ ra kinh ngạc, chấn kinh, thực tế không nghĩ tới trời mục Võ thần, lại như vậy không giữ được bình tĩnh.

Đi thẳng vào vấn đề, liền chỉ ra hôm nay

Mấu chốt.

Như song phương trò chuyện không hòa thuận, chẳng lẽ không phải trực tiếp hỏng tình thế, lại không một chút xê dịch, khoan nhượng.

Nhưng cũng có người, ngắn ngủi giật mình về sau, liền đã lấy lại tinh thần, không khỏi thầm mắng một tiếng đáng chết.

Ngày này mục Võ thần nhìn như thô cuồng phóng khoáng, kì thực tâm tư khó lường ——

Xem ngụy quá sơ nhất quán đến nay làm việc, coi như không có độc chiếm chân phượng tổ địa cơ duyên chi niệm, hắn cái thứ 1 mở miệng, liền có thể chiếm trước tiên cơ.

Như ngụy quá sơ hứa việc này, liền tương đương trước tiên lui một bước, vậy lưu cho những người khác chỗ trống, tự nhiên là thiếu mấy điểm.

Nhưng việc đã đến nước này, lại thêm trời mục Võ thần bây giờ tình cảnh, mọi người dù trong lòng tức giận, nhưng cũng không người dám nói thêm cái gì.

Như thật chọc giận, tôn này mệnh số sắp hết Võ thần, tất nhiên hậu hoạn vô tận!

Ngụy công tử thần sắc bình thản, “Cơ duyên này, Võ thần tự rước chính là, cùng ta không quan hệ.”

Một câu, đủ để cho thấy thái độ.

Trời mục Võ thần ánh mắt sáng lên, cười to nói “Đa tạ tôn thượng! Ha ha ha ha! Người tới, mau đem vụn vặt dọn dẹp sạch sẽ, lập tức cung nghênh tôn thượng ngồi vào vị trí, nào đó tối nay tất cùng tôn thượng nâng ly, không say không về.”

Tiên chu mọi người, trên mặt cũng nhao nhao lộ ra tiếu dung.

Tuy bị trời mục Võ thần chiếm trước tiên cơ, được một phần chỗ tốt, nhưng cái này đích xác là tin tức tốt.

Đã, ngụy quá nguyện vọng ban dầu ý đàm, nguyện ý nhượng bộ, vậy thì ngươi tốt ta tốt mọi người tốt.

Sợ, chính là hắn ỷ vào tu vi, không kiêng nể gì cả!

Ngô… Ngẫm lại Đại Yến Tiêu thị, đích mạch con cháu đều bị giết chết, dư quang lại quét sạch cái kia, biến thành than cốc thằng xui xẻo…

Trong lòng mọi người đối vị này ngụy quá sơ, dần dần có 1 cái ấn tượng —— thủ đoạn lăng lệ, sát phạt quả đoán, nhưng nếu không chạm đến ranh giới cuối cùng, cũng có thể tiếp xúc.

Như vậy cũng tốt!

Tiên thiên thần chỉ ra sao cùng tồn tại? Càng mang theo "Quá sơ" chi danh, có thể có kết quả như vậy, đã không còn dám yêu cầu xa vời càng nhiều.

Lại trên một người trước một bước, mặt mày hớn hở, "Tại hạ Nguyệt thần cung Vương Hi Thành, nghe qua tôn thượng uy danh, hôm nay nhìn thấy, phong thái càng hơn nghe đồn."

"Lại mời vào chỗ, cho Vương mỗ mời rượu ba chén."

Vương Hi Thành dung mạo tuấn tú, người mặc một bộ màu xanh nhạt trường sam, tại tiên chu hào quang cùng

trăng sao quang huy chiếu rọi xuống,

Cũng là phong thái chói mắt.

Chỉ bất quá, lúc này xem ra ánh mắt bên trong, lại cất giấu một tia kinh nghi bất định.

Người bên ngoài chỉ cảm thấy, tiên thiên thần chỉ nổi bật bất phàm, là lấy trăng sao tới ra mắt, cũng coi như bình thường.

Nhưng Nguyệt thần cung, vốn là thờ phụng thái âm chi chủ, truyền thừa tuế nguyệt dài dằng dặc vô song, đối thần chỉ ở giữa bí văn biết không ít.

Thần chỉ lưỡng nan cho!

Đây là bởi vì, từ nó sinh ra ngày lên, đã xác định tự thân quyền hành, uy nghi cùng cỗ tượng.

Liền như thái âm, mặt trời, 2 tôn tiên thiên thần chỉ, cùng ra 1 nguyên như một mẹ cùng thai, này nền móng gì cùng thân cận, lại ban ngày, đêm 2 điểm thế thành nước lửa.

Thậm chí, lẫn nhau thâm hoài ác ý, hận không thể thôn phệ đối phương, sau đó âm dương giao hội dung nạp một thân.

Chỉ bất quá, thụ thiên địa đại đạo chế ước, trấn “Minh” chữ cách cục không dung phá hư, mới miễn cưỡng tường an đến nay.

Nếu không, nhật, nguyệt song tôn sớm đã ra tay đánh nhau, náo thiên băng địa hãm!

‘Cái này ngụy quá sơ tiên thiên thần chỉ thân phận, khi không thể nghi ngờ… Hẳn là, gốc rễ chân cùng thái âm chi chủ ra mắt…’

‘Lại hoặc là, ngụy quá sơ quyền lực chuôi, cũng cùng trăng sao có quan hệ… Thần chỉ trời sinh nó số chưa định, loại này sự tình cũng là từng có ghi chép…”

Vương Hi Thành suy đi nghĩ lại, cho là cái sau khả năng lớn hơn.

Chính là bởi vì cả 2 quyền hành trùng điệp, lại thái âm chi chủ quá mạnh, xâm chiếm ngụy quá sơ vị cách, dẫn đến hắn lực lượng rơi xuống.

Là lấy, vị này tiên thiên thần chỉ mới uy danh không hiện… Lại nghĩ tới trước đó thám thính đủ loại, người này giáng lâm như không phải bản ý, mà là bị người thúc đẩy…

Hết thảy, liền có thể giải thích thông.

Ngụy quá sơ, tuy có tiên thiên thần chỉ chi tôn, lại thân bất do kỷ.

Nếu không, lấy nó thân phận, vị cách, há có hứng thú để ý tới, chỉ là chân phượng nhất tộc cơ duyên.

Nhưng đôi này Nguyệt thần cung mà nói, lại là một cái cơ hội…

Nghĩ đến gần đây, cung bên trong nhiều phiên biến cố, cùng lão tổ mưu đồ bí mật sự tình.

Nếu có được nó tương trợ, có lẽ thật có thể thành… Nghĩ đến đây chỗ, Vương Hi Thành một trái tim, lập tức "Bành bành" nhảy lên.

Trông lại ánh mắt, cũng nhiều hơn mấy điểm nóng bỏng.

Ngụy công tử lòng có cảm giác, suy nghĩ tự sinh, "Người này đối ta hình như có sở cầu, hoặc không có hảo ý…"

Hắn về nhìn một chút, Vương Hi Thành tiếu dung mặt mũi tràn đầy, chắp tay hành lễ thái độ cung thành.

Lại không biết, hắn bây giờ đã bị Ngụy công tử, ở trong lòng nhớ một bút.

Yến hội mở, chủ khách tướng hoan, bầu không khí hòa hợp.

Trời mục Võ thần lời ra tất thực hiện, giơ lên vò rượu uống một hơi cạn sạch, cười to nói, "Hôm nay hi vọng, cùng tôn thượng cùng bàn gặp nhau!"

"Đến, các vị cùng một chỗ, uống thắng!"

Cười vui cởi mở, thái độ phóng khoáng, toàn không gặp nửa điểm, còn sót lại dòng dõi bị giết chi oán hận.

Tuyệt tình ư?

Kỳ thật không phải.

Như giết Chu Dịch người, quả nhiên là mặt trời mới mọc tiên tông chi tu, tại đạo tổ vẫn lạc tình huống dưới, trời mục Võ thần không ngại huyết tẩy nó sơn môn, giết núi thây biển máu, lấy đồng hồ đau lòng, phẫn nộ.

Nhưng người xuất thủ, chính là thái thượng một mạch kiếm tu, gây nên việc này người, lại là trước mắt chi ngụy quá sơ…

Như vậy, Chu Dịch là ai? Cùng ta có liên can gì!

“Tiên” một chữ này dù một nửa làm người, nhưng đã siêu thoát trên đó, không thuộc đồng loại.

Nó nghĩ nó niệm, đều lấy bản thân làm trọng.

Như trời mục Võ thần chi tâm tính, như nhưng xông qua kiếp nạn này lại tục mệnh số, chỉ là một tử đây tính toán là cái gì? Hắn như nguyện ý, có thể tự sinh hàng trăm triệu.

Tại phong cất bước đi tới, khí tức lạnh thấu xương, kiếm ý lưu chuyển.

Này không phải cố ý hiển lộ, mà là kiếm cốt trời sinh, giao cảm tại bên ngoài.

Xung quanh mọi người, nhao nhao tránh lui 2 bên, lộ ra một cái thông đạo.

Như lấy tu vi mà nói, vũ hóa chi cảnh tại phong, tại hôm

nay tiên chu dạ yến bên trong căn bản tính không được cái gì.

Nhưng “Thái thượng môn nhân” 4 cái, liền là hắn nhấc 1 giai thân phận, huống chi thế nhân đều biết, thái thượng kiếm tu gặp địch, thì cảnh thêm nó 1.

Tuy là đương thời tiên nhân, cũng không dám khinh thường mà đối đãi.

Mấy bước bên ngoài, tại phong đứng vững, chắp tay nói “Thái thượng kiếm tu tại, gặp qua Ngụy công tử.”

Lưng eo như tùng, không kiêu ngạo không tự ti.

Nó đôi mắt nhìn thẳng mà đến, vô người bên ngoài như vậy kính sợ, kiêng kị, ngược lại sáng tỏ trầm tĩnh, ẩn có mấy điểm kích động.

Kiếm ý lưu chuyển im ắng, nhưng mọi người bên tai lại mơ hồ có thể nghe nói, kia từng tiếng tranh tranh kiếm minh, nó thế cuồn cuộn muốn hướng chín ngày!

Trên yến hội, mọi người nín hơi nhíu mày, nghĩ thầm cái này thái thượng một mạch kiếm tu muốn làm gì? Nếu không phải nó thân phận quý giá, sớm có người mở miệng quát lớn.

Hoàn toàn yên tĩnh bên trong, Ngụy công tử suy nghĩ một chút, nói “. Kiếm của ngươi rất mạnh, nhưng còn chưa đủ mạnh, như mời ta xuất kiếm, ngươi sẽ chết.”

—

Chương 1135 : Phê bình

Tại phong diện không đổi sắc, “Chúng ta kiếm tu, như không có không màng sống chết chi niệm, lại há có thể kiếm tâm tươi sáng, dũng mãnh tinh tiến vào?”

Hắn khom người, “Mời Ngụy công tử ban kiếm, giúp ta phá cảnh!”

Bằng phẳng lỗi lạc, chính là này bối.

Ngụy công tử lắc đầu, “Lấy ta vì thạch, ma luyện tự thân… Tại phong, ngươi thật là lớn đảm phách.”

“Bản tâm mà nói, bản tôn ngược lại nguyện ý thành toàn, nhưng bản tôn kiếm quá lợi, ngươi ngăn không được.”

“Giết ngươi không sao, nhưng thái thượng cùng ta có khác nguồn gốc, không tất yếu, ta không muốn nhiễm nó cửa người máu tươi, ngươi có thể hiểu?”

Một câu, mọi người nghiêm nghị.

Tê ——

Thái âm, mặt trời, thái thượng, quá sơ…

Trước đó, hay là quá nhỏ hẹp!

Vị này ngụy quá sơ, lai lịch sợ là so trong tưởng tượng, còn muốn càng thêm kinh người.

Mà ngay cả kia lánh đời không ra, trong truyền thuyết đã thâm nhập hỗn độn, rèn luyện tự thân kiếm đạo thái thượng Kiếm tôn, đều tới có cũ.

Tại phong khẽ giật mình, chợt mặt lộ vẻ buồn rầu.

Hắn đã kịp phản ứng, mình có chút chắc hẳn phải như vậy, lấy hắn tại thái thượng một mạch bên trong địa vị, như thật bị kiếm chém ở đây, sợ là thật đúng là sẽ, kinh động Kiếm tôn đại nhân.

Chớ nói chi là, còn có ven hồ trong trang viên, Vương Đồng chính trưởng lão cùng một đám sư huynh đệ ở đây.

Lấy Vương trưởng lão tâm tính, đến lúc đó nhất định giận tím mặt, mà xem ngụy quá sơ người này diễn xuất, thật không thích nhất bị người mạo phạm.

Đến lúc đó, sợ là muốn đẫm máu ở đây, chiết kiếm vô số.

Đến cuối cùng, sợ là Kiếm tôn đại nhân cũng chỉ có thể bất đắc dĩ rút kiếm, cùng ngụy quá sơ một trận chiến.

Càng nghĩ, càng cảm thấy bất đắc dĩ, hắn vì cầu kiếm đạo bổ ích, cũng không chú ý sinh tử.

Lại không thể bởi vì bản thân tư dục liên lụy người khác, càng quấy nhiễu Kiếm tôn đại nhân, ma luyện kiếm đạo tu hành.

Thở sâu, tại phong chắp tay cúi đầu, nói “. Đa tạ Ngụy công tử nhắc nhở, là tại hạ lỗ mãng.”

Trên mặt thất vọng khó nén.

Vốn cho rằng lần này có thể mượn ngụy quá sơ chi kiếm, trợ tự thân hoàn thành phá cảnh… Bỏ lỡ hôm nay, không biết còn muốn đợi bao lâu.

Con đường tu hành, một bước chậm bước bước chậm, hắn có vấn đỉnh kiếm đạo đỉnh cao nhất ý chí, tuyệt không nguyện phí thời gian thời gian.

Ngụy công tử đầu ngón tay gõ nhẹ mặt bàn, nói “.

Tại phong, ngươi kiếm cốt tự nhiên, ý chí có phần kiên, hãm sâu bình cảnh hoặc hao tổn ngươi chi lòng dạ.”

“Ngày hôm nay, thực có 1 người so bản tôn, càng thích hợp giúp ngươi hỏi kiếm phá cảnh.”

Tại phong ánh mắt sáng lên, vội vàng nói “Ai? Mời Ngụy công tử chỉ điểm, tại phong vô cùng cảm kích!”

Ngụy công tử ngẩng đầu, nhìn về phía tiên chu một góc.

Hôm nay yến hội, hội tụ Võ Thần điện, Thái A cung, Nguyệt thần cung, thái thượng một mạch cùng đỉnh tiêm thế lực.

Là lấy số ghế an bài cũng rất có giảng cứu, cho dù đương thời tiên nhân, như không có lai lịch lớn bối cảnh, cũng chỉ có thể kính bồi vị trí thấp nhất.

Đừng cảm thấy mất mặt, liền cái này còn có người, không có tư cách được mời, chỉ có thể ở phía dưới trông mong chờ đợi tin tức.

Bá ——

Theo Ngụy công tử nhìn lại, vô số ánh mắt tụ đến, kia khía cạnh chỗ ngồi dành cho kẻ dưới vai hơn mấy người, lập tức có chút đứng ngồi không yên.

Tỉ như Du Tùng Tử.

Nàng hôm nay nữ giả nam trang, đi theo lão tổ đăng lâm tiên chu, theo lão tổ lời nói là để nàng mở mang tầm mắt, mở mang kiến thức một chút thiên địa bao la.

Nhưng nàng cảm thấy, thiên địa cũng không có nhiều bao la… Cái gì trời mục Võ thần, Nguyệt thần cung trưởng lão, lại hoặc tiên thiên thần chỉ ngụy quá sơ… Hừ hừ, ở trong mắt nàng, cũng không bằng nhà mình lão tổ lợi hại.

Là lấy, hay là ăn uống tương đối trọng yếu.

Phải thừa nhận, hôm nay yến hội các phe xác thực dụng tâm, bàn tiệc đều là đứng đầu nhất, các loại trân quý linh tài phải có thu hết.

Sắc hương vị đều đủ, rượu thế mà còn là, trong truyền thuyết trăm viên Tiên tinh một bình 1,000 năm long tiên nhưỡng.

Cho nên, các ngươi bắt chuyện các ngươi, ta ăn ta… Ăn ngon ăn ngon, thực tế ăn quá ngon, lại uống một ngụm ít rượu…

Nấc ——

Hắc hắc, thật là có điểm lên đầu.

Đột nhiên, Du Tùng Tử cảm giác được, tựa hồ có người đang nhìn nàng.

Ngẩng đầu một cái, lập tức giật mình, không chỉ trên mặt bàn mấy vị, còn có càng xa xôi tham gia yến tu sĩ, đều hướng nàng trông lại.

Tình huống như thế nào? Người ta chính là ăn nhiều một điểm, uống nhiều một điểm, không đến mức cái này

A hẹp hòi a? Lão tổ cứu ta!

Du Tùng Tử chuyển chuyển cái mông, hướng Thanh Liên đạo nhân sau lưng giấu.

Ngụy công tử đáy mắt hiện lên mỉm cười, nghĩ thầm thiên nhai nơi nào không gặp lại, nhìn cái này đỏ bừng lại mượt mà tiểu bộ dáng, nha đầu này thời gian qua rất không tệ.

Hắn thu lại suy nghĩ, gật đầu nói “Thanh Liên đạo hữu, nhiều năm không gặp các hạ phong thái vẫn như cũ, coi là thật… Thật đáng mừng.”

Người bên ngoài cảm thấy hiếm lạ, không biết “Thật

đáng mừng” tại sao tồn tại, Thanh Liên đạo nhân lại trong lòng “Lộp bộp” một chút, ám đạo ngày hôm nay địa, lại còn có người nhận biết ta không thành? Nhưng cái này ngụy quá sơ hắn hoàn toàn không có ấn tượng, cẩn thận hồi ức cũng chẳng được gì.

Hắn đứng dậy, chắp tay nói “Gặp qua Ngụy công tử, xin thứ cho lão phu vô lễ, lại quên khi nào từng cùng Ngụy công tử gặp qua…”

Ngụy công tử thần sắc bình tĩnh, trên mặt hình như có mấy điểm hồi ức, chợt lắc đầu, “Quá khứ sự tình, ta cũng quên mất hơn phân nửa, nhưng một chút kinh diễm tuyệt tuyệt hạng người, tuy là tuế nguyệt trường hà cọ rửa, cũng khó tiêu mài phong độ tuyệt thế.” ? ?

“Thanh Liên đạo hữu đã quên, cần gì phải còn muốn nhớ lại… Dù sao thế gian nhiều khổ, có khi có thể lãng quên, cũng là một loại may mắn.”

Tại phong giật mình, lại có mấy điểm chần chờ, “Ngụy công tử lời nói, có thể giúp ta phá cảnh người, chính là Thanh Liên tiền bối sao? Nhưng…”

Hắn muốn nói lại thôi, cuối cùng là bận tâm tiền bối mặt mũi.

Quả thật, tại phong chỉ là Vũ Hóa cảnh, nhưng Kiếm tôn đại nhân từng say sau cầm kiếm vấn thiên, bởi vậy nó cửa người đệ tử hành tẩu thiên hạ, tu vi nhưng xách 1 cảnh.

Là lấy, Thanh Liên tiền bối tuy là đương thời kiếm tiên,

lại vô ma luyện hắn kiếm đạo chi năng.

Ngụy công tử cười một tiếng, lắc đầu, “Người, có khi không thể quá tin tưởng con mắt của mình, ngươi tất cả những gì chứng kiến, đều chưa hẳn là thật.”

“Tại phong, ngươi cảm thấy Thanh Liên đạo hữu đương thời tiên kiếm, cùng ngươi giao thủ, liền bất quá cái nào cũng được ở giữa sao? Mười phần sai!”

Thanh Liên đạo nhân giật mình trong lòng, chặn lại nói “Ngụy công tử quá khen, Thanh Liên tán tu xuất thân, một thân kiếm đạo qua quýt bình bình, làm sao có thể vì thái thượng môn đồ chỉ điểm?”

Ngụy công tử nói “. Thanh Liên đạo hữu làm gì khiêm tốn, quả thật quá khứ tuế nguyệt vô ngần, đương thời người đã không biết Thanh Liên phong thái, nhưng đạo hữu kiếm, ta nhớ được rất rõ ràng.”

Hắn dừng một chút,

Đưa tay một chỉ, thái độ thong dong tiêu sái, lại có mấy điểm âm vang xúc động, “Nhìn chung giới này, lượt vài kiếm đạo kỷ nguyên, Thanh Liên đạo hữu nhưng xếp trước 5.”

Tiên chu phía trên, sát na tĩnh mịch im ắng.

Vô số người trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy chấn kinh, khó có thể tin.

Kiếm đạo kỷ nguyên, nhưng xếp trước 5? !

Tê ——

Liền hắn? Nhìn xem thường thường không có gì lạ, khí tức cũng là thường thường không có gì lạ, bất quá một tán tu kiếm tiên mà thôi.

Tại thế nhân xem ra, hoặc là nhân vật thần tiên, nhưng đối thế lực khắp nơi xuất thân tu sĩ mà nói, thực tế chẳng có gì ghê gớm.

Nhưng hôm nay mở miệng, cho phê bình người, chính là tiên thiên thần chỉ ngụy quá sơ!

Mọi người tin tưởng nó thân phận, kính sợ nó cảnh giới, liền không dám tùy ý chất vấn, hắn cho ra phán định…

Hẳn là cái này Thanh Liên đạo nhân, thật là một cái nhân vật lợi hại? !

Du Tùng Tử trốn ở sau lưng, giờ phút này nhịn không được toát ra đầu, có chút há to mồm, ám đạo ta đại khái là nghĩ sai, cái này ngụy quá sơ thật có ít đồ, có thể nhìn ra nhà ta lão tổ lợi hại.

Kiếm đạo trước 5!

Đây là lúc trước, vị kia Nữ đế cho đánh giá, nàng sau đó tự mình hỏi qua lão tổ.

Lão tổ chỉ nói Nữ đế quá khen, nhưng Du Tùng Tử nhìn hắn biểu lộ liền biết, lão tổ đối này có chút tự đắc.

Cũng chính là, trước 5 chính là trước 5, không có sai!

Thanh Liên đạo nhân đáy mắt, hiện lên một tia ngưng trọng, lắc đầu nói “Ngụy công tử, Thanh Liên thực đảm đương không nổi như vậy đánh giá… Quá khứ tuế nguyệt bên trong, có lẽ có một chút thanh danh lưu truyền, nhưng thời gian thấm thoắt, đều qua rồi… Ta bây giờ, liền chỉ là 1 phổ thông kiếm tu.”

Ngụy công tử nhìn về phía tại phong, nói “. Ngươi không phải không sợ chết sao?”

Tại phong khẽ giật mình.

Chợt lấy lại tinh thần, đôi mắt sáng tỏ.

Hắn nhanh chân mà đến, quanh thân kiếm ý dần lên, khuấy động chấn vang lên triệt cửu tiêu.

“Thái thượng một mạch tại phong, hôm nay hỏi kiếm Thanh Liên tiền bối, xin tiền bối chỉ giáo!”

Đưa tay, 1 kiếm chỉ phía xa.

Oanh ——

Kiếm thế trùng thiên, cuồn cuộn vô tận, Nhược Hạo đãng trường hà chảy xiết.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1136 : Ngươi muốn chết sao?

Tại phong huy kiếm, xán lạn như trăng sao, sát na bôn tập mà tới. . 85. . 85.

Mũi kiếm chi thịnh, kiếm ý chi lẫm, khiến tiên chu mọi người biến sắc, đều âm thầm kinh hô —— “Không hổ thái thượng một mạch, lại cường đại đến tư” !

Kiếm này, lấy vũ hóa tu vi thi triển, lại khiến một đám đương thời tiên nhân, thản nhiên hồi hộp, bất an.

Như dị địa ở chung, lấy bản thân tiếp nhận kiếm này chi uy… Tê ——

Bọn hắn hoàn toàn không có nắm chắc, hoặc là nói càng ngay thẳng chút, kiếm này bọn hắn ngăn không được!

Cái này Thanh Liên đạo nhân, chớ có bị 1 kiếm trảm mới tốt, như coi là thật như vậy, đối ngụy quá sơ thân phận, bọn hắn liền muốn tái sinh điểm khả nghi.

Niệm chuyển nhìn như vụn vặt, kì thực trong một chớp mắt.

Một kiếm kia mà đến, sáng rực xâu không, đã gần kề Thanh Liên đạo nhân trước người.

Nó đáy mắt, hiện lên vẻ tức giận, bất đắc dĩ, sau đó chỉ điểm một chút rơi. ? ?

Sau một khắc, vô số đôi mắt bỗng dưng trợn tròn, mặt mũi tràn đầy kinh hãi.

Liền gặp, kia bàng bạc 1 kiếm, cuồn cuộn muốn trảm thiên địa tại trước, lại tại một chỉ này phía dưới, “Ba” một tiếng vỡ nát.

Kiếm quang mảnh vỡ như ngày xuân mặt sông miếng băng mỏng, theo dòng nước lăn lộn hướng về phía trước, tại trăng sao chiếu rọi xuống, chiết xạ ra chói lọi vầng sáng.

Nát!

Liền như vậy nát…

Một chỉ, liền phá tại phong kiếm này, như hắn toàn lực xuất thủ, lại chính là gì cùng phong thái? Mọi người im lặng khó có thể tưởng tượng.

Nhưng lại nhìn đến ánh mắt bên trong, liền đã lộ ra vô tận kính sợ.

Nhìn chung thiên hạ, lượt vài kiếm đạo kỷ nguyên, nhưng xếp trước 5… Lời ấy, hoặc là thật!

Thanh Liên đạo nhân ngẩng đầu, hướng về Ngụy công tử, nó khẽ cau mày, quanh thân khí tượng đã khác biệt.

Uy nghiêm lẫm liệt, bễ nghễ 4 phương!

Đang muốn mở miệng chất vấn, người này ý muốn như

thế nào lúc, bên tai đột nhiên vang lên một tiếng cười khẽ, “Nhiều năm không gặp, sư huynh phong thái càng hơn trước kia a.”

Thanh âm này… Giọng điệu này…

Bá ——

Thanh Liên đạo nhân đôi mắt trở nên sáng tỏ.

Đối diện, Ngụy công tử cười to, “Thanh Liên đạo hữu, làm gì giấu dốt đến tư? Hôm nay cho nên doanh châu chi địa, quần hùng tề tụ, hoặc sẽ có một trận đại nhiệt náo.”

“Đã may mắn gặp dịp, cũng là một cọc duyên phận, sao không triển 1 kiếm phong thái, cũng tốt khiến thế nhân biết được, Thanh Liên chi kiếm còn tại. Nơi đây tư ẩn tính toán, chớ có liên lụy ngươi ta mới tốt, nếu không 1 kiếm ra, chẳng cần biết ngươi là ai đều muốn ngã xuống nói sụp đổ!”

Thanh Liên đạo nhân trầm ngâm, chậm rãi gật đầu, “Ngụy công tử lời nói, hình như có nó lý.”

Ngụy công tử vỗ tay, “Tại phong, không nghe thấy sao? Thanh Liên đạo hữu đã ngầm đồng ý, còn không mau cầu hắn ban kiếm, ta đối Thanh Liên kiếm thế cũng là chờ mong không thôi, không biết nhiều năm qua đi, đạo hữu chi kiếm phong, bây giờ còn sắc bén như lúc ban đầu?”

Tại phong khom người cúi đầu, nghiêm mặt nói “Mời

Thanh Liên tiền bối ban kiếm, thái thượng một mạch tại, vô cùng cảm kích!”

Thanh Liên đạo nhân suy nghĩ một chút, “Tại phong đạo hữu, ta hôm nay lại ra 1 kiếm, mời ngươi tham tường mấy điểm, lại nói ban kiếm sự tình, như thế nào?”

Không đợi tại phong đáp lại, hắn đưa tay một nắm, lòng bàn tay Thanh Liên triển khai, chợt hóa thành 1 đạo kiếm ảnh. Nó chất nhạt nhẽo, như hư ảnh vô thực, nhưng lại cho người ta một loại nguy nga, huy hoàng, có dãy núi kình thiên biển chiếu nhật nguyệt rộng rãi khí tượng. 【

b

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, huy kiếm chém xuống.

Sát na, biển mây từ đó mà điểm, có lôi đình gào thét chảy xiết, giờ phút này im bặt mà dừng, từng khúc vỡ nát bên trong trừ khử không gặp.

Lại có biển mây chỗ sâu, giấu kín 1 đạo khủng bố thân ảnh, giờ phút này bởi vì biển mây phân liệt, xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Sinh ra 10 đôi cánh chim, người khoác thải sắc lân giáp, tương tự long xà thân dài 1,000 trượng.

Giờ phút này, há miệng phát ra rít lên một tiếng, lại miệng nói tiếng người, “Kiếm tiên tha mạng!”

Oanh ——

Nó thân thể trực tiếp một phân thành hai, máu tươi điên cuồng rơi vãi.

2 đoạn thân thể, đầu đuôi hoàn toàn 2 hướng riêng phần mình chạy thục mạng, không ngừng kêu thảm, cầu xin tha thứ.

“Trong mây màu long!”

Tiên chu bên trên, mọi người sắc mặt đại biến.

Này yêu vật, sinh ra mây mù ở giữa, không thuộc bình thường thiên địa yêu vật phạm trù, thuộc về cực kỳ quỷ dị, khó lường dị loại.

Thân ở mây mù ở giữa, như là nó sân nhà, lĩnh vực, có trùng điệp không thể tưởng tượng nổi thủ đoạn, Đạo tổ chi cảnh cũng không thể làm sao.

Là lấy, đầu này trong mây màu long tiềm ẩn tại, khoảng cách gần như thế phía dưới, tiên chu bên trên một đám cường giả từ đầu đến cuối không phát giác gì.

Nhưng hôm nay, tại Thanh Liên đạo nhân 1 kiếm phía dưới, lại không thể trốn đi đâu được, tránh cũng không thể tránh, bị trực tiếp trảm nhục thân 2 đoạn ——

Trong mây màu long, dù sinh trong mây mù, chỉ khi nào ngưng tụ, giáng sinh, lại thân thể cường hoành, có thể so kim thạch thành đạo tồn tại.

Bình thường cùng giai, tung pháp thuật, thần thông tề xuất, cũng khó thương nó nửa điểm.

Kiếm này chi khủng bố, không thể tưởng tượng!

Sau đó kiếm rơi không ngừng, chỗ trải qua chỗ màn mưa phân liệt, như thiên địa đều bị chém ra lỗ hổng.

Dẫn đến màn mưa phân liệt chỗ, chậm chạp không thể khép lại.

Ầm ầm ——

Đại dương mênh mông oanh minh, vén thao thiên cự lãng, gầm thét phóng tới 4 phương 8 hướng.

Kiếm rơi chỗ, thâm uyên tự sinh.

Phá hải vì 2, không hòa vào nhau.

Kiếm này, trảm trong mây màu long tại trước, nát thiên khung màn mưa ở phía sau, phá biển cả mênh mông tại cuối cùng.

Kiếm thế như 1, ngưng thực không tiêu tan, nhập bên trong biển sâu, ngưng tụ thành 1 đóa Thanh Liên.

Sen sinh thì kiếm dừng, ẩn vào thiên địa không gặp.

Là lấy trảm này ba, không phải kiếm này chi cực, mà là dưới kiếm phong, chỉ có thứ 3 mà thôi.

Thanh Liên đạo nhân thu tay lại, 1 đóa kiếm liên xuất hiện, chợt chui vào thể nội.

Chỉ là không biết, kiếm này sen cùng bên trong biển sâu kia 1 đóa, lẫn nhau ra sao liên quan… Lại hoặc là, vốn là cùng một đóa?

Nhưng liên quan tới điểm này, người đứng xem đều mờ mịt không biết, hãm sâu kiếm thế khủng bố bên trong, chậm chạp không cách nào hoàn hồn.

Duy Ngụy công tử 1 người, đôi mắt bộc lộ tán thưởng, nghĩ thầm Thanh Liên sư huynh quả không hổ là, Nữ đế trong miệng kiếm đạo trước 5 tồn tại.

Một kiếm này chi huyền diệu, tung

Lấy tầm mắt của hắn, cũng vô pháp hoàn toàn thấy được, chỉ mơ hồ cảm nhận được nó kiếm đạo ý cảnh ——

Thanh Liên sinh, tan thiên địa.

Thì 1 kiếm Thanh Liên, Thanh Liên có thể phá chín ngày.

Này “Chín ngày” 2 chữ vì phiếm chỉ, thô sơ giản lược giải thích một chút, đại khái chính là không gì có thể cản, vạn pháp đều phá! . ? ? . ? ?

Dù lấy “Thanh Liên” làm tên, đi lại là bá đạo tuyệt luân đường lối, cùng đế kiếm một mạch, rất có mấy phân thần như chỗ.

Cũng chính là bởi vì điểm này, lại mượn “Tiên thiên thần chỉ” thân phận chi tiện lợi, hắn mới có thể có dòm chân ý.

Nếu không, chính là chỉ biết nó mạnh, lại không biết nó làm sao mạnh… Tóm lại, sau ngày hôm nay, Thanh Liên sư huynh chính là ta Ngụy công tử, khác cha khác mẹ thân huynh đệ.

Ta nói!

Tại phong kinh ngạc, nhìn qua trong mây màu long thoát đi, nhìn xem biển mây, màn mưa 2 điểm, lại nhìn hướng đại dương mênh mông phá vỡ 2 không tan một màn…

Hoảng hốt ở giữa hình như có mấy điểm đoạt được, nhưng cẩn thận phẩm vị, nhưng lại xa ngút ngàn dặm không tung tích.

Mờ mịt bên trong, duy cảm giác kiếm đạo cao thâm, cảnh giới khó lường!

Lúc trước hắn liền cảm giác Thanh Liên đạo nhân, hình như có chút thâm tàng bất lộ, cho người ta cảm giác chỉ lộ vụn vặt, không hiện tự thân.

Nhưng hôm nay mới biết, Thanh Liên tiền bối giấu vào chi sâu, xa không phải hắn nhưng tưởng tượng.

Kiếm tôn đại nhân kiếm, hắn không dám vọng thêm phân tích, cũng không có tư cách kia.

Nhưng tông chủ đại nhân xuất kiếm, hắn là gặp qua, giờ phút này để tay lên ngực tự hỏi, 2 kiếm ai mạnh ai yếu… Lại không có đáp án.

Nhưng tại phong biết được, giờ phút này không có đáp án, trên thực tế liền đã là đáp án.

Cảm thấy một tia kiềm chế, không lưu loát lúc, lại bản năng ở giữa sinh ra một cái ý niệm trong đầu —— thiên hạ kiếm đạo, thái thượng một mạch chấp nó người cầm đầu, lời ấy phải chăng có chút qua rồi?

Nhất thời ý niệm tinh thần sa sút, khí cơ bất ổn.

Kiếm tu giả, tâm thần kiên định, ý chí như sắt.

Như dao động căn bản tín niệm, thì kiếm tâm vỡ nát, không còn như lúc ban đầu.

Đây là tâm kiếp, so đại đạo tu hành bình cảnh còn nghiêm trọng hơn nhiều, hậu quả cũng kinh khủng nhiều.

Một cái sơ sẩy, vị này thái thượng một mạch nhân tài mới nổi, bị ký thác kỳ vọng thiên kiêu tử đệ, sợ là muốn như vậy trầm luân.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, từ vân hải phía dưới mà đến, tốc độ nhanh kinh người.

Sau một khắc biển mây vỡ nát, kiếm cầu vồng thẳng

đến tiên chu, nó thế cuồn cuộn càng có một phần đăng lâm tuyệt đỉnh, bễ nghễ thiên hạ đại thế.

Thái thượng kiếm tu!

Không cần giới thiệu, kiếm thế này, chính là người tới thân phận chứng minh tốt nhất.

Mà bây giờ cho nên doanh châu chỗ, có này cảnh giới, kiếm uy người, chỉ có vị kia thái thượng một mạch trưởng lão, kiếm tiên Vương Đồng chính.

Bá ——

Kiếm cầu vồng dừng lại, lộ ra Vương Đồng chính bản thân ảnh, hắn đôi mắt băng hàn, hướng về Ngụy công tử, Thanh Liên đạo nhân 2 người, bật hơi gầm thét, “2 người các ngươi, dám can đảm hỏng ta thái thượng môn đồ kiếm tâm, hủy đi tu hành tương lai, coi là thật thật can đảm!”

Tiếng như kinh lôi, kiếm minh cuồn cuộn.

Ầm ầm ——

Sát na trăng sao

Không ánh sáng, lại bị nó uy thế che lấp, thiên địa oanh minh quy tắc vặn vẹo, khí tức khủng bố khiến tiên chu mọi người hồi hộp.

Thái thượng môn nhân, hành tẩu thiên hạ 4 phương, cảnh thêm nó 1!

Vương Đồng chính lấy đương thời kiếm tiên cảnh, giận dữ thôi phát, có thể so Đạo tổ đích thân tới.

Lại có thái thượng kiếm thế gia thân, nó uy khủng bố, không thể tưởng tượng nổi!

Tại phong ngẩng đầu, đã là sắc mặt trắng bệch, miệng mũi chảy máu đôi mắt mê mang, "… Trưởng lão, ngài vì sao đến rồi? Hôm nay, là đệ tử cầu tình ban kiếm… Cùng Ngụy công tử, Thanh Liên tiền bối không quan hệ…"

Vương Đồng ngay mặt sắc càng thêm khó coi, tại phong kiếm cốt tự nhiên, thậm chí bị Kiếm tôn đại nhân biết, dù tạm thời vị không cao, nhưng lại có cực trọng yếu phân lượng.

Lần này nhập thế, cũng là một trận ma luyện, tu hành, muốn giúp nó tìm kiếm phá cảnh thời cơ, sớm ngày bước vào đương thời kiếm tiên chi cảnh.

Cái kia bên trong nghĩ đến, lại bị người thừa cơ hỏng kiếm tâm, không nói như vậy phế bỏ, cũng chú định thành tựu có hạn.

Vừa nghĩ đến đây, hắn lồng ngực ở giữa lửa giận hừng hực, sát cơ trùng thiên.

"Thái thượng một mạch, chấp chưởng thiên hạ kiếm đạo, hiện có tà ma dị đoan, hỏng đệ tử ta môn nhân tu hành."

“Này ác, muôn lần chết khó tha thứ!”

Oanh ——

Hắn đưa tay, 1 kiếm rơi vào trong lòng bàn tay, mũi kiếm lẫm liệt lại sáng rực, khuấy động thiên địa quy tắc chấn động, phát ra kinh thiên oanh minh.

Kiếm thế chỉ phía xa khóa chặt Ngụy công tử, Thanh Liên đạo nhân, sau một khắc chính là long trời lở đất, đến từ Đại Đạo cảnh khủng bố trấn sát.

Trời mục Võ thần đáy mắt, nổ tung một đoàn tinh mang.

Hắn chỉ cảm thấy, hôm nay thế cục tuyệt không thể tả.

Ngụy quá sơ tuy có hứa hẹn phía trước, nhưng tu vi đến hắn tình cảnh như vậy, nhìn thấy lòng người quỷ đếm không hết, sao dám tuỳ tiện tin tưởng?

Hứa hẹn, hủy nặc, đối như vậy cấp độ mà nói, bất quá tùy tâm sở dục ở giữa.

Bây giờ, thái thượng một mạch vào cuộc, cùng ngụy quá sơ 2 người xung đột, song phương mâu thuẫn không thể điều tiết.

Vô luận thắng bại như thế nào, nhất định gợn sóng trùng điệp, ảnh hưởng sâu xa.

Nếu có thể lưỡng bại câu thương thì không thể tốt hơn, dọn đi đỉnh đầu 2 ngọn núi lớn, kia chân phượng tổ địa bên trong cơ duyên, ai có thể cùng hắn tranh đoạt? !

“Vương đạo hữu, chớ xúc động, việc này chỉ là hiểu lầm!” Nguyệt thần cung Vương Hi Thành rống to, biểu lộ lo lắng.

Vừa vặn ảnh lại lui cực nhanh, chớp mắt liền chí tiên thuyền biên giới, làm tốt tùy thời trốn xa chuẩn bị.

Đánh, nhanh lên đánh!

Vừa đến, suy nghĩ cùng trời mục Võ thần đăm chiêu không kém bao nhiêu.

Thứ 2, thì là hi vọng có thể tiến một bước, quan sát vị này ngụy quá sơ… Tốt nhất, có thể xác định gốc rễ chân, cùng quyền hành chỗ.

Như coi là thật liên quan đến trăng sao, thì Nguyệt thần cung đại sự, có thể thành tựu!

Nó hơn các phương, cơ bản giống nhau.

Bầu không khí hòa hợp, hòa thuận hoà thuận vui vẻ yến hội biểu tượng, đâm một cái tức phá.

Nhưng vào lúc này, Ngụy công tử ngẩng đầu, nhìn về phía Vương Đồng chính, nói khẽ “Ngươi muốn chết sao?”

Oanh ——

Kiếm thế trùng thiên, như thương long hoành không, nghịch loạn tinh hà!

Chương 1137 : Thái thượng

Một tiếng quát nhẹ, thiên địa câu tịch. . 85. . 85.

Dù là đã sớm biết, ngụy quá sơ sự cường thế, bá đạo, giờ phút này nghe vậy mọi người vẫn trong lòng run lên.

Cái này Vương Đồng chính, thế nhưng là thái thượng một mạch kiếm tiên, quyền cao chức trọng.

Như giết người này, không khác chính diện tuyên chiến… Nó hậu quả chỉ là nghĩ một hồi, liền làm lòng người thần hồi hộp.

Cảm thụ được giờ phút này, ngụy quá sơ quanh thân kiếm thế khuấy động, tiên chu mọi người không chút nghi ngờ… Hắn thật dám thống hạ sát thủ!

Vương Đồng chính bản thân thân hơi cương, hắn phát hiện mình hay là, khinh thường cái này ngụy quá sơ.

Kiếm thế này…

Thật mạnh!

Lấy hắn tu vi, so sánh Đạo tổ chi cảnh, vẫn cảm giác như giọt nước trong biển cả, như tùy thời đều muốn rơi vào phấn thân toái cốt hạ tràng.

Khó trách, lúc trước kia Chu Loan đạo nhân, sẽ không

để ý mặt mũi chật vật rút đi.

Vừa ý đầu kiêu ngạo, cùng thái thượng môn nhân tôn nghiêm, để hắn vẫn như cũ thẳng lưng.

Hôm nay này ván, lui không thể lui!

Lớn không được, bất quá vừa chết, mà thái thượng uy danh, tuyệt không cho phép nửa điểm hao tổn.

Lòng mang tử chí, khí cơ càng hơn, “Ầm ầm” kiếm minh gào thét, lượn lờ quanh thân ở giữa.

Đây là, Đạo tổ cấp bậc tồn tại, tìm đường sống trong chỗ chết chi chiến, cho dù còn chưa xuất thủ, khí thế đã kinh thiên động địa.

Không gian rung mạnh, trầm bổng chập trùng, như hạo đãng sóng lớn xung kích 4 phương.

Tiên chu mặt ngoài, hào quang mảng lớn rung động, vỡ nát, truyền ra “Kẹt kẹt” gào thét, thậm chí có “Răng rắc” “Răng rắc” vỡ nát âm thanh, truyền vào trong tai mọi người.

Chỉ khí thế xung kích, liền cơ hồ vượt qua, nó cực hạn chịu đựng.

Tiên chu mọi người sắc mặt lại biến, dù là đương thời tiên nhân cảnh, như cuốn vào đại đạo cấp chém giết bên trong, cũng khó toàn thân trở ra.

“Ngụy quá sơ!”

Vương Đồng chính quát lớn, như kinh lôi nổ tung, vang vọng đất trời thập phương.

“Hại ta thái thượng môn nhân tại trước, uy hiếp bản tọa ở phía sau, ngươi tuy là tiên thiên thần chỉ lại như thế nào? Hôm nay, ta dĩ thái bên trên thân phận trưởng lão, đưa ngươi liệt vào thái thượng một mạch đại địch!”

“Như ta chiến tử ở đây, ta thái thượng một mạch Kiếm tôn, chắc chắn từ hỗn độn bên trong trở về, đưa ngươi trảm dưới kiếm!”

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Thiên khung vỡ nát, từng đạo khủng bố vết rách, lan tràn hướng 4 phương 8 hướng.

Như tinh hà vỡ nát, hạo kiếp giáng lâm!

Ngụy công tử khóe miệng, lộ ra một tia giọng mỉa mai, “Chỉ là 1 tiên nhân cảnh kiếm tu, cũng xứng đại biểu thái thượng một mạch… Vương Đồng chính, ngươi không khỏi quá đề cao chính mình.”

“Ta không giết tại phong, là bởi vì hắn tại quá để tâm bên trong có vị trí, nhưng ngươi còn chưa xứng… Ta trảm ngươi ở đây, lại như thế nào?”

Đưa tay, trường kiếm rơi vào trong tay, sáng rực trên mũi kiếm, máu tươi xâm nhiễm vết tích nhìn thấy mà giật

mình.

Nhất là, tại mọi người cảm giác bên trong, kia khủng bố tuyệt luân khí tức, như muốn thôn phệ thiên địa vạn vật, đem tất cả mọi thứ hủy diệt.

Tê ——

Đến tột cùng gì cùng tồn tại, chỉ là máu tươi còn sót lại, liền có kinh khủng như vậy khí cơ.

Càng đáng sợ chính là, cường đại đến tư tồn tại, lại cũng bị trảm dưới kiếm.

Đáng sợ, đáng sợ, khó có thể tưởng tượng!

Ngày đó, Thiết Nham đảo bên trên một trận chiến, mọi người hoặc là nghe nói, hoặc là đứng xa nhìn, bây giờ thân lâm kỳ cảnh, mới biết như thế nào sát phạt vô song.

Kiếm này vừa rơi xuống, đại đạo băng vẫn đang ở trước mắt!

Tại phong khẩn trương, cao giọng nói “Trưởng lão, hôm nay hết thảy, đều là ta chủ động cầu đến, Ngụy công tử tuyệt không gia hại chi ý…”

Hắn ý đồ tiến lên, nhưng Đại Đạo cảnh khí cơ, như dãy núi hoành trấn.

Chỉ hơi đụng chạm, tại phong liền kêu lên một tiếng đau đớn, bị trực tiếp đánh bay, “Oa” một tiếng, phun ra một

miệng lớn máu tươi.

Thanh Liên đạo nhân phất tay áo, đem hắn ngăn lại, tại phong sắc mặt càng phát ra tái nhợt, vội vàng nói "Thanh Liên tiền bối, tại phong ở đây hướng ngài xin lỗi, mời ngài ra mặt ngăn cản, tuyệt không thể để Ngụy công tử giết người, nếu không sự tình liền thật, muốn ồn ào phải không thể vãn hồi!"

"Yên tâm." Thanh Liên đạo nhân gật đầu.

Bất động thanh sắc, nhưng trong lòng có chút chấn kinh, lấy hắn kiếm đạo tu vi, cảnh giới, tự nhiên có thể nhìn ra, Ngụy công tử kiếm này dù lấy uy hiếp làm chủ, nhưng tuyệt không phải cái thùng rỗng.

Nói cách khác, như hắn nguyện đánh đổi khá nhiều, thật có thể trảm ra kiếm này.

Uy lực của nó, khó có thể tưởng tượng!

"Sư đệ, quả không hổ nhân trung long phượng, ngắn ngủi mấy năm thời gian, không ngờ trưởng thành đến trình độ như vậy."

"Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, ta làm sao có thể tin tưởng? Nhưng hôm nay, không sai biệt lắm cũng nên kết thúc, sư đệ cùng thái thượng một mạch phân số đồng môn, mũi kiếm nhuốm máu tuyệt đối không thể lấy."

Lại nghĩ tới, Vương Đồng chính bọn người, đối sư đệ mơ hồ biểu lộ ra một chút thái độ.

“Chí ít, hôm nay không thể làm!”

Nghĩ đến đây, Thanh Liên đạo nhân một bước phóng ra, rơi vào Ngụy công tử, Vương Đồng chính giữa 2 người, “Vương đạo hữu tạm thời bớt giận, tại phong tiểu hữu bất quá nhất thời kiếm tâm chấn động, chưa đến mức không thể vãn hồi, ngươi cần gì phải làm to chuyện.”

Lại quay người, chắp tay nói “Ngụy công tử, Kiếm tôn xâm nhập hỗn độn, ma luyện tự thân kiếm đạo, là vì mở kiếm đạo vô thượng chi tương lai.”

“Cử động lần này chính là tạo phúc thiên hạ kiếm tu, ngươi ta cũng đem thâm thụ phúc phận, như bởi vì chuyện hôm nay, ảnh hưởng Kiếm tôn tu hành, có thể nói tiếc nuối thật sâu.”

Ngụy công tử nhíu mày không nói.

Đối diện, Vương Đồng chính gào thét, “Thanh Liên đạo nhân! Ngươi cùng ngụy quá sơ cùng một giuộc, chớ nên ở chỗ này hồ ngôn loạn ngữ, ta hôm nay tất…”

Oanh ——

Kiếm thế vừa rơi xuống, như trời sập!

Ngụy công tử cầm kiếm ép xuống, khủng bố hạo đãng uy áp, khiến Vương Đồng chính tru lên im bặt mà dừng.

Lốp bốp ——

Nó thể nội, cốt nhục một trận nổ đùng, cả người bị ngạnh sinh sinh, ép nửa quỳ tại không.

Thanh Liên đạo nhân giật mình, phát giác được Ngụy công tử trong kiếm sát cơ, thâm trầm mà bạo ngược.

Nó sự đáng sợ, chính là hắn cũng hãi hùng khiếp vía, như nó thể nội cất giấu, một loại nào đó cực đáng sợ ác niệm.

‘Sư đệ hẳn là, thật muốn giết người này không thành?’

Tâm niệm cấp chuyển, Thanh Liên đạo nhân quát khẽ, “Vương Đồng chính, chớ có chấp mê bất ngộ, coi là thật nguyên nhân quan trọng ngươi, dẫn tới thái thượng một mạch chấn động không yên sao?”

Hắn bản ý, là chỉ “Đồng căn sinh, tương tiên gấp”, lại làm cho Vương Đồng chính giận tím mặt, mặt mũi tràn đầy dữ tợn.

“Thanh Liên đạo nhân, ngươi lại vẫn dám uy hiếp thái thượng một mạch? Thật can đảm!”

“Hôm nay, ta tình nguyện đột tử ở đây, cũng muốn mời được Kiếm tôn, trảm ngươi cùng răn đe!”

Hắn cắn răng, oán hận nhìn về phía Ngụy công tử, “Giết ta! Ngươi nếu có gan, liền giết ta!”

Thanh Liên đạo nhân trầm mặc.

Hắn biết, Vương Đồng chính người này, kiêu ngạo lại có

mấy điểm cố chấp, luôn luôn tự cao tự đại.

Lại không nghĩ rằng, người này có thể cố chấp đến tận đây, rõ ràng có thể cứu vãn, nhượng bộ sự tình, lại bị ngạnh sinh sinh bức đến 1 bước này.

Ngụy công tử nhắm mắt lại mở ra, một mảnh hờ hững, sâm hàn lạnh lẽo liệt.

“Đã một ý muốn chết, ta liền thành toàn ngươi!”

Ông ——

Mũi kiếm chấn minh, lọt vào tai như long trời lở đất, “Ầm ầm” thiên khung chấn động, tiếp theo biến thành vỡ nát.

Nhưng một kiếm này nhưng không có chém xuống, Ngụy công tử ngẩng đầu, nhìn về phía vỡ nát thiên khung, đáy mắt hiện lên một vòng tối nghĩa.

Thật sự là hắn không nghĩ tới, chuyện hôm nay, lại thật kinh động vị kia.

Thanh Liên đạo nhân tùy theo xúc động, biến sắc, lộ ra mấy điểm chấn động, kinh ngạc.

Chợt, chính là thật sâu sầu lo, bất an.

Thở sâu, hắn một bước phóng ra, đã đi tới Ngụy công tử bên cạnh thân.

Không cần nhiều lời, cũng đã cho thấy thái độ.

Cầm kiếm nói người cầm đầu, đạp lâm kiếm đạo đỉnh cao nhất sao? Ta kiếm đạo thứ 5… Cùng tiểu sư đệ liên thủ, chưa hẳn không thể một trận chiến!

Sau một khắc, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, như thiên ngoại cự vật, trùng điệp đụng vào hiện thế.

Vương Đồng chính trừng lớn mắt, đột nhiên trùng điệp cúi đầu, dập đầu quỳ sát, lớn tiếng nói “Thái thượng môn nhân vương, bái kiến Kiếm tôn đại nhân!”

Hắn vành mắt, một chút liền đỏ.

Ta liền biết, Kiếm tôn đại nhân trong lòng, cũng có ta chi vị đưa.

Họ Ngụy nói hươu nói vượn!

Hôm nay, Kiếm tôn đại nhân nhưng vẫn hỗn độn mà đến, cứu ta tại thời khắc sinh tử…

Cảm động, cảm kích, cuồng hỉ… Đủ loại kịch liệt cảm xúc xen lẫn, xung kích hắn ý niệm cổn đãng, trợn trắng mắt cơ hồ ngất đi.

Sau một khắc, “Ba” một cái cái tát, đem Vương Đồng chính trùng điệp đổ nhào trên mặt đất.

“Ngu xuẩn!”

Nhẹ giọng nói nhỏ, lại có hạo đãng thiên uy chi thế, dẫn động phong lôi kích đãng, đại đạo oanh minh.

Chương 1138 : Nói nhỏ

Hư ảnh phá thiên mà đến, đứng ở cửu tiêu phía trên.

Liền chỉ là một cái bóng, lại hình như có vạn quân chi trọng, vượt qua thiên địa cực hạn chịu đựng.

Lọt vào trong tầm mắt, trời sập 4 phương, quy tắc băng tán!

Ầm ầm ——

Có thiên địa hàng phạt, hóa thành cuồn cuộn lôi đình, trình 12 sắc khủng bố tuyệt luân.

Lại có âm phong kêu khóc, càn quét như kinh thiên sóng biển, lại vẫn chưa tới gần nơi này hư ảnh, Phong Lôi chi lực liền bị sinh sinh nghiền nát, xua tan.

Thái thượng!

Vị này, chính là thiên hạ hôm nay, kiếm đạo người thứ 1.

Từng say rượu vấn thiên, đoạt đến một phiến thiên địa quy tắc, che chở một mạch truyền thừa.

Một thân truyền thuyết, lưu tại thế gian cũng không nhiều, có thể nói thần long thấy đầu mà không thấy đuôi.

Nhưng thái thượng cường đại, lại là không thể nghi ngờ, thực là thiên địa này hỗn độn ở giữa, đạp lâm đỉnh phong nhất tồn tại 1 trong.

1 ảnh ném rơi chấn vỡ thiên địa, chỉ là một chút khí cơ tản mát, mà không phải hắn cố ý gây nên.

Tiên chu phía trên, mọi người kinh hãi không hiểu, vội vàng khom người cong xuống.

Tung trời mục Võ thần, Vương Hi Thành các loại, cũng tâm thần run rẩy, cung kính vạn điểm.

“Ta các loại, bái kiến thái thượng Kiếm tôn!”

Giờ phút này, không dám có nửa điểm việc ngầm tà niệm.

Tuyệt đối cường đại lực lượng, mới có thể mang đến tuyệt đối tuân theo cùng kính sợ, tựa như lập tức.

Thái thượng đối đây, lại chỉ như chưa gặp, thở dài một hơi, “Tại phong.”

Tại phong như ở trong mộng mới tỉnh, vội vàng quỳ sát tại đất, cung kính dập đầu, “Thái thượng môn nhân tại, bái kiến Kiếm tôn đại nhân!”

Hắn dừng một chút, khổ sở nói “Đệ tử bọn người vô năng, quấy nhiễu Kiếm tôn đại nhân tu hành, còn xin đại nhân hàng phạt.”

Thái thượng lắc đầu, “Chỉ 1 đạo ý niệm hình chiếu thôi, như như vậy cũng có thể quấy nhiễu tu hành, bản tôn còn tu cái gì kiếm.”

“Ta đối với ngươi ký thác kỳ vọng, nhưng ngươi hôm nay biểu hiện, thực khiến bản tôn thất vọng… Ngươi đến nay, còn chưa từng minh bạch, gì

Là chúng ta kiếm tu.”

Hắn dừng một chút, tiếp tục nói “Thiên hạ này, là ngay từ đầu, liền do ta thái thượng chấp chưởng kiếm đạo người cầm đầu sao? Dĩ nhiên không phải. Như trước mắt ngươi, vị này Thanh Liên đạo hữu, nếu không phải năm đó hạo kiếp biến cố, sợ là bây giờ một thân kiếm đạo cảnh giới, chưa hẳn tại bản tôn phía dưới.”

Thanh Liên đạo nhân giật mình, vội vàng khom người, nói “. Thái thượng quá khen, Thanh Liên hạng người vô danh, an dám cùng ngài đánh đồng.”

Thái thượng xem ra một chút, không nhiều lời cái gì, nhìn qua tại phong tiếp tục nói “Thấy không? Người bên ngoài chỉ sợ nổi danh gia thân, loạn tự thân tâm chí.”

“Lệch trong các ngươi một chút ngu xuẩn, một mực truy cầu như vậy hư danh, lấy có ích lợi gì? Bản tôn truyền xuống kiếm đạo, là muốn các ngươi an tâm tu hành. Tung tương lai ngày nào đó, thái thượng một mạch không còn làm kiếm nói người cầm đầu, hẳn là ngươi liền không thể thanh xuất vu lam, thậm chí tự khai một đường danh hiệu, khiến kiếm minh vang vọng đất trời? ! Lại bởi vì một chút việc nhỏ, liền khiến cho kiếm tâm bất ổn, bản tôn làm sao có thể không thất vọng?”

Tại phong một mặt xấu hổ, phủ phục lại bái, “Vâng! Đệ tử thụ giáo, ngày sau khi dốc lòng tu hành, không tiếp

tục để ý ngoài thân vụn vặt.”

Đang khi nói chuyện, hắn đôi mắt xanh sáng, một phần sắc bén khí cơ, ý cảnh, tại nó quanh thân ngưng tụ, khuấy động.

Đúng là kiếm tâm lại ngưng, nó chất càng kiên… Kia hoành cách tại trước, ngăn nó tu hành bình cảnh, đã phá vỡ hơn phân nửa.

Hoặc tiếp qua không lâu, liền có thể nhất cổ tác khí, thành tựu đương thời kiếm tiên!

Thái thượng trong mắt, hiển hiện một tia vui mừng, tán thưởng, “Thiện!”

“Cho nên doanh châu một chuyện, cùng ngươi cùng đã vô can hệ, lại mang lên cái này ngu xuẩn, về sơn môn bế quan tu luyện đi.”

Tại phong khẩu đầu lại bái, “Tôn thượng dụ, đệ tử cáo lui.”

Hắn phất tay áo vung lên, quấn lấy sắc mặt trắng bệch, thất hồn lạc phách Vương Đồng chính, “Ông” một tiếng kiếm minh vang lên, thân ảnh đã đi xa.

Thái thượng tròng mắt, lúc này mới rơi vào Ngụy công tử trên thân, hắn đôi mắt hơi sáng lên, như cảm thấy hứng thú.

Dừng một chút, mới nói “Bản tôn muốn cùng ngụy quá sơ, nói nhỏ mấy lời.”

Một lời rơi, sát na thiên địa oanh minh, quy tắc nghịch chuyển.

Phiến thiên địa này, đã bị ngăn cách ra, cùng ngoại giới đoạn tuyệt lẫn nhau.

Liền ngay cả thiên địa bản thân, cũng không cách nào lại thăm dò, cảm ứng.

Mà cái này, cũng không phải là thái thượng xuất thủ, mà là nó thân phận, cấp độ, mỗi tiếng nói cử động đều cùng thiên địa giao cảm.

Nó nói về uy, nhưng phải thiên địa tôn trọng, ngầm đồng ý.

Đã xách “Nói nhỏ” 2 chữ, thiên địa cũng muốn lập tức nhượng bộ, tránh hiềm nghi.

Đây mới là, chân chính đỉnh tiêm tồn tại uy thế, địa vị!

4 phương tĩnh lặng, vô số người trợn to tròng mắt, càng được tôn sùng, kính sợ.

Liền thiên địa, đều đã chủ động né tránh, bọn hắn sao dám lại lưu ở nơi đây.

“Tôn thái thượng kiếm chỉ, ta cùng cáo lui!”

Trời mục Võ thần, Vương Hi Thành bọn người, dư quang đảo qua Ngụy công tử, đối nó thân phận lại vô chất vấn.

Cái này 1 vị, lại thật cùng thái thượng có cũ… Sau đó tuyệt đối không thể trêu chọc!

Rất nhanh, tiên chu phía trên, mọi người đều thối lui.

Liền chỉ còn lại có Thanh Liên đạo nhân, cùng Du Tùng Tử.

Cái sau một mặt giật mình, có chút không làm rõ ràng được, lão tổ vì sao không đi nhanh lên?

Rõ ràng là cái này ngụy quá sơ, hỏng lão tổ che giấu tung tích kế hoạch, làm sao hiện tại xem ra, lão tổ còn cùng hắn thân cận bên trên rồi? Cái này hảo hảo kỳ quái!

“Lão tổ…” Du Tùng Tử cả gan mở miệng.

Nàng dù cảnh giới không cao, nhưng thái thượng gì cùng tồn tại, nàng cũng là biết được, cái kia bên trong nguyện để lão tổ đặt mình vào hung hiểm chi địa.

Thái thượng trông lại, như nở nụ cười, “Thế nào, Thanh Liên đạo hữu cảm thấy, bản tôn muốn

Đối ngụy quá sơ bất lợi?”

Nhưng vào lúc này, Ngụy công tử nói “. Thanh Liên đạo hữu, ngươi lại mang Du cô nương rời đi chính là, thái thượng nếu muốn ra tay với ta, cần gì như thế phiền phức?”

Thanh Liên đạo nhân lúc này mới gật đầu, chắp tay nói "Thái thượng, Thanh Liên cáo lui!"

Hắn giữ chặt Du Tùng Tử, một bước phóng ra, liền đã lui ra phong cấm thiên địa.

Đạp lập giữa không trung, nhìn lại tiên chu chỗ, đôi mắt chỗ sâu vẫn có sầu lo.

'Sư đệ hôm nay, lá gan thực hơi lớn, nó hành vi cẩn thận tính ra, có đại bất kính chi ngại… Chỉ mong Kiếm tôn khoan dung độ lượng, chớ có so đo mới là…"

Chính suy tư, Du Tùng Tử thở ra một hơi, nhỏ giọng nói "Lão tổ, ngài vừa rồi làm sao không đi a? Kia ngụy quá sơ chán ghét cực kỳ, quản hắn ứng đối như thế nào đâu, cùng chúng ta lại không quan hệ."

Nói đến đây, nàng như nghĩ đến cái gì, "Ai… Ngụy quá sơ người này, thế nào biết ta họ Du a, là thái thượng một mạch người, nói cho hắn sao…"

Thanh Liên đạo nhân ngầm cười khổ, nghĩ thầm ngươi như biết hắn là ai, liền sẽ không nói như vậy.

Nhưng hôm nay, cũng không tâm tư cùng nàng giải thích, chỉ làm không biết kế tiếp theo nhìn về phía tiên chu chỗ.

Thái thượng hư ảnh cất bước đi tới, mỗi một bước rơi xuống, tiên chu liền "Răng rắc" liền vang, chờ hắn rơi vào nơi đây lúc, hảo hảo 1 cái tiên chu, đã bị vô hình khí cơ ép thành phấn vụn.

Hắn lắc đầu, như cũng có chút bất đắc dĩ, lại nhìn về phía đối diện Ngụy công tử, liền lộ ra một tia kỳ dị, nói “. Ngươi quả nhiên, là ta mạch này kiếm tu xuất thân, nếu không nhất định không khả năng, chống cự ta chi kiếm hơi thở nghiền ép… Có thể nói cho bản tôn, ngươi là từ nơi nào đạt được truyền thừa?”

Ngụy công tử chắp tay, nói “. Không dám lừa gạt thái thượng. Vãn bối trước kia, từng trong nhà trong đường, phải 1 kiếm ảnh tương trợ…” Lúc này, sẽ thu hoạch được vô danh kiếm quyết truyền thừa sự tình, nói đơn giản một lần.

Dù tận lực ngắn gọn, nhưng trong cái này cơ duyên, vẫn khiến thái thượng đôi mắt chớp động, cười nói “Như thế nói đến, ngươi cùng bản tôn ở giữa, nên có này duyên phận.”

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1139 : 2 hỏi

Ngụy công tử khom người, “Có thể được Kiếm tôn truyền thừa, quả thật vãn bối may mắn.”

Lời ấy, phát ra từ phế phủ.

Hắn có được hôm nay kiếm đạo cảnh giới, đế kiếm truyền thừa từ là mấu chốt.

Nhưng chân chính trợ hắn cất cao cấp độ, bước ra tự thân kiếm đạo con đường, lại là thái thượng truyền thừa.

Nếu không, tung ngày khác tập hợp đủ, tất cả đế kiếm mảnh vỡ, phải kiếm uy ngập trời lại như thế nào? Chung quy là người khác dưới chân con đường.

Mà bây giờ, La Quan đã ẩn ẩn nhưng, có một chút cảm ứng ——

Này phương thiên địa, đại đạo dễ kiếm (so ra mà nói), nhưng vượt bể khổ mà hướng bỉ ngạn người, cần lấy tự thân mở con đường.

Nếu không, thả người trèo lên đại đạo, cũng là tuyệt đồ!

Thái thượng thản nhiên nói “Ngươi đối bản tôn, lòng mang kiêng kị, bất an.”

Cũng không phải là hỏi thăm, mà là đơn giản trần thuật.

Ngụy công tử trầm mặc một chút, gật đầu.

Không có gì tốt giấu diếm, tại như vậy tồn tại trước mặt, tự cho là thông minh mới là thằng hề.

Thái thượng cười khẽ, “Ngươi, quả nhiên lá gan rất lớn, khó trách bây giờ tại bản tôn trước mặt, còn có thể như vậy trấn định.”

1 câu hai ý nghĩa.

Là điểm danh giờ phút này, cũng là đang nhắc nhở Ngụy công tử, ngươi lúc trước lời nói, bản tôn cũng đã biết.

Cùng ta có cũ… Ngô, như lấy kiếm nói truyền thừa đến nói, cũng là không tính nói bừa.

Ngụy công tử chịu tiểu gõ, ngược lại trong lòng yên ổn mấy điểm, chắp tay nói “Vãn bối không dám, kì thực kinh lịch quá nhiều, thế gian này… Việc ngầm quá đáng!”

Thái thượng hư ảnh hơi ngừng lại, “Khá lắm việc ngầm quá đáng, ngươi lời ấy, cũng làm cho bản tôn nhớ tới, quá khứ tuế nguyệt bên trong một chút kinh nghiệm.”

“Nhưng chúng ta kiếm tu, cầm kiếm ngang nhiên đi ở thiên địa, như gặp bất bình 1 kiếm trảm chi tiện là, khi cầm lỗi lạc bằng phẳng chi niệm, không thể rơi vào tầm thường.”

Ngụy công tử lại khom người, “Vãn bối thụ giáo!”

Thái thượng cười một tiếng, “Ngươi bây giờ, còn không muốn gọi ta một tiếng sư tôn… Cũng được, mà theo

ngươi, huống hồ ngươi đệ tử này, bản tôn lại có chút nhìn không thấu, cũng không tốt tuỳ tiện thu làm môn hạ.”

Hắn nghĩ nghĩ, nói “. Nhưng ngươi bây giờ, đã tu thái thượng kiếm quyết, liền cùng bản tôn cùng ta mạch này kiếm đạo truyền thừa ở giữa, có không thể chia cắt liên lụy, thậm chí ở trong mắt người khác xem ra, ngươi chính là ta thái thượng môn nhân… Là lấy, có mấy câu, bản tôn vẫn muốn hỏi rõ ràng, có thể nói ngươi tận lực nói, như thật không nguyện ý… Vậy liền nhìn ngươi lá gan có đủ hay không lớn.”

Một câu, nói nhẹ nhõm bình thản, thậm chí còn có mấy điểm khôi hài. Nhưng Ngụy công tử tuyệt không cho rằng, đối phương thật là tại, cùng hắn mở sinh động bầu không khí tiểu trò đùa.

Chớ bởi vì nhất thời ôn nhuận, liền quên nó thân phận ——

Thái thượng Kiếm tôn, thiên hạ kiếm đạo thứ 1, đệ tử đi ở thiên địa, đều có thể phải 1 cảnh gia thân, huống chi thái thượng tự thân?

Không phải bỉ ngạn cảnh, nhưng cho hắn uy áp, chấn nhiếp, lại cùng bỉ ngạn cảnh không khác!

Ngụy công tử nghiêm túc, liễm tức, “Kiếm tôn xin hỏi.”

Thái thượng nói “. Thứ 1, ngươi đến tột cùng ra sao thân phận? Lai lịch? Hoặc là bản tôn nói xác thực chút, ngươi là có hay không đến từ giới ngoại chi địa? !”

Hắn đôi mắt nhìn thẳng, tuy không sáng rực thần quang, lại thẳng đến lòng người, hết thảy giấu diếm, che lấp, đều đem không chỗ che thân.

Ngụy công tử giật mình trong lòng, “Về Kiếm tôn, vãn bối trước đó giải thích, đạt được thái thượng một mạch truyền thừa lúc, đối thân phận đã có đề cập.”

“Vãn bối thật là giới này, biển mây đại lục chi tu, gia phụ, gia mẫu cũng là giới này người… Lại vãn bối cùng trời ban thưởng nhất tộc ở giữa, hoặc bởi vì gia mẫu nguyên nhân, có không thể hóa giải thù hận, như Kiếm tôn lòng mang lo nghĩ, có thể góc này độ chứng thực.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, tiếp tục nói “Nhưng vãn bối thể nội, thật có 1 đạo ngân bạch chi lực, không biết từ đâu mà đến, vãn bối sư tôn Huyền Nhất Nhất, từng vì ta tra xét rõ ràng, lại cuối cùng không thu được gì… Nhưng đại khái, nó là đến từ giới ngoại.”

Liên quan tới Ngân Linh Tử… Ngụy công tử không có xách.

Vừa đến, việc này hắn còn không rõ ràng.

Thứ 2, trực giác nói cho

Hắn, cái tên này hoặc dính đến, cực lớn nhân quả, biến số, như tuỳ tiện nói ra miệng, có thể sinh ra không thể đoán được nguy hiểm.

Thái thượng gật đầu, “Bản tôn tin ngươi, nhưng ngươi

lời nói vẫn không hoàn chỉnh… Cũng được, dù sao sư tôn của ngươi, thế nhưng là Huyền Nhất Nhất, Huyền Thánh lão đầu kia, vẫn còn có chút khó chơi, bản tôn cũng được cho mấy điểm chút tình mọn.”

Ngụy công tử trì trệ.

Trấn định tự nhiên biểu lộ ở giữa, nhiều mấy điểm xấu hổ.

Nhưng cử động lần này sao lại không phải cố ý? Ngươi một tên tiểu bối, tại thái thượng trước mặt một mực ra vẻ an ổn, thực có bất kính chi ngại.

Cử động lần này đã nhưng chỉ ra tự thân nền móng —— Huyền Thánh biết ta lai lịch, cũng không có cái khác cử động, chỉ một điểm này liền có thể cho thấy, vãn bối cũng không phải gì đó tai họa.

Mặt khác, chính là bị xuất ra một điểm chỗ sơ suất, cố ý ra điểm xấu, cũng để cho thái thượng Kiếm tôn, không đến mức bởi vậy sinh giận.

Thậm chí, nhìn xem Ngụy công tử “Mặt ngoài bình yên, nội tâm thấp thỏm” bộ dáng, sẽ còn cảm thấy rất thú vị.

Lòng người phỏng đoán, cũng là một môn đại học vấn.

Quả nhiên, thái thượng cười một tiếng, bầu không khí càng phát ra hòa hoãn.

Nhưng lại tại giờ phút này, hắn lại hỏi ra vấn đề thứ hai, “Nếu chỉ có 1 đạo giới ngoại ngân bạch, làm sao có thể

che đậy tự thân mệnh số, khí tượng.”

“Không sợ nói rõ báo cho cùng ngươi, nếu không phải ngươi tu luyện bản tôn truyền thừa kiếm quyết, ta cũng khóa chặt không được, ngươi khí cơ chỗ.”

“Việc này, ngươi nhưng nguyện nói một chút?”

Về phần tiên thiên thần chỉ thân phận, tại thái thượng xem ra, ngược lại không đáng giá nhắc tới.

Loại này tồn tại, hiện thế mặc dù hiếm thấy, nhưng ở mênh mông hỗn độn bên trong, nói câu “Sao mà nhiều cũng” cũng không tính qua điểm.

Bản thể hắn xâm nhập hỗn độn, tẩy luyện tự thân kiếm đạo, chém ở dưới kiếm phong người, đã đếm không hết.

Thái thượng đang cười, ngữ khí bình thản lại là tại hỏi thăm, nhưng Ngụy công tử thân thể xiết chặt, đã hiểu được.

Cái này hỏi một chút, mới là nơi mấu chốt.

Đồng thời, cũng biết được 1 cái, cực kỳ mấu chốt tin

Hơi thở ——

Bỉ ngạn cảnh (thái thượng có thể chống đỡ bỉ ngạn), lại cũng không cách nào khóa chặt ta chi tồn tại!

Suy nghĩ nhanh quay ngược trở lại, Ngụy công tử biết, hắn nhất định phải cho ra giải thích.

“… Hồi bẩm Kiếm tôn, việc này vãn bối cũng không rõ ràng.” Ngụy công tử thở sâu, trầm giọng nói “Trừ giới ngoại ngân bạch bên ngoài, vãn bối thể nội còn có 1 viên… Ân, hẳn là 2 viên Chân ma ma chủng, bây giờ đã dung hợp duy nhất, lại cùng giới ngoại ngân bạch ở giữa, sinh ra trình độ nhất định dung hợp.”

“Ngoài ra, còn có…”

Im bặt mà dừng, Ngụy công tử kêu lên một tiếng đau đớn, sắc mặt trắng bệch.

Hắn bộ dạng phục tùng không nói, lồng ngực ở giữa vẫn khí huyết chấn động không thôi, khóe miệng chảy ra một vệt máu.

Mới hạt sen chấn động, hắn cơ hồ mất đi, đối tự thân chưởng khống.

Thái thượng nhíu mày, đưa tay một nắm.

La Quan thậm chí thấy không rõ, hắn là như thế nào xuất thủ, tự thân liền đã bị bắt lấy bả vai.

Sau đó, bỗng dưng 1 đạo kiếm minh, ở bên tai vang lên.

Ông ——

Nó âm thanh réo rắt, nó thế vô song!

Trong thoáng chốc, trước mắt như xuất hiện, 1 đạo kình thiên kiếm ảnh, từ không thể biết mà đến, thăm dò vào

mênh mông thiên khung chi cuối cùng.

Rộng lớn to lớn, khí cơ cuồn cuộn.

Như 1 kiếm ở đây, có thể trấn thiên địa nhật nguyệt, có thể trảm đầy trời tinh hà.

Không…

So đây càng mạnh, nhưng cấp độ kia, là bây giờ Ngụy công tử, không thể lĩnh hội, giải đọc.

Chỉ biết kiếm ảnh này bên trong, cất giấu đại khủng bố!

Một lát sau, Ngụy công tử mới hồi phục tinh thần lại, không khỏi lâm vào im lặng.

Thái thượng chi cảnh, coi là thật không thể tưởng tượng nổi, nếu muốn gây bất lợi cho hắn…

“Đích xác hiếm lạ đến cực điểm, chớ nói ngươi, chính là bản tôn, lại cũng có chút đoán không ra… Hừ, bất quá, con lừa trọc thủ đoạn, quen là quỷ dị như vậy.”

Thái thượng lui ra phía sau một bước, “Bị kẻ này để mắt tới, ngươi cũng phải cẩn thận!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1140 : Duyên phận

Ngụy công tử thở ra một hơi, “Kiếm tôn, không biết vị này Phật Đà ra sao lai lịch?”

Con lừa trọc danh xưng, Kiếm tôn có thể gọi phải, hắn lại không thể làm càn. . 85. . 85.

Nếu không, chính là không biết tôn ti, không biết cấp bậc lễ nghĩa.

Tại thượng vị giả trước mặt, muốn tuân thủ nghiêm ngặt tự thân bổn phận!

Kiếm tôn lắc đầu, nói “. Chớ có nhìn trộm, không nên ngươi biết được sự tình… Thiên hạ này, xa so ngươi biết ầm ầm sóng dậy.”

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói “Con lừa trọc sự tình cũng không cần tuyệt vọng, nó bản thân bất quá, chỉ là chó nhà có tang mà thôi…”

Lời này vẫn chưa thỏa mãn.

Lộ ra mấy điểm xem thường, trào phúng, càng có mấy điểm không thể nói thuật nặng nề.

Không có cùng Ngụy công tử suy nghĩ sâu xa, Kiếm tôn tiếp tục nói “Hôm nay 2 hỏi ngươi tính thành khẩn, bản tôn có qua có lại, nhưng cho ngươi 1 cái, cải biến mệnh

số, tương lai cơ hội.”

“Bái ta vì sư, nhập thái thượng một mạch tu hành, sau đó cái này mênh mông giữa thiên địa, hết thảy việc ngầm quỷ mị sự tình, bản tôn vì ngươi 1 kiếm trảm chết… Phật Đà, cũng không ngoại lệ!” . ? ? .

Ngữ khí dù bình thản, lại trịch địa hữu thanh, lộ ra một cỗ đạp lâm thiên hạ đỉnh cao nhất người cường thế cùng bá đạo.

Đây là, Kiếm tôn chi hứa hẹn!

Này hứa hẹn, phân lượng cực nặng.

Ngụy công tử một nháy mắt liền tim đập rộn lên, bái nhập Kiếm tôn dưới trướng, phải nó che chở an ổn tu hành, tương lai bất khả hạn lượng…

Cơ hội như vậy bày ở trước mặt, ai có thể không động hợp tác? Chớ nói đương thời tiên nhân, chính là một chút Đại Đạo cảnh cường giả, sợ là đều muốn tranh đoạt lấy quỳ gối trước mắt, hô to “Sư tôn nhìn ta, ta nhu thuận hiểu chuyện, cho ngài làm ấm giường cũng không thành vấn đề” vân vân.

Hoang đường lại chân thực, bất luận nam nữ.

Tóm lại, chính là như thế dụ hoặc!

Thấy Ngụy công tử trầm mặc, Kiếm tôn mỉm cười, nói “. Ngươi nhưng cẩn thận suy nghĩ, không cần lập tức trả lời.”

Ngụy công tử nói “. Xin hỏi Kiếm tôn, vì sao cho vãn bối cơ hội này?”

Kiếm tôn nói “. Cũng không dối gạt ngươi. Bản tôn đối ngươi rất xem trọng, ngày sau nhưng vì ta mạch này hộ pháp, như có thiên biến ngày, có thể bảo đảm truyền thừa không dứt.”

“Ngoài ra, bản thân ngươi kiếm đạo thiên phú, cũng đáng được bản tôn đặt cược.”

Lý do này, Ngụy công tử tin tưởng là thật, Kiếm tôn cũng vô lừa hắn tất yếu.

Nhưng khẳng định không toàn diện.

Tỉ như Ngụy công tử sau lưng, liên lụy đến rất nhiều tồn tại, cái khác lại không đề cập tới, như thái âm chi chủ, Nữ đế, Đồ Tư Tư chờ.

Như hắn gia nhập thái thượng một mạch, đều có thể chuyển hóa trở thành, nó môn hạ một loại nào đó nội tình, ăn ý… Cho nên cái lựa chọn này, cũng không phải là chỉ liên quan đến hắn 1 người.

Lại mấy hơi, Ngụy công tử khom người, chậm rãi nói “Kiếm tôn hảo ý, vãn bối tâm lĩnh!”

Vừa nói một câu, như tan mất trong lòng tảng đá lớn, cả người hắn đột nhiên trở nên dễ dàng hơn. Đôi mắt sáng tỏ, sắc bén, như mũi kiếm ra khỏi vỏ, tuy không đốt diệu thế quang huy, cũng đã hiển trùng thiên chi thế.

Kiếm tôn cũng không tức giận, chỉ là suy nghĩ một chút, nói “. Vì cái gì? Hẳn là ngươi cảm thấy, bản tôn che chở không được ngươi?”

Ngụy công tử đứng dậy, nói “. Kiếm tôn chấp chưởng thiên hạ kiếm đạo người cầm đầu, cảnh giới, tu vi có thể so bỉ ngạn chi cảnh, vãn bối sao dám vọng nghị, bất kính.”

“Trên thực tế, vãn bối rất rõ ràng, Kiếm tôn cho vãn bối lựa chọn, là 1 đầu an ổn thái bình con đường. Chỉ cần ta gật đầu, liền có thể thoát khỏi bấp bênh, không cần lại hãm sâu thế gian phong ba, gian nan giãy dụa liều mạng tiến lên… Nhưng con đường này, thái an ổn.”

Hắn đôi mắt càng phát ra sáng tỏ, “Vãn bối lòng mang lăng vân ý chí, ý muốn đăng lâm cửu tiêu, cùng thiên công sánh vai… Nếu không trải qua mưa gió, không lịch gặp trắc trở, 1 bước này há có thể bước ra? An ổn thái bình tuy tốt, nhưng Kiếm tôn năm đó làm sao từng bị người che chở? Là lấy vãn bối không muốn.”

Lời ấy, khẩu khí cực lớn.

Lại có lấy Kiếm tôn làm thí dụ chi ý, liền kém nói rõ ta cuối cùng sẽ có một ngày, muốn cùng ngươi sánh vai, từ không thể bị ngươi cánh chim che chở, mất mưa gió ma luyện cơ hội.

Nói câu “Không biết tốt xấu” lại hoặc “Không biết trời cao đất rộng”, đều cũng không qua điểm

.

Nhưng Ngụy công tử thần sắc bình tĩnh, đôi mắt cũng bình tĩnh, nhưng phần này trong bình tĩnh, lại toát ra kiên định không thay đổi ý chí.

Cái này, vốn là hắn bản tâm chi ngôn!

Hôm nay chi Ngụy công tử, hay là lúc trước hắn sao? Là, cũng không phải.

Hắn tu vi dần cao, cảnh giới dần trướng, đi tới hôm nay này bước, thực là cơ duyên số phận, cũng thiếu vô số "Ân tình" .

Như Nữ đế, ngày khác âm u giới kịch biến, nàng muốn nghịch chuyển sinh tử, chân chính giáng lâm hiện thế lúc, hắn có thể hay không trợ đối phương một chút sức lực? Hay là nói, cũng chỉ có thể trơ mắt, nhìn xem Nữ đế 1 người độc thân chống lại, mà chỉ là làm 1 cái, vô dụng người đứng xem?

Lại hoặc là thái âm chi chủ.

Hắn mơ hồ biết được, nhật nguyệt hợp mà vì "Minh", là lấy tài năng duy trì thế cục, song phương tường an đến nay. Nếu không, sớm có một trận nhật nguyệt đại tranh, người thắng đem lấy âm phải dương, dung hội âm dương làm một thể, đó mới là 1 tôn hoàn chỉnh lại cường đại tiên thiên thần chỉ.

Dưới mắt tường an, ngày sau cũng có thể tường an? A!

Thế đạo này, ai có thể nói trúng đâu? Như thật có nhật nguyệt đại tranh, hắn không giúp thái âm chi chủ giúp ai? Càng quan trọng chính là, ngươi nếu ngay cả nhúng tay tư cách đều không có, lại như thế nào giúp? !

Ngay từ đầu, Ngụy công tử liều mạng tu hành, chỉ muốn cứu sống phụ thân.

Nhưng bây giờ, hắn đã gánh vác quá nhiều… Này nhân sinh, là nhân sinh của hắn, nhưng cũng cùng một ít tồn tại tương lai có gặp nhau.

Hắn, không muốn khiến người thất vọng.

Cũng không muốn, mình trở thành bình thường người một viên… Nếu không, nếu không thể tận lãm thiên địa bao la, đăng lâm cửu tiêu phía trên, không bằng vừa chết.

Vậy liền đi chết!

Quá mới nhìn lấy, trước mắt bình tĩnh, kiên định ngụy quá sơ, đôi mắt chỗ sâu hiển hiện một tia giật mình.

Hắn như nhìn thấy năm đó, cái kia tự tuyệt tại Kiếm tông khí đồ, quay người tập tễnh mà đi, cùng sơn môn dần dần từng bước đi đến bóng lưng.

Lúc ấy, hắn sợ sao?

Cũng không có, ngược lại chỉ cảm thấy trước mắt bao la, không có tông môn ỷ vào

Lại như thế nào? Ta tu ta kiếm, rốt cuộc có thể có đoạt được.

Thế là trong thiên địa này, liền nhiều 1 vị thái thượng Kiếm tôn, chấp chưởng thiên hạ kiếm đạo người cầm đầu ——

1 kiếm có thể hỏi trời xanh, 1 kiếm có thể trảm Cửu U, 1 kiếm có thể phá biển cả, 1 kiếm nhưng phá vỡ sông núi.

Tung hoành hỗn độn, chưa bại một lần!

Là lấy, Kiếm tôn cười, đây là hôm nay hắn lần thứ 1, phát ra từ bản tâm mà cười.

“Ngụy quá sơ… Ngươi rất tốt, bản tôn độc hành kiếm đạo, cũng cảm thấy tịch mịch.”

“Nhìn tương lai ngày nào đó, ngươi nhưng đuổi theo mà đến, trợ bản tôn giải đọc ra, như thế nào kiếm đạo chân lý.”

Ngụy công tử khom người, “Vãn bối cuồng vọng, đa tạ Kiếm tôn đại nhân không tội.”

Nên tỏ thái độ lúc tỏ thái độ, liền cúi đầu lúc cúi đầu.

Tiến thối có theo, mới là chính đạo!

Kiếm tôn cười to, “Ngươi tiểu bối này, tâm tư quá thông thấu, tính toán cũng quá nhiều… Ta vốn nên không thích, lại cũng không ác cảm tại tâm.”

“Có lẽ, ngươi ta ở giữa xác thực, là có một cọc duyên phận. Chỉ tiếc, bản tôn xâm nhập hỗn độn tẩy luyện kiếm đạo, gần như chặt đứt cùng hiện thế liên lụy, bỏ lỡ cùng ngươi gặp nhau thời cơ, hiện nay ngươi lòng có chỗ quyết, cũng là tính một cọc việc đáng tiếc.”

Ngụy công tử nói “. Này tiếc, vãn bối cũng có.”

“Thôi, vũ trụ mênh mông, thiên địa mênh mông, như không có tiếc nuối, không đẹp chỗ, cũng liền không có cái này đặc sắc xuất hiện đại thế.”

“Hôm nay gặp mặt trò chuyện với nhau cũng có thể, bản tôn trước khi đi, liền cho ngươi thêm 1 cái nhắc nhở, cũng tính là toàn tập ta kiếm đạo truyền thừa duyên phận pháp.”

Kiếm tôn đôi mắt thật sâu, “Cho nên doanh châu, không phải lương thiện chi địa, khi lui thì lùi.”

Nói xong, một bước phóng ra.

Kiếm minh lên.

Kiếm minh rơi.

Kiếm tôn đã nhập minh minh, đạp về không thể biết.

“Thái thượng ở đây, chắp tay mà bái

Các vị đạo hữu , có thể hay không ném nguyệt phiếu 1 trương, vì ta kiếm đạo tu hành, tăng thêm giúp ích?”

Chương 1141 : Ta từ hướng chi

Ngụy công tử đôi mắt ngưng lại. . 85. . 85.

Đã không phải lương thiện, chính là hiểm ác!

Cần biết, đây là Kiếm tôn chi nhắc nhở.

Chỉ sợ cho nên doanh châu chân phượng tổ địa ra mắt chi cục, xa so nhìn thấy trước mắt, khủng bố hơn hơn nhiều.

Khi lui thì lùi…

Giờ phút này, Ngụy công tử lâm vào trầm mặc, nội tâm có một tia giãy dụa.

Nhưng rất nhanh, hắn liền lắc đầu, nói khẽ “Nếu ta rút đi, vừa rồi đối Kiếm tôn lời nói, chẳng lẽ không phải thành hư ảo?”

“Chúng ta đang lúc kinh lịch mưa gió, ma luyện tự thân thời điểm, nếu không phải sóng lớn ngập trời nguy nan hiểm ác, lại há có thể nghịch thế mà lên, thẳng đến thiên khung cửu tiêu… Có lẽ, cái này nhắc nhở cũng là, Kiếm tôn cho ta 1 đạo khảo nghiệm.”

Ngụy công tử phủ phục, đôi mắt như xuyên qua trùng điệp biển mây, hướng về cho nên doanh châu.

Kia chỗ hỏa diễm trùng thiên, hừng hực khí cơ cuồn cuộn, tung cách xa vô số khoảng cách, cũng có đốt mặt nhói nhói cảm giác.

Nhưng hắn đôi mắt một mảnh yên tĩnh, lồng ngực ở giữa, tự có một phần khí phách phun trào ——

Tung gian nan tuyệt cảnh lại như thế nào? Chúng ta con đường tu hành, chưa từng có qua thái bình.

Nếu không phải từng tràng phá cảnh mà ra, an có hôm nay chi thành tựu? !

Niệm đến đây, bỗng cảm giác rộng rãi, Ngụy công tử cao giọng cười một tiếng, chắp tay cúi đầu, “Đa tạ Kiếm tôn nhắc nhở, ta biết vậy!”

Biết chính là trước mắt hiểm cảnh, cũng là biết dễ đi khó, càng là biết đi hợp nhất… Đây là, đối Kiếm tôn khảo nghiệm đáp lại ——

Biết trong núi hổ dễ, hướng hổ núi đi khó.

Ta từ hướng chi!

Tiếng cười lỗi lạc, khuấy động phong vân, tại mênh mông mây triều phía trên, tại trăng sao chiếu rọi phía dưới.

Giờ khắc này, ngụy quá sơ phong thái, sáng tỏ như mặt trời, óng ánh lại chói mắt.

Lúc trước rút đi tiên chu mọi người, nhìn thấy thái

thượng giáng lâm, há nguyện tuỳ tiện thối lui, đều quan sát từ đằng xa.

Bây giờ nghe nói này cười, lại nhìn người, không khỏi trong lòng thở dài —— quả không hổ là tiên thiên thần chỉ, phi phàm trần tục loại!

Bản năng ở giữa, tăng thêm mấy điểm kính sợ.

Liền liên tâm đầu bất mãn Du Tùng Tử, giờ phút này đều ngây ngốc một chút, sắc mặt có chút phiếm hồng, cúi đầu nhỏ giọng lầm bầm, “Người này, cũng là tính có chút lợi hại…

Nhưng cùng ta La đại ca so, hay là kém một chút xíu.”

Thanh Liên đạo nhân trên mặt, lộ ra một tia cổ quái, đưa tay giữ chặt nàng, một bước phóng ra liền đã xuất hiện tại, Ngụy công tử trước người.

Lên trước dưới hơi đánh giá, xác định hắn bình yên vô sự, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, nói “. Ngụy công tử, thái thượng đã trở về hỗn độn?”

Ngụy công tử gật đầu, “Không sai.” Hắn không muốn người trước nhiều lời, cũng là tránh cho bị người nhìn ra, hắn cùng Thanh Liên đạo nhân ở giữa có chỗ liên quan.

“Thanh Liên đạo hữu, hôm nay hào hứng đã hết, ta liền trước cáo từ, ngày khác như có cơ hội, ngươi ta lại nâng cốc ngôn hoan.”

Dứt lời, hắn chắp tay một cái, quay người đạp trăng sao mà đi.

Rải rác mấy bước, chui vào biển mây ở giữa.

Áo bào đen khuấy động, tóc dài bay giương.

Hôm nay trên yến hội, từ đầu đến cuối không có gì tồn tại cảm Đông Lâm Tiên quân, vội vàng đi theo.

Giờ phút này, hắn lưng eo thẳng tắp, cùng có vinh yên.

Hôm nay về sau, ai còn dám chế giễu, hắn Đông Lâm "Khúm núm" "Không biết xấu hổ" …

Hừ!

Ngụy quá sơ chính là mỗ gia ân chủ, như phải dìu dắt, thì đại đạo mong muốn!

Các ngươi liền ao ước đi, con mắt đỏ bừng cũng là vô dụng.

Tiên chu mọi người, đưa mắt nhìn một thân đi xa, thật lâu trầm mặc không nói.

'Sư đệ bây giờ, phong nghi, khí tượng càng phát ra kinh người, ẩn núp kỳ hạn đem qua, sợ là không lâu sau đó liền có thể vang danh thiên hạ.'

Thanh Liên đạo nhân thầm khen một tiếng, thấy có mấy người chính hướng hắn bay tới, cười một tiếng, nói ". Chư vị, nào đó cũng cáo từ."

Mang theo Du Tùng Tử, thân hóa kiếm ảnh giây lát đi xa.

Hoặc thụ thái thượng ảnh hưởng, lại hoặc bị Ngụy công tử phong thái lây nhiễm, bị điểm phá thân phận Thanh Liên đạo nhân, khó được có mấy điểm hăng hái.

Kiếm này ảnh, sát na xâu biển mây, bàng bạc thế vô song.

Kia đang muốn tới gần mấy người, trong lòng bỗng dưng giật mình,

Vội vàng dừng bước lại.

Đã biết, đây là đối bọn hắn cảnh cáo, hoặc kết giao hoặc lợi dụng hoặc khiến có sở cầu chi niệm, lập tức dập tắt hơn phân nửa.

‘Buồn cười, ta cùng trù tính lâu ngày, tự nhận là chân phượng tổ địa cơ duyên, đã là vật trong túi.’

‘Nào có thể đoán được sóng ngầm phía dưới, lại có Chân Long ẩn núp, lại không chỉ nó 1… Hẳn là, chân phượng tổ địa có khác bí ẩn, không làm người đời biết tới?’

Cảm khái, thở dài lúc, đáy lòng của mọi người cũng sinh ra, một loại mãnh liệt dự cảm.

Rung động, bất an đồng thời, lại khó ép cực nóng, dục niệm. . ? ? .

Một trận dạ yến, đến tận đây mà kết thúc.

…

Thiết Nham đảo.

Đêm trước mưa rơi bỗng nhiên đình chỉ, có thể thấy được thiên khung biển mây lăn lộn, hình như có không biết vĩ lực, ngạnh sinh sinh áp chế mưa to bàng bạc.

Đến hôm nay, mới tí tách tí tách, lại lần nữa rơi xuống.

Du Tùng Tử buồn bực ngán ngẩm, ngồi tại ven hồ tiểu đình bên trong, theo thái thượng một mạch tu sĩ rời đi, nơi đây ngược lại thành tạm trú 2 người lối ra.

Nàng nhìn thoáng qua chính phụ tay đứng ở bên hồ, chỉ lưu 1 đạo bóng lưng Thanh Liên đạo nhân, nghĩ thầm lão tổ từ dạ yến về sau, liền suy nghĩ thật sâu, cũng không biết đang lo lắng cái gì.

Là bởi vì thái thượng giáng lâm, hay là vị kia ngụy quá sơ…

Vừa nghĩ đến đây, não hải vô ý thức hiện ra, ngày đó trên biển mây, trăng sao chiếu rọi xuống đạo thân ảnh kia.

Du Tùng Tử mặt đỏ lên, vội vàng lắc đầu, muốn đem người này vung ra não hải.

Sau một khắc, nàng bỗng nhiên trừng lớn mắt, vô ý thức

“A” một tiếng.

Liền gặp, tiểu đình bên ngoài chẳng biết lúc nào, nhiều một thân ảnh, chính phá vỡ màn mưa mà tới.

Mưa to như trút nước, lại không thể nhiễm quanh người hắn nửa điểm, thậm chí liền ngay cả dưới chân bùn ô, tại nó dừng chân lúc đều tự động tránh lui.

Ngụy quá sơ ngẩng đầu trông lại, thấy dưới đình nữ tử trừng mắt há miệng, 1 bộ giật mình bên trong, mang theo một chút hốt hoảng bộ dáng, đột nhiên nở nụ cười, khẽ gật đầu thăm hỏi.

Sau đó, kế tiếp theo bước về phía bên hồ.

‘Người này làm sao tới rồi? Hắn muốn làm gì? Nhà ta lão tổ cũng không có đắc tội hắn!’

Du Tùng Tử vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, liền thấy Thanh Liên đạo nhân chính xoay người lại, 2 người nhìn nhau bên trong, lẫn nhau chắp tay làm lễ.

Hô ——

Nàng nhẹ nhàng thở ra, lẩm bẩm nói “Chẳng lẽ, cái này ngụy quá sơ thật sự là lão tổ bằng hữu sao?” Nhưng khoảng cách hơi xa, lại thêm mưa gió che đậy, chỉ có thể nhìn thấy 2 người đứng sóng vai, cụ thể nói cái gì, lại một chút cũng nghe không chân thiết.

Ven hồ.

Thanh Liên đạo nhân nói “. Sư đệ, ngày đó nếu không phải ngươi chủ động truyền âm, vi huynh coi là thật không thể tin được… Ngươi bây giờ khí tượng, ta đã nhìn không thấu.”

Trong mắt của hắn, bùi ngùi mãi thôi.

Tưởng tượng lúc trước, đến nay bất quá ngắn ngủi mấy năm, dù lúc ấy hắn liền biết được, sư đệ tuyệt không phải vật trong ao, nhưng đối phương quật khởi tốc độ, hay là nhanh khó có thể tưởng tượng.

Giờ phút này cùng tồn tại ven hồ, một thân rõ ràng ngay tại bên người, nhưng ở cảm giác bên trong, lại là hoàn toàn mờ mịt.

Ngụy công tử cười khẽ, “Bất quá là có một ít cơ duyên, may mắn đoạt được thôi, an dám cùng sư huynh so sánh.”

Thanh Liên đạo nhân kiếm, hắn năm đó chỉ biết lợi hại, tung Nữ đế cho “Kiếm đạo trước 5” đánh giá, cũng không có minh xác khái niệm.

Nhưng dạ yến phía trên, kia tiện tay một kích, xuyên qua biển mây, thiên khung, biển cả, kiếm ý lẫm liệt cuồn cuộn vô tận.

Nó uy, nó thế, không thể tưởng tượng nổi!

Dù không kịp thái thượng, nhưng Ngụy công tử luôn cảm thấy, sư huynh còn giấu rất nhiều.

Một kiếm kia, đại khái cũng chỉ là, hắn tiện tay một kích mà thôi.

Thanh Liên đạo nhân lắc đầu, “Ngươi ta ở giữa, liền đừng tương hỗ thổi phồng, ta tại ven hồ cùng sư đệ đến, là muốn hỏi ngươi 1 câu, lần này chân phượng tổ địa ra mắt, phải chăng có nội tình khác?”

“Trước cho các vị nói lời xin lỗi, cửa ải cuối năm sắp tới, các loại xã giao tăng nhiều, gần đây như là rượu mừng, thọ yến, thăm viếng thân bằng sự tình, ta cũng giày vò khổ không thể tả.

Tác giả ở không núi đông, rượu trận thực khó chống đỡ, hôm nay uống nhiều ngủ đến ban đêm, vội vàng gõ chữ 1 chương, như gần đây đổi mới bất ổn, còn xin thông cảm nhiều hơn.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1142 : Lớn âm mưu

Ngụy công tử nói “. Sư huynh sao là lời ấy?”

Thanh Liên đạo nhân nói “. Chúng ta kiếm tu, dù dũng mãnh vừa tiến vào, cũng có kiếm tâm như ly, nhưng dự cảm phúc họa hung cát.”

“Chân phượng tổ địa ra mắt, ta vốn là có chỗ bất an, đây là nó 1.”

Dừng một chút, hắn giương mắt nhìn đến, “Nhưng càng mấu chốt một chỗ, ở chỗ Kiếm tôn giáng lâm, nó vị kỳ cảnh mặc dù có thể tùy tâm sở dục, nhưng lại sao có thể có thể chỉ vì một tên hậu bối đệ tử, liền hạ xuống ý niệm hình chiếu, càng cùng sư đệ nói nhỏ thật lâu?”

“Huynh dù ngu dốt, làm sao có thể không cảm giác lạnh thấu xương.”

Ngụy công tử gật đầu, “Sư huynh nhạy cảm.”

Câu này, liền coi như nhận hạ.

Hắn trầm ngâm, không biết nên không nên kế tiếp theo.

Thanh Liên đạo nhân nhíu mày, “Rất hung hiểm?”

“Rất hung hiểm.” Ngụy công tử sắc mặt, hiển hiện một tia bất đắc dĩ, nếu sớm biết tình huống như vậy, hắn

chưa chắc sẽ kéo Thanh Liên đạo nhân vào cuộc. . ? ? .

Đương nhiên, hiện tại hắn bứt ra rời đi, vẫn như cũ tới kịp.

Ngụy công tử tiếp tục nói “Kiếm tôn trước khi chuẩn bị đi, cho ta 1 câu nhắc nhở, nói —— cho nên doanh châu không phải lương thiện chi địa, khi lui thì lùi.”

Thanh Liên đạo nhân sắc mặt biến hóa.

Tự nhiên sẽ hiểu, Kiếm tôn này nhắc nhở, phân lượng sao mà chi trọng.

Hắn trầm mặc một chút, “Sư đệ không muốn dừng tay?”

Ngụy công tử nói “. Không phải không muốn, thực không thể… Cho nên doanh châu sự tình, ta đã người trong cuộc, là đối tự thân lựa chọn thực tiễn, cũng là đối Kiếm tôn khảo nghiệm đáp lại.”

Thanh Liên đạo nhân nói “. Là lấy, sư đệ không muốn liên luỵ tại ta?”

“Vâng.” Ngụy công tử nhìn về phía hồ lớn, mưa rào xối xả vẩy xuống, tóe lên vô số gợn sóng, hơi nước bốc hơi một mảnh sương mù cảnh tượng.

Nóng bỏng, âm hàn xen lẫn, lúc trước hắn cũng không cảm thấy cái gì, bây giờ cẩn thận cảm giác, lại từ trung phẩm vị ra một loại nào đó, kiềm chế sâu vô cùng không biết hiểm ác.

“Lúc trước, ta thật có mời sư huynh xuất thủ, vì ta trợ lực chi ý, nhưng bây giờ thế cục đã vượt qua chưởng khống, ta không muốn sư huynh mạo hiểm.”

Đang khi nói chuyện, dư quang nhìn lướt qua, cách đó không xa ven hồ tiểu đình.

Màn mưa bên ngoài, nữ tử thân ảnh mơ hồ, lại khó nén mấy điểm linh động, xinh đẹp.

Thanh Liên đạo nhân lắc đầu, “Sư đệ không muốn ta mạo hiểm, để cầu an tâm.”

“Nhưng vi huynh như như vậy không đếm xỉa đến, ta tâm sao mà yên tĩnh được?”

Đón Ngụy công tử ánh mắt, hắn khoát tay áo, “Ta biết sư đệ hảo ý, nhưng sư đệ ngươi có lẽ, hay là khinh thường vi huynh.”

“Thiên hạ kiếm đạo trước 5, há lại nói một chút mà thôi… Ván này ta liền cùng sư đệ cùng xông vào, lại xem ai nhưng hoành ép mũi kiếm!”

Một câu, bình tĩnh lại hữu lực.

Phong mang chi khí, khuấy động màn mưa.

Ngụy công tử do dự mãi, thở ra một hơi, “Tốt, nhưng mời sư huynh đáp ứng, việc này ngươi phối hợp hấp dẫn chú ý là được, chớ có liên quan đến quá sâu. Như sự tình có không ổn, sư huynh lập tức thoát thân rời đi, tiểu đệ tự có thủ đoạn, nhưng trốn xa tránh họa.”

Thanh Liên đạo nhân cười một tiếng, “Có thể.”

“Nếu như thế lời nói, ngươi ta tại chân phượng tổ địa ra mắt trước, liền không muốn gặp lại, miễn cho bị người khác thăm dò, ảnh hưởng sư đệ an bài.”

Ngụy công tử gật đầu, chắp tay nói “Sư huynh nói cực phải, ta cáo từ.”

Thanh Liên đạo nhân đưa tay một điểm, “Không đi gặp thấy Tùng Tử sao? Nha đầu này đối ngươi lo lắng vô cùng.”

Ngụy công tử lắc đầu, “Hay là không gặp, vừa đến nàng lòng dạ không sâu, sợ bị người có phát giác.”

“Thứ 2, như Tùng Tử biết được sau tất nhiên sẽ lo lắng, không bằng liền để nàng cho rằng, sư huynh chỉ là cùng cái kia khiến người chán ghét ngụy quá sơ hợp tác, há không tốt hơn? Ha ha ha!”

Cười một tiếng, hắn xoay người rời đi.

Thân ảnh tách ra màn mưa, bất quá mấy bước đạp xuống, thân ảnh liền đã mơ hồ.

Nhưng vào lúc này, Thanh Liên đạo nhân đột nhiên nói “Sư đệ, vi huynh không biết ngươi sở cầu vì sao, nhưng nếu coi là thật thế cục nguy cấp, huynh nhưng vì ngươi ra 1 kiếm.”

“Nhưng, cũng chỉ có một kiếm này, như vẫn chuyện

không thể làm, thì ứng nhớ lại Kiếm tôn lời nói.”

Ngụy quá sơ bóng lưng hơi ngừng lại, quay người xa xa cúi đầu.

Bá ——

Hắn thân ảnh, biến mất không thấy gì nữa.

“Lão tổ! Lão tổ!” Du Tùng Tử tại dưới đình la lên.

Thanh Liên đạo nhân chỉnh lý nỗi lòng, cất bước

Mà tới.

“Cái này ngụy quá mới tới làm cái gì? Người này gây chuyện thị phi, lão tổ không muốn tới có liên quan tới cho thỏa đáng.” Tiểu cô nương vẻ mặt thành thật.

Gây chuyện thị phi?

Thanh Liên đạo nhân lắc đầu, “Không sao, bất quá là cùng lão phu, nghiên cứu thảo luận kiếm đạo tu hành thôi.”

Du Tùng Tử bĩu môi, “Lão tổ ngươi nói láo!”

Nàng nhưng thông minh, đối lão tổ tâm tính, càng là sớm đã biết rõ.

Cái này qua loa chi ngôn, 1 lỗ tai liền nghe được.

Thanh Liên đạo nhân khóe miệng giật một cái, trách

mắng “Thật can đảm! Xem ra, là gần nhất quá phóng túng ngươi, dám đối lão phu bất kính.”

“Phạt ngươi đi bế quan tu luyện, không ngưng tụ ra Thanh Liên kiếm chủng, liền không cho phép ra đến!”

Du Tùng Tử trừng lớn mắt, 1 bộ “Ngươi nghiêm túc a” biểu lộ.

Thanh Liên đạo nhân hù nghiêm mặt ——

Ngươi cho rằng? !

“Hừ! Lão tổ, ngươi không nghe rõ nhân ngôn, thiệt thòi lớn ở trước mắt, chờ sau này hối hận thời điểm, tuyệt đối đừng nói với ta!”

Du Tùng Tử giậm chân một cái, xoay người rời đi.

Nhìn qua nàng bóng lưng, Thanh Liên đạo nhân đôi mắt ở giữa, hiển hiện một tia yêu thích, vui mừng.

Cái này lão thiên, chung quy đãi hắn không tệ, có huyết mạch truyền thừa đến nay, lại là như vậy đáng yêu một tiểu nha đầu.

Tư chất tu hành như thế nào, hắn ngược lại không rất để ý, chỉ là tự thân tình cảnh ngày càng gian nan, cũng không biết còn có thể hộ nàng đến khi nào.

Cũng may, ngày sau có sư đệ tại, lấy hắn đối Du Tùng Tử dụng tâm, có thể bảo đảm nàng bình an vui sướng.

Là lấy hắn cho ra hứa hẹn, quyết ý lấy chém ra 1 kiếm, đổi lại hắn một phần ân tình.

Nhìn hắn nghĩ cùng hôm nay, tương lai có thể đối Du Tùng Tử càng nhiều mấy diễn hai nơi cho, trông nom.

Đại đạo tu hành, trải qua sinh tử, từ vĩnh ám bên trong trở về, gặp lại thiên địa bao la mênh mông… Nhưng ai có thể biết được, tử vong chính là lớn âm mưu, nếu là chết đi, liền đã chết đi… Lại nào có cái gì… Nghịch chuyển âm dương, tự tử vong bên trong trở về…

Trong lúc nhất thời, Thanh Liên đạo nhân đứng ở dưới đình, suy nghĩ mịt mờ, cảm thán muôn vàn.

Chỉ mơ hồ có thể thấy được, nó đôi mắt chỗ sâu, hình như có tối nghĩa không hiểu chập trùng, như âm ảnh triều cường, từ cách xa chi

Bên ngoài cuốn tới.

Cuối cùng sẽ có một ngày, đem thôn phệ nó niệm, chiếm cứ nó thân!

…

Khách sạn.

Từ Đông Lâm Tiên quân xuất thủ, lấy vô thượng diệu pháp nặng đắp về sau, nơi đây liền đã trở thành, ngụy quá sơ sống một mình vị trí.

Mọi người tránh lui, không ai dám xúc phạm!

Lúc này mưa to trút xuống, màn mưa nặng nề, chỉ nghe "Ba" một tiếng vang nhỏ, tiếng bước chân ở trong viện vang lên.

Một thân ảnh, tùy theo trở nên ngưng thực.

Chính chờ ở đường dưới Đồ Thanh, gánh nặng trong lòng liền được giải khai, đứng lên nói "Ngụy công tử, ngươi trở về."

Ngụy công tử cất bước đi tới, cười cười, "Đồ Thanh đạo hữu sao chờ ở nơi đây?"

Hắn ánh mắt quét qua, liền đoán được đối phương mấy điểm suy nghĩ, "Yên tâm, ta chỉ là đi ra ngoài thấy 1 vị bạn cũ, không có việc gì."

Đồ Thanh mặt ửng đỏ, bỗng cảm giác co quắp, "Cái kia… Ta vốn là nghĩ… Thỉnh giáo một chút tu hành sự tình… Hôm nay muộn, ta cáo lui trước."

Dứt lời, quay người vội vàng rời đi.

Nhìn qua nó bóng lưng yểu điệu, Ngụy công tử ánh mắt chớp lên, hắn cùng Đồ Thanh quan hệ trong đó, ngược lại là có chút lý không rõ.

Trong lúc nhất thời, cũng không biết nên như thế nào ứng đối cho thỏa đáng.

Nàng đã quên, liền chỉ coi hết thảy chưa từng phát sinh sao? Đại khái là làm không được.

Cũng được, đợi xử lý chân phượng tổ địa một chuyện, lại làm so đo không muộn.

Nhưng vào lúc này, lại có tiếng bước chân truyền đến, cách một khoảng cách dừng lại, cung kính nói “Tôn thượng, Đông Lâm cầu kiến!”

“Tiến đến.”

Đông Lâm Tiên quân bước nhanh mà đến, lại đi lễ, “Khởi bẩm tôn thượng, Nguyệt thần cung trưởng lão Vương Hi Thành đến đây bái phỏng, nói có khẩn yếu sự tình, coi thần sắc không giống giả mạo.”

“Đông Lâm không dám chuyên quyền, mời tôn thượng chỉ thị.”

Vương Hi Thành?

Ngụy công tử nghĩ đến, ngày ấy tiên chu phía trên, người này ánh mắt bên trong không ổn.

Sau bởi vì thái thượng một mạch khó khăn trắc trở, bị đánh gãy sau tiếp theo, bây giờ là chuẩn bị hành động rồi? Ngược lại không biết, Nguyệt thần cung ý muốn như thế nào.

Vừa chuyển động ý nghĩ, Ngụy công tử gật đầu, “Để hắn tiến đến.”

—

Chương 1143 : Trăng sao quyền hành

Nguyệt thần cung…

Người quen biết cũ, như lấy nguồn gốc mà nói, cùng Ngụy công tử ở giữa gút mắc, muốn viễn siêu thái thượng một mạch. . 85. . 85.

Dù sao, hắn là hàng thật giá thật thái âm quyến giả, sứ đồ, là nó ở nhân gian hành tẩu hóa thân.

Mà nguyệt thần giáo, thế hệ thờ phụng thái âm chi chủ, là Thần thành tín nhất nô bộc. . ? ? .

Đại khái chuyển đổi một chút, phải chăng có thể lý giải thành, Nguyệt thần cung mọi người ước chừng tương đương, là nhà của hắn bộc?

Vừa nghĩ đến đây, Ngụy công tử biểu lộ ở giữa, không khỏi lộ ra một tia cổ quái.

Vương Hi Thành bị Đông Lâm Tiên quân mang theo, đi tới nơi đây lúc, ngẩng đầu một cái liền nhìn thấy, ngụy quá sơ giờ phút này biểu lộ vi diệu.

Đáy lòng không khỏi “Lộp bộp” một chút, sinh ra một loại nào đó không biết sợ hãi, thấp thỏm, cảm giác phải có điểm eo đầu gối bủn rủn.

‘Quả không hổ là, hư hư thực thực cùng trăng sao

quyền hành có liên quan tiên thiên thần chỉ, nó uy, kỳ năng, quả nhiên là thâm bất khả trắc…'

Lòng mang này niệm, Vương Hi Thành càng phát ra cung kính, đi mau mấy bước hành lễ, "Bái Nguyệt giáo trưởng lão vương, bái kiến quá sơ các hạ!"

Ngụy công tử giương mắt nhìn đến, "Bản tôn yêu thích yên tĩnh, không muốn quá nhiều quấy rầy, cho nên Vương trưởng lão ngươi lời nói khẩn yếu sự tình, tốt nhất xác thực."

Tê ——

Vị này tiên thiên thần chỉ, gì cùng cường thế, bá đạo!

Lấy Vương Hi Thành đương thời tiên nhân thân phận, lại xuất thân Nguyệt thần cung như vậy đỉnh cấp thế lực, giờ phút này một nháy mắt, cũng phía sau lưng hơi triều.

Nguyên bản chuẩn bị tất cả thoại thuật, tìm từ, bị một lời đập hiếm nát, chặn lại nói "Vương mỗ tuyệt không dám vô cớ quấy nhiễu quá sơ các hạ, nhưng lần này sự tình, liên quan đến Nguyệt thần cung bí ẩn, còn xin ngài lui trái phải…"

Ngụy công tử nhìn thoáng qua Đông Lâm Tiên quân.

Hắn vội vàng khom người, "Tôn thượng, thuộc hạ cáo lui!"

Bước nhanh rời khỏi phòng, phong bế tự thân ngũ giác, tuyệt không dám âm thầm nhìn trộm.

“Nói đi.” Ngụy công tử thản nhiên nói.

Vương Hi Thành nói “. Xin hỏi quá sơ tôn thượng, cũng biết mấy năm trước đó, thái âm chi chủ tuyển định mới quyến tộc

Một chuyện?”

Ngụy công tử ánh mắt chớp lên, “Biết.”

Vương Hi Thành thở sâu, “Vương mỗ lời nói sự tình, liền cùng quyến tộc có quan hệ!”

Hắn ngẩng đầu, thần sắc khó nén khẩn trương, “Chủ ta thái âm thân hợp thiên địa, từ trước đến nay thần minh tự thủ, không cùng hiện thế giao cảm.”

“Lần này, lại đột nhiên tuyển định quyến tộc, lại cái này quyến tộc bản thân, thực lực yếu đuối đến cực điểm, tuyệt không bảo vệ thái âm chi năng.”

“Là lấy, ta giáo trên dưới suy đoán, hẳn là có người âm thầm mưu tính, che đậy thái âm chi chủ cảm giác, cũng hoặc chui một loại nào đó lỗ thủng, soán phải quyến tộc chi vị!”

“Đây là… Đại bất kính!”

Ngụy công tử đáy mắt tối nghĩa, phun trào ở giữa, hình như có một loại nào đó cảm xúc xen lẫn, nhưng hắn thần sắc bình tĩnh như trước, hờ hững, “Cho nên?”

Vương Hi Thành cắn răng, “Cho nên, ta giáo trên dưới muốn bình định lập lại trật tự, tước ngụy quyến tộc thân phận, bảo vệ thái âm uy nghiêm.”

“Mà cử động lần này ta cùng không dám tùy tiện kinh động thái âm, là lấy muốn thỉnh quá sơ các hạ xuất thủ, nếu có thể trợ Nguyệt thần cung đạt thành việc này, ta cùng tất có hậu báo!”

Ngụy công tử ánh mắt, lộ ra một tia nghiền ngẫm, “Hậu báo? Ngươi biết được ta thân phận, ngươi Nguyệt thần cung thờ phụng thái âm, lại có gì cùng thẻ đánh bạc, có thể làm bản tôn động tâm?”

Vương Hi Thành trầm giọng nói “Mời quá sơ các hạ yên tâm, ta giống như không nắm chắc, sao dám hôm nay đến nhà? Nhưng ở này trước đó, Vương mỗ còn cần xác định một chuyện, mới có thể đem hoàn chỉnh sau tiếp theo báo cho tại ngài.”

Ngụy công tử thản nhiên nói “Xác định cái gì?”

Vương Hi Thành ngẩng đầu, ánh mắt nóng bỏng mà thấp thỏm, “Quá sơ các hạ sinh mà cao quý, chính là tiên thiên thần chỉ chí tôn, bản năng chưởng khống thiên địa quyền hành… Không biết, các hạ quyền lực chuôi phạm trù, phải chăng cùng trăng sao có quan hệ?”

Ngụy quá lần đầu nghe thấy nói cười nhẹ, có thể nói ra lời nói, lại khiến Vương Hi Thành kinh hãi

Run rẩy, “Bằng ngươi, cũng xứng cùng bản tôn đối thoại, hỏi thăm ta quyền lực chuôi…”

Oanh ——

Hắn áo bào đen không gió mà bay, trong đôi mắt, thần quang sáng rực lưu chuyển.

Bàng bạc khí cơ, sát na phóng lên tận trời, tại Vương Hi Thành cảm giác bên trong, giờ phút này như đặt mình vào vô tận tinh không bên trong, trực diện 10,000 dặm tinh hà.

Thái âm cao cư trong đó, nó ngân huy sáng trong, tinh quang óng ánh chiếu rọi, hắn tựa như hèn mọn sâu kiến, lại như hằng hà sa bàn.

Đặt mình vào trong đó bàng hoàng hồi hộp, tâm thần nháy mắt thất thủ!

Trăng sao quyền hành?

Ngụy công tử dù không có, nhưng nó tiên thiên thần chỉ thân phận, đã phải thiên địa tán thành. Lại thân là thái âm quyến giả, nhân gian sứ đồ, tự nhiên mà vậy liền nắm giữ, một bộ điểm trăng sao chi uy. . ? ? .

Lấy tiên thiên thần chỉ thân phận thi triển, có thể đủ giả đánh tráo.

Hoặc là nói xác thực hơn, hắn bây giờ có được năng lực, đủ so sánh chân chính trăng sao quyền hành!

Trong viện, phong bế cảm giác, trấn thủ 4 phương Đông Lâm Tiên quân, đột nhiên cảm thấy một trận hãi hùng

khiếp vía.

Hắn thông suốt quay người, nhìn về phía phòng bên trong, kia chỗ hết thảy bình thường, nhưng tại hắn cảm giác bên trong, lại có vô tận thanh lãnh ngân huy vẩy xuống.

Tịch liêu mà lạnh lẽo, phóng thích vô tận uy nghiêm, vặn vẹo thời không, quy tắc, chỉ là ánh mắt rơi xuống, liền từ bản năng bên trong, sinh ra cực kỳ kinh hãi sợ.

Trong thoáng chốc, trước mắt hình như có một vòng trăng tròn giáng lâm, chiếu rọi thiên địa, quan sát thương sinh!

‘Thái âm!’

Đông Lâm Tiên quân xuất thân mặt trời mới mọc tiên tông, từng có Đạo tổ cảnh tọa trấn, đối với thiên địa ở giữa một chút bí ẩn, tự nhiên có chỗ nghe nói.

Tỉ như tiên thiên thần chỉ quyền lực chuôi…

‘Tê —— tôn thượng quyền lực chuôi, lại cùng trăng sao tương quan, hiện hữu thái âm cao cư chín ngày, chấp chưởng đêm tối thiên khung, tôn thượng lại vẫn như cũ có thể chiếm cứ bộ điểm trăng sao quyền hành… Đây là kinh khủng bực nào? !”

Thái âm chi chủ chính là thế chỗ đều biết đỉnh cao nhất

Cường giả, sớm đã đạp lâm đại đạo chi cực hạn, nếu không phải bị giới hạn nó thân phận, có lẽ đã sớm tránh

thoát ràng buộc, bước vào bỉ ngạn chi cảnh.

Nhưng dù cho như thế, nó mạnh mẽ, khủng bố, cũng không thể nghi ngờ. Bình thường Đại Đạo cảnh, tại thái âm chi chủ trước mặt, nói câu “Gà đất chó sành” cũng không qua điểm.

Mà tôn thượng lại nhưng cùng thái âm tranh đoạt trăng sao quyền hành, cho dù hơi yếu một chút, đó cũng là không thể tưởng tượng nổi khủng bố cấp độ…

Ta Đông Lâm, quả nhiên vận khí tuyệt hảo, ánh mắt độc ác.

Đi theo tôn thượng, thì đại đạo chi cảnh, gần tại dưới mắt!

Vừa nghĩ đến đây, cảm xúc bành trướng, lại nghĩ tới Nguyệt thần cung trưởng lão đến đây bái phỏng, không phải là phát giác được điểm này sau có ý thăm dò?

Nếu như thế sợ là một cái sơ sẩy, hôm nay sắp nổi thao thiên ba lan… Dù sao, Nguyệt thần cung phụng dưỡng thái âm chi chủ, thế chỗ đều biết!

Liền tại lúc này, trong thính đường, truyền ra “Oanh” một tiếng vang thật lớn, lại là Vương Hi Thành trùng điệp quỳ xuống đất, tóc tai bù xù, miệng lớn thổ huyết. Trăng sao quyền hành trấn áp phía dưới, thân là Nguyệt thần cung tu sĩ, tuy là đương thời tiên nhân, cũng yếu ớt như sâu kiến!

Niệm động ở giữa, nhưng chưởng quyền sinh sát trong

tay.

“Quá sơ các hạ tha mạng… Tha mạng…” Vương Hi Thành tâm thần bị đoạt, rên rỉ run rẩy.

Liền tại lúc này, một thanh âm đột nhiên vang lên, “Quá sơ các hạ, là ta giáo cấp bậc lễ nghĩa không chu toàn, còn xin ngài nghỉ lửa giận, cho ta cùng 1 cái bổ cứu cơ hội.”

Trong thính đường, một thân ảnh hiển hiện, nó quanh thân cũng có trăng sao vầng sáng chảy xuôi, đối kháng quanh thân áp chế.

Mày trắng, tóc trắng, đôi mắt trầm ngưng mà nóng bỏng, phủ phục cong xuống, “Nguyệt thần cung, thay mặt cung chủ Vương Tương Tử, bái kiến quá sơ!”

Nó quanh thân đại đạo chấn minh, tự nhiên chảy xuôi.

Cùng thái âm giao cảm, có thể mượn ánh trăng gia trì.

Nhưng cùng người trước mắt so sánh, lại như đom đóm cùng hạo nguyệt, không thể đánh đồng.

Nó chính là tiên thiên thần chỉ, chưởng trăng sao quyền hành… Xác nhận không thể nghi ngờ!

—

—

—

Chương 1144 : Vực ngoại Tinh Thần

Ngụy công tử cong ngón búng ra, đầy trời ngân huy “Dị tượng” sát na thu liễm.

Quyền hành chi chưởng khống, tùy tâm sở dục.

Một màn này, khiến Vương Tương Tử đôi mắt thu nhỏ lại, cử chỉ càng phát ra kính cẩn, hữu lễ.

Hắn hững hờ, lại lộ ra mấy điểm nghiền ngẫm, “Rốt cục đến cái có chút phân lượng, Đại Đạo cảnh… Sách! Cũng chịu đựng đi.”

Thái độ khinh mạn lại vô lễ.

Nhưng nguyên nhân chính là như thế, mới phù hợp nó thân phận.

Tiên thiên thần chỉ, lại chưởng trăng sao quyền lực chuôi, đối mặt thờ phụng thái âm, mượn nhờ trăng sao tu hành Nguyệt thần cung tu sĩ, nói một câu “Quyền sinh sát trong tay tồn hồ nhất niệm” cũng không qua điểm.

Đại Đạo cảnh lại như thế nào? Như biểu hiện khắc chế, tôn trọng, mới là lớn nhất không hợp lý.

Vương Tương Tử phất tay áo vung lên, Vương Hi Thành như ở trong mộng mới tỉnh, vô ý thức xem ra một chút, lập tức đầu đầy mồ hôi.

“Hôm nay, từ lão phu cùng quá sơ các hạ thương lượng, ngươi lui ra sau.”

Vương Hi Thành như trút được gánh nặng, “Vâng, đệ tử cáo lui.”

Lại đối Ngụy công tử cung kính hành lễ, lúc này mới rời đi mấy bước, rời khỏi phòng bên ngoài.

Ngẩng đầu một cái, liền nhìn thấy Đông Lâm Tiên quân, hắn đã không lo được tự thân chật vật, run rẩy đưa tay xoa xoa mồ hôi lạnh.

Hoảng hốt ở giữa, dường như trải qua sinh tử, cảm thấy trước mắt thiên địa, đều trở nên thân thiết bắt đầu.

Một bên khác, Vương Tương Tử đi thẳng vào vấn đề, “Quá sơ các hạ, ta giáo cùng ngài hợp tác cùng có lợi, thực tế một cọc cơ duyên diệu pháp.”

Ngụy công tử thần sắc đạm mạc, “Tố cầu, thù lao.”

Vương Tương Tử nghiêm túc, “Ta Nguyệt thần cung Vương thị nhất tộc, thế hệ thờ phụng thái âm, làm sao không thể trở thành quyến tộc? Lần này, đang muốn thay vào đó.”

Khách quan Vương Hi Thành che che lấp lấp, hắn dứt khoát lại ngay thẳng.

Đương nhiên, đây là bởi vì hắn đã xác định, ngụy quá sơ thân phận —— chưởng trăng sao quyền hành tiên

thiên thần chỉ, thì cùng thái âm chi chủ sinh mà đối lập.

Tổn hại thái âm mà tráng tự thân.

Dạng này sự tình, Vương Tương Tử nghĩ không ra hắn lý do cự tuyệt.

“Về phần thù lao, không dám lừa gạt quá sơ các hạ, ta Vương thị có vẻ, ẩn 2 mạch, đợi hiển mạch thu hoạch được quyến tộc thân phận, ẩn mạch đem thờ phụng quá sơ.”

“Hiển, xuất huyết nội mạch vốn một thể, thì ngài quyền lực chuôi, nhưng cùng thái âm dây dưa, từng bước xâm chiếm, xâm nhiễm tùy thời mà động… Thì tương lai, vô hạn có hi vọng!”

Vương Tương Tử thân là Vương thị hiển mạch chi chủ, lại tạm thay cung chủ chi vị, đối thần chỉ bí ẩn mà biết quá sâu.

Tự nhiên minh bạch, hết thảy cơ duyên, dụ hoặc, tại thần chỉ mà nói, cũng không bằng quyền hành chưởng khống.

Đây là nó chỗ đứng căn bản, cũng là lực lượng nguồn suối!

Như 1 tôn tiên thiên thần chỉ, hoàn toàn đánh mất tự thân quyền hành, liền đem từ giữa thiên địa biến mất, chôn vùi.

Đây là so tu sĩ tử vong, càng khủng bố hơn sự tình.

Là lấy, Vương Tương Tử tin tưởng, ngụy quá sơ tất nhiên sẽ làm ra, phù hợp nó dự tính chi quyết đoán.

Về phần việc này về sau, thái âm phải chăng có hại, thậm chí có thể hay không dẫn đến, không thể đoán được hậu quả… Hắn cũng không thèm để ý.

Nguyên nhân, trước đó liền nói.

Vương thị chấp chưởng Nguyệt thần cung, thế hệ thờ phụng thái âm, trung tâm, năng lực, công lao nơi nào khiếm khuyết? Lại không thể trở thành quyến tộc!

Quả nhiên…

Ngắn ngủi trầm mặc, Ngụy công tử cười một tiếng, nói “. Có chút ý tứ.”

Đích xác, rất có một điểm.

Hắn đã minh bạch, Nguyệt thần cung Vương thị sở cầu, chỗ niệm, đầu ngón tay gõ nhẹ mặt bàn, “Việc này, bản tôn đáp ứng.”

Vương Tương Tử khom người cúi đầu, “Mời quá sơ các hạ yên tâm, ngài tương lai tất sẽ không, hối hận hôm nay lựa chọn.”

Nó đáy mắt, cực nóng, dục vọng phun trào.

Quyến tộc?

Không!

Mục tiêu của hắn, xưa nay không ngừng như thế.

Trăng sao quyền

Chuôi, thần chỉ có thể chưởng khống, tu sĩ chúng ta vì sao không thể? !

Cái này ngụy quá sơ chính là cực tốt thời cơ, chỉ là còn cần cẩn thận, cẩn thận, tại đại sự chưa thành trước đó, tuyệt không thể gây nên hắn hoài nghi.

Ngụy công tử cúi đầu, nhìn qua người này kính cẩn tư thái, tâm hồ tóe lên từng mảnh gợn sóng, ác niệm thì thầm quanh quẩn trên đó.

Khá lắm Vương thị, cử động lần này không chỉ thái âm, mà ngay cả hắn cũng cùng nhau tính toán ở bên trong.

Nên tộc diệt!

Trong lòng sát cơ như nước thủy triều, sắc mặt bình tĩnh không lay động, hắn nói “. Vương đạo hữu, bản tôn chi hiện trạng, cùng thái âm líu lo hệ, ngươi khi đoán được mấy điểm.”

“Là lấy, cho dù bản tôn xuất thủ, cũng tuyệt đối không thể, tại không kinh động thái âm tình huống dưới, tước, chuyển di quyến tộc thân phận.”

Ngụy công tử đôi mắt ở giữa, thần quang chảy xuôi, “Ngươi Vương thị, còn thủ đoạn nào nữa? Chớ có giấu

diếm, nếu có nửa điểm chỗ không thật, thì ngươi ta ở giữa hợp tác như vậy coi như thôi.”

Hắn cười lạnh, “Đến lúc đó, bản tôn đem việc này chuyển cáo thái âm, ngươi cảm thấy Vương thị nhất tộc, sẽ rơi vào gì chờ chút trận?”

Vương Tương Tử sắc mặt biến hóa, trầm giọng nói “Vương thị cử động lần này đã đánh cược hạp tộc thân gia tính mệnh, mời quá sơ các hạ yên tâm, ta cùng thành ý mười phần.”

“Cướp đoạt quyến tộc thân phận một chuyện, chỉ cần quá sơ các hạ điều động trăng sao quyền hành, mở ra nghi thức là đủ… Về sau, sẽ có nào đó tôn vực ngoại Tinh Thần, giáng lâm kỳ lực cướp đoạt thái âm, thừa dịp song phương tranh đấu thời khắc, khuấy động âm dương, chấn động Thiên Cơ, mệnh số, đợi việc này kết thúc, thì đại cục đã định!”

Vực ngoại Tinh Thần?

Ngụy công tử tâm niệm vừa động, nghĩ đến thái dương chi chủ.

“Nhật nguyệt hợp mà vì minh”, đồng nguyên thai nghén tường an đến nay, nhưng lại chưa hề buông xuống qua, đối lẫn nhau thôn phệ dục niệm.

Như vậy, có thể cướp đoạt thái âm người…

“Vực ngoại thái dương tinh?” Ngụy công tử trầm giọng mở miệng.

Vương Tương Tử gật đầu, “Không sai, chính là 1 viên vực ngoại thái dương tinh, dựng dục ra 1 tôn

Tiên thiên thần chỉ, từng cùng thái âm một trận chiến, sau bị thương bỏ chạy.”

“Trận chiến này, vua ta thị nhất tộc, Đại Đạo cảnh chết hầu như không còn, đương thời tiên nhân không đủ một tay số lượng, gần như tộc diệt… Trong đó 1 vị sống sót tiên nhân cảnh, là phụ thân của ta, hắn bị thái dương tinh chi lực ăn mòn, tuy có thái âm ánh trăng đối kháng, nhưng chuyện này chỉ có thể để hắn càng thêm thống khổ, dày vò 120 bảy năm sau, cuối cùng hóa thành một bộ xương khô, hình thần câu diệt…”

Hắn ngữ khí trở nên trầm thấp, “Là lấy, không phải vua ta thị bất trung, thực là thái âm cửu phụ vua ta thị tại trước!”

Nghe rất có đạo lý.

Nhưng Ngụy công tử đáy mắt, lại hiện lên một tia đùa cợt, vị này Nguyệt thần cung thay mặt cung chủ, có lẽ chưa từng nghĩ qua… Lại hoặc là, vô ý thức không muốn thừa nhận.

Nếu không phải thái âm ban ân, hắn Vương thị nhất tộc, há có thể chấp chưởng Nguyệt thần cung, trở thành trong thiên hạ 1 cùng 1 đại tộc.

Cường giả xuất hiện lớp lớp, địa vị tôn sùng.

Cái gọi là tử chiến? Bất quá dưới trướng chi cực khổ mà thôi, chẳng lẽ nuôi các ngươi, là làm đại gia? Sao mà buồn cười, buồn cười.

Cùng vực ngoại Tinh Thần (giết cha cừu địch) hợp tác, phản phệ ân chủ thái âm, còn như vậy khổ đại cừu thâm…

A!

Chỉ có thể nói, lòng người chi không đủ.

Tham lam chi kịch liệt, nhưng ăn mòn tâm thần, khiến người mất trí.

Ngụy công tử lắc đầu, “Ngươi Vương thị cùng thái âm ở giữa gút mắc, bản tôn cũng không thèm để ý, nhưng tôn này thái dương tinh Tinh Thần, ta rất có hứng thú.”

Hắn đôi mắt sáng rực, “Vương Tương Tử, ngươi như có thể trợ bản tôn, cướp đoạt thái dương tinh chi lực, ta dĩ thái sơ chi danh cam đoan, che chở Vương thị nhất tộc phúc phận kéo dài, vạn thế không đổi.”

Vương Tương Tử trên mặt, hiển hiện giãy dụa, do dự.

Nhưng một trái tim lại thình thịch nhảy lên, việc này tiến triển thực tế quá thuận lợi, tựa như mộng ảo.

Cầu mong gì khác, chẳng phải là như thế? !

Hai hổ đánh nhau, mới có hắn Vương thị nhất tộc, tả hữu đằng na, thừa cơ mà lên cơ hội.

Chương 1145 : Thâm tàng

Tung Ngụy Thái Sơ không đề cập tới, hắn cũng muốn thúc đẩy này ván!

Thở ra một hơi, Vương Tương Tử trầm giọng nói “Hôm nay hẹn đàm, ta tộc thân gia tính mệnh, đều giao phó tại tôn thượng trong tay, sao dám không ra sức trâu ngựa?”

“Duy nguyện tôn thượng, không quên hôm nay hứa hẹn, che chở Vương thị truyền thừa, cùng quá sơ uy danh chung trường tồn!”

Khẩn thiết lại khiêm tốn.

Một phen, nói cực kỳ xinh đẹp!

Ngụy công tử gật đầu, “Yên tâm, bản tôn tự sẽ đưa ngươi Vương thị nhất tộc, an bài thỏa đáng.”

Nói xong, 2 người liếc nhau, đều mặt lộ vẻ mỉm cười.

Bầu không khí hài hòa, rất là viên mãn.

“Vương cung chủ…”

“Không dám, tôn thượng gọi ta Vương Tương Tử là được, ngày sau Vương thị một mạch, chỉ có dựa vào tôn thượng một đường, tự nhiên tuân thủ nghiêm ngặt cấp bậc lễ nghĩa.” Vương Tương Tử chắp tay, “Không biết tôn thượng còn có gì chỗ không hiểu, Vương mỗ biết gì nói nấy.”

Ngụy công tử nói “. Không có gì, chỉ là muốn biết, việc này sẽ ở khi nào tiến hành? Chớ có lầm chân phượng tổ địa ra mắt kỳ hạn.”

Vương Tương Tử nói “. Về tôn thượng, tất cả chuẩn bị đã cơ bản thỏa đáng, chậm nhất trong vòng mười ngày liền có thể động thủ. Nhưng ở này trước đó, còn có một chuyện cần làm phiền tôn thượng… Ngô, cũng không phiền phức, chỉ là cần mời tôn thượng, ở mấy ngày sau hiện thân một lần là đủ.”

Ngụy công tử ánh mắt chớp lên, “Là muốn giúp ngươi Vương thị, trấn an khôi lỗi nhân tâm?”

Vương Tương Tử khom người, “Tôn thượng nhạy cảm nhìn rõ, thật là như thế.”

Hắn đáy mắt hiển hiện một tia kiêng kị, “Thái âm cao cư màn đêm thiên khung, nó uy thế vô song, Vương thị tuyệt không dám chính diện làm trái.”

“Đành phải tuyển 1 khôi lỗi, đoạt quyến tộc xưng hào phía trước, vua ta thị lại bình định lập lại trật tự, bởi vì bảo vệ thái âm uy nghiêm mà ‘Hao tổn nghiêm trọng’ . Đến lúc đó, Vương thị ngoài ý muốn phía dưới, kế thừa quyến tộc thân phận, liệu đến có chút sơ hở chỗ, thái âm cũng không tốt khiển trách.”

Ngụy công tử vỗ tay cười một tiếng, “Tốt mưu tính, vậy bản tôn liền lặng chờ tin lành.”

“Tất không lệnh tôn bên trên thất vọng.” Vương Tương

Tử khom người cúi đầu, “Không khỏi phức tạp, tại hạ không tiện ở lâu, cáo từ.”

Đợi Ngụy công tử gật đầu, mới lui ra phía sau một bước, thân ảnh đụng vào hư không, nhanh chóng trở nên mơ hồ, cuối cùng biến mất ở trước mắt.

Trong viện, sắc mặt trắng bệch Vương Hi Thành, giờ phút này như được đại xá, đối phòng chỗ cung kính hành lễ, lúc này mới nhìn về phía Đông Lâm Tiên quân, cố nặn ra vẻ tươi cười, “Đông Lâm đạo hữu, còn muốn làm phiền ngươi đưa ta rời đi.”

Đông Lâm Tiên quân cùng mấy hơi, không được đến nhắc nhở, lúc này mới nói “. Vương đạo hữu, mời!”

Hắn quay người phía trước, 2 người bước nhanh rời đi.

Ngụy công tử đứng dậy, đi tới cửa hiên phía dưới, ngửa đầu nhìn về phía thiên khung.

Mây triều mãnh liệt, che khuất bầu trời, càng có mưa rào xối xả, ánh mắt hoàn toàn mơ hồ.

Cảm thụ được giữa lông mày, một tia nhộn nhạo hơi lạnh, hắn nhẹ giọng nói nhỏ, “Ngươi là thật không biết? Hay là đang cố ý phóng túng… Cũng không biết, ta chặn ngang một tay, sẽ hay không hỏng ngươi bố cục.”

Ngụy công tử chưa từng dám khinh thường , bất kỳ cái gì đạp lâm đại đạo đỉnh phong hạng người, huống chi là tồn thế dài dằng dặc, gần như có thể cùng thiên địa so thọ thái âm chi chủ?

“Thần minh tự thủ, ít cùng thiên địa giao cảm” hoặc là thật, nhưng Thần thật liền đúng, thờ phụng tự thân Nguyệt Thần cung nội bộ, không có bất kỳ cái gì chế ước, cảm ứng? Luôn cảm thấy, trong đó có ẩn tình khác.

Suy đi nghĩ lại, Ngụy công tử đè xuống suy nghĩ, “Thôi, bây giờ thế cục, ta cũng không thể không đếm xỉa đến.”

“Lại đi một bước, nhìn một bước, lại xem tình huống mà định ra… Cũng không biết, cái kia 1 nhà như thế không may, lại bị Vương thị chọn trúng vì khôi lỗi… Vô luận kết quả cuối cùng như thế nào, cướp quyến tộc thân phận sự tình một khi phát sinh, nó hạ tràng tất nhiên bi thảm.”

…

Võ Thần điện trụ sở.

Trời mục Võ thần chắp hai tay sau lưng, đứng ở trong mưa to, đảm nhiệm ẩn chứa nóng rực, âm hàn 2 loại đối hướng chi lực nước mưa, đem hắn toàn thân thẩm thấu.

Giọt mưa, theo lọn tóc, góc áo không ngừng nhỏ xuống, rơi trên mặt đất quẳng thành phấn vụn.

Hắn có chút nhíu mày, như tại phẩm vị, cảm giác cái gì.

Nhưng vào lúc này, một trận tiếng bước chân vang lên, cũng không dám tùy ý tới gần, xa xa dừng lại hành lễ, “Thuộc hạ bái kiến Võ thần đại nhân, có tin tức đưa đến.”

“Nói.”

“Hôm nay, Nguyệt Thần cung Vương Hi Thành, đột đến khách sạn bái kiến Ngụy Thái Sơ, phải nó tiếp kiến gần 1 canh giờ, sau từ Đông Lâm Tiên quân đưa ra, sắc mặt hình như có không ổn.”

Bá ——

Trời mục Võ thần mở mắt ra, một nháy mắt khí huyết sôi trào, hừng hực như núi lửa, mặt trời.

Bàng bạc nhiệt độ cao, thiêu đốt hơi nước bốc hơi.

Hắn nhanh chân mà đến, đi tới trước mặt người vừa tới, vươn tay.

1 viên ngọc giản, bị 2 tay cung kính đưa tới.

Thần niệm thăm dò vào, trong đó kỹ càng ghi chép việc này, thậm chí còn có lúc trước, ý đồ bái phỏng Ngụy Thái Sơ mà bị cự tuyệt ghi chép.

Trên mặt hắn, không khỏi lộ ra trầm ngâm ——

Nguyệt Thần cung? Ngụy Thái Sơ?

A!

Chuyện này đúng là thật, Vương thị coi là thật thật là lớn gan, là muốn nhờ vào đó phiên đại biến, Thiên Cơ, mệnh số tối nghĩa không rõ lúc động thủ? Ngược lại là giỏi tính toán, đáng tiếc tầm mắt hay là kém chút, không

biết hôm nay đại biến bên trong, giấu kín mấu chốt chi vật chỗ.

Như vậy, Ngụy Thái Sơ có biết hay không? Đây mới là trọng điểm.

Trời mục Võ thần đáy mắt, hiện lên một tia lăng lệ, có lẽ Võ Thần điện có thể, cho vị này chưởng “Trăng sao quyền hành” tồn tại, tìm một số việc làm.

Liên lụy nó tinh lực, tránh tái sinh ngoài ý muốn.

Ngay tại hắn suy nghĩ lúc, sắc mặt hơi đổi một chút, lúc này phất phất tay.

Trước mặt, cung kính mà đứng Võ Thần điện tu sĩ, vội vàng khom người hành lễ, quay người vội vàng thối lui.

Sau một khắc, trời mục Võ thần một bước phóng ra, thân ảnh nháy mắt na di, xuất hiện tại một chỗ trong mật thất.

Nơi đây, có sương trắng lượn lờ, theo trời mục Võ thần đến, tự hành chấn động bắt đầu, nhanh chóng ngưng tụ ra 4 đạo thân ảnh.

2 nam, 2 nữ, đều khuôn mặt mơ hồ không rõ, nhưng từng đôi trong đôi mắt, lại như giấu vào núi lửa, mặt trời, hừng hực uy nghiêm chấn nhiếp lòng người, khiến người không dám nhìn thẳng.

Đây là thuần chính nhất, cường đại khí huyết chi lực, mới có thể ngưng luyện võ đạo ý chí.

Vô hình có chất, có thể so kình thiên chi sơn.

Nhất niệm động, hoành ép 4 phương, không thể chống lại!

“Trời mục, ngươi chỗ đề cập Ngụy Thái Sơ, ta cùng tra khắp tất cả 4 phương, không thu hoạch được gì.” Bên tay trái, 1 nam tử trầm thấp mở miệng.

Tuy là sương mù hư ảnh, nhưng răng môi khép mở ở giữa, vẫn có tiếng sắt thép va chạm, thô lệ lại nặng nề.

Như mỗi một chữ, chính là một ngọn núi, có không thể tưởng tượng nổi uy lực, có thể trấn giết

1 triệu!

Lại một nữ tử cười lạnh, “Làm gì kiêng kị? Tung tiên thiên thần chỉ lại như thế nào… Ngươi ta liên thủ, thí thần cũng không phải là việc khó.”

“Vừa vặn, còn có thể lại uống no thần huyết, lấy nó huyết nhục, thần tính, giúp ngươi ta tăng thực lực lên.”

Lúc nói chuyện, nàng đôi mắt sáng tỏ, mơ hồ lộ ra một vòng huyết sắc.

Cho người ta cảm giác cường đại mà bạo ngược, hình như có mấy điểm mất khống chế chi ý.

Trời mục Võ thần nhíu mày, trầm giọng nói “Chư vị, ta đã minh xác báo cho qua các ngươi, nhưng tựa hồ các

ngươi cũng không tin tưởng.”

“Ngụy Thái Sơ tuyệt không phải bình thường tiên thiên thần chỉ, thực lực tạm thời không biết, tung chỉ là bộc lộ ra bộ này điểm, liền đầy đủ ngươi ta cảnh giác, đề phòng. Như khinh thị đối phương, tất yếu ăn thiệt thòi lớn… Đến lúc đó, chớ nên trách bản tọa nói chi không dự.”

Hơi dừng một chút, hắn nhìn quanh 4 phương, “Là lấy, tại chưa từng cầm tới chân phượng tổ địa di tích, kia một cọc cơ duyên trước đó, bản tọa cho rằng không nên phức tạp!”

Vị thứ ba Võ thần mở miệng, “Bản tọa cho rằng, trời mục nói có lý… Về phần cái này Ngụy Thái Sơ, đợi ngươi ta đắc thủ về sau, lại động thủ cũng không muộn.”

“Tán thành.”

“Tán thành.”

“Hừ!” Kia nữ Võ thần trong mắt huyết sắc hung lệ, nhưng cuối cùng cười lạnh một tiếng, vẫn chưa nhiều lời.

Oanh ——

Nó thân ảnh nổ tung, hóa thành sương trắng chảy xiết.

Một vị khác Võ thần nói “. Trời mục, dù bất động Ngụy Thái Sơ, nhưng cũng không thể để cho người này, hỏng ngươi ta nhiều năm mưu đồ.”

Trời mục Võ thần gật đầu, “Yên tâm, ta đã xác nhận nó thân phận, chính là nắm giữ trăng sao quyền hành chi thần chỉ… Rất nhanh, thái âm xúc động, liệu đến Ngụy Thái Sơ tiếp xuống đem không rảnh quan tâm chuyện khác.”

“Như thế thuận tiện.”

Nó hơn 3 tôn Võ thần, lần lượt tán đi thân thể.

Trong lúc nhất thời, trong mật thất mây mù chảy xiết, không ngừng kích động.

Giống như lập tức cho nên Doanh Châu chi địa thế cục, mặt ngoài nhìn lại, đã là ầm ầm sóng dậy.

Nhưng chỗ sâu bên trong, càng là sóng ngầm lưu mãnh liệt!

Mọi người đều có mưu tính, các phương đều là thâm tàng…

Về phần ai có thể, trở thành người thắng cuối cùng, chỉ có thời gian nhấc lên mạng che mặt lúc, kia mỉm cười mới có thể hết thảy đều kết thúc.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1146 : Nguyệt Nghiệt

Nguyệt Thần cung.

Nó xây dựng ở, 1 khối thiên ngoại sao băng phía trên, cùng hiện thế cấu kết, theo nguyệt thế mà chuyển vị, treo ở chín ngày huyền minh chi địa.

Bên trên nhận thái âm, cấp linh tinh biển, chính là tu hành trăng sao chi đạo, đương thời cao cấp nhất thánh địa.

Hôm nay, Nguyệt Thần cung phong bế, phổ thông môn nhân, đệ tử, bị nghiêm lệnh không được tùy ý ra ngoài.

Vương thị nhất tộc đích mạch, cùng trong tộc đông đảo cường giả, tề tụ Nguyệt Thần cung cấm địa.

Dẫn đầu đập vào mi mắt, là 1 cái tế đàn di tích —— sở dĩ, xưng là di tích, là bởi vì nó như kinh lịch, một loại nào đó lực lượng kinh khủng tứ ngược.

Cùng loại ngọc chất bản thể, một nửa cháy đen giống bị khủng bố hỏa diễm thiêu đốt, một nửa khác thì vẫn như cũ lưu lại băng sương ăn mòn vết tích.

Như cực dương, cực âm 2 loại sức mạnh, từng tác dụng nơi này!

Mà kinh người nhất thì là, cái này tế đàn di tích phía

trên, lại có một bộ hài cốt.

Nó trạng cùng tế đàn cùng loại, hoặc là nói xác thực hơn, kia phá hủy tế đàn cực dương, cực âm chi lực, chính là từ này hài cốt thể nội truyền ra.

Dù đã chết đi vô số năm, mong muốn lấy kia trống rỗng hốc mắt, như vẫn như cũ có thể nhìn thấy, nó thống khổ, vặn vẹo khuôn mặt.

Bị tuyệt vọng cùng sợ hãi bao phủ, đến nay không cần!

Vương Tương Tử đứng ở Vương thị trước mọi người, nhìn về phía tế đàn hài cốt, đáy mắt hiện lên một vòng bi thống.

Hắn tiến lên một bước, quỳ sát tại đất, “Phụ thân, đứa con bất hiếu tương, rốt cục dẫn dắt vua ta thị, tìm được nghịch thiên cải mệnh cơ hội.”

“Mời ngài trên trời có linh thiêng che chở vua ta thị, lần này đạt được ước muốn, nhưng nắm giữ tự thân vận mệnh, không vì người khác con cờ trong tay!”

Rầm rầm ——

Vương thị tộc chúng, nháy mắt quỳ đầy một chỗ.

“Mời tiên tổ che chở!”

Hô quát quanh quẩn tại cấm địa trên không, cũng là có mấy điểm kiên nghị, quyết tuyệt chi thế.

Vương Tương Tử đứng dậy, đưa tay hướng di hài xa xa một chỉ.

Ba ——

Một tiếng vang nhỏ, từ di hài bên trong truyền ra, lại là nó một đoạn xương sườn, giờ phút này từ đó vỡ nát.

Có đỏ sậm gần như vì kim sắc hoả tinh, từ đó bắn tung toé ra, rơi vào hài cốt mặt ngoài, lập tức hóa thành kim sắc mạch lạc.

Như một loại nào đó rễ cây, lại như gông xiềng, nhanh chóng lan tràn ra phía ngoài, cuối cùng chiếm cứ hài cốt nửa bên thân thể, phóng xuất ra hừng hực, dữ dằn khí cơ.

Vàng ròng sáng rực, khủng bố khuấy động!

Mơ hồ ở giữa lại phác hoạ ra một cái bóng mờ, đặt mình vào vô tận biển lửa ở giữa, lại như biển lửa này bản thân, chính là nguồn gốc từ Thần.

“Thái âm Vương thị…”

“Gọi ta…”

“Cần làm chuyện gì…”

Đoạn tiếp theo thanh âm, từ hư ảnh bên trong truyền ra, kia đôi mắt hờ hững, bễ nghễ, quan sát Vương thị mọi người, như xem trong lòng bàn tay sâu kiến.

Đốt vong phụ di hài lấy gọi Tinh Thần…

Vương Tương Tử ống tay áo ở giữa, song quyền nháy mắt nắm chặt, nhưng mặt ngoài ở giữa, lại cung kính vạn điểm.

“Khởi bẩm Tinh Thần, lúc trước sự tình đã có kết quả, Ngụy Thái Sơ xác thực vì chấp chưởng trăng sao quyền hành chi tiên thiên thần chỉ, sau tiếp theo sự tình, còn xin Tinh Thần chỉ thị?”

Tế đàn đỏ Kim Quang mang, xen lẫn tạo thành hư ảnh, nghe vậy 2 con ngươi ở giữa, sát na thần quang đại thịnh.

Đôm đốp ——

Đôm đốp ——

Di hài xương cốt vỡ nát, càng nhiều ngủ say kim sắc hoả tinh bị kích hoạt, khiến cho Tinh Thần hư ảnh càng phát ra ngưng thực.

Nó 2 con ngươi gấp chằm chằm Vương Tương Tử, “Ngụy Thái Sơ… Ta lòng có cảm giác… Người này xác thực vi tiên thiên thần chỉ… Rất tốt, ngươi rất tốt…”

“Đem Thần mang đến… Giao cho bản tôn… Ta đem ban cho Vương thị nhất tộc… Mặt trời quyến tộc thân phận… Cùng ta cùng hưởng tôn vinh…”

Vương Tương Tử cung kính nói “Vâng, Vương thị lĩnh mệnh!”

Tế đàn bên trên, khủng bố thiêu đốt trở nên yên ắng, Tinh Thần đã thu hồi tự thân ý chí.

Lần tiếp theo, lại lần nữa giáng lâm lúc, chính là thái dương tinh chiếu rọi hiện thế, trời hiện 2 ngày kỳ hạn.

Mà cỗ kia di hài, trở nên so trước đó càng thêm thê thảm, mấy cây xương sườn hóa thành than cốc vỡ nát.

Kia trống rỗng hốc mắt, cùng lớn lên miệng, như đang phát ra im ắng thống khổ gào thét…

… Lại hoặc là, là quát mắng?

Vương Tương Tử mắt cúi xuống, “Phụ thân, ta mới là đúng, ngài cùng cô cô đều sai.”

“Chỉ có ta, nhưng dẫn đầu Vương thị nhất tộc, thoát khỏi quân cờ vận mệnh… Thậm chí, nhảy lên nhảy ra bàn cờ, trở thành kỳ thủ 1 trong.”

“Liền mời ngài ngồi ngay ngắn đây, mắt thấy vua ta thị quật khởi, phồn vinh hưng thịnh!”

Hắn đứng dậy, lui đến cấm địa bên ngoài.

Một đám Vương thị tộc nhân, sau khi hành lễ lần lượt rời đi, chỉ còn hơn mấy người còn tại trước người.

Một người trong đó nói “Thay mặt cung chủ, trước cung chủ đại nhân, còn không chịu đáp ứng sao?”

Vương Tương Tử thần sắc hờ hững, “Cô cô nhiều năm trước tới nay, vì Nguyệt Thần cung vất vả quá độ, thân thể khó chịu cần kế tiếp theo tĩnh dưỡng.”

“Nơi đây sự tình, ta cùng lựa chọn chính là, không cần lại quấy nhiễu nàng.”

Mấy người trầm mặc.

Tự nhiên minh bạch, trong lời nói thâm ý.

Nghĩ đến trước cung chủ… Mấy người biểu lộ ở giữa, lộ ra một tia không được tự nhiên, đôi mắt cũng nhiều mấy điểm sợ hãi, bầu không khí nhất thời kiềm chế.

Vương Tương Tử đem mọi người thần sắc thu về đáy mắt, trầm giọng nói “Mấy vị, việc đã đến nước này, Vương thị lại vô hậu lui chỗ trống.”

“Hoặc là nhảy lên mà ra, hoặc là bỏ mình tộc diệt! Là lấy, bản tọa nhắc nhở các ngươi, chớ có lại lòng mang may mắn… Nhưng minh bạch?”

Trong lòng mọi người run lên, vội vàng khom người.

“Vâng, ta cùng cẩn tuân cung chủ chi mệnh!”

Vương Tương Tử gật đầu, “Hi thành?”

“Đệ tử tại.”

“Truyền lệnh xuống, thái âm chuyển vị, Nguyệt Thần cung lâm thời thay đổi, giáng lâm cho nên Doanh Châu.”

Vương Tương Tử đáy mắt, hiện lên một tia tinh mang, “Đã là muốn mời người, từ không có làm phiền quý khách, viễn phó chỗ hắn đạo lý.”

“Mặt khác, nói cho Nguyệt Nghiệt nhất tộc, trước đó thương lượng sự tình, bây giờ đại cục đã định… Bọn hắn không phải trong lòng còn có lo lắng sao? Vậy liền để bọn hắn thấy rõ ràng, vua ta thị nói lời giữ lời, đã mời đến trăng sao thần chỉ, trợ bọn hắn lại trèo lên quyến tộc chi vị!”

Vương Hi Thành cung kính xưng

Là, quay người vội vàng rời đi.

Rất nhanh, Nguyệt Thần cung chỗ thiên ngoại sao băng, bộc phát ra óng ánh khắp nơi thần quang.

Ầm ầm ——

Như thuyền lớn quay người, kích thích ngàn trọng sóng lớn, thẳng đến cho nên Doanh Châu.

Cùng lúc đó, Nguyệt Thần cung nơi nào đó tạm trú bên trong, nghe nói tin tức một người trung niên cung trang nữ tử, bỗng nhiên ngẩng đầu tới. Lộ ra một bộ mỹ lệ khuôn mặt, chỉ là cùng người thường so sánh, muốn tái nhợt rất nhiều, như lâu dài không thấy ánh mặt trời bố trí.

Lúc này, nàng mặt mũi tràn đầy chấn kinh, đôi mắt chỗ sâu nóng bỏng, cuồng hỉ xen lẫn, lại khó nén hoảng sợ,

bất an.

“Cái này… Hi Thành đạo hữu… Ngươi nói thật? Việc này… Việc này phải chăng… Phải chăng không quá thỏa đáng… Như lỡ như bị thái âm phát giác…”

Nói đến chỗ này, cái này trung niên nữ tử, thân thể vô ý thức run một cái.

Vương Hi Thành thành khẩn nói “Hứa Tịnh đạo hữu, ta Vương thị thế hệ thờ phụng thái âm, chấp chưởng Nguyệt Thần cung một mạch, đối thái âm chi trung thành chưa hề cải biến.”

“Nguyên nhân chính là như thế, mới không đành lòng thái âm bị người che đậy, khiến cho quyến tộc chi vị lưu lạc, cuối cùng dẫn đến không thể đoán được hậu quả.”

“Nguyệt Nghiệt nhất tộc, cùng ta Vương thị đồng dạng, đều là thái âm thành tín nhất chi tín đồ, há có thể đứng ngoài quan sát ngồi nhìn? Đang muốn phấn khởi dư lực, bình định lập lại trật tự!”

Hắn chắp tay, “Cơ hội này, có lại chỉ có một lần, mời Hứa Tịnh đạo hữu suy nghĩ kỹ càng… Vương mỗ nói đến thế thôi, cáo từ.”

Xoay người rời đi.

“Chờ một chút!” Sau lưng, vang lên Hứa Tịnh thanh âm, nàng cắn răng, “Tốt! Việc này, tộc ta đáp ứng.”

“Nhưng có một chút, ta cần trước xác định, vị đại nhân

kia thân phận… Nếu không, cho dù chết vạn lần, cũng không dám mạo hiểm phạm thái âm!”

Vương Hi Thành mỉm cười, “Đây là tự nhiên. Mời Hứa Tịnh đạo hữu hơi các loại, bất quá cái này hai ba ngày ở giữa, vị đại nhân kia liền sẽ giá lâm Nguyệt Thần cung.”

Hắn đáy mắt, hiện lên một tia băng lãnh, hờ hững.

Nhưng chợt, trong đầu lại hiển hiện một thân ảnh, nữ tử kia yểu điệu Thục Mỹ… Sách! Đáng tiếc, không biết thời thế, không muốn cùng ta làm thiếp.

Vậy liền chết chung đi!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1147 : Thân cận

“Tịnh tổ, ta cho rằng việc này không ổn.”

“Vương thị chấp chưởng Nguyệt Thần cung, như có thể thực hiện phế lập quyến tộc cử chỉ, vì sao không từ trèo lên nó vị, ngược lại đến giúp đỡ chúng ta?”

Một nữ tử khẽ cau mày, ngưng âm thanh mở miệng.

Lọt vào tai thanh thúy, hình như có không biết chi lực, có thể tuỳ tiện xúc động lòng người.

Hứa Tịnh lắc đầu, “Vương thị bị tuyển định chấp chưởng Nguyệt Thần cung, chính là quyến tộc phụ thuộc, như đăng lâm nó vị cùng cấp phản nghịch thái âm, tung thực lực cường đại, cũng tuyệt không dám vì chi.”

“Mà ta Nguyệt Nghiệt nhất tộc, vốn là thái âm quyến tộc, vì gian nhân làm hại, mới rơi vào bây giờ huyết mạch điêu linh, truyền thừa gần như đoạn tuyệt hạ tràng.” . ? ? . ? ?

“Như lần này, có thể trợ thái âm nhìn thấu âm mưu… Lập công tại trước, chưa hẳn không thể được thái âm khoan thứ, lại lên quyến tộc tôn vị.”

Nữ tử lắc đầu, “Tịnh tổ cho rằng, thái âm thật sẽ bị che đậy? Ta chỉ sợ, đây là một cọc âm mưu.”

“Nguyệt Nghiệt nhất tộc, như lại làm tức giận thái âm, hậu quả tịnh tổ khi so ta rõ ràng hơn.”

Hứa Tịnh trầm mặc.

Mấy hơi về sau, chậm rãi nói “Ngươi lời nói, ta đều có cân nhắc, nhưng nếu không buông tay đánh cược một lần, Nguyệt Nghiệt nhất tộc còn có thể kiên trì đến khi nào?”

“Nguyệt Nghiệt, tuy là thái âm hàng phạt, nhưng ta tuyệt không nguyện ý, nhìn thấy ta tộc thật trầm luân, biến thành thiên địa ác nghiệt 1 trong.”

Nữ tử sắc mặt một trận biến hóa, hiển hiện bất đắc dĩ, sầu lo, cái này đích xác là Nguyệt Nghiệt nhất tộc, lập tức quấn không ra mấu chốt…

“Tịnh tổ, Vương thị mời vị đại nhân kia giáng lâm lúc, ta nguyện cùng ngài cùng một chỗ tiến về.”

Dừng một chút, nàng tiếp tục nói “Ta muốn tận mắt, đi xem một cái Thần.”

Hứa Tịnh gật đầu, “Đây là tự nhiên, ngươi chính là đích mạch hậu duệ, nếu không phải bây giờ tu vi không đủ, ta sớm đã thối vị nhượng chức, từ ngươi chấp chưởng Nguyệt Nghiệt đại quyền.”

“Bất quá, Vương Hi Thành người này, đối ngươi lòng mang ý đồ xấu, đến lúc đó ngươi muốn bao nhiêu thêm cẩn thận.”

Nữ tử gật đầu, thản nhiên nói “Tịnh tổ yên tâm, ta tự có phân tấc.”

Nàng đôi mắt yếu ớt, tâm niệm lưu chuyển.

Vẫn chưa đem Vương Hi Thành để ở trong mắt, hắn tuy là đương thời tiên nhân, lại đi đường tắt đột phá, chú định con đường tương lai đoạn tuyệt.

Có thể làm gì nàng?

Đăm chiêu lo lắng, chỉ có Nguyệt Nghiệt tương lai…

Nên làm như thế nào, mới có thể bảo toàn tộc đàn, cải biến tiêu vong vận mệnh? Suy nghĩ hồi lâu, chỉ cảm thấy tiền đồ mênh mông, không khỏi rất cảm thấy kiềm chế.

Thiên hạ này, thực tế quá lớn, quá bao la, tiểu tiểu Nguyệt Nghiệt nhất tộc, chỉ là biển cả hạt cát.

Nước chảy bèo trôi, gần như không nơi sống yên ổn, chớ nói chi đến sửa đổi mệnh số?

Có lẽ, chỉ có thái âm khoan thứ, mới có mấy điểm khả năng.

Nhưng con đường này, càng là cơ hồ không nhìn thấy hi vọng…

Nữ tử than nhẹ, trong lòng chua xót xen lẫn.

…

Cùng lúc đó, Nguyệt Thần cung địa lao.

Bởi vì đặc thù xây dựng chế độ, cùng sử dụng vật liệu nguyên nhân, nơi đây hoàn toàn cùng ngoại giới ngăn cách.

Đen nhánh, tĩnh mịch.

Chỉ có trên vách đá, mấy cái thiêu đốt ngọn đuốc, tản mát ra u ám quang mang, nhưng mơ hồ chiếu sáng xung quanh khu vực.

Không thể nhìn thấy phần cuối lao tù bên trong, đều bày đầy giá gỗ, trên giá gỗ treo bóng người.

Tí tách ——

Tí tách ——

Tinh mịn thanh âm, từ 4 phương 8 hướng, mỗi một bóng người dưới thân truyền đến.

Tại như vậy hoàn cảnh dưới, phá lệ âm trầm, đáng sợ.

Đột nhiên, một trận tiếng oanh minh vang lên, nặng nề phong bế cửa đá từ từ mở ra.

Một đám bị cắt đi miệng lưỡi, chọc mù tai mắt người, xếp hàng đi đến.

Bọn hắn trong lúc hành tẩu, trừ tiếng bước chân bên ngoài, cơ hồ không có nửa điểm va chạm, hiển nhiên đối với địa hình rất tinh tường.

Riêng phần mình tiến vào lồng giam bên trong, phủ phục

bưng lên cái gì, lại đem bên cạnh chi vật một lần nữa dọn xong.

Sau đó theo thứ tự rời khỏi, đi ra ngoài.

Có tia sáng rơi xuống, chiếu sáng bọn hắn đầu cầm chi vật, rõ ràng là từng cái tròn bồn, trong chậu máu tươi tinh hồng, phản chiếu lấy bọn hắn chết lặng khuôn mặt.

Càng phát ra khủng bố!

Đến lúc cuối cùng 1 người đi ra, cửa đá “Ầm ầm” chậm rãi rơi xuống, lại lần nữa phong tuyệt trong ngoài.

Bá ——

Địa lao chỗ sâu nhất, hắc ám nồng nặc nhất chi địa, bị treo ở trên giá gỗ nữ tử, đột nhiên mở 2 mắt ra.

Nó đôi mắt ảm đạm, lại có lưu quang oánh uẩn, rơi vào đối diện trên giá gỗ, cái kia đạo thân ảnh nho nhỏ phía trên.

Nàng nhịn không được nhíu mày, lộ ra một tia lo nghĩ.

Ngao Tú trạng thái cực kém, liền muốn nhịn không được, dù còn chưa làm tốt vạn toàn chuẩn bị, nhưng cũng không thể lại cùng.

Tang Tang biết, nàng nhất định phải nhanh đào thoát, nếu không Ngao Tú một khi vẫn lạc, thì Chân Long một mạch khí vận, cũng chấp nhận này đoạn tuyệt.

Dù sao nàng mới thật sự là, đương thời một đầu cuối cùng Chân Long… Chân Long nhất tộc tương lai truyền thừa, đều hệ tại nó thân.

“Nguyệt Thần cung, lệch vị trí.”

“Cùng thái âm ở giữa liên hệ, trở nên suy yếu mấy điểm, đối ta áp chế giảm tiểu.”

“Tiếp qua 2 ngày, liền trực tiếp động thủ… Vô luận như thế nào, nhất định phải bảo đảm Ngao Tú vạn toàn!”

Nàng thở sâu, chậm rãi nhắm mắt.

Kế tiếp theo điều động lực lượng, chậm chạp làm hao mòn lấy, cái kia đạo bị đánh vào thể nội, trấn áp tu vi quy tắc lạc ấn.

Đại Đạo cảnh…

Cảnh giới này, thực tế quá mức khủng bố, cho dù tiện tay vì đó, cũng không phải nàng có thể chống lại.

Chỉ có bộc phát nội tình, liều mình đánh cược một lần!

…

2 ngày sau.

Thiết Nham đảo.

Ngụy công tử đột nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía thiên khung phía trên, giờ phút này một tia như có như không

cảm giác, hiện lên ở nó trong lòng.

Giữa lông mày, một chút hơi lạnh phun trào, chấn động.

Kia là thái âm khí tức!

‘Nguyệt Thần cung…’

Trong lòng hắn mặc niệm.

Quả nhiên, sau nửa canh giờ, Vương Tương Tử giáng lâm, giọng điệu cung kính.

“Nguyệt Thần cung Vương Tương Tử, bái kiến quá sơ tôn thượng.”

Ngụy công tử nói “. Chuẩn bị kỹ càng rồi?”

Vương Tương Tử nói “. Là, chuyên tới để mời tôn thượng ra mặt, lấy ổn định lòng người, hoàn thành kế hoạch cuối cùng 1 điểm.”

“Được.” Ngụy công tử đứng dậy, “Vậy liền đi thôi.”

Vương Tương Tử phất tay áo vung lên, ánh trăng tự nhiên hội tụ, đem 2 người thân ảnh bao phủ.

Khi nó tán đi, trong thính đường, 2 người đã biến mất không gặp.

Cùng lúc đó, Võ Thần điện trụ sở, trời mục Võ thần nhíu mày, nhìn về phía mang mang trên biển mây.

Kia chỗ, thái âm khí tức hội tụ, tại Võ thần giao cảm bên trong, hình như có muôn vàn ngân huy vẩy xuống, chiếu rọi thiên địa thập phương.

‘Nguyệt Thần cung giáng lâm…”

Vương thị sắp động thủ, nhưng thái âm chi chủ vì sao, chậm chạp không có phản ứng?

Hắn vững tin, đã xem việc này truyền ra ngoài, hẳn là tôn này tiên thiên thần chỉ, lại lâm vào cấp độ sâu ngủ say bên trong?

Không đúng!

Giá trị này thiên địa đại biến thời khắc, thái âm tuyệt sẽ không ngủ đông, huống chi mấy năm trước đó, trận kia trời sập chi chiến bên trong, thái âm từng ở trong hỗn độn, cùng thái dương chi chủ giao thủ.

Chỉ là mấy năm, đối thái âm mà nói thoáng qua liền mất.

Cho nên, Thần ngầm đồng ý việc này…

Trời mục Võ thần đáy mắt, lộ ra một tia tự giễu, lại có mấy điểm đề phòng, cảnh giác, quả nhiên những này tiên thiên thần chỉ, tuyệt không phải như biểu hiện ra như vậy “Ngăn cách với đời” .

Vương thị gây nên, chỉ sợ ngay từ đầu, liền đã sớm bị phát giác.

Muốn nhảy ra bàn cờ, không còn lấy ra bên trong quân

cờ, lại không biết ngay từ đầu, nó vận mệnh liền đã chú định.

Như vậy, hắn đâu?

Buông tay đánh cược một lần, tìm đường sống trong chỗ chết, coi là thật có thể đánh vỡ mệnh số?

Trời mục Võ thần lắc đầu, nhưng nó trong đôi mắt, vẫn một mảnh kiên định.

Hắn không biết đáp án, nhưng cũng không sầu lo, việc đã đến nước này lui không thể lui…

Ván này, hắn chỉ có thể thắng không cho phép bại!

Đứng chắp tay, trời mục Võ thần chân lý võ đạo khuấy động quanh thân, nó bóng lưng tựa như kình thiên thần nhạc, nhưng chống trời địa 4 cực.

Một bên khác, ven hồ trang viên.

Thanh Liên đạo nhân cũng tại, ngưỡng vọng Nguyệt Thần cung chỗ, đột nhiên tâm hắn có cảm giác.

‘Sư đệ?’

Hắn suy nghĩ một chút , ấn xuống suy nghĩ.

Lấy sư đệ tâm tính, làm việc tất có suy tính, hắn lại lặng im đứng ngoài quan sát , chờ đợi thời cơ là được.

Đương nhiên, như trên đỉnh đầu Nguyệt Thần cung sinh

biến, Thanh Liên chi kiếm trong một chớp mắt, liền có thể phá vỡ cửu tiêu.

1 kiếm trảm Thần cung, tất cả thiên địa kiếm ca!

…

Bá ——

Nguyệt Thần cung, một mảnh ánh trăng hiển hiện, phun trào ở giữa 2 thân ảnh, dần dần trở nên ngưng thực.

“Ta các loại, cung nghênh quá sơ tôn thượng!”

Rầm rầm ——

Lọt vào trong tầm mắt, 4 phương mọi người cúi đầu, đều cung kính cong xuống.

Giữa đám người, Hứa Tịnh bên người nữ tử kia, lặng lẽ nâng lên mặt mày, hướng nơi đây trông lại.

Nàng chính là Nguyệt Nghiệt nhất tộc đích mạch, thụ thái âm hàng phạt nặng nhất, cũng cùng nó liên hệ sâu nhất, tự có thủ đoạn khả biện biết người tới thân phận.

Lần đầu tiên, nữ tử này biểu lộ hơi ngừng lại, trước mắt là 1 vị hoàn toàn xa lạ người, nhưng nàng lại bản năng ở giữa cảm thấy một tia thân cận.

Càng mấu chốt chính là, phần này thân cận cùng trên người đối phương, nồng đậm trăng sao khí tức không quan hệ…

Loại tình huống này, ra ngoài ý định bên ngoài, để nàng mặt mày ở giữa, lộ ra một tia mờ mịt, kinh ngạc.

Hứa Tịnh có phát giác, cau mày nói “Người này thân phận có vấn đề?”

Mặt mày ở giữa, sát khí phun trào.

Nữ tử lắc đầu, “Không, Thần thật là 1 tôn nắm giữ trăng sao quyền hành tiên thiên thần chỉ…” Lại sâu sắc xem ra một chút, nàng ánh mắt lưu chuyển, cuối cùng là không thu hoạch được gì.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1148 : Ban ân

Ngụy công tử ngắm nhìn bốn phía, đôi mắt hơi ngừng lại.

Một cỗ nỗi lòng, từ giữa bộ ngực khuấy động ra, làm hắn đôi mắt nháy mắt tĩnh mịch.

Có ít người mang khí với thân, tung trong đám người, cũng một chút có thể thấy được.

Hứa Kha…

Nàng hình dạng cùng năm đó so sánh, thành thục rất nhiều, mặt mày triệt để nẩy nở, nhiều mấy thuộc bổn phận liễm cùng yên tĩnh.

Nhưng lờ mờ có thể nhìn thấy, kia phần quật cường cùng mạnh hơn.

Năm đó 2 người mấy lần gặp nhau, đồng sinh cộng tử, vì không liên lụy La Quan, nàng lưu chữ sau lặng yên rời đi.

Đảo mắt, đã là rất nhiều năm.

Trong lúc nhất thời, tâm tư mịt mờ, ý niệm mãnh liệt.

Ngụy công tử thân là hôm nay, không thể nghi ngờ hạch tâm, nó phản ứng một nháy mắt, liền bị mọi người phát giác.

Vương Tương Tử đôi mắt chớp lên, cười một tiếng, nói ". Đang muốn giới thiệu cho tôn thượng, vị này là Hứa Tịnh Hứa đạo hữu, cùng với trong tộc vãn bối, cũng chính là thái âm tín đồ."

Đang khi nói chuyện, hắn vẫy vẫy tay, "Hứa Tịnh đạo hữu, còn chưa tới bái kiến quá sơ tôn thượng "

Hứa Tịnh bước nhanh về phía trước, hành lễ nói "Nguyệt Nghiệt một mạch Hứa Tịnh, bái kiến tôn thượng!"

Bên người, Hứa Kha cúi đầu hành lễ, "Hứa Kha, bái kiến tôn thượng."

Mới cái kia đạo ánh mắt, nàng cũng có cảm giác, trên thực tế những năm gần đây, cùng loại kinh lịch nàng có thật nhiều.

Nhưng hôm nay…

Nàng lại không cảm thấy chán ghét.

Hẳn là, là một loại nào đó tiên thiên thần chỉ thủ đoạn, vừa nghĩ đến đây Hứa Kha trong lòng cảnh giác, giữa lông mày lộ ra một tia đạm mạc.

Ngụy công tử bất động thanh sắc, gật gật đầu, "Nguyệt Nghiệt Hứa thị… Bản tôn là biết đến, không nghĩ tới thiên hạ hôm nay, còn có huyết mạch truyền thừa."

Lại nhìn về phía Vương Tương Tử, hắn trong mắt chứa thâm ý, "Cung chủ hữu tâm, có thể tìm tới Hứa thị."

Vương Tương Tử cảm thấy ánh mắt của hắn, có chút không đúng, nhưng hoảng hốt một chút lại nhìn đi lúc, lại không có vừa rồi cái loại cảm giác này.

“Khục! Ta v.v. Vì thái âm hiệu lực, sao dám không tận trung cương vị.”

“Tôn thượng, lại mời vào chỗ.”

Đêm đó, Nguyệt Thần cung đại yến.

Cao cư cửu thiên chi thượng, tắm rửa trăng sao quang mang, nó quang

Hoa sáng trong, giống như giữa thiên địa, xuất hiện vòng thứ 2 trăng tròn.

Yến đến nửa đường, Vương Tương Tử cười nói “Nguyệt Nghiệt nhất tộc, năm đó từng có dưới ánh trăng trời múa truyền thừa, vì ca ngợi thái âm sáng tạo.”

“Tối nay tôn thượng giá lâm, lại đúng lúc gặp thiên khung sáng sủa vô che, trăng sao sáng trong nên dùng cái này múa trợ hứng, không biết Hứa Tịnh đạo hữu trong tộc, nhưng còn có người tập được này múa “

Hứa Tịnh hơi 1 do dự, quay người nói nhỏ.

Hứa Kha gật gật đầu, đứng lên nói “Hứa Kha, nguyện vì yến hội hiến múa.”

Nàng đi tới trong điện, trước đối chủ vị chỗ hành lễ, mà

chân sau dưới khẽ động, dáng người nháy mắt giơ lên, tay áo dài như Lưu Vân, vòng eo doanh doanh nắm.

Nàng dáng người nhanh nhẹn, bước như phượng triển, nó dung mạo, phong thái nhất thời có một không hai, nhìn mọi người như si như say.

Đột nhiên, một tràng thốt lên vang lên.

Là Nguyệt Thần cung bên ngoài, tự nhiên hội tụ thái âm ánh trăng, giờ phút này giống bị lực vô hình dẫn dắt, từ 4 phương 8 hướng mà tới.

Chuyển vào trong đại điện, phun trào như mây mù, khiến Hứa Kha như múa tại cửu thiên trong mây, phảng phất giống như thần nữ.

Nguyệt Thần cung một mạch, xây một chút hành chi nói, nhưng có thể dẫn động như vậy, phạm vi lớn thái âm ánh trăng người, cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Chỉ một điểm này, Hứa Kha liền triển lộ ra, không thể khinh thường tu vi.

Lại càng quan trọng chính là, đến từ thái âm thân hòa ——

Nguyệt Nghiệt nhất tộc bị phạt với thái âm, dù còn có chút ít nhân quả liên luỵ, cũng đã mỏng manh đến cực điểm.

Vương Tương Tử đáy mắt, hiển hiện một vòng tối nghĩa,

thâm trầm, nhưng ở xem ra một chút Ngụy công tử sau, lại rất nhanh biến mất không thấy gì nữa.

Khẽ múa tất.

Hứa Kha phủ phục cúi đầu, “Cẩn dùng cái này múa, hiến với tôn thượng!”

Chủ vị, Ngụy công tử gật đầu, mặt lộ vẻ mỉm cười.

“Này múa, không hổ trời múa chi danh.”

“Khi thưởng!”

Theo hắn một lời rơi xuống, trong đại điện này, phun trào không nghỉ thái âm ánh trăng, lập tức hướng Hứa Kha

Trên thân hội tụ mà đi.

Rất nhanh, lại trống rỗng ngưng tụ 1 đầu váy dài, hoa lệ muôn vàn, mặt ngoài tỏa ra ánh sáng lung linh, kia là thái âm vầng sáng phản chiếu.

Thái âm chí bảo!

Trong điện, mọi người bỗng nhiên trừng lớn mắt, mặt mũi tràn đầy rung động. .

Chương 1149 : Mệnh trung chú định

Hứa Tịnh biến sắc.

Thị nữ !

Nàng trước đó vẫn chưa nghĩ quá nhiều, chỉ coi thật sự là thái âm ban ân.

Nhưng hôm nay xem ra lại có thâm ý khác, nhất thời vừa kinh vừa sợ. .

Chương 1150 : Vai gánh nhật nguyệt đỉnh phong ở giữa

Ngụy công tử biết Hứa Kha rất lớn, nhưng hắn không nghĩ tới, nàng có thể trở nên lớn hơn.

Cúi đầu nhìn thoáng qua.

Nhịn không được.

Lại cúi đầu nhìn 1 2 3 4… Ân, thật nhiều mắt!

Hiển nhiên nó ánh mắt thực tế qua điểm, Hứa Kha trên mặt phiếm hồng, nhịn không được đẩy hắn ra.

Lại đưa tay, tại cánh tay hắn bên trên bấm một cái, “Nhìn cái gì nhìn !”

Nói “Phốc” cười một tiếng, lê hoa đái vũ, nét mặt tươi cười chợt hiện, đẹp đến mức không gì sánh được.

Ngụy công tử trên mặt lộ ra vẻ lúng túng, chợt cũng bị mang cười.

Giữa 2 người, bởi vì nhiều năm chưa gặp, mà sinh ra một tia xa cách, lập tức tan thành mây khói.

Như lại trở lại năm đó, tại sơn hà ngoài thành núi rừng bên trong, thiếu niên gánh vác thiếu nữ, đào mệnh phi

nước đại thời điểm.

Đêm đó mưa to lạnh lẽo thấu xương, hai trái tim lại nóng bỏng cổn đãng.

Ánh mắt nhìn nhau càng thêm ôn hòa, đều có thể rõ ràng cảm nhận được, lẫn nhau đáy lòng kinh hỉ cùng vui vẻ,

Hứa Kha xát đem nước mắt, thanh tú động lòng người đứng ở trước người, đầy mắt đều là sợ hãi thán phục cùng không thể tưởng tượng nổi.

“La Quan… Có lẽ, ngươi tên thật là Ngụy Thái Sơ mặc kệ, tóm lại ngươi chính là ngươi… Nhưng ta không nghĩ ra, ngươi thế nào liền biến thành 1 tôn, nắm giữ trăng sao quyền hành tiên thiên thần chỉ “

Dưới cái nhìn của nàng, đây quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Năm đó thiếu niên, xác thực chỉ là 1 cái, phổ thông mới vào tu hành giới vãn bối.

Nhưng hôm nay ở trong mắt Hứa Kha, quanh người hắn sáng trong trăng sao hư ảnh như ẩn như hiện, có thể nói thần ý phun trào, uy áp như biển!

Ngụy công tử cười một tiếng, nói “. Hiện tại, vẫn là gọi ta Ngụy Thái Sơ đi.”

“Còn như vấn đề của ngươi, đó chính là 1 cái dài đằng đẵng cố sự… Bất quá còn tốt, chúng ta có rất nhiều thời

gian, có thể từ từ nói.”

Đại điện bên ngoài, thái âm ánh trăng hội tụ, hóa thành 1 đạo bình chướng, đem trong ngoài ngăn cách.

Vương Hi Thành nhìn xem một màn này, sắc mặt vô song phức tạp, đáy mắt phẫn hận, sợ hãi xen lẫn, cuối cùng hóa

Vì một vòng oán độc.

“Hi thành, nữ tử như áo xuyên thoát tùy tâm, nếu ngươi ngay cả điểm này đều làm không được, bản tọa cũng quá thất vọng.” Vương Tương Tử cất bước đi tới, thần sắc hờ hững.

Vương Hi Thành giật mình, vội vàng khom người, “Bái kiến cung chủ, thuộc hạ biết sai!”

Vương Tương Tử lẳng lặng nhìn qua hắn.

Vương Hi Thành cái trán, toát ra tinh mịn mồ hôi, không động đậy dám động.

“Cuối cùng nhất một lần, như ngày sau ngươi lộ ra nửa điểm dị sắc, đừng trách bản tọa không để ý huyết mạch thân tình.” Vương Tương Tử lại sâu sắc, quên một chút bị thái âm ánh trăng phong bế đại điện, quay người rời đi.

Nó đáy mắt, hiện lên một tia trào phúng.

Tiên thiên thần chỉ lại như thế nào cũng có thất tình lục

dục, bất quá chỉ là một chút, đối lập cường đại lại khó bị giết chết cá thể mà thôi.

Hữu tâm tính vô ý… Sao biết ta Vương thị, không thể đăng lâm cửu tiêu, thay vào đó lấy huyết nhục chi thân, thay mặt ti quy tắc quyền hành!

“… Sự tình, đại khái chính là như vậy đi, ta không có đối ngươi hoàn toàn nói rõ hết thảy, là bởi vì trong đó liên lụy đến một chút phiền toái, ngươi như biết được cũng vô chỗ tốt.” Ngụy công tử nâng chung trà lên, thấm giọng một cái.

Ngẩng đầu nhìn về phía đối diện, liền gặp Hứa Kha kinh ngạc nhìn xem hắn, vành mắt lại đỏ.

Ngụy công tử nói “. Thế nào lại muốn khóc hôm nay ngươi ta tha hương trùng phùng, là thiên đại hảo sự, khi cao hứng mới là.”

Hứa Kha nói “. Ngươi mặc dù tỉnh lược rất nhiều, nhưng ta nghe được, ngươi ăn xong tốt bao nhiêu nhiều khổ… Đi đến hôm nay, thực tế quá khó khăn.”

“Ngươi sau này, nhất định phải bảo vệ tốt mình, đừng có lại như thế liều mạng!”

Một dòng nước ấm từ đáy lòng hiện lên, chợt bốc hơi hướng lên, Ngụy công tử đôi mắt cũng có nháy mắt chua xót.

Hôm nay, thế nhân đều nhìn thấy, hắn Ngụy Thái Sơ gì cùng uy thế, cường thế, lại không

Biết đi đến hôm nay, hắn ngậm bao nhiêu đắng

Từng cọc từng cọc, từng kiện… Trong đầu nhanh chóng hiện lên.

Ngụy công tử trầm mặc một chút, nói khẽ “Là rất khổ a, nhưng nếu không ăn những này khổ, lại nào có hôm nay Ngụy Thái Sơ thế gian sự tình, nhất trác nhất ẩm, đều là định số.”

Hắn cười một tiếng, “Ta bây giờ mạnh khỏe, ngươi cũng mạnh khỏe, đây chính là tốt nhất.”

Hứa Kha chỉ cảm thấy trước mắt tiếu dung, đã thật sâu khắc sâu vào nội tâm, cũng không còn có thể quên mất.

Nàng không biết nghĩ đến cái gì, sắc mặt dần dần đỏ bừng.

“Uy thất thần” Ngụy công tử biểu lộ bất mãn, “Ta thật vất vả có chút bùi ngùi mãi thôi, ngươi liền cái này thái độ, không khỏi quá qua loa đi “

“… A!” Hứa Kha mặt càng đỏ, hoảng hốt vội nói “Cái kia… Cái kia… Ta vừa rồi tại nghĩ, Vương thị thật thật là ác độc, thế mà muốn để Nguyệt Nghiệt nhất tộc gánh tội thay… Thân là thái âm tín đồ, đây là lớn nhất khinh nhờn cùng bất kính, chắc chắn dẫn tới thái âm tức giận, hạ xuống hủy diệt thần phạt!”

Nói đến sau đó, nàng gương mặt xinh đẹp băng hàn, sát khí bừng bừng.

Nguyệt Nghiệt nhất tộc dù hoạch tội với thái âm, bị tước quyến tộc thân phận, nhưng đối thái âm trung thành cùng kính sợ, lại chưa từng giảm bớt nửa điểm.

Ngụy công tử nói “. Yên tâm, 1 ngày này sẽ tới rất nhanh, nhưng tạm thời còn muốn tới giả vờ giả vịt, chậm đợi thời cơ.”

Hắn còn không biết được, thái âm với ván này bên trong, kiếm chỉ phương nào

Là tôn kia vực ngoại Tinh Thần hay là nói, trong đó có ẩn tình khác

Nếu không nếu chỉ thuần chỉ là, vì trấn áp Vương thị nhất tộc, tung Vương Tương Tử vì Đại Đạo cảnh tu sĩ, cũng là dễ như trở bàn tay.

Hứa Kha không rõ ràng cho lắm, nhưng nàng vẫn chưa hỏi nhiều, con mắt dạo qua một vòng, đi đến La Quan phía sau, lại bắt đầu cho hắn nắn vai.

Động tác nhu hòa, bật hơi hương thơm, “Cái kia, quá sơ các hạ, tiểu nữ tử có một chuyện muốn nhờ, không biết ngươi nhưng nguyện hỗ trợ “

Ngụy công tử khóe miệng giật một cái, “Cái gì bận bịu “

“Ngươi là thái âm quyến giả, Thần với nhân gian sứ đồ, hóa thân, lấy tiên thiên thần chỉ thân phận, nhưng chưởng trăng sao quyền hành đúng không “

“Tính đúng.”

“Vậy quá âm cùng ngươi, nhất định rất thân cận, đúng không “

“Ngô… Cũng coi như đối “

Hứa Kha đôi mắt sáng lên, “Kia lần này, phá vỡ Vương thị âm mưu, bảo vệ quá sơ uy nghiêm, ta Nguyệt Nghiệt nhất tộc xuất lực quá lớn, bị khoan thứ thần phạt, thậm chí một lần nữa thu hoạch được quyến tộc thân phận… Khục, hẳn là cũng có thể, đúng không “

Ngụy công tử lắc đầu, “Không được.”

Hứa Kha một chút gấp, “Thế nào lại không được quá sơ các hạ Ngụy Thái Sơ! Ngươi đến cùng một bên nào thế nào không giúp ta !”

Ngụy công tử vò lông mày, “Nguyên nhân rất đơn giản, hiện tại thái âm quyến tộc, vốn là ta sắc phong…”

Hứa Kha nháy nháy mắt, hoài nghi mình nghe lầm.

Ngụy công tử nói “. Tóm lại, quyến tộc thân phận, ngươi tạm thời không muốn nhớ thương.”

Thiên Cơ nhất tộc đối với hắn trung thành cảnh cảnh, há có thể vô tội mà phạt

Huống chi, hắn tự mình sắc phong quyến tộc, đã quá âm tán thành, nói phế liền phế thực tế trò đùa.

Nhưng đón Hứa Kha, một đôi sáng lóng lánh mắt to, Ngụy công tử suy nghĩ một chút, hay là lỏng miệng.

“Quyến tộc không được, nhưng Vương thị hoạch tội thái âm về sau, Nguyệt Thần cung cũng nên có người chấp chưởng, ngươi cảm thấy đúng hay không “

Hứa Kha ánh mắt sáng lên, vui lại một chút ôm lấy hắn, “Đúng, đúng, thực tế rất đúng!”

“Quá sơ các hạ, ngươi thật tốt!”

Ngụy công tử gượng cười, Hứa Kha a Hứa Kha, ngươi cái này chỗ đứng, còn cùng ta chơi dẫn bóng đụng người, quá mức a.

Nhưng không thể không thừa nhận, đầu cảm giác xác thực rất tốt!

Vai gánh nhật nguyệt đỉnh phong ở giữa, một hơi gió mát quấn yếu mềm…

Thơ hay, thơ hay.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1151 : Không điên cuồng không sống

Hừng đông.

Bao khỏa đại điện thái âm ánh trăng, giống như thủy triều thối lui.

Hứa Kha khó nén mệt mỏi, từ đó đi ra, dưới chân hơi có lảo đảo.

Nó quanh thân chỗ, có thái âm lực phun trào, tản mát.

Thấy cảnh này, Vương Hi Thành ánh mắt, có một nháy mắt phức tạp, có thể nghĩ đến lão tổ lời nói, lại rất nhanh bình tĩnh lại.

Chắp tay nói “Chúc mừng Hứa Kha đạo hữu, sau đó quá sơ che chở, tương lai vô hạn có hi vọng!”

Nữ nhân như áo…

Đợi ngày sau vua ta thị lên trời, quan sát thiên địa 4 phương lúc, như thế nào nữ nhân không có?

Nghĩ đến đây, Vương Hi Thành tiếu dung, trở nên rực rỡ.

Hứa Kha gật gật đầu, “Vương trưởng lão, ta mệt mỏi, đi về nghỉ trước.”

Vương Hi Thành vẫy tay một cái, “Người tới, đưa Hứa Kha đạo hữu về tạm trú.”

Một đỉnh mềm kiệu nhấc đi qua, Hứa Kha ngồi vào phía trên, bị một đường đưa trở về.

Hứa Tịnh một đêm không ngủ, nội tâm lo nghĩ bất an, thấy Hứa Kha bị mềm kiệu đưa tới, sắc mặt lúc này biến đổi.

“Tịnh tổ yên tâm, ta không sao.”

Hứa Kha cho nàng một ánh mắt.

Hứa Tịnh khẽ giật mình, nghĩ thầm ngươi rõ ràng chính là 1 bộ bị tàn phá quá độ, thể nội thái âm lưu lại, tiết ra ngoài không chỉ bộ dáng…

Hẳn là, trong đó có ẩn tình khác?

“Tốt, người giao cho ta chính là, các ngươi trở về đi.” Hứa Tịnh vịn Hứa Kha, đi vào phòng bên trong.

Phất tay áo vung lên cấm chế toàn diện mở ra, không kịp chờ đợi nói “. Hứa Kha, đến cùng chuyện gì xảy ra? Ngươi… Thật bị…”

Hứa Kha mặt đỏ lên, “Tịnh tổ, sự tình cũng không phải là như ngươi nghĩ… Bất quá Vương thị nhất tộc, đích thật là đang tính kế chúng ta, như coi là thật bị nó đạt được, Nguyệt Nghiệt đem triệt để hoạch tội tại thái âm, khó thoát bỏ mình tộc diệt xuống trận!”

Lúc này, đem Vương thị âm mưu nói tới.

Hứa Tịnh vừa sợ vừa giận, nghiến răng nghiến lợi, “Khá lắm Vương Tương Tử! Hắn là muốn bắt ta Nguyệt Nghiệt nhất tộc máu tươi cùng đầu lâu, làm vương thị trải bằng quyến tộc con đường…”

Nghĩ mà sợ cùng tức giận, ở trong lòng xen lẫn.

Loại kia hậu quả, liền chỉ là

Nghĩ một hồi, đều tâm thần run rẩy.

Còn tốt, còn tốt!

Hứa Kha nhìn thấu Vương thị âm mưu… Hả? Không đúng, ngay cả nàng đều bị che giấu, Hứa Kha sao có thể biết, như vậy bí ẩn sự tình?

“Hứa Kha, việc này… Là kia Ngụy Thái Sơ nói cho ngươi?”

Đây là khả năng duy nhất.

Hứa Kha gật đầu, “Không sai.”

Hứa Tịnh ánh mắt, liền trở nên rất phức tạp.

Còn nói không có việc gì? Nếu không phải bị cái kia cái kia lại cái kia, Ngụy Thái Sơ sẽ giúp Nguyệt Nghiệt nhất tộc?

Bi thống cùng lòng chua xót tại giữa bộ ngực chập trùng,

miệng nàng môi bỗng nhúc nhích, “Hứa Kha, là tộc đàn có lỗi với ngươi… Ngươi chịu khổ…”

Hứa Kha giậm chân một cái, “Tịnh tổ, ta thật không có sự tình… Hắn… Hắn không có đụng ta… Bộ dáng bây giờ, chỉ là làm cho Vương thị nhìn.”

“Ngụy Thái Sơ… Ân, hắn cùng ta Nguyệt Nghiệt nhất tộc có cũ, tự sẽ giúp chúng ta, chỉ đợi đến thời cơ thích hợp liền muốn đem Vương thị trấn áp.”

“Thật?”

“Thiên chân vạn xác!”

Hứa Kha đáy mắt, hiện lên một tia ảo não.

Kỳ thật, nàng là từng có đề nghị.

Vương Tương Tử thân là Đại Đạo cảnh tồn tại, nhãn lực gì cùng kinh người? Làm bộ sự tình một khi bị phát giác, có thể dẫn phát biến cố.

Không bằng đùa giả làm thật.

Đáng tiếc, Ngụy công tử không có đáp ứng.

Gia hỏa này, hẳn là không nhìn trúng ta? Hứa Kha cúi đầu nhìn thoáng qua, lại nghĩ tới hắn những cái kia ánh mắt, tâm lý liền đắc ý “Hừ hừ” 2 tiếng.

Lại chờ xem, không sợ câu không lên ngươi!

Hứa Tịnh vui mừng nhướng mày, “Tốt! Tốt!”

“Có Ngụy Thái Sơ tương trợ, đợi xử trí Vương thị, ta Nguyệt Nghiệt nhất tộc… Khục, Hứa Kha, ngươi có hay không đề cập với hắn lên…”

Hứa Kha lắc đầu, “Quyến tộc chi vị ngài không cần nghĩ, nhưng trấn áp Vương thị về sau, ta Nguyệt Nghiệt nhất tộc thích hợp mà thay vào, nhập chủ Nguyệt Thần cung.”

Hứa Tịnh trừng lớn mắt.

Nhập chủ Nguyệt Thần cung…

Đối nàng mà nói, cái này đã là cực tốt kết quả.

Về phần quyến tộc thân phận, nói thật, nàng có chút sợ.

Nếu không phải trước đó không được chọn, nàng căn bản sẽ không đáp ứng, cùng Vương thị ở giữa hợp tác.

Đăng lâm cao vị, cần phải trải qua mưa gió tẩy lễ.

Năm đó Nguyệt Nghiệt tiền thân cường đại cỡ nào, uy thế vô song, thiên hạ chú mục.

Là thế gian 1 cùng 1 đại tộc!

Nhưng một trận hạo kiếp qua đi, liền bị đánh rớt bụi bặm, tộc đàn cơ hồ chết hầu như không còn, rơi vào bây giờ kéo dài hơi tàn kết cục.

Kém chút, liền muốn tộc diệt!

Có thể an ổn truyền thừa tiếp, diên tiếp theo tộc đàn huyết mạch, vị trí này đã đầy đủ.

“Quá sơ các hạ, quả thật ta tộc cứu tinh, đại ân đại đức không biết như thế nào hồi báo… Hứa Kha, ngươi nhất định phải ghi nhớ, ngày sau như có cơ hội, khi dũng tuyền tương báo!”

Hứa Tịnh nói rất kích động, rất cảm động, rất chân thành.

Cũng không biết thế nào, Hứa Kha lại nghe được đỏ mặt tâm nóng, trầm thấp “Ừ” một tiếng, không biết nghĩ đến cái gì.

Một hồi lâu, Hứa Tịnh mới khôi phục bình tĩnh, thay đổi trước đó thấp thỏm, bất an, cả người mặt mày tỏa sáng.

“Hứa Kha, quá sơ các hạ có hay không an bài, muốn dư nghiệt nhất tộc như thế nào phối hợp?”

“Thế thì không có, hắn chỉ nói chậm đợi thời cơ liền có thể.” Hứa Kha ngẩng đầu, nói “. Bất quá, ta đã nói với hắn trong tộc hiện trạng, hắn đáp ứng tối nay liền cùng ta đi xem một cái.”

Hứa Tịnh liên tục gật đầu, “Kia không thể tốt hơn, rất nhiều tộc nhân lần lượt mất khống chế, ta thật lo lắng, sẽ tạo dưới đáng sợ ác quả.”

Chần chờ một chút, “Nhưng việc này, có thể hay không

bị Vương thị phát giác?”

Hứa Kha một mặt kiêu ngạo, “Tịnh tổ không cần phải lo lắng, quá sơ các hạ xuất thủ, không có vấn đề.”

…

Vương thị từ đường.

】 một gian tĩnh thất.

Vương Tương Tử đi vào trong đó, cung kính hành lễ, “Chất nhi tương, gặp qua cô cô.”

Đối diện, ngọc trên giường một nữ tử ngồi xếp bằng, trên đỉnh đầu 3 châm chui vào.

Cuối xích hồng sáng rực, tản mát vầng sáng như liệt hỏa hừng hực.

Nàng mở mắt ra, đều là rã rời, nặng nề, “Vương Tương Tử, dừng cương trước bờ vực còn kịp… Không muốn lại chấp mê bất ngộ, nếu không toàn bộ Vương thị nhất tộc, đều đem vạn kiếp bất phục!”

Vương Tương Tử đứng dậy, “Cô cô làm gì lừa gạt mình? Việc đã đến nước này, ta cùng Vương thị đều không đường lui.”

Hắn đôi mắt kiên định, ngữ khí âm vang, “Năm đó trên tế đàn, ta cha bỏ mình ngày, ta liền lập xuống lời thề, đời này nhất định dẫn đầu Vương thị, nhảy ra bên ngoài bàn cờ, không còn bị người chưởng khống sinh tử.”

“Tiên thiên thần chỉ lại như thế nào? Đồng dạng sẽ chết, sẽ vẫn lạc! Nó quyền hành, nên từ vua ta thị chấp chưởng!”

Nữ tử mặt lộ vẻ thống khổ, thân thể run rẩy, “Vương Tương Tử!”

“Ngươi điên, thần chỉ sinh ra đã biết, chính là thiên địa Chung Linh tạo hóa, há lại phàm nhân có thể làm trái?”

Vương Tương Tử trầm mặc một chút, “Điên?”

“Có lẽ vậy, nhưng không điên cuồng không sống, cùng nó làm người trong lòng bàn tay quân cờ, khôi lỗi, ta tình nguyện buông tay đánh cược một lần.”

“Không thành công, liền thành nhân!”

Hắn ngẩng đầu, “Nhưng ta tin tưởng vững chắc, Vương thị tất nhiên có thể thành công, là lấy chất nhi hôm nay đến đây, muốn lấy cô cô trên cổ đầu người dùng một lát.”

Bá ——

Một mảnh hào quang, quyển rơi nữ tử đầu lâu, rơi vào Vương Tương Tử trong tay.

Lấy thái dương tinh tinh thần chi khí, trấn áp Nguyệt Thần cung thượng nhiệm cung chủ, khóa nó thần hồn, cảnh giới, đại đạo tại đầu lâu bên trong. Khiến cho âm, dương chung tế, cả 2 giao hội hợp nhất, mới có thể lâm

thời mở thông đạo, triệu hoán vực ngoại Tinh Thần giáng lâm.

Vương Tương Tử quay người đi ra ngoài, không có lại nhìn thi thể không đầu một chút, có gió thổi tới, cuốn lên trên người hắn trường bào.

“Vua ta thị, liền muốn cùng thần chỉ một trận chiến.”

“Cũng phải nhìn huyết nhục phàm nhân , có thể hay không nghịch thiên!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1152 : Mất khống chế

Hứa Kha lại một lần đi tới, Ngụy công tử ở lại cung điện.

Cái này khiến dẫn đường Vương Hi Thành, sa vào đến thật sâu trầm mặc…

Bị đùa bỡn một lần không đủ, còn muốn chủ động đưa tới cửa sao?

A!

Đây chính là nữ nhân.

Đưa mắt nhìn Hứa Kha tiến vào đại điện, thái âm ánh trăng lại lần nữa hiện lên, đem ánh mắt ngăn cách tại bên ngoài.

Vương Hi Thành đáy mắt, hiện lên một vòng che lấp.

Cẩu nam nữ!

Cũng phải nhìn các ngươi, còn có thể tiêu dao đến khi nào.

Trong đại điện, Hứa Kha vỗ ngực, thở dài một hơi, “Vừa rồi tại trên đường, ta cảm giác có người nhòm ngó trong bóng tối… Ta đoán 80% là Vương Tương Tử, ngươi nói ta sẽ không phải, bị nhìn ra sơ hở gì a?”

Ngụy công tử suy nghĩ một chút, lắc đầu, “Cũng không có vấn đề, ngươi không nên quá lo lắng.”

Hứa Kha lắc đầu, “Không được, ta cảm thấy hay là quá mạo hiểm.”

Nàng biểu lộ nghiêm túc, ánh mắt nghiêm túc, “Chúng ta bây giờ, là tại vì thái âm làm việc, há có thể bởi vì tự thân nguyên nhân, mà dẫn đến ngoài ý muốn phát sinh?”

“Cho nên, hay là làm đi, ngươi cảm thấy thế nào?”

Ngụy công tử…

Hắn có chút đau răng, nghĩ thầm nữ nhân này hiện tại, làm sao trở nên như thế hổ rồi?

Lần một lần hai, chủ động xách loại chuyện này!

“… Thật không có tất yếu, ta rất có nắm chắc.” Ngụy công tử đứng dậy, “Chớ trì hoãn thời gian, không phải muốn đi Nguyệt Nghiệt chỗ ở nhìn một chút? Cái này liền lên đường thôi.”

Nói xong, không cùng Hứa Kha đáp lời, hắn phất tay áo vung lên, một mảnh thái âm ánh trăng hiện lên, đem 2 người thân ảnh bao phủ trong đó.

Thái âm cao cư bầu trời đêm, thanh lãnh ngân huy chiếu rọi thiên địa.

Nắm giữ bộ điểm thái âm quyền hành, La Quan nhưng

tùy tâm niệm khẽ động, giáng lâm đến thế gian bất luận cái gì một chỗ, thái âm chiếu rọi chỗ.

Đỉnh núi, dưới cây.

Ánh trăng lưu chuyển, 2 thân ảnh từ đó hiển hiện.

Ngụy công tử nói “. Dẫn đường đi.”

Hứa Kha đáy mắt, cất giấu một tia u oán, “Hừ” một tiếng xoay người rời đi.

Bất quá rất nhanh, nàng liền thu “Biểu diễn”, thần sắc trở nên ngưng trọng.

Đỉnh núi hướng phía dưới, rất nhanh xuất hiện 1 đạo vết nứt, một đường hướng phía dưới, tia sáng càng thêm u ám, cho đến đưa tay không thấy được năm ngón.

Tiếp lấy lại có quang minh hiện lên, lại là một loại chôn sâu lòng núi nội bộ khoáng thạch, phát ra nhạt nhẽo mang lục oánh quang.

1 cái dưới mặt đất thôn xóm, cứ như vậy xuất hiện ở trước mắt.

Phòng ốc thưa thớt, nhiều nhất bất quá mấy trăm nhân khẩu, thôn xóm xuôi theo đất nứt thế núi tu kiến, cửa thôn một chỗ bình đài, đang có mấy tên hài đồng vui đùa ầm ĩ.

Nhưng rất rõ ràng, thân thể bọn họ suy yếu, gầy nhỏ, sắc mặt càng bày biện ra một loại, không bình thường

tái nhợt.

Nhìn thấy Hứa Kha về sau, trong đó một tên tiểu cô nương, đôi mắt bỗng nhiên sáng lên, hưng phấn lớn tiếng nói “Hứa Kha tỷ tỷ, ngươi trở về!”

Cái khác mấy đứa bé, cũng vội vàng chạy tới.

Thôn lạc nho nhỏ, rất nhanh liền bị kinh động, trước hết nhất tới chính là mấy tên nam tử trung niên, trước nhìn thoáng qua Hứa Kha về sau, ánh mắt rơi vào Ngụy công tử trên thân, liền lộ ra thật sâu kiêng kị.

Bởi vì, tại bọn hắn cảm giác bên trong, chỉ có Hứa Kha 1 người tồn tại.

Bên cạnh, thì là một mảnh hư vô.

Lại trừ cái đó ra, càng đáng sợ một điểm ở chỗ, đối mặt vị này không thể bị cảm giác tồn tại lúc, bọn hắn nhưng vẫn bản năng bên trong, sinh ra cực lớn hoảng sợ, kính sợ.

Thậm chí, muốn phủ phục tại đất, cung kính quỳ sát.

“Hứa Kha… Vị này là?” Một tên Nguyệt Nghiệt tộc nhân chần chờ mở miệng.

Hứa Kha nói “. Ngụy công tử là bằng hữu của ta, hôm nay tới là muốn giúp chúng ta, giải quyết trong tộc bây giờ gặp phải vấn đề…”

Còn chưa nói xong, liền bị vài tiếng gào thét đánh gãy,

nương theo lấy “Oanh minh” tiếng vang, toàn bộ thôn xóm đều đang không ngừng run rẩy.

Hồi lâu, mới dần dần lắng lại.

Lần này động tĩnh đến từ thôn xóm phía dưới đất nứt chỗ càng sâu, gào thét như dã thú, lộ ra vô tận bạo ngược, khát máu cùng điên cuồng.

Hứa Kha sắc mặt biến hóa.

Nó hơn Nguyệt Nghiệt tộc nhân, càng là mặt lộ vẻ hoảng sợ

Sợ, mấy tên hài tử bị bị hù khóc lớn.

Ngụy công tử cúi đầu, nhìn về phía đất nứt phía dưới, kia bên trong cũng có khoáng thạch tồn tại, nhưng bọn chúng phóng thích ra quang mang, lại giống bị một loại nào đó lực lượng vô hình, nuốt chửng lấy trống không.

Còn thừa hơn, chỉ có vô tận đen nhánh, đôi mắt rơi xuống liền từ bản năng bên trong, sinh ra cực lớn hoảng sợ bất an.

“Hứa Kha, ngươi cùng tịnh tổ rời đi về sau, phong ấn lại nát 1 đạo, bây giờ khu vực kia, đã hoàn toàn không thể tới gần.” Lại một tên Nguyệt Nghiệt tộc nhân mở miệng, mặt lộ vẻ sợ hãi, “Lúc trước Tứ trưởng lão dẫn người, đi nếm thử chữa trị phong ấn, liền một đi không trở lại, sợ là đã…”

Đang khi nói chuyện, hắn nhìn thoáng qua Ngụy công

tử, “Hiện tại quá khứ, rất nguy hiểm.”

Hứa Kha do dự một chút, xoay người nhìn lại.

Ngụy công tử nói “. Không sao, lại mang ta tới nhìn một chút.”

Hắn cảm ứng bên trong, kia phiến đen nhánh chi địa, dũng động khủng bố khí cơ… Phần này khí cơ, Hứa Kha bọn người trên thân cũng có, nhưng vẫn ở tại trong phạm vi khống chế.

Nguyệt phạt chi lực sao?

Ngô… Tựa hồ, lại không phải đơn giản như vậy.

Hứa Kha gật đầu, “Ta mang Ngụy công tử quá khứ, các ngươi lưu tại đằng sau, không muốn tùy ý tới gần.”

Hiển nhiên, nàng tại Nguyệt Nghiệt nhất tộc bên trong địa vị khá cao, mọi người nghe vậy dù một mặt làm khó, nhưng cuối cùng vẫn là nhẹ gật đầu.

Chỉ là nhắc nhở bọn hắn nhất định cẩn thận, như gặp được ngoài ý muốn, nhất định phải kịp thời rút đi.

Hứa Kha dẫn đường, 2 người xuyên qua thôn xóm, hướng đất nứt chỗ sâu bước đi.

Có thể cảm nhận được, 2 bên phòng ốc bên trong, những cái kia nhìn qua ánh mắt, bên trong có hiếu kì, kính sợ càng có thật sâu lo lắng.

Bọn hắn rất sợ hãi, như lỡ như cuối cùng 1 đạo phong ấn, cũng bị phá đi… Kia hết thảy, đều trở nên không thể vãn hồi!

Rất nhanh, 2 người rời đi thôn xóm, đi tới khoáng thạch nguồn sáng chiếu rọi cuối cùng, lại hướng trước chính là đen kịt một màu.

Tựa hồ cảm ứng được, kẻ ngoại lai khí tức, trong bóng tối kia lại vang lên, từng tiếng gào trầm thấp.

Ầm ầm ——

Đất nứt vách núi, bắt đầu kịch

Liệt chấn động, giống như là đụng phải khủng bố xung kích.

Hồi lâu, tựa hồ phát hiện không cách nào đột phá, mới dần dần an tĩnh xuống.

Hứa Kha sắc mặt trắng bệch, đôi mắt bi thương, “Trong này đang đóng, đều là tộc nhân của chúng ta, nhưng bọn hắn lực lượng trong cơ thể, đã triệt để mất khống chế, biến thành khát máu ăn thịt người quái vật… Mà lại, theo thời gian trôi qua, số lượng trở nên càng ngày càng nhiều…”

“Vì không để bọn hắn làm hại nhân gian, Nguyệt Nghiệt nhất tộc tu kiến chỗ này phong ấn, đem bọn hắn trấn áp ở bên trong. Nhưng như ngươi nhìn thấy, phong ấn tại không ngừng vỡ vụn, chúng ta chống đỡ không được quá lâu, chính vì vậy, tịnh tổ mới có thể mạo hiểm, cùng

Nguyệt Thần cung Vương thị hợp tác…”

Nàng ánh mắt bên trong, lộ ra vẻ mong đợi, “Ngươi có thể giúp bọn hắn, đúng không?”

Ngụy công tử suy nghĩ một chút, gật gật đầu, “Hẳn là có thể, ngươi ở lại bên ngoài.”

Hứa Kha không chút do dự nói “Không, ta cùng ngươi đi vào chung!”

Nhìn nàng một cái, Ngụy công tử đưa tay giữ chặt nàng, “Đi theo bên cạnh ta, chớ lộn xộn.”

Nói xong, dưới chân một bước phóng ra, 2 người đã xuyên qua phong ấn, bước vào hắc ám bên trong.

Rống ——

Bạo ngược gào thét, bỗng nhiên ở bên tai vang lên, tiếp theo là dày đặc huyết tinh, tanh hôi gay mũi.

Lọt vào trong tầm mắt, một mảnh tinh hồng!

Máu, khắp nơi đều là máu tươi.

Trên vách núi đá, “Ừng ực” tuôn ra tràn, tại lòng đất này nơi cực sâu, lại hình thành một chỗ, tựa như ngục suối máu.

Từng đạo bóng đen, xuyên qua tại suối máu bên trong, thân thể bọn họ mặt ngoài, thậm chí sinh trưởng ra, cùng loại loài cá lân phiến.

Tay chân phía trên, đều chui ra lợi trảo, miệng lớn mở ra, răng nanh dữ tợn lộ ra ngoài!

Vô số song xích hồng đôi mắt, gắt gao tiếp cận 2 người.

Còn có hình người, cũng đã không còn là người, lưu lạc trở thành, ăn máu mà thành quái vật.

Rống ——

Rít lên một tiếng, từ suối máu chỗ sâu truyền đến, lộ ra vô tận oán độc, bạo ngược cùng sát cơ.

Sau một khắc, tất cả mất khống chế Nguyệt Nghiệt điên cuồng vọt tới!

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1153 : Sa đọa Nguyệt Nghiệt chủ

Ngụy công tử đưa tay, hướng về phía trước nhấn một cái.

Sát na, huyết hải đông kết.

Tất cả mất khống chế Nguyệt Nghiệt, trực tiếp bị băng phong tại nguyên địa.

Toàn bộ thế giới, lập tức yên tĩnh. . ? ? .

“Hứa Kha! Chuyện gì xảy ra? Đột nhiên không có động tĩnh!” Bên ngoài, truyền đến Nguyệt Nghiệt các tộc nhân, lo lắng bất an la lên.

Loại tình huống này, bọn hắn chưa bao giờ từng gặp phải.

Sau đó, mấy người thực tế yên tâm không dưới, cắn răng xâm nhập phong ấn.

Ngẩng đầu, liền thấy trước mắt một màn.

Một cỗ mãnh liệt rung động, kính sợ, từ đáy lòng thản nhiên hiện lên.

Phù phù ——

Đúng là một tên Nguyệt Nghiệt tộc nhân, dưới đùi mềm

nhũn, trực tiếp quỳ rạp trên đất.

‘Người này, đến cùng là thần thánh phương nào?’

Nhưng vào lúc này, lại rít lên một tiếng, từ suối máu chỗ sâu truyền đến, tiếp theo là “Răng rắc” “Răng rắc” vỡ nát thanh âm.

1 đạo khủng bố thân ảnh, đánh vỡ trấn áp mà tới.

Hắn thân thể 10 trượng, bên ngoài cơ thể bao trùm xích hồng lân giáp, lợi trảo dữ tợn, răng nanh cũng hiện ra tinh hồng bộ dáng.

Quanh thân bạo ngược, khát máu khí tức, so bình thường Nguyệt Nghiệt, khủng bố đâu chỉ 10, gấp trăm lần!

Cừu hận mãnh liệt, oán độc, tràn ngập nó xích hồng đôi mắt, gắt gao tiếp cận Ngụy công tử.

‘Sa đọa Nguyệt Nghiệt chủ…’

Một cái ý niệm trong đầu, giờ phút này từ đáy lòng hiển hiện, Ngụy công tử 5 ngón tay một nắm.

Oanh ——

Trong chốc lát, vô tận thái âm ánh trăng bộc phát, ngưng tụ thành một cái đại thủ, bắt lấy trùng sát mà tới sa đọa Nguyệt Nghiệt chủ.

Ầm ầm ——

Khủng bố nổ đùng vang lên, như nóng bỏng sắt lỏng, tưới nhập nước lạnh bên trong.

Xích hồng sáng rực, bạo ngược mà khát máu, điên cuồng ăn mòn thái âm ánh trăng.

Ngụy công tử đôi mắt ngưng lại.

Lấy hắn bây giờ, chấp chưởng trăng sao quyền hành thân phận, chỗ điều khiển, ngưng tụ thái âm ánh trăng, uy lực đồng đẳng với thần giáng.

Nhưng hôm nay, lại bị Nguyệt Nghiệt chi lực ăn mòn, cứ việc vẫn như cũ có thể trấn áp, nhưng chỉ điểm này liền đầy đủ kinh người.

Này không phải nhân gian chi lực!

Có thể đối kháng thần minh người, chỉ có thần minh.

Quả nhiên, Nguyệt Nghiệt chi lực tuyệt không phải, chỉ là thái âm hàng phạt đơn giản như vậy.

Rống ——

Rống ——

Sa đọa Nguyệt Nghiệt chủ điên cuồng giãy dụa.

Nhưng ở thái âm lực trấn áp xuống, lại không thoát thân nổi.

Ngụy công tử bên tai, đột nhiên vang lên một tiếng thì thầm, “Sa đọa Nguyệt Nghiệt chủ, tinh thần thế gian địch…”

Sau đó, thái âm ánh trăng chỗ ngưng đại thủ, bỗng nhiên bốc cháy lên

Tới.

Hừng hực hỏa diễm, hiện ra ngân bạch chi sắc, điên cuồng đốt cháy sa đọa Nguyệt Nghiệt chủ, khiến cho hắn phát ra thê lương, thống khổ tru lên.

Khi xích hồng bị ngân bạch đốt cháy, lại biến thành một loại, thâm trầm màu xám.

Băng lãnh, tĩnh mịch, cho người ta cảm giác liền chỉ có, vô tận kiềm chế, tịch diệt!

Màu xám hơi khói, từ sa đọa Nguyệt Nghiệt chủ miệng mũi thất khiếu tuôn ra, như là nhận dẫn dắt, tại Ngụy công tử trước mặt ngưng tụ. Tập trung đến một điểm, từ hư ảo dần dần trở nên ngưng thực, thình lình hình thành 1 viên, đốt ngón tay lớn nhỏ màu xám quân cờ.

“A!”

“Rống —— “

Băng phong suối máu bên trong, vô số mất khống chế Nguyệt Nghiệt, đồng thời phát ra tru lên. Cũng có lấm ta lấm tấm màu xám hơi khói, từ đám bọn hắn thể nội bay ra, rót vào quân cờ bên trong.

Mà theo màu xám hơi khói bị bóc ra, bọn hắn bên ngoài cơ thể lân phiến, lợi trảo cùng răng nanh, đều đang nhanh chóng biến mất, tróc ra.

Lý trí cùng ý thức, một lần nữa trở về thể nội.

Cuối cùng, sa đọa Nguyệt Nghiệt chủ tại thái âm ánh trăng đốt cháy dưới, rơi vào hôi phi yên diệt.

Mà viên kia quân cờ, cũng triệt để ngưng tụ hoàn thành.

Ngụy công tử do dự một chút, đưa tay bóp tại đầu ngón tay, xúc cảm lạnh buốt, một tia rung động, bất an, bỗng nhiên từ trong lòng bộc phát.

‘Này cờ, lớn bất tường!’

Ngụy công tử có thể cảm nhận được, ẩn chứa trong đó, đáng sợ đến cực điểm lực lượng.

Giống như là một ngọn núi, lại như một vùng biển.

Băng lãnh mà yên lặng.

Một khi bị kích phát, chính là long trời lở đất, thiên địa biến sắc!

“Sa đọa Nguyệt Nghiệt chủ, tinh thần thế gian địch…” Ngụy công tử than nhẹ, nắm quân cờ ngón tay, vô ý thức dùng sức.

Hắn mơ hồ, đoán được con cờ này, tác dụng chân

chính.

Tinh thần ——

Thái âm là.

Mặt trời cũng là!

Lại nghĩ tới, Vương thị lời nói, kia vì vực ngoại thái dương tinh Tinh Thần.

Hẳn là, thái âm sớm có đoán trước, là lấy sớm bố cục, chỉ đợi hôm nay?

Nhưng thật, chỉ là vì nhằm vào, cái này vực ngoại Tinh Thần sao?

Trực giác nói cho Ngụy công tử, sự tình tuyệt sẽ không đơn giản như vậy, trong đó chỉ sợ còn ẩn giấu đi, một loại nào đó cực sâu chìm tính toán.

‘Tiên thiên thần chỉ, tuyên cổ trước đó đản sinh cổ lão tồn tại, quả nhiên khủng bố đến cực điểm…”

Cần biết, Nguyệt Nghiệt nhất tộc tại cực kỳ lâu trước đó, vốn nhờ một trận hạo kiếp,

Hoạch tội tại thái âm, tiếp theo suy tàn đến nay.

Việc này, thiên hạ đều biết.

Nhưng lại có ai có thể nghĩ đều, giáng tội Nguyệt Nghiệt nhất tộc, bản thân đúng là thái âm sớm rơi một con cờ.

Tại cổ lão tuế nguyệt trước đó, Thần liền đã tính toán đến hôm nay.

Lòng dạ, thủ đoạn, quả thực khó có thể tưởng tượng.

Nếu nói trước đó, Ngụy công tử còn không dám khẳng định, thì giờ phút này lên liền có thể xác định ——

Ván này, thái âm quả là tương kế tựu kế, có khác tính toán!

Như hết thảy, đúng như Ngụy công tử suy nghĩ, a!

Người xuất thủ kia, sợ là phải bị thua thiệt.

Bá ——

Ngụy công tử lật tay, đem màu xám quân cờ thu hồi, sau một khắc bị đông cứng suối máu khôi phục như lúc ban đầu.

Tiếng rên rỉ, từ lần lượt từng thân ảnh trong miệng phát ra, những cái kia khôi phục ý thức Nguyệt Nghiệt tộc nhân, mặt mũi tràn đầy đều là sợ hãi cùng mờ mịt.

Quá khứ hết thảy, ký ức phá thành mảnh nhỏ, nhưng kia thâm trầm như vực sâu, đem bọn hắn nuốt hết trong đó huyết sắc, lại sâu sâu in vào trong đầu.

“Ta… Ta làm sao…”

“Đây là cái kia bên trong…”

Hứa Kha thần tình kích động, một chút bổ nhào vào Ngụy công tử trên thân, “Ta liền biết, ngươi có thể cứu bọn họ, ngươi nhất định có thể!”

“Cám ơn ngươi! Cám ơn ngươi!”

Đích mạch một chi, trêu ra năm đó đại họa, khiến cho Hứa thị nhất tộc gánh vác “Nguyệt Nghiệt” chi danh, luân lạc tới hôm nay.

Tự biết thân phận một khắc kia trở đi, thủ hộ gia tộc, cứu vớt gia tộc, cải biến Hứa thị một mạch vận mệnh, liền trở thành nàng lớn nhất chấp nhất.

Hiện tại, Ngụy công tử giúp nàng, đã hoàn thành một nửa.

Mà đổi thành một nửa, cũng đã gần đến ở trước mắt.

Cho nên, đối mặt dạng này Ngụy công tử, Hứa Kha tại sao phải thận trọng?

Nàng chẳng lẽ ngốc sao… Không hảo hảo nắm chắc cơ hội, còn muốn lại cùng lần trước đồng dạng, cùng hắn phân biệt về sau, liền nhiều năm không gặp?

Không!

Từ hôm nay trở đi, ta gọi chủ động kha.

Ôm ấp yêu thương tính là gì? Ngươi tin hay không, hôm nay ta liền sờ đến hắn trên giường đi, không tiếc hết

thảy thủ đoạn, nhất định phải bắt lấy hắn.

Ngụy công tử sắc mặt có chút xấu hổ, đưa nàng đẩy ra một chút, “Không có ngươi như thế ôm người, ta đều nghẹn thở không nổi… Khục! Ngươi tộc nhân còn ở lại chỗ này đâu, an bài trước một chút, việc này không được lộ ra.”

“Tốt nhất, khôi phục Nguyệt Nghiệt tộc nhân, vẫn như cũ lưu tại trong phong ấn, đợi đại cục kết thúc về sau, lại thả bọn họ ra ngoài.”

Hứa Kha gật đầu, “Ta tất cả nghe theo ngươi.”

Cách đó không xa những cái kia Nguyệt Nghiệt tộc nhân, giờ phút này đi tới gần, cung cung kính kính cong xuống, “Đa tạ Ngụy công tử xuất thủ, cứu vớt ta tộc đại kiếp!”

Trên mặt kích động, cảm kích, cùng cuồng hỉ đan vào một chỗ.

Vừa rồi, Ngụy công tử xuất thủ lúc, bọn hắn tận mắt nhìn thấy, dù không dám xác định, nhưng cũng đại khái đoán được Thần thân phận.

Trăng sao quyền hành, thần chỉ chi tôn…

Chẳng lẽ, cái này 1 vị chính là thái âm chi chủ? Ngô… Tổ tiên từng có ghi chép, thái âm ngưng tụ thân thể, dường như một nữ tử, không phải là nhớ lầm…

Hay là nói, âm dương nghịch chuyển? Dù sao, đối tiên

thiên thần chỉ mà nói, chuyển biến tự thân giới tính, cũng không phải liền không khả năng.

Nhưng cái này không trọng yếu, trọng yếu chính là bọn hắn biết, Nguyệt Nghiệt nhất tộc rốt cục, lại ôm lấy 1 đầu đùi. Những cái kia bi thảm, không chịu nổi hồi ức thống khổ vận mệnh, sắp cách bọn họ đi xa!

Ngụy công tử một bước phóng ra, “Ta chờ ngươi ở ngoài.”

Bá ——

Hắn thân ảnh, đã biến mất không gặp.

Hứa Kha liếm một cái khóe miệng, quay người nhìn về phía mọi người, “Liên quan tới Ngụy công tử, cùng hôm nay phát sinh sự tình, ai cũng không được đối ngoại đề cập.”

“Nếu có nửa điểm tiết lộ, tất lấy tộc quy nghiêm trị!”

Sau nửa canh giờ, Hứa Kha đi ra Nguyệt Nghiệt chỗ cư trú.

Đỉnh núi, dưới cây.

Ngụy công tử đứng chắp tay, đỉnh đầu trăng sao sáng trong, bao phủ ở trên người hắn.

Gió núi cuốn lên áo bào, như sau một khắc, liền muốn theo gió mà đi.

“An bài tốt rồi?”

Hắn xoay người nhìn lại.

Hứa Kha nói “. Ân, Nguyệt Nghiệt bất tường, chúng ta chỗ cư trú, ngày thường không ai nguyện ý tới gần, khi sẽ không bị người phát giác.”

Ngụy công tử suy nghĩ một chút, đưa tay một điểm.

Bá ——

Một mảnh trăng sao chi quang rơi xuống, bao trùm trên mặt đất nứt phía trên, “Lại làm một điểm bố trí, cẩn thận chút cho thỏa đáng, chúng ta đi thôi.”

Hắn giữ chặt Hứa Kha, theo trời âm nguyệt hoa giáng lâm, trực tiếp na di rời đi.

Một lát sau.

Một cái bóng mờ, từ đất nứt chỗ sâu mà đến, một thân hiển nhiên tu luyện, một loại nào đó vô cùng lợi hại ẩn nấp chi pháp.

Trong lúc hành tẩu lơ lửng không cố định, liền giống như là 1 đạo chân chính cái bóng, không có nửa điểm âm thanh.

Nhưng lại tại, cái này hư ảnh sắp thoát ly đất nứt lúc, óng ánh trăng sao quang hoa, sát na nở rộ.

“A!”

Chỉ tới kịp, phát ra một tiếng ngắn ngủi kêu thảm, hư ảnh tại trăng sao quang hoa phía dưới, đã bị đốt thành tro bụi!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1154 : Tiêu Khinh Mi

Trên biển mây, trăng sao đem ẩn.

Phương đông xuất hiện một vòng bong bóng cá, ngày đêm lại hoàn thành một lần giao thế.

Ngụy công tử, Hứa Kha thân ảnh, tại một mảnh thái âm ánh trăng phun trào bên trong, trở lại Nguyệt Thần cung.

“Trời sắp sáng, ta cho ngươi rót vào một chút thái âm ánh trăng, ngươi liền trở về đi.”

“Tại nghi thức bắt đầu trước, ta cần chuẩn bị một chút, liền không gọi ngươi tới.”

Hứa Kha trên mặt đỏ đỏ, “Có thể hay không thay cái phương pháp chú?”

Ngụy công tử…

Ngươi đủ a!

Làm sao luôn khảo nghiệm người đâu? Ta Ngụy mỗ, tuy là chính nhân quân tử, nhưng cũng không dung ngươi hết lần này đến lần khác khiêu khích!

Ngay tại Ngụy công tử cân nhắc, muốn hay không như quân mong muốn, đùa giả làm thật lúc… Hắn đột nhiên nhíu mày, quay người nhìn về phía mặt trời mới lên

phương hướng.

Sau một khắc, Vương Tương Tử thanh âm, vang vọng đất trời ở giữa, “Hừ! Vị nào đạo hữu, dám thăm dò Nguyệt Thần cung, các hạ ý muốn như thế nào?”

Bá ——

Hắn thân ảnh, xuất hiện trên bầu trời Nguyệt Thần cung, đại đạo hào quang bắn ra, xen lẫn, chấn động ở giữa, hiển thị rõ bàng bạc uy thế.

Từ Nguyệt Thần cung chuyển vị, giáng lâm cho nên Doanh Châu trên không đến nay, liền có vô số ánh mắt tụ đến, yên lặng chú ý, suy đoán.

Giờ phút này, bị Vương Tương Tử đại đạo khí cơ bừng tỉnh, từng cái sợ hãi cả kinh ——

Cái nào ngu xuẩn, quan sát từ đằng xa còn chưa đủ, dám nhìn trộm Nguyệt Thần cung bên trong? Cũng không nên bị liên luỵ đến trong đó mới tốt.

Đúng lúc này, phương đông bong bóng cá ở giữa, bỗng dưng nhảy ra 1 viên hỏa cầu, đem tự thân cực nóng cùng quang minh, vẩy hướng thiên địa ở giữa.

Một sát na, tầng mây nhuộm dần xích kim sắc, hào quang 10 triệu chiếu 4 phương.

Một thân ảnh, liền tại cái này hào quang bên trong hiển hiện, nàng sinh cực đẹp, khí chất cao quý lại thanh lãnh, trên thân váy dài huyễn lệ chói mắt, hình như có vô số

hào quang chảy xuôi tại trên đó, theo một bước, khẽ động ở giữa, đều đang không ngừng phun trào, biến hóa.

Giờ phút này mặt trời mọc lên ở phương đông, hào quang chiếu thế, lại không cách nào che lại nàng mỹ lệ, ngược lại cho người ta một loại, thế gian này muôn vàn hào quang, đều là vì phụ trợ nàng mà sinh.

Một bước còn tại chân trời, một bước đã tới phụ cận.

Nàng ngẩng đầu, ánh mắt bình

Tĩnh mà uy nghiêm, “Đại Yến Tiêu thị, Tiêu Khinh Mi, đến đây bái phỏng.”

Oanh ——

Giữa thiên địa, hào quang lưu chuyển, hạo đãng như triều cường, càn quét thiên khung ở giữa.

Vương Tương Tử nhướng mày!

Tâm hắn niệm nhanh quay ngược trở lại, sắc mặt lộ ra trầm ngưng, chắp tay nói “Nguyên lai là Tiêu đạo hữu, không biết đạo hữu hôm nay, cần làm chuyện gì?”

Tiêu Khinh Mi nói “. Tới gặp 1 người, tìm 1 cái công đạo.”

Nàng ngửa đầu, mặt mày ở giữa, xa cách, lạnh lùng khí tức phóng đại, “Ngụy Thái Sơ, ta biết ngươi tại Nguyệt Thần cung, còn không hiện thân gặp một lần?”

Âm thầm hội tụ, xa xa chú ý các phương mọi người, trong lòng lập tức nhảy một cái, lại nhìn đến ánh mắt bên trong, liền lộ ra thật sâu kính sợ.

Nguyên lai, đúng là cái này 1 vị!

1 ngày thành đạo thang lên trời, ngửa đầu nhìn ra xa bỉ ngạn cảnh.

Đại Yến Tiêu thị, trẻ tuổi nhất tộc lão, 1 cái trong truyền thuyết thiên hoàng quý nữ.

Hôm nay gặp mặt, quả nhiên phong thái vô hạn, một thân càng hơn nghe đồn!

Ngụy Thái Sơ chi danh, gần đây danh tiếng vô lượng, lấy tiên thiên thần chỉ chi tôn, uy hiếp 4 phương.

Nhưng Đại Yến Tiêu thị, thờ phụng ráng mây chi chủ, chính là thiên hạ quyến tộc 1 trong.

Tiêu Khinh Mi, lại là trong đó người mạnh nhất 1 trong, nghe đồn nó thậm chí, chính là ráng mây chi quyến giả, thế gian hành tẩu hóa thân…

Hôm nay, phải có đại nhiệt náo!

Vương Tương Tử đôi mắt âm trầm, Ngụy Thái Sơ cùng Đại Yến Tiêu thị ở giữa ân oán, hắn cũng không thèm để ý.

Nhưng ở cái này khẩn yếu quan đầu, hắn tuyệt không

cho phép, Vương thị nhiều năm ẩn nhẫn, chờ mong sự tình, xuất hiện nửa điểm khó khăn trắc trở.

“Tiêu đạo hữu, quá sơ tôn thượng lúc này, là ta Nguyệt Thần cung quý khách, mời ngươi tạm thời thối lui, chớ có để bản tọa làm khó!”

Đang khi nói chuyện, hắn một bước đạp xuống.

Ông ——

Nguyệt Thần cung chấn minh.

Cái này 1 viên thiên ngoại sao băng, trải qua Vương thị lịch đại tế luyện, nó vốn

Thân đã lột xác thành 1 kiện, đứng đầu nhất thái âm chí bảo.

Giờ phút này, vô tận thái âm ánh trăng, từ đó mãnh liệt mà ra, cùng đầy trời hào quang giằng co.

Sắp sáng thiên khung phía trên, mảng lớn pha tạp tinh quang hiển hiện, lại có từng khỏa tinh thần hư ảnh ngưng tụ.

Thậm chí, tại xa xôi chân trời, còn có khẽ cong ánh trăng như ẩn như hiện.

Mượn Nguyệt Thần cung chi uy, Vương Tương Tử chi tu vi, có thể so Đại Đạo cảnh đỉnh phong… Đây cũng là hắn dám can đảm tính toán thần chỉ, muốn đoạt quyền hành lực lượng chỗ.

Tiêu Khinh Mi thần sắc hờ hững, không có nửa điểm biến hóa.

Chỉ ngẩng đầu, nhìn thoáng qua Vương Tương Tử.

“Ngươi, không phải là đối thủ của ta.”

Oanh ——

Nàng một bước đạp xuống, hào quang sát na bộc phát, hạo đãng đãng sóng lớn, giống như là biển gầm đến.

Như 1 trương miệng lớn, muốn đem Nguyệt Thần cung trực tiếp nuốt vào.

Thờ phụng thái âm, thiên hạ đỉnh tiêm thế lực 1 trong? Thì tính sao!

Đại Yến Tiêu thị, còn gì phải sợ? Nàng hôm nay tới đây, chính là muốn lấy thần chỉ chi huyết, vì Đại Yến Tiêu thị chính danh.

Ta Tiêu thị khi hưng, ai dám khi nhục? ! Tiên thiên thần chỉ cũng không được!

Oanh ——

Ngàn tỉ hào quang, cùng thái âm ánh trăng đụng nhau, Vương Tương Tử kêu lên một tiếng đau đớn, trên mặt vừa kinh vừa sợ.

Toàn bộ Nguyệt Thần cung, như đặt mình vào dòng lũ

bên trong, kịch liệt chấn động.

Sáng trong, óng ánh, sáng long lanh, óng ánh thái âm ánh trăng, lại bị hào quang bao phủ, thôn phệ, đồng hóa.

Đây là, 2 tôn thần chỉ lực lượng chính diện giao phong!

Đương nhiên, cái này tuyệt không mang ý nghĩa, ráng mây chi chủ có, vượt qua thái âm lực lượng.

Thuần túy là Vương Tương Tử bản thân, to lớn nói, cảnh giới, tu vi, thậm chí thân thuộc thân phận các loại, lọt vào toàn diện nghiền ép.

Đại Yến Tiêu thị quý nữ, nghe đồn 1 ngày ngưng tụ đại đạo, liền có thể nhìn ra xa bỉ ngạn người, quả nhiên danh bất hư truyền.

Nó uy, nó thế, triển lộ không bỏ sót!

“Nguyệt Thần cung Vương Tương Tử, đại đạo 6 tầng cảnh, mượn Nguyệt Thần cung chi uy, nhưng so đại đạo đỉnh phong 9 tầng, lại không phải Tiêu Khinh Mi 1

Hợp chi địch!”

“Tê —— Đại Yến Tiêu thị, quả không hổ thượng cổ đại tộc, truyền thừa lâu đời, thâm bất khả trắc!”

“Đại đạo đỉnh phong cũng có mạnh yếu chi phân, nghe đồn cái này Tiêu Khinh Mi mong muốn bỉ ngạn… Hôm nay gặp mặt, lời ấy tuyệt không phải không có lửa thì sao có khói!”

Hào quang 10,000 dặm, cuồn cuộn vô tận, hội tụ thiên khung ở giữa, mãnh liệt thoải mái.

Nguyệt Thần cung như một chiếc thuyền lớn, như tùy thời đều muốn lật úp.

Trong cung điện, Hứa Kha biến sắc, “Tới tìm ngươi? Là, ngươi trước đây không lâu, giết 1 vị Tiêu thị đích mạch.”

Nàng biểu lộ lo lắng, nhất là nhìn xem ngoại giới, hào quang cuồn cuộn muốn lật chín ngày khủng bố một màn, chần chờ một chút, nói “. Bằng không, trước tạm tránh mũi nhọn? Quân tử không đứng ở dưới bức tường sắp đổ, cái này cũng không tính mất mặt.”

Ngụy công tử là rất mạnh, mạnh đến vượt qua tưởng tượng của nàng.

Nhưng phía ngoài Tiêu Khinh Mi, thấy thế nào cũng không phải dễ trêu, Hứa Kha tuyệt không hi vọng, nhìn thấy Ngụy công tử rơi vào hiểm cảnh.

Ngụy công tử ngẩng đầu, nó đôi mắt tĩnh mịch, xuyên qua thái âm ánh trăng cùng vô tận hào quang, rơi vào kia Tiêu Khinh Mi trên thân.

Đối phương thần sắc lạnh lùng, đôi mắt xa cách, quanh thân hàn ý bốc lên, sát cơ tứ ngược ——

Hiển nhiên, hôm nay kẻ đến không thiện!

Cũng không biết vì sao, Ngụy công tử nhưng dù sao

cảm thấy, đối phương mặt mày ở giữa, có mấy điểm không hiểu quen thuộc cùng thân thiết.

Cái này thực sự rất cổ quái…

Liền như, tại ý thức chỗ sâu nhất, hắn từng thấy từng tới, 1 trương tới tương tự khuôn mặt.

Là ai đâu?

Ngụy công tử nghĩ đến, đã chết đi Tiêu Hoài An, lại nhìn trước mắt Tiêu Khinh Mi.

Tâm niệm như lưu biển, sóng cả dần oanh minh.

Mấy hơi về sau, hắn thở ra một hơi, nói khẽ “Không sao, ta lại đi chiếu cố nàng.”

Một bước phóng ra.

Hô ——

Cuồng phong đập vào mặt, hào quang 10,000 dặm.

“Ầm ầm” như dẫn trời sập, ngang nhiên mà tới.

Vị này Tiêu Khinh Mi, quả nhiên sát phạt quả đoán, lại hắn hiện thân nháy mắt, liền đã xuất tay.

—

—

Chương 1155 : Thần chiến

Ngụy công tử đầu lông mày gảy nhẹ, đưa tay hướng về phía trước điểm rơi.

Oanh ——

Trong chốc lát Nguyệt Thần cung bên ngoài, tại hào quang xung kích dưới, phá thành mảnh nhỏ mấy quân lính tan rã thái âm ánh trăng, bắn ra óng ánh thần quang.

Nháy mắt đoàn tụ, vững chắc, như 1 cái hàng rào, đem đầy trời hào quang hoành cản tại bên ngoài.

Lấy tiên thiên thần chỉ thân phận, thay mặt chưởng bộ điểm trăng sao quyền hành, lại thân ở Nguyệt Thần cung, toà này thế gian lớn nhất bái nguyệt trong tế đàn ——

Hôm nay chi Ngụy công tử, cơ hồ đồng đẳng với thái âm lâm thế!

Vương Tương Tử đôi mắt che lấp, tối nghĩa không hiểu.

Trong lòng hắn tức giận, nhưng lại không thể không thừa nhận, Tiêu Khinh Mi đích xác mạnh hơn hắn… Xác thực nói, là cường đại hơn rất nhiều.

Kia hào quang phô thiên cái địa, mang đến cho hắn một

cảm giác, như thiên địa hoành ép mà đến, chân linh đều tại điên cuồng thét lên.

Thở sâu, Vương Tương Tử khom người nói “Hôm nay, là Nguyệt Thần cung chi tội, quấy nhiễu quá sơ các hạ.”

Ngụy công tử thản nhiên nói “Đã là tìm bản tôn mà đến, ta há có thể tránh chi không gặp.”

Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía trên biển mây, kia muôn vàn hào quang, bao vây bên trong đạo thân ảnh kia.

“Tiêu đạo hữu như thế nào biết được, bản tôn tại Nguyệt Thần cung bên trong?”

Hắn ra vào thời điểm, đều lấy thái âm chi lực che lấp, tung Đại Đạo cảnh tu sĩ, cũng khó dòm tung tích.

Tiêu Khinh Mi nói “. Giữa thiên địa, tất cả hào quang đều là tai ta mắt, trừ phi trốn vào hỗn độn, nếu không tung tiên thiên thần chỉ cũng khó thoát cảm giác.”

“Thì ra là thế.” Ngụy công tử nhìn thoáng qua, đầy trời hào quang cuồn cuộn, “Người thật là ta giết, Tiêu đạo hữu muốn báo thù, chi bằng xuất thủ.”

Tiêu Khinh Mi đáy mắt, hiển hiện một tia gợn sóng.

Cái này Ngụy Thái Sơ, có chút vượt quá nàng dự kiến.

Cũng không phải là bởi vì tu vi cường đại, lấy đối phương tiên thiên thần chỉ chi tôn, nàng sớm có tâm lý chuẩn bị.

Càng quan trọng, là một phần khó mà diễn tả bằng lời cảm xúc.

Nói không rõ, lý không rõ… Chỉ lần đầu tiên lúc, liền xúc động nàng tâm thần, lại cảm thấy không hiểu thân cận, không muốn tới là địch.

Là lấy, Tiêu Khinh Mi quả quyết trấn áp nỗi lòng, trực tiếp xuất thủ.

【

b cùng lúc đó, thôi động ráng mây quyền hành che chở tâm thần, ngăn cách trong ngoài can thiệp…

Nhưng tất cả những thứ này đều không hề có tác dụng.

Là bởi vì, cái này Ngụy Thái Sơ thủ đoạn thật cao minh, hay là nàng ngay từ đầu liền đoán sai, đây cũng không phải là cái gì không thể lộ ra ngoài ánh sáng thủ đoạn, mà là thật nguồn gốc từ, một loại nào đó không được mà biết nhân tố?

Người này, nào có … cùng ta nguồn gốc không thành? !

Suy nghĩ vừa mới chuyển qua, chợt bị đè xuống, hôm nay thế cục tuyệt đối không cho phép, nàng tồn tại nửa điểm chần chờ.

Nếu không, thua không nghi ngờ!

‘1 tôn tiên thiên thần chỉ, cùng ta Tiêu thị có thể có cái gì

liên quan? Nhất định là thủ đoạn nào đó, hoặc bảo vật hiệu quả.'

'Đợi trấn sát người này, hết thảy tự nhiên sáng tỏ!'

Tiêu Khinh Mi đôi mắt ngưng lại, đầy trời hào quang sát na sôi trào, hừng hực mà chói lọi, tuyệt mỹ bên trong ẩn chứa vô hạn sát cơ.

Ầm ầm ——

Như kinh đào hải lãng.

"Thiên địa sinh ráng mây, ráng mây diệu thiên địa."

"4 phương cực điểm chỗ, tận che hào quang bên trong."

Trong miệng nàng thấp niệm, như một loại nào đó cầu nguyện, lại như một loại sắc lệnh, quy tắc.

Thế là, mênh mang biển mây phía trên, hào quang soi sáng muôn phương, vượt ngang không gian thời gian, xuyên qua vạn vật ngăn trở.

Một nháy mắt, liền xuyên thấu dày mây dày tầng ——

Bởi vì cái gọi là, hào quang phá mây tầng, chiếu rọi trời cùng biển.

Liền ngay cả kia từ trên trời giáng xuống mưa to, đều bị hào quang nhuộm dần, biến thành thất thải lộng lẫy chi sắc.

Mỗi một giọt như đều giấu vào, 1 đạo thiên địa hào quang ở bên trong, lẫn nhau tương hỗ chiếu rọi, càng phát ra phản chiếu ra hào quang óng ánh.

Sau đó, khiến người chấn kinh một màn xuất hiện ——

Dưới tầng mây, hào quang nhuộm dần mưa to, “Rầm rầm” nhập vào trong biển.

Mà trên tầng mây, lại cũng ra

Hiện, giống nhau như đúc mưa rơi.

Như trên dưới nghịch chuyển, lại như lấy biển mây vì kính, phản chiếu hào quang chi vũ.

Mưa rơi nghịch thiên mà lên, hướng về Nguyệt Thần cung, mỗi một giọt hào quang chi vũ, đều ẩn chứa hào quang chi lực, có vạn quân chi trọng!

Ầm ầm ——

Giọt mưa nện ở thái âm ánh trăng phía trên, liền như từng tòa đại sơn, ngang nhiên trấn xuống.

Nó thanh thế, kinh thiên động địa.

Càng khuấy động lên, vô cùng kinh khủng dư ba xung kích, gầm thét phóng tới 4 phương 8 hướng, tuỳ tiện đem không gian xé rách, hình thành từng đạo như cự thú miệng lớn khủng bố khe hở.

Cảnh này, tại muôn vàn hào quang chiếu rọi phía dưới,

khủng bố mà quỷ dị.

Trên trời dưới đất, xa gần các nơi.

Vô số tu sĩ trừng lớn mắt, nhìn xem cái này doạ người một màn.

Đại Đạo cảnh giao phong, tại hiện thế đã có thể xưng khủng bố, huống chi là Tiêu Khinh Mi toàn lực xuất thủ.

Thực lực có thể so đại đạo đỉnh cao nhất, tung tại hỗn độn bên trong, cũng có thể xưng hùng một phương!

“Tê —— cái này Tiêu Khinh Mi, thực lực lại đáng sợ như thế!”

“Nó cảnh giới, vẫn chỉ là đại đạo 5 tầng, như đợi nó tăng lên to lớn nói 9 tầng, một thân khủng bố… Quả thực khó có thể tưởng tượng!”

“Thiên địa có hạn, đại đạo không hiện! Cái này Tiêu Khinh Mi, như thế nào dám không kiêng kỵ như vậy xuất thủ? Hẳn là, liền không sợ dẫn tới thiên địa phản phệ, dao động đại đạo căn cơ?”

Có tu sĩ kinh hô, mặt mũi tràn đầy chấn kinh.

Cũng có người đạp lập trên biển mây, trông về phía xa kia chỗ một trận chiến, nghe vậy lắc đầu, “Các hạ hẳn là không biết, như thế nào quyến tộc?”

“Thiên địa có hạn, hạn chính là hạng người tầm thường, quyến tộc có nó thờ phụng chúa tể, là thiên khung, cột

trụ, có thể tự triệt tiêu thiên uy cướp phạt.”

“Đúng là như thế. Nhưng quyến tộc miễn trừ, cũng không phải là không có cực hạn, là lấy Tiêu Khinh Mi xuất thủ, liền đã đem hết toàn lực, gắng đạt tới đánh nhanh thắng nhanh.”

Người nói chuyện sắc mặt nghiêm túc, “Cho nên ta rất hiếu kì, vị này Tiêu thị thiên hoàng quý nữ, đến cùng giấu gì các loại thủ đoạn? Dám coi thường như vậy, 1 tôn uy danh hiển hách

tiên thiên thần chỉ.”

Mọi người đều trầm mặc, hiển nhiên cũng nghĩ đến điểm này.

Thế là càng nhiều ánh mắt, nhìn về phía chém giết trong chiến trường, toà kia trầm mặc Nguyệt Thần cung.

Nó như bàn thạch, tại thái âm ánh trăng bảo vệ bên trong, mặc cho hào quang chi vũ oanh kích, vẫn như cũ vững như bàn thạch!

Ngụy công tử đáy mắt, hiện lên một tia kinh diễm, không nghĩ tới thế gian này, lại vẫn tồn tại cùng hắn cùng loại người.

Tiêu Khinh Mi…

Nàng cũng không phải là cái gì, ráng mây chi chủ quyến giả, hành tẩu thế gian hóa thân, mà là chân chính nắm giữ, bộ điểm ráng mây quyền hành!

Lấy phàm nhân huyết nhục chi khu, chấp chưởng thần chỉ chức vụ quyền.

Chính là Nguyệt Thần cung Vương thị, tha thiết ước mơ cảnh giới…

Mà lại càng quan trọng chính là, nàng quyền hành cũng không phải là bị ban ân, lại hoặc như Ngụy công tử dạng này, lấy thần chỉ chi thân thay mặt chưởng.

Này quyền hành, là chân chính thuộc về Tiêu Khinh Mi bản thân… Nói càng ngay thẳng chút, cái này quyền hành là chính Tiêu Khinh Mi đoạt đến!

Ráng mây chi chủ vẫn lạc.

Đây là duy nhất đáp án.

Khó trách, Đại Yến Tiêu thị những năm gần đây, một mực điệu thấp vô song, cơ hồ rời khỏi tất cả lợi ích cạnh đoạt, chia cắt.

Cùng lúc đó, Tiêu thị huyết mạch toàn diện nở hoa, ý đồ tại quyến tộc ngoài thân bên ngoài, mở ra mới gia tộc điểm tựa.

Nguyên lai, bọn hắn đã sớm biết, hào quang chi chủ vẫn lạc một chuyện.

Không!

Không chỉ như thế.

Tiêu thị cũng tại làm lấy, cùng Vương thị những chuyện tương tự, lấy phàm nhân chi thân, trộm đoạt thần quyền!

Tiêu Khinh Mi trên thân hào quang quyền hành, chính là tốt nhất chứng cứ.

Cho nên, trước mắt cái kia bên trong là cái gì, đại đạo 5 tầng cảnh, phải hào quang chiếu cố Tiêu thị thiên hoàng quý nữ.

Rõ ràng chính là 1 tôn, chưa phát dục hoàn chỉnh, mới hào quang chi chủ!

1 tôn, lấy nhân thân, chưởng thần quyền tồn tại đáng sợ.

Hôm nay, chính là thần chiến!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1156 : Ráng mây

Lấy thần chỉ vị cách, lượng cấp mà nói, thái âm, mặt trời chính là chư thần đứng đầu. . 85. . 85.

Ráng mây chi chủ dù cùng là, tiên thiên thần chỉ 1 trong, nhưng còn xa không thể cùng chi tướng xách so sánh nhau.

Nhưng lực lượng cường đại thuộc về bản thân, chỗ bộc phát uy lực, chung quy muốn nhìn lo liệu tại người nào chi thủ ——

Tiêu Khinh Mi, chính là đại đạo 5 tầng cảnh.

Ngụy công tử tới so sánh, cũng kém xa vậy.

Là lấy, cuộc chiến hôm nay, khi hết sức phóng đại tự thân ưu thế.

Mượn thần chỉ chi thân, thái âm lực, mang theo đại thế lấy trấn áp!

Nguyệt Thần cung trên không, Ngụy công tử thần sắc bình tĩnh, hờ hững, đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía thiên khung.

“Âm dương lưu chuyển, ngày đêm giao thế, đến tận đây khi cuối cùng!”

Thế là, kia phương đông mặt trời, chiếu rọi quang mang bị áp chế.

Thiên địa u ám, lâm vào nửa minh nửa đen hình dạng thái, vô số vang lên ầm ầm, kia là thiên địa quy tắc tại chấn động, gây dựng lại.

Trăng sao quyền hành (thái âm quyền hành), nơi này khắc, triệt để triển lộ!

“Ta nói, màn đêm buông xuống, lật úp thiên địa.”

Ầm ầm ——

Thiên khung phía trên, như mực hồ khuynh đảo, nồng đậm đến cực điểm hắc ám, trong chốc lát bắn ra, khuếch tán.

Đảo mắt, chính là một mảnh đen kịt, đưa tay không thấy được năm ngón.

“Ta nói, tinh hà 10,000 dặm, thần quang diệu thế!”

Màn đêm ở giữa, từng khỏa tinh thần hiển hiện, quang minh chiếu rọi, óng ánh một mảnh.

Ngàn tỉ khỏa tinh thần, lẫn nhau đan vào một chỗ, như 1 đạo màn trời, ngân hà!

Trăng sao quyền hành khí tức, giáng lâm, tràn đầy.

Đó là một loại tuyệt đối cường thế, bá đạo, ta nơi ở, tức là trăng sao quốc gia.

Chưởng khống hết thảy, không thể địch nổi!

Nhưng cái này, còn không phải kết thúc.

“Ta nói, thái âm giáng lâm, quản hạt thập phương.”

Một vòng trăng tròn, từ tinh trong biển hiển hiện, nó ngân huy sáng trong, giống như bạch ngọc bàn.

Yên tĩnh treo cao, liền có vô tận uy nghiêm, túc mục, cao quý, như thiên hà vỡ đê, mãnh liệt trút xuống.

Cảnh này, như cải thiên hoán địa, tiên thiên thần chỉ mạnh

Lớn, vô địch, khiến thế nhân sợ hãi thán phục, kính sợ.

Kia che khuất bầu trời, hoành hôm sau địa chi ở giữa, đem nó từ đó một phân thành hai nặng nề biển mây, đều bị nghiền nát trong đó một góc.

Khiến cho mưa to ngừng, mặt trời chiếu rọi mà xuống, ngửa đầu có thể thấy được thiên khung ở giữa, 10,000 dặm ngân hà diệu diệu, thái âm giữa trời quan sát.

Trăng sao chi quang, xen lẫn nhược mộng, đẹp tựa như mộng cảnh. Nhưng mỗi một tấc vầng sáng ở giữa, đều ẩn chứa hủy diệt hết thảy lực lượng kinh khủng.

Hào quang chen chúc ở giữa, Tiêu Khinh Mi đôi mắt chỗ sâu, hiển hiện vẻ ngưng trọng.

Không chỉ có là trăng sao quyền hành…

Nhìn hôm nay động tĩnh, lại cơ hồ có, có thể so thái âm chi uy!

Nàng biết, cứ việc ngay từ đầu, liền tận lực đánh giá cao cái này Ngụy Thái Sơ thực lực.

Nhưng chung quy, hay là quá lạc quan!

Trận chiến này, nàng đã không có nắm chắc.

Nhưng, thì tính sao? !

Thần chỉ cũng không phải là vô địch, cũng sẽ suy yếu, tan tác, thậm chí cả tử vong.

Ráng mây chi chủ như thế, cái này Ngụy Thái Sơ, cũng đem như thế.

“Ráng mây vô hình, như huyễn cũng như mộng.”

Tiêu Khinh Mi đưa tay, một chỉ điểm nhẹ giữa lông mày.

Ông ——

Thuộc về nàng, đoạt từ thần chỉ chi thủ, chưởng thiên dưới ráng mây quyền hành, bị triệt để kích hoạt.

Một nháy mắt, trên người nàng ráng mây nghê thường, bộc phát vô tận thần quang, trở nên óng ánh chói mắt.

Sấn thác nàng tựa như là, từ bích hoạ, kinh quyển, cùng truyền thuyết cổ xưa bên trong đi ra thần nữ.

Ánh bình minh, ráng chiều, núi hà, nước hà…

Thiên thượng nhân gian đều có hào quang, sông núi nhật nguyệt đều mang theo ráng mây.

Đây mới là ráng mây chi chủ, lấy chỉ là hào quang chi lực, liền có thể thành tựu tiên thiên thần chỉ, tồn thế dài dằng dặc lâu đời, có lực lượng cường đại nơi mấu chốt.

Hào quang dù yếu, lại cùng vạn vật xen lẫn!

Ngươi mạnh mặc cho ngươi mạnh, ta từ ngao chín ngày.

Ầm ầm ——

Ngàn tỉ hào quang, phá thiên địa hư không mà đến, hội tụ nhân gian các phương khói lửa, đủ nạp thiên địa âm u lộng lẫy.

Này một kích, là hào quang chi nộ.

Cũng là xen lẫn trạng thái dưới, mượn lấy đến trời, địa chi uy!

Cuồn cuộn sóng trùng điệp, mãnh liệt ở giữa óng ánh chói mắt, ngũ quang thập sắc chi ráng mây, xen lẫn, hội tụ như 1 đầu chảy xiết trường hà.

Vượt ngang thiên địa, hướng về Nguyệt Thần cung.

Mặc cho ngươi âm dương nghịch chuyển, triệu hoán trăng sao giáng lâm, ta từ hào quang ngàn tỉ ——

Phá hết thảy pháp, trấn vạn thế địch!

Ngụy công tử nhìn về phía, cái này mãnh liệt mà đến hào quang trường hà, có thể rõ ràng cảm nhận được, trong đó ẩn chứa lực lượng kinh khủng.

Nhưng sắc mặt hắn bình tĩnh như trước.

Hôm nay, trăng sao giáng lâm, hắn vì đương thời thần chỉ.

Phóng nhãn giữa thiên địa, ai có thể đánh một trận? !

Nhất niệm động, thái âm chiếu rọi, tinh hà sáng trong.

Vô tận trăng sao quang mang, từ cửu thiên chi thượng mà đến, như tuyết rơi, lại như phiêu nhứ.

Nhưng mỗi một mảnh trăng sao chi quang, nhẹ nhàng tư thái dưới, đều ẩn chứa khủng bố trấn áp chi lực.

Rơi vào hào quang bên trong, truyền ra kinh thiên oanh minh, mặc nó bàng bạc muôn vàn, thế không thể đỡ, cũng khó thoát bị ách chế vận mệnh.

Tại oanh minh bên trong, hào quang trường hà gầm thét liên tục, chấn trời sập 10,000 dặm, quy tắc nghịch tán, lại như lâm vào vũng bùn, lồng giam ở giữa.

Như thương long bị trói, khó thoát nó khốn!

Vừa đối mặt, lập tức phân cao thấp.

Vương Tương Tử trừng lớn mắt, chấn kinh vạn điểm.

Hắn dù sớm đã xác định, Ngụy Thái Sơ chấp chưởng trăng sao quyền hành, chính là chân chính tiên thiên thần chỉ.

Nhưng đối phương hôm nay, đánh với Tiêu Khinh Mi một trận, chỗ bộc phát ra lực lượng, hay là viễn siêu ra tưởng tượng của hắn.

Cái này cái kia bên trong là cái gì, chưởng khống bộ điểm trăng sao quyền hành, thụ thái âm áp chế, chấn nhiếp, lánh đời không ra “Bên cạnh vị” thần chỉ…

Này uy thế, nói một câu thái âm đích thân đến, trăng sao quyền lực tận chưởng tại tay, cũng tuyệt không qua điểm!

Cho nên, cái này Ngụy Thái Sơ, rốt cuộc là ai? ! Nếu không phải rất rõ ràng, Ngụy Thái Sơ tuyệt không phải thái âm, hắn cơ hồ hoài nghi, một thân chính là thái âm chi chủ hóa thân.

‘Hẳn là, cái này Ngụy Thái Sơ cũng thế, từ thái âm bản thể thai nghén mà ra? Tê —— như coi là thật như thế, thực lực, đem viễn siêu tưởng tượng!’

Trực tiếp tính toán dạng này 1 tôn tồn tại…

Lấy Vương Tương Tử tâm chí, cùng to gan lớn mật, cũng bản năng ở giữa sinh ra một trận tim đập nhanh, chần chờ.

Lập trường khác biệt, chú ý thiên về điểm cũng khác biệt.

Rất nhiều người, đem ánh mắt rơi vào Tiêu Khinh Mi trên thân.

‘Ráng mây quyến giả? Đại Yến Tiêu thị trong truyền thuyết, trẻ tuổi nhất tộc lão… Có vấn đề, trong đó tất có vấn đề!’

Như 1 vị quyến giả, liền có thực lực như vậy, Đại Yến Tiêu thị sao lại yên lặng, cô đơn? Nàng cường đại quả thực không thể tưởng tượng nổi!

Lấy phàm nhân huyết nhục chi khu, cướp thần chỉ quyền chức…

Ý tưởng này quá mức kinh dị, cho dù có người nghĩ đến, cũng chỉ là trong lòng cuồng loạn, chợt liền bị phủ nhận.

Nhưng không hề nghi ngờ, ráng mây chi chủ nhất định, là xảy ra vấn đề lớn, mới có thể đem quyền hành chuyển xuống.

Đây là mọi người suy đoán bên trong, giải thích hợp lý nhất.

Nói cách khác, Tiêu thị tình cảnh, thật không tốt!

Ngày hôm nay một trận chiến, Tiêu Khinh Mi có thể thắng thì thôi, nếu nàng thua trận, lấy Ngụy Thái Sơ lãnh khốc phong cách hành sự, định khó thoát khỏi cái chết.

Đến lúc đó, Đại Yến Tiêu thị tất bấp bênh… Cái này 1 khối thịt mỡ, các phương ngấp nghé, thăm dò nhiều năm, dưới mắt có lẽ chính là cơ hội.

Tới so sánh, chân phượng tổ địa ra mắt, cũng liền không tính là gì.

Một phương quyến tộc lật úp, vẫn lạc, càng là Đại Yến Tiêu thị như vậy, viễn cổ đại tộc 1 trong, liên quan đến lợi ích, cùng ảnh hưởng sâu xa đều viễn siêu tưởng tượng!

Trong lúc nhất thời, liên quan tới việc này tin tức, thông qua các loại thủ đoạn, trong thời gian ngắn nhất đưa ra.

Lấy cung cấp riêng phần mình thế lực sau lưng, người cầm quyền châm chước, cân nhắc, sớm bố cục.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1157 : Thất vọng

Tiêu Khinh Mi đáy mắt, hiện lên vẻ cô đơn, bất lực.

Bại!

Gần như không giãy dụa, chênh lệch cách xa.

Trên thực tế, tại chưa từng khởi hành trước, nàng liền đã biết, chuyến này hung hiểm cực lớn.

Một khi ngoài ý muốn nổi lên, không chỉ nàng đem vạn kiếp bất phục, càng có thể có thể kéo mệt mỏi toàn bộ Đại Yến Tiêu thị.

Khiến cho vốn là bại hoại thế cục, bị triệt để đánh vỡ, như vậy núi lở đất nứt, huy hoàng đại tộc tan thành mây khói!

Nhưng nàng, thậm chí toàn bộ Tiêu thị, đều không được chọn.

Tiêu Hoài An, chính là Đại Yến Tiêu thị đích mạch, càng đã thức tỉnh quyền tộc chi lực… Cho nên Doanh Châu bên trong, bị đương chúng đánh giết, dù là đối phương là 1 tôn tiên thiên thần chỉ, như đối này không hề có động tĩnh gì, liền tương đương triệt để bại lộ, Tiêu thị bất lực cùng mềm yếu.

Cái này cũng rất trí mạng!

Cho nên, hôm nay nàng đến.

Vận dụng tự thân, chưa hoàn toàn chưởng khống ráng mây quyền hành, không tiếc đánh cược nửa cái tính mệnh, nhưng như cũ không có thể thay đổi biến kết cục này.

‘Chết liền chết đi, những năm này, sống cũng mệt mỏi.’

‘Đáng tiếc, chưa thể cứu ra tỷ tỷ, hoàn thành tâm nguyện của nàng…’

Tiêu Khinh Mi nhắm mắt lại.

Nàng có thuộc về mình kiêu ngạo, Đại Yến Tiêu thị hậu duệ, cho dù chết, cũng sẽ không cúi đầu.

Đúng lúc này, rít lên một tiếng vang lên, “Đừng có giết ta nương!”

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, Tiêu Khinh Mi trước người, nhiều một thân ảnh.

Đây là cái hẹn mười sáu tuổi cô nương, khuôn mặt lộ vẻ ngây ngô, non nớt, giờ phút này trừng mắt trợn tròn, lại lộ ra mấy điểm quật cường.

Nàng triển khai 2 tay, bảo hộ ở Tiêu Khinh Mi trước, chính hung dữ nhìn tới.

Tiêu Khinh Mi biến sắc, vội vàng mở mắt ra, “Tiêu hoan hoan, ai bảo ngươi chạy tới?”

Thở sâu, nàng cắn răng khom người, “Ngụy Thái Sơ, đây là ta Tiêu thị vãn bối, bỏ bê quản giáo không hiểu quy củ, lấy thân phận của ngươi, khi không sẽ cùng tính toán.”

“Còn xin giơ cao đánh khẽ, thả nàng rời đi!”

Tiêu hoan hoan lắc đầu, “Nương, ta không đi, muốn chết chúng ta chết cùng một chỗ, cữu cữu bọn hắn nhất định sẽ cho chúng ta báo thù!”

Sắc mặt trắng nhợt, ngón tay run rẩy, ngoài miệng rất lợi hại tiểu cô nương, kỳ thật phi thường sợ hãi.

Nhưng nàng vẫn như cũ đứng tại kia bên trong, cắn chặt môi.

Nó trước người, hào quang như rồng cũng đã bị trấn áp, giờ phút này trăng sao sáng trong, óng ánh sáng rực.

Chỉ cần một cái ý niệm trong đầu, liền có vô tận vĩ lực giáng lâm, đưa nàng cùng Tiêu Khinh Mi, cùng một chỗ ép thành bột mịn.

Ngụy công tử lâm vào trầm mặc, “Tiêu hoan hoan…”

Trong lòng hắn mặc niệm, nỗi lòng như nước thủy triều ——

Thế gian giống nhau, rất giống người rất nhiều, cũng không nên tụ tập xuất hiện.

Trước đó thoáng hiện qua suy nghĩ, cái nào đó mịt mờ suy đoán, lúc này lại lần nữa hiển hiện.

Bởi vì, mẹ của hắn cũng họ Tiêu!

Thở sâu, tiếp lấy chậm rãi phun ra.

Đại Yến Tiêu thị… Có lẽ, hắn nên tìm cơ hội, đi một chuyến, nhìn một chút.

“Các ngươi đi thôi.”

“Cái gì?” Tiêu Khinh Mi mặt mũi tràn đầy kinh ngạc.

Theo nàng biết, tôn này tiên thiên thần chỉ làm việc bá đạo, lạnh lẽo cứng rắn, sát phạt quả đoán.

Đối địch người, ít có có thể toàn thân trở ra người.

Huống chi hôm nay, nàng mang theo sát cơ ngập trời mà tới, đối phương lại nguyện thả các nàng rời đi? Trong đó, hẳn là có cái gì tính toán?

Ông ——

Nhật nguyệt quang huy trấn áp tiêu tán, hào quang thương long khôi phục tự do.

Kia phô thiên cái địa hủy diệt khí cơ, tùy theo thu lại.

Tiêu Khinh Mi đôi mắt, lộ ra một tia phức tạp, đưa tay bắt lấy tiêu hoan hoan, “… Đa tạ.”

Bá ——

Nàng một bước phóng ra, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Giây lát hào quang tán đi, biển mây cuồn cuộn, khôi phục, theo “Ầm ầm” vài tiếng lôi minh, mưa to lại lần nữa mưa như trút nước mà tới.

Một trận đại chiến, đến tận đây mà kết thúc.

Nhưng mọi người lại chỉ cảm thấy, không hiểu ra sao, không rõ ràng cho lắm.

Ngụy Thái Sơ lúc nào, trở nên như vậy nhân từ nương tay?

Hay là nói, hắn không muốn cùng Đại Yến Tiêu thị kết xuống tử thù… Ngô, cũng không thể, là hắn tham lam sắc đẹp, không đành lòng lạt thủ tồi hoa đi.

Không có khả năng! Tuyệt đối không có khả năng!

Ở trong đó, tất có vấn đề.

Chỉ bất quá, bọn hắn tạm thời còn chưa phát giác thôi.

Ngụy công tử thần sắc đạm mạc, đôi mắt phản chiếu trăng sao, lạnh lùng đảo qua xung quanh, “Chư vị xem kịch cũng nên đủ rồi? Bản tôn không thích bị người rình mò, liền điểm đến là dừng đi.”

Một nháy mắt, kia vô số tụ đến ánh mắt, lui sạch sẽ.

Đây chính là uy hiếp.

Đây chính là địa vị.

Trận chiến ngày hôm nay, dù chưa xuất hiện sự kiện đẫm máu, nhưng Ngụy Thái Sơ mạnh, đã triển lộ không bỏ sót.

Ráng mây quyến giả, đại đạo 5 tầng cảnh tiêu

Nhẹ lông mày, lấy đại đạo đỉnh phong cấp độ chiến lực xuất thủ, vẫn như cũ bị tuỳ tiện trấn áp.

Như vậy tồn tại, ai dám trêu chọc? !

Bá ——

Ngụy công tử một bước phóng ra, về Nguyệt Thần cung.

…

Một bên khác.

Trên biển mây, hào quang lưu động.

Tiêu Khinh Mi, tiêu hoan hoan 2 người, thân ảnh hiển hiện ra.

“Oa!”

Cái trước phun ra một ngụm máu tươi, thân thể lung lay sắp đổ.

Tiêu hoan hoan kinh hãi, “Nương, ngươi làm sao rồi? Chẳng lẽ, là kia Ngụy Thái Sơ âm thầm tính toán…”

Tiêu Khinh Mi trừng nàng một chút, lau đi khóe miệng vết máu, “Ta thụ thương, là bị ráng mây phản phệ, không có quan hệ gì với Ngụy Thái Sơ.”

Hơi trầm xuống mặc, nàng nói “Hôm nay, người này thật là bỏ qua chúng ta.”

Tiêu hoan hoan trì trệ, sắc mặt có chút xấu hổ, không phục lẩm bẩm, “Mang An đại ca là bị giết, ta đã cảm thấy, hắn không phải người tốt…”

Tiêu Khinh Mi nhíu mày, “Trước đừng quản cái khác, hôm nay ngươi tại sao lại xuất hiện tại đây? Ta rõ ràng đưa ngươi lưu tại trong tộc.”

Tiêu hoan hoan ấp úng.

“Nói!”

“Ây… Là Tam cữu cữu… Hắn lo lắng nương an nguy… Liền để ta theo tới nhìn xem… Nương ngươi yên tâm, cữu cữu cho ta phá vân tiên thuyền, trên đường rất thuận lợi…”

Tiêu hoan hoan ngậm miệng, nhìn xem Tiêu Khinh Mi sắc mặt khó coi, thận trọng nói “Nương, ta biết sai, về sau cũng không dám lại, ngươi đừng nóng giận…”

“Lo lắng an nguy của ta…” Tiêu Khinh Mi đáy mắt hiện

lên một chút tức giận, trong lòng bi thương.

Chỉ sợ, là lo lắng nàng không muốn liều chết một trận chiến, mới cố ý đưa tiêu hoan hoan đến đây.

Lấy nha đầu này chi tính mệnh, buộc nàng không được lui ra phía sau nửa bước!

Khá lắm tam ca… Khá lắm Tiêu gia… Lại đối nàng tính toán đến tận đây.

Những năm này, nàng cố gắng chèo chống, làm bao nhiêu cống hiến.

Nguyên lai từ đầu đến cuối đều bị, xa lánh ở bên ngoài… Cũng bởi vì, nàng cùng tỷ tỷ xuất thân bàng chi?

Lại hoặc là, là tỷ tỷ năm đó sai lầm, còn không cách nào được tha thứ? Nhưng năm đó sự tình, tỷ tỷ thật làm sai sao? !

Nghĩ đến trong tộc những cái kia, miệng đầy nhân nghĩa đạo đức, ra vẻ đạo mạo hạng người, Tiêu Khinh Mi một trận buồn nôn.

Kêu rên bên trong, lại phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt càng phát ra tái nhợt.

Tiêu hoan hoan vội la lên “Nương, ngươi đừng nói chuyện, ta dùng phá vân tiên

Thuyền mang ngươi đi đường, ngươi nắm chắc thời gian bế quan tĩnh dưỡng.”

“Nương không có việc gì… Về sau, người trong nhà… Ngươi cách xa một chút… Được rồi, chúng ta trực tiếp về đất phong, tộc bên trong sự tình, để bọn hắn giày vò đi thôi…”

Tiêu Khinh Mi thể xác tinh thần đều mệt.

Đối gia tộc này, đã rất cảm thấy thất vọng.

Đúng lúc này, một thanh âm vang lên, “Tiêu đạo hữu, ngươi thụ ráng mây chi lực phản phệ, đại đạo căn cơ hao tổn, nếu không hảo hảo tĩnh dưỡng, sợ sẽ lưu lại tai hoạ ngầm.”

“Ai? !”

Bá ——

Linh quang chớp lên, Chu Loan hiện thân ra, mỉm cười chắp tay, “Tiêu đạo hữu, nhiều năm chưa gặp, ngươi phong thái càng phát ra loá mắt.”

Hơi dừng một chút, tiếp tục nói “Chu mỗ cùng Tiêu thị chính là nhiều năm bạn cũ, đã hôm nay gặp nhau, lại há có thể khoanh tay đứng nhìn? Liền mời Tiêu đạo hữu cùng vị tiểu hữu này, đi ta đạo trường ở tạm mấy ngày đi.”

Tiêu Khinh Mi đáy mắt đề phòng, “Nguyên lai là Chu Loan đạo hữu.”

Nàng lắc đầu nói “Một chút thương thế, cũng không có

cái gì trở ngại, liền không đi quấy rầy.”

“Hôm nay, còn có sự vụ khác mang theo, cáo từ.”

Đang khi nói chuyện, cho tiêu hoan hoan một ánh mắt.

Nàng lập tức hiểu ý, cong ngón búng ra, một chiếc hạch đào lớn nhỏ tiên chu bay ra.

Đón gió thấy trướng, đảo mắt liền có 100 trượng, mặt ngoài thần quang phun trào, chấn động hư không phát ra “Ầm ầm” như giang hà sóng dữ thanh âm.

2 người đang muốn bay vào tiên chu, lại bị Chu Loan ngăn lại.

Hắn tiếu dung không thay đổi, đôi mắt ôn hòa, “Tiêu đạo hữu làm gì khách khí? Cho nên Doanh Châu phong vân tế hội, không biết giấu bao nhiêu hung hiểm.”

“Ngươi bây giờ khởi hành, thật không phải cử chỉ sáng suốt, tốt hơn theo ta cùng đi đi.”

Đang khi nói chuyện, Chu Loan phất tay áo vung lên, đầy trời hào quang nhất thời, đem phá vân tiên thuyền cuốn vào trong đó.

Nó tuy là tiên phẩm bảo vật, lại như thế nào có thể đối kháng, Đại Đạo cảnh chi uy.

Một trận thần quang phun trào, một lần nữa co lại nhỏ đến hạch đào lớn nhỏ, rơi vào đến trong tay hắn.

Tiêu hoan hoan kêu lên một tiếng đau đớn, mặt lộ vẻ kinh sợ, lại là tự thân cùng tiên chu ở giữa liên hệ, bị cưỡng ép ngăn cách.

“Chu Loan, ngươi muốn làm gì?” Tiêu Khinh Mi trầm giọng mở miệng.

Ông ——

Nó quanh thân, điểm điểm ráng mây hiển hiện.

Chu Loan cười nhẹ, “Tiêu đạo hữu, ngươi vẫn là như thế kiêu ngạo, rõ ràng thương thế nghiêm trọng, vì sao liền không thể thoáng cúi đầu?”

Hắn đưa tay bắt tới, “Chớ có lại làm trì hoãn, đi theo ta đi!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1158 : Tịch diệt hoả lò

Một tiếng cười nhạo, bỗng dưng ở bên tai vang lên.

“Chu Loan, ngươi thật đúng là đủ không muốn mặt, người ta nói rõ không muốn đi theo ngươi.”

“Thế nào, còn muốn dùng sức mạnh?”

Bá ——

Hoán Kim đạo nhân hiện thân, một mặt chế giễu.

Chu Loan sắc mặt, bỗng dưng âm trầm xuống.

“Hoán Kim!”

Hắn gầm nhẹ, ánh mắt băng lãnh, “Hôm nay, là Chu mỗ việc tư, cùng ngươi không có nửa điểm liên quan.”

“Ngươi như còn dám nhúng tay, ta tuyệt không cùng ngươi bỏ qua!”

Vương bát đản.

Cái kia đều có ngươi!

Hoán Kim đạo nhân cười lạnh, “Chúng ta kim thạch thành đạo, cũng có một bầu nhiệt huyết, gặp chuyện bất bình chỗ, há có thể ngồi yên không lý đến.”

Hắn quay người nháy mắt mấy cái, “Tiểu khánh hồng, ngươi cứ yên tâm, Hoán Kim ở đây, đương nhiên sẽ không để hạng giá áo túi cơm động tới ngươi nửa điểm.”

Tiêu Khinh Mi hành lễ, “Đa tạ Hoán Kim tiền bối.”

Chu Loan sắc mặt, trở nên càng phát ra khó coi.

“Các ngươi đã sớm nhận biết? Hừ! Xem ra hôm nay, là không thể thiện.”

“Hoán Kim, hôm nay vốn không có quan hệ gì với ngươi, đều là ngươi tự tìm!”

Hắn thở sâu, “Thiên long đạo hữu, báo thù cơ hội ngay tại dưới mắt, còn không hiện thân sao?”

Oanh ——

Trên biển mây, thiên khung phía dưới.

Khủng bố khí cơ sát na giáng lâm.

Không gian vặn vẹo bên trong, một thân ảnh đi ra.

Hắn người mặc đạo bào, thân thể khôi ngô, cường tráng, đầu buộc đạo kế, lại có vẻ dở dở ương ương.

Nhưng Đại Đạo cảnh khủng bố uy áp, như vực sâu như ngục, khiến nhân vọng đi lần đầu tiên, liền từ bản năng ở giữa, sinh ra vô tận kính sợ.

“Hoán Kim!”

“Chúng ta lại gặp mặt.”

Thanh âm hắn trầm thấp, khàn giọng, chỗ cổ có thể thấy được, 1 đầu khủng bố vết sẹo, như làm bị thương yết hầu.

Giờ phút này, một đôi tròng mắt gắt gao xem ra, đều là dữ tợn, bạo ngược.

Hoán Kim đạo nhân nhướng mày, “Thiên long đạo nhân… Ngươi thế mà còn dám, xuất hiện tại trước mặt bản tọa.”

“Năm đó, nếu không phải trốn được nhanh, bản tọa đã sớm chém đứt đầu của ngươi!”

Thiên long đạo nhân vô ý thức đưa tay, sờ sờ chỗ cổ vết sẹo, “Đúng vậy a, năm đó kém một chút, ta liền chết.”

“Nhưng đã, ta sống xuống dưới, như vậy hôm nay, chính là ngươi nói băng thời điểm!”

Ngang rống ——

Rít lên một tiếng, thiên long đạo nhân sau lưng, lại hiện ra 1 tôn, khủng bố hắc long hư ảnh.

Ngô…

Nói là hắc long có chút không quá thỏa đáng, đầu rồng vô sừng thú, ngược lại càng giống là một loại nào đó, có

Long tộc huyết mạch thượng cổ hung thú.

Khủng bố, bạo ngược khí cơ, phô thiên cái địa.

To lớn con mắt, khóa chặt Hoán Kim đạo nhân, sát cơ um tùm bên trong, càng lộ ra nóng bỏng, tham lam.

Thiên long đạo nhân tu canh kim chi đạo, lại thụ bản thể ảnh hưởng, thích thôn phệ kim thạch chi vật, nhưng lớn mạnh, tăng lên tự thân tu vi.

Năm đó, Hoán Kim sơ thành đại đạo, bị thành đạo đã lâu thiên long đạo nhân để mắt tới, 2 người ở trong hỗn độn đại chiến một trận.

Kết quả lại ngoài dự liệu.

Hoán Kim nhất chiến thành danh, thiên long đạo nhân chật vật đào mệnh, lúc này mới kết xuống tử thù.

Nhưng hôm nay, hắn đã dám lại ra tay với Hoán Kim, tự nhiên là có nắm chắc.

Sau người, kia khủng bố giống như hắc long hung thú hư ảnh, bỗng dưng mở cái miệng rộng.

Đen kịt một màu ở giữa, có thể thấy được vô tận xích hồng phun trào, cuồn cuộn cực nóng, thiêu đốt khí tức, từ đó điên cuồng phát ra.

“Tịch diệt hoả lò!”

Hoán Kim biến sắc.

Thiên long đạo nhân cười nhẹ, “Không sai, chính là tịch diệt hoả lò.”

“Vì luyện thành này thần thông, bản tọa chịu nhiều đau khổ, thậm chí kém chút rơi vào, nói băng ngã xuống hạ tràng… Nhưng tất cả những thứ này đều đáng giá.”

“Kim thạch thành đạo, cương cân thiết cốt? A! Nhập ta hoả lò ở giữa, vạn vật đều thành bột mịn!”

Hắn đưa tay, hắc long phóng lên tận trời, khổng lồ hư ảnh che khuất bầu trời.

Miệng lớn bên trong, xích hồng sáng rực, mơ hồ có thể thấy được 1 cái hoả lò hư ảnh, ở trong đó hiển hiện.

Một cỗ ngang ngược thôn phệ khí cơ, đã khóa chặt Hoán Kim đạo nhân!

Chu Loan đáy mắt, hiện lên một tia khoái ý.

Hắn nhiều lần tại Hoán Kim đạo nhân trong tay kinh ngạc, rốt cuộc tìm được trả thù cơ hội.

Lại nhìn về phía Tiêu Khinh Mi, trên mặt hắn tiếu dung nhạt xuống dưới, “Tiêu đạo hữu, làm gì đem sự tình huyên náo khó như vậy có thể đâu?”

“Ngoan ngoãn theo ta đi, há lại sẽ dẫn xuất những này gợn sóng, còn có thể hỏng Hoán Kim đạo hữu một thân đạo hạnh, tu hành.”

Chu Loan đôi mắt hờ hững, “Cho nên nói, nữ nhân muốn thức thời chút, không muốn một mực kiêu ngạo, cường ngạnh, không

Thì sẽ chỉ hại người hại mình.”

Hắn đưa tay một điểm.

Ba ——

Tiêu Khinh Mi bên người, phù động một chút hào quang, trực tiếp bị đánh nát.

“Oa!” Nàng há miệng, phun ra chảy máu máu tươi, sắc mặt càng phát ra tái nhợt.

Vốn là cường nỗ chi kết thúc, lại bị hào quang quyền hành phản phệ, nàng đã vô lực lượng chống lại.

Đây cũng là Chu Loan dám can đảm, lớn mật như thế nguyên nhân.

Lẫn nhau đều là Đại Đạo cảnh, đối riêng phần mình tình trạng, đều hiểu rõ bảy tám phần.

Tiêu Khinh Mi cắn răng, “Chu Loan, ta đi với ngươi, thả Hoán Kim tiền bối rời đi!”

Chu Loan lắc đầu, “Không kịp, thiên long đạo hữu đã hiện thân, hôm nay há có thể tuỳ tiện bỏ qua?”

“Tuy là thiên băng địa hãm, ai cũng đừng nghĩ ngăn cản hắn báo thù… Năm đó, thân là hảo hữu, ta cũng làm trợ

một chút sức lực!”

Oanh ——

Hắn khí tức bộc phát, khóa chặt Hoán Kim.

Phách lối, ngươi đang cho ta phách lối a?

Kim thạch một mạch là có bối cảnh, rất đáng gờm, nhưng thì tính sao? Đợi ta bắt lấy Tiêu Khinh Mi, lại chiếm Phượng tộc cơ duyên, nhất định tu vi lớn tiến vào.

Đến lúc đó, bỉ ngạn cảnh không ra, ai có thể chính là ta gì? Mà bỉ ngạn cảnh, là không thể tùy ý, ra tay với Đại Đạo cảnh… Đây là quy củ!

Hoán Kim!

Sợ hãi đi, kêu rên đi.

Tất cả nhục nhã, hôm nay đều đem gấp bội hoàn trả.

Còn có Tiêu Khinh Mi… Năm đó xem thường ta, không muốn cùng ta kết làm đạo lữ? ! Thật sự cho rằng ngươi Đại Yến Tiêu thị, hay là viễn cổ thế gia vọng tộc 1 trong sao?

Thời đại biến.

Ta Chu Loan, theo thời thế mà sinh, chắc chắn trở thành thời đại mới lĩnh triều người.

Hắn chỉ cảm thấy, giờ phút này khoái ý vô song, suy

nghĩ thông suốt

Liền ngay cả đại đạo bị hao tổn, phản phệ tự thân thương thế, đều nhẹ nhõm rất nhiều.

Mắt thấy, một trận đại đạo chi chiến sắp bộc phát, một trận tiếng bước chân, truyền vào mấy người trong tai.

Ba ——

Ba ——

Từ xa mà đến gần.

Chu Loan nhướng mày, mắt lộ ra uy nghiêm.

Hôm nay, hắn ra tay với Tiêu Khinh Mi một chuyện, tuyệt đối không cho phép tiết lộ.

Hoán Kim muốn chết, người nào tới người đó chết!

Bỗng dưng ngẩng đầu, nhìn về phía bước chân truyền đến phương hướng, một thân ảnh từ hư ảo, nhanh chóng

Trở nên ngưng thực.

Như từ không biết mà đến, rơi vào hiện thế bên trong.

Từng mảnh từng mảnh thái âm ánh trăng, tại quanh người hắn lăn lộn, phun trào, sấn thác nó dáng người, uy nghiêm lại túc mục.

“Ngụy Thái Sơ!”

Chu Loan thốt ra, con ngươi co vào ở giữa, lộ ra một tia kiêng kị, kinh sợ.

Hắn nghĩ không ra, hôm nay hiện thân nơi này người, đúng là người này…

Suy nghĩ cấp tốc chuyển động, Chu Loan trầm giọng nói “Quá sơ các hạ, đây là ta cùng cùng Tiêu thị ở giữa ân oán, ứng với ngươi không quan hệ.”

Tiêu Khinh Mi trước đó, muốn giết ngươi tới, hay là ngươi đem nàng, đánh thành hiện tại bộ dáng này.

Làm sao, chẳng lẽ ngươi cũng thế, cố kỵ Tiêu thị lại hoặc là cái khác, không muốn chính diện hạ sát thủ, âm thầm lại tìm đến bổ rồi?

Nếu như thế lời nói, nên làm như thế nào, mới có thể bỏ đi nó suy nghĩ, lại hoặc là đạt thành thỏa hiệp?

Trong lúc nhất thời, Chu Loan ý niệm nhao nhao.

Ngụy công tử trước nhìn lướt qua, chật vật, hư nhược Tiêu Khinh Mi, cùng bên người nàng, một mặt vẻ sợ hãi cắn răng kiên trì tiêu hoan hoan.

Đôi mắt chỗ sâu, hiển hiện một vòng che lấp, chậm rãi nói “Tiêu Khinh Mi là ta thả đi, ngươi bây giờ ra tay với nàng, chính là không có đem ta đặt ở mắt bên trong.”

“Cho nên, ngươi là muốn chết phải không?”

Chu Loan ngốc.

Cái này cái gì logic?

Nhưng rất rõ ràng, Ngụy Thái Sơ ý đồ đến, tuyệt không phải như hắn suy nghĩ.

Lại là 1 cái làm rối!

Đáng chết, làm sao tất cả mọi người, đều muốn cùng ta đối nghịch.

Tiêu Khinh Mi đang ở trước mắt, như bỏ lỡ hôm nay cơ hội, hắn chỉ sợ lại không thể có thể, đem nó tóm vào trong tay.

Thậm chí, cùng Tiêu thị quan hệ trong đó, cũng muốn vỡ tan.

Cho dù Tiêu Khinh Mi, tại Đại Yến Tiêu thị tình cảnh xấu hổ, nhưng nàng chung quy là Tiêu thị tộc lão… Những cái kia luôn luôn đắm chìm ở, tổ tiên vinh quang lão bất tử, chú trọng nhất chính là mặt mũi!

Hôm nay, tuyệt không thể nhượng bộ.

Chu Loan dư quang nhìn lướt qua thiên long đạo nhân, trong lòng đại định.

Ta không phải 1 người, Ngụy Thái Sơ thực lực khủng bố lại như thế nào? Thiên long đạo nhân tịch diệt hoả lò, chưa hẳn liền không thể trấn sát tiên thiên thần chỉ!

Kém nhất, cũng có thể ngăn cản một chút thời gian.

Như thế cục không đúng, ta liền cầm xuống Tiêu Khinh Mi, trốn vào hỗn độn bên trong.

Lớn không được, liền bỏ qua Phượng tộc di tích cơ duyên… Nữ nhân này, mới là mấu chốt!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1159 : Lăn

“Thiên long đạo hữu, mời ngươi xuất thủ, trấn áp Ngụy Thái Sơ!”

Chu Loan hét lớn một tiếng, đưa tay hào quang tràn ngập, đạo uẩn sôi trào.

Thẳng hướng Hoán Kim đạo nhân công tới.

Thiên long đạo nhân nhíu mày, từ nhìn ra Chu Loan “Tránh nặng tìm nhẹ” chi ý.

Hiển nhiên, cái này Ngụy Thái Sơ tuyệt không đơn giản.

Nhưng vừa đến, hắn xâm nhập hỗn độn, trải qua đại hung hiểm, lấy gần như vẫn lạc chi đại giới, rốt cục luyện thành tịch diệt hoả lò.

Chính là 1 người, thực lực, tự tin thời đỉnh cao.

Tiên thiên thần chỉ lại như thế nào? Thiên long đạo nhân cũng không e ngại, thậm chí có chút kích động.

Thứ 2, hôm nay đã bại lộ thực lực, như bị Hoán Kim đạo nhân đào thoát, ngày sau lại nghĩ giết hắn, chính là muôn vàn khó khăn.

Dù sao, như 1 tôn Đại Đạo cảnh, chỉ một lòng thoát đi lời nói, rất khó bị tính kế.

‘Hoán Kim phải chết!’

‘Cái này kẻ quấy rối, liền cùng hắn chôn cùng!’

Đáy mắt hung quang phun trào, thiên long đạo nhân gầm nhẹ, “Được.”

Oanh ——

Hắn một bước đạp xuống, Đại Đạo cảnh khí cơ bộc phát, sau lưng hắc long ngửa mặt lên trời gào thét.

Trong miệng, xích hồng chi sắc như trời sập, lại như cuồn cuộn nham tương dòng lũ.

Mãnh liệt mà ra, ở giữa không trung ngưng tụ, hóa thành 1 tôn hắc sắc đỉnh lô.

4 chân mà đứng, trên có vô số phù văn khắc dấu, như vật sống không ngừng nhúc nhích, biến ảo.

Khủng bố cực nóng khí tức từ trong đó tản mát, tựa như địa ngục thâm uyên, có thể đem thiên địa thôn phệ, luyện hóa, vạn vật đốt cháy không còn!

Ầm ầm ——

Vô tận linh lực, quy tắc thậm chí cả 4 phương thiên địa bản thân, đều bị cưỡng ép thôn phệ, hấp thu.

Hắc sắc đỉnh lô hình thể, lấy tốc độ kinh người điên cuồng tăng vọt, đảo mắt chính là 10,000 trượng, 100,000 trượng…

Che khuất bầu trời, khủng bố nhiệt độ cao khiến không gian vặn vẹo, đem toàn bộ thiên khung thiêu đốt thành xích hồng chi sắc!

Cái này, mới thật sự là tịch diệt hoả lò.

Không gì có thể chống đỡ, thiên hạ câu phần!

Thiên long đạo hữu sắc mặt đỏ lên, đáy mắt lộ ra vẻ hưng phấn, kiêu ngạo, hắn cái này thần thông mới ra, thế gian ai không sợ hãi?

Thật sự cho rằng, tiên thiên thần chỉ liền có thể muốn làm gì thì làm? Mười phần sai!

Hắn ở trên cao nhìn xuống, lấy bễ nghễ tư thái quan sát, có thể nhập mắt đi tới, Ngụy Thái Sơ một mặt bình tĩnh.

Chỉ là ngẩng đầu, lẳng lặng nhìn xem hắn, tựa như là đang nhìn, trên đài biểu diễn thằng hề.

Kia phần thong dong, thanh thản, cũng có thể giải đọc thành, là đối hắn lớn nhất khinh miệt cùng không nhìn.

Lửa giận, sát na mãnh liệt mà ra, thiên long đạo nhân nhe răng cười, “Hoả lò hàng thế, tôn ý ta chí!”

“Đốt thí thần chỉ, vĩnh Tuyệt Thiên địa…”

Ầm ầm ——

Tịch diệt hoả lò điên cuồng chấn minh, khí tức khủng bố khuấy động, khuấy động phong vân biến ảo.

Thiên khung xích hồng, không gian vặn vẹo, cuồng phong xen lẫn khủng bố nóng bỏng, như diệt thế hạo kiếp sắp tới.

Thuộc về lực lượng của nó, đã bị triệt để kích hoạt, sau một khắc liền đem bộc phát, càn quét thiên địa thập phương.

Ngụy công tử mặt không biểu tình, “Dám đối bản tôn bất kính, ngươi thật to gan.”

“Cút!”

Quát khẽ một tiếng, như đất bằng kinh lôi, thần chỉ chi nộ dẫn dắt quy tắc.

Khiến áo bào đen khuấy động, tóc đen tung bay.

Nó đôi mắt chỗ sâu, băng lãnh dựng thẳng đồng hiển hiện, hiện ra ám kim chi sắc.

Cứ như vậy, lạnh lùng nhìn về phía thiên long đạo nhân.

Thuộc về tổ long ý chí thức tỉnh, giáng lâm!

Kia là vạn long chi long, Chân Long chi tổ, là đạp lập nó huyết mạch đỉnh cao nhất tồn tại.

Một sát na, đối thiên long đạo nhân mà nói, giống bị tước tất cả tu vi, cảnh giới, lực lượng.

Chỗ cảm thụ đến, chỉ có sợ hãi, kính sợ, tuyệt vọng

cùng run rẩy!

Đây là nguồn gốc từ, huyết mạch cấp độ trấn áp, càng điệp gia tiên thiên thần chỉ chi vị cách, trực tiếp hình thành giảm chiều không gian đả kích!

“A!” Thiên long đạo nhân kêu thảm một tiếng.

“Phù phù” một tiếng, trực tiếp quỳ xuống.

Đừng nói hắn chỉ là 1 đầu tạp huyết long duệ, chính là lấy Chân Long thân phận, tu tới hôm nay cảnh giới.

Tại Ngụy công tử trước mặt, cũng

Là kết quả giống nhau.

Long tổ!

Há lại nói một chút mà thôi.

Oanh —— . ? ? . ? ?

Uy thế lẫm liệt, đốt cháy thiên khung, vặn vẹo không gian, như muốn hạ xuống hạo kiếp tịch diệt Hồng Lô.

Tựa như là 1 cái đại hào pháo hoa, “Bành” một tiếng nổ thành phấn vụn.

Đầy trời quang hoa, lộng lẫy muôn vàn, chiếu rọi thiên địa 100,000 dặm, rõ ràng chiếu chiếu ra, nơi đây tất cả mọi người gương mặt.

Chu Loan biểu lộ, nháy mắt cực kỳ đặc sắc.

Ý niệm đầu tiên là, cái này tình huống như thế nào?

Một tiếng thét ra lệnh, cúi đầu liền bái… Thiên long đạo nhân, ngươi đạp ngựa cùng cái này diễn ta đây? !

Ngược lại, chính là thật sâu hồi hộp, cùng đối không biết sợ hãi.

Ngụy Thái Sơ, hắn đến cùng thần thánh phương nào? Chẳng lẽ trừ trăng sao quyền hành bên ngoài, còn nắm giữ cái khác, không muốn người biết lực lượng?

Nếu không, liền trước mắt một màn, là bình thường tiên thiên thần chỉ, có thể làm ra sự tình?

Trốn!

Đừng suy đoán lung tung, hôm nay cục diện này, tranh thủ thời gian chạy trốn.

Về sau, Ngụy Thái Sơ ở địa phương, ta Chu Loan tránh lui 30,000 bỏ… Gặp lại, không!

Là cũng không còn thấy!

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, khí tức khủng bố xa xa mà tới, như lợi kiếm huyền không, chỉ tại giữa lông mày.

Vọng động nửa điểm, chính là kiếm phá sọ não, mất

mạng tại chỗ chi kết cục.

Chu Loan đứng thẳng bất động nguyên địa, không nhúc nhích.

“Ngụy… Ngụy đạo hữu… Hôm nay… Có lẽ có chút hiểu lầm… Xin nghe Chu mỗ giải thích…”

Đáng sợ!

Kiếm thế này, so với một lần trước nhìn thấy, càng khủng bố hơn.

Hắn sẽ không nghĩ tới, đây là bởi vì Ngụy công tử bế quan tu luyện, lại có mấy điểm cảm ngộ.

Là lấy, đem đại hoang đế kiếm chi kiếm thế, nắm giữ càng thêm thuần thục.

Hắn sẽ chỉ cảm thấy, Ngụy Thái Sơ thâm tàng bất lộ…

‘Nguyên lai, lúc trước một kiếm kia, cũng không phải là nó cực hạn!’

Hoán Kim đạo nhân trừng lớn mắt, có chút tay chân

Luống cuống.

Lý trí nói cho hắn, hôm nay hắn là “Gặp chuyện bất bình”, cùng Ngụy Thái Sơ tính người một đường.

Nhưng một trái tim, vẫn như cũ “Bành bành” cuồng loạn.

‘Đáng sợ! Thực tế thật đáng sợ!’

‘Nắm giữ trăng sao quyền hành, sẽ thuần thú, sẽ còn chơi kiếm… Tê —— ‘

Mỗi một lần, đều cảm giác chỉ là, thấy được một góc của băng sơn.

Hoán Kim đạo nhân đã không dám tưởng tượng, vị này đến cùng còn giấu bao nhiêu.

Tiêu Khinh Mi thần sắc, kinh ngạc, sau khi khiếp sợ, ngược lại bình tĩnh lại.

Nàng hôm nay, đã vô lực lượng chống lại, là nó 1.

Ngoài ra chính là, như Ngụy Thái Sơ coi là thật, muốn gây bất lợi cho nàng…

Tựa hồ, căn bản cũng không tất phiền toái như vậy.

Tiêu hoan hoan cúi đầu, hận không thể tại chỗ ẩn thân.

‘Lời của ta mới vừa rồi, hắn không nghe thấy a?’

‘Xong xong! Người này tại sao lại chạy tới… Ách… Bất quá giống như hắn không đến, thế cục mới có thể càng hỏng bét…’

‘Cho nên, ta đang suy nghĩ gì a… Thật hỗn loạn… Ngụy Thái Sơ thật mạnh a… Mang An ca ca cùng ta quan hệ, tựa hồ cũng không thật tốt… Trước kia còn khi dễ qua ta tới… Ân… Ta không báo thù, đúng, về sau coi như

không có việc gì phát sinh!’

Tiểu nha đầu co đầu rụt cổ bộ dáng, rơi vào Ngụy công tử trong mắt, hắn cảm giác rất đáng yêu.

Ánh mắt có một nháy mắt mềm mại, chợt bình tĩnh lại, quay người nhíu mày, “Để ngươi lăn, không nghe thấy sao?”

Thiên long đạo nhân…

Hắn ngẩng đầu, một mặt khó có thể tin.

Tiếp lấy kinh hỉ vạn điểm!

“Vâng vâng vâng!”

“Đa tạ tôn thượng khoan thứ, thiên long cáo lui!”

Ầm ầm ——

Một đường lăn lộn, kinh thiên động địa.

Tựa như là 1 cái to lớn hình tròn, hốt hoảng đi xa.

Để cút thì cút, không để ý Đại Đạo cảnh tôn nghiêm cùng mặt mũi? Phi!

Ngươi biết vừa rồi, lão tử kém chút dọa nước tiểu sao? Có thể còn sống chính là vạn hạnh, còn muốn nhiều như vậy? Ngươi có gan ngươi đến!

—

Chương 1160 : Đại đạo so le

Thiên long đạo nhân lòng tràn đầy cuồng hỉ, cuồn cuộn đi xa.

Độc lưu Chu Loan 1 người, tại nguyên chỗ nháy mắt.

Nếu như có thể mà nói, hắn cũng rất muốn lăn, nhưng Ngụy công tử không mở miệng, cho hắn 10 cái lá gan cũng không dám vọng động nửa điểm.

Thực tế là, bị nó thủ bút bị dọa cho phát sợ!

“Hoán Kim.” Ngụy công tử đột nhiên mở miệng. . ? ? .

Hoán Kim đạo nhân khẽ giật mình, “… A, cái kia… Tôn thượng có gì phân phó?”

Hắn cũng muốn kiên cường, cũng muốn thể diện.

Nhưng đầu gối nó không cho phép a!

Liền cục diện này, liền uy thế này, ngươi không cung kính điểm, là nghĩ rước họa vào thân, chờ lấy bị thu thập sao?

Ngụy công tử nói “. Ta thụ thân phận có hạn, không muốn nhiễm nói băng nghiệp lực, ngươi nhưng nguyện thay mặt bản tôn xuất thủ?”

Hoán Kim đạo nhân trong lòng run lên!

Bỉ ngạn cảnh, không được tùy ý ra tay với Đại Đạo cảnh, coi là thật chỉ là bởi vì “Quy củ” ?

Buồn cười!

Như thế nào bỉ ngạn?

Lớn siêu thoát, đại cảnh giới, đại pháp lực, đại thần thông… Nhảy ra tam giới ngũ hành, không nhận hết thảy câu thúc.

Như vậy tồn tại, sẽ bởi vì chỉ là “Quy củ” 2 chữ, liền thụ trói buộc.

Bởi vì kim thạch một mạch lão tổ, hiệu lực tại bỉ ngạn môn hạ, Hoán Kim đạo nhân lại là có phần bị coi trọng vãn bối, này đối với trong đó tân bí, xa so với thường nhân biết đến càng nhiều.

Bỉ ngạn lánh đời, không hàng uy tại Đại Đạo cảnh, chính là nhân” nghiệp lực” nguyên cớ.

Đây là một loại, cùng loại với nhân quả lực lượng, lại càng thêm tối nghĩa, khó lường, lại khủng bố vạn điểm.

Chính là thiên địa, hoặc là đem phương diện bay vụt cao hơn, chính là vũ trụ bản thân, đối Đại Đạo cảnh tồn tại che chở.

Bỉ ngạn cảnh như đi tàn sát, thì ắt gặp phản phệ!

Cho nên, cái này Ngụy Thái Sơ, hẳn là đúng là 1 tôn bỉ ngạn cảnh… Tê ——

Sẽ không, sẽ không!

Như quả nhiên là bỉ ngạn thủ bút, sao lại như vậy phiền phức, cái kia bên trong còn cần quát một tiếng “Lăn” chữ.

Một ánh mắt, liền đủ để trấn áp hết thảy.

Vậy ít nhất, cũng là bỉ ngạn đang nhìn, thậm chí đã làm tốt, xung kích này cảnh chuẩn bị.

Là lấy, mới lẩn tránh “Nghiệp lực” quấn thân, để tránh cho đối tự thân phá cảnh tạo thành ảnh hưởng!

Đúng, nhất định là như vậy.

Suy nghĩ lưu chuyển, Hoán Kim đạo nhân cung cung kính kính hành lễ, “Hoán Kim, nguyện cung cấp tôn thượng thúc đẩy!”

Thân là kim thạch thành đạo, tồn thế dài dằng dặc lâu đời Đại Đạo cảnh.

Trong thiên hạ này bí ẩn, hắn biết quá nhiều quá nhiều.

Lợi dụng Đại Đạo cảnh làm thí dụ.

Đột phá tiên nhân chi cực, thu hoạch tự thân pháp tắc, ngưng tụ đại đạo người, đều có thể thuộc về trong đó.

Thế nhân đều biết, này cảnh 9 tầng.

Đăng lâm 9 tầng cảnh người, có thể xưng đại đạo đỉnh phong, có dòm ngó bỉ ngạn cơ hội.

Kì thực mười phần sai!

9 tầng cảnh không giả, nhưng 9 tầng cùng 9 tầng ở giữa, chênh lệch khác nhau một trời một vực.

Có người lấy kim mộc thủy hỏa thổ, thế gian ngũ hành cùng với diễn sinh chi lực ngưng nói, lại như phong, lôi, ánh sáng, ám vân vân.

Nhưng cũng có người, thành đạo ngày, liền có thể so sánh tiên thiên thần chỉ, chưởng khống một phương quyền hành.

Như nhật nguyệt, tinh biển, hỗn độn, thời không, thậm chí cả không thể tưởng tượng nổi âm dương, mệnh số, khí vận, sinh tử, luân hồi vân vân.

Đồng dạng là Đại Đạo cảnh, đồng dạng là tầng thứ 9, nhưng không có nửa điểm khả năng so sánh.

Trong đó so le, khó có thể tưởng tượng!

Chỉ có trong đó cường đại nhất, đứng đầu nhất một nắm, mới chính thức có cơ hội, có tư cách, đi dòm ngó bỉ ngạn cảnh phong thái.

Tiêu Khinh Mi, xem như trong đó 1 trong.

Tuy là lấy hào quang nhập đạo, làm được là hào quang chi chủ đường lối, nhưng nàng sinh mà không tầm thường, có thiên đại mệnh số, đặc dị.

Là lấy, mới có thể “1 ngày thành đạo thang lên trời, ngửa đầu nhìn ra xa bỉ ngạn cảnh” .

Nhưng loại này đặc dị, đơn thuần lấy cảnh giới, thực lực mà nói, còn lâu mới có thể cùng chân chính, nhìn ra xa bỉ ngạn chi cảnh người so sánh.

Ngụy Thái Sơ, mới thật sự là này cảnh bên trong người.

Chính vì vậy, hắn mới càng đáng sợ!

Như coi là thật làm tức giận hắn, liều phá cảnh con đường bị ngăn trở, đủ để nhấc lên gió tanh mưa máu.

Bình thường Đại Đạo cảnh, tại nó trước mặt yếu ớt như sâu kiến.

Nhiều lắm là, là tương đối cường đại cái chủng loại kia.

Mà hắn, cũng sẽ không bởi vậy, trực tiếp gặp “Nghiệp lực” phản phệ, có đầy đủ thời gian đi nghĩ cách hóa giải, trừ khử.

Cho nên, so sánh dưới, Ngụy Thái Sơ so bỉ ngạn cảnh, càng thêm không thể đắc tội.

Loại người này, nếu như gặp phải, có bao nhiêu cung kính, ngươi liền nhiều cung kính.

Bị đánh một bạt tai, ngươi tốt nhất ngoan ngoãn, đem khác một gương mặt chủ động đưa lên.

Đâm đâm, đắc tội, khiêu khích? A!

“Muốn chết” 2 chữ, liền khắc ngươi trên trán, còn tăng lớn to thêm cái chủng loại kia.

Ngụy công tử có chút nhíu mày, hơi kinh ngạc tại, Hoán Kim đạo nhân thái độ biến hóa.

Hắn dù không hiểu, lại rất nhanh bình tĩnh lại, chỉ thản nhiên nói “Từ ngươi xuất thủ, lấy dốc sức một kích làm hạn định, nếu có thể lưu lại người này, thì hắn mệnh số như thế, đương đạo sụp ở hôm nay.”

“Nếu không chết, thì mệnh không có đến tuyệt lộ, bản tôn thả hắn rời đi.”

Hoán Kim đạo nhân cung kính nói “Vâng, cẩn tuân tôn thượng phân phó!”

Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía Chu Loan, đáy mắt lộ ra vẻ hưng phấn.

Chuyện này, Hoán Kim phi thường vui lòng.

Vương bát đản, tìm lão tử cừu nhân mai phục ta, cho ta kinh hỉ đúng không? !

Tịch diệt hoả lò loại vật này, hắn chỉ là nghe nói qua, nhưng hôm nay lần đầu tiên, liền cảm nhận được cực đáng sợ uy hiếp.

Nếu không phải Ngụy công tử đến, hắn không chết cũng được thiệt thòi lớn!

Về phần “Nghiệp lực” …

Hắc!

Ta Hoán Kim, hướng có tự mình hiểu lấy, bỉ ngạn như mộng như ảo xa không thể chạm, là ta phối tiếp xúc?

Nếu như thế, còn có cái gì tốt lo lắng.

Nghiệt chướng nhận lấy cái chết!

Chu Loan sắc mặt trắng bệch, khó nén sợ hãi.

Hoán Kim thành đạo không lâu, liền cùng thiên long đạo nhân hỗn độn một trận chiến, danh chấn 4 phương.

Kim thạch 1 đạo, trừ đạo khu kim cương bất hoại bên ngoài, càng kinh khủng chỗ, liền ở chỗ nó kinh người sát thương.

Huống chi, là ngày thành đạo lâu Hoán Kim, thực lực nhất định tiến thêm một bước!

Nó một kích toàn lực… Lại điệp gia, tự thân thương thế chưa lành, đại đạo băng liệt vẫn còn tình huống… Cái này hẳn là phải chết chi cục?

Nhưng dư quang đảo qua, thần sắc hờ hững Ngụy Thái Sơ, Chu Loan đáy lòng một cái giật mình, quả quyết bỏ

đi cự tuyệt suy nghĩ.

Hôm nay, hắn căn bản không được chọn!

Thụ Hoán Kim một kích, có lẽ có còn sống cơ hội, như thật trêu đến Ngụy Thái Sơ tự mình xuất thủ… Hắc! Đó mới là tự chui đầu vào rọ!

Nuốt ngụm nước miếng, Chu Loan hành lễ, “Tôn thượng khoan dung độ lượng, Chu Loan nguyện tiếp nhận đầu hàng phạt!”

Hắn đứng dậy, trông mong trông lại, “Hoán Kim đạo hữu, trước đó đủ loại đều là Chu mỗ sai lầm, như có đắc tội chỗ, khẩn cầu tha thứ.”

“Chu mỗ hướng ngươi bồi tội!”

Hoán Kim đạo nhân móc móc lỗ tai, “Mời cái gì?”

“… Tha thứ.”

“Mời cái gì lượng?”

“…”

“Cái gì tha thứ?”

“…”

Hoán Kim đạo nhân cười lạnh, “Ta Hoán Kim, luôn luôn cẩn thận nhất mắt, có thù tất báo, không bao giờ làm lấy ơn báo oán sự tình.”

“Huống chi, hôm nay chính là tôn thượng phân phó, ta sao dám làm việc thiên tư? ! Ngươi không nói lời này còn tốt, nói ta càng muốn xuất ra 12 điểm công lực, hảo hảo tiễn ngươi một đoạn đường!”

Vương bát đản, muốn hại ta đúng không?

Hố cha ngươi, ngươi còn non lắm!

Chu Loan sắc mặt biến đen, cắn chặt hàm răng, “… Mời Hoán Kim đạo hữu chỉ giáo!”

Đồ hỗn trướng.

Ngươi chờ!

Lão tử lỡ như bất tử, về sau tuyệt đối không để yên cho ngươi.

Hoán Kim đạo nhân đưa tay, một điểm hào quang bắn ra, tại nó lòng bàn tay hội tụ, hóa thành 1 thanh vàng óng ánh trường qua.

Dạng này thức, có chút quen mắt.

Khí tức khủng bố, từ trong đó tản mát.

Bạo ngược, hủy diệt, giết chóc… Vỡ nát quy tắc, vặn vẹo thời không.

Như vạn vật khó cản, thiên địa sắp sụp!

‘Lão tổ giúp ta!’

Trong lòng một tiếng quát lớn, trường qua phá không mà ra.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1161 : Thời không chi đạo

Ta Hoán Kim, có thù tất báo!

Cũng không phải nói một chút mà thôi.

Tính toán lão tử phía trước, lại đào hố ở phía sau, lưu lại toàn thây cho ngươi, ta đều cảm thấy khó chịu.

Lại ăn ta 1 qua!

Kim thạch 1 đạo, lão tổ chính là bỉ ngạn cảnh tay cầm thần binh.

Kỳ cảnh đặc thù, dù chú định, lại không thành tựu bỉ ngạn cơ hội.

Nhưng một thân tu vi, đạo hạnh, đã đạt bỉ ngạn cảnh phía dưới đỉnh cao nhất.

Là đầy đủ, cùng chân chính đại đạo đỉnh phong, ganh đua cao thấp kinh khủng tồn tại.

Lực lượng, ý chí, uy thế, càng hóa thành kim thạch một mạch một loại nào đó, nhưng bị thi triển, mượn dùng lạc ấn —— . ? ? .

Gần như thần chỉ!

Hoán Kim giờ phút này một kích, trường qua cũng

không phải là chỉ cỗ nó hình, mà là chân chính có, một tia vô địch, phá diệt đại thế.

Chu Loan sắc mặt đại biến!

Hắn biết Hoán Kim rất mạnh, lại không thể ngờ đến, trường qua một kích lại kinh khủng như vậy.

Tại nó trong mắt, trường qua Kim Quang lập lòe, ầm ầm mà tới, nhấc lên hạo đãng đãng triều cường.

Che khuất bầu trời, khó mà ngăn cản!

Một điểm chân linh, giờ phút này điên cuồng thét lên.

Trốn!

Nhưng tiếp theo một cái chớp mắt, hắn liền cưỡng chế hồi hộp.

Ngụy Thái Sơ ngay tại bên người, yêu cầu của hắn, là ngạnh kháng Hoán Kim một kích.

Ngươi đào tẩu, chính là không nghe lời, mà không nghe lời, là sẽ chết người!

“Ta nói không linh, nghịch chuyển tùy tâm!”

Chu Loan hét lớn, đưa tay hướng về phía trước nhấn một cái.

“Oanh” một tiếng chấn minh, hào quang hiện lên, kịch liệt cuồn cuộn, chấn động.

Không gian tùy theo vặn vẹo, như bịt kín tầng 1 sương mù, trở nên tối tăm mờ mịt một mảnh.

Trường qua gào thét mà đến, sát na đụng vào trong đó!

Một nháy mắt, vặn vẹo không gian bên ngoài, hào quang điên cuồng nổ tung.

Kia là Chu Loan đạo uẩn, đang đổ nát, tiêu tán.

Hắn diện mục dữ tợn, liều mạng chống lại.

Kim Quang lập lòe trường qua, như bị sương mù ăn mòn, lại như bị lực lượng nào đó che lấp, đột nhiên trở nên ảm đạm, mơ hồ.

Thậm chí, cho người ta một loại hư ảo cảm giác.

Liền muốn ngạnh sinh sinh, bị từ hiện thế lau đi…

… Ân, loại này hình dung cũng không thỏa đáng, nói xác thực hơn lời nói… Ngô… Là bị na di rời đi…

Lại cũng không phải là từ nơi này, chuyển đến kia chỗ.

Mà là từ lập tức không gian, trục xuất tới quá khứ hoặc tương lai!

Ngụy công tử đáy mắt, lộ ra một tia kinh ngạc, cái này Chu Loan ngay từ đầu, liền biểu hiện yếu nhược.

Trên cơ bản, mỗi lần ra sân đều muốn ăn thiệt thòi, hoặc

bị người đuổi theo bạo chùy.

Lại không ngờ tới, lại thâm tàng bất lộ, là nhân vật lợi hại ——

Kỳ thành nói gốc rễ, chính là không gian!

Không, nói xác thực hơn, là thời không cùng tồn tại, giao hòa hợp nhất.

Chính vì vậy, mới có thể thi triển ra, tên là “Na di”, thật là “Trục xuất” đại thần thông.

Như coi là thật để nó, tu luyện chí cao sâu cảnh giới, đi tới đại đạo đỉnh phong.

Đến lúc đó, thuận theo tâm niệm biến hóa, quanh thân lúc, không trung tại không ngừng biến hóa thậm chí trùng điệp trạng thái , bất kỳ cái gì thủ đoạn công kích, cũng đừng nghĩ tổn thương hắn nửa điểm!

“A!”

Đột nhiên, Chu Loan một tiếng hét thảm, từng ngụm từng ngụm thổ huyết.

Vặn vẹo thời không, “Bành” một tiếng nổ nát vụn.

Lưỡi mác sát na mà tới, xuyên qua nó lồng ngực, lại đụng nát xương cột sống, phá phía sau lưng mà ra.

Cơ hồ, đem hắn cả người, trực tiếp đánh thành 2 đoạn.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Từng đạo vỡ nát âm thanh, từ Chu Loan thể nội truyền đến.

Quanh người hắn, hào quang mãnh liệt mà ra, tràn ngập khuấy động, chiếu rọi 1,000 dặm.

Nhưng đây cũng không phải là hiện tượng tốt, mà là đại đạo vỡ nát, đã không thể khống chế, thu nạp tự thân đạo uẩn, chỗ sinh ra dị tượng.

Lúc, không chi đạo đích xác cường đại, cho dù Chu Loan sơ bộ bước vào, cũng làm hao mòn, chuyển di, lưỡi mác đại bộ phận điểm lực lượng.

Chính vì vậy, hắn mới có thể giữ được tính mạng.

Nhưng cùng hắn xương cột sống đồng dạng, to lớn nói, tại cái này khủng bố một kích dưới, cơ hồ bị đánh gãy!

Cái này đã không phải đơn giản, dao động căn cơ

Đơn giản như vậy, nói nghiêm trọng chút, cùng nói băng ngã xuống chỉ còn cách xa một bước.

Chu Loan miệng mũi thất khiếu, máu tươi điên cuồng dâng trào.

Nó đôi mắt xích hồng, bạo ngược, điên cuồng, thống khổ, tuyệt vọng cùng phẫn hận… Trùng điệp cảm xúc,

điên cuồng khuấy động, xen lẫn…

Giữa mũi miệng, thở dốc thô trọng, gắt gao tiếp cận Hoán Kim, lại rơi xuống Ngụy công tử trên thân…

“Tôn… Tôn thượng… Chu mỗ đã tiếp nhận trừng phạt… Có thể đi được chưa…”

Thanh âm hắn run rẩy, bởi vì thống khổ, càng bởi vì phẫn nộ cùng oán hận.

Chết!

Ngụy Thái Sơ, Hoán Kim, còn có Tiêu Khinh Mi nữ nhân này, đều đáng chết.

Như hôm nay, quả nhiên là hẳn phải chết chi cảnh… Vậy liền lôi kéo bọn hắn cùng một chỗ… Xuống địa ngục…

Chu Loan trong lòng, tràn ngập quyết tuyệt, điên cuồng!

Tựa như là một ngọn núi lửa, lúc nào cũng có thể bộc phát.

Ngụy công tử cảm nhận được, đến từ đối phương tâm tình tiêu cực, hắn nhíu mày một cái.

Bởi vì, lúc này hắn lại thật, sinh ra một loại rất cường liệt bất an.

‘Trên người người này, tất có một loại nào đó liều mạng thủ đoạn…’

Dư quang nhìn lướt qua, cách đó không xa Tiêu Khinh Mi, tiêu hoan hoan, Ngụy công tử hơi trầm xuống mặc, nói “. Ngươi có thể đi.”

“Ghi nhớ, không muốn lại xuất hiện tại bản tôn trước mặt, nếu không lần sau, liền không có loại cơ hội này.”

Chu Loan đáy mắt, nổ tung một đoàn tinh mang.

Hắn thân thể bây giờ, cơ hồ từ đó mà đứt, máu tươi nương theo hào quang, không ngừng dâng trào, bắn tung toé.

Thật sâu xem ra một chút, Chu Loan xoay người rời đi.

Bá ——

Không gian trực tiếp vặn vẹo, hắn thân ảnh biến mất không gặp.

Chỉ có tản mát mảng lớn hào quang, tại mặt trời chiếu rọi phía dưới, lộ ra một phần tinh hồng chi sắc.

Như máu tươi, chấn động không ngớt!

Hoán Kim trên mặt, thất vọng khó mà che lấp, đôi mắt chỗ sâu còn có, thật sâu sầu lo.

Lại không thể giết chết Chu Loan!

Người này giấu cực sâu, thế nhân nhiều biết hắn lấy không gian nhập đạo.

Nhưng không ngờ, đúng là lúc

, không chất chồng, tan về một thể.

Đây là đại địch!

Hôm nay, hắn dù thương thế cực nặng, nói băng chỉ thiếu chút nữa.

Khả năng tu thành lúc, không người, tự có mệnh số, khí vận mang theo, trừ phi tận mắt nó vẫn lạc, nếu không sợ có tai hoạ ngầm.

‘Ai! Thả hổ về rừng, tất thụ nó hại…’

‘Ngươi Ngụy Thái Sơ không sợ, ta Hoán Kim coi như không may.’

Ngay tại buồn rầu, đau đầu, Ngụy công tử đột nhiên nói “Hoán Kim, nơi này sự tình đã, ngươi không lập tức rời đi, còn tại chờ cái gì?”

Hoán Kim đạo nhân trong lòng khẽ động, giương mắt nhìn tới.

Ngụy Thái Sơ thần sắc bình tĩnh, trong mắt chứa thâm ý.

Hoán Kim đạo nhân đại hỉ, “Vâng, đang muốn cùng tôn thượng chào từ giã, Hoán Kim đi vậy!”

Ngụy Thái Sơ hứa hẹn, hiện tại đã hoàn thành.

Về sau lại phát sinh cái gì, liền cùng chi không quan hệ.

Cho nên, ta Hoán Kim muốn làm cái gì, thì làm cái đó!

Bá ——

Hắn một bước phóng ra, lần theo nói băng khí cơ na di mà đi.

Đánh chó mù đường.

Thừa dịp ngươi bệnh, đòi mạng ngươi!

Chu Loan, ngươi đi hướng nào, lại cho gia gia lưu lại!

‘Cũng chỉ có thể làm được việc này, hi vọng Hoán Kim ra sức điểm, có thể giết chết Chu Loan…’

‘Ngô… Kim thạch thành đạo, kim cương bất hoại… Cho dù có cái gì ngoài ý muốn… Cũng hẳn là có thể giữ được tính mạng.’

‘Cho nên, ta cái này cũng không tính là, để hắn đi chịu chết… Khục! Đương nhiên, càng quan trọng chính là, ta cái gì cũng không làm, là hắn chính Hoán Kim quyết định, cùng ta Ngụy mỗ người có liên can gì…’

Ngụy công tử suy nghĩ thông suốt, giương mắt nhìn tới.

Hắn suy nghĩ một chút, nói “. 2 vị Tiêu đạo hữu, cho nên Doanh Châu nguy cơ trùng trùng, các ngươi cứ như vậy lên đường, sợ là không thỏa đáng.”

Lời tương tự, Chu Loan trước đây không lâu cũng đã nói.

Nhưng Tiêu Khinh Mi giác quan, lại hoàn toàn khác biệt.

Nàng trầm mặc mấy hơi, “Không biết Ngụy đạo hữu, có đề nghị gì?”

Ngụy công tử nói “. Bản tôn biết một nơi, nhưng hộ các ngươi vạn toàn.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1162 : Ô quang

Ven hồ trang viên.

Tạm trú.

Tiêu hoan hoan đánh giá xung quanh, nói “. Nương, cái này bên trong thật an toàn sao?”

Tiêu Khinh Mi gật đầu, “Vị kia đạo nhân, rất mạnh.”

So với nàng biết được, vô số cường giả đều càng mạnh.

Chỉ một chút, nàng liền cảm nhận được, kia cuồn cuộn kiếm thế.

Hạo đãng đãng, như kình thiên Thần sơn!

Trước đó, hay là quá tự tin a, khinh thường người trong thiên hạ.

1 cái Ngụy Thái Sơ, 1 cái ven hồ vô danh đạo nhân, đều là thiên hạ đỉnh cao nhất.

Nàng dù thấy được bỉ ngạn chi cảnh, lại là bởi vì tự thân đặc dị ——

Lấy tu vi, thực lực mà nói, cùng này cấp độ tồn tại, có cực lớn chênh lệch.

Tiêu hoan hoan líu lưỡi, lấy nàng đối Tiêu Khinh Mi lý giải, có thể nói ra “Rất mạnh” 2 chữ, đó chính là thật

cường đại.

Nguyên lai, trừ Tiêu gia bên ngoài, còn có nhiều như vậy lợi hại người.

Hai mẹ con, lúc này chỗ niệm phảng phất.

Nhưng so sánh với nhau, tiêu hoan niềm vui thần, ý chí, còn lâu mới có thể cùng Tiêu Khinh Mi so sánh.

Chấn kinh, kinh ngạc bên ngoài, càng nhiều hơn chính là thấp thỏm, bất an.

Nàng do dự một chút, thấp giọng, “Nương, Ngụy Thái Sơ vì cái gì giúp chúng ta? Ta luôn cảm thấy, việc này không thích hợp.”

Tiêu Khinh Mi trầm mặc.

Mấy hơi về sau, chậm rãi nói “Ta cũng không hiểu.”

“Nhưng nếu như, hắn muốn đối ngươi ta bất lợi, cũng không cần phiền toái như vậy.”

Nàng trong lòng, lại lần nữa hiện ra, kia phần kỳ quái thân cận cảm giác, cuối cùng lắc đầu, “Lại an tâm, ở đây ở lại đi.”

Nàng cần mau chóng bế quan, vững chắc tự thân trạng thái, về phần nguyên nhân… Đành phải ngày sau lại làm so đo.

Một bên khác, màn mưa dưới ven hồ tiểu đình.

Du Tùng Tử cau mày, nhìn về phía cách đó không xa tạm trú, “Lão tổ, Ngụy Thái Sơ đưa tới 2 cô gái này, là có ý gì?”

Thanh Liên đạo nhân nói “. Không khác, để lão phu thay trông nom một hai thôi.”

Ngữ khí bình thản, nhưng hắn đáy mắt, lại hiện lên mấy điểm suy tư.

Lấy sư đệ nhất quán cẩn thận, kín đáo phong cách hành sự, lại phá lúc trước ước định, tự mình đem Tiêu thị mẫu nữ đưa tới.

Có thể thấy được, 2 nữ đối với hắn mà nói, rất trọng yếu.

Nhưng càng quan trọng chính là, Thanh Liên đạo nhân từ cái này một đôi mẹ con giữa lông mày, phát giác được một phần quen thuộc.

Càng nghĩ, càng cảm thấy ngạc nhiên,

Hắn suy nghĩ lưu chuyển, mơ hồ có mấy điểm suy đoán, nhưng lại chưa nói thêm cái gì.

Du Tùng Tử do dự mãi, hay là nhịn không được, nhỏ giọng nói “Lão tổ, ta cảm thấy rất kỳ quái, ngươi có phát hiện hay không, 2 cô gái này dáng dấp… Có chút… Ngô…

Có điểm giống 1 người?”

Thanh Liên đạo nhân lắc đầu, “Không cảm thấy.”

“Ai nha! Chính là La Quan đại ca a, ngài hay là người ta sư huynh đâu, lúc này mới bao lâu, liền nhớ không rõ La đại ca bộ dáng rồi? Ngài sẽ không phải lão hồ đồ đi!” Du Tùng Tử gấp trên mặt phiếm hồng, tiếp tục nói “Là thật rất giống a, nhất là trẻ tuổi cái kia, kia con mắt, kia lông mày mao, cơ hồ giống nhau như đúc.”

Thanh Liên đạo nhân nói “. Thế gian tương tự người nhiều, lại có thể đại biểu cái gì? Ngược lại là ngươi, thật sự là càng ngày càng làm càn!”

“Lão hồ đồ? Ha ha, a a a a! Xem ra, lão phu quy củ, là càng ngày càng không được việc, phạt ngươi kế tiếp theo bế quan.”

“Trừng mắt làm cái gì? Thuận lợi ngưng tụ Thanh Liên kiếm chủng, đã cảm thấy mình rất lợi hại? Lên mặt rồi? Hừ! Năm đó, lão phu như ngươi như vậy lớn thời điểm, kiếm chủng đã sen nở 3 đóa! Nhanh đi tu luyện, không đến tam hoa tụ đỉnh chi cảnh, không cho phép ra tới.”

Du Tùng Tử khí nghiến răng nghiến lợi, một bên nói thầm lấy “Lão hồ đồ”, lại tức giận bất bình bế quan đi.

Nhìn qua nàng bóng lưng, dần dần biến mất tại màn mưa bên trong, Thanh Liên đạo nhân trên mặt, lộ ra vẻ vui mừng.

‘Nha đầu này, tư chất lại so trong dự liệu, muốn tốt hơn nhiều.’

‘Tựa hồ, trời sinh liền vô song phù hợp, Thanh Liên một mạch truyền thừa… Trong khoảng thời gian ngắn, liền ngưng tụ kiếm chủng, cùng hoa nở cách xa một bước.’

‘Hắc! Ta chi nhất mạch, có người kế tục vậy!’

Vừa nghĩ đến đây, Thanh Liên đạo nhân mặt lộ vẻ tiếu dung.

Về phần Tiêu thị mẫu nữ, cùng sư đệ quan hệ trong đó…

Du Tùng Tử nha đầu này đều có thể phát giác được, chính hắn há có thể không biết? Nếu không, cũng sẽ không “Lấy ơn báo oán”, đem người đưa đến cái này bên trong.

Đã sư đệ tạm thời, không có làm cái gì, liệu tới là có nó nguyên nhân.

Ngoại nhân tốt nhất giữ yên lặng, không cần nhiều làm cái gì.

‘Đại Yến Tiêu thị…’

Những năm gần đây, các loại trăm phương ngàn kế, ý đồ giãy dụa, cầu sinh, tự vệ.

Ai ngờ, lại còn có “Đại khí số” bên ngoài, như sự tình coi là thật như hắn suy nghĩ ——

Hắc!

Đợi sư đệ trở về, ai còn có thể động Tiêu thị nửa điểm? !

Chỉ bất quá, nghe nói Tiêu thị nội bộ, có chút không quá an ổn, phong cách làm việc càng thêm vội vàng xao động.

Hi vọng bọn họ có thể thông minh một chút, chớ có chuyện tốt xấu đi sự tình.

…

Biển mây ở giữa lôi đình oanh minh, mảng lớn hào quang vỡ nát, tiêu tán, cuốn vào mây tầng bên trong, khiến cho mưa rơi càng thêm bàng bạc.

Lại mỗi một giọt, đều giống bị hào quang xâm nhiễm, dung hợp, từ trong mây rơi xuống, lại phát ra “Ầm ầm” nổ vang rung trời.

Cái này mỗi một giọt mưa, đều như một ngọn núi.

Rơi vào biển cả, kích thích vạn trọng sóng lớn, “Ầm ầm” càn quét bát phương.

Vô số tu sĩ hoảng sợ ngẩng đầu, nhìn một màn trước mắt.

Tiếp theo, nhao nhao trốn hướng 4 phương 8 hướng, căn bản không dám tới gần nửa điểm.

“Hoán Kim! Ngươi khinh người quá đáng, thật cho là, Chu mỗ đã là cái thớt gỗ bên trên thịt cá? !” Chu Loan

phẫn nộ gào thét.

Hắn tóc tai bù xù, chật vật không chịu nổi.

Giữa ngực bụng khủng bố vết thương, cũng không thể khép lại, ngược lại có càng nhiều máu tươi tuôn ra.

Hào quang lượn lờ quanh thân, phun trào, khuấy động ở giữa, không ngừng nổ tung, thoát ly.

Giờ phút này, một đôi tròng mắt sung huyết, mấy thành xích hồng chi sắc, chính gắt gao trông lại.

Phẫn hận, oán độc, xen lẫn cuồn cuộn!

Ngụy Thái Sơ!

Chu Loan không ngốc, cái kia bên trong đoán không được, lúc này truy sát là bị ngầm đồng ý, thậm chí cổ vũ.

Nếu không, cho Hoán Kim 10 cái lá gan, cũng không dám tùy ý làm bậy.

‘Thả ta đi, chỉ là cái ngụy trang.’

‘Ngay từ đầu, Ngụy Thái Sơ định giết ta!’

Hắn nghiến răng nghiến lợi, lồng ngực ở giữa, lửa giận điên cuồng thiêu đốt.

‘Chờ lấy, các ngươi đều chờ đợi!’

‘Chỉ cần ta không chết, nhất định đem hôm nay hết thảy,

đều gấp bội đòi lại!’

Cách đó không xa, Hoán Kim cả người, trở nên Kim Quang lập lòe.

Thân thể như hoàn toàn chuyển hóa thành, một loại nào đó kim thạch hình thái.

Mặc dù xem ra, bộ dáng hơi có chút cổ quái, nhưng tự thân phòng ngự lại tăng lên tới mạnh nhất.

Nói băng…

Này 2 chữ nói đến đơn giản, lại ẩn giấu đi đại khủng bố, 1 vị Đại Đạo cảnh trước khi chết phản công, nếu có lựa chọn hắn cũng không nghĩ tiếp nhận.

Nhưng bỏ qua Chu Loan càng không khả năng!

“Đừng giãy dụa, hôm nay ngươi nói băng đã thành kết cục đã định, cho mình chừa chút thể diện.”

Hoán Kim đạo nhân đưa tay nhấn một cái.

Ầm ầm ——

Lực lượng kinh khủng, lôi cuốn lấy kim thạch nhuệ khí, phô thiên cái địa đánh xuống.

Chu Loan cảm thụ được, thể nội đã không thể nghịch chuyển sụp đổ thương thế, con mắt bỗng nhiên trợn tròn, cái cổ ở giữa nổi gân xanh.

“Là ngươi bức ta!”

“Vậy hôm nay, liền cùng ta cùng một chỗ xuống địa ngục đi!”

Hắn đưa tay, 2 ngón tay đào mở mi tâm, lập tức huyết tinh lâm ly.

Một vòng ô quang từ trong đó hiển hiện, sát na giữa thiên địa cuồng phong đột khởi, oanh minh tiếng vang không dứt

Bên tai.

Kia là thiên địa quy tắc, tại chấn động, vỡ vụn.

Hóa thành 1 đạo khủng bố triều cường, sát na càn quét thiên khung, vặn vẹo vạn vật.

Mà hết thảy đầu nguồn, chính là Chu Loan!

Xác thực nói, là nó giữa lông mày huyết nhục ở giữa, bắn ra kia một tia ô quang.

Đột nhiên, một trận cuồng phong thổi tới, cuốn vào vặn vẹo bên trong.

Sau một khắc, Chu Loan thân ảnh, như 1 đạo khói xanh, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Chỉ để lại, khủng bố dư vị ở trong thiên địa khuấy động, mãnh liệt.

Hoán Kim trừng lớn mắt, mặt mũi tràn đầy nỗi khiếp sợ vẫn còn.

“Thứ gì? Tê —— “

Ô quang kia, cùng vừa rồi một nháy mắt rùng mình, để hắn sinh ra cực lớn sợ hãi.

Lại có một loại, đặt mình vào trong tuyệt cảnh, chung quanh đều tử địa cảm giác.

‘Phô trương thanh thế, thừa cơ đào mệnh… Không, không quá giống!’

‘Vừa rồi cái này Chu Loan, là thật muốn liều mạng, thay đổi dùng một loại nào đó, cực đáng sợ át chủ bài.’

‘Chỉ bất quá, tại thời khắc mấu chốt, hình như có lực lượng nào đó giáng lâm, đem hắn cho mang đi…’

Hoán Kim xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, không biết nên mắng hay là nên may mắn.

Chu Loan trốn.

Nhưng nếu như hắn trốn không thoát, có lẽ 2 người bọn họ, hiện tại cũng đã nói băng.

Khó trách Ngụy Thái Sơ, sẽ như vậy dứt khoát, thật thả đi Chu Loan.

80%, là hắn sớm đã có phát giác, lại cố ý điểm ta một chút, để cho ta tới kháng lôi.

‘Lão tử…’

Hoán Kim đưa tay, cho mình 1 bàn tay, đánh gãy vô ý thức tức giận.

Không dám mắng!

Vị kia, mới là thật không thể trêu vào.

Thân là tiên thiên thần chỉ, cảm giác nhạy cảm, tụng niệm kỳ danh hoặc lòng mang oán niệm, đều sẽ bị phát giác.

Quái, liền trách tự mình xui xẻo đi!

Bá ——

Hoán Kim một bước phóng ra, trực tiếp rời đi.

Kế tiếp theo truy?

Quên đi thôi!

Vừa rồi cái kia quỷ dị cuồng phong, trực tiếp mang đi Chu Loan, đừng nói khí cơ hoàn toàn không có, chính là thật có lưu manh mối, hắn cũng không dám lại truy tra.

Có thể trực tiếp nhúng tay, Đại Đạo cảnh chém giết, càng đánh gãy Chu Loan bộc phát khủng bố át chủ bài bộc phát… Đây là cái gì cấp độ tồn tại? !

Không dám nghĩ!

Hoán Kim chỉ cảm thấy, cho nên Doanh Châu thế cục, càng thêm dậy sóng mãnh liệt, sóng ngầm khuấy động.

‘Ta thật có thể ổn định thế cục, không khiến trời sập chi cục tái hiện sao?’

Nhiệm vụ này, hắn là nửa điểm lực lượng đều hết rồi!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1163 : Tùy duyên

Nguyệt Thần cung.

Ngụy công tử suy nghĩ khẽ động, nhìn về phương xa.

Giờ phút này, một tia ba động, gợn sóng, tại tâm hắn trong hồ khuếch tán.

Lộ ra mấy điểm quỷ dị, không rõ.

‘Chu Loan đào tẩu!’

Không cần chứng cứ.

Đây là tiên thiên thần chỉ trực giác, cùng trong minh minh chỉ dẫn.

Ngụy công tử nhíu mày, có thể hình thành như vậy, cùng loại cảnh giác báo hiệu.

Thì cho thấy người này, sẽ không như vậy rời trận… Có lẽ không lâu sau đó, liền sẽ nhảy ra, trở thành không thể khống biến số.

Phải chăng có lo lắng?

Có.

Dù sao cũng là 1 tôn ngưng tụ lúc, không chi đạo cường đại tồn tại.

Nhưng rất nhanh, liền lại bình tĩnh lại.

Địch nhân cường đại, hắn còn thiếu sao? Bất quá binh đến tướng chắn, nước đến đất chặn!

Hẳn là, còn muốn thấp thỏm đổi hướng, đêm không thể say giấc? Buồn cười!

“Quá sơ tôn thượng, không có sao chứ?” Hứa Kha thử thăm dò mở miệng.

Lúc trước, Nguyệt Thần cung bên ngoài một trận chiến, nàng chân chính mắt thấy, Ngụy công tử thực lực cùng uy thế.

Tâm trì thần diêu, rung động không hiểu!

Có khi, trong lòng hình thành một loại nào đó ý thức, cùng tận mắt nhìn thấy, tạo thành lực trùng kích, căn bản không thể giống nhau mà nói.

Đến mức, Hứa Kha nội tâm phức tạp, thậm chí sinh ra, một loại nào đó bản thân hoài nghi…

Dạng này Ngụy Thái Sơ, hay là năm đó, nàng trong trí nhớ thiếu niên sao?

Cho dù hắn vẫn là hắn, nhưng dạng này Ngụy Thái Sơ, nàng thật sự có tư cách đi thân cận, đụng vào?

Cảm xúc sa sút, liền ngay cả giờ phút này mở miệng, đều nhiều mấy điểm cẩn thận từng li từng tí.

Ngụy công tử có phát giác, bất động thanh sắc lắc đầu, “Không có gì, vừa rồi ta rời đi sự tình, không muốn đối với người ngoài nói.”

Dừng một chút, “Cẩn thận chút, ngươi đi về trước đi.”

“… Tốt.” Hứa Kha quay người rời đi.

Nhìn qua nàng bóng lưng, Ngụy công tử đôi mắt chỗ sâu, hiện lên một vòng tối nghĩa.

Chu Loan, chỉ là hắn nhân sinh bên trong, tao ngộ gợn sóng 1 trong.

Còn có rất nhiều, tương lai sẽ chỉ càng nhiều, thậm chí càng khủng bố hơn.

Cùng hắn đi quá gần, chưa chắc là một chuyện tốt.

Cho nên, nếu như Hứa Kha “Biết khó mà lui”, Ngụy công tử cũng vui vẻ nhìn thấy.

Thời niên thiếu mỹ hảo hồi ức, lưu tại trong trí nhớ cũng rất tốt, chưa hẳn liền muốn đi thay đổi gì.

Phản

Mà, có thể sẽ được không bù mất.

Hết thảy tùy duyên đi!

Một bên khác, Hứa Kha đi ra khỏi, bị thái âm ánh trăng bao phủ đại điện.

Nàng vẫn chưa quên, làm nên có ngụy trang, sắc mặt trắng nhợt, quanh thân thái âm khí tức tràn ngập.

1 bộ “Quá bổ không tiêu nổi”, sắp bị chơi hỏng bộ dáng.

Lại phối hợp thêm giờ phút này, có chút thất thần, cô đơn bộ dáng, lộ ra ý niệm tan rã, ngược lại là càng phát ra “Dán vào thực tế”.

Vương Tương Tử thấy cảnh này, đáy lòng một tia hoài nghi, rốt cục buông xuống.

A!

Thần chỉ? Cũng bất quá như thế!

“Hứa Kha đạo hữu, xin dừng bước.”

Hắn cất bước đi tới, ngăn trở đường đi.

Hứa Kha giật mình, vô ý thức lui ra phía sau một bước, “Vương… Vương cung chủ, không biết ngài có dặn dò gì?”

Vương Tương Tử trên mặt, tiếu dung ôn hòa lại thân cận, “Hứa Kha đạo hữu không cần câu thúc, ngươi chủ động đáp ứng, phụng dưỡng quá sơ tôn thượng, giúp Nguyệt Thần cung đại ân, lão phu một mực ghi tạc đáy lòng.”

“Ngày sau, tự có một phần lòng biết ơn, tuyệt sẽ không làm đạo hữu thất vọng.”

Lòng biết ơn…

Tộc diệt gói phục vụ sao? !

Hứa Kha trong lòng cười lạnh, mặt ngoài lại khúm núm.

Cái này rất phù hợp thân phận của nàng.

Dù sao, chỉ là Nguyệt Nghiệt nhất tộc, một tên tiểu bối thôi.

Đối mặt Đại Đạo cảnh tu sĩ, chẳng lẽ còn muốn thong dong tự nhiên? Dù là nàng bây giờ, đã bị Ngụy Thái Sơ "Sủng hạnh" .

Nhưng tiên thiên thần chỉ không phải phàm nhân, há có thể theo lẽ thường nhìn tới… Tại Vương Tương Tử bọn người trong mắt, nàng bất quá chỉ là 1 cái đồ chơi.

Còn nói đôi câu, Vương Tương Tử ngẩng đầu, nhìn về phía bị trời âm nguyệt hoa, từ đầu đến cuối bao phủ cung điện.

Đôi mắt chỗ sâu, hiện lên một vòng sắc bén, "Tôn thượng trong điện sao? Trước đó phong ba, là Nguyệt Thần cung xử trí bất lợi, lão phu rất là áy náy, không biết nên như thế nào bàn giao."

Hứa Kha gật đầu, "Tại. Tôn thượng tâm tình, tựa hồ không tốt lắm…" Nàng dừng một chút, tiếp tục nói "Đại khái, là cùng Tiêu thị vị kia ráng mây quyến giả có quan hệ."

“Nha… Hẳn là tôn thượng cùng ráng mây chi chủ ở giữa, còn có cái gì liên quan… Ngô! Có lẽ đích thật là dạng này, nếu không lấy tôn thượng thân phận, căn bản không cần lo lắng Tiêu thị, thả các nàng rời đi.”

Vương Tương Tử như có điều suy nghĩ, lại cười cười, “Đã tôn thượng nỗi lòng không tốt, lão phu liền không đi quấy rầy, Hứa Kha đạo hữu cần mềm kiệu sao? Người tới, đưa Hứa Kha đạo hữu trở về.”

Hứa Kha gật đầu, “Đa tạ vương cung chủ.”

Mềm kiệu rơi xuống, mềm kiệu nâng lên.

Hứa Kha đi.

Nhìn qua một đoàn người đi xa, Vương Tương Tử trầm tư mấy hơi, lại liếc mắt nhìn đại điện phương hướng, lúc này mới quay người rời đi.

Tiên thiên thần chỉ uy năng vô song, thần dị khó lường.

Có đủ loại, không thể tưởng tượng nổi thủ đoạn.

Trừ phi tại đặc biệt hoàn cảnh bên trong, hắn nói chuyện, làm việc, đều phi thường cẩn thận, để tránh cho ngoài ý muốn nổi lên.

Như vừa rồi trò chuyện, cho dù bị Ngụy Thái Sơ phát giác, cũng sẽ không để ý.

Nhưng hắn cũng đã cầm tới, mình muốn tin tức.

‘Ngụy Thái Sơ từ đầu đến cuối trong điện, lại được mới bộc phát, một trận khác xung đột, ứng với chi không quan hệ.’

Rất nhanh, Vương Tương Tử đi tới, 1 cái bên trong mật thất.

Nơi đây, bố trí cấm chế cường đại, đem quy tắc vặn vẹo, khiến cho nội bộ không gian, cùng ngoại giới thiên địa sinh ra một loại nào đó ngăn cách.

Tại cái này thảo luận lời nói, liền không cần phải lo lắng, sẽ bị tuỳ tiện cảm giác.

“Dò xét như thế nào, nhưng có thu hoạch gì?” Vương Tương Tử trầm giọng mở miệng.

Trong mật thất, trừ hắn ra, còn có 2 thân ảnh.

Quanh thân đều kích động khí tức cường đại, thình lình cũng là Đại Đạo cảnh tồn tại.

Đây mới là, đỉnh tiêm thế lực tiêu chuẩn phân phối.

Phụng dưỡng thái âm, quát tháo một phương Nguyệt Thần cung, sao lại chỉ có điểm này nội tình?

1 người trong đó là một tên phụ nhân, người mặc tử sắc váy dài, phong vận vẫn còn.

Nàng nghe vậy, lắc đầu nói “Ta trước đó, có phát giác lúc, liền vội vàng tiến đến, nhưng rất nhanh liền xuất

hiện biến số…”

Nói đến đây, nó trên mặt lộ ra một tia hồi hộp.

“Có rất đáng sợ khí tức, giáng lâm mà đến, phong tỏa 4 phương thiên địa, ta chỉ dám quan sát từ đằng xa, căn bản là không có cách phụ cận.”

Bên cạnh, thì là 1 toàn thân cao thấp, bao phủ tại áo bào đen bên trong thân ảnh.

Chính là Vương thị ẩn mạch chi chủ, luôn luôn thần bí khó lường, cho dù Vương thị trong tộc mọi người, cũng cực kỳ hiếm thấy qua hắn lộ diện.

Thanh âm người này khàn giọng, “Không chỉ như vậy, thời khắc cuối cùng khu vực kia từng xuất hiện, 1 đạo sức mạnh cực kỳ đáng sợ.”

“Hủy diệt, khủng bố đến cực điểm, tung Đại Đạo cảnh bị cuốn vào trong đó, chỉ sợ cũng muốn nói băng ngã xuống… Nhưng chẳng biết tại sao, cái này đạo lực lượng vẫn chưa có thể, chân chính bạo phát đi ra liền bị đánh gãy.”

Trong tĩnh thất 3 người đều trầm mặc, trong lòng nghiêm nghị.

Nhưng băng vẫn đại đạo chi lực, đã đầy đủ doạ người, càng đáng sợ chính là lại bị mặt khác không biết tồn tại, cho cưỡng ép bỏ dở.

Phía kia thiên địa bên trong, đến tột cùng xảy ra chuyện

gì? !

Vương Tương Tử lắc đầu, “Không muốn lại tra, Tiêu Khinh Mi sợ là, đã rơi vào cái nào đó cường đại tồn tại trong tay, chớ có gây nên đối phương hoài nghi.”

Đáng tiếc, chung quy muộn một bước.

Đương nhiên, càng mấu chốt chính là, Vương thị quá yếu.

Cho dù biết rõ cầm xuống Tiêu Khinh Mi, liền có thể trợ giúp Vương thị, thiếu đi vô số đường quanh co.

Nhưng bọn hắn cũng không dám động thủ!

Ráng mây quyến giả?

A!

Thế gian này, có như vậy không hợp thói thường, kinh khủng quyến giả sao? Lại có tôn thần nào chỉ, sẽ như thế rộng lượng, trực tiếp phía dưới tự thân quyền hành?

Lấy nhân thân, chưởng thần chức…

Đánh cắp quyền hành!

Đại Yến Tiêu thị, lại thật làm được điểm này, chỉ là không biết đây là Tiêu thị nội tình, thành quả nghiên cứu, hay là Tiêu Khinh Mi tự thân nguyên nhân?

Hẳn là cái sau.

Nếu không, lấy Tiêu thị nhất quán phong cách hành sự, tuyệt sẽ không đem này cùng cơ hội, giao cho 1 cái phân nhánh chi mạch nữ tử.

Vương Tương Tử đè xuống thất vọng, chỉ cần không phải Ngụy Thái Sơ, trong bóng tối làm việc, có khác mưu đồ thuận tiện.

Chỉ đợi hết thảy như kế hoạch tiến hành, Vương thị cuối cùng có thể, từng bước một tăng lên, cường đại!

Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía ẩn mạch chi chủ, “Các ngươi chuẩn bị, phải chăng đã hoàn thành?”

Dưới hắc bào, ẩn mạch chi chủ thanh âm khàn giọng, “Cung chủ yên tâm, tín ngưỡng vặn vẹo, che đậy, là nhiều năm qua yên lặng tiến hành, trong tộc tu sĩ cũng không hiểu biết, bọn hắn thờ phụng, cũng chỉ là thuần túy trăng sao… Cái này cùng thái âm có hạn cũng không xung đột, khi sẽ không xảy ra ngoài ý muốn.”

Vương Tương Tử đôi mắt băng hàn, “Bản cung muốn, là vạn vô nhất thất! Lần này, liên quan đến Vương thị sinh tử tồn vong, ngươi ta đã động thủ, liền không có đường lui nữa.”

“Đi làm chuẩn bị cuối cùng, si tra , bất kỳ cái gì không ổn định nhân tố, dù là chỉ có một điểm khả năng, cũng muốn toàn bộ loại bỏ.”

“Vâng!”

Ẩn mạch chi chủ khom người, một bước lui ra phía sau, chui vào trong bóng tối.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1164 : Quân cờ

Ẩn mạch, là Vương thị bí mật.

Dù cùng ở tại Nguyệt Thần cung bên trong, lại mang theo hắn họ.

Như triệu tiền tôn lý các loại, lấy bàng chi thân phận tồn tại.

Chỉ có số ít mấy người, là người biết chuyện. . ? ? .

“Tộc trưởng, ngài trở về.” Một tên lão giả áo bào trắng, cung kính hành lễ.

Ẩn mạch chi chủ gật đầu, “Vương Tương Tử, liền muốn động thủ.”

Hắn nhìn về phía đối phương, “Thái âm chi chủ, vẫn đối ngươi ta cầu nguyện, vẫn không có chút nào đáp lại sao?”

“Vâng.” Lão giả áo bào trắng đôi mắt ảm đạm, lộ ra mấy điểm chần chờ, ẩn sợ, “Tộc trưởng… Chúng ta thật muốn… Phụ thuộc tà làm trái mệnh?”

“Một khi thái âm hàng phạt, chỉ sợ ta cùng trong chốc lát, liền muốn đều thành bột mịn…”

Ẩn mạch chi chủ hơi trầm mặc, “Kế hoạch như cũ, cái gì cũng đừng làm!”

“… Là.” Lão giả áo bào trắng lui ra, hắn đem tiếp tục hướng thái âm cầu nguyện, để cầu đạt được đáp lại.

Nhưng đã nhiều năm như vậy, từ đầu đến cuối đều là một mảnh trầm mặc.

Thái âm a, ngài đến cùng, muốn như thế nào?

Ẩn mạch chi chủ ngẩng đầu, dưới hắc bào, lộ ra tinh mang sáng rực đôi mắt.

Chủ mạch, ẩn mạch… Chung tương đại kế… Sướng hưởng tương lai…

A!

Tự tiện sửa đổi quyến tộc, cho dù thật có thể thành, nhưng thái âm quan sát phía dưới, lại há có thể thật không lộ ra dấu vết?

Chỉ sợ là, từ ngay từ đầu liền đem, ẩn mạch coi là con rơi, tấm mộc!

Cho nên, ngay từ đầu, ẩn mạch liền có quyết định của mình ——

Tà đạo thái âm, trộm đoạt thần quyền, quả thực đại nghịch bất đạo!

Ẩn mạch, từ đầu đến cuối đều là thành tín nhất thái âm tín đồ, điểm này chưa hề cải biến.

Cầu nguyện không có trả lời… Nhưng bản thân cái

này… Cũng là một loại đáp lại…

‘Vương Tương Tử, bất quá si tâm nói mộng, tự chịu diệt vong!’

‘Ta ẩn mạch, đem thay vào đó, phụng dưỡng thái âm!’

…

Địa lao.

Đen nhánh hoàn cảnh, “Tích đáp” máu tươi, không ngừng tiếng vọng.

Một mảnh kiềm chế, tĩnh mịch.

Bá ——

Tang Tang mở 2 mắt ra, trong đó thần quang trong trẻo.

Nàng đã làm tốt, phá khốn thoát

Thân chuẩn bị.

Hiện tại, chỉ cùng một cơ hội.

Đối diện, Ngao Tú hôn mê bất tỉnh, sắc mặt tái nhợt, khí tức càng phát ra yếu ớt.

Tình trạng của nàng, ngay tại cầm tiếp theo chuyển biến xấu.

‘Không thể lại cùng, chỉ cùng âm, dương giao hội, thái

âm lực bị suy yếu, ba động lớn nhất lúc, liền trực tiếp động thủ.'

'Bất luận như thế nào, tuyệt không thể để Ngao Tú xảy ra chuyện!'

Tang Tang đôi mắt lộ ra kiên quyết.

Nhưng rất nhanh, lại hiển hiện mấy điểm bất đắc dĩ, không lưu loát.

'Đại nhân, ngài đi nơi nào?'

'Có lẽ, ta chờ không được ngài.'

Từ Đại Đạo cảnh trong tay thoát khốn, há lại nói một chút mà thôi?

Tang Tang đã lòng mang tử chí!

…

Thiên địa bên ngoài, vô tận hỗn độn.

Kia chỗ, tên gọi tắt vực ngoại chi địa.

Hạo đãng vô tận, hung hiểm trùng điệp.

Một vầng mặt trời, liền treo cao ở đây, không giống với hiện thế mặt trời, Thần biểu hiện bạo ngược vô song.

Hừng hực ngọn lửa, quét ngang xung quanh mấy trăm ngàn bên trong, đem phương viên mấy triệu bên trong

khu vực, đều biến thành một mảnh tử vong tuyệt cảnh.

Khủng bố nhiệt độ cao, thiêu đốt hỗn độn vặn vẹo, xa xa trông lại tựa như là, một mảnh sương mù địa ngục.

Mà giờ khắc này, 1 trương mơ hồ gương mặt, tại vầng mặt trời này tinh, trọng yếu nhất chỗ hiển hiện.

Một đôi tròng mắt màu đỏ, bị bạo ngược, tàn khốc tràn ngập, càng có một phần không đè nén được kích động, cuồng hỉ.

“Vô số năm, rốt cục đợi đến hôm nay.”

“Ta vì gì, muốn cô treo thiên ngoại, thụ nhữ điều khiển? Âm dương hợp cùng, quy về minh chữ…”

“Lần này, ta liền muốn thành tựu, kia ‘Minh’ chữ chi chủ, phải thế tôn chi hào… Phá hàng rào, giáng lâm trong nhân thế!”

Ầm ầm ——

Thái dương tinh bộc phát, ngọn lửa sát na phun ra, càn quét thập phương.

Khủng bố khí cơ ở giữa, tràn ngập không kịp chờ đợi!

…

Chân phượng di tích, nham tương cuồn cuộn.

Dương Cửu Chân lơ lửng ở giữa, theo nham tương

phun trào, lúc chìm lúc phù.

Kia đủ để dung luyện thiên địa vạn vật, ẩn chứa khủng bố nhiệt độ cao nham tương hồ lớn, đối nàng mà nói lại như, chỉ là 1 cái suối nước nóng.

Da thịt như tuyết, trắng nõn tinh tế.

Thậm chí, nó trên thân một bộ màu đen váy dài, đều bảo tồn hoàn hảo.

Liền ngay cả góc áo, đều chưa từng tổn hại nửa điểm.

Đột nhiên, như cảm thấy được cái gì, Dương Cửu Chân tại trong nham tương, chậm rãi mở 2 mắt ra.

Hắc bạch phân minh, chỉ là kia một đôi con ngươi, phá lệ đen nhánh, tĩnh mịch.

Vô tận thâm uyên, lại như nối liền vĩnh dạ, thẳng tới không biết cùng khủng bố.

“Muốn bắt đầu…”

Nàng nhẹ giọng thì thầm, đơn giản một câu, lại như bắn ra, sức mạnh cực kỳ đáng sợ.

Ầm ầm ——

Hồ dung nham bạo tẩu, nhấc lên kinh đào hải lãng!

Dương Cửu Chân trên mặt, hiển hiện một tia giãy dụa, nàng con ngươi càng phát ra co vào, cơ hồ thành một

điểm.

Quỷ dị mà trống rỗng, thậm chí nó trắng nõn như ngọc khuôn mặt, hiện ra từng đạo, quỷ dị đen nhánh đường vân.

Để nàng cả người, trở nên càng phát ra đờ đẫn, hờ hững, tựa như là một bộ —— mất đi bản thân, bị người chưởng khống khôi lỗi.

Nhưng trong mắt kia tia giãy dụa, đủ để cho thấy, Dương Cửu Chân vẫn chưa từ bỏ chống lại.

Lại hoặc là, nàng cũng có được, kế hoạch của mình cùng mục tiêu.

…

Thiên địa vạn vật, chúng sinh bình chờ.

Bất luận mạnh yếu, đều làm quân cờ!

Nhưng quân cờ, cũng có mình ý nghĩ.

Dù là nhảy ra bàn cờ bên ngoài, chấp cờ lạc tử người, cũng không thể nắm giữ toàn bộ.

Mà cái này, cũng chính là thế gian chói lọi yêu kiều, đặc sắc tuyệt luân chỗ căn bản.

Nếu không như hết thảy đã được quyết định từ lâu, bị tính kế, chưởng khống, cũng liền mất niềm vui thú!

…

Màn đêm vừa vào, trăng khuyết như câu.

Treo ở chân trời một góc, vẩy xuống nhạt nhẽo ngân huy.

So sánh với nhau, cái này nên xem như, thái âm khí cơ yếu nhất, đối hiện thế ảnh hưởng thấp nhất thời điểm.

Cũng là Vương thị, tuyển định tế đàn mở ra, nghịch thiên cải mệnh kỳ hạn.

Về phần vì sao lựa chọn tại hôm nay?

Tự nhiên là bởi vì, đáy lòng ẩn sợ, kiêng kị cùng không hiểu khủng hoảng.

Không nên nhìn Vương Tương Tử các loại, biểu hiện quyết tuyệt, cường hoành, 1 bộ lòng tin mười phần, chưa đem thần chỉ để ở trong mắt bộ dáng.

Vô số đời truyền thừa, khắc vào cốt tủy, trong huyết mạch tín ngưỡng, phụng dưỡng, nô từ… Tuyệt không phải một sớm một chiều, liền có thể đánh vỡ!

Bọn hắn chỉ bất quá, là run rẩy ngẩng đầu lên, nhìn ra xa thiên khung thái âm.

Đem tự thân giấu vào âm u, làm chút lén lút…

Quang minh chính đại, là tuyệt đối không dám!

Đại điện bên ngoài, Vương Tương Tử thở sâu, khom mình hành lễ, “Quá sơ tôn thượng, hôm nay thời cơ đã đến, còn xin ngài hiện thân!”

Mấy hơi sau.

Ầm ầm ——

Cửa điện từ nội bộ mở ra, Ngụy công tử cất bước mà ra, nó thần sắc bình tĩnh, đôi mắt như tĩnh hồ, không dậy nổi nửa điểm gợn sóng.

Ngoài điện, Vương thị mọi người tề tụ.

Lấy Vương Tương Tử cầm đầu, Vương Hi Thành cùng một đám tu sĩ, đều ở trước mắt.

“Ta các loại, bái kiến quá sơ tôn thượng!”

Khom người cúi đầu, quát khẽ hành lễ.

Ngụy công tử phất tay áo, “Đứng lên đi.” Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía đỉnh đầu bầu trời đêm phía dưới, con kia thừa một vòng đường cong nguyệt câu.

Khóe miệng câu một chút, giống như cười mà không phải cười, “Vương cung chủ, ngươi ngược lại là tuyển 1 cái, rất thích hợp ngày.”

Vương Tương Tử sắc mặt không thay đổi, cung kính nói “Ta Vương thị, tuy có tin tưởng vững chắc, nhưng làm việc cũng không dám càn rỡ, gây họa tới tự thân sự tình nhỏ, như hỏng tôn thượng đại sự, mới là muôn lần chết

không chuộc.”

Ngụy công tử mặt lộ vẻ tiếu dung, “Rất tốt, như vậy ngươi hứa hẹn bản tôn sự tình, đã làm tốt rồi?”

Vương Tương Tử nói “. Mời tôn thượng yên tâm, đợi nghi thức mở ra, quyến tộc lệch vị trí lúc… Vực ngoại Tinh Thần, liền sẽ giáng lâm tại thế!”

“Đến lúc đó, thái âm tức giận, thiên hạ đều kinh, tất có một trận âm dương chi chiến, ngài có thể tự sống chết mặc bây, phải ngư ông thủ lợi.”

Ngụy công tử gật đầu, “Vậy liền bắt đầu đi.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1165 : Tôn ý ta

Biển mây phía dưới, mưa như trút nước.

Đột có 1 ngôi sao sáng lên, nó quang sáng rực, óng ánh chói mắt.

Tung biển mây thật sâu, lại có mưa rơi che đậy, cũng khó che nửa điểm.

Dẫn cho nên Doanh Châu cảnh nội, vô số tu sĩ ngửa đầu, nhìn một màn trước mắt, nhao nhao mặt lộ vẻ kinh sợ.

Nhưng, cũng vẻn vẹn như thế.

Không người dám can đảm lên trời, tìm hiểu ngọn ngành.

Nhiều nhất, bất quá là trèo lên đám mây, cách thành trên ngàn 10,000 dặm, xa xa nhìn ra xa.

Thực tế là, ngày gần đây phong ba cuồn cuộn, sóng ngầm mãnh liệt.

Cho nên Doanh Châu thế cục, càng phát ra hung hiểm, khó bề phân biệt.

Ai cũng không biết, lúc này trước mắt một màn, lại ẩn tàng loại nào khủng bố.

Như một cái sơ sẩy lâm vào trong đó, chẳng lẽ không

phải tự tìm đường chết? !

“Phương này vị, khí cơ này… Cũng là nguồn gốc từ Nguyệt Thần cung…” Có tu sĩ thì thào mở miệng, trên mặt kinh nghi bất định.

Lẽ ra, chân phượng tổ địa chưa ra mắt, không tất yếu tình huống, không người muốn quá mức rêu rao, hiện tại động tĩnh này, là bởi vì gì mà đến?

Biển mây ở giữa, có 1 tiên chu nước chảy bèo trôi.

Đem tự thân thần quang, hà choáng, đều che lấp, gắng đạt tới không bị phát giác.

Đầu thuyền mấy người, nhìn về phía bầu trời đêm phía trên.

“Nguyệt Thần cung… Cử động lần này ý gì?”

“Tựa hồ, là một loại nào đó bái nguyệt nghi thức, dẫn ra thái âm khí cơ, hội tụ 4 phương ánh trăng.”

“Ta có dự cảm, hôm nay một màn, sợ vén gợn sóng cuồn cuộn… Khục, cái kia, bằng không chúng ta lại lui xa một chút?”

Mọi người trầm mặc, sau đó lần lượt gật đầu.

Thế là, “Ông” một tiếng kêu khẽ, tiên chu lui ra phía sau 10,000 dặm.

Một đám tiên nhân cảnh, cẩn thận lại hèn mọn.

…

Nguyệt Thần cung.

Tế đàn.

Một bộ xương khô, ngồi ngay ngắn trên đó.

Thấy Ngụy công tử ánh mắt rơi xuống, Vương Tương Tử nói “. Đây là gia phụ di hài.”

“Hôm nay, Vương thị đi nghịch thiên cải mệnh sự tình, ta hi vọng gia phụ trên trời có linh thiêng, có thể cấp cho che chở.”

Ngụy công tử gật gật đầu.

Hắn vẫn chưa truy hỏi, ngược lại để sớm chuẩn bị, một phen lí do thoái thác Vương Tương Tử, sinh ra mấy điểm kinh nghi.

Nhưng chuyển

Niệm tưởng tượng, theo Ngụy Thái Sơ, Vương thị cùng thái âm môn nhân, mượn trăng sao chi lực tu hành.

Tại nó trong mắt, như con kiến hôi trong nháy mắt có thể diệt, lại có gì nhưng tại ý? A!

Đáy mắt hiện lên một vòng tối nghĩa, Vương Tương Tử vỗ tay, “Đem người mang đến!”

Rất nhanh, một đám người bị bắt giữ đến tế đàn.

Ngụy công tử híp híp mắt.

Triệu bất khuất, triệu bất ngờ, còn có Triệu thị cái khác một chút tu sĩ.

Tại Ánh Nguyệt đảo lúc hắn từng gặp, ít nhiều có chút ấn tượng.

Lúc trước, vội vàng định ra thái âm quyến tộc một chuyện, quả nhiên là có chút lỗ mãng.

Trước đó liền đoán được, sau đó tất có khó khăn trắc trở.

Nhìn xem mê man, ý niệm mơ hồ Triệu thị mọi người, ám đạo đây cũng là “Muốn mang vương miện, tất nhận nó nặng” đi.

Trước mắt tế đàn, như cảm nhận được cái gì, theo Triệu thị mọi người đến, nó cho thấy lại sáng lên từng đạo phù văn.

Thái âm ánh trăng lặng yên ngưng tụ!

Vương Tương Tử quay người, nhìn về phía tế đàn một góc, Hứa Tịnh, Hứa Kha 2 người, mang theo mấy Nguyệt Nghiệt tu sĩ, đang chìm mặc mà đối đãi.

“Nguyệt Nghiệt Hứa thị các vị đạo hữu, nghi thức sắp đến, xin động thủ đi.”

Hứa Tịnh thở sâu, cẩn thận nhìn lướt qua Ngụy công tử, nhưng phần này biểu hiện cũng sẽ không gây nên hoài nghi.

Sự tình liên quan tộc đàn sinh tử, cẩn thận, thấp thỏm đều rất bình thường.

“Tốt!”

“Hết thảy, liền xin nhờ!”

Lời này, lại không biết đối với người nào nói tới.

Hứa Tịnh, Hứa Kha cùng Nguyệt Nghiệt tộc nhân tiến lên, đi tới Triệu thị mọi người bên cạnh.

Nhao nhao đưa tay, không gặp bọn hắn có động tác gì, một đôi tròng mắt đột nhiên trở nên tinh hồng.

Khí cơ quỷ dị, âm lãnh.

Sau một khắc, u ám bất tỉnh triệu bất khuất, triệu bất ngờ bọn người, nhao nhao kêu rên lên tiếng.

Từng cái, thân thể run rẩy lên, sắc mặt trở nên tái nhợt.

Máu tươi, từ đám bọn hắn trong lỗ chân lông chảy ra, bay về phía Hứa Tịnh, Hứa Kha bọn người, theo đầu ngón tay của bọn hắn, dung nhập vào thể nội.

Nguyệt Nghiệt, sinh mà sa đọa, lấy máu tươi làm thức ăn!

Bất quá, hôm nay bọn hắn thôn phệ, chính là thái âm quyến tộc, Triệu thị mọi người máu tươi.

Cái này đồng đẳng với, là đối thái âm lớn nhất khinh nhờn, khiêu khích.

Máu tươi nhập thể, tựa như hừng hực nham tương, chẳng những không có nửa điểm hưởng thụ, ngược lại mang đến vô tận thống khổ.

Nguyệt Nghiệt mọi người sắc mặt, trở nên vặn vẹo, thân thể đều đang run rẩy.

Hứa Tịnh cắn răng, “Vương cung chủ, chúng ta kiên trì không được quá lâu, xin mau sớm động thủ!”

Vương Tương Tử thần sắc ngưng trọng, đối mặt khác một chỗ khẽ gật đầu.

Một bộ áo bào đen, đem tự thân che lấp ở bên trong ẩn mạch chi chủ, mang theo một đám ẩn mạch tu sĩ, xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Bọn hắn quỳ sát tại đất, trong miệng tụng niệm.

Là đối thái âm cầu nguyện, cũng là đối trăng sao quyền hành kính sợ.

Ông ——

Ông ——

Tế đàn nội bộ, truyền ra trầm thấp chấn minh, càng ngày

càng nhiều thái âm ánh trăng, từ trong hư không hiện lên.

Bao phủ tế đàn, sau đó không ngừng khuếch tán, cho đến cuối cùng đem toàn bộ Nguyệt Thần cung, đều bao bọc ở bên trong.

Thái âm ánh trăng sáng trong sáng long lanh, óng ánh mà chói mắt, liền như 1 ngôi sao thần treo ở trên biển mây, chiếu rọi 4 phương 8 hướng.

Đột nhiên, trên tế đàn, cỗ kia hài cốt một nửa mặt ngoài, bỗng dưng nhảy ra hỏa diễm.

Kia là thái âm nguyệt hoa chi lực, tại tùy ý thiêu đốt!

Một nửa khác, thì càng phát ra trầm mặc ——

Đó là một loại, phi thường khó mà diễn tả bằng lời cảm giác, có ám trầm, xích hồng hoả tinh, tại hài cốt khe hở bên trong như ẩn như hiện.

Cực kỳ kiềm chế, lại bạo ngược đến cực điểm!

Ngụy công tử ánh mắt, lại một lần rơi vào, cỗ hài cốt này phía trên.

Hắn nghĩ tới, Vương Tương Tử từng nói qua.

‘Vực ngoại Tinh Thần sao?’

‘Hanh! Quả như ta suy nghĩ, việc này không đơn giản!’

Thái âm gì cùng tồn tại, cùng mặt trời xen lẫn, đồng liệt tiên thiên thần chỉ chi đỉnh.

Chính là chân chính, bỉ ngạn cảnh dưới mạnh nhất thê đội 1 trong!

Tùy tiện 1 tôn vực ngoại Tinh Thần, đều có thể tới ganh đua cao thấp? Nói đùa cái gì.

Huống chi, cho đến hôm nay giờ phút này, lực lượng của đối phương, lại vẫn còn sót lại tại hài cốt bên trong, chưa từng bị thôn phệ, khu trục…

Thế lực ngang nhau!

Ngụy công tử trong lòng, cái nào đó suy đoán càng ngày càng rõ ràng.

Nhưng mặt ngoài, hắn bất động thanh sắc.

Ván này, không biết là vị nào trước lạc tử, trải qua vô tận tuế nguyệt, cuối cùng đã tới thu quan ngày.

Hắn chỉ là người tham dự, nhiều lắm là so cái khác quân cờ cao một chút, lại há có thể tùy ý, phá hư chấp cờ người bố cục, an bài.

Đột nhiên, ẩn mạch chi chủ mang theo mọi người, trùng điệp dập đầu cong xuống.

Oanh ——

Toàn bộ Nguyệt Thần cung bên ngoài, bao khỏa thái âm

ánh trăng, như chạm đến cái nào đó mấu chốt, lại giống là bị tế đàn hài cốt hỏa diễm nhóm lửa.

Trong chốc lát, tất cả thái âm ánh trăng, đều cháy hừng hực bắt đầu!

Hừng hực ngọn lửa, phun ra nuốt vào mấy ngàn bên trong, bộc phát ra vô tận quang mang, sát na chiếu sáng cả mảnh trời khung, thậm chí đâm rách biển mây, đem ánh sáng mang vẩy hướng cho nên Doanh Châu.

Bóng đêm, mưa to, mặt biển đen nhánh.

Tất cả mọi thứ đều bị chiếu sáng!

Càng chiếu chiếu ra, từng trương chấn kinh gương mặt, vô số nhân vọng hướng Nguyệt Thần cung.

Không biết bọn hắn đến cùng muốn làm gì, lại nhấc lên kinh người như vậy động tĩnh!

Vương Tương Tử thở sâu, khom người cúi đầu, “Quá sơ tôn thượng, mời ngài xuất thủ, điều động trăng sao quyền hành.”

“Bình định lập lại trật tự, sửa đổi mệnh số, tước Triệu thị quyến tộc chi vị!”

Bá ——

Giờ khắc này, tất cả ánh mắt, đều tụ đến.

Lộ ra một vẻ khẩn trương, chờ mong.

Cứ việc lúc trước đủ loại, đều đủ để cho thấy, Ngụy Thái Sơ cường đại, chính là hoàn toàn xứng đáng chưởng trăng sao quyền hành chi thần chỉ.

Cũng không đến một khắc cuối cùng, ai dám chủ quan? Đây là nghi thức cuối cùng, cũng mấu chốt nhất một bước!

Ngụy công tử đưa tay, chỉ điểm một chút rơi.

“Tôn ý ta, trăng sao nghịch chuyển, mệnh số di chuyển!”

Oanh ——

Màn đêm phía trên, chân trời nguyệt câu, cùng kia đầy trời tinh biển, giờ phút này sát na sáng lên.

Vô tận ánh sáng trăng sao vẩy xuống!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1166 : Dẫn lạc thiên băng

Thanh lãnh trăng sao, chiếu rọi tế đàn.

Dù có thái âm ánh trăng, tại Nguyệt Thần cung bên ngoài rào rạt thiêu đốt, lại không thể trở ngại nửa điểm.

Chỉ vì, cái này trăng sao chi quang, tôn thần chỉ chi ý, uẩn thần chỉ chi uy!

Nó từ chín ngày bầu trời đêm mà đến, rơi vào Nguyệt Nghiệt Hứa thị trên thân mọi người.

Hứa Tịnh, Hứa Kha bọn người, bỗng nhiên ngửa đầu. ? ?

Thân thể tự động lơ lửng mà lên, phiêu đãng tại trăng sao quang mang ở giữa.

“A!”

Bọn hắn trong miệng gào thét, thân thể run rẩy kịch liệt.

Đôi mắt bên trong, quỷ dị, không rõ huyết sắc, nhanh chóng biến mất.

Hoàn toàn mới khí cơ, từ trong cơ thể tản mát mà ra, cùng dưới thân tế đàn, sinh ra mật thiết liên quan.

Nhưng cái này rõ ràng, thuộc về không có khả năng tình

huống ——

Trong thiên hạ, lại tồn tại 2 cái quyến tộc?

Răng rắc!

Răng rắc!

Tế đàn bắt đầu vỡ nát, vỡ vụn.

Từng đạo khe hở, hướng 4 phương 8 hướng lan tràn.

Ngụy công tử tóc đen khuấy động, đôi mắt hờ hững, thần quang diệu diệu.

Lấy thần chỉ ý chí, trấn áp nó giãy dụa.

Cuối cùng, thuộc về Triệu thị mệnh số, bị ngạnh sinh sinh chuyển dời đến, Nguyệt Nghiệt Hứa thị trên thân mọi người.

Quyến tộc chi vị, thay đổi!

“Hô —— “

Vương Tương Tử thở dài một hơi, mặt lộ vẻ tiếu dung.

Kế hoạch, đã đạt thành!

Sau đó, đem không người nào có thể ngăn cản, Vương thị đăng lâm quyến tộc chi vị.

Về phần tiếp xuống, đưa tới hỗn loạn, thậm chí cả một

trận thần chiến…

A!

Cùng Vương thị có liên can gì.

Hắn ước gì, chém giết thảm thiết hơn, để cho Vương thị, âm thầm làm việc cơ hội.

Bây giờ, quyến tộc chuyển vị, thái âm cũng nên có phản ứng đi…

Mà liền tại, hắn suy nghĩ chuyển qua nháy mắt.

Ngụy công tử ngẩng đầu, nhìn ra xa chân trời nguyệt câu.

Bắt đầu!

Hắn không biết hoàn chỉnh kế hoạch, cũng hiểu được hôm nay chi cục, hắn nên là trong đó, cực mấu chốt một tay.

Ống tay áo ở giữa, linh quang chớp lên.

1 viên màu xám quân cờ, đã bóp tại 2 ngón tay ở giữa.

Sau một khắc…

Oanh!

Khủng bố khí cơ, bỗng dưng từ chân trời bộc phát, cường đại mà phẫn nộ, truyền lại xuất từ thân, không

dung làm trái, khiêu khích ý chí.

Liền thấy ——

Chân trời một góc, kia cô treo nguyệt câu, bỗng nhiên bộc phát ra, óng ánh chói mắt quang hoa.

Sau đó, từng chút từng chút, bù đắp không trọn vẹn “Bản thể” .

Thua thiệt nguyệt dần đầy, chiếu rọi thiên địa!

Nhưng cái này cũng không hề phù hợp “Quy củ” .

Mặt trời lên mặt trăng lặn, là quy củ.

Trăng khuyết nguyệt doanh, cũng là quy củ!

Mà tối nay, thái âm đập phá hàng rào, tại vốn không nên lấy toàn thịnh tư thái, giáng lâm hiện thế ngày.

Ngạnh sinh sinh, xâm nhập vạn vật sinh linh trong mắt!

Ầm ầm ——

Mọi người bên tai, có thể nghe tới oanh minh tiếng vang, tựa như kinh đào hải lãng.

Cuồn cuộn thoải mái, càn quét thiên địa.

Càng đáng sợ chính là, kia từng đạo vỡ nát âm thanh.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Cũng không phải là tế đàn đang đổ nát, mà là thiên địa bản thân, không chịu nổi loại này, cưỡng ép xâm nhập lực lượng kinh khủng, bị ngạnh sinh sinh nứt vỡ, xé rách.

Lại hoặc là, đáng nhìn vì là thêm tại, thái âm trên thân "Hạn chế" "Quy củ", giờ phút này đang bị Thần cho nghiền nát.

Mà lại, có tuyệt đối lý do chính đáng ——

Ta chi quyến tộc, đều đã bị người thay đổi? !

Đây là cái gì? Đây là đối 1 tôn tiên thiên thần chỉ, lớn nhất bất kính cùng khiêu khích.

Nếu ngay cả loại tình huống này, cũng không thể cho đáp lại, thì thần linh chi tôn nghiêm, địa vị còn đâu?

Dù thân hợp thiên địa, trở thành "Đạo" một bộ điểm, nhưng thái âm vẫn chưởng khống tự thân ý chí, quyền hành.

Nó lửa giận, làm thiên địa đều bảo trì im miệng không nói , chờ đợi.

Thế là, liền xuất hiện, khiến người kinh hãi một màn

Trời sập một góc, thái âm giáng lâm!

Lấy chưa hề hiện ra qua, cháy hừng hực tư thái, cưỡng ép xâm nhập hiện thế bên trong.

Đến mức, mọi người hãi nhiên ngửa đầu, liền phát hiện một vòng ngân nguyệt, treo cao thiên khung phía trên.

Nó xung quanh vỡ nát, khe hở như Thiên Uyên, một đường vặn vẹo, uốn cong, cho đến ánh mắt

Cuối cùng.

Như bằng sức một mình, dẫn lạc thiên sụp đổ!

Nó uy, nó thế, khó mà đánh giá, không thể ngăn cản.

Che đậy mặt trời, mưa to bàng bạc chi biển mây, tại giáng lâm thái âm hào quang rừng rực phía dưới, bị trực tiếp xua tan, đốt cháy.

Thế là, nguyệt chiếu thập phương đại địa, cho nên Doanh Châu cảnh nội, liền như vậy lấy vô địch chi thế, ngạnh sinh sinh nhập vào mọi người đáy mắt!

Kính sợ, sợ hãi, run rẩy.

Mờ mịt lại không hiểu.

Chân phượng tổ địa ra mắt, dù giấu kín có đại cơ duyên, đối tiên nhân cảnh, thậm chí Đại Đạo cảnh, đều có hấp dẫn cực lớn. ? ?

Nhưng tựa hồ, cũng không đáng giá thái âm, náo ra to lớn động tĩnh.

Đột nhiên, mọi người một cái giật mình, nghĩ đến trước đó, Nguyệt Thần cung dị biến.

Hẳn là, là Nguyệt Thần cung bên trong, xuất hiện một loại nào đó biến cố?

Kia 4 phương 8 hướng, tiềm ẩn trong bóng tối, một mực trông về phía xa, quan sát mọi người.

Theo biển mây bị đuổi tản ra, lập tức bạo lộ ra, từng cái sắc mặt bối rối, không chút do dự quay đầu liền chạy.

Lưu lại?

Phi!

Liền động tĩnh này, còn không tranh thủ thời gian lòng bàn chân bôi dầu, chờ chết sao?

Càng xa xôi, một chiếc thần quang lòe lòe tiên chu, bóng lưng hốt hoảng, trốn so mọi người càng nhanh.

Boong tàu bên trên, mấy tên tiên nhân cảnh tu sĩ, cùng nhau đưa tay, lau mồ hôi lạnh trên trán.

Nó ánh mắt, không hẹn mà cùng nhìn về phía, trước đó kia từng “Miệng quạ đen” vị kia.

Người này cứng cổ, “Ta nói sai sao? Nếu không phải sớm làm nhắc nhở, ngươi ta rơi vào tác động đến phạm vi, sợ không thể trốn đi đâu được, tử cảnh vậy!”

Ngụy công tử trong lòng bùi ngùi mãi thôi.

Cái này, mới là 1 tôn đỉnh tiêm tiên thiên thần chỉ, chân chính uy thế a.

Cường đại, vô địch, bễ nghễ 4 phương, tung thiên địa bản thân muốn tránh lui!

Lấy “Tiên thiên thần chỉ” thân phận, mới có thể càng rõ ràng, cảm nhận được thái âm cường đại.

Đó là một loại, gần như có thể lấy sức một mình, lật tung toàn bộ thế giới, đánh vỡ hết thảy quy tắc cùng trật tự tồn tại!

Thu hồi ánh mắt, Ngụy công tử nhìn về phía Vương Tương Tử.

Một thân trừng lớn mắt, ngơ ngác nhìn về phía chân trời, trời âm giáng lâm, lửa giận Phần Thiên một màn.

Trắng bệch trên khuôn mặt, biểu lộ triệt

Ngọn nguồn cứng đờ, còn mang theo một tia, chưa từng tiêu tán cuồng hỉ, chờ mong… Cùng xem thường?

Đối thần chỉ khinh thường sao? Vị này Vương thị người cầm quyền, thật đúng là to gan lớn mật.

Kết quả liền cái này?

Mới cái kia đến đó!

Ngụy công tử ho nhẹ, nhắc nhở “Vương cung chủ, thái âm sắp chân chính giáng lâm, lại không động thủ, coi như không kịp.”

“… A! Vâng vâng vâng, Vương mỗ nhất thời thất thần… Đa tạ tôn thượng nhắc nhở…” Vương Tương Tử mồm miệng hỗn loạn, đầu đầy mồ hôi lạnh.

Vương thị, dù lịch đại thờ phụng thái âm.

Nhưng vị này tiên thiên thần chỉ, thực tế quá mức thanh lãnh, tịch liêu, cực ít giáng lâm thần tích.

Là lấy, chỗ hắn tại biết thái âm rất mạnh, nhưng không có minh xác khái niệm tình trạng…

‘Bất quá 1 đại đạo đỉnh phong, tung vô địch, cũng cách bỉ ngạn xa rồi!’

Cùng thuộc Đại Đạo cảnh cấp độ, nó sâu trong đáy lòng, tự có mấy điểm kích động.

Cùng một loại, ta bên trên ta cũng được không hiểu tự tin!

Nhưng hôm nay tận mắt nhìn thấy, trời sập gần như diệt thế, thái âm chi quang chiếu rọi thiên địa một màn.

Vương Tương Tử mới đột nhiên phát hiện, hắn tựa hồ, quá mức xem nhẹ vị này, một mực thờ phụng thần chỉ.

Thật mạnh… Ra ngoài ý định cường đại… Mang đến cho hắn một cảm giác…

Không dung chống lại, vô địch tại thế!

Thậm chí, hắn không bị khống chế, sinh ra mãnh liệt hoài nghi —— thái âm, thật chỉ là 1 tôn, tiên thiên thần chỉ đơn giản như vậy sao? !

Mà Vương thị tương lai muốn tính kế, thậm chí muốn thay vào đó, chính là dạng này 1 tôn tồn tại?

Mồ hôi lạnh, trở nên càng ngày càng nhiều!

Nhưng việc đã đến nước này, chẳng lẽ còn có thể quay đầu lại sao? Vương Tương Tử cắn răng, lấy ra một cái đầu người tới.

Chính là nó ruột thịt cô mẫu, đời trước Nguyệt Thần cung cung chủ đầu lâu.

Nàng lại vẫn chưa chết đi, miệng lúc khép mở, như ở đây lẩm bẩm cái gì.

Một đôi tròng mắt nửa mở nửa khép, mông lung không rõ, giống bị lực lượng nào đó ăn mòn, chiếm cứ!

Vương Tương Tử đưa tay, đem viên này đầu lâu, trực tiếp đánh tới hướng vỡ nát tế đàn bên trên cỗ kia hài cốt.

Bá ——

Thượng nhiệm cung chủ đôi mắt trợn tròn, biểu lộ đột nhiên trở nên cuồng nhiệt, lớn tiếng nói “Sáng rực nắng

gắt, chiếu rọi đại thiên, lấy ta tàn khu, cung thỉnh Tinh Thần!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1167 : Biến cố

Bành ——

Thượng nhiệm cung chủ đầu lâu, trực tiếp nổ nát vụn.

Nó cốt nhục mảnh vỡ, tiếp xúc đến không khí nháy mắt, liền bỗng nhiên hừng hực thiêu đốt.

Như một loại nào đó tín hiệu, lại như một loại môi giới.

Khi cái này hỏa diễm, chạm đến trên tế đàn, cỗ kia hài cốt lúc ——

Dị biến nảy sinh.

Răng rắc!

Răng rắc!

Vỡ nát âm thanh, từ hài cốt bên trong truyền ra, nó nửa bên hoàn hảo thân thể, bắn tung toé ra xích hồng hoả tinh.

Mỗi 1 viên, đều thâm trầm đỏ sậm, như dưới vực sâu địa hỏa.

Khí cơ thiêu đốt đốt, bạo ngược cường đại!

Sau đó, những này bắn tung toé ra hoả tinh, như nhận lực lượng cường đại dẫn dắt.

Lấy tốc độ kinh người, xông lên tận chín tầng trời phía trên, cũng hoàn thành giữa lẫn nhau hội tụ, dung hợp.

Thế là, bầu trời đêm vỡ nát, quang minh bộc phát.

Lại có 1 đạo mặt trời hư ảnh, tại bóng đêm bao phủ thiên địa lúc, xuất hiện ở trước mặt người đời.

Ầm ầm ——

Kia là bầu trời đêm bị quang minh càn quét, cũng là thiên địa tại vỡ vụn, vỡ vụn, động tĩnh không kém chút nào, trước đó thái âm giáng lâm lúc một màn.

Thậm chí, còn muốn càng khủng bố hơn!

Thái âm dần dần có lãi, là phá hư quy củ.

Như vậy, mặt trời đêm hàng, liền đem “Quy củ” 2 chữ, giẫm nhập trong nước bùn chà đạp.

Cả 2 động tĩnh điệp gia, chỗ sinh ra ảnh hưởng, càng xa không phải hơn 1 thêm 1 đơn giản như vậy.

Giờ phút này thiên khung sụp đổ, nhật nguyệt đều chiếm một góc, cường đại, bá đạo khí cơ xa xa giằng co, dẫn phát càng kinh khủng trời sập!

Cuồn cuộn khủng bố khí cơ, vẩy xuống cho nên Doanh Châu, đem nơi đây thiên địa bao trùm, bao phủ.

Vô số người trợn mắt hốc mồm, tiếp theo mặt mũi tràn đầy kinh hãi, nhìn một màn trước mắt ——

Chấn kinh, sợ hãi, tuyệt vọng!

Bao phủ tất cả mọi người.

Không ai biết, đến cùng chuyện gì xảy ra… Nhưng rất hiển nhiên, hôm nay cửu thiên chi thượng, sẽ có một trận siêu cấp đại chiến.

‘Nhật nguyệt hợp mà vì minh… Đây là thiên định… Cũng là thiên địa ổn định căn bản… Tê —— đây rốt cuộc, là tình huống như thế nào?’

‘Làm lớn chuyện! Triệt để làm lớn chuyện! Lại dẫn tới nhật, nguyệt cùng không, triệt để đánh vỡ quy củ, cùng nhau giáng lâm đến hiện thế!’

‘Hạo kiếp, đây mới thực là hạo kiếp! Trốn… Có bao xa, liền chạy bao xa… Lưu tại cái này, nhất định phải thụ liên luỵ…’

Cho nên Doanh Châu liên tục ngoài ý muốn, hấp dẫn đông đảo chú ý.

Có không ít ánh mắt, lặng yên tập trung đến tận đây.

Chỉ là một cái chân phượng tổ địa, vốn không có như thế lớn lực hấp dẫn, nhưng mấu chốt là Ngụy Thái Sơ ra sân, dẫn phát gợn sóng rào rạt.

Chân phượng tổ địa thật sự đơn giản như vậy sao, hẳn là khiến có huyền cơ? ! Giấu trong lòng này niệm, dẫn tới chú ý cũng liền hợp tình hợp lí.

Nhưng bây giờ, những cái kia xem ra ánh mắt, lúc này nhao nhao trừng to mắt.

Bọn hắn cảnh giới cao tuyệt, so thế nhân biết được càng nhiều, nhật, nguyệt chi tranh cùng giữa lẫn nhau thỏa hiệp, hợp tác, cũng không phải là bí mật.

Chính vì vậy, mới càng hiểu trận chiến này chỗ kinh khủng, như một cái sơ sẩy… Là thật có khả năng, đánh thiên băng địa hãm vạn vật tịch diệt.

Thậm chí cả, dẫn phát diệt thế nguy cơ!

Nhưng rất nhanh, lại 1 cái ý niệm mãnh liệt, từ đáy lòng chỗ sâu thoát ra ——

Nhật, nguyệt giao phong, hôm nay ra tay đánh nhau, phải chăng có thể cho thấy, cho nên Doanh Châu chỗ, xác thực giấu kín lấy không biết chi vật.

Lại dẫn tới, 2 tôn đỉnh tiêm tiên thiên thần chỉ tồn tại, không tiếc đại giới giáng lâm.

Cơ duyên này… Không thể tưởng tượng!

Bá ——

Bá ——

Độn quang nổi lên bốn phía, hốt hoảng trốn xa.

Có người gan hàn muốn nứt, bỏ mạng chạy trốn.

Nhưng cũng có người lặng yên giáng lâm, tùy thời mà động.

Bởi vì cái gọi là, kỳ ngộ hiểm bên trong cầu!

Thế gian hết thảy đều rất công bằng, muốn có đoạt được, tất nhận nó nặng.

Đương nhiên, có đảm phách, có lực lượng, giáng lâm cho nên Doanh Châu người, đều là tuyệt đối cường giả.

Hoán Kim đạo nhân nhanh khóc!

Hắn lần này lĩnh mệnh, trấn thủ cho nên Doanh Châu địa mạch, vốn cho rằng không tính là gì đại sự.

Dù sao, lấy nó bản thể chi uy, lại lấy đại đạo trấn áp, cho dù đánh túi bụi, nhiều lắm là chính là vạn đảo chi quốc biến thành 100,000 đảo.

Đã vỡ đi Doanh Châu đại lục, không kém lại nát bên trên một vòng.

Nhưng bây giờ, còn không có chính thức đánh đâu, liền náo ra động tĩnh như vậy ——

Ngẩng đầu, hôm ấy, nguyệt giằng co, thái âm, mặt trời khí cơ, đã xoắn nát toàn bộ bầu trời đêm.

Khiến cho tinh biển vụn vặt, u ám không sáng.

Cúi đầu, thì có thể cảm nhận được, 1 đạo lại 1 đạo

cường hoành khí cơ, đang không ngừng giáng lâm.

Đều đôi mắt sáng rực, kích động!

Cái này còn thế nào cản? Ta Hoán Kim, coi như đại đạo chi thể kim cương bất hoại, dám ngăn tại nhóm người này trước mặt, điểm

Phút liền phải vỡ thành cặn bã!

“Không có việc gì! Không có việc gì!”

“Động tĩnh lớn như vậy, bỉ ngạn các đại lão sao lại không biết?”

“Liệu đến, bọn hắn rất nhanh liền sẽ nhúng tay, lắng lại tranh chấp.”

Hoán Kim đạo hữu lại ngẩng đầu, nghiến răng nghiến lợi.

“Vực ngoại Tinh Thần? Hỗn độn chỗ sâu thái dương tinh? ! Hừ, thật sự là không biết sống chết, dám chạy tới tiểu thanh thiên thế giới nháo sự!”

“Thật sự cho rằng, chúng ta cái này, là ‘Đất cằn sỏi đá’, có thể dung ngươi làm càn sao? Đã giáng lâm, vậy cũng chớ đi!”

Đúng vậy, vực ngoại Tinh Thần thân phận, cũng không phải là cái gì bí mật.

Chí ít ở trong mắt Đại Đạo cảnh, một chút liền có thể

phân biệt.

Mà cái này, cũng chính là một đám cường giả, âm thầm giáng lâm một cái khác trọng yếu nguyên nhân ——

Cho dù tại cho nên Doanh Châu bên trong, không lấy được thu hoạch, chỉ cái này vực ngoại Tinh Thần, liền đáng giá bọn hắn bốc lên chút phong hiểm.

Cần biết, như thái âm, mặt trời như vậy, đứng đầu nhất tiên thiên thần chỉ, nó bản thân liền là không thể tưởng tượng cơ duyên, tạo hóa.

Một khi băng vẫn, thì cơ duyên đầy đất, như vận khí tốt đoạt đến một đoàn thần cách mảnh vỡ, thậm chí có thể nghịch luyện ra bản nguyên chi hỏa.

Kia là Đại Đạo cảnh, đều tha thiết ước mơ chi vật!

‘Tiểu thanh thiên có 4 thủ hộ trấn thủ, cái này vực ngoại Tinh Thần thật sự là không biết sống chết!’

Âm thầm mọi người, đều trong lòng cười lạnh, đôi mắt băng hàn.

Rung chuyển “Minh” chữ cách cục, phá hư thiên địa vững chắc, chỉ điểm này chính là tội chết.

Ngụy công tử ngửa đầu, trên thân trường bào khuấy động, lấy tiên thiên thần chỉ chi thân, lại chưởng trăng sao quyền hành.

Cảm giác của hắn, muốn so một đám Đại Đạo cảnh, đều

càng thêm rõ ràng, nhạy cảm.

‘Vực ngoại Tinh Thần? A! Quả nhiên, chỉ là 1 cái áo lót!’

‘Nhưng Thần náo ra động tĩnh như vậy, gần như nhấc lên diệt thế hạo kiếp, liền không sợ dẫn tới bỉ ngạn hàng phạt?’

Ngụy công tử rất rõ ràng, ở cái thế giới này, bỉ ngạn cảnh mới là mạnh nhất.

Thậm chí, liền ngay cả thiên đạo bản thân, đều muốn bị áp chế.

Một khi bỉ ngạn cảnh xuất thủ, dưới mắt khủng bố phong ba, đều đem như bọt biển, bị trực tiếp lau đi.

Ngụy công tử nhíu mày, trong lòng đột nhiên sinh ra mãnh liệt bất an, hắn cũng có thể nghĩ ra được sự tình, thái âm, mặt trời sao lại xem nhẹ?

Thái âm lạc tử tại Nguyệt Nghiệt nhất tộc, sớm vô số năm, liền đã ở tính toán.

Nếu chỉ là một trận, đầu voi đuôi chuột nháo kịch, há lại sẽ như vậy hao tâm tổn trí?

Chẳng lẽ nói, xảy ra

Hiện một loại nào đó ngoài ý muốn, khiến bỉ ngạn cảnh không ra, chỉ có thể mặc cho tình thế khuếch tán? !

Ngụy công tử lần nữa, nhìn về phía thiên khung phía

trên, ánh mắt lại chưa rơi vào nhật nguyệt ở giữa.

Mà là siêu việt Thần nhóm, nhìn xem vỡ nát thiên địa, kia đen nhánh khe hở chỗ sâu…

Kia, là hỗn độn cửa vào, vì thiên địa bên ngoài!

Giờ phút này, hoàn toàn yên tĩnh, tĩnh mịch.

Vực ngoại Tinh Thần cùng thái âm, rõ ràng đều đã triệt để giáng lâm, lại khắc chế tự thân lực lượng, vẫn chưa chân chính bộc phát xung đột.

Liền như, đang đợi cái gì đó.

Mà cái này, cũng từ khía cạnh bằng chứng, Ngụy công tử một loại nào đó suy đoán.

Đột nhiên, một cỗ mãnh liệt rung động, bỗng nhiên xông lên đầu.

Ngụy công tử trong thoáng chốc, bên tai như nghe tới, một tiếng kiềm chế lại phẫn nộ gào thét.

Từ cách xa bên ngoài mà đến, yếu ớt vô song, nhưng rơi vào tâm hồ ở giữa, lại nhấc lên kinh đào hải lãng.

Thậm chí, làm hắn ý niệm cứng đờ, có một nháy mắt thất thủ.

Xảy ra chuyện!

Ngụy công tử không biết, đến cùng xảy ra chuyện gì, lại

có thể cảm thấy được, thiên địa bản thân run rẩy.

Đó là một loại khó mà hình dung cảm giác, như tại cự nhân dưới chân, giãy dụa run rẩy…

Mà có thể làm thiên địa bản thân, xuất hiện tình huống như vậy, liền chỉ có một lời giải thích.

Này biến cố, liên quan đến bỉ ngạn cảnh!

Oanh ——

Oanh ——

Bầu trời đêm vỡ nát, vết rách như vực sâu.

Một nhật, một nguyệt, giờ phút này bỗng nhiên sáng lên, sáng rực quang hoa, chiếu rọi thiên địa.

Một hừng hực, bạo ngược cháy hừng hực.

Một thanh lãnh, yên lặng giống như lưu băng.

Vô số năm, Thần nhóm rốt cục đợi đến, không nhận ước thúc, giam cầm, không bị áp chế cơ hội.

Dày vò ẩn nhẫn, cùng thôn phệ lẫn nhau dục vọng, giờ phút này triệt để bộc phát!

Trong chốc lát, nhật, nguyệt quang mang, tại thiên khung ở giữa đụng nhau.

Vốn là đụng vào không đến, không nên có trọng lượng,

cảm nhận ánh sáng, nhưng hôm nay lại giống như là 2 đạo dòng lũ.

Bộc phát ra kinh thiên động địa… Không, xác thực nói, là hủy thiên diệt địa oanh minh!

Thiên địa, quy tắc, vạn vật, chúng sinh.

Câu chiến lật, kêu rên!

“Tàn tật tháng 2 quá khứ… Ngày mai bắt đầu điều chỉnh trạng thái, cam đoan đổi mới!

Cho mọi người nói xin lỗi, đập 1 cái, trước quỳ vì kính!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1168 : Giằng co tại trời

Đây là một loại, nguồn gốc từ bản năng sợ hãi.

Không nhìn cảnh giới, tu vi.

Chỉ cần là, đản sinh tại tiểu thanh thiên thế giới sinh linh, tâm thần đều bị tuyệt vọng bao phủ.

Nhật, nguyệt hợp mà vì “Minh”, chính là này Phương Thế giới căn bản.

1 trận chiến này , tương đương với rung chuyển căn cơ!

Trời sập như sao vẫn, kia từng đạo khủng bố khe hở, như quái vật gào thét miệng lớn.

Nếu không tiến hành ngăn cản, áp chế, cuối cùng rồi sẽ dẫn đến một trận, càn quét toàn bộ thiên địa, tất cả mọi người khó mà tránh thoát hạo kiếp.

Đến lúc đó, chính là thật thế giới hủy diệt, vạn vật Quy Khư!

“Thái âm! Thái âm!”

Bạo ngược, nóng bỏng, tham lam gào thét, từ thái dương tinh bên trong truyền đến.

Kia là Tinh Thần đang thét gào.

Điên cuồng phun trào hỏa diễm, phác hoạ ra một đôi tròng mắt hư ảnh, trực câu câu nhìn về phía thái âm.

Ác niệm, dục vọng không thêm che lấp!

Cô treo thiên ngoại, giấu kín hỗn độn ở giữa, dày vò 1 năm rồi lại 1 năm.

1 ngày này, cuối cùng đã tới.

Thần muốn thôn phệ thái âm, thoát khỏi ràng buộc, thậm chí cả “Đảo khách thành chủ”, trở thành chân chính duy nhất chúa tể.

Đến lúc đó, Thần muốn cái này toàn bộ thế giới, ngàn tỷ sinh linh, đều phủ phục tại Thần dưới chân.

Tại liệt diễm bên trong kêu rên, tại trong tuyệt vọng hủy diệt!

Đây là thần chỉ gào thét, bản nguyên gầm thét, rơi vào người bình thường trong tai, chỉ là “Ầm ầm” khủng bố tiếng vang.

Duy Đại Đạo cảnh trở lên người, phương có thể nghe nói.

Ngụy công tử cũng có thể!

Thậm chí, hắn “Nghe” rõ ràng hơn, có thể rõ ràng cảm nhận được, kia phần kinh khủng ác niệm.

Cùng kia hừng hực phun trào, như muốn đem thiên địa đốt cháy lực lượng đáng sợ!

Rất mạnh, mạnh đến ra ngoài ý định.

Ngụy công tử có thể xác định, tôn này vực ngoại Tinh Thần, chính là mặt trời phân thân.

Nhưng thái âm, mặt trời, vốn là đồng nguyên mà sinh, lại đối trì nhiều năm, lẫn nhau thế lực ngang nhau.

Là nên mới thỏa hiệp, ẩn nhẫn, duy trì lâu dài mặt ngoài cân bằng.

Một vầng mặt trời phân thân, lại có được cường đại như thế lực lượng, đây cơ hồ để Ngụy công tử, hoài nghi tự thân phán đoán…

Không!

Vực ngoại Tinh Thần, cùng mặt trời ở giữa, nhất định là một thể.

Đại Đạo cảnh có lẽ không phát hiện được, vừa vặn vì nắm giữ trăng sao quyền hành “Tiên thiên thần chỉ”, Ngụy công tử có thể ngửi được, trên người đối phương mùi vị quen thuộc.

Kia phần bạo ngược phía dưới, ẩn tàng lãnh khốc cùng cường thế.

Cho nên, hoặc là mặt trời ẩn tàng tự thân, cố ý chia ra một bộ điểm, tê liệt thái âm thậm chí cả một đám bỉ ngạn

cảnh.

Chỉ đợi hôm nay!

Nhất cổ tác khí, thôn phệ thái âm, thành tựu “Đương thời Minh Vương” .

Tiếp theo vượt qua tiên thiên thần chỉ thời hạn, cưỡng ép đột phá, đạt tới bỉ ngạn chi cảnh.

Hoặc là, chính là thế nhân vẫn như cũ, khinh thường đỉnh tiêm tiên thiên thần chỉ lực lượng… Vô luận mặt trời hoặc thái âm, đều giấu kín cực sâu!

Như coi là thật như thế… Thái âm, cũng nên động thủ.

Ngay tại Ngụy công tử, suy nghĩ rơi xuống nháy mắt, đánh nát thiên địa một góc, lấy trăng tròn tư thái giáng lâm thái âm, bỗng nhiên sáng lên.

Thần vốn là sáng tỏ, sáng trong như khay bạc, vẩy xuống ngàn tỉ mịt mờ, chiếu rọi phóng thích thiên địa.

Bây giờ sáng lên, là một loại độ sáng tăng lên… Không, xác thực nói, hẳn là xưng là nhảy lên.

Cái này đời đồng hồ lấy, lực lượng cấp độ tăng vọt, thậm chí vị cách tiến giai!

Một sát na, giữa thiên địa, kia hừng hực, sôi trào, như có thể đem hết thảy thiêu huỷ thái dương chi hỏa, liền bị triệt để áp chế.

Ngân huy thanh lãnh, như lưu băng.

Lấy nghiền ép chi thế, càn quét hơn nửa bên thiên khung.

Một màn này, khiến vô số người trợn to tròng mắt, lộ ra kinh hãi, khó có thể tin.

Mặt trời, thái âm cùng tồn tại tại thế, bộc phát khủng bố đại chiến.

Nhưng ai có thể ngờ tới, lại bắt đầu nháy mắt, liền lâm vào thiên về một bên cục diện.

Dù là, là có thể nhận ra, vực ngoại Tinh Thần thân phận, ẩn thân chỗ tối Đại Đạo cảnh tu sĩ, cũng không khỏi im lặng, giật mình.

Thái âm, lại cường đại như thế? !

Hẳn là hôm nay, coi là thật muốn

Xuất hiện, âm nuốt dương thế, tan về thành “Minh” một màn?

Tê ——

Như coi là thật như thế, nhất định trời đất sụp đổ, trên cơ sở đó tạo dựng thiên địa quy tắc, căn cơ, đều muốn sụp đổ.

4 phương thủ hộ, cao cao tại thượng bỉ ngạn cảnh tồn tại, vì sao còn không xuất thủ ngăn lại?

“A a a!” Thái dương tinh bên trong, Tinh Thần phẫn nộ tru lên.

“Thiêu đốt! Thiêu đốt!”

“Tôn ta chi ý, mặt trời diệu thế!”

Ầm ầm ——

Thái dương tinh thể tích, lại tăng vọt một vòng, hừng hực ngọn lửa phun ra nuốt vào, càn quét thiên khung mấy chục ngàn dặm.

Kia nóng rực, hào quang sáng tỏ, tựa như trên trời rơi xuống tinh hỏa, chiếu xuống cho nên Doanh Châu cảnh nội.

Thiên địa như hoả lò, nhiệt độ điên cuồng tiêu thăng!

Biển cả sôi trào, “Ừng ực” “Ừng ực” lăn lộn, toát ra vô số bọt khí.

Đại địa, kim thạch, kiến trúc, lọt vào trong tầm mắt hết thảy đều tại hòa tan, hóa thành mảng lớn nham tương.

Giống như nhân gian luyện ngục!

“A! Đốt chết ta, đốt chết ta!” Có độn quang, vọt thẳng trời mà lên, muốn trốn hướng chỗ hắn.

Cũng không có bay ra ngoài bao xa, liền kêu thảm một tiếng, “Phù phù” một tiếng rơi đập.

Lăn lộn vài vòng liền không có động tĩnh, theo khói xanh bốc lên, biến thành thi thể nám đen, liền bị hòa tan mặt đất thôn phệ.

Một màn này, bị hù vô số tu sĩ, sắc mặt trắng bệch vạn điểm.

Không còn dám trốn, ngược lại liều mạng trốn hướng lòng đất, ý đồ mượn đại địa phòng ngự, ngăn cản khủng bố thiêu đốt.

Nhưng rất nhanh, sâu trong lòng đất, cũng có kêu thảm vang lên.

Oanh ——

Oanh ——

Từng đạo hỏa trụ, vọt thẳng trời mà lên, lôi cuốn chạm đất ngọn nguồn nham tương, đem xông vào trong đó tu sĩ, trực tiếp đốt cháy thành cặn bã.

Kia là lòng đất chi hỏa, thụ thái dương lực dẫn dắt, bắt đầu sôi trào, bộc phát!

Cái này, mới là Tinh Thần chi uy.

Cũng là thái dương tinh, chân chính chỗ kinh khủng.

Bình thường chiếu rọi thiên địa, ban ân ấm áp cùng quang minh, chỉ là Thần kiệt lực thu liễm tự thân, chưa từng chân chính thi triển

Trạng thái.

Một khi bộc phát, thiên địa câu phần.

Tựa như lập tức!

Nhưng dù cho như thế, vẫn như cũ không thể thay đổi, bị nghiền ép cục diện.

Thái âm không nói gì, ngân huy chiếu rọi chín ngày, mặc cho mặt trời sôi trào thiêu đốt, vẫn như cũ lù lù bất động.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Kia là thái dương chi hỏa tại đông kết, tiếp lấy vỡ nát, tiêu tán!

Mặt ngoài cảnh tượng, kì thực đại biểu cho, mặt trời quyền hành tan tác, thiên địa chưởng khống lùi bước.

Đối đại địa, hải dương, vạn vật thương sinh chỗ thực hiện hủy diệt, thậm chí có thể coi như, là thái dương tinh thần vô năng cuồng nộ!

Thần đích xác cường đại, lại tại chính diện trong chiến trường, liên tục bại lui.

Còn tiếp tục như vậy, muốn không được quá lâu, viên này giáng lâm hiện thế thái dương tinh, liền bị thái âm trấn áp.

Cuối cùng, bị từng chút từng chút, ăn mòn, thôn phệ!

Nhưng Ngụy công tử sắc mặt, nhưng cũng không có nửa điểm nhẹ nhõm, ngược lại nhăn lại không có, đôi mắt một mảnh trầm ngưng.

Bởi vì, hắn biết rõ, sự tình tuyệt đối sẽ không, liền như vậy tuỳ tiện kết thúc.

Mặt trời tuyệt đối sẽ không, trơ mắt nhìn xem, vực ngoại Tinh Thần (phân thân) bị thái âm thôn phệ.

Thần nhất định sẽ xuất thủ.

Khi đó, mới là trận chiến ngày hôm nay triệt để gay cấn, đạt tới thời khắc đỉnh cao!

Liệt diễm đốt thế, kêu rên khắp nơi.

Thiên khung nhật, nguyệt chi chiến, đã đến quyết thắng giai đoạn…

Vào thời khắc này, 1 đạo kịch liệt oanh minh, từ thiên khung phía trên truyền đến, càng dẫn phát đáng sợ xung kích ——

Lực lượng kinh khủng, không ngừng thoải mái, càn quét, phun trào ở giữa phóng xuất ra, vô tận đốt cháy cùng hủy diệt.

Thế là, vô số người ngẩng đầu, tiếp lấy trừng to mắt, há to miệng, lộ ra vô tận kinh hãi.

Lại một viên mặt trời, giáng lâm!

Ầm ầm ——

Kia là thiên khung đang đổ nát, thậm chí tan rã.

Như căn bản không chịu nổi, 2 viên mặt trời điệp gia dưới, chỗ phóng thích ra khủng bố nhiệt độ cao.

2 ngày, 1 tháng, giằng co tại trời!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1169 : Hóa mặt trăng lên trời

Thái dương chi hỏa tăng vọt, hội tụ 2 viên thái dương lực, trực tiếp đánh vỡ, thái âm trấn áp, ăn mòn.

Thậm chí, lấy cuồng bạo tư thái, trực tiếp nghịch chuyển thế cục!

Ầm ầm ——

Kia là dư ba xung kích phía dưới, thiên khung vỡ vụn, quy tắc vỡ vụn, phát ra nổ vang rung trời.

Cũng là vực ngoại Tinh Thần gào thét.

“Rời đi! Rời đi!”

“Ta có thể đối phó nữ nhân này!” . ? ? .

Mà đáp lại Thần, là quát khẽ một tiếng.

“Ngậm miệng.”

Thế là, Tinh Thần nghẹn ngào.

Đối với phân liệt thể dị thường, mặt trời sớm có cảm giác, nhưng cũng không có cử động.

Chỉ là bởi vì, hắn có tuyệt đối nắm chắc, đem nó chưởng khống tại tay.

Thôn phệ thái âm, tề tụ âm dương, nghịch chuyển chế ước, thành tựu bản thân…

A!

Si tâm vọng tưởng.

Chính là ta không thêm chưởng khống , mặc cho ngươi thi triển, cũng bất quá chỉ là 1 khối, chủ động đưa đến bên miệng điểm tâm ngọt thôi.

Thái âm…

Quả nhiên, Thần cùng tự thân đồng dạng, đều che giấu thực lực.

Thái dương chi chủ rất bình tĩnh, Thần đối này sớm có đoán trước.

Hôm nay chi cục cùng nó nói là, một phương nào âm mưu tính toán, không bằng nói là giữa hai bên, ăn ý một lần “Hợp tác” .

Cho lẫn nhau 1 cái, thôn phệ đối phương, quy về hoàn chỉnh cơ hội!

Nhưng thái dương chi chủ tin tưởng vững chắc, mình mới là giấu sâu nhất cái kia ——

2 ngày hàng thế, cướp đoạt thái âm.

1 viên gần như có, cùng hắn giống nhau vị cách thái

dương tinh.

Dạng này át chủ bài, ai có thể tưởng tượng? Lại có ai có thể ngăn cản?

Thái âm, cũng không được!

Thần ngẩng đầu, nhìn ra xa thiên khung một góc, giờ phút này lọt vào trong tầm mắt, thiên địa vỡ nát vạn vật hạo kiếp, thái dương chi chủ đôi mắt lại một mảnh hờ hững.

Động thủ trước đó, vô luận Thần hay là thái âm, sớm đã dự liệu được điểm này.

Nhưng thì tính sao?

Một bầy kiến hôi, chết liền chết đi.

Như thành công, thì triệt để siêu thoát, bỉ ngạn cảnh cũng không thể làm sao.

Thất bại… Thì sao? Tiểu thanh thiên thế giới căn bản, liền tại “Minh” chữ phía trên.

Nhiều nhất, phong ấn Thần một đoạn thời gian, chẳng lẽ còn có thể trấn sát Thần?

Đại giới cùng thu hoạch, căn bản không tại một cái cấp độ.

Là lấy thái dương, thái âm, không chút do dự lựa chọn nắm chắc thời cơ, hàng thế một trận chiến!

Chỉ là, để thái dương chi chủ, sinh ra một tia kinh nghi chính là, bây giờ 2 ngày cũng không, uy thế kinh thiên động địa.

Điệp gia phía dưới, thái âm tuy mạnh mẽ, cũng khó cùng chi chống lại ——

Cho nên, cái này nữ

Người vì gì, còn có thể bảo trì trấn định?

Ánh trăng thanh lãnh, không dậy nổi gợn sóng, nhâm thái dương chi hỏa hừng hực ngập trời, vẫn như cũ duy trì lấy kia phần yên lặng.

Thái dương chi chủ nhíu mày, nói “. Ngươi đã sớm biết, vực ngoại thái dương tinh, chính là ta chi phân thân?”

Đối diện, thái âm bên trong, vang lên 1 đạo thanh âm trong trẻo lạnh lùng, “Vâng.”

Lạnh lẽo mà thanh thúy, như đánh ngọc bàn, âm sắc động lòng người.

Đạt được xác nhận, thái dương chi chủ lông mày, ngược lại giãn ra.

Hắn cúi đầu, nhìn về phía Nguyệt Thần cung, “Cho nên, lá bài tẩy của ngươi là Thần? 1 cái bị ngươi điều khiển, giao phó trăng sao quyền hành thần chỉ… Hả? Ngược lại là hiếm lạ, ta càng nhìn không phá, gốc rễ chân lai lịch.”

“Nhưng dù cho như thế, ngươi cảm thấy bằng hắn liền có thể, cùng ta là địch sao?”

Oanh ——

Trên trời rơi xuống lưu hỏa, hừng hực rào rạt.

Nó nhiệt độ cao, trực tiếp đốt cháy không gian, từ thiên khung phía trên mà đến, trong chốc lát liền đã giáng lâm.

Ngụy công tử trái tim 1 sợ, bỗng nhiên ngẩng đầu.

Hô ——

Áo bào đen phần phật, không gió khuấy động!

Sau một khắc, sáng trong thái âm ánh trăng, từ quanh người hắn mãnh liệt mà ra, hóa thành thủy triều cùng ngày đó hàng lưu hỏa đụng vào nhau.

“Ầm ầm” nổ đùng, thái âm, thái dương lực điên cuồng chém giết.

Khí tức khủng bố tản mát, khiến cho Ngụy công tử quanh thân, mặt đất từng khúc vỡ vụn.

Bản thể là thiên ngoại sao băng Nguyệt Thần cung, tùy theo kịch liệt chấn động, lại bị ngạnh sinh sinh rơi đập đám mây, hướng cho nên Doanh Châu rơi xuống.

Tốc độ kinh người, cùng thiên địa ma sát, bốc cháy lên lửa cháy hừng hực, như lưu tinh.

Nhưng sau một khắc, viên này thiêu đốt “Lưu tinh” ở giữa, lại có một vòng “Trăng khuyết” phá lửa mà ra, thẳng đến thiên khung phía trên.

Trăng như lưỡi câu.

Nó chất sáng trong, thanh lãnh óng ánh.

Phóng thích ra thuần khiết thái âm khí tức…

Thế là, cho nên Doanh Châu bên trên, giữa thiên địa, xuất hiện chân chính kỳ quan.

2 ngày cháy bùng, phóng thích hừng hực nhiệt độ cao, đốt cháy thiên địa thập phương, hạ xuống vô tận hạo kiếp.

Nó đối diện, cũng có 2 tháng thăng thiên.

1 tháng doanh, như khay bạc.

1 tháng thua thiệt, như móc câu cong.

Ầm ầm ——

Giữa thiên địa nhấc lên kịch liệt oanh minh, kia cuốn tới, bễ nghễ bạo ngược thái dương chi hỏa, bị ngạnh sinh sinh ngăn chặn, ép lui.

Cho đến, dừng sát ở một nửa khoảng cách.

Thế là, thiên khung một phân thành hai.

Một nửa vì mặt trời chấp chưởng, lửa nóng hừng hực thiêu đốt, tùy ý vẩy xuống quang nhiệt.

Một nửa khác thì làm thái âm lĩnh vực, 2 tháng tôn nhau lên sấn, ngân quang như lân sóng!

Đúng vậy, thăng thiên mà lên, hóa thành viên thứ hai thái âm, chính là Ngụy công tử.

Hắn giờ phút này, ở vào một loại mờ mịt, cùng cực độ chấn kinh trạng thái.

Chẳng lẽ, ngay từ đầu, hắn chính là thái âm trong bố cục một bộ điểm? Vậy cái này phần tính toán, thật là khiến người lưng sinh hàn! ? ?

Trăng sao quyền hành tự hành vận chuyển, hắn hóa thân thành nguyệt, thăng thiên quan sát mênh mông thiên địa, nhưng bản thân lại chỉ là một người ngoài cuộc ——

Đây hết thảy không cần hắn điều khiển, hoặc là nói càng ngay thẳng chút, bây giờ Ngụy công tử, càng giống là một bộ đề tuyến con rối.

Thế là, Ngụy công tử trầm mặc, nó đôi mắt chỗ sâu, tối nghĩa phun trào.

Thế cục, đã triệt để mất khống chế!

Hắn cũng không phải là không thân cận thái âm, mà là đối hôm nay kinh lịch không cách nào tiêu tan.

Thái âm chi chủ… Thần đến tột cùng lấy loại thủ đoạn nào, bố trí hôm nay? Hẳn là ngay từ đầu, hắn chính là bị tuyển định quân cờ.

Một đường này đi tới, hắn đi lại chỉ là, bị sớm an bài tốt kịch bản?

Suy nghĩ vừa hiển hiện, liền bị Ngụy công tử đè xuống.

Không, tuyệt đối không phải như vậy!

Thứ 1, Huyền Nhất Nhất lai lịch, bối cảnh, chú định nàng không có khả năng, trở thành người khác con cờ trong tay.

Nếu không, Huyền Thánh một cửa ải kia, liền tuyệt đối không qua được.

Là, bỉ ngạn người, chưa hẳn toàn trí toàn năng.

Nếu không cũng sẽ không xuất hiện, hôm nay thái âm, mặt trời kịch chiến, thiên địa hạo kiếp sắp tới, nhưng thủy chung không có chế ước giáng lâm một màn.

Nhưng nhằm vào bỉ ngạn người nhất thời tính toán, có lẽ có thể đạt tới thành, nhưng muốn lâu dài hành động, vẫn như cũ không bị nó phát giác… Không có khả năng!

Nếu không, bỉ ngạn làm sao xưng chi bỉ ngạn? Là thế gian mạnh nhất!

Thứ 2, chính là Ngụy công tử, phải thiên địa tán thành,

lột xác thành tiên thiên thần chỉ mấu chốt, chính là ngân bạch cùng ma chủng dung hợp nguyên cớ.

Lại hoặc là, còn phải lại điệp gia một bộ điểm, Phật Đà màu xanh hạt sen ảnh hưởng?

Tóm lại, rất phức tạp, vô cùng… Khủng bố!

Ngân bạch không nói đến, chính là vực ngoại chi lực, lai lịch bí ẩn khó lường, chỉ biết cùng một cái tên là “Ngân Linh Tử” người có quan hệ.

Nó uy nó thế, Ngụy công tử bây giờ có khả năng thi triển, bất quá trong đó một bộ điểm.

Thứ 2, chính là ma chủng.

Nguồn gốc từ Chân ma, đáng nhìn làm thật ma ý chí ngưng tụ, là nó phân thân chi chủng.

Ngay cả bỉ ngạn cảnh tồn tại, đều chỉ có thể đem phong ấn, trấn áp.

Chân ma cường đại, có thể tưởng tượng.

Mà màu xanh sen

Tử, đến từ Phật Đà.

Đối vị này, Ngụy công tử biết không nhiều, nhưng nó mạnh mẽ, khủng bố, lại là không thể nghi ngờ.

Nữ đế từng phê bình, hoặc tại bỉ ngạn phía dưới, nhưng

cũng không xa vậy.

Mà thái thượng, càng là cho nhắc nhở, cảnh cáo.

Ba cái này, tính toán nó một đô là muôn vàn khó khăn, huống chi muốn đem bọn hắn cùng nhau kéo vào trong cục.

Ngụy công tử trong lòng an tâm một chút, nhưng mặt mày ở giữa, vẫn như cũ nhíu chặt.

Đúng lúc này, một thanh âm, đột nhiên ghé vào lỗ tai hắn vang lên.

“Đừng sợ, ta sẽ không hại ngươi.”

Thanh âm thanh lãnh, lại có mấy điểm ôn hòa, thân cận.

Ngụy công tử thậm chí có thể cảm nhận được, một cỗ ấm áp khí tức quét.

Hình như có người, bây giờ ngay tại bên người, chính thấp giọng cùng hắn thì thầm.

Đây là… Thái âm chi chủ? !

Ngụy công tử một trái tim, “Bành bành” nhảy lên, trong thoáng chốc trước mắt, như hiện ra một đôi sáng tỏ đôi mắt.

Cực kỳ lâu trước đó, hắn từng mơ hồ gặp một lần.

Về sau, rất nhiều năm trôi qua, từ đầu đến cuối chưa

từng quên.

Thanh âm kia, kế tiếp theo vang lên.

“Ngươi chi mệnh số, đã bị hoàn toàn thay đổi, không có người có thể nắm giữ, mưu tính, ta không thể cũng sẽ không.”

“Hôm nay, ngươi hóa mặt trăng lên trời, cùng ta đối kháng mặt trời, chỉ là ta dẫn dắt tùy thế bố trí, mà cũng không phải là sớm mưu tính.”

Ngụy công tử trầm mặc một chút, nói “. Ta tin.”

Vừa đến, là tự thân phán đoán.

Thứ 2… Hắn là thật, cảm nhận được thân cận.

Thần chỉ lưỡng nan cho.

Huống chi, là cùng chưởng trăng sao quyền hành người? Như thái âm lòng mang ý đồ xấu, hắn nhất định có phát giác.

Ngụy công tử ngẩng đầu, thở sâu, “Năm đó, ta từng tại ánh trăng bên trong, nhìn thấy một đôi tròng mắt… Kia, là ngươi sao?”

Hắn cùng thái âm dây dưa rất sâu, nhưng vẫn là lần thứ 1, có dạng này giao lưu.

Dù là mạo muội, Ngụy công tử vẫn như cũ không chút do dự, hỏi ra vấn đề này.

Thái âm chi chủ hơi dừng lại, “Như hôm nay có thể thắng, ta liền trả lời ngươi đặt câu hỏi.”

“Hiện tại, đưa ngươi lực lượng cho ta mượn.”

Ngụy công tử gật đầu, “Tốt, ta muốn làm như thế nào?”

“Không cần động, ta sẽ chưởng khống hết thảy.”

Ngụy công tử không biết rõ, nhưng rất nhanh, thân thể của hắn hơi cương.

Một phần dán vào cảm giác, từ sau lưng truyền đến, liền giống như là có người, đưa tay ôm lấy hắn.

Xúc cảm mềm mại, miệng mũi ở giữa, hình như có một chút mùi hoa quế ngọt…

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1170 : Lạc tử

Doanh nguyệt, thua thiệt nguyệt.

2 tháng giữa trời.

Tương hỗ là nguyên điểm, xoay quanh mà động.

Thế là, cuốn lên vô tận ngân huy, “Ầm ầm” như thiên hà gào thét, càn quét bát phương.

Ngăn cản thái dương chi hỏa, mặc kệ liệt diễm hừng hực, nhiệt độ cao sáng rực, không thể vượt lôi trì một bước!

Lại ngạnh sinh sinh, hợp “2 tháng” chi lực, một lần nữa ổn định thế cục.

Mặt trời oanh minh, vô tận hỏa diễm mãnh liệt, ngưng tụ ra 1 tôn hỏa diễm thần linh.

Thần người khoác giáp trụ, đôi mắt từ hỏa diễm tạo thành, miệng mũi thất khiếu ở giữa, đều đang thiêu đốt hừng hực.

Giờ phút này, nhìn chằm chằm thiên khung “2 tháng”, chậm rãi nói “Ngươi ta không hổ đồng nguyên mà sinh, mà ngay cả át chủ bài đều hoàn toàn tương tự.”

“Nhưng ta chi phân thân, cũng không phải là chỉ là, ngươi nhìn thấy đơn giản như vậy… Hôm nay, kết cục chú định!”

Oanh ——

2 viên thái dương tinh, bộc phát ra trùng thiên liệt diễm.

Sau một khắc, vực ngoại Tinh Thần thét lên, ở trong thiên địa vang lên, “Không! Không có khả năng!”

“Ta rõ ràng, đã đánh vỡ ngươi lạc ấn, làm sao sẽ còn, bị ngươi chưởng khống bản nguyên?”

Hoảng sợ, tuyệt vọng!

Thái dương chi chủ ngữ khí hờ hững, “Không sai, bản tôn thực hiện cùng ngươi lạc ấn, đích xác đã vỡ vụn.”

“Nhưng ngươi là có hay không nghĩ tới, tại gần như vậy phạm vi bên trong, có bản tôn tồn tại, vì sao sẽ còn sinh ra viên thứ hai thái dương tinh?”

Vực ngoại Tinh Thần thét lên, im bặt mà dừng.

Hỏa diễm bên trong, một đôi tròng mắt trợn tròn.

Nguyên lai, đây mới là chân tướng? Thần cũng không phải là chỉ là, bị người trấn áp, nô dịch, mà là từ sinh ra bắt đầu từ thời khắc đó, liền đã bị tính toán.

Thần tồn tại, chú định chỉ là 1 viên, bị người chưởng khống quân cờ!

Ầm ầm ——

Như giang hà vỡ đê, thái dương tinh bản nguyên mãnh liệt mà ra, bị thái dương chi chủ hấp thu.

Chỗ bày biện ra, chính là 2 ngày dung hợp, hợp hai là 1 rung động một màn ——

Khi thái dương tinh biến mất, Thần trở nên càng lớn, càng thêm sáng tỏ, là so lúc trước thái âm vị cách tấn thăng, càng thêm kinh người tăng vọt.

Kia quang minh, chiếu rọi thiên địa thập phương, khiến vô số ngưỡng vọng mà đến đôi mắt, cảm thấy trận trận nhói nhói, nước mắt lăn xuống tới.

1 thêm 1, cũng không phải là tương đương 2.

2 viên thái dương tinh dung hợp, mới là thái dương chi chủ, cường đại nhất thủ đoạn.

Thủ đoạn này, chỉ bằng Thần tự thân, căn bản khó mà thi triển… Thần không tin, thái âm cũng có thể làm đến.

“Kết thúc đi!”

Thái dương chi chủ thanh âm, uy nghiêm mà lãnh khốc.

Làm người tuyệt vọng thái dương chi hỏa, “Ầm ầm” càn quét thiên địa, lấy thế tồi khô lạp hủ đến.

Nhưng cục diện, lại có chút ra ngoài ý định.

Doanh nguyệt, thua thiệt nguyệt bàn xoáy tại trời, tuy bị áp chế, không ngừng lui bại, nhưng như cũ có, nhất định

lực lượng chống lại.

“Đây là… Nói…” 1 vị Đại Đạo cảnh, thì thào mở miệng.

Trăng có tròn khuyết, chính là thái âm hợp đạo về sau, tạo thành quy tắc.

Bây giờ, doanh nguyệt, thua thiệt nguyệt tề tụ, liền chẳng khác gì là hoàn thành, một loại “Đạo” chi phương diện luân hồi.

Cho nên, mới có thể cả 2 điệp gia, bộc phát ra mạnh

Lớn uy năng, ngạnh sinh sinh ngăn cản được, đến từ thái dương chi chủ trấn sát!

Nhưng cái này vẫn như cũ không đủ, 2 ngày dung hợp về sau, thực lực tăng vọt thái dương chi chủ, đã là chân chính bỉ ngạn cảnh dưới đỉnh cao nhất.

Thái âm có thể chống đỡ nhất thời, lại nhất định bại vong.

Mà một khi thái âm ngã xuống, bị mặt trời thôn phệ, thì “Minh” chữ không còn.

Toàn bộ thế giới, đều đem sụp đổ.

Trong lúc nhất thời, trừ thiên khung oanh minh tiếng vang, 2 tôn đỉnh tiêm thần chỉ điên cuồng chém giết bên ngoài, toàn bộ thế giới đều an tĩnh xuống dưới.

Ai cũng không nghĩ tới, trận chiến ngày hôm nay, lại sẽ

phát triển đến một bước này.

Bỉ ngạn cảnh không ra, thì diệt thế hạo kiếp, ngay tại hôm nay!

Nhúng tay trong đó, ngăn cản hạo kiếp?

Có lẽ có thể làm được, nhưng vậy ít nhất muốn, hôm nay giáng lâm Đại Đạo cảnh nhóm, không tiếc đại giới liên thủ.

Nếu không, ai có thể đối kháng, cường đại như thế mặt trời? Không biết có bao nhiêu người, phải vẫn lạc tại hôm nay.

Lui một bước nói, cho dù có thể thành công, nhưng phá hư mặt trời thôn phệ thái âm, thành tựu “Đương thời Minh Vương” cơ duyên, đây là như thế nào cừu hận?

Ngày sau, thế tất yếu đứng trước, đến từ thái dương chi chủ không chết không thôi truy sát.

Nó hậu quả, căn bản khó mà gánh chịu!

Cho nên, vẫn là thôi đi.

Diệt thế liền diệt thế, dù sao đại đạo không hiện tại thế gian, bọn hắn tuyệt đại bộ tiến hành cùng lúc ở giữa, đều là dừng lại ở trong hỗn độn.

Làm một đám phàm nhân, hoặc người tu hành, dâng lên tự thân quý giá tính mạng? Không có khả năng!

Dù là trong đó, có huyết mạch của bọn hắn hậu duệ, đám đệ tử người vân vân.

Trước đó liền có đề cập, thành tiên người, liền đã không còn là thuần túy “Người”, nó lý niệm, ý nghĩ, đều sẽ xuất hiện thay đổi cực lớn.

Vạn sự lấy tự thân làm trọng, “Tự tư” cơ hồ là bọn hắn, làm việc thứ 1 chuẩn tắc.

Nếu không vô số năm tu hành, trải qua gặp trắc trở chịu nhiều đau khổ, rốt cục tu đến này bước… Chẳng lẽ là vì có đức độ đến? Nói đùa cái gì!

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, Nguyệt Thần cung đập ầm ầm nhập, đã bị đun sôi trong biển rộng, nhấc lên kinh đào hải lãng.

“Răng rắc” “Răng rắc” vỡ nát âm thanh bên trong, vô số khe hở hiển hiện, từng tòa cung điện ầm vang sụp đổ.

Càng có vô số tu sĩ, kêu rên, kêu thảm bên trong, miệng mũi thất khiếu chảy máu, “Phù phù” ngã xuống đất không biết sống chết.

Vương Tương Tử sắc mặt trắng bệch, mồ hôi lạnh ròng ròng.

Không chỉ là bởi vì, giờ phút này trên bầu trời, đem khải diệt thế hạo kiếp một trận chiến.

Càng bởi vì, hắn phát hiện mình sai, mười phần sai.

Ngụy Thái Sơ… Thần đúng là thái âm một bộ điểm… Nói cách khác, ngay từ đầu, Vương thị âm mưu, ngay tại thái âm dưới mắt.

Tất cả che lấp, bí ẩn cùng chú ý cẩn thận, bây giờ xem ra đều chỉ là, thằng hề hành vi.

Sợ hãi như nước thủy triều, bao phủ Vương Tương Tử tâm thần.

Thờ phụng thái âm, chấp chưởng Nguyệt Thần cung Vương thị, nó hết thảy lực lượng, tu hành, đều thành lập đối thái âm tín ngưỡng phía trên.

Ngược lại, chỉ cần thái âm nguyện ý, một cái ý niệm trong đầu liền có thể, đem Vương thị trên dưới xoá bỏ!

‘Không thể ngồi mà chờ chết!’

‘Còn có đường lui, ta còn có đường lui!’

Vương Tương Tử cắn răng, mắt lộ kiên quyết.

Hắn chỉ là ra ngoài cẩn thận, mới sớm chuẩn bị, cái lựa chọn này.

Nhưng không phải vạn bất đắc dĩ, hắn tuyệt không nguyện bắt đầu dùng.

Nhưng bây giờ, không thể lại cùng!

Thái âm sắp suy tàn, Thần trước khi chết, tất nhiên sẽ mang tất cả kẻ phản bội, cùng một chỗ rơi vào địa ngục.

Đúng lúc này, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, từ phương xa truyền đến.

1 đạo đại địa vỡ nát vết nứt bên trong, có long ngâm vang lên, vang vọng 4 phương.

Ngang rống ——

Tang Tang ôm Ngao Tú phóng lên tận trời, nó quanh thân bao vây lấy, 1 đạo Chân Long hư ảnh.

Nó rõ ràng, là từ lực lượng nào đó cấu thành, giờ phút này ngay tại cháy hừng hực lấy, lấy tốc độ kinh người phóng tới phương xa.

Nguyệt Thần cung bị đánh rớt nhân gian, rơi vào cho nên Doanh Châu cảnh nội, tự thân bị thương nghiêm trọng.

Giam giữ Thiên Cơ nhất tộc địa lao, cùng nhau nhận tổn hại, Tang Tang không xác định ngoại giới, đến tột cùng xảy ra chuyện gì.

Nhưng nàng có thể cảm nhận được, vô cùng hỗn loạn khí cơ, nhất định là bộc phát, một trận khủng bố kịch chiến.

Đây chính là cơ hội!

Thừa dịp loạn đào thoát, như các phương không rảnh

quan tâm chuyện khác, có lẽ có thể toàn thân trở ra…
Cho nên, Tang Tang không chút do dự động thủ.

Chỉ bất quá, ngoại giới cảnh tượng, xa so với nàng trong tưởng tượng, muốn càng khủng bố hơn ——

Lọt vào trong tầm mắt thiên khung hoàn toàn tan vỡ, vô số màu đen khe hở, lan tràn hướng 4 phương 8 hướng, một mực biến mất tại cuối tầm mắt.

Mặt trời sáng rực, phóng thích khủng bố thiêu đốt, đem thiên địa vạn vật bao phủ, mà nó đối diện, lại có 1 doanh, 1 thua thiệt 2 viên mặt trăng!

Thiên địa rúng động, vạn vật kêu rên, hải dương bị đun sôi, hòn đảo tại hòa tan.

Hoảng sợ diệt thế, chính là diệt thế!

Tang Tang trong lòng giật mình, tiếp lấy lại một tiếng long ngâm vang lên, nhiều một tia thống khổ.

Nó quanh thân, cái kia đạo Chân Long hư ảnh, giờ phút này nhanh chóng làm nhạt, lại căn bản không chịu nổi, giữa thiên địa khủng bố khí cơ trấn áp!

‘Tại sao có thể như vậy? !’

Tựa như dưới mắt cái này khủng bố cảnh tượng, tung chạy ra Nguyệt Thần cung, thiên hạ chi lớn các nàng lại có thể hướng đi đâu? Cuối cùng khó thoát khỏi cái chết.

Vương Tương Tử ánh mắt sáng lên, hắn một bước

phóng ra.

Giờ phút này “Minh” chữ tranh chấp, thiên địa bất ổn, đối Đại Đạo cảnh hạn chế, đã gần đến hồ biến mất.

So ra mà nói, lực lượng không bị suy yếu, ngược lại được tăng lên rất cao.

Bá ——

1 cái sát na, liền đã rơi vào long ảnh trước đó, nhìn về phía Tang Tang cùng Ngao Tú.

Thế gian một đầu cuối cùng Chân Long, đại biểu cho Chân Long nhất tộc, sau cùng khí vận, mệnh số.

Nguyên bản, Vương Tương Tử là chuẩn bị, đợi Vương thị trở thành quyến tộc về sau, lại tìm cách cướp đoạt khí vận.

Lấy trợ Vương thị tiến thêm một bước, tiếp theo cướp đoạt quyền hành, lấy phàm nhân huyết nhục chi khu, thay mặt ti thần chỉ chức quyền.

Nhưng kế hoạch, vĩnh viễn không đuổi kịp biến hóa.

Hiến tế Chân Long nhất tộc khí vận, tại thái dương chi chủ, có thể phải nó tán thành, che chở…

Này niệm nhất định, Vương Tương Tử không do dự nữa.

Hắn đưa tay, 1 đem hướng về phía trước vồ xuống.

1 tôn Đại Đạo cảnh, mất đi thiên địa áp chế về sau, không giữ lại chút nào xuất thủ, nó uy thế khủng bố đến cực điểm.

Tang Tang hô hấp trì trệ, chợt mắt lộ kiên quyết.

Chân Long hư ảnh ngửa mặt lên trời gào thét, truyền ra một tia bi thương, ngay tại nàng muốn liều mạng lúc, một đoàn thái âm ánh trăng bỗng dưng tràn ra.

Hứa Tịnh từ đó đi ra, đưa tay ghìm xuống.

Oanh ——

Tiếng vang bên trong, Vương Tương Tử sắc mặt, âm trầm ướt át.

“Hứa Tịnh, ngươi làm cái gì?”

Hứa Tịnh mặt không biểu tình, “Các nàng, ngươi không thể động.”

Đang khi nói chuyện, đưa tay 1 đạo thái âm ánh trăng, đem Tang Tang, Ngao Tú bao phủ ở bên trong.

Vương Tương Tử gầm nhẹ, “Muốn chết!”

Hắn không có thời gian trì hoãn, có “Quyến tộc” thân phận Hứa Tịnh, lực lượng tùy theo tăng vọt.

Lại lấy tiên nhân cảnh, ngạnh sinh sinh kháng trụ, đến từ Vương Tương Tử công kích.

“Còn chưa động thủ? Các ngươi đang chờ cái gì!”

Vương Tương Tử gào thét.

Vương thị bên trong, kia Đại Đạo cảnh nữ tu đang muốn xuất thủ lúc, sắc mặt bỗng dưng biến đổi.

Oanh ——

Lại một tiếng vang thật lớn, cái này nữ tu lăn lộn bay ra, sắc mặt trở nên trắng bệch, phẫn nộ thét lên, “Vương Hiển, ngươi điên rồi?”

Ẩn mạch chi chủ ngẩng đầu, đôi mắt băng hàn, “Ngươi không nói, ta đều nhanh quên, mình cũng họ Vương… Nhưng các ngươi là các ngươi, ẩn mạch là ẩn mạch.”

“Chúng ta, từ đầu đến cuối thờ phụng thái âm, chưa từng từng cải biến.”

Vương Tương Tử mắt lộ kinh sợ, cắn răng nói “Giết sạch bọn hắn!”

Vương thị Đại Đạo cảnh nữ tu, cùng ẩn mạch chi chủ chém giết cùng một chỗ.

Ẩn mạch mọi người, thì cùng Vương thị tu sĩ khai chiến.

Cùng 1 cái dòng họ, giống nhau huyết mạch truyền thừa, lại bởi vì khác biệt lựa chọn, giữa lẫn nhau triển khai lãnh khốc vô tình giết chóc.

Không có người cho rằng, mình là sai.

Ngụy công tử thu hồi nhãn thần, một lần nữa đem chú ý, rơi vào nhật, nguyệt chi tranh tài.

Thế cục, chính trở nên càng ngày càng bất lợi.

Điên cuồng thiêu đốt thái dương chi hỏa, chiếm hơn nửa cái thiên khung, thái âm đã bị bức đến một góc.

Mà La Quan giờ phút này, có trực giác mãnh liệt ——

Bỉ ngạn người, sẽ không giáng lâm!

Tại vô ngoại lực can thiệp tình huống dưới, thái âm kiên trì không được quá lâu.

Nhưng trừ bên tai tiếng hít thở, so trước đó hơi làm sâu sắc một chút bên ngoài, Thần từ đầu đến cuối bình tĩnh.

Ngụy công tử thậm chí có thể nghe tới, Thần “Bành” “Bành” trái tim nhảy lên âm thanh.

Không hoảng hốt, bất loạn.

Đúng lúc này, thái âm chi chủ thanh âm, ở bên tai vang lên.

“Viên kia cờ, có thể lạc tử.”

Ngụy công tử đưa tay, 2 ngón tay ở giữa, màu xám quân cờ, mặt ngoài không ngờ sáng lên.

Vầng sáng lưu chuyển, che lấp bên trong, càng có một phần dày đặc không rõ!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1171 : Phương nam thủ hộ

Tiểu thanh thiên thế giới.

Phương nam chi nam.

Mênh mông giữa hỗn độn, tung bay 1 cái phù lục, bất quá mấy chục ngàn dặm lớn tiểu.

Hoặc là nơi nào đó thế giới vỡ nát, vật chất không tiêu tan, trải qua hỗn độn tẩy luyện sau khi ngưng tụ.

Lại hoặc là hỗn độn bản thân, dựng dục ra một chỗ “Thế giới phôi thai”, chưa từng phát dục hoàn chỉnh, liền giữ lại.

Lại hoặc là, là có một ít cường đại tồn tại, vẫn lạc ở trong hỗn độn, lực lượng ở trong hỗn độn cụ hiện, chỗ tạo nên.

Nguyên nhân đông đảo, số lượng kinh người, trong hỗn độn này không tính hiếm có.

Nhưng trước mắt toà này phù lục, cũng không bình thường ——

Đầu tiên, là yên tĩnh.

Hỗn độn như biển, mênh mông mà vô ngần, lâu dài có gợn sóng cuồn cuộn, càn quét bát phương lục hợp.

Liền như biển cả sóng trùng điệp.

Nhưng hôm nay, tại khối này phù lục bên ngoài, hỗn độn lại một mảnh tĩnh lặng.

Như lúc, không quy tắc, đều ở đây chỗ đông kết, tất cả mọi thứ đều duy trì, tuyên cổ bất biến bộ dáng.

Ngoài ra, chính là cái này phù lục bản thân.

Lọt vào trong tầm mắt, đều là một mảnh màu đen, nhưng cái này màu đen lại cũng không đại biểu cho tử vong cùng hủy diệt.

Tương phản, phù lục phía trên sinh cơ bừng bừng, mọc đầy màu đen hoa cỏ cây cối, đều vui vẻ phồn vinh, sinh trưởng xán lạn.

Cho dù cách rất xa, vẫn như cũ có thể cảm nhận được, những này màu đen thảm thực vật ở giữa, ẩn chứa sinh cơ bừng bừng.

Ông ——

Yên tĩnh, không có nửa điểm cải biến, đã tồn tại rất nhiều năm, như sẽ vĩnh viễn như vậy tiếp tục giữ vững trong hỗn độn, đột nhiên hiện ra 3 đạo thân ảnh.

Huyền Thánh.

Thần Mục.

Giang Ly.

Tiểu thanh thiên thế giới, 4 phương thủ hộ chi 3, tề tụ tại đây.

Ánh mắt nhìn về phía màu đen phù lục, đều nhíu mày, lộ ra một tia âm trầm, kiêng kị.

Bỉ ngạn cảnh tồn tại, cùng thiên địa giao cảm, thả người tại hỗn độn chỗ sâu, nhìn hiện thế cũng như xem vân tay.

Lúc này, ngay tại bộc phát mặt trời, thái âm chi chiến, bọn hắn phi thường rõ ràng.

Nhưng dù cho như thế, vẫn tại ngay lập tức, đuổi tới nơi đây.

Bởi vì, toà này phù lục bên trong, giam giữ lấy đại khủng bố.

Một khi tránh thoát lồng giam, thì khủng bố hậu quả, xa so diệt thế hạo kiếp càng đáng sợ.

Đem dẫn đến tiểu thanh thiên thế giới, diễn sinh ra toàn bộ sinh linh, đều lâm vào hẳn phải chết tuyệt cảnh.

Ở trong đó, thậm chí bao gồm bọn hắn!

“Các ngươi lưu tại cái này, ta đi vào.” Huyền Thánh đột nhiên mở miệng, hắn ngữ khí bình tĩnh, đôi mắt ở giữa một mảnh hờ hững.

Nhưng cái này hờ hững phía dưới, là vô tận băng hàn.

Cùng, cưỡng chế phẫn nộ… Cùng tiếc nuối.

Thần Mục vừa định mở miệng, bị Giang Ly đánh gãy, “Tốt, Huyền Thánh cẩn thận, nếu có không thỏa đáng kịp thời rời khỏi, bảo toàn tự thân là hơn.”

“Ừm.” Huyền Thánh gật đầu, một bước phóng ra, rơi vào màu đen phù lục.

Oanh ——

Một nháy mắt, như cảm nhận được, kẻ ngoại lai xâm nhập khí tức.

Yên tĩnh, tường hòa, sinh cơ bừng bừng màu đen phù lục, đột nhiên xé rách trước đó ngụy trang.

Cây cỏ nháy mắt bành trướng 10 triệu lần, sinh trưởng khoe khoang tài giỏi răng, như vô số răng nanh xoắn tới.

Nụ hoa chớm nở cây hoa, từng khỏa đóa hoa bỗng nhiên nở rộ, lộ ra huyết bồn đại khẩu, điên cuồng cắn xé.

Càng có cắm rễ tại, màu đen phù trên lục địa đại thụ, trực tiếp nhổ tận gốc, hóa thành từng tôn kinh khủng Hắc Mộc cự nhân.

Vô số cây mây phóng lên tận trời, xen lẫn thành 1 trương, che khuất bầu trời lưới lớn.

Thậm chí cả kia kéo dài thế núi, chảy xiết trường hà, đều trong nháy mắt hóa thân trở thành, thôn phệ, hủy diệt hết thảy cự thú.

Cái này cả tòa màu đen phù lục, cùng mặt ngoài sinh trưởng hết thảy, lại giống như là một đầu quái vật kinh khủng!

Huyền Thánh thần sắc bình tĩnh, hiển nhiên sớm có đoán trước.

Hắn cất bước hướng về phía trước, như chưa nhìn thấy kia phô thiên cái địa, từ 4 phương 8 hướng mà đến tập sát.

Sau đó, hoa cỏ cây cối, thế núi, trường hà, tất cả tất cả mọi thứ, vẫn chưa tới gần, liền trực tiếp vỡ vụn, tiêu tán.

Ta ý là thiên ý.

Ta giận là trời uy!

Không cần nhiều lời, bỉ ngạn cảnh cường đại, đủ để trấn áp hết thảy.

Bất luận cái gì dị đoan, bất kính, ý đồ mạo phạm người, đều sẽ bị hủy diệt!

Nhưng cái này cũng không hề có thể, dọa lùi màu đen phù lục công kích, Thần ngược lại trở nên càng thêm điên cuồng.

Kinh khủng màu đen triều cường, đem Huyền Thánh

thân ảnh bao phủ, liền như 1 đạo màu đen hải khiếu sóng lớn, theo Huyền Thánh di động, dần dần từng bước đi đến.

Giang Ly nhìn một màn trước mắt, hơi híp mắt lại, “Không hổ là Huyền Thánh, quả nhiên thực lực kinh người!”

Bên cạnh, Thần Mục nhếch miệng, “Có cái gì? Đổi ta ta cũng được!”

Lão quy này xác, ta chính là không phục.

Giang Ly yếu ớt nói “Thâm uyên phù lục đối ngươi ta mà nói, tự nhiên không tính là gì, nhưng ngươi xác định thật muốn, một mình đối mặt phương nam thủ hộ?”

Thần Mục biểu lộ cứng đờ, cứng cổ nói “. Có cái gì tốt sợ? Năm đó, lại không phải không có đánh qua!”

Là, đích xác đánh qua.

Bị nhân chùy nhục thân sụp đổ 3 lần, bỉ ngạn ý chí đều kém chút sụp đổ.

Nếu không phải Huyền Thánh nhục thân cường hãn, liều trọng thương làm đại giá, căn bản không thể đem nó phong ấn.

Dù sao, phương nam thủ hộ là tiểu Thanh trời thế giới bên trong, tôn thứ nhất bỉ ngạn người.

Thực lực, cảnh giới, từ trước đến nay xếp thứ 1 vị!

Vốn cho rằng, 4 thủ hộ tề tụ, chính là tiểu thanh thiên thế giới vị cách nhảy lên, tiến giai đại thế giới thời cơ.

Ai có thể nghĩ đến, một trận đột nhiên xuất hiện ngoài ý muốn, lại khiến phương nam thủ hộ phản bội chạy trốn, cuối cùng rơi vào gian nan cầu sinh hạ tràng.

Nghĩ đến cái này, Giang Ly mất hết cả hứng, không muốn lại kích thích Thần Mục, “Tốt, hôm nay nguy cơ, chỉ có Huyền Thánh có thể ứng đối.”

“Ngươi ta liền ở chỗ này, vì hắn lược trận. Như vạn nhất xuất hiện ngoài ý muốn… Thần Mục, ngươi ánh mắt dễ dùng, nhớ được thấy rõ ràng!”

Thần Mục độc nhãn bên trong, lộ ra một tia ngưng trọng, “Yên tâm, một phương này hỗn độn, đều tại ta chú ý bên trong.”

Hắn nhìn về phía màu đen phù lục, lại nhịn không được, quay đầu nhìn một cái, tiểu Thanh

Trời thế giới phương hướng.

“Nhà bên trong, thật sự mặc kệ rồi? Ta đã sớm nói, thái dương chi chủ kia hỗn trướng không đáng tin cậy, quả nhiên hôm nay dẫn xuất nhiễu loạn lớn!”

Giang Ly lắc đầu, “Như thái âm tránh chiến, cũng không đến nỗi như thế… Việc này, đã sớm khó mà tránh khỏi, huống hồ ngươi ta vì, vững chắc tiểu thanh thiên thế giới, cưỡng chế nhật, nguyệt chia cắt… Thần nhóm

nguyện ý đánh, cứ việc động thủ chính là.”

Thần Mục độc nhãn trừng lớn, “Giang Ly, ngươi cùng Huyền Thánh, có phải là giấu ta cái gì?”

Hắn một mặt hồ nghi.

Nếu không, liền thế cục này, 2 người này còn có thể bình tĩnh như vậy?

Có vấn đề, tuyệt đối có vấn đề!

“Khục!” Giang Ly sờ sờ cái mũi, do dự một chút nói “. Không có gì, liền một chút tiểu thủ đoạn, để phòng lỡ như mà thôi.”

Thần Mục giận dữ, “Tốt ngươi cái sông to con!”

“Hắn Huyền Thánh, từ trước đến nay không phải người tốt, gạt ta cũng coi như, dù sao những chuyện tương tự, hắn làm vô số lần.”

“Nhưng ta Thần Mục, từ đầu đến cuối xem ngươi là hảo hữu chí giao, đối ngươi thành khẩn đối đãi, kết quả ngươi chính là, đối với ta như vậy?”

Giang Ly trên mặt, lộ ra vẻ lúng túng, nghĩ thầm ai không biết, ngươi miệng lớn nhất.

Như lỡ như nói ra, bị người phát giác được, ván này còn thế nào làm?

“Ta sai, cùng chuyện này kết thúc, nhất định cho Thần

Mục huynh chịu nhận lỗi.”

Nói xong, hắn đưa tay một chỉ, “Mau nhìn, Huyền Thánh đến!”

Quả nhiên, Thần Mục không tiếp tục dây dưa, tranh thủ thời gian nhìn sang.

Cái gì nhẹ cái gì nặng, hắn còn phân rõ.

Liền gặp, kia “Ầm ầm” gào thét, tru lên màu đen hải khiếu, không hề có điềm báo trước vỡ nát.

Kia bạo tẩu, xé đi tất cả ngụy trang màu đen phù lục, trong nháy mắt lại khôi phục lại, trước đó yên tĩnh, tường hòa bộ dáng.

Thuận tiện như, trước đó phát sinh hết thảy, đều chỉ là ảo giác.

Huyền Thánh ngẩng đầu, trước mắt 1 cái ngọn núi lớn màu đen, cao vút trong mây.

Kia mây, cũng là thâm trầm màu đen, như mực nước nhuộm dần, khó thấu thốn quang.

—

—

—

—

Chương 1172 : Nhập ma người

Phương nam thủ hộ, liền ở đây trong núi.

Huyền Thánh không chần chờ, trực tiếp leo núi mà lên.

Nó dưới chân hắc sơn an bình, chỉ để lại một chuỗi, rõ ràng dấu chân.

Từ chân núi bắt đầu, một đường kéo dài, cho đến chui vào trong mây.

Mây đen yên lặng, như đại mạc không gợn sóng.

Theo Huyền Thánh bước vào, bị “Xé rách” mở một con đường.

Nhưng nó lại giống như là 1 con miệng lớn, khi Huyền Thánh tiến vào về sau, liền lại khép kín.

Mây đen nặng nề, vô biên vô hạn, không biết ở trong đó đi được bao lâu, 1 tòa đình viện đột ngột xuất hiện trong tầm mắt.

Huyền Thánh trầm mặc một chút, đưa tay đẩy ra cửa sân.

Lọt vào trong tầm mắt, thúy liễu hoa hồng.

Trong viện thậm chí còn có một vũng nước chảy, theo

“Rầm rầm” tiếng nước chảy, mấy đuôi đỏ lý vui sướng du động.

“Đến rồi? Ngồi.”

Cầu nhỏ một bên, thanh sam thân ảnh đưa lưng về phía mà ngồi, trong tay bưng một chén trà xanh.

Trong chén lá trà giãn ra, hương khí bốn phía.

Hắn vẫn chưa quay đầu, thuận miệng kêu gọi, lộ ra một phần tùy ý, thong dong.

Huyền Thánh sắc mặt hơi chậm, nhưng mặt mày ở giữa, vẫn cực kì ngưng trọng.

Đi tới nước bên cạnh, hướng kia mấy đầu đỏ lý nhìn kỹ thêm vài lần, lúc này mới quay người ngồi xuống tại bên cạnh.

“Yên tâm, ngươi tặng lễ vật, ta tự nhiên hảo hảo chăm sóc.” Thanh sam thân ảnh đưa tay, vì hắn rót một chén trà.

“Nếm thử, đây là từ hỗn độn chỗ sâu, phiêu đến một gốc cây trà cổ, vừa lúc rơi vào ta cái này, tư vị coi như không tệ.”

Cháo bột thanh liệt, nóng hôi hổi.

Ánh mắt rơi xuống, mơ hồ trong đó như nhưng tại trong sương trắng, nhìn thấy một gốc cây trà hư ảnh ——

Nó cao không biết bao nhiêu 10,000 trượng, thân cành tráng kiện tán cây che trời, thân hình khổng lồ đúng là trực tiếp, đâm vào 1 cái thế giới bên trong.

Đúng là lấy toàn bộ thế giới vì chất dinh dưỡng, ở trong hỗn độn lang thang, tìm kiếm lấy kế tiếp, có thể cung cấp nuôi dưỡng thế giới của nó.

“Tha mạng… Chân Thần tha mạng…” Như có như không kêu rên, khẩn cầu, ở bên tai vang lên.

Huyền Thánh mi tâm nhảy một cái, chợt bình tĩnh lại, tiếp nhận chén trà, hắn cúi đầu uống một ngụm,

Nói “. Phương nam, đã lâu không gặp.”

Thanh sam thân ảnh lắc đầu, “Ngươi người này, thật dạy mãi không sửa, đã nói với ngươi rồi, ta chỉ là họ kép phương nam, nào có gọi như vậy người.”

Lại thở dài, sắc mặt bất đắc dĩ, “Thôi, ta cái này bây giờ thanh tĩnh vô cùng, ít có người tới nói chuyện, liền lười nhác cùng ngươi so đo.”

Huyền Thánh cũng không đáp lời, chỉ yên tĩnh uống trà.

Thanh sam thân ảnh cũng không đánh vỡ phần này trầm mặc, trong lúc nhất thời trong viện an tĩnh xuống, chỉ có dòng nước róc rách, đỏ lý vui sướng.

Nhưng một ly trà, chính là uống lại nghiêm túc, cũng cuối cùng cũng có uống xong thời điểm.

Huyền Thánh đặt chén trà xuống, phát ra “Ba” một tiếng vang nhỏ, tiểu viện bên trong an bình, bình tĩnh bầu không khí, bị trực tiếp đánh vỡ.

“Ngươi vì sao, không muốn an ổn lưu tại cái này?”

Thanh sam thân ảnh ngẩng đầu, lộ ra 1 trương hơi có vẻ quyện đãi khuôn mặt, nhưng mặt mày ở giữa, vẫn có mấy điểm thoải mái khó nén, lúc này khóe miệng hơi vểnh, “Lưu tại cái này? Phong ấn liền phong ấn, trấn áp liền trấn áp, ngươi ta ở giữa, cần gì phải che che lấp lấp.”

Hắn duỗi một chút eo, ngáp một cái, nói “. Nơi này là rất tốt, có thể ở quá lâu, ta có chút dính, muốn đi ra ngoài đi dạo.”

“Không được.” Huyền Thánh ngữ khí đạm mạc, mặt không biểu tình.

Thanh sam thân ảnh nhíu mày, “Tuyệt tình như vậy? Liền không thể dàn xếp một chút?”

Huyền Thánh lắc đầu.

Thanh sam thân ảnh cười lạnh, “Tốt ngươi cái lão quy xác! Nhiều năm như vậy bằng hữu, một điểm mặt mũi không để ý đúng không? Hắc! Vậy cũng đừng trách không khách khí! Ta phương nam thủ hộ, hôm nay gọi các ngươi tới, chỉ là cho các ngươi cái thông tri, cũng không phải là muốn cùng các ngươi thương lượng.”

Hắn liếc mắt xem ra, “Ta ý tứ, ngươi hiểu?”

Huyền Thánh nói “. Đừng thăm dò, ngươi biết, vô luận như thế nào ta cũng không biết, thả ngươi rời đi cái này.”

“Dù là tiểu thanh thiên vỡ nát, vạn vật chết?”

Huyền Thánh trầm mặc một chút, “Vâng!”

Thanh sam thân

Ảnh khí cười, “Vì cái gì? Ta bây giờ cái kia bên trong biểu hiện không ổn, ngươi nhìn khu nhà nhỏ này, lại nhìn cái này đỏ lý? Huyền Thánh, ngươi đừng khinh người quá đáng!”

Hắn nghiến răng nghiến lợi, mặt mũi tràn đầy phẫn nộ.

Huyền Thánh ngẩng đầu, đảo qua trước mắt tiểu viện, nước chảy cùng đỏ lý.

Nó vô song hài hòa, tự nhiên mà thông thấu, cho người ta một phần khí cơ thuần túy, không tỳ vết chút nào cảm giác.

Nhưng quá mức hoàn mỹ, chính là lớn nhất không bình thường.

Huyền Thánh trầm giọng nói “Ngươi thất bại.” . ? ? .

Cũng không phải là hỏi thăm, mà là ngay thẳng trần thuật, đôi mắt nặng nề.

Càng hiện lên, một phần bi ai cùng phẫn nộ!

Thanh sam thân ảnh nhíu mày, “Huyền Thánh, ngươi nói bậy bạ gì đó? Ta mọi chuyện đều tốt.”

Huyền Thánh nhìn xem hắn, lắc đầu, “Phương nam, ngươi lừa gạt không được ta.”

Oanh ——

Mặt nước nổ tung, mấy đầu đỏ lý phóng lên tận trời, phá vỡ mặt nước nháy mắt, bọn chúng thân thể tăng vọt.

Trong chốc lát, liền do mấy đầu hoạt bát, vô hại cá chép, biến thành người khoác vảy giáp màu đen, đầu sinh loạn giác, miệng đầy răng nanh dữ tợn cự long.

Nó quanh thân, ma khí cuồn cuộn, sền sệt như mực!

Bành ——

Bành ——

Ma long bị đánh bay, lân giáp vỡ nát, răng nanh đứt từng khúc, loạn giác hóa vì bột mịn.

Bọn chúng đập ầm ầm rơi, khiến cho tiểu viện rung mạnh, mặt đất “Răng rắc” “Răng rắc” vỡ nát, xuất hiện giống mạng nhện vết rách.

Ma long biến trở về cá chép, chỉ là từng cái mang miệng đại trương, lân giáp cùng máu tươi rơi lả tả trên đất, rõ ràng không sống được.

“Không biết tôn ti đồ vật, ta cùng Huyền Thánh trò chuyện, há có các ngươi nhúng tay chỗ trống?” Thanh sam thân ảnh thu tay lại, đáy mắt một tia bạo ngược thu lại, tiếp theo trở nên phức tạp, “Huyền Thánh, ngươi ta bạn cũ hảo hữu, quen biết hiểu nhau nhiều năm, ta thực không muốn đối địch với ngươi…”

“Ngươi, thối lui đi!”

Huyền Thánh đứng dậy, nhìn dưới mặt đất, dần dần không có động tĩnh đỏ lý, chậm rãi nói “Phương nam, ngươi cuối cùng nhập ma.”

“Ma” một chữ này lối ra, như kích thích đến thanh sam thân ảnh, hắn mắt

Ngọn nguồn thu lại bạo ngược, như núi lửa bộc phát.

Bình tĩnh, ôn hòa đôi mắt, hiển hiện một vòng tinh hồng.

“Nhập ma? Ha ha ha ha!” Thanh sam thân ảnh cười to, như nghe tới cái gì, vô song buồn cười trò cười, “Huyền Thánh, chẳng lẽ nhập ma, cũng chỉ có ta phương nam thủ hộ 1 người sao?”

“Các ngươi, không phải cũng đồng dạng? !”

Hắn ngẩng đầu, huyết mâu gắt gao trông lại, “Nhưng vì cái gì, các ngươi đều tốt, càng muốn đem ta nhốt tại cái này? Trả lời ta!”

Oanh ——

Cây xanh hoa hồng, cầu nhỏ nước chảy, nháy mắt bộ dáng đại biến.

Tất cả tiên diễm sắc thái, đều bị thôn phệ, lau đi, chỉ còn hơn thuần túy đen nhánh.

Sau đó, cháy hừng hực!

Ngọn lửa màu đen kia, băng lãnh mà kiềm chế, giống như là có thể câu lên, người đáy lòng sâu nhất ác niệm.

Thanh sam mực nhiễm, tóc dài rủ xuống, hóa thành một mảnh tinh hồng.

Kia nguyên bản, hơi có vẻ mệt mỏi khuôn mặt, bây giờ lưu lại dưới, chỉ có vô tận điên cuồng cùng không cam lòng.

Nhưng khóe miệng nhưng như cũ, khẽ nở nụ cười ý, ôn hòa cùng dữ tợn trùng điệp cùng một chỗ, khiến cho hắn cho người cảm giác quỷ dị vạn điểm.

Cái này, chính là phương nam thủ hộ!

Tiểu thanh thiên 4 phương thủ hộ 1 trong.

Thế giới này, trước hết nhất đăng lâm bỉ ngạn người, thậm chí có thể nói, chính là bởi vì hắn tồn tại, tiểu thanh thiên thế giới mới có thể có lấy bảo toàn, diên tiếp theo đến nay.

Nhưng thế sự trêu người, cuối cùng lại biến thành, hôm

nay bộ dáng như vậy.

Ầm ầm ——

Trên đỉnh đầu, mây đen sôi trào, lăn lộn, khủng bố khí cơ bao phủ xuống, cả tòa núi lớn màu đen, tựa hồ liền muốn phục sinh.

Đối đây hết thảy, Huyền Thánh như không có cảm giác, chỉ là nhìn lại đã từng bạn bè, hắn trầm mặc mấy hơi, gật đầu, “Ngươi nói không sai, chúng ta cũng nhập ma!”

Oanh ——

Mây đen bên trong, có lôi đình nổ tung, kia là thuần túy hắc ám, cùng tinh hồng xen lẫn.

Phản chiếu ra Huyền Thánh khuôn mặt, âm tình bất định, nó đôi mắt chỗ sâu, hình như có một đoàn hắc ám chiếm cứ, phun trào!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1173 : Vào hết ván cờ

“Ha ha ha!” Phương nam thủ hộ cười to.

Hắc ám lôi đình dưới, hắn thần sắc điên cuồng, “Huyền Thánh, ngươi chung quy là thừa nhận!”

“Cái này tiểu thanh thiên, đâu còn có cái gì 4 phương thủ hộ, bất quá chỉ là mấy cái bị ma khí ăn mòn, đau khổ dày vò hạng người.”

Huyền Thánh sắc mặt bình tĩnh, “Ta chưa hề phủ nhận qua điểm này.”

Phương nam thủ hộ áo bào đen máu phát, khóe miệng ý cười càng đậm.

“Vậy ngươi vì sao,

Còn muốn ngăn cản ta không bằng hiến tế tiểu thanh thiên, ngươi ta 4 người chung nhập ma đạo, mượn cơ hội này chưa hẳn không thể, thành tựu Chân ma chi cảnh!”

“Đến lúc đó vũ trụ mênh mông, thiên địa bao la, ta cùng nơi nào không thể đi phải “

Dưới cắm sao từ mộc hoàng tiểu nói đổi kế tiếp theo duyệt nghé thử chướng. Tung hoành ngươi nói lĩnh sâm 泠 võng 24 ngươi lúc phát bổ! !

Huyền Thánh không nói.

Ầm ầm ——

Lôi quang chiếu rọi nó khuôn mặt, đôi mắt tối nghĩa “Ha ha ha!” Phương nam thủ hộ cười to.

Hắc ám lôi đình dưới, hắn thần sắc điên cuồng, “Huyền Thánh, ngươi chung quy là thừa nhận!”

“Cái này tiểu thanh thiên, đâu còn có cái gì 4 phương thủ hộ, bất quá chỉ là mấy cái bị ma khí ăn mòn, đau khổ dày vò hạng người.”

Huyền Thánh sắc mặt bình tĩnh, “Ta chưa hề phủ nhận qua điểm này.”

Phương nam thủ hộ áo bào đen máu phát, khóe miệng ý cười càng đậm.

“Vậy ngươi vì sao,

Còn muốn ngăn cản ta không bằng hiến tế tiểu thanh thiên, ngươi ta 4 người chung nhập ma đạo, mượn cơ hội này chưa hẳn không thể, thành tựu Chân ma chi cảnh!”

“Đến lúc đó vũ trụ mênh mông, thiên địa bao la, ta cùng nơi nào không thể đi phải “

Dưới cắm sao từ mộc hoàng tiểu nói đổi kế tiếp theo duyệt nghé thử chướng. Tung hoành ngươi nói lĩnh sâm

氵全 võng 24 ngươi lúc phát bổ! !

Huyền Thánh không nói.

Ầm ầm ——

Lôi quang chiếu rọi nó khuôn mặt, đôi mắt tối nghĩa

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1174 : Tinh nghiệt

Cho nên Doanh Châu.

Nhật, nguyệt giao phong, thiên băng địa hãm.

Hoảng sợ diệt thế cảnh tượng!

Liền thấy mặt trời quát tháo, phóng thích vô tận thái dương chi hỏa.

Muốn trấn sát thái âm, đoạt nó bản nguyên, hội tụ âm dương làm một thể, thành tựu “Đương thời Minh Vương” !

Trận chiến này dẫn bát phương chú mục, ngàn tỉ chú ý.

Đều biết đã tới “Sinh tử” trước mắt, không chỉ có sự tình liên quan thái âm, một khi “Minh” chữ cách cục bị đánh vỡ.

Thì tiểu thanh thiên thế giới sụp đổ, ngàn tỷ sinh linh, cũng đem tùy theo diệt tuyệt!

Ngụy công tử bên tai, vang lên thái âm chi chủ thanh âm, “Viên kia cờ, có thể lạc tử.”

Thiên hạ nhốn nháo, đều tại ván cờ.

Có đại cục có thể tính kế bỉ ngạn cảnh, cũng có tiểu ván,

nhằm vào thái dương chi chủ.

Ngụy công tử không biết, cái này quân cờ có gì thần dị, nhưng minh bạch trận chiến này, đến thắng bại đem phần có lúc.

Hắn có thể rõ ràng cảm nhận được, phía sau truyền đến mềm đạn, cùng bên tai bật hơi âm thanh bên trong, kia nhàn nhạt mùi hoa quế ngọt…

Khi màu xám quân cờ sáng lên lúc, Ngụy công tử từ bỏ, đối thân thể chưởng khống.

Nhâm thái âm chi chủ nâng lên cánh tay của hắn, đem viên kia quân cờ điểm rơi.

Như 1 viên cục đá, rơi vào cuồn cuộn nộ hải bên trong, chỗ nhấc lên bọt nước, căn bản không có gây nên nửa điểm chú ý.

Màu xám quân cờ, trực tiếp dung nhập thiên địa…

Không, nói xác thực hơn, là dung nhập vào, lúc này khuấy động tại cho nên Doanh Châu trên không, có thể đem thiên địa hủy đi trăng sao quyền hành bên trong!

Một phần âm lãnh, kiêng kị mạnh mẽ liệt bất an, từ Ngụy công tử đáy lòng hiện lên.

Cái loại cảm giác này, giống bị trí mạng thiên địch, ngấp nghé, khóa chặt!

Sau một khắc, một mảnh màu xám, xuất hiện ở trong

thiên địa.

Nó lại có một loại nào đó, khủng bố đến cực điểm ăn mòn lực lượng, chạm đến thái dương chi hỏa nháy mắt, liền làm nó cũng thay đổi thành tro sắc.

Không còn mãnh liệt, lăn lộn, bị thôn phệ tất cả ánh sáng và nhiệt độ, còn thừa hơn, chỉ có hoàn toàn tĩnh mịch.

Sau đó, điên cuồng lan tràn!

“Tinh nghiệt!”

Thái dương chi chủ kinh sợ

Gào thét, vang vọng đất trời.

“Thái âm, ngươi điên!”

“Là muốn cùng ta, đồng quy vu tận sao? !”

Quả nhiên, kia màu xám ăn mòn, không chỉ nhằm vào thái dương chi hỏa.

Sáng trong ánh trăng, giờ phút này cũng rút đi thanh minh, trong suốt, biến thành hoàn toàn tĩnh mịch u ám.

Ngụy công tử mặt lộ vẻ sầu lo, thứ 1 hắn không nghĩ tới, con cờ này lực lượng, lại bá đạo như vậy.

Trực tiếp ăn mòn mặt trời, thái âm, lấy 2 tôn đỉnh tiêm tiên thiên thần chỉ cường đại, cũng không có chút nào lực lượng chống lại.

Thứ 2, chính là nó không khác biệt công kích.

Cái này một quân cờ, tuy là thái âm chi chủ rơi xuống, nhưng Thần rất rõ ràng, cũng tại ăn mòn phạm vi bên trong.

Giờ phút này, Ngụy công tử hóa mặt trăng lên trời, cùng thái âm chi chủ gần như, là “Một thể 2 vị” quan hệ.

Có thể rõ ràng cảm nhận được, đến từ tinh nghiệt chi lực khủng bố, đó là một loại nhằm vào tinh thần quyền hành, triệt để hủy diệt!

“Không cần sợ hãi, cũng không cần lo lắng, ta không có việc gì.” Thái âm chi chủ thanh âm, lại một lần vang lên, bình tĩnh như trước, an bình.

“Tinh nghiệt ăn mòn, không phải ngươi có thể tiếp nhận, ta trước đưa ngươi rời đi.”

Nói xong, trên thân mềm mại dán vào cảm giác, đột nhiên biến mất.

Sau đó, kia khẽ cong câu nguyệt, như hoàn thành sứ mạng của mình, đột nhiên từ thiên khung phía trên rơi xuống.

Nó dần dần ảm đạm, kèm theo trên đó thái âm quyền hành, đã bị thu hồi. Cũng chính vì vậy, đến từ Nguyệt Nghiệt ăn mòn, bị ngạnh sinh sinh chặt đứt.

Mà chỗ trả ra đại giới, thì là thái âm phía trên, lại thêm 1

khối nhàn nhạt bớt chàm.

Ngụy công tử rơi vào trên biển, thân ảnh theo kinh đào hải lãng chập trùng, tung xung quanh nước biển sôi trào, khủng bố khí cơ khuấy động, nghiền ép, lại bị quanh người hắn một hơi gió mát xua tan, không thể chạm đến nửa điểm.

Hắn ngước đầu nhìn lên thiên khung, có thể thấy được mặt trời, thái âm giằng co tại trời.

Trong hai cái, đang có 1 khối màu xám, đang nhanh chóng khuếch tán, lan tràn.

Cúi đầu, Ngụy công tử trên mu bàn tay, đang có 1 khối màu xám điểm lấm tấm, lúc này huyết nhục nhanh chóng hư thối, tróc ra, lại nhanh sinh trưởng khép lại.

“Tinh nghiệt… Là cái gì?”

Hắn không biết, nhưng đối nó khủng bố, lại có rõ ràng nhận biết.

Nếu không phải thái âm kịp thời, chặt đứt hắn cùng quyền hành quan hệ trong đó, chỉ sợ rất nhanh hắn liền đem, rơi vào cùng khối này thịt thối kết quả giống nhau.

‘Ta có thể làm, đều đã làm xong… Hi vọng cuộc chiến hôm nay, cuối cùng sẽ không rơi vào, không cách nào thu tràng kết cục…’

Ngụy công tử đáy mắt, lộ ra một vòng sầu lo.

Hắn đứng đội thái âm, lại cũng không hi vọng, Thần có thể trấn sát thái dương chi chủ, trở thành “Đương thời Minh Vương” .

Nếu không, thiên địa đều muốn hủy diệt!

Thiên khung phía trên, đại chiến tại kế tiếp theo, quả nhiên thái âm đã sớm chuẩn bị, cứ việc tinh nghiệt chi lực ăn mòn, nhưng Thần bị thương, muốn thấp hơn nhiều thái dương chi chủ.

“Là ngươi! Lại là ngươi!”

Đột nhiên, gầm lên giận dữ, ở bên tai vang lên.

Dù có thanh phong quấn quanh, vẫn như cũ chấn Ngụy công tử ngực ngột ngạt, sắc mặt tái nhợt.

Hắn ngẩng đầu, có thể thấy được thái dương chi hỏa bên trong, hiện ra 1 trương to lớn gương mặt, chính kinh sợ lại phẫn hận, gắt gao trông lại.

Là thái dương chi chủ!

Thần nhận ra ta? !

“Đáng chết! Đáng chết!”

“Hỏng ta nhiều năm bố cục, tổn hại ta quyền hành, đạo hạnh, hôm nay bản tôn nhất định giết ngươi!”

Thái dương chi chủ gào thét, “Ầm ầm” tiếng vang, từ đỉnh đầu phía trên bộc phát.

Vô tận thái dương chi hỏa, như sao vẫn, thẳng đến cho nên Doanh Châu.

Nó mục tiêu, chính là trên mặt biển, đạp sóng mà đứng Ngụy công tử.

Mặt trời giận dữ, hàng phạt tại thế, lại tại “Minh” chữ bất ổn, thiên địa rúng động lúc.

Nó uy thế, khủng bố vạn điểm.

Còn chưa rơi xuống, toàn bộ hải vực liền đã bị, khủng bố, thiêu đốt, hủy diệt khí cơ lồng

Che đậy.

Vào thời khắc này, thái âm ánh trăng phóng lên tận trời, cũng không phải là đến từ thiên khung, mà là từ bên trong biển sâu bộc phát.

Ngưng tụ thành trụ, đánh nát thái dương chi hỏa, óng ánh chói mắt thái âm ánh trăng, đem nó thôn phệ, chôn vùi.

Là Nguyệt Thần cung!

Nó chung quy, là thế gian lớn nhất bái nguyệt tế đàn, có trực tiếp câu thông thái âm, tiếp nhận kỳ lực tư cách.

Bây giờ, quá âm chi lực gia trì, liền bộc phát ra, kinh khủng như vậy lực lượng.

“Thái âm, ngươi càng là bảo vệ hắn, bản tôn càng phải giết hắn!”

Thái dương chi chủ gào thét, “Ầm ầm” vang vọng đất trời.

“Thái a, giáng lâm!”

Oanh ——

Không gian rung mạnh, bị ngạnh sinh sinh xé rách, 1 cái thiêu đốt cung điện, xâm nhập đến hải vực.

Hừng hực thái dương chi hỏa, để nó giống như là mặt trời bóng ngược, phóng xuất ra vô tận hủy diệt, thiêu đốt.

Chính là cùng Nguyệt Thần cung nổi danh, thờ phụng thái dương chi chủ Thái A cung!

Tại giáng lâm nháy mắt, theo “Ông” một tiếng chấn minh, mặt ngoài thái dương chi hỏa tăng vọt.

Như lưu tinh, ngang nhiên đánh tới hướng Ngụy công tử!

Thái dương chi chủ coi là thật, là hận cực hắn, lại không tiếc hậu quả, triệt để kích phát Thái A cung chi uy.

Liều tổn hao nhiều, cũng muốn đem Ngụy công tử giết chết, hình thần câu diệt.

Ngụy công tử híp híp mắt, thần sắc bình tĩnh như trước,

cũng không phải hắn có thể không nhìn, Thái A cung nén giận một kích ——

Dư quang bên trong, một vòng lưu quang hiển hiện, thái âm ánh trăng cháy hừng hực, chính ép biển mà tới!

Oanh ——

Nổ vang rung trời, Nguyệt Thần cung cùng Thái A cung, liền như 2 đầu cự thú, trùng điệp đụng vào nhau.

Ầm ầm ——

Kia là thái dương chi hỏa, cùng thái âm ánh trăng tại tương hỗ thôn phệ, ăn mòn, vỡ vụn.

Chói lọi, sáng tắt, chiếu chiếu ra Ngụy công tử khuôn mặt, đáy lòng của hắn chỗ sâu, đột nhiên sinh ra bất an.

Tựa hồ sắp phát sinh một loại nào đó, cực đáng sợ sự tình!

—

—

—

—

—

—

Chương 1175 : Băng hỏa lưỡng trọng thiên

‘Đi…’

Này niệm vừa lên, còn chưa kịp khởi hành.

Một vòng dị động, bỗng dưng từ trong cơ thể bộc phát.

Ngụy công tử thân thể hơi cương.

Nó thể nội, màu xanh hạt sen đột nhiên chuyển động, một cỗ dẫn dắt chi lực, từ đó bộc phát.

Sau một khắc, trước mắt thế giới, liền bị thái dương chi hỏa bao phủ.

Hừng hực mà mãnh liệt, như cuồn cuộn triều cường, đem Ngụy công tử thôn phệ.

Tiếp theo, xuôi theo toàn thân, quanh thân lỗ chân lông, tràn vào nó thể nội!

‘Phật Đà!’

Ngụy công tử không nghĩ ra, cường đại như vậy tồn tại, vì sao muốn tính toán hắn.

Như thực tình mang ác niệm, lúc trước trực tiếp động thủ không tốt, làm gì tốn nhiều trắc trở?

Ầm ầm ——

Thái dương chi hỏa xâm nhập thể nội, điên cuồng thiêu đốt lấy hết thảy, bên tai thậm chí có thể nghe tới, cốt nhục tạng phủ bị đốt cháy khét thanh âm.

Dù là hắn bây giờ, có tiên thiên thần chỉ vị cách, cũng không cách nào tiếp nhận!

Bởi vì ánh mắt sung huyết, ánh mắt một nháy mắt biến thành xích hồng, giữa mũi miệng có thể rõ ràng ngửi được, huyết nhục khét lẹt mùi.

Ngụy công tử biết, như không có ngoại lực xuất thủ, tử vong liền tại dưới mắt.

Dù là, hắn lại có thủ đoạn, át chủ bài, thực lực tuyệt đối chênh lệch, đủ để đem hắn mấy năm giết chết.

Sau một khắc, trước mắt mơ hồ huyết sắc, bỗng dưng bị ngân bạch tràn ngập.

Lạnh buốt lực lượng, như nước chảy tràn vào đến thể nội.

Đối kháng thái dương chi hỏa, chữa trị Ngụy công tử thân thể, 1 đạo thanh âm trong trẻo lạnh lùng vang lên, “Chịu đựng, ta sẽ cứu ngươi.”

Là thái âm chi chủ!

Giờ phút này, chẳng biết tại sao, Ngụy công tử đột nhiên nghĩ đến, lúc trước trên tế đàn, bản thân nhìn thấy cỗ kia

Vương thị tiên tổ hài cốt.

Hỏa diễm cùng thái âm.

Cực nhiệt, cực hàn… 2 loại sức mạnh giằng co, chém giết.

Hẳn là, ta cuối cùng cũng muốn rơi xuống như vậy hạ tràng?

Một tia hồi hộp, bỗng nhiên xông lên đầu!

“Không!”

“Vương thị tiên tổ, làm sao có thể cùng ta so? Ta có tiên thiên thần chỉ vị cách, thể nội càng có ma chủng, ngân bạch chi lực trấn áp.”

Ngụy công tử nếm thử, điều động thể nội máu ngân sa, kết quả lại ra ngoài ý định.

Không phản ứng chút nào!

Tại màu xanh hạt sen động thủ, dẫn thái dương chi hỏa nhập thể về sau, bọn chúng liền lâm vào yên lặng.

Giống bị áp chế, lại giống là cố ý giữ yên lặng!

‘Không được! Chẳng lẽ nói, ma chủng cùng ngân bạch, cố ý thoát khỏi ràng buộc, muốn đến tự do… Cho nên, đang chờ ta chết? !’

Về phần lúc trước, bị thần bí cùng không biết cuốn vào,

vì sao xuất thủ cứu hắn.

Có lẽ chỉ là, không muốn lưu lạc trong đó.

Ngụy công tử cười khổ, như coi là thật như thế, hắn hôm nay chính là cái thớt gỗ bên trên thịt cá.

Bất lực phản kháng, chỉ có thể ngồi chờ chết!

Một màn này, rơi vào trong mắt mọi người.

Khí huyết như hồng, bay thẳng thiên khung phía trên, lẫn nhau xen lẫn hội tụ, hóa thành một mảnh xích hồng huyết khí tầng mây.

Mơ hồ trong đó, bày biện ra 1 cái nguy nga thần điện bộ dáng, đem Võ Thần điện mọi người che chở ở bên trong, không bị bên ngoài hạo kiếp tổn thương.

Trời mục Võ thần ngẩng đầu, nhìn lướt qua thái âm, mặt trời ở giữa, một màn kia ngay tại khuếch tán, ăn mòn màu xám, thở ra một hơi, chậm rãi nói “Trường thiên địa đại kiếp nạn này, đã phá!”

Lấy nó nhãn lực, tự nhiên nhìn ra được, theo tinh nghiệt chi lực bộc phát, nhật, nguyệt 2 phe đều đã vô thôn phệ đối phương chi lực.

Kết quả này rất tốt!

Cứ việc tiểu thanh thiên thế giới hủy diệt, tiên nhân cảnh trở lên tồn tại, vẫn như cũ có thể sống sót.

Nhưng võ đạo cường giả, cùng thiên địa ở giữa liên luỵ, lại so “Tiên đạo” người càng sâu…

Loại này một loại, khó mà cụ thể hình dung tư vị, hắn không cách nào xác định, chỉ là mơ hồ trong đó sinh ra dạng này cảm xúc.

Xoay chuyển ánh mắt, lại hướng về hải vực.

Ngụy Thái Sơ hóa mặt trăng lên trời, dẫn tới mọi người khiếp sợ không thôi, về sau nguyệt rơi xuống biển, lại dẫn phát thái âm, mặt trời hai lần giao phong.

Nó động tĩnh chi lớn, tất nhiên là làm người khác chú ý.

Trời mục Võ thần chính là tận mắt, nhìn xem hắn bị mặt trời hỏa diễm bao phủ, cứ việc tiếp theo một cái chớp mắt, thái âm lực liền đã giáng lâm.

Nhưng ở hắn xem ra, người này chết chắc!

‘Ngụy Thái Sơ, bất luận một thân gì ngang phần, dám cuốn vào này cấp độ tranh đấu, quả nhiên là ngu không ai bằng…’

‘Đợi nó ngã xuống, trận chiến này cũng sẽ kết thúc.’

Trời mục Võ thần rất bình tĩnh.

Thế giới này chính là như thế, một chút rất cường đại tồn tại, thường thường bởi vì một chút không hiểu thấu nguyên nhân, liền mất đi tính mạng.

Nhưng xét đến cùng, là không thể nhìn thẳng vào địa vị của mình.

Ngụy Thái Sơ là rất mạnh, nhưng cùng mặt trời, thái âm so sánh, bất quá sâu kiến.

Lại có lẽ, hắn là cố ý hành động, muốn thừa dịp “Nhật nguyệt tranh chấp” “Minh chữ bất ổn” thời khắc, phải kia ngư ông thủ lợi?

Không trọng yếu.

Tử vong chính là kết thúc, đã vẫn lạc, thế gian này hết thảy, liền cùng nó lại vô can hệ.

Hoán Kim đạo nhân trừng lớn mắt, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin.

“Chết rồi?”

Không có khả năng!

Cái này Ngụy Thái Sơ, chính là bỉ ngạn cảnh dưới, tồn tại cường đại nhất.

Điểm này, không thể nghi ngờ!

Cho dù mặt trời, thái âm lại như thế nào? Nhiều nhất chỉ là cùng nó, cùng một cảnh giới tồn tại.

Có lẽ có thể đả thương Ngụy Thái Sơ, nhưng muốn trấn sát hắn, tuyệt đối không thể!

Huống chi, liền dưới mắt nhìn thấy, Ngụy Thái Sơ cơ hồ là không có chút nào phản kháng, liền bị mặt trời, thái âm lực bao phủ?

Cái này bình thường sao?

‘Người này, nhất định có khác mưu tính!’

Ven hồ trang viên.

Mưa to ngừng, tầng mây băng tán.

Nhật, nguyệt giao phong, bắn ra khủng bố khí cơ, tịch quyển thiên hạ thập phương.

Nhưng lấy trang viên làm ranh giới, ngoại bộ sinh linh đồ thán, hạo kiếp tứ ngược.

Trong đó, lại cùng lúc trước không có chút nào biến hóa.

Tiêu hoan hoan rốt cuộc minh bạch, Tiêu Khinh Mi trong miệng nói tới “Rất mạnh”, là cái gì khái niệm.

Nàng nuốt nước miếng, nhỏ giọng nói “Nương, cái này Thanh Liên đạo nhân, quả nhiên lợi hại dọa người!”

Xuất thân của nàng, quyết định tầm mắt, lịch duyệt, xa phi thường người có thể đụng.

Tiêu Khinh Mi không có trả lời, nàng nhìn về phía ven hồ, Thanh Liên đạo nhân ngay tại kia.

Nàng có thể cảm nhận được, trên người đối phương

kiếm ý,

Như lưu quang chói lọi, sát na nhưng băng thương khung, nhưng lại giương cung mà không phát.

‘Hắn muốn ra tay, lại trở ngại một loại nào đó cân nhắc, từ đầu đến cuối đang chờ đợi.’

‘Là tại cùng Ngụy Thái Sơ cầu cứu? Cảm giác, tựa hồ không phải như vậy.’

Trầm ngâm mấy hơi, Tiêu Khinh Mi thở ra một hơi.

“Hoan hoan, ngươi đi ven hồ, tìm Thanh Liên đạo hữu, liền nói ta mời hắn, chiếu cố hai ngươi ngày.”

Tiêu hoan hoan biến sắc, “Nương, ngài muốn làm gì…” Theo nó ánh mắt nhìn lại, hướng về mênh mông thiên hải ở giữa, kia bên trong thần quang sáng rực, mặt trời, thái âm lực quấn giao, khủng bố oanh minh khiến cho dưới chân hòn đảo, đều tại chấn động, run rẩy.

“Ngụy Thái Sơ! Ngài muốn cứu hắn? Nương, ngài hiện tại tình trạng…”

Tiêu Khinh Mi nói “. Ta biết.”

Sắc mặt nàng bình tĩnh, “Nhưng ngươi phải nhớ kỹ, nếu không phải Ngụy Thái Sơ, ngươi ta hai mẹ con, bây giờ sợ là sinh tử lưỡng nan.”

Còn có một chút, Tiêu Khinh Mi chưa hề nói.

Giờ phút này, thấy Ngụy Thái Sơ gặp nạn, nàng lại trong lòng thít chặt.

Trong thoáng chốc, trước mắt như hiện ra, hắn tấm kia khuôn mặt… Bộ dáng dần dần mơ hồ, chỉ còn hơn một đôi tròng mắt… Một đôi, rất quen thuộc, thậm chí cảm thấy một tia thân cận đôi mắt…

Hô ——

Tiêu Khinh Mi thở ra một hơi, “Đi thôi.”

Tiêu hoan hoan cắn môi, “… Nương, ngươi cẩn thận!”

Nàng quay người vội vàng rời đi.

Chưa đến ven hồ, Thanh Liên đạo nhân đã quay người trông lại, tiêu hoan hoan cung kính hành lễ, “Tiền bối, mẹ ta kể, mời ngài chiếu cố 2 ta ngày…”

Trong phòng, Tiêu Khinh Mi đưa tay, một chỉ rơi vào giữa lông mày.

“Ta lấy ráng mây, nhưng che trời ngày…”

Ông ——

Cho nên Doanh Châu bên trên, giữa thiên địa, nhật nguyệt giao phong tứ ngược, các phương tránh lui không dám tiếp cận.

Đột có một đoàn hào quang xuất hiện, đem mặt trời che đậy, khiến cho giữa thiên địa, tứ ngược, thiêu đốt khủng

bố nhiệt độ cao, bỗng dưng tiêu tán 3 điểm.

“Ráng mây chi chủ!” Mặt trời gầm thét, vang vọng đất trời.

“Bằng ngươi, cũng dám nhúng tay hôm nay? Muốn chết!”

Oanh ——

Mặt trời bộc phát, trong chốc lát, hào quang bị xuyên thủng, tại hỏa diễm bên trong đốt cháy trống không.

“Oa!”

Tiêu Khinh Mi phun ra miệng máu, mặt trắng như tờ giấy.

‘Ngụy Thái Sơ, ta có thể làm, cũng chỉ có những này… Sống hay chết, dựa vào ngươi mình…’

Nàng nhắm mắt lại, lâm vào hôn mê.

“Mẹ!” Tiêu hoan hoan kinh hô một tiếng, liền muốn chạy về đi.

Thanh Liên đạo nhân nói “. Dừng lại, đừng đi qua.”

Thanh âm hắn vừa dứt, một đoàn nhàn nhạt hào quang, đem Tiêu Khinh Mi chỗ phòng ốc bao phủ.

Như sương mù lụa mỏng, lộ ra một phần thảm đạm, cho người ta cảm giác như một trận gió, liền có thể đem nó

thổi tan.

‘Tiên thiên thần chỉ quyền hành? Lại thật làm được, lấy nhân thân chưởng thần quyền… Đại Yến Tiêu thị, quả không hổ thượng cổ thế gia vọng tộc 1 trong, nội tình thâm bất khả trắc…’

Thanh Liên đạo nhân trong lòng cảm thán, thấy tiêu hoan hoan thần sắc khẩn trương, nói khẽ “Không cần phải lo lắng, mẹ ngươi dù tổn thương càng thêm tổn thương, nhưng nàng… Ngô, đã không phải phàm nhân, chỉ cần mệnh cách mang theo, liền có thể thông qua ngủ say khôi phục, ngày sau tự có thể thức tỉnh, chớ có đi quấy rầy.”

Tiêu hoan niềm vui đầu buông lỏng, “Đa tạ tiền bối nhắc nhở… Cái kia, vãn bối tiêu hoan hoan, mẹ ta cùng ta an nguy, liền xin nhờ ngài… Cái kia, Ngụy Thái Sơ các hạ cùng tiền bối ân tình, mẹ con chúng ta tuyệt không dám quên!”

Thanh Liên đạo nhân nghĩ thầm, ngược lại là cái lanh lợi nha đầu, dùng lời đang nhắc nhở hắn.

Lúc này cười một tiếng, nói “. Yên tâm, bản tọa đáp ứng… Ngụy Thái Sơ, tự nhiên hộ các ngươi chu toàn.”

Tiêu Khinh Mi lại sẽ ra tay, giúp sư đệ cản kiếp, chẳng lẽ cái này Tiêu Khinh Mi, phát giác được cái gì không thành?

Vừa chuyển động ý nghĩ liền bị đè xuống, Thanh Liên đạo nhân nhìn về phía hải vực ——

‘Sư đệ, hôm nay ngươi lấy thân vào cuộc, liên lụy tiến vào trận này đại nhân quả bên trong, liền thật không có chút nào chuẩn bị?’

‘Cho nên… Vi huynh xuất thủ hay không?’

Hắn đang do dự.

Như lỡ như, liên quan đến một loại nào đó an bài, kế hoạch, hắn vội vàng nhúng tay, sợ là lòng tốt làm chuyện xấu.

Lại nghĩ tới, sư đệ tâm tư nghĩ đến kín đáo… Thanh Liên đạo nhân nhiều lần do dự, quyết định tạm thời quan sát.

Dù sao, có thái âm ở bên, lại thêm sư đệ bây giờ trạng thái đặc thù, trong thời gian ngắn nên vô sự.

Chết là chết không được, nhưng muốn nói vô sự, Ngụy công tử coi như không đáp ứng!

Sư huynh a sư huynh, bằng không đổi lấy ngươi đi thử một chút?

Hắn bây giờ chỉ cảm thấy, thân hãm băng, lửa lưỡng trọng thiên, trước một khắc liệt hỏa đốt người, sau một khắc cực hàn thấu xương.

Cùng lúc đó, băng cùng lửa còn tại đối oanh, lấy nó thân thể vì chiến trường, xé rách về sau đốt cháy, đốt cháy về sau cực hàn, không kịp chữa trị, chỉ có thể cưỡng ép

vững chắc thân thể, không đến mức sụp đổ.

Sau đó, chính là không ngừng lặp lại.

Chua thoải mái đến cực điểm.

Dục tiên dục tử!

Ngụy công tử nhịn không được nghĩ, Vương Tương Tử kia lão cha, sợ không phải chết bởi mặt trời, thái dương lực tứ ngược, mà là bị tra tấn, tươi sống ý chí sụp đổ, hồn tán mà chết a?

Mặt trời liều bị tinh nghiệt chi lực ăn mòn, đều không dừng tay, thoát thân, có thể thấy được hận cực hắn, tất yếu đẩy hắn vào chỗ chết.

Loại tình huống này, ta lại có thể kiên trì bao lâu? !

Đúng lúc này, một tiếng cuồng hỉ gầm nhẹ, bỗng dưng tại hải vực ở giữa vang lên, “Ha ha ha! Thái dương chi hỏa, là thái dương chi hỏa!”

“Thái dương chi chủ các hạ, tiếp nhận, tán thành ta!”

Vương Tương Tử một mặt cuồng hỉ.

Hắn ruồng bỏ thái âm, tự tuyệt đường lui.

Nếu không quá dương tán thành, liền chỉ còn một con đường chết.

Giờ phút này, nó quanh thân thái âm ánh trăng, trực tiếp

tiêu tán 1 tận, ngược lại biến thành lửa cháy hừng hực.

Đưa tay, lại 1 chưởng đánh bay Hứa Tịnh!

Vương Tương Tử đáy mắt, lại một trận kinh hỉ, lúc trước hắn lực lượng, bất quá cùng Hứa Tịnh tại cái nào cũng được ở giữa.

Bây giờ đầu nhập mặt trời môn hạ, lại thực lực đại trướng…

Đang muốn động thủ, cầm xuống Tang Tang, Ngao Tú, hiến tế cho thái dương chi chủ lúc, trong đầu hắn đột nhiên sinh ra, 1 cái ý niệm mãnh liệt.

“Thái dương chi hỏa, hừng hực Phần Thiên.”

“Vạn vật sinh linh, đều tịch diệt!”

Trong miệng thì thào, Vương Tương Tử đột nhiên quay người, thẳng đến Ngụy công tử mà đi.

Ầm ầm ——

Nó quanh thân, thái dương chi hỏa tăng vọt!

—

—

—

—

Chương 1176 : Mặt trời chú sát

Giết!

Giết ai?

Giết La Quan!

La Quan là ai?

Không trọng yếu, trọng yếu chính là, mình muốn giết người, ngay tại kia.

Vương Tương Tử bên ngoài cơ thể, thái dương chi hỏa hừng hực, hắn như người nến, điên cuồng thiêu đốt bản thân.

Nó đôi mắt ở giữa, chỉ có cuồng nhiệt, kính sợ, cùng bạo ngược sát cơ.

Mặt trời chi ý, tức là thiên ý. ? ?

Bất luận cái gì kẻ làm trái, đều chắc chắn hủy diệt!

“Chết đi! Chết đi!”

Vương Tương Tử gào thét lớn, cuồng tiếu, vọt tới Ngụy công tử.

Mà liền tại, hắn triệt để dung nhập, trở thành thái dương

chi hỏa một bộ tiến hành cùng lúc, nó điên dại đôi mắt ở giữa, hiển hiện một vòng thanh tỉnh ——

‘Không!’

‘Tại sao có thể như vậy? Ta đang làm cái gì?’

‘Trốn, nhanh lên trốn…’

Nhưng giờ phút này, Vương Tương Tử đã triệt để mất đi, đối thân thể chưởng khống.

Như thiêu thân lao đầu vào lửa, cuối cùng trở thành hỏa diễm một bộ điểm!

Cho nên, nào có cái gì, đến từ mặt trời tiếp nhận, tán thành.

Nguyên lai ngay từ đầu, hắn cũng chỉ là một cái, sớm đã bị tuyển định tốt, tùy thời có thể bị hi sinh quân cờ.

Là từ lúc nào đâu? Vương Tương Tử ý thức, tiêu tán thời khắc cuối cùng, đột nhiên nghĩ đến, phụ thân còn sót lại hài cốt.

Những cái kia màu đỏ sậm hoả tinh, thâm trầm kiềm chế mà bạo ngược, giấu ở xương vỡ vụn khe hở ở giữa.

Sáng tối chập chờn, tựa như là từng con, không ngừng mở ra lại hai mắt nhắm.

Nguyên lai từ lúc kia, cũng đã để mắt tới hắn a… A! Chấn hưng Vương thị, tính toán thái âm, chấp chưởng

thần quyền…

Đây hết thảy, lại chỉ là 1 cái, người khác bện tốt, đưa cho hắn mộng đẹp.

Hiện tại, mộng tỉnh!

“A!”

Kêu thảm, kêu rên, tại Nguyệt Thần cung bên trong vang lên.

Từng cái Vương thị tộc nhân, bị thái dương chi hỏa thôn phệ, bị đốt cháy trở thành tro tàn.

Bọn hắn, đều là chất dinh dưỡng, cũng là nguyền rủa.

Không cam lòng, oán hận, tử vong lúc phẫn nộ, đều bị thu thập, lợi dụng.

Ngụy công tử thể nội, thái dương chi hỏa bỗng dưng tăng vọt, hừng hực thiêu đốt nhiệt độ cao ở giữa, tăng thêm vô tận lệ khí, tử khí!

Cân bằng, nháy mắt liền bị đánh vỡ.

Có thể kiên trì bao lâu? Bây giờ đã có đáp án.

Ngụy công tử cảm khái, thái dương chi chủ vì giết hắn, thật đúng là trăm phương ngàn kế.

Nhưng lại tưởng tượng, lấy đối phương thân phận, vị cách, giết hắn cần phiền toái như vậy? Huống chi, thái

dương chi chủ lúc trước, cũng không hiểu biết hắn tồn tại.

Cho nên, tỉ lệ lớn Vương Tương Tử bọn người là Thần, sớm chôn xuống chuẩn bị ở sau.

Mà Ngụy công tử, chỉ là vừa lúc đụng vào mà thôi!

Ven hồ.

Thanh Liên đạo nhân biến sắc, đã phát giác được, trên biển khí cơ biến hóa.

Mặt trời chú sát? Sư đệ khí cơ, ngay tại điên cuồng giảm xuống, suy yếu.

‘Xảy ra chuyện!’

Sắc mặt hắn trầm xuống, đôi mắt chỗ sâu, bỗng dưng nổ tung một đoàn hàn quang.

Lạnh thấu xương, uy nghiêm, sợ

Sợ kiếm ý như mênh mông, sau một khắc liền muốn bắn ra.

Bên trên có thể trảm thiên khung, dưới có thể phá Cửu U!

Thiên hạ kiếm đạo trước 5, tuyệt không phải nói một chút mà thôi.

Nhưng lại tại lúc này, Thanh Liên đạo nhân nhíu mày,

“Đạo hữu giờ phút này đến, thế nhưng là nghĩ thể nghiệm, bản tọa kiếm phải chăng sắc bén?”

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, thiên địa câu tịch!

Tung nhật, nguyệt giao phong động tĩnh, giờ phút này cũng bị áp chế.

Không gian vặn vẹo ở giữa, một thân ảnh tùy theo phóng ra, nó người mặc đạo bào, nó đôi mắt chỗ sâu, như phản chiếu 10,000 dặm tinh hà.

Chính là Đạo tôn!

Hắn đôi mắt, rơi vào Thanh Liên đạo nhân trên thân, con ngươi thu nhỏ lại, chợt chắp tay nói “Đạo hữu chớ nên hiểu lầm, bản tôn nhất định phải ngăn cản, mà là mời ngươi tạm cùng một lát.”

Thanh Liên đạo nhân bất vi sở động, trầm giọng nói “Lý do?”

Đạo tôn do dự một chút, duỗi ra một cái tay, nó giữa năm ngón tay tinh quang lưu chuyển, phản chiếu ra tinh hà hư ảnh.

“Bản tôn cũng chưởng trăng sao quyền hành, gánh vác sứ mệnh mà đến, như thái âm, mặt trời chi chiến, cuối cùng không thể vãn hồi, bản tôn sẽ ra tay, cho ngăn lại, áp chế.”

“… Này quyết định, không phải bản tôn chi ý, mà là… Hi vọng đạo hữu, có thể kiên nhẫn chút.”

Dừng một chút, Đạo tôn tiếp tục nói “Như cuối cùng, vẫn như cũ chuyện không thể làm, bản tôn cũng sẽ xuất thủ, cứu tính mạng hắn.”

Thanh Liên đạo nhân trầm mặc.

Đạo tôn rất mạnh!

Điểm này, tại đối phương hiện thân nháy mắt, hắn liền đã biết.

Cường giả ở giữa lẫn nhau cảm giác, rất nhạy cảm.

Cho nên, đối Đạo tôn nói, như thế cục không ổn, sẽ ra tay ngăn lại, áp chế thái âm, mặt trời chi chiến… Hắn tin tưởng.

Đối phương đích xác có tư cách này!

Cho nên, có thể thúc đẩy Đạo tôn, lại là gì cùng tồn tại, cũng rất dễ dàng đoán… Bỉ ngạn cảnh!

Tê ——

Như vậy tồn tại, tại sao lại nhúng tay sư đệ sự tình? Lại để cho hắn cùng 1 chờ?

Chẳng lẽ hôm nay, còn có cái khác ẩn tình? !

Thanh Liên đạo nhân do dự mấy hơi, thở sâu, “Tốt!”

Hắn thật sâu xem ra, đôi mắt sáng tỏ, sắc bén, “Liền theo đạo hữu lời nói, nhưng sư đệ như xảy ra điều gì ngoài ý muốn, ta quyết không bỏ qua.”

Đạo tôn im lặng, nhìn về phía trong biển ánh mắt, lộ ra một tia phức tạp.

Tiểu tử này, khi nào lại nhiều, như thế 1 tôn lợi hại sư huynh?

Một tay kiếm ý, coi là thật kinh thiên động địa, bây giờ cách gần chút, lại để hắn chân linh cảnh giác, bất an, lưng lạnh buốt.

Mà lại, hắn lại là làm sao, biến thành hiện tại bộ dáng này?

Ngụy Thái Sơ…

A!

Nếu không phải đạt được thụ ý, hắn lại hoàn toàn nhận không ra!

‘Tiểu tử, đừng tưởng rằng ngươi thay cái áo lót, ta liền… Tìm không thấy ngươi.’

‘Muội tử ta đâu? Ta bàn tịnh đầu thuận, cay a tốt 1 cái muội tử, ngươi cho ta giấu cái kia rồi?

Tranh thủ thời gian đem người giao ra đây cho ta!’

Lấy Vương Tương Tử cầm đầu, trừ ẩn mạch bên ngoài, Vương thị nhất tộc lấy “Hiến tế” tự thân làm đại giá, thi triển mặt trời chú sát.

Không sai, đừng tưởng rằng mặt trời cao cao tại thượng, quang minh óng ánh, sáng rực mà loá mắt, liền không biết cái này chút đồ vật loạn thất bát tao.

Thời đại viễn cổ, bỉ ngạn người chưa từng sinh ra trước, tiên thiên thần chỉ ở giữa tranh đấu, chém giết, có thể nói hung tàn, âm tàn đến cực điểm.

Chú sát? Chỉ là tiểu thủ đoạn thôi!

Tóm lại, Ngụy công tử tình cảnh rất tồi tệ, bóng ma tử vong như triều cường, sắp đem hắn nuốt hết.

Hứa Tịnh, ẩn mạch chi chủ các loại, giờ phút này vừa sợ vừa giận, thái âm đối Ngụy Thái Sơ che chở, bọn hắn đều là tận mắt nhìn thấy.

Nhưng chung quy, vẫn không thể nào, bảo toàn tính mạng của hắn!

Đúng lúc này, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, từ thiên khung phía trên bộc phát, là mặt trời, thái âm ở giữa, lại bộc phát một lần, kinh khủng giao phong, va chạm.

Đoàn kia tinh nghiệt u ám, lại lần nữa thừa cơ ăn mòn, khuếch trương, vô luận mặt trời hay là thái âm, đều ở trong quá trình này ăn thiệt thòi.

Nhưng thái dương chi chủ tiếng cười, lại thoải mái vô

song, “Ha ha ha ha! Thái âm, ngươi rất phẫn nộ? Nhưng thì tính sao? !”

“Ta chi chú sát, chính là ngươi cũng không có thể ra sức… Tiểu bối này, hôm nay hẳn phải chết!”

Quá âm trầm mặc.

Thần cùng mặt trời, từ thiên địa mới sinh, hỗn độn chưa điểm trước, liền không ngừng chém giết, đại chiến.

Đối lẫn nhau thủ đoạn đều hiểu rất rõ, chỉ là không nghĩ tới, hôm nay thái dương chi chủ lại không quan tâm mặt mũi, thân phận, trực tiếp đối Ngụy công tử hạ thủ.

Nhìn xem hắn chết? Không!

Ông ——

Thái âm sáng lên, ngân bạch vẩy xuống thiên địa, một bên kiệt lực ổn định Ngụy Thái Sơ trạng thái, một bên hạ xuống Thần ý chí.

“Mặt trời chú sát, lấy cái chết đổi chết, duy thay mệnh 1 đạo, có thể vãn hồi… Nhữ các loại, ai muốn xả thân?”

Hứa Tịnh, ẩn mạch chi chủ các loại, thân thể hơi cương.

Thay mệnh? Xả thân? !

Đây là muốn một mạng đổi một mạng!

Chỗ tốt đương nhiên là có, thái âm đối Ngụy Thái Sơ, vô

song coi trọng.

Cứu hắn, chính là một cái công lớn, có thể cải biến cả một tộc bầy vận mệnh.

Không có cùng Hứa Tịnh hạ quyết tâm, ẩn mạch chi chủ cắn răng, “Phù phù” quỳ xuống, lớn tiếng nói “Nguyệt tôn, thuộc hạ nguyện ý!”

Mấy hơi về sau, thái âm ý niệm, lại một lần tại mọi người trong lòng vang lên, “Này nguyện, không dung nửa điểm oán giận.”

“Ngươi không được.”

Ẩn mạch chi chủ há to miệng, không dung oán giận? Nói cách khác, muốn phát ra từ thực tình, cam tâm tình nguyện thay Ngụy Thái Sơ đi chết?

Cái này… Có phải là, có chút làm khó? Người có thể lừa gạt mình, nhưng bản năng sẽ không.

Êm đẹp muốn thay người đi chết, cho dù có chỗ cực tốt, nhưng để tay lên ngực tự hỏi, ai có thể làm được vui vẻ chịu đựng?

Cái này, mới là mặt trời chú sát, chân chính khó giải chỗ!

Chết thay rất đơn giản, nhưng yêu cầu này quá hà khắc… Nếu không, thái âm chi chủ làm gì phiền toái như vậy? Nàng tín đồ vô số, còn nhiều nguyện ý, lấy cái chết đổi lấy

Ban ân hạng người.

Hứa Tịnh gánh nặng trong lòng liền được giải khai, đã là như thế, cái kia cũng trách không được bọn hắn không tận tâm.

Chỉ tiếc, vừa rồi cái thứ 1 danh tiếng, bị ẩn mạch chi chủ cướp đi… Hắn chung quy, cũng là họ Vương… Lại thêm, Ngụy Thái Sơ trạng huống này, sợ là khó có thể sống sót, lúc trước đáp ứng Nguyệt Nghiệt nhất tộc sự tình, cũng không nên ngoài ý muốn nổi lên mới tốt.

Chính rối bời nghĩ đến, 1 đạo độn quang, thất tha thất thểu ngã xuống, “Thái âm tôn thượng, ta nguyện ý thay hắn đi chết!”

Hứa Kha sắc mặt tái nhợt, mồ hôi ướt nhẹp tóc, chật vật dán tại trên hai gò má, lại không lo được chỉnh lý.

Nàng lớn tiếng mở miệng, vội vàng vạn điểm.

Hứa Tịnh biến sắc, “Hứa Kha? Ngươi hồ nháo cái gì! Nguyệt tôn lời nói, ngươi không nghe thấy sao? Chết thay, cũng không phải ai cũng có thể!”

“Ta có thể!” Hứa Kha lắc đầu, nàng nhìn về phía trong biển, mặt trời chú sát dưới, hừng hực rào rạt thái dương chi hỏa, bây giờ thêm mấy phút giây lạnh, quỷ dị.

Nhưng nàng biết, Ngụy Thái Sơ… Không, La Quan ngay tại kia!

Hắn không thể chết.

Hứa Kha quỳ xuống đất, cung kính dập đầu, “Nguyệt Nghiệt Hứa Kha, nay cầu nguyện thái âm, ta nguyện thay mệnh Ngụy Thái Sơ, khẩn cầu ân chuẩn.”

Mấy hơi về sau, mọi người bên tai, như nghe tới một tiếng, cực kì nhạt thở dài.

Đón lấy, thái âm ý niệm vang lên, “Chuẩn.”

Hứa Tịnh một chút trừng lớn mắt.

Chuẩn?

Nói cách khác, Hứa Kha nha đầu này, là thật cam tâm tình nguyện, muốn thay Ngụy Thái Sơ đi chết?

Không phải, dựa vào cái gì a!

Nàng làm sao liền muốn, thay hắn đi chết? Cái này nha đầu chết tiệt kia sẽ không phải là, trúng cái gì tính toán, bây giờ thân bất do kỷ a?

Ta liền biết, những này cao cao tại thượng thần chỉ, làm sao có thể, sẽ đối một tiểu nha đầu để bụng? Còn nguyện ý trợ giúp Nguyệt Nghiệt nhất tộc…

Đây quả nhiên là cái tính toán!

Lúc trước cho, là muốn hôm nay, lấy tính mệnh hoàn lại!

“Nguyệt tôn, ta không…”

Hứa Tịnh vừa mở miệng, liền bị nàng ánh mắt đánh gãy, “Tịnh tổ, ta là tự nguyện, thật, ngươi tin tưởng ta, không được đối thái âm bất kính!”

Nàng nói xong, lại cung cung kính kính, dập đầu một cái, “Hứa Kha, bái tạ thái âm!”

Đứng dậy, trên người nàng váy dài, đột nhiên sáng lên, biến thành món kia thái âm “Ban ân chí bảo”, xa hoa mà chói lọi.

Tỏa ra ánh sáng lung linh, vô số trời âm nguyệt hoa, xen lẫn, bao vây.

Cùng vừa rồi bộ dáng chật vật so sánh, thời khắc này Hứa Kha, đẹp giống như là nguyệt trung tiên tử.

Hứa Tịnh vành mắt đỏ bừng, “Hứa Kha… Ngươi… Ngươi làm sao ngốc như vậy?”

Nàng bộ tộc này, sau cùng đích mạch, liền muốn không có.

Dưới Hoàng Tuyền, nàng như thế nào hướng liệt tổ liệt tông bàn giao? !

Hứa Kha cười, nàng nói khẽ “Tịnh tổ, ngài còn nhớ rõ, ta cùng ngài nói qua 1 cái cố sự sao? Tiểu tử kia, hắn đã cứu ta, sau đó ta lưu chữ về sau, liền rời đi.”

“Vốn cho rằng, đời này sẽ không còn được gặp lại hắn, có thể lên trời chung quy không tệ với ta… Vì hắn chết, ta thật nguyện ý.”

—

Chương 1177 : Về sau, ngươi rốt cuộc dọa không đi ta

Hứa Tịnh trừng lớn mắt, khó có thể tin.

Người kia, Hứa Kha đề cập qua không chỉ một lần, nàng có thể cảm nhận được, nó đáy lòng một loại nào đó suy nghĩ.

Nhưng Hứa Tịnh đối này cũng không đồng ý.

1 cái xuất thân bình thường, không quá mức bối cảnh tiểu tử, như thế nào xứng với, Nguyệt Nghiệt nhất tộc đích mạch huyết duệ?

Dù là, Nguyệt Nghiệt nhất tộc đã suy bại, nhưng đã từng nguyệt chi quyến tộc, đáy lòng vẫn như cũ giấu trong lòng kiêu ngạo!

Mấy lần nhắc nhở Hứa Kha, song phương đã không phải người của một thế giới, còn nói ngươi như tìm hắn mới là hại hắn, dù sao Nguyệt Nghiệt nhất tộc nguy cơ trùng trùng… Cũng chính là bởi vì điểm này, Hứa Kha mới một mực không có làm cái gì.

Cho nên, đối người kia, Hứa Tịnh ký ức một mực rất sâu sắc… La… La Quan… Không sai, chính là cái tên này!

Nhưng bây giờ, Hứa Kha đang nói cái gì, La Quan là

Ngụy Thái Sơ? Cái này sao có thể!

“Hứa Kha, có thể hay không sai… Ngươi phải suy nghĩ kỹ… Chết rồi, liền triệt để chết rồi… Cho dù thật là hắn… Nhưng ngươi thật… Phải bỏ qua sinh mệnh của mình… Đáng giá không?” Hứa Tịnh cắn răng mở miệng.

Nàng biết, những lời này không nên nói.

Thái âm ở trên, đây là đang cho mình, thậm chí toàn bộ Nguyệt Nghiệt nhất tộc trêu chọc tai họa.

Nhưng Hứa Tịnh vẫn là không nhịn được.

Nàng thích, thưởng thức Hứa Kha, đối nàng coi là mình ra, xem như con của mình.

Hứa Kha lắc đầu, “Tịnh tổ, ý ta đã quyết.”

Nàng quay người, hướng trên biển bước đi, trên thân váy dài sáng lên, cả người đều đang phát sáng.

Dần dần, như muốn cùng quanh thân, kia óng ánh sáng trong thái âm ánh trăng, dung hợp một chỗ.

Giờ phút này, vô số ánh mắt hội tụ, hoặc chấn kinh, hoặc không hiểu, rơi vào Hứa Kha trên thân.

Nhưng trong mắt của nàng, cũng chỉ có trước mắt Ngụy Thái Sơ ——

Hắn đặt mình vào nhật, nguyệt chi lực ở giữa, bị mặt trời chú sát ăn mòn, sắc mặt tái nhợt, ý thức đã mơ hồ.

Hoảng hốt ở giữa, Hứa Kha như xuyên thấu qua, cháy hừng hực thái dương chi hỏa, lại nhìn thấy năm đó thiếu niên.

Hắn khuôn mặt còn mang theo non nớt, ánh mắt lại kiên nghị, trầm ổn, ngay tại đối nàng mỉm cười.

“Ngươi a, thật đúng là người xấu, lúc trước rõ ràng nhìn ra, lòng của ta có chút sợ hãi, e ngại, lại cái gì cũng không nói, cứ như vậy để ta đi.”

“Nhưng ta là cái nữ hài tử a, lá gan nhỏ một chút, không phải rất bình thường sao? Hừ! Ngươi chính là cố ý, không nghĩ đối ta phụ trách, cho nên nhất định là đang nghĩ lấy, nếu như là Hứa Kha chủ động xa lánh, rời đi, vậy liền với ngươi không quan hệ, đúng không?”

“Hừ hừ! Si tâm vọng tưởng, người si nói mộng, hỗn đản vương bát đản! Ta Hứa Kha, nhận định ngươi, đó chính là ngươi, đừng nói ngươi làm ta sợ, coi như lợi hại hơn nữa gấp 10 lần, gấp trăm lần, ta cũng sẽ không lùi bước!”

Thái âm ánh trăng bên trong, Hứa Kha thì thào nói nhỏ, nàng lúc này chỉ còn lại có một cái bóng mờ, đôi mắt thật sâu rơi vào Ngụy Thái Sơ trên thân.

Đột nhiên, nàng nhoẻn miệng cười, đẹp kinh tâm động phách, ngữ khí bình tĩnh mà thản nhiên, “Về sau, ngươi rốt cuộc dọa không đi ta…”

Hứa Kha một bước phóng ra, thái âm ánh trăng cuồn

cuộn, dung nhập La Quan thể nội.

Thái dương chi hỏa cháy hừng hực, nhưng chú sát chi thuật mang tới âm lãnh, quỷ dị, lại tại nhanh chóng tiêu tán. Sụp đổ thế cục, lại một lần bị ổn định, sắp đến bóng ma tử vong, cũng bắt được con mồi của mình, hơi chần chờ lui lại đi.

Ngụy công tử có chút lạnh.

4 phía rất đen, không nhìn thấy nửa điểm quang minh.

Ướt lạnh cùng tĩnh mịch, là nơi này tuyên cổ vĩnh hằng.

Hắn biết, đây là tử vong khúc nhạc dạo.

Có lẽ sau một khắc, ý thức của hắn, liền đem triệt để tiêu tán, nghênh đón vĩnh viễn hư vô.

‘Nguyên lai, đây chính là tử vong… Trước đó, những cái kia bị ta giết chết người, cũng đều trải qua giờ phút này sao?’

‘A! Đây coi là không tính báo ứng? Kẻ giết người, người giết chi… Thôi, liền chỉ coi là, chấm dứt những này nhân quả.’

Hắc ám tại ăn mòn, lãnh ý càng ngày càng nặng, Ngụy công tử ý thức, dần dần mơ hồ không rõ.

Đột nhiên, một thanh âm vang lên, giống như là có người tiến đến bên tai, thấp giọng nói gì đó.

Ngô… Ngữ khí tựa hồ không tốt lắm, giống như là

Tại oán trách cái gì, nhưng hắn có thể cảm nhận được, trong lời nói ấm áp.

Cùng, lưu luyến không rời.

Quanh thân hắc ám cùng âm hàn, giống bị thanh âm này khuấy động, mơ hồ ý thức, đột nhiên liền có thêm vẻ thanh tỉnh.

Sau đó, Ngụy công tử nghe tới một câu cuối cùng, "… Về sau, ngươi rốt cuộc dọa không đi ta."

Ta dọa ai rồi? Thanh âm này, tốt quen tai a.

Là ai? Hứa Kha!

Không sai, chính là Hứa Kha, nữ nhân này làm cái gì a? Biết hiện tại, là cái gì cục diện sao?

Thái âm, mặt trời đại chiến, ngay cả hắn đều bị tai bay vạ gió, rơi vào sắp chết hạ tràng.

Nàng không mau trốn, chạy được xa bao nhiêu thì hay bấy nhiêu, thế mà còn dám tới, tiến đến bên cạnh ta nói chuyện.

Là không muốn sống sao? Không được, ta phải nhắc nhở Hứa Kha, mau chóng rời đi a, nơi này thật không phải, nàng có thể đến!

Cố gắng, lại cố gắng.

A, thế mà thật hữu dụng!

Hắc ám phun trào, mơ hồ trong đó bên tai, như nghe tới một tiếng không cam lòng gầm nhẹ.

Sau đó, âm lãnh biến mất, có quang minh dần dần hiển hiện.

Ngụy công tử có chút mộng, cái này tình huống như thế nào, ta liền vùng vẫy một hồi, sau đó liền sống rồi?

Là vận khí ta tốt, mệnh không có đến tuyệt lộ? Ha ha, Hứa Kha thật sự là phúc tinh của ta a, thế mà mấy câu, liền đã cứu ta.

Chờ xem!

Ta Ngụy Thái Sơ, tuyệt đối có ơn tất báo… Khục… Ngươi không phải liền là, nghĩ đến cái kia cái kia, đùa giả làm thật sự tình sao? Bao lớn chút chuyện, ta hiện tại đáp ứng.

Ngươi chờ, cùng sự tình lật thiên, hết thảy an ổn xuống, lập tức liền an bài!

Sắp chết hiểm sinh.

4 chữ, vô cùng đơn giản, nhưng chỉ có chân chính trải qua, mới có thể cảm nhận được, kia hắc ám, kia âm lãnh ra sao cùng khủng bố.

Mà sinh mệnh, như thế nào mỹ hảo.

Ngụy Thái Sơ nỗi lòng chập trùng, khuấy động vạn điểm, đến mức suy nghĩ hỗn loạn, các loại loạn thất bát tao chuyển động.

Hắn thậm chí nghĩ, chờ hắn mở mắt ra, muốn hay không

Ngay lập tức, liền đem Hứa Kha ôm vào trong ngực? Hắc, tiến triển có thể hay không nhanh điểm? Phản ứng của nàng là sợ hãi, kinh ngạc, hay là mừng thầm đâu? Lại có điểm chờ mong!

Nhanh, nhanh lên, ta muốn mở mắt ra!

Sau đó, Ngụy Thái Sơ liền thành công, hắn triệt để tránh thoát tử vong ôm, một lần nữa trở lại nhân gian.

Lần đầu tiên, là hừng hực thái dương chi hỏa, cùng óng ánh, sáng trong thái âm ánh trăng.

Cái này 2, làm sao còn đánh lấy đâu? Không phải hẳn là kết thúc… Không phải, Hứa Kha tại sao tới đây, nói với ta lời nói?

Trái phải nhìn lại, cái gì cũng không có.

Hứa Kha đâu?

Nữ nhân này, làm việc tốt không lưu danh đúng không, liền đi rồi? Động tác quá nhanh đi!

Ta nghĩ rất nhiều, chuẩn bị rất nhiều, kết quả liền cái này.

Tiểu Hứa, qua điểm a!

Ngụy công tử cắn răng, tiếp lấy có chút hậu tri hậu giác, ta làm sao không khó thụ rồi?

Thái dương chi hỏa đốt cháy, cùng thái âm ánh trăng đông kết, tuy nói 1 cái muốn giết hắn, 1 cái muốn cứu hắn, nhưng tư vị xác thực khó qua.

Băng hỏa lưỡng trọng thiên nha… Nhưng bây giờ, thế mà đều yên tĩnh… A? ! Không đúng, không có yên tĩnh a, còn đang thiêu đốt lấy, đốt vượng hơn!

Cho nên, ta thế mà sinh ra kháng thể? Mặt trời, thái âm lực, đều không làm gì được rồi? Đây thật là nhân họa đắc phúc!

‘Ha ha ha ha, ta Ngụy Thái Sơ quả nhiên vô địch, đại nạn không chết tất có hậu phúc… Hứa Kha, tiểu Hứa, ngươi làm sao? Nhìn thấy chưa, nhanh lên ra đi, ta đã sớm biết là ngươi!’

Ngụy Thái Sơ 4 phía tìm kiếm, cúi đầu xuống, nhìn thấy Hứa Tịnh.

Nàng quỳ trên mặt đất, khóc khóc không thành tiếng.

Nữ nhân này điên rồi sao? Ta đều sống tới, nàng thế mà khóc? ! Nguyệt Nghiệt nhất tộc, quả thực to gan lớn mật, không muốn tốt đúng không?

“Hứa Kha, nhanh lên ra, không phải ta coi như sinh khí,

trước đó hứa hẹn không giữ lời, còn muốn cho ngươi tiểu hài xuyên.”

“Ngươi, có nghe hay không?”

Ngụy Thái Sơ rất muốn cười lạnh, nhưng khóe miệng kéo mấy lần, làm thế nào đều không có bật cười.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1178 : Minh Vương

Hứa Kha xảy ra chuyện.

Tình huống cụ thể, còn không thể xác định, nhưng trực giác mãnh liệt, lại khiến Ngụy công tử giữa lông mày chua xót.

Đột nhiên, sắc mặt hắn khẽ biến, lại mơ hồ bắt được, một chút quá khứ hình tượng ——

Mặt trời chú sát, tùy ý cuồng tiếu.

Thái âm hạ xuống ý chí, "… Lấy cái chết đổi chết, duy thay mệnh 1 đạo… Này nguyện, không dung nửa điểm oán giận…"

Hứa Kha vội vàng mà đến, mồ hôi ướt nhẹp tóc dài, lại thần sắc kiên định, cung kính dập đầu, "Nguyệt Nghiệt Hứa Kha, nay cầu nguyện thái âm…"

Sau đó, là nàng vượt biển mà đến, xán lạn như thiên nhân, cuối cùng dung nhập thái âm ánh trăng một màn.

Cùng, cuối cùng tiêu tán lúc, khóe miệng nàng mỉm cười, cùng trong miệng than nhẹ.

"Về sau, ngươi rốt cuộc dọa không đi ta…"

Ba ——

Não hải ở giữa, hình như có một tiếng vang nhỏ, cái này tất cả hình tượng, đều trở nên vỡ nát.

Ngụy công tử nháy mắt thất thần, có một khắc mờ mịt cùng luống cuống, đây là cực ít xuất hiện ở trên người hắn cảm xúc.

Cho nên, Hứa Kha chết rồi?

Thay mệnh…

Lấy nàng mệnh, đổi về chính mình.

‘Này nguyện, không dung nửa điểm oán giận.’

Hứa Kha, nàng cam tâm tình nguyện!

Oa ——

Ngụy công tử phun ra một ngụm máu, nháy mắt bị thái dương chi hỏa bốc hơi, xích hồng sắc sương mù bốc lên, làm hắn khuôn mặt mơ hồ không rõ.

Sau một khắc, một cỗ khác lạ, trước nay chưa từng có khí cơ, ở trong cơ thể hắn hiện lên.

Tứ ngược thiêu đốt thái dương chi hỏa, phun trào như lưu băng thái âm ánh trăng, bỗng dưng trì trệ.

Chợt, vây quanh Ngụy công tử, nhanh chóng lưu chuyển, xoay quanh, tựa như là 1 cái, hỏa diễm cùng băng hải vòng xoáy khổng lồ.

Ngụy công tử là vòng xoáy hạch tâm.

Cũng là thái âm, mặt trời, hoàn toàn đối lập, chém giết, 2 loại sức mạnh đầu mối, đem nó thu nạp, dung nhập thể nội.

Lần này, không còn là bị ăn mòn, hủy diệt, mà là đặt vào, chưởng khống.

Càng ngay thẳng mà nói, Ngụy công tử giờ phút này, ngay tại tiếp chưởng mặt trời, thái âm lực… Không, có lẽ dùng “Tước” “Xâm chiếm” càng thỏa đáng.

Đây là thần chỉ quyền hành chi tranh!

Giờ phút này, Ngụy công tử thể nội, màu xanh hạt sen sáng lên, phóng xuất ra

Chói lọi vầng sáng, như 1 viên minh châu, treo ở máu ngân sa bên trên.

Ma chủng cùng ngân bạch, dung hợp tạo thành cái này đạo lực lượng, cũng hóa thành vòng xoáy hình, giờ phút này “Phần phật” chảy xuôi không chừng.

Hợp 3 bên chi lực, tụ sinh tử chi môn, lại lấy tiên thiên thần chỉ, “Quá” chữ vị cách, hình vuông thành giờ phút này đặc thù cục diện!

Biến hóa này, nháy mắt liền bị cảm giác, phát giác.

Thiên địa bỗng dưng tĩnh mịch, thế nhân đều có thể cảm

thấy được, đến từ thiên khung phía trên, kia phần kinh ngạc cùng đột ngột, nhưng rất nhanh liền biến thành, tức giận cùng khó có thể tin.

“Không!”

“Đây không có khả năng, tuyệt không có khả năng!”

Thái dương chi chủ gầm thét, như kinh lôi, vang vọng đất trời.

Bá ——

Thần thậm chí, trực tiếp ngưng tụ ra, tự thân hỏa diễm thần chỉ hình thái, liền như vậy gắt gao, nhìn về phía Ngụy Thái Sơ chỗ.

Con ngươi co rút lại thành một điểm, quanh thân thái dương chi hỏa hừng hực, lại không có kết cấu gì, chỉ là rối bời tùy ý thiêu đốt lên.

Rất rõ ràng, thái dương chi chủ đã tâm thần đại loạn, thậm chí mất đi, đối tự thân lực lượng nắm giữ.

Sau đó, chính là khủng bố mà bạo ngược, phát ra từ đáy lòng chỗ sâu nhất sát ý.

Mãnh liệt hạo đãng, như triều cường!

Hợp nhật nguyệt vì minh, thành tựu đương thời Minh Vương, phải thế tôn chi vị…

Đây là thái dương chi chủ, một mực tha thiết ước mơ,

nhớ mãi không quên đại đạo, cũng là Thần thoát khỏi ràng buộc, triệt để siêu thoát duy nhất cơ hội.

Vì thế, Thần ẩn nhẫn nhiều năm, không ngừng góp nhặt, chuẩn bị, thậm chí không tiếc bái nhập Phật Đà môn hạ, thành con lừa trọc chó săn.

Nhưng hôm nay, lại trơ mắt nhìn xem, 1 lâm vào hẳn phải chết tuyệt cảnh tiểu bối, nhảy lên qua Long môn, đạt thành hắn đau khổ theo đuổi cảnh giới.

Phần này chênh lệch, đả kích, làm sao có thể tiếp nhận? ! Dựa vào cái gì, hắn dựa vào cái gì có thể làm được? Lại dựa vào cái gì, phá hỏng bản tôn cơ hội cuối cùng!

“Bản tôn giết ngươi!”

Thái dương chi chủ triệt để bạo tẩu, hỏa diễm thần chỉ hình thái, một bước đạp xuống.

Sau một khắc, thiên khung phía trên, kia điên cuồng thiêu đốt mặt trời, theo một tiếng kinh

Trời tiếng vang, thật giống như bị cưỡng ép dẫn dắt.

Ầm ầm ——

Lại như vậy, trực tiếp rơi xuống.

Mặt trời rơi, vạn vật vẫn, thiên địa câu phần, thập phương bột mịn!

Cử động lần này đối mặt trời chi chủ mà nói, cũng có tổn

thất cực kỳ lớn hại.

Lại không đề cập tới chà đạp quy củ, thế tất bộc phát thiên địa phản phệ, chỉ là mặt trời rơi xuống, liền đem tổn hao nhiều nó vị cách, cảnh giới.

Nhưng hôm nay, Thần đã không lo được!

La Quan phải chết.

Hắn nhất định phải chết! . ? ? .

Đương thời Minh Vương… Vô thượng thế tôn…

Vị trí này là của ta, là ta!

Nhưng vào lúc này, lại một tiếng vang thật lớn, ầm vang bộc phát, lấy diệt thế tư thái rơi xuống mặt trời, bị ngạnh sinh sinh kiềm chế, ngăn cản.

“Thái âm!”

Thái dương chi chủ gào thét, tức hổn hển.

“Ngươi không biết xảy ra chuyện gì? Lại vẫn muốn ngăn cản ta!”

Hỏa diễm thần chỉ hình thái, giờ phút này 2 mắt xích hồng, tựa như điên dại.

“Tránh ra! Tránh ra!”

“Không có thời gian!”

Nhật nguyệt hợp minh, quyền hành nặng đắp, vị cách đem ngưng…

Thế gian duy nhất Minh Vương, sắp sinh ra!

Đây là cơ hội cuối cùng, một khi bỏ lỡ, Thần sẽ không còn khả năng, đem đối phương giết chết.

Ầm ầm ——

Mặt trời điên cuồng thiêu đốt, khủng bố hỏa diễm, quét ngang thiên khung 10,000 dặm.

Nó đối diện, quá âm trầm mặc, chỉ là có vô tận ánh trăng vẩy xuống, đông kết phiến thiên địa này.

Dù không thể trấn áp, giam cầm mặt trời, nhưng đủ để ngăn cản nó một lát ——

Mỗi lần chìm một tấc, đều muốn nghiền nát thái âm phong trở, mà giờ khắc này ánh trăng bên trong, ẩn chứa cường đại nhất thái âm lực!

“A a a a!” Thái dương chi chủ gầm thét, “Tên điên, ngươi người điên!”

“Thái âm, nhược minh vương hàng thế, ngươi ta lại không có cơ hội, chú định không được siêu thoát.”

Ngắn ngủi trầm mặc, thái âm chi chủ thanh âm vang lên, “Ta chưa hề yêu cầu xa vời qua, đương thời Minh Vương chi vị.”

“Cái này, chính là kết quả tốt nhất!”

Thái dương chi chủ ngây người, Thần lại trực tiếp minh bạch thái âm chi ý, nhưng chính vì vậy, mới càng thấy khó có thể tin ——

Thần, không muốn thành tựu Minh Vương?

Là từ lúc nào, cải biến suy nghĩ?

Nhưng cái này không trọng yếu, trọng yếu chính là, thái âm lại cam nguyện thân dung thiên địa, trở thành “Minh” chữ một bộ điểm, vững chắc nơi đây thiên địa.

Điên, triệt để điên.

Nhật nguyệt về 1, minh chữ gia thân, là Thần nhóm sinh ra đến nay, liền tồn tại chấp niệm, bản năng.

Cũng là bọn hắn minh xác biết đến, nhất phù hợp tự thân con đường!

Nhưng thái âm, lại bỏ qua con đường này… Phản đồ, tên phản đồ này, Thần ruồng bỏ thân phận của mình, buông xuống thuộc về Thần cao quý.

“Cút ngay cho ta!” Thái dương chi chủ gào thét, tất cả lực lượng, tại lúc này bộc phát, thiêu đốt.

Thần thậm chí, không cố kỵ nữa tinh nghiệt chi lực ăn mòn.

Tới so sánh, Minh Vương sinh ra, mới là nhất không dung tiếp nhận sự tình.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Ánh trăng vỡ nát, thiên khung bị bị bỏng xích hồng, hỏa diễm thần chỉ hình thái thái dương chi chủ, nghiến răng nghiến lợi từng bước mà tới.

Phía sau, mặt trời rơi xuống, nghiền nát tầng tầng ánh trăng.

Ầm ầm ——

Thiên địa sôi trào, lực lượng kinh khủng chấn động, mãnh liệt.

Nhưng càng làm khiếp sợ là, giờ phút này tại kia hải vực phía trên, vòng xoáy bên trong, đang có một luồng khí tức kinh khủng, tại ngưng tụ, thức tỉnh.

Ven hồ, Thanh Liên đạo nhân trừng lớn mắt, mặt lộ vẻ chấn kinh, “Cái này… Đây là…”

Cách đó không xa, Đạo tôn sa vào đến, hồi lâu trầm mặc.

Hô ——

Hắn thở ra một hơi, thần sắc phức tạp, “Nhật nguyệt hợp cùng, đương thời Minh Vương… Hắc! Thành, lại

đạp mịa, thật xong rồi…”

Đạo tôn, cũng nắm giữ trăng sao quyền hành.

Nghiêm ngặt nói, thế gian này có cơ hội, tư cách, đi đường này, thành tựu đương thời Minh Vương người, chỉ có hắn cùng nhật, nguyệt.

Nhưng hôm nay, lại trơ mắt, nhìn xem Minh Vương chi vị hết thảy đều kết thúc.

Chỉ xổ một câu nói tục, mà không có như thái dương chi chủ đồng dạng, triệt để mất khống chế, bạo tẩu, đã coi như hắn hàm dưỡng kinh người!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1179 : Ta muốn giết Thần

Nhưng hàm dưỡng về hàm dưỡng, khắc chế về khắc chế.

Đạo tôn cảm xúc chập trùng, làm sao đều không nghĩ ra, La Quan hắn là thế nào, thuần thục, liền thành rồi? !

Minh Vương chi vị, treo trên không vô số năm, nhật, nguyệt tranh phong lại không đề cập tới.

Hắn vị này, chấp chưởng tinh hà 10,000 dặm, đạp lâm đại đạo đỉnh phong người, cũng không phải không động tới suy nghĩ. . ? ? .

Nhưng chỉ là hơi nếm thử, Đạo tôn liền từ bỏ… Quá khó, khó khăn cơ hồ, để người không nhìn thấy hi vọng.

Cho nên, vì cái gì? Dựa vào cái gì? !

Càng nghĩ, cũng liền 1 cái khả năng —— bỉ ngạn người nhúng tay, sớm làm một ít bố trí.

Nhưng hắn vị này, Đại Đạo cảnh đỉnh phong, đều không có được tuyển chọn… Làm sao liền tuyển hắn?

Vừa nghĩ đến đây, Đạo tôn càng phát ra không cam lòng!

Thanh Liên đạo nhân rốt cục lấy lại tinh thần, lẩm bẩm

nói “Minh Vương… Tê —— âm dương về 1, nhật nguyệt vì minh… Cái kia Minh Vương?”

Hắn vô ý thức xem ra, “Vị đạo hữu này, đây rốt cuộc tình huống như thế nào?”

“Đừng hỏi, hỏi cũng không biết.” Đạo tôn nghiến răng nghiến lợi, “Mà lại, ta không dám hứa chắc, lại bị kích thích lời nói, có thể hay không cũng xông lên phía trước động thủ.”

Thanh Liên đạo nhân khóe miệng giật một cái, đôi mắt lộ ra một tia cảnh giác, bất động thanh sắc ngăn tại Đạo tôn trước người.

“Minh Vương hiện thế, vị cách đã ngưng… Khục! Đạo hữu là người thông minh, định sẽ không cho mình gây phiền toái.”

“Huống chi, nhờ có đạo hữu nhắc nhở phía trước, tránh tại hạ làm ra chuyện sai, ta tự nhiên báo cho sư đệ, tạ ơn đạo hữu ân tình.”

Đây là, tại cho bản tọa hứa chỗ tốt?

Ta đường đường Đạo tôn, thiên hạ đỉnh cao nhất 1 trong… Lúc nào, cần để ý, chỉ là một tên tiểu bối ân tình rồi?

Hừ!

Ta là quan tâm muội tử ta, bị họ La mang đi, vừa đi liền nhiều năm, ai biết cái này ở giữa xảy ra chuyện gì?

Sự tình chưa từng tra ra, xem ở em gái ta trên mặt, tạm thời liền không tìm hắn phiền phức.

Hô ——

Thanh Liên đạo nhân âm thầm nhẹ nhàng thở ra, hắn biết rõ, Minh Vương sinh ra, đối với chấp chưởng trăng sao quyền hành người, ra sao chờ

Đả kích cùng dụ hoặc.

Đạo tôn thật muốn xuất thủ, hắn cũng chỉ có thể liều mình một trận chiến.

Nhưng cũng may, kết quả là tốt…

Minh Vương!

Hắc, sư đệ quả không tầm thường hạng người, thân có đại khí vận, thiên mệnh số, Tùng Tử nha đầu kia ngày sau có hắn chiếu cố, ta liền yên tâm.

“Ừm?” Thanh Liên đạo nhân sắc mặt biến hóa, giương mắt nhìn về phía trên biển.

Giờ phút này, hắn cảm nhận được, một phần đáng sợ khí tức, ngay tại ngưng tụ, sôi trào.

Là sư đệ.

Ngô… Là, đã thành Minh Vương, có thể tự biết được hết thảy, nữ tử kia vì cứu sư đệ ngã xuống, lấy sư đệ chi

tâm tính, sao lại thờ ơ?

Nhưng hắn vị cách sơ ngưng, vừa thành tựu Minh Vương tôn vị, giờ phút này vội vàng xuất thủ, có lẽ có không ổn đâu?

Đối diện, Đạo tôn cũng nhướng mày, “Tiểu tử này, điên rồi sao?”

Hắn chưởng trăng sao quyền hành, liên quan đến Minh Vương chi vị, cảm giác muốn so Thanh Liên đạo nhân rõ ràng hơn.

La Quan tu vi không đủ, dù dung nạp âm dương, hợp nhật nguyệt vì minh, nhưng quá trình này có thể nói miễn cưỡng đến cực điểm, như giẫm trên băng mỏng…

Bất luận cái gì chút điểm ngoài ý muốn, cũng có thể tạo thành, không thể vãn hồi hậu quả.

Nói càng ngay thẳng chút, hắn lúc này cục diện, là ngay tại nặng đắp, thu hoạch, thân là tiên thiên thần chỉ ti chức, quyền hành.

Nhìn như bình tĩnh, nhưng còn xa so tu sĩ cảnh giới đột phá, muốn nguy hiểm hơn nhiều.

Cẩn thận lại cẩn thận, thậm chí thuận thế lâm vào ngủ say, mặc cho ngoại giới thiên băng địa hãm, đều thờ ơ mới là tốt nhất.

Chỉ đợi Minh Vương vị cách vững chắc, thiên hạ này chi lớn, tự nhiên đều có thể đi phải…

Thanh Liên đạo nhân nghĩ tới, Đạo tôn tự nhiên cũng có suy đoán, chính vì vậy, mới phát giác được La Quan điên.

Một nữ nhân mà thôi.

Tung tình cảm chân thành lại như thế nào? Người chết chết vậy, huống chi dính đến, đương thời Minh Vương vị cách, quyền hành, khi

Thật sự là hồ đồ!

Thiên khung phía trên, hỏa diễm thần chỉ lôi kéo mặt trời, “Ầm ầm” không ngừng đánh vỡ thái âm ngăn trở, trấn hướng hải vực bên trong.

Bây giờ, như cảm thấy được cái gì, cặp kia hỏa diễm trong đôi mắt, hừng hực bỗng dưng bộc phát.

“Ngụy Thái Sơ! Ngươi muốn giết bản tôn? Là phải vì nữ tử kia báo thù sao? A! Quả thực vọng tưởng!”

“Ta là mặt trời, thân hợp đại đạo, vì thiên địa một bộ điểm, cho dù đứng tại trước người, ngươi dám giết ta?” ? ?

“Về phần nữ tử kia, thay mệnh xả thân, thụ bản tôn chú sát chi thuật, đã là hồn phi phách tán, không vào trong luân hồi!”

Hỏa diễm thần chỉ cười to, “Nàng chết rồi, triệt triệt để để, lại vô vãng sinh!”

Oanh ——

Trong vùng biển, cái kia đạo ngưng tụ, khôi phục khủng bố khí cơ, bắn ra khủng bố khí cơ, khóa chặt thiên khung.

Hạo đãng đãng, như thiên địa tức giận, hội tụ thiên địa chi uy, tuân theo thiên địa ý chí…

Cái này, chính là đương thời Minh Vương, vô thượng thế tôn!

Sơ ngưng vị cách, giáng lâm tại thế, liền đã có phong cách vô địch, khiến thế nhân trố mắt, kính sợ.

Nhưng thái dương chi chủ cuồng tiếu, chẳng những không có đình chỉ, ngược lại càng phát ra không kiêng nể gì cả.

“Thần đang cố ý chọc giận ngươi, không muốn mắc lừa.” Thái âm chi chủ thanh âm, ở bên tai vang lên, lộ ra mấy điểm nhắc nhở.

“Ngưng tụ tự thân vị cách, ngồi vững Minh Vương chi vị, mới là dưới mắt mấu chốt… Ngươi nghĩ báo thù, về sau có rất nhiều cơ hội.”

Ngụy công tử ngẩng đầu, lúc này hắn một đôi tròng mắt, một liệt diễm hừng hực, một ngân huy sáng trong.

Mặt trời, thái âm lực, hội tụ ở giữa.

Chỗ mi tâm, 1 đạo kỳ dị phù văn hiển hiện, chính lóe ra, không ngừng trở nên ngưng thực.

Hắn nghe tới, đến từ thái âm nhắc nhở, liền hơi trầm xuống mặc về sau, lại lắc đầu.

“Thần đích xác, thành công chọc giận ta.”

“Nhưng phần này phẫn nộ, cũng sẽ không ảnh hưởng ta, sẽ chỉ làm ta trở nên càng mạnh.”

“Nhanh…

Nhanh… Minh Vương… A, đây chính là Minh Vương… Quả nhiên, là sức mạnh rất khủng bố…”

“Nhưng con đường này, ta chưa hề nghĩ tới… Cho nên, tại sao là ta?”

Quá âm trầm mặc.

Mấy hơi về sau, Thần nói “. Ta cũng không biết.”

Ngụy công tử nói “. Ta tin tưởng… Cho nên, bố trí, điều khiển hôm nay người, chính là bỉ ngạn cảnh… Là bọn hắn, đem ta đẩy ngã 1 bước này…”

“Ngụy Thái Sơ, ngươi lòng mang oán hận, cái này thật không tốt.” Thái âm chi chủ hơi trầm xuống mặc, tiếp tục nói “Minh Vương chi vị, tôn quý vô song, ngươi cũng biết bao nhiêu người, cầu chi mà không được?”

Thần, cũng từng là trong đó 1 trong.

Chỉ bất quá, ở quá khứ một đoạn thời khắc, đột nhiên tỉnh ngộ lại, từ bỏ con đường này.

Duy nguyện treo cao chín ngày, xem mênh mông thiên địa, hộ ngàn tỉ thương sinh.

Ngụy công tử trầm mặc, “Ngươi nói đúng, ta đích xác hẳn là cảm kích, hẳn là cuồng hỉ, dù sao Minh Vương vị… Tại ta mà nói, có thể nói một bước lên trời…”

“Nhưng ai có thể nghĩ qua, chết đi Hứa Kha? Lấy nàng máu tươi, tính mệnh, vì ta đúc thành Minh Vương chi vị… Ta tình nguyện đừng!”

“Nam nhi tại thế, khi cầm kiếm trong tay, giết ra 1 cái tương lai… Loại này nhiễm huyết tinh, tính toán ban ân, ta không muốn!”

Ầm ầm ——

Trong cơ thể hắn, trình vòng xoáy hình, điên cuồng xoay quanh, chuyển động máu ngân sa, trong đó huyết sắc điểm điểm, giờ phút này bỗng nhiên sáng lên.

Giống như là, từng đôi tới từ địa ngục đôi mắt, giờ phút này lặng yên mở ra, ngay tại dòm nhìn nhân gian.

Màu xanh hạt sen trầm mặc, ngân bạch cũng trầm mặc.

Bọn chúng bỏ mặc việc này… Thậm chí, trong bóng tối thúc đẩy, ủng hộ.

Dù sao, một cái khôi lỗi cho dù mạnh hơn, cũng tuyệt không tư cách, trở thành chủ nhân của bọn chúng!

Thái âm cảm nhận được, trên người đối phương phẫn nộ cùng ngang ngược, thâm trầm như biển, ngóng nhìn Nhược Uyên.

Thần trầm mặc hồi lâu, “Ngươi muốn làm gì?”

Ngụy công tử nói “. Ta muốn giết Thần!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1180 : Đồ thiên

Khi Ngụy công tử thanh âm rơi xuống, giống như là đạt được một loại nào đó xác nhận.

Huyết sắc càng phát ra sáng rực, ngân bạch tùy ý chảy xuôi.

Liền ngay cả viên kia thần bí, đến từ Phật Đà màu xanh hạt sen, cũng tùy theo lưu động.

Hình như có mấy điểm khen ngợi, tán thành.

Thế là, Minh Vương vị cách ngưng tụ, bỗng nhiên gia tốc. . ? ? .

Cùng lúc đó, kia phóng lên tận trời, bạo ngược lại băng hàn sát cơ, trở nên càng phát ra ngưng thực.

Ầm ầm ——

Như bàn tay vô hình, khuấy động phong vân biến ảo, có mây tích hiển hiện, che đậy thiên khung.

Dù là nhật, nguyệt, đều trở nên mơ hồ, ảm đạm!

Minh Vương hàng thế, chấp chưởng âm, dương, uy lăng nhật nguyệt…

Cái này, bất quá chỉ là bắt đầu.

Thanh Liên đạo nhân thu vào sầu lo, mặt lộ vẻ ý cười,

nói khẽ “Quả nhiên không hổ, là nhà ta sư đệ a… Mỗi lần, luôn luôn ngoài dự liệu!”

Xúc động? Không khôn ngoan?

Hắc, nói không chừng, hắn đã sớm tính trước kỹ càng.

Thậm chí, hôm nay âm dương hòa hợp, thành tựu Minh Vương vị, đều tại sớm mưu tính bên trong.

Thanh Liên đạo nhân càng phát ra cảm thấy, sư đệ thần bí khó lường, như trong sương dãy núi, khó dòm chân dung.

Đạo tôn đôi mắt ở giữa, cũng gợn sóng thật sâu, hắn biết rõ, bỉ ngạn đám người có lẽ có thể, nhúng tay Minh Vương chi vị thuộc về.

Nhưng cũng chỉ có thể đủ thực hiện nhất định ảnh hưởng, tại vị cách ngưng tụ, Minh Vương hàng thế quá trình bên trong, dù là bỉ ngạn cảnh cũng chỉ có thể đứng ngoài quan sát.

Cho nên, đây là chính La Quan năng lực…

Chẳng lẽ, tiểu bối này thật, vô song phù hợp Minh Vương chi vị.

Lại hoặc là nói, cái này trống chỗ vô số năm, bị ngấp nghé vô số năm vị trí, chính là đang chờ hắn sao?

Nếu không, căn bản là không có cách giải thích, cục diện dưới mắt.

Đạo tôn ngẩng đầu, nhìn về phía thiên khung phía trên, giờ phút này mây tích dày đặc, trùng điệp xen lẫn, khiến ngọn lửa kia thần linh thân ảnh mơ hồ, tùy ý thiêu đốt mặt trời, đều thêm một phần không rõ lạnh bạch.

“Ngu xuẩn!”

Hắn chửi nhỏ, khóe miệng lộ ra trào phúng, có lẽ cũng là thông qua điểm này, đến che lấp ở sâu trong nội tâm, một tia may mắn cùng bối rối.

May mắn, ta cho nhà ta Hoa Thần muội muội mặt mũi, không nhúc nhích cái gì suy nghĩ… Khục! Đương nhiên bản tôn nguyên lai, cứ như vậy nghĩ.

Âm dương hòa hợp, Minh Vương chi đạo, vốn cũng không phải là con đường của ta… Cái kia, ta

Vẫn tương đối hướng tới, các vị đi đầu đám người mở, vượt qua bể khổ thẳng đến Bỉ Ngạn chi đạo.

Không sai, chính là như vậy!

Cùng lúc đó, càng nhiều ánh mắt, từ 4 phương 8 hướng hội tụ, tràn ngập kinh hãi, khó có thể tin.

Bọn hắn trầm mặc , chờ đợi lấy, rốt cục xác định một sự kiện ——

Minh Vương, thật sinh ra!

Nhưng Thần thân phận, lại ngoài tất cả mọi người dự

liệu, cũng không phải là mặt trời, cũng không phải thái âm.

Mà là trước đây không lâu, tại bọn hắn trong mắt mọi người, nhận định chắc chắn chết đi Ngụy Thái Sơ!

Dù là, đây hết thảy đều là tận mắt nhìn thấy, mọi người vẫn khó có thể tin.

Minh Vương, đây chính là Minh Vương!

Làm sao liền, rơi vào Ngụy Thái Sơ trên thân, hắn dựa vào cái gì? !

Nhưng, đây chính là sự thật.

Hoán Kim đạo nhân một cái giật mình, mồ hôi lạnh trên trán say sưa, hắn rốt cuộc minh bạch, vì sao đối mặt Ngụy Thái Sơ lúc, hắn lại vô hình kính sợ.

Nguyên lai, người ta địa vị như thế lớn!

Thái âm, mặt trời, đỉnh tiêm tiên thiên thần chỉ, đạp lập bỉ ngạn dưới đỉnh phong, có tư cách nhấc lên diệt thế hạo kiếp lại như thế nào?

Một trận chiến kịch chiến, đánh thiên băng địa hãm, sinh linh đồ thán, bộc phát ra chân chính lực lượng, uy thế khủng bố vạn điểm… Nhưng hôm nay nhân vật chính, lại không phải bọn hắn.

May mắn, ta Hoán Kim luôn luôn thông minh, biết tiến thối, hiểu phân tấc, không có đắc tội Ngụy Thái Sơ, thậm

chí cùng hắn coi như có như vậy một chút giao tình.

Đây thật là sáng suốt vô song.

Hắc!

Đã Ngụy Thái Sơ, đăng lâm Minh Vương vị, vậy hôm nay coi như có người muốn không may.

Chọc giận người ta, ý đồ lại làm giãy dụa, nhưng cuối cùng kết quả, lại chỉ là thằng hề ——

Đối thái dương chi chủ, Hoán Kim không có nửa điểm hảo cảm, vị này thời kỳ viễn cổ đến, vì tăng lên tự thân, thế nhưng là thôn phệ không ít, kim thạch một mạch tiên tổ.

Có thể nhìn Thần không may, Hoán Kim biểu thị rất chờ mong!

Hỏa diễm hình thái thần chỉ lâm vào trầm mặc, Thần một đôi thiêu đốt đôi mắt, gắt gao nhìn về phía hải vực.

Cuồng tiếu cùng gầm nhẹ, còn ở trong thiên địa quanh quẩn, nhưng hôm nay ngược lại càng giống là, đối với hắn phát ra trào phúng.

Thất bại…

Thần chọc giận La Quan, lại không có thể đánh loạn, nó ngưng tụ Minh Vương vị cách bước chân.

Thậm chí, trở nên càng lúc càng nhanh.

Thậm chí cả, kia ngút trời mà đến sát cơ, lại khiến Thần sinh ra một tia bất an.

Phẫn nộ, không cam lòng, bạo ngược, giết chóc… Cùng cùng tâm tình tiêu cực, ở trong lòng khuấy động, mãnh liệt, cuối cùng biến thành bất đắc dĩ.

Tuyệt vọng?

Có lẽ có một điểm, nhưng không đến cuối cùng, thân ta vì thái dương chi chủ, chiếu rọi thiên địa vạn vật người, liền tuyệt không buông tha!

Thành tựu Minh Vương lại như thế nào? Minh Vương, cũng không phải sẽ không chết.

Thậm chí, Minh Vương vị cách, cũng chỉ là thần chỉ lực lượng tái hợp, nặng đắp, tạo thành 1 đạo cường đại quyền hành. . ? ? .

Tương lai, chưa hẳn không có cơ hội, đem nó tước đoạt, xâm chiếm!

Thở sâu, tiếp lấy chậm rãi phun ra, dẫn phát “Ầm ầm” nổ vang rung trời, thái dương chi hỏa lại lần nữa cháy hừng hực.

Nhưng lúc này đây, lại không phải tiếp tục công kích, mà là chống ra mặt trời lĩnh vực, chặt đứt cùng ngoại giới liên quan… Nên đi, giữa thiên địa, duy tôn Minh Vương quyền hành.

Thần cũng không muốn lưu lại, tiếp nhận đến từ La Quan trọng kích, thuận tiện trở thành hiển lộ rõ ràng nó, thực lực cùng vị cách bia ngắm!

“La Quan… Một giới sâu kiến… Ta chưa từng từng xem ở mắt bên trong… Cuối cùng… Lại dẫn đến kết quả này… A! Tạo hóa trêu ngươi, tạo hóa trêu ngươi…”

Thái dương chi chủ gầm nhẹ, hỏa diễm thần chỉ hình thái, thông suốt quay người.

Hắn lên trời mà đi, hạ xuống mặt trời bản thể, tùy theo chậm rãi đình trệ, sau đó bị nắm kéo, lại lần nữa thăng thiên mà lên.

Rời đi, cũng không có nghĩa là kết thúc.

Thần sớm muộn, sẽ còn trở lại…

Hả? !

Chính âm thầm nghiến răng nghiến lợi, bị biệt khuất, bất đắc dĩ, tâm tình thống khổ, bao phủ thái dương chi chủ, đột nhiên mặt lộ vẻ kinh sợ.

Bá ——

Thần ngẩng đầu, trầm thấp, thanh âm tức giận, vang vọng đất trời, “Thái âm, ngươi lại ngăn cản ta?”

Có ý tứ gì, không để ta đi? A!

Thái âm, ngươi có phải hay không, có chút quá cao nhìn

mình? Ta vì thái dương chi chủ, thân hợp đại đạo, vì thiên địa một bộ điểm.

Là tiểu Thanh trời thế giới, tồn tại nền tảng 1 trong.

Ta muốn giết địch, ngươi có lẽ có thể, trở thành một loại trở ngại, nhưng ta muốn rời khỏi… Thiên hạ này, không ai có thể ngăn cản!

Thái âm im ắng, chỉ có sáng trong ngân bạch ánh trăng, từ đỉnh đầu phía trên vẩy xuống.

Trùng trùng điệp điệp, vô cùng vô tận.

Trước đó, là vì ngăn cản mặt trời rơi thế, mà giờ khắc này thì trở thành, 1 cái vô hình lồng giam.

Lại hoặc là, là 1 đầu lại 1 đầu, lít nha lít nhít, số lượng vô cùng vô tận xiềng xích.

Quấn quanh mặt trời, hóa thành phong trấn!

Đúng vậy, thái âm xuất thủ, ngăn mặt trời thoát thân… Bởi vì, giữa thiên địa, Minh Vương mạnh nhất.

Muốn giết người, đương nhiên liền muốn tuyển tại, tự thân ưu thế lớn nhất địa phương.

Bá ——

Thái dương chi chủ đôi mắt, triệt để âm trầm xuống, cảm thụ được quá âm trầm mặc bên trong, truyền lại đưa tới băng lãnh ý niệm.

Lại nhìn phía hải vực, cùng cảm ứng bên trong, kia càng ngày càng mạnh, càng ngày càng làm hắn kinh hãi khủng bố sát ý, một cái ý niệm trong đầu nhảy ra não hải ——

Thái âm muốn hiệp trợ La Quan, trấn sát Thần!

Tiên thiên thần chỉ tự có nhạy cảm trực giác, có thể kết giao cảm giác thiên địa, dự đoán phúc họa.

Huống chi, là thái dương chi chủ như vậy, đứng đầu nhất tồn tại.

Khi ý niệm này sinh ra nháy mắt, Thần trong lòng cuồng loạn, trước mắt hoảng hốt ở giữa, như hiện ra vô số, phá thành mảnh nhỏ hình tượng.

Có quang minh vỡ nát, có vạn vật kêu rên, có gió tanh mưa máu, cũng có điềm xấu tịch diệt ý cảnh chấn động… Kỳ quái, thấy không rõ lắm, nhưng thái dương chi chủ trong lòng kiêng kị, bất an, lại tăng lên tới cực điểm.

Đón lấy, chính là triệt để phẫn nộ!

Giết Thần?

Thái âm cùng La Quan, lại động ý nghĩ như vậy, bọn hắn làm sao dám? Bọn hắn cũng dám!

Ầm ầm ——

Thái dương lực bạo tẩu, khủng bố sáng rực hỏa diễm.

Sát na càn quét, đốt cháy thiên địa 100,000 dặm!

Thái dương chi chủ gầm nhẹ, như địa ngục mà đến, “Tốt, rất tốt! Ta cũng phải nhìn, các ngươi có thể có thủ đoạn gì, lại muốn đồ thiên.”

Thần vì mặt trời, thân hợp đại đạo, chính là thiên địa nền tảng.

Giết Thần, chính là đồ thiên!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1181 : Ngươi, trốn không thoát

Hỏa diễm thần chỉ lên trời mà đi, kéo mặt trời lên không, lửa nóng hừng hực thiêu đốt, chống ra mặt trời lĩnh vực.

Đã phát giác được, thái âm cùng La Quan, lại có đồ thiên chi ý, thái dương chi chủ không ngốc, nếu có thể thuận lợi thoát thân, bọn hắn một phen tính toán, tất nhiên là đều thất bại!

Nhưng giữa thiên địa, đại đạo không hiện.

Đối Đại Đạo cảnh, đều có cực mạnh hạn chế, huống chi thái âm, mặt trời như vậy, đứng đầu nhất tiên thiên thần chỉ, đăng lâm đại đạo đỉnh phong người?

Là lấy, phá hư quy tắc, xâm nhập hiện thế dễ dàng.

Nhưng muốn rời khỏi, lại cần phí một chút tay chân.

Thứ 1, mặt trời chuyển vị, muốn hàng thế một kích trấn sát La Quan.

Này quyết sách, bạo ngược ngoan lệ, cũng đã không làm được.

Là lấy, tại thoát ly trước đó, cần đem mặt trời một lần nữa, đưa về tại chỗ.

Nếu không mặt trời bất chính, hỏng thiên địa cách cục,

thì di hoạn vô tận!

Thứ 2, chính là muốn chặt đứt, cùng thiên địa vạn vật ở giữa, tất cả nhân quả liên luỵ.

Thái dương chi chủ bộc phát uy lực, chống ra tự thân lĩnh vực, chính là vì điểm này.

Khiến cho tức giận là, thái âm bồi La Quan nổi điên, lại lấy bản nguyên ánh trăng, không ngừng dây dưa, giam cầm, khiến Thần từ đầu đến cuối không thể “Thoát ly” .

Điều thứ nhất là cứng nhắc tiêu chuẩn, trừ phi thái dương chi chủ, tình nguyện gặp phản phệ, vị cách tổn hao nhiều, nếu không nhất định phải làm được.

“Thái âm! Ngươi ghi nhớ hôm nay, bản tôn ngày khác, nhất định gấp bội hoàn trả!”

Thái dương chi chủ gào thét, vang vọng đất trời.

Âm, dương tương sinh, nguồn gốc từ một thể.

Cho dù chém giết, đối lẫn nhau đầy cõi lòng ác niệm, nhưng lại chưa bao giờ mượn ngoại lực xuất thủ, đây là song phương ăn ý, cũng là Thần nhóm kiêu ngạo.

Nhưng lúc này, thái âm lại muốn trợ La Quan giết hắn… Đối thái dương chi chủ mà nói, đây là một loại, càng thêm nghiêm trọng phản bội!

Phật Đà, đúng, bản tôn còn có Phật Đà vì ỷ vào.

Dù đầu nhập nó môn hạ, nhưng thái dương chi chủ đáy lòng, từ đầu đến cuối còn có mấy điểm mâu thuẫn.

Nhưng bây giờ cũng đã không lo được… Minh Vương hàng thế, thái âm đâm lưng, để thái dương chi chủ triệt để phẫn nộ.

‘Là các ngươi bức ta, đều là các ngươi sai!’

‘Ta mặt trời, đem mượn Phật Đà chi lực, hủy diệt hết thảy.’

Minh Vương vị, là của ta.

Vì thế, ta nguyện không tiếc bất cứ giá nào!

Về phần thái âm…

A!

Ngu xuẩn nữ nhân, lại vì thế gian hèn mọn sâu kiến, bỏ qua tự thân tôn quý cùng đại đạo.

Cam tâm tình nguyện, trở thành thiên địa một bộ điểm, che chở nó phồn diễn sinh sống.

Nhưng ngươi càng là như thế, ta càng là muốn đem ngươi để ý hết thảy, toàn bộ phá hủy.

Chờ xem!

Ngày đó, nhất định sẽ không còn xa, ta thái dương chi chủ, chính là người thắng sau cùng.

Quá âm trầm mặc.

Nhưng Thần có thể cảm nhận được, đến từ thái dương chi chủ phẫn nộ, cùng kia căm giận ngút trời dưới, điên cuồng, đáng sợ ác niệm.

‘Thần điên!’

Vì trả thù, vì đại đạo, thái dương chi chủ thế tất triệt để sa đọa, biến thành từ đầu đến đuôi quái vật.

Đây cũng không phải là trực giác, mà là thái âm, mặt trời ở giữa,

Số mệnh dây dưa đưa cho cho cảnh cáo.

‘Hôm nay, nhất định phải trấn sát Thần, nếu không tiểu thanh thiên thế giới, tất có đại họa!’

Ông ——

Thái âm chuyển vị, mang theo hạo đãng đãng ánh trăng, từ chín ngày mà tới.

“Ầm ầm” nổ vang rung trời ở giữa, ngang nhiên vọt tới mặt trời.

Đây cũng không phải là, trước đó Nguyệt Thần cung cùng Thái A cung va chạm, loại kia tiểu đả tiểu nháo.

Mà là chân chính, thái dương tinh cùng thái âm tinh ở giữa, trực tiếp nhất, tàn khốc chém giết.

Nếu không phải La Quan, đã thành tựu Minh Vương vị cách, nhưng vững chắc thiên địa một phương, thái âm cũng không dám đi này hiểm chiêu ——

Nếu không một lần va chạm, là đủ đánh vỡ “Minh” chữ, làm cả thiên địa, trực tiếp sụp đổ.

“A!”

Vô số kinh hô, ở trong thiên địa, hỗn độn bên trong vang lên.

Cho nên Doanh Châu kịch biến, nhật, nguyệt chém giết “Minh” chữ bất ổn, nó động tĩnh quá lớn quá lớn, lớn đến đủ để dẫn động thế gian chú ý.

Giờ phút này, từng đôi đôi mắt trừng lớn, mặt mũi tràn đầy chấn kinh.

Trừ cực thiểu số, sống qua vô tận tuế nguyệt tồn tại, từng mắt thấy qua viễn cổ tranh đấu tàn khốc, những người khác đều hít một hơi lãnh khí.

Thái âm, đủ hung ác!

Cái này va chạm, lại bất luận thắng thua, Thần cùng thái dương chi chủ, nhất định đạo hạnh tổn hao nhiều ——

Thần muốn làm gì?

Chẳng lẽ, đúng như thái dương chi chủ lời nói, muốn đồ thiên? !

Tê ——

Mọi người lại hít một hơi lãnh khí, ánh mắt liền lại rơi vào, kia phiến hải vực bên trong.

Âm, dương nhị khí, xen lẫn vì vòng xoáy, “Ầm ầm” xoay quanh bên trong, có uy nghiêm, túc mục, cường đại, cao vị cách khí cơ tản mát.

Càng làm cho người ta kinh hãi, là kia phóng lên tận trời, cơ hồ ngưng tụ thành thực chất sát ý!

Minh Vương…

Ngụy Thái Sơ!

Cho nên, hôm nay là Thần, khăng khăng muốn trấn sát mặt trời? Nguyên nhân đâu… Là bởi vì, thái dương chi chủ mạo phạm, trước đó tính toán? Hay là nói, muốn ngồi vững vàng Minh Vương vị, tất yếu trấn sát thái dương chi chủ, chấm dứt hậu hoạn?

Nhưng dù vậy, cũng không nên vội vã như vậy.

Ngay cả tự thân vị cách, quyền hành, đều không đi vững chắc, liền không kịp chờ đợi muốn giết người, như thế bạo ngược, điên cuồng… Thấy thế nào, đều giống như tại… Báo thù?

Cho nên… Minh Vương giận dữ, thái âm bạo tẩu, không để ý hậu quả thế tất trấn sát mặt trời, diệt 1 tôn đỉnh tiêm tiên thiên thần chỉ… Chỉ vì nữ nhân kia? !

Mọi người cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, nhưng há to miệng, nhưng lại không biết nên nói cái gì.

Xung quan giận dữ vì hồng nhan… Như thế non nớt, lộ ra mấy phân rõ triệt ngu xuẩn chữ, như thế nào xuất hiện tại hôm nay chiến trường?

Nhưng nó chính là xuất hiện, lại muôn người chú ý, sợ hãi, kính sợ!

Hứa Tịnh quỳ trên mặt đất, nước mắt rơi như mưa, “Hứa Kha, ta tin, ngươi thật sự không có nhận lầm người.”

“Cái này nam nhân, hắn vì ngươi, lại muốn đồ thiên…”

“Ta nhất thời, cũng không biết là nên vui mừng,

Hay là bi thương… Các ngươi rõ ràng có thể cùng một chỗ, lại thiên nhân vĩnh cách!”

Nàng xát đem nước mắt, gạt ra tiếu dung, “Nhưng ít ra, ngươi trả giá, đã đạt được đáp lại… Ngươi nếu có biết, cũng có thể nhắm mắt.”

Giờ phút này, Nguyệt Thần cung rơi biển, Hứa Tịnh có thể nhìn thấy, âm, dương 2 lực, ngưng tụ tạo thành vòng xoáy bên trong, cái kia đạo thân ảnh mơ hồ.

Như sơn nhạc, nhưng chống đỡ chín ngày, có thể trấn nhật nguyệt.

Minh Vương…

Hứa Kha, ngươi dùng tính mạng của mình, vì hắn trải bằng con đường.

Mà hắn, cũng không có cô phụ ngươi!

Thanh Liên đạo nhân than nhẹ, “Sư đệ, ngươi thủ bút này, thật sự là càng lúc càng lớn.”

“Bội phục, bội phục!”

Trấn sát mặt trời , cùng cấp đồ thiên. . ? ? .

Như vậy sự tình, chính là năm đó hắn đỉnh phong thời kì, chưa từng vẫn lạc trước, cũng tuyệt không cảm tưởng.

Nhưng sư đệ hắn, không chỉ có nghĩ như vậy, còn đang dạng này đi làm.

Hậu quả?

Hắc!

Quản hắn nương hậu quả, chúng ta kiếm tu, nhãn hiệu không phải liền là sát phạt quả đoán? Chỉ cầu 1 cái nhân quả, chỉ cầu 1 cái an tâm.

Như tâm kết hoành cách tại ngực, cũng còn muốn lo trước lo sau, suy đi nghĩ lại? Kia còn tu cái gì kiếm!

Không bằng sớm một chút rửa sạch sẽ cổ, cho người ta

chặt đi, mình cũng rơi vào thanh tĩnh.

Một mực đến, Thanh Liên đạo nhân cùng La Quan quan hệ giữa, mặc dù rất là thân cận.

Nhưng trong đó quan hệ phức tạp, liên quan đến thái thượng Kiếm tôn, cũng bởi vì Du Tùng Tử.

Đương nhiên, đối La Quan, hắn là rất thưởng thức, nhưng cho đến hôm nay, nhìn thấy trước mắt một màn, phần này thưởng thức mới biến thành tán thành.

Sư đệ, đích thật là sư đệ ta, là 1 cái hợp cách tu kiếm người.

Không phải là bởi vì đủ mạnh, mà là hắn chân chính có, 1 viên cầm kiếm trái tim.

Ta kiếm nơi tay, từ muốn giết 1 cái thiên địa thanh tĩnh, trong lòng bằng phẳng… Nếu ngay cả điểm này chấp niệm, bá đạo đều vô, túng kiếm đạo thiên phú cao tuyệt, cơ duyên, số phận kinh người, cũng chú định thành tựu có hạn.

Thế là, Thanh Liên đạo nhân cảm khái qua đi, mặt lộ vẻ mỉm cười, đôi mắt vui vẻ.

Đối diện, Đạo tôn khóe miệng co quắp một chút, tự nhiên biết, trước mắt Thanh Liên đạo nhân, giờ phút này mỉm cười là cái gì ý tứ.

Quả nhiên, tu kiếm đạo, đều là một đám tư duy hệ thống, khác hẳn với thường nhân người!

Nổi điên, phát cuồng, chỉ lo trước mắt nhân quả, mặc kệ ngày sau hồng thủy ngập trời… Trong mắt người khác là điên phê, trong mắt bọn họ là thành kính!

Nhưng hôm nay, hắn muốn giết là mặt trời a…

Cùng là trăng sao quyền hành chấp chưởng giả, Đạo tôn đối thân hợp đại đạo, trở thành thiên địa nền tảng thái âm, mặt trời, hiểu rõ càng sâu.

Như thật giết chết… Tê, hậu quả kia… Không dám nghĩ, không dám nghĩ!

Đến lúc đó, thiên băng địa hãm đều là nhẹ, một cái sơ sẩy cái này tiểu thanh thiên thế giới, liền trực tiếp nổ.

Thế là, Đạo tôn càng nghĩ càng nhíu mày, nhịn không được toát ra cái suy nghĩ ——

Ta có phải hay không, cũng nên xuất thủ rồi?

Nghiêm ngặt nói, hắn cùng Hoán Kim đạo nhân nhiệm vụ, đều là giống nhau.

Trấn thủ tiểu thanh thiên, tránh

Miễn thế cục sụp đổ, không thể vãn hồi…

“Đạo hữu đang suy nghĩ gì?” Thanh Liên đạo nhân đột nhiên mở miệng, nó mặt lộ vẻ mỉm cười, ánh mắt ôn hòa.

Đạo tôn khóe miệng giật một cái, giờ phút này trong mắt hắn, đối diện sáng loáng một mảnh, nào có cái gì mỉm cười mà đứng ôn hòa nói người.

Kia rõ ràng chính là 1 đem, đã ra vỏ, có thể đem 4 phương thiên địa, đều tuỳ tiện cắt thành vỡ nát khủng bố thần kiếm…

‘Đáng chết kiếm tu!’

Đạo tôn ho nhẹ, bất động thanh sắc lui ra phía sau một bước, “Ngô, ta chính là cảm thấy… Ngụy Thái Sơ đạo hữu, nên xuất kiếm lúc liền xuất kiếm, quả là tính tình bên trong người, ta rất thưởng thức.”

Thanh Liên đạo nhân ánh mắt sáng lên, “Ta cùng đạo hữu, cũng không mưu mà hợp.”

“Cho nên, đạo hữu cũng cảm thấy, mặt trời đáng chém?”

“… Ân.”

Đạo tôn bộ dạng phục tùng, che khuất đôi mắt chỗ sâu, kia tinh hà 10,000 dặm bóng ngược, “Chư vị bỉ ngạn, không phải ta không nhúng tay vào, thực tế người trước mắt, quả thực cường hãn vô song.”

“Nó kiếm, người, ta đều nhìn không thấu, tung khăng khăng xuất thủ, cũng là tốn công vô ích.”

Dừng một chút, “Liệu đến, các vị trấn thủ tiểu thanh thiên vô tận tuế nguyệt, lao tâm lao lực, nhất định có những hậu thủ khác, đúng không?”

Nhưng vào lúc này.

Oanh ——

Hải vực phía trên, có khí tức cường đại giáng lâm, nó uy lẫm liệt, nó thế vô địch.

Nhược Hạo đãng giang hải, lại như sơn xuyên giang hà, bao dung vạn vật, lại bao trùm trên đó.

Giờ phút này, tại mọi người cảm giác bên trong, như nguy nga dãy núi đột ngột từ mặt đất mọc lên, thẳng vào chín ngày!

Minh Vương, chân chính giáng lâm.

Âm, dương 2 lực vòng xoáy, bỗng dưng ngừng chuyển động, cực động cực tĩnh ở giữa, lại không lộ vẻ đột ngột.

Đây hết thảy, như tự nhiên bình thường, tồn hồ nhất niệm.

Sau đó, chính là “Ầm ầm” tiếng vang, trong nháy mắt tất cả âm, dương 2 lực, đã bị đều hấp thu.

Ngụy Thái Sơ thân ảnh, xuất hiện ở trước mắt mọi người, hắn cùng lúc trước so sánh, như không có gì thay đổi.

Nhưng cẩn thận nhìn lại, liền có thể phát hiện, nó một đôi tròng mắt thâm thúy vạn điểm, lại 1 con phản chiếu mặt trời, 1 con ngân nguyệt treo cao.

Mi tâm có phù lục, ám kim chi sắc, sáng tối chập chờn, mơ hồ không rõ, như từ đầu đến cuối ở vào thay đổi nào đó, khuấy động bên trong.

Sau đó, chính là phát hồ đáy lòng, nguồn gốc từ bản năng kính sợ…

Minh Vương người, ở thiên địa bên trong, chính là quyền hành chi đỉnh.

Duy ta độc tôn!

Cường đại, uy nghiêm, tôn quý, vô song…

Bá ——

Ngụy Thái Sơ ngẩng đầu, nhìn về phía cửu thiên chi thượng, kia chỗ oanh minh không ngớt, kia là thái âm ánh trăng bị đánh vỡ, nghiền nát.

Hỏa diễm thần chỉ hình như có nhận thấy, thông suốt quay người trông lại, cả 2 ánh mắt tiếp xúc nháy mắt, Thần quanh thân tứ ngược thiêu đốt hỏa diễm, đều xuất hiện một tia dừng lại.

Sau đó, là mãnh liệt tim đập nhanh, cùng dự cảm bất tường!

“Ngươi, trốn không thoát.”

Ngụy Thái Sơ mở miệng, thanh âm không cao, lại dẫn động thiên địa hô ứng, “Ầm ầm” như triều cường càn

quét thiên địa.

Đón lấy, một bước đạp xuống!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1182 : Kim Ô, chín ngày

Một bước lên, một bước rơi.

Ngụy Thái Sơ thân ảnh, xuất hiện tại trên thái dương.

Sau một khắc ——

“Ầm ầm” nổ vang rung trời, thiên khung kịch liệt chấn động, kia chậm rãi thăng thiên mặt trời, lại bị ngạnh sinh sinh giẫm rơi một đoạn.

Hỏa diễm thần chỉ nổi giận gầm lên một tiếng, thân thể như tiếp nhận vạn quân chi trọng, theo “Bành” một tiếng, một cái chân quỳ một chân trên đất.

Thần con mắt, một chút liền đỏ!

Hừng hực thiêu đốt hỏa diễm, bộc phát ra vô tận phẫn nộ cùng oán hận ——

Cái này, chính là Minh Vương lực lượng. . ? ? . ? ?

Vốn nên thuộc về hắn, bây giờ lại bị người chấp chưởng, ép hắn quỳ sát.

Trong đó chênh lệch, có thể tưởng tượng.

Như thế nào nhẫn? Không thể nhịn!

“A!” Thái dương chi chủ gầm thét, “Ngụy Thái Sơ, ta muốn ngươi chết, muốn ngươi chết!”

Minh Vương đích xác cường đại, quyền hành đương thời độc tôn, nhưng ở mặt trời lĩnh vực bên trong, thái dương chi chủ lực lượng, đem tăng lên mạnh nhất.

Dù là Minh Vương, lại như thế nào? Cũng có thể đốt cháy!

“Chết! Chết!”

“Cho bản tôn chết!”

Thái dương chi chủ ngửa đầu, xích hồng đôi mắt, gắt gao tập trung vào, kia hoành ép mặt trời, rơi xuống một đoạn thân ảnh.

Sau một khắc, “Oanh” một tiếng nổ đùng, từ mặt trời nội bộ truyền ra, hừng hực thái dương chi hỏa, đem Ngụy Thái Sơ bao phủ.

Nó sắc vàng ròng, khí cơ hạo đãng, hừng hực rào rạt, có thể đốt hết thảy vật ——

Đây là, Thái Dương Chân Hỏa!

Cùng thái âm bản nguyên ánh trăng đồng dạng, là mặt trời bên trong, cường đại nhất thủ đoạn.

Lại điệp gia, tự thân lĩnh vực gia trì, trong chớp nhoáng này, tại kia vàng ròng hỏa diễm bên trong, lại truyền ra một tiếng hung lệ hót vang.

1 đạo một chân cự chim hư ảnh, hiện lên ở bên trong, nó lông vũ vàng ròng, tại hỏa diễm bên trong thiêu đốt, hoặc là nói xác thực hơn, Thái Dương Chân Hỏa chính là đến từ, cái này cự chim thể nội.

Kim Ô!

Nghe đồn, đây là mặt trời bản thể, thượng cổ Thần thú.

Lúc này, Kim Ô băng lãnh đôi mắt, khóa chặt Ngụy Thái Sơ, trong đó sát cơ như nước thủy triều.

Lại một tiếng hót vang, Kim Ô trực tiếp bạo tẩu, nó

2 cánh triển khai, tùy ý bộc phát thần uy.

Giờ phút này, thiên khung phía trên, lại có dị tượng sinh ra ——

Mặt trời bên bờ, đột nhiên hiển hiện, cái thứ 2 mặt trời.

Đón lấy, là cái thứ 3, cái thứ 4, cái thứ 5…

Cuối cùng, chín ngày cũng không, nó ánh sáng, nóng sáng rực, lẫn nhau trùng điệp, giống như 1 cái thiên địa Hồng Lô.

Nó tuyệt đại bộ phân lực lượng, đều bị hạn chế tại, mặt trời lĩnh vực bên trong.

Nhưng dù chỉ là, một chút xíu tràn ra ngoài, nhưng cũng khiến cho cho nên Doanh Châu cảnh nội, lại lần nữa

nghênh đón hạo kiếp.

Biển cả sôi trào, thảm thực vật khô vong, hòn đảo hòa tan, kim thạch hóa thủy…

Kêu rên, kêu thảm, vang vọng đất trời thập phương, trong chốc lát không biết bao nhiêu sinh linh, trực tiếp hóa thành đen xám.

Nó khủng bố uy thế, khiến một đám Đại Đạo cảnh, đều sắc mặt hoàn toàn thay đổi.

“Kim Ô hiện, chín ngày lâm, mặt trời chi nộ, hủy thiên diệt địa…”

Cái này truyền thuyết xa xưa, hôm nay lại xuất hiện.

Mà bọn hắn, chỗ cảm thụ đến, chỉ là Kim Ô lửa giận cùng chín ngày cũng không trung, cực tiểu nhân một bộ điểm.

Cái kia thiên khung phía trên, tứ ngược thiêu đốt, như hoả lò Thái Dương Chân Hỏa, mới là thật khủng bố.

Đây là Kim Ô đại thần thông, gần như đồng đẳng với, là từ chân chính 9 viên mặt trời, liên thủ chỗ giáng lâm khủng bố đốt cháy.

Nó uy năng, liền chỉ là suy nghĩ một chút, liền khiến người tê cả da đầu!

Sợ là, Đại Đạo cảnh rơi vào trong đó, cũng muốn tại trong nháy mắt, liền bị đốt cháy thành cặn bã.

Hạn chế cũng có, chín ngày chi uy, cận tồn tại mặt trời trong lĩnh vực, nếu không chỉ bằng mượn chiêu này, thái dương chi chủ có thể xưng vô địch.

Đối Đại Đạo cảnh mà nói, có lẽ đánh không lại, nhưng muốn tránh đi phong mang, bỏ chạy tại bên ngoài, lại không tính khó.

Nhưng ai có thể nghĩ đến, Ngụy Thái Sơ lại lỗ mãng như thế, trực tiếp chân đạp mặt trời, lực áp thái dương chi chủ, để hắn quỳ rơi vào trời.

Không sai, một màn này là rất đốt, cũng rất uy phong.

Nhưng nhất thời danh tiếng, cũng đã đem tự thân, đẩy vào hung hiểm chi địa… Minh Vương rất mạnh, nghe đồn tại thế gian, duy ta độc tôn.

Nhưng Ngụy Thái Sơ dù sao, chỉ là vị cách sơ ngưng, quyền hành còn chưa quen thuộc, nắm giữ.

Lại thêm, Kim Ô xuất thủ, chín ngày hừng hực… Kia, chưa hẳn liền sẽ không lật thuyền! . ? ? .

Như đương thời Minh Vương, xưng thế tôn người, như tại giáng lâm ngày đầu tiên, liền bị sinh sinh trấn sát, đốt diệt… A, kia mới thật sự là chuyện cười lớn.

Thái âm oanh minh, ánh trăng phô thiên cái địa, đánh tới hướng Kim Ô, chín ngày.

Một gốc cành lá rậm rạp, hoa cái 10,000 dặm hoa quế

cây, từ trong đó hiển hiện.

Hình như có gió thổi qua, bỗng nhiên có mảng lớn hoa quế, từ đầu cành vẩy xuống.

Kia cánh hoa, mỗi 1 khối đều là tinh khiết, sáng long lanh ngân bạch, tản ra buồn bực hương thơm.

Cùng Thái Dương Chân Hỏa tiếp xúc nháy mắt, hoa quế cùng chân hỏa, liền đồng thời tiêu tán ——

Liền như, 2 loại hoàn toàn đối lập, lẫn nhau không dung lực lượng, tương hỗ thôn phệ, triệt tiêu.

Thái âm chi chủ xuất thủ, suy yếu Kim Ô chi lực!

“Ha ha ha ha!” Thái dương chi chủ cuồng tiếu, hỏa diễm thần chỉ hình thái, đôi mắt điên cuồng.

Điên là điên dại.

Cuồng là cuồng hỉ!

“Kim Ô hiện, chín ngày ngưng, tại ta chi lĩnh vực bên trong, mặt trời vi tôn.”

“Thái âm, ngươi muốn cứu hắn, không kịp!”

Cục diện này, chính là thái dương chi chủ, cũng chưa từng nghĩ đến.

Tại Ngụy Thái Sơ giáng lâm, 1 cước đạp xuống lúc, Thần nội tâm có nháy mắt kinh hoảng, chợt chính là

cuồng hỉ.

Thế là, Thần không chút do dự, liền thi triển tự thân lực lượng cường đại nhất.

Giờ phút này, chín ngày Phần Thiên, đã thành hoả lò, thiên địa vạn vật đều có thể đốt diệt.

Minh Vương?

Đợi trấn sát Ngụy Thái Sơ, liền có thể một ngụm, đem cái này quyền hành thôn phệ.

Cười đến cuối cùng, chung quy là bản tôn!

Thái dương chi chủ giờ phút này, thậm chí không tiếc đại giới, trực tiếp thiêu đốt bản nguyên, để đổi lấy trong thời gian ngắn, lực lượng cường đại hơn.

Thế là, Kim Ô càng phát ra ngưng thực, nó lông vũ đốt lửa, đôi mắt vàng ròng.

Trong đó lãnh khốc, ngang ngược.

9 viên mặt trời, đều điên cuồng bộc phát, mơ hồ trong đó trước mắt mọi người, dường như thật hiện ra, 1 tôn đỏ sậm hoả lò.

Đen, đỏ hai màu, vết rạn dày đặc, ba chân đứng ở thiên địa, liền chống lên một phương.

Tuy chỉ là một cái bóng mờ, tồn tại ở Thái Dương Chân Hỏa ở giữa, mơ hồ không rõ.

Nhưng chỉ là một chút, liền khiến cho mọi người, trong lòng bỗng dưng co vào, sinh ra cực kỳ kinh hãi sợ, bất an.

Ở trong đó, thậm chí bao gồm Thanh Liên đạo nhân, Đạo tôn…

Liền như này phương hoả lò, thật tồn hồ tại thế, tại Kim Ô hiện, chín ngày cũng không, cực hạn hỏa diễm đốt cháy dưới, mới dẫn rơi nó một vòng hình chiếu.

“Thái dương chi chủ, lại có như vậy át chủ bài!”

“Thật là khủng khiếp hoả lò, đây là vật gì?”

“Chưa từng nghe thấy… Nhưng không hề nghi ngờ, này hoả lò hẳn là sát phạt chí bảo, Đại Đạo cảnh rơi vào trong đó, nháy mắt nói băng, hồn phi phách tán.”

“Không! Này hoả lò, cho bản tọa cảm giác, so đây càng tăng kinh khủng… Cái này tuyệt không phải Đại Đạo cảnh cấp độ, có khả năng nắm giữ.”

Bỉ ngạn chi bảo? Lại hoặc là, so đây càng mạnh!

Mọi người thấp giọng hô, kinh hãi, tiếp lấy lại lâm vào đến, thật sâu trầm mặc.

Như mới, còn cảm thấy Minh Vương hàng thế ngày đó, liền bị trấn sát, đốt cháy, chỉ là 1 cái hoàn toàn không thể tin trò cười…

Kia bây giờ, liền có một loại, muốn chứng kiến lịch sử cảm giác!

Này hoả lò, ai có thể ngăn cản?

Minh Vương tuy mạnh, nhưng Thần chung quy chỉ là, tồn tại trong truyền thuyết.

Nó uy, nó thế, không có người kiến thức.

Có lẽ… Đại khái… Ngụy Thái Sơ thật sẽ chết!

Ngay tại thiên địa tĩnh mịch, vạn vật lặng im, nhìn hoả lò mà kinh hãi, chín ngày tứ ngược tại trời, Kim Ô đốt diệt thiên địa thời điểm, một thanh âm, đột nhiên từ đó truyền ra, “Ta vì Minh Vương, thiên địa này, chính là ta chi lĩnh vực, đạo trường… Há lại cho chỉ là dị loại, ở đây giương oai!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1183 : Nhân gian chủ, vạn vật tôn

Hỏa diễm thần chỉ bỗng nhiên ngẩng đầu, hừng hực thiêu đốt đôi mắt ở giữa, hiện lên kinh hãi.

Không có khả năng!

Kim Ô hiện, chín ngày cũng không, càng dẫn rơi từ nơi sâu xa, 1 đạo thiên địa hoả lò hình chiếu.

Nó đốt cháy, tế luyện chi uy, đủ hủy diệt hết thảy.

Lại không làm gì được, cái này Ngụy Thái Sơ nửa điểm…

Minh Vương, coi là thật cường đại như thế? !

Không!

Đây là cơ hội tốt nhất, Thần quyết không thể bỏ lỡ, giờ phút này có lẽ chỉ là, Ngụy Thái Sơ phô trương thanh thế.

Muốn loạn hắn tâm thần, phá hôm nay tuyệt cảnh, tử cục!

“Chín ngày sáng rực, thiên hỏa rào rạt, Kim Ô bái phục, cung thỉnh hoả lò.”

“Đốt, trấn, diệt, tịch!”

Oanh ——

9 viên mặt trời, hỏa diễm bỗng nhiên tăng vọt, Kim Ô ngưng đọng như thực chất, cúi đầu quỳ xuống đất.

Một màn kia hoả lò hư ảnh, theo “Ông” một tiếng run rẩy, đen, đỏ hai màu bỗng dưng rõ ràng, kia mỗi một vết nứt ở giữa, đều phun ra đầy đủ, đem thiên địa đốt diệt, vạn vật hạo kiếp khủng bố thiêu đốt.

Nó quang mang cũng không loá mắt, lại chỉ một cái liếc mắt, liền khiến người như đặt mình vào biển lửa, tựa như cả người đều muốn bị đốt thành tro bụi.

Mà cái này, vẫn chỉ là nó uy năng phóng xạ bố trí, như đặt mình vào trong đó… Tê, chỗ kia cảnh, quả thực là không dám tưởng tượng!

Nhưng tiếp xuống một màn, lại làm cho thái dương chi chủ, một trái tim chìm đến thung lũng ——

Thiên địa hoả lò ở giữa, có kinh người khí cơ, bay thẳng thiên khung phía trên, sau đó phác hoạ, ngưng tụ, hóa thành 1 đạo kình thiên thân ảnh.

Thần mặc màu đen bào, mang cao quan, khuôn mặt mơ hồ, khí tượng khó lường.

Như Đại đế giáng lâm, quan sát thập phương!

Kim Ô há miệng, phát ra một tiếng hót vang, vẫn hung lệ như cũ, lại nhiều mấy điểm không che giấu được sợ hãi.

Chín ngày cũng không, phần thiên chử hải, nhưng kia sáng rực Liệt Dương, lúc này chấn động khó có thể bình an.

Liền ngay cả thần bí khó lường, nguồn gốc từ không biết chi địa thiên địa hoả lò hư ảnh, nó đen, đỏ hai màu, cũng nhiều mấy điểm ảm đạm.

Bị chấn nhiếp, áp chế!

Thiên địa 4 phương, từng tiếng kinh hô vang lên, vô số đôi mắt trừng lớn.

Xâm nhập mặt trời lĩnh vực, bị Kim Ô tính toán, dẫn rơi chín ngày, mời thiên địa hoả lò… Này sát cục,

Bọn hắn nhìn về nơi xa đều sợ mất mật…

Cứ như vậy, bị phá?

Không!

Càng xác thực nói, Ngụy Thái Sơ chỉ là thờ ơ lạnh nhạt, nhâm thái dương chi chủ xuất thủ, sau đó tại hắn mạnh nhất thời khắc.

Vừa ra tay, liền đem Thần đánh rớt bụi bặm.

Đây mới là tuyệt đối lực lượng.

Phiên vân phúc vũ, nghịch chuyển thời cuộc!

Cái này… Chính là Minh Vương sao?

Tê ——

Cho dù mọi người sớm có phỏng đoán, nhưng hôm nay tận mắt nhìn thấy, vẫn làm bọn hắn hít một hơi lãnh khí.

Lại nhìn về phía kia hư ảnh lúc, liền lộ ra thật sâu kính sợ!

Nhưng cái này, mới chỉ là bắt đầu, Ngụy Thái Sơ xuất thủ, ngưng Minh vương pháp tướng lúc, âm, dương 2 lực xuyên qua toàn thân, giữa lông mày “Vị cách” sáng lên, tiếp chưởng thiên địa quy tắc, thu nạp ngàn tỉ linh lực gia trì.

Dưới tình huống bình thường, Thần lấy “Sơ giày Minh Vương” thân phận, có khả năng điều động lực lượng, cứ việc khủng bố nhưng cũng có hạn độ.

Nhưng ngoài ý muốn, đột nhiên liền xuất hiện.

Nó giữa bộ ngực, trái tim đột nhiên đại lực nhảy lên, “Bành” “Bành” thôi động toàn thân máu tươi, lấy tốc độ kinh người cao tốc lưu chuyển.

Tựa như là có đồ vật gì, giờ phút này bị kích thích, dẫn động, sẽ phải phá đất mà lên.

Ngụy Thái Sơ nhíu mày, lộ ra một tia kinh ngạc, thật sự là hắn không nghĩ tới, hôm nay lại còn có ngoài định mức thu hoạch…

Sau một khắc, một cỗ nóng bỏng dòng nước ấm, bỗng dưng từ lồng ngực khuếch tán, rót vào giữa lông mày "Minh Vương vị cách" .

Sau đó thiên địa ở giữa, những cái kia hạo đãng chảy xiết, giống như giang hải thiên địa linh lực, triệt để sôi trào.

Là đế ấn!

Đến từ âm u giới Nữ đế, đánh vào Ngụy Thái Sơ trên thân, làm hiện thế neo điểm, ấn ký.

Lúc này, lại trở thành, hắn một bộ điểm.

Ngụy Thái Sơ ý niệm đầu tiên là, Nữ đế ngày sau, sẽ không phải bởi vậy, liền cùng hắn trở mặt a?

Sau đó chính là… A đù…

Nữ đế,

Nàng đến cùng thân phận gì? !

Ầm ầm ——

Vòng xoáy lại xuất hiện, từ vô cùng vô tận thiên địa linh lực cấu thành, điên cuồng rót vào Minh vương pháp tướng bên trong.

Thế là, cái kia màu đen, mơ hồ trường bào, bỗng nhiên trở nên sáng tỏ ——

Vàng sáng chi sắc, hoa văn hoa lệ, dưới có sông núi giang hải ấn ký, bên trên triện nhật nguyệt tinh đấu đồ ảnh.

Đầu đội 9 lưu miện, xuyết 12 đạo, mỗi đạo 12 châu, đều thần quang lập lòe.

Nó khuôn mặt vẫn như cũ không rõ, duy nhất hai con mắt, thâm thúy như hãn hải, có thể dung trời cùng đất.

Nếu nói trước đó, Minh Vương quyền hành thứ 1, giữa thiên địa duy ta độc tôn, cho người ta cảm giác là tuyệt đối cường thế, bá đạo.

Kia bây giờ, chính là vô cùng cao quý, tôn vinh.

Không cần càng nhiều, liền chỉ là nhìn thấy Thần, liền sinh ra hoảng sợ, kính sợ. . ? ? .

Không chỉ là nguồn gốc từ cảm xúc trong đáy lòng, liền ngay cả tự thân cảnh giới, lực lượng, đều tại chấn động, run rẩy.

Không thể địch, không thể địch, không dám địch…

Như giữa thiên địa, chí tôn đến quý tồn tại!

Sau đó, thân ảnh này đưa tay, hướng phía dưới nhấn một cái.

Oanh ——

Nổ vang rung trời, gào thét đột khởi, kia hung tàn bạo

ngược, không ai bì nổi Kim Ô, lại bị trực tiếp đổ nhào trên mặt đất.

Nó thân hình khổng lồ run rẩy, khí diễm không còn, mảng lớn thiêu đốt lên, xích kim sắc lông vũ, đều trực tiếp đập nát, phiêu tán.

9 viên mặt trời, lung lay sắp đổ, tiếp theo truyền ra "Răng rắc" "Răng rắc" vỡ nát âm thanh, lại có từng đạo vết rạn hiển hiện.

Đen, đỏ hai màu, hung diễm bỗng nhiên tăng vọt, như nhận khiêu khích, cũng không chờ nó bộc phát, nó hình chiếu liền đang vặn vẹo bên trong, bị trực tiếp nghiền nát.

Mơ hồ trong đó, như nghe tới một tiếng, âm trầm, phẫn nộ hừ lạnh.

Tùy theo trở nên yên ắng.

Cho dù là cái này hoả lò, vào hôm nay, này cảnh, lại như thế nào phẫn nộ, lại không thể kế tiếp theo nhúng tay!

Minh Vương một kích, đại cục kết thúc!

Giờ khắc này, thế nhân đều trợn to tròng mắt, gắt gao nhìn lên bầu trời ở giữa, cái kia đạo khủng bố thân ảnh…

Minh Vương… Cái này thật, cũng chỉ

Là Minh Vương?

Cùng trong truyền thuyết, tựa hồ không giống nhau lắm.

Thanh Liên đạo nhân nhíu mày, đôi mắt chỗ sâu, lộ ra hồi ức chi sắc.

Đột nhiên, hắn như nghĩ đến cái gì, sắc mặt có chút biến ảo.

Lại cẩn thận, hướng về bầu trời phía trên nhìn lại, hồi lâu sau, hắn thở ra một hơi, lẩm bẩm nói “Cái này đúng là… Nhân hoàng…”

Đạo tôn thông suốt biến sắc.

Nhân hoàng? !

Làm sao có thể, lúc này cách, quyền hành, sớm đã tiêu vong, không tồn tại ở thiên địa.

Năm đó, chỉ có vị kia, từng đi đường này, tiếp cận cảnh giới này.

Về sau vẫn lạc, thân tử đạo tiêu, con đường này truyền thừa, liền triệt để diệt tuyệt.

Hả?

Không đúng!

Vị kia dù vẫn lạc, thật là linh không tiêu tan, chấp niệm khủng bố, tại âm u giới trung du đãng, vẫn luôn đang tìm, tự tử vong bên trong trở về, sống lại một đời cơ hội.

Mà nàng, vừa lúc cùng La Quan ở giữa, có cực sâu liên quan.

Chẳng lẽ, vị kia nữ hoàng bệ hạ, càng đem Nhân hoàng 1 đạo truyền thừa, giao cho hắn? !

Phù phù ——

Hoán Kim đạo nhân chân mềm nhũn, trực tiếp quỳ xuống đất, đầu đầy mồ hôi.

Nhân hoàng! Nhân hoàng!

Hắn tồn thế lâu đời, sống vô tận tuế nguyệt, có thể nói là, cái này tiểu thanh thiên thế giới hoá thạch sống 1 trong.

Chính vì vậy, chứng kiến rất rất nhiều, người bên ngoài chỉ cảm thấy, là tồn tại ở thượng cổ tồn tại trong truyền thuyết, hắn lại từng thấy tận mắt.

Cứ việc, chỉ là vị cuối cùng Nhân hoàng, nhưng đối phương cường đại, khủng bố, tung cách xa vô tận tuế nguyệt, vẫn như cũ làm hắn hoảng sợ, run rẩy.

Kia là, có tư cách trực diện bỉ ngạn, liền thiên địa quy tắc, đều muốn phủ phục, run rẩy tồn tại.

Là chân chính nhân gian chủ, vạn vật tôn!

Ngụy Thái Sơ, lại có Nhân hoàng vị cách… Không đúng, Thần chính là tiên thiên thần chỉ, “Quá chữ lót” đại lão…

Hẳn là, là hồn phách chuyển sinh, lại hoặc chân linh đoạt xá? !

Nhưng bất luận loại nào, kết quả cũng giống nhau ——

Hôm nay, Thần chính là vô địch!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1184 : Phải chết

Một kích, đánh Kim Ô gào thét, Cửu Dương nứt, hoả lò sụp đổ!

Thái dương chi chủ một vòng chân linh, giờ phút này điên cuồng thét lên.

Tuyệt vọng, bàng hoàng, như tứ ngược triều cường, bao phủ tâm thần, phóng xuất ra vô tận hoảng sợ.

Nhân gian chủ, vạn vật tôn…

Nhân hoàng!

Không có khả năng, tuyệt không có khả năng này.

Chỉ là Ngụy Thái Sơ, một giới sâu kiến tiểu bối, bất quá có chút số phận thôi, há có thể đăng lâm chí tôn?

Đây là Thần, đường đường thái dương chi chủ, tiên thiên thần chỉ chi đỉnh, cũng không từng dám từng có hi vọng xa vời!

Nhưng sự thật liền tại dưới mắt, kia chống trời đạp đất, uy nghiêm, tôn quý thân ảnh, phát tán ra bễ nghễ thiên hạ khí tức…

Chôn vùi đã lâu, một chút vỡ vụn, xốc xếch hình tượng, giờ phút này tại não hải hiện lên, để Thần lại lần nữa nhớ lại, những cái kia kinh khủng hồi ức.

Mặt trời, thái âm, cùng thiên địa xen lẫn, tồn thế cổ lão dài dằng dặc, tại sao lại cam tâm tình nguyện hợp đạo, trở thành quy tắc một bộ điểm?

Đây là 1 cái dài dằng dặc, lại thê thảm đau đớn cố sự.

Sợ hãi như ác mộng, phẫn nộ, oán hận, không cam lòng… Đủ loại cảm xúc, nháy mắt hôi phi yên diệt, chỉ còn hơn một cái ý niệm trong đầu ——

Trốn!

Nhất định phải trốn, lập tức trốn.

Nếu chỉ là Minh Vương, thế tôn, Kim Ô hiện, rơi chín ngày, lại dẫn rơi trong cõi u minh 1 đạo thiên địa hoả lò hư ảnh, có thể một trận chiến.

Động lòng người hoàng ở đây…

Có thể còn sống thoát đi, chính là lớn nhất yêu cầu xa vời.

Thái dương chi chủ rốt cuộc không lo được hậu quả, hỏa diễm thần chỉ trong miệng, phát ra một tiếng gầm nhẹ.

Kim Ô đề minh, thống khổ mà bi ai, sau một khắc 9 viên xuất hiện vết rạn mặt trời, nó quang mang bỗng dưng thu liễm.

Sau đó, liền như lửa núi bộc phát, lại như giang hà vỡ đê, lấy một loại kiên quyết, bạo ngược, không lưu chỗ

trống phương thức bộc phát.

Ngày vẫn nó 1, thiên địa hạo kiếp, huống chi chín ngày cùng nổ?

Nhân gian chủ, vạn vật tôn… Tắc thiên địa, chúng sinh, đều là liên luỵ, nhân quả.

Như thấy sinh linh đồ thán, lại bất vi sở động, thì vị cách vỡ nát, Nhân hoàng không còn.

Thái dương chi chủ đang đánh cược, cược Ngụy Thái Sơ tuyệt sẽ không, liều đến chúng sinh chôn cùng, tự thân vị cách tổn hao nhiều, vẫn khăng khăng

Giết Thần.

Chỉ cần một tuyến thời cơ, Thần liền có thể thoát thân… Về phần đại giới, cũng đã quản không được, thời khắc sinh tử những người còn lại không để ý!

“Nghiệt súc!”

Nhân hoàng pháp tướng gầm thét.

“Oa!”

Thái dương chi chủ phun ra một ngụm hỏa diễm, nó sắc thuần kim, mơ hồ có thể thấy được có phù văn, mạch lạc, ở trong đó sáng tối chập chờn.

Sau một khắc, “Ba” một tiếng vỡ vụn, băng tán.

Đây là mặt trời bản nguyên, cũng có thể coi là, là nó vị cách, căn bản cụ hiện.

Bây giờ, một tiếng gầm này, liền cùng cấp là sinh sinh gọt đi, thái dương chi chủ tầng 1 cảnh giới.

Đây chính là Nhân hoàng đáng sợ!

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là bởi vì, thái dương chi chủ phạm phải, nguy hại nhân gian đại tội.

Ầm ầm ——

Nhân hoàng pháp tướng động, hắn như đế vương, quan sát thương sinh.

Giờ phút này đưa tay, hướng về phía trước một nắm.

Chín ngày vỡ nát, chỗ điệp gia, dung hợp mà sinh ra, khủng bố hạo kiếp biển lửa, tại cái này một nắm phía dưới lại nhanh chóng ngưng tụ.

Hóa thành viên đạn, chui vào nó trong bàn tay, biến mất không gặp!

Một màn này, thấy thái dương chi chủ vong hồn đại mạo, trong lòng lại không một tia may mắn.

Nhân hoàng thủ đoạn, đây mới thực là Nhân hoàng thủ đoạn.

Nguyên nhân chính là như thế, Thần cư giữa thiên địa, mới có thể cùng bỉ ngạn cảnh bình khởi bình tọa!

Chín ngày cùng nổ, chỗ phóng thích lực lượng kinh khủng, tại rất ngắn thời gian bên trong bộc phát, tiếp theo bị áp chế, đổ sụp.

Vừa để xuống, vừa thu lại ở giữa, sinh ra xung kích, viễn siêu ra thiên địa bản thân cực hạn.

Thế là, tại thái dương chi chủ bỗng nhiên va chạm phía dưới, thiên địa như mặt gương, trực tiếp vỡ nát.

Bề ngoài đen nhánh, màu mực bên trong, có oanh minh tiếng vang, kia là hỗn độn triều tịch.

Giờ phút này, cũng bị giữa thiên địa, lực lượng kinh khủng dẫn dắt, sóng biển ngập trời!

Hỏa diễm thần chỉ trốn vào nó

Bên trong, một đầu chui vào hỗn độn, “Ngụy Thái Sơ, ngươi chờ, ngươi chờ!”

Thái dương chi chủ oán độc lại kinh hoàng gào thét, vang vọng đất trời.

Thần cũng không nhận thua… Chí ít hiện tại, Thần còn không có tuyệt vọng.

Nhân hoàng đích xác đáng sợ, đáng sợ đến thái dương chi chủ rất rõ ràng, chỉ dựa vào tự thân chi lực, tuyệt đối không thể lại cùng chi chống lại.

Động lòng người hoàng cũng không phải là sẽ không

chết, nếu không nó một mạch truyền thừa, cũng không có khả năng đoạn tuyệt vô số năm, vị cách cơ hồ triệt để tiêu tán.

Phật Đà, chính là Thần lớn nhất lực lượng!

Chờ xem, chờ xem… Ta sẽ trở về, nhất định sẽ!

Nhân hoàng pháp tướng ngẩng đầu, nhân gian cùng hỗn độn, thụ thiên địa quy tắc, thế giới hàng rào thủ hộ, cả 2 ngăn cách không liên quan đến nhau.

Giờ phút này, kia bị đánh vỡ chỗ, ngay tại nhanh chóng lấp đầy, chữa trị.

Nhưng Thần vẫn từ hắc ám cùng hỗn độn triều tịch ở giữa, cảm nhận được thật sâu ác ý cùng oán hận.

Đôi mắt ngưng lại, chợt rơi vào, thiên khung mặt trời phía trên.

Giờ phút này, nó quang mang ảm đạm, lộ ra một tia trắng bệch, thoát ly ban đầu quỹ tích, lộ ra mấy điểm xu hướng suy tàn cùng suy yếu.

“… Ngươi, không thể chém xuống mặt trời.” Ánh trăng sáng trong, tại Ngụy Thái Sơ trước người phun trào, một thân ảnh nổi lên.

Cao gầy, tinh tế, mỹ lệ mà thanh lãnh, nàng hoàn mỹ phù hợp, trong tưởng tượng nguyệt cung chi chủ, trên trời nguyệt thần tưởng tượng.

Một đôi tròng mắt rơi xuống, vẫn có mấy điểm chấn động dư ba, hiển nhiên lần này biến hóa, cũng không tại thái âm chi chủ trong dự liệu.

“Nguyên nhân?” Ngụy Thái Sơ mở miệng, ánh mắt vẫn như cũ nhìn chằm chằm thiên khung mặt trời.

Thái âm chi chủ nói “. Trước mắt mặt trời, là thái dương chi chủ bản thể, cũng là thiên địa một bộ điểm, trảm chi tiện là trảm thiên địa.”

“Tiểu thanh thiên nền tảng vỡ nát, đem dẫn vô lượng hạo kiếp, đến lúc đó Thần hoặc khó thoát khỏi cái chết, ngươi cũng đem thụ thiên địa phản phệ…”

Hơi dừng một chút, Thần tiếp tục nói “Thậm chí, ta hoài nghi thái dương chi chủ, đã sớm âm thầm làm, một loại nào đó an bài, chuẩn bị.”

“Ngươi chém xuống mặt trời, Thần chưa chắc sẽ vẫn lạc, ngược lại phá vỡ thân hợp đại đạo khế ước, ước thúc, sau đó

Hỗn độn chi lớn, đều có thể đi phải.”

Ngụy Thái Sơ hơi trầm mặc, gật đầu “Ngươi vì thái âm, cùng mặt trời đồng nguyên, lẫn nhau lẫn nhau có cảm giác… Đại khái, ngươi nói không sai.”

Thái âm chi chủ trong lòng khẽ buông lỏng, “Nhân hoàng hàng thế, mặt trời đã không nổi lên được sóng gió, lại hôm nay vì đào thoát, dẫn bạo chín ngày tổn hao nhiều bản nguyên… Muốn giết Thần, ngày sau có rất nhiều cơ

hội, tại trong lúc này, cũng tốt làm tốt an bài, lấy ứng đối rung chuyển.”

Ngụy Thái Sơ nói “. Thái âm nói cực phải, ta vốn nên như ngươi lời nói, nhưng thái dương chi chủ… Hôm nay nhất định phải chết!”

Hắn một bước phóng ra.

Ầm ầm ——

Nhân hoàng pháp tướng phất tay áo vung lên.

Chữa trị thiên địa, bị lại lần nữa xé rách, hắc ám càng phát ra đen nhánh, hỗn độn triều tịch như cảm nhận được cái gì, “Ầm ầm” gào thét, sôi trào.

Như sợ hãi kính sợ, lại như cuồng hỉ chờ mong!

“La Quan!” Thái âm chi chủ nghẹn ngào, thanh lãnh, hờ hững đôi mắt, lộ ra một tia chấn kinh, khó có thể tin.

Thần không lo được thất thố, “Mau dừng lại, ngươi chính là Nhân hoàng, há có thể bước vào hỗn độn? Thế gian này, mới là ngươi chỗ căn bản!”

Như thế nào Nhân hoàng?

Nhân gian bên trong, ta vô địch.

Đây là vị cách, uy thế, cũng là chế ước.

Ra nhân gian, Nhân hoàng vẫn như cũ là Nhân hoàng,

vẫn có vô địch chi cảnh.

Nhưng này cảnh như nước không nguồn, một khi tiêu hao, cuối cùng cũng có sụp đổ thời điểm.

Nếu không phải như thế, gia mặc người hoàng sao lại vẫn lạc? Thậm chí, nó một mạch truyền thừa, vị cách, kém chút tại thời gian trường hà bên trong tan thành mây khói? !

Ngụy Thái Sơ hơi dừng một chút, “Ta biết được.”

Hắn phải đế ấn, trưởng thành hoàng lúc, liền tự nhiên mà vậy, biết được rất nhiều rất nhiều.

Nhân hoàng nhập hỗn độn, thì đại hung!

Nhưng thì tính sao?

Biết trong núi hổ dễ, hướng hổ núi đi khó…

Ta từ hướng chi!

Đây là Ngụy Thái Sơ tín niệm, cũng là hắn thực tiễn.

Thái dương chi chủ, phải chết!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1185 : Đánh thức hỗn độn

Thái âm chi chủ nhíu mày, ngóng nhìn hỗn độn thông đạo.

Sầu lo, ngạc nhiên xen lẫn.

Nhưng rất nhanh, sinh ra một tia không hiểu.

Như Thần biết, Ngụy Thái Sơ tuy có lúc cố chấp, cường ngạnh, nhưng đại đa số thời điểm, lý trí lại cẩn thận.

Mà lại, càng là mỗi khi gặp đại sự, càng có thể lòng yên tĩnh như vực sâu.

Nhưng hôm nay, Ngụy Thái Sơ biểu hiện, thực tế quá lỗ mãng.

Giết thái dương chi chủ, thật không thể chờ? Chính là để Thần tạm thời thoát đi lại như thế nào? !

Bản thể thân hợp đại đạo, trở thành thiên địa một bộ điểm, chẳng lẽ còn có thể tìm không thấy Thần?

Hẳn là, hôm nay trong cử động, có ẩn tình khác? !

Ven hồ.

Thanh Liên đạo nhân trên mặt như có điều suy nghĩ, hắn cùng sư đệ gặp nhau không nhiều, nhưng trải qua tiếp

xúc, rất rõ ràng hắn tâm tư kín đáo.

Sát phạt quả đoán, cầm kiếm nơi tay thiên hạ có thể địch… Không sai, cái này đích xác là 1 cái chân chính kiếm tu, chỗ ứng có được ý chí.

Nhưng cái này cũng không hề tương đương không có đầu óc, nếu không đã sớm lạnh thấu… Mà sư đệ, vừa vặn chính là trong đó, cực thông minh 1 cái.

Thành tựu Nhân hoàng, tương lai vô hạn, sẽ bởi vì nhất thời xúc động, đem tự thân lâm vào hung hiểm hoàn cảnh?

A!

Sư đệ ta, tuyệt không phải loại này người.

Có vấn đề, nhất định có vấn đề.

Thanh Liên đạo nhân tâm tư chuyển động, ánh mắt hướng về đối diện, thấy Đạo tôn cũng là 1 bộ, nhíu mày suy tư bộ dáng, trong lòng hắn khẽ nhúc nhích, nói “. Vị đạo hữu này, Nhân hoàng nhập hỗn độn, tất dẫn kinh đào hải lãng, đây là vạn cổ hiếm thấy sự tình, vì sao thờ ơ?”

Đạo tôn sắc mặt đạm mạc, “Có tư cách trở thành Nhân hoàng người, mệnh cách, khí số khó dò, không có dễ giết như vậy… Mặt khác, bản tôn cũng không cảm thấy, hắn thật có như vậy xuẩn.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lẩm bẩm nói “Thật

muốn có người cảm thấy, hắn rất ngu ngốc lời nói, kia ngu xuẩn nhất định là bọn hắn…”

Không phải, ngươi cái này kiếm tu, vì sao còn có thể bình chân như vại.

Hỏi ta thờ ơ? Hừ, ngươi không giống rất bình tĩnh!

Thanh Liên đạo nhân mỉm cười, bấm tay than nhẹ, “Lời tuy như thế, nhưng như thế thịnh sự, cũng nên tự mình đi nhìn một chút.”

Một chỉ rơi, “Ông” kiếm minh vang lên, một vòng thật mỏng kiếm quang, đem trang viên bao phủ ở bên trong.

Như nước chảy, bốn phía dập dờn.

Nhìn như khinh bạc, mềm mại, lại ẩn chứa một phần, khiến người gan hàn khủng bố khí cơ —— như trời sập, chạm vào thì phát!

Sau đó, Thanh Liên đạo nhân phất tay áo vung lên, không gian bị chém ra, lộ ra một cái thông đạo “Đạo hữu, ngươi ta chung đi như thế nào?”

Đạo tôn gật đầu, “Được.”

Hắn một bước bước vào trong đó.

Thanh Liên đạo nhân đi theo phía sau, nó đáy mắt, một vòng tối nghĩa phun trào.

Đây hết thảy, chung quy chỉ là phỏng đoán, nhưng lỡ

như đâu…

Sư đệ đã thành Nhân hoàng, nếu như gặp nạn, hắn luôn luôn muốn xuất thủ.

Thanh Liên đạo nhân trước kia nghĩ, là đổi sư đệ một phần ân tình… Nhưng bây giờ, hắn cải biến chủ ý.

Có thể nào là một phần ân tình đâu? Đây rõ ràng chính là, ta Thanh Liên một mạch, cùng Nhân hoàng ở giữa bắt nguồn xa, dòng chảy dài bắt đầu.

Lấy ta tàn khu, đổi này gặp gỡ… Đây quả thực có lời, không thể lại có lời!

Đạo tôn chỗ niệm, xấp xỉ như nhau, chỉ bất quá cũng không phải là liều mình cứu người, mà là nghĩ đến như ngoài ý muốn nổi lên…

Khục!

Đây chính là Nhân hoàng băng vẫn, gì cùng hạo kiếp? Cái gọi là phúc hề họa chỗ nằm, họa này phúc chỗ dựa… Đại hiền vẫn lạc cơ duyên tất sinh.

Nhân hoàng, ta không dám nghĩ, nhưng Minh Vương vị cách… Khục, ta nắm trăng sao quyền hành, cũng có kế thừa tư cách, nghĩ một hồi làm sao rồi?

Ta lại không động thủ!

…

Hỗn độn.

Thiên địa bên ngoài, thái hư ở giữa.

Mới nhìn không có vật gì, 4 phía yên tĩnh.

Lại nhìn mây mù cát sông, chảy xiết sôi trào.

3 nhìn si mị võng lượng, hư ảo bộc phát.

Chính là thiên ngoại chi địa, thuộc sinh linh vòng cấm.

Không phải đại đạo, ngưng chân linh, pháp lực thông thiên người, không dám bước vào trong đó.

Nếu không, thập tử vô sinh!

Đột nhiên, có vang lên ầm ầm, từ phương xa mà đến, tốc độ kinh người.

Lần đầu nghe thấy cực xa, sát na liền đã gần đến trước, sau đó trước mắt trong hỗn độn, liền có sóng trùng điệp phun trào, phát ra “Ầm ầm” gào thét.

Tịch liêu, trống rỗng bị đánh vỡ, chỉ có vô tận chốn hỗn độn, như mây mù, như biển cát.

Đón lấy, là một đoàn hào quang rừng rực, phóng thích ra sáng rực quang nhiệt.

Nhìn kỹ lại liền sẽ phát hiện, kia đúng là 1 tôn, chống trời đạp đất hỏa diễm thần linh.

Khoác thần giáp, dẫn đầu quan, uy thế lẫm liệt, mắt như Thiên Uyên.

Uy nghiêm, túc mục, bá đạo, cường hoành!

Qua lại giữa hỗn độn, lại nhấc lên to lớn thanh thế, đủ biết nó lực lượng kinh khủng.

Chỉ có như vậy 1 tôn, cường đại vô cùng hỏa diễm thần chỉ, giờ phút này cho người ta cảm giác, lại hoảng loạn.

Tựa như chó nhà có tang, chật vật chạy trốn!

Liền giống như là, có kinh khủng hơn tồn tại, ngay tại truy sát, đi săn.

Đột nhiên, cái này hỏa diễm thần chỉ, như phát giác được cái gì, thân thể bỗng dưng run lên, Thần bỗng nhiên ngẩng đầu, thê lương gầm thét, “Ngụy Thái Sơ!”

“Ngươi chớ có khinh người quá đáng? Đây là hỗn độn, mà cũng không phải là nhân thế, ngươi vì giết ta, chẳng lẽ ngay cả mệnh đều không cần sao?”

Thái dương chi chủ rất hoảng, rất mộng, rất phẫn nộ!

Thần không nghĩ ra, Ngụy Thái Sơ làm sao dám?

Hắn chính là Nhân hoàng, thiên địa giao cảm, tối tăm tự biết… Đây hết thảy, vốn nên chỉ là thường thức!

Nhân hoàng, có thể nào nhập hỗn độn? ! Lại không phải thiên địa hạo kiếp, hoặc lui không thể lui chi cảnh… Liền

chỉ là vì, truy sát Thần…

Mà ngay cả tự thân đều không để ý!

Chẳng lẽ, đây chính là thái âm, chọn giúp hắn nguyên nhân? Không chỉ một tên điên, bọn hắn vốn là một đám tên điên.

Quả thật, Nhân hoàng nhập hỗn độn, lỗ mãng lại không khôn ngoan.

Thoát ly căn bản, nước không nguồn… Mạnh hơn lại như thế nào?

Đây là hỗn độn, không cách nào chi địa!

Như hôm nay, bị đuổi giết không phải Thần, thái dương chi chủ nhất định cuồng hỉ vạn điểm, lập mưu xuất thủ, từ đó kiếm một chén canh.

Nhưng bây giờ… Thần lại vong hồn đại mạo, rất muốn khóc!

Xâm nhập hỗn độn Nhân hoàng, lực lượng chưa từng quá độ hao tổn trước, vẫn như cũ duy trì lấy Nhân hoàng vị cách, giết hắn dễ như trở bàn tay.

Trốn, chỉ có thể trốn!

Sau một khắc, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, vốn là khuấy động, phun trào hỗn độn, triệt để sôi trào.

Một thân ảnh, xuất hiện tại giữa hỗn độn, đế bào, đế

quan, tôn quý, mênh mông.

Kia là nhân gian chủ, là vạn vật tôn, là bước vào trong hỗn độn, cũng có thể kích thích vạn con sóng biển kinh khủng tồn tại.

Nó khí cơ, như hải đăng, như lửa bó đuốc, đang thiêu đốt hừng hực, chỗ phóng thích ra khí cơ, truyền khắp 4 phương 8 hướng.

Nghiền nát vô số mơ ước ánh mắt, nhưng cũng hấp dẫn đến, thâm tàng tại hỗn độn ở giữa, những cái kia chân chính khủng bố…

Giữa mi tâm, Nhân hoàng vị cách rung động, hình thành mãnh liệt báo động.

Trước mắt, như hiển hiện núi thây biển máu, có ngàn tỉ sinh linh vẫn lạc, máu tươi xích hồng, nhuộm đỏ thiên địa thập phương.

Mơ hồ trong đó, bên tai có kêu rên, gào thét, ác niệm than nhẹ, lại hoặc âm lãnh cười nhẹ.

Thậm chí, miệng mũi ở giữa có thể ngửi được, một chút mùi hôi khí tức…

Nguy nguy nguy!

Lựa chọn tốt nhất, là lập tức quay người, lúc này khoảng cách tiểu thanh thiên thế giới không xa, còn có thể thong dong lui về.

Như thâm nhập hơn nữa hỗn độn, thì vạn sự khó dò!

Ngụy Thái Sơ nhíu mày, chợt bình tĩnh lại, nhìn qua phía trước hỏa diễm thần chỉ, đưa tay điểm rơi một chỉ.

Oanh ——

Nhân hoàng pháp tướng chuyển động theo, một chỉ rơi, hỗn độn bạo tẩu, khủng bố xung kích như 10,000 trượng hải khiếu, thê lương gào thét xung kích 4 phương.

“A!”

Thái dương chi chủ kêu thảm một tiếng, hỏa diễm thần chỉ hình thái, “Bành” một tiếng nổ nát vụn, lại tại sau một khắc ngưng tụ, sống lại.

Nhưng Thần thân ảnh, lại hư ảo mấy điểm, trong đôi mắt, sợ hãi bên ngoài là vô tận oán độc, “Ngụy Thái Sơ! Ngụy Thái Sơ!”

“Muốn giết ta, không dễ dàng như vậy… Thái Dương Chân Hỏa, bạo!”

Ông ——

Một vành mặt trời hư ảnh, xuất hiện cách người mình, tiếp lấy “Oanh” một tiếng nổ nát vụn, phóng xuất ra lực lượng kinh khủng.

Thái dương chi chủ tốc độ, sát na tăng vọt, “Sưu” một chút chui vào hỗn độn chỗ càng sâu.

Thần duy nhất may mắn chính là, Ngụy Thái Sơ sơ thành Nhân hoàng, rời đi nhân gian về sau, lực lượng phóng thích có hạn.

Mặc dù có thể đem Thần trọng thương, thậm chí đánh không ngừng vỡ nát, lại không thể thật một kích mất mạng.

Lúc này mới cho, Thần liều mạng chạy trốn khả năng…

Thái dương chi chủ sinh ra, 1 cái bi quan, thảm liệt suy nghĩ, hôm nay Thần trốn không thoát.

Ngụy Thái Sơ cái này tên điên, nhất định sẽ giết hắn!

Ý niệm này vừa tuôn ra lúc, là thật sâu tuyệt vọng, nhưng rất nhanh liền lại biến thành, triệt để điên cuồng.

‘Giết ta? Ngươi cũng đừng nghĩ sống!’

‘Truy đi, kế tiếp theo truy đi!’

‘Hỗn độn đã có phản ứng, hủy diệt sắp giáng lâm… Có thể lấy 1 tôn Nhân hoàng chôn cùng, ta thái dương chi chủ, cũng coi như giá trị!’

Sau lưng, Ngụy Thái Sơ nhìn qua, thái dương chi chủ biến mất địa phương.

Sắc mặt hờ hững, đôi mắt ở giữa, không có nửa điểm tâm tình chập chờn.

Cất bước, tiếp tục hướng phía trước, đỉnh đầu phía trên,

Nhân hoàng pháp tướng “Oanh minh” tiến lên.

Mỗi một bước đạp xuống, đều như gióng lên trống to,
dần dần bừng tỉnh, mảnh này thâm bất khả trắc hỗn độn.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1186 : Không đầu thi

Cho nên Doanh Châu.

Giữa thiên địa, hoàn toàn tĩnh mịch.

Duy hơn sau đại chiến, lực lượng kinh khủng khuấy động, một chút khí tượng tàn hơn.

Thiên khung biến ảo, thái âm giữa trời, mà kia vòng thiêu đốt mặt trời, bây giờ lại nhiều mấy điểm thảm đạm, ảm đạm.

Nhưng bây giờ, đã không có người, đem chú ý rơi vào trên đó.

Nhân hoàng… Ngụy Thái Sơ… Lại nhập hỗn độn? !

Dù là, cảnh này tận mắt nhìn thấy, một đám Đại Đạo cảnh tồn tại, vẫn trợn to tròng mắt.

Biểu lộ ở giữa, đều là kinh hãi, khó có thể tin.

Đầu tiên là Nhân hoàng sinh ra, liền làm bọn hắn, thật lâu không bình tĩnh nổi.

Nào nghĩ tới, còn sẽ có như thế, không thể tưởng tượng nổi sau tiếp theo.

“Điên… Cái này Ngụy Thái Sơ… Hắn chẳng lẽ không

biết, hỗn độn chính là Nhân hoàng vòng cấm…” Có Đại Đạo cảnh tu sĩ, thì thào mở miệng.

Nhưng càng nhiều người thì dần dần hoàn hồn, sau khi hết khiếp sợ, từng đôi đôi mắt ở giữa, tinh mang phun trào.

“Đi!”

Quát khẽ bên trong, đã có người khởi hành, trực tiếp mở thông đạo, bước vào hỗn độn.

“Hắc hắc, đây thật là, không ngờ tới biến số… Nhân hoàng a… Như ngã xuống hỗn độn, đem dẫn vô lượng biến số… Mà đối với chúng ta những này, sống không biết bao nhiêu năm, lại chậm chạp không nhìn thấy hi vọng người mà nói… Biến số, liền tương đương cơ hội…”

Quỷ dị cười to bên trong, lại một thân ảnh hiển hiện, phá toái hư không.

Cái này, đại biểu tuyệt đại đa số người suy nghĩ.

Khác 1 tiểu bộ điểm, mưu tính cũng xấp xỉ như nhau ——

Nhân hoàng sinh ra, tiến vào hỗn độn ở giữa, tất dẫn phát cuồn cuộn sóng biển, kịch biến kinh thiên.

Lại không đề cập tới, kết quả cuối cùng như thế nào, riêng là quá trình này, chính là một trận vô lượng hạo kiếp.

Không biết bao nhiêu cường đại tồn tại, đem ngã xuống trong đó… Cái này, đều là cơ duyên!

Đại Đạo cảnh, ngưng tụ tự thân con đường, có nhìn ra xa bỉ ngạn cơ hội, nhưng trên thực tế chân chính đặt chân trong đó, mới có thể cảm nhận được, này cảnh giới thâm thúy, mênh mông… Cùng thâm trầm tuyệt vọng!

Chớ nói bỉ ngạn, đại đạo mỗi tăng lên một điểm, đều cần hao phí vô số.

Cho nên, đối bọn hắn mà nói, có thể lớn mạnh tự thân cơ hội, tuyệt không cho phép bỏ lỡ.

“Hắc! Cầu phú quý trong nguy hiểm, đã gặp việc này, lại há có thể bỏ lỡ?”

“Lớn không được, trước âm thầm quan sát… Động thủ, dù sao ta sẽ không động thủ trước!”

“Hỗn độn khó lường, kịch biến trước mắt, ta tự nhiên đánh cược một lần!”

Giờ phút này, vô số người ngẩng đầu, nhìn về phía thiên khung phía trên, vô ý thức há hốc miệng ba.

Liền gặp, kia chấn động, mãnh liệt ở giữa, 1 đạo lại 1 đạo hỗn độn thông đạo, được mở mang ra.

Tựa như là, núp trong bóng tối, 1 con lại 1 con cự thú.

Đương cục thế tạm định, có một kết thúc về sau, mới rốt cục lộ ra tung tích, bị thế nhân biết…

Lúc này, bọn hắn tựa như là một đám, ngửi được máu tươi hương vị cá mập, từ 4 phương 8 hướng hội tụ.

Mà loại này hội tụ, không chỉ phát sinh ở cho nên Doanh Châu!

Dù sao, Nhân hoàng đưa tới kinh thiên động tĩnh, chỗ tỉnh lại, không chỉ có riêng là, kia phiến kinh khủng hỗn độn.

1 đạo lại một thân ảnh, hiện thân giữa hỗn độn.

Hơi 1 cảm giác, liền không hẹn mà cùng, ngẩng đầu nhìn về phía cùng một chỗ ——

Tại kia bên trong!

Sưu ——

Sưu ——

Không có chút gì do dự, bọn hắn cất bước hướng về phía trước, quanh thân hào quang bắn ra, chân linh chống lại lấy, đến từ hỗn độn đồng hóa, ăn mòn.

Gào thét tiến lên!

Thanh Liên đạo nhân cùng Đạo tôn, là đứng tại trước nhất kia một nhóm.

Rất nhanh, liền phát giác được, đến từ sau lưng động tĩnh.

Không cần quay đầu, cũng biết những người này, là bụng mang cái gì mục đích.

Đạo tôn lắc đầu, “Cái gì náo nhiệt cũng dám góp, không biết sống chết.”

Thanh Liên đạo nhân suy nghĩ một chút, chập chỉ thành kiếm, tại sau lưng vạch một cái.

Ông ——

Kiếm minh tương quan, mãnh liệt thoải mái hỗn độn, bị trực tiếp một phân thành hai.

Kiếm quang phun trào, óng ánh sáng trong, như 1 đầu co lại tiểu nhân ngân hà, tại hỗn độn chỗ sâu lấp lánh.

Hậu phương, mấy đạo cấp tốc tiến lên khí tức, như nhận mạo hiểm, bỗng nhiên dừng ở nguyên địa.

Từng đôi đôi mắt, lộ ra kiêng kị, kinh hãi, hướng nơi đây xa xa trông lại.

Mà liền tại, bọn hắn ánh mắt, rơi vào cầm tới kiếm quang ngân hà bên trên lúc, 1 đạo bình tĩnh, lạnh lẽo thanh âm, cũng tại bọn hắn vang lên bên tai.

“Đường này không thông, lại thối lui.”

Không có gì giải thích, liền 1 câu không duyên cớ thẳng

thuật, lại lộ ra tuyệt đối cường thế, bá đạo.

Bị cản đường mọi người, biến sắc lại biến, hiển nhiên không nghĩ tới, bọn hắn còn chưa tới kịp “Tùy thời mà động”, liền bị ngăn cản bên ngoài.

Đạo tôn nhíu mày, nhìn lại, “Đạo hữu ngược lại là hảo tâm.”

Thanh Liên đạo nhân lắc đầu, “Chỉ là không muốn, bởi vì những người này , lệnh sư đệ phân tâm thôi.”

Dừng một chút, lại nói, “Huống hồ, trảm đạo nhân quả quá lớn, có thể không dính vào, liền tận lực tránh.”

Đạo tôn nghĩ thầm, Ngụy Thái Sơ đều đã thành Nhân hoàng, còn nói gì đại đạo nhân quả?

Này

Đường cùng hắn mà nói, đã không có ý nghĩa.

Đúng lúc này, một tiếng gầm thét, từ sau lưng hỗn độn truyền đến, “Các hạ là ai? Nào đó chi hảo hữu, chính là thái thượng môn đồ, lại không biết thiên hạ, khi nào nhiều 1 vị, bá đạo như vậy kiếm tu đồng đạo!”

“Hôm nay, Nhân hoàng nhập hỗn độn, tất vén sóng biển ngập trời, dẫn thế nhân cùng xem… Các hạ chẳng lẽ, còn muốn bằng sức một mình, khu trục ta cùng không thành?”

Tiếng gầm cuồn cuộn, đại đạo khí cơ bộc phát, có thể

thấy được hào quang tràn ngập, khí cơ cường hoành.

“Không sai! Ta v.v. Vì Đại Đạo cảnh, nhập hỗn độn bên trong, nhìn qua Nhân hoàng phong thái, đây có gì sai?”

“Tốt gọi kiếm tu đồng đạo biết được, đại đạo không dễ khinh thường, cho dù thực lực ngươi cường hãn, cũng cần bảo trì cơ bản cấp bậc lễ nghĩa!”

“Chúng ta hôm nay như lui, tất thành ngày khác trò cười!”

Quần tình mãnh liệt, thế cục dần băng. ? ?

Đạo tôn khóe miệng khẽ nhếch, “Đạo hữu hảo ý, nhưng những người này, nhưng chưa chắc sẽ cảm kích.”

Cùng là Đại Đạo cảnh, hắn cũng là từ tầng dưới chót giãy dụa mà đến, tự nhiên biết những này người đồng hành, giấu trong lòng như thế nào suy nghĩ.

Đương nhiên, hơi thêm châm ngòi, cũng là nghĩ nhân cơ hội này, đem trước mắt kiếm tu nhìn càng thêm rõ ràng chút.

Thanh Liên đạo nhân quay người, đưa tay 1 kiếm.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, hỗn độn nơi xa, bỗng dưng vang lên một tiếng hét thảm, tiếp theo là hào quang sôi trào, cuồn cuộn tứ tán.

Có “Ầm ầm” tiếng vang, ngưng tụ mảng lớn xích hồng huyết vân, tiếp lấy lại cái này hỗn độn ở giữa, dưới lên một trận huyết vũ.

Thu kiếm, quay người.

Thanh Liên đạo nhân thản nhiên nói “Lần này, hẳn là có thể thanh tĩnh.”

Đạo tôn sắc mặt nghiêm túc, con ngươi co vào, hơi trầm mặc một chút, “Đạo hữu hảo thủ đoạn!”

Một kiếm này, rất mạnh.

Mạnh đến Đạo tôn đều cần, cẩn thận cân nhắc một ít, mới có thể ứng đối.

Nhưng càng quan trọng chính là, ngươi người này nói, trước sau không đáp a… Mới vừa rồi còn nói cái gì, trảm đạo nhân quả quá lớn, kết quả đảo mắt, liền 1 kiếm lấy tính mạng người ta.

Cái này cái gì thao tác?

Chẳng lẽ, ngươi kiếm tu này, liền không nghĩ đặt chân bỉ ngạn rồi? Như coi là thật như thế… Chậc chậc, cái này 1 vị, thật đúng là khó trêu chọc.

Kiếm tu, tay nhẫn tâm đen, lại bỏ đăng lâm bỉ ngạn chi niệm, loại tồn tại này quả thực khủng bố.

Phàm là, có một chút xíu lo lắng người, đều tuyệt không dám cùng là địch.

Nếu không, thật bị nó nhớ thương… Hắc, sợ là gà chó khó lưu!

Sau lưng kia mảnh hỗn độn, lập tức an tĩnh xuống, giống như là mộ phần.

Ngô…

Xác thực đến nói, đây chính là mộ phần.

Dù sao một kiếm kia phía dưới, chết đi Đại Đạo cảnh, thi thể còn có ấm áp.

Đáng sợ! Thật đáng sợ!

Tính tình làm sao như thế táo bạo? Nói giết người liền giết người!

Ta cái này có trong nhà, gia gia loại trà xanh, nhất là thanh nhiệt tiêu hỏa, cũng không biết vị này kiếm tu đạo hữu, phải chăng cần?

Ngăn cản? Cái gì ngăn cản? Ta cùng bị ngăn cản sao?

Nói bậy, tung tin đồn nhảm, hoàn toàn không có!

Chúng ta chính là cẩn thận, thích quan sát từ đằng xa, này làm sao rồi? Có sai sao? ! Ngươi không thích, kia là ngươi sự tình.

Dù sao, chúng ta ngay tại cái này, tuyệt không tiến thêm một bước về phía trước!

Thanh Liên đạo nhân 1 kiếm, lập uy giữa hỗn độn, rốt cục triển lộ mấy điểm, kiếm đạo trước 5 phong thái.

Nhưng trên mặt hắn, nhưng cũng không có nửa điểm đắc ý, ngược lại nhíu mày, lộ ra kiêng kị, ngưng trọng.

“Đến…”

Hắn thấp giọng mở miệng.

Đạo tôn gật đầu, chậm rãi nói “Là Thần? Hừ! Liệu đến cũng đúng, xuất thủ trước, tất nhiên là không có đầu óc.”

Hắn tựa hồ, cùng đối phương từng có tiếp xúc.

Sau một khắc, tại kia hỗn độn nơi cực sâu, bỗng dưng vang lên một tiếng gào thét.

Rõ ràng cách rất xa nhau, lại giống như là tại mọi người bên tai bộc phát, khiến cho đại đạo chấn động, hào quang mãnh liệt, chân linh thét lên ——

Kia là mãnh liệt sợ hãi, cùng đối tử vong hồi hộp!

Đại Đạo cảnh tu sĩ, hành tẩu hỗn độn ở giữa, tìm kiếm phá cảnh cơ duyên, đối nơi đây cũng không phải là không hiểu.

Cái này gào thét vang lên nháy mắt, liền có không ít người, trực tiếp đổi sắc mặt.

“Không đầu thi…”

“Thần đã biến mất mấy ngàn năm, vốn cho rằng đã khô mục, không nghĩ tới lại vẫn còn sống.”

“Ha ha, náo nhiệt, muốn bắt đầu… Nhân hoàng, chậc chậc, cái này hỗn độn, cũng không phải nhân gian… Ngươi biết… Chỉ sợ cũng không nhiều…”

Cười nhẹ, nghị luận, tại giữa hỗn độn vang lên, vô số ánh mắt hội tụ.

Ngụy Thái Sơ ngẩng đầu, hắn đôi mắt chỗ sâu, âm, dương nhị khí lưu chuyển, nháy mắt vượt qua khoảng cách vô tận, nhìn thấy một đoàn hắc ám.

Bạo ngược, khủng bố, cùng nồng đậm tử vong!

“Ha ha ha! Ngụy Thái Sơ, truy a, kế tiếp theo truy… Hiện tại, chính là ngươi muốn quay đầu, cũng đã muộn…” Hỏa diễm thần chỉ điên cuồng cười to, nó thân thể ảm đạm, vô cùng thê thảm.

Một đôi tròng mắt bên trong, lại tràn đầy hưng phấn cùng oán độc.

Giá trị, giá trị!

Thần rất rõ ràng, khi hỗn độn xuất thủ, Nhân hoàng liền tuyệt đối không thể, lại trở về nhân gian.

—

—

Chương 1187 : Thi cùng lôi tinh

Ngụy Thái Sơ phải chăng biết được những này? Tự nhiên là biết đến.

Nhưng hắn hay là đến, bởi vì hôm nay, hắn không có lựa chọn khác.

Dung nạp âm, dương, hội tụ về 1, thành tựu đương thời Minh Vương.

Cái này vốn là, liền phi thường miễn cưỡng, cơ hồ là Ngụy Thái Sơ, có khả năng chịu đựng cực hạn.

Nào có thể đoán được, kinh hỉ đến quá nhanh, Nữ đế lưu lại đế ấn, lại cùng Minh Vương tương dung, ngoài ý muốn mở ra Nhân hoàng vị cách.

Thường nói, muốn mang vương miện tất nhận nó nặng… Động lòng người hoàng chi vị, lại quá nặng đi!

Như Ngụy Thái Sơ hắn, quả nhiên là 1 tôn, chấp chưởng quyền hành, thực lực cường đại tiên thiên thần chỉ cũng liền thôi.

Có lẽ miễn cưỡng, cũng có thể đón lấy cái này một cọc, trời ban tạo hóa.

Nhưng sự thật cũng không phải là như thế!

Nhân hoàng vị cách gia thân, đối Ngụy Thái Sơ mà nói, tựa như uống vào, một loại nào đó trí mạng kịch độc ——

Trong thời gian ngắn, hắn chưởng Nhân hoàng quyền hành, tại đương thời vô địch.

Nhưng rất nhanh, liền sẽ bị hấp thu (đốt cháy) không còn, rơi vào thân tử đạo tiêu, hình thần câu diệt.

Cho nên, Nhân hoàng tuy tốt, lại không phải Ngụy Thái Sơ bây giờ, có thể nắm chắc, chấp chưởng.

Hắn cần, đem phần này vị cách, từ trong cơ thể bóc ra… Cho nên, mới ngang nhiên xâm nhập hỗn độn, gióng trống khua chiêng dẫn tới ngấp nghé vô số.

Hung hiểm? Tự nhiên là rất hung hiểm!

Nhưng đơn giản khái quát, đây chỉ là một, tại hẳn phải chết cùng rất có thể tử chi ở giữa lựa chọn, cũng không có cái gì tốt do dự.

Mà lại, Ngụy Thái Sơ đáy lòng, còn có một cái ý niệm trong đầu ——

Minh Vương vị, là bỉ ngạn cảnh nhóm, bố cục giao cho hắn.

Cái kia Nhân Hoàng đâu?

Là ngoài ý muốn, lại hoặc là, cũng tại mưu tính bên trong?

Nhưng bất luận như thế nào, có một chút có thể xác định, bỉ ngạn đám người ở trên người hắn, nhất định hao phí rất nhiều tinh lực, hoặc có an bài khác.

Cho nên, bọn hắn nên sẽ không, trơ mắt nhìn xem, sơ tấn Nhân hoàng vị cách Ngụy Thái Sơ, cứ như vậy táng thân hỗn độn.

Suy nghĩ chuyển động, nói đến cực chậm kì thực trong nháy mắt, Ngụy Thái Sơ chưa từng để ý tới, thái dương chi chủ oán độc, phấn khởi tru lên.

Trước mắt hắn, đã xuất hiện, đoàn kia khí tức tử vong thân ảnh ——

Một cỗ thi thể.

Nói xác thực hơn, là một bộ không đầu thi.

Cao 1,000 trượng, như viễn cổ cự nhân, lại giống là một ít, tồn tại ở trong truyền thuyết Cổ lão ma thần.

Thần… Không sai, chính là Thần.

Ngụy Thái Sơ có thể rõ ràng, cảm thấy được đối phương, trên thân tàn hơn

thần chỉ khí tức…

Nhưng trong đó, lại có sự khác nhau rất rớn, dù đồng dạng thuộc về thần chỉ phạm trù, nhưng cùng tiểu thanh thiên thế giới, lại hoàn toàn khác biệt.

Vực ngoại thần chỉ!

Hoặc là, nói xác thực hơn, trước mắt tôn này không đầu thi, là tới từ một thế giới khác, cường đại thần chỉ di hài.

Thần đã chết đi, nhưng thi thể nhưng như cũ duy trì, cường đại vô cùng hoạt tính, thậm chí cùng tử vong quấn giao, dung hợp, hình thành hiện tại loại này, sinh, tử xen lẫn quỷ dị thế cục.

Lúc này, cái này thần chỉ di hài, chính đại bước mà đến, dẫn động hỗn độn khuấy động.

Trầm thấp, quỷ dị thì thầm, tại mọi người bên tai tiếng vọng, “Đầu của ta đâu… Đầu của ta… Đầu của ta ở đâu bên trong…”

Đột nhiên, không đầu thi dừng bước lại, Thần rõ ràng không có đầu, lại cho người ta một loại, trực câu câu lạnh lẽo nhìn chăm chú cảm giác.

Vượt qua hỗn độn, hướng về Ngụy Thái Sơ, sau đó chính là một tiếng, từ ngực bụng ở giữa, truyền ra gào thét, “Tại cái này bên trong, tại cái này bên trong!”

Oanh ——

Thần đưa tay, 1 thanh dài búa phá vỡ hỗn độn mà đến, rơi vào trong tay, sau đó hung hăng vung lên.

Thần quang bắn ra, óng ánh như tấm lụa, sát na xé rách hỗn độn, vượt qua khoảng cách vô tận chém tới.

“Đem đầu lâu của ta, còn cho ta!”

Ngụy Thái Sơ ý niệm đầu tiên là, thiên hạ này, vũ trụ, quả nhiên so ta biết được, còn bao la hơn, kinh khủng nhiều.

Tiểu thanh thiên… Ngô, danh hào này, là hắn thành tựu Nhân hoàng vị cách lúc, tự nhiên mà vậy biết được… Cũng không phải là đương thời duy nhất.

Trước mắt tôn này không đầu thi, chính là tốt nhất chứng cứ, bất quá chỉ là 1 cái, chết đi thần chỉ mà thôi, nó tàn khu di hài, lại có như thế sức mạnh đáng sợ!

Như tại hoàn hảo lúc, đủ cùng bỉ ngạn cảnh một trận chiến, thậm chí càng càng cường đại.

Nhưng bây giờ, Thần chỉ là một bộ, không cam lòng chết đi thi thể thôi… Tại Nhân hoàng trong mắt, không đủ để giúp hắn phá vỡ cục diện bế tắc.

Còn chưa đủ!

Ngụy Thái Sơ đưa tay, một chỉ điểm ra, Nhân hoàng pháp tướng chuyển động theo.

“Oanh” một tiếng vang thật lớn, dài búa thần quang vỡ nát, không đầu thi như gặp phải trọng kích, “Bành” một tiếng bị tung bay ra ngoài.

Nhập vào hỗn độn chỗ sâu, kích thích sóng lớn cuồn cuộn!

Có thể nhìn thấy, nó lồng ngực chỗ, trực tiếp lõm xuống dưới, ‘Đôm đốp “

Cốt nhục nổ đùng.

Ngụy Thái Sơ nhíu mày, lộ ra một tia kinh ngạc, hắn biết rõ, tự thân một kích này uy lực.

Lại chỉ đánh xương cốt đứt gãy, liền thân thân cũng không nghiền nát… Cái này không đầu thi nhục thân, so trong dự tưởng cường hãn hơn!

Nhưng những người khác, lại cũng không nghĩ như vậy, nhất là một chút, trải qua nhiều năm hành tẩu ở hỗn độn, kiến thức rộng rãi hạng người ——

Không đầu thi, lai lịch không biết, nhiều năm qua du tẩu cùng tiểu thanh thiên thế giới xung quanh, tìm kiếm lấy không biết lưu lạc ở nơi nào đầu lâu.

Thực lực khủng bố, nhục thân đáng sợ, bình thường Đại Đạo cảnh thủ đoạn, liên phá phòng đều làm không được.

Trừ đứng đầu nhất mấy vị, Đại Đạo cảnh tồn tại, nhưng cùng chi giao phong bên ngoài, những người còn lại tao ngộ này thi, thì dữ nhiều lành ít.

Có thể chạy thoát người, đã tính bất phàm!

Nhưng hôm nay, lại bị một chỉ trấn áp, yếu ớt như sâu kiến.

Đây chính là Nhân hoàng sao? Quả nhiên khủng bố!

Một chút giọng mỉa mai, khinh thường, hoài nghi, lặng lẽ… Giờ phút này lặng yên biến mất, chí ít tại Ngụy Thái Sơ, không lộ vẻ mệt mỏi trước đó, không ai dám lại dễ dàng biểu lộ.

Đúng lúc này.

Rống ——

Lại một tiếng gào thét, tại hỗn độn chỗ sâu vang lên, tiếp theo là “Lốp bốp” oanh minh, như cuồn cuộn kinh lôi.

Trước mắt hỗn độn, đảo mắt bị phủ lên thành, nồng đậm màu tím sậm.

Kia là lôi đình tại chảy xiết, mà lôi đình đầu nguồn, thì là 1 khối lớn cỡ bàn tay tiểu nhân tinh thạch.

Nó óng ánh sáng long lanh, nội bộ không có nửa điểm tạp chất, mặt ngoài xen lẫn vầng sáng ở giữa, lại ẩn ẩn phác hoạ ra một khuôn mặt.

Lúc này, kia trên gương mặt đôi mắt, chính đói khát lại tham lam, nhìn về phía Nhân hoàng pháp tướng, tiếp theo là lôi đình bạo tẩu.

Tử sắc lôi quang, tràn ngập hỗn độn, kia oanh minh rơi vào trong tai mọi người, lại biến thành nhưng bị giải đọc cuồng tiếu —— hoàn mỹ nhục thân, tốt, tốt!

Đạo tôn sắc mặt, bỗng dưng âm trầm xuống, lộ ra một tia sát cơ, chợt lại hóa thành, thật sâu bất đắc dĩ.

Mà phản ứng của hắn, giống bị cảm thấy được, bao khỏa tại vô tận lôi quang bên trong tinh thạch bên trên, kia gương mặt đột nhiên quay lại.

“Là ngươi? Hôm nay, nếu không thể ký sinh Thần, liền bắt ngươi làm dự bị.”

Thế là, Đạo tôn sắc mặt, trở nên càng thêm khó coi.

Không chỉ là bởi vì, hắn đã thành bị người xem thường dự bị, càng bởi vì hắn biết rõ, khối này tinh thạch tính tình…

Nói động thủ, nó chính là nhất định sẽ động thủ!

Cho nên, hôm nay còn không có nhìn thấy Ngụy Thái Sơ kinh ngạc, hoặc đợi đến ngư ông đắc lợi cơ hội, chính hắn trước hết không may rồi? !

Càng nghĩ càng giận!

Thanh Liên đạo nhân nhíu mày, hắn quy về tử vong nhiều năm, bỏ lỡ thế gian quá nhiều, cũng không hiểu biết khối này tinh thạch tồn tại.

Nhưng đối phương tử sắc lôi đình, để hắn sinh ra cực kỳ kỵ đan, hơi suy nghĩ một chút, nói “. Đạo hữu cùng vật này giao thủ qua?”

Đạo tôn gật đầu, hắn vốn không muốn nhiều lời, nhưng

suy nghĩ khẽ nhúc nhích, thản nhiên nói “Tinh thạch này, là hỗn độn sản phẩm, lai lịch khó lường, chưởng tử lôi.”

“Này lôi, hoặc làm ranh giới bên ngoài chi lực, rất đáng sợ!”

Đương nhiên đáng sợ, năm đó Đạo tôn nhập hỗn độn, thu thập vật gì đó lúc, tao ngộ tinh thạch truy sát.

Chịu nhiều đau khổ, cửu tử nhất sinh.

Về sau, con đường đại thành, đi tới đỉnh phong, có nhìn một cái bỉ ngạn tư cách, Đạo tôn từng trở về hỗn độn, tới tái chiến.

Kết quả… Ngô, chỉ có thể tính, không ăn thiệt thòi lớn.

Thanh Liên đạo nhân gật đầu, mơ hồ đoán được mấy điểm, Đạo tôn suy nghĩ.

Mượn kiếm giết người nha.

Bao lớn chút chuyện, hắn gặp phải nhiều, chỉ cần có thể tin tức hữu dụng, Thanh Liên đạo nhân cũng không ngại.

Có lẽ, hôm nay kiếm của hắn, liền có thể dùng để, trảm khối này lôi tinh?

Ngay tại, Thanh Liên đạo nhân suy nghĩ lúc, kia lôi tinh mặt ngoài, mặt người hung dữ xem ra, tiếp theo là lôi đình oanh minh ——

“Kiếm tu này, ta cùng ngươi không cừu không oán, cũng

không thèm thân thể ngươi, ngươi tốt nhất thành thật một chút, chớ cho mình gây phiền toái!”

Là gầm thét, cũng là cảnh cáo, sát khí bừng bừng.

Lại làm cho Đạo tôn đáy mắt, hiện lên một tia tinh mang.

Cái này lôi tinh, lại có mấy điểm kiêng kị.

Xem ra, hắn đối trước mắt kiếm tu nhận biết, vẫn còn có chút phiến diện.

Thực lực đối phương, chỉ sợ so trong dự tưởng, muốn càng khủng bố hơn!

Người này đến cùng là ai? Hắn tuyệt không phải hạng người vô danh, Đạo tôn suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, lại chậm chạp không thể, tìm kiếm được tới đối ứng thân ảnh.

Thanh Liên đạo nhân mặt không biểu tình, lại quên lôi tinh một chút, liền thu hồi nhãn thần.

Giờ phút này, tức hổn hển thét lên, lại tại vang lên bên tai, “Đừng tưởng rằng, ta là sợ ngươi? Lão tử chỉ là không muốn, cùng cái kia khó chơi gia hỏa cướp người!”

“Chính ngươi, cũng nhanh muốn xong đời, còn có tâm tình tại cái này xen vào việc của người khác? Lui lui lui! Đừng ép ta đối ngươi không khách khí!”

—

Chương 1188 : Tay gãy

Cái này thét lên, rõ ràng chỉ hắn 1 người nhưng nghe nói, Thanh Liên đạo nhân đáy mắt, hiện lên một tia gợn sóng.

Tử vong…

Đây là lần thứ 1, trên người hắn vấn đề, bị ngoại nhân phát giác.

Dù là lúc trước, thái thượng Kiếm tôn giáng lâm như, cũng không có chỗ biểu thị.

Cái này lôi tinh, ắt tới lịch bất phàm!

Có lẽ nó có biện pháp, có thể giải quyết tự thân, chỗ gặp phải tuyệt cảnh?

“Đừng vọng tưởng!” Lôi tinh cười nhạo, lại giận lửa vạn điểm, “Thần là vạn vật kết thúc, là hết thảy kết cục, ta cũng không ngoại lệ.”

“Huống chi, ngươi là bị ngoài định mức tiêu ký… Sách! Kiếm tu này, ngươi liền ngoan ngoãn chờ chết đi, đừng nhảy ra quấy rối.”

Ý niệm cảm giác, tâm hồ chiếu chiếu thiên địa? Ngay cả hắn cũng không thể tránh, quả nhiên là địa vị cực kỳ cao cách, mới có năng lực.

Thanh Liên đạo nhân bộ dạng phục tùng mắt cúi xuống,

mặt không biểu tình, cũng không còn động niệm.

Chỉ là khóe miệng, móc ra một vòng tự giễu.

Liệu đến cũng đúng, bị tử vong ngoài định mức tiêu ký người, cuối cùng rồi sẽ vĩnh chìm trong đó, là hắn từ đầu đến cuối trong lòng còn có không cam lòng thôi.

Đạo tôn đảo qua Thanh Liên đạo nhân, lại nhìn về phía nơi xa viên kia lôi tinh, trực giác nói cho hắn, 2 người này ở giữa hình như có một loại nào đó giao lưu.

Nhưng hắn vẫn chưa lộ ra sắc mặt khác thường, chỉ là đối mặt cục diện hôm nay, khó tránh khỏi có chút đau đầu —— Ngụy Thái Sơ trêu chọc phiền phức, làm sao đều là hắn đối đầu?

Như thế đến, kiếm tiện nghi độ khó, thế nhưng là thẳng tắp dâng lên.

Một bên khác, lôi đình oanh minh vẫn chưa dừng đừng, khủng bố chấn động càn quét hỗn độn, màu tím sậm lôi quang, đan vào một chỗ.

Lại ngưng tụ thành, 1 tôn khủng bố lôi đình cự nhân, một tay quấn lôi xà, một tay cầm trường thương, nghiễm nhiên trong truyền thuyết Lôi thần.

Theo rít lên một tiếng, “Lôi thần” trường thương điểm rơi, “Ầm ầm” lôi đình nổ đùng, như tấm lụa, thác nước quét ngang mà tới.

Nhân hoàng pháp tướng phất tay áo, thần quang diệu

diệu, túc mục, uy nghiêm, tôn quý mà cường đại.

Tung “Lôi thần” chi lực, cũng không thể xúc phạm nửa điểm, chỉ nghe “Răng rắc” “Răng rắc” vỡ nát âm thanh liên tiếp vang lên, lôi đình thác nước từng khúc vỡ nát.

Một tiếng thống khổ, phẫn nộ gào thét, kia lôi quang ngưng tụ, xen lẫn mà thành “Lôi thần”, thân hình khổng lồ tựa như bọt khí, bị trực tiếp nghiền nát.

Lôi tinh mặt ngoài, kia hiện ra khuôn mặt, lộ ra một tia ngưng trọng.

“Thế mà còn là, rất chính thống Nhân hoàng truyền thừa, cái này liền có chút khó giải quyết a…”

Nó rõ ràng, có cực cao linh trí, con mắt quay tròn chuyển, “Nhưng cho dù là thượng cổ Nhân hoàng vị cách, cũng không nên để ta cảm thấy bất an? Luôn cảm thấy tiểu tử này thể

Bên trong, giấu một chút những vật khác.”

Từ phân liệt ngày lên, nó trốn xa chỗ ở cũ, lang thang ở trong hỗn độn.

Sở dĩ, có thể an ổn tồn tại đến nay, chủ đánh chính là 1 cái cẩn thận, lẽ ra nó đã có cảm giác, liền nên đi…

Nhưng trước mắt, thế nhưng là 1 tôn Nhân hoàng… Xa so bỉ ngạn cảnh, càng hiếm có nhiều, nó vị cách đủ để tiếp nhận nó giáng lâm!

‘Đọ sức 1 đem, đây là hỗn độn, thái hư chi địa.’

‘Nhân hoàng lại như thế nào? Cho dù tiểu tử này, thể nội có khác quỷ dị, như thời cơ không ổn, ta thoát thân liền đi, ai nhưng ngăn cản?’

Đối chạy trối chết bản sự, lôi tinh tương đương tự tin.

Nếu không, phân liệt ngày, có thể trốn tới, cũng sẽ không chỉ có bọn hắn ba… Cũng không biết, mặt khác 2 cái chết không?

Lôi tinh đè xuống suy nghĩ, nó có chút buồn cười, mình đại khái là thật, cẩn thận, cẩn thận quá lâu.

Thế mà bởi vì một chút xíu ngoài ý muốn, liền sinh lòng bất an, tiếp theo suy nghĩ lung tung.

Hiện tại, trước làm chính sự đi!

Ầm ầm ——

Lôi đình chảy xiết, không tiếp tục ngưng tụ “Lôi thần” hư ảnh, mà là điên cuồng đổ đến cùng một chỗ, hóa thành một phương khủng bố lôi trì.

Cổ lão, rộng lớn, bàng bạc, khủng bố… Tựa như vạn lôi chi lôi, thế gian lôi nguyên!

Đáng sợ khí tức từ trong đó tản mát, càn quét hỗn độn 4 phương, kinh hãi không ít thân ảnh, hốt hoảng hướng lui về phía sau tránh.

Nhưng ra ngoài ý định chính là, lôi tinh vẫn chưa động thủ, mà là mượn lôi đình oanh minh, phát ra gầm nhẹ ——

“Ngư ông đắc lợi? Ngươi sợ là nghĩ quá nhiều.”

“Chính là không có đầu óc cái kia, bây giờ cũng đã ẩn núp, nếu ngươi lại không động thủ, vậy hôm nay, liền tặng người hoàng trở về nhân gian đi.”

Lôi tinh vẫn chưa che lấp, tiếng gầm gừ này, truyền vào mỗi người trong tai.

Là một loại tự tin, tức đã thâm nhập hỗn độn, Nhân hoàng lại như thế nào? Hiện tại muốn trốn, cũng không kịp!

Nhưng cũng là một phần cảnh cáo, nhắc nhở, thấy không sai biệt lắm, lúc nên xuất thủ liền xuất thủ, miễn cho đêm dài lắm mộng.

Ngay tại tử sắc lôi đình lăn lộn, gào thét còn chưa rơi xuống lúc, một tiếng cười khẽ bỗng dưng vang lên, “Ngươi a, thật đúng là không chịu ăn thiệt thòi.”

Hỗn độn tách ra, cùng cái khác người ra sân lúc, động tĩnh kinh thiên động địa, khí tượng bài sơn đảo hải khác biệt.

Một mảnh an ổn, yên tĩnh, trong thoáng chốc thậm chí cho người ta một loại, đây cũng không phải là hỗn độn ở giữa, cũng không phải một trận, liên quan đến đi săn Nhân hoàng khủng bố chém giết.

Mà là buổi chiều tiểu viện, ánh nắng vừa vặn, xuyên qua lá cây vẩy xuống, tại mặt đất lưu lại một cái lại 1 cái, hình tròn điểm sáng.

Các bằng hữu gặp nhau ở đây, hương trà lưu động, cười rộ ý ôn nhuận.

Nếu như ra sân, không phải 1 đầu tay cụt lời nói, loại này không khí nhất định càng tốt hơn. ? ?

Đợi mọi người ánh mắt hội tụ, một cái giật mình về sau, phía sau lưng toát ra tầng 1 mồ hôi lạnh, tất cả yên tĩnh, ôn hòa, đều bị nghiền nát thành cặn bã.

Chỉ còn hơn, từ đáy lòng bên trong, hiện lên sợ hãi!

Đúng vậy, tách ra hỗn độn, tùy ý ở giữa áp chế 4 phương, cười nhẹ ôn hòa lộ ra một tia bất đắc dĩ, chính là 1 đầu tay cụt.

1 đầu từ khuỷu tay chỗ, bị ngạnh sinh sinh xé toang, đứt gãy cốt nhục bại lộ bên ngoài, không biết qua bao nhiêu năm tháng, nhưng như cũ huyết tinh lâm ly, lộ ra một phần quỷ dị hoạt bát… Tay cụt!

Nhưng bàn tay của nó, lại rất sạch sẽ, 5 ngón tay thon dài, móng tay ôn nhuận, có năm khỏa hoàn mỹ màu trắng nguyệt nha, chính cầm một quyển sách.

Như trang giấy, lại giống là cái khác chất liệu, bìa có 2 chữ, bút họa rất rõ ràng, kiểu chữ cũng phi thường tinh tế, sạch sẽ, lại vô luận như thế nào đều thấy không rõ

lắm.

Tựa như là, 2 chữ này, mỗi thời mỗi khắc đều ở vào, một loại đặc thù quá trình biến hóa bên trong.

“Bớt nói nhảm!” Lôi tinh oanh minh, nhưng có thể rõ ràng cảm giác được, nó toát ra kiêng kị.

Mặt ngoài, hiện ra khuôn mặt, trực câu câu nhìn về phía, tay gãy bên trong cầm quyển sách kia.

Nhưng rất nhanh, liền mặt lộ vẻ thất vọng, thấp giọng lầm bầm vài câu.

Tay gãy cười khẽ, một ngón tay nâng lên, nhẹ nhàng điểm mấy lần sách, “Ngươi a, thật đúng là tặc tâm bất tử, luôn nhớ thương ta đồ vật.”

Dừng một chút, lại yếu ớt thở dài, “Đáng tiếc, quyển sách này quá khó, ta lĩnh hội rất lâu rất lâu, như cũ không thu hoạch được gì.”

“Đại khái là bởi vì, ta ăn chân linh còn chưa đủ, cũng không đủ trí tuệ, lại há có thể giải đọc…” Sách danh tự, tựa hồ cũng có rất lớn nhân quả, kiêng kị, tay gãy trực tiếp lướt qua.

Sau đó, nó đối Ngụy Thái Sơ, trên dưới giật giật, như lành nghề lễ, “Cho nên hôm nay, mời người hoàng bệ hạ, đem hồn phách lấy ra, cung cấp ta ăn no nê, như thế nào?”

Là hữu lễ hỏi thăm, nhưng tại thanh âm rơi xuống, kia

điên cuồng ác niệm cùng sát cơ, kích thích Ngụy Thái Sơ giữa mi tâm một trận nhảy lên.

Kia là Nhân hoàng

Vị cách tại chấn động, bất an, cũng là hắn một mực, đều đang đợi uy hiếp —— hiện tại, rốt cục đủ!

“Ngươi thật đúng là, hoàn toàn như trước đây ra vẻ đạo mạo…” Lôi tinh cười nhạo, tiếp lấy rống to, “Chân linh cho ngươi, đầu cho ngươi, còn lại thân thể, kia chính là ta!”

Anh tuấn như nó, như thế nào dùng những người khác đầu lâu? Giao dịch này, coi như thỏa đáng.

Rống ——

Rít lên một tiếng, không đầu thi cầm búa đi tới, 1,000 trượng thân thể điên cuồng tăng vọt, đảo mắt chính là 10,000 trượng thần ma.

Mỗi một bước, đều làm hỗn độn oanh minh, kích thích vạn trọng sóng lớn.

“Đầu của ta… Đem đầu của ta… Còn cho ta…”

Lại một bước đạp xuống, không đầu thi bỗng nhiên vọt lên, 2 tay cao nắm dài búa, lấy khai thiên chi thế vung ra, muốn trảm Nhân hoàng đầu lâu.

Lôi tinh rung động, ngàn tỉ lôi đình quang mang, sát na bộc phát.

Ngưng tụ lôi trì, nơi này khắc khuynh đảo, hạo đãng đãng khủng bố lôi đình, như vỡ đê giang hà, điên cuồng mãnh liệt mà ra.

Không có “Lôi thần” .

Bởi vì, cũng không cần.

Cái này lôi trì, chính là lôi đình căn nguyên, vạn lôi chi tổ.

Cũng là phân liệt ngày trước, lôi tinh nắm giữ, mạnh nhất 1 đạo thần thông.

Nguồn gốc từ lôi đình, chưởng khống lôi đình, siêu việt lôi đình… Thậm chí, sáng tạo lôi đình!

Liền tỉ như, thời khắc này lôi trì khuynh đảo, nhìn như rất đơn giản, lại là chân chính, lôi đình hủy diệt chi đạo góp lại người.

Cho dù Nhân hoàng, bị cuốn vào trong đó, cũng tuyệt không nhẹ nhõm.

Liều mạng? Không không không!

Ta lôi tinh, là có đầu óc, không cùng kia không có đầu đồng dạng… Nhân hoàng tuy mạnh, nhưng ở hỗn độn bên trong, có thể chống đến bao lâu?

Kéo dài, dây dưa , chờ đợi thời cơ, mới là lựa chọn tốt nhất.

Cho nên, mới có lôi trì khuynh đảo, mà cũng không phải là lôi trì phân liệt, quét ngang thiên hạ!

“A…” Tay gãy một tiếng cười khẽ, khen “Tiểu Lôi tinh, ngươi thủ đoạn, là càng phát ra lợi hại.”

“Ngậm miệng! Ngươi mới nhỏ, cả nhà ngươi đều tiểu!”

“Cả nhà của ta? Nếu có thể tìm tới bọn hắn, khi cám ơn ngươi hôm nay cát ngôn.” Tay gãy lại cười một tiếng, sau đó một ngón tay, điểm một cái sách.

“Cấm!”

Chỉ là một cái chữ, nhưng một phương này hỗn độn, liền bị trực tiếp khóa kín.

Như lồng giam, áp chế Ngụy Thái Sơ!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1189 : Hình chiếu

Tiểu thanh thiên chi nam, cầm tù phương nam thủ hộ phù lục.

Bỉ ngạn chi chiến, kinh thiên động địa.

Nếu không phải đã sớm chuẩn bị, phong cấm mảnh hỗn độn này, dẫn dắt động tĩnh, sợ là đủ để xung kích, toàn bộ thái hư chấn động.

Phù lục hoá sinh, ma long trùng thiên, cuồn cuộn ma khí như vĩnh dạ, đem hết thảy bao phủ.

Cho dù bỉ ngạn cảnh, cũng không thể thấm nhuần ở giữa, chỉ có thể thông qua ma khí bên trong, ngẫu nhiên hiển hiện hư ảnh, cùng kia kinh thiên động địa oanh minh, xác định Huyền Thánh cùng phương nam thủ hộ ở giữa chém giết, còn tại kế tiếp theo.

Hỗn độn xiềng xích, mặt ngoài óng ánh Kim Quang, giờ phút này trở nên ảm đạm, giống như Giang Ly sắc mặt, ngưng trọng ở giữa khó nén quyện đãi.

‘Phương nam thủ hộ, trở nên mạnh hơn… Còn tốt, có Huyền Thánh tại, nếu không hắn sớm đã thoát khốn…’

Không phục không được.

Đúng lúc này, Giang Ly như phát giác được cái gì, sắc mặt biến hóa, thông suốt quay người nhìn về phía tiểu thanh thiên.

Thần Mục trong miệng, càng là một tiếng thấp giọng hô, “Nhân hoàng? Làm sao có thể!”

Ngay sau đó, hắn như nghĩ đến cái gì, tức hổn hển trừng mắt về phía Giang Ly, “Tốt ngươi cái sông to con! Lại giấu diếm ta đúng không? Nói, ngươi cùng Huyền Thánh muốn làm cái gì? Đỡ Nhân hoàng đăng vị, đại sự như vậy, thế mà không thông báo cho ta, khinh người quá đáng, các ngươi thật sự là khinh người quá đáng!”

To lớn độc nhãn bên trong, tràn ngập phẫn nộ.

Việc này không xong, hôm nay nhất định phải bọn hắn, cho mình cái giải thích hợp lý… Ta Thần Mục, quyết không thể thụ loại này ủy khuất!

Giang Ly đau răng như xem ra một chút, “Ngươi là con mắt quá lớn, nắm giữ đầu óc không gian sao? Nhân hoàng là chúng ta có thể tuyển định? Còn đỡ Nhân hoàng đăng vị, ngươi đi đỡ 1 cái thử một chút? !”

Thở sâu, “Sự tình, làm sao liền thành dạng này… Rõ ràng là vì, vững chắc tiểu thanh thiên thế giới, làm một tay an bài… Thế mà liên lụy ra Nhân hoàng… Hắc! Tiểu tử này, quả nhiên là tà tính, khó trách Huyền Thánh đối với hắn phá lệ khác biệt…”

Thần Mục nháy mắt mấy cái, có chút xấu hổ, “Thật không phải là các ngươi làm? Khục… Lão Giang, đừng nóng giận, ta chính là một chút, có chút không có kịp phản ứng… Cũng đúng, Nhân hoàng vị này cách, không kém chúng ta, đích xác không phải tuỳ tiện có thể nâng

đỡ… Hắc! Cái kia, cho nên cái này tình huống như thế nào?”

“Ta làm sao biết.” Giang Ly lắc đầu, “Nhưng cái này, cũng không phải chuyện tốt a, Nhân hoàng vị cách… Kia tiểu tử, gánh không ngừng, sợ là muốn bị tươi sống đè chết.”

Thật vất vả tìm tới, 1 cái vững chắc “Nhật nguyệt hợp minh” thế cục khả năng, đảo mắt liền mất khống chế, cái này đi đâu nói rõ lí lẽ đi?

Mà lại, tiểu tử này rõ ràng, tại Huyền Thánh tâm lý treo hào, tựa hồ cùng Huyền Nhất Nhất nha đầu kia, còn có rất sâu gút mắc… Nếu như chết rồi, liền sợ Huyền Nhất Nhất nháo đằng, Huyền Thánh không may, bọn hắn cũng được rơi oán trách.

Huyền Nhất Nhất nha đầu kia, nền móng nhưng khó lường, về sau thanh toán bắt đầu… Nghĩ đến cái này, Giang Ly thật cảm thấy đau răng.

Thần Mục hỏi rõ ràng nguyên do, có chút mắt trợn tròn, “Đầu tiên nói trước, đây là sắp xếp của các ngươi, không quan hệ với ta, ta cũng không nhận!”

Giang Ly mặt không chút thay đổi nói “Lời này, ngươi đi cùng Huyền Nhất Nhất nói, nha đầu kia tính cách, ngươi lại không phải không

Hiểu rõ.”

Thần Mục xoa đem mặt, “Vậy làm sao bây giờ? Liền trơ

mắt, nhìn xem kia tiểu tử chết?”

Giang Ly thở dài một hơi, nhìn về phía ma khí bên trong, “Hiện tại ngươi ta đều thoát thân không ra, hi vọng tiểu tử này mệnh cứng rắn, có thể chống đến Huyền Thánh trở về.”

“Nếu không…”

…

Trực diện hỗn độn, 3 bên quỷ dị tồn tại xuất thủ, Ngụy Thái Sơ một mặt bình tĩnh.

Bước vào trước đó, hắn liền đã chuẩn bị tâm lý thật tốt.

Giờ phút này, một bước đạp xuống, trên đỉnh đầu Nhân hoàng pháp tướng, bộc phát khí tức khủng bố.

Như thần chỉ hàng thế, lại như ngủ say cổ lão tồn tại thức tỉnh.

Răng rắc ——

Phong cấm hỗn độn, bị trực tiếp đánh vỡ, tay gãy một tiếng cười khẽ, đối này như không thèm để ý.

Chỉ là, điểm kia rơi vào, hai chữ sách bên trên ngón tay, “Ba” một tiếng nổ nát vụn.

Cốt nhục tách rời, riêng phần mình bắn tung toé, nhưng lại sau đó một khắc, như nhận một loại nào đó, lực lượng cường đại ước thúc, dẫn dắt.

Trực tiếp bay ngược trở về, lại chắp vá thành, một cây hoàn chỉnh ngón tay.

Sau đó, vết rạn lấp đầy, khôi phục như lúc ban đầu.

Không đầu thi dài búa, đã tới trước người, hàn quang lạnh thấu xương, bá đạo uy nghiêm.

Như vạn cổ hỗn độn, đều có thể bị trực tiếp chém nát!

Nhân hoàng pháp tướng phất tay áo, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, cầm búa không đầu thi bị trực tiếp đánh bay, như cự thạch rơi biển, ở trong hỗn độn, ném ra kinh đào hải lãng.

Tồi khô lạp hủ, Nhân hoàng chi uy, mạnh, giờ phút này triển lộ không bỏ sót.

Cho dù là trong hỗn độn, cực đáng sợ quỷ dị tồn tại, cũng không phải một hiệp chi địch.

Nhưng cái này chung quy cần thời gian, khuynh đảo lôi trì, kia chảy xiết, hạo đãng, khủng bố vạn phần tử sắc lôi đình, như kinh đào hải lãng, bao phủ Ngụy Thái Sơ.

Sau đó, chính là “Ầm ầm” nổ đùng, thanh thế kinh thiên động địa, tung tóe vọt, lấp lánh lôi quang, khiến hỗn độn bên trong, vô số người vây xem sắc mặt đại biến.

Đây là một loại, không tồn tại ở hiện thế chi lôi, nhưng chôn vùi đại đạo, mục nát sinh cơ, ăn mòn chân linh…

Dù là Đại Đạo cảnh tu sĩ, cũng lưng sinh hàn, hồi hộp không thôi!

Lôi tinh cuồng tiếu, vẫn lấy lôi đình oanh minh phương thức, vang vọng hỗn độn, “Ta chiêu này tử lôi ngự cực, tư vị như thế nào?”

“Này lôi, như như giòi trong xương, nhiễm về sau, chính là không chết không thôi, tung Nhân hoàng vị cách cao tuyệt, cũng khó chặt đứt!”

Nó cầu, không phải muốn giết người.

Mà là một loại, cầm tiếp theo tính tiêu hao.

Hơn nữa còn có một điểm chỗ tốt, bị tử lôi ăn mòn, chiếm cứ nhục thân, muốn làm sao điểm chính là hắn định đoạt, không sợ không có đầu não cùng nát móng vuốt trở mặt vô tình.

Hắc, chủ đánh 1 cái một hòn đá ném hai chim, mưu tính sâu xa.

Ta a tử, chính là thông minh như vậy!

Ngụy Thái Sơ nhíu mày, đáy mắt nhấc lên mấy điểm tối nghĩa.

Vừa đến, thật sự là hắn cảm nhận được, cái gọi là tử lôi ngự cực khủng bố.

Kia thật là một loại, sức mạnh cực kỳ đáng sợ, dù là Nhân hoàng cũng không thể, hoàn toàn miễn dịch.

Muốn áp chế đối phương tứ ngược, liền cần liên tục không ngừng, hao tổn tự thân lực lượng.

Nhưng điểm thứ 2, liền rất kỳ quái…

Thể nội, máu ngân sa chi lực, đột nhiên trở nên vô song sinh động.

Chảy xuôi ngân bạch, phóng thích sáng tỏ quang mang, lộ ra lấy mấy điểm mừng rỡ, nhưng càng nhiều, lại là một phần nghiến răng nghiến lợi.

Cảm giác kia, tựa như là nhiều năm về sau, ngẫu nhiên gặp tìm lâu không đến đối đầu… Ngân bạch, đã triệt để hưng phấn lên!

Mà lại trọng yếu nhất chính là, tử lôi tại hao tổn, Nhân hoàng chi lực đồng thời, lại cũng tại bị hấp thu.

Một đoàn nhạt nhẽo tử sắc, xuất hiện tại Ngụy Thái Sơ thể nội, cùng ngân bạch, ma chủng, màu xanh hạt sen 3 bên cùng tồn tại.

Loáng thoáng, trong đó như phác hoạ ra, 1 đạo nhạt nhẽo hư ảnh… Kia hư ảnh, thình lình chính là, một khối khác lôi tinh.

Hoặc là, chuẩn xác hơn mà nói, nó chính là lôi tinh hình chiếu!

Cho nên, đây là tình huống như thế nào? Bắt giữ, hay là ăn mòn? Lôi tinh cùng ngân bạch ở giữa, lại tồn tại cái gì

liên quan?

Ngụy Thái Sơ không biết, nhưng mơ hồ trong đó, hắn cảm thấy đây đại khái là một chuyện tốt.

Mà liền tại, lôi tinh hình chiếu, xuất hiện tại Ngụy Thái Sơ thể nội nháy mắt, lôi tinh mặt ngoài, kia hiện ra khuôn mặt, đột nhiên một cái giật mình.

Con mắt trừng lớn, hung dữ đảo qua xung quanh, ‘Ai! Ai tại ngấp nghé lão tử? Phi! Mãnh liệt như thế ác niệm, khi ta tâm hồ chiếu chiếu thiên địa, giao cảm trong ngoài hết thảy là bài trí sao? !”

Quét một vòng, không thu hoạch được gì.

Cái này khiến lôi tinh tâm lý, nhịn không được có chút bồn chồn.

Vừa rồi, liền ẩn ẩn cảm thấy, có chút không thích hợp, hiện tại lại sinh lòng bất an? Chẳng lẽ nói, hôm nay mọi việc bất cát?

Tranh thủ thời gian lòng bàn chân bôi dầu? !

Nhưng lúc này sẽ không, có chút quá cẩn thận rồi?

Trong lúc nhất thời, nó chần chờ không chừng.

Tay gãy đột nhiên “Nhìn” đến, như phát giác được cái gì, “Lôi tinh, Nhân hoàng nhập hỗn độn, chính là vạn cổ khó gặp sự tình, như bỏ lỡ hôm nay, ngươi ta không biết còn muốn đợi bao lâu.”

Hơi dừng lại, nó tiếp tục nói “Như hôm nay, ngươi giúp ta đoạt nó chân linh, ta nguyện cho ngươi một lần, lĩnh hội sách cơ hội.”

Lôi tinh mặt ngoài, kia gương mặt ánh mắt sáng lên, “Thật chứ?”

Lôi đình oanh minh, biểu lộ ra nó kích động.

Tay gãy nói “. Đương nhiên, ta cùng ngươi cũng coi như quen biết cũ, điểm này tín dự dù sao cũng nên có.”

Lôi tinh trầm mặc một chút, cắn răng nói “Thật… Tin ngươi một lần, nếu như dám gạt ta, ta cùng ngươi tuyệt không dám đừng!”

Chạy cái gì chạy? 3 bên liên thủ, lại có hay không đầu não phía trước, cho dù thật xảy ra ngoài ý muốn, xui xẻo cũng tuyệt không phải ta.

Lớn không được thấy thời cơ bất ổn, trực tiếp chạy trốn là được!

“Tự nhiên.” Tay gãy trong lòng, lại thêm nửa câu, “… Không có khả năng!”

Sách này sách, là nó hết thảy, cũng là nó tồn tại căn bản, tuyệt đối không thể để người bên ngoài chạm đến.

Nhưng cũng không ảnh hưởng, lấy trước ra giao dịch một chút.

Đối xử mọi người hoàng băng vẫn, nuốt nó chân linh về sau, như lôi tinh không phục, làm qua một trận là được.

Về phần tín dự… Hỗn độn bên trong, giảng cái này sao?

Nát móng vuốt?

Hắc, thật sự cho rằng, ta chưa từng nghe qua danh hào này?

Hôm nay, liền cho ngươi hảo hảo học một khóa!

Thái dương chi chủ xoay người bỏ chạy.

Xác thực nói, tại “Hỗn độn tam quái” xuất thủ lúc, Thần cũng đã chạy.

Không chạy làm cái gì? Chờ lấy bị bỏ đá xuống giếng, hay là tiện thể lấy cùng một chỗ thu rồi? !

Tuy nói, bị đánh bản nguyên tổn hao nhiều, vị cách lung lay sắp đổ, nhưng chỉ cần có thể tránh thoát hôm nay, tìm một chỗ an ổn bế quan, chưa hẳn không thể biến nguy thành an.

Một màn này, rơi vào trong mắt rất nhiều người.

Ngắn ngủi do dự về sau, một chút thân ảnh, lặng yên không một tiếng động đi theo.

Nhân hoàng dụ hoặc đích xác rất lớn, nhưng dụ hoặc cùng nguy hiểm, cũng là thành chính so.

“Hỗn độn tam quái” không có 1 cái dễ trêu, nghĩ ngư ông đắc lợi, sợ là sơ ý một chút, liền muốn bị đẩy vào trong nước, rơi vào thân tử đạo tiêu hạ tràng.

Không bằng lùi lại mà cầu việc khác, tìm quả hồng mềm xoa bóp!

Huống chi, đường đường thái dương chi chủ, vị cách đỉnh tiêm tiên thiên thần chỉ, nếu có thể đi săn… Kia thu hoạch, cũng đầy đủ kinh người.

Đặt ở ngày thường, ý niệm này bọn hắn tự nhiên không dám động, nhưng cho nên Doanh Châu một trận chiến phía trước, Nhân hoàng nhập hỗn độn truy sát ở phía sau… Bỉ ngạn cảnh nhóm từ đầu đến cuối không có động tĩnh, càng chưa từng nhúng tay, đây chính là một loại ngầm đồng ý… Dù không biết nguyên nhân, nhưng cơ hội ngay tại ánh mắt, đương nhiên muốn đọ sức 1 đem!

Đạo tôn híp híp mắt, nhìn về phía một màn kia thái dương quang huy, biến mất tại hỗn độn chỗ sâu, “Ngụy Thái Sơ vì giết kia bối phận, mới xâm nhập hỗn độn thái hư, đạo hữu liền trơ mắt, nhìn xem Thần trốn rồi?”

Thanh Liên đạo nhân lắc đầu, “Sư đệ cũng không phải là thật, là vì giết Thần, mà bốc lên này phong hiểm… Huống hồ, Thần cũng trốn không thoát!”

Tự tử vong trở về, bị tử vong tiêu ký, hắn có một chút, vượt mức bình thường năng lực.

Tỉ như cảm giác tử vong.

Thái dương chi chủ quanh thân, đã bị tử vong bao phủ, Thanh Liên đạo nhân rất rõ ràng, Thần tuyệt chiêu bất quá hôm nay.

Nhưng bây giờ, càng làm hắn hơn trầm mặc, bất an là, sư đệ trên thân vì sao cũng toát ra, âm lãnh khí tức tử vong?

Bên tai, thậm chí có thể nghe tới, kia trầm thấp mà kiềm chế, không kịp chờ đợi cười nhẹ.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1190 : Thiên thư

‘Tử vong tiêu ký…’

Thanh Liên đạo nhân đáy mắt, một vệt bóng đen phun trào. . 85. . 85.

Đã có thể xác định, Ngụy Thái Sơ cùng hắn đồng dạng, đều nhận lấy cái chết vong chiếu cố.

Lại, chỉ có kết cục chú định, tử vong sắp giáng lâm lúc, mới có tiêu ký ngưng tụ.

‘Không, sư đệ không thể chết!’

Hắn đã chú định, sẽ vĩnh viễn trầm luân, bị tử vong trân tàng.

Du Tùng Tử còn quá yếu nhỏ, như vô che chở… Thì mang ngọc có tội!

Chờ đợi nàng, hẳn là cực kỳ bi thảm hạ tràng.

Thanh Liên đạo nhân thở sâu, đáy mắt bóng đen bị chém vỡ, có sáng rực kiếm mang, từ trong đó hiển hiện.

Đạo tôn giật mình, bất động thanh sắc thối lui mấy bước.

Hắn không biết xảy ra chuyện gì, nhưng trước mắt kiếm tu này, rõ ràng là muốn làm thật.

Bất quá, “Hỗn độn tam quái” cũng không phải ăn chay,

kiếm tu này dù lợi hại, chưa hẳn có thể lấy lòng.

Sống chết mặc bây sao? Nhưng bỉ ngạn cảnh nhóm, có lẽ sẽ có truy cứu… Mà lại, Hoa Thần hiện tại, cũng còn tung tích không rõ…

Tâm niệm chuyển động, Đạo tôn nhíu mày, nhất thời do dự bất định.

Lôi tinh cho thấy, kia gương mặt hung dữ chuyển đến, “Cái kia kiếm tu, ta đã nhắc nhở ngươi, ngươi chớ có sai lầm!”

Ầm ầm ——

Lôi đình gào thét cuồn cuộn!

Tay gãy nắm lấy sách, cười nhẹ vài tiếng, “Khí tức tử vong… Không ngờ, lại thật sự có người, có thể đánh phá ràng buộc, tự tử vong trở về… Nhưng các hạ, bây giờ ứng đã minh bạch, Thần là hết thảy tồn tại điểm cuối cùng cùng kết cục, dù rằng chạy ra nhất thời, nhưng kết cục cũng đã chú định…”

“Hưởng thụ còn sót lại tự do không tốt sao? Cần gì phải nhúng tay, hôm nay nhao nhao hỗn loạn.” Trắng nõn, thon dài, sạch sẽ ngón tay, theo tay gãy mở miệng, có tiết tấu nhẹ nhàng đập thư tịch trang bìa.

Như khuấy động mặt nước, tóe lên từng vòng từng vòng gợn sóng, khiến thư tịch bìa, kia 2 cái không ngừng biến hóa kiểu chữ, càng phát ra mơ hồ không rõ.

Một phần không hiểu ý cảnh, từ trong đó hiện lên, tản mát.

Thanh Liên đạo nhân trầm mặc, hắn có chút cúi đầu, đôi mắt trúng kiếm mang, lặng yên thu lại mấy điểm.

Như mũi tên ra khỏi vỏ, đem trảm thiên địa thập phương chi thế, tùy theo hòa hoãn xuống dưới, giống bị tay gãy thuyết phục.

Đạo tôn sắc mặt biến hóa, lại thối lui mấy bước, ám đạo cái này tay gãy, đến cùng ra sao lai lịch? Trước đó, hắn cũng chưa đã từng quen biết.

Mà ngay cả trước mắt kiếm tu, thực lực đỉnh cao nhất, tâm thần, ý chí kiên định như sắt, đều bị trực tiếp dao động… Như vậy thủ đoạn, có thể xưng khủng bố!

Hỗn độn bên trong, quả nhiên thâm bất khả trắc.

Mà lại, trước mắt kiếm tu, là tự tử vong trở về? Thế cục càng phát ra vẩn đục!

Lôi tinh phía trên lỗ, nhìn về phía tay gãy ánh mắt, lộ ra thật sâu kiêng kị.

Nhưng chợt, liền rơi vào kia sách bên trên, đáy mắt nóng rực khó nén.

‘Thiên thư… Trong truyền thuyết chí cao thần vật, lại lưu lạc đến tận đây, tin tức này như truyền ra… Hắc! 3,000 thế giới, vũ trụ sôi trào, thập phương cường tộc đều đem cưỡng ép giáng lâm, Đại đế cấp tồn tại, đều muốn

giết núi thây khắp nơi, máu chảy phiêu mái chèo…’

‘Cái này tay gãy mắt mù, mắt nhìn bảo sơn nhưng lại không biết lợi dụng, như bị ta cầm vào tay, liền có thể gối cao không lo vậy…’

Đây mới là, tay gãy cho ra hứa hẹn, lôi tinh liền không chút do dự, đáp ứng nguyên nhân.

Đáng tiếc, nó không phải nát móng vuốt đối thủ, nếu không đã sớm diệt nó, đem thiên thư chiếm làm của riêng.

Tay gãy đối lôi tinh cười cười, giống như là phát giác được, nó mơ ước ánh mắt, lại cũng không để ý, nói khẽ “Các hạ, lại thối lui đi, hôm nay phong ba, không nên cùng ngươi có liên quan tới…”

Còn chưa nói xong, “Ông” một tiếng kiếm minh, tay gãy đánh sách động tác, bỗng dưng dừng lại.

Ba ——

Nhẹ vang lên bên trong, tay gãy một ngón tay bên trên, huyết nhục băng liệt, hiển hiện 1 đạo vết kiếm.

Thanh Liên đạo nhân ngẩng đầu, thần sắc hắn bình tĩnh, “Các hạ hảo nhãn lực, hảo thủ đoạn, nhưng đã biết được, ta tự tử vong trở về, liền không nên nếm thử, vặn vẹo ý chí của ta.”

Tay gãy trầm mặc, tiếp lấy thở dài, “Không sai,

Có thể tự tử vong trở về người, đều ý niệm như bàn thạch, vạn pháp khó thúc ép, là ta lỗ mãng.” Ngón tay hắn giật giật, thương thế đảo mắt khôi phục, nhưng lại tại khép lại nháy mắt, lại truyền ra “Ba” một tiếng vang nhỏ.

Vết kiếm lại lần nữa băng liệt.

“Thật mạnh kiếm!” Tay gãy tán thưởng, như rất khâm phục, “Ta lang thang hỗn độn, du tẩu xung quanh thiên địa, cũng không biết nơi đây, khi nào xuất hiện, các hạ như vậy kiếm đạo cường giả… Khó trách, có thể bị tử vong chiếu cố, trở thành kỳ trân giấu 1 trong.”

“Chỉ là không biết, dạng này kiếm, các hạ lại có thể chém ra mấy lần?”

Ba ——

Mặt ngoài băng liệt, vết kiếm lộ máu ngón tay, lại một lần điểm tại sách bên trên.

Oanh ——

Hỗn độn sát na đông kết, khủng bố trấn áp giáng lâm!

Sau một khắc, phương xa trong hỗn độn, truyền ra rít lên một tiếng, bị đánh bay không đầu thi, cầm dài búa nhanh chân mà tới.

10,000 trượng thân thể, như viễn cổ ma thần, khủng bố sát ý kinh thiên địa.

“Đầu của ta… Đem đầu của ta… Còn cho ta…”

Dài búa bỗng nhiên chém xuống, Thanh Liên đạo nhân ngẩng đầu, trên thân trường bào, sát na không gió mà động.

Một điểm huyết sắc hiện lên ở nó trên thân, đem áo choàng nhuộm đỏ, tiếp theo là tóc dài, như từ vô tận huyết hải trở về.

Hung thần, tử vong, khủng bố, tuyệt vọng khí cơ, phô thiên cái địa!

Giờ phút này, cùng không đầu thi so sánh, Thanh Liên đạo nhân ngược lại càng giống là, từ trong địa ngục trốn đi ác quỷ.

“Sư huynh thâm tàng bất lộ, tiểu đệ hôm nay kiến thức, nhưng ván này là hướng ta mà đến, sư huynh tạm thời lược trận, từ ta xuất thủ là được.”

Oanh ——

Lôi trì khuynh đảo, vô số lôi đình chảy xiết bên trong, bỗng dưng truyền ra nổ vang rung trời.

Ngụy Thái Sơ cất bước hướng về phía trước, đỉnh đầu Nhân hoàng pháp tướng chuyển động theo, bước đầu tiên này đạp xuống, liền có Nhân hoàng chi uy giáng lâm.

Không đầu thi gào lên một tiếng, giống bị vô hình đại sơn trấn áp, “Bành” một tiếng nửa quỳ tại hỗn độn, nó

thân thể mặt ngoài, truyền ra “Đôm đốp” “Đôm đốp” nổ đùng, kia là cốt nhục tại vỡ nát.

Tung

Thần vì dị vực thần chỉ, có kim cương bất hoại chi thân, lúc này trực diện Nhân hoàng chi uy, cũng phải bị một chút xíu nghiền nát!

Oanh ——

Lại một bước, Thanh Liên đạo nhân quanh thân, bị trấn áp hỗn độn, bị trực tiếp đánh vỡ.

Tay gãy “Bành” một tiếng, lại một lần nổ nát vụn, nó lặp lại lúc trước quá trình, tại sách gia trì dưới nhanh chóng nặng đắp.

Nhưng vừa mới hoàn thành, liền lần nữa lại nổ tung.

Như vậy lập lại 3 lần, tay gãy dù cuối cùng ngưng tụ hoàn thành, lại rõ ràng nhiều mấy điểm tái nhợt, những cái kia bị xé nứt đỏ tươi huyết nhục, cũng nhiều mấy điểm không rõ ám trầm.

“Nhân hoàng! Khá lắm Nhân hoàng!”

Tay gãy phẫn nộ thét lên, hiển nhiên lần này, nó chân chính thụ trọng thương.

Lôi tinh hú lên quái dị, xoay người bỏ chạy.

Nó là thèm Nhân hoàng thân thể, nhưng không nghĩ

qua, thật muốn cùng người hoàng chính diện liều mạng.

Gia hỏa này, tính tình quá táo bạo đi? Thế mà trực tiếp mở lớn!

Chẳng lẽ, hắn thật không sợ chết? Hỗn độn không phải nhân gian, lực lượng hao tổn quá độ, lại không có bổ sung đầu nguồn , chờ đợi Nhân hoàng, chỉ có một con đường chết.

Cho nên, ta là chiến lược tính lui ra phía sau, không mất mặt.

Sau một khắc ——

Bành!

Một tiếng vang thật lớn, lôi tinh giống như là, bị một tòa núi lớn, hung hăng đập vào trên mặt.

Mặt ngoài gương mặt, trực tiếp nổ thành phấn vụn, nội bộ vô số oánh uẩn quang mang, điên cuồng lưu chuyển.

Nhưng như cũ không có thể tránh miễn, truyền ra “Răng rắc” một tiếng vang nhỏ.

Lôi tinh mặt ngoài, nhiều một vết nứt.

“A! Ta cái mông, cái mông nát!”

“Nhân hoàng, đáng chết Nhân hoàng, ngươi lại như thế mạo phạm? Ta hôm nay, cùng ngươi thế bất lưỡng lập!”

Oanh ——

Bước thứ 4, Ngụy Thái Sơ đi ra lôi đình, vô số tử sắc lôi quang, quấn quanh ở trên người hắn, như rắn giao, lại như xiềng xích.

Đưa tay, hướng về phía trước nhấn một cái.

“Nhân hoàng trước mắt, nhữ cùng làm càn!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1191 : Mời người hoàng nhận lấy cái chết

Oanh ——

Nhân hoàng hiển uy, hỗn độn chấn động.

Lấy dốc hết sức, phá vạn pháp.

Hoành ép thập phương!

Không đầu thi trong miệng gầm thét, bỗng dưng biến thành kêu rên, nó 10,000 trượng thân thể, bị ngạnh sinh sinh đè sập.

Xương sống đứt gãy, đâm xuyên huyết nhục chui ra, bại lộ tại mọi người trong tầm mắt.

Tứ chi tay chân, đều vỡ nát!

Lôi tinh không lo được nát cái mông phẫn nộ, hét lên một tiếng, khuynh đảo lôi trì ở giữa, truyền ra kinh thiên oanh minh.

Ngàn tỉ lôi quang chảy xiết, quấn quanh ở Ngụy Thái Sơ trên thân, tử lôi chỗ ngưng xiềng xích, bỗng dưng kéo căng.

Liền muốn đem hắn, cưỡng ép kéo vào trong đó, lấy “Ngự cực” chi uy trấn áp!

Đây là lôi tinh thủ đoạn mạnh nhất, lại tuỳ tiện không muốn thi triển.

Từ phân liệt ngày lên, tự thân không còn hoàn chỉnh, cái này “Ngự cực” chi lực, đối với nó mà nói là cực lớn gánh vác.

Nhưng hôm nay, cũng đã không lo được… Này nhân hoàng, hoàn toàn chính là bị điên, lại trực tiếp mở lớn, muốn trấn sát bọn hắn.

‘Lần này xuất thủ về sau, nhìn ngươi còn có mấy điểm dư lực? Làm không xong chúng ta , chờ đợi ngươi, đó là một con đường chết!’

Lôi tinh quyết tâm, trong lòng gào thét.

Nhưng tiếp xuống một màn, lại ra ngoài ý định, Ngụy Thái Sơ thần sắc bình tĩnh, đưa tay bắt lấy lôi đình xiềng xích, 5 ngón tay dùng sức.

Ba ——

Tử sắc lôi đình, chỗ ngưng tụ xiềng xích, trực tiếp vỡ nát.

Hắn nói “. Ngươi cái này lôi đình, còn chưa đủ mạnh.”

Lôi tinh ngốc, mặt ngoài lại lần nữa ngưng tụ gương mặt, con mắt cơ hồ trừng bạo.

“Không có khả năng! Tuyệt không có khả năng!”

Đây chính là “Ngự cực” chi lực, là hoàn chỉnh thể lúc, nắm trong tay chí cường vĩ lực 1 trong.

Tuy nói, chỉ bằng nó 1 cái thi triển, là suy yếu rất nhiều lần, nhưng muốn tạm thời áp chế người trước mắt hoàng, lại cũng không khó khăn.

Chớ nói chi là, bị hắn tiện tay kéo đứt!

“Giả, là ảo giác, nhất định là ảo giác.” Lôi tinh rống to, “Ngươi đừng nghĩ gạt ta, chờ chết đi!”

Ầm ầm ——

Lôi đình sôi trào, lại không thể rung chuyển Ngụy Thái Sơ thân ảnh, “Ồn ào.”

Hắn đưa tay một nắm, lôi tinh hãi nhiên phát hiện, nó lại mất đi, đối tự thân

chưởng khống.

Ba ——

Sau một khắc, rơi vào 5 ngón tay ở giữa, bị trực tiếp nắm.

Lôi tinh hoảng, trong lòng dũng động, bất an mãnh liệt, hồi hộp.

‘Có vấn đề! Này nhân hoàng, tuyệt đối có vấn đề!’

‘Lão tử thực lực, là có chút không đủ, nhưng tiểu thanh

thiên thế giới bỉ ngạn cảnh, cũng không thể chính là ta gì… Hôm nay, lại bị trực tiếp chộp vào tay bên trong…’

‘Muốn hỏng việc! Xảy ra đại sự!’

Sau một khắc, lôi tinh kéo cổ họng ra lung, “Nát móng vuốt, ngươi đạp ngựa còn tại chờ cái gì? Động thủ, nhanh động thủ a!”

“Làm tiểu tử này!”

Lôi đình oanh minh, cuồn cuộn tiếng gầm gừ, truyền khắp 4 phương.

Những cái này hoặc sáng hoặc tối, xa xa tránh lui thân ảnh, lúc này đều trừng to mắt, lộ ra khó có thể tin.

Ngụy Thái Sơ, lại như thế cường hãn? !

“Tam quái” rong ruổi hỗn độn nhiều năm, mấy vị bỉ ngạn cảnh đại lão, cũng không thể làm sao.

Vốn cho rằng, hôm nay chính là một trận tiêu hao chiến, không biết sâu cạn (chết sống) Nhân hoàng, cuối cùng đem nuốt vào hối hận quả đắng…

Nhưng bây giờ là tình huống như thế nào?“Tam quái” 2, bị Nhân hoàng án lấy bạo chùy, ngay cả một điểm bọt nước đều không có lật qua.

Liền tay gãy 1 cái, còn xa xa tránh đi, cho người ta cảm giác tựa như là —— thế cục không ổn, kéo hô!

Cho nên, cứ như vậy bại rồi? Tồi khô lạp hủ, nghiêng về một bên tan tác… Nhân hoàng vị cách, thật cứ như vậy cường hãn? !

Nghiền nát không đầu thi, 5 ngón tay cầm lôi tinh, Ngụy Thái Sơ trong lúc xuất thủ, hiển thị rõ vô địch chi thế.

Nhưng hắn vẫn chưa buông lỏng, nhìn về phía phương xa tay gãy, cứ việc tại vừa rồi trong lúc giao thủ, đối phương lựa chọn chủ động tránh lui.

Nhưng Ngụy Thái Sơ rất xác định, cái này tuyệt không phải thoát đi… Bởi vì, tâm thần cảm giác ở giữa, kia mãnh liệt ác niệm, chưa từng có nửa điểm biến mất.

Ngược lại, chính trở nên càng ngày càng mạnh, như cuồn cuộn sóng biển, mơ hồ trong đó trước mắt hắn, tựa như bịt kín tầng 1 tối nghĩa bóng đen… Âm lãnh, tĩnh mịch, mục nát!

Mùi vị kia,

Khí cơ, Ngụy Thái Sơ cũng không lạ lẫm, thành tựu đương thời Minh Vương trước, hắn sắp chết thời điểm, từng tự mình kinh lịch.

Cho nên, đây là khí tức tử vong? Như thế không kịp chờ đợi, là bởi vì, đã vượt qua thời không, khóa chặt hắn kết cục?

Tràng diện kia, nhất định không tốt lắm!

‘Đây mới là Thanh Liên sư huynh, mới muốn xuất thủ

nguyên nhân? Hắn tự tử vong bên trong trở về… Có lẽ, sớm đã có phát giác.’

Nghĩ đến cái này, Ngụy Thái Sơ nhíu nhíu mày, ‘Tử vong, đã tiêu ký ta? A! Cái này thật đúng là, ngoài ý muốn kinh hỉ.’

Tin dữ về tin dữ.

Nhưng hắn tâm thần ở giữa, vẫn trấn định như cũ.

Này nhập hỗn độn, vốn là buông tay đánh cược một lần, hướng chết mà sinh. . ? ? .

Bị tử vong tiêu ký lại như thế nào? Ta chưa hẳn, liền muốn đi theo ngươi.

Ngụy Thái Sơ cúi đầu, nhìn lướt qua, giữa năm ngón tay bị bắt lại lôi tinh.

Nó tức hổn hển, không ngừng gào thét liên tục, điên cuồng thôi động tử lôi, muốn tránh thoát giam cầm.

Nhưng không biết, theo quá trình này, lôi tinh càng nhiều khí tức, lực lượng, bị thôn phệ, hấp thu.

Đến mức, kia cùng ma chủng, ngân bạch, hạt sen cùng tồn tại lôi tinh hư ảnh, chính trở nên càng ngày càng ngưng thực.

‘Hôm nay tuyệt cảnh, sinh cơ liền ở chỗ này!’

Vô ý thức, Ngụy Thái Sơ 5 ngón tay nắm chặt.

Lôi tinh rống to, “Bắt lấy ta lại như thế nào? Lão tử không thể phá vỡ!”

“Nhân hoàng, ngươi chờ, chờ đó cho ta!”

“Chờ lão tử thoát thân, nhất định phải ngươi biết, cái gì gọi là lôi đình tẩy lễ, hình thần câu diệt!”

Ngoài mạnh trong yếu, chính là như vậy.

Nhân hoàng cúi đầu, chỉ nhàn nhạt một chút, liền để lôi tinh phẫn nộ biểu lộ, bỗng dưng cứng đờ.

Mà giờ khắc này, tay gãy có động tác, nó dĩ nhiên không phải muốn đi, mà là tại trong trầm mặc, hoàn thành xuất thủ trước chuẩn bị.

Cùng lôi tinh cùng loại, nó cũng động át chủ bài, thi triển sau cuộc chiến hôm nay vô luận thắng bại, nó đều đem lâm vào một đoạn thời gian rất dài suy yếu.

Nhưng đáng giá!

Bởi vì, tay gãy phát hiện, Ngụy Thái Sơ bí mật ——

Hắn, có thể áp chế lôi tinh lực lượng.

Nói cách khác, cái này 1 tôn Nhân hoàng, lai lịch, nền móng, cực khả năng cùng khối kia ngu xuẩn lôi tinh, tồn tại liên quan.

Cái này liền đủ!

Lôi tinh ngấp nghé tay gãy, chỗ nắm cầm sách, điểm này nó đã sớm biết được, rõ ràng hơn lôi tinh tất nhiên, là biết được chút nội tình.

Nhưng trải qua nếm thử, thậm chí cố ý yếu thế, lôi tinh đều không có mắc lừa, rơi vào nó tính toán bên trong… Tay gãy cũng chỉ có thể cùng!

Nó có đầy đủ kiên nhẫn, chỉ cần bắt được lôi tinh, có lẽ liền có thể giải khai, bản này thiên thư bí mật… Nó, vì cái gì gọi thiên sách? Đến từ cái kia bên trong? Lại đến tột cùng, có như thế nào tác dụng.

Ngụy Thái Sơ xuất hiện, là niềm vui ngoài ý muốn… Ngao cò tranh nhau, ta vì ngư ông.

Hôm nay, tất yếu bắt lấy bọn hắn… Không tiếc đại giới!

“Nhân hoàng… Ngụy Thái Sơ… Quả nhiên có chút thủ đoạn, vượt quá ta cùng dự kiến.” Tay gãy cười khẽ, thanh âm trầm thấp mà tự tin.

“Nhưng hôm nay, cười đến cuối cùng, vẫn như cũ là ta.”

“Các ngươi a, nhốt ở vắng vẻ một chỗ, khó gặp thiên địa bao la, lại thế nào biết, cái gì mới thật sự là cường đại?”

Rầm rầm ——

Sách đột nhiên tự hành lật qua lật lại, thanh âm rõ ràng không lớn, lại đè xuống lôi đình gào thét, rõ ràng truyền vào mỗi người trong tai, hồi hộp cùng sợ hãi, từ đáy lòng

mãnh liệt mà ra!

“Chân Thần, giáng lâm.”

Tay gãy quát khẽ, sau một khắc, nó bắt đầu nhanh chóng sinh trưởng, bị xé nứt, cắt ra huyết nhục, nhanh chóng hướng lên sinh sôi, lan tràn.

Rất nhanh, chính là 1 đầu hoàn chỉnh cánh tay, tiếp theo là thân thể, đầu lâu, cùng còn lại tay chân.

Mấy cái hô hấp về sau, một tên người mặc thanh sam, khí tức nho nhã, cầm thư quyển đứng chắp tay thân ảnh, liền xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Hắn cúi đầu, như quan sát một chút, tự thân bây giờ trạng thái, đáy mắt lộ ra vẻ hài lòng, tiếp lấy lại lắc đầu.

Huyễn hóa chi vật, chung quy không phải bản thể, nhiều nhất bất quá có thể có, Chân Thần một hai thành uy năng.

Nhưng để mà ứng phó hôm nay thế cục, cũng đã đầy đủ.

Thanh sam nho nhã, cầm sách mà lập thân ảnh, mỉm cười, “Mời người hoàng nhận lấy cái chết.”

—

—

—

Chương 1192 : Hỗn độn quỷ dị

“Tử” chữ vừa dứt dưới, hỗn độn trực tiếp sống lại.

Đây cũng không phải là một loại hình dung, mà là ngay thẳng trần thuật.

Những cái kia tràn ngập hỗn độn bóng tối, mê vụ, không biết, hỗn loạn… Nhưng dễ như trở bàn tay, ăn mòn tu sĩ tâm thần, ý chí.

Chỉ có thắp sáng một điểm chân linh, tài năng không thụ nó mê hoặc, nhưng nếu vô đại đạo vì áo giáp, cũng cuối cùng rồi sẽ bị thôn phệ trống không.

Là lấy, vạn cổ đến nay, hỗn độn từ đầu đến cuối thuộc về, phổ thông sinh linh vòng cấm.

Chỉ có cường đại nhất người tu hành, lấy chân linh làm dẫn, ngưng tụ ra tự thân đại đạo, mới có hành tẩu trong đó tư cách.

Nhưng, cái kia cũng chỉ là có thể, miễn dịch đến từ hỗn độn ăn mòn.

Nhưng hôm nay, những này hỗn độn quỷ dị, lại bởi vì một câu, từ bị động hóa thành chủ động ——

Bị người điều khiển, gia trì ý chí cường đại, từ 4 phương 8 hướng mà đến, phô thiên cái địa tre già măng mọc,

như dòng lũ, bao phủ Ngụy Thái Sơ!

Cái này, chính là Chân Thần.

Chưởng khống hỗn độn một góc, nó uy, kỳ lực không thể tưởng tượng, là vượt qua vị cách giảm chiều không gian đả kích.

Ngụy Thái Sơ nháy mắt liền cảm nhận được, Chân Thần khủng bố!

Dù chỉ là 1 cái hư ảo sản phẩm, nó bản thể, còn sót lại hơn 1 con tay gãy, vẫn như cũ không cách nào chống lại.

Ánh mắt trở nên mơ hồ, giống bị sương mù che lấp, có trầm thấp, hỗn loạn thì thầm, ở bên tai vang lên.

Ý thức cùng nhục thân bị ngăn cách, cả người giống như là bị phong ấn, không cách nào điều động tự thân lực lượng, càng không thể làm ra chống lại.

Tựa như là 1 khối mất đi phản ứng đầu gỗ , mặc cho xâm lược!

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Băng phong thanh âm, ở bên tai vang lên, nhưng lại phá lệ xa xôi, như ở giữa cách, vô số tầng thật dày lồng chụp.

Lại mỗi một thanh âm, đều bị kéo rất dài, rất chậm… Ý thức lưu chuyển, đã cứng đờ tới cực điểm, bất cứ lúc nào cũng sẽ ngừng.

Ngoại giới, tại mọi người ánh mắt bên trong, thanh sam cầm sách thân ảnh, chỉ là cười nhẹ mở miệng, Ngụy Thái Sơ liền bỗng dưng cứng tại nguyên

Địa.

Sau đó, không rõ mê vụ hiện lên, khiến cho thân ảnh mơ hồ, tiếp theo có nhỏ vụn bóng tối, từ trong sương mù hiển hiện, thì thầm ầm ĩ, mơ hồ mà hỗn loạn.

Dù là cách Hứa Viễn, chỉ một chút rơi xuống, cũng mọi người sắc mặt đại biến, hồi hộp, sợ hãi, không bị khống chế hiện lên!

Chân Thần? Như thế nào Chân Thần? !

Bọn hắn cũng không hiểu biết, cũng chưa từng gặp qua, có người lại có thể, điều động hỗn độn quỷ dị… Hôm nay nhằm vào chính là Ngụy Thái Sơ, nhưng thay đổi bọn hắn bất kỳ người nào, kết quả cũng sẽ không cải biến.

Thậm chí, chết càng thêm khó coi!

“Tay gãy! Tay gãy ca! Chân Thần đại nhân! Ta, khục… Tiểu đệ còn tại bên trong đâu, ngài muốn giết Nhân hoàng ngụy, ta đến giúp ngài a, miễn cho nhiễm nhân quả.”

“Cái kia, có phải là trước mở cửa nhỏ, thả tiểu đệ ra ngoài?”

Mê vụ, bóng tối, thì thầm bên trong, lôi tinh mặt ngoài kia gương mặt, lúc này đầu đầy mồ hôi, cứng rắn gạt ra khuôn mặt tươi cười, la rát cổ họng.

Thanh sam cầm sách thân ảnh, nghe vậy cười một tiếng, “Lôi tinh a, ngươi không phải rất muốn, tay ta bên trong quyển sách này sao? Hôm nay, ta liền thỏa mãn ngươi.” Ôn tồn lễ độ, thái độ thong dong, tự có mấy điểm vạn sự đều tại chưởng khống, thoải mái thong dong phong độ.

Lôi tinh biểu lộ cứng đờ, tiếp lấy nghiến răng nghiến lợi, chửi ầm lên, “Hỗn đản! Vương bát đản! Nát móng vuốt, ngươi thế mà ngay cả ta cũng dám hại? Phi! Dọa ngươi mắt chó, cho ta trừng lớn thấy rõ ràng, lôi tinh gia gia nền móng, là ngươi dám động sao?”

“Nói cho ngươi! Nhanh đem ta thả, chuyện quá khứ chuyện cũ sẽ bỏ qua, nếu không gia gia cam đoan, ngươi muốn khóc quỳ xuống cầu xin tha thứ!”

“Ha ha ha!” Thanh sam cười to, “Lôi tinh, ngươi có lẽ rất có lai lịch, nhưng ngươi dám bại lộ sao? Ta dù không rõ ràng, nhưng ngươi nên là tại, trốn tránh một vị nào đó tồn tại cực kỳ đáng sợ… Muốn ta hối hận? Có lẽ đi, nhưng cũng muốn ngươi có cơ hội.”

Lôi

Tinh triệt để hoảng, hận không thể cho mình 1 bàn tay,

“Xong! Xong! Đã sớm biết, nát móng vuốt thâm tàng bất lộ, đối lão tử ta một mực lòng mang ý đồ xấu… Lại không thể ngờ đến, hắn lại còn có thủ đoạn này, có thể thi triển Chân Thần chi uy.”

“Lúc trước bất an, hồi hộp, nhất định là do hắn mà ra, ta hối hận a, lúc ấy liền không nên lòng tham, trực tiếp liền đi…”

Nhưng bây giờ, coi như khóc chết cũng muộn.

Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? !

Lôi tinh liều mạng, muốn giãy dụa, đào mệnh, nhưng hỗn độn quỷ dị áp chế, nó dù bởi vì nền móng nguyên nhân, miễn cưỡng bảo trì thanh tỉnh, lực lượng cũng đã bị trấn áp.

Không được, ta không thể nhận mệnh, lão tử gì cùng tôn quý, còn có đại sự không làm, sao có thể chết tại đây!

Thở sâu, lôi tinh rống to, “Nhân hoàng! Ngụy Thái Sơ! Ngươi cũng đừng ngủ a, đứng lên, cùng nát móng vuốt liều!”

“Trước ngươi ngưu bức, bá khí đâu? Nhanh lấy ra, ta tin tưởng ngươi nhất định có thể, đường đường Nhân hoàng, coi như Chân Thần, cũng muốn tử chiến đến cùng!”

‘Có lẽ, đây chính là sư đệ tử kiếp.’ Thanh Liên đạo nhân thần sắc ngưng trọng, nhìn về phía thanh sam cầm sách thân ảnh, có thể cảm nhận được, đến từ đối phương

khủng bố áp chế.

Chân Thần? . ? ? .

Quả nhiên rất khủng bố, cũng không biết kiếm của hắn, có thể hay không chém động.

Lắc đầu, Thanh Liên đạo nhân một bước hướng về phía trước, “Ông” một tiếng kiếm minh, huyết bào, máu phát sát na khuấy động.

Vô tận hung thần, bạo ngược, phóng lên tận trời.

Đưa tay, 1 kiếm vung xuống!

Kiếm rơi nháy mắt, nó đôi mắt chỗ sâu, đại biểu tử vong tiêu ký hắc ám, sát na nồng đậm.

Cùng lúc đó, lại có 1 đóa hoa sen hư ảnh, sau lưng hắn hiển hiện.

Chìm chìm nổi nổi, sáng tối chập chờn, như neo điểm, lại như cố định, đem hắn ngạnh sinh sinh lưu tại hiện thế.

Nếu không, sợ là xuất kiếm nháy mắt, Thanh Liên đạo nhân liền muốn bị tử vong thôn phệ, quay về đen nhánh, vĩnh ám!

Kiếm quang lên, kiếm quang rơi, trong hỗn độn điểm, ngày càng ngạo nghễ.

Trong chốc lát, vô số đôi mắt trông lại, đều mặt lộ vẻ

kinh hãi.

Một kiếm này… Quả thực khủng bố!

Có thể trảm nói, mất mạng, xé rách thiên khung, hủy diệt thương sinh.

Đại Đạo cảnh? Đây là Đại Đạo cảnh, có thể nắm giữ lực lượng?

Thanh sam chuyển đến, trên mặt lộ ra một tia kinh ngạc, như không ngờ tới kiếm tu này kiếm, lại đáng sợ như thế.

Nguồn gốc từ nói, lại siêu nhiên tại nói!

Nhưng chợt, liền trở về tại bình tĩnh.

Giờ phút này, hắn chính là Chân Thần, cường đại hơn nữa kiếm, chỉ cần chưa từng siêu thoát, liền chỉ là phí công.

Phất tay áo vung lên, hỗn độn khuấy động, như 1 con miệng lớn, đem chém tới 1 kiếm nuốt hết.

Sau một khắc, thanh sam nhíu mày, “Ba” một tiếng vang nhỏ, từ ống tay áo truyền đến.

Một điểm góc áo bị chém xuống, lại tại sau một khắc, bị xoắn thành bột mịn!

Hỗn độn bên trong, mơ hồ truyền đến thống khổ kêu rên, như một loại nào đó quỷ dị, bị ngang nhiên chém

giết.

“Không hổ là, bị tử vong tiêu ký, muốn trân tàng nhân vật, coi là thật không thể tưởng tượng nổi.”

Thanh sam mở miệng, bộc lộ tán thưởng, “Hóa mục nát thành thần kỳ, tại không có khả năng bên trong, thi triển hết phong mang… Nếu không phải ngươi đã bị tử vong chọn trúng, ta thật muốn nhịn không được, đưa ngươi cùng một chỗ thôn phệ.”

Thanh Liên đạo nhân thở dài một hơi, “Quả nhiên không chém được.”

Hắn cất bước hướng về phía trước, huyết bào khuấy động, “Sư đệ, vi huynh sợ là, giúp ngươi thoát không được quá lâu, nếu có thủ đoạn bảo mệnh, cũng nên xuất thủ.”

Đưa tay, lại 1 kiếm rơi xuống, sáng rực kiếm quang, chiếu rọi hỗn độn ở giữa, nó lạnh lùng, phong mang, khiến mắt người mắt chua xót, khó mà nhìn thẳng.

Thanh sam cười to, “Muốn cứu người hoàng ngụy? Các hạ suy nghĩ nhiều, hắn bây giờ, đã chết đi!”

“Thôi được, đã ngươi khăng khăng như thế, ta liền đưa ngươi quy về tử vong, cũng toàn giữa hai người ngươi, sống chết có nhau chi ý khí.”

—

—

—

Chương 1193 : Kiếm trảm Chân Thần

Bỉ ngạn cảnh nhóm vẫn chưa xuất thủ.

Ngụy Thái Sơ có chút thất vọng, nhưng rất nhanh liền bình tĩnh lại, này nhập hỗn độn bản thân hắn, liền làm tốt 2 tay chuẩn bị ——

Tuy là bức tại bất đắc dĩ, vì cầu sinh mà buông tay đánh cược một lần, nhưng chọn con đường này, khẳng định không thể là tuyệt cảnh.

Bỉ ngạn thờ ơ, vậy cũng chỉ có thể dựa vào chính mình.

Xác thực nói, là thể nội ma chủng, ngân bạch cùng viên kia màu xanh hạt sen.

‘Ta sẽ chết.’ Ngụy Thái Sơ ý thức mặc niệm, ‘Mặc kệ các ngươi đến tột cùng, riêng phần mình là cái gì mục đích, nếu ta vẫn lạc, thì hết thảy thành không.’

‘Cho nên, ta sư huynh lời nói, chư vị cũng nghe được không? Có thể cứu mệnh thủ đoạn, liền nên xuất thủ!’

Tiên thiên thần chỉ, Minh Vương, Nhân hoàng… Thân phận không ngừng thuế biến, mang tới là một loại nào đó, siêu cường nhạy cảm trực giác.

Ngụy Thái Sơ vững tin, hắn hôm nay sẽ không chết.

Tử vong tiêu ký, chú định tương lai… A! Nếu như bị chút chuyện này, liền hù sợ lời nói, hắn căn bản không sống tới hôm nay.

Sau một khắc.

Ông ——

1 đạo chấn động, từ Ngụy Thái Sơ thể nội bộc phát, viên kia yên lặng màu xanh hạt sen, đột nhiên chủ động xuất thủ.

Hỗn loạn mê vụ, du tẩu bóng tối, trầm thấp, hỗn loạn thì thầm, những này đến từ trong hỗn độn quỷ dị, như dưới liệt nhật băng sương, bị trực tiếp xua tan, tan rã… Thôn phệ!

Đúng vậy, chính là thôn phệ, Ngụy Thái Sơ thậm chí có thể nghe tới, rõ ràng cắn xé, nhấm nuốt cùng nuốt thanh âm.

Lộ ra một tia khát máu cùng hài lòng.

Sau đó, chính là thét lên, hoảng sợ, kêu rên… Hỗn độn quỷ dị, tranh nhau chạy tứ tán!

Thanh sam thân ảnh biểu lộ bỗng dưng cứng đờ, không lo được đối Thanh Liên đạo nhân xuất thủ, thông suốt quay người, gắt gao tiếp cận Ngụy Thái Sơ.

Nắm chặt thiên thư tay, 5 ngón tay dùng sức, gân xanh nâng lên, “Không có khả năng! Ngươi làm sao có thể, xua tan Chân Thần chi ý chí?”

Tâm niệm vừa động, muốn lại lần nữa chưởng khống hỗn độn, nhưng đáp lại hắn cũng chỉ có, kháng cự cùng sợ hãi.

Hỗn độn áp chế!

Đây là cao vị cách, đối đê vị cách tồn tại, mới có thể thi triển thủ đoạn.

Nhưng cái này Ngụy Thái Sơ, bất quá chỉ là Nhân hoàng, làm sao có thể cùng Chân Thần so sánh… Trừ phi, đối phương nền móng kinh người, lai lịch không hề tầm thường.

Thanh sam nghĩ đến, Ngụy Thái Sơ đối lôi tinh áp chế, thì cái này 1 suy đoán, không thể nghi ngờ đạt được một loại nào đó khía cạnh xác minh!

‘Giết hắn, quyết không thể làm cho đối phương đào thoát, nếu không tất di hoạ vô tận!’

Đây là ý niệm đầu tiên.

Đón lấy, chính là tham lam cùng nóng bỏng, Ngụy Thái Sơ hoặc lai lịch khủng bố, nhưng bây giờ thực lực có hạn.

Tiêu diệt đi, nhất định có kinh người thu hoạch!

“Chết!”

Thanh sam quát khẽ, trong lòng bàn tay sách, mặt ngoài

lưu chuyển “Thiên thư” 2 chữ, sáng lên một vòng lưu quang.

Hắn bây giờ, có thể giáng lâm bộ phần thật thần chi uy, chính là dựa vào lực lượng của nó.

Ầm ầm ——

Hỗn độn vén triều cường, hạo đãng như kinh khiếu, phun trào, ngã

Đãng ở giữa, phóng xuất ra vô tận hủy diệt.

Từ 4 phương 8 hướng, phóng tới Ngụy Thái Sơ.

Có thể đối kháng Chân Thần ý chí? Vậy liền lấy lực áp người!

Chân Thần chi cảnh, khu động hỗn độn thi triển hủy diệt nghiền ép, tung bỉ ngạn cảnh tồn tại, cũng chỉ có thể kiên trì một lát.

Nhân hoàng nhưng so bỉ ngạn không giả, nhưng cái này bên trong là hỗn độn, nước không nguồn cuối cùng rồi sẽ khô vong!

Bá ——

Ngụy Thái Sơ mở mắt ra, đỉnh đầu phía trên, Nhân hoàng pháp tướng đột nhiên có động tác.

Đưa tay, óng ánh thần quang bộc phát, lại có một phương đế ấn, tại nó trong tay hiển hiện, tiếp lấy hướng

về phía trước nhấn một cái.

“Tôn ý ta, định phong ba!”

Đế ấn trấn xuống, hỗn độn oanh minh, nổ vang rung trời bên trong kia 4 phương 8 hướng, cuồn cuộn mà đến hỗn độn hải khiếu, bị trực tiếp áp chế.

Lực lượng cường đại, san bằng hết thảy , bất kỳ cái gì làm trái Nhân hoàng người, đều đem hủy diệt!

Tuyệt đối lực lượng đối bính, mang đến trực tiếp nhất rung động, xâm nhập hỗn độn bên trong, vô số tụ đến thân ảnh, giờ phút này hồi hộp không thôi.

Nơi đây chém giết, liền chỉ là xa xa cảm giác, dư ba tản mát, liền làm bọn hắn bản năng ở giữa, sinh ra vô tận hoảng sợ.

‘Đây chính là Nhân hoàng? !’

Đích xác, thế gian có nghe đồn, Nhân hoàng không vào hỗn độn, nếu không tự chui đầu vào rọ… Nhưng tựa hồ, bọn hắn đem đây hết thảy, nghĩ quá đơn giản.

Có lẽ, Nhân hoàng sẽ chôn ở hỗn độn, nhưng tuyệt không phải bọn hắn, có thể mơ ước tồn tại.

Giết hắn? Ha ha, quả thực ngây thơ.

Liền uy thế này, lực lượng, sát liền tổn thương, đụng vào liền chết!

Xa xa, bị Thanh Liên đạo nhân, Đạo tôn 2 người, ngăn lại đường đi, không thể không xa xa nhìn ra xa mọi người, đầu đầy mồ hôi đồng thời, trong lòng một mảnh may mắn.

Còn tốt, chúng ta không có quá khứ, vừa rồi bọn hắn thế nhưng là thấy rõ ràng, có mấy cái to gan lớn mật, không biết sống chết gia hỏa, bị Nhân hoàng cùng thanh sam đối oanh dư ba cuốn vào, kêu thảm cũng không kịp phát ra, liền bị hỗn loạn dòng nước xiết cuốn vào, liệu đến kết cục bi thảm.

“Cái kia, nếu không chúng ta lại lui xa một chút?” 1 người đột nhiên mở miệng, nếu như không nhìn hắn sắc mặt tái nhợt, ngữ khí coi như trầm ổn.

“Đúng đúng đúng! Lại đi xa một chút…”

“Hắc! Ta tính nhìn ra, kiếm tiện nghi là nhặt không được, khá lắm liền động tĩnh này, quá khứ chính là muốn chết!”

“Dù sao hôm nay, ta tâm niệm đã định, chỉ làm 1 cái quần chúng.”

Một đám người, lặng lẽ lui ra phía sau, sợ động tĩnh lớn một chút, liền trêu chọc tai họa cấp trên.

“Ha ha ha ha!” Thanh Liên đạo nhân đột nhiên cười to, dọa mọi người nhảy một cái, vô ý thức nhìn lại, liền gặp kia cầm kiếm đạo nhân đứng ở hỗn độn ở giữa, nhuốm máu trường bào khuấy động, tùy ý, thoải mái, “Sư đệ, ta liền biết được, ngươi tất có thủ đoạn.”

“Hôm nay, 2 người chúng ta, liền tới gặp một lần, cái này cái gọi là Chân Thần!”

Ông ——

Kiếm minh tái khởi, Thanh Liên đạo nhân 1 kiếm chém xuống, dẫn tới thanh sam ghé mắt, lộ ra vẻ tức giận.

Không chỉ bởi vì, kiếm tu này loạn hắn tâm thần, càng bởi vì một kiếm này, lại so vừa rồi càng mạnh.

“Hừ!”

Cười lạnh một tiếng, thanh sam phong độ không còn, trong mắt sát cơ phun trào.

Phất tay áo vung lên, hỗn độn khuấy động lại vén sóng lớn, nhưng sắc mặt hắn, lại tăng thêm mấy phút giây chìm.

Bởi vì, cái này phất tay áo ở giữa, chỗ nhấc lên hỗn độn sóng lớn, vẫn chưa đạt tới vốn có uy thế —— càng ngay thẳng nói, là lọt vào áp chế.

Thanh sam ngẩng đầu, nhìn về phía Nhân hoàng pháp tướng, nó tay cầm đế ấn, thần quang sáng rực túc mục uy nghiêm, hiển thị rõ hoàng giả tôn quý khí tượng.

“Này đế ấn, lại có thể ép chế Chân Thần…” Thanh sam đáy mắt nóng rực phun trào, chợt cười lạnh, “Ta cũng phải nhìn, ngươi có thể kiên trì đến khi nào.”

Oanh ——

Kiếm rơi trảm hỗn độn, óng ánh kiếm quang, gào thét bức lâm.

Thanh sam sắc mặt đại biến, “Cái gì? !”

Một kiếm này, uy lực viễn siêu tưởng tượng, hắn vội vàng tránh đi, vừa vặn bên trên thanh sam, vẫn như cũ bị trảm phá 1 đạo.

Biên giới chỗ, có thể thấy được màu đen khí tức lăn lộn, phun trào, ăn mòn.

Thanh sam đôi mắt ngưng lại, “Tử vong…” Trên mặt hắn, vừa kinh vừa sợ, cắn răng nói “Tốt! Tốt! Không nghĩ tới, hôm nay mà ngay cả ta, đều thành ngươi mục tiêu!”

Trong thoáng chốc, tại hỗn độn chỗ sâu, hình như có một tòa cung điện hiển hiện.

Cung điện kia toàn thân trong đó, trong điện trên vương vị, ngồi một thân ảnh.

Tư thái lười biếng, đang lẳng lặng trông lại.

Một tia nghiêm nghị, bất an, từ đáy lòng hiện lên.

Thanh sam rất rõ ràng, hắn đã sớm chết đi, chỉ là bởi vì “Thiên thư”, mới có thể tồn tại đến nay.

Hôm nay thế cục dưới, bị tử vong chọn trúng, cũng rất hợp lý.

‘Kiếm tu này, là từ bỏ ngăn cản, thậm chí chủ động thân cận tử vong, mới Thần lực lượng gia trì, chém ra một kiếm này.’

Đáng chết!

“Ta một kiếm này, như thế nào?” Thanh Liên đạo nhân đáy mắt, hắc ám như nước thủy triều, nhưng trên mặt hắn, lại lộ ra mấy điểm mỉm cười.

Tử vong cuối cùng cũng đến, hắn sớm có đoán trước.

Có thể tại trước khi chết, oanh oanh liệt liệt một trận chiến, xác minh tự thân kiếm đạo, cũng coi như chuyện may mắn.

Vừa nghĩ đến đây, Thanh Liên đạo nhân đưa tay, chém ra kiếm thứ 3.

Trên người hắn trường bào, huyết sắc càng phát ra dày đặc, khí tức hung hiểm, thảm liệt, như dưới chân giẫm lên, vô biên vô hạn núi thây biển máu.

Đây là tử vong gia trì, cũng là tử vong ăn mòn, càng là người chết thế giới phản chiếu!

Thanh sam nhanh lùi lại, không cùng mũi kiếm tranh hùng, nhưng dù cho như thế, đến tự tử vong khóa chặt, vẫn như cũ để trên người hắn, thêm mấy chỗ vết thương.

Mà đổi thành một bên, Nhân hoàng pháp tướng đưa tay,

đế ấn lại một lần trấn xuống!

Oanh ——

Hỗn độn oanh minh,

100 ngàn dặm, đều ở trấn áp.

Không đầu thi kêu thảm một tiếng, thân hình khổng lồ triệt để vỡ vụn, dài búa rơi xuống hỗn độn, lăn lộn chẳng biết đi đâu.

Lần này, Thần rốt cục không cần, một lần lại một lần, đau khổ tìm kiếm đầu lâu của mình.

Bởi vì, liền liền thân thân, cũng bị triệt để nghiền nát.

Ý vị này, 1 tôn cường đại dị vực tiên thiên thần chỉ, triệt để vẫn lạc.

Ngụy Thái Sơ nghe tới, một tiếng trầm thấp cười khẽ, kia là đến tự tử vong khẳng định, hiển nhiên đối với thu hoạch ngoài ý muốn rất hài lòng.

Thế là, đến tự tử vong tiêu ký, càng phát ra rõ ràng, ngưng thực, hắn thậm chí có thể ngửi được, thuộc về nó âm lãnh hương vị.

Ngụy Thái Sơ ngẩng đầu, nhìn thoáng qua hỗn độn chỗ sâu, 1 cái như ẩn như hiện, xen vào hiện thế cùng hư ảo ở giữa màu đen cung điện, ngay tại kia bên trong.

“A!”

Thanh sam gầm thét, thụ đế ấn trấn áp, hắn không tránh kịp, chịu Thanh Liên đạo nhân 1 kiếm.

Thân thể bỗng nhiên mơ hồ, mặt ngoài phía trên, thậm chí bắt đầu mảng lớn hư thối, tróc ra, lộ ra bạch cốt cùng nội bộ tạng phủ.

Vốn là chết đi, lại há có thể phục sinh? Mặc dù có hoạt bát bên ngoài đồng hồ, cũng chú định, sẽ bị tử vong triệt để bong ra từng màng!

“Sư đệ, vi huynh năm đó tự sáng tạo 1 kiếm, vốn muốn dùng cái này kiếm, chém ra bỉ ngạn con đường…” Thanh Liên đạo nhân lắc đầu, huyết tinh, hung thần, nhưng một đôi tròng mắt, lại tại hắc ám ăn mòn dưới, hiển hiện mấy điểm ôn hòa, “Đáng tiếc, tạo hóa trêu ngươi, thiên ý như thế… Cũng may, hôm nay một kiếm này, rốt cục có thể chém ra… Ngươi hãy nhìn kỹ, vì ta phê bình!”

Thanh Liên đạo nhân cười to, trực diện thanh sam.

“Nhữ như vậy, chật vật xương khô, hư thối tanh hôi người, cũng xứng tự xưng Chân Thần? !”

Đưa tay, 1 kiếm chém xuống!

Lặng yên không một tiếng động, không có nửa điểm động tĩnh, hỗn độn gợn sóng thoải mái, cùng lúc trước so sánh, càng không có nửa điểm biến hóa.

Liền như, một kiếm này chỉ là hư ảo, nhưng đối diện mặt

ngoài nát rữa, bạch cốt tạng phủ trần trụi thanh sam, lại mặt lộ vẻ kinh sợ.

Nó đôi mắt ở giữa, đều là khó có thể tin!

Dù là có tử vong chi lực gia trì, Thanh Liên đạo nhân cũng bất quá, chỉ là khu khu Đại Đạo cảnh, như kẻ như giun dế…

Thế mà, có thể chém ra một kiếm này.

Né tránh, mau tránh ra!

Thanh sam nghĩ như vậy, cũng là làm như vậy, nhưng mặc hắn thân ảnh nhanh lùi lại, thậm chí nhấc lên vô tận hỗn độn uy lực, hoành cản tại trước.

Lại chú định, chỉ là phí công.

“A!”

Một tiếng hét thảm, thanh sam vỡ nát, huyết nhục tung bay, trong quá trình này hư thối, tiêu tán ——

1 kiếm trảm Chân Thần, thi thân sụp đổ, trong nháy mắt liền chỉ còn lại có, một con kia quỷ dị tay gãy.

Chỉ bất quá, bây giờ 10 ngón tay đủ băng liệt, vết thương tung hoành xen lẫn.

Nhưng lần này, nó nhưng không có biện pháp, lại như trước đó đồng dạng, khôi phục nhanh chóng, khép lại.

Thống khổ tru lên, vang vọng hỗn độn thập phương!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1194 : Tử vong

Thanh sam cũng tốt, tay gãy cũng được, đại khái vẫn chưa ngờ tới, hôm nay hỗn độn bên trong, vạch trần át chủ bài trạng thái dưới, vẫn rơi vào trọng thương hạ tràng.

Nhưng cái này, lại không phải kết thúc.

“Sư huynh kiếm này, đã có vượt biên chi uy, không thẹn từ xưa đến nay, kiếm đạo trước 5 chi danh!” Ngụy Thái Sơ quát khẽ, khẩn thiết ở giữa cùng có vinh yên.

“Liền để ta, cùng sư huynh cùng nhau, đưa Chân Thần tịch diệt… Dù sao, đã chết đi, mục nát, liền nên tiếp nhận vận mệnh.”

Nhân hoàng pháp tướng giơ cao đế ấn.

“Tôn Nhân hoàng ý chí, khu vạn cổ đế ấn, tà ma ngoại đạo, đều đền tội!”

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, đế ấn trấn xuống, tay gãy thê lương kêu rên, máu tươi không ngừng tuôn ra, bị “Thiên thư” hấp thu.

“Nhân hoàng ngụy! Nhân hoàng ngụy!”

“Ta sẽ không bỏ qua ngươi, tuyệt đối sẽ không, ngươi chờ, ta sẽ trở về tìm ngươi!”

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Vỡ nát cốt nhục, giống bị 1 trương vô hình miệng lớn cắn xé, thôn phệ, xương cốt, gân bắp thịt, cùng bắn tung toé máu tươi, rõ ràng hiện ra tại mọi người trước mắt, huyết tinh mà tàn nhẫn.

Đảo mắt, tay gãy liền chỉ còn lại có, cuối cùng một ngón tay, áp sát vào sách bên trên, “Đủ rồi, đủ! Mau dẫn ta rời đi!”

Tay gãy… Không, đoạn đầu ngón tay gọi, thê lương, phẫn nộ mà sợ hãi.

“Thiên thư” vẫn chưa thỏa mãn, nhưng tựa hồ cũng không muốn muốn, đổi mới túc chủ, nó mặt ngoài vặn vẹo, biến hóa văn tự, phóng xuất ra điểm điểm huyết quang.

Tuy có mấy điểm ảm đạm, nhưng cho người cảm giác, lại quỷ dị mà to lớn, như vô hạn bao la, có thể dung nạp thiên địa vạn vật… Không, nói xác thực hơn, là có thể đem thiên địa thập phương, vũ trụ vạn vật, đều đều thôn phệ, phân giải, cuối cùng quy về bản thân.

Một tia rung động, không hề có điềm báo trước từ đáy lòng hiển hiện, Ngụy Thái Sơ sắc mặt nghiêm túc. Hắn chưa hề cảm nhận được qua, kinh khủng như vậy khí cơ, dù là trước đó bị tử vong tiêu ký, thậm chí sắp bị nó thôn phệ lúc, đều không có loại này đáng sợ áp bách.

Quyển sách này, đến tột cùng là cái gì? Nó thật, cũng chỉ là một quyển sách sao? !

Đúng lúc này, “Thiên thư” mặt ngoài phát ra huyết quang kiểu chữ, như đột nhiên phát giác được cái gì, lại dung hợp một chỗ.

Huyết quang hóa huyết mắt, nó cũng ngủ say vô số năm, giờ phút này rung động bên trong sắp mở ra, đi nhìn một chút nơi đây thiên địa.

“Nhân hoàng ngụy! Nhân hoàng ngụy!”

Lôi Tinh thét lên, đột nhiên ở bên tai vang lên, “Mau ngăn cản nó, không thể để cho nó mở mắt ra, nhanh lên, nhanh lên!”

“Nếu không, hôm nay tất cả mọi người, đều phải chết!”

Ngụy Thái Sơ trái tim bỗng dưng co vào, trên thực tế, không cần Lôi Tinh nhắc nhở, mãnh liệt nguy cơ bản năng, cũng đang cảnh cáo hắn ——

Một khi, cái này huyết mâu mở ra, chắc chắn giáng lâm, không thể vãn hồi khủng bố!

Không có thời gian nghĩ càng nhiều, Ngụy Thái Sơ đưa tay, hướng về phía trước nhấn một cái.

Ầm ầm ——

Nhân hoàng pháp tướng chuyển động theo, đế ấn cao

giương, thần quang sáng rực, óng ánh như tinh

Thần.

Một màn này tại ngoại giới xem ra, là Ngụy Thái Sơ tâm ngoan thủ lạt, thừa dịp bệnh muốn mạng!

Còn sót lại một ngón tay, thê lương thét lên, “Đi, đi mau, ngươi đang chờ cái gì?”

“Ta mà chết đi, ngươi cũng đừng nghĩ tốt!”

Hiển nhiên, hắn dù không biết “Thiên thư” là vật gì, lại cùng “Thiên thư” ở giữa, tồn tại rất sâu ràng buộc.

Kia rung động, muốn mở con mắt ra, do dự một cái chớp mắt sau “Oanh” một tiếng tản ra, hóa thành huyết quang khuấy động lăn tuôn, quấn lấy kết thúc chỉ cùng “Thiên thư”, nháy mắt phá vỡ hỗn độn, tiến vào thái hư bên trong, sát na đi xa không biết tung tích.

“Đi rồi? Thật đi! Hô! Cái này khủng bố chi vật, rốt cục đi… Thiên thư mở mắt… Tê —— thế mà là thiên thư mở mắt… Hàng nhái, là trong truyền thuyết hàng nhái, khó trách kia tay gãy, lại rơi vào như vậy thê thảm bộ dáng, cái này cái kia bên trong là bị người làm hại, rõ ràng chính là bị cái này hàng nhái, cho một chút xíu ăn sống nuốt tươi!”

Lôi Tinh không ngừng run rẩy, lại may mắn vạn điểm.

Còn tốt, nó trước đó không có cơ hội, tiếp xúc kia hàng nhái, nếu không như bại lộ mình cân cước, sợ là sớm

đã bị ăn một miếng rơi.

Phốc ——

Đột nhiên, một ngụm máu tươi phun ra, thụ thể nội dư lực khuấy động, hóa thành huyết vụ bay lả tả.

Rơi vào Lôi Tinh mặt ngoài, đưa nó nhiễm ra một vòng tinh hồng, Nhân hoàng ngụy? Hắc! Ta liền nói, tiểu tử ngươi có thể có bao nhiêu lực lượng, dám như thế tiêu xài? Hiện tại, sử dụng hết đi? ! Không có Nhân hoàng vị cách gia trì, ngươi lấy cái gì cùng ta đấu a?”

“Cái này kêu cái gì? Cái này kêu là ngư ông đắc lợi, phải vừa vặn!”

Lôi Tinh cảm thấy nó lại đi, một mặt đắc ý.

Không đầu thi bị nát, tay gãy biến đoạn chỉ, bị hàng nhái thiên thư lôi cuốn lấy, không biết chạy trốn tới cái kia bên trong… Cuối cùng, tiếu ngạo bát phương, vẫn như cũ là nó.

“Nhân hoàng ngụy, nát cái mông ta đúng không? Nắm ta đúng không? Khí diễm phách lối đúng không? ! Hiện tại, liền để ngươi biết, ai mới là cha!”

Lôi Tinh cuồng tiếu, bỗng nhiên lắc một cái.

Không có lôi đình cuồn cuộn, cũng không có thanh thế ngập trời, hỗn độn khuấy động là đến từ, đế ấn oanh kích dư ba.

Nó vẫn như cũ bị nắm chặt tại giữa năm ngón tay, ra sức lắc một cái… Cũng liền chỉ là run như vậy một chút.

Lôi Tinh khuôn mặt tươi cười, cùng giương nanh múa vuốt, trực tiếp cứng tại nguyên địa.

Không đúng, cái này thứ đồ gì? Cùng các loại, ngươi cùng các loại, để ta vuốt một chút.

Ngươi Nhân hoàng ngụy, cũng bắt đầu thổ huyết, Nhân hoàng chi lực hao hết, lại thân ở hỗn độn bên trong, làm sao còn có thể nắm ta?

Không khoa học!

Ngươi đây là không nói đạo lý, nào có dạng này? Ta trang bức đều gắn xong, kết quả ngươi nói ta khờ bức, không mang như thế khi dễ người!

Ngụy Thái Sơ cúi đầu, nhìn về phía trong tay Lôi Tinh, khóe miệng của hắn vết máu đỏ thắm, sắc mặt tái nhợt ở giữa, lộ ra thật sâu

Quyện đãi.

Nhưng một đôi tròng mắt, lại bình tĩnh không lay động, đen nhánh, thâm thúy ở giữa, hình như có luồng không khí lạnh phun trào, cuồn cuộn khuấy động.

Lôi Tinh trầm mặc mấy hơi, “… Cha?”

Nhưng vào lúc này, Thanh Liên đạo nhân đột nhiên quay người, trực diện Ngụy Thái Sơ, nó một đôi tròng mắt,

giờ phút này triệt để bị hắc ám ăn mòn, chiếm cứ.

Nhìn không ra bất kỳ tâm tình gì, chỉ còn hơn băng hàn, tĩnh mịch.

Trên thân trường bào, bị tinh hồng thẩm thấu, nồng đậm khí tức tử vong, từ trong cơ thể hắn tuôn ra, phô thiên cái địa.

Nghiễm nhiên, là tử vong hóa thân, tại hiện thế cụ hiện!

Sau đó, hắn đưa tay, mũi kiếm chỉ phía xa.

Một màn này, thực tế ra ngoài ý định!

Hỗn độn các phương, đều trừng lớn mắt, một mặt mộng.

Tình huống như thế nào? Vừa rồi ngươi còn cạc cạc xuất kiếm, bỗng nhiên rối tinh rối mù, 1 bộ không tiếc hết thảy, bỏ qua tính mệnh cũng muốn, cứu Ngụy Thái Sơ bộ dáng.

Kết quả, vừa làm nằm sấp Chân Thần, để hắn chật vật đào mệnh, đảo mắt ở giữa hồng?

Nhưng cũng có người, mơ hồ trong đó, như phát giác được cái gì.

Tỉ như Đạo tôn.

Hắn nhìn xem, đôi mắt bị hắc ám chiếm cứ, thần sắc hờ hững Thanh Liên đạo nhân, trong lòng trầm xuống, “Là cái này… Tử vong?”

Quả nhiên, khí tức thật là khủng bố!

Hắn muốn xuất thủ sao? Giúp Ngụy Thái Sơ… Tê! Cái này chỉ sợ, không phải một cái lựa chọn tốt.

Vừa rồi, Thanh Liên đạo nhân xuất kiếm, ngạnh sinh sinh trọng thương Chân Thần, Ngụy Thái Sơ mới có thể thừa thắng xông lên, đem nó trấn áp, khu trục.

Khác không đề cập tới, liền kia cuối cùng 1 kiếm, Đạo tôn không có nửa điểm nắm chắc ngăn trở.

Cho dù, hắn đạp lâm đại đạo chi đỉnh, đã có nhìn ra xa bỉ ngạn… Thậm chí, mơ hồ ở giữa, đã nhìn thấy một chút, bỉ ngạn hư ảnh.

Nhưng như thế vẫn chưa đủ, còn thiếu rất nhiều!

Ngụy Thái Sơ không rảnh để ý tới, kia không có nửa điểm cốt khí “Thật lớn “, nhíu mày xem ra, đáy mắt hiển hiện một tia bi thương.

Đối Thanh Liên đạo nhân, hắn so thế nhân biết được, đều muốn càng rõ ràng hơn.

Tránh thoát giam cầm, tự tử vong trở về… Nhưng cuối cùng, kết quả vẫn như cũ… Hắn cố gắng rất lâu, nhưng tất cả những thứ này, tựa hồ cũng không có ý nghĩa.

Không!

Đại khái, vẫn còn có chút ý nghĩa, tỉ như hắn không chỉ

một lần, trợ giúp qua chính mình.

Tỉ như, ta bây giờ gọi ngươi một tiếng sư huynh.

Thở sâu, Ngụy Thái Sơ nói “. Sư huynh, còn có thể nghe tới sao?”

Mũi kiếm chỉ phía xa, thần sắc hờ hững, quanh thân khí tức tử vong phun trào, vô tận băng hàn, tĩnh mịch, càn quét hỗn độn 4 phương.

Thanh Liên đạo nhân trầm mặc, cái này âm thanh kết quả thử nghiệm, cũng hiểu rõ.

Nhưng ngoài ý muốn chính là, hắn vẫn như cũ duy trì, giương kiếm chỉ phía xa tư thái, mà vẫn chưa thật xuất thủ.

Hiển nhiên, dù là bị tử vong triệt để ăn mòn, nhưng Thanh Liên đạo nhân ý chí, vẫn không có nhận thua.

Hắn còn tại phản kháng… Cái này, chính là 1 vị, đỉnh tiêm kiếm tu cường hãn tâm thần, dù là tử vong giáng lâm, cũng không thể đem nó trực tiếp phá hủy.

“A…”

Cười lạnh một tiếng, ở bên tai vang lên, lộ ra mấy điểm trào phúng, như tại biểu đạt, đối Thanh Liên đạo nhân kiên trì khinh thường.

Ngu xuẩn? Đại khái là ý tứ này.

Có lẽ, tại tử vong trong mắt, tự thân khó đảm bảo, cuối cùng rồi sẽ trở thành tử vong vật sưu tập Thanh Liên đạo nhân, còn tại làm loại này giãy dụa, thực tế rất không sáng suốt.

Hỗn độn chỗ sâu, kia xen vào chân thực, hư ảo ở giữa, màu đen cung điện bên trong, lười biếng thân ảnh nhẹ nhàng nâng một chút ngón tay.

Có màu đen gợn sóng, tại hư vô ở giữa phun trào, khuếch tán.

Tử vong, chưa từng thiếu khuyết tín đồ, cũng không thiếu hụt khôi lỗi… Đã, ngươi muốn làm vô vị giãy dụa, vậy liền tùy ngươi.

Có lẽ, trơ mắt nhìn xem, mình thủ vững, bảo hộ, cuối cùng bị triệt để hủy diệt, kia phần tuyệt vọng cùng thống khổ, có thể để cho cái này vật sưu tập, trở nên càng thêm tinh xảo.

Hỗn độn bên trong, kia vô số tránh xa 4 phương, tràn ngập chấn kinh, hãi nhiên, nỗi khiếp sợ vẫn còn, chần chờ cảm xúc đôi mắt, trong đó một chút, đột nhiên sinh ra biến hóa. Hắc ám như nước thủy triều, từ đáy mắt hiện lên, thôn phệ ý chí của bọn hắn, tiếp chưởng thân thể của bọn hắn ——

Một số người, đã sớm hẳn là chết đi, chỉ là tử vong ngầm đồng ý, để bọn hắn kế tiếp theo có thể sống sót.

Đây chính là tử vong tín đồ, cũng là Thần có thể, tùy ý điều khiển khôi lỗi.

Tỉ như hiện tại, chính là rất tốt công cụ, có thể dùng để giết chết Ngụy Thái Sơ.

Nhân hoàng, tử vong cũng không thèm khát, Thần cất giữ qua không chỉ một vị.

Lại mỗi 1 cái, đều xa mạnh hơn Ngụy Thái Sơ.

Nhưng chẳng biết tại sao, trước mắt cái này linh hồn, để Thần tràn ngập chiếm hữu dục vọng.

Nói không rõ, không nói rõ… Tử vong vẫn chưa hao phí tâm thần, lại hoặc là đi mở ra mê vụ, Thần chỉ cần đem Ngụy Thái Sơ, biến thành mình cất giữ, tự nhiên là có thể biết được cũng đạt được hắn hết thảy.

Đây chính là tử vong.

Oanh ——

Oanh ——

Hỗn độn 4 phương, mười mấy đạo thân ảnh, phóng thích khí tức khủng bố, ầm vang giết tới.

Nó đôi mắt chỗ sâu, đều hắc ám như nước thủy triều, băng lãnh, tĩnh mịch!

Ngụy Thái Sơ thu hồi nhãn thần, đỉnh đầu phía trên, hư ảo, ảm đạm Nhân hoàng pháp tướng, “Ba” một tiếng vỡ nát, hóa thành điểm điểm Kim Quang, dung nhập trong cơ thể hắn.

Đây là, người cuối cùng hoàng chi lực.

Không nhiều, nhưng dùng để thi triển một chút thủ đoạn, lại đầy đủ.

Ba ——

1 cái búng tay, Ngụy Thái Sơ quát nhẹ, “Tử lôi ngự cực!”

Oanh ——

Vô số tử sắc lôi đình, sát na phun ra ngoài, như cuồn cuộn giang hà, lại như hạo đãng tấm lụa.

Đem kia tất cả, sát khí đằng đằng vọt tới thân ảnh, toàn bộ cuốn vào trong đó.

Trong chốc lát, đều thành bột mịn!

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1195 : Lấy cái chết đổi chết

Lôi Tinh bỗng nhiên trừng lớn mắt, hé miệng lại không phát ra được thanh âm nào, mặt mũi tràn đầy chấn kinh, hãi nhiên!

Tử lôi ngự cực? Đây là tử lôi ngự cực… Tê ——

Chẳng lẽ, là bởi vì qua điểm sợ hãi, cũng bắt đầu xuất hiện ảo giác rồi? Nhưng cái này lôi đình oanh minh, tử mang cuồn cuộn xen lẫn, ngay tại dưới mắt.

Điên! Ta nhất định là điên!

“Hừ!” Màu đen trong cung điện, cười lạnh một tiếng.

Lười biếng thân ảnh ngẩng đầu, đôi mắt ở giữa, hiển hiện một tia không kiên nhẫn.

Thần chọn trúng đồ cất giữ, lại đã sớm đánh dấu, chẳng lẽ còn muốn chạy trốn thoát sao?

Kết thúc đi!

Đưa tay, hướng về phía trước một nắm.

Can thiệp hiện thế, đối tử vong mà nói tuy có chút qua cách… Nhưng, thì tính sao? !

Chẳng lẽ hôm nay, còn có người có thể, ngăn cản Thần

sao?

Đương nhiên, nguyên nhân trọng yếu hơn là, Thần giáng lâm hỗn độn đã có một chút thời gian, lại kế tiếp theo ngưng lại, có lẽ liền muốn bị phát hiện.

Ngụy Thái Sơ mày nhíu lại gấp, trước mắt hắc ám triều cường, mãnh liệt mà tới.

Khí tức tử vong, âm lãnh, tĩnh mịch, khiến người từ đáy lòng sinh ra tuyệt vọng.

Tử vong tự mình xuất thủ, muốn đem hắn kéo vào trong đó, vĩnh đọa hắc ám!

Hắn vô ý thức, nắm chặt ở trong tay Lôi Tinh, giờ phút này thể nội khác 1 viên Lôi Tinh hình chiếu, khoảng cách triệt để ngưng tụ, chỉ còn một điểm cuối cùng.

Đột nhiên, một thân ảnh, ngăn tại Ngụy Thái Sơ trước người.

Thanh Liên đạo nhân thần sắc hờ hững, đôi mắt ở giữa đen nhánh như đêm, trên thân trường bào bị huyết sắc nhuộm dần, thuộc về khí tức tử vong, phô thiên cái địa.

Nhưng hắn lưng eo như núi, liền như vậy, đứng ở hắc ám triều cường trước.

Sau đó một bước đạp xuống, thân như tinh vẫn, kiếm như cầu vồng, đi ngược dòng nước thẳng đến hắc ám triều cường, hướng hỗn độn chỗ sâu, toà kia xen vào chân thực cùng hư ảo ở giữa màu đen cung điện chém

tới.

Kiếm minh vang lên nháy mắt, một thanh âm, rơi vào Ngụy Thái Sơ trong tai, rã rời cùng vui sướng xen lẫn, khó nén trong đó ôn nhuận, “Sư đệ, ta nghe được.”

“Vi huynh lúc trước, trảm Chân Thần 1 kiếm lúc, rốt cục nghiệm chứng tự thân… Ta chi kiếm đạo, vẫn có trên thân kiếm chi kiếm, thiên ngoại chi thiên. Đáng tiếc, ta đã không có thời gian, chỉ có thể tận lực đem kiếm này con đường phía trước, triển lộ Vu sư đệ trước mắt. Sư đệ ngút trời kỳ tài, nếu có thể có đoạt được, nhìn đem kiếm này phát dương quang đại, ta tại tử vong bên trong, cũng có thể vui mừng, bình yên.”

“Kiếm này, bởi vì tử vong mà được, cuối cùng chỗ truy đuổi, lại là trảm phá tử vong, mở trở về con đường… Liền tên sen sinh.”

Ầm ầm ——

Sen sinh 1 kiếm.

Thanh Liên đạo nhân tung đến tuyệt cảnh, đem triệt để đưa về tử vong lúc, vẫn chưa từ bỏ cầu sinh chi niệm.

Nhưng bây giờ, sở cầu vẫn chưa làm bản thân, mà là muốn giúp Ngụy Thái Sơ, đoạt đến một chút hi vọng sống!

Kiếm ra thẳng tiến không lùi, trảm hắc ám triều cường, mượn tử vong chi lực, phá tử vong ngấp nghé, hướng về hỗn độn chỗ sâu, kích thích vô tận phong ba.

Kia hư ảo cùng chân thực xen lẫn cung điện màu đen, kịch liệt chấn động, trở nên mơ hồ không rõ.

“Lớn mật!”

Quát khẽ vang lên, phẫn nộ bên trong, lộ ra một tia ngạc nhiên, chấn động, hiển nhiên không nghĩ tới, Thanh Liên đạo nhân ý chí, lại như thế nào cường đại.

Mà lại, một kiếm này phong thái, vượt qua hư,

Thực, thẳng đến vạn vật bản chất… Phong thái sáng rực, khiến Thần đều có nháy mắt thất thần!

“Lấy thân ta, quy về tử vong, đổi Ngô sư đệ chi tự do…”

Thanh Liên đạo nhân thân ảnh, biến mất trong bóng đêm, chỉ có bình tĩnh nói nhỏ, tiếng vọng tại hỗn độn ở giữa.

Trong điện thân ảnh, có một nháy mắt do dự, nhưng rất nhanh, liền quy về hờ hững.

Tốt vật sưu tập, là tử vong lớn nhất truy đuổi, hôm nay tuy có niềm vui ngoài ý muốn… Nhưng vô tri hài đồng, mới có thể làm lựa chọn!

Thụ sen sinh 1 kiếm, tử vong sắp rút đi, Thần một lần xuất thủ cuối cùng, chụp vào Ngụy Thái Sơ.

Mà giờ khắc này, Ngụy Thái Sơ thể nội Lôi Tinh hư ảnh, rốt cục triệt để ngưng tụ, nó giữa năm ngón tay, Lôi Tinh

mặt ngoài gương mặt, bỗng nhiên khẽ run rẩy.

“Nhân hoàng ngụy, ngươi muốn làm gì…”

Thanh âm im bặt mà dừng, Lôi Tinh biến mất không thấy gì nữa.

Bá ——

Một vòng thâm thúy tử mang, tại hắn đáy mắt hiển hiện.

Ngụy Thái Sơ ngẩng đầu, trực diện mơ hồ, vặn vẹo cung điện màu đen, cùng kia hướng hắn đưa tay, bắt tới lười biếng thân ảnh.

Ba ——

Hắn lại búng tay một cái.

Xa xôi bên ngoài, hỗn độn một chỗ khác.

Thái dương chi chủ chật vật không chịu nổi, bị một đám người truy sát, hắn thân ảnh càng phát ra ảm đạm, liền ngay cả thái dương chi hỏa, đều trở nên uể oải suy sụp.

“Vương bát đản!”

“Các ngươi tốt lớn mật, dám vây giết bản tôn!”

Hắn nghiến răng nghiến lợi, lớn tiếng gào thét, “Ta là minh chữ một nửa, như ngã xuống ở đây, tất dẫn phát ngập trời hạo kiếp, chết sinh linh vô số, trong đó nhân quả, nghiệt chướng, ngươi cùng thực có can đảm tiếp

nhận sao?”

Bỉ ngạn cảnh không ra, chính là một loại ngầm đồng ý, hắn lúc này chỉ có thể, lấy loại phương thức này uy hiếp.

Đáng tiếc, lại không hề có tác dụng.

Dám can đảm truy sát thái dương chi chủ tồn tại, tại động thủ trước đó, liền đã làm tốt hết thảy chuẩn bị.

Từng đôi đôi mắt, nóng bỏng mà băng hàn, khóa chặt tại Thần trên thân.

Thái dương chi chủ đã đến cực hạn, nhiều nhất trong chốc lát, liền có thể đem nó săn bắn, trấn sát ở trong hỗn độn.

1 tôn đỉnh tiêm tiên thiên thần chỉ, ngã xuống về sau sản xuất… Chỉ là nghĩ đến điểm này, liền mọi người đôi mắt càng phát ra sáng tỏ.

Xuất thủ, cũng càng phát ra tàn nhẫn!

Đột nhiên, thái dương chi chủ rống to, “Là các ngươi bức ta, muốn giết bản tôn, ta liền kéo các ngươi cùng một chỗ chôn cùng…”

Thần mặt mũi tràn đầy vặn vẹo, thần sắc điên cuồng, thể nội đột nhiên nổ tung khủng bố ba động.

Không được!

Mọi người giật mình, vội vàng lùi ra ngoài tránh, sau một

khắc một mặt điên cuồng thái dương chi chủ, xoay người bỏ chạy.

Thậm chí bộc phát ra, so trước đó tốc độ nhanh hơn, hắn đáy mắt bên trong, hiện lên một tia cười lạnh.

Cùng bản tôn đồng quy vu tận? Phi! Cái gì đẳng cấp.

Nhanh, bản tôn chuẩn bị ở sau đang ở trước mắt, chỉ cần đến, liền có thể thẳng

Tiếp truyền tống rời đi.

Chờ xem, các ngươi những thứ hỗn trướng này, đợi bản tôn khôi phục về sau, nhất định phải 1 cái, 1 cái, đem các ngươi đốt cháy thành cặn bã!

“Mắc lừa!”

“Đáng chết!”

“Mau đuổi theo!”

Một đám Đại Đạo cảnh mặt lộ vẻ tức giận, nhưng vừa lao ra, liền lại cảm nhận được, thái dương chi chủ thể nội, truyền ra bạo ngược khí cơ.

Còn tới đúng không? Coi chúng ta là đồ đần, đùa nghịch đến đùa nghịch đi? !

Lại tin ngươi, chúng ta chính là heo!

“A… Không, tại sao có thể như vậy…” Thái dương chi

chủ hoảng sợ trừng lớn 2 mắt, Thần lại mất đi, đối thể nội lực lượng chưởng khống.

Sau một khắc, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, ở trong hỗn độn nổ tung, hừng hực, sáng rực, chướng mắt khủng bố quang mang, phóng xạ phương viên mấy trăm ngàn bên trong, như tinh vẫn rơi biển, kích thích 10,000 trượng hải khiếu, “Ầm ầm” càn quét 4 phương.

“A đù!”

Nghiến răng nghiến lợi, truy sát ở phía sau mọi người, một chút liền mộng, nào nghĩ tới thái dương chi chủ, lần này thế mà đùa thật.

Vội vàng không kịp chuẩn bị dưới, trực tiếp liền đụng vào, kêu thảm bên trong xông vào trước nhất mấy cái thằng xui xẻo, trực tiếp liền bị ngọn lửa nuốt hết.

Thái dương tinh vẫn, thiên hỏa liệu nguyên, hỗn độn đều muốn bị đốt cháy, huống chi là một đám Đại Đạo cảnh? Trong chốc lát, biến thành tro tàn!

Những người còn lại, không chết cũng là trọng thương.

“Ba” một tiếng, búng tay qua đi, Ngụy Thái Sơ nhìn thẳng cung điện màu đen bên trong đạo thân ảnh kia, “Lấy thần vẫn, tặng cho tử vong… Ngươi, nên rời đi!”

Ông ——

Một vành mặt trời tinh hư ảnh, rơi vào hắc ám bên trong, bị nó thôn phệ, bao phủ.

Làm thế thân, tiếp nhận tử vong một kích cuối cùng.

Ba ——

Ngụy Thái Sơ trên thân, đến tự tử vong tiêu ký, giờ phút này vỡ vụn.

Thủy triều biến mất, cung điện màu đen nhanh chóng trở nên hư ảo, trong điện lười biếng thân ảnh, giờ phút này đứng lên.

Thần vẫn chưa nói chuyện, chỉ là lạnh lùng trông lại, đôi mắt bên trong phẫn nộ, truyền lại ra rõ ràng ý chí ——

Ta, sẽ không bỏ qua ngươi!

Ngụy Thái Sơ khom người cúi đầu, nói khẽ “Sư huynh đi tốt.”

Bá ——

Cung điện màu đen biến mất không thấy gì nữa.

Hắn đứng dậy, sắc mặt bình tĩnh, đối Thanh Liên đạo nhân kết cục, hắn có không đành lòng cùng chua xót.

Nhưng việc đã đến nước này, vu sự vô bổ… Nhưng chuyện tương lai, lại có ai dám khẳng định? Tử vong chính là vạn vật điểm cuối cùng, vĩnh hằng chi lồng giam.

Nhưng nếu có 1 ngày, ta siêu thoát vạn vật phía trên,

bàn tay vĩnh hằng lúc, lại nên làm như thế nào? !

Về phần kẻ chết thay thái dương chi chủ, kia bất quá chỉ là, Ngụy Thái Sơ sớm, làm một tay chuẩn bị thôi.

Lấy cái chết đổi chết, chết bên trong cầu sinh…

Nếu không, lấy Nhân hoàng chi uy, ngang nhiên truy sát tiến vào hỗn độn, há lại sẽ lần một lần hai, khiến thái dương chi chủ trở về từ cõi chết?

Trên thực tế, Thần cũng sớm đã chết rồi, nhưng Ngụy Thái Sơ cần, Thần chết tại 1 cái thích hợp thời cơ, liền như thế khắc.

Đào tẩu? Cứ việc trốn, nhìn nhiều ngươi một chút, đều coi như ta thua!

Trận này tử kiếp, đến tận đây… Cuối cùng kết thúc.

“Nhân hoàng ngụy! Nhân hoàng ngụy! Ngươi rốt cuộc là ai… Ngân Linh Tử! Ngươi là Ngân Linh Tử… Không, không phải hắn, ngươi không phải hắn… Cha, cha! Ta sai, ta thật biết sai, về sau cũng không dám lại đắc tội ngươi, cầu ngươi thả qua ta!”

Lôi Tinh kêu rên, cầu xin tha thứ, ở trong lòng vang lên.

Nó sợ, toàn bộ đều đang run rẩy.

Đồng dạng nhìn lại, nhìn thấy đều là cái gì?

Ngân bạch chảy xuôi, như 10,000 dặm tinh hà, là Ngân

Linh Tử bản nguyên!

Trong đó huyết tinh điểm điểm, chìm nổi không chừng, nhưng kia phần cực đoan tà ác, khí tức kinh khủng, nó tuyệt sẽ không nhìn lầm.

Chân ma!

Kia là Chân ma lực lượng.

Nhưng nhất làm cho Lôi Tinh sợ hãi, hay là một khắc này màu xanh hạt sen, cứ việc đối phương không nhúc nhích, nhưng nó phát thệ mình nghe tới, nuốt nước miếng thanh âm.

Mãnh liệt ác niệm, cùng thôn phệ ngấp nghé, để nó tuyệt vọng vạn điểm.

“Ngậm miệng.”

Ngụy Thái Sơ mở miệng, “Nếu không, liền để bọn chúng chia ăn ngươi.”

Lời này mới ra, ngân bạch không còn chảy xuôi, tinh hồng không còn lưu động, viên kia an tĩnh màu xanh hạt sen, cũng lặng lẽ xoay người.

Tựa như là 3 cái, thân cao thể tráng, mặt mũi tràn đầy dữ tợn đại hán, đem cái da mịn thịt mềm kính mắt, ngăn ở góc tường…

Bên tai thanh tĩnh!

“Khụ khụ…” Ngụy Thái Sơ một trận ho khan, giữa ngón tay tinh hồng.

Cái này điểm điểm tinh hồng, giống như là một loại nào đó tín hiệu, kia vô số tụ đến ánh mắt, giờ khắc này biến.

Nhân hoàng mạnh không mạnh? Đương nhiên mạnh!

Quả thực liền không hợp thói thường, chân đạp hỗn độn, quyền đả 4 phương, phàm là tiến lên cùng hắn làm khó, đều bị tồi khô lạp hủ trấn áp.

Nhưng bây giờ, Nhân hoàng ngụy còn có thể còn lại bao nhiêu lực lượng?

“Cường nỗ chi kết thúc!”

Trong lòng mọi người, đồng thời toát ra ý niệm này, ác niệm cùng tham lam, dưới đáy lòng mãnh liệt.

Như ma quỷ, mê hoặc tâm thần ý niệm.

Cứ như vậy, trơ mắt thả hắn đi? Không, tuyệt không có khả năng.

Đây chính là 1 tôn Nhân hoàng, nếu đem nó trấn sát đoạt nó vị cách… Đó chính là, 1 đầu có thể so bỉ ngạn thông thiên đại đạo!

Những người còn lại bất luận, chỉ đầu này, liền đầy đủ khiến người điên cuồng.

Dù sao, hạo đãng vạn cổ, năm tháng dằng dặc, có thể

chân chính đăng lâm bỉ ngạn người, đến nay không đủ một tay số lượng.

Bỏ lỡ hôm nay, liền cơ hồ cùng cấp, triệt để chặt đứt bỉ ngạn cơ hội!

Nhưng mấu chốt ở chỗ, ai động thủ trước?

Có người chần chờ, có người vượt lên trước.

Tóc trắng xoá, nếp nhăn trùng điệp, đôi mắt u ám không ánh sáng già nua Đại Đạo cảnh, quanh thân mục nát khí tức tràn ngập, cười to trùng thiên, “Ta sắp chết vậy, tung lỡ như hi vọng, cũng làm buông tay đánh cược một lần.”

“Nhân hoàng vị cách, bắt nguồn từ người vậy, thì người người nhưng khi, đều có hi vọng… Sao biết, lão phu không thể đoạt mà cư chi, thành tựu Nhân hoàng!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1196 : Tang Thiên Cổ thần

Không thể không thừa nhận, đám lão già này có đôi khi, đích xác càng có hướng (chog bốn tiếng) kình.

Đất vàng chôn đến cổ, cách nói băng bỏ mình, vẻn vẹn cách xa một bước, kia còn có cái gì tốt do dự?

Làm liền xong!

Lão Đại Đạo cảnh gào thét mà đến, khí thế trùng thiên, tìm đường sống trong chỗ chết, quyết tuyệt thảm liệt.

Ngụy Thái Sơ biểu thị, loại này hướng chết mà sinh, thẳng tiến không lùi khí phách, ta rất thưởng thức.

Cho nên ——

Oanh!

Hắn đưa tay ghìm xuống, hỗn độn bỗng dưng vặn vẹo, như 1 trương miệng lớn, đem lão Đại Đạo cảnh cuốn vào trong đó. . ? ? .

Sát na bột mịn, hình thần câu diệt.

—— liền để ngươi, cầu nhân phải nhân, muốn chết liền chết!

Trong chốc lát, hỗn độn tĩnh mịch.

Kia vô số tụ đến, nóng bỏng, ngấp nghé lại ánh mắt tham lam, vô ý thức hiện lên kính sợ.

Không hổ là Nhân hoàng!

Dù là, đã đến khó mà gắn bó tình trạng, vẫn nhưng bộc phát ra, kinh khủng như vậy lực lượng.

Nhưng hôm nay, hỗn độn bên trong, đại đạo sao mà nhiều vậy!

Ngươi lại có thể giết mấy cái?

“Tưởng nhân huynh bỏ sinh cầu đạo, dù thân tử đạo tiêu, cũng chính là chúng ta mẫu mực!” Lại 1 lão Đại Đạo cảnh, cười dài lên tiếng.

Râu tóc kích giương, khí độ phóng khoáng.

“Ta dù bất tài, cũng nguyện bám đuôi đi theo, lại nhìn này phương hỗn độn , có thể hay không táng đến người hoàng? !”

Người này nhanh chân mà đến, quanh thân hào quang tràn ngập, đáng tiếc trường bào phía dưới, trận trận tanh hôi tràn ngập.

Đại khái, cái này nhìn như quang vinh thể xác, tại trường bào che lấp lại, sớm đã nát rữa hơn phân nửa!

Ngụy Thái Sơ lắc đầu, tùy thời mà động liền tùy thời mà động, bày bộ này tư thái làm gì? Nếu ngươi ngay từ

đầu, liền dám động thủ, ta còn cao hơn nhìn ngươi một chút.

Hiện tại chạy tới kiếm tiện nghi… Hừ, sợ là mắt chó đui mù!

Phất tay áo vung lên, hỗn độn oanh minh, sóng lớn cuồn cuộn càn quét, đem cái này một thân tanh hôi đập phá thành mảnh nhỏ.

Hào quang băng vẫn, huyết sắc cuồn cuộn.

Lại 1 tôn Đại Đạo cảnh, đối mặt đột tử!

Ngụy Thái Sơ ngẩng đầu, nhìn quanh 4 phương, “Hôm nay, ta đứng ở đây, ai muốn giết ta, chi bằng xuất thủ!”

Thanh âm bình tĩnh, lại như kinh lôi cuồn cuộn, vang vọng thập phương.

Có 2 tôn đại đạo băng vẫn tại trước, giờ phút này huyết quang còn tại, khuấy động hỗn độn ở giữa, hiển thị rõ Nhân hoàng bá đạo.

“Các vị cần gì e ngại? Đây là hỗn độn, mà không phải người ở giữa!” Hỗn độn chỗ sâu, 1 đạo thanh âm trầm thấp vang lên, “Hắn Ngụy Thái Sơ, tung đăng lâm Nhân hoàng đại vị, có kình thiên chi năng, cũng khó thoát tử kiếp.”

“Ngươi ta liên thủ, giết chi khách khí?”

Ngụy Thái Sơ gật đầu, “Các hạ nói không sai, ta trước

khi chết, trước tạm giết ngươi.”

Đưa tay, hướng hỗn độn nơi nào đó một nắm.

Kinh sợ gào thét, bỗng dưng từ đó vang lên, một thân ảnh kinh hoảng xông ra, xoay người bỏ chạy.

Nó bóng lưng sợ hãi, chật vật không chịu nổi, hoàn toàn không có vừa rồi ngữ khí trầm thấp, tính trước kỹ càng tư thái.

Động lòng người hoàng xuất thủ, đã nói “Giết” chữ, lại há lại cho ngươi muốn chạy trốn liền trốn?

“A! Ngụy Thái Sơ, ta là Tang Thiên Cổ thần môn dưới, ngươi dám giết ta?” Người này da đầu nổ tung, thê lương gào thét.

Sau một khắc, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, kia là đại đạo vỡ nát, vô tận hào quang mãnh liệt.

“Tang Thiên Cổ thần?” Ngụy Thái Sơ mặt không biểu tình, lại nhìn lướt qua, kia khuấy động hào quang, “Rất nổi danh sao? Ta chưa từng nghe nói.”

Lần này, thật có chút hù sợ mọi người.

Cường nỗ chi kết thúc? Cái này gọi cường nỗ chi kết thúc!

Liên sát 3 tôn Đại Đạo cảnh, tồi khô lạp hủ, như ép sâu kiến… Sẽ không phải, cái này Ngụy Thái Sơ, là tại diễn bọn hắn a?

“Hừ!” Cười lạnh một tiếng, từ hào quang bên trong truyền đến, nguy nga thân ảnh tùy theo hiển hiện.

Người mặc Cổ thần giáp, tay cầm Cổ thần thương, giữa lông mày mắt dọc nửa mở nửa khép, khí cơ lăng lệ muốn phá cửu tiêu.

“Ta, tang trời!”

Tiếng gầm gừ, là một loại ngôn ngữ cổ xưa, chỉ truyền truyền bá tại thượng cổ, sớm đã mất đi truyền thừa.

Ông ——

Trường thương bốc lên, thần quang lưu chuyển, Tang Thiên Cổ thần nhãn trong con ngươi, hàn quang như nước thủy triều, “Giết ta môn hạ, tung Nhân hoàng, cũng cần trả giá đắt!”

Sau một khắc, trường thương điểm rơi, khác hẳn với hiện thế giết chóc ý cảnh, từ mũi thương bộc phát.

Nó sắc tinh hồng, như cuồn cuộn huyết hải, hiển hiện ức vạn đạo hư ảnh, trầm luân trong đó thống khổ kêu rên, vĩnh viễn không được giải thoát.

Kia là cổ lão Sát Lục Đạo, lấy đồ diệt ngàn tỉ sinh linh, nuôi tự thân sát ý.

Giết chóc càng nhiều, uy lực càng mạnh!

Đương nhiên, về sau theo bỉ ngạn sinh ra, lại lập xuống

“Nhật nguyệt hợp minh” quy củ, trời yên biển lặng thiên địa vững chắc, Tang Thiên Cổ thần cũng chỉ có thể, ủy ủy khuất khuất thu trường thương.

Nếu không, sớm đã bị bỉ ngạn cảnh trấn sát, hóa thành xương khô.

Nhưng hôm nay hỗn độn đại chiến, bỉ ngạn cảnh không ra… Dù không biết nội tình, nhưng ở Tang Thiên Cổ thần xem ra, hoặc là một phần ngầm đồng ý.

Cho nên, Cổ thần thương giáng lâm hỗn độn, lấy giết chóc, muốn đồ Nhân hoàng.

Mà nó nguyên nhân…

Cổ thần sát nghiệt quá nặng, nhân quả gia thân, như gánh vác sơn nhạc, tung túc hạ có đại đạo, cũng không khả năng đăng lâm bỉ ngạn.

Như thế, có thể đoạt Nhân hoàng vị cách, thành tựu đương thời vô địch, cơ hồ là lựa chọn tốt nhất!

“Tang Thiên Cổ thần!”

“Hắn yên lặng 10,000 năm, nghe đồn bế sinh tử quan, tìm kiếm phá cảnh bỉ ngạn thời cơ, lại cũng bị kinh động.”

“Thật đáng sợ Cổ thần thương! Giết chóc ngập trời, lấy giết nuôi uy… Nếu không phải bỉ ngạn cảnh áp chế, có lẽ vị này Cổ thần, thật có thể lấy giết chóc chứng được bỉ ngạn.”

“Hắc! Như coi là thật như thế, tiểu thanh thiên thế giới, sợ là phải có một nửa sinh linh, hiến tế tại đây.”

Mọi người kinh hô, thấp nghị lúc, trường thương cuồn cuộn huyết hải, đã tới phụ cận.

Ngụy Thái Sơ đưa tay, chỉ điểm một chút rơi.

Huyết hải băng, vô số đạo hư ảnh, bị trực tiếp nghiền nát.

Cũng không phải là vỡ nát về sau, lại lần nữa quy về huyết hải, mà là bị triệt để lau đi.

Nhưng những này hư ảnh trên mặt, ngược lại lộ ra cảm kích… Biển máu này khôn cùng, vĩnh thế trầm luân, rốt cục đạt được giải thoát.

Tang Thiên Cổ thần sắc mặt đại biến, bỗng nhiên thu thương phía trước, sau một khắc “Oanh” một tiếng vang thật lớn, Cổ thần thương kịch liệt chấn minh.

Nện ở hắn trên lồng ngực, Cổ thần giáp “Kẹt kẹt” rên rỉ, bỗng nhiên lõm 1 khối, tiếp theo là “Đôm đốp” cốt nhục băng minh.

“Oa!”

Tang Thiên Cổ thần một ngụm máu tươi phun ra, sắc mặt kinh sợ, ánh mắt kinh hãi.

Không có khả năng!

Hắn ẩn thân chỗ tối, mượn dưới trướng đại đạo nhìn trộm, dù chưa giáng lâm hỗn độn, lại cơ hồ là tận mắt nhìn thấy lúc trước chi chiến.

Nhân hoàng ngụy, lực lượng tất nhiên đã hao hết!

Nhưng bây giờ, lại là cái gì tình huống?

“Phán đoán sai, Nhân hoàng ngụy có khác át chủ bài, đáng chết… Khó trách hắn, dám ngang nhiên xâm nhập hỗn độn, ta động thủ sớm!”

Hôm nay, hỗn độn bên trong, vây quanh người chúng.

Cũng chưa từng giáng lâm, quan sát từ đằng xa người, cũng có rất rất nhiều.

Tang Thiên Cổ thần chỉ là, trong đó 1 cái thôi, có khác một chút tồn tại, chính là hắn cũng trong lòng còn có kiêng kị.

Hoàn hảo lúc, miễn cưỡng có thể không sợ, nhưng lúc này đã bị thương nặng, hôm nay chỉ có thể từ bỏ —— Nhân hoàng một kích, đánh băng huyết hải không tính là gì, nhưng nghiền nát hư ảnh, cho nó giải thoát, đã thương tới Cổ thần căn bản.

Âm thầm cắn răng, Tang Thiên Cổ thần mãnh địa huy động Cổ thần thương, liền muốn xé rách hỗn độn, trốn xa rời đi.

“Muốn tới thì tới, muốn đi thì đi, Tang Thiên Cổ thần coi

là, cái gì là Nhân hoàng?” Ngụy Thái Sơ cười lạnh, điểm rơi một chỉ, tiếp tục hướng phía trước.

Oanh ——

Tang Thiên Cổ thần kêu thảm một tiếng, nó lồng ngực chỗ, bỗng nhiên nổ nát vụn.

Xuyên qua ngực bụng, có thể thấy được nội tâm bẩn, bây giờ chỉ còn nửa cái, vô tận máu tươi rơi vãi.

Như hỗn độn bên trong, dưới lên như trút nước huyết vũ!

“Ngụy Thái Sơ, đừng khinh người quá đáng? !” Tang Thiên Cổ thần một bên kêu thảm, một bên điên cuồng chạy trốn.

Ngụy Thái Sơ quá ác, lực lượng càng khủng bố hơn, hắn tựa như là 1 cái bia ngắm, nhất định phải rời xa hắn, mới có thể tìm cơ hội đào thoát.

Ăn trộm gà bất thành còn mất nắm gạo… Không, một chỉ này, nát nó lồng ngực, băng liệt hơn phân nửa trái tim… Mà trái tim, đối Cổ thần mà nói, là so đầu càng quan trọng tồn tại.

Này bằng với, là phế Cổ thần lực lượng chi nguyên, bây giờ thực lực đại tổn là nó 1, muốn khôi phục lại, lại càng không biết phải hao phí giá lớn bao nhiêu.

Tang Thiên Cổ thần đến, khí thế hùng hổ, Cổ thần thương mang theo vô biên huyết hải, sát cơ trùng thiên.

Tang Thiên Cổ thần chạy, ngực toái tâm băng, bóng lưng hoảng sợ tựa như heo chó, chật vật không chịu nổi.

Một trước một sau, chỉ trong nháy mắt, mọi người cùng nhau nuốt nước bọt.

“A!”

Đột nhiên, đang chạy thục mạng Tang Thiên Cổ thần, lại hét thảm một tiếng.

Nó giữa bộ ngực, lại lần nữa

Phát sinh nổ tung, toàn bộ thân hình, lại trực tiếp từ đó mà đứt!

“Ngụy Thái Sơ! Ngươi thật là ác độc, lại muốn chém tận giết tuyệt!”

Tang Thiên Cổ thần thê lương tru lên, hắn liều mạng, bắt lấy khác một đoạn thân thể, huyết nhục điên cuồng ngọ nguậy, cắn vào đến cùng một chỗ, đem 2 đoạn thân thể, cưỡng ép dung hợp về 1.

Vô tận huyết quang từ trong cơ thể hắn bộc phát, bao trùm tại trên vết thương, nhưng có thể thấy rõ, huyết quang không ngừng bị ăn mòn, vỡ nát.

Nhân hoàng chi lực, vẫn tại trong cơ thể hắn tứ ngược, không chết không thôi!

Tang Thiên Cổ thần con mắt, triệt để đỏ.

Huyết quang này, chính là hắn Sát Lục Đạo, giờ phút này tiêu hao, chính là đại đạo của hắn bản nguyên.

Giống như là mỗi thời mỗi khắc, đều tại cắt giảm cảnh giới của hắn, thực lực.

“Là ngươi bức ta! Là ngươi bức ta!”

Tang Thiên Cổ thần gào thét, “Các vị, các ngươi còn tại chờ cái gì? Ta tang trời, nguyện mở tuyên cổ huyết hải, trấn sát Nhân hoàng, khẩn cầu chư vị, trợ ta một chút sức lực!”

Vô tận huyết hải, là Tang Thiên Cổ thần kinh khủng nhất giết chóc át chủ bài, cũng là nó tu hành đặt chân căn bản.

Nghe đồn Cổ thần tang trời, tại xa xưa tuế nguyệt trước đó, phải vực ngoại kỳ vật, cấu kết nơi nào đó không biết huyết hải.

Phải nó tán thành, ban ân, phương mở ra Sát Lục Đạo, như vậy nhất phi trùng thiên, tàn sát ngàn tỉ sinh linh, thành tựu hung uy cuồn cuộn.

Nhưng biển máu này, lại không phải tuỳ tiện có thể kinh động, mượn dùng kỳ lực, cần trả giá cực lớn đại giới.

Là lấy, không phải vạn bất đắc dĩ, Tang Thiên Cổ thần tuyệt không nguyện đi hạ sách này.

Nhưng hôm nay, hắn đã không được chọn.

Ngụy Thái Sơ, cái này đáng chết hỗn trướng, lại muốn đẩy hắn vào chỗ chết!

“Tang trời, ngươi cần xuất thủ phía trước, như thế nào?” Giữa hỗn độn, một thanh âm vang lên.

Tang Thiên Cổ thần cắn răng, “Tốt!”

Bá ——

Một thân ảnh, xuất hiện trong tầm mắt, theo hỗn độn khuấy động lên nằm, như mặt hồ lá rụng.

Nhẹ nhàng, không có nửa điểm trọng điểm, nhưng tất cả rơi vào trên người người này ánh mắt, đều như xem hoa trong gương, nhìn trăng trong nước.

Mơ hồ không rõ, cho người ta gần ngay trước mắt, lại như chân trời cảm giác quỷ dị.

Đón lấy, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, hỗn độn bị xé nứt, mở ra một cái thông đạo.

“Tang Thiên Cổ thần tuyên cổ huyết hải, lão phu chỉ nghe tên, hôm nay cũng phải kiến thức một hai.”

1 lão ông từ đó đi ra, vai kháng cuốc, người mặc áo ngắn, ống tay áo vén lên thật cao.

Đang khi nói chuyện lau mồ hôi trán, tựa hồ trước một khắc, ngay tại đồng ruộng canh tác.

“Tính ta một người.”

Đạo thứ 3 thân ảnh, từ phương xa mà đến, hỗn độn tránh lui 2 bên, kính sợ không hiểu.

Một bộ đồ đen, 2 mắt tái nhợt, đúng là cái mù lòa.

“1 2 3 4… 4 vị đại đạo đỉnh cao nhất, khí cơ đều tối nghĩa thâm trầm, khó mà nắm lấy…” Ngụy Thái Sơ than nhẹ, “Thiên hạ này, quả thật ngọa hổ tàng long!”

Đón lấy, ở trong lòng hỏi “Đủ rồi sao?”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1197 : Âm hiểm độc ác

Thời gian đẩy trước một chút ——

Từ tiểu nhãn kính, bị 3 tráng hán ngăn ở góc tường bắt đầu, Lôi Tinh liền ra kết luận.

Nó sợ là, sẽ bị Ngụy Thái Sơ triệt để nắm, lại vô xoay người cơ hội.

Nguyên nhân?

Ngân bạch, ma chủng còn có viên kia, ác niệm tràn đầy màu xanh hạt sen, chẳng lẽ còn không đủ?

Bọn chúng đều đã trở thành, Ngụy Thái Sơ một bộ điểm, Lôi Tinh lại dựa vào cái gì, có thể nghịch thiên cải mệnh.

Tinh quý tự biết, phải có phân tấc a!

Chính là bởi vì điểm này, phân liệt ngày trước, Lôi Tinh liền sớm chuẩn bị kỹ càng, không ham càng nhiều, không có thăm dò hư ảo dục niệm.

Như thế, mới có thể thuận lợi thoát thân, trở thành chạy ra kiếp nạn bên thứ ba… Ngô, tựa hồ hơi có nghĩa khác, nhưng cũng không trọng yếu.

Trọng yếu chính là, Lôi Tinh biết, nó sẽ tại có thể đoán được, tương đương dài dằng dặc trong một khoảng thời

gian, cùng Ngụy Thái Sơ một thể.

Hắn không may, mình cũng khó thoát tác động đến.

Xác định điểm này về sau, Lôi Tinh cắn răng gầm nhẹ, “Cha! Không thể làm Nhân hoàng, ngươi nếu không muốn chết, liền nhất định phải cự tuyệt!”

Hô xong về sau, nó khẩn trương vạn điểm, đối Ngụy Thái Sơ mà nói, “Nắm” Lôi Tinh về sau, hắn đã có chân chính tấn vị Nhân hoàng tư cách.

Vô địch đương thời, cùng bỉ ngạn cảnh bình khởi bình tọa, có thể nói một bước lên trời!

Trong đó dụ hoặc, có thể tưởng tượng.

Lôi Tinh rất lo lắng, nhắc nhở của nó sẽ bị không nhìn, lại hoặc là cho dù Ngụy Thái Sơ, biết rõ trở thành Nhân hoàng sau tệ nạn, vẫn như cũ khắc chế không được phần này dụ hoặc.

Trầm mặc, khẩn trương trong khi chờ đợi, mỗi 1 hơi thời gian, đều trở nên phá lệ dài dằng dặc, sau đó nó rốt cục đợi đến, đến từ Ngụy Thái Sơ đáp lại, “Đừng gọi ta cha.”

Lôi Tinh…

Ngụy Thái Sơ, nhữ khinh người quá đáng!

Ngươi cho rằng ta nguyện ý? Ta Lôi Tinh, tử chi cực vậy, nền móng kinh người, thân phận tôn quý vạn điểm, ta cũng không cần mặt mũi sao?

Nó nghiến răng nghiến lợi, phẫn hận không thôi, sau đó cung kính nói “Vâng, tôn thượng.”

Ngụy Thái Sơ thanh âm bình tĩnh, nói “. Cự tuyệt Nhân hoàng vị cách, ngươi biết được hiểu, điều này có ý vị gì? Nói cho ta nguyên nhân.”

Lôi Tinh dù kém chút, liền cắn nát một ngụm tốt răng, nhưng cũng không thể không thừa nhận, Ngụy Thái Sơ người này, là thật tỉnh táo, trầm ổn.

Điều này cũng làm cho nó, bản năng ở giữa càng nhiều mấy điểm kính sợ, “Tôn thượng cũng biết, Nhân hoàng nhập hỗn độn, tại sao lại dẫn tới vây giết?”

“Đối hỗn độn quỷ dị mà nói, Nhân hoàng chính là tốt nhất vật dẫn, hoặc là có thể nói, là trên nhất chờ ký sinh thể xác. Tiểu thanh thiên thế giới, vị trí chỗ ở vắng vẻ, lại thêm mấy tôn bỉ ngạn cảnh thủ hộ, đoạn tuyệt trong ngoài thăm dò, cho nên mới sẽ đối lập an ổn… Nhưng, loại tình huống này, cũng không phải là đã hình thành thì không thay đổi.”

“Tương lai ngày nào đó, một khi có chân chính kinh khủng hỗn độn quỷ dị giáng lâm, ngài là sẽ trở thành, Thần (hoặc nó) mục tiêu đầu tiên, dù là trốn ở tiểu thanh thiên trong thế giới, cũng sẽ bị cưỡng ép ăn mòn, thôn phệ! Mời tôn thượng đừng tưởng rằng, ta tại nói chuyện giật gân, đây tuyệt đối là thật.”

Ngụy Thái Sơ trầm mặc mấy hơi, “Kế tiếp theo.” 【

b

Lôi Tinh không mò ra, hắn nghĩ như thế nào, nhắm mắt nói “Thứ 2, chính là chế ước. Ngưng tụ vị cách, thành tựu Nhân hoàng, mặc dù có thể một bước lên trời, trở thành so sánh bỉ ngạn cảnh tồn tại, nhưng ngài tu hành con đường phía trước, cũng sẽ bởi vậy đoạn tuyệt. Hôm nay, sau này, tương lai vạn cổ, năm tháng dằng dặc… Dù là, ngài có thể tránh hết thảy phong hiểm, an ổn sống qua ngàn tỉ tuế nguyệt, cũng chỉ có thể là 1 tôn, có thể sánh ngang bỉ ngạn cảnh Nhân hoàng.”

“Lại không thể có thể, đăng lâm cấp bậc cao hơn… Khục, tôn thượng, đại khái chính là những này, như thế nào quyết định, mời ngài nhất thiết phải châm chước!”

Ngụy Thái Sơ không nói.

Lôi Tinh lời nói liên quan đến bản thân, hắn tự sinh cảm ứng, liền tri kỳ lời nói không giả, gấp gáp như vậy khay mà ra, xác nhận sợ bị liên luỵ.

Nhân hoàng…

Bình tĩnh mà xem xét, Ngụy Thái Sơ cũng khó dứt bỏ, loại này cường đại vô song, hoành ép 4 phương uy thế, khiến người thật sâu trầm mê.

Rất nhanh, hắn hít một hơi, lại chậm rãi phun ra, đã làm ra quyết định, “Ta như thế nào làm, mới có thể bóc ra Nhân hoàng vị cách?”

“A? A!” Lôi Tinh trừng lớn mắt, “Cái này… Tôn thượng…

Ngài cứ như vậy… Đáp ứng… Không còn suy tính một chút à…”

Ngụy Thái Sơ híp mắt, “Ngươi dám đùa ta?”

“Không phải! Không phải!” Lôi Tinh lấy lại tinh thần, liều mạng lắc đầu, “Ta biết làm thế nào, chính là không nghĩ tới, ngài như thế… Quả quyết…”

Nhân hoàng a, 1 bước này lên trời cơ hội, nói bỏ liền bỏ.

Chà chà!

Ngụy Thái Sơ, quả không tầm thường hạng người, ý chí rộng lớn.

“Nói.” Ngụy Thái Sơ rất bình tĩnh, đích xác không có, Lôi Tinh suy nghĩ như vậy thống khổ xoắn xuýt.

Lại không đề cập tới, trở thành Nhân hoàng về sau, bị mơ ước tai hoạ ngầm, liền chỉ là khốn tại này cảnh, lại không có đường một điểm… Hắn liền không muốn.

Thế gian bao la, thiên địa mênh mông, chúng ta đi tới hôm nay, nhìn thấy bất quá giọt nước trong biển cả.

Như trước đó, chưa khai nhãn giới lúc, có lẽ sẽ còn, bị Nhân hoàng vị cách sở mê…

Nhưng hôm nay, kiến thức hỗn độn mênh mông, vũ trụ vô song, bỉ ngạn cảnh tại tiểu thanh thiên thế giới, tuy là vô địch tồn tại.

Nhưng phóng nhãn vũ trụ, hoặc cũng chỉ là hằng hà sa bàn!

Đương nhiên, ngươi cũng có thể nói, đây là đặt tiêu chuẩn vượt quá khả năng, ngu không ai bằng. Dù sao bỉ ngạn cảnh chính là lạch trời, không biết ngăn trở từ xưa đến nay, bao nhiêu tu hành thiên kiêu… Bỏ qua đường này, có lẽ tương lai ngày nào đó, Ngụy Thái Sơ đem đột tử chỗ hắn, nhưng đây là lựa chọn của hắn.

Như coi là thật đột tử, vậy liền đột tử.

Đương nhiên, trừ thiếu niên khí phách, tự tin ngang giương bên ngoài, còn có ném một cái ném nguyên nhân khác —— tuyển người hoàng vị, tất có kiếp nạn, tương lai khó liệu… Phần này mãnh liệt cảnh giác như nghẹn ở cổ họng, lại như kim nhọn đâm vào giữa lông mày.

Khục, cái này thật chỉ là, cực tiểu nhân một bộ điểm nguyên nhân, ta Ngụy Thái Sơ, liền

Là muốn “Mệnh ta do ta không do trời”, chính là muốn “Bằng sức một mình, xông ra 1 cái óng ánh chói mắt tương lai” !

Thật, tin ta.

“… Nhân hoàng chính là nhân gian chủ, vạn vật tôn, phải thiên địa ý chí gia trì, là người quản lý, cũng là thủ hộ giả. Mà một khi, thủ hộ giả trắng trợn giết chóc, từ nhân gian đản sinh sinh linh mạnh mẽ, đi cùng thân phận xung đột, liền tướng lệnh Nhân hoàng vị cách chấn

động, thậm chí cùng tự thân bài xích.”

“Đây là đối người hoàng chế ước, cũng là thoát khỏi nó biện pháp duy nhất, làm đến bước này về sau, lại có bỉ ngạn cảnh tương trợ, liền có thể bóc ra Nhân hoàng vị cách, trùng hoạch tự do.”

Cho nên, liền có Nhân hoàng ngụy, hôm nay đứng ở hỗn độn ở giữa, đại sát tứ phương.

Liền có, trong lòng hắn hỏi một chút, “Đủ rồi sao?”

Đáp án là đủ.

Tang Thiên Cổ thần, lão nông, mù lòa cùng kia hoa trong gương, trăng trong nước… 4 tôn đỉnh tiêm Đại Đạo cảnh, đều rất có lai lịch, có nhìn ra xa bỉ ngạn tư cách.

Trấn sát bọn hắn, liên quan tới nhân quả, đủ để dẫn tới Nhân hoàng vị cách bài xích!

Vì lợi ích một người, đồ sát thiên hạ, hỏng mọi người nhiều năm tu hành, phải chăng âm hiểm độc ác… Âm hiểm, Ngụy Thái Sơ thừa nhận, nhưng độc ác cũng không coi là.

Dù sao, hôm nay hết thảy, là lựa chọn của bọn hắn ——

Muốn giết người người, bị người giết chết… Cái này rất bình thường!

“Ngụy Thái Sơ!” Tang Thiên Cổ thần gào thét, nó đôi mắt chỗ sâu, hiển hiện cuồn cuộn huyết sắc, như phản chiếu

lấy vô biên huyết hải.

“Hôm nay, cũng phải nhìn ngươi, còn có thể cuồng vọng đến khi nào! Muốn giết bản thần? Ta cùng liền đưa ngươi, chôn tại đây ở giữa hỗn độn!”

2 tay hắn nâng lên, 10 ngón tay nắm chặt, sau đó hướng phía dưới hung hăng kéo một phát, “Tuyên cổ huyết hải, giáng lâm!”

Oanh ——

Hỗn độn sôi trào, huyết sắc hiện lên, qua trong giây lát liền đã tràn ngập trước mắt.

Mãnh liệt thoải mái, oanh minh không ngớt, liếc nhìn lại vô biên vô hạn, phóng thích ra cổ lão, huyết tinh, giết chóc, hủy diệt khí cơ.

Nó, như hình chiếu, như hư ảo.

Nhưng lại tản mát lấy, nồng đậm huyết tinh, xích hồng như quái vật miệng lớn, tham lam lại bạo ngược!

Sau một khắc ầm vang càn quét, lấy quét ngang hỗn độn, bài sơn đảo hải chi thế, đem Ngụy Thái Sơ cuốn vào trong đó.

Tang Thiên Cổ thần nhãn mắt trợn tròn, tinh hồng ướt át, “Chư vị, ta đã xuất tay, trùng sát phía trước… Hiện tại đến lượt các ngươi!”

Hoa trong gương, trăng trong nước gật đầu, “Lại đến để

ta, trợ Cổ thần một chút sức lực.”

Hắn thân ở hỗn độn nơi cực sâu, đưa tay một điểm, một chỉ này chi uy, lại tại trong chốc lát, liền đã rơi vào huyết hải phía trên.

Oanh ——

Tuyên cổ huyết hải chấn động, oanh minh ở giữa, lại có 1 cái huyết hải hư ảnh, bỗng nhiên hiển hiện. Hư ảnh cùng huyết hải, lẫn nhau trùng điệp, nhưng lại tách rời, như hư cùng thật xen lẫn.

Một chỉ này chi uy , giống như là trong khoảng thời gian ngắn, phục khắc một phương huyết hải —— tuy là bóng ngược, nhưng cũng có nó một nửa uy năng.

】

2 phe huyết hải, hư thực điệp gia, cuối cùng có khả năng bộc phát ra uy lực, nhưng tuyệt không phải đơn giản tương gia!

Lão nông cười một tiếng, đen nhánh khuôn mặt, chất lên vô số nếp uốn, “Ta cái này bên trong, có một ít hạt giống, cần đầy đủ phì nhiêu dinh dưỡng, mới có thể mọc rễ nảy mầm.”

“Hôm nay, ngược lại là cái cơ hội tốt.”

Hắn phất tay, đem 1 đem hạt giống vẩy xuống, nó nhan sắc u ám, lại có mấy điểm khô xẹp, thấy thế nào đều là 1 bộ, sinh cơ thảm đạm bộ dáng.

Nhưng tại rơi vào huyết hải nháy mắt, “Ừng ực” “Ừng ực” điên cuồng nuốt âm thanh, liền bỗng nhiên vang lên. Viên kia hạt giống, lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ bành trướng, tiếp lấy sinh trưởng ra tia máu, tựa như là từng cái cực đại kén phòng.

Sau một khắc, “Lốp bốp” vỡ vụn âm thanh, liên tiếp vang lên. Kén trong phòng chui ra, từng đầu khủng bố rễ cây, bọn chúng cùng huyết hải đồng dạng, đều là xích hồng chi sắc.

Mặt ngoài, mọc đầy lộn xộn làm sai lệch răng nhọn, lúc này giống như là ngửi được, con mồi khí tức, thẳng đến huyết hải chỗ sâu chui vào.

“Kẽo kẹt” “Kẽo kẹt” …

Tang Thiên Cổ thần đau thẳng cắn răng, hung hăng trừng mắt liếc, thừa cơ kẹp tư lão nông.

Những này hạt giống, là hỗn độn quỷ dị một loại, lai lịch không biết, lúc này đang điên cuồng thôn phệ huyết hải chi lực, lớn mạnh tự thân.

Lúc trước, lão nông từng đi tìm hắn, nguyện lấy lớn đại giới, mượn huyết hải dùng một lát, bị Tang Thiên Cổ thần quả quyết cự tuyệt.

Hôm nay, rốt cục để hắn đợi đến cơ hội, đạt được ước muốn.

Những này hạt giống, cùng sinh trưởng ra khủng bố rễ

cây, để Tang Thiên Cổ thần đáy lòng, sinh ra bất an mãnh liệt, hồi hộp.

Nhưng việc đã đến nước này, vì trấn sát Ngụy Thái Sơ, cũng chỉ có thể tạm thời nhẫn nại!

Lão nông con mắt sáng tỏ, nhìn chằm chằm nảy mầm mọc rễ hạt giống, đối Tang Thiên Cổ thần trông lại phẫn hận ánh mắt, coi như không thấy.

“Làm ruộng, mặc kệ ngươi tính toán điều gì, hôm nay cũng không thể làm loạn, ta cần Nhân hoàng một đôi mắt, đến nhìn trộm tương lai… Ngươi nghe được không?” Mù lòa đột nhiên mở miệng, một đôi tái nhợt đôi mắt, trực câu câu trông lại.

Rõ ràng không nhìn thấy, nhưng cho người cảm giác, như nhưng thấm nhuần tâm thần, hết thảy suy nghĩ đều không chỗ che thân.

Lão nông nhíu nhíu mày, nhỏ giọng thầm thì, “Chết mù lòa, con mắt hỏng tận mấy đôi, còn đến chết không đổi…” Đón lấy, nhếch miệng cười một tiếng, “Tốt tốt tốt, ta biết, hôm nay tất lấy đại sự làm trọng… Khục! Ta hạt giống này, đều đã nảy mầm, cái này liền đủ… Ta không nghĩ càng nhiều… Chí ít hôm nay, sẽ không thế nào… Chết mù lòa, không sai biệt lắm đi, còn không có nhìn đủ?”

Mù lòa hài lòng gật đầu, “Cái này còn tạm được.”

Hắn tiến lên một bước, xé toang áo bào đen một góc, lại cắn nát đầu ngón tay, ở phía trên họa 1 đạo huyết phù.

“Lấy huyết phù, thúc huyết hải, cũng coi như thỏa đáng.”

“Ai, rất lâu không làm cho người ta đoán mệnh, cũng không biết này nhân hoàng mệnh, coi như có khó không.”

Nói xong, tiện tay ném một cái, áo bào đen một góc bay ra, rơi vào huyết hải.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1198 : Chân Thần cùng Chân Thần

4 tôn đại đạo đỉnh cao nhất, liên thủ tru sát Nhân hoàng!

Hỗn độn kinh hãi, chung quanh vắng lặng.

Vô số đôi mắt trừng lớn , chờ đợi cái này kinh thiên một trận chiến, kết quả sau cùng.

Mắt thấy huyết hải rào rạt, cùng bóng ngược trùng điệp, biến ảo chập chờn, lại có khủng bố rễ cây, chui vào huyết hải chỗ sâu, đem đi đi săn.

Càng có đồng tính một góc, vào biển hóa thành màn trời, che đậy 4 phương, đen nhánh che lấp, xua tan nó mệnh số, khí vận gút mắc.

Rốt cục, có người mở miệng.

“Nhân hoàng có thể so bỉ ngạn, nhưng chung quy không phải bỉ ngạn, đây là thế yếu 1.”

“Phá nhân gian mà ra, nhập hỗn độn quát tháo, làm cây không rễ, đây là thế yếu 2.”

“Liên tục kịch chiến, lực lượng hao hết, dù có không biết thủ đoạn, cũng khó lâu dài, đây là thế yếu 3.”

“Cuồng vọng tự đại, mặc cho 4 tôn cường giả đỉnh cao xuất thủ, lâm vào vi sát chi trung, đây là thế yếu 4.”

Nói đến đây, thanh âm này hơi dừng một chút, chém đinh chặt sắt, “Chư vị, Nhân hoàng sẽ chết, hỗn độn sôi trào sắp đến, nếu có thủ đoạn, nhưng sớm chuẩn bị!”

1 2 3 4, liệt rất có đạo lý, không ít người gật đầu.

Đương nhiên, trừ cái đó ra, còn có cực trọng yếu một điểm ——

Tang Thiên Cổ thần, hoa trong gương, trăng trong nước, lão nông cùng mù lòa, đều là tiểu thanh thiên thế giới bên trong, Đại Đạo cảnh vòng tròn bên trong, đứng đầu nhất một túm.

Vô luận thực lực, tầm mắt, đều viễn siêu bình thường, hôm nay bọn hắn đã xuất thủ, liệu tới là phán định Nhân hoàng ngụy trạng thái.

Nếu như thế, muốn làm sao thua? ! Nhân hoàng có thể so bỉ ngạn, kia là ở nhân gian Nhân hoàng, mà cái này bên trong… Là mai táng qua, không chỉ một vị Nhân hoàng hỗn độn.

Thế là, vô số đôi mắt, giờ phút này sáng tỏ sáng rực, lặng im chờ đợi.

Trên thực tế, mọi người phán đoán cũng không sai, 4 vị đỉnh phong Đại Đạo cảnh nhãn lực, đích xác vô cùng tàn nhẫn —— Ngụy Thái Sơ nếu là 1 tôn dưới trạng thái bình thường Nhân hoàng, lực lượng đến tận đây khắc, đã sớm triệt để hao hết, thành cái thớt gỗ bên trên cá lớn, nhe răng trợn mắt lại chú định, chỉ có thể mặc cho

người xâm lược.

Nhưng ai có thể ngờ tới, hắn vậy mà gian lận.

Trong biển máu chung quanh đỏ thẫm, hư cùng thực trùng điệp, sóng biển cuồn cuộn ở giữa, là vô tận ăn mòn, hủy diệt cùng thôn phệ.

Trong tầm mắt, vô số dữ tợn rễ cây, gào thét mà tới.

Càng nương theo lấy dày đặc bóng đen, che khuất bầu trời, như vĩnh ám giáng lâm, làm lòng người thần hồi hộp!

“A, ngược lại là có chút lợi hại, nhưng cũng tiếc, sự lợi hại của các ngươi, cũng không bằng ta lợi hại.” Ngụy Thái Sơ lắc đầu, đưa tay một nắm.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, che đậy tại huyết hải chỗ sâu.

Sau một khắc, hướng về phía trước chém xuống.

“Kiếm này, Thanh Tiêu ngự lôi!”

Đại khái, lập nên cái môn này, lấy kiếm ngự lôi chi pháp tiền bối, cũng chưa từng ngờ tới, này nhân gian 1 kiếm, lại nhưng tại hỗn độn bên trong, tách ra như thế phong thái.

Hạo đãng kinh lôi, như tử sắc cầu vồng, lại như thiên hà vỡ đê, cuồn cuộn mà ra.

Trong chốc lát, xé rách huyết hải, quản ngươi hư hay là thực, đều trực tiếp trảm phá.

Những cái kia giương nanh múa vuốt, dữ tợn vạn phần rễ cây, càng là trong nháy mắt, liền bị xoắn nát.

Vẽ lên huyết phù, dung nhập huyết hải bên trong góc áo, “Ba” một tiếng biến thành bột mịn. Thế là, đầu kia đỉnh phía trên, che khuất bầu trời tấm màn đen, bị nháy mắt lau đi.

Tang Thiên Cổ thần thê lương kêu rên, nó thân thể nháy mắt vỡ nát, con mắt phun ra ngoài, trong đó phản chiếu huyết hải, phát ra phẫn nộ gầm nhẹ.

Nhưng phẫn nộ không có nửa điểm tác dụng, có lẽ nó bản thể rất mạnh, có vô thượng vĩ lực, nhưng chỉ là 1 đạo hình chiếu, như thế nào ngăn cản Nhân hoàng chi uy?

Lão nông, mù lòa, cùng nhau hú lên quái dị, lại cũng chỉ tới kịp, hú lên quái dị, liền đã bị tử sắc lôi quang nuốt hết.

Hỗn độn chỗ sâu, như xa như gần hoa trong gương, trăng trong nước, thân ảnh ở trong ánh chớp, vỡ nát vô số lần, lại ngưng tụ vô số lần.

Nhưng cuối cùng, còn là bị nghiền nát, băng tán!

Ầm ầm ——

Hỗn độn bên trong, duy kiếm minh réo rắt, tử sắc lôi đình cuồn cuộn, tứ ngược thập phương!

Cái này, mới thật sự là nhất lực phá vạn pháp.

Mặc cho ngươi loè loẹt, hô bằng gọi hữu, các loại thần thông quỷ dị, lại như thế nào? Tại tuyệt đối lực lượng miễn cưỡng, đều là hổ giấy.

Hỗn độn tĩnh mịch!

Vô số con mắt trợn tròn, nó trên khuôn mặt, đều là kinh hãi.

Chết rồi… Đều chết rồi…

4 tôn đỉnh tiêm Đại Đạo cảnh, từng cái lai lịch không tầm thường, thực lực kinh thiên… Mà ngay cả cái vừa đi vừa về đều không có, bị 1 kiếm toàn bộ chém giết…

Đây là cái gì kiếm? ! Không, không trọng yếu, trọng yếu chính là, Nhân hoàng ngụy gia hỏa này, tuyệt đối là đang giả heo ăn hổ.

Nhân hoàng nhập hỗn độn, chính là cây không gốc rễ, nước không nguồn? Phi! Ai mẹ hắn nói? Lời đồn, đây tuyệt đối là lời đồn!

Vừa rồi, liệt 1 2 3 4 cái kia, nhắc nhở chúng ta chuẩn bị động thủ, tranh đoạt cơ duyên cái kia, ngươi đạp ngựa thật đáng chết a.

“Oa!”

Ngụy Thái Sơ phun ra một ngụm máu tươi, nó mi tâm ở giữa, Nhân hoàng vị cách cụ hiện ra phù văn, một trận khuấy động, bất ổn.

Sáng tối chập chờn ở giữa, truyền lại ra cường đại bài xích.

Hắn ánh mắt sáng lên, thành công!

Hiện tại, chỉ thiếu bỉ ngạn cảnh xuất thủ, mượn cái này lực bài xích, đem Nhân hoàng vị cách bóc ra.

Trước đó Ngụy Thái Sơ cũng không hiểu biết, bỉ ngạn cảnh không ra là vì cái gì… Nhưng giờ phút này, lại ẩn ẩn có thể, cảm thấy được một chút ba động.

Tiểu thanh thiên chi nam, hỗn độn nơi nào đó!

Bá ——

Hắn quay người, một bước phóng ra, “Ầm ầm” hỗn độn bên trong, lập tức nhấc lên kinh đào hải lãng.

Cũng không phải cố ý đùa nghịch uy phong, mà là Nhân hoàng vị cách bài xích, đối Ngụy Thái Sơ thực hiện áp chế, cảnh cáo, lực lượng khó mà đếm hết chưởng khống, sụp đổ tản mát liền hình thành dưới mắt một màn.

Đảo mắt, liền đã đi xa.

Trước một khắc, còn tại hoảng sợ, run rẩy một đám Đại

Đạo cảnh, nhìn xem một màn này, đột nhiên toát ra một cái ý niệm trong đầu ——

Tùy ý giết chóc, vị cách phản phệ, Nhân hoàng chi cảnh bất ổn, lung lay sắp đổ!

Nhân hoàng, dù từ xưa đến nay, xuất hiện số lần cực ít, nhưng cũng không phải là không có.

Đối với cái này 1 vị cách, Đại Đạo cảnh nhóm ít nhiều có chút hiểu rõ.

Rất hiển nhiên, Ngụy Thái Sơ chính là, gặp vị cách phản phệ!

Nhưng loại tình huống này, hắn không tranh thủ thời gian trở về nhân gian, làm sao còn muốn hướng hỗn độn chỗ sâu chạy?

Cái này không quá hợp lý, nhưng bây giờ lại không kịp nghĩ nhiều, bởi vì mắt thấy, Ngụy Thái Sơ liền muốn biến mất trong tầm mắt.

Chẳng lẽ, cứ như vậy để hắn đại sát đặc sát một trận về sau, cứ như vậy đi… Nhân hoàng vị cách phản phệ, thổ huyết, tự thân lực lượng cũng bắt đầu băng tán, không cách nào hoàn toàn chưởng khống…

Đây là mọi người tận mắt nhìn thấy, tuyệt không phải ngụy trang!

Cái này, chính là nhân tính!

Sợ hãi cùng tham lam, một người có hai bộ mặt.

Bá ——

Có hào quang hiển hiện, hóa thành một cái bóng mờ, gào thét đuổi theo.

Sau đó, là đạo thứ 2, đạo thứ 3.

Càng ngày càng nhiều người, làm ra lựa chọn!

‘Nhân hoàng vị cách phản phệ, như giết chết Ngụy Thái Sơ, nhất định có thể phải nó tán thành, thuận lý thành chương tấn vị tân nhiệm Nhân hoàng…’

Đạo tôn sắc mặt phức tạp, đứng ở hỗn độn ở giữa, hắn không thể ngờ đến, hôm nay hỗn độn một trận chiến, lại như vậy gợn sóng thoải mái.

Giờ phút này, nhìn qua mọi người gào thét đi xa, theo đuổi không bỏ bộ dáng, đáy mắt lộ ra một tia đùa cợt.

‘Thật đúng là, nhớ ăn không nhớ đánh a… Giết Ngụy Thái Sơ… Đều hiện tại, thế mà còn dám ôm ý nghĩ như vậy…’

Ngu không ai bằng!

Bất quá, Ngụy Thái Sơ lúc này, lựa chọn xâm nhập chốn hỗn độn, là vì cái gì?

Do dự một chút, Đạo tôn thân hóa tinh quang, rơi vào mọi người về sau.

Lúc này hắn đã triệt để tắt, hành sự tùy theo hoàn cảnh suy nghĩ, chỉ muốn thỏa mãn hiếu kì.

…

Tiểu thanh thiên chi nam, phong ấn phù lục.

Tình hình chiến đấu càng thêm kịch liệt, Giang Ly cùng Thần Mục đã không rảnh quan tâm chuyện khác, chỉ có thể hết sức trấn áp, phòng ngừa phương nam thủ hộ đào thoát.

Đột nhiên, một tiếng kinh thiên oanh minh bộc phát, đen như mực, lăn lộn như sóng dữ ma khí, nháy mắt bị từ đó đánh nát.

Khuấy động dư ba, nháy mắt chấn vỡ xiềng xích, đem Giang Ly đánh bay.

Thần Mục kêu thảm một tiếng, độc nhãn bên trong, tràn ra kim sắc máu tươi.

2 người đồng thời quay người, nhìn về phía chiến trường trung ương, mặt mũi tràn đầy chấn kinh.

Giờ phút này, ma long lơ lửng, phương nam thủ hộ đứng ở trên đó, hắn ánh mắt tán thưởng, phát ra cười nhẹ, “Huyền Thánh, ta đã sớm biết được, ngươi không phải vật trong ao, nhưng vẫn không ngờ tới ngươi lại tiến bộ nhanh như vậy.”

“Thế nào, lại nhanh như vậy đâu… Nếu không, dưới một

kích này, ngươi đáng chết.”

Như tiếc nuối, lại như vui mừng, cảm xúc phức tạp.

Đối diện khủng bố bóng đen, chính là Huyền Thánh bản thể, trong miệng phát ra trầm thấp oanh minh, “Phương nam, đừng có lại chấp mê bất ngộ, dù là ngươi đột phá tới Chân Thần, cũng không trốn thoát được.”

Phương nam thủ hộ lắc đầu, “Ngươi nói không sai, nhưng hôm nay, ta vẫn muốn đi.”

Hắn đôi mắt đen nhánh, khóe miệng lại treo mỉm cười, “Đột phá Chân Thần, liền có tư cách trở thành trong chúng ta một viên, cho nên ta cho ngươi cơ hội cuối cùng, tiếp nhận mời cùng ta cùng rời đi… Huyền Thánh, ngươi là người thông minh, ta vẫn luôn rất thưởng thức ngươi, đừng để ta thất vọng.”

Huyền Thánh trầm mặc.

Không lời áp bách, để Giang Ly, Thần Mục nín hơi, 2 người trong lúc vô tình, phía sau lưng đã bị mồ hôi lạnh thẩm thấu.

Mời? Trở thành trong bọn họ một viên? Tựa hồ, phương nam thủ hộ cùng Huyền Thánh ở giữa, đang nói cái gì, bọn hắn không biết sự tình.

Nhưng không hề nghi ngờ, một khi Huyền Thánh gật đầu, thế cục đem chuyển tiếp đột ngột!

Không chỉ có bọn hắn không may, toàn bộ tiểu thanh

thiên thế giới, đều sẽ nghênh đón hủy diệt.

Huyền Thánh mở miệng, ngữ khí bình tĩnh, “Nếu như ta muốn gia nhập, sớm đã trở thành một thành viên trong bọn họ, cần gì ngươi tới mời.”

Phương nam thủ hộ than nhẹ, lắc đầu, “Chấp mê bất ngộ… Huyền Thánh, ngươi rất cố chấp… Này sẽ hủy ngươi.”

“Phương nam, ngươi rất có tự tin, nhưng thực lực của ngươi, cùng ta chỉ ở sàn sàn nhau ở giữa…” Huyền Thánh dừng một chút, “Cho nên, ngươi tìm giúp đỡ.”

“Ha ha ha ha! Huyền Thánh, ngươi thật rất thông minh!” Phương nam thủ hộ không có phủ nhận, cười to nói “Hiện tại, các ngươi đem ta ngăn ở cái này bên trong, lại có ý nghĩa gì?”

“Bản tọa rất nhanh, đem chân chính trùng hoạch tự do, mà các ngươi… Cuối cùng rồi sẽ bị hủy diệt!”

Huyền Thánh một bước đạp xuống, khí tức khủng bố sát na bắn ra, “Vậy liền tại hủy diệt giáng lâm trước đó, đưa ngươi lại lần nữa phong ấn.”

“Không kịp, Thần rất nhanh liền đem đến.” Phương nam thủ hộ dưới chân, ma long gào lên một tiếng.

Kịch chiến lại lần nữa bộc phát, lại so trước đó khủng bố vô số.

Thần Mục chật vật, nuốt ngụm nước miếng, run giọng

nói “Thật… Chân Thần?”

“Ừm.” Giang Ly gật đầu, hắn thần sắc nhìn như trấn định, đầu ngón tay lại tại run rẩy.

Phương nam thủ hộ đột phá… Huyền Thánh cũng đột phá…

Mà hắn, còn vây ở bỉ ngạn đỉnh phong, trông không đến con đường phía trước.

Chuẩn bị ở sau? Để phòng lỡ như? Hắc! Giang Ly đột nhiên cảm thấy, mình là chuyện tiếu lâm, hắn quá cao nhìn mình, càng khinh thường hơn người khác.

Nguyên lai, trong bất tri bất giác, năm đó người đồng hành nhóm, đã bước vào hoàn toàn mới thiên địa.

“Đáng chết! Đáng chết!” Thần Mục nghiến răng nghiến lợi, nói năng lộn xộn, “Phương nam thủ hộ cũng coi như… Dù sao, hắn là thật nhập ma… Nhưng lão quy xác đâu? Hắn rõ ràng là kẻ đến sau, dựa vào cái gì so chúng ta, sớm hơn đột phá Chân Thần cảnh… Lão tử cái kia kém hắn rồi? Không phục, ta không phục!”

Giang Ly trầm mặc một chút, yếu ớt nói “Làm sao ngươi biết, Huyền Thánh hắn liền không có, thật nhập ma đâu?”

—

—

Chương 1199 : Khát máu cuồng hoan

Thần Mục bỗng nhiên trừng lớn mắt, Huyền Thánh triệt để nhập ma? Làm sao có thể!

Lão quy này xác, bây giờ đang cùng phương nam thủ hộ liều mạng, đây là nhập ma người, có thể làm ra đến sự tình?

“Sông to con… Đừng loạn nói đùa, ta lá gan mặc dù đại… Khục! Nhưng hù đến hoa hoa thảo thảo, cũng thật không tốt.”

Hỗn độn chỗ sâu, phong ấn chỗ, ở đâu ra cẩu thí hoa cỏ.

Thần Mục a Thần Mục, ngươi thật đúng là hoàn toàn như trước đây, thanh tịnh ngu xuẩn a.

Hắc!

Nếu không phải nhập ma, Huyền Thánh lại thế nào khả năng, trong thời gian ngắn như vậy, đột phá Chân Thần cảnh?

Năm đó hạo kiếp một trận chiến, phong ấn Chân ma tại vĩnh dạ, bọn hắn đều bị xâm nhiễm…

Đối Chân ma khủng bố, Giang Ly phi thường rõ ràng, mà Huyền Thánh có thể, tại triệt để nhập ma về sau, vẫn

như cũ khác thủ bản tâm.

Chỉ điểm này, liền đủ để khiến người chấn kinh. . ? ? .

“Huyền Thánh, ta Giang Ly là thật phục ngươi!”

Hắn thở sâu, ngẩng đầu nhìn về phía khủng bố chiến trường, “Thần Mục, ngươi ta cũng nên xuất thủ, nhất định phải tại phương nam bảo vệ giúp đỡ đến trước, đem hắn một lần nữa phong ấn.”

“Xuất thủ?” Thần Mục thét lên, “Ngươi điên, 2 người bọn họ đều là Chân Thần, ngươi ta xâm nhập trong đó, kia là muốn chết!”

Giang Ly lắc đầu, “Cũng là chưa hẳn… Không phải liền là nhập ma người sao, ai còn không phải đâu?”

Hắn một bước đạp xuống.

Oanh ——

Hắc ám hoa văn, nháy mắt từ khóe mắt sinh sôi, hướng xung quanh lan tràn, một đoàn hừng hực ma hỏa, tại quanh người hắn cháy hừng hực.

“Quả nhiên, phóng túng so áp chế, muốn thoải mái nhiều…”

Cười nhẹ bên trong, Giang Ly đưa tay một nắm.

Ông ——

Lưỡi mác gào thét mà đến, rơi vào trong tay hắn, chỉ bất quá giờ phút này, kia Kim Quang lập lòe mặt ngoài, lại bị cuồn cuộn ma khí bao khỏa.

“Huyền Thánh, ta đến giúp ngươi!”

Giang Ly một bước, bước vào chiến trường bên trong.

“Điên… Đều điên…” Thần Mục thì thào nói nhỏ, nhìn qua Giang Ly phương hướng rời đi, bỗng nhiên cắn răng.

“Sắp điên, liền cùng một chỗ điên! Lớn không được, mọi người cùng nhau thành ma… Lão quy xác đều có thể gánh vác được, ta Thần Mục sẽ so ra kém hắn?”

Oanh ——

Màu mực từ Thần Mục độc nhãn chỗ sâu, sát na hiện lên!

Tiểu thanh thiên thế giới, 4 phương thủ hộ, vào hôm nay cùng nhau nhập ma.

Chém giết tại hỗn độn!

…

“Ừm?” Ngụy Thái Sơ nhướng mày, nó thể nội, ma chủng chi lực quỷ dị sinh động.

Càng ẩn ẩn nhưng, chỉ hướng hắn cảm giác chi địa, lộ ra mấy điểm kích động, bức thiết.

Bỉ ngạn cảnh chỗ chỗ, có ma lực giáng lâm… Chẳng lẽ, hôm nay bọn hắn từ đầu đến cuối im miệng không nói, nguyên nhân liền ở chỗ này?

Thật là ma, vẫn ở vào bị trấn áp trạng thái, làm sao có thể, ở trong hỗn độn làm yêu?

Một tiếng oanh minh, đánh gãy Ngụy Thái Sơ suy nghĩ, hắn quay đầu nhìn lại, hỗn độn mãnh liệt, 100,000 hào quang như ẩn như hiện.

Giờ phút này, xoắn xuýt sau một hồi,

Rốt cục có người nhịn không được xuất thủ.

“Ngụy Thái Sơ, ngươi tùy ý đồ sát Đại Đạo cảnh tu sĩ, không phải người hoàng chi tư, còn không bó tay đền tội? !”

Người xuất thủ khí diễm hừng hực, hào quang mãnh liệt, là đại đạo hào quang, nhưng lại không chỉ như vậy đơn giản.

Biến ảo vô tận, như ẩn chứa vô tận uy năng… Đây là, hào quang chi chủ quyền hành.

Đại Yến Tiêu thị!

Ngụy Thái Sơ phất tay áo vung lên, hỗn độn bỗng nhiên oanh minh, nhấc lên vạn trọng sóng, đem hào quang cùng kia Tiêu gia tu sĩ, đều cùng nhau nuốt hết.

“A… Ta là thượng cổ Tiêu thị nhất tộc… Nhữ dám…” Thanh âm im bặt mà dừng, bên tai lại một tiếng oanh minh, tiếp theo là màu đỏ trào lên, hào quang tán loạn.

Lại 1 tôn Đại Đạo cảnh, bị trực tiếp trấn sát!

Đối Tiêu Khinh Mi hắn xác thực hạ thủ lưu tình, cũng có một chút phỏng đoán, nhưng cái này cũng không hề mang ý nghĩa, Đại Yến Tiêu thị ở trước mặt hắn, liền có thể làm càn.

Ông ——

Giữa lông mày, Nhân hoàng vị cách kịch liệt chấn động, lực bài xích tăng vọt.

Giết 4 tôn đỉnh tiêm Đại Đạo cảnh phía trước, đã thụ cảnh cáo, chế ước, lại còn không biết hối cải, kế tiếp theo thống hạ sát thủ ——

Tại Nhân hoàng vị cách xem ra, Ngụy Thái Sơ dạy mãi không sửa, tất yếu trọng phạt!

“Oa!” Hắn một ngụm máu tươi phun ra, lại tiện tay lau đi, mặt không đổi sắc.

Nhân hoàng vị cách bất mãn? Hắn có thể cảm nhận được, nhưng thì tính sao.

Cái này, vốn cũng không phải là hắn muốn!

Oanh ——

Không ngừng bước, Ngụy Thái Sơ tiếp tục thâm nhập sâu hỗn độn, thẳng đến kia cảm giác bên trong, bỉ ngạn cảnh nhóm nơi ở mà đi.

Vừa rồi, đột nhiên hiện lên ma khí ba động, để trong lòng hắn sinh ra một tia bức thiết… Luôn cảm thấy, hình như có một loại nào đó biến cố!

Nối tới đến trầm mặc, điệu thấp Đại Yến Tiêu thị, cũng nhịn không được xuất thủ, đủ biết lần này hỗn độn bên trong liên tiếp kịch biến, đã dẫn thế nhân chú mục.

Đáng tiếc, Ngụy Thái Sơ hay là quá khủng bố, tiện tay một kích, lấy Nhân hoàng vị cách nghiền ép, liền trực tiếp đánh giết 1 tôn Đại Đạo cảnh.

Cái này hời hợt như ép sâu kiến tư thái, mọi người tim đập nhanh, sợ hãi đồng thời, lại nhịn không được từ đáy lòng, sinh ra một phần lệ khí ——

Hôm nay trước đó, cho dù bỉ ngạn cảnh tồn tại, đối Đại Đạo cảnh tu sĩ, đều có một phần khoan dung cùng tôn trọng.

Nếu không, tiểu thanh thiên thế giới, sớm đã biến thành bỉ ngạn cảnh nhóm chưởng khống, lại nơi nào còn có, bọn hắn hiện nay tiêu dao, tự tại.

Hắn Ngụy Thái Sơ, sơ tấn Nhân hoàng liền giết chúng ta, như heo chó… Liền không sợ bị nhân quả quấn thân, vị cách phản phệ? ! Mà lại trọng yếu nhất chính là, dạng này 1 cái không kiêng nể gì cả, nói giết liền giết Nhân hoàng, tuyệt không phải bọn hắn nguyện ý nhìn thấy.

Hủy hắn, nhất định phải hủy hắn… Nhân hoàng ngụy, phải chết!

Lệ khí dần dần dày, tại lặng yên ở giữa xâm nhiễm tâm thần, từng đôi đôi mắt chỗ sâu, uy nghiêm xen lẫn.

“Khá lắm Nhân hoàng! Xem ta cùng Đại Đạo cảnh như không, tứ

Ý tàn sát… Các vị, lại liên thủ chung kích chi, cũng phải nhìn, hắn Ngụy Thái Sơ có thể hay không, đưa ngươi ta giết sạch!”

Trầm thấp, phẫn hận gào thét, ở trong hỗn độn nổ tung, vang vọng 4 phương.

“Nói tốt!”

“Ta đăng lâm đại đạo, là vì cầu được bỉ ngạn, mà không phải biến thành, bị người tùy ý giết chóc heo chó!”

“Nhân hoàng vô đạo, tội lỗi khi chết!”

“Giết! Giết! Giết!”

Oanh ——

Hỗn độn bạo tẩu, hào quang trùng thiên, giờ khắc này chừng mười mấy vị Đại Đạo cảnh, đồng thời xuất thủ.

Ngụy Thái Sơ có chút muốn cười, các ngươi kiên nhẫn truy sát ở phía sau, bây giờ ngược lại trách ta tâm

ngoan thủ lạt, giết chóc vô tận?

Làm sao? Muốn ta rửa sạch sẽ cổ, đứng tại chỗ chờ các ngươi giết sao? Cái gì cẩu thí logic!

Còn Đại Đạo cảnh, cái rắm đi, từng cái đầu óc đều không kiện toàn!

Ngụy Thái Sơ lửa giận thiêu đốt, tại lồng ngực ở giữa, tùy ý khuấy động… Lôi Tinh như phát giác được cái gì, con mắt một chút trợn tròn, vừa định mở miệng, liền lại thật chặt nhắm lại.

Cách đó không xa, ngân bạch lưu động, tĩnh mịch vô tức.

Ma chủng chìm nổi, tinh hồng sáng rực.

Viên kia tôn quý, xuất trần (xấu xí, tà ác) hạt sen, chính nhẹ nhàng chuyển động, như ngửi được mỹ vị khí tức.

Thế là, sau một khắc hỗn độn bên trong, hạo đãng óng ánh thần quang bộc phát, bay thẳng mấy vạn trượng, Nhân hoàng pháp tướng sát na ngưng tụ.

Trình phẫn nộ tướng, như thượng cổ đế vương, dưới cơn nóng giận, thì thiên băng địa hãm, máu chảy phiêu mái chèo!

Oanh ——

Nhân hoàng pháp tướng đưa tay, 1 chưởng ghìm xuống, vọt tới 1 tôn Đại Đạo cảnh, bị trực tiếp nghiền nát.

Nó nhục thân, đại đạo, nháy mắt vỡ nát, chỉ có một điểm chân linh, thét lên bên trong điên cuồng chạy trốn.

Lại rất nhanh, liền bị khuấy động hỗn độn bao phủ, không biết tung tích.

Giết chóc, bắt đầu!

Nhân hoàng giận mà ra tay, khu động pháp tướng hàng phạt, có thể so bỉ ngạn cảnh chi uy, há lại Đại Đạo cảnh có thể tiếp nhận?

Là lấy, tồi khô lạp hủ, nói băng như lá rụng, mảng lớn tinh hồng khuấy động, hội tụ, cuối cùng hóa thành một mảnh xích vân, huyết vũ như trút nước!

Trong thoáng chốc, tại cái này tiếng mưa rơi bên trong, như lôi cuốn lấy một loại nào đó hỗn loạn thì thầm, hưng phấn mà khát máu. Bị huyết vũ bao phủ, lại bao vây lấy huyết vũ, đem cái này một mảnh hỗn độn, đều bao phủ.

Đạo tôn trừng lớn mắt, “Không thích hợp! Không thích hợp!”

Đại Đạo cảnh nhóm, có thể tu đến hôm nay cảnh giới, cái nào không phải trải qua ngăn trở, chịu đựng vô tận cực khổ. Chỉ bất quá bị giết mấy người, liền cảm đồng thân thụ, thậm chí không màng sống chết, cam nguyện hy sinh thân mình?

Quên đi thôi!

Lại không phải nhà mình huynh đệ cha mẹ, hắn cũng không biết Đại Đạo cảnh nhóm lúc nào, trở nên như vậy cao thượng.

Bỏ đá xuống giếng, bảo mệnh làm đầu, vì tư lợi, mượn gió bẻ măng… Đây mới là bị mọi người quen thuộc nắm giữ kỹ năng!

Đạo tôn ngẩng đầu, đảo qua xung quanh hỗn độn, trong lòng càng ngày càng bất an.

Bởi vì, hắn đột nhiên phát hiện, từ

Mình thế mà cũng tại, trong bất tri bất giác trở nên phẫn nộ.

Mãnh liệt xúc động, như sóng lớn, đánh thẳng vào tâm thần, ý chí ——

Tu sĩ chúng ta, đại đạo xưng tôn, há lại cho Nhân hoàng tứ ngược, hỏng tính mạng của bọn ta tu hành?

Ngụy Thái Sơ, vô đạo Nhân hoàng, tất thụ thiên phạt!

Ai có thể giết chết, liền có thể thay vào đó, thành tựu Nhân hoàng.

Giết Ngụy Thái Sơ, đoạt Nhân hoàng vị, liền tại hôm nay!

Giết giết giết giết giết giết!

Bỗng nhiên cắn đầu lưỡi một cái, Đạo tôn không chút do

dự, xoay người chạy.

Cùng lúc đó, hắn nhìn thấy xung quanh, từng trương sát khí đằng đằng, lửa giận hừng hực khuôn mặt.

Đạo tôn chỉ cảm thấy trong lòng băng hàn!

Hắn nghĩ tới, 1 cái cổ lão truyền ngôn, hỗn độn là sống… Bản thân nó chính là, vô số quỷ dị tụ hợp thể, tại một loại nào đó đặc biệt hoàn cảnh dưới, sẽ bị kích hoạt… Sau đó, chính là triệt để hủy diệt, tất cả thân ở trong đó sinh linh, đều đem chết đi!

Hỗn độn thật sống rồi? Đạo tôn không dám xác định, hắn chỉ biết, nhất định phải nhanh rời đi!

Một đường phi nhanh, bay ra ngoài rất xa, đợi đến trong lòng ở giữa, kia phần vô danh hỏa diễm dần dần tán đi.

Đạo tôn mới dừng lại, quay người nhìn về phía sau, chỉ một chút, hắn liền hô hấp trì trệ!

Huyết vân xen lẫn, như một phương đại mạc, đem trọn mảnh hỗn độn bao phủ, “Ầm ầm” màu đỏ lôi đình nổ tung, vẩy xuống vô tận huyết vũ.

Kia là đại đạo gào thét, là nói băng chi thương!

Nhưng hôm nay, tại Đạo tôn trong mắt, kia phiến bị huyết vũ bao phủ hỗn độn, rõ ràng vặn vẹo không rõ, mơ hồ giống bị không biết bao phủ.

Mơ hồ trong đó, hình như có bóng đen hiển hiện, to lớn

xúc tu, đang ngọ nguậy, dây dưa…

Đột nhiên, Đạo tôn trái tim bỗng dưng co vào, đưa tay một điểm giữa lông mày, “Tinh hà 10,000 dặm, chiếu rọi thân ta!”

Ông ——

Sát na, sau người hỗn độn, hiển hiện 10,000 dặm tinh hà hư ảnh.

Cùng Đạo tôn nối liền với nhau, tinh hà là hắn, hắn là tinh hà… Nếu muốn động đến hắn, liền cần đem cái này tinh hà 10,000 dặm, đều cùng nhau nuốt vào.

Hô ——

Hô ——

Hình như có trầm thấp thở dốc, ở bên tai vang lên, do dự mấy hơi về sau, chậm rãi thối lui.

Đạo tôn sắc mặt, trở nên càng phát ra khó coi, hỗn độn có sống hay không tạm thời không nói, nhưng hắn rất xác định, mình tao ngộ một loại nào đó, cực kỳ khủng bố hỗn độn quỷ dị.

Sinh cùng tử, chỉ ở lằn ranh!

Ngẩng đầu, nhìn về phía kia phiến, bị huyết vũ bao khỏa hỗn độn, “Ngụy Thái Sơ… Chẳng lẽ, đây chính là mục đích của ngươi? Lấy vô số Đại Đạo cảnh, chăn nuôi hỗn độn quỷ dị… Ngươi, rốt cuộc là ai?”

Hắn tự nhận, từng thấy rõ qua người này.

Nhưng lúc này, mới sợ hãi phát hiện… Tựa hồ, hắn bản thân nhìn thấy, chỉ là biểu tượng.

…

Hôm ấy, 4 phương thủ hộ nhập ma.

Tiểu thanh thiên bình chướng bị đánh vỡ.

Hỗn độn quỷ dị, khát máu cuồng hoan!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1200 : 4 phương trấn yểm pháp

Nếu như nói, đến từ Nhân hoàng vị cách bài xích có lượng cấp, như vậy Ngụy Thái Sơ giờ phút này, chỗ gặp phải chính là cường độ cao nhất!

Giữa lông mày phù văn, phóng thích sáng rực thần quang, cho người ta cảm giác tựa như là, muốn sinh sinh xé rách huyết nhục, từ đó tránh ra. . 85. . 85.

Tuy nói phù này hợp Ngụy Thái Sơ ý nguyện, lại không thể thật, mặc người hoàng vị cách liền như vậy, trực tiếp “Phá thể” mà ra.

Nếu không, cũng không phải là từ bỏ Nhân hoàng chi vị, mà là hắn muốn bởi vậy, trực tiếp mệnh tang tại chỗ —— đây là chủ động bóc ra, cùng phản phệ hàng phạt khác nhau.

“Áp chế nó, để nó an ổn một chút, đợi tìm tới bỉ ngạn cảnh nhóm, liền có thể Nhất Biệt 2 rộng.” Ngụy Thái Sơ thanh âm băng hàn.

Ngân bạch, ma chủng cùng màu xanh hạt sen, nháy mắt bắt đầu chuyển động.

Vô hình giam cầm, quấn chặt lấy Nhân hoàng vị cách, đưa nó phẫn nộ, va chạm, toàn bộ trấn áp.

Cũng không phải Ngụy Thái Sơ bây giờ, đối bọn chúng

chưởng khống tùy tâm, nhưng cắn người miệng mềm đạo lý, phóng nhãn Tứ Hải đều giảng được thông.

Cho nên, có qua có lại, bọn chúng tự nhiên nguyện ý, trợ Ngụy Thái Sơ một chút sức lực.

Oanh ——

Nhân hoàng pháp tướng lại một lần đập xuống, máu tươi cùng hào quang đủ băng, đại đạo gào thét cùng rên rỉ, dẫn phát thì thầm reo hò.

Bóng tối dần dần dày, hỗn độn vặn vẹo, tùy ý nhấm nuốt, thôn phệ âm thanh, bây giờ càng trở nên rõ ràng có thể nghe.

Nhưng 4 phương 8 hướng, bị cuốn vào trong đó Đại Đạo cảnh nhóm, lại như không phát giác gì, tre già măng mọc hiến dâng lên tự thân hết thảy.

Ngụy Thái Sơ thở sâu, “Đủ!”

Thì thầm bỗng dưng trì trệ, vặn vẹo giữa hỗn độn, trong thoáng chốc hình như có từng đôi băng lãnh đôi mắt hiển hiện, tập trung ở trên người hắn.

Lộ ra thật sâu ác niệm, cùng tham lam.

“Hỗn độn quỷ dị giáng lâm, muốn nhấc lên huyết nhục cuồng hoan, các ngươi đối này lửa cháy thêm dầu, ta lựa chọn ngầm đồng ý. Dù sao, đối với những người này, ta cũng không có hảo cảm, chết cũng liền chết rồi.”

Ngụy Thái Sơ mở miệng, ngữ khí hờ hững, “Nhưng bây giờ nên kết thúc, thế gian này hết thảy, cũng nên có cái khắc chế… Cho nên, kết thúc đi!”

Ngân bạch vắng lặng.

Ma chủng tinh hồng, lặng lẽ thu liễm mấy điểm.

Sau một khắc, màu xanh hạt sen, phát ra “Ông” một tiếng chấn minh.

Những cái kia băng lãnh đôi mắt, lập tức lộ ra hồi hộp, mang theo mấy điểm không cam lòng hốt hoảng rời đi.

Thế là, “Ầm ầm” màu đỏ lôi đình nổ tung, huyết vũ mưa như trút nước dưới, kia phiến vặn vẹo lòng người, ý chí lực lượng, dần dần thối lui.

Bá ——

Bá ——

Lần lượt từng thân ảnh, bỗng nhiên cứng tại nguyên địa, tay chân run không ngừng, mặc cho huyết vũ ướt nhẹp trường bào, lại không phát ra được nửa điểm thanh âm.

Vừa rồi… Vừa rồi… Xảy ra chuyện gì… Tại sao có thể như vậy…

Từng cái, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, hãi nhiên!

Đại Đạo cảnh, lại ca ngợi tổ, mỗi 1 cái đều là, đứng đầu nhất người tu hành.

Ngày hôm nay ở trong hỗn độn, lại như cỏ rác, bị tàn sát gần 100 vị!

Càng đáng sợ chính là, bọn hắn thi thân, chân linh, thậm chí tùy thân mang theo chi vật, tất cả đều quỷ dị biến mất không thấy gì nữa.

Tựa như là, xuất hiện 1 con, nhìn không thấy khủng bố miệng lớn, đem đây hết thảy đều nuốt chửng lấy…

Tê!

Còn sống mọi người, chỉ cảm thấy một cỗ hơi lạnh, bay thẳng trán, sắc mặt càng phát ra tái nhợt.

Lại nhìn về phía đối diện, tôn kia Nhân hoàng pháp tướng lúc, liền lộ ra

Thật sâu hoảng sợ.

Chẳng lẽ đây hết thảy, đều là Ngụy Thái Sơ tính toán? Hắn cố ý dẫn trước mọi người đến, là vì mở ra một loại nào đó khủng bố nghi thức?

Lấy 100 vị Đạo tổ vì hiến!

Chỉ là nghĩ một hồi, liền làm bọn hắn hô hấp đình trệ.

Ngụy Thái Sơ suy nghĩ khẽ nhúc nhích, liền mơ hồ đoán được, những người này ở đây suy nghĩ gì, hắn không có giải thích, quay người cất bước rời đi.

Nhân hoàng pháp tướng đánh vỡ hỗn độn, phát ra “Ầm ầm” nổ vang rung trời, gào thét đi xa.

Lần này, không người nào dám lại đuổi theo, cứ như vậy trơ mắt, nhìn xem Nhân hoàng đi xa…

Nhân hoàng vô đạo? Thay vào đó? !

A, đây thật là một chuyện cười, 1 cái cực kỳ thảm thiết, lấy trăm vị Đạo tôn băng vẫn làm đại giá, mới nói ra trò cười!

Lần này, thông suốt, không có người lại đến ồn ào.

Ngụy Thái Sơ đôi mắt thật sâu, hắn đã cảm thấy được, nguồn gốc từ phía trước trong hỗn độn kiềm chế chấn động, đáng nhìn tuyến bên trong lại hoàn toàn yên tĩnh.

Vậy liền một lời giải thích ——

Phong ấn, hoặc chướng nhãn pháp!

Không do dự, hắn trực tiếp một bước phóng ra, Nhân hoàng pháp tướng như đụng vào, một mảnh “Mềm mại” thế núi.

“Mềm mại” là so ra mà nói, như đổi 1 tôn Đại Đạo cảnh, chỉ sợ “Ba” một tiếng, muốn đem mình đụng xương cốt đứt gãy.

Mà Ngụy Thái Sơ, lại nhưng điều khiển Nhân hoàng pháp tướng, ngạnh sinh sinh xâm nhập trong đó.

Cảm giác tựa như là, xuyên qua 1 đạo nặng nề dòng nước xiết, sau một khắc kinh thiên oanh minh, cùng cuồn cuộn khuấy động ma khí, ánh vào nó tầm mắt.

Cứ việc đã sớm chuẩn bị, nhưng trước mắt một màn, hay là khiến Ngụy Thái Sơ, sắc mặt biến hóa.

Ý niệm đầu tiên là, hẳn là chạy sai địa phương? Cái này nào có bỉ ngạn cảnh đại lão, rõ ràng chính là ma đầu nội chiến hiện trường!

Liền thấy ——

Trước mắt cuồn cuộn ma khí, đen như mực, 4 đạo thân ảnh chém giết nan giải khó điểm.

3 đánh 1!

Bị vây công một phương, khí tức hoàn toàn xa lạ, trước đó chưa từng thấy qua, nhưng quanh thân khuấy động ma khí, để Ngụy Thái Sơ cơ hồ hoài nghi, là Chân ma chạy ra.

Nó khí tức khủng bố đến cực điểm, có phần hơn trước trấn sát “Thanh sam” kinh lịch, hắn xác định đối phương vị cách —— Chân Thần!

Tiểu thanh thiên thế giới, thế mà tồn tại Chân Thần.

Mà lại, không chỉ một vị!

Cùng lúc đó, trong chém giết 4 người, cũng phát giác được, vị này khách không mời mà đến.

“Ai? !” Thần Mục quái khiếu, hắn không nghĩ ra, tiểu thanh thiên trong thế giới, làm sao có thể còn có người, có thể xâm nhập tiến đến.

Chẳng lẽ, là phương nam bảo vệ giúp đỡ?

Giang Ly biểu lộ, lại lộ ra cổ quái, “Nhân hoàng… Là kia tiểu tử, hắn vậy mà không chết… Còn xông đến cái này đến…”

Nhân hoàng nhập hỗn độn, cửu tử nhất sinh.

Cũng không phải nói một chút mà thôi!

Oanh ——

Lại một tiếng vang thật lớn, Huyền Thánh cùng phương nam thủ hộ giao thủ, song phương riêng phần mình lui ra phía sau.

“Không nghĩ tới, tiểu thanh thiên thế giới, không ngờ sinh ra 1 tôn Nhân hoàng, lại là 1 tôn thể nội cất giấu ma

Loại Nhân hoàng.”

“Có ý tứ, thật có ý tứ, ha ha ha ha, cái này chẳng lẽ không phải nói rõ, ta Chân ma nhất tộc đã phải thiên mệnh, đem nhập chủ tiểu thanh thiên? !” Phương nam thủ hộ cười to, khí diễm rào rạt.

Hắn xoay người lại, “Vị đạo hữu này, nếu ngươi nguyện ý trợ ta thoát thân, đợi Chân ma nhất tộc giáng lâm tiểu

thanh thiên, ta nhưng tiếp dẫn ngươi, lột xác thành Chân ma, như vậy tiêu dao thiên hạ, vũ trụ 4 phương mặc cho ngươi tung hoành.”

Đang khi nói chuyện, phương nam thủ hộ một đôi, đen nhánh cùng huyết sắc xen lẫn đôi mắt, thẳng tắp nhìn về phía Ngụy Thái Sơ.

Ma chủng nhảy một cái, tinh hồng khuấy động… Sau đó, liền trở về tại yên lặng.

Ngân bạch áp chế, là nó 1.

Màu xanh hạt sen nhìn chăm chú, mới là mấu chốt.

Về phần Lôi Tinh… Tốt a, nó biểu thị mình, chính là núp ở nơi hẻo lánh bên trong tiểu nằm sấp đồ ăn, hôm nay các đại lão, hoàn toàn không cần để ý… Nếu như có thể mà nói, có thể coi nó là làm một cái rắm đem thả, vậy liền không thể tốt hơn!

“Tiếp dẫn ta, trở thành Chân ma?” Ngụy Thái Sơ chậm rãi mở miệng, nhìn lại đối phương, “Chỉ bằng ngươi sao? 1 cái không phải thuần huyết tạp chủng ma đầu… A, các hạ có lẽ, quá cao nhìn chính mình.”

Vừa đối mặt, liền âm thầm ra tay, ý đồ điều khiển ma chủng, trực tiếp ăn mòn ý thức, điều khiển nhục thể của hắn.

Như thế ác niệm mãnh liệt, còn cần khách khí sao? Chính đang chửi ngươi!

Phương nam thủ hộ mặt trầm xuống, cắn răng nói “Tạp chủng? Ngươi gọi ta tạp chủng… Tốt, rất tốt… Hôm nay, ta nhất định phải, sống sờ sờ ăn hết ngươi!”

Rống ——

Dưới người hắn, ma long ngửa mặt lên trời gào thét, một đôi tinh hồng đôi mắt, gắt gao trông lại.

Bạo ngược, phẫn nộ, sát cơ bên ngoài, là một mảnh nóng bỏng.

Bởi vì, Ngụy Thái Sơ nói cũng không sai, bị Chân ma xâm nhiễm, sa đọa thành ma giả. Nhiều nhất xem như, Chân ma phát triển phụ thuộc… Mà chỉ có Chân ma bản thân, mới có thuần túy nhất ma huyết mạch… Tại Chân ma nhất tộc, huyết mạch là cực kỳ trọng yếu một điểm.

Ngụy Thái Sơ dù không phải Chân ma, cũng không nhập ma… Ngô, nhiều lắm là chính là, nhập như vậy 1 bên trong… Nhưng trong cơ thể hắn ma chủng, lại đến từ Chân ma bản thể, vào chỗ cách mà nói, là tuyệt đối thuần huyết.

Giết chết hắn, thôn phệ hắn, liền có thể cướp đoạt Chân ma ma chủng, lắc mình biến hoá trở thành thuần huyết Chân ma.

Oanh ——

Phương nam thủ hộ xuất thủ, ma khí sôi trào hóa thành khủng bố đại thủ, mặt ngoài lân giáp đen nhánh, sinh ra bén nhọn lợi trảo, ngang nhiên vồ xuống.

Cũng không có cùng ma trảo rơi xuống, liền bị một kích đánh nát, Huyền Thánh mặt không biểu tình, thân hình khổng lồ như kình thiên Thần sơn, đứng lặng tại hỗn độn ở giữa.

“Tiểu tử, đã đến, liền giúp chúng ta đồng loạt ra tay, trấn áp hắn!”

Thần Mục biểu thị hoài nghi, “Hắn có thể giúp một tay? Hẳn là chủ động, đưa đến bên miệng thuốc bổ đi.” Liền ngay cả bọn hắn, nếu không phóng thích ma tính, đều không thể nhúng tay trong đó.

Nhân hoàng chỉ là có thể so bỉ ngạn cảnh… Tại Đại Đạo cảnh trước mặt, lúc lắc phổ còn có thể, nhưng dưới mắt thế cục, đi vào chính là muốn chết.

Giang Ly trầm giọng nói “Ta tin Huyền Thánh!”

Đã mở miệng, tất có niềm tin chắc chắn.

Hắn nhìn về phía Ngụy Thái Sơ, trầm giọng nói “Nhân hoàng các hạ, nếu có sức đánh một trận, mời lập tức động thủ, phương nam thủ hộ triệt để nhập ma, lấy Chân Thần cảnh giới vì tọa độ, đã phóng thích tin tức, đang có giúp đỡ chạy đến, nếu không thể kịp thời đem nó phong ấn, sẽ có hoạ lớn ngập trời!”

Nói người khác nhập ma, 3 người các ngươi, không phải cũng đồng dạng ma khí rào rạt?

Ngụy Thái Sơ gật đầu, “Tốt!”

Dù không biết được, phương nam thủ hộ cùng Huyền Thánh 3 người, đến cùng là quan hệ như thế nào.

Nhưng tên vương bát đản này, đi lên liền động thủ, làm ngươi chuẩn không sai!

Chỉ là, chạy tới tìm người hỗ trợ, kết quả không kịp mở miệng, liền phải động thủ đánh nhau —— việc này đi, liền rất không hợp thói thường.

Chuyển suy nghĩ, Ngụy Thái Sơ một bước đạp xuống.

Oanh ——

Nó trên thân trường bào, sát na không gió phồng lên, đỉnh đầu mái tóc đen dài, nháy mắt hóa thành tinh hồng.

Ma khí tại sinh sôi…

Không đúng, cùng 1 các loại, tình cảm mình vừa ra tay, cũng là bộ dáng này? Cho nên, nói tới nói lui, hay là ma đầu hỗn chiến.

“A!” Phương nam thủ hộ gào thét, “Phong ấn ta? Các ngươi vọng tưởng!”

Oanh ——

Như cảm nhận được một loại nào đó nguy cơ, dưới người hắn ma long ầm vang vỡ nát, cuồn cuộn ma khí rót vào thể nội, lại mặt ngoài thân thể, hóa thành một bộ đen nhánh ma giáp.

Nó khí tức, giờ phút này tăng vọt!

Huyền Thánh một bước tiến lên, tiếp nhận tuyệt đại bộ điểm xung kích, hắn thu hồi bản thể trở lại thân người, đồng dạng người mặc ma giáp, thần sắc lãnh khốc.

“Nhân hoàng đã tới, có thể thực hiện 4 phương trấn yểm chi pháp, ngươi ta liên thủ, đánh nhanh thắng nhanh!”

Oanh ——

Hắn bên ngoài cơ thể, ma khí cuồn cuộn, ngưng tụ Huyền Quy pháp tướng, ngửa mặt lên trời gào thét.

Giang Ly không nói một lời, trực tiếp chiếm cứ phương đông chi vị, tay cầm lưỡi mác, thân thể sát na tăng vọt.

Cùng Cổ thần cùng loại, lại muốn càng thêm cường đại, tuyên cổ, mênh mông khí tức, phô thiên cái địa.

Thần Mục quái khiếu, “4 phương trấn yểm pháp? Tê! Lão quy xác, thế mà dùng 1 chiêu này, hay là ngươi điên rồi!”

Mặc dù tại nói nhảm, nhưng hắn hay là, rơi vào tây bộ phương vị.

“Tiểu tử, ngươi đang chờ cái gì?” Huyền Thánh cư bắc, quay người trông lại.

Ngụy Thái Sơ…

Ta có thể xuất thủ, nhưng ít ra có người nói cho ta, nên làm như thế nào a?

Xin nhờ, ta người mới, lần đầu tiên tới, cái gì 4 phương trấn yểm pháp, nghe đều chưa từng nghe qua.

Huyền Thánh nói “. Không cần quản, chờ chút trực tiếp toàn lực, chuyển vận lực lượng của ngươi là đủ.”

Hắn đưa tay, trong miệng quát khẽ, “4 phương tề tụ, che chở thanh thiên, đi phong trấn, diệt ma yểm!”

“Này phong, vạn thế không nát! Trấn này, tuyên cổ hằng tồn!”

Oanh ——

4 phương phương vị, ma diễm cùng nhau tăng vọt, lấy ma phong ma… Một màn này, thấy thế nào đều quỷ dị vạn điểm.

Có thể phong ấn chi lực, lại thật tại ngưng tụ, người khoác ma giáp phương nam thủ hộ, “Bành” một tiếng, bị trùng điệp áp đảo.

Như gánh vác nguy nga Thần sơn, tóc tai bù xù diện mục dữ tợn, “Huyền Thánh! Huyền Thánh!”

“Ngươi đừng quên, 4 phương trấn yểm pháp là ta sáng tạo mà ra… Ngươi hôm nay, lại dùng nó trấn áp ta… Ngươi thật đáng chết!”

“A a a, phá cho ta!”

Oanh ——

Ma diễm trùng thiên điên cuồng thiêu đốt, 1 tôn Chân Thần cảnh ma đầu, liều chết phản kháng, xung kích 4 phương phong trấn “Đôm đốp” rung động.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1201 : Công thành

Ngụy Thái Sơ đến, là 1 cái ngoài ý muốn.

Nguyên bản, phương nam thủ hộ có thể, kháng trụ Huyền Thánh 3 người vây giết, chống đến viện thủ đến.

Đến lúc đó hợp song phương chi lực, đánh tan Huyền Thánh các loại, liền có thể xâm chiếm tiểu thanh thiên, mở ra ma lâm thời đại.

Nhưng bây giờ, hết thảy đều biến.

Cũng chính là bởi vì điểm này, tại Ngụy Thái Sơ đến nháy mắt, phương nam thủ hộ liền không chút do dự xuất thủ, ý đồ dẫn bạo nó thể nội ma chủng.

Hắn thất bại, thế cục cũng bởi vậy triệt để chuyển biến xấu!

4 phương trấn yểm pháp, cần 4 tôn bỉ ngạn cảnh mới có thể thi triển, năm đó Chân ma ngoài ý muốn giáng lâm tiểu thanh thiên, dẫn phát ma tai hạo kiếp.

Chính là bằng vào pháp này, mới đem cưỡng ép phong ấn, cứu vớt ngàn tỉ thương sinh. Nhưng hôm nay, 4 phương trấn yểm lại khải, lại là muốn dùng đến trấn áp, nó người khai sáng, từng tại ma tai bên trong, không màng sống chết lực kéo trời nghiêng phương nam thủ hộ…

Cục diện này, không biết nên nói là trào phúng, hay là bi ai!

“Huyền Thánh, mở to hai mắt nhìn xem, các ngươi tận đã nhập ma! Thiên hạ này, chung quy muốn bị ma xâm chiếm, trở thành ma lâm cương vực.”

“Vì sao còn muốn chấp mê bất ngộ? Bỏ qua ta, ngươi ta liên thủ, làm tiểu thanh thiên thế giới vô thượng Ma tổ, vạn sự vạn vật quyền sinh sát trong tay, không tốt sao? ! Giang Ly, Thần Mục, còn có tôn này Nhân hoàng, đều có thể trở thành, ngươi ta tu hành chất dinh dưỡng, giúp ngươi ta tiến thêm một bước, đi nhìn trộm cái này vũ trụ mênh mông, cấp bậc cao hơn phong thái!”

Phương nam thủ hộ giãy dụa lúc lớn tiếng gào thét, là hắn sáng tạo 4 phương trấn yểm pháp, tự nhiên rất rõ ràng, nó chỗ kinh khủng.

Như Huyền Thánh chưa phá cảnh Chân Thần còn tốt, bây giờ có hắn cầm đầu, hợp 4 phương chi lực, thật có thể đem hắn triệt để trấn áp. Như năm đó Chân ma, bị phong nhập vĩnh dạ, chỉ có thể tại cô quạnh cùng trong tuyệt vọng, tiếp nhận vô tận tuyệt vọng!

Dạng này hạ tràng, hắn tuyệt không nguyện ý.

Huyền Thánh có thể bị thuyết phục, kia tự nhiên tốt nhất, hắn thật không ngại cùng Huyền Thánh cùng một chỗ, dưa điểm tiểu thanh thiên thế giới hết thảy.

Cho dù thất bại, cũng có thể làm Giang Ly, Thần Mục

cùng Ngụy Thái Sơ, đáy lòng sinh ra hiềm khích.

Lòng người không đủ, ý niệm lộn xộn, thì 4 phương trấn yểm pháp uy lực giảm nhiều, phương nam thủ hộ liền có thể, cắn răng chết khiêng qua đi… Viện thủ liền muốn đến, hắn đã có thể rõ ràng cảm nhận được, đối phương khí cơ, ngay tại vượt qua hỗn độn, cực tốc chạy đến.

Nhưng kết quả, lại làm cho phương nam thủ hộ tuyệt vọng lại phẫn nộ, đỉnh đầu hắn phía trên phong ấn nhanh chóng thành hình, tất cả tính toán đều thất bại!

Vì cái gì? Vì cái gì các ngươi, như thế tin tưởng Huyền Thánh? Hắn cũng nhập ma, giống như ta, triệt triệt để để nhập ma.

Mở mắt thấy rõ ràng a vương bát đản!

“Giang Ly! Thần Mục! Các ngươi liền không sợ, giờ phút này phong ấn ta, Huyền Thánh nghiêng đầu lại, liền có thể đem tiểu thanh thiên thế giới, biến thành khôn cùng địa ngục… Đến lúc đó, hắn là duy nhất nhập ma Chân Thần, ai có thể cản hắn? Ta phát thệ, các ngươi bỏ qua ta, ta có thể triệt để rời đi, cũng không tiếp tục về tiểu thanh thiên. Thậm chí, còn có thể giúp các ngươi, đem Huyền Thánh triệt để

Trục xuất!”

Giang Ly mặt không biểu tình, chậm rãi nói “Phương nam thủ hộ, cho mình lưu chút thể diện, không muốn lại làm vô vị châm ngòi.”

Thần Mục nhếch miệng, “Nhìn ta làm gì? Không sai, ta là rất chán ghét lão quy xác, hắn không cung kính tiền bối, đối ta nhiều lần vô lễ, còn luôn yêu thích bóc người vết sẹo… Nhưng ta phải thừa nhận, hắn người này từ trước đến nay đáng tin cậy… Chí ít, muốn so ngươi đáng tin cậy hơn nhiều… Đã chỉ có thể lựa chọn tin tưởng 1 người, lão tử vì cái gì không chọn hắn?”

Có thể nhìn ra được, trong lòng của hắn vẫn có chút khó chịu, nhưng thái độ lại rất kiên định.

Phương nam thủ hộ nghiến răng nghiến lợi, “Ta cái kia bên trong so ra kém Huyền Thánh? Cũng chỉ là bởi vì, ta càng nhanh một bước bị ma ăn mòn? Nhưng hắn rõ ràng là cùng ta đồng dạng… Coi như, hắn tạm thời có thể, áp chế đáy lòng ma niệm, nhưng một ngày nào đó, Huyền Thánh cũng sẽ bước ta theo gót…”

“Ngu xuẩn! Một đám ngu xuẩn, các ngươi không tin ta, nhất định sẽ hối hận!”

Ngụy Thái Sơ cùng phương nam thủ hộ, không cam lòng oán hận đôi mắt nhìn nhau, hắn suy nghĩ một chút, nói “. Ta cảm thấy, phương nam bảo vệ lời nói, có chút đạo lý.”

Giang Ly nhíu mày, Thần Mục đáy mắt, hiện lên một tia che lấp.

4 phương trấn yểm pháp nhược điểm, bọn hắn đều rất rõ ràng.

Phương nam thủ hộ ánh mắt sáng lên, lớn tiếng nói

“Không sai, ta liền biết, nhất định có người thông minh, có thể ý thức được điểm này!”

“Bỏ qua ta, để ta cùng Huyền Thánh cùng một chỗ, bị tiểu thanh thiên thế giới trục xuất, mới là kết quả tốt nhất… Khó trách, các hạ có thể trở thành Nhân hoàng, quả thật là trí tuệ cao tuyệt, siêu quần bạt tụy hạng người!”

Ngụy Thái Sơ gật đầu, “Đúng không? Ta cũng cảm thấy ! Bất quá, ngươi còn có thể hay không, lấy ra chút lý do khác, ta còn có một chút điểm do dự.”

Lý do khác? Còn muốn đạp ngựa lý do gì? ! Phong ấn sắp thành hình, phương nam thủ hộ trước mắt, đã nhìn thấy vô biên vĩnh dạ hư ảnh.

Trong lòng hắn ngang ngược lăn lộn, hận không thể đem tên khốn này, cho xé thành vỡ nát, nhưng trên mặt lại cứng rắn gạt ra tiếu dung, cao giọng nói “Có! Đương nhiên là có!”

“Các hạ thể nội, có 1 viên Chân ma ma chủng, đối vật này khủng bố tất nhiên rất rõ ràng. Ta có thể rất xác định nói cho các hạ, chỉ cần bị ma chủng nhiễm, ăn mòn, cả đời này đều tuyệt đối không thể, lại đem nó thoát khỏi. Dù là liều mạng phản kháng, cũng chỉ có thể từng chút từng chút, bị nó triệt để ăn mòn, cuối cùng trầm luân ma nói, ta cùng Huyền Thánh chính là ví dụ tốt nhất!”

“Cho nên, hôm nay chi ta, chính là các hạ chi tương lai, Huyền Thánh có thể đối với ta như vậy, cũng có thể đối ngươi như vậy! Lưu hắn tại tiểu thanh thiên thế giới,

chính là lớn nhất u ác tính cùng không xác định, Nhân hoàng các hạ cảm thấy thế nào?”

Ngụy Thái Sơ vẻ mặt thành thật, nghiêm túc gật đầu, “Đúng, rất hợp!”

“Ta cùng phương nam thủ hộ, coi là thật mới quen đã thân, quan điểm của ngươi rất được ta tâm, Huyền Thánh thủ đoạn khốc liệt, không thể không phòng… Ân, còn gì nữa không?”

Hắn vẻ mặt thành thật, đáy mắt chân thành, giãy dụa rõ ràng như thế.

Đến mức, bạo tẩu biên giới phương nam thủ hộ, đều sinh ra một cái ý niệm trong đầu —— có lẽ, đại khái, khả năng… Người này là thật tin tưởng ta?

Nhưng còn có cái gì? Có thể nói, lão tử đều nói… A, đúng đúng đúng, trừ uy hiếp bên ngoài, còn có người chỗ tốt. Vì tư lợi nha, Đại Đạo cảnh bản lĩnh giữ nhà, hắn nhập ma về sau, thụ ma niệm ảnh hưởng, mà ngay cả điểm này đều quên.

Tự giác nắm chắc đến mấu chốt, phương nam thủ hộ mừng rỡ, lớn tiếng nói “Nhân hoàng các hạ, ta cùng Huyền Thánh đều là, mượn ma lực phá cảnh Chân Thần, liệu đến hắn tuyệt đối sẽ không, đem pháp này báo cho cùng ngươi. Ta phương nam thủ hộ lập thệ, một khi thoát thân, chắc chắn trong đó quan khiếu, đối các hạ nói thẳng ra, giúp ngươi tu hành tiến thêm một bước!”

Ngụy Thái Sơ ánh mắt sáng tỏ, lộ ra mấy điểm bức thiết, “Thật chứ?”

“Thiên chân vạn xác, tuyệt vô hư ngôn!”

“Làm sao cái thiên chân vạn xác? Đều do tại hạ, đời này thấy nhiều thế gian việc ngầm sự tình, ngay cả tín nhiệm người khác đều đã làm không được.”

Ngụy Thái Sơ một mặt tự trách, áy náy, “Cho nên, ta cần phương nam thủ hộ, cho ta 1 cái cam đoan… Khục! Ngươi sẽ không phải chế giễu ta đi?”

“…”

Phương nam thủ hộ thở sâu, mặt lộ vẻ mỉm cười, “Sẽ không, ta cùng Nhân hoàng tam quan nhất trí, ý hợp tâm đầu, tương lai nhất định là hảo hữu chí giao. Nhưng hiện nay tình cảnh, Nhân hoàng khi rất rõ ràng, ta thực tế không còn cách nào khác… Còn xin xuất thủ trước cứu ta, phong ấn sắp hoàn thành… Nhân hoàng các hạ, không cần thiết lại làm trì hoãn, nếu không tương lai ngày khác, nhất định hối hận lúc trước a!”

Giọng thành khẩn tiếu dung ôn nhuận, buồn cười hắn bây giờ, bị phong ấn ép nằm rạp trên mặt đất, tóc tai bù xù chật vật không chịu nổi. Bề ngoài kém một chút, tựa như là 1 đầu, quỳ trên mặt đất cầu xin tha thứ chó chết, nhìn xem có chút buồn cười.

Ngụy Thái Sơ cảm thấy, làm người không thể quá mức điểm, ngươi đều xem người ta chật vật như vậy, làm sao còn có thể cười đâu? Quá không có lòng công đức!

Thế là, hắn nghiêm túc gật đầu, “A, nguyên lai phong ấn nhanh tốt a.”

Lại ngẩng đầu, nhìn về phía Huyền Thánh.

Huyền Thánh trầm mặc một chút, gật gật đầu, nhìn về phía phương nam bảo vệ ánh mắt, giờ phút này rất phức tạp.

Nói như thế nào đây?

Làm vãn bối, bỉ ngạn kẻ đến sau, Giang Ly xem như hắn tiềm ẩn người cạnh tranh, Thần Mục là cái đùa bức, chân chính như sư như bạn, chỉ có phương nam thủ hộ.

Tại tương đối dài trong một khoảng thời gian, Huyền Thánh đối phương nam thủ hộ, đều tôn kính lại thân cận.

Hắn, là cỡ nào kiêu ngạo, cỡ nào cơ trí, cỡ nào tiếu dung ôn nhuận, như huynh cha nhân vật a… Làm sao hôm nay, liền thành bộ dáng này?

Đại khái, đây mới là phương nam thủ hộ, không muốn người biết

Một mặt.

Lại hoặc là, khi lâm vào trong tuyệt cảnh, cuối cùng một cọng rơm rơi xuống lúc, cho dù biết rõ nó không hề có tác dụng, hay là sẽ liều mạng nắm chặt.

Dù là, vì thế trò hề lộ ra, vì thế nhục nhã thông minh của mình… Bởi vì, đây chính là nhân tính!

Ngụy Thái Sơ không có nhiều như vậy cảm thụ, hắn chỉ là hi vọng, đừng có quá nhiều khó khăn trắc trở mau chóng xong việc, sau đó giải quyết chính mình vấn đề.

Cho nên, khi lấy được xác thực đáp lại về sau, hắn “A” một tiếng, đối phương nam thủ hộ cười một tiếng, “Còn rất nhanh, lúc đầu cảm thấy, còn có thể cùng phương nam thủ hộ ngươi, nhiều giao lưu một phen đâu.”

“Đáng tiếc, chỉ có thể chờ lần sau… Ta nói thật, lần sau chờ ngươi lúc đi ra, ta nhất định lựa chọn tin tưởng ngươi!”

Phương nam bảo vệ tiếu dung, nháy mắt cứng ở trên mặt, hắn điên cuồng thở, là bị phong ấn áp chế, càng bởi vì lửa giận đang thiêu đốt.

“Đùa nghịch ta… Ha ha ha… Ta phương nam… Lại có 1 ngày luân lạc tới… Bị người coi là thằng hề… Tùy ý trêu đùa tình trạng…”

“Báo ứng, quả nhiên là báo ứng, năm đó ta nên, lựa chọn trực tiếp nhập ma! Mà không phải ngốc đến, bản thân phong đến tận đây… Xuẩn, thực tế là quá ngu!”

Hắn cười nhẹ, lại cười to, nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly, cười nước mắt đều rơi xuống.

Sau đó, kia một đôi hai mắt đẫm lệ, trực câu câu tiếp cận Ngụy Thái Sơ, “Nhân hoàng, ta ghi nhớ ngươi,

không lâu sau đó, ngươi ta nhất định sẽ gặp lại… Đến lúc đó, ta phải thật tốt, nghiêm túc trò chuyện với ngươi một chút… Ha ha ha, thật, ta cam đoan!”

Ngụy Thái Sơ nói “. Ta rất chờ mong.”

Sau đó, quay người liền hỏi Huyền Thánh, “Chỉ có thể phong ấn sao? Ta cảm thấy cho dù tốt phong ấn, cũng không bằng giết càng đáng tin cậy, nếu như có thể động thủ lời nói, ta rất tình nguyện hỗ trợ, thậm chí còn có thể một điểm, không quá như vậy thành thục tiểu ý nghĩ.”

Giang Ly, Thần Mục…

Chó hay là ngươi chó a!

Bất quá, có lẽ tiểu tử này, thật có thể có biện pháp đâu? Dù sao ai có thể nghĩ tới, hắn 1 cái bất đắc dĩ Nhân hoàng, không có bị xử lý không nói, còn một đường xông đến cái này bên trong. Dù không biết được, lúc trước phát sinh ở trong hỗn độn rất nhiều chém giết, nhưng lấy bỉ ngạn cảnh tầm mắt, suy nghĩ khẽ nhúc nhích liền có thể đoán được.

Ngụy Thái Sơ trên thân, tất có bí ẩn!

Huyền Thánh suy tư, hắn nhìn thoáng qua Ngụy Thái Sơ, ánh mắt lại rơi vào phương nam thủ hộ trên thân, “Ừm, cũng có thể nếm thử…”

Còn chưa nói xong, liền nghe tới rít lên một tiếng, “Huyền Thánh! Nhân hoàng! Còn có các ngươi 2 cái vương bát đản… Muốn giết bản tọa, không có khả

năng!”

“Chờ lấy, các ngươi đều chờ đợi, ta nhất định sẽ trở về, nhất định!”

Oanh ——

Chủ động từ bỏ phản kháng, vĩnh dạ trong chốc lát từ hỗn độn hiện lên, đem phương nam thủ hộ một ngụm nuốt hết.

4 phương trấn yểm pháp, công thành!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1202 : Sa đọa thần chỉ

Chỉ cần ta đầu hàng đủ nhanh, các ngươi liền mơ tưởng giết ta.

Ân, liền rất cơ linh!

Nhìn xem một màn này, Giang Ly sờ sờ cái cằm, luôn cảm thấy có điểm gì là lạ.

Lại nhìn về phía Huyền Thánh, Ngụy Thái Sơ, thấy 2 người 1 bộ bộ dáng bình tĩnh, khóe miệng không khỏi co lại.

“Ai, đáng tiếc, thực tế đáng tiếc!” Thần Mục bóp cổ tay thở dài, vừa hận sắt không thành thép, “Huyền Thánh, ngươi chuyện gì xảy ra? Đã có giết phương nam bảo vệ biện pháp, làm sao không nói sớm một chút.”

“Chẳng lẽ ngươi là lo lắng, bị chúng ta học được? Bụng dạ hẹp hòi! Nếu như không phải như vậy, phương nam thủ hộ sao có thể trốn được?”

Nói xong, một mặt đau lòng nhức óc.

Về phần giết người việc này, là Ngụy Thái Sơ nói ra… Kia có trọng yếu không? Chỉ là tiểu bối, cho dù thành Nhân hoàng, cái kia cũng chỉ là may mắn, có thể lớn bao nhiêu bản sự? Theo Thần Mục, chân chính hù sợ phương nam thủ hộ, trực tiếp nhận thua hẳn là Huyền

Thánh.

Huyền Thánh đạm mạc trông lại.

Thần Mục vô ý thức tránh đi ánh mắt của hắn, lại giận lửa cứng lên cổ, cũng không có chờ hắn lại nói cái gì, liền bị Giang Ly che miệng lại, trực tiếp kéo đi.

“Vung ra! Vung ra! Ngươi chắn miệng ta làm gì? Hắn Huyền Thánh làm việc hẹp hòi, cho nên tai hoạ ngầm chôn sâu, ta còn không thể nói một tiếng rồi? Sông to con…”

“Ngậm miệng! Huyền Thánh đã là Chân Thần, ngươi biết a? Mà lại, hắn cùng phương nam thủ hộ đồng dạng, cũng đều triệt để nhập ma, ngươi phải trả nghĩ nói tiếp, ta liền buông ra ngươi, sau đó sang năm hôm nay, lại đến cho ngươi hoá vàng mã.” Giang Ly cắn răng gầm nhẹ.

Thế là, giãy dụa Thần Mục, dù còn giương nanh múa vuốt, lại giống như là bị khe hở bên trên miệng, lại chưa phát ra nửa điểm thanh âm.

Đưa mắt nhìn 2 người đi xa, Huyền Thánh đáy mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ, Giang Ly người này vẫn là như cũ, cứ việc lựa chọn tin hắn, nhưng vẫn là sẽ cẩn thận từng li từng tí thăm dò. Hắn cũng không tức giận, bởi vì dị địa ở chung, Huyền Thánh cũng sẽ làm như thế, thậm chí càng thêm qua điểm.

Thu hồi ánh mắt, rơi vào Ngụy Thái Sơ trên thân, hơi dừng lại, hắn nói “. Hôm nay, ngược lại là nhờ có ngươi,

mới có thể thuận lợi phong ấn phương nam thủ hộ.”

Ngụy Thái Sơ chắp tay, “Vãn bối nghĩa bất dung từ.”

Huyền Thánh gật gật đầu, “Hôm nay nhìn thấy, có phải là có chút ngoài ý muốn? Đừng có đùa láu cá, ngươi rất rõ ràng, lão phu hỏi cái gì.”

Có thể có cái gì? Còn không phải mấy cái bỉ ngạn cảnh, toàn bộ nhập ma chuyện này!

Nói cái gì “Có chút ngoài ý muốn” ? Cũng quá ôn hòa, việc này như truyền ra, sợ là toàn bộ tiểu thanh thiên thế giới muốn vỡ tổ.

Ngẫm lại đi, vẫn luôn lấy tiểu thanh thiên thủ hộ giả thân phận, mà tự cho mình là bỉ ngạn cảnh nhóm, nó thực tế thân phận, vậy mà là một đám ma đầu… Kia không phải là là, đem tươi non sướng miệng rau xanh, đưa đến lão sói xám bên miệng? Nghĩ như thế nào đều phải muốn xong đời.

Nếu như không phải Ngụy Thái Sơ hiện tại, giả giả còn duy trì lấy Nhân hoàng vị cách, lại tự thân cũng coi như “Ma đầu” 1 trong, hắn sớm chạy không thấy. Dù sao, phương nam thủ hộ một ít lời, dù nói rõ là châm ngòi ly gián, nhưng chưa hẳn liền không có đạo lý a… 【

b

“Khục! Hồi bẩm Huyền Thánh, vãn bối đích xác có chút giật mình, nhưng lại nghĩ đến, tiền bối bọn người như thế tình trạng, vẫn hết sức thủ hộ tiểu thanh thiên, liền

càng cảm giác khâm phục vạn điểm.”

Ngụy Thái Sơ một mặt cung kính, ngôn từ khẩn thiết.

Huyền Thánh phê bình, “Ngươi diễn kỹ không sai, lần sau đừng diễn.” Dừng một chút, tiếp tục nói “Phương nam bảo vệ lời nói, cũng là không phải sai, ma niệm như nghiệt dính chi nạn tuyệt, lão phu bây giờ còn có thể gánh vác được, nhưng có thể khiêng đến lúc nào, lại khó mà nói…”

Ánh mắt của hắn, nhìn lướt qua lui đến bên cạnh, chính tập hợp lại cùng nhau thầm thầm thì thì Giang Ly cùng Thần Mục, đáy mắt hiện lên một vòng tối nghĩa.

Nhập ma phá cảnh… Việc này nói đơn giản, nhưng quá trình chi khủng bố lại khó có thể tưởng tượng, nếu không phải năm đó phong ấn phương nam thủ hộ lúc, phát giác được hắn cố ý ẩn giấu thực lực, hoặc đem chạm đến Chân Thần cảnh, Huyền Thánh cũng không hạ nổi quyết tâm, nhờ vào đó thành tựu Chân Thần ——

Ma niệm mê hoặc nhân thân, ăn mòn tinh thần, ý niệm, hơi không cẩn thận liền đem nhóm lửa tự thiêu, có thể nói đi tại độc mộc phía trên, phía trước thâm uyên lui lại không cửa!

Cũng chính là bởi vì điểm này, Huyền Thánh mới giấu diếm việc này, chưa từng đối Giang Ly, Thần Mục đề cập. Nhưng hôm nay, bọn hắn đã thấy đến, cũng ngắn ngủi nhập ma… Sau này như thế nào, ai có thể nói trúng đâu? Nhiều năm bạn cũ lão hữu, hắn đã mất đi phương nam thủ hộ, cũng không biết cùng bọn hắn, lại còn có

thể đi bao xa?

Tạp niệm nhao nhao, Huyền Thánh trong lòng than nhẹ, lắc đầu không nghĩ nhiều nữa. Hắn đối Ngụy Thái Sơ lời nói, là phát hồ tại tâm —— có thể chống bao lâu, thật sự là hắn không biết, nếu như thế làm gì còn muốn nghĩ càng nhiều?

Nói không chừng, kế tiếp nguy hiểm tiểu thanh thiên, cần mời ra 4 phương trấn yểm pháp tai họa, chính là bản thân hắn.

Bị điểm phá biểu diễn, Ngụy Thái Sơ cũng không xấu hổ, hắn chưa từng dám khinh thị , bất kỳ cái gì 1 tôn bỉ ngạn cảnh tồn tại.

Phương nam thủ hộ? Đây chẳng qua là tình huống đặc biệt dưới, đặc thù ví dụ mà thôi. Hắn coi là thật đoán không được, là tại bị trêu đùa? Bất quá là ôm, một tia hư ảo ánh rạng đông cùng chờ mong thôi.

“Vãn bối ghi nhớ Huyền Thánh nhắc nhở, tuyệt không triệt để rơi vào ma đạo!”

Huyền Thánh cười một tiếng, đáy mắt lộ ra một tia thưởng thức, “Ngươi quả nhiên là người thông minh, nếu như thế, lão phu không còn che lấp, liền trực tiếp hỏi.”

Hắn ngẩng đầu trông lại, “Ngươi thật sự có biện pháp, trấn sát phương nam thủ hộ?”

Ngụy Thái Sơ trong lòng run lên, cứ việc Huyền Thánh

khóe miệng mỉm cười, ánh mắt cũng làm cho người rất dễ chịu, như chỉ là thuận miệng hỏi một chút, nhưng hắn lại từ đáy lòng sinh ra bất an, nói thẳng “Không có… Chủ yếu là, phương nam thủ hộ quá phách lối, ta hù dọa hắn một chút, diệt vừa diệt hắn khí diễm, không nghĩ tới phương nam thủ hộ lá gan thế mà như thế nhỏ, trực tiếp coi như rùa đen rút đầu.”

“Thật, Huyền Thánh đại nhân chính là Chân Thần, đều không có cách nào giết hắn, vãn bối có thể nào làm được… A, cái này quá đề cao ta!”

Huyền Thánh nhìn xem hắn, chậm rãi gật đầu, “Ngươi lại thật có biện pháp… Xem ra, lão phu thật đúng là, là coi thường ngươi. .. Bất quá, dạng này cũng tốt nhất, chờ chút muốn động thủ lúc, liền giao cho ngươi.”

Ngụy Thái Sơ trừng mắt, cái gì cùng cái gì a? Ta quả quyết phủ nhận, thái độ thành khẩn, ngươi làm sao liền nhất định phải vu người đâu? !

Mà lại… Động thủ? Động thủ cái gì? Phương nam thủ hộ đã bị phong ấn a, hắn tận mắt thấy, chẳng lẽ còn có phiền phức?

“Huyền Thánh, cái kia… Ngài có ý tứ gì? Vãn bối không hiểu nhiều a?” ? ?

Huyền Thánh quay người, nhìn về phía hỗn độn nơi nào đó, thản nhiên nói “Không hiểu? Ngươi kéo dài thời gian, tê liệt phương nam thủ hộ phía trước, lại động sát cơ, dọa lùi hắn ở phía sau… Gấp gáp như vậy hoàn thành phong ấn, chẳng lẽ không phải bởi vì, ngươi cũng cảm

ứng được, hắn giúp đỡ sắp tới?”

“Ít nói lời vô ích, đưa ngươi cái kia có thể, tru sát Chân Thần thủ đoạn chuẩn bị kỹ càng… Khách nhân, muốn tới!”

Ngụy Thái Sơ…

Ta có 1 câu mụ mại phê, không biết có nên nói hay không? Huyền Thánh đại nhân, ngài có phải hay không tính sai cái gì?

Kia thật chính là, 1 cái không quá thành thục đề nghị a!

Môi hắn giật giật, còn chưa kịp mở miệng, “Oanh” một tiếng nổ vang rung trời, bỗng dưng ở bên tai vang lên.

Sau đó liền có thể nhìn thấy, trước mắt tĩnh mịch không gợn sóng, giống bị băng phong hỗn độn, trong chốc lát vỡ nát, chấn động… Sôi trào!

Trấn áp nơi đây, ngăn cách trong ngoài phong ấn, bị một kích đánh nát.

Một thân ảnh, xuất hiện trong tầm mắt, Thần trên thân tràn ngập, nồng đậm thần chỉ khí tức, nhưng quanh thân khuấy động mở, lại không phải uy nghiêm, tôn quý óng ánh thần quang, mà là thâm trầm đen nhánh, lộ ra vô tận bạo ngược cùng hủy diệt cuồn cuộn ma diễm.

Đây là 1 tôn bị ma ăn mòn, rơi vào ma đạo cường đại thần chỉ!

“Là ai, triệu hoán ta giáng lâm nơi này?” Ma diễm cuồn cuộn, căn bản thấy không rõ, tôn này sa đọa thần chỉ bộ dáng, trầm thấp, thanh âm khàn khàn, từ ma diễm bên trong truyền ra, mỗi một chữ mắt, đều lộ ra hỗn loạn cùng giết chóc, khiến người sợ hãi.

Huyền Thánh một bước tiến lên, “Oanh” một tiếng ma diễm bộc phát, cổ lão tang thương khí tức ở giữa, càng có vô tận hủy diệt khí tượng.

Hiện tại phương tây thủ hộ, tôn chi vì “Thánh” tồn tại, tại thượng cổ niên đại lại là trong thiên địa này, tàn bạo nhất hung thú.

Không có 1 trong!

Nếu không phải như thế, cũng không thể đánh giết một đám người cạnh tranh, đoạt được cơ hội duy nhất, vượt qua bể khổ thuận lợi đến bỉ ngạn! Là dùng cái này khắc, căn bản không tính ngụy trang, đây chỉ là bản sắc biểu diễn, Huyền Thánh mở miệng, “Là ta, ở xa tới ma duệ.”

Sa đọa thần chỉ quả nhiên không có hoài nghi, Huyền Thánh biểu hiện quá mức có sức thuyết phục, mà lại khí tức cảm giác, nghiễm nhiên là so hắn tà ác hơn ma đầu.

“Là ngươi… Nhưng ngươi tại truyền tin lúc, nói đang bị vây giết… Ngô… Trong hỗn độn,

Đích xác có kịch chiến khí tức tàn hơn… Cho nên, là ngươi lấy được thắng lợi?”

Huyền Thánh bình tĩnh một chút đầu, “Đúng thế. Ta tại

cái này bên trong, có 1 cái cường đại đối thủ, hắn tuy bị Chân ma ăn mòn, lại cự tuyệt trở thành Ma tộc… May mắn, ta thuyết phục hắn đồng bạn, tại thời khắc mấu chốt, lại có 1 vị ngoài ý muốn giúp đỡ đến, mới đối với hắn hoàn thành phong ấn.”

“Đáng tiếc, bằng hữu của ta, ngươi tới muộn một hồi, nếu không ngươi ta liên thủ, nói không chừng có thể đem hắn trấn sát… Kia là 1 tôn, đồng dạng đạt tới Chân Thần cảnh nhập ma người, nếu có thể thôn phệ hết hắn lực lượng, ngươi ta nhất định có thể đủ thực lực đại trướng.”

Sa đọa thần chỉ cười nhẹ, “Thật sao? Kia đích xác rất đáng tiếc, nhưng bây giờ… Tựa hồ cũng không muộn.” Thần băng lãnh, hỗn loạn, bạo ngược mà điên cuồng đôi mắt, rơi vào Ngụy Thái Sơ trên thân, lại đảo qua đứng ở đằng xa Giang Ly cùng Thần Mục, “Ta tại cái này bên trong, cảm nhận được một chỗ, mới mẻ mà ngọt ngào tiểu thế giới… Nhưng nó cũng không lớn, cho nên chỉ có ngươi cùng ta liền đầy đủ, không phải sao?”

Ừng ực ——

Nuốt nước miếng, ma diễm cháy hừng hực bên trong, Thần liếm một cái khóe miệng.

Đây cũng không phải là ám chỉ, mãnh liệt ác niệm, để Ngụy Thái Sơ tim đập loạn.

Một cái ý niệm trong đầu, không bị khống chế chui ra ngoài ——

Nếu như, Huyền Thánh thật đáp ứng, phải làm sao? !

2 tôn Chân Thần cảnh nhập ma người liên thủ, đây là một cỗ, căn bản là không có cách chống lại lực lượng.

Đào vong, là lựa chọn duy nhất.

Nhưng chỉ sợ, ngay cả chạy trốn đi đều làm không được!

Giang Ly cùng Thần Mục, sắc mặt âm trầm ướt át, 2 người băng lãnh ánh mắt, gắt gao rơi vào sa đọa thần chỉ trên thân.

Kiềm chế trong trầm mặc, Huyền Thánh rốt cục mở miệng, “Ta ở xa tới bằng hữu, cái này đích xác là 1 cái, rất dụ hoặc đề nghị.”

“Nhưng hôm nay, ta có 1 cái càng lớn kế hoạch, không biết ngươi là có hay không nguyện ý gia nhập?”

Sa đọa thần chỉ thanh âm, nhiều mấy điểm băng lãnh, “Kế hoạch gì, có thể để ngươi bỏ qua, đặt ở bên miệng thịt mỡ? Ngươi tốt nhất có thể, cho ta cái hài lòng đáp án!”

“Đương nhiên.” Huyền Thánh ngữ khí bình tĩnh, thong dong tự nhiên, “Vị này, chính là tiểu thanh thiên thế giới Nhân hoàng, hắn là 1 tôn, có Chân ma ma chủng nhập ma người.”

Sa đọa thần chỉ quanh thân, thiêu đốt ma diễm, bỗng nhiên tăng vọt.

Một đôi tinh hồng đôi mắt, từ đó nổi lên, gắt gao nhìn chằm chằm Huyền Thánh.

Bên tai, có thể rõ ràng nghe tới, hắn thô trọng, vội vàng thở dốc.

“Không sai, bằng hữu của ta, ngươi đoán được…” Huyền Thánh cười nhẹ, quỷ dị cùng tà ác, bạo ngược cùng giết chóc, tại hắn trong ngữ phong lưu chuyển, “Tiểu thế giới này mặc dù cũng không lớn, nhưng nó lại phong ấn 1 tôn Chân ma… 1 tôn già nua, hư nhược… Thuần huyết Chân ma!”

“Cho nên, chúng ta cần giúp đỡ, mà không phải đem bọn hắn xem như đồ ăn, đúng không?”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1203 : Hợp tác

Ngụy Thái Sơ rốt cuộc minh bạch, Huyền Thánh vì sao có thể, dễ như trở bàn tay nhìn thấu biểu diễn của hắn.

Nguyên lai, ngài mới là vòng bên trong người có quyền, diễn kỹ này, biểu hiện này, quả thực không chê vào đâu được!

Đến mức, liền ngay cả Ngụy Thái Sơ, lúc này đều có chút không làm rõ ràng được —— Huyền Thánh kế hoạch này, đến cùng là thật là giả?

Chẳng lẽ, hắn thật muốn liên hợp tôn này sa đọa thần chỉ, giết chết Chân ma? !

Giang Ly, Thần Mục 2 mặt nhìn nhau, cũng không rõ ràng Huyền Thánh, tại làm cái gì mê hoặc.

“Ha ha ha ha!” Hừng hực ma diễm bên trong, sa đọa thần chỉ cười to, “Tốt, rất tốt, quả nhiên là 1 cái, rất tốt đề nghị.”

“Như vậy, bằng hữu của ta, ngươi còn tại chờ cái gì? Để chúng ta lên đường thôi! Ngươi nhất định biết, Chân ma bị phong ấn ở cái kia bên trong, đúng không?”

Huyền Thánh gật đầu, “Đương nhiên. Bất quá tại khởi hành trước, chúng ta hẳn là chế định hảo kế hoạch… Dù sao, kia là 1 tôn thuần huyết Chân ma, dù là bị phong ấn vô số năm, vẫn như cũ có không thể khinh thường lực lượng.”

“Kế hoạch?” Sa đọa thần chỉ có chút táo bạo, không kịp chờ đợi, “Đúng vậy, cần một cái kế hoạch, Chân ma rất khó giết chết… Nói đi, bằng hữu của ta, ngươi đã mời ta, nhất định có chuẩn bị.”

Đột nhiên, hắn ngữ khí biến đổi, ác niệm, sát cơ mãnh liệt, “Nhưng bằng hữu của ta, ngươi tốt nhất đừng cô phụ, ta đối với ngươi tín nhiệm, ngươi hiểu chưa?”

Huyền Thánh thần sắc bình tĩnh, “Các hạ yên tâm, ta đích xác có một chút ý nghĩ, nhưng cái này cần ngươi tán thành, mới có thể thi triển.”

“Kỳ thật rất đơn giản.” Hắn đưa tay, điểm hướng Ngụy Thái Sơ, “Nhân hoàng trong tay, nắm giữ lấy một loại vô cùng lợi hại trấn sát pháp, cho dù Chân ma sinh mệnh lực khủng bố, gần như tại bất tử bất diệt, một khi bị chính diện đánh trúng, cũng chỉ có một con đường chết.”

Sa đọa thần chỉ một đôi huyết mâu xem ra, nặng nề nói “. Thật sao? Chỉ bằng hắn… 1 cái tiểu thế giới Nhân hoàng, so sánh bỉ ngạn cảnh chính là cực hạn… Bằng hữu của ta, ngươi xác định hắn thật có loại năng lực này?”

Dù bị ma niệm xâm nhập, dẫn đến tính tình bạo ngược, vội vàng xao động, nhưng Thần cơ bản lý trí vẫn đang.

Chính là bởi vì, đề nghị này lỗ thủng rất rõ ràng, mới có thể là thật.

Dù sao, nếu như là muốn lừa gạt, tuyệt đối sẽ không

dùng nát như vậy biện pháp.

Huyền Thánh nói “. Nhân hoàng, đến lượt ngươi chứng minh mình thực lực, đừng để ở xa tới bằng hữu thất vọng.”

Ngụy Thái Sơ…

Ngài làm như thế, có phải là có chút qua loa? Lỡ như ta không có cách nào chứng minh đâu?

Mà lại, kia thật cũng chỉ là, 1 cái không quá thành thục tiểu kiến nghị mà thôi!

Nhưng việc đã đến nước này, hắn có thể làm sao? Bất đắc dĩ, cũng chỉ có thể kiên trì mãng một đợt.

Âm thầm kêu khổ, nhưng mặt ngoài Ngụy Thái Sơ lại là 1 bộ, nhíu mày không nói bộ dáng.

Nhìn thoáng qua Huyền Thánh, lại nhìn lướt qua sa đọa thần chỉ, đem trong lòng kiêng kị cùng do dự, biểu hiện vô cùng nhuần nhuyễn.

Cuối cùng, mới một mặt bất đắc dĩ gật đầu, “Tốt a, nhưng ta chỉ có thể hơi, triển lộ một tia khí tức của nó…”

Đang khi nói chuyện, Ngụy Thái Sơ ngẩng đầu, nhìn về phía đối diện sa đọa thần chỉ, cùng nó bạo ngược huyết mâu đối mặt.

“Lão ngân! Lão ma! Còn có lão châu, đến lượt các ngươi làm việc, trước đó hỗn độn quỷ dị bạo tẩu, các

ngươi ăn miệng đầy chảy mỡ, hiện tại cũng đừng như xe bị tuột xích.”

“Huyền Thánh có thể nói, bắt được tôn này sa đọa thần chỉ, liền để ta động thủ… Nấu xong con vịt, liền muốn đặt ở bên miệng, nếu như các ngươi không góp sức, để con vịt bay, cũng đừng trách ta không có nhắc nhở các ngươi!”

3 tên này, phần lớn thời gian đều đang giả chết, nhưng ở “Khát máu cuồng hoan” thời khắc, lại triển lộ ra lực lượng kinh khủng. Bị huyết nhục kích thích, cơ hồ phát cuồng vô số hỗn độn quỷ dị, nói xéo đi liền lăn trứng, liền chút ý kiến cũng không dám biểu lộ.

Ăn đem Chân Thần, vấn đề không lớn a?

Ngụy Thái Sơ mặt ngoài vững như lão cẩu, nhìn chăm chú sa đọa thần chỉ, 1 bộ lòng tin mười phần bộ dáng.

Kì thực trong lòng bồn chồn, lại nhịn không được có chút hối hận, vừa rồi hù dọa phương nam thủ hộ lúc, không nên quá trang bức.

Lỡ như không dùng được, hỏng Huyền Thánh kế hoạch là tiểu… Đối diện cái này sa đọa thần chỉ, rõ ràng là cái đầu óc không quá đủ, lại hung tàn bạo ngược, phát cuồng cho hắn đến một chút, đó cũng không phải là đùa giỡn.

Sa đọa thần chỉ cúi đầu, ma diễm bên trong đôi mắt, càng nhiều mấy điểm tàn nhẫn, “Nhân hoàng, nhìn ta làm cái gì, ngươi thủ đoạn đâu? Hay là nói, ngươi căn

bản cũng không có! Trấn sát Chân ma kế hoạch, cũng là gạt ta… Các ngươi, thật là lớn gan!”

Oanh ——

Ma diễm trùng thiên.

Huyền Thánh nhíu mày, nhưng thấy sa đọa thần chỉ vẫn chưa động thủ, hắn lựa chọn trầm mặc.

Phương nam thủ hộ thật sẽ, bị một câu liền dọa lùi? Nói đùa cái gì!

Một khắc này, hắn nhất định phát giác được cái gì, mới hốt hoảng dừng tay, chủ động bị vĩnh dạ phong ấn.

Cho nên, Ngụy Thái Sơ ngươi thủ đoạn, nên lộ ra… Đừng để lão phu thất vọng…

“Hắc… Đồ vô dụng! Nếu như, ngươi không được tác dụng, kia cần gì phải còn sống, không bằng để ta ăn hết… 1 viên Chân ma ma chủng, đối ta cũng có rất lớn trợ giúp…” Sa đọa thần chỉ gầm nhẹ, ác niệm như triều cường, mãnh liệt mà tới.

Đúng lúc này, Ngụy Thái Sơ thể nội, viên kia an tĩnh màu xanh hạt sen, đột nhiên bỗng nhúc nhích.

Sa đọa thần chỉ thân thể dừng lại, chậm rãi nhắm lại miệng lớn, thu hồi dữ tợn răng nanh.

Thần đôi mắt thật sâu, lộ ra một tia rung động, chấn kinh, cười to, “Nhân hoàng, quả nhiên thâm tàng bất lộ,

ta vừa rồi chỉ là nói đùa, hi vọng Nhân hoàng các hạ, chớ có vì vậy mà tức giận.”

“Hừ!” Ngụy Thái Sơ cười lạnh, trầm giọng nói “Đợi giết chết Chân ma, ta muốn phân đi chí ít 1…”

Sa đọa thần chỉ gật đầu, “Đương nhiên, Nhân hoàng tác dụng là lớn nhất, cái này rất hợp lý.”

“Bằng hữu của ta, ngươi đối này hẳn là, cũng sẽ không có ý kiến, đúng không?”

Huyền Thánh gật đầu, “1… Tốt, ta có thể đáp ứng!”

“Như vậy hiện tại, chỉ còn một vấn đề cuối cùng, Nhân hoàng trấn sát thủ đoạn, cần thi triển thời cơ. Ta đem cùng các hạ, hợp lực áp chế Chân ma, cho người ta hoàng tranh thủ thời gian, không có vấn đề a?”

“Không có vấn đề!” Sa đọa thần chỉ cười nhẹ, “Nhưng nhập ma người thanh danh luôn luôn không tốt lắm, cho nên bằng hữu của ta, ta còn cần một điểm bảo hộ.”

Huyền Thánh do dự một chút, nói “. Ký kết ma khế đi, ngươi ta tính mệnh tương liên, đồng sinh cộng tử.”

“Tốt!“Sa đọa thần chỉ vươn tay, ma diễm mãnh liệt mà ra, ở trong hỗn độn, ngưng tụ thành 1 đạo quỷ dị phù văn.

Huyền Thánh đồng dạng đưa tay, ngưng tụ giống nhau phù văn, 2 đạo phù văn nháy mắt dung hợp một chỗ, nó nhan sắc trực tiếp biến thành tinh hồng.

Sau đó một phân thành hai, “Sưu” một tiếng riêng phần mình chui vào trong cơ thể của bọn họ.

Cảm thụ được, đã thành lập ăn ý, sa đọa thần chỉ gầm nhẹ, “Liền hiện tại, lên đường thôi, ta đã không kịp chờ đợi!”

“Đi theo ta.” Huyền Thánh xoay người rời đi.

Sa đọa thần chỉ nhìn thoáng qua Ngụy Thái Sơ, lại rơi vào Giang Ly, Thần Mục trên thân, trầm thấp cười một tiếng về sau, cất bước đi theo.

Hắn cảm thấy, mình đã đoán được, Huyền Thánh tâm tư ——

Mượn trước mấy người chi lực, trấn sát Chân ma, sau đó lại trở tay, đem bọn hắn toàn bộ thôn phệ.

Lớn tiểu Thông ăn!

Về phần Nhân hoàng… Dù không biết, hắn vì sao có thể, nắm giữ kia khủng bố khí cơ, nhưng lấy tu vi trong thời gian ngắn, tuyệt đối không thể thi triển lần thứ 2.

Quả nhiên không hổ là, ác niệm cùng giết chóc so hắn càng kinh khủng đại ma đầu, đối dạng này người hợp tác, sa đọa thần chỉ rất hài lòng.

Đương nhiên, hắn cũng không phải là không nghĩ tới, Huyền Thánh tính toán cùng thực đơn, cực khả năng đem hắn cũng bao hàm ở bên trong.

Nhưng ma khế đã thành lập… Sa đọa thần chỉ có đầy đủ chuẩn bị ở sau, có thể bảo đảm phần này ma khế, đạt được xác thực chấp hành.

Như Huyền Thánh coi là thật đối Thần ý đồ bất chính, hừ hừ, kia nói không chừng, Thần liền có thể trái lại, ăn hết vị này tâm ngoan thủ lạt bằng hữu.

Cho nên ván này, ta chắc thắng, tuyệt đối sẽ không thua!

“Tiểu tử…” Thần Mục xông lại, nhưng vừa mở cửa, liền bị 1 đạo ánh mắt áp chế.

Tê ——

Hắn hít một hơi lãnh khí, hoảng hốt ở giữa, như tại Ngụy Thái Sơ đáy mắt, phát giác được một vòng màu xanh.

Không biết là cái gì, lại làm cho hắn bản năng bên trong, sinh ra cực kỳ kinh hãi sợ, còn lại lời nói bị trực tiếp đánh gãy.

Ngụy Thái Sơ xoay người rời đi, nhìn về phía trước Huyền Thánh cùng sa đọa thần chỉ, nhíu mày

Ma khế là cái gì, hắn không rõ lắm, nhưng nhìn sa đọa thần chỉ, bởi vậy liền yên tâm lại. Cũng biết nó ước thúc tất nhiên rất cường đại, Huyền Thánh lại thật cùng

Chi ký kết… Hắn muốn làm cái gì?

Xả thân tự hổ, cùng địch chung vong? ! Tuy nói đối

Huyền Thánh, ngăn cản ma niệm ăn mòn, toàn lực che chở tiểu thanh thiên thế giới cử động, Ngụy Thái Sơ đích xác phi thường khâm phục, nhưng hắn vẫn như cũ không thể tin được, đối phương sẽ là 1 cái, cao thượng như vậy người.

Huyền Thánh… Huyền Thánh… Cũng không thể, chỉ là bởi vì, được thế nhân xưng là “Thánh”, liền thật biến thành thánh nhân a?

Tê ——

Đừng a, nếu thật là dạng này, ta xử lý sa đọa thần chỉ, cũng thuận tay giết Huyền Thánh… Làm sao cùng Huyền Nhất Nhất bàn giao?

Thật xin lỗi, ta giết lão tử ngươi? !

Liền 1 1 tỷ kia tính tình, không được đem ta cho tháo thành tám khối?

Ngụy Thái Sơ chỉ cảm thấy hảo hảo buồn khổ, lại nhịn không được âm thầm nổi nóng, Huyền Thánh khi cái gì câu đố người, liền không thể thẳng thắn?

Để hắn tiếp xuống, cũng không biết làm sao phối hợp!

“Thần Mục, ngươi làm sao rồi?” Giang Ly kéo hắn 1 đem.

“… A!” Thần Mục một cái giật mình, thân thể run một cái, “Không có… Không có việc gì… Liền vừa rồi… Nghĩ đến một chút việc…”

Giang Ly hồ nghi, “Nghĩ sự tình? Ta nhìn ngươi vừa rồi, là muốn cùng Ngụy Thái Sơ nói chuyện a? Làm sao 1 bộ, bị hù dọa biểu lộ… Ách, ngươi sẽ không phải là bị kia tiểu tử, một chút cho chấn trụ đi?”

“Ta không có, ngươi nói bậy, không phải như vậy!” Thần Mục giống như là bị đạp cái đuôi, kém chút nhảy dựng lên, một mặt phẫn nộ, “Sông to con, ngươi người này, có thể nào loạn ô người trong sạch? Ta Thần Mục, đường đường bỉ ngạn cảnh đại lão, quát tháo phong vân nhân vật, sẽ bị một tên tiểu bối hù sợ? Nói đùa cái gì!”

Hắn khẽ cắn môi, “Đi nhanh đi, nguy hiểm còn không có giải trừ, ta đều mơ hồ, không biết Huyền Thánh hôm nay, là hát cái gì vở kịch…”

Sưu ——

Nói xong, vùi đầu liền hướng.

Giang Ly nhíu nhíu mày, vừa rồi hắn vẫn chỉ là, có chút hoài nghi mà thôi, bây giờ lại cảm thấy, mình 80% đoán được.

Thế mà thật, là bị Ngụy Thái Sơ một ánh mắt, cho hù sợ…

Tiểu tử này, chỉ sợ so trong tưởng tượng, càng thêm khó mà đánh giá!

Phương nam thủ hộ tuy bị phong ấn, nhưng hắn phá cảnh Chân Thần, Huyền Thánh cũng thành Chân Thần,

hiện tại liền ngay cả 1 cái, không đáng chú ý tiểu bối, cũng nhảy lên một cái, đỉnh đầu Chân Hoàng chi danh, nghiễm nhiên có mấy điểm, ở trong hỗn độn tung hoành bễ nghễ khí tượng…

Thế giới này, thực tế biến đổi quá nhanh, nhanh đến để Giang Ly, nhất thời có chút khó mà tiếp nhận. Hắn nhìn xem phương nam thủ hộ bị phong ấn chỗ, nhất thời lâm vào trầm mặc, không biết đang suy nghĩ gì.

“Sông to con, ngươi làm gì ngẩn ra? Đi nhanh một chút a!” Thần Mục xa xa hô.

Giang Ly lấy lại tinh thần, đáp “Đến rồi!”

Hắn ngẩng đầu, thần sắc bình tĩnh lại, chỉ là đôi mắt chỗ sâu, như nhiều một điểm gì đó.

Hình như có mấy điểm do dự, nhưng cuối cùng, hóa thành một mảnh kiên quyết.

—

—

—

—

—

—

Chương 1204 : Ma tan chi pháp

Tiểu thanh thiên thế giới từ trước tới nay, đại khái đều chưa từng xuất hiện qua, như thế xa hoa đội hình ——

2 vị Chân Thần cảnh, 2 vị bỉ ngạn cảnh, cùng 1 tôn Nhân hoàng!

Uốn lượn mà đi, khí diễm trùng thiên.

Đáng tiếc duy nhất chính là, tất cả mọi người là ma đầu, không chỉ có đơn điệu, còn rất âm u.

Luôn cảm thấy giống như là, phía sau màn hắc thủ tập hợp, muốn đi làm cái gì, thương thiên hại lí chuyện xấu.

Một đường tiến lên, thái bình không được, liền ngay cả những cái kia chen chúc mà đến, giương nanh múa vuốt hỗn đội quỷ dị, đều tránh ra thật xa, không dám rủi ro.

“Đến.” Huyền Thánh dừng bước lại, hắn đưa tay một điểm, hỗn độn bỗng nhiên khuấy động, 1 con chuyển động lỗ đen xuất hiện.

“Bởi vậy, có thể chống đỡ đạt Chân ma phong ấn chi địa, chư vị đi theo ta.”

Bá ——

Hắn một bước bước vào trong đó.

Sa đọa thần chỉ cảm ứng một chút, xác định không có không ổn, lúc này mới tiến vào lỗ đen.

Ngụy Thái Sơ khẽ nhíu mày, từ này trong lỗ đen, cảm ứng được một tia khí tức quen thuộc.

Thâm uyên!

Chân ma chi phong ấn ngay tại kia bên trong… Cũng đúng, muốn tính kế tôn này sa đọa thần chỉ, tuyệt đối không phải việc đơn giản, ít nhất phải làm cho đối phương nhìn thấy Chân ma tồn tại.

Mà năm đó một trận chiến, ý đồ đột phá phong ấn Chân ma, tuy bị đánh trở về, nhưng nó ma lực tản mát, đối thâm uyên thế giới ăn mòn, chắc chắn sẽ lưu lại vết tích.

Bá ——

Một bước bước vào, trước mắt nháy mắt vặn vẹo, sau một khắc khôi phục lúc, ngẩng đầu liền có thể nhìn thấy, thiên khung ở giữa một vòng Hắc Nguyệt treo cao.

Đưa mắt nhìn bốn phía, đại địa bừa bộn không chịu nổi, vô số vỡ nát, ăn mòn vết tích khắp nơi có thể thấy được.

Ngụy Thái Sơ đôi mắt, có nháy mắt hoảng hốt, lúc trước khủng bố kịch chiến, còn rõ mồn một trước mắt.

Nhưng hôm nay, lại lần nữa trở về… Lúc trước chỉ có thể mượn ngân bạch chi lực, cùng thiên công sánh vai thiếu niên, đã đăng lâm Nhân hoàng.

Xưng nhân gian chủ, hào vạn vật tôn!

Ngô, tuy nói thân phận này, hắn không nguyện ý muốn, nhưng cũng không ảnh hưởng giờ phút này, Ngụy Thái Sơ trong lòng cảm khái, suy nghĩ lưu chuyển.

“Ừm? Ai đang nhìn trộm ta.” Ngụy Thái Sơ lòng có cảm giác, ngẩng đầu nhìn lại.

Hắc Nguyệt treo cao, yên tĩnh im ắng, nhưng hắn rõ ràng tại cái này Hắc Nguyệt bên trong, nhìn thấy 1 đạo yểu điệu dáng người.

Lúc này trừng lớn mắt, chính một mặt kinh ngạc, không thể tưởng tượng nổi, nhìn về phía phía dưới.

Hiển nhiên, Hắc Nguyệt phát giác được xâm nhập mọi người, chỉ là đội ngũ này thực tế khủng bố, nàng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Đúng lúc này, một tiếng cười nhẹ vang lên, khàn giọng mà thâm trầm, nương theo lấy ma diễm phun ra nuốt vào, sáng rực không chừng.

“Huyền Thánh, cái này bên trong còn có người bên ngoài a… Ngô, một tôn thần, lực lượng rất đặc thù, nguồn gốc từ trăng sao quyền hành, lại cùng tử vong chi đạo có quan hệ, hương vị rất không tệ…” Sa đọa thần chỉ tinh hồng đôi mắt, lộ ra một tia tham lam, “Vừa vặn, một đường này chạy đến, ta hơi có chút đói, liền ăn Thần làm sơ bồi bổ…”

Oanh ——

Sa đọa thần chỉ đưa tay một nắm, khủng bố ma khí sát na trùng thiên, ngưng tụ thành khủng bố ma chưởng, lại ngang nhiên xuất thủ hái

Trăng sao!

Hắc Nguyệt kinh hãi, thật là thần chi uy kinh khủng bực nào, không đợi nàng bỏ chạy, liền bị trực tiếp giam cầm.

Sau một khắc, “Ầm ầm” nổ vang rung trời bộc phát, kia một vòng cư trời Hắc Nguyệt, lại bị ma chưởng bắt lấy, ngạnh sinh sinh túm rơi thâm uyên!

“Huyền Thánh! Ngài đây là ý gì? Ta Hắc Nguyệt, tuân theo vận mệnh trấn thủ thâm uyên, tuyệt đối năm qua không dám có nửa điểm lười biếng…” Hắc Nguyệt thét lên, phẫn nộ cùng kinh hoảng xen lẫn.

Thâm uyên, chính là Chân ma phong ấn chỗ, nhưng hôm nay Huyền Thánh lại mang theo 1 tôn, khủng bố vô cùng ma đầu giáng lâm đến tận đây.

Có thể vừa ra tay, liền đem nàng triệt để trấn áp, tôn này sa đọa thần chỉ khủng bố, nàng không cách nào tưởng tượng.

Càng quan trọng chính là, Huyền Thánh muốn làm gì? Chẳng lẽ, truyền thuyết là thật, bỉ ngạn cảnh bên trong có người sa đọa thành ma… Nhưng dù cho như thế, người kia cũng không nên là Huyền Thánh… Trong lúc nhất thời, nàng tâm loạn như ma.

Ma chưởng trích nguyệt, sắp lấp cửa vào bụng ở giữa, Huyền Thánh đối này lại không có chút nào biểu thị.

Ngụy Thái Sơ thầm mắng một tiếng, lão gia hỏa sai sử ta nghiện đúng không? Bất quá suy nghĩ một chút, Huyền Thánh bây giờ nhân thiết, là hung ác tàn bạo đại ma đầu, cứu người loại chuyện này, đích xác không quá phù hợp thân phận của hắn.

“Các hạ, lại miệng dưới lưu người.”

Sa đọa thần chỉ tay cầm Hắc Nguyệt, xoay người nhìn lại, “Nhân hoàng các hạ, cùng nữ tử này quen biết?”

Ngụy Thái Sơ gật đầu, “Thật có một chút nguồn gốc… Nguyệt có hai mặt, cái này Hắc Nguyệt chính là thái âm một bộ khác điểm, mà ta có thể thành tựu Nhân hoàng, nhờ có thái âm tương trợ.”

“Thật sao? Nhưng ta đích xác đói, mà nữ tử này tư vị, lại phi thường mỹ diệu…” Sa đọa thần chỉ tinh hồng đôi mắt, hình như có thâm ý.

Ngụy Thái Sơ nhíu mày, trầm mặc một chút, nói “. Trên đời này, chân chính tư vị mỹ diệu, chỉ có Chân ma… Ta nguyện nhường ra trong đó một bộ điểm, trao đổi Hắc Nguyệt.”

Sa đọa thần chỉ cười to, buông tay ra, “Nhân hoàng các hạ, quả nhiên yêu tốn tiếc ngọc, ta năm đó đã từng có, mấy vị thần chỉ sủng phi, đích xác tuyệt không thể tả… Hắc hắc, có lẽ tại phương diện này, ta cùng Nhân

hoàng, còn có thể có chút giao lưu…”

Nhân hoàng mặt mũi, hiện tại muốn cho, dù sao đều muốn ăn hết, không quá sớm một chút trễ một chút khác nhau.

Bất quá, tưởng tượng năm đó, những cái kia mặt ngoài đoan trang, phía sau chảy xuôi các nữ thần, sa đọa thần chỉ đột nhiên có chút ý động.

Cái này Hắc Nguyệt, tư sắc cũng không tục, tử vong cùng trăng sao xen lẫn, có khác mấy điểm phong vận… Có lẽ, có thể để nàng sống lâu một chút thời gian.

Ngụy Thái Sơ gật đầu, “Đợi việc nơi này, Ngụy mỗ rất chờ mong, có thể cùng các hạ nói chuyện.” Hắn vẫy vẫy tay, “Tới.”

Hắc Nguyệt hóa thành nhân thân, chính là thanh ảnh tiểu nương bì, giờ phút này sắc mặt tái nhợt, sợ hãi còn lại.

Hiển nhiên mới vừa rồi bị ma chưởng bắt lấy, thôn phệ ác niệm mãnh liệt, đã xem nàng hù sợ.

Đại Đạo cảnh cấp độ thần chỉ, cho dù là trong đó tồn tại cường đại nhất, đối với Chân Thần mà nói, vẫn như cũ

Chỉ là sâu kiến.

Nghe vậy, nàng đi nhanh lên đến, cung kính nói “Đa tạ Nhân hoàng đại nhân!”

Dù thân ở thâm uyên, nhưng Hắc Nguyệt chính là nguyệt chi mặt sau, đối hiện thế cũng có cảm giác, trước đây không lâu đích xác phát giác được, Nhân hoàng hàng thế.

Nhưng về sau, Nhân hoàng xâm nhập hỗn độn, Hắc Nguyệt biết được việc này về sau, trầm mặc thật lâu. Nàng không nghĩ ra, đã từng âm thầm trào phúng, vì một nữ nhân, mà ngay cả tự thân tính mệnh đều không để ý… Như thế Nhân hoàng, sao mà buồn cười!

Lại cái kia bên trong nghĩ đến, trong nháy mắt, đối phương lại giáng lâm thâm uyên, từ ma trong miệng liền hạ nàng.

Là bởi vì, thái âm trợ giúp hắn, thành tựu Nhân hoàng chi vị, cho nên mới cứu ta sao? Ngô… Luôn cảm thấy, vị này Nhân hoàng đại nhân, hình như có chút quen thuộc…

Tựa như là, ở nơi nào gặp qua!

Ngụy Thái Sơ nhìn xem thanh ảnh tiểu nương bì, giờ phút này cung kính bộ dáng, không khỏi nghĩ đến lúc trước, nàng ngạo kiều, cường thế tư thái. Dù là dưới mắt tình cảnh, đáy lòng vẫn có mấy điểm mừng thầm dập dờn, không khỏi cảm thán nhân chi kém tính, thực tế là khó mà diệt trừ.

“Ừm, đứng lên đi, lại lui xa một chút, chờ chút vô luận phát sinh cái gì, đều không cần tới gần.” . ? ? .

Hắn không biết, Huyền Thánh đem dùng cái gì thủ đoạn,

chôn giết tôn này sa đọa thần chỉ, nếu có kịch chiến bộc phát, Hắc Nguyệt tất thụ tác động đến.

“Vâng.” Hắc Nguyệt cảm kích xem ra một chút, cung kính sau khi hành lễ, xoay người rời đi.

Rất nhanh, một vòng ánh trăng thăng thiên, trực tiếp chui vào thiên khung, biến mất không thấy gì nữa.

Huyền Thánh giờ phút này, mới thản nhiên nói “Các hạ lúc này, hẳn là đã có thể xác định, nơi đây đích xác phong ấn, 1 tôn Chân ma đi?”

Sa đọa thần chỉ lại như thế nào một đường bôn ba, há lại sẽ thật, đói khó nhịn trực tiếp xuống tay với Hắc Nguyệt? Bất quá là nhân cơ hội này, cố ý náo ra một chút động tĩnh, thừa cơ dò xét thâm uyên.

Nghe vậy, sa đọa thần chỉ cười to, “Huyền Thánh chớ trách, ma đạo tu hành gian nan, chém giết lẫn nhau rất nhiều, ta từ trước đến nay cẩn thận quen.”

Hắn cúi đầu, nhìn về phía vỡ nát trải rộng, bừa bộn không chịu nổi đại địa, nhất là một chút khu vực, còn còn sót lại lấy khủng bố ăn mòn vết tích.

Nồng đậm lại thuần túy ma khí ba động, tràn ngập trong đó.

Chân ma, đích thật là Chân ma!

Tuy nói, sa đọa thần chỉ có 80% nắm chắc, Huyền Thánh không có lừa hắn, nhưng bây giờ tận mắt nhìn

thấy, mới hoàn toàn yên tâm.

Chỉ bất quá, nhìn nơi đây bộ dáng, tựa hồ trước đây không lâu, bị phong ấn tôn kia Chân ma, từng ý đồ đào thoát phong ấn?

Còn có một chút, chỗ này tiểu thế giới lực lượng đẳng cấp cũng không quá cao, Chân Thần chính là mạnh nhất… Bọn hắn là như thế nào làm được điểm này? Dù sao Chân ma khủng bố, sa đọa thần chỉ rất rõ ràng.

Đây coi như là cái nghi hoặc nhỏ.

Huyền Thánh nói “. Như các hạ nhìn thấy, tôn này Chân ma ý đồ thoát khốn, nhưng lọt vào trấn áp.”

“Mà trước mắt phong ấn, cũng không phải mạnh như vậy… Nhưng cái này vừa vặn cho thấy, bị phong ấn Chân ma suy yếu cùng già yếu, không phải sao?”

Sa đọa thần chỉ ánh mắt sáng lên, “Không sai, đích thật là dạng này!”

1 tôn liền chỉ là tiểu thế giới, cũng không thể ăn mòn, ngược lại bị trấn áp Chân ma, còn có so đây càng tốt con mồi sao?

Hắn liếm liếm khóe miệng, đôi mắt càng phát ra tinh hồng, thiêu đốt ma diễm, tùy theo tăng vọt một vòng.

“Huyền Thánh, có thể động thủ, ta đã không kịp chờ đợi!”

Huyền Thánh gật đầu, nhìn về phía Ngụy Thái Sơ, “Mời người hoàng, làm tốt tùy thời xuất thủ chuẩn bị.”

Ngụy Thái Sơ nói “. Huyền Thánh yên tâm.”

“Giang Ly, Thần Mục, đợi phong ấn mở ra, giúp bọn ta áp chế Chân ma, đợi chuyện hôm nay thành, tự nhiên thiếu không được chỗ tốt của các ngươi.”

2 người gật đầu, trầm giọng nói “Tốt!”

Huyền Thánh cười to, quanh thân ma diễm dấy lên, cuồn cuộn trùng thiên.

“Ta cùng hợp lực tru sát Chân ma, liền tại hôm nay!”

Hắn đưa tay hướng phía dưới nhấn một cái, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, thâm uyên bên trong 1 đạo quỷ dị đen nhánh mâm tròn xuất hiện.

Nó cùng Âm Dương Ngư cực kỳ cùng loại, có 2 nơi mấu chốt tiết điểm, nhưng chỗ khác biệt ở chỗ, 2 nơi tiết điểm đều là đen nhánh.

Mà Huyền Thánh, bây giờ liền chiếm cứ trong đó, quanh thân cuồn cuộn ma lực, điên cuồng rót vào trong đó, thôi động mâm tròn “Ầm ầm” vận chuyển, phóng thích kinh người khí tức.

“Các hạ, còn không cùng ta cùng một chỗ, phá vỡ phong ấn sao?”

Sa đọa thần chỉ đáy mắt, có nháy mắt do dự, hắn nhận

ra trước mắt thủ đoạn.

Ma tan chi pháp!

Hợp lẫn nhau lực lượng, nhưng bộc phát ra càng mạnh uy lực, nhưng khuyết điểm là một khi gia nhập, liền đem lẫn nhau một thể tương hỗ là chế ước.

Nhưng nghĩ tới, Huyền Thánh cùng Thần đã ký kết ma khế, kia còn có cái gì có thể sợ? Cũng không thể, Huyền Thánh vì hại hắn, mình ngay cả mệnh cũng đừng đi.

Suy nghĩ nhanh chóng chuyển qua, cuối cùng là đối Chân ma tham lam, áp đảo đáy lòng lo nghĩ, sa đọa thần cách quát khẽ, “Ta đến vậy!”

Oanh ——

Thần bước ra một bước, rơi vào màu đen mâm tròn, một chỗ khác tiết điểm.

Theo 2 tôn Chân Thần tiến vào, ma tan chi pháp triệt để hoàn thành, “Ầm ầm” mâm tròn chuyển động tốc độ tăng vọt, uy thế càng là khủng bố. Lại trực tiếp vặn vẹo không gian, thâm uyên thiên địa đều bị xé rách, cuốn vào trong đó, bị sinh sinh nghiền nát, thôn phệ!

Oa ——

Xa xa trốn ở chân trời, thân ảnh hoàn toàn biến mất Hắc Nguyệt, bỗng nhiên phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt trắng bệch.

Thâm uyên là đạo trường của nàng, cũng là nó quyền hành bao phủ chi địa, bây giờ bị xé nứt một góc , cùng cấp tại Hắc Nguyệt vị cách bên trên, đánh nát một cái khe.

Đây tuyệt đối là, siêu việt bỉ ngạn cảnh lực lượng… Huyền Thánh cùng cái này khủng bố ma đầu… Không, bọn hắn đều là ma đầu, là tuyệt đối ma vật!

Huyền Thánh, nhập ma…

Cho nên, bọn hắn muốn phóng thích Chân ma? ! Hắc Nguyệt thân thể run rẩy, từ đáy lòng chỗ sâu, sinh ra vô tận sợ hãi cùng tuyệt vọng.

Chỉ có trải qua, năm đó ma tai người, mới biết được Chân ma khủng bố.

Xong, hết thảy đều xong, thiên hạ này, này nhân gian… Sắp hủy diệt!

—

—

—

—

—

—

Chương 1205 : Thiên địa có thánh

Tan 2 tôn Chân Thần cảnh ma đầu chi lực, màu đen mâm tròn khí thế tiêu thăng, một kích phía dưới liền có thể đánh nát phong ấn, trực diện Chân ma!

Sa đọa thần chỉ dù làm tốt, mạo xưng điểm tâm lý chuẩn bị, nhưng sự đáo lâm đầu lúc, khó tránh khỏi hay là có mấy điểm khẩn trương.

Hô ——

Hắn thở ra một hơi, nhìn về phía đối diện Huyền Thánh, đối phương cũng đang trầm mặc, vẫn chưa đối phong ấn lại tay.

Đại khái cũng là giống như hắn… Chân ma, kia chung quy là Chân ma, là ăn mòn bọn hắn, đem bọn hắn kéo vào ma đạo tồn tại. Cường đại, cổ lão mà bạo ngược, chỉ khi nào tiêu diệt đi, có khả năng đạt được thu hoạch, cũng đầy đủ khiến người điên cuồng!

Thậm chí có thể thay vào đó, tấn thăng làm thuần huyết Chân ma… Sau đó, cái này vũ trụ mênh mông, liền đều là bọn hắn bãi săn.

Tương lai vô hạn, ầm ầm sóng dậy, liền chỉ là suy nghĩ một chút, liền cảm giác nhiệt huyết sôi trào, lượn lờ tâm thần ở giữa bất an, sợ hãi, bị trực tiếp xua tan!

Lúc này vạn sự sẵn sàng, nên động thủ… Sa đọa thần chỉ lại liếc mắt nhìn, đối diện Huyền Thánh, hắn bây giờ trầm mặc, khách quan tự thân mà nói, liền lộ ra nhát gan lại buồn cười.

Việc đã đến nước này, chẳng lẽ còn muốn lâm thời lùi bước không thành? Vị này bản thổ nhập ma người, không thủ 1 tôn Chân ma đến nay, cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ… Hẳn là, cái này một cọc vận may lớn, vẫn luôn đang chờ hắn?

Vừa nghĩ đến đây, sa đọa thần chỉ khóe miệng, lộ ra mấy điểm ý cười, lớn tiếng nói “Huyền Thánh, ngươi ta cùng một chỗ, đánh vỡ phong ấn!”

Chân ma lại như thế nào? Hôm nay, liền muốn tiêu diệt đi, thôn phệ!

“Được.” Huyền Thánh thanh âm bình tĩnh, sau một khắc màu đen mâm tròn, đột nhiên bộc phát khủng bố khí cơ, xông lên tận chín tầng trời phía trên.

Sa đọa thần chỉ kinh sợ gào thét, bỗng dưng vang lên, “Huyền Thánh, ngươi lầm rồi? Là đánh vỡ phong ấn, không phải áp chế ta!”

Làm cái gì? Cái này Huyền Thánh, thật sự khẩn trương đến, loại này luống cuống tay chân tình trạng sao? Hắn đến cùng, là thế nào tu luyện tới, hôm nay cái này cảnh giới?

Nước, thực tế là quá nước!

Sa đọa thần chỉ nổi nóng bên trong, lại tràn ngập khinh thường, nhưng nghĩ lại cái này chẳng lẽ không phải tốt hơn? 1 cái bất thành khí đối thủ, hắn mới có nắm chắc hơn đem nó thôn phệ.

“Sai lầm rồi sao? A, đích xác, ta làm còn chưa đủ.” Huyền Thánh gật đầu, đưa tay một chỉ, rơi vào mi tâm ở giữa.

Oanh ——

Quanh người hắn, khuấy động, phun trào ma diễm, trong chốc lát tăng vọt, đúng là lấy bí pháp nào đó, cưỡng ép kích phát tự thân lực lượng.

Sa đọa thần chỉ mau tức điên, cảm thụ được đem tự thân, triệt để giam cầm lực lượng, sắc mặt hắn xanh xám.

Một lần có thể là sai lầm, nhưng bây giờ đâu? Ngay cả không tiếc đại giới, kích thích bộc phát thủ đoạn, đều cho xuất ra…

Cái này nói rõ, chính là nhằm vào hắn tính toán!

Chân ma đích xác, bị phong ấn ở cái này bên trong, nhưng bọn hắn mục tiêu, lại không phải Chân ma.

Là Thần!

Từ đầu tới đuôi, đều là đang tính kế Thần.

Mà tự thân, lại bị lừa gạt gắt gao, không chỉ có một điểm

không có phát giác được, còn bị lắc lư nhiệt huyết sôi trào, lại nghĩ tới vừa rồi, nhìn về phía Huyền Thánh lúc đáy lòng khinh thường cùng đùa cợt, sa đọa thần chỉ lồng ngực, kém chút trực tiếp bạo tạc!

】

“Huyền Thánh! Tốt một cái Huyền Thánh!”

Thần nghiến răng nghiến lợi gào thét, lộ ra vô tận bạo ngược, sát ý, “Các ngươi dám, như thế trêu đùa, tính toán tại ta… Ta, sa đọa thần chỉ, Dawuti Amsi, tất không tiếc bất cứ giá nào, đem các ngươi toàn bộ giết chết, nghiền xương thành tro!”

Oán độc cùng dữ tợn, cơ hồ ngưng tụ thành thực chất, Thần bên ngoài cơ thể thiêu đốt ma diễm, thậm chí bởi vậy nhiễm phải, một tia tinh hồng.

1 tôn nhập ma Chân Thần khủng bố, giờ phút này triển lộ không bỏ sót, ma tan chi pháp tạo thành màu đen mâm tròn, thậm chí truyền ra “Răng rắc” “Răng rắc” vỡ vụn âm thanh. Tựa hồ, đem không chịu nổi, đến từ sa đọa thần chỉ lực lượng, bị sinh sinh đánh nát.

Huyền Thánh trong lòng hơi rét, quả nhiên tôn này vực ngoại ma đầu, che giấu thực lực. May mắn, hắn có phát giác làm việc kín đáo, không có lựa chọn tùy tiện xuất thủ, nếu không một khi bị ma đầu kia đào thoát, tiểu thanh thiên thế giới chắc chắn dẫn tới một trận khủng bố ma tai!

Nhưng đối phương dạng này, liền đánh vỡ ma tan chi

pháp, cũng là si tâm vọng tưởng, hắn tính toán lâu như vậy, chờ chính là giờ phút này.

“Nhân hoàng, ngươi còn tại chờ cái gì? Động thủ, giết Thần!”

Ngụy Thái Sơ nhíu mày, trên mặt lộ ra một tia chần chờ.

Giết sa đọa thần chỉ, hắn đương nhiên có thể, nhưng Huyền Thánh đâu? Hắn nhưng là cùng đối phương, ký kết cái gọi là ma khế.

Hẳn là, hắn có thủ đoạn gì, có thể cắt đứt ma khế? Lại hoặc là, có thể miễn trừ, che đậy, đến từ ma khế phản phệ?

“Ha ha ha ha!” Sa đọa thần chỉ đột nhiên cười to, tùy ý bên trong, lộ ra vô tận trào phúng, “Huyền Thánh, nếu như ngươi là nghĩ phá hư ma khế, miễn đi phản phệ… Ta khuyên ngươi, không muốn si tâm vọng tưởng!”

“Ta trước kia, từng thôn phệ qua 1 tôn Huyết Ma, đây là ma bên trong dị biến thể, một loại trong đó năng lực, chính là lẫn nhau neo định. Khi ma khế thành lập, ngươi ta chính là một thể, vô luận ngươi có như thế nào át chủ bài, thủ đoạn, đều tuyệt không có khả năng phá hư.”

“Không tin? Ngươi đều có thể thử một lần! Hôm nay, như ta bị giết, ngươi cũng muốn chôn cùng!”

Hắn có thể không nói, đợi đến Huyền Thánh nếm thử thất bại, bị ma khế phản phệ lúc, sa đọa thần chỉ liền có thể đem hắn trực tiếp thôn phệ.

Thậm chí, đem Nhân hoàng cùng mặt khác 2 cái, bỉ ngạn cảnh tiểu ma đầu cùng một chỗ ăn hết.

Nhưng chân chính phát hiện, nhằm vào Chân ma phong ấn về sau, sa đọa thần chỉ cải biến suy nghĩ ——

Giết chết, cũng ăn hết bọn hắn, tùy thời đều có thể động thủ, nhưng thôn phệ Chân ma dụ hoặc, mới là lớn nhất.

Như bị cái khác ma đầu biết được, nơi đây tiểu thế giới bên trong, bị phong ấn lấy 1 tôn Chân ma, thế cục tất nhiên mất khống chế!

Cho nên, Thần không nghĩ lại các loại, miễn cho phức tạp.

Về phần bị vạch trần tính toán, âm mưu về sau, song phương có thể hay không lại lần nữa hợp tác… Sa đọa thần chỉ cũng không lo lắng, ma đầu nhóm ở chung, vốn là thời khắc ở vào, ngươi lừa ta gạt hoàn cảnh bên trong, như mình ngu xuẩn bị người thôn phệ, đó chính là đáng đời.

Nhưng nếu phát hiện, mọi người bắt tay giảng hòa lại tính thập

A? Ma đầu cơ thao thôi! Về phần vừa rồi thả ngoan thoại, càng không tính sự tình, dù sao tất cả mọi người rất rõ ràng, đợi qua Chân ma một chuyện, tất có một trận chém giết, đến lúc đó mỗi người dựa vào thủ đoạn là được.

Nhưng hôm nay, sự tình tiến triển, lại cùng sa đọa thần chỉ nghĩ, có chút không giống nhau lắm.

Huyền Thánh ngữ khí bình tĩnh, “Ta áp chế không được Thần quá lâu, Nhân hoàng, ngươi còn tại chờ cái gì? Mau ra tay!”

Ngụy Thái Sơ chắp tay, “Tốt, mời Huyền Thánh đại nhân cẩn thận.” Hắn đứng dậy, đôi mắt chỗ sâu một vòng màu xanh hiển hiện, tiếp lấy 2 mắt nhắm lại. . ? ? .

Sau một khắc, thể nội màu xanh hạt sen bỗng nhúc nhích, sau đó chậm rãi chuyển động. Nó bên cạnh, ngân bạch gia tốc chảy xuôi, ma chủng tinh hồng sáng tắt chập trùng.

Quỷ dị mà khí tức kinh khủng, từ trong cơ thể hắn tản mát, tựa như là nào đó đầu ngủ say đã lâu cự thú, ngay tại chậm rãi thức tỉnh.

Sa đọa thần chỉ trừng lớn mắt, vừa sợ vừa giận, “Huyền Thánh, ngươi điên!”

“Ta có biện pháp, có thể đem Nhân hoàng thi triển chi thuật, chuyển di đến trên người ngươi, một khi hắn xuất thủ, chân chính gặp nạn nhận lấy cái chết chính là ngươi!”

“Để hắn dừng tay, ta Dawuti Amsi, lấy ma nguyên phát thệ, đem bất kể hiềm khích lúc trước cùng ngươi liên thủ, kế tiếp theo kế hoạch lúc trước.”

Cái này đã là, Thần có thể lấy ra lớn nhất thành ý.

Huyền Thánh trầm mặc.

Nhân hoàng quanh thân, kia khiến người rung động, bất an khí tức khủng bố, chính trở nên càng ngày càng mạnh.

Điên! Điên!

Sa đọa thần chỉ Dawuti Amsi, là từng tham dự hủy diệt nhiều chỗ tiểu thế giới, trải qua vô số phong ba cường đại tồn tại.

Nhưng lại chưa bao giờ thấy qua, loại này không tuân theo quy củ hỗn đản, ta thành tâm thành ý cùng ngươi hợp tác, ngươi tình nguyện muốn chết, cũng không nhìn ta một chút, thật sao?

Hỗn đản!

Sa đọa thần chỉ nghiến răng nghiến lợi, Thần có thể làm sao? Thần cũng rất bất đắc dĩ a!

Tốt tốt tốt, ngươi muốn tìm chết, như vậy tùy ngươi đi, chờ ta đem các ngươi đều ăn hết, lại quay đầu ăn mòn, nuốt ăn toàn bộ tiểu thế giới. Dùng nhiều phí một chút thời gian, chưa hẳn liền không thể, bằng sức một mình, thôn phệ hết bị phong ấn Chân ma!

Giang Ly, Thần Mục sắc mặt nghiêm túc, nhìn thoáng qua, ma tan mâm tròn bên trong Huyền Thánh, 2 người cắn răng.

“Đắc tội!”

Oanh ——

Oanh ——

Bỉ ngạn cảnh khí tức bộc phát, hội tụ như núi, ầm vang trấn hạ.

Áp chế sa đọa thần chỉ, cũng tương tự rơi vào huyền sâm trên thân.

Như tại dưới trạng thái bình thường, 2 tôn bỉ ngạn cảnh liên thủ, đối Chân Thần mà nói, tiện tay liền có thể phá vỡ.

Nhưng lúc này, sa đọa thần chỉ thụ Huyền Thánh chế ước, Giang Ly, Thần Mục liên thủ một kích, lại đập Thần quanh thân ma diễm bỗng nhiên dập tắt.

Lộ ra bản thể rõ ràng là 1 tôn thân cao trượng hơn, thể đồng hồ sinh trưởng, một loại nào đó lớp vảy màu xanh, tương tự Nhân tộc vực ngoại chủng tộc. Chỉ là ngũ quan thiếu cân đối, dáng dấp cực kỳ xấu xí… Liền nhìn một chút, buồn nôn mấy ngày ăn không ngon cái chủng loại kia.

Khó trách, tự hạ lâm thời điểm lên, vị này quanh thân ma diễm thiêu đốt, liền hừng hực không thôi. Vốn cho là hắn là có

Ý, tại triển lộ thực lực, uy hiếp, không ngờ đúng là vì, che lấp tự thân trò hề.

Ngụy Thái Sơ biểu thị, đối sa đọa thần chỉ lời nói, Thần cùng mấy vị nữ thần không thể không nói cố sự, cầm nghiêm trọng thái độ hoài nghi.

Liền cái này, còn cùng nữ thần pha trộn, cũng không nói quá? Trừ phi các nữ thần đều mù!

Sa đọa thần chỉ giơ chân gào thét, “Hỗn trướng! 2 người các ngươI vương bát đản, đợi ta thoát thân, chắc chắn các ngươi chém thành muôn mảnh!”

Giang Ly, Thần Mục 2 mặt nhìn nhau, bọn hắn cũng không nghĩ tới, dưới một kích này, lại còn có ngoài định mức thu hoạch.

Nhìn xem bị đâm trúng đau nhức điểm, nghiến răng nghiến lợi sa đọa thần chỉ, 2 người tranh thủ thời gian nhìn về phía Ngụy Thái Sơ ——

Nhanh, mau ra tay cạo chết hắn, lỡ như gia hỏa này không có việc gì, bọn hắn tuyệt đối rơi không được kết cục tốt!

Bá ——

Như cảm nhận được, đến từ Giang Ly, Thần Mục mãnh liệt ý nguyện, Ngụy Thái Sơ mở 2 mắt ra.

Nó đôi mắt bên trong, tam sắc lưu chuyển.

Màu xanh ở giữa, ngân bạch, tinh hồng ở bên, không ngừng lưu chuyển, quỷ dị khó lường.

Như thâm uyên vô tận, lại như khủng bố miệng lớn, có thể nuốt thiên địa vạn vật ——

Nơi này khắc, rơi vào sa đọa thần chỉ trên thân, đánh gãy hắn lửa giận ngập trời.

“A!”

Dawuti Amsi phát thệ, Thần cả đời này chưa hề như vậy sợ hãi qua, thuộc về Thần lực lượng, đang bị cưỡng ép bóc ra.

Cảm giác kia, tựa như là sống sờ sờ, rút ra Thần cốt tủy… Không, là so đây càng thống khổ, đáng sợ gấp trăm lần!

Ầm ầm ——

Ma khí hiện lên, tinh hồng xen lẫn ở giữa, còn có quỷ dị xám trắng sương mù, là hồn phách cùng sinh mệnh lực lẫn nhau xen lẫn.

Gào thét bay tới, xoay quanh như vòng xoáy, lanh lảnh một mặt rơi vào Ngụy Thái Sơ 2 con ngươi ở giữa.

Ừng ực ——

Ừng ực ——

Nuốt âm thanh, liên tiếp!

“Không! Ta đã phát động, đến từ Huyết Ma năng lực,

ngươi tất cả thủ đoạn, đều sẽ bị chuyển dời đến Huyền Thánh trên thân… Vì cái gì không thành công?”

Sa đọa thần chỉ điên cuồng gào thét, hắn nhìn về phía đối diện, Huyền Thánh khí tức cũng tại suy yếu, sắc mặt hắn tái nhợt.

Hiển nhiên cùng hắn đồng dạng, ngay tại thừa nhận, một loại nào đó đáng sợ thôn phệ.

Cho nên… Huyền Thánh vẫn chưa phá hư ma khế, hắn lại không tiếc mạng sống, cũng muốn hủy diệt nó!

Sa đọa thần chỉ con mắt cơ hồ trừng bạo, vừa rồi Thần liền phát hiện, Huyền Thánh là thằng điên, nhưng cho đến giờ phút này Thần mới hiểu được, Huyền Thánh điên đến loại tình trạng nào?

Đáng giá không? Vì cái gì? Ngươi chán sống muốn tự sát, vì cái gì kéo ta cùng một chỗ!

Ngụy Thái Sơ vô ý thức nắm chặt nắm đấm.

Cho nên, Huyền Thánh vì thủ hộ tiểu thanh thiên thế giới, tình nguyện hiến tế tự thân?

Không có an bài, không có kế hoạch khác, là thật muốn cùng ma cùng vong!

Trước kia, Ngụy Thái Sơ không tin, giữa thiên địa có thánh nhân.

Nhưng hôm nay, hắn tựa hồ nhìn thấy!

Chương 1206 : Chung chết

Không chỉ Ngụy Thái Sơ, Giang Ly, Thần Mục 2 cái, cũng bị trước mắt một màn giật mình. . 85. . 85.

Huyền Thánh lấy thân là hiến, cùng sa đọa thần chỉ chung chết!

Lẫn nhau quen biết nhiều năm, bọn hắn sao không biết, lão quy này xác khi nào, trở nên như vậy có đức độ?

Trực giác nói cho bọn hắn, trong đó tất có nội tình, nhưng bây giờ thế cục lại thế nào nhìn, đều là muốn chết người.

“Huyền Thánh! Tên điên, ngươi người điên!”

“Thả ta ra, mau buông ta ra! Ta sa đọa thần chỉ, Dawuti Amsi nhận thua, chỉ cần ngươi thả qua ta, ta trực tiếp rời đi nơi đây, phát thệ tuyệt không đem Chân ma sự tình, báo cho bất luận kẻ nào, liền chỉ coi ta chưa từng tới bao giờ!”

Thần, thật sợ.

Sợ người hoàng thủ đoạn, thứ 3 sắc nhãn mắt, phóng xuất ra khủng bố thôn phệ, kia “Ừng ực” nuốt âm thanh, để hắn gan hàn muốn nứt.

Giống như là bị, hắc ám rừng cây bên trong, kinh khủng

nhất quái vật cắn yết hầu.

Càng sợ Huyền Thánh cái tên điên này, hắn thế mà thật không sợ chết? Mà lại, là muốn bắt mệnh của hắn, đi đổi mạng của mình.

Hắn chỉ là nhập ma, không phải điên dại, còn có đầu óc tại… Còn sống không tốt sao? Nhất là bọn hắn, thiên tân vạn khổ tu tới Chân Thần chi cảnh, tuổi thọ dài dằng dặc khôn cùng, chỉ cần mình không muốn chết, phóng nhãn cái này to lớn vũ trụ, đầy đủ sống dễ chịu.

Thần không muốn chết, tuyệt không!

Nhưng Huyền Thánh nhắm mắt, như đoạn tuyệt ngũ giác, nhưng quanh thân cháy hừng hực ma diễm, đủ để cho thấy nó ý chí.

Hôm nay, cùng địch đều vong, không chết không thôi!

Mắt thấy Huyền Thánh bất vi sở động, thống khổ, hoảng sợ dày vò dưới, sắp nổi điên sa đọa thần chỉ, đem ánh mắt chuyển dời đến Ngụy Thái Sơ trên thân.

“Nhân hoàng! Ta là thả già Chân ma tọa hạ, chính là thụ nó tán thành ký danh đệ tử 1 trong, thân có ma ấn thụ Chân ma chi uy che chở.”

“Ngươi như dám can đảm giết ta, tất bị ma ấn tiêu ký, thả già Chân ma chi nộ lửa, vượt ngang vô tận vũ trụ, cũng sẽ đem ngươi đốt vì tro tàn!”

Thần thê lương tru lên, biểu lộ dữ tợn.

Ừng ực ——

Ừng ực ——

Nuốt âm thanh, còn tại kế tiếp theo.

1 tôn bị chế trụ Chân Thần, không có chút nào phản kháng phía dưới, sống sờ sờ bị thôn phệ.

Cơ hội như vậy ít càng thêm ít, bọn chúng đương nhiên nên nắm chắc cơ hội, tận lực lớn mạnh tự thân.

Trong đó, màu xanh hạt sen đối lập siêu nhiên.

Ngân bạch cùng ma chủng, thì tướng ăn khó coi.

Thực tế là, bọn chúng cũng rất lo lắng, nếu không mau chóng khôi phục thực lực, nói không chừng ngày nào, liền sẽ bị viên này đáng chết hạt sen thôn phệ.

Đối phương khí tức, thật thật đáng sợ!

Ngụy Thái Sơ bất vi sở động, vừa đến cho dù thật dừng tay, chẳng lẽ sa đọa thần chỉ chi ngôn có thể tin? Quên đi thôi, chỉ sợ Thần xoay người lại, cái thứ 1 liền muốn đem bọn hắn giết sạch.

Thứ 2… Thôn phệ đã bắt đầu, là muốn ngừng liền có thể ngừng? Hắc! Coi như hắn mở miệng, tin hay không ba tên kia, cũng chỉ khi nghe không được.

Tôn này sa đọa thần chỉ, chết chắc!

Có lẽ là bởi vì, cùng tử vong giao thủ qua, lại từng bị Thần chọn trúng qua, Ngụy Thái Sơ một loại nào đó cảm giác, trở nên phá lệ nhạy cảm.

Tỉ như giờ phút này, hắn liền tại

Sa đọa thần chỉ trên thân, mơ hồ nhìn thấy một chút, quấn quanh xen lẫn đen nhánh bóng tối… Kia, chính là khí tức tử vong, đã xem Thần một mực khóa chặt.

Đột nhiên, trước mắt bóng ma mơ hồ, đột nhiên trở nên rõ ràng, bao la, như ánh mắt bị kéo vào trong đó, vô biên vô hạn trong bóng tối, 1 cái cung điện màu đen, yên tĩnh lơ lửng trong đó.

Trong điện người, giờ phút này ngồi thẳng thân thể, đôi mắt hờ hững trông lại, nhưng ở thật sâu chỗ như xen lẫn một tia, như có như không… Thưởng thức?

Ngụy Thái Sơ giật mình, tử vong còn không cam tâm, vẫn muốn đem hắn mang đi? !

“Hừ! Không biết tốt xấu…”

Vang lên bên tai cười lạnh một tiếng, hắc ám nhanh chóng biến mất, ánh mắt khôi phục như lúc ban đầu, hắn vẫn như cũ thân ở thâm uyên.

Ảo giác? Không! Ngụy Thái Sơ rất xác định, ngay tại vừa rồi, tử vong ý chí lại lần nữa giáng lâm.

Là bởi vì, trước mắt tôn này Chân Thần ma đầu tử vong

sao? Nhưng vũ trụ mênh mông cường giả như mưa, chỉ là Chân Thần cảnh đây tính toán là cái gì, cũng đáng được tử vong như vậy để ý? Lại nghĩ tới, tử vong ý chí đối với mình, đối Thanh Liên đạo nhân khóa chặt cùng truy đuổi…

Hẳn là, tử vong ý chí cũng không phải là một cái chỉnh thể? Trong đó có khác khu điểm? Ngụy Thái Sơ suy nghĩ nhanh quay ngược trở lại, lại rất nhanh đè xuống, đã tử vong vẫn chưa xuất thủ, hiện tại cũng không phải là suy tư những này thời điểm.

Huyền Thánh, cũng nhanh muốn chết!

Ma khế hiển nhiên thật sự hữu hiệu, sa đọa thần chỉ lực lượng, cơ hồ bị thôn phệ hầu như không còn, hắn thân thể khô quắt co lại nhỏ một vòng.

Giận mắng hoặc cầu xin tha thứ, đều trở nên hữu khí vô lực, thống khổ cùng tuyệt vọng tràn ngập nó đôi mắt.

Mà Huyền Thánh, tình cảnh cùng hắn giống nhau, lại vô ngày càng ngạo nghễ Chân Thần chi uy, tóc khô cạn khuôn mặt già nua, lộ ra nặng nề khô mục dáng vẻ già nua.

“Huyền Thánh!” Giang Ly gầm nhẹ một tiếng, lồng ngực chập trùng, đôi mắt nặng nề.

Hắn thở sâu, khom người cúi đầu.

Tôn kính, cảm khái, kích động trong lòng.

Hắn biết, Huyền Thánh làm như vậy, là vì vạn vô nhất thất, trấn sát sa đọa thần chỉ, tránh tiểu thanh thiên thế giới tao ngộ kiếp nạn.

Buồn cười, lúc trước hắn đáy lòng bên trong, một mực có hoài nghi, thậm chí còn tưởng tượng qua, đây hết thảy đều là Huyền Thánh tại bố cục.

Thậm chí, ngay tại ma tan chi pháp hoàn thành, Huyền Thánh chế trụ sa đọa thần chỉ trước, Giang Ly cũng không dám hoàn toàn yên tâm —— lỡ như, hắn thừa cơ đùa giả làm thật đâu? Lỡ như, Ngụy Thái Sơ cũng là Huyền Thánh quân cờ, hắn mục tiêu từ đầu đến cuối đều là Chân ma đâu?

Nhưng bây giờ, hết thảy đều kết thúc, thế cục thanh minh.

Huyền Thánh, thủy chung là cái kia Huyền Thánh, năm đó ma tai lúc hắn cùng phương nam thủ hộ, xông vào trước nhất.

Hôm nay sa đọa thần chỉ giáng lâm, lại lấy bản thân chi thân, không tiếc liều mình bảo vệ thiên hạ này thái bình!

Mà hắn… Tựa như là 1 cái, đa nghi lại buồn cười thằng hề.

Giờ khắc này, Giang Ly cảm thấy mình vô song miểu nhỏ, hắn lực lượng không đủ, còn xa xa không đủ.

Nếu như hắn cũng có thể đột phá Chân Thần, hôm nay liền không cần làm 1 cái đứng ngoài quan sát nhân vật,

Huyền Thánh có phải hay không cũng khỏi phải chết rồi?

Nhưng thế gian không có nếu như.

Huyền Thánh, đi tốt!

Thần Mục nghiến răng nghiến lợi, “Lão quy xác… Ngươi cái tên này… Lão tử thật nhìn không ra, ngươi đúng là dạng này người… Tê —— tê —— “

“Ta Thần Mục, cả một đời không có phục qua ngươi, nhưng hôm nay, ta thật chịu phục! Ngươi Huyền Thánh đủ hung ác, đối với người khác hung ác, đối với mình ác hơn!”

“Ta thay thế tiểu thanh thiên thế giới, ngàn tỷ sinh linh, ở đây tiễn ngươi một đoạn đường… Lên đường bình an, nếu có luân hồi chuyển sinh… Ta Thần Mục phát thệ, sẽ giúp ngươi thức tỉnh chân linh, lại trèo lên bỉ ngạn chi cảnh…”

Hắn mắt đỏ, khom người cong xuống.

Ngụy Thái Sơ nghe được cảm giác khó chịu, đối tiểu thanh thiên thế giới bỉ ngạn thủ hộ nhóm, hắn cũng không quen thuộc.

Huyền Thánh, là tiếp xúc nhiều nhất 1 cái.

Lại bởi vì Huyền Nhất Nhất, đối với hắn cũng càng thân cận.

Nhưng hôm nay, Huyền Thánh lại muốn chết ở trong tay

hắn… Tuy nói, là Huyền Thánh cầu nhân phải nhân, vì thiên hạ thương sinh cam nguyện chịu chết.

Nhưng sự tình chính là như vậy, 1 1 tỷ làm sao bây giờ? Hắn giải thích như thế nào? Trong lúc nhất thời, chỉ cảm thấy tâm loạn như ma, đã khâm phục Huyền Thánh, lại đối lão già này, hận nghiến răng.

Ngươi vừa chết 100, nhức đầu chuyện phiền toái, lại ném cho hắn… Hả? Cùng các loại, không đúng, không thích hợp!

Ngụy Thái Sơ ngưng thần nhìn về phía Huyền Thánh, hắn thời khắc này xác thực rất thảm, hình dung tiều tụy, mục nát khí tức tràn ngập, 1 bộ không còn sống lâu nữa bộ dáng.

Đây cũng không phải là làm bộ, nếu không cũng không gạt được, Giang Ly cùng Thần Mục con mắt, nhưng ai có thể nói cho hắn, vì sao sa đọa thần chỉ đã sớm, đã bị bóng ma tử vong bao phủ, mà Huyền Thánh lão già này trên thân, lại là sạch sẽ?

Đáp án rất đơn giản, hắn có hậu thủ!

Lão vương bát đản này… Diễn cũng thật giống a, Ngụy Thái Sơ âm thầm cắn răng, hắn kém một chút liền tin, nước mắt muốn rơi xuống.

Lừa bọn họ? Xem kịch? Dương dương tự đắc… Nói không chừng hiện tại, Huyền Thánh chính len lén, trong bóng tối xem bọn hắn trò cười.

Nhìn nhìn lại Giang Ly cùng Thần Mục, đường đường bỉ ngạn cảnh đại lão, từng cái đỏ mắt, ủ rũ bộ dáng… Hắc, cái này không được bị người chế giễu 10,000 năm? !

Ngụy Thái Sơ thu thập tâm tình, mắt nhìn mũi, mũi nhìn tâm, “Ăn, dùng sức ăn! Ta liền không tin, Huyền Thánh lão già này, coi như có thể bảo mệnh, quá trình này còn có thể dễ chịu rồi? Ngươi không phải trang sao? Cao hơn gió sáng tiết, xả thân hy sinh sao? Đi, ta liền cho ngươi 1 cái hoàn chỉnh thể nghiệm!”

Trong lúc nhất thời, Ngụy Thái Sơ trong đôi mắt, thanh, ngân, đỏ tam sắc thần quang phóng đại.

Ầm ầm ——

Càng nhiều lực lượng, bị cưỡng ép cướp đoạt, thôn phệ.

“A! Nhân hoàng, thả già Phật Đà sẽ không bỏ qua ngươi, tuyệt sẽ không bỏ qua ngươi…”

Lạch cạch ——

Sa đọa thần chỉ Dawuti Amsi, cứ thế mất mạng.

Sau một khắc, từ ma tan chi pháp hình thành, chấn động không thôi, lẫn nhau khắc chế màu đen mâm tròn, bỗng dưng lâm vào tĩnh mịch.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Vết rạn xuất hiện, nhanh chóng lan tràn, cuối cùng ầm vang vỡ nát.

Sa đọa thần chỉ thi hài, hóa thành bột mịn vẩy xuống.

Thần toàn bộ lực lượng, đều bị cướp đoạt không còn, còn sót lại thể xác, yếu ớt như hạt cát chồng chất.

Lại như thế nào tiếp nhận, đến từ 2 vị bỉ ngạn cảnh tồn tại, liên thủ thực hiện trấn áp.

Một bên khác, Huyền Thánh thân thể, cũng trực tiếp rơi trên mặt đất, hóa thành phấn kết thúc.

Giang Ly, Thần Mục ngẩn ngơ, trừng lớn mắt, tạm thời không để ý tới bi thương.

Cho nên, đây là bọn hắn cùng một chỗ, đem Huyền Thánh cho nghiền xương thành tro rồi?

Vì cứu vớt thế giới, bỏ qua tính mệnh đồng bạn, người đồng hành, cùng trên con đường tu hành tiền bối… Mà ngay cả cái toàn thây đều không có!

Trong lúc nhất thời, 2 người càng thêm bi thương, mặt mũi tràn đầy áy náy, tự trách.

“Cái này… Cái này không trách chúng ta… Dù sao chúng ta cũng không biết, Huyền Thánh sẽ trở nên… Như thế không trải qua ép… Khục! Đúng, muốn trách thì trách Nhân hoàng, ngươi thật là ác độc tâm, Huyền Thánh cùng Huyền Nhất Nhất nha đầu kia quan hệ,

ngươi không biết sao? Muốn ngươi hạ sát thủ, ngươi liền thật hạ sát thủ, tươi sống hại chết Huyền Thánh… Tiểu tử, ngươi chờ xem, Huyền Nhất Nhất sẽ không bỏ qua ngươi!”

Thần Mục hung dữ mở miệng, vượt lên trước vung nồi.

Trong lịch sử, muốn làm sao ghi chép hôm nay? Dù sao Huyền Thánh chết không toàn thây, không thể cùng bọn hắn có quan hệ.

Đều là Ngụy Thái Sơ, là lỗi của hắn, là bị giết Huyền Thánh!

Giang Ly than nhẹ, “Tốt, hù dọa tiểu bối làm cái gì? Ngụy Thái Sơ… Bất luận ngươi tên gì, đã lấy Ngụy Thái Sơ danh tự, thành tựu Nhân hoàng chi vị, vậy ngươi cũng chỉ có thể gọi cái này tên, cái này liên quan đến nhân quả mệnh số… Trừ phi tương lai ngày nào đó, ngươi không còn là Nhân hoàng…”

Hắn nói chuyện này để làm gì, loạn thất bát tao, không có kết cấu gì cùng ý nghĩa.

Lại liếc mắt nhìn, Huyền Thánh thi giải về sau, còn sót lại hơn một nắm tro tẫn, trong lòng hắn 1 thảm thiết, đôi mắt lại nhiều mấy điểm chua xót.

“Không nói những này, hôm nay Huyền Thánh ngã xuống, là vì cứu thiên hạ lê dân, ngàn tỉ thương sinh, hắn không thẹn Huyền Thánh chi danh, là đương kim thiên hạ, từ xưa đến nay, ngàn tỷ tuế nguyệt bên trong, chân chính Thánh giả… Danh dự của hắn, cập thân sau

tên, đem vạn thế lưu truyền, bị thế nhân kính ngưỡng, tôn sùng, cung phụng… Có lẽ tương lai ngày nào đó, hắn nhưng tại tín ngưỡng bên trong sống lại…”

Nói đến đây, Giang Ly hơi có nghẹn ngào, thấy Ngụy Thái Sơ muốn nói lại thôi, hắn xát đem mặt khoát khoát tay, “Về phần Huyền Nhất Nhất, nha đầu kia là tùy hứng chút, nhưng chúng ta sẽ thay ngươi giải thích, tận lực không để nàng hiểu lầm ngươi… Hiện tại, trước vì Huyền Thánh thu liễm đi, ta đem tự mình phụng thánh tẫn trở về, chôn ở thiên ngoại thiên…”

Đang khi nói chuyện, hắn sắp khóc.

Liền ngay cả Thần Mục, đều mắt đỏ bĩu môi, “Ta cùng lão quy xác không hợp nhau, hắn chết cũng chưa chắc vui lòng nhìn thấy ta, việc này liền không tranh với ngươi, nhưng đợi đến lập bia thời điểm, ta cùng ngươi cùng một chỗ… Lão quy này xác, sau khi chết địa vị, so khi còn sống, cần phải cao nhiều.”

Ngụy Thái Sơ…

Hắn có phải hay không hẳn là, sớm một chút nói cho 2 vị này bỉ ngạn, các ngươi biểu hiện bây giờ, thật rất cảm động (buồn cười) a!

Thật, lại không nhanh lời nói, hắn sợ trốn ở trong tối, một mực ngắm nhìn cái nào đó thánh nhân, muốn cười lấy đụng tới.

—

Chương 1207 : Ma ấn

Ngụy Thái Sơ!

Hắn biểu tình gì? Tuy nói sự tình ra có nguyên nhân, nhưng chung quy là hắn giết chết Huyền Thánh, lại như vậy bất kính!

Giang Ly không thích, âm thầm nhíu mày, nhưng phong ba vừa định, hắn không muốn tái khởi gợn sóng.

Chỉ là trong lòng nghĩ đến, cùng trở về vẫn là phải cùng Huyền Nhất Nhất nói một chút, nàng nhìn trúng người, chưa hẳn liền đồng hồ bên trong như 1.

Bởi vì Huyền Thánh ngã xuống, vừa vặn tới xa lánh, miễn cho ngày sau bị nó tính toán.

Suy nghĩ lưu chuyển, Giang Ly thu hồi lãnh đạm ánh mắt, đầy cõi lòng bi thương đi tới Huyền Thánh ngã xuống chỗ, đưa tay muốn lấy đi một mảnh tro tàn.

Đúng lúc này, một thanh âm đột nhiên ở bên tai vang lên, “Giang Ly, ngươi tránh ra điểm, đừng 1 bộ khóc tang biểu lộ, cản trở lão phu!”

Dát ——

Giang Ly bất mãn, Giang Ly bi thương, Giang Ly ảm đạm… Im bặt mà dừng!

Hắn trừng lớn mắt, 1 bộ gặp quỷ bộ dáng, thanh âm

này… Huyền Thánh? Không sai chính là Huyền Thánh.

Nhưng hắn rõ ràng đã, biến thành cặn bã, ngay tại trước mắt hắn, không phải là bi thương quá độ, cũng bắt đầu xuất hiện ảo giác?

Ta Giang Ly, thật đúng là trọng tình trọng nghĩa a, mà ngay cả chính ta đều không nghĩ tới, ta thế mà có thể bi thương đến loại tình trạng này!

“Thất thần làm gì? Còn không đi nhanh lên, để ta đuổi ngươi a!” Giang Ly “Sưu” một chút, nhảy ra ngoài thật xa.

Hắn trừng lớn mắt, đây là thật gặp quỷ rồi? ! Nhưng Huyền Thánh chết thảm như vậy, coi như muốn trở thành quỷ, cũng không có cơ hội a?

Cái này tình huống như thế nào? !

“Giang Ly! Giang Ly!” Thần Mục run rẩy kêu to, “Ngươi cũng nghe đến đúng hay không? Huyền Thánh đang nói chuyện, a đù! Lão quy này xác, ngưu bức như vậy sao? Đều biến thành 1 đem tro, thế mà còn không chết… Hắn sẽ không phải là, biến thành cái gì hỗn độn quỷ dị a? Phải làm sao mới ổn đây… Chúng ta là động thủ diệt hắn, hay là thả hắn ra ngoài, tai họa những người khác… Cái này nhưng quá làm khó!”

Ngụy Thái Sơ nhìn về phía Thần Mục ánh mắt, lộ ra khâm phục, hay là ngươi gan lớn, lại dám nói loại lời này.

Chậc chậc, lớn tuổi như vậy, còn không có bị người đánh gãy chân, thật sự là mệnh cứng rắn a!

Ngắn ngủi trầm mặc về sau, cười lạnh một tiếng vang lên bên tai mọi người, "… Thần Mục, ngươi nghĩ diệt ai?"

Kia thổi phồng rơi trên mặt đất tro tàn, giờ phút này đột nhiên sáng lên, một mảnh lại một mảnh tự hành bay lên, giữa không trung một lần nữa ngưng tụ.

Huyền Thánh thân ảnh từ hư chuyển thực, trong chớp mắt liền biến thành, 1 cái người sống sờ sờ.

Lúc này, ánh mắt bất thiện, chính lạnh lùng nhìn tới.

Thua thiệt trước đó hắn còn có một tia cảm động, cảm thấy Thần Mục gia hỏa này, xuẩn là xuẩn chút, nhưng ít ra coi như có chút nhân vị. Nhưng bây giờ, thật nghĩ đem hắn một cái chân khác, cũng cho đánh gãy, tỉnh hắn đứng tại trước mặt kỷ kỷ oai oai, làm cho người ta phiền!

"Huyền Thánh!" Thần Mục hú lên quái dị, "Ngươi không chết? Nhưng rõ ràng… Tốt, tốt ngươi cái lão quy xác, diễn kịch diễn đến trên đầu chúng ta đúng không? Vừa rồi, ngươi có phải hay không thấy rất đắc ý, ta liền biết ngươi cái lão quy xác, tai họa tồn 10,000 năm, không dễ dàng như vậy chết… Ta… Ta cùng ngươi liều!"

Nghĩ đến vừa rồi, hắn chủ động cúi đầu nhận thua,

Biểu thị phục Huyền Thánh, thậm chí còn mắt đỏ, rơi cái

mấy khỏa kim Đậu Đậu… Thần Mục đã cảm thấy trên mặt phát sốt, lúng túng hận không thể nguyên địa bạo tạc.

Lão quy xác, vương bát đản, hắn sao có thể dạng này? !

Giang Ly ôm chặt lấy Thần Mục, biểu lộ cũng có mấy điểm xấu hổ, nhưng càng nhiều hơn là vui vẻ, “Huyền Thánh, ngươi thực sự là… Cho chúng ta thật là kinh hãi vui!”

Hắn nhịn một chút, nhịn không được, hung dữ trừng mắt về phía Ngụy Thái Sơ, “Tiểu tử, ngươi có phải hay không đã sớm biết rồi? Thế mà không theo chúng ta nói, ngươi cũng muốn xem kịch sao? !”

Ngụy Thái Sơ vô tội, “Giang Ly tiền bối, ta muốn nói, là ngươi không cho ta cơ hội.”

Suy nghĩ một chút, tựa hồ hắn vừa rồi, là muốn nói lại thôi tới, nhưng bị hắn cắt đứt, Giang Ly lại một trận xấu hổ nổi nóng.

“Thần Mục, đừng làm rộn! Huyền Thánh là Chân Thần, ngươi đụng lên đi gây chuyện, không phải tìm được bị ma sát? Ngươi một cái chân khác, cũng không muốn rồi? Hắn còn sống không tốt hơn, chết ngươi về sau, coi như lợi hại hơn nữa, cũng đừng nghĩ vượt qua hắn… Huyền Thánh còn sống, ngươi mới có cơ hội… Nghĩ như vậy tưởng tượng, có phải là thật nhiều rồi?”

“Mất mặt? Khục! Đây coi là chuyện gì a, ta không quan tâm, bao lớn chút chuyện… Đi đi đi, chúng ta đi một bên

nguôi giận, đừng để ý đến hắn… Uy! Không sai biệt lắm là được a Thần Mục, ngươi lại hành hạ như thế, ta coi như thật không ngăn cản ngươi. Đến lúc đó, bị đánh kêu cha gọi mẹ, đừng trách ta không có nhắc nhở ngươi…”

Nửa là khuyên giải nửa là uy hiếp, Giang Ly đem Thần Mục kéo đi.

Ngụy Thái Sơ phát giác được, đối diện rơi đến ánh mắt, hắn ho nhẹ một tiếng, chắp tay nói “Chúc mừng Huyền Thánh tiền bối, hôm nay trấn sát sa đọa thần chỉ, tiền bối cư công chí vĩ, sau đó uy danh lan xa, nhất định khiến thế nhân tôn sùng.”

“Bớt nịnh hót, ngươi chừng nào thì, phát hiện lão phu không chết?” Huyền Thánh lặng lẽ xem ra, trong lòng cũng có không hiểu.

Lẽ ra, hắn cái môn này thủ đoạn, nguồn gốc từ cái nào đó hỗn độn quỷ dị, phóng nhãn thiên hạ có lẽ, cũng chỉ có hắn 1 người nắm giữ.

Ngụy Thái Sơ thế mà có thể nhìn ra? Tiểu tử này con mắt, không khỏi quá độc!

“Ngô… Không dối gạt Huyền Thánh, vãn bối trước đây không lâu, bị tử vong ý chí tiêu ký, kém chút liền bị mang đi… Trải qua chuyện này, đối khí tức tử vong… Ân, đối lập người bên ngoài mẫn cảm chút.” Ngụy Thái Sơ ăn ngay nói thật, cảm thấy không có gì tốt che lấp.

Huyền Thánh nhướng mày, “Tử vong ý chí?” Hiển nhiên, hắn đã từng tiếp xúc qua, dư quang nhìn lướt qua,

Giang Ly cùng Thần Mục chỗ, hắn thản nhiên nói “Cho nên, tiểu tử ngươi nhìn ra rồi?”

Ngụy Thái Sơ biểu lộ, lộ ra mấy điểm nghiêm túc, khom người cúi đầu, “Huyền Thánh vì thiên hạ, vì thương sinh, trả giá rất nhiều… Vãn bối khâm phục!”

Một câu nói kia, phát ra từ phế phủ.

Huyền Thánh không có chết, lại lần nữa phục sinh, nhưng hắn lại chết rồi… Hoặc là nói xác thực hơn, hắn trả giá một nửa sinh mệnh.

Loại này chết thay còn sinh thủ đoạn, quả nhiên không phải là không có đại giới.

Huyền Thánh không biết sao? Hắn biết, vẫn như trước làm như vậy.

Chỉ này một điểm, đã làm cho tôn kính!

“Biết liền tốt, chớ cùng người nói.” Huyền Thánh nhàn nhạt mở miệng, một mặt bình tĩnh, như cũng không thèm để ý.

Ngụy Thái Sơ gật đầu, do dự một chút, nói “. Đôi này ngài có ảnh hưởng gì?”

Huyền Thánh nhìn hắn một cái, nói “. Đại khái, là con đường phía trước đoạn tuyệt, đời này tu hành, cũng chỉ có thể dừng bước Chân Thần cảnh đi.” Thần sắc hắn bình tĩnh, ngữ khí càng bình tĩnh, giống như là đang nói ban đêm ăn cái gì, đôi mắt ở giữa không có nửa điểm

cảm xúc chập trùng.

Ngụy Thái Sơ đột nhiên trầm mặc.

Hắn đoán được, Huyền Thánh tất nhiên vì thế, phải bỏ ra rất lớn đại giới, nhưng như cũ không nghĩ tới, cái này đại giới lại như thế nặng nề.

Đời này tu hành, dừng bước Chân Thần…

Này bằng với là, trảm Huyền Thánh tương lai con đường, hắn đem khô thủ này cảnh.

Năm nay như thế, mỗi năm như thế!

Dù tiếp xúc không nhiều, nhưng Ngụy Thái Sơ nhìn ra được, Huyền Thánh là cái rất kiêu ngạo người, trong mắt của hắn có vô hạn bát ngát thiên địa…

Nhưng tương lai, cũng đã chú định.

Hô ——

Ngụy Thái Sơ thở ra một hơi, muốn mở miệng an ủi, lại không biết nói cái gì, miệng há mấy lần, cuối cùng giữ yên lặng.

“Thay lão phu không cam lòng?” Huyền Thánh cười cười, nói “. Rất không cần phải, cái này Chân Thần cảnh, liền đã là bao nhiêu người, đều cầu chi không tới… Tỉ như Thần Mục, chớ nhìn hắn kêu gào lợi hại, nhưng nền tảng có hạn, ta tôn này Chân Thần, liền đầy đủ ép hắn thở không nổi.”

Giang Ly…

Hắn không nói, đây là cái thông minh lại có chí khí người, nhưng chỉ hi vọng hắn chí khí, cuối cùng không muốn hại hắn.

Ngụy Thái Sơ gật đầu, hắn phải thừa nhận, Huyền Thánh nói không sai.

Tiểu thanh thiên thế giới, ngàn tỉ năm tuế nguyệt, bỉ ngạn cảnh bất quá sinh ra 4 vị.

Trừ bỏ đã bị phong ấn phương nam thủ hộ bên ngoài, Huyền Thánh chính là duy nhất Chân Thần, cái này đủ để cho thấy này cảnh khó khăn cỡ nào.

Nhưng hắn vẫn như cũ cảm thấy, trong lòng trĩu nặng.

Huyền Thánh cũng lâm vào trầm mặc, hắn nhìn về phía tiểu thanh thiên thế giới phương hướng, đôi mắt ở giữa hình như có mấy điểm nghĩ lại, nhưng cuối cùng một mảnh yên tĩnh, “Lão phu năm đó, chính là trong thiên địa này, hung tàn nhất, thị sát thượng cổ hung vật 1 trong. Chết tại lão phu trong tay cường đại đối thủ, không có 1,000 cũng có 800, bởi vậy bị tác động đến chết đi, càng là không thể tính toán.”

“Tỉ như, cho nên Doanh Châu chỗ, kỳ thật thời kỳ viễn cổ, nó là 1 khối rất lớn lục địa, quy mô viễn siêu hiện tại, ta cùng 1 tôn mắt xanh thú mắt vàng đại chiến, đánh băng 70% lục địa, nhấc lên hải khiếu, cao 100,000 trượng càn quét phương viên 1 triệu dặm, trận chiến kia

liền không biết chết đi bao nhiêu sinh linh… Về sau, thành bỉ ngạn cảnh mới thoáng thu liễm hung tính, nhưng như cũ cảm thấy, thiên hạ này như nông trường, ta cùng tu tới này cảnh giới, vạn sự vạn vật quyền sinh sát trong tay, tự nhiên tồn hồ một ý niệm.”

Huyền Thánh dừng một chút, tiếp tục nói “Nhưng chẳng biết lúc nào bắt đầu, lão phu có lòng thương hại, phương nam thủ hộ từng cùng lão phu giao lưu, nói

Đây là thiên đạo can thiệp, thay đổi một cách vô tri vô giác… Muốn ta cùng sinh linh mạnh mẽ đối thế nhân thương xót, mới có thể duy trì thiên địa vận chuyển, không đến mức bởi vì nhất thời phẫn nộ, liền hủy thiên địa vạn vật. Ngay từ đầu, lão phu đối này còn có chút kháng cự, nhưng về sau, chậm rãi cũng liền quen thuộc.”

“Lại sau đó, lão phu có nữ nhi, chính là Huyền Nhất Nhất.” Huyền Thánh giữa lông mày, nhiều một tia nhu hòa, “Nếu theo lão phu, thời đại thượng cổ hung tính, nữ nhi này là sống không xuống, dù sao thiên địa chí tôn hẳn là duy nhất, há có thể cha con cùng tồn tại? Nhưng nàng rất nghe lời, rất đáng yêu, lão phu sao có thể trơ mắt, nhìn xem tiểu thanh thiên thế giới bị hủy diệt, như vậy, nữ nhân của ta liền không có nhà.”

Có chút nói liên miên lải nhải ý tứ, đây là Huyền Thánh lần thứ 1, biểu lộ ra điểm này.

Ngụy Thái Sơ tỏ ra là đã hiểu, như hắn đột phùng đại biến, có thể bảo trì trấn định đều rất khó, lộ ra mấy phần thật tính tình lại như thế nào.

Thiên địa đại đạo, thay đổi một cách vô tri vô giác, che chở yếu tiểu… Hắn cảm thấy, có chừng chút đạo lý. Nhưng cái này vẫn như cũ, phải có 1 viên hướng thiện chi tâm, nếu không như đối đầu sa đọa thần chỉ chi lưu… Hừ, sớm đã đem toàn bộ tiểu thanh thiên thế giới, nuốt chửng lấy không còn một mảnh.

“Tốt, không nói những thứ này.” Huyền Thánh ngẩng đầu, nhìn về phía Ngụy Thái Sơ, “Lão phu vấn đề, lớn không được như vậy tiêu dao, không tiếp tục để ý tu hành sự tình, nhưng ngươi đây? Nhân hoàng các hạ, ngươi bây giờ sợ là gặp phải, so lão phu càng khó giải quyết cục diện.”

Xưng hô một tiếng Nhân hoàng, biểu thị giờ phút này thái độ nghiêm túc, cẩn thận.

Ngụy Thái Sơ liền giật mình, chợt cười khổ một tiếng, lắc đầu, “Huyền Thánh tiền bối nhìn ra, cũng đúng, ngài chính là Chân Thần.”

Hắn buông tay lộ ra lòng bàn tay, 1 viên huyết sắc ấn ký, chính lạc ấn trong đó. Mặt ngoài lưu quang phun trào, như vô tận máu tươi hội tụ, tạo thành huyết sắc thủy triều.

Dù yên tĩnh im ắng, nhưng lại uy nghiêm hàn ý, trực thấu cốt tủy!

Chỉ một chút, bên tai dường như có thể nghe tới, vô số vong hồn thê lương kêu rên.

Huyền Thánh đôi mắt thật sâu, trầm giọng nói “Ma ấn!”

Ngụy Thái Sơ thu tay lại, gật đầu, “Đúng vậy a… Ta vốn cho rằng, sa đọa thần chỉ chính là nói đùa, cố ý hù dọa ta… Nào nghĩ tới, hắn thế mà đến thật…”

Ma ấn, 1 tôn Chân ma khóa chặt.

Tựa hồ, gọi là thả già Chân ma? Thụ nó xâm nhiễm, ngay cả mai ma chủng đều không có sa đọa thần chỉ, đều thành Chân Thần cảnh…

Vậy cái này tôn thả già Chân ma, lại đem cường đại đến loại tình trạng nào? Ngụy Thái Sơ nghĩ không ra, nhưng rất rõ ràng, đại khái đối phương một ánh mắt, liền có thể đem hắn nghiền nát.

Trong lòng hơi hoảng, lại gạt ra tiếu dung, “Cũng chưa chắc liền gặp nguy hiểm, sa đọa thần chỉ cũng nói, hắn chính là cái ký danh đệ tử, có thể lớn bao nhiêu mặt bài? Có lẽ thả già Chân ma căn bản, liền không thèm để ý sống chết của hắn.”

Huyền Thánh trầm mặc không nói.

Mà phần này trầm mặc, cũng làm cho Ngụy Thái Sơ một trái tim, dần dần chìm đến đáy cốc, hắn nghĩ nghĩ, nói “. Rất nghiêm trọng?”

Huyền Thánh gật đầu, “Rất nghiêm trọng.”

Đây không phải nói nhảm, mà là một phần xác định, giữa 2 người bầu không khí, vô song ngưng trọng.

Chương 1208 : Trục xuất

Ngụy Thái Sơ nháy mắt mấy cái, “Nhiều nghiêm trọng?”

Huyền Thánh nói “. Ngươi cảm thấy, lão phu đang cùng ngươi nói đùa?”

“Không có không có!” Ngụy Thái Sơ tranh thủ thời gian khoát tay, “Khục, ta chẳng qua là cảm thấy, có Huyền Thánh tiền bối ngài tại, chỉ là ma ấn… Cho dù có điểm phiền phức, cũng không phải cái đại sự gì, đúng hay không?”

Huyền Thánh lắc đầu, “Rất xin lỗi, đại khái là ngươi suy nghĩ nhiều. . 85. . 85.” . ? ? .

Ngụy Thái Sơ xoa đem mặt, “Cho nên, Huyền Thánh tiền bối ngươi cũng không có cách nào?”

“Không có cách nào.”

Ngụy Thái Sơ có chút đau răng, ngươi không có cách nào? Không có cách nào còn như thế bình tĩnh, hợp lấy hôm nay xui xẻo không phải ngươi thôi?

Tốt tốt tốt! Tốt ngươi cái Huyền Thánh, ta vừa rồi cũng thiếu chút khóc được không? Ngươi chính là đối với ta như vậy!

Lão già, mới chết một nửa, thật sự là tiện nghi ngươi…

Huyền Thánh nguy hiểm híp híp mắt, “Lão phu cảm thấy,

ngươi đang mắng ta.”

Không sai, chính là đang mắng ngươi, “Làm sao lại như vậy? Huyền Thánh tiền bối suy nghĩ nhiều, vì che chở thiên hạ thương sinh, thủ hộ tiểu thanh thiên, chính là biết rõ kết quả này, vãn bối như cũ nghĩa bất dung từ!”

Nhìn ta, nhìn ta, một mặt chính khí, ngươi cũng không dám động sao? Không có điểm lòng trắc ẩn sao? Nhanh nghĩ biện pháp cứu ta a lão quy xác!

Không có, không muốn, “Ngươi là Nhân hoàng, thủ hộ tiểu thanh thiên thế giới, vốn là trách nhiệm của ngươi, coi như có chút đảm đương.” Huyền Thánh gật gật đầu.

Liền cái này, liền cái này?

Ngụy Thái Sơ cảm thấy, người có chút tê dại a!

Ta muốn, là ngươi câu này, nhẹ nhàng tán thành sao? Ta đều bị ma ấn khóa chặt, không biết lúc nào liền muốn treo, còn có tâm tình, tại cái này nghe ngươi nói những này?

Hả? Không thích hợp, ánh mắt của ngươi không thích hợp? ! Ngụy Thái Sơ trừng ở Huyền Thánh, nhìn xem ánh mắt của hắn, nghiến răng nghiến lợi, “Ta đều thảm như vậy, ngươi còn muốn làm cái gì?”

Huyền Thánh tựa hồ, rốt cục có một điểm không có ý tứ, nhưng hắn hay là mở miệng, “Ngươi phải rời đi cái này.”

Ngụy Thái Sơ mộng một chút, đưa tay điểm điểm mình,

lại nhìn về phía đối diện.

Huyền Thánh gật đầu!

‘Dựa vào cái gì? Ta vì cứu vớt thiên hạ thương sinh, đem sa đọa thần chỉ cho giết, kết quả ta có phiền phức, ngươi không nói hỗ trợ cũng coi như, còn muốn đuổi ta đi?’

Ngụy Thái Sơ cảm thấy, liền xem như khối mì vắt, đều muốn bị tức điên.

Hắn là sớm đoán được, ma ấn sẽ có chút phiền phức, nhưng không nghĩ tới phiền phức như thế lớn, mà lại hắn còn muốn bị người đuổi.

Hô ——

‘Nhịn xuống, nhịn xuống, xem trước một chút hắn làm thế nào… Đừng xúc động, ngươi đánh không lại lão nhân này, sẽ bị đánh gãy chân!’

“Cái kia, vì cái gì?”

Huyền Thánh một mặt bình tĩnh, “Thả già Chân ma rất mạnh, so tiểu thanh thiên thế giới phong ấn tôn này, phải mạnh mẽ hơn nhiều, nếu như đối phương theo ma ấn, tìm được cái này bên trong, toàn bộ thế giới đều muốn hủy diệt, kết quả này, ngươi cũng không muốn nhìn thấy a?”

Rất cường đại lý do!

Ngụy Thái Sơ nghiến răng nghiến lợi, tìm không thấy phản bác lấy cớ, nhưng vì cái gì thụ thương luôn là ta? Mà lại, nghe ý tứ này, là muốn rời khỏi tiểu thanh thiên thế giới, hắn muốn đi đâu bên trong?

Vũ trụ mênh mông, hỗn độn mênh mông, tuy nói là bao la vô ngần, phong quang vô hạn… Nhưng tương lai của hắn, nên rơi vào phương nào?

Một tia thống khổ, mê mang, hiển hiện

Khuôn mặt, Ngụy Thái Sơ sắc mặt, đều nhiều mấy điểm tái nhợt.

“Huyền Thánh tiền bối, không có thương lượng sao?”

Huyền Thánh lắc đầu, “Không có…” Lần này, hắn rốt cục cảm thấy có chút tàn nhẫn, nhưng chuyện tàn nhẫn hơn còn tại đằng sau.

Lấy Huyền Thánh tâm tính, cũng bây giờ nói không ra miệng, hắn lắc đầu, dứt khoát quay người lại, “Dựng thẳng lỗ tai nghe lén lâu như vậy, cũng không sợ vặn gãy cổ, chuyện kế tiếp từ các ngươi nói!”

Ngụy Thái Sơ thân thể lắc một cái, còn có việc? Hắn cảm thấy, hôm nay tin dữ đã rất nhiều, nếu như không phải đặc biệt chuyện trọng yếu, vậy liền không cần thiết nói.

Giang Ly ho nhẹ một tiếng, nắm kéo Thần Mục đi tới, nhìn về phía Ngụy Thái Sơ ánh mắt, lộ ra một chút thương hại, “Thật bị ma ấn rõ ràng nhớ rồi? Có thứ này,

nói rõ tôn kia thả già Chân ma, đối cái này sa đọa thần chỉ còn rất để ý, Nhân hoàng giết hắn, tất nhiên sẽ đem nó làm tức giận.”

Ngụy Thái Sơ trầm mặc một chút, “Giang Ly tiền bối, ta đã biết những này, có thể hay không nói một điểm, ta hiện tại còn không biết?”

Có ý tứ sao? Kế tiếp theo hướng hắn tâm khẩu đâm đao, bắt sa đọa thần chỉ tất cả mọi người có phần, hiện tại xui xẻo chỉ có một mình ta.

Không công bằng!

Giang Ly muốn nói lại thôi, Ngụy Thái Sơ đã bị liên tiếp đả kích, lại nói tiếp, hắn có thể hay không không chịu nổi, vò đã mẻ không sợ rơi?

Dư quang nhìn lướt qua Huyền Thánh, đập vào mắt bên trong là 1 trương, không một chút biểu tình khuôn mặt.

Lão quy xác… Người xấu cũng muốn lôi kéo mọi người cùng nhau làm, ngươi nói liền nói thôi, còn lưu một nửa…

“Hắc! Có cái gì tốt chần chờ? Việc đã đến nước này, chẳng lẽ còn có thể đem tiểu tử này lưu lại!” Thần Mục vốn cũng không thoải mái, giờ phút này ước gì người khác cũng đổ nấm mốc, nhất là vừa rồi tiểu tử này, còn cùng theo xem náo nhiệt, đáng đời ngươi thụ lấy.

“Vấn đề, ngay tại ngươi người này hoàng thân phận bên trên? Trước ngươi, cũng xâm nhập qua hỗn độn, hẳn

phải biết Nhân hoàng vị cách, ý vị như thế nào a? Nếu đem ngươi trục xuất… Khục! Đưa cách tiểu thanh thiên, Nhân hoàng cách cố thổ, cũng liền mất đi lực lượng chi nguyên, nhưng ngươi lực hấp dẫn nhưng lại chưa giảm ít, đến lúc đó kết quả kia, khỏi phải bản tọa nhiều lời đi?”

Ngụy Thái Sơ tay run một cái, có ý tứ gì? Đây là muốn tước đoạt, ta tân tân khổ khổ, liều sống liều chết, mới lấy được Nhân hoàng vị cách?

Phải biết, đây chính là “Nhân gian chủ, vạn vật tôn” địa vị, là chí cao vô thượng, có thể so bỉ ngạn cảnh địa vị.

Cứ như vậy ngạnh sinh sinh, muốn từ tay ta bên trong cướp đi, các ngươi tốt hung ác tâm, thủ đoạn thật là ác độc, sao có thể đối với ta như vậy… A, nguyên lai ta ngay từ đầu, liền không muốn a, lần này tới, cũng là tìm các ngươi hỗ trợ lấy đi.

Vậy liền không có việc gì… Không, chuyện kia liền lớn!

Ngụy Thái Sơ đau thương cười một tiếng, sắc mặt tái nhợt, ánh mắt bên trong bi phẫn cùng thống khổ, cơ hồ ngưng tụ thành thực chất, “Cho nên? Huyền Thánh đại nhân, cùng 2 vị tiền bối, các ngươi muốn cướp đi ta người hoàng vị cách?”

Giang Ly không đành lòng, thấp giọng nói “Đây là vì muốn tốt cho ngươi…” Không phải, rời đi tiểu thanh thiên thế giới, quay đầu ngươi liền phải bị người ăn hết.

Có lẽ không phải người… Tóm lại, kia hạ tràng lão thảm! Nhưng lời nói là lời này, sự tình cũng là chuyện này,

nhưng nói ra liền không đúng vị.

Nhìn nhìn lại giờ phút này, Ngụy Thái Sơ 1 bộ, bi thương tại tâm chết, bi phẫn vạn điểm vừa thống khổ tuyệt vọng bộ dáng, Giang Ly cười khổ một tiếng nhìn về phía Huyền Thánh.

Ngươi là Chân Thần, ngươi vị cách tối cao, hôm nay việc này còn phải ngươi đến gánh… Dù sao, như không có 1 tôn Chân Thần cảnh tọa trấn, lấy Ngụy Thái Sơ Nhân hoàng chí tôn, lại giấu trong lòng không biết bí ẩn, chỉ sợ sẽ không ngoan ngoãn, lưu tại cái này thụ bọn hắn “Bức bách” .

Huyền Thánh nhíu nhíu mày, nhìn Ngụy Thái Sơ một chút, “Ngươi nên biết, đây là bất đắc dĩ, cũng không phải là mấy người lão phu cố ý hại ngươi.” Chần chờ một chút, “Coi như làm, cái này tiểu thanh thiên thế giới, cùng vạn vật sinh linh, nhiều thiếu ngươi một lần…”

Ngụy Thái Sơ lắc đầu, “Nhưng ta không nghĩ để bọn hắn thiếu a… Thôi, Huyền Thánh đã nói, vãn bối lại có thể thế nào? Hôm nay trốn không thoát, cũng không muốn bởi vì một mình ta, vì thế gian mang đến tai nạn… Mất đi Nhân hoàng vị cách, không có thực lực cường đại, bị trục xuất rời đi tiểu thanh thiên… A! Liền để một mình ta đi chết đi, đổi lấy thế gian an ổn, thái bình, cũng đáng được…”

Sinh không thể luyến, đau đến không muốn sống

Đại khái, chính là hắn hiện tại sắc mặt.

‘Ổn định, 10 triệu ổn định, đừng lộ ra sơ hở tới.’

‘Cơ hội liền một lần, nhất định phải nắm chặt!’

Huyền Thánh trầm mặc, “Lão phu biết, ngươi thụ ủy khuất… Chúng ta có thể, tận lực cho ngươi đền bù, ngươi có cái gì di… Ý nguyện, không ngại nói ra, có thể giúp ngươi làm được, mấy người lão phu sẽ đáp ứng.”

Giang Ly nói “. Đúng, ngươi nói đi, chỉ cần có thể làm được, đừng quá khác người là được.”

Ngụy Thái Sơ sắc mặt ngây ngô, “Thật sao?”

“Ừm.”

Huyền Thánh gật đầu.

‘Tiểu tử này, làm sao nhìn giống như là, có chút bão tố hí cảm giác? Cảm giác ta bị sai sao? Hẳn là đi. Dù sao loại thời điểm này, bi thảm như vậy tao ngộ, đổi ai cũng phải tâm lý sụp đổ, hắn còn có thể miễn cưỡng bảo trì trấn định cùng lý trí, đã rất không dễ dàng… Cho nên, biểu hiện hơi có chút không bình thường, cái kia cũng rất bình thường.’

Ngụy Thái Sơ suy nghĩ một chút, nói “. Ta chuyến đi này, không biết bao nhiêu năm mới có thể trở về, càng đều có thể hơn có thể là muốn chết tha hương tha hương… Ta có 1 lão phụ, bởi vì thụ thương đau nhức tra tấn, hồn phách tán loạn không còn sống lâu nữa, bị ta nghĩ cách miễn cưỡng bảo trụ tính mệnh.”

Đang khi nói chuyện, lật tay lấy ra thiên đạo đồ, “Đây là ta thiên tân vạn khổ mới thu tập được, bên trong có thể cứu cha ta đồ vật, mời các vị tiền bối muốn giúp ta mang tới cứu hắn, có thể chứ?”

Giang Ly đưa tay, đem thiên đạo đồ lấy đi, “Có thể, việc này bản tọa đáp ứng.”

Hiện tại còn muốn lấy lão phụ, là cái hiếu thuận người… Kỳ thật, cái này Ngụy Thái Sơ cũng không tệ, ai, lần này thật sự là đáng tiếc…

Vũ trụ mênh mông, thiên địa bao la, tuy là phong quang vô hạn, nhưng cũng cất giấu vô số hung hiểm. Rời xa cố thổ, lại mất đi Nhân hoàng chi lực, bằng hắn 1 người như thế nào tự vệ? Liệu tới là… Thôi, ta liền hết sức đem nó lão phụ cứu tốt, lại bảo vệ hắn một thế an ổn.

“Đa tạ Giang Ly tiền bối.” Ngụy Thái Sơ cúi người hành lễ, “Điểm thứ 2, vãn bối lần này đến đây cho nên Doanh Châu, vốn là vì, lấy được Phượng tộc bên trong di tích, thiên hỏa ngô đồng bên trên khối kia để kiếm mảnh vỡ…”

“Cho ngươi.” Huyền Thánh dứt lời, đưa tay một nắm.

Ầm ầm ——

Cho nên Doanh Châu bên trên, sát na phong vân biến sắc, có sợ

Sợ đại thủ từ chín ngày mà tới.

Hướng về chân phượng tổ địa, chỉ nghe nổ vang rung trời, nương theo lấy một tiếng thống khổ, không cam lòng thét lên.

Kia một gốc cắm rễ lòng đất, cháy hừng hực thiên hỏa ngô đồng, lại bị nhổ tận gốc, trực trùng vân tiêu phía trên.

Trong nháy mắt, biến mất không thấy gì nữa.

Sau một khắc, vô tận trong vực sâu, Huyền Thánh trong tay liền nhiều, một gốc phiên bản thu nhỏ thiên hỏa ngô đồng.

Nó giống bị từng tế luyện, biến thành cùng loại pháp khí chi vật, một mảnh xích hồng như ngọc, lại như huyết sắc san hô.

Nhưng quỷ dị chính là, tại gốc này phiên bản thu nhỏ thiên hỏa cây ngô đồng chơi lên, lại khảm nạm lấy một khuôn mặt người.

Dương Cửu Chân… Thế gian cuối cùng một đầu chân phượng… Giờ phút này nàng 2 mắt nhắm mắt, lại khó nén thống khổ, không cam lòng, như đang không ngừng giãy dụa. Mà lại, càng quan trọng chính là, La Quan nhưng vẫn nàng đây gương mặt bên trong, cảm nhận được một tia ma khí, phi thường thuần túy…

Chân ma!

Ngụy Thái Sơ trong lòng run lên, chân phượng tổ địa ra mắt, đúng là Chân ma thủ bút, bố cục? !

Nếu không phải đột phát ngoài ý muốn, dẫn đến thế cục mất khống chế, coi là thật một đầu chui vào trong đó, chỉ sợ muốn bị tính toán.

Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía Huyền Thánh.

“Là Chân ma thủ đoạn, không dối gạt ngươi, chúng ta sớm có cảm giác, vốn là muốn nhân cơ hội này… Tính toán cái nào đó đối thủ, nhưng không nghĩ tới thế cục biến ảo, mà Thần cũng chưa xuất thủ…”

Huyền Thánh phất tay, “Đế kiếm mảnh vỡ ngay tại thiên hỏa ngô đồng bên trong, nó là ngươi. Nhưng lão phu có thể làm, cũng chỉ có điểm này, đại đạo không cho phép tồn tại trên đời, bỉ ngạn cảnh nhận chế ước càng nhiều, huống chi lão phu chính là Chân Thần.”

Tóm lại một câu, chỗ tốt có thể cho, nhưng không thể quá mức điểm.

La Quan 2 tay tiếp nhận, hơi 1 cảm ứng, liền trong lòng vui mừng.

Không chỉ bởi vì, đạt được đế kiếm mảnh vỡ, ngày này lửa ngô đồng bản thân, trải qua Huyền Thánh chi thủ về sau, cũng là kiện vô cùng lợi hại bảo vật. Mà lại nó còn dung hợp, cuối cùng một đầu chân phượng, chính là Phượng tộc cuối cùng khí vận chỗ… Nói một câu khí vận chí bảo bất quá điểm.

Đợi đem luyện hóa, diệu dụng vô tận.

Ngụy Thái Sơ thu hồi, dựng thẳng lên cái thứ ba ngón tay, “Vãn bối có chút bằng hữu, cho nên Doanh Châu Thanh Liên sư huynh hậu nhân, Võ Thần điện Hạ Tuyết, còn có Tang Tang cùng Ngao Tú, bên trong châu nhìn đều núi sơn thần, cùng 1 cái kiếm tu môn phái bên trong tiểu bối… Ân, cái này có một phần ngọc giản danh sách, người bên trong không nhiều… Thật, đây đã là cắt giảm về sau, mời các vị tiền bối, có thể chiếu cố quan tâm một chút.”

Thần Mục liếc mắt nhìn hai phía, không tình nguyện nhận lấy, thần niệm quét qua, “Hắc! Tiểu tử ngươi, thật đúng là mang nhà mang người… Đi, việc này giao cho ta, không có khác đi?”

Hắn không kiên nhẫn, nhưng cũng may làm người thích uy phong, cũng thu một chút dưới trướng, đem sự tình giao cho bọn hắn đi làm chính là.

Ngụy Thái Sơ nghĩ nghĩ, “Kỳ thật, cũng không có việc lớn gì, liền vãn bối còn có một môn cừu gia, tên trời ban nhất tộc…”

“Khục!” Huyền Thánh đem hắn đánh gãy, đôi mắt thật sâu, “Lão phu đột nhiên cảm thấy, dùng những biện pháp khác, một lần vất vả suốt đời nhàn nhã cũng không tệ.”

“… Vậy coi như, để bọn hắn sống lâu mấy ngày, vãn bối cảm thấy mệnh ta lớn chết không được, cùng trở về lại thu thập bọn họ!” Ngụy Thái Sơ rất thức thời, khom người cúi đầu, “Chỉ những thứ này, đa tạ chư vị tiền bối, hiện tại các ngươi có thể động thủ.”

Chương 1209 : Cùng buồn

Huyền Thánh đột nhiên liền có gan, bị tính kế cảm giác, nhìn Ngụy Thái Sơ một chút, vô ý thức nhíu mày.

Cũng may, không chờ hắn suy nghĩ nhiều, Giang Ly thở dài một hơi, lôi kéo Thần Mục lui ra phía sau một bước.

“Huyền Thánh, việc này giao cho ngươi.”

Vô luận cảnh giới, hay là quen thuộc trình độ, việc này hắn làm thích hợp nhất.

Huyền Thánh nghe vậy gật đầu, coi như bị tham chút chỗ tốt, nhưng Ngụy Thái Sơ cần thiết trả giá thảm trọng đại giới, lại không thể nghi ngờ.

Liền không cần lại, cân nhắc một chút việc nhỏ không đáng kể.

“Ngụy Thái Sơ, lão phu sẽ ra tay, quá trình có chút thống khổ, ngươi nhẫn nại một chút.”

Nói xong, Huyền Thánh đưa tay, nó giữa năm ngón tay thần quang phun trào.

“Chờ một chút!” Ngụy Thái Sơ đột nhiên lớn tiếng mở miệng, hắn lại nghĩ tới một sự kiện.

Huyền Thánh dừng tay, “Làm sao rồi?” . ? ? .

Ngụy Thái Sơ nói “. Nhân hoàng vị cách bóc ra về sau, các ngươi muốn thế nào xử trí? Cũng không thể, trực tiếp nghiền nát, xua tan a?”

“Tự nhiên sẽ không.” Huyền Thánh nhìn hắn một cái, nói “. Chúng ta sẽ tạm thời phong ấn, tìm một cái thí sinh thích hợp, người thừa kế hoàng vị cách.”

Ngụy Thái Sơ nói “. Ta có một cái nhân tuyển, không có so với nàng thích hợp hơn.”

“Ngươi chỉ là… Âm u Nữ đế?” Huyền Thánh nhíu mày.

Ngụy Thái Sơ gật đầu, “Không sai. Nghiêm ngặt nói, ta có thể thành tựu Nhân hoàng, nhờ có Nữ đế cho đế ấn, nàng đi lại là Nhân hoàng 1 đạo, đem Nhân hoàng vị cách cho nàng, tuyệt không có vấn đề.”

Thần Mục lắc đầu, không đồng ý nói “. Nhưng nàng đã chết rồi? Ngươi đã tiếp xúc qua tử vong, biết được hiểu chết đi người, như thế nào tuỳ tiện có thể trở về? Nữ đế không được. Cũng không thể, tiểu thanh thiên thế giới Nhân hoàng, là 1 tôn lệ quỷ a?”

Hắn nói ra Nữ đế bản chất… Âm u giới bên trong, chân linh không tản ra vì lệ quỷ… Nàng mới là đại hung bên trong đại hung.

Màu đen đế bào, nhuốm máu vì uyên!

Nó oán niệm, chấp niệm, khủng bố vạn điểm.

Trừ cái đó ra, còn có một chút không có ý nghĩa nguyên nhân —— Thần Mục dưới trướng cường giả đông đảo, như chọn lựa Nhân hoàng vị cách người thừa kế, thu hoạch được xác suất tất nhiên lớn nhất. Đến lúc đó, hắn Thần Mục liền có thể để Nhân hoàng cúi đầu xưng tôn… Hắc, nghĩ một hồi đều cảm thấy rất uy phong!

Giang Ly suy nghĩ một chút, nói “. Cũng là không phải không được.” Hắn không để ý tới, Thần Mục trợn mắt nhìn, “Nữ đế, đích xác phù hợp Nhân hoàng vị cách, mà lại thực lực của nàng, tư chất, ta v.v. Rất rõ ràng… Tuy nói, tự tử vong trở về rất khó, nhưng có Nhân hoàng vị cách gia trì , chẳng khác gì là lấy cả tòa tiểu thanh thiên thế giới vì neo điểm, nàng có lẽ thật có thể làm được.”

Đến lúc đó, tiểu thanh thiên thế giới, liền lại nhiều 1 tôn cường đại thủ hộ… Như vậy, cho dù xuất hiện một chút ngoài ý muốn, cũng sẽ không náo ra nhiễu loạn lớn.

Huyền Thánh nhìn xem Ngụy Thái Sơ, trầm giọng nói “Tốt, lão phu liền làm đây là, ngươi sau cùng yêu cầu… Việc này, ta đáp ứng.”

“Đa tạ Huyền Thánh đại nhân.” Ngụy Thái Sơ nghĩ thầm, trước đó thiếu Nữ đế rất nhiều nhân tình, bây giờ trả lại nàng 1 tôn Nhân hoàng chi vị.

Xem như thanh toán xong!

Oanh ——

Huyền Thánh giữa năm ngón tay, thần quang như thác nước, đem Ngụy Thái Sơ thân ảnh bao phủ. Hắn đôi

mắt bỗng dưng trợn tròn, kêu thảm một tiếng, trán nổi gân xanh lên

.

Cái này gọi có chút thống khổ? Huyền Thánh, lời của ngươi nói, nước điểm không khỏi quá lớn đi! Tin tức tốt là, Ngụy Thái Sơ chỉ kiên trì một hồi, liền chết ngất.

Sau cùng suy nghĩ, là có cơ hội, nhất định phải cùng 1 1 tỷ cáo trạng, quyết không thể để Huyền Thánh lão già này tốt qua!

…

Biển mây đại lục, đế võ học viện!

Hôm nay, là khóa mới đế võ học viên, chiêu ghi chép sau đón người mới đến khánh điển.

Nữ hoàng bệ hạ tự mình có mặt, cùng đế võ một đám cao tầng, nhận lấy đến từ đế võ học viên, cung kính, sùng bái ánh mắt.

Theo hoàng triều thành lập, thiên địa linh khí không ngừng khôi phục, hiện tại đế võ học viện, đã là danh chí thực quy thánh địa tu hành. Quy mô của nó, càng là mở rộng gấp trăm lần không ngừng, trong học viện cường giả xuất hiện lớp lớp, đã đạt tới trước nay chưa từng có chi đỉnh phong.

Mà hết thảy này, đều là viện trưởng đại nhân ban ân, nếu không phải viện trưởng quật khởi, sợ là đế võ thậm

chí cả toàn bộ hoàng triều đã sớm không còn tồn tại.

Đế Vũ viện phó Vân Sơn, chân đạp hư không, quát khẽ, “Tất cả đế võ chi tu, theo ta cùng một chỗ, bái phía sau núi kiếm tháp, lấy Tôn viện trưởng chi danh, kính viện trưởng chi uy!”

“Vâng, ta cùng bái kiến viện trưởng đại nhân!”

Ầm ầm ——

Mọi người kích động gào thét, trực trùng vân tiêu phía trên.

Kim Nhã nhìn xem một màn này, trên mặt lộ ra ý cười, nghĩ thầm hắn bây giờ ở chỗ nào? Nhất định là, rất rất xa bên ngoài đi.

Nhưng chắc hẳn, hắn nếu có thể biết được hôm nay, tất nhiên sẽ rất đắc ý… Dù sao, người người tôn sùng, cảm ân viện trưởng đại nhân, trên thực tế cũng chỉ là 1 cái, thích ra danh tiếng, yêu bị truy phủng, càng người yêu trước hiển thánh phổ thông nam nhân.

Hắn chỉ là, ăn so người khác càng nhiều khổ, lại thêm một chút xíu thiên phú, mới có những này thành tựu. Không biết, hắn lúc nào sẽ trở lại? Kim Nhã đột nhiên rất muốn hắn, rất muốn rất muốn, vô ý thức liền đỏ mắt.

Ầm ầm ——

Đột nhiên, thiên khung phía trên phong vân biến ảo, dày mây dày tầng mãnh liệt mà ra, lẫn nhau xen lẫn đến

cùng một chỗ, khiến cho thiên địa u ám.

“Cẩn thận!”

“Bảo hộ bệ hạ!”

Đế cung thủ vệ vọt tới, bảo hộ ở Kim Nhã trước người.

Nàng giống như là, đột nhiên ý thức được cái gì, đẩy ra trước người người, kinh ngạc ngẩng đầu nhìn về phía thiên khung.

Sau một khắc, mưa to như trút xuống, như trời rơi nó nước mắt, cả thế gian đều buồn.

Kim Nhã tay run một chút, sờ lấy rơi vào trên mặt giọt mưa, nàng không biết xảy ra chuyện gì, lại chỉ cảm thấy bi thương vạn điểm.

Tựa như là, cái nào đó cực trọng yếu người, giờ phút này quay người rời đi, cùng nàng dần dần từng bước đi đến.

…

Thiên la hoàng triều.

Trời sinh dị tượng, mưa rào xối xả, đánh gãy đế cung bên trong, đang tiến hành triều hội.

Nữ đế Khương Đồng không để ý triều thần, vọt thẳng ra đại điện, mặc cho mưa to thẩm thấu đế bào.

Nhưng nàng lại giống như là mất hồn, chỉ ngẩng đầu ngơ ngác, nhìn về phía đen nhánh màn trời.

“Bệ hạ! Bệ hạ!” Một đám cung nhân xông lại, vội vàng chống lên ô lớn, đem Nữ đế bảo hộ ở trong đó.

Hoàng triều các trọng thần, càng là chen chúc mà đến, từng cái mặt lộ vẻ kinh hãi, không biết xảy ra chuyện gì.

“Bệ hạ, ngài… Ngài khóc…” Một tên hầu cận nghẹn ngào mở miệng, sắc mặt sợ hãi.

Rầm rầm ——

Đảo mắt, xung quanh lít nha lít nhít, quỳ đầy một chỗ.

Nữ hoàng bệ hạ, đối thiên la hoàng triều thống trị, vững như thành đồng.

Nàng chính là, thiên hạ này chúa tể, không người dám can đảm mạo phạm! . ? ? .

Khương Đồng đưa tay, vô ý thức sờ sờ mặt, “Ta khóc… Ta vì sao lại khóc…”

Nàng trong lòng, bi thương cùng thống khổ khuấy động, đem tâm thần bao phủ.

Xảy ra chuyện gì? Đến cùng xảy ra chuyện gì? !

…

Cho nên Doanh Châu.

Nhật nguyệt đại chiến, gần như hủy diệt thế giới, lại có Minh Vương, Nhân hoàng lần lượt sinh ra, đại thủ từ trời rơi xuống chờ… Khí tượng kinh thiên động địa.

Mà coi như, hết thảy hướng tới lúc bình tĩnh, đột nhiên cuồng phong đột khởi, phong vân biến ảo.

Mưa to như chú, càn quét thiên địa!

Ầm ầm ——

Phong thanh, tiếng sấm, tiếng mưa rơi, đan vào một chỗ, vang vọng đất trời ở giữa, lộ ra vô tận bi thương.

Có tu vi kia cao thâm người, thậm chí có thể nghe tới, đến từ thiên địa đại đạo gào thét cùng thút thít.

‘Đại năng giả vẫn, thiên địa đồng bi…’ có người ý thức được điểm này, nhưng đưa mắt nhìn bốn phía, màn mưa hạo đãng vô cùng tận.

Như toàn bộ thiên hạ, đều bị che kín trong đó.

Như thế động tĩnh, như vậy dị tượng… Vẫn lạc, chính là gì cùng tồn tại? !

Tê ——

Liền chỉ là nghĩ một hồi, đều làm da đầu run lên, tâm thần hồi hộp.

Du Tùng Tử ngồi tại ven hồ tiểu đình dưới, trong tay

cầm 1 viên, vỡ vụn khuyên tai ngọc, kia là lão tổ đưa cho nàng hộ thân phù.

Nhưng bây giờ, khuyên tai ngọc nát.

Mưa sa gió rét bên trong, Du Tùng Tử càng thêm bi thương, tựa hồ mất đi thế gian hết thảy, bị toàn bộ thế giới cho vứt bỏ…

Tiêu hoan hoan có chút không rõ, Du Tùng Tử vì sao, đột nhiên khóc thương tâm như vậy.

Nhưng đợi nàng ánh mắt, đột nhiên trở nên mơ hồ lúc, mới giật mình phát hiện, nàng thế mà cũng khóc.

Ta khóc cái gì nha? Rõ ràng hết thảy cũng còn tốt, nhưng vì cái gì, cứ như vậy thương tâm đâu?

Tựa như là, vĩnh viễn mất đi cái gì.

Một bên khác, hào quang tràn ngập chỗ, đang lúc bế quan Tiêu Khinh Mi, nó nơi khóe mắt, một giọt nước mắt trượt xuống. Thân là Đại Đạo cảnh, cùng thiên địa giao cảm, cảm giác càng thêm rõ ràng, nhạy cảm.

Nàng giờ phút này, bỗng dưng mở 2 mắt ra, ý niệm mãnh liệt, từ đáy lòng mãnh liệt mà ra, phá vỡ hết thảy bí ẩn.

Không có đạo lý, đây là thiên đạo, cho nhắc nhở của nàng, cho tôn trọng của nàng —— thân là đến

Thân, nàng có tư cách, biết được Nhân hoàng rời đi.

“Ngụy Thái Sơ… Hắn… Hắn đúng là tỷ tỷ hài tử… Không có khả năng… Cái này sao có thể… Hiện tại… Ngụy Thái Sơ chết rồi… Hắn chết rồi…”

“Tỷ tỷ… Ta… Ta làm như thế nào nói cho ngươi…”

Tiêu Khinh Mi nước mắt rơi như mưa!

…

Còn có rất rất nhiều, tỉ như bên trong châu nhìn đều núi, phát sinh quy mô nhỏ địa long xoay người sự kiện, khiến cho các phương chấn kinh, nhao nhao sai người dò xét, sợ là lúc trước “Ngưng nói nhân quả”, đến nay còn còn sót lại tai hoạ ngầm.

Lại có nơi nào đó Kiếm tông, cầm kiếm mà đứng thiếu niên, đứng ở trong phòng nhìn xem bên ngoài mưa to, đột nhiên không ngừng rơi lệ.

“Sư đệ, ngươi làm sao rồi?” Sư tỷ ngữ khí ôn nhu, ánh mắt lo lắng, đối cái này nghiêm túc hiếu học, thiên tư kinh người sư đệ, nàng rất thích.

Đổng Bình lắc đầu, “Sư tỷ, ta không sao… Đại khái, là có chút nhớ nhà đi.”

…

1 ngày này, Nhân hoàng bệ hạ băng vẫn, trên trời rơi xuống mưa to che tiểu thanh thiên một giới.

Như trút nước không ngừng, cử thế đồng bi!

…

Đau, chua, mệt, mềm.

Toàn thân, không có nửa điểm khí lực, Ngụy Thái Sơ cố gắng hồi lâu, mới rốt cục mở mắt ra.

Hắn vẫn tại thâm uyên, đỉnh đầu Hắc Nguyệt, yên tĩnh treo cao.

Một thân ảnh, đứng tại cách đó không xa, dáng người cao gầy, đế bào gia thân.

Lúc này, hình như có phát giác, nàng xoay người lại, hơi trầm mặc về sau, nói “. Tỉnh.”

Là Nữ đế!

Nhưng nàng khí tức, cùng lúc trước khác nhau rất lớn, càng phát ra uy nghiêm, tôn quý, chỉ một chút rơi xuống, liền từ đáy lòng sinh ra thật sâu kính sợ.

Loại cảm giác này, Ngụy Thái Sơ cũng không lạ lẫm, chỉ bất quá trước kia, là người khác đối mặt hắn lúc, mới có thể sinh ra tư vị.

Khóe miệng của hắn kéo một chút, miễn cưỡng lộ ra tiếu dung, “Chúc mừng Nữ đế… Dung hợp Nhân hoàng vị cách… Sau đó… Đại đạo đường bằng phẳng… Bất khả hạn lượng…”

Nữ đế đi tới, ở trên cao nhìn xuống, ánh mắt lộ ra mấy điểm phức tạp, “Trẫm đã biết, là ngươi dốc hết sức tiến cử, trẫm mới có thể có cơ hội này… Ngụy… La Quan, trẫm thiếu ngươi một phần ân tình.”

Khi nàng thân ở âm u, phát giác Nhân hoàng sinh ra lúc, lập tức lâm vào mờ mịt cùng thất lạc.

Nàng truy đuổi vô số năm, duy nhất lật bàn cơ hội, đã bị người đoạt được… Sau đó, liền lại như thế nào cường đại, cũng sẽ bị cầm tù tại âm u giới.

Lệ quỷ, chung quy là lệ quỷ, không thể trở về thế gian, càng không thể hoàn thành đời này truy đuổi mộng tưởng.

Nhưng ai lại có thể nghĩ đến, nàng lúc này lại thành mới Nhân hoàng… Mà hết thảy này, đều là bởi vì thiếu niên ở trước mắt.

Nhân hoàng vị cách là cái gì? Lại đại biểu cho cái gì? Không ai so Nữ đế rõ ràng hơn, nàng đương nhiên biết nó sẽ dẫn tới, bao nhiêu người nổi điên, vì đạt được nó cam nguyện trả giá hết thảy.

Như không có La Quan, làm sao giao cho nàng? Giao cho 1 tôn bỏ mình qua đời, chân linh, nhục thân đều bị trấn áp tại âm u giới lệ quỷ.

Nhân tình này, làm như thế nào còn? !

—

Chương 1210 : Hiên Viên Bạch Hổ

La Quan thân thể hư nhược, vô ý thức run một cái, có chút không quen từ trước đến nay cao lãnh, bá đạo Nữ đế, đột nhiên bộ dáng này. . 85. . 85.

Mặt khác, đại ân tức đại thù, hắn thật sợ Nữ đế, cũng cùng Huyền Thánh lão già họm hẹm kia đồng dạng, muốn tới cái một lần vất vả suốt đời nhàn nhã.

“Khục… Bệ hạ không cần để ở trong lòng, liệu đến dưới mắt thế cục, ngài đã biết được, vãn bối cũng là bất đắc dĩ, thuận thế mà làm.”

“Huống chi, quá khứ tuế nguyệt bên trong, Nữ đế trợ giúp vãn bối không chỉ một lần, vãn bối tự nhiên là muốn hồi báo… Chúng ta, coi như thanh toán xong.”

Thanh toán xong… . ? ? .

Nữ đế đáy mắt, hiển hiện một tia phức tạp, nhìn xem La Quan không nói gì.

Thân là kế nhiệm Nhân hoàng, bản thân tu lại là Nhân hoàng nói, là lấy nàng có thể so người bên ngoài, cảm thụ được càng nhiều, rõ ràng hơn.

Tỉ như, Nhân hoàng vị cách tại chưa từng, bị bóc ra trước đó, liền đã cùng La Quan ở giữa, sinh ra mãnh liệt vô cùng bài xích.

Thậm chí có thể nói, dù là không có Huyền Thánh xuất thủ, bóc ra một thân hoàng vị cách, hắn cũng quyết không có thể nào, lại kế tiếp theo làm Nhân hoàng.

Về phần nguyên nhân, Nữ đế cũng có thể đoán được, nhất định là ở trong hỗn độn, tạo dưới sát nghiệt quá nặng, dẫn phát Nhân hoàng vị cách phản phệ… Nhưng điểm này, Ngụy Thái Sơ không biết sao? Không, hắn biết rõ, nhưng hắn hay là làm như vậy, giết chóc không kiêng nể gì cả.

Vì cái gì? Chẳng lẽ hắn tại cảm thụ qua, Nhân hoàng cường đại về sau, nghĩ chủ động từ bỏ tự thân thân phận? Đây không có khả năng!

Cho nên, chân tướng chỉ có 1 cái, La Quan ý thức được, Nhân hoàng nói là nàng tự tử vong trở về, quay về hiện thế đường tắt duy nhất!

Như hắn chiếm cứ nó vị, thì nàng tất cả cố gắng cùng tương lai, đều sẽ bị 1 trảm mà đứt… Cho nên, hắn mới không tiếc đại giới, tự phế vị cách… Cũng chính vì vậy, tại Huyền Thánh đưa ra tước đoạt, một thân hoàng vị cách về sau, La Quan mới có thể trực tiếp đáp ứng, cũng đưa ra chuyển giao cho nàng.

Đây hết thảy, liền đều có giải thích.

‘La Quan…’ Nữ đế trong lòng mặc niệm, nàng đã sớm biết, trong tay hắn kia đem tao kiếm, gan lớn không được.

Lại không nghĩ rằng, tiểu tử này bản thân, lá gan thế mà lớn hơn… Hắn làm sao dám… Hắn cũng dám… Đối nàng động niệm…

Trẫm chính là Nữ đế, càng đã là Nhân hoàng, là “Nhân gian chủ, vạn vật tôn”, càng thuở nhỏ lập xuống lời thề, đời này nhất tâm hướng đạo, phải làm Nhân hoàng ý chí, đăng lâm vũ trụ đỉnh cao nhất. Đây là lựa chọn của nàng, là sự kiên trì của nàng, cũng là vô số năm qua, chưa từng từng dao động ý chí!

Cho nên, nàng tuyệt đối không thể, đem nửa điểm tâm tư, tinh lực, đặt ở nam nữ chi tư bên trên… La Quan hắn, chú định uổng phí tâm tư!

‘Có lẽ, hắn chỉ là đơn thuần, vì báo đáp…’ ý niệm này dạo qua một vòng, liền bị đè xuống.

Nữ đế chính mình cũng không tin, có người lại bởi vì báo đáp ân tình, mà cam nguyện hủy đi chính mình.

Phải biết, khi đó La Quan còn không có, trợ giúp Huyền Thánh giết chết sa đọa thần chỉ, càng không có bị khủng bố Chân ma khóa chặt.

Hắn sớm chặt đứt, tự thân Nhân hoàng chi đạo, chỉ có thể là vì nàng…

La Quan có chút hoảng, Nữ đế trầm mặc, đáy mắt cảm xúc xen lẫn, chập trùng, để hắn cảm thấy vị này nữ hoàng bệ hạ, tựa hồ não bổ rất nhiều.

Nhưng thật, sự tình rất đơn giản, hắn nói thuận nước

đẩy thuyền, cũng chỉ là thuận nước đẩy thuyền, hồi báo một chút trợ giúp của nàng.

Ngài nhưng ngàn

Vạn, chớ suy nghĩ quá nhiều, nghĩ càng nhiều càng phiền phức, “Bệ hạ…”

Vừa mở miệng, liền bị đánh gãy, “Trẫm nói, ngươi nghe.”

Nữ đế ngữ khí bình tĩnh, lại mang theo một phần, không dung chống lại ý chí, “Trẫm đem phong ngươi làm về sau, ngươi nhưng cùng trẫm cùng hưởng Nhân hoàng quyền hành, tại thời khắc nguy nan, từ trẫm trong tay mượn đắc lực lượng… Nhưng ngươi ghi nhớ, ngươi chỉ có ‘Sau’ danh nghĩa, vĩnh viễn không có khả năng chân chính, trở thành trẫm người.”

Ta Hiên Viên Bạch Hổ, thiên hạ Nữ đế, đương thời Nhân hoàng… Há có thể làm kia vong ân phụ nghĩa hạng người, ân tình này ta nhất định phải còn.

Nhưng chuyện này, cũng muốn nói rõ ràng, nhất định phải bỏ đi La Quan không nên có ảo tưởng, để hắn sớm ngày thanh tỉnh.

La Quan…

Là ta thương thế nghiêm trọng, còn chưa khôi phục lại, sinh ra nghe nhầm sao? Sau… Cái đồ chơi này, cùng ta cũng có thể có liên quan?

Mà lại, Nữ đế ngươi vừa rồi, đến tột cùng nghĩ đến đâu bên trong đi? Chúng ta không phải đã nói, sau ngày hôm nay coi như thanh toán xong?

Ngươi ngươi ngươi… Ngươi đây là làm cái gì?

Thấy La Quan cứng tại nguyên địa, 1 bộ ngu ngơ thất thần bộ dáng, Nữ đế thở sâu, quay lưng đi, “Ngươi, không nguyện ý?”

Trẫm lúc này, có chút tức giận.

La Quan tiểu bối, trẫm khuyên ngươi không muốn không biết điều, cho ngươi trên danh nghĩa “Hậu vị”, là trẫm có thể tiếp nhận cực hạn.

Chớ ép trẫm, động thủ diệt ngươi!

Ý đồ hỏng trẫm đạo tâm, ngăn ta người tu hành, khi chết.

Tê ——

La Quan trong lòng run lên, hít vào mấy ngụm hơi lạnh, nhìn qua Nữ đế bóng lưng, lại cảm nhận được, một tia lạnh lẽo thấu xương sát cơ.

Quả nhiên, Nữ đế cũng là nữ nhân, là nữ nhân liền tâm như hãn hải, không thể phỏng đoán.

Mới vừa rồi còn hảo hảo, đảo mắt lại động sát niệm, 1 bộ ngươi dám cự tuyệt, liền bẻ gãy ngươi cổ tàn khốc bộ dáng…

“… Đa tạ Nữ đế, vãn bối… Vãn bối đáp ứng…”

“Sau” liền “Sau” đi, ném điểm mặt, dù sao cũng tốt hơn bỏ mệnh.

La Quan đột nhiên có chút hối hận, tại bị tước đoạt Nhân hoàng vị cách trước, hẳn là trước đem Nữ đế gọi tới, hảo hảo uy phong một chút.

Dù sao cũng tốt hơn, bây giờ bị nghiền ép, liền chút tâm lý an ủi đều không có.

‘Cũng may, ta lập tức muốn đi, rời xa tiểu thanh thiên thế giới, cái này được sắc phong làm ‘Sau’ sự tình, hẳn là không bao nhiêu người biết được… Còn tốt, còn tốt!’

Nếu không, thật đúng là không mặt mũi gặp người.

Nữ đế cao lãnh gật đầu, “Ngươi lại dưỡng thương đi, đợi khôi phục một chút, trẫm trở lại nhìn ngươi.”

Bá ——

Nàng một bước phóng ra, biến mất không thấy gì nữa.

Đưa lưng về phía La Quan trên khuôn mặt, đáy mắt hiện lên một tia buồn bực ý, vừa rồi làm sao liền nghĩ đến, như thế 1 cái đề nghị đâu.

Nhân hoàng sắc phong hậu vị, há lại nói một chút mà thôi, kia là muốn tế cáo thiên địa, mời bát phương chứng kiến, mới có thể hoàn thành nghi thức.

Ta, Hiên Viên bạch

Hổ, lại muốn làm loại sự tình này… Vừa nghĩ tới tràng diện kia, Nữ đế liền mặt trầm như nước, trong lòng bực bội.

Nhưng, trẫm nói chuyện, lời ra tất thực hiện.

Đã hứa hẹn, liền nhất định làm được.

Mà lại, nhất định phải nắm chặt, Huyền Thánh đã nói rất rõ ràng, đợi La Quan thương thế khôi phục về sau, liền muốn lập tức rời đi.

Đưa mắt nhìn Nữ đế rời đi, La Quan buông lỏng một hơi, miễn cưỡng xoa xoa, trên trán mồ hôi lạnh, tiếp lấy lộ ra một nụ cười khổ.

Sự tình làm sao liền, biến thành dạng này rồi? Điều này cùng ta nghĩ, không có chút nào đồng dạng a!

Được rồi, được rồi, hay là trước làm chính sự!

La Quan nhắm mắt lại, xích hồng sắc khủng bố ma ấn, xuất hiện tại cảm giác bên trong, nó lơ lửng ở trên không, phía dưới màu xanh hạt sen chuyển động, ngân bạch cùng xích hồng xen lẫn, lưu chuyển ở giữa nhấc lên từng vòng từng vòng gợn sóng.

Từng sợi tinh hồng, không ngừng bị tòng ma ấn bên trong tách ra ngoài, bị ba thôn phệ, hấp thu.

Cùng lúc đó, Lôi Tinh liều mạng, co ro mình, trốn ở nơi hẻo lánh bên trong, sợ gây nên ba chú ý, lo lắng hơn bị kia tinh hồng nhiễm.

Một màn này, để La Quan trong lòng nhất định, giết chết sa đọa thần chỉ nháy mắt, ma ấn liền đã lạc ấn, hắn sở dĩ còn có thể, miễn cưỡng bảo trì trấn định, chính là phát giác được điểm này… Màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng, tựa như là 3 cái quỷ chết đói, cái gì đều muốn ăn, mà lại trọng yếu nhất chính là, bọn hắn thật có thể gặm phải động.

Chân ma ma ấn, đang bị một chút xíu từng bước xâm chiếm, thôn phệ, mặc dù tiến triển chậm chạp, nhưng cuối cùng sẽ có một ngày sẽ bị ma diệt.

Nếu như trước đó, thả già Chân ma chưa từng động thủ với hắn, liền có thể tránh thoát đại kiếp… Nhưng đồng dạng, La Quan không dám đánh cược, lỡ như tại thành công trước đó, thả già Chân ma liền đã giáng lâm đâu? Bởi vậy, đang do dự về sau, hắn lựa chọn tiếp nhận Huyền Thánh yêu cầu, rời đi tiểu thanh thiên.

Huyền Thánh không hi vọng, Huyền Nhất Nhất không có quê quán, La Quan đồng dạng không nguyện ý, tiểu thanh thiên trở thành ma lâm chi địa… Bằng hữu của hắn, thân nhân, đều tại cái này bên trong!

Ma ấn có thể bị làm hao mòn, thôn phệ, đây đương nhiên là tin tức tốt, chí ít hắn càng nhiều mấy điểm, chạy thoát khả năng.

Hô ——

Thở ra một hơi, La Quan nhìn về phía nơi hẻo lánh bên trong Lôi Tinh, nghĩ nghĩ, hắn nói “. Ngươi cùng ngân bạch ở giữa, là quan hệ như thế nào?”

Ban đầu thời điểm, hắn vẫn chưa phát giác được, nhưng theo Lôi Tinh bị trấn áp tại thể nội, tự nhiên liền phát giác được dị thường.

Lôi Tinh run một cái, “Cái kia… Tôn thượng, ta có thể hay không không trả lời?”

“Không thể.”

“… Vậy ta chỉ có thể nói một điểm, thật liền một điểm, ngài đừng ép ta, không phải ta sẽ chết, liền ‘Bành’ một tiếng, nổ thành phấn vụn loại kia…”

“Nói.”

Lôi Tinh nuốt một ngụm nước bọt, vẻ mặt cầu xin, “Ta cùng ngân bạch, ân, ngài có thể nhìn thành, là người một nhà… Chúng ta có 9 vị huynh đệ tỷ muội… Ta chỉ là nó 1… Ngân bạch nó, vị cách tương đối cao, trời sinh khắc chế các huynh đệ khác tỷ muội, ta… Ta tương đối sợ hắn…”

Người một nhà?

La Quan trong lòng khẽ động, trầm giọng nói “Ngươi nói là, các ngươi có cùng nguồn gốc, một mạch tương sinh?”

“… Là.”

“Vậy các ngươi đến từ cái kia bên trong? Hoặc là nói, các ngươi hoàn chỉnh thể, là cái gì?”

Lôi Tinh thét lên, “Không thể nói, ta không thể nói! Tôn thượng, ngài cũng đừng hỏi, không phải ta muốn chết, ngài cũng sẽ có đại phiền toái…”

“Nhanh, thu liễm ý nghĩ này, không muốn đi nghĩ!”

La Quan sắc mặt biến hóa, lúc này hắn thật sinh ra mãnh liệt bất an, giống như là bị trong cõi u minh, cái nào đó không biết khủng bố chú ý.

Vội vàng đè xuống suy nghĩ, khiến tâm thần quy về trống vắng, phần này bất an mới dần dần biến mất.

Hô ——

Hô ——

Lôi Tinh thở hổn hển, mặt ngoài hiện ra khuôn mặt, lộ ra không che giấu được hoảng sợ, 1 bộ nhanh khóc lên bộ dáng, “Tôn thượng, ta có thể nói, đều đã nói cho ngài, tuyệt đối đừng hỏi lại… Thật, chúng ta sống thật khỏe… Chớ cho mình gây phiền toái…”

Ngụy Thái Sơ im lặng.

Huynh đệ tỷ muội 9 cái? Ngân bạch cùng Lôi Tinh (tử), đều là trong đó 1 trong.

Lúc này, hắn đột nhiên nghĩ đến, năm đó bị đánh giết thi thần, kia phần nguồn gốc từ ngân bạch, bản năng bên trong cừu thị cùng thôn phệ dục niệm.

Nàng nắm giữ lực lượng, tựa hồ là kim sắc?

“Một vấn đề cuối cùng, ngân bạch cùng ngươi bên ngoài, có phải là còn có kim sắc?”

Lôi Tinh trừng lớn mắt, “Ngài gặp được nàng rồi? Tê —— là, là, chúng ta vốn là một thể, cho dù tản mát vũ trụ, tính, mệnh ở giữa cũng có liên luỵ, tại không biết bên trong liền có hấp dẫn, sẽ lại càng dễ sinh ra liên luỵ… Tôn kia bên trên, ngài là làm thế nào sống sót? Kim sắc… Đáng sợ, thật đáng sợ, nàng là kinh khủng nhất tử vong…”

Răng rắc!

Lôi Tinh mặt ngoài, hiển hiện một vết nứt, nó kêu thảm một tiếng, một vòng thâm thúy tử sắc, từ trong đó mãnh liệt mà ra, liều mạng tu bổ, cái này vết rạn mới dần dần làm nhạt, nhưng vẫn như cũ có thể nhìn thấy, một vòng như có như không vỡ nát vết tích.

“Không thể xách, nàng càng không thể xách… Tôn thượng, ngài về sau, nhất định cách xa nàng xa… Nàng thật đáng sợ… Vũ trụ mênh mông, không biết phương diện… Bất kỳ địa phương nào đều có thể, tồn tại ý chí của nàng cùng hình chiếu… Nàng đang tìm chúng ta, một mực tại tìm…”

Lôi Tinh thanh âm, suy yếu mà sợ hãi, cảm giác nó lúc

này, bị bị hù đều có chút tố chất thần kinh.

La Quan không có lại nói tiếp, đưa nó thì thầm, nói dông dài, che đậy tại cảm giác bên ngoài, trong lòng một mảnh nặng nề.

Có vẻ như, trên người hắn phiền phức, là càng ngày càng nhiều, 1 cái so 1 cái khủng bố.

Kim, ngân, tử… Là 9 bên trong chi 3, như vậy sáu mặt khác, có phải là hay không cái khác sắc thái? Hẳn là, cùng ráng mây chi chủ có liên quan tới? Thần nắm giữ, chính là thiên địa hào quang, là đầy trời chói lọi nhan sắc.

Không đúng, như coi là thật như thế, hào quang chi chủ vị cách, đem cao đến khó lấy tưởng tượng, há lại sẽ rơi vào bây giờ, gần như băng vẫn, ngay cả quyền hành đều bị phàm nhân (Tiêu Khinh Mi) cướp đoạt hạ tràng.

Có lẽ, đây là cấp bậc cao hơn, chiều không gian cảnh giới, là hắn hiện tại, không thể lý giải tồn tại.

Vũ trụ này, thiên hạ này, quả nhiên so biết, suy nghĩ, muốn càng khủng bố hơn, càng thêm thâm bất khả trắc!

—

—

—

—

—

Chương 1211 : Đế hậu

Sau 10 ngày, La Quan thân thể, không ngờ khôi phục bảy tám phần. . 85. . 85.

Trong cơ thể hắn, không ngừng hiện ra lực lượng cường đại, hoàn thành lấy sau cùng chữa trị.

Hiển nhiên, đây cũng là Huyền Thánh đám người thủ đoạn, nhưng phần này trợ giúp, lại làm cho La Quan nhịn không được âm thầm bĩu môi ——

Lão già, đây là không kịp chờ đợi, muốn đem hắn cho đưa tiễn rồi? Hắc! Ta cái này tính tình, về sau có cơ hội, nhất định còn trở về.

Để cho ngươi cảm thụ một chút, bị người xô đẩy, cứng rắn đuổi ra khỏi nhà tư vị là như thế nào.

Nhưng trong lòng đã có cách về trong lòng đã có cách, bất mãn thì bất mãn, La Quan vô cùng rõ ràng, hắn sớm một chút rời đi là lựa chọn tốt nhất.

Đại khái, ngay tại 2 ngày này… Nữ đế, cũng không biết chạy đi đâu, không nói muốn sắc phong hắn “Hậu vị” tới?

Liền không có động tĩnh, sẽ không phải là nhất thời tâm huyết dâng trào, tiếp lấy liền hối hận đi? Cũng tốt… Hắn 1 cái đường đường chính chính, đỉnh thiên lập địa nam tử, thế mà được sắc phong làm “Sau”, đây cũng quá im lặng.

Chính chuyển toán loạn suy nghĩ, tiếng bước chân đột nhiên vang lên, La Quan mở mắt ra, liền thấy trước mắt yểu điệu dáng người.

Thanh ảnh tiểu nương bì chính một mặt hiếu kì, không hiểu, nhìn xem hắn, đôi mắt chỗ sâu tựa hồ, còn cất giấu một điểm những vật khác.

Mắt to mắt nhỏ nhìn nhau, La Quan còn chưa nghĩ ra, làm như thế nào mở miệng lúc, tiểu nương bì đột nhiên nói “Ngươi thật là Ngụy Thái Sơ, Ngụy Thái Sơ chính là ngươi?”

Tại bị bóc ra Nhân hoàng vị cách về sau, hắn liền khôi phục như cũ hình dạng, thân là thâm uyên chúa tể, Hắc Nguyệt ứng đã sớm biết được hết thảy.

Nhưng rất rõ ràng, nàng hay là rất khó tiếp nhận…

“Khục!” La Quan đứng dậy, hành lễ nói “Vãn bối La Quan, bái kiến Hắc Nguyệt tiền bối… Cái kia, quá khứ hết thảy đều đã quá khứ, Ngụy Thái Sơ cái tên này, ngài cũng không cần xách.”

Đều đi qua sự tình, còn để ý làm gì? Tỉ như ngài trước đó, bị sa đọa thần chỉ một tay, trực tiếp từ thiên khung túm rơi, chật vật không chịu nổi bộ dáng, ta đã sớm quên.

‘Mặt khác, tốt xấu ta cứu ngươi một mạng, chẳng lẽ lúc này, ngươi còn có thể lấy oán trả ơn?’ lời tuy như thế, nhưng vẫn là cẩn thận một chút.

La Quan nhãn quan miệng mũi, bất động thanh sắc.

Thanh ảnh “A” một tiếng, đã từ La Quan lời nói bên trong, đạt được đáp án… Tuy nói, Ngụy Thái Sơ cùng La Quan, là 1 người việc này, nàng tận mắt nhìn thấy… Nhưng đạt được xác định về sau, hay là có nháy mắt thất thần.

La Quan cùng Nhân hoàng, vô luận từ góc độ nào nhìn, đều kém rất rất nhiều, tiểu tử này là làm sao làm được đây này? Mà lại, càng quan trọng chính là, bị Huyền Thánh xuất thủ, tước đoạt bỉ ngạn vị cách, tiểu tử này thế mà còn có thể bảo trì trấn định, không có điên điên… Ân, cái này tâm tính, rất là trầm ổn, lợi hại a.

Đón lấy, chính là một tia oán giận, La Quan nàng lúc trước cũng là nhìn trúng, làm sao liền hết lần này tới lần khác làm minh nguyệt quyến giả? Nàng Hắc Nguyệt, thâm uyên chi chủ, cái kia bên trong việc phải làm rồi? !

‘Luôn cảm thấy, hắn về sau sẽ rất đáng gờm… Ngô, ta có phải hay không, nên làm chút gì? Nhưng bây giờ, hắn là Nữ đế người… Cái này liền rất phiền phức…’ thanh ảnh cúi đầu, lâm vào trầm tư.

La Quan là thật sợ, làm sao hiện tại ai thấy hắn, đều thích suy nghĩ chuyện? Mà lại, hắn căn bản không biết, đối phương đều đang nghĩ cái gì.

Nữ đế làm sự tình, đều thấy được sao? Hắn thật lo lắng Hắc Nguyệt, cũng nói ra cái gì, mạo phạm lại để hắn mất hết mặt mũi lời nói, vội vàng nói “Cái kia, Hắc Nguyệt

trước

Bối phận, vãn bối thương thế chưa lành, cần nhiều hơn nghỉ ngơi, ngài còn có khác sự tình sao?”

“Không có việc gì, ngươi nghỉ ngơi ngươi.” Thanh ảnh nhàn nhạt mở miệng.

La Quan…

Hắn hít một hơi, gạt ra tiếu dung, “Cũng là không cần gấp gáp như vậy, tiền bối có lời gì, không ngại nói thẳng đi, vãn bối rửa tai lắng nghe.”

Thanh ảnh rất không khách khí, đi thẳng vào vấn đề, “A, vậy ta liền hỏi, ngươi thật muốn khi Nữ đế ‘Sau’ sao?”

Hụ khụ khụ khụ ——

La Quan kém chút đem phổi ho ra đến, đáy mắt bối rối, chuyện này chẳng lẽ, đã mọi người đều biết sao?

Thật vất vả, mới thở vân thở ra một hơi, thấy thanh ảnh nghiêm túc nhìn xem hắn, 1 bộ không có đáp án không bỏ qua bộ dáng, hắn cười khổ một tiếng, “Tiền bối cho rằng, chuyện này vãn bối có tuyển?”

Ta là bị buộc, nhưng ta không dám nói thẳng, Hắc Nguyệt ngươi nghe tới, về sau cần phải nói cho càng nhiều người, vì ta tẩy trắng!

Đường đường thân nam nhi, hậu vị không phải ta nguyện… Đừng nói, lại nói nước mắt đều muốn rơi

xuống!

Hắc Nguyệt gật đầu, “Quả nhiên, ta liền nói, ngươi làm sao lại nguyện ý, cùng Nữ đế cùng một chỗ, nàng cũng chỉ biết tu luyện, lạnh như băng giống tảng đá, sẽ không động tâm tư khác.”

Dừng một chút, nàng xem qua đến, “Cho nên, nếu như ngươi có khác ý nghĩ, có thể tới tìm ta? Tuy nói, ngươi bây giờ đã không phải Nhân hoàng, nhưng ta không quan tâm, có thể cho ngươi cơ hội này.”

Cùng các loại, có ý tứ gì? La Quan trừng lớn mắt, hụ khụ khụ khụ ——

Lần này là thật, kém chút sặc nước bọt mà chết.

Ta đều kết cục này, ngay lập tức đem bị trục xuất, ngài còn có tâm tình, lấy chuyện này nói đùa ta ? Không có như thế bẩn thỉu người!

Bất quá, thanh ảnh ánh mắt rất chân thành… Tiểu nương bì này, sẽ không phải nói thật a?

Tê ——

Tuy nói, ta anh tuấn tiêu sái, một thân chính khí, kiêm thiên phú dị bẩm, sống tốt khí đại… Nhưng, cái này tựa hồ có chút quá đi? Làm sao êm đẹp, liền nhấc lên việc này!

Ta là ai? Ta ở đâu? Ta nên nói cái gì? Trong lúc nhất thời, La Quan cảm giác đầu bên trong, biến thành một

đoàn bột nhão.

Cũng may, không chờ hắn nghĩ kỹ làm sao đáp lại, đối diện Hắc Nguyệt sắc mặt biến hóa, “La Quan, ta nên đi, ngươi từ từ suy nghĩ, không nóng nảy.”

Bá ——

1 đạo ánh trăng thăng thiên, biến mất thiên khung phía trên.

Sau một khắc, Nữ đế giáng lâm thâm uyên, một bộ màu đen đế bào, mặt mày tôn quý, uy nghiêm, mênh mông như vực sâu Nhân hoàng khí thế, quét sạch tứ phương.

Nàng giống như là, phát giác được cái gì, khẽ nhíu mày nhìn lướt qua, ẩn vào thiên khung Hắc Nguyệt, “Vừa rồi, nàng xuống tới rồi?”

La Quan thành thành thật thật gật đầu.

“Nói cái gì?”

“… Không, không có gì…”

Muốn đào ngươi góc tường, cùng ta phát sinh điểm không thích hợp thiếu nhi sự tình… Lời này đương nhiên không thể nói, La Quan hiện tại, cũng còn phải cảm thấy rất mê.

“Hừ

!” Nữ đế trong miệng, như cười lạnh một tiếng, nàng đôi

mắt ở trên cao nhìn xuống, lộ ra uy nghiêm, “Trẫm, tuy chỉ có thể cho ngươi, 1 cái trên danh nghĩa hậu vị, nhưng ngươi chung quy, cũng coi là trẫm người.”

“Cho nên, ngươi tốt nhất đừng, làm ra cái gì để trẫm, mất thể diện sự tình, nếu không trẫm sẽ rất tức giận, hiểu không?”

La Quan có thể làm gì, hắn chỉ có thể gật đầu, cảm giác mình so đậu nga còn oan. Cái này đạp ngựa kêu cái gì sự tình? Ta thế mà bị Nữ đế yêu cầu, muốn thủ “Phụ đức” … Liền rất không hợp thói thường!

Đi, đi nhanh lên, cái này tiểu thanh thiên thế giới, thật không thể đợi.

Giờ khắc này, La Quan rất hoài niệm Huyền Thánh.

Nữ đế lại liếc mắt nhìn, tịch liêu thâm uyên thiên khung, mặt không biểu tình.

Trẫm sinh khí rồi? Nói bậy!

Ta, Hiên Viên Bạch Hổ, đương thời Nhân hoàng, trong lòng chỗ niệm chỉ có đại đạo, đời này duy nhất truy cầu, chính là đạp lập vũ trụ chi đỉnh.

Nam nhân, sẽ chỉ ảnh hưởng ta, tốc độ tu luyện.

Ai nguyện ý muốn, ai trong bóng tối ngấp nghé, đều tùy tiện… Trẫm chỉ là, cần bận tâm Nhân hoàng uy nghiêm cùng mặt mũi… Đúng, chính là như vậy!

Đã, La Quan thương thế không sai biệt lắm, sắc phong nghi thức cũng đã hoàn thành, liền không cần lại lưu tại thâm uyên.

Nữ đế bắt lấy La Quan, một bước đạp xuống, 2 người trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Trước mắt đột nhiên vặn vẹo, đợi ánh mắt khôi phục lúc, La Quan đột nhiên nghe tới, vô số nhỏ vụn ầm ĩ.

“Đây chính là người mới hoàng, đem sắc phong sau? Tư sắc thường thường a!”

“Không sai, hắn có cái gì sáng chói? Tướng mạo, tu vi hay là thân thể… Cùng ta kém xa, ta cái thứ 1 không phục!”

“Tiểu tử này, thật đúng là gặp may mắn a, bị Nhân hoàng chọn trúng, ngày sau chính là dưới một người, trên vạn người!”

“Hắc…‘Ngày sau’ cái này từ dùng tốt, nhưng liền sợ tiểu tử này vô dụng, Nhân hoàng phía trước lại phá không được phòng…”

Bành ——

Một tiếng vang thật lớn, kêu thảm kinh thiên, nói năng lỗ mãng một vị nào đó, bị trực tiếp đánh bay ra ngoài.“Oa oa” máu tươi cuồng phún, nương theo lấy “Đôm đốp” cốt nhục nổ đùng.

“Nhân hoàng tha mạng, tiểu nhân biết sai, biết sai!”

Kêu thảm, kêu rên bên trong, một đường bay về phía chân trời, chết sống không biết.

Thế là, bên tai yên tĩnh.

La Quan sắc mặt đờ đẫn, đảo qua xung quanh, hắn bây giờ chỗ, xác nhận tiểu thanh thiên thế giới nơi nào đó.

Ráng mây phun trào, ngọc đài thăng thiên, đại đạo ca minh, trời ban điềm lành… Hắn cùng Nữ đế đặt song song trong đó, xung quanh kia ráng mây lượn lờ ở giữa, vô số thân ảnh như ẩn như hiện.

Cho nên, đây chính là sắc phong hậu vị nghi thức? A… Quy mô rất lớn a, người đến rất nhiều, chí ít đều là Đại Đạo cảnh…

Phía trước nhất, là 3 đạo thân ảnh quen thuộc.

Huyền Thánh, Giang Ly còn có Thần Mục.

Người đều đến a, rất tốt… Lần này là thật xã chết rồi, lạnh thấu thấu, ngay cả cứu giúp tất yếu đều không có.

Vừa nghĩ đến đây, mất hết can đảm… La Quan tựa như là, một bộ đề tuyến con rối, ngơ ngác đứng ở bên cạnh, không nhúc nhích.

‘Đây là, ngạc nhiên ngốc rồi? Hừ! Trẫm hậu vị, dù chỉ là bài trí, nhưng vốn có thể diện cùng

Tôn quý, lại không thể thiếu khuyết.’

‘Nhưng trẫm có thể cho ngươi, cũng chỉ có những này, nên biết đủ, chớ lại tham!’

Nữ đế bắt lấy La Quan tay, giơ lên, “Từ hôm nay, hắn chính là trẫm về sau, cùng trẫm một thể, cùng chưởng Nhân hoàng quyền hành.”

“Ngươi các loại, còn không bái kiến?”

Rầm rầm ——

Ráng mây ở giữa, vô số đạo thân ảnh, khom người cong xuống, “Chúng ta, bái kiến Đế hậu!”

Giang Ly nhếch nhếch miệng, giống như là có chút đau răng.

Thần Mục một con mắt, trừng càng lớn, chậc chậc ngay cả thán, 1 bộ xem náo nhiệt bộ dáng.

Chỉ có Huyền Thánh, vẫn như cũ bất động như núi, yên tĩnh hờ hững.

Chỉ là, nếu như ngươi có thể biến mất, đáy mắt mỉm cười liền tốt hơn rồi.

Lão hỗn đản, ngươi có ý tứ gì? Cười nhạo ta đúng không, đừng quên đây hết thảy, đều có phần của ngươi.

Mệt mỏi, hủy diệt đi… Thả già Chân ma làm sao còn chưa tới!

Sắc phong nghi thức kết thúc, mọi người thối lui, Huyền Thánh cùng Giang Ly, Thần Mục lưu lại.

“Nữ đế.” Nàng dù đã là Nhân hoàng, nhưng vẫn như cũ yêu cầu, giữ lại cái danh hiệu này.

Huyền Thánh ngữ khí bình tĩnh, “Thời gian đã đến, nên tiễn hắn đi… Ngô, lão phu biết, các ngươi vừa hoàn thành kết hợp, làm như vậy có chút bất cận nhân tình, nhưng ngươi phải hiểu.”

Nữ đế trầm mặc một chút, gật đầu, “Tốt, làm phiền Huyền Thánh động thủ.”

Chân Thần là cần tôn kính, nhưng những người khác, liền không cần.

“2 người các ngươI, trốn ở bên cạnh cười cái gì? Là đối trẫm sau bất mãn sao? Cút xa một chút!”

Giang Ly…

Thần Mục…

Còn có hay không điểm quy củ? Còn hiểu không hiểu tôn kính tiền bối? Còn giảng hay không tư lịch bối điểm? Chúng ta đánh không lại nàng… A, vậy liền không có việc gì!

Đây chính là Nữ đế, 1 ngày đăng lâm Nhân hoàng chi vị, liền đã là phiến thiên địa này ở giữa, gần với Huyền Thánh cường đại tồn tại.

Nên, đáng đời!

Nếu như Nữ đế, có thể bắt lấy Huyền Thánh cũng bạo chùy dừng lại, vậy thì càng tốt.

Ngô…

Loại này bị người bảo hộ, cơm chùa cuồng ăn tư vị, cũng không tệ.

Đáng tiếc, La Quan cái này cơm chùa, nhất định là thể nghiệm bản.

Huyền Thánh phất tay áo vung lên, đem hắn quyển đến bên người, một bước phóng ra, liền đã thân ở hỗn độn.

Gào thét tiến lên, không biết đi hướng nơi nào.

“Huyền Nhất Nhất, cũng không biết chuyện hôm nay.”

Lão gia hỏa này, rốt cục xử lý một chút chuyện tốt, vì hắn bảo toàn cuối cùng một phần mặt mũi, La Quan chắp tay, “Đa tạ Huyền Thánh đại nhân!”

“Cũng là không cần tạ, đợi nàng ngày sau hành tẩu thiên hạ lúc, tự nhiên là có thể biết được, lão phu cần gì phải để chuyện hôm nay lại thêm phong ba.”

… Lão già, đem cảm tạ của ta còn cho ta!

Huyền Thánh thản nhiên nói “Cho nên, nếu như ngươi không hi vọng, thanh danh của mình tại tiểu thanh thiên, bị truyền bá lộn xộn không chịu nổi… Vậy liền sớm đi trở

về, lão phu tin tưởng, ngươi sẽ không chết ở bên ngoài.”

La Quan trầm mặc một chút, gật đầu, “Vãn bối hết sức.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1212 : Cửa phi thăng

“Đến.”

Huyền sâm dừng bước lại, trước mắt hỗn độn yên tĩnh, không có vật gì.

Nhưng theo, hắn đưa tay nhấn một cái, “đông” một tiếng vang trầm, như cự thạch rơi vào trong nước, lập tức kích thích vạn trọng sóng.

Nhưng ở mảnh này, khuấy động hỗn độn bên trong, lại có “1 cái đảo hoang”, cùng xung quanh không hợp nhau, duy trì yên lặng.

Huyền Thánh mang theo La Quan, một bước đi tới “Đảo hoang” bên cạnh, yên lặng phiến khu vực này, chậm rãi hướng 2 bên tách ra, lộ ra một cái thông đạo.

Nhìn xem cảnh này, La Quan như có điều suy nghĩ, cái này cùng hắn trước đó xông đến phương nam thủ hộ chỗ phù lục lúc, kia một chỗ phong ấn tương tự.

Mà rất nhanh, tiếp xuống biến hóa, xác minh La Quan suy đoán —— khi thông đạo mở ra, vượt qua ngăn trở về sau, một mảnh lạ lẫm khu vực, xuất hiện ở trước mắt.

Hẹn phương viên 100 dặm lớn nhỏ, nội bộ vắng vẻ, chỉ có 1 đạo nguy nga cửa đá, yên tĩnh đứng lặng ở bên trong. Nó toàn thân, bày biện ra bằng đá màu trắng

xanh, cũng tồn tại cực kỳ lâu, mỗi một chỗ nơi hẻo lánh đều tràn ngập, nồng đậm tuế nguyệt khí tức.

Xa xa nhìn lại, nó rộng lớn, cổ lão, khí thế bàng bạc, như tại không nói gì nói, mình đã từng huy hoàng tuế nguyệt.

Nhưng nhìn kỹ liền sẽ phát hiện, nó thực tế quá mức cũ kỹ, không chỉ có mặt ngoài hình dáng trang sức, khắc dấu, đều trở nên mơ hồ không rõ, kia nhìn như kiên cố cửa thể, cũng nhiều vô số vết rạn, như trong hỗn độn này, từng trải qua một loại nào đó hạo kiếp tẩy lễ.

“Cái này cửa đá là cái gì?” La Quan vô ý thức mở miệng.

Huyền Thánh lắc đầu, “Lão phu cũng không biết.”

Không biết? Ngươi thế nhưng là tiểu thanh thiên thế giới, duy nhất Chân Thần cảnh, từ thượng cổ thời kì liền tồn tại đến nay, vượt ngang vô số kỷ nguyên… Là chân chính hoá thạch sống, ngươi lại không biết? !

Đây là La Quan ý niệm đầu tiên, nhưng rất nhanh hắn liền ý thức đến, Huyền Thánh cũng vô nói dối tất yếu, nhưng nhìn trước mắt hùng vĩ lại rách nát, lộ ra mục nát, xuống dốc khí tức cửa đá, hắn đột nhiên có loại dự cảm không tốt, “Huyền Thánh đại nhân, ngài dẫn ta tới cái này, sẽ không phải nói với ta, ta muốn thông qua toà này cửa đá, rời đi tiểu thanh thiên a?”

Biệt điểm đầu, tuyệt đối đừng gật đầu, chính ngài cũng không biết, là cái gì cửa đá, liền lấy tới lừa phỉnh ta… Ngươi còn không bằng, trực tiếp động thủ giết ta, đến

càng dứt khoát!

Huyền Thánh không gật đầu, hắn ngữ khí bình thản, nói thẳng “Vâng.”

Trước cửa đá, lâm vào trầm mặc.

La Quan là không biết muốn nói gì, mà Huyền Thánh nhìn trước mắt cửa đá, thì giống như là sa vào đến một loại nào đó trầm tư.

Một mảnh trong yên lặng, La Quan đáy lòng hiện ra, 1 cái ý niệm mãnh liệt —— hắn hiện tại trốn lời nói, hẳn là không kịp đi?

Nữ đế đâu? Ngươi vừa mới đem ta sắc phong thành đế về sau, quay đầu liền trơ mắt, nhìn xem Huyền Thánh lão già này đối với ta như vậy? Ngươi đây là, cho ta 1 cái sau khi chết thể diện đâu? Ta nhưng rất cảm tạ ngươi!

Đúng lúc này, Huyền Thánh nói “. Lão phu đích xác không biết, cái này cửa đá là cái gì, nhưng chúng ta cũng không phải là muốn hại ngươi, nó thật sự là nhất nhanh, nhất nhanh gọn, cũng là an toàn nhất, rời đi tiểu thanh thiên biện pháp.”

Đại Đạo cảnh dưới, hỗn độn chính là sinh linh vòng cấm, mất đi Nhân hoàng vị cách sau La Quan, nghiêm

Cách nói là không có tư cách đặt chân trong đó. Càng không nói đến, muốn vượt qua vô tận hỗn độn, đến vũ trụ những tinh vực khác.

Thấy La Quan không nói lời nào, Huyền Thánh cũng không tức giận, hắn nói “. Tiểu tử, lão phu đích xác sống thật lâu, thậm chí có thể nói, cùng tiểu thanh thiên thế giới cùng tuổi… Nhưng có chút bí ẩn, chính là lão phu đồng dạng hoàn toàn không biết gì. Cũng tỷ như, trước mắt toà này cửa đá, nó tồn tại tuế nguyệt vô cùng dài, dài dằng dặc đến viễn siêu ra tưởng tượng của ngươi, thậm chí tại tiểu thanh thiên thế giới sinh ra trước, nó liền đã đứng lặng ở đây… Lại hoặc là, là tại càng dài dằng dặc, lần trước nữa thế giới tồn tại lúc, nó đã bị thành lập.”

Thấy La Quan giật mình, tựa hồ muốn nói cái gì, Huyền Thánh khoát khoát tay, “Vũ trụ này, so ngươi ta biết được, đều càng thêm cổ lão, đã vạn vật sinh linh, đều có sinh lão bệnh tử, thế giới kia bản thân tự nhiên, cũng tồn tại sinh ra cùng tiêu vong… Nhưng có một ít tồn tại cường đại, cũng đã siêu thoát này cấp độ… Cái này cửa đá, có lẽ chính là tác phẩm của bọn hắn.”

Nói đến đây, Huyền Thánh trầm mặc mấy hơi, tiếp tục nói “Kỳ thật, đối với toà này cửa đá, chúng ta hay là biết một chút, tỉ như tên của nó… Cửa phi thăng.”

“Rất không minh bạch, đã nó tồn thế như thế dài dằng dặc, thậm chí ở thế giới sinh ra trước đó, mấy người lão phu như thế nào biết được? Vậy liền dính đến, hỗn độn quỷ dị… Bọn chúng có đôi khi, có thể cho người ta chút kinh hỉ, tỉ như trước đó lão phu gần chết thay mệnh chi pháp. Nhưng cũng tiếc, liên quan tới toà này cửa đá, chúng ta nghiên cứu cực kỳ lâu, đoạt được lại chỉ là vụn vặt.”

“Nhưng có một chút, cơ bản có thể xác định, nó nối liền cái khác vũ trụ tinh vực, là cực kỳ lâu trước đó, cái nào đó thế lực tiếp dẫn tu sĩ thông đạo… Mà lấy toà này cửa đá tồn tại phương thức nhìn, nó chỗ kết nối tinh vực, muốn so tiểu thanh thiên thế giới chỗ, càng thêm cao cấp, cực khả năng dựng dục, càng xán lạn tu hành thế giới.”

La Quan tin tưởng, Huyền Thánh nói là thật, nhưng loại này trục xuất pháp, vẫn có chút khó mà tiếp nhận.

‘Nói tốt như vậy, cũng không thấy các ngươi đi vào a, quỷ biết cửa đá về sau, đến cùng là cái gì…’

Huyền Thánh giống như là, xem thấu La Quan suy nghĩ, nói “. Nếu không phải năm đó, ma tai đột nhiên giáng lâm, có lẽ lão phu đã sớm, đã bước vào trong cửa đá, rời đi tiểu thanh thiên thế giới, đi nhìn một chút vũ trụ sự mênh mông, thả người chết cũng không tiếc nuối.”

Ngữ khí bình tĩnh cũng buông xuống, nhưng tiếc nuối cùng không cam lòng, lại thẩm thấu hắn lời nói bên trong mỗi một chữ.

La Quan khẽ giật mình, có chút hiểu được, ma tai về sau phương nam thủ hộ bản thân phong ấn, Huyền Thánh làm thủ hộ tiểu thanh thiên, chỉ có thể từ bỏ này niệm.

Hắc!

Tình cảm ta La mỗ người, còn hoàn thành Huyền Thánh đều chưa từng, đạt thành tâm nguyện, nghĩ như vậy…

Liền còn rất hăng hái.

Sau lưng, có động tĩnh truyền đến, Nữ đế ngưng thần nhìn về phía cửa đá.

Trong truyền thuyết cửa phi thăng, rốt cục nhìn thấy!

Giang Ly nói “. Huyền Thánh nói không sai, lúc trước ta cùng Huyền Thánh, đã chuẩn bị sẵn sàng, sẽ liên thủ cùng xông vào những tinh vực khác.”

“Nhưng ma tai về sau, Huyền Thánh tự tay phong ấn cái này bên trong, khiến cửa phi thăng không hiện ra ở thế.”

Thần Mục nhỏ giọng thầm thì, “Có bị bệnh không? Tại tiểu thanh thiên thế giới xưng vương xưng bá không tốt? Nhất định phải đi ra ngoài, dù sao ai thích đi người đó đi, ta không đi!”

“Trẫm, muốn đi cửa đá về sau nhìn qua.” Nữ đế đột nhiên mở miệng.

Huyền Thánh lắc đầu, “Nữ đế, ngươi đã là Nhân hoàng.”

Tiểu thanh thiên thế giới, chính là Nhân hoàng căn bản.

Nữ đế nhíu mày lại, chợt bình tĩnh lại, “Cuối cùng sẽ có một ngày, trẫm chắc chắn đến, lại nhìn vũ trụ tinh hà, ra sao cùng óng ánh!”

Nàng quay người, nhìn về phía La Quan, “Đế hậu, ngươi nên khởi hành.”

Đừng lề mà lề mề, ném trẫm mặt… Thuận tiện, đi dò xét một chút con đường phía trước, vì trẫm tương lai đạp lâm, làm tốt nghênh đón chuẩn bị.

Còn không động thân?

Trẫm Đế hậu, phải dũng cảm mà kiên nghị!

La Quan xoa đem mặt, cười khổ một tiếng, “Được, cửa phi thăng liền cửa phi thăng, đã tồn tại vô tận tuế nguyệt, hẳn là rất rắn chắc, sẽ không xảy ra chuyện đúng không?”

Hắn quay người, về cho Nữ đế một ánh mắt, ‘Ngài hài lòng đi?’

Lại đảo qua Huyền Thánh, Giang Ly, Thần Mục, phất phất tay, “Chư vị, ngày khác gặp lại, đi!”

Quay người, đi hướng cửa phi thăng.

Khi La Quan thân ảnh, xuyên qua cửa đá nháy mắt, “Ông” một tiếng chấn minh, kia cổ lão mà vỡ vụn, lộ ra vô tận tang thương cửa đá, mỗi một vết nứt bên trong, đều có từng tia từng tia linh quang phun trào, sau đó mãnh liệt mà ra, hướng trong cửa đá hội tụ, óng ánh chói mắt.

Oanh ——

Theo một tiếng vang trầm, tất cả quang mang sát na thu liễm không còn, mà La Quan thân ảnh, đã biến mất không gặp.

Giang Ly trầm mặc một chút, nói “. Huyền Thánh, ngươi vì sao không có nói cho La Quan, ngươi ta năm đó thật có này niệm, nhưng về sau phát hiện, cửa phi thăng lực lượng không đủ, đã vô pháp hoàn thành đối ngươi ta truyền tống?”

“Nói, tiểu tử này sợ hơn, không bằng để hắn thản nhiên điểm.” Huyền Thánh nhàn nhạt nói xong, dừng một chút, nhìn về phía Nữ đế, “Làm sao rồi?”

Nữ đế mặt không biểu tình, “… Không có gì.”

Chân Thần, cần tôn kính!

Nhưng nếu như, trẫm Đế hậu xảy ra chuyện, các ngươi đều chờ đợi… Trẫm, sẽ cho hắn một cái công đạo.

Bá ——

Nữ đế quay người, một bước biến mất không thấy gì nữa.

Giang Ly thất vọng thở dài một hơi, cái này Nữ đế, không phải vô pháp vô thiên, nhất không yêu thủ quy củ? Làm sao liền nhẫn nữa nha.

Huyền Thánh híp híp mắt, “Giang Ly, ngươi cũng muốn bị đánh gãy chân sao?”

“A… Ha ha… Ha ha, Huyền Thánh nói đùa… Phong ấn bị đánh vỡ, hỗn độn quỷ dị còn tại tứ ngược… Ta đi trước xử lý!”

Nói xong, quay đầu bước đi.

Thần Mục rất thất vọng, Nữ đế sao có thể, chỉ đánh bọn hắn bất động Huyền Thánh đâu? Thân là Nhân hoàng, uy phong của ngươi cùng bá khí, muốn xuất ra đến a.

Được rồi!

Không có náo nhiệt nhìn, rời đi.

Răng rắc ——

“A!” Thần Mục ôm chân, diện mục dữ tợn, thê lương tru lên, “Lão quy xác, đi ngươi bố khỉ, ngươi đánh ta làm cái gì?”

Huyền Thánh mặt không biểu tình, “Nhìn ngươi không vừa mắt!”

Có ý kiến, ngươi nói.

Thần Mục nhảy chân, đi.

Hắn rất muốn nói, rất muốn chửi ầm lên, nhưng hắn rõ ràng hơn, làm như vậy mình hạ tràng chỉ có thể thảm hại hơn.

Nhẫn!

Sông to con nói đúng, cùng tu thành Chân Thần, lại cùng Huyền Thánh ganh đua cao thấp.

Ngươi chờ, ta Thần Mục nhiều lần chân gãy mối thù… Tất báo!

Bên tai yên tĩnh, Huyền Thánh đạp lập hư không, nhìn qua to lớn, cổ lão cửa phi thăng, đáy mắt lộ ra vẻ cô đơn.

Bức bách 1 vị, như thế ưu tú vãn bối, đi xa lạ tinh vực, đối mặt không biết hết thảy… Chung quy là bọn hắn những người này, quá vô năng.

Mà lại, theo một tia năng lượng cuối cùng hao hết, cái này cửa phi thăng liền chỉ còn lại có một bộ xác không.

Gần chết thay mệnh về sau, đời này cố bước Chân Thần cảnh Huyền Thánh, sẽ không còn cơ hội, đến xa xôi bên ngoài tinh vực, đi nhìn một chút kia hoàn toàn khác biệt tinh không, đi chứng kiến con kia tồn tại ở trong tưởng tượng mỹ lệ cùng mênh mông… Thật, rất thất vọng a!

Cho nên, Thần Mục gãy chân.

Không có nhãn lực kình ngu xuẩn, trên thế giới này, luôn luôn phải ăn nhiều thua thiệt.

“La Quan, không muốn chết ở bên ngoài, ngươi không luôn đều là đúng Huyền Nhất Nhất nói, mạng ngươi đại vận khí được không? Lão phu thật hi vọng, ngươi có thể còn sống trở về… Không chỉ là bởi vì, lão phu cảm thấy thua thiệt ngươi, càng bởi vì lão phu đại đạo đã đứt… Huyền Nhất Nhất mệnh số, quá lớn, quá không bình thường, lão phu chỉ sợ bảo hộ không được nàng… Đây

hết thảy, đại khái là muốn giao cho ngươi…”

Huyền Thánh nói nhỏ thôi lại trầm mặc một lát, nhìn cửa phi thăng một chút, quay người rời đi.

…

1 ngày này, thiên địa dị tượng, hoa rơi như tuyết, nguyệt quế khô héo.

Thái âm vẫn như cũ treo cao chín ngày, tịch liêu chiếu rọi thiên địa, nhưng thái âm chi chủ lại hoàn toàn biến mất.

Liền tựa như, Thần chưa từng tồn tại đồng dạng.

Thâm uyên, Hắc Nguyệt khô treo, chiếu rọi 4 phương thiên địa.

Thanh ảnh tiểu nương bì, cũng triệt để không biết tung tích.

Theo thái dương chi chủ vẫn lạc, thái âm chi chủ (Hắc Nguyệt) biến mất, mang ý nghĩa “Nhật nguyệt hợp minh” 2 tôn cường đại tiên thiên thần chỉ, triệt để rời khỏi lịch sử.

Có người nói, là nhật nguyệt một thể, một băng vẫn, một phương khác cũng thụ liên luỵ.

Nhưng Nhân hoàng tọa trấn tiểu thanh thiên, chưởng nhật, nguyệt tại tay, thiên địa vẫn như cũ vững chắc, trừ một chút gợn sóng bên ngoài, vẫn chưa dẫn phát hỗn

loạn.

Thời gian này, tựa như từ xưa tới nay như thế, lại từng ngày lặng yên trôi qua.

“3 tháng ngày cuối cùng, viết xong một quyển này nội dung, sắp mở ra mới địa đồ, tinh vực, tiến một bước triển lộ vũ trụ rộng lớn!

Các vị đạo hữu, tháng 4 thấy.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1213 : Đến trễ 30,000 năm

Trời chiều, ráng chiều, chiếu chiếu thiên khung xán lạn, xán lạn như khói lửa. Chiếu xéo ánh nắng, xuyên qua cổng cây hòe lớn, từ cửa sổ khe hở ở giữa rơi vào.

Trên đài cao, từng dãy thần vị, tại hương hỏa thiêu đốt dưới, bị sương mù nhẹ nhàng bao phủ, nhiều mấy điểm túc mục, uy nghi.

Nhìn kỹ lại, tại đài cao này đỉnh cao nhất, sương mù bao phủ xuống thần vị, đúng là 1 khối không có chữ thạch bài.

Nó cũng tồn tại vô tận tuế nguyệt, lộ ra vô tận tang thương, cho người ta một loại lạnh lẽo cứng rắn cảm giác, liền như 1 tôn trầm mặc thần linh, hờ hững nhìn chăm chú lên phía dưới.

Đột nhiên, “Kẹt kẹt” một tiếng vang nhỏ, từ đường cửa phòng, bị người từ bên ngoài đẩy ra, Hứa Chỉ vội vàng đi đến. Nàng hẹn tuổi tròn đôi mươi, một bộ váy trắng dáng người yểu điệu, giờ phút này lại sắc mặt trắng nhợt, thần sắc hoảng sợ 2 con ngươi khó nén ý sợ hãi.

Cung kính quỳ gối, liệt tổ liệt tông thần vị trước, Hứa Chỉ dập đầu, “Tổ tông nhóm ở trên, hậu bối huyết mạch Hứa Chỉ, khẩn cầu tiên tổ che chở, khỏi bị quỷ dị xâm hại!”

Nàng quỳ sát lúc, ống tay áo hướng lên kéo, lộ ra một

đoạn trắng nõn thủ đoạn, chỉ bất quá bây giờ, cái này một mảnh tinh tế mềm mại ở giữa, lại nhiều 1 đạo xích hồng phù văn, tựa như là 1 con mở ra quỷ nhãn, tản ra vô tận dữ tợn cùng ác niệm.

Thời gian lặng yên trôi qua, xán lạn ráng chiều biến mất ở chân trời, cuối cùng một vòng mặt trời dư huy, tùy theo thu liễm sạch sẽ, đêm tối đã tới.

“Ha ha…” Một tiếng bén nhọn cười quái dị, đột nhiên truyền vào trong tai, Hứa Chỉ thân thể run một cái, sắc mặt trở nên tái nhợt. Nàng quỳ gối bồ đoàn bên trên, nhìn chằm chằm tổ tông nhóm thần vị, giống như là bắt lấy sau cùng cây cỏ cứu mạng, không ngừng dập đầu cầu nguyện.

Mà động tĩnh bên ngoài, thì trở nên càng lúc càng lớn.

Hô ——

Hô ——

Gió bắt đầu thổi, bóng đêm vừa vào thời khắc, vốn nên còn có mấy điểm tàn quang hơn lưu, nhưng Hứa Trạch chỗ chỗ cũng đã tối đen.

Đưa mắt nhìn lại, đưa tay khó gặp 5 ngón tay, chính là đèn lồng bên trong tia sáng, đều như nhận áp chế, chỉ có thể chiếu sáng xung quanh một điểm.

Gió xoáy động nhánh cây, trong bóng đêm lắc lư, giống như là có vô số hình bóng trác trác, tại bóng tối bao trùm dưới từ 4 phương 8 hướng mà tới.

“Đến, đến rồi!”

“Thành tiên quỷ dị, hôm nay liền muốn giết chết từ trên xuống dưới nhà họ Hứa, chúng ta chờ ở cái này bên trong, cũng có thể kiếm một chén canh.”

“Thật đáng sợ, không hổ là tiên quỷ, cách xa một chút, ta cũng không muốn bị nó cùng một chỗ ăn hết!”

“Hứa gia xong, tối nay là quỷ dị cuồng hoan, bọn hắn tất cả mọi người muốn chết…”

Ầm ĩ thanh âm hỗn loạn, theo gió âm thanh truyền ra, mơ hồ không rõ như có như không, lại có thể làm người đáy lòng lớn nhất sợ hãi.

Hứa gia chính điện, Hứa Ninh Nghị sắc mặt nặng nề, đáy mắt kinh sợ xen lẫn, không nghĩ tới đối phương lại thật dám đem sự tình làm tuyệt.

Nhưng lại nghĩ tới Hứa gia bây giờ tình cảnh, chính là bị nhân đồ giết sạch lại như thế nào? Ngày này trụ ngược chiều kim đồng hồ tinh vực sáng sớm liền thay đổi, quỷ dị ăn người

Qua quýt bình bình, dù là nơi đây máu chảy thành sông, cũng sẽ không có người truy đến cùng.

“Chư vị trưởng lão, khách khanh, bày trận nghênh địch!” Hứa Ninh Nghị quát khẽ, đi tới chỗ cửa điện.

“Vâng, tộc trưởng!” Hứa thị mọi người cắn răng, phi thân

rơi vào xung quanh.

Ông ——

Kim Quang tự đại trong điện tràn ra, công chính to lớn, trừ tà trừ mị, khí tức phi thường kinh người, lại xé không phá bao phủ hắc ám.

“3 ngày đã đến, tiên quỷ mở yến, Hứa thị tế phẩm, nên thăng thiên…” 4 cái người mặc áo đỏ, tiếu dung không đổi người giấy, nhấc lên một đỉnh đen nhánh mềm kiệu, từ trong đêm tối bay tới, dừng ở Hứa thị trạch viện trên không.

Màn kiệu đẩy ra, thanh y nam tử phóng ra mà ra, hắn sắc mặt thanh bạch, đôi mắt trắng nhiều hơn đen, lộ ra um tùm quỷ dị khí tức.

Nhìn lướt qua, bị Kim Quang bao khỏa đại điện, thanh y nam tử cười nhẹ, “Chưa thấy quan tài chưa đổ lệ…” Hắn một bước phóng ra, phất tay áo ở giữa cuồng phong gào thét, cuốn lên vô số âm trầm hắc khí, hướng đại điện bay tới.

Ầm ầm ——

Kim Quang nhanh chóng tán loạn, bị hắc khí ăn mòn, thôn phệ, rất mau theo lấy một tiếng vang thật lớn, đại điện cửa sổ vỡ vụn, cuồng phong vòng quanh âm hàn mà đến, khiến trong điện Hứa thị tộc nhân, phát ra hoảng sợ thét lên.

Hứa Ninh Nghị “Oa” một tiếng, phun ra máu tươi, lại nổi

giận gầm lên một tiếng, vọt thẳng đi lên.

“Hứa Ninh Nghị, ngươi không phải là đối thủ của ta, làm gì tự mình chuốc lấy cực khổ, không bằng ngoan ngoãn để ta cắn đứt cổ, vừa chết 100.”

“Hắc hắc… Ha ha… Con mồi của ta đâu? Ngô, trốn ở đám người bên trong, ta liền không tìm được các ngươi sao? Ngây thơ.”

“Mùi máu tươi, thật sự là ngọt ngào a, mèo hí chuột tiết mục, hôm nay rốt cục có thể kết thúc… Yên tâm, các ngươi đều phải chết, từng cái tới…”

Từ đường bên trong, Hứa Chỉ thân thể co lại thành một đoàn, nghe bên ngoài chém giết thanh âm, tộc nhân kêu rên, cùng quỷ dị chói tai cười the thé.

Sợ hãi, tuyệt vọng, đưa nàng triệt để bao phủ, mu bàn tay lộ ra huyết sắc phù văn, một con kia con mắt, giống như là sống lại, dạo qua một vòng về sau, trực câu câu nhìn chằm chằm nàng, lộ ra vô tận tham lam.

Đột nhiên, theo một tiếng vang thật lớn, bên ngoài an tĩnh xuống, chỉ còn lại có quỷ dị cười quái dị, “Hứa Ninh Nghị, ngươi thật đúng là lợi hại, chỉ là Vũ Hóa cảnh lại kém một chút, liền có thể làm bị thương ta… Nhưng ngươi chung quy, hay là quá yếu… Hiện tại, ta nên hưởng dụng con mồi của mình… Ngô, thế mà thiếu 1 cái, để ta xem một chút là ai đâu?”

“Hứa Chỉ… Nguyên lai là con gái của ngươi… Hắc hắc, Hứa Ninh Nghị, ngươi sẽ không phải coi là, đưa nàng

đưa tiễn liền có thể tránh đi ta đi… Ngô… Không có chạy xa, còn ở lại chỗ này tòa nhà bên trong… Kia là… Từ đường… Buồn cười tiểu Nha

Đầu, chẳng lẽ nàng coi là, hứa thế tổ tông có thể bảo hộ nàng? Vô dụng, thiên biến, hoặc là trở thành quỷ dị, hoặc là bị triệt để xoá bỏ…”

Thanh y nam tử ngữ khí dừng một chút, lại cười lên, “Rất có thanh danh Hứa thị chi hoa, tư vị nhất định rất tốt, ta liền cái thứ 1 ăn nàng… Hứa Ninh Nghị, ngươi nhưng trừng to mắt xem trọng, dạng này hồn phách của ngươi, mới có thể bị thống khổ cùng oán hận bao phủ, mới có thể ướp ngon miệng…”

Hắn quay người, áo xanh phiêu diêu, giống như là một cái bóng, trôi hướng Hứa thị từ đường.

Hứa Ninh Nghị đã sớm phát hiện, Hứa Chỉ không trong điện, nhưng hắn rõ ràng hơn, dù là Hứa thị trên dưới liều chết, cũng ngăn không được tôn này tiên quỷ.

Một tháng qua, đối phương mỗi 3 ngày một lần ăn, đã xem Hứa thị kiêu ngạo cùng sống lưng, triệt để đánh gãy giẫm tiến vào bùn đất. Có lẽ, nữ nhi không trong điện, còn có một chút hi vọng sống… Nhưng bây giờ, trong lòng hắn hoảng hốt, lớn tiếng nói “Hứa Chỉ, trốn, mau trốn!”

Từ đường, bảo hộ không được Hứa thị.

Điểm này hắn đã sớm biết.

Nhưng nữ nhi muốn trốn, lại có thể chạy trốn tới đâu đây? Trong đêm tối tiên quỷ, có bộ điểm Đăng Tiên cảnh năng lực, lại càng thêm đáng sợ.

“A!” Hứa Ninh Nghị liều chết xông ra, dây dưa kéo lại áo xanh, lại bị lật tay ở giữa đánh rớt, đập ầm ầm tại từ đường bên ngoài.

“Hứa Chỉ, nghe tới phụ thân ngươi rên rỉ sao? Ta liền muốn tìm tới ngươi đi, ngươi làm tốt bị ta ăn hết chuẩn bị sao? Hắc hắc… Ha ha…” Áo xanh đưa tay, đẩy hướng trước mắt từ đường đại môn.

Hứa Chỉ trừng lớn mắt, sợ hãi cùng tuyệt vọng bò đầy trong lòng của nàng, đúng lúc này “Răng rắc” một tiếng vang nhỏ, tại bên tai nàng vang lên.

Vô ý thức ngẩng đầu, liền thấy đài cao cao nhất chỗ khối kia không có chữ bia đá thần vị, giờ phút này đột nhiên vỡ ra. Tiếp lấy lặng yên không một tiếng động vỡ nát, hóa thành một mảnh bột mịn, đem không gian xé rách, một thân ảnh từ đó bay ra, rơi vào trước người nàng.

Bành ——

Từ đường đại môn ầm vang vỡ nát, cuồng phong kêu khóc, thổi “Đôm đốp” loạn hưởng, áo xanh chân không chạm đất, trên mặt nâng lên khiếp người màu đen kinh mạch, con mắt tinh hồng, “Tìm tới ngươi… Hứa Chỉ đại tiểu thư, ngươi hương vị quả nhiên rất tốt, ta đã không kịp chờ đợi…”

Hắn hé miệng, lộ ra miệng đầy sắc bén răng nanh, đột

nhiên lại nhíu nhíu mày, cái này từ đường bên trong thế mà, còn có một người khác? Vừa rồi, làm sao không có phát giác được, người này khí tức? !

Ngay tại áo xanh liền giật mình lúc, Hứa Chỉ ngắn ngủi sau khi ngây ngẩn, đã nghĩ đến Hứa thị nhất tộc cổ lão tương truyền, liên quan tới không có chữ bia đá thần vị truyền thuyết, nàng không kịp cân nhắc càng nhiều, "Phù phù" một tiếng quỳ xuống, lớn tiếng nói "Giang châu Hứa thị, nguyện cung phụng đại nhân, mời đại nhân cứu mạng!"

Áo xanh nhíu mày, thứ gì? Bất quá là 1 cái, khí tức hư nhược tiểu bối, hẳn là coi là loại này mánh khoé, liền có thể dọa lùi hắn sao?

Buồn cười!

"Hứa Chỉ, đừng giãy dụa, hôm nay ngươi mệnh số đã định…" Hắn bay lên đến đây, đưa tay hướng về phía trước chộp tới.

"A, đại nhân cứu ta!" Hứa Chỉ thét lên.

Đôm đốp ——

Một vòng tử sắc bỗng dưng tràn ra, áo xanh giật mình trong lòng, sinh ra cực kỳ kinh hãi sợ, vô ý thức quay người muốn trốn.

Cũng không có chờ hắn làm ra nửa điểm phản ứng, liền đã bị tử sắc lôi quang quấn lấy, như một cái lưới lớn.

“Đại nhân tha…”

Sưu ——

Tử sắc lôi quang gào thét thu hồi, không vào mắt trước thân thể bên trong, hung danh hiển hách tiên quỷ áo xanh, đã là không biết tung tích.

Lại hoặc là, bị người trước mắt, cho một ngụm nuốt mất? !

Động tác mau lẹ, hết thảy đều phát sinh ở trong nháy mắt, nhanh đến Hứa Chỉ còn không có kịp phản ứng, hết thảy cũng đã kết thúc.

“Chỉ nhi! Chỉ nhi!” Hứa Ninh Nghị bi thống gào thét, giãy dụa leo đến từ đường cổng.

Sau một khắc, biểu lộ cứng ở trên mặt.

Cha con 2 người, nhìn nhau im lặng.

…

Hứa thị tộc nhân cứu chữa người bị thương, quét dọn chiến trường lúc, dinh thự nơi nào đó mật thất, không lo được trị liệu thương thế Hứa Ninh Nghị, đỉnh lấy 1 trương tái nhợt gương mặt, khẩn trương nhìn xem trên giường hôn mê thiếu niên.

Đối phương thương thế rất nặng, giống như là bị một loại nào đó khủng bố chi vật, vừa đi vừa về hoành ép rất nhiều lần, thân thể phá thành mảnh nhỏ, nhưng hắn vẫn

như cũ còn sống, khí tức thậm chí đang không ngừng khôi phục.

Có lẽ, qua không được quá lâu, đối phương liền sẽ thức tỉnh.

Loại này cường hãn đến, không thể tưởng tượng nổi sinh mệnh lực, để Hứa Ninh Nghị ngón tay run rẩy, hắn nhìn về phía Hứa Chỉ, “Chỉ nhi, ngươi xác định, đây… Vị đại nhân này, thật là thông qua vỡ vụn không có chữ bia đá thần vị, vỡ vụn không gian giáng lâm?”

Hứa Chỉ thống khổ nhíu mày, khổ não nói “Cha, ngài đã hỏi qua mấy chục lần, là, ta tận mắt thấy… Ngài cùng Đại trưởng lão không phải đi kiểm tra qua rồi? Bia đá kia thần vị, đã biến thành bột mịn.”

“Đúng đúng, cha biết… Ta… Ta chính là nghĩ lại xác nhận một chút… Không nghĩ tới… Thực tế không nghĩ tới… Quý càng… Biến mất vô số năm… Thế mà còn có đại nhân giáng lâm…” Hứa Ninh Nghị nhìn thoáng qua Đại trưởng lão, đối phương kích động sắc mặt đỏ bừng, không ngừng ứng phó.

“Đi, ra ngoài lại nói, đừng ảnh hưởng đại nhân tĩnh dưỡng.” Hứa Ninh Nghị bị Hứa Chỉ đẩy, mang theo mọi người đi tới ngoài mật thất.

Hắn thở sâu nhìn trước mắt mấy người, bọn hắn đều là Hứa thị đích mạch, tâm phúc bên trong tâm phúc, là có thể được tín nhiệm người, “Chư vị… Không có gì bất ngờ xảy ra, Hứa thị tại 30,000 năm sau, rốt cục nghênh đón, chúng ta nguyên bản muốn cung phụng đại

nhân…”

“Thế nhưng là, quý càng tông cũng đã tại một vạn tám ngàn năm trước hủy diệt… Chúng ta đại nhân, ròng rã đến trễ 30,000 năm!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1214 : Quý càng môn nhân

Ngoài mật thất, hoàn toàn tĩnh mịch.

Hứa thị mọi người lâm vào lâu dài trầm mặc.

Quý càng cùng cung phụng khế ước, đối kinh lịch hạo kiếp, nhiều lần khó khăn trắc trở, gặp trắc trở Hứa thị mà nói, đã vô cùng vô cùng cổ lão.

Dù là trong tộc tuổi tác dài nhất Đại trưởng lão, cũng chưa từng thấy tận mắt, hiện tại đột nhiên có một loại, trực diện lịch sử cảm giác.

Nhưng phần này kỳ diệu cảm giác, vẫn chưa bao phủ mọi người quá lâu, bọn hắn đột nhiên ý thức được một điểm —— khi vị đại nhân này giáng lâm, chẳng lẽ không phải ngồi vững thân phận của bọn hắn? !

Bá ——

Bầu không khí một nháy mắt, càng thêm trầm ngưng.

Hứa thị tại sao lại lọt vào, đến từ tiên quỷ không chút kiêng kỵ ngược sát, không phải liền là bởi vì, có người hoài nghi thân phận của bọn hắn?

Mà bây giờ, chân tướng rõ ràng, Hứa thị nhất tộc lại thật là quý càng môn nhân!

Mồ hôi lạnh bò lên trên mọi người cái trán, sợ hãi cùng bất an, dưới đáy lòng khuấy động.

Quý càng môn nhân ——

30,000 năm trước, nó đại biểu cho vô thượng tôn vinh cùng quyền thế, nhưng bây giờ trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực, sớm đã trở trời rồi.

Thân phận này, chính là bùa đòi mạng, một khi bị người phát hiện, Hứa thị trên dưới thập tộc khó tồn!

Trứng gà đều muốn bị dao tán hoàng, con giun cũng muốn móc ra, dựng thẳng chém thành 2 đoạn!

“Tộc trưởng, chuyện này quyết không thể bị người biết được, bằng không chúng ta…” Một tên Hứa thị tộc lão hạ giọng, nhìn một cái mật thất, mắt lộ rất cay.

“Tuyệt đối không thể!” Hứa Ninh Nghị trừng mắt liếc hắn một cái, trầm giọng nói “Nếu không phải đại nhân giáng lâm, tối nay Hứa thị trên dưới, đã sớm chết hết.”

“Việc này tuyệt đối không thể nhắc lại, ai dám mạo phạm đại nhân, ta cái thứ 1 không buông tha!”

Đại trưởng lão nói “. Tộc trưởng nói rất đúng, đại nhân cứu ta Hứa thị nhất tộc phía trước, ta cùng há có thể vong ân phụ nghĩa…” Hắn trầm mặc một chút, “Huống hồ dưới mắt thế cục, chư vị cho là chúng ta còn có đường lui sao? Tối nay tiên quỷ bị giết, cũng không có nghĩa là kết thúc, tương phản sẽ chỉ chọc giận đối phương, Hứa thị duy nhất sinh lộ chính là, trợ giúp đại

nhân mau chóng tỉnh lại, có lẽ có thể che chở chúng ta.”

Thấy tộc trưởng, Đại trưởng lão thái độ kiên định, mấy vị trưởng lão liếc nhau, lần lượt gật đầu.

“Tốt, các ngươi cũng bị thương, đi nghỉ trước đi.” Hứa Ninh Nghị phất phất tay.

Mấy vị trưởng lão sau khi hành lễ, lo lắng rời đi.

Hứa Chỉ chần chờ một chút, “Cha, ngài liền không sợ, bọn hắn tiết lộ tin tức?”

“Hừ! Sợ cái gì? Tất cả mọi người họ Hứa, như liên quan tới đại nhân tồn tại bị người biết được, tất cả mọi người muốn chết, yên tâm đi, bọn hắn sẽ không nói lung tung.” Hứa Ninh Nghị nói xong, nhìn thoáng qua Đại trưởng lão, dừng một chút, nói “. Ngươi cũng phát hiện?”

Đại trưởng lão gật gật đầu, mặt lộ vẻ thấp thỏm.

Hứa Chỉ vội vàng nói “Cha, làm sao rồi?”

Hứa Ninh Nghị nhìn nàng một cái, “Ngươi không có phát hiện, đại nhân cảnh giới, cùng ngươi xấp xỉ như nhau sao?”

Hứa Chỉ trừng lớn mắt, “Làm sao có thể…”

Nhưng nàng suy nghĩ kỹ một chút, mới vừa rồi giúp đại nhân kiểm tra lúc, hắn tựa hồ… Đại khái… Thật cũng chỉ là… Bất Diệt cảnh? !

Nhưng tiên quỷ áo xanh hạ tràng, nàng tận mắt nhìn thấy, cái này lại giải thích như thế nào?

“Ta tận mắt thấy, kia tử sắc lôi đình, khí tức mênh mông như vực sâu… Bất Diệt cảnh… Thế nào lại là Bất Diệt cảnh…”

Hứa Ninh Nghị trầm giọng nói “30,000 năm trước, ta Hứa thị nhất tộc góp nhặt công lao, rốt cục phải quý càng ban ân, cầm tới 1 khối tiếp dẫn bia đá. Về sau, một mực không có động tĩnh, Hứa thị tiên tổ từng nghĩ cách thám thính, thật đúng là phát hiện một chút bí ẩn.”

“Truyền thuyết, quý càng thống trị trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực lúc, từng thiết lập 100,000 cái cửa phi thăng, tiếp dẫn các phương cường đại tu sĩ, nhập quý càng môn hạ tu hành… Nhưng cửa phi thăng tại truyền tống quá trình bên trong, có cực tiểu nhân mê thất xác suất, một khi phát sinh bị truyền tống người đem lâm vào thời không kẽ hở, thập tử vô sinh.”

“Chỉ có tồn tại cực kỳ mạnh, mới có thể bằng vào thực lực, ngạnh sinh sinh kháng trụ thời không kẽ hở làm hao mòn, trong năm tháng dài đằng đẵng tìm kiếm thời cơ, từ trong đó đào thoát.”

Đại trưởng lão mở miệng yếu ớt, “Vị đại nhân này thương thế rất nghiêm trọng, thân thể giống bị lực lượng kinh khủng, vừa đi vừa về hoành ép ngàn vạn lần, nhưng hắn vẫn như cũ còn sống.”

“Đây là Bất Diệt cảnh, tuyệt không có khả năng có cường hãn sinh mệnh lực.”

Hứa Chỉ vô ý thức nói “. Hắn… Hắn còn nắm giữ lấy… Một loại nào đó kinh khủng tử sắc lôi đình… Tại trạng thái hôn mê lúc, tự động hộ chủ đều có thể, tuỳ tiện diệt sát tiên quỷ…”

“Đúng vậy a.” Hứa Ninh Nghị đôi mắt tỏa sáng, sắc mặt tái nhợt, cũng nhiều một tia hồng nhuận, “Cho nên, chúng ta vị đại nhân này lai lịch, rất có thể lớn vượt quá tưởng tượng… Có lẽ, hắn bây giờ biểu lộ ra cảnh giới, là bị thời không kẽ hở làm hao mòn vô số năm sau, mới bày biện ra biểu tượng… Đại nhân hắn, có lẽ là 1 tôn, đến từ 30,000 năm trước cổ tiên nhân!”

Hứa Chỉ lắp bắp nói “Cổ… Cổ tiên nhân? Nhưng… Nhưng cha ngươi không phải nói, cửa phi thăng là dùng tới… Tiếp dẫn các phương tu sĩ nhập quý càng môn hạ tu hành…” Mang theo “Cổ” chữ tiên nhân, tại trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực, thế nhưng là trong truyền thuyết kinh khủng tồn tại, dậm chân một cái tinh không chấn động.

Hứa Ninh Nghị nói “. Cửa phi thăng có đôi khi, cũng sẽ làm phi thường quy truyền tống phương thức… Mà 30,000 năm trước, trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực gặp quy mô xâm lấn, thông thường truyền tống phương thức bị trắng trợn phá hư, có lẽ chúng ta vị đại nhân này, chính là bởi vậy mới bị nhốt vào thời không kẽ hở… Dù sao kia là một trận, tinh vực cấp khủng bố đại chiến, tinh không đều bị đánh nát một mảnh, chúng ta chỗ nguyệt điểm tinh bên ngoài, cái này vòng xinh đẹp tinh điểm, chính là bởi vậy mà tới…”

Không ai lại nói tiếp.

Tổng hợp đủ loại, có lẽ vị này, đến trễ 30,000 năm đại nhân, thật sự là quý càng tông cái nào đó không tầm thường đại nhân vật!

Đối loại tồn tại này mà nói, bên ngoài cảnh giới, hiển nhiên không có tán thành giá trị tham khảo… Có lẽ, Hứa thị không chỉ có thể bởi vậy, thoát khỏi dưới mắt khốn cảnh, càng có thể thu lấy được mỹ diệu tương lai.

Hứa Ninh Nghị cùng Đại trưởng lão liếc nhau, vội vàng riêng phần mình đè xuống suy nghĩ, mặc niệm mấy lần "Quý càng môn nhân đi lại duy gian" "Người người kêu đánh kêu giết", mới tỉnh táo lại.

"Hứa Chỉ, ngươi đi về nghỉ trước, liên quan tới đại nhân thân phận suy đoán, tạm thời đừng nói cho những người khác. Ta cùng Đại trưởng lão, sẽ đích thân canh giữ ở cái này bên trong , chờ đợi đại nhân thức tỉnh."

"… Tốt, cha ngươi trước dưỡng thương, ta đi." Hứa Chỉ nhịn không được, lại liếc mắt nhìn, sau lưng đóng chặt mật thất.

Hắn nhìn xem thật trẻ tuổi, thậm chí trên mặt còn mang theo, mấy điểm thiếu niên khí phách, thật sẽ là cha cùng Đại trưởng lão trong miệng cổ tiên nhân sao?

Đêm tối quá khứ, húc nhật đông thăng, tia sáng đâm rách hắc ám, Hứa thị dinh thự mở cửa, không ít người vội vàng ra vào. Các loại chữa thương chi vật, đều mua sắm trở về, một màn này khiến không ít người, chấn

kinh cằm.

Vị đại nhân vật kia, không phải đã buông lời, định ra thời hạn một tháng, mệnh tiên quỷ thôn phệ Hứa thị nhất tộc? Mọi người đã làm tốt, tiếp chưởng Hứa thị phạm vi thế lực chuẩn bị, kết quả liền cái này? !

Tiên quỷ thất bại, cô đơn lâu ngày Hứa thị, hẳn là còn ẩn giấu đi, thủ đoạn lợi hại gì?

Rất nhanh, tin tức truyền vào trong thành, lớn nhất một tòa phủ đệ. Trước kia, cái này bên trong được xưng phủ thành chủ, nhưng bây giờ lại càng giống là, một chỗ tư nhân chiếm cứ tu hành động phủ.

Quản lý cùng chế ước? Cũng không cần, chỉ cần theo tháng giao phó đầy đủ bày đồ cúng, Giang châu các lớn thị tộc, có thể thay thống trị nơi đây.

Ầm ầm ——

Bế quan mật thất mở ra, nam tử áo đen mặt lạnh lấy đi ra, “Chuyện gì?”

Khẩn yếu quan đầu bị người đánh gãy, tâm tình của hắn rất tồi tệ.

“Thế tốt, thời hạn một tháng đã tới, nhưng Hứa thị vẫn chưa bị diệt môn.” Tỉnh lại hắn trung niên tu sĩ, cau mày mở miệng, ngữ khí cũng không vội nóng nảy, lộ ra mấy điểm thong dong.

Chu Thế Giai sắc mặt biến hóa, “Không có khả năng, ta

tự mình thả ra tiên quỷ, hạn định ngày…”

Hắn bấm ngón tay tính toán, đôi mắt nháy mắt âm trầm, “Tiên quỷ bị giết.”

Phi thường dứt khoát, tỉ lệ lớn là một nháy mắt, liền bị trực tiếp xoá bỏ, cho nên mới không kịp cầu cứu, vẫn chưa kinh động hắn.

Hứa thị…

Hừ!

Vốn cho rằng, chỉ là không có lửa thì sao có khói, thăm dò một phen thôi.

Nếu có thu hoạch, tất nhiên là mời thiên chi hạnh, phát hiện, tru sát quý càng môn nhân, thế nhưng là một cái công lớn.

Nhất là, tại sự kiện kia, tiến hành đến thời khắc mấu chốt hiện tại.

Mỗi cái quý càng môn nhân, đều là khiến người thèm nhỏ dãi công lao.

Như không thu hoạch được gì, kết quả cũng bất quá là, giết sạch Hứa thị nhất tộc mà thôi, cái khác mấy gia tộc lớn thu lợi, hắn không cần mở miệng, cũng có thể thu được trong đó lớn nhất một phần.

Nhưng bây giờ nhìn, Hứa thị quả nhiên không đơn giản!

Chu Thế Giai đáy mắt, hiện lên một tia tinh mang.

“Ngươi cũng nghĩ đến, đúng không?” Trung niên tu sĩ cười một tiếng, ngữ khí bình thản, “Suy tàn Hứa thị, tuyệt đối không thể giết chết 1 tôn tiên quỷ, hoặc là có người giúp bọn hắn, hoặc là chính là vận dụng, một chút ẩn tàng thủ đoạn.”

“Ta cảm thấy, chuyện này cần thiết đánh thức ngươi.”

Chu Thế Giai

Cười nhẹ, “Đương nhiên… Nếu bọn họ coi là thật, là quý càng dư nghiệt… Ngươi một cái công lớn, ta sẽ đích thân hướng phụ thân mở miệng, vì ngươi cầu đến 1 tôn ma thai, giúp ngươi nặng đắp con đường tu hành.”

Trung niên tu sĩ cười một tiếng, chắp tay nói “Đa tạ thế tốt.” Hắn đứng dậy, “Nhưng việc này không nên nóng vội, miễn cho tự nhiên đâm ngang… Ta nhớ được ngươi có 1 tôn tiên quỷ, thôn phệ một đoạn đạo cơ về sau, sắp đột phá đi? Không bằng liền thử lại thử một lần, ngươi ta bí mật quan sát, có thể tự thấy được Hứa thị bí ẩn.”

Chu Thế Giai cười lạnh, “Muốn ta nói, hoàn toàn không cần phải phiền phức như thế, trực tiếp giết đến tận cửa đi, đem Hứa thị nhất tộc toàn bộ rút hồn luyện phách, tự nhiên là có thể biết.”

Trung niên tu sĩ lắc đầu, “Thế tốt, thời đại khác biệt, vương thượng muốn là chân chính thống trị trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vũ, không thể tuỳ tiện mở ra giết chóc… Không tuân quy củ, sẽ có phiền phức.”

“Tốt tốt, ta chính là thuận miệng nói một chút, những quy củ này thực đáng ghét!” Chu Thế Giai căm tức khoát khoát tay, “Được rồi, liền để bọn hắn sống lâu 2 ngày, đợi ta tiên quỷ hoàn thành tấn thăng, liền lập tức động thủ… Cũng liền cái này 2-3 ngày.”

“Ngươi để người chằm chằm tốt, Hứa thị dinh thự bên trong, 1 người cũng không có thể thiếu!”

Trung niên tu sĩ gật đầu, “Đây là tự nhiên.”

Khom người, đưa Chu Thế Giai rời đi, nhìn xem nó bóng lưng đi xa, hắn đáy mắt hiện lên một vòng tối nghĩa.

‘Bóng ma tử vong…’

Sự tình càng ngày càng thú vị.

Quý càng gì cùng bao la, thống trị toàn bộ trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực, phụ thuộc, hiệu trung thế lực của nó, so trên trời tinh tinh đều nhiều. Mà 30,000 năm thời gian, hoàn toàn không đủ để lau đi hết thảy, dù là trải qua vô số bắt giết, có cá lọt lưới cũng rất bình thường.

Chỉ là, đến tột cùng là bài tẩy gì, có thể để Chu Thế Giai bị tử vong ý chí nhìn thấy?

Trung niên tu sĩ nghĩ một lát, cười cười quay người rời đi.

Nhắc nhở? Không cần thiết, Chu Thế Giai sinh tử, hắn

vốn là không thèm để ý.

Thậm chí, liền ngay cả quý càng môn nhân, hắn cũng không thế nào quan tâm.

Chỉ là thời gian này a, thực tế nhàm chán gấp, đã quyết định dung nhập người khác nhân sinh, đương nhiên muốn án lấy quy củ đi.

Thiên hạ này, vốn chính là muốn thủ quy củ, không phải sao?

…

Cổ tiên nhân tỉnh.

Hứa Chỉ nhận được tin tức về sau, vội vàng đi tới mật thất, như nghe tới tiếng bước chân, trên giường đạo thân ảnh kia, ngẩng đầu nhìn đến một chút.

Ánh mắt đối sờ, chỉ một chút, Hứa Chỉ trong lòng run lên, như nhìn thấy óng ánh tinh biển, lại như trông thấy thời gian trường hà.

Tuyên cổ, dài dằng dặc, vĩnh tồn!

“Trước cho mọi người cúc cái cung, thực tế đánh giá cao mình, đối phần mới chưởng khống… Rõ ràng nghĩ kỹ, nhưng vẫn là làm sao đều không viết ra được đến, xóa sửa chữa đổi 1 ngày liền hơn 1,000 chữ…

Nhưng cùng mọi người nói xong tháng 4 gặp, sao có thể ngày đầu tiên liền nuốt lời, cái kia cũng quá đánh mặt…

Chịu đựng viết đến bây giờ, còn có không hoàn mỹ, có cơ hội lại sửa chữa một cái đi.

Cuối cùng, mọi người ngủ ngon, cầu 1 trương giữ gốc nguyệt phiếu!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1215 : Cổ tiên nhân

Cổ tiên nhân, vị đại nhân này, không ngờ là thật sự 1 tôn cường đại cổ tiên nhân!

Ý niệm này tràn ngập não hải, kích thích oanh minh sóng lớn, Hứa Chỉ ở sau đó thời gian bên trong, cả người đều mơ mơ màng màng.

Cơ bản không thế nào nghe rõ, Hứa Ninh Nghị bọn người, cùng cổ tiên nhân ở giữa giao lưu.

Đợi đến bị kéo 1 đem, mới bỗng nhiên lấy lại tinh thần, vội vàng cùng Hứa thị mọi người cùng một chỗ, cung kính hành lễ rời khỏi mật thất.

Ngẩng đầu nhìn lại, Hứa Ninh Nghị, Đại trưởng lão 2 người khuôn mặt hồng nhuận, thần thái sáng láng, quét qua trước đó chán nản, sợ hãi.

Nó hơn mấy vị Hứa thị trưởng lão, cũng vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ, thần sắc phấn chấn.

Cổ tiên nhân…

Dù giao lưu không nhiều, nhưng đối đại nhân thân phận bọn hắn tin tưởng không nghi ngờ, dù sao kia phần khí cơ, như vậy uy nghiêm, Hứa Chỉ nha đầu này một chút đều có thể xác định, huống chi là bọn hắn? Duy nhất kỳ quái là, đại nhân tựa hồ mất đi bản thân đại bộ phận

điểm ký ức.

Không lỗi thời không kẽ hở, có thể xưng tử vong tuyệt cảnh, có thể từ đó thoát đi đã là hành vi nghịch thiên, bị ma diệt ký ức cũng thuộc về bình thường.

“Chư vị, ta Giang châu Hứa thị nhất tộc, nghịch thiên cải mệnh cơ hội liền tại dưới mắt, cả tộc chi lực thu thập bảo vật, trợ đại nhân sớm ngày khôi phục.”

“Vâng, tộc trưởng!”

Mấy tên trưởng lão hứng thú bừng bừng rời đi, cùng hôm qua so sánh, hoàn toàn khác một bức sắc mặt.

Cái kia có thể đồng dạng sao? Nếu như chỉ là 1 cái, phổ thông quý càng tu sĩ, đó chính là bom hẹn giờ, tùy thời có thể đem bọn hắn tất cả mọi người, nổ thi cốt không còn. Nhưng trước mắt là 1 tôn cổ tiên nhân a, chỉ cần làm việc cẩn thận, không bị người phát giác, phải cổ tiên nhân nâng đỡ, còn không phải nguyên địa cất cánh?

Hung hiểm đều là giống nhau, vừa vặn phần biến hóa, đại biểu cho khác biệt lợi ích, cũng liền có khác lạ cục diện.

Cho nên xét đến cùng, trên đời này không có cái mới xuất hiện sự tình, hết thảy hết thảy đều muốn, quy nạp đến “Lợi ích” 2 chữ phía trên.

La Quan rất rõ ràng điểm này, cho nên tại Hứa Ninh Nghị bọn người thử thăm dò mở miệng, cũng nhấc lên “Cổ tiên nhân” cái danh hiệu này về sau, hắn không có

nửa điểm do dự, trực tiếp lựa chọn ngầm thừa nhận.

Nhưng phần này ngầm thừa nhận, cũng mang đến tai hoạ ngầm —— quý càng môn nhân. Hắn lần đầu tiên nghe nói cái tên này, cũng đã trở thành, một thành viên trong đó.

Cửa phi thăng là quý càng tông thủ bút, mặc dù hắn đến chậm 30,000 năm, có thể từ đó đến lại là sự thật không thể chối cãi.

Chỉ điểm này, liền giải thích không rõ.

Quý càng môn nhân dưới mắt tình cảnh, Hứa thị tuy nói tận lực uyển chuyển, nhưng La Quan đại khái có thể đoán được, cái này khiến hắn có chút đau đầu.

Cũng may, cổ tiên nhân thân phận, tạm thời chấn trụ Hứa thị tộc nhân, thuận lợi thu hoạch bọn hắn kính cẩn nghe theo cùng kính sợ.

Có trợ giúp của bọn hắn, mình trước mau chóng khôi phục thương thế, lại cân nhắc cái khác.

Nhắm mắt lại, La Quan ngưng thần cảm giác, khóe miệng nhịn không được co quắp một trận, sắc mặt tăng thêm mấy điểm tái nhợt.

Huyền Thánh, cái này lão hỗn đản…

Cửa phi thăng truyền tống đến một nửa, thế mà lực lượng hao hết, nếu không phải màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng xuất thủ, hắn sớm đã bị ép thành

bột mịn, trở thành vũ trụ mênh mông bên trong 1 đạo vong hồn… Không, sợ là ngay cả hồn phách, đều muốn bị triệt để ma diệt, vĩnh thế không được siêu sinh!

Nhưng cho dù sống tiếp được, kia quá trình cũng là một đoạn, khiến người đau đến không muốn sống hồi ức, không phải kia như biển sao khí thế, thời gian trường hà uy nghiêm, lại từ đâu mà đến? Đều là đau nhức cùng nước mắt lắng đọng a!

Thời không kẽ hở… La Quan là thật đi xông xáo một lần!

Hắn phát thệ, một lần liền đủ rồi, đời này đều không nghĩ lại có

Lôi Tinh may mắn liền may mắn tại, nó yếu nhỏ, liền tại thời không trong khe hẹp xuất thủ tư cách đều không có, mới lấy bảo tồn thực lực.

Màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng, đều giống như đói đỏ mắt dã thú, hận không thể đem trước mắt hết thảy đều ăn hết. Bị Lôi Tinh bắt tới tiên quỷ áo xanh, sớm đã bị thôn phệ không còn một mảnh, nhưng đối bọn chúng mà nói, lại là hạt cát trong sa mạc.

Ngô…

Trước đó, ngân bạch cùng ma chủng, cũng không phải là dạng này, là lúc nào trở nên, hung ác như thế thần ác sát đây này? Đại khái, là tại Phật Đà “Ban thưởng” màu xanh hạt sen về sau, 2 gia hỏa này mới bị kích hoạt, trở nên phá lệ tích cực, chủ động.

La Quan nhìn thoáng qua, màu xanh hạt sen ở giữa, ngân bạch, ma chủng xen lẫn bão đoàn, tiểu Lôi Tinh run rẩy núp ở một góc cách cục, trong lòng như có điều suy nghĩ… Xem ra, màu xanh hạt sen là thật lợi hại, lại để ngân bạch cùng ma chủng đều kiêng dè không thôi.

Không muốn bị ăn hết, cũng chỉ có thể đi thôn phệ người khác, cố gắng trở nên càng mạnh, đây là rất đơn giản đạo lý. Nhưng La Quan không nghĩ ra chính là, như Nữ đế lời nói, Phật Đà tựa hồ còn không phải bỉ ngạn cảnh, hắn cho màu xanh hạt sen, vì sao kinh khủng như vậy?

Hẳn là, hắn nhìn thấy Phật Đà chỉ là biểu tượng, màu xanh hạt sen phía sau, chỉ sợ ẩn giấu đi cực lớn âm mưu.

Tuy nói, màu xanh hạt sen nguyện ý chủ động hỗ trợ, cùng La Quan ở giữa, cũng có một chút tốt hỗ động.

Nhưng hắn chưa hề buông xuống nửa điểm, đối vật này đề phòng… Nhưng liền dưới mắt nhìn, hắn cái gì đều làm không được, mà lại liền ngay cả còn sống, cũng cần nó xuất thủ.

Hắc, liền rất trào phúng!

La Quan thu liễm suy nghĩ, lại nhìn lướt qua, màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng Chân ma, hắn cũng không biết cần gì, mới có thể mau chóng khôi phục thương thế. Nhưng nghĩ đến, Hứa thị lấy ra đồ vật, giao cho bọn chúng thôn phệ, khôi phục, chính mình đồng dạng cũng có thể được chút chỗ tốt.

Dù sao, bọn chúng không hi vọng La Quan chết, chí ít hiện tại không hi vọng, điểm này đã đạt được nghiệm chứng. Cho nên, Hứa Ninh Nghị chủ động đưa ra, muốn toàn lực “Trợ giúp cổ tiên nhân” lúc, hắn chỉ là gật đầu lại không cho ra phương hướng.

Lấy cái gì liền muốn cái gì, nhìn xem 3 người bộ dáng, cũng không giống là sẽ bắt bẻ bộ dáng.

“Lôi Tinh.”

“Đại nhân, ngài có dặn dò gì?” Lôi Tinh cung kính mở miệng.

Nó vì sao không thừa cơ đào tẩu? Phi!

Ai không muốn trốn, ai là vương bát đản.

Sớm tại cửa phi thăng xảy ra ngoài ý muốn lúc, Lôi Tinh liền thử qua, trước đó động thủ trấn áp tiên quỷ

Áo xanh, là nó lần thứ 2 nếm thử.

Kết quả rất tuyệt vọng, không biết ngân bạch cái này tên đáng chết, đến cùng làm cái gì, lại hoặc là màu xanh hạt sen thủ bút? Nó phát hiện tự thân, cùng La Quan khóa lại rất triệt để, căn bản đừng nghĩ thoát thân.

Không phải, nó Lôi Tinh, xuất thân cao quý, vị cách kinh người… Sẽ tại 1 Nhân tộc trước mặt tiểu bối, như vậy khúm núm? !

La Quan nói “. Trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh

vực, đối cái này bên trong, ngươi là có hay không quen thuộc?”

Lôi Tinh lắc đầu, “Về đại nhân, ta vẫn chưa từng nghe nói… Ân, vũ trụ này lớn đến kinh người, cái gọi là tinh vực… Ân, ngài có thể lý giải thành, là uông dương đại hải phía trên, một hòn đảo mà thôi. Mà cùng loại hòn đảo, trên biển hàng trăm triệu.”

Hiểu, tựa như là cho nên Doanh Châu, vạn đảo chi quốc cảnh nội, một chỗ đảo nhỏ vô danh.

Tê ——

Vũ trụ bao la, mênh mông vô ngần, trước đó có chỗ phỏng đoán, cũng chỉ là phỏng đoán.

Bây giờ mới tính sơ bộ kiến thức đến, như thế nào vũ trụ 4 phương, vô tận cực vậy!

Ngay tại La Quan trong lòng cảm khái, có một chút rung động, lại có mấy điểm bất đắc dĩ lúc, “Bành” một tiếng vang trầm, mật thất từ bên ngoài mở ra.

Nhìn thấy Hứa Ninh Nghị, La Quan không khỏi sinh ra một tia vui mừng, tuy nói tình cảnh đáng lo, nhưng Hứa thị làm việc thái độ hay là rất tốt.

Cái này đảo mất công phu, liền bắt đầu tặng đồ…

“Đại nhân! Việc lớn không tốt!” Hứa Ninh Nghị sắc mặt tái nhợt, thần sắc sợ hãi, “Chu Thế Giai động thủ, hắn lại đối Hứa gia động thủ, cầu xin đại nhân cứu mạng, đại

nhân cứu mạng a!”

La Quan lâm vào trầm mặc.

Cho nên, ta vừa tỉnh lại, thương thế nghiêm trọng, còn chỉ có thể tê liệt tại giường, ngươi liền muốn ta ra mặt nghênh địch?

Vừa rồi đối ta kính cẩn nghe theo, kính sợ, đều đạp ngựa là giả đúng không? !

“Đừng hoảng hốt, từ từ nói.” Ta bây giờ có thể không thể trốn? Rất khó.

Đáng chết!

Liền biết, trên đời không có vô duyên vô cớ chỗ tốt, Hứa thị bản thân liền là phiền phức.

Cùng khôi phục trạng thái, liền trực tiếp hất ra bọn hắn, cũng không còn thấy.

Thấy đại nhân ngữ khí bình tĩnh, đôi mắt lạnh nhạt, như giếng cổ không dậy nổi gợn sóng, Hứa Ninh Nghị kinh hoảng nội tâm, thoáng yên ổn.

Nói thầm một tiếng, không hổ là cổ tiên nhân, dù là thương thế chưa lành, nó lòng dạ, quyết đoán, đều xa không phải hắn có thể so sánh!

Thở sâu, hắn khom người nói “Đại nhân, Chu Thế Giai phái quỷ dị xâm lấn Hứa gia, ta cùng khó mà đối kháng, chỉ có thể mời đại nhân xuất thủ.” Do dự một chút, lại

nhỏ giọng nói “. Mà lại, ngài có lẽ còn không có xác thực ý thức được, quý càng môn nhân xấu hổ tình cảnh… Tóm lại ngài xuất thủ lúc, tuyệt đối đừng bại lộ thân phận, không phải ta Hứa thị tộc diệt là nhỏ, đại nhân ngài chỉ sợ, muốn nghênh đón không chết không thôi truy sát!”

Đừng nghe ta nói hươu nói vượn, từ trên xuống dưới nhà họ Hứa một môn lão nhỏ, mệnh đều tại trong tay ngài nắm chặt đâu, nhưng tuyệt đối đừng bại lộ a.

Nếu không phải, bị buộc không có cách, Hứa Ninh Nghị cũng không nghĩ hiện tại, liền kinh động cổ tiên nhân… Lỡ như bị phát hiện đâu? Hắn một trái tim bất ổn, dày vò vạn điểm.

】

Chu Thế Giai là ai? Được rồi, nhìn Hứa Ninh Nghị bộ dáng, hiện tại cũng không tốt hỏi nhiều. Quỷ dị xâm lấn… La Quan trong lòng an tâm một chút, nếu như là trước đó như thế, tựa hồ vấn đề không lớn.

Hắn suy nghĩ lưu chuyển, lặng lẽ nói “Tốt, bản tọa biết… Ngươi tìm người đến, nhấc bản tọa ra ngoài đi.” Tránh không khỏi, liền tiếp nhận, từ chối qua loa tắc trách không có chút ý nghĩa nào, sẽ còn phá hư dựng nên lên nhân thiết.

Ta cổ tiên nhân, không sợ hãi!

Nhấc giường xuất chiến.

Hứa Ninh Nghị trên mặt lộ ra vẻ lúng túng, lại không chút do dự gật đầu, “Khỏi phải, khỏi phải, tiểu nhân chuẩn bị xe lăn, mạo phạm đại nhân.”

Hắn cẩn thận từng li từng tí, đem La Quan chuyển dời đến trên xe lăn, đẩy lên liền đi.

Lại là đèn hoa mới lên, màn đêm buông xuống thời khắc, Hứa thị đại trạch trên không, thiên khung đen như mực.

Khủng bố, âm trầm khí cơ, đem triệt để bao phủ, phong tỏa.

Bạo ngược, phẫn nộ, đằng đằng sát khí gào thét, như kinh lôi cuồn cuộn.

“Hứa thị… Giết ta ái thiếp… Tội không dung xá… Hôm nay… Đều phải chết… Hứa thị nhất tộc… Đừng mơ có ai sống…”

Hô ——

Cuồng phong kêu khóc, đen tuyết bay vẩy.

Mỗi một mảnh bông tuyết, đều tản ra không rõ, giết chóc, thôn phệ… Cùng cùng ác niệm.

Hắc ám bên trong, hình bóng trác trác.

“Thôn phệ đại đạo quỷ dị! Đây là nói quỷ…”

“Thật đáng sợ, nếu như ta cũng có thể, trở thành nói quỷ

liền tốt!”

“Bớt làm mộng, hôm nay Hứa thị nhất tộc, chú định tai kiếp khó thoát, chúng ta nhất định phải hung hăng ăn, 1 cái đều đừng bỏ qua!”

“Đúng, Hứa thị đã sớm đáng chết tuyệt.”

Ngày hôm trước, áo xanh tiên quỷ xuất thủ lúc, bọn chúng cũng tới rồi?

Nhưng kết quả, cũng chỉ xa xa nhìn thấy, một vòng tử quang bắn ra, tuỳ tiện tiên quỷ liền không có.

Một đám chen chúc mà đến, tranh đoạt tàn ăn quỷ dị, lúc này giải tán lập tức, dọa đến chật vật 4 trốn.

Có thể nói mất hết mặt mũi!

Chúng ta quỷ dị, cũng không cần mặt mũi sao? Hôm nay liền muốn rửa sạch sỉ nhục, huyết tẩy Hứa thị.

La Quan bị Hứa Ninh Nghị đẩy, đi ra mật thất chỗ, hắn ngẩng đầu một chút, liền thấy đen như mực thiên khung, cùng kia không ngừng bay xuống đen tuyết.

Đừng nói, thật đúng là rất đáng sợ.

Nói quỷ? Đại Đạo cảnh quỷ dị… Hắc, loại vật này, thế mà có thể đường nhưng xuất hiện trên thế gian, quả nhiên không hổ là, đẳng cấp cao hơn tu hành tinh vực, chơi đủ dã.

“Áo xanh tiên quỷ, không phải cái nam? Làm sao thành tiểu thiếp?”

Hứa Ninh Nghị mặt cứng đờ, “Đại nhân, hắn nhìn qua… Thật nhìn qua…”

Thấy La Quan không nói lời nào, đành phải nhắm mắt nói “Quỷ dị… Bỏ mình về sau chân linh không tiêu tan, thụ thiên địa âm tà ăn mòn mà thành… Phần lớn không thế nào bình thường… Yêu thích nha, cũng thiên kì bách quái… Tê —— đại nhân, hắn xông lại, cứu mạng!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1216 : Đền bù

Trong thành, đèn đuốc óng ánh, cùng tinh điểm, bầu trời đêm kêu gọi lẫn nhau, càng phát ra sấn thác Hứa thị dinh thự, đen kịt một màu tĩnh mịch. Xung quanh khu vực bên trong, hộ gia đình đã sớm dời xa, đường đi vắng vẻ một mảnh, càng thấy không đến nửa cái thân ảnh.

Giờ phút này, vô số đạo ánh mắt, từ 4 phương 8 hướng mà đến, rơi vào bao phủ Hứa gia kia mảnh hắc ám bên trong, đã kiêng kị lại chờ mong.

Tối nay, Chu công tử lại lần nữa ra tay, phóng thích nói quỷ giáng lâm, khi sẽ không lại xảy ra ngoài ý muốn.

Nhưng trong đó, cũng có một số người, lại sinh ra không giống suy nghĩ ——

Hứa thị tại sao lại bị tha mài? Mới đầu bất quá là bởi vì, 1 đạo lời đồn đại mà thôi, chỉ là bị người thừa cơ kích động, mới hình thành cục diện hôm nay.

Nhưng áo xanh tiên quỷ đột nhiên bị giết, lại làm cho chuyện này trở nên khó bề phân biệt, một cái ý niệm trong đầu tại bọn hắn đáy lòng hiện lên, hẳn là lời đồn đại là thật? ! Nếu không, lấy Hứa thị thực lực, làm sao có thể chống đến hôm nay?

Này niệm cùng một chỗ, bỗng cảm giác hãi hùng khiếp vía, tiếp theo đáy mắt sáng rực.

Quý càng môn nhân…

Như coi là thật cầm tới chứng cứ, chính là một cái công lớn, đủ để trợ giúp mỗi người bọn họ gia tộc, hoàn thành một lần địa vị nhảy lên.

Là lấy tối nay, trầm mặc chú ý lúc, bọn hắn âm thầm điều động lực lượng, một khi có phát hiện, liền trực tiếp động thủ tranh đoạt!

Về phần đắc tội quý nhân… Bắt giết quý càng dư nghiệt công lao, đủ để triệt tiêu hết thảy.

Hứa thị cách đó không xa 1 tòa trạch viện, ngắm cảnh trên lầu, Chu Thế Giai cùng trung niên tu sĩ đứng ở trên đó, nhìn về phía Hứa gia chỗ.

Một vòng quang ảnh lơ lửng giữa không trung, chính là lấy nói quỷ vì thứ 1 tầm mắt, chỗ bày biện ra hình tượng, thậm chí ngay cả âm thanh, đều có thể rõ ràng phục khắc.

“Tiên sinh, ngươi nói tối nay, có thể hay không có thu hoạch?” Chu Thế Giai nâng chung trà lên, uống một ngụm nhíu mày.

Trà là trà ngon, nước là hảo thủy, nhưng còn xa không kịp xử nữ trong lòng nhiệt huyết, đến cam thuần hương ngọt.

Thời gian này, không có tí sức lực nào!

Trung niên tu sĩ thần sắc bình tĩnh, cử chỉ rất là thong

dong, nghe vậy cười cười, “Còn chưa phát sinh sự tình, ai có thể xác định đâu? Bất quá tối nay, tựa hồ không thế nào an ổn, cũng đúng… Hứa thị sự tình cũng không phải là bí ẩn, luôn có người có thể nhìn ra cái gì.”

Chu Thế Giai đáy mắt lạnh lẽo, “Hừ! Hứa thị uổng mạng cũng là thôi, nếu như có gì ngoài ý muốn niềm vui, ai cùng bản công tử tranh, ai muốn chết!”

Quy củ hắn là muốn thủ, nhưng nếu như liên lụy đến quý càng dư nghiệt, hắn tin tưởng phụ thân đại nhân, sẽ rất tình nguyện giúp hắn lau đi hết thảy phiền phức.

“Thế tốt hảo khí phách.” Trung niên tu sĩ đột nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía quang ảnh, “Xem ra, ngươi ta muốn tìm người, xuất hiện.”

Chu Thế Giai nhíu mày, “Liền hắn? 1 cái ngồi xe lăn ma bệnh, mặt trắng giống như là chết 1 tháng, có thể giết chết ta tiên quỷ?”

Trung niên tu sĩ nghĩ nghĩ, nói “. Ta cảm thấy, người này không đơn giản.”

Chu Thế Giai mặt lộ vẻ nghiêm túc, hắn tính tình rất tệ, tính tình có thể xưng bạo ngược, động một tí đánh giết hạ nhân, lại đối tiên sinh từ đầu đến cuối hữu lễ.

Không khác, tiên sinh trừ tu vi kém chút, tầm mắt, trí tuệ, tâm tính, thủ đoạn… Các loại, đều là đứng đầu nhất tồn tại.

Có thể bị tiên sinh nói một câu “Không đơn giản”, đã làm

cho hắn nhìn nhiều vài lần!

…

Nhìn xem đập vào mặt cuồn cuộn khói đen, cùng với bên trong vặn vẹo, phun trào khủng bố quỷ dị, La Quan trong lòng hơi xúc động.

Cái này nhưng so tiểu thanh thiên thế giới Đại Đạo cảnh lợi hại nhiều, hạ thủ đủ hung ác trực tiếp liền muốn tính mạng người, mà lại căn bản cũng không thụ, thiên địa quy tắc chế ước.

Ta ngồi tại trên xe lăn, không thể động đậy được, có thể làm sao? Đương nhiên chỉ có thể mặc cho bằng đạo này quỷ, vọt tới trước người đến.

Hứa Ninh Nghị hô hấp đều dừng lại, đập vào mặt âm hàn, xuôi theo quanh thân lỗ chân lông điên cuồng chui vào thể nội, để huyết dịch của hắn cơ hồ đông kết!

Nói quỷ…

Đây là hắn căn bản, không cách nào chống lại tồn tại, giữa lẫn nhau lực lượng chênh lệch, lớn đến không cách nào tưởng tượng. Chính vì vậy, hắn mới không chút do dự xông về mật thất, mời ra cổ tiên nhân.

Nhưng đại nhân vì sao còn không xuất thủ? Nói quỷ đã tới, sau một khắc liền đem ăn thịt người lấy mạng, ngài là cổ tiên nhân ngài không sợ, ta không được a!

Đúng lúc này, “Đôm đốp” một tiếng vang nhỏ, đột nhiên

truyền vào trong tai, một vòng tinh khiết, cao quý tử sắc, từ La Quan đầu ngón tay bắn ra.

Nhảy vọt lôi quang, xen lẫn thành một cái lưới lớn, kia ôm hận mà đến nói quỷ, tựa như là 1 đầu chủ động đụng vào trong lưới cá lớn.

“A! Công tử cứu ta…” Nói quỷ kêu thảm một tiếng, cũng chỉ tới kịp hét thảm một tiếng, liền bị trực tiếp thôn phệ.

Lôi quang biến mất, nói quỷ cũng theo đó không gặp.

Hứa thị dinh thự, kia kêu khóc cuồng phong, phun trào hắc ám, tùy theo lâm vào cứng đờ, trầm mặc.

“A! Tử sắc, lại là kia tử sắc, vậy mà là lôi đình!”

“Cái gì lôi, có thể trực tiếp trấn sát nói quỷ? ! Tê —— đáng sợ, thực tế thật đáng sợ!”

“Càng đáng sợ chính là, người này ngay cả một ngón tay đều không nhúc nhích, Hứa thị khi nào nhiều, như thế 1 vị kinh khủng tồn tại!”

“Còn đứng ngây đó làm gì? Đào mệnh đi!”

Oanh ——

Vô số quỷ dị chạy tứ phía, chật vật không chịu nổi.

Mặt mũi? Thứ gì đó, chúng ta đã sớm chết, chính là một điểm chân linh bất diệt, còn tại hồ cái này, quả thực buồn cười.

Một bên trốn, một bên không ngừng nhìn lại, sợ kia ngồi tại trên xe lăn đại gia, đột nhiên nhấc nhấc tay chỉ, liền trên trời rơi xuống lôi đình diệt bọn chúng.

Cả tòa thành trì, đột nhiên an tĩnh xuống, vô số tụ đến ánh mắt, lộ ra chấn kinh, hãi nhiên. Ai có thể nói cho bọn hắn, đến tột cùng xảy ra chuyện gì?

Nhưng rất hiển nhiên, Chu công tử tôn kia nói quỷ, xảy ra chuyện.

Sắc mặt tái nhợt, hoảng sợ không thôi Hứa Ninh Nghị, biểu lộ cứng ở trên mặt, ngơ ngác nhìn trước mắt.

Nói quỷ… Thôn phệ đại đạo mà thành… Trong đêm tối sinh vật khủng bố… Đủ để đem toàn bộ Hứa thị, nhẹ nhõm lau đi tồn tại…

Cứ như vậy, không có một điểm mặt bài, bị thu rồi? Liền cùng lúc trước, kia áo xanh tiên quỷ đồng dạng!

Đột nhiên, Hứa Ninh Nghị mơ hồ trong đó, như nghe tới một chút động tĩnh, thê lương kêu rên

Nương theo lấy cầu xin tha thứ, sau đó chính là “Ừng ực” “Ừng ực” nhấm nuốt thôn phệ âm thanh.

Hắn vội vàng cúi đầu, nhìn thoáng qua trước người, ngồi tại trên xe lăn đại nhân, đáy mắt hiện ra thật sâu kính sợ.

La Quan nói “. Đi chuẩn bị mấy thứ bánh ngọt, lại chuẩn

bị một bình trà ngon.”

“… A, đúng đúng, tiểu nhân cái này liền sai người chuẩn bị.” Hứa Ninh Nghị tranh thủ thời gian gọi một tên Hứa thị tu sĩ, phân phó.

Rất nhanh, cái bàn mang lên, bánh ngọt, nước trà đầy đủ.

La Quan ngửi một cái, rất thơm thuần, đáng tiếc hắn hiện tại ngay cả chén nước đều không cầm lên được, mang theo một tia bất đắc dĩ ngẩng đầu, nhìn về phía một phương hướng nào đó, nói “. 2 vị, hôm nay sắc trời còn sớm, không bằng tới uống chén trà, chuyện phiếm một lát, như thế nào?”

Liền tại hắn mở miệng nháy mắt, một trận gió nhấc lên, đem đỉnh đầu hắc ám thổi tan.

Quang minh lại lần nữa chiếu nhập tiến đến, lọt vào trong tầm mắt thiên khung sáng trong, vây quanh tinh cầu tinh điểm, chiết xạ trăng sao quang mang, hình thành một vòng mỹ lệ vầng sáng.

La Quan có nháy mắt hoảng hốt, cảm giác phải trên đỉnh đầu, kia ánh trăng có chút quen thuộc, thân cận. Nhưng rất nhanh, liền trong lòng than nhẹ, bây giờ hắn thân ở trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực, khoảng cách tiểu thanh thiên thế giới không biết bao nhiêu khoảng cách.

Nguyệt treo ở trời, lại không phải cố hương chi nguyệt, cũng không biết năm nào tháng nào mới có thể gặp lại.

Ngắm cảnh trên lầu, Chu Thế Giai chén trà trong tay, lúc này đã vỡ đầy đất, nước trà rơi vào trên người, lộ ra mấy điểm chật vật.

Hắn mặt mũi tràn đầy kinh sợ, đáy mắt bạo ngược cùng ngoan lệ xen lẫn, cuối cùng biến thành thật sâu kiêng kị, “Tiên sinh có mắt nhìn người, nói quả nhiên không sai, trên xe lăn vị này, đích xác thật không đơn giản!”

Hắn thậm chí không có phát hiện, đối phương là như thế nào xuất thủ, tôn kia thôn phệ đạo cơ, tiến giai cường đại nói quỷ liền đã bị trấn sát.

Bỉ ngạn cảnh? Không, tuyệt không phải chỉ là bỉ ngạn, thủ đoạn này không gặp khói lửa, lại làm cho Chu Thế Giai sinh ra cực lớn bất an, cảm giác phải người này thâm bất khả trắc!

Trung niên tu sĩ đôi mắt thật sâu, “Ta ngược lại cảm thấy, mình nhìn sai rồi.”

Tử sắc…

Hắc!

Quả nhiên, du tẩu vũ trụ lâu, luôn có thể gặp được một chút kỳ diệu sự tình.

Năm đó một trận hạo kiếp, dẫn tới bao nhiêu cường giả chém giết? Liền ngay cả kia khủng bố cảnh giới, đều vẫn lạc, tiêu tán không chỉ một vị.

Nhưng cuối cùng, chân chính có thể có đoạt được, lại có mấy vị?

Hôm nay, lại gặp được 1 cái!

Lão bằng hữu? Không quá giống, nhưng người này khí tức, đích xác có chút quái dị, mà ngay cả ta đều có chút nhìn không thấu.

Nhưng nghĩ lại lại nghĩ, điểm này cũng rất bình thường, đối phương nếu ngay cả điểm này thủ đoạn đều không có, lại như thế nào bảo vệ đạo này tử sắc?

Suy nghĩ lưu chuyển, trung niên tu sĩ nói “Thế tốt, người khác mời, chúng ta có đi hay không?”

Chu Thế Giai cắn răng cười lạnh, “Không đi! Bản công tử thân phận gì? Là ai nghĩ mời, liền có thể mời đến sao, chúng ta đi!”

Trung niên tu sĩ không nhúc nhích, “Thế tốt, ngươi nếu không đi, có lẽ sẽ có phiền phức.”

Đã đứng dậy Chu Thế Giai, sắc mặt biến hóa, “Tiên sinh, ngươi cảm thấy hắn dám?”

Trung niên tu sĩ lắc đầu, “Không biết.”

Không biết, kỳ thật đã là đáp án.

Chu Thế Giai sắc mặt âm tình bất định, cắn răng một cái, “Tốt! Vậy liền làm phiền tiên sinh, bồi ta đi một lần.”

2 người 2 đến Hứa Trạch lúc, đại môn đã mở ra, Hứa Ninh Nghị tự mình đợi ở cửa, cung kính hành lễ, “Hứa mỗ, bái kiến Chu công tử, gặp qua tiên sinh.”

Chu Thế Giai hừ lạnh một tiếng.

Trung niên tu sĩ thì mỉm cười, nhẹ gật đầu.

“2 vị, mời!”

Rất nhanh, Hứa Ninh Nghị dừng bước lại, cung kính nói “Đại nhân, Chu công tử cùng tiên sinh đến.”

La Quan ngồi tại trên xe lăn, cười cười, “Thân thể không tiện, liền không đứng dậy đón lấy, 2 vị mời ngồi.”

Hứa Ninh Nghị tiến lên, muốn giúp 2 người châm trà, bị Chu Thế Giai đánh gãy, không khách khí nói “Ngươi đi xa một chút, chúng ta có lời nói.”

“Vâng.” Hứa Ninh Nghị thần sắc bình tĩnh, quay người rời đi.

Thứ 1, đại nhân thân phận không có bại lộ, nếu không trong thành đã sớm vỡ tổ, họ Chu cũng không có khả năng tới.

Thứ 2, đại nhân thực lực, đã không thể nghi ngờ, cổ tiên nhân chi uy, hắn tận mắt nhìn thấy.

Cho nên, hiện tại Hứa Ninh Nghị, rất tự tin.

Không kiêu ngạo không tự ti, ngay cả đi đường đều lộ ra

mấy điểm thong dong, một màn này rơi vào Chu Thế Giai trong mắt, nhịn không được âm thầm nhíu mày.

Hứa gia, rất có lực lượng a!

Cho trung niên tu sĩ rót chén trà, Chu Thế Giai để bình trà xuống, “Ta không thích uống trà, các hạ muốn nói cái gì, nói đi.”

La Quan gật đầu, “Chu công tử người sảng khoái nói chuyện sảng khoái, La mỗ cũng không vòng vèo tử.” Hắn hơi dừng một chút, “Hứa gia, cần đền bù.”

“Ừm? !” Chu Thế Giai sầm mặt lại, đôi mắt băng hàn, “Các hạ là nói, muốn bản công tử ra mặt, đền bù Hứa gia?”

La Quan như không hay biết cảm giác, “Không sai.”

Âm hàn lưu chuyển, bầu không khí trầm ngưng!

Chu Thế Giai cười lạnh, “Bản công tử chết 2 tôn quỷ dị, còn không có nói cái gì, ngươi để ta cho Hứa gia đền bù… Nói đi, các hạ đến cùng người nào, nếu như có thể để cho bản công tử kiêng kị, dập đầu cho ngươi xin lỗi lại như thế nào? Nhưng nếu như, ngươi không có tư cách, họa từ miệng mà ra đạo lý, các hạ hẳn phải biết!”

Đền bù? Kia đạp ngựa là chịu nhận lỗi, việc này 1 làm, ai chẳng biết hắn Chu Thế Giai, tại Hứa gia trên thân thất bại.

Mặt mũi này gãy lớn!

“Ta chẳng qua là cảm thấy, làm người biết được ân báo đáp, Hứa thị giúp ta, chuyện hôm nay ta liền không thể ngồi xem không để ý tới.” La Quan ngữ khí nhàn nhạt, giương mắt nhìn đến, “Có một câu, Chu công tử nói rất đúng, họa từ miệng mà ra… Cũng không phải đùa giỡn.”

Chu Thế Giai thân thể cứng đờ, trong lòng hừng hực lửa giận, nháy mắt dập tắt.

Lúc này, hắn cảm giác mình, giống như là bị thâm uyên ngóng nhìn, thấu xương băng hàn, mang tới là nguồn gốc từ bản năng sợ hãi!

‘Hôm nay, nếu không thể để người này hài lòng, ta sẽ chết…’

Ý niệm này, khiến Chu Thế Giai toàn thân băng hàn.

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1217 : Đại thần thông giả

“Tốt, các hạ yêu cầu, Chu công tử đáp ứng.” Trung niên tu sĩ đột nhiên mở miệng.

Bị thâm uyên ngóng nhìn khủng bố cảm giác, chậm rãi biến mất, Chu Thế Giai gánh nặng trong lòng liền được giải khai, lúc này mới phát hiện phía sau lưng đã bị mồ hôi lạnh thẩm thấu.

Hắn cắn răng, duy trì lấy sau cùng thể diện, “… Đã là tiên sinh mở miệng, ta tự nhiên tuân theo.”

Thanh âm khàn khàn, khó nén trong đó hồi hộp, run rẩy, cái này khiến Chu Thế Giai khó xử đến cực điểm, nhưng lại không dám biểu lộ nửa điểm.

La Quan mỉm cười, “Đa tạ Chu công tử, mời uống trà.”

Chu Thế Giai biểu lộ cứng đờ, cho mình đổ đầy một chén, uống một hơi cạn sạch.

Uống gì trà? Chó đều không uống! Ta chính là khát, làm trơn yết hầu không được sao?

Trung niên tu sĩ nói “Thế tốt, ngươi đi về trước đi, ta cùng La đạo hữu nói hơn hai câu.”

“Ta ở bên ngoài cùng tiên sinh.” Chu Thế Giai đứng dậy, không ngừng bước, một đường ra Hứa gia.

Một chiếc xe ngựa, chính chờ ở ngoài cửa, 2 tên áo bào đen tu sĩ đứng tại bên cạnh xe.

“Bái kiến công tử!”

Thấy Chu Thế Giai sắc mặt âm trầm, một người trong đó nói “Công tử, tiểu tiểu Hứa nhà dám đối với ngài bất kính, thuộc hạ nguyện xuất thủ, đem nó nhất tộc trấn sát!”

“Cút!” Chu Thế Giai gầm thét một tiếng, lại vô ý thức quay đầu, nhìn thoáng qua Hứa thị đại môn.

Còn tốt, không có gì động tĩnh.

Hắn không muốn thừa nhận, nhưng mình thật sợ, trấn sát Hứa thị nhất tộc? Hừ! Dám động một chút, bọn hắn tất cả mọi người, 1 cái đều đi không nổi.

Ánh mắt của đối phương, thực tế quá khủng bố, cho dù phụ thân của hắn, Thần Tướng cảnh cường giả, đều chưa từng cho hắn loại cảm giác này.

Như vực sâu như ngục!

Một bên khác, trung niên tu sĩ đặt chén trà xuống, mỉm cười nói “Thế tốt gọi ta một tiếng tiên sinh, nhưng trên thực tế ta cũng không phải là, hôm nay gặp nhau rất có duyên phận, La đạo hữu có thể gọi ta người quan sát.”

“Người quan sát?” La Quan lặp lại một lần, biểu lộ bất động thanh sắc.

“Không sai, La đạo hữu có lẽ nghe nói qua, lại hoặc là không có, nhưng cái này cũng không hề trọng yếu.” Trung niên tu sĩ ánh mắt trông lại, bình tĩnh mà thong dong, “Cho nên, ta hẳn là ngươi xưng hô như thế nào?”

Trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực giao lưu, còn cần lên 1 cái xưng hào sao? Kỳ quái tập tục.

La Quan trầm mặc một chút, “Ngươi có thể gọi ta người nhập cư trái phép.”

Mượn phi thăng con đường, lấy không phải đang lúc thân phận, đi tới mảnh tinh vực này, cái danh xưng này rất thỏa đáng.

Trung niên tu sĩ ánh mắt chớp lên, ánh mắt lộ ra mấy điểm nghiêm túc, “Các hạ khí tức tối nghĩa, che đậy Thiên Cơ, mệnh số, lại lớn ẩn vào thành phố… Người nhập cư trái phép, ngược lại là chuẩn xác.”

La Quan nói “. Người quan sát các hạ khí tức, cũng rất cổ quái, rõ ràng thân ở nơi đây, nhưng lại giấu vào ngoài 10 nghìn dặm.”

“Bị tử vong bao phủ, lại không những chưa chết, ngược lại sinh cơ bừng bừng, giống như mạt lộ bên trong, lại đi ra thiên địa mới.”

Trung niên tu sĩ đôi mắt thật sâu, “Người nhập cư trái phép các hạ thật là nhạy cảm nhãn lực, hôm nay gặp lại chỉ là trùng hợp, không bằng xin từ biệt,

Lẫn nhau không quấy rầy?”

“Như thế rất tốt.” La Quan cười cười, “Không đưa.”

“Cáo từ!”

Trung niên tu sĩ chắp tay một cái, đứng dậy liền đi.

Người quan sát? Chưa nghe nói qua, nhưng vị tiên sinh này, tuyệt không phải hạng người tầm thường.

Chết lại chưa chết, sống lại chưa sống, nó trạng thái liền như nhảy ra hàng rào, du tẩu tại giữa hai bên.

Trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực nước, thực tế là quá sâu, không cẩn thận liền có thể gặp được, loại này thâm bất khả trắc tồn tại.

“Nhìn thấy tử vong, lại không e ngại tử vong, khí cơ tối nghĩa khó phân biệt, mệnh số mơ hồ không rõ.’

‘Trên thân mục nát, âm hàn tiêu ký tuy bị lau đi, lại vẫn có một chút tàn hơn… Tỉ lệ lớn là 1 vị, không cam lòng băng vẫn tồn tại, đánh vỡ giam cầm tự tử vong bên trong trở về.’

Người nhập cư trái phép…

Danh tự này, là đối phương thành khẩn, cũng là đối với hắn cảnh cáo!

‘Hẳn là, tử vong thật xuất hiện vấn đề? Gần nhất một khoảng thời gian, những chuyện tương tự, đã phát sinh

nhiều lần.’

Trung niên tu sĩ nhíu nhíu mày, chợt bình tĩnh lại.

Thôi, đã không dễ chọc, vậy liền không quan sát, hắn nếu ngay cả điểm này độ linh hoạt đều không có, đã sớm rước lấy đại họa.

Chu Thế Giai bước nhanh nghênh tiếp, “Tiên sinh, không có sao chứ?”

Trung niên tu sĩ lắc đầu, “Không sao, trở về đi.”

2 người leo lên xe ngựa, yên tĩnh hành sử tại đầu đường.

Chu Thế Giai hạ giọng, nói “. Tiên sinh, ngài có phải không tra ra, người này nền tảng?”

Trung niên tu sĩ lắc đầu, “Không có.”

Hắn dừng một chút, “Thế tốt, mau chóng hoàn thành đối Hứa thị đền bù, chuyện quá khứ liền chỉ coi không có phát sinh, hiểu không?”

Chu Thế Giai thần sắc nghiêm một chút, “Minh bạch tiên sinh!”

Hắn trên trán, lại toát ra tầng 1 tinh mịn mồ hôi.

…

Hứa Ninh Nghị bước nhanh mà đến, cung kính hành lễ,

“Đại nhân, bọn hắn đã đi.”

La Quan gật gật đầu, “Không có gì bất ngờ xảy ra, 2 ngày này sẽ có người đến nhà xin lỗi, bọn hắn cho cái gì, ngươi nhận lấy là được.”

“A!” Hứa Ninh Nghị trừng lớn mắt, đột nhiên kịp phản ứng, kích động bờ môi run rẩy, “Là… Đại nhân… Đa tạ đại nhân!”

Hắn “Phù phù” quỳ xuống, trùng điệp dập đầu, “Hứa thị nhất tộc, nguyện vĩnh viễn cung phụng, đi theo đại nhân!”

Đi theo ta làm gì? Cho ta gây phiền toái sao?“Biết, ngươi đi xuống đi, ta ngồi một hồi nữa.” La Quan phất phất tay.

“Vâng.” Hứa Ninh Nghị vẫn chưa đi xa, cung kính canh giữ ở ngoài viện, thỉnh thoảng nhìn một chút, tắm rửa tại tinh điểm trong vầng sáng đại nhân.

Hắn rất lo lắng đây là giấc mộng, một cái chớp mắt, đại nhân liền không có. Chu Thế Giai gì ngang phần? Đại nhân chỉ dùng một ly trà công phu, liền để hắn cúi đầu. Cái gì gọi là thân phận? Cái gì gọi là uy thế? Đây chính là!

Chỉ cần bảo vệ tốt bí mật, không bị người phát giác, Hứa thị chi tương lai khó có thể tưởng tượng! Duy nhất cần lo lắng chính là, so với đại nhân, Hứa thị thực lực quá yếu, bây giờ còn có thể cho đại nhân một chút trợ giúp, nhưng ngày sau đâu? Đợi đại nhân khôi phục cảnh giới,

chắc chắn sẽ rời đi… Nên làm như thế nào, mới có thể cùng đại nhân buộc chặt càng sâu?

Hứa Chỉ kinh hô, “Cha, ngài chảy máu mũi rồi? Nhất định là thương thế chưa lành! Ngài nhanh đi nghỉ ngơi, ta cùng Đại trưởng lão thay ngài canh giữ ở cái này bên trong.”

Đại trưởng lão nói “. Đúng, bây giờ trong tộc bách phế đãi hưng, tộc trưởng càng ứng bảo trọng thân thể, dẫn đầu Hứa thị trở lại đỉnh phong!”

“Khỏi phải, một chút vết thương nhỏ không có gì đáng ngại.” Hứa Ninh Nghị tiện tay lau đi, đột nhiên nghĩ đến cái gì, nhìn về phía trước mắt Hứa Chỉ.

Nha đầu này tư chất rất xuất sắc, tướng mạo càng là không tầm thường, bây giờ tuổi tác, cũng đến nên tìm đạo lữ thời điểm… Mà đại nhân, nhìn xem cũng không lớn… Khục, tuổi tác đều không phải sự tình, lớn tuổi sẽ thương người, đây chính là cái cơ hội tốt a.

Đạo lữ không dám yêu cầu xa vời, chỉ cần có thể đi theo bên người đại nhân, vậy liền đủ!

“Khục! Hứa Chỉ a, đại nhân thương thế còn chưa khôi phục, chính cần người chăm sóc… Ta quyết định, cho ngươi đi qua phụng dưỡng, đại nhân nếu có cái gì nhu cầu, ngươi nhất định đều muốn thỏa mãn, ghi nhớ sao?”

Hứa Chỉ mặt đỏ lên, “Cha… Ta… Ta biết…”

Đại trưởng lão biểu lộ nghiêm túc, “Hứa Chỉ 1 người,

chiếu cố đại nhân sợ có sơ hở, lão phu nhị tử đích nữ, phẩm tướng đều tốt, liền cùng Hứa Chỉ cùng đi chứ!”

“… Đại trưởng lão suy nghĩ chu toàn.”

“Không bằng gia chủ xa rồi!”

2 người đối mặt, không ai nhường ai.

Bóng đêm dần sâu, tinh điểm mê ly, đỉnh đầu trăng sao sáng trong, vẩy xuống vầng sáng như lưu ba.

La Quan nói “. Vừa rồi, các ngươi làm cái gì?”

Màu xanh hạt sen trầm mặc, ngân bạch cùng ma chủng yên tĩnh chảy xuôi, liền tựa như vừa rồi trung niên tu sĩ lúc rời đi, đột nhiên dị động không phải bọn chúng.

Giả chết đúng không?

Chủ đánh 1 cái không nhận nợ!

La Quan nổi nóng vạn điểm, nhưng lại không thể làm gì, chỉ có thể cắn răng gầm nhẹ, “Các ngươi nên biết, người kia không dễ chọc, liền không thể an phận một chút?”

Duy nhất vui mừng là, người kia như không hay biết cảm giác, nghĩ đừng có hậu hoạn.

Hắn hiện tại, liền nghĩ an ổn chữa khỏi vết thương, sau đó liền rời đi cái này, quý càng môn nhân thân phận, có bao xa vung bao xa.

Đúng lúc này, một tia hơi lạnh dập dờn, tại giữa lông mày khuếch tán ra đến, để La Quan mừng rỡ.

Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía thiên khung trăng sao, óng ánh nguyệt điểm vượt ngang trước mắt, giống như là 1 đạo tinh hà.

Không hiểu thân cận cảm giác, lại một lần

Từ đáy lòng hiện lên, La Quan mặt lộ vẻ cổ quái, “Vầng trăng này, là càng xem càng nhìn quen mắt, hẳn là giữa hai bên, có cái gì thân thích không thành?”

Vừa chuyển động ý nghĩ, liền bị đè xuống, ngay cả chính hắn đều cảm thấy có chút buồn cười.

Vượt ngang vô tận không gian, xa xôi bên ngoài dị độ tinh vực, giữa lẫn nhau làm sao có thể, có bất kỳ một chút xíu liên quan.

Đại khái là bởi vì, hắn có chút nhớ nhà đi.

Vừa mới rời đi, liền bắt đầu nhớ nhà, thật sự là đủ không có tiền đồ… Nhưng ai không nhớ nhà đâu? Nếu có tuyển, đại khái không ai nguyện ý, tại tha hương phiêu bạt đi.

Hoàn cảnh lạ lẫm, thân bất do kỷ thế cục, ngụy trang ra mặt nạ, đối mặt phiền phức mỗi một bước đều như giẫm trên băng mỏng…

La Quan cảm thấy hơi mệt, hắn nhắm mắt lại, tắm rửa

tại trăng sao phía dưới, lại dần dần ngủ thiếp đi.

Cái này một giấc, rất là thơm ngọt, tựa hồ tại thời không trong khe hẹp, lưu lại thống khổ bóng tối, đều bị thoáng lau đi mấy điểm.

“Cha! Cha!” Hứa Chỉ không để ý tới xấu hổ, một mặt giật mình, nhìn về phía cách đó không xa.

Mắt lớn trừng mắt nhỏ Hứa Ninh Nghị cùng Đại trưởng lão, cũng không nhịn được há to mồm.

Trăng sao chi quang, như phiêu nhiên tuyết rơi, từ 4 phương 8 hướng mà đến, xen lẫn tại trên người La Quan, giống như là vì phương xa người xa quê, đắp lên một tấm lụa mỏng.

Cũng làm cho trong mắt bọn họ cổ tiên nhân, trở nên càng thêm thần bí, uy nghiêm, hắn nhắm mắt ngủ say, như thiên địa đều muốn tĩnh hơi thở!

1 ngày này, trên trời rơi xuống ánh trăng, bao phủ Hứa Trạch.

Các phương chấn kinh, im lặng!

Chu Thế Giai cũng nhìn thấy màn này, trong lòng lại vô quá lớn gợn sóng, đối phương đã là 1 tôn, hắn trêu chọc không nổi tồn tại.

Đưa tay dẫn lạc nguyệt hoa, lại có cái gì hiếm lạ? Chỉ sợ, như vị này nguyện ý, đưa tay liền có thể đem mặt trăng hái rơi.

Nên cho Hứa gia cái gì đền bù đâu? Làm thế nào, mới có thể tận lực không mất mặt? Việc này đợi ngày mai, lại cùng tiên sinh thương lượng đi.

Hắn nhìn về phía ngoài cửa sổ, nơi xa thái âm chiếu rọi, quang mang sáng trong, rất có mấy điểm rộng lớn khí tượng, nhịn không được cười lạnh, “Người này, thật đúng là cao điệu, hắn có ý tứ gì? Là tại đối với ngoại giới, triển lộ mình thực lực… Ân, không đúng, không thích hợp!”

Chu Thế Giai bỗng nhiên nhảy dựng lên, vọt tới bên ngoài, đưa tay chạm đến ánh trăng, lại chưa từ đó cảm nhận được nửa điểm lực lượng ba động.

Tê ——

Hắn hít một hơi lãnh khí, mặt mũi tràn đầy rung động, như một chậu nước đá quay đầu dội xuống, cả người đều cương.

Cái này… Đây cũng không phải là thi triển thủ đoạn, giam cầm đến thái âm ánh trăng, mà là hắn tại kia, thái âm liền muốn cho quang minh.

Hắn… Hắn đến tột cùng, là ai? !

‘Phải thiên địa tôn trọng, làm nhật nguyệt kính sợ, không phải đại thần thông giả, không thể được!’

Như thế nào đại thần thông giả?

Chu Thế Giai không biết, nhưng hắn đột nhiên cảm thấy, mình nhặt về một cái mạng!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1218 : Người quan sát

Trung niên tu sĩ nhìn về phía Hứa Trạch phía trên, kia phiến sáng trong ánh trăng, mặt lộ vẻ trầm ngâm.

Đánh vỡ tử vong hàng rào, cưỡng ép giáng lâm hiện thế, lại vẫn có thể dẫn lạc nguyệt tượng, người này vị cách, hoặc so trong dự tưởng cao hơn.

Đây là hắn những năm gần đây, phát hiện có ý tứ nhất mục tiêu, nếu có thể ở bên cẩn thận quan sát, định đối với hắn rất có ích lợi.

Đáng tiếc, trước đó tiếp xúc lúc quá bất cẩn, đối phương đã có cảnh giác… Nhưng có lẽ, hắn có thể muốn chút những biện pháp khác.

Nhưng vào lúc này, trung niên tu sĩ nhướng mày, mặt lộ vẻ buồn bực ý, “Tốt ngươi cái ‘Người nhập cư trái phép’, ta còn không có có chủ ý với ngươi, ngươi ngược lại tiên hạ thủ vi cường!”

Âm hàn, cô quạnh cùng mục nát, đem hắn quanh thân bao phủ, bóng tối tùy theo hiển hiện, tựa như là một cái lưới lớn đem hắn cuốn vào trong đó, càng thu càng chặt.

Mơ hồ ở giữa, trong đó như hiện ra một đôi băng lãnh đôi mắt, uy nghiêm trông lại.

Trung niên tu sĩ hối hận, nhưng tiên cơ đã mất, hắn tuy

có năng lực phản kích, nhưng nhìn thoáng qua phía ngoài ánh trăng, lại nghĩ tới đối phương cặp con mắt kia, đem suy nghĩ đè xuống, “Tính ngươi lợi hại, cái này một lần ta ghi lại, vũ trụ biển cả tinh hà lưu chuyển, ngươi ta nhất định có gặp lại ngày.”

Nói xong, hắn nhắm mắt lại, khí tức sát na tiêu tán.

“Hừ!” Trong bóng tối, truyền đến một tiếng gầm thét, “Đáng chết người quan sát, tính ngươi chạy nhanh… Lần sau, ta nhất định bắt lại ngươi!”

Âm hàn tán đi, khí tức khủng bố thu liễm.

“Bành” một tiếng vang trầm, trung niên tu sĩ quẳng xuống đất, đã biến thành một bộ băng lãnh thi thể.

Rất nhanh, có người bên ngoài gõ cửa, không được đến đáp lại về sau, vội vàng đẩy cửa phòng ra, “A, tiên sinh? Tiên sinh chết!”

Dinh thự đại loạn, Chu Thế Giai hốt hoảng mà đến, đối mặt trung niên tu sĩ thi thể, chỉ cảm thấy tay chân lạnh buốt.

Trốn!

Có bao xa, trốn bao xa.

Nhưng rất nhanh, hắn liền mặt lộ vẻ chán nản, ngay cả tiên sinh đều không có chút nào phản kháng bị giết chết, hắn lại có thể chạy trốn tới đi đâu?

Tiên sinh không phải người bình thường, điểm này phụ thân khuyên bảo qua hắn, trên thực tế không cần phụ thân nhắc nhở, Chu Thế Giai cũng cảm thụ được.

Nhưng bây giờ, tiên sinh chết rồi…

Sợ hãi như vực sâu đem hắn bao phủ, thở dốc gian nan, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy.

“Công tử… Công tử ngài không có sao chứ?” Dưới trướng giật nảy mình, “Ngài đừng sợ, thuộc hạ lập tức truyền tin đại nhân, mời đại nhân giáng lâm!”

“Không, đừng nói cho cha ta… Lăn, tất cả cút, tối nay ta vì tiên sinh túc trực bên linh cữu, ai cũng không cho phép tới… Chuyện này, coi như không biết.”

“Là, là, công tử nén bi thương, thuộc hạ cáo lui!”

Mọi người rời đi, trong phòng chỉ còn 1 người 1 thi.

Chu Thế Giai “Phù phù” một tiếng quỳ xuống, “Vãn bối có mắt không tròng, mạo phạm đại nhân, khẩn cầu đại nhân giơ cao đánh khẽ, cho ta một con đường sống!”

Không người đáp lại, Chu Thế Giai quỳ trên mặt đất, một cử động nhỏ cũng không dám.

Hắn rất sợ hãi, nhưng hắn rõ ràng hơn, lần này khác biệt dĩ vãng, gọi phụ thân đến cũng vu sự vô bổ.

1 người chết, dù sao cũng tốt hơn cả nhà gặp nạn, mà lại đối phương có thể lặng yên không một tiếng động

giết chết tiên sinh, thuận tay giết hắn dễ như trở bàn tay. Nhưng hắn còn sống… Có lẽ, là tiên sinh trong lúc lơ đãng, làm tức giận đối phương… Hiện tại, hắn có thể làm đến chỉ có chờ.

Chu Thế Giai chưa hề cảm thấy, ngắn ngủi một đêm, đúng là như thế dài dằng dặc!

…

Bạch Ý chậm rãi mở mắt ra, tại trên giường ngọc yên tĩnh nằm một hồi, nhịn không được hừ lạnh một tiếng, sắc mặt có chút không cao hứng.

“Chủ nhân, ngài tỉnh.”

Thị nữ dưới chân im ắng, đi tới trước giường, cung kính quỳ xuống đất hành lễ.

Màu trắng sa y dưới, phác hoạ ra uyển chuyển dáng người, thuận theo mà khiêm tốn.

“Ừm.” Bạch Ý xoay người bắt đầu, mặc cho thị nữ vì hắn mặc vớ giày, thản nhiên nói “Lần này, ta ngủ bao lâu.”

“Về chủ nhân, ngài ngủ 10 ngày.”

Chỗ hắn tại quan sát trạng thái lúc, có 1 so 10,000 tốc độ thời gian trôi qua, ngoại giới vẫn chưa tới 300 năm, thu hoạch nửa điểm không có, lần này quan sát xem như uổng phí.

Bạch Ý chau mày, hô hấp làm sâu sắc.

Thị nữ âm thầm nhíu mày, nàng phụng dưỡng chủ nhân nhiều năm, rất rõ ràng cái này đã là, hắn áp chế tức giận biểu hiện.

Hẳn là lần này trong tu hành, xuất hiện ngoài ý muốn? Nàng ánh mắt chớp lên, đem điểm này ghi lại.

Hô ——

Bạch Ý thở ra một hơi, xoa mi tâm, “Khoảng thời gian này, trong nhà có chuyện gì không?”

Thị nữ cung kính nói “Về chủ nhân, tiểu thư tỉnh.”

“Bạch Ninh tỉnh rồi?” Bạch Ý biến sắc, đứng dậy liền đi.

Hắn cùng muội muội đều là “Người quan sát” mệnh cách, nhưng lại có chỗ khác biệt, quan sát của hắn là lấy sinh linh vì thị giác, thụ “Vật dẫn” có hạn, lại thêm các loại ngoài ý muốn, nhiều tại 10,000 năm trái phải (ngoại giới), liền sẽ tỉnh lại một lần.

Nhưng Bạch Ninh không giống.

Nàng “Người quan sát” mệnh cách, mạnh mẽ hơn hắn nhiều, là lấy tinh thần làm vật trung gian, yên lặng chú ý thương hải tang điền, vũ trụ thoải mái.

Mỗi lần “Quan sát”, ngắn thì mấy cái ghi năm, lâu là mấy chục hội nguyên (ngoại giới), cho dù nàng có cao hơn thời gian so, mỗi lần tiến vào ngủ say cũng là một đoạn năm tháng dài đằng đẵng.

Nhưng rõ ràng, lần này Bạch Ninh ngủ không đủ 10 năm, làm sao liền tỉnh rồi? Hẳn là, là xảy ra điều gì ngoài ý muốn không thành?

Vừa nghĩ đến đây, Bạch Ý sắc mặt âm trầm, mắt lộ ra băng hàn.

Ầm ầm ——

Thiên khung phía trên, sát na trời u ám, khủng bố khí tượng càn quét thập phương.

Cả tòa thiên địa bát ngát ở giữa, vô số sinh linh mạnh mẽ kinh hãi, vội vàng quỳ rạp trên đất, không biết xảy ra chuyện gì.

“Nhị ca, ta không sao.” 1 đạo bình tĩnh thanh âm, ở bên tai vang lên.

Bạch Ý gánh nặng trong lòng liền được giải khai, thiên tượng tán đi, lại một bước rơi xuống, đã ở một chỗ trúc lâu trước.

Đẩy cửa đi vào, liền thấy 1 thiếu nữ, đang ngồi ở phía trước cửa sổ, lẳng lặng nhìn xem bên ngoài mây mù mãnh liệt.

Nghe tới động tĩnh, nàng xoay người lại, hơi dừng lại về sau, khóe miệng lộ ra vẻ mỉm cười, “Nhị ca, đã lâu không gặp.”

Bạch Ninh mỗi một lần đều muốn ngủ ngon lâu, cái này

cũng dẫn đến nàng mặc dù ở nhà, cũng rất ít nhìn thấy người nhà. Lần trước thấy nhị ca, là lúc nào đâu? Nàng suy nghĩ một chút, lại có điểm nhớ không rõ.

Gặp nàng không có việc gì, Bạch Ý mới hoàn toàn yên tâm, đại ca đem muội muội giao cho hắn chiếu cố, như xuất hiện chút ngoài ý muốn, hắn liền thảm.

“Tiểu muội, lần này làm sao tỉnh sớm như vậy? Là có gì không ổn sao?”

Bạch Ninh nghĩ nghĩ, nói “. Không có… Ân, ta gặp 1 cái, rất có ý tứ ‘Quan sát, đối tượng, nhưng hắn rời đi vùng tinh vực kia, ta cảm thấy không có ý nghĩa, liền sớm tỉnh lại.”

Bạch Ý cười cười, “Tiểu muội nói là, ngươi lần này quan sát đối tượng, là 1 cái sinh linh?”

“Ừm.” Bạch Ninh gật đầu.

“Vậy nhất định rất có ý tứ, có thể hay không cùng nhị ca nói một chút?” Bạch Ý nhiều hứng thú.

Bạch Ninh lắc đầu, “Cha nói qua, chúng ta ‘Quan sát’ đối tượng, đều là bí mật của mình, không thể nói cho người khác biết.”

Bạch Ý cười to, “Ha ha ha! Tiểu muội lớn, thế mà ngay cả nhị ca cũng tin không nổi, bắt đầu có bí mật của mình.”

“Tốt, vậy liền không nói, nhưng nhị ca ta lần này, lại tại

nhân thủ bên trong ăn phải cái lỗ vốn, bị cái không biết lai lịch hạng người ám toán.”

Hắn tràn đầy phấn khởi, đem tự thân kinh lịch nói một lần, không để ý chút nào “Bí mật” 2 chữ, Bạch Ninh nghe tới rất chân thành, lại một điểm học tập thái độ đều không có.

Bạch Ý rất bất đắc dĩ, kết thúc chuyện xưa thời điểm, hung ác nói “Kia tiểu tử, ta ghi nhớ, như lại bị ta gặp gỡ, nhất định phải hắn đẹp mắt!”

“Nhị ca rất lợi hại, nhất định có thể báo thù.” Bạch Ninh vẻ mặt thành thật.

Bạch Ý đắc ý gật đầu, “Kia là đương nhiên.” Hắn đứng dậy, nói “. Ngươi vừa tỉnh ngủ, ăn một chút gì nghỉ ngơi một hồi, vừa vặn lần này hai chúng ta cùng một chỗ tỉnh, nhị ca mang ngươi đi ra ngoài chơi mấy ngày.”

“Hay là không được.” Bạch Ninh lắc đầu, “Đại ca nói, muốn chúng ta ở nhà hảo hảo tu luyện, nhị ca ngươi đừng làm hư ta.”

“A… Đáng ghét! Tiểu muội so ta tư chất tốt, tu luyện lại so ta càng cố gắng, làm sao bây giờ? Ta Bạch Ý, cũng không nên làm Bạch gia, yếu nhất người kia a!” Bạch Ý một mặt tức giận cùng không cam lòng.

Đùa Bạch Ninh lại cười bắt đầu, hắn mới không còn làm quái, “Muội muội ngươi chờ một hồi, nhị ca hôm nay tự mình xuống bếp, làm cho ngươi ăn ngon.”

“Lục trúc đâu? Để nàng phụ giúp vào với ta.”

Trúc lâu bên trong, 1 áo xanh thị nữ bước nhanh đi ra, cung kính hành lễ, “Chủ nhân.”

Bạch Ninh phất phất tay, lộ ra một đoạn bạch như ngưng ngọc cổ tay trắng, “Đi thôi, cho nhị ca giúp đỡ chút, đừng để hắn đốt ta phòng bếp.”

Bạch Ý một mặt nổi nóng, “Cũng nhiều ít năm trước sự tình rồi? Lần này nhị ca ‘Quan sát’ 1 vị, đỉnh tiêm Trù Thần, trù nghệ tốt không được, ngươi chờ kinh hô đi.”

Hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang hướng tiến vào phòng bếp, kết quả sau một lát, khói đặc đại tác khét lẹt gay mũi, bị lục trúc mời ra.

Lúc ăn cơm, Bạch Ý rũ cụp lấy mặt, không ngừng nói thầm, “Làm sao lại thế? Ta rõ ràng đều học xong, đến cùng chỗ nào có vấn đề? Là món ăn nguyên nhân? Nồi nguyên nhân? Hay là bếp lò phong thuỷ phương vị không tốt? Ân, có thể là củi quá thô, lần sau đánh cho nhỏ một chút.”

Bạch Ninh im lặng, lặng lẽ trợn mắt, liền không thể là vấn đề của ngươi sao? Phòng bếp sát thủ!

“Muội muội, chớ nóng vội tu luyện, ngày mai nhị ca còn tới, ta hôm nay tăng ca luyện tập, nhất định làm cho ngươi một bàn thức ăn ngon!”

Bạch Ý lời thề son sắt đi, trở lại chỗ ở, lẳng lặng ngồi một hồi, sắc mặt càng ngày càng âm trầm.

Tiểu muội không thích hợp!

Nàng gửi thân tinh thần, quan sát thiên địa diễn biến, vũ trụ trạng thái, vạn vật phồn diễn sinh sống, đi là thái thượng vô tình chi đạo. Làm sao lại ngoài định mức, chú ý cái nào đó sinh linh quỹ tích? Thậm chí bởi vì hắn (mãnh liệt hoài nghi) rời đi, mà trực tiếp bỏ dở quan sát.

Phải biết, đối "Người quan sát" mà nói, mỗi lần quan sát cơ hội, đều phi thường quý giá… Mặc dù, Bạch Ninh rất lợi hại, mệnh cách vô cùng cường đại, thân là đứng đầu nhất người quan sát, không kém lần một lần hai cơ hội, nhưng biểu hiện như vậy, hay là rất không thích hợp.

Thái thượng vô tình nói… Thụ nó ảnh hưởng, tiểu muội cơ hồ mất đi, bình thường cảm xúc biến hóa, cho nên hắn mỗi lần gặp mặt, đều sẽ cố ý đùa nàng. Đây là hắn thành công nhất một lần, nhưng chính vì vậy, Bạch Ý mới lo lắng hơn!

'Trước kia mời tiểu muội đi ra ngoài, nàng mặc dù không vui lòng, nhưng đều sẽ đáp ứng, lần này cũng cự tuyệt, đây cũng là 1 cái biến hóa!'

Là ai cải biến tiểu muội? Chỉ là 1 cái bị "Quan sát" đối tượng… Đột nhiên, Bạch Ý nghĩ đến năm đó, phụ thân lúc rời đi, lưu lại câu nói kia.

Tê ——

Làm sao có thể? Không có khả năng, tuyệt đối khả năng!

Hắn Bạch Ý muội muội, Bạch gia trước nay chưa từng có thiên tài, thiên hạ này tương lai chúa tể giả 1 trong… Chuyện này, nhất định phải điều tra rõ ràng!

Trúc lâu.

Bạch Ninh thu lại tiếu dung, lẳng lặng ngồi tại bên cửa sổ, trầm mặc sau khi, thản nhiên nói “Ta tựa hồ, cải biến một chút.”

Lục trúc gật đầu, “Vâng, tiểu thư ngài hôm nay, cười nhiều lần, mặc dù có chút tận lực thành điểm, nhưng ngài thật biến.”

“Nhị ca nhất định cũng nhìn ra.”

Lục trúc không nói lời nào.

“Cho nên, hắn tại phòng bếp bên trong, hỏi ngươi rồi?”

Lục trúc gật đầu, “Vâng, nhưng tiểu tỳ không có trả lời, chủ nhân của ta tiểu thư.”

“Rất tốt, ngày mai nhị ca đến, nói cho hắn, ta tiếp tục tu luyện.”

“Vâng, tiểu thư.”

Bạch Ninh nhắm mắt lại, rất nhanh lần nữa thiếp đi, tại đang lúc nửa tỉnh nửa mê, khóe miệng nàng lộ ra mỉm cười, “Ta tựa hồ, lại tìm đến ngươi…”

Lục trúc tỉ mỉ, vì tiểu thư đắp kín chăn mỏng, nhìn thoáng qua khóe miệng nàng tiếu dung, quay người lui ra ngoài.

Ngày thứ 2, Bạch Ý bị lục trúc ngăn ở trúc lâu bên ngoài, “Tiểu muội lại ngủ rồi? !”

Bất an mãnh liệt, dưới đáy lòng phun trào, hắn cắn răng, “Lục trúc, ngươi nói thật, Bạch Ninh nàng làm sao rồi?”

Lục trúc lắc đầu, “Tiểu thư không để ta nói.”

“Hừ!” Bạch Ý thở sâu, “Ngươi bảo vệ tốt tiểu thư, ta đi ra ngoài một chuyến.”

Không để nói, bản thân liền là đáp án.

Bạch Ninh quả nhiên gặp, nàng mệnh số bên trong duy nhất thiếu hụt… Đại ca không tại, cũng chỉ có thể dựa vào hắn!

Ta Bạch Ý, vất vả tu hành vô số năm, không phải là vì hôm nay? Ai dám hại em gái ta, lão tử đưa ngươi nghiền xương thành tro!

Luôn luôn ôn nhuận như ngọc, nội liễm khắc kỷ Bạch nhị công tử, bóng lưng đằng đằng sát khí.

Lục trúc trên mặt, lộ ra một tia áy náy, nhưng nàng là lão gia đưa cho tiểu thư thị nữ, thủ hộ tiểu thư an toàn, cao hơn hết thảy!

—

Chương 1219 : Đội gai nhận tội

Hừng đông.

Chu Thế Giai chậm rãi bò dậy, lệ rơi đầy mặt, sống sót sau tai nạn kinh hỉ, cùng trong lòng bi thống xen lẫn.

Hắn đối trước mắt, trung niên tu sĩ thi thể, thật sâu cúi đầu, “Tiên sinh, ta có lỗi với ngươi, nhưng ta thật không thể trêu vào, xin ngươi tha thứ cho!”

Lau khô nước mắt, Chu Thế Giai đẩy cửa đi ra ngoài, không nhìn trong viện mọi người, nhìn thoáng qua thiên khung, cảm thụ được bên tai gió nhẹ, hắn lại một lần đỏ mắt.

Còn sống thật là tốt!

“Công tử!” Trong nội viện mọi người, dọa đến vội vàng cong xuống, trong mắt bọn họ Chu Thế Giai, hung ác bá đạo thủ đoạn tàn nhẫn.

Khi nào từng có bộ dáng như vậy?

Quả nhiên, tiên sinh là không giống, từ trước đến nay phải Chu Thế Giai coi trọng, hắn bị người làm hại, công tử bi thống vạn điểm cũng bình thường.

Chu Thế Giai mở miệng, “Triệu tập nhân thủ, chuẩn bị xe ngựa… Ta muốn đi Hứa gia.” Thanh âm khàn giọng,

cùng hắn giờ phút này bộ dáng điệp gia, coi là thật suy yếu, chật vật đến cực điểm.

“Công tử yên tâm, Hứa gia dám mưu hại tiên sinh, là đối ngài càng là đối với lão gia đại bất kính, thuộc hạ lập tức điều khiển nhân thủ, vây Hứa thị đại trạch, đem nó nhất tộc giết sạch sẽ, chó gà không tha!” Một tên Chu gia tu sĩ, sát khí bừng bừng mở miệng.

Chu Thế Giai trầm mặc một chút, “Người tới.”

“Mời công tử phân phó!” Mọi người hét lớn, khí thế hùng hổ.

“Đem hắn mang xuống, miệng rút nát, chân đánh gãy, đuổi ra Chu gia!” Nếu không phải hôm nay, không dễ thấy máu, liền trực tiếp giết.

Không có nhãn lực kình đồ vật, dám hại ta!

Chu gia mọi người…

“Công tử tha mạng! Tha mạng a!” Kêu thảm bên trong, người này bị nhanh chóng kéo đi, rất nhanh liền không có động tĩnh.

Chu Thế Giai hung dữ, đảo qua câm như hến mọi người, “Thất thần làm gì? Đi gọi người! Thuận tiện, đem những nhà khác người, đều gọi, bản công tử hôm nay đi Hứa gia đội gai nhận tội, để bọn hắn làm chứng kiến!”

Mặt mũi?

Phi!

Thanh thế càng lớn càng tốt, hắn càng mất mặt càng tốt, đem vị kia nâng cao cao, tâm lý cao hứng, sự tình mới tính kết thúc.

Không phải, nói không chừng ngày nào, liền lại nghĩ tới hắn, hoặc là tâm tình không tốt, tiện tay liền có thể chơi chết hắn!

Rất nhanh, cả tòa Giang châu thành đều náo nhiệt lên, đạt được thông tri từng cái gia tộc, đều trợn mắt hốc mồm.

Nhưng rất nhanh, bọn hắn liền kịp phản ứng, Chu Thế Giai đá vào tấm sắt, mà lại là ngay cả cha hắn, đều không để tại mắt bên trong cái chủng loại kia.

Hứa gia, lại có nhân vật này? !

Cái này Giang châu trời, sợ là muốn biến.

Hôm nay, Giang châu thành nội mọi người tầm mắt mở rộng, nguyên châu đến quý nhân, Giang châu thực tế kẻ thống trị Chu Thế Giai, tóc tai bù xù gánh vác cành mận gai, một bước một giọt máu, sắc mặt tái nhợt hối hận xen lẫn, ánh mắt thống khổ mà kiên định, rêu rao qua phố đi tới Hứa gia đại trạch bên ngoài.

Sau người, Giang châu thành nội tai to mặt lớn các gia tộc, người nói chuyện toàn bộ trình diện, trầm mặc đi theo biểu lộ cực kỳ ngoạn mục

. Cứ việc, đã đoán được điểm này, nhưng tận mắt nhìn thấy trước mắt một màn, hay là làm bọn hắn tâm thần, nhận cực lớn xung kích.

Hứa gia thủ vệ bị trước mắt một màn, dọa đến kém chút xụi lơ trên mặt đất, lộn nhào hướng tiến vào trạch viện.

Rất nhanh, Hứa Ninh Nghị cầm đầu, cùng Đại trưởng lão cùng Hứa thị mọi người, vội vàng ra đón.

“Hứa gia chủ, Chu mỗ làm việc bất thường, đối Hứa gia có nhiều mạo phạm, hôm nay đến nhà thỉnh tội, muốn chém giết muốn róc thịt tự nhiên muốn làm gì cũng được.”

Nói xong, rắn rắn chắc chắc liền quỳ xuống!

Hứa Ninh Nghị ngốc nháy mắt, rất nhanh liền kịp phản ứng, 1 cái lưu loát trượt xẻng, trực tiếp quỳ đỡ lấy Chu Thế Giai.

“Chu công tử, không được, tuyệt đối không được!”

Cứ việc lúc này, trong lòng thoải mái hận không thể ngửa mặt lên trời cười to, nhưng hắn lại một mặt kinh sợ, “Chu công tử, gãy sát Hứa gia, mau mời bắt đầu.”

Nhìn, đều cho ta trừng lớn mắt, thấy rõ ràng!

Chu Thế Giai hôm nay quỳ ở Hứa Trạch trước cửa, đội gai nhận tội.

Không nói những cái khác, liền chỉ là hôm nay cái quỳ

này, về sau Giang châu cảnh nội, ai còn dám cùng Hứa gia đối nghịch?

Chu Thế Giai quỳ rắn rắn chắc chắc, cự tuyệt đứng dậy, lớn tiếng nói “Hứa gia chủ, xin cho ta quỳ chết tại cái này bên trong, lấy thứ tội nghiệt!”

Hứa Ninh Nghị càng lớn tiếng, “Một chút hiểu lầm, đêm qua đã giải thích rõ ràng, Chu công tử không cần như thế, Hứa gia ngày sau nguyện cùng Chu công tử dắt tay chung tiến vào, vì phồn vinh Giang châu hiệu lực.”

“Hứa gia nguyện tha thứ ta?”

“Đương nhiên!”

“Thật tha thứ ta?”

Hứa Ninh Nghị hơi ngừng lại, suy nghĩ một chút nói “Ủy khuất Chu công tử, ở đây hơi chờ.”

Chu Thế Giai lắc đầu, “Không ủy khuất không ủy khuất, là ta trừng phạt đúng tội!”

Hứa Ninh Nghị đứng dậy, vội vàng vào nhà.

Trên mặt hắn đỏ lên, dưới chân nhẹ nhàng, chỉ cảm thấy toàn thân xương cốt đều nhẹ 2 lượng, như một trận gió liền có thể thổi tới trên trời.

Ta lão Hứa, cả đời này chưa hề, như thế trướng qua mặt!

Chu Thế Giai a, cao cao tại thượng, dưới mắt không còn ai, ngang ngược càn rỡ, tâm ngoan thủ lạt… Hôm nay, quỳ gối ngoài cửa cầu xin tha thứ.

Nhưng Hứa Ninh Nghị rõ ràng hơn, Chu Thế Giai đội gai nhận tội, quỳ hoài không dậy nguyên nhân… Hắn có thể đại biểu Hứa gia, bỏ qua việc này, nhưng không thể thay thay đại nhân tỏ thái độ.

Vội vàng đi tới ngoài viện, cẩn thận đẩy ra cửa sân, thấy đại nhân còn tại trên xe lăn, tựa hồ còn chưa tỉnh lại, không khỏi mặt lộ vẻ chần chờ.

“Có việc?” La Quan mở mắt ra, ngẩng đầu nhìn tới.

Ánh nắng rơi vào trên mặt, hắn sắc mặt tái nhợt, hôm nay lại nổi lên tầng 1 hồng nhuận. Chính là hắn cũng không nghĩ tới, mình chỉ là ngủ một giấc, thương thế lại rất có lên

Sắc.

Hứa Ninh Nghị bước nhanh mà đến, cung kính nói “Đại nhân, Chu Thế Giai đội gai nhận tội, chính quỳ gối ngoài cửa phủ, đợi ngài xử lý.”

La Quan trong lòng liền giật mình, đêm qua dù hù sợ người này, nhưng nhìn hắn chết sĩ diện biểu hiện, hôm nay không nên là cái phản ứng này.

Trừ phi, là xảy ra chuyện gì, hắn không biết tình huống… Rất nhanh, hắn liền nghĩ đến, màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng, đêm qua lúc dị động,

tâm lý có so đo.

“Ừm, biết.” Hắn nhàn nhạt mở miệng, thần sắc bình thản.

Hứa Ninh Nghị càng cung kính, nhìn xem, cái gì gọi là cách cục, địa vị? Chu Thế Giai tính là gì, chỉ sợ quỳ chết tại trước mặt đại nhân, đại nhân đều không mang nhìn nhiều.

Nhưng đại nhân không quan tâm, Hứa gia lại không thể ngồi nhìn, dù sao cái này Chu Thế Giai, là đến từ nguyên châu quý nhân, càng có nghe đồn chính là một gia tộc lớn nào đó bàng chi, vậy liền dính đến, cao cư cửu thiên chi thượng nhân vật, dậm chân một cái toàn bộ tinh vực đều muốn chấn 3 chấn.

Như bởi vậy đắc tội, đại nhân ở thời điểm còn dễ nói, nhưng đại nhân có thể một mực che chở Hứa gia? Nói không chừng lúc nào, liền bị người thanh toán. . ? ? .

“Đại nhân, Chu Thế Giai không đáng để lo, nhưng Chu gia rất có lai lịch, ngài bây giờ còn chưa khỏi hẳn, không bằng tạm thời bỏ qua hắn, miễn cho tự nhiên đâm ngang.”

Phái từ dùng câu rất cẩn thận.

La Quan xem ra một chút, gật gật đầu, “Dừng ở đây.”

Hứa Ninh Nghị gánh nặng trong lòng liền được giải khai, “Đại nhân anh minh, tiểu nhân cái này liền đi đuổi hắn.” Dứt lời, lại cung kính hành lễ, lui ra phía sau mấy bước

vội vàng rời đi.

Rời đi một khoảng cách về sau, Hứa Ninh Nghị đưa tay, hung hăng cho mình một bạt tai, lúc này mới trở lại đại trạch bên ngoài, đỉnh lấy đỏ tươi chưởng ấn, tự tay đỡ lấy Chu Thế Giai, “Chu công tử, đại nhân gật đầu, sự tình dừng ở đây, mau mau xin đứng lên!”

Chu Thế Giai nhìn xem mặt của hắn, “Hứa gia chủ, ngươi đây là?”

“A… Không sao không sao, đại nhân khiển trách ta làm việc bó tay bó chân, bất tài tiên tổ phong thái, thưởng Hứa mỗ 1 bàn tay, đây là vinh hạnh của ta.” Hứa Ninh Nghị kéo đối phương, ngôn từ khẩn thiết, “Chu công tử, hôm nay Hứa mỗ thiết yến, làm ơn tất đến dự.”

Lại đối đằng sau mọi người bao quanh chắp tay, “Quấy nhiễu các vị, là Hứa gia không đúng, còn xin các vị cùng nhau dự tiệc, để Hứa mỗ bày tỏ áy náy.”

Chu Thế Giai một mặt cảm động, “Hứa gia chủ , người của ngươi tình, Chu mỗ ghi tạc tâm lý, hôm nay chúng ta không say không về!”

Gặp hắn đáp ứng, mọi người nhao nhao cười gật đầu, liền nói “Hứa gia chủ thiết yến, ta cùng nhất định trình diện” “Hôm nay, Hứa gia cùng Chu công tử biến chiến tranh thành tơ lụa, chính là đại hỉ sự tình, nên uống” “Nào đó đối Hứa gia chủ ngưỡng mộ lâu ngày, cuối cùng cũng có cơ hội thân cận, vui vô cùng” .

Lọt vào trong tầm mắt đều là khuôn mặt tươi cười, đều

là người tốt, cùng mấy ngày trước đó Hứa thị bấp bênh, các phương thờ ơ lạnh nhạt, đã là khác nhau một trời một vực.

Hôm ấy, Hứa gia bày yến.

Mọi người nhao nhao mang theo hậu lễ tiến về, trân tu đẹp soạn rượu ngon vô số, ăn uống biết bao thống khoái, đợi yến hội muốn kết thúc lúc, nghiễm nhiên đã là huynh đệ chi giao.

Hứa Ninh Nghị mượn tửu lực, đứng lên nói “Trưởng bối trong nhà, bởi vì thân thể nguyên nhân, cần một chút bổ ích chi vật, Hứa gia trong lúc nhất thời khó mà kiếm đầy đủ, hi vọng các vị huynh trưởng có thể bỏ những thứ yêu thích tương trợ, Hứa mỗ vô cùng cảm kích, uống trước rồi nói!”

Dứt lời uống một hơi cạn sạch.

Mọi người nhao nhao hưởng ứng, vỗ bộ ngực biểu thị, ngày mai liền sai người đưa tới bảo vật đồ sách, chỉ cần Hứa gia cần, cứ mở miệng.

Bầu không khí tốt đến bạo rạp!

Tiệc rượu kết thúc, Hứa Ninh Nghị toàn thân mùi rượu, lễ đưa mọi người.

Chu Thế Giai từ dưới trướng trong tay, mang tới 1 con nhẫn trữ vật, “Thời gian ngắn, liền góp đủ những này, Hứa lão ca nhất định nhận lấy!”

Đón hắn ánh mắt kiên định, Hứa Ninh Nghị do dự một chút, “Tốt, vậy liền đa tạ Chu công tử.”

“Kêu cái gì công tử? Hô lão đệ!”

“Ha ha ha, tốt, Chu lão đệ, chúng ta lần sau lại tụ họp.”

Chu Thế Giai lên xe rời đi, trên mặt chếnh choáng tẫn tán, hắn nghĩ một lát, nói “. Người tới, hướng phụ thân đi tin, mời khai phủ kho, lấy kỳ trân dị bảo, càng nhiều càng tốt!”

Một bên khác, đưa tiễn mọi người Hứa Ninh Nghị, tắm rửa thay quần áo về sau đến mật thất, cung kính nói “Đại nhân, Hứa Ninh Nghị cầu kiến.”

“Tiến đến.”

Hứa Ninh Nghị đẩy cửa vào, 2 tay dâng lên nhẫn trữ vật, “Đại nhân, Chu Thế Giai tặng cho ngài lễ vật, ta nhận lấy, đã sai người kiểm tra qua, đều là tăng thêm tự thân bảo vật.”

La Quan cười cười, người này a quả nhiên không thể nhìn bề ngoài, tiểu Chu dù kiệt ngạo bất tuần, nhưng cũng rất biết giải quyết, “Để xuống đi.”

“Là. Ngoài ra còn có một sự kiện, đêm qua ngài thấy qua, cùng Chu Thế Giai cùng đi vị tiên sinh kia, hắn chết rồi.” Hứa Ninh Nghị cảm thấy, Chu Thế Giai hôm nay biểu hiện, hoặc có liên quan với đó.

Chết rồi?

La Quan âm thầm nhíu mày, vị kia “Người quan sát” khí tức thần bí, ẩn tàng cực sâu, lại đột nhiên chết bất đắc kỳ tử?

“Ừm, biết.”

Thấy đại nhân một mặt bình thản, Hứa Ninh Nghị càng phát ra cung kính, “Kia tiểu nhân, liền không quấy rầy ngài nghỉ ngơi, tiểu nhân cáo lui.”

Hắn rời đi mật thất, mặt lộ vẻ kính sợ, khó trách Chu Thế Giai dọa đến cái mông nước tiểu lưu, nguyên lai là đại nhân động lôi đình thủ đoạn.

Mấu chốt nhất chính là, ai cũng không có phát giác, liền hỏi ngươi có sợ hay không? !

Mật thất bên trong, La Quan nhắm mắt cảm giác, màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng, hay là 1 bộ lợn chết không sợ bỏng nước sôi bộ dáng, nói rõ không nhận nợ.

Hắn ánh mắt nhất chuyển, rơi vào Lôi Tinh trên thân, “Ngươi nói!”

Lôi Tinh…

Ta nói cái gì? Ta dám nói sao? Đại nhân, cầu bỏ qua!

—

—

Chương 1220 : 3 sao chồng

Nơm nớp lo sợ, nhìn một cái 3 vị đại lão, thấy chúng nó không có gì động tĩnh, lúc này mới tại La Quan nghiêm khắc ánh mắt bên trong, run rẩy nói “. Hồi bẩm đại nhân, đại khái là vị kia người quan sát, tự thân ra một chút vấn đề nhỏ… Bị ép rời đi…”

Đây chính là đáp án. . 85. . 85.

La Quan liền biết, nhân vật như vậy, như thế nào tuỳ tiện chết đi.

Người quan sát?

“Ngươi nghe nói qua?”

Lôi Tinh đầu lắc bay lên, “Không, ta không biết, chưa nghe nói qua!”

Đó chính là biết. . ? ? .

Xem ra, vị này “Người quan sát” địa vị rất lớn, thậm chí cho màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng rất lớn áp lực.

Lúc này mới âm thầm động thủ, đem đối phương bức cho đi.

Hô ——

Dạng này cũng tốt, bên người ẩn giấu, như thế 1 vị thần bí khó lường tồn tại, La Quan áp lực cũng rất lớn.

Lỡ như diễn nện… Chậc chậc, cổ tiên nhân làm không được, sợ là 1 bàn tay rơi xuống, hắn liền trực tiếp lạnh thấu.

Vừa nhẹ nhàng thở ra, nhưng rất nhanh La Quan, liền lại ý thức được một điểm ——

“Người quan sát” là bị màu xanh hạt sen, ngân bạch, ma chủng liên thủ bức đi.

Nhưng hắn không biết a!

Bút trướng này, chẳng lẽ không phải phải nhớ tại trên đầu của hắn?

Tê ——

Nói cách khác, hắn La mỗ người êm đẹp, liền lại nhiều một môn cừu gia? Mà lại, thấy bọn nó phản ứng, thù này nhà địa vị còn lớn không được.

La Quan thở sâu, cắn răng nói “3 người các ngươi, giả chết thì thôi, nhưng là không phải phải cho ta chút bồi thường? Tỉ như, các ngươi ăn hết 2 tôn quỷ dị, còn có Hứa gia đưa tới nhiều như vậy bảo vật, bên trong bao nhiêu nên có ta một phần a?”

Vốn cho rằng, bọn chúng sẽ không tùy tiện phun ra, không nghĩ tới màu xanh hạt sen cái thứ 1 động, nó nhẹ

nhàng chuyển động một vòng, 1 viên điểm sáng bay ra ngoài, ngân bạch cùng ma chủng, ngắn ngủi dừng lại về sau, cũng riêng phần mình phun ra 1 cái, nhỏ hơn một vòng điểm sáng.

Sau một khắc, trực tiếp dung nhập La Quan thể nội.

‘Khá lắm, chia của như vậy dứt khoát, phiền phức có lẽ so trong tưởng tượng lớn hơn…’ La Quan chỉ tới kịp chuyển qua ý niệm này, liền bị thể nội mãnh liệt mà đến lực lượng bao phủ, vội vàng bắt đầu tu luyện.

Ba ——

Đặt ở trong tay nhẫn trữ vật trực tiếp vỡ vụn, vô số bảo vật bay ra, còn chưa rơi xuống liền bị 1 trương vô hình miệng lớn, trực tiếp nuốt mất.

Cùng màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng 3 vị đại lão, bắt đầu thôn phệ, hấp thu.

Đôm đốp ——

Tử sắc lôi đình xuất hiện, hóa thành tinh mịn ô lưới, đem toàn bộ mật thất bao phủ ở bên trong, một tấc một tấc lau đi tàn hơn.

Người quan sát…

Cái tên này, là không thể tuỳ tiện nhấc lên, chính là trong lòng bên trong chuyển động suy nghĩ cũng không được. Kia là trong vũ trụ, tồn tại đáng sợ nhất 1 trong, như bị bọn hắn để mắt tới, chẳng biết lúc nào liền có thể, biến

thành bị quan sát đối tượng.

Lôi Tinh khóc không ra nước mắt, nó lúc đầu coi là, mình đã rất cường hãn, rất ngưu bức, khởi nguyên 9 phần có 1 cân cước, vị cách, không mạnh sao?

Quả thực mạnh

Đến bạo rạp!

Nhưng không chịu nổi, La Quan bên người tồn tại, từng cái so với nó lợi hại hơn, ngân bạch liền không nói, áp chế nó chỉ cần một cái tay.

Ma chủng cũng không cần phải nói, vũ trụ u ác tính, vạn vật tử địch, nhưng đối phương vẫn tồn tại như cũ, lại đang không ngừng lan tràn.

Đây chính là thực lực!

Màu xanh hạt sen… Nhìn không thấu, càng không thể trêu vào, nếu có tuyển, Lôi Tinh tình nguyện bị chôn tiến vào dơ bẩn nhất thiên địa chi nhãn, cũng tuyệt không muốn cùng nó ở chung một chỗ.

Hiện tại, lại xuất hiện 1 vị người quan sát…

‘Ta phải trốn! Nghĩ biện pháp trốn!’

‘Cái này La Quan, thực tế thật đáng sợ, đi cùng với hắn, sớm muộn gặp nạn!’

…

Mênh mông tinh biển, thái hư chi cảnh.

Bạch Ý 2 ngón tay bóp giữa không trung, nhưng rất nhanh hắn nhướng mày, vừa bắt được một sợi khí cơ, lại bị triệt để lau đi.

Biết người quan sát tồn tại, còn dám đề cập, đề cập về sau lại lập tức lau đi, đây là cái gì? Đây chính là khiêu khích!

Hẳn là, cùng Bạch Ninh sự tình có quan hệ? !

Bạch Ý vẫn cảm thấy, phụ thân lời nói không đúng, Bạch Ninh mệnh cách cường đại cỡ nào, sao lại có trời sinh đối đầu? Ai phối!

Nhất định là có người trăm phương ngàn kế, ý đồ hại muội muội ta.

Vừa nghĩ đến đây, sắc mặt hắn băng hàn ——

Ta Bạch Ý, thề sống chết bảo vệ ta muội.

“Hừ! Mặc cho ngươi bôi không còn một mảnh, nhưng mặc niệm tên ta, liền cùng ta ở giữa, có một tia nhân quả ràng buộc… Hôm nay, tất yếu đưa ngươi cầm ra á!”

Bạch Ý một bước phóng ra, thái hư lên gợn sóng, thân ảnh biến mất không gặp.

Một lát sau, nơi nào đó thái hư bí cảnh, 3 viên xanh thẳm tinh cầu, trình tiêu chuẩn hình tam giác sắp xếp,

giữa lẫn nhau khí tức liên hệ, tản ra oánh uẩn thần ánh sáng.

Khí tức thần bí, đem 3 viên tinh cầu bao phủ, khiến cho chúng nó thoát ly vũ trụ bản đồ, không thể bị phỏng đoán, dò xét, cảm giác.

Trong đó một khỏa tinh cầu bên trên, chính quan sát ca múa, trái ôm phải ấp người trẻ tuổi, đột nhiên sắc mặt đại biến.

“Xuống dưới, tất cả đi xuống!”

Đón lấy, hắn chân trần nhảy dựng lên, liền hướng gian phòng bên trong chạy, “Nhanh, truyền lời xuống dưới, liền nói ta bệnh, không tiếp khách!”

Sau một khắc, người trẻ tuổi bỗng nhiên dừng lại, biểu lộ biến ảo liên tục, gạt ra vẻ mỉm cười, “Bạch nhị công tử, ngài làm sao tới rồi? Này! Cũng không nói sớm một chút, tiểu nhân cũng tốt vẩy nước quét nhà chỉnh lý, lại triệu tập 3 sao mọi người, cung nghênh đại giá của ngài.”

Bạch Ý mặt không biểu tình, “Thế thì không cần, vừa rồi nghe nói ngươi bệnh, có muốn hay không ta xuất thủ, giúp ngươi điều trị một hai?”

Người trẻ tuổi mãnh lắc đầu, “Khỏi phải khỏi phải, chỉ là đầu tật mà thôi, sao dám làm phiền Bạch nhị công tử… Khục, ngài đột nhiên giá lâm, là vì?”

“Tìm ngươi tính chút chuyện.”

Người trẻ tuổi trong lòng kêu khổ, lại 1 bộ thụ sủng nhược kinh bộ dáng, “Bạch nhị công tử, ngài quá coi trọng ta, ta chính là 3 sao chồng bên trong, không có tiền đồ nhất, ngồi ăn rồi chờ chết 1 cái, ngài có thể coi là cái gì, đi tìm ta mấy vị thúc bá a, nếu không nữa thì đi tìm ta mấy vị kia ca ca, bọn hắn thủ đoạn cao minh hơn ta gấp một vạn lần… Khục, bằng không, ta cho ngài dẫn tiến?”

Bạch Ý cười lạnh, “Khúc Thương, bớt nói nhảm, ngươi bộ này tận tình hưởng lạc bộ dáng, yêu cho ai nhìn cho ai nhìn, cũng muốn gạt ta?”

“Cho ta tính, hoặc là ta hôm nay, liền đưa ngươi Khúc Thương vô củi nếm gan, ý đồ nhúng chàm mặt nạ hoàng kim tính toán, nói cho Khúc gia những người khác.”

“Lớn mật! Ngươi là người phương nào? Tự tiện xông vào công tử nhà ta chỗ ở, lại vẫn dám nói năng lỗ mãng…” 1 lão giả hiện thân, khủng bố khí cơ bốc lên, ngang nhiên phong tỏa thời không. . ? ? . ? ?

Khúc Thương biến sắc, “Trung bá, không được đối Bạch nhị công tử vô lễ, quỳ xuống nói xin lỗi!”

Bạch Ý mặt không biểu tình, “Xin lỗi miễn, ngươi nếu không đáp ứng, ta trước hết giết người này, lại ngươi xấu đại sự.”

Khúc Thương cười khổ, phất phất tay, “Xuống dưới, tất cả đi xuống, không có ta phân phó, ai cũng không cho

phép tới gần!”

Trung bá lo lắng, dẫn người rời đi.

Khúc Thương cắn răng, “Bạch 2, ta thật sự là gặp vận rủi lớn, mới nhận biết ngươi… Ngươi liền không thể đổi người hắc hắc sao? Lần trước, ta giúp ngươi tính một lần, trực tiếp ném nửa cái mạng, nếu không phải ta 3 sao chồng còn có chút bí thuật, ngươi bây giờ liền nên bản thân mộ phần rót rượu.”

Bạch Ý trầm mặc một chút, nói “. Lần trước sự tình, là ta không đúng… Nhưng ai bảo ngươi bây giờ, là 3 sao tính lực thứ 1…”

“Ai ai, chớ nói lung tung, ta liền 1 ngồi ăn rồi chờ chết phế vật, ngươi có thể nào ô người trong sạch!” Khúc Thương một mặt nổi nóng, “Hôm nay, Bạch nhị công tử, coi như ta cầu ngươi, ngươi đi tìm người khác đi, thật…”

Bạch Ý đứng dậy liền đi.

Canh giữ ở xa xa Trung bá, sắc mặt bỗng dưng biến đổi, chân linh thê lương thét lên, chỉ cảm thấy mệnh cách vặn vẹo, như muốn vỡ nát.

“Bạch Ý!” Khúc Thương tức hổn hển, “Cho ngươi tính, ta cho ngươi tính!”

Bạch Ý mặt không biểu tình ngồi xuống, “Vừa rồi, có người nhấc lên người quan sát, cùng ta sinh ra một tia nhân quả ràng buộc, giúp ta tìm ra, người kia là ai.”

Khúc Thương trừng lớn mắt, “Liền cái này? Bạch nhị công tử, ngươi Bạch gia thanh danh, vũ trụ nhà ai không biết? Nhấc lên ngươi danh hiệu, không có 1,000 cũng có 800, làm gì chăm chỉ.”

“Ngươi không hiểu.” Bạch Ý nói “. Để ngươi tính, coi như!”

Cho dù ai thuận miệng nhấc lên, liền có thể để tâm hắn sinh cảm giác, địch ý từ ngưng?

Khúc Thương lắc đầu, “Tùy ngươi, nhưng ta 3 sao chồng quy củ, ngươi biết.”

“Vạn vật nhân quả dây dưa, lên tính khó giữ được nhất định được.”

Bạch Ý gật đầu, “Bắt đầu đi.”

Khúc Thương đưa tay bấm đốt ngón tay, nó 2 mắt ở giữa, lại hiện ra con mắt thứ ba.

Tại cái này đôi mắt bên trong, có 3 viên tinh thần bóng ngược, vầng sáng lưu chuyển, thần bí khó lường, như có thể thăm dò vũ trụ này ở giữa bất luận cái gì bí ẩn.

Bạch 2 trên thân, thật có một sợi nhân quả dây dưa, tuy bị lau đi một nửa, nhưng vẫn có con đường có thể ngược dòng tìm hiểu.

Cẩn thận thăm dò, Khúc Thương bấm ngón tay càng nhanh, lại mang theo một mảnh tàn ảnh.

‘Giấu rất sâu, dám khiêu khích Bạch thị, lòng mang địch ý người, quả không tầm thường hạng người… Ai, ta cũng là không may, tính tới như vậy tồn tại trên đầu, sợ có hậu hoạn a…’

Khúc Thương đáy mắt, tinh thần hình chiếu bỗng dưng chấn động, tìm tới ngươi!

Sau một khắc, một vòng thuần túy tử sắc, ánh vào trong mắt của hắn.

Nhưng ngay sau đó, tại cái này tử sắc về sau, lại có những sắc thái khác xuất hiện, óng ánh chói mắt, quán triệt trong thiên địa vũ trụ.

“Oa!”

Khúc Thương một ngụm máu tươi phun ra, sắc mặt trắng bệch.

Hắn đưa tay trên người mình, mãnh đâm mấy chục cái, lại lật ra một chiếc bình ngọc, đổ ra 1 viên đan dược, ngửa đầu nuốt vào.

“Bạch 2!” Khúc Thương phẫn nộ gào thét, “2 ta tốt xấu có chút giao tình, ngươi muốn hại ta liền nói rõ, làm gì phiền toái như vậy? !”

Bạch Ý nhướng mày, “Khúc Thương, ngươi thấy cái gì?”

Khúc Thương cắn răng, “Ta cái gì cũng không thấy, liền bị người mãnh đâm một chút, con mắt kém chút liền mù.”

Hắn nói chuyện thời điểm, hai con ngươi đỏ bừng, rơi lệ không ngừng.

Bạch Ý trầm mặc, nhìn Khúc Thương biểu hiện, hiển nhiên bị thiệt lớn.

“Lại giúp ta tính một sự kiện.”

Khúc Thương ngửa về sau một cái, mặt mũi tràn đầy chấn kinh, “Ngươi hay là người?”

Bạch Ý nói “. Một lần cuối cùng, ta cam đoan không còn tới tìm ngươi.”

“Thật chứ?”

“Ta Bạch Ý, nhất ngôn cửu đỉnh!”

Khúc Thương cắn răng, “Tốt, ta liền tin ngươi một lần… Bạch 2, chúng ta tính điểm phổ thông, ngươi chính là muốn biết, Vương thị đích nữ hôm nay, mặc áo lót là màu gì, ta đều có thể cho ngươi tính ra đến!”

Bạch Ý trừng mắt liếc hắn một cái, “Bạch Ninh gặp 1 người, ta không yên lòng… Ngươi giúp ta nhìn một chút, liền nhìn một chút, ta không yêu cầu kết quả, chỉ cần ngươi cho ta một cái phương hướng là đủ… Mặt khác, ngươi tranh đoạt mặt nạ hoàng kim lúc, ta có thể đại biểu Bạch gia, ném ngươi một phiếu.”

Khúc Thương sắc mặt âm tình bất định, “Bạch Ý, ngươi nói đầu cho ta, nếu như ngươi nói chuyện không tính

toán, ta không để yên cho ngươi!”

Hắn một ngụm, đem trong bình ngọc, còn sót lại đan dược toàn bộ nuốt vào, lại lấy ra 1 đem kim châm, hung hăng đâm vào thể nội.

Sắc mặt nháy mắt đỏ lên, con mắt thứ ba hiển hiện, trong đó phản chiếu 3 viên tinh thần hư ảnh, trở nên vô song rõ ràng, thần bí khí tràng trôi chảy, áo bào không gió mà bay.

Sau một khắc ——

Bành!

Khúc Thương nổ, đầy trời huyết nhục vẩy ra, lại tại sau một khắc phi tốc đổ về, ngưng tụ ra thân thể của hắn.

“Ta chết một lần… Mệnh của ta, cứ như vậy không có 1 đầu, bạch 2 ta cùng ngươi liều!”

“Trong nhà có việc, đổi mới muộn, thật có lỗi thật có lỗi!”

—

—

—

—

—

Chương 1221 : Nghĩa phụ

Bạch Ý đi, mang theo một tia áy náy, cùng rất phẫn nộ.

Khúc Thương chết qua một lần, đều không tính được tới nửa điểm người, không hổ là dám can đảm, cùng Bạch gia là địch đối thủ.

Nhưng, hắn Bạch Ý, tuyệt không buông tha.

Hắn sẽ một mực kiên trì, cho đến tìm tới đối phương, giết chết đối phương!

Trung bá vừa sợ vừa giận, nước mắt đan xen, “Tiểu chủ nhân, tiểu chủ nhân ngài không có sao chứ? Làm sao liền hủy một cái mạng! Tranh thủ thời gian gọi người, đến cho ngài khám bệnh một chút, đừng lưu tai hoạ ngầm.”

Hắn là lão chủ nhân, duy nhất lưu lại người, từ tấm ảnh nhỏ chú ý Khúc Thương lớn lên, đem hắn bảo vệ đến xương bên trong. Nếu không lúc trước cũng sẽ không, biết rõ Bạch Ý không dễ chọc, vẫn ngang nhiên xuất thủ.

Khúc Thương cười khổ, “Trung bá, chết đều chết qua, ngài liền đừng khóc, ta não nhân đau… Nhanh, để người tiếp lấy tấu nhạc, tiếp lấy múa, ta phải hảo hảo chậm rãi.”

“Đúng đúng, lão nô cái này liền an bài!” Yêu chiều lão bộc không có chút nào nguyên tắc.

Rất nhanh ca múa tái khởi, áo xanh tỳ nữ mặt ngực đẹp bình, tay hái thanh xách đưa đến bên miệng hắn.

Khúc Thương ngay cả ăn mấy khỏa, ngửa mặt lên trời thở dài, “Thế đạo này, ngay cả làm ngồi ăn rồi chờ chết nhị thế tổ, cũng không thể an ổn, thực tế quá khó!”

Tỳ nữ sắc mặt không thay đổi, lại cho ăn hắn 1 viên, “Thiếu gia vừa rồi, thật cái gì cũng không thấy?”

“Nhìn thấy, nhưng ta không thể nói.” Khúc Thương nhấm nuốt nước bắn tung toé, rơi vào trên ngực, hắn lại không thèm để ý chút nào, “1 cái, là vũ trụ khởi nguyên 1 trong, một cái khác càng đáng sợ, ta ngay cả bộ dáng đều không thấy rõ, liền bị đánh trở về.”

Nghiến răng nghiến lợi, hung dữ bộ dáng, càng nhiều hơn chính là một phần bất đắc dĩ.

Tỳ nữ dừng một chút, “Dù vậy, ngài tựa hồ cũng không cần thiết tự tổn một mạng.”

“Ngươi không hiểu.” Khúc Thương mặt lộ vẻ thổn thức, “Ta nếu không chết một lần, ngươi cho rằng bây giờ, còn có thể an ổn tại cái này ăn nho?”

Hắn đáy mắt, như có điều suy nghĩ, “Xem ra, Bạch gia là thật, gặp đại phiền toái… Bạch Ninh, lấy nàng mệnh cách, thế mà đều có người dám trêu chọc, vũ trụ này mưa gió, là càng lúc càng lớn.”

Tỳ nữ nói “. Cần tiểu tỳ làm chút gì đó sao?”

Khúc Thương lắc đầu, “Được rồi, 2 bên đều không dễ chọc, Bạch Ý động sát cơ, như bị hắn phát hiện lời nói, sẽ có đại phiền toái.”

“Trước an ổn điểm, hết thảy chờ ta cầm tới mặt nạ hoàng kim, trở thành 3 sao chồng chủ nhân lại nói… Ai, lão già đã sớm nói muốn chết rồi, làm sao còn không chết? Ngươi như thế kéo lấy, ta phải đợi đến lúc nào, chính xác là lão bất tử hỗn trướng!”

Tỳ nữ nói khẽ “Thiếu gia, ngài trong miệng lão bất tử hỗn trướng, là của ngài ruột thịt tổ phụ.”

“A, thì tính sao?”

2 người trò chuyện vẫn chưa che lấp, nhưng xung quanh người lại một chút cũng không có phát giác, lực lượng thần bí chảy xuôi tại giữa hai bên, tại 3 sao trong đống bộ, ngăn cách ra một mảnh tiểu thiên địa.

…

La Quan tự tu luyện bên trong tỉnh lại, thương thế so trong dự liệu khôi phục nhanh rất nhiều, mà tu vi của hắn, cũng vững chắc tại Bất Diệt cảnh đỉnh phong, chỉ kém một đường liền có thể đột phá Vũ Hóa cảnh.

Lẽ ra đây là tin tức tốt, thân ở lạ lẫm tinh vực, thực lực tăng lên mới là sống yên phận căn bản, nhưng La Quan sắc mặt, lại lộ ra mấy điểm ngưng trọng.

Có người đang nhìn trộm hắn!

Rất cao minh thủ đoạn, nếu không phải màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng, làm ra một chút ứng đối, hắn thậm chí không phát hiện được.

Mà loại này nhìn trộm trong khoảng thời gian ngắn, lại phát sinh 2 lần, có thể thấy được đối phương kiên nhẫn… Người theo dõi là ai? Vị kia thần bí người quan sát sao? Nhưng đối phương biết rất rõ ràng, hắn thân ở nơi đây, nếu muốn trả thù hoàn toàn không cần phải phiền phức như thế.

Ông ——

Đột nhiên, màu xanh hạt sen bỗng nhúc nhích, kích thích một vòng gợn sóng, La Quan sắc mặt biến hóa, nháy mắt minh bạch cảnh cáo của nó.

“Người quan sát” chi danh, không thể khẽ nâng!

Hô ——

La Quan thở ra một hơi , ấn xuống tất cả suy nghĩ, chí ít xác định một điểm, việc này không ngờ là thật sự bởi vì đối phương mà lên.

Cho nên, không có trực tiếp động thủ, là nhìn không thấu, đoán không được, cho nên mới thi triển thủ đoạn, âm thầm nhìn trộm?

Một tia gấp gáp thản nhiên xông lên đầu!

Như bị đối phương nhìn thấu hắn ngụy trang, kết quả có thể nghĩ, may mắn màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng

ma chủng, coi như ra sức, lại một lần trấn trụ đối phương.

Hi vọng có thể dừng ở đây, không muốn lại có gợn sóng.

‘Tâm nhãn như thế nhỏ, về sau tuyệt đối đừng rơi vào tay ta!’

Đè xuống suy nghĩ, La Quan từ trên giường đứng dậy, vừa đi vừa về đi vài bước, thích ứng một chút tự thân trạng thái.

Chí ít, xe lăn tạm thời khỏi phải.

Hắn đi tới phía trước cửa sổ, giờ phút này sáng trong ánh trăng, theo bệ cửa sổ vẩy xuống.

La Quan đột nhiên cảm thấy an tâm, vừa rồi đến từ thăm dò, cùng không thể xách vị kia bực bội cùng áp lực, đều tiêu tán hơn phân nửa.

Hắn nghĩ nghĩ, đẩy cửa đi ra ngoài.

Cử động này, bừng tỉnh người bên ngoài, Hứa Chỉ bước nhanh về phía trước, cung kính hành lễ, “Bái kiến đại nhân, vãn bối phụng mệnh tới đây phụng dưỡng, mặc cho đại nhân phân phó.”

Nàng cúi đầu, sắc mặt đỏ lên.

Bên cạnh nữ tu, tùy theo làm lễ, “Vãn bối Hứa Kiều bái kiến đại nhân, bất luận đại nhân có gì nhu cầu, đều là vãn bối vinh hạnh.” Quần áo nhìn rất đẹp, chính là hơi

nhỏ hơn một chút, lại thêm nàng ý chí rộng lớn, căng cứng cùng một chỗ đại khái sẽ không quá dễ chịu.

La Quan như có điều suy nghĩ, lại vô ý thức, sinh ra mấy điểm không được tự nhiên.

Ý niệm này vừa dâng lên, hắn liền ám hảo cảm cười, Hứa gia không kịp chờ đợi đưa người đi tới, kia là bọn hắn tự nguyện, lại không phải hắn muốn.

Không nói đến, hắn vẫn chưa chuẩn bị làm cái gì… Khục! Coi như thật nghĩ làm, cái này bên trong trừ đỉnh đầu trăng sao, liền chỉ có 3 người bọn họ, lại có quan hệ gì?

“Bản tọa muốn đi ngắm trăng, các ngươi cách xa một chút, chớ có quấy rầy.”

Chờ hắn đi xa, Hứa Chỉ đứng dậy, nhìn xem Hứa Kiều mặt lộ vẻ phức tạp, “… Ngươi dạng này, sẽ để cho đại nhân xem nhẹ chúng ta.”

Hứa Kiều lắc đầu, “Hứa Chỉ, buông xuống ngươi thận trọng cùng kiêu ngạo, không nên quên, chúng ta tại sao lại xuất hiện tại cái này bên trong.”

Nàng xoay người rời đi.

Rất nhanh, Hứa Kiều lại tự tay, dâng lên bánh ngọt cùng nước trà, nàng tư thái dịu dàng ngoan ngoãn lại cung kính, “Đại nhân có phân phó, gọi ta là được.”

Cung kính sau khi hành lễ, lặng yên thối lui đến nơi xa.

Tới so sánh, Hứa Chỉ liền non nớt nhiều, mang trên mặt mấy điểm bối rối luống cuống. Nàng thuở nhỏ bị người chiếu cố, nơi nào sẽ lấy lòng người khác, nghĩ đến phụ thân phân phó, không khỏi càng thêm nóng vội.

Nàng nhìn thoáng qua Hứa Kiều, Hứa Kiều không có phản ứng, trong lòng lại cười lạnh một tiếng.

Gia chủ nữ nhi, Hứa thị chi hoa? A! Chỉ có nó đồng hồ mà thôi, đại nhân ra sao cùng tồn tại, ngươi không chủ động, chẳng lẽ chờ hắn chủ động lọt mắt xanh? Hiện tại, nàng đã chiếm tiên cơ tay.

Đợi nghĩ biện pháp xa lánh đi Hứa Chỉ, nàng liền có thể nghĩ cách trèo lên đại nhân, như vậy bay lên đầu cành, trở thành chân chính quý nhân!

La Quan ngẩng đầu, ánh mắt xuyên qua óng ánh tinh điểm, rơi vào trên mặt trăng.

Tối nay, nó tựa hồ phá lệ sáng tỏ, ánh trăng như nước chảy, ôn nhu lại tĩnh mịch, để hắn càng phát ra an tâm.

‘Lại buồn ngủ… Ân, cũng kỳ quái, trước đó tại sao không có, nhìn thấy mặt trăng liền buồn ngủ mao bệnh?’

‘Hẳn là, là thông qua cửa phi thăng di chứng. .. Bất quá, cảm giác này là thật thoải mái… Ánh trăng vì bị trợ ta ngủ… Ta thế mà đều có tâm tư làm thơ, thật sự là đủ nhàn…’

Mơ mơ màng màng ở giữa, La Quan ngủ thật say.

Một giấc thơm ngọt, tỉnh lại thời điểm, đã là trời sáng choang.

La Quan vô ý thức sờ sờ cái cằm, luôn cảm thấy đêm qua, giống như là làm giấc mộng, mộng bên trong có người tới bên cạnh hắn, yên tĩnh nhìn hắn một hồi lâu.

Là ai đâu? La Quan hồi ức rất lâu, làm thế nào đều thấy không rõ, trong mộng người bộ dáng… Nhưng đại khái, là nữ tử? Thân ảnh kia yểu điệu lại uyển chuyển.

Tê ——

Sẽ không phải, là bị Hứa Chỉ, Hứa Kiều 2 người phụ nữ, tiểu kích thích nhỏ một chút về sau, liền bắt đầu suy nghĩ lung tung đi? Đây cũng quá khoa trương!

Lại không phải sơ ca, điểm này định lực đều không có? Hay là hoặc, hắn bị màu xanh hạt sen, ngân bạch, ma chủng cho ảnh hưởng rồi?

Ngô, nhất định là như vậy!

Ngay tại La Quan trầm tư thời điểm, Hứa Kiều bước nhanh mà đến, hành lễ nói “Đại nhân, gia chủ cầu kiến!”

Rớt lại phía sau mấy bước Hứa Chỉ, nhịn không được cắn môi.

“Ừm, để hắn tiến đến.”

“Vâng.”

Hứa Kiều cung kính hành lễ, quay người rời đi.

Rất nhanh, Hứa Ninh Nghị đến, đối La Quan hành lễ lúc, nhịn không được

Liếc mắt nhìn chằm chằm Hứa Chỉ.

Đến từ phụ thân ánh mắt, để Hứa Chỉ cúi đầu.

La Quan thản nhiên nói “Chuyện gì?”

Hứa Ninh Nghị nói “. Hồi bẩm đại nhân, Chu Thế Giai cầu kiến.”

La Quan có chút nhíu mày, gia hỏa này hôm qua mới chơi một màn đội gai nhận tội, không trốn xa xa, thế mà còn dám lại gần.

Suy nghĩ dạo qua một vòng, nói “. Để hắn tiến đến.”

“Vâng, đại nhân!” Hứa Ninh Nghị quay người ra ngoài, rất mau dẫn lấy Chu Thế Giai đến.

Xa xa, Chu Thế Giai “Phù phù” cong xuống, một quỳ đến cùng, “Vãn bối Chu Thế Giai, ngày trước đối đại nhân bất kính, may mắn được đại nhân khoan dung độ lượng, không cùng vãn bối so đo.”

“Đại nhân lòng dạ như biển có thể dung trăng sao, vãn bối càng phát ra xấu hổ, đặc biệt báo cáo gia phụ khai phủ kho, lấy một chút bảo vật, đây là vãn bối bồi tội cảm tạ chi vật, mời đại nhân nhất thiết phải nhận lấy!”

Ngôn từ khẩn thiết, cảm xúc sung mãn, thái độ cung kính lại hèn mọn.

Đêm hôm đó kiệt ngạo, chút điểm không còn!

Hứa Ninh Nghị sờ lấy râu ria, trong lòng bùi ngùi mãi thôi, nhìn một cái, cái gì gọi là thức thời, hiểu phân tấc? Khó trách người ta, là từ nguyên châu đến quý nhân.

Phần này co được dãn được, liền vượt qua quá nhiều người.

Ganh đua, muốn gặp hiền tư tề a!

La Quan nở nụ cười, hắn nhưng tin tưởng, Chu Thế Giai lớn phí trắc trở đưa tới hậu lễ, thật sự là bởi vì “Áy náy khó có thể bình an”, tiểu tử này 80% có khác mục đích.

“A, như đây, bản tọa liền nhận lấy.”

Tặng lễ rất thuận lợi, Chu Thế Giai buông lỏng một hơi, cẩn thận ngẩng đầu liền nghênh tiếp, La Quan đôi mắt.

Như thâm uyên, không thể nhìn trộm, như tinh biển, mênh mông vô ngần!

Tê ——

Cái này 1 vị, mang đến cho hắn một cảm giác, so với lúc trước càng đáng sợ.

Mồ hôi lạnh bò lên trên phía sau lưng, Chu Thế Giai đột

nhiên cảm thấy, mình ngu xuẩn cực kỳ, tại kinh khủng như vậy tồn tại trước mặt, chơi tâm tư gì? Có lẽ, hắn đã đoán được ý nghĩ của mình.

Nhưng tin tức tốt là, đối phương vẫn chưa biểu lộ không kiên nhẫn, đây có phải hay không là đại biểu cho, việc này có lẽ có thể thực hiện?

Cắn răng một cái, Chu Thế Giai “Loảng xoảng” mấy cái khấu đầu, đập thanh thúy đến cực điểm, hỏa hoa văng khắp nơi.

“Đại nhân! Vãn bối đối với ngài mạo phạm, dù đã bị đặc xá, nhưng hối hận như như giòi trong xương, khiến vãn bối đêm không an giấc!”

“Cho nên, vãn bối khẩn cầu bái ngài làm nghĩa phụ, phụng dưỡng trái phải ra sức trâu ngựa, chỉ có như thế mới có thể để cho vãn bối thứ tội, mời đại nhân thương hại, cho ta cơ hội này!”

Răng rắc ——

Hứa Ninh Nghị trong tay râu ria, gãy thành 2 đoạn, hắn nhìn về phía Chu Thế Giai ánh mắt, giống như là muốn phun lửa.

Tốt ngươi cái mày rậm mắt to, không nghĩ tới lại ôm ý nghĩ thế này?

Bái nghĩa phụ? !

Vương bát đản, ngươi đây là muốn đoạt ta Hứa thị chỗ

dựa cùng tương lai!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1222 : Bắt

La Quan nhịn không được cười lên, cái này Chu Thế Giai cũng là tính cái nhân vật, 2 lần tặng lễ là vì bồi tội không giả, tại phát giác được một loại nào đó khả năng về sau, quả quyết xuất thủ thừa cơ leo lên, đảm phách cùng sức quan sát xa phi thường người có thể đụng.

Hứa gia có thể giúp hắn làm, Chu Thế Giai đồng dạng có thể, hơn nữa còn có thể làm càng tốt hơn. Trừ ngoài ra, Chu Thế Giai thân phận, chính là một phần cường đại học thuộc lòng —— nguyên châu quý nhân, đều cam nguyện nhận dưới nghĩa phụ, sẽ là quý càng dư nghiệt?

“Chu công tử cảm thấy, La mỗ sẽ tùy ý thu người làm nghĩa tử?”

Ngữ khí đạm mạc, sơ nghe là cự tuyệt, Chu Thế Giai lại trong lòng đại hỉ, không có minh xác cự tuyệt, đó chính là không cự tuyệt, lần này thành công! Hắn “Bành” một tiếng, lại nằng nặng dập đầu, “Nghĩa phụ! Hài nhi chân tâm thật ý, có thể đối thiên địa phát thệ, ngày sau nguyện vì nghĩa phụ xông pha khói lửa, nếu có nửa điểm tà đạo bất hiếu, ắt gặp thiên lôi đánh xuống!”

La Quan than nhẹ, “Thôi được, niệm tình ngươi thành tâm phân thượng, bản tọa liền nhận dưới ngươi cái này nghĩa tử.” . ? ? .

“Đa tạ nghĩa phụ! Đa tạ nghĩa phụ!” Chu Thế Giai mừng rỡ như điên, lớn tiếng nói “Hôm nay lễ vật, là hài nhi cho ngài bồi tội chi vật, ngoài ra còn có một phần hiếu kính,

hài nhi định để nghĩa phụ hài lòng!”

La Quan hài lòng cười một tiếng, “Còn quỳ làm gì? Đứng lên đi.”

“Đa tạ nghĩa phụ!” Chu Thế Giai đứng dậy, đối bên cạnh Hứa Ninh Nghị cúi đầu, “Hứa lão ca, Hứa gia đối nghĩa phụ cung phụng, hao tâm tổn trí.”

Hứa Ninh Nghị hận không thể cắn chết hắn, trong lòng vừa kinh vừa sợ, đại nhân là ta Hứa thị đại nhân, là ta Hứa gia khổ cùng 30,000 năm, mới rốt cục nghênh đón cổ tiên nhân, dùng ngươi cảm tạ? Ngươi là cái thá gì!

Nhưng hôm nay, đại nhân đã nhận dưới nghĩa tử, hắn chỉ có thể đánh rớt răng lưu thông máu nuốt, gạt ra tiếu dung, “Chu lão đệ nói gì vậy, đại nhân chính là ta Hứa thị trưởng bối, đối ta tộc có đại ân, tung nâng toàn tộc chi lực cung phụng, cũng là chuyện bổn phận, càng là Hứa thị trên dưới vinh quang!”

Nói xong, hắn “Phù phù” một tiếng cũng quỳ xuống, “Toàn do đại nhân, ta Hứa thị mới miễn đi kiếp nạn, thán cha mẹ ta trưởng bối trước kia qua đời, chưa từng biết tình thương của cha là vật gì, những năm này chèo chống gia tộc, nơm nớp lo sợ thể xác tinh thần đều mệt, cũng rất muốn muốn 1 cái kiên cố bả vai đến dựa vào…”

Hứa Ninh Nghị ngẩng đầu, hai mắt đẫm lệ thâm trầm cung kính nhu mộ, “Cầu xin đại nhân khai ân, cũng thu ta đi, mời nghĩa phụ thụ ta cúi đầu!”

Đại nhân, ngài nhìn xem ta, nhìn xem ta a? Hứa thị là

quý càng môn nhân, ngài là quý càng di lão, chúng ta mới là người một nhà. Ngài sao có thể, có tân hoan liền vứt bỏ chúng ta? Hứa thị không thể không có ngươi, cầu xin đại nhân cho chúng ta một cái cơ hội.

La Quan kém chút nôn, ngươi cái râu ria xồm xoàm, tóc trắng phơ mù thèm cùng cái gì? Ngươi gọi ta nghĩa phụ, ta đều cảm thấy khó coi.

“Mau mau cút! Nói hươu nói vượn cái gì, còn không tranh thủ thời gian đưa thế tốt ra ngoài.”

“Thế tốt a, vi phụ chờ ngươi hiếu kính, ai, ta thân thể này a, ra chút vấn đề nhỏ, cần nhiều hơn bổ ích, mới có thể sớm ngày khôi phục.”

Chu Thế Giai lớn tiếng nói “Nghĩa phụ yên tâm, lần này hài nhi tự mình về nhà một chuyến, coi như đem phủ khố chuyển không, cũng tất khiến nghĩa phụ hài lòng.”

Hứa Ninh Nghị bị hung hăng trừng mắt liếc, mới không tình nguyện đứng dậy, rũ cụp lấy mặt, “Chu công tử, mời cùng

Ta đi thôi.”

Vương bát đản!

Sớm biết dạng này, ta điên mới khiến cho ngươi tiến vào Hứa gia, duy nhất an ủi là, hiện tại đại nhân rõ ràng là đang lợi dụng hắn.

Nhưng có thể bị lợi dụng, cũng là giá trị một loại a, mà

lại cái này Chu Thế Giai, không muốn mặt lại bối cảnh thâm hậu, nói không chừng lúc nào, liền thật nhập đại nhân mắt.

Hứa Ninh Nghị khóc không ra nước mắt, có chút hối hận để người lặng lẽ tuyên giương, Hứa thị 1 vị trưởng bối phá quan mà ra, tọa trấn dinh thự tin tức… Lúc ấy liền nên dứt khoát một chút, trực tiếp tuyên bố đại nhân là Hứa thị lão tổ, một nước vô ý dẫn sói vào nhà a!

Chu Thế Giai chỉ coi, không nhìn thấy hắn muốn ăn thịt người ánh mắt, cười tủm tỉm nói “Ngày sau, đều là vì nghĩa phụ hiệu lực, Hứa lão ca làm gì khách khí.”

“A! Không đảm đương nổi Chu công tử ‘Lão ca’ 2 chữ, không tiễn xa, mời!”

Có bao xa, cút ngay cho ta bao xa, chết tử tế nhất ở bên ngoài, mãi mãi cũng đừng có lại trở về.

Chu Thế Giai cũng không thèm để ý, cười chắp tay một cái xoay người rời đi.

Góc tường này (chỗ dựa), hắn đào định!

Hứa Ninh Nghị quay đầu liền quỳ đến La Quan trước mặt, cũng không nói chuyện, 1 cái râu ria xồm xoàm tóc đều trợn nhìn lão gia hỏa, tại kia yên lặng rơi lệ, ủy ủy khuất khuất bộ dáng, nhìn xem quả thực bi thảm đến cực điểm.

La Quan khóe miệng co quắp một chút, hạ giọng, “Ngươi khuê nữ còn ở lại chỗ này, ngay cả mặt đều

không cần rồi?”

Hứa Ninh Nghị “Ngao” một tiếng khóc lớn, “Đại nhân, ngài đều muốn vứt bỏ Hứa gia, ta còn muốn cái gì mặt? Hứa thị nhất tộc trải qua thoải mái, năm đó tộc nhân chết hơn phân nửa, nhưng lại chưa bao giờ nghĩ tới vứt bỏ, quý càng ban cho tiếp dẫn bia đá. Càng là từ đầu đến cuối, đem nó cung phụng tại từ đường bên trong, mỗi ngày kính hương, cúng bái, đau khổ dày vò 30,000 năm, truyền thừa mấy lần kém chút đoạn tuyệt, rốt cuộc đã đợi được ngài… Nhưng bây giờ… Ô ô ô ô, đều là Hứa thị vô dụng, không giúp được đại nhân… Vô luận ngài muốn làm thế nào, Hứa thị đều không có chút nào lời oán giận… Nhưng ta… Ta chính là thương tâm a…”

Nói xong, quỳ xuống đất khóc rống không thôi.

Giang hồ khắp nơi là diễn kỹ a, nhưng La Quan cũng biết, Hứa Ninh Nghị đích xác bất an, hắn nhẫn nại tính tình trầm giọng nói “Tốt, có quý càng môn nhân thân phận tại, chẳng lẽ bản tọa có thể mặc kệ Hứa thị? Hay là nói, ngươi đang ép bản tọa động niệm, diệt Hứa thị cả nhà, miễn cho tiết lộ phong thanh?”

Hứa Ninh Nghị kém chút thật khóc, dọa đến sắc mặt trắng bệch, “Tiểu nhân không dám, tiểu nhân không dám! Đại nhân đừng dọa ta, ta cái này liền lăn, cái này liền lăn.”

Nói xong, đứng dậy liền chạy.

Sợ hãi đích xác sợ hãi, nhưng rất nhanh hắn liền kịp phản ứng, đại nhân như thật có này niệm, chắc chắn sẽ

không đề cập.

Tương phản, nói ra mới cho thấy, hắn bằng phẳng vô tư.

Hô ——

Còn tốt, cuối cùng cầm tới, đại nhân một phần hứa hẹn, Hứa thị tại đại nhân trong lòng địa vị, tạm thời còn chiếm

Ưu thế. Hắn Hứa Ninh Nghị, đem không tiếc đại giới thề sống chết bảo vệ đại nhân che chở, tuyệt đối không cho phép Hứa thị, vứt bỏ tới tay lên trời cơ hội.

Thế nhưng là nên làm như thế nào đâu? Hứa Chỉ nha đầu kia đần muốn chết, thế mà bị Hứa Kiều đoạt trước, phải nghĩ biện pháp nói rõ ràng với nàng.

Không tiếc đại giới bò lên trên đại nhân giường, đây là Hứa gia dưới mắt, duy nhất cũng là nhanh nhất, có thể áp sát đại nhân biện pháp!

1 nửa nghĩa tử đều đi, La Quan vuốt vuốt mi tâm, cảm thấy có điểm tâm mệt mỏi.

“Đại nhân, ngài mỏi mệt sao? Vãn bối sẽ xoa bóp, ta đến giúp ngài thư giãn một chút.”

Hứa Kiều đi đến sau lưng, ngón tay nhẹ nhàng rơi vào đỉnh đầu hắn, ôn nhu nhấn bắt đầu, đồng thời có chút hướng về phía trước ưỡn ngực, để hắn có thể dựa vào rất dễ chịu.

Một màn này, để tận mắt nhìn thấy, phụ thân “Khúm

núm” bộ dáng về sau, lớn thụ rung động chuẩn bị làm chút gì Hứa Chỉ, lại một lần dừng bước lại.

Cái này… Cái này… Nàng có thể chứ? Có thể! Vì phụ thân, vì Hứa gia, chính là bị người khinh thị, bị người xem như đồ chơi, lại như thế nào?

Hứa gia dưỡng dục nàng nhiều năm, cung cấp nàng tốt nhất hết thảy, liền bỏ mình, đem hết thảy hồi báo cho gia tộc!

Cắn răng một cái, Hứa Chỉ đang muốn tiến lên, La Quan đột nhiên mở miệng, “Bản tọa, để ngươi theo sao?”

Hứa Kiều tay run một cái, mặt lộ vẻ khủng hoảng.

Nàng “Phù phù” quỳ xuống, thân thể run rẩy, “Vãn bối… Tiểu tỳ mạo phạm, là tiểu tỳ vô dáng, còn xin đại nhân khoan thứ!”

“Từ hôm nay bắt đầu, đừng có lại xuất hiện tại trước mắt ta, nghe hiểu sao?” La Quan có chút từ từ nhắm hai mắt, mặt không biểu tình mở miệng.

Hứa Kiều sắc mặt trắng bệch, “Là… Là…”

Nàng đứng dậy, lảo đảo đi.

Tại sao có thể như vậy? Tại sao có thể như vậy? Đại nhân hắn vừa rồi, rõ ràng là có chút hưởng thụ, chẳng lẽ là ta nhìn lầm rồi? !

Hứa Chỉ…

Ừng ực ——

Nàng nuốt nước miếng một cái, lặng lẽ hướng lui về phía sau 2 bước.

Bá ——

La Quan mở mắt ra, ánh mắt đạm mạc, rơi vào trên người nàng.

Phù phù ——

Hứa Chỉ chân mềm nhũn, quỳ trên mặt đất, “Đừng đuổi ta đi, cầu xin đại nhân đừng đuổi ta đi… Ta… Ta không có ý nghĩ xấu… Cái kia… Bằng không… Ta cũng nhận ngài làm nghĩa phụ?”

Nhìn xem nàng vành mắt đỏ bừng, mặt mũi tràn đầy bối rối, tùy thời đều muốn khóc bộ dáng, La Quan cau mày nói “Về sau, gọi ta một tiếng thúc tổ đi.”

Không cho cái thuốc an thần, hắn sợ Hứa thị tự loạn trận cước, đừng thật náo ra nhiễu loạn.

Về phần giết sạch bọn hắn? La Quan xác nhận thật, suy nghĩ một chút, cuối cùng vẫn là từ bỏ.

Ta là người tốt, chí ít phần lớn thời gian là, đây là thứ 1.

Thứ 2, động tĩnh quá lớn, sẽ dẫn tới hoài nghi.

Thứ 3, nói không chừng lúc nào, hắn liền thoát thân rời

đi, đến lúc đó đổi một cái thân phận, tỉ như Ngụy Trang, Ngụy Thái Sơ

Cùng các loại, cho dù Hứa thị bạo lôi, cũng liên lụy không đến hắn.

“A…” Hứa Chỉ ngây ngốc một chút, bỗng nhiên lấy lại tinh thần, tranh thủ thời gian dập đầu, “Là, là, Hứa Chỉ bái kiến thúc tổ!”

Cùng Hứa Chỉ kích động vạn điểm, cung kính cáo lui về sau, La Quan thở dài một hơi, đưa tay xoa đem mặt.

Vừa rồi, nếu như hắn lựa chọn ngầm thừa nhận, lúc này hẳn là đang hưởng thụ tề nhân chi phúc a? Làm sao đã cảm thấy, không thể tiếp nhận đâu!

Là ta cao thượng đạo đức tiêu chuẩn? Hay là làm người ranh giới cuối cùng tại thủ vững? Không, đều không phải.

La Quan trầm mặt đi tới trước cửa sổ, giờ phút này sắc trời sáng tỏ, trong vòm trời tinh điểm, cũng chỉ còn lại nhàn nhạt 1 đạo bạch ấn.

Không có người!

Màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng, cũng không có động tĩnh.

Cho nên, vừa rồi loại kia bị người nhìn chăm chú cảm giác, đến tột cùng từ đâu mà đến? Mà lại, ta thế mà cảm thấy phi thường chột dạ! Tựa ở Hứa Kiều thân thể mềm

mại bên trên, có chút lõm thời khắc, kia phần nhìn chăm chú cảm giác cùng chột dạ bất an, trở nên cực kỳ mãnh liệt…

Nhưng ta La Quan, dựa vào cái gì chột dạ? Lại không phải ta muốn, là các nàng chủ động cho không!

Ánh mắt như điện, hung dữ quét ngang hồi lâu, cuối cùng là không thu hoạch được gì.

La Quan thở dài một tiếng, trùng điệp đóng lại cửa sổ, tu luyện, tiếp tục tu luyện, ta muốn khôi phục thương thế… Không, ta phải trở nên mạnh hơn, đến lúc đó muốn làm cái gì thì làm cái đó, ai cũng không thể để cho ta chột dạ, ai cũng không dám nhìn lén!

Ngoài cửa sổ, mặt trời sáng tỏ, yên tĩnh chiếu rọi 4 phương.

…

1 viên thổ hoàng sắc tinh cầu, linh lực khô kiệt, làm cho này địa lưu lạc làm, chỉ có đê giai người tu hành tồn tại hoang vu chi địa.

Nhưng hôm nay, thiên khung phía trên thần quang cuồn cuộn, khuấy động như kinh thiên hải khiếu, phóng thích khủng bố khí tức bén nhọn, ẩn chứa trong đó lực lượng đáng sợ, tuỳ tiện xé rách thiên khung.

Càng có dư ba khuếch tán, tác động đến đại địa phía trên, mấy trăm ngàn bên trong cương vực, sát na trở thành bột mịn, không biết bao nhiêu phàm nhân, sinh

linh, tùy theo đột tử!

Một trận vây giết đại chiến, hừng hực khí thế.

Rốt cục, đang đánh 2 ngày về sau, theo một tiếng thống khổ gào thét, một thân ảnh từ thiên khung rơi xuống.

“Bắt đến hắn!”

“Quý càng dư nghiệt, nhìn ngươi trốn nơi nào!”

Bá ——

Bá ——

Mấy đạo thân ảnh nhanh chóng hiện thân, riêng phần mình thi triển cường đại nhất phong ấn thủ đoạn, đem người này trấn áp.

Liếc nhau, lẫn nhau mặt lộ vẻ tiếu dung.

“Đi, đem quý càng dư nghiệt áp đi!”

“Lần này, ngươi ta đều có công lao!”

“Ha ha ha!”

Cười to bên trong, mấy người phóng lên tận trời, rất nhanh biến mất không thấy gì nữa.

Phía dưới tinh cầu, cũng đã phá thành mảnh nhỏ, khắp nơi bừa bộn… Kêu rên, tử vong, sợ hãi cùng tuyệt vọng, bao phủ hết thảy. Nhưng sẽ không có người, đi chú ý,

để ý những này, tại tu hành văn minh bên trong, yếu tiểu chính là nguyên tội!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1223 : Cứu mạng

Chu Thế Giai thông qua xuyên lục địa truyền tống, hứng thú bừng bừng trở lại nguyên châu cảnh nội, nhưng trong nhà thế cục, lại như cảnh tỉnh, để hắn toàn thân băng hàn.

“Công tử, lão gia phụng mệnh đuổi bắt quý càng dư nghiệt, thương thế rất nặng, sợ là… Sợ là không được…” Quản gia khóc giống như là chết cha.

Hắn chính là Chu gia thân tín, dòng chính, Chu Cẩm Thái vừa chết, Chu gia đảo mắt liền sẽ bị, nguyên châu thế lực khắp nơi dưa điểm sạch sẽ. Đến lúc đó, có thể bảo trụ một cái mạng đều là may mắn, địa vị bây giờ, quyền thế, đều sẽ không còn tồn tại!

“Cái gì? Cha ta đâu? Cha ta ở đâu? !” Chu Thế Giai vọt tới Chu Cẩm Thái tu luyện mật thất, nơi đây đã hội tụ rất nhiều người, gặp hắn trở về nhao nhao hành lễ, “Ra mắt công tử!”

Trên giường, Chu Cẩm Thái sắc mặt vàng như nến, miễn cưỡng mở mắt ra, “Con ta… Trở về… Vi phụ đã sai người kiểm kê phủ khố… Ngươi lấy trong đó hơn phân nửa đưa cho Tinh Hầu đại nhân… Hoặc… Hoặc còn có thể bảo toàn bộ điểm cơ nghiệp…” Chỉ mấy câu, hắn cái trán mồ hôi không ngừng lăn xuống, trên mặt hắc khí không ngừng hiện lên, biểu lộ thống khổ mà dữ tợn.

“Cha!” Chu Thế Giai quỳ gối đầu giường, “Ngài đừng

hoảng hốt, không có chuyện gì, nhất định sẽ không có chuyện gì!" Hắn cắn răng gầm nhẹ, "Không có cho bản gia đưa tin sao? Cha ta còn sống, lại không phải tại chỗ chết rồi, chẳng lẽ cứu không được?"

Một tên Chu gia khách khanh, cười khổ một tiếng, "Lão gia sau khi trở về, chúng ta ngay lập tức, liền đã hướng bản gia cầu cứu, nhưng… Nhưng bản gia quản gia lên tiếng, lão gia bị quý càng dư nghiệt tổn thương hồn phách, thể nội ma niệm triệt để khuếch tán… Cứu sống giá quá lớn… Muốn chúng ta tự hành xử trí…"

Chu Thế Giai nghiến răng nghiến lợi, lại không thể làm gì, thậm chí không dám nói ra 1 câu phẫn hận chi ngôn, nếu không nói không chừng ngày mai, câu nói này liền sẽ truyền vào bản gia quý nhân trong tai… Dù sao, phụ thân bị thương nặng khó trị, trong nhà lòng người lưu động đã không phải trước kia.

Chẳng lẽ, muốn trơ mắt nhìn xem, phụ thân tại trong thống khổ chết đi? Không, còn có biện pháp, còn có biện pháp! Chu Thế Giai gầm nhẹ, "Đều ra ngoài, ta muốn cùng phụ thân, nói riêng hội thoại!"

Mọi người chần chờ, nhìn về phía trên giường thần tướng đại nhân, Chu Cẩm Thái gượng chống lấy gật đầu, "… Ra ngoài!" Nhưng ánh mắt bên trong, đều là bi ai cùng bất đắc dĩ, thế tốt còn chưa trưởng thành, căn bản không đủ để áp chế trong nhà mọi người, một khi hắn bỏ mình, Chu gia tất sụp đổ.

Vừa nghĩ đến đây, Chu Cẩm Thái lòng nóng như lửa đốt, "Con ta… Vi phụ ngày giờ không nhiều… Thừa dịp

ta còn sống, nhanh… Lấy phủ khố chi vật, đưa… Đưa đến Tinh Hầu phủ đệ… Nể tình ngày xưa giao tình, đến đây phiên đuổi bắt quý càng dư nghiệt công lao… Tinh Hầu sẽ che chở ngươi… Nhanh đi…”

Nhìn phụ thân sắp chết, còn tại gượng chống lấy vì hắn trù tính, Chu Thế Giai nước mắt rơi như mưa, lại 1 đem lau đi, cắn răng nói “Cha, ngài yên tâm, bản gia thấy chết không cứu, nhưng nhà ta còn chưa tới tuyệt cảnh! Nhi tử tại Giang châu nhận 1 vị nghĩa phụ, nó cảnh giới thâm bất khả trắc, nếu có thể mời hắn xuất thủ, nhất định cứu ngài tính mệnh!”

Chu Cẩm Thái ánh mắt sáng lên, rất nhanh lại ảm đạm đi, “Con ta… Đừng lãng phí thời gian, vi phụ thân thể… Mình rõ ràng… Ta không được…”

Giang châu chi địa, cạn uyên

Vậy, há có để ngươi có thể cứu hắn?

“Cha, ngài nghe ta nói! Coi như nhi tử như ngài nói, dâng lên hơn phân nửa vốn liếng, Tinh Hầu có thể che chở ta nhất thời, chẳng lẽ còn có thể che chở ta một thế? Chủ gia phong cách hành sự, ngài rất rõ ràng, hoặc là không làm hoặc là làm tuyệt… Từ bọn hắn quyết định không cứu ngài bắt đầu từ thời khắc đó, liền tuyệt sẽ không bỏ qua ta!” Chu Thế Giai ngữ tốc cực nhanh, bắt lấy Chu Cẩm Thái tay, “Cha, đọ sức 1 đem, ngài còn sống nhi tử mới có thể sống, ngài chết rồi… Ta cuối cùng là phải chết!”

Trốn?

A… Chủ gia thế lực cường đại cỡ nào, Chu Thế Giai thậm chí hoài nghi, tại toà này trong trạch viện, đã có người đầu nhập. Chỉ đợi Chu Cẩm Thái vừa chết, mất đi che chở về sau, liền sẽ đối với hắn thống hạ sát thủ!

Chu Cẩm Thái nhắm mắt lại, lại mở ra, “Thật… Liền theo con ta… Ngươi ta phụ tử… Lại cùng vận mệnh đánh cược một lần…” Hắn run rẩy, lấy ra 1 khối lệnh bài, giao đến Chu Thế Giai trong tay.

Chu Thế Giai bỗng nhiên đứng dậy, “Cha, ngài chống đỡ, nhi tử hiện tại đi chuẩn bị ngay, chúng ta lập tức đi!”

Rất nhanh, Chu gia chấn động, phủ khố bị trực tiếp chuyển không, lại không phải mang đến Tinh Hầu chỗ, mà là bị Đại công tử lấy đi.

“Công tử, ngài đây là làm cái gì?” Có Chu gia tu sĩ vội vàng mà đến, ngăn trở đường đi.

Chu Thế Giai giơ cao lệnh bài, “Phụng đệ nhất thần tướng chi mệnh làm việc, các ngươi có ý thấy? Lăn đi!”

Mọi người giật mình, do dự một chút về sau, bất đắc dĩ thối lui.

Trung tâm quản gia, lúc này tại Chu Thế Giai bên người nhỏ giọng nói “Công tử, lão gia trước đó không lâu, vừa thu đủ 1 năm này độ cung phụng, còn chưa giao nộp cho hoàng triều.”

Chu Thế Giai hoặc là không làm, đã làm thì cho xong,

đem trọn hành tinh cung phụng trực tiếp tiệt hồ, mang theo trung với phụ thân mấy tên dưới trướng, thẳng đến xuyên lục địa truyền tống trận.

Về phần hậu quả? Hừ! Chu Cẩm Thái chết rồi, hắn cũng phải chết, như lỡ như cứu sống phụ thân, cung phụng sự tình luôn có hóa giải chi pháp.

Chu gia bên trong, mấy người sắc mặt âm tình bất định, khó nén phẫn hận không cam lòng.

“Chu Cẩm Thái sắp chết, Chu gia cục thịt béo này, chúng ta vốn có thể hung hăng ăn một miếng, cứ như vậy nhìn Chu Thế Giai mang đi?”

“Hừ! Ngươi dám cản? Thần tướng đại nhân còn sống, dù là chỉ còn cuối cùng một hơi, cũng thụ hoàng triều luật pháp che chở… Phái người nhìn chằm chằm, xem bọn hắn đi đâu bên trong, cùng thần tướng triệt để nhập ma bị tru sát sau… Lại nghĩ biện pháp cầm về đi!”

“Dưới mắt cũng chỉ có thể dạng này.”

Mấy người vội vàng rời đi, đem việc này hồi bẩm cho, riêng phần mình sau lưng chủ tử.

Có Chu thị bản gia, có thần Hầu phủ, thậm chí còn có nguyệt điểm tinh bên trên, cái khác vài toà phủ tướng quân.

Lầu cao sắp đổ, người thông minh cũng nên, cho

Mình tìm một con đường lùi.

…

Giang châu, xuyên lục địa truyền tống chỗ, theo một trận hào quang óng ánh, một nhóm mấy người hiển hiện thân ảnh.

“Cút! Đều cút đi!”

Chu Thế Giai gầm thét, cái thứ 1 lao ra, con mắt xích hồng, như muốn ăn người.

Nhận ra thân phận của hắn, mọi người bị giật nảy mình, liên tục không ngừng hướng về sau né tránh.

Liền chỉ gặp, bọn hắn nhấc lên một phương băng quan gào thét đi xa.

“Chu công tử… Tê! Đây là làm sao rồi?”

Mọi người xa xa nhìn ra xa, kinh hãi không thôi.

Nguyên châu đến quý nhân, nguyệt điểm tinh đệ nhất thần tướng con trai độc nhất, 2 cái này thân phận gia trì dưới, tại Giang châu hắn chính là chúa tể giả.

Hôm nay như vậy chật vật, kinh hoảng bộ dáng, ai từng thấy.

Rất nhanh, kết nối nguyên châu truyền tống trận, liên tiếp lại có thần quang bộc phát. Theo sau tiếp theo người đến, trực tiếp tin tức, lấy bạo tạc phương thức truyền khắp Giang châu ——

Đệ nhất thần tướng Chu Cẩm Thái, ngoài ý muốn trọng thương ngã gục!

Thần tướng a, nguyệt điểm tinh bên trên đứng đầu nhất nhân vật, lại còn nói không được thì không được rồi? Cái này biến cố, khiến người thổn thức không thôi.

Nhưng rất nhanh, liền lại cảm thấy không hiểu, đệ nhất thần tướng Chu Cẩm Thái sắp chết, Chu Thế Giai làm sao liều mạng, đem người nhấc đến Giang châu?

Giang châu thành.

Giang châu hạch tâm, đầu mối, từng là quý càng tông thống trị thời kì, cái nào đó vương triều đô thành.

Nhưng bây giờ, là từ mấy gia tộc lớn chấp chưởng, mà trong đó danh tiếng thịnh nhất phải kể tới Hứa gia ——

1 cái ngày càng suy bại, bị người ác ý để mắt tới, cuốn vào quý càng dư nghiệt phong ba gia tộc, vốn nên bị xé thành vỡ nát, cung cấp mọi người ăn chán chê.

Lại lấy một loại, ai cũng không nghĩ tới phương thức, giẫm lên Chu Thế Giai mặt quật khởi mạnh mẽ, đội gai nhận tội sự tình tạm thời không đề cập tới, thậm chí còn có tin tức ngầm nghe đồn, Chu Thế Giai nhận Hứa thị bên trong “Một vị nào đó trưởng bối” làm nghĩa phụ.

Các nhà vốn không tin, nhưng hôm nay cái này nghe đồn, liền bị người trong cuộc trực tiếp nghiệm chứng ——

“Nghĩa phụ! Cứu mạng a nghĩa phụ!” Chu Thế Giai kêu to, trực tiếp dẫn người xông tiến vào Hứa gia.

Cha hắn hiện tại, liền thừa cuối cùng một tia thanh minh, quanh thân ma khí phun trào, cơ hồ xen lẫn thành kén.

Một khi thật nhập ma, liền đem dẫn tới nguyệt điểm tinh bên trên, mấy vị khác thần tướng liên thủ trấn sát!

Trong mật thất, đang tu luyện La Quan, nó thể nội ma chủng đại biểu tinh hồng bỗng dưng nhảy lên, như cảm thấy được cái gì.

Hắn mở mắt ra, liền thấy Hứa Chỉ bối rối chạy tới, “Thúc tổ, Chu Thế Giai dẫn người đến cầu cứu…”

Còn chưa nói xong, cửa liền bị phá tan, Chu Thế Giai “Phù phù” một tiếng quỳ trên mặt đất, “Loảng xoảng” dập đầu, “Nghĩa phụ, mau cứu cha ta! Cầu nghĩa phụ mau cứu cha ta!”

Đang khi nói chuyện, hắn từ mang bên trong móc ra 7

8 cái trữ vật nhẫn, “Chu gia phủ khố, cùng nguyệt điểm tinh 1 năm hoàng triều cung phụng, đều tại cái này bên trong, chỉ cần nghĩa phụ cứu sống cha ta, cha con ta 2 người cam nguyện làm trâu làm ngựa, hồi báo nghĩa phụ đại ân!”

Hắn biết mình, tại La Quan tâm lý phân lượng, chính là cái có thể tài nguyên “Oan đại đầu”, lúc đầu nghĩ đến chậm rãi kinh doanh, chân chính ôm vào đầu này đùi.

Nhưng kế hoạch không có biến hóa nhanh, hắn hiện tại chỉ có thể cược 1 đem, đương nhiên muốn đem tất cả thẻ đánh bạc đều bày ra tới.

La Quan híp híp mắt, nhìn về phía Chu Thế Giai sau lưng, kia cuồn cuộn ma khí mãnh liệt, ác niệm, bạo ngược như vực sâu, từ trong quan tài băng tuôn ra, dọa đến nhấc quan tài mấy người chật vật lui ra phía sau, sắc mặt tái nhợt.

Chu Thế Giai phụ thân? Thần Tướng cảnh!

Hắn thông qua Hứa gia, đối nguyệt điểm tinh thế cục, sớm đã hiểu rõ rõ ràng. Nó cha Chu Cẩm Thái, nguyệt điểm tinh đệ nhất thần tướng, nhìn giờ phút này tình trạng… Giống như là thể nội ma niệm bạo tẩu, ăn mòn bản thể?

Dạng này thế cục, là hắn có thể xử lý? Tê ——

Trang bức quá thành công, cũng không phải chuyện tốt, Chu Thế Giai rõ ràng là cùng đường mạt lộ, đem hắn xem như cuối cùng một cọng cỏ cứu mạng… Hôm nay, làm như thế nào đem sự tình hồ lộng qua, nhưng cha hắn liền muốn xong, việc này chỉ sợ không dễ dàng.

Trong lòng kêu khổ, nhưng mặt ngoài, La Quan lại một mặt trấn định, đang chuẩn bị mở miệng thăm dò…

Ông ——

Trong cơ thể hắn, tinh hồng như vực sâu, “Ầm ầm” lưu chuyển.

Ngân bạch tùy theo chập trùng, quang mang sáng rực.

Liền ngay cả màu xanh hạt sen, đều tùy theo chuyển động bắt đầu.

Một màn này, La Quan quá quen thuộc, rất rõ ràng 3 tên này, lại gặp cảm thấy hứng thú mục tiêu.

Chu Thế Giai phụ thân thể nội, ngươi bạo tẩu ma niệm?

Chà chà!

3 tên này, thật đúng là không kén ăn, La Quan trong lòng đã có cách 1 câu, thần sắc càng phát ra lạnh nhạt.

“Phá ta đạo trường mà vào, chính là bản tọa nghĩa tử, cũng muốn bị phạt.”

Chu Thế Giai cơ hồ vui đến phát khóc, “Nghĩa phụ, hài nhi nhận phạt! Nhận phạt! Cầu nghĩa phụ xuất thủ cứu cha ta, van cầu nghĩa phụ!”

Là hắn biết, liền biết.

Nghĩa phụ nhất định có thể!

La Quan đứng dậy, cất bước đi đến băng quan trước, cúi đầu nhìn lại lúc, nó đôi mắt chỗ sâu một tia tinh hồng hiển hiện.

Nháy mắt xuyên qua ma khí, thấy rõ trong quan tài băng Chu Cẩm Thái tình trạng —— vị này đệ nhất thần tướng

thống khổ vạn điểm, vẻ mặt nhăn nhó, đáy mắt lộ ra một tia cầu khẩn, chính hướng hắn nhìn tới.

“Ma…” La Quan nhẹ giọng mở miệng, lại lắc đầu.

Hắn đưa tay, đặt tại băng quan bên trên.

Oanh ——

Kia ác niệm mãnh liệt, bạo ngược muốn đốt cuồn cuộn ma khí, đảo mắt đều chui vào nó thể nội.

Tựa như thôn tính!

“Ban đêm còn có 1 chương, hơi muộn “

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1224 : Kinh hãi

Thần Tướng cảnh Chu Cẩm Thái, ma niệm mất khống chế ăn mòn tự thân, can thiệp ngoại giới thiên địa, tại Giang châu trên thành không dẫn phát dị tượng!

Mây đen trống rỗng mà ra, mãnh liệt thoải mái ở giữa, phóng xuất ra vô tận bạo ngược, hủy diệt khí cơ, nương theo lấy cuồng phong kêu khóc càn quét 4 phương.

Cùng lúc đó, đến từ xuyên lục địa truyền tống chỗ tin tức, cũng truyền vào Giang châu thành —— đệ nhất thần tướng Chu Cẩm Thái trọng thương, sắp nhập ma!

Một nháy mắt, thành nội vỡ tổ.

Giang châu các đại tộc nhao nhao chạy, sắc mặt trắng bệch nghiến răng nghiến lợi, Chu Thế Giai tên vương bát đản này, ngươi muốn chơi xong làm gì kéo chúng ta chôn cùng?

Nguyệt điểm tinh đệ nhất thần tướng, một khi triệt để nhập ma, nhất định dẫn phát hạo kiếp, thân ở Giang châu thành nội, ai cũng đừng nghĩ không đếm xỉa đến. . ? ? .

Mà liền tại, các phương hốt hoảng bỏ chạy lúc, Giang châu trên thành phương thiên khung, 4 đạo thân ảnh cùng tồn tại, chính là nguyệt điểm tinh bên trên, nó hơn 4 vị Thần Tướng cảnh.

“Chu Cẩm Thái, mệnh số sắp hết!” 1 vị thần tướng đột

nhiên mở miệng, hắn đã cảm nhận được, đến từ ma niệm bạo ngược gào thét.

Như lửa núi, đem phun ra ngoài, đốt cháy chín ngày.

Khác 1 thần tướng nói “. Chư vị, làm tốt xuất thủ chuẩn bị đi.” Hợp 4 tôn thần đem lực, dù là Chu Cẩm Thái nhập ma, cũng có thể đem trấn áp, nhưng Giang châu thành sợ là muốn cùng chôn cùng.

Mọi người đều rõ ràng điểm này, lại cũng không để ý —— như Chu Cẩm Thái trước khi chết không phạm vào sai lầm lớn, bọn hắn lại há có thể thuận lý thành chương, cướp đoạt nó sản nghiệp.

Nhưng vào lúc này, vị thứ ba thần tướng mở miệng, “Ta cùng liên thủ, trấn sát Chu Cẩm Thái không khó, nhưng vấn đề ở chỗ, giết hắn phải chăng có tai hoạ ngầm?”

Bá ——

Tất cả ánh mắt, đều nhìn về phía cuối cùng 1 tôn, chưa từng mở miệng thần tướng.

Người này thần sắc hờ hững, “Chu Cẩm Thái tổn thương về sau, từng hướng chủ gia cầu cứu.”

Một câu liền đủ.

Thiên khung phía trên sát na túc sát, 4 vị Thần Tướng cảnh khí cơ bốc lên, chỉ đợi Chu Cẩm Thái triệt để nhập ma, liền ngang nhiên xuất thủ!

Nhanh, nhanh…

Ngay tại đến điểm tới hạn nháy mắt, kia ác ý trùng thiên, bạo ngược vô cùng ma niệm ba động, giống như thủy triều đột nhiên thối lui.

Lăn lộn mây đen, cuồng phong gào thét, bên tai kêu rên, khát máu cùng bạo ngược xao động… Đây hết thảy, đều trực tiếp tán đi.

Giang châu thành nội bên ngoài, ngay tại hốt hoảng, ngay tại đào vong, đang muốn trấn áp… Tất cả mọi người, đều lâm vào trầm mặc.

Tình huống như thế nào? Mới vừa rồi còn là, khủng bố ma niệm sắp bộc phát, sau đó trong nháy mắt, liền không có rồi? ! Chơi đâu!

Nếu không phải vừa rồi hết thảy, đều là tự mình kinh lịch, phía sau mồ hôi lạnh ròng ròng, giữa bộ ngực một khoả trái tim vẫn cuồng loạn không ngừng, cơ hồ tưởng rằng ảo giác.

Nhưng cái này, dĩ nhiên không phải ảo giác!

Chu Cẩm Thái trọng thương, thể nội ma niệm mất khống chế, bị Chu Thế Giai đưa vào Giang châu thành… Điểm này, là 4 vị Thần Tướng cảnh tận mắt nhìn thấy.

Nhưng ai có thể giải thích, xảy ra chuyện gì?

4 người lâm vào kiềm chế trầm mặc!

1 vị thần tướng mở miệng, thanh âm trầm thấp, “Gia

Vị, chúng ta nhất định phải tra ra, Giang châu thành nội xảy ra chuyện gì…”

Chu Cẩm Thái còn sống, tuy khó lấy tin, nhưng khí cơ cảm ứng tuyệt sẽ không sai, là có người cứu hắn? Người này là ai? !

Ma niệm thực hồn đã tới thời khắc cuối cùng, muốn đem ma niệm lau đi, đồng thời bảo trụ Chu Cẩm Thái tính mệnh, độ khó vượt quá tưởng tượng.

Giang châu thành nội lại có dạng này người? Bọn hắn không cách nào tưởng tượng! Lại hoặc là, là cái khác một loại nào đó, không biết thủ đoạn? !

Hôm nay, 4 vị xuất hiện tại đây là chỗ chức trách, càng bởi vì nó phía sau, đều có bối cảnh chèo chống, tỉ như lúc này mở miệng vị này thần tướng, hắn cũng họ Chu.

“Ừm.” Khác 1 thần tướng gật đầu, “Ta cũng rất tò mò, Chu Cẩm Thái là như thế nào sống tiếp được.”

Mọi người tu hành con đường dù khác biệt, nhưng căn cơ đều giống nhau, Chu Cẩm Thái sẽ bởi vì bị thương nặng mà nhập ma, bọn hắn đồng dạng đứng trước dạng này uy hiếp.

Cho nên, nếu có thể thấy được chân tướng, ý nghĩa trọng đại.

2 vị khác thần tướng không nói chuyện, nhưng đáy mắt

sáng rực, đã cho thấy nó thái độ.

Bá ——

4 vị thần tướng đồng thời một bước phóng ra, vặn vẹo không gian, giáng lâm đến Hứa gia. Ngưng thần cảm giác, trừ Chu Cẩm Thái khí tức bên ngoài, đều là một đám tiểu bối, mạnh nhất bất quá là 1 tôn Vũ Hóa cảnh tu sĩ.

4 người ánh mắt sáng lên, vô ý thức liếm láp bờ môi, như thật tìm tới, cứu vớt ma niệm ăn mòn chi pháp, công lao này lớn không cách nào tưởng tượng… Hôm nay, nơi đây tất cả mọi người, cũng không thể rời đi!

Oanh ——

Khí tức khủng bố như vực sâu như ngục, sát na quét ngang, đem toàn bộ Hứa thị dinh thự bao phủ.

Hứa Ninh Nghị trừng lớn mắt, “Bành” một tiếng bị hung hăng đặt ở trên mặt đất, trong lòng chỉ là một cái suy nghĩ ——

Hỏng, bọn hắn thân phận đã bại lộ!

4 vị Thần Tướng cảnh liên thủ… Tê ——

Đại nhân tuy mạnh mẽ, nhưng vừa tỉnh lại không lâu, lại có thể khôi phục mấy điểm tu vi? Như lỡ như không địch lại, Hứa gia cả nhà đều nguy.

Nhưng coi như, đại nhân có thể thắng lại như thế nào?

Tại ngày này trụ ngược chiều kim đồng hồ tinh vực, một khi bại lộ quý càng môn nhân thân phận, liền chỉ có một con đường chết.

Chu Thế Giai, vương bát đản!

Ta liền sớm biết, người này là tai họa, nếu không phải hắn, sao lại có này biến cố? Đại nhân, ngài không nên dẫn sói vào nhà a!

4 vị thần tướng tự mãn mặt bi phẫn Hứa Ninh Nghị bên người nhanh chóng đi qua, căn bản không để ý tới, chỉ là Vũ Hóa cảnh tiểu bối, thẳng đến Chu Cẩm Thái khí tức chỗ.

'Ngay tại cái này!'

1 vị thần tướng đưa tay, bấm tay gảy nhẹ.

Oanh ——

Lực lượng kinh khủng sát na bộc phát, một nháy mắt, đem trước mắt một mảng lớn dinh thự, đình viện, tồi khô lạp hủ xé nát.

Lộ ra quỳ trên mặt đất Chu Thế Giai, xụi lơ sợ hãi Hứa Chỉ,

Cùng đứng tại băng quan trước, chính lặng lẽ trông lại La Quan.

Một màn này, vượt quá 4 vị thần tướng đoán trước, 'Không ngờ là thật sự có người xuất thủ, cứu Chu Cẩm

Thái? !' nhưng rất nhanh, ý niệm này liền bị đè xuống, bởi vì băng quan đứng cạnh lấy, chỉ là 1 cái Bất Diệt cảnh tiểu bối.

Bằng hắn, cũng có thể cứu Chu Cẩm Thái, nói đùa cái gì!

Nhưng người này, thế mà có thể tại 4 vị thần tướng trước mặt, vẫn như cũ mặt không đổi sắc, nhưng lại không bị áp chế xụi lơ trên mặt đất… Có lẽ, là có chút lai lịch? Chu Cẩm Thái được cứu sống một chuyện, khi cùng hắn thoát không ra quan hệ.

Người này, nhất định phải cầm xuống!

Ngay tại 4 vị thần tướng, suy nghĩ chuyển động lúc, La Quan đột nhiên mở miệng, "Không mời mà tới, đánh vỡ bản tọa tu hành đạo trường, các ngươi tốt lớn mật."

4 vị thần tướng chỉ cảm thấy buồn cười, nghĩ thầm tiểu tử này chẳng lẽ dọa điên rồi? Coi như ngươi có bối cảnh, nhưng chỉ là Bất Diệt cảnh, ta cùng trước mặt cũng dám làm càn? !

"Khá lắm không biết trời cao đất rộng hạng người, hôm nay bản tướng liền thay nhà ngươi trưởng bối, dạy ngươi như thế nào 'Quy củ' !" Vừa rồi bấm tay phá dinh thự vị kia thần tướng, cười lạnh đưa tay, 5 ngón tay như núi cho người ta cảm giác, cũng đem trọn vùng trời khung đều che đậy.

Cái này, chính là Thần Tướng cảnh!

Trấn thủ tinh cầu, một tay che trời.

“Ngươi muốn chết?” La Quan ngẩng đầu, nó đôi mắt như vực sâu, một vòng thâm thúy màu đỏ hiển hiện, rơi vào tên này thần tướng trên thân.

Sau một khắc ——

Oanh!

Trên người hắn trường bào không gió mà bay, cả người nhẹ nhàng không nặng chút nào, như một trận gió ra, liền muốn tùy theo mà đi.

Ý cảnh chảy xuôi, xen lẫn tại thân.

Kia thâm tàng thể nội tuyên cổ, kéo dài, tuế nguyệt, uy nghiêm, bị dẫn động, phát động, thân ở nơi đây lại như cao cư chín ngày.

Đôi mắt hờ hững, thần sắc lạnh lẽo, quan sát tinh vực biến thiên, vạn vật sinh sôi!

Bị tiếp cận Thần Tướng cảnh, cười lạnh cứng ở trên mặt, hắn cảm giác giờ phút này, tự thân như ngưỡng vọng tinh hà, lại như nghe tới, thời gian dòng lũ gào thét, run rẩy cùng hoảng sợ, từ đáy lòng mãnh liệt mà ra, chân linh thê lương tru lên, như muốn bị xóa bỏ!

Vũ… Vũ Hóa cảnh? !

Cảm giác cùng nhìn thấy trước mắt, đều không hề nghi ngờ cho thấy, đây chính là hàng thật giá thật Vũ Hóa

cảnh… Nhưng, cái này lại tuyệt không phải phổ thông Vũ Hóa cảnh… Như trực diện vũ trụ, có thể thấy được vạn vật sinh diệt, một vòng tinh hồng ở trước mắt, như máu biển cuồn cuộn…

Sẽ chết! Sẽ chết!

Chỉ cần đối phương, động một chút ngón tay.

Lại hoặc là, lại nhiều liếc hắn một cái!

Phù phù ——

Cái này thần tướng chân mềm nhũn, bỗng nhiên quỳ trên mặt đất, “Tiểu… Tiểu tướng có mắt không tròng… Mạo phạm… Cổ tiên nhân… Cầu tiên nhân tha mạng…”

Mặt khác 3 tôn thần tướng, tâm thần chấn động mạnh một cái, trong kinh hãi lại có giật mình.

Cổ tiên nhân…

Là!

Chỉ có loại này tồn tại trong truyền thuyết, bởi vì một ít đặc thù nguyên nhân, dẫn đến tự thân cảnh giới rơi xuống, mới có thể sinh ra trước mắt một màn.

Trước một khắc, hắn là Bất Diệt cảnh.

Sau một khắc, chính là Vũ Hóa cảnh!

Thậm chí, chỉ cần hắn nguyện ý, tùy thời đều có thể trở

thành , bất kỳ cái gì hắn muốn cảnh giới.

Bởi vì, cảnh giới đối bọn hắn mà nói, chỉ là một loại biểu tượng cùng ký hiệu, cũng vô ý nghĩa thực tế.

Thậm chí trong truyền thuyết, một chút kinh khủng cổ tiên nhân, cố ý nát cảnh rơi xuống, lại đi tu hành đường, là vì rèn luyện tự thân đạo cơ, tấn thăng trong truyền thuyết không rảnh chi cảnh.

Tiếp theo, đi nếm thử, nhìn trộm, vũ trụ cảnh giới chí cao!

Nghĩ sai, bọn hắn ngay từ đầu, liền triệt để sai… Không có cái gì đặc thù gặp gỡ, Chu Cẩm Thái có thể sống, là có 1 tôn cổ tiên nhân xuất thủ, cho nên mới có thể một ý niệm, đem ma niệm lau đi không lưu nửa điểm.

Phù phù ——

3 vị thần tướng, theo sát lấy quỳ, mồ hôi rơi như mưa, sắc mặt trắng bệch, “Ta cùng không biết cổ tiên nhân ở đây, có nhiều mạo phạm, cầu tiên nhân tha mạng!”

Đã từng, có một vị nào đó cổ tiên nhân dưới cơn nóng giận, chôn vùi tinh vực một góc, vỡ nát tinh thần 1 triệu, tàn sát ngàn tỷ sinh linh.

Kết quả đây? Hoàng triều tức giận, nhưng cũng chỉ là tức giận, sau tiếp theo chính là không có sau tiếp theo, bị giết chết người chỉ có thể trách tự mình xui xẻo

Như vậy tồn tại nếu muốn giết bọn hắn, liền cùng nghiền

chết mấy con kiến đồng dạng!

Ai có thể không sợ?

Cổ tiên nhân? Cổ tiên nhân!

Chu Thế Giai chỉ cảm thấy, một trái tim nhảy nhanh chóng, giống như là muốn bạo tạc. Đột nhiên xuất hiện kinh hỉ, đập hắn đầu óc choáng váng, ta chính là đầu cơ trục lợi, muốn ôm bên trên một cây đùi?

Kết quả, liền thật ôm lấy, mảnh tinh vực này bên trong, tráng kiện nhất kia một cây? ! Có phải hay không là nhận lầm rồi? Tê —— tuyệt không có khả năng này!

Không chỉ là bởi vì, 4 vị Thần Tướng cảnh quỳ trên mặt đất, run rẩy cầu xin tha thứ.

Càng bởi vì, Chu Thế Giai tận mắt nhìn đến, La Quan là như thế nào xuất thủ, hắn chỉ một cái tay, ghìm xuống tại băng quan phía trên.

Sát na, phụ thân thể nội ma niệm liền bị thôn tính không còn, triệt để tiêu tán!

Như vậy thủ đoạn, đừng nói gặp qua, nghe cũng chưa từng nghe nói… Nếu không phải cổ tiên nhân, ai có như thế thủ đoạn?

Nghĩa phụ! Nghĩa phụ của ta!

Không, từ hôm nay trở đi, ngài chính là ta cha ruột!

La Quan đưa tay một trảo, 4 vị Thần Tướng cảnh, trên mặt đồng thời lộ ra thống khổ, sợ hãi.

Trợn to con mắt bên trong, tràn đầy kinh hãi cùng khó có thể tin.

Trong cơ thể của bọn họ, như thiếu khuyết một chút đồ vật, nhưng ngưng thần cảm giác, nhưng lại hết thảy hoàn chỉnh. Nhưng kia phần minh xác thiếu thốn cảm giác, tại lạnh lùng nhắc nhở lấy bọn hắn, càng làm 4 vị thần tướng từ đáy lòng, sinh ra cực kỳ kinh hãi sợ, bất an.

“Bản tọa lấy các ngươi, riêng phần mình một sợi mệnh số, không muốn đối với bất kỳ người nào đề cập, tại Giang châu thành nội phát sinh sự tình, cút!”

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1225 : Thất lạc tinh vực

4 vị thần tướng cùng nhau, giáng lâm Hứa thị dinh thự, một lát sau lại lấy càng nhanh chóng hơn độ rời đi, bóng lưng hốt hoảng khó mà che giấu. . 85. . 85.

Lại thêm trước đó, Chu Cẩm Thái nhập ma thiên tượng không hề có điềm báo trước trừ khử, lúc này vô số ánh mắt hội tụ, lộ ra thật sâu kính sợ.

Bọn hắn không biết, đến tột cùng phát sinh cái gì, nhưng có một chút lại là chung nhận thức —— Hứa thị có định hải thần châm, không thể trêu chọc!

Hứa Ninh Nghị, Đại trưởng lão, Hứa Chỉ bọn người, cùng nhau quỳ sát tại đất, “Thúc tổ thần uy cái thế!” Mặt mũi tràn đầy kích động, cung kính.

Tuần thế kỷ một cái giật mình, lớn tiếng nói “Nghĩa phụ yên tâm, hài nhi tuyệt không lắm miệng nửa câu, sau đó ta Chu gia phụ tử 2 người, nguyện vì nghĩa phụ hiệu lực!”

La Quan một tay thua về sau, bất động thanh sắc, “Ừm, tất cả đi xuống đi.”

“Vâng, ta cùng (hài nhi) cáo lui.”

Bọn người rời đi, La Quan giấu ở phía sau tay, đã run không còn hình dáng, Thần Tướng cảnh… Còn kéo đến

tận 4 vị!

Đây chính là Chân Thần trở lên cảnh giới, như lấy thực lực mà nói, sợ là một tay liền có thể đánh 17-18 cái Huyền Thánh lão bất tử.

Nghĩ như thế, liền lại cảm thấy phá lệ kích thích, thống khoái, đáng tiếc việc này không thể tuyên giương, nếu không ta la vũ hóa 1 người một tay, liền ép 4 vị thần tướng quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, nhất định có thể lưu truyền vạn cổ.

‘Cổ tiên nhân? Danh hào này tuy tốt, nhưng vẫn là tận lực ít dùng, đi đêm nhiều cuối cùng đã gặp quỷ, lỡ như đụng tới cái sững sờ, sự tình liền đại điều.’

‘Điệu thấp, nhất định phải điệu thấp!’ La Quan âm thầm cảnh giác, vừa rồi một tia tự đắc, đảo mắt liền bị lau đi, chỉ hi vọng tiếp xuống có thể hết thảy thái bình.

Ánh mắt nhất chuyển, rơi vào Chu Thế Giai đưa tới, một đám trữ vật nhẫn bên trên, hắn ánh mắt hơi sáng.

Tu luyện, tiếp tục tu luyện!

Không nói đến “Chia của” lúc, trong đó có hắn một phần, màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng, tại thời không trong khe hẹp sức mạnh tổn hại nhiều, ăn no mới có khí lực, kế tiếp theo làm hao mòn thả già Chân ma ma ấn.

Đây chính là treo tại, La Quan đỉnh đầu lợi kiếm, chẳng biết lúc nào liền sẽ chém xuống, tuyệt đối không thể có

nửa điểm lười biếng.

Đảo mắt, lại qua 3 ngày.

Bởi vì nguyệt điểm tinh đột biến, Chu Cẩm Thái hiểm tử hoàn sinh cùng sự tình, dẫn phát một chút không đáng chú ý, lại ảnh hưởng thâm uyên chấn động.

Tinh Hầu phủ đệ trước hết nhất đạt được truyền tin, chấp chưởng gần trăm khỏa tu chân tinh, quyền cao chức trọng Tinh Hầu đại nhân, thoảng qua nhíu mày, “Giang châu Hứa thị?”

Hắn trong ấn tượng, cũng không có dạng này một cái gia tộc, có thể thấy được đối phương tổ tiên, cũng vô đại nhân vật sinh ra. Cái này đột nhiên toát ra “Trưởng bối” ra sao lai lịch? Dọa lùi 4 vị thần tướng, càng làm bọn hắn hơn nói năng thận trọng, giữ kín như bưng, có thể thấy được thủ đoạn cực cao.

“Thôi, Chu Cẩm Thái chưa chết, có người so bản hầu gấp hơn, dưới mắt có chuyện quan trọng khác, lại tạm không để ý tới. Nhưng thông báo Chu Cẩm Thái, hoàng triều cung phụng tuyệt không thể ít, để hắn tại trong vòng một năm, nghĩ biện pháp bổ đủ.”

“Vâng, Tinh Hầu đại nhân!”

Hoàng triều đế tinh.

Chu gia.

】 quản gia đại nhân thu được, đến từ nguyệt điểm tinh

chi mạch thần tướng truyền tin, vốn cho rằng là tin tức tốt, mở ra xem lại đổi sắc mặt.

Hắn vội vàng tiến vào nội trạch, quỳ gối phía ngoài cung điện, cung kính nói “Phu nhân, nguyệt điểm tinh sự tình, ra một điểm ngoài ý muốn.”

Ngoài ra, vẫn là đế tinh.

Một chút ánh mắt cũng hướng về nguyệt điểm tinh, chỉ là 1 vị thần tướng chết sống, tự nhiên không đủ tư cách gây nên đại nhân vật chú ý, nhưng việc này nhưng lại làm cho bọn họ phát giác được một chút, giấu ở dưới mặt nước dấu vết để lại, lại phái người điều tra một chút ——

Hoắc!

Nguyên lai, Chu thị tộc trưởng lại làm qua thất đức sự tình, còn có một đứa con trai thất lạc ở bên ngoài… Lại nghĩ tới, Chu thị trước mắt tình cảnh, cũng khó trách 1 cái trong suốt con riêng, đều muốn bị an bài đi chết.

Như vậy, bọn họ có phải hay không có thể, thừa cơ làm chút gì? Dù sao liên quan đến Chu thị truyền thừa, nếu có thể từ giữa đắc lợi, liền chỉ là một chút điểm, cũng đại biểu cho hải lượng tài nguyên.

…

Chu Cẩm Thái tỉnh, chăm chú lôi kéo Chu Thế Giai tay, “Nhi tử, ngươi gặp may mắn, lại nhận dưới như vậy đại nhân vật làm nghĩa phụ, đây là ngươi đời này lớn nhất

cơ duyên, số phận!”

“Ta cho ngươi biết, về sau muốn làm cha ruột đối đãi, không! Muốn so với ngươi cha ruột ta, dụng tâm hơn hiếu kính, hiệu lực, ngươi rất khó tưởng tượng, vị đại nhân này đến tột cùng ra sao cùng tồn tại.”

Ma niệm mất khống chế ăn mòn tự thân, sinh tử một đường lúc, ánh mắt của hắn xuyên qua băng quan, cùng La Quan đối mặt.

Hoặc là sinh tử một đường, kích phát ra tự thân tiềm năng, lại hoặc nguyên nhân khác, cái nhìn kia hắn càng nhìn đến, lúc đầu tuyệt không nên nhìn thấy đồ vật ——

Hắc ám như vực sâu, tịch như vĩnh dạ.

Tinh hồng đôi mắt ở bên trong, nhìn chăm chú vũ trụ tinh biển.

Tuyên cổ, vĩnh hằng!

Kia là lấy Thần Tướng cảnh, không thể lý giải tồn tại, nhưng đối phương cường đại, lại không thể nghi ngờ.

Chu Thế Giai bị bắt đau nhức, cười khổ nói “Cha, ta biết, buông tay nhanh buông tay, ta cánh tay đều muốn bị ngài bóp nát.” Nghĩ thầm việc này còn dùng ngài nói? Ta nhưng so ngươi biết rõ ràng, ta nghĩa phụ là cổ tiên nhân, dậm chân một cái tinh chấn động dưới biển đãng.

Từ đó trở đi, ngài đã tự động lui bước, thành ta 2 cha.

“Hắc… Là cha thất thố, lần này có thể bảo toàn tính mệnh, nhờ có con ta.” Chu Cẩm Thái đứng dậy xuống giường, khí tức dù còn có chút suy yếu, nhưng cảm thụ được thể nội, lại không một chút ma niệm tứ ngược, hắn thần sắc càng phát ra kính sợ, “Nhanh, con ta đi hướng đại nhân Thông Bẩm, ta muốn bái kiến đại nhân!”

Buổi chiều, cùng 2 canh giờ Chu Cẩm Thái, rốt cục được cho phép bái kiến.

Hắn không có nửa điểm không kiên nhẫn, ngược lại kích động không thôi, nhìn Chu Thế Giai ánh mắt, lộ ra vẻ kiêu ngạo —— nếu không phải con ta tuệ nhãn biết

Nghĩa phụ, hắn đã sớm lạnh thấu, chớ nói chi là có tư cách, đi bái kiến như vậy đại nhân vật!

“Nguyệt điểm Tinh Thần đem Chu Cẩm Thái, bái kiến La đại nhân, đa tạ đại nhân ân cứu mạng.”

Chu Cẩm Thái nói xong, “Loảng xoảng” chính là vài tiếng gọn gàng mà linh hoạt, có thể thấy được Chu Thế Giai biểu hiện, chính là gia học uyên thâm.

La Quan trong lòng khẽ nhúc nhích, thản nhiên nói “Chúc mừng Chu thần tướng, dục hỏa trùng sinh, phá cảnh ở trong tầm tay.”

Chu Thế Giai trừng lớn mắt, phá cảnh? Cha hắn đã sớm, đạt tới thần tướng viên mãn cấp độ, khốn tại này cảnh đã có mấy ngàn năm.

Chậm chạp không nhìn thấy, Thần hầu chi cảnh cánh

cửa… Lần này, nhân họa đắc phúc!

Cái này lão trèo lên, ý như thế gấp, lại không có nói với hắn!

Chu Cẩm Thái càng phát ra kính sợ, cung kính nói “Toàn do đại nhân xuất thủ, Chu Cẩm Thái mới có thể xông phá hàng rào, đại nhân ân đức ta Chu gia một mạch, thế hệ không quên!” Nói xong, lại phủ phục cong xuống, “Mời đại nhân ân chuẩn, thu Chu Cẩm Thái vì môn hạ, sau đó núi đao biển lửa, thề sống chết vì ngài hiệu lực!”

La Quan trầm mặc.

Chu Cẩm Thái quỳ trên mặt đất, không nhúc nhích.

Hắn biết, La đại nhân có chỗ lo lắng, dù sao hắn là hiệu trung với hoàng triều thần tướng, thụ sắc phong trấn tại thủ nguyệt điểm tinh.

Khiến bái người khác môn hạ, chắc chắn sẽ dẫn tới hoàng triều bất mãn… Đương nhiên, những chuyện tương tự, tại hoàng triều bên trong cũng không tính thiếu. Vậy phải xem, bái chỗ dựa có đủ hay không cứng rắn, như đủ cường đại, hoàng triều chọn ngầm đồng ý, nếu không song phương đều phải xui xẻo.

La Quan rốt cục mở miệng, nói “. Tốt, nhập bản tọa môn hạ quy củ thứ 1, như ngày khác có tà đạo cử chỉ, thập tử vô sinh.”

Chu Cẩm Thái đại hỉ, “Thuộc hạ không dám, thuộc hạ Chu Cẩm Thái, bái kiến đại nhân!”

Chỗ dựa có.

Sau đó, phải đại nhân che chở, liền lại không người, dám can đảm lại xuống tay với hắn.

‘Dám can đảm không nhìn hoàng triều uy hiếp, ta đoán quả nhiên không sai, đại nhân cảnh giới thâm bất khả trắc, lần này ổn!’

Nhìn xem Chu Cẩm Thái tiếu dung, La Quan trong lòng cũng tại cười to, thu Chu Cẩm Thái tại môn hạ, hắn ngụy trang càng chân thực.

Còn nữa, cho dù có chút ngoài ý muốn, cũng có thể phái hắn giải quyết —— nguyệt điểm tinh đệ nhất thần tướng, chỉ cần không rời đi này tinh, đó chính là vô địch.

Về phần hoàng triều uy hiếp… Đó là cái gì? La vũ hóa biểu thị hoàn toàn không biết.

Thế là, 2 người đều có đoạt được, tất cả đều vui vẻ.

Chỉ có Hứa Ninh Nghị đứng tại nơi hẻo lánh bên trong, chỉ cảm thấy miệng đầy đắng chát, 1 cái Chu Thế Giai không đủ, Chu Cẩm Thái lại cũng quỳ! Phi, đường đường Thần Tướng cảnh, chẳng có một chút gan dạ… Bởi như vậy, Hứa gia địa vị, càng phát ra tràn ngập nguy hiểm!

Nhưng hắn có thể làm sao? Hắn cũng rất thống khổ a! Đại nhân đã cho cảnh cáo, mỹ nhân kế không thể lại dùng, kia còn có cái gì biện pháp, có thể hướng đại

nhân dựa sát vào?

“Chu thần tướng, xin đứng lên.”

La Quan thần sắc thong dong, nếu là người một nhà, hắn tra hỏi liền tùy ý rất nhiều.

Chu Cẩm Thái đứng dậy, “Đại nhân gọi ta gấm thái liền có thể, không biết ngài có dặn dò gì?”

Hiểu chuyện, có nhãn lực kình.

La Quan hơi trầm ngâm, nói “. Bản tọa nhớ được trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực vốn là, quý càng tông thống trị cương vực, làm sao tỉnh lại sau giấc ngủ, liền thành hoàng triều chi địa? Mà lại, các ngươi những này Thần Tướng cảnh tu luyện, đều tồn tại cực lớn tai hoạ ngầm.”

Tỉnh lại sau giấc ngủ? Tê ——

Nghe một chút, nói gì vậy? Quý càng tông đều diệt 18 ngàn 1,000 năm, như từ xâm lấn ngày lên tính, đã qua đi trọn vẹn 30,000 năm!

Chu Cẩm Thái một mặt cung kính, nói “. Hồi bẩm đại nhân, 30,000 năm trước trụ trời phải xoáy tinh vực, mở ra xâm lấn chi chiến, đánh tan quý càng tông, tốn thời gian 10,000 năm chiếm lĩnh ngược chiều kim đồng hồ tinh vực, về sau chia làm 3 đại hoàng triều, cộng đồng thống trị nơi đây, nguyệt điểm tinh chỗ chính là 9 ương hoàng triều.”

“Về phần đại nhân nói, liên quan tới tu hành tai hoạ ngầm một chuyện, là thất lạc tinh vực khuếch trương, tác động đến đến trụ trời phải xoáy tinh vực, tuy bị đế cảnh kịp thời xuất thủ phong ấn, nhưng như cũ có ma lực thẩm thấu, ăn mòn phải xoáy tinh vực, khiến cho quy tắc, đại đạo bộ Phân Ma hóa. Ta cùng tu sĩ, muốn tiếp tục tu luyện, cũng chỉ có thể tiếp nhận ma lực nhập thể, nhưng cử động lần này cùng cấp chôn sâu mầm tai hoạ, một khi tự thân bị thương nghiêm trọng, hoặc phá cảnh thất bại, liền sẽ bị ma niệm phản phệ, thuộc hạ lúc trước gặp phải chính là cục diện này, may mắn được đại nhân xuất thủ, mới có thể nhặt về tính mệnh.”

Lúc này đề cập, hắn vẫn mặt có sợ hãi, mắt lộ cảm kích.

Đương nhiên, trong đó biểu diễn thành ở riêng nhiều, có thể tu thành Thần Tướng cảnh, cái nào không phải người thông minh? Đã hạ quyết tâm, muốn cùng nhi tử cùng một chỗ, ôm chặt lấy La Quan đùi, đó là đương nhiên muốn tất cả biện pháp, tăng lên trong lòng hắn hảo cảm.

Cảm ân nhân thiết, cũng rất không tệ.

La Quan không để ý, Chu Cẩm Thái biểu diễn, giờ phút này trong lòng trầm xuống, thất lạc tinh vực? Ma lực thẩm thấu, ăn mòn? ! Hẳn là, cái gọi là “Thất lạc tinh vực”, là bị ma chiếm lĩnh chi địa? !

Tê ——

Hắn vì sao bị buộc đi xa tha hương, đi tới nơi xa lạ này tinh vực, không phải liền là bởi vì bị ma ấn tiêu ký, sợ

liên luỵ tiểu thanh thiên thế giới? Kết quả ngược lại tốt, lại chạy đến ma đại bản doanh… Sẽ không phải, tôn kia thả già Chân ma, ngay tại cái này a? !

Suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, La Quan khẽ nhíu mày, lặng lẽ nói “Thất lạc tinh vực không ngờ, khuếch trương đến đây rồi?”

Khoảng cách trụ trời phải xoáy tinh vực, bị ma lực ăn mòn đã có 300,000 năm, đại nhân rõ ràng không biết… Ngài cái này một giấc, thật là đủ dài!

Chu Cẩm Thái cung kính nói “Vâng, hẹn ba mươi lăm vạn năm trước, tinh hạch tinh vực bị ma tai chôn vùi, hắc ám bao phủ mấy trăm ngàn khỏa tu chân tinh… Kia một trận hạo kiếp, thuộc hạ tận mắt nhìn thấy…” Lần này, trên mặt hắn sợ hãi, rốt cục trở nên chân thực.

Ma tai như vực sâu, thôn tính tinh biển.

Một màn kia, dù là đến chết hắn cũng sẽ không quên!

—

—

—

—

—

—

Chương 1226 : Thần tông tu sĩ đưa tới nguy cơ

Thực chùy!

Thất lạc tinh vực chính là ma lâm chi địa, La Quan đột nhiên sinh ra, một loại dự cảm mãnh liệt, hắn cùng ma ở giữa dây dưa thâm trầm.

Bước qua càng vô tận tinh biển, từ nơi sâu xa, cũng có chém không đứt liên quan!

Ma… . ? ? . ? ?

Thần đến tột cùng là vật gì? Cả một cái tinh vực, mấy trăm ngàn tu chân tinh cầu hủy diệt, chỉ là nghĩ một hồi liền khiến người tê cả da đầu!

Hoặc là từ La Quan, trên nét mặt phát giác được cái gì, Chu Cẩm Thái cẩn thận nói “Đại nhân, hẳn là từng cùng ma từng có tiếp xúc?”

La Quan gật đầu, “Từng cùng 1 tôn Chân ma giao thủ qua, nhưng chưa thể đem nó giết chết, mà là phong ấn tại nơi nào đó.” Cái này cũng không tính nói dối, đúng không?

Ta đích xác tới giao thủ qua, hơn nữa lúc trước Chân ma muốn tránh thoát, về sau bị cưỡng ép đánh về, hắn cũng là ra lực.

Nói tham dự phong ấn Chân ma, không có mao bệnh a?

Chu Cẩm Thái trên mặt, lộ ra thật sâu chấn động, “Đại nhân lại có thể phong ấn Chân ma… Ngài cảnh giới, thuộc hạ không cách nào tưởng tượng!”

Nhìn hắn kích động sắc mặt đỏ lên, đầy mắt đều là kính sợ cùng sùng bái, 1 bộ tùy thời đều muốn quỳ xuống đến bộ dáng, La Quan có một chút xấu hổ.

Đương nhiên, cũng liền một điểm, không nhiều.

“Khục! Bất quá là, quá khứ tuế nguyệt bên trong một chút gian nan vất vả, không lắm ý tứ.” La Quan một mặt lạnh nhạt xem ra, “Cho nên, phải xoáy tinh vực quy mô xâm lấn, là vì tránh né ma tai?”

Chu Cẩm Thái gật đầu, “Cũng như thế, nhưng trừ cái đó ra, còn có mấu chốt nhất một điểm, nhưng việc này liên quan đến bí ẩn…” Hắn muốn nói lại thôi, quét về phía xung quanh.

Nếu không phải đánh không lại hắn, Hứa Ninh Nghị thật muốn chửi ầm lên, cái này bên trong là Hứa gia, đại nhân là ta Hứa gia thúc tổ, các ngươi những này về sau ngoại nhân, chẳng lẽ còn muốn đuổi chúng ta ra ngoài? Ngươi nằm mơ! Mơ tưởng! Không có khả năng!

Hứa Ninh Nghị trông mong nhìn về phía La Quan, lộ ra vẻ cầu khẩn, hôm nay quyết không thể ra ngoài, nếu không liền tương đương, bị từ bên người đại nhân hạch tâm vòng bóc ra, hậu quả này quá nghiêm trọng, chính là khóc lóc om sòm lăn lộn hắn cũng được lưu lại.

La Quan nói “. Hôm nay nơi đây, đều là bản tọa tin trọng chi người, cứ nói đừng ngại.”

Hô ——

Hứa Ninh Nghị mừng rỡ, ngẩng đầu ưỡn ngực.

Chu Cẩm Thái cung kính xưng phải, biểu lộ không có chút nào biến hóa, như vừa rồi thăm dò, cũng không phải là đến từ hắn, cung kính nói “Năm đó, tinh hạch tinh vực bị ma tai thôn phệ, phải xoáy tinh vực đại đạo, quy tắc gặp ăn mòn, ta cùng tu sĩ bị ép tiếp nhận ma lực nhập thể, mới có thể kế tiếp theo tu hành.”

“Ban đầu mấy chục nghìn năm, hết thảy coi như bình thường, thậm chí tại tiếp nhận ma niệm về sau, chúng ta tu hành tốc độ trở nên càng nhanh. Nhưng dần dần, đại đạo cùng quy tắc thậm chí toàn bộ tinh vực, bị ma lực ăn mòn càng ngày càng sâu, chúng ta thể nội ma niệm, dần dần bắt đầu mất khống chế

.”

“Mới đầu, chỉ là lẻ tẻ mấy người nhập ma, nhưng quy mô càng lúc càng lớn, tạo thành hậu quả càng ngày càng kinh khủng, thậm chí có tu chân tinh, bị bạo tẩu nhập ma người, trực tiếp biến thành ma lâm chi địa, toàn bộ sinh linh đều bị ma lực thôn phệ. Ngay lúc đó 3 gia tộc lớn, quyết ý cải biến cục diện này, nếu không chờ đợi phải xoáy tinh vực, chỉ có dần dần hủy diệt hạ tràng.”

La Quan đánh gãy hắn, “Thất lạc tinh vực ăn mòn kinh

khủng như vậy? Ngươi không phải nói, có Đại đế xuất thủ phong ấn? Phải xoáy tinh vực liền không có cách nào chống cự?”

Chu Cẩm Thái cười khổ, “Đại đế phong ấn, chỉ là để thất lạc tinh vực, không cách nào kế tiếp theo lan tràn, đem ma giam ở trong đó. Nhưng ma lực quỷ dị vô song, bọn chúng tựa như là vũ trụ lỗ thủng, Đại đế phong ấn cũng vô pháp, đem nó hoàn toàn trấn áp, phong tỏa. Mà một khi ăn mòn bắt đầu, quá trình liền không thể nghịch, phải xoáy tinh vực tình cảnh, sẽ chỉ trở nên càng ngày càng hỏng bét, chúng ta nếm thử các loại biện pháp, đều không hề có tác dụng… Đây cũng là, thất lạc tinh vực kinh khủng nhất một điểm, nó tựa như là 1 khối, không cách nào chữa trị u ác tính, không ngừng sinh sôi, lan tràn!”

Thần Tướng cảnh tồn tại, nói lúc, trong mắt hoảng sợ đủ để chứng minh hết thảy. Nhưng đáy lòng của hắn, còn có chút hoang mang, đại nhân từng cùng ma giao thủ, vì sao ngay cả loại này thường thức tính đồ vật, cũng không biết?

Chẳng lẽ nói, đại nhân tiếp xúc thời điểm, ma còn không phải cái dạng này? Thậm chí, đại nhân lúc trước chỗ vũ trụ, cùng hiện nay vũ trụ, tồn tại tuyệt tự?

Chu Cẩm Thái càng phát ra cảm thấy, trước mắt đại nhân, như trong sương mù dãy núi nguy nga thẳng vào mây tiêu, không thể nhìn trộm không cách nào tưởng tượng!

La Quan trầm mặc một chút, nói “. Tiếp lấy lời nói mới

rồi, ngươi kế tiếp theo.”

“Vâng.” Chu Cẩm Thái ổn định một chút tâm thần, hơi tổ chức ngôn ngữ, tiếp tục nói “3 gia tộc lớn thống trị, phải xoáy tinh vực tuyệt đại bộ điểm cương vực, cũng là hiện tại 3 đại hoàng triều tiền thân. Đang quyết định mưu cầu đường ra về sau, bọn hắn liền đem ánh mắt, đặt ở tới gần trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực, 2 đại tinh vực trước đó liền có liên hệ, khoảng cách gần nhất các phương diện đều rất giống, là chúng ta lựa chọn tốt nhất.”

“Chiến tranh bộc phát, mà quý càng tông nguyên bản không bị thua nhanh như vậy, nhưng bọn hắn tựa hồ thử nghiệm, đi thu hoạch, chưởng khống một loại cực kỳ mạnh mẽ lực lượng, dẫn phát phản phệ tông môn cao thủ tử thương thảm trọng, mới có thể bị tồi khô lạp hủ đánh tan, ngắn ngủi hơn 10 ngàn thời gian, liền thất bại thảm hại bị triệt để thanh tẩy. Nhưng trừ thuộc hạ vừa rồi nói những này bên ngoài, còn có 1 cái chỉ có số người cực ít biết được bí ẩn —— 3 gia tộc lớn tuyển định quý càng tông mấu chốt nguyên nhân, là bởi vì quý càng tông trong tay, nắm giữ lấy một loại có thể trấn áp ma lực lượng!”

“Chỉ cần đem nó đoạt đến trong tay, lại có cường giả đem nó luyện vào tinh vực lớn

Nói, liền có thể triệt để lau đi, chúng ta tiếp nhận ma lực tu luyện tệ nạn, thậm chí ngăn chặn lại thất lạc tinh vực khuếch trương, diên tiếp theo chúng ta mạch này tu hành văn minh truyền thừa.”

Áp chế ma lực lượng? ! La Quan ánh mắt sáng lên, hắn biểu thị loại lực lượng này, ta cũng cảm thấy rất hứng thú a. Đừng không nói, thể nội ma ấn tìm hiểu một chút? Những năm gần đây, hắn cùng ma ở giữa dây dưa không rõ, sớm muộn xảy ra đại sự.

Nếu có thể cầm tới, chẳng lẽ không phải chẳng khác gì là nhiều một lá bài tẩy?“Ngươi nói loại lực lượng này, đã bị 3 đại hoàng triều cướp đoạt?”

Chu Cẩm Thái lắc đầu, “Không có, quý càng tông tuy bị hủy diệt, nhưng kỳ tông cửa chỗ là 1 viên siêu cấp tu hành tinh cầu, đổ sụp sau tạo thành lỗ đen, trừ phi cầm tới ra vào cho phép, nếu không dù là đế cảnh cường giả, cũng chỉ có thể thúc thủ vô sách.”

“Cũng chính vì vậy, cứ việc quý càng tông đã diệt vong một vạn tám ngàn năm trước, 3 đại hoàng triều vẫn chưa buông lỏng, đối quý càng môn nhân truy sát, trong tay bọn họ nhất định nắm giữ lấy, tiến vào lỗ đen biện pháp. Thuộc hạ lần bị thương này, chính là bởi vì tham dự, nhằm vào 1 vị quý càng môn nhân truy sát, thực lực đối phương so thuộc hạ còn muốn yếu chút, nhưng nó thân phận đúng là cực hiếm thấy Quý Việt thần tông truyền nhân, nó hồn phách chi lực vô cùng cường đại, chỉ là 1 đạo thần niệm bộc phát, liền để thuộc hạ trọng thương sắp chết.”

Quý Việt thần tông? La Quan âm thầm nhíu mày, kiến thức căn bản thiếu hụt, lại một lần lộ rõ. Liên quan tới ma vấn đề, hắn có thể tùy ý lừa gạt, nhưng trước đó đã biểu hiện, đối quý càng tông có hiểu biết, giờ phút này liền không tốt lại truy hỏi.

Dư quang đảo qua, thấy Hứa Ninh Nghị sắc mặt hơi cương, mặc dù hắn nấp rất kỹ, nhưng ở thượng vị góc độ nhìn lại, vẫn có thể phát giác được nó đáy mắt sợ hãi.

Suy nghĩ khẽ nhúc nhích, La Quan gật đầu nói “Thì ra là thế, Quý Việt thần tông tu sĩ, đích xác rất ít gặp, tại hủy diệt 18 ngàn ngàn năm sau, còn có truyền thừa tồn thế, quý càng tông căn cơ thâm hậu, không hổ là từng thống trị bao la tinh vũ tông phái siêu cấp.” ? ?

Chu Cẩm Thái cung kính nói “Đại nhân nói rất đúng, quý càng tông đích xác khủng bố, nếu không phải nội bộ bọn họ xảy ra vấn đề lớn, năm đó xâm lấn chi chiến, hươu chết vào tay ai cũng còn chưa biết.”

La Quan gõ gõ thành ghế, nói “. Bản tọa đối với hiện tại vũ trụ, chung quy là có chút xa cách, gấm thái ngươi đi vì ta, chuẩn bị một phần cơ sở tin tức ngọc giản, liên quan đến 3 đại hoàng triều, phải xoáy tinh vực cùng thất lạc tinh vực, phải tận lực kỹ càng một chút.”

Chu Cẩm Thái đứng dậy, “Vâng, đại nhân.” Hắn nhìn ra La Quan tiễn khách chi ý, “Hôm nay quấy rầy đại nhân đã lâu, thuộc hạ xin được cáo lui trước.”

“Ừm, đi thôi.”

Chu Cẩm Thái lại hành lễ, lui ra phía sau mấy bước, quay người bước nhanh mà rời đi.

Chu Thế Giai vội vàng nói “Nghĩa phụ, hài nhi cũng cáo

lui.”

Hắn vừa rồi, như từ phụ thân biểu hiện bên trong, phát giác

Đến cái gì, sốt ruột đi nghiệm chứng.

Đợi 2 người rời đi, lòng nóng như lửa đốt Hứa Ninh Nghị, vội vàng nói “Đại nhân, hỏng bét hỏng bét! Lại có Quý Việt thần tông truyền nhân bị bắt, chúng ta phiền phức lớn!”

La Quan bất động thanh sắc, nói “. Quý Việt thần tông? Danh tự này rất quen tai, cũng không nhớ ra được, ngươi nói với ta một chút, phiền phức vì sao mà đến?”

Đại nhân bởi vì lâm vào thời không kẽ hở, ký ức bị ma diệt sự tình, Hứa Ninh Nghị đã sớm biết được, nghe vậy cười khổ một tiếng, khó trách đại nhân nghe nói việc này về sau, còn có thể giữ vững bình tĩnh, “Đại nhân, quý càng tông phân thần tông, Kiếm tông 2 mạch, Kiếm tông vì hộ, thần tông vì thống, thần tông tu sĩ số lượng thưa thớt, là quý càng tông chân chính cao tầng, chấp chưởng lấy tuyệt đại bộ điểm quyền hành.”

“Mà lại, mấu chốt nhất một điểm ở chỗ, Quý Việt thần tông tu sĩ, tu luyện có một môn đặc thù công pháp, nó hồn phách có thể cảm thấy được, tất cả quý càng môn nhân tung tích. Điểm này từng bị 9 ương hoàng triều người lợi dụng, nhóm lửa 1 vị thần tông tu sĩ hồn phách, bằng này lớn lục soát thiên hạ, lại ngạnh sinh sinh đào ra cảnh nội mấy ngàn quý càng môn nhân, kia một trận đại đồ sát, dẫn đến quý càng môn nhân tổn thất nặng

nề!”

“Về sau, đã từng có Quý Việt thần tông tu sĩ bị phát hiện, nhưng xác định không cách nào đào thoát về sau, đều ngay lập tức lựa chọn tự sát… Đáng chết, người này làm sao lại bị bắt sống… Đại nhân, xong, chúng ta phiền phức lớn, phải làm sao mới ổn đây?”

Cổ tiên nhân xác thực cường đại, có được địa vị vô cùng quan trọng, nhưng nếu liên quan đến quý càng tông, 9 ương hoàng triều nhất định không tiếc đại giới, đem đại nhân trấn sát. Cái này liên quan đến đạo thống chi tranh, là tinh vực chiến tranh diên tiếp theo, tuyệt sẽ không tồn tại nửa điểm nhân từ. Mà tới lúc, Hứa thị nhất tộc, chính là trận đại chiến này bên trong pháo hôi, sâu kiến, sẽ tại ngay lập tức bị lau đi.

Hứa Ninh Nghị há có thể không sợ? !

La Quan mặt lộ vẻ ngưng trọng, chuyện nhà mình mình rõ ràng, hắn cũng không phải cái gì cổ tiên nhân, như thật bị phán định là quý càng dư nghiệt?

3 đại hoàng triều vẫn luôn tại điên cuồng truy sát quý càng môn nhân, ý đồ cầm tới, tiến vào lỗ đen chìa khoá. Sau đó, đột nhiên phát hiện hắn như thế 1 vị, hư hư thực thực “Cổ tiên nhân” “Thực lực khủng bố” quý càng dư nghiệt, bọn hắn sẽ nghĩ như thế nào?

A đù, tìm lâu như vậy, nguyên lai ngươi giấu sâu như vậy? Chạy đi đâu, chết đi cho ta! Sao phấn khởi sắc mặt, ánh mắt nóng bỏng, dữ tợn sát ý…

Tê ——

Đây cơ hồ, là không cần nghĩ!

La Quan thậm chí đã dự đoán đến, 3 đại hoàng triều cường giả, phô thiên cái địa mà đến, mặc hắn mọc cánh khó thoát một màn.

Bằng không, mau trốn a? !

Thừa này sự tình còn chưa bộc phát, rời xa Hứa thị chỗ, hắn lại không phải thật quý càng môn đồ, Quý Việt thần tông tu sĩ bị nhen lửa hồn phách, cùng hắn Ngụy Thái Sơ có liên can gì?

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1227 : Quý càng lệnh bài

Cân nhắc một đêm, La Quan cuối cùng vẫn là từ bỏ, thoát thân rời đi tính toán. . 85. . 85.

Đương nhiên, cái này tuyệt không phải vì Hứa gia, mà là hắn không thể xác định, mình rốt cuộc có tính không là quý càng môn nhân…

Nói cũng được a, hắn tại quý càng tông diệt vong 18 ngàn ngàn năm sau, mới biết được danh hào này.

Nhưng muốn nói không tính, hắn lại là thông qua cửa phi thăng, đi tới trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực, quỷ biết phải chăng có liên quan tới.

Liền rất đau đầu!

Nhưng chuyện này, nhất định phải làm tốt dự tính xấu nhất.

Chu Cẩm Thái lại một lần, nhận đại nhân triệu hoán, hắn chạy tới đầu tiên, cung kính hành lễ, “Thuộc hạ bái kiến đại nhân!” Hắn lấy ra 1 khối ngọc giản, 2 tay dâng lên, “Trong lúc vội vã, liền chỉ lấy tập đến những tài liệu này, còn xin đại nhân chớ trách.”

Hoắc!

Lão Chu đủ hiệu suất a, La Quan nhận lấy ngọc giản,

thực tình tán dương 1 câu, “Gấm thái làm việc, quả nhiên khiến người yên tâm.”

Chu Cẩm Thái trong lòng vui mừng, vuốt mông ngựa nói “Vì đại nhân hiệu lực, thuộc hạ tự nhiên đem hết khả năng! Không biết hôm nay, đại nhân gọi thuộc hạ đến đây, có dặn dò gì?”

La Quan trầm ngâm một chút, nói “. Ngươi hôm qua đề cập, bị tóm tên kia Quý Việt thần tông tu sĩ, cũng biết bây giờ bị giam giữ ở nơi nào?”

Chu Cẩm Thái ám đạo quả là thế, có thể gây nên đại nhân chú ý, cũng chỉ có chuyện này, hắn lặng lẽ nói “Về đại nhân, tên này quý càng môn đồ, bây giờ tại Tinh Hầu trong tay. Mà Tinh Hầu đại nhân thì là, ta cùng một đám thần tướng lệ thuộc trực tiếp cấp trên, nguyệt điểm tinh ở bên trong xung quanh gần trăm khỏa tu chân tinh, đều từ Tinh Hầu đại nhân chấp chưởng.”

La Quan trong lòng trầm xuống, đáng chết, thế mà ngay tại bên người, như người này thật bị điểm hồn phách, hắn cùng Hứa gia tuyệt đối cái thứ 1 không may.

Hơi trầm mặc, hắn nói “. Cái này có chút không hợp lý… Lấy hoàng triều đối quý càng môn nhân coi trọng, đã bắt được, 1 vị mấu chốt Quý Việt thần tông tu sĩ, lại chỉ giao cho 1 vị Tinh Hầu tạm giam?”

‘Tinh Hầu đã rất mạnh được không? Chỉ có Thần hầu cảnh bên trong người nổi bật, lại là hoàng triều lập xuống đại công, mới có thể thu được này phong hào, đạt được 1 viên tu chân tinh vì tự thân đất phong.’

Nhưng đối đại nhân mà nói, Tinh Hầu chỉ thường thôi, tựa hồ cũng rất bình thường, Chu Cẩm Thái nói “. Thuộc hạ cũng đối này có cân nhắc… Có lẽ, đây là một cái bẫy, để mà dụ bắt cái khác quý càng tông tu sĩ.”

Thấy La Quan xem ra, Chu Cẩm Thái do dự một chút, tiếp tục nói “Kỳ thật, tình huống bình thường đến nói, năm đó bắt đến kia Quý Việt thần tông tu sĩ, liền có thể đem tất cả quý càng môn nhân, đều triệt để diệt trừ. Nhưng sự thật chứng minh, hoàng triều dù có đại thu hoạch, nhưng vẫn có bộ điểm quý càng môn nhân kế tiếp theo ẩn giấu đi. Cho nên, hoàng triều hoài nghi quý càng trong tông, có thần tông cường giả ẩn tàng, che đậy thiêu đốt hồn phách lúc đối quý càng môn nhân khóa chặt… Đương nhiên, đây hết thảy đều là hoài nghi, thuộc hạ cũng không dám xác định.”

La Quan cho rằng, Chu Cẩm Thái hoài nghi rất hợp lý, Tinh Hầu quan

Áp tên này Quý Việt thần tông tu sĩ, có lẽ thật là cạm bẫy. Nghĩ như vậy, tâm tình của hắn càng hỏng bét, 1 vị Thần hầu liền rất khủng bố, chớ nói chi là âm thầm, không biết còn giấu bao nhiêu hoàng triều cường giả!

Nhưng nghĩ lại lại nghĩ, Thần hầu lại hoặc Thần hầu phía trên, đối với hắn mà nói có khác nhau sao? Chỉ cần động thủ, liền đều là 1 cái chết.

Ổn ổn tâm tư, hiện tại bày ở trước mặt liền 2 con đường, một là để vị này Quý Việt thần tông tu sĩ “Ngậm miệng”, 2 chính là tìm tới vị kia, ẩn tàng Quý Việt thần

tông cường giả, thụ nó che chở cũng có thể may mắn thoát khỏi tại khó.

Nhưng thứ hai con đường, chỉ là suy nghĩ một chút liền bị từ bỏ, đối phương tại 3 đại hoàng triều truy sát dưới, từ đầu đến cuối cũng không bại lộ, nghĩ trong thời gian ngắn tìm tới đối phương, chỉ là người si nói mộng.

Con đường thứ nhất cũng rất gian nan, cũng đã duy nhất lựa chọn, huống chi hoàng triều cố ý thả ra phong thanh, tại trải qua một lần, thần tông tu sĩ bị đốt hồn tổn thất thảm trọng về sau, quý càng môn đồ dù là đoán được là cạm bẫy, đại khái cũng sẽ buông tay đánh cược một lần.

Đục nước béo cò!

La Quan nghĩ cũng không phải cứu người, “Ngậm miệng” phương thức rất nhiều, mà trên thế giới này, người chết mới có thể vĩnh viễn bảo thủ bí mật.

Tâm niệm nhất định, La Quan nói “. Gấm thái, như ngươi biết, cái này Quý Việt thần tông tu sĩ, lúc nào sẽ bị nhen lửa hồn phách?”

Chu Cẩm Thái nói “. Bẩm đại nhân, thần tông tu sĩ chính là quý càng cao tầng, biết được rất nhiều bí ẩn, hoàng triều nhất định sẽ dùng hết biện pháp, ý đồ đục mở miệng của hắn. Cuối cùng, bây giờ không có giá trị lợi dụng, lại nhóm lửa nó hồn phách, trắng trợn lùng bắt quý càng môn đồ, lấy thuộc hạ đối hoàng triều hình pháp thủ đoạn hiểu rõ, trong một tháng người này hẳn là còn có thể sống được.”

Hô ——

Còn tốt, còn có một số thời gian, như Tinh Hầu trực tiếp động thủ đốt hồn, La Quan chính là muốn làm cái gì, cũng căn bản không kịp.

Hắn không còn che lấp, trầm giọng nói “Gấm thái, bản tôn muốn tại đốt hồn trước đó, nhìn thấy tên này Quý Việt thần tông tu sĩ, ngươi nhưng có biện pháp?”

Chu Cẩm Thái sắc mặt biến hóa, đại nhân quả nhiên là đối quý càng tông lên suy nghĩ, chôn sâu ở trong lỗ đen quý xuyên núi cửa, nghe đồn đế cảnh đều có chỗ ngấp nghé, phàm là có tư cách nhúng tay, ai không muốn kiếm một chén canh? Nhưng chuyện này phong hiểm rất lớn, một khi bị hoàng triều phát giác, đại nhân có lẽ còn có thể thoát thân, hắn cũng khó may mắn thoát khỏi.

Thở sâu, hắn cắn răng nói “Không dám lừa gạt đại nhân, thuộc hạ trước đó bị Quý Việt thần tông tu sĩ trọng thương sắp chết một chuyện, phải có Tinh Hầu đại nhân thủ bút ở bên trong… Ân, đại khái Tinh Hầu không hi vọng, nó thống trị dưới trướng xuất hiện đẹ nhị thần hầu… Lại hoặc là… Còn cùng thuộc hạ xuất thân chủ gia có chút quan hệ… Tóm lại, thuộc hạ cùng Tinh Hầu ở giữa đã có hiềm khích, chưa hẳn có thể tìm tới cơ hội.”

La

Quan trầm giọng nói “Việc này càng nhanh càng tốt, gấm thái tận lực đi thử, ngươi nếu có thể làm thỏa đáng,

bản tọa tất có ban thưởng.”

Thưởng Thần Tướng cảnh cái gì? Sợ là cái mạng này xuất ra đi, đối phương cũng không để vào mắt. Nhưng loại thời điểm này, nói chuyện muốn làm giòn, bánh vẽ muốn viên mãn, không phải người khác dựa vào cái gì cấp cho ngươi sự tình?

Chu Cẩm Thái khom người, “Vâng, đại nhân, thuộc hạ nhất định toàn lực ứng phó!” Hắn sau khi hành lễ, trên mặt thần sắc lo lắng vội vàng rời đi.

Chu Thế Giai chờ ở bên ngoài, gặp hắn ra vội vàng nói “Cha, nghĩa phụ tìm ngài chuyện gì?”

Chu Cẩm Thái vẻ mặt nghiêm túc, thấp giọng nói “Đại nhân hi vọng vi phụ có thể nghĩ cách, để hắn mau chóng nhìn thấy, vị kia bị bắt Quý Việt thần tông tu sĩ.”

“Cái gì?” Chu Thế Giai sắc mặt biến hóa, “Cha, đại nhân làm sao lại nghĩ, nhúng tay chuyện này… Đây chính là đại phiền toái, một khi nhiễm… Tê —— cha, ngài nói đại nhân hắn sẽ không phải, là cùng quý càng…” . ? ? .

“Ngậm miệng!” Chu Cẩm Thái giận dữ mắng mỏ một tiếng, sắc mặt tái xanh, “Không che đậy miệng, ngươi thật sự là càng ngày càng làm càn!”

Chu Thế Giai rụt rụt đầu, cũng một trận hoảng sợ, nhìn thoáng qua đại nhân chỗ chỗ, cũng may cũng vô động tĩnh, mới thoáng an tâm, “Cha ngài bớt giận, là nhi tử thất ngôn… Nhưng chuyện này, thật không dễ làm a!”

Chu Cẩm Thái mặt không biểu tình, suy tư mấy hơi, nói “. Tinh Hầu đại nhân truyền lời cho ta, muốn tại trong vòng một năm bổ sung, nguyệt điểm tinh đối hoàng triều cung phụng, ta vừa vặn thừa này đi một chuyến Tinh Hầu phủ… Thuận tiện, nhìn có cơ hội hay không, hoàn thành đại nhân phân phó.”

“Ngươi lưu tại Hứa gia, đừng trêu chọc thị phi, nghe được không?”

Chu Thế Giai tranh thủ thời gian gật đầu.

Bá ——

Chu Cẩm Thái phóng lên tận trời, biến mất trong nháy mắt vô tung.

Nhìn qua hắn rời đi phương hướng, Chu Thế Giai quay người rời đi, đợi trở lại chỗ ở về sau, cái trán lúc này mới toát ra tầng 1 mồ hôi lạnh… Vừa rồi phụ thân chỉ là quát lớn hắn “Không che đậy miệng”, nhưng lại chưa giải thích, chẳng phải là nói đáy lòng của hắn, cũng có hoài nghi?

Tê ——

Cái này, phải làm sao mới ổn đây? Lại nghĩ tới trước đó, liên quan tới Hứa thị là quý càng môn đồ nghe đồn, hắn thuận thế xuất thủ, lúc đầu chỉ nghĩ ăn thịt mỡ, hẳn là chó ngáp phải ruồi, thật tìm được chính chủ? Hay là quý càng trong tông, ẩn tàng đại nhân vật? !

Nghĩ đến cái này, Chu Thế Giai sắc mặt biến đổi không

chừng, cuối cùng cười khổ một tiếng.

Không nói đến, đây chỉ là một suy đoán, chính là sự thật như thế, hai người phụ tử bọn hắn còn có lựa chọn sao? 1 cái bái nghĩa phụ, 1 cái phụng nó là chủ, cha hắn tử sớm đã cùng đại nhân buộc chung một chỗ.

Như thật xảy ra chuyện, không cần những người khác động thủ, Tinh Hầu cùng chủ gia tuyệt đối sẽ, ngay lập tức đưa bọn hắn vào chỗ chết! Phụ thân truy sát quý càng hơn… Môn đồ một chuyện, đúng là bị nhân thiết ván, hắn truy hỏi sau khi ra ngoài, trong lòng kinh

Giận vạn điểm.

Hắn không hiểu, chủ gia vì sao muốn làm như vậy? Cứ việc Chu Cẩm Thái không có nói rõ, nhưng nếu vô chủ nhà gật đầu, Tinh Hầu tuyệt không dám động thủ. Cho nên cái này lão trèo lên đến cùng, đối với hắn giấu diếm cái gì? Lại để chủ gia lớn phí trắc trở, cũng muốn giết hắn.

Một bên khác, từ đầu đến cuối dự thính Hứa Ninh Nghị, trên mặt lộ ra mấy chia sẻ tâm, “Đại nhân, Chu Cẩm Thái luôn luôn tâm tư kín đáo, xảo trá như hồ, ngài nói như vậy chỉ sợ hắn sẽ sinh nghi.”

La Quan thần sắc bình tĩnh, “Sinh nghi lại như thế nào? Chu Cẩm Thái là người thông minh, hắn nên biết, hắn đã không được chọn.”

Trước đó, hắn chủ động nhắc tới Tinh Hầu, chủ gia sự tình, chính là tại mịt mờ cho thấy thái độ, người này xác

thực thông minh đến cực điểm. Mà lại, lúc này Chu Cẩm Thái một mình rời đi, đem Chu Thế Giai lưu lại, đây cũng là một loại tỏ thái độ.

Nhưng mọi thứ muốn làm 2 tay chuẩn bị, Chu Cẩm Thái lần này đi, chưa hẳn có thể có thu hoạch, La Quan nghĩ nghĩ, nói “. Hứa Ninh Nghị, ngươi Hứa gia chính là quý càng môn đồ, chẳng lẽ liền không có, cùng quý càng tông liên hệ thủ đoạn sao?”

‘Ngài lời nói này, cái gì gọi là Hứa thị chính là quý càng môn đồ, chúng ta đều là a đại nhân, ngài nói không chừng còn là quý càng tông một vị nào đó lão tổ tông đâu.’

Ta nhưng là người một nhà!

Hứa Ninh Nghị cung kính nói “Về đại nhân, Hứa thị trong tay xác thực, có một mặt năm đó theo tiếp dẫn bia đá, cùng nhau ban thưởng quý càng lệnh bài, nhưng vật này từ 30,000 năm trước đến nay, chưa bao giờ có động tĩnh… Khục, nói không chừng, đã sớm vứt bỏ.”

La Quan ánh mắt sáng lên, “Lệnh bài ở đâu? Nhanh đi mang tới!”

Có lệnh bài, chí ít là cái hi vọng, lỡ như có thể liên hệ với đâu? Mà lại, hắn đã làm tốt xấu nhất dự định, như Chu Cẩm Thái thất bại, vậy sẽ phải thử nghiệm làm vài việc, đến lúc đó nói không chừng có thể gặp được chân chính quý càng môn đồ , lệnh bài nơi tay có lẽ có diệu dụng.

Hứa Ninh Nghị sắc mặt phát khổ, chần chờ không chừng.

“Ừm? Lệnh bài ném rồi? !”

“Không có! Không có! Mời đại nhân hơi cùng!” Hứa Ninh Nghị cắn răng một cái, giậm chân một cái, sau khi hành lễ xoay người rời đi.

Một lát sau, Hứa gia mộ viên.

Hứa Ninh Nghị đứng tại 1 khối, to lớn trước tấm bia đá, “Lão tổ tông, hậu thế con cháu thà nghị bất hiếu, hôm nay muốn quấy nhiễu ngài an bình.”

Nói xong hắn che mặt lui ra phía sau, hạ lệnh “Động thủ, đào!”

La Quan cầm tới lệnh bài lúc, cũng nghe nói chuyện này, không khỏi không còn gì để nói, nhưng nghĩ tới quý càng môn nhân tình cảnh, cũng có thể hiểu được Hứa thị nỗi khổ tâm trong lòng.

Nhưng vừa nghĩ tới, cái đồ chơi này lai lịch ——

Ồ!

Khó trách một cỗ vị.

Ai, luôn cảm thấy thứ này không thế nào may mắn… Trước thu đi, Hứa Ninh Nghị đào mộ tổ đưa tới, cũng không thể không muốn đi? !

Chương 1228 : Biển mây tinh

La Quan càng nghĩ, 2 tay chuẩn bị cũng không đủ, phải làm tốt xấu nhất đào mệnh dự định. Bằng hắn thực lực đương nhiên không đủ, còn phải dựa vào thể nội 3 vị đại gia, Chu Cẩm Thái đưa tới mấy cái trữ vật nhẫn toàn bộ mở ra, rộng mở cung cấp bọn chúng thôn phệ.

“Ăn, tranh thủ thời gian ăn, ai cũng đừng khách khí!”

“Nhưng ta đầu tiên nói trước, lỡ như đến chạy trối chết thời điểm, các ngươi nhưng phải xuất lực, ta thật vất vả còn sống, đi tới trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực, còn không hảo hảo xông xáo một phen, vạn không thể cứ như vậy chết rồi.”

Màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng, là La Quan bây giờ chỗ dựa lớn nhất, nếu không phải như thế còn muốn làm “Cổ tiên nhân” ? Sớm đã chết ở cửa phi thăng truyền tống bên trong.

Nhưng để La Quan không hiểu là, trong cơ thể hắn viên kia ma chủng vị cách, tựa hồ có như vậy một chút điểm cao? Màu xanh hạt sen thần bí nhất, La Quan đến nay đối nó hoàn toàn không biết gì, nó đến từ Phật Đà, nhưng lại tuyệt không phải Phật Đà chi cảnh nhưng nắm giữ tồn tại.

Mà ngân bạch, thông qua Lôi Tinh cũng biết, nó chính là cái nào đó cường đại tồn tại một bộ điểm (9 phần có 1?

), nó mạnh mẽ đến nay còn chưa thấy đến cực hạn (bị giới hạn La Quan tự thân), nhưng thông qua thể nội quan sát, vị cách ứng tại màu xanh hạt sen phía dưới.

2 người này, La Quan không cách nào phán đoán, gốc rễ chân, lai lịch không thể kiểm tra, khủng bố cũng có thể giải thích. Nhưng ma chủng đâu? Nó cũng chỉ là 1 viên, đến từ Chân ma “Phân thân”, ý đồ thôn phệ La Quan, lấy hoàn thành khác loại Chân ma sống lại, bây giờ chính thê thảm, bị phong ấn ở tiểu thanh thiên thế giới.

Mà hoàn thành phong ấn, chỉ là 4 vị bỉ ngạn cảnh… Dù là về sau phương nam thủ hộ, Huyền Thánh đột phá, cũng bất quá chỉ là Chân Thần.

Cùng trời trụ ngược chiều kim đồng hồ tinh vực tu hành cấp độ mà nói, quả thực không đáng nhắc tới, 1 cái Chu Cẩm Thái liền có thể cánh tay hoành ép. Cho nên, đó chính là Chân ma sao? Hủy diệt tinh hạch tinh vực, thôn phệ mấy trăm ngàn khỏa tu chân tinh khủng bố ma tai, lại như thế nào giải thích?

Càng mâu thuẫn là, dạng này 1 cái nhỏ yếu Chân ma, nó phân liệt ma chủng thế mà ẩn ẩn, có thể cùng màu xanh hạt sen cùng ngân bạch chống lại —— tam giác nhất ổn định, cho dù là trong đó yếu nhất 1 cái, vẫn chiếm một chỗ cắm dùi, mà cũng không phải là như Lôi Tinh, bị xa lánh tại nơi hẻo lánh bên trong, mỗi ngày run run rẩy rẩy.

La Quan suy đi nghĩ lại, miễn cưỡng đạt được một cái kết luận ——

Ma, cũng tồn tại không đồng vị cách.

Tiểu thanh thiên thế giới bị phong ấn kia 1 tôn, hoặc vị cách cực cao, sở dĩ sẽ bị phong ấn, là Chân ma tự thân xảy ra vấn đề.

Lại đến nay, vấn đề này vẫn chưa giải quyết, nếu không Chân ma đã sớm thoát thân mà ra, một ngụm nuốt mất toàn bộ tiểu thanh thiên thế giới!

Đương nhiên, cũng có thể là là nguyên nhân khác, La Quan chung quy tu vi, tầm mắt có hạn, mà Chu Cẩm Thái đưa tới trong ngọc giản, liên quan tới trụ trời trái, phải 2 xoáy tinh vực, cùng 3 đại hoàng triều tin tức coi như toàn diện, đối thất lạc tinh vực miêu tả cũng rất ít, chỗ ghi chép chỉ có ma tai chi khủng bố, cùng Chân ma không thể chiến thắng!

‘Ngày sau có cơ hội, có lẽ nên tiếp xúc một chút thất lạc tinh vực, hẳn là có thể giải khai, trong lòng bí ẩn này.’

…

Sau 5 ngày, Chu Cẩm Thái đi mà quay lại, mang đến một tin tức tốt.

“Đại nhân, thủ hạ đi Tinh Hầu đất phong, tên kia Quý Việt thần tông tu sĩ bị bắt về sau, thi triển một môn thần thông, phong tỏa tự thân hồn phách lâm vào ngủ say, muốn ép hỏi ra hắn biết bí ẩn, cũng chỉ có thể trước phá vỡ nó thần thông, lại nếm thử rút ra ký ức.” 【

b

“Nhưng này thần thông chính là quý càng tông bí truyền, Tinh Hầu đại nhân nếm thử nhiều lần không được nó pháp, lại không dám cưỡng ép đánh nát, hỏng người này tính mệnh, bất đắc dĩ tuyên bố triệu tập các phương dị sĩ, ai có thể trợ Tinh Hầu phá này thần thông, chính là một cái công lớn. Lúc ấy thời gian khẩn cấp, thuộc hạ chỉ có thể trước thay đại nhân báo danh, nhưng dùng cũng không phải là Giang châu Hứa thị chi danh, mà là có thuộc hạ trong tinh vực, trong lúc vô tình nhận biết 1 vị tiền bối.”

Chu Cẩm Thái khom người, “Nhưng vô luận như thế nào, lần này thuộc hạ tự tiện làm việc, còn xin đại nhân hàng phạt.”

Tinh Hầu đối kia Quý Việt thần tông tu sĩ không thể làm gì? Có lẽ là thật, nhưng càng lớn có thể là tại mở ra cạm bẫy , chờ đợi quý càng môn đồ thiêu thân lao đầu vào lửa. Nhưng dù cho như thế, đây cũng là cơ hội tốt nhất, phá giải hồn phách phong ấn, loại sự tình này hung hiểm nhất, ra chút ngoài ý muốn chính là thân tử đạo tiêu, không phải sao?

“Gấm thái, ngươi làm rất tốt!” La Quan mừng rỡ, trước cho hắn khẳng định, “Bản tọa vẫn cần ngày chuẩn bị, thời gian nhưng tới kịp?”

Chu Cẩm Thái nói “. Tinh Hầu ước định là 10 ngày kỳ hạn, chúng ta thông qua tinh tế truyền tống tiến về, trên đường chỉ cần 2 ngày là được, thời gian đầy đủ.”

“Rất tốt! Ngươi một đường mệt nhọc, đi về nghỉ ngơi trước đi.”

“Vâng, đại nhân!”

La Quan phất tay, trầm giọng nói “Hứa Ninh Nghị, phân phó, tiếp xuống mấy ngày bản tọa kế tiếp theo bế quan, ai cũng không nỡ đánh quấy.”

1 vị thần tướng phủ khố, cùng nguyệt điểm tinh 1 năm hoàng triều cung phụng, là một bút cực kỳ tài phú kinh người.

Cứ việc màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng, rộng mở cái bụng, cũng cần thời gian tiêu hóa.

Rất nhanh, sau 5 ngày.

Bá ——

La Quan mở mắt ra, tinh mang sáng rực, khí tức tràn đầy khuôn mặt hồng nhuận, Vũ Hóa cảnh tu vi cũng nhận được, tăng lên thêm một bước.

Trước đó là sơ bộ phá cảnh, kia lúc này chính là đăng đường nhập thất, lại “Chia của” được đến đại bộ phận phân lực lượng, vẫn chôn sâu toàn thân ở giữa, đem theo thời gian từng bước bị hấp thu. Có thể đoán được chính là, hắn Vũ Hóa cảnh tu hành tốc độ, đem nhanh kinh người, thậm chí có thể có cơ hội, xung kích Đăng Tiên cảnh cánh cửa.

Bất quá, này cảnh vạch điểm người, tiên, chính là tu sĩ

rút đi phàm thai, thức tỉnh chân linh, chân chính đặt chân vũ trụ tinh biển mấu chốt một bước, đột phá độ khó cực lớn, La Quan đã làm tốt, bị ngăn cản cản tại bên ngoài, gian khổ đột phá chuẩn bị.

Ngoài ra, khiến La Quan im lặng là, như vậy hải lượng tài nguyên, tài phú, lại chỉ là miễn cưỡng để màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng, khôi phục lại lúc trước, rời đi tiểu thanh thiên thế giới lúc tình trạng. Có tăng lên? Có lẽ có điểm, nhưng thật không nhiều!

La Quan đã không nhịn được, vì tu luyện về sau phát sầu —— 3 tên này dùng tốt là dùng tốt, lợi hại cũng thật lợi hại, nhưng liền dưới mắt cục diện này, căn bản nuôi không nổi a!

Được rồi, đi một bước nhìn một bước, sau này hãy nói.

La Quan sau khi xuất quan, ngay lập tức tìm đến Chu Cẩm Thái, “Kim Thái, thời gian cấp bách, chúng ta hôm nay liền khởi hành.”

Đang khi nói chuyện, quét

Một chút muốn nói lại thôi Hứa Ninh Nghị, trực tiếp đánh vỡ hắn hi vọng xa vời, “Hứa gia tất cả mọi người, tiếp tục lưu lại nguyệt điểm tinh, hết thảy như trước!”

“… Là, đại nhân.” Hứa Ninh Nghị ủ rũ, nhưng lại không thể làm gì.

La Quan chuyến này đem tiến về Thần hầu đất phong, Thần Tướng cảnh Chu Cẩm Thái, còn tính là cái nhân

vật, có tư cách nương theo trái phải.

Về phần Hứa thị? Sớm một chút tẩy tẩy ngủ đi!

“Nghĩa phụ, hài nhi cùng ngài cùng đi, cha ngươi đừng trừng mắt, ta không phải hồ nháo… Nghĩa phụ đi theo ngươi làm đại sự, hài nhi chính diện giúp không được gì, nhưng ta hồ bằng cẩu hữu nhiều a, lần này Tinh Hầu đất phong chỗ phong vân tế hội, bọn hắn khẳng định chạy tới tham gia náo nhiệt, hài nhi có thể cùng bọn hắn pha trộn, có lẽ khả năng giúp đỡ nghĩa phụ thám thính đến tin tức hữu dụng đâu?” Chu Thế Giai một mặt vội vàng, trông mong nhìn tới.

“Cái này…” Chu Cẩm Thái bản tâm là không nghĩ để hắn đi, Tinh Hầu đất phong bây giờ nhìn như náo nhiệt, kì thực là thùng thuốc nổ, một khi xảy ra chuyện nhất định đánh núi lở đất nứt, không biết phải chết bao nhiêu người, nhưng Chu Thế Giai tiểu tử này cũng có chút đạo lý.

La Quan thản nhiên nói “Ngươi muốn đi, liền theo đi.” Rắn có rắn nói chuột có chuột nói, nói không chừng tiểu tử này, thật hữu dụng.

Đương nhiên, lỡ như xảy ra chuyện, đó cũng là chính ngươi chọn, chết chẳng trách người khác.

“Đi thôi.” La Quan đứng dậy liền đi, “Gấm thái, bản tọa không muốn bại lộ thân phận, chuyến này liền từ ngươi mang theo đi đường đi.”

Chu Cẩm Thái cung kính nói “Vâng, thuộc hạ mạo

phạm!”

Hắn phất tay áo vung lên, sau một khắc thần quang mãnh liệt, xông lên tận chín tầng trời phía trên.

“Cha, đừng nhìn, thúc tổ đã rời đi.” Hứa Chỉ nhỏ giọng mở miệng, biểu lộ cũng có chút thất lạc.

Tuy nói những ngày qua, La Quan vẫn chưa mang cho Hứa gia, trên thực chất chỗ tốt, nhưng chỉ cần hắn tại chính là định hải thần châm, cho người ta vô tận lực lượng.

Lúc này vừa đi, không khỏi trong lòng vắng vẻ, bản năng có chút bất an.

Hứa Ninh Nghị xoay người rời đi!

“Cha, ngươi đi đâu?”

“Bế quan!” Hứa Ninh Nghị nghiến răng nghiến lợi, lần này nhất định phải đột phá Đăng Tiên cảnh, không phải ngay cả đi theo bên người đại nhân tư cách đều không có.

‘Nhưng giống như, Đăng Tiên cảnh cũng không có tác dụng gì a cha?’ Hứa Chỉ há to miệng, cuối cùng giữ yên lặng.

Hi vọng, đại nhân trước chuyến này hướng Tinh Hầu đất phong, có thể hết thảy thuận lợi. Nếu không Hứa gia hôm nay chi an bình, không lâu sau đó, sẽ bị đốt đi 1 bó đuốc!

Đại khái, cha cũng là bị kích thích, mới có thể liều mạng tu luyện… Dù sao, sinh cùng tử trước mặt, ngay cả phản kháng cùng giãy dụa cơ hội đều không có, thật là khiến người bi thương.

2 ngày sau.

Biển mây tinh!

Ông ——

Trong đại điện, tinh tế truyền tống trận bộc phát thần quang, 3 đạo thân ảnh tùy theo hiển hiện.

“Là Chu Cẩm Thái thần tướng!”

“Nghe nói, trước đây không lâu bắt Quý Việt thần tông dư nghiệt lúc, Chu Cẩm Thái trọng thương sắp chết, thể nội ma niệm mất khống chế phản phệ, không nghĩ tới hắn lại sống tiếp được.”

“Cái này đều không chết, người này quả nhiên mạng lớn, khó trách có thể bằng sức một mình, ngạnh sinh sinh đột phá tới thần tướng tròn

Đầy cảnh giới.”

“Ừm? Tại hạ nghe nói, Chu thần tướng xuất thân đế tinh, chính là Chu thị chi mạch…”

“Tuy là chi mạch, nhưng Chu thần tướng cùng chủ gia ở giữa, có lẽ có chút khe hở.”

Không cần phải nói quá minh bạch, hiểu được đều hiểu, mọi người mặt lộ vẻ hiểu rõ.

Xung quanh thanh âm không lớn, nhưng lấy thần tướng tu vi, vẫn có thể nghe rõ ràng, Chu Cẩm Thái mặt không đổi sắc, chắp tay nói “La tiên sinh, mời đi theo ta.” Này đến Tinh Hầu đất phong, là dùng cái khác thân phận, xưng hô cũng muốn chú ý.

“Ừm.” La Quan gật gật đầu.

3 người bay ra đại điện, lọt vào trong tầm mắt, đúng là cuồn cuộn biển mây, nhìn một cái không đến cuối cùng.

La Quan trên mặt, lộ ra một tia cổ quái, dưới chân tinh cầu này, đúng là 1 viên khí thể tinh!

Sau lưng đại điện cũng thế, xây dựng ở trong mây, là lấy một loại nào đó trận pháp vì chèo chống.

Chu Cẩm Thái thấp giọng nói, “Tiên sinh có chỗ không biết, Tinh Hầu đại nhân đất phong, tên là biển mây tinh, là 1 viên đặc thù tu chân tinh. Nó tinh hạch, chính là một gốc vũ trụ linh căn, thiên địa dị chủng, tự nhiên sinh ra mây mù, xen lẫn hội tụ diễn hóa tụ thành tinh cầu, nội bộ nhưng thai nghén rất nhiều thiên địa trân bảo, lại thêm sung làm tinh hạch vũ trụ linh thực, khiến cho nơi đây thiên địa linh khí dồi dào đến cực điểm, là chân chính đất lành để tu hành.”

La Quan gật gật đầu, “Thì ra là thế.”

Hắn nhìn thoáng qua Chu Cẩm Thái, đối phương thần sắc cung kính, mặt không dị sắc.

Chu Cẩm Thái trong lòng cảm thán, ‘La đại nhân đối lúc này vũ trụ, như thật biết không nhiều, thật khó lấy tưởng tượng, đại nhân ngủ một giấc ra sao cùng dài dằng dặc!’

Rất nhanh, 3 người xuyên qua vô tận biển mây, 1 cái mây bên trên lục địa, xuất hiện ở trước mắt.

Nơi đây nhìn một cái vô tận, sợ là có mấy vạn bên trong lớn nhỏ, tắm rửa tại dưới ánh mặt trời, chiết xạ ra ngọc chất thanh cạn vầng sáng.

Nhìn kỹ, cái này mây bên trên lục địa nội bộ, lại có sóng nước đang chảy… Không, không phải sóng nước, mà là chảy xiết biển mây!

Cái này đúng là 1 cái, từ biển mây ngưng tụ mà thành lục địa, lại lục địa bản thân nội bộ biển mây, còn đang không ngừng chảy xuôi.

Vũ trụ mênh mông, ầm ầm sóng dậy.

Nếu không phải tự mình đến tận đây, lại há có thể tưởng tượng trước mắt một màn!

“Nhìn thấy mọi người tại bình luận khu nhắn lại, đơn giản giải thích một chút

Thứ 1, liên quan tới đại hoang Kiếm Đế, thái âm đều có thể thăng cấp, đại hoang liền không thể sao? Cái này bên trong không thể nói quá nhiều, kịch thấu. Cuối cùng,

này sẽ là 1 bản kiếm tu văn.

Thứ 2, liên quan tới cảnh giới. Kỳ thật chẳng mấy chốc sẽ viết đến, mọi người cũng đừng cảm thấy nhảy thăng quá nhanh, ta có thể viên hồi đến, lại kiên nhẫn nhìn mấy chương là đủ.

Thứ 3, chính là “Nhiều như chó, đầy đất đi”, cái này thật không có biện pháp, thăng cấp tu tiên huyền huyễn văn đều như vậy, tận lực viết đẹp mắt một chút, thống khoái điểm, để mọi người cảm thấy tiền tiêu phải giá trị

Này bên trên, cảm tạ mọi người quý giá ý kiến, về sau có ý tưởng nhiều tại chỗ bình luận truyện phát một phát, tác giả mỗi ngày yên lặng dòm bình phong, rất hi vọng bình luận khu có thể náo nhiệt một điểm.

Lại cuối cùng, cầu tấm vé tháng a các huynh đệ, một đoạn này đổi mới thật sự là trước nay chưa từng có ổn định, nhu cầu cấp bách sự ủng hộ của mọi người, cổ vũ, cho mọi người cúi đầu á!”

—

—

—

—

—

—

Chương 1229 : Nhục nhã

Chu Cẩm Thái nói “. Đại nhân, nơi đây tên là mây lục, Tinh Hầu đại nhân liền đóng quân ở đây, mời ngài đi theo ta.” Hắn đi đầu tiến lên, mấy người bay ra không bao xa, trước mắt đột nhiên như hải thị thận lâu, hiện ra vô số nguy nga kiến trúc, đình đài lầu các con đường kéo dài, giăng khắp nơi liên thông toàn bộ mây lục, nghiễm nhiên đúng là 1 tòa siêu cấp thành lớn, chiếm diện tích diện tích lãnh thổ 10,000 dặm, đứng lặng tại mênh mông giữa thiên địa.

Thỉnh thoảng có độn quang từ 4 phương 8 hướng mà đến, nhưng ở trước đó đi đường trên đường, bọn hắn nhưng lại chưa nhìn thấy, thấy La Quan ánh mắt đảo qua, Chu Cẩm Thái nói “. Biển mây tinh biển mây, có che đậy thần niệm, trở ngại cảm giác hiệu quả, chỉ có đến mây lục lúc, mới có thể tiêu tán.”

Hắn một bên giải thích, một bên cảm thán —— nhìn một cái, cái gì gọi là chuyên nghiệp? Đại nhân đã hoàn toàn thay vào thân phận mới, biểu hiện này không có kẽ hở. Nếu không phải hắn biết rõ, nhà mình đại nhân ra sao cùng tồn tại, chỉ sợ cũng phải bị nó biểu hiện cho lừa qua. Cường đại như thế còn như vậy cẩn thận, khó trách đại nhân có thể trở thành, tung hoành vạn cổ cường giả, đây đều là có nguyên nhân!

Bá ——

Bá ——

Từng đạo độn quang, tại đến mây trên lục địa không lúc, nhao nhao hạ xuống đi, La Quan nói “. Nơi đây có cấm bay trận pháp?”

“Cũng không có, nhưng Tinh Hầu hạ lệnh, Thần Tướng cảnh trở xuống, không được tự tiện lên không.” Chu Cẩm Thái cung kính nói “La tiên sinh, ta đem mang ngài đi Tinh Hầu dinh thự, về sau nếu có vô ý chỗ mạo phạm, còn xin tiên sinh chớ trách.”

La Quan gật đầu, “Không sao, đi thôi.”

Bá ——

Thần quang bạo khởi, thẳng đến mây lục chỗ sâu, phía dưới vô số ánh mắt trông lại, lộ ra kính sợ cùng ao ước.

Thần Tướng cảnh!

Gần nhất biển mây tinh rất là náo nhiệt, vô số cường giả hội tụ, ngày thường khó gặp Thần Tướng cảnh tồn tại, bây giờ lại nối liền không dứt. Tầng dưới chót tu sĩ cũng không biết xảy ra chuyện gì, Quý Việt thần tông tu sĩ bị bắt, dẫn tới hoàng triều cao tầng chú mục, nhưng đối tiểu nhân vật sinh hoạt, nhưng cũng không có quá lớn ảnh hưởng.

Rất nhanh, Tinh Hầu dinh thự đến, cơ hồ là 1 tòa thành bên trong chi thành, chiếm diện tích 1,000 dặm túc mục uy nghiêm, khiến người liếc nhìn lại liền sinh lòng kính sợ.

“Người kia dừng bước!” Có tu sĩ phóng lên tận trời, ngăn

tại phía trước.

Bá ——

Thần quang thu lại, Chu Cẩm Thái trầm giọng nói “Là bản tướng, ta phụng Tinh Hầu chi mệnh làm việc, vị này là bản tướng mời tới quý khách.”

“Nguyên lai là Chu thần tướng!” Tinh Hầu phủ tu sĩ vội vàng hành lễ, “Thần tướng một đường bôn ba, vất vả, cần phải bái kiến Tinh Hầu?”

Chu Cẩm Thái lắc đầu, “Không cần, trước cho chúng ta an bài chỗ ở, lại Thông Bẩm một tiếng, chúng ta chờ đợi Tinh Hầu đại nhân triệu kiến là được.”

“Tốt, Chu thần tướng mấy vị hơi chờ.” Tinh Hầu phủ tu sĩ kỳ quái nhìn lướt qua La Quan, Vũ Hóa cảnh? Tu vi như vậy, tính là gì quý khách?

Về phần Chu Thế Giai, kia không cần hỏi, cùng Chu thần tướng treo tướng đâu.

Rất nhanh, có Tinh Hầu phủ tu sĩ đến, hành lễ nói “Tiểu nhân Nguyên Phúc, bái kiến

Chu thần tướng, mời chư vị đi theo ta.”

Tiến vào Tinh Hầu dinh thự, ai cũng không được ngự không phi hành, nếu không coi là là đối Tinh Hầu đại bất kính. Cũng may trên mặt đất, có biển mây chảy xuôi, người tại trên đó hành tẩu, một bước rơi xuống chính là số bên trong.

Rất nhanh, liền đi tới tạm trú chỗ, dẫn đường Tinh Hầu phủ tu sĩ dừng bước lại, chắp tay nói “Chu thần tướng, chư vị ở tạm nơi đây, đây là lâm thời lệnh bài thông hành, xin cầm lấy.”

“Làm phiền.” Chu Cẩm Thái chắp tay, đem ba tấm lệnh bài mang tới, đối diện Tinh Hầu phủ tu sĩ sau khi hành lễ, quay người bước nhanh rời đi.

La Quan đứng ở trước cửa, có thể phát giác được xung quanh, một chút ánh mắt trông lại, hiếu kì, dò xét, hờ hững cùng một tia… Ác ý? ! Hả? Ở đâu ra ác ý, là cùng Chu Cẩm Thái không hợp nhau? La Quan mịt mờ nhìn lại một chút, chợt bình tĩnh lại.

“Tiên sinh, làm sao rồi?” Chu Cẩm Thái thấp giọng nói.

La Quan lắc đầu, “Không có việc gì, đi vào lại nói.”

Tạm trú là một chỗ rộng rãi đình viện, tu kiến rất phù hợp Tinh Hầu thân phận, khắp nơi tinh xảo, xa hoa. Chỉ là không khí bên trong, ẩn ẩn lộ ra mấy điểm son phấn thơm ngọt, tựa hồ trước đây không lâu cái này ở đây qua nữ quyến.

Chu Thế Giai tranh thủ thời gian xả nước pha trà, trước 2 tay phụng cho nghĩa phụ, lại cho cha ruột rót một chén, “Tiên sinh, cha, uống trà.”

La Quan uống một ngụm, thản nhiên nói “Trà không sai, nhưng hôm nay sợ là, không có cách nào yên tĩnh thưởng thức trà.”

Bành ——

Một tiếng vang thật lớn, có người phá cửa mà vào, Chu Cẩm Thái biến sắc, nghĩ không ra ai lớn mật như thế, dám ở Tinh Hầu dinh thự sinh sự. Mà lại, bọn hắn vừa mới ngồi xuống, liền có người đánh tới cửa, muốn nói là trùng hợp, kia không khỏi cũng quá khéo.

“Tiên sinh, ta đi xem một chút!” Hắn thi lễ một cái, vội vàng đi ra ngoài.

Nhìn thấy người tới Chu Cẩm Thái chau mày, trầm giọng nói “Nguyên Đồ thần tướng! Thân ở Tinh Hầu dinh thự, ngươi cử động lần này có đại bất kính chi ngại?”

Nguyên Đồ thần tướng cười lạnh, “Chu thần tướng hay là cùng năm đó đồng dạng, như cái nương môn, liền yêu cáo trạng a. Nhưng hôm nay, bản thần đem chính là phụng mệnh làm việc, ngươi muốn lòng mang không cam lòng, liền cùng công tử nhà ta nói đi.”

Sau lưng, tiếng bước chân vang lên, nương theo một trận khóc sướt mướt, “Ai khi dễ bản công tử ái thiếp? Thật là lớn gan!”

Nguyên Đồ thần tướng quay người, cung kính hành lễ, “Bái kiến công tử, tiểu phu nhân.”

1 cẩm bào thanh niên sắc mặt âm trầm, mang bên trong nắm cả một nữ tử, nhìn thấy Chu Cẩm Thái về sau, sắc mặt càng phát ra khó coi, “Lại là ngươi? ! Chu Cẩm Thái, ngươi có phải hay không một lòng, muốn cùng bản

công tử đối nghịch?”

Chu Cẩm Thái chắp tay, “Tuân công tử, bản tướng không biết phát sinh chuyện gì? Hoặc là một trận hiểu lầm, nếu có chỗ mạo phạm, còn

Mời công tử giơ cao đánh khẽ.”

Tuân Bác Vũ là Tuân Uyên Thần hầu không thành khí nhất nhi tử, ngay cả bỉ ngạn cảnh cũng không đột phá, loại này không coi là gì mặt hàng, dưới tình huống bình thường, sẽ chỉ giống như heo bị nuôi dưỡng ở hậu trạch, miễn cho mất mặt xấu hổ.

Nhưng hắn mẫu tộc rất có bối cảnh, Tuân Uyên Thần hầu chỉ có thể mở một con mắt nhắm con mắt, đối với hắn rất là khoan dung, lần này lại dẫn hắn, đi tới Tinh Hầu đất phong.

Năm đó, Chu Cẩm Thái đóng quân nguyệt điểm tinh không lâu, từng cùng đối phương từng có xung đột, quan hệ có chút ác liệt… Ngô, khi đó hay là Tinh Hầu ra mặt, lắng lại một trận phong ba, nhưng đảo mắt đến hôm nay, hắn lại Tinh Hầu dinh thự bên trong, bị đối phương làm khó dễ.

Dư quang đảo qua xung quanh, có người xem náo nhiệt, nhưng Tinh Hầu phủ tu sĩ, lại 1 cái không gặp, Chu Cẩm Thái trong lòng trầm xuống.

Tuân Bác Vũ cười lạnh, “Hiểu lầm? ! Tốt, đã ngươi nói hiểu lầm, vậy bản công tử hiện tại liền nói cho ngươi biết, cái này bên trong có người ở! Mang lên ngươi

người, đổi chỗ khác!”

Chu Cẩm Thái mày nhíu lại càng chặt, chỉ cha hắn tử 2 người như thế nào đều dễ nói, nhưng đại nhân còn ở lại chỗ này, chủ nhục thần tử đạo lý, hắn biết rõ.

Đúng lúc này, một thanh âm vang lên, “Chu thần tướng, đã nơi đây có người ở lại, chúng ta chuyển sang nơi khác là được.”

La Quan đi tới, thần sắc bình tĩnh.

“La tiên sinh, là bản tướng không có an bài thỏa đáng, quấy nhiễu đến ngài.” Chu Cẩm Thái cung kính hành lễ, mặt mũi tràn đầy hổ thẹn, lúc này mới xoay người nói “Tuân công tử, bản tướng lúc trước đích xác không biết việc này, đã ngài mở miệng, cái này đình viện là của ngài.”

“Chu Thế Giai, thất thần làm cái gì? Còn không cung thỉnh tiên sinh đi ra ngoài!”

Chu Thế Giai vội vàng nói “La tiên sinh, ngài mời.”

“Ừm.”

Như không nghĩ tới, Chu Cẩm Thái tuỳ tiện cúi đầu, Tuân Bác Vũ ngây ngốc một chút, mắt thấy bọn hắn muốn đi, lớn tiếng nói “Chờ một chút!”

Chu Cẩm Thái nói “. Tuân công tử, còn có gì phân phó?”

“… Bản công tử tiểu thiếp, bị ngươi quấy nhiễu, muốn

bỏ qua việc này, ngươi cần tự mình xin lỗi!” Tuân Bác Vũ cắn răng mở miệng.

Chu Cẩm Thái chắp tay, “Vị này tiểu phu nhân, bản tướng lúc trước vô tâm chi tội, thật có lỗi.”

Dứt lời, thi lễ một cái.

“Tuân công tử, có thể sao?”

Tuân Bác Vũ sắc mặt lúc xanh lúc trắng, rõ ràng đại chiếm thượng phong, hung hăng nhục nhã Chu Cẩm Thái, lại cảm thấy 1 quyền đánh vào trên bông, thật là khó chịu.

“Để bọn hắn đi!”

Nguyên Đồ thần tướng nhướng mày, nhưng hôm nay nhiều người phức tạp, qua điểm bức bách sợ dẫn chỉ trích.

Đáng ghét, Chu Cẩm Thái, khi nào lại thành đồ hèn nhát? !

Hắn mặt âm trầm, phất phất tay.

Ngăn cửa mọi người lúc này mới tản ra, nhìn chằm chằm đưa mắt nhìn một nhóm 3

Người rời đi.

“Cha, tiên sinh…” Chu Thế Giai một mặt không cam lòng mở miệng, nhưng vừa nói mấy chữ, liền bị cha ruột

hung hăng trừng trở về.

“Ngậm miệng!” Chu Cẩm Thái cúi người hành lễ, bất an sợ hãi, “La tiên sinh, chuyện hôm nay, đều bởi vì bản tướng mà lên, để ngài bị liên lụy.”

La Quan thần sắc bình thản, “Không sao, có người tới.”

Tinh Hầu phủ tu sĩ khoan thai tới chậm, lại không phải vừa rồi Nguyên Phúc, “Xin lỗi! Xin lỗi! Là chúng ta làm việc bất lợi, náo hiểu lầm, còn xin Chu thần tướng hàng phạt!”

Người tới thái độ đoan chính, kinh sợ.

Nhưng Chu Cẩm Thái lại có thể nói cái gì? Tinh Hầu phủ tôi tớ, đến phiên hắn coi là thần tướng xử phạt? Đó mới là không biết tôn ti!

Chu Cẩm Thái nói “. Không sao, nhưng tiếp xuống an bài, mời tỉ mỉ chút, không muốn sinh thêm sự cố.”

Tinh Hầu phủ tu sĩ thật sâu xem ra một chút, “Sẽ không, Chu thần tướng cùng chư vị, mời đi theo ta.”

Rất nhanh, một lần nữa an bài tốt chỗ ở, Tinh Hầu phủ tu sĩ cáo từ rời đi.

Không có ngoài ý muốn, hết thảy đều rất an ổn, La Quan uống xong một ly trà, đứng lên nói “Bản tọa đi nghỉ trước, các ngươi cũng nghỉ ngơi đi.”

“Cung tiễn tiên sinh!” Chu Cẩm Thái, Chu Thế Giai vội

vàng hành lễ.

Cùng tiếng bước chân đi xa, Chu Cẩm Thái mới đứng dậy, trầm ngâm không nói.

“Cha, chuyện hôm nay, tựa hồ không thích hợp?” Chu Thế Giai do dự một chút, nhỏ giọng mở miệng.

Chu Cẩm Thái nhìn hắn một cái, “Đã cảm thấy không thích hợp, vừa rồi vì sao còn nhiều hơn miệng?”

“Hắc… Đây không phải là, làm cho tiên sinh nhìn sao? Ít nhất phải để tiên sinh minh bạch, cha con chúng ta bởi vậy phi thường phẫn nộ.”

“Hừ!” Chu Cẩm Thái điểm hắn 1 câu, “Về sau, ít tại tiên sinh trước mặt tự cho là thông minh, ngươi trở về phòng đi, mấy ngày nay thành thật một chút, ở tại phòng bên trong đừng đi loạn động.”

Chu Thế Giai nói “. Biết, cha… Ngài cũng cẩn thận một chút, tiên sinh không muốn nhiều chuyện… Chúng ta hai cha con, đều phải cẩn thận.”

“Còn cần ngươi nói, xéo đi!” Nhìn xem Chu Thế Giai rời đi, Chu Cẩm Thái đáy mắt lộ ra một tia vui mừng, đứa con trai này coi như thông minh, về sau có lẽ có thể so hắn đi càng xa.

Có thể nghĩ đến lúc trước, truy sát Quý Việt thần tông tu sĩ một chuyện, lại có hôm nay tao ngộ, Chu Cẩm Thái nhịn không được thở dài một hơi.

‘Tinh Hầu đại nhân, làm sao đến mức này a…’ hắn tự nhận những năm này cần cù chăm chỉ, làm việc cũng coi như tận tâm, năm đó đã từng tại Tinh Hầu đại nhân, trực một đoạn thời gian, quan hệ một trận thân cận.

Chỉ có thể nói, lòng người là sẽ trở nên, lúc dời thế dễ… Hắn bây giờ, ở trong mắt Tinh Hầu, sợ là biến thành đau đầu.

‘Chủ gia xảy ra chuyện, nhất định có một loại nào đó ngoài ý muốn, mới có thể liên luỵ đến ta… Đợi việc nơi này, nhất định phải điều tra 1 rõ ràng!’

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1230 : Đặc sắc

Tuân Bác Vũ bị nghiêm khắc quát lớn một trận, sắc mặt tái nhợt rời khỏi Tuân Uyên Thần hầu chỗ ở, này làm sao có thể trách hắn? Ai có thể nghĩ tới, thái độ cường ngạnh Chu Cẩm Thái, đột nhiên thay đổi trạng thái bình thường, thành rùa đen rút đầu?

Nguyên Đồ thần tướng cúi đầu, cung kính chờ ở ngoài cửa, dư quang nhìn lướt qua, đáy mắt lộ ra mấy điểm khinh thường. Thần hầu đại nhân gì cùng anh minh, lại sinh ra loại này ngu xuẩn, hôm nay vốn là kế hoạch tốt, chỉ cần cùng Chu Cẩm Thái bộc phát xung đột, tự có biện pháp hỏng nó tính mệnh.

Nào có thể đoán được cuối cùng lại bị hắn tuỳ tiện thoát thân, thậm chí còn hao tổn mấy điểm, Thần hầu đại nhân thanh danh, nói nó không biết dạy con.

“Vương bát đản! Bản công tử bị Chu Cẩm Thái đùa nghịch, đáng chết hỗn trướng, ta tuyệt sẽ không bỏ qua ngươi!” Tuân Bác Vũ tức hổn hển, “Nguyên Đồ, ngươi tự mình nhìn bọn hắn chằm chằm, một khi có cơ hội trực tiếp động thủ, ta muốn hai người phụ tử bọn hắn, đều chết không có chỗ chôn!”

Hiện tại mới nghĩ rõ ràng, thật là một cái tiểu khả ái, Nguyên Đồ thần tướng chắp tay, “Vâng, công tử.” Hắn quay người bước nhanh mà rời đi.

Thần hầu đại nhân vì sao muốn giết Chu Cẩm Thái? Nguyên Đồ thần tướng cũng không rõ ràng, cũng không

muốn biết, nhưng có thể nhìn xem Chu Cẩm Thái chết đi, hắn phi thường vui lòng, ‘Trốn được sơ 1, tránh không khỏi 15, trở thành các đại nhân vật trong mắt đâm, ai cũng cứu không được ngươi!’

…

Tinh Hầu hưởng dụng qua dừng lại phong phú lại đắt đỏ bữa tối về sau, ngay tại thưởng thức trồng một chậu hoa lan lúc, nghe tới đến từ thuộc hạ Thông Bẩm, hắn có chút nhíu mày chợt bình tĩnh lại, “Biết.”

Thuộc hạ kính cẩn hành lễ, lặng yên không một tiếng động rút đi.

Tinh Hầu nhìn xem thịnh phóng hoa lan, trăng sao quang mang rơi vào phía trên, nhộn nhạo lên như biển mây sóng cả, đây là một loại cực trân quý dị bảo, tràn ra hoa lan hấp thu trăng sao tinh hoa, thành thục sau có thể dùng tại chữa trị, hồn phách phương diện tổn thương. . ? ? .

Mà bây giờ, tại chạc cây ở giữa, lại có 1 cái nho nhỏ cốt đóa chui ra, thổ lộ ra một vệt đỏ tươi mùi thơm ngát.

Tinh Hầu nhìn xem nụ hoa khẽ lắc đầu, Chu Cẩm Thái là người thông minh, ứng đã phát giác được cái gì, tình nguyện chịu nhục dàn xếp ổn thỏa, không cho đối phương phát huy chỗ trống.

Bình tĩnh mà xem xét, đối Chu Cẩm Thái Tinh Hầu là có chút thưởng thức, làm việc đắc lực coi như trung tâm, công phu nịnh hót cũng không tệ. Nhưng hắn sai liền sai

tại, không nên biểu lộ ra, đột phá Thần hầu cảnh tiềm lực.

Răng rắc ——

Một tiếng vang nhỏ, Thần hầu buông xuống cái kéo, nhìn xem rơi xuống ở trong bùn đất nụ hoa, ánh mắt thâm thúy hờ hững.

Mảnh tinh vực này chấp chưởng giả, có 1 cái liền đủ rồi, không phải sao?

…

9 ương hoàng triều, đế tinh.

Chu thị.

Quản gia cẩn thận đi đến sau lưng, nói khẽ “Phu nhân, biển mây tinh vừa tới tin tức, con cá thoát câu.”

Chính nhắm mắt dưỡng thần phu nhân, khẽ nhíu mày, “Nói cho Tuân Uyên, Chu thị có thể giúp hắn, mưu cầu Tinh Hầu phong hào, nhưng điều kiện tiên quyết là hắn muốn xuất ra, để ta hài lòng biểu hiện.”

Tinh Hầu chi vị, tại hoàng triều bên trong đã tính hết sức quan trọng, là thống trị một phương tiểu chư hầu, cũng là phu nhân có thể điều động tài nguyên cực hạn.

Quản gia có chút khom người, “Phu nhân thẻ đánh bạc, đầy đủ Tuân Uyên Thần hầu tự mình xuất thủ, xin ngài yên tâm, lần sau nhất định là tin tức tốt.”

Phu nhân trầm mặc một chút, “Lão gia tử thân thể, gần đây như thế nào?”

Quản gia đầu ép thấp hơn, nói khẽ “Tộc trưởng hết thảy mạnh khỏe.”

Hết thảy mạnh khỏe, chính là không có chút nào khởi sắc, quả nhiên ma niệm ăn mòn, càng tu hành đến cảnh giới cao thâm, càng là hung hiểm đáng sợ.

Thời gian không nhiều!

…

Sau 3 ngày.

Tinh Hầu ước định kỳ hạn đã đến, hạ lệnh triệu tập các phương tu sĩ, phá giải Quý Việt thần tông tu sĩ, phong tỏa tự thân hồn phách bí pháp.

Chu Cẩm Thái đạt được truyền lệnh, cung kính gõ mở cửa phòng, “Tiên sinh, Tinh Hầu triệu tập, chúng ta nên khởi hành.”

La Quan ra khỏi phòng, hắn trạng thái rất tốt, ngắn ngủi 3 ngày bế quan, tu vi không ngờ có tăng lên. Tuy nói thể nội có “Chia của” mà đến lực lượng cường đại vì chèo chống, nhưng loại này tốc độ tiến bộ, hay là vượt quá tưởng tượng.

‘Có lẽ, tiếp xúc Đăng Tiên cảnh đại bình cảnh thời gian, sẽ so trong dự liệu nhanh rất nhiều.’

Hắn đè xuống suy nghĩ, “Ừm, đi thôi.”

Chu Thế Giai trông mong nhìn xem, lại bị Chu Cẩm Thái mặt không biểu tình bác bỏ, “Hôm nay trường hợp, không phải ngươi có tư cách tiếp xúc, lưu ở nơi đây đừng đi ra ngoài, có nghe hay không?”

“… Biết, cha. Tiên sinh hết thảy cẩn thận, ta tại cái này bên trong chờ các ngươi trở về.”

2 người đi ra ngoài, đã có Tinh Hầu phủ tu sĩ chờ ở bên ngoài, chính là lần thứ 2 an bài bọn hắn vào ở người kia, khom mình hành lễ, “Bái kiến Chu thần tướng, gặp qua La tiên sinh, Tinh Hầu cho mời, đi theo ta.”

Nói xong quay người dẫn đường.

Bước trên mây biển mà đi, tốc độ vẫn như cũ nhanh kinh người, rất nhanh liền từ tạm trú chi địa, tiến vào Tinh Hầu dinh thự khu vực hạch tâm. Có thể rõ ràng cảm nhận được, nơi đây có cường đại trận pháp, như cùng dưới chân mây lục, thậm chí xung quanh toàn bộ biển mây có chỗ cấu kết.

Một khi bộc phát, hẳn là long trời lở đất!

“Chu thần tướng, La tiên sinh, chúng ta đến.” Thần hầu phủ tu sĩ thấp giọng nói “Mời 2 vị ở đây chờ một chút.”

Thi lễ một cái, hắn quay người rút đi.

Trước mắt là 1 cái thủ vệ sâm nghiêm đại điện, như lấy

một loại nào đó kim loại chỉnh thể đổ bê tông mà thành, đại điện bản thân cùng trận pháp một thể, càng có mấy trăm vị xuyên đen nhánh trọng giáp tu sĩ trấn thủ bên ngoài, toàn bộ giáp trụ chỉ lộ ra một đôi mắt, băng lãnh hờ hững nhìn chằm chằm, bị triệu tập mà đến mọi người, im ắng kiềm chế mọi người giữ yên lặng,

Chỉ ngẫu nhiên cùng người bên cạnh nói nhỏ vài câu, xung quanh phi thường yên tĩnh.

Chu Cẩm Thái nhỏ giọng giới thiệu 1 câu, “Là Tinh Hầu đại nhân hắc giáp quân, thực lực rất khủng bố, tạo thành chiến trận chém giết, có thể tuỳ tiện trận trảm Thần Tướng cảnh tu sĩ.”

La Quan bất động thanh sắc gật đầu, dư quang đảo qua xung quanh, giờ phút này ngoài điện chừng mấy trăm người, một phần là như Chu Cẩm Thái như vậy, sung làm người tiến cử thân phận tồn tại, mặt khác chính là được mời tới, nếm thử phá giải quý càng bí thuật tu sĩ.

‘Trong này, sẽ có hay không có chân chính quý càng môn nhân?’ tỉ lệ lớn sẽ có, vừa nghĩ đến đây, La Quan ánh mắt có chút sáng tỏ. Hắn rất chờ mong, đối phương có thủ đoạn nào đó, có thể xử lý cái kia đáng chết thần tông tu sĩ, tất cả mọi người rơi vào nhẹ nhõm.

Có thể nhìn một vòng, lại không phát hiện gì, bị Lôi Tinh quấn lấy, trấn áp tại thể nội khối kia quý càng lệnh bài, cũng không hề có động tĩnh gì.

Liệu đến cũng đúng, như đối phương ngay cả điểm này ẩn nấp thủ đoạn đều không có, còn dám tới Tinh Hầu

dinh thự? Không bằng sớm một chút tự sát đến thống khoái.

Đương nhiên, cũng tịnh không phải hoàn toàn không thu hoạch được gì, có 2 người mang đến cho hắn một cảm giác, thoáng có chút kỳ quái… Chính là kỳ quái, không có gì đạo lý, không ổn, càng cùng loại nam nhân trực giác, cho nên La Quan cũng không tốt phán đoán, các nàng có vấn đề hay không.

Các vị anh tuấn tiêu sái, tuấn lãng không bị trói buộc độc giả lão gia, nhìn thấy cái này "Nàng" chữ thời điểm, cũng đã đoán được, không sai chính là 2 người phụ nữ.

Ngô, nói như thế nào đây, có điểm đặc sắc.

1 cái bại liệt.

1 cái tiểu dáng lùn.

Trước nói người bại liệt, mặc một thân màu đen váy dài, ngồi tại trên xe lăn, đứng phía sau 1 cái, mặt không biểu tình lực sĩ. Nếu là 3 người, vì sao không nói hắn đâu? Bởi vì cái này lực sĩ, cũng không phải là người sống, xác nhận cùng loại khôi lỗi đồ vật.

Co quắp đen đâu, khục, tạm thời xưng hô như vậy, người rất xinh đẹp, xinh đẹp đến không tưởng nổi cái chủng loại kia, hoàn toàn chính là tha thiết ước mơ, phù hợp hết thảy mỹ hảo tưởng tượng nữ nhân. Nhất là, nàng cặp chân dài kia, dù không thể động, nhưng như cũ đẫy đà sung mãn.

Khí chất nhã nhặn, nhìn một cái liền biết, là đại gia khuê tú, trên thân mang theo một cỗ khí chất đặc thù, làm người ta trong lòng ngấp nghé, nhưng lại không dám không kiêng nể gì cả.

Tiểu dáng lùn, thì là một thân màu trắng trang phục, thuần trắng cái chủng loại kia, buộc chặt vòng eo, mảnh đến để người hoài nghi nàng có thể hay không bị một trận gió cho thổi đoạn? Mà một đôi rõ ràng nặng cân hung khí, thì để loại này độ rộng biến hóa xung kích càng thêm kinh người. Phía dưới, là 2 đầu không thế nào dài, lại thẳng tắp, căng cứng đùi, tràn đầy một loại mạnh mẽ lực lượng cảm giác.

Nàng sinh cũng rất đẹp, nhưng cùng co quắp đen đứng chung một chỗ, ngược lại không bằng dáng người đáng chú ý, chính 2 tay ôm một thanh trường kiếm, lạnh lùng nhìn xem bên cạnh, xích lại gần hồ nói chuyện một vị nào đó thần tướng.

Đối phương thực tế không chịu nổi, tiểu dáng lùn ánh mắt sắc bén, cứ việc phi thường không bỏ, hay là ngượng ngùng kết thúc cùng co quắp đen giao

Lưu.

Bá ——

Đột nhiên, tiểu dáng lùn bỗng nhiên xoay người nhìn lại, nhưng cảm ứng bên trong cái kia đạo ánh mắt, cũng đã biến mất không thấy gì nữa, nhịn không được nhíu nhíu mày.

Co quắp hắc đạo “Tiểu Thanh, làm sao rồi?”

Tiểu dáng lùn do dự một chút, lắc đầu, “Vừa rồi có cái ánh mắt, rất chán ghét… Đại khái, là ta quá mẫn cảm.”

Co quắp điểm đen gật đầu, không có lại nói tiếp.

Bên cạnh thần tướng, âm thầm bĩu môi, “Có mắt thần không bình thường? Hai tỷ muội các ngươi, trưởng thành cái dạng này, còn không cho người nhìn?”

Nếu không phải đánh không lại 2 cô gái này, hắn đã sớm hạ thủ, như vậy đen trắng hoa tỷ muội, một mình hưởng dụng không tốt sao? !

Chu Cẩm Thái đáy mắt, lộ ra một tia cổ quái, hắn vừa rồi thật nhìn thấy, đại nhân ánh mắt lưu luyến cùng xoay quanh —— hẳn là, đại nhân tốt cái này miệng?

Nhưng tại Hứa gia lúc hắn âm thầm tìm hiểu, Hứa thị từng có cùng loại cử động, lại bị nghiêm khắc cự tuyệt. Bởi vậy, Hứa thị 1 vị Đại trưởng lão, còn bị quát lớn không được tùy ý, lại tại trước mặt đại nhân hoạt động, miễn cho dẫn phát sau tiếp theo bất mãn.

Cho nên, là Hứa gia không có sờ đúng, đại nhân khẩu vị sao? Vậy hắn muốn hay không làm một chút nếm thử? Dù sao một khi thành công, hồi báo phong phú!

Ngay tại Chu Cẩm Thái suy đi nghĩ lại lúc, 1 người tu sĩ xuất hiện tại trước đại điện, mắt tam giác, còng lưng cõng, bộ dáng hèn mọn. Nhưng một thân khí tức, lại là hàng thật giá thật thần tướng đỉnh phong, không… Là so

thần tướng đỉnh phong càng mạnh, ánh mắt âm lãnh đảo qua xung quanh.

“Tinh Hầu đại nhân có chuyện quan trọng khác, hôm nay không rảnh có mặt, ta phụng Tinh Hầu chi mệnh, dẫn đầu chư vị tiến vào đại điện. Ghi nhớ, nơi đây có cường đại trận pháp gia trì, một khi kích phát thập tử vô sinh, nhìn chư vị nhớ kỹ, cẩn thận liên tục!”

Trong lòng mọi người run lên.

Chu Cẩm Thái thấp giọng nói “Vị này là Tinh Hầu đại nhân phụ tá Trương Thắng thần tướng, một thân đối Tinh Hầu trung thành cảnh cảnh, bởi vì tu luyện bí pháp nào đó, tu vi viễn siêu cùng giai.”

La Quan trong lòng khẽ nhúc nhích, nhìn hắn một cái, “Loại bí pháp này, nên có đại giới a?”

Chu Cẩm Thái gật đầu, “Tu hành pháp này tổn hao nhiều căn cơ, lại vô phá cảnh Thần hầu khả năng… Lúc trước, ta phải Tinh Hầu đại nhân coi trọng, đã từng ban thưởng bảo điển một bộ, suy đi nghĩ lại sau ta lựa chọn từ chối nhã nhặn.”

Bá ——

Trương Thắng đột nhiên ngẩng đầu nhìn đến, Chu Cẩm Thái tới liếc nhau, gật đầu thăm hỏi.

‘Hanh! Thứ không biết chết sống…’ Trương Thắng mặt không biểu tình, quay người đi hướng đại điện, lấy ra 1 khối lệnh bài, giơ cao khỏi đầu, “Phụng Tinh Hầu đại

nhân lệnh, mở ra đại điện!”

Mấy trăm tên hắc giáp quân trầm mặc lui ra phía sau, bộ pháp nhất trí đập đại địa oanh minh, như thiên quân vạn mã tề động, khí thế kinh người.

Ầm ầm ——

Cửa điện từ từ mở ra.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1231 : Thu Ý Nùng cạn

Chu Cẩm Thái chắp tay, “Tiên sinh cẩn thận.”

La Quan gật gật đầu, đi theo mọi người cùng một chỗ, hướng đại điện bước đi.

Tiến vào đại điện nháy mắt, hắn cảm nhận được một phần, cảm giác bị nhìn chằm chằm, thoáng qua liền mất —— quả nhiên, cái gọi là Tinh Hầu “Có chuyện quan trọng khác”, chỉ là một cái nguỵ trang, mục đích là vì chừa lại không gian dẫn xà xuất động.

Nhưng loại này tính toán, có thể hay không quá thô ráp một chút? Quý càng môn nhân không phải người ngu, nếu không cũng không có khả năng hơi tàn đến nay.

Suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, La Quan hạ quyết tâm, lần này “Nhìn nhiều thiếu động”, không phải bất đắc dĩ hắn tuyệt sẽ không xuất thủ.

Trong điện đứng thẳng 1 cái tế đàn, một tên sắc mặt tái nhợt tu sĩ trẻ tuổi, chính ngồi xếp bằng trên đó, hẳn là bị bắt Quý Việt thần tông tu sĩ.

Một thân thân thể cao lớn nghi đồng hồ đường đường, ngược lại là cái mỹ nam tử, nhưng lúc này hơi thở mong manh, quanh thân khí cơ nội liễm đến cực hạn, nếu không phải lồng ngực còn có có chút chập trùng, cơ hồ khiến người hoài nghi là một cỗ thi thể. . ? ? .

Trương Thắng trầm giọng nói “Hôm nay tới đây nguyên nhân, chư vị khi đã biết, nếu có thể trợ Tinh Hầu đại nhân phá vỡ phong hồn bí thuật, tất trùng điệp có thưởng! Hiện tại bắt đầu rút thăm, mỗi 10 người một tổ, theo thứ tự đăng lâm tế đàn kiểm tra tù phạm trạng thái, bắt đầu đi!”

Rút thăm rất nhanh kết thúc, lấy số lượng đến khu điểm, rút đến giống nhau con số người vì một tổ. La Quan đi đến đại điện một góc, bất động thanh sắc nhìn lướt qua ngồi tại trên xe lăn co quắp đen, lại liếc mắt nhìn ôm kiếm đứng tiểu dáng lùn, chợt đứng vững.

10 người rất nhanh tới đủ, mà tổ thứ 1 10 người, đã cất bước leo lên tế đàn, nhìn mấy người sắc mặt biến hóa, cẩn thận từng li từng tí bộ dáng, liền biết cái này tế đàn nhìn như bình thường, nhất định có khác càn khôn. Liệu đến cũng đúng, Quý Việt thần tông tu sĩ cực kỳ mấu chốt, Tinh Hầu sao lại không có chút nào phòng bị để người tiếp xúc.

Rất nhanh, tổ thứ 1 bắt đầu, kiểm tra Quý Việt thần tông tu sĩ trạng thái, từng cái mặt lộ vẻ ngưng trọng, chau mày.

“Thời gian đến, tổ kế tiếp.” Trương Thắng mặt không biểu tình mở miệng.

10 người đi xuống tế đàn, đi tới đại điện một góc, có người nhíu mày khổ tư, có người thấp giọng giao lưu, rõ ràng không được nó pháp. Về sau, tổ thứ 2, tổ thứ 3 liên tiếp tiến lên, nhưng nhìn mọi người biểu hiện, cái này

Quý Việt thần tông tu sĩ thi triển bí thuật, hiển nhiên phi thường khó giải quyết.

Đại điện bên trong, bầu không khí có chút ngưng trọng.

Đúng lúc này, La Quan chỗ tiểu tổ, đột nhiên có người nói “Chư vị, Tinh Hầu đại nhân triệu tập 4 phương tu sĩ, cũng biết việc này khó giải quyết, lúc trước các vị đồng đạo biểu hiện, cũng xác minh điểm này. Cho nên, tại hạ cho rằng đơn đả độc đấu, chỉ sợ rất khó có phát hiện, không bằng ta cùng liên thủ bổ sung dài ngắn, có lẽ có thể có ngoài ý muốn niềm vui.”

Mở miệng, là một tên người mặc trường bào màu xanh nam tử, nhìn lại trên dưới 30 tuổi bộ dáng, khí chất nho nhã rất có phong độ.

“Hòe tiên sinh nói cực phải, ta cùng đã đi tới biển mây tinh, chính là muốn công lao, một khi nhập Tinh Hầu đại nhân mắt, sau đó tiền đồ vô lượng. Huống chi, ta cùng vận khí tuyệt hảo, lại cùng hòe tiên sinh điểm tại một tổ, tiên sinh chính là Khôi Lỗi Môn cao nhân, tại thần hồn 1 đạo nghiên cứu nhiều năm, nhất định có thể có phát hiện.” Lại 1 người mở miệng, mặt mũi tràn đầy tôn sùng, cung kính.

“Hòe tiên sinh? ! Thế nhưng là 1,000 năm trước, từng lấy sức một mình, điều khiển 3,000 khôi lỗi, ngăn cản thổ nguyên tinh tinh thú bạo tẩu vị kia?”

“Không sai, chính là tiên sinh ở trước mặt!”

Chỗ này đại điện nơi hẻo lánh, lập tức náo nhiệt lên, mọi

người nhao nhao mở miệng bắt chuyện, xung quanh cũng có một chút tu sĩ ao ước xem ra, hiển nhiên vị này hòe tiên sinh đích xác rất có danh vọng.

‘Thần Tướng cảnh… Khí tức không có Chu Cẩm Thái mạnh, nhưng hồn phách ba động, đích xác có chút kỳ dị…’ La Quan nhìn lướt qua, chợt lui ra phía sau mấy bước, thoảng qua tránh đi xung quanh mấy người nhiệt tình.

Ngẩng đầu một cái, đen co quắp cùng tiểu dáng lùn, cũng tránh đi qua, song phương ánh mắt đối lập.

Không nghĩ tới, đen co quắp lại chủ động mở miệng, “Vị đạo hữu này, chúng ta trước đó phải chăng ở đâu gặp qua? Hình như có chút nhìn quen mắt.”

Nếu không phải rất xác định, đối phương ánh mắt trong suốt, La Quan cơ hồ hoài nghi mình gặp được, nhất không có kỹ thuật hàm lượng bắt chuyện.

Hắn lắc đầu, nói “. Đạo hữu hẳn là nhận lầm người, tại hạ cùng với ngươi cũng chưa gặp qua.”

“Ừm, đại khái là dạng này, ta trí nhớ rất tốt, thấy qua người đều sẽ không quên.” Đen co quắp cười cười, rất ôn nhu, “Mạo muội, đạo hữu chớ trách… Ta gọi Thu Ý Nùng, không biết đạo hữu xưng hô như thế nào?”

“La Quan.”

“La đạo hữu, chúc ngươi hôm nay có thể có thu hoạch.” Thu Ý Nùng mỉm cười gật đầu, không có lại kế tục khai

miệng.

La Quan cảm thấy có chút không hiểu thấu, hẳn là nữ nhân này, ở trên người hắn phát giác được cái gì? Không có đạo lý a!

Tiểu dáng lùn con mắt trừng tròn vo, nhìn xem ngồi tại trên xe lăn tỷ tỷ, lại nhìn một chút La Quan, mặt mũi tràn đầy đều là không thể tưởng tượng nổi. Tỷ tỷ luôn luôn lời nói ít, cùng với nàng đều không thế nào nói chuyện, hôm nay làm sao thái độ khác thường, chủ động cùng người này chào hỏi? Thế mà còn liên hệ tính danh!

Có vấn đề, nhất định có vấn đề.

Nàng con mắt “Ùng ục ục” chuyển vài vòng, đột nhiên nói “Ta gọi Thu Ý Thiển, đến từ xanh đậm tinh, ngươi từ đâu đến?”

La Quan trầm mặc.

Thân phận của hắn bây giờ, là Chu Cẩm Thái trong lúc vô tình, nhận biết 1 vị phiêu bạt 4 phương tu sĩ, lai lịch thật đúng là khó mà nói.

Chủ yếu là không có, nói bừa 1 cái rất có thể để lộ, không bằng không nói.

“Tiểu Thanh!” Thu Ý Nùng nhíu mày nhìn nàng một cái, xin lỗi nói “La đạo hữu thật có lỗi, xá muội tính tình ngay thẳng, xin không nên phiền lòng.”

La Quan nói “. Không sao.”

Mà tại 3 người giao lưu lúc, bị mấy người bao vây ở bên trong hòe tiên sinh, đã bị đề cử trở thành, tiểu tổ người dẫn đầu, hắn vẫn chưa chối từ, cười chắp tay, “Đã chư vị nâng đỡ, tại hạ liền tạm lĩnh lúc này, nguyện cùng mọi người bắt tay hợp tác, chung lấy được Tinh Hầu ân thưởng.”

“Thời gian eo hẹp, ngươi ta ngày sau lại nhiều giao lưu, còn xin chư vị đem tự thân am hiểu, cùng tu vi phương diện công việc, cùng tại hạ đơn giản trao đổi một chút, cũng tốt làm ra đối ứng an bài.”

Mọi người nhao nhao gật đầu, “Hòe tiên sinh nói cực phải!”

Thế là, nhao nhao thấp giọng mở miệng, đương nhiên sẽ không toàn nói ra, tu sĩ át chủ bài cùng thủ đoạn bảo mệnh, người bên gối cũng chưa chắc có thể biết.

“Tốt, tốt, chư vị tại phù lục, trận pháp, luyện khí cùng hồn phách tẩy luyện phương diện rất có thành tích, chờ chút khi cùng thi triển thủ đoạn, cộng đồng thu thập tin tức, lại lẫn nhau xác minh, thương thảo.” Hòe tiên sinh vừa mở miệng, vừa đi đến nơi hẻo lánh 3 người chỗ, mặc dù hắn đối xử như nhau đều mỉm cười gật đầu, nhưng La Quan vẫn mơ hồ phát giác được, hắn đại bộ phận điểm chú ý đều rơi vào, trên xe lăn Thu Ý Nùng trên thân.

“Vị tiểu thư này xác nhận 1 vị cường đại kiếm tu, quanh thân kiếm ý từ ngưng, băng hàn lăng liệt lại như ánh trăng lướt nhẹ qua mặt, cho người ta cảm giác lơ lửng

không cố định khó mà bắt giữ, đi hoặc là lấy linh ngự kiếm đường lối, xuất thủ khi lấy linh động, khó lường vì đặc điểm.”

Thu Ý Thiển trừng lớn mắt, “Hòe tiên sinh, quả nhiên danh bất hư truyền!” Hiển nhiên, là bị nói trúng hơn phân nửa.

Hòe tiên sinh cười nói “Là tiểu thư kiếm ý ngút trời, như lửa đốt ráng mây, óng ánh chói mắt một chút cũng biết, vậy hôm nay liền mời tiểu thư, lấy nhạy cảm hồn phách cảm giác, dò xét Quý Việt thần tông bí thuật ba động, đây đối với chúng ta hậu kỳ phá giải, sẽ có cực lớn trợ giúp.”

Nói xong, chắp tay thi lễ một cái, nhìn về phía Thu Ý Nùng, “Vị tiểu thư này, không biết xưng hô như thế nào?”

Trên xe lăn, Thu Ý Nùng thần sắc bình thản, “Vô danh tỷ muội 2 người, hôm nay vừa lúc mà gặp mà thôi, hòe tiên sinh có gì phân phó, cứ mở miệng là được.”

Hòe tiên sinh tiếu dung hơi ngừng lại, chợt khôi phục như lúc ban đầu, “Xem tiểu thư dường như 1 vị Khôi Lỗi Sư, nhất thời nóng lòng không đợi được, là tại hạ mạo muội.”

“Chờ chút, tại hạ sẽ lấy khôi lỗi bí thuật, dò xét người này hồn phách nội tình, như tiểu thư thuận tiện lời nói, mời giúp ta một chút sức lực.”

Thu Ý Nùng gật đầu, “Có thể.”

Chà chà!

Thu Ý Thiển nhìn xem hòe tiên sinh, lại nhìn xem Thu Ý Nùng, nghĩ thầm tỷ tỷ cái này khác nhau đối đãi, không khỏi cũng quá rõ ràng đi!

Nhưng cái này La Quan, có gì đặc biệt hơn người? Cũng liền bộ dáng đẹp mắt một chút, khí tức thường thường, tu vi khẳng định cao không đến đi đâu… Hả? Cái gì? !

Thu Ý Thiển đột nhiên trừng lớn mắt, “Vũ Hóa cảnh? !” So với nàng còn yếu, ngay cả Đăng Tiên cảnh đều không phải, hắn sao có thể đến cái này?

Nàng có chút há mồm, thanh âm không thấp.

Một nháy mắt, liền dẫn tới mọi người ánh mắt.

“Tiểu Thanh!” Thu Ý Nùng quát khẽ, ánh mắt bất mãn.

Thu Ý Thiển thè lưỡi, cao lãnh phong phạm không còn sót lại chút gì, nguyên lai trước đó bộ kia lãnh khốc bộ dáng, đều là giả vờ.

“La đạo hữu…” Thu Ý Nùng muốn nói tiếng xin lỗi, có thể nghĩ đến vừa rồi, nàng đã nói qua, không khỏi lộ ra vẻ lúng túng.

La Quan thần sắc bình tĩnh, “Ý nồng tiểu thư không cần để ý, La mỗ tu vi, đích xác yếu chút.”

Thu Ý Nùng đôi mắt ngưng lại, “Là xá muội vô lễ, đa tạ La đạo hữu chớ trách.”

】

Hòe tiên sinh đáy mắt hiện lên một tia che lấp, trên mặt lại lộ ra kinh ngạc, “La đạo hữu? Xin thứ cho tại hạ mạo phạm, không biết đạo hữu lấy gì tăng trưởng, được mời đến Tinh Hầu dinh thự.”

La Quan thản nhiên nói “Thật có lỗi, không tiện báo cho.”

Hòe tiên sinh nhíu mày, “La đạo hữu, ta cùng tiểu tổ 10 người, đã quyết định lâm thời liên thủ, cộng đồng phá giải Quý Việt thần tông bí thuật… Đạo hữu dạng này, tại hạ sẽ rất khó khăn.”

Mọi người âm thầm gật đầu.

Ta cùng đều nói, ngươi không nói, dựa vào cái gì? Chỉ bằng ngươi là Vũ Hóa cảnh tu sĩ sao? Quả thực buồn cười! Hôm nay đại điện này bên trong, yếu nhất cũng là Chân Thần cảnh, thần tướng chiếm đại bộ phận điểm, thậm chí có mấy điểm khí tức khó lường, căn bản nhìn không rõ ràng.

Ngươi, chính là cái sâu kiến, ai không so ngươi lợi hại, có mặt bài? ! Tại cái này bày tư thái, muốn chết! Nếu không phải nơi đây, là tại Tinh Hầu phủ đệ, trước đó lại bị đã cảnh cáo, tại trong đại điện không cho phép vọng động, chỉ cần một ngón tay, liền có thể đưa ngươi nghiền chết.

La Quan cảm nhận được, đến từ xung quanh bất mãn, hắn nhìn về phía trước mặt hòe tiên sinh, nói “. Rất đơn giản, các ngươi liên thủ, La mỗ không tham dự.”

“Hòe tiên sinh, ngươi nên đi.”

Thật can đảm!

Ngươi là ai? Chỉ là vũ hóa tiểu bối, tại trước mặt bản tọa xách giày cũng không xứng, lại vẫn dám đối ta khoa tay múa chân.

Hòe tiên sinh giận dữ, đôi mắt băng hàn, đang muốn nói cái gì, đột nhiên nghênh tiếp La Quan đôi mắt. Nên như thế nào hình dung đâu? Thâm thúy, mênh mông, tang thương tràn ngập, trải qua tuế nguyệt tẩy lễ… Như phản chiếu tinh biển, bên tai thậm chí có thể nghe tới, thời gian trường hà chảy xiết.

Đó là một loại, khó nói lên lời cảm giác, rộng rãi to lớn như sơn nhạc, nguy nga ngẩng đầu hướng mây tiêu. Mà hắn liền chỉ là chân núi, một gốc không đáng chú ý thấp mộc, cỏ dại, cùng núi tranh phong? Chẳng lẽ không phải muốn chết!

“Tử” chữ dưới đáy lòng chảy qua, hòe tiên sinh đột nhiên một cái giật mình, sắc mặt có chút trắng bệch.

Môi hắn bỗng nhúc nhích, nhìn trước mắt La Quan, muốn nói điều gì, cuối cùng lại chỉ là thưa dạ gật đầu, tê cả da đầu xoay người rời đi.

Mọi người sắc mặt khẽ biến, nhìn xem sắc mặt không

đúng lắm hòe tiên sinh, lại nhìn xem một mặt bình tĩnh La Quan, tranh thủ thời gian thu hồi nhãn thần.

Tiểu bối này, tất có không ổn!

Thấy thế nào, hòe tiên sinh đều là 1 bộ, bị kinh sợ bộ dáng… Tê! Hẳn là, tiểu bối này rất có lai lịch không thành?

La Quan nói “. Thu Ý Nùng, Thu Ý Thiển 2 vị đạo hữu, La mỗ giúp các ngươi lần này, hi vọng tiếp sau đó, không muốn lại có ngoài ý muốn.”

Thu Ý Thiển biến sắc.

Thu Ý Nùng nhíu mày, “La đạo hữu, lời ấy ý gì?”

La Quan ngữ khí nhàn nhạt, “Có chút sự tình, trong lòng minh bạch là được, nói thấu ngược lại không tốt… Ghi nhớ, một lần cuối cùng.”

Nói xong, nhắm mắt dưỡng thần.

Thu Ý Nùng, Thu Ý Thiển liếc nhau, cũng không nói thêm gì nữa.

Rất nhanh, đến phiên bọn hắn xuất thủ.

—

—

—

Chương 1232 : Bại lộ

Bước đầu tiên đạp lên tế đàn, La Quan liền minh bạch vì sao vừa rồi mọi người, đều 1 bộ cẩn thận từng li từng tí, không dám vọng động bộ dáng.

Như lâm lôi trì!

Cái này hình dung, có lẽ không quá thỏa đáng, nhưng ý là đúng ——

Đứng ở lôi trì phía trên, nửa bước đi kém liền sai, thì thân tử đạo tiêu!

Mãnh liệt cảnh giác, bất an, ở trong lòng khuấy động, xen lẫn, La Quan âm thầm kêu khổ, mặt ngoài lại bát phong bất động.

‘Không có việc gì, Tinh Hầu mục đích, là dụ bắt quý càng môn nhân, ép hỏi ra liên quan tới nó sơn môn bí mật, mà cũng không phải là vì giết người.’

Cho nên, đây chính là cảnh cáo, chỉ cần không phạm nhân xuẩn, liền sẽ không xảy ra chuyện… Hẳn là, sẽ không có người phạm xuẩn a? Hắn dư quang, nhìn lướt qua Thu Ý Nùng, cạn tỷ muội. Muốn nói không thích hợp, hòe tiên sinh căn bản không có chỗ xếp hạng, 2 cô gái này, mới khiến cho hắn cảm thấy bất an.

Cho nên, tại phát giác được các nàng tiểu động tác về sau, trực tiếp cảnh cáo các nàng… Hi vọng 2 cô gái này, có thể an phận một chút, thật là xui xẻo, làm sao liền

cùng với các nàng? Không được, phải cách các nàng xa một chút!

Thả chậm bước chân, cố ý rơi vào cuối cùng, cùng La Quan đi tới tế đàn đỉnh chóp lúc, hòe tiên sinh đám người đã bắt đầu nếm thử.

La Quan híp híp mắt không có tuỳ tiện động thủ, trước đảo qua xung quanh, cái này Quý Việt thần tông tu sĩ nhìn như chỉ là xếp bằng ở đây, nhưng khí tức của hắn cùng cả tòa tế đàn liền cùng một chỗ, xác nhận một loại kiểm trắc hoặc bảo hộ , bất kỳ cái gì ý đồ tổn thương hành vi của hắn, đều sẽ bị ngay lập tức ngăn cản.

Phòng ngự càng sâm nghiêm càng tốt, dạng này mới không ai dám làm loạn, thật muốn cứu người hoặc giết người, chờ ta rời đi nguyện như thế nào như thế nào.

“Rất tinh diệu phong hồn chi pháp, không hổ là quý càng tông bí truyền!” Hòe tiên sinh trên mặt ửng đỏ, ngữ khí có chút kích động.

Hắn sơ bộ vào tay, đã có mấy điểm phán đoán, khó giải quyết là khó giải quyết, nhưng cũng chưa chắc không có cách nào.

“Chư vị, cũng tới tay thử một chút đi, nhất định phải cẩn thận, cho dù có một loại nào đó suy đoán, cũng đừng tùy tiện động thủ nếm thử, miễn cho dẫn phát tế đàn phản kích.” Nói xong, hắn do dự một chút, nhìn về phía bên cạnh Thu Ý Nùng, cạn tỷ muội, nói “. 2 vị , có thể hay không giúp ta một chút sức lực?”

Đương nhiên, lời này chủ yếu nói với Thu Ý Nùng, cùng lúc đó hòe tiên sinh nhanh chóng, nhìn lướt qua rơi vào sau cùng La Quan, gặp hắn đối này không phản ứng chút nào, mới thở phào nhẹ nhõm. Người này thâm tàng bất lộ, như cùng trước mắt đôi tỷ muội này có liên quan, hắn thật không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Thu Ý Nùng gật đầu, “Được.”

Nàng đưa tay, một chỉ điểm tại mong muốn Quý Việt thần tông trên thân, hòe tiên sinh tại một bên khác, đồng dạng một chỉ rơi xuống.

Đột nhiên, La Quan nhướng mày, cũng không phải Thu Ý Nùng nữ nhân này, thật nổi điên làm cái gì. Mà là trong cơ thể hắn, bị Lôi Tinh bao khỏa, phong tỏa khối kia quý càng lệnh bài, lúc này run một cái. Tựa như là, cảm thấy được một loại nào đó khí tức, trong ngủ say bị kích hoạt, thức tỉnh. Lệnh bài quay tròn chuyển động, hưởng thụ nhận hấp dẫn, liền muốn phá thể mà ra, lại bị Lôi Tinh trực tiếp ngăn lại.

Đôm đốp ——

1 đạo tử sắc lôi đình, đánh rơi tại trên lệnh bài, nó lập tức trung thực xuống dưới.

Điều này có ý vị gì? La Quan niệm

Đầu chuyển động, nhìn thoáng qua bản thân phong ấn Quý Việt thần tông tu sĩ, lại liếc mắt nhìn Thu Ý Nùng, Thu Ý Thiển tỷ muội, bọn hắn cùng người này hẳn là cũng không nhận ra, nếu không trong vô thức, chắc

chắn sẽ có chút khác biệt.

Không phải là hắn suy nghĩ nhiều rồi?

Nhưng quý càng lệnh bài dị động, rõ ràng là cảm thấy được cái gì… Là nhằm vào quý càng tu sĩ phân biệt thủ đoạn sao? Mà hết thảy này, cũng là tại Thu Ý Nùng động thủ về sau, mới xuất hiện.

Một lát sau, Thu Ý Nùng cùng hòe tiên sinh trước sau thu tay lại, cái sau đáy mắt lộ ra một tia cực nóng, chắp tay nói “Tiểu thư khôi lỗi chi đạo thâm bất khả trắc, hòe nào đó bội phục!”

Thu Ý Nùng nói “. Hòe tiên sinh quá khen, không thể cùng ngài so sánh.” Sắc mặt nàng có chút tái nhợt, thái dương bị mồ hôi ướt nhẹp, như hao tổn không ít tâm tư thần, đang khi nói chuyện lui ra phía sau mấy bước, quay đầu nhìn thoáng qua Thu Ý Thiển.

Thu Ý Thiển trong lòng vui mừng, tỷ tỷ thành công!

So trong dự đoán thuận lợi.

Trương Thắng mặt không biểu tình, nhìn lướt qua tế đàn nơi hẻo lánh, nhịn không được khẽ nhíu mày, đây chính là Chu Cẩm Thái tiến cử người?

Hừ!

Chỉ là Vũ Hóa cảnh tiểu bối, thì có ích lợi gì? Lúc này càng là, không có tiến lên tham dự, không phải là đến đi cái đi ngang qua sân khấu không thành?

Hay là nói, người này rất có bối cảnh, là Chu Cẩm Thái mời đến hiển lộ rõ ràng “Thực lực”, để cầu tự vệ?

Buồn cười!

Tinh Hầu đại nhân chính là hoàng triều trọng thần, thống trị một phương tinh vực, lại có đế tinh Chu thị ủng hộ, ai dám ngăn cản? Chu Cẩm Thái a Chu Cẩm Thái, ngươi không biết mình lúc này gặp phải, là loại nào cục diện, mưu toan cầu viện bảo mệnh, thực là si tâm vọng tưởng.

Không sai, đối Chu Cẩm Thái, hắn địch ý thật sâu, không chỉ bởi vì năm đó Chu Cẩm Thái, tại Tinh Hầu đại nhân dưới trướng nghe lệnh lúc, liền cùng hắn không hợp nhau, càng bởi vì hắn Chu Cẩm Thái, dám cự tuyệt Tinh Hầu ban ân? Ta đều tiếp nhận, hắn dựa vào cái gì dám? !

Năm đó, hắn đã tự tìm đường chết, mà 1 ngày này cũng cuối cùng đã tới.

La Quan phát giác được, đến từ Trương Thắng lạnh lẽo nhìn chăm chú, hắn biết rõ mình, đại khái là thụ Chu Cẩm Thái liên luỵ.

Nếu không, lấy đối phương thân phận, sẽ không ngoài định mức chú ý hắn.

Chu Cẩm Thái… Người này dùng tốt là dùng tốt, cũng đầy đủ thông minh, nhưng bây giờ xem ra trên người hắn có rất lớn phiền phức a.

Trước đó, liền bị người hại một lần, mà đối phương hiển nhiên vẫn chưa dừng tay. Tinh Hầu địa vị, quyền thế, La Quan rất rõ ràng, lại thêm 1 cái, chiếm cứ đế tinh cùng hoàng triều cùng tồn tại Chu thị… Khụ khụ, cái này dưới trướng, tựa hồ cũng không phải không thể không cần, dù sao người thông minh nhiều đi, hắn cứu Chu Cẩm Thái một mạng, nhận lấy hắn tặng hậu lễ, cũng đã trưởng thành.

“Chênh lệch thời gian không nhiều.” Trương Thắng mặt không biểu tình nhắc nhở.

Hòe tiên sinh chắp tay, “Làm phiền Trương Thắng đại nhân, chúng ta tốt.”

Hắn quay người, dẫn người đi dưới tế đàn, La Quan vẫn như cũ rơi vào cuối cùng, bất luận thu ý tỷ muội phải chăng có vấn đề? Có phải là quý càng môn nhân? Đều tạm thời rời xa bọn hắn.

Có thể sống chết mặc bây lời nói, làm gì tự mình hạ tràng? Dù sao hắn hiện tại tác dụng lớn nhất, chính là uy hiếp tính —— tên gọi tắt hổ giấy, tùy tiện đâm một cái liền phá cái chủng loại kia, trừ phi vạn bất đắc dĩ, hắn sẽ không xuất thủ.

Không sai, màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng, có lẽ có thể giúp hắn, nhưng đường đường 9 ương hoàng triều, thống trị 1 trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực, dưới trướng cường giả như mây, ai biết hôm nay nơi đây, nhận người nào chú ý? Như bị khóa định, thì hậu quả khó liệu.

Ta La Quan, tại thực lực không đủ lúc, chủ đánh chính là “Vững như lão cẩu” bốn chữ chân ngôn, ai cũng đừng nghĩ để ta xao động!

Sau nửa canh giờ, trong điện tất cả mọi người, đều đã hoàn thành sơ bộ tiếp xúc, hoặc là bởi vì quý càng bí thuật thực tế lợi hại, mọi người nghị luận ầm ĩ, nhưng trong lúc nhất thời vẫn không có có thể thực hiện đối sách.

Trương Thắng vỗ vỗ tay, đợi mọi người an tĩnh xuống, nói “. Tinh Hầu đại nhân có mệnh, chư vị có 3 ngày thời gian dùng để chuẩn bị, ai có thể xuất ra xác thực có thể được phương pháp phá giải, Tinh Hầu đại nhân đem tự mình triệu kiến, hiện tại mời theo thứ tự rời đi đại điện.”

Nghe là chuyện như vậy, nhưng bây giờ La Quan có thể xác định, đây chính là cái cạm bẫy, lưu lại thời gian là cho quý càng môn nhân cơ hội —— người ngay tại cái này, đại khái các ngươi cũng tiếp xúc qua, muốn hay không cứu? Thật không cứu lời nói, ta không có cách, cũng chỉ có thể trực tiếp điểm hắn.

Dương mưu!

La Quan có chút bội phục, thủ đoạn này quả thực cao minh, động thủ khẳng định hung hiểm vạn điểm, không động thủ thì chú định tử thương thảm trọng. Hắn chính tâm đầu cảm thán, phía trước đi tới cửa đại điện Thu Ý Nùng, đột nhiên ngừng dưới, tiếp theo bị khôi lỗi đẩy tới.

Làm gì? Nữ nhân này, cách ta xa một chút!

La Quan nín hơi ngưng thần trừng lớn mắt, ý đồ dùng nghiêm khắc, hung ác ánh mắt, đem nữ nhân này dọa lùi, đáng tiếc thất bại.

Thu Ý Nùng hành lễ, nói “. La đạo hữu, ta trước đó lúc kiểm trắc lòng có cảm giác, không biết có thể cùng ngươi giao lưu một hai?”

Cái quỷ gì? !

Vừa rồi cảnh cáo, ngươi đảo mắt liền quên rồi? Cùng ta trao đổi, ta đều không có đi qua nhìn một chút, ngươi cùng ta trao đổi cái gì?

Trong lòng cảnh giác, La Quan không chút do dự lắc đầu, “Không cần, La mỗ độc đến đơn độc đi quen thuộc, không muốn cùng người trò chuyện.”

Đi, lập tức, lập tức!

Thu Ý Nùng trên mặt, lộ ra vẻ thất vọng, “La đạo hữu, trước đó một chút mạo phạm, có thể thấy được hay là đắc tội ngươi… Ai, nếu như thế, chúng ta liền không nhiều quấy rầy.”

Nàng mệnh khôi lỗi quay người, nhưng đi được hai bước, lại quay đầu xem ra một chút, ánh mắt lại có mấy điểm không bỏ.

La Quan sau lưng 1 hàn, liền một cái ý niệm trong đầu, nữ nhân này tuyệt đối không bình thường, hắn bị tính kế rồi? Nhưng vấn đề xuất hiện ở đây?

Chờ hắn trầm mặt, đi đến đại điện lối ra lúc, một chút liền minh bạch ——

Bạch!

Giờ khắc này, chí ít có 3 đạo ánh mắt, rơi vào trên người hắn, không biết đến chỗ nhưng mỗi 1 đạo, cho hắn cảm giác đều vô cùng kinh khủng.

Thu ý tỷ muội bại lộ!

Mặc dù không biết cái kia ra vấn đề, nhưng nhất định là bị ngoài định mức chú ý. Đáng chết, Thu Ý Nùng nữ nhân này, vừa rồi tất nhiên là có phát giác, cho nên quay đầu liền đến tìm hắn, ý đồ họa thủy đông dẫn, kém nhất, cũng là chia sẻ áp lực.

Khá lắm ngoan độc nữ nhân, lẫn nhau không cừu không oán, vừa rồi ta còn giúp ngươi… La Quan hận không thể, 1 bàn tay chụp chết nàng!

Thu Ý Nùng kế hoạch thành công, La Quan thở sâu, ổn định, trước đừng hoảng hốt…

Đầu tiên, thu ý tỷ muội vẫn chưa bị tóm, mà là thuận lợi rời đi, thì cho thấy Tinh Hầu trước mắt, còn không có ý tứ động thủ.

Thả dây dài câu cá lớn? Nhất định là như vậy!

Xem ra, liền thu áo hai tỷ muội tôm cá nhãi nhép, không đáng Tinh Hầu thu lưới… Hô! La Quan buông lỏng một

hơi, phóng ra đại điện.

Ngẩng đầu một cái, khá lắm, ngươi ngồi lên xe lăn, thế mà chạy nhanh như vậy? Đảo mắt công phu, nhanh như chớp liền không thấy, nói rõ là sợ bị tính sổ sách, lại hoặc là không cho, La Quan giải thích, cơ hội chứng minh?

Thu Ý Nùng, ngươi chờ đó cho ta!

Cái này thua thiệt ngầm ăn lớn, sống chết mặc bây? Nằm mơ đi! Đợi cho quý càng môn nhân xuất thủ về sau, Tinh Hầu tuyệt đối ngay lập tức, đem bọn hắn cầm xuống.

Sau đó thì sao? Ta nên làm cái gì? Dọa lùi Tinh Hầu bọn người? Có thành công khả năng sao? Có lẽ có, nhưng thực tế quá mơ hồ!

Dù là, La Quan treo lên một thân da hổ, nhưng chỉ cần Tinh Hầu hơi thi thủ đoạn, liền có thể để hắn hiện ra nguyên hình —— cho nên, nhất định phải nghĩ biện pháp, để Tinh Hầu kiêng kị, không mò ra bối cảnh của hắn, lai lịch, chỉ có dạng này mới có thể biến nguy thành an.

Nhưng điều kiện tiên quyết là không thể cùng chi xung đột chính diện, sinh ra không cách nào cứu vãn cục diện, việc này nhất định phải làm nhanh lên, nhưng trong lúc nhất thời lại không có đầu mối.

Chu Cẩm Thái bước nhanh tới, hành lễ nói “Tiên sinh, làm sao rồi?” La Quan áp suất thấp, cùng sắc mặt âm

trầm, nghĩ không phát hiện đều rất khó.

Hắn trong giọng nói, có một vẻ khẩn trương.

La Quan nói thế nào? Nói ta bị nữ nhân bày 1 đạo, hay là cái làm xe lăn hàng! Hắn âm thầm cắn răng, khoát tay nói “Không có gì, trở về đi.”

“Vâng, tiên sinh!”

Xảy ra chuyện, hi vọng đừng làm rộn quá lợi hại… Ngô, ta tình cảnh hiện tại, tựa hồ náo bắt đầu, cũng là kết quả không tệ… Dù sao đại nhân lợi hại, Tinh Hầu bọn hắn cũng không biết, như biết, ai còn dám tùy ý động đến hắn? Chu thị chủ gia cũng không được!

Chu Cẩm Thái đáy mắt, lộ ra một tia chần chờ, cuối cùng ngầm cười khổ, đè xuống suy nghĩ. Hắn không dám, nếu để đại nhân phát giác được, hắn một chút lo lắng, liền phiền phức lớn!

Ai, nên làm như thế nào, mới có thể để cho đại nhân phát giác được, ta bây giờ tình cảnh khó khăn, sau đó chủ động xuất thủ che chở ta đây? Thật đắng buồn bực!

—

—

—

—

Chương 1233 : Cầu cứu

Khôi lỗi đẩy Thu Ý Nùng, một đường trở lại chỗ ở, đợi đóng cửa lại, Thu Ý Thiển cũng nhịn không được nữa, “Tỷ tỷ, ngươi sẽ không phải là, thật coi trọng cái kia La Quan a? Ngươi thanh tỉnh điểm a, chúng ta là đến giúp sư tôn cứu người, vị kia Tôn Lăng sư huynh còn thụ lấy tội đâu, ngươi coi như thật có ý nghĩ, cũng cùng chuyện này xong xuôi lại nói được không?”

Thu Ý Nùng tức xạm mặt lại, quát lớn “Nói hươu nói vượn cái gì? Ta là tại họa thủy đông dẫn, cố ý kéo người này đảo loạn thế cục, chúng ta bị phát hiện!” Lại nghĩ tới La Quan lạnh lùng ánh mắt, nàng trong lòng 1 sợ, nhịn không được cười khổ, “Lần này, là đem hắn đắc tội thảm.”

“Cái gì? !” Thu Ý Thiển quả nhiên không có bát quái tâm tư, sắc mặt đại biến, “Làm sao có thể? Tỷ tỷ ngươi cùng Tôn Lăng sư huynh tiếp xúc, không phải rất thuận lợi sao? Mà lại, nếu như chúng ta bại lộ, hoàng triều chó săn sẽ thả chúng ta rời đi?”

Thu Ý Nùng lắc đầu, “Không biết, nhưng chúng ta khẳng định bại lộ, rời đi đại điện lúc chí ít có mấy đạo ánh mắt, khóa chặt chúng ta… Về phần tại sao không động thủ, đại khái là cảm thấy 2 chúng ta, còn không đáng phải thu lưới đi, mục tiêu của bọn hắn là sư tôn!”

Nàng rất thông minh, một đường này đã xem sự tình đoán bảy tám phần, “Tiểu Thanh ngươi trước đừng hoảng hốt, bọn hắn tạm thời sẽ không động thủ, muốn

đối phó sư tôn, Tinh Hầu bọn người sợ là nghĩ sai. Đợi sư tôn chuẩn bị thỏa đáng, một khi xuất thủ bọn hắn ốc còn không mang nổi mình ốc, đến lúc đó chúng ta liền có thể thừa dịp loạn cứu đi Tôn Lăng sư huynh."

Thu Ý Thiển gật đầu, "Đúng, sư tôn lợi hại, bọn hắn khẳng định không biết, có nàng lão nhân gia xuất thủ, chúng ta khẳng định không có việc gì."

"Ý cạn a, sư tôn không thích người khác nói nàng lão."

"Ây… Nhưng sư tôn rõ ràng, liền rất già a… Tốt a, ta biết tỷ tỷ, ta không dám tùy tiện nói lung tung, cho nên ngươi có thể hay không, đem ngươi sắc mặt tái nhợt thu vừa thu lại, ta nhìn có chút sợ."

Thu Ý Nùng kém chút khí cười, "Ngươi cảm thấy ta là giả? Ai, vận khí thật là hỏng bét a, làm sao như thế thời điểm sai lầm." Trên người nàng, bắt đầu phát ra hàn ý, dưới thân xe lăn, mặt ngoài rất nhanh liền bao trùm lên, tầng 1 màu trắng băng sương.

Thu Ý Thiển thất kinh, "Tỷ, tại sao có thể như vậy? Ngươi đều thật nhiều năm không có phát bệnh… Cái này… Vậy phải làm sao bây giờ?"

"Có thể là trước đó, cùng Tôn Lăng sư huynh tiếp xúc lúc, tâm thần hao tổn quá độ, ta có sư tôn ban thưởng đan dược, vấn đề không lớn." Thu Ý Nùng sắc mặt càng phát ra tái nhợt, "Tiểu Thanh, ta muốn bế quan, ngươi thành thành thật thật ở chỗ này bên trong, cái kia đều không cần đi, nghe được không?"

Thu Ý Thiển nói “. Biết tỷ, ngươi nhanh phục đan dược, ta chờ ngươi ra!”

“Ừm.”

Lúc này, trên xe lăn băng sương, đã lan tràn đến khôi lỗi trên thân, nó đẩy Thu Ý Nùng về đến phòng, “Bành” một tiếng cửa phòng đóng chặt.

“Lần này, tựa hồ có hơi phiền toái, hi vọng có thể chịu đựng được…” Thu Ý Nùng gượng cười, lấy ra 1 con toàn thân màu đỏ ngọc bình, đem bên trong 1 viên cỡ quả nhãn tiểu nhân hỏa hồng đan dược, một ngụm nuốt xuống

.

Trên mặt nàng nhiều một tia hồng nhuận, nhưng gian phòng bên trong nhiệt độ, lại còn tại không ngừng giảm xuống, băng sương như lưới bốn phía lan tràn.

Bên ngoài, Thu Ý Thiển nhìn xem dần dần, từ cửa sổ khe hở bên trong, leo ra sương bạch, vội vàng lấy ra trọn vẹn trận bàn, trận kỳ, lại bằng nhanh nhất tốc độ, đưa chúng nó bố trí xong cả, phong ấn lại sương bạch lan tràn.

…

La Quan càng nghĩ càng giận, hắn còn chưa bao giờ ở đâu nữ nhân trong tay, nếm qua như thế thiệt thòi lớn, trực tiếp xáo trộn hắn kế hoạch.

Thu Ý Nùng, ngươi tốt, ngươi rất tốt!

Hắn lúc này, có thể mơ hồ phát giác được, đến từ âm thầm nhìn trộm, nhìn chăm chú, hiển nhiên hắn đã bị hoàng triều tu sĩ giám thị.

Chu Cẩm Thái sắc mặt cẩn thận, nói “. Đại nhân, đã xảy ra chuyện gì?”

La Quan không tốt giải thích, cũng không thể nói hắn đường đường 1 tôn “Cổ tiên nhân”, lúc này đang suy nghĩ, làm như thế nào đào mệnh a?

“Là bản tọa việc tư, không có quan hệ gì với ngươi.”

Chu Cẩm Thái ám đạo, xem ra sự tình rất khó giải quyết, nếu không lấy đại nhân thân phận, sao lại tức giận như vậy. Thôi, hay là lui xuống trước đi, miễn cho sờ đại nhân rủi ro.

“Kia… Đại nhân, ngài có dặn dò gì gọi ta, thuộc hạ xin được cáo lui trước.”

“Ừm.”

Chờ hắn rời đi, La Quan xoa đem mặt, thở dài một hơi, lúc này hắn đã nghĩ thông suốt, muốn chạy là không thể nào, một khi hắn có dị động, lập tức liền sẽ bị tóm, đến lúc đó nghĩ khoác da hổ cũng không kịp.

Không thể chạy, cũng chỉ có thể kế tiếp theo, có biện pháp nào có thể tẩy thoát, trên người mình “Hoài nghi”, tựa hồ cũng rất khó.

Thật chẳng lẽ chỉ còn lại có, xé da hổ con đường này? Nhưng coi như như thế, cũng phải có lý do đi, còn phải nắm chắc phân tấc, càng nghĩ càng đau đầu, thật sự là hận nghiến răng!

Đảo mắt, quá khứ 2 ngày, La Quan vẫn như cũ không nghĩ ra biện pháp, cứ việc Tinh Hầu vẫn chưa động thủ, nhưng hắn biết rõ, ngày mai chính là cái tiết điểm —— hoặc là quý càng môn nhân chủ động xuất thủ, hoặc là Tinh Hầu liền sẽ buộc bọn họ động thủ, đối La Quan mà nói, kết quả đồng dạng.

Ai!

Như thật không có biện pháp, cũng chỉ có thể bắt buộc mạo hiểm, xuất ra “Cổ tiên nhân” khí tràng đến, hi vọng có thể lừa dối quá quan.

Một bên khác, Thu Ý Nùng, cạn tỷ muội chỗ ở.

Thu Ý Thiển nhìn xem, cơ hồ bị băng sương nuốt hết trận bàn, trận kỳ, một trái tim chìm đến thung lũng.

Tỷ tỷ bệnh, mất khống chế…

Nếu không, có sư tôn cho đan dược, 2 ngày thời gian đầy đủ ổn định cục diện, mà không phải hiện tại

Bộ dáng này. Trận pháp phong ấn đã đạt tới cực hạn, tùy thời đều có thể vỡ vụn, đến lúc đó tỷ tỷ khí tức tràn ra ngoài —— lại 1 vị Quý Việt thần tông đích truyền, Tinh Hầu có thể không xuất thủ? Sư tôn kế hoạch sẽ bị triệt

để phá hư!

‘Không được, nhất định phải nghĩ biện pháp!’

Thu Ý Thiển cắn răng một cái, đưa tay 1 kiếm đánh nát hàn băng, đẩy cửa tiến vào gian phòng, bên trong đã biến thành hầm băng bộ dáng, tất cả mọi thứ đều bị hàn băng bao trùm, tỷ tỷ khôi lỗi trong mắt quang mang biến mất, đã hoàn toàn mất đi hoạt tính, kinh khủng âm hàn khí hơi thở, như vật sống vô khổng bất nhập, hướng thể nội điên cuồng chui vào, Thu Ý Thiển sắc mặt, lập tức nhiều mấy điểm tái nhợt.

Nàng chỉ là hơi bị xâm nhiễm liền như vậy khó chịu, tỷ tỷ tình cảnh có thể nghĩ? Thu Ý Thiển lại đau lòng lại sợ, đi tới Thu Ý Nùng bên người, cùng xung quanh băng phong hoàn cảnh khác biệt chính là, nàng trừ sắc mặt tái nhợt, không gặp được nửa điểm huyết sắc bên ngoài, trên thân nhưng không có bất luận cái gì băng sương vết tích. Chỉ là trên thân màu đen váy dài, nhan sắc càng phát ra tĩnh mịch, như phản chiếu lấy vô tận thâm uyên, để đến gần Thu Ý Thiển, bản năng ở giữa sinh ra hồi hộp, bất an.

“Tỷ tỷ! Tỷ tỷ!”

Nàng không ngừng kêu gọi.

Rốt cục, Thu Ý Nùng tiệp mao run rẩy mấy lần, chậm rãi mở ra, “Ý cạn… Bệnh của ta áp chế không nổi… Nhanh… Nhanh đi tìm La Quan…”

Thu Ý Thiển ngẩn ngơ, không nghĩ tới lại sẽ từ tỷ tỷ

trong miệng, nghe tới cái tên này, “Tỷ, tìm hắn làm cái gì? Người này hiện tại, sợ là hận chết chúng ta… Ngươi hồ đồ sao? Ta nghĩ biện pháp liên hệ sư tôn, chỉ có nàng có thể cứu ngươi!”

Thu Ý Nùng lắc đầu, “Tuyệt đối đừng kinh động sư tôn… Chúng ta bị giám thị, một khi sư tôn bại lộ… Chính là thập tử vô sinh… Đi tìm La Quan, để hắn xuất thủ cứu ta… Nhanh đi… Nói cho hắn… Không cứu ta chúng ta thân phận… Liền giấu không được… Nhanh đi…”

“Tỷ, ngươi đừng vội, ta biết, ta hiện tại liền đi!” Thu Ý Thiển cắn răng, “Tỷ, ngươi nhất định phải chịu đựng!”

Quay người bước nhanh rời đi.

Nhìn qua quan bế cửa phòng, Thu Ý Nùng đáy mắt hiện lên một tia mờ mịt, La Quan thật có thể cứu nàng sao? Nàng không thể xác định, nhưng đây đã là, nàng lựa chọn cuối cùng… Nếu không, chính là chết tại cái này bên trong, cũng tuyệt không thể liên lụy sư tôn.

Nàng nhắm mắt lại, lại lần nữa hôn mê.

Thu Ý Thiển ổn định tâm thần, trước tìm tới Thần hầu phủ tu sĩ, để bọn hắn dẫn đường tìm người, lý do là các nàng tỷ muội tìm được, phá giải quý càng bí thuật biện pháp, nhưng cần La Quan hỗ trợ.

La Quan là ai, Thần hầu phủ tu sĩ cũng không biết, cũng may Chu Cẩm Thái coi như có chút danh khí, rất nhanh liền có tin tức.

“Cô nương, mời đi theo ta.” Trước mặt Thần hầu phủ tu sĩ mỉm cười mở miệng, nhưng đôi mắt của hắn, lại sâu sâu có chút mát mẻ.

Thu Ý Thiển chỉ cảm thấy, giống như là bị một con rắn độc để mắt tới, nhưng

Lúc này cũng chỉ có thể cố tự trấn định, để hắn phía trước dẫn đường.

La Quan chau mày, nhìn đứng ở đối diện Thu Ý Thiển, “Cái này cùng ta có liên can gì?” Hắn hoài nghi mình nghe lầm, Thu Ý Nùng thế mà để muội muội nàng, chạy đến tìm cầu mong gì khác cứu? Nữ nhân này là không phải điên rồi? Nàng yêu chết bất tử, liên quan đến hắn cái rắm ấy!

Thu Ý Thiển gặp một lần La Quan thái độ, vội vàng nói “Tỷ ta bệnh rất hung hiểm, là thật sẽ chết người, nhưng ở nàng trước khi chết, nhất định sẽ bại lộ thân phận…” Nàng cắn răng một cái, tiếp tục nói “Quý Việt thần tông, tỷ ta là Quý Việt thần tông môn nhân, nếu như nàng xảy ra chuyện, ngươi cũng sẽ bị liên luỵ!”

Việc đã đến nước này, cứu không được tỷ tỷ cũng là khó thoát một kiếp, nàng không thèm đếm xỉa.

La Quan sắc mặt khó coi, đáng chết, là hắn biết cảm giác của mình, sẽ không vô duyên vô cớ dự cảnh, cái này hai tỷ muội thật đúng là đại phiền toái!

1 cái Quý Việt thần tông tu sĩ không đủ, thế mà chủ động lại đưa tới 1 cái, hay là cái ma bệnh, người không có

cứu ra ngoài mình cũng nhanh treo… Ngươi yêu chết bất tử, còn nhất định phải liên luỵ đến ta… Nhưng hắn không thể không thừa nhận, Thu Ý Nùng uy hiếp rất hữu hiệu.

Nếu như chỉ là một cái bình thường quý càng môn nhân còn dễ nói, nhưng 1 cái Quý Việt thần tông tu sĩ, Tinh Hầu nhất định sẽ động thủ bắt người, đến lúc đó trong tay hắn liền có 2 phần thẻ đánh bạc, căn bản không sợ quý càng môn đồ không nổi điên, dù là lưới lớn lộ ra, bọn hắn cũng được chủ động chui vào bên trong.

Đến lúc đó, ôm cỏ đánh con thỏ, La Quan tuyệt đối không thể không đếm xỉa đến.

Đáng chết!

La Quan thở sâu, “Dẫn đường.”

Trong khoảng thời gian ngắn, ngay cả tiếp theo tính toán hắn 3 lần, hắc… Thu Ý Nùng, ngươi cái tiểu nương bì, lão tử ghi nhớ ngươi!

Thu Ý Thiển đại hỉ, cái kia lo lắng sắc mặt của hắn, xoay người rời đi, “Nhanh lên, tỷ tỷ trạng thái rất tệ, bất cứ lúc nào cũng sẽ xảy ra chuyện.”

Chu Cẩm Thái chào đón, sắc mặt cổ quái, “Đại nhân, ngài muốn đi đâu?”

“Cứu người!” La Quan cắn răng mở miệng.

Tinh Hầu phủ tu sĩ đưa đến địa phương sau vẫn chưa

rời đi, mà là tại bí mật quan sát, thấy La Quan cùng Thu Ý Thiển vội vàng rời đi, hắn híp híp mắt, thấp giọng nói "Trở về bẩm Tinh Hầu đại nhân, La Quan theo Thu Ý Thiển rời đi, song phương quả có chỗ liên quan!"

"Vâng." Phía sau hắn, một tên Tinh Hầu phủ tu sĩ vội vàng rời đi.

Các đại nhân khóa chặt, quan sát, chỉ là bảo đảm mục tiêu sẽ không bỏ chạy, nhưng cụ thể làm cái gì, cần bọn hắn thông truyền.

'Quý càng dư nghiệt đều đáng chết… Chu Cẩm Thái từ trước đến nay thông minh, lại cùng bọn hắn có liên quan, bị hoảng sợ không chọn đường sao? Như thế cũng tốt, chết 1 vị thần tướng, chung quy là có phiền phức, nhưng nếu cùng quý càng dư nghiệt có quan hệ, chính là chết chưa hết tội!'

Tinh Hầu phủ tu sĩ, âm lãnh nhìn một cái Chu Cẩm Thái chỗ ở, quay người rời đi.

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1234 : Ngân bạch! Hắc kim!

Hòe tiên sinh tại gõ cửa, hắn vẫn luôn đang tìm kiếm cơ hội, ý đồ cùng thu ý tỷ muội tiếp xúc, nhưng đối phương cái này 3 ngày hoàn toàn mất liên lạc.

Hắn mời Tinh Hầu phủ tu sĩ thông truyền, cũng không có được đáp lại, 'Hẳn là, kia Thu Ý Nùng có phát giác, cố ý tránh né? Sẽ không, ta dò xét rất mịt mờ, lấy nàng tu vi, tuyệt đối phát hiện không được.'

Càng nghĩ, hòe tiên sinh cắn răng một cái, trực tiếp đến nhà. Vô luận như thế nào, Thu Ý Nùng trên thân món kia khôi lỗi bí bảo, hắn cũng sẽ không từ bỏ ——

Thượng cổ khôi lỗi đại tông Phương Giáp tông, sinh động tại Quý Việt thần tông trước đó càng xa xưa niên đại, nó truyền thừa sớm đã đoạn tuyệt, hòe tiên sinh từng may mắn, tìm được nó môn hạ cái nào đó bí bảo tàn phiến, chính là bằng này mới một đường phá cảnh thần tướng, xông ra một phen thanh danh.

Mà cái này bí bảo tàn phiến bên trong, có một môn tiểu thủ đoạn, nhưng cảm giác Phương Giáp tông chi vật. Lúc trước, khi nhìn đến Thu Ý Nùng lần đầu tiên, hòe tiên sinh liền biết, nữ nhân này trên thân mang theo Phương Giáp tông bảo vật.

Trọng bảo!

Không tiếc đại giới nhất định phải đoạt đến, đến lúc đó có lẽ hắn có thể có cơ hội, dòm ngó Thần hầu chi cảnh? Chỉ là nghĩ đến điểm này, hòe tiên sinh liền kích động toàn thân run rẩy.

Không có trả lời.

Cửa viện đóng kín, bên trong không hề có động tĩnh gì, đương nhiên cũng có thể là là bị trận pháp ngăn cách. Cùng tiểu tổ mấy tên tu sĩ, đi theo hòe tiên sinh sau lưng, biểu lộ có chút vi diệu.

Không người là đồ đần, lúc này bao nhiêu nhìn ra chút gì —— hòe tiên sinh đối đôi tỷ muội này, tựa hồ rất để bụng? Là nhìn trúng sắc đẹp, hay là có nội tình khác?

Nhưng bọn hắn sẽ không nhiều lời, bởi vì hòe tiên sinh lý do rất mạo xưng điểm, Thu Ý Nùng là khôi lỗi nói cao thủ, muốn phá giải quý càng bí thuật, nhất định phải có sự hỗ trợ của nàng.

“Hòe tiên sinh, người có lẽ không tại, bằng không chúng ta chờ chút lại đến?” 1 người tu sĩ thử thăm dò mở miệng.

Hòe tiên sinh lắc đầu, “Thời gian cấp bách, ngày mai chính là Tinh Hầu đại nhân kỳ hạn chót, chúng ta không thể lại cùng.” Hắn nhìn thoáng qua cửa lớn đóng chặt, đáy mắt hiện lên một tia lãnh ý, lớn tiếng nói “2 vị đạo hữu, chẳng lẽ xảy ra vấn đề gì? Tại hạ mạo phạm!”

Nói xong 1 chưởng đập xuống, Tinh Hầu phủ đơn giản bày ra cấm chế, thu liễm âm thanh ngăn cách quấy rầy

có thể, nhưng phòng ngự đối lập có hạn, cửa sân lên tiếng trả lời mà ra.

“Thu Ý Nùng, Thu Ý Thiển 2 vị đạo hữu, còn xin hiện thân gặp mặt!” Hòe tiên sinh lại hô một tiếng, vẫn như cũ không có động tĩnh, sắc mặt lập tức khẽ biến.

Lúc này mới, phía sau hắn mấy người, cũng cảm giác được không thích hợp.

Hòe tiên sinh nói “Xem ra, là thật xảy ra chuyện, các vị đạo hữu mau theo ta cùng một chỗ!” Nói xong, hắn cái thứ 1 vọt vào.

Mấy người liếc nhau, “Đi thôi, phá giải bí thuật một chuyện, còn cần hòe tiên sinh dẫn đầu.”

“Đúng, chúng ta cũng là tốt bụng, lo lắng 2 vị đạo hữu xảy ra ngoài ý muốn.”

“Ngươi ta tương hỗ làm chứng, không có vấn đề… Như người không tại, lớn không được nói lời xin lỗi chính là.”

Rất nhanh,

Bên ngoài cửa phòng bị đẩy ra, một nháy mắt mọi người liền cảm nhận được, đập vào mặt âm hàn khí hơi thở. Trong thoáng chốc, gian phòng bên trong tia sáng, tựa hồ cũng trở nên vô song âm u, mà tại mảng lớn trong bóng tối, như cất giấu một đôi băng lãnh đôi mắt, chính hờ hững tiếp cận bọn hắn.

Tê ——

Mọi người hít một hơi lãnh khí, toàn thân băng hàn.

Trước mắt một màn hoàn toàn ra khỏi dự kiến, trọn vẹn trận bàn, trận kỳ, bị thật dày hàn băng nuốt hết ở bên trong, mặt ngoài lưu chuyển linh quang đã yếu ớt đến cực điểm, hiển nhiên đến bên bờ biên giới sắp sụp đổ.

Không khí bên trong tràn ngập âm hàn, làm bọn hắn có chút khó có thể chịu đựng, mà cái này rõ ràng là bị trận pháp phong ấn về sau, tản mát ra cực ít một bộ điểm… Kia trước mắt gian phòng bên trong, sẽ là như thế nào tràng cảnh?

Hòe tiên sinh sắc mặt khó coi, ám đạo hẳn là cũng có người cũng phát giác được, Thu Ý Nùng trong tay bảo vật, đã sớm động thủ?

Đáng ghét!

Hắn cắn răng một cái, liền muốn vượt qua phong ấn trận pháp, đẩy ra trước mặt cửa phòng.

“Các ngươi làm gì? Vì sao xâm nhập chỗ ở của chúng ta!” Thu Ý Thiển nghiến răng nghiến lợi, rút kiếm chỉ hướng mọi người, “Ra ngoài, đều ra ngoài!”

Hòe tiên sinh nhíu mày, “Đạo hữu đây là làm cái gì? Chúng ta là đến giúp đỡ!” Những người khác, sắc mặt cũng có chút bất thiện.

Cùng nàng phẫn nộ cùng rút kiếm tương hướng lúc, mọi người hờ hững lấy đối so sánh, La Quan chỉ là đi đến

mọi người sau lưng, hòe tiên sinh cùng sắc mặt lập tức biến đổi.

“La… La đạo hữu, cũng là đến tìm Thu Ý Nùng đạo hữu sao? Chúng ta cũng thế, nhưng nhìn nơi đây tình huống, tựa hồ…”

“Ra ngoài.” La Quan thản nhiên nói.

Bị đánh gãy hòe tiên sinh, sắc mặt lúc xanh lúc trắng, cũng không dám bộc lộ nửa điểm phẫn nộ, “Cái kia… Tốt… Là ta cùng mạo muội, có nhiều quấy rầy…” Hắn xoay người rời đi, những người khác vội vàng đuổi theo, từng cái sắc mặt trắng bệch, cái trán đầy mồ hôi.

Mấy người rốt cuộc minh bạch, ban đầu ở trong đại điện, hòe tiên sinh vì sao bị nhìn thoáng qua, liền trực tiếp nhận sợ.

Tê ——

Ánh mắt của tiểu tử này, thật đáng sợ!

Người này thật sự là Vũ Hóa cảnh? Hay là nói, có khác ẩn tàng? Nhưng vô luận như thế nào, chân linh thét lên, cùng bản năng run rẩy, đều đang cảnh cáo lấy bọn hắn, người này tuyệt đối không thể trêu chọc!

La Quan nhìn thoáng qua, bị băng phong cửa phòng, cau mày, nói “. Ngươi cũng ra ngoài.”

“A… Tốt, ngươi nhất định mau cứu tỷ tỷ của ta, van cầu ngươi…” Thu Ý Thiển một mặt khẩn cầu, đóng cửa đi ra

ngoài.

La Quan vỡ vụn hàn băng đẩy cửa phòng ra, liếc mắt liền thấy, ngồi tại trên xe lăn Thu Ý Nùng. Sắc mặt tái nhợt như trong suốt, có thể thấy rõ xanh nhạt

Sắc mạch máu, nàng co ro thân thể, khí tức như nộ hải bên trong thuyền nhỏ, tùy thời đều muốn bị một ngụm nuốt mất.

Vô tận âm hàn chính liên tục không ngừng, từ trong cơ thể nàng tản mát… Rất đáng sợ, nếu như hắn chỉ là 1 cái, đơn thuần Vũ Hóa cảnh tu sĩ, thậm chí sẽ bị tươi sống đông chết!

Cái này âm hàn, là cái gì?

Đột nhiên, La Quan thể nội ngân bạch, bỗng dưng chấn động, nó giống như là phát giác được cái gì, lạnh thấu xương cùng phẫn nộ đang kích động.

‘Thu Ý Nùng thể nội âm hàn đầu nguồn, cùng ngân bạch có quan hệ? Lại giữa lẫn nhau quan hệ, không tốt lắm.’ La Quan trong lòng run lên.

Sau một khắc, Thu Ý Nùng bỗng dưng mở 2 mắt ra, nàng một đôi tròng mắt, lại biến thành màu đen kịt, quỷ dị như thâm uyên, trực câu câu nhìn về phía La Quan. Mãnh liệt ác niệm, cùng tham lam dục vọng bỗng dưng bộc phát, từ trong cơ thể nàng hiện lên âm hàn sát na tăng vọt!

Tựa như là 1 con, không nhìn thấy khủng bố miệng lớn,

muốn đem hắn trực tiếp ăn hết.

Ngươi tại ngóng nhìn thâm uyên lúc, thâm uyên cũng tại ngóng nhìn ngươi —— hiển nhiên, khi ngân bạch có phát giác, cái này âm hàn đầu nguồn đen nhánh, cũng làm ra ứng đối.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Kia là La Quan quanh thân không gian, bị âm hàn khí hơi thở đông kết, băng phong.

Ông ——

Màu xanh hạt sen đột nhiên chuyển động, ma chủng đại biểu tinh hồng, tùy theo chập trùng, thoải mái, mà ngân bạch tại ngắn ngủi trầm mặc về sau, như lựa chọn ngầm thừa nhận.

Thế là, thanh, ngân, đỏ tam sắc, từ La Quan đáy mắt hiển hiện, cả người hắn trong nháy mắt, biến thành 1 con kinh khủng lỗ đen. Kia gào thét mà đến, khủng bố đến cực điểm âm hàn chi lực, tại tiếp xúc đến La Quan nháy mắt, liền bị một ngụm thôn phệ.

Thu Ý Nùng thân thể bắt đầu run rẩy, từng tia từng sợi hắc khí, bị cưỡng ép lôi ra bên ngoài cơ thể, đều chui vào La Quan thể nội.

Mơ hồ trong đó, hắn bên tai tựa hồ, nghe tới một tiếng phẫn nộ, thống khổ gào thét, từ cách xa bên ngoài mà

đến, phóng xuất ra dao động tinh biển, vạn vật chôn vùi khí tức khủng bố, nhưng cuối cùng… Nó lựa chọn chủ động chặt đứt, cùng Thu Ý Nùng liên hệ.

Thế là, hắc ám như dòng lũ, mãnh liệt mà ra.

Một lát sau, khi La Quan đáy mắt thanh, ngân, đỏ tam sắc tiêu tán, gian phòng bên trong âm hàn, đã quét sạch sành sanh,

Băng phong tẫn tán, chỉ có Thu Ý Nùng ẩm ướt cộc cộc, kề sát ở trên người váy dài, cho thấy vừa rồi hết thảy cũng không phải là ảo giác.

Mặt của nàng rất đỏ, thân thể rất nóng, thậm chí vô ý thức động thủ, giật ra ngực, lộ ra một vòng thần thánh ánh sáng. La Quan nhìn thoáng qua, lại liếc mắt nhìn, đang nhìn mắt thứ ba lúc thở dài một hơi, tiếp lấy quả quyết quay người, đẩy cửa ra ngoài.

Đón Thu Ý Thiển trông mong biểu lộ, hắn thản nhiên nói "… Nói cho tỷ tỷ ngươi, nàng thiếu ta không chỉ một cái mạng!"

"… A, tạ ơn, tạ

Tạ!" Thu Ý Thiển bỗng nhiên kịp phản ứng, nói cám ơn liên tục, quay người bước nhanh đi vào phòng bên trong.

La Quan vuốt vuốt mi tâm, khóe miệng lộ ra một nụ cười khổ, thấp giọng nói "Lần này, là triệt để tẩy không sạch sẽ…" Cùng quý càng dư nghiệt không quan hệ? Không

quan hệ ngươi sẽ ra tay cứu người! A, lui một bước nói, coi như trước đó không quan hệ, từ ngươi cứu người bắt đầu từ thời khắc đó, liền có quan hệ.

Hôm nay cứu Thu Ý Nùng, liền chẳng khác gì là đem La Quan cùng quý càng tông triệt để buộc chung một chỗ, đứng ở 3 đại hoàng triều mặt đối lập. Đây là thống trị toàn bộ, bao la vô song trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực tồn tại a, suy nghĩ một chút đều để da đầu run lên.

Một cái mạng liền có thể trả được hết? Phi! Nàng Thu Ý Nùng mệnh, còn không có như thế đáng tiền.

“Ừm?” Đột nhiên, La Quan nhíu mày, lại phát hiện bị thôn phệ đến thể nội hắc khí, trải qua thôn phệ sau còn có một sợi tàn hơn.

Màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng, tựa hồ cũng không nguyện ý đụng, cái này tình huống như thế nào? Gặp chuyện không quyết, có thể hỏi Lôi Tinh… Ai bảo nó yếu nhất, nền móng lại đầy đủ kinh người, biết rất nhiều bí ẩn đâu.

Lôi Tinh tại nơi hẻo lánh bên trong co lại càng chặt, mặt mũi tràn đầy bối rối, “Đây là một sợi hắc ám bản nguyên… Chỉ cần trong thiên địa này, còn có hắc ám tồn tại, nó liền vĩnh viễn sẽ không bị lau đi… Cho nên 3 vị đại lão, mới không nguyện ý ăn nó, thực tế là được không bù mất.”

“Đại nhân, ngài mau đem nó thả ra đi, thứ này rất nguy hiểm… Lỡ như nhiễm phải, đó cũng không phải là đùa

giỡn…”

Hắc ám bản nguyên?

La Quan suy nghĩ một chút, “Ngân bạch cùng nó có liên quan?”

Lôi Tinh trầm mặc, vụng trộm nhìn một cái trầm mặc ngân bạch, lại cùng mấy hơi, mới nhỏ giọng nói “Đại nhân, ngài gọi nó ngân bạch, nhưng trên thực tế, đại lão bản chất vì ngân, màu trắng là nó phụ thuộc… Mà có tư cách có được phụ thuộc sắc, tại chúng ta 9 trong đó cũng chỉ có 2 vị… Vị kia phụ thuộc… Chính là đen…”

Vị kia, là kim sắc!

Ngân bạch! Hắc kim!

La Quan giật mình lại cảm thấy đốt não, làm sao một đám nhan sắc quan hệ, phức tạp như vậy, khó lường? Cửu sắc hợp nhất bản thể lại là cái gì?

Nhìn Lôi Tinh run rẩy bộ dáng, hắn lời đến khóe miệng lại nuốt trở vào. Hỏi cũng hỏi không, nhìn nó dáng vẻ liền biết, khẳng định không dám nhiều lời!

Được rồi, những sự tình này đối với hắn mà nói, hay là quá xa xôi, trước chú ý dễ làm xuống đi.

Tiếng bước chân tại sau lưng vang lên, La Quan không quay đầu lại, “Nàng lúc nào có thể tỉnh?”

Thu Ý Thiển nhỏ giọng nói “Không có gì bất ngờ xảy ra,

đêm nay liền có thể tỉnh lại.” Nàng do dự một chút, “Cái kia, ta có phải hay không hẳn là, đổi giọng gọi tỷ phu ngươi rồi?”

La Quan kém chút sặc nước bọt mà chết, “Ngươi nói cái gì?”

Thu Ý Thiển trừng lớn mắt, mặt mũi tràn đầy chấn kinh, “Tỷ ta quần áo đều thoát, ngươi nghĩ nhổ… Không nhận nợ? !”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1235 : Phong ba bắt đầu

Thu Ý Nùng lúc tỉnh, trời đã tối đen, nàng mở mắt nhìn thấy đối diện La Quan, hơi khẽ giật mình rất nhanh khôi phục lại bình tĩnh. Đã nàng còn sống, tại cái này Tinh Hầu trong phủ, sẽ ra tay cứu nàng liền chỉ có hắn, nàng hít một hơi đang muốn mở miệng, sắc mặt bỗng dưng biến đổi.

Trừng lớn mắt nhìn xem 2 chân, trước kia loại kia lạnh như băng chết lặng, bây giờ đều không gặp, Thu Ý Nùng cắn môi, nhẹ nhàng hoạt động mấy lần, nước mắt nháy mắt lăn xuống, kinh hỉ như triều cường tại nàng đáy lòng mãnh liệt. Sư tôn đều thúc thủ vô sách chân tật lúc này không ngờ khỏi hẳn, mà nghĩ đến đây hết thảy đều là, đối diện La Quan thủ đoạn, nàng vui vẻ đồng thời lại lòng tràn đầy thấp thỏm.

Thực lực đối phương, chỉ sợ so trong dự tưởng càng khủng bố hơn, cảnh giới thâm bất khả trắc, nếu có tuyển Thu Ý Nùng thật không muốn đắc tội đối phương, nhưng hôm nay thế cục… Nàng cười khổ một tiếng, cung kính nói “Đa tạ la… Tiền bối xuất thủ cứu giúp, ý nồng vô cùng cảm kích!”

“Ngươi không cần nói lời cảm tạ, ta vốn cũng không nghĩ cứu ngươi, chỉ bất quá bị người uy hiếp, bất đắc dĩ mới ra tay.” La Quan mặt lạnh lấy, mặt không biểu tình, “Ngươi là Quý Việt thần tông tu sĩ?”

Thu Ý Nùng nói “. Là.”

“Bị Tinh Hầu giam giữ người, các ngươi có biện pháp cứu đi?”

“Có!” Thu Ý Nùng đôi mắt sáng lên, mặt lộ vẻ chờ mong, “Tiền bối cùng ta quý càng tông, hẳn là khiến có nguồn gốc?”

Nếu không làm gì quan tâm việc này… Thậm chí lại liên tưởng một chút, La Quan này đến Tinh Hầu đất phong, hoặc cùng bọn hắn mục đích giống nhau?

La Quan cười lạnh, “Không có gì nguồn gốc, quý càng tông tên tuổi, La mỗ không dám trèo cao!” Hắn đứng dậy liền đi, lưu tại đây chính là vì xác định, quý càng tông phải chăng có thể cứu người. Bây giờ đạt được đáp án, La Quan 1 giây không nghĩ lưu thêm… 2 cái tâm tư khó lường nữ nhân xấu, sắc dụ phía trước, ăn vạ ở phía sau? Hừ! Ta La mỗ người, tuyệt sẽ không bị các ngươi lừa.

“Tỷ, hắn đi, sắc mặt thúi vô cùng…” Thu Ý Thiển chạy tiến gian phòng, lúc ban ngày, nàng vừa nói xong 1 câu, liền bị La Quan sắc mặt âm trầm, dọa đến không còn dám lắm miệng. Sau một khắc, nàng đột nhiên cứng tại nguyên địa, trừng lớn mắt, “Tỷ… Chân, chân của ngươi…”

Thu Ý Nùng lộ ra tiếu dung, “Ừm, chân của ta tốt… Là La tiền bối xuất thủ cứu giúp… Ý cạn, vị tiền bối này rất lợi hại… Ân, người cũng rất tốt…” Như đổi 1 người, bị nàng lại nhiều lần tính toán, bảo đảm nàng một mạng

bất tử đều tính từ bi, sẽ còn chữa khỏi chân của nàng.

Cho nên, đừng nhìn La Quan sắc mặt âm trầm, ngữ khí băng lãnh, nhưng ở Thu Ý Nùng đáy lòng, La tiền bối thật sự là một người tốt. Ngoài ra, cứ việc bị phủ định hoàn toàn, nhưng trực giác nói cho nàng, vị tiền bối này cùng quý càng tông, nhất định có rất sâu liên quan.

“Quá tốt! Tỷ, quá tốt!” Thu Ý Thiển kích động vô song, khuôn mặt nhỏ đỏ bừng, nhưng rất nhanh nàng giống như là nghĩ đến cái gì, do dự một chút, nói “. Tỷ, La Quan trước đó lưu lại câu nói, để ta cho ngươi biết… Hắn nói, ngươi thiếu hắn không chỉ một cái mạng… Ta có chút lý giải không được, hắn là trên người ngươi, động thập

A tay chân sao? Hay là đối ngươi làm cái gì, chuyện thất đức? Nhưng ta nhìn a, ngươi thủ cung sa vẫn đang… Người này nói thật kỳ quái, mệnh là trọng yếu nhất, trừ mệnh bên ngoài, hắn còn muốn cái gì?”

Thu Ý Nùng mặt đỏ lên, “Ý cạn, ngươi nói lung tung cái gì! Ta… La đại nhân chính nhân quân tử, sao lại làm lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn sự tình… Lần này, nếu không phải đại nhân cứu giúp, không chỉ ngươi ta muốn chết, Tôn Lăng sư huynh khó thoát một kiếp, sư tôn có lẽ cũng có phiền phức… Đến lúc đó ta quý càng môn nhân, chắc chắn tử thương thảm trọng… Cho nên La tiền bối nói rất đúng, ta thiếu hắn không chỉ một cái mạng… Là rất nhiều rất nhiều… Ai! Đại nhân lấy ơn báo oán, thật không biết ngày sau nên như thế nào hồi báo…”

Thu Ý Thiển nhỏ giọng thầm thì, “Nếu thật là ngày sau, kia còn dùng hồi báo sao? Tỷ tỷ thật là, đem sự tình nghĩ quá phức tạp.”

La Quan đẩy cửa ra ngoài, Chu Cẩm Thái chính cung kính chờ ở bên ngoài, hắn không biết đại nhân vì sao, muốn giúp thu ý tỷ, muội, nhưng đã đại nhân không mở miệng, hắn liền chỉ coi không nhìn thấy, “Tiên sinh, ngài ra.”

Bên cạnh 1 vị thần tướng, sắc mặt cực kỳ cổ quái, đúng là hắn mời thu ý tỷ muội đến đây, cùng Chu Cẩm Thái cũng coi như quen biết cũ. Đối Chu Cẩm Thái thực lực hắn biết rõ, thần tướng viên mãn cấp độ, thậm chí có tư cách dòm ngó Thần hầu cảnh vô hạn phong quang.

Tại Tinh Hầu đại nhân trì hạ, một đám thần tướng bên trong rất có thanh danh, là chí ít có thể xếp trước 3 tồn tại, nhưng hôm nay hắn lại đối 1 vị, chỉ là Vũ Hóa cảnh tiểu bối cung kính như thế? Thậm chí trước đó, hắn muốn đi vào thăm viếng, đều bị Chu Cẩm Thái cưỡng ép ngăn cản, càng nghĩ càng thấy phải cổ quái.

“Khục! Bản tướng Đỗ Hạo, là Chu thần tướng bằng hữu, không biết… Các hạ xưng hô như thế nào?” Đỗ Hạo mặt mũi tràn đầy đều là hiếu kì.

“La Quan.” Hắn dừng một chút, tiếp tục nói “Các nàng gặp được một vài vấn đề, đã là Đỗ thần tướng đem người mời tới, liền mời canh giữ ở cái này, miễn cho các nàng bị người quấy nhiễu.”

“… A, ha ha, đương nhiên đương nhiên, ta lão Đỗ làm

người luôn luôn rất giảng đạo nghĩa… Chắc chắn chiếu cố tốt 2 vị đạo hữu…” Đỗ Hạo cười ha hả, biểu lộ có chút xấu hổ, ám đạo lão tử đường đường thần tướng, trừ Tinh Hầu đại nhân ai dám phân phó ta? Ngươi cái tên này, nói không khỏi quá tùy ý a? Đem ta xem như người nào!

La Quan gật gật đầu, xoay người rời đi.

Chu Cẩm Thái cùng 2 bước, lại dừng lại, quay người nghiêm túc xem ra, “Đỗ Hạo, ngươi đã đáp ứng tiên sinh, thì nhất định phải làm được, ghi nhớ sao?” Nói xong, hắn vội vàng đuổi theo.

Đỗ Hạo sắc mặt không chừng, Chu Cẩm Thái người này rất tinh minh, hắn cái này thái độ đủ để cho thấy quá nhiều, hẳn là cái này Vũ Hóa cảnh tiểu bối, thật có lai lịch gì?

Do dự

Một chút, hắn nhìn thoáng qua thu ý tỷ muội chỗ ở, ‘Thôi, ngay tại cái này coi chừng một đêm, đợi ngày mai kết thúc về sau, các nàng 2 tỷ muội là đi hay ở, liền từ Tinh Hầu đại nhân quyết định… Hừ! Quản ngươi lai lịch gì, đến lúc đó chẳng lẽ còn dám đối Tinh Hầu đại nhân khoa tay múa chân?”

Đỗ thần tướng đáy lòng bên trong, cuối cùng cũng có chút tức giận bất bình.

Chu Cẩm Thái cúi đầu, đi theo đại nhân bước chân vội vàng, hắn có thể phát giác được, đại nhân tâm tình thật

không tốt…‘Xem ra là ta nghĩ sai, đại nhân đối 2 cô gái này, cũng vô đặc biệt hứng thú.’

“Chu thần tướng! Chu Cẩm Thái thần tướng!” Đột nhiên, có người bước nhanh mà đến, là một tên Tinh Hầu phủ tu sĩ.

Chu Cẩm Thái nhìn thoáng qua đại nhân, trầm giọng nói “Bản tướng ở đây, ngươi có chuyện gì?”

Tinh Hầu phủ tu sĩ vội vàng nói “Thần tướng đại nhân, không tốt , lệnh công tử tại vân thú bữa tiệc cùng người xung đột, tình huống hình như có không ổn, ngài mau đi xem một chút đi!”

Chu Cẩm Thái biến sắc, hắn đối Chu Thế Giai cực kì coi trọng, hai cha con nói câu sống nương tựa lẫn nhau, đều không chút nào qua điểm. Nhưng hôm nay việc này rõ ràng không thích hợp, hắn đè xuống trong lòng lo nghĩ, xoay người nhìn lại, “Tiên sinh, cái này…”

La Quan đột nhiên phát hiện, hắn đem sự tình nghĩ sai, muốn tại Tinh Hầu trước mặt “Lập uy”, giũ ra da hổ uy phong, chưa hẳn liền muốn cùng hắn xung đột —— Chu gia phụ tử phiền phức, không phải liền là cơ hội tốt nhất? Cùng Tinh Hầu có quan hệ, nhưng lại không phải xung đột chính diện, chỉ cần hôm nay thao tác tốt… Hắc, quý càng môn nhân phiền phức, chưa hẳn không thể thoát khỏi!

Quả nhiên, mỗi người đều có chỗ cần dùng, Chu Thế Giai là đến đúng rồi! Suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, hắn lặng lẽ nói “Thế tốt xảy ra chuyện rồi? Đi,

chúng ta đi xem một chút.”

Chu Cẩm Thái mắt lộ cảm kích, “Đa tạ tiên sinh!” Hắn biết rõ, đại nhân này đến Tinh Hầu đất phong, tất có tự thân mưu tính, là lấy không muốn bại lộ thân phận, nếu không chỉ bằng Nguyên Đồ thần tướng, Tuân Bác Vũ gây hấn sự tình, liền đầy đủ bọn hắn chết đến mấy cái vừa đi vừa về.

Hiện tại, vì Chu Thế Giai, lại nguyện ý nhúng tay… Ai, tiên sinh đối cha con ta, thực tế là quá tốt… Ô ô, con ta thật sự là phúc tinh của ta, vi phụ chính buồn rầu nên như thế nào, mới có thể để cho tiên sinh, lý giải đến ngươi ta phụ tử khó xử, ngươi lập tức liền giúp vi phụ, giải quyết vấn đề này.

Về phần hôm nay xung đột, mục tiêu của đối phương là hắn, Chu Thế Giai nhiều nhất ăn chút đau khổ, tổng sẽ không mất mạng… Cái này liền đủ.

Trên đường, La Quan biết “Vân thú yến” nội tình, là Tinh Hầu đại nhân hạ lệnh, vì một đám Thần Tướng cảnh trong nhà tiểu bối tổ chức, lấy thù bọn hắn vì Tinh Hầu tận tâm làm việc, mời tới rất nhiều năng nhân dị sĩ chi công. Mà cùng loại yến hội, trên thực tế là Tinh Hầu trì hạ truyền thống, mỗi khi đại lượng điều động dưới trướng lúc, bình thường đều sẽ tổ chức.

Cũng chính là bởi vì điểm này, lần này biển mây tinh bên trên mới có thể, trừ rất nhiều đại nhân vật bên ngoài, tụ tập rất nhiều chữ nhỏ

Bối tu sĩ —— vân thú, là biển mây tinh sinh mệnh đặc

thù, nó hình thái khó lường, tại ẩn nấp, đi đường phương diện, có rất nhiều thần diệu. Đương nhiên, càng quan trọng một điểm là, đây là tới từ Tinh Hầu đại nhân ban ân, đừng nói vân thú bản thân có giá trị không nhỏ, dù chỉ là một đống phế vật, cũng đầy đủ gây nên các phe truy đuổi.

Cái này đời đồng hồ, là Tinh Hầu đại nhân thể diện, tán thành, ai không muốn muốn? !

Hôm nay, La Quan cứu chữa Thu Ý Nùng lúc, Tinh Hầu phân phó tổ chức “Vân thú yến”, tùy hành các thần tướng con cháu đều tại mời hàng ngũ, Chu Thế Giai tự nhiên không ngoại lệ, mà dạng này thể diện, hắn hiển nhiên không thể cự tuyệt.

Chu Thế Giai biết hai cha con, bây giờ tình cảnh không ổn, lại tại trước khi đi bị Chu Cẩm Thái trịnh trọng nhắc nhở, yến hội quá trình bên trong rất điệu thấp. Trên thực tế, trận này “Vân thú yến” hết thảy thuận lợi, mà ngoài ý muốn liền phát sinh ở, yến hội sắp lúc kết thúc.

Mọi người riêng phần mình đạt được một đầu vân thú tán thành, chính xa hướng Tinh Hầu phủ hành lễ, lấy đồng hồ đối Tinh Hầu đại nhân cảm kích, kính sợ lúc, trong đó một đầu vân thú đột nhiên bạo tẩu, trực tiếp công kích bên người người.

Chu Thế Giai vận khí rất tồi tệ, bị vân thú công kích cũng không thể rướn cổ lên chờ chết, nhưng cái này vừa động thủ liền gây phiền toái —— vân thú bị đánh bay ra ngoài, đoạn mất hai cái đùi, chết ngược lại là không chết, nhưng đây là Tinh Hầu ban ân, chẳng lẽ không

phải đối Tinh Hầu bất kính?

Càng “Trùng hợp” chính là, đầu này vân thú chủ nhân, địa vị rất lớn. Đối phương một mặt lãnh khốc, ánh mắt băng hàn, “Dám đả thương bản công tử vân thú, thật là lớn gan! Người tới, bắt hắn lại, đem hắn hai cái đùi đánh gãy!”

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Theo 2 tiếng giòn vang, Chu Thế Giai kêu thảm trùng thiên.

Vân thú yến mọi người sắc mặt đại biến, vội vàng hướng lui về phía sau tránh, người không biết sự tình sắc mặt tái nhợt, nghĩ thầm đối phương thực tế lớn mật.

Hôm nay, là Tinh Hầu đại nhân cho thể diện, tại thương thế kia người, sao lại không trả giá đắt?

Nhưng cũng có người, đáy mắt một mảnh lạnh lùng, nhìn về phía Chu Thế Giai ánh mắt, không có chút nào ba động.

Đánh gãy chân?

A! Chỉ sợ, đây chỉ là hôm nay phong ba bắt đầu.

Nguyên Đồ thần tướng dẫn người, canh giữ ở vân thú yến tổ chức dưới nhà cao tầng, nghe bên tai kêu thảm, hắn híp híp mắt, đáy mắt lộ ra vẻ hưng phấn.

Chu Cẩm Thái, lần này ngươi còn thế nào nhẫn? Coi như ngươi thật có thể, cũng tai kiếp khó thoát!

Hôm nay, ở trong mắt rất nhiều người, Chu gia phụ tử thập tử vô sinh.

Dù sao trận này tính toán, từ đế tinh mà lên, trải qua Tinh Hầu tán thành, lại có bọn hắn tự mình động thủ… Ai có thể ngăn cản?

Mà chính là, tại phần này trầm mặc, kiềm chế, lãnh khốc trong khi chờ đợi, La Quan cùng Chu Cẩm Thái, đi tới vân thú yến hiện trường.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1236 : Đã là con ta, chính là con ta!

Chu Cẩm Thái dù đã làm tốt, Chu Thế Giai chịu đau khổ chuẩn bị, nhưng nhìn lấy hắn bị người đánh gãy 2 chân, giam cầm trên mặt đất kêu rên, lửa giận hay là một nháy mắt, tại giữa bộ ngực cháy bùng, kia đại khái chính là vì người cha bản năng.

Mà Chu Thế Giai phản ứng, thì để phần này lửa giận, càng nhiều vô số lòng chua xót cùng nặng nề, “Cha! Ngươi đừng quản ta, đừng tức giận! Hôm nay, đều là lỗi của con trai, vô ý tổn thương vân thú, đối Tinh Hầu đại nhân bất kính, càng đắc tội quý nhân, kết cục này là ta trừng phạt đúng tội.”

“Thật, nhi tử không thương, mời ngài thay ta hướng quý nhân bồi tội, nhi tử tiện mệnh 1 đầu, mặc cho Tinh Hầu cùng quý nhân xử trí là được!”

Chu Thế Giai cố nén kịch liệt đau nhức, sắc mặt tái nhợt mồ hôi rơi như mưa, liều mạng cho lão trèo lên nháy mắt, ngươi tinh minh như vậy cũng đừng mắc lừa, người khác đang chờ ngươi mắc lừa đâu! Lão trèo lên, nhanh lên mắng ta a, càng hung ác càng tốt, quân pháp bất vị thân lại đánh gãy ta mấy chiếc xương sườn càng tốt hơn , dạng này bọn hắn liền không có cách nào tính toán ngươi.

Ba —— ? ?

Trùng điệp một bạt tai, đánh vào Chu Thế Giai trên mặt, hắn nửa gương mặt lập tức sưng lên, “Quý nhân trước mặt, có phần của ngươi nói chuyện? Chu thần tướng đúng không, nhà ngươi nghiệt tử thật sự là thật là lớn gan, lại dám đả thương Tinh Hầu đại nhân, đưa cho ta gia công tử vân thú, đây quả thực đại bất kính! Cái gọi là cha không dạy con chi tội, Chu thần tướng, hôm nay chuyện này, ngươi nhất định phải cho cái bàn giao!”

Đến từ đế tinh quản gia, ở trên cao nhìn xuống ánh mắt bễ nghễ, mảy may không có đem Chu Cẩm Thái đặt ở mắt bên trong. Thần tướng? Tính là thứ gì! Nếu không phải hắn tới muộn, sớm đã đem sự tình giải quyết, sao lại kéo dài đến hôm nay.

Trên nhà cao tầng, Tuân Bác Vũ trên mặt ửng đỏ, trong lòng kích động không thôi, mẫu tộc người quản gia này, thật là một cái nhân vật lợi hại.

Tốt!

Hôm nay, liền muốn để thế nhân biết được, hắn Tuân Bác Vũ không phải phế vật, dám cùng hắn đối nghịch người, đều muốn bị giẫm tại lòng bàn chân!

Chu Cẩm Thái nhìn xem, bị đánh bại trên mặt đất, còn đối với hắn lắc đầu Chu Thế Giai, đôi mắt có nháy mắt mơ hồ, hắn nhắm lại mắt, lại mở ra, quay người tránh ra một bước, lộ ra người sau lưng, khom người nói “Tiên sinh… Mời ngài cho phép…” Thanh âm khàn giọng, lộ ra một tia mang theo rỉ sắt vị ngai ngái.

Tử vi phụ chi trong lòng, tung hoàn khố vụng về, hoặc

không triển vọng, nhưng thì tính sao? Đã là con ta, chính là con ta!

La Quan ngẩng đầu, đảo qua một chút xung quanh, thản nhiên nói “Ngươi muốn như thế nào, liền như thế nào… Hôm nay, chính là chọc thủng trời đi, cũng không sao.”

Hôm nay huyên náo càng lớn càng tốt, thanh thế đầy đủ mới có thể triệt để tung ra da hổ, về phần sẽ hay không mất khống chế, vậy liền nhìn người nắm. Nhưng Chu gia phụ tử sự tình, chỉ là hoàng triều nội bộ việc ngầm, tại không liên quan đến quý càng môn nhân tình huống dưới, có rất lớn khoan nhượng.

Đây chính là cơ hội tốt nhất!

Chu Cẩm Thái thật sâu cúi đầu, “Đa tạ tiên sinh.” Hắn đứng dậy, hướng cao lầu bước đi, con của hắn đang nằm tại kia bên trong, giống như là một con chó, bị người tùy ý chà đạp, nhục nhã. Một số người, luôn luôn cảm thấy có thể nắm giữ hết thảy, đem bọn hắn phụ tử coi là trong lòng bàn tay đồ chơi, nhưng tùy ý bọn hắn nắm. Nhưng hôm nay, hắn liền muốn nói cho bọn hắn, các ngươi sai, sai vô song không hợp thói thường.

Vân thú yến chỗ, trên nhà cao tầng dưới bỗng dưng yên tĩnh,

Vô số người trừng lớn mắt, lộ ra mấy điểm chấn kinh, ý niệm đầu tiên là, Chu Cẩm Thái điên rồi phải không? Hắn chẳng lẽ không biết, hôm nay ván này chính là hướng hắn mà đến? ! Nhưng rất nhanh, liền lại lấy lại tinh thần, Chu Cẩm Thái thanh danh không nhỏ, nó xảo

trá như hồ thủ đoạn, càng là mọi người đều biết. Cho nên, là đoán được hôm nay lui không thể lui, tránh cũng không thể tránh, lựa chọn buông tay đánh cược một lần?

Đế tinh đến quản gia, nhướng mày, chợt cười lạnh một tiếng, kết quả này càng tốt hơn , nếu thật là con rùa đen rút đầu, ngược lại phải tốn nhiều tay chân. Có thể bị chọn lựa đưa tới giúp đỡ tiểu thư bất thành khí nhi tử, hắn vị này đến từ mẫu tộc quản gia, dĩ nhiên không phải phế vật, chỉ là xa xôi tinh hệ 1 tôn thần tướng mà thôi, có thể như thế nào…

Suy nghĩ còn chưa rơi xuống, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, dưới chân mây lục sát na vỡ nát, Chu Cẩm Thái thân như mãnh hổ ngang nhiên mà tới, khí thế bạo liệt mãnh liệt, như lửa núi bộc phát không thể vãn hồi. Đối diện, đế tinh đến quản gia, sắc mặt bỗng dưng đại biến.

Bành ——

Một tiếng vang thật lớn, quản gia thân ảnh nhanh lùi lại, hắn nâng lên 2 tay ở giữa, phun trào thần quang từng khúc vỡ nát, mà kia xảo trá, đáng sợ lực lượng, còn tại điên cuồng ăn mòn, tuỳ tiện nghiền nát xương cốt của hắn, đem huyết nhục xé rách loạn thất bát tao, cùng kêu thảm cùng một chỗ phát ra, còn có giữa mũi miệng, kia tùy ý dâng trào máu tươi.

Một kích, chỉ là đối mặt ở giữa, vị này kiêu ngạo quản gia, liền bị đánh trực tiếp tan tác. Nhưng đây chỉ là bắt đầu, đạt được cho phép Chu Cẩm Thái, hôm nay đem

không giữ lại chút nào, triển lộ tự thân cường hãn, đem những này năm ẩn nhẫn cùng phẫn nộ, triệt để dẫn bạo.

Cứ việc, hắn không biết đại nhân vì sao, đột nhiên cải biến suy nghĩ, nhưng mơ hồ phát giác được một chút, La Quan tâm ý —— đã đại nhân hi vọng, hắn đem sự tình làm lớn chuyện, kia còn có cái gì tốt do dự? Thật sự cho rằng, ta Chu Cẩm Thái không dám giết người? !

Một kích phía dưới, Chu Cẩm Thái không chút do dự, bước thứ 2 đạp xuống, nháy mắt đuổi kịp quản gia, đưa tay như tấm lụa đập ầm ầm rơi, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, quản gia giống như là một tảng đá lớn, trực tiếp khảm vào lòng đất, vỡ nát mây lục hóa thành cuồn cuộn mây mù mãnh liệt thoải mái.

“Lốp bốp” là quản gia thể nội, cốt nhục vỡ nát thanh âm, toàn thân hắn trên dưới nháy mắt, bị tuôn ra máu tươi thẩm thấu, giờ phút này hãi nhiên ngẩng đầu, đầy mắt đều là hoảng sợ, tuyệt vọng, bởi vì Chu Cẩm Thái bước thứ 3, thẳng đến trước ngực hắn giẫm rơi. Một kích này, sát cơ trùng thiên quyết tuyệt không về, đủ dễ như trở bàn tay, đem hắn đánh chết tại chỗ!

Nguyên Đồ thần tướng xuất thủ, 1 quyền đánh ra, song phương quyền cước chạm vào nhau, lực lượng kinh khủng sát na quét ngang, hắn kêu lên một tiếng đau đớn, đáy mắt lộ ra một tia ngưng trọng, Chu Cẩm Thái thực lực mạnh hơn, quả nhiên những năm này hắn tại tiến bộ, đối phương cũng không dừng lại.

Về phần quản gia? Hừ! Bất quá là cái, từ đế tinh đến ngu xuẩn thôi, tự cho là đồng dạng có, Thần Tướng

cảnh cảnh giới viên mãn, lại không biết chính là cùng cảnh ở giữa, cũng có cực lớn chênh lệch. Mà Chu Cẩm Thái, không thể nghi ngờ là trong đó người nổi bật, nếu không như thế nào có tư cách, càng dẫn tới Tinh Hầu kiêng kị!

Chu Cẩm Thái rơi trên mặt đất, chỉ là nhìn thoáng qua Nguyên Đồ

Thần tướng, chợt không nói một lời nhanh chân hướng về phía trước, mỗi một bước đều là đất trời rung chuyển, đập mây lục chấn động, kinh thiên oanh minh vang vọng 4 phương, thuộc về hắn cường hãn khí cơ, xông lên tận chín tầng trời phía trên, dẫn tới bát phương chú mục.

Nguyên Đồ thần tướng đáy mắt, hiện lên một tia băng hàn, đem hắn xem như cái gì? Là như quản gia, đối mặt liền bị khí thế chấn nhiếp ngu xuẩn? Buồn cười! Chu Cẩm Thái, ngươi không khỏi quá coi thường bản tướng!

Oanh ——

Hắn một bước đạp xuống, chủ động xuất thủ, 2 tôn đỉnh tiêm thần tướng nháy mắt chém giết đến cùng một chỗ, không có quá nhiều loè loẹt, chỉ có mảng lớn thần quang bắn tung toé, mỗi một kích đều ẩn chứa, đủ để tuỳ tiện đánh tan cùng giai lực lượng kinh khủng, có thể tính thế lực ngang nhau.

Quản gia rốt cục thong thả lại sức, vừa thẹn vừa giận, sắc mặt xanh trắng đan xen, “Đồ chết tiệt, vậy mà muốn giết ta, đáng chết, ngươi thật là đáng chết! Nguyên Đồ,

giết hắn, đem hắn chém thành muôn mảnh…”

Nguyên Đồ thần tướng đáy mắt lại vô song ngưng trọng, mặt ngoài nhìn hắn đánh với Chu Cẩm Thái một trận tương xứng, nhưng đối phương thế công, lại càng ngày càng nghiêm trọng, lại dẫn tới hắn chân linh run rẩy, tuôn ra mấy phân tâm kinh run rẩy cảm giác.

‘Chu Cẩm Thái, hắn che giấu thực lực… Thần Tướng cảnh viên mãn… Không, hắn đột phá, hắn vậy mà bước ra 1 bước này…’

Bá ——

Nguyên Đồ thần tướng bỗng nhiên ngẩng đầu, mặt mũi tràn đầy chấn kinh.

Sau một khắc, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, hắn bị trực tiếp đánh bay ra ngoài, trùng điệp đụng vào cao lầu, kích thích đầy trời bụi giương.

Quản gia thét lên im bặt mà dừng, sắc mặt hắn một nháy mắt, triệt để trắng bệch.

“Thần tướng phía trên!”

“Chu Cẩm Thái, hắn phá cảnh!”

Xung quanh, từng đạo kinh hô vang lên, những cái kia trốn ở trong tối xem trò vui người , kiềm chế không ngừng lộ ra thân ảnh, từng gương mặt một bên trên, tràn đầy rung động, khó có thể tin.

Tất cả mọi người là thần tướng, chính là viên mãn cấp độ cũng có mấy vị, chính vì vậy, mới rõ ràng hơn phá cảnh Thần hầu độ khó. Vậy cơ hồ là 1 đạo, không thể vượt qua lạch trời, để nhân vọng chi tuyệt vọng, bị hoành ngăn tại bên ngoài phí thời gian tuế nguyệt, 1,000 năm, 10,000 năm… Từ đầu đến cuối khó mà tấc tiến vào.

Nhưng hôm nay, Chu Cẩm Thái phá cảnh!

Hắn bây giờ, xen vào thần tướng, Thần hầu ở giữa, dù còn chưa chân chính phá cảnh, nhưng chỉ cần phóng ra 1 bước này, còn lại chỉ là vấn đề thời gian. Thậm chí có thể nói, chỉ cần Chu Cẩm Thái bất tử, nhiều nhất trong vòng hai mươi năm, tất có thể thành tựu Thần hầu.

Trương Thắng nắm chặt nắm đấm, gương mặt hoàn toàn méo mó, hắn gắt gao tiếp cận Chu Cẩm Thái, ánh mắt bên trong oán độc cùng không cam lòng, cơ hồ đem hắn hồn phách nhóm lửa. Không! Không có khả năng! Chu Cẩm Thái có cái gì? Luận tư chất, tiềm lực, cũng không thể cùng hắn so sánh, dựa vào cái gì có thể phá cảnh? Hắn dựa vào cái gì!

Chết, hắn đáng chết, phải chết!

“A!” Một tiếng hét thảm, sau một khắc im bặt mà dừng, đế tinh đến quản gia, bị trùng điệp giẫm trong mây lục bên trong, lồng ngực lõm miệng mũi chảy máu, lực lượng kinh khủng điên cuồng xông vào thể nội, lau đi hắn tất cả sinh cơ, 1 vị Thần Tướng cảnh cứ như vậy bị tại chỗ trấn sát.

Bá ——

Một vòng hào quang hiển hiện, bao vây lấy 1 đạo mơ hồ hư ảnh, chính là quản gia chân linh, cũng không chờ hắn đào tẩu, liền bị 1 nắm chặt, Chu Cẩm Thái mặt không biểu tình, 5 ngón tay bỗng dưng nắm chặt, “Ba” một tiếng vang nhỏ, hào quang trực tiếp vỡ nát.

Hình thần câu diệt!

Đây chính là 1 vị, bằng vào thực lực bản thân, từ tầng dưới chót nhất chém giết Thượng Vị Thần đem khủng bố, kinh nghiệm chiến đấu của hắn cùng thủ đoạn, nếu không phải tự mình trải nghiệm, ngươi vĩnh viễn khó có thể tưởng tượng.

“Chu Cẩm Thái, làm càn!” Một tiếng gầm thét, như kinh lôi nổ vang, Trương Thắng hiện thân cao lầu trước, sắc mặt âm trầm ướt át, “Tinh Hầu đại nhân phủ đệ chỗ, há lại cho ngươi tùy ý giết người? Hôm nay ta liền đưa ngươi cầm xuống, giao cho Tinh Hầu đại nhân xử trí!”

Hắn oán hận, không cam lòng, phẫn nộ, tại giữa bộ ngực điên cuồng khuấy động, xen lẫn, để thân thể của hắn nhịn không được run rẩy, Chu Cẩm Thái không thể sống, tuyệt đối không thể! Phá cảnh lại như thế nào? Hắn Trương Thắng, đồng dạng đột phá thần tướng cực hạn, mạnh hơn hắn.

Giết hắn, giết hắn!

Oán niệm, phẫn hận đang gào gọi, Trương Thắng nói xong nháy mắt, trực tiếp ngang nhiên xuất thủ, đưa tay 5

ngón tay vồ xuống, thiên địa oanh minh tiếng vang, khủng bố cuồn cuộn khí tức, như sơn nhạc hoành ép. Tinh Hầu ban cho “Bí thuật”, tự nhiên không phải tầm thường, là thời cổ tu sĩ không cách nào phá cảnh lúc, lấy tổn hao nhiều căn cơ làm đại giá, sáng tạo ra “Lối tắt”, có kinh người sát thương uy lực.

Một kích này, Thần hầu phía dưới ai có thể ngăn cản? Hắn Trương Thắng chính là trừ Tinh Hầu đại nhân bên ngoài, mảnh tinh vực này người mạnh nhất, ai cũng không thể khiêu chiến!

Oanh ——

Nổ vang rung trời, mây lục mảng lớn vỡ nát, vô số vết rạn lan tràn khắp nơi, càng có khủng bố dư ba, xung kích mọi người chật vật lui ra phía sau.

Chu Cẩm Thái đứng ở nguyên địa, cứ việc hai chân chui vào lòng đất, nhưng sắc mặt hắn bình tĩnh, chậm rãi nói “Trương Thắng, ngươi rất muốn giết ta, vẫn luôn rất muốn… Nhưng bây giờ, ngươi đã không đủ tư cách, ta thần tướng phía trên, cùng ngươi không hề giống.”

Tự đi ra ngoài con đường, cùng quỳ xuống cầu đến con đường, có thể giống nhau sao? Giờ phút này hắn áo bào khuấy động, khí tức cường đại như sóng triều, từng vòng từng vòng càn quét 4 phương 8 hướng, Chu Cẩm Thái hình như có cảm giác, đột nhiên hướng Tinh Hầu dinh thự chỗ sâu nhìn lại một chút, sau đó 1 chưởng ghìm xuống.

‘Tinh Hầu, ngươi kiêng kị nhiều năm, không tiếc thống

hạ sát thủ, không phải liền là lo lắng giờ phút này sao? Hôm nay liền trừng lớn mắt, thấy rõ ràng, ta Chu Cẩm Thái phá cảnh vậy!'

Oanh ——

Trương Thắng bay rớt ra ngoài, sắc mặt đỏ lên, theo yết hầu ngai ngái "Oa" phun ra một ngụm máu tươi, mặt mũi tràn đầy phẫn hận, kinh sợ, "Không có khả năng! Ngươi sơ bộ phá cảnh, làm sao có thể so với ta mạnh hơn…" Hắn giống như là đột nhiên, ý thức được cái gì, sắc mặt càng thêm phẫn nộ, "Không, ngươi đã sớm phá cảnh, không phải sơ bộ, mà là đã đi tới, khoảng cách Thần hầu chỉ thiếu chút nữa cấp độ… Chu Cẩm Thái, ngươi giấu thật sâu…"

Cái gì bị Quý Việt thần tông tu sĩ trọng thương, mạng sống như treo trên sợi tóc, chạy đến nguyệt điểm tinh bên trên, bị nhân vật thần bí cứu… Âm mưu, đây là một trận âm mưu! Chu Cẩm Thái đã sớm phá cảnh, hắn là cố ý ngụy trang kéo dài thời gian… Tất cả mọi người, bao quát Tinh Hầu đại nhân đều bị lừa!

—

—

—

—

—

—

Chương 1237 : Một chút 10,000 năm

Giờ phút này, Chu Cẩm Thái khí tràng toàn bộ triển khai, uy áp 4 phương, lọt vào trong tầm mắt là từng trương, chấn kinh xen lẫn kính sợ khuôn mặt. Nói thật, loại tư vị này rất tốt, là hắn chưa bao giờ có thể nghiệm, nhưng Chu Cẩm Thái rõ ràng hơn đây hết thảy nguồn gốc từ ai.

Cho nên hôm nay hắn muốn làm, cũng không chỉ là đơn thuần phát tiết 1 vị phụ thân lửa giận, càng muốn chấp hành La Quan đại nhân ý chí.

Đánh bại Nguyên Đồ, trọng thương Trương Thắng, triển lộ ra thần tướng phía trên thực lực, dù đã dẫn tới bát phương chú mục rung động không thôi, nhưng cái này còn xa xa không đủ. Đưa tay kéo Chu Thế Giai, đem hắn trên thân giam cầm vỡ vụn, Chu Cẩm Thái nói “. Con ta đã hoàn hảo?”

Chu Thế Giai trên mặt, kích động cùng bất an xen lẫn, “Cha… Nhi tử không có việc gì… Ngài Hãy cẩn thận…” Hắn giờ phút này, kiêu ngạo lại sợ hãi, lão trèo lên hôm nay một tiếng hót lên làm kinh người, cũng đem triệt để trở thành trong mắt người khác đinh, cái gai trong thịt, tất yếu trừ chi cho thống khoái.

Chu Cẩm Thái mỉm cười, “Con ta yên tâm, sau ngày hôm nay sẽ không còn người, dám can đảm làm nhục ngươi ta phụ tử.” Hắn ngẩng đầu, “Ai hạ lệnh tổn thương con ta, cút ra đây!”

Tuân Bác Vũ mặt lộ vẻ hoảng sợ, căn bản không nghĩ tới động tác mau lẹ ở giữa, thế cục lại bại hoại đến tận đây. Nhất là, Chu Cẩm Thái mở miệng lúc, băng lãnh đôi mắt đã hướng hắn xem ra, hắn trường bào nháy mắt bị mồ hôi lạnh ướt nhẹp, nghẹn ngào gào lên, “Cha, cứu ta, nhanh cứu ta!”

Hoàn toàn yên tĩnh, hắn cầu cứu lại chưa thể, đạt được nửa điểm đáp lại. Là Tuân Uyên Thần hầu không tại, hay là không có chú ý nơi đây? Đương nhiên không có khả năng! Một cái ý niệm trong đầu, bỗng dưng từ đáy lòng của mọi người hiện lên, tiếp theo toàn thân băng hàn —— lấy tử vì tự!

Tuân Uyên Thần hầu cố ý, bỏ mặc Chu Cẩm Thái giết người, chỉ cần hắn dám động thủ, liền có mạo xưng điểm lý do xuất thủ tiêu diệt đi. Tê! Thần hầu lòng dạ thật là độc ác, thật là lãnh khốc thủ đoạn, trong mắt hắn Tuân Bác Vũ đứa con trai này, chỉ là con cờ.

Mọi người trầm mặc, cổ quái, bầu không khí ngột ngạt, Tuân Bác Vũ ngay lập tức liền có phát giác, hắn dù về việc tu hành rối tinh rối mù, nhưng chung quy không phải hoàn toàn không có đầu óc ngu xuẩn, sắc mặt nháy mắt trắng bệch, sợ hãi, tuyệt vọng như bàn tay vô hình, cầm chặt trái tim của hắn, “Cha! Cha! Cứu ta a, ngài đã đáp ứng ta nương, sẽ chiếu cố tốt ta… Cha, nhi tử không muốn chết, van cầu ngài!”

Tuyệt vọng tru lên bên trong, Tuân Bác Vũ bỗng nhiên quay người, thẳng đến phương xa bỏ chạy, cha hắn mặc kệ hắn, nhưng hắn không thể lưu lại chờ chết! Trốn,

nhất định phải trốn, cha hắn chung quy là Thần hầu, Chu Cẩm Thái chưa hẳn dám ra tay, chỉ cần rời đi cái này, mới có thể sống sót.

Mọi người ánh mắt nhìn về phía Chu Cẩm Thái , chờ đợi phản ứng của hắn, là ngầm đồng ý Tuân Bác Vũ rời đi, hay là kế tiếp theo xuất thủ? Đương nhiên là cái trước! Chu Thế Giai bất quá bị đánh gãy hai cái đùi mà thôi, Chu Cẩm Thái đã giết 1 tôn thần tướng, trọng thương Nguyên Đồ, Trương Thắng, lập uy cùng phát tiết mục đích đều đã đạt tới.

Thuận thế thu tay lại mới là lựa chọn tốt nhất, lấy nó thần tướng phía trên, lúc nào cũng có thể bước vào Thần hầu chi cảnh, ai lại nghĩ giết hắn, cũng được ước lượng một chút hậu quả. Mà tiếp tục động thủ, sẽ chỉ đem tay cầm giao phó tại người, đưa tự thân

Tại hiểm cảnh bên trong, ngu không ai bằng.

Chu Cẩm Thái cực kỳ khôn khéo, không… Hắn không chỉ khôn khéo, còn rất có thể ẩn nhẫn, những năm này lại tàng sâu như vậy, giấu diếm được tất cả mọi người. Tâm tư, lòng dạ, lực lượng cũng không thiếu, lợi hại như vậy nhân vật, khiến người kiêng kị nhưng càng đáng giá kết giao tốt.

‘Đã nhẫn những năm này, lại nhẫn một hai lại như thế nào? Đợi phá cảnh Thần hầu, Tuân Bác Vũ bất quá sâu kiến, tiện tay có thể diệt…’

Chu Cẩm Thái đột nhiên nói “Con ta, có hận hay không người này?”

Chu Thế Giai thở sâu, cắn răng nói “Hận!”

“Ha ha ha, kia vi phụ liền giết hắn, vì con ta rửa sạch nhục nhã.” Hắn rất hài lòng, nhi tử quả nhiên rất thông minh, nếu không giết Tuân Bác Vũ, hôm nay có thể nào làm lớn chuyện? Chu Cẩm Thái cười to, đưa tay 1 chưởng đập xuống, “Bành” một tiếng vang thật lớn, Tuân Bác Vũ bị ép thành phấn vụn. Lấy tu vi, chân linh cũng không kịp phản ứng, liền bị triệt để xoá bỏ.

Bá ——

Giữa thiên địa, sát na tĩnh mịch! Vô số người trừng lớn mắt, mặt lộ vẻ chấn kinh, hãi nhiên, tâm lý chỉ có một cái ý niệm trong đầu, Chu Cẩm Thái điên, hắn làm sao dám? Lại thật giết Tuân Bác Vũ! Hắn chẳng lẽ không biết, cử động lần này liền chẳng khác gì là tự chui đầu vào rọ? Tuân Uyên Thần hầu lấy thân tử vì cờ, chờ chính là cơ hội này.

Điên!

Thế cục này biến hóa, ngoài tất cả mọi người dự liệu.

Oanh ——

Khí tức khủng bố, từ Tinh Hầu phủ chỗ sâu phóng lên tận trời, khiến cho thiên khung phía trên biển mây, “Ầm ầm” khuấy động, gào thét không ngớt.

Tuân Uyên Thần hầu chân đạp hư không mà đến, hắn mặt không biểu tình, hoàn toàn không nhìn mọi người

ánh mắt, đang quyết định hi sinh Tuân Bác Vũ lúc, hắn liền ngờ tới những thứ này.

Nhưng thì tính sao? 1 cái bất thành khí nhi tử thôi, nếu không phải nó mẫu tộc thực lực cường đại, hắn căn bản sẽ không nhìn một chút. Hôm nay, có thể lấy Tuân Bác Vũ cái chết, vì hắn đổi lấy thành tựu Tinh Hầu cơ hội, rất đáng.

Chu Cẩm Thái âm thầm phá cảnh, cách Thần hầu cảnh cách xa một bước, nhưng hắn cuối cùng không phải Thần hầu, giết hắn chỉ ở lật tay ở giữa —— sau đó, có lẽ có chút phiền phức, nhưng Chu thị nhất định sẽ, giúp hắn lắng lại phong ba.

Tuân Uyên Thần hầu đưa tay, trực tiếp ghìm xuống, không nói nhảm, càng không có nửa điểm trì hoãn, hắn muốn trong thời gian ngắn nhất, hoàn thành đối Chu Cẩm Thái trấn sát, không dung bất luận cái gì ngoài ý muốn.

Chu Cẩm Thái cười to, áo bào khuấy động, tóc dài bay giương, “Đến hay lắm! Bản tướng đang muốn biết được, tự thân cùng Thần hầu ở giữa, còn có bao nhiêu chênh lệch.” 2 tay hắn nâng lên, thần quang mãnh liệt bộc phát, tất cả lực lượng quán chú trong đó, sát na trùng thiên.

Đối mặt Thần hầu, tuần

Gấm thái vẫn chưa tránh né, ngược lại chủ động nghênh chiến, “Oanh” một tiếng nổ vang rung trời, kia khuấy động, thoải mái biển mây, trực tiếp bị xé nứt 1 khối, Chu Cẩm Thái trùng điệp rơi xuống, đem mây lục ném ra 1

cái, mấy chục dặm lớn khủng bố hố sâu.

Cuồng bạo lực lượng, đem phạm vi bên trong hết thảy, toàn bộ xé thành vỡ nát, càng có vô số vết rạn lan tràn. Hắn kịch liệt ho khan, miệng mũi chảy máu, trên thân trường bào cũng biến thành rách rách rưới rưới, nhưng lưng eo vẫn như cũ thẳng tắp, đôi mắt ảm đạm nhưng thật sâu chỗ, lại hình như có một đám lửa đang thiêu đốt, “Thần hầu cảnh, không gì hơn cái này!”

Tuân Uyên Thần hầu mặt không biểu tình, Chu Cẩm Thái cường đại, đích xác ra ngoài ý định, không hổ là đế tinh Chu thị đích truyền huyết mạch, nhưng thì tính sao? Ngăn lại hắn một kích, chính là nó cực hạn, bất quá nhiều xuất thủ một lần mà thôi, kết quả đã được quyết định từ lâu.

Bành ——

Chu Cẩm Thái thả xong ngoan thoại, cuối cùng thân thể chống đỡ hết nổi, quỳ tới đất bên trên, “Đại nhân, thuộc hạ vô năng, cho ngài thêm phiền.”

Chu Thế Giai “Loảng xoảng” dập đầu, “Nghĩa phụ! Mau cứu cha ta, cầu ngài mau cứu cha ta!”

Mọi người giật mình, xem không hiểu hai cha con thao tác, đại nhân? Nghĩa phụ? Cái này đều cái nào cùng cái nào? Hẳn là bọn hắn coi là, hôm nay Tuân Uyên Thần hầu xuất thủ, còn có người có thể cứu bọn họ? Tê —— hay là nói, Chu Cẩm Thái hôm nay, không kiêng nể gì cả giết người, là bởi vì có khác chỗ dựa? Động lòng người ở đâu? Hôm nay Tinh Hầu đất phong, tựa hồ vẫn chưa

nghe nói, có vị đại nhân vật nào giáng lâm.

Tuân Uyên Thần hầu âm thầm nhíu mày, nhưng cảm giác bên trong hết thảy như lúc ban đầu, hôm nay nơi đây trừ Tinh Hầu bên ngoài, ai có thể ngăn cản hắn? Lắc đầu, đôi mắt băng hàn —— nháo kịch, nên kết thúc!

Hắn đưa tay, khí tức khủng bố hội tụ, biển mây sôi trào gào thét, khóa chặt Chu Cẩm Thái, sau một khắc liền muốn mãnh liệt mà tới. Nhưng lại tại lúc này, Tuân Uyên Thần hầu bỗng dưng dừng lại, hắn bên tai nghe tới tiếng bước chân, rất nhỏ, nhưng mỗi một bước đều giẫm tại hắn nhịp tim bên trên, lại làm hắn khí tức bất ổn, đối biển mây điều khiển trở nên hỗn loạn.

Bá —— . ? ? .

Tuân Uyên Thần hầu bỗng nhiên ngẩng đầu, liếc mắt liền thấy, kia chính cất bước đi tới thân ảnh, một bộ trường bào màu đen, khuôn mặt tuấn mỹ dáng người thẳng tắp, khuấy động ở giữa thiên địa Thần hầu uy áp, đối với hắn mà nói như thanh phong lướt nhẹ qua mặt, không có chút nào nửa điểm tác dụng… Lại hoặc là nói, kia uy áp tại ở gần hắn lúc, liền trực tiếp vỡ vụn, tán loạn, không dám chạm đến nó thân ảnh nửa điểm!

‘Người này là ai? Khí tức của hắn… Vũ Hóa cảnh? Tuyệt không có khả năng, cái này sao lại là vũ hóa tu sĩ, có thể có khí tràng!’ chân linh bắt đầu run rẩy, một tia bất an, rung động, từ đáy lòng hiện lên, rất nhanh liền đan vào một chỗ, hóa thành kinh đào hải lãng, điên cuồng xung kích Tuân Uyên Thần hầu tâm thần, lại sinh ra một loại xoay người bỏ chạy xúc động.

Tê ——

Người này, đến cùng là ai? !

Ba

——

1 bước cuối cùng rơi xuống, La Quan đứng thẳng người, ngửa đầu nhìn về phía bầu trời, Tuân Uyên Thần hầu đứng ở chín ngày, tay cầm biển mây chi uy, đem dẫn rơi khủng bố sát kiếp, nhưng hôm nay cho người ta cảm giác, lại như hắn đang quan sát, dưới chân sâu kiến lại hoặc cỏ dại. Nó đôi mắt, hờ hững, yên lặng, không có nửa điểm gợn sóng.

Tuân Uyên Thần hầu bỗng dưng cứng đờ, trên mặt lãnh khốc, sát ý, biến thành kinh nghi, kinh hãi, hô hấp đều đã đình chỉ. Đây là như thế nào một đôi mắt? Hắn hình dung không ra, nhưng chỉ cảm thấy hắn một chút rơi xuống, chính là ung dung 10,000 năm thương hải tang điền. Trước mắt thời không trùng điệp, hết thảy đều trở nên mơ hồ không rõ, trong thoáng chốc đối phương đáy mắt hình như có lưu quang, vì thanh, ngân, đỏ tam sắc, xen lẫn lưu chuyển giống như là một cơn lốc xoáy.

Chỉ ngóng nhìn một nháy mắt, Tuân Uyên Thần hầu liền bị tự thân thét lên chân linh bừng tỉnh, kêu lên một tiếng đau đớn sắc mặt trắng bệch, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, hãi nhiên —— hồn phách của hắn, giờ phút này kịch liệt chấn động không thôi, lại kém một chút liền bị, ngạnh sinh sinh lôi ra bên ngoài cơ thể, não hải vô ý thức, hiển

hiện kia tam sắc vòng xoáy, tận lực bồi tiếp từ bản năng mà đến, thấm thấu xương tủy, tạng phủ sợ hãi.

Kém một chút, chỉ thiếu một chút, hắn liền bị người thôn phệ hồn phách, bị mất mạng tại chỗ! Mà hết thảy này, chẳng qua là bởi vì, hắn nhìn nhiều đối phương một chút, đây là cảnh giới gì? Lại là gì cùng tồn tại? Cái này đã hoàn toàn vượt qua, Tuân Uyên Thần hầu tưởng tượng!

Thân là 9 ương hoàng triều Thần hầu, quyền cao chức trọng một phương trọng thần, Tuân Uyên từng mấy lần tiến về đế tinh, yết kiến Thần hoàng bệ hạ. Nói câu đại bất kính ngữ điệu, chính là đương kim Thần hoàng, mang đến cho hắn một cảm giác trừ uy sâu như biển bên ngoài, đều chưa từng có loại này niệm động quyết sinh tử khủng bố.

Mồ hôi lạnh lâm ly, sắc mặt tái nhợt, chân đạp chín ngày Tuân Uyên Thần hầu, lúc này lung lay sắp đổ. Mà hết thảy này chỉ là bởi vì, La Quan từ trong đám người đi tới, ngẩng đầu nhìn hắn một chút, chỉ thế thôi.

Hòe tiên sinh xa xa, trốn ở trong đám người, chỉ cảm thấy cả người, như đặt mình vào trong hầm băng, huyết dịch đều muốn đông kết! Hắn dù đoán được La Quan thâm tàng bất lộ, là 1 vị trêu chọc không nổi tồn tại, nhưng hôm nay tận mắt nhìn thấy, mới giật mình minh bạch, đối phương cấp độ, xa so hắn tưởng tượng bên trong càng khủng bố hơn.

Một chút trấn áp Thần hầu, run rẩy sợ hãi muốn quỳ, đây là kinh khủng bực nào? Không cách nào tưởng

tượng, lại không dám tưởng tượng!

Thu Ý Nùng, Thu Ý Thiển tỷ muội, lúc này liếc nhau, mặt mũi tràn đầy chấn kinh, mờ mịt. Cho nên, bọn hắn trước đó trêu chọc, đến tột cùng là ai? Lại đột nhiên sinh ra, vô tận may mắn cùng nghĩ mà sợ… Tựa hồ, các nàng bây giờ còn có thể còn sống, đã là 1 kiện, rất không thể tưởng tượng nổi sự tình!

Yên lặng như tờ, thập phương chú mục, La Quan mặt không biểu tình, “Chu Cẩm Thái là bản tọa dưới trướng, chuyện hôm nay dừng ở đây.” Ngữ khí hờ hững, có mấy điểm không thích, nhưng càng nhiều hơn chính là, không nhìn hết thảy cường hãn.

Thiên hạ nhao nhao, rất nhiều đủ loại… Một lời mà quyết!

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1238 : Quý càng tông xuất thủ

Tuân Uyên Thần hầu gánh nặng trong lòng liền được giải khai, lại tuôn ra sống sót sau tai nạn cảm giác, tranh thủ thời gian khom người, “Vâng, Tuân Uyên tuân theo đại nhân ý chí!” Bị một chút bị hù chịu thua, đích xác rất không còn mặt mũi, nhưng hắn chết vô ích một đứa con trai đều không thèm để ý, sẽ còn cố kỵ điểm này?

Về phần cùng Chu thị giao dịch… Chu Cẩm Thái rõ ràng ôm vào đùi, thậm chí phá cảnh Thần hầu, cũng có thể là vị đại nhân này thủ bút, ai muốn giết hắn ai đi, dù sao hắn Tuân Uyên tuyệt không lại tham dự! Hôm nay, có thể nhặt về một cái mạng, đã là mời thiên chi hạnh. Cái gì, ngươi nói không có chân chính giao thủ? Phi! Còn muốn giao thủ? Ta thân phận gì, chỉ là Thần hầu mà thôi, đủ người ta một ngón tay nghiền sao? !

Bá ——

Tiếng xé gió bên trong, Tinh Hầu “Khoan thai tới chậm”, dưới mắt thế cục hắn há có thể an tọa? Nhìn một cái, đây là vị rất có khí độ trung niên tu sĩ, mặc xanh đen trường bào, dáng vẻ không uy từ giận, lúc này chắp tay, “Bản hầu không biết La tiên sinh đến, thật thất lễ chỗ, còn xin tiên sinh thứ lỗi.”

La Quan trong lòng đại định, hôm nay xé da hổ viên mãn thành công, thần sắc hắn bình tĩnh, “Tinh Hầu đối với bản tọa xử trí, nhưng có ý kiến?”

Thật là cường thế! Đối phương căn bản không cùng hắn nhiều lời, giữa lông mày hờ hững, càng phát ra khó mà nắm lấy, Tinh Hầu chắp tay nói “La tiên sinh mở miệng, bản hầu há có ý kiến? Quá khứ rất nhiều như vậy bỏ qua!”

La Quan gật đầu, “Gấm thái, còn không cám ơn Tinh Hầu?”

Chu Cẩm Thái cung kính hành lễ, “Hôm nay, gấm thái rất nhiều mạo phạm, đa tạ Tinh Hầu đại nhân khoan dung, gấm thái vô cùng cảm kích.”

Tinh Hầu mỉm cười, “Ngươi a, cùng bản hầu lạ lẫm, nếu sớm biết tiên sinh ở đây, làm sao đến mức huyên náo như vậy sôi trào giương giương.”

“Là gấm thái suy nghĩ không chu toàn.”

Tuân Uyên thân ảnh rơi xuống, một mặt thành khẩn, “Chu đạo hữu, ngươi ta lúc trước có nhiều hiểu lầm, bản hầu ở đây xin lỗi ngươi.”

Chu Cẩm Thái sợ hãi, “Tuân Uyên Thần hầu chuyện này, là ta nhất thời xúc động, hại bác vũ công tử tính mệnh, lúc này hối hận không thôi.”

“Kia nghiệt chướng, bản hầu đã sớm nhàm chán, còn sống cũng là mất mặt xấu hổ, Chu thần tướng không xuất thủ bản hầu cũng sớm muộn giết hắn!”

Bầu không khí hài hòa, một mảnh Viên Dung, đâu còn

có trước đó nửa điểm lãnh khốc túc sát.

Tinh Hầu nhìn lướt qua Tuân Uyên, trong lòng có một tia khinh thường, nhưng không thể không thừa nhận, tại co được dãn được (không muốn mặt) phương diện thật sự là hắn lợi hại, “La tiên sinh, bản hầu tối nay thiết yến, một là vì tiên sinh bày tiệc mời khách, thứ 2 biểu đạt trong lòng áy náy, còn xin tiên sinh đến dự.”

La Quan nói “. Tinh Hầu không cần thăm dò, bản tọa cùng quý càng tông thật có chút nguồn gốc, nhưng vô ý bởi vậy nhúng tay giữa các ngươi. Lần này đến biển mây tinh, chỉ là làm một điểm việc tư, bây giờ xử lý không sai biệt lắm, bản tọa cũng nên rời đi.” Nói đến đây, hắn dừng một chút, “Bản tọa, có thể đi sao?”

Tinh Hầu vội vàng chắp tay, “La tiên sinh nói gì vậy, biển mây tinh là bản hầu đất phong, mà ngài là bản hầu khách nhân tôn quý nhất, tới lui đều bởi ngài tâm ý.”

La Quan xoay người rời đi.

Chu Cẩm Thái đè xuống thương thế, đối Tinh Hầu, Tuân Uyên Thần hầu chắp tay, mang theo nhi tử theo sau lưng.

Một nhóm 3 người tốc độ không nhanh, cứ như vậy dần dần từng bước đi đến, biến mất tại mọi người trước mắt.

Tinh Hầu đáy mắt chỗ sâu, một tia căng cứng, kiềm chế thoảng qua tiêu tán, nhưng thần sắc vẫn vô cùng lo lắng.

“Tuân Uyên, cùng bản hầu đến!”

Bá ——

Bá ——

2 người một bước phóng ra, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Sau một khắc đã xuất hiện tại, Tinh Hầu dinh thự chỗ sâu, 1 cái trong đại điện. Lúc này, 2 thân ảnh chính chờ ở nơi đây, sắc mặt khó coi.

“Tinh Hầu, người kia thật đi rồi?” 1 người trong đó trầm giọng mở miệng, bọn hắn đến từ đế tinh, phụng hoàng mệnh trấn sát quý càng dư nghiệt.

Lúc trước, 2 người dù ở tại nơi đây, cùng vân thú yến chỗ cách xa nhau rất xa, nhưng vẫn như cũ cảm nhận được cái kia đạo khủng bố khí cơ. Như vượt ngang tuế nguyệt thời không, từ tuyên cổ trước đó mà đến, bàng bạc mà nguy nga, không dám đụng vào, khó mà nhìn thẳng.

Tinh Hầu gật đầu, “Ừm, bọn hắn đã rời đi biển mây tinh.” Tinh cầu này là hắn đất phong, tinh hạch chỗ bảo vật sớm đã bị luyện hóa, toàn bộ biển mây đều có thể coi là, là ánh mắt hắn cùng tay chân.

Hô ——

Lời vừa nói ra, ở đây mấy người đồng thời nhẹ nhàng thở ra, La Quan hoành không xuất thế, như một ngọn núi đặt ở bọn hắn ngực, thở dốc đều vô song gian nan.

Một vị khác đế tinh người tới, nói “. Tinh Hầu, vị này La tiên sinh lời nói, coi là thật có thể tin? Như lỡ như hắn là quý càng…” Chưa nói xong, nhưng thâm ý trong lời nói, mọi người tự nhiên rõ ràng, vừa mới hòa hoãn bầu không khí, trong chốc lát lại lần nữa đông kết.

Tuân Uyên Thần hầu đột nhiên nói “Sẽ không!” Hắn ngữ khí khẳng định, hơi trầm xuống mặc, “Như vị kia, coi là thật xuất thân quý càng, trực tiếp dẫn người rời đi là được, căn bản không cần phiền toái như vậy.”

Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía Tinh Hầu cùng 2 vị, đế tinh đến cường giả, “Chư vị, bản hầu có thể rất có trách nhiệm nói cho các ngươi biết, vị La tiên sinh kia rất mạnh, mạnh đến viễn siêu ra tưởng tượng của các ngươi… Có lẽ, các ngươi cảm thấy được một chút, nhưng chỉ có bản hầu, thấy rõ hắn con mắt…” Nói đến đây bên trong, 1 tôn Thần hầu cảnh tồn tại, thanh âm nhịn không được run.

Bản thân cái này, liền đủ để cho thấy hết thảy, Tinh Hầu cùng 2 vị đế tinh cường giả, sắc mặt nghiêm túc, Tuân Uyên Thần hầu tiếp tục nói “La tiên sinh cứ vậy rời đi tốt nhất, như hắn mở miệng muốn người, vậy liền giao cho hắn, tiếp nhận đế tinh hàng phạt, dù sao cũng tốt hơn ngươi ta thân tử đạo tiêu!”

Đại điện bên trong, cây kim rơi cũng nghe tiếng.

Đế tinh 2 người cùng Tinh Hầu, thật lâu trầm mặc… Xem ra, bọn hắn dù phát giác được La Quan đáng sợ, nhưng tựa hồ lại không có, chân chính nhìn thấy hắn

khủng bố. Là Tuân Uyên Thần hầu tìm về mặt mũi, tại nói ngoa, hay là bọn hắn thật gặp, 1 tôn không thể tính ra tồn tại?

Tinh Hầu nói “. Vậy cái này sự kiện, như thế nào báo cáo?” Đế tinh đối quý càng dư nghiệt cực kỳ chú ý, hôm nay cuộc phong ba này, không gạt được. Đương nhiên, vấn đề này có thâm ý khác… Ngoài ý muốn nổi lên lúc, quý càng dư nghiệt còn tại trong khống chế, ta cùng kịp thời Thông Bẩm đế tinh, như cuối cùng vẫn có ngoài ý muốn, trách nhiệm liền đại đại giảm tiểu.

Trong lòng mọi người hiểu rõ

.

“Chi tiết báo cáo, về phần đế tinh đáp lại ra sao, liền không phải chúng ta có thể quyết định.” Đế tinh người tới trầm giọng mở miệng.

Tuân Uyên Thần hầu đáy mắt, hiện lên một tia lạnh lùng, hắn rất muốn biết, vị kia mỹ lệ mà kiêu ngạo phu nhân, như biết được nàng tính sẵn quân cờ, liên tiếp chạy thoát, thậm chí kém một chút liền muốn đột phá Thần hầu, sẽ phản ứng như thế nào?

Hắn rất chờ mong!

… . ? ? .

Hô ——

Rời đi biển mây tinh!

Tâm thần buông lỏng, La Quan ý niệm đầu tiên là đi nhanh lên, càng xa càng tốt, bị ép kinh doanh thời gian hắn thật qua đủ.

Nhưng suy đi nghĩ lại, hay là đè xuống cảm giác kích động này, tuy nói đã từ Thu Ý Nùng nữ nhân kia trong miệng, đạt được xác thực đáp lại, nhưng vì chuyện này chịu đựng như thế đại phong hiểm, thậm chí người ta Chu Thế Giai hai cái đùi, đều cống hiến ra ngoài, có thể như thế qua loa kết thúc? Chí ít cũng được nhìn tận mắt, quý càng tông cứu người thành công, hoặc là đem người giết, mới có thể triệt để an tâm.

“Gấm thái, không nóng nảy đi xa, tạm thời tìm một chỗ dừng lại, trước cho thế tốt chữa thương, miễn cho ngày sau lưu lại tai hoạ ngầm.”

Chu Thế Giai vội vàng nói “Nghĩa phụ, hài nhi có thể kiên trì…”

Ba ——

Chu Cẩm Thái thu hồi bàn tay, mặt mũi tràn đầy cảm kích, “Thuộc hạ chính lo lắng thế tốt thương thế, đa tạ đại nhân thông cảm… Ngô, ta nhớ được biển mây tinh phụ cận, có một chỗ tinh biển chợ giao dịch, không biết đại nhân ý như thế nào?”

“Có thể.”

Sau đó không lâu, tại Chu Cẩm Thái dẫn đầu dưới, 3 người thuận lợi đi tới một chỗ, lấy 1 khối tinh thể mảnh

vỡ làm cơ sở, thành lập được chợ giao dịch.

La Quan đứng tại bên cửa sổ, có thể thấy rõ ràng, cách đó không xa treo tại trong vũ trụ biển mây tinh, trên mặt lộ ra vẻ hài lòng, “Chu Cẩm Thái là thật rất khôn khéo a…” Dạng này thuộc hạ không ai không thích, nhưng hắn hiện tại sắp phá cảnh Thần hầu… Chậc chậc, cái này điều động đến, liền muốn càng hao tâm tổn trí, như lỡ như bị nhìn thấu…

Thôi, chuyện này sau này hãy nói.

Đảo mắt, lại qua mấy ngày.

Chỗ này tinh biển chợ giao dịch, rõ ràng không thế nào chính quy, La Quan thậm chí hoài nghi, nó cùng loại với một loại nào đó thủ tiêu tang vật địa phương. Chỉ mấy ngày thời gian, liền gặp được mấy lần xung đột sự kiện, nhưng có Chu Cẩm Thái tại, thật không có phiền phức dám trêu chọc bọn hắn.

1 ngày này, La Quan tự tu luyện bên trong tỉnh lại, cảm thụ được thể nội, lại có tăng lên tu vi, sắc mặt lộ ra mấy điểm cổ quái. Thực tế cái này tốc độ tăng lên, nhanh vượt quá tưởng tượng, không phải là bởi vì giả dạng làm “Cổ tiên nhân”, còn có ngoài định mức tăng thêm?

“Đại nhân!” Cấm chế bị xúc động, ngoài cửa vang lên Chu Cẩm Thái thanh âm.

La Quan trong lòng khẽ động, đứng dậy mở cửa.

“Đại nhân, biển mây tinh dị động, xem ra tựa hồ là vân

thú bạo tẩu.” Chu Cẩm Thái cung kính mở miệng.

La Quan ánh mắt chớp lên, “Đi, đi xem một chút.”

Lúc này, bên ngoài hỗn loạn tưng bừng, đều bị biển mây tinh dị thường kinh động, vô số người bay đến giữa không trung, một mặt chấn động chi sắc.

“Cái này… Là vân thú thú triều? Tê —— dạng này quy mô, còn là lần đầu tiên thấy!”

“Không phải nói, Tinh Hầu chấp chưởng biển mây tinh, làm sao lại xuất hiện loại tình huống này?”

“Mau nhìn, đầu kia vân thú thân thể, sợ có 10,000 dặm lớn tiểu… Tê —— này khí tức, ở xa Thần Tướng cảnh phía trên!”

“Điên! Bọn chúng thế mà tại xung kích mây lục, đây chính là Tinh Hầu chỗ!”

La Quan ngẩng đầu nhìn lại, liền thấy từ vân khí hội tụ mà thành biển mây tinh, giờ phút này sôi trào như nấu. Vô số đại đại nho nhỏ vân thú, từ 4 phương 8 hướng mà đến, điên cuồng phóng tới mây lục.

Cứ việc cách rất xa, nhưng vân thú thể tích khủng bố số lượng càng là kinh người, tựa như là 1 đạo không gì không phá dòng lũ. Có độn quang trùng thiên 4 phía chạy trốn, là biển mây tinh bên trên tu sĩ, đối mặt loại này quy mô thú triều, bọn hắn căn bản bất lực ngăn cản.

Duy nhất may mắn chính là, hôm nay đột nhiên bạo tẩu

vân thú triều cường, vẫn chưa đuổi giết bọn hắn, mà là thẳng đến nơi nào đó hội tụ.

‘Quý càng tông xuất thủ!’

La Quan đôi mắt hơi sáng, hi vọng đối phương có thể thành công.

Mây lục, Tinh Hầu dinh thự.

Tinh Hầu đạp lập mây tiêu, nhìn về phía mãnh liệt mà đến thú triều, sắc mặt cực kỳ khó coi, “Biển mây tinh tinh hạch, bị người hồn phách ăn mòn, mới dẫn phát hôm nay thú triều, có thể làm đến điểm này, hẳn là Quý Việt thần tông cao thủ… Tìm tới ngươi, chư vị cùng một chỗ động thủ, quyết không thể để nó chạy thoát!”

Oanh ——

Hắn phóng lên tận trời, cái thứ 1 đón lấy thú triều, biển mây tinh là hắn đất phong, cũng là gia tộc kia căn cơ sở tại, cày cấy, bồi dưỡng vô số năm, mới có hôm nay phồn hoa, há có thể hủy ở thú triều phía dưới… Đáng chết quý càng tông dư nghiệt!

Bá ——

Thu Ý Nùng mở 2 mắt ra, lộ ra một tia ý mừng, sư tôn đã xuất tay, bây giờ Tinh Hầu bọn người đều bị thú triều ngăn chặn, nên nàng hành động.

Thở sâu, nàng đưa tay một chỉ, điểm rơi vào giữa lông mày, trong miệng quát khẽ, “Tôn Lăng sư huynh, thời cơ

đã đến, còn không tỉnh lại chờ đến khi nào?”

Cầm tù đại điện, tế đàn bên trên, kia tự phong hồn phách Quý Việt thần tông tu sĩ, chậm rãi mở 2 mắt ra. Hắn đứng dậy đi xuống tế đàn, phất tay áo vung lên trong điện tự hành mở ra, bên ngoài mấy trăm tên hắc giáp quân, đã đều ngất đi.

Thương thế chưa lành Trương Thắng, phụng Tinh Hầu chi mệnh vội vàng mà đến, vừa mới bắt gặp một màn này, gầm thét một tiếng, “Quý càng dư nghiệt, trốn chỗ nào!”

Tôn Lăng ngẩng đầu, khủng bố hồn phách xung kích sát na bộc phát, Trương Thắng “Bành” một tiếng bay ngược khẩu khí, miệng mũi máu tươi cuồng phún.

Ông ——

Kiếm minh bên trong, Thu Ý Thiển mang theo, khí tức hư nhược Thu Ý Nùng gào thét mà đến, “Tôn Lăng sư huynh, chúng ta đi nhanh một chút!”

“Tốt!” Tôn Lăng gật đầu, 3 người phóng lên tận trời.

Tinh Hầu phủ tu sĩ liều mạng ngăn cản, nhưng 2 vị Quý Việt thần tông tu sĩ liên thủ, trong thời gian ngắn điệp gia hồn phách bí thuật, tới gần người nhao nhao như sủi cảo rơi xuống.

Một đường thế như chẻ tre, 3 người biến mất tại thú triều chỗ sâu.

—

—

—

—

—

—

Chương 1239 : Cả bàn đều thua

Thú triều khu vực trung tâm, một trận đại chiến bộc phát, thần bí nữ tu điều khiển biển mây, trong lúc giơ tay nhấc chân bộc phát ra khủng bố uy năng. Càng có vô số cường đại vân thú, hung hãn không sợ chết công kích, vì nàng chuyển đằng chỗ trống, ngăn chặn 4 vị cùng cảnh cường giả.

Đối diện, Tinh Hầu, Tuân Uyên đám người sắc mặt ngưng trọng, biển mây cùng thú triều tiến công, cứ việc lăng lệ nhưng cũng có thể ngăn cản. Đáng sợ nhất chính là, đối diện nữ tu đột nhiên bộc phát hồn phách xung kích, chính là bọn hắn chính diện trúng vào, cũng rất khó toàn thân trở ra. Quý Việt thần tông cường giả xác thực khó giải quyết, như không phải như thế hợp 4 người chi lực, sớm đã đem nó trấn áp!

Oanh ——

Biển mây bỗng dưng chấn động, khuấy động như cháy bùng, Tinh Hầu, Tuân Uyên đám người sắc mặt khẽ biến, tại chân linh thét lên nhắc nhở dưới, bỗng nhiên lùi ra ngoài tránh, sắp hình thành vây kín, lại một lần nữa bị đánh vỡ. Nhưng loại thủ đoạn này, Quý Việt thần tông người cũng vô pháp nhiều lần thi triển, một khi lâm vào suy yếu, liền không thể trốn đi đâu được.

Đúng lúc này, thần bí nữ tu cảm ứng được, đến từ hồn phách ở giữa ba động, thành công! Sự tình so trong dự

đoán thuận lợi hơn, nhưng nàng đáy mắt lại lộ ra mấy điểm chần chờ, 3 đại hoàng triều đối quý càng môn nhân truy sát, cho tới bây giờ đều là không chết không thôi, lần này rõ ràng bày ra cạm bẫy, có thể hay không rất dễ dàng một chút? Nhưng bây giờ thế cục, đã dung không được nàng suy nghĩ nhiều, lấy ra 1 khối óng ánh tinh thể, bỗng nhiên bóp nát.

Răng rắc ——

Cùng tinh thể cùng một chỗ vỡ nát, còn có nàng quanh thân chỗ không gian, tựa như là 1 con miệng lớn, đem thần bí nữ tu nuốt vào.

…

Tôn Lăng nhìn lại biển mây tinh, đáy mắt có một tia phức tạp, chắp tay nói “Đa tạ ý nồng, ý cạn 2 vị sư muội, nếu không phải các ngươi cứu giúp, vi huynh tai kiếp khó thoát. Không biết Viên sư thúc ở đâu? Hoàng triều chó săn đối ngươi ta nhất định phải được, vẫn là phải mau chóng rời xa mới tốt.”

“Tôn Lăng sư huynh, chúng ta cùng sư tôn ước định gặp mặt chỗ, hiện tại liền chạy tới, đợi sư tôn đến lập tức rời đi.” Thu Ý Nùng sắc mặt trắng nhợt, khó nén rã rời, suy yếu, khóe miệng lại lộ ra tiếu dung, lần này tuy có một chút khó khăn trắc trở, nhưng cuối cùng cứu ra Tôn sư huynh. Trong óc nàng, lại hiện ra một thân ảnh, ‘Hứa hẹn ngươi sự tình, ta làm được!’

Tôn Lăng cười gật đầu, “Viên sư thúc làm việc luôn luôn ổn thỏa, cẩn thận, là ta nghĩ nhiều, mời 2 vị sư muội dẫn

đường.”

“Tốt!”

Bá ——

3 người thi triển quý càng bí thuật, che lấp tự thân khí tức, ủng hộ hay phản đối cách biển mây tinh phương hướng bước đi, rất nhanh liền nhìn thấy một chỗ, treo ở trong vũ trụ mảnh vỡ ngôi sao, Thu Ý Nùng nói “. Nơi đây là 1 cái tinh biển chợ giao dịch, sư tôn sớm ở đây chuẩn bị truyền tống trận, còn có cái khác 2 vị đồng môn, đang chờ tiếp ứng ngươi ta.”

Bọn hắn từ vân hải tinh mà đến, lại 1 bộ dáng vẻ vội vàng bộ dáng, lập tức bị một chút không có hảo ý ánh mắt để mắt tới, mấy đạo độn quang tự giao phối dễ trận bay ra, cũng không có chờ bọn hắn mở miệng, Tôn Lăng gầm thét một tiếng, “Cút!”

Oanh ——

Vô hình hồn phách sát phạt sát na bộc phát, mấy tên tu sĩ kêu thảm một tiếng, miệng mũi máu tươi cuồng phún, trực tiếp rơi xuống dưới, một màn này chấn trụ mọi người, nhao nhao hoảng sợ tránh lui. Tôn Lăng cùng thu ý tỷ muội, thừa cơ rơi vào tinh biển chợ giao dịch, Thu Ý Nùng một trận ho khan, sắc mặt càng phát ra tái nhợt.

“Tỷ! Tôn sư huynh, tỷ tỷ của ta lúc trước bị thương, bây giờ thân thể suy yếu, đối phó những người này làm gì toàn lực xuất thủ.” Thu Ý Thiển mặt lộ vẻ bất mãn, tỷ tỷ lấy bí thuật cùng Tôn Lăng liên thủ, nhưng tình trạng của

nàng, lại nhịn không được loại này hao tổn.

Tôn Lăng xấu hổ chắp tay, “Thật có lỗi! Vi huynh lo lắng phức tạp, điểm này là ta sơ sẩy, ý nồng sư muội không có sao chứ?”

Thu Ý Nùng lắc đầu, “Không sao, chúng ta đi truyền tống trận, cùng sư tôn đến.”

Tinh buôn bán trên biển dễ giữa sân đại loạn, mọi người nhao nhao tránh né, không dám cản cái này 3 tên sát tinh, bọn hắn rất mau tới đến một chỗ viện lạc.

“Bái kiến 2 vị sư tỷ, các ngươi cứu ra Tôn sư huynh rồi? Quá tốt, chúng ta cái này liền mở ra truyền tống trận!” Viện tử bên trong, 1 nam 1 nữ ra đón, mặt mũi tràn đầy vui vẻ. Chỉ thấy 2 người quay người, 2 tay nắn pháp quyết, “Ầm ầm” tiếng vang bên trong phòng ốc sụp đổ, 1 cái chiếm diện tích 100m lâm thời truyền tống trận xuất hiện, nó tiết điểm lần lượt sáng lên, rất nhanh liền có thể hoàn thành mở ra.

Oanh ——

Một tiếng oanh minh, lên đỉnh đầu phía trên bộc phát, không gian vỡ nát như gương, phun ra một thân ảnh, dưới chân hơi có lảo đảo, rất nhanh liền ổn định thân ảnh.

“Là sư tôn!” Thu Ý Thiển nhảy dựng lên, không ngừng phất tay, “Sư tôn, chúng ta tại cái này, chúng ta cứu ra Tôn sư huynh!”

Tôn Lăng vội vàng khom người, “Đệ tử Tôn Lăng, bái kiến Viên sư thúc, đa tạ sư thúc mạo hiểm cứu giúp, đệ tử vô cùng cảm kích.”

Viên Nghệ trong lòng hơi lỏng, xem ra là nàng suy nghĩ nhiều, truyền tống trận sắp mở ra, chính là Tinh Hầu bọn người có phát giác, cũng không kịp. Đang muốn một bước phóng ra, tiến vào tinh biển chợ giao dịch, Viên Nghệ biến sắc, sau một khắc bên người nàng không gian nổ nát vụn, một nắm đấm ném ra, cho dù nàng phản ứng rất nhanh, có thể triệu hoán ra thần quang, lại bị một kích đập vỡ nát.

“Oa!” Viên Nghệ miệng lớn thổ huyết, trực tiếp bay rớt ra ngoài.

Vỡ vụn không gian bên trong, đi ra một thân ảnh, người mặc áo bào đen mặt mũi lãnh khốc, “Không nghĩ tới hôm nay, thật đúng là câu được cá lớn, các ngươi những này quý càng dư nghiệt, 1 cái đều trốn không thoát!”

Hoàng triều tu sĩ như thế nào sớm mai phục tại cái này? Viên Nghệ trong lòng “Lộp bộp” một chút, lớn tiếng nói “Không cần quản ta, các ngươi đi mau!” Đang khi nói chuyện, nàng đưa tay 1

Điểm mi tâm, “Ông” 1 đạo hồn phách xung kích, thẳng đến người này mà đi. Thực lực đối phương cực mạnh, lại đánh lén đắc thủ, nàng muốn ngăn chặn đối phương, chỉ có biện pháp này.

“Sư tôn!” Thu Ý Nùng cắn răng, ngẩng đầu có thể thấy được biển mây tinh phương hướng, mấy đạo cầu vồng

gào thét mà đến, chính là Tinh Hầu bọn người, “Mở ra truyền tống, chúng ta đi!” Lưu tại cái này, sẽ chỉ là vướng víu, nhưng hôm nay thế cục, sư tôn còn có thể chạy thoát sao?

Tôn Lăng lớn tiếng nói “2 vị đồng môn, ta tới giúp các ngươi!” Hắn nhanh chân hướng về phía trước, đi tới điều khiển truyền tống trận bên cạnh hai người lúc, không hề có điềm báo trước xuất thủ, đem bọn hắn đánh bay ra ngoài.

“Tôn Lăng, ngươi làm cái gì?” Thu Ý Thiển thét lên, trường kiếm ra khỏi vỏ, bảo hộ ở tỷ tỷ trước người.

Thu Ý Nùng bỗng nhiên ngẩng đầu, “Tôn sư huynh… Ngươi phản bội quý càng… Là ngươi… Là ngươi đem người dẫn tới cái này bên trong đến…” Hết thảy đều có giải thích, sư tôn an bài, tuyệt không để lộ bí mật khả năng, hoàng triều tu sĩ sớm mai phục, là có người mật báo. Tôn Lăng người này, ngay từ đầu liền đầu nhập hoàng triều, khó trách bọn hắn nghĩ cách cứu viện như vậy thuận lợi, đây mới thực sự là cạm bẫy!

“Vì cái gì! Ngươi vì cái gì làm như vậy? Hoàng triều tuyệt sẽ không bỏ qua , bất kỳ cái gì 1 cái quý càng môn nhân, ngươi coi như đầu nhập bọn hắn, cũng khó thoát khỏi cái chết?”

Tôn Lăng thân thể run lên, hét lớn “Không! Ta sẽ không chết… Tinh Hầu đại nhân đáp ứng ta, chỉ cần có thể bắt đến các ngươi, ta mới có thể sống sót… Hoàng triều nguyện ý cho ta một cơ hội, chỉ cần ta có thể trợ giúp bọn hắn, tiến vào tổ địa lỗ đen…” Hắn cắn răng, “Các

ngươi là ta nhập đội, Tinh Hầu đại nhân, quý càng dư nghiệt đều ở đây, mau đem bọn hắn cầm xuống!”

Thu Ý Thiển thét lên, “Vương bát đản, ta giết ngươi!”

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, nhưng nàng mới vừa lên trước một bước, sắc mặt bỗng dưng tái nhợt, kêu rên bên trong trực tiếp ngã xuống đất, Tôn Lăng cười lạnh, “Cái này bên trong chỉ có Thu Ý Nùng có thể cùng ta một trận chiến, nhưng nàng hiện tại trạng thái, còn có thể động thủ sao? Các ngươi trốn không thoát!” Ngay từ đầu, hắn liền phát giác được Thu Ý Nùng trạng thái, mấy lần toàn lực xuất thủ, chính là muốn tiêu hao hết nàng lực lượng cuối cùng.

Tinh Hầu, Tuân Uyên bọn người đến, khí tức cường đại trấn áp mọi người, Tôn Lăng cung kính hành lễ, “Thuộc hạ bái kiến Tinh Hầu, hôm nay quý càng dư nghiệt đều ở đây, không thiếu một cái.”

“Ha ha ha!” Tinh Hầu cười to, “Tốt, Tôn Lăng, bản hầu đáp ứng ngươi sự tình, tự nhiên sẽ làm được, trước trông giữ tốt bọn hắn.”

Hắn phất tay áo vung lên, đem thu ý tỷ muội bọn người phong ấn, đẩy lên một bên. Sau đó, ngẩng đầu nhìn về phía thiên khung, Viên Nghệ cùng hoàng triều cường giả chém giết cùng một chỗ, nhưng nàng khí tức phù phiếm, đã là cường nỗ chi kết thúc, “Các vị, đồng loạt ra tay trấn áp cái này nữ tu!”

Oanh ——

】 4 vị Thần hầu cảnh phóng lên tận trời.

Quý càng tông mấy người xong!

Bởi vì 1 tên phản đồ, rơi vào cả bàn đều thua, nếu không hôm nay thật là có khả năng, bị bọn hắn thuận lợi thoát thân. Nhưng bây giờ nói những này đã không có ý nghĩa, La Quan đáy mắt có một cái chớp mắt do dự, chợt trở nên yên ắng —— hắn sẽ không xuất thủ. Trước đó tại biển mây tinh lúc, hắn đã cho thấy thái độ, sẽ không nhúng tay hoàng triều, quý càng ở giữa tranh đấu, lật lọng tất khiến người hoài nghi, một khi xuất hiện chỗ sơ suất, hắn liền muốn cho quý càng tông mấy người chôn cùng, nguy hiểm này quá lớn.

‘Đợi hôm nay phong ba kết thúc, lập tức rời đi nơi đây, càng xa càng tốt!’

Chu Cẩm Thái đứng ở bên cạnh, dư quang đảo qua đại nhân bình tĩnh tĩnh mịch đôi mắt, hắn mơ hồ đoán được đại nhân cùng quý càng trong tông, nhất định có liên quan nào đó, hôm nay lại lựa chọn đứng ngoài quan sát? Là không muốn bởi vậy, cùng hoàng triều triệt để đối lập? Lại hoặc nguyên nhân khác. Hắn không biết, nhưng đại nhân làm như vậy, tất có lo nghĩ của mình.

Viên Nghệ tuy mạnh, nhưng đối mặt 5 vị cùng cảnh trấn áp, nàng liều chết phản kháng cũng rất nhanh tan tác, đáy mắt hiện lên một tia kiên quyết, nàng tuyệt đối không thể bị hoàng triều bắt, nếu không quý càng tông tàn hơn…người người, 1 cái đều trốn không thoát. Thở

sâu, Viên Nghệ mi tâm hiển hiện 1 đạo ấn ký, tương tự một loại nào đó nhụy hoa, đỏ thắm như quán chú máu tươi, khí tức khủng bố từ trong cơ thể nàng bộc phát.

Tinh Hầu giật mình, “Không tốt, nàng này muốn tự bạo hồn phách, thiên quân hầu mau ngăn cản nàng!”

Thần hầu chi cảnh, trong đó nổi bật lại hiệu trung hoàng triều người, có thể lấy được phong Tinh Hầu chi vị. Lại hướng bên trên, chính là xưng hào hầu tước, mỗi cái đều là Thần hầu cảnh trung cực cường giả, có nghịch cảnh mà lên, ngóng nhìn Vương tước tiềm lực. Thiên quân hầu chính là Tinh Hầu bọn người thượng bẩm về sau, từ đế tinh mà đến siêu cường giả, lúc này cười lạnh một tiếng, “Quý càng dư nghiệt, mưu toan tại bản hầu trước mặt tự sát, nằm mơ!”

Hắn đưa tay, 1 viên xanh thẳm viên châu xuất hiện tại nó trong tay, vang lên bên tai “Phần phật” thủy triều thoải mái âm thanh, khủng bố giam cầm sát na giáng lâm, đem Viên Nghệ trấn áp ở bên trong, không chỉ có tu vi cảnh giới, liền ngay cả hồn phách bên trong khủng bố ba động, đều bị cưỡng ép đánh gãy.

“Nguyên biển châu!” Tinh Hầu thấp giọng hô, mặt lộ vẻ chấn động, kính sợ, “Thiên quân hầu lại mang như vậy trọng bảo, quý càng dư nghiệt làm sao có thể trốn? Chúc mừng thiên quân hầu, bắt lấy tên này quý càng dư nghiệt cường giả, một cái công lớn.”

Thiên quân hầu cười to, “Tinh Hầu, các ngươi này ván thiết tinh diệu, đợi bản hầu trở lại đế tinh, tự sẽ cho các ngươi thỉnh công!”

Tinh Hầu đám người nhất thời lộ ra tiếu dung, không uổng phí bọn hắn một phen vất vả, cuối cùng có thu hoạch riêng. Tuy nói bị thiên quân hầu, điểm đi rất lớn một bộ điểm công lao, nhưng nếu vô trong tay hắn nguyên biển châu, Viên Nghệ tự bạo bọn hắn nhất định không cách nào toàn thân trở ra.

Viên Nghệ mắt lộ tuyệt vọng, xong, nàng sẽ thành, phá hủy quý càng tông tội nhân!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1240 : Bao phủ tinh biển cùng chúng sinh hắc ám

Tôn Lăng cúi đầu, dù đã sớm ngờ tới một màn này, nhưng khi nó trở thành sự thật, nội tâm hay là tràn ngập sợ hãi cùng hồi hộp, nhất là thu áo tỷ muội bọn người, phẫn nộ, ánh mắt lạnh như băng, để thân thể của hắn nhịn không được run, “Không! Cái này không trách ta, hoàng triều cường đại cỡ nào, cho dù không có ta bán, bọn hắn cũng trốn không thoát… Đúng, bọn hắn đã định sẽ bị bắt, cái này không trách ta…”

Hắn cắn răng, mắt lộ âm tàn, lúc trước bị tóm thời điểm, hắn là có cơ hội tự sát, nhưng hắn do dự… Trước kia, Tôn Lăng từng vô số lần tưởng tượng qua, hắn cảm thấy hắn nhất định có thể, cùng lúc trước chư vị tiền bối đồng dạng, vì bảo vệ đồng môn kết thúc sinh mệnh của mình.

Nhưng hắn phát hiện mình sai, khi một khắc này chân chính đến, sợ hãi cùng tuyệt vọng để hắn ngạt thở, cũng chỉ thừa một cái ý niệm trong đầu —— ta không muốn chết! Ta muốn sống!

Bị bắt về sau, Tôn Lăng lên án mạnh mẽ qua mình mềm yếu, hắn quyết tâm đối kháng đến cùng, tin tưởng quý càng đồng môn nhất định sẽ tới cứu hắn. Chỉ cần hắn không nói, liền không có người biết, hắn đã từng xấu xí. Nhưng Tôn Lăng sai, thật sự là hắn phong ấn tự thân

hồn phách, lại bị Tinh Hầu tuỳ tiện đánh vỡ, cũng minh xác nói cho hắn, nếu như kế tiếp theo dựa vào địa thế hiểm trở chống cự, liền đốt hắn hồn phách!

Tôn Lăng sợ, hắn làm phản đồ, trở thành hoàng triều chó săn, đáp ứng làm Tinh Hầu quân cờ, tính toán đồng môn của mình. Từng bước một, sự tình rất thuận lợi, khi Thu Ý Nùng cùng hắn tiếp xúc lúc, Tôn Lăng có trong nháy mắt do dự, thống khổ, nhưng rất nhanh liền bị lau đi.

Hắn có lỗi gì? Hắn chỉ là không muốn chết! Vì cái gì nhất định phải vì những người khác, đến hi sinh chính mình? ! Ta chỉ là muốn tiếp tục sống.

“Chư vị đại nhân, chỗ này tinh biển chợ giao dịch bên trong chứa chấp lấy, 1 cái quý càng dư nghiệt cứ điểm, chỉ sợ còn có những người khác trốn ở đây. Tốt nhất đem người đều bắt đi, miễn cho để lộ tin tức, để cái khác quý càng dư nghiệt, sớm có chuẩn bị.” Tôn Lăng cung kính mở miệng.

Trường Quân hầu cười to, “Đây chính là, các ngươi dưới mồi câu? 1 cái Quý Việt thần tông tu sĩ, thế mà đầu nhập hoàng triều, thật sự là không nghĩ tới! Quý càng tông quả nhiên, luôn luôn thích nội bộ xảy ra vấn đề… Ha ha ha, như không có những này phản đồ, hoàng triều muốn đối phó bọn hắn, thật đúng là không dễ dàng.”

Tôn Lăng mặt mũi tràn đầy nịnh nọt, “Trường Quân hầu gia nói đúng, tiểu nhân nguyện vì hoàng triều hiệu lực, triệt để diệt trừ quý càng tông!”

Trường Quân hầu cười càng lớn tiếng, “Đề nghị này rất có đạo lý, Tinh Hầu ngươi liền đem nơi đây tất cả mọi người, đều mang về biển mây tinh, thà giết lầm 1,000, tuyệt không bỏ qua 1 cái!” Một đám không thể lộ ra ngoài ánh sáng chuột thôi, vì phong tỏa tin tức, đều giết chết lại có làm sao?

Tinh Hầu gật đầu, “Tốt, ta đến xử lý.” Giờ phút này, biển mây tinh bên trong thú triều, bởi vì mất đi dẫn đạo đã dần dần tán đi. Có chiến hạm vượt qua tinh biển mà đến, mấy ngàn hắc giáp quân đầy đủ, phong tỏa toàn bộ chợ giao dịch, không để cho chạy bất luận cái gì một con ruồi.

Nhìn xem số lớn tràn vào hắc giáp quân, xung quanh vang lên kêu rên, toán loạn, La Quan sắc mặt biến đen, hắn đã quyết định khoanh tay đứng nhìn, vì cái gì liền không thể lẫn nhau tường an, riêng phần mình rời đi? Các ngươi bắt đến quý càng dư nghiệt, ta như vậy phiêu bạt tha hương, không tốt sao?

Tôn Lăng tên vương bát đản này, thật sự chính là đáng chết!

“Đại nhân…” Chu Cẩm Thái mở miệng , chờ đợi phân phó.

La Quan có thể làm sao? Chẳng lẽ khoanh tay chịu chết, lại bị bắt về biển mây tinh, hắn lắc đầu, “Cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng a.”

“Hắc giáp quân bắt người, toàn bộ đều thúc thủ chịu trói, người can đảm dám phản kháng, giết không tha!” Số lớn

hắc giáp quân băng băng mà tới.

Rất nhanh, liền có người chú ý tới, đứng tại cách đó không xa 2 người, “Quỳ xuống!”

Gầm thét bên trong, tiếng xé gió lên.

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, mấy hắc giáp quân bay rớt ra ngoài, đụng đổ đầy đất bừa bộn, cũng khiến xung quanh khu vực bị trực tiếp thanh không.

Tôn Lăng ánh mắt sáng lên, hắn đoán đúng, thật có quý càng dư nghiệt ở đây, đây cũng là 1 kiện công lao.

Tốt, quá tốt!

“Phát hiện quý càng dư nghiệt!”

“Hơi đi tới, giết không tha!”

Hắc giáp quân ầm vang hành động, từ 4 phương 8 hướng vọt tới, đại địa oanh minh rung động, sát khí bốc hơi trùng thiên.

Tinh Hầu nhíu mày, không nghĩ tới thật có cá lọt lưới, nhưng hôm nay đại cục đã định, 1 lượng con cờ không lật được trời. Nhưng quý càng dư nghiệt phản kháng, lại so trong dự tưởng ngoan cố chống lại, sắc mặt hắn khó coi, hắc giáp quân là hắn trọng kim bồi dưỡng, đối phó 1 lượng cái quý càng dư nghiệt lại tử thương thảm trọng, thực tế mặt mũi không ánh sáng.

“Hừ! Chưa thấy quan tài chưa rơi lệ, bản hầu tự mình xuất thủ, đưa bọn hắn lên đường!” Viên Nghệ bọn người bị bắt, thẻ đánh bạc đã đầy đủ, mấy đầu tạp ngư giết liền giết.

Tinh Hầu một bước phóng ra, đưa tay liền muốn ghìm xuống, khí tức khủng bố khuấy động, sau một khắc chính là long trời lở đất. Cũng dự đoán bên trong nổ vang rung trời vẫn chưa bộc phát, Tinh Hầu đột nhiên cứng tại nguyên địa, thất thanh nói “Chu Cẩm Thái? Ngươi tại sao lại ở đây? !”

Oanh ——

Một kích đánh bay mấy hắc giáp quân, Chu Cẩm Thái lui ra phía sau, lộ ra người sau lưng. La Quan thầm than một tiếng, trang bức không phải ý ta, thế cục không tha người, ngẩng đầu lộ ra hờ hững khuôn mặt, thản nhiên nói “Tinh Hầu không phải là nghĩ, đem bản tọa cùng một chỗ cầm xuống, mang về biển mây tinh sao?”

“Dừng tay! Toàn bộ dừng tay!” Tinh Hầu đột nhiên minh bạch, Tuân Uyên Thần hầu nói lời, bị La Quan ánh mắt nhìn chăm chú, thân thể của hắn vô ý thức kéo căng, chân linh điên cuồng thét lên, cảnh giác, bất an thậm chí cả sợ hãi, như

Bị tinh biển cự vật khóa chặt, nhất niệm phân sinh tử.

Mồ hôi lạnh, nháy mắt thẩm thấu áo cõng!

Tuân Uyên Thần hầu cùng mặt khác 2 cái đế tinh cường

giả, sắc mặt bỗng dưng biến đổi, vội vàng ngưng thần nhìn lại, đợi thấy rõ khuôn mặt kia, trong lòng hung hăng trầm xuống, “Vị này không phải đi rồi sao? Làm sao còn lưu tại cái này! Hẳn là, hắn thật cùng quý càng dư nghiệt có quan hệ? Không tốt, có phiền phức!”

Mà trong đó, sợ nhất chính là Tuân Uyên Thần hầu, hắn đã trải qua một lần hiểm tử hoàn sinh, ý niệm đầu tiên là lập tức trốn, thở sâu, khom người nói “Tuân Uyên, bái kiến La tiên sinh… Tiên sinh ngài, tại sao lại ở đây?”

La Quan nói “. Bản tọa nếu nói là trùng hợp, ngươi tin không?”

Tuân Uyên Thần hầu xấu hổ cười một tiếng, không biết nói cái gì, nhưng trên đời này ở đâu ra nhiều như vậy trùng hợp? “Cái kia, La tiên sinh nói là trùng hợp, dĩ nhiên chính là trùng hợp, hôm nay ta cùng mạo muội, quấy nhiễu ngài an bình… Chúng ta bây giờ liền đi, ngài ý như thế nào?”

La Quan thản nhiên nói “Không đưa.”

Thật làm cho đi?

Tinh Hầu ánh mắt sáng lên, cũng không có chờ hắn mở miệng, liền có cười lạnh một tiếng vang lên, “La tiên sinh? Đây chính là các ngươi, thượng bẩm đế tinh lúc, từng nâng lên người a? ! Theo bản hầu nhìn, người này hẳn là quý càng dư nghiệt, há có thể cứ như vậy thả hắn đi?”

Trường Quân hầu mặt như hàn băng, hắn cũng không

phải là không có phát giác được, La Quan trên thân tối nghĩa khó lường khí tức, nhưng trong tay nguyên biển châu cho hắn sự tự tin mạnh mẽ. Xoay chuyển ánh mắt, lại rơi xuống Chu Cẩm Thái trên thân, xác định khí tức của hắn quả nhiên, đã đi tới thần tướng phía trên… Vị kia phu nhân, thế nhưng là hứa hẹn chỗ tốt cực lớn, mời hắn nhất thiết phải hao tâm tổn trí trừ bỏ tai hoạ ngầm, vốn cho rằng muốn phí chút tay chân, nào có thể đoán được đối phương lại chủ động đưa đến trước mặt.

Nên bản hầu được khoản này tiền của phi nghĩa, lại có thể để Chu thị thiếu đại nhân tình, tương lai phá cảnh Vương tước lúc, liền có thể mượn lực 3 điểm. Vừa nghĩ đến đây, Trường Quân hầu đôi mắt càng phát ra băng hàn, quanh thân khí cơ bốc lên, trong tay nguyên biển châu xanh thẳm thần quang đại thịnh, “Phần phật” thủy triều mãnh liệt chảy xiết âm thanh, vang vọng tinh vực một góc.

Trong thoáng chốc, trước mắt dường như xuất hiện, 1 cái vô biên vô hạn đại dương mênh mông, kia mỗi một giọt nước biển, mỗi 1 đóa bọt nước bên trong, đều ẩn chứa bất khả kháng hoành lực lượng kinh khủng. Nguyên biển châu, là lấy 1 cái vũ trụ hải vì bản thể, từ đỉnh tiêm Vương tước xuất thủ luyện chế mà thành, am hiểu nhất trấn áp, bắt, Vương tước phía dưới đều là sâu kiến!

Tinh Hầu con ngươi co rụt lại, lại không nói cái gì, vừa đến Trường Quân hầu địa vị ở xa trên hắn, nó quyết định không phải hắn có thể cải biến. Thứ 2 đáy lòng của hắn cũng đối La Quan còn nghi vấn? Như thế cường giả, khí tức khủng bố như vực sâu, làm việc lại lộ ra mấy

điểm quỷ dị… Nói điệu thấp, kia không khỏi điệu thấp quá mức, tựa như tiến về biển mây tinh một chuyện, lấy đối phương thân phận quang minh thái độ, ai dám không làm theo? Cần gì phải âm thầm làm việc.

Trước đó, là hắn xung phong, lại không liên quan đến chỗ mấu chốt, tự nhiên không muốn mạo hiểm. Nhưng hôm nay, dẫn đầu là Trường Quân hầu, kia lui một bước xem náo nhiệt, thì thế nào?

Tuân Uyên phát giác được, Tinh Hầu thái độ mập mờ, hắn do dự một chút, trầm giọng nói “Trường Quân hầu, La tiên sinh không tầm thường người, không thể nhẹ phạm…”

Trường Quân hầu cười lạnh, ánh mắt băng hàn, “Tuân Uyên, bản hầu làm việc, cần ngươi gật đầu?”

Tuân Uyên biến sắc, “Trường Quân hầu, ta nhắc nhở phía trước, ngươi cũng không nên hối hận… La tiên sinh, Tuân Uyên thế đơn lực bạc, mời tiên sinh chớ trách.”

Khá lắm, ngươi là so chính ta, đều càng xem trọng ta a.

La Quan một mặt bình tĩnh, kì thực cười khổ không thôi, quả nhiên thường tại bờ sông đi đâu có không ướt giày, hắn rốt cục gặp đầu sắt người. Hôm nay, như ra chút điểm sai lầm, hẳn phải chết vô nơi táng thân!

‘3 người các ngươi, nên động, như thực tế gánh không được, ta đào mệnh cũng thành.’ Chu Cẩm Thái phụ tử? Thật có lỗi, cái này bức chỉ sợ không giả bộ được,

chúng ta nghe theo mệnh trời đi.

Ông ——

Màu xanh hạt sen run rẩy, chậm rãi chuyển động.

Ngân bạch khuấy động, tinh hồng chập trùng.

Bọn chúng hiển nhiên, cũng cảm nhận được ngoại giới khủng bố áp lực, nhưng ra ngoài ý định chính là, chân chính động đúng là kia một sợi, đem Lôi Tinh hù đến nhanh khóc lên hắc ám bản nguyên. Nó bay lên dung nhập La Quan thể nội, băng hàn cùng tĩnh mịch, nháy mắt thẩm thấu ngũ tạng lục phủ, như gánh vác vạn quân chi trọng, tận gốc ngón tay đều không động đậy.

‘Uy! 3 người các ngươi, đừng làm rộn a… Sẽ chết người, mau giúp ta!’

Đối diện, Trường Quân hầu sắc mặt âm trầm, lạnh lùng nhìn lướt qua Tuân Uyên Thần hầu, đợi trở lại đế tinh về sau, tất trùng điệp vạch tội hắn 1 bản, “Quý càng dư nghiệt, đều nên muôn lần chết!”

Hắn giơ cao nguyên biển châu, khủng bố tu vi rót vào trong đó, viên này Vương tước trọng khí lập tức bộc phát ra, trấn áp tinh hải chi uy, lấy bài sơn đảo hải chi thế trấn xuống.

La Quan thụ hắc ám bản nguyên ảnh hưởng, cả người cứng ngắc, cho người ta cảm giác lại là một mảnh yên tĩnh, hờ hững, chính là trong đôi mắt, đều không một chút gợn sóng. Cho đến nguyên biển châu chi uy, lấy bài

sơn đảo hải chi thế, đi tới trước người lúc, nó đôi mắt chỗ sâu, bỗng dưng hiển hiện lưu quang, trình thanh, ngân, đỏ tam sắc, sau đó đưa tay chỉ điểm một chút rơi.

Sát na, tinh biển thất sắc, thiên địa câu tịch, hắc ám lặng yên không một tiếng động giáng lâm, nhưng lại không dung chống lại. Nó từ không biết bên trong đến, càng đem vĩnh tồn tại thế giới này, tựa như là từng con vô hình tay, che mọi người 2 mắt, cũng khiến cái này một vùng biển sao, từ trong mắt thế nhân biến mất.

Hắc ám, giống như là vô biên dòng lũ, đem tinh hải cùng chúng sinh cùng nhau bao phủ!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1241 : Đế tinh

Như sát na, lại như vĩnh hằng, hắc ám biến mất, tinh biển sáng trong, giống như là vừa rồi hết thảy, đều chỉ là mọi người ảo giác.

Răng rắc ——

Một tiếng vang nhỏ, thanh âm cũng không lớn, lại làm cho Tinh Hầu, Tuân Uyên bọn người sắc mặt tái nhợt, càng nhiều mấy điểm hoảng sợ —— nguyên biển châu, nát!

Tới cùng một chỗ nát đi còn có Trường Quân hầu, như bọt nước, cát sỏi, đường đường xưng hào Thần hầu, lòng mang Vương tước dã vọng tồn tại, lại một chỉ phía dưới hình thần câu diệt, chỉ có cặp kia trợn to tròng mắt bên trong kinh hãi, có thể khiến người ta cảm nhận được hắn sắp chết lúc sợ hãi cùng tuyệt vọng.

Tê ——

Tinh Hầu bọn người hít một hơi lãnh khí, cũng không có chờ bọn hắn có chỗ biểu hiện, một tiếng phẫn nộ gào thét, bỗng dưng tại tinh trong biển nổ vang, “Là ai? Hủy bổn vương trọng bảo, giết bổn vương dưới trướng, ngươi thật là lớn…”

“Ầm ầm” tinh biển sôi trào, khí tức khủng bố từ nguyên biển châu mảnh vỡ bên trong tuôn ra, hội tụ, đan dệt ra một cái bóng mờ, nó trong 2 con ngươi lửa giận, như có thể đốt đốt cả phiến thiên địa, nhưng gào thét gầm thét

còn chưa nói xong, liền im bặt mà dừng.

Hư ảnh gắt gao tiếp cận, đối diện La Quan, lúc này bao phủ tinh biển hắc ám, ngay tại hướng trong cơ thể hắn thu liễm, quanh thân tắm rửa hắc ám, đáy mắt thanh, ngân, đỏ tam sắc lưu chuyển, dường như vượt qua thời không mà đến, cùng trước mắt thiên địa không hợp nhau.

“Ngươi nói cái gì?” La Quan mở miệng, tam sắc xen lẫn phía dưới, càng phát ra hờ hững, lãnh tịch, như phản chiếu lấy vô tận thâm uyên.

Hư ảnh run lên, lớn tiếng nói “Trường Quân hầu to gan lớn mật, dám trộm cướp bổn vương chi vật, bổn vương muốn cảm tạ các hạ, thay bổn vương thanh lý phản đồ!”

“A, còn có khác sự tình?”

“Không có!”

“Không đưa.”

Hư ảnh chắp tay, “Các hạ tùy ý, bổn vương cáo từ!”

“Bá” một chút biến mất không còn tăm tích.

‘Đáng chết Trường Quân hầu! Vương bát đản! Để ngươi đến làm việc, lại trêu chọc ra như vậy tồn tại, ngươi thật sự là chết không có gì đáng tiếc!’

‘Đi, đi nhanh lên, cái này hình chiếu không thể nhận, ai ngờ đối phương phải chăng động thủ đoạn gì.’

Bành ——

Sâu trong vũ trụ một tiếng oanh minh, chợt quy về tĩnh mịch

Tinh Hầu, Tuân Uyên cùng 2 tên đế tinh cường giả, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, kính sợ, bọn hắn nhìn thấy cái gì? 1 tôn cao cao tại thượng, chân đạp tinh biển Vương tước, lại bị dọa đến trực tiếp rút đi, mặt mũi đều không cần, đây là cảnh giới gì? Cấp độ? !

“Phù phù” một tiếng, Tuân Uyên quỳ sát, lớn tiếng nói “La tiên sinh, ta cùng tuyệt không phải cố ý mạo phạm, cầu tiên sinh giơ cao đánh khẽ!”

Tinh Hầu thầm mắng, vương bát đản phản Ứng Chân nhanh, 1 cái thuận thế run chân, cùng đế tinh 2 người quỳ xuống, “Mời tiên sinh chớ cùng ta cùng so đo!”

La Quan phất phất tay, “Cút!”

“Là, là, đa tạ tiên sinh!”

Tinh Hầu, Tuân Uyên 4 người liên tục hành lễ,

Xoay người chạy.

Một đám hắc giáp quân, hốt hoảng leo lên chiến hạm, đi theo chủ tử trốn hướng biển mây tinh.

Rất nhanh, bên tai liền an tĩnh xuống, trở về từ cõi chết tinh biển chợ giao dịch mọi người, xa xa quỳ xuống dập

đầu sau tứ tán thoát đi. Lưu lại xem náo nhiệt? Kia là muốn chết! Tinh Hầu tại vị đại nhân này trước mặt là nhuyễn chân tôm, nhưng muốn giết bọn hắn chỉ cần một ngón tay. Tận mắt nhìn thấy vừa rồi, Tinh Hầu bọn người hèn mọn cầu tha một màn, còn không tranh thủ thời gian chạy trốn, là chờ lấy bị giết người diệt khẩu sao?

Tôn Lăng cũng trốn, thân thể của hắn run rẩy, mặt mũi tràn đầy đều là sợ hãi, không nghĩ ra sự tình làm sao, đột nhiên liền biến thành dạng này? Hắn không để ý tới nghĩ, La Quan cùng quý càng tông ở giữa ra sao quan hệ, bây giờ chỉ là một cái suy nghĩ, phải nhanh rời đi nơi đây.

Sống sót! Hắn muốn sống sót!

La Quan giơ tay lên một cái.

Chu Cẩm Thái thở sâu, cung kính nói “Vâng, đại nhân.”

Bá ——

Hắn phóng lên tận trời, không có gì ngoài ý muốn, phá cảnh thần tướng phía trên về sau, bị sợ mất mật Tôn Lăng hơi chút giãy dụa, liền bị đánh chết tại chỗ. Lúc sắp chết, hắn con mắt trừng đại đại, sợ hãi cùng trong tuyệt vọng, là vô tận không cam lòng ‘Ta không sai, ta chỉ là không muốn chết…’

“Bành” một tiếng, thi thể bị ném tại mặt đất, Chu Cẩm Thái bó tay trở lại La Quan sau lưng, dư quang nhìn một cái đại nhân bóng lưng, lộ ra thật sâu rung động, kính sợ. Hắn biết đại nhân rất mạnh, cảnh giới thâm bất khả

trắc, nhưng hôm nay kinh lịch hay là, đổi mới hắn nhận biết hạn mức cao nhất.

Vương tước… Hoàng triều cự phách… Chính là Thần hoàng bệ hạ đều muốn cho lễ ngộ, tôn trọng tồn tại, tại trước mặt đại nhân bị đến kêu đi hét… Đại nhân hắn… Đến tột cùng ra sao cùng tồn tại? Chu Cẩm Thái nghĩ không ra, nhưng hắn biết chỉ cần trung tâm đi theo đại nhân, cha con bọn họ tương lai nhất định quang minh!

La Quan nói “. Các ngươi người, thi thể các ngươi mang đi đi.”

Viên Nghệ giật mình hoàn hồn, vội vàng nói “Vâng, đa tạ đại nhân xuất thủ cứu giúp, Quý Việt thần tông Viên Nghệ, bái tạ đại nhân!”

Thu Ý Nùng, Thu Ý Thiển, cùng mặt khác 2 cái quý càng môn nhân, đi theo cong xuống, chỉ bất quá hai tỷ muội, biểu lộ riêng phần mình phức tạp, kinh hãi, kính sợ bên trong, khó nén trong lòng thấp thỏm.

Hiện tại biết sợ rồi? 2 cái xú nha đầu, kém chút để hắn chơi thoát, cũng may kết quả cuối cùng coi như viên mãn. Lấy hắn bây giờ nhân thiết, cũng lười cùng các nàng so đo, “Được rồi, bản tọa lúc đầu thật không nghĩ xuất thủ, là kia chính Trường Quân hầu muốn chết.”

“Các ngươi đi thôi!”

Nhanh, càng xa càng tốt, quý càng tông chính là cái đại phiền toái, hắn cũng không muốn xích lại gần.

Thu Ý Nùng gánh nặng trong lòng liền được giải khai, tiếp lấy lại có mấy điểm thất vọng, La Quan hắn lại chỉ là, quét các nàng một chút liền coi như thôi… Cũng thế, đối cái này

tồn tại mà nói, các nàng bất quá chỉ là, chỉ là không đáng giá nhắc tới tiểu bối, sao lại ghi tạc tâm lý.

Viên Nghệ gánh nặng trong lòng liền được giải khai, lúc trước La Quan tại biển mây tinh bên trên xuất thủ, động tĩnh náo quá lớn, nàng tự nhiên sẽ hiểu, 'Xem ra vị này La đại nhân, cùng ta quý càng tông ở giữa quả nhiên có chút liên quan, đáng tiếc, đối phương không phải ta quý càng dài bối phận, nếu không liền có chỗ dựa.'

Cẩn thận ngẩng đầu nhìn đến một chút, Viên Nghệ hơi 1 do dự, cắn răng nói "La đại nhân, vãn bối vốn không tư cách nói cái gì, nhưng đại nhân đã cứu ta này tính mạng, Viên Nghệ không dám không nói thẳng… Không biết đại nhân trước kia, phải chăng cùng Chân ma giao thủ qua?"

La Quan trong lòng khẽ nhúc nhích, mặt không biểu tình xem ra, "Ngươi biết cái gì?"

Viên Nghệ trong lòng run lên, chỉ cảm thấy đối phương mắt như hãn hải thâm bất khả trắc, vội vàng nói "Ta quý càng tông có một chí bảo tên là nguyên từ tinh điểm, là từ biên giới trong biển vũ trụ vớt lên, vật này nhưng thôi phát Nguyên Từ Thần Quang, có thể dò xét, khắc chế Chân ma chi lực."

"Vãn bối trong tay vừa lúc có 1 khối nguyên từ tinh điểm

tàn phiến, cho nên tại trên người người lớn phát giác được… Một điểm Chân ma lạc ấn ba động. Lấy đại nhân thực lực, tự có thể đem ma ấn cưỡng ép lau đi, nhưng Chân ma ma ấn cắm rễ hồn phách, cử động lần này hoặc thương tới tự thân. Như đại nhân có thể tìm tới nguyên từ tinh điểm, nhất định đem ma ấn hóa thành vô hình…”

Đang khi nói chuyện, nàng lấy ra một vật 2 tay dâng lên.

Nguyên từ tinh điểm? La Quan khoát tay, đưa nó cầm vào tay, đáy mắt lộ ra mấy điểm suy tư, trên thực tế hắn cũng có phát giác, lấy màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng khủng bố, ma ấn đã sớm nên bị thôn phệ không còn, nhưng gần đây bọn chúng lại đình chỉ, đối ma ấn thôn phệ… Có lẽ, đây chính là nguyên nhân.

Ma ấn cắm rễ hồn phách? Hắn âm thầm kinh hãi, cũng may 3 tên này, hiện tại cùng hắn khô khốc cùng tồn tại, nếu không thật nhất cổ tác khí nuốt mất, hắn nhất định phải xui xẻo. Nếu như thế, cái này nguyên từ tinh điểm liền nhất định phải nắm bắt tới tay, lau đi tai hoạ ngầm.

Mà lại, có thể dò xét, khắc chế Chân ma chi vật há lại bình thường… Vật này, nên cùng ta có duyên!

La Quan cúi đầu, nhìn thoáng qua tương tự một tiết đồng hồ liên, bụi bẩn không đáng chú ý nguyên từ tinh điểm tàn phiến, thản nhiên nói “A, vật này đối với bản tọa, cũng có điểm tác dụng… Nhưng quý càng tông phân liệt 10,000 năm, vũ trụ chi lớn bản tọa muốn đi đâu bên trong, tìm kiếm nguyên từ tinh điểm tung tích?”

Viên Nghệ cung kính nói “Hồi bẩm đại nhân, quý càng môn nhân nhiều năm qua, cũng tại nếm thử tìm kiếm, hiện đã có thể xác định, nguyên từ tinh điểm ngay tại 9 ương hoàng triều đế tinh, ngài tay cầm vật này, nhưng tại nhất định khu vực bên trong, cùng tinh điểm bản thể sinh ra cảm ứng.”

9 ương đế tinh…

La Quan đôi mắt hờ hững, “Viên Nghệ, quý càng tông tiếp xuống, muốn tại đế tinh hành động?”

Bá ——

Một tia mồ hôi lạnh, nháy mắt bò lên trên cái trán, Viên Nghệ sắc mặt trắng bệch, “… Là, vãn bối không dám lừa gạt đại nhân, nhưng vãn bối lời nói, cũng câu câu là thật, mời đại nhân

Minh xét!”

“Hừ! Thu hồi ngươi tiểu tâm tư, nếu không phải ta cùng quý càng ở giữa, thật có mấy điểm liên quan, ngươi lúc này đã chết rồi.”

“Mang lên ngươi người, lập tức rời đi!”

Viên Nghệ cười khổ, cung kính nói “Vâng, đa tạ đại nhân không tội, vãn bối bọn người cáo từ.” Nàng mang lên thu áo tỷ muội bọn người, lại lần nữa mở ra truyền tống trận, theo “Ông” một tiếng oanh minh, mấy người biến mất không thấy gì nữa.

Sau một khắc, bọn hắn xuất hiện tại, khoảng cách biển mây tinh không xa, một viên khác tu chân tinh bên trên. Lâm thời dựng truyền tống trận, vốn là không cách nào thực hiện siêu viễn cự ly truyền tống, mục tiêu của bọn hắn là ở đây trung chuyển, mượn tinh tế truyền tống trận trốn xa rời đi.

“Sư tôn, ngài vừa rồi… Có phải là có chút vội vàng… Cũng may la… La tiên sinh không có so đo…” Thu Ý Thiển nhỏ giọng thầm thì.

“Ý cạn, không được càn rỡ!” Thu Ý Nùng quát khẽ.

Viên Nghệ lắc đầu, “Được rồi, hai tỷ muội các ngươi, ở trước mặt ta liền đừng diễn… Không phải liền là muốn biết, vi sư vì sao làm như vậy sao?”

Nàng dừng một chút, tiếp tục nói “Vội vàng đích xác vội vàng, ta bản thân cũng không nghĩ tới, có thể giấu diếm được như vậy tồn tại. Nhưng đế tinh bố trí, hao phí vô số rốt cục đạt thành, thành bại ở đây nhất cử… Dù là chỉ có một điểm khả năng, ta cũng muốn mời La đại nhân vào cuộc… Đảo loạn thế cục là nó 1, trọng yếu nhất chính là La đại nhân đối ta quý càng tông, là có một ít để ý… Chỉ cần hắn có thể giúp chúng ta một điểm, có lẽ liền có thể đưa đến, tác dụng cực kỳ trọng yếu.”

Thu Ý Nùng nói “. Sư tôn ngài cho rằng, La đại nhân sẽ đi đế tinh?”

Viên Nghệ cười, “Ngươi không hiểu, ta cũng là nghe trong tông trưởng bối từng đề cập, càng là cao thâm chi cảnh, càng phải truy cầu tự thân viên mãn vô khuyết…

Chân ma ma ấn là cực kỳ khủng bố đồ vật, cho dù La đại nhân tu vi khó lường, cũng vô pháp làm được không tổn hại bản thân… Nguyên từ tinh điểm, hắn nhất định sẽ không bỏ rơi…”

La Quan nhìn xem vỡ nát truyền tống trận, sắc mặt khó coi, lại bị tính toán… Biết rõ có hố, còn muốn hướng bên trong nhảy, loại cảm giác này thật không tốt. Đáng chết, cái này sư đồ 3 cái, quả nhiên một mạch truyền thừa, hẳn là trời sinh khắc hắn? !

Hô ——

La Quan thở ra một hơi, tính toán liền tính toán đi, cuối cùng cầm tới vật hữu dụng, đối nguyên từ tinh điểm hắn tình thế bắt buộc!

“Đi, mang lên thế tốt, chúng ta đi.”

Tuần Kim Thái cung kính nói “Đại nhân, chúng ta đi đâu?”

“Đế tinh!”

Chu Cẩm Thái đáy mắt, hiện lên một tia tối nghĩa.

Đế tinh…

Hắn sinh ra ở kia, lại ly biệt quê hương vô số năm, chưa từng nghĩ tới có 1 ngày, lại vẫn có thể trở lại kia bên trong.

Cũng không biết, mẫu thân trước mộ phần gốc kia tùng

bách, phải chăng đã trưởng thành che trời chi mộc?

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1242 : Đăng Tiên cảnh cùng tiểu thanh thiên quỷ dị

Đế vệ 2, chính là Cửu Dương hoàng triều đế tinh, trong đó một cái vệ tinh danh tự, nghe đồn là hoàng triều đại năng xuất thủ, từ cách xa trong tinh vực bắt giữ mà đến, để mà bảo vệ, phụ trợ đế tinh. Nó cùng cái khác tám khỏa vệ tinh cùng một chỗ, cộng đồng tạo thành đế tinh tinh liên, khí cơ, lực hút, phương vị cùng đế tinh một thể, hình thành 1 cái tinh thần đại trận, một khi mở ra uy lực vô tận.

La Quan bây giờ, liền ở tạm tại đế vệ 2 bên trên, đây là 1 viên rất mỹ lệ tu chân tinh, đẩy ra cửa sổ liền có thể nhìn thấy, thể tích kinh người như 1 viên minh châu, tô điểm tại trong vũ trụ mịt mờ đế tinh, dù là mặt trời quang mang, tại trước mặt nó đều hơi có vẻ kém.

Nhưng trên thực tế, La Quan cũng không có tâm tình, đi thưởng thức đế tinh hùng vĩ, hắn bế quan. Có lẽ thật sự là bởi vì, thông qua cửa phi thăng truyền tống, từ thời không trong khe hẹp thoát thân, hắn thu hoạch được đặc thù nào đó cơ duyên, lại hoặc là “Trang bức như gió”, cho hắn ngoài định mức tăng thêm, tóm lại tốc độ tu luyện của hắn, thuận tiện như thoát cương ngựa hoang.

Từ rời đi biển mây tinh về sau, liền một đường đột bay mãnh tiến vào, mãi đến tận khi sắp đến đế tinh một ngày

trước, hắn đột nhiên cảm thấy mình muốn đột phá —— cho nên, một đoàn người liền lâm thời, ở lại tại đế vệ 2 —— nhưng trên thực tế, La Quan hiện tại rất mộng, hắn trong ấn tượng cùng chỗ nghe nói hết thảy, đều nói cho hắn thành tiên một bước, vạch điểm người, tiên có khác, là tu hành bước đầu tiên.

Phá cảnh rất khó, rất khó, rất khó!

Chuyện quan trọng muốn nói ba lần.

Nhưng có thời điểm, kinh nghiệm cùng cố hữu ấn tượng, hiển nhiên cũng sẽ phạm sai lầm.

“Đột phá…” Gian phòng bên trong, La Quan cúi đầu nhìn xem 2 tay, cảm thụ được thể nội chảy xiết lực lượng cường đại, cùng thức tỉnh một điểm chân linh, hắn đối với ngoại giới thiên địa cảm giác, rõ ràng càng thêm nhạy cảm, liền như lau đi trên cửa sổ, bao trùm lấy tầng 1 hơi nước.

Hết thảy, đều trở nên rõ ràng mà tươi sống, không thể nghi ngờ cho thấy đây hết thảy, đều tuyệt không phải ảo tưởng của hắn… Thật, đột phá!

Đăng Tiên cảnh… Hắn bây giờ, đã là nhân gian tiên, nhưng mấu chốt là ai có thể nói cho hắn, hắn là thế nào đột phá rồi? Liền có cảm giác, sau đó bế quan, hết thảy nước chảy thành sông, đơn giản giống như là uống nước ăn cơm thở một ngụm, đã hoàn thành đột phá.

Bình cảnh? Hùng quan? Gian nan khốn ngăn? Hết thảy không có! Mà trên thực tế, La Quan nội tâm đã làm tốt,

trầm ổn tâm thần, kiên nhẫn chờ đợi phá cảnh thời cơ chuẩn bị… Thật giống như, toàn lực 1 quyền vung ra, đánh vào không khí bên trong, chuyện tốt là chuyện tốt, nhưng vẫn là kém chút bị tránh eo.

Đưa tay, dùng sức chà xát mặt, La Quan mặt lộ vẻ tiếu dung, “Phá cảnh, đừng quản làm sao phá, cái này chung quy là chuyện tốt… Ngô, dùng 10 ngày thời gian, thật đúng là tựa như là, làm một giấc mộng.”

Hắn đẩy cửa ra ngoài, hô hấp lấy đế vệ 2 mặt ngoài, nồng đậm đến cực điểm thiên địa linh lực, mỗi một lần thu nạp đều sẽ gây nên, thể nội pháp lực gợn sóng lăn tăn. Tân sinh chân linh, nhạy cảm mà có chút trệ đợi, đó là bởi vì hắn còn chưa đủ thuần thục, nhưng dùng để cảm giác động tĩnh bên ngoài lại rất dễ dàng, huống chi đối phương không có chút nào, che lấp hành tích của mình.

“Đại nhân, thuộc hạ phát giác được

Một chút cấm chế ba động, ngài xuất quan sao?” Chu Cẩm Thái thanh âm, cung kính truyền đến.

La Quan vung tay lên, cấm chế mở ra cửa sân mở ra, “Gấm thái a, vào đi.” Người phùng việc vui tinh thần thoải mái, hắn nở nụ cười.

Chu Cẩm Thái liền giật mình, đại nhân khí tức… Đăng Tiên cảnh! Đột phá rồi? Nhìn đại nhân biểu hiện, hiển nhiên là đại hảo sự, hắn lúc này khom người, “Chúc mừng đại nhân, tu vi lại có tinh tiến vào.”

“Ha ha ha, bất quá một điểm tiểu tiến bộ, không đáng giá nhắc tới.” La Quan cười lắc đầu, nhìn hắn một cái, “Ngươi có chuyện gì, nói đi.”

Chu Cẩm Thái hơi trầm mặc, nói “. Đại nhân bế quan mấy ngày nay, thuộc hạ dùng chút biện pháp, đại khái tra được Chu thị bản gia, vì sao đối cha con ta theo đuổi không bỏ…” Trên mặt hắn, lộ ra một tia phức tạp, không biết là khoái ý hay là chua xót, “Chu thị tộc trưởng thọ nguyên sắp hết, muốn chết rồi.”

Chu Cẩm Thái rất rõ ràng, muốn đến đại nhân che chở được thu làm tâm phúc, liền không thể ẩn tàng thân thế của hắn, cùng Chu thị gút mắc, hắn đã sớm hướng đại nhân thẳng thắn.

La Quan như có điều suy nghĩ, “Thân phận của ngươi, có cạnh tranh tư cách?”

“Thần Tướng cảnh không đủ, Thần hầu cảnh miễn cưỡng, liên lụy đến đại quyền giao điệt, Chu thị bản gia không thể chịu đựng nửa điểm ngoài ý muốn.” Chu Cẩm Thái lắc đầu cười khổ, hắn chưa hề nghĩ tới, mình một ngày kia, thế mà lại bởi vì có cơ hội “Nhúng chàm Chu thị” mà bị đuổi giết.

Đối phương, không khỏi quá coi trọng hắn.

La Quan lắc đầu, “Như ngươi lời nói, Chu thị tộc trưởng cho là 1 tôn Vương tước, như vậy tồn tại như thế nào nói thọ chung liền thọ chung? Là có nguyên nhân khác sao?”

Chu Cẩm Thái nói “. Nghe nói, là muốn đột phá cảnh giới, tổn thương tự thân căn bản, lại thêm bị ma niệm ăn mòn… Nếu không lấy Vương tước chi cảnh, là có thể sống 1 triệu năm… Chu thị tộc trưởng hiện đã 830,000 thọ, thừa hơn thời gian sợ không nhiều…”

La Quan vô ý thức gật đầu, lại đột nhiên nhíu mày, “Bao nhiêu thọ?”

Chu Cẩm Thái liền giật mình, vừa cẩn thận suy nghĩ một chút, nói “. 830,000 thọ, kỳ thật còn muốn kém một chút mới đến, làm sao đại nhân? Có chỗ nào không đúng sao?”

La Quan nhìn xem hắn cẩn thận từng li từng tí, lại có mấy điểm không hiểu bộ dáng, nghĩ thầm là ngươi tại cái này cho ta diễn đâu? Hay là 2 ta nói “Năm” nó không phải 1 cái khái niệm? Đường đường Vương tước, Thần Vương cảnh vô địch tồn tại, chân đạp tinh vực một phương cự phách, cũng chỉ có chỉ là 1 triệu tuổi thọ? Hay là xuôi gió xuôi nước, thọ hết chết già trạng thái? Nói đùa cái gì!

“Gấm thái, 830,000, chính là ta chỗ lý giải, 830,000 sao? Hay là 9 ương hoàng triều nội bộ, một loại đặc thù ghi chép pháp?”

Chu Cẩm Thái lắc đầu, “Không có a, chính là 830,000… Đại nhân,

Có chỗ nào không đúng sao? Vương tước bạch vạn thọ, đây là vũ trụ quy tắc đã đề ra… Ai cũng là như vậy… Như ta cùng Thần Tướng cảnh, 100,000 tuổi thọ chính

là cực hạn, Thần hầu cảnh 500,000 năm… Đã thật lâu, 1 triệu năm tuế nguyệt a, thương hải tang điền, thậm chí có thể nhìn thấy vũ trụ tinh biển biến thiên.”

Có vấn đề, khẳng định nơi nào có vấn đề!

Tiểu thanh thiên thế giới, đừng nói bỉ ngạn cùng Huyền Thánh cái này Chân Thần, chính là đông đảo Đại Đạo cảnh, thọ nguyên đều cơ hồ vô cùng vô tận.

1 cái kỷ nguyên, chính là 1 triệu năm, mà 100 kỷ nguyên, mới là một hồi nguyên… Cũng chính là 100 triệu năm! Đại Đạo cảnh bên trong đứng đầu nhất tồn tại, như Hoa Thần, đạo quân bọn người, đều là sống qua mấy cái hội nguyên tồn tại. Càng đừng đề cập thái âm, mặt trời, những này tiên thiên thần chỉ càng là cùng thế cùng tồn tại, trở thành tiểu thanh thiên thế giới một bộ điểm, sống qua vô tận tuế nguyệt.

La Quan vẫn cho rằng, phá thành tiên mà ngưng đại đạo, liền có thể cùng thiên địa vũ trụ cùng tồn tại, triệt để thoát khỏi cá thể tuổi thọ thời hạn… Kết quả, ngươi bây giờ nói với ta, thần tướng 100,000 thọ, Thần hầu 500,000 thọ, Thần Vương cảnh 1 triệu thọ? Quả thực không hợp thói thường!

Hô ——

Hắn thở ra một hơi, chậm rãi nói “Bản tọa ngủ say quá lâu quá lâu, tại cái này năm tháng dài đằng đẵng bên trong, thiếu thốn rất nhiều ký ức… Vũ trụ này, cùng bản tọa trong trí nhớ xuất hiện một chút sai lầm… Gấm thái, bản tọa có một số việc hỏi ngươi, ngươi phải thành thật

trả lời.”

Chu Cẩm Thái nghiêm nghị, “Đại nhân xin hỏi, thuộc hạ biết gì nói nấy!”

La Quan vừa đi vừa về đi vài bước, hơi chuẩn bị một chút, nói “. Bản tọa nhớ được, ta có mấy vị lão bằng hữu, bọn hắn sinh hoạt tại một chỗ tiểu thế giới bên trong, trong đó người mạnh nhất bất quá Chân Thần cảnh, bỉ ngạn chính là có thể, hủy diệt toàn bộ thế giới tồn tại. Mà tuổi thọ của bọn hắn đều dài đằng đẵng, thậm chí bỉ ngạn phía dưới Đại Đạo cảnh, đều có thể sống mấy chục triệu năm, thậm chí càng lâu.”

Hơi dừng lại, hắn lại giới thiệu sơ lược một chút, tiểu thanh thiên thế giới tồn tại hình thức.

Đối diện, Chu Cẩm Thái mặt mũi tràn đầy chấn động, không thể tưởng tượng nổi, Đại Đạo cảnh sống mấy chục triệu năm, thậm chí càng lâu? Kia bỉ ngạn, Chân Thần chẳng lẽ không phải thọ nguyên vô tận, cùng vũ trụ cùng tồn tại? ! Nếu không phải lời này là đại nhân lời nói, hắn thật muốn chửi mắng đối phương ý nghĩ hão huyền.

“Đại nhân, đây không có khả năng! Trừ phi, là có vô thượng tồn tại, sửa đổi ngài lời nói chỗ này tiểu thế giới thời không quy tắc, khiến bên trong tốc độ thời gian trôi qua, chậm dần 10 triệu lần, cũng gánh chịu vũ trụ quy tắc đối bọn hắn hàng phạt… Nhưng cái này cũng không đúng, ngài nhấc lên là cả một cái thế giới, mà cũng không phải là cái nào đó cá thể, dù có mạnh mẽ đến đâu tồn tại, cũng tuyệt không có khả năng tiếp nhận, vì toàn

bộ thế giới sinh linh diên tiếp theo cái giá bằng cả mạng sống.”

“Còn có, như thế giới này như ngài lời nói, bị bao khỏa tại một mảnh mê mang trong hỗn độn, thậm chí ngay cả 1 viên tu chân tinh cũng không ngưng tụ, vậy nó cũng chỉ là một chỗ, cấp thấp nhất vũ trụ phù lục, ở vào hỗn độn chưa điểm trạng thái. Loại cấp bậc này tu chân phù lục, Đăng Tiên cảnh đều rất khó xuất hiện, càng đừng đề cập tiến thêm một bước

Đại Đạo cảnh, thậm chí bỉ ngạn cùng Chân Thần… Đây là không có khả năng, cấp thấp thế giới vũ trụ quy tắc tàn khuyết không đầy đủ, dù là lại ưu tú thiên phú, đều sẽ bị hạn chế… Bởi vì, con đường của bọn hắn nhiều nhất chỉ có thể đi đến Đăng Tiên cảnh…”

Chu Cẩm Thái do dự một chút, cẩn thận nói “Đại nhân, có phải hay không là ngài, tại dài dằng dặc ngủ say bên trong, đem một chút ký ức nhớ hỗn rồi?”

La Quan trầm mặc mấy hơi, gật đầu, “Có lẽ vậy… Ngươi biết, người ngủ lâu, luôn luôn sẽ bừa bãi rất nhiều chuyện… Xem ra, bản tọa cần hảo hảo sửa sang một chút đầu mối, hôm nay ngươi ta nói lời, không muốn cùng bất luận kẻ nào nói… Ha ha, miễn cho người khác chê cười bản tọa, là cái phạm hồ đồ lão già.”

Chu Cẩm Thái cung kính nói “Đại nhân yên tâm, thuộc hạ lấy tính mệnh phát thệ, tuyệt không đem hôm nay đối thoại, nói cho bất luận kẻ nào.”

“Tốt, ngươi đi xuống trước đi, bản tọa hơi mệt, nghỉ ngơi

một hồi.”

“Vâng, đại nhân.”

Chu Cẩm Thái rời khỏi ngoài viện, nhìn thoáng qua đóng chặt cửa sân, đáy lòng đột nhiên toát ra một cái ý niệm trong đầu —— chẳng lẽ, đại nhân nói tới hết thảy là thật?

Trong vũ trụ, thật có chỗ như vậy? Lại hoặc là nói, đại nhân nói tới vũ trụ, cùng hắn chỗ vũ trụ, không phải cùng 1 cái?

Đại nhân thân phận, càng ngày càng thần bí!

Trong nội viện, La Quan lâm vào lâu dài trầm mặc, cảm xúc mãnh liệt, cả người quan niệm cùng tư duy, đều bị triệt để lật đổ ——

Cấp thấp nhất vũ trụ phù lục, lại có thể sinh ra vô số Đăng Tiên cảnh, Đại Đạo cảnh, thậm chí bỉ ngạn cùng Chân Thần, thọ nguyên dài dằng dặc đến không thể tưởng tượng nổi… Cho nên, cũng không phải là thế giới bên ngoài không bình thường, mà là tiểu thanh thiên thế giới bản thân, là một chỗ không cách nào giải thích, không hợp với lẽ thường tồn tại?

Đột nhiên, La Quan lúc này nghĩ đến thể nội ma chủng, nó đến từ 1 tôn suy yếu, cao tuổi, bị 4 vị bỉ ngạn cảnh phong ấn Chân ma, chậm chạp không cách nào đào thoát. Nhưng nó 1 viên ma chủng, vị cách lại cao đến có thể cùng màu xanh hạt sen, ngân bạch cấu thành ổn định tam giác…

Lại nghĩ tới, hắn hôm nay không hề có đạo lý đột phá.

Hô ——

La Quan thở dài một hơi, lẩm bẩm nói “Quê hương của ta, đột nhiên liền trở nên, có chút không dám nhận a!”

“Hôm qua thời gian đang gấp đổi mới, nói không đủ rõ ràng, tiểu thanh thiên thế giới có rất lớn thiết trí, các vị khẳng định không tưởng tượng nổi, đằng sau sẽ từ từ công bố.

Tiểu nhi tử viêm phổi nằm viện, phải hai tuần trái phải, cập nhật gần đây khẳng định rất muộn, tối hôm qua đánh xong châm đón hắn về nhà, thu thập xong ngủ thời điểm đều nhanh rạng sáng 2:00… Ai có thể nói cho ta, đỏ nấm mốc làm làm sao giọt phải chậm như vậy!

Nhưng đổi mới khẳng định sẽ có, mọi người có thể ngày thứ 2 bắt đầu nhìn, ban đêm không cần lại cùng.

Cuối cùng, có điều kiện các huynh đệ, cho cái đặt mua, lại thưởng cái nguyệt phiếu liền tốt hơn!”

—

—

—

—

Chương 1243 : Đế linh vệ

Không nghĩ ra sự tình trước hết buông xuống, luôn có trở về 1 ngày, đến lúc đó lại điều tra không muộn, hiện tại bày ở La Quan trước mặt, có 2 kiện khẩn yếu sự tình ——

1, mau chóng tìm tới nguyên từ tinh điểm tung tích, đem nó cầm vào tay, tiểu thanh thiên thế giới quỷ dị như vậy, có thể hạ xuống ma ấn thả già Chân ma, chỉ sợ thật không đơn giản, sớm một chút lau đi ma ấn mới có thể an tâm.

2, thu hoạch càng nhiều tu hành tài nguyên. La Quan có thể lấy tốc độ kinh người, đột phá Đăng Tiên cảnh, tự thân tuy có "Kỳ dị", nhưng màu xanh hạt sen, ngân bạch, ma chủng "Chia của", cũng là trong đó mấu chốt. Nếu như thế, đương nhiên nên nắm chắc cơ hội, mau chóng tăng lên thực lực bản thân. Dù sao La Quan cũng không xác định, hắn cùng phía trên 3 vị "Thời kỳ trăng mật", có thể cầm tiếp theo tới khi nào.

Sau 5 ngày, cảnh giới sơ bộ vững chắc La Quan, leo lên một chiếc từ đế vệ 2 xuất phát, chu du đế tinh ngắm cảnh tinh hạm. Nó đem dùng chừng một tháng thời gian, quay chung quanh đế tinh mấy vòng, có thể thưởng thức tuyệt đại bộ điểm, đế tinh danh thắng, hình dạng mặt đất.

Chu Cẩm Thái đưa mắt nhìn đại nhân ngồi tinh hạm rời đi, thoảng qua dừng lại về sau, xoay người nói "Đi thôi, chúng ta cũng muốn làm sự tình."

Chu Thế Giai theo sau lưng, do dự một chút về sau, nói ". Cha, liên quan tới Chu thị bản gia sự tình, ngài cùng nghĩa phụ nói sao?"

"Nói, đại nhân vẫn chưa cho đáp lại." Không có trả lời, trên thực tế chính là một loại đáp lại, đại biểu cho đại nhân thái độ.

Chu Thế Giai nhịn không được mặt lộ vẻ thất vọng, "Cái này… Tốt bao nhiêu cơ hội a… Cha ngài liền muốn đột phá, nếu có nghĩa phụ ủng hộ, chưa hẳn liền không có hi vọng…"

Chu Cẩm Thái lắc đầu, "Nghĩ gì thế? Đại nhân quyết định là đúng, cha con chúng ta căn cơ quá mỏng, cho dù vi phụ phá cảnh Thần hầu, cũng tuyệt đối không thể chấp chưởng Chu thị, đừng ý nghĩ hão huyền, làm tốt đại nhân lời nhắn nhủ sự tình, cha con chúng ta đồng dạng có thể có tương lai."

Nghe ra ý cảnh cáo, Chu Thế Giai rụt cổ một cái, "Cha, ta biết… Hắc hắc… Đây không phải nghĩa phụ đi rồi sao, ta mới dám nói hai câu… Cái kia, ngài chuẩn bị làm thế nào? Nghĩa phụ muốn một nhóm tu hành tài nguyên, cái này 'Một nhóm' 2 chữ, chỉ sợ không phải số lượng nhỏ."

"Vi phụ đã có chút ý nghĩ, nhưng cụ thể còn phải lại quan sát một chút." Một trước một sau, Chu thị phụ tử biến mất tại biển người bên trong.

Ngắm cảnh tinh hạm dùng 1 ngày thời gian, thuận lợi đến đế tinh, La Quan cùng đồng hành lữ khách cùng

một chỗ, đứng tại tinh hạm rào chắn trước, quan sát phía dưới viên này, thể tích kinh người tu chân tinh, những người khác kinh hô, tán thưởng lúc, ngón tay hắn giật giật, vuốt vuốt một đoạn bụi bẩn, cùng loại đồng hồ liên đồ vật.

Đảo mắt, thời gian trôi qua hơn 20 ngày, La Quan lại không thu hoạch được gì, nhưng Viên Nghệ nói nguyên từ tinh điểm ngay tại đế tinh, nàng tuyệt không dám lừa hắn. Là nguyên từ tinh điểm bị phong ấn, ngăn cách khí tức, hay là không tại lối của hắn trải qua khu vực trong? Nếu như là cái sau còn tốt, nhưng nếu là cái trước… Hắc, chuyện này liền phiền phức.

La Quan chuyển động suy nghĩ, âm thầm nhíu mày lúc, cách đó không xa đột nhiên truyền đến một trận toán loạn, nương theo lấy nữ tử thét lên, “Đừng! Ngươi làm gì

? Thả ta ra, ta căn bản cũng không nhận biết ngươi! Cứu mạng a!”

Một nữ tử bị người ta tóm lấy, chính mặt mũi tràn đầy hoảng sợ không ngừng giãy dụa, nàng có 1 vị người đồng hành, là cái trẻ tuổi nam tử, xem bộ dáng là cùng nàng quan hệ thân cận, bây giờ bị người đánh bại trên mặt đất, kêu thảm không ngừng rống to, “Cái này bên trong là đế tinh, các ngươi tùy ý làm bậy, ta muốn tìm đế linh vệ cáo các ngươi!”

“Đế linh vệ lại như thế nào? Bản thiếu bắt mình đào nô, ai có thể lấy ra sai đến?” Bắt lấy nữ tử người, người mặc cẩm bào, quanh thân đeo sức bảo quang oánh uẩn,

dựng mắt liền biết không phú thì quý, cười lạnh nói "Đem cái này bắt cóc đào nô người đánh chết, ta cũng phải xem ai dám xen vào việc của người khác? !"

Tại hắn ánh mắt hung tợn dưới, vây xem mọi người nhao nhao tránh lui.

Ác thiếu khi nam phách nữ, rất khuôn sáo cũ kịch bản, La Quan chỉ nhìn thêm vài lần, liền thu hồi ánh mắt, nhưng vào lúc này một tiếng gầm thét vang lên, "Dừng tay!"

Đám người tách ra, mấy đạo thân ảnh nhanh chân mà đến, người cầm đầu thân hình cao lớn tướng mạo đường đường, lộ ra 1 khối lệnh bài, "Ta là đế tinh đế linh vệ giáo úy Vu Dũng, nơi đây phát sinh chuyện gì?"

Bị bắt lại nữ tử, vội vàng nói "Giáo úy đại nhân cứu mạng, ta không phải nữ nô, càng không nhận ra bọn hắn, đại nhân cứu ta!"

Ngã trên mặt đất nam tử, "Oa" "Oa" thổ huyết, "Đại nhân, đây là tân hôn của ta thê tử… Bọn hắn xem mạng người như cỏ rác, cầu xin đại nhân làm chủ cho chúng ta…"

Giáo úy mặt trầm như nước, nhưng vào lúc này, theo sau lưng 1 sắc mặt người khẽ biến, vội vàng tiến lên ghé vào lỗ tai hắn nói nhỏ, "Tại đầu, người này ta có ấn tượng, tựa như là Chu thị người." Đế tinh Chu thị, nếu không có tiền tố lời nói, liền đặc biệt là 1 nhà, đây chính là hoàng triều nền tảng, đứng đầu nhất thế gia quyền quý.

Chu Ung đáy mắt lộ ra vẻ đắc ý, hắn tuy chỉ là bàng chi, nhưng cùng bản gia huyết mạch thân cận, tỷ tỷ lại cao gả đi cửa, đi cái kia bên trong ai không cho ba phần mặt mũi? Chỉ là đế linh vệ giáo úy, nếu không phải liên quan đến hoàng quyền, hắn hoàn toàn có thể không nhìn!“Vị này Vu đại nhân, ta Chu thị đuổi bắt đào nô, không đến mức kinh động đế linh vệ a? Hay là nói, mấy vị đối ta Chu thị bất mãn?”

Xung quanh yên tĩnh, vây xem đám người vô ý thức lui ra phía sau, Chu thị… Tê! Khó trách những người này, không kiêng kỵ như vậy, lai lịch thực tế khủng bố.

“Đại nhân, cứu mạng a đại nhân, ta không phải đào nô…” Nữ tử dọa đến hoa dung thất sắc, thân thể run rẩy.

Vu Dũng thở sâu, trầm giọng nói “Ngươi đã nói là đuổi bắt đào nô, vậy liền xuất ra nô khế đến, bản quan bọn người tuyệt không nhúng tay, nếu không duy trì đế tinh trật tự, là bệ hạ ban cho đế linh vệ chức quyền, ai dám làm càn chính là xem thường bệ hạ.”

Chu Ung biến sắc, đôi mắt băng lãnh, “Vu Dũng đại nhân lạ mắt vô cùng, là mới gia nhập đế linh vệ? Bệ hạ thân quân tương lai tươi sáng, làm gì

Vì một chút chuyện nhỏ, đánh cược tự thân tiền đồ.”

“Uy hiếp ta? Hoặc là xuất ra nô khế, hoặc là hôm nay bản Giáo úy, chắc chắn ngươi nhốt vào đại lao, giao cho quan lại nghiêm trị!” Vu Dũng gầm thét bên trong một bước đạp xuống, uy thế lẫm liệt.

“Tốt! Tốt!” Chu Ung mặt trầm như nước, “Vu Dũng giáo úy, chúng ta về sau sẽ gặp lại… Hôm nay, là Chu mỗ nhận lầm người, chúng ta đi!”

“Dừng lại!” Vu Dũng mặt không biểu tình, “Khi nam phách nữ, xem mạng người như cỏ rác, là ngươi muốn đi liền có thể đi? Bắt lại cho ta!”

Chu Ung cười to, “Vu Dũng giáo úy, ta Chu thị thế gia vọng tộc truyền thừa, có thể dung không được ngươi nói xấu… Nói ta khi nam phách nữ, xem mạng người như cỏ rác, ngươi phải có chứng cứ!”

Vu Dũng nhìn về phía xung quanh, mọi người nhao nhao cúi đầu xuống ý thức lui ra phía sau, đây chính là Chu thị, hoàng triều Vương tước đại tộc 1 trong, quyền thế ngập trời ai dám trêu chọc? Thậm chí, liền ngay cả kia bị đánh bại trên mặt đất, thổ huyết không chỉ nữ tử trượng phu, đều nhắm mắt ngã trên mặt đất giả chết.

Trả thù đối phương? Quên đi thôi! Coi như bắt đi Chu Ung lại như thế nào? Chẳng lẽ hoàng triều luật pháp, thật đúng là có thể thẩm phán Vương tước huyết duệ? Đến lúc đó, bọn hắn sẽ chỉ bị trả thù thảm hại hơn, không bằng tự nhận không may.

“Ha ha ha ha!” Chu Ung cười to, đột nhiên rất hưng phấn “Vu Dũng giáo úy, hôm nay miệng ngươi không ngăn cản, Chu mỗ không cùng ngươi chấp nhặt, nhưng nữ nhân này cùng ta kia đào nô, là thật rất giống… Không bằng, liền bán mình cho bản công tử, làm vật thay thế tốt.”

Hắn nghĩ tới càng có ý tứ cách chơi, đế linh vệ hắn không tốt tùy ý động thủ, nhưng nữ nhân này, hắn hôm nay càng muốn mang đi, “Đi, đem người kêu đến, hỏi hắn có nguyện ý hay không bán vợ, bản thiếu có thể cho hắn 1 cái, rất công bằng giá cả!”

Ngã trên mặt đất nam nhân, bị cưỡng ép kéo lên, sắc mặt hắn tái nhợt, không dám nhìn thê tử con mắt, “Có thể… Có thể bị Chu thiếu gia nhìn trúng… Là… là… Phúc của nàng điểm… Tiểu nhân nguyện ý… Nguyện ý bán vợ…” . ? ? .

“Tấm dũng! Vương bát đản, ngươi sao có thể đối với ta như vậy…” Thân thể nữ nhân run rẩy, mặt mũi tràn đầy tuyệt vọng.

Đột nhiên, nàng hung hăng đánh về phía Chu Ung, thừa cơ tránh thoát giam cầm, xoay người chạy.

“Tiện nữ nhân, lại dám đánh ta!” Chu Ung trên mặt hiện ra một đạo chưởng ấn, nổi trận lôi đình, “Người tới, đem nàng bắt về cho ta!”

Nữ nhân rất nhanh bị đuổi kịp, nàng biết mình bị bắt đi, tuyệt không có kết cục tốt, nhưng trượng phu đều bán nàng, hôm nay ai còn có thể giúp nàng? Tuyệt vọng, sợ hãi lúc, nữ nhân đột nhiên nhìn thấy một đôi tròng mắt, đối phương ngồi tại một chỗ trà trải bên trong, xung quanh hỗn loạn, ầm ĩ, như cùng hắn chia cắt ra đến, khí tràng bình tĩnh mà trầm ngưng.

Tào Oánh không biết nghĩ như thế nào, liều mạng vọt tới

bên cạnh hắn, ôm chặt lấy bắp đùi của hắn, “Vị đại nhân này, giúp ta một chút, giúp ta một chút…” Chu thị người đã đuổi theo, thân thể nàng run run rẩy rẩy, khắp khuôn mặt là sợ hãi.

“Cút!”

Chu thị 1 người tu sĩ bước nhanh đến phía trước,

1 bàn tay đánh về phía trà trải bên trong người kia, hôm nay thiếu gia tổn hại mặt mũi, nhất định phải đem sự tình làm xinh đẹp, bọn hắn mới có thể không bị truy cứu, muốn trách thì trách tiểu tử này không may, thiếu gia coi trọng nữ nhân, ôm bắp đùi của ngươi? Ngươi tính là cái gì!

Bá ——

Trà trải bên trong người đôi mắt hờ hững trông lại, Chu thị tu sĩ thân thể bỗng dưng cứng ngắc, sau một khắc “Oanh” một tiếng vang thật lớn, bị trực tiếp đánh bay ra ngoài.

La Quan cúi đầu, “Buông tay.”

Tào Oánh thân thể cứng đờ, không có cảm giác làm theo.

Hắn đứng dậy muốn đi gấp, sau lưng lại vang lên, Chu Ung tức hổn hển gào thét, “Thật là lớn gan, lại dám đánh ta Chu thị người, ngươi muốn chết!”

La Quan đứng vững, quay người nhìn về phía Vu Dũng,

“Ta có thể làm chứng, hắn vừa rồi xem mạng người như cỏ rác một chuyện, ngươi có dám hay không bắt người?”

Vu Dũng khẽ giật mình, chợt cười to, “Dám! Ta đế tinh đế linh vệ, phụng hoàng mệnh tuần thú 4 phương, gặp chuyện bất bình, không thể đổ cho người khác!” Hắn phất tay, “Người tới, đem bọn hắn cầm xuống, người can đảm dám phản kháng, lấy mưu phản tội giết chết bất luận tội!”

Mấy tên đế linh vệ cười khổ, tâm lý lại cảm thấy thống khoái, việc đã đến nước này nhao nhao xông lên phía trước, đem Chu thị mấy người cầm xuống.

Chu Ung gầm thét, “Các ngươi biết ta là ai không? Dám bắt ta…”

Ba ——

Vu Dũng 1 bàn tay, đánh hắn đầu óc choáng váng, “Ngậm miệng! Lão tử có chứng cứ, bắt ngươi lại như thế nào? Cho ta chắn miệng dẫn đi!”

Không biết ai thoát 1 con tất thối, bỗng nhiên nhét tiến vào Chu Ung miệng bên trong, nghẹn hắn mắt trợn trắng, bị ngang ngược kéo đi.

Mọi người âm thầm gọi tốt lúc, đột nhiên nghe tới “Oa oa” khóc lớn, “Xong, xong! Chu thị nhất định sẽ trả thù ta, đều tại ngươi cái tiện nữ nhân, đều là lỗi của ngươi…” Trương Uy kêu khóc, mọi người 2 mặt nhìn nhau.

Tào Oánh tức đến run rẩy cả người, “Trương Uy, ngươi cái súc sinh… Ta muốn cùng ngươi ly hôn, ngươi không xứng làm trượng phu của ta…”

Vu Dũng mắt lộ thưởng thức, lạnh lùng nhìn lướt qua Trương Uy, “Vị này phu nhân, ngươi như thật muốn ly hôn, bản Giáo úy có thể làm chứng kiến, thay ngươi lấy 1 cái thân tự do.”

Tào Oánh dập đầu, “Đa tạ tại giáo úy, thiếp thân nguyện ý!”

“Tốt, ta giúp ngươi.”

Trương Uy đại hỉ, “Ly hôn liền ly hôn, về sau ngươi cùng ta Trương gia, lại không có nửa điểm quan hệ!” Nói xong, hắn xoay người rời đi.

Vu Dũng đi tới, hạ giọng, “Ngươi cũng đi nhanh đi, Chu thị khó đối phó, như bị bắt được, sẽ có đại phiền toái.”

La Quan nhíu mày.

“Hừ! Ta không sợ, ta cũng có bối cảnh…” Vu Dũng lộ ra vẻ đắc ý, “Ngươi người này, mặc dù lá gan nhỏ một chút, nhưng cũng coi như gia môn, về sau có cơ hội mời ngươi uống rượu!”

Nói xong, hắn dẫn người rời đi.

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1244 : Lại đi tu hành đường?

2 ngày về sau, La Quan rời đi ngắm cảnh tinh hạm, tại đi đến bến tàu lúc hắn nhạy cảm phát giác được, có người trong bóng tối theo dõi.

Bất động thanh sắc, hắn đi vào một chỗ hẻm nhỏ, rất nhanh 2 tên tu sĩ, mặt lộ vẻ lạnh lùng cùng nhập. Một lát sau, rít lên một tiếng vang lên, “Người chết á!”

Ngõ nhỏ bên trong, 2 cỗ thi thể ngã trên mặt đất, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, tuyệt vọng, như trước khi chết, nhìn thấy cực kỳ khủng bố đồ vật.

Rời đi bến tàu, La Quan ngẩng đầu nhìn về phía đường chân trời cuối cùng, toà kia đứng lặng tại đại địa phía trên, như núi non núi non trùng điệp một chút không đến cuối cự thành —— đế đô!

‘Ngắm cảnh tinh hạm bay qua đế tinh, tuyệt đại bộ phân khu vực, bằng vào ta cảm giác phạm vi, khi sẽ không xuất hiện bỏ sót. Nếu như nguyên từ tinh điểm không có bị phong ấn, vậy nó rất có thể, ngay tại trong đế đô…’ thụ hoàng triều luật pháp có hạn, cái này bên trong là ngắm cảnh tinh hạm, duy nhất chưa từng đến gần khu vực.

Tâm niệm nhất định, La Quan nhanh chân hướng về phía trước, rất nhanh liền đi tới đế đô bên ngoài, ngẩng đầu nhìn lên trên, tường thành cao vút trong mây, khủng

bố cấm chế, uy hiếp khí tức, từ trong đó phóng xuất ra, khiến người nghiêm nghị sinh ra sợ hãi. Vô số đại đại tiểu thành nhỏ cửa, phân bố trên tường thành, cung cấp tu sĩ ra vào, mỗi cái chỗ cửa thành đều có quân phòng giữ nghiêm tra.

La Quan lấy ra thân phận giấy ngọc, đây là Chu Cẩm Thái sớm làm tốt, thật không thể lại thật, quân phòng giữ tu sĩ phất tay, “Đi vào đi!” Đế đô cũng không hạn chế ra vào, chỉ cần có thể gánh chịu trong đó kếch xù chi tiêu, có thể tùy ý ở lại.

Nhất chuyển, lại qua nửa tháng, La Quan cách một con đường, nhìn về phía đối diện kia phiến màu xám đậm, phong cách lạnh lẽo cứng rắn kiến trúc.

Đế hoàng võ bị kho!

Đây là hắn tại an toàn điều kiện tiên quyết, có thể nhất đến gần khoảng cách, đầu ngón tay khối kia đồng hồ liên như nguyên từ tinh điểm tàn phiến, đang không ngừng rung động —— tìm được.

Nguyên từ tinh điểm ngay tại cái này!

Hô ——

La Quan đáy lòng buông lỏng một hơi, xấu nhất tình huống vẫn chưa phát sinh, nhưng rất nhanh hắn lại nhịn không được nhíu mày, mặt lộ vẻ trầm ngâm.

Đế hoàng võ bị kho tình huống, hắn sớm đã dò xét rõ ràng, nơi đây tồn phóng hoàng triều đế tinh võ bị, thủ vệ

sâm nghiêm có cực mạnh người trấn thủ. La Quan hôm qua từng thoáng tới gần, liền bị 1 đạo băng lãnh ánh mắt khóa chặt, tại hắn đi xa sau mới thu hồi, muốn âm thầm tiến vào bên trong, cơ hồ không có khả năng.

“Khách quan, ngài muốn bàn tiệc làm tốt, khinh mạn dùng.” Cửa hàng gã sai vặt cung kính mở miệng, đem cuối cùng một bình rượu ngon buông xuống, ngay cả tiếp theo 3 ngày đều tại cửa hàng bên trong điểm, trên nhất chờ bàn tiệc, nhìn lại đối phương 1 bộ lạnh nhạt biểu lộ, tuyệt đối thân phận không tầm thường.

“Ừm.” La Quan gật gật đầu, bắt đầu chậm tư trật tự hưởng dụng, một bàn này giá tiền đắt cơm canh, không chỉ là vì thỏa mãn ăn uống chi dục, càng bởi vì những này trân quý nguyên liệu nấu ăn, đối với tu hành rất có ích lợi, hắn Đăng Tiên cảnh tu vi đều có một chút tăng lên.

Sau nửa canh giờ, La Quan tính tiền đi ra tửu lâu này, mới vừa đi tới góc rẽ, hắn có chút nhíu mày.

“Vu Dũng, tuần nhai trở về rồi? Ha ha ha, không nghĩ tới ngươi cái này trường học

Úy vừa làm mấy tháng, liền bị 1 lột đến cùng, tư vị như thế nào?” Cách đó không xa, mấy tên đế linh vệ tu sĩ cười to, trên người bọn họ phục sức, một chút liền có thể nhận ra.

Đối diện, mặc giáp trụ, dẫn đội tuần nhai Vu Dũng, nghe vậy vừa trừng mắt, quát mắng “Mau mau cút! Thiếu sờ ngươi Vu gia gia rủi ro, lại không lăn ta đánh các ngươi!”

“Được được, chúng ta lúc này đi, Vu Dũng ngươi vận khí thật tốt, đắc tội quý nhân, thế mà không có bị trực tiếp đuổi đi ra.” Mấy người trêu chọc lấy đi xa.

Vu Dũng mặt 1 cúi, gãi gãi đầu, lộ ra mấy điểm bất đắc dĩ, “Một đám đáng chết vương bát đản… Khục! Các huynh đệ đừng lo lắng, Lưu đại nhân nói, qua một đoạn thời gian cùng danh tiếng quá khứ, liền để ta quan phục nguyên chức, chúng ta tạm thời trước nhịn một chút.”

Sau lưng mấy người, nghe vậy 2 mặt nhìn nhau, trong đó một tên nữ tử, nhẫn mấy nhẫn nhịn không được, mắt trợn trắng nói “. Quan phục nguyên chức không nói đến, tại đầu ngươi cái này tính tình lại không đổi lời nói, nói không chừng dưới một lần, chúng ta liền thật muốn bị đuổi ra khỏi cửa.”

“Đúng vậy a! Tại đầu, đế tinh không phải chúng ta nguyên lai ở địa phương, khắp nơi đều là quyền quý, lần sau cũng không thể xúc động.”

Lại có người mở miệng, “Được rồi, tất cả câm miệng đi, đừng đâm tại đầu trái tim, nếu là hắn có thể thay đổi, hay là tại đầu sao?” Nói xong nháy mắt mấy cái, “Bất quá, ta nghe nói tại đầu viện tử bên trong, giống như là có thêm một cái nữ nhân? Hắc hắc, các ngươi biết là ai…”

Vu Dũng rống to, “Ngậm miệng! Phái đi làm xong, đều xéo ngay cho ta, ít tại cái này kỷ kỷ oai oai!” Tại mọi người trêu ghẹo bên trong, hắn quay người bước nhanh mà rời đi, mấy người cười vang một tiếng, tùy theo riêng

phần mình tản ra.

La Quan thu hồi nhãn thần, nghĩ thầm cái này Vu Dũng bối cảnh, xem ra cũng không có gì đặc biệt . Bất quá, hắn nhìn xem Vu Dũng bọn người, hướng phía đế hoàng võ bị kho phương hướng đi đến, trên mặt như có điều suy nghĩ.

Sau 2 canh giờ, La Quan quả quyết từ bỏ, thông qua chính quy phương thức, gia nhập đế linh vệ suy nghĩ. Thẩm tra rất khắc nghiệt, quá trình cực phức tạp, dù là hết thảy thuận lợi, từ sơ si đến chính thức tuyển nhập, ít nhất cũng phải 10 năm thậm chí thời gian dài hơn.

Bất quá, cũng không phải không thu hoạch được gì, từ cầm tới tin tức nhìn, đế linh vệ bên trong cũng có “Cửa sau”, chỉ là người bình thường rất khó tiếp xúc đến.

‘Ra hơn 1 tháng, cũng nên trở về, không biết Chu thị phụ tử, hôm nay là có hay không hết thảy thuận lợi…’ ngày thứ 2, La Quan leo lên, tiến về đế vệ 2 tinh hạm.

“Thuộc hạ Chu Cẩm Thái, bái kiến đại nhân!” Hay là lúc trước đặt chân nơi ở, Chu Cẩm Thái vội vàng mà đến, hắn mang theo một tấm màu đen mặt nạ, trên thân còn có mấy điểm, chưa từng tan hết mùi máu tanh. Phía sau hắn đi theo mấy tên tu sĩ, thấy cảnh này, vụng trộm xem ra vài lần, nhao nhao mặt lộ vẻ kính sợ.

La Quan bất động thanh sắc, nói “. Ân, có chút sự tình

Tìm ngươi.”

Chu Cẩm Thái phất tay, “Các ngươi đi xuống đi, canh giữ ở bên ngoài , bất kỳ người nào không nỡ đánh quấy.”

“Vâng, hội chủ!” Mấy tên tu sĩ sau khi hành lễ, quay người rời đi.

La Quan cười cười, nói “. Gấm thái, xem ra khoảng thời gian này, ngươi tiến triển coi như thuận lợi.” Vừa rồi những người kia, lại có 2 vị Thần Tướng cảnh cường giả, có thể đem thu phục, có thể thấy được Chu Cẩm Thái vẫn chưa nhàn rỗi.

Chu Cẩm Thái cung kính nói “Sông long sẽ là đế vệ 2 bên trên, 1 trong đó cùng quy mô bang phái, làm lấy một chút nhận không ra người hoạt động, loại bang phái này bên ngoài hiếm thấy, nhưng ở đế tinh xung quanh cũng rất nhiều, giúp các quý nhân xử lý không muốn sờ chạm sự tình. Thuộc hạ ám sát sông long sẽ lên mặc cho hội chủ, tại nó bấp bênh lúc gia nhập, hiện tại đã cơ bản ổn định cục diện.”

Hắn nói đơn giản, nhưng một thân không tiêu tan huyết tinh, đủ biết quá trình tuyệt đối hung hiểm. Có thể tại đế tinh xung quanh khu vực cắm rễ, vì các quý nhân phục vụ bang phái, sao lại tuỳ tiện đổi chủ.

La Quan ánh mắt chớp lên, “Thân phận của ngươi, chưa gây nên hoài nghi?” ? ?

“Là có người đến tra, thuộc hạ chỉ nói, là thay một vị nào đó quý nhân làm việc, ngày hôm nay đại nhân ngài từ đế tinh mà đến, hẳn là có thể tạm thời thủ tín bọn hắn.” Nói

đến đây, Chu Cẩm Thái một mặt thấp thỏm, “Thuộc hạ mạo muội làm việc, chỗ mạo phạm, còn xin đại nhân hàng phạt.”

Khó trách Chu Cẩm Thái, sẽ dẫn người tới bái kiến, nguyên lai hắn cũng thành, duy trì một thân thiết “Công cụ nhân”, La Quan cười lắc đầu, “Gấm thái, ngươi tâm tư quả nhiên kín đáo, nhưng sông long sẽ không nên tiến vào quá sâu, nên thu tay lại lúc liền thu tay lại.”

Chu Cẩm Thái nói “. Thuộc hạ minh bạch, đợi ta làm rõ, sông long sẽ sản nghiệp, sẽ tại cái nào đó thời cơ thích hợp ‘Mất tích’ .”

Cùng người thông minh nói chuyện chính là đơn giản, La Quan hài lòng cười một tiếng, “Hiện tại, bản tọa có một việc giao cho ngươi xử lý, ta cần 1 cái, tiến vào đế linh vệ danh ngạch, khả năng làm được?”

Chu Cẩm Thái khom người, “Mời đại nhân cho ta 3 ngày thời gian, thuộc hạ tuyệt không khiến ngài thất vọng.”

Nói 3 ngày, chính là 3 ngày, Chu Cẩm Thái đi mà quay lại lúc, đem trọn vẹn thân phận mới tin tức, giao cho La Quan.

“Đại nhân, ngài có thể cầm điều động lệnh, tại trong vòng nửa tháng, tiến về đế linh vệ đưa tin.”

La Quan nhanh chóng nhìn một lần, “Thân phận này, không có vấn đề a?”

Chu Cẩm Thái nói “. Đại nhân yên tâm, trừ không có

người này, hết thảy đều là thật, mỗi cái quá trình đều trải qua được điều tra.” Dừng một chút, “Kỳ thật, đây vốn chính là, dùng để đền đáp đế linh vệ danh ngạch, hơn … chưởng giữ tại đại nhân vật trong tay, trên chợ đen cũng có đầu cơ trục lợi.”

La Quan mặt lộ vẻ tiếu dung, “Rất tốt! Gấm thái, ngươi làm việc quả nhiên chu đáo.”

Chu Cẩm Thái mặt mũi tràn đầy cung kính, “Đại nhân quá khen, có thể vì ngài hiệu lực, là thuộc hạ vinh hạnh.” Hắn lấy ra 1 con nhẫn trữ vật, “Thời gian ngắn, tạm thời chỉ có thể thu tập đến những này tu hành vật tư, mời

Đại nhân nhận lấy.”

Còn có cái gì dễ nói? Dạng này thuộc hạ, nghĩ không thích cũng khó khăn.

La Quan vỗ vỗ bờ vai của hắn, “Làm việc cẩn thận chút, như coi là thật xảy ra ngoài ý muốn, cũng đừng sợ hãi.”

Có thể cứu ngươi, ta nhất định cứu.

… Nếu không thể cứu, về sau cũng sẽ nghĩ biện pháp báo thù cho ngươi!

Nhìn xem Chu Cẩm Thái, một mặt kích động, vui vẻ bộ dáng, La Quan ít có sinh ra một điểm áy náy.

Lão Chu người này, vẫn rất có dùng, nếu như có thể mà nói, về sau liền cho hắn điểm chỗ tốt.

Không phải, ta đều cảm thấy mình, thực tế quá không nhân tính!

Chu Cẩm Thái đưa tới nhóm này tu hành vật tư, so sánh hắn “Cứu mạng” lần kia là kém rất nhiều, nhưng cũng là một bút số lượng lớn, La Quan suy tư về sau, chừa lại trong đó tiểu bộ điểm, nó hơn toàn bộ để “Thanh ngân đỏ” thôn phệ.

Mấy ngày về sau, cảm thụ được thể nội, lại có tinh tiến vào tu vi, La Quan mặt lộ vẻ tiếu dung. Sau khi xuất quan gọi tới Chu Cẩm Thái, 2 người mật nghị một lát sau, hắn lại lần nữa leo lên, tiến về đế tinh tinh hạm.

Chu Thế Giai nhìn qua tinh hạm đi xa phương hướng, gãi gãi đầu, “Cha, ta có chút xem không hiểu, nghĩa phụ là có ý gì?” Đại nhân gần đây cử động thực tế cổ quái, tìm kiếm tu hành tài nguyên còn tốt, người người đều thiếu thứ này, nhưng hắn tại sao phải gia nhập đế linh vệ? Mà lại, còn giấu diếm thân phận, lấy vô danh tiểu tốt thân phận trở thành một thành viên trong đó.

Chu Cẩm Thái lúc trước mơ hồ nghe tới, có quan hệ “Nguyên từ tinh điểm” một chuyện, trong lòng như có điều suy nghĩ, nhưng có một số việc, hắn sẽ không nói cho bất luận kẻ nào, bao quát con của hắn.

Nhất là, là đại nhân đặc thù làm việc…

Rất nhiều năm trước, Chu Cẩm Thái còn chưa bị, khu trục ra đế tinh lúc, từng tại Chu thị bí điển các 1 bản tạp thư bên trong, nhìn thấy qua một loại thuyết pháp ——

Thế có đại năng giả, xung kích đế cảnh quan khuyết, bởi vì tự thân có thiếu, cho nên lấy bí thuật tán đi tu vi, lại đi con đường tu hành.

Tra thiếu bổ để lọt lại đến đỉnh cao nhất, vọt vũ trụ thời hạn, được tự tại siêu thoát, mưu đồ đế cảnh…

Trên thực tế, Chu Cẩm Thái đã sớm nghĩ đến điểm này, hắn từng âm thầm điều tra qua Giang châu Hứa thị, biết được đại nhân lần thứ 1 lộ diện lúc, khí tức vì Bất Diệt cảnh.

Không lâu, tức vũ hóa.

Hiện tại, là thành tiên.

Lại, đại nhân khí tức, còn tại lấy tốc độ kinh người, không ngừng tăng lên.

‘Đại nhân, ngài đúng là 1 vị lại đi tu hành đường cực mạnh người sao?’ Chu Cẩm Thái trong lòng tự hỏi, nhưng sự thật tựa hồ, đã bày ở dưới mắt.

Cái này cũng có thể giải thích, đại nhân vì sao cường đại, nhưng thủy chung điệu thấp làm việc, không phải bất đắc dĩ không xuất thủ.

Đại khái, đôi này đại nhân tu hành, có lẽ có bất lợi đi…‘Ta nhất định phải cẩn thận làm việc, quyết không thể liên lụy đại nhân tu hành!’

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1245 : Đế linh vệ quy củ

“Ngụy Trang, đến từ võ quân Ngụy… Ngô, thân phận của ngươi tin tức, nguyệt trước đã đưa đạt, không có vấn đề gì, hoan nghênh ngươi trở thành, đế linh vệ một viên.” Phụ trách chiêu tân giáo úy, mỉm cười mở miệng, “Hôm nay các ngươi phân phối liền sẽ chứng thực, ngươi nhưng đi trước thiền điện chờ.”

“Đa tạ đại nhân.” Nhặt lại cũ tên La Quan, chắp tay sau đó xoay người rời đi.

Đưa mắt nhìn hắn thân ảnh biến mất tại cửa ra vào, một tên làm việc đế linh vệ tu sĩ, cầm lấy thân phận của hắn tin tức, nhịn không được nói “Cái này lý lịch, thật đúng là sạch sẽ a, nắm thỏa đáng chỗ tốt.” Bọn hắn lâu dài phụ trách tiếp thu, các phương tiến cử, đẩy tặng đế linh vệ người mới, ánh mắt rất độc ác, một chút liền có thể nhìn ra vấn đề.

Giáo úy nhíu nhíu mày, “Chớ trì hoãn thời gian, gọi kế tiếp đưa tin người vào đi.”

Gặp được ti không muốn nhiều lời, mấy người vội vàng gật đầu, gõ gõ trên bàn linh đang. Chờ chút một mình vào đây khe hở, giáo úy nhìn lướt qua, được bày tại bên cạnh thân phận tin tức, đáy mắt có một tia bất đắc dĩ, đế linh vệ chính là Thần hoàng thân quân, đại biểu cho tuyệt đối trung thành, cùng vô thượng vinh quang, lại cũng sẽ bị lấy ra giao dịch.

Các đại nhân vật cách làm, hắn bất lực phản kháng cũng không dám chất vấn, nhưng người này lý lịch trung quy trung củ, cũng vô chỗ xuất sắc, có thể thấy được đối phương cũng vô quá lớn bối cảnh —— tại không uy hiếp tự thân tình huống dưới, hắn phải bảo đảm đế linh vệ tinh khiết!

Thiền điện không lớn, lúc này đã có 20 mấy người chờ ở cái này bên trong, La Quan đến lúc, mấy người ngẩng đầu quét tới một chút, chợt thu hồi ánh mắt. Rất yên tĩnh, không có người mở miệng, nhìn những người này khí chất, phần lớn lãnh nghị, kiên định, không hổ là từ các bộ trong quân, chọn lựa ra người nổi bật. ? ?

La Quan tìm một cái bồ đoàn ngồi xếp bằng, 2 canh giờ trôi qua rất nhanh, một tên đế linh vệ tu sĩ, xuất hiện tại thiền điện bên ngoài, “Hôm nay xét duyệt kết thúc, giáo úy đại nhân đã phân phối xong các ngươi chỗ, riêng phần mình đến dẫn các ngươi thân phận mới lệnh bài.”

Lúc này trong điện đã tăng đến gần 50 người, La Quan theo thứ tự tiến lên, rất nhanh liền lĩnh được lệnh bài của mình, thần niệm quét qua, “Ngụy Trang, Đăng Tiên cảnh, 3 cùng đế linh vệ, đóng giữ đế vệ 7 tu chân tinh…” Hắn lông mày nhỏ bé không thể nhận ra khẽ nhíu, chợt bình tĩnh lại.

“Tốt, hiện tại tất cả mọi người đi theo ta, ở chỗ này ở tạm một đêm, sáng sớm ngày mai liền sẽ có người đem các ngươi tiếp đi.”

Lâm thời chỗ ở, La Quan gọi lại, quay người muốn đi

gấp đế linh vệ tu sĩ, “Tại hạ Ngụy Trang, không biết đạo hữu xưng hô như thế nào?”

Nhìn thoáng qua trong tay hắn, nắm bắt 1 khối kim tinh thạch, đế linh vệ tu sĩ ánh mắt hơi sáng, cười nói “Tại hạ Nghiễm Đô, là nhị đẳng đế linh vệ, tạm đảm nhiệm tiểu đội trưởng chức, Ngụy đạo hữu có chuyện gì, cứ nói đừng ngại. . 85. . 85.”

La Quan đi thẳng vào vấn đề, “Rộng đội, Ngụy mỗ thật có một chuyện hỏi, không biết ta cùng phân phối sự tình, phải chăng từ giáo úy đại nhân quyết định?”

Nghiễm Đô gật đầu, “Không sai, tân tấn đế linh vệ phân phối, giáo úy đại nhân liền có thể làm

Chủ.”

La Quan nói “. Làm phiền rộng đội, thay thông truyền một tiếng, Ngụy mỗ muốn bái kiến giáo úy đại nhân.”

“Cái này…”

Lại 1 khối kim tinh thạch, xuất hiện tại La Quan trong tay, Nghiễm Đô gật đầu, “Tốt, ta đi thử xem, nhưng không bảo đảm giáo úy hội kiến ngươi.”

“Đa tạ rộng đội!”

Lấy đi 2 khối kim tinh thạch, Nghiễm Đô tâm tình thật tốt, hắn tu luyện nào đó một môn kim hệ thần thông, vừa lúc đến thời khắc mấu chốt, đúng là hắn khiếm khuyết chi vật, ‘Bằng không, trực tiếp giấu dưới được rồi, tránh khỏi

còn muốn đi quấy rầy giáo úy…’

Ý niệm này cùng một chỗ, Nghiễm Đô não hải vô ý thức, hiện ra La Quan thân ảnh, đối phương một mặt bình tĩnh, lại làm cho hắn bản năng ở giữa, sinh ra mấy điểm bất an.

Hơi do dự, “Được rồi, xem ở 2 khối kim tinh thạch phân thượng, liền đi một chuyến!” La Quan có chủ ý gì, hắn có thể đoán được, nhưng giáo úy đại nhân từ trước đến nay làm thẳng, trong lòng của hắn cũng không xem trọng.

Thông truyền về sau, Nghiễm Đô cùng một hồi, mới được cho phép tiến vào, “Thuộc hạ bái kiến đại nhân.”

“Ừm, chuyện gì?” Giáo úy xoa mi tâm, nhấp một ngụm trà, hôm nay bận rộn 1 ngày, tinh thần khó tránh khỏi có chút rã rời.

Nhất là, vừa rồi hắn thu được trong nhà hổ truyền tin, trưởng tử tu hành xảy ra bất trắc, không chỉ có phá cảnh thất bại, còn cần một số lớn tốn hao, mới có thể chữa khỏi thương thế không lưu tai hoạ ngầm. Đế linh vệ bổng lộc rất cao, nhưng không chịu nổi người một nhà muốn nuôi, đế đô tiêu xài thực tế quá khủng bố.

Thấy giáo úy như tâm tình không tốt, Nghiễm Đô nhắm mắt nói “3 cùng đế linh vệ Ngụy Trang để thuộc hạ thay mặt bẩm, dục cầu thấy đại nhân.”

Giáo úy nhướng mày, vô ý thức liền muốn quát lớn, nhưng lời đến khóe miệng lại trầm mặc xuống dưới, “…

Biết, ta có chút sự vụ xử lý, sau 2 canh giờ để hắn tới.”

Nghiễm Đô vội vàng gật đầu, “Vâng, thuộc hạ cáo lui.”

Khi La Quan đi tới, giáo úy đại nhân chỗ ở lúc, bóng đêm thâm trầm xung quanh hoàn toàn yên tĩnh, Nghiễm Đô thấp giọng nói “Đại nhân có phân phó, ngươi trực tiếp đi vào chính là.” Nói xong thối lui đến bên cạnh, nhìn không chớp mắt.

La Quan tiến vào trong phòng lúc, giáo úy đại nhân đang bưng chén trà, đôi mắt dò xét, “Ngươi muốn gặp ta, là có chuyện gì?”

“Giáo úy đại nhân, thuộc hạ muốn lưu ở đế tinh nhậm chức, còn xin đại nhân thành toàn.”

Người này ngược lại là đủ trực tiếp, nhưng đế tinh là ngươi muốn lưu liền có thể lưu, huống chi ngươi hay là cái, đi cửa sau tiến đến, giáo úy đặt chén trà xuống, thản nhiên nói “Phân phối đã hoàn thành , bất kỳ người nào không được tùy ý sửa đổi, ngươi như không có chuyện gì khác, liền trở về đi.”

La Quan lấy ra 1 con hòm gỗ, mở ra sau khi một mảnh bảo quang lưu động.

Giáo úy nhướng mày, “Ngươi có ý tứ gì?”

La Quan lại lấy ra, cái thứ 2 hòm gỗ.

Giáo úy trầm mặc, “Ngươi dạng này, khiến bản đại nhân rất khó khăn!”

Cái thứ ba hòm gỗ, nhẹ nhàng để dưới đất.

Toàn bộ mở ra, bảo quang xen lẫn giữa không trung, như ảo ảnh lưu gấm, óng ánh chói mắt.

“… Nói đi, ngươi muốn đi đâu?”

La Quan chắp tay, “Đại nhân, thuộc hạ muốn đi đế hoàng võ bị kho.”

“Không được! Võ bị kho chính là cơ mật khẩn yếu chi địa, cần đế linh vệ bên trong ưu dị người, trải qua sàng chọn sau mới có thể thu được chuẩn trực!” Giáo úy chau mày, quả quyết cự tuyệt.

La Quan lấy ra 1 con trữ vật nhẫn, chỉ chỉ trên mặt đất, “Vừa rồi những này, lại thêm gấp đôi.” ? ?

Giáo úy sắc mặt căng cứng, nhìn xem La Quan, lại nhìn xem mặt đất bao sương, cùng trong tay hắn trữ vật nhẫn, “Mọi thứ luôn có một chút ngoại lệ, ta nhớ được trước kia, cũng có ưu tú người mới, bị phân phối đến đế hoàng võ bị kho… Ngụy Trang, ngươi là bản Giáo úy xem trọng người, ngày sau muốn dùng tâm làm việc, không muốn làm ta thất vọng!”

La Quan khom người, “Đa tạ đại nhân.”

Hắn không có ở lâu, quay người đi ra ngoài.

Nghiễm Đô nhìn kỹ một chút sắc mặt của hắn, cái gì đều không có phát giác được, do dự dưới hay là không hỏi

nhiều, mang theo hắn quay người rời đi.

Trong phòng, giáo úy đại nhân đã thu hồi hòm gỗ, hắn vuốt ve trữ vật nhẫn, cười khổ nói “Cũng không phải là ta đối đế linh vệ bất trung, thực tế người này… Hắn cho nhiều lắm… Lại nói, danh ngạch là đại nhân nhóm bán đi, ta làm như vậy, cũng không tính là gì a?”

Về phần La Quan vì sao, khăng khăng muốn đi đế hoàng võ bị kho, sẽ hay không có tai hoạ ngầm? Giáo úy một chút cũng không lo lắng! Đó là cái gì địa phương? Chỉ là Đăng Tiên cảnh, chính là 1 đầu con lươn nhỏ, thực có can đảm có nửa điểm hắn niệm, vậy liền tinh khiết là muốn chết.

‘Bất quá là cái, một lòng luồn cúi tiểu bối, nhưng trước đó ngược lại là nhìn nhầm… Nhưng đế hoàng võ bị kho dù nhiều cơ hội, lại không phải dễ dàng như vậy liền có thể đặt chân!’

Ngày thứ 2, tân tấn đế linh vệ trước sau bị lĩnh đi, nhìn qua La Quan bóng lưng biến mất, Nghiễm Đô con mắt trừng tròn vo… Tê —— đế hoàng võ bị kho, tiểu tử này hôm qua, đến cùng cho giáo úy đại nhân nhét bao nhiêu chỗ tốt, có thể bị phân phối đến kia?

Tiếp La Quan đi võ bị kho, là cái không nói cẩu cười đế linh vệ tu sĩ, chỉ nghiệm chứng qua hắn thân phận về sau, nói một câu “Đuổi theo”, liền từ đầu đến cuối không nói một lời. Nhưng lâu lâu, La Quan có thể phát giác được, đối phương ánh mắt ở trên người hắn dò xét, lộ ra mấy điểm không hiểu ý vị.

Tựa hồ, là có cái kia bên trong không đúng lắm? Dư quang quét người này một chút, thấy đối phương mặt mũi tràn đầy lạnh lùng, hắn chỉ coi không có phát hiện. Một đường thuận lợi, La Quan lại một lần đi tới đế hoàng võ bị kho bên ngoài, lần nữa bị kiểm tra thực hư thân phận về sau, mới được phép tiến vào bên trong.

Âm thầm, mấy đạo ánh mắt rơi xuống, rất nhanh lại biến mất không gặp.

Rốt cục tiến đến!

Dẫn đường đế linh vệ tu sĩ, đem La Quan đưa đến một chỗ trong đại điện, cung kính nói “Lưu đại nhân, người đã mang đến.”

Đối diện, chính vùi đầu làm việc trung niên nhân, nghe vậy ngẩng đầu, “A , được, ta biết, ngươi đi xuống trước đi.”

“Vâng.” Đế linh vệ tu sĩ quay người đi ra ngoài, hắn vừa rời đi, liền có mấy người tiến lên đón, “Lão Lý, người tiếp trở về rồi? Thế nào?”

Lão Lý nghĩ nghĩ, “Tựa hồ, là có chút tính tình.” Hắn cố ý mặt lạnh bí mật quan sát, đối phương trên đường đi, lại cũng giữ yên lặng, bản thân cái này chính là một loại thái độ.

Mấy người ánh mắt sáng lên, “Có tính tính tốt a! Nếu như là cái nhuyễn chân tôm, kia còn có cái gì ý tứ? Tới tới tới, bắt đầu phiên giao dịch, cược cái này mới tới tiểu tử này có dám hay không ‘Về nhà’ ? Nếu như hắn trở

về, sẽ bị đánh bao lâu sượng mặt giường? Lại hoặc là… Tiểu tử này có thể thắng?”

Nói xong lời cuối cùng, mấy người một trận cười vang, thắng? Tuyệt không có khả năng!

Rất nhanh, liền có càng nhiều người vây quanh, làm nghênh đón người mới truyền thống hoạt động, bọn hắn đều từng tự mình trải qua, cũng vui vẻ này không mệt.

Một bên khác, trong đại điện Lưu đại nhân, thái độ coi như ôn hòa, nói “. Ta gọi Lưu Dần, phụ trách là đế hoàng phòng giữ trong Ti cần, đây là ngươi tại phòng giữ ti thủ lệnh, ra vào đều muốn nghiệm chứng, không muốn làm mất. Mặt khác, chính là ngươi trực sự tình…” Hắn lật ra một tấm bản đồ, sau khi liếc nhanh mấy lần một chỉ, “Hiện tại nhân thủ không thiếu, ngươi trước tiên ở bên ngoài phiên trực, sẽ có người mang ngươi cùng một chỗ, có không hiểu hỏi nhiều hỏi bọn hắn.”

Bên ngoài? La Quan nhìn thoáng qua địa đồ đánh dấu, là tại đế hoàng võ bị kho bên ngoài, ngoại nhân nhìn xem uy phong lẫm liệt, trên thực tế ngay cả chân chính đại môn đều không có tiến vào. Vô ý thức liền nghĩ xuất tiền túi, nhưng cho lúc trước giáo úy tặng lễ, tay hắn bên trong đã vô tiền dư.

Do dự một chút, La Quan nói “. Lưu đại nhân, thuộc hạ muốn đi võ bị trong kho bộ trực, không biết cần thỏa mãn điều kiện gì?”

Lưu đại nhân đối này cũng không kinh ngạc, “Đến cái này người đều muốn đi bên trong, có lẽ vận khí tốt, liền

có thể có đại thu hoạch… Nhưng ngươi là người mới, bình thường đến nói năm sau, mới có tư cách tiến vào nội bộ phiên trực. Đương nhiên, trừ cái đó ra còn có khác biện pháp, muốn vị trí nào, liền tự mình đoạt lại, chúng ta đế linh vệ quy củ, chính là nắm đấm lớn có đạo lý.”

Nói đến đây, Lưu Dần cười lên, “Nếu như ngươi có thể đánh bại ta, vị trí của ta bây giờ, để ngươi cho ngồi cũng không xong không được.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1246 : Các ngươi thua

La Quan có một nháy mắt động tâm, sau đó quả quyết từ bỏ, chắp tay nói “Lưu đại nhân, thuộc hạ cáo lui.”

Nhìn xem hắn rời đi, Lưu Dần sờ sờ cái cằm, nghĩ thầm tiểu tử này lá gan, là thật không tiểu a.

Vừa rồi, lại từ đối phương trên thân, nhìn thấy một tia kích động… Ngụy Trang, danh tự này hắn ghi nhớ.

Nghĩ đến phía dưới đám người kia, làm không biết mệt trò chơi, Lưu Dần cười cười, nghé con mới đẻ không sợ cọp, tiểu tử này sợ là muốn ăn chút đau khổ.

Nhận lấy áo bào, giáp trụ, chế thức binh khí tuyển trường kiếm, La Quan lấy sau cùng đến, 1 đem thuộc về hắn chìa khoá, cùng chỗ ở địa chỉ. Rời đi hậu cần lúc, hắn có thể rõ ràng cảm nhận được, đến từ sau lưng những cái kia ánh mắt, trong hưng phấn lại có mấy điểm thương hại.

Mà trên đường đi, cũng có thật nhiều ánh mắt, rơi vào trên người hắn, loại này không hiểu thấu chú ý, để La Quan âm thầm nhíu mày.

Rốt cục, khi hắn dựa theo địa chỉ, mau tìm đến chỗ ở của mình lúc, đối diện đến mấy người, từng cái mặt mũi bầm dập, trên thân nhiều chỗ bị thương, bị nhấc lên cái kia thương thế nặng nhất, hiện tại còn không ngừng thổ

huyết, nhìn ngực sụp đổ bộ dáng, chí ít gãy mấy cái xương.

Mấy người nhìn thấy ôm áo bào, eo buộc chế thức trường kiếm La Quan, cũng lấy làm kinh hãi, “Người mới? Ngươi làm sao hôm nay mới đến?”

La Quan nhìn bọn hắn một chút, không có trả lời.

1 người trong đó cười khổ, nói “. Chúng ta giống như ngươi, cũng là bị phân phối đến đế hoàng võ bị kho người mới, mới vừa rồi là đi đoạt phân phối chỗ ở, đám khốn kiếp này không giảng võ đức, thế mà còn tại viện tử vải bố lót trong trận, nếu không chúng ta chưa chắc sẽ thua, tiểu Trương cũng sẽ không bị đánh thảm như vậy.”

Lại 1 người nhỏ giọng nói “. Coi như không có trận pháp, chúng ta cũng đánh không lại, bọn hắn sớm đến mấy năm, thực lực mạnh hơn chúng ta hơn nhiều. Cũng liền Trương ca, có thể cùng bọn hắn ganh đua cao thấp, cho nên mới bị hạ độc thủ, xương cốt đoạn mất tám cái còn tổn thương tạng phủ, ít nhất phải 1-2 tháng mới có thể dưỡng tốt…”

“Họ Triệu, ngươi làm sao trướng người khác uy phong, diệt nhà mình chí khí? Chúng ta hôm nay lại tới người trợ giúp, cùng trở về tĩnh dưỡng tốt, lại đến cùng bọn hắn đánh qua một trận! Một đám đánh nữ nhân vương bát đản, lão nương cùng bọn hắn không xong!” Nói chuyện chính là nữ nhân, dài rất có tư sắc, bây giờ hỏng khóe miệng, một mặt phẫn hận bất bình.

Mấy người lao nhao, La Quan đại khái biết rõ ràng, là cái gì cái tình huống… Tựa hồ, bọn hắn những này người mới phân phối chỗ ở bị người đoạt, loại sự tình này võ bị ti mặc kệ? Nghĩ đến Lưu Dần vừa rồi, nói đùa như câu kia nắm đấm chính là đạo lý, ánh mắt của hắn lấp lóe.

“Vị huynh đệ kia, ngươi đừng đi qua, bọn hắn 5 người chiếm người mới phân phối viện tử, chúng ta vừa bị gấp trở về, ngươi đi cũng là bị đánh, còn không có địa nói rõ lí lẽ đi… Đi thôi, trước cùng chúng ta trở về, chen một chút ở tập thể ký túc xá, lại từ từ nghĩ biện pháp.” Lên tiếng trước nhất người kia, vỗ vỗ ngực, “Đúng, ta gọi Tạ Doãn, huynh đệ làm sao xưng

Hô?”

“Ngụy Trang.” La Quan nhìn thoáng qua xung quanh, nơi đây là đế linh vệ khu cư trú, xung quanh hội tụ không ít người, chính chỉ trỏ. Một trận cười vang, không chút nào thêm che lấp, nhìn về phía mấy người ánh mắt, cũng tràn ngập trêu tức, tựa hồ dạng này sự tình, bọn hắn tập mãi thành thói quen.

“Các ngươi vì cái gì không trên báo cáo phong? Đế linh vệ nội bộ, không cho phép tư đấu a?”

Tạ Doãn cười khổ, “Không dùng! Đây là đế linh vệ truyền thống, cho người mới ra oai phủ đầu, lập quy củ, coi như cáo đi lên cũng không ai quản. Đoạt chúng ta chỗ ở mấy cái kia, năm đó cũng bị người như thế đánh qua, rốt cục đợi đến chúng ta, bọn hắn hạ thủ lúc sắc mặt… Ta vừa nghĩ tới, liền hận nghiến răng… Ai, đánh

không lại a, bọn hắn đều là Đại Đạo cảnh, trong đó 1 cái, thậm chí sờ đến bỉ ngạn cảnh cánh cửa.”

La Quan híp híp mắt, “Cho nên, chỉ cần đánh lại, chỗ ở liền vẫn là chúng ta, đúng không?”

“Ây… Đúng là đúng, nhưng ta cảm thấy Ngụy huynh đệ, ngươi tại động 1 cái rất nguy hiểm suy nghĩ… Người trẻ tuổi tự tin là tốt, nhưng cũng được cước đạp thực địa, ngươi mới đột phá Đăng Tiên cảnh a? Ta biết, vừa đột phá thành tiên lúc, ngưng tụ chân linh loại kia ta là nhân gian tiên cảm giác, đích xác rất dễ dàng khiến người trầm mê, để người cảm thấy trên trời dưới đất, lão tử lớn nhất… Nhưng tin tưởng lão ca, kia thật là ảo giác của ngươi, tuyệt đối đừng sai lầm!” Tạ Doãn vẻ mặt thành thật cảnh cáo.

La Quan chắp tay, “Đa tạ nhắc nhở, nhưng ta vẫn là muốn thử xem.” Nói xong, hắn vòng qua mấy người, tiếp tục hướng phía trước bước đi.

Rất nhanh, xung quanh liền có ảo não gầm nhẹ vang lên, “Tiểu tử này, lá gan thật không nhỏ, thế mà còn dám quá khứ!”

“Ha ha ha, ta thắng, lão Lý người này nhãn lực độc lấy, tiểu tử này quả nhiên có tính tình! Nhanh, lấy tiền lấy tiền!”

“Gấp cái gì? Tiếp xuống đánh cược là, hắn bị đánh gãy mấy cây xương cốt, có thể hay không quỳ xuống đất cầu xin tha thứ? Tiếp tục xem tiếp!”

La Quan nhíu nhíu mày, chợt bình tĩnh lại.

Tạ Doãn há to miệng, một mặt chấn kinh, “Là ta vừa rồi, nói còn chưa đủ rõ ràng sao? Cái này Ngụy Trang…” Hắn có chút không biết nói thế nào tốt.

Duy nhất nữ tu, hừ lạnh một tiếng, “Không biết tốt xấu, lúc đầu nhìn hắn 1 bộ trầm ổn, tỉnh táo bộ dáng, còn tưởng rằng là cái có đầu óc, đừng để ý tới hắn, nguyện ý đi bị đánh, liền để hắn đi thôi, chúng ta nhanh nhấc Trương Nghị đi chữa thương.”

Tạ Doãn do dự, “Không tốt lắm đâu? Chờ hắn bị đánh bại, chúng ta thuận tiện cũng đem người nhấc trở về… Tất cả mọi người là người mới, nên tương hỗ hỗ trợ mới đúng.” Lúc nói chuyện, hắn nhìn về phía trên cáng cứu thương Trương Nghị, hiển nhiên cái này

Vị bị đánh vô cùng tàn nhẫn nhất, mới là trong mấy người đầu lĩnh

“Ta thương thế còn tốt, đợi chút đi…” Trên cáng cứu thương Trương Nghị, nhìn qua La Quan bóng lưng, tâm lý âm thầm lắc đầu.

Phá cảnh Đăng Tiên cảnh không lâu, liền bị tuyển nhập đế linh vệ, phái tới đế hoàng võ bị kho trực, hẳn là có chút bối cảnh, thực lực. Như thế cùng hắn không sai biệt lắm… Nhưng trên thế giới này, thiên tài không chỉ đám bọn hắn, cường giả càng như trên trời tinh, không chịu khổ không nhớ lâu.

Đương nhiên, tiềm thức bên trong, Trương Nghị có lẽ

còn có chút ý khác —— chỉ một mình ta bị đánh khiêng đi, nhiều mất mặt? Nếu có người giống như ta, hoặc là bị đánh thảm hại hơn, vậy là tốt rồi nhiều.

La Quan đi tới chỗ ở bên ngoài, là 1 cái quy mô không lớn tiểu viện, bây giờ cửa sân, đang đứng 4 cái đế linh vệ.

Một mặt cười lạnh, nhìn xem đi tới La Quan, “Tiểu tử, lá gan không nhỏ, thế mà thực có can đảm tới, nhưng ta rất không thích ngươi kiệt ngạo, chờ chút liền đánh gãy hai ngươi chân, để ngươi biết thấy tiền bối thời điểm, nên bảo trì cung kính cùng kính sợ.”

1 người trong đó mở miệng, đôi mắt rất lạnh.

Người khác đều là động một lần tay, đem người đánh chạy liền kết thúc, làm sao đến phiên bọn hắn cái này, liền bị lại nhiều lần khiêu khích? Nhất là hôm nay, vừa đánh chạy mấy cái, chùy họ Trương kia tiểu tử “Oa oa” thổ huyết không ngừng, kết quả quay đầu lại tới 1 cái? Làm sao, là xem thường chúng ta, hay là hạ thủ quá nhẹ, mới khiến cho những này người mới tiểu bối không hiểu được trong lòng còn có kính sợ? Vậy liền lần tiếp theo ngoan thủ! Để tiểu tử này, nằm lên một năm nửa năm, nhìn bọn này người mới còn dám hay không lại chạy đến!

“Tiểu tử, đế linh vệ quy củ, liên quan tới chỗ ở tranh đấu, ngay tại trong chỗ giải quyết, ngươi không sợ chết lời nói liền tiến đến!” Nói xong, 4 người quay người tiến vào viện tử.

Kia cửa sân đại trương, tựa như là một con quái vật miệng lớn, tản ra lạnh lẽo hàn ý. La Quan nhìn thoáng qua xung quanh, đem mới lĩnh áo choàng đặt ở một góc, tay đè trường kiếm vừa bước một bước vào trong đó, không nói những cái khác bộ này thong dong, trấn định bộ dáng, để không ít người vây quanh, trong lòng thầm khen một tiếng.

Nhưng cũng có người, đối này khịt mũi coi thường, tiểu tử không biết trời cao đất rộng, Miêu Lãnh bọn hắn rõ ràng đã thực sự tức giận, hiện tại sính nhất thời khí phách, chờ chút liền muốn bị đánh kêu cha gọi mẹ.

Một bước tiến vào tiểu viện, trước mắt thiên địa đột biến, nào có cái gì viện tử, gian phòng, ngược lại là 1 tòa cự đại lôi đài. Trừ lúc trước 4 người, còn có một tên ngân bào tu sĩ, chính xếp bằng ở lôi đài một góc, cầm 1 con ngân ấm tự uống uống một mình.

Trận pháp!

Cũng đúng, một đám Đại Đạo cảnh xuất thủ, như không có chút nào ngăn cản, sợ là muốn đem toàn bộ doanh địa cho phá.

“Tiểu tử, ngươi lá gan quả nhiên không tiểu!” Nói dọa đế linh vệ tu sĩ, nhanh chân hướng về phía trước, “Lão tử nhất không nhìn trúng, chính là các ngươi bọn này tiểu bạch kiểm, quỳ xuống cho ta

!”

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, lôi đài run mấy lần, sau đó chính là kêu thê lương thảm thiết, tiến lên đế linh vệ, lấy càng nhanh chóng hơn độ bay ngược trở về, một cái chân đã đứt thành tám đoạn, ngã trên mặt đất vừa đi vừa về lăn lộn, mồ hôi hột lớn chừng hạt đậu từ trên trán cuồn cuộn rơi xuống.

Trong nội viện ngoài viện, mọi người giật mình.

Đối mặt ở giữa, liền bị chơi ngã 1 cái, mặc dù chỉ là Đại Đạo cảnh, nhưng đối diện tiểu tử, mới chỉ là Đăng Tiên cảnh a? Tình huống như thế nào!

Nơi hẻo lánh bên trong, Miêu Lãnh nhíu nhíu mày, “Cùng tiến lên, đem người cầm!”

“Vâng, manh mối!”

Nó hơn 3 người, trên mặt lộ ra ngưng trọng, bọn hắn là đến mấy năm lão nhân, nếu như bị một người mới cho đánh bại, kia mất thể diện thì ném lớn, về sau đừng nghĩ ngẩng đầu làm người.

“Lên!”

Oanh ——

3 người bỗng nhiên vọt tới, Đại Đạo cảnh khí tức bộc phát.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, kêu thảm trùng thiên, 3 người bay rớt ra ngoài, trên thân máu tươi bão táp.

Trong chốc lát, dường như bị thiên đao vạn quả, cũng rốt cuộc minh bạch, vì sao lão ngũ chỉ là bị đánh gãy một cái chân, liền kêu thảm thành như thế. Đối diện tiểu tử này lực lượng, quỷ dị khủng bố, tựa như là vô số thanh tiểu đao, tại trong cơ thể của bọn họ điên cuồng cắt, xé rách.

Cái thứ 1 bị chơi ngã, có thể nói là chủ quan, nhưng bây giờ 3 cái cùng một chỗ liên thủ, thế mà cũng bị 1 kiếm trảm ngã xuống đất kêu rên… Tê! Khó trách tiểu tử này như thế khinh thường, nguyên lai là thật có lực lượng! Lấy Đăng Tiên cảnh tu vi, đánh đại đạo như thổ kê chó kiểng, là nơi nào đến tiểu quái vật?

Miêu Lãnh đã đứng dậy, tay cầm ngân ấm, “Lên!”

Quát khẽ một tiếng sương mù đột nhiên phát sinh, đem hết thảy toàn bộ bao phủ, trước mắt không có lôi đài, cũng không có những người khác thân ảnh, thanh âm. Chỉ còn hơn một mảnh vụ hải, “Ầm ầm” sóng lớn gào thét, trong đó giống như là ẩn tàng, một loại nào đó tồn tại cực kỳ khủng bố.

Đây là hắn tại, chạm đến bỉ ngạn cảnh lúc, miễn cưỡng nắm giữ một môn thần thông, dựa vào đại trận mới có thể thi triển, tập khốn địch, trấn sát, phong ấn làm một thể, “Chờ chút, muốn để tiểu tử này ăn đủ đau khổ, mới có thể cứu danh dự, nhưng không thể gây tổn thương cho tính mạng hắn… Ân, phải cẩn thận chút, đừng có dùng lực quá mạnh.”

Miêu Lãnh đang suy nghĩ lúc, thân thể bỗng dưng cứng đờ, hắn bên tai giờ phút này, lại vang lên tiếng bước chân. Nhưng cái này sao có thể? Trận thế đã lên, bỉ ngạn thần thông giáng lâm, tại trong khu vực này, không có trải qua hắn cho phép, ai có thể phát ra nửa điểm thanh âm?

Hắn bỗng nhiên quay đầu, liền nghênh tiếp, một đôi bình tĩnh, hờ hững đôi mắt.

Bá ——

Mũi kiếm lạnh lẽo, gác ở đầu vai, “Các ngươi thua.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1247 : Thần bí Ngụy Trang

Mồ hôi lạnh một nháy mắt, bò lên trên Miêu Lãnh cái trán, “Chúng ta thua , dựa theo quy củ, cái này chỗ ở là ngươi. . 85. . 85.”

Sau một khắc trận pháp tán đi, lộ ra ngã xuống đất 4 người, bọn hắn chính một bên kêu rên, một bên nghiến răng nghiến lợi, Miêu Lãnh đều xuất thủ, kia tiểu tử tuyệt không chiếm được lợi ích, cùng rơi xuống bọn hắn tay bên trong, muốn để tiểu tử này biết, bông hoa nó vì cái gì mở đỏ tươi diễm lệ!

Sau đó, bọn hắn biểu lộ cứng đờ, nhìn xem bị kiếm gác ở trên cổ Miêu Lãnh, tựa như là bị bóp chặt yết hầu con vịt, từng cái trướng đến bộ mặt đỏ bừng, lại không phát ra được nửa điểm thanh âm, cái này… Tình huống như thế nào? Manh mối thua? Chỉ có ngần ấy công phu, làm sao có thể? !

La Quan thản nhiên nói “Đem các ngươi trữ vật nhẫn, đều giao ra.”

Chấn kinh tổ bốn người, con mắt bỗng nhiên trợn tròn, thốt ra, “Không có khả năng! Tiểu tử, ngươi muốn làm gì? Đế linh vệ quy củ, coi như ngươi thắng, cũng không thể cướp chúng ta thân gia, ngươi chớ làm loạn!”

La Quan mặt không biểu tình, “Không giao, ta liền đem các ngươi lột sạch, dán tại cổng.”

Hắn ngữ khí bình tĩnh, lại khiến mấy người một trận ác hàn, trực giác nói cho bọn hắn, tiểu tử này tuyệt đối nói được thì làm được, nghĩ đến tràng diện kia, mấy người hoa cúc xiết chặt.

“Giao, chúng ta giao! Đều đừng nói nhảm, nhanh lên đem trữ vật nhẫn lấy ra, nghe được không?” Miêu Lãnh hét lớn một tiếng, cái thứ 1 2 tay dâng lên, nó hơn 4 người chần chờ, tại hắn hung ác ánh mắt nhìn chăm chú, hay là không tình nguyện, lấy ra trữ vật nhẫn.

La Quan toàn bộ lấy đi, “Các ngươi ai tại đế hoàng võ bị trong kho bộ trực?”

Miêu Lãnh đưa tay, “Ta tại.”

“Từ giờ trở đi, chúng ta đổi cương vị.”

Miêu Lãnh cười khổ một tiếng, “… Tốt, ta trở về liền đánh thỉnh cầu.”

Người thông minh!

La Quan thu kiếm trở vào bao, thản nhiên nói “Các ngươi có thể đi.”

Miêu Lãnh không nói một lời, kéo lấy tiểu đội 4 người liền đi, mà giờ khắc này ở ngoài viện, đã là lặng ngắt như tờ.

Cứ việc, âm thầm xem kịch mọi người, đã sớm biết kết quả, nhưng tận mắt nhìn thấy Miêu Lãnh tiểu đội 5

người, thê thảm đi ra một màn, hay là “Oanh” một tiếng vỡ tổ.

“Thắng… Thắng…”

“1 cái Đăng Tiên cảnh, bằng sức một mình, làm nằm sấp cả một cái tiểu đội… Ngay cả Miêu Lãnh, đều không có chút nào lực lượng chống lại!”

“Tê —— tiểu tử này là từ đâu đến? Quả thực chính là cái quái vật!”

Đột nhiên, có người lấy lại tinh thần, kêu rên một tiếng, “Tiền của ta!”

Những người khác, cũng nhao nhao sắc mặt hoàn toàn thay đổi, như cha mẹ chết.

Ai có thể nghĩ tới, chỉ là một người mới lại cường hãn đến tư? Trận này đánh cược, bọn hắn quần lót đều thua trận!

Chỉ có đánh cược bàn người, hận không thể ôm lấy La Quan thân, nghĩ thầm đây quả thực là, thượng thiên phái

Đến thần tài a.

‘Không được, phải đi nhanh lên, miễn cho đám khốn kiếp này lật lọng, lại cho ta đoạt lại đi…’ hắn xoay người chạy.

Tạ Doãn, Trương Nghị bọn người, từng cái há to mồm,

mặt mũi tràn đầy rung động, không thể tưởng tượng nổi.

“Cái này… Sẽ không là ta báo thù sốt ruột, lửa giận hừng hực đem mình, cho đốt ra ảo giác đi? Ngụy huynh đệ hắn thế mà… Thắng rồi?” Tạ Doãn thì thào nói nhỏ, nhịn không được bóp 1 đem đùi, dù đau nhe răng trợn mắt, nhưng hắn lại cảm thấy càng mộng. Lại nghĩ tới vừa rồi, hắn tình chân ý thiết thuyết phục, lập tức một trận xấu hổ… Người ta cái này gọi không biết trời cao đất rộng? Nữ nhân quả nhiên kiến thức ngắn, cái này rõ ràng chính là vì người điệu thấp, hòa ái!

Trương Nghị trong lòng cười khổ, tốt a, trên đời này thiên tài, quả nhiên 1 cái so 1 cái khoa trương… Thằng hề cuối cùng là chính ta.

Những người còn lại, miệng cũng còn không có khép lại.

Đột nhiên, Tạ Doãn trùng điệp vỗ tay một cái, “Ha ha, tốt, tốt a! Ngụy huynh đệ thắng, để đế linh vệ các lão nhân, đều mở to mắt thấy rõ ràng, chúng ta người mới cũng không phải dễ khi dễ, thật sự là cho chúng ta, cực kỳ khác một ngụm ác khí! Đi đi đi, nhanh đi chúc mừng Ngụy huynh đệ, chúng ta rốt cục khỏi phải, lại nhét chung một chỗ ở.”

Thấy mấy người khác, trên mặt cũng lộ ra tiếu dung, Trương Nghị miệng giật giật, cuối cùng nhưng không có lên tiếng, bị người nhấc lên lại trở về trở về. Cùng Miêu Lãnh tiểu đội 5 người thác thân mà qua, nhìn đối phương so với bọn hắn, thê thảm nhiều bộ dáng, Tạ Doãn bọn người càng thêm hưng phấn, đầu nhấc cao cao.

“Ngụy huynh đệ! Ngụy huynh đệ! Chúc mừng chúc mừng, ngươi quả nhiên lợi hại, 1 người đánh bại Miêu Lãnh tiểu đội, nhất định thanh danh lan truyền lớn, ngày sau tại đế linh vệ bên trong, tiền đồ bất khả hạn lượng… Hắc hắc, vừa rồi lão Tạ ta nói sai lời nói, Ngụy huynh đệ ngươi chớ cùng ta chấp nhặt… Chậc chậc, ta vừa rồi đã cảm thấy, Ngụy huynh đệ ngươi khí vũ bất phàm, bây giờ quả nhiên được nghiệm chứng!”

Trương Nghị tại trên cáng cứu thương, miễn cưỡng chống lên thân gật đầu, “Ngụy huynh, chúc mừng!”

Kia có chút tư sắc nữ tu, biểu lộ có chút xấu hổ, theo mọi người cùng một chỗ chúc mừng, lại vô ý thức tránh né La Quan ánh mắt. Hắn nhìn lướt qua, trong lòng liền đã sáng tỏ, lại cũng không để ý, thản nhiên nói “Hôm nay giày vò hồi lâu, Ngụy mỗ hơi mệt chút, chư vị đi thong thả.”

“Bành” một tiếng cửa viện đóng kín.

Tạ Doãn “Ai” 2 tiếng, “Ngụy huynh đệ làm sao đóng cửa rồi? Ta còn không có nói với hắn, chúng ta cũng mang vào sự tình đâu…”

“Lão Tạ!” Trương Nghị khẽ quát một tiếng, “Ta có chút khó chịu, nhấc ta trở về chữa thương đi.”

“A… Được được được, chúng ta đi nhanh lên, thương thế này không thể khinh thường, lưu lại bệnh căn liền phiền phức.” Tạ Doãn tranh thủ thời gian nhấc lên người

Rời đi, nhưng lại đi trở về đi thời điểm, trên mặt mấy người vui mừng, đã không nhìn thấy.

Cùng Trương Nghị, Tạ Doãn rốt cục, trở lại tập thể ký túc xá lúc, lại là biến sắc, hành lý của bọn họ lại bị ném đi ra.

Mầm băng đứng tại cổng, sắc mặt đạm mạc, “Nơi này, chúng ta muốn.”

Tạ Doãn cắn răng một cái, giậm chân một cái, “Chữa thương quan trọng, mang lên đồ vật, chúng ta đi!”

Trương Nghị nằm tại trên cáng cứu thương, từ từ nhắm hai mắt không nói một lời, mấy người ở giữa bầu không khí, càng phát ra trầm thấp, kiềm chế.

Đưa mắt nhìn mấy người rời đi, Miêu Lãnh xoay người lại, tiểu đội 4 người chính riêng phần mình nằm ở trên giường, sắc mặt trắng bệch, gặp hắn tiến đến, cũng không một người nói chuyện.

Miêu Lãnh hơi trầm xuống mặc, nói “. Các huynh đệ là cảm thấy, ta hôm nay quá sợ, rất mất mặt thật sao?”

Một tên đội viên nói “. Không sai, manh mối, ta chính là không cam tâm… Kia tiểu tử là lợi hại, nhưng hắn có thể làm gì chúng ta? Thật qua cách, phía trên không tha cho hắn!”

“Đúng đấy, chúng ta hôm nay để một người mới cho diệt, còn bị không kiêng nể gì cả vơ vét, về sau là thật không có mặt gặp người.”

Lại 1 người cười khổ, “Manh mối, các huynh đệ là có chút đau lòng, riêng phần mình trữ vật nhẫn, nhưng càng không cam tâm ngươi vứt bỏ việc phải làm. Vì chen tiến vào võ bị trong kho bộ, ngươi mấy năm này chịu bao nhiêu đau khổ? Mệnh đều kém chút mất đi, cứ như vậy bị người chiếm? Các huynh đệ thay ngươi biệt khuất a!”

Miêu Lãnh gật đầu, “Ta cũng biệt khuất, ta cũng phẫn nộ, ta cũng không cam chịu tâm, nhưng vậy thì thế nào? Chúng ta đế linh vệ quy củ, các ngươi không phải không biết. Đúng, hắn hôm nay xác thực không dám, thật đối ngươi ta như thế nào, nhưng về sau đâu? Các ngươi không nên quên, hắn chỉ là Đăng Tiên cảnh, mà lại sẽ không vĩnh viễn là Đăng Tiên cảnh. Nhân vật như vậy, tương lai bất khả hạn lượng, nói không chừng cái kia 1 ngày, liền thành ngươi ta người lãnh đạo trực tiếp, thậm chí là tầng cao hơn… Đắc tội hắn, đến lúc đó đều không cần chuyên môn tính toán chúng ta, chỉ cần động động ngón tay, thậm chí nói một câu, liền có thể đem huynh đệ chúng ta nghiền chết.”

Tiểu đội mấy người liếc nhau, lập tức mồ hôi đầm đìa, bọn hắn chỉ muốn đến hôm nay mất mặt, phẫn nộ, nhưng không có suy nghĩ lâu dài.

“Manh mối nói rất đúng, là chúng ta nghĩ sai, may mắn hôm nay không có đắc tội người này!”

“Đúng đúng, hay là manh mối anh minh, mang theo chúng ta không có giẫm hố!”

Miêu Lãnh trong lòng khẽ buông lỏng, lộ ra tiếu dung, “Các huynh đệ có thể nghĩ thông suốt liền tốt, đừng nhìn chúng ta hôm nay bị mất mặt, phá tài, nhưng thì tính sao? Mặt mũi thứ này, ai để ý ai ăn thiệt thòi. Mà lại, ngươi ta cái này thua thiệt không có phí công ăn, chí ít tại vị kia tâm lý, lưu lại 1 cái thức thời ấn tượng… Nói không chừng về sau, có thể gấp 10 lần, gấp trăm lần tìm trở về.”

“Được rồi, các ngươi trước chữa thương, ta hiện tại liền đi cầu kiến Lưu đại nhân.” Miêu Lãnh quay người vội vàng đi ra ngoài. 【

b

Một lát sau, Lưu Dần phất phất tay, Miêu Lãnh cung kính sau khi hành lễ cáo lui, “Ngụy Trang… Tiểu tử này, quả nhiên có chút bản sự!”

Hắn suy nghĩ một chút, “Người tới, đem hôm nay mới tới Ngụy Trang thân phận tin tức, tìm cho ta ra.”

Rất nhanh, trọn vẹn thân phận tin tức, liền bày ở trên bàn, Lưu Dần liếc mắt liền nhìn ra không đúng, nhịn không được âm thầm nhíu mày, “Võ quân Ngụy… Chẳng lẽ, là một vị đại nhân vật nào đó rơi quân cờ, để hắn tại đế tinh lịch luyện, lại xuống thả cho cao vị? Ai, đều nhiều năm như vậy, đế tinh đối võ quân Ngụy nghi kỵ, nhưng thủy chung không có buông xuống.”

Lưu Dần lắc đầu, nghĩ nghĩ, đem La Quan thân phận tin tức phong tồn, “Đi, gọi người thông báo một tiếng, đợi Vu Dũng trở về, để hắn lập tức tới một chuyến.”

Mà lúc này, Vu Dũng vừa vội vã, trở lại đế hoàng võ bị ti, hắn nghe nói hôm nay, từ võ quân Ngụy đến 1 vị đồng bào, sợ hắn bị đám kia vương bát đản khi dễ quá ác, nhưng nghe được tin tức, lại làm cho hắn nhịn không được trừng to mắt, “Ngươi nói cái gì? Một mình hắn, liền đánh bại Miêu Lãnh một tiểu đội… Tê! Võ quân Ngụy bên trong, lúc nào ra, như thế 1 vị lợi hại đồng bào?”

Nhưng rất nhanh, liền chống nạnh cười to, “Ha ha ha ha! Ta đã sớm nói với các ngươi qua, chúng ta võ quân Ngụy thiên hạ thứ 1, trước kia các ngươi không tin, cảm thấy lão tử đang khoác lác, hôm nay kiến thức đến đi?” Hắn một mặt hưng phấn, cùng có vinh yên.

“Ta hiện tại liền đi tìm hắn, nói không chừng còn nhận biết đâu… Tất cả mọi người là võ quân Ngụy xuất thân, nên trợ giúp lẫn nhau! Hắn hôm nay việc này, làm hơi có chút khác người, nói không chừng sẽ bị xử phạt, cái này không thể được!”

Tiểu đội mấy người nghĩ thầm, tại đầu ngài nhanh quên đi thôi, người ta chưa hẳn nguyện ý cùng ngươi thân cận, đừng quên ngươi bây giờ thế nhưng là “Mang tội chi thân” … Nhưng còn không có chờ bọn hắn mở miệng, liền có đế linh vệ tu sĩ vội vàng mà đến, “Vu Dũng, mau cùng ta đi, Lưu đại nhân muốn gặp ngươi!”

Vu Dũng nhỏ giọng lầm bầm, “Lúc này tìm ta làm cái gì? Ai, Lưu đại nhân thật sự là chậm trễ sự tình, được thôi được thôi, ta cái này liền đi!”

Truyền lời đế linh vệ tu sĩ, khóe miệng hung hăng co lại,

nghĩ thầm bị thiên vị người, quả nhiên không có sợ hãi a… Cũng không biết, Lưu đại nhân vì cái gì, liền xem trọng cái này Vu Dũng một chút, người này làm việc không biết tiến thối, sớm tối đạt được đại sự!

Mà cùng lúc đó, liên quan tới đế linh vệ người mới, đánh bại Miêu Lãnh tiểu đội 5 người tin tức, đã là lan truyền nhanh chóng, truyền khắp đế hoàng võ bị kho, gây nên vô số kinh hô, hiếu kì, rất nhiều người đều muốn biết, người này đến tột cùng là lai lịch gì.

Nhưng kỳ quái là, luôn luôn linh thông tin tức ngầm, lần này lại câm lửa, không ai có thể tra ra thân phận của người kia bối cảnh, tựa hồ cá nhân hắn tin tức, bị ngoài định mức làm phong tồn, chỉ có 1 cái “Ngụy Trang” danh tự, tại truyền bá quá trình bên trong, dần dần phủ thêm tầng 1 thần bí áo ngoài.

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1248 : Đế hoàng võ bị kho chi bí

La Quan cũng không biết, bởi vì một loại nào đó hiểu lầm, hắn bây giờ tại đế hoàng võ bị kho thanh danh, chính trở nên càng lúc càng lớn.

Đóng lại cửa sân, đuổi đi Tạ Doãn, Trương Nghị bọn người, cũng không phải là hắn không biết, những người này trong lòng là nghĩ như thế nào, mà là hắn không nguyện ý.

Có thể 1 người ở, đương nhiên không chọn cùng người cùng một chỗ, thanh tĩnh là một mặt, càng quan trọng chính là hắn trên thân bí mật quá nhiều. Mà lại, lần này tiến vào đế hoàng võ bị kho, cũng là có khác mục đích, như lỡ như bị người phát giác, chẳng lẽ không phải xảy ra đại sự.

Mọi người lại không quen, cự tuyệt liền cự tuyệt, còn có thể như thế nào? Xấu hổ, không đành lòng? Quên đi thôi, hắn không đến trước đó, những người này không phải cũng sống thật tốt.

Trước tiên ở viện tử bên trong dạo qua một vòng, xác định không có gì không ổn, La Quan tùy ý tuyển một gian phòng, mở ra Miêu Lãnh đám người trữ vật nhẫn.

Một đám quỷ nghèo!

Tại quen thuộc, hoàn mỹ thuộc hạ Chu Cẩm Thái cung

phụng về sau, những người này thân gia, đã hoàn toàn câu không dậy nổi La Quan hứng thú. Được rồi, chân muỗi cũng là thịt, hiện tại hắn trong tay không có tài nguyên, trước đối phó dùng mấy ngày đi.

Giao cho màu xanh hạt sen, ngân bạch, ma chủng thôn phệ không còn, La Quan tiếp tục tu luyện. Dù đã thuận lợi tiến vào đế hoàng võ bị kho, nhưng chân chính nan đề vừa mới bắt đầu, muốn làm sao tìm tới nguyên từ tinh điểm đâu? Coi như có thể tìm tới, lại thế nào nắm bắt tới tay?

Thật đúng là phiền phức tiểu rau hẹ, cách một lứa lại một lứa, lúc nào là cái đầu a… Được rồi, đi một bước nhìn một bước đi, rồi sẽ có biện pháp. . ? ? .

Ngày thứ 2, La Quan đế linh vệ lệnh bài, thu được điều cương vị truyền tin, hắn đã thuận lợi thay thế Miêu Lãnh, được phép tiến vào võ bị trong kho bộ, cũng sẽ tại sau 3 ngày lần thứ 1 luân chuyển cương vị.

Rất nhanh, 3 ngày chớp mắt liền qua.

La Quan cùng một đám đế linh vệ, tại 1 vị giáo úy dẫn đầu dưới, xuyên qua trùng điệp trấn thủ, cửa ải, hướng đế hoàng võ bị trong kho bộ bước đi.

Ven đường, rất nhiều ánh mắt rơi vào trên người hắn, nghị luận ầm ĩ.

“Tiểu tử này là ai? Tân tấn nội khố thủ vệ sao? Trước đó chỉ chưa thấy qua.”

“Xuỵt! Nhỏ giọng một chút, người này chính là Ngụy Trang.”

“Nguyên lai là hắn, 1 người đánh bại Miêu Lãnh tiểu đội, cái này xem ra… Cũng liền bình thường a.”

“Bình thường? Hừ hừ, ngươi không phục, quá khứ chạm thử a, người ta đó là chân chính thâm tàng bất lậu!”

“Liền thân phận tin tức, đều bị nghiêm mật phong tồn chủ, bản thân lại là cái lợi hại, khuyên nhủ mọi người 1 câu, chớ cho mình tìm phiền toái!”

Chính là đồng thời phiên trực đế linh vệ, ánh mắt cũng liên tiếp xem ra, đại bộ phận điểm còn tốt, nhưng trong đó 1 đạo thật có điểm không thể nhịn, có ý tứ gì? Xem ta ánh mắt, quá sốt ruột đi ca môn? Ngươi tốt xấu thu liễm một chút, cảm giác ngươi đều nhanh chảy nước miếng!

La Quan nhíu mày nhìn lại, đối phương cười rạng rỡ, muốn bao nhiêu xán lạn liền nhiều xán lạn, ngược lại là không có

Cảm giác được ác ý… Được rồi, theo hắn đi thôi.

Rất nhanh, dẫn đội giáo úy dừng ở một chỗ phân đạo miệng, nghiêm túc đảo qua mọi người, không biết có phải hay không ảo giác, đang nhìn hướng La Quan lúc, tựa hồ dừng một chút, “Quy củ cũ, một lần phiên trực ít nhất nửa tháng, như không có tình huống khẩn cấp, ai cũng không thể về sớm. Đi thôi , dựa theo riêng phần mình vị trí bắt đầu phiên trực… Đường Nhân, Ngụy

Trang hôm nay lần thứ 1 trực, các vị đưa gần nhất, liền từ ngươi dẫn hắn đi.”

“Vâng, giáo úy.” Đường Nhân hành lễ, quay người lộ ra 1 cái nụ cười xán lạn mặt, “Ngụy huynh, xin theo ta hướng bên này đi.”

“Đa tạ giáo úy đại nhân, làm phiền Đường huynh.” La Quan gật gật đầu, quay người đuổi theo.

Cùng đi ra một trận, xung quanh đế linh vệ dần dần tán đi, Đường Nhân cười nhẹ một tiếng, “Ngụy huynh không cần phải khách khí, có thể dẫn ngươi đi phiên trực, lão Đường ta vinh hạnh cực kỳ.”

La Quan ánh mắt chớp lên, “Đường huynh, ngươi ta trước đó tựa hồ, vẫn chưa đã từng quen biết.” Cho nên, vừa rồi một mực nóng bỏng nhìn ta, hiện tại lại khách khí như vậy, ngươi muốn làm cái gì?

Đường Nhân chà xát tay, nói “. Việc này cũng không gạt được Ngụy huynh, dứt khoát ta cũng chỉ nói… Khục! Cái kia, lão Đường ta người này đâu, bình thường không có gì yêu thích, duy chỉ có đối ‘Cược’ chữ dứt bỏ không dưới, cái này không tiến mấy ngày, Ngụy huynh lúc đến ông chủ nhỏ một bàn, nhờ có Ngụy huynh đệ dũng mãnh phi thường, lão Đường ta cũng đi theo kiếm được điểm.”

Nói là kiếm được điểm, nhưng nhìn hắn khóe miệng cơ hồ liệt đến sau bên tai bộ dáng, khẳng định là bút tiền của phi nghĩa, La Quan híp híp mắt, toát ra cái suy nghĩ, “Bằng không, nghĩ biện pháp ăn cướp hắn?”

Đường Nhân đột nhiên cảnh giác nhìn chung quanh, “Ai nhắc tới ta đây? Khẳng định không có hảo ý! Hừ, mấy ngày nay, lão Đường ta thế nhưng là, bị một số người phiền thấu, có chơi có chịu đạo lý cũng đều không hiểu? Lui? 1 vóc dáng cũng đừng nghĩ! Xem ra, là có người đường sáng đi không thông, chuẩn bị giở trò… Thật sự cho rằng ta lão Đường là dọa lớn? Ta cược thắng đồ vật, chết đều không buông tay!”

Quả nhiên là cái hợp cách con bạc, còn rất cảnh giác, La Quan nghĩ nghĩ đè xuống suy nghĩ, được rồi, trước làm chính sự quan trọng.

Đường Nhân rất nhanh liền có phản ứng, “Không niệm lẩm bẩm ta! Hừ hừ, coi như hắn thông minh, những năm này đánh ta lão Đường chủ ý không ít người, thấy ai tại trên người ta chiếm qua tiện nghi?”

Hắn dương dương đắc ý, lại rất nhanh tươi cười, “Cho nên, ta đối Ngụy huynh ngươi, thật sự là đầy cõi lòng cảm kích a… Ngươi vừa tới, có chút sự tình khả năng còn không rõ lắm, chúng ta trong lúc này kho phiên trực việc cần làm, khổ mặc dù đắng một chút, nhưng thỏa thỏa là phần mỹ soa, thật nhiều người dùng sức toàn thân thủ đoạn, đều chen không tiến vào… Miêu Lãnh lần này, tại Ngụy huynh trên người ngươi, thế nhưng là bị thiệt lớn!”

La Quan nhíu mày, “Mỹ soa? Hẳn là đế hoàng võ bị

Trong kho, còn có cái gì thuyết pháp?”

Đường Nhân gật đầu, “Có, hơn nữa còn là rất lớn cơ duyên. Đầu tiên, chúng ta đế hoàng võ bị kho là địa phương nào? Đối ngoại tuyên bố, tồn trữ đế tinh võ bị chi địa, nhưng nếu đơn thuần như thế, cái kia dùng đến cao như vậy quy cách? Lưu đại nhân Ngụy huynh nhìn thấy đi, đây chính là 1 vị Thần hầu, tại cái này ngẩn ngơ chính là thật nhiều năm, liền đây vẫn chỉ là bên ngoài chấn nhiếp.”

“Trên thực tế, võ bị kho trọng yếu nhất, là phong tồn rất nhiều, hoàng triều tại khuếch trương, vây quét trong chiến tranh, cướp đoạt, thu thập các loại vật quý hiếm. Bọn chúng phần lớn lai lịch bất phàm, lại rất khó thuần phục, như bỏ mặc không quan tâm, tất nhiên sẽ tạo thành hỗn loạn. Cho nên, mới thành lập đế hoàng võ bị kho, ngươi ta trấn thủ ở đây, cùng chúng nó tiếp xúc nhiều nhất, như thật may mắn, nói không chừng có thể được đến, trong đó cái nào đó bảo vật tán thành, vậy liền phát đạt!”

“Có thể bị thu nhận đến nơi đây, đều là khó lường đồ vật, Ngụy huynh ngươi đừng nhìn ta như vậy, lão Đường ta nói câu câu là thật, ngươi không tin ra ngoài hỏi thăm một chút, thật có dạng này sự tình, liền hơn ba trăm năm trước, còn có vị đồng liêu không biết duyên cớ gì, bị một phương thần bí máu gà đá tròn ấn chọn trúng, lập tức liền một bước lên trời, hiện tại cũng đã đột phá tới Thần Tướng cảnh… Chậc chậc, hâm mộ thì hâm mộ, nhưng loại sự tình này chính là tìm vận may, xác suất quá thấp.”

“Chân chính mấu chốt chính là, bởi vì trấn áp, cất giữ quá nhiều dị bảo, bọn chúng tuy bị phong ấn, nhưng

riêng phần mình khí cơ vẫn có tản mát, đan vào một chỗ, liền hình thành một loại đặc thù lực trường, thân ở trong đó tu hành nhưng làm ít công to, thậm chí đối phá cảnh đều có hiệu quả…”

Đường Nhân nói vẫn chưa thỏa mãn, hiển nhiên còn có thể kế tiếp theo phun ra nước bọt, nhưng cũng tiếc chính là, hắn phiên trực địa phương đến, “Ngụy huynh, ta chỉ có thể mang ngươi đến cái này, ngươi tiếp tục hướng phía trước, nhìn thấy một phương ao nước sau liền dừng lại, đó chính là ngươi phiên trực chỗ. Nhưng ghi nhớ, vô luận nghe được cái gì, thấy cái gì, đều không cần tới gần ao nước 100 bước, nếu không sẽ gặp nguy hiểm.”

La Quan chắp tay, “Đa tạ Đường huynh chỉ điểm.”

“Không có việc gì không có việc gì! Cái kia, Ngụy huynh a, lần sau lão Đường ta lại bắt đầu phiên giao dịch, ngươi quá khứ nhìn một chút thôi? Dưới một tay cũng thành, ta tốt lại dính dính ngươi tài vận!” Đường Nhân một mặt chờ mong, lấy lòng.

La Quan nghĩ nghĩ, gật đầu, “Được.”

Hắn quay người rời đi, sau lưng truyền đến Đường Nhân đại hỉ thanh âm, “Ngụy huynh, quân tử nhất ngôn tứ mã nan truy, cùng ra ngoài ta mời ngươi uống rượu!”

Chỉ sợ thật có ngày này, ngươi liền không uống rượu tâm tình.

La Quan tiếp tục hướng phía trước, nhưng đi không bao

xa, hắn liền âm thầm nhíu mày, quả nhiên quay đầu nhìn lại, đã không nhìn thấy Đường Nhân thân ảnh, không chỉ ánh mắt mơ hồ, chính là cảm giác đều bị một loại nào đó lực lượng vô hình, bị bóp méo, áp chế. Đây chính là, hắn vừa rồi nâng lên, loại kia đặc thù lực trường sao?

Rất nhanh, một phương ao nước ra

Hiện tại trong tầm mắt, nó diện tích cũng không lớn, phương viên bất quá mấy trăm bước, ao nước rất thanh tịnh cũng rất yên tĩnh, có thể thấy rõ những cái kia, sinh trưởng rất tươi tốt cây rong, xen lẫn quấn quanh ở cùng một chỗ, tựa như là đen nhánh nồng đậm tóc dài.

La Quan bản năng ở giữa, cảm nhận được một tia uy hiếp, bất an, hắn dừng bước lại, trái phải nhìn một vòng, tìm đến 1 khối bày ra tại ven đường tảng đá, từ phía trên tầng 1 bao tương nhìn, hẳn là trước đó phiên trực người, ở đây ở địa phương.

Hắn đi qua, ngồi xếp bằng, nhắm mắt lại.

Rất nhanh, 2 ngày thời gian quá khứ, không có bất kỳ cái gì dị thường, cũng chưa cảm thấy được, có ngoài định mức ánh mắt chú ý rơi xuống.

Hô ——

La Quan đáy lòng thở ra một hơi, lật tay hắn trong lòng bàn tay, liền nhiều 1 khối cùng loại đồng hồ liên chi vật, chính là khối kia nguyên từ tinh điểm tàn phiến. Nó xuất hiện nháy mắt, liền bỗng dưng chấn động, nếu không phải La Quan đã sớm chuẩn bị, có lẽ sẽ bị nó tránh thoát

nắm chắc.

Không thể tránh thoát, khối này nguyên từ tinh điểm tàn phiến như cũng ý thức được cái gì, dần dần an tĩnh xuống, tiếp lấy bắt đầu phát nhiệt. Bốc hơi nhiệt lực truyền vào La Quan thể nội, nhưng lại không phải đơn thuần một loại nhiệt lượng, ngược lại giống như là có ý thức của mình, bọn chúng xuyên qua tại La Quan thể nội, đột nhiên phát giác được cái gì, hướng một chỗ chen chúc mà đi!

Ma ấn!

La Quan trong lòng vui mừng, không thể ngờ đến hắn lại căn bản không cần, cầm tới hoàn chỉnh nguyên từ tinh điểm, chỉ cần tới gần đến một khoảng cách về sau, tàn phiến cùng bản thể tương hỗ giao cảm, liền có thể phát huy tác dụng. Lúc này, cái kia đạo hư nhược ma ấn, đang bị “Nhiệt lực” ăn mòn, dần dần trở nên ảm đạm.

Cứ việc cái này 1 tiến độ phi thường chậm chạp, nhưng chỉ cần có kiên nhẫn, liền có thể đem thả già Chân ma ma ấn, cho triệt để thanh trừ.

Mà lại, không biết có phải hay không Đường Nhân chỗ nhấc lên, đặc thù lực trường nguyên nhân, lại hoặc là cái này “Nhiệt lực” tác dụng, La Quan rất nhanh liền tiến vào, vật ngã lưỡng vong trạng thái tu luyện.

Rầm rầm ——

Rầm rầm ——

Từng đợt tiếng nước chảy, tại an tĩnh hoàn cảnh bên trong vang lên, đúng là toà kia bình tĩnh không lay động ao nước, giờ phút này nhấc lên gợn sóng. Ao nước chỗ sâu, những cái kia nồng đậm như tóc dài cây rong, từ sóng nước bên trong nhô đầu ra, dòm ngó bên ngoài trăm bước La Quan.

Nguyên bản, khoảng cách này là an toàn, cũng không biết vì cái gì, cái này mới tới tu sĩ nhân tộc, để nó cảm thấy rất mỹ vị, quan sát sau một hồi, nó rốt cục quyết định xuất thủ.

Cây rong im ắng, lặng yên lan tràn mà đến, nhưng lại tại nó sắp, tới gần La Quan 10 bước bên trong lúc, giống như là phát giác được cái gì, “Sưu” một tiếng thu về. Ao nước tùy theo an tĩnh xuống, nhưng nhìn kỹ lại liền sẽ phát hiện, những cái kia nguyên bản giãn ra, ở trong nước nhẹ nhàng đong đưa cây rong, giờ phút này cuộn thành một đoàn, giống như là nhận một loại nào đó kinh hãi.

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1249 : Trực luân phiên

La Quan từ tu hành bên trong mở mắt ra, lấy ra thân phận lệnh bài, truyền tin thông báo cho bọn hắn lần này phiên trực kết thúc, trong vòng nửa canh giờ hoàn thành tập hợp.

“Đã nửa tháng…” Hắn nói nhỏ một tiếng lắc đầu, qua thật đúng là nhanh. Từ trên tảng đá đứng dậy, giãn ra thân thể một cái, vài tiếng xương cốt nổ đùng vang lên, tinh thần tùy theo chấn động. Trước nhìn lướt qua, toà kia bình tĩnh ao nước, La Quan hơi cảm giác tự thân, khóe miệng lộ ra ý cười.

Đầu tiên là ma ấn biến hóa, nó rõ ràng so ban đầu ảm đạm một chút, đại khái lại đến thêm mấy lần, liền có thể bị triệt để lau đi. Sau đó chính là tự thân tu vi, nếu đem Đăng Tiên cảnh tu hành, so sánh 1 đạo trăm tầng thềm đá, kia La Quan hiện tại đại khái, đã đi đến bước thứ năm trái phải, nhìn như rất chậm kì thực cái này tu hành tốc độ, đã đầy đủ chấn kinh vô số cái cầm.

Mà lại, đây là tại La Quan, không có cầm tới đầy đủ “Chia của” tình huống dưới, như thể nội lực lượng dồi dào, phần này tốc độ tăng lên, tất nhiên càng khủng bố hơn, ‘Xem ra cần phải nghĩ biện pháp, giải thích hoặc che lấp, tự thân tu vi tăng lên, không phải khẳng định sẽ khiến hoài nghi.’ có đôi khi, quá ưu tú cũng là một loại sai, việc này sau này hãy nói, đi ra ngoài trước đi.

Đường cũ trở về, Đường Nhân chờ ở phiên trực vị trí, gặp hắn đi tới xa xa phất tay, “Ngụy huynh, lần này trực còn thuận lợi?”

La Quan đi tới, gật gật đầu, “Còn tốt.”

Nhìn hắn thần sắc bình tĩnh, khí sắc tựa hồ so với lúc trước, còn tốt hơn mấy điểm, Đường Nhân một mặt tán thưởng, “Ngụy huynh quả không tầm thường hạng người, lão Đường bội phục!” Đế hoàng võ bị kho nội khố phiên trực danh ngạch, từ trước đến nay đều là tuyển lão nhân, vừa đến đích thật là bởi vì, bọn hắn niên hạn càng lâu, trải qua thẩm tra, khảo nghiệm, đáng giá được tín nhiệm. Nhưng điểm thứ 2, chính là tu vi hạn chế, đế hoàng võ bị trong kho bộ bao phủ tầng 1 thần bí lực trường, tu vi không đủ người tiến vào, thường thường có hại vô ích.

Ngưỡng cửa này, thấp nhất là Đại Đạo cảnh, mà La Quan lấy Đăng Tiên cảnh tu vi, tại cái này bên trong lại như cá gặp nước, nhìn xem so hắn đều nhẹ nhõm, khó trách Đường Nhân sẽ cảm thán, “Đi thôi, giáo úy đại nhân triệu tập chúng ta, cũng không tốt đến trễ.”

Có người đến trễ.

Là một tên nhị đẳng đế linh vệ, sắc mặt hắn tái nhợt, ngực còn có một số đỏ thắm vết máu, khí tức càng là uể oải suy sụp. . ? ? .

Giáo úy biến sắc, “Thiện Hồng, chuyện gì xảy ra?”

Tên là Thiện Hồng nhị đẳng đế linh vệ, nghe vậy cười

khổ một tiếng, chắp tay nói “Thuộc hạ cũng không biết, nguyên bản mọi chuyện đều tốt tốt, nhưng số hiệu 3 hai ba gốc kia liễu rủ, lại mọc ra 1 đầu mới rễ cây, thuộc hạ kém chút liền bị đẩy vào lòng đất.”

Lúc nói chuyện, hắn vẫn một mặt lòng còn sợ hãi.

Giáo úy sắc mặt nghiêm túc, “3 hai ba liễu rủ? Ta biết, ngươi trước về hàng đi, lần sau phiên trực ngươi luân không, trước chữa khỏi vết thương thế lại nói.”

Thiện Hồng cảm kích nói “Đa tạ giáo úy.”

“Ừm, người đã đến đủ đi? Chúng ta đi!” Giáo úy quay người, mang theo mọi người đi ra ngoài.

Đường Nhân hạ giọng, nhỏ giọng nói “Cái này Thiện Hồng vận khí không tệ, bị quỷ dị vật tập kích, thế mà còn có thể sống được ra, ai… Chúng ta cái này phái đi tốt thì tốt, nhưng không chừng lúc nào, cũng sẽ có nguy hiểm, Ngụy huynh ngươi ngày sau, nhất định phải cẩn thận lại cẩn thận.”

La Quan gật đầu, hồi tưởng một chút ao nước, kia dưới nước mặt nồng đậm cây rong ngược lại là thành thật, không cho hắn tìm phiền toái.

Mọi người

Xuyên qua từng đạo cửa ải, thủ vệ, đi tới đế hoàng võ bị kho sau cùng lối ra, đã có mấy người chờ ở bên ngoài, đều sắc mặt lạnh lùng, không nói cẩu cười, “Ai là Thiện Hồng?”

Thiện Hồng chần chờ đưa tay, “Ta là… Giáo úy đại nhân, cái này…”

Giáo úy vỗ vỗ bả vai hắn, “Ngươi cũng là đế linh vệ lão nhân, nên biết quy củ, ngươi bị quỷ dị vật đột nhiên tập kích, mặc dù may mắn thoát thân, nhưng vẫn là cần đi qua một phen thẩm tra. Đi thôi, vừa vặn nhân cơ hội này, nghỉ ngơi thật tốt một đoạn thời gian.”

Thiện Hồng bất đắc dĩ gật đầu, chờ lấy mấy người rời đi.

La Quan nhìn xem một màn này, trên mặt như có điều suy nghĩ, đây là lo lắng bị đoạt xá? Thế thân? Xem ra đế hoàng võ bị trong kho khủng bố, so trong dự đoán càng đáng sợ. Nhưng biết rõ nguy hiểm như vậy, vì cái gì còn muốn phái đế linh vệ đi vào phiên trực đâu? Liền cái này trùng điệp cửa ải, cùng vô số cường giả tọa trấn, ai còn có thể xâm nhập không thành? Luôn cảm thấy việc này, cũng có chút quỷ dị.

Giáo úy vỗ vỗ tay, lớn tiếng nói “Lần này phiên trực kết thúc, ngay tại chỗ giải tán, nửa tháng sau ở đây tập hợp, tản đi đi!”

Mọi người lĩnh mệnh ai đi đường nấy.

Đường Nhân nói “. Ngụy huynh, nói mời ngươi uống rượu, lúc nào có rảnh a? Bằng không, chọn ngày không bằng đụng ngày, chúng ta liền hôm nay.”

La Quan lắc đầu, “Đường huynh, ta hơi mệt chút, lần sau sẽ bàn đi, trước cáo từ.”

Nhìn xem hắn xoay người rời đi, Đường Nhân phân biệt rõ mấy lần, “Ngụy huynh đối ta, còn chưa đủ tín nhiệm a… Không quan hệ, ngày sau còn dài mà, về sau có rất nhiều cơ hội.”

“Đường Nhân, đi a, cái này nửa tháng phai nhạt ra khỏi chim, nhanh đi sờ mấy đem.”

Đường Nhân mừng rỡ, “Tới tới tới, cược hắn cái 3 ngày 3 đêm, ai chạy trước ai là chó!”

Một đám ngưu tầm ngưu, mã tầm mã người, kề vai sát cánh rời đi, xa xa còn có người đang nói chuyện, “Lão Đường, ta tiền đều thua sạch, mượn ta điểm thế nào?”

“Phi! Đánh cược không vay tiền, vay tiền tất rủi ro, tiểu tử ngươi có hiểu quy củ hay không, muốn hại ta a? Mê liền chơi, không chơi liền lăn trứng! Đừng nghĩ nói, để ta lui ngươi một chút tiền vốn cái gì lời nói, ta cho ngươi biết, không có cửa đâu cửa sổ cũng cho che lại!”

“Phi! Lão tử sợ ngươi a, không mượn liền không mượn, lần này tuyệt đối giết ngươi cái mông nước tiểu lưu…”

La Quan không còn quan tâm, xem ra Đường Nhân thật là cái hợp cách cược chó, kia cùng hắn xích lại gần hồ, hẳn là cũng cũng vô nguyên nhân khác. Một đường trở lại chỗ ở, La Quan đẩy cửa đi vào, trên đường theo thường lệ thu hoạch, một nhóm lớn chú ý ánh mắt.

Trong đó, còn có mấy cái đế linh vệ nữ tu, hàm tình mạch mạch ánh mắt, rất có mấy điểm nóng rực chọc

người. Nhưng cũng tiếc La Quan hắn hiện tại, không có gì âm dương điều hòa suy nghĩ, tu luyện nó không thơm sao? Nữ nhân trừ để ta ngày càng gầy gò, hỏng ta tu hành đại đạo, còn có cái gì dùng? Đương nhiên trọng yếu nhất chính là, mấy cái này đế linh vệ nữ tu, thực tế không có gì tự mình hiểu lấy, các ngươi liền lấy cái này khảo nghiệm ta hướng đạo chi tâm? Nói đùa!

Đóng cửa lại, trước ngưng thần cảm giác, xác định không có vấn đề gì, La Quan đơn giản rửa mặt một chút, trước rắn rắn chắc chắc

Ngủ một giấc. Mặc dù bởi vì hắn có trăm triệu điểm điểm thủ đoạn, có thể tại đế hoàng võ bị trong kho an tâm tu luyện, nhưng tinh thần lại khó tránh khỏi rã rời.

Tỉnh lại sau giấc ngủ đã qua đi 2 ngày, La Quan lại tu luyện 1 ngày, đổi thân áo bào đẩy cửa ra ngoài, ngay cả tiếp theo nhiều lần biểu diễn, rơi vào trên người hắn chú ý còn có, nhưng so trước đó ít đi rất nhiều. Nghiệm minh thân phận về sau, hắn một đường ra đế hoàng võ bị kho, đứng tại phố dài bất động thanh sắc nhìn một vòng.

Ngô, trước đó hắn điều nghiên địa hình dùng tửu lâu kia, đổi mới tấm biển, danh tự vẫn là ban đầu Túy Tiên cư, nhưng kiểu chữ càng thêm phiêu dật, tấm biển phải dưới còn lưu lại một phương tiểu ấn, tựa hồ là một vị nào đó danh gia thủ bút, chữ viết phải thật là không tệ.

La Quan quen thuộc, mà tiếp đãi hắn vừa lúc, cũng là trước đó chiêu đãi vị kia cửa hàng gã sai vặt, một mặt nhiệt tình tươi cười, “Khách quan ngài đến, gần nhất có một trận không thấy ngài, nhanh mời lên lầu.”

“Ừm, gần nhất có chút bận bịu, quy củ cũ bên trên một bàn bàn tiệc, rượu muốn tốt nhất.” La Quan gật gật đầu, một mặt bình tĩnh. . ? ? .

“Được rồi, ngài hơi cùng!” Cửa hàng gã sai vặt xoa xoa cái bàn, cái ghế, trước hết mời La Quan ngồi xuống, lúc này mới gào to một tiếng nhẹ nhàng xuống lầu.

Rất nhanh, thịt rượu đã dâng đủ, đầu bếp tay nghề hoàn toàn như trước đây diệu, đem trân quý nguyên liệu nấu ăn tẩm bổ cùng hương vị, nắm vừa đúng.

La Quan không nhanh không chậm ăn, cùng ăn vào không sai biệt lắm thời điểm, một tên người mặc trường sam màu xanh, vẻ mặt tươi cười trung niên nhân, xuất hiện ở bên cạnh hắn, chắp tay nói “Bỉ nhân Trương Hưng, là Túy Tiên cư mới chưởng quỹ, khách nhân là nhà ta khách quen, nếu có cái kia bên trong chiêu đãi không chu đáo, còn xin thông cảm nhiều hơn.”

Nói, đem tay cầm 1 con tinh xảo hộp cơm, nhẹ nhàng đặt lên bàn, “Đây là bếp sau mới nghiên chế một loại bánh ngọt, còn chưa chính thức mở bán, mời quý khách hỗ trợ đánh giá một hai, lần sau đến thời điểm, nếu có thể xách chút đề nghị liền không thể tốt hơn.”

La Quan nhìn hắn một cái, ngũ quan thường thường, nhưng một đôi mắt lộ ra khôn khéo, lúc cười lên rất có lực tương tác, “Ừm, thả cái này đi.”

“Được rồi, đa tạ quý khách, không quấy rầy ngài dùng cơm, tiểu nhân cáo lui.” Trương Hưng cười chắp tay,

giọng điệu lộ ra một tia cung kính, quay người rời đi.

Lại ăn vài miếng, uống xong một bầu rượu, La Quan nhấc lên hộp cơm xuống lầu, trực tiếp đi ra ngoài rời đi.

Cửa hàng gã sai vặt trừng lớn mắt, “Ai…” Còn không có tính tiền đâu, ngài đi như thế nào rồi? Một bàn này thế nhưng là hắn chiêu đãi khách nhân, nếu như trốn đơn, hắn 1 năm đều làm không công.

Còn không có cùng kêu đi ra, liền bị Trương Hưng kéo lại, “Đừng hô, vị quý khách kia ngày sau lại đến, hết thảy cho nợ chính là, hiểu chưa?”

Cửa hàng gã sai vặt tranh thủ thời gian gật đầu, “Vâng, chưởng quỹ, tiểu nhân ghi lại.”

“Ừm, đi làm việc đi.” Trương Hưng lại liếc mắt nhìn, La Quan rời đi phương hướng, lúc này mới trở lại phía sau quầy nhổ lên bàn tính.

Lầu 2 một chỗ bao sương, hướng vào phía trong một cánh cửa sổ, bị đẩy ra một cái khe hở.

Mấy người vừa lúc, nhìn thấy vừa rồi phát sinh một màn, trầm mặc mấy hơi về sau, 1 người trong đó nhịn không được trêu chọc, “Lão Đường, ngươi không phải nói khoác, cùng vị này trèo lên quan hệ, còn nói người ta mỏi mệt, uyển cự ngươi uống rượu mời? Kết quả người ta mình đến.”

Mấy vị khác đồng liêu, cũng nhìn lại, ánh mắt trêu ghẹo.

Đường Nhân một mặt bình tĩnh, “Hừ” một tiếng nói “Ta là phiên trực kết thúc ngày đó mời, cái này đều đi qua 3 ngày, Ngụy huynh một mình ra dùng cơm, không nhiều bình thường sao? Lại nói, các ngươi thăm dò ta làm cái gì? Ta cùng Ngụy huynh dù trèo lên mấy điểm giao tình, nhưng biết đến không so với các ngươi nhiều.”

Hắn gõ bàn một cái, “Nhưng có chút sự tình là không cần hỏi nhiều, chỉ bằng một đôi mắt liền có thể nhìn ra. Tửu lâu này mới đổi chưởng quỹ, vị trí của nó, đẳng cấp, đều chú định phía sau tất có người chỗ dựa, mà vừa rồi đối Ngụy huynh khách khí, các ngươi cũng nhìn thấy rồi? Hừ! Tạm thời không nói đưa chút tâm, liền ăn xong cho nợ việc này, chúng ta tại cái này Túy Tiên cư ăn uống bao nhiêu lần, có cái này đãi ngộ sao?”

Mọi người mặt lộ vẻ trầm ngâm, có người nhịn không được nói “Lão Đường, theo ngươi nói như vậy, cái này Ngụy Trang thân phận, thật đúng là không đơn giản.”

“Nói nhảm, cái này không bày rõ ra sự tình? Ngụy huynh người này a điệu thấp vô cùng, lần sau nếu có cơ hội lời nói, ta bắt đầu phiên giao dịch thời điểm, mời Ngụy huynh tới chơi một hồi, cho các ngươi cái nhận biết cơ hội.” Đường Nhân một mặt phong khinh vân đạm.

Mọi người đều mặt lộ vẻ ý mừng, lớn tiếng nói “Hay là lão Đường đủ ý tứ, đến, mọi người cùng nhau uống một chén!”

“Uống là muốn uống, nhưng hôm nay ta lúc ra cửa, quên mang túi tiền, chờ chút các ngươi tính tiền a!”

“Dễ nói, dễ nói!”

Lại cọ một trận tiệc, mà lại trước đó vận may không sai tiểu thắng một bút, Ngụy huynh thật sự chính là, trong mệnh ta phúc tinh a.

Đường Nhân trong lúc nhất thời tâm tình thật tốt.

Một bên khác La Quan trở lại chỗ ở, lấy ra một hộp điểm tâm, tìm tòi mấy lần sau đẩy ra trong đó 1 khối, lộ ra 1 viên trữ vật nhẫn.

Bên trong có một phong thư, là tuần gấm năm viết, “Nghe nói đại nhân đã thuận lợi tiến vào đế linh vệ bên trong, thuộc hạ vì đại nhân chúc, suy đoán ngài hoặc cần một bút tài vật, để mà trên dưới chuẩn bị, đặc mệnh người đưa tới một nhóm, thời gian ngắn ngủi sợ không thể làm đại nhân hài lòng, gấm thái cúi đầu xin tội. Mặt khác, đưa tin người đáng tin, đại nhân nếu có bất luận cái gì cần, cứ việc mệnh hắn truyền lại chính là…”

Nhìn thoáng qua, trữ vật nhẫn bên trong đồ vật, La Quan phi thường hài lòng, Chu Cẩm Thái người này làm việc, càng ngày càng chu đáo.

Rất nhanh, lại đến phiên trực ngày.

La Quan đi tới địa điểm tập hợp, Đường Nhân cười rạng rỡ, lớn tiếng nói “Ngụy huynh, bên này bên này, ta cho ngươi chiếm vị trí tốt.”

“Làm phiền Ngụy huynh.”

Giáo úy đại nhân đến đến, đảo qua mọi người một chút, trầm giọng nói “Hôm nay phiên trực, sẽ tiến hành cương vị thay phiên, có thể tự hành hối đoái, cũng có thể ngẫu nhiên lựa chọn, bắt đầu đi.”

Lựa chọn đổi có mấy cái, nhưng đại bộ phận điểm đều là theo tuyển, La Quan rút 1 ký, là bảy bảy số 2 phong ấn vật…

Đường Nhân nhỏ giọng nói “Ngụy huynh vận may không sai, cái này bảy bảy số 2 là 1 đem lược, liền bày ra tại 1 trương trên bàn trang điểm, chỉ cần không xâm nhập tấm gương phạm vi bên trong, liền sẽ không có vấn đề, xem như tương đối an toàn loại hình.”

Hắn chọn trúng chính là số 4, nhìn mặt mày mỉm cười biểu lộ, hiển nhiên cũng rất hài lòng.

Giáo úy vung tay lên, “Xuất phát!”

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1250 : Kiếm sơn

Tiến vào đế hoàng võ bị kho, tất cả mọi người thần tình nghiêm túc, nhưng đáy mắt chờ đợi cùng kích động, lại không che giấu được. . 85. . 85.

Thấy La Quan bất động thanh sắc liếc mấy cái, Đường Nhân nói “. Lần này thay phiên hẳn là, Thiện Hồng bị tập kích sự kiện sau tiếp theo, chúng ta những này phiên trực người, cùng ‘Bọn chúng ‘Tiếp xúc lâu sẽ bị thăm dò rõ ràng, rất dễ dàng xuất hiện không thể khống ngoài ý muốn. Trực luân phiên là bảo vệ chúng ta, cũng là đối ‘Bọn chúng’ cảnh cáo.”

“Mặt khác, đây cũng là ngươi ta cơ hội, chỉ có trực luân phiên thời điểm, chúng ta mới có thể đi khu vực khác, tiếp xúc càng nhiều cơ hội, nói không chừng liền có người có thể, đạt được ‘Bọn chúng’ tán thành đâu? Dù sao cơ hội dù nhỏ, nhưng mộng tưởng vẫn là phải có, lỡ như liền thực hiện nữa nha.”

La Quan gật đầu, “Đa tạ Đường huynh nhắc nhở.” ‘Bọn chúng’ chỉ là, bị thu giấu, trấn áp ở đây rất nhiều kỳ vật, hoặc là nói xác thực hơn, gọi “Thu nhận vật”, đây là đối một loại trân quý, cường đại mà quỷ dị đồ vật gọi chung. Không cách nào bị thu phục (không tuyệt đối), rất khó bị phá hủy (cũng không tuyệt đối), nhưng uy lực khủng bố, không thể lưu lạc bên ngoài.

“Đường huynh, chúng ta ở đây phòng thủ, mục đích là cái gì đây?” La Quan đột nhiên mở miệng, rõ ràng như vậy vấn đề, khẳng định sớm có người nghĩ đến.

Đường Nhân khẽ giật mình, trên mặt lộ ra một chút do dự, hắn trái phải nhìn mấy lần, nhỏ giọng nói “Bởi vì, cái này bên trong cần nhân vị, hỗn tạp bắt đầu, mới sẽ không sinh ra ‘Người’ … Việc này không tốt nghị luận, cùng ra ngoài, tìm cơ hội lại nói tỉ mỉ.”

Quả nhiên, hắn biết đến sự tình không ít, cái này Đường Nhân thân phận, chỉ sợ cũng không đơn giản.

Sau đó, La Quan không nói lời gì nữa, hắn lĩnh được một phần địa đồ, bên trong ghi chú võ bị trong kho bộ khu vực vạch điểm, cùng các “Thu nhận vật” vị trí chỗ ở, cùng sử dụng nhan sắc làm khu điểm. Lục sắc là khu vực an toàn, đa số thông hành khu vực, màu vàng đại biểu có nhất định nguy hiểm, bọn hắn không thể tùy ý tới gần. Mà tuyệt đại bộ điểm, đều là thâm trầm đỏ sậm, như máu tương lắng đọng mà thành, tản ra quỷ dị, khí tức nguy hiểm.

Tất cả “Thu nhận vật”, đều bị đánh dấu tại màu đỏ khu vực bên trong, trùng hợp chính là bảy bảy số 2 cùng số 4 còn tại một cái phương hướng, nhưng lần này khoảng cách liền có chút xa, bảy bảy số 2 muốn càng dựa vào chỗ sâu một chút. Theo mọi người trầm mặc tiến lên, không ngừng có người rời đội, tại nhân số không sai biệt lắm, còn có một nửa thời điểm, mọi người xa xa nhìn thấy một tòa núi nhỏ.

Không sai, chính là một ngọn núi, thể tích không lớn, cũng liền cao mười mấy mét, nhưng quỷ dị chính là nó hình thái mạnh mẽ, khí thế dữ tợn, dù là chỉ có như vậy một chút, nhưng liếc nhìn lại, nhưng lại làm kẻ khác

hoảng hốt ở giữa, như trực diện 1 cái kình thiên thần phong.

Nguy nga, bao la, chui vào mây tầng chỗ sâu, không gặp cuối cùng. Cảm giác này thoáng qua liền mất, sau đó liền thấy trên núi, 1 đạo vết kiếm rõ ràng vô song, từ đỉnh núi mà lên, đến chân núi mà kết thúc, vết kiếm thật sâu khảm vào trong núi, cơ hồ muốn đem nó chém thành 2 đoạn.

La Quan dừng bước lại, quay đầu hướng núi nhỏ nhìn lại, hắn đôi mắt thật sâu, như giấu một mảnh sóng cả mãnh liệt biển cả, “Ngọn núi này, có kỳ dị gì?”

Đường Nhân nói “. 4 năm bảy hào, danh kiếm núi, nghe nói phía trên đạo này vết kiếm, có rất lớn địa vị, cũng chính là bởi vì nó tồn tại, mới có kiếm sơn 4 năm bảy hào. Trước kia, có hoàng triều kiếm đạo cường giả, ý đồ phân tích, tham gia

Ngộ kiếm sơn bên trên, đạo này vết kiếm ẩn tàng, nhưng về sau người làm như vậy đều chết rồi, dần dà liền bị phong ấn ở cái này. Nhưng nó coi như an ổn, chỉ cần không chủ động muốn chết, kiếm sơn chưa bao giờ có dị động.”

Kiếm sơn…

La Quan đột nhiên nói “Ai ở chỗ này trấn thủ? Ta muốn cùng hắn trao đổi một chút phiên trực địa điểm.”

Đường Nhân liền giật mình, trên mặt lộ ra một tia làm khó.

“Ta!” Cười lạnh một tiếng trong đám người vang lên, người mặc đế linh vệ giáp trụ, thân thể cao lớn Tống Trọng, 2 tay ôm vai, “Nhưng ta cự tuyệt cùng ngươi trao đổi, Ngụy Trang đúng không? Đừng tưởng rằng ngươi có một chút danh khí, ai cũng muốn chiều theo ngươi.”

Hắn không chút nào che lấp tự thân địch ý, xoay người rời đi, tại kiếm sơn cách đó không xa đứng vững, lại xoay người nhìn lại một chút, ánh mắt mang theo một tia khiêu khích.

Mọi người an tĩnh xuống, muốn nhìn trong truyền thuyết, lai lịch bí ẩn Ngụy Trang, nên như thế nào ứng đối dưới mắt? Tống Trọng, cũng không phải dễ đối phó chủ!

Đường Nhân nói “. Ngụy huynh, tại đế hoàng võ bị trong kho , bất kỳ người nào không được gây ra tranh đấu, nếu không tất thụ nghiêm trị, tuyệt đối đừng tức giận.”

La Quan sắc mặt bình tĩnh, nhìn thoáng qua kiếm sơn, lại liếc mắt nhìn kia Tống Trọng, xoay người rời đi. Thế mà cứ như vậy đi rồi? Mọi người nhíu mày, biểu lộ có chút vi diệu, tuy nói có Đường Nhân nhắc nhở, nhưng bị Tống Trọng như thế khiêu khích, thế mà một câu không nói… Chậc chậc, biểu hiện này cùng trong truyền thuyết, có chút không giống a, chí ít lá gan không lớn.

Không có náo nhiệt nhìn, mọi người tiếp tục lên đường, mặc dù không nói chuyện, nhưng trao đổi ánh mắt lẫn nhau, đều lộ ra 1 cái ý tứ —— trong doanh địa, đối cái này Ngụy Trang nghe đồn, sợ là có chút quá mức.

Đường Nhân không nghĩ như vậy, hắn đứng gần nhất, có thể cảm nhận được La Quan trên thân, truyền lại đến kia phần trầm ổn, khí tức ngưng trọng, mà cảm giác tương tự, hắn chỉ ở phụ huynh trên thân gặp qua, do dự một chút, nhắc nhở "Ta vừa rồi nói là thật, Ngụy huynh nếu không muốn đi bảy bảy số 2, có thể cùng ta trao đổi, nhưng tuyệt đối không được tại cái này nháo sự, sẽ rất phiền phức."

La Quan nói ". Đa tạ Đường huynh nhắc nhở, lòng của ta nắm chắc, trao đổi liền không cần, đợi phiên trực kết thúc ta mời Đường huynh uống rượu." Nói xong, hắn tăng tốc bước chân, mà Đường Nhân đã đến phiên trực điểm, chỉ có thể nhìn hắn thân ảnh đi xa, biến mất không gặp.

Một lát sau, đi tới bảy bảy số 2 "Thu nhận vật" chỗ, kia là 1 cái tú lâu, nhìn bài trí là một chỗ nữ nhi gia khuê phòng. Gian phòng bên trong đồ dùng trong nhà đầy đủ, rất sạch sẽ, giống như là có người mỗi ngày đều tại thu thập, quản lý, mà chân chính mấu chốt, chính là cái kia bàn trang điểm.

Phía trên trưng bày rất nhiều, nữ nhi gia dùng son phấn bột nước, 1 đem gỗ đào sắc sừng trâu chải, yên tĩnh bày ở nơi hẻo lánh, không có nửa điểm khí tức tản mát. Nếu không phải sớm biết, nó mới thật sự là "Thu nhận vật", chỉ sợ không ai có thể nghĩ đến.

La Quan nhớ được Đường Nhân nhắc nhở, tại tú lâu bên ngoài lấy ra 1 con bồ đoàn ngồi xuống, hắn nhắm mắt lại không có ngay lập tức, lấy ra nguyên từ

Tinh điểm tàn phiến, giờ phút này tâm hồ bên trong sóng cả mãnh liệt, dù là hắn dưỡng khí công phu không sai, trước đó cũng thiếu chút lộ ra dị thường.

Mà hết thảy đầu nguồn, chính là toà kia 4 năm bảy hào kiếm sơn, hoặc là nói xác thực hơn, là kiếm sơn bên trên cái kia đạo vết kiếm…

Vừa rồi, lần đầu tiên rơi xuống lúc, La Quan thể nội đế kiếm bản nguyên, đột nhiên tóe lên một vòng gợn sóng, sau đó gợn sóng không cần, ngược lại càng phát ra mãnh liệt, hình thành một loại mãnh liệt thúc giục ý chí —— đi kiếm sơn, đi kiếm sơn! Chạm đến nó, chạm đến nó!

Nếu chỉ là điểm này, La Quan sẽ chỉ đem cái này coi là, là “Thu nhận vật” mê hoặc nhân tâm, nhưng ở đế kiếm bản nguyên chấn động lúc, hắn cùng kiếm sơn ở giữa, lại sinh ra một phần không hiểu cảm ứng. Mùi vị đó rất khó hình dung, là một tia vui mừng, lại có kích động, vui vẻ, tựa như là đi xa tha hương thiếu niên, tại tuổi già lúc rốt cục trở về quê quán, thân cận nguồn gốc từ đáy lòng.

Màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng, đối này bảo trì im miệng không nói, cái này cho thấy bọn chúng vẫn chưa, cảm nhận được một loại nào đó uy hiếp, đây mới là La Quan quyết định, muốn cùng người đổi phiên trực điểm nguyên nhân, lại trực tiếp bị cự tuyệt.

‘Tống Trọng…’ thật đúng là cái tên rất hay, La Quan mặc niệm mấy lần, cưỡng chế ý niệm ầm ĩ, bắt đầu nhắm mắt tu luyện.

2 ngày về sau, xác định không người chú ý, hắn lật tay lấy ra nguyên từ tinh điểm tàn phiến, bốc hơi “Nhiệt lực” rất nhanh hiện lên, rót vào La Quan thể nội.

Mà liền tại, La Quan tu hành thời điểm, trước mặt cách đó không xa tú lâu, kia yên tĩnh nằm ở trên bàn sừng trâu chải, lặng lẽ biến phương hướng, phần đuôi đối La Quan chỗ, khoan thiết kế giống như là 1 con sâu kín độc nhãn, ngay tại yên lặng quan sát.

Rốt cục, nó bắt đầu có động tĩnh, toà kia bày ở tú trên lầu, vô số năm qua chưa hề di động qua bàn trang điểm, lặng lẽ bắt đầu chuyển động. Nó từng chút từng chút, di chuyển góc độ, muốn đem mình mặt kính, chiếu vào bên ngoài kia đế linh vệ trên thân.

Tốn hao mấy ngày thời gian, nó liền muốn thành công, chỉ kém một chút xíu cuối cùng, sừng trâu chải cuối cùng con kia lỗ tròn, trở nên càng phát ra tĩnh mịch, khó lường. Mà liền tại La Quan một mảnh góc áo, phản chiếu tiến vào mặt kính lúc, “Ba” một tiếng vang nhỏ, tại tú trong lầu vang lên.

Sừng trâu chải đoạn mất một cây răng, một giọt sền sệt đỏ tươi chất lỏng, từ đó thẩm thấu ra, thế thì chiếu đến La Quan góc áo kính trang điểm bên trong, lại hiện ra một cái bóng mờ, nàng mặc đỏ tươi váy dài, lộ ra 1 trương như thật như ảo kiều mị gương mặt, nhưng hôm nay trên mặt lại tràn đầy hoảng sợ, nhìn một cái phía ngoài đế linh vệ, liền bỗng nhiên cúi đầu.

15 ngày trong chớp mắt.

La Quan mở mắt ra, theo thường lệ trước nhìn ma ấn trạng thái, xác định nó tiến một bước bị ăn mòn, suy yếu, lại cảm ứng một chút tốc độ tu luyện, có chừng "Mười lăm tầng" trái phải. Quả nhiên, Chu Cẩm Thái cung phụng về sau, đạt được "Chia của" hắn, tốc độ tu luyện lại lần nữa tăng vọt.

Đứng dậy nhìn thoáng qua thân phận lệnh bài bên trong, triệu tập mọi người tin tức, La Quan ngẩng đầu nhìn về phía tú lâu, đột nhiên nhíu nhíu mày.

Tú lâu như lúc ban đầu, hết thảy đều không có thay đổi gì, yên tĩnh lại sạch sẽ, nhưng hắn nhưng dù sao cảm thấy, giữa mũi miệng như quanh quẩn lấy nhàn nhạt huyết tinh, nhưng cẩn thận lại nghe nhưng lại không có,

Cũng là ảo giác của hắn. Sẽ không có chuyện gì a? Khẳng định không có việc gì, ta còn ở lại chỗ này hảo hảo, có thể có cái gì ngoài ý muốn! La Quan phủi nhẹ trên thân giáng trần, quay người rời đi.

Phía sau, toà kia tú trong lầu, kính trang điểm bên trong áo đỏ thân ảnh, lặng yên nổi lên —— phía ngoài sát tinh đi, nàng rốt cục có thể thở một ngụm.

Đáng chết, thế mà chơi câu cá, còn đem mình ngụy trang, như vậy tươi non nhiều chất lỏng, là 9 ương hoàng triều tính toán sao? Kém một chút, lão nương liền bị lừa, vậy coi như không phải, đoạn một cây xích đơn giản như vậy. Nhưng áo đỏ vẫn còn có chút hoang mang, như Cửu Dương hoàng triều vẫn luôn có, kinh khủng như vậy tồn tại tọa trấn, còn tốn sức lốp bốp kiến tạo đế hoàng võ bị kho làm gì? Chỉ này người 1 cái tọa

trấn, ai dám làm càn? !

Không được, việc này phải cùng mọi người thương lượng một chút, tú trong lầu, mặt kính trước, đoạn mất một cây răng sừng trâu chải, phóng xuất ra một loại đặc thù ba động, dung nhập bao phủ đế hoàng võ bị kho đặc thù lực trường.

Đường Nhân còn tại các loại, lần này trên mặt hắn có mấy điểm lo nghĩ, “Ngụy huynh, Tống Trọng là đế tinh đại tộc xuất thân, mẫu tộc càng lai lịch bất phàm, ngươi tuyệt đối đừng xúc động.” Hắn càng nghĩ, hay là yên tâm không dưới, mình thật vất vả chờ đến phúc tinh, cũng không thể đem mình cho làm không có.

Có thể gia nhập đế linh vệ, tất cả mọi người là cùng thế hệ bên trong người nổi bật, nhưng đế linh vệ bên trong cũng điểm tam lục cửu các loại, La Quan thần bí như vậy bối cảnh, khẳng định là có lai lịch, xem như mọi người ăn ý biết đến, không dễ trêu chọc người. Mà Tống Trọng cái này thì trực tiếp minh bài, người ta thân phận, bối cảnh, đều là 1 cùng 1 lợi hại, dù là Lưu đại nhân thấy, đều muốn cho mấy điểm khuôn mặt tươi cười.

Mà mọi người luôn luôn công nhận, minh bài lớn nhất, tiếp theo mới là người thần bí, dù sao như thật bối cảnh vô địch, lộ ra đến lại như thế nào? Không sáng, đó chính là có chỗ lo lắng, là hư nhược biểu hiện.

La Quan không hiểu những này đạo đạo, thần sắc hắn bình tĩnh, “Đường huynh yên tâm, trong lòng ta biết rõ.”

Hay là câu nói này!

Nhưng ngươi càng là nắm chắc, ta càng không an lòng a, Đường Nhân miệng giật giật, cuối cùng vẫn là không có nhiều lời.

2 người trở về điểm tụ tập, trải qua kiếm sơn lúc, Tống Trọng vậy mà cũng không đi, mà xung quanh thật vừa đúng lúc, còn tụ tập không ít người, Tống Trọng một mặt cười lạnh, đưa tay điểm mấy lần, dù chưa nói chuyện, nhưng thái độ bên trong miệt thị cùng khiêu khích, là tràn đầy trèo lên trèo lên.

La Quan mặt không đổi sắc, chỉ nhìn một chút, liền nhanh chân rời đi.

“Hắc! Thật như vậy đi, không có ý nghĩa!” Trong đám người, có người cười nhạo một tiếng.

Lại có người nói “Miêu Lãnh chính là thua ở dưới tay người này? Ta cũng có điểm không tin.”

“Ai biết a, nói không chừng Miêu Lãnh là ‘Cố ý’ bại, dù sao có ít người bối cảnh không tầm thường.”

Đường Nhân buông lỏng một hơi, nghe nhàn nói lạnh ngữ, khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh, “Thật sự là một đám không có nhãn lực kình đồ vật…”

La Quan thật sợ sao? Nhìn xem hắn đi xa bóng lưng, Đường Nhân âm thầm đau đầu, hắn đã đang do dự, muốn hay không từ chối nhã nhặn La Quan uống rượu mời.

Tống Trọng, là thật không dễ chọc!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1251 : Nghiền ép

Nhân số đến đông đủ, giáo úy ánh mắt tại trên người La Quan, không để lại dấu vết hơi dừng lại, trầm giọng nói "Tất cả mọi người đuổi theo, lập tức rời đi!"

Một đường thuận lợi, xuyên qua rất nhiều cửa ải, mọi người tại võ bị kho bên ngoài giải tán, cũng không có đám người rời đi, Tống Trọng đột nhiên cười lạnh "Ngụy Trang, Miêu Lãnh là ta hảo hữu, ngươi không từ thủ đoạn chiếm hắn phái đi, ngươi ta cừu oán cũng đã kết xuống! Muốn cùng ta đổi phiên trực điểm, trừ phi ngươi quỳ xuống đến, cho ta dập đầu bồi tội, có lẽ còn có thể!"

Hoa ——

Mọi người giật mình, không nghĩ tới Tống Trọng lại không buông tha, kết thúc phiên trực sau lại lần nữa nổi lên, vô số ánh mắt nhìn về phía La Quan, trước đó 2 lần hắn đều trầm mặc không nói, lúc này sẽ không phải, còn muốn làm rùa đen rút đầu a? Kia trước đó thanh danh, coi như triệt để phế, còn muốn biến thành trò cười.

La Quan ngẩng đầu, nhìn qua khiêu khích Tống Trọng, ánh mắt nháy mắt lăng lệ, dưới chân một bước phóng ra.

"Ngụy huynh…" Đường Nhân chỉ tới kịp hô một tiếng, liền ngậm miệng không nói, sự tình đến một bước này, Ngụy Trang không có khả năng lại lui, mặt khác hôm nay việc này, lộ ra quỷ dị a.

Thấy La Quan động thủ, Tống Trọng không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, ám đạo “Rốt cục đến rồi!” Sợ chính là ngươi không mắc câu, chỉ cần dám động thủ, hôm nay kết quả liền đã chú định. Nhưng rất nhanh, Tống Trọng sắc mặt đại biến, ‘Làm sao nhanh như vậy…’ một bước lên, một bước rơi, không ngờ đi tới trước người, nhanh hắn cơ hồ, không thấy rõ động tác của đối phương.

‘Không được!’ Tống Trọng trong lòng trầm xuống, muốn đưa tay ngăn cản, sau một khắc “Ba” một tiếng, hắn bị một bạt tai đánh bay ra ngoài.“Răng rắc” âm thanh bên trong, trên cổ hắn mang 1 khối ngọc bài nổ tung, mảnh vỡ cùng tróc ra răng, lăn lộn bay ra.

“Oanh” một tiếng, Tống Trọng trùng điệp đụng nát lấp kín dày tường, đổ vào phế tích bên trong, “Oa” phun ra một ngụm máu tươi, nửa gương mặt nháy mắt sưng thành đầu heo, trình màu xanh tím chưởng ấn, rõ ràng lạc ấn tại trên mặt hắn, dữ tợn mà đáng sợ.

“Ngươi dám đánh ta…” Phẫn nộ gào thét bởi vì răng tróc ra hở, có vẻ hơi cổ quái buồn cười, nhưng Tống Trọng trong mắt lửa giận cùng oán độc, lại cơ hồ muốn bốc cháy lên, trong lòng càng có một tia nghĩ mà sợ. Nếu như không phải trên người hắn bảo vật tự hành hộ chủ, một tát này không được đập nát hắn non nửa khuôn mặt? Xuất thân đại tộc, tự thân cũng là cùng thế hệ bên trong người nổi bật, khi nào nếm qua loại này thiệt thòi lớn.

“Ngụy Trang, ta muốn ngươi chết!” Tống Trọng gào thét bên trong, lấy ra 1 khối bụi bẩn tảng đá, bỗng nhiên dùng sức bóp nát, theo “Răng rắc” một tiếng vang nhỏ,

một trận gió trống rỗng mà lên, cuốn lên lấy lạnh lẽo thấu xương khí tức, thẳng đến La Quan mà đi. Ven đường chỗ trải qua trên mặt đất, nháy mắt ngưng kết ra tầng 1 thật dày sương bạch, vây xem mọi người chỉ cảm thấy như rơi vào hầm băng, vô ý thức hướng lui về phía sau tránh.

Hô ——

Gió lay động La Quan trên thân trường bào, khiến cho góc áo lắc nhẹ, tóc đen chuyển động theo, sau đó liền không có sau đó, hắn vẫn như cũ đứng tại kia bên trong, trên thân đã vô băng sương vết tích, thậm chí ngay cả tự thân khí tức, đều không có nửa điểm ba động. Như thế động tĩnh, như vậy doạ người, kết quả xem hư thực thời điểm, liền cái này? Mọi người đồng hồ

Tình ngốc trệ, ánh mắt có chút cổ quái.

Lại không biết lúc này Tống Trọng trong lòng, càng là kinh sợ vạn điểm, con mắt kém chút trừng bạo, vốn cho rằng mười phần chắc chín một kích trí mạng, lại không bị thương đến La Quan nửa điểm, mà giờ khắc này dư quang bên trong, La Quan nhanh chân mà đến, trái tim bỗng nhiên co rụt lại, Tống Trọng kêu to, “Còn đứng ngây đó làm gì? Đánh cho ta chết hắn!”

Sưu ——

Sưu ——

Cộng đồng phiên trực trong đội ngũ, lại có 4 tên đế linh vệ bay ra, liên thủ công hướng Ngụy Trang, trong lúc

xuất thủ hào quang phun trào, đã xem hắn xung quanh phong tỏa, tàn nhẫn đến cực điểm. Thực lực càng là đều đạt tới, chạm đến bỉ ngạn cảnh cấp độ, là phiên trực trong đám người đỉnh tiêm tồn tại.

La Quan rút kiếm nơi tay, đế linh vệ phổ thông chế thức trường kiếm, theo một tiếng kiếm minh, lại bộc phát ra chói lọi chói mắt hào quang. Sau một khắc đối diện 4 đạo thân ảnh, kêu thảm bên trong bay rớt ra ngoài, thân thể giống bị lăng trì, vô số đạo khủng bố vết thương, lít nha lít nhít xen lẫn, máu tươi nháy mắt thẩm thấu áo bào.

Đây hết thảy nói đến cực chậm, kì thực phát sinh ở hô hấp ở giữa, vừa rồi kinh ngạc vây xem mọi người, giờ phút này hít một hơi lãnh khí. Lúc trước, La Quan đánh bại Miêu Lãnh tiểu đội lúc xuất thủ, mắt thấy người cũng không có quá nhiều, lại song phương thực lực sai biệt cách xa, hắn kiếm thế chi khủng bố hôm nay mới chính thức triển lộ.

Tống Trọng phía trước, 4 tên đế linh vệ ở phía sau, kết quả chính là một cái bàn tay cùng một lần huy kiếm, liền toàn bộ hoành ép? Ngươi nói với ta, cái này đạp ngựa là Đăng Tiên cảnh? Không có khả năng, tuyệt không có khả năng, cái này Ngụy Trang, hắn nhất định che giấu tu vi!

Không có đám người từ trong lúc khiếp sợ lấy lại tinh thần, La Quan lại lần nữa đi hướng Tống Trọng, mọi người sắc mặt đại biến, hắn muốn làm cái gì? Hôm nay Tống Trọng khiêu khích phía trước, như dừng ở đây, cho dù Ngụy Trang xuất thủ rất nặng, nhưng tỉ lệ lớn

cũng có thể miễn đi trách phạt. Nhưng nếu như, hắn kế tiếp theo xuất thủ, chuyện kia tính chất liền thay đổi, huống chi hôm nay hắn muốn động, đây chính là Tống Trọng.

Tê ——

Đây là sợ, sự tình náo không đủ lớn… Một số người sắc mặt trở nên cổ quái, bọn hắn vừa rồi lại vẫn cho rằng, cái này Ngụy Trang lá gan nhỏ, thật đúng là mắt bị mù!

“Đủ rồi, dừng tay!” Giáo úy ngăn tại phía trước, mặt trầm như nước, “Ngụy Trang, có chừng có mực đi.”

La Quan thản nhiên nói “Vừa rồi, Tống Trọng khiêu khích ta thời điểm, giáo úy không nói lời nào, hắn lấy thủ đoạn hèn hạ, hại ta lúc giáo úy không nói lời nào, Tống Trọng hô giúp đỡ cùng một chỗ động thủ lúc, giáo úy như cũ không nói lời nào. Hiện tại, ta đem bọn hắn đánh bại, giáo úy để ta ‘Có chừng có mực’, không biết giáo úy thu bao nhiêu chỗ tốt, muốn như thế thiên vị bọn hắn?”

Giáo úy kinh sợ, “Ngụy Trang! Miệt thị, nói xấu cấp trên, là đế linh vệ bên trong tối kỵ, lập tức quỳ xuống, hướng bản quan xin lỗi!”

La Quan

Cười lạnh một tiếng, “Xin lỗi? Ngươi cũng xứng!”

“Muốn chết!” Giáo úy sắc mặt tái xanh, đáy mắt hàn quang đại tác, hắn không nghĩ tới chuyện hôm nay tình lại sẽ nháo đến tình trạng như thế, nhưng bây giờ đâm

lao phải theo lao căn bản không được chọn, ‘Là ngươi tự tìm khổ ăn, liền cho ngươi chút giáo huấn… Chỉ cần ta không tự tay giết người, cho dù cái này Ngụy Trang có bối cảnh, cũng không dám công nhiên cùng ta làm khó.’

Oanh ——

Trường bào khuấy động, bỉ ngạn cảnh khủng bố chân linh, trực tiếp phá thể mà ra, lấy bài sơn đảo hải chi thế trấn xuống! Hắn muốn La Quan lập tức ngậm miệng, đây là trực tiếp nhất, biện pháp hữu hiệu nhất, như nói qua Đăng Tiên cảnh là chia cắt người cùng tiên, như vậy bỉ ngạn cảnh chính là, tại thành tiên, thành đạo về sau, lại một lần triệt để siêu thoát, lại biến hóa, tăng lên so Đăng Tiên cảnh càng khủng bố hơn.

Chân linh như hư như ảo, lại như thiên băng địa liệt!

Một sát na, liền rơi vào La Quan trên thân, giáo úy mặt lộ vẻ lạnh lùng, một kích này sẽ không giết người, lại có thể đem hắn chân linh chấn vỡ. Bất tử, cũng thành nửa cái phế vật, dù là có thể trị hết, con đường tu hành cũng đem đoạn tuyệt! Nhưng sau một khắc, giáo úy trên mặt nhe răng cười bỗng nhiên cứng đờ, hắn bên tai nghe tới 1 đạo thanh thúy vỡ tan âm thanh, “Răng rắc —— “

Là cái gì nát? Cảm giác cùng ta có chút quan hệ? Trước mắt có chút đen, đau quá, đau quá! Đau chết ta! Nguyên lai, là kia phô thiên cái địa, muốn chấn vỡ người khác chân linh, đối diện đụng nhão nhoẹt.

“A!” Giáo úy kêu thảm thất khiếu chảy máu, hoảng sợ

cùng thống khổ vặn vẹo xen lẫn, “Lạch cạch” quỳ trên mặt đất, giống như là giòi đồng dạng không ngừng nhúc nhích, mỗi lần đều có càng nhiều máu tươi, từ hắn trong thất khiếu phun ra.

Giờ khắc này, thiên địa tĩnh mịch, vạn lại câu tĩnh! Kia từng đôi trừng lớn con mắt, cơ hồ muốn làm trận bạo liệt, nhìn xem trên mặt đất, giống như chó chết giáo úy đại nhân, lại nhìn về phía cái kia đạo trầm mặc tiến lên bóng lưng, lập tức lộ ra vô tận kính sợ. Đế linh vệ giáo úy, ít nhất cũng là bỉ ngạn cảnh, nhưng hôm nay người khác đều không có động thủ, liền bị tại chỗ phế bỏ sống không bằng chết… Đây là thực lực gì? Quả thực không dám nghĩ!

Tống Trọng một mặt hoảng sợ, oán độc cùng phẫn nộ, bị thấu xương lạnh buốt đông kết, hắn kinh hoảng đứng lên, thét to “Ta xuất thân đế tinh Tống thị, mẫu tộc chính là Chu thị quý nữ, Ngụy Trang ngươi nếu dám đụng đến ta nửa điểm, tuyệt không có kết cục tốt!”

Ba ——

Lại một cái cái tát, đem Tống Trọng đổ nhào trên mặt đất, tiếp lấy 1 cước đạp xuống, “Răng rắc” một tiếng hắn một cái chân tại chỗ vỡ nát.

“A!” Tống Trọng kêu thảm một tiếng, thống khổ cong người lên, nhưng đây chỉ là bắt đầu, La Quan mặt không biểu tình, lại 1 cước giẫm rơi, đã hai cái đùi đều đoạn mất, kia 2 đầu cánh tay, cũng không có để lại tất yếu, không bằng cùng nhau biến thành bã vụn.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Băng lãnh, hờ hững, cường hãn, bạo ngược cốt nhục vỡ nát âm thanh, rõ ràng truyền vào trong tai mọi người, làm bọn hắn vô ý thức lui ra phía sau, sắc mặt tái nhợt cái trán trải rộng mồ hôi lạnh. Nhìn lại Tống Trọng, trướng đến huyết hồng sắc mặt, cùng cái cổ bạo khởi gân xanh, mọi người chỉ cảm thấy một luồng hơi lạnh từ đáy lòng chui ra, thẳng đỉnh thiên linh cái. Cái này Ngụy Trang, quả thực quá bá đạo, hung tàn! Người khác động đến hắn một chút, liền muốn bị triệt để nghiền nát!

“Ngụy Trang, ta muốn giết ngươi! Ta nhất định phải giết ngươi!” Tống Trọng điên cuồng thét lên, oán độc cùng lửa giận, để hắn con mắt xích hồng.

La Quan cúi đầu, cùng hắn huyết mâu nhìn nhau, đột nhiên nhấc chân giẫm tại bộ ngực hắn, “Lốp bốp” cốt nhục nổ đùng, bộ ngực hắn lõm xuống dưới, thân thể đều không xuống đất mặt một nửa, “Nói thêm nữa 1 chữ, ta giết ngươi.” Cùng cái trước khàn cả giọng, oán hận gào thét khác biệt, thần sắc hắn bình thản, đôi mắt tĩnh mịch như vực sâu, ngữ khí đều không có quá lớn chập trùng.

Tống Trọng thét lên im bặt mà dừng.

“Phế vật!” La Quan 1 cước, đem hắn đạp bay ra ngoài, lại đụng nát vài lần vách tường, lúc này mới quay người nhìn về phía nơi nào đó.

Phần phật ——

Hắn ánh mắt rơi xuống chỗ, đám người thất kinh thất sắc, vội vàng lui ra phía sau, Đường Nhân trong lòng 1 cái thình thịch, phản ứng chậm nửa nhịp, lập tức rơi vào phía trước.

“Đừng a, không muốn a…”

La Quan giống như là không thấy được, hắn đáy mắt cầu khẩn, thản nhiên nói “Đường huynh, trước đó hẹn ngươi uống rượu, chúng ta lúc này đi thôi.”

Đường Nhân rất muốn cự tuyệt, hắn thật muốn cự tuyệt, nhưng nghênh tiếp La Quan cặp kia bình tĩnh, tĩnh mịch đôi mắt, nuốt một ngụm nước bọt, vô ý thức nói “. Ách… Tốt… Đa tạ Ngụy huynh…”

“Đường huynh, mời.”

Đường Nhân muốn chết, nhưng đã đáp ứng, cho hắn 10 cái lá gan, hiện tại cũng không dám lật lọng, chỉ có thể tại mọi người chú ý, kiên trì cùng hắn rời đi.

Đợi đợi đến, 2 người thân ảnh biến mất về sau, “Oanh” một tiếng, hiện trường trực tiếp vỡ tổ!

Ngụy Trang ngang nhiên xuất thủ, một tên giáo úy bị trọng thương, 4 tên đế linh vệ hôn mê bất tỉnh, Tống Trọng bị đánh gãy tứ chi không rõ sống chết… Từng đạo tin tức như kinh lôi, nổ vô số người trợn mắt hốc mồm, tiếp theo kinh hãi không hiểu. Hung thủ đâu? Hung thủ ra doanh địa, mời người đi uống rượu!

Sau tiếp theo tin tức truyền đến, càng là khiến vô số người, lâm vào thật lâu trầm mặc, phạm phải như thế phát rồ đại tội, bọn hắn không nghĩ ra trấn thủ đế hoàng võ bị kho đế linh vệ cao tầng, vì sao không có can thiệp việc này? Thế mà mặc cho kia Ngụy Trang, kế tiếp theo bên ngoài tiêu dao tự tại.

Nhưng cũng có người, sau khi khiếp sợ như ý thức được cái gì, vội vàng ngậm miệng không nói —— sự thật ngay tại dưới mắt, đại bộ phận điểm người đều nghĩ sai, cái này Ngụy Trang lại có cực lớn bối cảnh, không tại Tống thị phía dưới, đế linh vệ cao tầng không muốn tuỳ tiện nhúng tay.

Chuyện này đương nhiên sẽ không như vậy kết thúc, nhưng chân chính kết quả, phải chờ tới song phương thế lực sau lưng giao phong về sau, mới có thể hạ màn kết thúc.

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1252 : Võ quân Ngụy chuyện xưa

Mà lúc này, La Quan đã mang theo Đường Nhân, đi tới Túy Tiên cư.

Chưởng quỹ Trương Hưng sắc mặt biến hóa, hắn ngửi được La Quan trên thân, còn chưa tan đi đi huyết tinh, cùng một tia ngang ngược sát khí, vội vàng bước nhanh nghênh đón, “Tiểu nhân bái kiến Ngụy đại nhân, không biết ngài có gì phân phó?” Hắn tinh minh đôi mắt, lộ ra một tia quyết tuyệt.

Trước khi tới đây hội chủ ra nghiêm lệnh, một khi ngoài ý muốn nổi lên lại có cần, bọn hắn đem không tiếc đại giới, yểm hộ vị đại nhân này rời đi, dù là toàn bộ chết sạch, cũng quyết không thể lui lại nửa bước.

La Quan có phát giác, quét Trương Hưng một chút, thản nhiên nói “Vô sự. Cho chúng ta an bài một chỗ an tĩnh gian phòng, lại đến một bàn bàn tiệc, rượu đến 2 vò.”

Trương Hưng gánh nặng trong lòng liền được giải khai, phía sau đã mồ hôi lạnh ròng ròng, mặt ngoài lại không lộ nửa điểm, cung kính nói “Vâng, mời ngài hơi chờ.” Hắn tự mình phân phó, lại tại trước dẫn đường, đem 2 người dẫn vào một chỗ bao phòng, vì 2 người châm trà sau đó xoay người lui ra.

Đường Nhân nhìn Trương Hưng một chút, trên mặt như có điều suy nghĩ, nhưng càng nhiều hay là lo lắng,

nhưng lại không biết nên nói cái gì, tinh thần không thuộc hạ hắn nâng chung trà lên, bị nóng một trận nhe răng trợn mắt.

La Quan nói “. Lần trước phiên trực kết thúc, ta đến Túy Tiên cư ăn cơm, Đường huynh tựa hồ cũng tại đây?”

Đường Nhân trong lòng run lên, vội vàng nói “Chính là xảo, chúng ta tới so Ngụy huynh sớm… Khục, vừa mới bắt gặp một chút sự tình, nhưng ta cam đoan, trở lại doanh địa về sau tuyệt đối không có cùng bất luận kẻ nào nhắc lên… Một chút tin đồn, hẳn là lúc ấy lúc ăn cơm, cái nào miệng rộng nói hươu nói vượn, Ngụy huynh ngươi nếu không cao hứng, ta nhất định đem người cho ngươi tìm ra!”

La Quan lắc đầu, “Cũng là không cần, chính là cảm thấy cùng Đường huynh ngươi, đích xác rất có duyên điểm.” Hắn nâng chung trà lên uống một ngụm, Trương Hưng pha trà tay nghề, thế mà còn rất không tệ.

Đúng lúc này, bên ngoài vang lên tiếng đập cửa, mới như thế một chút thời gian, toàn bộ bàn tiệc liền chuẩn bị thỏa đáng, Trương Hưng tự mình đưa tiến gian phòng, cung kính nói “Ngụy đại nhân, tiểu nhân liền hầu ở bên ngoài, ngài có bất kỳ phân phó, cứ mở miệng là được.”

Đường Nhân vô ý thức nói “. Cái này Túy Tiên cư… Là Ngụy huynh sản nghiệp?”

“Không phải, bị người bố trí tại cái này, xem như nghĩ nịnh bợ ta đi.” La Quan bất động thanh sắc cười cười,

bưng chén rượu lên, “Đường huynh, trước kính ngươi một chén.”

Đường Nhân cười khổ uống xong, đặt chén rượu xuống thở dài một hơi, “Ngụy huynh hảo khí phách, ta lão Đường xa xa không kịp, ngươi liền thật không có chút nào lo lắng? Hôm nay chuyện này, triệt để làm lớn chuyện!” Khác đều không nói, Tống Trọng tình huống kia, Tống gia sẽ từ bỏ ý đồ? Không có khả năng!

La Quan nói “. Làm đều làm, chẳng lẽ còn muốn nghĩ mà sợ?” Hắn ăn miệng đồ ăn, “Đường huynh, Tống Trọng hôm nay năm lần bảy lượt gây hấn, thật sự là bởi vì Miêu Lãnh?”

Đường Nhân mặt lộ vẻ chần chờ, nhìn thoáng qua trái phải.

La Quan khoát tay, vô hình khí tức bao trùm, đem trong ngoài ngăn cách, “Đường huynh cứ mở miệng chính là, tuyệt không người có thể nhìn trộm.”

Cái này nhẹ tô lại

Nhạt viết một tay, khiến Đường Nhân âm thầm kinh hãi, hắn cũng không phải không có nhãn lực kình người, nhìn ra được cái này phong cấm cao minh, trong lòng cắn răng một cái, nói “. Theo ta được biết, Tống Trọng cùng Miêu Lãnh ở giữa, tuy có một chút giao tình, nhưng xa không tới vì hắn, liền cùng Ngụy huynh kết thù tình trạng… Huống chi hôm nay tràng diện này, cũng không phải đơn thuần trả thù đơn giản như vậy.”

La Quan ánh mắt chớp lên, “Đường huynh lấy gì dạy ta?”

Đường Nhân hạ giọng, “Nếu ta suy đoán không sai, hôm nay cuộc phong ba này, khởi nguyên cho là bởi vì Ngụy huynh lai lịch của ngươi.”

Lai lịch?

La Quan suy nghĩ chuyển động, đột nhiên nhíu nhíu mày, “Võ quân Ngụy?”

“Không sai!” Đường Nhân trầm giọng nói “Năm đó, võ quân Ngụy liên lụy tiến vào phản loạn, dù cuối cùng tra ra là giả dối không có thật, nhưng cũng lọt vào mãnh liệt thanh tẩy, trong quân cao tầng tử thương thảm trọng. Tống thị chính là tại kia một trận trong sóng gió phong ba thừa cơ mà lên, nhưng cũng cùng võ quân Ngụy ở giữa kết xuống đại thù. Về sau, võ quân Ngụy xa điều biên cương, nhưng nó lực ảnh hưởng vẫn tồn tại như cũ, Tống thị cũng bởi vì võ quân Ngụy trả thù đã bị thiệt thòi không ít… Lần này, Ngụy huynh từ võ quân Ngụy mà đến, thân phận lại rất thần bí, Tống thị hoặc là có hoài nghi, mới lựa chọn tiên hạ thủ vi cường.”

Sự tình hẳn là dạng này, nếu không Tống Trọng căn bản không có, đối địch với hắn lập trường, cái này thật sự chính là tai bay vạ gió.

Thấy La Quan biểu lộ cổ quái, Đường Nhân cẩn thận nói “Ta đương nhiên không tin, Ngụy huynh ngươi là thụ võ quân Ngụy điều động, quét dọn Tống thị bố cục… Nhưng trải qua lần này, Tống thị chỉ sợ càng thêm tin

tưởng không nghi ngờ. Ngụy huynh, hảo hán không ăn thiệt thòi trước mắt, ngươi nếu có đường lui liền đi nhanh lên đi, thừa dịp Tống thị còn chưa kịp phản ứng, nếu không sợ là muốn tới không kịp."

Đi là không thể đi, kiếm sơn tại đế hoàng võ bị kho, không có biết rõ ràng lai lịch của nó trước đó, hắn cái kia cũng sẽ không đi. La Quan khoát tay, "Đường huynh không cần phải lo lắng, trong lòng ta biết rõ."

"Đến, lại tới!

Đường Nhân kêu rên, còn ở lại chỗ này trong lòng hiểu rõ đâu? Nhìn một cái ngài vừa rồi làm sự tình đi, ta hiện tại trong nội tâm, cũng còn từng đợt bốc lên hơi lạnh.

"Đường huynh, còn có một việc, lần này phiên trực bắt đầu trước, ngươi đề cập ta cùng trấn thủ đế hoàng võ bị kho, là cần 'Nhân vị', mới sẽ không sinh ra 'Người', đây cũng là có ý tứ gì?"

Đường Nhân trầm mặc, tốt a, còn có tâm tình hỏi cái này chút, là thật không vội.

Hắn thở ra một hơi, nói ". Cái này xác thực xem như cái bí ẩn, biết được người không nhiều, trên thực tế đế hoàng võ bị kho thành lập, chủ yếu chính là vì phong ấn, trấn áp, những cái kia kinh khủng 'Thu nhận vật', nhưng những này 'Thu nhận vật' chỗ đáng sợ nhất ở chỗ, bọn chúng có nhất định hoạt tính… Ân, thậm chí có thể đem nó lý giải thành, là một loại nào đó vật sống."

" 'Thu nhận vật' hội tụ vào một chỗ, mặc dù bị phong ấn,

nhưng luôn có ngoài ý muốn phát sinh, theo ta được biết đại khái 10 ngàn năm trước, từng phát sinh qua một lần 'Hoạt tính hóa người' sự kiện, cụ thể tường tình là hoàng triều cơ mật, ta cũng không có tư cách biết, nhưng lần đó hoàng triều tổn thất cực lớn, lúc này mới tu kiến đế hoàng võ bị kho. Ngươi ta ở bên trong phiên trực, là lấy riêng phần mình sinh cơ, nhân vị, đảo loạn 'Thu nhận vật' hoạt tính xen lẫn, hỗn hợp, miễn cho lại xuất hiện loại sự kiện này. Ngoài ra, chính là trước đó đã nói với ngươi, hi vọng có thể dùng rộng tung lưới biện pháp, ý đồ thu phục những này 'Thu nhận vật', giảm tiểu nó uy hiếp."

La Quan nhíu mày, hắn gõ bàn một cái, "Cũng chỉ là những này? Lấy hoàng triều năng lực, thật chẳng lẽ làm không được, đem 'Thu nhận vật' phá hủy, vĩnh viễn trừ hậu hoạn?"

Đường Nhân trầm mặc càng lâu, hắn cười khổ, "Ngụy huynh, ta phía dưới nói với ngươi lời nói, ra cái cửa này ta tuyệt đối không nhận, ngươi tốt nhất cũng chỉ là nghe một chút, vĩnh viễn nát tại bụng bên trong… Nghe nói, cũng chỉ là nghe nói, độ chân thật không bảo đảm a, hoàng triều tại tu kiến đế hoàng võ bị kho trước, đích xác động đậy phá hủy 'Thu nhận vật' suy nghĩ, nhưng khi đó tựa hồ đã xảy ra biến cố gì, có lần gia gia của ta uống nhiều, đề cập qua vài câu… Tựa như là những này 'Thu nhận vật' bên trong, tồn tại 1 cái trường hợp đặc biệt… Nó rất khủng bố, khủng bố đến hoàng triều cũng chỉ có thể, ngầm đồng ý nó tồn tại, không dám hành động thiếu suy nghĩ."

La Quan trong đầu, vô ý thức hiện ra toà kia kiếm sơn,

“Cái này trường hợp đặc biệt, là cái gì?”

“Không biết. Gia gia của ta nói, ai cũng không biết là cái nào, liền 1 đạo khí tức tản mát, liền chấn nhiếp hoàng triều… Cái khác, hắn liền không nói, ta muốn đuổi theo hỏi, nhưng lão già lúc ấy ngủ. Tỉnh rượu lời cuối sách bắt đầu chuyện này, lão già trực tiếp đánh ta gần chết, lại phạt ta tại từ đường quỳ 3 tháng, cảnh cáo nếu như ta dám ở bên ngoài nói hươu nói vượn, liền thật đánh chết ta!”

Đường Nhân một mặt nghĩ mà sợ, hiển nhiên là thật chịu hành hung.

La Quan trầm mặc, không có gì đạo lý, nhưng hắn chính là cảm thấy, việc này cùng kiếm sơn thoát không ra quan hệ. Phải hay không phải, cùng nửa tháng sau, lại lần nữa tiến vào đế hoàng võ bị kho, hẳn là có thể giải khai câu đố. Về phần chuyện hôm nay, thế tất đưa tới sau tiếp theo phong ba, La Quan có thể ngờ tới, nhưng cho dù một lần nữa, hắn đồng dạng sẽ làm như vậy.

Đối kiếm sơn, hắn tình thế bắt buộc! Đã lúc này, đế linh vệ cao tầng không có động tĩnh, thì cho thấy hắn “Thần bí” lai lịch, tạm thời ổn định tình thế.

Đang tra minh chân tướng trước, Tống thị sẽ không xuất thủ, La Quan muốn chính là cái này thời gian chênh lệch… Về phần lại về sau, hắn không nghĩ, lớn không được liền cởi xuống áo lót, đánh một tay minh bài ra. Có biển mây tinh bên ngoài một trận chiến hiển hách chiến tích phía trước, dù là 9 ương hoàng triều muốn động đến hắn, cũng được suy nghĩ mấy điểm, chỉ là 1 cái

Tống gia tính là gì? Có Vương tước sao? Cho dù có thì sao, ta cũng không phải không có dọa chạy qua!

Vừa nghĩ đến đây, La Quan trong lòng yên ổn, dứt khoát không còn nói cái gì, nghiêm túc phẩm

Nếm mỹ tửu mỹ thực, đối diện Đường Nhân nhìn xem một màn này, là thật đánh đáy lòng bên trong bội phục, hắn tại sao phải nói với La Quan những này, chẳng phải bởi vì hắn phần trấn định này?

Rất nhanh, 2 người ăn xong đi ra ngoài, tại Trương Hưng cung kính đưa tiễn dưới, rời đi Túy Tiên cư. Vừa đi không có mấy bước, Miêu Lãnh vội vàng mà đến, hắn đầu đầy mồ hôi, nhìn thấy La Quan vội vàng hành lễ, “Ngụy Trang đạo hữu, Miêu mỗ là đến cùng ngươi giải thích, ta cùng Tống Trọng tuy có mấy điểm giao tình, nhưng hôm nay chuyện này, cùng ta tuyệt không nửa điểm quan hệ, còn xin đạo hữu minh xét!”

Hắn là thật sợ.

Đáng chết Tống Trọng, ngươi sao không đi chết đi? Ngươi gia thế hiển hách dám đi trêu chọc La Quan, nhưng tiện thể bên trên lão tử làm gì? Nếu không phải không thể trêu vào, hắn tuyệt đối phải tiến lên, đem Tống Trọng từ trên giường kéo xuống lại bạo chùy dừng lại, lấy tự chứng trong sạch.

La Quan gật đầu, “Ta biết, Miêu Lãnh đạo hữu không cần phải lo lắng, việc này liên lụy không đến ngươi.” Nói xong, hắn gật gật đầu cất bước rời đi.

Đường Nhân nhìn lướt qua Miêu Lãnh, không hổ là từ tầng dưới chót, chém giết đi lên nhân vật, quả nhiên phản ứng cực nhanh. Mấu chốt là còn có thể khuất có thể duỗi, nhìn vừa rồi tư thế kia, nếu như Ngụy Trang không tin, Miêu Lãnh không nói hai lời tại chỗ liền có thể quỳ đi xuống.

“Miêu Lãnh, ngươi yên tâm chính là, Ngụy huynh làm người bằng phẳng, đã nói không có quan hệ gì với ngươi, liền sẽ không ở trong lòng ghi hận.”

Miêu Lãnh chắp tay, “Đa tạ Đường Nhân đạo hữu, ta cũng là nghĩ mà sợ… Ách, hôm nay việc này huyên náo quá lớn, ta lúc đi ra, các loại tin tức ngầm bay loạn, cảm giác thế cục rất khẩn trương… Cái kia… Sẽ không có chuyện gì chứ?”

“Có chuyện gì? Miêu Lãnh ngươi đều chạy đến cái này để giải thích, ngươi cảm thấy có thể có chuyện gì?” Đường Nhân cười cười, nhìn xem La Quan bóng lưng, đôi mắt sáng tỏ.

Trước đó hắn biểu hiện lo lắng, là bởi vì tại cái kia trường hợp, hắn cần xuất ra một phần thái độ, vô luận Ngụy Trang phải chăng cần. Nhưng trên thực tế đâu? Đường Nhân rất thông minh, mặc dù thật là một cái con bạc, nhưng hắn thật xa so trong mắt người khác, muốn thông minh hơn nhiều. Có chút sự tình, hắn thấy rất rõ ràng, Ngụy Trang là thật không sợ… Trong tay hắn, đến cùng giấu bài tẩy gì đâu?

1 ngày này, Tống Trọng bị nhấc lên, tại một trận tiếng kêu khóc bên trong, đưa về đế tinh Tống thị.

Thư phòng bên trong, thượng hạng bảo trản bị ngã thành phấn vụn, Tống thị tộc trưởng gầm thét, tại 3 tầng ngoài viện rõ ràng có thể nghe, “Tra, dùng hết hết thảy thủ đoạn, trong thời gian ngắn nhất lật ra bối cảnh của hắn! Lão phu cũng phải nhìn, là ai giấu âm thầm cấu kết võ quân Ngụy, muốn cùng ta Tống thị là địch!”

Xuất thân Chu thị quý nữ, nhìn thấy nhi tử thảm trạng về sau, khóc rống một trận không chút do dự thu thập hành lý, trực tiếp về nhà mẹ đẻ.

Ra ngoài một loại nào đó đối tự thân tình huống cân nhắc, Chu thị không chút do dự xuất thủ, hợp 2 tộc chi lực lại có một ít liên quan đến võ quân Ngụy chuyện xưa người lửa cháy thêm dầu, trong lúc nhất thời sóng ngầm mãnh liệt sát cơ sôi trào!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1253 : Giáo úy

Bá ——

La Quan từ tu hành bên trong mở mắt ra, vừa rồi hắn phát giác được, 1 đạo ánh mắt chú ý, sau đó là đạo thứ 2, đạo thứ 3, cứ việc đối phương cũng vô hậu tiếp theo, nhưng hắn hay là trong lòng trầm xuống, xảy ra chuyện. Lớn nhất khả năng, chính là thân phận của hắn đã bị tra ra, nhưng "Chênh lệch thời gian" còn chưa đủ.

Ngày thứ mười ba, cũng chỉ thiếu kém một điểm, La Quan đôi mắt âm trầm, như sớm "Minh bài" lộ thân phận, chỉ sợ 9 ương hoàng triều trong lòng còn có đề phòng, tuyệt sẽ không để hắn lại tiến vào đế hoàng võ bị kho. Dù sao hắn như vậy "Điệu thấp" làm việc, dùng đầu gối nghĩ cũng biết khẳng định là có vấn đề, người khác lại không phải người ngu. Ai, quả nhiên chuyện trên đời này, sẽ không vĩnh viễn như ngươi mong muốn, ngoài ý muốn cùng khó khăn trắc trở luôn luôn vội vàng không kịp chuẩn bị.

Ngay tại La Quan suy tư, nên như thế nào ứng đối lúc, hắn bày ra cấm chế bị xúc động, có người ở bên ngoài gõ cửa, lúc này là ai? Hẳn là, là Tống thị người đã đến! La Quan nhíu nhíu mày, đứng dậy đem cửa sân mở ra, nhưng ngoài cửa người lại ra ngoài ý định, "Vu Dũng giáo úy?"

Vu Dũng kinh ngạc hơn, vô ý thức há to mồm, "Là ngươi! Này, ta liền biết, tại cái này đế tinh bên trên dám không sợ quyền quý, khẳng định là chúng ta võ quân

Ngụy người! Bất quá… Khục, ngươi thật sự là xuất thân võ quân Ngụy sao?”

La Quan nhướng mày, “Vu Dũng giáo úy, ngươi có việc?”

“Cái kia… Ta bây giờ không phải là giáo úy, mặc dù là tạm thời, nhưng ngươi vẫn là trước đừng xưng hô như vậy…” Vu Dũng trên mặt lộ ra vẻ lúng túng, hắn do dự một chút, thấp giọng nói “Ngụy Trang, thân phận của ngươi bị tra được, nhanh lên trốn đi, chậm thêm liền không kịp!”

La Quan nhíu mày, sắc mặt hòa hoãn mấy điểm, hắn lắc đầu, “Ta không thể đi.”

“Ai! Ngươi người này, không có nghe rõ là hay là làm sao? Bối cảnh của ngươi bạo, Tống thị người đã trên đường…”

“Tại giáo úy, ta lưu tại cái này, tự có ta đạo lý, đa tạ ngươi hảo ý.” Trốn là không thể trốn, nếu không “Minh bài” con đường này, cũng cho phá hỏng. La Quan đã tại suy nghĩ, dọa lùi Tống thị về sau, đem đưa tới phong ba.

Vu Dũng gặp hắn một mặt bình tĩnh, nghiêm túc, lắc đầu, “Vu mỗ nói đến thế thôi, Ngụy huynh ngươi không nghe, ta cũng không có cách, cáo từ.”

Hắn một mặt phiền muộn trở lại chỗ ở, lúc đầu hôm nay muốn hay không đi gõ cửa, hắn đều chần chờ liên tục, có thể tưởng tượng lỡ như thật sự là võ quân Ngụy đồng bào đâu? Không ngờ tới lại nhìn thấy La Quan,

càng không có nghĩ tới hắn đều cam mạo phong hiểm, sớm mật báo, đối phương lại không lĩnh tình!

Tào Oánh chuẩn bị kỹ càng đồ ăn, chờ lấy hắn trở về, “Làm sao rồi? 1 bộ không cao hứng bộ dáng.”

Vu Dũng tẩy tay ngồi tại trên bàn cơm, ăn vài miếng sau bữa ăn, vẫn là không nhịn được nói “. Hôm nay, ta đi gặp Ngụy Trang, ngươi đừng vội, ta biết Lưu đại nhân nói, để ta cách xa hắn một chút, nhưng ngươi đoán hắn là ai?”

Tào Oánh cau mày, “Là ai?”

“Ngụy Trang chính là lúc trước, trên thuyền giúp cho ngươi người, nếu không phải hắn ra mặt làm chứng, ta còn không có biện pháp bắt lại Chu Ung.”

“A, là hắn!” Tào Oánh hô nhỏ một tiếng, cũng không lo được ăn cơm, “Vậy ngươi làm sao không tới sớm một chút tìm ta, chúng ta cùng đi hướng người ta nói lời cảm tạ.”

Vu Dũng không nói lời nào.

Tào Oánh cùng hắn ở cùng một chỗ, gần nhất cũng nghe đến một chút tin đồn, “Là ân công thân phận, xảy ra vấn đề?”

“Ừm, Tống gia tra ra Ngụy Trang thân phận, chỉ là bị các đại nhân vật, bán ra đến trên chợ đen danh ngạch 1 trong… Bọn hắn đã trên đường, rất nhanh liền sẽ động thủ.” Vu Dũng thấy thê tử chau mày, vội vàng nói “Ta nói

với Ngụy Trang, 1 nhận ra ta liền nói, nhưng hắn không nghe, nhất định phải tiếp tục lưu lại cái này.”

Tào Oánh trầm mặc một lát, “Ngươi cảm thấy, ân công cho dù trốn, lúc này còn có thể trốn được sao? Hắn không đi, chỉ là bởi vì không được chọn, thậm chí còn nghĩ đến không liên lụy ngươi.”

Vu Dũng gật đầu, “Ta về sau ngẫm lại, đại khái cũng là dạng này, Ngụy Trang là cái nam nhân… Nhưng chúng ta có thể làm sao? Chuyện này huyên náo quá lớn, không phải chúng ta có thể nhúng tay…”

Tào Oánh đưa tay, sửa sang tóc, “Ngươi biết, nếu như không phải ân công, ta đại khái đã chết rồi, mà lại trước khi chết, nhất định nhận hết tra tấn, khuất nhục, chớ nói chi là có thể gả cho ngươi… Cho nên, cái này ân tình ta ghi tạc tâm lý.”

“Ngươi nói không thể giúp, là thật không có cách nào sao? Coi như hi vọng xa vời, cũng hẳn là đi nếm thử, trừ phi ngươi cho rằng ta không đáng.” Nàng lẳng lặng nhìn tới.

Vu Dũng một trận tê cả da đầu, thê tử tính tình cương liệt, hắn là biết đến, nếu như hôm nay hắn thờ ơ, nàng khẳng định sẽ làm chút gì, “Ngươi tuyệt đối đừng xúc động, ta đến nghĩ biện pháp… Đừng trừng ta, ta hiện tại liền đi tìm Lưu đại nhân… Ai, ta bình thường tại trước mặt đại nhân, là có mấy điểm chút tình mọn, nhưng lần này ta thật không dám cam đoan a… Ta cái này liền đi…”

Hắn đứng dậy vội vàng rời đi.

Lưu Dần nghe rõ, Vu Dũng ấp úng ý tứ về sau, nhướng mày, “Đã sớm nói với ngươi, chớ trêu chọc người này?”

Vu Dũng nói “. Đại nhân, không phải điều tra rõ ràng sao? Ngụy Trang hắn chỉ sợ, cùng võ quân Ngụy căn bản cũng không có quan hệ.”

“Không sao ngươi còn quản? Đừng nói ngươi không phải giáo úy, coi như ngồi vào ta hiện tại vị trí, cũng không thể tùy tiện nhúng tay. Đi, trở về ăn cơm của ngươi đi đi, xéo đi nhanh lên!” Lưu Dần không kiên nhẫn đuổi người.

Vu Dũng “Phù phù” một tiếng quỳ xuống, “Đại nhân, Ngụy Trang là Tào Oánh ân nhân cứu mạng, ta không giúp hắn, nàng cũng sẽ giúp, ta sợ hãi Tào Oánh thân thể xảy ra chuyện… Nàng mang thai, ta không có bản sự khác, chỉ có thể cầu xin đại nhân xuất thủ, ngài giúp Ngụy Trang một lần, xem như giúp chúng ta 2 vợ chồng, còn hắn ân tình, về sau Vu Dũng cái mạng này , mặc cho đại nhân thúc đẩy!”

Hắn quỳ trên mặt đất, cúi đầu không thấy được, Lưu Dần tay run một chút, hắn đứng thẳng người, biểu lộ lộ ra một tia nghiêm túc, “Mang thai rồi? Xác định là ngươi loại?”

Vu Dũng bỗng nhiên ngẩng đầu, một mặt phẫn nộ, “Đại nhân, ngài sao có thể nói loại lời này? Tào Oánh mang, khẳng định là con của ta!”

“Nhi tử?”

“Ngang! Mẹ ta trước kia nói qua, tròn khuê nữ nhọn nhi, vợ ta mặc dù còn không có hiển mang,

Nhưng tính tình nóng nảy đây, khẳng định là nhi tử không sai! Đại nhân, ngài hãy nói có giúp hay không a? Vợ ta, nhi tử nếu như xảy ra chuyện gì, ta khẳng định cùng ngài không xong!”

Lưu Dần khí cười, “Cái này cũng có thể lại đến lão tử trên thân?” Nhìn ngữ khí, hắn cùng Vu Dũng ở giữa, quan hệ xác thực thân cận, hắn vừa đi vừa về đi vài bước, lại nghĩ một lát, đưa tay ném qua đến 1 khối lệnh bài, “Cầm, đem nó cho Ngụy Trang.”

Vu Dũng có chút mộng, “Giáo úy lệnh bài? Đại nhân ngài đây là ý gì?”

“Ngu xuẩn! Ta đế linh vệ từ trước đến nay cường giả bên trên, kẻ yếu dưới, Ngụy Trang đã đánh thắng, vậy hắn tự nhiên là có tư cách, thay thế giáo úy thân phận.” Lưu Dần một mặt nổi nóng, đạp hắn 1 cước, “Giáo úy là có tư cách, thỉnh cầu tiến vào võ bị trong kho bộ tu luyện, chỉ cần sớm xin phép nghỉ không chậm trễ phiên trực liền tốt, ngươi nói cho hắn bản quan phê chuẩn, để hắn trực tiếp đi vào chính là.”

“Mau mau cút, không có đầu óc còn học người ta nhiệt huyết, trọng tình nghĩa , lệnh bài cho hắn, ngươi liền trực tiếp đi, trở về cùng ngươi nàng dâu hài tử đi, còn dám chạy loạn ta chân cho ngươi đánh gãy!”

Vu Dũng xoay người đứng lên, một mặt vui mừng, “Đa tạ đại nhân, đa tạ đại nhân! Tiểu nhân cái này liền lăn, ngài dừng bước.” Xoay người chạy, sợ Lưu Dần đổi ý, hắn đến thời điểm lòng tràn đầy thấp thỏm, là thật không nghĩ tới, đại nhân lại đồng ý giúp đỡ.

“Chờ chút!”

“A… Đại nhân, ngài sẽ không thay đổi xoành xoạch a?”

“Vợ ngươi mang thai, không thích hợp tiếp tục lưu lại cái này, ta tại đế vệ 2 trên có cái trang tử, ngươi đưa nàng tới tĩnh dưỡng đi.”

“Vâng vâng vâng, tiểu nhân thay tiện nội, đa tạ ngài chiếu cố!” ? ?

Sốt ruột rời đi Vu Dũng cũng không có phát hiện, Lưu Dần nhìn qua bóng lưng của hắn, đáy mắt hiển hiện mấy điểm áy náy, nhưng rất nhanh trên mặt, lại lộ ra vẻ đắc ý cùng vui mừng, “Tiểu tử thúi, cưới cái bà nương chẳng ra sao cả, sinh con ngược lại là có một tay.”

“Nhi tử… Ân, nhi tử tốt, nhi tử tốt!” Lưu Dần vuốt râu mà cười, không biết còn tưởng rằng là hắn việc vui gần.

La Quan cầm tới giáo úy lệnh bài lúc là có chút mộng, thứ nhất không nghĩ đến, Vu Dũng có như thế lớn mặt mũi, có thể để cho Lưu Dần hỗ trợ, thứ 2 là hắn không nghĩ ra, Vu Dũng vì cái gì làm những này? Song phương chỉ gặp mặt một lần, coi như giúp một chút chuyện nhỏ, cũng không đến nỗi như thế ra sức a?

Vu Dũng một câu, liền giải khai hắn nghi hoặc, “Tào Oánh hiện tại là vợ ta, không sai, chính là ngươi tại ngắm cảnh trên tinh hạm cứu nữ nhân kia, mà lại nàng hiện tại còn mang thai, là ta loại, điểm này ta phi thường xác định… Cho là trả lại ngươi ân tình, về sau vợ ta liền không nợ ngươi! Đi, phải nói ta cũng nói, có thể hay không chống nổi một kiếp này, liền xem ngươi vận khí.”

Nói xong hắn quay đầu bước đi.

La Quan cúi đầu, nhìn thoáng qua trong tay giáo úy lệnh bài, bên trong đã thâu nhập thân phận của hắn tin tức, nhưng còn có một điểm không có giải thích đâu, vợ ngươi thiếu ân tình, Lưu Dần dựa vào cái gì hỗ trợ? Hắn có chút không nghĩ ra, nhưng cái này lại thật, hóa giải hắn dưới mắt khốn cảnh.

Đóng lại cửa sân, La Quan sải bước, rất mau tới đến đế hoàng võ bị kho bên ngoài, đưa tay đưa ra

Lệnh bài, “Ta đã phải cho phép, đem nhập võ bị trong kho tu hành một đoạn thời gian.”

Thủ vệ đế linh vệ, cẩn thận kiểm tra qua đi, sắc mặt lộ ra một tia cổ quái, liền hơi do dự về sau, hay là thối lui đến bên cạnh, “Ngụy giáo úy, mời tiến vào.”

La Quan trong lòng khẽ nhúc nhích, ám đạo những thủ vệ này đã bị chào hỏi, xem ra Tống thị thật sự là không kịp chờ đợi, muốn đối hắn động thủ.

Thu hồi lệnh bài, La Quan nhanh chân hôm nay đế hoàng võ bị kho, thân ảnh rất nhanh biến mất không

thấy gì nữa.

Mà liền tại, việc này phát sinh không lâu sau, tin tức này liền truyền khắp đế linh vệ doanh địa, không ít người nhíu mày —— Lưu Dần người này, làm việc luôn luôn ổn định, cẩn thận, lần này làm sao lại đột nhiên nhúng tay? Là được chỗ tốt gì, hay là có nội tình khác?

Lại qua nửa canh giờ, Tống thị một đoàn người, vội vàng đuổi đến đế hoàng võ bị kho, biết được tin tức Tống phụ giận tím mặt, “Người tiến vào đế hoàng võ bị kho? Hắn làm sao đi vào? ! Ta Tống thị đã truyền tin tới, để đế linh vệ trông giữ ở hắn, làm sao lại phát sinh loại sự tình này!”

“Lưu Dần? Lưu Dần ở đâu? ! Chuyện này, ta Tống thị muốn một cái công đạo!”

Lưu Dần rất nhanh tới đến, một mặt lạnh lùng, “Bàn giao? Bản quan chưởng quản đế linh vệ, đóng quân đế hoàng võ bị kho chỗ nội cần công việc, theo quy định cho tấn thăng phê chuẩn mời tấu, là ta quyền lực và trách nhiệm chỗ. Làm sao, Tống thị bây giờ đã có tư cách, nhúng tay đế linh vệ nội bộ sự vụ rồi? Như đối với bản quan bất mãn, chi bằng hướng lên phong khiếu nại, nếu có truy trách xuống tới, bản quan một mình gánh chịu là được.”

Dứt lời, phẩy tay áo bỏ đi.

Tống thị mọi người khí giơ chân, nhưng Lưu Dần không bán mặt mũi, bọn hắn không có biện pháp nào, đế linh vệ là Thần hoàng bệ hạ thân quân, mặt bài không phải

bình thường lớn, huống chi đối phương chính là Thần hầu cảnh tu vi, cũng không phải có thể tùy ý nắm đối tượng.

“Tốt, người tiến vào đế hoàng võ bị kho, đương nhiên không thể làm loạn. Đế hoàng võ bị kho chỗ, chen mồm vào được lại không chỉ Lưu Dần 1 cái, chúng ta có thể mời những người khác hạ lệnh, mệnh Ngụy Trang ra… Hắn như kháng mệnh bất tuân, không cần ngươi ta động thủ, đế linh vệ cũng sẽ đem người bắt lại!” Bên cạnh 1 người đột nhiên mở miệng, sắc mặt hắn bình thản, khí tràng rất có mấy điểm siêu nhiên.

Tống phụ mặt lộ vẻ giật mình, vội vàng nói “Hay là Chu Trí ngươi nghĩ chu toàn, tỷ tỷ ngươi bình thường liền nói, để ta nghe nhiều sắp xếp của ngươi. Người tới, còn không nghe cữu lão gia lời nói, nhanh đi tìm người?”

Chu Trí đáy mắt lộ ra một tia khinh thường, “Được rồi, ta biết đế linh vệ Tề đại nhân, các ngươi chờ lấy chính là.” Nói xong quay người rời đi.

Tống phụ mắt tiễn hắn rời đi, quay người phân phó nói “Thiếu gia còn tại trên đường, đi nói cho hắn không cần sốt ruột, người ngay tại cái này có thể chạy đến đâu đi? Ta đáp ứng hắn, nhất định sẽ làm được, cái này Ngụy Trang, sẽ giao cho hắn tự tay xử trí.”

“Vâng, lão gia.” Một tên Tống thị tu sĩ, quay người vội vàng rời đi.

Tống phụ đôi mắt thật sâu, nhìn qua đế hoàng võ bị kho phương hướng, tâm niệm chập trùng, “Thật không phải

là, võ quân Ngụy rơi quân cờ sao?” Về phần xung quanh mắt người ngọn nguồn khinh thị, hắn cũng không thèm để ý, làm ngu xuẩn không tốt sao? Luôn có chút người thông minh nguyện ý công kích phía trước, mà hắn chỗ trả giá bất quá là một điểm mặt mũi.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1254 : Khinh bỉ

Lại lần nữa bước vào đế hoàng võ bị kho, La Quan cảm nhận được khác biệt, đó là một loại 4 phương 8 hướng mà đến thăm dò, cũng không phải là nguồn gốc từ ngoại giới, mà là ngay tại cái này võ bị trong kho bộ… Lít nha lít nhít, giống như là hắc ám bên trong, từng con băng lãnh đôi mắt, gắt gao tiếp cận hắn, lộ ra cực nóng cùng tham lam.

Tựa như là, đói bụng đến cực hạn quái vật, rốt cục phát hiện mỹ vị ngon miệng đồ ăn, mãnh liệt mà đến ác niệm, cơ hồ làm hắn ngạt thở! Dù là bây giờ thân ở lục sắc khu vực bên trong, vẫn cảm giác phải như giẫm trên băng mỏng, như sau một khắc liền muốn bị một ngụm thôn phệ!

Đây là… Đế hoàng võ bị trong kho, bị phong ấn “Thu nhận vật” ! Quả nhiên như Đường Nhân lời nói, bọn chúng là “Sống”, nhưng trước đó 2 lần tiến vào lúc, cũng không có loại tình hình này xuất hiện, nhất định là xảy ra chuyện gì, hắn không biết sự tình.

Võ bị kho nội bộ phiên trực là nhiều cái cấp lớp giao nhau tiến hành, cho nên La Quan trên đường, nhìn thấy cái khác ngay tại phiên trực đế linh vệ. Nhưng thông qua đối phương biểu lộ nhìn, bọn hắn hiển nhiên cũng không có, La Quan thời khắc này cảm thụ, chỉ nhằm vào hắn 1 người? Phát hiện này, để La Quan trong lòng trầm xuống.

Thế cục có biến, muốn hay không tạm thời rút đi? Ý

niệm này cùng một chỗ, hắn sơ ngưng chân linh, đột nhiên truyền đến mãnh liệt cảnh cáo —— không thể lui, hôm nay chỉ có thể hướng về phía trước! La Quan không cách nào phán đoán, chân linh cảnh cáo có chính xác không, nhưng hôm nay thế cục một khi rút đi, chỉ sợ hắn đem triệt để mất đi, tiếp xúc kiếm sơn cơ hội.

‘Thật muốn động thủ, đế hoàng võ bị kho bên trong “Thu nhận vật”, trực tiếp liền có thể đem ta xé nát, làm gì chơi nhìn chằm chằm một bộ này? Cho nên bọn chúng là tại đe dọa ta sao? Coi như phán đoán sai, bọn chúng thật muốn động thủ, lão tử cũng không phải ăn chay, lớn không được liều 1 đem!’

Suy nghĩ nhất định, La Quan ngược lại cảm thấy, quanh thân mãnh liệt ác niệm, lộ ra mấy phân màu lệ bên trong nhẫm, một đám không dám tên động thủ, có cái gì đáng sợ? Hắn mặt không biểu tình sải bước, dù là miệng mũi ở giữa, ngửi được núi thây biển máu, vang lên bên tai thê lương tru lên cùng khóc lóc, dưới chân đều không có nửa điểm dừng lại.

Xa xa, La Quan nhìn thấy kiếm sơn, nó vẫn như cũ đứng lặng tại kia bên trong, cũng liền tại hắn nhìn thấy kiếm sơn nháy mắt, chỗ cảm thụ đến đến từ vô số “Thu nhận vật” nhìn trộm cùng ác niệm, sát na biến mất không thấy gì nữa, tựa như vừa rồi hết thảy đều là ảo giác.

La Quan nhíu mày, đáy mắt như có điều suy nghĩ, dưới chân hắn không ngừng, rất mau tới đến kiếm sơn bên ngoài. Giờ phút này, đang có một tên đế linh vệ, tại kiếm sơn chỗ phòng thủ, nghe tới tiếng bước chân mở mắt ra,

nhướng mày, “Ngươi là ai? Phiên trực trong lúc đó lung tung đi lại, không biết đây là đại tội sao?”

La Quan đưa tay lộ ra lệnh bài, đối phương biến sắc, vội vàng đứng dậy hành lễ, “Nhị đẳng đế linh vệ Hồ Nham, bái kiến giáo úy đại nhân!”

“Ta muốn ở đây tu luyện, ngươi rời đi đi.”

“Cái này…” Hồ Nham một mặt làm khó.

“Ừm?”

Hồ Nham giật mình, nhưng vẫn đối phương bình tĩnh giữa lông mày, cảm nhận được một phần sát khí, hắn thậm chí hoài nghi mình lại không bắt đầu, sẽ bị trực tiếp ném ra bên ngoài, ‘Vị này giáo úy, tốt ngang ngược tính tình!’

“Vâng, thuộc hạ cáo lui… Nhưng việc này, ta sẽ

Hướng dẫn đội giáo úy bẩm báo.”

La Quan phất phất tay, Hồ Nham sau khi hành lễ vội vàng rời đi.

Đợi nơi đây chỉ còn hắn 1 người, La Quan nhìn về phía kiếm sơn lúc, đột nhiên sinh ra một tia minh ngộ, trước đó chỗ kinh lịch hết thảy, là nhằm vào hắn khảo nghiệm, nếu ngay cả đến chỗ này dũng khí đều không có, cũng không có tư cách, thu hoạch được kiếm sơn tán thành.

Hắn thông qua khảo nghiệm, nhưng tựa hồ còn chưa

đủ, La Quan có thể cảm nhận được, đến từ kiếm núi “Dò xét”, rất mãnh liệt cảm giác, lộ ra mấy điểm bắt bẻ cùng bất mãn, nếu như nó có thể nói chuyện lời nói, đại khái là —— làm sao tới như thế tên tiểu tử? Không sai, chính là loại này ghét bỏ cảm giác!

Ta bị khinh bỉ… La Quan ngầm cười khổ, thông qua khảo nghiệm sau hắn vốn nên, trực tiếp cầm tới tiếp xúc kiếm sơn tư cách. Nhưng bây giờ rõ ràng, lại nhiều 1 đạo trình độ, hắn không biết nên làm thế nào, chỉ có thể đứng tại cái này bên trong , chờ đợi kiếm sơn gật đầu, nếu không tùy tiện quá khứ, là sẽ chết người!

Nửa ngày sau, La Quan trên thân lệnh bài nhảy lên, hắn lấy ra thăm dò vào thần niệm, bên trong là một phong tìm từ nghiêm khắc mệnh lệnh, muốn La Quan lập tức rời đi đế hoàng võ bị kho, tiếp nhận đế linh vệ nội bộ thẩm tra, hắn nhìn lướt qua liền trực tiếp thu lại. Lại không lâu , lệnh bài kế tiếp theo nhảy lên, La Quan dứt khoát ném đến một bên, tiếp xuống mặc nó như thế nào chấn động, nhìn cũng không nhìn một chút.

Đế hoàng võ bị kho bên ngoài, Tề Tuyên sắc mặt tái xanh, trùng điệp vỗ bàn một cái, “Làm càn! Bản hầu ra lệnh, hắn dám làm như không thấy, người tới, phái đội chấp pháp tiến vào võ bị kho, đem Ngụy Trang đuổi bắt trở về, dám can đảm phản kháng giết chết bất luận tội!”

“Vâng, Tề Hầu!” Ngoài điện, có đế linh vệ lĩnh mệnh vội vàng rời đi.

Rất nhanh, người mặc giáp trụ, mặt như sắt đá, khí tức quanh người túc sát trùng thiên đội chấp pháp, tại đế

hoàng võ bị kho bên ngoài tập hợp, một màn này dẫn tới mọi người kinh hô.

“Cái này… Đã xảy ra chuyện gì? Mà ngay cả đội chấp pháp, đều cho kinh động!”

“Ngươi còn không biết? Ngụy Trang chẳng biết tại sao, lại bị lưu… Tấn thăng làm giáo úy, tại Tống thị đến trước trốn vào võ bị kho. Xem ra, là tiếp vào triệu hồi mệnh lệnh sau bất vi sở động, chọc giận cao tầng, lúc này mới phái đội chấp pháp đi vào bắt hắn.”

“Không sai, nghe nói Tề Hầu quẳng cái chén, bị tức hỏng!”

“Cái này Ngụy Trang, thật đúng là cả gan làm loạn, lúc trước trọng thương Tống Trọng lúc, liền nên nghĩ đến hôm nay.”

“Chậc chậc, Tề Hầu tức giận, ai còn có thể bảo vệ được hắn? Chính là có bối cảnh đi nữa, cũng khó thoát một kiếp!”

Càng ngày càng nhiều người bị hấp dẫn tới, đưa mắt nhìn đội chấp pháp khí thế hùng hổ, tiến vào đế hoàng võ bị kho, đều đang chờ nhìn, Ngụy Trang bị tóm trở về một màn.

Tạ Doãn, Trương Nghị bọn người, cũng trong đám người một góc nào đó, “Cái này… Sự tình làm sao đột nhiên, liền bại hoại đến một bước này rồi? Ai…

… Ngụy huynh đệ người này, tính tình quá táo bạo, xuất

thủ không để ý hậu quả a.” Tạ Doãn một mặt cười khổ lắc đầu.

“Hừ! Muốn ta nhìn, cái này Ngụy Trang chính là tự làm tự chịu, lúc trước ta đã cảm thấy, người này thủ đoạn tàn nhẫn, không phải hạng người lương thiện, quả nhiên hôm nay đại họa lâm đầu! May mắn lúc trước, ngươi ta không có cùng hắn ở cùng một chỗ, nếu không nói không chừng còn muốn thụ hắn liên lụy.” Mấy tên người mới bên trong kia nữ tu, cười lạnh mở miệng.

Lời này, dẫn tới mấy người khác gật đầu, bọn hắn đối lúc trước một chuyện, từ đầu đến cuối lòng mang khúc mắc, trước kia không dám biểu lộ thôi. Mà bây giờ, Ngụy Trang kiếp số khó thoát, còn có cái gì phải sợ?

Trương Nghị không nói chuyện, thương thế hắn chưa lành, sắc mặt hoàn toàn trắng bệch, nhìn về phía đế hoàng võ bị kho chỗ, vô ý thức nhíu mày. Mặc dù chỉ tiếp xúc qua một lần, lời nói đều không nói trải qua vài câu, nhưng hắn vẫn như cũ cảm thấy, Ngụy Trang tuyệt không phải kẻ vớ vẩn. Nhân vật như vậy, sẽ ngu xuẩn đến đem tự thân đặt trong tuyệt cảnh? Sự tình chỉ sợ, không có mặt ngoài nhìn thấy đơn giản như vậy!

Đường Nhân cùng Miêu Lãnh, bởi vì một ít nguyên nhân, giờ phút này sóng vai đứng chung một chỗ, 2 người không có xích lại gần cũng không giống những người khác đồng dạng nghị luận ầm ĩ, chỉ là trầm mặc ở giữa dư quang giao thoa, phát giác được riêng phần mình suy nghĩ —— Ngụy Trang, chưa hẳn liền sẽ xảy ra chuyện.

Một bên khác, đội chấp pháp tiến vào đế hoàng võ bị kho về sau, căn cứ trước đó thân phận lệnh bài định vị, thẳng đến kiếm sơn mà tới.

Động tĩnh chi lớn, lại dẫn tới một mảnh xôn xao, từ đế hoàng võ bị kho thành lập đến nay, đội chấp pháp tiến vào nội bộ bắt người số lần, một cái tay đều có thể đếm được. Mà đã, sớm nhận được tin tức dẫn đội giáo úy, đang cùng Hồ Nham mấy người cùng một chỗ, đứng tại kiếm sơn khu vực bên ngoài.

Dù là sau lưng, đã truyền đến cực lớn động tĩnh, bọn hắn lại vẫn không hề có cảm giác, ngơ ngác nhìn về phía kiếm sơn phương hướng, như nhìn thấy một loại nào đó không thể tưởng tượng nổi sự tình.

“Tưởng Thần giáo úy, Ngụy Trang nhưng tại nơi đây? Các ngươi… Đang nhìn cái gì?” Đội chấp pháp tu sĩ, bỗng dưng đề cao âm lượng, mới rốt cục bừng tỉnh đối diện mấy người.

“… A, đội chấp pháp đến!” Tưởng Thần giáo úy cùng Hồ Nham bọn người, vội vàng chuyển người qua đến, “Ngụy Trang tại cái này, nhưng… Ai, ta cũng không biết nói như thế nào, chính chư vị xem đi.”

Nói xong, mấy người lùi ra ngoài mở.

Chạy tới đội chấp pháp mọi người, đợi thấy rõ kiếm sơn chỗ, sắc mặt cùng nhau đại biến, nhịn không được hít một hơi lãnh khí.

Bởi vì, kia Ngụy Trang giờ phút này, không ngờ thoát ly

khu vực an toàn, tiến vào kiếm sơn 120 trượng bên trong! Phòng thủ sổ tay bên trên, liên quan tới 4 năm bảy hào “Thu nhận vật” kiếm sơn, có minh xác miêu tả, 200 trượng bên trong nguy hiểm, 120 trượng bên trong cực kỳ nguy hiểm, tới gần người đem thụ kiếm hơi thở xâm nhiễm, mất mạng tại chỗ.

Đội chấp pháp đến, cũng tìm được mục tiêu, nhưng bây giờ loại tình huống này, ai dám hành động thiếu suy nghĩ? Đội chấp pháp trầm mặc liên tục, cầm đầu tu sĩ trầm giọng nói “Hồi bẩm Tề Hầu đại nhân nơi đây hiện trạng, sau tục mệnh ra lệnh đạt trước, ai cũng không cho phép hành động thiếu suy nghĩ!”

Rất nhanh, tin tức liền bị người đưa về, đang cùng Chu Trí 1

Lên uống trà Tề Hầu, “Ba” một tiếng bóp nát chén trà, “Cái gì? Hắn làm sao dám? !”

Bá ——

Tề Hầu đứng dậy, trầm giọng nói “Chu Trí huynh, lâm thời ra một chút ngoài ý muốn, bản hầu mau mau đến xem, xin lỗi không tiếp được.”

Chu Trí chắp tay, “Tề Hầu xin cứ tự nhiên.”

Cùng Tề Hầu dẫn người vội vàng rời đi, sắc mặt hắn bỗng dưng âm trầm xuống, cứ việc vừa rồi hắn không nghe rõ, đến cùng là chuyện gì, nhưng ở cái này trong lúc mấu chốt lại không khó đoán.

“Ngụy Trang? Bất quá chỉ là 1 cái, từ chợ đen mua được thân phận tin tức hạng người vô danh, như thế nào kinh động Tề Hầu?” Đáy lòng của hắn dần dần sinh ra mấy điểm dự cảm không tốt, luôn cảm thấy tiếp xuống, sẽ có một loại nào đó ngoài ý muốn.

Vu Dũng vẫn chưa ngoan ngoãn nghe lời, trở về bồi nàng dâu, hài tử, hắn canh giữ ở Lưu đại nhân bên người, giờ phút này một mặt chấn kinh, “Lại kinh động Tề Hầu đại nhân, hắn tự mình dẫn người, tiến vào đế hoàng võ bị kho… Đại nhân, sẽ không phải xảy ra chuyện gì chứ?”

Lưu Dần mặt không biểu tình, “Hiện tại biết sợ, trước đó cầu ta thời điểm, làm sao không nghĩ ngợi thêm nghĩ?”

Vu Dũng trong lòng đã có cách, ta chính là đi thử một chút, nào nghĩ tới lão nhân gia ngài, lại thật đồng ý.

Gặp hắn mặt mũi tràn đầy bất an, sầu lo, Lưu Dần nghĩ nghĩ, nói “. Ngụy Trang đi kiếm sơn.”

“A, ta biết, nghe nói lúc trước hắn, liền đối kiếm sơn có hứng thú, lần này đi vào… Hả?” Vu Dũng bỗng nhiên ngẩng đầu.

Lưu Dần nói “. Còn không tính quá ngu, Ngụy Trang tới gần, kiếm sơn 120 trượng bên trong, trước mắt cũng không có xảy ra bất trắc.”

Kiếm sơn? !

Tê ——

Vu Dũng đi theo Lưu Dần bên người, đã từng tại đế hoàng võ bị trong kho phiên trực, biết đến muốn so người khác, nhiều như vậy một chút. Kiếm sơn, 4 năm bảy hào "Thu nhận vật", xếp hạng mặc dù không cao, nhưng nó phẩm giai cùng ẩn tàng, lại vô cùng dọa người.

"Đại… Đại nhân… Sẽ không phải… Ngụy Trang là đạt được… Kiếm sơn tán thành đi… Cái này… Nghe nói hắn chính là dùng kiếm… Là, nhất định là như vậy! Ha ha ha, tốt, quá tốt, ta liền biết Ngụy Trang người này, trấn định như vậy khẳng định có nguyên nhân, không nghĩ tới hắn lại có như vậy tạo hóa!"

Có thể bị kiếm sơn tuyển định, một khi hoàn thành nhận chủ, Ngụy Trang địa vị nước lên thì thuyền lên, dính đến thần bí "Thu nhận vật", dù là Tống thị trong lúc nhất thời, cũng vô pháp làm sao hắn.

Lưu Dần lắc đầu, "Đừng cao hứng quá sớm, chỉ là tiến vào 120 trượng trong vòng, khoảng cách thu hoạch được kiếm sơn tán thành còn kém rất nhiều… Tiếp xuống mỗi một bước, hắn đều có thể đột tử tại chỗ."

Kiếm sơn, đây chính là toàn bộ đế hoàng võ bị trong kho, kinh khủng nhất "Thu nhận vật" 1 trong, năm đó hoàng triều vì nghiên cứu nó, chết không biết bao nhiêu người, trong đó không thiếu kiếm đạo đại thành người, nghe đồn thậm chí có Thần Vương cảnh tồn tại khấp huyết trở ra.

Muốn thu phục nó, độ khó có thể tưởng tượng!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1255 : “Chuột nô “

Tề Hầu đến kiếm sơn lúc, La Quan đã tới gần đến trong vòng trăm trượng, hắn lông mày nhướn lên đáy mắt hiển hiện kinh ngạc, chợt bình tĩnh lại. . 85. . 85.

“Bái kiến Tề Hầu!” Đội chấp pháp cùng Tưởng Thần, Hồ Nham bọn người, vội vàng khom người hành lễ.

Đội chấp pháp thủ lĩnh kế tiếp theo giải thích, “Tề Hầu đại nhân, chúng ta tới thời điểm, Ngụy Trang đã ở kiếm sơn 120 trượng bên trong, thuộc hạ bọn người thực không dám hành động thiếu suy nghĩ, mời Hầu gia thứ tội.”

Tề Hầu gật đầu, “Bản hầu đã biết tất, các ngươi làm rất đúng, ý đồ thu hoạch được kiếm sơn tán thành, để tránh trừ tự thân chịu tội, coi là thật ý nghĩ hão huyền!” Hắn vội vàng mà đến, chỉ là lo lắng La Quan cùng đường mạt lộ dưới, dẫn phát không thể khống hậu quả.

Dù sao 4 năm bảy hào ‘Thu nhận vật’ kiếm sơn, thế nhưng là hoàng triều tỏa định, cao độ hư hư thực thực “Đầu mục” hoài nghi đối tượng 1 trong.

Dưới mắt một màn, thì để hắn yên tâm lại, ‘Bất quá lại là 1 cái, bị kiếm sơn trêu đùa quân cờ? Tiểu tử này sẽ không phải coi là, mình thật có thể, đạt được nó tán thành a?’ Tề Hầu khóe miệng, lộ ra một tia khinh thường cười lạnh, lúc trước hoàng triều bên trong nghĩ như vậy,

cũng không có mấy cái có kết cục tốt.

Đại khái, qua không được quá lâu, có lẽ chính là sau một khắc, cái này Ngụy Trang liền sẽ giống như là 1 viên, chín mọng dưa hấu, “Bành” một tiếng nổ thành phấn vụn. Tề Hầu vô ý thức nhíu mày, 1 cái to gan lớn mật tiểu nhân vật, chết cũng liền chết rồi, nhưng ở đế hoàng võ bị trong kho, thấy máu tức là không rõ, rất có thể dẫn phát không lường được biến cố, hắn suy nghĩ một chút, phân phó nói “Đi, mang 300 ‘Chuột nô’ tới.”

Sau lưng 1 vị thần tướng, khom mình hành lễ, “Vâng, thuộc hạ lập tức đi làm.”

Tưởng Thần tay run một cái, trên mặt lộ ra một tia tái nhợt, vội vàng cúi đầu.

Tề Hầu tựa hồ cũng cảm thấy, một số việc không nên để quá nhiều người tham gia, hắn phất phất tay, “Trừ đội chấp pháp, những người khác lui ra đi!”

“Vâng, thuộc hạ bọn người cáo lui.” Tưởng Thần gánh nặng trong lòng liền được giải khai, vội vàng mang theo Hồ Nham bọn người rời đi, nhìn bộ dáng nếu không phải phiên trực còn chưa kết thúc, hắn hận không thể dẫn người, trực tiếp rời khỏi đế hoàng võ bị kho.

Đợi rời xa về sau, Hồ Nham mấy người ánh mắt có chút kỳ quái, do dự một chút, nói “. Giáo úy, ‘Chuột nô’ là cái gì? Ngài nghe tới về sau, tựa hồ sắc mặt không đúng lắm.”

Tưởng Thần chau mày, “Các ngươi tại võ bị kho đợi

không lâu, không biết cũng bình thường, lần trước vận dụng ‘Chuột nô’, là 2,000 năm trước sự tình.” Như nghĩ đến cái gì, sắc mặt hắn càng thêm không dễ nhìn, thở sâu đảo qua mọi người, thấy đều là dưới trướng tâm phúc, do dự một chút, nói “. Việc này dù không tính bí ẩn, nhưng các ngươi biết, cũng đừng tùy ý đối ngoại nói, dù sao… Khục, thanh danh không tốt lắm.”

“Đế hoàng võ bị trong kho ‘Thu nhận vật’, tuỳ tiện không thể thấy máu, một khi ngoài ý muốn nổi lên sự kiện, tỉ như có người chết ở trong đó, liền có thể dẫn phát một loại nào đó khủng bố biến cố. Nhưng dưới tình huống bình thường, sẽ chỉ mời được một vị đại nhân nào đó, tiến vào võ bị trong kho ‘Thanh lý’ sạch sẽ, trấn an một phen là đủ. Hôm nay Tề Hầu đại nhân thế mà, sai người

Mang ‘Chuột nô’ tiến đến, đây là muốn tiến hành huyết tế, xem ra 4 năm bảy hào ‘Thu nhận vật’ kiếm sơn, rất không bình thường a…”

“Huyết tế!” Hồ Nham kinh hô một tiếng, tại 9 ương hoàng triều bên trong, đây là một loại bị mệnh lệnh rõ ràng cấm chỉ tà ác nghi thức, thông qua hiến tế máu tươi cùng hồn phách, lấy sinh mệnh khô héo, điêu linh làm đại giá, lấy hoàn thành cùng một loại nào đó tồn tại giao dịch, nhưng bây giờ, lại để cho đế linh vệ chủ trì tiến hành, thực tế rất trào phúng.

Tưởng Thần trừng mắt liếc hắn một cái, “Nói nhỏ chút…” Hắn đột nhiên ngẩng đầu, “Có người đến, mau cùng ta thối lui đến bên cạnh đi!”

Rất nhanh, một đám người chạm mặt tới, có nam nhân,

có nữ nhân, còn có vị thành niên hài tử, nhưng không có lão nhân thân ảnh. Bọn hắn màu da tái nhợt, như chưa bao giờ thấy qua mặt trời, vẻ mặt ngây ngô động tác chỉnh tề, tựa như là bị điều khiển khôi lỗi, trầm mặc từ mấy người bên cạnh trải qua. Nhưng cùng mặt ngoài khác biệt chính là, những người này con mắt bên trong, tràn ngập hoảng sợ cùng tuyệt vọng.

Im ắng áp bách giống như thủy triều đánh tới, khiến Tưởng Thần, Hồ Nham đám người sắc mặt ngưng trọng, vô ý thức ánh mắt truy đuổi, nhìn qua bọn hắn đi hướng kiếm sơn, cuối cùng biến mất tại cuối tầm mắt.

Tưởng Thần trầm giọng mở miệng, “Đây chính là ‘Chuột nô’, sinh tại lòng đất, ti tiện như chuột, không có người quan tâm sinh tử của bọn hắn, thậm chí cũng không biết, thế gian còn có bọn hắn tồn tại… Đây là chuyên môn chuẩn bị, để mà huyết tế ‘Thu nhận vật’ một đám người, bọn hắn còn sống duy nhất mục đích, chính là làm tế phẩm chết đi.”

“Đại nhân, ‘Chuột nô’ từ đâu mà đến?”

Tưởng Thần trầm mặc nửa ngày, “Biên cương… Nghe nói là cái nào đó bộ tộc, kháng nghịch hoàng triều chi mệnh, tập sát trong quân tướng sĩ, bị toàn tộc giáng tội.”

Giờ phút này, đế hoàng võ bị kho bên ngoài, càng nhiều người trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy chấn động, “Chuột nô? Đó chính là trong truyền thuyết chuột nô, đúng không? !”

“Không sai, chính là ‘Chuột nô’, tình huống này là lại

muốn huyết tế sao?”

“Tê —— đến cùng xảy ra chuyện gì? Luôn cảm thấy hôm nay xảy ra đại sự!”

Đường Nhân đưa mắt nhìn “Chuột nô” biến mất trong tầm mắt, đột nhiên “Hắc” một tiếng cười nhẹ, “Biên cương phản nghịch… Chúng ta hoàng triều, mãi mãi cũng là vĩ quang chính a… Liền ngay cả huyết tế, đều muốn lẽ thẳng khí hùng, dù sao ngươi vốn tội đáng chết vạn lần, ta đều nuôi các ngươi sống đến bây giờ, thời khắc mấu chốt muốn các ngươi chết, lại có cái gì không đúng? Cái này rất đúng, vạn điểm chính xác!”

Miêu Lãnh trừng lớn mắt, nghiêng người nhìn tới.

Đường Nhân cười lạnh, “Nhìn cái gì? Coi như ngươi nói ra đi, ta cũng sẽ không thừa nhận, chỉ làm cho chính ngươi gây phiền toái.”

Miêu Lãnh lắc đầu, “Ta cái gì đều không nghe thấy.” Hắn do dự một chút, “

Đường Nhân đạo hữu, ngươi kiến thức rộng rãi, có thể hay không giải thích một chút, cái này tình huống như thế nào?”

“Không biết, lão tử lại không thấy được, làm sao đoán?” Đường Nhân tính tình, hiển nhiên không phải đối với người nào đều tốt như vậy, “Bất quá, ta cảm thấy cái này cùng Ngụy huynh thoát không ra quan hệ.”

Trong nội tâm nhịn không được cảm khái, Ngụy Trang

quả nhiên lợi hại, giày vò Tề Hầu tự mình hạ tràng không nói, còn có động tĩnh lớn như vậy. Nhưng giày vò tràng diện càng lớn, càng dễ dàng thu lại không được, ta mặc dù đối ngươi rất có lòng tin, nhưng ngươi cũng đừng sóng quá ác, thật là xấu tính mạng của mình.

Chung quy, là phúc của hắn tinh… Đường Nhân ánh mắt sáng lên, hắn như nghĩ đến cái gì, lại nhìn lướt qua giờ phút này, càng ngày càng nhiều tụ đến đế linh vệ, vô ý thức liếm môi một cái, “Miêu Lãnh, ngươi nói người nếu như không cá cược lời nói, còn sống còn có cái gì ý tứ?”

“Ừm?” Miêu Lãnh có chút không có lấy lại tinh thần. . ? ? .

Đường Nhân vỗ vỗ bả vai hắn, “Nhìn, ngay cả ngươi đều cảm thấy như vậy, vậy khẳng định không sai… Lão tử trực giác, luôn luôn là rất chuẩn, nói là phúc tinh liền nhất định là phúc tinh, kia còn có cái gì tốt do dự? Cược!” Hắn cười lớn một tiếng, bước nhanh hướng về phía trước, “Chư vị! Chư vị! Hôm nay, là ta đế hoàng võ bị trong kho, hiếm thấy cảnh tượng hoành tráng, ngươi ta nếu chỉ là đặt mình vào đứng ngoài quan sát, chẳng lẽ không phải đáng tiếc? Đương nhiên muốn tham dự trong đó! Cho nên, không bằng mở lên một bàn, liền cược cái này Ngụy Trang, có thể hay không sống mà đi ra đạo này đại môn? !”

“Tới tới tới, mua định rời tay, hoan nghênh đặt cược!”

Đám người tĩnh một hồi, chợt “Oanh” một tiếng, vô số đầu người tích lũy đầu, thẳng đến Đường Nhân mà tới.

Cược Ngụy Trang sinh tử? Đó còn cần phải nói! Lại không đề cập tới Tống thị, chính là chọc giận Tề Hầu, dẫn phát đế hoàng võ bị nội loạn 2 điểm này, cũng đủ để cho hắn chết không có chỗ chôn. Cái này cái kia bên trong là bắt đầu phiên giao dịch lập cược, tinh khiết chính là đưa tài đồng tử a, đến bên miệng tiện nghi không chiếm, quả thực vương bát đản bên trong trứng!

Nhất là trước đây không lâu, bị Đường Nhân thắng rơi quần lót những người kia, từng cái con mắt đều đỏ, liền kém vung tay hô to —— các huynh đệ, báo thù (gỡ vốn) cơ hội đến, lúc trước chúng ta từ cái kia té ngã, liền muốn từ nơi đó đứng lên!

Miêu Lãnh khóe miệng giật một cái, nhìn xem bị bầy người bao phủ Đường Nhân, nghĩ thầm họ Đường quả nhiên lớn mật, lại dám cầm Ngụy Trang đánh cược. Hắn thối lui mấy bước, lại mặt lộ vẻ do dự, đưa tay giữ chặt một tên người quen, “Ai, Miêu Lãnh ngươi làm gì? Chậm thêm đổ bàn nói không chừng liền quan!”

Miêu Lãnh nói nhỏ vài câu.

Người này trừng lớn mắt, “Cái gì? Ngươi điên rồi? Thật có tiền không có địa phương ném, ngươi cho ta a… Không phải, ngươi đùa thật a?”

Miêu Lãnh không nói chuyện, chỉ là đem một bộ trận kỳ, giao đến trong tay hắn.

“Ngươi không hối hận là được…” Người này lẩm bẩm xâm nhập đám người, “Nhường một chút, đều nhường một chút, lão tử muốn tới dưới trọng chú!”

Kiếm sơn chỗ.

300 “Chuột

Nô” đã đến, nhưng Tề Hầu sắc mặt vẫn chưa buông lỏng, ngược lại trở nên càng thêm ngưng trọng.

Ngụy Trang lại hướng về phía trước, bây giờ khoảng cách kiếm sơn, chỉ còn 50 trượng.

Mặc dù, đến nơi đây cước bộ của hắn trở nên vô song chậm chạp, hồi lâu mới phóng ra một bước… Nhưng 50 trượng khoảng cách này, rất nguy hiểm… Không đơn thuần đến từ kiếm núi, đế hoàng võ bị trong kho ‘Thu nhận vật’ nhóm, tựa hồ cũng phát giác được cái gì, rõ ràng trở nên xao động…

Tề Hầu có thể cảm nhận được, từng đạo khủng bố thăm dò rơi xuống, kích động, như có gai ở sau lưng, thời khắc này đế hoàng võ bị kho, tựa như là 1 con thùng thuốc nổ.

“Đáng chết Ngụy Trang, hắn đến cùng dùng cái gì thủ đoạn? Lại thật gây nên, kiếm sơn hứng thú. Coi như bằng hắn, tuyệt đối không thể đạt được tán thành, một khi kiếm sơn phát hiện bị lường gạt, tức giận phía dưới thậm chí sẽ dẫn phát một trận, không thể vãn hồi ‘Thu nhận vật’ bạo tẩu!”

Không được, cục diện như vậy, một mình ta xử trí không tới.

Tề Hầu lật tay, lòng bàn tay xuất hiện 1 khối lệnh bài, hắn do dự một chút, 5 ngón tay bỗng dưng dùng sức nắm chặt.

Răng rắc ——

Lệnh bài vỡ nát, mà cùng lúc đó, trấn thủ đế hoàng võ bị kho các phương tồn tại, đồng thời thu được truyền tin. Trên thực tế, tại Tề Hầu triệu hoán trước, bọn hắn liền mơ hồ có phát giác.

“Xảy ra chuyện!”

Bá ——

Bá ——

1 đạo lại một thân ảnh, từ âm thầm đi ra, thẳng đến võ bị kho mà tới.

Lưu Dần cũng là trong đó 1 trong, sắc mặt hắn hờ hững đôi mắt nặng nề, quanh thân tản ra một cỗ, người sống chớ tiến vào băng lãnh.

Vu Dũng trốn xa xa, hắn không biết xảy ra chuyện gì, tựa hồ ngay tại “Chuột nô” tiến vào đế hoàng võ bị kho bắt đầu, đại nhân tâm tình liền trở nên rất tệ. Hắn hiểu kì, nhưng thông minh không có hỏi nhiều, chăm chú cúi đầu liền hô hấp đều ép đến thấp nhất.

“Đế hoàng võ bị trong kho xuất hiện, một loại nào đó không biết biến cố, Tề Hầu gọi chúng ta quá khứ…” Lưu Dần đột nhiên mở miệng, thanh âm hờ hững, “Vu Dũng,

ngươi cùng bản quan cùng đi.”

“A… Là, thuộc hạ tuân mệnh!” Vu Dũng không rõ, vì cái gì hôm nay hắn muốn đi? Dù sao hắn hiện tại, đều không phải giáo úy, cũng không tại võ bị trong kho trực.

Lưu Dần hiển nhiên không có làm nhiều giải thích ý tứ, phất tay áo quấn lấy hắn, một bước phóng ra 2 người thân ảnh, liền đã xuất hiện tại đế hoàng võ bị kho bên ngoài.

“Bái kiến Lưu đại nhân!”

Trấn thủ đế linh vệ vội vàng hành lễ.

“Ừm.”

Lưu Dần mặt không biểu tình, bước vào trong cửa lớn, 2 người một đường trầm mặc tiến lên, rất mau tới đến kiếm sơn bên ngoài. Hắn ánh mắt như vô ý, đảo qua 300 “Chuột nô”, hơi ngừng tạm, chậm rãi nói “Hạ quan Lưu Dần, bái kiến Tề Hầu.”

—

—

—

—

—

Chương 1256 : Thành công

2 bọn họ đến chậm nhất, trừ Tề Hầu bên ngoài, còn có 1 lão ẩu, 1 tuấn tú nam tử, trầm xuống mặc lão đạo đứng ở bên cạnh.

5 vị Thần hầu cảnh!

Mặt ngoài nhìn, Tề Hầu địa vị cao nhất, hắn chau mày sắc mặt âm trầm, “Lưu Dần! Tống thị đã truyền tin, vì sao muốn lâm thời giúp Ngụy Trang tấn thăng? Nếu không căn bản sẽ không xuất hiện lúc này cục diện! Như coi là thật tạo thành hậu quả nghiêm trọng, ngươi nhất định phải phụ trách!”

Lưu Dần thần sắc bình tĩnh, đối này cũng có đoán trước, “Bản quan thừa nhận, việc này ta đích xác có nhất định trách nhiệm, nhưng Ngụy Trang tấn thăng giáo úy một chuyện, tại đế linh vệ quy củ bên trong, bản quan chỉ là giải quyết việc chung. Về phần Tống thị truyền tin… Hừ, ta đế linh vệ làm việc, khi nào cần nhìn thế gia đại tộc sắc mặt? Tề Hầu đừng quên, ngươi là phụng hoàng mệnh trấn thủ võ bị kho…”

Không phải thế gia đại tộc chó!

Một câu cuối cùng, hắn dù chưa nói rõ, nhưng ở trận mấy người há có thể nghe không ra? Tề Hầu nháy mắt sắc mặt tái xanh, “Lưu Dần…” Hắn cắn răng gầm nhẹ, sau một khắc bị đánh gãy, “Tốt, Tề Hầu, Lưu đại nhân,

việc đã đến nước này, hay là trước hết nghĩ biện pháp giải quyết đi, như coi là thật dẫn đến hậu quả nghiêm trọng, ngươi ta ai cũng khó thoát truy trách.” Lão ẩu khàn khàn cuống họng mở miệng.

“Hừ!” Tề Hầu phất tay áo cười lạnh, “Đợi việc này về sau, bản hầu chắc chắn bên trên vốn tham gia tấu!” Hắn nhìn quanh mọi người, “Hôm nay tình huống, chư vị đều nhìn thấy, bởi vì Ngụy Trang tự tiện tiếp xúc kiếm sơn, dẫn phát không biết biến cố, toàn bộ đế hoàng võ bị trong kho ‘Thu nhận vật’, toàn bộ tiến vào sinh động trạng thái, một khi hắn làm tức giận kiếm sơn, sợ đem dẫn phát ‘Thu nhận vật’ mất khống chế!”

Mọi người mặt lộ vẻ ngưng trọng, tuấn tú nam tử tay cầm quạt xếp, đột nhiên nói “Ngụy Trang! Chỉ cần ngươi giờ phút này đường cũ lui về, hôm nay hết thảy chịu tội, toàn bộ xóa bỏ, lại ngươi cùng Tống thị ân oán, ta cùng cũng sẽ theo lẽ công bằng xử trí, tuyệt không để ngươi bị oan khuất.”

Tu vi gia trì dưới, tiếng gầm cuồn cuộn, tại phiến thiên địa này tiếng vọng, .

Nhưng cũng tiếc, La Quan cũng không quay đầu lại, hắn mặt hướng kiếm sơn, ánh mắt không có nửa điểm ba động, tựa hồ giờ phút này hắn toàn bộ thế giới, liền chỉ còn lại có trước mắt ngọn núi này… Hoặc là càng xác thực nói, là khảm vào trong lòng núi, kia lăng lệ ngập trời 1 kiếm.

“Vô dụng, Ngụy Trang lúc này đã lâm vào, cùng loại ‘Kết giới’ đồng dạng khảo nghiệm, hoặc là thành công hoặc

là đột tử.” Lão ẩu trên mặt lộ ra một tia bất đắc dĩ, nàng đối Lưu Dần là có mấy điểm bất mãn, luôn luôn trầm ổn, kín đáo 1 người, như thế nào dẫn xuất dạng này ngoài ý muốn? Đương nhiên, nàng càng không thích Tề Hầu, bất quá là quan hệ bám váy cầm tới xưng hào hầu tước, cả ngày lấy mọi người đứng đầu tự cho mình là.

“Thành công?” Tề Hầu cười lạnh, “Các vị trấn thủ đế hoàng võ bị kho nhiều năm, trong đó một chút bí ẩn, không cần bản hầu nhiều lời, Ngụy Trang chỉ là Đăng Tiên cảnh, dù là giấu thủ đoạn, có thể để cho kiếm sơn tán thành? Hắn tất nhiên sẽ chết, ngươi ta bây giờ muốn cân nhắc chính là, người này sau khi chết nên như thế nào kết thúc!”

Từ đầu đến cuối không có phát biểu trầm mặc lão đạo, đột nhiên nói “Tề Hầu nói không sai, bần đạo cảm nhận được

, ‘Thu nhận vật’ không kịp chờ đợi, hôm nay một khi thấy máu, hẳn là một trận kinh biến… 300 ‘Chuột nô’ quá ít, chí ít 1,000, ngươi ta liên thủ phía dưới, có lẽ còn có thể lắng lại.”

Lưu Dần nhíu mày, “1,000 ‘Chuột nô’ ? Như thật dùng tại hôm nay, bộ tộc này liền muốn chết hết, lần sau lại có ngoài ý muốn, làm sao bây giờ?”

Lão đạo không nói thêm gì nữa, Tề Hầu mặt không biểu tình, “Chuyện sau này, về sau lại nghĩ biện pháp, trước vượt qua hôm nay rồi nói sau… Bản hầu cũng không hi vọng, hủy đế hoàng võ bị kho, thụ bệ hạ nghiêm trị!” Hắn nhìn về phía lão ẩu cùng tuấn tú nam tử, “2 vị ý như thế

nào?”

Ngắn ngủi suy tư, 2 người trước sau gật đầu.

Tề Hầu trầm giọng nói “Người tới, lại mang 700 cái… Không, đem tất cả ‘Chuột nô’ toàn bộ mang đến, không còn một mống!”

Lưu Dần nhìn thoáng qua lão đạo, hắn đến từ đế cung, tu vi không phải trong mấy người mạnh nhất, lại thụ nhất bệ hạ tin nặng. Cho nên, hoàng triều đã tìm được mới người thay thế? Cũng đúng, theo thời gian trôi qua, “Chuột nô” đem dần dần không thể thỏa mãn ‘Thu nhận vật’ khẩu vị, vậy liền cần tiến hành thay đổi, chuyện như vậy, cũng không phải lần một lần hai.

Hắn rủ xuống tầm mắt, che đậy kín tối nghĩa không rõ, quanh thân khí cơ bình tĩnh như lúc ban đầu, nhưng Vu Dũng lại từ đại nhân bóng lưng bên trong, cảm nhận được một tia chần chờ, bi ai cùng… Thống khổ? Vì sao lại có loại tâm tình này… Chỉ là “Chuột nô” mà thôi, có thể xúc động Lưu đại nhân tâm thần?

‘Xác nhận ta nhìn lầm, đại nhân nhân vật bậc nào… Ai, đại khái là ta cảm thấy tàn nhẫn đi, dù sao cũng là 1,000 cái người sống sờ sờ.’ trước kia trong quân lúc đang chém giết, ta đã từng giết người không chớp mắt, ban đêm gối lên địch nhân đầu đi ngủ, từ khi nàng dâu mang thai, ta tựa hồ cũng biến thành nhân từ nương tay.

Tất cả “Chuột nô” bị bí thuật thao túng, hội tụ đến kiếm sơn bên ngoài, hơn 1,000 chọn người, nhưng không có nửa điểm thanh âm, kia từng đôi đôi mắt ở giữa, tràn

đầy sợ hãi. Tiếp xuống có thể làm, cũng chỉ có cùng, cùng Ngụy Trang thất bại, chờ hắn bỏ mình… Chờ đợi huyết tế!

Sau 1 ngày.

La Quan đi tới kiếm sơn bên ngoài 30 trượng.

Lại sau 1 ngày, 20 trượng.

Hắn vẫn như cũ còn sống, khí cơ ổn định, mà đế hoàng võ bị trong kho 'Thu nhận vật' xao động, ngay cả phổ thông đế linh vệ đều có thể phát giác được, vô số sắc mặt người trắng bệch, thấp thỏm lo âu.

Nhìn qua bóng lưng của hắn, Tề Hầu, Lưu Dần, lão ẩu đám người sắc mặt thay đổi, ngưng trọng bên trong, lộ ra một tia không thể tưởng tượng nổi.

20 trượng!

Năm đó, hoàng triều vị kia Vương tước, cũng chỉ tới gần đến khoảng cách này,

Về sau liền không chịu nổi kiếm ý ăn mòn khấp huyết rút đi.

Mà Ngụy Trang hắn, giờ phút này còn tại tiến lên!

Rốt cục, lại bước ra một bước về sau, La Quan tiến vào 20 trượng bên trong khoảng cách, lão ẩu hít một hơi lãnh khí, "Chư vị, có phải hay không là ngươi ta, tính sai một sự kiện?'Thu nhận vật' dị thường sinh động, cũng

không phải là nhận kích thích, mà là bọn chúng sớm phát giác được cái gì… Tỉ như, kiếm sơn nhận chủ?”

“Không có khả năng!” Tề Hầu kêu to, “Bằng hắn, có thể thu được kiếm sơn nhận chủ? Bản hầu không tin!”

Hắn gắt gao tiếp cận, La Quan bóng lưng, không chỉ là bởi vì Tống thị, càng bởi vì lồng ngực ở giữa, khuấy động mãnh liệt lửa giận.

Dựa vào cái gì? !

Năm đó, thụ mệnh trấn thủ đế hoàng võ bị kho, hắn liền từ muội muội chỗ, cầm tới 1 cái tuyệt mật tin tức. Cho nên từng không chỉ một lần, thử qua tiếp xúc kiếm sơn, nhưng đều không ngoại lệ đều thất bại.

Thậm chí còn bị kiếm ý ăn mòn, dẫn đến tự thân căn cơ bị hao tổn, tu vi đều rút lui mấy điểm, nếu không xưng hào phong hầu chi vị, cần gì muội muội mở miệng đòi hỏi. Hắn Tề Tuyên, bằng thực lực bản thân, liền đầy đủ cầm xuống!

Từ đó về sau, Tề Hầu triệt để nhận mệnh, nhưng lòng dạ chỗ sâu, từ đầu đến cuối có một tia không cam lòng. Cũng chính vì vậy, đang nghe La Quan, tới gần kiếm sơn về sau, hắn mới phản ứng mãnh liệt —— 1 cái vô danh tiểu tốt, cũng xứng nhúng chàm kiếm sơn? Nhưng bây giờ, chính là như thế 1 cái vô danh tiểu tốt, hắn đi tới kiếm sơn 20 trượng bên trong, dù là tận mắt nhìn thấy, Tề Hầu vẫn không tin.

Bởi vì 20 trượng, cũng là Tề Tuyên cực hạn, cùng

Vương tước sóng vai tuy bại nhưng vinh… Nhưng phần này giấu ở đáy lòng quang vinh, bây giờ lại bị người giẫm tại dưới chân, tùy ý chà đạp.

Ta Tề Tuyên, xưng hào hầu tước cấp tồn tại, Cửu Dương hoàng triều bên trong, đứng đầu nhất kiếm đạo cường giả 1 trong… Lại bại bởi, chỉ là 1 cái Đăng Tiên cảnh? !

Lưu Dần híp híp mắt, “Thế gian hết thảy vốn không có tuyệt đối, có lẽ kiếm sơn lựa chọn tiêu chuẩn, tu vi cũng không phải là mấu chốt.”

“Chư vị, có lẽ ngươi ta muốn mắt thấy, 1 cái kỳ tích sinh ra… Bất quá trước đó, có phải là trước đem ‘Chuột nô’ đưa ra ngoài? Bọn hắn tồn tại, có thể dẫn động cái khác ‘Thu nhận vật’ mất khống chế, như lỡ như ảnh hưởng đến kiếm sơn nhận chủ một chuyện, hậu quả này ai đến gánh chịu?”

Tề Hầu rống to, “Không được! Tiến vào 20 trượng bên trong lại như thế nào?‘Chuột nô’ nhất định phải lưu tại cái này bên trong, để phòng lỡ như!”

Lão ẩu do dự một chút, cũng nói “Hay là lưu lại đi.”

Trầm mặc lão đạo đột nhiên xem ra, “Lưu đại nhân đối với mấy cái này ‘Chuột nô’, tựa hồ rất để ý?”

Lưu Dần mặt không biểu tình, ” ‘Chuột nô’ là huyết tế mấu chốt, nhưng trấn an ‘Thu nhận vật’, bản quan thụ hoàng ân hạo đãng, bị thăng chức đến tận đây, tự nhiên tận tâm làm việc.”

Lão đạo mỉm cười, “Lưu lớn

Người trung thành cảnh cảnh.” Nhưng ánh mắt của hắn lại lộ ra một tia sắc bén, rơi vào Lưu Dần trên thân, như muốn đem hắn nhìn thấu.

Lưu Dần bất động thanh sắc, nhưng hắn biết, liên quan tới “Chuột nô” sự tình, hắn không thể lại mở miệng. Đế cung đến đầu này lão cẩu, quả nhiên khứu giác nhạy cảm, lại chỉ thông qua điểm này vết tích, liền phát giác được không đúng.

Sau 3 ngày.

La Quan đứng tại kiếm sơn trước, tới một bước xa, thân thể của hắn lay động một cái, như tinh lực hao hết, cuối cùng đứng thẳng người, tại vô số chấn kinh, không thể tưởng tượng nổi ánh mắt bên trong, đưa tay sờ về phía kiếm sơn.

Ba ——

Một tiếng vang nhỏ, lòng bàn tay cùng tảng đá chạm nhau, hơi có chút hơi lạnh, phát ra thanh âm rất thấp, nhưng giờ phút này tại mọi người trong lòng, lại không khác kinh lôi cuồn cuộn.

Thành công rồi? !

Sau một khắc, “Ông” một tiếng kêu khẽ, từ kiếm trong ngọn núi truyền đến, tiếp theo là “Răng rắc” “Răng rắc” vỡ vụn âm thanh, vô số đạo vết rạn xuất hiện tại kiếm

sơn mặt ngoài, tiếp lấy vỡ vụn, đổ sụp.

Mà nương theo lấy kiếm sơn đổ sụp, vô số kiếm quang phóng lên tận trời, bọn chúng không nhìn đế hoàng võ bị kho cấm chế, xông lên tận chín tầng trời phía trên, kia hạo đãng đãng vô số kiếm quang, tại thiên khung ở giữa hội tụ, lại tạo thành 1 đem 10,000 trượng kiếm ảnh.

Chuôi kiếm hướng, mũi kiếm hướng phía dưới, khóa chặt La Quan thân ảnh, sau đó ầm vang rơi xuống.

Kiếm ảnh khẽ động thiên địa chấn minh, khủng bố đến cực điểm khí cơ, đem toàn bộ đế hoàng võ bị kho bao phủ, tất cả mọi người trừng lớn mắt, mặt lộ vẻ hãi nhiên.

Dù là Tề Hầu, Lưu Dần bọn người, tại kiếm ảnh phía dưới, cũng cảm thấy tự thân hèn mọn như sâu kiến, giống bị thiên khung tinh thần quan sát.

Đó là một loại tuyệt đối nghiền ép!

Hô ——

La Quan trường bào khuấy động, tóc đen tại sau lưng bay giương, mũi kiếm rơi vào hắn giữa lông mày, sau đó kiếm ảnh giải thể, một lần nữa hóa thành vô số kiếm quang, như rốt cuộc tìm được kết cục, không kịp chờ đợi xông vào trong cơ thể hắn. Cho đến cả người hắn, bị kiếm quang bao phủ, trở thành kiếm quang một bộ điểm.

“Hì hì!”

“Hắc hắc!”

“Ha ha!”

“Chúc mừng… Chúc mừng…”

“Ăn mừng… Muốn ăn mừng…”

“Mở yến hội… Thật nhiều đồ ăn… Ăn…”

“Muốn chờ… Chờ hắn tỉnh lại…”

Vô số ầm ĩ âm tiết truyền vào trong tai mọi người, bọn hắn rốt cục vững tin, ‘Thu nhận vật’ nhóm dị thường sinh động, không ngờ là thật sự bởi vì, kiếm sơn muốn nhận chủ.

Bằng tự thân liền có thể ảnh hưởng, cơ hồ tất cả ‘Thu nhận vật’, kiếm sơn vị cách, cao không thể tưởng tượng nổi! Nghĩ như vậy, mọi người nhìn về phía La Quan ánh mắt, liền nhịn không được toát ra thật sâu ao ước.

—

—

—

—

—

—

Chương 1257 : Hoạt tính sinh “Người “

Mở mắt ra, La Quan ý niệm đầu tiên là, “Lão tử thế mà còn sống!” Tới gần kiếm sơn đến 100 trượng trong vòng lúc, La Quan liền biết, tên chó chết này căn bản là không có nghĩ “Tuyển” hắn, chỉ là bức bách tại quy củ, không đi không được 1 cái quá trình, mà một khi thất bại , chờ đợi hắn liền chỉ có một con đường chết. 50 trượng về sau, La Quan liền đã mất đi ý thức, còn lại hết thảy, chỉ dựa vào ý chí cùng bản năng chèo chống.

‘Cẩu vật, không nhìn trúng ta? Lão tử hay là thắng!’ hắn ngẩng đầu đảo qua xung quanh, Tề Hầu bọn người đến lúc, hắn mơ hồ là biết đến, cũng rõ ràng những người này đối với hắn không có hảo ý, nhưng bây giờ từng gương mặt một bên trên, biểu lộ rất thú vị. Suy nghĩ một chút, La Quan chậm rãi mở miệng, đánh vỡ giờ phút này tĩnh mịch, “Chư vị đại nhân ở đây, là tới chúc mừng Ngụy mỗ sao?”

Tề Hầu sắc mặt, lập tức so đớp cứt càng khó coi hơn, hắn đến nay không thể tin được, nhìn thấy trước mắt một màn.

Lưu Dần mỉm cười chắp tay, nhanh chân hướng về phía trước, “Không sai! Bản quan cùng Tề Hầu cùng chư vị đồng liêu đến đây, đang muốn chúc mừng Ngụy Trang giáo úy đạt được kiếm sơn nhận chủ, sau đó đại đạo hưng thịnh, tiền đồ vô lượng! Trước đó, là bản quan bọn người không hiểu rõ rõ ràng, lúc này mới náo ra hôm

nay hiểu lầm, ngay cả cuối cùng hơn 1,000 tên ‘Chuột nô’, đều lãng phí tại cái này, thực tế khá là đáng tiếc.” Đang khi nói chuyện, hắn trông lại đôi mắt chỗ sâu lộ ra một tia khẩn cầu, thoáng qua liền mất.

La Quan hơi trầm ngâm, nói “.‘Chuột nô’ là cái gì?”

Lưu Dần nói “. A, một đám phản nghịch mà thôi, vừa lúc nó huyết mạch có thể thỏa mãn ‘Thu nhận vật’ nhu cầu, một khi ngoài ý muốn nổi lên, có thể dùng bọn hắn tiến hành huyết tế, đối ‘Thu nhận vật’ tiến hành trấn an. Hôm nay bởi vì kiếm sơn nhận chủ một chuyện, đế hoàng võ bị trong kho ‘Thu nhận vật’ cực độ sinh động, bọn chúng ngay tại chờ ngươi tỉnh lại, sau đó bắt đầu hưởng dụng huyết thực làm ăn mừng.” Hắn chắp tay, “Làm phòng tiếp xuống ngoài ý muốn nổi lên, bản quan liền không tại trong kho ở lâu, đi trước bên ngoài cùng Ngụy Trang giáo úy.”

Nói xong, cái thứ 1 quay người rời đi.

Trầm mặc lão đạo ánh mắt, tại trên người Lưu Dần hơi dừng lại, thản nhiên nói “Tề Hầu, xin hạ lệnh đi.” Đang khi nói chuyện, hắn đối La Quan gật gật đầu, xoay người rời đi.

Tề Hầu cắn răng, “Tất cả mọi người, lập tức rời khỏi đế hoàng võ bị kho, không được cho phép bất luận kẻ nào, không được bước vào trong đó nửa bước!” Hắn thật hi vọng , đợi lát nữa những này bị máu tươi nhiễm đỏ mắt ‘Thu nhận vật’ có thể nổi điên, đem Ngụy Trang cũng cho cùng nhau xé nát.

Rất nhanh, toàn bộ đế hoàng võ bị trong kho, tất cả mọi người thu được truyền lệnh, bằng nhanh nhất tốc độ rời khỏi. Kiếm sơn chỗ, chỉ còn lại có La Quan 1 người, nhưng hắn bên tai lại rất náo nhiệt, “Kiếm sơn… Người thừa kế… Hắc… Nhìn xem… Không có gì lợi hại…”

“Ngậm miệng… Ngươi nghĩ khiêu khích nó…”

“Đói… Bắt đầu ăn đi… Chúng ta không bằng…”

“Thật là mỹ vị huyết thực…”

“Ừng ực —— ừng ực —— “

Cuối cùng chuyển

Tụ thành một mảnh tiếng nuốt nước miếng, trong không khí hiển hiện sương mù, kịch liệt vặn vẹo, lăn lộn, giống như là vô số giương nanh múa vuốt quái vật, liền muốn nhào về phía bị khống chế “Chuột nô” .

“Dừng lại!” La Quan đột nhiên mở miệng, sắc mặt hắn bình tĩnh, đôi mắt bên trong một mảnh hờ hững. Lưu Dần đường đường đế linh vệ cao tầng, Thần hầu cảnh cường giả, tại sao lại để ý một đám, không đáng giá nhắc tới “Chuột nô” ? La Quan không biết, nhưng hắn biết mình thiếu đối phương ân tình, nợ nhân tình liền muốn còn.

Bá ——

Sương mù dừng lại, lâm vào ngắn ngủi trì trệ, lít nha lít nhít băng lãnh nhìn chăm chú, rơi vào La Quan trên

thân, khát máu, ác niệm bên trong lại tràn ngập bất mãn. Bọn chúng đã thật lâu, không có thưởng thức qua huyết thực hương vị, bây giờ đưa đến bên miệng, đã sớm không kịp chờ đợi.

La Quan như không có cảm giác, hắn nhìn về phía sương mù, thản nhiên nói “Những này ‘Chuột nô’ là của ta, các ngươi 1 cái cũng không thể đụng.”

Có ý tứ gì? Ngươi muốn ăn ăn một mình? ! Đế hoàng võ bị trong kho ‘Thu nhận vật’ nhóm phẫn nộ, sương mù điên cuồng khuấy động, như giang hải cuồn cuộn, cũng không chờ bọn hắn phát tiết lửa giận, La Quan bước ra một bước, “Ba” một tiếng vang nhỏ, “Các ngươi có ý thấy?”

Hắn ngữ khí bình tĩnh, quanh thân cũng vô khí cơ tản mát, nhưng giờ phút này cho người cảm giác, lại khủng bố tới cực điểm. Phẫn nộ “Sương mù” bỗng dưng cứng đờ, bọn chúng như nghĩ đến một loại nào đó, cực đáng sợ hồi ức. Sương mù từng chút từng chút bắt đầu tiêu tán, đế hoàng võ bị trong kho ‘Thu nhận vật” nhóm, lựa chọn nhượng bộ.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên lại có 1 đạo tiếng bước chân, ở bên tai vang lên, ngay tại lui tán sương mù, lại lần nữa trở nên nồng đậm.

“Là nàng…”

“Nàng muốn… Tới khiêu chiến… Kiếm sơn…”

“Hắc hắc, thú vị… Thú vị…”

“Đánh đi… Đánh đi…”

La Quan ngẩng đầu nhìn lại, trong sương mù hiện ra một thân ảnh, vặn vẹo mà mơ hồ, lại có mấy điểm tinh tế tư thái. Nàng xa xa dừng lại hướng La Quan trông lại, có thể rõ ràng cảm nhận được, đến từ trên người nàng phẫn nộ, “A!” Nàng mở to miệng, phát ra im ắng tru lên, sương mù điên cuồng khuấy động, phóng thích khủng bố khí cơ.

Hô ——

Cuồng phong đập vào mặt, phát động trường bào bay giương, La Quan híp híp mắt, khi nhìn rõ đạo thân ảnh này nháy mắt, trong lòng khẽ động liền tự nhiên sẽ hiểu nó thân phận —— đế hoàng võ bị trong kho, lấy “Thu nhận vật” hoạt tính vì giường ấm, đản sinh ra “Người” . Hoặc là càng xác thực nói, là quỷ dị, khủng bố cùng không biết diễn sinh vật.

Chỉ kém 1 bước cuối cùng, nàng liền đem triệt để ngưng tụ, ngày hôm nay cái này

Trận huyết tế, đối nàng cực kỳ trọng yếu.“Vẽ rồng điểm mắt”, chỉ có máu tươi đổ vào, cùng chúng sinh tử vong điêu linh, mới có thể thúc đẩy sinh trưởng bước phát triển mới sinh mạng thể.

La Quan đưa tay hướng về phía trước, đế linh vệ chế thức trường kiếm, “Ông” một tiếng tự động bay ra, rơi vào trong tay hắn, mũi kiếm chỉ phía xa, “Rời đi, hoặc là chết!”

Trong sương mù, cái bóng mờ kia trầm mặc, thật sâu nhìn La Quan một chút, nàng xoay người rời đi. Theo tiếng bước chân đi xa, sương mù hoàn toàn biến mất, bên tai những cái kia ầm ĩ cùng thăm dò, ác niệm, cũng toàn bộ thối lui. Nàng mặc dù khủng bố, nhưng chung quy không dám, đi khiêu khích kiếm sơn người thừa kế.

La Quan đưa tay, gảy một cái mũi kiếm, “Ông” một tiếng chấn minh, bị điều khiển như khôi lỗi “Chuột nô”, đột nhiên khôi phục tự do. Nhưng bọn hắn trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, vẫn đứng tại chỗ động cũng không dám động, ngẫu nhiên có hài tử khóc lớn, cũng lập tức bị bên người đại nhân che miệng.

“Theo ta đi.”

Nói xong, La Quan quay người đi ra ngoài.

“Chuột nô” hoảng sợ nhìn nhau, rốt cục tại mấy cái nam tử cao lớn dẫn đầu dưới, đi theo sau hắn.

…

Đế hoàng võ bị kho bên ngoài.

Tề Hầu, Lưu Dần, lão ẩu cùng 5 vị Thần hầu, cùng đội chấp pháp mọi người đều trầm mặc chờ đợi. Càng bên ngoài, thì là tụ đến đại lượng đế linh vệ, tất cả mọi người trừng lớn mắt, một mặt chấn kinh, mờ mịt. Bọn hắn không biết đến tột cùng phát sinh cái gì, nhưng nhìn hôm nay bộ dáng, đúng là tất cả phiên trực đế linh vệ, toàn bộ đều bị triệu hồi.

Võ bị trong kho, nhất định có đại sự xảy ra! Nhưng lúc này giữa sân kiềm chế, không khí khẩn trương, lại làm bọn hắn không dám thám thính, chỉ có thể suy đoán lung tung.

Đúng lúc này, Tống thị mọi người nghe nói Tề Hầu bọn người hiện thân, lúc này vội vàng chạy đến, Chu Trí đi theo ở bên trong, đảo qua mọi người sắc mặt, trong lòng hắn trầm xuống, trong lòng dự cảm không ổn, lúc này càng phát ra mãnh liệt, do dự một chút, hắn chắp tay nói "Tề Hầu, không biết kia Ngụy Trang, bây giờ người ở chỗ nào?"

Tề Hầu trầm mặc mấy hơi, chậm rãi nói "Chu đạo hữu, liên quan tới Ngụy Trang một chuyện, đế linh vệ còn cần điều tra rõ ràng, các ngươi đi trước đi."

Chu Trí trong lòng run lên, xảy ra chuyện! Tề Hầu rõ ràng đã đáp ứng hắn, sẽ đem Ngụy Trang cầm xuống, giao cho Tống thị xử trí, lấy nó thân phận nếu không phải bất đắc dĩ, tuyệt sẽ không lật lọng, trong lòng kinh sợ nhưng trên mặt hắn, lại một mảnh yên tĩnh, "Tốt, nếu như thế, Chu mỗ cùng Chu thị, hôm nay liền trước cáo từ."

"Chờ một chút!" Lão ẩu đột nhiên mở miệng, nàng dư quang nhìn lướt qua Lưu Dần, từ khi rời đi đế hoàng võ bị kho về sau, hắn liền phá lệ trầm mặc, loại đả kích này Tề Hầu uy tín cơ hội, lại nắm chắc không ngừng? Không có cách, nàng chỉ có thể tự mình ra mặt.

Tề Hầu lông mày

Nhíu một cái, “Lữ bà, hôm nay đế hoàng võ bị trong kho, sẽ có đại sự phát sinh, ngươi không muốn tự nhiên đâm ngang!”

Lữ bà cười lạnh một tiếng, “Tề Hầu nói sai, chính là bởi vì Tống thị, Chu thị liên lụy trong đó, hôm nay mới càng hẳn là, triệt để xử trí thỏa đáng, miễn cho ngày sau lại có khó khăn trắc trở, cho nên bọn hắn tạm thời không thể đi.”

Lão đạo thản nhiên nói “Bần đạo cảm thấy, Lữ bà lời nói không phải không có lý.” Giải quyết dứt khoát, hắn chỗ đại biểu thái độ, dù là Tề Hầu cũng chỉ có thể ngầm thừa nhận, sắc mặt hắn khó coi, “Chu đạo hữu, cùng Tống thị chư vị, liền cùng chúng ta cùng một chỗ, tạm thời chờ ở cái này đi!”

Chu Trí một trái tim chìm vào đáy cốc, hắn nhìn về phía Tề Hầu, ý đồ đạt được một điểm nhắc nhở, nhưng trừ đối phương sắc mặt âm trầm, lại không một chút đáp lại, “Đồ chết tiệt! Những năm này, thu Chu thị bao nhiêu chỗ tốt, một điểm chuyện nhỏ đều không giúp?”

Là kia Ngụy Trang? Nhưng hắn bất quá chỉ là, chỉ là 3 cùng đế linh vệ, dù là che giấu thực lực, có thể nghiền ép giáo úy lại như thế nào? Tại đế hoàng võ bị trong kho, chỉ là sâu kiến thôi, có thể nhấc lên như thế nào sóng gió? Làm sao đột nhiên, thế cục biến rồi lại biến? !

Đường Nhân cùng Miêu Lãnh liếc nhau, đều phát giác được riêng phần mình đáy lòng rung động, nhất là cái trước, giờ phút này một gương mặt đỏ bừng, ánh mắt

sáng dọa người. Đường Nhân có một loại, mãnh liệt đến cực điểm trực giác, hôm nay hắn thành công… Ngụy Trang, hắn không có việc gì… Hắn lại thật có thể, xông qua hôm nay một kiếp… Thắng… Ta muốn thắng… Như coi là thật như thế, cái này chính là lão tử ngưu bức nhất một trận đánh cược, có thể thổi cả một đời cái chủng loại kia!

“Chuyện gì xảy ra? Tề Hầu, Lưu đại nhân bọn hắn, thế mà mang theo đội chấp pháp ra, Ngụy Trang đâu? Hắn sẽ không phải là, đã vụng trộm chạy mất đi?” Mấy tên người mới bên trong, kia nữ tu nói thầm lấy mở miệng, sắc mặt khó coi.

Tạ Doãn lắc đầu, “Đế hoàng võ bị kho cùng ngoại giới ngăn cách, nói là một phương tiểu không gian đều không quá đáng, cửa ra vào liền cái này 1 cái, Ngụy huynh đệ có thể chạy trốn tới đi đâu?” Hắn do dự một chút, hạ giọng, “Ta cảm thấy, có lẽ là Ngụy huynh đệ hắn, làm cái gì khó lường sự tình, Tề Hầu bọn hắn cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, chỉ có thể ở bên ngoài chờ.”

“Ha! Bằng hắn? Làm sao có thể!” Nữ tu một mặt không thể tưởng tượng nổi, “Tề Hầu a, còn có Lưu đại nhân, kia cũng là Thần hầu cảnh đám mây tồn tại… Ngụy Trang… Ngụy Trang hắn lợi hại hơn nữa, cũng giống như chúng ta, chỉ là cái người mới thôi… Sao có thể uy hiếp được chư vị đại nhân… Trương Nghị, ngươi nói lão Tạ có phải là tại nói hươu nói vượn?”

Trương Nghị trầm mặc mấy hơi, “Nếu như là những người khác, ta cũng không coi trọng, nhưng Ngụy

Trang… Có lẽ, thật có khả năng này.”

Nữ tu trừng lớn mắt, một mặt giật mình.

Cũng không đợi nàng lại nói cái gì, đám người đột nhiên một trận xao động, đế hoàng võ bị kho trong cửa lớn, đột nhiên truyền đến động tĩnh.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1258 : Dập đầu

Kẹt kẹt ——

Đế hoàng võ bị kho đại môn, bị người từ bên trong đẩy ra, tiếp lấy một thân ảnh, từ đó đi ra.

Vô số người, đột nhiên trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy chấn kinh ——

Kia là cái cao lớn nam tử, nhưng thân thể rất gầy yếu, làn da tái nhợt vô song, mặt mũi tràn đầy đều là sợ hãi, bất an. Đón lấy, là người thứ hai, sau đó cái thứ 3, cái thứ 4… Bọn hắn có nam có nữ, còn có một số hài tử, người càng ngày càng nhiều.

” ‘Chuột nô’, là ‘Chuột nô’ !” Có đế linh vệ kinh hô.

Bị dùng để huyết tế “Chuột nô”, tiến vào đế hoàng võ bị trong kho, thế mà còn có thể sống được ra? Mọi người vô ý thức, nhìn về phía Tề Hầu, Lưu Dần bọn người, đã thấy mấy vị đại nhân nhóm, trên mặt so với bọn hắn càng đặc sắc, kia phần chấn kinh khó mà che lấp.

‘Chẳng lẽ, các đại nhân cũng không nghĩ tới, ‘Chuột nô’ có thể còn sống ra? Kia là ai, xuất thủ cứu bọn hắn?”

Rốt cục, đến lúc cuối cùng 1 cái “Chuột nô”, run rẩy đi ra đại môn, lại 1 đạo tiếng bước chân vang lên, “Chuột nô” nhóm vô ý thức nhường ra một con đường, phần phật quỳ đầy một chỗ.

La Quan cất bước đi ra, thần sắc hắn bình tĩnh, xung quanh lại vang lên, một trận chỉnh tề hít một hơi lãnh khí âm thanh. Cứ việc trước đó, mọi người đã có suy đoán, thật là tận mắt nhìn thấy, La Quan từ đế hoàng võ bị trong kho đi ra, một màn này tạo thành xung kích, hay là làm bọn hắn tâm thần trống rỗng!

Hắn đến cùng, là thế nào làm được? Phạm phải lớn như thế sai, thế mà còn có thể bình yên vô sự, thậm chí giờ phút này lại nhìn đi, mấy vị đại nhân trầm mặc chờ, giống như là cùng một chỗ chờ đợi, hắn thời khắc này hiện thân.

“A!” Đột nhiên, rít lên một tiếng vang lên, tiếp theo là điên dại cuồng tiếu, “Thắng, ta thắng! Ha ha ha ha, ta thắng!”

Đường Nhân trợn trắng mắt, bị cái này kinh hỉ kích thích, trực tiếp ngất đi. Miêu Lãnh ôm lấy hắn, kiệt lực giữ vững bình tĩnh, nhưng cái kia đáng chết khóe miệng, làm sao đều ép không được.

Cùng một thời gian, vô số đế linh vệ biến sắc, trên mặt khổ cơ hồ muốn nhỏ xuống nước đến —— xong, triệt để xong! Lúc này không chỉ là quần lót, lão bà vốn đều không có, đáng chết… Đường Nhân, cẩu tặc, vương bát đản, trả ta tiền mồ hôi nước mắt!

La Quan biểu lộ có một nháy mắt cổ quái, dư quang đảo qua xung quanh, không khó ra kết luận, Đường Nhân lại bắt hắn đánh cược, xem ra lần này, hay là đại sát tứ phương cục diện, ‘Lại dựa vào ta thắng tiền là a? Tốt, cái này một bút trước cho ngươi ghi lại!’

Hắn chắp tay, “Làm phiền chư vị đại nhân lâu các loại, thuộc hạ thực tế sợ hãi.”

Lữ bà mặt lộ vẻ tiếu dung, “Ngụy giáo úy không cần để ý, đây vốn là lão thân bọn người thuộc bổn phận sự tình, ngược lại là giáo úy hôm nay, quả thực làm ta cùng mở rộng tầm mắt!”

Bên cạnh nàng, thanh niên tuấn tú gật đầu, “Đích xác, trước đó bản hầu làm việc có chỗ không ổn, còn xin ngụy giáo úy chớ để ở trong lòng.”

】 không trách bọn hắn không thận trọng, thực tế là La Quan biểu hiện quá dọa người, trước đó kiếm sơn nhận chủ về sau, võ bị trong kho “Thu nhận vật” nhóm, không kịp chờ đợi muốn thôn phệ “Chuột nô”, một màn kia bọn hắn tận mắt nhìn thấy, nhưng còn bây giờ thì sao?“Chuột nô” không thiếu một cái, bị La Quan mang ra đế hoàng võ bị kho. Điều này nói rõ cái gì? Là hiểu chi lấy động tình chi lấy lý, thuyết phục “Thu nhận vật” nhóm, về sau nên ăn chay rồi? Đừng nói giỡn!

‘Ngụy Trang hắn có thể bằng sức một mình, uy hiếp tất cả “Thu nhận vật” … Tê —— kiếm sơn vị cách, chỉ sợ so với chúng ta biết, còn muốn càng khủng bố hơn!’ có lẽ hiện tại, La Quan tu vi kém xa bọn hắn, nhưng đạt được kiếm sơn nhận chủ, nó tương lai không thể đo lường! Bây giờ không giải quyết tai hoạ ngầm, rút ngắn giao tình, chẳng phải là ngu xuẩn?

La Quan chắp tay, “2 vị đại nhân nói quá lời, bất quá hôm nay, Ngụy Trang còn có một chuyện muốn nhờ…

Những này ‘Chuột nô’ có chút ý tứ, thuộc hạ có khác công dụng, không biết có thể hay không đem bọn hắn ban thưởng cho ta.”

“Không được!” Tề Hầu vô ý thức bác bỏ, phát giác được mọi người ánh mắt, hắn nhíu chặt lông mày nói “.‘Chuột nô’ liên quan đến võ bị kho an ổn, đã sống tiếp được, đương nhiên phải kế tiếp theo giữ lại.”

Lưu Dần thở ra một hơi, trước liếc mắt nhìn chằm chằm La Quan, trầm giọng nói “Bản quan lại cảm thấy, việc này cũng không gì không thể, dù sao những này ‘Chuột nô’, vốn nên chết tại đế hoàng võ bị trong kho, là Ngụy Trang giáo úy dẫn bọn hắn ra, ban cho chỗ hắn đưa rất hợp lý.”

“Bản hầu phản đối!”

“Bản quan tán thành!”

Lữ bà nói “. Lão thân cũng cảm thấy, có thể giao cho ngụy giáo úy. . 85. . 85.”

Thanh niên tuấn tú tán thành.

Lão đạo gật đầu, “Đã như vậy, liền quyết định như vậy đi.”

Tề Hầu nghiến răng nghiến lợi, nhưng 4 so một phiếu số, hắn chỉ có thể phất tay áo vung lên, “Việc này, bản hầu sẽ hướng bệ hạ thượng tấu!” Thượng tấu cũng vô dụng, lão đạo thái độ, cơ bản liền có thể thay thế đồng hồ, là Thần hoàng bệ hạ ngầm đồng ý, nhưng mặt mũi

loại vật này, hay là cần giữ gìn một chút.

Đúng lúc này, tiếng xé gió lên, một chiếc cỡ nhỏ tinh hạm, rơi vào đế hoàng võ bị kho bên ngoài. Đón lấy, có người nhanh chóng bay tới, trên cáng cứu thương mặt nhấc lên, chính là bị đánh gãy tứ chi Tống Trọng, hắn liếc mắt liền thấy, trong đám người La Quan, con mắt nháy mắt đỏ, thê lương thét lên, “Cữu cữu, cha! Chính là hắn, hắn chính là Ngụy Trang! Vương bát đản, ngươi hủy ta tu hành, hôm nay ta muốn ngươi chết vô nơi táng thân!”

“Người tới, đem hắn cầm xuống, nhanh cầm xuống!”

Bá ——

Bá ——

Tống Trọng bên người, 2 vị Tống thị tu sĩ lập công sốt ruột, vọt thẳng ra ngoài. Theo bọn hắn nghĩ, nhà mình lão gia cùng cữu lão gia đều tại, định đã cùng đế linh vệ cao tầng đạt thành ước định, cầm nã chỉ là 1 cái Ngụy Trang, còn không phải dễ như trở bàn tay?

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, 2 tên Chu thị tu sĩ bay rớt ra ngoài, “Oa oa” máu tươi cuồng phún. Lưu Dần sắc mặt băng lãnh, trầm giọng nói “Người tới, đem bọn hắn cầm xuống!”

Hắn chấp chưởng đế linh vệ nội cần, là bên ngoài gần với Tề Hầu đại nhân vật, lập tức có đế linh vệ xuất thủ,

bắt lấy 2 vị Chu thị tu sĩ.

Tuần cha thất kinh, “Đây là có chuyện gì? Làm sao động thủ đánh người!”

Phế vật vô dụng!

Chu Trí thở sâu, trầm giọng nói “Lưu đại nhân, đây chỉ là một hiểu lầm, liên quan tới Ngụy Trang sự tình, chúng ta không truy cứu nữa, sự tình như vậy bỏ qua, như thế nào?”

Tống Trọng một mặt khó có thể tin, “Cữu cữu!”

“Ngậm miệng!” Chu Trí gạt ra mỉm cười, “Như Lưu đại nhân còn không hài lòng, Tống thị nguyện vì cái này hiểu lầm, cho nhất định bồi thường.”

Là cái nhân vật!

Lưu Dần đáy lòng tuôn ra nhàn nhạt khâm phục, Chu Trí người này quả như nghe đồn túc trí đa mưu, dù không biết được nội tình, lại rõ ràng từ hôm nay trong cục thế, phát giác được một loại nào đó nguy hiểm, là lấy quả quyết từ bỏ truy trách. Nhưng bây giờ, lại không phải bọn hắn nghĩ xong tay, liền có thể dừng lại.

Hắn thản nhiên nói “Tống Trọng nhiều lần khiêu khích phía trước, Ngụy Trang giáo úy bị buộc xuất thủ, vốn cũng không có sai lầm. Mà Tống thị cùng Chu đạo hữu, đến đế linh vệ doanh địa tạo áp lực phía trước, càng dung túng dưới trướng tu sĩ, đối Ngụy Trang giáo úy động thủ, thế nhưng là quên, đế linh vệ chính là Thần

hoàng bệ hạ thân quân… Cử động lần này dính líu xem thường quân uy!”

Hoắc ——

Mọi người giật mình, nghĩ thầm Lưu Dần là triệt để đặt cửa Ngụy Trang rồi? Vì hắn, lại không tiếc tự thân lên trận, cùng Tống thị, Chu thị vạch mặt. Cái này nhất định chụp mũ, gần với tạo phản đại tội, như coi là thật ngồi vững, hôm nay đến những người này, đừng mơ có ai sống.

Tống thị còn dễ nói, Chu thị đây chính là Cửu Dương hoàng triều bên trong, đứng đầu nhất Vương tước đại tộc 1 trong, dù là gần đây hãm sâu vòng xoáy, nhưng nội tình không thể khinh thường… Ngụy Trang thật sự đáng giá? Luôn cảm thấy, Lưu Dần hôm nay làm việc khác hẳn với thường ngày, quá mức kích tiến vào, xúc động.

Chu Trí gầm nhẹ, “Lưu đại nhân, đừng khinh người quá đáng! Chúng ta đã cúi đầu, làm gì hùng hổ dọa người? Thật cho là, ta tuần, tống 2 thị, nhưng mặc người nắm sao?” Hắn xuất thân Vương tước chi tộc, tự có kiêu ngạo, góc cạnh, hôm nay chịu cúi đầu, cũng không phải triệt để nhận thua, bất quá là tạm lui một bước khiến tìm thời cơ, nào nghĩ tới Lưu Dần lại ác độc như vậy, muốn đưa người vào chỗ chết.

Tề Hầu không thể lại đứng ngoài quan sát, trầm giọng nói “Lưu lớn

Người nói quá mức, Chu thị, Tống thị đều là hoàng triều đại tộc, rất được bệ hạ tin nặng, chuyện hôm nay, chỉ là

một cái hiểu lầm.”

“Hiểu lầm hay không, ngươi ta nói không tính.” Lưu Dần một mặt bình tĩnh, xoay người nói “Ngụy Trang giáo úy, ngươi nói như thế nào?” Càng đem quyền quyết định, giao cho La Quan, tựa hồ chỉ cần hắn không gật đầu, hôm nay liền tuyệt đối sẽ không, cùng tống, tuần 2 thị dừng tay.

Lão đạo đôi mắt thật sâu.

Tề Hầu đáy lòng gào thét, “Đáng chết, chẳng lẽ cái này Lưu Dần, cũng biết kiếm sơn chân chính bí mật? Không, sẽ không! Đây là hoàng triều lớn nhất bí ẩn 1 trong, hắn tuyệt đối không thể tiếp xúc… Nếu như thế, hắn làm sao lại như vậy, tận hết sức lực nịnh bợ Ngụy Trang?”

Lữ bà cùng thanh niên tuấn mỹ, cũng có chút không thể tưởng tượng nổi, nhưng đều là người thông minh, loại thời điểm này không ai sẽ nhúng tay.

La Quan ám đạo, đây là đối với hắn hỗ trợ, cứu ra “Chuột nô” hồi báo sao? Trải qua việc này, Tống thị, Chu thị rất mất thể diện, chỉ sợ sẽ càng hận hơn Lưu Dần… Cho nên, còn tại chủ động vì hắn gánh vác cừu hận, trợ hắn thuận lợi thoát thân? Nhưng đây có phải hay không là có chút quá.

Lưu Dần là 9 ương hoàng triều Thần hầu, chiếm giữ đế linh vệ cao tầng, đắc tội Chu thị, Tống thị, ngày sau nhất định phiền phức rất nhiều, hắn cử động này thật là khiến người xem không hiểu.

‘Thôi, sự tình đến một bước này, chẳng lẽ còn muốn từ bỏ, Lưu Dần đưa cho cơ hội?’ La Quan suy nghĩ nhất định, chắp tay nói “Đa tạ Lưu đại nhân chủ trì công đạo, đã là hiểu lầm, vậy liền để Tống Trọng quỳ trên mặt đất, cho ta dập đầu nói xin lỗi đi.”

Bá ——

Xung quanh bỗng nhiên yên tĩnh!

Vô số người trợn to tròng mắt, nghĩ thầm cái này Ngụy Trang có phải hay không thật ngông cuồng rồi? Lưu Dần nhúng tay, rõ ràng cho hắn thoát thân cơ hội, hắn không những không đi, ngược lại muốn đem Tống thị, Chu Trí mặt mũi, triệt để giẫm tiến vào nước bùn bên trong. Dập đầu xin lỗi? Hiện tại nhất thời thoải mái, ngày sau nhất định hậu hoạn vô tận!

Lưu Dần khẽ giật mình, nhưng nhìn xem La Quan bộ dáng bình tĩnh, trong lòng hắn giật mình, đối phương căn bản là không có nghĩ tới, cùng Tống thị, Chu Trí hoà giải, thua thiệt hắn còn muốn lấy, muốn giúp hắn kéo dài chút thời gian, thật đúng là cái kiêu ngạo gia hỏa a… Nhưng có lẽ, đối phương có thể được đến kiếm sơn tán thành, liền cùng phần này kiêu ngạo có quan hệ, “Ngụy Trang giáo úy đã nói ra điều kiện, các ngươi ý như thế nào?”

Tống phụ lúng ta lúng túng không nói.

Chu Trí cắn răng, “Tốt, chúng ta đáp ứng, Tống Trọng, hiện tại quá khứ dập đầu!”

Tống Trọng thất hồn lạc phách, không nên là như vậy, hắn hôm nay là đến báo thù mở mày mở mặt, sao có thể cho cừu nhân quỳ xuống? Nhìn thoáng qua, phụ thân nhát gan bộ dáng, lại liếc mắt nhìn, cữu cữu một mặt lãnh khốc, hắn đột nhiên cảm giác có chút lạnh, hắn đã là một phế nhân, đã không còn trước kia giá trị, cùng bảo toàn tự thân so sánh, để hắn quỳ xuống lại như thế nào?

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1259 : Thẩm tra

Tề Hầu đến kiếm sơn lúc, La Quan đã tới gần đến trong vòng trăm trượng, hắn lông mày nhướn lên đáy mắt hiển hiện kinh ngạc, chợt về với bình tĩnh.

“Bái kiến Tề Hầu!” Đội chấp pháp cùng Tưởng Thần, Hồ Nham bọn người, vội vàng khom người hành lễ.

Đội chấp pháp thủ lĩnh kế tiếp theo giải thích, “Tề Hầu đại nhân, chúng ta tới thời điểm, Ngụy Trang đã ở kiếm sơn 120 trượng bên trong, thuộc hạ bọn người thực không dám hành động thiếu suy nghĩ, mời Hầu gia thứ tội.”

Tề Hầu gật đầu, “Bản hầu đã biết tất, các ngươi làm rất đúng, ý đồ thu hoạch được kiếm sơn tán thành, để tránh trừ tự thân chịu tội, coi là thật ý nghĩ hão huyền!” Hắn vội vàng mà đến, chỉ là lo lắng La Quan cùng đường mạt lộ dưới, dẫn phát không thể khống hậu quả.

Dù sao 4 năm bảy hào thu nhận vật “Kiếm sơn, thế nhưng là hoàng triều tỏa định, cao độ hư hư thực thực “Đầu mục” hoài nghi đối tượng 1 trong.

Dưới mắt một màn, thì để hắn yên tâm lại, bất quá lại là 1 cái, bị kiếm sơn trêu đùa quân cờ tiểu tử này sẽ không phải coi là, mình thật có thể, đạt được nó tán thành đi “Tề Hầu khóe miệng, lộ ra một tia khinh thường cười lạnh, lúc trước hoàng triều bên trong cái này nghĩ, cũng không có mấy cái có kết cục tốt.

Đại khái, qua không được quá lâu, có lẽ chính là sau một khắc, cái này Ngụy Trang liền sẽ giống như là 1 viên, chín mọng dưa hấu, "" một tiếng nổ thành phấn vụn. Tề Hầu vô ý thức nhíu mày, 1 cái to gan lớn mật tiểu nhân vật, chết cũng liền chết rồi, nhưng ở đế hoàng võ bị trong kho, thấy máu tức là không rõ, rất có thể dẫn phát không lường được biến cố, hắn suy nghĩ một chút, phân phó nói: "Đi, mang 300 chuột nô "Tới."

Phía sau 1 vị thần tướng, khom mình hành lễ, "Vâng, thuộc hạ lập tức đi làm."

Tưởng Thần tay run một cái, trên mặt lộ ra một tia tái nhợt, vội vàng cúi đầu.

Tề Hầu tựa hồ cũng cảm thấy, một số việc không nên để quá nhiều người tham gia, hắn phất phất tay, "Trừ đội chấp pháp, những người khác lui ra đi!"

"Vâng, thuộc hạ bọn người cáo lui." Tưởng Thần gánh nặng trong lòng liền được giải khai, vội vàng mang theo Hồ Nham bọn người rời đi, nhìn bộ dáng nếu không phải phiên trực còn chưa kết thúc, hắn hận không thể dẫn người, trực tiếp rời khỏi đế hoàng võ bị kho.

Đợi rời xa sau, Hồ Nham mấy người ánh mắt có chút kỳ quái, do dự một chút, nói: "Giáo úy, chuột nô "Là thập ngài nghe tới về sau, tựa hồ sắc mặt không đúng lắm."

Tưởng Thần chau mày, "Các ngươi tại võ bị kho đợi không lâu, không biết cũng bình thường, lần trước vận dụng chuột nô", là 2,000 năm trước sự tình." Như nghĩ đến điều gì, sắc mặt hắn càng thêm không dễ nhìn, thở

sâu đảo qua mọi người, thấy đều là dưới trướng tâm phúc, do dự một chút, nói: “Việc này dù không tính bí ẩn, nhưng các ngươi biết, cũng đừng tùy ý đối ngoại nói, dù sao… Khục, thanh danh không tốt lắm.”

“Đế hoàng võ bị trong kho thu nhận vật”, tuỳ tiện không thể thấy máu, một khi ngoài ý muốn nổi lên sự kiện, tỉ như có người chết ở trong đó, liền có thể dẫn phát một loại nào đó khủng bố biến cố. Nhưng dưới tình huống bình thường, sẽ chỉ mời được một vị đại nhân nào đó, tiến vào võ bị trong kho thanh lý “Sạch sẽ, trấn an một phen là đủ. Hôm nay Tề Hầu đại nhân thế mà, sai người mang chuột nô “Tiến đến, đây là muốn tiến hành huyết tế, xem ra 4 năm bảy hào thu nhận vật “Kiếm sơn, rất không bình thường a…”

“Huyết tế!” Hồ Nham kinh hô một tiếng, tại Cửu Ương hoàng triều bên trong, đây là một loại bị mệnh lệnh rõ ràng cấm chỉ tà ác nghi thức, thông qua hiến tế máu tươi cùng hồn phách, lấy sinh mệnh khô héo, điêu linh làm đại giá, lấy hoàn thành cùng một loại nào đó tồn tại giao dịch, nhưng bây giờ, lại để cho đế linh vệ chủ trì tiến hành, thực tế rất trào phúng.

Tưởng Thần trừng mắt liếc hắn một cái, “Nói nhỏ chút…” Hắn đột nhiên ngẩng đầu, “Có người đến, mau cùng ta thối lui đến bên cạnh đi!”

Rất nhanh, một đám người chạm mặt tới, có nam nhân, có nữ nhân, còn có vị thành niên hài tử, nhưng không có lão nhân thân ảnh. Bọn hắn màu da tái nhợt, như chưa bao giờ thấy qua mặt trời, vẻ mặt ngây ngô động tác chỉnh tề, tựa như là *** khống khôi lỗi, trầm mặc từ mấy

người bên cạnh trải qua. Nhưng cùng mặt ngoài khác biệt chính là, những người này con mắt, tràn ngập hoảng sợ cùng tuyệt vọng.

Im ắng áp bách giống như thủy triều đánh tới, khiến Tưởng Thần, Hồ Nham đám người sắc mặt ngưng trọng, vô ý thức ánh mắt truy đuổi, nhìn qua bọn hắn đi hướng kiếm sơn, cuối cùng biến mất tại cuối tầm mắt.

Tưởng Thần trầm giọng mở miệng, “Đây chính là chuột nô”, sinh tại lòng đất, ti tiện như chuột, không có người quan tâm sinh tử của bọn hắn, thậm chí cũng không biết, thế gian còn có bọn hắn tồn tại… Đây là chuyên môn chuẩn bị, để mà huyết tế thu nhận vật ” một đám người, bọn hắn còn sống duy nhất mục đích, chính là làm tế phẩm chết đi.”

“Đại nhân, chuột nô “Từ đâu mà đến “

Tưởng Thần trầm mặc nửa ngày, “Biên cương… Nghe nói là cái nào đó bộ tộc, kháng nghịch hoàng triều chi mệnh, tập sát trong quân tướng sĩ, bị toàn tộc giáng tội.”

Giờ phút này, đế hoàng võ bị kho bên ngoài, càng nhiều người trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy chấn động, “Chuột nô đó chính là trong truyền thuyết chuột nô, đúng không !”

“Không sai, chính là chuột nô”, tình huống này là lại muốn huyết tế sao “

“Tê —— đến cùng phát sinh thập luôn cảm thấy hôm

nay xảy ra đại sự!”

Đường Nhân đưa mắt nhìn “Chuột nô” biến mất trong tầm mắt, đột nhiên “Hắc” một tiếng cười nhẹ, “Biên cương phản nghịch… Chúng ta hoàng triều, mãi mãi cũng là vĩ quang chính a… Liền ngay cả huyết tế, đều muốn lẽ thẳng khí hùng, dù sao ngươi vốn tội đáng chết vạn lần, ta đều nuôi các ngươi sống đến bây giờ, thời khắc mấu chốt muốn các ngươi chết, lại có thập không đối cái này rất đúng, vạn điểm chính xác!”

Miêu Lãnh trừng lớn mắt, nghiêng người nhìn tới.

Đường Nhân cười lạnh, “Nhìn thập coi như ngươi nói ra đi, ta cũng sẽ không thừa nhận, chỉ làm cho chính ngươi gây phiền toái.”

Miêu Lãnh lắc đầu, “Ta thập đều không nghe thấy.” Hắn do dự một chút, “Đường Nhân đạo hữu, ngươi kiến thức rộng rãi, có thể hay không giải thích một chút, cái này thập tình huống “

“Không biết, lão tử lại không thấy được, sao đoán” Đường Nhân tính tình, hiển nhiên không phải đối với người nào đều cái này tốt, “Bất quá, ta cảm thấy cái này cùng Ngụy huynh thoát không ra quan hệ.”

Tâm mặt nhịn không được cảm khái, Ngụy Trang quả nhiên lợi hại, giày vò Tề Hầu tự mình hạ tràng không nói, còn có cái này động tĩnh lớn. Nhưng giày vò tràng diện càng lớn, càng dễ dàng thu lại không được, ta mặc dù đối ngươi rất có lòng tin, nhưng ngươi cũng đừng sóng quá ác, thật là xấu tính mạng của mình.

Chung quy, là phúc của hắn tinh… Đường Nhân ánh mắt sáng lên, hắn như nghĩ đến điều gì, lại nhìn lướt qua giờ phút này, càng ngày càng nhiều tụ đến đế linh vệ, vô ý thức liếm môi một cái, “Miêu Lãnh, ngươi nói người nếu như không cá cược lời nói, còn sống còn có thập ý tứ “

“Ừ” Miêu Lãnh có chút không có lấy lại tinh thần.

Đường Nhân vỗ vỗ bả vai hắn, “Nhìn, ngay cả ngươi đều cái này cảm thấy, vậy khẳng định không sai… Lão tử trực giác, luôn luôn là rất chuẩn, nói là phúc tinh liền nhất định là phúc tinh, kia còn có thập tốt do dự cược!” Hắn cười lớn một tiếng, bước nhanh hướng về phía trước, “Chư vị! Chư vị! Hôm nay, là ta đế hoàng võ bị trong kho, hiếm thấy cảnh tượng hoành tráng, ngươi ta nếu chỉ là đặt mình vào đứng ngoài quan sát, chẳng lẽ không phải đáng tiếc đương nhiên muốn tham dự trong đó! Cho nên, không bằng mở lên một bàn, liền cược cái này Ngụy Trang, có thể hay không sống mà đi ra đạo này đại môn !”

“Tới tới tới, mua định rời tay, hoan nghênh đặt cược!”

Đám người tĩnh một hồi, chợt “Oanh” một tiếng, vô số đầu người tích lũy đầu, thẳng đến Đường Nhân mà tới. Cược Ngụy Trang sinh tử đó còn cần phải nói! Lại không đề cập tới Tống thị, chính là chọc giận Tề Hầu, dẫn phát đế hoàng võ bị nội loạn 2 điểm này, cũng đủ để cho hắn chết không có chỗ chôn. Cái này không phải bắt đầu phiên giao dịch lập cược, tinh khiết chính là đưa tài đồng tử a, đến bên miệng tiện nghi không chiếm, quả thực

vương bát đản bên trong trứng!

Nhất là trước đây không lâu, bị Đường Nhân thắng rơi quần lót những người kia, từng cái con mắt đều đỏ, liền kém vung tay hô to —— các huynh đệ, báo thù (gỡ vốn) cơ hội đến, lúc trước chúng ta từ cái kia té ngã, liền muốn từ cái kia đứng lên!

Miêu Lãnh khóe miệng giật một cái, nhìn xem bị bầy người bao phủ Đường Nhân, nghĩ thầm họ Đường quả nhiên lớn mật, lại dám cầm Ngụy Trang đánh cược. Hắn thối lui mấy bước, lại mặt lộ vẻ do dự, đưa tay giữ chặt một tên người quen, “Ai, Miêu Lãnh ngươi làm gì chậm thêm đổ bàn nói không chừng liền quan!”

Miêu Lãnh nói nhỏ vài câu.

Người này trừng lớn mắt, “Thập ngươi điên thật có tiền không có địa phương ném, ngươi cho ta a… Không phải, ngươi đùa thật a “

Miêu Lãnh không nói chuyện, chỉ là đem một bộ trận kỳ, giao đến trong tay hắn.

“Ngươi không hối hận là được…” Người này lẩm bẩm xâm nhập đám người, “Nhường một chút, đều nhường một chút, lão tử muốn tới dưới trọng chú!”

Kiếm sơn chỗ.

300 “Chuột nô” đã đến, nhưng Tề Hầu sắc mặt vẫn chưa buông lỏng, ngược lại trở nên càng thêm ngưng trọng.

Ngụy Trang lại hướng về phía trước, bây giờ khoảng cách kiếm sơn, chỉ còn 50 trượng.

Mặc dù, đến nơi đây cước bộ của hắn trở nên vô song chậm chạp, hồi lâu mới phóng ra một bước… Nhưng 50 trượng khoảng cách này, rất nguy hiểm… Không đơn thuần đến từ kiếm núi, đế hoàng võ bị trong kho thu nhận vật “Nhóm, tựa hồ cũng phát giác được thập, rõ ràng trở nên xao động…

Tề Hầu có thể cảm giác

Nhận, từng đạo khủng bố thăm dò rơi xuống, kích động, như có gai ở sau lưng, thời khắc này đế hoàng võ bị kho, tựa như là 1 con thùng thuốc nổ.

“Đáng chết Ngụy Trang, hắn đến cùng làm thập thủ đoạn lại thật gây nên, kiếm sơn hứng thú. Coi như bằng hắn, tuyệt đối không thể đạt được tán thành, một khi kiếm sơn phát hiện bị lường gạt, tức giận phía dưới thậm chí sẽ dẫn phát một trận, không thể vãn hồi thu nhận vật “Bạo tẩu!”

Không được, cục diện như vậy, một mình ta xử trí không tới.

Tề Hầu lật tay, lòng bàn tay xuất hiện 1 khối lệnh bài, hắn do dự một chút, 5 ngón tay bỗng dưng dùng sức nắm chặt.

Lộng xoạt ——

Lệnh bài vỡ nát, mà cùng lúc đó, trấn thủ đế hoàng võ bị kho các phương tồn tại, đồng thời thu được truyền tin. Trên thực tế, tại Tề Hầu triệu hoán trước, bọn hắn liền mơ hồ có phát giác.

“Xảy ra chuyện!”

Bá ——

Bá ——

1 đạo lại một thân ảnh, từ âm thầm đi ra, thẳng đến võ bị kho mà tới.

Lưu Dần cũng là trong đó 1 trong, sắc mặt hắn hờ hững đôi mắt nặng nề, quanh thân tản ra một cỗ, người sống chớ tiến vào băng lãnh.

Vu Dũng trốn xa xa, hắn không biết phát sinh thập, tựa hồ ngay tại “Chuột nô” tiến vào đế hoàng võ bị kho bắt đầu, đại nhân tâm tình liền trở nên rất tệ. Hắn hiếu kì, nhưng thông minh không có hỏi nhiều, chăm chú cúi đầu liền hô hấp đều ép đến thấp nhất.

“Đế hoàng võ bị trong kho xuất hiện, một loại nào đó không biết biến cố, Tề Hầu gọi chúng ta quá khứ…” Lưu Dần đột nhiên mở miệng, thanh âm hờ hững, “Vu Dũng, ngươi cùng bản quan cùng đi.”

“A… Là, thuộc hạ tuân mệnh!” Vu Dũng không rõ, vì thập hôm nay hắn muốn đi dù sao hắn hiện tại, đều không phải giáo úy, cũng không tại võ bị trong kho trực.

Lưu Dần hiển nhiên không có làm nhiều giải thích ý tứ, phất tay áo quấn lấy hắn, một bước phóng ra 2 người thân ảnh, liền đã xuất hiện tại đế hoàng võ bị kho bên ngoài.

“Bái kiến Lưu đại nhân!”

Trấn thủ đế linh vệ vội vàng hành lễ.

“Ừm.”

Lưu Dần mặt không biểu tình, bước vào trong cửa lớn, 2 người một đường trầm mặc tiến lên, rất mau tới đến kiếm sơn bên ngoài. Hắn ánh mắt như vô ý, đảo qua 300 “Chuột nô”, hơi ngừng tạm, chậm rãi nói: “Hạ quan Lưu Dần, bái kiến Tề Hầu.”

Chương 1260 : Tai hoạ ngầm (Phần 1/3)

Nổi lên đen nhánh lãnh quang ngón tay, khoảng cách La Quan giữa lông mày một tấc lúc dừng lại, 3 người nhìn chằm chằm đối diện, gặp hắn đôi mắt mờ mịt không rõ, hoàn toàn không có nửa điểm phản ứng, lúc này mới nhẹ gật đầu, “Rất tốt, quả nhiên không có vấn đề.”

Bá ——

1 người trong đó phất tay áo vung lên, mấy người trên đỉnh đầu, kia một đoàn hội tụ hương hỏa khói đoàn, đột nhiên như Lưu Vân tán đi. Rồi sau đó, đốt lên nước trà bốc hơi lên sương trắng, cũng theo đó sóng gió nổi lên, 2 viên màu đỏ tảng đá tán phát cảm giác quỷ dị, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

La Quan như ở trong mộng mới tỉnh, mặt mũi tràn đầy cảnh giác, “3 vị, vừa rồi phát sinh thập” hắn nhìn quanh hai bên, thần sắc khẩn trương.

1 người trong đó mỉm cười, “Ngụy Trang giáo úy hoặc là, gần đây không có nghỉ ngơi tốt, tinh thần quá độ rã rời, lúc này mới có một tia thất thần. Tốt, ta cùng thẩm tra đã kết thúc, liền không ở thêm ngươi, mời rời đi đi.”

La Quan mặt lộ vẻ chần chờ, nhưng do dự một chút, hay là đứng dậy rời đi.

Đẩy cửa ra, Tư Luật Thần hầu bọn người, chính chờ ở

bên ngoài, gặp hắn đi tới, Tư Luật Thần hầu mặt lộ vẻ tiếu dung, chắp tay nói: “Bản hầu Phùng Trùng, hôm nay chỗ mạo phạm, còn xin Ngụy Trang giáo úy không cần để ý. Người tới, đưa giáo úy về võ bị kho.”

“Làm phiền!” La Quan 1 bộ không muốn nhiều lời bộ dáng, đi theo thẩm tra ti tu sĩ vội vàng rời đi.

Chờ bọn hắn thân ảnh biến mất, Tư Luật Thần hầu đẩy cửa tiến vào gian phòng, nhìn xem dài án một bên, trưng bày 3 cái người giấy, hắn con ngươi có chút co vào, thấp giọng nói: “Hắc! Thật không hổ là, từ đế cung mà đến người, thủ đoạn quả nhiên quỷ dị.”

Hô ——

Không hề có điềm báo trước, 3 cái người giấy tự hành thiêu đốt, hóa thành một mảnh tro tàn. Tư Luật Thần hầu đưa tay, sờ một cái thái dương, một sợi lọn tóc khét lẹt, trong không khí tràn ngập khó ngửi hương vị, sắc mặt hắn trầm xuống, đáy mắt tuôn ra mấy điểm lửa giận, nhưng cuối cùng biến thành thật sâu kiêng kị.

“Hừ!”

Phất tay áo vung lên, hắn xoay người rời đi.

Xuôi theo lòng đất thông đạo, từ cái nào đó lối ra đi ra, La Quan ngẩng đầu liền thấy, cách đó không xa đứng lặng lấy đế hoàng võ bị kho.

“Đưa đến cái này liền đi, ta nhận ra đường.”

Thẩm tra ti tu sĩ gật đầu, quay người rời đi.

La Quan suy nghĩ một chút, không có trực tiếp về doanh địa, mà là đi tới cách đó không xa Túy Tiên cư, Trương Hưng vội vàng chào đón, cung kính nói: “Ngụy đại nhân, lại một trận không thấy ngài, vẫn quy củ cũ sao “

“Ừm, ngươi nhìn xem an bài.” La Quan gật gật đầu, tiến vào nơi nào đó bao sương.

Rất nhanh, thịt rượu liền đã đưa đến, Trương Hưng châm trà, rót rượu, cung kính nói: “Ngụy đại nhân, ngài còn có khác phân phó sao “

“Truyền lời trở về, một thân phận khác bắt đầu dùng, để bọn hắn xử trí thỏa đáng, đừng xuất hiện ngoài ý muốn.” La Quan nhấp một ngụm trà, nhàn nhạt mở miệng.

Trương Hưng gật đầu, “Vâng, tiểu nhân biết.” Hắn lại thi lễ một cái, lúc này mới bước nhanh rời đi.

Tiến vào đế linh vệ trước đó, vì để phòng lỡ như, La Quan cùng Chu Cẩm Thái thương nghị, vì “Ngụy Trang” cái thân phận này, thiết lập hoàn chỉnh bối cảnh lai lịch. Lúc trước thời gian khẩn trương, có lẽ còn có không viên mãn địa phương, nhưng bây giờ qua cái này lâu, lấy Chu Cẩm Thái năng lực, đủ để đem sự tình làm được không chê vào đâu được, nhắc lại hắn một lần, cũng là vì để phòng lỡ như.

Nửa canh giờ sau, La Quan trở lại đế hoàng võ bị kho, mà tin tức này cũng đã tốc độ kinh người, rất nhanh liền truyền khắp.

Đường Nhân cái thứ 1 đến, đầu chẳng biết tại sao phá, bao lấy một vòng thật dày băng gạc, còn có thể nhìn thấy thấm ra huyết sắc, nhưng hắn hơi tái nhợt trên mặt, lại tràn đầy kích động, phấn khởi, “Ngụy huynh! Ngụy huynh! Ha ha ha, ta liền biết, ngươi tuyệt sẽ không có việc, quả nhiên mới ngắn ngủi 3 ngày, liền thông qua thẩm tra ti phân biệt… Ai, lúc đầu ta dự định, như vậy lại mở một trận đánh cược, thế mà không ai đặt cược, thực tế là đáng tiếc!” Hắn gật gù đắc ý, như liên lụy đến thương thế, một trận nhe răng trợn mắt.

La Quan đưa tay chỉ chỉ, “Đường huynh đây là sao

Nâng lên cái này, Đường Nhân một mặt tức giận, “Bị mấy cái tiểu nhân đánh, mẹ nó một đám vương bát đản, không chơi nổi liền đừng cược, thế mà âm thầm âm ta, nghĩ đem tiền muốn trở về! Không có khả năng, ta Đường Nhân thắng tiền, kia chính là ta mệnh, 1 cái làm 6 cái lão tử cũng nửa điểm không sợ… Không phải liền là đầu bị đánh nát một nửa hừ hừ, chỉ cần ta có tiền, điểm phút đều có thể chữa khỏi!”

La Quan nhíu mày, “Kia vì sao, lúc này còn quấn băng gạc “

Đường Nhân một mặt bất đắc dĩ, “Ai, đừng đề cập, còn không phải nhiều tiểu nhân… Ta mặc dù cáo Phát bọn hắn, những người này cũng đều nhận trừng phạt, nhưng vẫn là có người xem ta ánh mắt không thích hợp, không có cách nào ta chỉ có thể giữ lại tổn thương, cũng tốt cảnh cáo bọn hắn đừng làm loạn!”

Xem ra, tên ngốc này lần thứ 2 đánh cược, thật thắng được đầy bồn đầy bát, thế mà ép người khác bí quá hoá liều. La Quan giống như cười mà không phải cười, “Đường huynh hảo thủ đoạn, Ngụy mỗ vượt mọi chông gai, kém chút mất đi tính mạng, ngươi lại thừa cơ đại sát tứ phương… Số tiền kia, có phải là hẳn là cũng điểm ta một điểm “

Đường Nhân sắc mặt đại biến, “Ngụy huynh! Như lấy ta làm bằng hữu, dạng này trò đùa, tuyệt đối không thể mở! Đầu có thể đứt, máu có thể chảy, đụng đến ta tiền đánh bạc tuyệt đối không được! Cha mẹ lão tử đến, cũng được đứng sang bên cạnh, đây là chúng ta con bạc vĩnh viễn không biến tín điều!” Bộ dáng kia, tựa hồ được nghe lại 1 câu, hắn quay đầu bước đi, tuyệt không quay đầu.

La Quan cười cười, “Thuận miệng nói một chút thôi, Đường huynh bỏ qua cho.” Hắn đôi mắt thật sâu, đổi chủ đề, “Mấy ngày nay, Ngụy mỗ không tại lúc, nhưng có chuyện gì phát sinh “

Đường Nhân buông lỏng một hơi, cười nói: “Thật cũng không thập đại sự… A, Tề Hầu đại nhân hạ lệnh, điều chỉnh toàn bộ võ bị kho phiên trực, rồi mới lại sai người, đem bên trong vài miếng khu vực, liệt vào ta cùng không thể tới gần màu đỏ phạm vi, còn chuyên môn phái người trấn giữ.” Nói đến đây, hắn dừng một chút, “4 năm bảy hào thu nhận vật “Kiếm sơn chỗ, cũng là trong đó 1 trong.”

Con mắt nhìn xem La Quan, tựa hồ nghĩ từ trên mặt hắn, tìm tới một chút dấu vết để lại, cuối cùng không thu

hoạch được gì, “A, kia thật là đáng tiếc, ta vốn còn nghĩ, đi kiếm sơn thử thời vận.”

Xem ra liên quan với kiếm sơn một chuyện, đã bị Tề Hầu bọn người đè xuống, tin tức vẫn chưa tiết ra ngoài. Nguyên nhân đâu lại nghĩ tới, tại thẩm tra trong Ti tiếp nhận hỏi thăm, La Quan âm thầm nhíu mày, đại khái Cửu Ương hoàng triều, cũng biết một chút liên quan với bí mật của nó.

Cái này có lẽ, sẽ dẫn phát một chút không thể khống tai hoạ ngầm, nhưng ít ra liền dưới mắt nhìn, hẳn là còn không có vấn đề, mượn nguyên từ tinh điểm lau đi ma ấn sau, liền trực tiếp thoát thân rời đi, mặc kệ Cửu Ương hoàng triều có thập tính toán, cũng đừng nghĩ lại tìm đến ta! Cho nên chuyện này, vẫn là phải mau chóng hoàn thành.”

Tiếng đập cửa lại lần nữa vang lên.

Lần này người tới là Miêu Lãnh, hắn cũng thụ thương, mà lại so Đường Nhân nghiêm trọng hơn, khập khiễng mặt mũi bầm dập, khí sắc khó nén hôi bại, chắp tay nói: “Chúc mừng Ngụy đại nhân, thuận lợi thông qua thẩm tra ti phân biệt, ngày sau đại đạo hưng thịnh, tiền đồ vô lượng.” Hắn gạt ra tiếu dung, nhưng nhìn thế nào đều lộ ra một cỗ lòng chua xót.

La Quan nhìn về phía Đường Nhân.

Hắn liên tục khoát tay, một mặt nén cười, cuối cùng nhất không có đình chỉ, “Ha ha ha ha! Ngụy huynh… Là chuyện này… Ta cùng Miêu Lãnh đều rất xem trọng

Ngụy huynh… Cảm thấy trước đó một trận phong ba, ngươi nhất định bình yên vô sự… Cho nên, lão Đường ta bắt đầu phiên giao dịch thời điểm, Miêu Lãnh cũng mời người thay dưới 1 chú… Ân, là một bộ bỉ ngạn cảnh trận kỳ, phẩm chất giá rất cao giá trị đắt đỏ… Sự thật chứng minh, Ngụy huynh quả không tầm thường hạng người, nhưng thay mặt Miêu Lãnh đặt cược vị bằng hữu kia, có thể là xuất phát từ đối với hắn phụ trách cân nhắc… Ha ha ha ha… Hắn cược Ngụy huynh không chịu đựng được…”

“Miêu Lãnh sự tình sau tìm ta thực hiện lúc, mới phát hiện việc này, lúc này tìm tới hắn vị bằng hữu kia ra tay đánh nhau, nghe nói nếu không phải là bởi vì, thương thế hắn còn không có chữa trị, vị bằng hữu kia lúc ấy liền muốn bị hắn cho đánh chết tươi… Mà lại, vì chuyện này, Miêu Lãnh còn bị phạt… Ha ha ha ha! Nghiêm ngặt nói, ta phải cám ơn người này tới, nếu không Miêu Lãnh chí ít, có thể phân đi tay ta 1 tiến vào trướng.”

Miêu Lãnh: …

Hắn hận không thể, bóp chết trước mặt Đường Nhân, cắn răng nói: “Là ta gặp người không quen, có chơi có chịu, để Ngụy đại nhân chế giễu.”

Sắc mặt hắn khó coi, kì thực có chút vui mừng, Đường Nhân người này mặc dù vương bát đản, không muốn thối lui tiền bên ngoài, coi như có chút lương tâm. Nghe nói La Quan bình yên trở về, hắn vội vã chạy đến cái này, không phải liền là vì cho thấy cõi lòng. Ngụy Trang đại nhân, ta Miêu Lãnh chưa hề mang thù, không chỉ có đối với ngài cung kính vạn điểm, còn từ đầu đến cuối

đều rất xem trọng, ngài nhất định ghi nhớ a!

La Quan bất động thanh sắc, “A, nguyên những này ở trước mặt lời chúc mừng, Đường Nhân coi như được 1 cái, cùng Miêu Lãnh lại có thập quan hệ đánh ngươi một trận, còn đánh ra tình cảm không thành !

Thấy La Quan không nói thêm gì nữa, Miêu Lãnh biểu lộ có chút khẩn trương, không được tự nhiên mím môi một cái, Đường Nhân tựa hồ cũng phát giác được thập, hắn do dự một chút, “Ngụy huynh, lão Đường ta là cái thẳng tính, tâm giấu không được chuyện, hôm nay tới trừ chúc mừng ngươi, còn có một chuyện muốn nhờ.”

La Quan nói: “Thập sự tình “

“Hắc hắc! Cái kia, Ngụy huynh ngươi bây giờ, đã bị Lưu đại nhân tấn thăng làm giáo úy , dựa theo đế linh vệ quy củ, ngươi có tư cách quản hạt 1 cái bách nhân đội. Lão Đường ta cảm thấy, đi theo Ngụy huynh ngươi tương lai tươi sáng, chuyên tới để tự đề cử mình, còn xin Ngụy huynh thành toàn.”

Miêu Lãnh vội vàng nói: “Miêu Lãnh, cũng nguyện đi theo giáo úy đại nhân!” Hắn không có Đường Nhân bối cảnh, nói chuyện cũng không dám tùy tiện, chấp lễ rất cung.

La Quan ám đạo ta tại đế linh vệ kế tiếp theo đợi bao lâu còn khó nói, đi theo ta đọ sức tiền đồ, các ngươi sợ là suy nghĩ nhiều, nhưng mặt ngoài lại một mặt bình tĩnh, “Ngụy mỗ gia nhập đế linh vệ không lâu, còn không rõ ràng lắm điểm này… Ân, đợi đến thời điểm rồi nói sau.”

Không có cầm tới lời chắc chắn, Miêu Lãnh có hơi thất vọng, cũng không dám biểu lộ ra.

Đường Nhân trước khi đi, còn tại nhắc nhở, “Ngụy huynh, suy nghĩ thật kỹ a, lựa chọn ta lão Đường, ngươi tuyệt sẽ không hối hận!”

Đợi 2 người rời đi, La Quan lại cùng một hồi, thế mà không ai lại đến nhà. Hắn suy nghĩ một chút, dứt khoát mở ra cấm chế, lại lần nữa bắt đầu tu luyện.

Rất nhanh, lại qua 2 ngày.

Vu Dũng gõ mở cửa sân, chắp tay nói: “Ngụy Trang giáo úy, Lưu đại nhân cho mời.” Cùng lúc trước so sánh, sắc mặt hắn nhiều mấy điểm trầm ngưng, đôi mắt ở giữa cũng có mấy điểm khác biệt, cho người ta một loại thâm trầm, kiềm chế cảm giác, giống như là cõng 1 khối trĩu nặng tảng đá lớn

La Quan nghĩ nghĩ, nói: “Vu huynh trước đó giúp ta vượt qua nan quan, Ngụy mỗ ghi tạc tâm, nếu có điều cần chi bằng mở miệng.”

Vu Dũng do dự một chút, lắc đầu, “Vô sự, chúng ta đi nhanh đi, đừng để đại nhân lâu chờ.”

Hi vọng ngươi cũng thích

Nổi lên đen nhánh lãnh quang ngón tay, khoảng cách La Quan giữa lông mày một tấc lúc dừng lại, 3 người nhìn chằm chằm đối diện, gặp hắn đôi mắt mờ mịt không rõ,

hoàn toàn không có nửa điểm phản ứng, lúc này mới nhẹ gật đầu, “Rất tốt, quả nhiên không có vấn đề. “

Bá ——

1 người trong đó phất tay áo vung lên, mấy người trên đỉnh đầu, kia một đoàn hội tụ hương hỏa khói đoàn, đột nhiên như Lưu Vân tán đi. Rồi sau đó, đốt lên nước trà bốc hơi lên sương trắng, cũng theo đó sóng gió nổi lên, 2 viên màu đỏ tảng đá tán phát cảm giác quỷ dị, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

La Quan như ở trong mộng mới tỉnh, mặt mũi tràn đầy cảnh giác, “3 vị, vừa rồi phát sinh thập “

Hắn nhìn quanh hai bên, thần sắc khẩn trương.

1 người trong đó mỉm cười, “Ngụy Trang giáo úy hoặc là, gần đây không có nghỉ ngơi tốt, tinh thần quá độ rã rời, lúc này mới có một tia thất thần. Tốt, ta cùng thẩm tra đã kết thúc, liền không ở thêm ngươi, mời rời đi đi. % % “

La Quan mặt lộ vẻ chần chờ, nhưng do dự một chút, hay là đứng dậy rời đi.

Đẩy cửa ra, Tư Luật Thần hầu bọn người, chính chờ ở bên ngoài, gặp hắn đi tới, Tư Luật Thần hầu mặt lộ vẻ tiếu dung, chắp tay nói: “Bản hầu Phùng Trùng, hôm nay chỗ mạo phạm, còn xin Ngụy Trang giáo úy không cần để ý. Người tới, đưa giáo úy về võ bị kho. “

“Làm phiền!” La Quan 1 bộ không muốn nhiều lời bộ

dáng, đi theo thẩm tra ti tu sĩ vội vàng rời đi.

Chờ bọn hắn thân ảnh biến mất, Tư Luật Thần hầu đẩy cửa tiến vào gian phòng, nhìn xem dài án một bên, trưng bày 3 cái người giấy, hắn con ngươi có chút co vào, thấp giọng nói: “Hắc! Thật không hổ là, từ đế cung mà đến người, thủ đoạn quả nhiên quỷ dị.”

Hô ——

Không hề có điềm báo trước, 3 cái người giấy tự hành thiêu đốt, hóa thành một mảnh tro tàn. Tư Luật Thần hầu đưa tay, sờ một cái thái dương, một sợi lọn tóc khét lẹt, trong không khí tràn ngập khó ngửi hương vị, sắc mặt hắn trầm xuống, đáy mắt tuôn ra mấy điểm lửa giận, nhưng cuối cùng biến thành thật sâu kiêng kị.

“Hừ!”

Phất tay áo vung lên, hắn xoay người rời đi.

Xuôi theo lòng đất thông đạo, từ cái nào đó lối ra đi ra, La Quan ngẩng đầu liền thấy, cách đó không xa đứng lặng lấy đế hoàng võ bị kho.

“Đưa đến cái này liền đi, ta nhận ra đường.”

Thẩm tra ti tu sĩ gật đầu, quay người rời đi.

La Quan suy nghĩ một chút, không có trực tiếp về doanh địa, mà là đi tới cách đó không xa Túy Tiên cư, Trương Hưng vội vàng chào đón, cung kính nói: “Ngụy đại nhân, lại một trận không thấy ngài, vẫn quy củ cũ sao “

“Ừm, ngươi nhìn xem an bài.” La Quan gật gật đầu, tiến vào nơi nào đó bao sương.

Rất nhanh, thịt rượu liền đã đưa đến, Trương Hưng châm trà, rót rượu, cung kính nói: “Ngụy đại nhân, ngài còn có khác phân phó sao “

“Truyền lời trở về, một thân phận khác bắt đầu dùng, để bọn hắn xử trí thỏa đáng, đừng xuất hiện ngoài ý muốn.” La Quan nhấp một ngụm trà, nhàn nhạt mở miệng.

Trương Hưng gật đầu, “Vâng, tiểu nhân biết.” Hắn lại thi lễ một cái, lúc này mới bước nhanh rời đi.

Tiến vào đế linh vệ trước đó, vì để phòng lỡ như, La Quan cùng Chu Cẩm Thái thương nghị, vì “Ngụy Trang” cái thân phận này, thiết lập hoàn chỉnh bối cảnh lai lịch. Lúc trước thời gian khẩn trương, có lẽ còn có không viên mãn địa phương, nhưng bây giờ qua cái này lâu, lấy Chu Cẩm Thái năng lực, đủ để đem sự tình làm được không chê vào đâu được, nhắc lại hắn một lần, cũng là vì để phòng lỡ như.

Nửa canh giờ sau, La Quan trở lại đế hoàng võ bị kho, mà tin tức này cũng đã tốc độ kinh người, rất nhanh liền truyền khắp.

Đường Nhân cái thứ 1 đến, đầu chẳng biết tại sao phá, bao lấy một vòng thật dày băng gạc, còn có thể nhìn thấy thấm ra huyết sắc, nhưng hắn hơi tái nhợt trên mặt, lại tràn đầy kích động, phấn khởi, “Ngụy huynh! Ngụy huynh! Ha ha ha, ta liền biết, ngươi tuyệt sẽ không có

việc, quả nhiên mới ngắn ngủi 3 ngày, liền thông qua thẩm tra ti phân biệt… Ai, lúc đầu ta dự định, như vậy lại mở một trận đánh cược, thế mà không ai đặt cược, thực tế là đáng tiếc!” Hắn gật gù đắc ý, như liên lụy đến thương thế, một trận nhe răng trợn mắt.

La Quan đưa tay chỉ chỉ, “Đường huynh đây là sao

Nâng lên cái này, Đường Nhân một mặt tức giận, “Bị mấy cái tiểu nhân đánh, mẹ nó một đám vương bát đản, không chơi nổi liền đừng cược, thế mà âm thầm âm ta, nghĩ đem tiền muốn trở về! Không có khả năng, ta Đường Nhân thắng tiền, kia chính là ta mệnh, 1 cái làm 6 cái lão tử cũng nửa điểm không sợ… Không phải liền là đầu bị đánh nát một nửa hừ hừ, chỉ cần ta có tiền, điểm phút đều có thể chữa khỏi!”

La Quan nhíu mày, “Kia vì sao, lúc này còn quấn băng gạc “

Đường Nhân một mặt bất đắc dĩ, “Ai, đừng đề cập, còn không phải nhiều tiểu nhân… Ta mặc dù tố giác bọn hắn, những người này cũng đều nhận trừng phạt, nhưng vẫn là có người xem ta ánh mắt không thích hợp, không có cách nào ta chỉ có thể giữ lại tổn thương, cũng tốt cảnh cáo bọn hắn đừng làm loạn!”

Xem ra, tên ngốc này lần thứ 2 đánh cược, thật thắng được đầy bồn đầy bát, thế mà ép người khác bí quá hoá liều. La Quan giống như cười mà không phải cười, “Đường huynh hảo thủ đoạn, Ngụy mỗ vượt mọi chông gai, kém chút mất đi tính mạng, ngươi lại thừa cơ đại sát tứ phương… Số tiền kia, có phải là hẳn là cũng điểm ta

một điểm “

Đường Nhân sắc mặt đại biến, “Ngụy huynh! Như lấy ta làm bằng hữu, dạng này trò đùa, tuyệt đối không thể mở! Đầu có thể đứt, máu có thể chảy, đụng đến ta tiền đánh bạc tuyệt đối không được! Cha mẹ lão tử đến, cũng được đứng sang bên cạnh, đây là chúng ta con bạc vĩnh viễn không biến tín điều!” Bộ dáng kia, tựa hồ được nghe lại 1 câu, hắn quay đầu bước đi, tuyệt không quay đầu.

La Quan cười cười, “Thuận miệng nói một chút thôi, Đường huynh bỏ qua cho.” Hắn đôi mắt thật sâu, đổi chủ đề, “Mấy ngày nay, Ngụy mỗ không tại lúc, nhưng có chuyện gì phát sinh “

Đường Nhân buông lỏng một hơi, cười nói: “Thật cũng không thập đại sự… A, Tề Hầu đại nhân hạ lệnh, điều chỉnh toàn bộ võ bị kho phiên trực, rồi mới lại sai người, đem bên trong vài miếng khu vực, liệt vào ta cùng không thể tới gần màu đỏ phạm vi, còn chuyên môn phái người trấn giữ.” Nói đến đây, hắn dừng một chút, “4 năm bảy hào thu nhận vật “Kiếm sơn chỗ, cũng là trong đó 1 trong.”

Con mắt nhìn xem La Quan, tựa hồ nghĩ từ trên mặt hắn, tìm tới một chút dấu vết để lại, cuối cùng không thu hoạch được gì, “A, kia thật là đáng tiếc, ta vốn còn nghĩ, đi kiếm sơn thử thời vận.”

Xem ra liên quan với kiếm sơn một chuyện, đã bị Tề Hầu bọn người đè xuống, tin tức vẫn chưa tiết ra ngoài. Nguyên nhân đâu lại nghĩ tới, tại thẩm tra trong Ti tiếp

nhận hỏi thăm, La Quan âm thầm nhíu mày, đại khái Cửu Ương hoàng triều, cũng biết một chút liên quan với bí mật của nó.

Cái này có lẽ, sẽ dẫn phát một chút không thể khống tai hoạ ngầm, nhưng ít ra liền dưới mắt nhìn, hẳn là còn không có vấn đề, mượn nguyên từ tinh điểm lau đi ma ấn sau, liền trực tiếp thoát thân rời đi, mặc kệ Cửu Ương hoàng triều có thập tính toán, cũng đừng nghĩ lại tìm đến ta! Cho nên chuyện này, vẫn là phải mau chóng hoàn thành."

Tiếng đập cửa lại lần nữa vang lên.

Lần này người tới là Miêu Lãnh, hắn cũng thụ thương, mà lại so Đường Nhân nghiêm trọng hơn, khập khiễng mặt mũi bầm dập, khí sắc khó nén hôi bại, chắp tay nói: "Chúc mừng Ngụy đại nhân, thuận lợi thông qua thẩm tra ti phân biệt, ngày sau đại đạo hưng thịnh, tiền đồ vô lượng." Hắn gạt ra tiếu dung, nhưng nhìn thế nào đều lộ ra một cỗ lòng chua xót.

La Quan nhìn về phía Đường Nhân.

Hắn liên tục khoát tay, một mặt nén cười, cuối cùng nhất không có đình chỉ, "Ha ha ha ha! Ngụy huynh… Là chuyện này… Ta cùng Miêu Lãnh đều rất xem trọng Ngụy huynh… Cảm thấy trước đó một trận phong ba, ngươi nhất định bình yên vô sự… Cho nên, lão Đường ta bắt đầu phiên giao dịch thời điểm, Miêu Lãnh cũng mời người thay dưới 1 chú… Ân, là một bộ bỉ ngạn cảnh trận kỳ, phẩm chất giá rất cao giá trị đắt đỏ… Sự thật chứng minh, Ngụy huynh quả không tầm thường hạng

người, nhưng thay mặt Miêu Lãnh đặt cược vị bằng hữu kia, có thể là xuất phát từ đối với hắn phụ trách cân nhắc… Ha ha ha ha… Hắn cược Ngụy huynh không chịu đựng được…”

“Miêu Lãnh sự tình sau tìm ta thực hiện lúc, mới phát hiện việc này, lúc này tìm tới hắn vị bằng hữu kia ra tay đánh nhau, nghe nói nếu không phải là bởi vì, thương thế hắn còn không có chữa trị, vị bằng hữu kia lúc ấy liền muốn bị hắn cho đánh chết tươi… Mà lại, vì chuyện này, Miêu Lãnh còn bị phạt… Ha ha ha ha! Nghiêm ngặt nói, ta phải cám ơn người này tới, nếu không Miêu Lãnh chí ít, có thể phân đi tay ta 1 tiến vào trướng.”

Miêu Lãnh: …

Hắn hận không thể, bóp chết trước mặt Đường Nhân, cắn răng nói: “Là ta gặp người không quen, có chơi có chịu, để Ngụy đại nhân chế giễu.”

Sắc mặt hắn khó coi, kì thực có chút vui mừng, Đường Nhân người này mặc dù vương bát đản, không muốn thối lui tiền bên ngoài, coi như có chút lương tâm. Nghe nói La Quan bình yên trở về, hắn vội vã chạy đến cái này, không phải liền là vì cho thấy cõi lòng. Ngụy Trang đại nhân, ta Miêu Lãnh chưa hề mang thù, không chỉ có đối với ngài cung kính vạn điểm, còn từ đầu đến cuối đều rất xem trọng, ngài nhất định ghi nhớ a!

La Quan bất động thanh sắc, “A, nguyên những này ở trước mặt lời chúc mừng, Đường Nhân coi như được 1 cái, cùng Miêu Lãnh lại có thập quan hệ đánh ngươi một trận, còn đánh ra tình cảm không thành !

Thấy La Quan không nói thêm gì nữa, Miêu Lãnh biểu lộ có chút khẩn trương, không được tự nhiên mím môi một cái, Đường Nhân tựa hồ cũng phát giác được thập, hắn do dự một chút, “Ngụy huynh, lão Đường ta là cái thẳng tính, tâm giấu không được chuyện, hôm nay tới trừ chúc mừng ngươi, còn có một chuyện muốn nhờ.”

La Quan nói: “Thập sự tình “

“Hắc hắc! Cái kia, Ngụy huynh ngươi bây giờ, đã bị Lưu đại nhân tấn thăng làm giáo úy , dựa theo đế linh vệ quy củ, ngươi có tư cách quản hạt 1 cái bách nhân đội. Lão Đường ta cảm thấy, đi theo Ngụy huynh ngươi tương lai tươi sáng, chuyên tới để tự đề cử mình, còn xin Ngụy huynh thành toàn.”

Miêu Lãnh vội vàng nói: “Miêu Lãnh, cũng nguyện đi theo giáo úy đại nhân!” Hắn không có Đường Nhân bối cảnh, nói chuyện cũng không dám tùy tiện, chấp lễ rất cung.

La Quan ám đạo ta tại đế linh vệ kế tiếp theo đợi bao lâu còn khó nói, đi theo ta đọ sức tiền đồ, các ngươi sợ là suy nghĩ nhiều, nhưng mặt ngoài lại một mặt bình tĩnh, “Ngụy mỗ gia nhập đế linh vệ không lâu, còn không rõ ràng lắm điểm này… Ân, đợi đến thời điểm rồi nói sau.”

Không có cầm tới lời chắc chắn, Miêu Lãnh có hơi thất vọng, cũng không dám biểu lộ ra.

Đường Nhân trước khi đi, còn tại nhắc nhở, “Ngụy huynh, suy nghĩ thật kỹ a, lựa chọn ta lão Đường, ngươi

tuyệt sẽ không hối hận!”

Đợi 2 người rời đi, La Quan lại cùng một hồi, thế mà không ai lại đến nhà. Hắn suy nghĩ một chút, dứt khoát mở ra cấm chế, lại lần nữa bắt đầu tu luyện.

Rất nhanh, lại qua 2 ngày.

Vu Dũng gõ mở cửa sân, chắp tay nói: “Ngụy Trang giáo úy, Lưu đại nhân cho mời.” Cùng lúc trước so sánh, sắc mặt hắn nhiều mấy điểm trầm ngưng, đôi mắt ở giữa cũng có mấy điểm khác biệt, cho người ta một loại thâm trầm, kiềm chế cảm giác, giống như là cõng 1 khối trĩu nặng tảng đá lớn

La Quan nghĩ nghĩ, nói: “Vu huynh trước đó giúp ta vượt qua nan quan, Ngụy mỗ ghi tạc tâm, nếu có điều cần chi bằng mở miệng.”

Vu Dũng do dự một chút, lắc đầu, “Vô sự, chúng ta đi nhanh đi, đừng để đại nhân lâu chờ.”

Hi vọng ngươi cũng thích

Nổi lên đen nhánh lãnh quang ngón tay, khoảng cách La Quan giữa lông mày một tấc lúc dừng lại, 3 người nhìn chằm chằm đối diện, gặp hắn đôi mắt mờ mịt không rõ, hoàn toàn không có nửa điểm phản ứng, lúc này mới nhẹ gật đầu, “Rất tốt, quả nhiên không có vấn đề. “

Bá ——

1 người trong đó phất tay áo vung lên, mấy người trên

đỉnh đầu, kia một đoàn hội tụ hương hỏa khói đoàn, đột nhiên như Lưu Vân tán đi. Rồi sau đó, đốt lên nước trà bốc hơi lên sương trắng, cũng theo đó sóng gió nổi lên, 2 viên màu đỏ tảng đá tán phát cảm giác quỷ dị, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

La Quan như ở trong mộng mới tỉnh, mặt mũi tràn đầy cảnh giác, “3 vị, vừa rồi phát sinh thập “

Hắn nhìn quanh hai bên, thần sắc khẩn trương.

1 người trong đó mỉm cười, “Ngụy Trang giáo úy hoặc là, gần đây không có nghỉ ngơi tốt, tinh thần qua độ rã rời, lúc này mới có một tia thất thần. Tốt, ta cùng thẩm tra đã kết thúc, liền không ở thêm ngươi, mời rời đi đi. [(.)] . . “

La Quan mặt lộ vẻ chần chờ, nhưng do dự một chút, hay là đứng dậy rời đi.

Đẩy cửa ra, Tư Luật Thần hầu bọn người, chính chờ ở bên ngoài, gặp hắn đi tới, Tư Luật Thần hầu mặt lộ vẻ tiếu dung, chắp tay nói: “Bản hầu Phùng Trùng, hôm nay chỗ mạo phạm, còn xin Ngụy Trang giáo úy không cần để ý. Người tới, đưa giáo úy về võ bị kho. “

“Làm phiền!” La Quan 1 bộ không muốn nhiều lời bộ dáng, đi theo thẩm tra ti tu sĩ vội vàng rời đi.

Chờ bọn hắn thân ảnh biến mất, Tư Luật Thần hầu đẩy cửa tiến vào gian phòng, nhìn xem dài án một bên, trưng bày 3 cái người giấy, hắn con ngươi có chút co vào, thấp giọng nói: “Hắc! Thật không hổ là, từ đế cung mà

đến người, thủ đoạn quả nhiên quỷ dị.”

Hô ——

Không hề có điềm báo trước, 3 cái người giấy tự hành thiêu đốt, hóa thành một mảnh tro tàn. Tư Luật Thần hầu đưa tay, sờ một cái thái dương, một sợi lọn tóc khét lẹt, trong không khí tràn ngập khó ngửi hương vị, sắc mặt hắn trầm xuống, đáy mắt tuôn ra mấy điểm lửa giận, nhưng cuối cùng biến thành thật sâu kiêng kị.

“Hừ!”

Phất tay áo vung lên, hắn xoay người rời đi.

Xuôi theo lòng đất thông đạo, từ cái nào đó lối ra đi ra, La Quan ngẩng đầu liền thấy, cách đó không xa đứng lặng lấy đế hoàng võ bị kho.

“Đưa đến cái này liền đi, ta nhận ra đường.”

Thẩm tra ti tu sĩ gật đầu, quay người rời đi.

La Quan suy nghĩ một chút, không có trực tiếp về doanh địa, mà là đi tới cách đó không xa Túy Tiên cư, Trương Hưng vội vàng chào đón, cung kính nói: “Ngụy đại nhân, lại một trận không thấy ngài, vẫn quy củ cũ sao “

“Ừm, ngươi nhìn xem an bài.” La Quan gật gật đầu, tiến vào nơi nào đó bao sương.

Rất nhanh, thịt rượu liền đã đưa đến, Trương Hưng châm trà, rót rượu, cung kính nói: “Ngụy đại nhân, ngài

còn có khác phân phó sao “

“Truyền lời trở về, một thân phận khác bắt đầu dùng, để bọn hắn xử trí thỏa đáng, đừng xuất hiện ngoài ý muốn.” La Quan nhấp một ngụm trà, nhàn nhạt mở miệng.

Trương Hưng gật đầu, “Vâng, tiểu nhân biết.” Hắn lại thi lễ một cái, lúc này mới bước nhanh rời đi.

Tiến vào đế linh vệ trước đó, vì để phòng lỡ như, La Quan cùng Chu Cẩm Thái thương nghị, vì “Ngụy Trang” cái thân phận này, thiết lập hoàn chỉnh bối cảnh lai lịch. Lúc trước thời gian khẩn trương, có lẽ còn có không viên mãn địa phương, nhưng bây giờ qua cái này lâu, lấy Chu Cẩm Thái năng lực, đủ để đem sự tình làm được không chê vào đâu được, nhắc lại hắn một lần, cũng là vì để phòng lỡ như.

Nửa canh giờ sau, La Quan trở lại đế hoàng võ bị kho, mà tin tức này cũng đã tốc độ kinh người, rất nhanh liền truyền khắp.

Đường Nhân cái thứ 1 đến, đầu chẳng biết tại sao phá, bao lấy một vòng thật dày băng gạc, còn có thể nhìn thấy thấm ra huyết sắc, nhưng hắn hơi tái nhợt trên mặt, lại tràn đầy kích động, phấn khởi, “Ngụy huynh! Ngụy huynh! Ha ha ha, ta liền biết, ngươi tuyệt sẽ không có việc, quả nhiên mới ngắn ngủi 3 ngày, liền thông qua thẩm tra ti phân biệt… Ai, lúc đầu ta dự định, như vậy lại mở một trận đánh cược, thế mà không ai đặt cược, thực tế là đáng tiếc!” Hắn gật gù đắc ý, như liên lụy đến thương thế, một trận nhe răng trợn mắt.

La Quan đưa tay chỉ chỉ, “Đường huynh đây là sao

Nâng lên cái này, Đường Nhân một mặt tức giận, “Bị mấy cái tiểu nhân đánh, mẹ nó một đám vương bát đản, không chơi nổi liền đừng cược, thế mà âm thầm âm ta, nghĩ đem tiền muốn trở về! Không có khả năng, ta Đường Nhân thắng tiền, kia chính là ta mệnh, 1 cái làm 6 cái lão tử cũng nửa điểm không sợ… Không phải liền là đầu bị đánh nát một nửa hừ hừ, chỉ cần ta có tiền, điểm phút đều có thể chữa khỏi!”

La Quan nhíu mày, “Kia vì sao, lúc này còn quấn băng gạc “

Đường Nhân một mặt bất đắc dĩ, “Ai, đừng đề cập, còn không phải nhiều tiểu nhân… Ta mặc dù tố giác bọn hắn, những người này cũng đều nhận trừng phạt, nhưng vẫn là có người xem ta ánh mắt không thích hợp, không có cách nào ta chỉ có thể giữ lại tổn thương, cũng tốt cảnh cáo bọn hắn đừng làm loạn!”

Xem ra, tên ngốc này lần thứ 2 đánh cược, thật thắng được đầy bồn đầy bát, thế mà ép người khác bí quá hoá liều. La Quan giống như cười mà không phải cười, “Đường huynh hảo thủ đoạn, Ngụy mỗ vượt mọi chông gai, kém chút mất đi tính mạng, ngươi lại thừa cơ đại sát tứ phương… Số tiền kia, có phải là hẳn là cũng điểm ta một điểm “

Đường Nhân sắc mặt đại biến, “Ngụy huynh! Như lấy ta làm bằng hữu, dạng này trò đùa, tuyệt đối không thể mở! Đầu có thể đứt, máu có thể chảy, đụng đến ta tiền đánh bạc tuyệt đối không được! Cha mẹ lão tử đến,

cũng được đứng sang bên cạnh, đây là chúng ta con bạc vĩnh không đổi tín điều!” Bộ dáng kia, tựa hồ được nghe lại 1 câu, hắn quay đầu bước đi, tuyệt không quay đầu.

La Quan cười cười, “Thuận miệng nói một chút thôi, Đường huynh bỏ qua cho.” Hắn đôi mắt thật sâu, đổi chủ đề, “Mấy ngày nay, Ngụy mỗ không tại lúc, nhưng có chuyện gì phát sinh “

Đường Nhân buông lỏng một hơi, cười nói: “Thật cũng không thập đại sự… A, Tề Hầu đại nhân hạ lệnh, điều chỉnh toàn bộ võ bị kho phiên trực, rồi mới lại sai người, đem bên trong vài miếng khu vực, liệt vào ta cùng không thể tới gần màu đỏ phạm vi, còn chuyên môn phái người trấn giữ.” Nói đến đây, hắn dừng một chút, “4 năm bảy hào thu nhận vật “Kiếm sơn chỗ, cũng là trong đó 1 trong.”

Con mắt nhìn xem La Quan, tựa hồ nghĩ từ trên mặt hắn, tìm tới một chút dấu vết để lại, cuối cùng không thu hoạch được gì, “A, kia thật là đáng tiếc, ta vốn còn nghĩ, đi kiếm sơn thử thời vận.”

Xem ra liên quan với kiếm sơn một chuyện, đã bị Tề Hầu bọn người đè xuống, tin tức vẫn chưa tiết ra ngoài. Nguyên nhân đâu lại nghĩ tới, tại thẩm tra trong Ti tiếp nhận hỏi thăm, La Quan âm thầm nhíu mày, đại khái Cửu Ương hoàng triều, cũng biết một chút liên quan với bí mật của nó.

Cái này có lẽ, sẽ dẫn phát một chút không thể khống tai hoạ ngầm, nhưng ít ra liền dưới mắt nhìn, hẳn là còn

không có vấn đề, mượn nguyên từ tinh điểm lau đi ma ấn sau, liền trực tiếp thoát thân rời đi, mặc kệ Cửu Ương hoàng triều có thập tính toán, cũng đừng nghĩ lại tìm đến ta! Cho nên chuyện này, vẫn là phải mau chóng hoàn thành."

Tiếng đập cửa lại lần nữa vang lên.

Lần này người tới là Miêu Lãnh, hắn cũng thụ thương, mà lại so Đường Nhân nghiêm trọng hơn, khập khiễng mặt mũi bầm dập, khí sắc khó nén hôi bại, chắp tay nói: "Chúc mừng Ngụy đại nhân, thuận lợi thông qua thẩm tra ti phân biệt, ngày sau đại đạo hưng thịnh, tiền đồ vô lượng." Hắn gạt ra tiếu dung, nhưng nhìn thế nào đều lộ ra một cỗ lòng chua xót.

La Quan nhìn về phía Đường Nhân.

Hắn liên tục khoát tay, một mặt nén cười, cuối cùng nhất không có đình chỉ, "Ha ha ha ha! Ngụy huynh… Là chuyện này… Ta cùng Miêu Lãnh đều rất xem trọng Ngụy huynh… Cảm thấy trước đó một trận phong ba, ngươi nhất định bình yên vô sự… Cho nên, lão Đường ta bắt đầu phiên giao dịch thời điểm, Miêu Lãnh cũng mời người thay dưới 1 chú… Ân, là một bộ bỉ ngạn cảnh trận kỳ, phẩm chất giá rất cao giá trị đắt đỏ… Sự thật chứng minh, Ngụy huynh quả không tầm thường hạng người, nhưng thay mặt Miêu Lãnh đặt cược vị bằng hữu kia, có thể là xuất phát từ đối với hắn phụ trách cân nhắc… Ha ha ha ha… Hắn cược Ngụy huynh không chịu đựng được…"

"Miêu Lãnh sự tình sau tìm ta thực hiện lúc, mới phát

hiện việc này, lúc này tìm tới hắn vị bằng hữu kia ra tay đánh nhau, nghe nói nếu không phải là bởi vì, thương thế hắn còn không có chữa trị, vị bằng hữu kia lúc ấy liền muốn bị hắn cho đánh chết tươi… Mà lại, vì chuyện này, Miêu Lãnh còn bị phạt… Ha ha ha ha! Nghiêm ngặt nói, ta phải cám ơn người này tới, nếu không Miêu Lãnh chí ít, có thể phân đi tay ta 1 tiến vào trướng.”

Miêu Lãnh: …

Hắn hận không thể, bóp chết trước mặt Đường Nhân, cắn răng nói: “Là ta gặp người không quen, có chơi có chịu, để Ngụy đại nhân chế giễu.”

Sắc mặt hắn khó coi, kì thực có chút vui mừng, Đường Nhân người này mặc dù vương bát đản, không muốn thối lui tiền bên ngoài, coi như có chút lương tâm. Nghe nói La Quan bình yên trở về, hắn vội vã chạy đến cái này, không phải liền là vì cho thấy cõi lòng. Ngụy Trang đại nhân, ta Miêu Lãnh chưa hề mang thù, không chỉ có đối với ngài cung kính vạn điểm, còn từ đầu đến cuối đều rất xem trọng, ngài nhất định ghi nhớ a!

La Quan bất động thanh sắc, “A, nguyên những này ở trước mặt lời chúc mừng, Đường Nhân coi như được 1 cái, cùng Miêu Lãnh lại có thập quan hệ đánh ngươi một trận, còn đánh ra tình cảm không thành !

Thấy La Quan không nói thêm gì nữa, Miêu Lãnh biểu lộ có chút khẩn trương, không được tự nhiên mím môi một cái, Đường Nhân tựa hồ cũng phát giác được thập, hắn do dự một chút, “Ngụy huynh, lão Đường ta là cái thẳng tính, tâm giấu không được chuyện, hôm nay tới trừ chúc

mừng ngươi, còn có một chuyện muốn nhờ.”

La Quan nói: “Thập sự tình “

“Hắc hắc! Cái kia, Ngụy huynh ngươi bây giờ, đã bị Lưu đại nhân tấn thăng làm giáo úy , dựa theo đế linh vệ quy củ, ngươi có tư cách quản hạt 1 cái bách nhân đội. Lão Đường ta cảm thấy, đi theo Ngụy huynh ngươi tương lai tươi sáng, chuyên tới để tự đề cử mình, còn xin Ngụy huynh thành toàn.”

Miêu Lãnh vội vàng nói: “Miêu Lãnh, cũng nguyện đi theo giáo úy đại nhân!” Hắn không có Đường Nhân bối cảnh, nói chuyện cũng không dám tùy tiện, chấp lễ rất cung.

La Quan ám đạo ta tại đế linh vệ kế tiếp theo đợi bao lâu còn khó nói, đi theo ta đọ sức tiền đồ, các ngươi sợ là suy nghĩ nhiều, nhưng mặt ngoài lại một mặt bình tĩnh, “Ngụy mỗ gia nhập đế linh vệ không lâu, còn không rõ ràng lắm điểm này… Ân, đợi đến thời điểm rồi nói sau.”

Không có cầm tới lời chắc chắn, Miêu Lãnh có hơi thất vọng, cũng không dám biểu lộ ra.

Đường Nhân trước khi đi, còn tại nhắc nhở, “Ngụy huynh, suy nghĩ thật kỹ a, lựa chọn ta lão Đường, ngươi tuyệt sẽ không hối hận!”

Đợi 2 người rời đi, La Quan lại cùng một hồi, thế mà không ai lại đến nhà. Hắn suy nghĩ một chút, dứt khoát mở ra cấm chế, lại lần nữa bắt đầu tu luyện.

Rất nhanh, lại qua 2 ngày.

Vu Dũng gõ mở cửa sân, chắp tay nói: “Ngụy Trang giáo úy, Lưu đại nhân cho mời.” Cùng lúc trước so sánh, sắc mặt hắn nhiều mấy điểm trầm ngưng, đôi mắt ở giữa cũng có mấy điểm khác biệt, cho người ta một loại thâm trầm, kiềm chế cảm giác, giống như là cõng 1 khối trĩu nặng tảng đá lớn

Chương 1261 : Tai hoạ ngầm (Phần 2/3)

La Quan nghĩ nghĩ, nói: “Vu huynh trước đó giúp ta vượt qua nan quan, Ngụy mỗ ghi tạc tâm, nếu có điều cần chi bằng mở miệng.”

Vu Dũng do dự một chút, lắc đầu, “Vô sự, chúng ta đi nhanh đi, đừng để đại nhân lâu chờ.”

Hi vọng ngươi cũng thích

Nổi lên đen nhánh lãnh quang ngón tay, khoảng cách La Quan giữa lông mày một tấc lúc dừng lại, 3 người nhìn chằm chằm đối diện, gặp hắn đôi mắt mờ mịt không rõ, hoàn toàn không có nửa điểm phản ứng, lúc này mới nhẹ gật đầu, “Rất tốt, quả nhiên không có vấn đề.”

Bá ——

1 người trong đó phất tay áo vung lên, mấy người trên đỉnh đầu, kia một đoàn hội tụ hương hỏa khói đoàn, đột nhiên như Lưu Vân tán đi. Rồi sau đó, đốt lên nước trà bốc hơi lên sương trắng, cũng theo đó sóng gió nổi lên, 2 viên màu đỏ tảng đá tán phát cảm giác quỷ dị, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

La Quan như ở trong mộng mới tỉnh, mặt mũi tràn đầy cảnh giác, “3 vị, vừa rồi phát sinh thập” hắn nhìn quanh hai bên, thần sắc khẩn trương.

1 người trong đó mỉm cười, “Ngụy Trang giáo úy hoặc là, gần đây không có nghỉ ngơi tốt, tinh thần quá độ rã rời, lúc này mới có một tia thất thần. Tốt, ta cùng thẩm tra đã kết thúc, liền không ở thêm ngươi, mời rời đi đi.”

La Quan mặt lộ vẻ chần chờ, nhưng do dự một chút, hay là đứng dậy rời đi.

Đẩy cửa ra, Tư Luật Thần hầu bọn người, chính chờ ở bên ngoài, gặp hắn đi tới, Tư Luật Thần hầu mặt lộ vẻ tiếu dung, chắp tay nói: “Bản hầu Phùng Trùng, hôm nay chỗ mạo phạm, còn xin Ngụy Trang giáo úy không cần để ý. Người tới, đưa giáo úy về võ bị kho.”

“Làm phiền!” La Quan 1 bộ không muốn nhiều lời bộ dáng, đi theo thẩm tra ti tu sĩ vội vàng rời đi.

Chờ bọn hắn thân ảnh biến mất, Tư Luật Thần hầu đẩy cửa tiến vào gian phòng, nhìn xem dài án một bên, trưng bày 3 cái người giấy, hắn con ngươi có chút co vào, thấp giọng nói: “Hắc! Thật không hổ là, từ đế cung mà đến người, thủ đoạn quả nhiên quỷ dị.”

Hô ——

Không hề có điềm báo trước, 3 cái người giấy tự hành thiêu đốt, hóa thành một mảnh tro tàn. Tư Luật Thần hầu đưa tay, sờ một cái thái dương, một sợi lọn tóc khét lẹt, trong không khí tràn ngập khó ngửi hương vị, sắc mặt hắn trầm xuống, đáy mắt tuôn ra mấy điểm lửa giận, nhưng cuối cùng biến thành thật sâu kiêng kị.

“Hừ!”

Phất tay áo vung lên, hắn xoay người rời đi.

Xuôi theo lòng đất thông đạo, từ cái nào đó lối ra đi ra, La Quan ngẩng đầu liền thấy, cách đó không xa đứng lặng lấy đế hoàng võ bị kho.

“Đưa đến cái này liền đi, ta nhận ra đường.”

Thẩm tra ti tu sĩ gật đầu, quay người rời đi.

La Quan suy nghĩ một chút, không có trực tiếp về doanh địa, mà là đi tới cách đó không xa Túy Tiên cư, Trương Hưng vội vàng chào đón, cung kính nói: “Ngụy đại nhân, lại một trận không thấy ngài, vẫn quy củ cũ sao “

“Ừm, ngươi nhìn xem an bài.” La Quan gật gật đầu, tiến vào nơi nào đó bao sương.

Rất nhanh, thịt rượu liền đã đưa đến, Trương Hưng châm trà, rót rượu, cung kính nói: “Ngụy đại nhân, ngài còn có khác phân phó sao “

“Truyền lời trở về, một thân phận khác bắt đầu dùng, để bọn hắn xử trí thỏa đáng, đừng xuất hiện ngoài ý muốn.” La Quan nhấp một ngụm trà, nhàn nhạt mở miệng.

Trương Hưng gật đầu, “Vâng, tiểu nhân biết.” Hắn lại thi lễ một cái, lúc này mới bước nhanh rời đi.

Tiến vào đế linh vệ trước đó, vì để phòng lỡ như, La Quan cùng Chu Cẩm Thái thương nghị, vì “Ngụy Trang” cái thân phận này, thiết lập hoàn chỉnh bối cảnh lai lịch.

Lúc trước thời gian khẩn trương, có lẽ còn có không viên mãn địa phương, nhưng bây giờ qua cái này lâu, lấy Chu Cẩm Thái năng lực, đủ để đem sự tình làm được không chê vào đâu được, nhắc lại hắn một lần, cũng là vì để phòng lỡ như.

Nửa canh giờ sau, La Quan trở lại đế hoàng võ bị kho, mà tin tức này cũng đã tốc độ kinh người, rất nhanh liền truyền khắp.

Đường Nhân cái thứ 1 đến, đầu chẳng biết tại sao phá, bao lấy một vòng thật dày băng gạc, còn có thể nhìn thấy thấm ra huyết sắc, nhưng hắn hơi tái nhợt trên mặt, lại tràn đầy kích động, phấn khởi, “Ngụy huynh! Ngụy huynh! Ha ha ha, ta liền biết, ngươi tuyệt sẽ không có việc, quả nhiên mới ngắn ngủi 3 ngày, liền thông qua thẩm tra ti phân biệt… Ai, lúc đầu ta dự định, như vậy lại mở một trận đánh cược, thế mà không ai đặt cược, thực tế là đáng tiếc!” Hắn gật gù đắc ý, như liên lụy đến thương thế, một trận nhe răng trợn mắt.

La Quan đưa tay chỉ chỉ, “Đường huynh đây là sao

Nâng lên cái này, Đường Nhân một mặt tức giận, “Bị mấy cái tiểu nhân đánh, mẹ nó một đám vương bát đản, không chơi nổi liền đừng cược, thế mà âm thầm âm ta, nghĩ đem tiền muốn trở về! Không có khả năng, ta Đường Nhân thắng tiền, kia chính là ta mệnh, 1 cái làm 6 cái lão tử cũng nửa điểm không sợ… Không phải liền là đầu bị đánh nát một nửa hừ hừ, chỉ cần ta có tiền, điểm phút đều có thể chữa khỏi!”

La Quan nhíu mày, “Kia vì sao, lúc này còn quấn băng

gạc “

Đường Nhân một mặt bất đắc dĩ, “Ai, đừng đề cập, còn không phải nhiều tiểu nhân… Ta mặc dù tố giác bọn hắn, những người này cũng đều nhận trừng phạt, nhưng vẫn là có người xem ta ánh mắt không thích hợp, không có cách nào ta chỉ có thể giữ lại tổn thương, cũng tốt cảnh cáo bọn hắn đừng làm loạn!”

Xem ra, tên ngốc này lần thứ 2 đánh cược, thật thắng được đầy bồn đầy bát, thế mà ép người khác bí quá hoá liều. La Quan giống như cười mà không phải cười, “Đường huynh hảo thủ đoạn, Ngụy mỗ vượt mọi chông gai, kém chút mất đi tính mạng, ngươi lại thừa cơ đại sát tứ phương… Số tiền kia, có phải là hẳn là cũng điểm ta một điểm “

Đường Nhân sắc mặt đại biến, “Ngụy huynh! Như lấy ta làm bằng hữu, dạng này trò đùa, tuyệt đối không thể mở! Đầu có thể đứt, máu có thể chảy, đụng đến ta tiền đánh bạc tuyệt đối không được! Cha mẹ lão tử đến, cũng được đứng sang bên cạnh, đây là chúng ta con bạc vĩnh viễn không biến tín điều!” Bộ dáng kia, tựa hồ được nghe lại 1 câu, hắn quay đầu bước đi, tuyệt không quay đầu.

La Quan cười cười, “Thuận miệng nói một chút thôi, Đường huynh bỏ qua cho.” Hắn đôi mắt thật sâu, đổi chủ đề, “Mấy ngày nay, Ngụy mỗ không tại lúc, nhưng có chuyện gì phát sinh “

Đường Nhân buông lỏng một hơi, cười nói: “Thật cũng không thập đại sự… A, Tề Hầu đại nhân hạ lệnh, điều

chỉnh toàn bộ võ bị kho phiên trực, rồi mới lại sai người, đem bên trong vài miếng khu vực, liệt vào ta cùng không thể tới gần màu đỏ phạm vi, còn chuyên môn phái người trấn giữ." Nói đến đây, hắn dừng một chút, "4 năm bảy hào thu nhận vật "Kiếm sơn chỗ, cũng là trong đó 1 trong."

Con mắt nhìn xem La Quan, tựa hồ nghĩ từ trên mặt hắn, tìm tới một chút dấu vết để lại, cuối cùng không thu hoạch được gì, "A, kia thật là đáng tiếc, ta vốn còn nghĩ, đi kiếm sơn thử thời vận."

Xem ra liên quan với kiếm sơn một chuyện, đã bị Tề Hầu bọn người đè xuống, tin tức vẫn chưa tiết ra ngoài. Nguyên nhân đâu lại nghĩ tới, tại thẩm tra trong Ti tiếp nhận hỏi thăm, La Quan âm thầm nhíu mày, đại khái Cửu Ương hoàng triều, cũng biết một chút liên quan với bí mật của nó.

Cái này có lẽ, sẽ dẫn phát một chút không thể khống tai hoạ ngầm, nhưng ít ra liền dưới mắt nhìn, hẳn là còn không có vấn đề, mượn nguyên từ tinh điểm lau đi ma ấn sau, liền trực tiếp thoát thân rời đi, mặc kệ Cửu Ương hoàng triều có thập tính toán, cũng đừng nghĩ lại tìm đến ta! Cho nên chuyện này, vẫn là phải mau chóng hoàn thành."

Tiếng đập cửa lại lần nữa vang lên.

Lần này người tới là Miêu Lãnh, hắn cũng thụ thương, mà lại so Đường Nhân nghiêm trọng hơn, khập khiễng mặt mũi bầm dập, khí sắc khó nén hôi bại, chắp tay nói: "Chúc mừng Ngụy đại nhân, thuận lợi thông qua thẩm

tra ti phân biệt, ngày sau đại đạo hưng thịnh, tiền đồ vô lượng.” Hắn gạt ra tiếu dung, nhưng nhìn thế nào đều lộ ra một cỗ lòng chua xót.

La Quan nhìn về phía Đường Nhân.

Hắn liên tục khoát tay, một mặt nén cười, cuối cùng nhất không có đình chỉ, “Ha ha ha ha! Ngụy huynh… Là chuyện này… Ta cùng Miêu Lãnh đều rất xem trọng Ngụy huynh… Cảm thấy trước đó một trận phong ba, ngươi nhất định bình yên vô sự… Cho nên, lão Đường ta bắt đầu phiên giao dịch thời điểm, Miêu Lãnh cũng mời người thay dưới 1 chú… Ân, là một bộ bỉ ngạn cảnh trận kỳ, phẩm chất giá rất cao giá trị đắt đỏ… Sự thật chứng minh, Ngụy huynh quả không tầm thường hạng người, nhưng thay mặt Miêu Lãnh đặt cược vị bằng hữu kia, có thể là xuất phát từ đối với hắn phụ trách cân nhắc… Ha ha ha ha… Hắn cược Ngụy huynh không chịu đựng được…”

“Miêu Lãnh sự tình sau tìm ta thực hiện lúc, mới phát hiện việc này, lúc này tìm tới hắn vị bằng hữu kia ra tay đánh nhau, nghe nói nếu không phải là bởi vì, thương thế hắn còn không có chữa trị, vị bằng hữu kia lúc ấy liền muốn bị hắn cho đánh chết tươi… Mà lại, vì chuyện này, Miêu Lãnh còn bị phạt… Ha ha ha ha! Nghiêm ngặt nói, ta phải cám ơn người này tới, nếu không Miêu Lãnh chí ít, có thể phân đi tay ta 1 tiến vào trướng.”

Miêu Lãnh: …

Hắn hận không thể, bóp chết trước mặt Đường Nhân, cắn răng nói: “Là ta gặp người không quen, có chơi có

chịu, để Ngụy đại nhân chế giễu.”

Sắc mặt hắn khó coi, kì thực có chút vui mừng, Đường Nhân người này mặc dù vương bát đản, không muốn thối lui tiền bên ngoài, coi như có chút lương tâm. Nghe nói La Quan bình yên trở về, hắn vội vã chạy đến cái này, không phải liền là vì cho thấy cõi lòng. Ngụy Trang đại nhân, ta Miêu Lãnh chưa hề mang thù, không chỉ có đối với ngài cung kính vạn điểm, còn từ đầu đến cuối đều rất xem trọng, ngài nhất định ghi nhớ a!

La Quan bất động thanh sắc, “A, nguyên những này ở trước mặt lời chúc mừng, Đường Nhân coi như được 1 cái, cùng Miêu Lãnh lại có thập quan hệ đánh ngươi một trận, còn đánh ra tình cảm không thành !

Thấy La Quan không nói thêm gì nữa, Miêu Lãnh biểu lộ có chút khẩn trương, không được tự nhiên mím môi một cái, Đường Nhân tựa hồ cũng phát giác được thập, hắn do dự một chút, “Ngụy huynh, lão Đường ta là cái thẳng tính, tâm giấu không được chuyện, hôm nay tới trừ chúc mừng ngươi, còn có một chuyện muốn nhờ.”

La Quan nói: “Thập sự tình “

“Hắc hắc! Cái kia, Ngụy huynh ngươi bây giờ, đã bị Lưu đại nhân tấn thăng làm giáo úy , dựa theo đế linh vệ quy củ, ngươi có tư cách quản hạt 1 cái bách nhân đội. Lão Đường ta cảm thấy, đi theo Ngụy huynh ngươi tương lai tươi sáng, chuyên tới để tự đề cử mình, còn xin Ngụy huynh thành toàn.”

Miêu Lãnh vội vàng nói: “Miêu Lãnh, cũng nguyện đi

theo giáo úy đại nhân!” Hắn không có Đường Nhân bối cảnh, nói chuyện cũng không dám tùy tiện, chấp lễ rất cung.

La Quan ám đạo ta tại đế linh vệ kế tiếp theo đợi bao lâu còn khó nói, đi theo ta đọ sức tiền đồ, các ngươi sợ là suy nghĩ nhiều, nhưng mặt ngoài lại một mặt bình tĩnh, “Ngụy mỗ gia nhập đế linh vệ không lâu, còn không rõ ràng lắm điểm này… Ân, đợi đến thời điểm rồi nói sau.”

Không có cầm tới lời chắc chắn, Miêu Lãnh có hơi thất vọng, cũng không dám biểu lộ ra.

Đường Nhân trước khi đi, còn tại nhắc nhở, “Ngụy huynh, suy nghĩ thật kỹ a, lựa chọn ta lão Đường, ngươi tuyệt sẽ không hối hận!”

Đợi 2 người rời đi, La Quan lại cùng một hồi, thế mà không ai lại đến nhà. Hắn suy nghĩ một chút, dứt khoát mở ra cấm chế, lại lần nữa bắt đầu tu luyện.

Rất nhanh, lại qua 2 ngày.

Vu Dũng gõ mở cửa sân, chắp tay nói: “Ngụy Trang giáo úy, Lưu đại nhân cho mời.” Cùng lúc trước so sánh, sắc mặt hắn nhiều mấy điểm trầm ngưng, đôi mắt ở giữa cũng có mấy điểm khác biệt, cho người ta một loại thâm trầm, kiềm chế cảm giác, giống như là cõng 1 khối trĩu nặng tảng đá lớn

La Quan nghĩ nghĩ, nói: “Vu huynh trước đó giúp ta vượt qua nan quan, Ngụy mỗ ghi tạc tâm, nếu có điều cần chi bằng mở miệng.”

Vu Dũng do dự một chút, lắc đầu, “Vô sự, chúng ta đi nhanh đi, đừng để đại nhân lâu chờ.”

Hi vọng ngươi cũng thích

Nổi lên đen nhánh lãnh quang ngón tay, khoảng cách La Quan giữa lông mày một tấc lúc dừng lại, 3 người nhìn chằm chằm đối diện, gặp hắn đôi mắt mờ mịt không rõ, hoàn toàn không có nửa điểm phản ứng, lúc này mới nhẹ gật đầu, “Rất tốt, quả nhiên không có vấn đề. [(.)]3 @ @ “

Bá ——

1 người trong đó phất tay áo vung lên, mấy người trên đỉnh đầu, kia một đoàn hội tụ hương hỏa khói đoàn, đột nhiên như Lưu Vân tán đi. Rồi sau đó, đốt lên nước trà bốc hơi lên sương trắng, cũng theo đó sóng gió nổi lên, 2 viên màu đỏ tảng đá tán phát cảm giác quỷ dị, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

La Quan như ở trong mộng mới tỉnh, mặt mũi tràn đầy cảnh giác, “3 vị, vừa rồi phát sinh thập “

Hắn nhìn quanh hai bên, thần sắc khẩn trương.

1 người trong đó mỉm cười, “Ngụy Trang giáo úy hoặc là, gần đây không có nghỉ ngơi tốt, tinh thần quá độ rã rời, lúc này mới có một tia thất thần. Tốt, ta cùng thẩm tra đã kết thúc, liền không ở thêm ngươi, mời rời đi đi. “

La Quan mặt lộ vẻ chần chờ, nhưng do dự một chút, hay

là đứng dậy rời đi.

Đẩy cửa ra, Tư Luật Thần hầu bọn người, chính chờ ở bên ngoài, gặp hắn đi tới, Tư Luật Thần hầu mặt lộ vẻ tiếu dung, chắp tay nói: “Bản hầu Phùng Trùng, hôm nay chỗ mạo phạm, còn xin Ngụy Trang giáo úy không cần để ý. Người tới, đưa giáo úy về võ bị kho. “

“Làm phiền!” La Quan 1 bộ không muốn nhiều lời bộ dáng, đi theo thẩm tra ti tu sĩ vội vàng rời đi.

Chờ bọn hắn thân ảnh biến mất, Tư Luật Thần hầu đẩy cửa tiến vào gian phòng, nhìn xem dài án một bên, trưng bày 3 cái người giấy, hắn con ngươi có chút co vào, thấp giọng nói: “Hắc! Thật không hổ là, từ đế cung mà đến người, thủ đoạn quả nhiên quỷ dị.”

Hô ——

Không hề có điềm báo trước, 3 cái người giấy tự hành thiêu đốt, hóa thành một mảnh tro tàn. Tư Luật Thần hầu đưa tay, sờ một cái thái dương, một sợi lọn tóc khét lẹt, trong không khí tràn ngập khó ngửi hương vị, sắc mặt hắn trầm xuống, đáy mắt tuôn ra mấy điểm lửa giận, nhưng cuối cùng biến thành thật sâu kiêng kị.

“Hừ!”

Phất tay áo vung lên, hắn xoay người rời đi.

Xuôi theo lòng đất thông đạo, từ cái nào đó lối ra đi ra, La Quan ngẩng đầu liền thấy, cách đó không xa đứng lặng lấy đế hoàng võ bị kho.

“Đưa đến cái này liền đi, ta nhận ra đường.”

Thẩm tra ti tu sĩ gật đầu, quay người rời đi.

La Quan suy nghĩ một chút, không có trực tiếp về doanh địa, mà là đi tới cách đó không xa Túy Tiên cư, Trương Hưng vội vàng chào đón, cung kính nói: “Ngụy đại nhân, lại một trận không thấy ngài, vẫn quy củ cũ sao “

“Ừm, ngươi nhìn xem an bài.” La Quan gật gật đầu, tiến vào nơi nào đó bao sương.

Rất nhanh, thịt rượu liền đã đưa đến, Trương Hưng châm trà, rót rượu, cung kính nói: “Ngụy đại nhân, ngài còn có khác phân phó sao “

“Truyền lời trở về, một thân phận khác bắt đầu dùng, để bọn hắn xử trí thỏa đáng, đừng xuất hiện ngoài ý muốn.” La Quan nhấp một ngụm trà, nhàn nhạt mở miệng.

Trương Hưng gật đầu, “Vâng, tiểu nhân biết.” Hắn lại thi lễ một cái, lúc này mới bước nhanh rời đi.

Tiến vào đế linh vệ trước đó, vì để phòng lỡ như, La Quan cùng Chu Cẩm Thái thương nghị, vì “Ngụy Trang” cái thân phận này, thiết lập hoàn chỉnh bối cảnh lai lịch. Lúc trước thời gian khẩn trương, có lẽ còn có không viên mãn địa phương, nhưng bây giờ qua cái này lâu, lấy Chu Cẩm Thái năng lực, đủ để đem sự tình làm được không chê vào đâu được, nhắc lại hắn một lần, cũng là vì để phòng lỡ như.

Nửa canh giờ sau, La Quan trở lại đế hoàng võ bị kho, mà tin tức này cũng đã tốc độ kinh người, rất nhanh liền truyền khắp.

Đường Nhân cái thứ 1 đến, đầu chẳng biết tại sao phá, bao lấy một vòng thật dày băng gạc, còn có thể nhìn thấy thấm ra huyết sắc, nhưng hắn hơi tái nhợt trên mặt, lại tràn đầy kích động, phấn khởi, “Ngụy huynh! Ngụy huynh! Ha ha ha, ta liền biết, ngươi tuyệt sẽ không có việc, quả nhiên mới ngắn ngủi 3 ngày, liền thông qua thẩm tra ti phân biệt… Ai, lúc đầu ta dự định, như vậy lại mở một trận đánh cược, thế mà không ai đặt cược, thực tế là đáng tiếc!” Hắn gật gù đắc ý, như liên lụy đến thương thế, một trận nhe răng trợn mắt.

La Quan đưa tay chỉ chỉ, “Đường huynh đây là sao

Nâng lên cái này, Đường Nhân một mặt tức giận, “Bị mấy cái tiểu nhân đánh, mẹ nó một đám vương bát đản, không chơi nổi liền đừng cược, thế mà âm thầm âm ta, nghĩ đem tiền muốn trở về! Không có khả năng, ta Đường Nhân thắng tiền, kia chính là ta mệnh, 1 cái làm 6 cái lão tử cũng nửa điểm không sợ… Không phải liền là đầu bị đánh nát một nửa hừ hừ, chỉ cần ta có tiền, điểm phút đều có thể chữa khỏi!”

La Quan nhíu mày, “Kia vì sao, lúc này còn quấn băng gạc “

Đường Nhân một mặt bất đắc dĩ, “Ai, đừng đề cập, còn không phải nhiều tiểu nhân… Ta mặc dù tố giác bọn hắn, những người này cũng đều nhận trừng phạt, nhưng vẫn là có người xem ta ánh mắt không thích hợp, không

có cách nào ta chỉ có thể giữ lại tổn thương, cũng tốt cảnh cáo bọn hắn đừng làm loạn!”

Xem ra, tên ngốc này lần thứ 2 đánh cược, thật thắng được đầy bồn đầy bát, thế mà ép người khác bí quá hoá liều. La Quan giống như cười mà không phải cười, “Đường huynh hảo thủ đoạn, Ngụy mỗ vượt mọi chông gai, kém chút mất đi tính mạng, ngươi lại thừa cơ đại sát tứ phương… Số tiền kia, có phải là hẳn là cũng điểm ta một điểm “

Đường Nhân sắc mặt đại biến, “Ngụy huynh! Như lấy ta làm bằng hữu, dạng này trò đùa, tuyệt đối không thể mở! Đầu có thể đứt, máu có thể chảy, đụng đến ta tiền đánh bạc tuyệt đối không được! Cha mẹ lão tử đến, cũng được đứng sang bên cạnh, đây là chúng ta con bạc vĩnh viễn không biến tín điều!” Bộ dáng kia, tựa hồ được nghe lại 1 câu, hắn quay đầu bước đi, tuyệt không quay đầu.

La Quan cười cười, “Thuận miệng nói một chút thôi, Đường huynh bỏ qua cho.” Hắn đôi mắt thật sâu, đổi chủ đề, “Mấy ngày nay, Ngụy mỗ không tại lúc, nhưng có chuyện gì phát sinh “

Đường Nhân buông lỏng một hơi, cười nói: “Thật cũng không thập đại sự… A, Tề Hầu đại nhân hạ lệnh, điều chỉnh toàn bộ võ bị kho phiên trực, rồi mới lại sai người, đem bên trong vài miếng khu vực, liệt vào ta cùng không thể tới gần màu đỏ phạm vi, còn chuyên môn phái người trấn giữ.” Nói đến đây, hắn dừng một chút, “4 năm bảy hào thu nhận vật “Kiếm sơn chỗ, cũng là trong đó 1 trong.”

Con mắt nhìn xem La Quan, tựa hồ nghĩ từ trên mặt hắn, tìm tới một chút dấu vết để lại, cuối cùng không thu hoạch được gì, “A, kia thật là đáng tiếc, ta vốn còn nghĩ, đi kiếm sơn thử thời vận.”

Xem ra liên quan với kiếm sơn một chuyện, đã bị Tề Hầu bọn người đè xuống, tin tức vẫn chưa tiết ra ngoài. Nguyên nhân đâu lại nghĩ tới, tại thẩm tra trong Ti tiếp nhận hỏi thăm, La Quan âm thầm nhíu mày, đại khái Cửu Ương hoàng triều, cũng biết một chút liên quan với bí mật của nó.

Cái này có lẽ, sẽ dẫn phát một chút không thể khống tai hoạ ngầm, nhưng ít ra liền dưới mắt nhìn, hẳn là còn không có vấn đề, mượn nguyên từ tinh điểm lau đi ma ấn sau, liền trực tiếp thoát thân rời đi, mặc kệ Cửu Ương hoàng triều có thập tính toán, cũng đừng nghĩ lại tìm đến ta! Cho nên chuyện này, vẫn là phải mau chóng hoàn thành.”

Tiếng đập cửa lại lần nữa vang lên.

Lần này người tới là Miêu Lãnh, hắn cũng thụ thương, mà lại so Đường Nhân nghiêm trọng hơn, khập khiễng mặt mũi bầm dập, khí sắc khó nén hôi bại, chắp tay nói: “Chúc mừng Ngụy đại nhân, thuận lợi thông qua thẩm tra ti phân biệt, ngày sau đại đạo hưng thịnh, tiền đồ vô lượng.” Hắn gạt ra tiếu dung, nhưng nhìn thế nào đều lộ ra một cỗ lòng chua xót.

La Quan nhìn về phía Đường Nhân.

Hắn liên tục khoát tay, một mặt nén cười, cuối cùng nhất không có đình chỉ, “Ha ha ha ha! Ngụy huynh… Là chuyện này… Ta cùng Miêu Lãnh đều rất xem trọng Ngụy huynh… Cảm thấy trước đó một trận phong ba, ngươi nhất định bình yên vô sự… Cho nên, lão Đường ta bắt đầu phiên giao dịch thời điểm, Miêu Lãnh cũng mời người thay dưới 1 chú… Ân, là một bộ bỉ ngạn cảnh trận kỳ, phẩm chất giá rất cao giá trị đắt đỏ… Sự thật chứng minh, Ngụy huynh quả không tầm thường hạng người, nhưng thay mặt Miêu Lãnh đặt cược vị bằng hữu kia, có thể là xuất phát từ đối với hắn phụ trách cân nhắc… Ha ha ha ha… Hắn cược Ngụy huynh không chịu đựng được…”

“Miêu Lãnh sự tình sau tìm ta thực hiện lúc, mới phát hiện việc này, lúc này tìm tới hắn vị bằng hữu kia ra tay đánh nhau, nghe nói nếu không phải là bởi vì, thương thế hắn còn không có chữa trị, vị bằng hữu kia lúc ấy liền muốn bị hắn cho đánh chết tươi… Mà lại, vì chuyện này, Miêu Lãnh còn bị phạt… Ha ha ha ha! Nghiêm ngặt nói, ta phải cám ơn người này tới, nếu không Miêu Lãnh chí ít, có thể phân đi tay ta 1 tiến vào trướng.”

Miêu Lãnh: …

Hắn hận không thể, bóp chết trước mặt Đường Nhân, cắn răng nói: “Là ta gặp người không quen, có chơi có chịu, để Ngụy đại nhân chế giễu.”

Sắc mặt hắn khó coi, kì thực có chút vui mừng, Đường Nhân người này mặc dù vương bát đản, không muốn thối lui tiền bên ngoài, coi như có chút lương tâm. Nghe nói La Quan bình yên trở về, hắn vội vã chạy đến cái

này, không phải liền là vì cho thấy cõi lòng. Ngụy Trang đại nhân, ta Miêu Lãnh chưa hề mang thù, không chỉ có đối với ngài cung kính vạn điểm, còn từ đầu đến cuối đều rất xem trọng, ngài nhất định ghi nhớ a!

La Quan bất động thanh sắc, “A, nguyên những này ở trước mặt lời chúc mừng, Đường Nhân coi như được 1 cái, cùng Miêu Lãnh lại có thập quan hệ đánh ngươi một trận, còn đánh ra tình cảm không thành !

Thấy La Quan không nói thêm gì nữa, Miêu Lãnh biểu lộ có chút khẩn trương, không được tự nhiên mím môi một cái, Đường Nhân tựa hồ cũng phát giác được thập, hắn do dự một chút, “Ngụy huynh, lão Đường ta là cái thẳng tính, tâm giấu không được chuyện, hôm nay tới trừ chúc mừng ngươi, còn có một chuyện muốn nhờ.”

La Quan nói: “Thập sự tình “

“Hắc hắc! Cái kia, Ngụy huynh ngươi bây giờ, đã bị Lưu đại nhân tấn thăng làm giáo úy , dựa theo đế linh vệ quy củ, ngươi có tư cách quản hạt 1 cái bách nhân đội. Lão Đường ta cảm thấy, đi theo Ngụy huynh ngươi tương lai tươi sáng, chuyên tới để tự đề cử mình, còn xin Ngụy huynh thành toàn.”

Miêu Lãnh vội vàng nói: “Miêu Lãnh, cũng nguyện đi theo giáo úy đại nhân!” Hắn không có Đường Nhân bối cảnh, nói chuyện cũng không dám tùy tiện, chấp lễ rất cung.

La Quan ám đạo ta tại đế linh vệ kế tiếp theo đợi bao lâu còn khó nói, đi theo ta đọ sức tiền đồ, các ngươi sợ là

suy nghĩ nhiều, nhưng mặt ngoài lại một mặt bình tĩnh, “Ngụy mỗ gia nhập đế linh vệ không lâu, còn không rõ ràng lắm điểm này… Ân, đợi đến thời điểm rồi nói sau.”

Không có cầm tới lời chắc chắn, Miêu Lãnh có hơi thất vọng, cũng không dám biểu lộ ra.

Đường Nhân trước khi đi, còn tại nhắc nhở, “Ngụy huynh, suy nghĩ thật kỹ a, lựa chọn ta lão Đường, ngươi tuyệt sẽ không hối hận!”

Đợi 2 người rời đi, La Quan lại cùng một hồi, thế mà không ai lại đến nhà. Hắn suy nghĩ một chút, dứt khoát mở ra cấm chế, lại lần nữa bắt đầu tu luyện.

Rất nhanh, lại qua 2 ngày.

Vu Dũng gõ mở cửa sân, chắp tay nói: “Ngụy Trang giáo úy, Lưu đại nhân cho mời.” Cùng lúc trước so sánh, sắc mặt hắn nhiều mấy điểm trầm ngưng, đôi mắt ở giữa cũng có mấy điểm khác biệt, cho người một loại thâm trầm, kiềm chế cảm giác, giống như là cõng 1 khối trĩu nặng tảng đá lớn

La Quan nghĩ nghĩ, nói: “Vu huynh trước đó giúp ta vượt qua nan quan, Ngụy mỗ ghi tạc tâm, nếu có điều cần chi bằng mở miệng.”

Vu Dũng do dự một chút, lắc đầu, “Vô sự, chúng ta đi nhanh đi, đừng để đại nhân lâu chờ.”

Hi vọng ngươi cũng thích

Nổi lên đen nhánh lãnh quang ngón tay, khoảng cách La Quan giữa lông mày một tấc lúc dừng lại, 3 người nhìn chằm chằm đối diện, gặp hắn đôi mắt mờ mịt không rõ, hoàn toàn không có nửa điểm phản ứng, lúc này mới nhẹ gật đầu, “Rất tốt, quả nhiên không có vấn đề.”

Bá ——

1 người trong đó phất tay áo vung lên, mấy người trên đỉnh đầu, kia một đoàn hội tụ hương hỏa khói đoàn, đột nhiên như Lưu Vân tán đi. Rồi sau đó, đốt lên nước trà bốc hơi lên sương trắng, cũng theo đó sóng gió nổi lên, 2 viên màu đỏ tảng đá tán phát cảm giác quỷ dị, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

La Quan như ở trong mộng mới tỉnh, mặt mũi tràn đầy cảnh giác, “3 vị, vừa rồi phát sinh thập” hắn nhìn quanh hai bên, thần sắc khẩn trương.

1 người trong đó mỉm cười, “Ngụy Trang giáo úy hoặc là, gần đây không có nghỉ ngơi tốt, tinh thần quá độ rã rời, lúc này mới có một tia thất thần. Tốt, ta cùng thẩm tra đã kết thúc, liền không ở thêm ngươi, mời rời đi đi.”

La Quan mặt lộ vẻ chần chờ, nhưng do dự một chút, hay là đứng dậy rời đi.

Đẩy cửa ra, Tư Luật Thần hầu bọn người, chính chờ ở bên ngoài, gặp hắn đi tới, Tư Luật Thần hầu mặt lộ vẻ tiếu dung, chắp tay nói: “Bản hầu Phùng Trùng, hôm nay chỗ mạo phạm, còn xin Ngụy Trang giáo úy không cần để ý. Người tới, đưa giáo úy về võ bị kho.”

“Làm phiền!” La Quan 1 bộ không muốn nhiều lời bộ dáng, đi theo thẩm tra ti tu sĩ vội vàng rời đi.

Chờ bọn hắn thân ảnh biến mất, Tư Luật Thần hầu đẩy cửa tiến vào gian phòng, nhìn xem dài án một bên, trưng bày 3 cái người giấy, hắn con ngươi có chút co vào, thấp giọng nói: “Hắc! Thật không hổ là, từ đế cung mà đến người, thủ đoạn quả nhiên quỷ dị.”

Hô ——

Không hề có điềm báo trước, 3 cái người giấy tự hành thiêu đốt, hóa thành một mảnh tro tàn. Tư Luật Thần hầu đưa tay, sờ một cái thái dương, một sợi lọn tóc khét lẹt, trong không khí tràn ngập khó ngửi hương vị, sắc mặt hắn trầm xuống, đáy mắt tuôn ra mấy điểm lửa giận, nhưng cuối cùng biến thành thật sâu kiêng kị.

“Hừ!”

Phất tay áo vung lên, hắn xoay người rời đi.

Xuôi theo lòng đất thông đạo, từ cái nào đó lối ra đi ra, La Quan ngẩng đầu liền thấy, cách đó không xa đứng lặng lẩy đế hoàng võ bị kho.

“Đưa đến cái này liền đi, ta nhận ra đường.”

Thẩm tra ti tu sĩ gật đầu, quay người rời đi.

La Quan suy nghĩ một chút, không có trực tiếp về doanh địa, mà là đi tới cách đó không xa Túy Tiên cư, Trương Hưng vội vàng chào đón, cung kính nói: “Ngụy đại nhân,

lại một trận không thấy ngài, vẫn quy củ cũ sao “

“Ừm, ngươi nhìn xem an bài.” La Quan gật gật đầu, tiến vào nơi nào đó bao sương.

Rất nhanh, thịt rượu liền đã đưa đến, Trương Hưng châm trà, rót rượu, cung kính nói: “Ngụy đại nhân, ngài còn có khác phân phó sao “

“Truyền lời trở về, một thân phận khác bắt đầu dùng, để bọn hắn xử trí thỏa đáng, đừng xuất hiện ngoài ý muốn.” La Quan nhấp một ngụm trà, nhàn nhạt mở miệng.

Trương Hưng gật đầu, “Vâng, tiểu nhân biết.” Hắn lại thi lễ một cái, lúc này mới bước nhanh rời đi.

Tiến vào đế linh vệ trước đó, vì để phòng lỡ như, La Quan cùng Chu Cẩm Thái thương nghị, vì “Ngụy Trang” cái thân phận này, thiết lập hoàn chỉnh bối cảnh lai lịch. Lúc trước thời gian khẩn trương, có lẽ còn có không viên mãn địa phương, nhưng bây giờ qua cái này lâu, lấy Chu Cẩm Thái năng lực, đủ để đem sự tình làm được không chê vào đâu được, nhắc lại hắn một lần, cũng là vì để phòng lỡ như.

Nửa canh giờ sau, La Quan trở lại đế hoàng võ bị kho, mà tin tức này cũng đã tốc độ kinh người, rất nhanh liền truyền khắp.

Đường Nhân cái thứ 1 đến, đầu chẳng biết tại sao phá, bao lấy một vòng thật dày băng gạc, còn có thể nhìn thấy thấm ra huyết sắc, nhưng hắn hơi tái nhợt trên mặt, lại tràn đầy kích động, phấn khởi, “Ngụy huynh! Ngụy

huynh! Ha ha ha, ta liền biết, ngươi tuyệt sẽ không có việc, quả nhiên mới ngắn ngủi 3 ngày, liền thông qua thẩm tra ti phân biệt… Ai, lúc đầu ta dự định, như vậy lại mở một trận đánh cược, thế mà không ai đặt cược, thực tế là đáng tiếc!” Hắn gật gù đắc ý, như liên lụy đến thương thế, một trận nhe răng trợn mắt.

La Quan nhấc ngón tay chỉ, “Đường huynh đây là sao

Nâng lên cái này, Đường Nhân một mặt tức giận, “Bị mấy cái tiểu nhân đánh, mẹ nó một đám vương bát đản, không chơi nổi liền đừng cược, thế mà âm thầm âm ta, nghĩ đem tiền muốn trở về! Không có khả năng, ta Đường Nhân thắng tiền, kia chính là ta mệnh, 1 cái làm 6 cái lão tử cũng nửa điểm không sợ… Không phải liền là đầu bị đánh nát một nửa hừ hừ, chỉ cần ta có tiền, điểm phút đều có thể chữa khỏi!”

La Quan nhíu mày, “Kia vì sao, lúc này còn quấn băng gạc “

Đường Nhân một mặt bất đắc dĩ, “Ai, đừng đề cập, còn không phải nhiều tiểu nhân… Ta mặc dù tố giác bọn hắn, những người này cũng đều nhận trừng phạt, nhưng vẫn là có người xem ta ánh mắt không thích hợp, không có cách nào ta chỉ có thể giữ lại tổn thương, cũng tốt cảnh cáo bọn hắn đừng làm loạn!”

Xem ra, tên ngốc này lần thứ 2 đánh cược, thật thắng được đầy bồn đầy bát, thế mà ép người khác bí quá hoá liều. La Quan giống như cười mà không phải cười, “Đường huynh hảo thủ đoạn, Ngụy mỗ vượt mọi chông gai, kém chút mất đi tính mạng, ngươi lại thừa cơ đại sát

tứ phương… Số tiền kia, có phải là hẳn là cũng điểm ta một điểm “

Đường Nhân sắc mặt đại biến, “Ngụy huynh! Như lấy ta làm bằng hữu, dạng này trò đùa, tuyệt đối không thể mở! Đầu có thể đứt, máu có thể chảy, đụng đến ta tiền đánh bạc tuyệt đối không được! Cha mẹ lão tử đến, cũng được đứng sang bên cạnh, đây là chúng ta con bạc vĩnh viễn không biến tín điều!” Bộ dáng kia, tựa hồ được nghe lại 1 câu, hắn quay đầu bước đi, tuyệt không quay đầu.

La Quan cười cười, “Thuận miệng nói một chút thôi, Đường huynh bỏ qua cho.” Hắn đôi mắt thật sâu, đổi chủ đề, “Mấy ngày nay, Ngụy mỗ không tại lúc, nhưng có chuyện gì phát sinh “

Đường Nhân buông lỏng một hơi, cười nói: “Thật cũng không thập đại sự… A, Tề Hầu đại nhân hạ lệnh, điều chỉnh toàn bộ võ bị kho phiên trực, rồi mới lại sai người, đem bên trong vài miếng khu vực, liệt vào ta cùng không thể tới gần màu đỏ phạm vi, còn chuyên môn phái người trấn giữ.” Nói đến đây, hắn dừng một chút, “4 năm bảy hào thu nhận vật “Kiếm sơn chỗ, cũng là trong đó 1 trong.”

Con mắt nhìn xem La Quan, tựa hồ nghĩ từ trên mặt hắn, tìm tới một chút dấu vết để lại, cuối cùng không thu hoạch được gì, “A, kia thật là đáng tiếc, ta vốn còn nghĩ, đi kiếm sơn thử thời vận.”

Xem ra liên quan với kiếm sơn một chuyện, đã bị Tề Hầu bọn người đè xuống, tin tức vẫn chưa tiết ra ngoài.

Nguyên nhân đâu lại nghĩ tới, tại thẩm tra trong Ti tiếp nhận hỏi thăm, La Quan âm thầm nhíu mày, đại khái Cửu Ương hoàng triều, cũng biết một chút liên quan với bí mật của nó.

Cái này có lẽ, sẽ dẫn phát một chút không thể khống tai hoạ ngầm, nhưng ít ra liền dưới mắt nhìn, hẳn là còn không có vấn đề, mượn nguyên từ tinh điểm lau đi ma ấn sau, liền trực tiếp thoát thân rời đi, mặc kệ Cửu Ương hoàng triều có thập tính toán, cũng đừng nghĩ lại tìm đến ta! Cho nên chuyện này, vẫn là phải mau chóng hoàn thành."

Tiếng đập cửa lại lần nữa vang lên.

Lần này người tới là Miêu Lãnh, hắn cũng thụ thương, mà lại so Đường Nhân nghiêm trọng hơn, khập khiễng mặt mũi bầm dập, khí sắc khó nén hôi bại, chắp tay nói: "Chúc mừng Ngụy đại nhân, thuận lợi thông qua thẩm tra ti phân biệt, ngày sau đại đạo hưng thịnh, tiền đồ vô lượng." Hắn gạt ra tiếu dung, nhưng nhìn thế nào đều lộ ra một cỗ lòng chua xót.

La Quan nhìn về phía Đường Nhân.

Hắn liên tục khoát tay, một mặt nén cười, cuối cùng nhất không có đình chỉ, "Ha ha ha ha! Ngụy huynh… Là chuyện này… Ta cùng Miêu Lãnh đều rất xem trọng Ngụy huynh… Cảm thấy trước đó một trận phong ba, ngươi nhất định bình yên vô sự… Cho nên, lão Đường ta bắt đầu phiên giao dịch thời điểm, Miêu Lãnh cũng mời người thay dưới 1 chú… Ân, là một bộ bỉ ngạn cảnh trận kỳ, phẩm chất giá rất cao giá trị đắt đỏ… Sự thật

chứng minh, Ngụy huynh quả không tầm thường hạng người, nhưng thay mặt Miêu Lãnh đặt cược vị bằng hữu kia, có thể là xuất phát từ đối với hắn phụ trách cân nhắc… Ha ha ha ha… Hắn cược Ngụy huynh không chịu đựng được…”

“Miêu Lãnh sự tình sau tìm ta thực hiện lúc, mới phát hiện việc này, lúc này tìm tới hắn vị bằng hữu kia ra tay đánh nhau, nghe nói nếu không phải là bởi vì, thương thế hắn còn không có chữa trị, vị bằng hữu kia lúc ấy liền muốn bị hắn cho đánh chết tươi… Mà lại, vì chuyện này, Miêu Lãnh còn bị phạt… Ha ha ha ha! Nghiêm ngặt nói, ta phải cám ơn người này tới, nếu không Miêu Lãnh chí ít, có thể phân đi tay ta 1 tiến vào trướng.”

Miêu Lãnh: …

Hắn hận không thể, bóp chết trước mặt Đường Nhân, cắn răng nói: “Là ta gặp người không quen, có chơi có chịu, để Ngụy đại nhân chế giễu.”

Sắc mặt hắn khó coi, kì thực có chút vui mừng, Đường Nhân người này mặc dù vương bát đản, không muốn thối lui tiền bên ngoài, coi như có chút lương tâm. Nghe nói La Quan bình yên trở về, hắn vội vã chạy đến cái này, không phải liền là vì cho thấy cõi lòng. Ngụy Trang đại nhân, ta Miêu Lãnh chưa hề mang thù, không chỉ có đối với ngài cung kính vạn điểm, còn từ đầu đến cuối đều rất xem trọng, ngài nhất định ghi nhớ a!

La Quan bất động thanh sắc, “A, nguyên những này ở trước mặt lời chúc mừng, Đường Nhân coi như được 1 cái, cùng Miêu Lãnh lại có thập quan hệ đánh ngươi một

trận, còn đánh ra tình cảm không thành !

Thấy La Quan không nói thêm gì nữa, Miêu Lãnh biểu lộ có chút khẩn trương, không được tự nhiên mím môi một cái, Đường Nhân tựa hồ cũng phát giác được thập, hắn do dự một chút, “Ngụy huynh, lão Đường ta là cái thẳng tính, tâm giấu không được chuyện, hôm nay tới trừ chúc mừng ngươi, còn có một chuyện muốn nhờ.”

La Quan nói: “Thập sự tình “

“Hắc hắc! Cái kia, Ngụy huynh ngươi bây giờ, đã bị Lưu đại nhân tấn thăng làm giáo úy , dựa theo đế linh vệ quy củ, ngươi có tư cách quản hạt 1 cái bách nhân đội. Lão Đường ta cảm thấy, đi theo Ngụy huynh ngươi tương lai tươi sáng, chuyên tới để tự đề cử mình, còn xin Ngụy huynh thành toàn.”

Miêu Lãnh vội vàng nói: “Miêu Lãnh, cũng nguyện đi theo giáo úy đại nhân!” Hắn không có Đường Nhân bối cảnh, nói chuyện cũng không dám tùy tiện, chấp lễ rất cung.

La Quan ám đạo ta tại đế linh vệ kế tiếp theo đợi bao lâu còn khó nói, đi theo ta đọ sức tiền đồ, các ngươi sợ là suy nghĩ nhiều, nhưng mặt ngoài lại một mặt bình tĩnh, “Ngụy mỗ gia nhập đế linh vệ không lâu, còn không rõ ràng lắm điểm này… Ân, đợi đến thời điểm rồi nói sau.”

Không có cầm tới lời chắc chắn, Miêu Lãnh có hơi thất vọng, cũng không dám biểu lộ ra.

Đường Nhân trước khi đi, còn tại nhắc nhở, “Ngụy

huynh, suy nghĩ thật kỹ a, lựa chọn ta lão Đường, ngươi tuyệt sẽ không hối hận!”

Đợi 2 người rời đi, La Quan lại cùng một hồi, thế mà không ai lại đến nhà. Hắn suy nghĩ một chút, dứt khoát mở ra cấm chế, lại lần nữa bắt đầu tu luyện.

Chương 1250 : Tai hoạ ngầm (Phần 3/3)

Rất nhanh, lại qua 2 ngày.

Vu Dũng gõ mở cửa sân, chắp tay nói: “Ngụy Trang giáo úy, Lưu đại nhân cho mời.” Cùng lúc trước so sánh, sắc mặt hắn nhiều mấy điểm trầm ngưng, đôi mắt ở giữa cũng có mấy điểm khác biệt, cho người ta một loại thâm trầm, kiềm chế cảm giác, giống như là cõng 1 khối trĩu nặng tảng đá lớn

La Quan nghĩ nghĩ, nói: “Vu huynh trước đó giúp ta vượt qua nan quan, Ngụy mỗ ghi tạc tâm, nếu có điều cần chi bằng mở miệng.”

Vu Dũng do dự một chút, lắc đầu, “Vô sự, chúng ta đi nhanh đi, đừng để đại nhân lâu chờ.”

Hi vọng ngươi cũng thích

Nổi lên đen nhánh lãnh quang ngón tay, khoảng cách La Quan giữa lông mày một tấc lúc dừng lại, 3 người nhìn chằm chằm đối diện, gặp hắn đôi mắt mờ mịt không rõ, hoàn toàn không có nửa điểm phản ứng, lúc này mới nhẹ gật đầu, “Rất tốt, quả nhiên không có vấn đề.”

Bá ——

1 người trong đó phất tay áo vung lên, mấy người trên đỉnh đầu, kia một đoàn hội tụ hương hỏa khói đoàn, đột

nhiên như Lưu Vân tán đi. Rồi sau đó, đốt lên nước trà bốc hơi lên sương trắng, cũng theo đó sóng gió nổi lên, 2 viên màu đỏ tảng đá tán phát cảm giác quỷ dị, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

La Quan như ở trong mộng mới tỉnh, mặt mũi tràn đầy cảnh giác, “3 vị, vừa rồi phát sinh thập” hắn nhìn quanh hai bên, thần sắc khẩn trương.

1 người trong đó mỉm cười, “Ngụy Trang giáo úy hoặc là, gần đây không có nghỉ ngơi tốt, tinh thần quá độ rã rời, lúc này mới có một tia thất thần. Tốt, ta cùng thẩm tra đã kết thúc, liền không ở thêm ngươi, mời rời đi đi.”

La Quan mặt lộ vẻ chần chờ, nhưng do dự một chút, hay là đứng dậy rời đi.

Đẩy cửa ra, Tư Luật Thần hầu bọn người, chính chờ ở bên ngoài, gặp hắn đi tới, Tư Luật Thần hầu mặt lộ vẻ tiếu dung, chắp tay nói: “Bản hầu Phùng Trùng, hôm nay chỗ mạo phạm, còn xin Ngụy Trang giáo úy không cần để ý. Người tới, đưa giáo úy về võ bị kho.”

“Làm phiền!” La Quan 1 bộ không muốn nhiều lời bộ dáng, đi theo thẩm tra ti tu sĩ vội vàng rời đi.

Chờ bọn hắn thân ảnh biến mất, Tư Luật Thần hầu đẩy cửa tiến vào gian phòng, nhìn xem dài án một bên, trưng bày 3 cái người giấy, hắn con ngươi có chút co vào, thấp giọng nói: “Hắc! Thật không hổ là, từ đế cung mà đến người, thủ đoạn quả nhiên quỷ dị.”

Hô ——

Không hề có điềm báo trước, 3 cái người giấy tự hành thiêu đốt, hóa thành một mảnh tro tàn. Tư Luật Thần hầu đưa tay, sờ một cái thái dương, một sợi lọn tóc khét lẹt, trong không khí tràn ngập khó ngửi hương vị, sắc mặt hắn trầm xuống, đáy mắt tuôn ra mấy điểm lửa giận, nhưng cuối cùng biến thành thật sâu kiêng kị.

“Hừ!”

Phất tay áo vung lên, hắn xoay người rời đi.

Xuôi theo lòng đất thông đạo, từ cái nào đó lối ra đi ra, La Quan ngẩng đầu liền thấy, cách đó không xa đứng lặng lấy đế hoàng võ bị kho.

“Đưa đến cái này liền đi, ta nhận ra đường.”

Thẩm tra ti tu sĩ gật đầu, quay người rời đi.

La Quan suy nghĩ một chút, không có trực tiếp về doanh địa, mà là đi tới cách đó không xa Túy Tiên cư, Trương Hưng vội vàng chào đón, cung kính nói: “Ngụy đại nhân, lại một trận không thấy ngài, vẫn quy củ cũ sao “

“Ừm, ngươi nhìn xem an bài.” La Quan gật gật đầu, tiến vào nơi nào đó bao sương.

Rất nhanh, thịt rượu liền đã đưa đến, Trương Hưng châm trà, rót rượu, cung kính nói: “Ngụy đại nhân, ngài còn có khác phân phó sao “

“Truyền lời trở về, một thân phận khác bắt đầu dùng, để

bọn hắn xử trí thỏa đáng, đừng xuất hiện ngoài ý muốn." La Quan nhấp một ngụm trà, nhàn nhạt mở miệng.

Trương Hưng gật đầu, "Vâng, tiểu nhân biết." Hắn lại thi lễ một cái, lúc này mới bước nhanh rời đi.

Tiến vào đế linh vệ trước đó, vì để phòng lỡ như, La Quan cùng Chu Cẩm Thái thương nghị, vì "Ngụy Trang" cái thân phận này, thiết lập hoàn chỉnh bối cảnh lai lịch. Lúc trước thời gian khẩn trương, có lẽ còn có không viên mãn địa phương, nhưng bây giờ qua cái này lâu, lấy Chu Cẩm Thái năng lực, đủ để đem sự tình làm được không chê vào đâu được, nhắc lại hắn một lần, cũng là vì để phòng lỡ như.

Nửa canh giờ sau, La Quan trở lại đế hoàng võ bị kho, mà tin tức này cũng đã tốc độ kinh người, rất nhanh liền truyền khắp.

Đường Nhân cái thứ 1 đến, đầu chẳng biết tại sao phá, bao lấy một vòng thật dày băng gạc, còn có thể nhìn thấy thấm ra huyết sắc, nhưng hắn hơi tái nhợt trên mặt, lại tràn đầy kích động, phấn khởi, "Ngụy huynh! Ngụy huynh! Ha ha ha, ta liền biết, ngươi tuyệt sẽ không có việc, quả nhiên mới ngắn ngủi 3 ngày, liền thông qua thẩm tra ti phân biệt… Ai, lúc đầu ta dự định, như vậy lại mở một trận đánh cược, thế mà không ai đặt cược, thực tế là đáng tiếc!" Hắn gật gù đắc ý, như liên lụy đến thương thế, một trận nhe răng trợn mắt.

La Quan đưa tay chỉ chỉ, "Đường huynh đây là sao

Nâng lên cái này, Đường Nhân một mặt tức giận, "Bị

mấy cái tiểu nhân đánh, mẹ nó một đám vương bát đản, không chơi nổi liền đừng cược, thế mà âm thầm âm ta, nghĩ đem tiền muốn trở về! Không có khả năng, ta Đường Nhân thắng tiền, kia chính là ta mệnh, 1 cái làm 6 cái lão tử cũng nửa điểm không sợ… Không phải liền là đầu bị đánh nát một nửa hừ hừ, chỉ cần ta có tiền, điểm phút đều có thể chữa khỏi!”

La Quan nhíu mày, “Kia vì sao, lúc này còn quấn băng gạc “

Đường Nhân một mặt bất đắc dĩ, “Ai, đừng đề cập, còn không phải nhiều tiểu nhân… Ta mặc dù tố giác bọn hắn, những người này cũng đều nhận trừng phạt, nhưng vẫn là có người xem ta ánh mắt không thích hợp, không có cách nào ta chỉ có thể giữ lại tổn thương, cũng tốt cảnh cáo bọn hắn đừng làm loạn!”

Xem ra, tên ngốc này lần thứ 2 đánh cược, thật thắng được đầy bồn đầy bát, thế mà ép người khác bí quá hoá liều. La Quan giống như cười mà không phải cười, “Đường huynh hảo thủ đoạn, Ngụy mỗ vượt mọi chông gai, kém chút mất đi tính mạng, ngươi lại thừa cơ đại sát tứ phương… Số tiền kia, có phải là hẳn là cũng điểm ta một điểm “

Đường Nhân sắc mặt đại biến, “Ngụy huynh! Như lấy ta làm bằng hữu, dạng này trò đùa, tuyệt đối không thể mở! Đầu có thể đứt, máu có thể chảy, đụng đến ta tiền đánh bạc tuyệt đối không được! Cha mẹ lão tử đến, cũng được đứng sang bên cạnh, đây là chúng ta con bạc vĩnh viễn không biến tín điều!” Bộ dáng kia, tựa hồ được nghe lại 1 câu, hắn quay đầu bước đi, tuyệt không

quay đầu.

La Quan cười cười, “Thuận miệng nói một chút thôi, Đường huynh bỏ qua cho.” Hắn đôi mắt thật sâu, đổi chủ đề, “Mấy ngày nay, Ngụy mỗ không tại lúc, nhưng có chuyện gì phát sinh “

Đường Nhân buông lỏng một hơi, cười nói: “Thật cũng không thập đại sự… A, Tề Hầu đại nhân hạ lệnh, điều chỉnh toàn bộ võ bị kho phiên trực, rồi mới lại sai người, đem bên trong vài miếng khu vực, liệt vào ta cùng không thể tới gần màu đỏ phạm vi, còn chuyên môn phái người trấn giữ.” Nói đến đây, hắn dừng một chút, “4 năm bảy hào thu nhận vật “Kiếm sơn chỗ, cũng là trong đó 1 trong.”

Con mắt nhìn xem La Quan, tựa hồ nghĩ từ trên mặt hắn, tìm tới một chút dấu vết để lại, cuối cùng không thu hoạch được gì, “A, kia thật là đáng tiếc, ta vốn còn nghĩ, đi kiếm sơn thử thời vận.”

Xem ra liên quan với kiếm sơn một chuyện, đã bị Tề Hầu bọn người đè xuống, tin tức vẫn chưa tiết ra ngoài. Nguyên nhân đâu lại nghĩ tới, tại thẩm tra trong Ti tiếp nhận hỏi thăm, La Quan âm thầm nhíu mày, đại khái Cửu Ương hoàng triều, cũng biết một chút liên quan với bí mật của nó.

Cái này có lẽ, sẽ dẫn phát một chút không thể khống tai hoạ ngầm, nhưng ít ra liền dưới mắt nhìn, ứng nên còn không có vấn đề, mượn nguyên từ tinh điểm lau đi ma ấn sau, liền trực tiếp thoát thân rời đi, mặc kệ Cửu Ương hoàng triều có thập tính toán, cũng đừng nghĩ lại tìm đến

ta! Cho nên chuyện này, vẫn là phải mau chóng hoàn thành.”

Tiếng đập cửa lại lần nữa vang lên.

Lần này người tới là Miêu Lãnh, hắn cũng thụ thương, mà lại so Đường Nhân nghiêm trọng hơn, khập khiễng mặt mũi bầm dập, khí sắc khó nén hôi bại, chắp tay nói: “Chúc mừng Ngụy đại nhân, thuận lợi thông qua thẩm tra ti phân biệt, ngày sau đại đạo hưng thịnh, tiền đồ vô lượng.” Hắn gạt ra tiếu dung, nhưng nhìn thế nào đều lộ ra một cỗ lòng chua xót.

La Quan nhìn về phía Đường Nhân.

Hắn liên tục khoát tay, một mặt nén cười, cuối cùng nhất không có đình chỉ, “Ha ha ha ha! Ngụy huynh… Là chuyện này… Ta cùng Miêu Lãnh đều rất xem trọng Ngụy huynh… Cảm thấy trước đó một trận phong ba, ngươi nhất định bình yên vô sự… Cho nên, lão Đường ta bắt đầu phiên giao dịch thời điểm, Miêu Lãnh cũng mời người thay dưới 1 chú… Ân, là một bộ bỉ ngạn cảnh trận kỳ, phẩm chất giá rất cao giá trị đắt đỏ… Sự thật chứng minh, Ngụy huynh quả không tầm thường hạng người, nhưng thay mặt Miêu Lãnh đặt cược vị bằng hữu kia, có thể là xuất phát từ đối với hắn phụ trách cân nhắc… Ha ha ha ha… Hắn cược Ngụy huynh không chịu đựng được…”

“Miêu Lãnh sự tình sau tìm ta thực hiện lúc, mới phát hiện việc này, lúc này tìm tới hắn vị bằng hữu kia ra tay đánh nhau, nghe nói nếu không phải là bởi vì, thương thế hắn còn không có chữa trị, vị bằng hữu kia lúc ấy

liền muốn bị hắn cho đánh chết tươi… Mà lại, vì chuyện này, Miêu Lãnh còn bị phạt… Ha ha ha ha! Nghiêm ngặt nói, ta phải cám ơn người này tới, nếu không Miêu Lãnh chí ít, có thể phân đi tay ta 1 tiến vào trướng.”

Miêu Lãnh: …

Hắn hận không thể, bóp chết trước mặt Đường Nhân, cắn răng nói: “Là ta gặp người không quen, có chơi có chịu, để Ngụy đại nhân chế giễu.”

Sắc mặt hắn khó coi, kì thực có chút vui mừng, Đường Nhân người này mặc dù vương bát đản, không muốn thối lui tiền bên ngoài, coi như có chút lương tâm. Nghe nói La Quan bình yên trở về, hắn vội vã chạy đến cái này, không phải liền là vì cho thấy cõi lòng. Ngụy Trang đại nhân, ta Miêu Lãnh chưa hề mang thù, không chỉ có đối với ngài cung kính vạn điểm, còn từ đầu đến cuối đều rất xem trọng, ngài nhất định ghi nhớ a!

La Quan bất động thanh sắc, “A, nguyên những này ở trước mặt lời chúc mừng, Đường Nhân coi như được 1 cái, cùng Miêu Lãnh lại có thập quan hệ đánh ngươi một trận, còn đánh ra tình cảm không thành !

Thấy La Quan không nói thêm gì nữa, Miêu Lãnh biểu lộ có chút khẩn trương, không được tự nhiên mím môi một cái, Đường Nhân tựa hồ cũng phát giác được thập, hắn do dự một chút, “Ngụy huynh, lão Đường ta là cái thẳng tính, tâm giấu không được chuyện, hôm nay tới trừ chúc mừng ngươi, còn có một chuyện muốn nhờ.”

La Quan nói: “Thập sự tình “

“Hắc hắc! Cái kia, Ngụy huynh ngươi bây giờ, đã bị Lưu đại nhân tấn thăng làm giáo úy , dựa theo đế linh vệ quy củ, ngươi có tư cách quản hạt 1 cái bách nhân đội. Lão Đường ta cảm thấy, đi theo Ngụy huynh ngươi tương lai tươi sáng, chuyên tới để tự đề cử mình, còn xin Ngụy huynh thành toàn.”

Miêu Lãnh vội vàng nói: “Miêu Lãnh, cũng nguyện đi theo giáo úy đại nhân!” Hắn không có Đường Nhân bối cảnh, nói chuyện cũng không dám tùy tiện, chấp lễ rất cung.

La Quan ám đạo ta tại đế linh vệ kế tiếp theo đợi bao lâu còn khó nói, đi theo ta đọ sức tiền đồ, các ngươi sợ là suy nghĩ nhiều, nhưng mặt ngoài lại một mặt bình tĩnh, “Ngụy mỗ gia nhập đế linh vệ không lâu, còn không rõ ràng lắm điểm này… Ân, đợi đến thời điểm rồi nói sau.”

Không có cầm tới lời chắc chắn, Miêu Lãnh có hơi thất vọng, cũng không dám biểu lộ ra.

Đường Nhân trước khi đi, còn tại nhắc nhở, “Ngụy huynh, suy nghĩ thật kỹ a, lựa chọn ta lão Đường, ngươi tuyệt sẽ không hối hận!”

Đợi 2 người rời đi, La Quan lại cùng một hồi, thế mà không ai lại đến nhà. Hắn suy nghĩ một chút, dứt khoát mở ra cấm chế, lại lần nữa bắt đầu tu luyện.

Rất nhanh, lại qua 2 ngày.

Vu Dũng gõ mở cửa sân, chắp tay nói: “Ngụy Trang giáo

úy, Lưu đại nhân cho mời.” Cùng lúc trước so sánh, sắc mặt hắn nhiều mấy điểm trầm ngưng, đôi mắt ở giữa cũng có mấy điểm khác biệt, cho người ta một loại thâm trầm, kiềm chế cảm giác, giống như là cõng 1 khối trĩu nặng tảng đá lớn

La Quan nghĩ nghĩ, nói: “Vu huynh trước đó giúp ta vượt qua nan quan, Ngụy mỗ ghi tạc tâm, nếu có điều cần chi bằng mở miệng.”

Vu Dũng do dự một chút, lắc đầu, “Vô sự, chúng ta đi nhanh đi, đừng để đại nhân lâu chờ.”

Hi vọng ngươi cũng thích

Nổi lên đen nhánh lãnh quang ngón tay, khoảng cách La Quan giữa lông mày một tấc lúc ngừng dưới, 3 người nhìn chằm chằm đối diện, gặp hắn đôi mắt mờ mịt không rõ, hoàn toàn không có nửa điểm phản ứng, lúc này mới nhẹ gật đầu, “Rất tốt, quả nhiên không có vấn đề.”

Bá ——

2 vốn tác giả nhà ăn bánh bao nhắc nhở ngài nhất toàn « đại hoang Kiếm Đế » đều ở, vực tên [(.)]2 2 2

1 người trong đó phất tay áo vung lên, mấy người trên đỉnh đầu, kia một đoàn hội tụ hương hỏa khói đoàn, đột nhiên như Lưu Vân tán đi. Rồi sau đó, đốt lên nước trà bốc hơi lên sương trắng, cũng theo đó sóng gió nổi lên, 2 viên màu đỏ tảng đá tán phát cảm giác quỷ dị, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

La Quan như ở trong mộng mới tỉnh, mặt mũi tràn đầy cảnh giác, “3 vị, vừa rồi phát sinh thập” hắn nhìn quanh hai bên, thần sắc khẩn trương.

1 người trong đó mỉm cười, “Ngụy Trang giáo úy hoặc là, gần đây không có nghỉ ngơi tốt, tinh thần quá độ rã rời, lúc này mới có một tia thất thần. Tốt, ta cùng thẩm tra đã kết thúc, liền không ở thêm ngươi, mời rời đi đi.”

La Quan mặt lộ vẻ chần chờ, nhưng do dự một chút, hay là đứng dậy rời đi.

Đẩy cửa ra, Tư Luật Thần hầu bọn người, chính chờ ở bên ngoài, gặp hắn đi tới, Tư Luật Thần hầu mặt lộ vẻ tiếu dung, chắp tay nói: “Bản hầu Phùng Trùng, hôm nay chỗ mạo phạm, còn xin Ngụy Trang giáo úy không cần để ý. Người tới, đưa giáo úy về võ bị kho.”

“Làm phiền!” La Quan 1 bộ không muốn nhiều lời bộ dáng, đi theo thẩm tra ti tu sĩ vội vàng rời đi.

Chờ bọn hắn thân ảnh biến mất, Tư Luật Thần hầu đẩy cửa tiến vào gian phòng, nhìn xem dài án một bên, trưng bày 3 cái người giấy, hắn con ngươi có chút co vào, thấp giọng nói: “Hắc! Thật không hổ là, từ đế cung mà đến người, thủ đoạn quả nhiên quỷ dị.”

Hô ——

Không hề có điềm báo trước, 3 cái người giấy tự hành thiêu đốt, hóa thành một mảnh tro tàn. Tư Luật Thần hầu đưa tay, sờ một cái thái dương, một sợi lọn tóc khét lẹt,

trong không khí tràn ngập khó ngửi hương vị, sắc mặt hắn trầm xuống, đáy mắt tuôn ra mấy điểm lửa giận, nhưng cuối cùng biến thành thật sâu kiêng kị.

“Hừ!”

Phất tay áo vung lên, hắn xoay người rời đi.

Xuôi theo lòng đất thông đạo, từ cái nào đó lối ra đi ra, La Quan ngẩng đầu liền thấy, cách đó không xa đứng lặng lấy đế hoàng võ bị kho.

“Đưa đến cái này liền đi, ta nhận ra đường.”

Thẩm tra ti tu sĩ gật đầu, quay người rời đi.

La Quan suy nghĩ một chút, không có trực tiếp về doanh địa, mà là đi tới cách đó không xa Túy Tiên cư, Trương Hưng vội vàng chào đón, cung kính nói: “Ngụy đại nhân, lại một trận không thấy ngài, vẫn quy củ cũ sao “

“Ừm, ngươi nhìn xem an bài.” La Quan gật gật đầu, tiến vào nơi nào đó bao sương.

Rất nhanh, thịt rượu liền đã đưa đến, Trương Hưng châm trà, rót rượu, cung kính nói: “Ngụy đại nhân, ngài còn có khác phân phó sao “

“Truyền lời trở về, một thân phận khác bắt đầu dùng, để bọn hắn xử trí thỏa đáng, đừng xuất hiện ngoài ý muốn.” La Quan nhấp một ngụm trà, nhàn nhạt mở miệng.

Trương Hưng gật đầu, “Vâng, tiểu nhân biết.” Hắn lại thi

lễ một cái, lúc này mới bước nhanh rời đi.

Tiến vào đế linh vệ trước đó, vì để phòng lỡ như, La Quan cùng Chu Cẩm Thái thương nghị, vì “Ngụy Trang” cái thân phận này, thiết lập hoàn chỉnh bối cảnh lai lịch. Lúc trước thời gian khẩn trương, có lẽ còn có không viên mãn địa phương, nhưng bây giờ qua cái này lâu, lấy Chu Cẩm Thái năng lực, đủ để đem sự tình làm được không chê vào đâu được, nhắc lại hắn một lần, cũng là vì để phòng lỡ như.

Nửa canh giờ sau, La Quan trở lại đế hoàng võ bị kho, mà tin tức này cũng đã tốc độ kinh người, rất nhanh liền truyền khắp.

Đường Nhân cái thứ 1 đến, đầu chẳng biết tại sao phá, bao lấy một vòng thật dày băng gạc, còn có thể nhìn thấy thấm ra huyết sắc, nhưng hắn hơi tái nhợt trên mặt, lại tràn đầy kích động, phấn khởi, “Ngụy huynh! Ngụy huynh! Ha ha ha, ta liền biết, ngươi tuyệt sẽ không có việc, quả nhiên mới ngắn ngủi 3 ngày, liền thông qua thẩm tra ti phân biệt… Ai, lúc đầu ta dự định, như vậy lại mở một trận đánh cược, thế mà không ai đặt cược, thực tế là đáng tiếc!” Hắn gật gù đắc ý, như liên lụy đến thương thế, một trận nhe răng trợn mắt.

La Quan đưa tay chỉ chỉ, “Đường huynh đây là sao

Nâng lên cái này, Đường Nhân một mặt tức giận, “Bị mấy cái tiểu nhân đánh, mẹ nó một đám vương bát đản, không chơi nổi liền đừng cược, thế mà âm thầm âm ta, nghĩ đem tiền muốn trở về! Không có khả năng, ta Đường Nhân thắng tiền, kia chính là ta mệnh, 1 cái làm

6 cái lão tử cũng nửa điểm không sợ… Không phải liền là đầu bị đánh nát một nửa hừ hừ, chỉ cần ta có tiền, điểm phút đều có thể chữa khỏi!”

La Quan nhíu mày, “Kia vì sao, lúc này còn quấn băng gạc “

Đường Nhân một mặt bất đắc dĩ, “Ai, đừng đề cập, còn không phải nhiều tiểu nhân… Ta mặc dù tố giác bọn hắn, những người này cũng đều nhận trừng phạt, nhưng vẫn là có người xem ta ánh mắt không thích hợp, không có cách nào ta chỉ có thể giữ lại tổn thương, cũng tốt cảnh cáo bọn hắn đừng làm loạn!”

Xem ra, tên ngốc này lần thứ 2 đánh cược, thật thắng được đầy bồn đầy bát, thế mà ép người khác bí quá hoá liều. La Quan giống như cười mà không phải cười, “Đường huynh hảo thủ đoạn, Ngụy mỗ vượt mọi chông gai, kém chút mất đi tính mạng, ngươi lại thừa cơ đại sát tứ phương… Số tiền kia, có phải là hẳn là cũng điểm ta một điểm “

Đường Nhân sắc mặt đại biến, “Ngụy huynh! Như lấy ta làm bằng hữu, dạng này trò đùa, tuyệt đối không thể mở! Đầu có thể đứt, máu có thể chảy, đụng đến ta tiền đánh bạc tuyệt đối không được! Cha mẹ lão tử đến, cũng được đứng sang bên cạnh, đây là chúng ta con bạc vĩnh viễn không biến tín điều!” Bộ dáng kia, tựa hồ được nghe lại 1 câu, hắn quay đầu bước đi, tuyệt không quay đầu.

La Quan cười cười, “Thuận miệng nói một chút thôi, Đường huynh bỏ qua cho.” Hắn đôi mắt thật sâu, đổi

chủ đề, “Mấy ngày nay, Ngụy mỗ không tại lúc, nhưng có chuyện gì phát sinh “

Đường Nhân buông lỏng một hơi, cười nói: “Thật cũng không thập đại sự… A, Tề Hầu đại nhân hạ lệnh, điều chỉnh toàn bộ võ bị kho phiên trực, rồi mới lại sai người, đem bên trong vài miếng khu vực, liệt vào ta cùng không thể tới gần màu đỏ phạm vi, còn chuyên môn phái người trấn giữ.” Nói đến đây, hắn dừng một chút, “4 năm bảy hào thu nhận vật “Kiếm sơn chỗ, cũng là trong đó 1 trong.”

Con mắt nhìn xem La Quan, tựa hồ nghĩ từ trên mặt hắn, tìm tới một chút dấu vết để lại, cuối cùng không thu hoạch được gì, “A, kia thật là đáng tiếc, ta vốn còn nghĩ, đi kiếm sơn thử thời vận.”

Xem ra liên quan với kiếm sơn một chuyện, đã bị Tề Hầu bọn người đè xuống, tin tức vẫn chưa tiết ra ngoài. Nguyên nhân đâu lại nghĩ tới, tại thẩm tra trong Ti tiếp nhận hỏi thăm, La Quan âm thầm nhíu mày, đại khái Cửu Ương hoàng triều, cũng biết một chút liên quan với bí mật của nó.

Cái này có lẽ, sẽ dẫn phát một chút không thể khống tai hoạ ngầm, nhưng ít ra liền dưới mắt nhìn, hẳn là còn không có vấn đề, mượn nguyên từ tinh điểm lau đi ma ấn sau, liền trực tiếp thoát thân rời đi, mặc kệ Cửu Ương hoàng triều có thập tính toán, cũng đừng nghĩ lại tìm đến ta! Cho nên chuyện này, vẫn là phải mau chóng hoàn thành.”

Tiếng đập cửa lại lần nữa vang lên.

Lần này người tới là Miêu Lãnh, hắn cũng thụ thương, mà lại so Đường Nhân nghiêm trọng hơn, khập khiễng mặt mũi bầm dập, khí sắc khó nén hôi bại, chắp tay nói: “Chúc mừng Ngụy đại nhân, thuận lợi thông qua thẩm tra ti phân biệt, ngày sau đại đạo hưng thịnh, tiền đồ vô lượng.” Hắn gạt ra tiếu dung, nhưng nhìn thế nào đều lộ ra một cỗ lòng chua xót.

La Quan nhìn về phía Đường Nhân.

Hắn liên tục khoát tay, một mặt nén cười, cuối cùng nhất không có đình chỉ, “Ha ha ha ha! Ngụy huynh… Là chuyện này… Ta cùng Miêu Lãnh đều rất xem trọng Ngụy huynh… Cảm thấy trước đó một trận phong ba, ngươi nhất định bình yên vô sự… Cho nên, lão Đường ta bắt đầu phiên giao dịch thời điểm, Miêu Lãnh cũng mời người thay dưới 1 chú… Ân, là một bộ bỉ ngạn cảnh trận kỳ, phẩm chất giá rất cao giá trị đắt đỏ… Sự thật chứng minh, Ngụy huynh quả không tầm thường hạng người, nhưng thay mặt Miêu Lãnh đặt cược vị bằng hữu kia, có thể là xuất phát từ đối với hắn phụ trách cân nhắc… Ha ha ha ha… Hắn cược Ngụy huynh không chịu đựng được…”

“Miêu Lãnh sự tình sau tìm ta thực hiện lúc, mới phát hiện việc này, lúc này tìm tới hắn vị bằng hữu kia ra tay đánh nhau, nghe nói nếu không phải là bởi vì, thương thế hắn còn không có chữa trị, vị bằng hữu kia lúc ấy liền muốn bị hắn cho đánh chết tươi… Mà lại, vì chuyện này, Miêu Lãnh còn bị phạt… Ha ha ha ha! Nghiêm ngặt nói, ta phải cám ơn người này tới, nếu không Miêu Lãnh chí ít, có thể phân đi tay ta 1 tiến vào trướng.”

Miêu Lãnh: …

Hắn hận không thể, bóp chết trước mặt Đường Nhân, cắn răng nói: “Là ta gặp người không quen, có chơi có chịu, để Ngụy đại nhân chế giễu.”

Sắc mặt hắn khó coi, kì thực có chút vui mừng, Đường Nhân người này mặc dù vương bát đản, không muốn thối lui tiền bên ngoài, coi như có chút lương tâm. Nghe nói La Quan bình yên trở về, hắn vội vã chạy đến cái này, không phải liền là vì cho thấy cõi lòng. Ngụy Trang đại nhân, ta Miêu Lãnh chưa hề mang thù, không chỉ có đối với ngài cung kính vạn điểm, còn từ đầu đến cuối đều rất xem trọng, ngài nhất định ghi nhớ a!

La Quan bất động thanh sắc, “A, nguyên những này ở trước mặt lời chúc mừng, Đường Nhân coi như được 1 cái, cùng Miêu Lãnh lại có thập quan hệ đánh ngươi một trận, còn đánh ra tình cảm không thành !

Thấy La Quan không nói thêm gì nữa, Miêu Lãnh biểu lộ có chút khẩn trương, không được tự nhiên mím môi một cái, Đường Nhân tựa hồ cũng phát giác được thập, hắn do dự một chút, “Ngụy huynh, lão Đường ta là cái thẳng tính, tâm giấu không được chuyện, hôm nay tới trừ chúc mừng ngươi, Còn có một chuyện muốn nhờ.”

La Quan nói: “Thập sự tình “

“Hắc hắc! Cái kia, Ngụy huynh ngươi bây giờ, đã bị Lưu đại nhân tấn thăng làm giáo úy , dựa theo đế linh vệ quy củ, ngươi có tư cách quản hạt 1 cái bách nhân đội. Lão

Đường ta cảm thấy, đi theo Ngụy huynh ngươi tương lai tươi sáng, chuyên tới để tự đề cử mình, còn xin Ngụy huynh thành toàn.”

Miêu Lãnh vội vàng nói: “Miêu Lãnh, cũng nguyện đi theo giáo úy đại nhân!” Hắn không có Đường Nhân bối cảnh, nói chuyện cũng không dám tùy tiện, chấp lễ rất cung.

La Quan ám đạo ta tại đế linh vệ kế tiếp theo đợi bao lâu còn khó nói, đi theo ta đọ sức tiền đồ, các ngươi sợ là suy nghĩ nhiều, nhưng mặt ngoài lại một mặt bình tĩnh, “Ngụy mỗ gia nhập đế linh vệ không lâu, còn không rõ ràng lắm điểm này… Ân, đợi đến thời điểm rồi nói sau.”

Không có cầm tới lời chắc chắn, Miêu Lãnh có hơi thất vọng, cũng không dám biểu lộ ra.

Đường Nhân trước khi đi, còn tại nhắc nhở, “Ngụy huynh, suy nghĩ thật kỹ a, lựa chọn ta lão Đường, ngươi tuyệt sẽ không hối hận!”

Đợi 2 người rời đi, La Quan lại cùng một hồi, thế mà không ai lại đến nhà. Hắn suy nghĩ một chút, dứt khoát mở ra cấm chế, lại lần nữa bắt đầu tu luyện.

Rất nhanh, lại qua 2 ngày.

Vu Dũng gõ mở cửa sân, chắp tay nói: “Ngụy Trang giáo úy, Lưu đại nhân cho mời.” Cùng lúc trước so sánh, sắc mặt hắn nhiều mấy điểm trầm ngưng, đôi mắt ở giữa cũng có mấy điểm khác biệt, cho người ta một loại thâm trầm, kiềm chế cảm giác, giống như là cõng 1 khối trĩu

nặng tảng đá lớn

La Quan nghĩ nghĩ, nói: “Vu huynh trước đó giúp ta vượt qua nan quan, Ngụy mỗ ghi tạc tâm, nếu có điều cần chi bằng mở miệng.”

Vu Dũng do dự một chút, lắc đầu, “Vô sự, chúng ta đi nhanh đi, đừng để đại nhân lâu chờ.”

Hi vọng ngươi cũng thích

Nổi lên đen nhánh lãnh quang ngón tay, khoảng cách La Quan giữa lông mày một tấc lúc dừng lại, 3 người nhìn chằm chằm đối diện, gặp hắn đôi mắt mờ mịt không rõ, hoàn toàn không có nửa điểm phản ứng, lúc này mới nhẹ gật đầu, “Rất tốt, quả nhiên không có vấn đề.”

Bá ——

1 người trong đó phất tay áo vung lên, mấy người trên đỉnh đầu, kia một đoàn hội tụ hương hỏa khói đoàn, đột nhiên như Lưu Vân tán đi. Rồi sau đó, đốt lên nước trà bốc hơi lên sương trắng, cũng theo đó sóng gió nổi lên, 2 viên màu đỏ tảng đá tán phát cảm giác quỷ dị, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

La Quan như ở trong mộng mới tỉnh, mặt mũi tràn đầy cảnh giác, “3 vị, vừa rồi phát sinh thập “

Hắn nhìn quanh hai bên, thần sắc khẩn trương.

1 người trong đó mỉm cười, “Ngụy Trang giáo úy hoặc là, gần đây không có nghỉ ngơi tốt, tinh thần quá độ rã

rời, lúc này mới có một tia thất thần. Tốt, ta cùng thẩm tra đã kết thúc, liền không ở thêm ngươi, mời rời đi đi.”

La Quan mặt lộ vẻ chần chờ, nhưng do dự một chút, hay là đứng dậy rời đi.

Đẩy cửa ra, Tư Luật Thần hầu bọn người, chính chờ ở bên ngoài, gặp hắn đi tới, Tư Luật Thần hầu mặt lộ vẻ tiếu dung, chắp tay nói: “Bản hầu Phùng Trùng, hôm nay chỗ mạo phạm, còn xin Ngụy Trang giáo úy không cần để ý. Người tới, đưa giáo úy về võ bị kho.”

“Làm phiền!” La Quan 1 bộ không muốn nhiều lời bộ dáng, đi theo thẩm tra ti tu sĩ vội vàng rời đi.

Chờ bọn hắn thân ảnh biến mất, Tư Luật Thần hầu đẩy cửa tiến vào gian phòng, nhìn xem dài án một bên, trưng bày 3 cái người giấy, hắn con ngươi có chút co vào, thấp giọng nói: “Hắc! Thật không hổ là, từ đế cung mà đến người, thủ đoạn quả nhiên quỷ dị.”

Hô ——

Không hề có điềm báo trước, 3 cái người giấy tự hành thiêu đốt, hóa thành một mảnh tro tàn. Tư Luật Thần hầu đưa tay, sờ một cái thái dương, một sợi lọn tóc khét lẹt, trong không khí tràn ngập khó ngửi hương vị, sắc mặt hắn trầm xuống, đáy mắt tuôn ra mấy điểm lửa giận, nhưng cuối cùng biến thành thật sâu kiêng kị.

“Hừ!”

Phất tay áo vung lên, hắn xoay người rời đi.

Xuôi theo lòng đất thông đạo, từ cái nào đó lối ra đi ra, La Quan ngẩng đầu liền thấy, cách đó không xa đứng lặng lấy đế hoàng võ bị kho.

“Đưa đến cái này liền đi, ta nhận ra đường.”

Thẩm tra ti tu sĩ gật đầu, quay người rời đi.

La Quan suy nghĩ một chút, không có trực tiếp về doanh địa, mà là đi tới cách đó không xa Túy Tiên cư, Trương Hưng vội vàng chào đón, cung kính nói: “Ngụy đại nhân, lại một trận không thấy ngài, vẫn quy củ cũ sao “

“Ừm, ngươi nhìn xem an bài.” La Quan gật gật đầu, tiến vào nơi nào đó bao sương. Rất nhanh, thịt rượu liền đã đưa đến, Trương Hưng châm trà, rót rượu, cung kính nói: “Ngụy đại nhân, ngài còn có khác phân phó sao “

“Truyền lời trở về, một thân phận khác bắt đầu dùng, để bọn hắn xử trí thỏa đáng, đừng xuất hiện ngoài ý muốn.” La Quan nhấp một ngụm trà, nhàn nhạt mở miệng.

Trương Hưng gật đầu, “Vâng, tiểu nhân biết.” Hắn lại thi lễ một cái, lúc này mới bước nhanh rời đi.

Tiến vào đế linh vệ trước đó, vì để phòng lỡ như, La Quan cùng Chu Cẩm Thái thương nghị, vì “Ngụy Trang” cái thân phận này, thiết lập hoàn chỉnh bối cảnh lai lịch. Lúc trước thời gian khẩn trương, có lẽ còn có không viên mãn địa phương, nhưng bây giờ qua cái này lâu, lấy Chu Cẩm Thái năng lực, đủ để đem sự tình làm được không chê vào đâu được, nhắc lại hắn một lần,

cũng là vì để phòng lỡ như.

Nửa canh giờ sau, La Quan trở lại đế hoàng võ bị kho, mà tin tức này cũng đã tốc độ kinh người, rất nhanh liền truyền khắp.

Đường Nhân cái thứ 1 đến, đầu chẳng biết tại sao phá, bao lấy một vòng thật dày băng gạc, còn có thể nhìn thấy thấm ra huyết sắc, nhưng hắn hơi tái nhợt trên mặt, lại tràn đầy kích động, phấn khởi, “Ngụy huynh! Ngụy huynh! Ha ha ha, ta liền biết, ngươi tuyệt sẽ không có việc, quả nhiên mới ngắn ngủi 3 ngày, liền thông qua thẩm tra ti phân biệt… Ai, lúc đầu ta dự định, như vậy lại mở một trận đánh cược, thế mà không ai đặt cược, thực tế là đáng tiếc!” Hắn gật gù đắc ý, như liên lụy đến thương thế, một trận nhe răng trợn mắt.

La Quan đưa tay chỉ chỉ, “Đường huynh đây là sao

Nâng lên cái này, Đường Nhân một mặt tức giận, “Bị mấy cái tiểu nhân đánh, mẹ nó một đám vương bát đản, không chơi nổi liền đừng cược, thế mà âm thầm âm ta, nghĩ đem tiền muốn trở về! Không có khả năng, ta Đường Nhân thắng tiền, kia chính là ta mệnh, 1 cái làm 6 cái lão tử cũng nửa điểm không sợ… Không phải liền là đầu bị đánh nát một nửa hừ hừ, chỉ cần ta có tiền, điểm phút đều có thể chữa khỏi!”

La Quan nhíu mày, “Kia vì sao, lúc này còn quấn băng gạc “

Đường Nhân một mặt bất đắc dĩ, “Ai, đừng đề cập, còn không phải nhiều tiểu nhân… Ta mặc dù tố giác bọn

hắn, những người này cũng đều nhận trừng phạt, nhưng vẫn là có người xem ta ánh mắt không thích hợp, không có cách nào ta chỉ có thể giữ lại tổn thương, cũng tốt cảnh cáo bọn hắn đừng làm loạn!”

Xem ra, tên ngốc này lần thứ 2 đánh cược, thật thắng được đầy bồn đầy bát, thế mà ép người khác bí quá hoá liều. La Quan giống như cười mà không phải cười, “Đường huynh hảo thủ đoạn, Ngụy mỗ vượt mọi chông gai, kém chút mất đi tính mạng, ngươi lại thừa cơ đại sát tứ phương… Số tiền kia, có phải là hẳn là cũng điểm ta một điểm “

Đường Nhân sắc mặt đại biến, “Ngụy huynh! Như lấy ta làm bằng hữu, dạng này trò đùa, tuyệt đối không thể mở! Đầu có thể đứt, máu có thể chảy, đụng đến ta tiền đánh bạc tuyệt đối không được! Cha mẹ lão tử đến, cũng được đứng sang bên cạnh, đây là chúng ta con bạc vĩnh viễn không biến tín điều!” Bộ dáng kia, tựa hồ được nghe lại 1 câu, hắn quay đầu bước đi, tuyệt không quay đầu.

La Quan cười cười, “Thuận miệng nói một chút thôi, Đường huynh bỏ qua cho.” Hắn đôi mắt thật sâu, đổi chủ đề, “Mấy ngày nay, Ngụy mỗ không tại lúc, nhưng có chuyện gì phát sinh “

Đường Nhân buông lỏng một hơi, cười nói: “Thật cũng không thập đại sự… A, Tề Hầu đại nhân hạ lệnh, điều chỉnh toàn bộ võ bị kho phiên trực, rồi mới lại sai người, đem bên trong vài miếng khu vực, liệt vào ta cùng không thể tới gần màu đỏ phạm vi, còn chuyên môn phái người trấn giữ.” Nói đến đây, hắn dừng một chút, “4 năm bảy

hào thu nhận vật “Kiếm sơn chỗ, cũng là trong đó 1 trong.”

Con mắt nhìn xem La Quan, tựa hồ nghĩ từ trên mặt hắn, tìm tới một chút dấu vết để lại, cuối cùng không thu hoạch được gì, “A, kia thật là đáng tiếc, ta vốn còn nghĩ, đi kiếm sơn thử thời vận.”

Xem ra liên quan với kiếm sơn một chuyện, đã bị Tề Hầu bọn người đè xuống, tin tức vẫn chưa tiết ra ngoài. Nguyên nhân đâu lại nghĩ tới, tại thẩm tra trong Ti tiếp nhận hỏi thăm, La Quan âm thầm nhíu mày, đại khái Cửu Ương hoàng triều, cũng biết một chút liên quan với bí mật của nó.

Cái này có lẽ, sẽ dẫn phát một chút không thể khống tai hoạ ngầm, nhưng ít ra liền dưới mắt nhìn, hẳn là còn không có vấn đề, mượn nguyên từ tinh điểm lau đi ma ấn sau, liền trực tiếp thoát thân rời đi, mặc kệ Cửu Ương hoàng triều có thập tính toán, cũng đừng nghĩ lại tìm đến ta! Cho nên chuyện này, vẫn là phải mau chóng hoàn thành.”

Tiếng đập cửa lại lần nữa vang lên.

Lần này người tới là Miêu Lãnh, hắn cũng thụ thương, mà lại so Đường Nhân nghiêm trọng hơn, khập khiễng mặt mũi bầm dập, khí sắc khó nén hôi bại, chắp tay nói: “Chúc mừng Ngụy đại nhân, thuận lợi thông qua thẩm tra ti phân biệt, ngày sau đại đạo hưng thịnh, tiền đồ vô lượng.” Hắn gạt ra tiếu dung, nhưng nhìn thế nào đều lộ ra một cỗ lòng chua xót.

La Quan nhìn về phía Đường Nhân.

Hắn liên tục khoát tay, một mặt nén cười, cuối cùng nhất không có đình chỉ, “Ha ha ha ha! Ngụy huynh… Là chuyện này… Ta cùng Miêu Lãnh đều rất xem trọng Ngụy huynh… Cảm thấy trước đó một trận phong ba, ngươi nhất định bình yên vô sự… Cho nên, lão Đường ta bắt đầu phiên giao dịch thời điểm, Miêu Lãnh cũng mời người thay dưới 1 chú… Ân, là một bộ bỉ ngạn cảnh trận kỳ, phẩm chất giá rất cao giá trị đắt đỏ… Sự thật chứng minh, Ngụy huynh quả không tầm thường hạng người, nhưng thay mặt Miêu Lãnh đặt cược vị bằng hữu kia, có thể là xuất phát từ đối với hắn phụ trách cân nhắc… Ha ha ha ha… Hắn cược Ngụy huynh không chịu đựng được…”

“Miêu Lãnh sự tình sau tìm ta thực hiện lúc, mới phát hiện việc này, lúc này tìm tới hắn vị bằng hữu kia ra tay đánh nhau, nghe nói nếu không phải là bởi vì, thương thế hắn còn không có chữa trị, vị bằng hữu kia lúc ấy liền muốn bị hắn cho đánh chết tươi… Mà lại, vì chuyện này, Miêu Lãnh còn bị phạt… Ha ha ha ha! Nghiêm ngặt nói, ta phải cám ơn người này tới, nếu không Miêu Lãnh chí ít, có thể phân đi tay ta 1 tiến vào trướng.”

Miêu Lãnh: …

Hắn hận không thể, bóp chết trước mặt Đường Nhân, cắn răng nói: “Là ta gặp người không quen, có chơi có chịu, để Ngụy đại nhân chế giễu.”

Sắc mặt hắn khó coi, kì thực có chút vui mừng, Đường Nhân người này mặc dù vương bát đản, không muốn

thối lui tiền bên ngoài, coi như có chút lương tâm. Nghe nói La Quan bình yên trở về, hắn vội vã chạy đến cái này, không phải liền là vì cho thấy cõi lòng. Ngụy Trang đại nhân, ta Miêu Lãnh chưa hề mang thù, không chỉ có đối với ngài cung kính vạn điểm, còn từ đầu đến cuối đều rất xem trọng, ngài nhất định ghi nhớ a!

La Quan bất động thanh sắc, “A, nguyên những này ở trước mặt lời chúc mừng, Đường Nhân coi như được 1 cái, cùng Miêu Lãnh lại có thập quan hệ đánh ngươi một trận, còn đánh ra tình cảm không thành !

Thấy La Quan không nói thêm gì nữa, Miêu Lãnh biểu lộ có chút khẩn trương, không được tự nhiên mím môi một cái, Đường Nhân tựa hồ cũng phát giác được thập, hắn do dự một chút, “Ngụy huynh, lão Đường ta là cái thẳng tính, tâm giấu không được chuyện, hôm nay tới trừ chúc mừng ngươi, còn có một chuyện muốn nhờ.”

La Quan nói: “Thập sự tình “

“Hắc hắc! Cái kia, Ngụy huynh ngươi bây giờ, đã bị Lưu đại nhân tấn thăng làm giáo úy , dựa theo đế linh vệ quy củ, ngươi có tư cách quản hạt 1 cái bách nhân đội. Lão Đường ta cảm thấy, đi theo Ngụy huynh ngươi tương lai tươi sáng, chuyên tới để tự đề cử mình, còn xin Ngụy huynh thành toàn.”

Miêu Lãnh vội vàng nói: “Miêu Lãnh, cũng nguyện đi theo giáo úy đại nhân!” Hắn không có Đường Nhân bối cảnh, nói chuyện cũng không dám tùy tiện, chấp lễ rất cung.

La Quan ám đạo ta tại đế linh vệ kế tiếp theo đợi bao lâu còn khó nói, đi theo ta đọ sức tiền đồ, các ngươi sợ là suy nghĩ nhiều, nhưng mặt ngoài lại một mặt bình tĩnh, “Ngụy mỗ gia nhập đế linh vệ không lâu, còn không rõ ràng lắm điểm này… Ân, đợi đến thời điểm rồi nói sau.”

Không có cầm tới lời chắc chắn, Miêu Lãnh có hơi thất vọng, cũng không dám biểu lộ ra.

Đường Nhân trước khi đi, còn tại nhắc nhở, “Ngụy huynh, suy nghĩ thật kỹ a, lựa chọn ta lão Đường, ngươi tuyệt sẽ không hối hận!”

Đợi 2 người rời đi, La Quan lại cùng một hồi, thế mà không ai lại đến nhà. Hắn suy nghĩ một chút, dứt khoát mở ra cấm chế, lại lần nữa bắt đầu tu luyện.

Rất nhanh, lại qua 2 ngày.

Vu Dũng gõ mở cửa sân, chắp tay nói: “Ngụy Trang giáo úy, Lưu đại nhân cho mời.” Cùng lúc trước so sánh, sắc mặt hắn nhiều mấy điểm trầm ngưng, đôi mắt ở giữa cũng có mấy điểm khác biệt, cho người ta một loại thâm trầm, kiềm chế cảm giác, giống như là cõng 1 khối trĩu nặng tảng đá lớn

La Quan nghĩ nghĩ, nói: “Vu huynh trước đó giúp ta vượt qua nan quan, Ngụy mỗ ghi tạc tâm, nếu có điều cần chi bằng mở miệng.”

Vu Dũng do dự một chút, lắc đầu, “Vô sự, chúng ta đi nhanh đi, đừng để đại nhân lâu chờ.”

Hi vọng ngươi cũng thích

Chương 1251 : Không hợp thói thường

Lưu Dần thân là Thần hầu cảnh cường giả, đế linh vệ cao tầng, tại trong doanh địa có một chỗ tư nhân dinh thự. Vu Dũng dẫn đường, phàm là gặp được người đều khom mình hành lễ, vội vàng lui đến bên cạnh, hiển nhiên đã sớm đạt được phân phó. Nhưng ở tiến vào nào đó khu vực sau, xung quanh liền vắng vẻ bắt đầu, lại nhìn không đến một bóng người.

Cuối cùng, Vu Dũng dừng ở một chỗ đại điện bên ngoài, chắp tay nói: “Ngụy Trang giáo úy, Lưu đại nhân ngay tại mặt đợi ngài, mời.”

“Làm phiền.” La Quan gật gật đầu, vừa bước một bước vào đại điện.

Lưu Dần đứng chắp tay, lúc này xoay người lại, mỉm cười nói: “Vốn nên 2 ngày trước, liền mời ngươi tới, bởi vì một chút việc vặt quấn thân, mới trì hoãn đến bây giờ. Hôm nay chỉ hai người chúng ta, là một trận tư yến, Ngụy Trang giáo úy không cần câu thúc, mời ngồi.”

La Quan chắp tay, “Đa tạ đại nhân.” Hắn gọn gàng mà linh hoạt ngồi vào đối diện, đã đến hắn cũng muốn biết, Lưu Dần hôm nay muốn nói thập.

Lưu Dần nâng chén, cười nói: “Chén rượu thứ nhất này, trước chúc mừng Ngụy Trang giáo úy, thuận lợi thông qua thẩm tra ti phân biệt, mời.”

“Đại nhân mời.” 2 người uống một hơi cạn sạch.

Lưu Dần đặt chén rượu xuống, lại đổ đầy, “Chén thứ hai rượu, bản quan muốn cảm tạ Ngụy Trang giáo úy, chỉ là có chút sự tình khó mà nói, hi vọng Ngụy Trang giáo úy có thể thay ta bảo thủ bí mật này.”

La Quan nâng chén, uống rượu xong mới nói: “Lưu đại nhân lời ấy, thuộc hạ có chút nghe không hiểu, nhưng ta sau đó phải lưu tại đế hoàng võ bị kho, không tiện chăm sóc những cái kia ‘Chuột nô”, còn muốn làm phiền đại nhân, vì ta tìm một nơi tạm làm an trí.”

Lưu Dần uống xong chén rượu thứ ba, đôi mắt thật sâu, “Tốt, bản quan đáp ứng.” Hắn trầm mặc một chút, “Bản quan những năm này, cũng coi như có chút thành tựu, ít nhiều biết một ít chuyện, Ngụy Trang giáo úy nếu có thập muốn hỏi, hôm nay

Cứ nói đừng ngại.”

Đây chính là hắn phản hồi.

La Quan không có khách khí, có ít người tình nhất định phải nhanh dùng xong, giữ lại ngược lại không tốt, “Thuộc hạ thật có mấy món sự tình, nghĩ mời đại nhân giải hoặc. Thứ 1, là liên quan với Tống thị cùng kia Chu Trí, thuộc hạ tới kết oán quá sâu, dù sao cũng phải hiểu rõ hơn mấy điểm.”

“Nên như thế.” Lưu Dần gật gật đầu, nói: “Trước nói Chu Trí, hắn xuất thân đế tinh Chu thị, chính là hoàng triều

bên trong, đứng đầu nhất Vương tước gia tộc 1 trong, nội tình khó lường. . 85. . 85. Nhưng cũng may Chu thị tộc trưởng thọ nguyên sắp hết, ngay tại quyền lợi giao thế quá trình bên trong, ngoại bộ lại có người thừa cơ, muốn chia cắt Chu thị lợi ích, chính đang ở nơi đầu sóng ngọn gió thời điểm, trong thời gian ngắn ứng sẽ không xuất thủ.”

“Còn như Tống thị, tuy có uy phong hiển hách, nhưng vô Vương tước trấn áp, bất quá hữu danh vô thực thôi. Nhưng Tống Trọng chi phụ Tống Dương, là cái tâm tư thâm trầm, thủ đoạn lăng lệ hạng người, Ngụy Trang giáo úy ngày sau như tới tiếp xúc, khi nhiều mấy điểm đề phòng.” Giết con phá cục, như thế tâm tính, thủ đoạn, nghĩ không để cho người chú ý cũng khó khăn.

La Quan gật gật đầu, ám đạo đế tinh dù lớn nhưng lại cực nhỏ, quay tới quay lui hắn thế mà, cùng Chu thị lại lên liên quan, luôn cảm thấy cái này tựa hồ biểu thị thập. Còn như Tống Dương… Người này tuy là một con rắn độc, nhưng sớm có phòng bị, tìm cơ hội giết là được.

“Chuyện thứ 2, là Tề Hầu đại nhân, thuộc hạ không rõ, vì sao hắn đối ta lại sẽ có, mãnh liệt như thế ác ý” ngay từ đầu Tề Hầu cùng Chu Trí đạt thành ước định, muốn giúp đỡ xuất thủ lúc, còn chưa đem La Quan đặt ở mắt, nhưng sau đó chờ hắn đạt được kiếm sơn tán thành sau, kia bạo ngược sát cơ khiến người lưng sinh hàn! Nếu không phải trường hợp không đúng, La Quan thậm chí hoài nghi, Tề Hầu sẽ trực tiếp bạo khởi xuất thủ, đem hắn tại chỗ trấn sát.

Lưu Dần nghĩ nghĩ, nói: “

Tề Hầu rất nhiều năm trước, đã có phong hào hầu tước thực lực, sau đó hắn bỏ qua vốn có đất phong, đột nhiên thỉnh cầu đóng giữ đế hoàng võ bị kho, về sau không lâu liền vô cớ trọng thương qua một lần, dẫn đến tự thân cảnh giới rơi xuống. Cuối cùng nhất là tại đế Cung mỗ vị quý nhân duy trì dưới, mới thu hoạch được hàng chỉ phong tước, mà vị quý nhân kia là Tề Hầu muội muội, chính là Thần hoàng bệ hạ sủng phi 1 trong."

"Bản quan từng tìm đọc qua, Tề Hầu đóng giữ đế hoàng võ bị kho sau, tồn tại một chút tư liệu, hắn tựa hồ đối với kiếm sơn rất có hứng thú. Từng không chỉ một lần, đem kiếm sơn chỗ khu vực hóa thành lâm thời cấm địa, không cho phép bất luận kẻ nào tới gần. Phía sau lời nói, là bản quan suy đoán… Có lẽ Tề Hầu là từ quý nhân trong miệng, nghe nói thập."

Cái này liền đối mặt, khó trách ban đầu thời điểm Tề Hầu phản ứng bình thường, phía sau lại đột nhiên bạo tẩu, đây là bởi vì bị cướp cơ duyên! Nhưng kiếm sơn ngay tại kia, chính ngươi không đủ tư cách, trách ta lạc bất quá ngẫm lại cũng thế, hắn đường đường xưng hào hầu tước, đã từng bị kiếm sơn tổn thương cảnh giới rút lui, bây giờ lại trơ mắt nhìn xem, 1 cái Đăng Tiên cảnh tiểu bối đắc thủ, nội tâm há có thể cân bằng

La Quan nhíu nhíu mày, "Thì ra là thế… Tề Hầu đại nhân, lòng dạ không ra hồn a."

Lưu Dần cười cười không nói chuyện.

"Cuối cùng nhất một vấn đề, xin hỏi Lưu đại nhân, liên

quan với 4 năm bảy hào ‘Thu nhận vật” kiếm sơn, hoàng triều biết bao nhiêu “

Lưu Dần nhìn xem La Quan, rất rõ ràng đây mới là hắn hôm nay chuyện quan tâm nhất, trầm mặc mấy hơi nói: “Bản quan đối đây, đích xác biết một chút nội tình. Kiếm sơn ban đầu, là quý càng tông cất giữ vật, về sau quý càng tan tác trằn trọc rơi vào hoàng triều trong tay. Cụ thể phát sinh thập, đã không thể khảo chứng, nhưng rất nhanh hoàng triều liền quy mô hành động, khảo vấn đông đảo quý càng tông môn nhân, ép hỏi ra kiếm

Núi lai lịch —— nó đến từ 1 cái vũ trụ hải, hoàng triều từng phái người tiến đến dò xét, nhưng kia phiến vũ trụ hải thâm bất khả trắc, hao tổn nhân thủ rất nhiều, cuối cùng không thể không từ bỏ.”

“Nhưng ở trong quá trình này, hoàng triều cũng không phải là không thu hoạch được gì, cuối cùng xác định kiếm sơn bên trong, ẩn giấu đi một đường tới lịch khó lường, khủng bố đến cực điểm kiếm đạo truyền thừa. Hoàng triều đối này vô song coi trọng, triệu tập đông đảo kiếm đạo cường giả, ý đồ phá giải kiếm sơn bí mật. Nhưng tất cả nếm thử người không chết cũng bị thương, thậm chí có 1 tôn Vương tước khấp huyết trở ra, càng tại trong vòng ngàn năm thương thế kéo dài không càng, cuối cùng ôm hận mà chết. Từ cái này về sau, hoàng triều mới không thể không đem kiếm sơn phong ấn, đưa vào đế hoàng võ bị kho.”

Dừng một chút, Lưu Dần tiếp tục nói: “Đây cũng là trước đó, ta nói Chu thị trong thời gian ngắn, sẽ không ra tay với ngươi nguyên nhân 1 trong. Hoàng triều đối kiếm

sơn cực kỳ coi trọng, ngươi đạt được nó tán thành, đây chính là 1 đạo hộ thân phù, trong đó phân tấc nắm tốt, ngày sau mọi việc đem làm ít công to. Mặt khác, Ngụy Trang giáo úy bản thân hoặc cũng có thể nghĩ đến, nhưng bản hầu vẫn là phải nhắc nhở ngươi 1 câu, vô luận như thế nào đều không cần, giao ra ngươi đạt được truyền thừa."

La Quan lắc đầu, "Lưu đại nhân yên tâm, thuộc hạ hiếm hồ đồ liền bị kiếm sơn tán thành, bây giờ còn đối hết thảy ngây thơ vô tri, chính là muốn nói cho người khác cũng làm không được a."

Người thông minh!

Lưu Dần gật gật đầu, không có lại nhiều nói.

Không lâu sau, La Quan đứng dậy cáo từ, Lưu Dần do dự một chút, nói: "Ngày sau tại đế hoàng võ bị kho, nếu có vấn đề, có thể tới tìm bản quan."

La Quan nói: "Thật là có sự kiện, mấy ngày nay phong ba không ngừng, thuộc hạ thể xác tinh thần đều mệt, muốn tạm thời nghỉ ngơi một đoạn thời gian, lại đi võ bị trong kho trực."

Lưu Dần nói: "Tốt, bản quan sẽ an bài."

"Đa tạ

Đại nhân." La Quan chắp tay hành lễ, quay người bước nhanh mà rời đi.

Vu Dũng tiễn hắn rời đi phủ đệ, lại vòng trở lại, chắp tay nói: “Đại nhân, Ngụy Trang đi.”

“Ừm.” Lưu Dần gật gật đầu, nhìn xem hắn nói: “Thê tử ngươi đã đến đế vệ 2, có người chuyên môn chiếu cố, yên tâm chính là.”

Vu Dũng gật đầu, “Đa tạ đại nhân.”

Lưu Dần trầm mặc mấy hơi, chậm rãi nói: “Nơi đây chỉ 2 người chúng ta, nếu như ngươi nguyện ý, có thể gọi ta một tiếng phụ thân.”

Vu Dũng hầu kết giật giật, cúi đầu.

Lưu Dần trong lòng thở dài, phất phất tay, “Đi xuống đi.”

“… Là.” Vu Dũng quay người cáo lui.

Một bên khác, La Quan trở lại chỗ ở, phất tay áo kích hoạt cấm chế, lúc này mới mặt lộ vẻ trầm tư.

Lưu Dần cùng “Chuột nô” ở giữa, khẳng định rất có vấn đề, nhưng điểm này hắn không thèm để ý, trực tiếp lướt qua.

Tề Hầu, Tống thị cùng Chu thị, kiếm sơn đạo này hộ thân phù, cũng có thể tạm thời ngăn trở.

Chân chính mấu chốt, là hoàng triều đối kiếm sơn đến cùng biết bao nhiêu ngay cả Thần Vương cảnh đều chết 1 tôn, thật sự không thu hoạch được gì ! Nhưng đại khái, là không biết tình hình thực tế, nếu không khi lấy được

kiếm sơn tán thành ngày đầu tiên, cũng không phải là bị thẩm tra ti mang đi, trực tiếp liền muốn bị hoàng triều trấn áp, các loại cực hình buộc hắn mở miệng.

Hô ——

La Quan thở ra một hơi, “Được coi trọng, mang ý nghĩa ngoài định mức chú ý, trước ổn vừa vững, không nóng nảy.” Đè xuống lăn lộn suy nghĩ, hắn nhắm mắt tu luyện.

Đảo mắt, liền đi qua nửa tháng, hết thảy gió êm sóng lặng, cũng không có tình huống ngoài ý muốn phát sinh, cũng không phát giác được bị người ta nhòm ngó.

‘Xem ra, hoàng triều đối ta vẫn là, lấy lôi kéo thủ đoạn làm chủ, cũng không muốn sinh ra hiềm khích…” La Quan đáy mắt, hiện lên một tia tinh mang.

‘Là thời điểm, nhìn một chút kiếm sơn bên trong, chân chính cất giấu thập!”

Trước đó, La Quan cũng chưa nói với Lưu Dần láo, thật sự là hắn đạt được kiếm sơn truyền thừa, nhưng thật không biết nó là thập

Dù tạm thời an ổn, nhưng nên có cẩn thận không thể thiếu, La Quan lật tay lấy ra Lôi Tinh, theo “Keng keng” một tiếng vang nhỏ, tầng 1 thật mỏng lôi quang hiện lên, đem hắn chỗ phòng ốc bao trùm. Lôi Tinh nền móng kinh người, cùng ngân bạch có cùng nguồn gốc, mặc dù bây giờ lực lượng kém một chút, nhưng dùng để dự cảnh lại đầy đủ.

Làm xong việc này La Quan nhắm mắt lại, “Trước mắt” bên trong xuất hiện một thanh kiếm, chuôi kiếm ở trên, mũi kiếm hướng phía dưới, vô số nhỏ vụn kiếm quang lấp lóe, lẫn nhau quấn quanh xen lẫn mà thành, liền cùng lúc trước nó xuất hiện lúc đồng dạng, liếc nhìn lại như trực diện vũ trụ tinh biển, làm lòng người thần run rẩy, từ bản năng ở giữa sinh ra vô tận kính sợ.

La Quan thở sâu, thao túng tự thân ý niệm, nhẹ nhàng đụng chạm ——

Lộng xoạt!

Kiếm ảnh nháy mắt vỡ nát, ức vạn đạo kiếm quang mãnh liệt mà ra, giống như là 1 đạo triều cường, gian kia đem La Quan tâm thần bao phủ.

3 ngày sau.

Hô ——

La Quan thở dài một hơi, ngay tại mở mắt nháy mắt, “Keng keng” nổ đùng vang lên, quanh người hắn trượng hơn phạm vi, mặt đất nháy mắt vỡ nát. Vô số vết rạn giăng khắp nơi, mỗi 1 đạo đều phóng xuất ra, phóng lên tận trời lăng lệ khí cơ.

Sau một khắc, đại lượng mồ hôi nháy mắt tuôn ra, ướt nhẹp La Quan trên thân trường bào. Cái này mồ hôi, lại mang theo một tia tinh hồng, là thể nội chỗ rất nhỏ vỡ nát, tràn ra vết máu. Sắc mặt hắn vô cùng trắng bệch, trong đôi mắt càng tràn đầy, không che giấu được chấn kinh.

Lật tay lấy ra một gốc tu bổ tự thân bảo vật, hai ba miếng nhấm nuốt nuốt vào, La Quan sắc mặt mới tốt nhìn mấy điểm, lại nhanh chóng đảo qua xung quanh, Lôi Tinh bày ra lôi đình dự cảnh hoàn hảo, hiển nhiên hết thảy như lúc ban đầu, hắn lúc này mới thân thể mềm nhũn, trực tiếp ngã trên mặt đất, toàn thân trên dưới mỗi một tấc đều kịch

Đau nhức vạn điểm, giống như là bị xé thành vỡ nát sau, lại lần nữa vứt tiếp mà thành.

2 canh giờ sau, La Quan mới miễn cưỡng ổn định lại tự thân tình trạng, hắn xoa đem mặt, cười khổ một tiếng, “Mặc dù biết, kiếm sơn truyền thừa khó lường… Nhưng cái này… Có phải là có chút không hợp thói thường…”

Chương 1252 : 1 kiếm khai thiên bản đầy đủ

Đại Hoang Thập Nhị Đế kiếm!

Đúng vậy, kia giấu kín tại kiếm sơn bên trong, từng khiến 9 ương hoàng triều vô song coi trọng, thậm chí bởi vậy hao tổn 1 tôn Vương tước khủng bố truyền thừa… Đúng là La Quan từ ngay từ đầu, liền học được Đại Hoang Thập Nhị Đế kiếm.

Đương nhiên, cả 2 cũng không giống nhau, xác thực nói 1 cái là non nớt, kém sơ giai phiên bản, một cái khác thì là thành thục hoàn mỹ, đạt tới cực hạn bản đầy đủ, nhưng cả 2 có cùng nguồn gốc, điểm này tuyệt sẽ không sai.

Mà kiếm sơn bên trong ẩn tàng, cũng chỉ là bản đầy đủ bên trong đệ nhất kiếm —— 1 kiếm khai thiên! Một kiếm này chỉ là tiếp thu truyền thừa, liền kém chút muốn La Quan mệnh, nếu không phải hắn căn cơ vững chắc, ý chí cường hãn, chân linh đều muốn bị kinh khủng kiếm quang thủy triều, cho xung kích thành phấn vụn.

“Cho nên, ai có thể giải thích cho ta một chút, ngay cả 9 ương hoàng triều đều không thể phá giải, càng tiếp xúc không đến khủng bố truyền thừa, tại sao lại xuất hiện tại tiểu thanh thiên thế giới dù chỉ là ban đầu bản, cũng tuyệt đối nói không thông… Đại Hoang Thập Nhị Đế kiếm… Đại hoang đến cùng là thập” La Quan chau mày, rõ ràng chỉ là 1 cái cấp thấp nhất tu hành phù lục mà

thôi, nhưng lúc này lại vân già vụ nhiễu, thần bí nổi lên bốn phía, hắn càng ngày càng thấy không rõ cố hương của mình.

Suy tư hồi lâu, La Quan dùng sức nắn mi tâm, đè xuống khuấy động tâm thần, hiện tại còn không phải suy nghĩ thời điểm. Hắn cúi đầu nhìn về phía trên mặt đất, những cái kia giao thoa vết rách, nhìn như không đáng chú ý kì thực mỗi 1 đạo, đều tản ra trùng thiên kiếm ý, kiếm thế bang nhưng che tinh biển.

La Quan nhanh chóng đứng dậy, đem mặt đất vết rách toàn bộ hủy đi, ở trong quá trình này hắn sinh ra một tia minh ngộ, nếu là người khác làm chuyện này, tất nhiên trong nháy mắt, liền sẽ bị khủng bố kiếm ý xé thành vỡ nát. Đợi đến lại nhìn không ra, nửa điểm vết tích sau, La Quan mới thở phào nhẹ nhõm, “Tiểu

Thanh thiên… Có lẽ chỉ có chờ ta, lần nữa lúc trở về, mới có thể để lộ ngươi khăn che mặt thần bí…”

Đảo mắt, lại qua nửa tháng, La Quan tiêu hao hết thể nội “Chia của” được đến lực lượng, miễn cưỡng khôi phục như lúc ban đầu. Mà trọng yếu nhất chính là, hắn cuối cùng sơ bộ nắm giữ một tia, bản đầy đủ 1 kiếm khai thiên tinh túy, thi triển là khẳng định thi triển không ra, nhiều lắm thì cái chủ nghĩa hình thức.

Cái này đã đầy đủ kinh người!

Bản đầy đủ Đại Hoang Thập Nhị Đế kiếm, La Quan không biết phẩm giai, nhưng khẳng định cao không biên giới. Dù là La Quan đã học xong ban đầu bản, nhưng

nghĩ nắm giữ bản đầy đủ, không có một năm nửa năm nghĩ cũng đừng nghĩ, chậm một chút lời nói 3 năm 5 năm, 10 năm 8 năm cũng có khả năng.

Hắn đã rất thỏa mãn, dạng này 1 kiếm, là bất luận cái gì kiếm tu cũng không thể ngăn cản dụ hoặc, dù chỉ là một tia tinh túy, cũng làm cho La Quan được ích lợi không nhỏ. Hắn tự thân mở kiếm đạo con đường, bởi vậy có tăng lên cực lớn, sáng tạo ra kiếm quyết, cũng tại thay đổi một cách vô tri vô giác bên trong thay đổi, thuế biến.

“Hô —— “

“Bản đầy đủ 1 kiếm khai thiên, cho dù ta toàn lực ứng phó, cũng không có khả năng trong thời gian ngắn lĩnh hội, chung quy là cảnh giới không đủ. Cho nên, tăng cao tu vi mới là mấu chốt, mặt khác thể nội ma ấn, cũng được mau chóng tiêu trừ, một khi hoàng triều mất đi kiên nhẫn, ta cũng có thể kịp thời bứt ra rời đi.”

La Quan đứng dậy, “Nên tiến vào đế hoàng võ bị kho… Bất quá trước đó, đi trước một chuyến Túy Tiên cư.”

Không lâu sau, La Quan hiện thân Túy Tiên cư, cùng thịt rượu dâng đủ sau, Trương Hưng cung kính lại cung kính, đem tới một hộp điểm tâm, “Ngụy đại nhân, lại là đầu bếp mới làm điểm tâm, cực khổ ngài phê bình.”

Giờ khắc này, La Quan thật cảm thấy, Chu Cẩm Thái quá tri kỷ, dạng này thuộc hạ quả thực hoàn mỹ, ai có thể không thích chờ hắn

Mở ra trữ vật nhẫn, nhìn lướt qua sau, đối Chu Cẩm

Thái hài lòng, lập tức càng nhiều mấy điểm. Xem ra hắn đã nắm giữ, Giang Long hội sản nghiệp, bắt đầu trắng trợn vơ vét.

Lão Chu cố lên, chờ ta chân chính nắm giữ 1 kiếm khai thiên về sau, ai dám khiêu khích trực tiếp 1 kiếm trấn sát, chúng ta trực tiếp cất cánh!

Lại trì hoãn 2 ngày, đem Chu Cẩm Thái đưa tới đại bộ phận điểm tu hành vật tư, giao cho màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng thôn phệ, La Quan trả phép sau, lại lần nữa bước vào đế hoàng võ bị kho.

“Bái kiến Ngụy Trang giáo úy, ngài mời!” Trấn thủ võ bị kho đế linh vệ, chỉ đơn giản nghiệm minh lệnh bài, liền cung kính nhường đường.

Nói nhảm, Ngụy Trang hiện tại thập người trước mặt mọi người giết Tống Trọng, còn để Tống thị, Chu thị không dám hành động thiếu suy nghĩ, mấy vị Thần hầu đều cố ý giao hảo… Bọn hắn mặc dù không biết liên quan với kiếm sơn một chuyện, nhưng chỉ cần không bại não, liền biết nên xuất ra như thế nào thái độ.

“Ừm.” La Quan thu hồi lệnh bài, sải bước tiến vào võ bị kho.

Đúng lúc này, phía sau truyền đến la lên,

“Ngụy huynh! Ngụy huynh chờ ta một chút… Nhanh kiểm tra lệnh bài, thấy rõ ràng, lão Đường ta bây giờ cũng là giáo úy… Không có nhãn lực kình đồ vật, mau nhường mở!” Đường Nhân vội vã chạy tới, mặt lộ vẻ bất

mãn, “Ngụy huynh, nghe nói ngươi bế quan, ta cũng không tốt đi quấy rầy ngươi, ra sao cũng không nói với ta âm thanh.”

La Quan quét qua, quả nhiên Đường Nhân tu vi, đã đột phá tới bỉ ngạn cảnh, chắp tay nói: “Chúc mừng Đường huynh, thuận lợi phá cảnh bỉ ngạn.”

Đường Nhân sắc mặt hơi ngừng lại, lộ ra mấy điểm mất tự nhiên, “Này! Liền chút chuyện này, có thập tốt chúc mừng… Cũng không gạt Ngụy huynh, lão Đường ta nghĩ đột phá đã sớm đột phá, trước đó là vì chút chuyện cố ý đè ép… Nhưng bây giờ, ép không ép cũng không có

Cái gì ý nghĩa… Không đề cập tới không đề cập tới, Ngụy huynh ngươi một mình tiến đến, không phải dẫn đội phiên trực đi muốn tu luyện đi a, chúng ta cùng một chỗ!”

La Quan lắc đầu, “Được rồi, Ngụy mỗ quen thuộc 1 người.”

“Đừng a! Ta cùng Ngụy huynh đã lâu không gặp, đang muốn nhiều hơn giao lưu, lại nói 1 mình ngươi không cô đơn sao đế hoàng võ bị kho mặt, thế nhưng là rất nguy hiểm, 1 người tu luyện rất không an toàn, chúng ta cùng một chỗ lẫn nhau cũng có thể có thể chiếu ứng lẫn nhau… Ngụy huynh, ta lão Đường đều mở miệng, ngươi sẽ không không nể mặt mũi đi “

La Quan trầm mặc một chút, nói: “Đem thắng đến tiền chia cho ta phân nửa, ngươi muốn cùng đến thập thời điểm, Ngụy mỗ đều đáp ứng.”

Bá ——

Đường Nhân nhảy một cái xa ba trượng, cái mũi không phải cái mũi, mắt không phải mắt, “Tốt ngươi cái Ngụy Trang! Ta lão Đường thành tâm kết bạn với ngươi, ngươi còn muốn muốn ta tiền ta cho ngươi biết, không có cửa đâu!” Hắn xoay người rời đi, giống như là bị chó rượt, rất nhanh liền mất tung ảnh.

La Quan khóe miệng giật một cái, Đường Nhân tên vương bát đản này, dựa vào hắn thắng tiền còn thiết công kê, chờ lấy… Có cơ hội tuyệt đối đoạt ngươi… Hắn xoay người rời đi, lật tay lấy ra 1 khối ngọc giản, đây là mới võ bị kho phiên trực đồ, mặt có biến hoá rất lớn.

Nguyên bản một chút lục sắc khu vực an toàn, bị gom vào màu vàng, màu đỏ phạm vi, trong đó liền bao quát kiếm sơn chỗ. Toàn bộ một mảng lớn khu vực, đều biến thành bắt mắt xích hồng, càng có ngoài định mức đánh dấu, nơi đây có đế linh vệ trấn thủ , bất kỳ người nào không thể tự tiện xâm nhập.

Hiển nhiên, đây là vì tiếp tục phong tỏa, 4 năm bảy hào “Thu nhận vật” kiếm sơn biến mất sự thật, nếu không người hữu tâm rất nhanh liền có thể đoán được La Quan trên thân.

‘9 ương hoàng triều tại đề phòng ai cương vực bên trong dù là bại lộ, cũng không nên có người dám làm loạn… Hẳn là, là ngoại giới địch nhân

” La Quan suy nghĩ dạo qua một vòng, chợt đè xuống.

Vừa cẩn thận nhìn một lần phiên trực đồ, miễn cho xảy ra bất trắc, La Quan đưa nó thu hồi tiếp tục hướng phía trước, rất mau tới đến kiếm sơn chỗ. Quả nhiên, nơi đây có mấy danh đế linh vệ trấn thủ, mơ hồ còn có mấy điểm nhìn quen mắt… Nhớ tới, là đội chấp pháp tu sĩ.

Mà giờ khắc này, trấn thủ mấy người cũng phát hiện La Quan, sắc mặt biến hóa, bọn hắn vội vàng hành lễ, “Bái kiến Ngụy Trang giáo úy!” Nói xong, trực tiếp thối lui đến bên cạnh, bày ra 1 bộ tùy ý ra vào tư thế.

La Quan liền giật mình, hắn chỉ là muốn tới đây nhìn xem, cũng không có muốn đi vào ý tứ, nhưng người ta cũng đã làm cho mở… Mà lại, kiếm sơn nguyên lai ở địa phương, có lẽ còn có khác đồ vật, hắn suy nghĩ chuyển động, lặng lẽ nói: “Ngụy mỗ có thể đi vào “

“Vâng, Lưu Dần đại nhân phân phó, nơi đây vòng cấm đối với ngài vô hiệu.” Một tên đế linh vệ cung kính mở miệng.

La Quan gật gật đầu, vượt qua mấy người hướng mặt bước đi, mấy tên đế linh vệ nhìn xem bóng lưng của hắn, vô ý thức nhẹ nhàng thở ra.

“Ngụy Trang giáo úy, tựa hồ cũng không phải rất khó nói a.”

“Hắc! Ngươi không gặp bị giết người sao dạng này nhân vật hung ác, hỉ nộ vô thường là thông thường thao tác, tóm lại sau này gặp, đều trơn tru tranh thủ thời gian quỳ,

cho nhân vật như vậy cúi đầu, không mất mặt.”

“Đúng đúng đúng!”

Rất nhanh, La Quan liền đi tới kiếm sơn nguyên lai chỗ, nhưng hắn thất vọng, cái này một mảnh vắng vẻ thập đều không có. Đừng nói kiếm sơn khối vụn, liền cả mặt đất đều bị đào đi tầng 1, một cọng cỏ đều không có lưu lại, hiển nhiên là có dưới người lệnh, ý đồ từ đó tìm kiếm được thập.

‘Được rồi, vốn chính là tâm huyết dâng trào, kiếm sơn mấu chốt nằm ở đế kiếm truyền thừa, cho dù có khối vụn cũng vô dụng.”

‘Hay là trước tu luyện đi,

Sớm một chút lau đi ma ấn…” La Quan đường cũ trở về, tìm một chỗ yên lặng nơi hẻo lánh ngồi xếp bằng, còn không chờ hắn tu luyện, cách đó không xa đột nhiên truyền đến hỗn loạn lung tung.

“Đáng chết, cái này gốc liễu rủ điên rồi sao nhanh đem người buông ra!”

“Động thủ, đem nó cho ta ngăn lại!”

“3 hai ba hào! Bản Giáo úy khuyên ngươi tranh thủ thời gian thả người, đừng chấp mê bất ngộ!”

Gào thét, tiếng rống giận dữ, nương theo lấy đại địa oanh minh, một gốc mấy người ôm hết thô cây liễu, bộ rễ từ lòng đất rút ra, lẫn nhau xen lẫn thành 2 đầu đùi,

một đường phi nước đại.

Cành liễu bên trên, thình lình treo một tên đế linh vệ, lá liễu chui vào trong cơ thể hắn, đang điên cuồng cướp đoạt hắn sinh cơ, lực lượng, hút người này sắc mặt trắng bệch, mặt mũi tràn đầy sợ hãi, “Cứu ta, giáo úy đại nhân cứu ta!”

La Quan nhíu mày, nghĩ thầm cái này thập tình huống hắn dù đến không lâu, nhưng chưa hề nghe nói qua, có “Thu nhận vật” công khai tập kích đế linh vệ. 3 hai ba hào liễu rủ… Ngô, lúc trước đánh lén Thiện Hồng, tựa hồ chính là nó, đây là thật thèm ăn

3 hai ba hào “Thu nhận vật” liễu rủ băng băng mà tới, chạc cây vung vẩy như trường tiên, đem mấy tên đế linh vệ trực tiếp đánh bay. Mắt thấy, liền muốn từ trong vòng vây chạy đi, nhưng vào lúc này nó bỗng nhiên dừng lại, 1 cái run rẩy dữ dội, bị kéo chặt lấy đế linh vệ, “Lạch cạch” một tiếng rơi trên mặt đất.

Rầm rầm ——

Rầm rầm ——

Cành liễu rung động, phần phật rung động.

Một tên đế linh vệ giáo úy vọt tới, thấy cảnh này, kém chút khí cười, “Vương bát đản, hiện tại biết sợ người tới, cho ta đưa nó giam lại, dám phản kháng lời nói, trực tiếp chặt củi đốt!”

Liễu rủ không nhúc nhích , mặc cho đế linh vệ cho nó

thực hiện phong ấn, lại lên mấy đầu tráng kiện xích sắt, ngạnh sinh sinh kéo đi. Bất quá, nhìn nó “2

Chân” cuồng đạp dáng vẻ, tựa hồ không giống như là bị kéo đi, mà là mình đổi mạng muốn chạy trốn

“Hắc! Gần nhất thật sự là gặp quỷ, lúc này mới bao lâu, lại phát sinh 7-8 lên ‘Thu nhận vật” tập kích sự kiện… Luôn cảm thấy, mặt này không thích hợp a.”

“Đúng vậy a! Ta đều nghĩ điều ra ngoài, lưu tại cái này lo lắng hãi hùng.”

“Ra ngoài dễ dàng, lại đi vào liền khó… Mọi người cách gần một điểm đi, đều tỉnh táo chút, miễn cho bị những thứ cẩu này cho hại.”

Một đám đế linh vệ cười khổ rời đi.

La Quan đưa mắt nhìn bọn hắn rời đi, lại liếc mắt nhìn, 3 hai ba hào liễu rủ bị kéo đi phương hướng, hắn sờ sờ cái cằm như có điều suy nghĩ.

Chương 1253 : E ngại

“Ừ” La Quan nhướng mày, đột nhiên sinh ra bị thăm dò cảm giác, bỗng nhiên quay người nhìn về phía, đế hoàng võ bị kho chỗ sâu. Sau một khắc, thăm dò cảm giác nhanh chóng biến mất, nhưng hắn đã phát giác được, đối phương khí cơ —— hoạt tính hóa “Người”, là cái kia nàng. Có lẽ, gần đây phát sinh nhiều lên “Thu nhận vật” tập kích đế linh vệ sự kiện, liền cùng này quỷ dị tồn tại có quan hệ.

Muốn hay không đem chuyện này chọc ra La Quan nghĩ nghĩ, chậm rãi đè xuống suy nghĩ, chí ít đối phương hiện tại đối với hắn lòng mang e ngại, tùy tiện dẫn tới người bên ngoài tham gia, sợ rằng sẽ đánh vỡ đế hoàng võ bị kho bây giờ bình tĩnh, bất lợi cho hắn xóa đi ma ấn. Mà lại lúc này còn có một chuyện khác, cần phải đi xác nhận —— 3 hai ba hào “Thu nhận vật” liễu rủ, nó tại e ngại cái gì

Bá ——

La Quan vươn người đứng dậy, lấy ra phiên trực sổ tay đọc qua, rất nhanh liền khóa chặt một chỗ, khoảng cách gần nhất “Thu nhận vật”, thứ 2 7-8 hào cọc gỗ. Nó là một đoạn không biết cây cối, bị chặt cây sau lưu lại nào đó một đoạn thân thể, nhưng thủy chung không có chết đi, bảo lưu lấy khủng bố sinh cơ. Thân cây không ngừng sinh trưởng ra bộ rễ, ý đồ cắm rễ đại địa, hoàn thành một lần tân sinh.

Nhưng mỗi một lần nó sinh trưởng ra bộ rễ, cũng sẽ ở

trong vòng ba ngày chết đi, tróc ra, tựa hồ tồn tại một loại nào đó, sức mạnh cực kỳ khủng bố, hạn chế nó khôi phục, chỉ có thể duy trì tại nửa sống nửa chết ở giữa, là ngoài định mức đánh dấu, tương đối nguy hiểm “Thu nhận vật” 1 trong. Bởi vì nó từng không chỉ một lần, ý đồ mọc rễ vào đế linh vệ thể nội, lấy huyết nhục, hồn phách vì giường ấm, đánh vỡ tự thân nguyền rủa.

Rất nhanh, La Quan liền đi tới 2 7-8 hào “Thu nhận vật” cọc gỗ chỗ, nơi đây có một tên đế linh vệ ngay tại trấn thủ, nghe tới tiếng bước chân hắn cảnh giác mở mắt xem ra, sắc mặt rất nhanh biến đổi, cung kính hành lễ, “Thuộc hạ 1 cùng đế linh vệ gốm thanh, bái kiến Ngụy Trang giáo úy!”

Người có tên cây có bóng, hiện tại La Quan chỉ là hướng trước mặt một trạm, liền có đầy đủ uy hiếp cùng mặt bài, “Ừm, ta muốn ở chỗ này tu luyện, ngươi lui ra đi.”

Lúc trước hắn nói như vậy thời điểm, Hồ Nham còn biểu thị muốn về bẩm giáo úy, cũng coi là mịt mờ nhắc nhở, nhưng bây giờ gốm thanh trực tiếp cung kính xưng phải, lui ra phía sau 2 bước xoay người rời đi. Đừng nói La Quan chỉ là đuổi hắn đi người, muốn ở chỗ này bế quan, chính là muốn gốm thanh nguyên địa bổ xuống xiên tiêu khiển một chút, hắn cũng sẽ không chút do dự.

Cũng không có cùng gốm thanh đi xa, liền nghe tới “Ầm ầm” nổ vang, trong lòng hắn giật mình bỗng nhiên quay người nhìn lại, vô ý thức há to mồm —— đôi tám số 7 “Thu nhận vật” cọc gỗ, từ trước đến nay hung ác bá đạo, ai dám hơi tới gần một điểm, nhẹ thì bị đánh một trận tơi

bời, nặng thì rễ cây chui vào thể nội, khiến người đau đến không muốn sống.

Nhưng bây giờ hắn nhìn thấy cái gì cọc gỗ lại không chút do dự, chủ động kéo đứt tân sinh mọc ra bộ rễ, trực tiếp lăn hướng phương xa, vừa rồi nghe được động tĩnh, chính là nó thân thể cùng mặt đất va chạm lúc phát ra, tựa như chó nhà có tang hoảng sợ khó có thể bình an.

Tê ——

Cho nên, Ngụy Trang giáo úy làm cái gì hắn tựa hồ vừa mới tới đi, cũng chỉ là một chút, liền dọa đến cọc gỗ trốn bán sống bán chết đây chính là đỉnh cấp hung nhân uy hiếp ! Gốm xanh một trận run chân sắc mặt trắng bệch, nhất là khi hắn phát hiện, La Quan ngay tại cách đó không xa, nhíu mày xem ra thời điểm.

Phù phù ——

Gốm thanh quỳ, “Ngụy Trang giáo úy, tiểu nhân cái gì cũng không thấy, cũng sẽ không đối người nhắc lên nửa điểm, mời giáo úy tha mạng!”

Một trận “Loảng xoảng” mãnh đập.

La Quan thoảng qua trầm mặc, hắn rất muốn nói mình là người tốt, chưa từng lạm sát kẻ vô tội, nhưng lời này tựa hồ rất không nói phục lực, phất phất tay nói: “Ghi nhớ lời của ngươi nói, đi xuống đi.”

Gốm thanh như được đại xá, cảm giác hắn sắp khóc, nói cám ơn liên tục về sau, đứng lên liền chạy.

Nhìn xem hắn bóng lưng, La Quan sờ sờ cái cằm, “Sơ bộ nghiệm chứng không sai, xem ra đế hoàng võ bị trong kho ‘Thu nhận vật’, tựa hồ có chút sợ ta… Ân, đương nhiên càng xác thực nói, là e ngại trong cơ thể ta, kia một sợi bản đầy đủ đế kiếm truyền thừa khí tức…” Tại 3 hai ba hào “Thu nhận vật” liễu rủ, thành thành thật thật bị bắt lúc, hắn liền có sự hoài nghi này.

“Lần này tiến vào đế hoàng võ bị kho, đích xác an ổn rất nhiều, trước đó loại kia bị thăm dò cảm giác, cùng nhàn nhạt ác niệm, tất cả đều biến mất không thấy gì nữa… Nhưng vẫn là không thể khinh thường, cẩn thận một chút, lại xác nhận mấy lần đi.”

Sau 2 canh giờ, La Quan mặt lộ vẻ tiếu dung, hắn đã đi qua mười mấy nơi “Thu nhận vật” chỗ, đều không ngoại lệ một khi hắn tới gần, “Thu nhận vật” đại bộ phận điểm trực tiếp liền chạy, không có cách nào di động, thì co quắp tại nguyên địa run run rẩy rẩy.

Tỉ như lần thứ 1 tiến vào đế hoàng võ bị kho, La Quan phiên trực chỗ toà kia ao nước, những cái kia sinh trưởng tại dưới nước cây rong, cơ hồ run thành cái sàng, mặc cho La Quan đưa tay hao đoạn mất lớn đem, đau thẳng run lên cũng không dám phản kháng.

‘Đế kiếm, thật sự là ngưu oa ngưu oa!’

‘Bây giờ đế hoàng võ bị kho, đối người bên ngoài mà nói càng thêm nguy hiểm, nhưng với ta mà nói cơ hồ là không đề phòng hậu hoa viên, muốn đi đâu bên trong liền đi cái kia bên trong.’

‘Nếu như thế, có lẽ ta có thể có biện pháp, mau chóng xóa đi ma ấn!’ La Quan lật tay, liền đã lấy ra, khối kia nguyên từ tinh điểm tàn phiến.

Ông ——

Nó bỗng dưng chấn động, nhiệt lực phun trào bên trong 1 đạo mơ hồ chỉ dẫn, tùy theo nổi lên trong lòng. Trước đó, La Quan cũng cảm ứng được, nhưng chỉ dẫn chỗ là đế hoàng võ bị kho khu vực hạch tâm, một mảng lớn xích hồng tương liên, không có người dám can đảm tùy ý tới gần.

Trước đó, cùng Đường Nhân lúc uống rượu, La Quan thuận miệng xách 1 câu, hắn nói đế hoàng võ bị kho khu vực hạch tâm, như ẩn tàng bí mật nào đó, bị nghiêm mật phong tỏa, không cho phép phiên trực đế linh vệ tiếp cận. Dưới tình huống bình thường, La Quan cũng không có cách nào đi qua, nếu không nhất định sẽ bị phát hiện, có lẽ những cái kia đế linh vệ không dám ngăn cản, nhưng việc này Thông Bẩm đi lên, cũng có chút phiền phức.

Nhưng bây giờ, đôi này La Quan đến nói, chỉ là việc rất nhỏ. Một lát sau, ngay cả tiếp theo xuyên qua vài chỗ nguy hiểm màu đỏ khu vực, tránh đi tất cả ánh mắt, La Quan thuận lợi tiến vào đế hoàng võ bị hạch tâm, cái này bên trong quả nhiên có chút cổ quái, La Quan phát giác được nhiều chỗ, cấm chế cường đại ba động, nhưng đều ở vào ẩn nấp trạng thái, uy lực vẫn chưa kích phát. Tựa như là, sớm chuẩn bị cạm bẫy, đang chờ đợi cái nào đó con mồi.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

‘Là nhằm vào ngoại lai kẻ xông vào hay là có nguyên nhân khác’ La Quan lắc đầu, mặc kệ mục đích là cái gì, hắn đều không thèm để ý. Rất nhanh, La Quan thân ảnh liền xuất hiện tại, một mảnh không có tiêu ký, màu đỏ khu vực chỗ sâu, trước mắt là 1 cái làm bằng gỗ đại điện, toàn thân đều là màu đen, không nhìn thấy nửa điểm ghép lại cùng chuẩn mưu kết cấu, tựa như là hoàn chỉnh sinh trưởng mà thành.

Đột nhiên, đại điện này run một cái, La Quan âm thầm nhíu mày, bản thân nó thế mà cũng là 1 kiện “Thu nhận vật”, nhưng tựa hồ đã bị hoàng triều thu phục, lại hoặc là tới hợp tác, bị dùng để cất giữ một chút, tương đối nguy hiểm “Thu nhận vật” . Hắn suy nghĩ một chút, dừng bước lại, nói: “Ngươi có lẽ biết ta, nhưng hôm nay ta đến cũng vô ác ý, mà là muốn tìm cái nào đó đồ vật. Chỉ cần ngươi ngoan ngoãn phối hợp, ta cam đoan tuyệt đối sẽ không, đối ngươi tạo thành bất cứ thương tổn gì.”

Cung điện màu đen trầm mặc mấy hơi, cửa điện nhưng vẫn đi mở ra, bên trong cũng vô không đãng, ngược lại chỉ có 1 đầu hẹp dài thông đạo, 2 bên thì là từng cái, bị đơn độc ngăn cách mở không gian, ánh mắt rơi xuống lúc La Quan bên tai, như nghe tới vô số xì xào bàn tán.

“Là kiếm sơn…”

“Kiếm sơn đã không có… Đây là truyền thừa của nó người…”

“Hắn hương vị… Thật muốn ăn…”

“Ai muốn chết, ai liền xuất thủ…”

“Ta… Ta không dám…”

La Quan cùng mấy hơi, sải bước tiến vào đại điện, sau một khắc bên tai thanh âm, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa. Mịt mờ, cẩn thận thăm dò, từng cái tranh thủ thời gian thu hồi, La Quan thậm chí có thể tưởng tượng đến, những cái kia “Thu nhận vật” nhóm co ro thân thể, sợ bị hắn nhìn thấy bộ dáng.

Quả nhiên, ngươi càng hung bọn hắn càng sợ, biểu hiện do dự bất định, mới có thể càng thêm nguy hiểm.

Rất nhanh, La Quan dừng ở trong đại điện, cái nào đó “Phòng trống” bên ngoài, nói như vậy cũng không thỏa đáng, nó không có cửa sổ, càng không có cửa, chỉ có 1 cái không đáng chú ý số hiệu —— bên trong, 3 1 8. Nguyên từ tinh điểm ngay tại cái này, 3 1 8 đại khái, là nó tại đế hoàng võ bị kho danh hiệu.

“Bên trong” chữ đại khái, là dùng lấy cùng ngoại bộ tiến hành khu điểm, xem ra đế hoàng võ bị trong kho bộ, cũng có bên trong, bên ngoài chi phân. Bất quá cái này cũng bình thường, dù sao một chút quá mức khủng bố, lại hoặc trân quý tồn tại, không thích hợp bị quá nhiều người tiếp xúc.

Về phần kiếm sơn… Phẩm cấp của nó đương nhiên xa xa cao hơn, chỗ này cung điện màu đen, cùng trong

điện cất giữ một đám “Thu nhận vật”, nhưng Cửu Ương hoàng triều mong đợi không giống, hiển nhiên còn tại nếm thử, phải chăng có thể có người thu hoạch được kiếm sơn tán thành. Không cưỡng chế, nhưng kiếm sơn ngay tại kia, tiếp xúc nhiều người, lỡ như liền có kỳ tích đâu

Cảm thụ được lòng bàn tay nguyên từ tinh điểm mảnh vỡ, truyền ra cực nóng “Nhiệt độ cao”, so trước đó cường đại mấy lần không ngừng, La Quan mặt lộ vẻ tiếu dung, hữu hiệu! Quả nhiên khoảng cách càng gần, nguyên từ tinh điểm hiệu quả càng tốt, mặc dù trước đó ra ngoài cẩn thận chậm trễ một chút thời gian, nhưng cả 2 đối chống đỡ lời nói, thực tế tốc độ hẳn là còn có thể càng nhanh.

Bá ——

Không do dự, La Quan trực tiếp ngồi xếp bằng, đến từ nguyên từ tinh điểm mảnh vỡ “Nóng hổi”, chen chúc phóng tới ma ấn.“Ầm ầm” thanh âm mơ hồ ở bên tai vang lên, hắn thậm chí có thể nhìn thấy, ma ấn bởi vì thống khổ mà không ngừng vặn vẹo, nó tinh hồng nhan sắc càng phát ra ảm đạm, lộ ra mấy điểm phẫn nộ cùng sợ hãi.

Thời gian lặng yên trôi qua, cung điện màu đen phát hiện, La Quan thế mà trực tiếp, tại thân thể nó bên trong lúc tu luyện, rất là im lặng một trận. Ai đạp ngựa nguyện ý, tại thân thể của mình bên trong thả một thanh kiếm vẫn là tùy thời tùy chỗ, đều có thể đưa nó chém thành 800 khối loại kia có thể để nó đuổi La Quan rời đi… Quên đi thôi, nó còn không muốn chết!

Nhưng mình không ra mặt, lại có thể thử một chút những biện pháp khác, thế là cung điện màu đen đối một đám “Thu nhận vật” trấn áp, lặng lẽ thư giãn một điểm, cũng không nhiều lại đầy đủ để bọn chúng lực lượng, vụng trộm tản mát ra. Dần dần, liền có một ít âm tình bất định “Ánh mắt” rơi vào La Quan trên thân, cũng theo thời gian trôi qua, dần dần bắt đầu kích động ——

“Hắn… Chính là cái… Đăng Tiên cảnh… Tung đạt được kiếm sơn truyền thừa… Lại như thế nào… Căn bản là nắm giữ không được…”

“Không sai, kiếm sơn chúng ta không thể trêu vào… Nhưng nó lại ngu xuẩn, lựa chọn 1 cái… Như thế yếu đuối người thừa kế… Giết hắn… Chúng ta là được rồi… Chia ăn kiếm sơn lực lượng…”

“Cùng một chỗ động thủ… Giết hắn… Đều có chỗ tốt…”

Bầu không khí càng ngày càng kiềm chế, khủng bố, ngay tại gần như cực hạn lúc, La Quan đột nhiên mở 2 mắt ra, hắn đưa tay chập chỉ thành kiếm, tại trước mặt một điểm.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh.

Đôm đốp ——

Trước người hắn, mặt đất xuất hiện 1 đạo vết chém, nhàn nhạt tầng 1, càng giống là bị người trong lúc vô

tình, dùng móng tay xẹt qua 1 đạo ấn ký.

Sau một khắc, căng cứng, kiềm chế, muốn ăn người đáng sợ bầu không khí, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa. Những cái kia xì xào bàn tán, những cái kia nội tâm xao động, những cái kia kích động, biến thành hoàn toàn tĩnh mịch.

Cung điện màu đen sập một góc, đau toàn thân run rẩy, lại ngạnh sinh sinh ổn định La Quan chỗ khu vực, không dám lay động nửa điểm ” đã nói xong sẽ không tổn thương ta, quả nhiên nam nhân miệng, gạt người quỷ… Ô ô ô, ngươi đều tiến vào thân thể của ta, còn đối ta nhẫn tâm như vậy… Ta nhưng quá khó a…’

Chương 1254 : Đắc thủ

Ma ấn bị bạo chùy, ma ấn rất phẫn nộ, ma ấn thống khổ hèn mọn, ma ấn kêu rên run rẩy, nhưng ma ấn chính là không chịu chết!

Bá ——

La Quan mở mắt ra, u ám trong đại điện một tia sáng vang lên, hồi lâu mới chậm rãi tiêu tán, hắn nhíu mày mặt lộ vẻ suy tư, “Chẳng lẽ là bởi vì, lực lượng tầng cấp không đủ, mới từ đầu đến cuối ở vào áp chế, làm hao mòn trạng thái, mà không thể triệt để trừ bỏ “

Như coi là thật như thế, vậy cũng chỉ có thể cầm tới nguyên từ tinh điểm lại làm nếm thử… La Quan ngẩng đầu, nhìn về phía bên trong · 3 1 8 đánh dấu, vô ý thức vê động đầu ngón tay.

Màu đen cung điện rất nhanh có phản ứng, La Quan ngay tại thân thể nó bên trong , bất kỳ cái gì một điểm gió thổi cỏ lay, đều không thể gạt được nó cảm ứng, trước mắt chất gỗ trên vách tường, hiện ra 1 trương nữ tử gương mặt, nàng không nói gì chỉ là mặt lộ vẻ cầu khẩn.

La Quan nghĩ nghĩ, quay người đi ra ngoài, “Liên quan tới mấy ngày nay phát sinh sự tình, không cho phép đối với bất kỳ người nào nhắc lên, nhớ chưa “

Cửa điện tự hành mở ra, nữ tử gương mặt lại một lần hiển hiện, liều mạng gật đầu, đưa mắt nhìn La Quan

biến mất trong tầm mắt, nàng nghĩ thầm nam nhân này rốt cục đi, hắn lại giày vò xuống dưới, chính mình cũng muốn tan ra thành từng mảnh.

Đột nhiên, nữ tử gương mặt cứng đờ, nàng chậm rãi chuyển động, nhàn nhạt sương mù chẳng biết lúc nào hiện lên, đem đại điện bao phủ ở bên trong, 1 đạo yểu điệu thân ảnh từ đó hiển hiện, lặng yên không một tiếng động đi tới.

La Quan một đường rời đi đế hoàng võ bị kho, trực tiếp cầu kiến Lưu Dần, Vu Dũng tựa hồ rất bị lão Lưu coi trọng, ở bên người đảm nhiệm thân vệ, đi vào Thông Bẩm về sau, rất nhanh vòng trở lại, “Ngụy Trang giáo úy, Lưu đại nhân ngay tại xử lý một ít chuyện, mời ngài đi thiền điện hơi chờ.”

Sau nửa canh giờ, La Quan vừa bị mời nhập chủ điện, Lưu Dần ngồi tại sau cái bàn, sắc mặt khó nén một tia quyện đãi, “Mấy ngày nay, đế hoàng võ bị trong kho không quá bình, ngay cả tiếp theo phát sinh nhiều lên ‘Thu nhận vật’ tập kích đế linh vệ sự kiện, huyên náo lòng người bàng hoàng, Ngụy Trang giáo úy vừa từ võ bị kho ra, nhưng có phát hiện gì “

La Quan lắc đầu, “Không có.” Hắn ăn ngay nói thật, hiện tại đế hoàng võ bị kho, đích xác yên tĩnh vô song, lại dịu dàng ngoan ngoãn vạn điểm. Nếu nói trước đó La Quan còn có mấy điểm, bán đi “Nữ nhân kia” suy nghĩ, nhưng bây giờ hắn không cần suy nghĩ, dạng này trạng thái tốt nhất, tuyệt đối đừng có biến hóa.

Lưu Dần không nghi ngờ gì, vuốt vuốt mi tâm, “Thôi,

xem ra phải nghĩ biện pháp, trấn an một chút bọn chúng… Ngụy Trang, ngươi lần này tới, là có chuyện gì “

La Quan nói: “Hồi bẩm đại nhân, thuộc hạ trước đó đạt được kiếm sơn truyền thừa lúc, thụ cực nặng thương thế, đến nay còn chưa khỏi hẳn.”

Lưu Dần trầm ngâm, “Thụ thương khí tức của ngươi, tựa hồ cũng vô vấn đề.”

“Là ám thương, thuộc hạ không tốt giải thích… Ngô, liền cùng loại loại kia mặt ngoài không có vấn đề, thực tế rất nghiêm trọng trạng thái.”

Lưu Dần nghĩ nghĩ, “Cần bản quan làm cái gì mở miệng là được.” Hắn coi là, La Quan muốn nhân cơ hội, lại yêu cầu một chút chỗ tốt.

La Quan nói: “Đế hoàng võ bị trong kho có 1 kiện ‘Thu nhận vật’, có thể giúp ta khôi phục thương thế, không biết đại nhân có thể hay không ra mặt, giúp thuộc hạ tạm mượn qua tới.”

Lưu Dần ám đạo, hẳn là thật thụ thương hắn trầm mặc mấy hơi, nói: “Không có vấn đề, chỉ cần không mang ra đế hoàng võ bị kho, bản quan có thể cho ngươi đặc phê… Nhưng ‘Thu nhận vật’ phần lớn quỷ dị, ngươi có chắc chắn hay không” thấy La Quan gật đầu, Lưu Dần nói: “Cái nào ‘Thu nhận vật’, nhưng biết số hiệu “

La Quan nói: “Bên trong, 3 1 8.”

Lưu Dần bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn hắn chằm chằm

thêm vài lần, “… Bản quan sẽ đánh thỉnh cầu, nhưng ngươi cũng nên cho ta một lời giải thích ngươi vì sao có thể biết ‘Bên trong, 3 1 8’ là cái gì “

La Quan nháy mắt mấy cái, “Không phải đại nhân ngài nói cho ta sao “

Lưu Dần: …

Rất tốt, cái này giải thích xác thực hoàn mỹ, lão Lưu tâm mệt phất phất tay, “Bản quan biết phải làm sao, trở về chờ tin tức đi.”

La Quan đứng dậy, “Đa tạ Lưu đại nhân, thuộc hạ cáo lui!” Hắn thi lễ một cái, quay người bước nhanh mà rời đi.

3 ngày sau, La Quan đang tu luyện lúc, thân phận lệnh bài thu được truyền tin, bảo hắn biết thỉnh cầu đã thông qua, không khỏi mặt lộ vẻ tiếu dung, ‘Quả nhiên, lấy kiếm núi truyền thừa làm tên, lại có Lưu Dần học thuộc lòng, sự tình rất dễ dàng liền có thể đạt thành.’

Nhưng trên thực tế chuyện này độ khó cực cao, đế hoàng võ bị trong kho bộ “Thu nhận vật”, cũng không phải ai cũng có thể tiếp xúc, chớ nói chi là cầm sử dụng.

La Quan đọc hiểu Lưu Dần cho lúc trước nhắc nhở của hắn, đã tại nắm phân tấc, vì tự thân mưu cầu lợi ích. Tâm tình của hắn đích xác rất tốt, không có gì bất ngờ xảy ra cầm tới nguyên từ tinh vòng sau, liền có thể đem thả già Chân ma ma ấn triệt để lau đi, chấm dứt cái này một cọc tai hoạ ngầm.

Rất nhanh, La Quan đi tới Lưu Dần chỗ đại điện, lần này không dùng chờ đợi, trực tiếp bị đón vào. Nhìn xem phía trước dẫn đường Vu Dũng, La Quan nghĩ nghĩ, nói: “Chúc mừng Vu huynh quan phục nguyên chức.” Trên người hắn quần áo có biến hóa, đại biểu cho giáo úy thân phận.

Vu Dũng trở lại nói: “Vốn là vì ứng phó Chu thị, lâm thời bị cách chức mà thôi.” Hoặc là nghĩ đến, hắn cùng La Quan đều đắc tội Chu thị, cũng coi như chung qua hoạn nạn, trên mặt hắn lộ ra mấy điểm tiếu dung.

La Quan nói: “Lần trước nghe nói, Vu huynh đã cùng Tào Oánh cô nương thành thân, ngươi ta cũng coi như quen biết cũ, nếu có cơ hội, ta mời 2 vị Túy Tiên cư một lần.” Vu Dũng tuy nói qua trước làm ra hết thảy, là vì trả lại hắn ân tình, nhưng có chút sự tình trong lòng của hắn rõ ràng.

Vu Dũng trên mặt, lộ ra một tia mất tự nhiên, khoát tay áo, “Tào Oánh mang thai, không thích hợp tiếp tục lưu lại đế hoàng võ bị kho, ta mời đại nhân ân chuẩn, đưa nàng đưa đến đế vệ 2 bên trên nơi nào đó trong trang viên tĩnh dưỡng… Đến, đại nhân đang ở bên trong, Ngụy Trang giáo úy mời.”

“Làm phiền Vu huynh.” La Quan ám đạo cái này Vu Dũng, tựa hồ cố ý cùng ta xa lánh, là vì cái gì được rồi, không nghĩ ra liền không đi nghĩ. Hắn tiến vào đại điện, hành lễ nói: “Thuộc hạ bái kiến Lưu đại nhân.”

Lưu Dần lấy ra 1 khối lệnh bài, nói: “Cầm vật này, ngươi

có thể chống đỡ đạt đế hoàng võ bị trong kho bộ khu vực, tạm mượn 3 1 số 8 ‘Thu nhận vật ‘Dùng một lát, nhưng không được đem nó mang ra đế hoàng võ bị kho. Đợi cầm tới về sau, liền lập tức rời đi, hiểu chưa “

Nói xong, hắn do dự một chút, tiếp tục nói: “Võ bị trong kho bộ khu vực, hình như có một chút quỷ dị, bản quan cũng không rõ lắm, nhưng ngưng lại trong đó lâu tuyệt không chỗ tốt.”

Thấy Lưu Dần có ý riêng, La Quan tiếp nhận lệnh bài, sờ hai lần nói: “Lệnh bài này, không phải một lần tính giấy thông hành “

Lưu Dần lắc đầu, “Này lệnh bài, là Tề Hầu cố ý cho phép chi vật, nhưng tự do ra vào võ bị trong kho kho… Theo hắn thuyết pháp, Ngụy Trang ngươi bây giờ tuy chỉ là giáo úy, nhưng đã có tư cách tiếp xúc, đế hoàng võ bị kho chân chính bí ẩn… Ân, phía trên đối này lựa chọn ngầm thừa nhận.”

Khá lắm Tề Hầu, mình dù chưa ra mặt cũng đã cho hắn đào hố, nhưng lần này ngươi sợ là muốn tính sai. La Quan cười cười, nói: “Tề Hầu đại nhân hảo ý, thuộc hạ há có thể cô phụ… Ngô, chuyện này, Lưu đại nhân liền không cần quản, thuộc hạ tự có phân tấc.”

Hắn chắp tay một cái, xoay người rời đi.

Lưu Dần đôi mắt thật sâu, Ngụy Trang trên người người này quả nhiên có khác bí ẩn, trước đó thẩm tra ti xuất thủ, thật điều tra rõ sao hắn lắc đầu đè xuống này niệm, đại sự gần hắn đã không lo được, lại đi chú ý cái khác…

Chỉ hi vọng hết thảy thuận lợi.

La Quan lại một lần tiến vào đế hoàng võ bị kho, thẳng đến nội bộ khu vực mà đi, cầm lệnh bài nơi tay hắn không cần kế tiếp theo che lấp hành tung, tại một đám đế linh vệ chấn kinh, không thể tưởng tượng nổi ánh mắt bên trong, một đầu chui vào kia phiến, bị nghiêm lệnh đến gần màu đỏ khu vực.

Rất nhanh, hắn lại lần nữa xuất hiện tại màu đen cung điện bên ngoài, lấy ra lệnh bài, nói: “Lần này, ta là đạt được cho phép tới, ngươi nên biết việc này, còn không mau mở cửa “

Đại điện run mấy lần, tranh thủ thời gian mở ra cửa điện, nghênh đón La Quan tiến vào bên trong, dưới chân hắn không ngừng rất nhanh liền đi tới, 3 1 số 8 vị trí chỗ ở. Giờ phút này, nó trong tay lệnh bài hình như có cảm ứng, “Ông” một tiếng chấn minh, một vòng lưu quang bay ra, chui vào trước mặt chất gỗ vách trong, một trận ba quang phun trào, đại điện trên nội bích lại nhiều một cánh cửa.

La Quan cảm ứng bên trong không có không ổn, màu xanh hạt sen bọn chúng cũng không khác động, lúc này mới đưa tay đẩy ra, đập vào mắt bên trong đúng là 1 cái, gần 100 trượng lớn đến kinh người không gian, nội bộ cực kì vắng vẻ, chỉ có 1 cái sàn gỗ, phía trên trưng bày một chuỗi cùng loại tay điểm đồ vật, tại hắc ám hoàn cảnh dưới, chính như hô hấp lóe ra, từng vòng từng vòng sáng tối chập chờn vầng sáng.

Nguyên từ tinh điểm! Chỉ một chút La Quan liền có thể

xác nhận, trong tay hắn khối kia tàn phiến lúc này phản ứng kịch liệt, cơ hồ muốn bay thẳng ra.

Hắn cưỡng chế kích động, trước đảo qua một chút xung quanh, thản nhiên nói: “Ra thấy ta.”

Mặt đất, 1 trương nữ tử gương mặt hiển hiện, mặt lộ vẻ kính sợ, bất an.

La Quan nói thẳng: “Nơi đây, khả năng che đậy trong ngoài cảm giác “

Nữ tử gương mặt do dự một chút, gật đầu.

“Rất tốt! Ta sẽ tại nơi đây bế quan, trong lúc đó không được thụ nửa điểm quấy rầy, việc này liền giao cho ngươi đến phụ trách.” La Quan cúi đầu, nhìn về phía trên mặt đất nữ tử gương mặt, “Việc này thuận lợi ta thiếu ngươi một cái ân tình, ngày sau nhưng tại phạm vi năng lực bên trong, giúp ngươi làm một chuyện. Nhưng nếu ngoài ý muốn nổi lên… Tin tưởng ta, ngươi cái thứ 1 không may.”

Nói xong, không cho nàng cơ hội cự tuyệt, khua tay nói: “Hiện tại, ngươi có thể đi.”

Nữ tử gương mặt biến mất không thấy gì nữa, nàng khóc tang cùng sợ hãi, La Quan chỉ coi nhìn không thấy, ‘Mượn nguyên từ tinh điểm là đột nhiên sự kiện, hoàng triều vẫn chưa kịp phản ứng, nhưng nếu như không thể một lần giải quyết vấn đề, lại muốn sử dụng lần thứ 2 lời nói, thế tất gây nên cảnh giác.’

‘Lần này đã cầm tới, liền đem ma ấn giải quyết triệt để! Mà đại điện này bên trong, chính là lựa chọn tốt nhất, đầy đủ bí ẩn lại an toàn… Hừ! Đại điện này khẳng định cũng không muốn, có cái gì ngoài ý muốn, tại mình trong bụng phát sinh đi ‘

Bất quá, nghĩ đến 1 cái đại điện, thế mà cũng có thể là nữ, La Quan vẫn cảm thấy có chút cổ quái. Lắc đầu, hắn lật tay lấy ra Lôi Tinh, lại phân phó vài câu, theo “Đôm đốp” một tiếng vang nhỏ, một tia chớp màn sáng tùy theo triển khai, đem mảnh không gian này bao phủ ở bên trong. Quy củ cũ, dù là an bài tốt hết thảy, nhưng nên có cẩn thận vẫn là không thể thiếu.

“Cứ như vậy đi.”

La Quan nói nhỏ bên trong đưa tay, 5 ngón tay triển khai, bị áp chế nguyên từ tinh điểm tàn phiến, “Sưu” một tiếng bay ra ngoài. Sau một khắc, theo “Két” một tiếng vang nhỏ, nguyên từ tinh điểm quy về hoàn chỉnh, sau đó nó tựa như là cảm ứng được cái gì, không chút do dự thẳng đến La Quan bay tới.

Hô ——

Rực sóng cuồn cuộn, đập vào mặt!

La Quan mi tâm nhảy một cái, “Đối mặt như vậy nhiệt tình như lửa thái độ, ta làm sao đột nhiên cảm thấy, tâm lý có chút lạnh đâu…”

Sau một khắc, nguyên từ tinh điểm bộc phát quang mang, đem hắn thân ảnh bao phủ!

Chương 1255 : Phản sát

Thuộc về nguyên từ tinh điểm nóng bỏng năng lượng, xuôi theo toàn thân rót vào La Quan thể nội, không có nửa điểm do dự, lao thẳng tới ma ấn mà đi. Cả 2 tiếp xúc nháy mắt, như nước lạnh giội nhập lăn trong chảo dầu, lẫn nhau nháy mắt điên cuồng va chạm, chém giết, thôn phệ.

Nguyên bản tại La Quan trong dự đoán, vô cùng suy yếu ma ấn, căn bản không chịu nổi, đến từ nguyên từ tinh điểm ăn mòn. Một khi thật va chạm, dù là có thể kiên trì một lát, cuối cùng tất nhiên sụp đổ, thất bại thảm hại, bị triệt để xóa đi.

Nhưng sự thật lại xuất hiện cực lớn sai lầm, cả 2 đích xác đang chém giết lẫn nhau, thôn phệ, cũng đích xác xuất hiện sụp đổ dấu hiệu, nhưng xuất hiện tình huống này đúng là nguyên từ tinh điểm! Hư nhược, run rẩy, sắp tiêu tán ma ấn, giờ phút này lại bộc phát ra, không thể tưởng tượng nổi lực lượng, tựa như là 1 đầu giả chết rắn độc, trực tiếp cắn con mồi bảy tấc.

Ông ——

Ông ——

Nguyên từ tinh điểm bản thể, phát ra phẫn nộ, không cam lòng rên rỉ, thuộc về lực lượng của nó đang bị ma ấn điên cuồng cướp đoạt, mà ma ấn nguyên bản ảm đạm bản thể, đột nhiên trở nên xích hồng, tựa như là một đoàn, ngay tại hừng hực thiêu đốt hỏa diễm, phóng

xuất ra băng lãnh, đáng sợ khí cơ, hình như có một loại nào đó kinh khủng tồn tại đem từ trong đó thức tỉnh.

‘Mắc lừa!’ La Quan trái tim bỗng dưng co vào, phía sau toát ra mồ hôi lạnh, trước đó ma ấn bị động bị đánh, không ngừng bị suy yếu, để hắn đánh mất đầy đủ cảnh giác. Thứ đáng chết này, đúng là tại gặp địch giả yếu, chỉ sợ ngay từ đầu, ma ấn mục tiêu chính là nguyên từ tinh điểm ——

Nó thật sự có thể, ăn mòn, hủy diệt ma ấn, nhưng giữa hai bên cùng loại với thiên địch quan hệ, khi một phương khác đủ cường đại, liền có thể hoàn thành phản phệ. Thậm chí, cưỡng ép thôn phệ đối phương, lấy lớn mạnh thực lực bản thân. Kinh hoảng cùng phẫn nộ, chỉ tồn tại rất ngắn thời gian, cảm nhận được ma ấn phóng thích ra khí tức, La Quan toàn thân huyết dịch cơ hồ đông kết, chỉ là một cái suy nghĩ, ‘Tuyệt không thể để nó thôn phệ nguyên từ tinh điểm!’

La Quan trong lòng gào thét, “3 người các ngươi còn phải xem tới khi nào lại không ra tay lời nói, mọi người cùng nhau chết đi!” Vương bát đản, hắn sở dĩ chủ quan, cũng là bởi vì màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng trầm mặc, nhưng 3 tên này thật không phát giác gì ma ấn ẩn tàng lại sâu, cũng làm không được không chê vào đâu được, bọn chúng tuyệt đối là cố ý, ‘Liên lão tử đều cho tính toán, tốt, thật rất tốt, bút trướng này chúng ta về sau lại tính!’

Sau một khắc, màu xanh hạt sen đột nhiên chuyển động, ngân bạch sát na phun trào, một mảng lớn tinh hồng chi sắc, ở trong đó chấn động, chập trùng. Lực

lượng của bọn chúng tựa như là 3 đạo gông xiềng, trực tiếp rơi vào ma ấn bên trên, đưa nó kéo chặt lấy, sau đó điên cuồng xâm lấn.

Cướp đoạt nguyên từ tinh điểm ma ấn lập tức kịch liệt giãy dụa, La Quan bên tai mơ hồ trong đó, nghe tới thống khổ, phẫn nộ gào thét, hắn đột nhiên có chút hiểu được, “Cái này 3 chó đồ vật, tại dẫn xà xuất động, nguyên từ tinh điểm cùng ta, đều chỉ là mồi nhử…”

Bạo khởi xuất thủ ma ấn cắn chết nguyên từ tinh điểm, nhưng đồng dạng cũng đem tự thân, triệt để bại lộ tại thanh, ngân, đỏ 3 cái ác bá trước mặt, giờ phút này chém giết song phương đã hoàn thành chuyển biến, nhưng khiến người giật mình là, ma ấn lấy 1 địch 3, lại chưa rơi vào hạ phong.

Tương phản, bởi vì có nguyên từ tinh điểm cung cấp năng lượng, rất có càng đánh càng hăng chi thế, kia như đại hỏa khuấy động mãnh liệt tinh hồng, lại muốn đem bọn chúng cũng cùng nhau nuốt vào trong đó.

Mà đúng lúc này, đế hoàng võ bị kho chỗ sâu, cung điện màu đen chỗ đột nhiên nổi sương mù. Cái này sương mù rất kỳ quái, hình như có hình vô chất, có thể vô khổng bất nhập xâm nhập, rất nhanh liền tràn vào đại điện bên trong, đi tới nguyên từ tinh điểm chỗ. Một thân ảnh, xuất hiện tại sương mù chỗ sâu, nàng tựa hồ có chút do dự, nhưng rất nhanh liền hạ quyết tâm, nhẹ nhàng phất phất tay.

Sương mù lặng yên không một tiếng động, tiến vào 3 1 8 chỗ không gian, La Quan ngay tại kia bên trong, hắn

hai mắt nhắm nghiền đầu đầy mồ hôi, hiển nhiên gặp khó giải quyết vấn đề, thể nội khí tức khuấy động bất an.

Có thể trốn ở phía xa đạo thân ảnh kia, lại giống như là phát giác được cái gì, rõ ràng thấy không rõ mặt mũi của nàng, lại có thể rõ ràng cảm giác được, nàng thời khắc này kinh hoảng. Bỗng nhiên quay người, nàng liền muốn trực tiếp thoát đi, cũng đã quá trễ. Một cỗ cường đại vô cùng lực lượng, trực tiếp "Bắt lấy" những cái kia, tràn vào tiến đến sương mù, sau một khắc "Ừng ực" "Ừng ực" nuốt âm thanh, tại vắng vẻ trong không gian vang lên.

1 canh giờ sau, bao phủ cung điện màu đen sương mù, chỉ còn hơn một lớp mỏng manh, 1 đạo thất tha thất thểu thân ảnh, tự đại trong điện chạy ra, cũng không quay đầu lại trốn hướng phương xa.

Bá ——

La Quan mở mắt ra, đôi mắt ảm đạm vô song, sắc mặt hoàn toàn trắng bệch, trên thân đế linh vệ chế thức trường bào, càng là đã bị mồ hôi lạnh thẩm thấu, "Tiến vào trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực đến nay, một đường tuy có mạo hiểm, nhưng tốt xấu đều thuận lợi quá quan, lại hoàn toàn không nghĩ tới địa phương, kém chút thất bại…" Nhẫn mấy nhẫn, nhịn không được, La Quan chửi ầm lên, "Cỏ!"

Lúc này, trong cơ thể hắn cách cục lại có biến hóa, màu xanh hạt sen, ngân bạch, ma chủng bên ngoài, nguyên từ tinh điểm ở bên trong, tận cùng bên trong nhất thì là, bị "Vòng" ở ma ấn. Nó yên tĩnh bất động, cùng lúc trước

không có khác gì, nhưng tận mắt được chứng kiến nó khủng bố về sau, La Quan tuyệt đối sẽ không, lại bị tên chó chết này mặt ngoài cho lừa gạt.

Càng mấu chốt chính là, hắn làm sao đều không nghĩ ra, đạo này ma ấn bất quá chỉ là bởi vì, giết chỉ là 1 tôn Chân Thần cảnh ma đầu về sau, mới ngưng tụ, giáng lâm mà đến, nó làm sao cứ như vậy mạnh

Nguyên từ tinh điểm rất lợi hại, vô cùng vô cùng lợi hại, là 1 kiện thỏa thỏa pháp khí mạnh mẽ, tại ma ấn trước mặt lại là cái đệ đệ, bị trực tiếp nghiền ép. Thậm chí, màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng luyện tập, đều kém chút bị phản sát… May mắn tại thời khắc mấu chốt, có cái tốt “Người” đến giúp đỡ.

Nhưng vì cái gì đâu La Quan càng nghĩ, có lẽ hay là cùng tiểu thanh thiên thần bí có quan hệ. Hắn lại nghĩ tới kiếm sơn, cùng bản đầy đủ 1 kiếm khai thiên, hẳn là có thể giáng lâm đến tiểu thanh thiên thế giới bên trong, đều là thứ rất đáng sợ tê —— kia thả già Chân ma, lại là gì cùng tồn tại không dám nghĩ!

La Quan trầm mặc hồi lâu, đưa tay vuốt vuốt mi tâm, “Ta mặc dù một mực nói, mình vận khí tốt, nhưng vận khí thứ này, ai có thể nói trúng… Liền thế cục này, về sau nhưng làm sao bây giờ” hiện tại, màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng, dù trợ giúp nguyên từ tinh điểm tạm thời trấn áp ma ấn, nhưng song phương chỉ là đạt thành, một loại vi diệu lại yếu ớt cân bằng, một khi ngoài ý muốn nổi lên, bất cứ lúc nào cũng sẽ bị đánh vỡ! Loại này ngồi tại miệng núi lửa bên trên, ăn bữa hôm lo bữa mai tư vị, hắn rất khó tiếp nhận.

Làm sao bây giờ ngay tại La Quan khổ não thời điểm, 1 đạo yếu ớt thanh âm đột nhiên vang lên, “Đại nhân, thuộc hạ cảm thấy tình huống hiện tại, là chúng ta bên này lực lượng, còn kém một chút xíu, nếu không là có cơ hội, hủy đi đạo này ma ấn.”

“Cái kia… Đều tại ta vô dụng, thực lực bây giờ quá yếu, nếu không nói không chừng có thể, trợ đại nhân một chút sức lực… Khục! Có lẽ ngài có thể, nghĩ biện pháp tìm thêm một chút trợ lực.”

Là Lôi Tinh, nó mặt ngoài hiện ra gương mặt, một mặt cẩn thận nhãn châu loạn chuyển.

La Quan trong lòng khẽ nhúc nhích, nhìn nó một chút, “Ngươi muốn nói cái gì “

Lôi Tinh giật mình, “Thuộc hạ cũng chỉ là 1 cái đề nghị…”

“Nói thật.” Ngữ khí bình tĩnh, tâm tình bị đè nén lại đập vào mặt.

Lôi Tinh nuốt một cái, cũng không tồn tại nước bọt, gượng cười 2 tiếng, “Cái kia… Thuộc hạ ngẫu nhiên phát hiện, đế hoàng võ bị trong kho, tựa hồ có có thể trợ giúp ta, khôi phục lực lượng đồ vật… Nếu như có thể cầm tới lời nói, tiểu nhân có lẽ có thể đến giúp đại nhân… Đương nhiên, tiểu nhân cũng không dám cam đoan… Cho nên mới không dám nói rõ, còn xin đại nhân thứ tội!”

‘Ai, ta thật sự là hồ đồ, quên La Quan tiểu tử này, nhất là khôn khéo bất quá, thế mà đang còn muốn trước mặt hắn khoe khoang.’

‘Có thể… Cơ hội khó được a, thế mà có thể tìm tới, nhưng bị thôn phệ phù hợp vật, bỏ lỡ không biết còn muốn đợi bao lâu…’

Nó Lôi Tinh, nắm đấm dù không so ngân bạch lớn, nhưng mọi người nền móng cũng không sai biệt nhiều, vì cái gì hiện tại chỉ có thể sợ hãi rụt rè, tại nơi hẻo lánh bên trong run rẩy không phải liền là bởi vì, nó lực lượng tán loạn quá nhiều, chỉ còn lại có 1 cái cái thùng rỗng sao ! Đứng lên, thẳng tắp sống lưng suy nghĩ, vẫn luôn chôn sâu ở nó đáy lòng.

La Quan trầm mặc mấy hơi, trầm giọng nói: “Tốt, ta giúp ngươi cầm tới.”

Lôi Tinh đại hỉ, “Đa tạ đại nhân, đa tạ đại nhân! Thuộc hạ nhất định dốc hết toàn lực, vì đại nhân hiệu lực, muôn lần chết không chối từ!”

Hiện tại không nói lời hữu ích, biểu trung tâm, còn tại chờ cái gì hắc! Chờ ta thành công, nói không chừng liền có thể thoát khỏi giam cầm, đến lúc đó trực tiếp trốn, chạy được xa bao nhiêu thì hay bấy nhiêu. La Quan tiểu tử này thực tế rất có thể gây phiền toái, khóa chặt hắn tôn kia Chân ma, quả thực khủng bố đến không thể tưởng tượng.

Màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng liên thủ, thế mà kém chút bị một ngụm nuốt mất… Những vật

khác, Lôi Tinh không thế nào rõ ràng, nhưng ngân bạch vị cách nó quá biết, chính vì vậy, mới đối thả già Chân ma càng thêm e ngại.

La Quan không biết, Lôi Tinh đã có chạy trốn suy nghĩ, trên thực tế nó sớm đã có, chỉ là một mực không có cơ hội. Đáp ứng giúp nó, là ra ngoài nhiều phương diện cân nhắc, vừa đến bởi vì Lôi Tinh một mực đến, đều biểu hiện nhu thuận nghe lời, thứ 2 nó giả thiết, đích xác rất có thể, thứ 3 cũng là điểm trọng yếu nhất, nguyên từ tinh điểm bây giờ đã bị kéo vào thể nội, thành giam cầm ma ấn trọng yếu 1 điểm, hiển nhiên không có khả năng lấy thêm ra tới.

Nếu như thế, 1 kiện “Thu nhận vật” là cầm, lấy thêm 1 kiện lại như thế nào nợ nhiều không lo, chuyện sau này sau này hãy nói.

Nhắm mắt lại, La Quan bắt đầu tu luyện, đảo mắt đã qua nửa tháng, bởi vì ma ấn cùng 3 cái hỗn trướng đại chiến, tạo thành thể nội thương thế, rốt cục khôi phục bảy tám phần.

Bá ——

La Quan mở mắt ra, cười lạnh một tiếng, hắn chập chỉ thành kiếm, tại trước mặt một điểm.

Đôm đốp ——

Màu đen chất gỗ mặt đất, đột nhiên xuất hiện một vết nứt, đại điện run rẩy dữ dội mấy lần, rất nhanh liền hiện ra nữ tử gương mặt, nàng thần sắc hoảng sợ, trong mắt

đều là cầu khẩn.

“Hừ! Đừng cho là ta nghĩ không ra, nữ nhân kia có thể xâm nhập tiến đến, nhất định là ngươi mở cửa sau.”

“Có lẽ ngươi là bị uy hiếp, nhưng ta không quan tâm những chuyện đó, ngươi làm chuyện sai lầm, liền muốn nhận trừng phạt!”

Nữ tử gương mặt liên tục gật đầu, căn bản không dám phản bác, nàng thật sợ.

Trước đó, là sợ La Quan kiếm trong tay, hiện tại thì càng e ngại, trước đây không lâu xuất hiện cái kia đạo lực lượng kinh khủng. Thế mà ngay cả “Nàng” đều không thể chống lại, kém chút bị ngạnh sinh sinh thôn phệ, cuối cùng chỉ còn nửa cái mạng chật vật thoát đi.

La Quan nói cái gì, đó chính là cái gì, dù là để nàng hiến thân, cũng sẽ không có nửa điểm do dự.

Ô ô ô ——

Ngươi có thể hay không không đánh nữ nhân a kỳ thật ta còn rất xinh đẹp!

Chương 1256 : Tự do

1 cái nhà bằng gỗ mà thôi, lấy ở đâu nhiều như vậy hí La Quan mặt không biểu tình, “Nguyên từ tinh điểm ta mang đi, chính là 3 1 số 8, nhưng chuyện này ngươi muốn giữ bí mật, nếu có người hỏi liền nói ta đã trả lại. Ta nói như vậy, ngươi hiểu không “

Nữ tử gương mặt liều mạng gật đầu, chỉ cần ngươi đừng đánh ta, ngươi để ta như thế nào liền như thế nào, đế linh vệ người mặc dù hung tàn, nhưng cùng La Quan so kém quá nhiều.

“Rất tốt.” La Quan đứng dậy liền đi, trực tiếp rời đi cung điện màu đen, “Ở đâu bên trong “

Rất nhanh, Lôi Tinh thanh âm hưng phấn vang lên, “Cái phương hướng này, một mực hướng về phía trước.”

Đế hoàng võ bị kho khu vực hạch tâm, cũng không phải là chỉ có 1 cái đại điện mà thôi, xuyên qua một mảnh biển hoa, một chỗ rừng trúc, thậm chí còn vượt qua một ngọn núi, bên tai truyền đến kịch liệt tiếng nước chảy, 1 đầu thác nước xuất hiện ở trước mắt.

Ân, liền 1 đầu đơn độc thác nước, không nhìn thấy đầu nguồn, lăn xuống bọt nước, cũng tại chạm đến mặt đất lúc trực tiếp biến mất. Thậm chí ngay cả dựa vào vật thể đều không có, thác nước chính là thác nước, mình treo ở giữa không trung, cho người ta cảm giác vô cùng quỷ dị.

Lôi Tinh thanh âm càng thêm hưng phấn, “Đại nhân, tại cái này, ngay tại cái này! Ta đã ngửi được, đến từ mùi vị của nó… Thật sự là hoàn mỹ lôi đình khí tức, a, quá đẹp vị!”

Cảm giác, nó kích động kém chút cất cánh.

La Quan khóe miệng co quắp một chút, ngẩng đầu nhìn về phía trước mặt thác nước, đây cũng là 1 kiện “Thu nhận vật”, mà lại tựa hồ so cung điện màu đen phải mạnh mẽ hơn nhiều, bởi vì hắn đã đi tới trước mặt, gia hỏa này lại không phản ứng chút nào, liền rất có lực lượng a!

Nghĩ nghĩ, La Quan một bước đạp xuống, “Oanh” một tiếng vang trầm, nương theo lấy mặt đất chấn động xa xa truyền ra. Trước mắt thác nước, rốt cục có động tĩnh, 1 trương phẫn nộ khuôn mặt, tại dòng nước bên trong xuất hiện, “Là ai dám quấy rầy bản đại gia ngủ say!” Rất nhanh, nó một đôi mắt, liền gắt gao tiếp cận La Quan, “Hèn mọn, nhỏ yếu, không đáng giá nhắc tới đế linh vệ giáo úy, bằng ngươi vậy mà cũng dám, ở trước mặt ta làm càn thật sự là tội nên vạn…”

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, cuối cùng cái kia “Tử” chữ, bị ngạnh sinh sinh nuốt trở vào, thác nước bên trong khuôn mặt kia, tại chỗ “Ngao” một tiếng, kia treo ở giữa không trung, “Phần phật” chảy xuôi thác nước, thế mà toàn bộ nhảy dựng lên, “Kiếm… Kiếm… Kiếm sơn… Tê —— ngươi hoá hình không đúng, ta nhớ được ngươi rời cái này một bước, còn kém xa lắm đâu… Chẳng lẽ ta

một giấc, thế mà ngủ mất mấy triệu năm “

Khó trách, nguyên lai là cái thèm ngủ khờ hàng, nếu không làm sao có thể không biết, trước đây không lâu “Kiếm sơn nhận chủ” một chuyện, La Quan mặt không biểu tình, thản nhiên nói: “Hiện tại, có thể hảo hảo nói chuyện sao “

Thác nước do dự một chút, gật đầu, “Có thể… Hắc… Cái kia, trước đó không có ý tứ, chủ yếu là ngủ quá lâu, còn không có lấy lại tinh thần…” Nó do dự một chút, “Ngươi không phải kiếm sơn đúng không nó tính tình so ngươi hỏng nhiều, nếu thật là nó, ta sớm đã bị trảm… Cho nên, ngươi là người kế thừa của hắn người “

La Quan gật đầu.

Thác nước bên trong khuôn mặt kia, thế mà càng nhiều mấy điểm kính sợ, “Vị tiểu ca này, không biết xưng hô như thế nào ta gọi a Thủy, mọi người nhận biết, sau này sẽ là bằng hữu. Ta a Thủy, đối với bằng hữu nhất tận tâm, ngươi có chuyện gì cứ việc nói.”

“Ngụy Trang.” La Quan vươn tay, “Nếu là bằng hữu, vậy ta từ ngươi cái này lấy đồng dạng vật sưu tập, ngươi hẳn là sẽ không ngại, đúng hay không a Thủy “

“A… Cái kia… Cái này… Đương nhiên… Ta a Thủy rất giảng nghĩa khí!” Thấy La Quan nhíu mày, a Thủy kiên trì gật đầu, “Ngụy Trang ngươi muốn cái gì ta có thể cho ngươi, tuyệt đối không cau mày.”

La Quan nói: “Ta tạm thời còn không biết là cái gì,

nhưng nó cùng lôi đình có quan hệ, nên ẩn chứa, cực kỳ mạnh mẽ lôi đình chi lực.”

A Thủy sắc mặt một chút thay đổi, “Thiên lôi thạch… Cái này… Cái này… Ngụy Trang, có thể hay không đổi 1 cái thứ này không phải ta, là có người tạm thời gửi ở cái này… Ta cho ngươi, sẽ có đại phiền toái… Nữ nhân kia phi thường khó làm…”

Hắn là thật sợ hãi, thác nước đều run rẩy lên.

La Quan đôi mắt lạnh lẽo, “Cho nên, ngươi sợ hãi nàng liền không sợ ta, đúng không a Thủy, xem ra ngươi cũng không có, thật lấy ta làm bằng hữu. Đã không phải bằng hữu, đó chính là địch nhân, ta Ngụy Trang phong cách hành sự, đối với địch nhân cho tới bây giờ đều không lưu tình chút nào.”

A Thủy nhanh khóc, “Không phải… Ngươi vân vân… Ta… Ta thật không thể trêu vào nàng… Cái kia, ngươi có thể hay không cho ta cái cớ… Dù là lừa gạt một chút cũng được a cứ như vậy ném nàng cho đồ vật… Ta thật đảm đương không nổi hậu quả… Ngụy Trang ngươi thông cảm thông cảm khó xử của ta…”

La Quan nghĩ nghĩ, lật tay lấy ra 1 khối lệnh bài, “Thứ này đủ sao “

A Thủy ánh mắt sáng lên, “Cho nên, hôm nay là có người, để Ngụy Trang ngươi tới lấy đồ vật, có đúng không “

La Quan không chút do dự gật đầu, “Không sai, là Tề

Hầu đại nhân mệnh ta đến.”

“Tốt, Ngụy Trang ngươi hơi các loại, ta lập tức mang tới cho ngươi!”

“Hoa” một tiếng, a Thủy khuôn mặt biến mất không thấy gì nữa, rất nhanh 1 đầu cột nước duỗi ra, vòng quanh 1 khối lớn cỡ bàn tay tiểu nhân tảng đá.

Nó mặt ngoài bụi bẩn, một chút cũng không đáng chú ý, nhưng cảm thụ được Lôi Tinh, không kịp chờ đợi cảm xúc, liền biết không sai.

A Thủy lộ ra mặt đến, “Bằng hữu của ta, là khối này thiên lôi thạch sao “

La Quan gật đầu, “Không sai.”

“Ba” một tiếng, tảng đá rơi vào trong tay, trừ có chút trĩu nặng bên ngoài, hắn không có cảm nhận được bất kỳ chỗ khác nhau nào bình thường.

“Cáo từ!”

La Quan xoay người rời đi, nhưng vừa đi ra mấy bước, liền lại dừng lại, xoay người nói: “A Thủy, gửi lại khối này thiên lôi thạch người, là ai “

A Thủy lắc đầu, thác nước vừa đi vừa về đong đưa, “Ta không biết tên của nàng, nhưng nàng có thể tùy ý ra vào cái này bên trong, địa vị hẳn là rất cao… Ân, nàng là cái Lôi tu, một đầu tóc đỏ, tính tình phi thường táo bạo, mà khối này thiên lôi thạch ẩn chứa lôi đình chi lực, thực tế

quá mức cuồng bạo, nàng mới lưu tại cái này bên trong, để ta lấy bản nguyên chi thủy ôn dưỡng, để tự thân thôn phệ.”

La Quan nhíu mày, “Rất mạnh “

“Vẫn tốt chứ, cũng chính là 1 tôn Vương tước… Đây là Cửu Ương hoàng triều đối Cao vị thần vương tôn xưng, nghe còn thật có ý tứ… Ai, bằng hữu của ta ngươi sắc mặt khó coi a có phải là không quá dễ chịu “

La Quan xoay người rời đi.

A Thủy nhìn qua hắn thân ảnh biến mất, thở dài một hơi, tiếp lấy “Hắc” một tiếng, “Đáng chết xú nương môn, để ta tiêu hao bản nguyên thay nàng khuân vác, cuối cùng là tìm tới cơ hội, đem cái này cọc khổ sai sự tình cho ném! Ngụy Trang bằng hữu của ta, thiên lôi thạch tốt cầm, tu luyện lôi đình táo bạo nương môn cũng không tốt đối phó, nhưng điều này cùng ta có quan hệ gì ta chính là 1 cái yếu tiểu hèn mọn thác nước nhỏ a, cái này có thể trách ta sao !”

La Quan rời đi thác nước, trở lại cung điện màu đen, nhìn qua hắn đi mà quay lại, đã bị thu thập phục tùng Đại điện chủ động mở cửa, đem hắn đón vào.

Ngồi xếp bằng, nhìn chằm chằm trong tay thiên lôi thạch, La Quan chỉ do dự 1 giây, liền làm ra quyết định, “Vương tước lại như thế nào lão tử không phải không đắc tội qua! Lớn không được, ta trực tiếp bạo ‘Đại hào’ thượng tuyến, đến lúc đó còn có cơ hội thao tác.”

Bá ——

Lôi quang lóe lên, Lôi Tinh xuất hiện giữa không trung, mặt ngoài khuôn mặt, trực câu câu nhìn chằm chằm thiên lôi thạch, tựa như là nghẹn 3 năm đại hán, nhìn thấy như hoa như ngọc tiểu cô nương, cũng may còn không có mất lý trí, “Đa tạ đại nhân, đa tạ đại nhân, thuộc hạ nguyện vì đại nhân ra sức trâu ngựa, muôn lần chết không chối từ!”

La Quan nhìn xem nó, “Có người hay không đã nói với ngươi, càng là một mực biểu trung tâm, càng cho thấy trong lòng không có chút nào trung thành có thể nói… Tiểu Lôi Tinh, ngươi sẽ không phải nghĩ đến, nuốt chỗ tốt về sau liền chạy đi “

Tê ——

Hắn làm sao biết chẳng lẽ tiểu tử này, sẽ cái gì thuật đọc tâm nhưng ta vị này cách, thuật đọc tâm cũng vô dụng thôi!

Tuyệt đối không thể kinh hoảng! Tuyệt đối không thể kinh hoảng!

Lôi Tinh ngẩng đầu, một mặt e ngại, ủy khuất, “Thuộc hạ không có, ta… Ta không dám… Có ngân bạch lão đại tại, ta trốn nơi nào… Đại nhân, thuộc hạ trung thành cảnh cảnh a, ngài nghĩ như vậy ta, ta sẽ khóc…”

“Ngươi khóc một tiếng nhìn xem “

“Oa!”

La Quan cười lạnh, “Được rồi, ngươi tốt nhất thành thật một chút, vì giúp ngươi ta thế nhưng là, trêu chọc 1 tôn bạo tính tình Vương tước, hay là nữ nhân. Nữ nhân nhất mang thù, ngươi nên biết đi cho nên ngươi tốt nhất có thể đến giúp ta, không phải ngươi làm sao ăn đi vào, ta làm sao cho ngươi móc ra!”

Lôi Tinh tâm lý lắc một cái, là hắn biết La Quan tiểu tử này, tuyệt đối không có hảo tâm như vậy, cho hắn chỗ tốt chính là vì giúp hắn làm việc. Ta không chạy, ta không chạy mới ngốc… Ngươi chờ, chờ ta khôi phục lực lượng, vũ trụ chi lớn cái kia không thể đi đến lúc đó tìm một chỗ 1 mèo, ai cũng đừng nghĩ lại tìm đến ta!

La Quan tiện tay ném đi, thiên lôi thạch giữa không trung nhấp nhô, Lôi Tinh “Sưu” một tiếng liền vọt tới, “Đôm đốp” “Đôm đốp” lôi đình nổ vang, vô số lôi đình từ đó phun ra ngoài, giữa không trung xen lẫn, hội tụ, lại hóa thành 1 tôn lôi đình thần tướng.

Thần thân thể khôi ngô, tướng mạo uy nghiêm, người mặc lôi đình chiến giáp, cõng hệ lôi đình áo choàng, giờ phút này duỗi ra 2 tay, nắm chặt thiên lôi thạch.

Oanh ——

Trong chốc lát, tại La Quan trong tay không có chút nào dị thường, nhìn không ra không ổn thiên lôi thạch, đột nhiên sáng lên, mặt ngoài hiển hiện lít nha lít nhít vô số lôi đình hoa văn, tiếp lấy óng ánh lôi quang mãnh liệt mà ra, hóa thành cuồn cuộn lôi thác nước càn quét 4 phương, lại trực tiếp biến thành một phương màu xanh

lôi trì, phóng thích khí tức khủng bố.

Lôi đình thần tướng một bước phóng ra, trực tiếp bước vào trong lôi trì, Thần niết một cái pháp ấn, tiếp lấy khẽ quát một tiếng. Sau một khắc trong lôi trì, khuấy động, mãnh liệt cuồng bạo lôi đình, như thôn tính như đại dương mênh mông, lấy tốc độ kinh người dung nhập vào Thần thể nội.

Đôm đốp ——

Đôm đốp ——

Lôi đình tiếng oanh minh, không ngừng nổ tung, cổn đãng.

Một lát sau, lôi trì hoàn toàn biến mất, khối kia thiên lôi thạch cũng đã biến thành bột mịn, chỉ còn hơn lôi đình thần tướng đứng ở chỗ cũ, hắn thân thể càng thêm khôi ngô, ngưng thực, trên thân thiên lôi chiến giáp cùng áo choàng, tại xuất hiện thay đổi cực lớn, càng phát ra tinh xảo, uy nghiêm.

Càng làm cho người ta khiếp sợ là, tôn này lôi đình thần tướng khí tức, tại thôn phệ hết thiên lôi sau đá, một đường điên cuồng tăng vọt, lại trực tiếp đạt tới Chân Thần cảnh.

Bá ——

Lôi đình thần tướng mở mắt ra, một vòng thâm thúy tử sắc, tại Thần đáy mắt hiển hiện, rơi vào La Quan trên thân lúc, lại lộ ra một tia cao cư tầng 9 người, cúi đầu

quan sát thiên địa vạn vật băng lãnh cùng hờ hững.

Lôi Tinh rất kích động, cơ hồ nhịn không được muốn ngửa mặt lên trời thét dài, ta tiểu Lôi, rốt cục đứng lên.

La Quan, có chút tồn tại không phải ngươi có thể điều khiển… Từ giờ trở đi, ta đã tự do!

Chương 1257 : Quý càng lại xuất hiện

Chân Thần cảnh cũng không cường đại, lại đủ để chèo chống thi triển lôi độn bí pháp.

“La Quan!”

Lôi đình thần tướng quát lớn, đôi mắt lạnh lẽo ở trên cao nhìn xuống, trước khi đi nó muốn phát tiết mấy điểm, đọng lại ở trong lòng biệt khuất.

Ta tiểu Lôi… Phi, ta Lôi thần, vĩnh viễn không làm nô!

“Ngươi…”

Vừa hô lên 1 chữ, bá ——

La Quan ngẩng đầu, mặt không biểu tình xem ra, sau một khắc “Bành” một tiếng vang thật lớn, lôi đình thần tướng thẳng tắp quỳ trên mặt đất.

Lôi Tinh ngốc, con mắt trừng tròn vo, kia phần uy nghiêm cùng lãnh khốc, cũng không còn cách nào bảo trì. Ta làm sao quỳ đứng lên a lôi tử, tin tưởng mình, ngươi nhất định có thể!

La Quan cười lạnh, “Ngươi muốn nói cái gì “

Lôi Tinh trầm mặc 1 giây, lớn tiếng nói: “Thuộc hạ muốn nói, đại nhân ngươi chính là ông trời của ta, đất của ta,

thần tượng của ta, ta vĩnh viễn chủ nhân!”

“Cần lớn tiếng như vậy “

Ba ——

Trùng điệp một bạt tai, lôi đình thần tướng đầu, trực tiếp nổ nát vụn hơn phân nửa, lại nhanh chóng nặng đắp, “Loảng xoảng” dập đầu, “Thuộc hạ biết sai, cầu xin đại nhân khai ân!”

La Quan “Hừ” một tiếng, “Nếu có lần sau nữa, ta để ngươi Lôi Tinh biến lôi cặn bã.”

Lôi Tinh khóc không ra nước mắt, ai có thể nói cho nó biết, vì cái gì ta mạnh lên, cùng La Quan ở giữa ràng buộc, ngược lại càng thêm không gì phá nổi ta lôi tử, lúc nào tài năng, chân chính trùng hoạch tự do ! A a, Tây hồ nước, ta nước mắt…

“Chớ cho mình thêm hí, làm việc!”

Lôi Tinh tranh thủ thời gian xoa đem mặt, cười làm lành nói: “Là, là.”

Một lát sau, La Quan trầm mặc không nói, sắc mặt khó coi, Lôi Tinh phán đoán là không sai, khi thu hoạch được mới trợ lực về sau, ma ấn đích xác lại tiến một bước bị áp chế. Nhưng biên độ, cũng liền như vậy ném một cái ném, Lôi Tinh quả nhiên chính là cái phế vật!

Cũng may mạch suy nghĩ không sai, Lôi Tinh không đáng tin cậy, La Quan còn có cái khác bài có thể đánh,

Lôi Tinh có thể thôn phệ thiên lôi thạch lực số lượng nhiều trướng, khác tự nhiên cũng được —— màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng, tùy tiện cái nào tấn thăng một chút, có lẽ đều có thể hoàn thành, đối ma ấn triệt để thanh trừ.

Lôi Tinh do dự một chút, nói: “Đại nhân, ngài ý nghĩ này, chỉ sợ rất khó thực hiện.”

La Quan nhìn nó một chút, “Vì cái gì “

Lôi Tinh vừa nhận cảnh cáo, nóng lòng cho thấy lòng trung thành của mình, cung kính nói: ” ‘Thu nhận vật’ lai lịch, đại khái có thể chia làm 3 loại, một loại là tự nhiên sinh ra, số lượng thưa thớt nhất, đương nhiên năng lực bình thường mà nói cũng cường đại nhất. Loại thứ 2, là bị tu sĩ khí tức xâm nhiễm, tại bản thể tử vong về sau, còn sót lại chân linh mảnh vỡ, chấp niệm các loại, bởi vì một ít đặc thù nguyên nhân diễn biến mà thành, chiếm cứ trong đó 1 tiểu bộ điểm.”

“Mà cuối cùng một loại số lượng nhiều nhất, bọn chúng nguồn gốc từ trước vũ trụ thời đại, bởi vì vũ trụ quy tắc diễn biến, nghịch chuyển, cùng hiện tại vũ trụ không hợp nhau, bị suy yếu, trấn áp tới trình độ nhất định, vẫn chưa hoàn toàn tan vỡ, liền biến thành các loại quỷ dị tồn tại. Năng lực có mạnh có yếu, tự thân ý thức phần lớn cực kỳ hỗn loạn, bản năng sẽ công kích đến gần hết thảy sinh linh.”

“Nhưng bất luận loại nào, ‘Thu nhận vật’ đều có cực kỳ tươi sáng riêng phần mình thuộc tính, cái này ngược lại dẫn đến bọn chúng, không thể trở thành bị thôn phệ đối

tượng… Ngô, bởi vì tu hành đến cấp bậc cao hơn, vị cách, gồm có duy nhất tính cùng tính chất biệt lập, lấy ngân bạch lão đại làm ví dụ, nó chỉ có thể thông qua thôn phệ phù hợp tự thân đồ vật, đến nhanh chóng tăng lên tự thân. Nhưng loại tồn tại này, số lượng cực kỳ ít ỏi, nếu không có hại vô ích… Thuộc hạ giải thích như vậy, đại nhân có thể hiểu được sao “

Trọng điểm là đằng sau, phía trước liên quan tới “Thu nhận vật” giới thiệu, là Lôi Tinh tại chứng minh, tự thân tầm quan trọng. Ta biết rất nhiều, hiện tại cũng ý thức được sai lầm của mình, chỉ cần đại nhân cho ta cơ hội, ta nhất định không để ngài thất vọng. Cái này có lẽ, chính là Lôi Tinh lúc này tâm tính.

Duy nhất tính tính chất biệt lập ! La Quan nhíu mày nhíu một cái, “Nhưng chúng nó trước đó, cũng thôn phệ không ít tu hành vật tư…” Hắn nói đến một nửa dừng lại, “Là bởi vì, những này tu hành vật liệu phẩm giai không cao, cũng không có tính chất biệt lập, mới có thể được thuận lợi hấp thu “

Lôi Tinh cung kính nói: “Đúng là như thế.”

La Quan nói: “Trước đó phong ấn ma ấn lúc, màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng, liên thủ cướp đoạt ‘Nàng’ lực lượng, lại là cái gì tình huống “

“Thế cục gấp gáp, chỉ có thể quyền lợi làm việc, nhưng đôi này bọn chúng mà nói không có nửa điểm chỗ tốt, ngược lại sẽ khiến tự thân trở nên không còn thuần túy, cần hao phí đại lượng thời gian tịnh hóa, đại nhân ngài cẩn thận cảm giác một hai, tự nhiên là có thể phát hiện

điểm này.”

La Quan nhắm mắt lại, sau đó không lâu mở ra, “Ngươi nói không sai… Xem ra con đường này, đích xác không đi không thông.” Hắn suy nghĩ chuyển động, đã không có cách nào mau chóng, tăng lên lực lượng của bọn chúng, vậy cũng chỉ có thể tìm thêm giúp đỡ, đạo lý là đồng dạng.

Nhưng có thể đối xóa đi ma ấn, chân chính đưa đến tác dụng, ít nhất phải là cùng màu xanh hạt sen bọn chúng cùng một cấp bậc tồn tại, như Lôi Tinh loại này yếu gà, lại đến 10 cái 8 cái cũng chưa chắc hữu hiệu.

Cái này liền rất phiền phức!

La Quan chau mày, sau một hồi thở dài, “Thôi, cái này trong lúc nhất thời đi đâu bên trong tìm đi, còn không bằng tại đế hoàng võ bị trong kho đi dạo, có lẽ đi đại vận, có thể có ngoài ý muốn thu hoạch đâu “

Nhưng sự thật chứng minh, “Đi đại vận” xác suất hay là quá thấp, La Quan tốn hao mấy ngày thời gian, cơ hồ tại toàn bộ đế hoàng võ bị bên trong dạo qua một vòng, màu xanh hạt sen bọn chúng từ đầu đến cuối yên tĩnh, không có nửa điểm phản ứng.

‘Quả nhiên, hay là nghĩ quá nhiều.’ La Quan lắc đầu, hắn quyết định tạm thời từ bỏ, ‘Có lẽ, nên nghĩ biện pháp, mau chóng từ đế hoàng võ bị kho thoát thân.’ bởi vì kiếm sơn nhận chủ một chuyện, hoàng triều đối với hắn âm thầm quan sát, bây giờ còn chưa động tĩnh, nhưng phần này an ổn, tuyệt sẽ không cầm tiếp theo

quá lâu.

Đúng lúc này, La Quan nhướng mày, ngẩng đầu nhìn về phía phía trước. Hắn bây giờ vị trí, vẫn thuộc về đế hoàng võ bị kho khu vực hạch tâm, dưới tình huống bình thường cái này bên trong, sẽ không có người tùy ý bước vào, kia giờ phút này truyền đến ba động, là tình huống như thế nào

Suy nghĩ một chút, La Quan dưới chân khẽ động, lặng yên không một tiếng động nhích tới gần.

Vu Dũng vừa kinh vừa sợ, hắn căn bản không có chú ý tới, bên người khi nào đột nhiên lên sương mù, chờ hắn kịp phản ứng thời điểm, những sương mù này cũng đã, gắt gao "Cắn" hắn, mặc hắn như thế giãy dụa, đều không có cách nào đào thoát ra ngoài. Cảm thụ được tự thân, nhanh chóng trôi qua lực lượng, trong mắt của hắn lộ ra tuyệt vọng.

"… Đại nhân thật xin lỗi, không thể hoàn thành ngài bàn giao… Thật sự là phế vật a… Quả nhiên ta căn bản cũng không xứng làm con của ngài… Nàng dâu, ta khả năng đợi không được… Nhi tử xuất sinh… Ngươi nhất định phải chiếu cố tốt hắn… Đại nhân sẽ cho các ngươi an bài tốt đường lui… Ta không muốn chết, nhưng ta thật hết sức…"

Vu Dũng thì thào nói nhỏ, ánh mắt dần dần mơ hồ, mà liền tại ngất đi nháy mắt, hắn trong thoáng chốc tựa hồ nghe đến tiếng bước chân, "Là có người tới cứu ta sao a… Cái này bên trong là cấm địa, làm sao lại có người đến, người trước khi chết quả nhiên, là sẽ sinh ra ảo

giác…”

Hắn đã hôn mê, nhưng tiếng bước chân kia lại chưa tiêu mất, ngược lại trở nên càng ngày càng rõ ràng. Trong sương mù, một thân ảnh hiển hiện, nàng quay người gắt gao tiếp cận, cái kia đạo cất bước đi tới thân ảnh, trong mắt hiện lên phẫn nộ, nhưng càng nhiều hơn là sợ hãi.

Bá ——

Nàng thân ảnh tán đi, sương mù như thủy triều lui bước, biến mất trong nháy mắt không gặp. Lần này, đừng nói chống lại, nàng ngay cả chạm mặt dũng khí đều không có, cứ như vậy trực tiếp thoát đi.

Hoạt tính hóa “Người” …

La Quan nhìn thoáng qua, sương mù biến mất phương hướng, cũng không có đuổi theo, mà là cúi đầu nhìn xuống đất trên mặt, sắc mặt tái nhợt Vu Dũng.

“Vu huynh, xem ra ngươi ta ở giữa, vẫn là rất hữu duyên điểm…” Cái này bên trong là đế hoàng võ bị kho khu vực hạch tâm, người bình thường căn bản không có tư cách tiến vào, mà Vu Dũng là Lưu Dần thân tín, hắn có thể xuất hiện ở đây, khẳng định là đến từ Lưu Dần phân phó.

Lưu đại nhân… Xem ra ngươi người này, cũng không phải như vậy an điểm, nhưng điều này cùng ta có quan hệ gì La Quan phất tay áo vung lên, đang muốn mang Vu Dũng rời đi, đột nhiên “Lạch cạch” một tiếng vang nhỏ, 1 khối 2 ngón tay độ rộng, tương tự chìa khoá thiết

bài, từ trong tay hắn rơi xuống. Thiết bài mặt sau hướng phía dưới chính diện hướng lên, ở giữa khảm nạm lấy 1 viên, không màu trong suốt tinh thạch.

‘Thứ gì ‘

La Quan nhặt lên, đem lệnh bài lật đến mặt sau, “Quý càng” 2 chữ đột nhiên đập vào mắt bên trong, sắc mặt hắn lập tức khẽ biến, “Quý càng môn nhân “

Vu Dũng là quý càng môn nhân không đúng, lại mở rộng dưới phạm vi, đế linh vệ cao tầng Lưu Dần, cực khả năng xuất thân từ Quý Việt tông !

Tê ——

La Quan đột nhiên nghĩ đến, lúc trước Viên Nghệ từng thừa nhận, Quý Việt tông sẽ tại đế tinh có hành động lớn, chẳng lẽ liền cùng Lưu Dần có quan hệ không đúng, không đúng! Lưu Dần tuy mạnh, nhưng cũng chỉ là 1 tôn Thần Hầu cảnh, địa phương khác có lẽ là chúa tể một phương, nhưng ở đế tinh bên trên còn không có khuấy động mưa gió năng lực.

Nhưng đã Lưu Dần, đều có thể là quý càng môn nhân, như vậy ai có thể cam đoan Cửu Ương hoàng triều phương diện cao hơn, liền không có con cờ của bọn hắn cái gọi là côn trùng trăm chân chết còn giãy giụa, huống chi là lúc trước, từng thống trị toàn bộ trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực Quý Việt tông.

Trực giác nói cho La Quan, đế tinh muốn xảy ra chuyện, mà lại là đại sự.

‘Thời buổi rối loạn a, ta phải đi nhanh lên, nhưng tuyệt đối đừng bị liên lụy trong đó… Quý Việt tông, thật đúng là có thể giày vò!’

La Quan đang muốn đem lệnh bài nhét về Vu Dũng trên thân, chỉ coi cái gì cũng không phát sinh, đúng lúc này viên kia khảm nạm tại thiết bài bên trong không màu trong suốt tinh thạch, mặt ngoài đột nhiên hiện lên một vòng lam quang, thâm thúy mà tĩnh mịch, thoáng qua liền mất.

Một tia mơ hồ cảm ứng, lập tức hiển hiện trong lòng, La Quan nhíu mày, cảm giác này… Cùng trước đó tay cầm nguyên từ tinh điểm tàn phiến thường có chút cùng loại, hẳn là Vu Dũng hôm nay xuất hiện ở đây, cũng là vì tìm kiếm vật nào đó lý trí nói cho hắn không nên xen vào việc của người khác, nhưng một phần loáng thoáng trực giác, lại làm cho hắn vô ý thức xiết chặt, trong tay khối này thiết bài.

Suy tư chốc lát, La Quan nói thầm một tiếng thật có lỗi, đưa tay cho Vu Dũng một chút, cũng không phải giết người diệt khẩu, mà là để hắn ngủ nhiều một lát. Sau đó, một tay nhấc lấy Vu Dũng, thẳng đến lệnh bài cảm ứng chỗ mà đi. Đi một trận, cảm ứng hoàn toàn biến mất, cũng may cách mỗi nửa canh giờ, thiết bài bên trên viên kia tinh thạch, liền sẽ nổi lên một vòng lam quang.

Cứ như vậy vừa đi vừa nghỉ, sau 2 canh giờ, La Quan xuất hiện tại một cái sơn cốc bên ngoài, lúc trước hắn tới qua cái này bên trong, sơn cốc này bản thân chính là 1 kiện, cực đáng sợ “Thu nhận vật”, dựa theo Lôi Tinh

thuyết pháp, hẳn là thiên nhiên hình thành kia một loại. Chỉ là đứng ở bên ngoài, xa xa vào bên trong nhìn lại, liền khiến người từ đáy lòng, bản năng ở giữa sinh ra hồi hộp, bất an, tựa như là 1 con mở ra quái vật miệng lớn!

Chương 1258 : Xanh đậm

‘Không thể đi vào!’

La Quan sinh ra cảnh giác, lại nhịn không được nhíu mày, thiết bài chỉ hướng chi vật rõ ràng tại trong sơn cốc này, nếu không tiến vào bên trong, lại nên như thế nào dò xét

‘Chờ chút! Lưu Dần đã để Vu Dũng, tiến vào đế hoàng võ bị kho khu vực hạch tâm, đến tìm kiếm không biết chi vật, tất nhiên có chuẩn bị.’

‘Cho nên, Vu Dũng trên thân có lẽ, liền mang theo đối ứng chi vật!’

La Quan ánh mắt sáng lên, cẩn thận tại trên người Vu Dũng lục soát một lần, rất nhanh liền tìm được, hắn thiếp thân cất giữ một tấm bùa chú. Lá bùa chất liệu không biết, lộ ra mấy điểm trải qua tuế nguyệt tẩy lễ sau mà hình thành hơi vàng, hiển nhiên đã tồn thế cực lâu.

Lấy chu sa vẽ thành phù lục, nhan sắc rút đi mấy điểm, nhưng như cũ tản ra một loại nào đó, khó mà diễn tả bằng lời huyền diệu ý vị. Cầm phù nơi tay, kế tiếp theo nhìn về phía sơn cốc, dù trong lòng vẫn có mấy điểm nghiêm nghị, nhưng kia như lâm thâm uyên cảm giác sợ hãi lại tiêu tán hơn phân nửa.

Hữu hiệu!

La Quan trong lòng tính nhẩm thời gian, đợi đến lại có

không lâu, thiết bài sẽ tái hiện lam quang lúc, lúc này mới sải bước đi hướng sơn cốc. Phù lục mang theo, quả nhiên không có nhận chỗ này “Thu nhận vật” ăn mòn, La Quan tiến vào trong đó, rõ ràng trước mắt không có vật gì, lại giống như là bị lực lượng vô hình vặn vẹo, căn bản thấy không rõ phương xa.

Bá ——

Thiết bài mặt ngoài, tinh thạch lại lần nữa hiện lên một vòng lam quang, La Quan mơ hồ ở giữa, như nhìn thấy 1 cái quái vật khổng lồ hư ảnh, trú dừng ở sâu trong thung lũng.

Hắn sải bước, có thể đi một lát sau, còn chưa tìm được vật kia, bước chân lại bỗng nhiên dừng lại. Cúi đầu nhìn về phía phù lục, hơi vàng trên lá bùa, xuất hiện mấy chỗ không đáng chú ý đốm đen, tựa như là tới gần hỏa diễm thiêu đốt chỗ sinh ra vết tích.

Phù lục đã đến cực hạn, không thể lại hướng trước! La Quan đảo qua xung quanh, yên tĩnh, vắng vẻ sơn cốc, giờ phút này mang đến cho hắn một cảm giác, lại vô song âm trầm, đáng sợ, luôn cảm thấy có một đôi nhìn không thấy khủng bố đôi mắt, chính lạnh lùng nhìn chăm chú lên hắn.

Rất nhanh, lại đến nửa canh giờ tiết điểm, “Bá” một chút thiết bài mặt ngoài tinh thạch, lại hiện lên một vòng lam quang. Sau một khắc, ngay tại ngay phía trước cách đó không xa, một chiếc toàn thân màu đen, chừng 10 ngàn trượng khủng bố tinh hạm, đột nhiên xuất hiện trong tầm mắt.

Càng làm cho người ta giật mình là, có lẽ là bởi vì tới gần đến nhất định phạm vi, khi thiết bài mặt ngoài tinh thạch hiển hiện lam quang lúc, chiếc này màu đen tinh hạm mặt ngoài, lại cũng có tầng 1 thâm thúy lam quang hiện lên.

Yên lặng ngân bạch, đột nhiên kịch liệt chấn động, trốn ở nơi hẻo lánh bên trong Lôi Tinh, càng là bỗng nhiên trừng lớn mắt, một mặt không thể tưởng tượng nổi.

La Quan phát giác được điểm này, nhưng căn bản không có thời gian quan tâm nhiều, bởi vì ngay tại màu đen tinh hạm mặt ngoài, hiện lên lam quang nháy mắt, toà này thu nhận vật sơn cốc nội bộ, một loại nào đó lực lượng kinh khủng giống bị kích hoạt, trong tay hắn cầm phù lục, mặt ngoài cháy đen nhanh chóng lan tràn.

Bá ——

Không có nửa điểm do dự, La Quan xoay người bỏ chạy, dưới chân nhanh chân đạp xuống, phát ra oanh minh tiếng vang. Tại cuối cùng một nháy mắt, hắn xông ra sơn cốc, trong tay tấm bùa kia, cũng” bành” một tiếng nổ tung, biến thành vô số màu đen phấn kết thúc.

Quay đầu nhìn lại, an tĩnh sơn cốc nội bộ giờ phút này kịch liệt vặn vẹo, loại kia âm trầm nhìn chăm chú cảm giác, để La Quan trong lòng nghiêm nghị. Cũng may, thu nhận vật mặc dù quỷ dị, cường đại, lại tồn tại cực nghiêm hà khắc hạn chế, lực lượng của nó can thiệp phạm vi, tựa hồ chỉ hạn định vào sơn cốc nội bộ.

Chần chờ một lát sau, hết thảy bình tĩnh lại, nhưng La Quan lại biết, cho dù hắn lấy thêm đến 1 trương, giống nhau như đúc phù lục, cũng tuyệt không thể lại bước vào trong đó. Nếu không, tất nhiên sẽ bị tòa sơn cốc này, cho một ngụm nuốt mất!

Hô ——

Thở ra một hơi, La Quan dẫn theo Vu Dũng xoay người rời đi, trong lòng trầm giọng nói: “Lôi Tinh, kia trên tinh hạm lam quang, là cái gì “

Lôi Tinh lo sợ, thấy ngân bạch trầm mặc, màu xanh hạt sen cùng ma chủng cũng vô phản ứng, lúc này mới nói: “Hồi bẩm đại nhân, là xanh đậm… Không sai, chính như ngài suy nghĩ, nàng là cửu thải màu lót 1 trong… Xanh đậm thế mà ở đây… Ta trước đó hoàn toàn không có cảm ứng được… Không, đây chỉ là xanh đậm, cực ít một phần lực lượng gia trì, nàng bản thể cũng không ở đây…”

Cửu thải 1 trong, xanh đậm!

La Quan đáy mắt, bỗng dưng nổ tung một đoàn tinh mang, như hắn có thể đem nó thu phục, thể nội liền có thể lại nhiều một cỗ cường đại lực lượng, đến lúc đó liền có thể đem ma ấn triệt để xoá bỏ.

Vu huynh, ngươi ta ở giữa, quả nhiên là hữu duyên! Mỗi lần ta cứu ngươi, đều có thể có ngoài ý muốn niềm vui, cái này khiến ta nhịn không được chờ mong, lần sau lại cứu ngươi tại thời khắc sinh tử.

Thở sâu, đè xuống khuấy động nỗi lòng, La Quan sờ sờ cái cằm, “Xanh đậm cùng chiếc tinh hạm này, tất nhiên là có liên quan, Vu Dũng lại là phụng mệnh, đến tìm kiếm chiếc tinh hạm này. Cho nên, không có gì bất ngờ xảy ra, Lưu Dần khẳng định biết, xanh đậm tung tích… Xem ra, ta nên đi cùng Lưu đại nhân, đàm một chút hợp tác.”

“Dù sao, ta thế nhưng là cứu hắn nhi tử… Ngô, có lẽ còn có thể tính đến con dâu cùng cháu trai… Nhân tình này không nhỏ, Lưu đại nhân nếu không nghĩ bị bán đứng lời nói, nên biết làm thế nào.”

Một lát sau, đế hoàng võ bị kho nơi nào đó, Vu Dũng ung dung tỉnh lại, sau một khắc bỗng nhiên trừng lớn mắt, “Ta… Ta còn sống tê —— làm sao có thể, ta hôn mê trước đó, rõ ràng sẽ chết… Chẳng lẽ nói, tiếng bước chân kia không phải ảo giác “

Đột nhiên, Vu Dũng như nghĩ đến cái gì, nhanh chóng tìm kiếm toàn thân, nhưng đại nhân giao cho lệnh bài của hắn cùng phù lục, tất cả đều không cánh mà bay.

Bá ——

Mồ hôi lạnh, nháy mắt trải rộng cái trán, Vu Dũng vừa khôi phục mấy điểm huyết sắc khuôn mặt, lại một lần trở nên trắng bệch.

Hắn bỗng nhiên đứng dậy, nhìn quanh hai bên 4 phương, lại không hề phát hiện thứ gì.

‘Đừng hoảng hốt! Đừng hoảng hốt!’

‘Là có người đã cứu ta, cũng lấy đi trên người ta đồ vật, nhưng đối phương tựa hồ không có ác ý… Lại hoặc là, tạm thời còn không có.’

‘Nếu không, ta căn bản không có khả năng tại cái này tỉnh lại, sớm đã bị áp giải đến thẩm tra ti, liên lụy đại nhân cũng phải bị bắt!’

Vu Dũng cắn răng một cái, quay người vội vàng rời đi, chuyện này không thể giấu diếm, nhất định phải nhanh nói cho đại nhân, sớm làm tốt ứng đối.

La Quan từ chỗ bí mật đi ra, nhìn xem Vu Dũng đi xa bóng lưng, hắn không có lựa chọn hiện tại hiện thân, chính là muốn để Vu Dũng về trước đi. Chỉ có dạng này, ban đầu kinh sợ qua đi, Lưu Dần mới có thể ý thức được, hắn cũng không phải là thật hiệu trung với Cửu Ương hoàng triều, nếu không tại phát hiện bọn hắn thân phận về sau, hoàn toàn có thể trực tiếp báo cáo.

Muộn một chút hiện thân, Lưu Dần có tâm lý chuẩn bị, song phương mới có thể tốt hơn hợp tác. Thậm chí, La Quan cũng đang lo lắng, muốn hay không dùng cái gì biện pháp, để Lưu Dần “Tìm tới” hắn… Dù sao, bị động bại lộ thân phận, cùng chủ động đưa đi lên cửa, vẫn còn có chút khác biệt, cái trước lại càng dễ thao tác, cũng càng dễ dàng được tín nhiệm.

‘Ngô, nên làm cái gì bây giờ ‘

Ngay tại La Quan cân nhắc, như thế nào cùng Lưu Dần đạt thành hợp tác, tìm tới xanh đậm tung tích lúc, đế tinh

bên trên kia phiến nguy nga, uy nghiêm, khí thế bàng bạc bay thẳng cửu tiêu đế cung bên trong, một tên bế quan bên trong nữ tử, bỗng dưng mở 2 mắt ra. Mà liền tại, nàng mở mắt nháy mắt, “Ầm ầm” vô số lôi đình trống rỗng hiện lên, đan vào một chỗ, bắn ra vô số lôi quang.

“Sư tôn!”

Rất nhanh, mấy đạo thân ảnh chạy đến, không dám tiến vào bế quan chi địa, dừng ở ngoài cửa khom mình hành lễ.

Nữ tử thân ảnh bị lôi đình bao phủ, mơ hồ không rõ lại phóng xuất ra, không cùng luân so bá đạo khí cơ, nhưng tới không hợp là, nàng thanh âm lại rất dịu dàng, nhu hòa, “Đế hoàng võ bị trong kho, ta lưu lại khối kia thiên lôi thạch, đột nhiên mất đi cảm ứng… Chu Di, ngươi đi một chuyến đi, hỏi rõ ràng chuyện gì xảy ra.”

Trong mấy người, một nữ tử hành lễ, “Vâng, sư tôn!”

Oanh ——

Cửa đá quan bế, đem mọi người ánh mắt ngăn cách, cũng thu lại kia khủng bố vạn phần lôi đình uy áp, mấy tên đệ tử nhẹ nhàng thở ra.

“Tiểu sư muội, sư tôn đối viên kia thiên lôi thạch cực kì coi trọng, sư huynh cùng ngươi đi một lần, nhất thiết phải mau chóng điều tra rõ ràng.” Một tên nam tử đi ra, người mặc trường bào màu trắng, phong độ nhẹ nhàng.

Chu Di ánh mắt sáng lên, “Đa tạ đại sư huynh… Nhưng

đây là sư tôn giao cho ta nhiệm vụ, nếu như có thể mà nói, ta nghĩ trước chính mình đi xử lý… Còn xin đại sư huynh thông cảm.”

Kim Hoa mỉm cười, nói: “Tốt, tựa như tiểu sư muội lời nói, nếu như đế hoàng võ bị kho những người kia không biết điều lời nói, sư huynh lại ra mặt không muộn.”

Rất nhanh, một chiếc cỡ nhỏ tinh hạm, gào thét bay ra đế cung.

Một bên khác, Lưu Dần sắc mặt nghiêm túc, nghe Vu Dũng nói một lần chuyện đã xảy ra, hắn chau mày nhất thời trầm mặc không nói gì.

Vu Dũng mặt mũi tràn đầy xấu hổ, trùng điệp dập đầu, “Đại nhân, đều là thuộc hạ vô năng, cô phụ đại nhân kỳ vọng, mời ngài hàng phạt!”

Lưu Dần lắc đầu, “Như ngươi lời nói, là bị cái nào đó ‘Thu nhận vật’ ăn mòn, mới đưa đến thế cục thoát ly chưởng khống… Ai, xét đến cùng là bản quan bọn người quá nóng nảy, như lại có thời gian mấy năm, đợi ngươi đột phá Thần Tướng cảnh về sau, có lẽ liền có thể hết thảy thuận lợi…” Việc đã đến nước này, hắn không nói gì thêm nữa, “Đứng lên đi, mặc dù ngoài ý muốn nổi lên, nhưng cũng may còn chưa tới, mức không thể vãn hồi.”

Đối phương không có giết Vu Dũng, ngược lại để hắn trở về truyền tin, hẳn là có khác sở cầu biết rõ cùng quý càng có quan hệ, còn dám làm như vậy… Đối phương rốt cuộc là ai mà đế hoàng võ bị kho khu vực hạch tâm,

có tư cách ra vào hoặc âm thầm thao tác người, hết thảy cứ như vậy mấy cái.

Càng nghĩ, tạm thời không có đầu mối, nhưng đã đối phương lưu lại chỗ trống, thì nhất định sẽ tìm tới cửa. Lưu Dần đáy mắt, hiện lên một tia lăng lệ, nếu có thể thỏa hiệp tự nhiên tốt nhất, nếu không liền muốn nghĩ biện pháp, làm cho đối phương vĩnh viễn bảo thủ bí mật này.

“Đứng lên đi, đừng có áp lực quá lớn, ngươi bị thương thế, về trước đi tĩnh dưỡng đi.”

Vu Dũng mặt lộ vẻ cảm kích, “Vâng, đa tạ đại nhân, thuộc hạ… Thuộc hạ cáo lui.”

Chờ hắn rời đi, Lưu Dần lấy ra 1 đạo ngọc giản, lạc ấn tin tức sau trực tiếp bóp nát. Phòng ngừa chu đáo, hắn cần làm tốt dự tính xấu nhất, một khi thân phận bại lộ, cũng không đến nỗi ảnh hưởng toàn bộ kế hoạch đẩy tiến vào.

Nghĩ một lát, Lưu Dần nói: “Người tới.”

Rất nhanh, một tên thân tín đế linh vệ tiến đến, khom mình hành lễ, “Đại nhân, ngài có gì phân phó “

Lưu Dần nói: “Bản quan chuẩn bị một chút đồ vật, muốn vận chuyển về đất phong, ngươi tự mình đi một chuyến đế vệ 2 bên trên trang viên, nói cho bọn hắn không sai biệt lắm nên khởi hành.”

“Vâng, thuộc hạ tuân mệnh!” Đế linh vệ sau khi hành lễ,

quay người vội vàng rời đi.

Lưu Dần nhìn qua ngoài cửa sổ, sắc mặt một mảnh yên tĩnh, từ năm đó hắn lựa chọn con đường này lúc, liền làm tốt chết tại đế tinh chuẩn bị.

Tiếc nuối duy nhất là không có thể đưa đi Vu Dũng, hắn vốn là hi vọng, có thể cho nhi tử một đầu sinh lộ… Có thể lên mặt thúc quá gấp, đại khái là bởi vì vị kia ngày giờ không nhiều đi… Lưu Dần cũng không oán hận, nếu như không có Quý Việt tông, hắn cũng sớm đã chết rồi.

…

Sau 2 canh giờ, một chiếc tinh hạm rơi vào đế hoàng võ bị kho, mặt ngoài lộng lẫy đế cung đánh dấu, khiến đóng giữ đế linh vệ kinh hãi.

Bá ——

Chu Di bay ra, gương mặt xinh đẹp băng hàn, “Tề Hầu ở đâu ”

Chương 1259 : Bại lộ

Tề Hầu đang tức giận, hắn rõ ràng đào xong cạm bẫy, Ngụy Trang cũng nhảy vào trong đó, nhưng hắn vì cái gì còn không chết chỉ có hắn chết rồi, kiếm sơn truyền thừa mới có thể lần nữa bị kế thừa.

Cái này dẫn đến, Tề Hầu tâm tình thật không tốt, ngày gần đây đã có mấy dưới trướng bị phạt, bên người đế linh vệ đều nơm nớp lo sợ.

“Đủ… Tề Hầu đại nhân, thuộc hạ cầu kiến.” Ngoài cửa, truyền đến đế linh vệ kính sợ thanh âm, lộ ra mấy điểm thấp thỏm.

“Tiến vào!”

Tề Hầu mặt âm trầm, “Chuyện gì “

Đế linh vệ vội vàng nói: “Hồi bẩm Tề Hầu, có đế cung người tới, muốn gặp ngài.”

Bá ——

Tề Hầu bỗng nhiên đứng dậy, 1 cước đem nó đạp lăn, “Ngu xuẩn, đế cung người tới còn không tranh thủ thời gian mang đến lăn xuống đi!”

Hắn vội vàng đi ra ngoài đón, nhưng người tới thân phận ra ngoài ý định, cũng không phải là bên người muội muội thân tín, mà là một tiểu nha đầu.

Ngô, nhìn xem có chút quen mắt, tựa hồ ở đâu gặp qua suy nghĩ chuyển động, Tề Hầu lặng lẽ nói: “Ngươi là ai thấy bản hầu chuyện gì “

Chu Di thi lễ một cái, nói: “Vãn bối Chu Di, phụng sư tôn Trần Vương điện hạ chi mệnh, đến đây bái phỏng Tề Hầu đại nhân. Năm đó, sư tôn đem 1 viên thiên lôi thạch, gửi tại đế hoàng võ bị kho, ngày trước đột nhiên tới mất đi cảm ứng, đặc mệnh vãn bối đến đây hỏi thăm.”

Trần Vương!

Tề Hầu sắc mặt biến hóa, rốt cục nhớ lại, ở nơi nào gặp qua Chu Di, ‘Là Chu gia cái kia, có lôi đình thiên phú nữ oa, lúc trước bái nhập Trần Vương tọa hạ, không nghĩ tới hôm nay, cũng có Thần Tướng cảnh tu vi, coi là thật tiến bộ kinh người.’

Nhưng cũng bình thường, dù sao sư tôn của nàng thế nhưng là Trần Vương, tại toàn bộ Cửu Ương hoàng triều bên trong, đều là có ít siêu cấp cường giả.

Chớ nói chi là Trần Vương xuất thân tôn quý, chính là thuần khiết Hoàng tộc huyết mạch… Thậm chí có nghe đồn, lúc trước nếu không phải Trần Vương không muốn, nàng bây giờ mới hẳn là, ngồi ở kia tôn 9 5 đế vị phía trên.

“Ha ha, nguyên lai là Chu điệt nữ, nhiều năm không thấy ra rơi càng phát ra ưu tú, bản hầu nhất thời cũng không dám nhận. Mời nữ hiền chất hơi các loại, bản hầu lập tức sai người điều tra, rất nhanh liền sẽ có kết quả.”

Chu Di trên mặt lộ ra một tia thận trọng, gật đầu mỉm cười, “Đa tạ Tề Hầu đại nhân.” Nàng xuất thân cao quý, tự thân thiên tư kinh người, lại bái nhập sư tôn môn hạ, những năm này nhìn quen thân cận cùng nịnh nọt, dù là xưng hào hầu tước lại như thế nào Tề Hầu muội muội tuy là bệ hạ sủng phi, nhưng Trần Vương lại là bệ hạ thân tỷ, địa vị, quyền thế đều xa không phải 1 cái sủng phi có thể so sánh.

Tề Hầu âm thầm nhíu mày, mặt ngoài lại không lộ nửa điểm, gọi một tên thân tín, đem tự thân lệnh bài giao cho hắn, “Đi, tiến vào đế hoàng võ bị kho khu vực hạch tâm hỏi thăm thủy linh, thiên lôi thạch hiện tại nơi nào lập tức đi làm, chớ có để quý khách lâu chờ.”

“Vâng, Tề Hầu đại nhân!” Thân tín 2 tay cầm lệnh, quay người vội vàng rời đi.

Tề Hầu sai người đưa tới trà bánh, nhìn xem Chu Di cười nói: “Lúc trước, nữ hiền chất bái nhập Trần Vương môn hạ lúc, bản hầu còn từng tiến đến xem lễ, không nghĩ tới không hơn 100 năm thời gian, nữ hiền chất liền đã phá cảnh thần tướng, thật khiến cho người ta sợ hãi thán phục. Có lẽ tiếp qua không lâu, nữ hiền chất liền có thể xung kích Thần hầu chi cảnh.”

Chu Di lắc đầu, “Toàn do sư tôn dốc lòng dạy bảo, vãn bối mới có thể có chút thành tựu, nhưng Thần Hầu cảnh quá khó, có thể tại 3,000 năm bên trong chạm đến cánh cửa, vãn bối đã vừa lòng thỏa ý.”

“Ha ha, nữ hiền chất quá mức khiêm tốn.” Tề Hầu ánh

mắt chớp lên, tiếp tục nói: “Nghe nói, Trần Vương bế quan lâu ngày, chẳng biết lúc nào mới có thể xuất quan đến lúc đó ta Cửu Ương hoàng triều tất nhiên lại muốn thêm 1 tôn, đứng đầu nhất phong hào Vương tước, bản hầu là nhất định phải đi chúc mừng.”

Chu Di nói: “Liên quan đến sư tôn sự tình, vãn bối không dám vọng nghị, đợi cho xuất quan lúc, Tề Hầu đại nhân tự nhiên có thể biết được.”

“… Đúng, đúng, là bản hầu thất ngôn, nữ hiền chất nếm một chút, cái này biên cảnh cung phụng đến tuyết trà, cũng có khác một phen tư vị.” Tề Hầu cúi đầu uống trà, đáy mắt hiện lên vẻ tức giận, năm đó hắn đỉnh phong thời điểm, đầy đủ so sánh xưng hào hầu tước, không nhỏ cơ hội bắn vọt Thần vương chi cảnh.

Nhưng ở năm đó trọng thương về sau, khả năng này tính liền không lớn, nếu không chỉ là Chu Di, cho dù là Trần Vương đệ tử, lại như thế nào dám ở trước mặt hắn làm càn nghĩ đến điểm này, Tề Hầu càng hận hơn không được La Quan chết rồi, chỉ cần hắn có thể được đến kiếm sơn truyền thừa, tất có thể Đông Sơn tái khởi.

Trong lúc nhất thời, trong điện không người nói chuyện, cũng may qua không lâu, phụng mệnh tiến đến đế linh vệ liền vội vàng trở về, “Bái kiến Tề Hầu, thuộc hạ đã hỏi thăm qua thủy linh… Nó nói… Nó nói trước đây không lâu, có người phụng mệnh tiến về… Lấy đi thiên lôi thạch…”

“Cái gì !” Chu Di biến sắc, trầm giọng nói: “Tề Hầu đại nhân, thiên lôi thạch là sư tôn ta Trần Vương, gửi ở đế

hoàng võ bị kho chi vật, trừ phi nàng cho phép, ai dám tự tiện lấy dùng chuyện này, vãn bối cần một cái công đạo!”

Tề Hầu chau mày, “Phế vật! Đem lời nói rõ ràng ra điểm, đồ vật là bị ai lấy đi lại là phụng ai mệnh lệnh “

Thân tín sắc mặt trắng bệch, nhắm mắt nói: “Cái kia… Thuộc hạ thỉnh cầu đơn độc Thông Bẩm…”

“Hừ!” Chu Di cười lạnh một tiếng.

Tề Hầu trầm giọng nói: “Chuyện hôm nay, liên quan đến Trần Vương điện hạ, vô luận dính đến ai, đều phải truy xét đến ngọn nguồn, tuyệt không nhân nhượng! Ngươi không cần che lấp, nói thẳng, thuận tiện quý khách làm chứng.”

“Cái này… Thuộc hạ tuân mệnh…” Thân tín vẻ mặt cầu xin, “Thủy linh nói, là có người phụng Tề Hầu đại nhân ngài mệnh lệnh, lấy đi thiên lôi thạch…”

Bành!

Tề Hầu vỗ bàn lên, một mặt kinh sợ, “Nói hươu nói vượn! Bản hầu khi nào xuống mệnh lệnh như vậy.” Sắc mặt hắn xanh xám, “Người kia kêu cái gì hình dạng thế nào ngươi hỏi không có “

Thân tín vội vàng nói: “Thuộc hạ hỏi, thủy linh nói chỉ biết người kia họ Ngụy, trả lại 1 đạo đồ ảnh lưu giống.” Đang khi nói chuyện, hắn lấy ra 1 viên giọt nước, theo pháp lực rót vào trong đó, giọt nước nhanh chóng bành

trướng, bên trong hiển hiện 1 đạo thân ảnh mơ hồ.

Mặc dù cũng không rõ ràng, nhưng Tề Hầu ngày đêm nhớ niệm, lại thêm nhảy lên thần kinh dòng họ, hay là một chút liền nhận ra đối phương, “Ngụy Trang!”

Hắn kinh sợ thối lui, ngược lại trong lòng cuồng hỉ, tốt ngươi cái Ngụy Trang, ai bảo bối không tốt, ngươi nhất định phải đi động Trần Vương đồ vật. Ngày hôm nay đến lại là Chu Di cái này, tâm cao khí ngạo xú nha đầu, chuyện này liền có rất lớn thao tác chỗ trống.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Suy nghĩ nhanh quay ngược trở lại, Tề Hầu trên mặt lại lộ ra làm khó, hắn phất phất tay, trầm giọng nói: “Bản hầu biết, các ngươi tất cả đi xuống.”

Cùng thân tín bọn người rời đi, hắn lúc này mới xoay người lại, do dự một chút, nói: “Nữ hiền chất, nếu không chuyện này, ngươi trước đừng quản… Cái này Ngụy Trang, cũng không phải kẻ vớ vẩn, tốt nhất mời Trần Vương mặt khác sai người tới, nữ hiền chất chớ có suy nghĩ nhiều, bản hầu cùng Chu thị rất có giao tình, đây đều là vì muốn tốt cho ngươi.”

Chu Di gương mặt xinh đẹp căng cứng, mắt lộ tức giận, tốt với ta ngươi là xem thường ta đi! Ngụy Trang cái gì ngưu quỷ xà thần, cũng xứng để bản tiểu thư kiêng kị nàng mặt lạnh lấy, trầm giọng nói: “Tề Hầu đại nhân, vãn bối phụng sư mệnh mà đến, điều tra rõ ràng việc này, đã là Ngụy Trang lấy đi thiên lôi thạch, mời ngài đem hắn

tìm đến chính là, những chuyện khác, vãn bối tự sẽ xử lý.”

“Ngươi… Ai, nữ hiền chất, bản hầu nhớ được Tống Trọng, là biểu đệ của ngươi đi trước đây không lâu, hắn liền chết tại Ngụy Trang trong tay, thúc thúc của ngươi Chu Trí lúc ấy cũng tại hiện trường. Cũng không phải là bản hầu không muốn giúp các ngươi, thực tế là bởi vì, Ngụy Trang đạt được, 1 kiện cường đại ‘Thu nhận vật’ tán thành, phía trên truyền lời không thể khinh động, cho nên… Bản hầu thật khuyên ngươi, không muốn lại cắm tay, miễn cho dẫn lửa thiêu thân.”

Cái gì Tống Trọng bị giết sự tình, cũng là cái này Ngụy Trang gây nên ! Mặc dù chỉ là cái, nàng không quan tâm biểu đệ, nhưng đối phương trên thân vẫn như cũ, chảy bộ điểm Chu thị huyết mạch. Chu Trí thúc thúc thế mà, cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn xem hừ! Còn luôn luôn tự xưng thông minh, chính là như thế để người, chà đạp Chu thị mặt mũi

Chu Di tâm cao khí ngạo, nghe tới những chuyện này, nội tâm lửa giận hừng hực, trên mặt âm trầm ướt át. Ngụy Trang, tốt một cái Ngụy Trang, thật sự cho rằng đạt được 1 kiện “Thu nhận vật”, liền có thể không kiêng nể gì cả hôm nay liền để ngươi biết, có ít người ngươi đắc tội không nổi!

Hôm nay, liền mượn sư tôn chi uy, đem cái này Ngụy Trang nghiền nát, cũng để cho những cái kia ngo ngoe muốn động hạng người biết được, Chu thị nguy nga không thể khẽ chạm, nếu không lửa giận phía dưới đều thành bột mịn! Mà lại thông qua chuyện này, có lẽ còn có

thể trợ giúp phụ thân, ở gia tộc quyền lợi giao điệt quá trình bên trong, thu hoạch càng thật tốt hơn chỗ, vừa nghĩ đến đây Chu Di đôi mắt hờ hững, “Tề Hầu đại nhân, vãn bối tôn ngươi làm trưởng bối phận, mới từ đầu đến cuối tuân thủ nghiêm ngặt lễ tiết… Nhưng cũng mời ngài không nên quên, ta hôm nay là đại biểu Trần Vương đến đây, Tề Hầu làm tốt chính mình sự tình là được, không muốn tiếp qua nhiều nhúng tay, như thế nào “

Tề Hầu sắc mặt tối đen, lộ ra kinh ngạc, xấu hổ, “Nữ hiền chất… Ngươi… Cái này… Ai! Tốt a, tính bản hầu lắm miệng, đã nữ hiền chất khăng khăng xử trí, bản hầu cái này liền mệnh Ngụy Trang tới, chuyện còn lại, nữ hiền chất tự hành xử trí đi.”

Nói xong, hắn phất tay áo liền đi, khóe miệng lại lộ ra tiếu dung. Rất nhanh, Tề Hầu lợi dụng đế linh vệ danh nghĩa, cho Ngụy Trang dưới phát một phần, tìm từ nghiêm khắc thông tri, để hắn lập tức trở về.

Mà cùng lúc đó, chuyện này cũng rất nhanh truyền ra, không ít người khẽ giật mình, lập tức liền từ giữa ngửi được, một tia âm mưu hương vị.

Tề Hầu người này thật đúng là tâm đen a, thế mà mượn đao giết người… Chu thị tiểu nha đầu kia, cũng thật sự là quá ngu, bị người làm đao còn nửa điểm không biết. Nhưng loại chuyện này, chỉ có thể tự do tâm chứng, nhất là truyền ra Tề Hầu trước đó “Khuyên can” sự tình… Chậc chậc, kể từ đó, cho dù cuối cùng sự tình làm lớn chuyện, Chu thị cùng Trần Vương biết được về sau, đều không tiện nói gì.

Dù sao, Tề Hầu đã ngăn cản, là Chu Di tâm cao khí ngạo, khư khư cố chấp. Mà Ngụy Trang, sẽ ngoan ngoãn thúc thủ chịu trói chậc chậc, liền vị kia một lời không hợp, tại chỗ giết chết Tống Trọng tâm tính, khẳng định không có khả năng, chỉ sợ phải có náo nhiệt.

Lưu Dần nghe nói về sau chau mày, Ngụy Trang lấy đi thiên lôi thạch hắn muốn không phải, bên trong 3 1 số 8 "Thu nhận vật" sao tại sao lại chạy đến thủy linh vậy đi không đúng, không đúng! Lưu Dần đột nhiên cảm thấy, hắn tựa hồ tính sót cái gì.

Hắn trầm ngâm liên tục, đáy mắt đột nhiên hiện lên một tia tinh mang, đã Ngụy Trang có thể xuất hiện tại, thủy linh nơi ở, vậy hắn đồng dạng có khả năng, xuất hiện tại đế hoàng võ bị kho khu vực hạch tâm, cái khác bất luận cái gì một chỗ. Vu Dũng là tại khu vực kia xảy ra chuyện, lại bị nhân vật thần bí cứu… Người này, có phải hay không là Ngụy Trang

Vừa nghĩ đến đây, Lưu Dần mày nhíu lại càng chặt, hắn càng nghĩ càng thấy phải có khả năng, Ngụy Trang người này vốn là thần bí, bối cảnh lai lịch không biết. Người khác biết "Quý càng môn nhân" về sau, ngay lập tức liền sẽ tố giác, nhưng hắn có lẽ có lấy mình tính toán.

'Không được! Không thể để cho Ngụy Trang xảy ra chuyện, nếu không vô cùng có khả năng, đem ta cùng Vu Dũng liên luỵ vào.' Lưu Dần xoay người rời đi, rất nhanh đạo thứ 2 truyền tin, trực tiếp dưới phát cho La

Quan —— thiên lôi thạch một chuyện bại lộ, việc quan hệ Trần Vương, cẩn thận một chút!

Chương 1260 : Bằng ngươi cũng xứng

La Quan thu được một trước một sau, liên tiếp đến 2 đạo truyền tin, chỉ cần hơi một đôi so liền biết, Lưu Dần nhắc nhở sự tình làm thật.

Thiên lôi thạch lại nhanh như vậy liền bại lộ, có thể thấy được vật này xác thực rất trọng yếu, mà Trần Vương… Đại khái chính là a Thủy trong miệng vị kia tu luyện lôi đình chi đạo, địa vị rất cao nữ tử.

1 tôn Vương tước, hay là xưng hào phong vương, có thể không cao sao tên vương bát đản này, khẳng định là cố ý không nói rõ ràng, thiên lôi thạch trong tay hắn, 80% cũng là khoai lang bỏng tay.

Nhưng cũng không phải không có tin tức tốt, từ Lưu Dần phản ứng đến xem, hắn tựa hồ đã phát giác được cái gì, đôi này mở ra giữa song phương đối thoại, có cực mấu chốt tác dụng. La Quan vốn là chuẩn bị, ra ngoài cùng hắn gặp mặt, vừa vặn thừa này hiện thân.

Mà lại, tốt nhất còn muốn thích hợp triển lộ một ít thực lực, dù sao song phương tại cùng một cấp bậc, càng có trợ giúp đạt thành hợp tác. Nghĩ như vậy lời nói, thiên lôi thạch một chuyện bại lộ, cũng là tính cái tốt thời cơ, La Quan suy tư một lát, trong lòng dần dần có so đo, đứng dậy bước nhanh ra ngoài bước đi.

Rất nhanh, La Quan đi tới đế hoàng võ bị kho lối ra, đã

có đội chấp pháp tu sĩ chờ ở nơi đây, nhìn thấy hắn thân ảnh sắc mặt hơi chậm. Tề Hầu hạ lệnh triệu hoán, như Ngụy Trang kháng mệnh bất tuân, bọn hắn kiên trì cũng muốn động thủ, đây là đội chấp pháp chỗ chức trách. Nhưng tại kinh lịch, kiếm sơn phong ba về sau, đội chấp pháp không có người muốn cùng hắn làm khó.

Cầm đầu đội chấp pháp tu sĩ, chắp tay nói: “Ngụy Trang giáo úy, Tề Hầu đại nhân có một số việc, cần hướng ngài hiểu rõ, như không có vấn đề khác lời nói, xin theo chúng ta đi một chuyến.”

Tình huống này, thấy trấn thủ cửa ra vào đế linh vệ mọi người âm thầm líu lưỡi, nghĩ thầm luôn cố chấp bá đạo đội chấp pháp, khi nào tốt như vậy nói chuyện qua Ngụy Trang giáo úy cái này hung danh, thật đúng là thật lợi hại!

La Quan một mặt bình tĩnh, gật gật đầu, “Tốt, mời chư vị dẫn đường đi.”

Hô ——

Cho tới bây giờ đội chấp pháp mọi người, mới chính thức nhẹ nhàng thở ra, “Đa tạ Ngụy Trang giáo úy phối hợp, xin theo chúng ta tới đi.”

Trên đường đi, La Quan trầm mặc tiến lên, nhưng đội chấp pháp “Bồi tiễn” đội ngũ, hay là hấp dẫn đến đông đảo chú ý.

“Là Ngụy Trang!”

“Hắc! Nghe nói đi, một vị nào đó quý nhân gửi ở, đế hoàng võ bị trong kho bảo vật, bị Ngụy Trang cho lấy đi, dẫn tới quý nhân tức giận sai người đòi hỏi thuyết pháp, ta nhìn hôm nay chuyện này khẳng định phải làm lớn chuyện.”

“Ta cũng cảm thấy, Ngụy Trang cái gì tính tình lại bối cảnh thần bí, ngay cả Tống thị, Chu thị đều kinh ngạc, hắn không tìm người phiền phức liền tốt, thế mà còn không người nào dám tới trêu chọc hắn.”

“Nhưng tại hạ nghe nói, quý nhân là từ đế cung mà tới…”

Bá ——

Tiếng nghị luận, lập tức an tĩnh xuống.

Đế cung!

Kia là Cửu Ương hoàng triều quyền lực chí cao hội tụ chỗ, sinh hoạt ở trong đó nhân vật, mỗi cái đều là chân chính kình thiên cự phách. Như quả nhiên là, trêu chọc như vậy tồn tại, Ngụy Trang hắn cho dù lợi hại hơn nữa, lúc này dù sao cũng nên không vẫy vùng nổi đến đi

Ngắn ngủi yên tĩnh về sau, đột nhiên có người ngẩng đầu, “Cái kia, Đường Nhân đâu hắn đi đâu rồi nhanh, mau tìm tiểu tử này tới, liền hỏi hắn lần này, còn có mở hay không bàn “

Mọi người nhất thời kịp phản ứng, “Đúng đúng, nhanh đem Đường Nhân tìm đến, ta pháp bảo còn đặt ở hắn

kia đâu, đây chính là cái cơ hội tốt a!”

“Đế cung quý nhân, địa vị có thể nghĩ, đây chính là thông thiên bối cảnh, Ngụy Trang làm sao ngăn cản “

“Ngay cả tiếp theo 2 lần a, đều là bởi vì người này, để lão tử thua tiền cơm đều không có, lần này ta nhất định cả gốc lẫn lãi thắng trở về!”

Nhưng kết quả nhưng lại làm kẻ khác phi thường thất vọng, Đường Nhân bế quan, đối ngoại tuyên bố là phá cảnh bỉ ngạn về sau, cảnh giới có chút bất ổn. Vậy liền không có cách nào, loại này liên quan đến tu hành đại đạo bế quan, căn bản không ai dám đi đánh gãy, trơ mắt nhìn xem cơ hội thật tốt, cứ như vậy ngay dưới mắt lẻn qua đi, mọi người chỉ cảm thấy đau lòng nhức óc, mặt mũi tràn đầy đều là không cam lòng.

Đúng lúc này, có người mở miệng, “Khục! Chư vị đồng liêu, nếu như không chê, tại hạ nguyện ý mở một bàn đánh cược…”

Bá ——

Một nháy mắt, vô số ánh mắt tụ đến, bị nhiều như vậy nóng bỏng, đói khát ánh mắt tiếp cận, Miêu Lãnh rùng mình một cái, nhịn không được sinh ra một tia hối hận, ‘Ta quyết định này, có phải là quá vội vàng nếu như thua, đời này đều muốn bán mạng trả nợ…’

Nhưng rốt cục đợi đến cơ hội gỡ vốn mọi người, căn bản không cho Miêu Lãnh đổi ý cơ hội, 1 tổ ong vọt tới, “Ta muốn đặt cược!”

“Lão tử toa cáp!”

“Ta là cái thứ 1, những này tất cả đều dưới, liền cược Ngụy Trang bị thu thập, lần này hắn tuyệt đối tuyệt đối phải cắm cái ngã nhào!”

Miêu Lãnh tiểu đội thành viên, nhìn xem bị mọi người bao phủ lão đại, từng cái 2 mặt nhìn nhau, vô ý thức lui về phía sau.

Loại thời điểm này, hay là biệt ly quá gần, lỡ như bị lão đại liên lụy… Ân không đúng, lão đại mặc dù là lão đại, nhưng thân huynh đệ minh tính sổ sách, chúng ta vì cái gì không phải cũng đi tới 1 chú đâu đến lúc đó, lão đại đặt mông sổ nợ rối mù, chúng ta tay bên trong thắng ít tiền, bao nhiêu cũng có thể tiếp tế hắn một chút.

Đúng, chính là như vậy, chúng ta cũng không phải thấy tiền sáng mắt, cái này thỏa thỏa là vì, giữ lại lão đại ngày sau sinh tồn chỗ trống, chúng ta thật sự là một đám trọng tình trọng nghĩa hảo huynh đệ a!

Lui ra ngoài mấy người, liếc nhau lại chen vào, “Lão đại, coi như chúng ta 1 cái, chúng ta là người một nhà, làm ơn tất ưu tiên nhận lấy chúng ta tiền đặt cược a.”

Càng xa xôi, năm nay đế linh vệ người mới tiểu đội mấy người, thấy một trận ác hàn, đây chính là cái gọi là huynh đệ tình thâm sao đột nhiên, kia nữ tu cười lạnh một tiếng, “Ta liền biết, đắc ý càn rỡ tiểu nhân, tuyệt đối tiêu dao không được quá lâu, Ngụy Trang cảm thấy hắn là ai mà ngay cả đế cung quý nhân cũng dám trêu chọc!

Hừ, qua hôm nay, nhìn hắn còn thế nào phách lối “

Nói xong, nàng liền vọt tới, móc ra toàn bộ thân gia, hung dữ đặt cược, “Ta cược Ngụy Trang, hôm nay tất thụ quý nhân nghiêm trị!”

Trong tiểu đội mấy người còn lại, do dự một chút cũng chạy tới, tất cả mọi người đang đặt cược, đây quả thực là nhặt tiền cơ hội, bỏ lỡ quá đáng tiếc.

Tạ Doãn do dự một chút, lắc đầu, nhìn về phía bên cạnh Trương Nghị, “Tiểu Trương, ngươi làm sao không đi qua “

Trương Nghị thản nhiên nói: “Ngươi đây vì cái gì không đi đặt cược “

Tạ Doãn bĩu môi, “Ta chính là cảm thấy, mọi người tốt xấu đều là người mới, coi như không thể cùng nhau trông coi, cũng đừng bỏ đá xuống giếng.” Nói xong, hắn lại nhỏ giọng nói thầm, “Kia Miêu Lãnh, mặc dù so chúng ta lợi hại, nhưng ngay cả giáo úy đều không phải đâu, nghe nói cũng không có gì đại bối cảnh, hắn có thể có bao nhiêu tiền nhiều người như vậy đặt cược, coi như thật thắng, cũng chưa chắc có thể muốn trở về, hay là đừng lẫn vào.”

Trương Nghị khóe miệng giật một cái, lão Tạ người này mặc dù thích khinh thường, mà lại có một chút cổ hủ, nhưng vẫn là đủ thông minh. Không giống như là một số người, bị nhiều lần đánh mặt về sau, hay là không nhớ lâu… Kia Ngụy Trang, lần nào không phải đứng trước khốn cảnh lại nghịch tập xoay người.

Huống chi hôm nay, hắn ngay cả phản kháng đều không có, liền ngoan ngoãn cùng đội chấp pháp rời đi, là bởi vì hắn tự biết chẳng lẽ một kiếp, từ bỏ chống lại buồn cười, lấy người này tâm tính, như coi là thật không có cách nào, cũng nhất định đại náo một trận. Giải thích duy nhất chính là, đối hôm nay cửa này, hắn tính trước kỹ càng!

Đánh cược hừng hực khí thế lúc, La Quan đã bị đội chấp pháp mọi người, đưa đến Tề Hầu chỗ, bởi vì sự tình huyên náo rất lớn, lại thêm liên quan đến Trần Vương, Lưu Dần, Lữ bà, lão đạo bọn người, lúc này đều đã đến đông đủ.

Thấy La Quan chủ động tiến vào đại điện, Tề Hầu âm thầm nhíu mày, nghĩ thầm tiểu bối này hôm nay, sẽ không phải trực tiếp nhận tội đi vậy bản hầu nên làm như thế nào

Lưu Dần ý nghĩ lại vừa vặn tương phản, hắn không để lại dấu vết nhíu nhíu mày, luôn cảm thấy La Quan giờ phút này bình tĩnh giữa lông mày, ẩn tàng mấy điểm hung hãn —— tiểu tử này muốn gây sự nhưng hắn dựa vào cái gì Chu Di chính là Trần Vương đệ tử, tuy chỉ có Thần Tướng cảnh tu vi, nó thủ đoạn chân chính ai dám khinh thường Ngụy Trang tuy được kiếm sơn truyền thừa, nhưng thụ tu vi có hạn, trong thời gian ngắn khó có tác dụng.

Nhưng lời tuy như thế, lúc này nhìn xem La Quan từng bước một không ngừng đến gần, Lưu Dần đáy lòng bất an, chính trở nên càng ngày càng mãnh liệt.

‘Không được, không thể ngồi xem thế cục mất khống chế!’ Lưu Dần hít một hơi, lớn tiếng nói: “Ngụy Trang, vị này chính là Trần Vương đệ tử Chu Di, phụng vương mệnh đến đây điều tra, có quan hệ thiên lôi thạch tung tích, nếu ngươi là tại không biết rõ tình hình tình trạng dưới lấy đi, còn không tranh thủ thời gian giao ra !”

Tề Hầu nhướng mày, “Lưu đại nhân lời ấy sai rồi Trần Vương điện hạ thiên lôi thạch, chính là từ bản hầu tự mình an trí, cất giữ trong đế hoàng võ bị kho khu vực hạch tâm, là tùy ý liền có thể tiếp xúc đến huống hồ thủy linh đã nhận tội, là có người giả truyền mệnh lệnh, giả mạo bản hầu cho phép, đem thiên lôi thạch lừa gạt đi… Không biết rõ tình hình hừ! Lấy bản hầu nhìn, chỉ sợ là có ý định!”

Hắn tiến lên một bước, ở trên cao nhìn xuống, “Ngụy Trang, ngươi nói thiên lôi thạch, có phải là trên người ngươi” đừng quản như thế nào, trước xác định tội danh, đến lúc đó lấy Chu Di điêu ngoa tâm tính, lại thêm Tống Trọng bị giết một chuyện, nàng tuyệt sẽ không bỏ qua.

Bá ——

Mọi người ánh mắt hội tụ.

La Quan thần sắc bình tĩnh, như không nhận thấy được trong điện kiềm chế, thản nhiên nói: “Tề Hầu nói sai, thiên lôi thạch cũng không tại trên người ta.”

Tề Hầu khẽ giật mình, chợt giận dữ, “Việc đã đến nước này, nhân chứng vật chứng đều tại, ngươi còn dám giảo biện không phải là muốn bản hầu xuất thủ, câu đến thủy

linh 1 đạo ý thức, để nó cùng ngươi ngay mặt đối chất sao “

Chu Di đáy mắt, hiện lên một tia khinh thường, vừa rồi thấy La Quan mặt không đổi sắc tiến vào đại điện lúc, nàng dù đầy cõi lòng địch ý, nhưng cũng không thể không thừa nhận, tiểu tử này coi như có chút đảm lượng.

Kết quả liền cái này dám làm không dám chịu, hắn sẽ không phải coi là, ỷ vào đạt được cái nào đó cường đại “Thu nhận vật”, liền có thể lừa dối quá quan đi người si nói mộng!

La Quan lắc đầu, “Thế thì không cần, thiên lôi thạch đích thật là ta lấy đi, nhưng bây giờ không tại trên người ta, có vấn đề sao “

Tề Hầu giận dữ, tiểu tử này tuyệt đối là cố ý, chính là đang tiêu khiển hắn! Vương bát đản, ngươi cho bản hầu chờ lấy, hắn kiềm nén lửa giận trầm giọng nói: “Thiên lôi thạch ở đâu còn không tranh thủ thời gian giao ra!”

La Quan thản nhiên nói: “Không giao ra được, thiên lôi thạch đã bị ta cho dùng xong.”

Một câu, đại điện đột nhiên tĩnh mịch. Mọi người trừng lớn mắt, lộ ra chấn kinh biểu lộ, ý niệm đầu tiên cái này Ngụy Trang thật là lớn gan! Tận lực bồi tiếp, chẳng lẽ hắn không biết, Trần Vương là ai sao dù là hắn đạt được kiếm sơn tán thành, cũng tất nhiên phải vì việc này trả giá đắt.

“Làm càn!” Chu Di gầm thét một tiếng, mặt mũi tràn đầy băng hàn, “Thiên lôi thạch chính là ngự tứ chi vật, ngươi dám tùy ý tổn hại, đây là không tha tội chết!”

“Quỳ xuống, cùng ta tiến đến đế cung, chờ đợi Trần Vương điện hạ xử lý!”

Lưu Dần trong lòng giật mình, ‘Không được!’

Sau một khắc, cười lạnh một tiếng vang lên, “Tiểu nha đầu, ngươi nhìn lão tử ánh mắt, ta vừa rồi liền rất khó chịu… Để lão tử quỳ xuống, bằng ngươi cũng xứng “

La Quan ngón tay chỉ lấy nàng, mặt không biểu tình, “Lại bức bức lại lại 1 câu, tin hay không tai to phá hô ngươi” “Tháng 4 ngày cuối cùng, Vu Hồ!

Trừ số 10 xin phép nghỉ một thiên ngoại, đều là song càng 6,000 chữ trở lên, đáp ứng các huynh đệ, rốt cục làm được một lần.

Cuối cùng vì ta tràn ngập nguy hiểm nhân phẩm, gia tăng một chút xíu sức thuyết phục…

Hắc! Tại cái này, trước Chúc huynh đệ nhóm 5 1 ngày nghỉ vui vẻ, chúng ta vào tháng năm đổi mới, cũng sẽ không như xe bị tuột xích.

Tranh thủ làm lớn làm mạnh lại sáng tạo huy hoàng.

Cuối cùng, hàng tháng ngày cuối cùng a, lại không ném nguyệt phiếu liền muốn quá thời hạn, cho cái nguyệt phiếu thôi các huynh đệ, cảm tạ cảm tạ!”

Chương 1261 : Tinh hà khó ép

Đại điện tĩnh mịch, Tề Hầu, Lữ bà, lão đạo bọn người, đều trừng to mắt, một mặt khó có thể tin. Chỉ có Lưu Dần ngầm cười khổ, là hắn biết, Ngụy Trang tuyệt đối là cố ý, hắn hôm nay trước khi đến liền không nghĩ thiện.

Nhưng hắn thật biết, Trần Vương đại biểu cho cái gì sao kia là Cửu Dương hoàng triều, nhất là quyền thế mấy vị tồn tại 1 trong, lại bản thân cảnh giới cũng là chân chính Vương tước chi đỉnh, thậm chí sớm có nghe đồn, Trần Vương đã chạm đến Thần Hoàng cảnh cánh cửa, chỉ thiếu chút nữa xa.

Tống thị, Chu thị tuy khủng bố, nhưng cùng Trần Vương so sánh, lại kém không chỉ một cấp độ, Ngụy Trang thật có thể ứng phó cũng đừng chơi thoát tay, chôn vùi mình cũng liên luỵ bọn hắn.

“Lớn mật!” Chu Di khí khuôn mặt nhỏ đỏ bừng, đôi mắt băng hàn, nàng gì ngang phần, dù là Tề Hầu không cao hứng cũng phải nhịn lấy, nào nghĩ tới lại có người dám ngay mặt nhục nhã nàng, “Ngụy Trang! Ngươi thật là lớn gan, thật sự cho rằng được 1 kiện ‘Thu nhận vật’, liền có thể vô pháp vô thiên hôm nay ta liền để ngươi biết được, như thế nào trời cao đất rộng!”

Nàng thông suốt đứng dậy nhanh chân đi tới, Thần Tướng cảnh khí tức bộc phát, như sơn nhạc nguy nga hoành ép. Đưa tay giữa năm ngón tay thần quang phun

trào, một kích này rơi xuống, liền muốn người này xương cốt đứt gãy. Nếu không phải còn muốn ép hỏi, thiên lôi thạch tung tích, để hắn đột tử tại chỗ, cũng chỉ trong một ý nghĩ.

Bá ——

La Quan ngẩng đầu, đáy mắt thanh, ngân, đỏ tam sắc thần quang, lóe lên liền biến mất. Tuy chỉ tồn tại nháy mắt, lại khiến Chu Di như bị sét đánh, nàng thân thể bỗng dưng cứng đờ, sợ hãi, tuyệt vọng như kinh đào hải lãng, từ đáy lòng mãnh liệt mà ra, trước mắt cái kia bên trong hay là 1 cái không biết sống chết Đăng Tiên cảnh tiểu bối, rõ ràng chính là 1 tôn, có thể nuốt nôn tinh biển, táng diệt vạn vật không biết khủng bố.

Ba ——

Một cái cái tát đánh vào trên mặt, Chu Di bị quất bay ra ngoài, đạp nát trong đại điện cái ghế, lại lật lăn lộn trùng điệp rơi xuống đất. Sau đó, chính là lâu dài hơn trầm mặc cùng kinh ngạc, Chu Di khí thế hùng hổ ôm hận xuất thủ, 1 bộ muốn ra tay độc ác bộ dáng, kết quả liền cái này thấy thế nào đều càng giống là, nàng chủ động tiến lên trước, duỗi mặt lĩnh một bạt tai này, diễn kịch đâu các ngươi !

Tề Hầu cái thứ 1 tiến lên, một mặt phẫn nộ, “Ngụy Trang, ngươi lại dám đánh Trần Vương điện hạ đệ tử thật sự là vô pháp vô thiên! Nữ hiền chất, ngươi không sao chứ bản hầu sớm đã nói với ngươi, cái này Ngụy Trang không dễ trêu chọc, ngươi hay là tranh thủ thời gian đi trước đi.”

Lưu Dần thầm mắng, Tề Hầu tên vương bát đản này, quạt gió đổ thêm dầu vào lửa thật sự là hảo thủ, Chu Di tâm cao khí ngạo, bị quăng một bạt tai phía trước, lại bị chen lấn như vậy đổi sẽ bỏ qua mới là lạ.

Quả nhiên, Chu Di như ở trong mộng mới tỉnh, nửa bên mặt sưng gồ cao, năm cái chỉ ấn đỏ tươi, nàng oán hận nhìn thoáng qua La Quan, 'Bị tính kế, vừa rồi kia cảm giác khủng bố, hẳn là trong tay hắn, món kia thu nhận vật tác dụng… Đáng chết, hôm nay thật sự là mất hết mặt!'

"Ta giết ngươi!"

Chu Di hét lên một tiếng, nàng đã bí mật kích hoạt sư tôn ban cho hộ thân chi vật, có thể bảo vệ chân linh an bình, không nhận âm tà ăn mòn. Lần này, nàng không định lưu thủ, muốn để cái này Ngụy Trang mất mạng tại chỗ, chỉ có dạng này mới có thể rửa sạch rơi, trên người mình sỉ nhục.

Ba ——

Lại một tiếng vang giòn, Chu Di lại lần nữa bị quất bay, đồng dạng quá trình, 2 bên sưng lên thật cao khuôn mặt, rốt cục hoàn thành đối xứng."Oanh" một tiếng đập xuống đất, cảm giác nàng cả người, đều mơ hồ một hồi lâu, sau đó mới hồi phục tinh thần lại.

"Oa!"

Chu Di khóc, xấu hổ giận dữ đan xen, cùng trên mặt

nóng bỏng đâm nhói, để nàng rốt cuộc không chịu nổi, “Đại sư huynh, đại sư huynh giúp ta! Ta muốn cái này người chết, ngươi nhanh thay ta giết hắn!”

Oanh ——

Khí tức cường đại bỗng dưng giáng lâm, Kim Hoa một bộ áo bào trắng, chân đạp hư không mà đến, sắc mặt hắn băng hàn, đôi mắt ở giữa một mảnh che lấp, “Tề Hầu, Lưu Dần, Tôn đạo nhân, Lữ bà còn có Vương Kỳ, chư vị đều tại đây địa, liền trơ mắt nhìn xem, nhà ta tiểu sư muội bị người khi nhục cái này rất tốt!”

Tôn đạo nhân mặt lộ vẻ xấu hổ, “Kim Hoa đạo hữu, cái này… Ngụy Trang giáo úy nắm giữ lấy, 1 tôn cường đại ‘Thu nhận vật’, lão đạo dâng lên mệnh… Không thể xuất thủ can thiệp… Còn xin đạo hữu thông cảm…” Hắn đến từ đế cung, từ trước đến nay địa vị siêu nhiên, mặc dù phần lớn thời gian đều giữ yên lặng, chỉ khi nào mở miệng dù là bên ngoài địa vị cao nhất Tề Hầu, cũng muốn biểu thị tôn trọng. Trần Vương đại đệ tử… Dứt bỏ cái khác không đề cập tới, chỉ là cái này một cái thân phận, phân lượng liền so hắn nặng hơn nhiều.

Lữ bà cùng trẻ tuổi tuấn tú Vương Kỳ, cũng vội vàng mở miệng giải thích, tất cả mọi người là Thần hầu không giả, nhưng bối cảnh chênh lệch cách xa. Huống chi Kim Hoa nổi danh bên ngoài, nghe đồn hắn đã có, thu hoạch được phong hào hầu tước thực lực, chỉ là làm người điệu thấp, một mực chưa từng mời phong. Dạng này 1 cái bối cảnh thâm hậu, thực lực cường hãn, lại tiềm lực vô tận tồn tại, ai cũng không muốn đắc tội.

Tề Hầu chắp tay, “Kim Hoa đạo hữu, bản hầu bọn người thật có nan ngôn chi ẩn, ai… Bản hầu hẳn là, lại khuyên can Chu Di một lần.”

“Hừ!” Kim Hoa không phải ngu xuẩn Chu Di, cũng không có dễ lừa gạt như vậy, hắn mặt không biểu tình, “Đã chư vị không tiện nhúng tay, cái này chuyện này, liền do ta Trần Vương môn hạ xử trí… Các ngươi vừa rồi không can thiệp, vậy kế tiếp cũng mời giữ yên lặng. Nếu không, ta tất báo cáo sư tôn, để chư vị cho một cái công đạo!”

Bá ——

Hắn quay người, đôi mắt băng lãnh, hờ hững, rơi vào La Quan trên thân, “Ngụy Trang, hôm nay cho ngươi một cơ hội cuối cùng, hướng ta tiểu sư muội dập đầu xin lỗi, lại thúc thủ chịu trói, theo ta cùng tiến đến nghe theo sư tôn xử lý.”

Nhìn như lui nhường một bước, kì thực là muốn đem sự tình làm tuyệt, Kim Hoa rất thông minh, cứ việc Tề Hầu đám người cũng không rõ nói, có thể từ bọn hắn biểu hiện nhìn liền biết, Ngụy Trang trong tay món kia “Thu nhận vật” tuyệt đối không thể coi thường, tỉ lệ lớn rất bị hoàng triều coi trọng. Dưới loại tình huống này, như trấn sát Ngụy Trang hỏng hoàng triều “Bố cục”, cực có thể sẽ rước lấy phản phệ.

Cho nên, Kim Hoa mới phải lui, hắn cho Ngụy Trang lựa chọn cơ hội, như đối phương khư khư cố chấp, đó chính là chết chưa hết tội. Dù là hoàng triều trách tội, hắn cũng có thể có giải thích chỗ trống, về phần La Quan phải

chăng cúi đầu… Hắn đương nhiên sẽ không, nếu không cũng không đến nỗi, phách lối đến tại chỗ đánh Chu Di cái tát!

La Quan nhìn xem Kim Hoa, lắc đầu, “Ngươi toàn thân áo trắng, nhìn xem phong độ nhẹ nhàng, tâm tư cũng rất sâu. Cũng được, ta liền thành toàn ngươi, hiện tại cũng cho hai ngươi lựa chọn, trước quỳ xuống cùng ta xin lỗi, lại mang lên ngươi cái này ngu quá mức sư muội xéo đi, như thế nào “

Kim Hoa cười lạnh, “Minh ngoan bất linh! Hôm nay chư vị đều là chứng kiến, không phải ta Trần Vương một mạch ương ngạnh, thực là người này một lòng muốn chết.”

Hắn phất tay áo vung lên, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, trước mắt đại điện ầm vang vỡ nát, dù là có trận pháp, cấm chế gia trì, lại như thế nào có thể ngăn cản, 1 tôn Thần Hầu cảnh phẫn nộ. Cái này phẫn nộ, là nhằm vào La Quan, cũng là nhằm vào Tề Hầu bọn người.

Ngồi nhìn đứng ngoài quan sát, mặc cho Trần Vương một mạch hổ thẹn, thật cho là không cần trả giá đắt sao đồng thời, đây cũng là băng lãnh cảnh cáo —— nhìn xem, đều không cho loạn động!

Tề Hầu sắc mặt khó coi, nội tâm lại hưng phấn vô song, là như thế này, chính là như vậy! Mau ra tay, động thủ giết chết Ngụy Trang! Đến lúc đó, kiếm sơn truyền thừa, chính là bản hầu… Hắn thậm chí đã làm tốt, La Quan bỏ mình về sau, cái thứ 1 tiến lên chuẩn bị, ai cũng đừng nghĩ cùng hắn tranh.

Tôn đạo nhân gượng cười, hơi do dự, thở dài một hơi lui ra phía sau —— Trần Vương điện hạ tại bệ hạ trong lòng phân lượng, hắn phi thường rõ ràng, cho dù là ra ngoài tuân thủ nghiêm ngặt chức trách, nhưng nếu đắc tội Trần Vương, bệ hạ xử lý lên hắn đến, cũng sẽ không có nửa điểm do dự.

Lưu Dần một trái tim chìm đến đáy cốc, Kim Hoa tự mình xuất thủ, Ngụy Trang như thế nào ngăn cản như hắn bị trấn áp, sẽ hay không cầm "Quý càng môn nhân" một chuyện buộc hắn xuất thủ… Tê! Chỉ sợ, là có nhiều khả năng, một khi việc như thế sẽ không thể vãn hồi…

Hắn thở sâu, miễn cưỡng giữ vững bình tĩnh, ánh mắt tìm kiếm được, ngoài điện trong đám người Vu Dũng, cho hắn 1 cái mịt mờ ánh mắt, 'Thế cục có biến, đi mau!'

Hai cha con, có thể trốn 1 cái là 1 cái, hắn hôm nay đã không có cơ hội thoát thân.

Vu Dũng cúi đầu, hắn biết đại nhân ý tứ… Nhưng hắn không thể đi… Chuyện này, vốn là do hắn mà ra… Huống chi… Hắn làm sao có thể, bỏ qua đại nhân một mình mạng sống… Nhi tử còn có Tào Oánh, đại nhân trên thế giới này… Cũng chỉ có hắn một người thân…

'Ngu xuẩn!' Lưu Dần khí trong lòng mắng to, nhưng bây giờ đã tới không kịp, Kim Hoa đã xuất thủ, Ngụy Trang sẽ bị trấn áp.

Ầm ầm ——

Đế hoàng võ bị kho trên không, thiên khung ở giữa đột nhiên phong vân biến sắc, nhanh chóng u ám xuống dưới, nặng nề, đen nhánh mây tầng giờ phút này kịch liệt khuấy động, mãnh liệt, từng đạo lôi đình nổ tung, chói mắt lôi quang như long xà, bễ nghễ 4 phương tản ra dữ tợn khí cơ.

Trần Vương một mạch, chấp chưởng lôi đình chi lực, Kim Hoa giờ phút này xuất thủ, vẫn chưa có lưu dư lực —— hắn rất mạnh, cũng rất kiêu ngạo, đối với mình còn có lòng tin tuyệt đối, cũng sẽ không bởi vậy khinh thường mình đối thủ. Ngụy Trang cường thế, tỉnh táo, tất nhiên là có nguyên nhân, mặc dù hắn chỉ là khu khu Đăng Tiên cảnh, nhưng có đôi khi 1 người thực lực, không thể chỉ nhìn tu vi.

Vậy hôm nay, lợi dụng tuyệt đối lực lượng, tồi khô lạp hủ đem đối phương nghiền nát —— mạo phạm Trần Vương điện hạ người, nhất định phải chết.

Kim Hoa đưa tay 5 ngón tay chỉ lên trời, sau một khắc bỗng nhiên nắm chặt, hướng phía dưới hung hăng kéo một phát.

Ầm ầm ——

Lôi quang như thác nước, gào thét chảy xiết ở giữa, lẫn nhau xen lẫn đến cùng một chỗ, hóa thành 1 đầu khủng bố dòng lũ. Như lôi đình thiên hà khuynh đảo, từ cửu tiêu phía trên mà đến, mang theo hủy diệt hết thảy lực lượng kinh khủng, muốn đem vạn vật hóa thành bột mịn.

Đây mới thực là, xưng hào phong hầu cấp thực lực,

nháy mắt liền hấp dẫn đến, giữa thiên địa tất cả ánh mắt chú ý. Vô số kinh hô vang lên, tiếp theo là chấn kinh, run rẩy, bọn hắn chỉ là xa xa trông lại, đều như lâm diệt thế thiên tai, một kích này chi khủng bố có thể tưởng tượng.

Ai có thể ngăn cản ! Ngụy Trang sao hắn mặc dù thần bí, cường đại, nhưng đối mặt xưng hào hầu tước lôi đình vạn quân, cũng bất quá chỉ là sâu kiến.

Chu Di kích động, thân thể đều đang run rẩy, “Đúng, chính là như vậy, đại sư huynh giết hắn, ta muốn hắn hình thần câu diệt!”

Đúng lúc này “Ông” một tiếng kiếm minh ở trong thiên địa vang lên, tung lôi thác nước gào thét sôi trào, cũng không thể đem nó che lấp.

La Quan tay cầm đế linh vệ chế thức trường kiếm, ngẩng đầu nhìn trời, trường bào khuấy động tóc đen tung bay, đôi mắt ở giữa lại một mảnh yên tĩnh, như hồ lớn không dậy nổi gợn sóng.

Sau đó, đưa tay 1 kiếm chỉ phía xa dài trời.

“Thanh Tiêu ngự lôi!”

Trong chốc lát, kia ầm vang rơi xuống muốn diệt thập phương khủng bố lôi thác nước, bỗng dưng tránh thoát chưởng khống, giống như là một đầu bị thuần phục cự thú, dịu dàng ngoan ngoãn phủ phục tại La Quan dưới chân.

Giờ phút này, muôn vàn lôi đình hội tụ, như nô bộc bao

vây lấy La Quan, chói mắt lôi quang phụ trợ dưới, nó dáng người càng phát ra thẳng tắp, như thanh phong đứng im lặng hồi lâu thế, tinh hà khó ép!

Chương 1262 : Trần Vương

“Oa!”

Kim Hoa một ngụm máu tươi phun ra, sắc mặt trắng bệch, trong mắt đều là kinh hãi, “Không, cái này sao có thể ngươi thế mà cướp đi, ta nắm trong tay lôi đình!”

“Trở về, cho ta trả lại!”

Kim Hoa gào thét, cái cổ, trán nổi gân xanh lên, tu vi điên cuồng thôi phát.

Trường bào màu trắng giờ phút này hiện ra, từng đạo lôi đình vằn, bản thân cái này chính là 1 kiện cường đại lôi đình bảo vật, có thể đối hắn lực lượng sinh ra kinh người tăng phúc.

La Quan đưa tay gảy nhẹ mũi kiếm, “Ông” một tiếng chấn minh, lôi thác nước tùy theo khuấy động.

“Oanh” một tiếng vang thật lớn, Kim Hoa bị trực tiếp đánh bay, trên người hắn trường bào “Đôm đốp” vỡ nát, lại bắt đầu miệng lớn thổ huyết.

Trần Vương thủ đồ Kim Hoa, so sánh xưng hào phong Hầu cường giả, lại lôi đình chi đạo bị người trực tiếp nghiền ép, đối mặt tức quỳ.

Tê ——

Kết cục này, ai có thể nghĩ đến, mọi người từng cái mặt mũi tràn đầy khó có thể tin, nhìn về phía bị muôn vàn lôi đình bao vây bên trong đạo thân ảnh kia.

Ngụy Trang… Hắn chỉ là khu khu Đăng Tiên cảnh, làm sao có thể làm được điểm này ! Hoàn toàn tĩnh mịch bên trong, Tề Hầu, Lưu Dần, Tôn đạo nhân các loại, chăm chú tiếp cận hắn thân ảnh, La Quan khuôn mặt băng lãnh hờ hững, đáy mắt chỗ sâu một mảnh tối nghĩa, gợn sóng thật sâu.

Mấy điểm không biết bất an, quỷ dị, hiện lên ở bọn họ trong lòng, Ngụy Trang lúc này rõ ràng đang ở trước mắt, nhưng lại cho người ta một loại xa xôi vô song, mơ hồ, không thể đụng chạm cảm giác, tựa như quanh người hắn lúc, không, đều cùng hiện thế cắt đứt, vặn vẹo.

Bỗng dưng, 1 cái kinh dị suy nghĩ, tại mọi người đáy lòng hiển hiện —— giờ phút này xuất thủ, cũng không phải là Ngụy Trang, mà là kiếm sơn!

1 tôn từng giết chết qua, một vị nào đó Vương tước khủng bố “Thu nhận vật”, Cửu Ương hoàng triều tốn sức tâm tư, thủ đoạn, đều không thể phá giải nó ẩn tàng bí mật. Cường đại như vậy tồn tại, vô luận có thế nào lực lượng cùng khủng bố, đều rất hợp lý.

Mà hết thảy, cũng liền có giải thích hợp lý —— Ngụy Trang bây giờ bất quá chỉ là 1 cái, bị kiếm sơn khống chế khôi lỗi, vậy hắn lực lượng, đến tột cùng cường đại đến loại tình trạng nào

Kim Hoa nửa quỳ trên mặt đất, kinh sợ nhìn về phía Ngụy Trang, giờ phút này lại có một loại, trực diện bản nguyên sấm sét cảm giác… Tựa hồ, hắn chính là lôi đình hóa thân! Sợ hãi, kính sợ, điên cuồng đánh thẳng vào tinh thần của hắn, nếu không phải ý chí đầy đủ kiên định, sớm đã nằm rạp trên mặt đất.

Hắn miệng mũi chảy máu, đột nhiên đưa tay trùng điệp điểm tại mi tâm, máu tươi vỡ nát bên trong, một tia chớp ấn ký tùy theo băng liệt, “Sư tôn, cứu ta!”

Đế tinh, đế cung.

Trần Vương bế quan chỗ, một đám đệ tử thủ hộ bên ngoài, vi sư tôn trấn thủ là nó 1, chủ yếu hơn chính là bởi vì, sư tôn lúc tu luyện, vị trí lôi đình chi lực sinh động, thậm chí có thể vặn vẹo, cải biến một phương quy tắc, đối bọn hắn tu hành rất có ích lợi.

Đột nhiên, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, vang lên bên tai mọi người, bọn hắn bỗng nhiên trừng lớn mắt, chỉ cảm thấy như vào đầu chịu một gậy, choáng đầu hoa mắt kim tinh ứa ra, nhưng tiếp xuống trước mắt một màn, mới thật để bọn hắn, kém chút trừng bạo con mắt.

Liền gặp, sư tôn bế quan chỗ, giờ phút này lôi đình trùng thiên, thẳng vào chín tầng mây tiêu, hóa thành 1 tôn nữ tử hư ảnh. Nàng một bộ váy dài, khuôn mặt không rõ, như lôi đình thần cách giáng lâm, khí tức khủng bố quét ngang bát phương, toàn bộ thiên khung bị lôi đình đều bao phủ.

“Trần Vương pháp tướng!”

“Đã xảy ra chuyện gì lại kinh động Trần Vương điện hạ.”

Đế cung nội bên ngoài, vô số ánh mắt tụ đến, chính là toà kia 9 tầng trên đài cao, đang cúi đầu phê tấu thân ảnh, cũng nhịn không được nhíu mày, ngẩng đầu hướng ngoại nhìn lại.

Trần Vương vẫn chưa giải thích, nó pháp tướng một bước phóng ra, theo “Oanh” một tiếng lôi đình gào thét, sát na biến mất không thấy gì nữa.

Sau một khắc, đế hoàng võ bị kho chỗ, thiên địa đột nhiên yên tĩnh, tất cả mọi người cảm nhận được, kia phô thiên cái địa mà đến khủng bố uy áp, trên đỉnh đầu như ép một tòa núi lớn, hô hấp đều muốn đình trệ! Sau đó, vô tận lôi đình giáng lâm, Trần Vương pháp tướng như thần chỉ, quan sát vạn vật sinh linh.

Kim Hoa đứng trước khủng bố áp lực, nháy mắt tiêu tán không còn, hắn mặt mũi tràn đầy xấu hổ, quỳ sát tại đất, “Đệ tử vô năng, quấy nhiễu sư tôn bế quan, còn xin sư tôn hàng phạt!”

Phần phật ——

Tề Hầu, Lưu Dần, Tôn đạo nhân cùng một đám Thần hầu, cùng đế hoàng võ bị trong ngoài, tất cả đế linh vệ, nháy mắt quỳ đầy một chỗ, “Ta cùng bái kiến Trần Vương điện hạ!”

Một chút, tất cả thiên địa quỳ, vạn vật tĩnh hơi thở.

Đây chính là Thần Vương cảnh.

Mà duy nhất đứng thẳng, cũng chỉ có La Quan, hắn lồng ngực ở giữa tim đập loạn, điên cuồng nuốt nước miếng, “Ổn định! Ổn định!”

Cái này một đợt, ta có thể tú.

Hắn ngẩng đầu, trực diện Trần Vương lôi đình pháp tướng, đế linh vệ trưởng bào khuấy động, tóc đen tùy theo lăn lộn.

Bên người, thuận theo, an tĩnh lôi thác nước, giờ phút này hoảng sợ run rẩy, hắn đưa tay như vuốt ve sủng vật, thản nhiên nói: “Trần Vương, uy phong thật to.”

Ông ——

Lại một tiếng kiếm minh, từ trong cơ thể hắn truyền ra, cũng không như thế nào mãnh liệt, thậm chí cho người ta một phần yếu ớt cảm giác. Nhưng lại tại kiếm minh nháy mắt, khủng bố kiếm thế sát na trùng thiên, cường thế, bá đạo, thẳng tiến không lùi.

Rất có ta kiếm mới ra, thiên địa thất sắc, vạn vật chém hết khủng bố khí tượng!

Trần Vương pháp tướng đôi mắt ngưng lại, lẳng lặng cùng La Quan nhìn nhau, khí tức đối phương quỷ dị mà cổ lão, có khắc sâu lúc, bỏ không ngấn, lại khí cơ bàng bạc, muốn trảm thiên khung tại dưới kiếm phong. Đối lôi đình chưởng khống… Liền có chút cổ quái, lại xen vào

cường đại cùng suy yếu ở giữa, cường đại là chỉ vị cách áp chế, điểm này nàng cảm ứng rất rõ ràng, mà suy yếu thì đại biểu cho lực lượng yếu đuối, nàng trừng mắt nhìn, mơ hồ cảm thấy trước mắt tôn này cường đại đối thủ có chút kỳ quái.

Không quan hệ, chỉ cần giao thủ một lần, tự nhiên là có thể thấy rõ ràng, vừa lúc lần bế quan này, nàng mơ hồ có mấy điểm thu hoạch, cùng người xác minh một phen, có lẽ liền có thể thấy được một tia phá cảnh thời cơ.

Oanh ——

Trần Vương pháp tướng đưa tay, ngàn tỉ lôi đình sôi trào. Đúng lúc này, nàng lông mày đột nhiên khẽ nhíu, một thanh âm ở bên tai vang lên, “Hoàng tỷ làm gì nóng lòng nhất thời ngươi bế quan đã tới thời khắc mấu chốt, như lúc này gián đoạn, sợ đem phí công nhọc sức.”

Trần Vương trầm mặc, nàng bản thân là không chút nào để ý, đánh gãy lại như thế nào có ý tứ đối thủ, mới càng thêm khó được. Thanh âm kia, tựa hồ cũng có thể đoán được ý nghĩ của nàng, lộ ra mấy điểm bất đắc dĩ, “Người này thân ở hoàng triều, chẳng lẽ còn có thể bay trẫm đáp ứng Hoàng tỷ, đợi ngươi chân chính sau khi xuất quan, liền có thể cùng đánh một trận.”

Trần Vương lúc này mới gật đầu, nàng nhìn về phía La Quan, “Trên người ngươi, còn có thiên lôi thạch khí tức… Hôm nay, bổn vương liền đưa nó tặng cho ngươi, đợi ta xuất quan ngày, ngươi ta lại đến một trận chiến.”

Dứt lời, nàng xoay người rời đi, trực tiếp biến mất không

thấy gì nữa.

Hô ——

Kia quét ngang thiên địa khủng bố uy áp biến mất, mọi người thở dài một hơi, nhưng vừa rồi đối thoại, chỉ có đương sự 2 vị biết được, mọi người cũng không biết Trần Vương, là bị “Khuyên” đi. Chỉ cho là, là Ngụy Trang kiếm thế ngập trời, ép Trần Vương nhượng bộ… Ánh mắt lại nhìn đến, liền lộ ra rung động thật sâu, kiêng kị!

Mà ngay cả Trần Vương điện hạ, cũng không có nắm chắc sao

Tê —— kiếm sơn, đến tột cùng ra sao cùng tồn tại !

Kim Hoa sắc mặt phức tạp, thở sâu, khom người nói: “Vãn bối Kim Hoa, không biết tiền bối thân phận, trước đó chỗ mạo phạm, còn xin tiền bối thứ lỗi, cáo từ.”

Nói xong, hắn trực tiếp giữ chặt thất hồn lạc phách Chu Di, 2 người phóng lên tận trời.

Khụ khụ khụ ——

Một trận ho kịch liệt, từ La Quan trong miệng phát ra, hắn hô hấp dồn dập, một hồi lâu mới bình phục lại, ngẩng đầu nhìn về phía xung quanh, trên mặt lộ ra một tia mờ mịt, ngốc trệ, tiếp lấy mới giống như là lấy lại tinh thần, “Cái này… Vừa rồi xảy ra chuyện gì… Ách… Đúng, nhớ tới, ta tiếp vào Tề Hầu đại nhân truyền lệnh, muốn tới hỏi thăm một ít sự tình…” Hắn ngẩng đầu nhìn đến, “Tề Hầu đại nhân, ngài muốn hỏi cái gì “

Một ánh mắt, một câu, Tề Hầu vô ý thức liền lùi lại mấy bước, trên mặt hồi hộp xấu hổ xen lẫn, “Khục! Không có… Không có gì, chỉ là một cái hiểu lầm, bây giờ đã điều tra rõ ràng… Không có chuyện, ngươi có thể đi.”

“A, liền điều tra rõ ràng… Cái này… Tốt a…” Ngụy Trang đối mọi người chắp tay, “Nếu như thế, thuộc hạ cáo lui.” Hắn xoay người rời đi, thầm thầm thì thì, “Kỳ quái, luôn cảm thấy vừa rồi, quên một chút sự tình a… Xảy ra chuyện gì đâu nghĩ không ra a.”

Thanh âm không cao, lại đầy đủ mọi người nghe rõ, Tề Hầu đám người sắc mặt càng ngưng trọng thêm, đợi La Quan thân ảnh biến mất không gặp, bọn hắn nhìn nhau, đều nhìn ra lẫn nhau suy nghĩ, ‘Thực chùy! Cái này Ngụy Trang, đích xác đã biến thành, bị kiếm sơn điều khiển khôi lỗi!’

“Thu nhận vật” quỷ dị đáng sợ, bọn hắn kiến thức quá nhiều, ngắn ngủi sau khi khiếp sợ, rất nhanh bình tĩnh lại.

Đột nhiên, Tôn đạo nhân trầm giọng nói: “Tề Hầu, truyền lệnh xuống , bất kỳ người nào không được quấy nhiễu Ngụy Trang, càng không được tiết lộ việc này… Hết thảy , chờ đợi sau tục mệnh lệnh.”

Tề Hầu gật đầu, “Bản hầu cái này liền hạ lệnh.” Sắc mặt hắn có chút phức tạp, ai có thể nghĩ tới thu hoạch được kiếm sơn tán thành, lại sẽ luân lạc tới, bị nó điều khiển tình trạng, hắn đối La Quan hận ý, ngược lại là biến mất không ít, thậm chí còn cất giấu một tia may mắn.

Lữ bà, Vương Kỳ lắc đầu thở dài, rất có mấy điểm cảm khái, con đường tu hành khủng bố vạn điểm, nhìn như cơ duyên kì thực đoạn tuyệt tự thân.

Cái này Ngụy Trang, thật sự là đáng tiếc!

Chỉ có Lưu Dần, hắn cúi đầu để người thấy không rõ sắc mặt, đôi mắt chỗ sâu kinh nghi phun trào, sự thật đúng như mặt ngoài nhìn thấy hắn luôn cảm thấy, sự tình sẽ không như thế đơn giản.

La Quan đi ra ngoài, một đường chỗ đi qua, một đám đế linh vệ kính sợ nhượng bộ, thậm chí không dám nhìn nhiều hắn vài lần. Trận chiến ngày hôm nay, ngay cả Trần Vương điện hạ đều bị kinh động, cuối cùng lại bình yên vô sự đây là cái gì cấp độ không dám nghĩ, quả thực không dám nghĩ!

Cùng La Quan trôi qua về sau, mới có người nghĩ đến cái gì, đột nhiên sắc mặt hoàn toàn thay đổi, tiếp lấy thê lương kêu rên, “Tiền của lão tử!”

“Thua… Lại thua… Ngay cả tiếp theo 3 lần… Ta đạp ngựa tương lai 100 năm bổng lộc, đều bị sớm lãnh…”

“Pháp bảo của ta… Ta pháp bào… Ta trận kỳ… Lão bà của ta vốn… Không có, tất cả đều không có…”

“Đừng cản ta, ta muốn đâm chết tại đây! A a a a! Ta không muốn sống!”

Nghe sau lưng hỗn loạn tưng bừng, La Quan khóe

miệng giật một cái, cái thứ 1 nghĩ tới, chính là Đường Nhân tên vương bát đản này. Đồ hỗn trướng, thật đúng là tận dụng mọi thứ, một lần không rơi a… Lấy ra từ vơ vét của cải, nghiện đúng không ngươi cho ngươi thêm nhớ một bút, có cơ hội cùng một chỗ tính.

Bành ——

Đóng lại cửa sân, mở ra cấm chế, La Quan ngồi xếp bằng một lát, xác định không người âm thầm thăm dò.

Hô ——

Hắn thở dài một hơi, mồ hôi lạnh “Bá” một chút xuất hiện, ướt nhẹp trên thân trường bào, “Kém một chút, liền kém một chút, liền muốn lật xe…”

Là khí thế của ta, nắm không đúng chỗ vẫn là của ta đế kiếm khí hơi thở, không đủ dọa người Trần Vương này nương môn, thế mà muốn trực tiếp động thủ, hổ, thật sự là quá hổ! Nếu không phải thời khắc mấu chốt, hình như có người ngăn cản, lão tử hiện tại đã nằm.

Quả nhiên, trang bức có phong hiểm, làm người cần cẩn thận a… Trần Vương, này nương môn bên trên sổ đen, ngươi về sau đều đừng có lại xuất hiện!“Các huynh đệ 5 1 vui vẻ, cầu 1 trương đầu tháng giữ gốc nguyệt phiếu a, tao thao tác muốn tới, cao trào cũng muốn đến, mọi người ném bỏ phiếu, ủng hộ cho ta cổ động, cảm tạ cảm tạ!”

Chương 1263 : Mặt nạ đồng xanh

Đảo mắt đã qua nửa tháng, La Quan tự tu luyện bên trong mở mắt ra, tinh mang lóe lên một cái rồi biến mất, Đăng Tiên cảnh 100 mấy tầng giai không ngờ hơn phân nửa vậy. Cái này tiến độ, tương đối lúc trước Vũ Hóa cảnh tăng lên cũng nửa điểm không yếu, xem ra không bao lâu, liền có thể đại đạo ngay trước mắt.

Cái này khiến La Quan trong lòng vui vẻ, khóe miệng lộ ra tiếu dung, dù sao “Cáo mượn oai hùm” dù thoải mái, nhưng người xét đến cùng vẫn là phải ỷ vào tự thân lực lượng. Chỉ bất quá, cái này đều nửa tháng quá khứ, Lưu Dần thế mà vẫn không hề có động tĩnh gì, sẽ không phải là bởi vì, trước đó “Dùng sức quá mạnh” bắt hắn cho hù sợ đi

Nghĩ đến cái này La Quan ám cảm giác bất đắc dĩ, lúc đầu hắn chỉ chuẩn bị kinh sợ thối lui Kim Hoa, Chu Di 2 người, thu hoạch được nói chuyện ngang hàng quyền là đủ. Nào ngờ tới Trần Vương nữ nhân kia, như thế không tuân theo quy củ, trực tiếp liền pháp tướng giáng lâm thiếp mặt mở lớn, kém chút hắn liền thu không được trận, ‘Lại cùng các loại, thế cục bây giờ, ta không thể chủ động tìm đi qua, nếu không trước đó mưu tính, liền tất cả đều thất bại…’

La Quan sờ lên cằm, âm thầm suy tư lúc, ngoài viện cấm chế bị xúc động, hắn âm thầm nhíu mày, không nghĩ tới đến thế mà là hắn.

“Ha ha ha ha! Ngụy huynh, ta lão Đường trước một đoạn bế quan, tới chậm, không thể nhìn thấy ngươi đại phát thần uy một màn, thực tế tiếc nuối.” Đường Nhân vẻ mặt tươi cười tiến vào trong viện, chắp tay lúc lại vừa lúc chỗ tốt, toát ra mấy điểm bất đắc dĩ.

La Quan nghĩ thầm lúc này, đế linh vệ tất cả mọi người bảo trì im miệng không nói, không dám cùng hắn đến gần, cái này Đường Nhân ngược lại là lá gan không tiểu. Ân… Hắn âm thầm nhíu mày, nhìn kỹ Đường Nhân vài lần, không có phát giác được có gì không ổn, nhưng luôn cảm thấy tựa hồ cái kia bên trong không thích hợp.

“Đường huynh bế quan sao Ngụy mỗ trước đó nghe nói, có người mở một trận đánh cược, mượn Ngụy mỗ sự tình thắng được đầy bồn đầy bát, hẳn là không phải ngươi “

Đường Nhân lắc đầu, một mặt đau lòng nhức óc, “Không phải ta! Ai… Trước đó đột phá, chung quy vẫn là có chút vội vàng, dẫn đến căn cơ bất ổn, bị ép bế quan tĩnh dưỡng một thời gian, bỏ lỡ cơ hội như vậy… Ngụy huynh, tâm ta rất đau nhức a!”

La Quan cười lắc đầu, “Về sau chung quy còn có cơ hội.” Nhưng lòng dạ, lại sinh ra mấy điểm nghiêm nghị, Đường Nhân quả nhiên có chỗ nào không đúng, hắn giờ phút này biểu hiện “Đau lòng nhức óc”, lại chỉ lưu ở mặt ngoài —— khí tức của hắn quá ổn định, nếu là hắn trong ấn tượng Đường Nhân, hiện tại chỉ sợ thống khổ hô hấp đều đang khóc.

Đường Nhân cười khổ, “Cũng chỉ đành dạng này an ủi mình, Ngụy huynh ta hôm nay tới, là hi vọng có thể chính thức trở thành ngươi trong tiểu đội một viên… Khục! Hiện tại đế linh vệ nội bộ đích xác truyền ngôn nổi lên bốn phía, nói Ngụy huynh ngươi bị ‘Thu nhận vật’ ảnh hưởng, nhưng ta lão Đường 1 chữ đều không tin. Trước đó ta liền tới qua một lần, Ngụy huynh nên nhìn ra được, trong lòng ta thành ý.” Hắn ánh mắt nóng bỏng, chân thành nói: “Ngụy huynh, làm ơn tất cho ta một cơ hội.”

La Quan trầm mặc, chỉ là một cái suy nghĩ, ‘Ta diễn như vậy rất thật, Tề Hầu bọn hắn đều bị lừa qua, ngươi làm sao cứ như vậy xác định, ta không có vấn đề đâu’ hắn nghĩ một lát, đang muốn mở miệng lúc, đột nhiên lại có người gõ cửa, đây là muốn a không người đến, vừa đến đã đều đến

Miêu Lãnh được phép tiến đến, sải bước đi đến phụ cận, khom mình hành lễ, “Miêu Lãnh, bái kiến Ngụy đại nhân!” Lại đối Đường Nhân gật đầu thăm hỏi. Thật sự là hắn là yên lặng đợi đến, Đường Nhân sau khi đi vào, mới theo sát mà tới… Trước đó, không xác định La Quan trạng thái, hắn không dám tùy tiện quấy nhiễu.

La Quan nói: “Miêu đạo hữu không cần đa lễ, có chuyện gì sao “

Miêu Lãnh lật tay, lấy ra 1 con trữ vật nhẫn, nói: “Trước đó, Miêu Lãnh mượn Ngụy đại nhân bị Tề Hầu triệu hoán một chuyện, mở một trận đánh cược, đây là trong đó 70% ích lợi, còn xin đại nhân nhận lấy.” Đang khi nói chuyện, 2 tay đem trữ vật nhẫn dâng lên, thái độ cung

kính vạn điểm. Nói nhảm, kiến thức trước đó La Quan xuất thủ uy thế, ai còn dám lại đem hắn coi là, 1 cái đơn giản đế linh vệ giáo úy

La Quan dư quang nhìn lướt qua, cười ha hả đứng ở bên cạnh Đường Nhân, lặng lẽ nói: “Miêu đạo hữu vì sao muốn cho Ngụy mỗ những này “

Miêu Lãnh cung kính nói: “Vốn là dựa vào Ngụy đại nhân, Miêu Lãnh mới có thể có thắng, ngài chuyện đương nhiên thu hoạch được đại bộ phận điểm ích lợi. Tiếp theo, Miêu Lãnh hi vọng có thể bái nhập Ngụy đại nhân dưới trướng, còn xin đại nhân thành toàn.”

La Quan nghĩ nghĩ, tiếp nhận trữ vật nhẫn, “Tốt, việc này ta đáp ứng, nhưng ngươi tu vi yếu chút, đợi đột phá bỉ ngạn cảnh về sau, lại tới tìm ta đi.”

Miêu Lãnh đại hỉ, “Vâng, đa tạ đại nhân, đa tạ đại nhân!” Hắn một mặt cuồng hỉ, vô ý thức nắm chặt nắm đấm, gần đây lời đồn nổi lên bốn phía, nói Ngụy Trang bị “Thu nhận vật” điều khiển, biến thành một bộ khôi lỗi vân vân, nhưng hắn đối này từ đầu đến cuối không tin. Từ lần đầu tiếp xúc đến nay, hắn chưa hề chân chính thấy rõ qua, Ngụy đại nhân thân ảnh, như rồng du lịch chín ngày hoặc ẩn nấp thâm uyên bên trong…

Cho nên, Miêu Lãnh nguyện ý cược một lần, làm không có cái gì bối cảnh tiểu nhân vật, nếu không thể tìm tới đủ cường đại chỗ dựa, bỉ ngạn cảnh chính là cực hạn của hắn. Mà Miêu Lãnh, cũng không nguyện ý bị nhốt phong ở đây, nội tâm của hắn có mình dã vọng.

Thành công hay không tạm thời không biết, nhưng ít ra, hắn đã phóng ra 1 bước này!

“Thuộc hạ Miêu Lãnh, bái kiến Ngụy đại nhân, nguyện vì đại nhân hiệu lực, trung tâm không hai!” Miêu Lãnh gọn gàng mà linh hoạt quỳ xuống đất hành lễ, cùng La Quan kêu lên về sau, hắn cung kính nói: “Thuộc hạ cái này liền trở về bế quan, tranh thủ mau chóng phá cảnh, thuộc hạ cáo từ.”

Đứng dậy lúc, hắn nhìn thoáng qua Đường Nhân, nghĩ thầm họ Đường cực kỳ thông minh, hiện tại thế mà không thừa cơ cùng một chỗ mở miệng, hắn đang chờ cái gì Đường Nhân đang chờ hắn xéo đi, lúc này cười ha hả chắp tay, nói: “Chúc mừng Miêu Lãnh đạo hữu, hôm nay đạt được ước muốn, nhưng ta còn có chút sự tình, muốn cùng Ngụy huynh giao lưu, liền không cùng ngươi cùng đi.”

Miêu Lãnh gật gật đầu, lại đối La Quan chắp tay, lúc này mới quay người rời đi.

La Quan nhìn về phía Đường Nhân, hơi nhíu mày, “Đường huynh, ngươi đến cùng muốn nói cái gì Ngụy mỗ luôn cảm thấy, ngươi như ẩn tàng cái gì.”

Đường Nhân cười khổ, “Liền biết không thể gạt được Ngụy huynh, ta đích xác có khó khăn khó nói, cái này liên lụy đến đế hoàng võ bị bên trong, một cọc cực lớn bí ẩn… Ai, Ngụy huynh nhưng biết, võ bị trong kho hoạt tính, lại một lần hóa ‘Người’, nàng đang chuẩn bị ngưng tụ nhục thân, chân chính sống tới…”

Thanh âm hắn ép rất thấp, lúc nói chuyện không ngừng tới gần, đột nhiên ngẩng đầu một cái, lộ ra mấy điểm nụ cười quỷ dị, tiếp lấy phun ra một ngụm màu xám hơi khói, lại như vật sống trực tiếp chui vào La Quan tai mũi bên trong. Hắn trừng lớn mắt mặt lộ vẻ kinh sợ, nhưng một đôi tròng mắt, lại rất nhanh trở nên ngơ ngơ ngác ngác.

“Hắc hắc!” Đường Nhân cười nhẹ một tiếng, âm trầm mà khàn khàn, lộ ra mấy điểm hưng phấn cùng đắc ý, sau một khắc kinh dị một màn xuất hiện, hắn da mặt lại tróc ra, không… Nói xác thực hơn, là một đoàn hắc vụ từ trên mặt hắn, ngọ nguậy tách rời, cuối cùng biến thành 1 trương, toàn thân đen nhánh mặt nạ.

Nhìn một cái, giống như là thanh đồng chất liệu, trống rỗng hốc mắt, miệng mũi, nhưng lại cho người ta một loại, sống tới cảm giác quỷ dị, nó chăm chú “Chằm chằm” ở La Quan, lộ ra mấy điểm không kịp chờ đợi.

Bá ——

Mặt nạ bay ra, liền muốn hướng về La Quan trên mặt, “Đôm đốp” một tiếng vang nhỏ, tử sắc lôi đình sát na tràn ra, hóa thành 1 trương lôi đình lưới lớn, đem mặt nạ đồng xanh cuốn vào trong đó, nó lập tức kêu thảm một tiếng, sau đó không chút do dự liền muốn trốn về đến Đường Nhân trên thân.

Nhưng lúc này lại đã tới không kịp, tử sắc lôi đình giống như là đã sớm giữ lực mà chờ, chờ lấy nó tự chui đầu vào lưới, lôi võng nháy mắt khép kín. La Quan trong mắt ngây ngô, lúc này tiêu tán hầu như không còn, hắn

ngậm lấy cười lạnh, nhìn về phía lôi võng bên trong trái đột phải đụng, ý đồ thoát đi mặt nạ đồng xanh, ” ‘Thu nhận vật’ hừ! Ta đã sớm biết, ngươi không thích hợp.”

Đường Nhân là ai thông minh, có bối cảnh, tin tức con đường linh thông, biết rất nhiều thường nhân tiếp xúc không đến bí mật. Nhưng trên người hắn lớn nhất nhãn hiệu, là con bạc… Nói xác thực hơn, là 1 cái hợp cách, lãnh khốc vô tình, xem tài như mạng con bạc. Trước đó, La Quan nửa thật nửa giả mà nói, muốn Đường Nhân chia lãi một điểm đánh cược ích lợi, hắn đều nhảy một cái mấy trượng xa, kém chút tại chỗ cắt bào đoạn nghĩa.

Nhưng mới rồi, Miêu Lãnh vì quy thuận (ôm đùi), chủ động nộp lên 70% đánh cược ích lợi, Đường Nhân thế mà đối này không phản ứng chút nào, lúc ấy La Quan liền biết, này Đường Nhân khẳng định không phải kia Đường Nhân, tiểu tử này xảy ra chuyện.

Đưa tay một nắm, tử sắc lôi võng nhanh chóng co lại nhỏ, quấn quanh lấy mặt nạ đồng xanh, rơi vào La Quan trong tay, “Để ta xem một chút, ngươi rốt cuộc là thứ gì.”

Cười lạnh, hắn đôi mắt chỗ sâu, thanh, ngân, đỏ tam sắc thần quang hiển hiện, trong tay mặt nạ đồng xanh lập tức phát ra, hoảng sợ đến cực điểm thét lên.

Một lát sau, tử sắc lôi đình tán đi, La Quan đôi mắt khôi phục như lúc ban đầu, hắn vuốt vuốt trong tay mặt nạ đồng xanh, cảm thụ được lạnh buốt xúc cảm, trên mặt lộ ra mấy điểm tán thưởng, “Mô phỏng khí tức, thiên biến vạn hóa… Lại có che lấp, phá vọng hiệu quả… Cái này tràn ngập cổ lão khí tức, thật đúng là dài dằng dặc vô

ngần, hẳn là từ trước vũ trụ thời đại, lưu truyền đến nay đồ vật… Luôn cảm thấy uy năng của nó bị suy yếu tuyệt đại bộ điểm, nếu không chỉ sợ không có đơn giản như vậy, liền có thể đem nó thu phục.”

Ánh mắt của hắn rơi vào mặt nạ đồng xanh bên trên, nghĩ một lát đột nhiên đưa tay, đem mặt nạ mang lên mặt. Không có nửa điểm dị vật cảm giác, tựa như là bao trùm tầng 1, thật mỏng màng nước, còn có chút có chút lạnh buốt. Sau một khắc, La Quan tâm tư khẽ động, trong phòng lập tức xuất hiện 2 cái Đường Nhân, quần áo, khí tức, tu vi ba động cùng hoàn toàn tương tự.

Trên mặt hắn, lộ ra vẻ hài lòng, ‘Này mặt nạ nơi tay, quả thực diệu dụng vô tận, La Quan cùng Ngụy Trang có lẽ có thể, biến thành 2 cái độc lập thân phận… La Quan làm sự tình, cùng ta Ngụy Trang có liên can gì mà Ngụy Trang phạm đại tội, cũng trách không đến ta La mỗ trên thân người.’

Liền rất hoàn mỹ!

“Ừm… Ân” Đường Nhân mơ mơ màng màng trong ngủ say tỉnh lại, chỉ cảm thấy mình giống như là, bị 100 người cường bạo qua đồng dạng, toàn thân trên dưới mỗi một chỗ đều đau nhức vạn điểm, bao quát cái mông. Thậm chí, mơ hồ lại trước mắt, nhìn thấy một “chính mình” khác.

“Ta làm sao… Giống như là làm thật dài một giấc mộng… Tê —— ta trữ vật nhẫn… Còn tốt, còn tốt… Đều còn tại…”

Tại “Mất đi thân gia” đáng sợ kích thích dưới, Đường Nhân rốt cục triệt để thanh tỉnh, cũng nhìn thấy trước mắt La Quan, trừng lớn mắt nói: “Ngụy… Ngụy huynh… Ta làm sao tại ngươi cái này… Ân, trước đó xảy ra chuyện gì, ta chỉ nhớ rõ… Ta tại đế hoàng võ bị trong kho tu luyện…”

La Quan cười một tiếng, lộ ra mấy khỏa chỉnh tề răng trắng, trên dưới đối xứng, thân thiết mà ôn hòa, “Đường huynh, ngươi bị ‘Thu nhận vật’ cho tính toán, may mắn gặp ta, mới có thể giữ được tính mạng. Khục! Cho nên, cái này ân cứu mạng, ngươi phải báo a.”

Một lát sau, Đường Nhân sắc mặt tái nhợt, bước chân lảo đảo, rời đi La Quan chỗ ở. Hắn thỉnh thoảng sẽ cúi đầu, quét mắt một vòng trong lòng bàn tay, cái kia đạo tử sắc lôi đình ấn ký, chỉ cảm thấy đầu kêu loạn.

‘Báo ân cần bị gieo xuống lôi đình, nhất niệm nhưng quyết sinh tử à… Tê, luôn cảm thấy, ta bị Ngụy Trang cho hố thảm… Nhưng hắn vừa rồi tiếu dung, thực tế thật đáng sợ, luôn cảm thấy nếu như không gật đầu, nhất định sẽ phát sinh cái gì, càng kinh khủng sự tình…’

‘Không phải liền là, không để ta đối ngoại nói lung tung, chỉ coi cái gì đều không có phát sinh à… Ta làm theo chính là… Ai… May mắn Ngụy Trang không có thừa cơ, đưa ra muốn ta điểm một bộ chia tiền tài cho hắn, nếu không ta Đường Nhân, chính là thà chết cũng sẽ không đáp ứng… Hừ! Coi như hắn thức thời, không đề cập tới loại này không có khả năng yêu cầu… Có thể thấy được, Ngụy Trang người này làm việc, vẫn còn có chút

phân tấc… Đại khái… Có lẽ… Không có cái gì ngoài ý muốn đi ‘

Chương 1264 : Hắc ám đang chờ đợi

“Lưu Dần.”

“Ti hạ tại.”

“Ngươi cùng Ngụy Trang có cũ “

“Chưa từng.”

“Kia vì sao trước đó, đối với hắn nhiều phiên che chở “

Lưu Dần hơi chần chờ, nói: “Không dám lừa gạt đại nhân, ngày đầu tiên gặp nhau lúc, ti hạ từng cùng Ngụy Trang có lời, nếu ngươi nắm đấm đủ lớn, liền có thể ngồi ti hạ vị trí. Khi đó, Ngụy Trang từng ngẩng đầu, nhìn ti hạ một chút, tâm ta cuồng loạn.”

“Liền giống như này “

“Vâng, ti hạ xem trọng Ngụy Trang, liệu định hắn không phải hạng người bình thường, chỉ là chưa từng ngờ tới, hắn lại có trận này tạo hóa.”

Đối diện, đế linh vệ Đại đô đốc trầm mặc liên tục, chậm rãi nói: “Bất luận như thế nào, ngươi cùng Ngụy Trang quan hệ đối lập so sánh thân cận… Liền do ngươi đi dò xét một chút, Ngụy Trang bây giờ trạng thái… Hắn là thật bị ‘Kiếm sơn’ ăn mòn, hay là có nguyên nhân khác… Như bị ăn mòn, tự thân thanh tỉnh còn có mấy

điểm. Ghi nhớ, nhất định phải lấy lôi kéo thủ đoạn, không thể gây nên địch ý.”

Lưu Dần khom người cúi đầu, “Vâng, ti hạ lĩnh mệnh!”

2 ngày về sau, Vu Dũng xuất hiện ở ngoài cửa, cung kính nói: “Thuộc hạ Vu Dũng, bái kiến Ngụy đại nhân, Lưu đại nhân mời ngài nhập phủ một lần, không biết đại nhân có thể rảnh rỗi “

La Quan nghĩ thầm rốt cục đến, hắn có thể phát giác được giờ phút này, 4 phương 8 hướng mà đến thăm dò ánh mắt, ám đạo Lưu Dần đợi đến hôm nay, cũng hẳn là đang tìm một cơ hội. Dù sao hắn bây giờ, là bị “Thu nhận vật” điều khiển khôi lỗi, lại sự tình liên quan kiếm sơn không thể khinh động, “Ừm, dẫn đường đi.” Hắn mặt không biểu tình, ngữ khí hờ hững, đôi mắt bên trong một mảnh tĩnh lặng.

Vu Dũng giật mình trong lòng, chỉ là một câu truyền vào trong tai, đáy lòng của hắn liền hàn khí ứa ra, chỉ cảm thấy trước mắt La Quan, như nhắm người mà phệ quái vật, ‘Ngụy Trang bị thu nhận vật ăn mòn một chuyện, xác nhận thật…’

“Ngụy đại nhân, ngài mời.”

Hắn cung kính dẫn đường, 2 người một trước một sau, đi tới Lưu Dần dinh thự, hôm nay nơi đây không có một ai, to lớn trong trạch viện, chỉ Lưu Dần 1 người tướng hầu, hắn chờ ở trước cửa, thấy 2 người đến, nhanh chân tiến lên đón, “Ngụy đạo hữu, hôm nay mạo muội mời vạn chớ trách tội, mời.”

Hắn phất phất tay, Vu Dũng quay người lui ra, đợi 2 người tiến vào dinh thự, chỉ nghe “Ông” một tiếng chấn minh, bao phủ trạch viện trận pháp mở ra.

Lưu Dần đem La Quan, mang đến lần đầu gặp nhau cung điện kia, vẫn là tiệc rượu đầy đủ, hắn đưa tay hư dẫn đợi La Quan ngồi xuống, lúc này mới nâng chén nói: “Bản quan cùng Ngụy đạo hữu lần thứ 1 gặp mặt, liền biết đạo hữu không phải phàm nhân, bây giờ quả nhiên đạt được nghiệm chứng, ở đây trước chúc mừng bạn, phải kiếm sơn truyền thừa, ngày sau tu hành bất khả hạn lượng.”

La Quan nâng chén uống một hơi cạn sạch, “Lưu đại nhân hôm nay, nếu là muốn hỏi thăm, liên quan tới kiếm sơn sự tình, vậy liền không cần nói nhiều. Liên quan tới vật này, Ngụy mỗ biết không nhiều… Chính là biết mấy điểm, cũng sẽ không đối ngoại đề cập.”

Cự tuyệt gọn gàng mà linh hoạt, rất không khách khí, Lưu Dần trầm mặc một chút, nói: “Không dối gạt Ngụy đạo hữu, bản quan hôm nay đích xác, là phụng Đại đô đốc chi mệnh, hỏi thăm kiếm sơn tương quan công việc, đã Ngụy đạo hữu không muốn nói, vậy liền dừng ở đây.”

Hắn hơi do dự, tiếp tục nói: “Ngoài ra, còn có một cái việc tư, Vu Dũng đoạn trước thời gian, phụng bản quan chi mệnh tiến vào đế hoàng võ bị kho, về sau ra một chút ngoài ý muốn, hắn mất đi 1 kiện vật rất quan trọng, không biết Ngụy đạo hữu phải chăng biết được việc này “

La Quan nhíu nhíu mày, hình như có mấy điểm kinh ngạc, hắn hơi trầm ngâm, đột nhiên phất tay áo vung lên, tầng 1 tử sắc lôi quang tràn ra, đem đại điện phong bế. Sau đó lật tay lấy ra một vật, sáng tại trong lòng bàn tay, “Lưu đại nhân chỉ, là khối này lệnh bài “

Lưu Dần một trái tim cuồng loạn, ngàn vạn không nghĩ đến La Quan lại như thế trực tiếp, “Cái này… Cái này… Thật là vật này…” Hắn thở sâu, chắp tay nói: “Không biết Ngụy đạo hữu muốn cái gì, Lưu mỗ có thể làm đến, tuyệt không chối từ.”

La Quan thản nhiên nói: “Ngụy mỗ cùng quý càng ở giữa, rất có mấy điểm nguồn gốc, ta sẽ không hướng hoàng triều vạch trần việc này… Nhưng có mấy cái vấn đề, hi vọng Lưu đại nhân nói rõ sự thật.”

“Ngụy đạo hữu xin hỏi.”

“Thứ 1, Vu Dũng muốn tìm, thế nhưng là tòa sơn cốc kia chỗ sâu, một chiếc đỗ màu đen tinh hạm “

Lưu Dần trong lòng thở dài , lệnh bài cùng phù lục mất đi về sau, hắn đã sớm đoán được điểm này, căn bản là không có cách phủ nhận, “Không sai.”

La Quan nói: “Vấn đề thứ hai, chiếc tinh hạm kia tác dụng là cái gì hoặc là nói, nó có chỗ đặc thù gì “

Lưu Dần lắc đầu, “Ta không thể nói.”

“Không thể nói” La Quan nhíu mày, “Tốt, vấn đề thứ ba, kia tinh hạm mặt ngoài, chợt lóe lên lam quang là cái gì “

Lưu Dần cười khổ lắc đầu.

“Còn không thể nói.” La Quan sắc mặt đạm mạc, ánh mắt lộ ra băng lãnh, “Một vấn đề cuối cùng, kia lam quang ở đâu bên trong “

Bá ——

Lưu Dần bỗng nhiên ngẩng đầu một mặt chấn động chi sắc, hắn đột nhiên ý thức được, La Quan chân chính chú ý, liền chỉ có điểm này.

Mục đích của đối phương, cũng là một màn kia xanh đậm !

Người này đến tột cùng là ai… Chẳng lẽ chuyện này ngay từ đầu, chính là hoàng triều bố cục… Không được! Hắn ánh mắt trở nên kiên nghị, lạnh giọng nói: “Ngụy đạo hữu không cần hỏi lại, Lưu mỗ đối với mấy cái này đều hoàn toàn không biết gì, ngươi nếu không hài lòng lời nói, đều có thể đem lệnh bài giao ra.”

Trước đó, Lưu Dần còn động đậy suy nghĩ, giết chết âm thầm ra tay người, đoạt lại lệnh bài đem việc này che giấu, nhưng kiến thức qua lúc trước Trần Vương rút đi một chuyện, ý tưởng này liền bị từ bỏ.

Nhưng hôm nay như coi là thật đàm phán không thành, hắn vẫn như cũ sẽ ra tay, không cách nào giết chết đối phương lại có thể giết chết mình, hắn tuyệt đối sẽ không tiết lộ, liên quan tới quý càng bí mật lớn nhất!

La Quan có thể phát giác được, đến từ Lưu Dần quyết tuyệt, người này lại động tử chí. Hắn nhíu nhíu mày, trầm giọng nói “Viên Nghệ ở đâu bên trong “

“Cái gì” Lưu Dần giật mình, đối phương lại biết Viên Nghệ.

La Quan nói: “Ta biết nàng tại đế tinh, ngươi khẳng định có biện pháp liên hệ nàng, nói cho Viên Nghệ, hắc ám đang chờ đợi nàng đáp lại, để nàng trong vòng ba ngày, cho ta một cái địa chỉ.”

Hắn đứng dậy, bước nhanh mà rời đi.

Lưu Dần tâm loạn như ma, nhưng tin tức tốt là, Ngụy Trang tựa hồ thật cùng quý càng có quan hệ, hắn không giống như là hoàng triều tu sĩ.

Do dự nửa ngày hắn cười khổ một tiếng, thế cục đến tận đây hắn tựa hồ, không có lựa chọn tốt hơn, ‘Liên hệ với mặt, để bọn hắn quyết định đi…’

Rất nhanh, đế tinh nơi nào đó.

Viên Nghệ thu được, trằn trọc đưa đạt truyền tin, sắc mặt nàng bỗng dưng đại biến, “Hắc ám… Đang chờ đợi đáp lại… Hắc ám…”

Đối diện, 1 toàn thân cao thấp, đều tại áo bào đen bao phủ xuống thân ảnh, chậm rãi nói: “Viên Nghệ, ngươi coi là thật nhận biết người này” thanh âm người này già nua, lộ ra không che giấu được tang thương, mục nát, cũng không phải là ngụy trang, mà là sinh mệnh đi đến

cuối cùng sau tự nhiên mà vậy biểu lộ.

Viên Nghệ nói: “Hiện tại ta còn không dám xác định, nhưng nếu thật sự là vị kia, đối phương đích xác không phải địch nhân của chúng ta… Thậm chí còn có khả năng, trở thành chúng ta trợ lực!” Nàng biểu lộ ở giữa, lộ ra vẻ kích động, “Sư thúc, ta muốn đi thấy người này.”

Người áo đen nói: “Chuyện này, ta cần biết toàn bộ.”

“Vâng, sư thúc.” Viên Nghệ đem lúc trước, phát sinh ở biển mây tinh sự tình, hoàn chỉnh nói một lần, cho dù thời gian qua đi lâu ngày, nhưng đề cập kia đột ngột giáng lâm, bao phủ tinh biển hắc ám lúc, nàng vẫn như cũ từ bản năng bên trong, khó nén trong đó hồi hộp cùng sợ hãi.

Dưới hắc bào trầm mặc hồi lâu, “Tốt, truyền tin Lưu Dần, cho vị kia một cái địa chỉ… Lần này, ta cùng đi với ngươi.”

“Sư thúc!” Viên Nghệ một mặt chấn kinh, quý càng trù tính hệ tại sư thúc một thân một người, một khi ngoài ý muốn nổi lên, tất phí công nhọc sức.

Người áo đen nói: “Như đối phương là địch không phải bạn, kế hoạch của chúng ta đã bại lộ, lấy hoàng triều năng lực, thất bại liền đã chú định. Nhưng vạn nhất đối phương thật sự là bằng hữu, ta tự mình quá khứ, đại biểu lấy thành ý… Viên Nghệ, ý ta đã quyết, không cần lại nói.”

…

Ngày thứ 2.

Lưu Dần đến nhà bái phỏng, hắn chỉ dừng lại một lát, liền cười khổ rời đi, 1 bộ không thể làm gì bộ dáng.

Sau đó không lâu, La Quan đẩy cửa đi ra ngoài, thẳng đến đế hoàng võ bị kho.

Lại sau 2 canh giờ, Đường Nhân lề mà lề mề đi ra ngoài, hắn đột nhiên “Xin nghỉ”, “Chủ động” yêu cầu tiến vào đế hoàng võ bị kho tu hành.

Càng quỷ dị chính là, cái này “Xin nghỉ” lại hắn hoàn toàn không biết gì tình huống dưới được cho phép.

‘Đáng chết! Khẳng định là Ngụy Trang, hắn muốn làm cái gì ta lão Đường cũng không phải người bình thường… Ta… Nếu như ta xảy ra chuyện, hắn tuyệt đối trốn không thoát…’

Nhưng lại nghĩ tới Tống Trọng đột tử, Chu Di bị bạt tai, Trần Vương thủ đồ Kim Hoa đều thổ huyết bại lui… Đường Nhân cúi đầu nhìn thoáng qua, lòng bàn tay cái kia đạo lôi đình ấn ký, kém chút tại chỗ khóc rống, đừng đùa ta a đại ca… Van cầu ngươi, có thể hay không coi ta là cái rắm đem thả

Vẻ mặt cầu xin, tiến vào đế hoàng võ bị trong kho, ngay tại Đường Nhân lo lắng bất an lúc, một thanh âm đột nhiên ở bên tai vang lên, “Phía bên trái đi…”

Bên trái, tại chấp cần sổ tay bên trên, đây chính là một

mảnh xích hồng.

“Nhanh lên!” Thanh âm kia thúc giục.

Đường Nhân một cái giật mình, cắn răng đi tới.

Bành ——

Một tiếng vang trầm, trước mắt hắn tối đen, nháy mắt ngất đi, cái cuối cùng suy nghĩ là, thảo… Lão tử muốn bị âm…

Một lát sau, đế hoàng võ bị kho khu vực hạch tâm, La Quan dẫn theo Đường Nhân, đi tới cung điện màu đen bên ngoài.

Nó một cái giật mình, vội vàng lấy lòng mở ra cửa điện.

La Quan nhanh chân đi vào, “Ra thấy ta.”

Trên vách tường, nữ tử gương mặt hiển hiện, mặt mũi tràn đầy kính sợ.

“Đem người này nhốt tại đoạn thời gian này, nếu như hắn tỉnh, liền bổ sung một chút, không cho phép bất luận kẻ nào biết hắn ở đây, hiểu ta ý tứ “

Nữ tử gương mặt vội vàng gật đầu.

Sau đó không lâu, “Đường Nhân” vội vàng rời đi đế hoàng võ bị kho, có trấn thủ đế linh vệ hiếu kì, kinh ngạc nói: “Đường giáo úy, ngài tại sao lại ra “

“Đường Nhân” một mặt xúi quẩy, lớn tiếng nói: “Đừng đề cập, xảy ra chút ngoài ý muốn, ta phải nhanh đi ra ngoài một chuyến.”

Lại có người hô, “Về sớm một chút, chơi mấy đem!”

Đầu hắn cũng không trở về, “Không có vấn đề, chuẩn bị kỹ càng túi tiền, lão tử muốn đem các ngươi giết cái mông nước tiểu lưu!”

Dẫn tới một trận cười vang, chửi mắng.

Rất nhanh, “Đường Nhân” rời đi đế hoàng võ bị kho, biến mất tại phố dài cuối cùng.

Đế tinh, Vân Sơn hồ, nơi đây thanh danh cực lớn, núi như mây chồng hồ như bích ngọc, là vô cùng có danh khí di tích cổ 1 trong. Nghe đồn, tại quý càng chấp chưởng tinh biển niên đại, nơi đây có 1 cái cỡ lớn tông môn, về sau bởi vì hủy diệt, sơn môn chìm vào đáy hồ.

Hàng năm đều hấp dẫn đến đại lượng tu sĩ, tiến vào bên trong tìm kiếm cơ duyên, lại thêm cảnh sắc nhất tuyệt, dần dà hình thành một mảnh náo nhiệt khu buôn bán.

1 cái tinh hạm ở đây cập bến, hành khách nhao nhao xuống thuyền, đổi một khuôn mặt Đường Nhân, lúc này cũng trong đám người. Hắn đầu tiên là nhìn thoáng qua, xung quanh hoàn cảnh, lại chẳng có mục đích đi một vòng, giống như là thật du ngoạn đồng dạng, đợi xác định không người theo dõi về sau, lúc này mới bước chân nhất chuyển, tiến vào 1 cái tên là “Khanh Minh” quán trà.

Mà giờ khắc này, tại đế hoàng võ bị trong kho, Lưu Dần chính chau mày, hắn nghĩ không ra La Quan muốn thế nào lặng yên không một tiếng động rời đi. Nếu không một khi hắn có dị động, thế tất sẽ dẫn phát, đến từ hoàng triều chú ý.

‘Hắn đến cùng, là có biện pháp nào đâu ‘

Chương 1265 : Khanh Minh

Biện pháp rất nhiều La Quan, lúc này đi vào quán trà bên trong, hắn thái độ thanh thản nhìn quét hai bên, chậm rãi đi tới phía trước cửa sổ.

“Vị tiểu thư này, tương phùng không bằng ngẫu ngộ, nhưng nguyện cùng tại hạ liều cái, cùng nhau thưởng thức trước mắt sơn thủy Minh Tú “

Viên Nghệ nhướng mày, nàng thành đạo năm sớm bề ngoài non nớt, giờ phút này mặc màu xanh nhạt váy dài, quả nhiên là một phái rực rỡ.

Hôm nay ở đây, chỉ ngồi chưa tới một canh giờ, trước sau đã có mấy đợt tu sĩ đến đây đáp lời, nếu không phải chuyện hôm nay quan trọng muốn, đã sớm xuất thủ cho những này đăng đồ tử một bài học.

Đè ép tức giận, nàng mặt lạnh nói: “Không tiện, xin các hạ đi.”

Quán trà nơi hẻo lánh vang lên vài tiếng cười nhạo, mấy đạo ánh mắt xem ra, giọng mỉa mai chi hơn càng nhiều hơn chính là cười trên nỗi đau của người khác. Vừa rồi, bọn hắn đều bị cự tuyệt, bằng ngươi còn muốn yêu cầu xa vời thật đáng tiếc, như thế kiều nộn động lòng người nữ tử, cũng không biết ai mới có thể cùng chi thân cận.

La Quan thần sắc bình tĩnh, “A, cái kia ngược lại là

không khéo, có người cùng ta ước định 3 ngày kỳ hạn, không phải là nhận lầm người “

Viên Nghệ biến sắc, nghiêm túc nhìn trước mắt người, hình dạng bình thường đôi mắt lạnh nhạt, một bộ áo bào đen rơi vào trên người, cũng có mấy điểm lạnh nhạt thong dong, nàng do dự một chút, hạ giọng, “Không biết các hạ tục danh “

“Ta từ trong bóng tối đến, muốn nhìn qua tinh biển xán lạn, danh tự cái gì, ngược lại là đã sớm quên.” La Quan nhàn nhạt mở miệng, “Hiện tại, ta có thể ngồi xuống sao “

Viên Nghệ vội vàng đứng dậy, “Ngài… Ngài mời…” Người trước mắt, dù khí tức hoàn toàn xa lạ, hình dạng càng chưa từng thấy qua, nhưng đối như vậy tồn tại mà nói, thay đổi hết thảy đều dễ như trở bàn tay.

“Đa tạ.” La Quan quay người ngồi xuống, như thế khiến một đám âm thầm người quan sát, nhịn không được trừng lớn mắt, khó nén chấn kinh, giờ phút này trong óc, chỉ có một cái ý niệm trong đầu lăn lộn —— dựa vào cái gì ta cái kia bên trong không như thế người xinh đẹp như vậy nữ tử, đúng là mù

La Quan nhấc lên ấm trà, tự lo rót một chén, khen: “Trà ngon.” Hắn đặt chén trà xuống, bình tĩnh xem ra, “Viên Nghệ, hôm nay ngươi có thể làm chủ nếu không thể lời nói, liền mời ra chính chủ đi.”

Bị hắn tròng mắt màu đen bao phủ, Viên Nghệ trong lòng run lên, lại không một chút hoài nghi, cung kính nói:

“Vâng, mời ngài hơi chờ.” Đã vị này nói, danh tự đã lãng quên, nàng không dám tùy tiện đề cập, đưa tay nhẹ nhàng gõ hai lần mặt bàn.

Giống như đến một loại nào đó tín hiệu, mấy tên người hầu trà hiện thân, ôn hòa lại hữu lễ mời khách nhân khác rời trận, “Thật có lỗi, bỉ trà lâu có khách quý đến, đem tạm thời bế cửa hàng.”

“Khách nhân mời, ngài tất cả tiêu phí, nhưng giá gốc trả lại.”

“Mời ngài bây giờ rời đi, thật sự là xin lỗi.”

Đại bộ phận điểm khách nhân dù sắc mặt không đổi, hay là đứng dậy rời đi, có mấy cái người trẻ tuổi, lại mặt mũi tràn đầy không cam lòng làm ầm ĩ, “Dựa vào cái gì quán trà mở cửa đón khách, nửa đường xua đuổi chúng ta, đây chính là các ngươi làm ăn quy củ “

“Biết ta là ai không tại cái này Vân Sơn hồ còn không người…” Thanh âm càng ngày càng nhỏ, nguyên lai là một tên người hầu trà, chính diện vô biểu lộ xem ra, trước đó bọn hắn cúi đầu là thái độ cung kính, chỉ khi nào trầm mặt xuống đến, lại vẫn thật rất khiếp người.

“Đừng nói, đi mau.”

“Đi thôi đi thôi.”

Tương hỗ nắm kéo, mấy tên người trẻ tuổi vội vàng rời đi, chờ bọn hắn vừa ra cửa, liền nghe “Bành” một tiếng, quán trà đại môn đóng chặt.

Trong đó một tuổi trẻ người, sắc mặt phẫn uất, “Mấy vị, hà tất sợ chỉ là 1 cái quán trà chẳng lẽ bọn hắn còn dám, đối chúng ta động thủ không thành.”

Một người khác lắc đầu, “Đi ra ngoài bên ngoài, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện… Mà lại, ta xem trà này lâu cổ quái, sợ là không phải dễ trêu.”

“Kia người hầu trà vừa rồi, đột nhiên không cười, ta lại có chút run chân…”

“… Thì ra là không chỉ chính ta dạng này, ta còn tưởng rằng là ảo giác.”

Mấy người đột nhiên trầm mặc xuống dưới, nghĩ đến vừa rồi như vậy, xanh thẳm non nớt kiều mị động lòng người nữ tử, cùng vừa rồi ngồi xuống người kia… Ân mấy người sắc mặt lại biến, bọn hắn đột nhiên phát hiện, bất quá là một lát chuyện lúc trước, có thể ra trà lâu về sau, liên quan tới 2 người này ở giữa ký ức, không ngờ trở nên mơ hồ không rõ.

Nếu nói nam tử kia còn tốt, dù sao chỉ là tùy ý liếc mấy cái, nhưng nữ tử kia bọn hắn đều rất ngưỡng mộ trong lòng, làm sao lại quên mất

Mồ hôi lạnh một nháy mắt trải rộng cái trán, mấy người không dám tiếp tục dừng lại, quay người chật vật đi xa.

“Khanh Minh” quán trà bên trong, tiếng bước chân từ sau lưng truyền đến, La Quan an tọa bất động, bình tĩnh như trước nhìn trước mắt sơn thủy.

Viên Nghệ cũng đã đứng dậy, cung kính hành lễ, “Sư thúc.”

“Ừm.” Thanh âm già nua ở bên tai vang lên, lộ ra mấy điểm mục nát, tiếp lấy một bộ áo bào đen đi tới bên cạnh thân, khom mình hành lễ, “Quý càng Khanh Minh, bái kiến tiền bối.”

La Quan quay đầu xem ra một chút, trái tim bỗng dưng co vào, hắn lại trên người người này, nhìn thấy tử vong lưu ngấn, kia phần âm lãnh cùng cô quạnh, càng là tuyệt sẽ không sai, thoảng qua trầm mặc, hắn nói: “Ngươi đã bị tử vong tiêu ký, đem không còn sống lâu nữa.”

Dưới hắc bào Khanh Minh hơi ngừng lại, thở dài một tiếng, “Liền biết đây hết thảy, không thể gạt được tiền bối con mắt, vãn bối đích xác sắp chết.” Hắn kéo xuống áo bào đen, lộ ra 1 trương già nua gương mặt, bộ mặt làn da trùng điệp, mỗi 1 đạo nếp uốn bên trong, đều là thời gian vô tình vết khắc.

“Trước đó, vãn bối chưa từng ngay lập tức ra nghênh đón, còn xin tiền bối thứ lỗi.”

La Quan lắc đầu, “Người sắp chết, cần gì nói tội, ngồi đi.” Hắn ngữ khí hờ hững, khiến Viên Nghệ mặt lộ vẻ không đành lòng, vô ý thức cắn môi, cũng không đợi nàng mở miệng, liền bị 1 đạo ánh mắt ngăn lại.

Khanh Minh phất phất tay, nói: “Viên Nghệ, ngươi đến pha trà, ta cùng tiền bối thỉnh giáo một ít.” Đang khi nói chuyện, hắn quay người ngồi xuống.

Viên Nghệ cung kính xưng phải, mang tới mới lá trà, đồ uống trà, pha trà quá trình cảnh đẹp ý vui, trước vì La Quan rót đầy một chén, lại cho Khanh Minh dâng lên, lúc này mới nhãn quan miệng mũi, ngồi ở một bên bất động.

“Tiền bối, mời.” Khanh Minh đưa tay hư dẫn.

La Quan nâng chung trà lên, nhìn hắn một cái, “Biết chết mà thản nhiên chịu chết, ngươi coi như không tệ, chí ít không có ném quý càng mặt mũi.”

Câu nói này không biết xúc động cái gì, khiến Khanh Minh thân thể lắc một cái, tiếp lấy gượng cười, “Hiện tại, vãn bối là thật tin tưởng, ngài cùng quý càng ở giữa nguồn gốc rất sâu, lại biết được năm đó chi bí… Tiền bối, ngài… Ngài có phải không, là ta chờ…”

La Quan khoát tay, “Chuyện cũ trước kia đều đã bỏ qua, không cần nhắc lại.” Thần sắc hắn bình tĩnh, nói: “Hôm nay, ta hỏi ngươi đáp, có bằng lòng hay không “

Khanh Minh chắp tay, “Tiền bối xin hỏi.”

“Xanh đậm, bây giờ ở đâu “

Khanh Minh nói: “Tại quý càng tổ địa, toà kia trời giơ cao trong lỗ đen.”

La Quan trong lòng trầm xuống, quý càng tổ địa… Đây chính là Cửu Ương hoàng triều, đều chậm chạp không cách nào đột phá địa phương, hắn trầm mặc mấy hơi, nói: “Mục tiêu của các ngươi là cầm tới xanh đậm vì

ngươi tục mệnh không đúng, nó làm không được, các ngươi muốn làm cái gì… Được rồi, ta không thèm để ý… Nhưng xanh đậm đối ta cũng chỗ hữu dụng, ta cần mang tới dùng một lát.”

Khanh Minh cung kính nói: “Nếu tiền bối nguyện xuất thủ, trợ vãn bối cùng một chút sức lực, đợi lấy được xanh đậm về sau, nguyện từ tiền bối xử trí.”

“Không sợ bản tọa xoay người rời đi “

“Quý càng môn nhân tin tưởng tiền bối!”

Chương 1266 : Hợp tác

La Quan cười một tiếng, song phương cũng vô quá nhiều giao lưu, cái gọi là “Tín nhiệm” nghe một chút liền tốt, tỉ lệ lớn là bởi vì, quý càng một phương phát giác được, hắn đối xanh đậm nhất định phải được, bất đắc dĩ làm ra thỏa hiệp. Nếu nói nó âm thầm, không có khống chế chuẩn bị ở sau, hắn không tin. Nhưng những sự tình này không vội, vô luận cuối cùng phân chia như thế nào, cũng nên lấy trước đến lại nói.

“Tốt, nói một câu các ngươi kế hoạch đi.”

Khanh Minh thấy La Quan phản ứng, liền đoán được hắn suy nghĩ, trong lòng rất bình tĩnh, hắn vốn là không nghĩ tới có thể tuỳ tiện thu hoạch được tín nhiệm, “Là. Năm đó, trụ trời phải xoáy tinh vực quy mô xâm lấn, chiến cuộc mất khống chế quý càng lật úp sắp đến, vì bảo tồn hi vọng cùng tương lai khả năng, đương nhiệm tông chủ đánh gãy thông thiên kiều, cũng kích hoạt sơn môn đại trận, lấy lỗ đen bản thân là trời hố, đem trong ngoài ngăn cách.”

“Cái này 1 cách làm bảo đảm toàn quý xuyên núi cửa, 3 đại hoàng triều nếm thử vô số biện pháp, từ đầu đến cuối chưa thể xâm nhập trong đó. Nguyên bản, quý càng âm thầm tồn tại, tiến vào lỗ đen chi pháp, nhưng…” Nói đến đây, Khanh Minh thở dài, mặt lộ vẻ đắng chát, “Quý xuyên núi trong môn bộ, như xuất hiện không biết biến hóa, ảnh hưởng lỗ đen quy tắc vận chuyển, lúc trước nếm thử tiến vào mấy vị đồng môn toàn bộ thân tử đạo tiêu.”

“Về sau, trải qua ta cùng nhiều phiên thăm dò, rốt cuộc tìm được chỗ mấu chốt, trong cái này trải qua tương đối phức tạp, nhưng tiền bối trước đó tại đế hoàng võ bị trong kho, nhìn thấy kia chiếc màu đen tinh hạm, chính là ra vào mấu chốt trong đó, chỉ cần đem nó cầm vào tay, liền coi như đạt thành 1.”

La Quan tại biết được, xanh đậm giấu kín tại quý xuyên núi phía sau cửa, trong lòng liền có mấy điểm suy đoán, giờ phút này nghe vậy nhíu mày, “1 “

Khanh Minh nói: “Đúng vậy, tinh hạm chỉ là trong đó 1 điểm mà thôi. Nó chủ thể bộ điểm, dù đỗ tại đế hoàng võ bị kho, nhưng điều khiển bộ điểm cũng đã vỡ vụn, trong đó mấu chốt nhất khởi động chìa khoá, trải qua chúng ta điều tra về sau, rơi vào đế tinh Chu thị trong tay, trở thành kỳ tông tộc tín vật, bị lịch đại tộc trưởng nắm giữ.”

Chu thị!

La Quan trong lòng khẽ động, “Chu thị đương đại tộc trưởng thọ nguyên sắp hết, các ngươi trong bóng tối bố trí, ý đồ can thiệp việc này kết quả” chỉ có dạng này, mới có thể cầm tới, Chu thị tông tộc tín vật.

Khanh Minh gật đầu, “Đúng là như thế.”

La Quan nói: “Các ngươi có nắm chắc “

“Hết sức thử một lần.” Nhìn hắn biểu lộ, tựa hồ rất có mấy chia tính, liệu đến cũng thế, quý càng tiềm ẩn cực sâu, ngay cả đế hoàng võ bị trong kho, đều xếp vào Lưu

Dần con cờ này, đối đã sớm mưu tính Chu thị, khẳng định thẩm thấu càng sâu. Chỉ sợ bọn họ đã sớm tại cùng Chu thị đương đại tộc trưởng thọ chung, thậm chí… Nó thọ chung một chuyện, còn có quý càng môn nhân âm thầm lửa cháy thêm dầu.

La Quan nói: “Đây cũng là trong đó 1 điểm lời nói, như đắc thủ về sau, liền coi như hoàn thành hai phần ba, còn có cuối cùng 1 điểm là cái gì “

Khanh Minh trầm mặc một chút, nói: “Cuối cùng 1 điểm, là thu hoạch được sơn môn đại trận tán thành lệnh phù, vật này tại Cửu Ương đế cung bên trong…” Hắn mặt lộ vẻ do dự, hiển nhiên không biết tiếp xuống nên nói như thế nào, cũng may La Quan phất tay, đem hắn muốn nói lại thôi đánh gãy, “Tốt, chuyện này bản tọa không có hứng thú, chỉ cần các ngươi có nắm chắc liền tốt.”

Khanh Minh lắc đầu, “Đế cung… Chuyện trong đó, ai dám nói vạn vô nhất thất vãn bối mấy người cũng chỉ có thể, làm hết mình nghe thiên mệnh.”

La Quan im lặng.

Này bên trên 3 điểm, điểm điểm đan xen , bất kỳ cái gì một chỗ xuất hiện chỗ sơ suất, đều đem phí công nhọc sức. Cũng khó trách, Lưu Dần bại lộ về sau, Viên Nghệ cùng Khanh Minh ngồi không yên, trực tiếp cùng hắn nói thẳng ra, đại khái cũng là bởi vì, sợ La Quan giận dữ nhấc bàn. Đến lúc đó, quý càng môn nhân trù tính kế hoạch nhiều năm, chắc chắn triệt để trôi theo nước chảy.

Chỉ bất quá, như thế mấu chốt bố cục, cũng chỉ có một bộ này “Như giẫm trên băng mỏng” kế hoạch, liền không có cái gì chuẩn bị ở sau cùng dự bị sao quý càng dù đã hủy diệt, nhưng gốc rễ ngọn nguồn vẫn còn, nó phong cách hành sự không nên là, dạng này thô ráp, đơn giản. Suy nghĩ một chút, La Quan nói: “Tiến vào quý xuyên núi cửa sự tình, chỉ có các ngươi tại làm sao hay là nói, nhiều mặt cũng tiến vào “

Hắn đôi mắt bình tĩnh, đen nhánh mà tĩnh mịch, lẳng lặng nhìn về phía Khanh Minh, lại nhìn lướt qua an tọa bất động Viên Nghệ. Cái trước còn tốt, trải rộng nếp nhăn trên khuôn mặt, cũng vô quá lớn cảm xúc chập trùng, chỉ là giữa lông mày nếp nhăn càng sâu mấy điểm.

Viên Nghệ ống tay áo ở giữa tay run một chút, nội tâm hãi nhiên —— đây chính là đại năng giả nhìn rõ sao lại hoặc là, là đặc thù nào đó thần thông

Khanh Minh chắp tay, “Tiền bối nhìn rõ vạn cổ, thật có mặt khác 2 chi đồng môn, ngay tại ngàn tháng, lưu quang 2 đại hoàng triều nội bộ làm việc. Tiến nhập sơn môn biện pháp cũng không phải là chỉ có duy nhất, lại ta cùng truyền thừa đạo thống khác biệt, đều có tự thân bí ẩn. Nhưng vì bảo đảm ổn thỏa, không đến nỗi một phương ngoài ý muốn nổi lên, mặt khác 2 phe bị liên luỵ, vãn bối cũng không biết thân phận của bọn hắn, cùng chuyện đang làm.”

La Quan gật đầu, lúc này mới giống như là quý càng làm việc phong phạm, sẽ không đem toàn bộ hi vọng chỉ đặt ở một chỗ. Làm như vậy dù sẽ phân tán lực lượng,

khiến vốn là hư nhược quý càng tàn hơn càng phát ra điêu linh, nhưng chỗ tốt là sẽ không bị một mẻ hốt gọn, tận khả năng cam đoan truyền thừa không dứt.

Khanh Minh đứng dậy, nói: “Việc này nguyên chỉ có ta cùng Viên Nghệ biết được, nàng là chúng ta cái này một chi thần tông tu sĩ bên trong, tu vi nhất tinh thâm người, một khi kế hoạch thành công, sẽ thành tinh hạm chấp chưởng giả, dẫn đầu chúng ta tiến vào quý càng tổ địa.” Đây là mịt mờ nhắc nhở, lúc nói chuyện hắn khom người cúi đầu, để tránh La Quan bất mãn.

La Quan lơ đễnh, bình tĩnh nói: “Ừm, bản tọa biết.” Dừng một chút, tiếp tục nói: “Liên quan tới đế hoàng võ bị trong kho tinh hạm, nhưng cần bản tọa hỗ trợ “

“Không dám quấy nhiễu tiền bối, vãn bối đám người đã có sắp xếp, như xuất hiện khó khăn trắc trở, lại xin tiền bối xuất thủ tương trợ.” Khanh Minh gánh nặng trong lòng liền được giải khai, lộ ra mấy điểm tiếu dung, vậy liền coi là là sơ bộ, cùng La Quan đạt thành hợp tác.

Cứ việc vị tiền bối này thân phận cực kỳ thần bí, nhưng tỉ lệ lớn là cùng quý càng có quan hệ, có như thế tồn tại cường đại ẩn vào chỗ tối, đối bọn hắn đến nói, tăng lên cực lớn lực lượng, cũng gia tăng dung sai hạn mức cao nhất.

“Tốt, nếu như thế lời nói, bản tọa liền đi trước một bước.” La Quan đứng dậy, lại quay đầu xem ra một chút, “Liên quan tới ta thân phận, chỉ 2 người các ngươi biết được chính là, không nên truyền ra ngoài.”

“Vâng, cung tiễn tiền bối.”

Khanh Minh, Viên Nghệ khom người đưa tiễn, nhìn xem La Quan đi ra quán trà, lẫn vào trong đám người, cuối cùng biến mất tại cuối tầm mắt.

Hô ——

Viên Nghệ thở ra một hơi, trắng nõn, non nớt trên gương mặt, toát ra tầng 1 tinh mịn mồ hôi, nói khẽ: “Vị đại nhân này, so với lúc trước cho ta cảm giác, càng khủng bố hơn.”

Khanh Minh trầm mặc mấy hơi, chậm rãi nói: “Theo Lưu Dần truyền tin, vị tiền bối này trước đây không lâu, tại đế hoàng võ bị trong kho, thu hoạch được 1 tôn siêu cường thu nhận vật, ‘Kiếm sơn’ tán thành… Mà như ngươi lời nói, trước đó đã từng thấy tiền bối lấy kiếm xuất thủ…” Hắn than nhẹ, “Có lẽ, vậy căn bản cũng không phải là tán thành, mà là tiền bối thu hồi, lúc trước mình còn sót lại đồ vật.”

Viên Nghệ trừng lớn mắt, “Cái này… Như coi là thật như thế… Tiền bối làm việc làm gì… Điệu thấp như vậy…”

Khanh Minh kéo áo bào đen, đem tự thân che lấp ở bên trong, “Tiền bối làm việc, tự có thâm ý ở bên trong, há lại ta cùng có thể phỏng đoán lão phu đi, ngươi thu thập xong nơi đây dấu vết, chớ xảy ra bất trắc.” Hắn quay người rời đi, nhưng dưới hắc bào một đôi tròng mắt chỗ sâu lại hiện lên tinh mang.

Hiện nay, quý càng cũng vô tông chủ, chỉ có 3 vị trưởng

lão chấp chưởng đại quyền, các thống lĩnh một chi truyền thừa làm trọng chấn quý càng mà cố gắng. Là lấy, liền có thể tiếp xúc phương diện, tầm mắt đến nói, Khanh Minh cùng lúc trước Quý Việt tông chủ, cơ bản tại cùng một cấp bậc.

Hắn biết được, tự nhiên so Viên Nghệ hơn rất nhiều, “Người chuyển sinh trùng tu người cổ tiên nhân… Lại hoặc là, là lại đi tu hành đường vị đại nhân này tin tức quá ít quá ít, thực tế quá mức thần bí. Có lẽ, có thể thử một chút, sai người đi nguyệt điểm tinh điều tra…

Không!

Ý niệm này cùng một chỗ liền bị đè xuống, liên quan đến như vậy tồn tại, tốt nhất đừng tự cho là thông minh, nếu không cực khả năng rước họa vào thân.

Đến lúc đó đừng nói trợ lực, sợ là bọn hắn cái này một chi quý càng môn nhân, đều muốn bị giết sạch sẽ.

Đối La Quan, Khanh Minh kính sợ thật sâu, có thể cùng tử vong nhìn nhau người, đương nhiên là có tư cách này!

Chương 1267 : Đế cung lai sứ

Một đường thuận lợi, “Đường Nhân” trở về doanh địa, lần nữa tiến vào đế hoàng võ bị kho, vẫn chưa gây nên bất kỳ gợn sóng nào. Trừ mấy cái con bạc, đối này một mặt bất mãn, bọn hắn âm thầm thiết một ván, chuẩn bị hung hăng trả thù một lần, lại làm vô dụng công.

Đế hoàng võ bị kho chỗ sâu, cung điện màu đen ngoan ngoãn mở cửa, đón “Đường Nhân” đi vào trong đó, đợi cửa điện quan bế về sau, bộ mặt hắn có chút vặn vẹo, liền đã khôi phục như cũ bộ dáng, “Ta rời đi khoảng thời gian này, có hay không ngoài ý muốn “

Chất gỗ trên nội bích, nữ tử gương mặt hiển hiện, cung kính lắc đầu.

A, Đường Nhân tỉnh một lần, nhưng nàng tuân theo phân phó của đại nhân, lại cho hắn một chút hung ác, đại khái còn muốn ngủ lấy một đoạn thời gian.

La Quan gật đầu, “Này cũng không sao.”

Thấy La Quan không trách tội, nữ tử gương mặt mặt lộ vẻ nhẹ nhõm, nàng sợ lầm đại nhân sự tình, dẫn đến tự thân bị phạt, là lấy hạ thủ hơi nặng chút.

Đi tới giam giữ Đường Nhân chỗ, La Quan trầm mặc một hồi, “… Để hắn kế tiếp theo ‘Ngủ ‘Đi, cùng tỉnh lại nói cho ta.”

Gia hỏa này cũng coi là mạng lớn, đầu bị đánh nát non nửa, thế mà còn có khí. Có khí liền chết không được, tốt xấu là bỉ ngạn cảnh, nhưng nghĩ khôi phục lại, cũng được muốn một chút thời gian.

Tại trong đại điện, tùy ý tìm một chỗ ngồi xếp bằng, La Quan mặt lộ vẻ suy tư, cùng quý càng môn nhân đạt thành hợp tác có chút thuận lợi, nhưng chuyện kế tiếp, chưa hẳn thuận buồm xuôi gió. Cứ việc Khanh Minh biểu hiện rất có mấy phần tự tin, nhưng ngoài ý muốn lúc nào cũng có thể phát sinh, một khi bị Cửu Ương hoàng triều phát giác, trong thời gian ngắn sợ là rất khó lại có cơ hội cầm tới xanh đậm.

“Hô —— “

La Quan thở ra một hơi, “Làm hết mình, nghe thiên mệnh đi. Tiếp tục tu luyện, nếu có thể đột phá Đại Đạo cảnh, cho dù thế cục mất khống chế, cũng có thể nhiều mấy điểm xê dịch chỗ trống… Ngoài ra, bản đầy đủ khai thiên 1 kiếm, vẫn là phải tiếp tục tham ngộ, học tập, lúc trước có thể ‘Kinh sợ thối lui’ Trần Vương, một kiếm này khí thế cực kỳ trọng yếu.” Dù chỉ là chủ nghĩa hình thức, nhưng lợi dụng tốt, thời khắc mấu chốt cũng có thể nghịch chuyển thế cục.

Hắn nhắm mắt lại bắt đầu tu luyện.

Đảo mắt, quá khứ 1 tháng, La Quan đế linh vệ lệnh bài bên trong, thu được một cái truyền tin, đại ý là đế hoàng võ bị trong kho, gần đây “Thu nhận vật” đả thương người sự kiện càng ngày càng nhiều, yêu cầu các giáo

úy tiến vào võ bị trong kho trực, để phòng ngoài ý muốn.

Rất công thức hoá thông tri, nhưng La Quan lại biết, đây là cho hắn nhắc nhở —— Lưu Dần chưởng quản nội cần, loại này sự vụ nhiều từ hắn đến chưởng khống, một thân dù không biết thân phận của hắn, nhưng quý càng thế tất sẽ cho hắn một chút đề điểm, bình thường điều động truyền tin, sẽ không đến quấy rầy hắn.

Nói cách khác, quý càng chuẩn bị động thủ, cũng không biết bọn hắn đem dùng cái gì thủ đoạn, từ đế hoàng võ bị trong kho lấy đi kia chiếc xuyên qua tinh hạm. Được rồi, cái này không có quan hệ gì với hắn, hi vọng hết thảy thuận lợi đi.

Bá ——

La Quan đứng dậy, bước nhanh ra ngoài bước đi, rất nhanh liền đi tới, giam giữ Đường Nhân địa phương. Hắn còn không có tỉnh lại, trên đầu thương thế, ngược lại là tốt hơn hơn nửa, nhưng nhìn xem hay là máu thịt be bét.

Suy nghĩ một chút, hắn quăng lên Đường Nhân, dùng sức một trận lắc lư, hắn rốt cục mở mắt ra, chỉ cảm thấy choáng đầu hoa mắt ê ẩm sưng không chịu nổi, thống khổ rên rỉ một tiếng, yếu ớt nói: “Ngụy… Ngụy Trang… Ngươi… Ngươi đối ta làm cái gì… Họ Ngụy, ta cho ngươi biết…”

Không chờ hắn uy hiếp xong, La Quan xoay người rời đi, “Ta nói ngươi nghe. Chuyện này, không muốn cùng bất luận kẻ nào nhắc lên, tiếp xuống ngươi liền lấy, bị

‘Thu nhận vật’ tập kích ngoài ý muốn thụ thương làm lý do, ở tại bên ngoài tĩnh dưỡng, không nên tiến vào đế hoàng võ bị kho, hiểu rồi sao “

Đường Nhân: …

Nam tử hán đại trượng phu, há có thể làm người trong tay đề tuyến con rối, ngay cả ngày nào sinh tử đều không tự biết ta nhất định phải kiên cường 1 đem!

Nếu không, cái này cuộc sống sau này, còn có thể qua sao

La Quan mặt không biểu tình, “Ta chỉ là đánh ngươi, để ngươi hôn mê một đoạn thời gian, nhưng cũng không hề động tiền của ngươi cái túi, có thể thấy được ta đối với ngươi, hay là ngoài định mức rộng rãi. Đường huynh, ta khuyên ngươi đừng không biết điều, nếu không lần tiếp theo, liền chưa chắc sẽ là như thế này.

Đường Nhân biến sắc, hắn tỉnh lại ngay lập tức, liền kiểm tra tài sản của mình, biết La Quan cũng không có nói lung tung.

Do dự mãi, hắn nhận mệnh thở dài một hơi, nhắm mắt lại.

Kiên cường không kiên cường, sau này hãy nói đi, như bị đoạt đi mình thắng được tiền tài, kia mới thật là muốn chết.

Đáng chết Ngụy Trang, hắn vậy mà cầm chắc lấy ta uy hiếp!

La Quan mỉm cười, đây cũng là lúc trước hắn, không có cướp sạch Đường Nhân nguyên nhân, không phải lấy gia hỏa này tính tình, thế tất yếu xảy ra ngoài ý muốn. Đương nhiên, hiện tại không động thủ, không phải là về sau cũng không động thủ, chủ yếu nhìn một thời cơ.

Rời đi đế hoàng võ bị kho khu vực hạch tâm, tìm chỗ không có người đem Đường Nhân vứt xuống, nhìn xem hắn ôm đầu, lảo đảo đi xa, La Quan lại cùng 2 canh giờ, mới mặt không biểu tình đi ra ngoài.

“Ngụy đại nhân!”

Trấn thủ đế linh vệ vội vàng hành lễ.

“Ừm.”

Hắn lên tiếng, không để ý tới xung quanh tụ đến ánh mắt, trực tiếp về chỗ ở.

Mà cùng lúc đó, Lưu Dần ngay tại tiếp đãi, đến từ đế cung lai sứ, đối phương đột nhiên đến, để hắn âm thầm kinh hãi.

Cũng may, đế cung phương diện cũng không phải là phát giác được cái gì, lần này là vì Ngụy Trang mà đến, “Lưu đại nhân, ngươi đã tiếp xúc qua người này 2 lần, hắn thật bị kiếm sơn ăn mòn trở thành khôi lỗi, trong đó phải chăng có ẩn tình khác” đế cung lai sứ đôi mắt sắc bén, chậm rãi mở miệng.

Lưu Dần suy nghĩ nhanh quay ngược trở lại, tại La Quan

đưa ra “Viên Nghệ” muốn cùng gặp mặt lúc, là hắn biết đây hết thảy đều là giả. Cái gì bị kiếm sơn điều khiển, lưu lạc trở thành khôi lỗi, chỉ là Ngụy Trang cố ý giả trang ra, dù không biết hắn cái gì mục đích, nhưng tự nhiên có nó nguyên nhân.

Mà sớm tại 1 tháng trước đó, hắn liền thu được truyền lệnh, xác nhận Ngụy Trang là bạn không phải địch thân phận, lại có 1 câu rất nặng, để hắn tại thời khắc mấu chốt, nghe theo đối phương phân phó, “Vị đại nhân này, theo Lưu mỗ quan sát, việc này nên là thật.” Nếu là người một nhà, mà lại rất có thể “Có khác bối cảnh”, hắn đương nhiên muốn giúp đỡ che lấp.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Đế cung lai sứ chung 3 người, giờ phút này nghe vậy đều nhíu chặt lông mày, lấy Lưu Dần Thần Hầu cảnh tu vi, lại là đế linh vệ cao tầng, đối bệ hạ trung tâm không có vấn đề, phán đoán của hắn khi sẽ không phạm sai lầm.

Người còn lại nói: “Lưu đại nhân, Ngụy Trang trạng thái như thế nào chúng ta như tiếp cận hắn, sẽ hay không gây nên bất mãn của hắn “

“Cái này…” Lưu Dần suy nghĩ một chút, nói: “Ngụy Trang 1 tháng trước tiến vào đế hoàng võ bị trong kho tu luyện, đến nay còn chưa ra, như 3 vị đại nhân không nóng nảy lời nói, bản quan có thể nếm thử hỏi thăm hắn một chút, mới quyết định.”

Vị cuối cùng cung bên trong lai sứ gật đầu, “Chúng ta cũng không sốt ruột. Lưu đại nhân lời ấy ổn thỏa, liền làm phiền ngươi đi một chuyến, lại làm quyết đoán.”

“Được.” Lưu Dần gật đầu đáp ứng, nhưng trong lòng minh bạch, đế cung lai sứ tuyệt sẽ không, tuỳ tiện tin tưởng hắn lời nói của một bên.

Lấy hoàng triều đối kiếm sơn coi trọng, trong tay bọn họ tất nhiên có một loại nào đó, có thể xác nhận Ngụy Trang trạng thái đồ vật, hi vọng đừng ra chỗ sơ suất mới là.

Sắp xếp cẩn thận 3 vị cung bên trong lai sứ, Lưu Dần đuổi người ra ngoài, quả nhiên nhận được trả lời, La Quan hôm nay đã rời đi đế hoàng võ bị kho. Hắn ngầm cười khổ đối này cũng không cảm thấy kinh ngạc, vốn là hắn truyền tin, nhắc nhở La Quan rời đi, miễn cho gặp tác động đến.

Ai, như thế xảo, ngay cả từ chối mấy ngày, âm thầm nhắc nhở đều làm không được. Đế cung lai sứ ngay tại trong doanh địa, lại có Tề Hầu, Tôn đạo nhân chờ ở đây, La Quan hiện thân một chuyện không có khả năng giấu diếm, Lưu Dần trực tiếp đứng dậy đi ra ngoài. Truyền tin cũng miễn, hiện tại làm ít sai ít, miễn cho bị người khác bắt lấy chỗ sơ suất.

“Lưu đại nhân” La Quan âm thầm nhíu mày, cũng không nghĩ tới hắn vừa ra, người này liền chạy tới gõ cửa, không phải là xảy ra điều gì sai lầm

Lưu Dần nói: “Ngụy đạo hữu, Lưu mỗ có một số việc ,

có thể hay không bên trong nói chuyện “

La Quan đẩy ra một bước, “Mời tiến vào.”

Đóng lại cửa sân, Lưu Dần chắp tay nói: “Hôm nay, đế cung bên trong đến 3 vị sứ giả, bọn hắn có một số việc, muốn cùng ngươi giao lưu…”

La Quan gõ gõ ngón tay, “Đôm đốp” tử sắc lôi quang nổ tung, đem viện lạc bao phủ ở bên trong, “Nơi đây tạm thời chưa có người nhìn trộm, Lưu đại nhân nói rõ là đủ.”

Lưu Dần trầm giọng nói: “Đế cung muốn xác nhận, Ngụy đạo hữu là có hay không, là bị ‘Thu nhận vật’ ăn mòn, lấy kiếm núi tầm quan trọng, không đạt mục đích bọn hắn tuyệt sẽ không bỏ qua.”

La Quan có chút nhíu mày, “Nha… Nếu như thế lời nói, liền cho bọn hắn một cơ hội, đến 1 nghiệm thật giả đi.” Gặp hắn tỏ thái độ, Lưu Dần gánh nặng trong lòng liền được giải khai, “Ngụy đạo hữu có nắm chắc liền tốt, Lưu mỗ cái này liền trở về nói cho bọn hắn… Thời gian không nhiều, còn phải mau chóng đưa tiễn bọn hắn cho thỏa đáng.”

Hắn tin tưởng, La Quan có thể nghe ra được nhắc nhở của hắn, đế hoàng võ bị trong kho chuẩn bị đã hoàn toàn, không thể quá nhiều kéo dài.

Mà đế cung người tới lưu tại cái này bên trong, chính là không ổn định nhân tố.

La Quan nghĩ nghĩ, “Ngụy mỗ biết.” “5 1 ngày nghỉ gặp được chút chuyện, đi 6 cánh cửa dạo qua một vòng, quá trình cùng kết quả đều rất một lời khó nói hết, cảm giác thất vọng, cũng vô cùng không thể lý giải.

Không thể nhiều lời, tóm lại hi vọng cơ sở có thể càng tốt hơn một chút đi, ở đây cho mọi người nói lời xin lỗi, ngày mai khôi phục bình thường đổi mới.”

Chương 1268 : Khủng bố

Lưu Dần sau khi rời đi ngày thứ 2, Túy Tiên cư.

3 vị khách nhân cùng nhau mà tới, cùng người bên ngoài khác biệt, bọn hắn không nói cẩu cười, giữa lông mày lộ ra mấy điểm hờ hững, xa cách.

Trương Hưng rất có mấy điểm nhãn lực, giật mình trong lòng, vội vàng tiến lên đón, “Bỉ nhân chính là Túy Tiên cư chưởng quỹ, hoan nghênh 3 vị quý khách, không biết có gì cần tiểu nhân làm “

Một người trong đó nói: “An bài một chỗ an tĩnh bao sương, hôm nay ta cùng muốn ở đây yến khách.”

“Không có vấn đề, 3 vị quý khách mời đi theo ta.” Trương Hưng tự mình dẫn đường, đem người an bài thỏa đáng, lúc này mới trở lại dưới lầu.

Hô ——

Quan gia người!

Hắn trà trộn bang phái, cái mũi bén nhạy rất, cứ việc 3 vị này cố ý che lấp, nhưng trên thân kia phần hương vị lại không sai.

Phân phó cẩn thận chiếu khán, Trương Hưng trở lại phía sau quầy, nhịn không được nhìn về phía đối diện đế hoàng võ bị kho, đáy mắt lộ ra vẻ lo lắng.

Rất nhanh, nửa canh giờ trôi qua, gã sai vặt vẻ mặt đau khổ tới, “Chưởng quỹ, trên lầu kia 3 vị khách nhân, đã không gọi món ăn cũng không uống rượu, cứ như vậy hao tổn “

Trương Hưng ngẩng đầu, nhìn lên trên một chút, “Ngươi liền canh giữ ở bên ngoài, bọn hắn phân phó cái gì làm cái gì, nếu như không có phân phó, ngươi coi như mình là khối đầu gỗ.”

Gã sai vặt lên tiếng, xoay người đi.

Hắn không ngốc, từ chưởng quỹ lời nói bên trong mơ hồ phát giác được cái gì, ám đạo 3 vị này xem ra, thân phận rất không bình thường. Nhưng nếu là người có thân phận, được mời mà đến khách nhân, vì sao chậm chạp không đến cái này chẳng lẽ không phải là đắc tội bọn hắn.

Bao sương bên trong, 3 vị đế cung lai sứ, trầm mặc ngồi tại trước bàn, sắc mặt khó coi. Lấy thân phận của bọn hắn, phụng mệnh tiến về ngoài cung, chưa từng bị người như vậy vắng vẻ

Hôm nay lại sinh sinh cùng gần 1 canh giờ, còn không có nhìn thấy đối phương thân ảnh, dù là có chút dưỡng khí công phu, bây giờ lồng ngực ở giữa, cũng là tức giận dần sinh.

“Hừ! Không phải là cố ý đùa nghịch ngươi ta cái này Ngụy Trang thật là lớn gan!” 1 người trong đó nhịn không được, trùng điệp đập cái bàn.

Một người khác nhíu mày, khuyên nhủ: “Tốt, ngươi ta phụng mệnh mà đến, là muốn xác nhận người này trạng thái, không được gây nên sự cố, nếu không truy cứu xuống tới, ngươi ta đều rơi không được tốt.”

Người cuối cùng nhắm mắt lại, “Hôm nay tuy là đợi đến trời tối, cũng muốn gặp đến Ngụy Trang… Như ngày sau người này nhất phi trùng thiên thì thôi, nếu có chán nản thời điểm, lại nói cái khác không muộn.”

Kiếm sơn sự tình dù liên quan đến trọng đại, nhưng Ngụy Trang chưa hẳn, có thể cười đến cuối cùng, đế cung người tới tự có nó kiêu ngạo, tính nết!

Vẫn chưa đợi đến trời tối, “Đến trễ” 2 canh giờ La Quan, xuất hiện tại bên ngoài Túy Tiên cư.

Trương Hưng vui mừng quá đỗi, vội vàng chào đón, “Ngụy đại nhân, ngài hồi lâu không đến.” Đang khi nói chuyện, hắn ánh mắt lộ ra một tia vội vàng.

La Quan trong lòng khẽ nhúc nhích, nói: “Hôm nay, có người mời ta uống rượu, có chuyện để sau hãy nói.”

“Vâng, Ngụy đại nhân.” Trương Hưng mặc dù gấp, cũng không dám biểu lộ ra, đột nhiên hắn như nghĩ đến cái gì, mặt lộ vẻ giật mình, “Đại nhân, hôm nay mở tiệc chiêu đãi ngài chính là 3 vị… Quan gia quý khách sao” phía sau, hắn thấp giọng.

La Quan gật đầu, “Không sai, mang ta tới đi.”

Trương Hưng tranh thủ thời gian xưng phải, nghĩ thầm

khó trách dám phơi kia 3 vị lâu như vậy, nguyên lai hôm nay muốn dự tiệc, đúng là Ngụy đại nhân. Nhưng kia 3 vị rõ ràng cũng không tốt gây, hắn do dự một chút, nói: “Đại nhân, vừa rồi nghe gã sai vặt nói, như nghe tới vỗ bàn thanh âm.”

“Không sao.” La Quan nhàn nhạt mở miệng, hắn hôm nay là cố ý, Lưu Dần sốt ruột đuổi bọn hắn đi, hắn đương nhiên phải ra một phần lực, về phần sẽ hay không kết oán… Hắn Ngụy Trang làm sự tình, cùng ta La Quan có liên can gì

Trương Hưng trong lòng nhất định, dừng bước lại, “Ngụy đại nhân, 3 vị quý khách liền ở chỗ này.” Đang khi nói chuyện, hắn nhẹ nhàng gõ cửa.

Kẹt kẹt ——

Cửa phòng từ bên trong mở ra, Trương Hưng khom mình hành lễ, rất có nhãn lực kình xoay người liền đi.

3 vị đế cung lai sứ, thần sắc nhàn nhạt trông lại, 1 người trong đó ý vị không rõ nói: “Ngụy giáo úy thật đúng là khó mời a, chúng ta bây giờ, thế nhưng là chờ bụng đói kêu vang.”

Ngụy Trang một mặt bình tĩnh, “Hôm nay lúc tu luyện, đột nhiên có đột phá, chậm trễ thời gian ước định, 3 vị không nên trách tội.”

“Ha ha! Ngụy giáo úy nói gì vậy là ta cùng quấy rầy ngươi tu luyện, mau mời tiến đến.” Lại 1 người cười to mở miệng, chắp tay nói: “Tại hạ Lý Kỳ, hiện tại cung bên

trong hành tẩu, hôm nay nhìn thấy ngụy giáo úy, coi là thật tam sinh hữu hạnh.”

Người này mới mở miệng, mặt khác cái khác đế cung lai sứ, con ngươi bỗng dưng co vào, trước đó biểu lộ ra một tia lãnh ý, lập tức thu liễm sạch sẽ.

“Tiểu nhị, nhanh lên mang thức ăn lên, cửa hàng bên trong chiêu bài phàm là có, bất luận giá cả cứ việc bên trên. Rượu muốn tốt nhất, các ngươi cửa hàng bên trong nếu như không có, liền đi bên ngoài mua, hôm nay chúng ta muốn chiêu đãi quý khách, không được mất cấp bậc lễ nghĩa.”

Sau đó, chính là thật ăn cơm, uống rượu, nhưng tràng diện cũng không ngột ngạt, Lý Kỳ rất có nhãn lực kình, nói chuyện cũng khôi hài, tại 2 người khác phối hợp xuống, từ đầu tới cuối duy trì lấy sinh động bầu không khí. Dù là La Quan đại đa số thời điểm, chỉ là đơn giản “Ừ” một tiếng, hoặc là gật gật đầu, bọn hắn cũng không có chút nào xấu hổ.

Một bữa cơm, chỉ từ tràng diện bên trên nhìn, có thể tính chủ và khách đều vui vẻ.

La Quan để đũa xuống, lau miệng, nói: “Hôm nay ăn được, 3 vị còn có chuyện khác sao “

Lý Kỳ cười đứng dậy, “Chậm trễ ngụy giáo úy tu luyện, lần nữa nói một tiếng thật có lỗi, ta cùng còn có mệnh lệnh mang theo, không tốt tại này ở lâu, cái này liền cáo từ.” Đang khi nói chuyện hắn chắp tay, còn nói “Về sau lại cùng ngụy giáo úy thân cận” vân vân, lúc này mới

dẫn người rời đi.

Đương nhiên, đang đi ra Túy Tiên cư bên ngoài, khẳng định phải kết hết nợ. Rất nhanh, một chiếc tinh hạm từ đế hoàng võ bị trong kho phóng lên tận trời, đế cung lai sứ 3 người đều ở trong đó.

2 người khác nhìn về phía Lý Kỳ, mặt mũi tràn đầy muốn nói lại thôi, rốt cục 1 người trong đó, nhịn không được nói: “Lý huynh, hôm nay làm sao đến mức này” bọn hắn đại biểu đế cung mặt mũi, dù là La Quan thật chấp chưởng kiếm sơn, cũng không cần như vậy khúm núm.

Hô ——

Lý Kỳ đột nhiên thở dài ra một hơi, sắc mặt bỗng dưng trắng bệch, cái trán càng toát ra tầng 1 tinh mịn mồ hôi lạnh.

Hắn lật tay, lấy ra 1 khối cùng loại đá cuội ngọc quyết, nó bản thể là thuần trắng chi sắc, bây giờ lại trải rộng một loại nào đó tinh hồng điểm lấm tấm. Một chút rơi xuống, tựa như là từng con mở ra khủng bố độc nhãn, chính hờ hững, lãnh khốc quét mắt, xung quanh thế giới.

Tê ——

Mặt khác 2 cái đế cung lai sứ, lập tức hít một hơi lãnh khí, bọn hắn tự nhiên sẽ hiểu, cái này ngọc quyết địa vị —— vật này tên là nguyên thạch, có thể thu nạp “Thu nhận vật” khí tức, vốn là dùng để phán định, Ngụy Trang là có hay không gặp ăn mòn, nếu là thật sự liền sẽ có tinh hồng hiển hiện.

Nhưng trước mắt một màn, thực tế quá khủng bố, tinh hồng điểm lấm tấm dày đặc xen lẫn, như từng con độc nhãn thăm dò… Một chút rơi xuống, đáy lòng hồi hộp sợ hãi mãnh liệt như nước thủy triều!

“Cái này… Đây là tới từ… Kia Ngụy Trang khí tức…” 1 người trong đó run giọng mở miệng.

Lý Kỳ gật đầu, “Tại hắn xuất hiện nháy mắt, nguyên thạch liền có dị động, như sợ hãi run rẩy, gần như vỡ nát.” Trong mắt của hắn, vẫn còn nghĩ mà sợ.

Lập tức, 3 người ở giữa, lâm vào lâu dài trầm mặc.

Tại đế cung trực, liên quan tới “Thu nhận vật” bọn hắn biết được rất nhiều, thậm chí từng xử lý qua, không chỉ một lần cùng loại sự kiện, nếu không cũng sẽ không bị điều động, tới tiếp xúc La Quan.

Nhưng lúc này đây, vẫn là để bọn hắn sợ hãi không hiểu —— có thể tại nguyên thạch mặt ngoài, hình thành chỉ có một con mắt “Thu nhận vật”, đã có thể xưng khủng bố, kia La Quan trên thân “Thu nhận vật”, nên là gì cùng tồn tại

Kiếm sơn, lại khủng bố đến tư… Lại hoặc là, cái này Ngụy Trang trên thân, không chỉ cái này 1 tôn “Thu nhận vật”

Về phần Ngụy Trang phải chăng lọt vào ăn mòn, điểm này theo bọn hắn nghĩ, đã là không thể nghi ngờ. Thậm chí có thể nói, hắn hiện tại chính là 1 tôn, còn sống, di

động, thế gian kinh khủng nhất “Thu nhận vật” !

‘Nhất định phải lập tức, đem chuyện này, hồi bẩm đế cung!’

3 người đối mặt, đều nhìn ra riêng phần mình suy nghĩ.

Sưu ——

Tinh hạm gia tốc, thấm nhuần biển mây gào thét đi xa.

Chương 1269 : Cầu cứu

Túy Tiên cư tầng cao nhất, một gian tĩnh thất.

La Quan trầm mặc thưởng trà, đối diện Trương Hưng mặt rầu rĩ, cung kính nói: “Ngụy đại nhân , dựa theo dĩ vãng quy củ, ta cách mỗi 10 ngày trái phải, sẽ thu được một lần đến từ đế vệ 2 hỏi ý, nhưng lần này đã qua đi gần 1 tháng, lại chậm chạp không có gửi thư, tình huống như vậy còn là lần đầu tiên xuất hiện.”

Thấy La Quan thần sắc không thay đổi, hắn do dự một chút, cắn răng nói: “Lấy thuộc hạ đối hội chủ hiểu rõ, hắn tâm tư kín đáo, làm việc luôn luôn có kế hoạch, không nên xuất hiện dạng này sơ hở.”

“Ngươi hoài nghi ra một loại nào đó biến cố” La Quan chậm rãi mở miệng, đối với hắn phán đoán ngược lại là rất tán thành, Chu Cẩm Thái đích thật là cái, rất cẩn thận, cẩn thận người.

Trương Hưng gật đầu, “Vâng, nhưng tiểu nhân phụng mệnh tới đây, chỉ là vì cho đại nhân ngài cung cấp tiện lợi, không lệnh không được tự tiện hành động, cho nên…”

Hắn muốn nói lại thôi, dư quang nhìn xem La Quan sắc mặt, sợ làm tức giận hắn. Cứ việc cho đến hôm nay, Trương Hưng cũng không biết La Quan thân phận, nhưng hội chủ cung kính, cùng hôm nay một trận mở tiệc chiêu đãi, không hề nghi ngờ cho thấy, trước mắt vị này tôn quý cùng cường đại.

La Quan gõ bàn một cái, nói: “Ngươi ý tứ, Ngụy mỗ biết, ngươi lập tức bắt đầu tra một chút, đế vệ 2 bên trên tình huống, như coi là thật có việc, có thể đi đế hoàng võ bị kho tìm ta.”

Trương Hưng đại hỉ, “Vâng, đa tạ Ngụy đại nhân!” Hắn thụ hội chủ đại ân, đối Chu Cẩm Thái trung thành cảnh cảnh, khoảng thời gian này trôi qua rất là dày vò.

“Ừm, cứ như vậy đi.” La Quan đứng dậy rời đi.

Trở lại chỗ ở, hắn kế tiếp theo bế quan, bởi vì cùng đế vệ 2 bên trên cắt đứt liên lạc, lần này hắn vẫn chưa thu được tu luyện vật tư.

Nhưng vấn đề không lớn, La Quan bây giờ đem tu hành trọng tâm, chuyển dời đến đối bản đầy đủ 1 kiếm khai thiên tìm hiểu thêm, mỗi lần hơi có một chút thu hoạch, đều có thể thôi động tự thân tu vi tăng lên, nó tiến triển cũng không so trước đó chậm bao nhiêu.

Đảo mắt, liền lại qua 5 ngày.

1 ngày này, La Quan đang lúc bế quan bên trong, đột nhiên một trận tâm huyết dâng trào, hắn bỗng dưng mở 2 mắt ra, nhìn về phía đế hoàng võ bị kho phương hướng.

Sau một khắc, “Ầm ầm” nổ vang rung trời từ phương xa truyền đến, tiếp lấy đại địa chấn động kịch liệt, hình như có sao băng rơi xuống!

‘Quý càng môn nhân xuất thủ.’

La Quan đứng dậy đi ra ngoài, giờ phút này trong doanh địa, đã là hoàn toàn đại loạn, vô số đế linh vệ chấn kinh vạn điểm, nhìn về phía đế hoàng võ bị kho phương hướng.

Tại hắn hiện thân nháy mắt, liền rõ ràng cảm ứng được, có mấy đạo ánh mắt trực tiếp rơi xuống, bồi hồi mấy hơi sau mới dần dần thối lui.

La Quan một mặt bình tĩnh, đối này như không có cảm giác, hắn ngẩng đầu nhìn về phía thiên khung, 1 đạo khủng bố vết rách chính chậm rãi tiêu tán, mơ hồ có thể nhìn thấy, cái nào đó quái vật khổng lồ hư ảnh.

Ân… Khá quen, như ở nơi nào gặp qua…

Nhớ tới, cái này hư ảnh thình lình chính là, La Quan ban đầu ở đế hoàng võ bị kho khu vực hạch tâm, nhìn thấy tòa sơn cốc kia.

Khá lắm!

Vốn cho là, quý càng là phải nghĩ biện pháp, tướng tinh hạm âm thầm đánh cắp, không nghĩ tới lại như vậy dứt khoát, trực tiếp tận diệt.

Bất quá nghĩ lại ngẫm lại, làm như vậy tựa hồ càng đơn giản trực tiếp, chỉ cần có thể tìm tới có thể, bị sơn cốc “Tán thành” người, hoặc xuất ra đầy đủ đả động ích lợi của nó. Dù sao, “Thu nhận vật” đều có nhất định hoạt tính, tới một mức độ nào đó, đáng nhìn làm một loại “Vật

sống” .

Oanh ——

Oanh ——

Mấy đạo khí tức cường đại phóng lên tận trời, Lưu Dần, Tề Hầu, Tôn đạo nhân các loại, đều ở bên trong, giờ phút này từng cái mặt mũi tràn đầy kinh sợ.

Trong tiếng gầm rống tức giận, mấy vị Thần Hầu cảnh xuất thủ, trực tiếp đánh nát không gian, mọi người quanh thân hào quang cháy bùng như lửa, truy sát mà đi.

1 canh giờ sau, Lưu Dần, Tề Hầu bọn người trở về, sắc mặt âm trầm ướt át.

Hiển nhiên, không công mà lui!

Liếc nhau, mọi người đều nhìn thấy, lẫn nhau đáy mắt đắng chát, kinh sợ, 1 tôn kinh khủng “Thu nhận vật”, lại bọn hắn ngay dưới mắt, trực tiếp vượt ngục đào thoát, đây quả thực chưa từng nghe thấy.

Đế cung tức giận, cùng về sau truy trách, đã có thể đoán được.

Sau đó, là 2 ngày rối loạn, đế linh vệ không dám giấu diếm việc này, ngay lập tức Thông Bẩm đế cung, cùng lúc đó phong bế đế hoàng võ bị kho bị đánh vỡ lỗ hổng, trấn áp nội bộ “Thu nhận vật”, một bên khởi động nội bộ tự kiểm, tranh thủ tại đế cung vấn trách đến trước, có

thể có phát hiện.

Rất nhanh, điều tra có kết luận, đích thật là có người tại đế hoàng võ bị trong kho xuất thủ, trợ giúp “Thu nhận vật” đào thoát.

Nhưng thân phận của người này, ai cũng không nghĩ tới —— Tạ Doãn.

Không sai, chính là trước đó bị Miêu Lãnh tiểu đội khi dễ, đánh mặt mũi bầm dập người mới trong tiểu đội một viên, vị kia lòng nhiệt tình người hiền lành.

Trương Nghị, đến nay còn không có danh tự nữ tu, cùng cái khác mấy vị người mới, toàn bộ bị cầm xuống thẩm vấn.

Nhưng kết quả, tự nhiên là không thu hoạch được gì, truy tra Tạ Doãn thân phận, kết quả tra tới tra lui, hết thảy đều không có kẽ hở.

Tạ Doãn là thật, hắn có rõ ràng quá khứ, cùng hoàn chỉnh bối cảnh lai lịch, nhưng ai cũng không biết, hắn tại sao phải làm như vậy… Mà điểm trọng yếu nhất là, bằng Tạ Doãn thực lực, làm sao có thể làm được điểm này mùi vị âm mưu, khiến đế linh vệ cao tầng như lâm đại địch.

‘Tạ Doãn…’ La Quan lắc đầu, một mặt cảm thán, quả nhiên người trong giang hồ, ai cũng có chút vốn liếng. Lúc trước hắn gặp qua người này, cũng không có phát giác được nửa điểm dị thường, ai có thể nghĩ tới hắn vậy mà, cũng là quý càng môn nhân.

Nhưng đôi này La Quan mà nói, đương nhiên là tin tức tốt, quý càng trong kế hoạch 3 điểm, tiến vào tổ địa lỗ đen xuyên qua tinh hạm, bây giờ đã hoàn thành nó 1.

Bất quá có một việc, để La Quan âm thầm nhíu mày, Trương Hưng ngày đó rời đi về sau, liền không có đáp lại, hắn đi một chuyến Túy Tiên cư, hắn cũng không tại kia bên trong. Hỏi thăm gã sai vặt, chỉ nói chưởng quỹ về nhà có chút việc tư, cái khác hoàn toàn không biết.

Một bên tu luyện, La Quan một bên âm thầm suy nghĩ, 'Có lẽ, nên đi đế vệ 2 nhìn một chút…' Chu Cẩm Thái là 1 cái, rất hợp cách thuộc hạ, nếu quả thật xảy ra ngoài ý muốn, tại có thể khống chế tình huống dưới, có thể cứu hắn sẽ không không đếm xỉa đến.

Chỉ là dưới mắt, hắn lĩnh hội bản đầy đủ 1 kiếm khai thiên, ngay tại 1 cái tiểu quan trong thẻ, thật vất vả mới đến linh cảm…

Lại qua 2 ngày.

Bá ——

La Quan mở mắt ra, "Ông" một tiếng kiếm minh, từ trong cơ thể hắn truyền ra, trên thân trường bào không gió mà bay.

Nắm giữ!

Khóe miệng của hắn lộ ra mấy điểm tiếu dung, đôi mắt ở giữa đều là sợ hãi thán phục, cảm khái, bản đầy đủ 1

kiếm khai thiên, thật sự là bác đại tinh thâm.

Hắn hiện tại, mới xem như miễn cưỡng nhập môn.

Chủ nghĩa hình thức, hay là chủ nghĩa hình thức, nhưng cùng lúc trước so sánh, lại mạnh hơn nhiều. Cùng lúc đó, thể nội pháp lực "Ầm ầm" gầm thét lưu chuyển, đợi dần dần lắng lại về sau, liền có rõ ràng tăng lên.

Lại tiến bộ, so trong tưởng tượng lớn hơn.

'Đăng Tiên cảnh 100 tầng giai, bây giờ đại khái đi qua 80.'

'Khoảng cách Đại Đạo cảnh, đã không xa vậy!'

Loại này tốc độ tăng lên, ai dám tưởng tượng.

Nhắm mắt lại, La Quan yên tĩnh điều tức, thưởng thức tự thân kiếm đạo nắm giữ, lý giải cùng tăng lên, vững chắc tăng lên tu vi.

Một ngày sau.

"Ừ" La Quan mở mắt hướng ngoại nhìn lại, hắn bố trí cấm chế bị xúc động.

Hơi cảm giác, hắn đứng dậy ra ngoài, Miêu Lãnh ngay tại ngoài cửa, cung kính nói: "Thuộc hạ bái kiến Ngụy đại nhân. Vừa rồi, thuộc hạ ra ngoài lúc, tại doanh địa ngoại tình đến 1 người, nó thương thế không nhẹ, nói là đến tìm đại nhân cầu cứu, thuộc hạ không dám tự tiện

quyết định, lúc này mới mạo muội quấy nhiễu, còn xin đại nhân thứ tội.”

Chương 1270 : Mê huyễn

Mở hướng đế vệ 2 trên tinh hạm, La Quan ngồi xếp bằng, lẳng lặng nhìn qua ngoài cửa sổ tinh biển.

Trương Hưng chết rồi.

Ngay tại hôm qua, hắn đổ vào đế hoàng võ bị kho bên ngoài, trên thực tế hắn tình trạng cũng sớm đã sụp đổ, toàn bộ nhờ một hơi gượng chống.

Tại đem tin cầu cứu đưa đạt về sau, lúc này chết đi.

"… Ngụy đại nhân, cầu ngài mau cứu hội chủ đại nhân, Giang Long hội bị gồm thâu… Hội chủ đại nhân tung tích không rõ, ta tìm được 1 vị năm đó phó hội trưởng, nhưng ở ước định gặp mặt địa phương, có người chờ lấy giết ta… Ngụy đại nhân… Ta không muốn chết… Ta…"

Chu Cẩm Thái xảy ra chuyện!

La Quan đang suy nghĩ, hắn tao ngộ nguy hiểm là bởi vì chấp chưởng Giang Long hội, phá hư người khác lợi ích, cho nên bị phản phệ… Hay là nói, trong đó có nguyên nhân khác

Tiếng đập cửa vang lên, La Quan thu liễm suy nghĩ, nói: "Tiến vào."

Viên Nghệ đi tới, cung kính nói: "Tiền bối, đế vệ 2 đến." Lần này, nàng phụng mệnh đi theo đến đây, Khanh Minh

sư thúc sớm có đề điểm, hết thảy nghe theo phân phó, tuyệt không muốn bao nhiêu hỏi.

“Được.” La Quan đứng dậy đi ra ngoài.

Rất nhanh, tinh hạm tại bến tàu cập bến, La Quan, Viên Nghệ mấy người lẫn trong đám người rời đi.

Sau nửa canh giờ, bến tàu bên ngoài một cái khách sạn, một tên sắc mặt lạnh lùng, đôi mắt sắc bén trung niên nhân khom mình hành lễ, “Thuộc hạ Hướng Lâm, bái kiến Viên hộ pháp.”

Viên Nghệ gật đầu, đem 1 viên ngọc giản cho hắn, “Trong này là tin tức tương quan, đem hết toàn lực, ta muốn trong thời gian ngắn nhất tìm tới người này.”

Trung niên nhân tiếp nhận ngọc giản, thần niệm thăm dò vào trong đó, xác nhận sau gật đầu, “Mời hộ pháp yên tâm, chậm nhất trong vòng một ngày, chắc chắn sẽ có tin tức truyền về.”

Hắn lại thi lễ một cái, quay người bước nhanh mà rời đi, nhưng ở trước khi rời đi, ánh mắt lại nhịn không được nhìn lướt qua, ngồi tại cách đó không xa đạo thân ảnh kia.

‘Người này là ai tại Viên hộ pháp trước mặt, lại kiêu ngạo thật lớn!’

Đợi Hướng Lâm rời đi về sau, Viên Nghệ xoay người nói: “Tiền bối mời nghỉ ngơi trước, một khi tìm tới người này, ta lập tức hướng ngài hồi bẩm.”

“Ừm.” La Quan gật gật đầu.

Hắn muốn tìm tới, là đối Trương Hưng động thủ vị kia, đã từng Giang Long hội phó hội trưởng, người này đối Trương Hưng thống hạ sát thủ, tất nhiên cùng Chu Cẩm Thái xảy ra chuyện có quan hệ.

Tìm tới hắn, liền tương đương bắt đến, giải khai chân tướng nút buộc.

La Quan, Viên Nghệ một nhóm, là buổi trưa trái phải rơi xuống đất đế vệ 2, màn đêm vừa vào lúc, Hướng Lâm liền vội vàng đến, cung kính nói: “Viên hộ pháp, người tìm được.”

Viên Nghệ đứng dậy liền đi, “Các ngươi chờ ở cái này.”

Rất nhanh, La Quan dẫn đầu đi tới, nhìn xem Hướng Lâm, “Dẫn đường.”

Hướng Lâm nhíu mày, nói: “Viên hộ pháp, các ngươi muốn tìm người gọi Mục Liên Sơn, Thần Tướng cảnh đỉnh phong tu vi, lúc này ngay tại U Huyễn cư bên trong tầm lạc… U Huyễn cư là đế vệ 2 đệ nhất bang phái Nhạc Sơn sẽ địa bàn, nó bối cảnh thâm bất khả trắc, trong hội cường giả như mây. Là lấy thuộc hạ đề nghị, cùng Mục Liên Sơn sau khi ra ngoài lại động thủ, miễn cho phức tạp.”

Viên Nghệ nhìn thoáng qua, La Quan sắc mặt bình tĩnh, lắc đầu nói: “Không cần nhiều lời, chúng ta bây giờ liền đi.”

“… Là.” Hướng Lâm bất đắc dĩ gật đầu, “Viên hộ pháp… Cùng vị đại nhân này, mời đi theo ta.” Nhìn ra được, trong lòng của hắn có bất mãn.

Viên Nghệ trên mặt, lộ ra một tia thấp thỏm, bất an.

La Quan lắc đầu, hắn đối này cũng không thèm để ý.

Rất nhanh, một chiếc cỡ nhỏ tinh hạm, tại trên bến tàu cất cánh, trong bóng chiều xông lên trời.

Đế vệ nhị tướng đối đế tinh mà nói, tự nhiên là không đáng chú ý, nhưng trên thực tế nó là 1 viên, so bình thường tu chân tinh càng lớn tinh cầu.

Nó bản thân, có một loại nào đó cực hàn tinh hạch, là cấu thành đế tinh phòng ngự tinh liên bên trong trọng yếu 1 điểm. Chỉ bất quá, đế vệ 2 tinh hạch cực hàn chi lực, bị rút lấy, điều động, mới khiến cho viên này tu chân tinh tuyệt đại bộ phân khu vực, đều ở vào trạng thái bình thường.

Nhưng ở nam, bắc lưỡng cực khu vực, nhưng như cũ bị vạn cổ sông băng bao trùm, thậm chí bởi vì cực hàn chi lực hội tụ, trở nên càng khủng bố hơn.

U Huyễn cư, liền tại đế vệ 2 nam cực sông băng nơi nào đó, tu kiến tại đến lúc này là bí ẩn, dù sao rất nhiều hưởng lạc hạng mục truyền đi sẽ khiến công phẫn, làm trái hoàng triều pháp lệnh.

Thứ 2 chính là bởi vì, cực hàn hội tụ chi địa, nhưng sinh

ra rất nhiều Băng hệ bảo vật, Nhạc Sơn sẽ chiếm dưới đây địa, liền tương đương nắm giữ lấy mảng lớn màu mỡ “Khu mỏ quặng”, hàng năm đều có thể thu hoạch đại lượng tài phú.

“Khu mỏ quặng” giàu có mọi người đều biết, cung cấp nuôi dưỡng ra 1 cái sông băng chi thành, tất nhiên là dễ như trở bàn tay.

Khi tinh hạm từ trên tầng mây chưa dứt dưới, xuyên qua mảng lớn mênh mông vô bờ tuyên cổ sông băng, tại 1 đạo khe nứt to lớn chìm xuống về sau, rất nhanh liền có sáng tỏ quang mang, từ sâu trong lòng đất mà tới.

Nhạc Sơn sẽ nắm giữ sông băng chi thành, xuất hiện ở trước mắt mọi người, nguyên một tòa đại trận đưa nó thủ hộ ở bên trong, ngăn cách ngoại giới nghiêm hàn. Là lấy, khi tinh hạm mở ra, mọi người đi xuống lúc, gió nhẹ đập vào mặt, khắp nơi đều là cảnh xuân tươi đẹp cảnh tượng.

Phố dài người đến người đi, 2 bên cửa hàng san sát, quả nhiên là náo nhiệt, phồn hoa. Có người đã chờ ở trong thành bến tàu, bước nhanh tiến lên đón đến, tại Hướng Lâm bên tai nói nhỏ vài câu, hắn gật gật đầu phất tay đuổi người rời đi, xoay người nói: “Viên hộ pháp, người còn tại kia.”

Viên Nghệ phất tay, “Đi.”

Rất nhanh, U Huyễn cư đến, đây là 1 cái nghe tiếng xa gần tiêu hồn động, thậm chí có đế tinh bên trên quý nhân, không xa mà đến thể nghiệm.

Nó tu kiến tại Băng Thành một góc, chiếm diện tích quy mô cực lớn, ngẩng đầu có thể thấy được vạn cổ sông băng, cúi đầu thì là hào quang lưu chuyển, mỹ nhân như dệt.

“Hoan nghênh chư vị quý khách, giá lâm U Huyễn cư!” Nhiệt tình nữ tu chào đón, nhìn thấy Viên Nghệ sau liền giật mình, chợt cười quay người nói nhỏ, rất nhanh lại có 2 tên trẻ tuổi anh tuấn nam tu đi tới, một dương cương một ôn nhu, đồng thời hành lễ, “Gặp qua khách nhân, không biết có gì có thể vì ngài cống hiến sức lực “

Nữ tu cười rất mập mờ, U Huyễn cư sinh ý, cũng không chỉ là nhằm vào nam tử, nữ nhân tới cái này bên trong tìm thú vui cũng không ít.

Đương nhiên, kinh dị, dâm dục, phát tiết không thể tránh được, nhưng càng quan trọng chính là, U Huyễn cư có thể cung cấp tu luyện đỉnh lô, lại hiệu quả tuyệt hảo. Đã có thể hưởng lạc, lại không ảnh hưởng tu hành, thậm chí còn rất có ích lợi… Dạng này nơi chốn, tự nhiên là sinh ý thịnh vượng.

Viên Nghệ sắc mặt, lập tức âm trầm xuống.

Hướng Lâm vội vàng nói: “Hồ nháo! Còn không đem người đuổi đi cho chúng ta an bài một chỗ, an tĩnh chút đình viện là được, ăn uống cứ việc bên trên, có khác cần sẽ gọi ngươi nhóm.”

Nữ tu phất phất tay, trước hết để cho 2 nam tử xuống dưới, lại che miệng yêu kiều cười, “Mấy vị quý khách, sẽ

không phải là đến tìm người a chúng ta U Huyễn cư mở cửa làm ăn, luôn luôn giảng cứu cái ngươi tình ta nguyện, hòa khí sinh tài… Chư vị nhưng 10 triệu, đừng để tiểu nữ tử ta khó làm, có được hay không “

Nàng nháy mắt ngữ khí sở sở, rất có mấy điểm động lòng người phong thái.

Đi theo sau Hướng Lâm mấy tên tu sĩ trẻ tuổi, vô ý thức nhìn mà trợn tròn mắt, bọn hắn còn chưa hề trải qua như vậy chiến trận, lúc này chỉ là một cái suy nghĩ, trên đời lại có như thế mê người nữ tử!

“Hừ!” Viên Nghệ cười lạnh một tiếng, phá đối phương mê huyễn chi thuật, mấy người kia mới bỗng nhiên lấy lại tinh thần, một mặt xấu hổ.

U Huyễn cư nữ tu sắc mặt biến hóa, thu liễm mị thái về sau, lại rất có mấy điểm đoan trang khí tượng, đưa tay nói: “Chư vị quý khách, mời đi theo ta.”

Quay người lúc, nàng bất động thanh sắc, cho bên cạnh người một ánh mắt. U Huyễn cư sinh ý làm được lớn, ngày nào không có ngoài ý muốn nàng đã cho nhắc nhở, nếu có người còn dám nháo sự đó chính là tự mình chuốc lấy cực khổ.

“Mấy vị khách nhân, U Huyễn cư quy củ, các ngươi nên biết, có bất kỳ cần gọi chúng ta tới làm chính là, tuyệt đối đừng tùy ý đi lại, miễn cho ngoài ý muốn nổi lên.”

Nữ tu thi lễ một cái, quay người lui ra.

Hướng Lâm trầm giọng nói: “Nàng nói không sai, U Huyễn cư vui đùa từ trước đến nay lấy bí ẩn, an toàn xưng, trong đó chính là 1 cái, cực lớn mê huyễn, khốn trận, không người trong bộ tu sĩ dẫn đường, ngươi ta cũng chỉ có thể ở chỗ này tòa đình viện bên trong, cái gì đều làm không được.”

Lúc nói chuyện, hắn nhìn thoáng qua La Quan, trong lòng càng phát ra bất mãn. Mỗi 1 cái quý càng môn nhân, đều sống chú ý cẩn thận, trừ phi tất yếu tình huống dưới, tuyệt đối không dám vọng động nửa điểm. Coi như bởi vì người này, hôm nay đã làm quá nhiều, chưa hẳn không có vết tích lưu lại.

Nếu như có ý nghĩa còn tốt, nhưng mấu chốt là tùy tiện tiến vào U Huyễn cư bên trong lại như thế nào còn không phải chỉ có thể làm chờ lấy. Hướng Lâm rất không hiểu, Viên hộ pháp vì sao như thế, để ý người này cái nhìn.

Rất nhanh, thịt rượu đầu vào, U Huyễn cư thủ đoạn quả nhiên không tầm thường, chính là bưng trà chia thức ăn tỳ nữ, đều tướng mạo không tầm thường thân kiều thể mềm.

La Quan ăn vài miếng, để đũa xuống, đứng lên nói: “Ta đi ra ngoài một chuyến.”

Hướng Lâm sắc mặt biến hóa, “Viên hộ pháp “

Bọn hắn cùng đi, như nháo ra chuyện đầu, tất nhiên sẽ bị liên luỵ, hắn đã hối hận, vừa rồi nên kiên trì ý mình. Chỉ là Đăng Tiên cảnh mà thôi người này muốn làm cái

gì, hắn thật sự cho rằng Nhạc Sơn sẽ nắm giữ U Huyễn cư, có thể cho phép hắn làm loạn đế vệ 2 bên trên bang hội, thủ đoạn tàn nhẫn, lăng lệ, là thật dám giết người!

Viên Nghệ khoát tay, “Không sao cả! … La huynh, xin cứ tự nhiên.” Tiền bối không muốn bại lộ thân phận, nàng có thể lý giải, dù sao Khanh Minh sư thúc nhắc nhở qua nàng, tiền bối có lẽ có tự thân suy tính… Nếu không, chỉ là đế vệ 2 bên trên việc nhỏ, hắn tiện tay liền có thể quét ngang, làm gì còn muốn phiền toái như vậy.

La Quan đẩy cửa ra ngoài, có 2 tên tỳ nữ hầu ở bên ngoài, cung kính hành lễ, “Khách nhân, ngài có gì cần “

“Ta hơi mệt chút, tìm một chỗ nghỉ ngơi một lát.”

Một tên tỳ nữ nói: “Được rồi, khách nhân xin mời đi theo ta.”

Rất nhanh, La Quan bị dẫn đầu, tiến vào viện lạc đằng sau, 1 cái bố trí tinh xảo, khảo cứu gian phòng bên trong, tỳ nữ quay người gương mặt xinh đẹp ửng đỏ, nói khẽ: “Xin hỏi khách nhân, nhưng cần tiểu tỳ vì ngài làm ấm giường “

Đây đương nhiên là một loại, tương đối lịch sự tao nhã thuyết pháp, La Quan nhìn lướt qua, tỳ nữ kiều khiếp bộ dáng, nghĩ nghĩ, “Cũng tốt, vậy làm phiền.”

Tỳ nữ mặt mày xấu hổ, tới gần: “Đa tạ khách nhân chiếu cố, tiểu tỳ trước vì ngài cởi áo…” Đang khi nói chuyện, bàn tay mềm mại chống tại La Quan ngực, sau một khắc nàng “Hừ” một tiếng, đột nhiên đôi mắt mê ly. Tỳ nữ bắt

đầu xé rách y phục của mình, thở gấp thở phì phò, một mảng lớn trắng nõn hiển lộ, “A…… Khách nhân không nên gấp gáp… Nô gia sẽ nhà mình động…”

La Quan nhìn thoáng qua, lại liếc mắt nhìn, “Chậc chậc” thán vài tiếng, phất tay áo đưa nàng đưa đến trên giường.

Kẹt kẹt ——

Đẩy ra cửa sân, hắn một bước phóng ra, đã đổi một khuôn mặt hướng ngoài viện bước đi.

Một lát sau, La Quan nắm cả một tên, người mặc khinh bạc váy sa mỹ mạo nữ tử, 2 người hình thái thân mật, hắn ở bên tai thấp hỏi, “Mục Liên Sơn ở đâu, biết sao “

“Ừm… Biết…”

Nữ tử si mê nhìn xem hắn, chỉ cảm thấy nam nhân ở trước mắt, cái kia cái kia đều là tuyệt hảo, chính là nàng mong nhớ ngày đêm tình lang.

Vô ý thức kẹp chân, thân thể bỗng dưng mềm nhũn, kém chút tê liệt ngã xuống trên mặt đất.

La Quan nắm ở nàng, cười nhẹ, “Đừng nóng vội, sau đó có chính là thời gian.”

Cách đó không xa, nhìn xem 2 người đi tới U Huyễn cư tu sĩ, trên mặt lộ ra mấy điểm mỉm cười, lui về nguyên địa không tiếp tục để ý.

Đây là mặt nạ đồng xanh loại thứ 2 năng lực, mê huyễn!

Chương 1271 : Tìm tới

Mục Liên Sơn nhíu mày, từ ban đầu Trương Hưng kia tiểu tử, mạng lớn trở về từ cõi chết về sau, hắn liền một mực tâm thần bất an.

Cho nên, mới đi đến U Huyễn cư bên trong tạm lánh, vừa đến ham nơi đây hưởng lạc, thứ 2 an toàn có thể có cam đoan. Cũng không biết vì sao, hôm nay tâm hắn phù khí nóng nảy, luôn cảm thấy muốn xảy ra chuyện.

“Mục gia, ngài làm sao là tỷ muội chúng ta, không có hầu hạ tốt ngài sao đừng nhíu lấy lông mày, nhìn xem rất đáng sợ.”

2 tên tỷ muội song sinh, quần áo Thanh Lương phụng dưỡng phía trước, nói cười yến yến, cử chỉ ôn nhu.

Mục Liên Sơn “Ha ha” cười một tiếng, bưng chén rượu lên uống một hơi cạn sạch, đem hoa tỷ muội ngăn ở mang bên trong, “Không có việc gì, nghĩ đến một chút vụn vặt thôi.”

Nhất định là hắn suy nghĩ nhiều, cho dù hội chủ còn có hậu thủ lại như thế nào tại U Huyễn cư bên trong không đi ra, ai có thể động đến hắn nửa điểm.

Lại nói, bây giờ đã tìm tới hắn tung tích, cái này một hai ngày ở giữa liền có thể đem nó chém giết, đến lúc đó tất cả tai hoạ ngầm, đều đem tan thành mây khói.

Tâm tư buông lỏng tỏa ra tạp niệm, Mục Liên Sơn động

tác trên tay, 2 cái mỹ nhân rất nhanh thở dốc thở phì phò, mắt thấy liền muốn lên diễn lúc, “Bành” một tiếng, đóng chặt cửa sân lại bị từ bên ngoài đẩy ra.

Mục Liên Sơn giận dữ, “Đồ hỗn trướng! Không phải nói, lão tử không gọi các ngươi, ai cũng không cho phép tới” hắn kéo quần lên, một mặt âm trầm quay người, nhưng rất nhanh sắc mặt liền thay đổi, “Các ngươi là ai” người tới, hắn cũng không nhận ra.

La Quan thần sắc bình tĩnh, “Ta nếu là ngươi, liền sẽ không loạn động.” Hắc ám như nước, giờ phút này lặng yên ăn mòn, không biết lúc nào tản ra, không ngờ đem toàn bộ đình viện cuốn vào trong đó. Lạnh buốt, tĩnh mịch, như im ắng nhìn chăm chú, lại giống là mở ra quái vật miệng lớn, muốn nhắm người mà phệ.

Bá ——

Mồ hôi lạnh, nháy mắt bò đầy cái trán, Mục Liên Sơn không chút nghi ngờ, chỉ cần đối phương nguyện ý, chỉ cần một cái ý niệm trong đầu, hắn liền bị hắc ám thôn phệ, hình thần câu diệt.

Đáng chết!

Đối phương chí ít, là 1 tôn Thần Hầu cảnh… Về phần cảnh giới càng cao hơn, hắn không hề nghĩ tới, cũng không dám nghĩ, run giọng nói: “Vị tiền bối này… Có phải là tìm nhầm người… Vãn bối cũng không nhận ra ngài… Cũng căn bản… Không có đắc tội qua ngài a…”

La Quan cúi đầu, đối cô gái trong ngực nói: “Ngươi mệt

mỏi, ngủ trước một hồi đi.”

“Được.” Nữ tử ôn nhu mở miệng, nhắm mắt lại ngủ thật say.

Một màn này, khiến Mục Liên Sơn tê cả da đầu, “Tiền… Tiền bối…”

La Quan nhìn xem hắn, “Mục Liên Sơn, Chu Cẩm Thái ở đâu “

Mục Liên Sơn khẽ giật mình, “Chu Cẩm Thái “

“A, ngươi không biết tên của hắn, vậy ta một lần nữa hỏi một lần, các ngươi Giang Long hội hội chủ, bây giờ ở đâu bên trong “

Mục Liên Sơn biểu lộ cứng đờ, trái tim cơ hồ ngưng đập, “Sẽ… sẽ chủ… Ngài… Ngài là hội chủ… Người nào…”

“Ta hỏi ngươi, không phải ngươi hỏi ta.” La Quan quơ quơ ống tay áo, hắc ám đập vào mặt, nháy mắt bao phủ mắt cá chân hắn.

“Đừng!” Mục Liên Sơn thét lên, hắn giờ phút này lại triệt để mất đi, đối 2 chân cảm giác, liền như bọn chúng đã biến mất, “Ta nói! Ta nói! Hội chủ bị đuổi giết, trốn vào nam cực băng phong khu vực chỗ sâu, bây giờ chính giấu kín ở trong đó.”

La Quan thần sắc bình tĩnh, “Đuổi giết hắn, là ai lại vì cái gì muốn đối phó Giang Long hội “

Mục Liên Sơn triệt để, “Là Nhạc Sơn sẽ! Ta… Ta vốn chính là… Nhạc Sơn trong hội một viên… Phụng mệnh ẩn núp Giang Long hội… Nguyên bản mục tiêu của ta là thay vào đó… Thật không nghĩ đến… Chu hội trưởng hoành không xuất thế… Hỏng kế hoạch của chúng ta… Lại về sau, ta trong lúc vô tình phát hiện, Chu hội trưởng ngay tại… Ngay tại trắng trợn chuyển di, nuốt riêng Giang Long hội sản nghiệp… Cho nên…”

Hiểu.

Bang phái chém giết, có lẽ ở trong đó còn kèm theo, đến từ đế tinh các quý nhân, âm thầm một chút giao phong cùng lợi ích chia cắt. Chu Cẩm Thái là vận khí không tốt, cuốn vào bên cạnh trong tranh đấu lúc này mới xảy ra chuyện, cũng liền cho thấy sự tình còn tại trong phạm vi khống chế.

“Chu Cẩm Thái cụ thể ở đâu sao” 1 viên tu chân tinh diện tích lớn kinh người, chỉ nam cực băng phong khu vực, sợ là so tiểu thanh thiên thế giới, mấy cái tu hành đại lục càng lớn, nếu là không có mục tiêu, không khác mò kim đáy biển.

“Không biết, ta thật không biết…” Mục Liên Sơn thấy đối phương, một mặt hờ hững biểu lộ, lớn tiếng nói: “Đúng, có người biết, hắn cũng tại Băng Thành bên trong, ta có thể đem người tìm đến…”

La Quan gật đầu, “Bây giờ gọi người, không muốn giở trò gian, nếu không ngươi sẽ chết rất thê thảm.”

“Tiểu nhân không dám… Tiểu nhân không dám…” Mục Liên Sơn lấy ra 1 khối thông tin Linh phù, hướng trong đó lạc ấn tin tức, “Tốt, hắn rất nhanh liền sẽ tới… Tiền bối, tiểu nhân cũng là bị buộc, cầu ngài giơ cao đánh khẽ, cho ta một con đường sống!”

La Quan gật đầu, “Lần này, ta không giết ngươi.” Đang khi nói chuyện, gõ gõ ngón tay, hắc ám lặng yên không một tiếng động rời khỏi một phiến khu vực.

Mục Liên Sơn rốt cục, lại nhìn thấy hai chân của mình, trở về từ cõi chết tư vị, để hắn nhanh khóc, quỳ xuống “Loảng xoảng” dập đầu, “Đa tạ tiền bối, đa tạ tiền bối!”

Phản kháng cầu cứu ! Quên đi thôi!

Liền trước mắt vị này, hắn căn bản nhìn không thấu, đối phương đã có thể, lặng yên không một tiếng động đi tới cái này, chính là hô người đến thì sao sợ là Băng Thành bên trong Nhạc Sơn sẽ tu sĩ, đều không đủ giết.

Một lát sau, cửa sân “Bành” một tiếng bị đẩy ra, một tên thân thể khôi ngô, sắc mặt không kiên nhẫn tu sĩ nhanh chân mà đến, “Mục Liên Sơn, ngươi có cái gì chuyện gấp gáp nhất định phải hiện tại thấy ta…” Thanh âm im bặt mà dừng, cảnh giác nói: “Người này là ai “

Mục Liên Sơn cười khổ, “Trương huynh, xin lỗi.” Xoay người nói: “Tiền bối, Trương Liễu là Nhạc Sơn hội trưởng lão, tham dự vây quét Giang Long hội một chuyện, trước đây không lâu bởi vì tổn thương trở về.”

Trương Liễu hét lớn, “Mục Liên Sơn, ngươi cái con

rùa…”

“Trứng” không có phun ra, hắc ám như dây thừng quấn quanh ở trên người hắn, khủng bố băng hàn, tĩnh mịch khí tức, trực thấu cốt tủy.

Trương Liễu sắc mặt, một chút trở nên thanh bạch, cắn răng nói: “Vị đạo hữu này, ta Nhạc Sơn chiếu cố dài, chính là Thần Hầu cảnh cường giả, phía sau càng có đại bối cảnh, ngươi dám động thủ với ta, cần phải suy nghĩ kỹ càng.”

La Quan vung tay, “Ba” một tiếng, hắn một gương mặt sưng lên thật cao, răng bị sinh sinh đánh rớt, “Chu Cẩm Thái ở đâu “

Trương Liễu sắc mặt đại biến, “Ngươi là Chu thị người đáng chết! Ta liền biết, Chu thị lời nói không thể tin, hội trưởng bị lừa!”

La Quan nhíu mày, “Đưa ngươi biết đến, đều nói cho ta.”

“Vọng tưởng! Ta Trương Liễu thụ hội chủ đại ân, tuyệt sẽ không làm phản chủ sự tình!”

Thẳng thắn cương nghị.

“Có đúng không” La Quan gõ gõ ngón tay, hắc ám du tẩu, giống như là từng đầu rắn độc, ở trên người hắn du tẩu, cuối cùng dọc theo miệng mũi thất khiếu, chui vào nó thể nội.

“A! Ngươi làm cái gì ngươi muốn làm gì thả ta ra! A… Ta

nói… Ta nói… Van cầu ngươi… Giết ta! Ngươi giết ta…”

Một lát sau.

Lạch cạch ——

Trương Liễu thi thể bị ném trên mặt đất, hắn con mắt trợn tròn, thất khiếu chảy máu mà chết. Toàn thân huyết nhục, giống như là bị cướp đoạt, hút, hiện ra màu đỏ tím khô quắt trạng thái.

Mục Liên Sơn sắc mặt trắng bệch, hoảng sợ nhìn xem một màn này, thân thể run thành một đoàn. Thấy La Quan xem ra, hắn hét lên một tiếng, “Tiền bối tha mạng! Ngài đã đáp ứng, lần này không giết ta… Cầu tiền bối giơ cao đánh khẽ…”

La Quan gật đầu, “Người muốn nói lời giữ lời, đã hứa hẹn, tự nhiên không giết ngươi.”

Hắn xoay người rời đi.

Hô ——

Mục Liên Sơn thở dài một hơi, mồ hôi nháy mắt mãnh liệt mà ra, đem trên thân trường bào thẩm thấu.

‘Đi đáng chết! Cái này nơi nào đến sát tinh, thực tế quá khủng bố!’

‘Lần này không giết ta vậy lần sau đâu muốn một lần vất vả suốt đời nhàn nhã, biện pháp tốt nhất, đương nhiên là xử lý người này!’

‘Đúng, ta lập tức hướng hội chủ Thông Bẩm việc này…’

Ông ——

Kiếm minh ở đâu ra kiếm minh ân… Con mắt của ta xài như thế nào… Ở đâu ra tiếng bước chân… Là hắn… Hắn lại trở về… Vương bát đản, ngươi nói chuyện không giữ lời!

Lạch cạch ——

Đầu lâu lăn xuống, thi thể ngã xuống đất.

La Quan mặt không biểu tình, “Đây đã là lần thứ 2, ta La mỗ người, từ trước đến nay lời ra tất thực hiện.”

Trương Hưng chết rồi.

Thời điểm hắn chết rất sợ hãi, nói hắn không muốn chết, La Quan cứu không được hắn, cũng chỉ có thể đem hại hắn người đưa tiễn đi.

Cũng như thế, không có phí công ăn hắn cho những cái kia điểm tâm.

—

Chương 1272 : Đám mây phong

Hướng Lâm chau mày, thần sắc kiềm chế, “Viên hộ pháp, Nhạc Sơn sẽ thực lực khủng bố, một khi ngoài ý muốn nổi lên, ngươi ta cũng khó thoát thân…”

Hắn rất khẩn trương.

Quý càng môn nhân làm việc, từ trước đến nay cẩn thận, không muốn cùng người làm địch.

Bởi vì một khi xuất thủ, thân phận của bọn hắn liền có khả năng bại lộ, đến lúc đó sẽ nghênh đón, hoàng triều không chết không thôi truy sát.

Điểm này chưa từng ngoại lệ!

Viên Nghệ nhìn hắn một cái, nghĩ nghĩ, nói: “Hướng Lâm, ta biết ngươi có rất nhiều không hiểu, nhưng có một số việc, không phải ngươi có thể biết.”

“Chỉ cần nghe lệnh là được, khác không cần quản, không nên hỏi, càng không được đối La đạo hữu lòng mang bất kính, nhớ chưa có “

Hướng Lâm trong lòng run lên, hắn dù đoán được La Quan nhất định thân phận không thấp, lại không nghĩ tới Viên Nghệ đối với hắn, lại coi trọng như thế, “Vâng, thuộc hạ minh bạch.”

Đúng lúc này, tiếng bước chân vang lên, La Quan đi tới, “Sự tình đã làm tốt, chúng ta đi thôi.”

Hướng Lâm lập tức trừng lớn mắt!

Lúc này mới bao lâu U Huyễn cư lợi hại hắn biết rõ, chẳng lẽ đối La Quan không hề có tác dụng trong lúc nhất thời, trong lòng tăng thêm mấy điểm kính sợ.

Mấy người đứng dậy liền đi, ngoài cửa tỳ nữ lấy làm kinh hãi, nhìn về phía La Quan, “Khách nhân, ngài lúc nào trở về ta làm sao không thấy được… Ách, ta vị kia muội muội đâu…”

La Quan một mặt bình tĩnh, “Nàng còn tại nghỉ ngơi, mang bọn ta ra ngoài đi.”

“A… Cái này… Tốt, chư vị mời đi theo ta.” Tỳ nữ không dám nhiều lời, nhưng ở dẫn đường lúc, đã truyền tin ra ngoài.

Rất nhanh, lúc trước dẫn La Quan mấy người, tiến vào U Huyễn cư tên kia nữ tu vội vàng mà đến, mang theo lo nghĩ quét mấy người một chút, nói: “Chư vị khách nhân lúc này đi thế nhưng là chúng ta, cái kia bên trong chiêu đãi không chu đáo “

Thấy La Quan mắt cúi xuống không nói, Hướng Lâm tiến về phía trước một bước, trầm giọng nói: “Được rồi, chúng ta bây giờ có việc gấp, lần sau lại đến tiêu khiển, mau dẫn đường đi.”

Nữ tu cười làm lành, “Được rồi, chư vị quý khách đi

thong thả, hoan nghênh lần sau quang lâm.” Đưa mắt nhìn mấy người, bị dẫn theo rời đi, nàng tiếu dung rất nhanh thu lại, “Nhanh, đi tìm man man nha đầu kia, nàng làm thế nào sự tình thế mà một chút tin tức không có!”

Rất nhanh, tại trong sương phòng, đầy mặt ửng hồng tỳ nữ bị đánh thức, “Man man chuyện gì xảy ra, vừa rồi cùng ngươi tiến đến người kia, vẫn luôn có đây không “

“A…” Man man trên mặt, lộ ra một vòng ngượng ngùng, “Ừm… Hắn rất lợi hại… Nhưng về sau ta có chút chống đỡ không được, liền ngất đi…”

Nữ tu nhìn lướt qua, trên giường vết ướt điểm điểm, “Phi” một tiếng, “Còn tại lão nương trước mặt trang, tiến đến không giống chơi tốn… Cái kia, thật rất lợi hại “

Man man mắc cỡ đỏ mặt gật đầu.

“Tiểu lãng đề tử!” Nữ tu mắng một tiếng, quay người ra ngoài, quá trình bên trong liền kia 1 người rời đi, nếu là ở đây hưởng lạc, cái kia hẳn là liền không có vấn đề.

Xem ra, là nàng quá mức cẩn thận.

Một bên khác, La Quan một đoàn người rời đi U Huyễn cư, trở lại trên tinh hạm, “Nam cực sông băng cảnh nội, đám mây phong, biết ở đâu sao “

Hướng Lâm chặn lại nói: “Hồi bẩm La đại nhân, tiểu nhân biết.”

“Đi thôi, bằng nhanh nhất tốc độ chạy tới.”

“Vâng!”

Oanh ——

Tinh hạm phóng lên tận trời, biến mất trong nháy mắt không gặp.

…

Đám mây phong, toàn thân bị thật dày sông băng bao trùm, nó thế núi cao ngất, bay thẳng trên biển mây, bại lộ tại mặt trời chiếu rọi phía dưới.

Ánh nắng sáng rực, chiết xạ ra chói lọi hào quang.

Một ngọn núi trong động, cửa hang bị 1 khối trong suốt lệnh bài phong ấn, đem trong ngoài khí tức ngăn cách.

Chu Cẩm Thái đang nằm ở trong đó, ngồi xếp bằng, sắc mặt tái nhợt.

Nó chỗ ngực, có 1 đạo xuyên qua tổn thương, vết thương mặt ngoài chiếm cứ, một loại nào đó đen nhánh chi lực, ngăn cản thương thế khôi phục.

Ánh mắt rơi xuống, xuyên qua vết thương thậm chí có thể nhìn thấy, nội bộ bị đánh nát về sau, lại mạnh mẽ áp chế, dán lại cùng một chỗ tạng phủ.

“Oa —— “

Đột nhiên, Chu Cẩm Thái phun ra một ngụm máu, vết

máu đen nhánh, rơi trên mặt đất lại truyền ra “Ầm ầm” một trận tiếng hủ thực.

Rất nhanh, liền cháy đen một mảnh, pha tạp lõm.

“Cha!” Chu Thế Giai kinh hãi, chặn lại nói: “Ngươi không sao chứ ta cái này còn có chút thuốc chữa thương, cha ngươi mau ăn…”

Hắn lấy ra mấy cái ngọc bình, mặt mũi tràn đầy khẩn trương đưa đến trước mắt.

Chu Cẩm Thái lắc đầu, “Khỏi phải…” Hắn lau đi khóe miệng máu đen, cảm thụ được ẩn chứa trong đó, kinh khủng ăn mòn chi lực, nhịn không được cười khổ một tiếng, “Đúng là 1 vị lấy độc thành đạo, tu tới Thần Hầu cảnh cường giả… Ta lần này, sợ là tai kiếp khó thoát.”

“Cha, ngài đừng nói như vậy… Trách ta, đều là nhi tử vô dụng, ngài nếu không phải vì cứu ta, cũng sẽ không bị tính toán…” Chu Thế Giai mặt mũi tràn đầy xấu hổ, thống khổ.

Chu Cẩm Thái rất cẩn thận, làm rất nhiều bố trí, một khi có gió thổi cỏ lay, lập tức liền có thể trốn xa.

Trên thực tế, hắn bố trí rất thành công, dù là Mục Liên Sơn âm thầm phản bội, hắn cũng rất nhanh liền phát giác được nguy hiểm giáng lâm.

Nhưng Chu Thế Giai bị bắt, hắn biết rõ là cạm bẫy cũng chỉ là xâm nhập trong đó, dù cứu ra Chu Thế Giai, tự thân cũng bị trọng thương.

“Chúng ta phụ tử, liền không cần phải nói những này… Chúng ta thời gian không nhiều, ngươi nghe ta nói.” Chu Cẩm Thái thở mấy ngụm, trên mặt hiển hiện một tia hồng nhuận, “Cha chủ động bại lộ thân phận, tạm thời chấn trụ Nhạc Sơn người biết, nhưng bọn hắn nhất định sẽ hướng Chu thị chứng thực, đại khái ngay tại cái này một hai ngày, bọn hắn nhất định sẽ động thủ.”

“Đến lúc đó, ta sẽ dốc toàn lực dây dưa kéo lại bọn hắn, ngươi thừa cơ mau trốn. Đừng nghĩ đến báo thù cho ta, càng không được đi cầu đại nhân… Đại nhân hắn, có lẽ cũng có mình làm khó… Ta vì đại nhân hiệu lực, cuối cùng đột tử, đây là một phần công lao, xem ở điểm này phân thượng, đại nhân nhất định sẽ chiếu cố ngươi, ngày sau mai danh ẩn tích, qua tốt chính mình thời gian chính là, có nghe hay không “

Chu Thế Giai khóc lớn, “Cha! Ngài… Ngài đừng từ bỏ… Nghĩa phụ có lẽ đã, biết chúng ta chuyện bên người, nói không chừng sẽ đến cứu chúng ta…”

Chu Cẩm Thái trầm mặc một chút, hắn dù cùng đại nhân ở chung không lâu, nhưng cũng có thể cảm nhận được, hắn băng lãnh, hờ hững bên ngoài đồng hồ dưới, cũng không phải là thật băng lãnh vô tình.

Nhưng mấu chốt ở chỗ, đại nhân tại đế tinh a, lại tiến vào đế hoàng võ bị trong kho, làm sao lại biết phát sinh ở, đế vệ 2 bên trên sự tình.

Hắn lúc trước, bộc ra bản thân thân phận, chấn nhiếp Nhạc Sơn sẽ lúc, đã từng ôm ý nghĩ này, nhưng bây giờ

không có thời gian a… Hết thảy, đều đã không kịp…

Chu Cẩm Thái nhắm mắt lại, “Nghe lời, đem cuối cùng 1 khối liễm tức khiến mang ở trên người, chờ đối phương động thủ lúc, vi phụ chủ động ứng chiến, ngươi liền thừa cơ rời đi.”

“Tốt, ta muốn nghỉ ngơi, chuẩn bị trận chiến cuối cùng.”

Hắn nhắm mắt lại, yên tĩnh điều tức.

Chu Thế Giai ngơ ngác ngồi một hồi, lau nước mắt trở lại cửa hang, hắn một cái tay nắm bắt liễm tức lệnh, nhịn không được nhìn ra phía ngoài.

‘Nghĩa phụ, nếu như ngài biết, xin nhanh lên một chút tới đi, cha ta sẽ chết!’

…

Chân núi.

Nhạc Sơn chiếu cố chủ Dương Thâm, đợi đến Chu thị người tới.

Chu Trí một mặt mỉm cười, nói: “Là Dương hội trưởng nghe lầm, nào có cái gì Chu thị huyết mạch ở đây, bất quá chỉ là 1 cái, thịt cá đế vệ 2 dị đoan bang phái phần tử, ngài nói có đúng không “

Dương Thâm gật đầu, “Chu đạo hữu nói như vậy, Dương mỗ bọn người tự nhiên là nghe lầm, nhưng khi đó nghe tới chuyện này, cũng không chỉ là chúng ta “

Hắn đưa tay, chỉ một chút chân núi chỗ, kia bên trong có 1 đầu sông băng khe hở, “Cái này dưới đất, có một chỗ địa hỏa suối nước nóng, âm cực dương sinh chỗ, bị người chiếm tu kiến một chỗ trang tử. Quy mô dù không lớn, nhưng cũng ở hơn 1,000 nhân khẩu.”

“Dương mỗ tìm người tra một chút, cái này trang tử là đế linh vệ Lưu Dần, Lưu đại nhân tài sản riêng… Hắc! Nhân vật như vậy, cũng không tốt tùy ý trêu chọc.”

Chu Trí híp híp mắt, “Lưu Dần… Hừ, cái kia ngược lại là xảo!”

—

Chương 1273 : Động thủ

“Dương hội trưởng, người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, ta Chu thị cùng Lưu Dần ở giữa, từng có một chút khập khiễng. Hôm nay, kia nói xấu Chu thị danh dự bang phái phần tử, chúng ta sẽ tự hành giải quyết, nhưng cái này trang tử bên trong người không liên quan các loại, còn xin Dương hội trưởng hỗ trợ xử lý.”

“Đợi việc này hoàn thành, Chu thị nhớ Dương hội trưởng một cái nhân tình, lại bởi vậy dẫn phát sau tiếp theo phiền phức, Chu thị cũng sẽ không ngồi yên không lý đến, không biết Dương hội trưởng ý như thế nào “

Chu Trí ngẩng đầu nhìn tới.

Đây chính là nhập đội, liên quan tới Chu Cẩm Thái thân phận, Nhạc Sơn sẽ muốn giữ bí mật, liền nhất định phải bị Chu thị bắt được tay cầm, mà Lưu Dần thân phận, không lớn không tiểu Cương vừa vặn.

“Ha ha! Có thể cùng Chu thị hợp tác, là Dương mỗ cùng Nhạc Sơn sẽ vinh hạnh.” Dương Thâm cười lớn một tiếng, vỗ tay nói: “Tựa như Chu đạo hữu lời nói, cái này trang tử liền giao cho chúng ta xử lý, chắc chắn xử trí sạch sẽ, tuyệt không lưu lại nửa điểm tai hoạ ngầm.”

Chu Trí hài lòng gật đầu, “Ta cùng Dương hội trưởng hợp ý, đợi chuyện hôm nay tất, nhất định phải uống một phen, tự một lần giao tình.” Nói xong chắp tay một cái, dẫn người bước nhanh mà rời đi thẳng đến đám mây

phong.

Đưa mắt nhìn Chu thị một nhóm rời đi, Nhạc Sơn hội chúng người trên mặt lộ ra mấy điểm hưng phấn. Trước đó, biết được Chu Cẩm Thái thân phận sau bọn hắn giật nảy mình, phản ứng đầu tiên là, Giang Long hội sự tình chính là Chu thị thủ bút, muốn cùng bọn hắn tranh đoạt, đối đế vệ nhị địa thế giới bên dưới chưởng khống quyền.

Cũng may, phía trên rất nhanh điều tra rõ ràng, Chu Cẩm Thái tại Chu thị tình cảnh, lúc này mới có cùng Chu thị ở giữa đối thoại. Bây giờ kết quả này, đương nhiên là vô cùng tốt, được Chu thị hứa hẹn, lại có thể quét dọn rơi Nhạc Sơn sẽ khuếch trương đá cản đường, có thể nói một hòn đá ném hai chim.

Về phần Lưu Dần… Người này địa vị tuy cao, nhưng Nhạc Sơn sẽ có thể tại đế vệ 2 bên trên, làm được hôm nay quy mô, tự nhiên là có chỗ dựa, lại thêm Chu thị hứa hẹn, cũng là không cần quá mức kính sợ.

“Hội trưởng, chúng ta lúc nào động thủ” một tên Nhạc Sơn sẽ tu sĩ, cười gằn mở miệng.

Những người còn lại, cũng kích động, thanh lý 1 cái hơn ngàn người trang tử, trong đó chất béo cũng không ít. Những chuyện tương tự, bọn hắn làm qua không ít, đương nhiên rất tâm động.

Dương Thâm hơi lườm bọn hắn, “Gấp cái gì đều trước chờ lấy.” Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía cao ngất thẳng vào mây tiêu đám mây phong, “Chờ thêm mặt động thủ,

thế tất sẽ dính dấp đến phía dưới toà này trang tử, chúng ta lại quan sát một chút. Nếu như trong trang, có nhân vật lợi hại tọa trấn, chúng ta chính là người đứng xem, hôm nay hết thảy không có quan hệ gì với chúng ta. Nhưng nếu như… Hừ, đến lúc đó lại động thủ cũng không muộn.”

Nhạc Sơn hội chúng người một trận mông ngựa, như là “Hội trưởng anh minh” “Hay là ngài cân nhắc chu toàn” cùng các loại, a dua như nước thủy triều.

Một bên khác, Chu thị mọi người tiến vào đám mây phong, một tuần thị tu sĩ, cau mày nói: “Đại huynh, Nhạc Sơn người biết còn không có động thủ, bọn hắn có ý tứ gì hẳn là muốn tọa sơn quan hổ đấu, lại tùy thời mà động không thành “

Chu Trí khoát tay, “Nhạc Sơn sẽ bất quá là Dương thị nuôi một con chó, không dám động ý nghĩ như vậy… Hừ! Đại khái là yêu cầu ổn thỏa, miễn cho lật thuyền trong mương. Dương Thâm là Dương thị bàng chi xuất thân, làm việc lộ ra một cỗ không phóng khoáng, 1 cái tiểu Trang tử cũng không dám trực tiếp động thủ, buồn cười… Đừng để ý tới bọn hắn, hiện tại trọng yếu nhất, là đem người tìm cho ta ra.”

Nói đến đây, hắn biểu lộ nghiêm một chút, mắt lộ sát khí, “Trước khi đến, nhà bên trong đã phân phó, nhưng ta vẫn còn muốn nhắc lại các ngươi 1 câu, liên quan tới chuyện này, đều cho ta ngăn ở bụng bên trong, ai dám nhiều lời nửa câu, phu nhân cũng sẽ không nhân từ nương tay!”

Chu thị mọi người giật mình, vội vàng khom người, “Mời Đại huynh (thúc phụ) yên tâm, ta cùng ghi nhớ!”

Chu Trí “Ừ” một tiếng, ngẩng đầu nhìn về phía cao ngất đám mây phong, “Toàn bộ giải tán, các ngươi tay bên trong đều có, nhà bên trong cho trinh sát pháp bảo, mặc cho bọn hắn phụ tử giấu lại sâu, cũng đừng hòng đào thoát. Cho ta từng tấc từng tấc tìm đi qua, không cho phép sót xuống bất luận cái gì một chỗ!”

“Vâng!”

Chu thị mọi người phóng lên tận trời, riêng phần mình lấy ra 1 kiện, cùng loại la bàn hình tròn pháp bảo, kinh pháp lực rót vào, kích phát về sau, vật này bộc phát ra sương mù như thâm trầm vầng sáng, đem trọn cái đám mây phong bao phủ ở bên trong, từ dưới hướng lên bắt đầu điều tra.

Chu Trí chân đạp hư ảnh, đôi mắt sắc bén liếc nhìn xung quanh , bất kỳ cái gì gió thổi cỏ lay, đều theo không thể gạt được ánh mắt của hắn.

Bá ——

Trong sơn động, Chu Cẩm Thái mở 2 mắt ra, lúc này hắn sắc mặt hồng nhuận, đôi mắt sáng ngời có thần, cùng lúc trước suy yếu, thổ huyết bộ dáng, có thể nói tưởng như hai người, “Đến.”

Hắn nhẹ giọng mở miệng, đôi mắt bên trong có chút tiếc nuối, cuối cùng hóa thành bình tĩnh, “Thế tốt, ghi nhớ vi phụ trước đó dặn dò.” Nói xong đổi qua một bộ trường

bào, che lại vết thương trên người, chỉ lấy khí hơi thở cảm ứng, cùng lúc trước trọng thương lúc tưởng như hai người.

“Cha!” Chu Thế Giai khóc rống, hắn biết rõ, phụ thân hiện tại trạng thái, tuyệt không phải thương thế đạt được khống chế. Mà là thi triển, đốt mệnh đánh cược một lần thủ đoạn, cùng loại với người trước khi chết hồi quang phản chiếu.

Chu Cẩm Thái, là muốn dùng mình sau cùng sinh mệnh, vì hắn tranh thủ đến, một tuyến sống sót hi vọng.

“Đừng khóc! Nam nhi đại trượng phu, đứng ở giữa thiên địa, ngươi phải học được kiên cường.” Chu Cẩm Thái xoay người rời đi, nhưng ở bước ra sơn động lúc, bước chân hay là dừng một chút, “Thế tốt, không cần báo thù cho ta, ngươi hảo hảo còn sống, nếu có cơ hội lời nói, thay ta đi bà ngươi trước mộ phần tế bái một hai… Cái này liền đủ.”

Nói xong, hắn phất tay áo vung lên, “Bành” một tiếng vang trầm, Chu Thế Giai bị 1 đạo ôn hòa lực lượng bao vây lấy, đập ầm ầm nhập sông băng bên trong, “Răng rắc” “Răng rắc” vỡ nát tiếng vang lên, từng đạo khủng bố khe hở, nhanh chóng lan tràn ra phía ngoài.

Đón lấy, là đám mây trên đỉnh, kia trắng ngần Bạch Tuyết bắt đầu chuyển vị, phát ra “Ầm ầm” nổ vang rung trời, tuyết lở đến.

Cách đó không xa, một tên Chu thị tu sĩ, nó trong tay la bàn trạng pháp bảo, đột nhiên truyền ra chấn minh, trên

mặt hắn đại hỉ, “Đại huynh, tìm tới…”

Còn chưa nói xong, trên mặt ý mừng liền biến thành hoảng sợ, trước mắt sông băng ầm vang vỡ nát, Chu Cẩm Thái từ đó vọt thẳng ra. Chỉ 1 quyền, tên này Chu thị tu sĩ, liền lăng không nổ nát vụn, hóa thành đầy trời xương vỡ thịt nhão vẩy ra.

‘Vốn là đồng căn sinh, tương tiên hà thái cấp…’ Chu Cẩm Thái đáy mắt lộ ra một tia trào phúng, là có người hận hắn bất tử, không làm gì được hôm nay, liền đại sát một trận, chính là táng thân ở đây, cũng muốn làm cho đối phương trả giá đắt.

“Người tại đây!”

“Là hắn, tìm được!”

Bá ——

Bá ——

Chu thị tu sĩ, từ 4 phương 8 hướng mà đến, nhưng mới rồi Chu Cẩm Thái một kích giết người uy thế, chấn nhiếp bọn hắn không dám lên trước.

“Đều cút đi!” Chu Trí nhanh chân mà đến, quanh thân khí cơ bốc hơi, Thần hầu sơ cảnh tu vi, tại Chu thị cũng là quyền cao chức trọng.

Lần này xuất thủ, một là 2 phu nhân hứa lấy lợi lớn, hắn rất động tâm. Thứ 2, thì là Chu thị đời tiếp theo tộc trưởng, mạnh mẽ nhất người cạnh tranh, là hắn thân

huynh trưởng Chu Vũ.

Chu Cẩm Thái tuy nói, chỉ là 1 cái không ra gì con riêng, nhưng ở loại thời khắc mấu chốt này , bất kỳ cái gì phong hiểm đều muốn bị bóp chết.

“Chết!”

Chu Trí căn bản không nói nhiều, đưa tay trực tiếp ghìm xuống, nhân vật phản diện chết bởi nói nhiều, hắn sẽ không phạm sai lầm ngu xuẩn như vậy.

Hôm nay chỉ cần giết chết Chu Cẩm Thái, coi như công thành!

—

Chương 1274 : Muốn chết không được

Ầm ầm ——

Nổ vang rung trời, tại đám mây trên đỉnh bộc phát, nương theo lấy hào quang bắn tung toé, khủng bố dư ba quét ngang.

Toàn bộ đám mây phong đều tại chấn động, sau đó sông băng vỡ nát, tuyết đọng rơi xuống, hình thành 1 đạo càn quét bốn bề khủng bố dòng lũ.

1 cái là nửa bước Thần Hầu cảnh, đốt mệnh một trận chiến, lòng mang tử chí. 1 cái là Thần Hầu cảnh sơ kỳ, bo bo giữ mình, không muốn liều mạng.

Trong thời gian ngắn, lại chém giết thế lực ngang nhau.

Dương Thâm ngẩng đầu, cảm thụ được trên tầng mây, khuấy động mở khí tức khủng bố, trên mặt lộ ra một tia sợ hãi thán phục, “Cái này Chu Cẩm Thái, quả nhiên là cái nhân vật…”

Trước bị hắn trọng thương, thân thể thụ kịch độc ăn mòn, lại còn có sức đánh một trận. May mắn lúc trước hắn không có tùy tiện xuất thủ, nếu không thật là có khả năng, bị người này kéo đi đệm lưng.

Hiện tại cái này phiền phức, tự nhiên là giao cho Chu thị giải quyết, hắn chỉ cần chờ đợi, hết thảy đều kết thúc là

đủ.

Đương nhiên, sợ hãi thán phục về sợ hãi thán phục, nhưng Dương Thâm rất rõ ràng, Chu thị có chuẩn bị mà đến, hôm nay Chu Cẩm Thái phụ tử hẳn phải chết không nghi ngờ.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Khủng bố chấn động, xung kích, theo ngọn núi, sông băng, truyền lại đến chân núi, mảng lớn tầng băng bắt đầu vỡ nát, sụp đổ, cách đó không xa cái kia đạo sông băng khe hở bên trong, có trận pháp quang mang bộc phát, đối kháng đến từ ngoại giới biến cố.

Nhưng Thần Hầu cảnh chém giết xung kích, hiển nhiên vượt qua nó cực hạn chịu đựng, trận pháp ngay tại nhanh chóng vỡ nát.

Dương Thâm híp híp mắt, yên tĩnh chờ đợi một hồi, chỉ thấy cái kia đạo sông băng dưới cái khe trong trang viên, có một đám người trốn thoát đang muốn rời đi, mà trong đó mạnh nhất cũng bất quá, chỉ là 1 vị Thần Tướng cảnh.

A!

Nếu như thế, liền trách không được hắn, muốn trách chỉ có thể trách, là các ngươi quá yếu tiểu. Dương Thâm phất tay, “Động thủ, đem người toàn bộ vây quanh, giết sạch, một tên cũng không để lại!”

“Vâng, hội trưởng!” Nhạc Sơn hội chúng người nhe răng cười một tiếng, vọt thẳng ra.

Bọn hắn bị mang đến truy sát Chu Cẩm Thái, đều là Nhạc Sơn trong hội cao tầng, Thần Tướng cảnh đều có 2 vị, nó hơn đều là Chân Thần cảnh.

“Người nào các ngươi muốn làm gì” trong trang viên chạy ra mọi người, lập tức quá sợ hãi.

Vị kia Thần Tướng cảnh tu sĩ, lớn tiếng nói: “Ta cùng chính là đế linh vệ Lưu Dần, Lưu đại nhân thuộc hạ, các ngươi ai dám làm càn liền không sợ đến từ, đế linh vệ trả thù sao !”

“Ít nói lời vô ích, giết chính là các ngươi!” Cuồng tiếu bên trong, 2 tên Nhạc Sơn sẽ Thần Tướng cảnh xuất thủ, cùng người này đánh nhau.

Mắt thấy, liền muốn đem nó đánh bại lúc, “Ông” một tiếng kiếm minh bộc phát, trong đó một tên Nhạc Sơn sẽ Thần Tướng cảnh tu sĩ, “Oa” miệng phun máu tươi, một cánh tay lại bị sinh sinh chém tới.

“Cẩn thận! Đối phương giấu dốt, hắn đúng là cái lợi hại kiếm tu!”

“Không đúng… Kiếm thế này tốt nhìn quen mắt… Tê! Quý càng kiếm tu, người này là Quý Việt tông dư nghiệt!” Khác 1 Nhạc Sơn sẽ Thần Tướng cảnh rống to.

Hoàng triều vì lùng bắt quý càng môn nhân, đem nó

kiếm quyết, thần thông minh phát thiên hạ, chỉ cần xuất thủ liền nhất định sẽ bị nhận ra.

Bá ——

Nháy mắt, tràng diện liền an tĩnh xuống, sau đó tất cả mọi người ánh mắt, đều trở nên lửa nóng.

Quý càng dư nghiệt… Tại hoàng triều cảnh nội, cái này liền mang ý nghĩa công lao, chỉ cần bắt đến bọn hắn, tất nhiên có thể thu hoạch được phong phú khen thưởng.

Dương Thâm cười to, “Tốt! Tốt! Không nghĩ tới hôm nay, lại còn có thu hoạch ngoài ý muốn, lần này tất cả tai hoạ ngầm, cũng không còn tồn tại!”

“Nói không chừng, còn có thể lập xuống một cọc, vượt quá tưởng tượng đại công lao!”

Trang viên này, là đế linh vệ Lưu Dần tài sản riêng, mà trong đó vậy mà giấu kín lấy, 1 tôn Thần Tướng cảnh Quý Việt tông dư nghiệt. Nếu nói không có quan hệ gì với Lưu Dần, hắn đối này hoàn toàn không biết, ai mà tin có lẽ, kia Lưu Dần bản thân, cũng là quý vượt ra thân!

Tê ——

Từ trước đến nay lấy trung thành, nhưng dựa vào xưng, lệ thuộc trực tiếp Thần hoàng bệ hạ đế linh vệ cao tầng, lại xuất hiện quý càng dư nghiệt quân cờ, quả thực nghe rợn cả người, đây chính là hoàng triều đóng đô đến nay, chưa bao giờ có đại sự.

“Bắt người sống, cho ta bắt người sống!”

Diệt khẩu không có ý tứ, hiện tại thế cục thay đổi, sơn trang bên trong những người này, nói không chừng còn có quý càng dư nghiệt tại, đây đều là chứng nhân.

Bị buộc xuất kiếm quý càng kiếm tu, giờ phút này mặt mũi tràn đầy đau thương, hét lớn một tiếng, “Trốn! Tách ra trốn! Như thực tế trốn không thoát… Liền tự sát!”

Hắn quay đầu, nhìn thoáng qua trong đám người bị che chở Tào Oánh, đáy mắt lộ ra một tia đắng chát, áy náy. Đại nhân phái hắn tới đây, là vì cam đoan một đầu cuối cùng huyết mạch diên tiếp theo, nhưng hắn cuối cùng vẫn là khiến đại nhân thất vọng. Thậm chí, còn bại lộ đại nhân thân phận… Hắn thật sự là tội đáng chết vạn lần!

Mà Dương Thâm cũng rất nhanh phát hiện, trong đám người Tào Oánh, ‘Phụ nữ mang thai… Nàng này hẳn là nhân vật trọng yếu!’

“Hừ!”

Hắn cười lạnh một tiếng, một bước phóng ra, đưa tay trực tiếp ghìm xuống, “Đều hướng trốn chỗ nào lưu lại cho ta đi!”

Quý càng kiếm tu gào thét một tiếng, thân ảnh bỗng nhiên xông ra, hắn xuất kiếm lăng lệ, kiếm thế cuồn cuộn lộ ra thẳng tiến không lùi quyết tuyệt.

“Mau trốn! Mau trốn!”

Nhưng hắn mạnh hơn, cũng chỉ là Thần Tướng cảnh, tại Thần Hầu cảnh trước mặt, lại có thể chèo chống mấy lần rất nhanh, theo “Bành” một tiếng vang thật lớn, liền bị đánh rớt trên mặt đất, “Oa” “Oa” máu tươi cuồng phún.

Mà đây là Dương Thâm muốn bắt người sống, cố ý hạ thủ lưu tình, nếu không một kích toàn lực dưới, người này liền muốn mất mạng tại chỗ.

“Cầm xuống!”

“Đại nhân, thuộc hạ thật xin lỗi ngài!” Quý càng kiếm tu hét lớn một tiếng, đưa tay cắt mất đầu của mình.

Bành ——

Thi thể không đầu đổ xuống, máu tươi cuồng phún.

Dương Thâm giận dữ, “Đáng chết!” Hắn rõ ràng, đã động thủ phong ấn người này, thế mà có thể bằng vào ý chí, ngạnh sinh sinh đột phá.

Quý càng dư nghiệt, quả nhiên đều là một đám, không thể lẽ thường độ chi tên điên.

“Toàn bộ trấn áp, để lại người sống, 1 cái đều không cho lại chết!”

Bá ——

Gầm thét ở giữa, hắn phóng tới Tào Oánh.

Thần Hầu cảnh uy áp, như vực sâu như ngục, phô thiên cái địa mà tới.

Canh giữ ở Tào Oánh sau lưng quý càng môn nhân, nhao nhao mặt lộ vẻ tuyệt vọng, “Phu nhân, tha thứ thuộc hạ mạo phạm, mời ngài đi trước một bước!”

Một tên quý càng môn nhân đang muốn huy kiếm, lại “Bành” một tiếng bị đánh bay.

Dương Thâm rơi xuống, hết thảy cũng không kịp, tại Thần Hầu cảnh trước mặt ngay cả tự sát đều là 1 kiện, không thể xa cầu sự tình.

“Ngươi là ai nữ nhân trong bụng hài tử, là ai “

Tào Oánh sắc mặt tái nhợt, tay rơi vào trên bụng, mặt mũi tràn đầy không cam lòng, tuyệt vọng. Nàng trước lúc rời đi, đã biết trượng phu thân phận, nhưng nàng không hối hận, tự chọn người này, dù là hắn là quý càng huyết mạch lại như thế nào nhưng hài tử là vô tội, nàng thậm chí có thể rõ ràng cảm nhận được, hắn (nàng) tại mình bụng bên trong hoạt động.

‘Hài tử, nương có lỗi với ngươi!’

Nàng một đầu vọt tới Dương Thâm, lại bị một cỗ lực lượng trực tiếp đặt ở trên mặt đất, “Muốn chết yên tâm đi, ngươi không chết được.”

“Xem ra, ngươi biết rất nhiều, bụng bên trong hài tử, càng là chứng cớ trọng yếu… Lưu Dần hắc! Thật đúng là một con cá lớn!”

Dương Thâm mặt lộ vẻ tiếu dung, mặc dù chết 1 cái quý càng kiếm tu, nhưng bắt lấy cái này phụ nữ mang thai cùng với bên người người, cũng đủ nhân chứng.

“Toàn bộ mang đi, lập tức trở lại đế tinh!” Về phần cùng Chu thị ở giữa hợp tác thật có lỗi, song phương vốn là, vì lợi ích mới đi đến cùng một chỗ.

Hiện tại, đương nhiên là bắt quý càng dư nghiệt, lấy được lợi ích lớn hơn.

“Vâng, hội trưởng!” Nhạc Sơn hội chúng người một mặt hưng phấn động thủ, đem tất cả mọi người khu trục đến cùng một chỗ, từng cái trấn áp.

Đúng lúc này, tiếng xé gió truyền đến, một chiếc tinh hạm từ tầng mây rơi xuống.

Bá ——

Dương Thâm bỗng nhiên quay người, chau mày, mắt lộ hàn ý, “Ai !”

—

Chương 1275 : Cầu ngài giết hắn

Tinh hạm rơi xuống đất, một đoàn người đi ra, La Quan liếc mắt liền thấy, mặt mũi tràn đầy tuyệt vọng Tào Oánh, nghĩ thầm thế giới này thật tiểu a.

Những người khác, dù là liên quan đến quý càng, hắn cũng có thể bỏ mặc, nhưng Tào Oánh từng đã giúp hắn, nhân tình này phải ghi nhớ.

Dương Thâm sắc mặt biến hóa, gắt gao tiếp cận Viên Nghệ, hắn nhưng vẫn trên người đối phương, cảm nhận được một tia áp chế… Thần Hầu cảnh !

Đáng chết, đế vệ 2 bên trên khi nào, đến như thế 1 vị nhân vật lợi hại.

Suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, Dương Thâm thở ra một hơi, trầm giọng nói: “Chư vị, Nhạc Sơn sẽ làm sự tình, nếu có quấy nhiễu chỗ, xin hãy tha lỗi.”

Đáng tiếc, tự giới thiệu không hề có tác dụng, Viên Nghệ nhìn lướt qua đối diện, thấp giọng nói: “La huynh” không đi cứu người, tại cái này chặn ngang một tay cái này không giống như là, tiền bối tác phong làm việc.

La Quan thản nhiên nói: “Nữ tử này gọi Tào Oánh, là Lưu Dần… Con dâu, tóm lại là quý càng sự tình, các ngươi tự hành quyết đoán.”

Viên Nghệ sắc mặt một chút liền thay đổi, lạnh lùng nhìn về phía đối diện, lại nhìn lướt qua, mặt đất còn chưa lạnh thấu thi thể, ánh mắt càng phát ra băng hàn.

Dương Thâm hít một hơi lãnh khí, quý càng môn nhân đáng chết!

Hắn cơ hồ hoài nghi, có phải là mình nghe lầm, lúc nào quý càng dư nghiệt, dám như vậy trắng trợn làm việc

Không đợi hắn suy nghĩ nhiều, Viên Nghệ đã xuất thủ, nàng một đôi tròng mắt, bỗng dưng trở nên sáng tỏ, khủng bố hồn phách xung kích sát na mà tới.

Phốc ——

Dương Thâm miệng mũi thất khiếu máu tươi cuồng phún, hắn lấy độc thành đạo tu tới Thần Hầu cảnh, tuy chỉ là sơ cảnh, nhưng thực tế chém giết chiến lực không tầm thường. Nhưng hết lần này tới lần khác, Quý Việt thần tông thủ đoạn, cực kỳ khắc chế hắn , khiến cho một thân thần thông, lại không có đất dụng võ chút nào.

Vừa đối mặt, liền đã bị trọng thương, “Hiểu lầm, vị đạo hữu này…”

Viên Nghệ sẽ nghe hắn nói nhảm thả người hướng về phía trước, đưa tay giữa năm ngón tay thần quang tràn ra, “Bành” một tiếng vang thật lớn, Dương Thâm bị mất mạng tại chỗ, chân linh đều bị trực tiếp lau đi.

Quý Việt thần tông đích truyền, lại là đi đến Thần hầu đỉnh phong nhân vật, lúc trước lấy sức một mình, có thể

cùng Tinh Hầu, Tuân Uyên Thần hầu bọn người dây dưa, giết 1 cái lệch khoa Dương Thâm, quả thực như lấy đồ trong túi.

“A! Hội trưởng chết rồi…”

“Mau trốn!”

“Đáng chết, ở đâu ra khủng bố tên điên!”

Nhạc Sơn hội chúng người, dọa đến vong hồn đại mạo, chật vật 4 trốn.

Viên Nghệ liếc mắt qua, hồn phách xung kích bắn ra, trên trời lập tức dưới lên sủi cảo, những người này có 1 cái tính 1 cái, đều trực tiếp mất mạng tại chỗ.

Lấy sát phạt mà nói, Quý Việt thần tông thủ đoạn, đích xác khủng bố. Nàng quay người, khom người nói: “Đa tạ La huynh nhắc nhở, mới không có ủ thành không thể vãn hồi bi kịch, Viên Nghệ ở đây thay mặt Lưu Dần cám ơn.”

La Quan khoát tay, “Lưu người tại cái này chiếu cố bọn hắn, chúng ta muốn lên đi.” Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía đám mây phong, cảm thụ được từ đám mây mà đến ba động, nhịn không được âm thầm nhíu mày. Chu Cẩm Thái chưa phá cảnh Thần hầu, lại có thể cùng đối thủ đánh có đến có về, đây cũng không phải là chuyện tốt.

Đám mây đỉnh, chém giết cực kỳ thảm thiết, Chu Cẩm Thái hồng nhuận khuôn mặt, lại lần nữa hiển hiện tái

nhợt, nó đôi mắt ảm đạm xuống, giống như là thiêu đốt mất, mình toàn bộ tinh khí thần.

Chỗ ngực xuyên qua tổn thương, giờ phút này lại lần nữa vỡ nát, bắt đầu đại lượng chảy máu, nhưng hắn cũng đã bất lực lại đi áp chế.

Rốt cục, theo “Bành” một tiếng vang thật lớn, hắn thân ảnh trùng điệp rơi xuống, nện ở vỡ nát đỉnh núi, đôi mắt gắt gao tiếp cận, đạp lập giữa không trung Chu Trí.

Cuối cùng vẫn là thất bại… Liền kém như vậy một chút, liền có thể kéo cái này, từ tiểu liền khi dễ hắn Chu Trí, cùng một chỗ chung phó Hoàng Tuyền. Có chút không cam tâm, nhưng đại khái đây là vận mệnh, nương trước kia nói để hắn nhận mệnh, Chu Cẩm Thái không nguyện ý, nhưng giãy dụa đến cuối cùng, vẫn là như vậy kết cục.

Đại khái, nương nói lời, vẫn còn có chút đạo lý… Nhưng là hối hận không

Không! Cho dù chết, nhưng ít ra hắn đã, không còn là cái kia Chu gia bên trong, người người đều có thể khi dễ, nhục nhã con riêng.

Đối diện, Chu Trí sắc mặt âm trầm, cúi đầu nhìn thoáng qua chỗ ngực bụng, áo bào vỡ nát máu tươi tràn ra ngoài, nếu không phải hắn có khác thủ đoạn, lại kém chút lật thuyền trong mương.

“Chu Cẩm Thái, hừ! Ta còn thực sự là coi thường ngươi, như coi là thật để ngươi phá cảnh Thần hầu, hôm nay

chết có lẽ chính là ta. Nhưng cũng tiếc, ngươi đã không có cơ hội!”

Hắn bây giờ nói nói nhảm, là bởi vì rất rõ ràng, liều mạng thiêu đốt bản thân Chu Cẩm Thái, bây giờ kết cục chú định. Không người nào có thể cứu hắn, không cần động thủ, hắn cũng rất nhanh liền sẽ chết đi, tựa như là một cây đốt hết ngọn nến.

Mà thời khắc cuối cùng, mỗi 1 hơi mỗi 1 giây, đối Chu Cẩm Thái mà nói đều thống khổ vạn điểm, Chu Trí rất muốn nhìn đến, đối phương kêu rên cùng giãy dụa.

Nhưng khiến Chu Trí thất vọng là, đổ vào bừa bộn bên trong Chu Cẩm Thái, đôi mắt lại rất bình tĩnh, hơi nhíu lên lông mày ở giữa, lộ ra một tia trào phúng, cũng xem thấu hắn suy nghĩ.

Trong lòng tức giận phun trào, Chu Trí đưa tay liền muốn giết hắn, nhưng lại dừng lại, “Ngươi muốn cầu chết ha ha! Hiện tại tư vị, rất khó chịu đi Chu thị đốt thần bí điển… Tộc trưởng lại truyền cho ngươi, lão bất tử này, đại khái là thật hồ đồ.”

“Có lẽ, tộc trưởng đối mẹ ngươi cái kia kỹ nữ, chơi ra một điểm tình cảm đi nhưng cũng tiếc, ngươi chung quy là không nên thân. Năm đó, ta có thể đưa ngươi giẫm tại dưới chân, hiện tại vẫn như cũ có thể, ngươi nghĩ nhanh lên chết, vậy liền cầu ta a có lẽ ta có thể, cho ngươi thống khoái.”

Chu Cẩm Thái gắt gao nhìn chằm chằm hắn.

“Rất phẫn nộ cũng bởi vì ta nói mẹ ngươi là kỹ nữ… Nhưng ai không biết, nàng trượng phu đã chết về sau, câu dẫn tộc trưởng, nếu không làm sao lại có ngươi cái này nghiệt chủng !” Chu Trí cười to, hắn thật cao hứng nhìn thấy, Chu Cẩm Thái hiện tại bộ dáng.

“Tốt, không sai biệt lắm nên kết thúc, cuối cùng sẽ nói cho ngươi biết một sự kiện, mẹ ngươi phần mộ, tại ngươi rời đi sau năm thứ ba liền bị phá… Phu nhân ra lệnh, ta tự mình ra tay…”

Phốc ——

Chu Cẩm Thái phun ra một ngụm máu tươi, hắn con mắt sung huyết, thân thể run rẩy kịch liệt, lại giùng giằng đứng lên. Nhưng cái này, cũng đã cực hạn của hắn, mắt tối sầm lại, hắn ngửa mặt liền ngã.

Bá ——

Một thân ảnh, đột nhiên xuất hiện tại sau lưng, đỡ lấy Chu Cẩm Thái.

Hắn xoay người, trước mắt là 1 trương, chưa bao giờ từng thấy khuôn mặt, nhưng kia một đôi tròng mắt, lại làm cho hắn cảm thấy quen thuộc.

“Gấm thái, bản tọa nói qua, nếu ngươi tao ngộ tai họa, ta tự sẽ xuất thủ cứu ngươi.”

Một nháy mắt, Chu Cẩm Thái lệ rơi đầy mặt.

Đại nhân, là đại nhân, hắn chạy đến!

Hắn vốn cho là, mình liền muốn mang theo, lớn nhất khuất nhục cùng thống khổ chết đi, thượng thiên chung quy đãi hắn không tệ, “Lớn… Đại nhân… Gấm thái cầu ngài cuối cùng… Một sự kiện… Cầu ngài giúp ta giết hắn… Ta muốn hắn chết ngay bây giờ…”

Nhục mẫu mối thù, không đội trời chung!

La Quan gật đầu, “Được.”

Chu Trí giận dữ, “Làm càn! Ngươi là ai, dám…”

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, bỗng dưng ở bên tai vang lên, thanh âm hắn im bặt mà dừng, con mắt bỗng nhiên trợn tròn, hiển hiện hoảng sợ, hãi nhiên.

Bành ——

Chu Trí thẳng tắp ngã xuống đất, hắn chân linh, tại một tiếng này kiếm minh dưới, lại bị sinh sinh nghiền nát.

Hồn phách tùy theo băng tán, như vậy đột tử.

La Quan khóe miệng, chảy ra một vệt máu, chợt bị lau sạch sẽ, hắn nói khẽ: “Gấm thái, người đã chết rồi.”

“Tạ… Đa tạ đại nhân…” Chu Cẩm Thái nhắm mắt lại.

—

Chương 1276 : Người khoác mê vụ không biết người

Viên Nghệ mặt mũi tràn đầy kính sợ đi tới, do dự một chút, nói: “Tiền bối, hắn chết sao “

“Còn không có.” La Quan lâm vào trầm mặc, nhìn qua ngất đi Chu Cẩm Thái, nhưng đại khái… Chẳng mấy chốc sẽ chết rồi.

Hắn tình trạng liền như cây không rễ, tất cả sinh cơ, cảnh giới, đều đã bị thiêu đốt.

Thật bá đạo, kinh khủng liều mạng chi pháp!

Nhưng cũng chính vì vậy, Chu Cẩm Thái mới có thể bằng vào, vẻn vẹn nửa bước Thần hầu chi cảnh, kém chút trọng thương Chu Trí.

“Đại huynh (thúc phụ) chết! Đi mau!”

“Các ngươi dám giết Chu thị đích truyền!”

Chu thị mọi người, rống giận liền muốn đào tẩu.

Nhưng có Viên Nghệ tại, bất quá thời gian nháy mắt, mặt đất liền lại nhiều mấy cỗ thi thể.

Đế tinh Chu thị thật là lợi hại tên tuổi! Nhưng đối nàng

cái này, bị truy nã, truy sát quý càng dư nghiệt mà nói, lại không nửa điểm uy hiếp.

Ngay cả Hoàng tộc Trần thị, nàng cũng dám phản kháng, thì sợ gì Chu thị !

Đột nhiên, lại có động tĩnh truyền đến, Viên Nghệ nhướng mày, nhưng còn chưa xuất thủ, liền nghe tới thê lương tru lên, “Cha! Cha!”

Chu Thế Giai lảo đảo, từ sông băng vỡ nát, tuyết lở chảy xiết chạy vừa đến, hắn toàn thân nhiều chỗ vết thương, chật vật không chịu nổi.

Trước đó, Chu Cẩm Thái cùng Chu Trí chém giết, khác Chu thị tu sĩ, thật không nghĩ lấy bỏ qua hắn, có thể sống đến hiện tại, chỉ có thể nói vận khí tốt.

Chu Thế Giai “Phù phù” một tiếng quỳ trên mặt đất, điên cuồng dập đầu, “Nghĩa phụ! Cầu ngài mau cứu cha ta! Cha ta hắn đối với ngài, là trung thành cảnh cảnh a nghĩa phụ! Chỉ cần ngài có thể cứu hắn, ta cái mạng này chính là ngài!” Về phần đổi cái khuôn mặt, đối nghĩa phụ mà nói cái này khó khăn sao trừ nghĩa phụ, hôm nay ai còn sẽ cứu bọn họ.

Viên Nghệ thối lui đến bên cạnh, mang theo không đành lòng nhìn thoáng qua Chu Thế Giai, chợt rơi vào La Quan trên thân, tâm lý âm thầm lắc đầu.

Tiền bối tự nhiên là cực kỳ = lợi hại, một thân sát phạt thủ đoạn, khủng bố đến khó lấy tưởng tượng, Chu Trí đường đường Thần Hầu cảnh, thế mà bị một chút nhìn,

sinh sinh nghiền nát chân linh, cái này sao mà khủng bố nếu tiền bối chính thức xuất thủ, lại nên là gì cùng cảnh tượng quả thực không dám nghĩ.

Nhưng giết người dễ dàng, cứu người khó.

Nhất là, Chu Cẩm Thái cái này trạng thái, Viên Nghệ thấy rất rõ ràng, người này đốt cháy tận tự thân hết thảy, bây giờ đã là di lưu.

Muốn cứu hắn, khó khó khó!

Cơ hồ có thể nói, không nhìn thấy nửa điểm hi vọng.

“Nghĩa phụ! Nghĩa phụ!” Chu Thế Giai khóc lớn, tựa hồ từ La Quan trong trầm mặc, cảm nhận được cái gì, một mặt tuyệt vọng.

Đúng lúc này, La Quan nhìn hắn một cái, “Khóc cái gì cha ngươi còn chưa có chết đâu.”

Chu Thế Giai lập tức ngậm miệng, 2 con mắt đỏ bừng, cầu khẩn lại mong đợi nhìn xem hắn.

La Quan đưa tay, lại theo Chu Cẩm Thái ngực xuyên qua tổn thương, trực tiếp cắm vào trong cơ thể hắn, bắt hắn lại ngưng đập trái tim, đột nhiên dùng sức một nắm.

Ông ——

Một vòng tinh hồng, trực tiếp rót vào trong cơ thể hắn, lấy sinh mệnh lực ương ngạnh đến nói, Chân ma tuyệt đối là tồn tại khủng bố nhất 1 trong.

Sau một khắc, Chu Cẩm Thái trái tim, bắt đầu “Bành” “Bành” nhảy lên kịch liệt, đem một màn kia tinh hồng, nhanh chóng truyền khắp toàn thân.

Nháy mắt, hắn cơ hồ dập tắt sinh mệnh khí tức, liền trở nên táo động, màu đen ma văn nhanh chóng hiển hiện, trải rộng toàn thân cao thấp.

La Quan thu tay lại trở về, Chu Cẩm Thái giữa ngực bụng vết thương, lại khôi phục nhanh chóng như lúc ban đầu, Dương Thâm lưu lại kịch độc, tại Chân ma chi lực trước mặt, quả thực chính là yếu gà.

Không chỉ như thế, Chu Cẩm Thái trên thân theo ma văn hiển hiện, lại có vảy giáp màu đen sinh sôi, bạo ngược, hủy diệt, sát lục khí tức, trực tiếp phá thể mà ra, hắn lại trực tiếp phải hoàn thành ma hóa, lột xác thành vì bị lây nhiễm ma vật, lại vô song đáng sợ.

“Hừ!” La Quan hừ lạnh một tiếng, “Thành thật một chút, để ngươi kéo lại mệnh của hắn, không phải để hắn nhập ma, có nghe hay không “

Trong cơ thể hắn, ngân bạch chập trùng, màu xanh hạt sen trầm mặc nhìn chăm chú, phun trào tinh hồng, tại một trận xao động bên trong trở nên yên ắng.

Chu Cẩm Thái trên thân vảy giáp màu đen, tùy theo nhanh chóng biến mất, hắn khí tức một lần nữa trở nên bình ổn, nhưng một thân ma văn nhưng như cũ tồn tại. Chính là bởi vì bọn chúng, mới ngạnh sinh sinh ngăn chặn, Chu Cẩm Thái cuối cùng một hơi, xen vào nhập

ma cùng tử vong ở giữa.

La Quan đứng dậy liền đi, “Mang lên cha ngươi.”

“Là, là, đa tạ nghĩa phụ!” Chu Thế Giai dùng sức sờ 1 đem con mắt, cõng lên Chu Cẩm Thái, vội vàng đi theo phía sau.

Hắn một mặt kích động, cảm kích, ‘Ta liền biết, nghĩa phụ là trên thế giới này, ngưu bức nhất nhân vật 1 trong! Chỉ cần hắn xuất thủ, nhất định có thể đem lão trèo lên cứu trở về!’

Lại đằng sau, Viên Nghệ thần sắc rung động, nhìn qua La Quan bóng lưng, lộ ra vô tận kính sợ… Thậm chí cả, một tia kinh dị.

Nàng vừa rồi nhìn thấy cái gì La Quan xuất thủ, giao phó Chu Cẩm Thái một điểm ma lực, hắn lại kém chút tại chỗ nhập ma, kia kinh khủng ác niệm, khiến Viên Nghệ rùng mình.

Nhưng chính là kinh khủng như vậy nhập ma, lại bị tiền bối một lời đánh gãy, áp chế trên người hắn, đến cùng cất giấu bao nhiêu bí mật

Chân ma…

Làm đã từng trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực bá chủ, Quý Việt tông từng tới đánh qua rất nhiều quan hệ, thân là thần tông người thừa kế, Viên Nghệ biết rất nhiều.

Nhưng chính vì vậy, mới rõ ràng hơn Chân ma đáng sợ, kia là trong vũ trụ lan tràn u ác tính, quy tắc thiếu hụt sản phẩm, như đã vượt ra toà này vũ trụ căn bản, ngay cả Đại đế đều không thể đem nó hủy diệt, chỉ có thể thi triển thủ đoạn phong ấn, áp chế.

‘Tiền bối hắn, đến tột cùng ra sao cùng tồn tại’ Viên Nghệ vốn cho rằng, nàng đã làm đầy đủ suy nghĩ, đem La Quan thấy cực kỳ cường đại.

Nhưng hôm nay, nàng mới sợ hãi phát hiện, có lẽ cho tới nay, nàng bản thân nhìn thấy đều chỉ là, tiền bối một góc của băng sơn.

Hắc ám chủ nhân, cầm kiếm cổ tiên nhân, lại hoặc là, là cùng Chân ma dây dưa không rõ, người khoác mê vụ không biết người

Rất nhanh, La Quan bọn hắn trở lại chân núi, Hướng Lâm mấy người cũng đã, trấn an được Tào Oánh cùng trong trang hơn ngàn người.

Bởi vì Dương Thâm trước đó muốn bắt người sống, lấy xem như nhân chứng, bọn hắn tử thương cũng không nhiều.

Tào Oánh một mặt cung kính, cảm kích, quỳ rạp trên đất, “Đa tạ chư vị tiền bối xuất thủ cứu giúp, tiểu nữ tử Tào Oánh, lần này đại ân đại đức khắc trong tâm khảm, vĩnh viễn không dám quên.”

Phần phật ——

Hơn 1,000 nhân khẩu, lít nha lít nhít quỳ xuống.

La Quan nhìn lướt qua, liền trong lòng hiểu rõ, cái này bên trong tuyệt đại một số người, đều là đến từ đế hoàng võ bị kho “Chuột nô” .

Quả nhiên, Lưu Dần cùng những người này, quan hệ rất thân cận.

Đem bọn hắn chuyển dời đến cái này, có lẽ còn có hậu tiếp theo an bài, chỉ là còn chưa tới kịp động thủ, liền tao ngộ hôm nay ngoài ý muốn.

Viên Nghệ nhìn thoáng qua La Quan, gặp hắn không nói gì ý tứ, tiến lên một bước, nói: “Đều đứng lên đi, hôm nay có đại sự xảy ra, các ngươi không thể lại lưu tại lần này chỗ, theo chúng ta đi đi.”

Tào Oánh nói: “Hết thảy mặc cho tiền bối phân phó.”

Hướng Lâm rất có nhãn lực, cung kính nói: “Viên hộ pháp, ngài cùng La đại nhân nên rời đi trước chính là, thuộc hạ sẽ dẫn đầu bọn hắn, tạm thời rời đi nơi đây, tinh hạm đã ở trên đường chạy tới, rất nhanh liền có thể đến.”

Viên Nghệ suy nghĩ một chút, xoay người nói: “La… Đại nhân, ngài ý như thế nào “

La huynh xưng hô là tuyệt đối không dám nói, dù là tiền bối muốn che giấu tung tích, nhưng ngươi tận mắt nhìn thấy qua còn không biết tôn ti, đó chính là không có quy củ.

“Ừm, đi thôi.” La Quan gật gật đầu, sải bước đi hướng tinh hạm.

—

Chương 1277 : Tiên nhân chỉ đường

Chu Cẩm Thái tình huống rất khó giải quyết, La Quan dù lấy Chân ma chi lực, cưỡng ép lưu lại hắn một hơi, nhưng cái này cũng không hề là, thật cứu sống hắn.

Bây giờ bày ở trước mặt chỉ có 2 con đường, hoặc là bỏ mặc hắn nhập ma, mượn nhờ ma ngoan cường sinh mệnh lực, có thể bảo trụ một cái mạng.

Nhưng từ đó về sau, thế gian chỉ là nhiều một đầu, hung tàn bạo ngược ma vật mà thôi, lại vô Chu Cẩm Thái người này. Hoặc là liền muốn để hắn bị đốt cháy hầu như không còn sinh cơ, lực lượng, lại lần nữa thu hoạch được tân sinh.

Cái này rất khó, hoàn toàn vượt qua La Quan phạm vi năng lực, cho nên hắn biết rõ, muốn cứu sống Chu Cẩm Thái chỉ có thể tìm kiếm ngoại viện.

Lưu lại 1 câu “Các ngươi canh giữ ở bên ngoài”, La Quan đóng cửa phòng.

Bọn hắn lúc này, đã thân ở đế vệ 2 một nửa khác cầu, một chỗ từ quý càng âm thầm chưởng khống thương hội bên trong, Chu Thế Giai trông mong chờ ở bên ngoài, hắn hung hăng an ủi mình, nghĩa phụ xuất thủ nhất định vạn vô nhất thất, vừa ý bên trong hay là thả không dưới.

“Viên Nghệ tiền bối, nghĩa phụ có thể cứu ta cha, đúng

không “

Viên Nghệ do dự một chút, lắc đầu, “Ta không biết.” Như tại trước đó, nàng khẳng định không coi trọng, Chu Cẩm Thái trước khi chết chỉ kém một hơi, đốt hết bản thân hết thảy, còn muốn cứu sống tới tuyệt đối không có khả năng.

Nhưng La Quan bây giờ, trong lòng nàng ấn tượng, càng phát ra thâm bất khả trắc… Có lẽ, tiền bối thật có biện pháp đâu nhưng dùng cái gì phương thức cứu người, nàng thật nghĩ không ra.

Chu Thế Giai gãi gãi đầu, “Ta tin tưởng nghĩa phụ!”

Bị tin tưởng La Quan, đang cùng Lôi Tinh cùng một chỗ, triển khai đầu não phong bạo —— không có cách, liền gia hỏa này phản ứng hắn, nó hơn màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng, từ trước đến nay đều là giả chết.

“Đại nhân, ngài muốn cứu Chu Cẩm Thái, thực tế rất phiền phức… Hắn đây không phải phổ thông thương thế, trừ phi… Ân, hắn tu vi hiện tại, kẹt tại thần tướng cùng Thần Hầu cảnh ở giữa, nếu có thể thuận lợi đột phá, có lẽ còn có thể đoạt đến một chút hi vọng sống. Nhưng liền trạng thái của hắn bây giờ, đừng nói phá cảnh, không chừng lúc nào, cuối cùng này một hơi liền không có.” Lôi Tinh biểu thị nó rất không coi trọng.

Nhưng câu nói này, lại cho La Quan linh cảm, hắn đôi mắt trở nên sáng tỏ, chí ít hiện tại có một lựa chọn, “Phá cảnh Thần hầu… Chu Cẩm Thái chênh lệch tựa hồ

không nhiều lắm, đúng không “

Lôi Tinh lắp bắp, “Là… Là không nhiều… Nhưng mấu chốt là, hắn hiện tại sẽ chết, làm sao có thể lại làm đột phá “

“Thật không thể nào sao” La Quan nhìn xem Lôi Tinh, lại đảo qua trầm mặc màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng, “Ngươi suy nghĩ thật kỹ, ta tin tưởng ngươi, nhất định có thể tìm tới biện pháp, đúng không “

Bị hắn nghiêm túc ánh mắt nhìn xem, Lôi Tinh hận không thể đưa tay, hung hăng cho mình mấy cái tát, không có việc gì mù khoe khoang cái gì liền ngươi hiểu nhiều lắm! Đây chính là, ngươi cùng đại lão ở giữa chênh lệch… “Vâng, thuộc hạ nhất định hết sức nghĩ, nhưng ta trong lúc nhất thời…”

“Không sao, ta nói tin tưởng ngươi, ngươi liền yên tâm to gan nghĩ, dù là chỉ có một chút khả năng, cũng tận quản nói. Nhưng ngươi tốt nhất nhanh lên, Chu Cẩm Thái sắp chết, ta đối với hắn hay là rất xem trọng, hắn vừa chết ta đại khái tâm tình sẽ không tốt.”

Ta tâm tình không tốt, ngươi cũng đừng nghĩ tốt, là ý tứ này thôi Lôi Tinh bị buộc cùng đường mạt lộ, đào rỗng tâm tư, nghĩ não nhân đều muốn nổ, thật đúng là bị nó nghĩ đến 1 cái biện pháp, “Có! Đúng, ta làm sao quên chuyện này…”

Hắc!

Ngươi nói, chỉ cần là cái biện pháp liền thành, làm được

làm không được, vậy cũng không trách ta.

La Quan nói: “Mau nói.”

Lôi Tinh chuẩn bị một chút, nói: “Trước đây thật lâu, khi đó hệ thống tu luyện, cùng hiện tại còn không giống nhau lắm… Đương nhiên, thuộc hạ khi đó cũng không tồn tại, chính là nghe người ta nói… Truyền thuyết lúc ấy có một loại, tồn tại cực kỳ mạnh, thế nhân tôn xưng là tiên. Đương nhiên, cái kia tiên cùng hiện tại không giống, đại khái có thể coi là, là đi đến tu hành đỉnh phong cực mạnh người.”

“Bọn hắn có một loại thủ đoạn, tên là tiên nhân chỉ đường, có thể trợ giúp người tu hành cưỡng ép mở cảnh giới, phá cảnh tăng lên. Chu Cẩm Thái hiện tại, không phải làm không được bản thân đột phá sao nhưng nếu như đại nhân ngài có thể thi triển tiên nhân chỉ đường, liền có thể giúp đỡ thành tựu Thần Hầu cảnh, hắn dưới mắt hẳn phải chết cục diện, cũng liền giải quyết dễ dàng.”

Có phải là cái biện pháp tốt đương nhiên là, đơn giản hữu hiệu một lần vất vả suốt đời nhàn nhã. Nhưng mấu chốt là, “Tiên nhân chỉ đường” La Quan đều là lần đầu tiên nghe nói, hắn thi triển cái chùy ! Để ngươi nghĩ biện pháp, có thể có hiệu quả là được, ngươi liền thật cho ta 1 cái, chỉ có thể nhìn không thể dùng biện pháp đúng không

Nhìn xem Lôi Tinh buông lỏng một hơi, ý mừng bộc lộ bộ dáng, La Quan trong lòng cười lạnh, tiểu tử ngươi hay là tuổi còn rất trẻ, thật sự cho rằng ngươi nghĩ ra biện

pháp, việc này liền với ngươi không quan hệ Chu Cẩm Thái nếu là chết rồi, để ngươi chôn cùng là sẽ không, nhưng ít ra cũng được cho ta, cởi xuống mấy lớp da đến!

‘Tiên nhân chỉ đường… Tiên nhân chỉ đường…’ La Quan mặc niệm mấy lần, đột nhiên nhìn về phía màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng, “Các ngươi 3 vị, trước đó ăn uống, đại bộ phận điểm đều là, người ta Chu Cẩm Thái đưa tới, các ngươi tốt ý tứ đi ăn chùa hiện tại hắn gặp đại kiếp, sinh tử treo ở một tuyến, nếu như có thể cứu 1 đem, ta hi vọng các ngươi có thể chủ động điểm.”

Hoàn toàn yên tĩnh, không có chút nào đáp lại.

La Quan cắn răng, “Nếu như Chu Cẩm Thái chết rồi, về sau nhưng không có người lại cho ta bày đồ cúng, lại nghĩ qua trước kia loại kia tưới nhuần thời gian, đó chính là nằm mơ!”

Màu xanh hạt sen bỗng nhúc nhích, ngân bạch cùng tinh hồng lưu động, cũng xuất hiện một tia dừng lại, bọn chúng giống như là đang suy tư, châm chước.

Nhưng cuối cùng, hay là không có gì biểu thị.

La Quan cũng đã đọc hiểu bọn chúng ý tứ, cứu người không phải là không thể được, nhưng bảng giá còn chưa đủ, thế là hắn mặt đen lên, “Coi như ta lại thiếu các ngươi một cái nhân tình! Ngày sau, tại đủ khả năng phạm vi bên trong, ta có thể xuất thủ, giúp các ngươi làm một chuyện. Nhưng ghi nhớ, nhân tình này liền 1

cái, ai đáp ứng trước hỗ trợ, liền về ai.”

Bá ——

Tinh hồng phóng lên tận trời, nhưng chỉ bảo trì nháy mắt, liền lại ngượng ngùng thu liễm, lộ ra mấy điểm không cam lòng cùng không cam lòng… Màu xanh hạt sen chậm rãi chuyển động, một vòng lưu quang hiển hiện.

Thành giao!

La Quan cùng một hồi, không biết màu xanh hạt sen cùng ngân bạch, ma chủng ở giữa, là như thế nào giao lưu, nhưng rất rõ ràng, giữa bọn hắn đạt thành một loại nào đó ước định.

Ngân bạch cùng tinh hồng, đột nhiên riêng phần mình phân ra một sợi, trực tiếp bị màu xanh hạt sen hấp thu, nó vận tốc quay bỗng nhiên biến nhanh, một lát sau phun ra một vòng lưu quang, thanh, ngân, đỏ tam sắc xen lẫn, liền thành một khối tản ra, một loại nào đó tang thương, cổ lão khí tức.

Liền như cái này một vòng lưu quang, là vượt qua thời không, từ không biết chỗ giáng lâm, tuy chỉ có chỉ là một điểm, lại cho người ta vô song mênh mông, rộng rãi cảm giác.

Thứ gì La Quan hơi do dự, cẩn thận tiếp xúc một chút, bỗng dưng trừng to mắt, “Tiên… Tiên nhân chỉ đường…”

Tê ——

Cái đồ chơi này, không phải liền là Lôi Tinh tùy tiện nói một chút, lấy ra giao nộp đồ vật các ngươi thế mà đùa thật ! Hay là nói, Lôi Tinh tên vương bát đản này, là cùng bọn chúng 3 cái cùng một chỗ, liên thủ cho ta đào hố

La Quan băng lãnh, dò xét ánh mắt, rơi vào Lôi Tinh trên thân, thấy nó tâm lý không chắc, kém chút khóc lên, “Đại nhân, ngài đã nói xong, thuộc hạ chỉ cần nghĩ đến biện pháp là được, khác không quan hệ với ta… Ngài nếu như không thi triển ra được, vậy nhưng trách không được ta a… Ta… Ta là vô tội…”

Nhìn bộ dạng này, cũng không giống là dự mưu.

La Quan trầm mặc liên tục, khoát khoát tay, “Không có, ta chẳng qua là cảm thấy, ngươi biện pháp này… Đại khái có thể thử một lần…”

—

Chương 1278 : Rung động

Hướng Lâm bận bịu đầu đầy mồ hôi, tự thân lên tay, chỉ huy người dựng tế đàn. Nhìn xem tế đàn mặt ngoài, hoàn toàn xem không hiểu vết khắc, ký hiệu, hắn một mặt hoài nghi nhân sinh.

Cái đồ chơi này, đến cùng lấy làm gì Viên hộ pháp liền 1 câu phân phó, phía dưới người trực tiếp chạy chân gãy, cũng may mặt trời mọc trước đó rốt cục hoàn thành.

Hô ——

Hắn lau mồ hôi nước, thấy Viên Nghệ đến đi đầu thi lễ, cười khổ nói: “Viên hộ pháp, thời gian thực tế quá đuổi, chỉ có thể kiến tạo thành dạng này.”

“Vất vả.” Viên Nghệ gật gật đầu, nhìn về phía trước mắt sơn cốc, tế đàn đứng lặng trong đó, ngoại hình là 4 phương bình đài hình, lấy 999 khối cự thạch chỉnh tề dựng mà thành, lại mỗi một khối đá lớn nhỏ, kích thước, đều có cực kỳ khắc nghiệt yêu cầu, mặt ngoài càng muốn khắc dấu khác biệt ký hiệu, có thể tại một đêm thời gian hoàn thành, đã là Hướng Lâm đám người cực hạn.

Nàng nhanh chóng kiểm tra một lần, lộ ra tiếu dung, “Có thể, hẳn là có thể sử dụng.” Chí ít, nàng không có tìm ra lớn chỗ sơ suất, nhưng chi tiết chỗ thô ráp, ngắn ngủi như thế thời gian, thực tế không thể quá nghiêm khắc.

Hướng Lâm buông lỏng một hơi, do dự một chút, nói: “Viên hộ pháp, cái này tế đàn đến cùng cái tác dụng gì a hoàn toàn xem không hiểu.”

Không hiểu liền đúng, ta cũng không biết đồ vật… Viên Nghệ nghĩ nghĩ, đại khái là cảm thấy Hướng Lâm tại việc này bên trong xuất lực không nhỏ, nói: “Đây là La tiền bối phân phó, cụ thể ngươi đừng hỏi nhiều, chờ chút bất luận thấy cái gì, càng không được nói lung tung.”

“Điểm này, ngươi mau chóng phân phó, biết sao “

Hướng Lâm trong lòng run lên, “Vâng, thuộc hạ cái này liền đi làm.”

La tiền bối… Hắn hiện tại cũng xem không hiểu, nhưng Viên Nghệ thái độ, có chút đầu óc liền biết, vị này khẳng định là nhân vật lợi hại.

Rất nhanh, phương đông bong bóng cá nổi lên, trời liền muốn sáng.

Mà La Quan thân ảnh, cũng rốt cục xuất hiện tại tế đàn bên cạnh, Chu Thế Giai cõng hôn mê Chu Cẩm Thái, cung kính theo bên người.

“Theo ta đi lên.”

“Vâng, nghĩa phụ!”

Một trước một sau, 2 người leo lên tế đàn, đem Chu

Cẩm Thái để dưới đất, La Quan phất phất tay, “Đi xuống đi.”

“Cha ta, liền xin nhờ nghĩa phụ!” Chu Thế Giai quỳ trên mặt đất, “Loảng xoảng” đập mấy lần, mắt đỏ xoay người rời đi.

Hắn biết, sống hay chết, liền nhìn hôm nay.

Lão trèo lên, ngươi nhưng nhất định phải cố lên a!

La Quan cúi đầu, nhìn thoáng qua Chu Cẩm Thái, hắn một thân ma văn như lưới lớn, đem nó chăm chú giam cầm ở bên trong. Nhưng kia cuối cùng một hơi, hay là tán không ít, bây giờ sắc mặt tái nhợt, lộ ra một cỗ không rõ màu xanh.

Mơ hồ trong đó, như nhưng tại trên người hắn, nhìn thấy tối đen như mực hư ảnh… La Quan biết, kia là đến tự tử vong nhìn chăm chú.

Lại ngẩng đầu, nhìn về phía phía đông bầu trời, bong bóng cá dần nhiều, ráng mây giống bị đại hỏa nhóm lửa, ném rơi xuống mảng lớn hào quang rực rỡ.

Mặt trời, liền muốn ra!

La Quan đứng chắp tay, lặng im chờ đợi, một màn này rơi vào tế đàn xung quanh trong mắt mọi người, cảm thấy cổ quái đồng thời, lại có một loại không hiểu mênh mông, túc mục, đặt ở bọn hắn trong lòng phía trên, mọi người nhìn về phía tế đàn ánh mắt, bản năng lộ ra thật sâu kính sợ.

Hướng Lâm nhỏ giọng nói: “Viên hộ pháp, La tiền bối đang chờ cái gì “

“Đại khái… Là đang ít hôm nữa ra.” Viên Nghệ như có điều suy nghĩ, mà liền tại nàng thanh âm rơi xuống nháy mắt, một vòng mặt trời nhảy ra đám mây, hướng cái này mênh mông giữa thiên địa, vẩy xuống vô tận quang nhiệt.

La Quan xuất thủ, tại tia nắng đầu tiên, chiếu vào Chu Cẩm Thái trên thân lúc.

Bá ——

Hắn mở mắt ra, trong đó thanh, ngân, đỏ tam sắc xen lẫn, như vực sâu như ngục, như viễn cổ thần ma hờ hững nhìn chăm chú nhân gian.

Sau đó, đưa tay một chỉ, điểm tại Chu Cẩm Thái mi tâm ở giữa.

1 ngày kế sách ở chỗ thần, mặt trời mọc nháy mắt, thanh khí bốc lên trọc khí chìm xuống, đại biểu cho sinh cơ bừng bừng, càng có một sợi thiên địa tử nguyên giáng lâm.

Màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng dù hoàn thành tiên nhân một chỉ, nhưng từ La Quan thi triển, hay là quá mức miễn cưỡng, cho nên mới mượn tòa tế đàn này, lại mượn luồng thứ nhất ánh nắng tương trợ, chỉ để lại hắn càng nhiều cơ hội, có thể tự tử vong bên trong tránh thoát.

Ba ——

Chỉ rơi nháy mắt, bỗng dưng một tiếng vang nhỏ, lại rõ ràng truyền vào, nơi đây tất cả mọi người trong tai. Thế là, mọi người trừng to mắt, chăm chú nhìn về phía tế đàn, không biết La Quan đến tột cùng, là muốn lấy loại thủ đoạn nào cứu người.

Nhưng tiếp xuống, lại là một mảnh yên lặng, tế đàn vẫn như cũ là toà kia tế đàn, mặt trời đã dâng lên, gió nhẹ quét qua sơn cốc, phát động La Quan trên thân trường bào, hết thảy tại trong yên tĩnh, lại lộ ra mấy điểm im ắng cô đơn… Thất bại sao

Viên Nghệ trong lòng thở dài, quả nhiên cho dù là tiền bối, cũng không có cách nào, tại hẳn phải chết trong tuyệt cảnh cứu người.

Chu Cẩm Thái, đáng tiếc!

“Cha!”

Chu Thế Giai hét lớn một tiếng, nháy mắt nước mắt rơi như mưa.

Nhưng lại tại, hắn kêu khóc nháy mắt, tế đàn trên mặt đất, Chu Cẩm Thái ngón tay, bỗng dưng bỗng nhúc nhích.

La Quan đáy mắt, lộ ra một tia vui mừng, cảm khái, quả nhiên làm cha làm mẹ người, nhất thả không dưới chính là con cái.

Một tiếng này hò hét, chính là cuối cùng 1 đạo nâng lên, để Chu Cẩm Thái rốt cục sống lại!

Thế là, trong sơn cốc gió nhẹ, trong chốc lát trở nên cuồng bạo, mãnh liệt, thiên khung phía trên phong vân biến sắc, 1 đạo kình thiên hư ảnh xuất hiện.

Thấy không rõ khuôn mặt, chỉ gặp hắn người mặc trường sam màu xanh, khoan bào đại tụ, thái độ tùy ý mà thong dong, giống như thiên địa tại nó trước mặt, cũng chỉ là một vũng ao nhỏ. Giờ phút này cúi đầu, một đôi sáng tỏ mà thâm thúy đôi mắt, như nhưng nhìn rõ vạn vật, tận phải Thiên Cơ.

Đưa tay, chỉ điểm một chút rơi.

“Đại đạo tối tăm, đều ở ta tay, nay dùng cái này chỉ, trợ ngươi phá cảnh…” Bình thản, lạnh nhạt thì thầm, ở trong thiên địa vang lên.

Oanh ——

Cả tòa tế đàn, mặt ngoài bên trên lưu ngấn, ký hiệu, đột nhiên bộc phát ra vô tận thần quang, cùng mặt trời xen lẫn nhau chiếu huy. Liền tựa như đại địa phía trên, xuất hiện viên thứ hai mặt trời, mà liền tại quang mang này bên trong, một vòng tử nguyên ngưng tụ ra, rót vào Chu Cẩm Thái thể nội.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Bành ——

Bành ——

Trái tim của hắn, đột nhiên bắt đầu đại lực nhảy lên, mà mặt ngoài thân thể bên trên ma văn, thì đang nhanh chóng tan rã, lui tán. Sau một khắc, vô tận thiên địa linh lực, từ 4 phương 8 hướng mà đến, lại hình thành 1 cái vòng xoáy, điên cuồng rót vào trong cơ thể hắn.

Như khô cạn đại địa, rốt cục đạt được nước mưa tưới nhuần, Chu Cẩm Thái tan tác, khô vong, bị đốt cháy hủy diệt sinh cơ, lại lần nữa mạnh mẽ bộc phát.

Hôm nay, hắn phải tiên nhân chỉ đường, phá cảnh Thần hầu, từ hẳn phải chết tuyệt cảnh đi ra, mở ra hoàn toàn mới nhân sinh.

La Quan ngồi xếp bằng, trên mặt là thật sâu, không che giấu được rã rời, dù là hắn mượn tế đàn chi lực, mượn mặt trời mọc lên ở phương đông, nhưng chỉ là vận chuyển “Tiên nhân chỉ đường”, liền cơ hồ là hắn cực hạn chịu đựng.

Cũng may, đây hết thảy chung quy không có phí công.

Dưới tế đàn, Hướng Lâm bọn người trừng to mắt, chỉ cảm thấy trên đỉnh đầu, hình như có nguy nga Thần sơn hoành ép. Khí tức khủng bố, làm bọn hắn tâm thần hồi hộp, kính sợ, như trực diện thần chỉ, thiên địa.

Vô ý thức quỳ sát tại đất, chôn thật sâu đầu, như chỉ là ngưỡng vọng, liền đã là cực lớn mạo phạm!

Viên Nghệ thân thể run rẩy, non nớt, ngây ngô trên khuôn mặt, giờ phút này tràn đầy rung động.

Tiền bối lại một lần, đổi mới trong lòng nàng ấn tượng.

Chấp chưởng hắc ám, bao phủ tinh biển người là hắn. Cầm kiếm trong lòng, một chút kẻ giết người là hắn. Chỉ điểm một chút rơi, sống Chu Cẩm Thái vẫn như cũ là hắn.

Mỗi một lần, cũng là bất khả tư nghị, khó có thể tưởng tượng.

“Đa tạ nghĩa phụ! Đa tạ nghĩa phụ!”

Chu Thế Giai đập phá đầu, lại vẫn không dừng lại.

Cha sống, cha sống sót…

Nước mắt cùng máu tươi hỗn hợp lại cùng nhau, không ngừng nhỏ xuống.

—

Chương 1279 : Đâm lưng

Linh lực hội tụ, vòng xoáy hạo đãng, sắc trời chiếu rọi, tế đàn sáng rực. Khi hết thảy lắng lại, đứng lặng trong sơn cốc tế đàn, lặng yên không một tiếng động hóa thành bột mịn.

Chu Cẩm Thái dục hỏa trùng sinh, khí tức dần dần bình tĩnh lại, hắn còn chưa tỉnh lại, nhưng thể nội khủng bố thương thế đang không ngừng khôi phục.

Vào thời khắc này, La Quan hình như có nhận thấy, hắn đột nhiên đưa tay, nhìn thẳng trên trời cao, kia bên trong một mảnh yên tĩnh cái gì cũng không có.

Nhưng ở trong mắt của hắn, lại mơ hồ ở giữa, như nhìn thấy một đôi tròng mắt, tinh tế hẹp dài, sắc bén bên trong mang theo một tia vũ mị.

Bá ——

Thăm dò cảm giác biến mất không thấy gì nữa, La Quan nhíu mày, như có điều suy nghĩ.

Đảo mắt, thời gian trôi qua 7-8 ngày, Chu Cẩm Thái tình trạng tốt đẹp, khôi phục chỉ là vấn đề thời gian. Mà La Quan nhân" thi triển" tiên nhân chỉ đường, mà đưa đến tự thân hao tổn, cũng cơ bản khôi phục… Thậm chí, còn có ngoài định mức thu hoạch.

Có lẽ là bởi vì, "Tiên nhân chỉ đường" trải qua hắn chi thủ điểm rơi, dù cho Chu Cẩm Thái, nhưng hắn cũng

nhiễm mấy điểm.

Thành tiên chi cảnh, tùy theo tăng vọt một đoạn, trước mắt hoảng hốt ở giữa, hình như có đại đạo hiển hiện, nó thế cuồn cuộn phóng lên tận trời.

Đạo này làm kiếm!

Thậm chí, La Quan bây giờ có gan, rất cường liệt dự cảm, chỉ cần hắn nguyện ý, liền có thể một bước bước vào trong đó, ngưng tụ tự thân đại đạo. Nhưng hắn luôn cảm thấy, mình còn chưa thấy rõ ràng, 1 bước này rơi xuống thời cơ, cũng còn chưa xuất hiện.

Hoãn một chút, lại vân vân.

Thành đạo chi cảnh, liên quan đến ngày sau tu hành, là thành tiên phía trên cấp độ căn cơ, nhất định phải cực kỳ thận trọng. Mà thấy không rõ mình “Đạo”, đại khái hay là bởi vì, tự thân tu hành có khiếm khuyết.

La Quan cân nhắc về sau lựa chọn bế quan, toàn lực lĩnh hội bản đầy đủ khai thiên 1 kiếm, hắn có mãnh liệt trực giác, khi thật sự có thể thấy rõ một kiếm này lúc, cũng chính là hắn ngưng nói ngày!

Cái này rất có độ khó.

Xa so nhập môn càng khó, La Quan bế quan không ra, mà thời gian cũng dưới loại trạng thái này, lặng yên không một tiếng động bắt đầu trôi qua.

Đại khái 1 tháng sau, Lưu Dần trằn trọc truyền đến tin

tức, đế cung lại lần nữa có động tác, yêu cầu “Ngụy Trang” vào cung yết kiến.

Hiển nhiên, tại lâu dài chuẩn bị, châm chước về sau, Cửu Dương hoàng triều muốn động thủ, đem “Thu nhận vật” kiếm sơn nắm giữ trong tay.

La Quan đối này sớm có đoán trước, chỉ là không nghĩ tới, một ngày này nhanh như vậy, đủ nhìn ra hoàng triều bức thiết. Nhưng kết quả, tự nhiên là không thu hoạch được gì, “Ngụy Trang” biến mất, không ai biết hắn đi đâu bên trong.

Từ sau đến, Lưu Dần truyền tin trông được, đế hoàng võ bị trong kho bởi vậy, nhấc lên sóng to gió lớn. Bao quát hắn ở bên trong, Tề Hầu, Tôn đạo nhân các loại, toàn bộ nhận nghiêm khắc răn dạy, cũng mệnh lệnh đế linh vệ toàn lực lùng bắt, nhất định phải tìm đến “Ngụy Trang” tung tích.

Trong lúc nhất thời, đế tinh bên trên sóng ngầm mãnh liệt, nó động tĩnh xa so khoảng thời gian này đến, đế vệ 2 bên trên nhấc lên phong ba càng doạ người.

Nhạc Sơn sẽ Dương Thâm ở bên trong, một đám bang hội cường giả, cùng Chu Trí ở bên trong Chu thị mọi người, toàn bộ táng thân tại sông băng bừa bộn bên trong, tự nhiên sẽ không không hề có động tĩnh gì. Dương thị, Chu thị tức giận, nhưng điều tra liên tục, nhưng không có nửa điểm thu hoạch.

La Quan âm thầm cảm khái, “Ngụy Trang” cái này áo lót, là không thể lại dùng, nhưng có mặt nạ đồng xanh nơi

tay, ta Ngụy Thái Sơ tùy thời đều có thể ngóc đầu trở lại. Có thể lấy bỏ qua 1 cái áo lót đại giới, liền tránh đi hoàng triều ngấp nghé, cái này rất có lời.

1 ngày này, Chu Cẩm Thái tỉnh, từ Chu Thế Giai trong miệng, biết được tiền căn hậu quả, hắn mang theo nhi tử quỳ gối trước mặt, trùng điệp dập đầu, “Thuộc hạ, đa tạ đại nhân ân cứu mạng.” Những lời khác, không cần nhiều lời, ghi tạc tâm lý là đủ.

Mệnh của hắn, đã sớm là đại nhân, sau đó cuối cùng cả đời, nguyện vì đại nhân ra sức trâu ngựa! Thậm chí, tại thương thế còn không có, hoàn toàn khôi phục thời điểm, Chu Cẩm Thái liền chuẩn bị rời đi, kế tiếp theo giúp đại nhân thu thập tu luyện vật tư.

Cái này khiến La Quan rất vui mừng, sau đó cự tuyệt hắn, “Ta cứu ngươi, là hi vọng ngày sau có thể có tác dụng lớn, trước tạm chữa khỏi vết thương thế, cái khác ngày sau hãy nói.”

“Vâng, đại nhân!” Chu Cẩm Thái cung kính hành lễ, hắn rất có nhãn lực kình phát hiện, đại nhân tâm tình tựa hồ không tốt lắm. Nhưng đã đại nhân không nói, hắn chỉ coi không biết, “Thuộc hạ kế tiếp theo dưỡng thương, đại nhân có bất kỳ phân phó, tùy thời gọi ta là được.”

Mang Chu Thế Giai rời đi, Chu Cẩm Thái nghĩ nghĩ, nói: “Đại nhân gần nhất đang làm cái gì” Chu Thế Giai nói: “Nghĩa phụ khoảng thời gian này, vẫn luôn đang bế quan, đại khái sắp hai tháng, ngẫu nhiên mới ra đến một hai ngày.”

Chu Cẩm Thái như có điều suy nghĩ, xem ra đại nhân tu hành, tựa hồ không quá thuận lợi, là gặp bình cảnh sao đầu tiên, hắn cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, lấy đại nhân cảnh giới, lại cũng sẽ có bình cảnh đại khái, là hắn không thể lý giải cấp độ.

Trầm ngâm mấy hơi, hắn nói: “Thế tốt, ngươi bây giờ đi gặp Viên Nghệ đạo hữu, liền nói là cha ngày mai, đem tiến đến bái phỏng.”

Ngày thứ 2, Chu Cẩm Thái đến đúng giờ đến, cùng Viên Nghệ trò chuyện vui vẻ, cũng tại trong lúc lơ đãng biểu lộ buồn rầu —— đại nhân gần đây tu luyện, cần tiêu hao một chút tu hành vật tư, nhưng thương thế hắn còn chưa khỏi hẳn, không thể vì đại nhân phân ưu, thực tế áy náy không chịu nổi vân vân.

Cuối cùng, hắn đứng dậy cáo từ, biểu thị đem kế tiếp theo bế quan, cứ việc chữa khỏi vết thương thế, cũng tốt có thể sớm ngày vì đại nhân hiệu lực.

Mắt tiễn hắn rời đi, Viên Nghệ mặt lộ vẻ trầm ngâm, lại qua 2 ngày, nàng đem 1 viên trữ vật nhẫn, 2 tay phụng cho La Quan, cung kính nói: “Tiền bối, là vãn bối bọn người sơ sẩy, trước đó ngài tại đám mây phong chỗ, cứu đông đảo quý càng môn nhân, cái này bên trong tiểu tiểu tâm ý, còn xin tiền bối nhất định vui vẻ nhận.”

Đợi nàng rời đi, La Quan nhìn xem trữ vật nhẫn bên trong, chất đầy tu hành vật tư, không cần nghĩ cũng biết, nhất định là Chu Cẩm Thái làm cái gì, gia hỏa này thật đúng là 1 cái, vô song hợp cách thuộc hạ, luôn luôn có thể nghĩ ngươi suy nghĩ, gấp ngươi chỗ gấp.

Mặc dù đối với hắn thành đạo đột phá, cũng không có tác dụng gì, nhưng hắn hay là tâm lý thoải mái, đều lấy ra để 3 cái ăn hàng thôn phệ, cũng nhắc nhở bọn hắn, “Thấy được sao đây chính là Chu Cẩm Thái tác dụng, để các ngươi cứu người, cũng không phải bạch xuất lực!”

Lĩnh hội bản đầy đủ khai thiên 1 kiếm, La Quan gặp bình cảnh, chậm chạp khó mà đột phá, ngược lại cảm thấy trước mắt càng phát ra mơ hồ.

Dục tốc bất đạt.

La Quan cảm thấy, hắn có lẽ nên thay cái mạch suy nghĩ, tạm thời nghỉ ngơi một chút. Nhưng lại tại, hắn đình chỉ bế quan ngày thứ 2, liền thu được 1 cái tin tức xấu, quý càng tại Chu thị an bài xảy ra vấn đề.

Viên Nghệ vội vàng mà đến, một mặt đắng chát, “Tiền bối, thật xin lỗi, quý càng khiến ngài thất vọng.” Nàng đôi mắt bên trong, đều là uể oải.

La Quan nhíu mày, “Đến cùng tình huống như thế nào “

Viên Nghệ chậm một hồi, trầm giọng nói: “Lúc trước, Khanh Minh sư thúc cùng người đạt thành ước định, để cho đối phương ra mặt, đề cử chúng ta tuyển định Chu thị con cháu, tham dự tộc trưởng tranh cử. Việc này xác suất thành công rất cao, chúng ta làm tốt toàn diện sau tiếp theo chuẩn bị… Nhưng lại tại hôm qua, đối phương đột nhiên xé bỏ ước định, ngay tại cùng một ngày, khởi hành tiến về đế tinh, tham gia tranh cử tên kia Chu thị

dòng chính, tao ngộ ngoài ý muốn bỏ mình…”

Trên mặt nàng, đều là phẫn nộ cùng không cam lòng, “Kế hoạch của chúng ta, bị triệt để phá hư, mà Chu thị tộc trưởng tranh cử, sẽ tại sau 10 ngày cử hành, hết thảy cũng không kịp.”

Quý càng vô số năm cố gắng, chuẩn bị, thậm chí trả giá cực lớn đại giới, mới rốt cục đả động vị kia hoàng triều Vương tước, nhưng đối phương lại tại thời khắc mấu chốt, cho bọn hắn một cái băng lãnh đâm lưng!

—

Chương 1280 : Ta sẽ ra tay

La Quan chau mày, từ Viên Nghệ trong miệng, biết được đại khái trải qua —— đế tinh Chu thị, chính là hoàng triều đỉnh tiêm Vương tước chi tộc, thâm căn cố đế, thông qua thông gia thế lực khổng lồ, là Cửu Dương hoàng triều bên trong, gần với đế tộc Trần thị đại tộc 1 trong.

Nó tộc trưởng thay đổi, quyền lực thay đổi, có khắc nghiệt hạn chế, đầu tiên tranh cử người nhất định phải, là Thần Hầu cảnh trở lên tu vi, mới có tham tuyển tư cách.

Thứ 2, phải có trọng lượng cấp tiến cử người, mới có thể thu được tán thành.

Loại này tiến cử, tuyệt không phải chỉ là miệng ủng hộ, mà là một loại ước định mà thành khế ước, tiến cử người đem tự động trở thành, tộc trưởng mới nhận chức nhất kiên định người ủng hộ. Đương nhiên, khi mới tộc trưởng đứng vững bước chân, triệt để chấp chưởng Chu thị về sau, đối phương cũng sẽ thu hoạch được phong phú hồi báo.

Mà tiến cử người, cần có Vương tước chi tôn.

Quý càng tìm, là một tên trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực tán tu cực mạnh người, tự xưng chỗ dựa vương, là lấy nhục thân đột phá cực hạn, thành tựu

Vương tước kinh khủng tồn tại.

Đối phương dù không đảm nhiệm hoàng triều chức vụ, lại âm thầm thao túng, một cỗ cực lớn thế lực, du tẩu tại Cửu Ương, ngàn tháng, lưu quang 3 đại hoàng triều ở giữa, là 3 đại hoàng triều đều cần khắc chế, tôn trọng tồn tại.

Cũng nguyên nhân chính là điểm này, Khanh Minh mới dám cùng đối phương tiếp xúc, chỉ cần có đầy đủ lớn lợi ích, hắn tin tưởng đối phương cho dù có phát giác, cũng sẽ rất tình nguyện mở một con mắt nhắm một con mắt.

Sự thật chính như Khanh Minh suy nghĩ, chỗ dựa vương huyết mạch cường hãn, nhưng đột phá Vương tước về sau, nhưng cũng hao hết huyết mạch tiềm lực, hắn vẫn luôn trong bóng tối tìm kiếm, có thể tăng lên, lớn mạnh, tự thân huyết mạch bảo vật.

Mà quý càng trong tay vừa lúc liền có một vật, kia là 1 khối huyết ngọc, trong đó hút vào một loại nào đó, đáng sợ dị vực sinh linh máu tươi, đối chỗ dựa vương rất có ích lợi.

Song phương ăn nhịp với nhau, chỗ dựa vương đáp ứng làm tiến cử người, mà quý càng trở nên biểu thị thành ý, trước đưa cho đối phương nửa khối huyết ngọc, ước định đợi giao dịch hoàn thành, liền đem khác nửa khối dâng lên.

La Quan chau mày, hắn dù cùng Khanh Minh chỉ tiếp xúc một lần, nhưng đối phương có thể dẫn đầu quý càng, tại hoàng triều lùng bắt dưới truyền thừa đến nay,

tất nhiên tâm tư kín đáo, “Nửa khối huyết ngọc, khẳng định không đủ chỗ dựa vương tăng lên huyết mạch… Hẳn là hắn tìm được, mặt khác nửa khối huyết ngọc tung tích “

Viên Nghệ nhắm mắt lại, biểu lộ thống khổ, “… Là, chính như đại nhân nói, hôm nay chúng ta mới đến tin tức, cất giữ huyết ngọc địa điểm, bị người cưỡng ép đột phá, quý càng môn nhân tử thương hầu như không còn!”

Trong đó, liền có sư muội của nàng.

Kia là sư tôn trước khi chết, một tên sau cùng đệ tử, có vô song xuất sắc tu hành thiên phú, cực kỳ phù hợp Quý Việt thần tông bí pháp. Tương lai thành tựu, nhất định cao hơn nàng, cho nên sư thúc mới mệnh nàng, trấn thủ ở hậu phương, để phòng bị bất trắc.

Đến lúc đó, dù là đế tinh bên trên hành động, cuối cùng thất bại thảm hại, bọn hắn toàn bộ toi mạng tại đây, quý càng vẫn có thể truyền thừa không dứt.

Nhưng bây giờ, sư muội chết rồi.

Thi thể của nàng, bị phát hiện thời điểm, đã là phá thành mảnh nhỏ, con mắt trừng đại đại, vô thần nhìn lên bầu trời.

Nhìn thấy truyền đến bản vẽ này ảnh lúc, Viên Nghệ trực tiếp đau khóc thành tiếng, nàng có thể nhìn ra được, sư thúc nhất định cũng nhìn ra được —— sư muội là bị người sống sờ sờ, trực tiếp đánh chết.

Chỗ dựa vương!

Nhưng cho dù biết hung thủ là ai, bọn hắn cũng không dám vọng động, thứ nhất là quý càng môn đồ tình cảnh, thứ 2 là chỗ dựa vương thực lực kinh khủng, đối phương vốn là, đứng đầu nhất Vương tước 1 trong, chính là xưng hào phong vương cấp tồn tại.

Báo thù a! Dù là Cửu Ương hoàng triều cảnh nội, tất cả quý càng môn nhân đồng loạt ra tay, cũng chỉ là chịu chết.

Cho nên dù là bị phản bội, sư muội bị giết chết, chuẩn bị vô số năm kế hoạch, bị ngang ngược phá hư, quý càng vẫn như cũ chỉ có thể trầm mặc.

Bất lực phản kháng, lại không dám phản kháng.

Loại này phẫn nộ cùng kiềm chế xếp, mới là đè sập Viên Nghệ tâm thần mấu chốt, nàng chưa từng như này tuyệt vọng, không nhìn thấy nửa điểm quang minh.

Vô luận là có hay không thừa nhận, quý càng đều đang trở nên càng ngày càng suy yếu, bỏ lỡ cơ hội lần này, bọn hắn còn có thể chống bao lâu lần này chết là sư muội, lần sau liền có thể là nàng, có lẽ tương lai một ngày, thuộc về quý càng ấn ký, đem hoàn toàn biến mất tại thời gian trường hà.

La Quan nhìn ra, Viên Nghệ thống khổ cùng uể oải, hắn vô ý lại chất vấn cái gì, quý càng càng không hi vọng xuất hiện loại cục diện này, nhưng thật liền muốn từ bỏ sao

Nắm giữ không được Chu thị, liền lấy không đến nó tộc trưởng tín vật, tiến vào quý xuyên núi cửa lỗ đen kế hoạch, chính là hoa trong gương, trăng trong nước.

Mà ma ấn uy hiếp, theo thời gian trôi qua, chính để La Quan càng ngày càng kiêng kị —— màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng 3 bên liên thủ, đều kém chút bị phản sát, thả già Chân ma vị cách, khủng bố đến không thể tưởng tượng. Không đem lau đi, như kiếm treo ở đỉnh, không biết cái kia một khắc chém xuống, chính là hắn mất mạng thời điểm.

Dạng này tình cảnh, nhất định phải bị đánh vỡ!

Nhưng bây giờ, chỗ dựa vương đã xé bỏ, cùng quý càng ở giữa hợp tác… Thậm chí, hắn ngay từ đầu, ngay tại tính toán quý càng.

Chiếm các ngươi bảo vật, giết các ngươi người, thì tính sao dám lộ ra, hay là dám trả thù chắc chắn, quý càng chỉ có thể răng đánh rớt lưu thông máu nuốt.

Lại nghĩ tới, tên kia bị tuyển định Chu thị đích truyền, cũng tại cùng một ngày bị giết… Chuyện này gợn sóng, chỉ sợ càng sâu.

La Quan trầm mặc, suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, ngón tay hắn gõ nhẹ mặt bàn, một lát sau ngẩng đầu, bình tĩnh nhìn về phía Viên Nghệ, “Để Khanh Minh tới gặp ta, hiện tại, lập tức.”

Viên Nghệ khẽ giật mình, ý niệm đầu tiên là, tiền bối

trong lòng tức giận, muốn tìm sư thúc phát tiết. Nhưng rất nhanh, liền bị đè xuống, La Quan rất bình tĩnh, một đôi tròng mắt như tĩnh hồ, tuyệt không phải giận không kềm được biểu hiện… Mà càng giống là, có suy nghĩ khác.

Đột nhiên, Viên Nghệ một trái tim, “Bành” “Bành” nhảy lên, trên mặt nàng đỏ lên, lại nói không nên lời càng nhiều, “Vâng, vãn bối hiện tại liền đi!”

Nàng quay người, vội vàng rời đi.

Đúng, đúng!

Thế cục thay đổi, mặc dù chỗ dựa vương xé bỏ hợp tác, nhưng bây giờ bọn hắn có tiền bối làm chỗ dựa, sự tình chưa hẳn không có chuyển cơ.

Thậm chí, sư muội chết, có lẽ cũng có thể lấy lại công đạo!

Khanh Minh đến rất nhanh, bóng đêm thâm trầm bao phủ thiên địa lúc, hắn giẫm lên trăng sao quang huy, đi tới La Quan chỗ ở bên ngoài, cung kính gõ cửa, “Khanh Minh, cầu kiến tiền bối.”

Kẹt kẹt ——

Cửa phòng từ bên trong mở ra, La Quan đi tới, tắm rửa trăng sao phía dưới.

“Bái kiến tiền bối!”

Khanh Minh khom mình hành lễ, nhìn xem La Quan thân ảnh, đột nhiên cảm thấy trăng sao phía dưới tiền bối, quanh thân như càng nhiều mấy điểm mơ hồ không rõ, giống bị không biết bao phủ, cùng hiện thế xa cách. Trong thoáng chốc, tựa như đang ở trước mắt, lại giống là tồn tại ở, vô song xa xôi bên ngoài.

“Khanh Minh, ta chỉ hỏi ngươi một lần, nghĩ rõ ràng lại trả lời, bản tọa muốn nghe lời thật.” La Quan ngẩng đầu, nhìn qua trăng sao sáng trong, ngắn ngủi trầm mặc về sau, trầm giọng nói: “Đế cung bên trong, kế hoạch cuối cùng 1 điểm, ngươi có chắc chắn hay không “

Khanh Minh khom người, thanh âm già nua lộ ra kiên quyết, “Vãn bối lấy tính mệnh phát thệ, nhất định có thể đắc thủ, nếu có sai lầm, nguyện mặc cho tiền bối xử trí!”

“Tốt, bản tọa lại tin ngươi một lần.” La Quan thu hồi nhãn thần, nhìn xem Khanh Minh, “Sau tiếp theo chuẩn bị, có thể kế tiếp theo, ta sẽ ra tay, giúp quý càng cầm xuống Chu thị tộc trưởng chi vị!”

—

Chương 1281 : Ngọa hổ tàng long

Đế tinh, đế đô.

Kim Hoa xoa lông mày, từ trong xe ngựa đi xuống, trở lại dinh thự bên trong.

Sư tôn lần bế quan này, hoặc là không quá thuận lợi, hắn từ lôi đình oanh minh ở giữa, có thể rõ ràng cảm nhận được kia phần xao động, bạo ngược.

Có lẽ nghe đồn là thật, sư tôn thể nội ma tính, không bị lôi đình áp chế, ngược lại lấy lôi đình vì tẩm bổ, càng phát ra khủng bố.

Nếu không thể mau chóng phá cảnh, nó hậu quả, sẽ không thể tưởng tượng. Vừa nghĩ đến đây, Kim Hoa mày nhíu lại càng chặt, vẫy lui hạ nhân, một mình trở lại chỗ ở.

Đẩy cửa tiến vào gian phòng, sắc mặt hắn thông suốt đại biến, chỉ thấy trong khách sãnh, ngồi ngay thẳng một thân ảnh, “Ai !”

Kim Hoa khẽ quát một tiếng, đưa tay 5 ngón tay ở giữa, có lôi quang nhảy nhót. Sau một khắc, thân ảnh kia quay tới, thản nhiên nói: “Kim Hoa đạo hữu, đã lâu không gặp.”

“Ngụy Trang!” Kim Hoa nghẹn ngào gầm nhẹ, biểu lộ

một nháy mắt, trở nên vô cùng khẩn trương. Đoạn thời gian này, phát sinh ở đế tinh bên trên sóng ngầm mãnh liệt, hắn tự nhiên rất rõ ràng.

Thậm chí có thể đoán được, bệ hạ đột nhiên hạ lệnh, muốn đem người này khống chế nơi tay, cực khả năng cũng là bởi vì, sư tôn bế quan bất lợi, muốn mượn “Thu nhận vật” kiếm sơn chi truyền thừa, vì Trần Vương điện hạ mở ra lối riêng.

Nhưng Ngụy Trang lại từ đế hoàng võ bị trong kho, trực tiếp bốc hơi khỏi nhân gian, bệ hạ bởi vậy giận dữ, mệnh đế linh vệ trắng trợn đuổi bắt, đến nay không thu hoạch được gì.

Cái kia bên trong ngờ tới, đối phương hôm nay lại trực tiếp, xuất hiện tại hắn chỗ ở.

Lúc trước, đế hoàng võ bị trong kho một trận chiến, Kim Hoa rất rõ ràng, tự thân cùng đối phương ở giữa chênh lệch —— kia là Trần Vương điện hạ, đều muốn nhìn thẳng vào, kiêng kị tồn tại, nếu muốn gây bất lợi cho hắn, sợ là tại đẩy cửa phòng ra nháy mắt, hắn cũng đã chết rồi.

Hô ——

Kim Hoa thở ra một hơi, khom mình hành lễ, “Vãn bối Kim Hoa, bái kiến Ngụy tiền bối, mới chỗ mạo phạm, còn xin tiền bối thứ lỗi.”

Người tới, chính là nặng khoác áo lót, từ đế vệ 2 chạy tới La Quan, thần sắc hắn bình tĩnh, đi thẳng vào vấn

đề, “Bản tọa muốn gặp Trần Vương.”

Kim Hoa do dự một chút, nói: “Ngụy tiền bối, sư tôn đang lúc bế quan, chỉ sợ…”

“Ngươi chuyển cáo nàng, lôi đình chi đạo muôn vàn, con đường thông thiên lại chỉ rải rác mấy cái… Có tới hay không, Trần Vương tự sẽ châm chước.” La Quan phất phất tay, “Bản tọa thời gian đang gấp, ngươi bây giờ liền đi.”

“Vâng, vãn bối tuân mệnh.” Kim Hoa cung kính hành lễ, xoay người rời đi.

Sự tình liên quan không biết cường giả, cực khả năng làm vương tước tồn tại, Kim Hoa không dám tấm giương, rất mau tới đến đế cung. Nhưng do dự về sau, hắn vẫn chưa đi kinh động Trần Vương, ngược lại đi tới, đế cung chỗ sâu 1 cái rộng lớn đại điện, “Cực khổ mời thông truyền, Kim Hoa cầu kiến bệ hạ.”

“Kim Hoa đại nhân hơi các loại, lão nô cái này liền đi.” Canh giữ ở ngoài điện mặt trắng hoạn quan, thi lễ một cái về sau, quay người tiến vào đại điện.

Rất nhanh, cái này hoạn quan trở về ra, “Kim Hoa đại nhân, bệ hạ triệu hoán, ngài mời tiến vào.”

“Làm phiền!” Kim Hoa bước nhanh tiến vào đại điện, dư quang nhìn lướt qua, ngồi cao 9 tầng trên đài đạo thân ảnh kia, trực tiếp quỳ rạp trên đất, “Thần Kim Hoa, bái kiến bệ hạ!”

Ngắn ngủi dừng lại về sau, 9 tầng trên đài, phía sau bức rèm che đạo thân ảnh kia, khép lại ở trong tay tấu chương, “Chuyện gì” hắn ngữ khí bình thản, đều là uy nghiêm cùng tôn quý.

Kim Hoa cung kính nói: “Hồi bẩm bệ hạ, Ngụy Trang người này bây giờ, ngay tại thần dinh thự bên trong, mạng hắn ta truyền lời, muốn cùng Trần Vương điện hạ gặp một lần.”

Bá ——

Thần hoàng ngẩng đầu, hơi có vẻ u ám đại điện, hình như có 1 tia chớp xẹt qua, trầm mặc cùng kiềm chế, làm lòng người thần hồi hộp.

Mấy hơi về sau, hắn cười lạnh một tiếng, “Muốn thấy Hoàng tỷ a! Cái này Ngụy Trang, ngược lại là thật to gan, biết trẫm tại bắt hắn, lại vẫn dám đưa tới cửa.”

“Ngươi làm rất tốt, Hoàng tỷ bế quan tại khẩn yếu thời khắc, không được chấn kinh nhiễu… Trẫm sai người tùy ngươi, nhanh đem người này cầm xuống.”

Kim Hoa do dự một chút, nói: “Thần không dám giấu diếm, Ngụy Trang mệnh ta truyền lời Trần Vương điện hạ, nói ‘Lôi đình chi đạo muôn vàn, con đường thông thiên lại chỉ rải rác mấy cái’, thần không hiểu rõ lắm trong đó chi ý, còn xin bệ hạ châm chước, lại làm thánh tài.”

Đại điện bên trong, lập tức an tĩnh xuống.

9 tầng trên đài, Thần hoàng khẽ cau mày, không biết nghĩ đến cái gì, hắn chậm rãi nói: “Nếu như thế, vậy liền trước gặp gặp một lần.”

Xe ngựa lái ra đế cung, trực tiếp tiến vào Kim Hoa dinh thự, hạ nhân, tùy tùng các loại, đều bị sớm phân phát.

Kim Hoa xát một chút, mồ hôi lạnh trên trán, đẩy cửa phòng ra, “Ngụy tiền bối, sư tôn đang lúc bế quan, thực tế không tốt gián đoạn. Cho nên, ta mời 1 vị… Sư thúc đến, thân phận của hắn quý giá đầy đủ đại biểu sư tôn đại nhân, ngài có chuyện gì, cùng sư thúc giao lưu là đủ.”

Dứt lời, hắn tranh thủ thời gian quay người, thối lui đến bên cạnh.

Một tên nam tử trẻ tuổi, trực tiếp bước vào trong phòng, hắn vóc người trung cấp dung mạo tuấn tú, một đôi hẹp dài đôi mắt, lộ ra sắc bén rơi xuống. Không biết có phải hay không ảo giác, người này nhìn thấy hắn lúc, ánh mắt hình như có trong nháy mắt dừng lại, nhưng rất nhanh liền bị che giấu đi.

La Quan rất xác định, hắn chưa bao giờ thấy qua người này, nhưng lần đầu tiên rơi xuống, lại cũng sinh ra mấy điểm không hiểu quen thuộc. Nhất là, đối phương cái này hai con mắt, như ở nơi nào gặp qua. Về phần đối phương thái độ, hắn cũng không lo lắng, nghĩ nghĩ, nói: “Bản tọa hôm nay đến, là muốn cùng Trần Vương làm một cái giao dịch.”

Tuấn tú người trẻ tuổi nhíu mày, “Giao dịch gì “

La Quan nhìn thoáng qua Kim Hoa.

Tuấn tú người trẻ tuổi trực tiếp phất tay, “Ngươi đi xuống trước.”

Kim Hoa cung kính xưng phải, không nói hai lời xoay người rời đi.

“Hiện tại, các hạ có thể nói đi” người trẻ tuổi nhìn thẳng mà tới.

La Quan thản nhiên nói: “Bản tọa đối Chu thị tộc trưởng chi vị, có chút hứng thú, chuyên tới để mời Trần Vương ra mặt, làm tiến cử người.”

Người trẻ tuổi thần sắc bình tĩnh, “Thù lao là cái gì “

La Quan nhìn hắn một cái, càng thêm xác định người này thân phận nhất định cực cao, Chu thị tộc trưởng đại vị, hắn lại nửa điểm không thèm để ý, “Chỉ cần Trần Vương ra mặt, bất luận kết quả cuối cùng như thế nào, bản tọa đều có thể trợ Trần Vương một chút sức lực, giúp nàng thấy được mấy phân thần hoàng chi cảnh, nhưng cuối cùng có thể hay không đột phá, muốn nhìn vận khí của nàng.”

Tiểu chủ, cái này chương tiết đằng sau còn có a, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp, đằng sau càng đặc sắc!

Người trẻ tuổi ánh mắt sáng lên, “Lời ấy coi là thật “

La Quan gật đầu.

“Tốt, việc này ta thay thầy tỷ đáp ứng!”

“Nhưng Trần Vương, như đang bế quan “

“Sư tỷ đích xác không tiện, nhưng tiến cử người cũng không phải chỉ có sư tỷ có thể làm.” Người trẻ tuổi như tâm tình không tệ, khóe miệng lộ ra tiếu dung, cặp kia hẹp dài đôi mắt, sắc bén hơi tán, lại thêm mấy điểm nhàn nhạt vũ mị, “Ta, có thể làm cái này tiến cử người.”

Hô ——

Một sợi khí cơ tản mát, bàng bạc hạo đãng quanh quẩn quanh thân, túc mục uy nghi, bễ nghễ 4 phương.

Là vì Thần Vương cảnh!

La Quan nghĩ nghĩ, gật đầu, “Có thể.”

Nếu có thể kéo Trần Vương mặt bài, đương nhiên là vô cùng tốt, nhưng đã không làm được, kết quả này cũng có thể tiếp nhận.

Mà lại, đối diện người thân phận thật sự, hoặc không kém Trần Vương.

Hắn gõ bàn một cái, “Đã đạt thành hợp tác, không biết các hạ xưng hô như thế nào” cũng không thể, không biết kêu cái gì.

Người trẻ tuổi liền giật mình, rất đơn giản vấn đề, hắn tựa hồ cũng vô chuẩn bị… Lại hoặc là, hồi lâu chưa từng

giới thiệu qua mình, “… Trần Đoàn.”

Trần thị… Hoàng tộc…

La Quan cười cười, chắp tay, “Trần huynh, liên quan tới Chu thị một chuyện, khi không cần Ngụy mỗ nhắc nhở, tại bắt đầu một ngày trước, ta sẽ dẫn người lại đến nơi đây.”

“Cáo từ.”

Nói xong, hắn nhanh chân đi ra ngoài, thân ảnh dung nhập đêm tối, rõ ràng thân ở trăng sao chiếu rọi phía dưới, nhưng trong nháy mắt trở nên mơ hồ.

Mấy bước qua đi, lại hiểu rõ vô tung, như chưa từng tồn tại ở đây.

Trần Đoàn nhìn qua hắn biến mất chỗ, nhíu mày một cái, chợt bình tĩnh lại, “Ngụy Trang… A! Thiên hạ này, quả thật ngọa hổ tàng long!”

—

—

Chương 1282 : Ngươi muốn về Chu gia

Trần Đoàn cảm khái lúc, lại không biết La Quan giờ phút này, cũng giấu trong lòng giống nhau suy nghĩ, 'Trần thị Hoàng tộc, thâm bất khả trắc a!' trừ Trần Vương bên ngoài, lại 1 tôn khủng bố Vương tước, mà lại Trần Đoàn mang đến cho hắn một cảm giác, mờ mờ ảo ảo thậm chí càng thêm nguy hiểm.

Người này, tuyệt đối không đơn giản, lại chẳng biết tại sao, La Quan giờ phút này hồi tưởng, cảm thấy Trần Đoàn cặp kia hẹp dài đôi mắt, càng ngày càng nhìn quen mắt.

'Ở đâu gặp qua nhân vật như vậy, như đã từng gặp được, tất nhiên sẽ không hoàn toàn không có ấn tượng…' đột nhiên, La Quan nhướng mày.

Hắn đột nhiên nghĩ tới một chuyện, lúc trước cứu sống Chu Cẩm Thái lúc, từng mơ hồ phát giác được, có người âm thầm thăm dò. Lúc ấy, ngẩng đầu nhìn về phía thiên khung, liền cùng một đôi tròng mắt nhìn nhau… Chỉ bất quá về sau, đối phương hoàn toàn không có động tĩnh, hắn mới vẫn chưa truy đến cùng.

Bây giờ nghĩ đến, kia một đôi mơ hồ đôi mắt, lại cùng cái này Trần Đoàn cực kỳ tương tự, nhất là hắn nơi khóe mắt, lơ đãng bộc lộ một tia vũ mị, hẳn là lúc trước đúng là hắn… La Quan mày nhíu lại càng chặt, hắn dừng bước lại, hướng Kim Hoa dinh thự chỗ nhìn lại, mơ hồ

trong đó như tại kia phiến dinh thự quần lạc bên trong, nhìn thấy 1 tôn to lớn bóng tối, như sơn nhạc kình thiên, có thể ép 4 phương cúi đầu.

Sách!

Sự tình, tựa hồ so trong dự đoán, giày vò càng lớn a… Nhưng thế cục đến tận đây, chẳng lẽ còn có thể lui ra phía sau sao La Quan lắc đầu, cứ thế mà đi.

Sau 3 ngày, một chiếc tinh hạm từ đế vệ 2 đến đế tinh, Chu Cẩm Thái tại Viên Nghệ dẫn đầu dưới, tiến vào một chỗ tư nhân dinh thự.

Nơi đây, là quý càng âm thầm chưởng khống, “Chu đạo hữu, tiền bối ngay tại chờ ngươi, đi vào đi.”

Chu Cẩm Thái bị Viên Nghệ ánh mắt, thấy toàn thân không được tự nhiên, quỷ biết chuyện gì xảy ra, nữ nhân này đột nhiên đối với hắn rất nhiệt tình.

Dọc theo con đường này, có thể nói hỏi han ân cần, chiếu cố từng li từng tí.

‘Có lẽ, là cùng đại nhân có quan hệ đi.’ chuyển qua ý niệm này, Chu Cẩm Thái chắp tay nói: “Làm phiền Viên đạo hữu, cáo từ.”

Hắn tiến vào đình viện, quả nhiên thấy đại nhân đang ngồi ở dưới bóng rừng uống trà, gặp hắn tiến đến gật gật đầu, “Gấm thái, đến.”

Chu Cẩm Thái bước nhanh về phía trước, cung kính

hành lễ, “Thuộc hạ bái kiến đại nhân.”

“Ừm, ngồi đi.” La Quan gật gật đầu, chỉ chỉ bên người, lại nâng bình trà lên, rót một chén trà nóng, vừa ngồi xuống Chu Cẩm Thái, vội vàng lại đứng lên, “Không dám làm phiền đại nhân, thuộc hạ mình đến chính là.”

La Quan cười cười, “Để ngươi ngồi thì ngồi, gọi ngươi đến đế tinh, là có một việc muốn ngươi đi làm.”

Chu Cẩm Thái nghiêm túc, trầm giọng nói: “Mời đại nhân phân phó!” Núi đao biển lửa, hắn tuyệt không nhíu mày, thề sống chết tuân theo đại nhân ý chí.

Cái này thái độ, để La Quan rất hài lòng, “Đế tinh Chu thị, muốn tranh cử tộc trưởng, ngươi đi tham gia đi.”

Phốc ——

Chu Cẩm Thái bỗng nhiên quay đầu, một miệng trà toàn phun tại trên mặt đất, kịch liệt ho khan, “Lớn… Đại nhân… Ngài… Có phải là… Tính sai…” Hắn cười khổ một tiếng, “Thân phận của ta, ngài là biết đến, cho dù bị ngài cứu, may mắn đột phá Thần Hầu cảnh… Nhưng ta là không có tư cách, tham gia tộc trưởng tranh cử…”

Không được thừa nhận con riêng, thậm chí bị liên tiếp truy sát, hắn đi tranh cử tộc trưởng cái này sao có thể!

La Quan thần sắc bình tĩnh, uống một ngụm trà, nhạt tiếng nói: “Ta nói ngươi có, ngươi liền có.”

Chu Cẩm Thái ngón tay, đột nhiên nhẹ nhàng run rẩy

lên, môi hắn động mấy lần, lại không có thể phát ra âm thanh.

“Thế nào, ngươi không nghĩ “

“Không có! Thuộc hạ nghĩ… Rất muốn… Nhưng ta sợ hãi mình vô dụng, hỏng ngài đại sự…”

La Quan nhìn hắn một cái, “Không cần phải lo lắng, bản tọa sẽ an bài tốt hết thảy… Chuẩn bị sẵn sàng, ngươi muốn về Chu gia.”

“… Là, đa tạ đại nhân!” Chu Cẩm Thái hoảng hốt đứng dậy, đi 2 bước về sau, lại quay người quỳ trên mặt đất, trùng điệp dập đầu.

Đợi đi ra đại nhân chỗ đình viện, Chu Cẩm Thái ngẩng đầu, đã là vành mắt phiếm hồng, “Nương, ngài nghe tới sao đại nhân nói, ta muốn về Chu gia. Năm đó, ngài tâm tâm niệm niệm, lo lắng không thôi xấu nhi, rốt cục có thể ưỡn ngực, đường đường chính chính đi trở về Chu gia.”

“Lấy một loại, bao quát nhi tử ở bên trong, tất cả mọi người không dám tưởng tượng phương thức, phong quang, loá mắt, thậm chí có cơ hội, đi tranh đấu vị trí kia… Nương, cầu ngài phù hộ nhi tử, nhất định phải thành công, không cô phụ đại nhân đối ta kỳ vọng, cũng vì ngươi ta mẹ con 2 người tranh một hơi… Để những cái kia khi nhục, tổn thương chúng ta người, đều trả giá vốn có đại giới…”

Chu Thế Giai vội vàng mà đến, mặt lộ vẻ lo lắng, “Cha, làm sao “

Chu Cẩm Thái cười một tiếng, vỗ vỗ bờ vai của hắn, “Không có việc gì, bị gió cát mê mắt, nhiều năm không trở về đế tinh, lại không thích ứng hoàn cảnh nơi này.”

Hắn nhìn xem nhi tử, nói: “Về sau, ngươi muốn thu liễm tâm tính, làm việc cần đoan trang vừa vặn, không thể lại hoang đường , tùy ý.”

“A… Cha, ngài làm sao lời này ta làm sao nghe không hiểu” Chu Thế Giai một mặt cổ quái.

Chu Cẩm Thái cười lắc đầu, đại nhân ra sao cùng tồn tại đã muốn lấy Chu thị tộc trưởng chi vị, nhất định là mưu sau mà định ra.

Hắn như thành công, con của hắn cũng đem nhảy lên một cái, trở thành hoàng triều tân quý! Nghĩ đến cái này, Chu Cẩm Thái đôi mắt chỗ sâu, tăng thêm mấy điểm đấu chí!

Đảo mắt, lại qua mấy ngày, Chu thị tộc trưởng tranh cử kỳ hạn, liền vào ngày mai.

1 ngày này, đế cung bên trong, Thần hoàng bệ hạ xử lý xong chính vụ, lười biếng tựa ở trên giường êm, Tề phi hoa dung nguyệt mạo, đôi mắt ẩn tình, chính rúc vào đế vương trong ngực, ôn nhu bóc lấy nho.

Đế, phi 2 người thỉnh thoảng cười nhẹ vài câu, không biết Thần hoàng nói cái gì, Tề phi mặt ửng hồng hà thẹn thùng không thôi, gắt giọng: “Bệ hạ!”

“Ha ha ha!” Thần hoàng cười to vài tiếng, nắm ở Tề phi cúi đầu hôn, mắt thấy liền muốn không thích hợp thiếu nhi, đột nhiên có hoạn quan tiểu toái bộ tiến đến, quỳ gối phía dưới, “Bệ hạ, biên cương gấp tấu.”

“Hừ!” Thần hoàng không kiên nhẫn nhíu mày, nhưng hắn từ trước đến nay chuyên cần chính sự, buông ra mỹ nhân trong ngực, “Không có nhãn lực kình cẩu vật, đưa ra đi.”

“Là, là, nô tài đáng chết.” Hoạn quan một mặt cười làm lành, đem tấu chương đưa đến ngự án, lại nhẹ nhàng phiến mình một bạt tai, “Tề phi nương nương, xin thứ cho nô tài tội chết, thực tế là biên cương tấu trình, nô tài lá gan lớn như trời, cũng không dám trì hoãn.”

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Tề phi đầy mặt tàn đỏ chưa tiêu, nhìn hắn một cái, “Hồ công công nói gì vậy, ngươi là bên cạnh bệ hạ thân tín, bản cung cũng không dám đắc tội.”

Nàng cái này không che đậy oán khí bộ dáng, ngược lại khiến Thần hoàng rất là vui vẻ, lại một trận cười to, “Ái phi lại đi thôi, đợi đến không, trẫm liền đi nhìn ngươi.”

Tề phi hành lễ, “Bệ hạ, thiếp thân cung bên trong gốc kia bích ngọc hoa mẫu đơn châu mở, ngài ngày mai có thời gian đi nhìn sao “

Thần hoàng đang muốn đáp ứng, như lại nghĩ tới cái gì, “Cũng không xảo, trẫm ngày mai bắt đầu, đem bế quan

điều tức mấy ngày, đợi sau khi xuất quan lại đi ngắm hoa.”

“Tốt a, bệ hạ cũng đừng quên, thiếp thân một mực chờ lấy ngài đâu.” Tề phi mang theo một trận làn gió thơm rời đi.

Thần hoàng cầm lấy ngự án bên trên “Biên cương gấp tấu”, mở ra lật thêm vài lần, lập tức cười lạnh một tiếng, trực tiếp vứt trên mặt đất.

Lại 1 cước, đem hoạn quan đạp lăn trên mặt đất, mắng: “Cẩu nô tài, khi quân võng thượng, ngươi thật to gan!”

Hồ công công dọa đến đầu đầy mồ hôi lạnh, xoay người quỳ trên mặt đất, cuống quít dập đầu, “Nô tài không dám! Cầu bệ hạ khai ân, cho nô tài một cơ hội, nô tài cũng không dám lại!”

Thần hoàng mặt âm trầm, rõ ràng tâm tình phá hỏng, “Lăn, nếu có lần sau nữa, trẫm chặt ngươi đầu chó!”

“Là, là.” Hồ công công tè ra quần rời khỏi đại điện, nhìn thoáng qua lồng ngực bên trên rõ ràng dấu chân, chẳng những không có sợ hãi, ngược lại ngẩng đầu ưỡn ngực.

Có thể bị bệ hạ ngự chân ân thưởng, dạng này thân cận, cũng không phải ai cũng có thể có. Quả nhiên, một đám thái giám, cung nữ tới, một mặt ao ước miệng đầy lấy lòng, đắc ý hưởng thụ một hồi, mới đem người đuổi xuống dưới, ở ngoài điện cẩn thận hầu hạ.

Từ tiểu hầu hạ lúc này Thần hoàng, quyền cao chức

trọng Hồ công công, đột nhiên thở dài, lộ ra một tia không nên có sầu lo.

Những năm gần đây trên triều đình sớm có phong ba, nói bệ hạ đăng cơ lâu ngày, lại chậm chạp chưa từng sinh hạ huyết mạch, bất lợi cho nền tảng lập quốc yên ổn, tấu thỉnh thần hoàng nhiều nạp sắc đẹp, dòng dõi kéo dài.

Phi!

Một đám to gan lớn mật đồ vật, lại quản lên chủ tử đến nhưng chuyện này, sớm muộn phải nháo đằng, thật sự là phiền phức a.

—

—

Chương 1283 : Ám lưu khuấy động

Chu thị, tổ trạch.

Phu nhân toàn thân áo trắng không đánh phấn, lại khó nén tự thân phong vận, liền như 1 đóa nở rộ hoa tươi, tản ra kiều diễm thơm ngọt khí tức.

Nàng đôi mắt ửng đỏ, mang theo mấy điểm đau thương, u oán, lão gia đã chiều sâu hôn mê, lâm vào di lưu giai đoạn, tùy thời đều có thể buông tay nhân gian.

Thân là người bên gối, phu nhân thương tâm là thật, nhưng cụ thể có thể có mấy điểm, liền chỉ có chính nàng biết.

Quản gia bước nhanh mà đến, dừng ở mấy bước bên ngoài, khom người nói: “Phu nhân, chỗ dựa vương đã đáp ứng, làm lớn công tử vị thứ 2 tiến cử người, có 2 vị Vương tước thế chân vạc ủng hộ, Đại công tử nhất định có thể thắng được, trở thành Chu thị mới tộc trưởng.”

Phu nhân gật đầu, khóe miệng nhẹ nhàng câu lên, “Làm được tốt, việc này ngươi vất vả.”

“Có thể vì phu nhân hiệu lực, là lão nô vinh hạnh.” Quản gia cung kính hành lễ.

Phu nhân nói: “Cờ chút đấy “

“Về phu nhân, Đại công tử còn đang bế quan.”

Phu nhân mặt lộ vẻ vui mừng, “Con ta như thế cố gắng, tộc trưởng chi vị nên từ hắn chấp chưởng. Hừ! Tộc lão biết những cái kia người, muốn đoạt con ta tương lai, đợi hết thảy đều kết thúc về sau, lại cùng bọn hắn thanh toán.” Tươi đẹp, ôn nhu đáy mắt, băng rét lạnh liệt.

Quản gia khom người lui ra, có mấy lời hắn có thể nghe, lại không thể xen vào. Vì hôm nay, phu nhân chuẩn bị nhiều năm, quét dọn vô số chướng ngại, lại lấy được chỗ dựa vương hứa hẹn, nhất định có thể đạt thành mong muốn!

Tổ trạch một chỗ khác.

Một tên thần sắc lạnh lùng, người mặc người trung niên áo đen, trầm mặc ngồi ở trong viện.

Mấy Chu thị tộc lão, chính khẽ cau mày, khuyên lơn hắn.

“Chu Uy! Chúng ta biết Chu Trí là ngươi bào đệ, nhưng hung thủ giảo hoạt, trong lúc nhất thời vẫn chưa tìm tới tung tích. Ngày mai, chính là tộc trưởng tranh cử, ngươi muốn tập trung ý chí, nghiêm túc ứng đối.”

“Không sai! Nếu ngươi công thành, kế nhiệm tộc trưởng đại vị, điều động toàn bộ Chu thị, tìm kiếm hung thủ tất nhiên là dễ như trở bàn tay.”

“Ta Chu thị há có thể từ nữ tử chấp chưởng phu nhân mưu đồ không nhỏ, ta ngang vì tộc lão, khi lấy Chu thị lợi ích làm trọng!”

Chu Uy gật đầu, chắp tay nói: “Mời các vị tộc lão yên tâm, vãn bối trong lòng hiểu rõ.”

Gặp hắn tỏ thái độ, mấy vị tộc trưởng lại hàn huyên vài câu, nhao nhao đứng dậy cáo từ.

Nhìn xem bọn hắn lão hủ bóng lưng, Chu Uy cười lạnh một tiếng, nói là lấy tộc đàn lợi ích làm trọng, còn không phải tư tâm quấy phá một đám lão gia hỏa, luyến quyền không đi còn muốn cho mình trên mặt thiếp vàng.

Đợi hắn trở thành tộc trưởng về sau, nhất định phải quyết đoán, đem những này ngoan cố không thay đổi, tham lam cổ hủ hạng người, đều quét dọn!

Hô ——

Chu Uy thở ra một hơi, “A trí, ngươi yên tâm, ca nhất định sẽ tìm tới hại ngươi người, đem bọn hắn giết không còn một mảnh.”

“Vô luận là ai, 1 cái đều trốn không thoát, ngươi lại lại chờ chút!” Hắn đáy mắt hàn quang lưu chuyển, ngẩng đầu nhìn một cái tổ trạch nơi nào đó. Chu Trí mặc dù thông minh, nhưng hắn tự cao tự đại, mới có thể bị lợi dụng làm trong tay người khác đao, cuối cùng rơi vào kết cục này.

Có chút sự tình, Chu Uy không nói cũng không đại biểu không biết, không xử lý cũng chỉ là thời cơ chưa đến… Tộc trưởng chi vị, hắn nhất định phải được!

Một đêm này, đế tinh mặt ngoài bình tĩnh, lại ám lưu khuấy động —— ngày mai, Chu thị tộc trưởng tranh cử, sẽ chọn lựa ra mới tộc trưởng.

Một khi xác định danh phận, liền mang ý nghĩa đế tinh thậm chí toàn bộ Cửu Ương hoàng triều, đem lại thêm 1 vị, hết sức quan trọng đại nhân vật.

4 phương chú mục, đều có suy nghĩ, nhất là cùng Chu thị thông gia, hợp tác, có lợi ích gút mắc người, nhao nhao bên trên nhảy xuống vọt.

13 vị Chu thị tộc lão dinh thự, càng là ngựa xe như nước, không biết có bao nhiêu thân phận tự phụ khách nhân, nhao nhao đến nhà bái phỏng. Tại sau cùng thời gian bên trong, vững chắc đã đạt thành giao dịch, lại hoặc là mưu cầu càng nhiều trợ lực.

Mà liền tại, cái này một mảnh ầm ĩ, hừng hực bầu không khí bên trong, một cỗ toàn thân đen nhánh, không nhìn thấy cái gì đánh dấu xa giá, yên tĩnh lái vào Kim Hoa dinh thự.

La Quan dẫn đầu phóng ra, Chu Cẩm Thái, Viên Nghệ 2 người đi theo phía sau, Kim Hoa vội vàng hành lễ, giọng điệu cung kính, “Ngụy tiền bối, sư thúc đã ở chờ đợi.”

“Ừm.” La Quan gật gật đầu, lập tức cất bước tiến vào đại điện.

Trần Đoàn 1 bộ quý công tử bộ dáng, mang bên trong trái phải ôm 2 vị mỹ nhân, vào cửa liền có thể nghe tới, hắn vui sướng cười to.

“Sư thúc, Ngụy tiền bối bọn người đến.” Kim Hoa cúi đầu, không dám nhìn nhiều nửa điểm.

“A, Ngụy huynh đến.” Trần Đoàn tại trên người các nàng đập mấy lần, “Bản công tử muốn làm chính sự, các ngươi đi xuống trước, cùng muộn một chút ta lại đi tìm các ngươi.”

2 vị mỹ nhân đỏ mặt, sau khi hành lễ lui ra.

La Quan ngồi tại đối diện, cười nhạt một chút, “Trần huynh tốt hưởng thụ, không biết rõ ngày sự tình, nhưng an bài thỏa đáng “

Trần Đoàn nói: “Ngụy huynh yên tâm, Trần mỗ đã hiện thân ở đây, tự nhiên là có thành ý.” Hắn nhìn về phía Chu Cẩm Thái, Viên Nghệ, ánh mắt rơi vào cái sau trên thân lúc, rõ ràng sáng lên một cái, “Hẳn là, Ngụy huynh chọn người, là vị cô nương này sao “

Viên Nghệ bị hắn nhìn chằm chằm, sắc mặt khó coi.

“Sai, là một vị khác.” La Quan nhìn qua, “Gấm thái, đến bái kiến Trần Đoàn đạo hữu, hắn chính là ngươi ngày mai tiến cử người.”

Chu Cẩm Thái hành lễ, “Vãn bối Chu Cẩm Thái, bái kiến Trần tiền bối, cực khổ tiền bối hao tâm tổn trí, vãn bối khắc sâu trong lòng ngũ tạng.”

Trần Đoàn phất phất tay, “Cám ơn ta làm cái gì là Ngụy huynh đưa ra điều kiện, ta không cách nào cự tuyệt

thôi.” Hắn lại nhìn về phía Viên Nghệ, vẻ mặt tươi cười, “Cái kia không biết vị tiểu thư này, nên như thế nào xưng hô “

“Viên Nghệ bái kiến tiền bối.”

Trần Đoàn vỗ tay cười to, “Viên Nghệ tên rất hay, tên rất hay! Không biết cô nương tối nay, nhưng nguyện cùng Trần mỗ thưởng trà đọc sách, lời nói trong đêm thiên cổ “

Hắn nói ngay thẳng, thân cận chi ý không thêm che lấp, nhưng nụ cười sơ lãng hình dạng anh tuấn, một đôi tròng mắt thanh minh trong suốt cũng vô dâm tà, lại thêm đường đường Vương tước thân phận, lại không khiến người chán ghét, ngược lại cảm thấy hắn rất có mấy điểm, phong lưu danh sĩ phong phạm.

Viên Nghệ cương một chút, vô ý thức nhìn về phía La Quan.

“Tốt, Trần huynh làm gì cùng tiểu bối nói đùa.” La Quan mở miệng đánh gãy, “Gấm thái, Viên Nghệ, các ngươi đi nghỉ ngơi đi, ngày mai còn muốn làm chính sự.”

Viên Nghệ buông lỏng một hơi, vội vàng đứng dậy, “Vâng, vãn bối cáo lui.” Sau khi hành lễ cùng Chu Cẩm Thái cùng một chỗ, vội vàng rời đi đại điện.

Trần Đoàn bất mãn, cau mày nói: “Ngụy huynh, quá keo kiệt đi chỉ là mời nàng uống trà đọc sách mà thôi, vì sao không muốn thành nhân chi mỹ “

La Quan nói: “Chỉ vì nàng không muốn, Trần huynh chính là người phong lưu, chẳng lẽ muốn làm uy hiếp sự tình tựa như ngươi ta ở giữa ước định, cũng nên song phương hài lòng mới có thể.”

Trần Đoàn “Hừ” một tiếng, “Ngụy huynh cái này tỳ nữ dù rất hợp ta khẩu vị, nhưng Trần mỗ lại không phải muốn làm gì… Thôi, ngày sau tiếp xúc xuống tới, nàng biết Trần mỗ tốt, đương nhiên sẽ không cự tuyệt cùng ta thân cận, đến lúc đó Ngụy huynh đừng có lại ngăn cản chính là.”

“Được.” La Quan một lời đáp ứng, đối Trần Đoàn thân phận, hắn tuy chỉ có mơ hồ suy đoán, nhưng bên ngoài nhìn thấy chính là 1 tôn Trần thị Hoàng tộc Vương tước.

Viên Nghệ sẽ phản ứng ngươi

A, nằm mơ!

Hắn nhìn về phía đối diện, hơi có mấy điểm thái độ rã rời, yên tĩnh uống rượu Trần Đoàn, đột nhiên nói: “Trần huynh, kỳ thật có một việc, Ngụy mỗ trong lòng không hiểu, đang muốn hướng ngươi thỉnh giáo.”

Trần Đoàn nói: “Nói.”

—

—

Chương 1284 : Nam thân nữ tướng

La Quan nói: “Trước đó, Ngụy mỗ mở ra điều kiện, Trần huynh lại hỏi cũng không hỏi, liền trực tiếp đáp ứng hợp tác… Liền không sợ, Ngụy mỗ là hồ ngôn loạn ngữ, căn bản không làm được số” dù sao, muốn trợ Trần Vương thấy được Thần Hoàng cảnh, trong đó độ khó có thể tưởng tượng.

Trần Đoàn cười một tiếng, hẹp dài đôi mắt ở giữa, sắc bén lưu ba, “Ngụy huynh muốn nghe nói thật, hay là lời nói dối “

“Lời nói dối như thế nào nói thật lại như thế nào “

“Lời nói dối chính là, ta cùng Ngụy huynh mới quen đã thân, nhìn thấy ngươi lần đầu tiên, liền biết Ngụy huynh lời ra tất thực hiện, chính là nhân gian quân tử.”

“Nói thật nha… Ngụy huynh ngươi muốn, là gia tộc họ Chu chi vị, tìm không thấy ngươi chẳng lẽ còn tìm không thấy, kia Chu Cẩm Thái sao “

Trần Đoàn nheo lại mắt, tiếp tục nói: “Trên đời này, dám lại ta trướng người không nhiều, Ngụy huynh ngươi hẳn là, cũng không muốn xem lấy hắn chết đi “

Hoặc là bởi vì uống rượu, lúc này hắn hai gò má ửng đỏ, vốn là hẹp dài đôi mắt, bây giờ đuôi lông mày chỗ, lạnh lùng bên ngoài lại có một chút mị ý xen lẫn.

La Quan thu hồi nhãn thần, mỉm cười, “Trần huynh nói cực phải, Ngụy mỗ nhân gian quân tử, hứa hẹn sự tình tự nhiên làm được.”

Hắn đứng dậy, “Ngày tốt cảnh đẹp, liền không nhiều quấy rầy Trần huynh, nhưng ngày mai can hệ trọng đại, nhìn Trần huynh chớ nên giày vò quá muộn.”

Chắp tay một cái, quay người rời đi.

Trần Đoàn nhìn xem hắn bóng lưng, đưa tay sờ sờ mặt, âm thầm nhíu mày, “Họ Ngụy, thật là nhạy cảm quan sát… Ngày sau ở trước mặt hắn, phải đề phòng chút.” Người bên ngoài có lẽ làm không được, nhưng cái này Ngụy Trang lai lịch khó lường, có lẽ có nói diệu chi pháp.

Vừa nghĩ đến đây, Trần Đoàn tâm tình phá hỏng, không có đêm hí mỹ nhân hào hứng, “Kim Hoa, Kim Hoa, ngươi chạy đi chỗ nào chết “

Kim Hoa vội vàng mà đến, “… Sư thúc, ngài có dặn dò gì “

Trần Đoàn hù lấy một gương mặt, “An bài cái thanh tĩnh điểm địa phương, ta muốn đi ngủ.”

Kim Hoa vội vàng nói: “Vâng, sư thúc mời đi theo ta, vãn bối tự mình mang ngài đi.”

1 đêm không có chuyện gì xảy ra.

La Quan ngày thứ 2 nhìn thấy Trần Đoàn lúc, hắn vẫn

thối lấy một gương mặt, đem nhắc nhở hắn khởi hành Kim Hoa, mắng cẩu huyết lâm đầu, “Gấp cái gì Chu thị tộc trưởng tranh cử, danh ngạch ghi vào đến buổi trưa phương dừng. Hiện tại quá khứ, đều là bầy không ra gì tiểu lâu lâu, ngươi muốn bản công tử cùng bọn hắn cùng một chỗ cùng “

Kim Hoa đầu đầy mồ hôi, sắc mặt phát khổ, “Sư thúc không nên tức giận, là ta nói sai… Ngài như vậy thân phận, há lại bọn hắn có thể so sánh, áp trục… Ngài nhất định phải áp trục đăng tràng mới được! Cái kia… Vãn bối hiện tại liền phân phó phòng bếp, nhanh lên đem điểm tâm bưng lên, mời ngài hơi cùng một lát.”

Dứt lời thi lễ một cái, vội vàng thoát đi.

“Hừ!” Trần Đoàn giương mắt xem ra, ngữ khí bất thiện, “Ngụy huynh nhìn ta làm gì chẳng lẽ cũng cảm thấy, chúng ta bây giờ nên khởi hành “

La Quan mỉm cười, “Chủ tùy khách tiện. Cái này bên trong là Trần huynh sân nhà, chúng ta tự nhiên nghe ngươi, chỉ cần không lầm canh giờ liền có thể.” Đang khi nói chuyện, có hạ nhân dâng trà, hắn nhận lấy uống vào mấy ngụm, cười tán thưởng, “Trà ngon, mùi thơm thanh dật, tẩm bổ tinh phách.”

Chẳng biết tại sao, nhìn xem hắn 1 bộ, khóe miệng chứa ý cười thái thong dong bộ dáng, Trần Đoàn sắc mặt càng phát ra khó coi. Dừng lại điểm tâm, ăn trầm mặc lại kiềm chế, nếu không phải La Quan bất động như núi, Chu Cẩm Thái cơ hồ hoài nghi song phương hợp tác đã là hoa cúc xế chiều.

Viên Nghệ cúi đầu không nói, ám đạo cái này Trần Đoàn nhìn xem 1 bộ ôn nhuận, thuần túy bộ dáng, nguyên lai đúng là như vậy hỉ nộ vô thường.

Phi!

Hoàng triều chó… Được rồi, Vương tước liền chớ mắng, miễn cho đối phương lòng có cảm giác, tóm lại muốn cùng ta thân cận, làm ngươi xuân thu đại mộng.

Ăn xong điểm tâm, Trần Đoàn phất tay áo liền đi, nói phải ngủ cái hồi lung giác, nhìn qua đối phương phương hướng rời đi, Chu Cẩm Thái chần chờ liên tục, cười khổ nói: “Đại nhân, cái này… Không có cái gì ngoài ý muốn đi” hắn ngay cả con nào chân trước bước vào Chu gia đều nghĩ kỹ, nếu như cuối cùng từ bỏ, lão Chu biểu thị ta có chút không chịu nhận.

La Quan nói: “Không sao, chờ lấy liền tốt.” Trong nội tâm nhịn không được âm thầm cảm khái, Trần Đoàn cái này làm dáng, là càng ngày càng nương nương khang. Đường đường Thần vương, nam thân nữ tướng cũng liền thôi, thế mà ngay cả cử chỉ, tính nết đều như vậy… Chậc chậc, thật đúng là kỳ hoa.

Áp trục đăng tràng không áp trục đăng tràng, La Quan không thèm để ý, nhưng hôm nay sớm quá khứ, đích xác không phải một cái lựa chọn tốt. Tới gần thời hạn, đánh đối phương trở tay không kịp, cũng có thể miễn đi rất nhiều phiền phức. Không phải, thật sớm quang minh thân phận, khẳng định sẽ có rất nhiều khó khăn trắc trở.

La Quan ngẩng đầu nhìn một chút ngoài cửa sổ, hôm nay 10,000 dặm trời trong, sắc trời vô che vẩy xuống, nói khẽ: “Thật là một cái ngày tốt lành a…”

Một bên khác, Chu thị tổ trạch.

Từ hừng đông bắt đầu, liền đã náo nhiệt lên, tranh cử người ghi vào dù đến buổi trưa phương dừng, nhưng được mời xem lễ người cũng không thể đến quá muộn.

Mà lại, còn có thật nhiều người không mời mà tới, đều bức thiết nghĩ ngay lập tức, xác định Chu thị quyền hành hoa rơi vào nhà nào.

Chu thị tổ trạch tọa lạc ở đế đô Tây Nam, xây dựa lưng vào núi cung điện miên ngay cả, hôm nay theo đông đảo quý khách đến, hào quang chiếu rọi 4 phương, hiển thị rõ Vương tước đại tộc khí tượng.

Chân núi đại đạo 2 bên, rất nhiều dinh thự, trà lâu, tửu lâu các loại, khắp nơi đều đầy ắp người, trông mong nhìn qua tổ trạch phương hướng.

Trong đó, đại bộ phận điểm là không mời mà tới “Khách nhân”, nhưng bọn hắn thậm chí không có tư cách, tại hôm nay tiến vào Chu thị tổ trạch, cũng chỉ có thể bao xuống một chỗ bao sương, lại hoặc là cùng 3, 5 người chen tại trên một cái bàn, khẩn trương cùng đợi kết quả.

Một bộ khác điểm, thì là Chu thị bàng chi, hoặc huyết mạch khá xa thông gia thân quyến. Tộc trưởng mới nhận chức xác định, đem trực tiếp ảnh hưởng tương lai của bọn hắn, mặc dù những người này ngay cả đứng

đội, tỏ thái độ tư cách đều không có, nhưng nếu như cuối cùng người cầm quyền, cùng phe mình càng thêm thân cận, ngày sau tự nhiên có thể nước lên thì thuyền lên, trái lại liền muốn cụp lại cái đuôi mà đối nhân xử thế, thậm chí bị thanh toán, xử lý.

Cho nên, tộc trưởng chi vị thay đổi, liên quan đến Chu thị, nhưng lại không chỉ là, Chu thị nhất tộc sự tình. Cái này chiếm cứ đế tinh, tại hoàng triều nội bộ có, hết sức quan trọng địa vị Vương tước thị tộc, ngay tại hấp dẫn lấy cơ hồ tất cả mọi người ánh mắt.

Đột nhiên, một tràng thốt lên vang lên, “Mau nhìn, có người đến!”

Bá ——

Bá ——

Vô số ánh mắt hội tụ, liền thấy Chu thị tổ trạch, dưới núi trực đạo bên trên, đang có một chi đội ngũ đi tới.

Người cầm đầu, là một tên thần sắc túc mục, bộ pháp kiên nghị trung niên nhân, sau lưng có dưới trướng chấp cờ, trên viết: Chu thị đích truyền huyết mạch cùng, tế bái tiên tổ, tham tán truyền thừa.

Vị thứ 1 tranh cử người, đăng tràng.

“Chu Đồng! Hắn vậy mà, cũng tới tham tuyển.”

“Biên cương trọng tướng, Chu Đồng! Nghe nói, hắn từng tại trong chiến trận, chính diện đánh giết lưu quang

hoàng triều Đại tướng, phải Thần hoàng bệ hạ tán dương, có cơ hội nhìn ra Thần vương chi cảnh.”

“Tê —— dám can đảm tham dự tộc trưởng tranh cử người, quả thật không tầm thường!”

Nhưng rất nhanh, càng nhiều chú ý, liền rơi vào Chu Đồng bên người, tên kia nhắm mắt không nói trên người lão giả. Khí tức đối phương nội liễm, lại tự nhiên mà vậy, tản ra nặng nề như núi uy áp, chỉ là ánh mắt rơi xuống, liền từ đáy lòng sinh ra hồi hộp, run rẩy.

Đúng lúc này, Chu thị tổ trạch bên trong, đột nhiên hét lớn một tiếng, “Người đến người nào” như kinh lôi cuồn cuộn, vang vọng 4 phương.

Lão giả mở mắt ra, thần quang chợt hiện, lại mọi người đầu não trống rỗng, sát na thất thần, “Ngu Sơn Vương, Chu Trinh!”

Chu thị tộc trưởng chi tranh, bắt đầu.

—

—

Chương 1285 : Áp trục đăng tràng

Từ biên cương Đại tướng chu toàn đến, Ngu Sơn Vương Chu Trinh trợn mắt, đại biểu cho Chu thị tộc trưởng tranh cử, từ đó khoảnh khắc trực tiếp tiến vào cao trào.

Nhưng đây chỉ là, hôm nay một trận lớn kịch bắt đầu.

Chu thị tổ trạch chỗ dưới núi, mấy người mặc thải y, mang mặt nạ, hông hắc mã kỵ sĩ, trực tiếp quay đầu ngựa lại, phóng tới đế đô các phương.

Một bên phi nhanh, một bên hét lớn, “Chu thị đích mạch chu toàn, từ biên cương trọng thần Ngu Sơn Vương tiến cử, tính danh thu nhận sử dụng, tham tán truyền thừa!”

Đây là thải y tuyên hách.

Vừa đến, vì Chu thị huyết mạch dương danh, thứ 2 hiển lộ rõ ràng gia tộc nội tình, thứ ba uy hiếp ngấp nghé cường địch, thứ tư công chi tại thế lấy đồng hồ công bằng.

Không chỉ Chu thị, hoàng triều bên trong đại tộc, quyền lợi giao điệt, truyền thừa lúc, đều là quy củ như vậy. Là lấy thải y kỵ sĩ chỗ đi qua, dẫn tới bát phương vây xem, kinh hô không ngừng, chu toàn cùng Ngu Sơn Vương chi danh, lấy tốc độ kinh người truyền hướng đế đô 4 phương.

Thứ 1 phát thải y kỵ sĩ qua đi, rất nhanh liền là đợt thứ 2

“Chu thị đích mạch Chu Uy, từ hoàng triều danh túc Thanh Giang vương tiến cử, tính danh thu nhận sử dụng, tham tán truyền thừa!”

Tiếp theo là thứ 3 phát.

“Chu thị đích mạch Chu Vũ, từ Tề Vân sơn chưởng giáo Nam Tinh Vương tiến cử, tính danh thu nhận sử dụng, tham tán truyền thừa!”

Đợt thứ tư.

“Chu thị đích truyền Chu Kỳ, từ Mân Xuyên Vương, chỗ dựa vương liên danh tiến cử, tính danh thu nhận sử dụng, tham tán truyền thừa!”

Ầm ầm ——

Ngoài viện, tiếng vó ngựa phi nước đại như nước thủy triều, gào thét đi xa.

La Quan ngẩng đầu, nhìn thoáng qua Viên Nghệ, nàng cắn môi, không nói một lời.

Chỗ dựa vương…

Hắn thế mà vẫn như cũ, tham gia Chu thị tộc trưởng tranh cử, nghĩ nghĩ, La Quan nói: “Gấm thái, Chu Kỳ là ai” 2 vị Vương tước liên danh tiến cử, thanh thế to lớn.

Chu Cẩm Thái hành lễ, “Về đại nhân, Chu Kỳ là Chu thị tộc trưởng, cùng phu nhân sinh trưởng tử, đã sớm phá cảnh Thần hầu, nghe đồn đã đạt đỉnh phong chi cảnh, có xưng hào hầu tước cấp thực lực.”

“A, xem ra hôm nay, hắn chính là ngươi mấu chốt nhất đối thủ.”

Chu Cẩm Thái gật đầu, do dự một chút, nói: “Trên thực tế, chu toàn, Chu Uy, Chu Vũ bọn người, cũng đều là nhất thời tuấn kiệt, chính là Chu thị kiệt xuất nhất con cháu Để Trụ, thuộc hạ cùng bọn hắn so sánh, còn không nhỏ chênh lệch.”

La Quan cười một tiếng, “Ngươi ngược lại là trung thực, đừng lo lắng, nếu như tộc trưởng tranh cử chỉ lấy tu vi luận cao thấp, cần gì phải hành hạ như thế “

Hắn đứng dậy nhìn ra phía ngoài, “Người khác đều đã màu cưỡi dạo phố, phía dưới cũng nên đến phiên chúng ta đăng tràng. Gấm thái, ngươi là hôm nay mấu chốt, làm việc phải cẩn thận. Viên Nghệ, trước đó chuẩn bị đều từ ngươi chưởng khống, đừng ra đường rẽ, hiểu chưa “

Chu Cẩm Thái khom người.

Viên Nghệ thở sâu, “Vâng, xin tiền bối yên tâm, vãn bối sẽ không nhân tư phế công.”

Kim Hoa vội vàng mà đến, nói: “Ngụy tiền bối, cùng 2 vị đạo hữu, nhà ta sư thúc đã chờ ở bên ngoài, chúng ta nên xuất phát.”

Dinh thự bên ngoài, một cỗ xa hoa xa giá, vài thớt ngựa cao to, đã chuẩn bị thỏa đáng.

Cửa xe mở ra, Trần Đoàn tựa ở trên giường êm, giơ tay lên một cái, “Ngụy huynh, ngươi cùng Viên Nghệ đi lên, những người khác cưỡi ngựa đi.”

La Quan lắc đầu, “Trần huynh, ngươi cũng không nên quên, ai mới là hôm nay nhân vật chính.”

Trần Đoàn nhíu nhíu mày, “Được thôi, vậy liền cùng tiến lên đến, Chu Cẩm Thái đúng không chờ chút ngươi ngồi nơi hẻo lánh, đừng tùy tiện nói.”

Quả thực là đem ghét bỏ viết trên mặt.

Đợi mấy người lên xe, mấy tên kỵ sĩ giật giây cương một cái, đội ngũ thay đổi phương hướng, thẳng đến Chu thị tổ trạch.

“Ngụy huynh vừa rồi nghe tới đi Chu thị lần này, thế nhưng là có song vương đồng thời người, Mân Xuyên Vương, chỗ dựa vương đô là đỉnh tiêm Vương tước, ta chỉ phụ trách tặng người nhập môn, ngươi tốt nhất sớm tính toán, miễn cho lấy giỏ trúc mà múc nước công dã tràng.” Trần Đoàn nói chuyện có ý riêng, hẹp dài đôi mắt nhìn về phía đối diện.

La Quan mỉm cười, “Như coi là thật thất bại, Ngụy mỗ quay đầu bước đi, cho lúc trước Trần huynh lời hứa của ngươi, coi như không làm số.”

Trần Đoàn giận dữ, “Hắc! Họ Ngụy, cho bản công tử dùng bài này đúng không ta trước đó cũng không phải nói như vậy! Có tin ta hay không ra lệnh một tiếng, để các ngươi đi không ra đế đô!”

La Quan lơ đễnh, “Trần huynh bớt giận, Ngụy mỗ chỉ là đối ngươi thực lực có đầy đủ tự tin, chỉ cần Trần huynh chịu hỗ trợ, song vương đồng thời đây tính toán là cái gì “

“Hừ!” Trần Đoàn cười lạnh một tiếng, không có lại nhiều nói.

Trong lòng hắn châm chước, Ngụy Trang lời này đến cùng mấy phần thật, mấy phần giả nhưng nếu như, Chu Cẩm Thái không thể trở thành Chu thị tộc trưởng, đối Ngụy Trang còn hữu dụng sao đến lúc đó nói không chừng, hắn thật xoay người liền đi, lười nhác quản nó chết sống.

Vừa rồi, lời tuy nói lợi hại, nhưng Trần Đoàn cũng không nắm chắc có thể lưu lại đối phương.

Mà lại, hắn nói “Có đầy đủ tự tin” có ý tứ gì cái này Ngụy Trang, sẽ không phải là cố ý, là ám chỉ cái gì đi

Nguyên bản, là nghĩ thăm dò một chút đối phương, kết quả không được đến tin tức hữu dụng, ngược lại bị tròng lên “Dây cương”, làm sao đều cảm thấy, giống như là bị bức bách đồng dạng.

Đáng ghét!

Ta Trần Đoàn, khi nào nhận qua loại này biệt khuất !

Trong lúc nhất thời, trong xe ngựa không khí ngột ngạt, một mảnh tĩnh lặng.

Viên Nghệ cúi đầu không nói.

Chu Cẩm Thái tại nơi hẻo lánh bên trong, lại rụt rụt thân thể, cố gắng đem tự thân, biến thành 1 cái tiểu trong suốt.

Sau đó không lâu, Chu thị tổ trạch chỗ, kia phiến kéo dài thế núi, dần dần xuất hiện trong tầm mắt.

“Chu toàn đại nhân chính là hoàng triều Đại tướng, trấn thủ biên thuỳ 10,000 năm, liên tiếp phá cảnh một thân tu vi thiên chuy bách luyện, ý chí kiên nghị, trí tuệ siêu quần, quả thật hạ nhiệm gia chủ không có hai nhân tuyển!”

Trực đạo 2 bên, 1 nhà cửa hàng bên trong, thụ mọi người bao vây cẩm y nam tử cao giọng mở miệng, lập tức nghênh đón xung quanh một trận phụ họa.

Nhưng rất nhanh, đối diện trong trà lâu, liền vang lên cười lạnh một tiếng, “Hoang đường! Người trong quân đội, phong cách hành sự ngoan lệ, cường ngạnh, làm sao có thể chấp chưởng Chu thị, tại đế tinh thế cục dưới bình yên hướng về phía trước theo ta thấy, Chu Vũ đại nhân xuất thân hoàng triều Hộ bộ, mạnh vì gạo, bạo vì tiền kết giao bát phương, mới là dẫn dắt Chu thị nhân tuyển tốt nhất!”

“Nói hay lắm!” “Đối diện đám người này, quả thực nói hươu nói vượn!” “Chu toàn đại nhân dù lợi hại, nhưng đế đô thấy, cũng không chỉ là ai đao kiếm càng thêm sắc bén!” Trực đạo 2 bên, đáp lời âm thanh nổi lên bốn phía, hiển nhiên Chu Vũ người ủng hộ, so sánh với nhau càng nhiều.

Đây chỉ là một khối nhỏ ảnh thu nhỏ, “Chu Uy” “Chu Kỳ” bọn người, cũng đều có số lớn người ủng hộ, lộn xộn loạn xoạn ồn ào náo động không thôi.

Đây cũng là cần thiết chương trình, cuối cùng được tuyển người, tất nhiên là muốn “Trên dưới tin phục” “Chúng vọng sở quy”, lại bất luận cuối cùng như thế nào, đều nhất định phải nhấc lên thanh thế, đây cũng là tranh cử đám người thực lực một loại thể hiện.

Buổi trưa sắp tới, tộc trưởng mới nhận chức đại hiển nhưng, muốn từ 4 vị này bên trong sinh ra, bây giờ ai cũng không muốn từ bỏ , bất kỳ cái gì một chút ưu thế.

Mọi người ở đây làm cho lửa nóng, nếu không phải trong lòng còn có cố kỵ, cơ hồ liền muốn động thủ lúc, kia nối thẳng trên núi trực đạo cuối cùng, đột nhiên xuất hiện mấy thân ảnh.

Giống như là một chậu nước lạnh, tưới nhập nước sôi bên trong, xung quanh lập tức an tĩnh xuống, mọi người nhìn chung quanh, lại không nhìn ra, đến chính là người nào… Nói cách khác hôm nay ở đây các vị, không có cái kia 1 nhà là ủng hộ, hiện tại đến vị này.

“Hắc! Người nào, kiêu ngạo thật lớn, lại muốn áp trục

đăng tràng!”

“Ta xem là tự mình chuốc lấy cực khổ! Vị này đã thành chúng mũi tên chi, trừ phi có ưu thế tuyệt đối, nếu không tranh cử còn chưa bắt đầu, liền đã rơi vào hạ phong.”

“Dừng lại, ta ngược lại muốn xem xem, hôm nay đến chính là vị đại nhân vật nào.”

Kẹt kẹt ——

Cửa xe mở ra, một thân ảnh đi ra, hắn vô ý thức thẳng lưng, thẳng tắp nhìn về phía Chu thị tổ trạch.

—

—

Chương 1286 : Trước mặt mọi người giết người

Bá ——

Trực đạo 2 bên, nháy mắt hoàn toàn tĩnh mịch, vô số người trừng lớn mắt, nhưng căn bản nhận không ra người thân phận.

“Cái này… Sẽ không phải là, đến nhầm địa phương đi “

“Như coi là thật như thế, người này có thể chuẩn bị quan tài!”

“Hôm nay giờ phút này, đến Chu thị tổ trạch giương oai, muốn chết!”

Đột nhiên, một tiếng kinh hô vang lên, “Tuần… Chu Cẩm Thái…” Đó là một Chu thị bàng chi tu sĩ, người mặc cẩm bào phối sức tinh mỹ, hiển nhiên là có nhất định thân phận.

Bây giờ, ngay tại một chỗ tửu lâu bao sương, cùng mấy người ngồi cùng một chỗ. Lúc này, hắn vọt tới bên cửa sổ, gắt gao nhìn qua kia đi xuống xa giá người, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin.

“Ai Chu Cẩm Thái… Danh tự này, giống như là nghe nói qua.. . chờ chút …” Trên bàn, lại 1 người bỗng nhiên trừng lớn mắt, “Chu Cẩm Thái, là hắn!”

“Ai vậy các ngươi ngược lại là nói rõ ràng!”

“Chu Cẩm Thái… Chu Cẩm Thái… Ừng ực —— đây không phải, không thể lộ ra ngoài ánh sáng vị kia, nghe nói sớm đã bị xa xa đuổi đi, không nghĩ tới hôm nay, hắn cũng dám trở về…”

Rất nhanh, liên quan tới thân phận của người đến, như như cơn lốc truyền ra.

Càng nhiều người trợn to tròng mắt, liền một cái ý niệm trong đầu, cái này Chu Cẩm Thái sợ là điên rồi đi hắn thân phận gì 1 cái không thể lộ ra ngoài ánh sáng con riêng, lại cũng mưu toan tham gia, Chu thị tộc trưởng tranh cử, quả thực buồn cười!

Hay là nói, hắn cố ý hôm nay trở về, chính là muốn tại vạn chúng nhìn trừng trừng dưới, cho Chu thị bôi đen

“Chu Cẩm Thái!” Quát lạnh một tiếng vang lên, chính là ban đầu nhận ra hắn, tên kia cẩm y Chu thị bàng chi, người này một mặt cười lạnh, “Ngươi tới đây bên trong làm cái gì là hoài niệm, năm đó bị nhục nhã tư vị sao khuyên ngươi 1 câu, hiện tại liền rời đi, hôm nay nơi đây không phải như ngươi loại này thân phận người, có tư cách đến.”

Hắn đứng tại lầu 2, ở trên cao nhìn xuống, trong mắt đều là băng lãnh, khinh thường.

1 cái phế vật con riêng, cũng dám đứng tại vị trí kia, thụ muôn người chú ý trong lòng người này phẫn nộ, bài sơn đảo hải.

Bởi vì, kia là hắn vô số lần nửa đêm tỉnh mộng, chôn thật sâu dưới đáy lòng dã vọng, mong muốn mà không thể thành… Thậm chí, hắn ngay cả ánh sáng minh chính đại nhìn ra xa cũng không dám.

Cho nên, Chu Cẩm Thái dựa vào cái gì dám đứng tại kia hắn có tư cách gì ! Chu Cẩm Thái cũng chỉ là 1 cái bị phỉ nhổ, bị nhục nhã, chú định sẽ vĩnh viễn bị người giẫm tại dưới chân con riêng, 1 cái không danh không phận, ngay cả gia phả đều treo ở bàng chi phế vật!

“Nói tốt!”

“1 cái con riêng, thật sự coi chính mình là cái nhân vật dám tại hôm nay, xuôi theo trực đạo tiến vào đến tổ trạch, không biết sống chết!”

“Mau cút ra ngoài , chờ đợi tổ trạch xử lý!”

Nếu không phải hôm nay tổ trạch dưới trực đạo, đều được trao cho nhất định quyền lợi sắc thái, sớm đã có người kìm nén không được, lao ra động thủ.

Ngươi Chu Cẩm Thái, cũng xứng đứng tại kia

Cười lạnh quát mắng, như gió táp mưa rào, Chu Cẩm Thái nháy mắt hồi tưởng lại, những cái kia chôn sâu ở não hải, không muốn chạm đến ký ức.

Khi đó, mỗi một lần bị đánh chửi, hắn kéo lấy thụ thương thân thể, trở lại ở lại chật chội tiểu viện, đều là mẫu thân một bên kiềm chế thút thít, một bên cho hắn bôi lên

dược cao, hắn còn nhớ rõ, mẫu thân trầm thấp tiếng khóc, “Xấu nhi, là nương vô dụng, nương có lỗi với ngươi… Nhưng ngươi phải nhẫn a, trăm triệu không thể hoàn thủ, không phải bọn hắn những người kia, thật dám đánh chết ngươi…”

“Xấu nhi, chờ ngươi lớn lên, nhất định phải nghĩ biện pháp rời đi cái này… Cái này bên trong không phải nhà của ngươi, đi bên ngoài, chuyện của ngươi đường ở bên ngoài…” Những cái kia ấm áp nước mắt, rơi vào hắn trải rộng vết thương trên thân, Chu Cẩm Thái nhắm mắt lại, trong thoáng chốc như còn có thể, cảm nhận được đến từ mẫu thân nước mắt nhiệt độ, tựa như là nóng bỏng nham tương, hắn nóng thân thể dần dần run rẩy.

Nhưng dần dần, lại từng chút từng chút, bình tĩnh lại.

Bá ——

Chu Cẩm Thái mở mắt ra, khom người cúi đầu, “Đại nhân, xin ngài giúp ta.”

“Ừm.” La Quan gật đầu, nhìn về phía Trần Đoàn.

Trần Đoàn nhíu mày, suy nghĩ một chút hay là phất phất tay, “Để bọn hắn ngậm miệng.”

“Vâng, chủ tử.” Trên lưng ngựa kỵ sĩ, khom người nghe lệnh.

1 người trong đó, vọt thẳng trời mà lên, trong chốc lát đi tới, tên kia cẩm y Chu thị chi mạch tu sĩ trước mặt, một

tay lấy hắn tóm vào trong tay.

“Ngươi là ai dám…”

Ba ——

Trùng điệp một bạt tai, đánh vào trên mặt hắn, máu tươi cùng răng bay tứ tung, người này toàn bộ mặt nháy mắt sưng lên.

Sau đó, bị trùng điệp ngã tại xa giá trước, “Lốp bốp” một trận cốt nhục vỡ nát, không biết đoạn mất bao nhiêu cái xương cốt.

“A! Đau chết ta… Các ngươi biết ta là ai dám động thủ làm tổn thương ta, hôm nay các ngươi những người này, toàn bộ đều phải chết…” Ngã xuống đất Chu thị bàng chi tu sĩ, không ngừng kêu rên, gào thét, hắn ánh mắt oán độc, gắt gao tiếp cận Chu Cẩm Thái.

Là hắn, đều là hắn!

Mang tới người, lại dám tại hôm nay, tại tổ trạch trực đạo bên trên động thủ đả thương người, quả thực tội không dung xá.

“Chu Cẩm Thái, ngươi cái đồ hỗn trướng, hôm nay ngươi chết chắc…”

Răng rắc ——

Một tiếng vang nhỏ, thanh âm im bặt mà dừng, người này cổ bị sinh sinh đạp gãy, đầu lâu lăn xuống ra ngoài,

nương theo lấy máu tươi phun ra, kia một đôi trừng lớn trong con ngươi, tràn ngập hoảng sợ cùng khó có thể tin.

Đến chết người này đều không nghĩ tới, năm đó bị hắn tùy ý khi nhục Chu Cẩm Thái, hôm nay dám tại vạn chúng nhìn trừng trừng dưới giết hắn.

Bá ——

Giống như là tất cả không khí, bị nháy mắt dành thời gian, toàn bộ trực đạo 2 bên, sát na tĩnh mịch im ắng. Tất cả con mắt, đều hoảng sợ trừng lớn, nhìn về phía cái kia đứng tại trong vũng máu thân ảnh.

Chu Cẩm Thái cúi đầu, nhìn xem lăn xuống ở bên đầu người, hắn không nhúc nhích, mặc cho máu tươi nhuộm đỏ trên chân mới tinh trường ngoa.

Hô ——

Hắn chậm rãi, thật dài, thở ra một hơi, giống như là nôn tận giữa bộ ngực, đè ép vô số năm những cái kia bi phẫn.

Sau đó, Chu Cẩm Thái ngẩng đầu, hắn nhìn qua tổ trạch, lớn tiếng nói: “Ta, Chu Cẩm Thái, hôm nay đem tham gia tộc trưởng tranh cử!”

Cuồn cuộn tiếng gầm, ở trong thiên địa khuấy động, tiếng vọng.

Cùng lúc đó, Chu Cẩm Thái trường bào khuấy động,

cường hãn khí tức phá thể mà ra, thuộc về Thần Hầu cảnh uy áp quét sạch tứ phương.

Thần hầu, tại toàn bộ hoàng triều hệ thống bên trong, đều là tuyệt đối cường giả, bên ngoài mặc cho đủ trở thành, thống trị một phương tinh vực trọng thần.

Những cái kia trừng lớn, khiếp sợ đôi mắt, càng nhiều mấy điểm khó có thể tin… Thần Hầu cảnh… 1 cái bị trục xuất con riêng, vậy mà bằng vào tự thân, đột phá tới Thần hầu… Như ngay từ đầu, hắn liền đạt được Chu thị bồi dưỡng đâu kỳ thành liền… Tê! Có lẽ, hôm nay Chu Cẩm Thái, đã có tư cách chạm đến Thần vương.

Nói cách khác, bị Chu thị chà đạp, trục xuất, đúng là 1 vị bất thế ra tu hành thiên kiêu, tương lai gia tộc Để Trụ!

Bá ——

Bá ——

Chu thị tổ trạch, kia kéo dài thế núi bên trong, 1 đạo lại 1 đạo ánh mắt trông lại. Trong đó đại bộ phận điểm, là được mời đến đây xem lễ đế tinh quyền quý, lúc này trong đôi mắt, có thưởng thức cũng có gì đó quái lạ.

Như thế thiên kiêu, lại bị Chu thị trục xuất, rơi vào như gia tộc nội bộ lục đục, tại tổ trạch bên ngoài trước mặt mọi người giết người hạ tràng… Đây thật là một màn trò hay.

Hắc!

Cũng khó trách, cùng là chung nhập trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực đại tộc 1 trong, Chu thị chỉ có thể đỉnh lấy Vương tước đại tộc danh hiệu, thanh thế lại càng ngày càng tệ.

Căn này bên trên, liền xảy ra vấn đề!

Đúng lúc này, một tiếng gầm thét vang lên, “Làm càn! Chu Cẩm Thái, ngươi thật là lớn gan, dám tại tổ trạch bên ngoài giết người.”

“Còn không cho lão phu quỳ xuống!”

Một thân ảnh chân đạp hư không mà đến, già nua gương mặt râu tóc đều dựng, Thần hầu đỉnh phong khí tức như sơn nhạc hoành ép, ngang nhiên trấn xuống.

—

—

Chương 1287 : Bê bối

Chu Cẩm Thái kêu lên một tiếng đau đớn, nhưng như cũ cao cao ngẩng đầu, bởi vì hôm nay giờ phút này, hắn chỗ đại biểu không chỉ là chính mình. Có mẫu thân trên trời có linh thiêng, có đại nhân tại sau lưng nhìn chăm chú, càng có tương lai của con trai, đang chờ đợi hắn đi ra sức đánh cược một lần!

“Chu thị, chính là đế tinh quý tộc, Vương tước đại tộc, nặng nhất trên dưới tôn ti, ta là Thần hầu chi cảnh, há lại cho tiêu tiểu nhục nhã người này chết chưa hết tội!” Muốn tranh cử tộc trưởng, liền không thể bị chụp mũ, hắn nhất định phải đem nước bẩn, toàn bộ ngăn tại ngoài thân.

Người tới, chính là Chu thị tộc lão, phải phong hào Xương Nhạc, nhất là cứng nhắc, thủ cựu, nghe vậy giận dữ, “Miệng lưỡi dẻo quẹo! Mặc cho ngươi quỷ biện, cũng cải biến không được hôm nay đại tội!” Chu Cẩm Thái xuất hiện, là một cái vang dội cái tát, đánh vào Chu thị trên dưới trên mặt.

Nhất là, hắn hôm nay lại giết người thấy máu, có thể nói không rõ, cái này khiến Xương Nhạc hầu đối với hắn cực kỳ bất mãn —— có vấn đề, trong tộc giải quyết, trước mặt mọi người náo ra đến, hay là hôm nay loại trường hợp này, bất luận nguyên do đều là sai lầm lớn.

“Cho lão phu quỳ xuống!” Xương Nhạc hầu đưa tay nhấn một cái, hắn xuất thủ cực nặng, muốn giết gà dọa khỉ, vãn hồi Chu thị mặt mũi.

Thần hầu sơ cảnh mà thôi, cho dù năm đó rất nhiều người đều nhìn sai rồi, cái này Chu Cẩm Thái thật có thiên tư, nhưng thì tính sao

Không nỗi nhớ nhà gia tộc người, Chu thị cũng không cần!

“Hừ!” Cười lạnh một tiếng, đột nhiên tại xa giá bên trong vang lên, sau một khắc “Bành” một tiếng vang thật lớn, Xương Nhạc hầu bị đánh bay ra ngoài. Sắc mặt hắn trắng bệch, “Oa” một ngụm phun ra máu tươi, trùng điệp rơi xuống đất, ném ra thật lớn 1 cái hố sâu.

Biến cố đột nhiên xuất hiện, khiến trực đạo 2 bên, tổ trạch trong ngoài, vô số sắc mặt người đại biến, Xương Nhạc hầu người này tính cách dù không lấy vui, ở trong tộc cũng bởi vì tính xấu ít có người nguyện ý thân cận, nhưng phong hào hầu tước thực lực, lại là không thể nghi ngờ.

Có thể không lộ diện, chỉ cười lạnh một tiếng, liền đem hắn chấn thổ huyết trọng thương, cũng biết người xuất thủ đáng sợ.

Thần Vương cảnh!

Tê ——

Vào thời khắc này mọi người mới phát hiện, nguyên lai Chu Cẩm Thái không phải chỉ là nói suông, hắn hôm nay đến, là thật muốn tham gia tộc trưởng tranh cử, thậm chí đã tìm được Vương tước ủng hộ, vì hắn bảo đảm, tiến

cử!

Nhưng ai sẽ ủng hộ Chu Cẩm Thái đây cũng không phải là hợp tác, là đánh Chu thị mặt, càng muốn đắc tội Chu thị, đại bộ phận thuộc bổn phận bộ người cầm quyền. Bởi vì, bất luận các vị tộc lão, hay là Chu thị nội bộ cao tầng, đã sớm làm ra lựa chọn… Chu Cẩm Thái, cũng không tại nó liệt!

Được mời mà đến, xem lễ Chu thị đông đảo đế tinh quyền quý, nhao nhao ánh mắt sáng lên, chỉ cảm thấy hôm nay thực tế cực kỳ ngoạn mục.

Chu thị, thật đúng là náo nhiệt a!

Nhưng phần này “Náo nhiệt”, mang cho Chu thị mọi người cảm giác, hiển nhiên rất mặt trái, một đám tộc lão sắc mặt âm trầm ướt át.

Bọn hắn đương nhiên không thể, để thế cục tiếp tục.

Bá ——

Bá ——

Mấy vị tộc lão, bay thẳng ra tổ trạch, đi tới trực đạo phía trên, trước lạnh lùng nhìn lướt qua Chu Cẩm Thái, lúc này mới mặt hướng xa giá, chắp tay nói: “Không biết hôm nay, là vị nào Vương tước đến Chu thị không có từ xa tiếp đón, còn xin Vương tước nhớ tới hôm nay, cho Chu thị mấy điểm chút tình mọn.”

Cấp bậc lễ nghĩa chu đáo, ngữ khí cung kính, bất luận

nội tâm như thế nào phẫn nộ, Vương tước chi tôn đều không dung khiêu khích.

Chu Cẩm Thái sắc mặt trắng nhợt, thối lui đến bên cạnh.

Xa giá bên trong, Trần Đoàn cất bước mà ra, trẻ tuổi quý công tử bộ dáng, quần áo, phối sức tinh xảo hoa mỹ, thượng vị giả khí tức tự nhiên chảy xuôi, giờ phút này nhíu mày hẹp dài đôi mắt ở giữa, lộ ra mấy điểm không kiên nhẫn. Hiển nhiên, loại này muôn người chú ý, bị dò xét, theo dõi trạng thái, để hắn phi thường không thích.

Một trận xì xào bàn tán, trong ngoài rất nhiều ánh mắt, đều lộ ra kinh ngạc, mờ mịt, chỉ vì người trước mắt, bọn hắn không có chút nào ấn tượng.

Nhưng cái này hiển nhiên rất không hợp lý!

Bất luận cái gì 1 tôn Vương tước, đều là hoàng triều kình thiên cự phách, nhấc nhấc chân tinh hà chấn động, vô luận là có hay không tại triều đương chức, đều uy danh lan xa, thiên hạ biết rõ.

Bây giờ, Chu thị tổ trạch trong ngoài, hội tụ đế tinh phía trên, cơ hồ toàn bộ chưởng quyền nhân vật, không gây 1 người biết được người tới nền móng… Chẳng lẽ, đường đường 1 tôn Vương tước, còn có thể là từ tảng đá khe hở bên trong đụng tới sao

1 vị Chu thị tộc lão, do dự một chút, nói: “Xin thứ cho mấy người lão phu mắt vụng về, không biết nên xưng hô như thế nào Vương tước điện hạ “

Trần Đoàn thản nhiên nói: “Đế tinh tán tu, hạng người vô danh…” Hắn trừng lên mí mắt, một tia hung quang tràn ra, làm lòng người lá gan loạn chiến, “Thế nào, bản tọa không đủ tư cách tiến cử hay là nói, các ngươi Chu thị xem thường ta “

Hô ——

Bàng bạc uy áp đập vào mặt, lạnh lùng uy nghiêm, đối diện mấy vị Chu thị tộc lão, lập tức sắc mặt đại biến, cho dù bọn hắn thân phận cao quý, tay nắm đại quyền, nhưng ở tu chân văn minh hệ thống bên trong, thực lực mới là hết thảy mấu chốt.

Mà 1 tôn Vương tước, đầy đủ làm cả Chu thị kính sợ, tôn trọng, một khi sinh ra xung đột, hậu quả sẽ không thể thu thập. Nhất là 1 vị, lai lịch không rõ, thần bí không biết Vương tước, quỷ biết đối phương lai lịch gì, phong cách hành sự là như thế nào

Vạn nhất là cái, từ trụ trời phải xoáy tinh vực tổ địa, chạy trốn tới lão ma, làm việc tùy tâm sở dục tâm ngoan thủ lạt, vậy liền thảm.

“Vương tước nói quá lời, mấy người lão phu tuyệt không ý này… Lấy ngài… Lấy thân phận của ngài, tự nhiên là đủ tư cách tiến cử, có thể tham dự chuyện hôm nay, càng là ta Chu thị trên dưới vinh hạnh!” Thứ 1 tộc lão Chu Ương, quyết định thật nhanh cho thấy thái độ.

Nó hơn tộc lão, nhao nhao kịp phản ứng, “Vương tước các hạ tiến cử, tự nhiên là có hiệu.”

“Ta cùng đại biểu Chu thị, hoan nghênh Vương tước giá lâm.”

Trần Đoàn cười lạnh, “Nếu như thế, ngăn tại cái này làm gì còn không lui xuống!”

Thứ 1 tộc lão khom người, nói: “Hồi bẩm Vương tước, ngài cố ý cùng Chu thị hợp tác, mấy người lão phu vô cùng cảm kích, nhưng chỉ sợ chuyện hôm nay, ngài là bị người lừa bịp.”

Hắn đưa tay một chỉ, “Người này, tên là Chu Cẩm Thái, gia phả thu nhận sử dụng tuy là Chu thị bàng chi, nhưng nó xuất thân lai lịch rất có chỗ không rõ, lấy nó thân phận cũng vô tư cách, tham gia Chu thị tộc trưởng tranh cử, còn xin Vương tước minh xét.”

Đây là từ trên căn bản, trực tiếp phủ nhận, Chu Cẩm Thái huyết mạch.

Thứ 1 tộc lão cùng phu nhân quan hệ thân cận, sớm đã tuyển Chu Kỳ, hắn biết rất nhiều nội tình, đương nhiên sẽ không cho Chu Cẩm Thái nửa điểm hi vọng.

Cái này gọi lấy lui vì tiến vào!

Thừa nhận Vương tước địa vị, quyền thế, nhưng cho dù là Vương tước, cũng không thể bức bách Chu thị, tiếp nhận 1 cái huyết mạch không thuần người, tiến vào tộc trưởng tranh cử. Nếu không, chính là đối toàn bộ Chu thị, lớn nhất khinh nhờn cùng mạo phạm… Cái này kêu là, đổi bị động làm chủ động.

Chu thị tuy chỉ có 1 tôn Vương tước, lại tộc trưởng hôn mê sắp chết, nhưng nó quyền thế, địa vị, như tại dừng lại lý tình huống dưới, toàn bộ đế tinh bên trên quyền quý gia tộc, đều đem đứng tại bọn hắn bên này —— hôm nay chi Chu thị, hoặc là tương lai bọn hắn.

Quy củ sở dĩ gọi quy củ, chính là một loại ước định mà thành thiết luật, mạo phạm người tất thụ phản phệ!

Trần Đoàn giống như cười mà không phải cười, nhìn thoáng qua thứ 1 tộc lão, tự nhiên phát giác được, lão già này lời nói bên trong tàng đao, hắn nghĩ nghĩ, nói: “Chu Cẩm Thái, ngươi nhưng có lại nói “

“Vãn bối có.” Chu Cẩm Thái khom người, hắn nhìn về phía thứ 1 tộc lão, lại đảo qua bên cạnh mấy vị, cùng trực đạo 2 bên, “Ta là Chu thị tộc trưởng đương nhiệm Chu Dịch chi thân tử, ta mẫu vì nguyên hứa Tôn thị… Chuyện này, tại Chu thị nội bộ cũng không phải là bí ẩn, nếu có người không tin, tra một chút tự nhiên cũng biết.”

“Đương nhiên, như các vị tộc lão, vẫn không muốn thừa nhận, có thể tiến hành huyết mạch nghiệm chứng. Ta là tộc trưởng thân tử, Chu thị đích truyền, vì sao không có tư cách, tham gia tộc trưởng tranh cử “

Hoa ——

Trực đạo 2 bên, tổ trạch trong ngoài, lập tức một mảnh xôn xao.

Nguyên hứa Tôn thị !

Một chút xa xưa ký ức, tại rất nhiều não người biển hiển hiện, thượng nhiệm tộc trưởng tuần hiên bởi vì ngoài ý muốn chết, tộc trưởng đương nhiệm Chu Dịch là tiếp nhận huynh trưởng kế vị.

Mà tuần hiên thê tử, tựa hồ liền đến từ nguyên hứa Tôn thị nhưng là, nghe đồn Tôn thị dùng tình sâu vô cùng, tại tuần hiên sau khi chết không lâu, liền buồn bực sầu não mà chết…

Như cái này Tôn thị, thật sự là bọn hắn suy nghĩ vị kia, đệ kế huynh vị, chiếm lấy anh trai và chị dâu… Đây chính là một cọc thiên đại bê bối!

—

—

Chương 1288 : Hai cái ghế

“Im ngay!” Thứ 1 tộc lão sắc mặt tái xanh, đầy mắt kinh sợ, không nghĩ tới Chu Cẩm Thái, lại chấn động rớt xuống ra những chuyện này.

Hắn làm sao dám!

“Nói hươu nói vượn.”

“Tộc trưởng danh dự, há lại ngươi có thể trúng tổn thương “

“Chu Cẩm Thái, khuyên ngươi không muốn sai lầm!”

Một đám đám trưởng lão tình xúc động, nhất là bị đả thương Xương Nhạc hầu, khí hồng hộc ngay cả thở, xem ra tùy thời đều muốn ngất đi.

Nếu không phải Trần Đoàn ở bên, sợ là sớm đã xông đi lên, muốn đem hắn tại chỗ xé nát.

Trên thực tế, chuyện này bản thân không tính là gì, cái nào vọng tộc đại trạch bên trong, không có không thể lộ ra ngoài ánh sáng bẩn thỉu mấu chốt là hôm nay trường hợp này bị vạch trần ra, quả thực mất hết thể diện.

Nhất là, tộc trưởng thọ tận sắp chết, như bị giội lên nước bẩn, sau lưng tên còn muốn hay không Chu thị thật muốn biến thành trò cười.

Chu Cẩm Thái một mảnh yên tĩnh, “Không phải là đúng sai 1 đo liền biết… Các vị tộc lão, có dám mời ra tộc khí, nghiệm ta xuất thân “

“Đủ!”

Thứ 1 tộc lão gầm nhẹ, hắn đôi mắt âm trầm xem ra, “Chu thị cũng không có, bàng chi không được kế thừa tộc trưởng đại vị quy định, đã có Vương tước các hạ tiến cử, liền cho ngươi cơ hội này.”

Chu Cẩm Thái chắp tay, “Đa tạ tộc lão.” Hắn muốn, chỉ là tranh cử danh ngạch, cũng không phải thật, muốn nhận cái kia cha.

Chu Ương cười lạnh một tiếng, quay mặt qua chỗ khác.

Nó hơn tộc lão, liếc nhau về sau, cũng không hẹn mà cùng giữ yên lặng.

Thật sự cho rằng, được phép tham gia tộc trưởng tranh cử, ngươi liền có thể có cơ hội si tâm vọng tưởng!

Cửa thứ 1, liền có thể đưa ngươi xoát xuống tới, chém hết con đường phía trước.

Chu Ương chắp tay, “Vương tước các hạ, mời xuống xe, theo ta cùng tiến vào Chu thị tổ trạch.”

Trần Đoàn đi xuống xe ngựa, nhưng hắn vẫn chưa lập tức lên đường, mọi người cùng một chút, không ngờ có 2 người từ trong xe ngựa đi xuống.

Trong lòng run lên, lại rất mau thả nhẹ nhõm, một nam một nữ này 2 người, làm chủ hiển nhiên là nam tử, nhưng hắn bất quá chỉ là Đăng Tiên cảnh tu vi, ngược lại là sau lưng nữ tử, dù thu liễm khí cơ, nhưng lại có Thần Hầu cảnh tu vi.

‘Là vị này Vương tước hậu bối, đệ tử nữ tử này, xác nhận hắn người hộ đạo.’ có lẽ, thân phận đối phương cũng không đơn giản, nhưng hôm nay trường hợp lại râu ria.

Trần Đoàn phía trước, La Quan theo sau lưng, Viên Nghệ, Chu Cẩm Thái lại về sau, sau đó mới là xuống ngựa mấy tên kỵ sĩ.

Một đường hướng về phía trước, mọi người xuôi theo trực đạo leo núi, tiến vào Chu thị tổ trạch, cuối cùng dừng ở tổ từ ngoài cửa.

Mà giờ khắc này, mặt trời ở giữa, vừa lúc đi tới buổi trưa.

Một đám được mời tân khách, cùng cái khác tranh cử người, cùng tiến cử Vương tước bọn người, đều tề tụ tại đây.

Bá ——

Bá ——

Từng đạo ánh mắt rơi xuống, có đại lượng, có hờ hững, có trầm ngâm… Cũng có lạnh lẽo, bất thiện.

Chu Ương đưa tay hư dẫn, “Vương tước các hạ, mời ngồi vào.”

Giờ phút này, tổ từ bên ngoài, đã có 4 phương phân loại, chính là trước đó đến chu toàn, Chu Uy, Chu Vũ, Chu Kỳ bọn người, cùng riêng phần mình tiến cử Vương tước, nho nhỏ một phiến khu vực bên trong, lại có 6 tôn Vương tước tề tụ… Không, còn có 1 vị, nhưng đối phương trầm mặc không ra, như chỉ ở bí mật quan sát, cũng không cố ý nhúng tay cục diện hôm nay.

Đại khái, là bị Chu thị mời đến, ổn định thế cục để phòng lỡ như.

Lúc này, các vị Vương tước riêng phần mình thu liễm không nói một lời, nhưng khí tức xen lẫn vẫn như cũ như đại trụ kình thiên, khiến thiên khung phía trên tầng mây vỡ vụn.

Giữa trưa đại nhật quang mang, không có chút nào che lấp vẩy xuống, xa so chỗ hắn càng thêm sáng tỏ, loá mắt, im ắng uy áp, tràn ngập mỗi một chỗ không gian.

Trần Đoàn đột nhiên nói: “Lại chuyển một cái ghế tới.”

“… Lấy thêm 1 đem.”

Hai cái ghế, cũng đủ đặt ở cùng một chỗ, Trần Đoàn quay người ngồi xuống, nhìn thoáng qua La Quan, “Ngụy huynh, ngươi không ngồi sao “

Gia hỏa này, tuyệt đối là cố ý!

Hôm nay ở đây, dù là 13 vị Chu thị tộc lão, đều là đứng, vẻn vẹn Vương tước nhưng ngồi ngay ngắn, quan sát, tỏ vẻ tôn kính.

Nhưng hắn cũng vô cái khác biểu thị, gật gật đầu, “Được.” Một bước phóng ra, ngồi ở bên cạnh.

Nháy mắt, có vô số ánh mắt, hướng hắn tụ đến, trầm mặc quan sát liên tục, dù vẫn chưa phát giác được không ổn, nhưng trong lòng ở giữa tăng thêm mấy điểm coi trọng.

Có thể được đường đường Vương tước, gọi một tiếng “Ngụy huynh”, lại tịnh tọa tại chỗ người, há lại hạng người tầm thường người trẻ tuổi kia, địa vị cực lớn!

Hẳn là, hắn đúng là vị nào, Thần Hoàng cảnh tồn tại hậu nhân không thành

Mọi người co vào, thất kinh lúc, Trần Đoàn khóe miệng móc ra vẻ mỉm cười, nói: “Danh sách đâu chúng ta đã tới, hay là trước thu nhận sử dụng đi.”

Thứ 1 tộc lão Chu Ương gật đầu, “Đem danh sách mang tới!” Đã gật đầu đáp ứng, hắn tự nhiên sẽ không, tại loại sự tình này bên trên động tay chân.

Rất nhanh, 1 khối lớn hoàn chỉnh, chừng mai rùa lớn nhỏ giấy ngọc, bị đưa đến trước mặt mọi người. Lúc này giấy ngọc phía trên, đã có 4 cái danh tự đều chiếm một góc, chính là hôm nay mặt khác 4 vị tộc trưởng tranh cử người. Chữ viết khác biệt, có chút hàm súc, có tấm

giương, nhưng đều không ngoại lệ, đều lộ ra cường đại tự tin.

Chu Ương bộ dạng phục tùng, “Chu Cẩm Thái, tiến lên lưu danh!”

Chu Cẩm Thái đứng tại giấy ngọc trước, thở sâu, “Nương, ngài nhìn thấy sao nhi tử muốn tên trèo lên giấy ngọc, tôn vinh tại bên ngoài.”

“Sau ngày hôm nay, đem lại không có người, có thể khi nhục chúng ta!” Hắn đưa tay lấy chỉ làm cái, phác hoạ lăng lệ, rơi chữ lưu danh.

Sau đó, thối lui đến Trần Đoàn, La Quan sau lưng.

Chu Ương đảo mắt toàn trường, “Canh giờ đã đến, Chu thị tộc trưởng tranh cử danh sách thu nhận sử dụng, đến tận đây mà tới, tộc trưởng cuối cùng nhân tuyển, cũng đem từ danh sách trong 5 người chọn ra.”

“Hiện tại, mời các vị Vương tước, xem lễ khách quý, tạm thời nghỉ ngơi một lát, ta cùng đem lập tức tổ chức tộc lão sẽ, sơ bộ chọn tuyển về sau, lại công khai bỏ phiếu.”

Cửa thứ 1, tộc lão sơ tuyển!

Tham dự tộc trưởng tranh cử người, cần thu hoạch được một nửa tộc lão trở lên tán thành, mới có thể tiến nhập dưới một giai đoạn, đây là đối tộc lão sẽ tôn trọng, cũng là Chu thị vì bảo đảm tộc trưởng nhân tuyển, phù hợp tuyệt đại một số người lợi ích chế ước thủ đoạn.

Muốn nhằm vào, chính là như Chu Cẩm Thái, như vậy khách không mời mà đến, để tránh hư danh bị ngoại họ chấp chưởng.

“Chờ một chút.” Đúng lúc này, Chu Cẩm Thái đột nhiên mở miệng.

Chu Ương nhíu mày, trầm giọng nói: “Chu Cẩm Thái, ngươi có ý kiến “

Chu Cẩm Thái chắp tay, “Tộc lão, bên ngoài vẫn chưa tiến hành thải y tuyên hách, người bên ngoài đều có, vì sao muốn vẻn vẹn rơi xuống ta “

“Canh giờ đã đến, không cần lại phiền phức!”

Chu Cẩm Thái lắc đầu, “Ta không đồng ý.”

Chu Ương sắc mặt âm trầm, đang muốn quát lớn lúc, lại một thanh âm vang lên, “Nếu là quy củ, sao tốt tùy ý đánh vỡ “

Chu Ương sắc mặt càng khó coi hơn, chỉ là thành tiên tiểu bối, nếu không phải ngồi tại Vương tước bên cạnh thân, hắn nhìn cũng không nhìn một chút. Đương nhiên, có lẽ đối phương xuất thân cao quý, nhưng thì tính sao hôm nay trường hợp, căn bản không có hắn mở miệng chỗ trống, đây chính là không hiểu quy củ, không biết phân tấc!

Không chờ hắn mở miệng, La Quan ngữ khí nhàn nhạt, lại tiếp một câu, “Không biết, còn tưởng rằng Chu thị, là đối Trần Vương điện hạ lòng mang bất mãn.”

1 câu Trần Vương, xung quanh sát na tĩnh mịch.

Chu Ương khóe mắt giật một cái, trầm giọng nói: “Trần Vương Ngụy đạo hữu lời ấy ý gì “

La Quan giơ tay lên một cái, “Chư vị tộc lão, giống như đến lúc này, còn không biết Ngụy mỗ bên người vị này danh hiệu đi” hắn mỉm cười xem ra, ánh mắt bình tĩnh, nội liễm.

Đây là đáp lễ.

Đã hợp tác, tất cả mọi người an an điểm điểm, đừng làm tiểu động tác, không phải ai cũng đừng nghĩ dễ chịu.

Chu Ương thở sâu, “Còn chưa thỉnh giáo Vương tước đại nhân tục danh “

Trần Đoàn mộc nghiêm mặt, “Trần Đoàn.”

Nháy mắt, xung quanh đông đảo con ngươi, xuất hiện có chút co vào.

Trần thị…

Vương tước!

Cái này rất khó không khiến người ta nghĩ đến Hoàng tộc Trần thị, nhưng các tộc rõ ràng sớm cùng hoàng thất có khác ước định, không thể nhúng tay đại tộc truyền thừa.

Cái này… Là tình huống như thế nào Trần thị Hoàng tộc, đối Chu thị bất mãn gõ, hay là nói, âm thầm động chiếm đoạt chi niệm

Một nháy mắt, bầu không khí trở nên khẩn trương.

Trần Đoàn tâm lý, đem La Quan mắng gần chết, hừ lạnh một tiếng, “Nhìn cái gì bản công tử họ Trần, lại không phải Hoàng tộc.”

“… Ngài nói không phải, tự nhiên là không phải.” Chu Ương sắc mặt trắng nhợt, gượng cười.

Nhưng đáy lòng lại nhẹ nhàng thở ra, bất luận Trần Đoàn người này, phải chăng đến từ Hoàng tộc, chỉ cần lúc này bại lộ, Chu Cẩm Thái liền tuyệt đối không thể, thông qua tộc lão sẽ chọn tuyển.

Lần này, ngược lại là có thể triệt để yên tâm.

“Truyền lệnh, mệnh thải y kỵ sĩ, thông truyền 4 phương.”

Rất nhanh, bên ngoài có thải y kỵ sĩ, phi nhanh hét lớn truyền đến, “Chu thị chi mạch Chu Cẩm Thái, từ tán tu Trần Đoàn Vương tước tiến cử, tính danh thu nhận sử dụng, tham tán truyền thừa!”

Một đường đi xa, danh chấn đế đô, dẫn tới vô số kinh hô.

Chi mạch Chu Cẩm Thái tán tu Vương tước Trần Đoàn danh hào này, 1 cái cũng chưa nghe nói qua, mà lại chỉ là chi mạch tu sĩ, lại cũng dám can đảm mưu toan, tham

gia tộc trưởng tranh cử là bọn hắn chưa tỉnh ngủ, hay là bây giờ, mặt trời mọc ở hướng tây

Mọi người ngay tại kinh nghi, không hiểu lúc, theo thải y tuyên hách tứ xuất, liên quan tới Chu Cẩm Thái tại Chu thị tổ trạch bên ngoài "Tự chứng thân phận", cũng bắt đầu trắng trợn truyền bá.

Dù sao trực đạo 2 bên, tổ trạch trong ngoài, chứng kiến một màn này người nhiều vô số kể, dù là Chu thị dùng thủ đoạn, cũng không có khả năng hoàn toàn phong tỏa.

Thế là lời đồn đại nổi lên bốn phía, lại dẫn tới vô số cảm khái, so sánh mấy vị khác, Chu Cẩm Thái thân thế, lai lịch, càng thêm bị người chú ý… Tộc trưởng Chu Dịch sau lưng tên a, các ngươi cũng đừng hòng! Đây cũng là Chu Cẩm Thái, khăng khăng yêu cầu thải y tuyên hách nguyên nhân chủ yếu.

Thứ 1 tộc lão Chu Ương chẳng lẽ không biết hắn có thể đoán được, cũng không thèm để ý thôi. Về phần trước đó, đối tộc trưởng giữ gìn, kia là thân phận có hạn, hắn thân là thứ 1 tộc lão, nhất định phải làm như vậy. Nhưng bây giờ, "Tình thế bắt buộc" thỏa hiệp, cũng không ai có thể nói cái gì.

Đây cũng là, thượng vị giả khó mà tránh khỏi bi ai, khi hùng sư già yếu cường đại không còn, uy nghiêm, thần phục cũng đem tiêu tán theo.

"Các vị, xin cùng!"

Chu Ương, Xương Nhạc hầu cùng một đám, 13 vị Chu

thị tộc lão, vội vàng quay người rời đi.

Tộc lão sẽ sơ tuyển, cũng chỉ là 1 cái quá trình thôi, 13 vị tộc lão riêng phần mình đã sớm cho thấy thái độ, lẫn nhau đều có thỏa hiệp.

Nếu không, ngươi không để ta chọn người qua , người của ngươi cũng đừng hòng thông qua… Nhưng dư quang đối mặt, một đám tộc lão rất rõ ràng, lại đạt thành mới ăn ý.

Chu Cẩm Thái, nhất định phải bị loại bỏ!

La Quan nhìn thoáng qua, Chu thị tộc lão rời đi phương hướng, quay người lại liếc mắt nhìn Viên Nghệ.

Nàng nhẹ nhàng gật đầu, dùng ánh mắt cho ra đáp lại… Xem ra, quý càng quả nhiên dưới đại lực khí, đối này rất có nắm chắc.

Như vậy cũng tốt, La Quan cũng không hi vọng, giày vò một trận, cuối cùng tại 1 bước này bị người thẻ rơi.

Đúng lúc này, đột nhiên có người đi tới, đối Trần Đoàn chắp tay hành lễ, sau đó đứng dậy nhìn về phía Chu Cẩm Thái, “Ta gọi Chu Uy, Chu Trí là đệ đệ của ta.”

Chu Cẩm Thái thần sắc bình tĩnh, “Ta biết.” Đến đều đến, hôm nay hắn không sợ hãi.

“Rất tốt.”

Chu Uy xoay người rời đi, có chút sự tình không cần nói

rõ, nhưng song phương đều rất rõ ràng, hôm nay tộc trưởng tranh cử, bất luận kết quả cuối cùng như thế nào, bọn hắn chỉ có 1 người, có thể kế tiếp theo sống sót.

Rất nhanh, 13 vị Chu thị tộc lão, lại lần nữa trở lại tổ từ bên ngoài, “Làm phiền chư vị lâu các loại, sơ tuyển đã kết thúc, chúng ta bây giờ đem công khai bỏ phiếu!”

—

—

Chương 1289 : Liệt tổ liệt tông phủ nhận

“Vị thứ 1 tranh cử người, chu toàn.”

“Chư vị tộc lão, đồng ý xin giơ tay.”

Thứ 1 tộc lão Chu Ương nói xong, cái thứ 1 nhấc tay.

Xương Nhạc hầu theo sát ở phía sau.

Rất nhanh, 9 phiếu thông qua.

“Vị thứ 2 tranh cử người, Chu Uy.”

“Chư vị tộc lão, đồng ý xin giơ tay.”

8 phiếu thông qua.

“Vị thứ 3 tranh cử người, Chu Vũ.”

9 phiếu.

“Vị thứ 4 tranh cử người, Chu Kỳ.”

11 phiếu!

Thứ 1 tộc lão Chu Ương vẫn chưa nhấc tay, hắn thậm chí nhíu mày đảo qua tộc khác lão, đáy mắt lộ ra một tia, vừa đúng sầu lo.

Có chút quan hệ không cần bày ở cùng một chỗ, có khi đứng tại mặt đối lập, mới có thể nhìn càng thêm rõ ràng, đưa đến càng lớn tác dụng.

Huống hồ, 11 phiếu đã là tối cao, cầm đầy ngược lại không tốt, hăng quá hoá dở.

Chu Ương đảo qua mọi người, ngữ khí hơi trầm xuống, “Hiện tại, tiến hành vị cuối cùng tranh cử người bỏ phiếu, Chu Cẩm Thái… Chư vị tộc lão, đồng ý xin giơ tay.”

Bá ——

Tổ từ bên ngoài, nháy mắt lâm vào hoàn toàn tĩnh mịch.

13 vị Chu thị tộc lão, ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, không một người có động tác.

Bọn hắn đáy mắt, không khỏi hiển hiện một tia vui mừng, nghĩ thầm hôm nay cũng nên để ngoại nhân, chứng kiến một chút tộc ta lão sẽ quyền uy.

Vương tước tiến cử, tên trèo lên giấy ngọc lại như thế nào muốn đem ngươi đánh rơi xuống đi, chỉ ở đang lúc trở tay. Nhất định phải tranh thải y tuyên hách… Hừ! Trước đó càng phong quang, hiện tại liền càng thảm, lại nhìn ngươi còn mặt mũi nào mặt, tiếp tục lưu lại Chu thị.

Khục…

Bất quá, Trần Đoàn thế nhưng là họ Trần, thật muốn một phiếu không có, mặt mũi không dễ nhìn là nó 1, cũng lộ

ra ta Chu thị quá keo kiệt.

Dù sao, hắn nhưng là 1 tôn Vương tước!

Chu Ương ho nhẹ một tiếng, ‘Thôi, liền để lão phu làm cái này, lấy đại cục làm trọng người đi.’ thần sắc hắn túc mục, chậm rãi đưa tay.

Vẻ mặt này là muốn nói cho các phương, lão phu nhấc tay, cũng là bất đắc dĩ, là vì nhìn chung Vương tước mặt mũi, đều hiểu đi

Nhưng sau một khắc, Chu Ương biểu lộ, liền bỗng nhiên cứng ở trên mặt, ánh mắt hắn kém chút trừng bạo, gắt gao nhìn xem xung quanh mấy lão già.

Cái…cái gì tình huống !

Chỉ gặp, lúc trước trầm mặc, thờ ơ lạnh nhạt, ánh mắt sắc bén mấy vị tộc lão, giờ phút này không hẹn mà cùng giơ tay lên, liền ngay cả biểu lộ ở giữa túc mục, ẩn nhẫn, đều không có sai biệt. Cái này cũng liền dẫn đến, bọn hắn giờ phút này vẻ giật mình, cũng cơ hồ giống nhau như đúc, lại một lần nữa ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, nhưng vui mừng không gặp, có chỉ là phẫn nộ cùng khó có thể tin.

Nhất là, khi thấy Xương Nhạc hầu lúc, Chu Ương kém chút phun ra một ngụm lão huyết, ngươi vừa rồi thế nhưng là bị đánh ngươi còn nhấc tay

Xương Nhạc hầu cũng không nghĩ ra a!

Ta coi là, chỉ có một mình ta sẽ nhấc tay tới, ai biết các ngươi cũng tham gia náo nhiệt chẳng lẽ, các ngươi cũng đều lấy tiền!

13 tộc lão, 6 vị nhấc tay.

Hô ——

Còn tốt! Còn tốt!

Chu Cẩm Thái chung quy vẫn là kém một phiếu, nếu không hôm nay, Chu thị tộc lão sẽ sợ là, muốn trở thành khắp thiên hạ trò cười.

Đúng lúc này, 1 con run rẩy bàn tay, chậm rãi giơ lên.

Thứ 7 phiếu, hơn phân nửa!

Bá ——

Chu Ương bỗng nhiên quay người, ánh mắt nếu như có thể ăn người, vị này tộc lão sợ là, muốn bị hắn ăn sống nuốt tươi. Nó hơn nhấc tay, không có nhấc tay tộc lão, cũng 1 bộ phẫn nộ biểu lộ.

‘Hỗn trướng, ngươi uống nhầm thuốc còn không cho ta buông xuống!’

Phẫn nộ nếu có thanh âm, cho là lôi đình muôn vàn.

Ném xuống cuối cùng một phiếu Chu thị tộc lão, sắc mặt hơi tái nhợt, hắn cúi đầu, nhưng giơ lên tay lại không nhúc nhích. Các ngươi chỉ là lấy tiền, nhưng ta thế

nhưng là có muốn mạng tay cầm, bị người ta bóp nơi tay bên trong, không giơ tay liền phải triệt để xong đời…

Một mảnh quỷ dị tĩnh mịch, được mời xem lễ các phương hoàng triều quyền quý, lúc này biểu lộ cổ quái vô song, nghĩ thầm Chu thị cái này náo cái nào một màn ! Tự đánh mặt của mình, hay là chơi sân khấu kịch trở mặt hắc, thật có ý tứ!

“… 7 phiếu, Chu Cẩm Thái thông qua.” Chu Ương thở ra một hơi, nặng nề mở miệng.

Trong lúc nhất thời, lại không có người nói chuyện.

Chu Cẩm Thái đứng dậy, lớn tiếng nói: “Đa tạ chư vị tộc lão tán thành, tài bồi, vãn bối ổn thỏa cố gắng, không làm các ngươi thất vọng.”

Chu Ương xoay người rời đi, trên mặt hắn phát sốt, cảm thấy không mặt mũi gặp người, “Mời các vị xem lễ quý khách, đến Chu thị từ đường bên ngoài.”

“5 vị tộc trưởng tranh cử người, theo thứ tự đốt hương, cầu nguyện liệt tổ liệt tổ.”

Nó hơn tộc lão, cũng cắm đầu liền đi.

Mất mặt, lần này thật sự là ném lớn.

‘Một đám vương bát đản, vì một điểm cực nhỏ lợi nhỏ, thế mà không để ý gia tộc lợi ích, bọn hắn thật là đáng chết!’ mỗi người, đều ở trong lòng mắng to.

Trần Đoàn nhìn thoáng qua La Quan, “Ngụy huynh, thật sự là hảo thủ đoạn.” Tâm lý đối Chu thị càng thêm khinh thường, đường đường trưởng lão hội thành viên, lại bị người đùa nghịch xoay quanh, có lẽ Chu gia đích xác cũng nên thay đổi một chút.

“Chỉ là việc nhỏ, không đáng giá nhắc tới.” La Quan cười cười, đưa tay chỉ chỉ Chu thị tổ từ, “Cái này bước thứ 2, là cái gì thuyết pháp “

Trần Đoàn nói: “Không có gì nói chuyện, một đám người chết mà thôi, Ngụy huynh ngay cả người sống đều có thể giải quyết, còn trấn không được bọn hắn” hắn đáy mắt, lại hiển hiện một tia tinh mang.

Lẳng lặng nhìn về phía Chu thị tổ từ, như phát giác được cái gì, như có điều suy nghĩ.

“Trấn” cái chữ này dùng rất tốt, xem ra tổ từ bên trong Chu thị tiên tổ, thái độ đối với Chu Cẩm Thái, chưa chắc sẽ ôn hòa.

Lúc này, chu toàn đã cái thứ 1 khởi hành, nhanh chân tiến vào từ đường, mà một đám xem lễ quý khách, cũng tới đến từ đường bên ngoài.

Không có người nói chuyện, tất cả ánh mắt đều rơi vào chu toàn trên thân, hắn đi đến tổ tông trước bài vị, trước cung kính dập đầu, lại từ bên cạnh Chu Ương trong tay tiếp nhận 1 nén hương, nhóm lửa sau cắm ở lư hương bên trong, cung kính nói: “Hậu đại con cháu chu toàn, thượng bẩm liệt tổ liệt tông, hôm nay vãn bối đem tham tuyển tộc trưởng đại vị, lấy hương hỏa vì phụng, cầu lấy

được tiên tổ tán thành.”

Nói xong, lại cung cung kính kính dập đầu hành lễ.

Cắm ở lư hương bên trong hương, lập tức toát ra một cỗ khói xanh, thẳng tắp thăng nhập từ đường phía trên, biến mất không còn tăm tích, giống bị tiên tổ hưởng dụng.

Chu Ương lớn tiếng nói: “Hương hỏa thu nạp, tổ tông tán thành!”

Chu toàn lại đứng dậy, cung kính 3 bái, “Đa tạ tiên tổ.”

Lúc này mới rời khỏi từ đường.

La Quan híp híp mắt, làm sao người sống đồng ý, còn phải muốn chết người gật đầu hắn nhìn về phía Viên Nghệ, đối phương khẽ gật đầu.

A, xem ra đích thật là quy củ như vậy, quý càng cũng đã sớm chuẩn bị, vậy liền không có việc gì.

Sau đó, Chu Uy, Chu Vũ, Chu Kỳ 3 người, trước sau tiến vào từ đường, riêng phần mình thông qua.

“Chu Cẩm Thái, nhập từ đường quỳ lạy, đốt hương kính tổ!”

“Vâng.”

Chu Cẩm Thái nhanh chân tiến vào tổ từ, quỳ gối bài vị trước đó, cung kính dập đầu, đợi hương hỏa nhóm lửa,

nói: “Hậu đại con cháu Chu Cẩm Thái, thượng bẩm liệt tổ liệt tông, hôm nay vãn bối đem tham tuyển tộc trưởng đại vị, lấy hương hỏa vì phụng, cầu lấy được tiên tổ tán thành.”

Đưa tay, cắm vào lư hương bên trong.

Đúng lúc này, đột nhiên xảy ra dị biến, chỉ thấy kia hoàn hảo một cây nhang, đột nhiên từ đó mà đứt, rơi xuống đến lư hương bên trong.

Bá ——

Tổ từ bên trong, nháy mắt im ắng.

4 phương xem lễ tân khách, cũng không nhịn được nhíu mày.

Chu thị động tay chân không quá giống, trước mắt bao người, lại có mấy vị Vương tước trước mắt, Chu Ương cho dù muốn ra tay, cũng căn bản không có cơ hội.

Cho nên, đây là tới từ liệt tổ liệt tông phủ nhận !

—

—

Chương 1290 : Thăm dò tử vong

Chu Cẩm Thái ngơ ngẩn, phía sau lưng áo bào nháy mắt bị mồ hôi lạnh thẩm thấu.

Như coi là thật bị dán lên, bị “Tiên tổ ruồng bỏ” nhãn hiệu, hắn tương lai liền xong.

Đừng nói tranh cử tộc trưởng, chính là Chu thị thân phận, đều muốn bị tước đoạt, lọt vào triệt để khu trục.

Đến lúc đó, mở mày mở mặt liền không cần nghĩ, càng muốn triệt để cô phụ, đại nhân đối với hắn kỳ vọng cao!

‘Ổn định! Không thể hoảng!’

Hắn thở sâu, nhìn về phía Chu Ương, “Vãn bối nhất thời kích động, làm gãy hương nến, tuyệt không đối liệt tổ bất kính chi ý.”

“Mời tộc lão, một lần nữa cho ta 1 con hương.”

Chu Ương suy nghĩ một chút, lại lấy ra 1 con hương, trầm giọng nói: “Tổ từ bên trong, như lại có biến cố, chính là đại bất kính!”

“Đa tạ tộc lão.”

Chu Cẩm Thái 2 tay, cẩn thận tiếp nhận hương, nhanh chóng kiểm tra một lần, dài hương bản thân hoàn hảo

không chút tổn hại. Hắn sau khi đốt, cung kính nói: “Hậu đại con cháu Chu Cẩm Thái, thượng bẩm liệt tổ liệt tông, hôm nay vãn bối đem tham tuyển tộc trưởng đại vị, lấy hương hỏa vì phụng, cầu lấy được tiên tổ tán thành.”

Vững vững vàng vàng, cắm vào lư hương bên trong, nhưng sau một khắc, dài hương lại lần nữa từ đó bẻ gãy. 2 cây chặt đầu hương, chướng mắt cùng tồn tại, cùng nó hơn 4 vị tranh cử người, nhóm lửa sau khói xanh phía trên, hình thành tươi sáng đối so.

Hoa ——

Giờ khắc này, tổ từ trong ngoài một mảnh xôn xao. Một lần có thể nói là ngoài ý muốn, trùng hợp, nhưng ngay cả tiếp theo 2 lần, thì đủ để chứng minh, đây chính là Chu thị liệt tổ, đối Chu Cẩm Thái phủ nhận, không muốn thu nạp nó hương hỏa.

Ngay cả tổ tông đều không đồng ý người, lại có tư cách gì, đi tranh cử tộc trưởng đại vị thậm chí có thể nói… Ngươi Chu Cẩm Thái bị tổ tông ruồng bỏ, nhất định có đại bất kính, lớn bất hiếu, lớn ngỗ nghịch chỗ, quả thực tội ác tày trời!

Chu Ương, Xương Nhạc hầu, cùng một đám tộc lão đáy mắt, hiện lên một tia khoái ý, quả nhiên tổ tông nhóm con mắt là sáng như tuyết. Cái này cuồng bội, mắt vô tôn thượng hạng người, cho dù chui chỗ trống lại như thế nào tổ từ đoạn hương, chính là đối với hắn lớn nhất đánh trả.

Lần này, liền có thể khiến cho vạn kiếp bất phục.

“Chu Cẩm Thái!” Chu Ương quát khẽ, “Ngươi tâm niệm bất chính, trước mặt mọi người giết người, thụ tổ tông nhóm chán ghét mà vứt bỏ, còn dám tiếp tục lưu lại cái này “

“Lăn ra ngoài! Đợi hôm nay, mới tộc trưởng tranh cử kết thúc về sau, lại đối ngươi làm ra xử trí.”

Chu Cẩm Thái sắc mặt tái nhợt, ánh mắt mất tiêu, hắn vô ý thức ngẩng đầu, nhìn qua trước mắt Chu thị tiên tổ linh vị, trong thoáng chốc như nhìn thấy, từng đôi băng lãnh, hờ hững đôi mắt, chính diện vô biểu lộ nhìn xem hắn, giống như là đang nói —— chỉ là tư sinh con thứ, cũng dám mưu toan nhúng chàm tộc trưởng đại vị

Đúng lúc này, tiếng bước chân đột nhiên vang lên, vô số ánh mắt nháy mắt nhìn tới.

Chu Ương nhíu mày, trầm giọng nói: “Ngụy đạo hữu, nơi đây chính là ta Chu thị tổ từ, không phải Chu thị người, không được bước vào trong đó!”

“Các hạ, muốn làm gì “

Tự tiện xông vào tổ từ, quấy nhiễu tiên tổ nghỉ ngơi, đáng nhìn vì đối Chu thị, lớn nhất khiêu khích cùng bất kính, đây tuyệt đối không thể nhịn.

Bá ——

Ở đây tất cả Chu thị tộc nhân, băng lãnh, bất mãn, phẫn nộ ánh mắt, cơ hồ đem hắn bao phủ.

La Quan dừng lại, chỉ chỉ trước mặt cánh cửa, “Ngụy mỗ chỉ ở cổng mà thôi, lại không có bước vào trong đó, các vị làm gì khẩn trương như vậy.”

Dừng một chút, tiếp tục nói: “Ta chỉ là hiếu kì, Chu thị tiên tổ đều là một đám người thế nào đều đã chết rồi, thế mà còn mang theo thành kiến.”

“Im ngay!” Xương Nhạc hầu gầm thét, thanh sắc câu lệ, “Chu thị tổ từ trước, nhữ an dám làm càn !”

La Quan ngẩng đầu, nhìn hắn một cái, “Vị này tộc lão, hỏa khí đừng như thế lớn, rất dễ dàng bị đòn, ngươi có biết hay không “

Hắn ánh mắt rơi xuống, “Gấm thái.”

“Lớn… Đại nhân…” Chu Cẩm Thái xoay người, thần sắc đau thương.

La Quan nói: “Bộ dáng này làm cái gì đã Chu thị tiên tổ, không nhận ngươi hương hỏa, vậy liền lại điểm một lần, thử nhiều, nói không chừng bọn hắn liền có thể cải biến tâm ý.”

Đang khi nói chuyện, hắn nhìn về phía tổ từ bên trong, cùng những cái kia linh vị xa xa đối lập, nó đôi mắt thật sâu, như cất giấu một vùng biển sao.

Rộng rãi, mênh mông, không thể thăm dò.

“Vâng!” Chu Cẩm Thái đột nhiên phấn chấn tâm thần,

đại nhân thân ảnh, cho hắn vô tận dũng khí, “Tộc lão, mời lại cho vãn bối 1 nén hương.”

Xương Nhạc hầu cười lạnh, “Cho ngươi thêm một lần, xúc phạm tổ tông cơ hội sao Chu Cẩm Thái, lão phu nếu như là ngươi, sớm đã xấu hổ tự sát, mà không phải lòe người, làm ta Chu thị cùng nhau hổ thẹn!”

“Không sai, ngay cả cây tục đoạn hương 2 lần, tổ tông nhóm thái độ, đã rất rõ ràng.”

“Chu Cẩm Thái, không muốn lại tự rước lấy nhục, nhanh chóng thối lui!”

“Hôm nay, ngươi đã không có tư cách, kế tiếp theo đặt chân tổ từ bên trong!”

Quần tình xúc động, ác ý mười phần.

La Quan đột nhiên nói: “Trần huynh, ngươi ta ở giữa ước định, còn không có hoàn thành, hiện tại loại thời điểm này, ngươi núp ở phía sau mặt xem kịch, ta cảm thấy không tốt lắm.”

Trần Đoàn thầm mắng một tiếng, cái này họ Ngụy hảo hảo vô sỉ, trước đó nói xong chỉ là, muốn bản công tử tiến cử là đủ. Bây giờ lại nắm lấy hắn, không ngừng được một tấc lại muốn tiến một thước , đáng hận!

Nhưng suy nghĩ một chút, hắn hay là lạnh mặt nói: “Lại cho Chu Cẩm Thái một cơ hội, nếu vẫn thất bại, bổn vương liền không còn nhúng tay, hôm nay Chu thị tộc trưởng tranh cử.”

Hắn có thể thỏa hiệp, nhưng muốn lấy xuống tuyến —— nên làm, bản công tử đều làm, nắm chắc không ngừng cơ hội, chính là các ngươi vô dụng, trách không được người khác.

Chu Ương ánh mắt sáng lên, cùng cái khác tộc lão bọn người, liếc nhau một cái, chậm rãi nói: “Tốt! Vương tước chi tôn mở miệng, Chu thị có thể nhượng bộ.”

“Nhưng đây là một cơ hội cuối cùng, như tổ tông nhóm vẫn không tiếp nhận, lão phu sẽ lấy thứ 1 tộc lão thân phận, thay mặt đi tộc trưởng quyền lực, tước đoạt Chu Cẩm Thái thân phận, đem hắn khu trục đi ra ngoài!” Tước đoạt thân phận, cũng không phải nói một chút mà thôi, người thụ hình sẽ bị rút ra huyết mạch, phế bỏ tu vi, đây là so tử vong, càng khủng bố hơn hàng phạt!

Trần Đoàn không nói lời nào, cơ hội hắn muốn tới, nhưng có dám hay không đọ sức, không phải chuyện của hắn.

Đúng lúc này, Chu Cẩm Thái lớn tiếng nói: “Tốt! Chu Ương tộc lão, điều kiện ta đáp ứng, mời ngài cho ta thứ 3 nén nhang.”

“Minh ngoan bất linh, chớ trách mấy người lão phu, không cho ngươi đường sống!” Chu Ương mặt không biểu tình, lấy ra 1 con dài hương, “Hôm nay, các phương quý khách tề tụ, đều là nhân chứng, không phải ta Chu thị ngoan lệ vô tình, thực là Chu Cẩm Thái người này không biết sống chết.”

“Một cơ hội cuối cùng, cho ngươi.”

Chu Cẩm Thái tiếp nhận, hắn nhìn thoáng qua đại nhân, sau đó không chút do dự, đem dài hương nhóm lửa, không có nửa điểm do dự trực tiếp cắm vào lư hương.

Bá ——

Giờ khắc này, tất cả ánh mắt, đều rơi vào cái này dài hương phía trên.

La Quan cũng giống như vậy, hắn đôi mắt chỗ sâu, lúc này đen kịt một màu, giống như là chuyển động vòng xoáy, nối liền không biết chi địa.

Giờ phút này, trong tầm mắt hắn, Chu thị tổ từ một đám linh vị, bao phủ tại sương mù bên trong, âm lãnh, băng hàn khí tức, từ đó tản mát.

Kia là mùi vị của tử vong!

Bọn hắn… Cũng không biết lấy loại nào đại giới, cùng tử vong ở giữa đạt thành khế ước… Phụ thuộc tử vong, cung cấp nuôi dưỡng tử vong, trở thành nó một bộ điểm, nhưng lại duy trì, tự thân nhất định ý thức cùng độc lập tính.

Mà bây giờ, những này Chu thị tiên tổ, cũng cảm nhận được, đến từ ngoại giới băng lãnh nhìn chăm chú.

Bọn hắn giật mình, tiếp theo phẫn nộ, bởi vì cái này không chỉ, là đối Chu thị bất kính, càng xúc phạm tử vong uy nghiêm.

Tử vong quốc gia, dám can đảm kẻ nhìn lén, chết!

—

—

Chương 1291 : Quả hồng mềm

Trong sương mù, thuộc về tử vong kia từng đôi, Chu thị tiên tổ đôi mắt, giờ phút này băng lãnh nhìn về phía hiện thế.

Tổ từ là bọn hắn, cùng hiện thế kết nối môi giới, linh vị thì là bọn hắn ý niệm sống nhờ.

Nhưng lại tại, Chu thị tiên tổ “Mở mắt” nháy mắt, liền cùng một đôi thâm thúy, đen nhánh, tròng mắt lạnh như băng nhìn nhau.

Hồi hộp, sợ hãi, từ bản năng ở giữa hiện lên, như trực diện kia vĩ đại, đâu đâu cũng có, không dung chống lại chúa tể ——

Tử vong ý chí!

Người kia là ai rõ ràng là hiện thế sinh linh, nhưng trên người hắn nhưng lại có, độc thuộc về tử vong tiêu ký… Không chỉ như thế, tử vong như sương mù, bao phủ quanh thân.

Không phải tử vong tiêu ký, ăn mòn hắn, ngược lại càng giống là bị hắn chỗ chấp chưởng, trở thành che lấp tự thân khí cơ một bộ điểm.

Linh vị về sau, chỗ đại biểu Chu thị tiên tổ, bị thu nhận tại trong tử vong ý thức, đang run rẩy bên trong phủ

phục, cúi đầu.

Dài hương yên tĩnh thiêu đốt, một cỗ khói xanh, phóng lên tận trời, càng nhiều, càng thô, càng thêm thẳng tắp.

Chu Cẩm Thái, rốt cục “Bị” tán thành, phi thường tán thành! Thân thể của hắn lắc một cái, trùng điệp dập đầu, “Vãn bối con cháu Chu Cẩm Thái, bái tạ tiên tổ.”

Chu Ương biểu lộ, bỗng dưng cứng ở trên mặt, nhìn xem Chu Cẩm Thái, lại nhìn xem đứng tại tổ từ bên ngoài, chưa từng chân chính bước vào La Quan.

Môi hắn giật giật, cuối cùng không có lên tiếng.

Nhưng người thông minh tuyệt không chỉ Chu Ương 1 cái, giờ phút này tất cả ánh mắt, hoặc trực tiếp, hoặc mịt mờ, đều rơi vào La Quan trên thân.

Chu thị tiên tổ rất rõ ràng, cự tuyệt thu nạp Chu Cẩm Thái hương hỏa, triệt để bác bỏ, hắn tham gia tộc trưởng tranh cử khả năng.

Thứ 3 nén hương lại thay đổi trước thái, nếu nói trong đó không có mờ ám, chính là muốn đem đầu óc của bọn hắn, đè xuống đất ma sát…

Đây hết thảy, hiển nhiên cùng La Quan có quan hệ, người này đến cùng người nào, thế mà ngay cả Chu thị tiên tổ anh linh, đều muốn kiêng kị, thỏa hiệp

Nhưng trên thực tế bọn hắn đoán sai, hôm nay không phải kiêng kị cùng thỏa hiệp, mà là quỳ xuống đất run

rẩy, quyền sinh sát trong tay đều ở tay người khác.

La Quan quay người, trở lại vị trí ngồi xuống, đối với ngoại giới phản ứng như không có cảm giác.

Trần Đoàn trầm mặc một chút, nói: “Ngụy huynh thâm bất khả trắc, Trần mỗ bội phục.” Thanh âm hắn không cao ngữ khí nghiêm túc, đôi mắt chỗ sâu có một tia, ẩn tàng cực tốt chấn động.

Bởi vì một chút nguyên nhân, hắn so hôm nay mọi người tại đây, thấy đều muốn rõ ràng hơn —— thăm dò tử vong người, lại áp chế tử vong.

Đây là đại biểu cho cái gì Trần Đoàn vốn cho là, hắn đối La Quan đã có đầy đủ coi trọng, nhưng sự thật chứng minh người này, ẩn tàng sợ là muốn so trong tưởng tượng càng sâu.

La Quan lắc đầu, “Trần huynh sai, ngươi mới là thật thâm tàng bất lậu, không phải sao “

Trần Đoàn nhíu nhíu mày, quay đầu đi, sắc mặt hắn không tốt lắm, tâm tình phá hỏng!

Cái này Ngụy Trang, đến cùng biết cái gì

Chẳng lẽ nói hắn thật nhìn thấu, bản công tử thân phận nếu là dạng này người này không thể lưu… Nhưng nếu động thủ, thật có thể đem nó lưu lại sao

Trần Đoàn càng nghĩ, do dự, loại tình huống này cực ít xuất hiện ở trên người hắn, không khỏi khiến tâm tình

càng thêm hỏng bét.

La Quan đột nhiên nói: “Ngụy mỗ cùng Trần thị ở giữa, cũng vô lợi ích liên quan, hôm nay chỉ là ta cùng Trần đạo hữu, giữa lẫn nhau một lần hợp tác.”

“Đợi việc này chấm dứt, ngươi ta các đi một bên, liền có thể bình an vô sự… Cho nên, Trần huynh thực tế không cần suy nghĩ quá nhiều, miễn cho hỏng ngươi ta giao tình.”

Người này, thật là nhạy cảm trực giác!

Phúc nguyên nhân tai họa quả, nhất niệm cũng biết.

Trần Đoàn mặt lạnh lấy, “Tốt nhất như thế.”

Viên Nghệ có chút xem không hiểu, Trần Đoàn cùng La Quan ở giữa bầu không khí, ảm đạm có lẽ đây chính là, đại lão ở giữa đặc biệt giao lưu phương thức.

Nhưng ở trong lòng nàng, không hề nghi ngờ tiền bối mới là tồn tại cường đại nhất, từ lần thứ 1 gặp nhau đến nay, chưa hề có bất kỳ sự tình, có thể cho hắn tạo thành khốn cảnh. Mọi loại gian khổ hiểm trở, chuyện không thể, ở tiền bối trước mặt, đều là trong nháy mắt có thể phá.

Nhất là, hôm nay Chu thị tổ từ biến hóa, càng làm cho nàng từ đáy lòng, sinh ra thật sâu kính sợ —— Quý Việt thần tông tu hồn phách bí pháp, đối với ngoại giới cảm giác nhạy cảm, nàng dù không thể thăm dò tử vong, lại cảm nhận được linh vị bên trên, những cái kia băng

lãnh, đáng sợ nhìn chăm chú.

Nhưng tất cả những thứ này, ở tiền bối trước mặt, sát na như băng tan rã, biến thành vô tận sợ hãi cùng run rẩy.

“Khanh Minh sư thúc nói không sai, tiền bối thâm bất khả trắc, không phải ta cùng có thể độ lượng, có thể cùng tiền bối hợp tác, là quý càng may mắn lớn nhất!”

Tổ từ bên trong, Chu Ương thở sâu, trầm giọng nói: “5 vị tộc trưởng tranh cử người, đều đến tiên tổ tán thành, mời ngọc linh lung!”

Bá ——

Tổ từ trong ngoài, bầu không khí bỗng nhiên nghiêm một chút, đông đảo xem lễ đế tinh quyền quý, mặt lộ vẻ trầm ngưng.

Rất nhanh, một mặt ngọc bích, bị nhấc đến trước mặt mọi người, nó dài ước chừng 3 trượng, cao chừng 1 trượng, mặt ngoài có núi non sông ngòi điêu đắp, cũng có thành trì, bình dã kéo dài.

Thỉnh thoảng sẽ có một tia lưu quang, từ ngọc bích mặt ngoài hiện lên, hoảng hốt nhìn lại cái kia núi sông phía trên, đại thụ như tại theo gió khinh động, trường hà phía trên, cũng có sóng nước lấp loáng. Thậm chí trong thành trì kia, có thể thấy được đèn đuốc điểm điểm… Liền như, cái này ngọc bích bên trên hết thảy tạo hình, đều có chân thực so sánh.

Trần Đoàn có chút ngồi thẳng người, nhìn mấy lần, “A…

Tuần này thị, bây giờ cũng chỉ có, ngọc linh lung một vật có thể đem ra được.”

La Quan nhìn thoáng qua Viên Nghệ, cái sau lập tức hiểu ý, cung kính nói: “Khởi bẩm tiền bối, ngọc linh lung chính là Chu thị chí bảo, nội bộ tự thành một giới, nghe đồn nó phẩm giai đã Đạt vương khí đỉnh phong, càng đã có mấy điểm hoàng khí thần vận.”

“Nhìn thấy trước mắt, chính là ngọc linh lung thế giới ảnh thu nhỏ, nhưng thu nhận tu sĩ tiến vào bên trong, không chỉ có càng dễ lĩnh hội thiên địa đại đạo, càng có thể điều tiết trong ngoài tốc độ thời gian trôi qua. Trừ cái đó ra, ngọc linh lung còn có thể tự sản tài nguyên khoáng sản, thai nghén mười mấy loại hiếm thấy chí bảo, Linh thú chờ.”

“Điểm trọng yếu nhất, ngọc linh lung có thể hấp thu ngoại giới thiên địa linh lực, tự động chữa trị bản thân, cho dù gặp to lớn tổn thương, cũng theo thời gian trôi qua bản thân chữa trị.”

Trần Đoàn nhíu mày, “Viên Nghệ cô nương tốt kiến thức, thế nhân đều biết ngọc linh lung, nhưng biết nội tình cụ thể người, lại không nhiều.”

Viên Nghệ cúi đầu, “Bất quá là ngẫu nhiên, nghe 1 vị trưởng bối đề cập, liền ghi lại mà thôi.”

La Quan gõ gõ thành ghế, “Cho nên, Chu thị tộc trưởng tranh cử, muốn tại ngọc linh lung bên trong tiến hành “

“Đúng vậy tiền bối.” Viên Nghệ nói: “Ngọc linh lung bên

trong hết thảy, có thể trực tiếp đối ngoại biểu hiện ra, lại không cần phải lo lắng, đối đế tinh tạo thành ảnh hưởng.”

Điểm này cũng đúng.

Chu thị tộc trưởng tranh cử, lại không đề cập tới một đám tranh cử người, đều có dưới trướng hảo thủ, liền chỉ là tham dự trong đó mấy vị Vương tước, một khi thật muốn giao thủ, chẳng lẽ không phải đánh thiên băng địa liệt

Như người người đều như vậy, không cần ngoại giới cường địch, nhiều mấy cái đại tộc quyền lợi thay đổi, đế tinh đều muốn bị sinh sinh đánh nát.

Chu Ương đảo qua mọi người, “Tiến vào ngọc linh lung, sinh tử nghe theo mệnh trời, cuối cùng cầm tới tín vật đi ra người, chính là tộc trưởng mới nhận chức!”

“Chu toàn, Chu Uy, Chu Vũ, Chu Kỳ, Chu Cẩm Thái! Ngươi cùng còn tại chờ cái gì tiến vào ngọc linh lung, đánh cược một lần sinh tử, lại liều mạng số, Chu thị quyền lực chuôi, cơ nghiệp, liền tại trước mắt các ngươi.”

Chu Uy cái thứ 1 nhanh chân hướng về phía trước, đi tới ngọc bích bên cạnh, cười lạnh nói: “Chu Cẩm Thái, ta ở bên trong chờ ngươi.” Nói xong, bàn tay đặt tại mặt ngoài, linh quang lóe lên, hắn thân ảnh biến mất không gặp.

Chu toàn, Chu Vũ, Chu Kỳ 3 người, băng lãnh ánh mắt

tùy theo rơi xuống.

Tộc trưởng tranh cử quy củ, mỗi đào thải 1 người, liền có thể đạt được 1 đầu, tộc trưởng tín vật nhắc nhở.

Không hề nghi ngờ, mới vào Thần Hầu cảnh Chu Cẩm Thái, là mềm nhất viên kia quả hồng!

—

—

—

Chương 1292 : Tộc trưởng tín vật

“Xấu nhi, ngươi kiên nhẫn một chút, nương cho ngươi bôi thuốc.” Ôn nhu, mỹ lệ nữ tử, đôi mắt phiếm hồng, nhẹ nhàng bôi trét lấy dược cao.

Nằm ở trên giường xấu nhi, thân thể gầy nhỏ, suy yếu, mảng lớn pha tạp máu ứ đọng, khó nén trên thân trải rộng cổ xưa vết thương.

“Nương, ta không thương.” Hắn nở nụ cười, lại dẫn động khóe miệng thương thế, đau một trận nhếch miệng.

Nhìn xem thấp bé, cũ nát nóc nhà, xấu nhi nhất thời có chút xuất thần, từ xuất sinh lên hắn liền ở tại cái này, đến 10 tuổi mới được cho phép, đi học công đường khóa.

Nương nhưng lại chưa bao giờ bước ra qua cái này dặm rưỡi bước, có đoạn thời gian hắn vẫn cho rằng, nương là bị giam bắt đầu phạm nhân, cho nên trong học đường những người kia, mới có thể như vậy khi dễ hắn.

Nhưng về sau, xấu nhi phát hiện sự tình không phải như vậy, nguyên lai hắn là cái con riêng, mà mẹ nó thân phận không thể lộ ra ngoài ánh sáng.

Nhưng dựa vào cái gì mẹ hắn là trên thế giới này, tốt nhất mẫu thân, mỹ lệ, ôn nhu, thiện lương, càng đối với

hắn trút xuống toàn bộ yêu, các ngươi dựa vào cái gì vũ nhục nàng

Bởi vì phản kháng, xấu nhi bị khi phụ ác hơn, mỗi lần đều bị giẫm tại dưới chân, nhưng dù là mình đầy thương tích, hắn cũng chưa bao giờ cúi đầu.

‘Nương, nhi tử nhất định không chịu thua kém, một ngày kia muốn để tất cả mọi người, đều không dám tiếp tục xem thường ngài… Ta nhất định có thể làm đến!’

Ký ức im bặt mà dừng.

Bá ——

Trước mắt ánh mắt bỗng nhiên rõ ràng, Chu Cẩm Thái ngẩng đầu, đã ở ngọc linh lung thế giới. Hắn thân ở một chỗ thấp bé trên đỉnh núi, trước mắt cách đó không xa, có một tòa thành trì.

Đèn đuốc rã rời, cho dù là tại đêm khuya, vẫn như cũ náo nhiệt, phồn hoa. Hắn nghĩ nghĩ, thân ảnh khẽ động, rất mau tới đến trong thành, dọc theo phố dài chẳng có mục đích hành tẩu, cho đến xuyên qua 1 đầu dài ngõ hẻm lúc, Chu Cẩm Thái quay đầu nhìn về phía, bên cạnh 1 tòa tiểu viện.

Truyền thuyết, ngọc linh lung có được ý thức, khi cảm nhận được sâu vô cùng tưởng niệm, nhưng phục khắc đối phương trong trí nhớ nơi nào đó, hiện ra ở trước mắt.

Ngôi viện này…

Chu Cẩm Thái đến gần, đưa tay gõ cửa, cửa sân rất nhanh từ bên trong mở ra, một người trung niên tu sĩ, nhíu mày mặt lộ vẻ cảnh giác, “Các hạ là ai có chuyện gì “

“Ngôi viện này, ta muốn.”

Đối diện trung niên tu sĩ, sắc mặt thốt nhiên đại biến, nhưng không đợi hắn mở miệng, Chu Cẩm Thái đưa tay một chỉ điểm hướng thiên khung, sát na oanh minh kinh thiên, như lôi đình gào thét, cuồn cuộn vang vọng thập phương, càng có Thần Hầu cảnh khủng bố khí cơ, như là gió lốc quét ngang.

Mà liền tại, hắn xuất thủ nháy mắt, 1 đạo đặc thù ấn ký, bỗng dưng hiện lên ở nó mi tâm.

Trung niên tu sĩ nghẹn ngào gào lên, “Thiên nhân…” Ngọc linh thế giới từ xưa tới nay, liền tồn tại thiên nhân truyền thuyết, bọn hắn đến từ thần bí, không biết chi địa, có được cường đại đến cực điểm, không dung chống lại lực lượng, là cả tòa thế giới, chân chính kẻ thống trị.

Mà mỗi khi thiên nhân công khai hiện thân, liền mang ý nghĩa tai nạn cùng hạo kiếp, ngọc linh thế giới bên trong liên quan tới điểm này, có rõ ràng ghi chép.

Thành trì đại loạn!

Thiên nhân giáng lâm tin tức, dẫn tới toàn thành hoảng sợ, vô số độn quang phóng lên tận trời, mang nhà mang người trốn hướng phương xa. Mà duy nhất, để bọn hắn

cảm thấy an tâm là, vị kia phóng thích khí tức khủng bố, như kình thiên cự phách giới ngoại thiên nhân, vẫn chưa ngăn cản bọn hắn thoát đi.

Rất nhanh, trước đây không lâu còn náo nhiệt, phồn hoa thành trì, liền bị hoàn toàn tĩnh mịch bao phủ.

Chu Cẩm Thái đẩy cửa, tiến vào trong tiểu viện, lọt vào trong tầm mắt chi địa, quả cùng trong trí nhớ giống nhau như đúc.

Cây kia cây táo hay là năm đó bộ dáng, thuộc hạ bàn đá, vẫn như cũ thiếu một góc. Nhưng hắn nhìn quanh xung quanh, lại tìm không thấy năm đó cái kia, cười nhìn về phía thân ảnh của hắn, “Nương, nhi tử hôm nay, tất yếu bước ra này bước, đăng lâm chín ngày!”

Mà cơ hồ, tại Chu Cẩm Thái xuất thủ, tự bạo “Thiên nhân” thân phận, mi tâm hiển hiện ấn ký lúc, đồng dạng tiến vào ngọc linh lung thế giới chu toàn, Chu Uy, Chu Vũ, Chu Kỳ 4 người, đồng thời sinh ra cảm ứng.

“Chu Cẩm Thái…” Chu Uy cười lạnh một tiếng, phóng lên tận trời.

Nó hơn 3 người, cũng tại ngắn ngủi suy tư về sau, làm ra phản ứng giống vậy.

Ngọc linh lung thế giới quy củ, mỗi đào thải 1 người, liền có thể đạt được một phần, liên quan tới tộc trưởng tín vật manh mối, ai có thể cầm tới manh mối, tự nhiên là nhưng chiếm cứ ưu thế.

Cơ hội như vậy, không người sẽ bỏ lỡ.

Về phần Chu Cẩm Thái, sau khi đi vào trực tiếp tự bạo, sẽ hay không có trá

A! Nghĩ quá nhiều, ngọc linh lung trong thế giới hết thảy, đều tại ngoại giới quan sát bên trong, huống hồ lấy Chu Cẩm Thái thực lực, tại trước mặt bọn hắn, căn bản không đáng giá nhắc tới.

Ai trước đến, liền có thể nhổ phải thứ nhất!

Vừa nghĩ đến đây, 4 người tu vi toàn bộ triển khai, như lưu tinh xẹt qua chân trời. Ngọc linh lung thế giới, nội bộ phạm vi tuy bao la, nhưng đối Thần Hầu cảnh mà nói, lại tính không được cái gì.

Khoảng cách gần nhất Chu Uy, 1 canh giờ sau, liền đã đi tới ngoài thành.

“Chu Cẩm Thái, ngươi là đang gây hấn ta sao cút ra đây! Hôm nay, ta muốn tự tay nghiền nát đầu của ngươi, vì đệ đệ ta báo thù!”

Cuồn cuộn gầm thét, ở trong thiên địa tiếng vọng, khuấy động.

Nhưng cuối cùng, không hề có động tĩnh gì.

Chu Uy nhíu mày, sắc mặt hiển hiện âm trầm, Chu Cẩm Thái ấn ký đã hiện, tuyệt không cách nào lại ẩn tàng tự thân… Nhưng hôm nay, tại hắn cảm giác bên trong, đối phương biến mất không thấy gì nữa.

Thuận tiện như, chưa từng tồn tại đồng dạng.

Trốn không! Trực giác nói cho Chu Uy, đối phương nhất định còn tại cái này, chỉ là không biết, lấy loại biện pháp nào giấu kín bắt đầu.

“Ẩn núp chuột, vĩnh viễn không có khả năng, trở thành Chu thị tộc trưởng! Chu Cẩm Thái, ngươi không ra, ta liền bức ngươi hiện thân!”

Chu Uy đưa tay nhấn một cái, “Ầm ầm” trên đỉnh đầu, lực lượng kinh khủng sôi trào, Thần Hầu cảnh một kích, cả tòa thành trì nháy mắt chia năm xẻ bảy. Đại địa oanh minh, khủng bố đất nứt lan tràn khắp nơi, giống như là mở ra quái vật miệng lớn, muốn đem vạn vật hết thảy thôn phệ.

Nhưng tất cả những thứ này, lại chỉ là phí công, Chu Cẩm Thái không gặp tung tích.

Sưu ——

Tiếng xé gió lên, Chu Vũ chạy nhanh đến, đôi mắt cảnh giác, “Chu Uy, ngươi đã đắc thủ “

Trong không khí dư ba, đại biểu cho Thần Hầu cảnh đỉnh phong, vô giữ lại trấn sát, lấy Chu Cẩm Thái tu vi, một kích liền có thể mất mạng!

Chu Uy lắc đầu, “Không có, khi ta tới, Chu Cẩm Thái khí tức, liền đã biến mất không gặp.”

“Có đúng không” Chu Vũ nhíu mày, rõ ràng không tin.

Sưu ——

Sưu ——

Lại có tiếng xé gió, liên tiếp vang lên, chu toàn, Chu Kỳ 2 người, mang theo khí tức khủng bố ầm vang mà tới.

“Chu Uy, người ở đâu” Chu Kỳ chậm rãi mở miệng.

Chu Uy nhíu mày, “Ta không tìm được, nhưng Chu Cẩm Thái nhất định trốn ở cái này… Có lẽ, đây chính là người này tính toán, đưa ngươi ta dẫn đến một chỗ, bốc lên tranh đoạt muốn thu ngư ông thủ lợi.”

Tiểu viện như lúc ban đầu, rõ ràng cả tòa thành trì, đều bị Chu Uy một kích mà nát, nhưng nơi này hết thảy lại không bị ảnh hưởng. Hắn vẫn như cũ ngồi tại, cây táo dưới thiếu một góc phương kia bên cạnh cái bàn đá, trong tay vuốt vuốt 1 khối, bất quy tắc ngọc thạch. Lâu lâu, khối ngọc thạch này mặt ngoài, sẽ hiển hiện một vòng vầng sáng nhàn nhạt, lúc này mới hiển lộ ra mấy điểm bất phàm.

Trên thực tế, Chu Uy đoán không lầm, Chu Cẩm Thái đích xác, là muốn làm cái kia ngư ông, nhưng gây ra tranh đấu thủ đoạn, lại còn không có thi triển. Hắn cầm ngọc thạch, nói khẽ: “Vở kịch, cũng hẳn là mở màn, ta đã không kịp chờ đợi.”

Sau một khắc, 1 đạo ba động đột nhiên hiển hiện, tụ đến 4 người, đồng thời sinh ra cảm ứng.

Bá ——

Bọn hắn ngẩng đầu, tiếp cận thiên khung phía trên, tại màn đêm ở giữa không gian lăn lộn, lại có 1 khối 6 mặt thể tinh thạch từ đó hiển hiện.

Nó vô song tinh xảo, mỹ lệ, chiết xạ bầu trời đêm bên trên, đến từ trăng sao chiếu rọi, dù chỉ là một cái bóng mờ, nhưng cũng bắn ra một mảnh quang huy.

“Tộc trưởng tín vật!”

—

—

—

Chương 1293 : Vương tước động niệm

Chu Uy, Chu Vũ, chu toàn, Chu Kỳ 4 người, cùng nhau kinh hô, mặt mũi tràn đầy chấn kinh.

Cái này tình huống như thế nào

Lịch đại tộc trưởng tranh cử, đều muốn trải qua một phen chém giết tranh đấu, không ngừng đào thải đối thủ, mới có thể dựa vào đạt được manh mối, cuối cùng triệu hồi ra tộc trưởng tín vật.

Kết quả, hôm nay mới vừa tiến vào, mấy người cũng còn chưa kịp động thủ, nó liền chủ động ra

'Giả…'

Đây là mấy người, ý niệm đầu tiên, nhưng rất nhanh liền bị đè xuống.

Thân là tộc trưởng tranh cử người, đối với tín vật bọn hắn sớm có hiểu rõ, cái này hư ảnh tản mát ra khí tức, tuyệt đối sẽ không sai.

Nói cách khác, phía trước quá trình, tất cả đều nhảy qua!

Hiện tại, chỉ cần đào thải đối thủ, thắng lợi cuối cùng nhất người liền có thể, thuận lợi cầm tới tín vật, trở thành Chu thị mới tộc trưởng.

Hô ——

Một nháy mắt, mấy người hô hấp tăng thêm.

Mảng lớn bừa bộn, vỡ nát hủy diệt thành trì bên trong, lại là hoàn toàn tĩnh mịch, không khí ngột ngạt.

Oanh ——

Không hề có điềm báo trước, Chu Kỳ trực tiếp xuất thủ, lực lượng kinh khủng chấn động, đem Chu Vũ đánh bay.

“Chu Kỳ, ngươi làm cái gì cái này rất có thể, là 1 cái âm mưu!”

Chu Vũ tức hổn hển.

Chu Kỳ mặt không biểu tình, “Không trọng yếu, trọng yếu chính là tín vật đã xuất hiện, mà nó tất nhiên sẽ là, vật trong túi ta.”

“Ai cùng ta tranh, ai liền chết!”

Hắn nhanh chân đạp xuống, đưa tay ở giữa lại có lực lượng kinh khủng hội tụ.

Chu Vũ gầm thét, “Khi ta sợ ngươi sao “

Oanh ——

2 tôn Thần hầu chém giết đến cùng một chỗ.

Mà đổi thành một bên, chu toàn không nói một lời, đưa tay một nắm trường thương xuất hiện, xuyên qua trời cao phát ra khủng bố oanh minh.

Thương thế như núi, lại như thiên hà bắn ra, bài sơn đảo hải mà tới.

Chu Uy cười lạnh, 1 quyền rơi đập, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, mắt trần có thể thấy khủng bố xung kích, ở trong thiên địa tứ ngược.

Thành trì phế tích chỗ, sát na biến thành khủng bố chiến trường.

4 tôn Thần Hầu cảnh từng đôi chém giết, mỗi một vị đều có, xưng hào phong hầu cấp thực lực kinh khủng.

Thiên địa oanh minh, nhật nguyệt vô quang, một mảnh hủy diệt cảnh tượng, toàn bộ ngọc linh lung thế giới, đều tại trận này khủng bố chém giết dưới, run rẩy kịch liệt.

Đế tinh, Chu thị tổ từ.

Theo 5 vị tộc trưởng tranh cử người, toàn bộ tiến vào ngọc linh lung thế giới, Chu Ương phất tay áo vung lên, ngọc bích lập tức bộc phát thần quang.

Tại thiên khung phía trên xen lẫn, hội tụ, hóa thành một bức to lớn đồ quyển, rõ ràng hiện ra, 5 vị người ứng cử vị trí.

Mới đầu, hết thảy đều rất bình thường, nhưng từ khi Chu Cẩm Thái đột nhiên xuất thủ, tự bạo thiên nhân

thân phận bắt đầu, sự tình liền trở nên cổ quái.

Sau đó, chính là Chu Uy, Chu Kỳ bọn người, từ 4 phương 8 hướng mà đến, muốn đào thải Chu Cẩm Thái, chiếm được cạnh tranh tiên cơ.

Nhưng ai đều không nghĩ tới, Chu Cẩm Thái còn chưa tìm được, tộc trưởng tín vật lại đột nhiên xuất hiện, dẫn đến 4 người trực tiếp bộc phát kịch chiến.

“Chu Ương!” Một tiếng khẽ kêu, tại tổ từ bên ngoài vang lên, phu nhân rốt cục hiện thân, chau mày, “Đây là tình huống như thế nào “

Chu Ương lắc đầu, “Lão phu cũng không biết… Cái này… Tộc trưởng tín vật, từ trước đến nay từ ngọc linh lung đảm bảo, cho đến tộc trưởng mới nhận chức sinh ra, mới có thể đưa ra…” Hắn đảo qua Xương Nhạc hầu, các cái khác tộc lão, mọi người biểu lộ cùng hắn đồng dạng, đều là vừa kinh vừa sợ.

Xem lễ đế tinh quyền quý, 2 mặt nhìn nhau, chỉ cảm thấy hôm nay Chu thị tranh cử, thực tế là ngoài ý muốn liên tiếp, kinh hỉ không ngừng.

Mà ngay cả như thế mấu chốt, khẩn yếu sự tình, đều có thể xuất hiện chỗ sơ suất, tuần này thị Vương tước chi danh, sẽ có hay không có điểm quá nước

Mà lại, đây hết thảy, có thể hay không cùng Chu Cẩm Thái có quan hệ đều là người thông minh, liên hệ hôm nay tiền căn hậu quả, nhìn lại 4 người kịch chiến, mà Chu Cẩm Thái lại một mình ngồi ngay ngắn ở trong tiểu

viện, nửa điểm không nhận tác động đến, muốn nói không có vấn đề ai mà tin

Bá ——

Càng nhiều ánh mắt, tụ đến, lộ ra kinh nghi, nhìn trộm.

Phu nhân ánh mắt phá lệ băng lãnh, nàng thở sâu, trầm giọng nói: “Tộc trưởng hôn mê chưa tỉnh, ta lấy chủ mẫu thân phận, đệ trình tộc lão sẽ, kiểm tra ngọc linh lung trạng thái, phải chăng bị người âm thầm động tay chân… Chuyện này, là đối Chu thị lớn nhất khiêu khích, như một khi tra ra vấn đề, Chu thị nhất định phải một cái công đạo!” Không có nói rõ, lại có ý riêng, mọi người đều lòng dạ biết rõ.

Chu Ương trầm mặt, “Tốt!”

Hắn đưa tay, “Các vị tộc lão, mà theo lão phu cùng một chỗ, kiểm tra ngọc linh lung trạng thái.”

13 vị tộc lão bước nhanh hướng về phía trước, đối cái này Chu thị chí bảo, bọn hắn tự nhiên thực hiện, rất nhiều chưởng khống thủ đoạn, để phòng bất trắc.

Tuy nói, tộc trưởng ngủ say bất tỉnh, không cách nào điều động đẳng cấp cao nhất, nhưng chỉ là bản thân trạng thái loại bỏ, lại là đầy đủ.

Rất nhanh Chu Ương thu tay lại, nhìn thoáng qua trái phải, thấy tộc khác mặt mo sắc, lông mày không khỏi cau chặt, “Phu nhân, không có vấn đề.”

Ngọc linh lung hết thảy bình thường.

Trần Đoàn xem ra một chút, thần sắc bình tĩnh, hắn thấy lấy Ngụy Trang cảnh giới, làm được điểm này cũng không khó. Bây giờ Chu thị, ngay cả tôn Vương tước đều không có, có thể tra ra vấn đề đến mới là lạ.

La Quan phát giác được, lúc đến Trần Đoàn ánh mắt, trên mặt một mảnh yên tĩnh.

Hắn cùng quý càng hợp tác, giúp Chu Cẩm Thái tên trèo lên giấy ngọc, là mấu chốt nhất một điểm, nó hơn sự tình đều là từ bọn hắn chủ đạo.

Có thể thấy được, quý càng cũng không có nói quàng, vì đạt được Chu thị tộc trưởng tín vật, bọn họ đích xác làm đủ nhiều chuẩn bị.

Tộc lão chọn tuyển là nó 1.

Trước mắt một màn, chính là 2.

Chu Cẩm Thái giờ phút này, tạm thời đứng ở thế bất bại, chỉ cùng nó hơn tranh cử người giết lưỡng bại câu thương, liền có thể tùy thời mà động.

Đương nhiên, sự tình chắc chắn sẽ không đơn giản như vậy… La Quan nhìn lướt qua, nó hơn tranh cử người tiến cử Vương tước, mọi người thần sắc bình thản, đối trước mắt biến cố cũng không thèm để ý.

Thực lực, vĩnh viễn là 1 người, cường đại nhất lực lượng chỗ.

Đối một đám Vương tước mà nói, bất luận thế cục như thế nào biến hóa, đều chẳng qua chỉ là bắt đầu… Bọn hắn còn chưa xuất thủ, hết thảy ai dám liệu định

Đột nhiên, đỉnh đầu đồ ảnh bên trong, truyền đến một tiếng kinh sợ gào thét, Chu Vũ miệng mũi máu tươi cuồng phún, thân ảnh đập ầm ầm rơi.

“Vương thượng giúp ta!”

Hắn ngửa mặt lên trời gào to.

Nam Tinh Vương sắc mặt khó coi, hắn chọn tiến cử người, cái thứ 1 mở miệng cầu cứu, hiển nhiên nói rõ Chu Vũ thực lực yếu nhất.

Nhưng đã vào cuộc, vậy liền lạc tử vô hối, huống hồ nhỏ yếu đối tượng hợp tác, cũng có thể mang đến càng nhiều lợi ích hồi báo.

“Đi, trợ Chu Vũ một chút sức lực, ổn định thế cục.”

“Vâng, vương thượng!”

Nam Tinh Vương sau lưng, mấy tu sĩ khom người cúi đầu.

Bá ——

Bá ——

Mọi người gào thét bay ra, vọt thẳng nhập ngọc linh lung

thế giới, bởi vì bọn hắn cùng Chu Vũ ở giữa, đã sớm ký kết khế ước, tiến vào ngọc linh lung thế giới lúc, liền trực tiếp xuất hiện ở bên cạnh hắn, ngăn lại Chu Kỳ một kích trí mạng.

Vương tước thân phận tôn quý, sẽ không dễ dàng xuất thủ, điều động dưới trướng trợ trận, cũng là thực lực hiện ra. Lại tại dưới tình huống bình thường, Vương tước nhóm chế ước lẫn nhau, chân chính đưa đến tính quyết định tác dụng, vừa vặn là những này chuyên môn chọn lựa ra cường giả.

Nam Tinh Vương xuất thủ, thế cục cân đối liền bị đánh vỡ.

Mân Xuyên Vương cười to, “Các ngươi cũng đi đi.”

“Vâng, vương thượng!”

Bá ——

Sau người, cũng có mấy danh tu sĩ, tiến vào ngọc linh lung thế giới.

Ầm ầm ——

Chém giết chiến trường quy mô nháy mắt thăng cấp, nhưng song phương ăn ý, đem phạm vi hạn định tại lẫn nhau ở giữa, vẫn chưa lan đến gần, chu toàn, Chu Uy ở giữa đại chiến.

Trên thực tế, 2 vị đỉnh tiêm Thần Hầu cảnh chém giết, cũng làm cho bọn hắn kinh hãi không thôi, Chu thị thân

là Vương tước đại tộc, hoàng triều có ít đỉnh tiêm môn phiệt 1 trong, nội tình không thể khinh thường, trong đó ưu tú nhất người thừa kế, tự nhiên thực lực khủng bố.

“Bại!”

Chu Uy gào thét, âm thanh như kinh lôi.

1 quyền đánh ra, sáng rực thần quang sát na bộc phát, lại có một đầu khủng bố cự thú hư ảnh, tại đỉnh đầu phía trên hiển hiện.

Chu toàn trong tay trường thương, trực tiếp từ đó đánh gãy, ngực lõm xuống dưới, truyền ra “Đôm đốp” cốt nhục nổ đùng.

Oa ——

Hắn miệng lớn thổ huyết, sắc mặt tái nhợt.

Nhưng vào lúc này, kia đoạn thương bên trong, lại có 1 đạo cầu vồng đột khởi, toàn thân tinh hồng như máu tươi nhuộm dần, sát na xuyên qua trời cao.

Phốc ——

Chu Uy lồng ngực bị xé nứt, khủng bố trong vết thương, có thể thấy được tạng phủ vỡ nát.

Lưỡng bại câu thương!

Đứng đầu nhất Thần hầu, đều có cường đại át chủ bài, thủ đoạn, trong chém giết muốn phân ra thắng bại, rất

khó làm được toàn thân trở ra.

“Hừ! Huyết ảnh đỏ thương!” Thanh Giang vương cười lạnh, “Ngu Sơn Vương, xem ra ngươi là thật, rất xem trọng tuần này toàn, lại mượn một sợi bản mệnh thương ý.”

Ngu Sơn Vương thản nhiên nói: “Cũng vậy, Thanh Giang vương không phải cũng tặng ra, đại lực ma viên hồn phách mảnh vỡ” hắn phất phất tay, “Đi, bảo trụ chu toàn.”

Thanh Giang vương mặt không biểu tình, “Hộ Chu Uy không việc gì, buông tay đi giết.”

2 tôn Vương tước nhìn nhau, ý niệm giao phong, trong chốc lát phong vân biến ảo, thiên khung phía trên “Oanh minh” tiếng vang. Rõ ràng không có vật gì, nhưng kia vẩy xuống sắc trời, lại đột nhiên trở nên chướng mắt, khiến người xa xa trông lại liền 2 mắt xích hồng, nước mắt chảy ròng.

Chu thị tổ trạch trong ngoài, thậm chí đế đô cái khác các nơi, hữu tâm quan sát người, đều trong lòng run lên.

Vương tước động niệm…

Chân chính gay cấn, đã không xa!

—

—

—

Chương 1294 : Nửa bước Vương tước

Ngọc linh lung thế giới, một mảnh kiềm chế, tĩnh mịch.

4 tôn Vương tước dưới trướng giáng lâm, nho nhỏ một tòa thành trì phế tích bên trên, đọng lại ép đám người, khí tức khủng bố làm người sợ hãi.

Xa xa, có dân bản địa tu sĩ ngoi đầu lên, nhìn xem một màn này, bị dọa đến gan hàn muốn nứt.

“Đi! Đi mau!”

“Điên, thật sự là điên! Hôm nay, không phải là muốn, bộc phát một trận thiên nhân hỗn chiến “

“Có bao xa, liền chạy bao xa, thiên nhân nhóm đại chiến, ai dám tới gần chính là muốn chết.”

Kinh hô nổi lên bốn phía, hốt hoảng trốn xa.

Bởi vì thụ ngọc linh lung hạn chế, ngọc linh lung thế giới dân bản địa, tối cao chỉ có thể tu luyện đến Chân Thần. Thần Hầu cảnh đối bọn hắn mà nói, căn bản chính là không dung chống lại tồn tại, chỉ cần 1 tôn, liền có thể quét ngang toàn bộ thế giới.

Huống chi, là hôm nay kinh khủng như vậy tràng cảnh, bọn hắn thậm chí sợ hãi, toàn bộ thế giới lại bởi vì, trận này đại chiến mà vỡ nát.

Chu Uy đột nhiên mở miệng, “Không hổ là trấn thủ biên cương, giết địch vô số đại tướng quân, cái này uy lực một thương, ra ngoài ý định.”

Chu toàn nhìn hắn một cái, “Ngươi ma viên pháp tướng, cũng rất lợi hại.”

Chu Vũ nghĩ nghĩ, nói: “2 vị, cùng chung chí hướng không phải không được, nhưng hôm nay trường hợp này, có chút không thích hợp đi “

Chu Uy nói, “Có đạo lý.”

Chu toàn gật đầu.

3 người liếc nhau, không cần càng nhiều giao lưu, một phần ăn ý, ước định, cũng đã đạt thành.

Thế gian này, nào có tuyệt đối địch nhân, theo thế cục biến hóa, chuyển biến chỉ ở một nháy mắt.

Cách đó không xa, Chu Kỳ nhíu mày, “3 vị là muốn liên thủ, đối phó ta “

Chu Vũ cười lạnh, “Phải thì như thế nào! Chu Kỳ, bây giờ 3 người chúng ta thụ thương, chỉ có ngươi 1 người, trạng thái tại đỉnh phong.”

“Ván này, chúng ta đã rơi vào thế yếu. Nhưng phúc họa tương liên, ưu thế của ngươi, cũng có thể biến thành ngươi lý do thất bại.”

Kẻ yếu không muốn tiếp nhận thất bại, lẫn nhau bão đoàn đào thải người mạnh nhất, là có chút mất mặt, nhưng cái này tại quy củ bên trong, cũng là cường giả (Chu Kỳ) cần gặp phải khiêu chiến.

Thắng, danh chí thực quy.

Thua, mệnh trung chú định!

Chu Uy phất tay, “Bên trên.”

Chu Vũ, chu toàn cũng riêng phần mình tỏ thái độ.

Bá ——

Giữa sân thế cục bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, 3 bên vây 1… Chu Kỳ thất bại, tựa hồ đã ở trước mặt, nhưng thần sắc hắn lại rất bình tĩnh, “Tung sài lang thành đàn, lại như thế nào có thể, trở thành hùng sư địch nhân “

“Bảo hộ Đại công tử!”

Bên cạnh hắn mấy người, gào thét bên trong ngang nhiên xông ra, đối mặt viễn siêu bản thân địch nhân, những người này lại lựa chọn chủ động xuất kích.

Hừng hực thần quang, sát na phá thể mà ra, như ngọn lửa cháy hừng hực, chỗ phóng thích ra khí tức, càng lấy kinh người biên độ tăng vọt.

Lấy liều mạng chi pháp, không tiếc đại giới bộc phát, mấy người kia lại ngạnh sinh sinh, ngăn trở đến từ 4 phương 8 hướng tiến công.

Chu Kỳ cất bước đi tới, “Không phải muốn liên thủ sao ta cho các ngươi cơ hội.”

Hô ——

Áo bào không gió mà bay, uy áp mạnh mẽ đập vào mặt.

Chu Vũ, chu toàn, Chu Uy 3 người, sắc mặt biến hóa, chợt cười lạnh một tiếng. Chu Kỳ là rất mạnh, lại tại trạng thái toàn thịnh, nhưng bọn hắn chung quy là có 3 người. Tất cả mọi người tại Thần Hầu cảnh đỉnh phong, cho dù chúng ta thụ thương, chẳng lẽ còn chống lại không được ngươi

“Mời Đại công tử chỉ giáo!” Chu Vũ người đầu tiên xuất thủ, hắn bị đả thương, trong lòng oán hận khó tiêu.

Chu Uy khẽ quát một tiếng, đỉnh đầu ma viên pháp tướng, lại lần nữa ngưng tụ ra.

Chu toàn nhanh chân đạp xuống, thể nội oanh minh không ngớt, kia đoạn đi trường thương gào thét bay tới, rơi vào trong tay hắn lúc đã hoàn hảo như lúc ban đầu.

Sau một khắc, ma viên đánh ra, trường thương phá không.

3 vị tộc trưởng tranh cử người, đỉnh tiêm Thần hầu chi cảnh, liên thủ một kích khiến cho ngọc linh lung thế giới, bầu trời đêm “Răng rắc” “Răng rắc” vỡ nát, dưới chân đại địa, càng là như nộ hải, nhấc lên mắt trần có thể thấy kinh đào hải lãng, nuốt hết cả tòa thành trì phế tích.

Sau một khắc, nổ vang rung trời bộc phát.

“Oa!”

Chu Vũ, Chu Uy, chu toàn 3 người, thân ảnh hướng ngoại ném đi, lồng ngực lăn lộn ở giữa, miệng lớn thổ huyết.

Vừa đối mặt, đúng là 3 người bại hoàn toàn!

Chu Kỳ đứng chắp tay, trên thân khuấy động trường bào, mỗi một lần lăn lộn, đều làm hắn chỗ không gian, nhấc lên sóng chấn động văn.

Cho người ta một loại, ẩn ẩn muốn đánh vỡ chỗ, ngọc linh lung thế giới cảm giác.

“Nửa bước Vương tước!”

Chu Vũ, Chu Uy, chu toàn 3 người, nghẹn ngào gầm nhẹ. Giờ phút này, đến từ Chu Kỳ khí tức, làm bọn hắn ẩn ẩn ngạt thở.

Dù còn tại Thần Hầu cảnh bên trong, nhưng lại nhiều mấy điểm, bọn hắn tha thiết ước mơ biến hóa.

Vương tước chi môn hạm, hắn đã bước qua… Tuy nói, khoảng cách đột phá còn rất xa, nhưng đã đánh xuống kiên cố Vương tước căn cơ.

Tựa như lúc trước, Chu Cẩm Thái phá cảnh Thần hầu trước đó… 1 bước này nhìn như rất nhỏ, kì thực vô

song mấu chốt. Vượt qua, Vương tước chỉ là vấn đề thời gian, từng chút từng chút đẩy tiến vào, luôn có nước chảy thành sông 1 ngày.

Nếu không, chính là hoa trong gương, trăng trong nước, xa không thể chạm.

Chu Uy thở sâu, “Đại công tử, chỉ cần ngươi đáp ứng ta từng đầu kiện, Chu Uy lập tức nhận thua!”

“Nói.”

“Ta muốn Chu Cẩm Thái chết!”

“Có thể.” Chu Kỳ trực tiếp điểm đầu.

Chu Uy chắp tay cúi đầu, “Thuộc hạ Chu Uy, bái kiến Đại công tử!” Đây chính là, chủ động từ bỏ, tranh cử tộc trưởng tư cách.

Người này cực thông minh, tại Chu Kỳ triển lộ thực lực về sau, liền biết đại thế đã mất, nếu như thế, không bằng chủ động tránh lui đổi lấy lợi ích.

Chu Kỳ nhìn về phía Chu Vũ, chu toàn, “Ngươi v.v. Là ta Chu thị, cùng thế hệ bên trong nhân tài kiệt xuất, mà chết vào hôm nay, thực tế đáng tiếc.”

“Chỉ cần các ngươi nhận thua, ta nhưng hứa lấy tộc lão đại vị, nguyện cùng ngươi tất cả cùng đồng thời, nắm giữ Chu thị quyền hành.”

Đây đương nhiên là nói một chút mà thôi, tộc lão tại Chu

thị, dù rất có địa vị, nhưng cùng tộc trưởng so sánh, kia là trên trời dưới đất.

Nhưng mấu chốt ở chỗ, đây là cái bậc thang, lại có Chu Uy cúi đầu phía trước… Chỉ 2 người bọn họ, chính là không cam tâm, buông tay đánh cược một lần lại như thế nào chẳng lẽ còn có thể là Chu Kỳ đối thủ

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Hô ——

Chu Vũ, chu toàn thở ra một hơi, khom người cong xuống, “Thuộc hạ bái kiến Đại công tử!”

Chu Kỳ đứng chắp tay, khóe miệng lộ ra vẻ tươi cười, “Đứng dậy, ta nói lời giữ lời, ngày sau Chu thị quyền hành, nên có ngươi cùng một phần.”

Tộc trưởng tranh cử đến giờ phút này, cũng hạ màn kết thúc!

Chu Vũ, Chu Uy, chu toàn 3 người, toàn bộ cúi đầu nhận thua… Đương nhiên, càng mấu chốt chính là, Chu Kỳ lại thâm tàng bất lộ.

Hắn nghiền ép tính thực lực, mới là mấu chốt!

Chu Cẩm Thái a! Cho dù hắn đặt mình vào âm thầm, nhìn như siêu nhiên, nhưng thì tính sao tộc trưởng tranh cử, là nhìn ngạnh thực lực.

Chẳng lẽ, bằng hắn còn có thể cùng Chu Kỳ chống lại

Chu thị tổ trạch.

Ngọc linh lung phóng thích thần quang, tại thiên khung ở giữa xen lẫn thành bức tranh, rõ ràng thể hiện ra, 5 vị người ứng cử vị trí hình tượng.

Giờ phút này, 4 phía hoàn toàn yên tĩnh.

Ngoài ý muốn, thật đúng là một cái tiếp một cái, Chu Kỳ không ngờ trải qua, đột phá Vương tước bình cảnh, nửa bước bước vào trong đó. Cái này đầy đủ cho thấy, nó kinh người thiên tư… Tuy nói đại tộc tộc trưởng, đều là Vương tước chi cảnh… Nhưng Vương tước cùng Vương tước, cũng có rất lớn khác biệt.

Các đại tộc tộc trưởng đều là Vương tước, là có bí ẩn ở bên trong, mà một mình phá cảnh, liền mang ý nghĩa thực lực càng mạnh mẽ hơn… Cùng tiềm lực.

Tương lai chi Chu Kỳ, chính là Cửu Ương hoàng triều bên trong, thực lực đứng đầu nhất tồn tại 1 trong!

‘Khó trách Chu thị, không đem Chu Cẩm Thái xem ở mắt bên trong, nguyên lai là bởi vì, bọn hắn có xuất sắc hơn Chu Kỳ!’ ý niệm này, tại xem lễ đế tinh các quyền quý trong lòng hiển hiện.

Nhưng xoay chuyển ánh mắt, nhìn xem Chu Ương cùng phu nhân, trên mặt kinh ngạc cùng kinh hỉ, mọi người lại nhịn không được một trận giật mình, chẳng lẽ chuyện này, Chu thị cũng không rõ

Tê ——

Chu Kỳ người này ngược lại là có 1 bộ, thật nặng ổn tâm tính!

Lại thêm vừa rồi, hắn quả quyết đáp ứng Chu Uy, thuận thế thu phục Chu Vũ, chu toàn, bảo toàn Chu thị đời sau, ưu tú nhất, cường đại tu sĩ.

Chu Kỳ, là cái nhân vật!

Đại khái, yên lặng đã lâu Chu thị, sẽ tại hắn chấp chưởng dưới, lại lần nữa quật khởi.

—

—

—

Chương 1295 : Vạn kiếp bất phục

Chu Ương rất mau trở lại qua thần đến, cười to, “Chúc mừng phu nhân! Chúc mừng phu nhân!”

“Không, nói xác thực hơn, là chúc mừng ta Chu thị, đang rung chuyển bất an thời khắc, có thiên kiêu quật khởi, nhưng lực kéo trời nghiêng!”

Cái này đương nhiên, là có chút khoa trương.

Thậm chí bại lộ, vị này thứ 1 tộc lão, cho tới nay chân thực thái độ.

Nhưng tất cả những thứ này, còn trọng yếu hơn sao Chu Kỳ bí mật phá cảnh, không ngờ là nửa bước Vương tước tồn tại, tộc trưởng chi vị hết thảy đều kết thúc.

Hiện tại không biểu lộ thái độ, còn tại chờ cái gì

Xương Nhạc hầu mấy vị tộc lão, giật mình nhìn thoáng qua Chu Ương, lại nhìn về phía phu nhân tấm kia, xán lạn như hoa khuôn mặt, đột nhiên có chút hiểu được.

‘Lão gia hỏa này, đã sớm làm phản…’ nhưng thế cục so người mạnh, Chu Kỳ giờ phút này biểu hiện, ai có thể cùng tranh tài ai, nếu sớm biết như thế, bọn hắn cũng không dám loạn động tâm tư, cuộc sống sau này, sợ là không dễ chịu.

“Chúc mừng phu nhân!”

“Lão phu đã sớm xem trọng Chu Kỳ, hôm nay một tiếng hót lên làm kinh người, quả thật siêu quần bạt tụy.”

“Nửa bước Vương tước! Ta Chu thị chi tương lai, từ Chu Kỳ hiền chất chấp chưởng, lão phu rất là vui mừng.”

Chúng tộc lão nhao nhao mở miệng, cố gắng vãn hồi.

Phu nhân mặt mày tỏa sáng, đầu tiên là nhìn lướt qua bọn hắn, lúc này mới nói: “Chu Kỳ đánh tiểu liền có chủ ý, hắn khi nào phá cảnh, ta lại cũng không biết… Đứa nhỏ này, nếu sớm điểm nói lời, làm gì còn muốn làm phiền mấy vị Vương tước, nhổ nhũng đến ta Chu thị.”

Nàng đối Ngu Sơn Vương, Thanh Giang vương, Nam Tinh Vương thi lễ một cái, “Là Chu Kỳ cân nhắc không chu toàn, sau đó ta Chu thị, tất có một phen tâm ý dâng lên, còn xin chư vị Vương tước chớ trách.” Đây là đã đứng tại “Thái hậu” vị trí, cho mình nhi tử dọn sạch tai hoạ ngầm.

3 vị Vương tước thần sắc bình tĩnh, “Phu nhân nói quá lời.”

Bọn hắn đáy lòng kinh sợ là có, nhưng càng nhiều hơn chính là thất vọng, nhưng nếu nói bởi vậy liền ghen ghét Chu Kỳ, muốn làm gì… Thế thì sẽ không.

Lại không đề cập tới hôm nay về sau, hắn sẽ thành tộc trưởng, chính là Chu Kỳ một mình phá cảnh nửa bước Vương tước, nó tương lai liền bất khả hạn lượng.

Nhân vật như vậy, tới trở mặt sao mà ngu xuẩn.

Phu nhân cảm nhận được, đến từ 3 vị Vương tước coi trọng, nàng ngồi thẳng lên, nhìn qua hình chiếu bên trong nhi tử, mặt mũi tràn đầy kiêu ngạo.

Đây chính là nàng dưỡng đến hôm nay, thuở nhỏ dốc lòng bồi dưỡng con trai trưởng, vì hắn trút xuống hết thảy, mà Chu Kỳ cũng không có để nàng thất vọng. Phu tang lại như thế nào Chu Kỳ chấp chưởng Chu thị, thân phận của nàng, trở nên càng thêm cao quý!

Chu Ương cười nói: “Chư vị tộc lão, chuẩn bị một chút nghi thức, tới đón tiếp chúng ta mới tộc trưởng đi.”

Tùy theo, Chu Kỳ phá cảnh nửa bước Vương tước, lực áp một đám tranh cử người, đem đăng lâm tuyệt đỉnh tin tức, lợi dụng tốc độ kinh người truyền ra.

Tổ trạch trong ngoài, một mảnh vui mừng!

“Ha ha ha! Tốt, Đại công tử thắng!” Tổ trạch trực đạo bên cạnh, ủng hộ Chu Kỳ tu sĩ, đứng dậy ngửa mặt lên trời cười to.

“Ta liền biết, lấy Đại công tử thực lực, ai có thể ngang hàng !”

“Kia Chu Cẩm Thái, náo ra động tĩnh không nhỏ, nhưng kết quả như thế nào Chu thị vẫn là phải tại, đích mạch bên trong truyền thừa, hắn 1 cái con riêng, lại cũng dám nhớ thương, không biết sống chết!”

“Hắc! Hắn đã là một người chết.”

Phu nhân thái độ đối với Chu Cẩm Thái, tại Chu thị cũng không phải là bí mật, nếu không lúc nhỏ, cũng sẽ không có nhiều người như vậy khi dễ hắn.

Bây giờ, Chu Kỳ kế vị tộc trưởng, phu nhân quyền thế càng hơn… Chu Cẩm Thái, còn sẽ có đường sống

Ngọc linh lung thế giới.

Chu Kỳ đứng chắp tay, Chu Vũ, Chu Uy, chu toàn 3 người, có chút cúi đầu đứng ở phía sau. Riêng phần mình dưới trướng, một đám cao thủ, cường giả, cũng đều thu tay lại đứng trang nghiêm.

Trận này tộc trưởng tranh cử, mỗi một bước đều ra ngoài ý định, bộc phát vội vàng, kết thúc càng nhanh. Giờ phút này, đông đảo ánh mắt nhìn về phía, trên đỉnh đầu khối kia, óng ánh chói mắt, mỹ lệ vô cùng 6 mặt thể tinh thạch.

Nó nguyên bản, chỉ là 1 đạo hình chiếu, nhưng theo Chu Vũ, Chu Uy, chu toàn 3 người nhận thua, đã trở nên ngưng thực vô song.

Lại còn thiếu một điểm, mới có thể triệt để hiển hiện.

Một cái ý niệm trong đầu, tại mọi người đáy lòng tuôn ra —— còn kém 1 người, chỉ có Chu Cẩm Thái cũng bị đào thải, tranh cử mới có thể kết thúc.

Chu Kỳ đảo qua trước mắt, đã bị triệt để bình định, chỉ còn hơn phá thành mảnh nhỏ thành trì di tích, hắn nhìn thoáng qua Chu Uy.

Cái sau lập tức hiểu ý, trầm giọng nói: “Đại công tử, ta dám cam đoan, Chu Cẩm Thái nhất định còn tại đây! Chỉ bất quá, là dùng phương thức nào đó, giấu đi.”

Chu Kỳ gật đầu, “Chu Cẩm Thái, ra đi, đừng ném liệt tổ liệt tổ mặt mũi… Ta có thể, cho ngươi 1 thống khoái.”

Khoan thứ không có khả năng!

Đừng nói hắn đã, đáp ứng Chu Uy, chính là người này không mở miệng, Chu Kỳ cũng nhất định phải làm cho Chu Cẩm Thái chết không có chỗ chôn.

Năm đó, cái kia quỳ trước mặt hắn, bị đánh thoi thóp tiện chủng, hôm nay lại lấy hoàn toàn mới tư thái quay về Chu gia.

Vậy hắn, liền muốn lấy quyết tuyệt lãnh khốc tư thái, đem hắn triệt để đánh rớt bụi bặm, vạn kiếp bất phục!

Để cho hắn… Để thế nhân biết được, tiện chủng chính là tiện chủng, vô luận đến lúc nào, cũng không thể cùng chủ tử tranh.

Cường đại tu vi gia trì dưới, thanh âm vang vọng đất trời ở giữa, lại không được đến nửa điểm đáp lại.

Chu Kỳ lắc đầu, “Minh ngoan bất linh!”

Hắn đưa tay, chỉ điểm một chút rơi.

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, như sơn nhạc lật úp, nhập vào 10,000 dặm hồ lớn, lập tức nhấc lên kinh đào hải lãng. Lấy chỉ rơi chỗ bắt đầu, lực lượng kinh khủng như gió lốc, quét ngang thiên địa 4 phương.

Chỗ trải qua chỗ, hết thảy đều bị lau đi, nghiền nát.

Nguyên bản tàn hơn thành trì di tích, cùng xung quanh 100 dặm khu vực, tại một chỉ này phía dưới, đều thành bột mịn.

Nhưng, vẫn như cũ không có chút nào phát hiện!

Chu Kỳ nhíu nhíu mày, “Chuột đồng dạng… Nhưng ngươi giấu lại sâu, lại như thế nào hôm nay, hết thảy đều đã kết thúc.”

Hắn không muốn lại trì hoãn thời gian, chắp tay nói: “Mời Vương tước xuất thủ, tìm ra Chu Cẩm Thái.”

Ngoại giới, Mân Xuyên Vương cười to, “Bổn vương cũng rất tò mò, kia Chu Cẩm Thái đến cùng có thủ đoạn gì, lại tàng sâu như vậy.”

Hắn một bước phóng ra, trực tiếp tiến vào ngọc linh lung thế giới.

Bá ——

Vương tước khí tức, tựa như 1 viên mặt trời giáng lâm, dẫn tới toàn bộ ngọc linh lung thế giới, tùy theo kịch liệt chấn động.

Đại địa vỡ nát, lăn lộn, thiên khung rạn nứt, đổ sụp, hoảng sợ diệt thế cảnh tượng! Phụ thuộc vào ngọc linh lung, tạo ra tiểu thế giới, căn bản là không có cách tiếp nhận Vương tước giáng lâm, phát tán khí tức khủng bố.

Chu Kỳ chắp tay, “Bái kiến Mân Xuyên Vương!”

“Ha ha ha! Chu Kỳ, không cần đa lễ, sau ngày hôm nay ngươi chính là Chu thị tộc trưởng, cùng bổn vương ngang hàng tương giao là đủ.” Mân Xuyên Vương tâm tình thật tốt, áp chú Chu Kỳ, hắn không cần tốn nhiều sức, liền đạt được cực lớn hồi báo.

Đáng tiếc, có chỗ dựa vương cắm một tay, không phải hắn liền có thể độc hưởng.

Nhưng kết quả này, vẫn như cũ làm người vừa lòng, Mân Xuyên Vương làm lên sự tình đến, tự nhiên tích cực, “Để bổn vương nhìn xem, tiểu bối này trốn ở cái kia bên trong “

Nhìn quanh xung quanh, lại ngưng thần cảm giác, Mân Xuyên Vương cười một tiếng, “Thật đúng là một chỗ, tinh diệu đến cực điểm cấm chế, giống như là toà này ngọc linh lung tiểu thế giới, đang chủ động che chở hắn, này cũng có chút kỳ quái.”

Chu Kỳ nghe ra nhắc nhở của hắn, híp híp mắt, “Mời Mân Xuyên Vương xuất thủ.”

“Tốt!” Mân Xuyên Vương phất tay áo vung lên, Vương tước xuất thủ thiên băng địa hãm, lực lượng kinh khủng càn quét chỗ, tại thành trì di tích chỗ, lại có một chỗ vặn vẹo không gian hiển hiện.

Từ mơ hồ, nhanh chóng trở nên ngưng thực, chính là toà kia tồn tại ở thành trì, nhưng lại độc lập với bên ngoài tiểu viện.

Giờ phút này, không chịu nổi Vương tước chi lực, nhanh chóng vỡ nát, hủy diệt.

Oanh ——

Chu Cẩm Thái đập ầm ầm trên mặt đất, “Oa” phun ra một ngụm máu tươi. Vương tước chi uy, tuy là một chút tràn ra ngoài, cũng không phải hắn có thể tiếp nhận.

Mân Xuyên Vương lắc đầu, “Không phải bổn vương cố ý tổn thương hắn, thực tế cấm chế này cổ quái, lại cần dùng nhiều chút lực lượng mới có thể đánh vỡ, khó tránh khỏi dư ba tràn ra ngoài.”

“Chu Kỳ, bổn vương đây, không tính vi phạm, Chu thị quy củ đi “

Vương tước tồn tại, tiến cử là mấu chốt nhất tác dụng, sau đó chính là tương hỗ chế hành, cực ít có cần tự mình động thủ tình huống.

Mà lại, cho dù xuất thủ cũng không thể, lan đến gần tộc trưởng tranh cử người. Nếu không, còn như thế phiền

phức làm cái gì tất cả mọi người mời Vương tước giết người, lợi hại hơn nữa đỉnh tiêm Thần hầu, tại Vương tước trước mặt đều là sâu kiến.

Chu Kỳ nói: “Là ta mời Mân Xuyên Vương xuất thủ, tự nhiên không xấu quy củ.” Hắn ở trên cao nhìn xuống, nhìn về phía Chu Cẩm Thái, “Cần gì phải đem mình làm chật vật như vậy đây hết thảy, nên kết thúc.”

Viên Nghệ sắc mặt trắng bệch, nhìn chằm chằm ngọc linh lung trên không hình chiếu, quý càng trở nên hôm nay, làm vô số chuẩn bị, vì cái gì nàng đối ngọc linh lung hiểu khá rõ bởi vì vật này nguyên bản, chính là Quý Việt tông chi vật.

Chu Cẩm Thái trong tay khối kia ngọc thạch, là thuộc về ngọc linh lung một bộ điểm, bởi vậy mới có thể tiến nhập trong đó về sau, liền thu hoạch được che chở.

Dưới tình huống bình thường, Chu Cẩm Thái không đếm xỉa đến, tọa sơn quan hổ đấu… Các cái khác tranh cử người, liều lưỡng bại câu thương lại ra tay, cục diện như vậy muốn thua đều rất khó.

Nhưng ai có thể nghĩ đến, Chu Kỳ đúng là 1 tôn nửa bước Vương tước, không cần tốn nhiều sức, liền đánh bại cái khác tranh cử người.

‘Thua…’

Nhiều năm chuẩn bị, cho một mồi lửa.

Không… Còn có tiền bối, chúng ta còn có tiền bối… Có

lẽ, tiền bối hắn có khác chuẩn bị, có thể vượt qua hôm nay nan quan…

Viên Nghệ đầy cõi lòng hi vọng, cẩn thận nhìn về phía La Quan, nhưng rơi vào trong mắt, lại là 1 trương bình tĩnh khuôn mặt. Nó đôi mắt thâm thúy, không dậy nổi gợn sóng, càng không có nửa điểm tâm tình chập chờn.

Liền tựa hồ, trước mắt một màn căn bản, không thể dẫn động dòng suy nghĩ của hắn chập trùng, càng không có muốn xuất thủ ý tứ.

Nàng một trái tim, dần dần chìm vào đáy cốc.

Nhưng vào lúc này, lại có ra ngoài ý định biến hóa, Trần Đoàn đột nhiên đứng dậy, cười nói: “Ngọc linh lung thế giới, bản công tử nghe nói đã lâu, lại còn không có đi vào qua, hôm nay vừa vặn kiến thức một phen.”

Bá ——

Hắn một bước phóng ra, liền đã tiến vào ngọc linh lung thế giới, tâm niệm vừa động trực tiếp vỡ vụn không gian đi ra, đứng tại Chu Cẩm Thái trước người.

Biến cố đột nhiên xuất hiện, mọi người giật mình —— ý niệm đầu tiên, là cái này Trần Đoàn không tuân quy củ, muốn can thiệp vào. Chẳng lẽ, hắn còn muốn cưỡng chế Chu thị, đỡ Chu Cẩm Thái thượng vị không thành a! Như coi là thật như thế, hắn sợ là suy nghĩ nhiều.

Có nửa bước Vương tước Chu Kỳ, Chu thị lực lượng mười phần, tuyệt sẽ không bị người uy hiếp. Huống chi,

Mân Xuyên Vương, chỗ dựa vương 2 vị, đều là Chu Kỳ tiến cử người, bọn hắn chẳng lẽ sẽ ngồi nhìn đứng ngoài quan sát

Chu Kỳ trầm giọng nói: “Vương tước các hạ, muốn mạnh mẽ can thiệp, ta Chu thị quyền lợi truyền thừa sao” Vương tước rất mạnh, không thể tuỳ tiện đắc tội, nhưng cũng phải nhìn từ lúc nào.

Giờ phút này, hắn tuyệt không có khả năng lui ra phía sau nửa điểm.

Mân Xuyên Vương nhíu mày, ánh mắt bất thiện.

Ngọc linh lung thế giới, bởi vì 2 vị Vương tước đến, đã ẩn ẩn giằng co, dẫn phát phản ứng càng khủng bố hơn, thiên địa mảng lớn vỡ nát, vô số lôi đình nổ tung, sáng rực lôi quang chiếu rọi 4 phương.

—

—

—

Chương 1296 : Đế tinh chấn động

Trần Đoàn nhìn thoáng qua Chu Kỳ, lại đảo qua Mân Xuyên Vương, hiển nhiên chưa đem bọn hắn để ở trong mắt, xoay người nói: “Chu Cẩm Thái, ngươi muốn làm Chu thị tộc trưởng “

Chu Cẩm Thái khom người, “Nghĩ!”

“Rất tốt.” Trần Đoàn hài lòng gật đầu, “Bổn vương cùng người có ước định, trợ Chu Cẩm Thái tham tuyển, nguyên bản không cần nhúng tay quá nhiều. Nhưng bây giờ, bổn vương đổi chủ ý… Uy! Bổn vương biết, ngươi nghe rất rõ ràng, ta hiện tại liền đổi một chút ước định.”

“Hôm nay, bổn vương trợ Chu Cẩm Thái, trở thành Chu thị gia chủ, trừ trước đó giao dịch điều kiện bên ngoài, ngươi lại muốn thiếu bổn vương một cái nhân tình, ngày sau đủ khả năng phạm vi bên trong, muốn giúp bổn vương làm một chuyện.” Dừng một chút, Trần Đoàn nói: “Ngươi như cự tuyệt, trực tiếp rời đi chính là, bằng không mà nói, bổn vương liền làm ngươi ngầm thừa nhận.”

Mấy hơi về sau, Trần Đoàn vỗ tay mà cười, “Tốt, mới ước định đạt thành, từ hôm nay trở đi, Chu Cẩm Thái chính là Chu thị mới tộc trưởng.”

Chu Kỳ mặt trầm như nước trong lòng tức giận, một mình phá cảnh tấn thăng nửa bước Vương tước, hắn có

thể cảm giác được, Mân Xuyên Vương thái độ biến hóa. Đó là một loại tán thành, cẩn thận, bình chờ thái độ, nhưng lúc này Trần Đoàn biểu hiện, rõ ràng xem hắn vì không có gì.

‘Đáng ghét!’

‘Trần Đoàn, bằng ngươi 1 người, liền nghĩ cải biến đại thế, si tâm vọng tưởng!’

‘Mối thù hôm nay, ta ghi lại!’

Thở sâu, Chu Kỳ chắp tay, “Mân Xuyên Vương, muốn làm phiền ngươi.”

Mân Xuyên Vương cười lạnh, “Hừ! Chu Kỳ yên tâm, bổn vương ngược lại muốn xem xem, Trần đạo hữu có thủ đoạn gì, dám khoe khoang khoác lác.”

Hắn một bước phóng ra, Vương tước chi thế bộc phát, phô thiên cái địa, mênh mông như vực sâu, “Trần Đoàn, cuối cùng khuyên ngươi 1 câu, có chừng có mực, không muốn mắc thêm lỗi lầm nữa!”

Nếu có khả năng, Mân Xuyên Vương cũng không muốn, cùng 1 vị cùng giai chém giết, nhất là đối phương lai lịch khó lường… Dù sao, hắn nhưng là họ “Trần” .

“Ồn ào!” Trần Đoàn đưa tay nhấn một cái, “Oanh” tiếng vang, vạn quân chi lực như trời sập, lấy bài sơn đảo hải chi thế rơi đập.

Mân Xuyên Vương kinh sợ, “Lớn mật!”

Oanh ——

Nổ vang rung trời, sau một khắc là mắt trần có thể thấy xung kích, trình viên hình cái vòng, điên cuồng càn quét 4 phương.

Vương tước chi chiến, như vậy bộc phát!

“Lui!” Chu Kỳ khẽ quát một tiếng, thân ảnh nhanh lùi lại.

Hắn nhìn về phía chiến trường, đáy mắt ngưng trọng vạn điểm, nửa bước Vương tước chỉ đại biểu, hắn vượt qua ngưỡng cửa kia, muốn thực sự trở thành Vương tước chi cảnh, còn kém rất nhiều, cảm thụ được Vương tước chi chiến chỗ bộc phát ra lực lượng kinh khủng, Chu Kỳ trong lòng nghiêm nghị.

Nhưng trận này, theo dự liệu Vương tước chém giết, kết thúc so trong tưởng tượng nhanh nhiều, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, Mân Xuyên Vương bay rớt ra ngoài, nện xuyên mấy trăm dặm đại sơn, càng đem mặt đất vỡ ra 1 đầu, sâu không thấy đáy khủng bố thâm uyên.

“Oa!”

Hắn phun ra một ngụm máu, mặt mũi tràn đầy kinh sợ, “Vương tước đỉnh phong!”

Hoa ——

Giờ khắc này, Chu thị tổ trạch một mảnh xôn xao, vô số người gắt gao ngẩng đầu, nhìn qua trên đỉnh đầu màn

sáng hình chiếu.

Mân Xuyên Vương thực lực cường hãn, tại một đám Vương tước bên trong, cũng là trung thượng cấp độ, lại mấy cái đối mặt ở giữa liền bị đánh bại.

Là lấy, đối với hắn phán đoán, không có ai nghi vấn. Cái này Trần Đoàn, đúng là 1 vị đạp lập Vương tước đỉnh phong cực mạnh người… Quả thực không thể tưởng tượng nổi!

Biến số, lại hiện biến số.

Hôm nay thế cục, lại lần nữa trở nên khó bề phân biệt.

1 vị Vương tước đỉnh phong, như coi là thật không để ý quy củ, dốc hết sức giới thiệu… Ai có thể ngăn cản !

Đột nhiên, phu nhân lớn tiếng nói: “Chỗ dựa vương, ngài cũng là Chu Kỳ tiến cử người, bây giờ gặp biến cố, còn xin giúp ta nhi một chút sức lực.”

Chỗ dựa vương lắc đầu, “Bổn vương còn chưa thấy rõ ràng, tạm thời không thể ra tay.” Cự tuyệt đây là nhìn thấy, Trần Đoàn Vương tước đỉnh phong thực lực, sinh lòng thoái ý !

Trong truyền thuyết, chỗ dựa vương nhục thân thành đạo, thực lực cường hãn vô song, là gần như có thể, so sánh Vương tước đỉnh phong nhân vật.

Hôm nay gặp mặt, lại là nói quá sự thật! Xuất thủ cũng không dám Vương tước tôn nghiêm, mặt mũi, đều

không cần.

Phu nhân biến sắc, mắt lộ kinh sợ, nhưng hôm nay thế cục, nàng thực tế không thể, lại đắc tội 1 tôn Vương tước, “Thanh Giang vương, Ngu Sơn Vương, Nam Tinh Vương, 3 vị đều là hoàng triều cự phách, hẳn là muốn trơ mắt, nhìn ta Chu thị bị người bức hiếp như người người như thế, ngày sau đại tộc truyền thừa, còn có gì quy củ có thể nói “

3 tôn Vương tước, nhíu mày.

Phía sau bọn họ đều có cường đại thị tộc truyền thừa, hôm nay Chu thị chi tao ngộ, có lẽ tương lai ngày nào đó, cũng sẽ phát sinh ở riêng phần mình thị tộc trên thân.

Phu nhân thấy thế, lớn tiếng nói: “Ta lấy Chu thị chủ mẫu thân phận, khẩn cầu 3 vị Vương tước xuất thủ, trợ Chu thị bình định phong ba, đợi việc này kết thúc, Chu thị tất có hậu báo!”

Ngu Sơn Vương đứng dậy, “Tốt, bổn vương đáp ứng.”

Thanh Giang vương, Nam Tinh Vương 2 người, thần sắc lạnh lẽo.

“Hoàng triều đại tộc truyền thừa, tự có quy củ ở bên trong, há lại cho tùy ý chà đạp!”

“Vương tước đỉnh phong lại như thế nào thiên hạ này, từ hoàng triều cùng các đại tộc chung chưởng, há lại cho hắn tùy ý làm bậy!”

Bá ——

3 vị Vương tước, đồng thời một bước phóng ra, giáng lâm ngọc linh lung thế giới.

Ầm ầm ——

Sau một khắc, màn sáng hình chiếu bỗng nhiên khuấy động, trở nên mơ hồ không rõ. Chỉ mơ hồ có thể thấy được, thiên khung từng mảnh vỡ nát, đại địa sụp đổ, mấy vị Vương tước giáng lâm, viễn siêu ra phiến thiên địa này cực hạn chịu đựng.

Ông ——

Ông ——

Thậm chí, ngọc linh lung bản thân, cũng bắt đầu chấn động kịch liệt.

Phu nhân trầm giọng nói: “Chu Ương, Xương Nhạc hầu cùng các vị tộc lão, mời ra tay vững chắc ngọc linh lung.”

“Vâng, phu nhân.” Chu Ương trầm giọng mở miệng.

13 vị tộc lão đồng thời nắn pháp quyết, đem tự thân tu vi, gia trì đến ngọc linh lung phía trên. Chấn động, mơ hồ hình tượng, lập tức làm vững chắc đi, một lần nữa trở nên rõ ràng, hiện ra ngọc linh lung thế giới nội bộ tình hình —— 5 tôn Vương tước cùng tồn tại tại trời, bài sơn đảo hải lực lượng, quét ngang thiên địa.

Phu nhân nhìn quanh 4 phương, lớn tiếng nói: “Hôm nay, ta Chu thị tộc trưởng tranh cử, đích xác ra quá nhiều chỗ sơ suất cùng ngoài ý muốn, để các vị quý khách chê cười.”

“Nhưng ta Chu thị, chung quy là Vương tước chi tộc, hoàng triều đỉnh tiêm môn phiệt 1 trong, tuyệt đối không cho phép bất luận kẻ nào ức hiếp, can thiệp!”

Nàng thở sâu, “Hôm nay, ta lấy Chu thị chủ mẫu thân phận tuyên bố, mở ra tổ trạch đại trận, thế muốn trấn sát kẻ này!”

Oanh ——

4 phương xôn xao, vô số người trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy kinh hãi.

Trấn sát Vương tước

Cái này tại hoàng triều ghi chép bên trong, chỉ xuất hiện qua rải rác mấy lần, lại tuyệt đại bộ điểm đều là từ hoàng triều xuất thủ, bình định phản loạn.

Các đại tộc dù thực lực cường hãn, tại hoàng triều nội bộ rắc rối khó gỡ, nhưng đối mặt Vương tước tồn tại lúc, nhiều đáp lại ưu đãi, khoan dung.

Dù sao, đây chính là Vương tước… Thần Vương cảnh tồn tại, cơ hồ là tu hành văn minh đỉnh phong, giết chi bất tử nhất định di hoạn vô tận!

Chu Ương đáy mắt lộ ra một tia giãy dụa, cắn răng hét lớn, “Còn đứng ngây đó làm gì mở ra tổ trạch đại trận, cấu kết chu thiên tinh đấu.”

“Ta Chu thị, tuyệt không cho phép khinh nhục!”

Hắn hiểu được phu nhân ý tứ, trải qua việc này, Trần Đoàn cùng Chu thị ở giữa, đã kết xuống đại thù, cùng nó ngày sau bị phản phệ, không bằng tiên hạ thủ vi cường ——

4 vị Vương tước, bây giờ đã tiến vào ngọc linh lung thế giới, Trần Đoàn mạnh hơn lại như thế nào tất không thể toàn thân trở ra.

Nhân lúc hắn bệnh, đòi mạng hắn!

Thân ở Chu thị tổ trạch, chính là động thủ cơ hội tốt.

Ầm ầm ——

Rất nhanh, Chu thị tổ trạch nội bộ, bụi phong vô số năm đại trận, bị toàn lực mở ra. Nương theo lấy vô số thần quang phun ra ngoài, Chu thị tổ trạch trên không, đế tinh bên ngoài vũ trụ thiên khung, lại có 1 cái mênh mông tinh biển hiển hiện, vô số tinh thần quang hoa sáng rực.

Sát cơ giấu giếm, thiên địa lạnh thấu xương.

Đế tinh chấn động!

—

Chương 1297 : Di thiên đại hoang

Ngọc linh lung thế giới, 5 tôn Vương tước cũng không, riêng phần mình phóng thích khí cơ, như cự long xuyên qua trời cao, hơi chấn động chính là thiên băng địa hãm cảnh tượng.

Tiểu thế giới dân bản địa, sớm đã bị dọa sợ, phương viên mấy ngàn bên trong, thậm chí 10,000 dặm phạm vi bên trong, vô số người vội vàng thoát thân.

Mân Xuyên Vương sắc mặt tái nhợt, nhìn như chỉ nôn mấy ngụm máu, kì thực thương thế xa so nhìn thấy nghiêm trọng nhiều, “Chư vị cẩn thận, người này thực lực cực mạnh!”

Thanh Giang vương, Ngu Sơn Vương, Nam Tinh Vương, nghiêm nghị gật đầu.

Thân là Vương tước, mới biết cùng cảnh đỉnh cao nhất ra sao cùng khủng bố… Kia là chỉ thiếu chút nữa, liền có thể đánh vỡ cực hạn, chạm đến Thần Hoàng cảnh tồn tại, phóng nhãn Cửu Ương hoàng triều có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Nhân vật như vậy, ai dám khinh thường

“Trần đạo hữu, hôm nay làm qua, ngươi ta thân là tiến cử người, chỉ có thể lạc tử, bố cục, mà không thể vén bàn cờ. Nếu không, ngày sau người người bắt chước,

chẳng lẽ không phải thiên hạ đại loạn cử động lần này đem thiên hạ chung kích chi!” Thanh Giang vương mở miệng, vì chuyện hôm nay quyết định nhạc dạo, càng là muốn mang theo đại thế đè người.

Hôm nay, 4 tôn Vương tước đều tới, ngươi còn không dừng tay

Trần Đoàn sắc mặt bình tĩnh, “Ngươi nói rất đúng, nhưng cũng tiếc nói chậm chút, bổn vương người này tính tình rất bướng bỉnh, muốn làm sự tình nhất định phải làm được, không phải sẽ ngủ không được.”

Ngu Sơn Vương cười lạnh, “Cuồng vọng!”

Những người còn lại, cũng lên cơn giận dữ.

Cứ việc ngươi rất mạnh, nhưng ta cùng cũng là Thần Vương cảnh, 4 vị liên thủ phía trước, ngươi cũng không nhìn tại mắt bên trong, cái này ai có thể nhẫn

Nam Tinh Vương ngẩng đầu, một đôi tròng mắt bên trong, có thể thấy được tinh quang lấp lóe, như phản chiếu tinh không, “Nếu như thế, làm gì nhiều lời!”

Hắn đưa tay, linh lung tiểu thế giới kia vỡ nát thiên khung chỗ sâu, sát na tinh quang óng ánh, lẫn nhau xen lẫn, hội tụ thành sóng lớn.

Mà liền tại, Nam Tinh Vương giáng lâm tinh quang nháy mắt, Thanh Giang vương, Ngu Sơn Vương, Mân Xuyên Vương 3 người, cũng đồng thời xuất thủ.

Vương tước đỉnh phong chi cảnh, bọn hắn cũng không là đối thủ, đã quyết liệt tự nhiên là muốn trong thời gian ngắn nhất, tồi khô lạp hủ đem nó trấn áp, không cho Trần Đoàn phản công cơ hội.

Oanh ——

Lấy tinh quang làm đầu, 4 vị Vương tước lực lượng kinh khủng, trong chốc lát đem Trần Đoàn bao phủ. Tạm thời không đề cập tới, hắn bây giờ trạng thái như thế nào, lấy tòa thành trì này phế tích làm trung tâm, phương viên mấy ngàn bên trong phạm vi, đều bị dư ba phá hủy.

Một màn này, thông qua ngọc linh lung hình chiếu, rõ ràng hiện ra tại ngoại giới, trước mắt mọi người.

Vương tước chém giết chi uy, kinh thiên động địa, dù là không tại 1 cái chiều không gian, cũng khiến mọi người tại đây, cùng nhau hít một hơi lãnh khí.

1 trận chiến này, như tại Chu thị tổ trạch bộc phát, chỉ sợ bọn họ có 1 cái tính 1 cái, cũng khó khăn toàn thân trở ra, về phần Trần Đoàn…

Vương tước đỉnh phong đích xác cường đại vô song, là đứng hàng đám mây đại nhân vật, nhưng hắn thực tế quá mức cuồng vọng. Đối mặt 4 vị Vương tước liên thủ, lại khinh thường mặc cho bọn hắn xuất thủ, kinh khủng như vậy lực lượng tẩy lễ, không chết cũng muốn trọng thương.

Lại thêm, giờ phút này Chu thị tổ trạch đại trận, đã toàn lực mở ra, triệu hoán tinh biển giáng lâm —— hôm nay,

người này có lẽ thật muốn vẫn lạc!

“Ổn định ngọc linh lung!” Chu Ương hét lớn, cùng nó hơn tộc lão cùng một chỗ, toàn lực chuyển vận lực lượng. Cùng lúc đó ngay cả hắn ở bên trong, một đám tộc lão ánh mắt, nhịn không được nhìn về phía phu nhân.

Hôm nay nàng quyết định thật nhanh, muốn trấn sát Trần Đoàn… Dù khiến người chấn kinh, nhưng suy nghĩ cẩn thận, lại là tốt nhất phương thức giải quyết.

Không chỉ bởi vì thời cơ, càng bởi vì Mân Xuyên Vương cùng 4 vị Vương tước, bây giờ đều là Chu thị minh hữu.

Trần Đoàn họ “Trần”, lai lịch bí ẩn không biết, nhưng cho dù hắn thật cùng Hoàng tộc có quan hệ, hôm nay 5 đại tộc “Liên thủ tru sát”, Hoàng tộc muốn truy cứu cũng được châm chước.

Càng có thể nhân cơ hội này, chấn nhiếp hoàng triều các phương, trọng chỉnh Chu thị uy danh, để cho thế nhân biết được, Chu thị không dung khiêu khích!

‘Phu nhân nhạy bén quả quyết, nếu do nàng ngày sau, phụ trợ Chu Kỳ chấp chưởng Chu thị, có lẽ cũng là một cái lựa chọn tốt.’

Lần này, không ít tộc lão nội tâm, xuất hiện dao động, chệch hướng.

“Tiền… Tiền bối…” Viên Nghệ nhỏ giọng mở miệng, nàng nhìn qua hình chiếu chỗ, sắc mặt trắng bệch. Hôm

nay bọn hắn cùng Trần Đoàn, Chu Cẩm Thái đều là một thể, như cái sau xảy ra chuyện, bọn hắn thế tất không thể bảo toàn.

Thế cục đột biến, lại so trước đó hung hiểm vô số, hiện tại không chỉ có là thất bại hay không… Mà là bọn hắn có thể hay không giữ được tính mạng.

La Quan nói: “Yên tâm.”

Trần Đoàn thân phận, hắn dù còn không thể hoàn toàn xác định, nhưng người này thông minh đến cực điểm, tuyệt sẽ không đem tự thân đặt hiểm cảnh.

Lựa chọn xuất thủ, liền nhất định có nắm chắc.

Hô ——

Viên Nghệ thở ra một hơi, mừng rỡ, mặc dù bây giờ thế cục, nàng nhìn không ra cái kia bên trong có thể yên tâm, nhưng đã tiền bối mở miệng, liền nhất định sẽ không xảy ra chuyện, như coi là thật triệt để sụp đổ, tiền bối tự sẽ xuất thủ.

Đối La Quan, lòng tin nàng mười phần!

Tựa hồ là để ấn chứng, Viên Nghệ phần tự tin này, ngọc linh lung hình chiếu bên trong, tứ vương tước liên thủ một kích gợn sóng biến mất dần, một thân ảnh hiển hiện.

Hoa ——

Chu thị tổ trạch lập tức một mảnh xôn xao, vô số người trừng lớn mắt, thậm chí nhịn không được tiến lên 2 bước, muốn nhìn phải rõ ràng hơn.

Chỉ gặp, Trần Đoàn đứng ở nguyên địa, trạng thái cùng lúc trước không hai, tứ vương tước một kích chi lực, lại không năng động hắn góc áo nửa điểm.

Đây chính là Vương tước đỉnh phong, vốn có thực lực

Mọi người chấn kinh vạn tiến hành cùng lúc, chỗ dựa vương thân thể nghiêng về phía trước, gắt gao tiếp cận Trần Đoàn, hắn giống như là phát hiện cái gì, ánh mắt càng ngày càng sáng.

Ngọc linh lung thế giới, tứ vương tước rung động không nói gì, trong lòng càng có một phần, khó mà kiềm chế cảm giác bị thất bại. Bọn hắn liên thủ, lại không thể gây tổn thương cho Trần Đoàn mảy may, giữa lẫn nhau thực lực sai biệt, khó có thể tưởng tượng.

‘Đây là Vương tước, có thể đạt tới cấp độ có lẽ người này cách Thần Hoàng cảnh, tới một bước xa!’

Trần Đoàn nói: “Cho các ngươi một cái cơ hội, bây giờ rời đi, bổn vương chỉ coi vô sự phát sinh.”

Tứ vương tước trầm mặc.

Ai không phải danh chấn hoàng triều, uy danh hiển hách một phương cự phách hôm nay liên thủ vô công trước đây, như lại bị một câu dọa lùi, mất mặt liền ném về tận nhà.

Nói đơn giản, bọn hắn muốn mặt!

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Trần Đoàn cười lạnh, “Hừ, không biết mùi vị, vậy cũng đừng trách bổn vương không khách khí!”

Hắn tựa hồ rất tức giận, đưa tay nhấn một cái, “Ầm ầm” thiên địa đủ ám, không có trước đó tứ vương tước liên thủ lúc, kia khí thôn 10,000 dặm khủng bố thanh thế. Nhưng trong mờ tối, thiên địa thất sắc, vạn vật yên lặng, thì càng nhiều một phần, không dung chống lại bễ nghễ.

Sau một khắc, nổ vang rung trời bộc phát, tứ vương tước thân ảnh, như gãy cánh chim bay rơi xuống, từng cái miệng mũi máu tươi cuồng phún. Nhất là Mân Xuyên Vương, liên tiếp chịu hai lần trọng kích, thể nội cốt nhục “Đôm đốp” nổ đùng, giờ phút này đoạn mất không biết bao nhiêu.

Trần Đoàn chi uy, cường hãn, triển lộ không bỏ sót.

Tứ vương tước tại nó trước mặt, cánh tay trấn áp!

Chu Kỳ, Chu Uy bọn người, vô ý thức trừng lớn mắt, mặt mũi tràn đầy kinh hãi, khó có thể tin.

Đây là Thần Vương cảnh sao dù là Vương tước đỉnh phong, giờ phút này bộc phát ra thực lực, cũng quá mức kinh hãi.

Không chỉ đám bọn hắn, Chu thị tổ trạch bên trong cũng hoàn toàn tĩnh mịch, đáy lòng của mọi người toát ra đồng dạng suy nghĩ —— Vương tước, có thể mạnh như vậy

Hay là nói, cái này Trần Đoàn thâm tàng bất lộ, nó bản thân đúng là 1 vị… Tê! Này niệm cùng một chỗ, mọi người hít một hơi lãnh khí.

Đúng lúc này, chỗ dựa vương bỗng nhiên đứng dậy, cười to nói: “Tốt một cái họ Trần Vương tước, bổn vương hôm nay nhất định phải, hảo hảo lĩnh giáo một phen.”

Oanh ——

Khí tức khủng bố, vọt thẳng trời mà lên, cuồn cuộn khí huyết ba động, như 1 cái vô biên huyết hải.

Đám người thất kinh, nhìn về phía vị này lấy nhục thân thành đạo, đột phá cực hạn thành tựu Vương tước cường giả khủng bố, nghĩ thầm cái này tình huống như thế nào

Trước đó, Trần Đoàn thanh thế không hiện lúc, hắn cự tuyệt phu nhân mời, khoanh tay đứng nhìn. Bây giờ, Trần Đoàn triển lộ vô địch thực lực, cánh tay trấn áp 4 vị cùng cảnh Vương tước, hắn ngược lại chủ động xuất thủ, bước vào ngọc linh lung thế giới

Chẳng lẽ, là bởi vì chỗ dựa vương quá mạnh, trước đó thế cục, không cách nào dẫn động hứng thú của hắn, cho nên hiện tại mới ra tay

Phu nhân ánh mắt sáng lên, lớn tiếng nói: “Chỗ dựa vương, nếu có thể trấn áp kẻ này, Chu thị thiếu ngươi một phần đại nhân tình!” Nàng hiện tại không tiếc hứa hẹn, chỉ cần có thể thắng.

Chỗ dựa vương cười to, “Không cần! Bổn vương vẫn luôn tại, cùng 1 cái cường đại đối thủ… Hôm nay, rốt cục đợi đến!”

Nói xong nháy mắt, hắn tiến vào ngọc linh lung thế giới, khủng bố thân thể trực tiếp đụng nát không gian, đi tới Vương tước chi chiến chiến trường.

Đương nhiên, trên thực tế là Trần Đoàn đơn phương nghiền ép, trận này Vương tước chi chiến, trừ thanh thế to lớn bên ngoài, thực tế không có ý gì.

Nhưng tất cả những thứ này, theo chỗ dựa vương đến, bị trực tiếp cải biến.

Ầm ầm ——

Quanh người hắn, khủng bố khí huyết sôi trào, cả người tựa như là 1 viên, hình người mặt trời, phóng thích vô tận lửa nóng cùng bạo ngược. Trực tiếp vặn vẹo không gian, khiến trên đỉnh đầu, hiển hiện Võ hoàng hư ảnh —— đây là võ đạo ý chí siêu cấp tiến giai thể, đại biểu cho một tên vũ phu, lực lượng cường đại nhất cụ hiện.

Vương tước đỉnh phong!

Núi dựa này vương, lại cũng là 1 tôn chân chính, Vương

tước cường giả tối đỉnh.

Khí huyết như nấu, sôi trào đốt trời.

“4 vị, bổn vương phía trước, mời các ngươi lược trận… Ngươi ta 5 tôn Vương tước, nếu ngay cả 1 người đều không thể trấn áp, chẳng lẽ không phải thiên hạ trò cười “

Chỗ dựa vương một bước đạp xuống, huy quyền ném ra.

Ngập trời khí huyết, “Oanh” một tiếng cháy bùng, đỉnh đầu bên trên Võ hoàng hư ảnh, mặt ngoài lại trực tiếp bắt đầu cháy hừng hực.

Trần Đoàn nhíu mày, chợt bình tĩnh lại, đưa tay một chỉ điểm ra.

Oanh ——

Nổ vang rung trời, hắn đứng tại chỗ, chỗ dựa vương thân ảnh nhanh lùi lại, nhưng hắn một đôi tròng mắt, ngược lại trở nên càng thêm sáng tỏ.

“Ha ha ha ha! Tốt, tốt 1 cái Cửu Ương hoàng triều đế tinh, quả thật tàng long ngọa hổ, cường giả vô số!”

“Bổn vương tìm vô số năm, rốt cuộc tìm được 1 cái, có thể dốc sức một trận chiến đối thủ!”

“Hôm nay, liền giết cái thiên hoang địa lão, nhật nguyệt vô quang!”

Chỗ dựa vương tiếng cười, như kinh lôi cuồn cuộn, vang vọng 4 phương.

Cũng bừng tỉnh, trong lòng rung động Mân Xuyên Vương, Ngu Sơn Vương, Nam Tinh Vương, Thanh Giang vương bọn người.

Trần Đoàn cũng liền thôi, chỗ dựa vương người này, lại cũng mạnh như vậy nguyên lai, bọn hắn một mực đến, đều ẩn giấu đi thực lực.

Nhưng chỗ dựa vương xuất hiện, cũng làm cho bọn hắn nhìn thấy, lật bàn cơ hội.

“Chỗ dựa vương, ta cùng giúp ngươi một tay!”

“Động thủ, trấn áp người này!”

Oanh ——

4 vị Vương tước xuất thủ.

Thực lực bọn hắn dù hơi yếu, không phải Trần Đoàn đối thủ, nhưng kiềm chế hắn bộ phân lực lượng lại không khó.

Chỗ dựa vương cười to, lại lần nữa xông ra, một thân bàng bạc như biển khí huyết thiêu đốt, bộc phát kình thiên vĩ lực.

Sau một khắc, ngọc linh lung thế giới bên trong, kinh thiên oanh minh liên tiếp phát sinh, liền hình như có 2

tôn khủng bố cự thú, ngay tại điên cuồng chém giết.

Mỗi một lần va chạm, đều dẫn bạo lực lượng kinh khủng, Thần Vương cảnh dưới một khi cuốn vào, không chết cũng bị thương.

Chỗ dựa vương thực lực, mọi người kinh hãi, mà Trần Đoàn biểu hiện, thì để bọn hắn tập thể nghẹn ngào. Đánh 5, lại chém giết khó phân thắng bại, hắn chỗ bộc phát thực lực, lại lần nữa đổi mới hạn mức cao nhất!

Càng quan trọng chính là, chỗ dựa vương thời khắc này bộc phát, là lấy thiêu đốt tự thân khí huyết làm đại giá, loại này bộc phát tuyệt không phải không ngừng không nghỉ.

Hắn lại có thể kiên trì đến khi nào một khi thế yếu, thì chiến trường cân đối, nháy mắt liền bị đánh vỡ.

Loại này tai hoạ ngầm, chỗ dựa vương đương nhiên biết rõ, nhưng hắn không những không sợ, ngược lại xuất thủ thời điểm, càng phát ra lăng lệ, cường hãn.

Một đôi tròng mắt chỗ sâu, hình như có hỏa diễm đang thiêu đốt.

‘Trần Đoàn… Trần Đoàn… Hắc! Vô số năm, bổn vương rốt cuộc tìm được cơ hội…’

‘Hôm nay, liền muốn để thế nhân biết được, Hoàng tộc Trần thị vung 1 cái di thiên đại hoang!’

—

Chương 1298 : Ngụy Trang cứu ta

Ngọc linh lung thế giới, kịch chiến say sưa.

Trần Đoàn khẽ nhíu mày, từ chỗ dựa vương trên thân, phát giác được thật sâu ác niệm.

‘Người này, tất có toan tính!’

Hắn đôi mắt lạnh lẽo, xuất thủ càng hung hiểm hơn, cuồng bạo lực lượng bài sơn đảo hải, đánh tới hướng đối diện. Cho dù chỗ dựa vương, có Vương tước đỉnh phong thực lực, cũng bị đánh không ngóc đầu lên được, chỉ có thể thiêu đốt khí huyết, dựa vào võ đạo thân thể cường hãn ngăn cản.

Hắn đã ở tuyệt đối thế yếu!

Đáng tin núi vương đôi mắt băng lãnh mà thâm trầm, không có nửa điểm hồi hộp, bất an, như giờ phút này một màn, hắn sớm có đoán trước.

Oanh ——

Lại một tiếng kinh thiên oanh minh, thiên địa rúng động, vỡ nát, chỗ dựa vương bị đánh bay ra ngoài, quanh thân trùng thiên ngang ngược khí tức, giờ phút này bắt đầu rơi xuống.

Đây là thiêu đốt khí huyết, đến cực hạn về sau, chỗ tất

nhiên sinh ra suy yếu.

1 trận chiến này, bình thường đến nói, đến tận đây đã tính kết thúc.

Mân Xuyên Vương, Ngu Sơn Vương cùng 4 vị Vương tước, mặt lộ vẻ hơi thất vọng, Trần Đoàn dùng tuyệt đối thực lực, trấn áp mọi người.

Sau ngày hôm nay, chắc chắn thanh danh vang dội, trở thành Cửu Ương hoàng triều thậm chí toàn bộ trụ trời ngược chiều kim đồng hồ trong tinh vực, uy danh hiển hách cường giả.

Mà bọn hắn, thì là cường giả quật khởi lúc, bị giẫm rơi đá đặt chân.

Không cam tâm… Nhưng thế cục so người mạnh, càng là tồn tại cường đại, càng có thể sâu sắc lý giải đến, lực lượng mới là hết thảy nền tảng.

Thua, liền muốn nhận! Bọn hắn cùng Trần Đoàn ở giữa, cũng không gì không thể hóa giải cừu hận, hôm nay làm ra hết thảy, chỉ là lập trường khác biệt mà thôi.

Ngay tại 4 vị Vương tước đối mặt, chuẩn bị mở miệng nhận thua lúc, chỗ dựa vương đột nhiên cười to, “Tốt, tốt 1 cái Trần đạo hữu!”

“Hôm nay, liền chiến thống khoái!”

Mọi người giật mình, nghĩ thầm đến giờ phút này, hẳn là chỗ dựa vương trong tay còn có át chủ bài sau một

khắc, liền thấy chỗ dựa vương lật tay, lấy ra một chiếc bình ngọc, nó toàn thân đen nhánh, mặt ngoài dán đầy phong ấn phù lục, nhưng dù cho như thế, tại bình ngọc này lấy ra nháy mắt, tất cả mắt thấy người bên tai, đều vang lên một trận thê lương tru lên, như kết nối địa ngục, khiến người rùng mình.

Xé mở phù lục, chỗ dựa vương khuynh đảo ngọc bình, càng đem một giọt sền sệt huyết tương, trực tiếp nuốt vào trong bụng.

Oanh ——

Cuồn cuộn ma khí, vọt thẳng trời mà lên, hắn nguyên bản suy yếu, dần dần dập tắt thiêu đốt khí huyết, giờ phút này lại lần nữa tăng vọt. Màu đen ma khí, cùng xích hồng khí huyết, lẫn nhau quấn giao cùng một chỗ, hiện ra khủng bố màu đen đỏ, khủng bố doạ người.

“Đến!” Chỗ dựa vương cười to, ngang nhiên vọt tới.

Trần Đoàn trong lòng trầm xuống, “Chân ma chi huyết!”

Sau một khắc, đối diện 1 quyền rơi đập, ma khí cùng khí huyết sôi trào, cuồng bạo lực lượng lại làm hắn, cũng sinh ra một tia áp bách.

Đưa tay hướng về phía trước nhấn một cái, “Oanh” một tiếng nổ vang rung trời, đáng sợ dư ba bốn phía, càng đem Mân Xuyên Vương, Ngu Sơn Vương bọn người, cho trực tiếp đánh bay.

4 vị Vương tước kêu lên một tiếng đau đớn, mặt mũi

tràn đầy rung động!

Cái này… Đây là, Vương tước chi chiến sao giờ phút này bộc phát uy thế, cho bọn hắn cảm giác, cơ hồ đến từ cấp bậc cao hơn.

Đáng sợ!

Cho dù là bọn họ, như nhúng tay trong đó, sợ rằng cũng phải tại đối mặt ở giữa, liền bị đánh thành trọng thương.

‘Trần Đoàn, thế mà còn che giấu thực lực!’

Đây là 4 vị Vương tước ý niệm đầu tiên, tiếp lấy liền sinh ra thật sâu nghi hoặc, không hiểu, chỗ dựa vương điên rồi sao Chân ma chi huyết bọn hắn tự nhiên nhận được, cũng chỉ có Võ hoàng như vậy tồn tại, mới có thể tiếp nhận Chân ma chi huyết lực lượng kinh khủng.

Nhưng cho dù là Võ hoàng, nuốt Chân ma chi huyết, mượn dùng ma lực bộc phát, cũng muốn trả giá cực lớn đại giới. Chu thị dù cho hứa hẹn, sau khi chuyện thành công thù lao phong phú, nhưng cũng không đáng liều mạng… Chẳng lẽ nói, Chu Kỳ là con tư sinh của hắn không thành

Nuốt Chân ma chi huyết chỗ dựa vương, thực lực tăng vọt một đoạn, nhưng cùng Trần Đoàn chính diện chém giết, vẫn như cũ ở vào bị áp chế trạng thái.

Nhưng Trần Đoàn lông mày, lại càng nhăn càng chặt, mắt lộ kinh sợ —— hắn rốt cuộc biết, chỗ dựa vương ác niệm chỗ, mục đích của đối phương, là muốn ép hắn bại

lộ thân phận.

Đáng chết!

Trần thị trong hoàng tộc, ra phản đồ, nếu không cái này bí ẩn sự tình, sao lại bị ngoại giới biết được nhưng bây giờ, Trần Đoàn đã không còn tâm tư, đi cân nhắc những này, hắn nhất định phải nghĩ biện pháp thoát thân.

Cũng không phải là bởi vì chỗ dựa vương đầy đủ mạnh, hắn ngăn cản không nổi, mà là đến từ Chân ma chi huyết khủng bố ma khí, ngay tại ăn mòn, dẫn động, trong cơ thể hắn ma niệm.

3 đại hoàng triều đến từ trụ trời phải xoáy tinh vực, tới gần thất lạc tinh biển, thụ ma lực ăn mòn nghiêm trọng. Cho nên, mỗi cái người tu hành thể nội, đều cất giấu nhập ma, mất khống chế tai hoạ ngầm, tu vi càng là cường đại, thì tai hoạ ngầm càng mạnh. Thậm chí có thể nói, 3 đại hoàng triều tu sĩ, đều là một đám không rõ ràng ma tu, chỉ là bình thường ẩn tàng vô cùng tốt.

Chính diện chém giết, chỗ dựa vương không phải đối thủ của hắn, nhưng Trần Đoàn tình trạng cùng người thường khác biệt, ma niệm càng thêm sinh động, một khi mất khống chế thế cục sẽ không thể thu thập.

“Chỗ dựa vương, bổn vương ghi nhớ ngươi!” Trần Đoàn cười lạnh, bỗng nhiên phất tay áo vung lên, khuấy động thần quang bắn ra, đem đối phương đánh lui.

Hắn quay người đang muốn rời đi, đột nhiên nghe tới một tiếng quát lớn, “Thiên ma giải thể!”

Oanh ——

Chỗ dựa vương thân thể, lại ầm vang nổ nát vụn, biến thành huyết vụ đầy trời cùng ma khí, khuấy động, xen lẫn đem Trần Đoàn cuốn vào trong đó.

“Trần đạo hữu cần gì phải gấp gáp rời đi bổn vương hôm nay còn không có đã nghiền!” Thanh âm của hắn, theo huyết vụ, ma khí lăn lộn, vang vọng đất trời.

Trần Đoàn thanh âm băng hàn, “Ngươi muốn chết!”

Ầm ầm ——

Lực lượng kinh khủng, ở trong sương mù bộc phát, muốn đem nó xé rách. Đáng tin núi vương trăm phương ngàn kế, rốt cục đợi đến cơ hội, há lại sẽ khi nhìn đến thành công ánh rạng đông lúc, thả Trần Đoàn thoát thân.

“Trần đạo hữu, thật mạnh thực lực, nhưng bổn vương cảm thấy, cái này còn không phải cực hạn của ngươi!”

“Tới đi, triển lộ ngươi lực lượng chân chính, để người trong thiên hạ này thấy rõ ràng, Trần đạo hữu ngươi đến tột cùng là ai…” Chỗ dựa vương cười to, thông qua thể nội Chân ma chi huyết, hắn cảm ứng được, Trần Đoàn thể nội xao động.

Đối phương, đã kiên trì không được quá lâu!

Mà hắn, cũng rốt cục không còn che lấp.

Lần này giáng lâm Cửu Ương đế tinh, vốn là muốn thông qua Chu thị, sớm bố cục mà thôi, nhưng không ngờ lại có ngoài ý muốn niềm vui. Một khi đạt thành, Cửu Ương hoàng triều thế tất đại loạn, đến lúc đó ngàn tháng hoàng triều liền có thể nhất cổ tác khí, đem mảnh tinh vực này chiếm đoạt!

Chu thị tổ từ.

Trần Đoàn mang đến mấy người, sắc mặt đại biến, “Bảo hộ chủ thượng!”

Oanh ——

Bọn hắn xông vào ngọc linh lung thế giới, dù là biết rõ lấy tu vi của bọn hắn, cử động lần này không khác lấy trứng chọi đá, vẫn không chút do dự. Nhưng kết quả lại đã sớm chú định, những người này không kịp tới gần, liền bị khủng bố lực lượng nghiền nát, tại chỗ đột tử.

Trần Đoàn nhíu mày, hắn phải thừa nhận chủ quan, không nghĩ tới tại đế tinh phía trên, thế cục lại sẽ mất khống chế. Thân phận của hắn tuyệt không thể bại lộ, nếu không nhất định thiên hạ đại loạn…

Đúng lúc này, Trần Đoàn tóc bắt đầu sinh trưởng, nhanh chóng rủ xuống đến bên hông, nguyên bản tuấn mỹ khuôn mặt, nhiều mấy điểm mơ hồ, cặp kia dài nhỏ đôi mắt ở giữa, vũ mị xen lẫn.

Hắn thở sâu, lớn tiếng nói: “Ngụy Trang cứu ta!”

Thế cục biến rồi lại biến.

Trần Đoàn triển lộ thần uy, lực áp 5 vị Vương tước, chấn kinh 4 phương.

Nhưng ai ngờ tới, chỗ dựa vương nuốt Chân ma chi huyết, không chỉ có ngạnh sinh sinh, ngăn trở Trần Đoàn thế công, thậm chí chuyển thắng vì bại.

Trần Đoàn, cầu cứu!

‘Ngụy Trang Ngụy Trang là ai danh tự này, nghe tựa hồ có chút quen tai.’

‘Ân, cái này bên trong không phải liền có 1 người, họ Ngụy sao ‘

Bá ——

Vô số ánh mắt, 4 phương 8 hướng mà tới.

La Quan thần sắc bình tĩnh, trong lòng trầm xuống, không chỉ có Trần Đoàn bất đắc dĩ Vu cục thế mất khống chế, bây giờ biến cố, hắn cũng không nghĩ tới.

Trần Đoàn thế mà bại không! Hắn cũng không phải là không địch lại, ngược lại càng giống là đang cật lực, ẩn giấu đi cái gì…

Là cái gì thế mà để hắn bó tay bó chân, không thể toàn lực một trận chiến.

La Quan không nghĩ ra, nhưng hắn biết, mình phải có đại phiền toái.

Hôm nay, Chu thị động niệm trấn sát Vương tước, ngay cả Trần Đoàn đều không buông tha, sẽ tha bọn hắn nhất là, Ngụy Trang cái thân phận này, cùng Chu thị ở giữa, còn có khác ân oán.

Chu Ương băng lãnh xem ra, “Ngụy Trang các hạ thế nhưng là, đế linh vệ bên trong ngụy giáo úy… Ta có 1 chất nhi, tên là Tống Trọng, là chết trong tay ngươi đi hôm nay, thù mới hận cũ, vừa vặn cùng nhau thanh toán!”

Hắn phất tay, “Người tới, đem bọn hắn cầm xuống, nếu dám phản kháng, giết chết bất luận tội!”

Trần Đoàn đều giết, còn sợ cùng đế linh vệ lên bẩn thỉu sao huống chi, sau ngày hôm nay, Chu thị nhất định uy danh đại chấn.

Giết cái đem người mà thôi, lại có thể thế nào !

Oanh ——

Chu thị tu sĩ, từ bốn mặt vây tới, băng lãnh khí cơ khóa chặt.

Viên Nghệ đứng dậy, Thần Hầu cảnh tu vi, khiến Chu thị mọi người ghé mắt, nàng hành lễ, “Tiền bối, hôm nay muốn làm phiền ngài.”

Thời khắc mấu chốt, chúng ta còn có tiền bối.

Một màn này, mọi người nghiêm nghị, Chu Ương, phu

nhân cùng sắc mặt, cũng có chút biến hóa.

Trần Đoàn kêu cứu phía trước, Viên Nghệ khom người ở phía sau… Cái này vô 1 không cho thấy, Ngụy Trang người này tựa hồ, có cực kỳ mạnh mẽ thực lực.

Trước đó, đế linh vệ bên trong la quan cùng Trần Vương giằng co, bởi vì tin tức phong tỏa, lại có đế cung nghiêm lệnh, vẫn chưa phạm vi lớn truyền bá.

La Quan nhìn thoáng qua Viên Nghệ, lại nhìn xem xung quanh, bị chấn trụ mọi người, nghĩ thầm ta nếu có thể xuất thủ, đã sớm xuất thủ.

Lại muốn tới một trận “Uy hiếp” sao nhưng cho dù thành công, hắn làm sao cứu Trần Đoàn không cứu Trần Đoàn, mọi người há không hoài nghi

Cái này bên trong là Chu thị, không chỉ có hội tụ đông đảo cường giả, càng có đỉnh đầu đại trận, đối phương một khi hoài nghi, hơi thăm dò liền sẽ phát hiện, hắn cái này “Tiền bối” nước điểm có chút lớn.

Đến lúc đó, mới là thật vạn kiếp bất phục.

Trần Đoàn làm hại ta a!

Ngươi biểu hiện như vậy, ai không cho rằng, ngươi là mười phần chắc chín, lòng tin mười phần kết quả liền cái này!

Chơi đến một nửa, ngươi lại rời tay, thế cục mất khống chế kéo ta xuống nước… Phi!

Còn để ta, nhiều thiếu ngươi một cái ân tình, nhưng dẹp đi đi. La Quan trầm mặc, khiến xung quanh căng cứng, bầu không khí ngột ngạt, lại nhiều một tia biến hóa.

Những cái kia cảnh giác, bất an ánh mắt, một lần nữa trở nên băng lãnh, Viên Nghệ cũng không nhịn được ngẩng đầu, mặt lộ vẻ không hiểu xem ra ——

Tiền bối, còn tại chờ cái gì đâu Trần Đoàn đều đã kêu cứu, Chu thị cũng nhìn chằm chằm, xuất thủ sắp đến… Lại không chấn trụ bọn hắn, coi như không kịp!

Đúng lúc này, màu xanh hạt sen đột nhiên dị động, nó chậm rãi chuyển động, khí cơ khóa chặt ngọc linh lung, truyền đến mãnh liệt ý niệm ——

Hôm nay thế cục nó có thể ra tay, bất quá cái này đồ vật, nó biểu thị cảm thấy rất hứng thú!

La Quan đáy lòng hô to âm hiểm, tình huống như vậy, lúc trước hắn gặp được, Lôi Tinh cùng thiên lôi thạch quan hệ cởi xuống.

Nhưng màu xanh hạt sen là đột nhiên phát hiện điểm này sao hiển nhiên không phải! Gia hỏa này, là cố ý chờ tới bây giờ, đợi thế cục hung hiểm, cùng đường mạt lộ lúc lại tỏ thái độ —— bình tĩnh mà xem xét, La Quan dù ỷ vào màu xanh hạt sen lực lượng, nhưng giữa lẫn nhau mà quan hệ, cũng không phải là thân mật vô gian.

Nó đến từ Phật Đà, thần bí không biết.

La Quan cũng không hi vọng, màu xanh hạt sen trở nên càng mạnh, cái này rất có thể dẫn đến, hắn trong tương lai biến thành khôi lỗi… Thậm chí càng đáng sợ hạ tràng.

Nhưng hôm nay, hắn hiển nhiên cũng không có lựa chọn khác.

Xem như ngươi lợi hại!

La Quan nhắm mắt lại, ‘Tốt, ta đáp ứng.’

Bá ——

Lại mở ra, tam sắc thần quang tại đôi mắt chỗ sâu phun trào, cả người hắn khí tức, lúc này đột nhiên trở nên thâm thúy, xa cách.

Tồn tại ở đây, lại hình như là đưa thân vào thời không khác nhau, xa không thể chạm.

—

—

—

Chương 1299 : Kiếm trảm Thần vương

‘Đến rồi! Đến rồi!’

‘Chính là loại cảm giác này, tiền bối vừa rồi nhất định là, tại châm chước, cân nhắc, bây giờ mới làm ra quyết đoán.’

Viên Nghệ đáy lòng buông lỏng, ngẩng đầu lên, chỉ cảm thấy mọi loại áp lực, sợ hãi, thấp thỏm, giờ phút này đều đều tiêu tán.

Tiền bối sẽ ra tay, hết thảy ngoài ý muốn, nguy cơ, đều tương nghênh lưỡi đao mà giải!

Chu thị mọi người, cùng một đám xem lễ đế tinh quyền quý, sắc mặt bỗng dưng biến đổi.

Giờ phút này, bọn hắn nhìn về phía La Quan ánh mắt, trở nên ngưng trọng.

Người vẫn là người kia, cái gì đều không biến hóa, thậm chí khí tức vẫn như cũ dừng lại tại, Đăng Tiên cảnh cấp độ.

Nhưng cho bọn hắn cảm giác, lại long trời lở đất, như ngồi ngay ngắn chín ngày thần chỉ, giờ phút này mở mắt ra.

Chỉ một chút, như vượt qua thời không, nhưng thấm

nhuần hết thảy, khiến người không chỗ che thân!

Bá ——

Không gian vặn vẹo, một thân ảnh hiển hiện, chính là từ đầu đến cuối ẩn thân âm thầm, chưa từng lộ diện vị kia thần bí Vương tước tu sĩ. Người này thần sắc ngưng trọng, chắp tay nói: “Lão phu Thi Nguyên, gặp qua Ngụy đạo hữu! Mới Chu Ương vô tri, mạo phạm đạo hữu, không biết có thể xem ở lão phu trên mặt, tạm thời bỏ qua.”

Chu Ương biến sắc.

Vây tới Chu thị mọi người, vội vàng lui ra phía sau.

Ngay cả trong tộc mời tới Vương tước, đều khách khí như thế, bọn hắn còn muốn bắt người tê —— Chu Ương lão hỗn đản kia, là muốn hại ta nhóm a!

Giữa sân bầu không khí, lập tức khẩn trương.

Xem lễ đế tinh các quyền quý, không để lại dấu vết lui ra phía sau, đây là Chu thị cùng đối phương ở giữa ân oán, bọn hắn vô ý cuốn vào.

La Quan gật đầu, “Có thể. Vậy ta đây vị vãn bối, liền tạm thời giao cho Thi Nguyên đạo hữu trông nom, cho đến bản tọa trở về.”

Đây là trao đổi.

Thi Nguyên chắp tay, “Mời Ngụy đạo hữu yên tâm.” Trên

mặt hắn lộ ra mấy điểm nhẹ nhõm, thực tế La Quan giờ phút này, cho hắn cảm giác quá mức cổ quái, xen vào cường đại cùng yếu tiểu trực tiếp, rõ ràng cảm giác bên trong, là tiện tay liền có thể nghiền nát sâu kiến, hết lần này tới lần khác 1 đạo ánh mắt, liền làm chân linh run rẩy.

Thế cục chưa định trước đó, có thể không cùng là địch, tự nhiên tốt nhất.

Bá ——

La Quan một bước phóng ra, đưa tay ấn về phía ngọc linh lung, một cỗ hấp lực nháy mắt bộc phát, sau một khắc hắn đã xuất hiện tại ngọc linh lung thế giới. Phất tay áo, trước mặt không gian vỡ nát, hắn cất bước mà ra, cuồn cuộn khí huyết cùng trùng thiên ma khí, liền đã hiện lên ở trước mắt.

Cùng vừa rồi, tại ngoại giới nhìn về phía hình chiếu khác biệt, bây giờ đưa thân vào đây, mới rõ ràng cảm nhận được, chỗ dựa vương đáng sợ.

Thần vương cấp độ, thế tôn Võ hoàng… Đây là đem này cảnh cất cao 1 các loại, loại so Thần hoàng. Từ đó có thể biết, Võ hoàng thành tựu chi gian nan, nhưng đem đối ứng, đột phá tới này cấp độ vũ phu, thực lực cũng viễn siêu cùng cảnh tồn tại.

Nếu không, chỗ dựa vương lại như thế nào, có thể đem Trần Đoàn bức đến trình độ như vậy tuy có Chân ma huyết thống cho nên, nhưng bản thân hắn siêu cường thực lực mới là mấu chốt.

Trần Đoàn tức hổn hển, “Ngụy Trang, ngươi đang làm cái gì, còn không mau tới cứu ta!”

Hắn liền muốn bại lộ.

Huyết vụ, ma khí khuấy động bên trong, hiển hiện chỗ dựa vương hư ảnh, nhíu mày trông lại, “Ngụy đạo hữu, hôm nay là bổn vương, cùng Trần đạo hữu chi chiến, ngươi nếu có thể lui ra phía sau, ta lấy chân linh phát thệ, bất luận Trần đạo hữu cho ngươi cái gì, đều có thể gấp bội thanh toán.”

Chân linh lời thề, khắc vào hồn phách, đạo cơ, một khi vi phạm tất thành tâm ma, thành ý này rất lớn. Thực tế là, khẩn yếu quan đầu dưới, chỗ dựa vương không muốn tự nhiên đâm ngang.

La Quan lắc đầu, “Trần huynh thụ Ngụy mỗ mời mà đến, ta há có thể ngồi nhìn mặc kệ.”

“Chết!” Chỗ dựa vương gầm thét, 1 quyền đánh ra.

Võ hoàng bá đạo, cường thế, giờ phút này triển lộ, một lời không hợp thống hạ sát thủ, ma khí, huyết khí cuồn cuộn, là hắn dốc sức một kích.

Đúng lúc này.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, bỗng dưng tại La Quan thể nội vang lên, hắn đưa tay một nắm kiếm ảnh xuất hiện, đơn

bạc thậm chí cho người ta một loại, bất cứ lúc nào cũng sẽ băng tán cảm giác.

Nhưng ngay tại kiếm ảnh xuất hiện nháy mắt, đối diện chỗ dựa vương sắc mặt đại biến, lúc này hắn chân linh điên cuồng thét lên, sợ hãi run rẩy!

“Huyết hải cuồn cuộn, tan ma về 1!”

Oanh ——

Huyết hải sôi trào, ma khí thiêu đốt, vĩnh dạ cực hạn đen nhánh, cùng bạo ngược tinh hồng khí huyết, triệt để dung hợp một chỗ.

Đây là đối Chân ma chi huyết, sâu nhất trình độ mượn dùng, nhưng bộc phát ra vô cùng cường đại lực lượng, nhưng tương tự cũng sẽ gặp ma lực ăn mòn, khiến tự thân ma niệm càng mạnh di hoạn vô tận.

Nhưng bây giờ, chỗ dựa vương lại không nửa điểm do dự —— hắn có một loại rất cường liệt dự cảm, nếu không ra sức chống lại, một kiếm này hạ… Sẽ chết!

Sau một khắc, La Quan phất tay chém xuống, thiên địa sát na tĩnh mịch, như thời không đều đã mất đi ý nghĩa, chỉ có 1 đạo kiếm ảnh, xẹt qua trước mắt thiên địa.

Bản đầy đủ khai thiên 1 kiếm… Tại màu xanh hạt sen trợ giúp dưới, hắn lần thứ 1 thi triển đi ra.

Trước mặt cuồn cuộn huyết hải, thiêu đốt cuồn cuộn ma khí, tất cả mọi thứ nháy mắt vỡ nát, trực tiếp từ đó một

phân thành hai.

“A!”

Chỗ dựa vương thê lương tru lên, hắn không cách nào lại duy trì thiên ma giải thể trạng thái, hiển lộ bản thể. Võ hoàng cường hãn thân thể, nhưng vẫn eo phía dưới bị chém thành 2 đoạn, máu tươi điên cuồng tuôn ra, có thể thấy được tạng phủ mảnh vỡ.

Càng đáng sợ chính là, trên vết thương dính bám vào lực lượng hủy diệt, mặc cho huyết nhục nhanh chóng sinh sôi, đều sau đó một khắc trực tiếp khô héo, tróc ra, Võ hoàng cường hãn năng lực khôi phục, căn bản bất lực.

Chỗ dựa vương mạnh không mạnh mạnh phi thường! Vương tước đỉnh phong tu vi, lại nuốt vào Chân ma chi huyết, cơ hồ là Thần Hoàng cảnh dưới đều vô địch.

Nhưng hôm nay, lại bị 1 kiếm chém thành 2 đoạn, thống khổ vạn điểm.

Ầm ầm ——

Lại có khủng bố động tĩnh, từ phương xa truyền đến, đúng là kia vung lên 1 kiếm không ngừng, chém vào thiên khung bên trong, nương theo lấy tiếng vang bên trong, 1 đạo đen nhánh Thiên Uyên hiển hiện —— cho người ta cảm giác, chính là một kiếm này, sẽ ở lanh canh thế giới bầu trời, trực tiếp chém thành hai nửa.

Răng rắc!

Chu thị tổ trạch, ngọc linh lung bản thể ngọc bích, xuất hiện một vết nứt.

“Oa!”

Chu Ương, Xương Nhạc hầu mười 3 vị tộc lão, cùng nhau miệng mũi phun máu, sắc mặt hoàn toàn thay đổi.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

4 phía hoàn toàn tĩnh mịch, tất cả mọi người trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin.

Chu thị chí bảo ngọc linh lung, chính là mạnh nhất cấp độ Vương tước chí bảo, thậm chí có mấy điểm hoàng cảnh thần dị, bản thể không thể phá vỡ, lại một kiếm này dưới bị hao tổn, kiếm này chi khủng bố không cách nào tưởng tượng!

Ngọc linh lung hình chiếu kịch liệt chấn động, trở nên mơ hồ không rõ, nhưng một kiếm kia phong thái, lại sâu sâu lạc ấn tại mọi người não hải.

Dù là, chỉ là hồi tưởng một chút, đều cảm thấy toàn thân băng hàn, tâm thần hồi hộp!

Vừa rồi hiện thân Vương tước Thi Nguyên, ống tay áo bên trong bàn tay, hung hăng run một cái.

Một kiếm này —— nó uy, nó thế, ngay cả chỗ dựa vương cường hãn như thế tồn tại, đều sinh tử khó liệu.

Như rơi vào trên người hắn, sợ là tại chỗ liền muốn chân linh vỡ nát, thân tử đạo tiêu!

“Lăn đi! Chu thị người đều tránh xa một chút, không cho phép tới gần!” Thi Nguyên chợt quát một tiếng, ánh mắt hung dữ, đảo qua Chu Ương bọn người.

Xoay người lại, đã là 1 bộ khuôn mặt tươi cười, “Vị tiểu hữu này, ngươi không cần phải lo lắng, có thi nào đó ở đây, không người có thể động ngươi nửa điểm.”

Viên Nghệ mờ mịt gật đầu, nàng nhìn về phía ngọc bích hình chiếu, một trái tim nhảy lên kịch liệt, ‘Đây chính là, tiền bối thực lực chân chính à… Đáng sợ chỗ dựa vương… Lại không chịu nổi một kích…’

Thần Hoàng cảnh!

Ngọc linh lung trong ngoài, vô số trong lòng người, hiển hiện này niệm.

Mân Xuyên Vương, Ngu Sơn Vương cùng 4 vị Vương tước, thân thể cứng ngắc, đứng tại chỗ một cử động nhỏ cũng không dám.

Sợ có nửa điểm động tĩnh, dẫn tới La Quan chú ý, sau đó chém xuống một kiếm… Vậy bọn hắn, sẽ phải tại chỗ đột tử!

Chu thị có tài đức gì tộc trưởng tranh cử chi tranh, trước có Trần Đoàn, chỗ dựa vương như vậy, kinh khủng nhất đỉnh tiêm Vương tước chém giết.

Đến cuối cùng, không ngờ dẫn ra 1 tôn, chí ít là Thần Hoàng cảnh kinh khủng tồn tại!

Nếu có thể lựa chọn lần nữa, chính là lớn hơn nữa chỗ tốt, bọn hắn cũng quay đầu bước đi, tuyệt không lại nhiễm nửa điểm… Mẹ nó! Chúng ta tham dự việc này, là vì mưu cầu lợi ích, không phải vì liều mạng… Càng không phải là đi tìm cái chết a.

Vương tước, hoàng triều đỉnh cao nhất, vạn chúng đứng đầu.

Dậm chân một cái, tinh chấn động dưới biển đãng.

Kinh khủng như vậy nhân vật, giờ phút này lại như chim cút, lại giống đà điểu, hận không thể đem đầu cắm tiến vào bùn bên trong, tại chỗ ẩn thân.

Chu Vũ, chu toàn 2 người, dù sắc mặt trắng bệch, nhưng đôi mắt chỗ sâu lại tràn đầy may mắn —— bọn hắn đã sớm nhận thua, rời khỏi tộc trưởng tranh cử, lại cùng Chu Cẩm Thái cũng vô ân oán.

Cách đó không xa, Chu Uy, Chu Kỳ sắc mặt khó coi, như muốn nhỏ xuống nước tới. Thế cục đến tận đây, đã triệt để kết thúc, có vị này Ngụy tiền bối chỗ dựa, ai có thể cùng Chu Cẩm Thái tranh đoạt tộc trưởng chi vị, mà hắn thành tộc trưởng, 2 người bọn họ có thể có kết cục gì

“Ngụy Trang!”

Ma khí, huyết khí tán loạn, Trần Đoàn thân ảnh dần dần

hiển hiện, hắn hét lên một tiếng, thanh âm bối rối.

La Quan nhíu mày, thân ảnh khẽ động, vọt thẳng đến trước mặt hắn, con ngươi kịch liệt co vào. Đón lấy, đưa tay lấy ra 1 kiện rộng lớn áo bào đen, gắn vào trên người hắn.

Không biết phải chăng là ảo giác, giờ phút này nhìn lại, dưới hắc bào Trần Đoàn, thân hình tựa hồ tinh tế không ít, cũng thay đổi thấp mấy điểm.

La Quan thấp giọng nói: “Có thể đi hay không “

Trần Đoàn cắn răng, “… Ngươi mang theo ta.” Trong cơ thể nàng ma niệm, giờ phút này cơ hồ mất khống chế, tất cả lực lượng đều đông kết.

La Quan do dự một chút, “Được.” Đưa tay nắm ở hắn, có thể cảm giác được, Trần Đoàn thân thể, bỗng dưng cứng ngắc một chút.

Bá ——

2 người rơi xuống đất.

La Quan nói thẳng: “Từ hôm nay, Chu Cẩm Thái chính là Chu thị tộc trưởng, ai có ý kiến “

Mân Xuyên Vương, Ngu Sơn Vương, Thanh Giang vương, Nam Tinh Vương 4 người, vội vàng gật đầu, “Hết thảy, đều mặc cho Ngụy đạo hữu phân phó!”

Mặt mũi Vương tước tôn nghiêm

Phi!

Cái đồ chơi này, bình thường lấy ra nói qua loa cho xong, hiện tại loại thời điểm này, còn muốn nắm một hai là muốn tìm cái chết sao !

Chỗ dựa vương chính là ví dụ sống sờ sờ, hắn không ngừng chảy máu, Võ hoàng thân thể bị chém đứt, thấy thế nào đều là không còn sống lâu nữa.

Chu Vũ, chu toàn 2 người, trực tiếp quỳ xuống đất, “Ta cùng bái kiến tộc trưởng!”

Chu Kỳ thở sâu, “Chu Kỳ, bái kiến tộc trưởng.”

Đại trượng phu co được dãn được, hắn đã phá cảnh đăng lâm nửa bước Vương tước, tương lai bất khả hạn lượng. Cho dù Chu Cẩm Thái làm tộc trưởng, cũng chưa chắc không thể cùng chi phân quyền, lại chầm chậm mưu toan.

Hôm nay thất bại, không đại biểu vĩnh viễn thất bại… Trần Đoàn, Ngụy Trang 2 người, nhưng hộ Chu Cẩm Thái nhất thời, chẳng lẽ còn có thể bảo vệ hắn một thế

Ngày khác, Chu thị quyền hành như thế nào, vẫn cũng chưa biết!

Chu Cẩm Thái thật sâu, nhìn thoáng qua Chu Kỳ, năm đó vị huynh trưởng này, băng lãnh, hờ hững đôi mắt, tựa hồ còn tại trước mắt.

Nhưng hôm nay, hắn lại quỳ trên mặt đất, thấp kiêu ngạo đầu lâu.

“Chu Cẩm Thái, đi chết!”

Chu Uy bạo khởi xuất thủ.

Người khác có lẽ có thể sống, nhưng hắn biết, mình hôm nay chỉ có một con đường chết. Cùng nó bị người nắm, sợ hãi, tuyệt vọng, không bằng liều mạng một lần, kéo Chu Cẩm Thái chôn cùng.

Giờ khắc này, Chu Kỳ con mắt, đột nhiên sáng.

Nếu như Chu Uy thành công…

Suy nghĩ im bặt mà dừng, bởi vì hắn nhìn thấy đối diện, Chu Cẩm Thái khóe miệng, hiện ra một tia băng lãnh tiếu dung.

Sau đó, Chu Cẩm Thái đưa tay, quăng ra một kiện đồ vật.

1 khối ngọc thạch

Đây là vật gì, Chu Uy có Thần Hầu cảnh đỉnh phong tu vi, liều chết một kích, chỉ bằng khối ngọc thạch này, liền có thể ngăn cản

Mà lại, Ngụy Trang cũng không xuất thủ, hắn giống như là biết cái gì.

Bỗng dưng, một tia hồi hộp, sợ hãi, tại Chu Kỳ trong

lòng nổ tung, hắn trừng lớn mắt lại không kịp, làm ra nửa điểm phản ứng.

Răng rắc ——

Ngọc thạch vỡ nát, lực lượng đáng sợ bộc phát, tựa như là 1 con khủng bố miệng lớn, đem ngọc linh lung thế giới một góc cuốn vào trong đó, vỡ nát thành hư vô.

Chu Uy ở bên trong, Chu Kỳ cũng tại.

Ai bảo hắn không may, cách tương đối gần đâu, cái này kêu là cửa thành bốc cháy họa đến cá trong ao.

Thật sự là vô tội a!

—

—

—

Chương 1300 : Tử vong tập kích

Tất cả mọi người rất rõ ràng, từ Ngụy Trang 1 kiếm, chặt đứt chỗ dựa vương thân thể, hôm nay Chu thị tộc trưởng tranh cử, liền đã hạ màn kết thúc.

Như thế 1 tôn, cường đại đến không thể tưởng tượng tồn tại, khăng khăng nhúng tay trong đó, Chu thị không có lựa chọn khác.

Chính là nháo đến đế cung, chắc hẳn Thần hoàng bệ hạ, cũng muốn ngầm thừa nhận kết quả này.

Chu Kỳ quả quyết cúi đầu, nhận thua, tại mọi người xem ra, là cực thông minh lựa chọn, cao giai người tu hành sinh mệnh dài dằng dặc, không tranh nhất thời thắng thua, tương lai tự có vô hạn khả năng.

Dù sao Chu Kỳ cảnh giới, thiên phú, đều bày ở trước mặt… Dù là hắn không phải tộc trưởng, cũng sẽ thành Chu thị, không thể khinh thường đại nhân vật.

Nhưng bây giờ, Chu Kỳ chết rồi.

Lấy một loại “Cá trong chậu” kiểu chết, vô tội mà đương nhiên.

Chu thị tổ trạch bên trong, lâm vào hoàn toàn tĩnh mịch.

Xem lễ đông đảo đế tinh quyền quý, nhìn xem hình

chiếu bên trong, Chu Cẩm Thái một mặt tiếc nuối, vẻ mặt bất đắc dĩ, trong lòng nghiêm nghị.

Vị này mới Chu thị tộc trưởng, so mặt ngoài nhìn thấy, muốn tâm ngoan thủ lạt, sát phạt quả đoán nhiều, ngày sau tới liên hệ, nhất định phải cẩn thận liên tục.

Chu Ương cười, so với khóc đều khó nhìn, “Xem ra, ta Chu thị tộc trưởng, đã sinh ra… Nhanh, đem nghi thức chuẩn bị kỹ càng, nghênh đón tộc trưởng…”

Oanh ——

Hắn còn chưa nói xong, liền bị đánh bay lối ra, “Oa” “Oa” miệng mũi máu tươi cuồng phún, mặt mũi tràn đầy kinh sợ, “Ngươi làm cái gì!”

Phu nhân vẻ mặt nhăn nhó, đôi mắt đỏ bừng, “Tộc trưởng ở đâu ra tộc trưởng… Con ta chết rồi… Trừ hắn… Ai xứng làm tộc trưởng…” Nói xong, nàng tựa hồ mới xác nhận tin dữ này, lớn tiếng thét lên, “Con của ta a!” Nước mắt, nháy mắt cuồn cuộn rơi xuống.

Con của nàng, nàng ưu tú lại hiếu thuận, bị ký thác kỳ vọng, đã phá cảnh nửa bước Vương tước, tương lai bất khả hạn lượng nhi tử, hắn chết rồi.

Liền chết ở trước mặt nàng, tại cái kia đạo hình chiếu bên trong, phu nhân có thể thấy rõ, hắn biến mất trước trên mặt hoảng sợ cùng tuyệt vọng.

Cái này khiến phu nhân lòng như đao cắt, lâm vào vô tận thống khổ, tương lai của nàng, hi vọng của nàng,

nàng hết thảy… Đều không có.

“Chết! Đều phải chết! Các ngươi 1 cái, đều chớ nghĩ sống, đều muốn cho nhi tử ta chôn cùng… Các ngươi, đều nhất định phải chết!”

Phu nhân xinh đẹp, ung dung, giờ phút này chỉ còn hơn oán độc, hận ý, nàng lật tay lấy ra 1 khối lệnh bài.

Chu Ương thấy cảnh này, kém chút tại chỗ hù chết, “Phu nhân, ngươi điên nhanh, mau ngăn cản nàng!”

Ngọc linh lung chưởng khống lệnh bài!

Thứ này là Chu thị có thể, nắm giữ ngọc linh lung, không sợ bị người cướp đi mấu chốt, một mực đến đều từ tộc trưởng bảo tồn.

Hiện tại, thế mà rơi vào trong tay phu nhân, mà nàng rõ ràng đã mất khống chế.

“Chết đi!”

Răng rắc ——

Phu nhân bỗng nhiên dùng sức, trong tay nàng lệnh bài bị bóp nát, sau một khắc một cỗ khí tức khủng bố, từ ngọc linh lung bên trong bộc phát. Đến gần một đám Chu thị tộc lão, bị trực tiếp đánh bay ra ngoài, mỗi cái đều máu tươi cuồng phún, đập tổ từ nội bộ một mảnh hỗn độn.

Nhưng hôm nay, lại không người có tâm tư đi chú ý bọn

hắn, vô số con mắt trừng lớn, hoảng sợ nhìn về phía ngọc linh lung.

Răng rắc ——

Đột nhiên, lại một tiếng vang nhỏ, xuất hiện tại mọi người bên tai, sau đó là đạo thứ 2, đạo thứ 3, đạo thứ tư… Nguyên bản, liền bị chém rách một góc ngọc linh lung, giờ phút này bản thể mặt ngoài, hiển hiện vô số vết rách, bạo ngược, khủng bố, hủy diệt tính khí tức, khiến người không rét mà run.

Phía trên, ngọc bích linh quang xen lẫn, tạo thành hình chiếu, “Ba” một tiếng vỡ nát… Mà tại hình chiếu vỡ nát nháy mắt, mọi người thấy cái cuối cùng hình tượng, là ngọc linh lung thế giới tại hủy diệt, trên mặt mọi người, đều trải rộng hoảng sợ.

Vừa giãy dụa lấy, đứng lên Chu Ương, “Phù phù” một tiếng đổ xuống, sắc mặt trắng bệch, “Xong… Chu thị xong…”

Nó hơn tộc lão, cũng đầy mặt sợ hãi, hãi nhiên.

Ai cũng không nghĩ tới, phu nhân dám làm như vậy, nàng điên… Thật điên…

Viên Nghệ lớn tiếng nói: “Thi Nguyên tiền bối, đây là có chuyện gì nhà ta Ngụy tiền bối đâu bọn hắn làm sao còn chưa có đi ra “

Thi Nguyên trầm mặc một chút, khổ sở nói: “Ra không được… Ngọc linh lung, là có hoàng cảnh đặc chất chí

bảo, nội bộ tự thành một giới, liên quan đến lúc, không pháp tắc, một khi vỡ nát đem hình thành, kinh khủng thời không loạn lưu, dù là Thần Hoàng cảnh đều rất khó ngăn cản… Coi như có thể ngăn cản, cũng sẽ bị thời không loạn lưu cuốn vào, lọt vào triệt để trục xuất, cuối cùng rồi sẽ bị làm hao mòn, vẫn lạc…”

Hắn thở sâu, lớn tiếng nói: “Nhanh! Đem Chu thị biến cố, Thông Bẩm đế cung, mời bệ hạ thánh tài!” Sự tình huyên náo quá lớn, không nói trước Ngụy Trang cùng Trần Đoàn, ngọc linh lung thế giới bên trong, còn có Thanh Giang vương, Ngu Sơn Vương, Nam Tinh Vương, Mân Xuyên Vương, chỗ dựa vương cùng 5 vị Vương tước.

Bọn hắn đều chết tại hôm nay, cái này chính là một trận, sao mà kinh khủng rung chuyển cùng gợn sóng, dù là Thi Nguyên thân là Vương tước, cũng không dám tưởng tượng. Toàn bộ Cửu Ương hoàng triều, đều sẽ bởi vì thực lực này sụt giảm, thậm chí dẫn phát không thể khống biến cố lớn.

Đế tinh các quyền quý, sắc mặt tái xanh, một bên nhanh chóng hướng ngoại thông truyền tin tức, một bên lạnh lùng nhìn về phía Chu thị mọi người… Chu gia xong!

Nghiêm trọng như vậy sự cố (mưu sát), bất luận nguyên do, Chu thị đều sẽ bị các phương, mãnh liệt bộc phát lửa giận bao phủ. Năm đó, chung nhập trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực đỉnh tiêm đại tộc, sẽ bởi vậy tan thành mây khói!

Nhưng đây hết thảy, Viên Nghệ đều không nhìn thấy,

nghe không được, nàng ngơ ngác nhìn xem, không ngừng vỡ vụn, sụp đổ ngọc linh lung, não hải chỉ là một cái suy nghĩ, “Tiền bối bọn hắn, về không được… Không… Tại sao có thể như vậy…”

Ngọc linh lung thế giới.

Khi phu nhân ôm hận bóp nát lệnh bài lúc, tất cả mọi người chân linh đều rít gào lên, sắp gặp tử vong sợ hãi, như triều cường ầm vang bộc phát.

Thanh Giang vương, Ngu Sơn Vương mấy vị Vương tước, nháy mắt sinh ra cảm giác, một mặt kinh sợ, “Đáng chết! Ngọc linh lung thế giới, cùng ngoại giới liên hệ, bị chặt đứt!”

Sau một khắc, thiên khung vỡ tan, đại địa vỡ nát… Đây không phải trước đó, thụ khủng bố đại chiến dư ba xung kích, tạo thành một chỗ một chỗ bị hao tổn, mà là ngọc linh lung thế giới bản thân, ngay tại hủy diệt, đổ sụp. Mà lại, đây hết thảy đã phát sinh, sẽ không còn pháp ngăn cản.

“Chu thị!”

Ngu Sơn Vương phát ra gầm lên giận dữ, trường thương xuất hiện, bỗng nhiên đâm về thiên khung.

Ngập trời thần quang bộc phát, nhưng chỉ nếu như vỡ nát thiên địa, trở nên càng thêm bừa bộn, lại không thể vỡ ra một cái thông đạo.

Nó Dư vương tước, cũng nhao nhao xuất thủ, kết quả

làm bọn hắn toàn thân băng hàn.

Hủy diệt thế giới, đã xem bọn hắn cuốn vào trong đó, bên tai thậm chí có thể nghe tới, pháp tắc vỡ nát thanh âm, trước mắt hết thảy trở nên hư ảo, thậm chí là vặn vẹo, kia là thời không loạn lưu tại hình thành, đủ để chôn vùi bọn hắn tất cả giãy dụa cầu sinh.

Xong!

Chu thị, bọn hắn làm sao lại làm sao dám !

Nhưng hiển nhiên, chỉ có Chu thị tài năng, lấy hủy diệt ngọc linh lung làm đại giá, đem bọn hắn tất cả mọi người mai táng.

Đột nhiên, Ngu Sơn Vương khom người cúi đầu, “Ngụy tiền bối, cầu tiền bối xuất thủ, cứu ta này tính mạng!”

Sâu kiến còn ham sống, huống chi Vương tước ung dung tuổi thọ, 1 triệu năm năm tháng dài đằng đẵng, nhàn nhìn vân khởi mây rơi, đứng ngoài quan sát thương hải tang điền.

Càng quan trọng chính là mỗi vị Vương tước sau lưng, đều có khổng lồ thế lực lớn, như không có chút nào chuẩn bị tình huống dưới, bọn hắn đột nhiên vẫn lạc, chắc chắn dẫn phát không thể vãn hồi hậu quả.

Thanh Giang vương, Nam Tinh Vương, Mân Xuyên Vương, bỗng nhiên trừng lớn mắt, “Cầu Ngụy tiền bối xuất thủ! Chỉ cần vượt qua hôm nay tử kiếp, ta đợi ngày sau, nguyện ý nghe bằng tiền bối phân công!”

Sinh tử bên ngoài, không đại sự.

Vương tước tôn nghiêm, Vương tước địa vị, tại tử vong tập kích lúc, không đáng giá nhắc tới.

Chương 1301 : Thiếu ta một cái mạng

Dưới hắc bào, Trần Đoàn đột nhiên nói: “Vô dụng… Chu thị ngọc linh lung, là đến từ vũ trụ hải thần bí chí bảo, một khi vỡ nát, nội bộ thời không loạn lưu có thể, nhẹ nhõm giết chết bất luận cái gì, Thần Hoàng cảnh trở xuống tồn tại.”

“Cho dù là Thần hoàng, cũng không có cách nào tránh thoát, sẽ bị trục xuất tới vũ trụ nơi nào đó thời không trong khe hẹp, tại thời không loạn lưu ăn mòn dưới, từng chút từng chút suy yếu, cuối cùng chết đi.”

Thanh âm hắn bình tĩnh, lại khó nén đau thương cùng bất đắc dĩ, mọi người một trái tim chìm đến đáy cốc, đến mức không ai phát giác được, hắn lúc này thanh âm, cùng lúc trước so sánh, nhiều mấy điểm mềm mại.

Một đám Vương tước, lập tức mặt lộ vẻ tuyệt vọng, bọn hắn làm sao không biết điểm này chỉ bất quá không muốn tiếp nhận, hẳn phải chết chi kết cục, đem La Quan coi là hi vọng cuối cùng thôi.

Nhưng bây giờ, hi vọng cuối cùng cũng bị đánh vỡ, sợ hãi, không cam lòng, phẫn nộ… Cùng các cảm xúc, đem mọi người bao phủ.

“Không! Ta không muốn chết, ta muốn đi ra ngoài!” Một tên Thần Hầu cảnh tu sĩ, không chịu nổi đột nhiên giáng lâm tin dữ, tâm thần sụp đổ.

Hắn thét chói tai vang lên, điên cuồng phóng tới phương xa, tu vi bộc phát quanh thân hào quang tràn ngập, nhưng vừa bay ra ngoài không bao xa, liền bị 1 đạo thời không loạn lưu cuốn vào, nó tựa như là 1 trương, kinh khủng quái vật miệng lớn, hào quang nháy mắt dập tắt, người này tùy theo vô tung vô ảnh.

Một màn này, mọi người trên mặt, nhao nhao lộ ra tuyệt vọng.

Trần Đoàn tựa ở La Quan mang bên trong, nàng đột nhiên bỗng nhúc nhích, “Không nghĩ tới, ta sẽ lấy loại này làm càn, chết tại cái này bên trong.” Hắn tựa hồ, xa so những người khác, càng có 1 viên lớn trái tim, ban đầu kinh sợ qua đi, rất nhanh liền trở về tại bình tĩnh.

Đột nhiên, Trần Đoàn như nghĩ đến cái gì, hắn cố gắng ngẩng đầu, dưới hắc bào miệng, tiến đến La Quan bên tai, “Uy! Ngươi là người thứ nhất, gặp qua ta nam nhân, nói thật với ta, ta dáng dấp thế nào “

La Quan không muốn trả lời.

Trần Đoàn vặn vẹo uốn éo, “Trang cái gì ngươi vừa rồi ánh mắt, đã bại lộ ngươi, dám nhìn ngươi không dám thừa nhận a ta thậm chí hoài nghi, ngươi cái tên này cũng sớm đã nhận ra ta… Lúc trước, ta liền xa xa nhìn thoáng qua, đều có thể bị ngươi phát hiện, tiểu tử ngươi cảm giác, thật đúng là nhạy cảm a.”

“Nói nhanh một chút, không phải ta cào ngươi a!” Gặp nàng thật muốn đưa tay, La Quan hếch cổ, cách xa nàng

điểm, “Còn tốt.”

“Còn tốt ! !”

“Ngụy Trang, ngươi tin hay không, liền ngươi một câu nói kia, nếu như nếu đổi lại là hôm qua, sớm đã bị tươi sống chém thành 17-18 đoạn!”

La Quan cúi đầu, nghênh tiếp dưới hắc bào, một đôi hẹp dài đôi mắt, trong đó tức giận mười phần, lại khó nén đuôi lông mày một tia vũ mị. Thậm chí bởi vì phẫn nộ, trên mặt nàng ửng đỏ, lại để lộ ra một vòng cằm tuyến, đều lộ ra càng thêm tinh xảo, động lòng người.

Không sai, Trần Đoàn là nữ nhân!

La Quan lần đầu tiên nhìn thấy lúc, cũng khiếp sợ không gì sánh nổi, hắn hiện tại cơ bản có thể xác định, Trần Đoàn thân phận… Đây chẳng phải là nói, Cửu Ương hoàng triều Thần hoàng, chấp chưởng xã tắc quyền hành… Là một nữ nhân

Cái này dưa, thật đúng là rất lớn!

Bên trong cố sự hẳn là rất nhiều, nếu không Trần Đoàn cũng sẽ không, từ đầu đến cuối che giấu tung tích, trước đó cùng chỗ dựa vương chém giết, cũng bó tay bó chân.

Nhưng bây giờ, rõ ràng không phải ăn dưa thời điểm, La Quan không thể lại cùng, nếu không Trần Đoàn lại tiếp tục như thế, ngày sau còn như thế nào gặp mặt sợ là nổi giận phía dưới, vị này nữ hoàng sẽ giết người diệt khẩu.

“Trần Đoàn, sau ngày hôm nay, đổi lấy ngươi nợ ta một món nợ ân tình, như thế nào “

Dưới hắc bào, một đôi dài nhỏ đôi mắt đẹp, bỗng nhiên trợn tròn, đại khái quá mức giật mình, lại có vẻ hơi đáng yêu, “Tốt!”

Nàng một lời đáp ứng, chém đinh chặt sắt.

Ngụy Trang ý tứ, đã rất rõ ràng… Thế nhưng là, hắn thật có thể làm được… Đây chính là ngọc linh lung thế giới vỡ nát, tạo thành thời không loạn lưu… Thần hoàng cũng đỡ không nổi… Không đúng! Thần Hoàng cảnh chỉ là mọi người cho hắn nhãn hiệu, Ngụy Trang chân chính cảnh giới, tựa hồ chưa hề có người biết được.

Chẳng lẽ, thật có thể sống sót

Trần Đoàn nhìn chằm chằm La Quan, không nhúc nhích, ánh mắt này thế mà để La Quan, cảm nhận được một tia áp lực, hắn ho nhẹ một tiếng, đảo qua mọi người, “Chư vị, ghi nhớ các ngươi, sau ngày hôm nay, các ngươi thiếu ta một cái mạng.”

Hắn đưa tay, hướng về phía trước một điểm, hắc ám như nước thủy triều sát na bộc phát, chỗ đi qua tất cả mọi thứ, đều giống bị đè xuống tạm dừng khóa.

Thời không loạn lưu hình thành, chỗ phóng thích ra khí tức khủng bố, lại bị trực tiếp lau đi, trừ khử. Không kịp chờ đợi màu xanh hạt sen, giờ phút này bật hết hỏa lực, lấy hắc ám làm môi giới, điên cuồng thôn phệ.

Ừng ực ——

Ừng ực ——

Mọi người thân ở hắc ám bên trong, bên tai có thể rõ ràng nghe tới, nó ngốn từng ngụm lớn thanh âm. Hoảng sợ, run rẩy, sợ hãi, tuyệt vọng… Đủ loại cảm xúc, hoàn toàn không bị khống chế, từ đáy lòng mãnh liệt mà ra. Lại so trước đó, phát hiện ngọc linh lung thế giới bị ngăn cách, vỡ nát, bọn hắn sắp tử vong lúc, còn muốn càng thêm đáng sợ.

Liền tựa như, cái này nuốt thanh âm, là bọn hắn vĩnh viễn bất khả kháng hoành tồn tại… Vạn vật tồn hồ tâm, nhất niệm quyết sinh tử.

Hắc ám điên cuồng thôn phệ, khí tức hủy diệt không ngừng biến mất, sợ hãi, run rẩy bên trong, tất cả mọi người trong lòng, lại tuôn ra một tia quỷ dị cảm giác an toàn… Đại khái lần này, bọn hắn khỏi phải chết rồi.

Chu thị tổ từ.

Ngọc linh lung đột nhiên nổ nát vụn, lực lượng kinh khủng bỗng dưng khuếch trương, đem chỗ không gian nuốt hết, hình thành 1 con hơn mười trượng lớn khủng bố lỗ đen.

Sau một khắc, lại nhanh chóng thu liễm, thoáng qua biến mất không còn tăm tích.

Hết thảy, trở nên yên ắng!

Không có kỳ tích, càng không người còn sống.

Trong không khí, tràn ngập khí tức ngột ngạt, khiến cho mọi người biểu lộ, đều ngưng trọng vạn điểm.

Thi Nguyên thở dài một hơi, nói: “Viên Nghệ, bản tọa đáp ứng Ngụy đạo hữu hứa hẹn, bây giờ vẫn như cũ hữu hiệu, ngươi theo ta rời đi đi.”

Ngụy Trang, Trần Đoàn dù chết, nhưng ai biết sau người, còn ẩn giấu đi gì nhóm thế lực cái này ước định, hắn không có ý định vi phạm.

Viên Nghệ trầm mặc một chút, lắc đầu, “Ta không đi… Ta tin tưởng, tiền bối nhất định không chết… Có lẽ… Hắn sẽ còn trở về…”

Thi Nguyên lắc đầu, “Thôi, tùy ngươi vậy, liệu đến Chu thị hiện tại, cũng không ai có tâm tư gây bất lợi cho ngươi.” Hắn quay người, liền muốn rời đi.

Xem lễ đế tinh quyền quý, từng cái ánh mắt băng lãnh, đảo qua Chu thị mọi người, không chút do dự rời đi.

Chu thị xong!

Bọn hắn tất cả mọi người, đều phải chết.

Nhưng tất cả những thứ này, không cần bọn hắn động thủ, đến từ đế cung cùng tổn thất Vương tước các đại tộc, sẽ đem bọn hắn xé thành vỡ nát.

Mọi người quay người rời đi, dư quang nhìn nhau, đều

có thể phát giác được, lẫn nhau đáy lòng thổn thức, chấn động.

Ai có thể nghĩ tới, Chu thị tộc trưởng tranh cử, biến đổi bất ngờ ngoài ý muốn liên tiếp phát sinh không nói, cuối cùng lại vẫn rơi vào như vậy kết cục…

Nữ nhân khởi xướng điên đến, là thật hung ác!

Phu nhân đây là lấy sức một mình, ngạnh sinh sinh kéo lấy toàn bộ Chu thị, cùng bọn hắn mẹ con chôn cùng.

Không giống với Chu Ương, Xương Nhạc hầu các tộc dài, cùng Chu thị mọi người, mặt mũi tràn đầy sợ hãi, tuyệt vọng, phu nhân một mặt khoái ý, cười to, “Tốt! Chết tốt lắm! Con ta chết rồi, các ngươi làm sao còn có thể sống được” nàng tóc tai bù xù, thống khổ cùng cuồng hỉ ở trên mặt xen lẫn.

Nàng, thật điên.

Đúng lúc này, “Răng rắc” một tiếng vang nhỏ, đột nhiên vang lên bên tai mọi người. Ngọc linh lung vỡ nát, lỗ đen biến mất chỗ, xuất hiện 1 đầu vết nứt không gian, hắc ám thâm trầm như mực, từ trong đó tuôn ra.

Chương 1302 : Tinh biển 10,000 dặm

Hắc ám như đại thủ, chống ra vết nứt không gian, một trận thần quang phun trào, mọi người thân ảnh hiển hiện.

“Ra!”

“Khỏi phải chết rồi.”

“Ha ha ha, ta liền biết, mạng của lão tử không có đến tuyệt lộ!”

Một đám người, kinh hỉ gầm nhẹ, mặt mũi tràn đầy kích động.

Mân Xuyên Vương, Thanh Giang vương, Ngu Sơn Vương, Nam Tinh Vương 4 người, cũng một mặt vui mừng. 4 vị Vương tước đối mặt, thở sâu, khom người cong xuống, “Đa tạ Ngụy tiền bối xuất thủ cứu giúp, ngày sau nhưng có chỗ mệnh, ta cùng xông pha khói lửa!”

1 vị hư hư thực thực Thần Hoàng cảnh trở lên cường giả, ân tình bọn hắn không dám lại.

Lại lui một bước nói, tại sao phải lại đâu có thể có cơ hội, cùng như vậy thâm bất khả trắc tồn tại rút ngắn quan hệ, cầu đều cầu không tới.

“Không!” Rít lên một tiếng, bỗng dưng ở bên tai vang lên, phu nhân trừng lớn mắt, mặt mũi tràn đầy oán độc, “Các ngươi thế nào không chết không có khả năng, tuyệt không có khả năng!” Nàng tự tay hủy ngọc linh lung, thế giới vỡ nát sinh ra thời không loạn lưu, đầy đủ giết chết tất cả mọi người.

Chu Ương cùng một đám tộc lão, kém chút vui đến phát khóc, gầm thét lên: “Nhanh! Đem cái nữ nhân điên này bắt lại, chờ đợi xử trí!”

Chu thị có thể cứu.

Phu nhân giống như là không nhìn thấy, chỉ gắt gao tiếp cận mọi người, “Các ngươi làm sao bất tử con ta đều chết rồi, các ngươi phải chết!”

Nàng đột nhiên xuất ra 1 con linh đang, toàn thân xích hồng, lộ ra quỷ dị tà khí, “Coi như còn sống ra, ta cũng muốn giết sạch các ngươi, cho con ta chôn cùng!” Bỗng nhiên lay động, xích hồng linh đang im ắng, phu nhân mặt lộ vẻ thống khổ, lại có dây đỏ từ linh đang bên trong chui ra, lan tràn đến trên người nàng.

Sau một khắc, một tiếng bạo ngược như dã thú gào thét, từ Chu thị tổ trạch chỗ sâu truyền ra, tiếp lấy “Oanh” một tiếng vang thật lớn, mảng lớn kiến trúc vỡ nát, khủng bố, ngang ngược khí tức, phô thiên cái địa quét ngang, mọi người sắc mặt đại kinh, vội vàng ngẩng đầu nhìn lại.

Liền thấy hắc khí cuồn cuộn, xen lẫn như địa ngục, một thân ảnh gào thét mà đến, “Oanh” một tiếng đạp nát mặt đất, rơi vào trước mắt mọi người. Chỉ gặp, người tới da

thịt khô quắt già nua mục nát, trần trụi bên ngoài huyết nhục bên trên, vô số dây đỏ tung hoành xen lẫn, quỷ dị đáng sợ.

Xa hoa cẩm bào, không chịu nổi giờ phút này, bộc phát ra khí tức khủng bố, bị chấn nát treo ở trên thân. Một đôi tròng mắt, đã hoàn toàn mất lý trí, tinh hồng, ngang ngược tràn ngập giết chóc dục vọng.

“Tộc trưởng!” Chu Ương bọn người la thất thanh.

Đông đảo xem lễ đế tinh quyền quý, cũng trợn to tròng mắt, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin. Chu thị tộc trưởng, hôn mê sắp chết Vương tước, lại biến thành hiện tại bộ dáng

Tê ——

Tình huống như thế nào

Viên Nghệ la thất thanh, “Khôi lỗi luyện thi pháp!”

Một nháy mắt, xung quanh tĩnh mịch.

Thanh Giang vương, Ngu Sơn Vương mấy vị Vương tước, như nghĩ đến cái gì, sắc mặt vô song khó coi.

Tựa ở La Quan mang bên trong Trần Đoàn, ngẩng đầu nhìn một chút Viên Nghệ, trong mắt như có điều suy nghĩ.

Một đám đế tinh quyền quý, có người khổ sở suy nghĩ, cảm thấy tựa hồ ở đâu bên trong, nghe nói qua cái tên

này.

Cũng có người, đã là mặt mũi tràn đầy kinh sợ, hãi nhiên.

Khôi lỗi luyện thi pháp, là Quý Việt tông thống trị thời kì cuối, xuất hiện tại trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực một môn ác độc bí thuật. Lấy người sắp chết, cho ăn lấy bồi dưỡng đặc thù độc vật, lại lấy tà thuật phối hợp có thể đem nó dần dần chuyển hóa, trở thành nhưng bị điều khiển luyện thi.

Nghe đồn, pháp này từ quý càng một vị nào đó thi đạo trưởng lão sáng tạo, ý đồ bằng này đối kháng trụ trời phải xoáy tinh vực xâm lấn, một trận thanh thế to lớn, 3 đại hoàng triều đều bị hại nặng nề, tử thương thảm trọng.

Về sau, theo 3 đại hoàng triều nhập chủ, Quý Việt tông sụp đổ, môn này khủng bố luyện thi pháp mới dần dần mai danh ẩn tích.

Đến hôm nay, nghe nói qua môn này “Khôi lỗi luyện thi pháp” người, đã không nhiều. Mà bây giờ, theo tiếng kinh hô, liên quan tới môn này tà thuật tường tình, ngay tại trong đám người nhanh chóng truyền bá.

“Tiện tỳ! Ngươi… Ngươi làm sao dám…” Xương Nhạc hầu thê lương tru lên, quay đầu “Oa” một tiếng, phun ra máu tươi.

Hắn mau tức điên, vẻ mặt nhăn nhó.

Tộc khác lão, cùng một đám Chu thị tộc nhân, cũng là kinh sợ vạn điểm, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin.

Chỉ cần Chu Dịch còn chưa có chết, hắn chính là Chu thị tộc trưởng, mà bây giờ Chu thị chi tộc trưởng, lại bị người sống luyện thành một bộ thi khôi. Động thủ, càng là tộc trưởng vợ cả… Tê —— cái gì gọi là nổ tung, cái này kêu là nổ tung! Chu thị uy nghiêm, mặt mũi, hôm nay không còn sót lại chút gì.

Phu nhân thét lên, “Hắn đáng đời, đây là hắn trừng phạt đúng tội!”

“Chu Dịch hắn thế mà, chân ái bên trên tôn di cái kia tiện nữ nhân! Hắn thế mà nghĩ bỏ ta, để nàng kế tiếp theo làm Chu thị nữ chủ nhân!”

“Từ một ngày kia trở đi, Chu Dịch đáng chết! Nếu như không phải vì con của ta, ta đã sớm giết hắn, hủy Chu gia!”

Tiếng thét chói tai đinh tai nhức óc, các phương kinh hãi, nguyên hứa Tôn thị đích nữ, tôn di… Thượng nhiệm Chu thị gia chủ tuần hiên vợ…

Đối mặt, hết thảy đều đối mặt.

Chu Cẩm Thái thân thế, là thật!

Phu nhân gắt gao nhìn chằm chằm La Quan, Chu Cẩm Thái, nàng nhận định 2 người này, là giết chết Chu Kỳ hung thủ, “Các ngươi đều phải chết!”

Nàng bỗng nhiên lay động linh đang.

Rống ——

Chu Dịch ngửa mặt lên trời gào thét, hắn dù đã là thi khôi, nhưng vẫn như cũ là Chu thị tộc trưởng, sau một khắc Chu thị đại trận triệt để bạo tẩu.

Ầm ầm ——

Thiên khung phía trên, kia phiến nổi lên tinh biển giờ phút này sôi trào, vô số tinh quang sát na bộc phát như triều cường, mãnh liệt mà tới.

Khí tức khủng bố, bao trùm cả tòa Chu thị tổ trạch, vô số người trái tim co vào, mặt lộ vẻ kinh hãi.

Không đúng!

Không thích hợp!

Chu thị tổ trạch đại trận, mặc dù cực kỳ đáng sợ, nhưng uy lực còn không có lớn đến loại trình độ này. Giờ phút này tinh biển sôi trào, sao nổ thần chi lực, tuy là một đám Vương tước ở đây, cũng có sâu kiến lay núi cảm giác.

Như coi là thật trấn xuống, sợ là Chu thị tổ trạch chỗ phiến thiên địa này, đều muốn bị trực tiếp đốt cháy không còn, triệt để lau đi.

Ai cũng trốn không thoát!

La Quan ngẩng đầu, nhìn về phía thiên khung tinh biển, cùng hạo đãng tinh quang, hắn đáy mắt lộ ra một tia chần chờ. Bởi vì, tinh biển sôi trào chi thế, đích xác khủng bố vạn điểm, kia trấn xuống ngàn tỉ tinh quang, cũng xác thực có hủy thiên diệt địa chi uy.

Nhưng hôm nay, hắn lại không cảm nhận được nửa điểm sát cơ… Thậm chí, còn từ này phiến tinh trong biển, cảm nhận được một phần chờ mong cùng thân cận… Liền tựa như, bọn chúng đang đợi cái gì.

Một phần không hiểu xúc động, từ đáy lòng hiện lên, La Quan sinh ra cực kỳ trực giác mãnh liệt —— chỉ cần hắn nguyện ý, thậm chí có thể trở thành, mảnh này tinh biển chủ nhân.

Nhưng dựa vào cái gì tinh thần chi pháp… Thật sự là hắn sẽ 1 đạo, chính là Huyền Nhất Nhất trước đó, truyền thụ cho hắn Tinh Thần Khiên Dẫn thuật… Nhưng môn thần thông này, dùng tại hôm nay thế cục, tràng diện bên trong, có phải là có chút hí

Thế cục không do người, không có thời gian cho La Quan suy nghĩ nhiều, hắn thở sâu đưa tay, hướng về bầu trời một nắm.

Tinh Thần Khiên Dẫn thuật, xuất thủ!

Sau một khắc, từ tinh biển giáng lâm, vô cùng vô tận chi tinh quang, như nhận triệu hoán, từ 4 phương 8 hướng mà đến, hội tụ đến bên cạnh hắn, lại tại sau một khắc, trực tiếp bị trên người hắn trường bào hấp thu, “Ầm ầm” tiếng vang bộc phát, như thôn tính Tứ Hải.

Sau đó, La Quan trên thân món kia, phổ thông trường bào màu đen, đột nhiên sinh ra dị tượng, lại có nhật nguyệt tinh thần hư ảnh hiển hiện, vờn quanh quanh thân.

Càng có đặc thù ý cảnh tùy theo bộc phát, kia là thời không trong khe hẹp kinh lịch, lưu cho hắn in dấu thật sâu ấn, xa cách mà hờ hững, thậm chí ngay cả quanh thân chỗ, cũng hơi vặn vẹo, mơ hồ không rõ.

Tồn tại ở đây, lại ngăn cách tại bên ngoài, một chút có thể thấy được, nhưng lại giống như là đưa thân vào, vô tận xa xôi bên ngoài, không thể chạm đến!

Giờ khắc này, La Quan đứng ở nhật nguyệt giữa các vì sao, thân thể thẳng tắp, như Thanh Sơn kình thiên!

Vô số hai con mắt, rơi vào trên người hắn, lộ ra rung động thật sâu cùng khó có thể tin, lại tại sau khi lấy lại tinh thần, biến thành vô tận kính sợ.

Thanh Giang vương, Ngu Sơn Vương, Mân Xuyên Vương, Nam Tinh Vương 4 vị Vương tước, giờ phút này chỉ là một cái suy nghĩ, “Ngụy tiền bối, thâm bất khả trắc!”

Thần Hoàng cảnh a! Người nào tin người đó ngu xuẩn, khí tượng này, uy thế này, chỉ sợ Ngụy tiền bối địa vị, lớn vượt qua tưởng tượng.

Cổ tiên nhân!

Trước đó bọn hắn là không dám nghĩ, nhưng trước mắt một màn, như còn đoán không được điểm này, chẳng phải là quá ngu

Tê ——

Hôm nay chi Chu thị, đích xác uy danh quét rác, thậm chí biến thành trò cười, nhưng có Ngụy tiền bối dìu dắt, ủng hộ, tương lai không thể tưởng tượng.

Thậm chí, Cửu Ương hoàng triều hoàng quyền, đại vị, có lẽ đều sẽ chuyển di… Dù sao, điểm này tại ngàn tháng, lưu quang 2 đại hoàng triều, đều đã phát sinh qua.

Lúc trước, nhập chủ trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực 3 đại hoàng triều, cho đến ngày nay, cũng chỉ có Trần thị vẫn vì Hoàng tộc, chấp chưởng xã tắc.

Tình thế hỗn loạn, hoặc đã gần đến tại dưới mắt!

Nơi hẻo lánh bên trong, bắt lấy đoạn thân chỗ dựa vương, nhìn một màn trước mắt, mặt mũi tràn đầy kinh hãi, đắng chát. Nếu sớm biết, hôm nay có như vậy cường giả tọa trấn, hắn sao dám mạo muội xuất thủ

May mắn, Cửu Ương hoàng triều bản thân, tựa hồ cũng không hiểu biết điểm này… Nếu không, 3 đại hoàng triều nhất thống, sợ là đã không cửu viễn.

Không được, bổn vương không thể chết, ta nhất định phải đem chuyện này, mau chóng truyền lại trở về, để ngàn tháng hoàng triều chuẩn bị sớm, nghĩ biện pháp lôi

kéo vị này Ngụy Trang tiền bối.

Ghi hận báo thù… Tốt a, ai rơi xuống mức này, trong lòng cũng không thể không có chút nào gợn sóng, nhưng chỗ dựa vương đã triệt để buông xuống ý niệm này. Thậm chí, tâm hắn mang may mắn, mình bây giờ còn sống, đã là Ngụy Trang tiền bối hạ thủ lưu tình!

Rốt cục, khi tất cả kết thúc, kia mênh mông như biển, ức vạn đạo xen lẫn tinh quang, đều chui vào La Quan trên thân trường bào bên trong.

Bá ——

Nhật nguyệt tinh thần hư ảnh, tùy theo biến mất.

Nhưng hôm nay, kia trường bào phía trên, lại có lưu quang thỉnh thoảng hiển hiện, càng có tinh biển hư ảnh, tại trên đó sáng tối chập chờn. Thuận tiện như, bộ trường bào này ở giữa, thật ẩn giấu đi 1 cái, rộng rãi mênh mông tinh biển.

Phù phù ——

Chu Dịch quẳng xuống đất, hắn thân thể nát rữa, dù là luyện thi nhục thân cường hãn, cũng vô pháp tiếp nhận đến từ tinh quang tẩy lễ.

Hắn khởi động đại trận, hắn triệu hoán tinh biển 10,000 dặm, hắn giết chết chính mình.

Cái này rất hợp lý!

“A! Ta không cam tâm… Ta không cam tâm…” Phu nhân trong miệng, phát ra thống khổ, thê lương tru lên.

Trên người nàng, lúc này cũng bắt đầu, dọc theo dây đỏ nhanh chóng nát rữa, vỡ nát.

Thi khôi cùng nàng ở giữa tương hỗ là một thể, lẫn nhau tương quan… Đã Chu Dịch muốn chết, nàng tự nhiên cũng khó chạy thoát.

Rất nhanh, phu nhân liền biến thành một vũng máu, hình thần câu diệt.

Mà Chu Dịch chung quy là Vương tước, hoặc là tu vi chèo chống, lại hoặc là hồi quang phản chiếu, hắn mặt lộ vẻ thống khổ, trong mắt lại khôi phục thanh minh.

Hắn nhìn về phía Chu Cẩm Thái, miệng giật giật, tựa hồ muốn nói cái gì, nhưng cuối cùng nở nụ cười, lộ ra mấy điểm vui mừng cùng thoải mái.

Nhắm mắt lại, chết đi như thế.

Ầm ầm ——

Đế tinh phía trên, thiên tượng đột biến, cuồng phong càn quét 4 phương, mưa rào xối xả mà tới.

Vương tước băng, đại đạo nát, thiên địa giao cảm, vạn vật thương xót!

Gió táp mưa sa, nháy mắt thẩm thấu, Chu Cẩm Thái trên thân trường bào, hắn nhìn qua Chu Dịch thi thể, sắc

mặt hờ hững không vui không buồn.

Đón lấy, quay người quỳ trên mặt đất, thật sâu dập đầu, “Chu thị tộc trưởng Chu Cẩm Thái, bái kiến đại nhân!”

Chương 1303 : Phá cảnh đại đạo

Chu Cẩm Thái tộc trưởng thân phận, đã không thể nghi ngờ, liền dưới mắt thế cục, hắn không làm đều không được.

Chu Ương, Xương Nhạc hầu cùng một đám tộc trưởng, cùng nhau cong xuống, “Ta cùng bái kiến tộc trưởng, bái kiến Ngụy tiền bối!”

Hôm nay, thừa dịp mọi người còn không có rời đi, nhất định phải ngồi vững, Ngụy tiền bối cùng Chu thị thân cận quan hệ.

Chỉ có dạng này, hôm nay phong ba mới có thể mau chóng lắng lại… Về phần bê bối, đối tồn tại cường đại mà nói, căn bản không đáng giá nhắc tới.

Thi Nguyên cười to, chắp tay nói: “Chúc mừng Chu Cẩm Thái tộc trưởng, ngày sau chấp chưởng Chu thị quyền hành, tất có thể lại sáng tạo huy hoàng!” Quay người, mặt lộ vẻ tôn kính, “Hôm nay phong ba không ngừng, cuối cùng vẫn nhưng trời yên biển lặng, nhờ có Ngụy tiền bối tu vi cái thế, Thi Nguyên khâm phục không thôi.”

Lời này phi thường rõ ràng, lại không mặt người lộ xem thường, nếu không phải thân phận không đủ, bọn hắn cũng rất muốn đụng lên đi nịnh nọt.

Ngụy Trang thân phận, đến nay vẫn là bí mật, nhưng sự

cường đại của hắn, cũng đã triển lộ không bỏ sót. Lúc trước, phu nhân hủy đi ngọc linh lung, không gian loạn lưu thế mà đều không thể, đem mọi người giết chết, nhìn Thanh Giang vương, Ngu Sơn Vương bọn người phản ứng, liền biết là Ngụy Trang xuất thủ, cứu tính mạng bọn họ.

Nếu nói việc này, bọn hắn chỉ là suy đoán, vậy kế tiếp Chu thị đại trận dẫn bạo tinh biển, hạ xuống ngàn tỉ tinh quang, chính là mọi người tận mắt nhìn thấy, kinh khủng như vậy khó lường, có thể xưng hủy thiên diệt địa một kích, lại bị La Quan đưa tay một nắm nhẹ nhõm hóa giải.

Thậm chí, trực tiếp tước đoạt, đối 10,000 dặm tinh biển nắm giữ, thu nạp ngàn tỉ tinh quang tới tay, bị trên thân trường bào hấp thu. Mà điểm này, càng doạ người —— 1 kiện pháp bào mà thôi, lại có thể nuốt phệ ngàn tỉ tinh quang, thậm chí hiển hiện tinh biển hư ảnh, nó vị cách không thể tưởng tượng nổi. Như vậy thân là, cái này pháp bào chủ nhân, lại nên cường đại đến loại tình trạng nào

Cho dù là trong truyền thuyết cổ tiên nhân, tựa hồ cũng không có, loại này khủng bố đến cực điểm lực lượng, quả thực khó có thể tin.

Trên thực tế, La Quan đối này cũng cảm thấy, phi thường không thể tưởng tượng nổi, Huyền Nhất Nhất truyền thụ cho hắn Tinh Thần Khiên Dẫn thuật, tại bước ra tiểu thanh thiên thế giới về sau, uy lực tựa hồ có trăm triệu điểm điểm lớn.

Nàng đến cùng, là thân phận gì như Huyền Nhất Nhất

không bình thường, kia Huyền Thánh đâu cái này tại tiểu thanh thiên thế giới, đều ngạnh sinh sinh phá cảnh Chân Thần ngoan nhân, lại là gì cùng tồn tại tiểu thanh thiên thế giới, cùng những ký ức kia bên trong cố nhân, lúc này trở nên càng thêm thần bí.

La Quan suy tư lúc, Trần Đoàn lẳng lặng nhìn xem hắn, dù là Chu thị đại trận khởi động, 10,000 dặm tinh biển thiêu đốt lúc, đều chưa từng có nửa điểm gợn sóng. Ngay cả ngọc linh lung thế giới vỡ nát, đều không đả thương được La Quan nửa điểm, ngàn tỉ tinh quang lại như thế nào mà kết quả cũng xác minh, ý nghĩ của nàng.

Trần Đoàn đột nhiên nói: “Ngươi là cổ tiên nhân” người bên ngoài chỉ dám dưới đáy lòng suy đoán, kính sợ vạn điểm, nàng lại trực tiếp hỏi ra, hẹp dài đôi mắt, nhìn chằm chằm phản ứng của hắn.

La Quan nghĩ nghĩ, nói: “Có lẽ, ngươi cũng có thể gọi ta ‘Người nhập cư trái phép’ .”

” ‘Người nhập cư trái phép’ ” Trần Đoàn như có điều suy nghĩ.

Đúng lúc này, thiên khung đột nhiên vỡ nát, một chiếc tinh hạm xô ra, tùy theo bay ra đại lượng tu sĩ.

“Đế cung người tới!”

“Thật nhanh phản ứng, cũng đúng, trước đó thế cục quá mức khủng bố, dù là Thần hoàng bệ hạ đích thân đến, ta đều không cảm thấy kỳ quái.”

Bá ——

Đột nhiên, những tu sĩ này như phát giác được cái gì, đột nhiên bay tới, đem La Quan vây quanh ở trong đó, ánh mắt băng lãnh đến cực điểm.

“Đem người buông ra!”

Bên tai đột nhiên yên tĩnh, Thanh Giang vương, Ngu Sơn Vương bọn người, nhìn xem bọn này đế cung người tới, nghĩ thầm lá gan của các ngươi thật to lớn, là thật không sợ chết.

Trần Đoàn không cho bọn hắn, kế tiếp theo tìm đường chết cơ hội, “Ngậm miệng, cút sang một bên!”

“A… Là… Thuộc hạ không biết tình huống, mạo phạm…” Một đám đế cung người tới, cầm đầu thậm chí là 2 vị Vương tước, ngượng ngùng lui ra.

Một màn này, lại khiến không ít người trừng lớn mắt.

Dẫn người đến 2 vị kia, cũng không phải hạng người vô danh, chính là Trần thị trong hoàng tộc Vương tước, tại hoàng triều bên trong quyền cao chức trọng.

Bây giờ, liền bị tùy ý răn dạy, kinh người hơn chính là, bọn hắn thế mà không dám phản bác, thậm chí ngay cả một điểm tức giận đều không có.

Tê ——

Xem ra cái này Trần Đoàn thân phận, cũng rất đáng sợ a… Trần thị Hoàng tộc thâm tàng bất lộ, lại vẫn ẩn giấu đi, dạng này 1 tôn cực mạnh người.

La Quan đoán được thân phận của nàng, đối này cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, nhìn lướt qua đế cung người tới, “Có thể tin “

Trần Đoàn gật đầu, “Là thân tín, làm sao, tại quan tâm ta a “

La Quan nhíu mày, “Thế cục đã hết thảy đều kết thúc, ngươi mau rời khỏi đi, miễn cho tự nhiên đâm ngang.”

“Uy! Họ Ngụy, lời này của ngươi nghe, làm sao giống như là muốn qua sông đoạn cầu ta cho ngươi biết, không ai có thể lại ta Trần Đoàn sổ sách, dù là ngươi cũng không được!” Trần Đoàn hung dữ mở miệng, “Lần này ngươi đã cứu ta, coi như ta thiếu ngươi một cái ân tình, nhưng nhất mã quy nhất mã, nhân tình này ta về sau sẽ trả, trước ngươi đáp ứng ta sự tình, không thể đánh nửa điểm chiết khấu, nghe được không !”

La Quan nói: “Ít tại cái này lấy lòng tiểu nhân, độ ta quân tử chi bụng, Ngụy mỗ chuyện đã đáp ứng, tự nhiên sẽ làm được.”

Giờ khắc này, Thanh Giang vương, Ngu Sơn Vương cùng cùng Chu thị mọi người, cùng đế cung người tới cùng một chỗ, đồng thời sinh ra một cái ý niệm trong đầu —— người này thật là lớn gan!

Lập trường khác biệt, đều có đạo lý.

Trần Đoàn mặt lộ vẻ hài lòng, “Rất tốt, kia Ngụy huynh, hôm nay ta trước hết rời đi, hi vọng có thể mau chóng, gặp lại ngươi.”

Vừa muốn quay người, nàng lại nghĩ tới cái gì, nhíu mày nhìn về phía nơi hẻo lánh, kia bên trong còn sót lại một vũng máu, đáng tin núi vương thân ảnh sớm đã biến mất không còn tăm tích. Tại Chu thị đại trận, bị phá vỡ nháy mắt, người này cũng đã thông qua, một loại nào đó truyền tống phù lục trực tiếp thoát đi.

“Hừ! Ngụy Trang, ngươi vừa rồi làm sao không trực tiếp giết hắn “

La Quan một mặt bình tĩnh, “Sát vương tước, động tĩnh quá lớn, mà ta bây giờ trạng thái, không hi vọng gây nên quá nhiều chú ý.”

Trần Đoàn đáy mắt gợn sóng khẽ nhúc nhích, “Tính ngươi có lý, nhưng tổn thương ta còn muốn trốn nằm mơ!” Nàng cười lạnh một tiếng, phất phất tay, “Đi.”

Rất nhanh, tại 2 vị Vương tước, cùng một đám đế cung cao thủ bao vây dưới, Trần Đoàn tiến vào tinh hạm.

Oanh ——

Nó phóng lên tận trời, biến mất trong mắt mọi người, tới lui vội vàng chưa từng cùng Chu thị cùng mọi người, từng có bất kỳ giao lưu.

Viên Nghệ bước nhanh mà đến, sắc mặt kích động, “Bái

kiến tiền bối! Chúc mừng Chu Cẩm Thái tộc trưởng… Tiền bối, ngài thật sự là quá lợi hại!”

Dư quang khẽ động, đảo qua một khuôn mặt, nàng tiếp tục nói: “Vừa rồi, ngài rời đi thời điểm, Thi Nguyên tiền bối rất chiếu cố ta.”

La Quan gật đầu, “Phiền phức Thi Nguyên đạo hữu.”

“Ha ha! Không phiền phức, không phiền phức! Có thể vì Ngụy tiền bối làm việc, là tiểu vương vinh hạnh.” Thi Nguyên vẻ mặt tươi cười, hài lòng nhìn Viên Nghệ một chút, mắt thấy vị này Ngụy tiền bối, cùng đế cung đều có quan hệ, đây là muốn nhất phi trùng thiên bộ dáng, hiện tại còn không nắm chặt cơ hội, đang chờ cái gì

“Chu gia chủ, ngày sau nếu muốn tổ chức ăn mừng yến hội, xin nhớ cho bổn vương 1 trương thiếp mời, ta nhất định tới.”

Chu Cẩm Thái cung kính nói: “Có thể mời đến ngài tham gia, là Chu thị vinh hạnh.”

Thi Nguyên hài lòng cười một tiếng, lại đối La Quan hành lễ, “Nếu như thế, tiểu Vương liền không nhiều quấy rầy, cáo từ.”

Thanh Giang vương, Ngu Sơn Vương, Nam Tinh Vương, Mân Xuyên Vương 4 vị Vương tước, cũng nhao nhao đến đây cáo từ, cũng nói cho Chu Cẩm Thái, yến hội cho bọn hắn lưu cái vị trí.

“Ngụy tiền bối, ta cùng cáo lui.”

Tận mắt nhìn thấy, một màn này một đám đế tinh quyền quý, con mắt ao ước đều đỏ.

Đây chính là 5 vị Vương tước!

Lại không đề cập tới vị này, thần bí khó lường Ngụy tiền bối phải chăng có mặt, liền chỉ là 5 vị Vương tước, tại yến hội ngày đó trình diện, chính là không thể tưởng tượng vinh quang, những người khác ai dám không có mặt làm sao, ngươi so Vương tước mặt đều lớn hay là xem thường một đám Vương tước !

‘Chu gia thanh danh đích xác nát, nhưng không được bao lâu, liền sẽ trở nên càng thêm vang dội!’ điểm này, là mọi người chung nhận thức.

Mà theo, mọi người rời trận, liên quan tới Chu thị tổ trạch bên trong, lần này tộc trưởng tranh cử quá trình, rốt cục truyền khắp 4 phương.

Biến đổi bất ngờ, đều không đủ lấy hình dung, quá trình bên trong nghịch chuyển cùng hung hiểm, Chu Cẩm Thái trở thành tộc trưởng, rớt phá vô số người ánh mắt.

Mà Ngụy Trang chi danh, cũng theo đó truyền khắp đế đô, khiến vô số người kinh hô, kính sợ —— chí ít, có Thần Vương cảnh tu vi, hư hư thực thực cổ tiên nhân!

Đảo mắt, thời gian trôi qua 3 ngày.

Chu thị tổ trạch, hôm nay đại yến 4 phương, mới tộc trưởng Chu Cẩm Thái đăng vị, lần thứ 1 công khai biểu

diễn. Đế tinh chấn động, phàm là tiếp vào mời người, vô 1 không tự mình đến, đưa lên một phần quý giá hạ lễ.

Cùng Chu thị có lợi ích tranh chấp, thừa dịp thế cục bất ổn, âm thầm có chỗ cử động, càng là ngoài định mức lại dày mấy điểm. Lại tại trong yến hội, liền đã mịt mờ biểu thị, nguyện chủ động rời khỏi, trước đó xung đột lợi ích, để đổi lấy lẫn nhau bình an vô sự.

Cái này khiến Chu Ương cùng một đám tộc lão, kích động không thôi, bọn hắn tựa hồ nhìn thấy, năm đó Chu thị cường thế đỉnh phong lúc khí tượng.

Mà càng làm cho Chu thị mọi người kích động, là Thanh Giang vương, Ngu Sơn Vương cùng 5 vị Vương tước tự mình đến chúc, cứ việc chỉ ngồi một hồi, bọn hắn liền ra khỏi hội trường rời đi, nhưng phần này tỏ thái độ đã đầy đủ, khiến Chu thị uy danh đại chấn, không người dám can đảm khinh thị nửa điểm.

Rời đi 5 vị Vương tước, cùng nhau bái kiến Ngụy Trang, từng có xung đột Mân Xuyên Vương, càng là cung kính dâng lên lễ vật, khẩn cầu Ngụy tiền bối tha thứ. Nhận lấy lễ vật, lại hơi nói mấy câu, La Quan đuổi bọn hắn rời đi, 5 vị Vương tước cung kính xưng phải, không dám có nửa điểm bất mãn.

Trước khi đi, trừ Thi Nguyên bên ngoài, Thanh Giang vương, Ngu Sơn Vương bọn hắn, đều lưu lại 1 kiện tín vật, cung kính nói: “Ngày sau, tiền bối nếu có phân phó, nhưng sai người cầm tín vật tiến về, ta cùng xông pha khói lửa, không chối từ!”

Thi Nguyên biểu thị, ta cảm thấy rất muốn để lại cái tiếp theo tín vật a, nhưng không có cơ hội, chỉ có thể trông mong nhìn xem, ao ước vạn điểm.

Một màn này, khiến Thanh Giang vương, Ngu Sơn Vương bọn người, đáy mắt lộ ra vẻ đắc ý —— cùng Ngụy tiền bối kết giao cơ hội, cũng không phải ai cũng có thể có. Ngày sau, chúng ta vì tiền bối làm việc, nếu có nguy nan có lẽ cũng có thể được, đến từ Ngụy tiền bối trợ giúp.

Có lẽ, đây chính là một lần, có thể cứu mạng cơ hội!

Đêm dài, Chu thị yến hội lại vẫn còn tiếp diễn tiếp theo, nhưng quý khách hầu hết đã tan cuộc, không cần Chu Cẩm Thái kế tiếp theo tiếp khách.

Dưới chân hắn lảo đảo, vẫy lui bên người người, đi tới Chu thị tổ trạch, một chỗ vắng vẻ viện lạc.

Nó rất nhỏ, cũng rất cũ nát, tựa hồ đã thật lâu không có tu tập, đứng ở ngoài cửa trầm mặc hồi lâu, Chu Cẩm Thái đẩy cửa đi vào.

Cây táo, bàn đá, một chỗ lá rụng, khô héo mà tử tịch. Nhìn về phía xung quanh, cùng trong trí nhớ đồng dạng, nhưng lại không giống trước.

Chu Cẩm Thái thành công, tại đại nhân trợ giúp dưới, hắn nghịch tập trở về, trở thành Chu thị mới tộc trưởng. Năm đó, tổn thương hắn cùng người của mẫu thân, đều đã trả giá đại giới.

Nhưng, hắn vẫn như cũ vĩnh viễn, mất đi mẫu thân —— gốc kia cây tùng sớm đã chết héo, thậm chí ngay cả nàng mộ phần đều đã tìm không thấy.

“Mẹ!”

Chu Cẩm Thái quỳ xuống đất khóc rống.

Mà liền tại, hắn khóc tê tâm liệt phế lúc, cách đó không xa 1 cái trên đại điện, La Quan nằm tại mái hiên ở giữa, nhìn Chu Cẩm Thái một chút, lại nhìn về phía đỉnh đầu sáng trong trăng sao.

Hoặc âu sầu trong lòng, có lẽ có xúc động, hoặc sau đại chiến đa sầu đa cảm, giờ phút này hắn nghĩ tới rất nhiều… Cũng không biết, cố nhân nhóm phải chăng còn tốt cũng không biết, cha phải chăng đã khỏi hẳn tư duy kế tiếp theo phát tán, Đại Yến Tiêu thị hẳn là mẫu thân gia tộc, nàng năm đó rời đi sau liền một đi không trở lại, là đã xảy ra chuyện gì nương nàng hiện tại, còn sống sao

La Quan đột nhiên sinh ra, một phần mãnh liệt bức thiết, hắn phải nhanh một chút mạnh lên, chân chính nắm giữ lực lượng vô địch, mà không phải cùng hiện tại đồng dạng, sống ở dưới mặt nạ.

Hắn muốn trở về!

Trở lại tiểu thanh thiên thế giới, không cho mình lưu lại tiếc nuối.

Ông ——

1 đạo im ắng chấn minh, từ La Quan thể nội truyền ra, tại tâm thần khuấy động lúc, hoành cách ở trước mặt hắn bình cảnh ầm vang vỡ vụn.

Đế kiếm bản nguyên, tại thể nội kịch liệt khuấy động, từng sợi kiếm hơi thở, quanh quẩn quanh thân.

Đại đạo của hắn, sẽ tại hôm nay ngưng tụ!

Trăng sao sáng trong, vẩy xuống ngàn tỉ ngân huy, chiếu rọi giữa thiên địa, La Quan vị trí, lần này không còn càng thêm sáng tỏ.

Tương phản, muốn càng thêm ảm đạm một chút, chẳng phải để người chú ý.

Thế là, tối nay đột phá không người biết được, duy trăng sao chứng kiến!

Chương 1304 : Tỷ phu

Sáng sớm, luồng thứ nhất ánh nắng vẩy xuống, La Quan chậm rãi mở 2 mắt ra, chỉ cảm thấy trước mắt thế giới, lúc này vô song rõ ràng.

Hắn cảm ứng đến thể nội biến hóa, một lát sau mỉm cười, nói: “Tu hành đến hôm nay, mới biết như thế nào đại đạo… Từ đó về sau chính là hoàn toàn mới thiên địa.”

Ông ——

Dường như đáp lại, một tiếng kiếm minh tại thể nội vang lên, La Quan ngửa đầu nhìn lên, thân ảnh tắm rửa tại dưới ánh mặt trời, như sau một khắc liền muốn theo gió bay lên, thẳng vào chín ngày mây tiêu.

…

Cửu Ương hoàng triều, đế cung.

Thần hoàng bệ hạ bởi vì bế quan thường có bị nếm, dẫn đến thân thể ôm việc gì, đã đừng hướng mấy ngày.

Tề phi, Lệ phi, hoàn quý nhân cùng đến đây hầu tật, trong điện ca múa mừng cảnh thái bình, Thần hoàng cười phá lệ vui vẻ, nếu không phải sắc mặt vẫn có mấy điểm tái nhợt, cơ hồ nhìn không ra khó chịu bộ dáng.

“Bệ hạ, thần thiếp gần nhất mới học một loại, điều trị xoa bóp thủ pháp, còn xin bệ hạ ân chuẩn, để thiếp thân vì

ngài thư giãn mỏi mệt.” Tề phi chậm rãi mà tới, nàng một thân hoa lệ váy dài, dung mạo tuyệt mỹ.

Thần hoàng cười to, “Ái phi khổ tâm, trẫm há có thể cô phụ đến, liền để trẫm hưởng thụ một chút, đến tự ái phi thủ pháp.”

Tề phi nở nụ cười xinh đẹp, “Vâng, bệ hạ.” Nàng quay người ngồi xuống, để Thần hoàng tựa ở trên đùi, trắng nõn, tinh tế lại mềm mại đầu ngón tay, nhẹ nhàng rơi vào Thần hoàng đỉnh đầu, động tác rất ôn nhu.

“Dễ chịu! Ha ha, ái phi thân thể, là càng ngày càng mềm… Ngô, còn đổi mới hương liệu, nhanh để trẫm cẩn thận nghe…” Thần hoàng đưa tay ôm lấy nàng, Tề phi một gương mặt, lập tức trải rộng hồng hà.

Lệ phi, hoàn quý nhân bọn người, trong lòng thầm mắng một tiếng hồ mị tử, đang nghĩ làm chút gì, không khiến Tề phi chuyên sủng tại lúc trước, cửa điện đột nhiên từ bên ngoài mở ra.

“Lớn mật!” Thần hoàng nhướng mày, “Ai dám tự tiện…” Còn chưa lên tiếng, liền đổi giận thành cười, “Hoàng tỷ, làm sao ngươi tới người tới, nhanh cho Hoàng tỷ chuyển cái ghế tiến đến.”

Mang bên trong Tề phi, vội vàng ngồi thẳng người, đứng dậy cùng Lệ phi, hoàn quý nhân bọn người cùng một chỗ, hành lễ, “Bái kiến Trần Vương!”

Trần Vương sắc mặt nhàn nhạt, quét các nàng một chút, “Bệ hạ thương thế chưa lành, phải nên tĩnh dưỡng lúc,

các ngươi không biết sao “

Bá ——

Tề phi, Lệ phi, hoàn quý nhân đám người sắc mặt, nháy mắt biến đổi, đây là không lưu tình chút nào răn dạy, lấy Trần Vương thân phận, phân lượng cực nặng.

“Thần thiếp cùng lo lắng bệ hạ, nhất thời suy nghĩ không chu toàn, còn xin Trần Vương thứ tội!”

Thần hoàng mặt lộ vẻ bất đắc dĩ, “Hoàng tỷ, là trẫm để các nàng tiến đến, ta thương thế đã không còn đáng ngại, ở lại rất không thú vị…”

Chưa nói xong, liền bị Trần Vương ánh mắt, trừng ngượng ngùng im ngay, “Cái kia… Trẫm biết sai… Các ngươi tất cả đi xuống đi, ngày khác trở lại yết kiến.”

Trần Vương nói: “Trong một tháng, không cho phép hậu cung bất luận cái gì Tần phi, lại đến này quấy nhiễu.”

Thần hoàng cười khổ, “Tốt, liền theo Hoàng tỷ lời nói.” Nói xong, hung hăng trừng mắt liếc, núp ở phía sau mặt Hồ công công, “Cẩu nô tài, còn đứng ngây đó làm gì, đưa mấy vị ái phi rời đi!”

Hồ công tử vội vàng nói: “Nô tài tuân chỉ. Mấy vị nương nương, bệ hạ cùng Trần Vương điện hạ nói chuyện, chúng ta cái này liền ra ngoài đi.”

Tề phi, Lệ phi, hoàn quý nhân các loại, vội vàng theo sau lưng, cùng rời đi đại điện, mới dám lộ ra một tia bất

mãn, “Trần Vương không khỏi quá bá đạo, không biết còn tưởng rằng, nàng mới là thiên hạ chi chủ…” Vào cung không lâu hoàn quý nhân, ngữ khí không cam lòng.

Nhưng nàng vừa nói xong, liền phát hiện xung quanh đột nhiên yên tĩnh, tất cả mọi người dùng một loại, rất kỳ quái ánh mắt nhìn xem nàng.

Hoàn quý nhân trong lòng hoảng hốt, miễn cưỡng gạt ra tiếu dung, “Cái kia… Thiếp thân nói không sai chứ, đúng hay không 2 vị tỷ tỷ “

Lệ phi xoay người rời đi, “Bản cung mệt, mình trở về là được, Hồ công công, cùng bệ hạ rảnh rỗi, làm phiền Thông Bẩm một tiếng.”

“Tề phi tỷ tỷ!” Hoàn quý nhân sắc mặt trắng bệch.

Tề phi thản nhiên nói: “Hoàn quý nhân hay là đừng gọi ta tỷ tỷ, chúng ta cũng không quen.” Nói xong, nàng trực tiếp rời đi.

Hồ công công hành lễ cung tiễn, đợi nàng rời đi về sau, ngoài cười nhưng trong không cười mà nói: “Hoàn quý nhân, ngài không đi, là muốn cho nô tài, đưa ngài trở về sao “

“A… Khỏi phải, không dám làm phiền công công, chính ta đi chính là…” Hoàn quý nhân mang theo bên người cung nhân, thần bất thủ xá rời đi.

Nhìn xem nàng bóng lưng, Hồ công công cười lạnh, “Cái đồ không biết trời cao đất rộng!” Trần Vương điện hạ,

kia là bệ hạ Hoàng tỷ, cùng bệ hạ thuở nhỏ cùng nhau lớn lên, tình cảm thân dày ai không biết đừng nói chút chuyện nhỏ này, chính là phá bệ hạ tẩm cung, chỉ sợ bệ hạ đều muốn tranh thủ thời gian hỗ trợ, sợ mệt đến Trần Vương điện hạ.

Ỷ có mấy phần tư sắc, được sủng ái mấy lần, liền không biết trời cao đất rộng… Hôm nay đối thoại, khỏi phải Hồ công công đâm thọc, bệ hạ tự nhiên sẽ biết được, vị này hoàn quý nhân về sau, sợ là rất khó lại có cơ hội, xuất hiện tại trước mặt bệ hạ.

Đại điện bên trong.

Trần Vương ngồi ở bên cạnh, “Đưa tay cho ta “

Thần hoàng ho nhẹ một tiếng, “Tất cả đi xuống, không có trẫm phân phó, ai cũng không cho phép tiến đến.”

“Vâng, bệ hạ.” Phụng dưỡng một đám cung nhân, quay người thối lui.

Chờ bọn hắn vừa đi, Thần hoàng sắc mặt 1 đổ, “Hoàng tỷ, nhiều người như vậy đâu ngươi tốt xấu cho trẫm chút mặt mũi… Ai ai, đừng nhíu lông mày, ta cái này bất chính đưa tay đâu, vấn đề không lớn, thái y xem sớm qua.”

Trần Vương bắt hắn lại thủ đoạn, cẩn thận kiểm tra một lần, sắc mặt hơi chậm, “Cho dù không có vấn đề gì, cũng muốn cẩn thận tĩnh dưỡng, miễn cho lưu lại tai hoạ ngầm.”

Dừng một chút, nàng trầm giọng nói: “Lần này ngươi quá hồ nháo, làm sao dám… Còn tốt không có ra đại sự, nếu không hậu quả khó mà lường được!”

Thần hoàng quả quyết nhận lầm, “Hoàng tỷ, trẫm biết sai, ngực ta còn có chút đau đâu, ngươi liền đừng có lại mắng ta…” Thấy Trần Vương quả nhiên không nói thêm gì nữa, Thần hoàng đáy mắt lộ ra vẻ đắc ý, “Mà lại, trẫm lần này còn có thu hoạch ngoài ý muốn.”

“Ngụy Trang Hoàng tỷ còn nhớ chứ, liền đế hoàng võ bị trong kho, cầm tới kiếm sơn truyền thừa người kia, người này giấu thật sâu, tỉ lệ lớn là 1 tôn cổ tiên nhân. Chậc chậc, lần này trẫm đạt được hắn hứa hẹn, đem trợ Hoàng tỷ một chút sức lực, phá cảnh Thần hoàng!”

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Trần Vương trầm mặc mấy hơi, “Thần Hoàng cảnh, không phải tuỳ tiện liền có thể đột phá, ta tự có phân tấc, ngày sau không muốn lại mạo hiểm.”

Thần hoàng thở dài, “Trẫm cũng không muốn, nhưng phiền phức của ta Hoàng tỷ là biết đến, lại tiếp tục như thế, sớm muộn đạt được sự tình… Xét đến cùng, hay là chúng ta Trần thị, thực lực không đủ mạnh a, như Hoàng tỷ có thể phá cảnh Thần hoàng, coi như để lộ chân tướng lại như thế nào cái này trốn trốn tránh tránh, trẫm cũng phiền vô cùng.”

“Đáng tiếc, Thần hoàng chi cảnh, ta cũng giúp không được Hoàng tỷ, nghĩ đột phá xác thực gian nan… Nếu

như, Ngụy Trang có thể vì ta Trần thị sở dụng, vậy liền quá tốt, đến lúc đó tất cả phiền phức, đều tương nghênh lưỡi đao mà giải.”

Trần Vương nhìn hắn, “Ngươi muốn nói cái gì

Thần hoàng nhỏ giọng nói: “Trẫm chính là cảm thấy, Ngụy Trang người này mặc dù thần thần bí bí, nhưng từ làm việc nhìn, coi như quang minh lỗi lạc, là cái van xin hộ điểm. Làm tỷ phu lời nói, miễn miễn cưỡng cưỡng cũng đúng quy cách, tỷ tỷ cảm thấy thế nào “

“Ngậm miệng!”

Trần Vương đứng dậy đi ra ngoài, “Cho ta hảo hảo dưỡng thương, không có khôi phục trước đó, còn dám làm loạn ta tuyệt đối tha không được ngươi!”

Thần hoàng nói: “Hoàng tỷ, ngươi suy tính một chút… Thật, ta cảm thấy Ngụy Trang người này rất tốt, không được ta tiếp xúc một chút, ngươi đừng vội lấy cự tuyệt.”

“Tiếp tục nhiều chuyện, ta liền đánh ngươi!”

Thần hoàng khóe miệng giật một cái, “… Hoàng tỷ, cái này liền qua điểm a… Ngươi làm gì đi, vội vã, lại bồi ta nói một hồi lời nói a!”

Trần Vương đẩy cửa ra ngoài, “Giết người.”

Nàng đáy mắt, một mảnh băng hàn.

Chỗ dựa vương…

Không cần biết ngươi là cái gì người, dám động nàng tại thế gian này, thân nhân duy nhất, đều phải chết!

Thần hoàng đáy mắt, hiện lên mấy điểm ấm áp, lại đột nhiên nghĩ đến cái gì, đối Trần Vương đi xa bóng lưng hô: “Hoàng tỷ, cùng làm xong, nhớ được đi tìm Ngụy Trang… Hắn đáp ứng trẫm sự tình, cũng nên thực hiện lời hứa, chậm trễ lâu trẫm sợ hắn chạy trốn.”

“Biết.”

Trần Vương thanh âm, xa xa truyền đến.

Thần hoàng bệ hạ tựa ở trên giường êm, thở dài một hơi, “Ai, Hoàng tỷ cái kia đều tốt, chính là thất tình lục dục phương diện này, thực tế nhạt chút.”

“Ẩm thực nam nữ nhân chi lớn muốn, nghẹn lâu sẽ xảy ra chuyện, đối với tu hành cũng không có chỗ tốt…” Hắn là thật hi vọng, Trần Vương có thể cùng La Quan tiến tới cùng nhau, không chỉ có hoàng quyền vững chắc, Cửu Ương hoàng triều thực lực tăng nhiều, cùng 2 người có hài tử, kẻ kế tục phiền phức cũng không có, quả thực là trăm lợi mà không có một hại!

…

Mấy ngày về sau, La Quan từ tu hành bên trong mở mắt ra, Đại Đạo cảnh tu vi, đã sơ bộ vững chắc. Dưới tình huống bình thường, đương nhiên sẽ không như thế nhanh, nhưng Chu Cẩm Thái trở thành tộc trưởng về sau, ngay lập tức liền tự mình đưa tới 1 con trữ vật

nhẫn.

Nói như thế nào đây nhìn đồ vật bên trong, La Quan đều có chút lo lắng, hắn có phải hay không trực tiếp chuyển không, Chu thị khố phòng.

Màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng, 3 cái ăn hàng ăn uống thả cửa, La Quan tự nhiên cũng nhận được, nên có một phần. Trừ màu xanh hạt sen, thôn phệ hết ngọc linh lung về sau, khí tức yên lặng làm hắn có chút bất an bên ngoài, thế cục có thể nói một mảnh tốt đẹp.

‘Được rồi, là phúc thì không phải là họa, là họa thì tránh không khỏi…’ lại lo lắng lại có thể thế nào La Quan nhận.

Đúng lúc này, bố trí cấm chế bị xúc động, hắn hơi cảm giác, là Viên Nghệ. Đứng dậy đi ra ngoài, La Quan phất tay giải khai cấm chế, “Vào đi.”

Rất nhanh, Viên Nghệ đi tới trước mặt, cung kính hành lễ, “Viên Nghệ bái kiến tiền bối, quấy rầy ngài tu luyện, vãn bối sợ hãi.”

Tại Chu thị tộc trưởng tranh cử về sau, Viên Nghệ thái độ đối với hắn, càng phát ra cung kính.

La Quan nói: “Không sao, chuyện gì “

Viên Nghệ trên mặt, lộ ra một tia chần chờ, xấu hổ lại có mấy điểm thấp thỏm, “Cái kia, ra một điểm vấn đề nhỏ, Khanh Minh sư thúc không có cách, chỉ có thể cầu đến

tiền bối trước mặt.”

La Quan nhíu mày, “Chớ cùng bản tọa nói, đế cung thứ 3 điểm, lại xảy ra chuyện “

“Không có không có!” Viên Nghệ tranh thủ thời gian khoát tay, thật không tốt ý tứ, “Là kia chiếc, xuyên qua lỗ đen tinh hạm, nó tựa hồ mang ra một chút, rất quỷ dị đồ vật, sư thúc nếm thử rất nhiều biện pháp, đều không thể đem đối phương giải quyết… Tiếp tục như vậy, sẽ chậm trễ về sau đại sự.”

Quỷ dị đồ vật chẳng lẽ là đế hoàng võ bị trong kho, cái khác “Thu nhận vật” thừa cơ trốn thoát, giấu ở trong tinh hạm

Chuyện khác, La Quan chưa hẳn có thể giúp một tay, nhưng nếu như cùng “Thu nhận vật” có quan hệ, cái kia hẳn là vấn đề không lớn. Dù sao, kiếm sơn (đế kiếm) uy hiếp, là thật rất cường đại.

“Tinh hạm ở đâu “

Nghe La Quan đặt câu hỏi, Viên Nghệ mặt lộ vẻ ý mừng, “Ngay tại đế tinh, Khanh Minh sư thúc tự mình dẫn người trấn thủ, tiền bối ngài nhìn, chúng ta lúc nào lên đường “

La Quan đứng dậy, “Đi thôi.” Đêm dài lắm mộng, thật vất vả hoàn thành mấu chốt 2 điểm, hắn cũng không muốn lại có ngoài ý muốn.

Nói với Chu Cẩm Thái một tiếng, 2 người lặng yên rời đi

Chu thị tổ trạch, rất nhanh một chiếc tinh hạm phóng lên tận trời, có Chu thị đánh dấu, một đường thuận lợi.

Sau 2 canh giờ, tinh hạm đáp xuống đế tinh bên trên, một mảnh to lớn hẻm núi khe hở khu vực, nơi đây hoang vu linh lực cằn cỗi, ít ai lui tới.

Viên Nghệ dẫn đầu bay ra tinh hạm, “Tiền bối, chúng ta đến.”

Chương 1305 : Chết nữ nhân, diễn ta

La Quan rơi xuống đất nhìn về phía xung quanh, lọt vào trong tầm mắt, đại địa trải rộng vết thương, vô số hẻm núi, khe hở giăng khắp nơi.

Đất vàng cùng nham thạch, trụi lủi trần trụi bên ngoài, không nhìn thấy nửa điểm sinh mệnh khí tức.

Dẫn đến đây hết thảy nguyên nhân, là tràn ngập giữa thiên địa, 1 đạo khí thế không tên —— tử vong, nhưng lại không cam lòng tán đi.

Tựa như là một loại nào đó chấp niệm, lại mặc cho thời gian trường hà cọ rửa, cũng không thể lau đi.

Quỷ dị lại cường hãn!

Viên Nghệ nói: “Truyền thuyết, tại thật lâu trước đó có thi thể từ trên trời giáng xuống, nhập vào phiến khu vực này, mới đưa đến trước mắt một màn. Quý càng chấp chưởng trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực lúc, liền có dạng này ghi chép, thời gian quá mức dài dằng dặc, đã không có biện pháp khảo chứng.”

“Bởi vì linh lực cằn cỗi, sinh cơ đoạn tuyệt, nơi đây lại có thể quấy nhiễu thần niệm, tu sĩ tiến vào sau rất dễ dàng mê thất, dần dà, liền cực ít có người tới gần.”

La Quan ánh mắt chớp lên, hướng một chỗ nhìn thoáng

qua, nói: “Quý càng đem điểm an toàn thiết lập ở cái này, cũng coi như cẩn thận.”

Viên Nghệ cười khổ, “Không có cách, bị hoàng triều truy sát quá ác, lại là tại đế tinh bên trên, có điểm không cẩn thận đã sớm xảy ra chuyện.”

“Tiền bối, mời ngài đi theo ta.”

Bá ——

Nàng phi thân phía trước dẫn đường.

Rất nhanh, 2 người tới, trong đó 1 đạo hẻm núi trên không, Viên Nghệ dẫn đầu bay vào trong đó, chìm xuống mấy trăm mét về sau, nàng lấy ra 1 khối lệnh bài, trước mặt đen nhánh trong không khí, nhấc lên mấy điểm gợn sóng.

Xuyên qua về sau, trước mắt rộng mở trong sáng, có trận pháp bắc trong đó chiếu sáng, có thể nhìn thấy rõ ràng, tu sĩ hoạt động vết tích.

“Viên hộ pháp!”

Mấy tên quý càng tu sĩ bay tới, cung kính hành lễ.

Viên Nghệ nói: “Sư thúc ở đâu nhanh đi thông truyền, liền nói tiền bối đến.”

Mấy người giật mình, nhìn về phía La Quan ánh mắt, lộ ra thật sâu kính sợ, “Vâng, mời hộ pháp cùng tiền bối hơi chờ.”

1 người quay người vội vàng rời đi, những người còn lại thì mời Viên Nghệ, La Quan, rơi vào hẻm núi dưới đáy.

Khanh Minh một bộ áo bào đen, bước nhanh mà đến, “Lại quấy nhiễu tiền bối, Khanh Minh sợ hãi, còn xin tiền bối chớ trách!” Theo sau lưng quý trong đám người kia người, cũng nhao nhao cong xuống.

La Quan quét mắt nhìn hắn một cái, Khanh Minh quanh thân khí tức tử vong, trở nên càng thêm dày đặc, nhịn không được nhíu mày, “Khanh Minh, ngươi còn tốt “

Khanh Minh cung kính nói: “Tiền bối yên tâm, nhất thời bán hội, ta còn không chết được.” Hắn cũng không cho rằng, La Quan là tại quan tâm, song phương chỉ là quan hệ hợp tác, mà bây giờ rất rõ ràng, là La Quan chiếm cứ lấy tuyệt đối chủ động.

Chu thị tộc trưởng tranh cử, La Quan ngăn cơn sóng dữ, lập Chu Cẩm Thái vì tân nhiệm gia chủ, vô luận Viên Nghệ hồi phục, hay là nhiều mặt thám thính tin tức, đều minh xác cho thấy, “Tiền bối” thực lực tuyệt đối, dạng này 1 tôn đại lão, đương nhiên phải cẩn thận cung kính.

“Ừm, không có việc gì liền tốt.” La Quan gật gật đầu, nói: “Mang bản tọa đi qua đi, xảy ra vấn đề gì, trên đường nói.”

Khanh Minh nói: “Vâng, tiền bối mời.”

Hắn đưa tay hư dẫn, rớt lại phía sau một cái thân vị, “Lúc trước, từ đế hoàng võ bị trong kho, đem xuyên qua

tinh hạm mang về đến cái này bên trong, chúng ta liền chuẩn bị tay, đối với nó tiến hành kiểm tra, chữa trị. Nhưng chúng ta điều động tiến vào bên trong người, nhận không biết công kích, nếu không phải lão phu phản ứng nhanh, đã có người tao ngộ độc thủ.”

“Về sau, mấy người lão phu nghĩ hết biện pháp, nhưng thủy chung không thu hoạch được gì, bất đắc dĩ chỉ có thể để Viên Nghệ, mời ngài tới một chuyến.”

Đang khi nói chuyện, mọi người đi tới hẻm núi dưới đáy, mặt khác mở một vùng không gian, mấy đạo trận pháp che lấp lại, lúc trước từng gặp một mặt kia chiếc màu đen tinh hạm, chính yên tĩnh dừng sát ở đây. Mà trước đó, thu nhận nó toà kia thần bí sơn cốc, cũng đã không biết tung tích.

Nhìn qua màu đen tinh hạm, La Quan trong lòng khẽ nhúc nhích, lúc này đột nhiên phát giác được, một điểm nhỏ bé ba động, thoáng qua liền mất. Mặc dù rất nhanh, nhưng hắn hay là bắt được, trong nháy mắt kia quen thuộc, suy nghĩ chuyển động rất nhanh liền có phát hiện —— là nàng

“Hoạt tính hóa người” !

Lúc trước, đế hoàng võ bị trong kho, cái kia sắp “Sống” tới đặc thù tồn tại. Quý càng đánh cắp xuyên qua tinh hạm, nàng không hảo hảo ở tại đế hoàng võ bị kho, đi theo chạy đến làm gì

Khó trách, Khanh Minh bọn người không làm gì được nàng, tôn này “Hoạt tính hóa người”, là đông đảo “Thu

nhận vật” diễn sinh thể.

Thần bí, quỷ dị, thực lực cường đại, La Quan thậm chí hoài nghi, Thần Hầu cảnh tồn tại đều không làm gì được nàng. Cho nên, nàng thế mà từ đầu đến cuối, trốn ở màu đen trong tinh hạm, mà không có thừa cơ thôn phệ quý trong đám người kia người, đây cũng là nguyên nhân gì

Suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, La Quan sắc mặt bình tĩnh, nói: “Bản tọa biết đại khái, là chỗ nào có vấn đề, các ngươi chờ ở cái này, ta đi xem một chút.”

Khanh Minh đại hỉ, “Đa tạ tiền bối, ngài mời!”

Sau lưng, một đám quý càng tu sĩ mặt lộ vẻ rung động, bọn hắn đối La Quan kính sợ, phần lớn đến từ nghe nói. Giờ phút này, rất có kinh động như gặp thiên nhân cảm giác, bọn hắn thúc thủ vô sách tồn tại, đối phương lại trực tiếp tìm tới vấn đề… Mà lại, như tính trước kỹ càng

Viên Nghệ đáy lòng khẽ hừ một tiếng, ám đạo hiếm thấy nhiều quái, đại nhân cường đại cùng lợi hại, các ngươi mới kiến thức mấy điểm !

La Quan tiến vào màu đen tinh hạm, “Bành” một tiếng, hạm cửa tại sau lưng tự động đóng, sắc mặt hắn không thay đổi, nhìn lướt qua trống rỗng nội bộ, đại khái là vì sửa chữa, kiểm tra, bên trong bị tháo dỡ một mảnh hỗn độn.

Dừng một chút, hắn nhìn về phía tinh hạm chỗ sâu, “Ra đi.”

Hoàn toàn yên tĩnh, không có chút nào đáp lại.

La Quan hơi búng ngón tay, “Ông” một tiếng kiếm minh, tại nội bộ tinh hạm quanh quẩn, “Một lần cuối cùng, ra… Nếu không, bản tọa muốn xuất thủ.”

Oanh ——

Hắc ám bỗng nhiên vặn vẹo, vô số sương mù tuôn ra, một nữ tử hư ảnh, nhanh chóng ngưng tụ, hiển hiện, mặt mũi tràn đầy phẫn nộ, “Là ngươi… Lại là ngươi…” Sương mù cuồn cuộn, khiến cho cả tòa tinh hạm, cũng bắt đầu chấn động. Xem ra, nếu không phải trong lòng còn có cố kỵ, nàng đã trực tiếp động thủ.

La Quan nhíu mày, “Dừng lại, như tổn hại chiếc tinh hạm này, bản tọa muốn ngươi hình thần tụ tán, vĩnh thế không được siêu sinh!”

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Sương mù cứng đờ, nữ tử cắn răng, ngực một trận kịch liệt chập trùng. Thấy thế nào đều là 1 bộ bị ác bá khi dễ, lại không thể làm gì bộ dáng… Trong này, tựa hồ có chút vấn đề.

La Quan nói: “Ngươi vì sao lại tại cái này “

“Đây là nhà ta!” Nữ tử phẫn nộ kêu to, “Ta không thể rời đi quá lâu, không phải ta sẽ chết…”

La Quan nghĩ nghĩ, “Chiếc tinh hạm này, là thai nghén ngươi địa phương… Nhưng ngươi đã ‘Sống’, sẽ còn bị hạn chế “

Nữ tử nói: “Ta còn không có thật ‘Sống’ tới… Lúc đầu rất nhanh, nếu như hoàn thành chuột nô hiến tế… Lại bị ngươi phá hư…” Nàng mắt đỏ, rất thương tâm, “Về sau, bọn hắn thế mà trộm đi nhà của ta, đem ta mang ra ngoài… Ta kém một chút liền có thể ‘Sống’, hiện tại toàn bộ hủy…”

Ô ô ô!

Nói nói, nàng khóc lớn lên.

La Quan trên mặt, lộ ra vẻ lúng túng, này làm sao giống như là khi dễ người đồng dạng nhưng vấn đề là, ai biết có thể như vậy.

Khó trách Quý Việt tông người, tiến đến sẽ bị công kích, nếu như hắn là cái này tao ngộ, giết người tâm đều có… Ngô, nàng cũng muốn giết người đi, chỉ là lo lắng quý càng môn nhân, sẽ công kích tinh hạm tổn thương đến nàng, cho nên mới một mực ẩn nhẫn.

Khó trách, nàng một mực đến đều như thế an điểm.

La Quan nói: “Cái kia, hiện tại đưa ngươi đưa trở về, còn kịp sao “

Tựa hồ phát giác được, La Quan không có đáng sợ như vậy, khóc lớn nữ tử, thút thít lắc đầu, “Ta đã ra, đoạn mất cùng chúng nó liên hệ… Tiếp theo không lên… Oa oa

oa!”

Nàng khóc thảm hại hơn.

La Quan não nhân đau, nếu như nữ nhân này hung ác, ngang ngược, trực tiếp diệt chính là, nhưng bây giờ khóc thành dạng này, ngược lại xử lý không tốt. Mà lại, nói đến lời nói, nàng thật rất không may, an an ổn ổn giấu ở đế hoàng võ bị kho, lại liên tiếp tao ngộ tai vạ bất ngờ.

“Ngậm miệng!”

Tiếng khóc im bặt mà dừng.

Nữ nhân mắt đỏ, nhìn xem hắn.

La Quan vuốt vuốt mi tâm, “Chiếc tinh hạm này, mặc dù là nhà của ngươi, nhưng đối với bản tọa hữu dụng, tiếp xuống sẽ có người tiến đến kiểm tra tu sửa, giữ gìn, ngươi không thể lại quấy rối… Làm đền bù, bản tọa sẽ nếm thử, có hay không những biện pháp khác, giúp ngươi hoàn thành sống lại, như thế nào “

“Tốt!” Nữ nhân vung tay lên, sương mù biến mất, “Thiếp thân hồng tụ, bái kiến Ngụy Trang đại nhân.”

Thảo!

Chết nữ nhân, diễn ta thế giới này, thực tế quá âm u, ngay cả chỉ “Sống một nửa” nữ nhân, cũng không thể tin.

La Quan “Hừ” một tiếng, “Được rồi, cứ như vậy!” Hắn xoay người sang chỗ khác, sắc mặt liền đã bình tĩnh lại.

Đáp ứng đền bù, đích thật là cảm thấy, hồng tụ tao ngộ thảm một chút, nhưng càng mấu chốt chính là, nàng hiện tại cùng tinh hạm là một thể.

Không hoàn toàn, lại có chút cùng loại với, là nó “Khí linh” . Muốn dùng tinh hạm, liền tránh không khỏi nữ nhân này, cho nàng chỗ tốt, tưởng niệm, cũng là trấn an để nàng đừng giày vò.

Nếu không, đánh không được, giết không được, mới phiền toái hơn. Thời gian có khi chính là như thế bất đắc dĩ, bị diễn liền bị diễn đi, phối hợp một điểm tất cả đều vui vẻ.

Tinh hạm chi môn mở ra, La Quan cất bước đi ra.

Khanh Minh, Viên Nghệ bọn người, vội vàng chào đón, “Tiền bối, cái này…” Mới vừa đi vào, lúc này mới bao lớn công phu, liền ra sẽ không phải là, xảy ra điều gì ngoài ý muốn đi.

La Quan nói: “Giải quyết, sau tiếp theo theo các ngươi kế hoạch, mau chóng chữa trị tốt tinh hạm.”

Không hổ là tiền bối!

Khanh Minh khom người, “Vâng, lão phu cái này liền sai người động thủ, tuyệt không chậm trễ kế hoạch.” Nói xong, hắn phất phất tay, “Làm việc!”

Rất nhanh, mười mấy tên quý càng tu sĩ, tiến vào trong tinh hạm, hết thảy thuận lợi, trước đó hỗn loạn, hung hiểm toàn bộ biến mất.

Một đám quý càng tu sĩ, xem ra ánh mắt bên trong, càng thêm rung động, kính sợ… Vị tiền bối này, lại so nghe đồn rằng, càng thêm thâm bất khả trắc.

Tùy theo, chính là hưng phấn, kích động! Quý càng có thể cùng tiền bối hợp tác, lần này mưu đồ, nhất định có thể thành công… Đến lúc đó, ngóc đầu trở lại, lại lần nữa chấn hưng Quý Việt tông, cũng liền có hi vọng.

Khanh Minh nói: “Lần này, làm phiền tiền bối, quý càng môn nhân hơi chuẩn bị rượu nhạt, còn xin tiền bối đến dự.”

La Quan lắc đầu, “Uống rượu liền không cần… Ngươi thân thể này, về sau uống trà đi. Mặt khác, đế cung bên trong an bài, sẽ không xảy ra ngoài ý muốn đi “

“Tiền bối yên tâm, quý càng đối này có tuyệt đối nắm chắc!” Khanh Minh chém đinh chặt sắt, quay người phân phó, “Viên Nghệ, đi pha trà…”

Bá ——

La Quan đột nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía đỉnh đầu phương hướng, rất nhanh Khanh Minh, Viên Nghệ 2 người, cũng sắc mặt biến hóa, cảm nhận được đến từ, ngoại giới kinh người động tĩnh.

“Cái này… Đây là… Có Vương tước tại giao thủ !” Viên

Nghệ thấp giọng hô.

Khanh Minh cười khổ, “Khoảng cách rất gần… Mà lại, còn tại nhanh chóng tới gần… Cái này… Cái này nhưng phiền phức…” Vương tước chém giết kinh thiên động địa, dù là chỗ này điểm an toàn, chôn sâu ở hẻm núi lòng đất, lại có thêm trọng đại trận phong tỏa, chỉ khi nào bị tác động đến, thế tất bại lộ.

“Là nàng…” La Quan trong lòng khẽ nhúc nhích, nhìn lướt qua, khẩn trương, làm khó Khanh Minh, Viên Nghệ bọn người, nói: “Lưu tại cái này, đều chớ lộn xộn.”

Bá ——

Hắn thân ảnh khẽ động, phóng lên tận trời.

Chương 1306 : Chỗ dựa vương chết

Chỗ dựa vương chật vật chạy trốn, không biết hắn dùng phương pháp gì, đoạn thân đã sinh trưởng đến cùng một chỗ, nhưng nhìn hắn trắng bệch sắc mặt, liền biết thương thế vẫn chưa khỏi hẳn.

Nhưng dù cho như thế, đỉnh tiêm Vương tước đáng sợ khí tức, vẫn như cũ kinh thiên động địa, mỗi một bước đạp xuống đều làm đại địa vỡ nát, Võ hoàng chi uy hiển thị rõ.

‘Đáng chết!’

Chỗ dựa vương sắc mặt khó coi, vừa kinh vừa sợ.

Nếu không phải Ngụy Trang một kiếm kia, thực tế quá mức khủng bố, hao tổn hắn hơn phân nửa thực lực, nếu không thì sợ gì sau lưng cái này nữ nhân điên.

Một đường truy sát, hắn dùng sức tất cả vốn liếng, đều không thể đào thoát… Còn tiếp tục như vậy, chỉ sợ hắn hôm nay thật muốn vẫn lạc.

Ầm ầm ——

Chỗ dựa vương hậu phương, thiên khung u ám, lôi vân dày đặc, lấy tốc độ kinh người truy kích mà tới. Trần Vương chấp chưởng lôi đình, như thần chỉ hàng thế, nàng mặt không biểu tình, khóa chặt chỗ dựa vương

thân ảnh, tiện tay vung lên liền có ngàn vạn đạo lôi đình, từ thiên khung phía trên rơi đập.

“Trần Vương!” Lại một chút đánh nát, đến từ lôi đình trấn sát, chỗ dựa vương miệng lớn thổ huyết, phát ra một tiếng phẫn nộ gào thét.

Càng làm cho tâm hắn kinh hãi là, thông qua võ đạo bí pháp, miễn cưỡng sinh trưởng đến cùng nhau 2 đoạn thân thể, lúc này lại lần nữa xé rách. Cái kia đạo làm hao mòn không đi kiếm ý, lại bắt đầu tứ ngược, “Đôm đốp” “Đôm đốp” huyết nhục nổ tung, máu tươi tuôn trào ra.

“A! Trần Vương, bổn vương phát thệ, cuối cùng sẽ có một ngày tất yếu ngươi, muốn sống không được muốn chết không xong!” Chỗ dựa vương đưa tay, lại chủ động kéo đứt, miễn cưỡng liền cùng một chỗ tàn khu, đem ngực bụng trở xuống bộ điểm, bỗng nhiên đập ra ngoài, “Huyết nhục hoá sinh!”

Bành ——

Đoạn thân nổ nát vụn, huyết vụ đầy trời sau một khắc nhanh chóng ngưng tụ, lại biến thành 1 tôn, cùng chỗ dựa vương giống nhau như đúc phân thân.

Nó toàn thân xích hồng, mặt mũi tràn đầy bạo ngược sát cơ, gào thét một tiếng phóng tới lôi đình, bộc phát cường hãn thực lực, lại ngạnh sinh sinh ngăn lại Trần Vương.

Chỉ còn nửa người chỗ dựa vương, xoay người bỏ chạy, hắn nước mắt kém chút rơi xuống.

Đối võ đạo cường giả mà nói, nhục thân chính là hết thảy, bỏ qua cái này một nửa thân thể, hắn thực lực tất nhiên rơi xuống.

Càng đáng sợ chính là tổn thương khí huyết căn bản, cho dù có thể mượn nhờ bảo vật, một lần nữa mọc ra gãy chi, tu hành cũng chấp nhận này mà dừng.

Nếu không phải bị ép vào tuyệt cảnh, không thể trốn đi đâu được, chỗ dựa vương tuyệt sẽ không đi đường này.

‘Trốn! Hôm nay, trả giá như vậy lớn đại giới, nhưng chỉ cần có thể còn sống rời đi, liền có cơ hội báo thù!’

‘Lão sư bế quan nhiều năm, nếu có thể đột phá Võ Đế cảnh, có lẽ có thể giúp ta, khởi động lại con đường tu hành.’

‘Sống sót, mới là mấu chốt!’

Chỗ dựa vương vùi đầu phi nước đại, tuy nói không có 2 chân, nhưng dựa vào khí huyết bộc phát, lại cũng nhanh kinh người.

Mắt thấy là phải thoát khỏi, đến từ Trần Vương khóa chặt, đến lúc đó liền có thể mượn truyền tống phù lục thoát thân, chỗ dựa vương sắc mặt bỗng dưng cứng đờ. Một thân ảnh xuất hiện trong tầm mắt, đối phương không hề động, giống như là ôm cây đợi thỏ, chủ động chờ hắn đưa tới cửa.

“Ngụy Trang!”

Chỗ dựa vương hét lên một tiếng, mặt lộ vẻ tuyệt vọng. Hắn hiện tại trạng thái, ngay cả Trần Vương đều đánh không lại, chớ nói chi là tôn này, thâm bất khả trắc tồn tại.

Lúc trước một kiếm kia, liền muốn hắn nửa cái mạng, nhưng nếu như hiện tại, lại đến 1 kiếm lời nói, hắn tại chỗ liền phải mất mạng.

Xong!

Một nháy mắt, chỗ dựa vương liền cảm thấy, hôm nay khó thoát khỏi cái chết. Nhưng Thần Vương cảnh cường hãn ý chí, tâm thần, để hắn sau một khắc, làm ra chính xác nhất quyết định.

Oanh ——

Khí huyết cháy bùng, mặc dù chỉ còn một nửa thân thể, hay là trạng thái trọng thương, chỉ khi nào liều mạng, vẫn như cũ bộc phát ra ngập trời chi uy.

Sau đó, chỗ dựa vương thân ảnh, lấy tốc độ kinh người… Bỗng nhiên đảo ngược trở về!

Vượt quan, chính diện cứng rắn Ngụy Trang quên đi thôi, hắn không cam tâm cứ như vậy chết đi, mới phải đọ sức một con đường sống… Kém nhất, cũng muốn kéo Trần Vương chôn cùng.

Cùng Ngụy Trang động thủ quả thực muốn chết!

Huyết nhục hoá sinh là cực thiểu số cao giai vũ phu, mới có thể nắm giữ bí pháp, lấy tự thân huyết nhục làm căn cơ, trong thời gian ngắn nhưng cụ hiện, 1 tôn thân ngoại hóa thân, có cùng bản thể tương đương thực lực.

Nhưng khuyết điểm, là duy trì thời gian rất ngắn, lại đối tự thân tổn hại cực nặng, tuỳ tiện không người sẽ thi triển.

Giờ phút này, vô tận lôi đình oanh sát phía dưới, chỗ dựa vương huyết nhục hoá sinh, đột nhiên bỗng nhiên vọt tới, sau một khắc ầm vang nổ nát vụn.

Lực lượng kinh khủng, đem mảng lớn lôi đình xé nát, chính là che khuất bầu trời vô tận lôi vân, đều chôn vùi mảng lớn.

Trần Vương thông suốt ngẩng đầu, liền thấy chỗ dựa vương đi mà quay lại, thiêu đốt cuồn cuộn khí huyết, “Đến hay lắm!” Nàng hét lớn một tiếng, trên đỉnh đầu, lôi vân bỗng dưng sáng lên.

Ầm ầm ——

Sau một khắc, vô số lôi đình ầm vang rơi xuống, đem chỗ dựa vương bao phủ trong đó.

“A!” Tiếng kêu thảm thiết, nháy mắt vang lên, chỗ dựa vương mặt mũi tràn đầy thống khổ, tuyệt vọng, “Trần Vương, ngươi lại che giấu thực lực!”

“Không, bổn vương không cam tâm! Ta không nên chết đi như thế… Không…”

Thân thể của hắn, tại lôi đình oanh sát dưới, chia năm xẻ bảy.

Trần Vương cười lạnh, “Man thiên quá hải, giả chết thoát thân chỗ dựa vương, ngươi không có cơ hội.”

Nàng đưa tay một nắm.

Ầm ầm ——

Lôi đình lại lần nữa nổ tung, khủng bố lực lượng hủy diệt, đem chỗ dựa vương huyết nhục mảnh vỡ, thậm chí mỗi một giọt máu tươi, mỗi một cây lông tóc đều triệt để hủy diệt.

“Trần Vương! Ngàn tháng hoàng triều sẽ không bỏ qua ngươi… Sư tôn của ta… Nhất định sẽ báo thù cho ta…” Mỗi một giọt máu tươi bên trong, truyền ra chỗ dựa vương, tuyệt vọng thống khổ tru lên.

Sau một khắc, giữa thiên địa phong vân biến sắc, dị tượng đột khởi.

Cuồng phong, huyết vũ, mang ý nghĩa lại có Vương tước vẫn lạc!

Nhưng Trần Vương vẫn chưa vì vậy mà buông lỏng, nàng ngưng thần cảm giác, hồi lâu mới sắc mặt hơi chậm, thực tế là đỉnh tiêm Vương tước, nhất là chỗ dựa vương loại này siêu cấp vũ phu, thủ đoạn bảo mệnh rất nhiều, đã song phương tử thù nan giải, đương nhiên muốn chém tận giết tuyệt, không lưu tai hoạ ngầm.

Cũng may lần này, chỗ dựa vương là thật chết!

“Hừ!” Trần Vương phất tay áo vung lên, lôi đình càn quét thiên địa, đem cuồng phong, huyết vũ cùng dị tượng, cho ngạnh sinh sinh xua tan, “Tại ta Cửu Ương hoàng triều cảnh nội, vẫn lạc 1 tôn nước khác Thần vương, còn chưa xứng thiên địa đồng bi.” Dưới cái nhìn của nàng, chỗ dựa vương chết chưa hết tội, nên bị chém thành muôn mảnh.

Hoàn thành việc này, Trần Vương mới nhìn hướng đối diện, “Ngụy đạo hữu, ngươi làm sao tại cái này “

La Quan nói: “Bản tọa dọc đường nơi đây, may mắn gặp dịp mà thôi.”

Trùng hợp

Đế tinh như thế lớn, hết lần này tới lần khác ta truy sát chỗ dựa vương, ngươi liền xuất hiện tại hắn chạy trốn trên đường, sự tình thật có trùng hợp như vậy

Trần Vương đáy mắt, lộ ra mỉm cười, dưới cái nhìn của nàng La Quan nói dối, hắn rõ ràng cũng thế, theo đuổi giết chỗ dựa vương.

Đóa đóa còn nói, Ngụy Trang không muốn xuất thủ… Hừ! Hiện tại xem ra, người này tim không 1, hẳn là hắn nhìn thấy đóa đóa chân thân về sau, động cái gì suy nghĩ rất có thể! Dù sao, đóa đóa mặc dù có chút không hợp thói thường, nhưng dung mạo đều là 1 chờ.

Nghĩ đến cái này, Trần Vương tâm tình thật tốt, “A, thì ra là thế, nhưng bất luận như thế nào, hôm nay đều muốn cảm tạ Ngụy đạo hữu, nếu không phải ngươi xuất thủ, chỉ sợ thật muốn bị chỗ dựa vương chạy thoát.” Nàng đích xác không nghĩ tới, chỗ dựa vương vậy mà tu thành huyết nhục hoá sinh môn này, hiếm thấy đến cực điểm bí thuật.

Cũng chính vì vậy, vừa rồi Trần Vương mới có thể toàn lực xuất thủ, một kích tiêu diệt đi, triệt để lau đi, chính là lo lắng tái xuất ngoài ý muốn. La Quan đã giúp nàng một lần, lại ra tay lần thứ 2… Ta Trần Vương, không muốn mặt mũi sao

La Quan nói: “Trần Vương quá khiêm tốn, lấy tu vi của ngươi, chỗ dựa vương hôm nay mọc cánh khó thoát.”

Hắn câu nói này, là phát ra từ thực tình, vừa rồi lôi đình vạn quân một kích, La Quan tận mắt nhìn thấy, quả nhiên là khủng bố đến cực điểm.

Thậm chí, mang đến cho hắn một cảm giác, không tại ngày đó Chu thị tộc trưởng tranh cử bên trong, xuất thủ Trần Đoàn phía dưới. Thần Vương cảnh đỉnh cao nhất, thậm chí càng cao hơn một cái cấp độ, La Quan mơ hồ có chút cảm giác, nàng chỉ kém nửa bước, liền có thể chạm đến hoàn toàn mới thiên địa.

Trần thị không hổ là Hoàng tộc, quả thật nội tình thâm hậu, thực lực kinh người!

Trần Vương không nói chuyện.

Nhưng La Quan lại nhịn không được âm thầm nhíu mày, bởi vì hắn phát hiện, đối diện Trần Vương ánh mắt, đột nhiên liền biến. Cũng không có gì ác ý, mà là một loại dò xét, rất cẩn thận loại kia, trên dưới trái phải liếc nhìn… Hắn thế mà sinh ra một tia không được tự nhiên.

“Khục! Trần Vương, nếu như không có chuyện gì lời nói, bản tọa liền cáo từ.”

“Chờ một chút!”

Trần Vương gọi hắn lại, cười nói: “Ngụy đạo hữu, trước đó đóa… Trần Đoàn nói với ta, ngươi cùng hắn làm một vụ giao dịch, cho nên hắn để ta chuyển cáo ngươi, đạo hữu nên thực hiện lời hứa.”

La Quan không nghĩ tới quỵt nợ, nghe vậy gật đầu, “Được… Nội tình cụ thể, Trần Vương nhưng biết “

Trần Vương gật đầu.

La Quan nói: “Nếu như thế, bản tọa liền nói rõ, chuyện này ta chỉ có thể cung cấp trợ giúp, nhưng không cách nào cho cam đoan, Trần Vương phải chăng có thể hiểu được “

“Không có vấn đề.” Trần Vương gật đầu, “Thần hoàng chi cảnh, như cửu thiên chi thượng tinh thần, xa không thể chạm. Đây chỉ là một nếm thử, bổn vương sẽ không đem hi vọng, hoàn toàn ký thác vào nơi đây.”

La Quan nói: “Vậy là tốt rồi.” Hắn cảm thấy, Trần Vương người này, hay là rất dễ nói chuyện, trừ vừa rồi ánh mắt

có điểm lạ.

“Chuyện này, Ngụy mỗ còn cần chuẩn bị một hai, liền tạm định tại sau 5 ngày, không biết Ngụy mỗ đến lúc đó, đi cái kia bên trong tìm Trần Vương điện hạ “

Trần Vương ánh mắt sáng lên, “Đế cung! Sau 5 ngày, ngươi trực tiếp tới, bổn vương sẽ phân phó, sai người chờ ngươi.”

“… Đế cung, có thể hay không không tiện lắm” La Quan không muốn đi vào, đây chính là Trần thị Hoàng tộc đại bản doanh.

Trần Vương nói: “Bổn vương tu luyện, bế quan chỗ, đều là tại đế cung, hoàn cảnh quen thuộc nhất, cũng thích hợp nhất ta làm ra đột phá.”

Lý do này rất mạo xưng điểm.

La Quan trong lòng thở dài, “Tốt a, sau 5 ngày, bản tọa phải đi đế cung bái phỏng Trần Vương, cáo từ.”

Nói xong, hắn xoay người rời đi.

Trần Vương nhìn xem hắn bóng lưng, đôi mắt sáng tỏ, “Đóa đóa đối cái này Ngụy Trang đánh giá, rõ ràng cũng không tệ lắm, mà lại hắn người này, cũng coi là hữu tâm… Tu vi đủ mạnh, khả năng giúp đỡ đóa đóa vững chắc địa vị, để ta không có nỗi lo về sau… Tính như vậy đến, thật đúng là phù hợp!”

Tỷ phu thì thôi, nàng nhất tâm hướng đạo, đời này chỉ

nguyện cùng lôi đình làm bạn, nhưng muội phu hoàn toàn không có vấn đề.

Bá ——

Trần Vương phóng lên tận trời, theo một tiếng lôi đình oanh minh, nàng thân ảnh biến mất không gặp.

La Quan trên mặt đất nứt khu vực, chuyển một vòng tròn lớn, xác định Trần Vương đã rời đi, cũng không ai âm thầm nhìn trộm, lúc này mới trở lại Quý Việt tông điểm an toàn.

Khanh Minh, Viên Nghệ bọn người, chính khẩn trương chờ đợi, gặp hắn trở về vội vàng nghênh tiếp.

La Quan thản nhiên nói: “Không có việc gì, là Trần Vương đang đuổi giết chỗ dựa vương, chỗ dựa vương đã chết.”

Hắn nói bình tĩnh, đối diện quý trong đám người kia trong lòng người, lại nhấc lên kinh đào hải lãng.

Chỗ dựa vương ! Đây chính là uy chấn 3 đại hoàng triều, Vương tước đỉnh phong tồn tại, lấy nhục thân thành đạo, thực lực khủng bố đến cực điểm.

Trước đó, quý càng bị bày 1 đạo, thiệt thòi lớn môn nhân tử thương thảm trọng, cũng chỉ có thể ẩn nhẫn, căn bản không dám trả thù. Nhưng bây giờ, chỗ dựa vương cứ như vậy chết mà lại, ở tiền bối trong miệng nói đến, nhẹ nhàng không có điểm phân lượng, giống như là a miêu a cẩu.

Đây chính là, tiền bối tầm mắt cùng thực lực sao

Tê ——

Viên Nghệ quỳ trên mặt đất, mắt đục đỏ ngầu, “Tiền bối, ta thế sư muội cho ngài dập đầu, tạ ơn ngài xuất thủ, vì quý càng uổng mạng mọi người báo thù!”

Khanh Minh bọn người, cũng thần sắc nghiêm một chút, khom người nói: “Quý càng môn nhân, bái tạ tiền bối!”

Chương 1307 : Trần Vương lựa chọn

Sau đó mấy ngày, La Quan liền lưu tại quý càng an toàn điểm trúng, kế tiếp theo bế quan tu luyện.

Trong tay tu luyện vật tư dồi dào, lại có màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng phụ trợ, hắn tu vi tăng lên 1 ngày 1,000 dặm.

Đại Đạo cảnh hoàn toàn vững chắc không nói, còn có rõ ràng tiến triển, trực tiếp nhất phản ứng chính là, La Quan đối bản đầy đủ khai thiên 1 kiếm cảm ngộ, trở nên càng thêm nhạy cảm, rõ ràng.

Tác dụng đến trên người mình, để La Quan kiếm đạo, tại thay đổi một cách vô tri vô giác bên trong, không ngừng thuế biến, tấn thăng.

Tu luyện khe hở, La Quan cùng màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng, đạt thành ước định —— giúp Trần Vương nhìn trộm Thần Hoàng cảnh, cần tiên nhân chỉ đường, việc này còn phải bọn chúng xuất thủ.

Đạt được ngọc linh lung phía trước, hải lượng tu hành vật tư ở phía sau, màu xanh hạt sen thái độ cực kỳ tốt, mà nó đã ngầm thừa nhận, ngân bạch cùng ma chủng cũng liền thuận nước đẩy thuyền.

Đương nhiên, trừ cái đó ra, La Quan còn ngoài định mức chuẩn bị một tay, đó chính là Lôi Tinh.

“Trần Vương lôi đình chi đạo, rất lợi hại “

“Rất lợi hại! Đại nhân, nữ nhân này là thuộc hạ, ít thấy lôi đạo thiên tư, đã chạm đến lôi đạo tiết điểm, một khi lĩnh ngộ, đột phá Thần hoàng chi cảnh, chính là nước chảy thành sông.”

“Phương diện này, ngươi có thể hay không chỉ điểm một hai “

“Đại nhân, ta là lôi đình tổ nguyên 1 trong!” Lôi Tinh lúc nói lời này, rất kiêu ngạo.

Vậy liền ổn.

2 tay chuẩn bị, tiên nhân chỉ đường cùng lôi đình tổ nguyên chỉ điểm, La Quan đều cảm thấy mình, thật sự là thành ý tràn đầy.

Nếu như vậy, Trần Vương còn không thể thấy được Thần Hoàng cảnh cánh cửa, đó chính là mệnh số, sớm một chút tẩy tẩy ngủ đi.

Rất nhanh, 5 ngày quá khứ.

Đế cung!

Cửu Ương hoàng triều tối cao quyền hành chỗ, cư trú mảnh này tinh biển, trên thực tế kẻ thống trị, cung khuyết kéo dài khí tượng rộng rãi. Chân chính đi tới cái này bên trong, mới có thể cảm nhận được, tại vô tận quyền thế, lực lượng gia trì dưới, nó mang đến kinh

người áp bách.

La Quan ngẩng đầu nhìn lại, vô ý thức híp híp mắt.

“Xin hỏi, thế nhưng là Ngụy Trang Ngụy đại nhân” đế ngoài cung, một tên đế linh vệ cung kính mở miệng.

La Quan gật đầu, “Là ta.”

Cái này đế linh vệ, khom mình hành lễ, “Rốt cục đợi đến ngài, xin tiền bối đại nhân.” Nói xong, hắn vội vàng truyền ra tin tức.

Rất nhanh, tiếng xé gió lên, 2 thân ảnh rơi vào trước người.

“Kim Hoa bái kiến Ngụy tiền bối!” Trần Vương thủ đồ Kim Hoa, vội vàng hành lễ, “Sư tôn mệnh ta ở đây, xin đợi ngài đại giá.”

Nói xong, hắn xoay người nói: “Tiểu sư muội, còn không tranh thủ thời gian hướng tiền bối dập đầu nhận lầm “

Chu Di sắc mặt thấp thỏm, nghe vậy “Phù phù” quỳ xuống đất, “Vãn bối Chu Di, không biết Ngụy tiền bối thân phận, trước đó có nhiều mạo phạm, còn xin tiền bối thứ tội.”

La Quan phất tay, “Đứng lên đi.” Hắn chỉ muốn mau chóng hoàn thành, cùng Trần Đoàn ở giữa giao dịch, đế cung nơi này, thật là khiến người kiềm chế.

Chu Di đại hỉ, lại cung kính dập đầu, lúc này mới thối lui

đến bên cạnh.

Kim Hoa sắc mặt hơi lỏng, cung kính nói: “Ngụy tiền bối, mời.”

Hắn cùng Chu Di dẫn đường, một đường thuận lợi tiến vào đế cung, trấn thủ bên ngoài đế linh vệ, nhìn thấy vừa rồi một màn mặt mũi tràn đầy rung động.

Bọn hắn không biết La Quan là ai, lại nhận được Kim Hoa cùng Chu Di, đây chính là Trần Vương điện hạ đích truyền, mỗi cái đều địa vị cực cao.

Nhưng mới rồi, đối mặt La Quan lúc thái độ, chỉ cần không phải mù lòa, liền có thể nhìn ra vấn đề —— vị này, sợ là đỉnh thiên nhân vật!

Còn tốt, bọn hắn làm việc tận tâm, vừa rồi không có ra cái gì đường rẽ, nếu không liền muốn mạng già.

“Trần Vương ở đâu” La Quan đi thẳng vào vấn đề.

Kim Hoa cung kính nói: “Ngài trước khi đến, sư tôn đi gặp bệ hạ, phân phó chúng ta như ngài đến, liền trực tiếp mời quá khứ.”

Thần hoàng !

La Quan biểu lộ, có một tia không được tự nhiên, “Không tiện đi bản tọa không thích lễ nghi phiền phức, bằng không liền đi Trần Vương chỗ ở, chờ hắn trở lại là được.”

Kim Hoa cười khổ, “Tiền bối, ngài đừng làm khó dễ ta, sư tôn cố ý phân phó, ta sao dám vi phạm.”

Tốt ngươi cái Trần Vương!

Lúc trước chuyện này, ít nhiều có chút xấu hổ, mọi người đen không đề cập tới ngu sao mà không xách, chỉ coi vô sự phát sinh, ta cũng cái gì cũng không biết, không được sao

Ngươi càng muốn ta quá khứ, cố ý a!

La Quan trầm mặc một chút, “Dẫn đường đi.”

Hắn có thể như thế nào cưỡng ép cự tuyệt, Trần Vương rõ ràng là muốn gây sự, thân ở đế cung bên trong, trốn được sơ 1, tránh không khỏi 15.

Rất nhanh, xuyên qua trùng điệp cung điện, vô số đạo sâm nghiêm thủ vệ, La Quan đi tới đế cung chỗ sâu, 1 cái toàn thân mạ vàng đại điện bên ngoài.

Kim Hoa cung kính nói: “Mời Ngụy tiền bối hơi chờ.” Nói xong, hắn lộ ra lệnh bài, vội vàng tiến vào đại điện.

Rất nhanh, Trần Vương liền ra đón, nàng trên mặt ý cười, hiển nhiên tâm tình không tệ, “Ngụy đạo hữu đến, bổn vương không có từ xa tiếp đón, thật có lỗi.”

La Quan chắp tay, “Trần Vương khách khí.”

“Ngụy đạo hữu mời, Thần hoàng bệ hạ ngay tại chờ ngươi.”

“… Tốt.”

Các ngươi còn không sợ, ta sợ cái gì dù sao, ẩn tàng bí mật, lại bị vạch trần cái kia, lại không phải ta La mỗ người. Về phần Trần thị Hoàng tộc, có phải là có mưu đồ khác… Kinh lịch Chu thị tộc trưởng tranh cử một chuyện, hẳn là không người dám động hắn đi

Tiến vào đại điện, La Quan liếc mắt liền thấy, cao cư 9 tầng trên đài, một bộ đế bào… Trần Đoàn. Không sai, chính là hắn, mặc dù đổi 1 bộ gương mặt, vóc người cũng có biến hóa, nhưng cặp kia hẹp dài đôi mắt, lại rất có nhận ra độ.

Bất quá, cùng ngày đó so sánh, Trần Đoàn khí thế, phải cường đại quá nhiều, Thần Hoàng cảnh khí tức như vực sâu như ngục, uy hiếp 4 phương.

Nhưng nghĩ tới, bộ này hờ hững, uy nghiêm dưới mặt nạ, ẩn giấu là cái, cực kỳ xinh đẹp nữ tử… La Quan thực tế không sinh ra, quá nhiều kính sợ.

Trần Đoàn đột nhiên nói: “Ngụy Trang, thấy trẫm, vì sao không đại lễ thăm viếng “

Bá ——

Đại điện bên trong, lập tức một mảnh trầm ngưng.

La Quan ngẩng đầu, đón ánh mắt của nàng, thản nhiên nói: “Bản tọa gần đây thân thể khó chịu, lường trước Thần hoàng bệ hạ, có thể thông cảm.”

“Hừ! Ta nhìn, là ngươi mắt không có tôn ti, không đem trẫm đặt ở mắt bên trong… Ngụy Trang, ngươi thật là lớn gan!” Trần Đoàn vỗ bàn một cái.

Oanh ——

Thần hoàng khí tức, xông lên tận chín tầng trời.

Phần phật ——

Đại điện bên ngoài, một trận kịch liệt động tĩnh, vô số đế linh vệ cường giả, đôi mắt sắc bén, chỉ đợi ra lệnh một tiếng, liền xông vào trong đó.

“Đủ!” Trần Vương mở miệng, mặt lộ vẻ bất mãn, “Bệ hạ, đừng đùa, Ngụy đạo hữu hôm nay, là ngươi ta mời tới quý khách.”

Nàng phất tay, “Tất cả đi xuống, để người bên ngoài, cũng đều tránh xa một chút.”

Trán thấy mồ hôi Hồ công công, nghe vậy tranh thủ thời gian xưng phải, không cùng Thần hoàng gật đầu, liền thân người cong lại toái bộ hướng ngoại chạy tới, “Đều thất thần làm gì mau cùng ta ra ngoài, còn có bên ngoài những người này, nói chính là các ngươi, trừng lớn như vậy mắt làm gì đều lùi cho ta, lui, lui!”

Rất nhanh, cửa điện quan bế, chỉ còn lại có 3 người.

Thần hoàng bất mãn nói: “Hoàng tỷ, ngươi không biết, người này ban đầu ở Chu thị, từng đối trẫm đại bất kính,

trong lòng ta có khí!”

Ta Trần Đoàn, nhiều năm trước tới nay, tung hoành bụi hoa vô số, khi nào bị người ôm trong ngực bên trong, còn 1 bộ mềm mại bất lực bộ dáng

Càng nghĩ càng giận!

Nhưng càng làm cho nàng sinh khí chính là, Ngụy Trang vừa rồi ánh mắt, coi như ngươi giấu cho dù tốt, cũng đừng hòng giấu diếm được trẫm 2 mắt.

Cười nhạo ta, quả thực lớn mật!

Trần Vương bất đắc dĩ, xoay người nói: “Ngụy đạo hữu, Trần thị Hoàng tộc bí ẩn, còn xin không muốn tiết ra ngoài, bổn vương đi đầu cám ơn.”

9 tầng trên đài, người khoác đế bào, ánh mắt bất thiện Trần Đoàn, cũng nhíu mày nhìn tới.

La Quan biết, cái này bắt đầu đợt thứ nhất, là đối nhắc nhở của hắn, “Bệ hạ, Trần Vương, 2 vị yên tâm chính là, bản tọa như đối Trần thị Hoàng tộc lòng mang ác niệm, hôm nay thế cục, sớm đã không thể vãn hồi.”

Bày ở trước mặt sự thật, vĩnh viễn so ngôn ngữ càng có sức thuyết phục, Trần Vương cười nói: “Như vậy, từ hôm nay trở đi, Ngụy đạo hữu chính là, ta Trần thị Hoàng tộc bằng hữu.”

Trần Đoàn “Hừ” một tiếng, khua tay nói: “Kia trẫm cũng rộng lượng một lần, trước đó đủ loại, liền không tính

toán với ngươi.”

“Nhưng ngày sau, ngươi đối trẫm thái độ, muốn cung kính chút, biết sao “

La Quan cảm thấy, hôm nay bầu không khí có chút không đúng, Trần Đoàn là người thông minh, không mò ra hắn nền tảng trước, làm sao lại như thế “Tìm đường chết”, thấy thế nào đều giống như, cố ý kéo cừu hận… Gia hỏa này, đến cùng ý muốn như thế nào

Lại nhìn Trần Vương, trừng Trần Đoàn ánh mắt đều là cảnh cáo, bất mãn… Cho nên, hai tỷ muội các ngươi, đang chơi cái gì

Suy nghĩ chuyển động, La Quan nói: “Nói chính sự đi. Bản tọa hôm nay đến, là vì thực hiện ước định, hiện tại có 2 con đường, có thể cung cấp Trần Vương lựa chọn.”

Thần hoàng, Trần Vương 2 người, ánh mắt sáng lên, phá cảnh Thần hoàng thời cơ, người bên ngoài cầu đều cầu không đến, đến La Quan cái này bên trong, thế mà còn có tuyển.

Trần Vương nói: “Mời Ngụy đạo hữu chỉ điểm.”

La Quan gật gật đầu, nói: “Con đường thứ nhất, từ bản tọa xuất thủ, vì Trần Vương thắp sáng một điểm linh cơ, thấy được Thần hoàng cánh cửa.”

“Pháp này hiệu quả nhanh chóng, chỉ cần Trần Vương có lĩnh ngộ, có lẽ sau một khắc liền có thể đột phá cực hạn, chạm đến Thần Hoàng cảnh. Nhưng cho dù thành

công, cũng tồn tại nhất định tệ nạn… Bản tọa cho ngươi xem, chỉ là con đường của ta, Trần Vương mặc dù cũng có thể đi qua, chưa hẳn thích hợp.”

Trần Vương nghĩ nghĩ, nói: “Hậu quả sẽ như thế nào “

La Quan nói: “Có thể nhập Thần Hoàng cảnh, nhưng tương lai, cũng sắp hết ngừng ở đây.”

Thần Hoàng cảnh, cơ hồ đã là vũ trụ đỉnh cao nhất, liên quan đến nhân quả quá nặng.

Đã ngay từ đầu, liền đi con đường của người khác, vậy kế tiếp đế cảnh, liền nghĩ cũng không nên nghĩ.

Bởi vì, đế cảnh con đường chỉ có thể thông hành một lần, tiền nhân đi qua về sau, cái sau liền lại không thể có thể đột phá.

Trần Vương nói thẳng: “Bổn vương chọn cái thứ hai.”

Nàng thần sắc bình tĩnh, đôi mắt kiên định.

La Quan gật đầu, “Thứ hai con đường, bản tọa sẽ dành cho, Trần Vương một chút liên quan tới lôi đình chi đạo, trên tu hành đề điểm.”

“Có lẽ có dùng, có lẽ vô dụng, nhưng nếu như có thể đột phá, chính là Trần Vương tự thân con đường, có vấn đỉnh đế cảnh cơ hội.”

“Trần Vương, xác định tuyển đầu này “

Trần Vương gật đầu, “Liền tuyển nó.” Đi con đường của người khác, tương lai không đường có thể đi, kết quả như vậy, nàng tuyệt không tiếp nhận.

“Được.” La Quan do dự một chút, nói: “Chỉ là như vậy đến, liền cần một chút thời gian, bản tọa đại khái không tiện, một mực lưu tại đế cung…”

Thần hoàng đột nhiên nói: “Thuận tiện! Trẫm đặc cách, Ngụy Trang ngươi trú lưu đế cung, vì Hoàng tỷ tu hành giải hoặc… Nhìn trẫm làm gì đừng quên, trên người ngươi còn có cái, đế linh vệ giáo úy thân phận, vốn chính là Hoàng tộc thân quân, đóng giữ đế cung đương nhiên.”

Thấy La Quan trầm ngâm, Thần hoàng nói: “Ngụy Trang, trẫm có thể lại đáp ứng ngươi một sự kiện, làm đối ngươi thù lao, đừng cự tuyệt a… Chuyện tương lai, ai nói phải chuẩn có lẽ đến lúc đó, liền đến phiên ngươi cầu trẫm.”

Giọng điệu này, như có ý riêng.

La Quan nghĩ nghĩ, “Được.”

Thần hoàng nháy mắt mấy cái, “Hoàng tỷ, ngươi mau dẫn Ngụy Trang trở về đi, các ngươi cố gắng nghiên cứu thảo luận, hảo hảo tu luyện, tuyệt đối không được sốt ruột.”

“3 năm, 5 năm, đều vấn đề không lớn!”

Trần Vương nhíu mày, “Bệ hạ, Ngụy đạo hữu là Hoàng

tộc quý khách, ngươi nên thiết yến khoản đãi, lại cầm đuốc soi dạ đàm…”

“Trẫm đối Ngụy huynh biết sơ lược, tuyệt không vui những này vụn vặt, chúng ta hay là nắm chặt thời gian, Ngụy huynh ngươi nói đúng hay không “

La Quan nhìn thoáng qua Thần hoàng, lại nhìn về phía Trần Vương, trong lòng xác định.

Có việc.

Cái này hai tỷ muội, tuyệt đối có việc!

Chương 1308 : Nguyên nhân

Đế cung trực đạo.

Trần Vương, La Quan trầm mặc tiến lên, bầu không khí chẳng biết tại sao, có một chút điểm xấu hổ.

Kim Hoa mang theo Chu Di, xa xa núp ở phía sau mặt, căn bản không dám tới gần.

“Ngụy đạo hữu, tiếp xuống tu hành, liền xin nhờ.” Trần Vương mở miệng.

Nàng dù không có đem toàn bộ hi vọng, đều ký thác ở đây, nhưng đáy lòng vẫn, ôm lấy vẻ mong đợi.

Lỡ như đâu

La Quan gật đầu, “Bản tọa hứa hẹn sự tình, tự nhiên sẽ làm được.” Hắn suy nghĩ một chút, nói: “Thần hoàng bệ hạ đối ta, hình như có địch ý, Trần Vương khả năng vì bản tọa giải hoặc “

Trước đó còn rất tốt, tại Chu thị lúc, La Quan thế nhưng là cứu Trần Đoàn một mạng. Nữ nhân này, nói trở mặt liền trở mặt, khẳng định có nguyên nhân.

Trần Vương trầm mặc mấy hơi, “Ngụy đạo hữu nghĩ nhiều, bệ hạ tuyệt không ý này.” Chuyện này, căn nguyên tại “Tỷ phu” hay là “Muội phu” bên trên, Trần thị

tỷ muội 2 người, vì thế tranh chấp không dưới, đều muốn để đối phương gật đầu, lúc này mới có lúc trước cục diện.

Căn bản không có cách nào giải thích.

La Quan gật gật đầu, không có lại nhiều nói, 2 người lại lần nữa lâm vào trầm mặc.

Hoặc là phát giác được, La Quan trong trầm mặc một tia bất mãn, Trần Vương suy tư mở miệng, “Ngụy đạo hữu cũng biết, ta Trần thị Hoàng tộc vì sao, phải ẩn giấu đóa đóa thân phận “

“Đóa đóa “

“Chính là Trần Đoàn.”

Cho nên, Thần hoàng chân chính danh tự, là Trần Đóa Đóa… Ngô, tổng kết lại, ý tứ ngược lại là không sai biệt lắm.

La Quan nhìn lướt qua xung quanh, “Không biết.”

Trần Vương ánh mắt chớp lên, “Ngụy đạo hữu yên tâm, bổn vương chỗ, không người nào có thể nhìn trộm.” Dừng một chút, nàng tiếp tục nói: “Kỳ thật, cái này dính đến 1 cái, năm đó Trần thị Hoàng tộc, cùng các đại tộc ở giữa khế ước, cũng coi là một cọc bí ẩn.”

“Lúc trước trụ trời phải xoáy tinh vực, các phương liên thủ xâm nhập quý càng, dù cuối cùng được thường mong muốn, nhưng cũng muốn tiếp nhận đến từ vũ trụ

tinh biển phản phệ. Dù sao, ta cùng không phải trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực sinh linh, dị chủng xâm nhập lại vô đế cảnh chém tới nhân quả… Hoàng tộc, tiếp nhận phản phệ càng nặng.”

“Là lấy, lúc ấy lập quốc 3 đại Hoàng tộc, vì thu hoạch được đại tộc ủng hộ, liên hợp hướng bọn hắn hứa hẹn, một khi ngăn cản không nổi phản phệ, huyết mạch điêu lúc không giờ, sẽ để cho ra xã tắc lại chọn Hoàng tộc. Bình phán tiêu chuẩn vì, như dòng chính hậu đại vô nam tử, thì hoàng quyền bỏ dở.”

La Quan nhíu mày.

3 đại hoàng triều nhập chủ trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vũ, nghiêm ngặt tính ra bất quá mấy chục ngàn năm, cái này phản phệ tiến trình, có chút quá nhanh đi nếu là dạng này, ai còn muốn tranh cái này Hoàng tộc chi vị. Cho dù chấp chưởng đại quyền, nhưng huyết mạch đều muốn đoạn tuyệt, đại giới không khỏi quá lớn.

Trần Vương cười khổ, “Ngụy đạo hữu cũng phát giác được, đúng không ai cũng không nghĩ tới, vũ trụ tinh biển phản phệ, lại kinh khủng như vậy, nhanh chóng, ta cùng Hoàng tộc vốn cho rằng, còn có chí ít 100,000 năm, có thể tìm kiếm ứng đối chi pháp. Nào có thể đoán được lập quốc 30,000 năm bên trong, 3 bên Hoàng tộc cấp tốc điêu linh, đích mạch một bộ nam tử, cơ hồ hao tổn hầu như không còn. Bây giờ, trừ Cửu Ương hoàng triều bên ngoài, ngàn tháng, lưu quang đều đã, thay đổi mới người cầm quyền…”

La Quan nói: “Nguyên nhân đâu “

Trần Vương than nhẹ, “Nguyên nhân chính là, ta cùng thụ ma lực ăn mòn, tại trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực xem ra, thuộc về ma chủng khuếch tán. Cho tới bây giờ, nhóm đầu tiên Hoàng tộc cơ hồ chết hết, trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực bản thân, cũng lọt vào ma khí xâm nhiễm, loại này đáng sợ phản phệ, mới dần dần biến mất, khôi phục lại bình thường trình độ.”

“Ngụy đạo hữu hiện tại đã biết rõ sao ta Trần thị con cháu tử thương thảm trọng, trả giá vô số đại giới, kết quả là lại vì người bên ngoài làm áo cưới… Kết quả như vậy, Trần thị không thể nào tiếp thu được. Đương nhiên, mặt khác 2 phe, điêu linh Hoàng tộc hạ tràng, cũng khiến Trần thị trên dưới hồi hộp. Cái này hoàng vị, hoặc là một mực cầm trong tay, như mất đi… Liền mang ý nghĩa người vong tộc diệt!”

Quyền lợi giao điệt, vĩnh viễn không có khả năng gió êm sóng lặng, nhìn Chu thị tộc trưởng tranh cử liền biết, huống chi là đường đường Hoàng tộc.

Mới người cầm quyền, sẽ cho phép đã từng Hoàng tộc, kế tiếp theo tồn tại sao nghĩ cùng đừng nghĩ.

La Quan nói: “Nhưng loại này giấu diếm, không có khả năng một mực tiếp tục kéo dài, Chu thị nhất định phải có mới huyết mạch sinh ra, mới có thể diên tiếp theo hoàng quyền…” Hắn đột nhiên dừng lại, nhíu mày nhìn về phía đối diện, giờ phút này Trần Vương con mắt mắt sáng rực, nhìn qua hắn.

“Ngụy đạo hữu!” Trần Vương trầm giọng mở miệng, “Hôm nay, đã đề cập điểm này, bổn vương cứ việc nói thẳng, ngươi đối đóa đóa phải chăng cố ý nếu ngươi đáp ứng, thì ngày sau Cửu Ương hoàng triều giang sơn, để cho huyết mạch của ngươi chấp chưởng… Đương nhiên, hắn nhất định phải họ Trần.”

Liền… Không hợp thói thường!

La Quan một nháy mắt, đều có chút không có lấy lại tinh thần, sự tình làm sao đột nhiên, liền cùng hắn có quan hệ làm Thần hoàng nam nhân, tê ——

Ý niệm này, chỉ bỗng nhúc nhích, liền bị hung hăng trấn áp.

Khác đều không nhắc, liền một điểm, Trần Đóa Đóa cởi sạch, nằm ở trên giường, ngươi có thể vào sao hoặc là, 2 người thân mật lúc, trên tay nàng hơi dùng sức, “Ba” một tiếng, La Quan tại chỗ liền phải nổ.

Hình tượng này quá đẹp, không dám tưởng tượng!

“Trần Vương, việc này đừng muốn nhắc lại, Ngụy mỗ một lòng tu hành, vô ý nhi nữ tư tình.” La Quan cự tuyệt chém đinh chặt sắt.

Trần Vương nhìn xem, hắn một mặt kiên quyết, nhịn không được trong lòng thở dài.

Nguyên lai, Ngụy Trang cùng bổn vương, đúng là cùng một loại người.

Mình không muốn chớ thi tại người… Nàng đem La Quan coi là đồng loại, do dự mãi, gật gật đầu, “Là bổn vương đường đột.”

La Quan cười khổ, hắn đột nhiên nghĩ đến một điểm, vừa rồi Trần Đóa Đóa khác thường, có thể hay không có liên quan với đó mà Trần Vương biểu lộ, tựa hồ cũng có chút không thích hợp.

Có chút sự tình, không có phát hiện thời điểm, không phát hiện được cái gì, nhưng biết được mấu chốt sau lại hồi tưởng, liền có thể có rất nhiều phát hiện.

Tỉ như, Trần thị 2 tỷ muội, Trần Đoàn đoàn có thể thành thân sinh con, diên tiếp theo Trần thị huyết mạch… Trần Vương, lại không được sao

Cho nên, vừa rồi tại đại điện bên trong, Trần thị hai tỷ muội, là tại đẩy tới đẩy lui. Ta La Quan, tại không biết rõ tình hình trạng thái, liền bị 2 người phụ nữ, cho ghét bỏ

Quả thực im lặng!

Trần Vương hai gò má ửng đỏ, nói sang chuyện khác, “Ngụy đạo hữu, ngươi bây giờ trạng thái, tựa hồ cũng có chút không ổn.”

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

La Quan nghĩ thầm, ngươi đây thật là đủ cứng rắn, “Ừm, bản tọa hiện tại chân chính cảnh giới, đích xác chỉ có Đại Đạo cảnh.”

Đối điểm này, hắn vốn là không nghĩ ẩn tàng.

La Quan cũng không phải là chân chính “Cổ tiên nhân”, mạnh mang mặt nạ ngược lại sẽ lộ ra sơ hở, không bằng hư hư thật thật, mới khó phân thật giả.

Huống hồ, Chu thị tộc trưởng tranh cử, bản thân liền là sơ hở lớn nhất —— như hắn coi là thật, là 1 tôn vô địch tồn tại, còn cần quấn một vòng lớn một câu, liền có thể lập Chu Cẩm Thái vì tộc trưởng.

Trần Vương nháy mắt, nghĩ đến rất nhiều, thân là Hoàng tộc duy 2 nhân vật mấu chốt, nàng biết được rất nhiều bí ẩn.

“Người nhập cư trái phép” …

Có lẽ, Ngụy Trang bây giờ, ngay tại lại đi tu hành đường… Lại hoặc là, là đang tìm kiếm về, thất lạc ở trong dòng sông thời gian lực lượng…

Lại nghĩ tới, Ngụy Trang tại đế hoàng võ bị trong kho, đạt được kiếm sơn tán thành… Có thể hay không, kiếm sơn nguyên bản là, thứ thuộc về hắn

Ngụy Trang thân phận, lai lịch, càng phát ra thần bí.

Nhưng Trần Vương trong lòng, ngược lại cảm thấy mấy điểm thân cận, vừa đến cả 2 là cùng một loại người, thứ 2 là La Quan thành khẩn, “Ngụy đạo hữu yên tâm, Trần thị tuyệt đối sẽ không, tiết lộ ra ngoài có liên quan đến ngươi tin tức.”

La Quan cười một tiếng, hắn cũng cảm thấy Trần Vương người này, có mấy điểm thẳng thắn, “Tốt, kia Ngụy mỗ cũng cam đoan, không tiết lộ Trần thị chi bí.” 2 người đối mặt, đồng thời nở nụ cười, trong không khí xấu hổ cùng ngưng trệ, biến mất theo không gặp.

Đằng sau, Kim Hoa, Chu Di 2 người, không biết sư tôn cùng La Quan nói cái gì, thấy 2 người đồng thời cười lên, lập tức buông lỏng một hơi.

Các đại lão bầu không khí khẩn trương, bọn hắn nhất trực quan cảm thụ, chính là áp lực như núi, quả thực thở một ngụm đều cảm thấy gian nan.

Rất nhanh, Trần Vương cùng La Quan, đi tới nàng bế quan chi địa.

Phất tay áo ở giữa, cửa đá từ từ mở ra, vô tận lôi đình ngưng tụ thành thể lỏng, ở trong đó chảy xuôi, khuấy động.

Trần Vương đưa tay, “Ngụy đạo hữu, mời.”

La Quan cất bước tiến vào, dưới chân đạp xuống chỗ, thể lỏng lôi đình tự động tránh lui, kính sợ không hiểu.

Liền như, hắn vì lôi đình chúa tể, vạn lôi chi tổ!

Một màn này, khiến Kim Hoa, Chu Di cùng một đám Trần Vương đệ tử, nhao nhao trừng lớn mắt.

Đây là bọn hắn lần thứ 1 nhìn thấy, có người có thể như

thế tùy ý, liền tiến vào Trần Vương bế quan chỗ.

Thậm chí, kia trong đó lôi đình, dịu dàng ngoan ngoãn như mèo con, đừng nói đối với hắn tạo thành tổn thương, quả thực chính là phủ phục, quỳ nghênh.

Trần Vương đáy mắt, nổ tung một đoàn thần quang, “Ngay hôm đó lên, bổn vương cùng Ngụy đạo hữu, đem cùng ngồi đàm đạo, mở ra bế quan.”

“Phân phó , bất kỳ người nào không nỡ đánh quấy… Các ngươi cũng đều rời đi cái này, tránh ngoài ý muốn nổi lên.”

Mọi người vội vàng khom người, “Vâng, sư tôn (Trần Vương)!”

Rầm rầm ——

Trần Vương chỗ cư trú, tất cả mọi người rút lui.

Tiến vào lôi trì, thấy La Quan đứng chắp tay, ngay tại quan sát xung quanh, Trần Vương đáy lòng đột nhiên, sinh ra một tia không hiểu xúc động.

‘Có lẽ, nàng phá cảnh Thần hoàng thời cơ, ngay tại trên người người này!’

Hô ——

Trần Vương thở ra một hơi, “Ngụy đạo hữu, chúng ta bắt đầu đi.”

“Được.”

Rất nhanh, cửa đá phong bế, nhưng toà kia thể lỏng lôi trì, lại “Ầm ầm” lưu chuyển.

Đế cung phía trên, rất nhanh phong vân biến sắc, dù là có trận pháp phong cấm, tản mát một chút khí tức, vẫn như cũ dẫn động thiên tượng.

Ầm ầm ——

Đột nhiên, có một tia chớp, tại thiên khung nổ tung, rơi vào Trần Vương cung điện.

Về sau, là đạo thứ 2, đạo thứ 3… Lít nha lít nhít, vô số lấp lánh lôi quang, đem mảng lớn cung điện bao phủ ở bên trong.

Rời khỏi Trần Vương cung điện Kim Hoa, Chu Di bọn người, lập tức hít một hơi lãnh khí, lưng đổ mồ hôi lạnh. Khó trách sư tôn, muốn đem bọn hắn đuổi ra, cái này nếu là còn tại bên trong, không chết cũng phải thuế mấy lớp da.

Thiên tượng biến hóa, càng ngày càng kinh khủng, dẫn sét đình vô số, thậm chí dần dần bắt đầu lan tràn.

Cuối cùng, lại dẫn động, đế cung phòng ngự đại trận.

Nhưng tòa trận pháp này, vừa mới khởi động, liền lại vội vàng quan bế.

Thần hoàng bệ hạ xông ra tẩm cung, nhìn xem Trần

Vương cung điện chỗ, “Không nghĩ tới, họ Ngụy gia hỏa, thật là có mấy đem bàn chải…” Đón lấy, chính là liên tiếp mệnh lệnh, “Thất thần làm gì nhanh đi, đem tất cả trận pháp, đều cho trẫm quan bế!”

“Không đúng, Hoàng tỷ chỗ ở, xung quanh đế cung cấm trận, trực tiếp phá… Có nghe hay không nhanh đi! Nếu như lầm Hoàng tỷ tu hành, trẫm muốn các ngươi đầu!”

Trong lúc nhất thời, đế cung bên trong rối loạn, vô số người cười khổ.

Thần hoàng bệ hạ đối Trần Vương, thật đúng là hoàn toàn như trước đây tốt, phá liền phá đi, loại tình huống này ai dám ngăn trở, ai muốn chết.

Mà liền tại, Cửu Ương hoàng triều đế cung bên trong, vội vàng phá phá phá thời điểm, xa xôi bên ngoài một mảnh khác tinh biển, đang có kêu thê lương thảm thiết, từ ngàn tháng hoàng triều đế Cung mỗ chỗ truyền ra.

Sau đó không lâu, kêu thảm đình chỉ, cửa điện “Bành” một tiếng nổ nát vụn, một người thanh niên mặt âm trầm, từ đó đi ra.

Ánh mắt xuyên qua hắn, có thể nhìn thấy đại điện bên trong, giờ phút này một mảnh hỗn độn, như trải qua một trận đại chiến, vô một chỗ hoàn chỉnh.

Vỡ nát mặt đất ở giữa, nằm một bộ trần trụi nữ thi, nàng con mắt trừng lớn rất lớn, máu tươi đang từ hạ thân không ngừng tuôn ra.

Chương 1309 : Một tuồng kịch

“Bệ hạ, tử vân vương chết rồi.” Hoạn quan run run rẩy rẩy, quỳ trên mặt đất.

Đế vị bên trên, phê tấu ngàn tháng Thần hoàng, đáy mắt hiện lên một tia che lấp, rất nhanh đè xuống, “Hậu táng.”

“Vâng, lão nô lĩnh chỉ.” Hoạn quan còn chưa rút đi, ngoài điện đột nhiên truyền đến động tĩnh, nương theo lấy kêu thảm.

Có đế cung Đại tướng, cầm đao gầm thét, “Dừng bước! Vô thần hoàng bệ hạ triệu hoán , bất kỳ người nào không được thiện nhập!”

“Cút!”

Đáp lại hắn là cười lạnh một tiếng, sau một khắc tiếng vang bộc phát, đế cung Đại tướng đụng nát cửa điện, lăn xuống bên trong bị mất mạng tại chỗ.

Ngàn tháng Thần hoàng hét lớn, “Tất cả lui ra!” Hắn đứng dậy, mặt lộ vẻ tiếu dung, “Kình Thiên Vương, là trẫm sơ sẩy, ngày sau ngươi đến đây, có thể trực tiếp thấy trẫm, ai cũng không thể ngăn cản!”

Kình Thiên Vương rất trẻ trung, nhưng một đôi tròng mắt lại tang thương đến cực điểm, có dày đặc tuế nguyệt khí tức tràn ngập, hắn nhìn thoáng qua ngàn tháng Thần

hoàng, “Bệ hạ, bổn vương là tới nhắc nhở ngươi, đừng quên ngươi ta ở giữa ước định, mau chóng cho ta lại cho đến một tên nữ tính Thần vương.”

Ngàn tháng Thần hoàng đầu ngón tay trắng bệch, tiếu dung không thay đổi, “Tốt! Trẫm đáp ứng sự tình, tự nhiên làm được.” Hắn phất tay, “Các ngươi tất cả lui ra, trẫm có chuyện quan trọng, cùng Kình Thiên Vương nói.”

“Vâng, bệ hạ.” Rất nhanh, đại điện trong ngoài, mọi người toàn bộ thối lui.

Ngàn tháng Thần hoàng cầm lấy 1 khối ngọc giản, “Kình Thiên Vương lại nhìn, việc này cũng cùng ngươi có liên quan.”

Kình Thiên Vương nhíu nhíu mày, thần niệm thăm dò vào, “Chỗ dựa vương chết hừ! Đồ vô dụng, uổng phí bổn vương nhiều năm tài bồi!”

Ngàn tháng Thần hoàng nói: “Chỗ dựa vương chết tại, Cửu Ương hoàng triều Trần Vương trong tay, nhưng ở trước khi chết, hắn truyền về 1 cái trọng yếu tin tức.”

“Cửu Ương Trần thị, đích truyền huyết mạch sớm đã điêu linh, bây giờ tại vị Thần hoàng, là một nữ tử!”

Kình Thiên Vương ánh mắt sáng lên, “Cái gì bệ hạ xác định “

Ngàn tháng Thần hoàng gật đầu, “Trên thực tế, tại Kình Thiên Vương truyền về tin tức trước, trẫm liền có điều

nghe nói, chỉ là không có chứng cứ. Kình Thiên Vương nên biết, năm đó hoàng triều đóng đô, 3 thị Hoàng tộc cùng các đại tộc ở giữa ước định, ngàn tháng, lưu quang hoàng triều, Hoàng tộc đều đã thay đổi, Trần thị làm sao có thể ngoại lệ trẫm có thể hướng Kình Thiên Vương cam đoan, việc này không có sai."

"Ha ha, tốt!" Kình Thiên Vương cười to, "Bệ hạ, bổn vương biết, ngươi là nghĩ họa thủy đông dẫn, mượn đao giết người… Nhưng lần này, bổn vương cam nguyện làm cho ngươi đao. Nhưng tốt nhất, bệ hạ nói không sai, nếu không bổn vương sẽ rất không cao hứng."

Nói xong hắn một bước phóng ra, "Oanh" một tiếng mặt đất vỡ nát, xuất hiện khủng bố hố sâu, mà Kình Thiên Vương thân ảnh, đã biến mất không gặp.

Ngàn tháng Thần hoàng nhìn qua, Kình Thiên Vương rời đi phương hướng, mặt lộ vẻ âm trầm.

Đáng chết hỗn trướng!

Kình Thiên Vương chính là chỗ dựa vương lão sư, 1 tôn sống không biết bao nhiêu năm lão bất tử, trước đó hắn bế quan nhiều năm không ra, thế nhân suy đoán hắn đã vẫn lạc, nào có thể đoán được trước đây không lâu đột nhiên hiện thân, không ngờ đánh vỡ cực hạn, đột phá tới Thần hoàng chi cảnh.

Dùng võ phu chiến lực chi chói lọi, cần tôn xưng một tiếng Võ Đế, đã là trụ trời ngược chiều kim đồng hồ trong tinh vực, đứng đầu nhất cường giả tuyệt thế. Dù là ngàn tháng Thần hoàng cũng không phải đối thủ, chỉ có

thể ẩn nhẫn, nhượng bộ, một bên gia phong hắn vì Kình Thiên Vương, một bên vì hắn đưa lên nữ tính Vương tước.

Tử vân vương đã là vị thứ 2, bị nó tàn phá đến chết Vương tước, như lại bỏ mặc xuống dưới, ngàn tháng hoàng triều nhất định đại loạn.

Bá ——

Trong đại điện, xuất hiện một đạo hắc ảnh, mơ hồ không thanh khí hơi thở tối nghĩa, “Bệ hạ, Kình Thiên Vương đã rời đi đế tinh, hướng Cửu Ương hoàng triều phương hướng đi.”

“Trẫm biết.” Ngàn tháng Thần hoàng đôi mắt băng hàn, họa thủy đông dẫn là thật, mượn đao giết người cũng là thật, nhưng muốn giết là ai, lại không nhất định.

‘Ngụy Trang…’ tên này đột nhiên xuất hiện tại, Cửu Ương hoàng triều cảnh nội cường giả bí ẩn, như cùng Trần thị quan hệ thân mật.

Hi vọng hắn có thể giết chết Kình Thiên Vương, vĩnh viễn trừ hậu hoạn!

Không sai, 3 đại hoàng triều đích xác, lẫn nhau không ngừng xung đột, đều nghĩ chiếm đoạt đối phương, nhưng hết thảy đều còn tại quy củ, khả khống bên trong.

Nhưng Kình Thiên Vương tồn tại, để ngàn tháng Thần hoàng cảm nhận được, uy hiếp cực lớn cùng không ổn định tính, nhất định phải đem hắn diệt trừ.

Nhưng lỡ như thất bại đâu ngàn tháng Thần hoàng không thể đem hi vọng, toàn bộ ký thác vào Cửu Ương hoàng triều, hắn nhìn về phía bóng đen, “Quý càng môn nhân, còn cần bao lâu, mới có thể làm chuẩn bị cẩn thận “

Bóng đen nói: “Hồi bẩm bệ hạ, nhiều nhất một cái nguyệt, liền có thể bắt đầu.”

“Tốt!”

Ngàn tháng Thần hoàng đáy mắt lộ ra vẻ kích động, chỉ cần có thể thuận lợi tiến vào, quý càng tổ địa lỗ đen, hắn liền có cơ hội đột phá đế cảnh.

Đến lúc đó hết thảy uy hiếp, tai hoạ ngầm, có thể trực tiếp lau đi, toàn bộ trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực, đều sẽ thành ngàn tháng hoàng triều cương vực.

…

Cửu Ương hoàng triều.

Thiên khung ở giữa lôi vân dày đặc, nó phạm vi nhiều lần khuếch trương, cho đến che lấp hơn phân nửa cái đế cung, vô số lôi quang tùy ý chảy xuôi.

Nghe đồn, Thần hoàng bệ hạ đã bị bách, chuyển 3 lần chỗ ở, nhưng dù cho như thế hắn vẫn như cũ, không cho phép bất luận kẻ nào quấy rầy, Trần Vương điện hạ tu hành.

Ai dám lên sách tham gia tấu, liền trực tiếp đánh bằng roi, ba, năm lần sau trên triều đình, liền lại vô phản ứng. Đế cung là Thần hoàng bệ hạ nhà, hắn đều không ngại, ai còn có thể nói cái gì dọn nhà cũng tốt, phá nhà cũng tốt, đều tùy tiện đi.

Việc này, tại đế tinh phía trên càng truyền càng xa, hấp dẫn đến vô số người xa xa nhìn ra xa cảnh này.

Đảo mắt, liền đi qua 10 ngày.

1 ngày này, Trần Vương trong cung điện, nàng bế quan chỗ, đóng chặt cửa đá mở ra, La Quan từ đó đi ra, quay đầu nhìn thoáng qua, bị vô số lôi đình bao khỏa, thân ảnh mơ hồ Trần Vương, “Nàng có thể phá cảnh sao “

Lôi Tinh nói: “Không biết… Thần Hoàng cảnh đã là một phương vũ trụ, gần với đế cảnh tồn tại, liên quan đến nhân quả rất lớn.”

“Bằng Trần Vương nội tình, còn hơi kém hơn một chút, tuy nói có đại nhân ngài trợ giúp, nhưng kết quả cuối cùng chỉ có thể nhìn mệnh.”

La Quan gật đầu, phất tay áo đóng lại cửa đá, xung quanh vô tận lôi đình, lăn lộn lùi ra ngoài tránh, không dám chạm đến hắn nửa điểm.

Cứ như vậy, hắn một đường trầm mặc tiến lên, ánh mắt đảo qua xung quanh, có thể thấy được mảng lớn bừa bộn, tổn hại vết tích, nguyên bản bố trí đế cung trận pháp, tựa hồ sớm liền bị dỡ bỏ. La Quan trong mắt như có điều suy nghĩ, theo 1 bước cuối cùng phóng ra, rời đi

lôi đình phạm vi bao phủ.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Hiển nhiên, một mực có người đang chú ý, Trần Vương tu hành trạng thái, La Quan mới đi ra, liền có đế linh vệ quỳ gối trước mặt, “Thuộc hạ bái kiến Ngụy Trang đại nhân, mời ngài ở đây hơi các loại, bệ hạ ngay tại trên đường.”

Trần Đóa Đóa nghĩ đến vừa rồi, tại lôi đình phạm vi bên trong nhìn thấy, xem ra Trần thị hai tỷ muội, đích xác tình cảm thân dày.

Rất nhanh, Thần hoàng đến, xung quanh lít nha lít nhít, quỳ đầy đất.

“Bái kiến bệ hạ!”

Trần Đóa Đóa trên mặt, lộ ra một vẻ khẩn trương, “Ngụy Trang, Hoàng tỷ hiện tại như thế nào “

La Quan nói: “Bệ hạ, bản tọa khả năng giúp đỡ Trần Vương, đều đã làm được, đến tột cùng có thể hay không đột phá, liền nhìn nàng số phận.”

“Số phận trẫm Hoàng tỷ, tự nhiên là thiên hạ này, phúc vận người tốt nhất, nàng nhất định có thể đột phá!” Trần Đóa Đóa đi qua đi lại, “Đi, mệnh Ty Thiên giam, kiến tạo tế đàn cầu nguyện thượng thiên, vì Hoàng tỷ cầu phúc! Mặt khác, từ trẫm trở xuống, phàm hoàng triều tôn thất, quan viên, mỗi ngày sớm tối cần mang theo gia quyến,

lễ bái đế tinh!”

Ty Thiên giam an bài, coi như có chút đạo lý, đằng sau hoàn toàn chính là vô não thao tác… Trần Đóa Đóa là thật rất lo lắng.

Phá cảnh Thần hoàng như đi cầu độc mộc, dưới chân chính là vô tận thâm uyên, một khi thất bại tất có phản phệ, nhẹ thì tu vi tổn hao nhiều, nặng thì mất mạng tại chỗ.

Nếu không phải như thế, nhìn chung 3 đại hoàng triều, toàn bộ trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực, Thần Hoàng cảnh tồn tại cũng sẽ không, từ đầu đến cuối hạn chế tại 5 ngón tay bên trong.

La Quan nói: “Bệ hạ, bản tọa khiến có chuyện, liền không lại ở lâu, cáo từ.”

“Không được!” Trần Đóa Đóa cự tuyệt, “Ngụy Trang, ngươi nhất định phải lưu lại, cùng Hoàng tỷ xuất quan.”

La Quan nhíu mày, Khanh Minh truyền tin cho hắn, đế cung nội cuối cùng 1 điểm, hiện tại đã hoàn thành. Nói cách khác, quý càng rất nhanh liền đem khởi hành, tiến về lỗ đen tổ địa.

Hắn đôi mắt đạm mạc, “Bệ hạ, là mạnh hơn lưu bản tọa” ngữ khí bình thản, nhưng tại trận mọi người, trong lòng lại bỗng dưng trầm xuống.

Vô hình áp bách, bao phủ 4 phương.

Trần Đóa Đóa hấp khí, “Tất cả mọi người, lui ra!”

“Vâng, bệ hạ.”

Rầm rầm ——

Đảo mắt phiến khu vực này, liền không có người nào.

Trần Đóa Đóa ngữ khí, một chút mềm xuống dưới, “Ngụy Trang, trẫm… Ta trước đó thái độ đối với ngươi, không phải cố ý, là Hoàng tỷ nàng bức ta… Tóm lại tính trẫm cầu ngươi, lưu tại đế cung được không Hoàng tỷ lần này thật sự quyết tâm, nàng là thật chuẩn bị nhất cổ tác khí, đột phá tu vi bình cảnh. Nhưng 1 bước này quá nguy hiểm, một khi ngoài ý muốn nổi lên, chỉ có ngươi có thể cứu nàng.”

“Ngụy Trang, Hoàng tỷ là ta thân nhân duy nhất, ta không thể để cho nàng có phong hiểm…” Trần Đóa Đóa cắn răng, “Trẫm đã biết, Viên Nghệ là quý càng môn nhân, bọn hắn thiết lập tại đất nứt khu vực điểm an toàn, cũng đã sớm tại hoàng triều trong theo dõi, chỉ cần ngươi đáp ứng lưu lại, trẫm liền tha bọn hắn!”

Bá ——

La Quan chấn động trong lòng, quý càng đã bại lộ! Thậm chí, Cửu Ương hoàng triều đã sớm, nắm giữ bọn hắn quỹ tích vậy bây giờ, Khanh Minh bọn người chuyện đang làm, Cửu Ương hoàng triều có biết hay không cái này thật đúng là “Niềm vui ngoài ý muốn” !

Hắn nhìn về phía Trần Đóa Đóa, “Ta lưu lại, ngươi liền

không động hắn nhóm “

“Vâng, trẫm chính là Thần hoàng, nói ra tức pháp!”

“Tốt, bản tọa đáp ứng.”

La Quan xoay người rời đi, quay về lôi đình bên trong, lấy ra quý càng tín vật về sau, hơi do dự một chút, vẫn chưa nhấc lên Cửu Ương hoàng triều, đã phát hiện bọn hắn sự tình, chỉ truyền tin “Còn cần một thời gian, bản tọa mới có thể trở về.”

Rất nhanh, Khanh Minh hồi âm —— chuẩn bị cuối cùng, cũng muốn một chút thời gian, tiền bối không cần sốt ruột, quý càng môn nhân sẽ chờ hắn sau khi trở về lại cử động thân.

Thu hồi tín vật, La Quan thở dài một hơi, hắn đột nhiên cảm thấy, Quý Việt tông tu sĩ thật rất đáng thương. Tự nhận là hết thảy, đều làm không chê vào đâu được, thậm chí vì thế chuẩn bị vô số năm, không biết làm bao nhiêu hi sinh.

Kết quả đây có lẽ cố gắng của bọn hắn, giãy dụa, không màng sống chết vân vân… Đều chỉ là, hoàng triều băng lãnh ánh mắt dưới một tuồng kịch.

Đợi đến, nên kết thúc thời điểm, hoàng triều chỉ cần động động ngón tay, liền có thể đem bọn hắn nghiền nát.

Đột nhiên, La Quan lòng có cảm giác, ngẩng đầu nhìn về phía thiên khung, 1 cái không hiểu suy nghĩ, hiển hiện trong lòng —— có thể hay không, hắn hiện tại làm hết

thảy, tại cái nào đó không biết tồn tại xem ra, cũng là một tuồng kịch đâu nói không chừng, đối phương cũng đang chờ, vở kịch kết thúc lúc, tiến hành sau cùng thu hoạch.

Lúc đầu, chỉ là 1 cái vô căn cứ suy nghĩ, nhất thời tâm huyết dâng trào, nhưng lại tại La Quan lắc đầu, ám hảo cảm cười lúc, một vòng lạnh thấu xương, bất an, bỗng nhiên lóe lên trong đầu.

Không hề có đạo lý, càng không nửa điểm báo hiệu… La Quan mày nhíu lại gấp, chỉ cảm thấy một cỗ lãnh ý, từ đáy lòng không ngừng tuôn ra!

Hắn lại một lần, nhìn về phía đầu đội bầu trời, mây dày xen lẫn lôi đình như thác nước, hết thảy đều cùng lúc trước đồng dạng, cảm ứng bên trong cũng không khác thường.

Nhưng khẳng định, là chỗ nào có vấn đề… Cho nên, lại phải có phiền phức là hướng hắn, hay là hướng về phía Trần Vương mà đến !

Chương 1310 : Võ Đế uy hiếp

Mà liền tại, La Quan sinh lòng rung động lúc, đế cung phía trên, kia vô tận lôi vân ở giữa, giờ phút này một đôi tròng mắt chậm rãi hiển hiện.

Nó băng lãnh, hờ hững, không có nửa điểm tâm tình chập chờn, như “Thiên chi mắt”, lại như thần chỉ quan sát thương sinh, lẳng lặng nhìn chăm chú lên phía dưới hết thảy.

Quỷ dị chính là, mặc cho phong lôi kích đãng, lực lượng hủy diệt càn quét, cái này hai con mắt tựa như là một cái bóng mờ, nửa điểm không bị ảnh hưởng.

Tựa hồ, nó thăm dò ở đây, lại không tồn tại ở đây… Đây là một loại, rất mâu thuẫn, xung đột cảm giác, tối nghĩa mà thâm trầm.

Mấy ngày sau.

Đế đô, nơi nào đó dinh thự.

Trong mật thất, mấy đạo thân ảnh tề tụ, không khí ngột ngạt.

Đột nhiên, thượng thủ 1 người mở miệng, “Chư vị, hiện tại có thể xác định, tin tức làm thật…” Hắn dừng một chút, tiếp tục nói: “Trần thị huyết mạch xác thực đã điêu linh, bây giờ tại vị người, chính là nữ nhi chi thân!”

Hoa ——

Trong mật thất, một mảnh toán loạn.

Đúng lúc này, âm thanh thứ 2 vang lên, “Ngoài ra còn có một chút, Trần thị đã nắm giữ một loại nào đó, tất thành Thần hoàng pháp. Hư hư thực thực, là mượn dùng cái nào đó, đến từ vũ trụ hải đặc thù ‘Thu nhận vật’, nhưng duy trì vật này, cần hao tổn hoàng triều khí số.”

Trong mật thất, đột nhiên an tĩnh xuống.

Hồi lâu, có người phẫn nộ quát khẽ, “Trần thị, lại không tuân thủ ước định, đánh cắp hoàng quyền!”

“Hao tổn hoàng triều khí số… Khó trách, cái này mấy chục ngàn năm qua, ta các loại tộc bên trong, lại không có người có thể phá cảnh Thần hoàng!”

“Trần thị, tội ác tày trời!”

Dùng ngòi bút làm vũ khí, quần tình xúc động.

Rốt cục, khi mọi người lại lần nữa an tĩnh xuống, ăn ý, ước định, cũng đã đạt thành.

“Trần thị phá hư khế ước phía trước, tổn hại hoàng triều khí số ở phía sau, trách không được ta cùng bất nghĩa, hết thảy liền dựa theo kế hoạch tiến hành… Lão phu nhắc nhở một chút chư vị, phóng ra 1 bước này, liền lại vô lui ra phía sau khả năng, ngươi ta cùng Trần thị, chỉ có một phương có thể kế tiếp theo tồn tại.”

Không người nói chuyện, trong không khí túc sát xen lẫn!

Một cỗ ám lưu, từ đó bộc phát.

…

Kình Thiên Vương bây giờ, đã ở Cửu Ương hoàng triều đế tinh, đối Võ Đế cảnh mà nói, vượt ngang vũ trụ tinh biển, cũng chỉ là bình thường.

Rất nhanh, trước đây không lâu kết thúc một trận mật nghị, kết quả cuối cùng liền đã đưa đạt, “Chủ nhân, bọn hắn đáp ứng ngài điều kiện.”

“Rất tốt!” Kình Thiên Vương cười một tiếng, cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, bởi vì Trần thị đích xác phạm chúng nộ, càng bởi vì bọn hắn tham lam.

Trần thị, có tất thành Thần hoàng chi pháp.

Liền điểm này, ai không tâm động huống chi, nếu không lật đổ Trần thị, bọn hắn tổ tôn hậu đại, sẽ vĩnh viễn bị thống trị.

Thấy rõ lòng người, tự nhiên mọi việc đều thuận lợi.

“Chúc mừng chủ nhân!” Người tới quỳ xuống đất, 1 kiện rộng lớn áo bào đen, đem hắn toàn thân che lấp, “Không biết chủ nhân, chuẩn bị khi nào động thủ, cầm xuống Thần hoàng “

Kình Thiên Vương nói: “Không nóng nảy, lại cùng 1 chờ.”

Hắn phất tay áo vung lên, trước mắt không gian chấn động, rất nhanh hiển hiện một bức tranh ảnh, nhìn kỹ chính là quan sát đế cung thị giác.

Kình Thiên Vương đầu tiên là, hướng đế Cung mỗ chỗ nhìn thoáng qua, tiếp lấy nhìn về phía khủng bố lôi bạo khu vực, đáy mắt lộ ra một tia nóng rực.

Lần này, thật đúng là niềm vui ngoài ý muốn.

Trần Vương nàng, lại cũng chuẩn bị đột phá.

Một khi thành công, Trần thị hai tỷ muội, chính là 2 tôn Thần Hoàng cảnh… Đối Kình Thiên Vương mà nói, đây chính là song trọng cam đoan, vạn vô nhất thất.

Cho nên, hắn không ngại lại cùng 1 chờ.

Đúng lúc này, Kình Thiên Vương như nghĩ đến cái gì, đưa tay điểm một cái đồ ảnh, rơi chỉ chỗ nhanh chóng phóng đại.

Cái này thị giác, có thể không nhìn hết thảy phong cấm, trở ngại, cho đến trong đó xuất hiện, một tên nam tử thân ảnh.

“Đây chính là kia Ngụy Trang “

Người áo đen nhìn thoáng qua, “Vâng, chủ nhân.”

Kình Thiên Vương híp híp mắt, “Có chút ý tứ…” Người này trên thân khí tức, thật có mấy điểm tối nghĩa, cũng có khi, không tẩy lễ khí tức.

Nhưng hắn, tuyệt không phải cổ tiên nhân!

Bởi vì Kình Thiên Vương bản thân, chính là 1 tôn cổ tiên, hắn biết rõ mình loại này trên thân người, đều có xóa bỏ không xong ấn ký.

Tỉ như hắn, tu luyện chính là “Thai bên trong chi mê” luân hồi nói, mượn huyết mạch diên tiếp theo, không ngừng đoạt xá, sống lại, lại đi tu hành đường.

Tự nhiên, liền nhiễm luân hồi khí tức, cùng người thường khác biệt, cổ tiên một chút liền biết.

Cũng chính vì vậy, phá cảnh Võ Đế Kình Thiên Vương, mới phải không kịp chờ đợi, tìm kiếm thích hợp mẫu thể, thai nghén mới đạo thai.

Một thế này, hắn vì phá cảnh Võ Đế, đã hao hết căn cơ, nội tình, thậm chí ngay cả tự thân số tuổi thọ, đều giảm bớt đi nhiều, nhất định phải tại đỉnh phong thời kì, liền thai nghén đạo thai, bảo đảm đoạt xá thuận lợi.

Nhưng Võ Đế cảnh quá mức cường hãn, Thần Vương cảnh nữ tu, căn bản không đủ để tiếp nhận, thai nghén đạo thai gánh vác. Thường thường ngay từ đầu, liền trực tiếp rong huyết, tại chỗ đột tử.

Mà Cửu Dương hoàng triều Thần hoàng Trần Đóa Đóa, không thể nghi ngờ chính là Kình Thiên Vương, lựa

chọn tốt nhất.

Đương nhiên, hiện tại còn phải lại tăng thêm 1 cái Trần Vương… Cho nên, hiện tại Kình Thiên Vương, cũng rất bức thiết hi vọng, nàng có thể thuận lợi đột phá.

Đúng lúc này, Kình Thiên Vương hình như có nhận thấy, phất tay áo vung lên, trước mắt hình tượng biến mất không thấy gì nữa.

‘Cái này Ngụy Trang, ngược lại là thật là nhạy cảm cảm giác… Có lẽ, cũng có chút lai lịch.’

‘Nhưng bất luận ngươi là ai, như dám can đảm nhúng tay, bản tọa đại đạo con đường, thì hình thần câu diệt!’

Bá ——

Trần Vương cung điện, bế quan La Quan, đột nhiên mở 2 mắt ra, lạnh lùng nhìn quanh xung quanh.

Nhưng cũng tiếc, cuối cùng không thu hoạch được gì, cái này vẫn chưa để hắn buông lỏng, mặt mày ở giữa ngược lại càng ngưng trọng thêm.

Có người nhòm ngó trong bóng tối!

La Quan vô song xác định, nhưng ngay tại hắn mở mắt nháy mắt, thăm dò cảm giác lại biến mất vô tung.

Muốn xảy ra chuyện!

La Quan suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, đột nhiên

phất tay áo vung lên, tán đi xung quanh cấm chế, bước nhanh ra ngoài bước đi.

Hắn nhất định phải, cho Trần Đóa Đóa nhắc nhở, để nàng chuẩn bị sớm.

Lần này phiền phức, khả năng so trong tưởng tượng càng đáng sợ, mới bị thăm dò nháy mắt, hắn dường như trực diện vũ trụ tinh biển!

Sải bước, La Quan rất đi mau ra, lôi đình bao trùm khu vực.

Có đế linh vệ, chính canh giữ ở bên ngoài, gặp hắn ra vội vàng hành lễ, “Thuộc hạ bái kiến Ngụy đại nhân, không biết ngài có dặn dò gì “

“Thần hoàng ở đâu bản tọa muốn gặp nàng!”

Đế linh vệ vội vàng nói: “Bệ hạ có lệnh, ngài có thể tùy thời yết kiến, Ngụy đại nhân mời.” Nói xong, người này trực tiếp quay người dẫn đường.

Nhưng vừa đi ra không bao xa, liền có một tên cung nữ, chạm mặt tới, “Ngụy đại nhân.”

Nàng chỉnh đốn trang phục hành lễ, không để ý đế linh vệ băng lãnh ánh mắt, bình tĩnh nói: “Chủ nhân nhà ta mệnh tiểu tỳ tới đây, chuyển cáo ngài mấy câu.”

La Quan nghĩ nghĩ, khua tay nói: “Ngươi đi thiên diện chờ bản tọa.”

Đế linh vệ không dám cự tuyệt, bước nhanh rời đi.

“Nói đi, ai bảo ngươi đến “

Cung nữ nói: “Đó cũng không trọng yếu, chủ nhân của ta muốn nói cho ngài, chỗ dựa vương sư tôn Kình Thiên Vương, đã đi tới đế đô.”

“Chuyến này, là vì thay chỗ dựa vương báo thù, mà trước đây không lâu, Kình Thiên Vương thuận lợi phá cảnh, đã trở thành đương thời Võ Đế.”

Võ Đế

Võ đạo Thần Hoàng cảnh!

Lấy võ đạo cường giả, cùng cảnh bên trong có thể xưng thực lực vô địch, vị này Kình Thiên Vương khủng bố, có thể nghĩ.

Chẳng lẽ, trước đó thăm dò cảm giác, là tới từ hắn vậy cái này hết thảy, liền đối mặt.

Nhưng duy nhất, để La Quan lòng mang lo nghĩ chính là, hắn chỗ cảm thụ đến thăm dò, tựa hồ so 1 tôn Võ Đế uy hiếp lớn hơn.

‘Có lẽ, cái này Kình Thiên Vương, so mặt ngoài nhìn thấy, còn muốn càng khủng bố hơn!’ suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, La Quan gật đầu, “Bản tọa biết, ngươi đi đi.”

Cung nữ liền giật mình, chợt lắc đầu.

Nàng đưa tay, 1 chưởng khắc ở giữa lông mày, khí tuyệt bỏ mình.

Thân là cọc ngầm, tại bại lộ thời điểm, kết cục liền đã chú định.

Có lẽ, La Quan thật để nàng đi, nhưng Cửu Dương hoàng triều cũng sẽ không bỏ qua nàng, vừa chết chi tài là kết cục tốt nhất.

Nhìn thoáng qua, cung nữ thi thể, La Quan nói: “Để người tìm một chỗ địa phương, táng đi.”

“Vâng, Ngụy đại nhân.” Dẫn đường đế linh vệ phất phất tay, rất nhanh có mấy tên cung nhân bước nhanh mà đến, nhấc lên thi thể rời đi.

Một lát sau, La Quan tiến vào 1 cái đại điện, Trần Đóa Đóa ngay tại nơi đây tĩnh dưỡng, gặp hắn đến, vội vàng nói: “Ngụy Trang, Hoàng tỷ tình trạng như thế nào “

La Quan nói: “Bệ hạ yên tâm, Trần Vương hết thảy ổn định.” Hắn nhìn thoáng qua trái phải, “Bản tọa có chuyện, muốn cùng bệ hạ nói riêng.”

Trần Đóa Đóa phất tay, “Tất cả lui ra!”

Hồ công công có chút không yên lòng, bị trừng mắt liếc, lúc này mới vẻ mặt đau khổ, tranh thủ thời gian dẫn người ra ngoài.

Bành ——

Cửa điện quan bế.

Trần Đóa Đóa nói: “Ngụy Trang, chuyện gì “

La Quan nói: “Trước đây không lâu, bản tọa phát giác được, có người âm thầm thăm dò, thực lực đối phương khó lường, chuyên tới để hướng bệ hạ dự cảnh. Mà đang trên đường tới, có một tên cung nữ, ngăn lại bản tọa đường đi…” Lúc này, đem sự tình vừa rồi nói tới.

“Kình Thiên Vương, Võ Đế!” Trần Đóa Đóa mở miệng, mặt lộ vẻ ngưng trọng.

Hiển nhiên, nàng cũng phi thường rõ ràng, 1 tôn Võ Đế sát thương uy lực, kia cơ hồ đã là, đứng đầu nhất Thần Hoàng cảnh.

Nàng thở ra một hơi, biểu lộ bình tĩnh lại, “Trẫm biết… Ngụy huynh, đa tạ nhắc nhở!”

La Quan rất trực tiếp, “Bệ hạ không cần nói lời cảm tạ, Ngụy mỗ bây giờ cũng thân ở đế cung, chỉ là không muốn bị liên lụy đến thôi.”

“Ha ha! Ngụy huynh, ngươi vẫn lòng có oán niệm a.. . Bất quá, trẫm ngay cả quý càng dư nghiệt, đều có thể vì ngươi mở một mặt lưới, thành ý còn chưa đủ à” Trần Đóa Đóa cười to, nàng bây giờ là nam tử thân phận, một bộ đế bào gia thân, rất có mấy điểm quân uy như biển phóng khoáng.

La Quan nói: “Bệ hạ đối đây, tựa hồ cũng không lo lắng.”

Trần Đóa Đóa cười ngạo nghễ, “Ngụy huynh, ngươi quá coi thường, ta Cửu Ương hoàng triều nội tình. Ngụy huynh cũng biết, đế tinh xung quanh, tổng cộng có 9 viên vệ tinh, đều là hoàng triều hao phí vô số, từ cách xa trong tinh vực di chuyển mà đến, cùng đế tinh tan về một thể, tạo thành tinh thần đại trận.”

“Trận này, lấy đế tinh vì đầu mối, 9 viên vệ tinh làm phụ. Nhưng trên thực tế, đế tinh cùng 9 viên vệ tinh, đều là tinh thần đại trận hạch tâm, một khi khởi động, toàn bộ Cửu Ương hoàng triều cương vực, ngàn tỉ khỏa tinh thần đều có thể bị điều động, giáng lâm tinh quang trấn sát. Uy lực của nó, đế cảnh phía dưới, đều là gà đất chó sành.”

Nàng ngẩng đầu, đôi mắt sáng rực, “Võ Đế tuy mạnh, nhưng Kình Thiên Vương chung quy, không phải chân chính đế cảnh! Như hắn thật cho là, bằng vào thực lực bản thân, liền có thể không kiêng nể gì cả, trẫm nhất định phải hắn có đến mà không có về!”

La Quan trong lòng an tâm một chút, nhìn Trần Đóa Đóa biểu hiện, là thật lòng tin mười phần, nhưng Kình Thiên Vương cũng không biết điểm này sao

Hắn nghĩ nghĩ, nhắc nhở: Tinh thần đại trận một chuyện, bệ hạ còn làm cẩn thận chút.”

Trần Đóa Đóa lớn tiếng nói: “Hồ 3, lăn tới đây!”

Bành ——

Cửa điện đẩy ra, Hồ công công cái mông nước tiểu lưu mà đến, chổng mông lên nằm rạp trên mặt đất, “Mời bệ hạ phân phó.”

“Đi, truyền trẫm ý chỉ cho đế linh vệ, dự khởi động tinh thần đại trận, để bọn hắn cẩn thận kiểm tra, không thể xuất hiện chỗ sơ suất.”

Hồ công công lĩnh chỉ, “Vâng, nô tài cái này liền đi!” Sắc mặt hắn hoảng sợ, chạy như điên.

Tinh thần đại trận đây chính là các lão tổ tông, cho bệ hạ lưu lại, cuối cùng 1 đạo bảo hộ, thế mà liền muốn khởi động!

Tê ——

Thế cục này, không hảo hảo tốt Hồ công công không hiểu, nhưng hắn chạy càng nhanh, tuyệt không thể bởi vì đi đứng, lầm bệ hạ đại sự.

Trần Đóa Đóa nói: “Ngụy huynh, hiện tại có thể yên tâm “

La Quan gật đầu, “Bệ hạ có chuẩn bị chính là, bản tọa cáo từ.”

Hắn xoay người rời đi.

Ngang ảnh biến mất, Trần Đóa Đóa trên mặt, lộ ra một tia lạnh lùng, “Đi, tra một chút, vị kia Kình Thiên Vương, đến cùng ở đâu “

Mới, nàng biểu hiện tràn đầy tự tin, là bởi vì thân là Thần hoàng, chấp chưởng 4 phương quyền hành, nhất định phải lòng tin mười phần. Nhưng đối phương, chung quy là 1 tôn Võ Đế, nếu một lòng trả thù, quả thực khó lòng phòng bị… Nhất là, là tại Hoàng tỷ đột phá quan đầu, tuyệt không thể xảy ra sự cố.

Chờ đối phương đánh tới cửa

Không! Trần Đóa Đóa muốn sớm tìm tới hắn, giết chết hắn! Dùng võ đế cái chết, đến cảnh cáo thiên hạ, xúc phạm Trần thị Hoàng tộc người, bất luận là ai, đều muôn lần chết vô sinh.

Chương 1311 : Thất bại cùng hạt sen

Đảo mắt, lại qua 10 ngày.

Tuy được đến Trần Đóa Đóa cam đoan, nhưng La Quan đáy lòng, vẫn có mấy điểm bất an. Nhưng bây giờ thế cục, hắn có thể làm không nhiều, chỉ có thể toàn lực tu luyện.

Bất luận thế cục như thế nào, nhiều một phần thực lực, liền nhiều một chút bảo hộ.

1 ngày này, La Quan đột nhiên có cảm ứng, mở 2 mắt ra.

Phất tay áo tán đi cấm chế, hắn đi ra đại điện, nhìn về phía trên đỉnh đầu, xen lẫn, khuấy động lôi đình. Giờ phút này kia dày mật tầng mây, muôn vàn đạo lôi đình, giống như là cảm nhận được cái gì, đột nhiên trở nên vô song sinh động… Thậm chí, là cuồng bạo.

Ầm ầm ——

Lôi đình oanh minh, vang vọng đất trời 4 phương, rất nhanh liền hấp dẫn đến, toàn bộ đế đô tất cả chú ý.

Giờ phút này, 1 cái ý niệm mãnh liệt, xuất hiện tại mọi người trong lòng ——

Trần Vương, muốn phá cảnh!

Nàng rốt cục, chuẩn bị kỹ càng, muốn nhất cổ tác khí, đánh vỡ Vương tước bình cảnh, thành tựu Thần hoàng.

Cứ việc rất nhiều người, đã sớm biết được điểm này, giờ phút này vẫn như cũ rung động không hiểu. Như Trần Vương thành công, thì Trần thị Hoàng tộc, liền có 2 tôn Thần Hoàng cảnh trấn áp. Cửu Ương hoàng triều cũng đem nhảy lên, trở thành mạnh nhất hoàng triều 1 trong, có thể cùng lưu quang hoàng triều cùng so sánh.

Nàng, thật có thể thành công sao

“Bệ hạ! Bệ hạ ngài chậm một chút!”

“Lăn đi!”

Trần Đóa Đóa ngay lập tức, vọt tới lôi trì bên ngoài, thần sắc ngưng trọng, “Hoàng tỷ, ngài nghe tới sao Hoàng tỷ trẫm ngay tại cái này!”

“Ngươi yên tâm, trẫm hôm nay tự mình ở đây trấn thủ, tuyệt sẽ không để người, quấy nhiễu ngươi phá cảnh! Ngươi yên tâm xuất thủ, nhất định không có vấn đề, trẫm chờ lấy thiết yến, vì Hoàng tỷ ăn mừng!”

Nói xong, nàng phất tay, “Toàn bộ đế linh vệ bày trận, thủ vệ đế cung 4 phương , bất kỳ người nào dám can đảm tới gần, giết không tha!”

“Vâng, bệ hạ!”

Vô số đế linh vệ, vọt thẳng trời mà lên, Trần thị 2 vị

Vương tước, cũng trước sau đến.

Một mặt đằng đằng sát khí, nhìn quanh xung quanh.

Hôm nay, Trần Vương như phá cảnh, thì Trần thị giang sơn vững như bàn thạch, cái này liên quan đến Trần thị tương lai đại sự, tuyệt đối không cho phép phá hư.

Cho dù là Võ Đế!

Liên quan tới Kình Thiên Vương tồn tại, Trần Đóa Đóa đã mật lệnh bọn hắn tìm kiếm, đáng tiếc đoạn này thời gian đến, lại không có thể tìm tới đối phương tung tích.

Đế đô, tới gần đế cung cách đó không xa, 1 cái đại trạch.

Kình Thiên Vương đôi mắt sáng tỏ, nhìn qua đầu đội bầu trời, ánh mắt chờ mong.

Rốt cục, đợi đến!

Động tĩnh này, thanh thế… Tốt! Trần Vương, không hổ là Trần Vương, lại so hắn tưởng tượng bên trong, còn muốn càng thêm cường đại.

Nàng thật sự có khả năng, lấy lôi đình thành tựu Thần Hoàng cảnh, đến lúc đó dựng dục ra đạo thai, liền có thể sinh mà chấp chưởng lôi đình đại đạo.

Cái này tại hắn phá cảnh đế cảnh đại kiếp lúc, sẽ thành cực kỳ cường đại trợ lực.

Thành công, nhất định phải thành công!

Tâm thần khuấy động, Kình Thiên Vương vô hình uy áp tản mát, cả tòa dinh thự bên trong, vô số hạ nhân mặt lộ vẻ hãi nhiên, nhao nhao quỳ rạp trên đất.

Thời gian, từng giây từng phút trôi qua.

Trên đỉnh đầu, lôi đình oanh minh càng ngày càng vang, khí thế kế tiếp theo tăng lên, nhưng vào lúc này, Kình Thiên Vương lại nhíu nhíu mày.

Nhất cổ tác khí, lại mà suy, 3 mà kiệt… Trần Vương khí thế, đích xác càng ngày càng mạnh, lại chậm chạp không thể bước ra, cực kỳ trọng yếu một bước.

Nhìn như cường đại, thanh thế kinh thiên động địa, nhưng tại Kình Thiên Vương xem ra, nàng đã bỏ lỡ, tốt nhất phá cảnh quan khẩu.

Càng về sau, thì phá cảnh xác suất càng thấp.

Nói cách khác, Trần Vương lần này đột phá, đã thất bại, Kình Thiên Vương thấp mắt rủ xuống lông mày, che đậy kín tự thân cảm xúc.

Mà liền tại, nó tầm mắt rơi xuống nháy mắt, khí tức khủng bố nháy mắt, càn quét toàn bộ phủ đệ. Kia vô số quỳ xuống đất, run rẩy, sợ hãi nô bộc, nháy mắt thân thể nổ nát vụn, huyết tinh trùng thiên.

Hô hấp lấy, giữa mũi miệng ngai ngái, Kình Thiên Vương khóe miệng, lộ ra một tia cười lạnh, “Trần

Vương, ngươi sao có thể cứ như vậy dễ dàng buông tha đâu… Liền để bổn vương, giúp ngươi một tay.”

Có đôi khi, trong tuyệt cảnh bắn ra mãnh liệt cảm xúc, có hóa mục nát thành thần kỳ, nghịch chuyển vận mệnh năng lực, hắn đã từng trải qua, cũng đối này tin tưởng không nghi ngờ.

Đế cung, Trần Vương cung điện.

La Quan nhíu mày, hắn cũng cảm nhận được, cường đại lôi đình ba động bên trong, kia một tia chán nản chi thế.

Quả nhiên, hay là đem sự tình, nghĩ quá đơn giản.

Trần Vương rất mạnh, là đi đến Vương tước chi đỉnh nhân vật, lại tự thân đối lôi đình chi đạo, có cực sâu khắc lĩnh ngộ, chưởng khống. Lại thêm, La Quan “Thuật lại”, đến từ Lôi Tinh đề điểm… Nàng hẳn là có hi vọng, hoàn thành phá cảnh.

Nhưng cuối cùng, Trần Vương vẫn là thất bại.

Thần Vương cảnh!

Chính là 1 cái cao ngất đỉnh cao, vắt ngang tại tất cả tu sĩ trước mặt, như muốn vượt qua, không chỉ có hung hiểm vạn điểm, độ khó càng là vượt quá tưởng tượng.

“Hoàng tỷ! Đừng từ bỏ, trẫm tin tưởng ngươi, ngươi nhất định có thể làm đến!” Trần Đóa Đóa lớn tiếng la lên, từ bên ngoài truyền đến.

“Hoàng tỷ! Trần Vương! Trần tiểu Hoa! Ngươi cho trẫm giữ vững tinh thần đến, có nghe hay không trẫm tuyệt không cho phép, ngươi cứ như vậy từ bỏ!”

La Quan trầm mặc, lấy đối phương Thần hoàng chi cảnh, hiển nhiên cũng phát giác được, Trần Vương phá cảnh chi thế biến hóa.

Nhưng hết thảy, cũng không kịp…

Đột nhiên, La Quan biến sắc, hắn bỗng dưng ngẩng đầu, nhìn về phía đế cung bên ngoài nơi nào đó. Ngay tại vừa rồi, có 1 đạo khí tức đột nhiên xuất hiện, cũng không như thế nào hừng hực, cường đại, lại giống như là một đoàn, bị áp súc đến cực hạn lửa. Một khi dấy lên, thế tất có thể bộc phát ra, kinh thiên động địa lực lượng kinh khủng!

Kia là… Kình Thiên Vương.

Đối phương rốt cục xuất thủ, nhưng vì cái gì lựa chọn là hiện tại hắn nếu muốn báo thù, nên tại Trần Vương phá cảnh chi sơ, liền ngang nhiên tập kích, đánh vỡ nàng phá cảnh hi vọng, chẳng phải là tốt hơn

La Quan đã tới không kịp suy nghĩ càng nhiều, giữa bộ ngực một trái tim, giờ phút này “Bành bành” nhảy lên, cái loại cảm giác này tựa như là phàm nhân ngẩng đầu, ngưỡng vọng mênh mông tinh biển.

Rất mạnh!

Rất nguy hiểm!

“A!”

“Bảo hộ bệ hạ!”

“Ai dám tự tiện xông vào đế cung theo bản tướng giết!”

Tiếng gầm gừ, tiếng hét phẫn nộ, tiếng chém giết… Hỗn hợp lại cùng nhau, phóng lên tận trời.

Đế ngoài cung vây, đồ sát đã bắt đầu.

Đúng vậy, chính là một trường giết chóc!

Đế linh vệ là Trần thị Hoàng tộc, bồi dưỡng được đến dòng chính lực lượng, có được tuyệt đối trung thành, tuyển chọn điều kiện càng là kinh người.

Thủ vệ đế cung bộ điểm, thì là đế linh vệ bên trong người nổi bật, nhưng dù cho như thế, bọn hắn tại 1 vị Võ Đế trước mặt, vẫn như cũ yếu ớt như sâu kiến.

Giơ tay nhấc chân, chính là hạo đãng xung kích, chỗ đi qua tồi khô lạp hủ.

Thậm chí, Trần thị 1 vị Vương tước, đều bị tiện tay một kích, trực tiếp đánh cốt nhục vỡ nát, ngay cả chân linh đều triệt để chôn vùi.

“Toàn bộ dừng tay, lui ra!” Trần Đóa Đóa hét lớn.

Rầm rầm ——

Trên người nàng, màu đen làm nền, đỏ chót phủ lên đế bào, giờ phút này kịch liệt khuấy động.

Một đôi dài nhỏ đôi mắt, băng lãnh, uy nghiêm, ẩn chứa vô tận lửa giận, gắt gao tiếp cận kia giết xuyên trấn thủ, xâm nhập đế cung thân ảnh.

“Kình Thiên Vương!”

Quát khẽ một tiếng, dẫn tới thiên địa oanh minh, quy tắc chấn động.

Đây là Thần hoàng chi nộ.

Kình Thiên Vương nhanh chân mà đến, trước mắt đi tới, một mảnh hỗn độn bên trong, là núi thây biển máu.

Hắn cũng không tị huý, trực tiếp nghiền nát gãy chi, mặc cho lòng bàn chân bị máu tươi thẩm thấu, khóe miệng mang theo một tia nụ cười như có như không, như tâm thần vui vẻ, “Cửu Ương Thần hoàng… Trần Đóa Đóa, bổn vương khắp nơi tìm thiên hạ, rốt cuộc tìm được 1 tôn nữ tính Thần hoàng, ngươi thật đúng là thượng thiên ban ân bổn vương lễ vật… Yên tâm, bổn vương sẽ không giết ngươi, ngược lại sẽ cưới ngươi, trở thành bổn vương thê tử.”

Hỗn loạn đế cung, chấn động đế đô, giờ phút này bỗng dưng yên tĩnh.

Vô số hai tròng mắt, hãi nhiên trợn tròn.

Trốn ở đám người sau Hồ công công, sắc mặt nháy mắt trắng bệch… Cái này… Chuyện này, Kình Thiên Vương làm sao lại biết xong!

Chủ tử bí mật, bại lộ!

Bá ——

Bá ——

Vô số ánh mắt, từ 4 phương 8 hướng mà đến, trong lúc khiếp sợ, xen lẫn khó có thể tin.

Trần Đóa Đóa sắc mặt không thay đổi, dài nhỏ đôi mắt ở giữa, thậm chí không có nửa điểm gợn sóng, “Nói bậy nói bạ! Kình Thiên Vương, trẫm Hoàng tỷ hôm nay đột phá, ngươi dám đến làm càn, muốn chết!”

Nếu như không phải tên vương bát đản này, âm thầm nhìn trộm, có lẽ Hoàng tỷ sẽ không thất bại.

Đúng, chính là như vậy.

Tất cả mọi thứ, đều là bởi vì hắn!

“Cho trẫm chết!”

Trần Đóa Đóa đưa tay, giữa thiên địa, lực lượng kinh khủng điên cuồng hội tụ, ầm vang rơi đập.

Kình Thiên Vương cười to, 1 quyền đánh ra, đem Trần Đóa Đóa một kích chấn vỡ, “Trần thị huyết mạch khô kiệt, lấy nữ nhi chi thân, kế thừa hoàng vị, chân tướng

cuối cùng rồi sẽ rõ ràng khắp thiên hạ.”

“Thôi được, ngươi sẽ thành bổn vương thê tử, liền không thể lại làm Thần hoàng, liền để bổn vương đánh ra ngươi chân thân, cũng tốt chấm dứt việc này.”

Hắn bước ra một bước, mặt đất “Oanh” một tiếng, kịch liệt sụp đổ, lõm, hình thành 1 cái khủng bố hố sâu. Kình Thiên Vương xông ra, khí huyết như uông dương đại hải, sát na quét sạch tứ phương. Cho người ta cảm giác, tựa như là đại địa phía trên, xuất hiện 1 viên siêu cấp mặt trời, sáng rực thiêu đốt!

Chỉ nhìn một chút, đều sợ hãi vạn điểm, rơi lệ không ngừng.

“Trẫm sẽ để cho ngươi, chết không có chỗ chôn!” Trần Đóa Đóa một bước đạp xuống.

Oanh ——

Nổ vang rung trời, như tinh thần đối oanh, khiến vô số người run như cầy sấy, to lớn Cửu Ương hoàng triều đế cung, lại dưới một kích này, cơ hồ bị san thành bình địa.

Vô số độn quang, điên cuồng trốn hướng 4 phương 8 hướng, chậm hơn nửa điểm bị cuốn vào, đều muốn trực tiếp hình thần câu diệt, đây là Thần Hoàng cảnh siêu cấp cường giả chém giết!

Nhưng sau một khắc, trước mắt một màn, lại khiến cho mọi người, trừng to mắt.

Trần Đóa Đóa thân là Cửu Ương Thần hoàng, thân ở đế cung bên trong, vốn là thụ hoàng triều khí số che chở, thực lực có ngoài định mức tăng thêm.

Lại tại chính diện vừa đánh trúng, bị trực tiếp đánh lui.

Kình Thiên Vương nguyên địa bất động, “Cửu Ương Thần hoàng, ngươi không phải bổn vương đối thủ, ngoan ngoãn thúc thủ chịu trói, làm thê tử của ta đi.”

“Đối trẫm bất kính người, hẳn phải chết!” Trần Đóa Đóa gầm thét, nàng đưa tay, trong lòng bàn tay hiển hiện một dấu ấn, “Tinh thần đại trận, mở ra!”

Oanh ——

Giờ khắc này, toàn bộ đế tinh phía trên, vô tận thiên địa linh lực, trong chốc lát sôi trào, bạo tẩu.

4 phương thiên khung, có thể thấy được siêu cấp điểm sáng bộc phát, 1 viên, 2 viên, 3 viên… Bọn chúng là, quay chung quanh tại đế tinh bên ngoài 9 viên vệ tinh.

Cùng đế tinh cùng một chỗ, tạo thành tinh thần đại trận, giờ phút này bị kích hoạt.

Khí tức khủng bố sát na giáng lâm, đó là một loại không tưởng tượng nổi đáng sợ, như mỗi một sợi tinh quang, đều có đáng sợ trọng lượng.

Chỉ cần một điểm, liền có thể nghiền nát thiên địa vạn vật!

Trần Đóa Đóa 5 ngón tay nắm chặt, hướng phía dưới hung hăng kéo một phát, “Chết!”

Nhưng thiên khung phía trên, cũng vô tinh quang vẩy xuống, viên kia khỏa sáng lên vệ tinh, ngược lại lần lượt dập tắt, trở nên yên ắng.

Kình Thiên Vương cười to, “Một nữ tử, như thế nào có tư cách, chấp chưởng Cửu Ương hoàng triều Trần thị, đã sớm nên thối vị nhượng chức, các ngươi đánh cắp hoàng quyền, tự nhiên bị ném bỏ.”

Câu nói này, nội dung rất nhiều.

Trần Đóa Đóa sắc mặt, một mảnh âm trầm.

Trong đế đô, vô số kinh sợ ánh mắt nhìn về phía mấy chỗ phương hướng, có thể có can thiệp tinh thần đại trận vận chuyển, cứ như vậy mấy nhà.

Bọn hắn, lại phản bội bệ hạ!

Trên thực tế, bây giờ mấy cái này đại tộc, cũng kinh sợ vạn điểm, cái này không tại bọn hắn cùng Kình Thiên Vương hợp tác phạm vi bên trong. Nhưng việc đã đến nước này, bọn hắn cũng minh bạch, mình triệt để không có đường lui… Hôm nay, Trần thị không hủy, bọn hắn đều phải chết!

“Đi, phái người ra ngoài, đem Trần thị vi phạm khế ước, nữ tử cướp đoạt chính quyền sự tình, truyền thiên hạ đều biết!”

“Ta cùng cũng không phải là phản nghịch, là Trần thị họa nước trước đây!”

“Điều động dưới trướng, vây khốn đế cung, chuẩn bị thanh lý đế linh vệ… Một khi Kình Thiên Vương đắc thủ, 1 cái cũng không thể bỏ qua!”

Đế linh vệ hiệu trung Trần thị Hoàng tộc, quyết không thể lưu.

Về phần Trần thị dư nghiệt, thì lại càng không cần phải nói, bọn hắn đều phải chết.

“Vâng!”

Mấy đại tộc tu sĩ, ầm vang lĩnh mệnh.

Rất nhanh, toàn bộ đế đô, liền biến thành một nồi nước sôi, vô số người trùng sát cùng một chỗ.

Mấy đại tộc là nó 1, hiệu trung Hoàng tộc chính là một phương khác, nhưng theo “Nữ tử cướp đoạt chính quyền” gầm thét, vang vọng đất trời, bọn hắn một trái tim càng ngày càng trọng.

Như coi là thật như thế, Thần hoàng hay là Thần hoàng sao bọn hắn lại có hay không, còn muốn tiếp tục liều chết hiệu mệnh

Đế cung, Trần Đóa Đóa cười lạnh, “Loạn thần tặc tử, dám cấu kết ngoại địch! Đợi trẫm giết ngươi, tất đồ nó cả nhà thập tộc!”

Kình Thiên Vương nói: “Cửu Ương Thần hoàng, ngươi còn không nhận mệnh “

“Trẫm muốn mạng của ngươi!” Trần Đóa Đóa hét lớn, bóp nát trong tay 1 khối ngọc giản.

Sau một khắc đế cung phía trên, không gian kịch liệt khuấy động, 1 cái tế đàn nổi lên. Đây là Trần thị Hoàng tộc, lưu lại chuẩn bị ở sau —— tinh thần đại trận, thực tế liên quan đến trọng đại, há lại sẽ không có thứ 2 bộ dự bị

Tòa tế đàn này quyền hạn cao hơn, cho dù ngoại giới bố trí bị phá hư, vẫn như cũ có thể cưỡng ép, khởi động cả tòa tinh thần đại trận!

Nhưng tế đàn rất yên tĩnh.

Trần Đóa Đóa trừng lớn mắt, nhìn về phía trên tế đàn, kia bên trong vốn nên có 1 viên hạt sen, là tế đàn trấn áp chi vật, cũng là khởi động tinh thần đại trận mấu chốt.

Nhưng bây giờ, hạt sen không gặp!

—

Chương 1312 : Thần hoàng là nữ nhân

Ta hạt sen đâu ta lớn như vậy 1 viên, bảo quang diệu diệu, trấn áp hoàng triều khí số, vạn kiếp khó mà ma diệt hạt sen, đi đâu rồi

Ai là ai !

Trần Đóa Đóa ngắn ngủi mờ mịt về sau, là ly kỳ phẫn nộ, cùng một tia… Đến từ đáy lòng bối rối. Hạt sen mất đi, hiện tại truy cứu việc này, đã không có ý nghĩa, Kình Thiên Vương đang ở trước mắt, mất đi tinh thần đại trận trấn áp, ai có thể ngang hàng

Phải gặp!

Trần Vương cung điện, trong lôi trì, La Quan biểu lộ, có một nháy mắt cổ quái.

Hắn dù không biết toàn cảnh, nhưng xem Trần Đóa Đóa sắc mặt, lại không khó đoán được, trong đó một chút cố sự.

Tựa hồ, là trên tế đàn, ném cái gì mấu chốt chi vật…

Quý Việt tông!

Cái này cũng không khó đoán, liên quan đến có thể tiến vào, quý càng tổ địa lỗ đen chi vật, tất nhiên quý giá vạn điểm.

Đặt ở cái này tế đàn bên trên, rất thích hợp.

Chỉ là không nghĩ tới, Quý Việt tông thuận lợi đắc thủ, lại hại thảm Trần Đóa Đóa.

Kình Thiên Vương híp híp mắt, “Cái này tế đàn có khí tức cường đại tàn hơn, xem ra bổn vương hay là, khinh thường một phương Hoàng tộc, các ngươi có khác thủ đoạn, có thể mạnh khải tinh thần đại trận… Nhưng cũng tiếc, Trần thị vận khí không tốt, trọng yếu như vậy tế đàn, thế mà đều có thể mất trộm.”

“Bổn vương không có kiên nhẫn, lại cùng ngươi đi vòng vèo, kết thúc đi.” Hắn dư quang, nhìn lướt qua lôi trì phương hướng, đưa tay một nắm.

Oanh ——

Thiên địa khuấy động, lực lượng kinh khủng rơi xuống, đem Trần Đóa Đóa cuốn vào trong đó, không ngừng nắm chặt.

Nhìn như đơn giản, kì thực lấy lực áp người, là ngốc nhất cũng là nhất vô giải phương thức.

Chỉ cần không có hắn mạnh, liền chạy thoát không được, cuối cùng bị triệt để trấn áp, sinh tử tồn hồ nhất niệm.

Trần Đóa Đóa toàn lực phản kích, đế bào khuấy động ở giữa, vô số thần quang bắn ra.

Nhưng nàng vốn là, mượn nhờ ngoại vật, mới đột phá tới Thần Hoàng cảnh, cùng Kình Thiên Vương ở giữa chênh lệch, thực tế là quá lớn.

Cho dù thân ở đế cung, có ngoài định mức thực lực tăng thêm, vẫn như cũ bị áp chế gắt gao, khó mà tránh thoát.

Ầm ầm ——

Kia là 2 tôn Thần Hoàng cảnh, va chạm dư ba tản mát, tác động đến phạm vi bên trong, hết thảy đều bị chôn vùi, hủy đi. Thậm chí, liền liền thiên địa bản thân, đều tại mảng lớn vặn vẹo, băng liệt, từng đầu màu đen khe hở hiển hiện, phóng thích khí tức khủng bố.

Giờ phút này, vô số người ngẩng đầu, nhìn về phía đế cung phía trên, thần sắc bàng hoàng không thôi.

Cửu Ương hoàng triều Thần hoàng bệ hạ, chúa tể chí cao vô thượng người, xã tắc chi chủ, giờ phút này liền như lâm vào, trong vũng bùn con mồi, càng là liều mạng giãy dụa, càng là không ngừng chìm xuống, lại bị hoàn toàn áp chế, không có lực phản kháng chút nào.

Bại!

Thần hoàng bệ hạ cái này bại một lần, ai còn có thể cùng Võ Đế tranh phong đây có phải hay không mang ý nghĩa, Trần thị Hoàng tộc xuống dốc… Không đúng, còn có một việc… Vô số ánh mắt, giờ phút này trợn tròn, bọn hắn nghĩ đến trước đó, Kình Thiên Vương nói, Thần hoàng bệ hạ thân phận… Là nữ tử…

Cái này, sẽ là thật sao

“Kình Thiên Vương, trẫm chính là Cửu Ương Thần hoàng, tinh vực chi chủ! Hôm nay như trẫm bất tử, ngày khác không tiếc bất cứ giá nào, cũng muốn đưa ngươi chém thành muôn mảnh!” Trần Đóa Đóa kêu to, dài nhỏ trong đôi mắt băng hàn khuấy động.

Kình Thiên Vương mỉm cười, “Thần hoàng bệ hạ là yêu cầu chết, lấy bảo toàn Trần thị, che giấu đánh cắp hoàng quyền sự tình bổn vương sẽ không giết ngươi, ta trước đó liền nói, ngươi sẽ thành bổn vương thê tử, vì ta thai nghén huyết mạch… Cho nên, hiện ra chân thân đi, Cửu Ương Thần hoàng bệ hạ.”

Hắn phất tay áo vung lên, trấn áp Trần Đóa Đóa lực lượng, lập tức mãnh liệt khuấy động, như sóng lớn nộ hải.

Nhiều lần hoành ép, muốn đánh vỡ Trần Đóa Đóa trên thân, cuối cùng 1 đạo màu sắc tự vệ, để nàng lộ ra chân dung.

“A a! Kình Thiên Vương, trẫm muốn giết ngươi… Giết ngươi…” Trần Đóa Đóa phẫn nộ thét lên.

Ầm ầm ——

Đột nhiên, dần dần dập tắt lôi đình gào thét, lại lần nữa nổ tung, trở nên càng thêm cuồng bạo, tứ ngược.

Thiên khung phía trên, bị đuổi tản ra lôi vân, lại lại bắt đầu lại từ đầu hội tụ.

Kình Thiên Vương đáy mắt, hiện lên vẻ hài lòng, là hắn biết, kế hoạch của mình nhất định hữu hiệu.

Trần Vương nàng quả nhiên, ngạnh sinh sinh giữ chặt xu hướng suy tàn, một lần nữa đạp lên phá cảnh con đường.

Tốt, rất tốt!

“Ha ha ha ha! Thần hoàng bệ hạ, không muốn lại làm giãy dụa, hôm nay liền để ngươi thần dân, tất cả đều thấy rõ ràng, kia ngồi cao 9 tầng hoàng vị phía trên, chấp chưởng tinh biển xã tắc, đến tột cùng là ai… Tất cả mọi người, đều bị Trần thị lừa gạt!”

Kình Thiên Vương cười to, vang vọng đất trời.

Ầm ầm ——

Lôi đình lăn lộn, hung lệ trùng thiên, Trần Vương khí tức, điên cuồng tăng vọt.

Thân ở trong lôi trì, La Quan cảm giác rất nhạy cảm, không khỏi mặt lộ vẻ giật mình, Kình Thiên Vương đây rốt cuộc là có ý gì

Làm sao cảm giác, hắn giống như là cố ý tại, dùng Trần Đóa Đóa chọc giận Trần Vương, buộc nàng liều mạng một lần, kế tiếp theo phá cảnh… Gia hỏa này, chẳng lẽ liền không sợ, Trần Vương thật thuận lợi phá cảnh đến lúc đó, Trần thị coi như có 2 tôn Thần hoàng, liên thủ phía dưới, cho dù hắn là Võ Đế, cũng chưa chắc có thể

chiếm được ưu thế đi

Ân, không đúng, để lọt cái gì… Hắn suy nghĩ nhanh quay ngược trở lại, đột nhiên nghĩ đến Kình Thiên Vương, ngay từ đầu liền nói, muốn cưới Trần Đóa Đóa làm vợ. Cưới vợ có thể, nhưng ai sẽ dùng loại này, hại người thân bại danh liệt, cửa nát nhà tan phương thức trừ phi, hắn muốn cái này thê tử, chỉ là 1 cái nhưng bị lợi dụng đối tượng, căn bản không cần quan tâm tâm ý của nàng.

Kia mục đích, cũng chỉ còn lại có Kình Thiên Vương chính miệng nói, là muốn thai nghén huyết mạch… Cho nên, Trần Đóa Đóa là trong mắt của hắn, sinh dục máy móc… Bức bách Trần Vương phá cảnh, là bởi vì Kình Thiên Vương, muốn tỷ muội song thu, dùng 2 tôn Thần hoàng vì hắn sinh sôi huyết mạch.

Tê ——

Tên vương bát đản này, lá gan thật to lớn, nghĩ cũng rất đẹp.

Trần Đóa Đóa thét lên, “Kình Thiên Vương, trẫm giết ngươi!”

Sau một khắc, thân thể của nàng, đột nhiên xuất hiện biến hóa.

Cao lớn, thẳng tắp dáng người, nhanh chóng co lại thay đổi nhỏ phải tinh tế, anh tuấn, cứng rắn khuôn mặt, màu da biến bạch, ngũ quan hơi biến động, lại khiến kia một đôi dài nhỏ đôi mắt, thêm vô số vũ mị, xinh đẹp. Cuối

cùng, là đầu đầy tóc xanh rủ xuống, tại sau lưng khuấy động, phiêu diêu.

Hầu kết biến mất, trước ngực gồ cao, cho dù là trở nên rộng lớn đế bào, cũng không thể che lấp, Trần Đóa Đóa phong tình, mỹ lệ. Thậm chí, bởi vì phẫn nộ của nàng, nàng chật vật, vì Trần Đóa Đóa tăng thêm mấy điểm yếu đuối.

Kình Thiên Vương đôi mắt nóng lên, cười to, “Ha ha, thật sự là niềm vui ngoài ý muốn, bổn vương thê tử, vậy mà như thế mỹ lệ!”

Cả tòa đế đô, giờ phút này hoàn toàn tĩnh mịch.

Vô số người trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy rung động, khó có thể tin.

Dù là, bọn hắn trước đó liền có suy đoán, nhưng khi một màn này chân chính, xuất hiện tại trước mặt lúc, vẫn như cũ cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Từ trước đến nay anh minh, cơ trí, cường đại, lãnh khốc Thần hoàng bệ hạ, thế mà thật là một nữ tử…

Ngay tại các nơi, chém giết mấy đại tộc tu sĩ, giờ phút này lên tiếng reo hò.

“Thần hoàng là nữ nhân!”

“Trần thị vi phạm khế ước, đánh cắp hoàng quyền đến nay, ngươi cùng còn muốn trợ Trụ vi ngược, kế tiếp theo vì Trần thị quên mình phục vụ “

“Lớn tư mã có mệnh, từ bỏ ngăn cản người, chuyện cũ sẽ bỏ qua!”

Đối diện, rốt cục Hoàng tộc các phương tu sĩ, sắc mặt mờ mịt.

Nữ nhân… Bọn hắn Thần hoàng… Bọn hắn hiệu trung chủ tử… Là nữ nhân… Là 1 cái căn bản, liền không có tư cách kế thừa hoàng vị nữ nhân… Cái này muốn bọn hắn, còn thế nào vì bệ hạ không màng sống chết… Bệ hạ, ngài muốn thần cùng làm sao bây giờ !

Ầm ầm ——

Đúng lúc này, khủng bố lôi đình gào thét vang vọng đất trời, nháy mắt bừng tỉnh vô số người, hãi nhiên ngẩng đầu nhìn lại. Liền gặp, trên đỉnh đầu lôi vân, không ngờ trở nên tinh hồng, liền ngay cả kia đánh xuống lôi đình, đều bị nhuộm thành màu đỏ… Như máu tươi thẩm thấu, thảm liệt, quyết tuyệt!

—

Chương 1313 : Đáng sợ Kình Thiên Vương

La Quan trong lòng giật mình, Trần Vương liều mạng.

Lần này, nếu không thể phá cảnh, nàng tại chỗ liền muốn vẫn lạc.

Thậm chí hình thần câu diệt, vạn kiếp bất phục!

“Hoàng tỷ!” Trần Đoàn đoàn thét lên, nàng không lo được tự thân bại lộ, dẫn dắt hỗn loạn, giờ phút này đầy mặt hoảng sợ.

Trần Vương trên thân, có nàng cho hoàng triều bí bảo, cho dù phá cảnh thất bại, cũng có thể triệt tiêu một nửa phản phệ.

Nhiều nhất, cũng chính là nguyên khí trọng thương, sẽ không đả thương cùng căn bản.

Nhưng bây giờ, Trần Vương lại trực tiếp thiêu đốt bí bảo, vậy thì không phải là giúp nàng triệt tiêu phản phệ, mà là chặt đứt tự thân đường lui.

1 bước này, nàng như không bước qua được, liền muốn tại chỗ đột tử.

“Mau dừng lại, Hoàng tỷ, ngươi sẽ chết!”

Kia bí bảo, đến từ vũ trụ hải chỗ sâu, cực kỳ tà tính quỷ

dị, đốt cháy nó đột phá Thần Hoàng cảnh, vật này nhất định phản phệ.

Lấy Trần Vương bây giờ trạng thái, tuyệt không nửa điểm thành công hi vọng.

Là bởi vì nàng, đều là bởi vì nàng!

Trần Đóa Đóa vành mắt biến đỏ, lẩm bẩm nói: “Hoàng tỷ, từ nhỏ đến lớn, ngươi đô hộ lấy ta, để cho ta… Lần này, càng là vì ta, muốn liều mạng…”

“Thế nhưng là, ta không thể nhìn ngươi chết a Hoàng tỷ… Vũ trụ này dù lớn, nhưng thân nhân của ta, cũng chỉ có ngươi 1 cái.”

“Hoàng tỷ, ta nhất định phải cứu ngươi, ngươi đừng trách ta.”

Nàng nhắm mắt lại lại mở ra, một mảnh tỉnh táo, “Kình Thiên Vương, trẫm đáp ứng làm thê tử của ngươi, ngươi cứu ta Hoàng tỷ, thả nàng rời đi.”

Kình Thiên Vương cười to, “Trẫm cái danh hiệu này, đã không thuộc về ngươi, hiện tại nói thiên hạ biết người, tên của ngươi là cái gì “

“… Trần Đóa Đóa.”

“Trần Đóa Đóa, đi đến bổn vương trước mặt, quỳ xuống, phục thị chủ nhân của ngươi.” Kình Thiên Vương thần sắc lạnh lùng, “Ngươi bây giờ, đã không xứng làm bổn vương thê tử, coi như 1 cái tiện thiếp đi!”

Nói xong, hắn phất tay áo vung lên, tán đi trấn áp chi lực.

Trần Đóa Đóa sắc mặt tái nhợt, “Ngươi… Ngươi phải cứu ta Hoàng tỷ… Thả nàng rời đi…”

“Bổn vương đáp ứng ngươi.”

Trần Đóa Đóa cắn răng, đi hướng Kình Thiên Vương.

Giờ khắc này, tất cả ánh mắt, đều rơi vào trên người nàng, vô luận là phản bội mấy đại tộc, hay là hiệu trung người hoàng tộc, đều mặt mũi tràn đầy rung động. Cao cao tại thượng Thần hoàng bệ hạ, bây giờ lại muốn hèn mọn đến, quỳ gối trước mặt người khác, đi khẩn cầu tha thứ.

Điên, thật sự là điên!

“Ha ha ha ha!” Kình Thiên Vương cười to, hắn nhìn về phía lôi vân, “Trần Vương, hai tỷ muội các ngươi, thật đúng là tình thâm a.”

“Bổn vương lời ra tất thực hiện, chỉ cần ngươi bây giờ dừng lại, cùng Trần Đóa Đóa cùng một chỗ, quỳ gối bổn vương trước mặt, ta liền tha các ngươi.”

Hắn chính là, muốn đem Trần Đóa Đóa, chà đạp đến bùn ô bên trong, thương tích đầy mình.

Ép Trần Vương, tiến vào trạng thái điên cuồng, hoặc là liền chết, hoặc là tân sinh!

Khác, Kình Thiên Vương căn bản không thèm để ý.

Trần Đóa Đóa ngẩng đầu, nàng dài nhỏ, vũ mị đôi mắt, giờ phút này một mảnh kiên quyết, “Nhục nhã ta có thể, đừng nhúc nhích tỷ ta… Hoàng tỷ, ngươi mau trốn!”

Oanh ——

Trong cơ thể nàng, khủng bố ba động nháy mắt bộc phát, Thần Hoàng cảnh khí tức, lấy tốc độ kinh người tăng vọt.

Vương tước đại tộc Chu thị, đều có đốt thần bí pháp truyền thừa, huống chi là chấp chưởng Cửu Ương hoàng triều, thân là Hoàng tộc Trần thị

Nàng Trần Đóa Đóa, chính là Cửu Ương Thần hoàng, liệt tổ liệt tông đều đang nhìn nàng, há có thể hèn mọn cầu sống bất quá, chính là vừa chết!

Chỉ cần, có thể kéo lại Kình Thiên Vương, để Hoàng tỷ thoát thân liền có thể —— ‘Ta đều phải chết, Hoàng tỷ nàng, nhất định có thể nhìn ra, sẽ không lại liều mạng đi nàng chính là lôi đình đạo thể, đánh đổi một số thứ, bảo toàn tính mệnh ứng vô vấn đề.’

Cái này liền đủ.

Chỉ cần Hoàng tỷ thoát thân, lấy nàng tư chất, sớm muộn có thể đột phá Thần Hoàng cảnh, đến lúc đó nhất định có cơ hội báo thù! Trần Đóa Đóa đối này không chút nghi ngờ. Nếu không, năm đó kế thừa hoàng vị lúc,

nàng cũng sẽ không hung hăng càn quấy, ngạnh sinh sinh từ Hoàng tỷ trong tay, “Cướp đi” vị trí này.

Bởi vì, Hoàng tỷ người rất tốt, mà lại nàng càng thêm ưu tú, xuất sắc, hoàn toàn có thể bằng vào tự thân, đột phá Thần Hoàng cảnh.

Về phần nàng Trần Đóa Đóa… Chính là cái lười biếng, không muốn phát triển người, mà lại nàng là thật, rất thích mỹ nhân a… Cho nên, Thần hoàng vị trí này, nàng ngồi rất vui vẻ.

Mà bây giờ, liền đến nàng vị này Trần thị Thần hoàng, bảo vệ tôn nghiêm thời khắc —— Kình Thiên Vương, cùng trẫm cùng một chỗ, chung phó Hoàng Tuyền đi!

Chịu thua quỳ cầu người si nói mộng!

Ầm ầm ——

Trần Đoàn đoàn một bước đạp xuống, khí tức khủng bố, đưa nàng cùng Kình Thiên Vương, nháy mắt cuốn vào trong đó.

Mắt thấy, chính là 2 Thần Hoàng cảnh, ngọc thạch câu phần kết cục, Trần Đoàn đoàn quanh thân khủng bố, thảm liệt khí tức, đột nhiên nhanh chóng dập tắt.

Nàng mi tâm, xuất hiện 1 đạo ấn phù, lóe ra ô ánh sáng màu choáng, càng đem nàng một thân tu vi, cho ngạnh sinh sinh phong ấn.

“Không! Tại sao có thể như vậy !” Trần Đóa Đóa mặt lộ

vẻ tuyệt vọng.

Nàng thậm chí không biết, mình lúc nào, bị người mưu hại.

Hiện tại, mà ngay cả liều mình đánh cược một lần, đều làm không được.

Một khi rơi vào Kình Thiên Vương trong tay, hậu quả kia, nàng không dám nghĩ.

Kình Thiên Vương mỉm cười, “Trần Đóa Đóa, ngươi cho rằng bổn vương, thật sẽ như vậy tuỳ tiện, liền buông ra ngươi sao khi ngươi nói ra tên thật lúc, ngươi liền đã mất đi phản kháng chỗ trống.”

“Hết thảy, đều kết thúc!”

Cổ tiên nhân thủ đoạn, chính là quỷ dị như vậy.

Phía sau hắn một nắm.

Trần Đóa Đóa không bị khống chế, bay về phía Kình Thiên Vương.

Đúng lúc này, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, đầy trời màu đỏ lôi vân, cùng nhiễm huyết sắc lôi đình, sát na toàn bộ bộc phát.

Sau đó, lại tại một nháy mắt, toàn bộ thu liễm, tiêu tán.

Một thân ảnh, xuất hiện ở trước mắt thế nhân, Trần Vương tóc dài, giờ phút này bị lôi đình quấn quanh, trên

thân váy dài, biến thành lôi đình giáp trụ, khí tức cả người, như 1 cái lôi đình đại dương mênh mông, mênh mông, thoải mái, hủy diệt mà thâm bất khả trắc.

Thần Hoàng cảnh!

Lấy lôi đình, phá cảnh cực hạn.

Nàng thành công.

Oanh ——

Một tiếng lôi đình oanh minh, Trần Vương thân ảnh biến mất, sau một khắc lại lần nữa xuất hiện, 1 đem lôi đình trường thương đâm về Kình Thiên Vương.

Nổ vang rung trời, nương theo lấy ngàn tỉ lôi đình nổ tung, Kình Thiên Vương thân ảnh nhanh lùi lại, trên người hắn trường bào vỡ vụn, xuất hiện lôi đình tứ ngược vết tích.

Một bên khác, Trần Vương đưa tay, một chỉ điểm tại Trần Đóa Đóa giữa lông mày, thuần khiết, thật lớn lôi đình, là hết thảy tà mị chi pháp khắc tinh.

Đôm đốp ——

Kia 1 đạo, phong ấn Trần Đóa Đóa phù văn, trực tiếp nổ nát vụn.

“Hoàng tỷ!” Trần Đóa Đóa mặt mũi tràn đầy kích động, “Ngươi đột phá, tốt… Ta liền biết, ta Hoàng tỷ là tuyệt nhất, ngươi nhất định có thể!”

Trần Vương nói: “Đóa đóa, ngươi thụ ủy khuất.”

Trần Đóa Đóa lắc đầu, “Bại lộ thân phận như thế nào nữ nhân lại như thế nào ! Ngươi ta tỷ muội, bây giờ đều là Thần Hoàng cảnh, trước trấn sát Kình Thiên Vương, lại giết sạch phản bội người, cái này Cửu Ương hoàng triều vẫn như cũ, là ta Trần thị thiên hạ, chẳng lẽ ai còn dám, nhảy ra phản kháng ngươi ta “

Trần Vương gật đầu, “Tốt, Hoàng tỷ nghe ngươi, ngươi muốn làm Thần hoàng, vậy ngươi liền vĩnh viễn, đều là Cửu Ương hoàng triều Thần hoàng.”

Bá ——

Hai tỷ muội ngẩng đầu, sát cơ trùng thiên, lạnh thấu xương thấu xương!

Đối diện, Kình Thiên Vương không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, “Ha ha, tốt, Trần Vương, ngươi quả nhiên không có để bổn vương thất vọng, rốt cục đột phá.”

“Tốt, quá tốt! Trời cao đãi bổn vương không tệ, 2 tôn Thần Hoàng cảnh nhất định có thể thay bổn vương, dựng dục ra hoàn mỹ nhất đạo thai!”

“Chết!” Trần Vương quát lạnh, một bước đạp xuống.

Oanh ——

Lôi quang bắn tung toé, nàng thân ảnh biến mất.

Khi xuất hiện lại, lôi đình xen lẫn trường thương, trực chỉ Kình Thiên Vương mi tâm.

“Đến hay lắm!” Kình Thiên Vương cũng muốn biết, Trần Vương rốt cục mạnh đến mức nào, dạng này hắn mới có thể xác định, đạo thai cuối cùng chất lượng.

1 quyền đánh ra, Võ Đế bá đạo, cường thế hiển thị rõ, cho dù đối mặt sát phạt khủng bố, lôi đình chi đạo Thần hoàng cũng nửa điểm không sợ.

“Oanh” một tiếng vang thật lớn, nắm đấm cùng trường thương đối oanh, Võ Đế khủng bố nhục thân, lại không lưu nửa điểm vết thương. Mặc cho lôi đình tứ ngược toàn thân, cũng chỉ là khiến Kình Thiên Vương trên thân trường bào, trở nên phá thành mảnh nhỏ.

Đối diện, Trần Vương bị đánh lui ra ngoài, “Đôm đốp” “Đôm đốp” liên tiếp nổ đùng, là nàng quanh thân lôi đình đang đổ nát.

Lôi đình chi đạo chí cương chí cường, sát phạt vô song, Trần Vương có thể lấy mới vào Thần hoàng chi cảnh, cùng Võ Đế chính diện đối cứng, đã tính cực mạnh.

Nhưng rõ ràng, không chiếm được lợi lộc gì.

“Trấn!”

Trần Đóa Đóa trên tay pháp quyết hoàn thành, 1 đạo Kim Quang sát na rơi xuống, đem Kình Thiên Vương giam ở trong đó.

Kim Quang như vật sống, nhanh chóng lưu chuyển, xen lẫn, hóa thành từng tầng từng tầng khủng bố phong cấm.

Bị đánh lui Trần Vương, theo lôi đình oanh minh, lại lần nữa tới gần.

Trường thương đâm rơi, muôn vàn lôi đình bộc phát, sát na bộc phát vô số lôi quang, đem Kình Thiên Vương bao phủ trong đó.

Kim Quang cùng lôi quang xen lẫn, đây là 2 tôn Thần Hoàng cảnh liên thủ một kích, uy lực chi khủng bố, khiến không gian vặn vẹo, vỡ nát.

Vô số người, trừng lớn 2 mắt, mặt mũi tràn đầy khẩn trương.

Nhất là, phản bội Trần thị mấy đại tộc tu sĩ, giờ phút này từng cái sắc mặt tái nhợt, hận không thể đem Kình Thiên Vương mắng chết.

Vương bát đản, gọi ngươi trang - bức!

Lúc trước, khi có cơ hội, không trực tiếp phế Trần Vương, bắt đi Trần Đóa Đóa, kéo dài đến cuối cùng Trần Vương lại thật đột phá.

2 tôn Thần hoàng lại…

Tê!

Như Kình Thiên Vương, thật bị Trần thị tỷ muội trấn sát,

bọn hắn sẽ là kết cục gì tru thập tộc… Cũng không phải nói một chút mà thôi.

Đế cung, La Quan cười khổ, hắn là thật nghĩ đi, không nghĩ lẫn vào trong đó.

Nhưng Trần Vương thành tựu Thần hoàng chi địa, có thiên địa đại đạo dư vị ngăn cản, mới làm hắn đưa thân vào đây, không có gặp tác động đến.

Thật muốn đi ra ngoài, đó mới là muốn chết, chỉ cần bị một chút xíu đánh trúng, tại chỗ liền phải thành cặn bã.

Giờ phút này hắn nhìn về phía chiến cuộc, Kim Quang cùng lôi quang, đều hạo đãng sáng rực, phản chiếu trong mắt, hiển thị rõ khủng bố uy thế.

Nhưng ở La Quan cảm giác bên trong, thuộc về Kình Thiên Vương khí tức, vẫn như cũ hừng hực mà cường thế, không có nửa điểm suy yếu tư thái.

‘Kình Thiên Vương, quả nhiên có khác ẩn tàng!’

‘Khó trách, hắn không sợ Trần Vương đột phá… Hôm nay kết cục, sợ là nếu không diệu.’

‘Ta phải nghĩ biện pháp, mau rời khỏi, miễn cho bị liên luỵ!’

Ngay tại, La Quan suy nghĩ chuyển động lúc, cười to một tiếng, từ Kim Quang, lôi quang bên trong truyền ra, “Rất tốt, hai tỷ muội các ngươi thực lực, để bổn vương hài lòng.”

Oanh ——

Khủng bố khí huyết phóng lên tận trời, Kim Quang, lôi quang một nháy mắt, liền bị đánh nát.

Kình Thiên Vương thân ảnh xuất hiện ở trước mắt mọi người, chỉ gặp hắn giờ phút này, người mặc màu đen chiến giáp, vật này như cùng hắn bản thân, trực tiếp sinh trưởng đến cùng một chỗ, rõ ràng là 1 kiện thích hợp vũ phu khủng bố chi vật, thôi động Kình Thiên Vương khí tức, trở nên càng thêm cường đại.

Trước đó, Trần Vương, Trần Đóa Đóa liên thủ, 2 tôn Thần hoàng trấn sát, lại không có thể gây tổn thương cho hắn nửa điểm.

Trần Đóa Đóa nhíu mày, “Hoàng tỷ, cái này Kình Thiên Vương tựa hồ, không tốt lắm giết…”

Trần Vương gật đầu, “Đi!”

Bá ——

Bá ——

2 tỷ muội, xoay người rời đi.

Giờ phút này, các nàng chân linh chấn động, từ Kình Thiên Vương trên thân, cảm nhận được đáng sợ uy hiếp.

Không phải là đối thủ vậy liền trốn, chỉ cần bất tử, tương

lai liền có hi vọng.

Kình Thiên Vương cười to, “Muốn đi không kịp!”

Hắn đưa tay nhấn một cái, 1 đạo khủng bố chưởng ấn, từ chín ngày rơi xuống, Trần Đóa Đóa, Trần Vương sắc mặt đại biến.

Các nàng đã bị khóa chặt, không thể trốn đi đâu được!

—

Chương 1314 : Tuyệt vọng

Kình Thiên Vương xuất thủ, 1 chưởng phúc thiên địa, vạn vật khó thoát.

Võ Đế cường hãn, vượt quá tưởng tượng!

Giờ phút này, hắn như chí cao chúa tể, dù là Thần Hoàng cảnh cũng khó có thể chống lại.

Ai có thể nghĩ tới, thế cục đột nhiên, càng lại độ nghịch chuyển.

Oanh ——

Oanh ——

Trần Đóa Đóa, Trần Vương 2 người trùng điệp rơi xuống, đại địa vỡ nát, vô số khe hở hướng ngoại điên cuồng lan tràn.

Mảng lớn thần quang bắn ra, lôi đình oanh minh, nhưng cho dù là 2 tôn Thần Hoàng cảnh toàn lực xuất thủ, lại không thể từ đó tránh thoát.

Cả tòa đế đô, lúc này hoàn toàn tĩnh mịch!

Vô số người trừng lớn 2 mắt, mặt mũi tràn đầy không dám tin, Trần Vương phá cảnh, lấy lôi đạo thành tựu Thần hoàng, triển lộ vô địch chi uy.

Vốn cho rằng, đến tận đây Kình Thiên Vương đại thế đã mất, nhưng hắn lại có thể bằng sức một mình, trấn áp 2 vị Thần hoàng.

Đây chính là, võ đạo cấp cường giả khủng bố sao tung tận mắt nhìn thấy, mọi người vẫn cảm giác phải không thể tưởng tượng nổi.

“Kình Thiên Vương! Thật sự cho rằng hôm nay, ngươi liền thắng” Trần Đóa Đóa kêu to, “Đã muốn chết, trẫm liền thành toàn ngươi!”

Nàng ngẩng đầu, khí thế hùng hổ, “Ngụy Trang, Ngụy huynh! Trẫm trước đó đối ngươi thái độ không tốt, là trẫm sai, mời ngươi xuất thủ, giúp ta Trần thị vượt qua nan quan, trẫm ngày sau tất có hậu báo!”

Không sai, Trần thị còn có bài.

Ngụy Trang người này, hư hư thực thực cổ tiên nhân, thực lực cường hãn đến cực điểm, Kình Thiên Vương lại như thế nào chỉ cần hắn xuất thủ, nhất định có thể trấn áp.

Chỉ bất quá, vừa rồi Trần Đóa Đóa không muốn, thiếu càng đại nhân hơn tình, nếu không Trần thị liền các nàng hai tỷ muội, lấy gì trả Hoàng tỷ không đáp ứng, chẳng lẽ muốn bồi lên trẫm nhưng thế cục so người mạnh, hiện tại không được chọn, chỉ có thể trước nhận dưới lại nói.

Kình Thiên Vương sắc mặt, lộ ra một tia nghiêm túc,

nhìn về phía Trần Vương cung điện, hắn dù không cho rằng, đối phương có tư cách cùng hắn chống lại.

Nhưng liền dưới mắt biết, cái này Ngụy Trang đích xác, là có chút cổ quái.

Giữa thiên địa, hoàn toàn yên tĩnh.

Trần Đóa Đóa mở miệng, lại không đạt được đáp lại, nàng tức hổn hển, “Họ Ngụy, trẫm đều nói xin lỗi, ngươi không cần thiết, hẹp hòi như vậy sao !”

Hắn thế mà, muốn gặp chết không cứu.

Mà người như vậy, nàng trước đó vậy mà, còn cảm thấy rất không sai, chuẩn bị giới thiệu cho Hoàng tỷ.

Thật sự là mắt bị mù!

Trần Vương lắc đầu, “Đóa đóa, không thể làm càn! Ngụy đạo hữu hắn, hẳn là có chính mình nguyên nhân, hôm nay chi kiếp bởi vì Trần thị mà lên, đương nhiên phải từ ngươi ta đối mặt.”

Nàng thở sâu, mặt lộ vẻ túc mục, “Chờ chút, ta sẽ đánh phá phong ấn, ngươi chuẩn bị khu động món đồ kia… Trận chiến ngày hôm nay, chúng ta chưa chắc sẽ thua!”

Oanh ——

Sau một khắc, lôi đình bộc phát, xích hồng như máu nhuộm. Trần Vương tóc dài, trực tiếp biến thành huyết sắc, khí tức cả người, điên cuồng tăng vọt.

Cùng loại đốt thần bí pháp, nhưng uy lực càng thêm cường đại.

“Mở!”

Một tiếng quát lớn, hạo đãng lôi đình trùng thiên, đem 1 chưởng trấn áp đánh nát.

Trần Vương điều khiển lôi đình mà lên, cùng Kình Thiên Vương chém giết, chỉ thấy mảng lớn xích hồng lôi đình, đem 2 người cuốn vào trong đó, thân ảnh mơ hồ không rõ, chỉ có thể nhìn thấy 2 thân ảnh, không ngừng đụng nhau, tách ra.

Mỗi một lần giao thủ, đều có kinh thiên oanh minh vang vọng đất trời, bắn ra khí tức, càng là làm lòng người thần run rẩy, sợ hãi.

Trần Vương liều mạng!

Lấy đốt cháy bản thân làm đại giá, ngạnh sinh sinh ngăn chặn, Kình Thiên Vương thế công.

Trần Đóa Đóa cắn răng, hung hăng trừng mắt liếc, Trần Vương cung điện chỗ, đưa tay điểm tại mi tâm.

Đôm đốp ——

Giống như là đánh vỡ cái gì, khí tức của nàng, lúc này kịch liệt chấn động.

Trần thị Hoàng tộc năm đó, từ vũ trụ hải chỗ sâu, đoạt

được 1 kiện đặc thù “Thu nhận vật”, nhưng trợ giúp đỉnh tiêm Thần vương, cưỡng ép phá vỡ 1 cảnh, tấn thăng Thần hoàng cấp độ.

Trừ cái đó ra, nó còn có một cái vật cộng sinh, cần đánh vỡ “Thu nhận vật” xác ngoài, mới có thể đem nó kích phát, vận dụng.

Nhưng vừa đến, quá trình này cần thời gian, thứ 2 phải trả ra cực lớn đại giới, Trần Đóa Đóa lúc trước trực diện Kình Thiên Vương, còn không có cân nhắc tốt phải chăng vận dụng đâu, đã bị trấn áp.

Giờ phút này Trần Đóa Đóa mặt lộ vẻ thống khổ, một giọt đỏ thắm huyết châu, từ nàng mi tâm chui ra, tiếp xúc đến không khí về sau, lại giống như là 1 viên hạt giống, trực tiếp mọc rễ nảy mầm, nhanh chóng sinh trưởng thành, một gốc toàn thân xích hồng thực vật.

Nhưng quỷ dị chính là, gốc cây thực vật này chạc cây tuy nhiều, cũng chỉ có một chiếc lá, nó mặt ngoài tránh mấy lần, lập tức cả cây thực vật nhanh chóng khô héo, tất cả xích hồng chi sắc, đều bị mảnh này Diệp tử hấp thu, toàn thân đỏ thắm ướt át.

Phốc phốc ——

Phốc phốc ——

Đúng là cái này Diệp tử xung quanh, không gian nhanh chóng băng liệt, như không chịu nổi, nó phóng thích ra sắc bén chi khí. Trần Đóa Đóa sắc mặt tái nhợt, nắm mảnh này Diệp tử, nàng 2 con trắng nõn ngón tay, nháy

mắt bị cắt đứt mở, giăng khắp nơi vết thương.

Chịu đựng thẳng tới hồn phách kịch liệt đau nhức, Trần Đóa Đóa vung tay, đem mảnh này Diệp tử đánh ra.

Xích hồng lóe lên, sát na biến mất!

Sau một khắc một tiếng gầm thét, ở trong thiên địa vang lên, thiêu đốt bản thân bắn ra màu đỏ lôi đình Trần Vương, bị trực tiếp đánh bay, miệng mũi chảy máu.

Kình Thiên Vương cúi đầu nhìn về phía trước ngực, màu đen chiến giáp lại bị, cắt đứt mở 1 đạo khe, có thể thấy được một mảnh màu đỏ Diệp tử phần đuôi, chính khảm ở trong đó.

Đáng sợ chôn vùi chi lực từ trong đó bộc phát, nếu không phải hắn chân linh ký sinh ở thiên địa, vẫn chưa giấu vào tại nhục thân ở giữa, lại thật phải bị thua thiệt.

Cái này khiến Kình Thiên Vương mặt lộ vẻ lãnh ý, “Xem ra, bổn vương ngược lại là thật, khinh thường các ngươi hai tỷ muội.” Hắn nắm Diệp tử, ngạnh sinh sinh rút ra, “Ba” một tiếng, bị 2 ngón tay sinh sinh bóp nát.

Oa ——

Trần Đóa Đóa một ngụm máu tươi phun ra, khí tức uể oải.

Thậm chí, trong cơ thể nàng món kia “Thu nhận vật”, tại thụ trọng thương về sau, trực tiếp bắt đầu phản phệ.

Quỷ dị màu đỏ ấn ký, xuất hiện tại thân thể nàng mặt ngoài, lẫn nhau nối liền cùng nhau, lộ ra một cỗ thật sâu ác niệm.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Thanh âm rất nhỏ truyền ra, giống như là ngay tại từng bước xâm chiếm thân thể của nàng, đại đạo!

“Đóa đóa!” Trần Vương quát to một tiếng, sau một khắc nàng bên ngoài cơ thể, khuấy động, sôi trào lôi đình, triệt để bạo tẩu.

Lực lượng cuồng bạo, thậm chí vượt qua nàng bản thân cực hạn chịu đựng, mặt ngoài thân thể hiển hiện, từng đạo vết rách.

Ầm ầm ——

1 cái khủng bố lôi trì hư ảnh, tại Trần Vương đỉnh đầu hiển hiện, cổ lão mà to lớn, như tồn tại ở vũ trụ không biết chỗ sâu.

Giờ phút này, nhận nàng triệu hoán, giáng lâm 1 đạo hình chiếu.

“Lôi đình tổ nguyên!”

Kình Thiên Vương đáy mắt bỗng dưng sáng lên, Trần Vương thật sự chính là, cho hắn 1 cái kinh hỉ lớn. Nàng có thể lấy, chỉ là Thần Hoàng cảnh tu vi, liền dẫn động

lôi đình tổ nguyên… Tuy chỉ là 1 đạo hình chiếu, nhưng cũng đầy đủ cho thấy, nó kinh người lôi đạo thiên phú.

Lấy cổ tiên bình phán tiêu chuẩn, chỉ này một điểm liền có thể xác định, Trần Vương có Đại đế chi tư!

Nàng chỗ dựng dục đạo thai, nhưng hoàn chỉnh cướp đoạt, kế thừa, Trần Vương hết thảy, đem bù đắp hắn thiếu khuyết cái kia đạo thời cơ.

Đế cảnh đang nhìn!

Có lẽ, lần tiếp theo đoạt xá, chưa hẳn có thể thành công, nhưng chỉ cần nhìn thấy ánh rạng đông, không ngừng luân hồi xuống dưới, tất nhiên có thể đạt thành.

Tốt!

“Ha ha ha!” Kình Thiên Vương cười to, “Trần Vương, ngươi nghĩ liều mạng nhưng bổn vương lại không nỡ bỏ ngươi chết, ngươi sẽ thành, bổn vương nhất trân ái tân nương.”

Hắn 1 quyền đánh ra, cuồn cuộn khí huyết như thiên hà treo ngược, đánh nát ngay tại ngưng tụ lôi đình tổ nguyên hình chiếu. Lại lật tay, đem Trần Vương trấn áp, nàng bên ngoài cơ thể khuấy động, sôi trào lôi đình chi lực, bị ngạnh sinh sinh từng chút từng chút, bức về thể nội.

Mặc cho Trần Vương đem hết toàn lực, thực lực tuyệt đối chênh lệch, lại không có chút nào cơ hội.

Kình Thiên Vương khủng bố, khiến người khó có thể tin!

Thậm chí, liền ngay cả Trần Vương giờ phút này, cũng nhịn không được, sinh ra một tia tuyệt vọng.

Quá mạnh!

Cái này Kình Thiên Vương tựa như là 1 cái, không thấy đáy khủng bố thâm uyên, một lần lại một lần liều chết bộc phát, lại đều bị tuỳ tiện trấn áp.

Liền tựa như, hắn có vô địch chi cảnh, bây giờ chỗ triển lộ ra, cũng chỉ là một góc của băng sơn mà thôi.

‘Ngụy Trang là bởi vì, đã sớm phát giác được điểm này, cho nên mới cự tuyệt xuất thủ sao’ Trần Vương khóe miệng, lộ ra một nụ cười khổ.

Nàng cũng không phẫn nộ, oán hận, như dị địa ở chung, chẳng lẽ nàng sẽ vì Ngụy Trang, đi trêu chọc 1 tôn không thể chiến thắng địch nhân

Chỉ là, đem hết toàn lực, cửu tử nhất sinh, mới rốt cục tiến vào, tha thiết ước mơ Thần Hoàng cảnh, phải dòm thiên địa mênh mông.

Cứ như vậy chết đi, thực tế rất không cam tâm.

Mà lại, Kình Thiên Vương ánh mắt, để Trần Vương trong lòng băng hàn… Có lẽ muốn vừa chết, đối với các nàng mà nói, đều là một loại hi vọng xa vời.

Trần Vương cung điện.

La Quan sắc mặt nặng nề, thất bại… Trần Vương cùng Trần Đóa Đóa liên thủ, 2 tôn Thần Hoàng cảnh cường giả, riêng phần mình thi triển liều mạng thủ đoạn, lại như lấy trứng chọi đá.

Cái này Kình Thiên Vương, thâm bất khả trắc!

Thậm chí, cho dù hắn tái hiện, ban đầu ở Chu thị trạng thái, cũng chưa hẳn là nó đối thủ.

Cho nên, La Quan lựa chọn trầm mặc.

Dù sao, cùng Trần thị Hoàng tộc, song phương chỉ là quan hệ hợp tác, đủ khả năng phạm vi bên trong, La Quan không ngại xuất thủ tương trợ. Nhưng nếu muốn hắn liều mạng, thậm chí rất có thể một đi không trở lại… Thật có lỗi, chúng ta giao tình, còn chưa tới 1 bước này.

Hoa tỷ muội cũng không được!

“Hoàng tỷ! Hoàng tỷ!” Trần Đóa Đóa thét lên, nàng biết, thế cục đã triệt để mất khống chế.

Như rơi vào đến, cái này Kình Thiên Vương trong tay, các nàng hai tỷ muội, nhất định thê thảm đến cực điểm.

‘Không! Trẫm cùng Hoàng tỷ tuyệt đối không thể, luân lạc tới kết cục này.’

‘Nghĩ biện pháp, nhất định có thể có biện pháp… Ngụy Trang! Đáng chết Ngụy Trang! Ngươi muốn gặp chết không cứu, nằm mơ!’

Trần Đóa Đóa đáy mắt, hiện lên một tia tàn nhẫn.

Về phần hậu quả… Phải sống sót, mới có thể có hậu quả, nếu là tình thế chắc chắn phải chết, dù là chỉ có lỡ như hi vọng, cũng muốn buông tay đánh cược một lần.

Về phần có thể hay không, liên luỵ Ngụy Trang, cuối cùng hại hắn… Hừ! Trẫm đều phải chết, còn có thể lo lắng những này

Muốn chết cùng chết!

“Ngụy Trang, tỷ phu! Hoàng tỷ đều đã, là ngươi người, ngươi thật chẳng lẽ, muốn gặp chết không cứu ta biết, ngươi đối trẫm một mực đến, cũng lòng mang hắn niệm, trẫm đáp ứng ngươi, chỉ cần có thể vượt qua hôm nay, trẫm cùng Hoàng tỷ đều là ngươi!”

“Ngươi trừng mắt làm cái gì thật sự cho rằng ngươi cất giấu, trẫm liền không nhìn thấy ngươi ! Đừng nóng giận, mau đánh chết tên vương bát đản này! Hắn quá xấu, nếu quả thật muốn lựa chọn một cái nam nhân, trẫm cùng Hoàng tỷ đương nhiên tuyển ngươi. Ngụy Trang, ngươi có còn hay không là cái nam nhân…”

Trần Đóa Đóa triệt để thả bản thân.

Mặt mũi

A!

Thứ gì, chỉ cần có thể sống sót, trẫm cái gì đều không

để ý.

La Quan: …

Hắn là thật không nghĩ tới, Trần Đóa Đóa gia hỏa này, tại bại lộ nữ nhân thân phận về sau, thế mà có thể không biết xấu hổ như vậy.

Thần hoàng tôn nghiêm đâu Thần hoàng kiêu ngạo đâu ngươi thế mà có thể nói ra, cùng Trần Vương 2 người cùng một chỗ… Cái này dụ hoặc, phải đặt ở bình thường, ta có lẽ sẽ còn, hơi cân nhắc như vậy một chút.

Nhưng bây giờ, ngươi có bao xa, chết cho ta bao xa!

Bá ——

Đột nhiên, 1 đạo băng lãnh ánh mắt, từ đỉnh đầu rơi xuống, La Quan một cái giật mình.

Không phải, Kình Thiên Vương ngươi có đầu óc hay không, trừng mắt nhìn ta làm gì như thế 2 câu nói, liền đem ngươi cho lừa gạt.

Ngươi đều thắng, gọn gàng mà linh hoạt đánh ngất xỉu các nàng, trực tiếp dẫn người đi, không tốt sao !

“Ngụy Trang… Hắc, bổn vương trước đó, là thật không có đưa ngươi xem ở mắt bên trong, nhưng bây giờ… Ta ngược lại là có một chút hứng thú…”

Kình Thiên Vương đôi mắt sáng rực.

Hắn đương nhiên, không phải thật bởi vì, bị Trần Đóa Đóa chọc giận… Tốt a, đích thật là có như vậy một chút, dù sao bị người trước mặt mọi người nói xấu, tuyển Ngụy Trang không chọn hắn, tượng đất cũng có 3 điểm hỏa khí.

Cho nên, Kình Thiên Vương nghiêm túc, nhìn nhiều La Quan một chút.

Chính là cái nhìn này, để hắn nhìn ra khác biệt, cái này Ngụy Trang trên thân lại tàng lấy một loại nào đó, có thể khiên động hắn tâm thần khí cơ.

Là cái gì, Kình Thiên Vương không biết, nhưng giữa bộ ngực, viên kia nhảy lên kịch liệt trái tim, đang minh xác nói cho hắn —— thứ này, hắn nhất định phải cầm tới.

Thậm chí, cho Kình Thiên Vương cảm giác, Ngụy Trang ẩn tàng bí mật này, so Trần thị hai tỷ muội, đều càng trọng yếu hơn!

—

Chương 1315 : Bổn vương rất thất vọng

La Quan một trái tim chìm đến đáy cốc, nếu có tuyển, hắn khẳng định đem Trần Đóa Đóa, trực tiếp đóng gói đưa cho Kình Thiên Vương.

Cái này điên phê nữ nhân, hại người rất nặng!

Nhưng hắn đồng dạng rõ ràng, sự tình tính chất thay đổi, Kình Thiên Vương hiện tại, rõ ràng đối với hắn lên hứng thú, chính hắn nói.

Tê ——

Vương bát đản!

Trần thị tỷ muội, 2 cái Thần Hoàng cảnh đại mỹ nhân, còn chưa đủ ngươi hô hố, lại dám đánh lão tử chủ ý, ngươi ngược lại là ăn mặn vốn không ăn kiêng vị đặc biệt, nhưng lão tử không phải kia ủy khúc cầu toàn người !

Hô ——

La Quan thở ra một hơi, “Kình Thiên Vương, mang lên ngươi người đi, lẫn nhau bình an vô sự, không tốt sao “

Kình Thiên Vương cười to, “Các nàng bổn vương muốn, ngươi, ta cũng muốn!”

“Muốn mẹ ngươi!”

Phong độ thô lỗ phong cách cút ngay.

Tên vương bát đản này, đều đánh lão tử chủ ý, ta còn cùng ngươi giảng cứu những này là cái nam nhân, cái này đạp ngựa cũng không thể nhẫn.

Chơi hắn!

Chơi không lại, cũng được làm.

‘3 người các ngươi, đều trông thấy đi hôm nay cũng không phải, ta cố ý gây sự, người ta cưỡi đến trên đầu chúng ta đến.’

‘Tranh thủ thời gian động thủ, bằng không, muốn chết cùng chết!’

Sau một khắc.

Oanh ——

La Quan khí tức trùng thiên, trên thân trường bào màu đen, kịch liệt khuấy động.

Đôi mắt chỗ sâu, thanh, ngân, đỏ tam sắc xen lẫn, uy nghiêm, tôn quý, to lớn!

Hắn đưa tay một nắm, “Đôm đốp” “Đôm đốp” oanh minh, giữa thiên địa chưa tan hết lôi đình khí tức, lại lần nữa trở nên sinh động.

Hội tụ tại La Quan trong tay, biến thành 1 đem lôi đình chi kiếm, hắn không chút do dự chém xuống.

“Thanh Tiêu Ngự Lôi Chân quyết!”

Oanh ——

Thiên khung phía trên, thụ Trần Vương triệu hoán mà đến, lại bị Kình Thiên Vương đánh nát lôi đình tổ nguyên hình chiếu, giờ phút này lại lần nữa ngưng tụ. Nhưng quy mô cùng ngưng thực trình độ, đều không thể so sánh nổi, màu đen lôi đình ở trong đó khuấy động, mãnh liệt, bộc phát khí tức hủy diệt.

Kình Thiên Vương sắc mặt biến hóa, “Kiếm ngự lôi đình ngươi cũng là một tên Lôi tu” nhưng lúc trước hắn, lại không có phát giác được, trên người đối phương lôi đình ấn ký.

Ầm ầm ——

Ngàn tỉ lôi đình, trong chốc lát từ đó rơi xuống, màu đen kịt hung thần túc sát, đại biểu cho vạn vật hủy diệt cùng kết thúc.

Là lôi đình chi đạo bên trong, sát phạt kinh khủng nhất người.

Một nháy mắt, phô thiên cái địa giáng lâm, hình thành khủng bố lôi màn, đem Kình Thiên Vương bao phủ ở bên trong.

Khuấy động mở lôi đình khí tức, bao phủ cả tòa đế đô,

nổ tung lôi quang, chiếu chiếu ra từng trương chấn kinh, sợ hãi gương mặt.

Trước đó, Trần Đóa Đóa mở miệng cầu cứu, La Quan "Khoanh tay đứng nhìn", bị ngầm thừa nhận là lòng mang e ngại, không dám nhúng tay trong đó.

Cho dù có Chu thị tộc trưởng tranh cử sự tình phía trước, nhưng Kình Thiên Vương hôm nay chi biểu hiện, có thể xưng khủng bố.

Võ Đế!

Chung quy chiếm 1 cái "Đế" chữ, bá đạo cường thế, không thể địch nổi.

La Quan tránh lui, cúi đầu, cũng có thể lý giải, ai cũng không nghĩ tới, hắn cùng Kình Thiên Vương ở giữa, lại đột nhiên bộc phát đại chiến.

Kinh người hơn chính là, La Quan giờ phút này 1 kiếm chém xuống, dẫn sét thác nước hạo đãng… Đồng dạng là lôi đình chi đạo, Trần Vương đã rất mạnh, nhưng La Quan một kiếm này, mới khiến cho thế nhân biết được, như thế nào lôi lạc thiên dưới kinh, vạn vật đều bột mịn!

Đây mới thực sự là, lôi đình sát phạt.

'Cái này Ngụy Trang, rốt cuộc là ai' vô số người, lại lần nữa toát ra ý niệm này.

Thế cục, lại một lần phát sinh bị lệch.

La Quan xuất thủ, vô tận lôi thác nước giáng lâm, lần này Kình Thiên Vương, còn có thể ngăn lại sao

“Hoàng tỷ! Ngươi không sao chứ” Trần Đóa Đóa nhanh chóng hướng về tới, ôm Trần Vương lui ra phía sau, tránh đi lôi thác nước tứ ngược phạm vi.

Trần Vương lắc đầu, “… Không có việc gì, đóa đóa, ngươi quá lỗ mãng, có thể nào cứng rắn kéo Ngụy đạo hữu xuống nước.”

Trần Đóa Đóa nói: “Ta cũng không có cách nào a, hắn lại không ra tay, ngươi ta làm sao bây giờ thật muốn bị bắt đi, cho Kình Thiên Vương sinh con…”

Ầm ầm ——

Ngàn tỉ lôi đình nổ tung.

Trần Đóa Đóa co lại dưới cổ, “Cái kia, Hoàng tỷ, bằng không chúng ta trước trốn đi Ngụy Trang mạnh như vậy, khẳng định không có chuyện gì.”

Trần Vương mặt lộ vẻ nổi nóng, “Trần Đóa Đóa!”

“Ta Trần thị Hoàng tộc chính là thiên hạ chi chủ, ngươi thân là Thần hoàng, chính là như thế lấy oán trả ơn hôm nay, chúng ta cái kia đều không đi, liền lưu tại cái này.”

Như dẫn động thể nội thương thế, Trần Vương một trận ho khan.

Trần Đóa Đóa cười khổ, “Không đi, không đi, Hoàng tỷ

ngươi đừng nóng giận… Họ Ngụy, lại có cao thâm như vậy lôi đình tu vi, trước đó thật nhìn không ra.”

Đánh vào trên thân người, nhất định rất đau đi

Trần Vương nói: “Ngụy đạo hữu lôi đình chi đạo, tất nhiên là cao thâm đến cực điểm, bên trên chống đỡ bản nguyên.” Nếu không, lại há có thể chỉ điểm nàng tu hành, chạm đến phá cảnh cánh cửa.

Tuy nói hôm nay, Trần Vương là tại tuyệt cảnh dưới, liều mạng một lần mới cuối cùng, hoàn thành đột phá. Nhưng nàng rất rõ ràng, đây hết thảy mấu chốt, vẫn đến từ La Quan chỉ điểm, nếu không dù là Kình Thiên Vương tại chỗ giết Trần Đóa Đóa, nàng cũng không có cách nào phá cảnh Thần hoàng.

Trần Vương ngẩng đầu nhìn về phía lôi đình tổ nguyên, cùng kia mãnh liệt mà ra, nối liền trời đất đen nhánh lôi màn, một trận tâm trì thần diêu.

Chẳng biết lúc nào, nàng mới có thể cùng Ngụy đạo hữu đồng dạng, trở thành chân chính lôi đình chúa tể!

“Phá!”

Rít lên một tiếng, từ đen nhánh lôi thác nước bên trong truyền ra, sau một khắc kinh thiên oanh minh, cuồn cuộn khí huyết xông thẳng tới chân trời.

Kình Thiên Vương võ đạo ý chí, lần thứ 1 triển lộ ra, người khoác màu đen trọng giáp, cao tới 10,000 trượng, như viễn cổ thần ma.

Giờ phút này duỗi ra 2 tay, bắt lấy đen nhánh lôi thác nước, theo một tiếng quát lớn, lại ngạnh sinh sinh xé rách! Thậm chí, liền ngay cả bầu trời phía trên, cái kia đạo lôi đình tổ nguyên hình chiếu, cũng không thể may mắn thoát khỏi.

Tại 1 quyền phía dưới, chia năm xẻ bảy.

Lôi đình oanh minh, nhanh chóng biến mất không thấy gì nữa, chỉ còn hơn Kình Thiên Vương 10,000 trượng võ đạo ý chí Chân Thần, đứng lặng ở trong thiên địa.

Khủng bố khí huyết, như vực sâu như ngục!

“Lôi đình sát phạt chi đạo… Có chút ý tứ, nhưng nếu như ngươi cũng chỉ có chút thực lực ấy, bổn vương rất thất vọng.” Kình Thiên Vương quát khẽ.

Tại võ đạo ý chí gia trì dưới, vang vọng đất trời.

Vô số con mắt giờ phút này trợn tròn, tràn ngập kinh hãi.

Lông tóc không thương !

Tê ——

Vừa rồi, lôi đình tổ nguyên hình chiếu lại ngưng, hạ xuống đen nhánh lôi thác nước, mọi người tận mắt nhìn thấy, càng cảm nhận được nó uy lực kinh khủng.

Chỉ sợ, Thần Hoàng cảnh cuốn vào trong đó, đều muốn bị trực tiếp trọng thương, thậm chí sinh sinh trấn sát.

Nhưng Kình Thiên Vương, lại không có việc gì, đây là thực lực gì Võ Đế… Tuy nói, vũ phu thực lực đáng sợ, là cùng cảnh bên trong đỉnh cao nhất, nhưng chung quy còn tại Thần Hoàng cảnh cấp độ, Kình Thiên Vương biểu hiện này, quả thực không thể tưởng tượng.

Vốn cho rằng, Ngụy Trang ngang nhiên xuất thủ, dẫn sét thác nước sát lực vô song, không nghĩ tới Kình Thiên Vương thế mà, càng thêm thâm bất khả trắc.

“Cổ tiên! Là cổ tiên!” Lôi Tinh kêu to, vừa kinh vừa sợ, “Đại nhân cẩn thận, cái này Kình Thiên Vương, là 1 tôn cổ tiên.”

La Quan híp mắt, trong lòng có một tia hoang đường, hắn từ trước đến nay đến trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực, liền đỉnh lấy cổ tiên nhân danh hiệu, có thụ tôn trọng, kính sợ.

Lại không nghĩ rằng hôm nay, lại gặp được 1 vị, chân chính cổ tiên nhân.

Kia hết thảy, cũng đều có giải thích… Võ Đế cảnh Kình Thiên Vương, cho dù mạnh hơn, cũng không có khả năng mạnh đến mức này.

Nhưng thân là cổ tiên nhân Kình Thiên Vương, có được thực lực như vậy, liền đương nhiên.

“Chết!”

Kình Thiên Vương quát lớn, 1 quyền rơi đập.

1 quyền này, che đậy tinh biển khóa chặt chân linh.

Trừ đối diện đối cứng bên ngoài, không đường có thể trốn!

—

Chương 1316 : Đế cảnh

Chân linh thét lên, hồn phách run rẩy.

La Quan cảm nhận được, rõ ràng bóng ma tử vong, âm lãnh mà mục nát.

Thần, đã lặng yên giáng lâm!

Giờ khắc này, vô số người ngẩng đầu, mặt lộ vẻ hoảng sợ, rung động.

Chỉ vì Kình Thiên Vương 1 quyền này, quá mức khủng bố, cho mọi người cảm giác, như muốn đem trọn phiến tinh biển, đều trực tiếp nghiền nát.

Vạn vật sinh linh, đều thành bột mịn!

Đây là Thần hoàng cấp độ, Võ Đế có khả năng có lực lượng

Trần Đóa Đóa, Trần Vương sắc mặt tái nhợt, hôm nay một kiếp này, cuối cùng là không thể trốn thoát.

Nhưng khác biệt chính là, cái trước lòng tràn đầy tuyệt vọng, không cam lòng, Trần Vương thì càng nhiều mấy điểm áy náy, không đành lòng —— Ngụy đạo hữu, nhất định là đã sớm phát giác được, Kình Thiên Vương đáng sợ, mới nghĩ không đếm xỉa đến.

Nhưng nàng, lại không thể quái đóa đóa, thời khắc sinh tử có đại khủng bố, nàng chỉ là muốn tóm lấy, cuối cùng

một cọng cỏ cứu mạng.

‘Bất luận như thế nào, cuối cùng là Trần thị hại Ngụy đạo hữu…’ lấy Thần hoàng chi cảnh, mới có thể rõ ràng cảm nhận được, Kình Thiên Vương khủng bố.

Đây cơ hồ, là siêu việt cực hạn, chạm đến khác một cấp bậc lực lượng.

Ai có thể chống lại !

Ông ——

Đúng lúc này, một tiếng kiếm minh vang lên, La Quan trong tay lôi đình chi kiếm, theo lôi đình tổ nguyên bị xé nứt liền đã vỡ nát. Bất quá bây giờ, lại có 1 đạo kiếm ảnh hiển hiện, rộng rãi, mênh mông kiếm ý, sát na từ đó bộc phát.

Đại biểu cho, vô tận sắc bén, vạn vật khó cản.

La Quan đưa tay, 1 kiếm chém ra.

Oanh ——

Trường bào khuấy động, tóc đen phiêu diêu, kiếm rơi nháy mắt đám mây sát na vỡ nát, có thể thấy được 1 đạo khủng bố vết rách, xuyên qua thiên khung lưỡng cực.

Tùy theo cùng nhau bị chém vỡ, còn có Kình Thiên Vương khủng bố 1 quyền —— nó ầm vang nổ tung, hóa thành đầy trời khí huyết, khuấy động, chập trùng, như vô

biên huyết hải.

Nhưng bây giờ, phiến này huyết hải ngay tại sụp đổ.

Kình Thiên Vương con ngươi co vào, sinh ra mãnh liệt uy hiếp, võ đạo ý chí gầm lên giận dữ, khí huyết sát na sôi trào, thiêu đốt.

10,000 trượng thân thể, khí huyết liệt diễm hừng hực, như Ma thần hàng thế, chấn vỡ xung quanh hết thảy.

Thiên địa khó nén, vạn pháp bất xâm!

Nhưng ở 1 kiếm phía dưới, đến từ Kình Thiên Vương lực lượng kinh khủng, bị trực tiếp cắt đứt.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Kia là võ đạo ý chí mặt ngoài, màu đen giáp trụ đang đổ nát, tiếp theo là 1 đầu khủng bố vết thương, có thể thấy được khí huyết mãnh liệt như núi biển, nhưng mặc cho bằng bọn chúng giãy dụa, kết quả cuối cùng cũng đã chú định.

Cháy hừng hực, 10,000 trượng võ đạo ý chí, dưới một kiếm này hoàn toàn tan vỡ, nổ thành vô số mảnh vỡ, đáng sợ khí huyết điên cuồng lăn lộn, càn quét thiên địa thập phương.

Chỗ đi qua, hết thảy đều bị lau đi, đều thành tĩnh mịch, trống không.

Kình Thiên Vương thua!

Cường đại vô song, lực áp 2 đại Thần hoàng, triển lộ vô địch chi thế, 1 quyền có thể ép tinh biển Kình Thiên Vương, lại một kiếm này phía dưới, bị triệt để đánh bại.

Võ đạo ý chí, là vũ phu cường đại nhất, căn bản nhất át chủ bài, cùng loại với người tu hành nguyên thần pháp tướng. Một khi bị đánh vỡ, tự thân nhất định trọng thương, không chết cũng lại vô lực lượng chống lại.

Trên đỉnh đầu, vỡ nát khí huyết sóng lớn, “Ầm ầm” gào thét không ngừng, chấn vô số sắc mặt người trắng bệch, đôi mắt ngốc trệ.

Ngụy Trang người này, thắng!

Tê ——

Một kiếm này…

Mọi người đột nhiên kêu lên một tiếng đau đớn, mặt lộ vẻ hãi nhiên, tranh thủ thời gian đè xuống suy nghĩ. Bởi vì ngay tại vừa rồi, bọn hắn đột nhiên phát hiện, chỉ là hơi hồi tưởng, một kiếm kia xuất thủ, chém xuống đám mây một màn, liền có gai đau nhức từ chân linh, hồn phách bên trong bộc phát.

Thuận tiện như, dù chỉ là ký ức, cũng có sợ sát thương, nhưng xoắn nát hồn phách, ý chí.

Loại thủ đoạn này, chưa từng nghe thấy!

Cho nên, Ngụy Trang người này mới là hôm nay, chân chính thâm tàng bất lộ đại lão ! Lại so Kình Thiên Vương, đều càng khủng bố hơn.

Oanh ——

Đại địa đột nhiên vỡ nát, 1 đạo khủng bố vết kiếm, lạc ấn trong đó. Xuyên qua toàn bộ đế đô, đầu đuôi tương vọng, đều không thấy nó cuối cùng.

Kình Thiên Vương “Oa” một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi, 1 đạo khủng bố tơ máu, xuất hiện tại hắn giữa lông mày.

“Lốp bốp” vỡ nát liền vang, mặc lên người giáp trụ, lại vỡ thành vô số khối, rơi xuống trên mặt đất.

Lộ ra phía dưới, không có làn da đỏ tươi huyết nhục, thuận tiện như cái này giáp trụ bản thân, chính là thân thể của hắn tầng ngoài cùng.

Máu thịt be bét bên trong, khó nén kia đến đáng sợ vết thương , biên giới xoay tròn, không ngừng vỡ nát, từ mi tâm bắt đầu cho đến hạ thân.

Nói đơn giản, thời khắc này Kình Thiên Vương, đã bị 1 kiếm chém thành hai nửa, liền cùng vỡ nát võ đạo ý chí đồng dạng. Nhưng Võ Đế cảnh thân thể cường hãn, chỗ có được khủng bố sinh cơ, lại khiến vết thương cưỡng ép dán lại cùng một chỗ, ngạnh sinh sinh bảo trì bất tử.

Nhưng ai cũng có thể nhìn ra được, Kình Thiên Vương

giờ phút này, đã là vẻ bại hiển lộ, tình cảnh không ổn. Nhưng hắn biểu lộ, lại ngoài dự liệu bình tĩnh, một đôi tròng mắt băng lãnh, tĩnh mịch, gắt gao nhìn chằm chằm La Quan.

“Ngụy Trang…” Có lẽ là bởi vì, thụ nghiêm trọng thương thế, thanh âm hắn khàn giọng, “Ngươi rất mạnh, bổn vương thừa nhận ta đích xác chủ quan.”

“Một kiếm này, lại thật làm bị thương ta, nhưng bổn vương là bất hủ tồn tại, vĩnh viễn sẽ không chết đi.”

Kình Thiên Vương nói xong, nhắm mắt lại.

Sau một khắc, một phần cảm giác quỷ dị, bỗng nhiên phun lên trong lòng mọi người, tất cả nhìn về phía Kình Thiên Vương đôi mắt, đều lộ ra kinh ngạc. Hắn còn tại trong tầm mắt, khí tức uể oải, tử khí khó che, nhưng cho người cảm giác, nhưng lại trở nên vô song xa xôi.

Như đưa thân vào, vũ trụ một chỗ khác…

Không, không chỉ như vậy!

Càng giống như là 1 đạo hình chiếu, mà bản thể của hắn, thì theo thời gian trường hà chảy xiết, tồn tại ở xa không thể chạm chỗ.

Một màn này, mọi người kinh hãi, chẳng lẽ Kình Thiên Vương còn có thủ đoạn, có thể nghịch chuyển

Đột nhiên, một tràng thốt lên vang lên, nhìn về phía Kình Thiên Vương tất cả mọi người, đều bị trước mắt một

màn kinh ngạc đến ngây người. Chỉ gặp hắn mặt ngoài thân thể, bởi vì màu đen giáp trụ vỡ nát, tróc ra, đưa đến khủng bố thương thế, lại lấy mắt trần có thể thấy tốc độ, rất nhanh khôi phục như lúc ban đầu.

Sau đó, chính là kia 1 đạo, từ mi tâm hướng phía dưới, đem nó chém thành hai nửa khủng bố vết kiếm.

Đôm đốp ——

Đôm đốp ——

Kia là miệng vết thương, xen lẫn, lạc ấn kiếm ý, bị cưỡng ép bóc ra, khu trục, vết thương trực tiếp sinh trưởng cùng một chỗ, chân chính khép lại.

Sau đó, 1 kiếm rộng lớn trường bào trống rỗng xuất hiện, rơi vào trên người hắn, chật vật, suy yếu, xen lẫn tại bên ngoài cơ thể tử khí, toàn bộ biến mất không thấy gì nữa.

1 cái hoàn toàn mới Kình Thiên Vương, xuất hiện ở trước mắt mọi người!

Bá ——

Hắn mở mắt ra, khí tức cường đại phá thể mà ra, một đường tăng lên điên cuồng, lại ngạnh sinh sinh đánh vỡ, nào đó 1 đạo cực hạn.

Ầm ầm ——

Thiên địa oanh minh, ngàn tỉ lôi đình bạo tẩu.

Cuồng phong kêu khóc, càn quét thiên khung Cửu U.

Quy tắc đang đổ nát, gây dựng lại, phủ phục tại nó dưới chân.

Kình Thiên Vương liền đứng tại kia bên trong, lại giống như là giữa thiên địa, chí cao chí cường chúa tể, khiến người hoảng sợ kính sợ, không dám nhìn thẳng.

Tựa hồ, chỉ là nhìn một chút, chính là đối với hắn khinh nhờn, bất kính!

“Đế cảnh!” Lôi Tinh thét lên, “Đại nhân, cái này Kình Thiên Vương trong tay, tất nắm giữ lấy một loại nào đó chí bảo, mới có thể nghịch chuyển thời gian trường hà, từ quá khứ trong năm tháng, mượn tới mình lực lượng.”

Trần Đóa Đóa, Trần Vương 2 cái, trừng lớn mắt, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ

Đế cảnh!

Lấy Thần Hoàng cảnh tu vi, các nàng có thể rõ ràng cảm nhận được, đến từ thượng vị giả uy áp. Như bàng bạc đại dương mênh mông, bao trùm tinh biển, nhất niệm khẽ động liền có thể sửa đổi vũ trụ quy tắc , khiến cho phủ phục tại dưới chân, phụng nó là chủ.

Cái này Kình Thiên Vương, đúng là 1 tôn ẩn tàng đế cảnh tê ——

Cho nên, ngay từ đầu, đây chính là hắn một trò chơi sao

vì chính là, cố ý đùa bỡn nàng nhóm, lần lượt nhìn thấy hi vọng sống sót, nhưng lại sau đó một khắc, bị tiện tay đánh vỡ.

Ngụy Trang hắn, còn có thể lại lật bàn sao khó!

Đế cảnh, đây chính là chí cao vô thượng, không thể tưởng tượng nổi đế cảnh, toàn bộ trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực, chưa hề từng sinh ra tồn tại.

Toàn bộ đế đô, thậm chí cả viên khổng lồ đế tinh, vô số tu sĩ hãi nhiên ngẩng đầu, tại đế cảnh khí tức khủng bố dưới run run rẩy rẩy.

Vượt ngang vô số không gian, bọn hắn vậy mà có thể, rõ ràng “Nhìn thấy” đế đô chỗ, giờ phút này ngay tại phát sinh một màn.

Ta niệm tức thiên ý ——

Cái này, chính là đế cảnh.

Kình Thiên Vương hôm nay, muốn để thế nhân đều tận mắt nhìn thấy, La Quan chi vẫn lạc.

Bởi vì, tử vong cần được xác nhận!

Khi vô số người cho rằng, ngươi đã chết đi lúc, ngươi liền sẽ thật chết đi, đây là vì ứng đối, một chút quỷ dị, mịt mờ bảo mệnh pháp.

Tại cổ tiên thời đại, cùng loại pháp môn không ít.

Kình Thiên Vương hiện tại, mặc dù vẫn như cũ cho rằng, mình vô địch khắp thiên hạ, cũng không dám lại đem La Quan coi là không có gì.

Một kiếm kia, quá mức kinh diễm!

Kinh diễm đến đã từng, đạt tới qua đế cảnh cấp độ Kình Thiên Vương, đều run như cầy sấy.

Nếu như, không phải La Quan có thể, điều động lực lượng quá ít, có lẽ một kiếm kia rơi xuống, hắn thật sẽ bị tại chỗ trấn sát.

Quay lại thời gian trường hà, từ quá khứ phục sinh trở về không nói đến hắn bây giờ, căn bản là làm không được, nếu không cũng không đến nỗi, như vậy vất vả tìm kiếm mẫu thể, không ngừng bồi dưỡng đạo thai.

Cho dù, thật có thể làm được… Có chút thủ đoạn, lại có thể ngược dòng tìm hiểu quá khứ, tương lai, đem nó cùng hiện tại cùng nhau hủy diệt.

Đến lúc đó, chính là chết một cách triệt để, lại vô phục sinh khả năng, dù là đế cảnh, cũng muốn tan thành mây khói. Mà một kiếm kia, tại Kình Thiên Vương cảm giác bên trong, là thuộc về loại này đáng sợ thủ đoạn.

Cho nên, La Quan phải chết, hắn tuyệt đối không thể bỏ qua, dạng này 1 vị có khả năng giết chết hắn địch nhân.

Thế là, Kình Thiên Vương không để ý cấm kỵ, vi phạm hứa hẹn, cưỡng ép triệu hoán quá khứ tuế nguyệt bên trong, ở vào trạng thái đỉnh phong tự thân, giáng lâm

hiện thế.

Mặc dù loại trạng thái này, không cách nào duy trì quá lâu, lại cần trả giá cực lớn đại giới, nhưng ở hắn xem ra, đây hết thảy đều đáng giá!

“Ngụy Trang, ngươi rốt cuộc là ai… Bổn vương rất hiếu kì. Đợi ta trấn sát ngươi về sau, sẽ thu thập ngươi chân linh mảnh vỡ, lột tơ rút kén.”

Làm như thế, là vì bao phủ hoàn toàn chân linh, xóa đi tai hoạ ngầm. Nhưng tương tự cũng là vì, tìm kiếm được La Quan, vừa rồi chém ra một kiếm kia.

Cứ việc, hắn không thể nắm giữ, nhưng khủng bố như vậy 1 kiếm, cầm trong tay cũng là 1 khối, vô cùng có phân lượng thẻ đánh bạc.

Dù sao, hắn vi phạm hứa hẹn, phá hư lẫn nhau ước định, phản phệ nhất định sẽ đến, một kiếm này có lẽ có thể giúp hắn, bình yên quá quan.

Kình Thiên Vương đưa tay, chính là cái này động tác đơn giản, thiên địa lại không chịu nổi, đến từ hắn khí tức khủng bố.

Ầm ầm ——

Mảng lớn không gian vỡ nát, nổ tung, đế cảnh khủng bố, triển lộ không bỏ sót. Đương nhiên, đây cũng là bởi vì, Kình Thiên Vương bây giờ căn bản không cách nào thu liễm, thuộc về tự thân khí tức. Như coi là thật , mặc cho hắn thi triển đế cảnh chi uy, chỉ sợ hôm nay toàn bộ đế

đô, đều đem biến thành phế tích.

Ngàn tỉ sinh linh, tùy theo chết!

Đế cảnh, đánh nát 1 viên tu hành tinh cầu, cũng chỉ là bình thường.

Khí cơ khóa chặt dưới, La Quan giờ phút này cảm thụ, có thể nghĩ.

‘Đế cảnh…’

Trong truyền thuyết Vũ Trụ Tối Cường Giả, đạp lập tu hành chi đỉnh tồn tại, hắn chưa hề nghĩ đến, mình lại sớm như vậy, liền có thể tao ngộ.

Dù chỉ là, mượn tới quá khứ sức mạnh của tháng năm, nhưng đế cảnh chính là đế cảnh, khủng bố không bớt trừ.

Ầm ầm ——

Thể nội, ngân bạch sôi trào, ma chủng tinh hồng khuấy động, liền ngay cả một mực trầm mặc, cao lãnh màu xanh hạt sen, đều điên cuồng chuyển động.

Ngoại giới uy hiếp, để bọn chúng toàn lực bộc phát!

La Quan ngẩng đầu nhìn về phía thiên khung phía trên, ánh mắt xuyên qua mảng lớn vỡ nát, vặn vẹo không gian, như thụ đế cảnh khí tràng ảnh hưởng, từng khỏa tinh thần hiện lên ở đế tinh bên ngoài.

Óng ánh sáng trong, chiếu rọi 4 phương.

Trong tuyệt cảnh, tử vong uy hiếp như triều cường, La Quan giờ phút này lại không hiểu, cảm nhận được một tia an tâm —— tinh dưới biển, ta nói vĩnh xương!

—

Chương 1317 : Thiên Huy Bạch thị

Ta nói vĩnh xương…

Làm sao xương

Bất tử mới có thể xương.

La Quan đưa tay, trực diện thiên khung tinh biển, lẩm bẩm nói: “Một mực đến, đều rất cảm thấy thân thiết, cho nên tuyệt đối đừng chơi ta.”

Đế cảnh chi uy, bài sơn đảo hải mà tới.

Ông ——

Lại một tiếng kiếm minh, vang vọng 4 phương.

“Lấy ta kiếm, chấp trăng sao!”

Kiếm rơi, đế tinh bên ngoài, 9 viên vệ tinh đồng thời sáng lên, bàng bạc khí cơ trùng thiên, trong chốc lát cùng đế tinh dung hợp một chỗ.

Oanh ——

Một đạo quang trụ, từ chín ngày mà đến, hướng về đế cung.

Cuối cùng, đem La Quan thân ảnh, che chở ở bên trong.

Lấy đế tinh làm chủ, 9 viên vệ tinh làm phụ tinh thần đại trận, giờ phút này khởi động.

Trần Đóa Đóa con mắt, kém chút trừng bạo, một mặt không thể tưởng tượng nổi.

“Hoàng tỷ! Cái này… Cái này tình huống như thế nào “

Bị người có ý định phá hư, tinh thần đại trận không cách nào mở ra, Trần thị Hoàng tộc lưu lại chuẩn bị ở sau, cũng không biết khi nào ra chỗ sơ suất.

Cuối cùng 1 đạo, thủ hộ gia quốc át chủ bài, vì vậy mà vứt bỏ.

Nhưng bây giờ, La Quan 1 kiếm xuất thủ, lại trực tiếp mở ra tinh thần đại trận, dù là tận mắt nhìn thấy, Trần Đóa Đóa vẫn cảm giác phải không thể tưởng tượng nổi.

Hắn làm sao làm được chẳng lẽ, cái này họ Ngụy chân thực thân phận, là ta Trần thị một vị nào đó lão tổ… Phi! Không có khả năng, ta Trần gia nam nhân, đã sớm chết quang, nghĩ giả mạo trẫm tổ tông, kia tuyệt đối không có khả năng!

Trần Vương không nói chuyện, chỉ là nhìn xem cái kia đạo, bị vô tận tinh quang, bao phủ ở bên trong thân ảnh.

Một trái tim, giờ phút này “Bành bành” nhảy lên.

Nàng cả đời hướng đạo, cùng lôi đình làm bạn, hôm nay rốt cuộc tìm được, trợ tự thân đánh vỡ vận mệnh ràng

buộc, chân chính siêu thoát cơ hội.

“Đóa đóa, ta muốn đi theo Ngụy Trang!”

Trần Đóa Đóa khẽ giật mình, chợt đại hỉ, “Tốt! Hoàng tỷ, ngươi rốt cục nghĩ thông suốt, Ngụy Trang tốt bao nhiêu a, tu vi thâm bất khả trắc, phẩm tính… Không có trở ngại, ngươi có thể cùng hắn tiến tới cùng nhau, ta Trần thị hoàng triều giang sơn, nhất định vững như bàn thạch.”

Hắc!

Chờ ngươi thành tỷ phu, tổng không có ý tứ, cùng cô em vợ tính sổ sách đi lớn không được, ta mới hảo hảo cùng ngươi bồi tội, việc này cũng liền vạch trần quá khứ.

Càng nghĩ càng đẹp.

Trần Đoàn lắc đầu, “Ta muốn bái hắn làm thầy!”

Phốc ——

Trần Đóa Đóa kém chút, sặc nước bọt mà chết, Hoàng tỷ a Hoàng tỷ, ngươi nghiêm túc sao người ta mỹ nhân báo ân, đều là lấy thân báo đáp, kết quả đến ngươi cái này, ngươi muốn bái sư !

Oanh ——

Nổ vang rung trời, vang vọng đất trời thập phương, từ trên trời rơi xuống lâm tinh thần cột sáng, tại Kình Thiên Vương một kích phía dưới, lung lay sắp đổ.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Từng vết nứt, hiện lên ở cột sáng mặt ngoài, nhanh chóng lan tràn. Tinh thần đại trận đích xác cường đại, nhưng ở đế cảnh trước mặt, vẫn như cũ vô song yếu ớt, nhìn bộ dạng này lại ra tay một hai lần, liền có thể triệt để đánh vỡ.

Nhưng La Quan đôi mắt giờ phút này lại sáng lên, hắn một kiếm này, chỗ điều động cũng không chỉ, đế tinh cùng 9 viên vệ tinh tinh thần chi lực.

Kiếm chấp trăng sao… Một kiếm này truyền thừa, được từ đế võ học viện, là La Quan sớm nhất thu hoạch, đại thần thông kiếm quyết 1 trong. Bởi vì cùng thái âm quan hệ thân cận, là lấy một mực đến, đều xem như trong tay hắn át chủ bài 1 trong.

Từng không chỉ một lần, trợ giúp La Quan hiểm tử hoàn sinh, nghịch cảnh giết địch. Rời đi tiểu thanh thiên thế giới, đi tới trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực, một kiếm này lại lần nữa ra tay, lại cho hắn kinh hỉ cực lớn.

Tinh thần đại trận uy lực, mới chỉ là bắt đầu!

“Tinh thần chi đạo !” Kình Thiên Vương nhíu mày, đáy mắt hiện lên một tia che lấp.

Ban đầu, là lôi đình một kích, kiếm thứ 2 thì là, cực hạn

sát phạt, thuộc về thuần túy kiếm tu con đường.

Đến một kiếm này, lại biến thành, chu thiên tinh đấu chi lực

Cái này Ngụy Trang, đến cùng còn giấu bao nhiêu bài

“Hừ! Bổn vương bây giờ, chính là chân chính đế cảnh, tung hoành vũ trụ, bễ nghễ thiên hạ, hẳn là còn trấn sát không được ngươi “

“Bổn vương cũng phải nhìn, ngươi có thể điều động, bao nhiêu tinh thần chi lực.”

Kình Thiên Vương cười lạnh, một bước đạp xuống.

Ầm ầm ——

Đế tinh phía trên, hải lượng thiên địa linh lực, bị điên cuồng rút ra.

Biên độ cùng tốc độ, đều kinh người đến cực điểm, đến mức một khu vực lớn, thậm chí xuất hiện linh lực trống không.

Mà cái này vô cùng vô tận, hạo đãng đãng thiên địa linh lực, hội tụ đến đế đô phía trên, bỗng nhiên phóng lên tận trời.

Linh bạo!

Đây coi như là, Kình Thiên Vương huyết mạch thần thông 1 trong, rút ra quanh thân thiên địa linh lực, hóa

thành bạo tẩu loạn lưu.

Có thể trong nháy mắt, nghiền nát quy tắc khiến cho hết thảy thần thông mất đi hiệu lực, điểm này dù là chu thiên tinh đấu, cũng muốn chịu ảnh hưởng.

Ngụy Trang bây giờ, có thể tại hắn trấn áp xuống bất tử, dựa vào chính là chu thiên tinh đấu chi lực.

Vậy hắn, liền che đậy mặt trời, che lấp Thiên Cơ, khiến tinh thần không hiện tại thế, toà này tinh thần đại trận, tự nhiên tùy theo phá vỡ!

Đế cảnh chi khủng bố liền ở chỗ đây, bọn hắn nắm giữ lấy vô số, khó có thể tưởng tượng đại thần thông, tùy ý liền có thể cải biến chiến cuộc.

Dù là, như La Quan đồng dạng, khởi động tinh thần đại trận, chính diện đối cứng có lẽ rất khó đánh vỡ. Nhưng Kình Thiên Vương có thể lựa chọn, dùng càng nhẹ nhõm phương thức, để hắn vạn kiếp bất phục.

Linh bạo trùng thiên, quy tắc vỡ nát, chân trời trở nên mông lung đen nhánh, che đậy tinh thần chi quang.

Kình Thiên Vương khóe miệng, lộ ra băng lãnh ý cười, đế cảnh thủ đoạn, há lại bọn hắn có thể lý giải bổn vương muốn giết người, hẳn phải chết.

Nhưng rất nhanh, cái này một vòng ý cười, liền cứng ở trên mặt, “Làm sao có thể !”

Kinh sợ gầm nhẹ, Kình Thiên Vương bỗng nhiên ngẩng

đầu, nhìn về phía thiên khung hỗn độn.

Giờ phút này, một vòng tinh quang hiển hiện, tiếp theo là đạo thứ 2, đạo thứ 3, giống như là cháy hừng hực tinh hỏa, đem hết thảy chôn vùi.

Linh bạo chỗ sinh ra xung kích, bị đốt cháy hầu như không còn, sau một khắc vô tận tinh quang, xuất hiện trong tầm mắt, phản chiếu tại đôi mắt chỗ sâu, như hạo đãng tinh vẫn, từ trên trời giáng xuống.

Kình Thiên Vương cảm nhận được, một tia uy hiếp.

“Cho bổn vương cút về!”

Rít lên một tiếng, hắn khí huyết sôi trào, võ đạo ý chí lại lần nữa ngưng tụ.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Đế cảnh vũ phu chi uy khó có thể tưởng tượng, võ đạo ý chí cao tới 100,000 trượng, là chân chính kình thiên cự nhân, cùng hắn danh hiệu, ngược lại là cực kì phù hợp.

Như thần ma, no bạo thiên địa bản thân, vô số lôi đình nổ tung, xen lẫn quấn quanh ở trên người hắn, tăng thêm vô địch uy thế.

Đón lấy, 1 quyền đánh ra!

1 quyền này, là đế cảnh vũ phu nén giận một kích, bàng bạc lực lượng như thiên hà cuốn ngược, bay thẳng ngàn

tỉ tinh quang.

Nổ vang rung trời, ánh sao đầy trời vỡ nát, dưới một quyền này hóa thành bột mịn, lại bị sinh sinh xua tan, thiên địa bỗng nhiên tối sầm lại.

Đế cảnh mạnh, không thể tưởng tượng nổi!

Tung đầy trời tinh biển, cũng không thể ép.

Kinh thiên oanh minh, càn quét 4 phương 8 hướng, nếu không phải tinh thần đại trận bản thân, cũng tác dụng tại đế đô phía trên.

Chỉ cái này một đợt xung kích, liền đầy đủ đem đế đô, cùng trong đế đô chúng sinh, đều cho trực tiếp lau đi.

Vô số sắc mặt người trắng bệch, tâm thần run rẩy, vô luận là phản bội Trần thị mấy đại tộc, hay là hiệu trung người, đều không nghĩ tới 1 trận chiến này, lại khủng bố đến tình trạng như thế.

Đế cảnh chi chiến!

Ai có thể nghĩ tới, Cửu Ương hoàng triều đế đô, bởi vì Trần thị Hoàng tộc nguyên cớ, cuối cùng lại dẫn phát, trận này kinh thế đại chiến.

Kình Thiên Vương, là đế cảnh.

Ngụy Trang… Cũng là đế cảnh!

Điểm này, không thể nghi ngờ, cứ việc trụ trời ngược

chiều kim đồng hồ tinh vực, không có đế cảnh tồn tại. Nhưng rất đơn giản đạo lý, chỉ có đế cảnh, mới có thể chống lại đế cảnh.

Những người còn lại, đều là sâu kiến!

“Ngụy Trang, bổn vương ở đây, trấn áp một phương tinh biển, ngươi còn có thủ đoạn gì nữa, cứ việc dùng đến ta hôm nay, tất sát ngươi!”

Kình Thiên Vương nhanh chân mà tới.

Mỗi một bước, đều trời đất sụp đổ, lực lượng kinh khủng xung kích, tựa như long xoay người.

Toàn bộ đế đô, mảng lớn vỡ nát, đổ sụp.

La Quan nhìn hắn một cái, thần sắc bình tĩnh, giờ phút này hắn cảm giác, giống như là trở lại lúc trước, tại tiểu thanh thiên thế giới lúc, thân ở nguyệt chi trong tế đàn…

Thân là mặt trăng tín đồ, quyến giả, vô địch tại đương thời.

Nhưng vấn đề là, cái này bên trong không phải không Tiểu thanh trời, đầy trời tinh biển dù tại, nhưng trăng sao cũng đã không phải, kia nho nhỏ một mảnh.

Không nghĩ ra, vậy liền không nghĩ.

Oanh ——

Tinh thần sáng lên, bị đuổi tản ra tinh quang, lại lần nữa

giáng lâm.

Đế cảnh khủng bố vô song, có thể che lấp mặt trời, trấn áp một mảnh mênh mông tinh biển. Nhưng vũ trụ vô tận, tinh thần triệu tỉ tỉ, chỗ tạo thành tinh biển, làm sao dừng 10 triệu.

Lấy sức một mình, tuy là mạnh nhất đế cảnh vũ phu, lại có thể trấn áp bao nhiêu tinh quang như mưa, ngưng tụ làm kiếm, từ sâu trong vũ trụ mà lên, vượt qua thời không thời hạn, chém về phía Kình Thiên Vương.

Giờ khắc này, vũ trụ chấn động.

Vô số đại năng giả, nhìn về phía chôn vùi chi địa, có thể thấy được ngàn tỉ tinh thần sáng lên, quang mang sáng rực.

Từng cái, nhịn không được nhíu mày, không biết xảy ra chuyện gì, lại dẫn động chu thiên tinh đấu.

Ngắn ngủi chần chờ, có người khởi hành tiến về, muốn tìm tòi hư thực.

Nhưng vượt qua thời không hành trình, còn chưa đến lúc, liền bị 1 đạo lực lượng cường đại, cho trực tiếp đẩy lui.

Sau một khắc, một thanh âm, tại bọn hắn vang lên bên tai, “Bạch thị Bạch Thần, mời chư vị tạm lui, chớ cuốn vào trong đó.”

Bị đẩy lui mọi người, vừa mặt lộ vẻ kinh sợ, nghe thấy

lời ấy một cái giật mình, xoay người rời đi.

Thiên Huy Bạch thị!

Người quan sát một mạch.

Thần bí khó lường, cường đại vạn điểm, là vũ trụ tinh trong biển, cường đại nhất thị tộc 1 trong.

Hôm nay, đúng là Bạch thị xuất thủ!

Nhưng kia phiến chôn vùi tinh vực, vũ trụ đại đạo sụp đổ, vạn vật linh tính khó khăn, ngay cả đế cảnh cũng không thể uẩn dưỡng, sinh ra, lại có chuyện gì, đáng giá Bạch thị làm to chuyện thậm chí không tiếc, dẫn động chu thiên tinh đấu, rung chuyển vũ trụ yên tĩnh.

Có biết càng nhiều người, trong lòng rung động, viễn siêu ngoại giới biết.

Bạch Thần!

Bạch gia trưởng tử, tại vô tận tuế nguyệt trước đó, liền đã bước vào đế cảnh, hành tẩu thái hư không biết bên trong, cường đại vô song.

Nghe đồn, hắn bước vào vũ trụ hải chỗ sâu, không tung tích, hôm nay càng lại độ hiện thân… Hẳn là, trong vũ trụ sẽ có đại biến

Trong lúc nhất thời, ám lưu khuấy động, vũ trụ các phương đại tộc, bá chủ, nhao nhao xao động bất an.

Nhưng bọn hắn nơi nào sẽ biết, đây chỉ là 1 vị ca ca, tại bất đắc dĩ trợ giúp tiểu muội của mình, thu thập sạch sẽ dấu vết.

Bạch Thần khẽ nhíu mày, ánh mắt vượt qua vô tận tinh biển, nhìn về phía chôn vùi chi địa, hắn không rõ tiểu muội, như thế nào vì 1 cái người tu hành xuất thủ

Dù sao, nàng tu hành loại so đại đạo, nhất là đạm mạc.

Đột nhiên, cách đó không xa vũ trụ hư không vặn vẹo, Bạch Ý từ đó phóng ra, mặt mũi tràn đầy vui mừng, “Đại ca, ta liền biết, là ngươi xuất thủ…”

“Ừm, không đúng, đây không phải bản thể của ngươi, ngươi thế mà tại vốn vũ trụ, lưu lại 1 đạo phân thân” hắn mặt lộ vẻ lo lắng, “Chuyến này nguy hiểm vạn điểm, không toàn lực ứng phó, có thể xảy ra vấn đề gì hay không “

Bạch Thần lắc đầu, “Không sao.”

Hắn nhìn về phía Bạch Ý, bình tĩnh ánh mắt, để cái sau một cái giật mình, “Ngược lại là ngươi, ta để ngươi ở nhà, chiếu cố tốt tiểu muội, hôm nay chuyện này, ngươi có phải hay không hẳn là, cho ta một lời giải thích “

Bạch Ý cười khổ, “Đại ca, ta cũng là trước đây không lâu, mới phát hiện dị thường… Nhưng ta nghĩ hết biện pháp, cũng không có tra ra chỗ sơ suất ở đâu.”

Dừng một chút, “Ngươi thấy kia tiểu tử người này tất nhiên cổ quái, có lẽ ta nên xuất thủ, trực tiếp diệt hắn

chân linh!”

“Không thể.” Bạch Thần nhíu mày, nhìn về phía chôn vùi chi địa, đôi mắt chỗ sâu phản chiếu lấy, ngàn tỉ tinh thần sáng rực lóe sáng một màn.

“Trước nhìn một chút, mới quyết định.”

—

Chương 1318 : Ngươi muốn giết bổn vương

Kình Thiên Vương thiêu đốt khí huyết, võ đạo ý chí cao 100,000 trượng, chống trời đạp đất, uy áp tinh biển.

Nhưng hôm nay, trong lòng hắn ở giữa, lại kinh sợ vạn điểm!

Như thế nào đế cảnh

Vũ trụ chi đỉnh, đại đạo chi cực.

Thế tôn Đại đế chi danh!

Tung chu thiên tinh đấu, cũng phải trong lòng còn có kính sợ, không dám mạo hiểm phạm.

Bởi vì đế cảnh tồn tại, nghịch chuyển, vỡ nát quy tắc, đều trong một ý nghĩ, giơ tay nhấc chân bàng bạc vĩ lực, toái tinh cũng là bình thường.

Đế cảnh giận dữ, chính là vũ trụ tinh biển, cũng khó nhận thụ. Nhưng hôm nay, lại quỷ dị, ly kỳ, Kình Thiên Vương đã triển lộ ra, tự thân đế cảnh chi uy. Nhưng cái này đầy trời tinh biển, lại vẫn thụ Ngụy Trang thúc đẩy, hạ xuống ngàn tỉ tinh quang, hội tụ thành kiếm chém xuống.

Đây là cái gì là căn bản liền không có đem hắn, cho xem ở mắt bên trong!

‘Bổn vương cũng phải nhìn, ngươi có thể điều động bao nhiêu tinh thần chi lực!’ Kình Thiên Vương trong lòng gào thét.

Tuy là “Mượn tới” lực lượng, nhưng bây giờ hắn, lại là hàng thật giá thật đế cảnh.

Tinh biển trấn áp lại như thế nào thật sự cho rằng, hắn sẽ sợ sao!

Đây là 1 tôn đế cảnh tôn nghiêm cùng kiêu ngạo.

Oanh ——

Kình Thiên Vương 1 quyền đánh ra, 100,000 trượng võ đạo ý chí, bộc phát lực lượng kinh khủng, đế cảnh lửa giận phát tiết, không giữ lại chút nào.

Chém về phía Kình Thiên Vương giữa các vì sao, trực tiếp vỡ nát, bị quét sạch sành sanh.

“Ngụy Trang, ngươi cũng chỉ có điểm này thủ đoạn như thế nào chống lại bổn vương!” Kình Thiên Vương gầm thét, nhanh chân hướng về phía trước.

Nhưng quỷ dị chính là, hắn cùng La Quan ở giữa khoảng cách, rõ ràng liền không xa, lại chậm chạp không thể đến.

Liền như trước người mảnh không gian này, bị lực lượng cường đại vặn vẹo, uốn cong, nhìn như có thể đụng tay đến, kì thực chỉ xích thiên nhai.

Tinh hải chi cấm!

Kình Thiên Vương sắc mặt càng phát ra khó coi, cái này Ngụy Trang, lại đạt được tinh biển che chở. Cho dù hắn tu hành căn bản, là tinh thần đại đạo, nhưng lấy nó cảnh giới, cấp độ, tuyệt đối không thể làm được điểm này.

Một tia chần chờ, từ đáy lòng hiện lên, nhưng lại sau đó một khắc bị đè xuống, biến thành nóng rực tại đáy mắt khuấy động.

Theo Kình Thiên Vương, La Quan giờ phút này triển lộ ra năng lực, tất cùng lúc trước hắn cảm ứng được, kia đặc thù khí cơ có quan hệ.

‘Trong tay người này, có chí bảo!’

1 kiện, có thể dẫn động chu thiên tinh đấu, che chở tự thân chi vật.

Chỉ là Ngụy Trang, cầm chi lại nhưng cùng đế cảnh chống lại, như rơi vào trong tay hắn đâu kia mỹ hảo hình tượng, quả thực không cách nào tưởng tượng.

‘Ngoại vật chi lực, chung quy không thuộc về tự thân! Lấy Ngụy Trang thực lực, lại có thể kiên trì đến khi nào bổn vương hôm nay, liền đánh ngươi sụp đổ!’

Suy nghĩ nhất định, Kình Thiên Vương dưới chân đạp thật mạnh rơi, lực lượng kinh khủng ầm vang bộc phát, như kinh đào hải lãng xung kích 4 phương 8 hướng.

Không gian lập tức điên cuồng vặn vẹo, hiển hiện từng đạo khe hở, “Đôm đốp” “Đôm đốp” vỡ vụn âm thanh không ngừng vang lên. Cho dù tinh hải chi cấm, tại đế cảnh lửa giận dưới, cũng làm không được lông tóc không tổn hao.

Chỉ bất quá, cái này vặn vẹo không gian, cùng xuất hiện vỡ nát, rất nhanh liền lại khôi phục như lúc ban đầu. Mà cùng lúc đó, trên đỉnh đầu, lại có ngàn tỉ tinh quang giáng lâm, chém về phía Kình Thiên Vương.

Ầm ầm ——

Đế cảnh chi chiến, khủng bố khí cơ bao phủ đế cung, vô số sắc mặt người tái nhợt, trong lòng run rẩy. Cũng may, hình như có lực vô hình, đem trận này đại chiến ba động, hạn chế tại nhất định khu vực, dư ba chưa từng thật bộc phát.

Nếu không, chỉ sợ cả tòa đế đô, bao quát bọn hắn ở bên trong tất cả mọi người, cũng khó khăn thoát khỏi cái chết.

Ngẩng đầu nhìn lại, có thể thấy được tinh quang như mưa, từ sâu trong vũ trụ mà đến, xuyên qua vô tận trời cao, lưu lại từng đạo óng ánh vết tích.

Kình Thiên Vương võ đạo ý chí, 100,000 trượng khủng bố thân thể, khí huyết điên cuồng thiêu đốt, trong lúc giơ tay nhấc chân tiếp bộc phát ra, không thể tưởng tượng nổi thần uy.

2 tôn đế cảnh, chém giết nan giải khó điểm!

Nhưng rất nhanh, Kình Thiên Vương liền phát giác được không đúng, từ vũ trụ tinh biển, giáng lâm tinh thần chi lực, vẫn chưa giảm bớt nửa điểm, ngược lại theo thời gian trôi qua, không ngừng tăng lên, tăng vọt.

Vô cùng vô tận, như không có cực hạn.

Lại thật giống như là, hắn tại lấy sức một mình, đối kháng cả tòa vũ trụ tinh biển…

Kình Thiên Vương trong lòng trầm xuống, đế cảnh lại như thế nào cường hãn, nhưng thật muốn đối kháng cả tòa vũ trụ tinh biển, đó cũng là đang tìm cái chết!

Cái này Ngụy Trang, đến tột cùng như thế nào làm được thế gian thật tồn tại, cường đại như thế bảo vật, có thể điều động vũ trụ tinh biển

Bất an từ đáy lòng sinh sôi, nhất là cái kia “Tử” chữ, tuy chỉ là trong lúc vô tình từ trong lòng xẹt qua, lại tóe lên một vòng gợn sóng.

Chết!

Đế cảnh chân linh, nhạy cảm, thấm nhuần, giao cảm vũ trụ, nhưng thẳng đến vạn vật bản chất.

Kình Thiên Vương trong lòng tức giận, nhưng chấn kinh, lớn hơn phẫn nộ.

Đế cảnh là vô địch tồn tại, cái này cũng không có sai, nhưng vô địch cũng có cấp độ.

Càng là cường giả, tầm mắt càng cao, càng bao la hơn, như đế cảnh thật sự thiên hạ độc tôn, năm đó tiên đạo văn minh, tại sao lại suy bại khô kiệt, chỉ còn hơn bọn hắn những người này, tại sinh tử, trong luân hồi, đau khổ giãy dụa

Vũ trụ quá lớn, lớn vượt quá tưởng tượng, cho dù là đế cảnh, cũng không dám nói có thể, đi khắp vũ trụ mỗi một góc. Nó ẩn tàng quá nhiều bí mật, vô số thần kỳ, huống chi còn có, thông hướng những thứ chưa biết khác vũ trụ hải.

Có lẽ, hôm nay nên dừng tay.

Như vậy quẳng xuống đương nhiên không!

Hắn 1 người, dù cầm không dưới cái này Ngụy Trang, nhưng hắn lại không phải, thật lẻ loi một mình.

Ngụy Trang phải chết!

Đáng tiếc duy nhất chính là, hắn khả năng không có cách, độc hưởng Ngụy Trang trên thân, ẩn tàng bí mật cùng cơ duyên.

Nhưng cùng sinh tử so sánh, cái này cũng không tính là cái gì.

Xa xưa tuế nguyệt trước, tiên đạo văn minh thời kì, mạnh hơn Kình Thiên Vương tồn tại, đếm không hết. Kia là 1 cái, cực kỳ xán lạn, cao độ phát triển niên đại, cường giả như trên trời tinh.

Nhưng cuối cùng, có thể sống đến hôm nay, lại ít càng thêm ít… Kình Thiên Vương có thể, trở thành trong đó người sống sót, không phải dựa vào thực lực, mà là hắn đủ thông minh.

Đánh thắng được, liền trực tiếp đánh chết, bá đạo cường thế.

Đánh không lại, liền dứt khoát rời đi, ranh giới cuối cùng linh hoạt!

Dù sao, hắn thọ nguyên vô cùng vô tận, không cần thiết tại một sự kiện bên trên, liền cùng người cùng chết.

Oanh ——

Lại 1 quyền đánh ra, 100,000 trượng võ đạo ý chí, vẫn như cũ uy thế lẫm liệt, như viễn cổ thần ma.

Nhưng La Quan giờ phút này, lại chênh lệch đến, đến từ Kình Thiên Vương thoái ý.

Gia hỏa này, muốn thoát thân rời đi…

Nói thật, La Quan có chút giật mình, nhưng nghĩ lại, đế cảnh đồng dạng là người, nếu là người liền có sẽ suy tính, lựa chọn.

Kình Thiên Vương thật đúng là, rất là quả quyết, thấy tình thế không ổn, trực tiếp dừng tay.

Nhưng hôm nay, thế cục đến một bước này, La Quan

làm sao có thể, lại thả hổ về rừng.

Dù sao, hôm nay một kiếm này, chính hắn đều không nghĩ tới, uy lực làm sao lại cường đại đến, như vậy không thể tưởng tượng nổi chi cảnh.

Lần tiếp theo, có thể hay không lại thi triển ra đến, hắn cũng không có yên lòng.

Kia tự nhiên, là phải nhổ cỏ tận gốc, vĩnh viễn trừ hậu hoạn!

Oanh ——

Thiên khung phía trên, quần tinh sáng trong, vô số tinh quang vẩy xuống, nhưng lần này lại biến thành, 1 đạo khủng bố vô cùng trấn áp.

Đem trọn cái đế đô chỗ, bao trùm ở bên trong.

Giống như là lồng giam, lại giống là gông xiềng, khóa chặt Kình Thiên Vương.

Đây là, đến từ chu thiên tinh đấu trấn áp, chỉ cần tại tinh đấu phía dưới, tinh quang đi tới chỗ, liền không có cách nào tránh.

Muốn thoát thân rất đơn giản!

Đánh vỡ tinh thần chi trấn, vũ trụ chi lớn, mặc cho ngươi tới lui.

Kình Thiên Vương thông suốt biến sắc, hắn bỗng nhiên

ngẩng đầu, gắt gao tiếp cận tinh huy ở giữa đạo thân ảnh kia, “Ngụy Trang, ngươi muốn giết bổn vương !”

—

Chương 1319 : Đại tinh đánh giết trận

Không giết ngươi, chẳng lẽ lưu ngươi uống trà

Đế cảnh, cũng có thể cười thời điểm!

La Quan đưa tay, “Ầm ầm” tinh lạc như mưa, vô tận tinh huy phóng thích ra, túc sát, lạnh lùng.

Lồng giam đã thành, đóng cửa đánh chó!

Kình Thiên Vương giận quá mà cười, 100,000 trượng võ đạo ý chí, phát ra gầm thét.

Hắn chỉ là, phát giác được sự tình không đúng, muốn thoát thân rời đi, lại chầm chậm mưu toan, mà không phải đã bị ép vào tuyệt cảnh.

Ngụy Trang người này, khinh người quá đáng!

Thật cho là, đế cảnh dễ giết như vậy vậy liền nhìn hôm nay, ai buồn cười đến cuối cùng.

Kình Thiên Vương quyết tâm, đôi mắt băng hàn, võ đạo ý chí chống trời, 1 quyền đánh ra cháy bùng khí huyết, như lưu quang xẹt qua bầu trời.

Quyền rơi chỗ, lực lượng kinh khủng quét ngang, khiến mảng lớn tinh quang vỡ nát, liền ngay cả chu thiên tinh đấu trấn áp, đều kịch liệt khuấy động.

Nhưng hắn một trái tim lại càng ngày càng trọng, không phá nổi trấn áp, bị chu thiên tinh đấu trấn sát, trong lúc nhất thời hắn mặc dù không sợ, nhưng bây giờ trạng thái, lại không thể đủ bền bỉ, một khi vượt qua cực hạn, liền cần trả giá cực lớn đại giới.

‘Đáng chết Ngụy Trang! Lại khiến bổn vương hôm nay chật vật như thế! Nhưng cho dù mất mặt, cũng nhất định phải cầu cứu.’

‘Duy nhất 1 trương, cứu mạng át chủ bài, lại lãng phí ở hôm nay…’

Càng nghĩ, thì càng đau lòng, nhưng thế cục đến tận đây, đã không có lựa chọn khác.

Nhất là, tinh thần trấn áp chi uy, theo thời gian trôi qua, chính trở nên càng ngày càng mạnh.

“Ngụy Trang, bổn vương hôm nay, muốn ngươi chết vô nơi táng thân!” Kình Thiên Vương gào thét một tiếng, như kinh lôi, vang vọng 4 phương.

Hắn lật tay, lấy ra 1 khối màu đen tinh thạch, bỗng nhiên bóp nát.

Răng rắc ——

Tinh thạch vỡ nát không gian giống bị ăn mòn, 1 đầu màu đen thông đạo xuất hiện, có khí tức khủng bố từ trong đó truyền ra, giáng lâm mà tới.

“Kình Thiên Vương, ngươi thế mà nhanh như vậy liền vận dụng, đến từ tiên đình ban ân.”

Bá ——

Một thân ảnh xuất hiện, tướng mạo phổ thông, nhưng kia một thân hoành ép thập phương cường hoành khí tức, đủ để cho thấy nó thân phận —— đế cảnh!

Mà lại, không phải như Kình Thiên Vương đồng dạng, “Mượn tới” quá khứ tuế nguyệt lúc, tự thân đỉnh phong lực lượng, mà là 1 tôn chân chính, đương thời đế cảnh.

Kình Thiên Vương đau thấu tim gan, “Bái kiến Hàn Phong đạo hữu, mời đạo hữu xuất thủ, trấn sát người này!”

Hàn Phong ngẩng đầu, nhìn về phía ánh sao đầy trời, cảm thụ được giữa thiên địa túc sát, nhíu mày, “Tinh thần đại đạo hẳn là, tại ngày này trụ ngược chiều kim đồng hồ tinh vực, còn ẩn giấu đi 1 vị, đạo này đế cảnh” như coi là thật như thế, ngược lại là có chút phiền phức.

Thế gian đại đạo vô số, chọn 1 liền có thể lên trời.

Đạo khác biệt, độ khó không 1, thì thành đạo về sau nắm giữ lực lượng, cũng có cao thấp chi phân.

Tinh thần đại đạo không hề nghi ngờ, là trong vũ trụ, đứng đầu nhất con đường 1 trong. Phóng tầm mắt nhìn tới, đầy trời óng ánh, vô tận tinh thần, đều là lực lượng nguồn suối.

Kình Thiên Vương nói: “Hàn Phong đạo hữu yên tâm, đối phương cũng không phải là đế cảnh, mà là tay cầm một loại nào đó chí bảo, có thể điều động tinh thần chi lực.”

“Bổn vương cảm thấy, bảo vật này đối tiên đình mà nói, có lẽ có đại dụng, vì ngăn ngừa người này đào thoát, mới kinh động đạo hữu.”

Hàn Phong đôi mắt sáng lên, điều động tinh thần chi lực chí bảo hắn ngưng thần nhìn lại, tung vô tận tinh quang khuấy động, cũng khó cản đế cảnh pháp nhãn, La Quan nền tảng trong mắt hắn, vừa xem vô hơn.

Đại Đạo cảnh !

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, hắn cơ hồ không thể tin được, đem Kình Thiên Vương bức đến tuyệt cảnh, không thể không cầu cứu lại chỉ là, như thế một con sâu nhỏ.

Về phần “Tránh người này đào thoát” loại hình chuyện ma quỷ, hắn đương nhiên không tin, nhưng bây giờ lại không phải, để ý điểm này thời điểm.

‘Chỉ là Đại Đạo cảnh tiểu bối, cầm chi lại ép Kình Thiên Vương không đường có thể trốn, không phải chí bảo lại là cái gì như tại bản tọa trong tay, lại có thể bộc phát ra như thế nào uy năng ‘

Hàn Phong tâm động, “Kình Thiên Vương, bản tọa nhưng nghĩ cách bổ ngươi 1 khối thuỷ tinh nâu, nhưng chuyện hôm nay, giới hạn ngươi biết ta biết.”

Kình Thiên Vương gật đầu, “Tốt!”

Hắn đương nhiên đau lòng, cái này vốn là, nên thuộc về hắn cơ duyên, tạo hóa. Nhưng thế cục so người mạnh, có thể bắt về 1 khối thuỷ tinh nâu, đã là niềm vui ngoài ý muốn.

Nói không chừng, còn có thể thừa cơ leo lên trên Hàn Phong, nghe đồn người này có chút bối cảnh, nếu không cũng không dám động nuốt riêng suy nghĩ.

“Ha ha! Kình Thiên Vương, ngươi quả nhiên thông minh!” Hàn Phong rất là hài lòng, hắn ngẩng đầu nhìn về phía, ánh sao đầy trời khuấy động, “Ngược lại thật sự là có mấy điểm, tẫn thủ chu thiên tinh huy, đại tinh đánh giết trận khí tượng… Nhưng mượn tới lực lượng, chung quy là ngoại vật, chỉ có vẻ ngoài thôi.”

“Bản tọa cái này liền xuất thủ, đem nó phá vỡ!”

Hắn một bước phóng ra, phất tay áo vung lên, “Này thần thông, tên là che trời.”

Sát na, giữa thiên địa, khí tức khủng bố khuấy động, xông lên cửu tiêu, quét sạch tứ phương.

Giống như là 1 đạo khủng bố bình chướng, màn che, đem nơi đây thiên địa vạn vật, đều che lấp!

Đây là cổ tiên thần thông.

Hôm nào địa khí tượng, che một chỗ âm dương.

Xem người xuất thủ, tu vi cao thấp mạnh yếu, phạm vi lớn tiểu không 1.

Mà đế cảnh xuất thủ, lại trực tiếp đem trọn khỏa đế tinh, đều cuốn vào trong đó. Thuận tiện như, nó đột nhiên biến mất tại, vũ trụ bản đồ bên trong, trở thành tung tích không rõ không biết.

Chu thiên tinh đấu chi uy tuy khủng bố, nhưng nếu mất đi mục tiêu, lại đem như thế nào đây chính là, cổ tiên nhân nhất quán đến, am hiểu nhất thủ đoạn —— lấy nhất tiểu đại giới, phương thức trực tiếp nhất, nghịch chuyển thế cục.

Đương nhiên, nhất định phải thừa nhận, cổ tiên thủ đoạn, đích xác kinh người, cường đại.

Trong chốc lát, thiên khung tối nghĩa, tất cả tinh quang đều tiêu tán, chỉ còn hơn một mảnh hỗn độn, bao phủ nơi đây tinh thần trấn áp, biến mất theo không gặp.

Thành công!

Kình Thiên Vương cười to, “Hàn Phong đạo hữu hảo thủ đoạn!” Hắn ngẩng đầu, đôi mắt dữ tợn, “Ngụy Trang, bổn vương muốn ngươi hình thần câu diệt.”

1 tôn đế cảnh trong miệng hình thần câu diệt, là chết một cách triệt để.

Không chỉ có diệt sát nhục thân, hồn phách, nghiền nát nó chân linh, càng muốn nghịch chuyển thời gian trường

hà, lau đi quá khứ hết thảy lưu ngấn.

Từ đó, quá khứ không còn, tương lai tiêu tán , bất kỳ cái gì thủ đoạn cũng không thể, lại khiến cho phục sinh.

Hắn, đường đường cổ tiên, “Mượn tới” đế cảnh chi uy, lại bị ép cầu cứu, nhường ra cơ duyên… Kình Thiên Vương, tất nhiên là thật hận cực La Quan!

Hàn Phong lắc đầu, “Bản tọa tự mình động thủ, ngươi lui ra.”

Hắn một bước phóng ra, đưa tay bắt tới.

Trên người người này, tất nhiên cất giấu đại bí mật, hắn há có thể để Kình Thiên Vương xuất thủ.

Hừ!

Phế vật vô dụng, dù là đã từng là đế cảnh lại như thế nào hiện tại vũ trụ, quy tắc, đạo uẩn đã đổi, có thể hay không trở lại đỉnh phong, còn tại cái nào cũng được ở giữa.

Đối Kình Thiên Vương, hắn căn bản chướng mắt, tùy ý quát lớn!

“… Là.” Kình Thiên Vương cúi đầu, che giấu phẫn nộ cùng không cam lòng.

Nhưng vào lúc này, một bước đạp xuống Hàn Phong, đột nhiên sắc mặt đại biến, “Không có khả năng…” Còn chưa nói xong, hắn “Oa” một tiếng, phun ra ngụm lớn

máu tươi.

Đúng là vừa rồi, biến mất chu thiên tinh đấu trấn áp, giờ phút này lại lần nữa xuất hiện, thậm chí bộc phát đáng sợ phản phệ, dù là thân là đế cảnh, cũng không thể toàn thân trở ra.

Thiên khung phía trên, kia lẫn lộn, khuấy động, bị che đậy, cải biến khí tượng, âm dương, đột nhiên phá thành mảnh nhỏ.

Cuồn cuộn tinh quang như chảy xiết sóng lớn, “Ầm ầm” mãnh liệt mà đến, kia khí thế khủng bố khiến 2 tôn đế cảnh, sát na thất thần.

Giờ phút này, có thể thấy được đế tinh bên ngoài, vũ trụ mênh mông bên trong, vô số viên tinh thần sáng lên, sáng trong mà túc sát.

Vô tận tinh quang, vượt qua thời không thời hạn, giáng lâm đến đế tinh phía trên, băng lãnh, lạnh thấu xương, khiến người rùng mình khí cơ, khóa chặt Kình Thiên Vương cùng Hàn Phong.

Cổ tiên, sống sót dài dằng dặc lâu đời.

Lại là đế cảnh, tầm mắt bao la.

Giờ phút này, cảm thụ được đến từ, vô tận tinh biển túc sát, Kình Thiên Vương cùng Hàn Phong 2 tôn đế cảnh, nghẹn ngào gào lên, “Đại tinh đánh giết trận!”

—

Chương 1320 : Tiên nói, nhật nguyệt vô quang

Nghe đồn, thế có đại năng giả, chưởng chu thiên tinh đấu, tụ ngàn tỉ tinh quang, có thể hóa trấn sát đại trận, có thể diệt thập phương thiên địa.

Là vì, đại tinh đánh giết trận!

Đế cảnh phải chăng khủng bố tự nhiên.

Kia là đại đạo chi đỉnh, vũ trụ chi cực, tung chu thiên tinh đấu, cũng kiêng kị 3 điểm.

Nhưng mọi thứ, luôn có ngoại lệ.

Khi tinh thần chi đạo đạt tới cực hạn, vũ trụ tinh biển vì đó sở dụng, thì tinh huy phía dưới thế như chẻ tre… Vạn vật khó tồn!

Nhưng đây là cảnh giới trong truyền thuyết, trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực, đế cảnh đều không thể sinh ra chi địa, lại cất ở đây cường giả khủng bố !

Về phần mượn “Chí bảo” ngoại lực, điều động chu thiên tinh thần, hóa thành đại tinh đánh giết trận… Tuyệt không có khả năng! Đây chính là đại tinh đánh giết trận, chính là tinh thần đại đạo, đỉnh phong nhất cảnh giới.

Kình Thiên Vương, Hàn Phong 2 người vừa kinh vừa sợ, lại nhìn về phía tinh quang bên trong, mơ hồ không

rõ đạo thân ảnh kia lúc, lộ ra thật sâu kiêng kị.

Dù là không dám tin, nhưng sự thật ngay tại dưới mắt, bọn hắn nhìn nhầm.

Vị này, đúng là thâm tàng bất lộ!

Mà trong đó, hối hận nhất chính là Kình Thiên Vương, nguyên bản hắn là có thể bắt lấy Trần thị tỷ muội, trực tiếp rời đi.

Ngụy Trang đã tỏ thái độ, không muốn nhúng tay trong đó, là tâm huyết của hắn dâng lên, ngoài định mức nhìn nhiều một chút, lúc này mới nhấc lên về sau phong ba.

‘Liền ngươi ánh mắt dễ dùng cẩn thận, cẩn thận cả một đời, hôm nay triệt để lật thuyền!’ nếu có tuyển, hắn tình nguyện móc xuống một đôi con mắt.

Nhưng Kình Thiên Vương là thật không nghĩ ra, Ngụy Trang cường đại như thế, ngươi vì cái gì không nói chỉ cần ngươi biểu lộ, một chút xíu khí cơ, bổn vương lập tức đi ngay, dập đầu cho ngươi xin lỗi, kia đều vấn đề không lớn.

Trừ phi, đối phương là cố ý… Cố ý lừa dối phán đoán của hắn, lại cố ý tản mát khí tức, để tâm hắn có cảm giác… Đúng, nhất định là như vậy, nếu không lấy Ngụy Trang cường đại, sao lại để hắn phát giác được tự thân trạng thái

Tê ——

Kình Thiên Vương trong lòng băng hàn, chỉ cảm thấy giờ phút này, như rơi vào đến, cái nào đó đáng sợ tính toán, chân linh hồi hộp không thôi.

“Kình Thiên Vương!” Hàn Phong tức hổn hển, “Vương bát đản đâu, ngươi dám hại ta !”

Phong phạm khí độ

Đại tinh đánh giết trận, giờ phút này đã thành hình, như kiếm treo ở đỉnh, tùy thời đều muốn chém xuống, đều loại thời điểm này, ai còn lo lắng những này

Kình Thiên Vương vội vàng nói: “Hàn Phong đạo hữu, hiểu lầm a, nếu sớm biết người này cảnh giới, bổn vương đào mệnh cũng không kịp, sao lại mời đạo hữu tới đây.” Hắn cắn răng, “Bổn vương hoài nghi, việc này là cái âm mưu!” Lúc này, đem trong lòng hoài nghi nói ra.

Hàn Phong sắc mặt đại biến, “Âm mưu nhằm vào ngươi ta… Không đúng, bằng ngươi ta còn chưa đủ tư cách…” Mặc dù có chút khó xử, nhưng sự thật chính là như thế, lấy đại tinh đánh giết trận đối phó bọn hắn, quả thực chính là đại pháo oanh con muỗi.

Mục tiêu của đối phương, là tiên đình!

Đột nhiên, Hàn Phong trừng lớn mắt, hắn đột nhiên nghĩ đến, trước đây không lâu nghe nói một cái bí văn —— tiên đình túc địch, sắp tự ngủ say bên trong tỉnh lại, sẽ ra tay giết sạch chúng tiên.

Nhưng đối phương, như nhận một loại nào đó chế ước, không cách nào chủ động đối tiên đình xuất thủ. Chuyện này, còn tại tiên đình cao tầng, nội bộ thảo luận phạm vi, vẫn chưa công bố ra ngoài.

Cho nên, là tiên đình phán đoán, xuất hiện sai lầm vị kia túc địch cũng sớm đã, tự ngủ say bên trong thức tỉnh, càng bày ra hôm nay, nhằm vào tiên đình tính toán!

Kình Thiên Vương chính là 1 cái, bị tính kế ngu xuẩn, mục đích là vì đánh vỡ, đối phương không được chủ động đối tiên đình xuất thủ hạn chế.

Mà hắn, thì tại không có chút nào chuẩn bị tình huống dưới, liền bị đẩy vào trong đó. Hàn Phong hận không thể, 1 bàn tay chụp chết Kình Thiên Vương, đáng chết đồ hỗn trướng.

‘Không! Bản tọa quyết không thể, chết tại hôm nay!’

‘Ta cầu cứu… Không, không phải cầu cứu, là bản tọa phát hiện, tiên đình túc địch tin tức, ngay lập tức Thông Bẩm.’

‘Không những vô qua, ngược lại một cái công lớn!’

Không sai, chính là như vậy.

Hàn Phong thở sâu, “Kình Thiên Vương, hôm nay thế cục không cần bản tọa nhiều lời, ngươi đem hết toàn lực, ngăn trở đại tinh đánh giết trận.”

“Bản tọa đem cung thỉnh, tiên đình Tôn giả giáng lâm,

ngăn cơn sóng dữ!”

Kình Thiên Vương cắn răng, “Được.” Hắn căn bản không được chọn, chỉ có thể tin tưởng Hàn Phong, nếu không hôm nay đại tinh đánh giết trận dưới, một con đường chết.

Oanh ——

100,000 trượng võ đạo ý chí, giờ phút này triệt để thiêu đốt, dù là vì thế cần, trả giá cực lớn đại giới.

Nhưng sinh tử trước mặt, hết thảy sang bên!

Tiên đình Tôn giả

Loại tồn tại này, Kình Thiên Vương cũng chỉ là nghe nói, chưa từng thực sự được gặp.

Nghe nói, bọn hắn đều là tiên đạo thời đại văn minh, đứng đầu nhất cường giả, vượt qua thời gian trường hà bất tử.

Cứ việc nhận, hiện tại vũ trụ quy tắc, đạo uẩn áp chế, lại ngạnh sinh sinh sống đến hôm nay.

Cùng hắn so sánh, là trên trời dưới đất.

Quả nhiên, Hàn Phong người này có đại bối cảnh, thế mà có thể mời được tiên đình Tôn giả giáng lâm… Vậy hôm nay, kết cục như thế nào, còn cũng còn chưa biết.

Ngụy Trang đích xác khủng bố, lại có thể triệu hoán đại

tinh đánh giết trận, nhưng tiên đình Tôn giả xuất thủ, vỡ nát vũ trụ một góc cũng là bình thường!

Một tia sợ hãi, hồi hộp, lại phấn chấn, mong đợi cảm xúc, hiện lên trong đầu hắn.

Ầm ầm ——

Kình Thiên Vương liều mạng bộc phát, đối kháng đại tinh đánh giết trận lúc, Hàn Phong đã xuất thủ, hắn lấy ra 1 khối tiên ngọc, đáy mắt hiện lên đau lòng. Đây là tiên đạo văn minh thời kì, lưu truyền tới nay bảo vật, theo vũ trụ quy tắc cải biến, đã sớm không cách nào lại luyện chế.

Dùng 1 khối, liền thiếu đi 1 khối.

Răng rắc ——

Tiên ngọc bị bóp nát, Hàn Phong lớn tiếng nói: “Vãn bối Hàn Phong, tại trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực, phát hiện tiên đình túc địch chi tung tích, mời Tôn giả giáng lâm.”

Oanh ——

Tiên tinh mảnh vỡ nổ tung, không gian bỗng nhiên chấn động, ba động, lại tại sau một khắc, đột nhiên biến mất không thấy gì nữa.

Sau đó, cũng chỉ có thể cùng.

“Hàn Phong đạo hữu, mau tới giúp bổn vương!” Kình

Thiên Vương rống to.

Hắn 100,000 trượng võ đạo ý chí, bây giờ lại bị sinh sinh, cắt giảm gần nửa. Đại tinh đánh giết trận uy lực, tuyệt không phải 1 tôn đế cảnh, liền có thể ngăn cản.

Hàn Phong thầm mắng một tiếng phế vật, “Bản tọa đến rồi!”

Hắn hiện tại còn không thể để cho Kình Thiên Vương chết, đợi đến chuyện này kết thúc về sau, lại diệt đi hắn chân linh, chôn vùi nó quá khứ vết tích.

Đáy mắt hiện lên một tia băng hàn, Hàn Phong một bước đạp xuống, đương thời đế cảnh thực lực, muốn ở xa Kình Thiên Vương phía trên.

Nhưng dù là, là hợp song phương chi lực, đối kháng đại tinh đánh giết trận, vẫn như cũ phí sức vô song. Mà lại, đáng sợ nhất chính là, đại tinh đánh giết trận một khi hình thành, uy lực của nó sẽ theo, gia nhập tinh thần càng ngày càng nhiều, uy lực trở nên càng ngày càng mạnh!

“Oa!” Kình Thiên Vương một ngụm máu tươi phun ra, trên đỉnh đầu võ đạo ý chí, bị trực tiếp đánh nát.

Hắn “Oanh” một tiếng, nhập vào lòng đất, nếu không phải tinh thần trấn áp, bao phủ toàn bộ đế đô, đem chém giết ba động hạn chế, một kích này liền là đủ, làm cả đế đô, biến thành một vùng phế tích.

“Hàn Phong đạo hữu, Tôn giả lúc nào có thể đến “

Hàn Phong cũng không dễ chịu, sắc mặt tái nhợt, thân thể lung lay sắp đổ, hắn đã liên tiếp thi triển, nhiều loại cổ tiên nhân thần thông. Nhưng ở ngàn tỉ tinh quang trấn sát phía dưới, liên tiếp sụp đổ, chôn vùi, tạo thành cực lớn phản phệ.

“Rất nhanh liền đến! Kình Thiên Vương, lại mượn một lần lực lượng, không phải chỉ bằng bản tọa 1 người, ngăn không được đại tinh đánh giết trận!”

Kình Thiên Vương sắc mặt âm tình bất định.

“Nhanh! Việc này kết thúc, bản tọa sẽ mời Tôn giả xuất thủ, vì ngươi nặng đắp tiên cơ!” Hàn Phong rống to, trong lòng sát cơ càng hơn.

Đồ hỗn trướng, ngươi dẫn xuất phiền phức, thế mà còn chần chờ không chừng.

Kình Thiên Vương thở sâu, “Tốt!”

Hắn đưa tay, trùng điệp điểm tại giữa lông mày, “Ba” một tiếng huyết nhục vỡ nát.

Sau một khắc, quỷ dị thời không hỗn loạn cảm giác, từ Kình Thiên Vương thể nội truyền ra.

Rất nhanh, Kình Thiên Vương khí tức, lợi dụng tốc độ kinh người khôi phục, thương thế trên người, toàn bộ biến mất không thấy gì nữa.

Duy nhất ngoại lệ, chính là vỡ vụn mi tâm, giờ phút này

vẫn như cũ máu me đầm đìa.

Đây chính là, cưỡng ép “Mượn cảnh” hậu quả!

Đế cảnh bản thân bất diệt thể, đã xuất hiện căn bản hư hao, nói nhỏ chuyện đi Kình Thiên Vương đế cảnh, đã không còn viên mãn.

Giờ phút này, hiện ra ở trên người hắn tổn hại, cũng đem chiếu rọi quá khứ.

Nói lớn chuyện ra, chính là bản nguyên, tiên cơ vỡ nát, hắn quay về đế cảnh khả năng, gần như đoạn tuyệt.

Oanh ——

Kình Thiên Vương phóng lên tận trời, cùng Hàn Phong cùng một chỗ, đối kháng đại tinh đánh giết trận. Giờ phút này, đế tinh bên ngoài ngàn tỉ tinh quang tề tụ, khiến cho cái này một vùng vũ trụ, đều bị triệt để chiếu sáng.

Không chỉ đế tinh, thậm chí xung quanh 9 viên vệ tinh, thậm chí càng xa xôi tu chân tinh, vô số người tu hành ngẩng đầu, mặt mũi tràn đầy chấn kinh, sợ hãi.

Đại tinh đánh giết trận đưa tới khí tượng, uy thế, dù chỉ là xa xa nhìn lại, liền làm bọn hắn từ đáy lòng, hoảng sợ, run rẩy.

Mà đế tinh bên trên, Trần Đóa Đóa, Trần Vương ở bên trong, tất cả mọi người đã sớm, bị thế cục khủng bố biến hóa, cho triệt để chấn trụ.

Kình Thiên Vương lấy đế cảnh chi tôn, lại bị Ngụy Trang trấn áp, đào tẩu đều bị ngăn cản, mắt thấy thân hãm tuyệt cảnh.

Trong lòng mọi người kinh hãi còn chưa tiêu tán, thế cục liền lần nữa lại nghịch chuyển —— Hàn Phong, thứ 2 tôn đế cảnh cường giả, trực tiếp giáng lâm.

Lần này, Cửu Ương hoàng triều mọi người, chân chính cảm nhận được, như thế nào vũ trụ mênh mông.

Nguyên lai, cũng không phải là thế gian vô đế cảnh, mà là lấy bọn hắn cấp độ, căn bản vô duyên nhìn thấy.

2 tôn đế cảnh liên thủ, phất tay áo che đậy thiên địa, đem ánh sao đầy trời lau đi, Ngụy Trang bị lần nữa áp chế.

1 tôn đế cảnh, đã khó có thể tưởng tượng, 2 tôn liên thủ lại chính là, kinh khủng bực nào Ngụy Trang hắn, còn có thể cùng chi chống lại

Vốn cho rằng, đại cục đã định.

Nào có thể đoán được, tinh quang vỡ vụn muôn vàn, lại lần nữa chiếu rọi đế tinh, quy mô, khí tượng, hoàn toàn vượt qua đến một cái khác cấp độ.

Cái gì là đại tinh đánh giết trận bọn hắn không biết, nhưng uy lực của nó, trình độ kinh khủng, lại không thể tưởng tượng.

Kình Thiên Vương cùng Hàn Phong, 2 tôn đế cảnh bị

trấn áp, thậm chí Kình Thiên Vương, võ đạo ý chí đều bị đánh nát một lần, Hàn Phong cũng bắt đầu không ngừng thổ huyết.

Chẳng lẽ hôm nay, bọn hắn đem mắt thấy, 2 tôn đế cảnh vẫn lạc ! Tê ——

Ý niệm này, chỉ là từ đáy lòng hiện lên, liền làm bọn hắn hít một hơi lãnh khí.

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, Kình Thiên Vương lại lần nữa đổ xuống, nó võ đạo ý chí, lần thứ 2 bị đánh nát. Hắn kêu thê lương thảm thiết, giữa mi tâm vết thương, bỗng nhiên hướng ngoại khuếch tán, lại khiến gần phân nửa đầu, đều trực tiếp vỡ nát.

Đỏ trắng xen lẫn, một mảnh huyết tinh!

Nếu không phải, đế cảnh thân thể có bất diệt thuộc tính, lại điệp gia vũ phu sinh mệnh ương ngạnh, cơ hồ muốn làm trận mất mạng.

“Hàn Phong! Tôn giả như lại không giáng lâm, ngươi ta liền cùng chết đi!” Kình Thiên Vương gào thét.

Hắn thật đến cực hạn, lại vô xuất thủ chi lực.

Hàn Phong ánh mắt sợ hãi, nhìn về phía trên đỉnh đầu, đôi mắt phản chiếu lấy vô tận tinh quang, chỉ cảm thấy toàn thân băng hàn.

Tôn giả vì sao còn chưa tới đến là bị đại tinh đánh giết trận ngăn cách, hay là phát giác được cái gì, không dám giáng lâm

Đúng lúc này, Hàn Phong trước mặt không gian, đột nhiên vỡ vụn, một thân ảnh từ đó phóng ra.

Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía đế tinh bên ngoài, ngàn tỷ vô tận tinh huy, đưa tay một chỉ điểm ra.

“Tiên nói, nhật nguyệt vô quang!”

—

Chương 1321 : Lấy ta nói, thế thiên nói

Tiên đình có túc địch, ứng khí vận mà sinh, chấp chưởng chu thiên tinh đấu, ngự ngàn tỉ tinh quang, trấn diệt tiên đạo.

Đây cũng không phải là truyền thuyết, mà là cổ lão tuế nguyệt trước đó, chân thực phát sinh ở, tiên đạo văn minh thời kì cuối sự kiện.

Không biết bao nhiêu tiên đạo cự phách, Chân Tiên vô thượng cảnh, táng thân tinh quang bên trong.

Thân là vượt qua thời gian trường hà, ngạnh sinh sinh sống đến hôm nay cổ tiên, Tôn giả giáng lâm đến trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực, chỉ một chút liền xác định, Hàn Phong truyền tin không sai, hắn thật tao ngộ tiên đình túc địch!

Cứ việc, đối phương khí tức, cùng năm đó cũng không giống nhau, nhưng làm kết thúc tiên đạo tồn tại, chính là vũ trụ thai nghén chi sinh linh, làm khế đáng nay vũ trụ, có biến hóa cũng bình thường.

‘Đại tinh đánh giết trận…’ nhưng từ quy mô, uy lực đến xem, vị này tiên đình túc địch, lực lượng còn xa chưa khôi phục, nếu không nhất niệm phía dưới, tinh lạc như trời sập, Hàn Phong, Kình Thiên Vương 2 người, nháy mắt liền sẽ bị đánh giết.

Đây chính là, trấn sát đối phương thời cơ tốt nhất!

Là lấy, Tôn giả xuất thủ, chính là tiên đình đại thần thông —— tiên nói, nhật nguyệt vô quang.

Này thần thông, chuyên môn khắc chế tinh thần đại đạo, là vì nhằm vào tiên đình túc địch, từ vô số cường đại cổ tiên nhân, liên thủ sáng tạo mà thành.

Che đậy vũ trụ, quần tinh ảm đạm, từ trên căn bản, phế bỏ đối phương cường đại nhất thủ đoạn.

Tôn giả cũng là đế cảnh.

Nhưng đế cảnh, cũng có cấp độ cao thấp, hắn hiển nhiên là trong đó, đỉnh tiêm tồn tại 1 trong. Nương theo thần thông xuất thủ, khí tức trùng thiên, khuấy động vũ trụ một góc, nghịch chuyển quy tắc, đạo uẩn.

Đây cũng là, nhật nguyệt vô quang bản chất —— cải biến một phương thiên địa, bài xích tinh thần chi lực, không cách nào giáng lâm trong đó.

Sát na, quần tinh thất sắc, ngàn tỷ tinh quang hội tụ, chỗ tạo thành đại tinh đánh giết trận, trở thành nước không nguồn, cây không gốc rễ.

Không có lực lượng bổ sung, tung cường đại hơn nữa sát trận, lại có thể thế nào vỡ vụn, băng tán, cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Tinh huy phía dưới, La Quan thần sắc ngưng trọng, cái kia bên trong có thể nghĩ đến, trận sóng gió này lại sẽ tới

hôm nay tình trạng.

Tiên đình Tôn giả!

Đối phương khí cơ, hắn chỉ là nhìn một chút, liền tim đập nhanh không thôi, chân linh thét lên, đó là chân chính đại khủng bố tồn tại.

Nếu không phải tinh thần che chở, giết hắn có lẽ, chỉ cần 1 đạo ánh mắt.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Vỡ nát âm thanh liên tiếp vang lên, là Tôn giả cất bước, hướng La Quan đi đến, hắn mỗi một bước đạp xuống, trước mặt không gian đều đang đổ nát.

Kia là tinh thần trấn áp, bị ngạnh sinh sinh đánh vỡ, nghiền nát.

Tôn giả không muốn , chờ đợi tinh đấu sát trận hao hết dư lực tán loạn, hắn muốn chủ động ra tay giết chết La Quan, để tránh đêm dài lắm mộng.

Đúng lúc này, Tôn giả đột nhiên dừng lại, hắn mày nhíu lại gấp, đôi mắt ngưng trọng.

Sau một khắc, “Ầm ầm” nổ vang rung trời, từ đỉnh đầu thiên khung truyền đến, kia là vô số tinh quang hội tụ, giống như là biển gầm.

Nhật nguyệt vô quang đại thần thông hạn chế, trấn áp, bị cưỡng ép đánh vỡ, đại tinh đánh giết trận uy lực, tùy theo tăng vọt một đoạn.

Vô số tinh quang hướng về Tôn giả, lại tại tới gần nháy mắt, trực tiếp sụp đổ, chôn vùi ở trong hư vô. Hắn nhìn thoáng qua, đỉnh đầu vô tận tinh quang, đưa tay một chỉ điểm hướng La Quan, “Tiên nói, thời gian như huyễn, sát na 10,000 năm!”

Đã không có cách, phá vỡ đại tinh đánh giết trận, vậy liền giết chết chủ trận người. Thời gian quy tắc, tại thời khắc này bị đánh vỡ, gây dựng lại, tinh quang bên trong mỗi 1 hơi, đều là 10,000 năm thậm chí mấy chục ngàn năm.

Nhưng rất nhanh, Tôn giả liền sắc mặt đại biến, gầm nhẹ nói: “Không có khả năng! Khí tức của ngươi, vậy mà không có nửa điểm cải biến!”

“Thời gian như huyễn, sát na 1,000 năm”, này thần thông đã có hiệu lực, tinh huy cũng không thể ngăn trở, đây cũng là chuyên môn để mà, trấn sát túc địch thủ đoạn.

Điểm này, Tôn giả cảm ứng rất rõ ràng.

Nhưng hôm nay, mặc cho thời gian trường hà điên cuồng cọ rửa, La Quan tự thân sinh cơ, nhưng không có nửa điểm tán loạn, khô kiệt dấu hiệu.

Như cuồng phong thổi quyển, Thanh Sơn vẫn như cũ nguy nga, hờ hững nhìn chăm chú, bất động nửa điểm.

Rầm rầm ——

Rầm rầm ——

Vang lên bên tai, rộng rãi to lớn, lại xa xăm, thâm thúy đập tiếng phóng đãng, kia là thời gian trường hà, gia tốc chảy xiết lúc, lưu tại bên tai dư vị.

Nhưng La Quan đối đây, là thật không có cảm giác, càng nghĩ chỉ có một lời giải thích —— hắn đến từ tiểu thanh thiên thế giới.

Tại tiểu thanh thiên bên trong, Đăng Tiên cảnh liền cơ hồ, là bất tử bất diệt chi tồn tại, thọ nguyên vô số, càng đừng đề cập đại đạo chi cảnh.

Huống hồ, La Quan giả giả cũng đăng lâm qua, tiểu thanh thiên thế giới Nhân hoàng chi vị, vị cách có thể so bỉ ngạn cảnh… Huyền Thánh những người kia, đều không cần phải nói, quả thực chính là hoá thạch sống, quỷ biết bọn hắn đến cùng, đã sống qua bao nhiêu năm tháng.

Điểm này, cùng vũ trụ địa phương khác… Chí ít, là cùng trời trụ ngược chiều kim đồng hồ tinh vực khác biệt. Lấy làm hao mòn số tuổi thọ thủ đoạn, đối phó người khác có lẽ, là khủng bố vô cùng đại sát chiêu, nhưng ở La Quan trên thân, ước chừng tương đương nhiều nước. Không phải không tác dụng, mà là ta tuổi thọ nghèo, mặc cho ngươi làm hao mòn lại như thế nào

Tiên đình Tôn giả cũng không biết điểm này, hắn lòng

tràn đầy kinh sợ, đôi mắt co vào, giờ phút này chỉ là một cái suy nghĩ —— khôi phục, trở về túc địch, trở nên càng khủng bố hơn, đối phương tựa hồ đã triệt để siêu thoát, lại không còn thụ thời gian thời hạn.

Không có khả năng!

Đây là trong truyền thuyết, mới có thể đến cấp độ, thậm chí vượt qua, đế cảnh phạm trù. Một tia hồi hộp, bất an, tự tôn người đáy lòng sinh sôi, nhưng lại sau đó một khắc, bị triệt để đè xuống.

Hô ——

Tôn giả thở ra một hơi, mặt lộ vẻ quyết tuyệt, “Tiên nói, thiên địa khí đung đưa, ta nói ngày hưng thịnh!”

Thương hải tang điền, vũ trụ kịch biến.

Đã từng tiên đạo, đã sớm sụp đổ, nhưng chỉ cần cổ tiên nhân không dứt, thì tiên đạo hằng tồn. Chỉ bất quá, không còn tồn tại ở giữa thiên địa, mà là tại mỗi một vị, cường đại cổ Tiên thể bên trong.

Mà giờ khắc này, Tôn giả đem thể nội tiên đạo, triệt để kích phát, làm cho giáng lâm đến hiện thế. Đây là một loại, cực kỳ khủng bố thủ đoạn, lấy ta nói, thế thiên nói.

Cùng cấp cải thiên hoán địa, khiến cho vỡ nát tiên đạo quy tắc, lại lần nữa giáng lâm vũ trụ. Dù là, chỉ có thể duy trì cực ngắn ngủi thời gian, lại chỉ có thể can thiệp một chỗ.

Nhưng ở trong chém giết, lại có thể rút củi dưới đáy nồi —— tiên đạo giáng lâm, thiên đạo không còn. Thì đồng đẳng với, bác bỏ trừ tiên đạo bên ngoài tất cả mọi người, không phải người trong tiên đạo đều đem nhận trấn áp.

Nhẹ thì, cảnh giới trực tiếp đổ sụp, nói băng tại chỗ.

Nặng thì, trực tiếp mất mạng!

Nhưng thủ đoạn như vậy, uy lực đáng sợ như thế, tự nhiên cần trả giá kinh người đại giới —— tiên đạo đã băng, lại giáng lâm hiện thế, liền đem dẫn tới vũ trụ trấn áp, Tôn giả thể nội tiên đạo, sẽ bị triệt để nghiền nát, mà mất đi đại đạo, cũng sẽ mất đi sinh mệnh.

Tiên đình Tôn giả, là lấy tự thân tính mệnh, kéo La Quan chung phó Hoàng Tuyền!

“Tôn giả!”

Hàn Phong kinh hô, không thể ngờ đến, Tôn giả lại sẽ thi triển, thảm liệt như vậy thủ đoạn.

Một bên khác, Kình Thiên Vương cũng không nhịn được, trừng lớn 2 mắt.

Mà giờ khắc này trên thân hai người thương thế, đang lấy tốc độ kinh người chữa trị, thân ở tiên đạo che chở phía dưới, bọn hắn như cá gặp nước.

“Ta chi sư, ta vợ, ta chi tử… Đều mất mạng dưới ánh sao, có thể cùng tiên đạo túc địch, chung vẫn vào hôm

nay, ta lòng rất an ủi.” Tiên đình Tôn giả cười to, “Số mệnh chi địch, sụp đổ ta tiên đạo người, lại cùng bản tọa cùng một chỗ, chết đi!”

Ầm ầm ——

Tiên đạo trấn áp giáng lâm!

Tinh quang khuấy động, như cảm nhận được, khủng bố vô song uy hiếp, muốn che chở La Quan. Nhưng đây là nói chi cấp độ nghiền ép, vô hình vô chất, không phải ngoại lực có thể can thiệp.

Sau một khắc, La Quan thân ảnh, bị tiên đạo ý chí cuốn vào.

Phần phật ——

Áo bào đen khuấy động, tóc dài bay giương, La Quan thần sắc ngưng trọng, như lâm đại địch.

Sau đó, liền không có sau đó.

Hắn êm đẹp, thân ở tinh huy phía dưới, tiên đạo thay đổi thiên đạo, nhưng đối với hắn mà nói, tựa hồ cũng không có khác biệt.

Cho nên, liền cái này

Tiên đình Tôn giả “Oa” một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi, con mắt muốn trừng bạo, “Không có khả năng! Cái này… Tuyệt không có khả năng này…”

Tiên đình túc địch, tiên đạo hủy diệt giả, tự nhiên là nó địch nhân lớn nhất. Nhưng hôm nay, tiên đạo giáng lâm thay đổi một phương, lại không có thể cho đối phương tạo thành nửa điểm tổn thương.

Ai có thể nói cho hắn, đây rốt cuộc tình huống như thế nào lại nghĩ tới tự thân, bỏ qua tính mệnh, muốn kéo La Quan cùng một chỗ chịu chết, kết quả hắn thật muốn chết rồi, đối phương lại bình yên vô sự.

Kết quả này, cái nào có thể tiếp nhận càng nghĩ càng kinh sợ, bi phẫn, tiên đình Tôn giả lại “Oa” “Oa” vài tiếng, máu tươi không cần tiền, giống như là phun lớn suối!

—

—

Chương 1322 : Tiên chủ

Sâu trong vũ trụ, tòa nào đó vũ trụ hải.

Mặt biển bình tĩnh, không chút rung động.

Đen nhánh thuỷ vực, liên thông hướng không biết, là trong vũ trụ thần bí nhất, chỗ nguy hiểm nhất.

Từ xưa đến nay, từng có vô số cường đại người tu hành, bước vào trong đó.

Có người thu hoạch được bí bảo, khải hoàn mà về.

Cũng có người, vĩnh viễn táng thân tại đây.

Đột nhiên, toà này vũ trụ hải chỗ sâu, nhấc lên 1 đạo gợn sóng, chợt lấy tốc độ kinh người mạnh lên.

Ầm ầm ——

Trong biển vũ trụ, nhấc lên kinh đào hải lãng.

Tựa như là, có kinh khủng tồn tại, đem từ không biết trở về.

Từng đạo lưu quang, tại đen nhánh vũ trụ hải chỗ sâu hiển hiện, giống như là bị hoảng sợ cá bơi, nhanh chóng hướng về hướng 4 phương 8 hướng.

Kia là ngủ say tại, trong biển vũ trụ bảo vật, nhận khí tức cường đại kích phát, hiển lộ tung tích.

Một thân ảnh, tại vũ trụ hải chỗ sâu dần dần hiển hiện, hắn đôi mắt hờ hững, quanh thân tràn ngập kinh người khí tức.

Cứ như vậy, từng bước một hướng về phía trước, mà theo động tác của hắn, cả người thân ảnh, cũng không ngừng trở nên ngưng thực.

Rốt cục, theo 1 bước cuối cùng đạp xuống.

Ba ——

Người này giống như là rốt cục, đột phá nào đó lớp bình phong, chân chính đi tới toà này vũ trụ.

1 bước này đạp xuống, như tinh thần rơi thế, hắn lối ra, bỗng nhiên lõm xuống dưới, hình thành 1 cái mấy ngàn bên trong hố sâu. Sau đó, là mắt trần có thể thấy hình cái vòng xung kích, tốc độ quá nhanh, lực lượng quá mạnh, trong chốc lát càn quét cả tòa vũ trụ hải.

Ầm ầm ——

Sóng lớn ngập trời!

Bá ——

Thân ảnh này ngẩng đầu, ánh mắt như vượt qua thời không ngăn trở, rơi vào xa xôi bên ngoài, “Tinh thần đại đạo… Thật là ngươi…”

Mà liền tại, đạo thân ảnh này lúc ngẩng đầu, vũ trụ một

chỗ khác, Bạch Thần, Bạch Ý 2 huynh đệ, gần như đồng thời nhíu mày.

“Có người từ giới ngoại trở về, rất mạnh!” Bạch Ý nhíu mày, “Quá không cẩn thận, dạng này động tĩnh, liền không sợ bại lộ “

Bạch Thần nói: “Là tiên đình người.”

“Đại ca, cái này…” Kình Thiên Vương, Hàn Phong, đều là tiểu lải nhải nha, thậm chí trước đó giáng lâm tiên đình Tôn giả, tại Thiên Huy Bạch thị trước mặt, cũng không tính là gì.

Nhưng tiên đình, chung quy là tiên đình.

Từ giới ngoại trở về người, thực lực có thể nghĩ, mà lại trọng yếu nhất chính là, tới động thủ đem đại biểu, Thiên Huy Bạch thị thái độ.

Điểm này phi thường mấu chốt!

Bạch Thần nói: “Ta cũng không biết tại sao lại kinh động, giới ngoại tiên đình cường giả, nhưng đây là nhà ta tiểu muội lựa chọn, làm ca ca đương nhiên, muốn ủng hộ đến cùng.”

Bạch Ý nói: “Đại ca, bằng không ta tới đi, ngươi không xuất thủ, có thể nhiều một chút khoan nhượng.”

Bạch Thần lắc đầu, “Không, ngươi chưa chắc là người này đối thủ.” Nghĩ nghĩ, hắn nói: “Ngươi đi về nhà, mở ra tổ địa.”

Bạch Ý trừng mắt, “Đại ca, không đến mức đi ta Thiên Huy Bạch thị nhúng tay, chẳng lẽ tiên đình người, còn dám dùng sức mạnh sao “

“Cha ở thời điểm, tiên đình tự nhiên không dám, nhưng chỉ ngươi ta huynh muội 3 người, còn không có lớn như vậy chấn nhiếp.” Bạch Thần thản nhiên nói: “Đi thôi, chưa chắc sẽ có biến cho nên, chỉ là để phòng lỡ như.”

“Tốt!” Bạch Ý gật đầu, quay người một bước phóng ra, trực tiếp phá vỡ không gian rời đi.

Bạch Thần ngẩng đầu, nhìn về phía xa xôi bên ngoài, hắn nghĩ lại nhìn một chút, tiểu muội đối với người này, đến tột cùng coi trọng đến loại tình trạng nào

…

Trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực, Cửu Ương hoàng triều đế tinh.

Đế đô, đại tinh đánh giết trận phía dưới, tiên đình Tôn giả máu như suối phun, mặt mũi tràn đầy phẫn hận, không cam lòng.

Đáy mắt chỗ sâu, càng khó nén hơn một tia, hoảng sợ, hãi nhiên!

Tiên đạo hủy diệt giả, tiên đình túc địch, lại lần nữa trở về, lại so trước đó cường đại vô số.

Hắn liều chết một trận chiến, lại không thể rung chuyển

đối phương nửa điểm, hẳn là toàn bộ tiên đạo, chung quy khó thoát bị hủy diệt hạ tràng

Không!

Kết quả như vậy, hắn tuyệt không thể tiếp nhận.

Đột nhiên, tiên đình Tôn giả giống như là cảm ứng được cái gì, hắn bỗng nhiên ngẩng đầu, tái nhợt, kinh sợ trên khuôn mặt, hiển hiện vui mừng.

Cái này… Đây là…

Tiên chủ khí tức!

Tiên chủ đại nhân, từ giới ngoại giáng lâm, hắn nhất định là thu được, trước đó truyền tin.

Quá tốt!

Năm đó, tiên đạo văn minh thời kì cuối, đang sụp đổ, hủy diệt thời khắc, chính là tiên chủ đại nhân quật khởi, mới năng lực kéo trời nghiêng.

Trấn áp tiên đạo túc địch (hủy diệt giả), bảo tồn một đám cổ tiên, tồn tại đến nay ngày.

Bá ——

Tôn giả quỳ xuống đất, cung kính dập đầu, “Thuộc hạ, cung nghênh tiên chủ đại nhân, giáng lâm trụ trời ngược chiều kim đồng hồ!”

Thanh âm hắn, tại đế cảnh tu vi gia trì dưới, vang vọng đất trời 4 phương, dẫn động tiên đạo chấn minh, hình thành một chỗ rõ ràng tọa độ.

Cuồn cuộn tiếng gầm, ở trong thiên địa tiếng vọng.

Sau một khắc, một phần không hiểu áp chế, xuất hiện tại tất cả mọi người trong lòng, dù là Kình Thiên Vương cùng Hàn Phong, đồng dạng thân là đế cảnh, vẫn như cũ trừng lớn mắt, mặt mũi tràn đầy kinh hãi. Giờ phút này, như trực diện đại sơn, nguy nga trực trùng vân tiêu phía trên, không gặp nó thủ.

“Cái này… Đây là… Tiên chủ!” Hàn Phong “Phù phù” một tiếng quỳ xuống, lớn tiếng nói: “Thuộc hạ Hàn Phong, cung nghênh tiên chủ đại nhân!”

Kình Thiên Vương càng là đã sớm quỳ xuống đất, thân thể run rẩy, hắn không thể ngờ đến, hôm nay thế mà dẫn tới tiên chủ đại nhân giáng lâm. Đây chính là một tay, sáng tạo tiên đình tồn tại, là tất cả cổ tiên nhân, nhất kính sợ, tôn sùng người. Đối phương cảnh giới, càng là đạt tới, trong truyền thuyết huyền diệu chi cảnh, thâm bất khả trắc.

Thế cục liên tục biến ảo, mỗi lần ra ngoài ý định, nhưng lần này mà ngay cả tiên chủ, đều đã kinh động… Ngụy Trang, ngươi còn có thể bất tử ! Đây hết thảy, rốt cục phải kết thúc.

Tinh huy phía dưới, La Quan thân thể bỗng dưng cứng đờ, dù là có tinh thần che chở, cũng không thể ngăn trở, đạo này khủng bố uy áp. Hắn hôm nay, lần thứ 1 có mất

khống chế cảm giác, như chu thiên tinh đấu cũng không thể, bảo vệ hắn vạn toàn.

Tiên chủ!

Mà liền tại, La Quan trong lòng, hiển hiện danh hào này nháy mắt, đế tinh bên ngoài vũ trụ hư không, đột nhiên vỡ nát 1 khối.

Một thân ảnh, từ trong đó phóng ra, quanh người hắn bị lực lượng cường đại bao phủ, thân ảnh, khuôn mặt đều là mơ hồ không rõ.

Chỉ có một đôi tròng mắt, thâm thúy, mênh mông, giống như là dung nạp, mặt khác 1 cái vũ trụ, ánh mắt rơi xuống chỗ, hết thảy lâm vào đứng im. Cũng không phải là hình dung, mà là chân chính, triệt để đứng im, vô luận thiên địa vạn vật, nhật nguyệt tinh thần, hay là quy tắc, đạo uẩn, vũ trụ vận chuyển tại hắn ánh mắt dưới đều muốn tạm dừng.

Đây là cảnh giới gì, cấp độ La Quan không biết, nhưng hắn biết, mình phải có đại phiền toái.

“Đại tinh đánh giết trận…” Tiên chủ mở miệng, thanh âm rất bình tĩnh, lại tại đế tinh bên ngoài, nhấc lên kinh khủng thủy triều.

Ầm ầm ——

Càn quét vũ trụ, cả viên đế tinh giờ phút này, đều đang sợ hãi, run rẩy. Tựa hồ, chỉ cần đối phương nguyện ý, chỉ cần một ngón tay, liền có thể đưa nó nghiền nát.

“Nhưng cũng tiếc, ngươi không phải hắn.” Tiên chủ ngữ khí, mơ hồ có chút thất vọng, tiếp lấy ngẩng đầu nhìn về phía, những cái kia bị đông cứng (trấn áp) tinh quang, “Cho nên, ta rất hiếu kì, các hạ rốt cuộc là ai, lại muốn cùng tiên đình là địch “

Hắn câu nói này, cũng không phải là đối La Quan, mà là ngưỡng vọng tinh biển, cùng quần tinh nhìn nhau. Chu thiên tinh đấu trầm mặc, không biết là bị tiên chủ chi thế uy hiếp, hay là không muốn mở miệng.

Nhưng phần này trầm mặc, tại tiên chủ xem ra, hiển nhiên ý vị không hiểu.

“Không muốn hiện thân kia ta liền xuất thủ, giết ngươi che chở người.” Tiên chủ vẫn chưa xuất thủ, chỉ là đôi mắt thật sâu, nhìn về phía đế tinh.

Oanh ——

Cái nhìn này, lại có vạn quân chi trọng, cả tòa đế cung chỗ, sát na sụp đổ thành phế tích. Bao phủ tại, La Quan quanh thân tinh huy, nhanh chóng vỡ nát, tiêu tán.

Hắn cảm nhận được, thuộc về khí tức tử vong, dày đặc mà băng hàn, âm lãnh lại nóng bỏng, lộ ra mấy điểm không kịp chờ đợi. Thật giống như, Thần đã sớm phát hiện La Quan, cũng chọn trúng hắn, lại chậm chạp không dám có hành động, một mực đợi đến hôm nay.

Mà bây giờ, cơ hội cuối cùng đã tới.

Tiên chủ một chút, có thể giết người.

Cái này đặc thù, để Thần không hiểu kích động vật sưu tập, cuối cùng rồi sẽ đắc thủ!

Vỡ nát tinh huy, đột nhiên trở nên lóe sáng, vô số tinh thần quang mang, ở chỗ này bộc phát, cuối cùng hội tụ thành một thân ảnh, đem La Quan bảo hộ ở sau lưng, nàng phất tay áo vung lên, đến từ tiên chủ ánh mắt nghiền ép, bị trực tiếp phá vỡ.

Hô ——

La Quan thở dài một hơi, giống như là trở lại con cá trong nước, khôi phục hô hấp năng lực. Vừa rồi, hắn chính là muốn liều mạng, cũng căn bản làm không được, cả người đều bị khủng bố lực lượng, cho triệt để áp chế.

Thậm chí, liền liền chuyển động niệm đầu, đều vô song gian nan.

La Quan ngẩng đầu, nhìn chằm chằm trước mặt từ tinh huy hội tụ, mà ngưng tụ thân ảnh, luôn cảm thấy đối phương bóng lưng, có một ít quen thuộc.

Thái âm chi chủ!

Không sai, chính là thái âm chi chủ, nhưng giờ phút này trên người đối phương khí tức, lại cường đại đến không thể tưởng tượng nổi.

Dù là, vỡ vụn không gian vũ trụ, giáng lâm đế tinh tiên

chủ, cũng không thể che lấp nàng tuyệt đại phong hoa. Đây chính là, trợ giúp hắn, che chở hắn tồn tại trăng sao ý chí hay là cái gì khác đối phương cùng tiểu thanh thiên thế giới, tất nhiên có chỗ liên quan.

Tiên chủ cúi đầu, “Chưởng trăng sao đại đạo người… Không, cái này tựa hồ, cũng không phải là ngươi bản chất… Mà chỉ là tầng 1 ngụy trang…” Hắn đôi mắt, trở nên băng lãnh, “Vậy liền để ta, đánh nát ngươi hóa thân, ngược dòng tìm hiểu nhân quả, đưa ngươi triệt để giết chết!”

Oanh ——

Tiên chủ đưa tay nhấn một cái, thường thường không có gì lạ, nhưng cánh tay kia chưởng, lại che đậy cả viên đế tinh. Quy tắc đang đổ nát, vũ trụ đang gào khóc, đế tinh bên ngoài không gian vũ trụ, thậm chí bao gồm 9 viên vệ tinh ở bên trong, cái này một mảnh bao la khu vực, giờ phút này kịch liệt chấn động.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Khủng bố vỡ nát âm thanh, liên tiếp vang lên, không gian vũ trụ bên trong, xuất hiện vô số khủng bố khe hở. Tựa như là, từng con mở ra miệng lớn, muốn đem đế tinh cùng 9 viên vệ tinh cùng nhau, cho triệt để thôn phệ.

Đây chính là tiên chủ!

Tuyệt đối cường đại, tuyệt đối lãnh khốc.

Vừa ra tay, liền muốn hủy diệt 10 viên tu chân tinh, khiến ngàn tỷ sinh linh, chết hầu như không còn.

Sợ hãi như thâm uyên, một nháy mắt thôn phệ hết, tất cả mọi người tâm thần, để bọn hắn từ bản năng bên trong, sinh ra sợ hãi, tuyệt vọng.

Nàng xuất thủ, trực diện tiên chủ, 1 con trắng nõn bàn tay đánh ra, chỉ thấy vũ trụ 4 phương chu thiên tinh đấu, trong chốc lát sáng lên.

Vô số tinh huy, giáng lâm đến Cửu Ương hoàng triều đế tinh, đưa nó cùng 9 viên vệ tinh cùng một chỗ, đều bao phủ.

Tiên chủ một kích, chỗ sinh ra hủy diệt đại thế, bị trừ khử, lau đi.

Nhưng giữa hai bên, cũng không phải là không có đối hướng, mà là bị chuyển dời đến vũ trụ hư không, lực lượng kinh khủng tuỳ tiện xé nát hết thảy. Đen nhánh hư vô, tại trong vũ trụ lan tràn, mỗi một vòng vết tích bên trong, đều ẩn chứa hủy diệt 1 viên tu chân tinh lực lượng đáng sợ.

Tiên chủ nói: “Ngươi không muốn nhiễm nhân quả a! Vậy ta càng muốn ngươi, bị khôn cùng nhân quả gia thân, không chỗ có thể ẩn nấp!” Dưới chân hắn, đạp thật mạnh rơi.

Oanh ——

Lực lượng kinh khủng, hình thành mắt trần có thể thấy xung kích, đang đổ nát trong vũ trụ cấp tốc khuếch tán, càn quét chi địa, tất cả mọi thứ đều bị hủy diệt.

Lần này, không chỉ đế tinh cùng 9 viên vệ tinh, càng lớn phạm vi tinh vực, đều tại tác động đến phạm vi. Toái tinh, diệt thế, vỡ nát vũ trụ một góc, đối tiên chủ mà nói, chính là đơn giản như vậy.

—

—

Chương 1323 : Đừng sợ

Tinh quang chỗ ngưng, nàng nhíu mày, mắt lộ lãnh ý.

Tiên chủ rất mạnh, dưới một kích này, bao la tinh vực đều tại hủy diệt phạm vi.

Tung lấy chu thiên tinh đấu, cũng không thể đều ngăn lại, dù là một chút dư ba, cũng đầy đủ tạo thành, ngàn tỉ sinh linh chết.

Ở trong đó nhân quả quá lớn, cùng nàng nói trái ngược, sẽ sinh ra ảnh hưởng cực lớn. Nàng có nháy mắt do dự, nhắm mắt lại lại mở ra, khí tức cả người, đột nhiên sinh ra biến hóa kinh người.

Đưa tay, hướng về phía trước ghìm xuống.

Tiên chủ sắc mặt đại biến, cảm thụ được đến từ vũ trụ 4 phía, mãnh liệt mà tới lực lượng hủy diệt.

“Xưng hào người!”

Hắn gầm nhẹ, vừa kinh vừa sợ.

Sau một khắc, cái này lực lượng hủy diệt, đem tiên chủ thân ảnh bao phủ.

Nhưng cảm giác, vũ trụ đang run sợ.

Nhưng nghe, quy tắc đang đổ nát.

Có thể thấy được, thần quang tại chôn vùi.

Cũng biết, tử vong cuối cùng giáng lâm!

Tiên chủ thân thể, tại cái này lực lượng kinh khủng xung kích dưới, lại một chút xíu tiêu tán.

Nó xung quanh, 100,000 dặm vũ trụ hư không, đều vỡ nát!

La Quan mặt lộ vẻ giật mình, không nghĩ tới từ tinh quang mà đến nàng, lại có được đáng sợ như thế lực lượng.

Ngoài ra còn có một chút, tiên chủ thốt ra “Xưng hào người” …

Trước đó, sơ đến trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực lúc, hắn đã từng gặp được 1 vị, người kia tự xưng người quan sát.

La Quan thuận thế, cho mình lên 1 cái, người nhập cư trái phép xưng hào.

Hắn đột nhiên cảm thấy, sau lưng lạnh buốt, toát ra tầng 1 tinh mịn mồ hôi lạnh!

“Tốt một cái xưng hào người, là ta chủ quan…” Tiên chủ thân ảnh, bị ngạnh sinh sinh, từ này phiến vũ trụ lau đi.

Dưới ánh sao nàng, nhưng lại chưa buông lỏng, ngược lại khẽ nhíu mày, hình như có mấy điểm không hiểu.

Có lẽ, là không nghĩ tới, khí thế hung hung tiên chủ, lại dễ dàng như vậy liền bị giết chết.

La Quan lớn tiếng nói: “Cẩn thận! Tiên chủ không có chết!”

Hắn nhìn không thấu, đại năng giả ở giữa chém giết thủ đoạn, nhưng có một chút không có sai —— tử vong giáng lâm, lại không có chút nào gợn sóng.

Thần sớm đã ở đây, ngấp nghé hồi lâu, như coi là thật vẫn lạc, 1 tôn tiên chủ cấp tồn tại, há lại sẽ thờ ơ

Dưới ánh sao nàng, quay người trông lại, kia một đôi tròng mắt, để La Quan trái tim, cơ hồ ngưng đập.

“Là nàng! Là nàng!”

Thật lâu trước đó, lần thứ 1 ánh trăng giáng lâm lúc, liền có như vậy một đôi mắt, cùng hắn lẳng lặng nhìn nhau.

Từ cái này bắt đầu từ thời khắc đó, La Quan liền nhớ kỹ trong lòng, cũng không tiếp tục từng quên.

Cái này tình huống như thế nào nàng rõ ràng là thái âm chi chủ, như thế nào lại xuất hiện tại cái này bên trong, càng có được lực lượng kinh khủng như vậy !

Nhưng con mắt sẽ không gạt người.

Chỉ một chút, La Quan liền biết, hắn sẽ không nhìn lầm.

Oanh ——

Khí tức khủng bố, đột nhiên bộc phát, tiên chủ thân ảnh biến mất chỗ, vũ trụ hư không nổ nát vụn.

Lại 1 tôn tiên chủ, xuất hiện tại trong mắt… Hoặc là, nói xác thực hơn, đây mới thực sự là tiên chủ!

“Đánh nát ta một bộ phân thân, ngươi tại xưng hào người bên trong, cũng coi như cường giả.”

“Nhưng cùng tiên đình làm địch nhân, chắc chắn hình thần câu diệt!”

Tiên chủ đưa tay, hướng về phía trước một nắm.

Cái này một nắm phía dưới, như to lớn một vùng biển sao, đều bị bao quát ở bên trong, khủng bố đến cực hạn lực lượng, khóa chặt dưới ánh sao nàng. 1 vị đối tiên đình, ôm lấy địch ý xưng hào người, nhất định phải trấn sát, chấm dứt hậu hoạn.

Nàng nhíu mày, chợt bình tĩnh lại, óng ánh tinh quang bộc phát, sau một khắc “Ầm ầm” nổ vang rung trời, vang vọng vũ trụ 4 phương.

Khủng bố xung kích dưới, có thể thấy được trong hư vô, có vô số bóng đen hiển hiện, như rồng rắn lại như giao mãng, kia là tiên chủ lực lượng cụ hiện, quấn quanh ở tinh quang bên ngoài, điên cuồng nắm chặt, đè ép.

Bất luận cái gì hoa lệ thần thông, cường đại pháp thuật, nó bản chất đều là giống nhau, dùng tuyệt đối lực lượng, triệt để nghiền sát đối phương!

Có thể thấy được, tinh quang đang vặn vẹo, run rẩy, vỡ nát, mỗi một đoàn nổ tung, đều giống như có 1 ngôi sao thần vẫn lạc, trong chốc lát phóng xuất ra, sáng rực quang mang.

Tinh quang cùng bóng đen, chém giết cùng một chỗ, khiến cái này một vùng vũ trụ, đều trở nên hỗn độn không rõ, Thiên Cơ, khí vận, mệnh số, hoàn toàn mơ hồ.

Xa xa nhìn lại, có thể thấy được toàn bộ trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực, đều bị khủng bố can thiệp chi lực bao trùm.

Từng tia ánh mắt, từ cách xa bên ngoài rơi xuống.

“Là ai lại lớn mật như thế, dám cùng Thiên Huy Bạch thị là địch!”

“Động tĩnh này, phóng nhãn vũ trụ 4 phương, đều là đỉnh cao nhất cường giả… Thiên Huy Bạch thị, cứ việc rất khủng bố, nhưng cũng không phải lúc trước.”

“Hắc! Lời tuy như thế, nhưng ngươi ta ai dám thật, cùng Thiên Huy Bạch thị vạch mặt người này hôm nay, tất yếu thiệt thòi lớn!”

“Không sai, kia chung quy là, Thiên Huy Bạch thị a!”

Trận trận thấp giọng hô, nghị luận, tại vũ trụ 4 phương vang lên, chỉ có đạt tới nào đó một cấp bậc tồn tại, mới có thể có cảm giác. Nhưng lại đều cẩn thận, tránh đi kia một phiến khu vực, sợ tự thân bị liên luỵ, cuốn vào nhân

quả bên trong.

Dưới ánh sao nàng, rơi vào hạ phong, bị tiên chủ trấn áp, làm hao mòn, đến mức thân ảnh, cũng bắt đầu trở nên mơ hồ không rõ.

Nhưng nàng vẫn đứng tại chỗ, đem tất cả ác niệm, sát ý, cùng lực lượng hủy diệt, đều ngăn cách bên ngoài.

La Quan một nháy mắt, sinh ra mãnh liệt xúc động, “Đi mau! Ngươi không phải đối thủ của hắn, ta còn có át chủ bài, chưa hẳn liền sẽ chết!”

Có át chủ bài sao có lẽ vậy, màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng, mỗi cái đều thần bí khó lường, ẩn giấu đi cực lớn bí mật.

Nhưng đối mặt tiên chủ, muốn nói có cái gì nắm chắc, thật đúng là không dám nói. Nhưng thì tính sao 1 người chết, dù sao cũng tốt hơn 2 cái cùng một chỗ, đều bị trấn sát ở đây.

La Quan rất yêu quý sinh mệnh của mình, hắn còn có rất nhiều sự tình, đều không làm được. Càng không tới kịp, đi chân chính nhìn một chút, vũ trụ này bao la, mênh mông, cứ như vậy chết đi, là thật không cam tâm. Nhưng nếu không được chọn, hắn cũng có thể làm được, thản nhiên đối mặt tử vong.

Dưới ánh sao nàng, đáy mắt hiển hiện một tia gợn sóng, nàng nhìn La Quan một chút, vẫn không có nói chuyện. Nhưng La Quan, lại đọc hiểu nàng cái nhìn này ý tứ —— không có việc gì, đừng sợ.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

“Ca!”

Nàng mở miệng, hô một tiếng.

Xa xôi bên ngoài, đôi mắt nghiêm túc, không nhúc nhích, nhìn về phía trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực Bạch Thần, khóe miệng lộ ra một nụ cười khổ.

Nhưng đáy mắt, lại chấn động vạn điểm.

Tiểu muội từ trước đến nay kiêu ngạo, chưa từng tuỳ tiện cầu người, từ nàng trưởng thành đến nay, càng là lại vô một lần cầu hắn hỗ trợ. Nhưng hôm nay, vì tiểu tử này nàng lại phá lệ… Nếu không, lấy tiểu muội năng lực, đánh không lại tiên chủ, thoát thân lại không khó.

Xem ra, Bạch Ý phán đoán không sai, tiểu tử này đại khái, thật là tiểu muội, mệnh trung chú định kia sơ hở duy nhất.

Nhưng vì cái gì, sẽ là hắn đâu

Tiểu tử này dựa vào cái gì… Cũng không phải là xem thường… Tốt a, chính là xem thường, ta Thiên Huy Bạch thị tiểu công chúa, cho dù mệnh trung chú định một kiếp, cũng coi là vũ trụ hùng chủ, lại hoặc là xưng bá thập phương thiên địa tồn tại, sao có thể chuyển động bên trên hắn !

Suy nghĩ nhanh quay ngược trở lại, mang theo mấy điểm không hiểu cùng ghét bỏ, Bạch Thần dưới chân không chút do dự, một bước phóng ra vượt qua vô tận không gian.

Sau một khắc, xuất hiện tại bên người nàng, “Ca tại.”

Ngữ khí ôn hòa, cưng chiều tràn đầy.

Đợi ngẩng đầu, nhìn về phía đối diện lúc, liền một mặt lãnh khốc, lạnh thấu xương xen lẫn.

“Tiên chủ, uy phong thật to, ngươi muốn làm gì “

Oanh ——

Phất tay áo ở giữa, vây khốn tinh quang bóng đen, từng đạo vỡ nát, tiêu tán.

Tiên chủ nhíu mày, “Thiên Huy Bạch thị!”

Có ít người, một chút liền có thể nhìn ra, huống chi là trong vũ trụ, đứng đầu nhất thị tộc 1 trong.

Dù là tiên đình, dù chưa từng cùng đối phương, từng có liên hệ gì, nhưng cũng biết nó tồn tại, càng tuỳ tiện không muốn trêu chọc.

“Người quan sát” huyết mạch!

Đối phương, là chân chính xưng hào tộc đàn.

Lịch sử lâu đời, tại tiên đạo văn minh hưng thịnh thời kì,

cũng đã tồn tại.

Thậm chí, càng thêm cổ lão tuế nguyệt quá khứ bên trong, cũng có bọn hắn lưu ngấn.

Chỉ bất quá đối lập so, cái khác mấy cái đỉnh tiêm thị tộc, “Xưng hào người” một mạch từ trước đến nay điệu thấp, cực ít hiện thân người trước.

—

—

Chương 1324 : Muốn giết Bạch Thần

Thiên Huy Bạch thị, Bạch Thần xuất thủ!

Liên quan tới trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực, kinh động vũ trụ 4 phương một trận chiến, lại có mới tiến triển.

Còn bên kia, đúng là tiên đình tiên chủ.

Điểm này, khiến vô số quan sát người, nhịn không được trừng lớn mắt.

Tiên đình!

Đây chính là vũ trụ, lên một cái thời đại văn minh, đứng đầu nhất thế lực. Từng xưng bá toàn bộ vũ trụ, cường giả vô số, thậm chí mở ra, đối ngoại xâm lược chiến tranh.

Về sau, bởi vì vũ trụ thay đổi, quy tắc, đạo uẩn biến hóa, tiên đạo văn minh tùy theo bắt đầu suy yếu, cuối cùng sụp đổ.

Nghe nói, tiên đạo văn minh băng tán, có ẩn tình khác ở bên trong… Đối phương nguyên bản đã thu hoạch được, vũ trụ triệt để tán thành, sẽ thành vũ trụ cuối cùng diễn hóa. Nhưng chẳng biết tại sao, cuối cùng lại bị ném bỏ, nhưng tiên đạo văn minh cường đại, lại không thể nghi ngờ.

Cho dù, là vô tận tuế nguyệt qua đi hôm nay, tiên đình vẫn như cũ là, vũ trụ đỉnh tiêm thế lực 1 trong. Nó hoạt động quỹ tích, thậm chí không giới hạn trong vũ trụ bản thân, mà là thông qua vũ trụ hải, tiến vào không biết khu vực.

Tiên chủ, vì tiên đình chúa tể giả, chấp chưởng giả, nghe đồn cảnh giới đã đạt huyền diệu cấp độ, triệt để siêu thoát, bất tử bất diệt.

Cùng Thiên Huy Bạch thị xung đột, như coi là thật bộc phát đại chiến… Thậm chí, sẽ cải biến trong phạm vi nhất định vũ trụ cách cục!

Càng ngày càng nhiều ánh mắt, nhìn về phía trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực.

“Biết Thiên Huy Bạch thị chi danh, còn không rút đi” Bạch Thần ngữ khí bình thản, lại rất không khách khí.

Tiên chủ cũng không tức giận, đến hắn cấp độ, mọi cử động cần, nghĩ sâu tính kỹ.

Hơi trầm mặc, hắn nói: “Nàng, cũng là Thiên Huy Bạch thị người tinh thần người quan sát… Xem ra, là trong truyền thuyết bạch Tam tiểu thư, Thiên Huy Bạch thị bất thế ra thiên tài, quả thật danh bất hư truyền.”

Bạch Thần đôi mắt băng hàn, “Rời đi, hoặc là một trận chiến!”

Tiên chủ lòng mang bất thiện, cố ý điểm phá tiểu muội

tồn tại.

Phụ thân sau khi mất tích, Thiên Huy Bạch thị thế cục vi diệu, làm phòng ngoài ý muốn, huynh đệ bọn họ một mực đem tiểu muội bảo hộ rất tốt.

Vừa đến, là để phòng lỡ như, tránh người hữu tâm, sẽ đối tiểu muội xuất thủ.

Thứ 2, là muốn ẩn nhẫn, tiểu muội tư chất siêu quần, là người quan sát một mạch trước nay chưa từng có cao cấp vị cách —— tinh thần người quan sát… Cái này đời đồng hồ lấy bất khả hạn lượng tương lai, một khi tiểu muội cầm tới, thuộc về tự thân xưng hào, Thiên Huy Bạch thị đem lại lần nữa quật khởi.

Nhưng hôm nay, bị tiên chủ nói toạc, ngày sau Thiên Huy Bạch thị, chắc chắn nghênh đón một trận phong ba.

Tiên chủ nói: “Ta vô ý cùng Thiên Huy Bạch thị là địch, chỉ cần giao ra tiểu bối này, thì hôm nay xung đột, như vậy coi như thôi.”

Hắn ánh mắt, nhìn về phía La Quan.

Con kiến hôi nhân vật, chỉ 1 đạo ánh mắt, liền có thể khiến cho hình thần câu diệt.

Nhưng hết lần này tới lần khác, trên người hắn nhưng lại mang theo, một loại không thể coi thường khí tức.

Tiên chủ không xác định, kia đến tột cùng là cái gì, nhưng bản năng nói cho hắn, đã gặp được người này,

liền tuyệt đối không thể bỏ qua.

Tu vi, cảnh giới, đến tiên chủ này cấp độ, đối tự thân mệnh số, tương lai, đều đã có rõ ràng cảm giác.

Thậm chí có thể, ở một mức độ nào đó, đặt chân lập tức nhìn ra xa tương lai.

Cho nên, càng là tối nghĩa không hiểu, dẫn dắt tự thân chi vật, càng đại biểu cho liên lụy khá lớn —— bởi vì, hắn lại cũng không thể, thấy rõ tiểu bối này tương lai.

Cái này rất kinh người!

Dưới ánh sao nàng, lắc đầu nói: “Hắn là người của ta, không thể cho ngươi.”

Bạch Thần trong lòng, nháy mắt chua một chút, “Nghe được không ta tiểu muội người, tự nhiên thụ Thiên Huy Bạch thị che chở, tiên chủ mời rời đi đi.”

Tiên chủ nhíu mày, “Không thể thương lượng “

Bạch Thần một bước phóng ra, “Hay là đánh một trận đi, đã sớm nghe nói, tiên đình chi chủ cảnh giới siêu quần, đã đạt huyền diệu chi cảnh.”

Hắn thần sắc nghiêm nghị, “Thiên Huy Bạch thị, Bạch Thần, hôm nay lĩnh giáo!”

Bạch Thần nguyên bản, vẫn chưa hạ quyết tâm, muốn cùng tiên chủ giao thủ, thậm chí nghĩ đến nếu có thể dàn xếp ổn thỏa, thì không thể tốt hơn.

Dù sao, vô duyên vô cớ đánh một trận, thắng không có chỗ tốt, thua thì mất hết mặt mũi.

Nhưng bây giờ, tiểu muội trên thân tầng bảo hộ, bị tiên chủ điểm phá.

Vậy hắn liền nhất định phải, muốn cùng tiên chủ đánh một trận, để cho thế nhân biết được, cho dù phụ thân tung tích không rõ, có hắn Bạch Thần tại, Thiên Huy Bạch thị liền vẫn như cũ là cái kia, không thể mạo phạm Thiên Huy Bạch thị. Bất luận kẻ nào, bất luận muốn làm cái gì, đều muốn nhiều mấy điểm châm chước, do dự.

Tiên chủ cười lạnh, “Ta cũng một mực, đều muốn kiến thức một chút, Thiên Huy Bạch thị lợi hại.”

Hắn vì tiên đình chi chủ, hôm nay đã lui một bước, như thật đến đây dừng tay, chẳng lẽ không phải uy nghiêm quét rác

Đương nhiên, liên quan tới La Quan trên thân, cái kia đạo đặc thù khí cơ, hắn vẫn chưa đề cập —— nếu không phải giáng lâm ở đây, khoảng cách gần quan sát, lúc trước hắn cũng không phát giác, đương nhiên không hi vọng điểm này, bị thế nhân đều biết.

Bạch Thần không lùi, vậy liền đánh tới hắn lui!

“Tiên nói, vạn vật đứng im.”

Tiên chủ mở miệng, một nháy mắt đế tinh cùng 9 viên vệ tinh chỗ, tất cả mọi thứ lâm vào dừng lại.

Này vạn vật, bao dung hết thảy sinh linh, liên quan đến vũ trụ lưu chuyển, đại đạo quy tắc, thậm chí cả đạo uẩn chập trùng, chảy xuôi.

Thậm chí thời gian, không gian, thời gian, hắc ám, sinh tử, quá khứ tương lai cùng các loại, hết thảy tất cả, đều bị giam cầm.

Bạch Thần thân ảnh dừng lại, sau một khắc phá khốn mà ra, thần sắc hắn bình tĩnh, “Tiên chủ, vũ trụ đã biến, không phải ngươi tiên đạo chủ đạo.”

“Tiên thuật, khi phá!”

Oanh ——

Nói xong nháy mắt, vạn vật lưu chuyển, kia phần trấn áp, giam cầm hết thảy lực lượng đáng sợ, bị trực tiếp phá vỡ. Lần thứ 1 giao thủ, song phương hời hợt, nhiều nhất chỉ là thăm dò, nhưng bộc lộ ra thực lực, vẫn như cũ khiến vũ trụ các phương sợ hãi thán phục vạn điểm.

2 người này, đều là đế cảnh bên trong, không thể tưởng tượng nổi tồn tại.

Tiên chủ nói: “Chúng ta tiên nhân tồn thế, thì tiên đạo hoành tồn, sống nhờ thân ta, cũng có thể can thiệp hiện thế.”

Hắn nhìn về phía Bạch Thần, “Tiên nói, bất kính tiên đạo người, khó thoát thiên nhân ngũ suy!”

Sát na, khí tức khủng bố đem Bạch Thần bao phủ, ăn mòn hắn chân linh, hồn phách, tu vi, nhục thân, ý chí.

Muốn tan rã, hắn tất cả chống cự, đem nó cuốn vào trong đó, triệt để hủy diệt.

Bạch Thần cười to, nửa điểm không sợ, “Tiên đạo đã chết, sao là ngũ suy ta tất cả, đều ở trong lòng bàn tay!”

Hắn một bước, đạp thật mạnh rơi, “Thiên Huy diệu thế, độc tôn tại bạch!”

Bá ——

1 đạo Thiên Huy thần quang, từ vũ trụ không biết mà đến, rơi vào Bạch Thần trên thân, đem hắn bao phủ vào trong.

Sát na, đến từ tiên đạo thiên nhân ngũ suy khí tức khủng bố, bị ma diệt hầu như không còn.

Nhưng tất cả những thứ này, cũng còn chưa kết thúc.

Bạch Thần sau lưng, thụ Thiên Huy chiếu rọi, chỗ rơi xuống cái bóng, biến thành cái thứ 2 Bạch Thần.

Cái thứ 2 Bạch Thần bắt lấy mình, vung ra cái thứ 3 Bạch Thần.

3 cái Bạch Thần khí tức giống nhau, đều một bước đạp xuống, sát na tới gần.

“Thiên Huy!”

“Diệu thế!”

“Độc tôn tại bạch!”

Oanh ——

Khủng bố thần quang, mang theo khí tức khủng bố, đánh phía tiên chủ, cái sau sắc mặt bình tĩnh, “Tiên nói, tiên đạo vĩnh xương, thân ta bất hủ!”

Một cỗ vĩnh hằng ý cảnh, phá thể mà ra, xen lẫn tại quanh thân, khiến trong hư không vũ trụ, phác hoạ ra tiên đạo quy tắc, đạo uẩn.

Lấy tự thân tiên đạo, can thiệp ngoại giới thiên địa, nghịch chuyển một phương vũ trụ, thì không phải tiên đạo chi lực, kẻ xông vào nát, bất kính người chết!

Nổ vang rung trời, tiên chủ quanh thân tiên đạo quy tắc, đạo uẩn, không ngừng vặn vẹo, vỡ nát.

Bạch Thần cũng không nhịn được nhíu mày, 3 người trên mặt, đồng thời hiển hiện một tia tái nhợt.

Tựa hồ, là đều có tổn thương, đều không chiếm tiện nghi.

Tiên chủ đáy mắt, nổ tung một đoàn tinh mang, “Tiên nói, nhập ta Tiên giới, quyền sinh sát trong tay tồn hồ nhất niệm!”

Bá ——

Tiên đạo triển khai, giống như là 1 con miệng lớn, đem 3 cái Bạch Thần, trực tiếp nuốt vào trong đó.

Ầm ầm ——

Sau một khắc, tiên đạo bạo tẩu, lực lượng kinh khủng sôi trào, muốn giết Bạch Thần!

—

—

Chương 1325 : Khi cùng thiên địa chung táng

“Tốt một cái tiên chủ, tốt một cái tiên đạo!” 3 cái Bạch Thần cười lạnh, thân ở “Tiên giới” bên trong, lại nửa điểm không sợ.

“3 thần hợp 1, lục trời phạt địa!”

Oanh ——

3 cái Bạch Thần, trực tiếp tiến tới cùng nhau, thân thể tương dung, hiện ra 3 đầu 6 tay pháp tướng. Mỗi một bài, đều đại biểu cho 1 tầng cảnh giới, 3 cảnh hợp nhất, mới là Bạch Thần hoàn toàn thể.

“Phá!”

3 đầu 6 tay pháp tướng, chợt quát một tiếng, lực lượng kinh khủng như núi lở, “Tiên giới” bên trong hiện ra, vô số tiên đạo quy tắc, lạc ấn.

Giờ phút này, từng đầu vỡ vụn, khắp nơi băng tán.

“Tiên giới” đang sụp đổ, thì đại biểu cho, tiên đạo bị ngăn chặn, trấn áp.

Bạch Thần cười to, “Rách nát, cổ xưa, bị đào thải, cuối cùng nên triệt để tiêu tán, phương vũ trụ này, đã không dung tiên đạo!”

Tiên chủ thần sắc bình tĩnh, “Thiên Huy Bạch thị, Tam Hợp hợp nhất đạo pháp, quả nhiên cường đại.” Hắn ngẩng đầu, “Như Bạch thị tộc trưởng, còn tại này Phương Vũ trụ, có lẽ còn có tư cách nhưng thẩm phán tiên đình, nhưng Bạch Thần ngươi còn chưa đủ.”

“Tiên nói, thiên địa khí đung đưa, ta nói ngày hưng thịnh!” Đồng dạng tiên pháp, tại khác biệt người trong tay thi triển, uy thế ngày đêm khác biệt.

Sụp đổ “Tiên giới”, sát na khôi phục như lúc ban đầu, thuộc về tiên đạo quy tắc, lạc ấn, bộc phát ra vô tận thần quang, mỗi một sợi đều có, tiêu diệt dị đoan, trấn sát tà dị thuộc tính, thân là không phải tiên đạo tồn tại Bạch Thần, đụng phải tập kích.

Ầm ầm ——

Một sát na, phong vũ lôi hỏa tề tụ.

Kia gió, nhưng thổi tắt chân linh, ăn mòn hồn phách.

Mưa kia, có thể tan rã nhục thân, ma diệt sinh cơ.

Kia lôi, nhưng hủy diệt mệnh số, chặt đứt quá khứ.

Kia lửa, có thể đốt đốt khí số, đốt hết tương lai!

Không phải thiên nhân ngũ suy, lại vượt xa thiên nhân ngũ suy phía trên, đây là tiên đạo chán ghét mà vứt bỏ, giáng lâm hạo kiếp.

Bên trong nó 1, đều muốn hình thần tụ tán.

Bạch Thần 3 đầu 6 tay pháp tướng, bị dìm ngập trong đó, khủng bố ba động quét ngang vũ trụ, lại là mấy trăm ngàn bên trong vỡ nát bừa bộn.

La Quan hãi hùng khiếp vía, đối đại năng giả nhận biết, lại rõ ràng tầng 1, đây quả thực vượt qua, thế nhân tưởng tượng cực hạn.

Đế cảnh, hay là đế cảnh phía trên hắn không rõ ràng, nhưng không hề nghi ngờ, nếu không phải cả 2 đem tự thân lực lượng, đều tập trung ở đối lẫn nhau sát phạt phía trên, một khi tiết lộ nửa điểm, sợ là đứng mũi chịu sào đế tinh, liền muốn làm trận vỡ nát.

Đây mới thực sự là, giơ tay nhấc chân, nhưng trích tinh hái nguyệt!

Dư quang nhìn lướt qua, cách đó không xa nàng, tinh huy hơi ảm đạm, để nàng thân ảnh nhiều mấy điểm mơ hồ, giống như là 1 đạo lọc kính, trong mông lung ngược lại càng thêm động lòng người.

La Quan lá gan rất lớn, lại không lớn đến lúc này, còn có tâm tư nghĩ khác… Đương nhiên, càng mấu chốt chính là, hắn cũng không dám nghĩ, chủ yếu là vì, quan sát phản ứng của nàng.

Dù sao Bạch Thần giờ phút này, là duy nhất có thể đối kháng tiên chủ tồn tại. Như hắn lạc bại, Thiên Huy Bạch thị có lẽ có thể không có việc gì, nhưng hắn vị này "Người nhập cư trái phép", nhất định rơi không đến kết cục tốt.

Tiên chủ thế nhưng là điểm danh, muốn đem hắn lưu lại!

“Yên tâm.” Nàng hình như có nhận thấy, nhìn qua một chút, nhẹ giọng mở miệng.

Ngữ khí rất đạm mạc, không có tâm tình chập chờn, nhưng câu này giải thích bản thân, liền đủ để nhìn ra, nàng đối La Quan lưu ý.

Hô ——

La Quan gánh nặng trong lòng liền được giải khai, vị này nói không có việc gì, vậy liền nhất định không có việc gì. Nghĩ đến cũng là, nếu không có nắm chắc, Bạch Thần lại sao dám, chính diện nghênh chiến tiên chủ

Quả nhiên, một bên khác phong vũ lôi hỏa bên trong, vang lên Bạch Thần cười lạnh, “Tiên đạo chán ghét mà vứt bỏ, nói giết chân ý, cũng bất quá như thế!”

“Ta tất cả, đều ở ta tay, nếu ta không muốn chết, ai có thể giết ta “

Oanh ——

Bạch Thần 3 thủ cùng ngửa, phát ra gầm lên giận dữ, 6 tay phía trên thần quang chảy xuôi, bắt lấy xung quanh bỗng nhiên xé rách.

Thế là phong vũ lôi hỏa, sát na sụp đổ, “Ầm ầm” Tiên giới chấn động, từng đạo khủng bố khe hở hiển hiện, lung lay sắp đổ.

Nhìn thấy một màn này, La Quan trong lòng đại định, lại nhịn không được sợ hãi thán phục, Bạch Thần cường đại.

3 đầu 6 tay pháp tướng, là thật uy mãnh, 1 quyền này nện xuống đến, sợ là có thể đem vũ trụ bản thân, oanh cái đại lỗ thủng.

Chậc chậc, xem ra, cái này Bạch Thần cũng là, rất sủng muội tử người, nếu không cũng sẽ không, bởi vì nàng một tiếng kêu gọi, liền trực tiếp giáng lâm cùng tiên chủ mở làm.

Ngày hôm đó về sau, như ai trêu chọc nàng, không được bị đánh chết tươi ngô… Làm sao đột nhiên đã cảm thấy, có chút không thoải mái !

La Quan cảnh giác, quét một vòng xung quanh.

“Làm sao” dưới ánh sao, nàng nhẹ giọng mở miệng, hiển nhiên dư quang vẫn luôn tại, chú ý La Quan biểu hiện.

Khục…

Cái kia, ngươi ca vì ngươi, đang cùng tiên chủ đánh ngươi chết ta sống… Ngươi cũng chỉ quan tâm ta, có phải là có chút không thích hợp

Đương nhiên, La Quan chính là bản năng, nghĩ như vậy một chút, “Không có gì… Cái kia, ta có thể hay không hỏi một số việc” hắn quả quyết nhảy qua chủ đề, ý đồ từ

trên người nàng, giải khai một chút bí ẩn.

Dưới ánh sao, nàng trầm mặc một chút, gật đầu, “Có thể… Nhưng có chút sự tình, ta không cách nào nói với ngươi quá minh bạch, cái này liên quan đến đạo của ta, cùng gia tộc bí ẩn…”

La Quan mồ hôi lạnh “Bá” một chút, liền xông ra, “Khỏi phải khỏi phải! Không tiện, ngươi tuyệt đối đừng nói, ta một chút đều không muốn biết.”

Hắn chán sống, mới đi nghe ngóng những thứ này.

Nàng đáy mắt, như lộ ra mỉm cười, rất nhanh tán đi, “Ừm, ngươi hỏi đi.”

La Quan suy nghĩ một chút, “Ngươi có phải hay không, đã từng đi qua quê hương của ta, nó gọi tiểu thanh thiên.”

Nàng suy nghĩ một chút, lắc đầu, “Không có.”

La Quan có chút thất vọng, cũng không cho rằng, đối phương sẽ lừa hắn.

Thế mà không có!

Nhưng cái này hai con mắt, là tình huống như thế nào ngươi lại vì sao vô duyên vô cớ, ra tay giúp ta làm người tốt chuyện tốt, giúp người làm niềm vui !

Quên đi thôi, tất cả mọi người là người bình thường.

La Quan vò đầu, “Kia… Ta trước kia, có phải là gặp qua ngươi “

Nàng gật đầu.

La Quan ánh mắt sáng lên, “Thái âm “

Nàng trầm mặc, “Điểm này không thể nói.”

“Vậy cũng chớ nói!” La Quan tâm tình thật tốt, mặc dù nàng không có trả lời, nhưng cái này thái độ bản thân, cũng đã là đáp án.

Nàng, chính là thái âm!

Có lẽ, đây chính là, nàng sở tu hành nói, tinh thần người quan sát… Ân người quan sát… La Quan trán, đột nhiên có chút gấp, lại tranh thủ thời gian an ủi mình, ‘Không có việc gì không có việc gì, vấn đề không lớn, có lẽ chỉ là trùng hợp, trên đời này nào có, như thế không hợp thói thường sự tình.’

Ân, không đối ta khẩn trương cái gì, người quan sát kia nói chết thì chết, khẳng định là chính hắn vấn đề, cùng ta có liên can gì…

Trọng yếu nhất chính là, La Quan rốt cuộc tìm được tổ chức, tìm tới nhà.

Ai hiểu a!

1 người, đột nhiên liền bị lưu vong, lưu lạc đến ngàn tỉ xa, 1 cái hoàn toàn xa lạ tinh vực, trước đó chỗ dựa, đùi,

tất cả đều biến mất không thấy gì nữa.

Cũng chỉ có thể dựa vào chính mình… Tốt a, cũng không phải hoàn toàn dựa vào mình, nhưng màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng, kia nhiều lắm thì lợi dụng lẫn nhau, có thể tín nhiệm sao cho tới bây giờ, La Quan mới chính thức, có cước đạp thực địa cảm giác!

Về sau, cho dù là tại trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực, ta cũng có thể dao người.

Thiên Huy Bạch thị!

Nghe một chút, danh hào này, quả thực uy phong bạo tạc!

Tinh huy phía dưới, nàng nhìn xem La Quan, đột nhiên tâm tình rất tốt… Bị ỷ lại, đại khái là kiện sẽ lên nghiện sự tình.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là nguyện ý tiếp nhận, thậm chí trong lòng vui vẻ, như cứng rắn đụng lên đi, đó chính là một cái khác cố sự.

La Quan nhịn xuống ý mừng, “Một vấn đề cuối cùng… Ngươi có thể nói cho ta, nguyên nhân sao “

Tại sao là hắn như tại trước đó, hắn sẽ còn cho rằng, có lẽ cùng Huyền Nhất Nhất có quan hệ. Nhưng bây giờ, La Quan khẳng định không nghĩ như vậy, tiểu thanh thiên thái âm, cùng Thiên Huy Bạch thị Tam tiểu thư, vị cách có thể giống nhau sao

Huyền Nhất Nhất là lợi hại, nền móng vô địch, nhưng cũng chỉ giới hạn trong tiểu thanh thiên, lực ảnh hưởng khẳng định không có như thế lớn.

Nàng trầm mặc mấy hơi, lắc đầu, “Ta không biết.” Đôi mắt ở giữa, có một tia mờ mịt, lại có mấy điểm suy nghĩ, bờ môi giật giật, nàng tựa hồ còn muốn nói chút gì, nhưng vào lúc này, nàng đột nhiên nhíu mày, đôi mắt một nháy mắt trở nên sắc bén.

“Đến bên cạnh ta tới.”

La Quan không có nửa điểm do dự, đi thẳng tới tinh huy phía dưới.

Sau một khắc, kịch liệt chém giết trong chiến trường, truyền đến tiên chủ thanh âm lạnh lùng, “Đã, ngươi muốn đánh nát Tiên giới, ta liền thành toàn ngươi.”

Hắn từ bỏ, đối “Tiên giới” gia trì, thậm chí ngược lại, chủ động phá diệt nó, “Tiên nói, phá diệt ta nói, khi cùng thiên địa chung táng!”

Oanh ——

Tiên giới vỡ nát, tiên đạo phá diệt.

Tùy theo mà đến, là nói diệt chi lực, là giới nát tai ương, là diệt thế hạo kiếp, đem Bạch Thần 3 đầu 6 tay pháp tướng cuốn vào.

Trên mặt nàng, lần thứ 1 lộ ra lo lắng, “Chờ chút, như ngoài ý muốn nổi lên, ta sẽ đưa ngươi rời đi… Yên tâm,

ta Thiên Huy Bạch thị người, sẽ không dễ dàng xảy ra chuyện.”

La Quan gật đầu, hắn bây giờ có thể làm được, chính là nghe theo an bài.

Phát biểu cái nhìn, cho thấy thái độ quên đi thôi, ngươi là hàng. Dạng này trường hợp, như vậy cấp độ chém giết, đã không phải hắn có tư cách tham dự…

Nhẫn mấy nhẫn, nhịn không được, La Quan dư quang nhìn về phía nàng, cứ việc nói là không có việc gì, nhưng an bài như vậy bản thân, liền rõ ràng ra không đúng. Thiên Huy Bạch thị muốn bại nếu thật là dạng này, chỉ sợ Thiên Huy Bạch thị bản thân, cũng sẽ có phiền toái không nhỏ.

Trước đó, tiên chủ cùng Bạch Thần đối thoại, dù mơ hồ không rõ, nhưng suy đoán trong đó một hai, lại không khó.

Tinh huy phía dưới, nàng nhìn lại, “Không có việc gì.”

Lần thứ 3.

La Quan gật đầu, nhưng trong lòng phía trên, lại đều là tự giễu. Có thể bốc lên gợn sóng, lại không thể lắng lại phiền phức… A! Thật đúng là 1 kiện, rất khó chịu sự tình a.

Lần này, Bạch Thần không cùng trước đó đồng dạng, tuỳ tiện phá vỡ trấn sát.

“Tiên giới” vỡ nát, tiên đạo phá diệt, là quá khứ tuế nguyệt bên trong, đã từng phát sinh qua sự tình, đại biểu cho đối tiên đạo kết thúc.

Trong đó, ẩn chứa khủng bố sát kiếp, nhân quả, hủy diệt cùng tử vong.

Dù là tiên chủ bây giờ, chỉ là mang tới một tia chân ý, phóng thích tại hôm nay, cũng cùng cấp là vũ trụ sát kiếp 1 đạo hình chiếu.

Lấy tiên chủ lịch kiếp người thân phận, bây giờ cảnh giới thi triển, phi thường khủng bố!

Vũ trụ 4 phương, nhìn ra xa trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực đông đảo đôi mắt, giờ phút này bộc lộ chấn động, hãi nhiên.

Tiên đình chi chủ, quả nhiên đáng sợ đến cực điểm!

Chiêu này nói diệt chi lực, hợp giới nát tai ương, chiếu rọi quá khứ vũ trụ sát kiếp, lại khiến Bạch Thần trực tiếp lâm vào tử kiếp.

Nếu như không thể đánh phá, đem cùng tiên đạo cùng một chỗ, bị vũ trụ chán ghét mà vứt bỏ, ma diệt.

Như Bạch Thần vẫn lạc…

Một nháy mắt, vô số đạo ánh mắt, trở nên nóng bỏng.

Vũ trụ đỉnh tiêm vị cách, cũng chỉ có nhiều như vậy, dính đến vũ trụ bản đồ, phạm vi thế lực, cùng căn bản lợi ích

vạch điểm.

Nếu có người rời khỏi, thì mang ý nghĩa những người khác, có thể thu hoạch được càng nhiều.

Thiên Huy Bạch thị bởi vì tộc trưởng ly kỳ mất tích, từng lâm vào một đoạn rung chuyển, sau bởi vì Bạch Thần hoành không xuất thế, lấy vô địch chi thế, cưỡng ép ổn định cục diện.

Về phần Bạch Ý, hắn đương nhiên rất mạnh, nhưng còn không có tư cách, trở thành đỉnh tiêm thế lực thủ hộ giả.

Bạch gia cái thứ 3 nữ nhi, là đồng dạng đạo lý… Mà lại, liên quan tới nàng tựa hồ, còn có một số cái khác gút mắc, phiền phức.

Năm đó, Thiên Huy Bạch thị tộc trưởng sau khi mất tích, từng có người đến nhà cầu hôn, bị Bạch Thần trực tiếp cự tuyệt, thật xuất hiện không đành lòng nói sự tình, ai còn có thể che chở nàng

—

—

Chương 1326 : Nguyên một hai tướng thể

“Tốt một cái tiên chủ! Tốt một cái nói diệt chi kiếp!” Bạch Thần thanh âm, từ khủng bố sát kiếp bên trong truyền ra.

Hắn 3 đầu 6 tay pháp tướng, giờ phút này bị thương tổn, xuất hiện rất nhiều vết thương, lần giao thủ này, đích xác bị thiệt lớn.

Chấp chưởng tiên đạo, lại có thể phá diệt tiên đạo, mà không thương tổn tự thân nửa điểm.

Tiên chủ, cho dù không có bước qua, kia 1 đạo bình cảnh, cũng đã chênh lệch không xa, thật sự là 1 vị cực kỳ đáng sợ đối thủ!

Bạch Thần đáy mắt, có nháy mắt do dự, chợt biến thành kiên định.

La Quan là ai, hắn cũng không thèm để ý, nhưng tiểu muội còn ở lại chỗ này, tuyệt không thể để nàng tiếp nhận nửa điểm phong hiểm.

Nhắm mắt lại, lại mở ra.

Oanh ——

Bạch Thần khí tức, giờ phút này điên cuồng tăng vọt, giống như là thu hồi một bộ điểm, vốn là thuộc về hắn

lực lượng.

3 đầu 6 tay pháp tướng không ngừng bành trướng, như kình thiên thần ma, toàn lực xuất thủ, oanh nói diệt chi kiếp chấn động.

Xem ra, kiên trì không được quá lâu, liền muốn bị sinh sinh đánh vỡ!

Tiên chủ sắc mặt không thay đổi, một đôi tròng mắt, trở nên càng thêm sáng tỏ, “Thiên Huy Bạch thị bí truyền, nguyên một hai tướng thể… Bạch Thần, ngươi rốt cục trở về!”

Hắn một bước phóng ra, lại trực tiếp xâm nhập, nói diệt chi kiếp bên trong.

Giờ khắc này, tiên đình chi chủ chủ động ứng kiếp, mà hắn vốn là, năm đó nói diệt chi kiếp bên trong, sinh cơ duy nhất chỗ.

Nguyên nhân chính là như thế, mới có thể sáng tạo tiên đình, che chở một đám cổ tiên nhân, tồn tại đến nay. Giờ phút này nhập kiếp, liền tương đương đóng chặt hoàn toàn, nói diệt chi kiếp duy nhất sinh cơ.

Ầm ầm ——

Nói diệt chi kiếp thuế biến, phóng thích hủy diệt, sát lục khí tức, như núi lửa bộc phát, uy lực nháy mắt tăng vọt đâu chỉ gấp 10 lần.

Cái này, chính là tiên chủ!

Hoặc là không làm, hoặc là làm tuyệt.

Hôm nay, hắn cùng Bạch Thần giao thủ bắt đầu, liền mang ý nghĩa Thiên Huy Bạch thị, cùng tiên đình ở giữa, đã đi đến mặt đối lập.

Đối với địch nhân, liền muốn lãnh khốc đến cùng, không lưu nửa điểm quay đầu.

“Ha ha ha! Tiên chủ, ngươi muốn giết ta vậy liền nhìn, hôm nay đến cùng ai chết!” Rõ ràng rơi vào tính toán, tình cảnh hung hiểm, nhưng Bạch Thần không những không sợ, ngược lại khí thế trùng thiên.

3 đầu 6 tay pháp tướng, đem mảng lớn nói diệt chi lực xé nát, dưới chân hắn đạp xuống, thẳng đến tiên chủ mà đến —— đã là tiên chủ, phá hỏng duy nhất sinh cơ, kia giết hắn, nguy cơ tự nhiên giải quyết dễ dàng.

Đơn giản thô bạo, lại hữu hiệu!

Tiên chủ một bước đạp xuống, đối mặt Bạch Thần, hắn trực tiếp nghênh tiếp.

Oanh ——

2 tôn cường giả khủng bố, tại nói diệt chi kiếp nội bộ, ngang nhiên giao thủ. Rất nhanh lại có 1 cái lỗ đen, xuất hiện tại xung quanh, nó là thụ nói diệt chi kiếp tác động đến, lại bị 2 tôn siêu cường giả chém giết ảnh hưởng, mới cuối cùng hình thành.

Cái này lỗ đen giống như là vũ trụ lỗ thủng, lại như bị mở ra, thôn phệ vạn vật vô tận thâm uyên, nó phạm vi đang không ngừng bành trướng.

Thể tích kinh người đế tinh, cùng 9 viên vệ tinh, lại bị ngạnh sinh sinh kéo lấy, từng chút từng chút trượt hướng cái này khủng bố lỗ đen.

Ầm ầm ——

Tinh thần chuyển vị, trực tiếp cải biến một phương vũ trụ cách cục, quy tắc cùng đạo uẩn bắt đầu vỡ nát, phát ra kinh thiên động địa tiếng vang.

“A! Trốn, nhanh lên trốn!”

“Quyết không thể, bị lỗ đen thôn phệ, nếu không thập tử vô sinh.”

“Đi mau!”

Đế tinh cùng 9 viên vệ tinh bên trên, vô số người tu hành kinh hô.

Có người sợ hãi không hiểu, vọt thẳng trời mà lên, lại tại thoát đi tinh cầu nháy mắt, bị cuốn vào quy tắc cùng đạo uẩn vỡ nát bên trong.

Nháy mắt, liền biến thành một đoàn huyết vụ, hình thần câu diệt!

“Trốn không thoát!”

“Quy tắc vỡ vụn, đạo uẩn sôi trào, đã xem chúng ta vây quanh.”

“Xong, lần này tất cả mọi người, đều phải chết!”

Vô số người đầy mặt sợ hãi, ánh mắt tuyệt vọng.

Dưới ánh sao nàng, nhíu mày, “Hiện tại, ta đưa ngươi đi, chỉ cần lưu tại kia bên trong, liền không ai có thể tổn thương ngươi.”

La Quan có thể làm, chỉ có gật đầu.

Ông ——

Một đoàn tinh quang, đem hắn cuốn vào trong đó, kịch liệt chấn động, liền muốn phá vỡ không gian.

Nhưng vào lúc này, tiên chủ lãnh khốc thanh âm, truyền vào 2 người trong tai, “Ta chọn trúng con mồi, chưa hề có người có thể chạy thoát.”

“Ngươi, cũng không ngoại lệ!”

Bành ——

Tinh quang nổ tung, dù là có nàng che chở, La Quan vẫn như cũ bị liên lụy, sắc mặt nháy mắt trắng bệch, “Oa” phun ra một ngụm máu tươi.

Tình trạng của nàng, muốn càng hỏng bét một chút, tinh quang thân thể vỡ vụn, nhưng lại sau đó một khắc nặng đắp, đôi mắt trở nên ảm đạm.

“Xem ra, là không có cách nào đưa ngươi rời đi.” Dưới ánh sao nàng, nhìn về phía trong vũ trụ, bị nói diệt chi lực bao khỏa khủng bố chiến trường.

Nàng đưa tay, chỉ điểm một chút rơi.

Sát na quần tinh sáng lên, ngàn tỉ tinh huy chiếu rọi, vượt qua thời không mà đến, hướng về tiên chủ.

Tiên chủ thanh âm băng lãnh, “Bạch Tam tiểu thư, ta đánh với Bạch Thần một trận, không phải ngươi có thể nhúng tay.”

Oanh ——

Sát na, tất cả chiếu xuống tinh quang, đồng thời vỡ vụn.

“Oa!” Nàng phun ra một ngụm máu tươi, lúc đầu mơ hồ không rõ thân ảnh, giờ phút này ngược lại trở nên ngưng thực.

Thiên Huy Bạch thị bí truyền nguyên một hai tướng thể, phân thân cùng bản thể, có thể tùy thời tiến hành chuyển hóa, không nhìn thời không, quy tắc hạn chế.

Bạch Thần tại phát giác được, nói diệt chi kiếp khủng bố về sau, bản thể trở về… Mà nàng cũng tại lúc này, lựa chọn chân thân giáng lâm ——

Tiên chủ muốn giết đại ca.

Đại ca như xảy ra chuyện, thì Thiên Huy Bạch thị, chắc

chắn tan thành mây khói. Cho nên nàng hôm nay, căn bản là không có phải tuyển, chỉ có thể buông tay đánh cược một lần.

“Tiểu muội!” Bạch Thần gào thét một tiếng, “Tiên chủ, ngươi dám đả thương em gái ta thật đáng chết!”

Ầm ầm ——

Hắn 3 thủ 6 tay pháp tướng, càng lại độ bành trướng, mặt ngoài phía trên, từng đầu huyết mạch gân xanh gồ cao, như Thần Ma doạ người.

Bạch Thần, giờ phút này triệt để bạo tẩu!

Mà cơ hồ, tại Bạch Thần bạo tẩu nháy mắt, trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực, Cửu Ương hoàng triều đế tinh bên ngoài, đột nhiên có khí tức cường đại giáng lâm.

Oanh ——

Vũ trụ hư không vỡ nát, 1 đạo nguy nga hư ảnh giáng lâm, kia là một ngọn núi, toàn thân tràn ngập cổ lão, vĩnh hằng khí tức, cũng tồn tại vô tận tuế nguyệt.

Từng đạo quy tắc ấn ký, tại ngọn núi này mặt ngoài xuất hiện, khủng bố trấn áp lực lượng, từ trong đó bộc phát. Sát na, liền ngay cả toà kia đản sinh ra, muốn thôn phệ đế tinh cùng 9 viên vệ tinh lỗ đen, đều lâm vào đình trệ.

Vũ trụ 4 phương, xa xa quan chiến mọi người, đều hít một hơi lãnh khí.

“Thiên Huy Bạch thị, tổ địa Thần sơn!”

“Mà ngay cả vật này, đều bị kinh động, có thể thấy được hôm nay, tất yếu phân ra sinh tử.”

“Đây mới là, Thiên Huy Bạch thị lực lượng chỗ, tổ địa Thần sơn phía dưới, ai nhưng một trận chiến !”

Kinh hô, kính sợ lại ao ước.

Trong vũ trụ, đứng đầu nhất thị tộc, sở dĩ có thể duy trì, tự thân chí cao vị cách. Là bởi vì thực lực đủ cường đại, nhưng lại không chỉ là như thế… Trong đó cực mấu chốt một điểm, chính là bọn hắn đều có mạnh nhất át chủ bài, có thể trấn áp truyền thừa.

Thiên Huy Bạch thị tổ địa Thần sơn, chính là nó 1!

Ông ——

Thần sơn chấn động, quy tắc ấn ký sáng lên, đánh ra 1 đạo Thiên Huy thần quang, óng ánh sáng rực, tản ra khiến người khí tức kinh khủng.

Nói diệt chi kiếp bên trong, tiên chủ ngẩng đầu, đôi mắt phản chiếu lấy Thiên Huy thần quang, chỉ điểm một chút rơi.

“Tiên đình, giáng lâm!”

Ầm ầm ——

Như cự thú vào biển, lại giống là địa long xoay người, đế tinh bên ngoài không gian vũ trụ, lại lần nữa nhấc lên kinh đào hải lãng.

1 cái uy nghiêm Thần cung, ngạnh sinh sinh đụng nát vũ trụ, xuất hiện trong tầm mắt, đem Thiên Huy thần quang ngăn lại.

“Bạch Thần, ngươi Thiên Huy Bạch thị có tổ địa Thần sơn, nhưng ta tiên đình cũng có chí bảo… Hôm nay, ngươi trốn không thoát.” Tiên chủ cười lạnh, đưa tay nhấn một cái.

Ầm ầm ——

Nói diệt chi kiếp sôi trào, khủng bố sát phạt chi lực, phóng tới Bạch Thần

Giờ phút này, chiến trường lại lần nữa thăng cấp.

Thiên Huy Bạch thị tổ địa Thần sơn, cùng tiên đình chống lại, cả 2 đều là chí bảo cấp tồn tại, mỗi một lần oanh minh, đều làm vũ trụ vỡ nát.

Bạo tẩu Bạch Thần, cùng tiên chủ chém giết tại nói diệt chi kiếp bên trong, giao phong dư ba khuếch tán, lại tạo thành hai lần hủy diệt.

Vũ trụ ở giữa, toà kia lỗ đen nhanh chóng sinh trưởng, càng khủng bố hơn thôn phệ lực lượng, muốn đem hết thảy cuốn vào!

“Tiên chủ, ngươi đối ta Thiên Huy Bạch thị, như hiểu rõ

rất sâu, vậy là ngươi không biết, Thiên Huy Bạch thị truyền thừa đến nay, dựa vào cho tới bây giờ đều là, tự thân lực lượng."

Bạch Thần gào thét, "Tam Hợp hợp nhất đạo pháp, đốt quá khứ, đốt lập tức, đốt tương lai!" Hắn khí tức, theo thanh âm rơi xuống, một lần, 2 lần, 3 lần… Điên cuồng tăng vọt.

Ầm ầm ——

Nói diệt chi kiếp chấn động, "Răng rắc" "Răng rắc" âm thanh bên trong, từng đạo đáng sợ khe hở xuất hiện, liền muốn bị hắn sinh sinh đánh vỡ.

Tiên chủ đáy mắt, hiện lên một tia ngưng trọng, lại có mấy điểm thưởng thức, vị này Bạch thị trưởng tử, lại so trong truyền thuyết, muốn càng thêm cường đại, cứng cỏi, càng có một phần, bỏ qua muôn vàn, huyết chiến cho đến chết khí thế.

Đáng tiếc, là địch không phải bạn, càng là kinh diễm cường đại, càng là nhất định phải chết.

Tiên chủ còn có át chủ bài, nhưng hôm nay trấn sát Bạch thị, thu lợi lại không chỉ là tiên đình một phương, cần gì phải trả giá lớn đại giới.

Hư nhược mãnh thú, ở trong vũ trụ tăm tối, là rất nguy hiểm… Ngao cò tranh nhau sai lầm, tiên chủ sẽ không phạm.

Hắn nhìn quanh quát khẽ, "Các vị, các ngươi đã ở âm

thầm nhìn hồi lâu, như lại không ra tay lời nói, ta coi như không phụng bồi!”

—

—

Chương 1327 : Nát nói 1 kiếm

Sau một khắc, đế tinh bên ngoài, có khí tức khủng bố, liên tiếp giáng lâm.

Mỗi 1 cái đều khí diễm ngập trời, dẫn động vũ trụ oanh minh, quy tắc vỡ nát!

Bạch Thần đôi mắt băng hàn, “Thượng Thanh Thôi thị, Ngọc Dương Lô thị, Lũng Tây Lý thị… Chư vị hôm nay, là muốn tìm lên thị tộc chi chiến sao !” 3 đầu 6 tay pháp tướng chống trời đạp đất, thân ở nói diệt chi kiếp trấn sát dưới, trực diện trước mắt mọi người, lại nửa điểm không sợ.

Đây là Thiên Huy Bạch thị kiêu ngạo!

Cho dù chết vạn lần, cũng không cúi đầu.

Thượng Thanh Thôi thị người tới, thần sắc hờ hững, “Thiên Huy Bạch thị, từ mười hai vạn năm trước, tộc trưởng mất tích ngày lên, liền đã vô tư cách, lại đứng hàng 5 họ 7 nhìn. Hôm nay, Bạch Thần ngươi tùy ý làm bậy, tự tiện bốc lên cùng tiên đình ở giữa xung đột, phá hư vũ trụ ổn định, ta cùng há có thể lại khoan dung “

“Không sai, Thiên Huy Bạch thị, sớm nên bị xoá tên.” Ngọc Dương Lô thị mở miệng, đáy mắt chỗ sâu, lộ ra một tia ngoan lệ.

Ngọc Dương Lô thị cùng Thiên Huy Bạch thị ở giữa ân oán gút mắc, căn bản nói không rõ ràng, có nghe đồn đời trước Lô thị gia chủ, sớm nói băng, liền cùng Thiên Huy Bạch thị có quan hệ.

Cơ hội như vậy, bọn hắn tự nhiên sẽ không bỏ qua.

So sánh với nhau, Lũng Tây Lý thị trầm mặc nhất.

Bọn hắn cùng Thiên Huy Bạch thị cũng vô mối hận cũ, ngày xưa coi như có mấy điểm giao tình, nhưng lợi ích trước mặt, giao tình loại vật này, cũng coi như không được cái gì.

“Bớt nói nhiều lời!” Bạch Thần cười lạnh, “Đã muốn giết ta, liền ra tay đi cũng phải nhìn, hôm nay ai đến cùng ta chôn cùng !”

Oanh ——

3 đầu 6 tay pháp tướng, chủ động thẳng hướng mọi người.

Tiên chủ nói: “Các vị, ngươi ta lại động thủ, lau đi Bạch thị!”

“Tốt!”

3 họ người gật đầu.

Ầm ầm ——

Khủng bố đại chiến, trong chốc lát bộc phát, 5 họ nó 4 tề

tụ trụ trời phải xoáy tinh vực, lại thêm 1 tôn tiên đình chi chủ…

Vũ trụ các phương, hoàn toàn tĩnh mịch!

Dù ngờ tới, cuộc chiến hôm nay, tất nhiên sẽ không dễ dàng kết thúc, nhưng hôm nay cái này quy mô, lượng cấp, hay là vượt quá tưởng tượng.

Cơ hồ, vũ trụ cao cấp nhất thị tộc, hôm nay đều đã xuất thủ.

“Bạch thị, nguy hiểm!”

“3 đại thị tộc, cùng tiên đình liên thủ, Thiên Huy Bạch thị chỉ sợ, thật muốn tao ngộ hạo kiếp.”

“Vũ trụ này cách cục, sẽ có đại biến!”

Tinh huy phía dưới, nàng cau mày, nhìn về phía nói diệt chi kiếp, khó nén sầu lo.

Đại ca rất mạnh, nhưng hôm nay đối thủ, lại càng khủng bố hơn.

Đây là bọn hắn kiêng kị, Thiên Huy Bạch thị Thần sơn, chưa từng triệu hoán riêng phần mình chí bảo giáng lâm… Nếu không, thế cục đem càng thêm sụp đổ.

Đột nhiên, nàng mày nhíu lại càng chặt, nhìn về phía cách đó không xa.

Mấy đạo lưu quang, phá vỡ vũ trụ quy tắc vỡ nát, tạo

thành xung kích, xuất hiện ở trước mắt.

“Bạch Ninh!” Thôi điểm mặt mũi tràn đầy khoái ý, lớn tiếng nói: “Năm đó, phụ thân ta từ đến nhà cầu hôn, bị Thiên Huy Bạch thị nhục nhã, hôm nay ngươi nhưng từng hối hận “

Chuyện này, tại 5 họ 7 nhìn bên trong, cũng không phải là bí mật.

Thượng Thanh Thôi thị chính là 5 họ đứng đầu, địa vị đáng tôn sùng cỡ nào, hắn lại tại ngày đó về sau, biến thành 5 họ ở giữa trò cười.

Một ngụm ác khí đặt ở trong lòng, rốt cục đợi đến hôm nay!

Bên cạnh, Lô thị 2 tên con cháu, ánh mắt bất thiện, “Thiên Huy Bạch thị làm việc, từ trước đến nay quái đản ương ngạnh, Thôi huynh hôm nay, cũng không nên thương hương tiếc ngọc mới tốt.”

“Hừ! Như lúc trước, nàng đáp ứng cầu hôn, thôi, bạch tất nhiên là 1 nhà, nhưng bây giờ… Nàng chính là cầu, muốn gả nhập Thôi thị, cũng đã muộn.” Thôi điểm cười lạnh, “Lúc trước nhục nhã, ta thôi điểm, hôm nay liền gấp bội hoàn trả!”

Oanh ——

Hắn một bước phóng ra, đưa tay Thượng Thanh thần quang bộc phát, tươi sáng sáng long lanh như bích ngọc chất lỏng, tôn quý không hiểu một chút cũng biết bất

phàm, mãnh liệt mà tới.

Bạch Ninh…

Nguyên lai, nàng gọi Bạch Ninh.

La Quan vô ý thức, chuyển qua ý niệm này, mà lúc này nàng đã xuất tay, ngón tay khinh động, liền có óng ánh tinh huy bộc phát, cùng Thượng Thanh thần quang đối hướng, đem nó ngăn cách tại bên ngoài, “Ầm ầm” tiếng vang bên trong, tinh quang đột nhiên tăng vọt, đánh vỡ song phương thế cân bằng.

Cuốn ngược Thượng Thanh thần quang, đánh phía thôi điểm.

Người này biến sắc, âm trầm ướt át, Thượng Thanh Thôi thị có thể trở thành 5 họ đứng đầu, thực lực, thần thông, tất nhiên là số một, tuyệt không tại Thiên Huy Bạch thị phía dưới.

Nhưng hôm nay giao thủ, hắn lại vừa đối mặt dưới, liền bị Bạch Ninh áp chế, cái này chẳng lẽ không phải mang ý nghĩa, là hắn thôi điểm vô năng

Lại liên tưởng một chút, lúc trước Thiên Huy Bạch thị cự tuyệt thông gia, cũng liền hợp tình hợp lí —— ngay cả Bạch Ninh đều đánh không lại, còn không biết xấu hổ đến nhà cầu hôn !

Mặt mũi này mặt, hắn không thể mất.

Thôi điểm gầm thét, “Thượng Thanh leng keng, tạo hóa

chu thiên, trăng sao quy nạp, ngược dòng vốn đồng nguyên!”

Oanh ——

Bị đánh lui Thượng Thanh thần quang, đột nhiên tản ra, trực tiếp dung nhập vào, kia vô tận trong ánh sao. Đón lấy, một màn kinh người xuất hiện, những cái kia bị dung nhập tinh huy, lại nhanh chóng thuế biến, chuyển hóa, biến thành Thượng Thanh thần quang.

Thoát ly Bạch Ninh chưởng khống, bao vây ở bên cạnh hắn, thanh thế to lớn.

“Bạch Ninh! Thượng Thanh thần quang nhưng cùng hóa vạn vật, ngươi có thể điều khiển chu thiên tinh đấu lại như thế nào ta đã đứng ở thế bất bại!”

Thôi điểm cười to, đưa tay ở giữa, vô số Thái Thanh thần quang chấn động, khí thế trùng thiên.

Bạch Ninh nhìn hắn một cái, sau một khắc, thôi điểm tiếu dung, nháy mắt cứng ở trên mặt.

Oanh ——

Thái Thanh thần quang nổ tung, vô số tinh huy hỏa diễm, từ trong đó bộc phát. Thôi điểm chật vật chạy ra, toàn thân cháy đen, quý công tử phong phạm, khí độ, nửa điểm không dư thừa, “Bạch Ninh!”

Hắn tức hổn hển, ánh mắt muốn ăn thịt người.

Thượng Thanh thần quang sẽ nổ, chỉ có một lời giải thích, hắn học nghệ không tinh, tự thân thần thông đều có thể, bị đối phương ăn mòn, phản chế.

Nhất là, là tại Thượng Thanh thần quang bản thân, đối mặt tinh huy thời điểm, ở vào ưu thế tuyệt đối… Đây càng thêm cho thấy, giữa hai bên, chênh lệch cực lớn.

Nổi giận thì nổi giận, nhưng thôi điểm rất rõ ràng, hôm nay thế cục này, mất mặt là nhất định.

Nhưng mất mặt là một mặt, Bạch Ninh hắn nhất định phải cầm xuống!

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

“Chư vị, ta 3 họ, đã cùng Thiên Huy Bạch thị, triệt để xé rách da mặt, cũng không cần nói lại cứu cái gì đạo nghĩa.” Thôi điểm thở sâu, “Mời trợ Thôi mỗ một chút sức lực, trấn áp Bạch Ninh! Việc này, coi như ta thôi điểm, thiếu mấy vị một cái nhân tình.”

Ngọc Dương Lô thị 2 người, đáy mắt lộ ra một tia khinh thường, nhưng rất nhanh cười gật đầu, “Tốt!”

Lũng Tây Lý thị, là vị màu da đen nhánh thiếu niên, trực tiếp lắc đầu, “Mẹ ta giáo dục ta, chân nam nhân không đánh nữ nhân.”

Thôi điểm kém chút tức giận thổ huyết, ngươi đây là nói ai Lô thị 2 người, sắc mặt cũng khó nhìn.

Nhưng đối phương thân phận tôn quý, lại hôm nay thế cục, không tốt phức tạp, thôi điểm cứng rắn cố nặn ra vẻ tươi cười, “Lý Nguyên huynh đệ không xuất thủ chính là, ta 3 người, đầy đủ trấn áp nàng này.”

Hắn xoay người sang chỗ khác, “Bạch Ninh, ngươi thật sự có chút thực lực, nhưng thì tính sao đại thế đã thành, Thiên Huy Bạch thị cuối cùng thành quá khứ, ngươi tất cả kiêu ngạo, đều sẽ bị giẫm nhập vũng bùn, tùy ý chà đạp!”

“Cẩn thận.” Bạch Ninh nói xong, phất tay một mảnh tinh huy, đem La Quan bảo hộ ở trong đó.

Tiếp lấy một bước phóng ra, nghênh tiếp 3 người.

Cứ việc, nàng nhìn như trầm mặc, đạm mạc, nhưng cùng Bạch Thần đồng dạng, thể nội đều chảy xuôi, kiệt ngạo, cường ngạnh huyết mạch.

Cường địch trước mắt, thế cục không ổn lại như thế nào đồng dạng chủ động xuất thủ!

Oanh ——

Tinh huy bộc phát, như thiên khung nói xong, đem thôi điểm 3 người cuốn vào trong đó.

Bạch Thần, đánh 4!

Bạch Ninh, đánh 3!

Tạm thời không nói thắng bại, chỉ là hôm nay khí thế,

đảm phách, liền đã vượt qua mọi người.

La Quan thân ở tinh huy che chở bên trong, không cảm giác được ngoại giới khí tức khủng bố, nhưng hắn vẫn như cũ có thể nhìn ra, Bạch Ninh rơi vào hạ phong. Tạm thời có thể cùng đối diện 3 người chống lại, chẳng qua là bởi vì, bọn hắn không muốn trả giá quá lớn đại giới.

Chỉ cần kéo dài thời gian, liền đầy đủ để Bạch Ninh lâm vào suy yếu, đến lúc đó dễ như trở bàn tay, liền có thể đưa nàng trấn áp.

Cho nên, hắn cũng chỉ có thể, trơ mắt nhìn xem sao La Quan cúi đầu, đôi mắt chỗ sâu tối nghĩa xen lẫn, giữa bộ ngực một khoả trái tim, lúc này đại lực nhảy lên.

Hô ——

Hắn thở ra một hơi, “Các ngươi nên, nhìn ra giờ phút này thế cục, như Bạch thị huynh muội lạc bại, ngươi ta tuyệt không kết cục tốt.”

“Không muốn chết, cũng chỉ có thể tranh… Ta bây giờ, là Đại Đạo cảnh, liền nát đạo này lại như thế nào nhưng chỉ bằng những này, còn chưa đủ, các ngươi muốn giúp ta.”

“Đây không phải thương lượng, càng không phải là thỉnh cầu, mà là vì mạng sống, chuyện ắt phải làm, các ngươi có ý thấy sao “

Thể nội, màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng, đều giữ yên lặng. Mà trầm mặc bản thân, chính là một

loại tỏ thái độ, xem ra bọn hắn cũng không hi vọng, rơi vào tiên chủ trong tay.

Dù sao, cùng với La Quan, bọn hắn có thể bảo trì, đại bộ phận điểm độc lập tính. Mà đối mặt tiên chủ, nói không chừng ý thức của bọn hắn, đều muốn bị luyện hóa, lau đi!

Bảo vật thông linh là tốt.

Nhưng nếu như quá linh, đó chính là tai họa!

“Rất tốt.” La Quan ngẩng đầu, hắn đôi mắt sáng tỏ, sắc bén, nhìn về phía Bạch Ninh, “Vậy chúng ta, liền hảo hảo chuẩn bị một chút đi.”

“1 kiếm, chúng ta chỉ xuất 1 kiếm, một kiếm này nhất định phải kiến công… Dù là hôm nay, cuối cùng là khó thoát khỏi cái chết, ít nhất cũng phải, kéo 1 người chôn cùng, dạng này mới không lỗ.”

Hắn thì thào nói nhỏ, là tại nói với mình, cũng là đang nhắc nhở bọn chúng.

Hôm nay, ta có thể sẽ chết… Cho nên, các ngươi nếu có cái gì thủ đoạn, tuyệt đối đừng lại ẩn tàng.

Lấy ra, dùng đến, nếu không liền muộn!

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, tinh quang vỡ vụn, Bạch Ninh bay rớt ra ngoài, sắc mặt nàng tái nhợt, khí tức suy yếu.

Thôi điểm cười to, “Bạch Ninh, ngươi chạy đi đâu” hắn truy kích mà đến, đưa tay ở giữa Thượng Thanh thần quang khuấy động, trùng điệp ghìm xuống.

Bạch Ninh ngẩng đầu, há mồm phun ra 1 đạo tinh quang.

Thôi điểm kêu thảm một tiếng, Thượng Thanh thần quang bị xuyên thủng, đem hắn một cánh tay chém xuống, “Tiện nhân!” Hắn gầm thét, “Hôm nay, ta muốn ngươi sinh tử lưỡng nan!”

Nếu không phải Thái Thanh thần quang ngăn cản một cái chớp mắt, hắn lại kém chút, bị xuyên thủng đầu lâu… Cái này 1 đạo tinh quang, thật có thể giết hắn!

Cùng tử vong thác thân mà qua, thôi điểm kinh sợ, có thể nghĩ.

Bạch Ninh nhắm mắt lại, nàng có thể làm, đều đã làm, không thể giết địch, cũng bất quá vừa chết.

Chỉ là, cứ như vậy chết đi… Chung quy là có mấy điểm không cam lòng.

Đúng lúc này, “Ông” một tiếng kiếm minh, ở bên tai vang lên.

Đây là

Bá ——

Bạch Ninh mở mắt ra, chỉ thấy dưới ánh sao, La Quan thả người mà ra, nó đôi mắt lạnh lùng, quyết tuyệt, 1 kiếm chém xuống.

Óng ánh kiếm quang, chiếu sáng vũ trụ hư không, trong chốc lát, như vượt qua thời không ngăn trở.

Lạnh lẽo lưu chuyển, có thể thấy được đạo uẩn xen lẫn, quy tắc hiển hiện, càng tầng bên trong, thì có thanh, ngân, đỏ tam sắc không ngừng lưu chuyển.

“A!”

Thôi điểm hoảng sợ trừng lớn 2 mắt, lại chỉ có thể trơ mắt, nhìn xem nó xuyên qua Thái Thanh thần quang, một cái đầu lâu phóng lên tận trời.

Máu trào như suối!

Hồng hộc ——

Hồng hộc ——

La Quan tay run run, mồ hôi rơi như mưa, trên mặt không nhìn thấy nửa điểm huyết sắc.

Đôm đốp ——

Đôm đốp ——

Kia là trong cơ thể hắn đại đạo, đang đổ nát!

—

—

Chương 1328 : Ta chết

Một kiếm này, xuyên qua Thái Thanh thần quang,

Oanh ——

Thôi điểm thân thể ầm vang nổ nát vụn, nhưng lại sau đó một khắc, tại cách đó không xa nặng đắp, tân sinh.

Chỉ bất quá, sắc mặt hắn tái nhợt, khí tức cả người, cực kỳ suy yếu.

La Quan nhíu mày, chợt mặt lộ vẻ bất đắc dĩ, những này đỉnh tiêm đại tộc tu sĩ, quả nhiên không dễ giết.

Xuyên phục sinh giáp… Ngươi đây không phải cùng ta chơi lại đâu người tốt ai xuyên phục sinh giáp!

“Đáng chết! Đáng chết! Ngươi lại giết ta một lần… Ta quá thanh sống lại kết, bị ngươi cho hủy…” Thôi điểm lúc nói chuyện, răng cắn vang lên, biểu lộ muốn ăn thịt người.

Bá ——

Một tên Thôi thị tu sĩ, xuất hiện ở bên cạnh hắn, “Nhị công tử, ngươi không sao chứ” người này trên mặt, kinh sợ xen lẫn.

Hắn là thôi điểm người hộ đạo, không phải sống chết trước mắt, tuyệt sẽ không xuất thủ, vừa rồi lại không tới kịp, làm ra nửa điểm phản ứng.

Thực tế là tiểu tử kia khí tức, cảm giác bên trong tựa như sâu kiến, ai có thể ngờ tới đột nhiên há mồm, lại dài trí mạng răng độc!

“Phế vật!” Thôi điểm chửi ầm lên, “Còn tại chờ cái gì động thủ giết hắn! Ta muốn tiểu tử này, chết không có chỗ chôn!”

Thôi thị người hộ đạo, đôi mắt băng hàn, “Nhị công tử xin yên tâm!”

Bá ——

Hắn quay người, băng lãnh đôi mắt rơi xuống.

“Chết!”

Chỉ điểm một chút rơi, lực lượng kinh khủng giáng lâm.

Bạch Ninh dùng hết dư lực, ngăn tại La Quan trước người, lại tại sau một khắc bị trực tiếp đánh bay, nàng là thật đã đến cực hạn.

Dư ba tản mát, rơi vào La Quan trên thân, “Lốp bốp” một nháy mắt, trên người hắn xương cốt liền không biết đoạn mất bao nhiêu. Tạng phủ chuyển vị, da thịt từng khúc băng liệt, máu tươi không muốn sống tuôn ra, một chút liền ướt nhẹp trên thân trường bào.

Ý thức tan rã, ánh mắt mơ hồ, La Quan trước mắt mơ hồ trong đó, như hiện ra 1 đạo, người mặc hắc bào hư ảo thân ảnh, chính ý cười đầy mặt nhìn qua hắn, giống

như là đang đánh giá 1 kiện, tinh mỹ đồ vật.

Xem ra, tựa hồ rất hài lòng.

‘Tử vong ý chí… Thần cùng ta lúc trước nhìn thấy, không phải cùng là một người… Quả nhiên, tử vong cũng không phải là một cái chỉnh thể…’ La Quan vô ý thức, chuyển qua ý niệm này , chờ đợi tử vong phủ xuống.

Hắn có thể cảm nhận được, đến tự tử vong ý chí không kịp chờ đợi, nếu không phải nhận một loại nào đó chế ước, chỉ sợ Thần đã nhịn không được động thủ.

Thôi thị người hộ đạo, nhướng mày, như không nghĩ tới cái này khu khu sâu kiến, sinh mệnh lực lại ngoan cường như vậy. Dù chỉ là dư ba, nhưng đế cảnh chi uy, cũng đầy đủ một nháy mắt, liền để hắn vạn kiếp bất phục.

Nhưng không quan hệ, sắp chết, kẻ chắc chắn phải chết mà thôi, một lần giết không được, vậy liền một lần nữa. Hắn đưa tay, lần này Bạch Ninh, cũng không thể lại bảo hộ La Quan, nhưng vào lúc này, 1 đạo thanh âm lạnh như băng, tại Thôi thị người hộ đạo vang lên bên tai, “Hắn là con mồi của ta, ngươi cũng xứng động “

Là tiên chủ!

Oanh ——

Thôi thị người hộ đạo miệng mũi máu tươi cuồng phún, bị khủng bố lực lượng đánh bay.

Một nháy mắt, liền trọng thương không dậy nổi.

Cùng là đế cảnh, nhưng giữa lẫn nhau thực lực sai biệt, lại là khác nhau một trời một vực.

“Tiên chủ, hạ thủ lưu tình!” Thôi thị người tới, nhíu mày quát khẽ.

Tiên chủ nói: “Nếu không phải lưu tình, hắn bây giờ đã chết.” Đang khi nói chuyện, dư quang nhìn lướt qua La Quan, âm thầm nhíu mày.

Vừa rồi, hắn liền có thể xuất thủ, nhưng thấy Bạch Ninh ngăn cản, mới có ý phóng túng.

Mục đích là vì, dòm ngó La Quan trên thân, ẩn tàng bí mật.

Nhưng kết quả, lại làm cho tiên chủ rất thất vọng, cái này rất rõ ràng, có giấu bí ẩn tiểu bối, lại thật yếu ớt như sâu kiến.

Ngô… Nhục thể của hắn, hồn phách, chân linh, dù so cùng cảnh cường đại quá nhiều, nhưng ở tiên chủ trong mắt, vẫn như cũ không đáng giá nhắc tới.

Xem ra, chỉ có đem nó tóm vào trong tay, cẩn thận nghiên cứu, mới có thể lại được ra kết luận.

Thôi điểm vừa sợ vừa giận, nhưng tiên chủ mở miệng, liền ngay cả phụ thân đều chỉ có thể cúi đầu, hắn lại có thể thế nào

Cắn răng, băng lãnh ánh mắt chuyển hướng Bạch Ninh, không thể động La Quan, đành phải đem đầy ngập lửa giận, đều phát tiết ở trên người nàng.

“Tiện nhân! Nếu không phải ngươi, ta sao lại thụ thương không bị thương, tự nhiên cũng sẽ không, bị tiểu súc sinh này cho đánh lén!”

“Ngươi thật là đáng chết! Nhưng ta tuyệt đối sẽ không, cứ như vậy tuỳ tiện, để ngươi chết đi!”

Phụ thân hôm nay, tại sao lại dẫn hắn đến mục đích đúng là Bạch Ninh.

Thiên Huy Bạch thị tự nhiên, muốn bị triệt để lau đi, nhưng “Người quan sát” huyết mạch, lại có thể dung nhập Thôi thị.

Hắn là duy nhất, cũng là người chọn lựa thích hợp nhất!

Thôi điểm ánh mắt, dữ tợn mà khủng bố, Bạch Ninh nhíu mày, lau đi khóe miệng máu tươi.

Nàng hiện tại, đích xác đã vô lực xuất thủ, nhưng muốn giết chết mình, lại không khó.

Bá ——

Một đoàn Thượng Thanh thần quang, đưa nàng bao phủ, mới vừa rồi còn suy yếu vạn điểm, lung lay sắp đổ thôi điểm, giờ phút này trên mặt, không ngờ lộ ra mấy điểm huyết sắc, pháp lực cũng khôi phục mấy điểm.

Nhưng cảnh giới của hắn, lại có rõ ràng rơi xuống, hiển nhiên “Phục sinh giáp” cái đồ chơi này, đồng dạng tồn tại cực lớn tệ nạn.

“Muốn tự sát Bạch Ninh, ta sẽ không cho ngươi cơ hội!” Thôi điểm quay người, nhìn về phía Lô thị 2 người, “Ta lấy Thôi thị danh nghĩa cam đoan, nàng nhất định sẽ chết, nhưng hôm nay ta muốn, trước mang nàng rời đi.”

Lô thị 2 người, lộ ra mấy điểm do dự, nhưng cuối cùng vẫn là gật đầu.

Thôi thị vì sao có thể trở thành 5 họ đứng đầu vũ trụ sinh sôi, dài dằng dặc vô số năm qua, bị nó thôn phệ, dung hợp cường đại huyết mạch, đã không dưới 10 đạo.

Điểm này, bị các đại tộc ao ước, lại hữu tâm vô lực, nếu không phải Thượng Thanh thần quang đồng hóa, dung hợp chi lực, muốn đoạt lấy đối phương huyết mạch hừ! Nói không chừng cái kia 1 ngày, liền có bị giết chết cường địch, sau này thay mặt huyết mạch bên trong khôi phục, trở về.

Cùng loại sự kiện, cũng không phải là chưa từng xảy ra, cái nào đó niên đại cổ xưa bên trong, đồng dạng cường đại đỉnh tiêm thị tộc, chính là bởi vậy tan thành mây khói.

Lũng Tây Lý thị thiếu niên, đáy mắt lộ ra một tia khinh thường, nhưng như cũ giữ yên lặng, đối thôi điểm gây nên không thêm can thiệp.

Nương nói qua, Thượng Thanh Thôi thị nhất là ra vẻ

đạo mạo, không muốn mặt chuyện làm nhiều, nhưng người ta thực lực cường đại, chúng ta đánh không lại.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Đánh không lại, vậy liền dưới đáy lòng khinh bỉ một chút liền tốt, hắn Lý Nguyên Nguyên rất thông minh, cũng sẽ không cho nhà bên trong gây phiền toái.

“Đa tạ 2 vị!” Thôi điểm hài lòng cười một tiếng, lại đối Lý Nguyên Nguyên chắp tay, lúc này mới đi hướng bị Thượng Thanh thần quang, trấn áp Bạch Ninh.

“Bạch Ninh, ngươi còn tại chờ mong, có người có thể cứu ngươi sao không có hi vọng! Bạch Thần hôm nay, tất nhiên sẽ bị triệt để tru sát.”

“Về phần ngươi Bạch thị Thần sơn, liền ngươi tên phế vật kia nhị ca, hắn dám…” Mới nói được cái này, thôi điểm sắc mặt bỗng dưng biến đổi.

Bá ——

Lúc này, vô số người ngẩng đầu, nhìn về phía trên đỉnh đầu, cùng tiên đình chí bảo đối kháng Thiên Huy Bạch thị Thần sơn. Khí tức khủng bố, từ đó điên cuồng bộc phát, giống như là mở ra, hủy diệt thiên địa vạn vật đại môn, vô tận tuyệt vọng, hủy diệt, giết chóc, khí tức tử vong, từ trong đó mãnh liệt mà ra!

Bạch Ý tiếng gầm gừ, vang vọng 4 phương, “Muốn diệt ta Thiên Huy Bạch thị tốt! Vậy ta ngươi, liền cùng một

chỗ xuống địa ngục đi!”

Ngang ngược mà điên cuồng.

Giờ khắc này, không có người hoài nghi, Bạch Ý là đang hư trương thanh thế.

Hắn lại thật muốn, dẫn bạo Bạch thị Thần sơn, vũ trụ chí bảo băng vẫn, uy lực của nó đầy đủ đem tất cả mọi người kéo vào hạo kiếp.

Vũ trụ các phương, kinh hô nổi lên bốn phía.

“Điên! Thiên Huy Bạch thị huyết mạch, quả nhiên xương bên trong, đều cất giấu 1 viên điên trái tim!”

“Cho dù biết rõ, lưu chí bảo nơi tay, Thiên Huy Bạch thị liền còn có một chút hi vọng sống… Vẫn như trước, lựa chọn ngọc thạch câu phần! Đây chính là Thiên Huy Bạch thị…”

“Thật đáng sợ!”

Trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực, Cửu Ương đế tinh bên ngoài.

Không gian vũ trụ, lâm vào nháy mắt cứng đờ.

Tiên chủ cười lạnh, “Chư vị, còn không triệu hoán riêng phần mình chí bảo giáng lâm, chờ đến khi nào “

Thôi thị, Lô thị, Lý thị 3 người, mặt lộ vẻ che lấp.

Bạch Ý ngang ngược, quyết tuyệt, vượt quá bọn hắn tưởng tượng, cái này hoàn toàn không phù hợp, đỉnh tiêm thị tộc truyền thừa chi đạo.

Bạch Thần, Bạch Ninh chết mất lại như thế nào Bạch Ý điều khiển Thần sơn, đầy đủ giết ra một đường máu, không ai sẽ thật, đem hắn đẩy vào tuyệt cảnh.

Đương nhiên, sau đó lại nghĩ biện pháp, giết chết Bạch Ý là tất nhiên… Nhưng kia không nên tại hôm nay! Quả nhiên, Bạch thị người đều là một đám, không giảng đạo lý, không theo quy củ ra bài tên điên.

Nhưng hôm nay, đối mặt tiên chủ chất vấn, bọn hắn đã không được chọn.

“Động thủ!”

Oanh ——

Oanh ——

Oanh ——

Không gian vũ trụ, sau một khắc liên tiếp vỡ nát, 3 đại thị tộc chí bảo, giáng lâm trụ trời ngược chiều kim đồng hồ.

Thượng Thanh linh lung ấm.

Ngọc Dương đèn lưu ly.

Lũng Tây hoàng long nghiễn!

Mỗi 1 cái, đều là vũ trụ chí bảo, vị cách tại đế cảnh phía trên, đã truyền thừa vô tận tuế nguyệt. Lúc này hàng thế, khí tức xông lên tận chín tầng trời, Thái Thanh thần quang, Ngọc Dương lưu ba, hoàng long mực ảnh lẫn nhau xen lẫn, mỗi một loại, đều đại biểu cho vũ trụ đương thời, cường đại nhất thần thông, đạo pháp 1 trong.

Hạo đãng đãng như chống trời thần trụ, dẫn tới vũ trụ chấn động, làm cả trụ trời phải xoáy tinh vực, đều trở nên ảm đạm không ánh sáng.

Giờ phút này, cùng tiên đình cùng một chỗ, 4 tôn vũ trụ chí bảo, bộc phát vô tận vĩ lực, trấn áp Thiên Huy Bạch thị Thần sơn.

Quy tắc, đạo uẩn, thời không, trật tự… Tất cả mọi thứ, đều bị lực lượng cường đại nghiền nát, chỉ còn hơn hỗn loạn tưng bừng, hỗn độn.

Trận này khủng bố chí bảo chi chiến, hấp dẫn tất cả mọi người ánh mắt, đến mức không người phát giác được, La Quan thời khắc này trạng thái.

Hắn bị đế cảnh dư ba quét trúng, bởi vì tự thân đặc dị, vẫn chưa trực tiếp mất mạng, nhưng cũng sa vào đến, nửa sống nửa chết chi cảnh.

Như tồn tại một đường thẳng, đem sinh tử ngăn cách, hắn bây giờ liền đứng tại, đầu này tuyến bên trên. Ý niệm mơ hồ, giống như là một trận sương mù, nhẹ nhàng không cảm giác được, nửa điểm tự thân phân lượng, tựa như lúc nào cũng muốn rơi xuống tử vong, bị

triệt để nuốt hết.

Một thân ảnh, liền đứng tại tử vong một bên, vẻ mặt tươi cười, chờ mong.

Rốt cục, tại Thần cực nóng ánh mắt bên trong, La Quan đảo hướng tử vong.

Bá ——

Một nháy mắt, âm lãnh càn quét toàn thân, La Quan ý niệm, đột nhiên trở nên thanh tỉnh, rốt cục thấy rõ ràng, tử vong ý chí bộ dáng —— Thần vậy mà là cái có chút tinh xảo trung niên nhân, toàn thân cao thấp, như mỗi một chỗ tất cả dụng tâm quản lý qua. Tái nhợt trên khuôn mặt, là 2 túm phục tùng ria mép, trên thân 1 kiện rộng lớn áo bào đen, mặt ngoài tinh tế hoa văn, lộ ra thần bí, không biết cùng không rõ.

‘Ta chết rồi…’ La Quan sinh ra ý niệm này, khó tránh khỏi mấy điểm bi thương, nghĩ thầm luôn cho là, tương lai mình ngày nào đó, chính là thật khó thoát đại kiếp, cũng làm oanh oanh liệt liệt, giết hắn cái thiên địa thất sắc máu nhuộm 1 triệu… Kết quả liền cái này quả nhiên, thực lực không đủ, chính là muốn chết phấn khích điểm, cũng căn bản làm không được.

“A!”

Một tiếng hét thảm bỗng dưng vang lên, La Quan trơ mắt, nhìn xem trước mặt tinh xảo trung niên nhân, đối phương vui sướng, thận trọng lại lãnh khốc đôi mắt, đột nhiên trợn tròn, như nhìn thấy cái gì, không thể tưởng

tượng nổi sự tình, sau đó một tiếng hét thảm, một chút màu đen đường vân, bò lên trên hắn khuôn mặt tái nhợt.

Giống như là một loại nào đó lạc ấn, lại giống là tàn khốc hình phạt.

“Không! Ngươi thế nào lại là… Đại nhân tha mạng… Đại nhân tha mạng!”

“Thuộc hạ tuyệt không phải cố ý mạo phạm…”

Kêu thê lương thảm thiết, tại trong tử vong tiếng vọng.

—

—

Chương 1329 : Sứ giả của tử vong

La Quan có chút mộng.

Trước một cái chớp mắt, tinh xảo trung niên nhân, còn tại lấy một loại vui sướng, vui mừng, lại có mấy điểm thận trọng, lạnh lùng ánh mắt, ở trên cao nhìn xuống nhìn chăm chú lên hắn.

Kết quả, 1 giây sau liền khuôn mặt vặn vẹo, hoảng sợ vạn phần ngã xuống đất lăn lộn, kêu to tha mạng.

Đây là cái gì triển khai

Đường đường tử vong ý chí, hẳn là sẽ không dùng loại phương thức này, đến đùa nghịch ta đi

Do dự 1 giây, La Quan quyết định giữ yên lặng, tại không biết ngọn nguồn tình huống dưới, lẳng lặng nhìn xem hắn giày vò chính mình.

Rốt cục, màu đen đường vân, giống như là hoàn thành trừng trị, dần dần biến mất, tán đi.

La Quan sắc mặt, lại có chút biến hóa, hắn nơi lòng bàn tay tựa hồ, nhiều thứ gì.

Hô ——

Tinh xảo trung niên trùng điệp đổ xuống, miệng lớn thở

dốc, một mặt sống sót sau tai nạn, nhìn bộ dáng kém chút khóc.

Đón lấy, hắn bỗng nhiên đứng dậy, liều mạng xin lỗi, “Thật xin lỗi! Ta không biết, ngài đúng là đại nhân chọn trúng người, là ta sai, ta hiện tại liền đưa ngài rời đi!”

“Chờ một chút.”

Tinh xảo trung niên tái nhợt trên mặt, cố nặn ra vẻ tươi cười, “Đương nhiên, vì đồng hồ áy náy, ta sẽ cho ngài hài lòng đền bù.”

La Quan suy nghĩ một chút, đưa tay, “Đây là cái gì” hắn lòng bàn tay, hiện ra 1 đạo, cùng loại hình xăm đồ vật.

Giống như là một đoàn mê vụ, mông lung không rõ, mơ hồ có thể nhìn thấy, một đôi tròng mắt hình dáng, hờ hững nhìn chăm chú lên thế giới.

Bành ——

Tinh xảo trung niên, trực tiếp quỳ trên mặt đất, “Tử vong tôi tớ Mặc Thất, bái kiến tôn sứ đại nhân!” Thân thể của hắn run rẩy, mặt mũi tràn đầy sợ hãi, “Thuộc hạ không biết, tôn sứ đại nhân thân phận, như hỏng kế hoạch của ngài, mời tôn sứ hàng phạt!”

Tử vong tôi tớ…

Tôn sứ…

La Quan suy nghĩ nhanh quay ngược trở lại, như nắm

chắc đến cái gì, "… Ngươi biết liền tốt, lần này, ngươi coi là thật hỏng đại sự!"

Mặc Thất run giọng nói: "Thuộc hạ tội chết, tội chết!"

"Nhưng hôm nay, còn có cơ hội, để ngươi lấy công chuộc tội." La Quan trở lại nhìn lại, rõ ràng hắn hiện tại, còn tại đế tinh bên ngoài, vừa vặn sau tất cả mọi thứ, lại đều giống như là bị ngăn cách tại một cái khác chiều không gian, tựa như là đang nhìn 1 đạo, xa xôi bên ngoài hình chiếu.

Đây chính là, sinh tử cùng khoảng cách sao hắn ổn định tâm thần, tiếp tục nói: "Thiên Huy Bạch thị, liên quan đến kế hoạch của đại nhân, không thể xuất hiện ngoài ý muốn."

Mặc Thất chấn kinh, "Ngài… Ngài muốn can thiệp hiện thế… Có thể… Nhưng tử vong sở thuộc… Quản hạt chỉ giới hạn ở… Người chết thế giới… Cái này…"

La Quan mặt không biểu tình, "Không phải ta, là ngươi.

"Cái này… Đại nhân ngài vì sao, không tự mình…" Mặc Thất lời nói im bặt mà dừng, hắn đột nhiên nghĩ đến, tôn sứ trước đó biểu hiện.

Ngụy trang thành 1 cái, tiện tay có thể bị xoá bỏ sâu kiến, trong đó tất có ẩn tình, nhưng những chuyện này cũng không phải là, hắn có thể biết.

Quả nhiên, lại ngẩng đầu nhìn lại, liền nghênh tiếp tôn sứ tròng mắt lạnh như băng, "Không nên ngươi biết,

đừng ý đồ nhìn trộm!”

“… Là.” Mặc Thất do dự một chút, nói: “Đã, là liên quan đến kế hoạch của đại nhân, thuộc hạ muôn lần chết cũng không dám cự tuyệt.”

Liên quan tới trước đó, ta truy sát người quan sát sự tình, tuyệt không thể để người ta biết… Ân, ta làm qua sao hoàn toàn không có!

Đây chẳng qua là ngoài ý muốn, dù sao ai có thể nghĩ tới, Thiên Huy Bạch thị lại có tư cách trở thành… Tốt a, bọn hắn thật là có tư cách, trở thành đại nhân quân cờ.

Dù sao, đây chính là người quan sát huyết mạch!

“Chỉ là, tử vong cùng sinh linh thế giới, có bản nguyên ngăn cách, che đậy, trừ phi liên quan đến tử vong người, thuộc hạ không cách nào thẩm thấu.”

Tử vong không thể đối hiện thế động thủ kia trước đó, tại tiểu thanh thiên thế giới lúc, hắn tao ngộ tử vong tập kích, lại là cái gì hay là nói, hắn cũng thuộc về, liên quan đến tử vong người lại hoặc là, đây là tiểu thanh thiên thần bí lại quỷ dị, một điểm nữa

Được rồi!

Hắn hiện tại, thế mà thành tử vong tôn sứ, mà trước mắt tử vong ý chí, nhưng vẫn xưng tử vong tôi tớ… Như thế không hợp thói thường sự tình, đều đã phát sinh, còn so đo chuyện này để làm gì hiện tại mấu chốt nhất chính là, hắn muốn cải biến hôm nay kết cục.

La Quan lộ ra, lòng bàn tay ấn ký, “Có nó, cũng không được sao “

Ừng ực ——

Mặc Thất nuốt nước bọt, ánh mắt kính sợ, “Đại nhân ý chí, tự nhiên có thể xuyên qua sinh tử giới hạn, không gì kiêng kị… Nhưng tôn sứ, ngài thật nghĩ được chưa làm như thế, rất có thể dẫn phát, không thể khống hậu quả.”

La Quan mặt không biểu tình, “Ngươi đang chất vấn quyết định của ta “

“Thuộc hạ không dám, thuộc hạ tuân mệnh!” Mặc Thất khom người cúi đầu, thân thể trực tiếp tản ra, biến thành một đoàn đen xám sương mù, dung nhập La Quan thể nội.

La Quan lòng bàn tay, cái kia đạo đặc thù ấn ký, đột nhiên truyền đến lạnh cảm giác —— thế là, La Quan đột nhiên phát hiện, hắn đã trở thành, mảnh này tử vong thế giới chủ nhân.

‘Gia hỏa này, đang cố ý tránh né tránh!’ Mặc Thất không dám gánh chịu nhân quả, cho nên đem tự thân lực lượng, cấp cho La Quan.

Dạng này, vô luận dẫn phát như thế nào biến cố, đều có thể có khoan nhượng.

Nhưng những này, La Quan lại không lo được, tử vong can thiệp hiện thế, dẫn phát không thể khống phi! Lão tử

đều chết rồi, còn nhớ được những thứ này.

Hắn nhìn về phía sau lưng, có thể rõ ràng cảm giác được, cường đại lực cản cùng áp chế, kia là sinh mệnh thế giới bản nguyên ý chí, đối tử vong bài xích. Nhưng tất cả những thứ này, theo La Quan lòng bàn tay ấn ký, hơi sáng lên nháy mắt, liền bị trực tiếp phá vỡ.

‘Bước vào tử vong, lại quay người trở về, mà lại là bị tử vong lễ kính, cung tiễn, dạng này kinh lịch, khi chỉ có một mình ta đi ‘

Một bước phóng ra.

Như xuyên qua tầng 1 thật mỏng cách ngăn, lại giống là vượt qua, không thể đến hồng câu.

Bá ——

La Quan mở mắt ra, trong đó trình xám đen chi sắc, băng lãnh, kiềm chế lại không rõ, cho người ta một loại ăn mòn tâm thần sợ hãi.

Mà rất nhanh, cái này xám đen chi sắc liền bắt đầu lan tràn, La Quan tóc, La Quan trường bào, đều bị xám đen chỗ nhuộm dần.

Đông ——

Đông ——

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Dừng lại trái tim, lại lần nữa bắt đầu nhảy lên, nhưng máu tươi lại trở nên ngưng trệ, không còn nhiệt khí sôi trào, ngược lại là từng đoàn từng đoàn thuần túy âm khí, ở trong cơ thể hắn chảy xuôi.

Ta sống, nhưng sống tựa hồ không quá triệt để… Đây là tử vong về sau đại giới sao cũng không biết, còn có thể hay không khôi phục.

La Quan ý niệm này chỉ dạo qua một vòng, liền bị ép vào đáy lòng, hắn ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa, vô ý thức nheo cặp mắt lại.

Thôi điểm giờ phút này, bắt lấy Bạch Ninh, chính một mặt nhe răng cười, thấp giọng nói gì đó.

Bạch Ninh sắc mặt tái nhợt, nàng biểu hiện rất bình tĩnh, nhưng run nhè nhẹ thân thể, vẫn như cũ bại lộ nội tâm của nàng.

Nàng đang sợ hãi!

Thượng Thanh Thôi thị thủ đoạn, nàng từng nghe cha, huynh nhắc lên, sở dĩ năm đó đối phương nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, đến nhà tự mình cầu hôn, mới có thể bị trực tiếp cự tuyệt.

Thậm chí, phá lệ kịch liệt, kém chút dẫn phát 2 tộc xung đột.

Nhưng bây giờ, nàng lại rơi nhập Thôi thị trong tay… Tử vong, Bạch Ninh cũng không sợ hãi, nhưng cũng sợ vận

mệnh, càng để cho người tuyệt vọng.

“Ha ha! Bạch Ninh, ngươi đang sợ hãi, ta lần thứ 1 trên người ngươi, cảm nhận được loại tâm tình này.”

“Cái này thật đúng là một loại, đã mới lạ, lại khiến người vui vẻ trạng thái… Nhưng ngươi tựa hồ, sợ hãi quá sớm, chúng ta về sau còn có đầy đủ thời gian, ta sẽ cho ngươi biết, có khi chỉ là còn sống, liền đã là thế gian này lớn nhất thống khổ.”

Thôi điểm bệnh trạng gầm nhẹ, mặt lộ vẻ đỏ hồng.

Hắn bỗng nhiên dùng sức, giữ chặt Bạch Ninh, “Hiện tại, trừng lớn mắt thấy rõ ràng, nhìn xem Bạch Thần cùng Bạch Ý, là thế nào chết!”

“Thiên Huy Bạch thị, sau ngày hôm nay, đem không còn tồn tại!”

Hô ——

Đột nhiên, một cỗ âm hàn khí hơi thở, từ phía sau hắn thổi tới, thôi điểm một cái giật mình, huyết dịch đều muốn đông kết.

Sợ hãi như đại thủ, cầm chặt trái tim của hắn!

—

—

Chương 1330 : Vũ trụ ý chí

Xám đen đôi mắt, xám đen tóc, xám đen trường bào…

Yên tĩnh mà không rõ!

Chỉ một chút, liền khiến người từ bản năng bên trong, sinh ra vô tận sợ hãi.

Bởi vì tử vong, là thế gian hết thảy sinh linh, đều không thể tránh né kết thúc, là vạn sự vạn vật, ẩn tàng sâu nhất tuyệt vọng.

Mà bây giờ, La Quan chính là tử vong hóa thân.

Không, nói xác thực hơn, hắn là tử vong chưởng khống giả!

Thôi điểm trừng lớn 2 mắt, mặt lộ vẻ hoảng sợ, “Ngươi…” Chỉ tới kịp, nói ra 1 chữ, thanh âm hắn im bặt mà dừng.

Không rõ xám đen, nhiễm đến trên người hắn, tiếp lấy nhanh chóng lan tràn, đem nó sinh cơ, khí số, toàn bộ thôn phệ, tước đoạt.

Bành!

Thôi điểm thẳng tắp đổ xuống, phục sinh giáp đã bạo, hắn không cách nào lại trùng sinh. Thượng Thanh Thôi

thị đích mạch, huyết mạch chí tôn đến quý người, như vậy đột tử.

“Chết… Tử vong lực lượng…” Lô thị 2 người nghẹn ngào gào lên, hoảng sợ trừng lớn 2 mắt, “Ngươi làm sao dám… Đây là sinh linh thế giới… Ngươi đến cùng là ai…”

Tử vong, không vào sinh linh thế giới.

Điểm này là vũ trụ chung nhận thức, cũng là đại đạo căn bản.

Nhưng hôm nay, quy củ này bị đánh vỡ.

Tử vong thu hoạch thôi điểm, mà La Quan ánh mắt, lúc này rơi vào trên người bọn họ.

“Trốn!”

“Thúc phụ, cứu chúng ta!”

Lô thị 2 người, xoay người bỏ chạy.

Mà nơi đây biến cố, cũng đã kinh động, nói diệt chi kiếp bên trong, khủng bố chém giết chiến trường.

Thôi thị người tới nổi giận gầm lên một tiếng, “Con ta!”

Hắn đưa tay, trùng điệp ghìm xuống.

Hôm nay hắn mang thôi điểm mà đến, là muốn thôn phệ Bạch thị huyết mạch, cái kia bên trong nghĩ đến, sẽ để

cho hắn mất đi tính mạng.

Càng là cường đại huyết mạch, càng khó thai nghén hậu đại, hắn cả đời cày cấy, hao phí vô số tâm huyết, cũng đành phải nhị tử.

Trưởng tử đỉnh lập môn hộ, là niềm kiêu ngạo của hắn, nhị tử dù không nên thân, lại càng thụ hắn sủng ái.

Nhưng bây giờ, thôi điểm chết rồi.

Liền chết ở trước mặt hắn!

Vũ trụ cực mạnh người giận dữ, lực lượng kinh khủng kinh thiên động địa, vũ trụ oanh minh vỡ nát, mắt trần có thể thấy dòng lũ ngang nhiên trấn xuống.

La Quan ngẩng đầu, màu xám đen đôi mắt, băng lãnh hờ hững, không có nửa điểm ba động.

Sau một khắc, kia khủng bố dòng lũ, tại ở gần hắn lúc, trực tiếp sụp đổ, tiêu tán.

Một mảnh nồng đậm bóng tối, hiện lên ở phía sau hắn, như trùng thiên màu mực, muốn đem vũ trụ bao phủ.

Kia là tử vong lực lượng!

“Tôn sứ, cứ việc có đại nhân ấn ký, chúng ta có thể giáng lâm sinh linh thế giới, nhưng cái này chung quy là vi phạm quy tắc.”

“Ta hao tổn, phi thường lớn, ngài nếu muốn cứu Thiên

Huy Bạch thị, còn cần mau chóng động thủ!”

Mặc Thất thanh âm, lộ ra một tia lo nghĩ, bất an, tuy nói Thần đem lực lượng cấp cho La Quan, nhưng hôm nay xuất thủ tất nhiên, sẽ nhấc lên hậu quả nghiêm trọng.

Chỉ là nghĩ một hồi, liền đau đầu vạn điểm… Nhưng những này, hắn chỉ có thể lưu tại đáy lòng, căn bản không dám nhiều lời. Tôn sứ đại biểu, là đại nhân ý chí… Nhưng tử vong thế giới, cũng không phải là duy đại nhân độc tôn… Ai, luôn cảm thấy Thần lần này, cuối cùng rồi sẽ tai kiếp khó thoát.

La Quan đưa tay một nắm, đào tẩu Lô thị 2 người, lập tức sắc mặt đại biến.

“Làm càn!”

Lô thị người gầm thét, “Tử vong thế giới, không được can thiệp sinh linh hiện thế, các hạ làm như vậy, không sợ bốc lên hạo kiếp sao “

Oanh ——

Một đoàn lưu ba thần quang, đem Lô thị 2 người cuốn vào trong đó.

Nhưng kết cục, nhưng lại chưa bởi vậy bị cải biến.

Tử vong, không lấy bất luận kẻ nào ý chí vì chuyển di, nó muốn giáng lâm lúc, thì nhất định sẽ đến.

Trừ phi có thể siêu thoát, đánh vỡ sinh linh cực hạn, mới

có thể chân chính thoát ly tử vong, trở thành trong truyền thuyết bất hủ giả.

Mà Lô thị 2 người, hiển nhiên không ở trong đám này, là lấy xám đen chi sắc, nháy mắt ăn mòn con mắt của bọn họ, đem tất cả sáng ngời lau đi, biến thành 2 cỗ xác không.

“Lý Nguyên Nguyên, đi mau!” Lũng Tây Lý thị người, gầm thét một tiếng.

Trên thực tế, tại hắn gào thét trước đó, Lý Nguyên Nguyên liền đã chạy.

Tiểu tử này nhìn xem đen, là cái thật thà, trên thực tế quỷ tinh quỷ tinh. Tử vong giáng lâm hiện thế, thu hoạch sinh mệnh… Loại tình huống này đừng nói gặp qua, quả thực chưa từng nghe thấy.

Có thể thấy được, tất nhiên là ra chủ quan bên ngoài, lúc này không tranh thủ thời gian chạy, lưu lại chờ chết sao

Đang nghe Đại bá gầm thét thời điểm, Lý Nguyên Nguyên nhịn không được cười khổ, ngài đây là đang nhắc nhở hắn sao

Muốn không có câu này, nói không chừng ta đều thuận lợi thoát thân.

Quả nhiên!

Sau một khắc, một đôi âm trầm, băng lãnh, không có

nửa điểm ba động ánh mắt, rơi vào trên người hắn.

Sát na, Lý Nguyên Nguyên biểu lộ cứng đờ, đáy mắt chỗ sâu, không bị khống chế lộ ra một tia sợ hãi.

Có chút sự tình, nghe nói cùng tự mình kinh lịch, là hoàn toàn khác biệt thể nghiệm.

Liền tỉ như, trực diện tử vong.

Nói đến rất đơn giản, nhưng thẳng đến lúc này, mới biết được đó là một loại, như thế nào cảm giác…

Nói như thế nào đây tựa như là ngóng nhìn thâm uyên lúc, thâm uyên duỗi ra một cái tay, nắm chắc cổ của ngươi, căn bản là không có cách thở dốc.

‘Nguy! Ta Lý Nguyên Nguyên, Lý thị bất thế ra thiên tài, còn không có phá thân đâu, chẳng lẽ sẽ chết tại cái này ‘

Cũng may sau một khắc, cái kia đạo băng lãnh ánh mắt thu hồi, vẫn chưa có hậu tiếp theo cử động.

Sưu ——

Lý Nguyên Nguyên thừa cơ, liều mạng trốn hướng phương xa!

Vũ trụ này, thật sự là quá nguy hiểm, tùy tiện một lần xuất thủ, thế mà kém chút làm thịt.

Đại bá thường nói, Lũng Tây Lý thị thiên hạ vô song, thực lực khủng bố vạn tộc kính ngưỡng… Ba lạp ba lạp,

sẽ không phải đều là, khoác lác đi

La Quan nhìn về phía Bạch Ninh, “Yên tâm, không có việc gì.” Có lẽ là bởi vì, bị tử vong gia trì, lại hoặc là hắn bây giờ, chưa hoàn toàn sống tới trạng thái, thanh âm khàn giọng, vô tận âm hàn, lạnh lẽo, đang cuộn trào, chảy xuôi.

Bạch Ninh nhìn trước mắt hắn, tròng mắt xám, tóc xám, áo bào xám… Quanh thân âm lãnh xen lẫn, tử khí chảy xuôi.

Hắn đến cùng, kinh lịch cái gì

Cho nên, đây hết thảy đều là, vì cứu nàng sao

Hắn đến cùng, trả giá cái gì, mới có thể để cho tử vong không để ý quy tắc, vì hắn giáng lâm hiện thế

La Quan phát giác được, Bạch Ninh ánh mắt bên trong run rẩy, nhưng hắn đã không có thời gian, kế tiếp theo trì hoãn.

Quay người, La Quan nhìn về phía nói diệt chi kiếp chiến trường, không có nửa điểm do dự, trực tiếp cất bước đi tới.

Sau người, bóng ma tử vong như triều cường, lặng yên không một tiếng động chấn động, phun trào, có thể thấy được vô số bóng đen, ở trong đó vặn vẹo.

Giờ khắc này, hắn giống như là từ không biết mà đến quỷ dị, chấp chưởng giả tử vong lực lượng, muốn thôn

phệ trước mắt vũ trụ tinh biển.

“Tiên chủ, ngươi không phải muốn ta lưu lại sao hiện tại, ta đến.”

Bắt giặc trước bắt vua, phá cục muốn tìm điểm mấu chốt.

Mà một tay chủ đạo, tạo thành giờ phút này cục diện, chính là tiên đình chi chủ.

Cho nên, La Quan mục tiêu, chính là hắn!

Hôm nay, chỉ cần tiên chủ tránh lui, thì Thiên Huy Bạch thị nguy cơ, tiêu tán theo.

Oanh ——

Tử vong lực lượng vô khổng bất nhập, như như giòi trong xương, mãnh liệt mà tới.

Tiên chủ nhíu mày, đôi mắt lạnh lùng, lúc trước hắn liền phát giác được, La Quan trên thân có giấu bí ẩn.

Lại ngàn vạn không nghĩ đến, lại lại bởi vậy dẫn xuất tử vong ý chí, giáng lâm hiện thế… Đế cảnh phía trên, chạm đến bản nguyên vũ trụ, tự nhiên mà vậy liền có thể, biết được rất nhiều bí ẩn.

Liền tỉ như, tử vong nhận hạn chế!

Thần không thể, giáng lâm sinh linh thế giới, thu hoạch sinh mệnh, nếu không đem dẫn tới, toàn bộ vũ trụ quy

tắc toàn diện trấn áp.

Đừng nhìn đế cảnh cường đại vô song, toái tinh tiện tay ở giữa, sụp đổ quy tắc dẫn tới đạo uẩn sôi trào, cũng chỉ là bình thường, nhưng đó là đặt ở, bát ngát vũ trụ bối cảnh bên trong… Nói đơn giản, chính là tiểu đả tiểu nháo, dẫn không dậy nổi vũ trụ coi trọng.

Chỉ khi nào, vũ trụ ý chí khôi phục, giáng lâm nhằm vào… Đế cảnh, cũng chỉ là sâu kiến!

Mà lúc này, La Quan lại tay cầm tử vong quyền hành, tại sinh linh thế giới, tùy ý thu hoạch sinh mệnh, mà hắn còn êm đẹp còn sống… Điều này có ý vị gì, tiên chủ không cách nào xác định, nhưng ít ra có một chút —— vũ trụ ý chí, tại kiêng kị, do dự.

Cái này liền đủ!

Cứ việc lúc này, La Quan khí tức trên thân, cũng không phải là cường đại đến không cách nào chống lại, nhưng có thể để cho vũ trụ ý chí, đều kiêng kị chần chờ tồn tại, hắn không có lý do cùng đối phương tử chiến.

Đương nhiên, trừ cái đó ra, còn có điểm trọng yếu nhất, tiên chủ còn chưa siêu thoát… Hắn chỉ kém một bước, như cùng tử vong giao thủ, bị tử vong ăn mòn, tiêu ký, rất có thể dẫn đến, cuối cùng thất bại trong gang tấc.

Là lấy, khi La Quan đến, tử vong triều cường mãnh liệt mà tới lúc, tiên chủ lui ra phía sau một bước, “Hôm nay, đến đây là kết thúc, bọn hắn liền coi như là, ta hướng tử vong nhận lỗi.”

Nói xong, hắn không chút do dự, xoay người rời đi.

Oanh ——

Trên đỉnh đầu, cùng 3 tộc chí bảo cộng đồng, trấn áp Bạch thị Thần sơn tiên đình, trực tiếp thoát ly chiến trường, cùng tiên chủ cùng một chỗ biến mất không thấy gì nữa.

Tiên đình một phương, nâng lên tranh đấu, lại tại thời khắc quan trọng nhất, trực tiếp rời trận. La Quan trong lòng, nhịn không được sinh ra mấy điểm khâm phục, tiên chủ cái này đại lão, thực tế tâm tính đáng sợ.

Một khi chuyện không thể làm, liền kịp thời dừng tổn hại, quả quyết dừng tay.

Loại người này, một khi là địch, chính là 1 kiện rất khủng bố sự tình!

Kình Thiên Vương, Hàn Phong 2 người, tại Bạch Thần giáng lâm về sau, liền tránh xa xa, sợ bị tác động đến.

Bọn hắn 1 cái là mượn tới đế cảnh, 1 cái là hàng thật giá thật đế cảnh, đều xem như trong vũ trụ, đạp lập đỉnh phong cường giả.

Nhưng tại hôm nay, nhưng không có nhúng tay chỗ trống.

Giờ phút này, thấy tiên chủ mang theo tiên đình trực tiếp rời trận, nghe tới hắn, sắc mặt hai người nháy mắt tái

nhợt.

“Trốn!”

Kình Thiên Vương, Hàn Phong xoay người rời đi, đế cảnh tu vi điên cuồng bộc phát, các hướng một chỗ thoát đi.

Về phần động thủ, liều mình đánh cược một lần quên đi thôi!

Có cơ hội, kia mới gọi liều mình đánh cược một lần, ngay cả tiên chủ đều bị kinh sợ thối lui, bọn hắn đây tính toán là cái gì

Oanh ——

Oanh ——

Vũ trụ vỡ nát, 2 người xâm nhập trong đó, thân ảnh biến mất không gặp.

Lấy đế cảnh chi năng, trong một chớp mắt, liền có thể vượt ngang bao la tinh biển, giáng lâm đến ngàn tỉ bên ngoài.

Có lẽ, chấp chưởng tử vong Ngụy Trang, thời khắc này chú ý, căn bản không tại bọn hắn trên thân, 2 người vậy mà nhẹ nhõm đào thoát.

Giờ phút này, riêng phần mình xuất hiện tại, vũ trụ mặt khác một chỗ, ngắn ngủi chần chờ về sau, chợt mặt lộ vẻ cuồng hỉ.

Đi, mau trốn càng xa!

Cuối cùng cả đời, ngày này trụ ngược chiều kim đồng hồ tinh vực, cũng không tiếp tục đặt chân nửa bước.

Nhưng lại tại, 2 người chuẩn bị kế tiếp theo chạy trốn lúc, trên mặt cuồng hỉ cứng đờ, chợt không bị khống chế, lộ ra vô tận sợ hãi.

Một vòng xám đen, xuất hiện tại bọn hắn đốt ngón tay.

Kình Thiên Vương gầm thét, bỗng nhiên xé toang cánh tay này, có thể đả thương miệng cắt đứt chỗ, phun ra ngoài máu tươi, rất nhanh liền khô đen, ngưng kết.

Xám đen chi sắc, lại lần nữa hiển hiện.

Bị tử vong tiêu ký, bỏ qua hết thảy quy tắc, trật tự, dù là đế cảnh cũng không thể trốn đi đâu được… Đương nhiên, làm những việc này, cần trả giá rất lớn đại giới.

La Quan lòng bàn tay, cái kia đạo đến tự tử vong ấn ký, giờ phút này trở nên ảm đạm.

Mặc Thất thét lên, “Tôn sứ! Đi mau, cùng ta trở lại tử vong thế giới, hành vi của ngươi đã triệt để làm tức giận vũ trụ ý chí, đối với ngài hàng phạt, sắp đến!”

Khỏi phải hắn nhắc nhở, La Quan đã cảm nhận được, đến từ vũ trụ bản thân áp chế. Đó là một loại khó mà hình dung cảm giác, như lâm vào vũng bùn, lực lượng kinh khủng từ 4 phương 8 hướng mà đến, đem hắn triệt

để khóa chặt!

Như thiên địa sắp sụp, vạn vật câu diệt.

—

—

Chương 1331 : Vị kia môn nhân

Phải đi!

Bằng không, sau một khắc liền muốn thành cặn bã.

La Quan ngẩng đầu, nhìn thoáng qua Bạch Thần.

Hắn như phát giác được cái gì, Trịnh trọng nói: “Hôm nay, Thiên Huy Bạch thị, thiếu các hạ một cái đại nhân tình!”

La Quan trong lòng nhất định, tiên chủ rút đi, xem ra tiếp xuống thế cục, Thiên Huy Bạch thị có thể ứng đối.

Quay đầu, hắn nhìn thoáng qua Bạch Ninh, nở nụ cười, tiếp lấy một bước phóng ra.

Bá ——

La Quan thân ảnh, cứ thế biến mất không gặp.

Tiến vào tử vong, là 1 kiện cực sự tình đơn giản , bất kỳ cái gì có trí tuệ sinh mạng thể, đều có thể tuỳ tiện làm được điểm này.

Huống chi, là thân là tử vong chấp chưởng giả

Mơ hồ trong đó, bên tai như nghe tới một tiếng, căm tức cười lạnh… Vũ trụ ý chí cái đồ chơi này, không phải là

sống không thành

Ầm ầm ——

Nổ vang rung trời, Bạch Thần thân ảnh lui ra phía sau, đối diện Thôi thị, Lô thị, Lý thị 3 người, cũng bị rung ra một khoảng cách.

“Chư vị, hẳn là giờ phút này, còn muốn diệt ta Bạch thị sao “

3 người dư quang nhìn nhau, đều cảm nhận được lẫn nhau đáy lòng, một tia không cam lòng cùng phẫn nộ, nhưng thế cục chi biến hóa vượt quá tưởng tượng. Kia rõ ràng chính là chỉ, tiện tay liền có thể nghiền chết sâu kiến, lại bằng sức một mình, cưỡng ép cải biến kết cục.

Tiên chủ rời đi, 3 thị liên thủ dù cũng có thể, áp chế Thiên Huy Bạch thị, nhưng Bạch Thần cùng Bạch Ý 2 huynh đệ cái, đều là tên điên.

Muốn giết chết bọn hắn, rất có thể cần, dùng mạng của mình đi lấp!

“Bạch Thần, chuyện hôm nay, Lý thị sẽ cho ngươi một cái công đạo.” Lũng Tây Lý thị người tới, gật gật đầu xoay người rời đi.

Thôi thị, Lô thị 2 phe trong lòng thầm mắng, cũng chỉ có thể ôm hận rút đi.

Một trận phong ba, đến tận đây mà dừng.

Bạch Thần vẫn chưa truy kích, ánh mắt băng lãnh đưa mắt nhìn đối phương rời đi, hắn đạp lập vũ trụ ở giữa, 3 đầu 6 tay pháp nhìn quanh, “Thiên Huy Bạch thị, từ sau ngày hôm nay, cùng tiên đình thề bất lưỡng lập, việc này vũ trụ làm chứng, vạn cổ không dễ!” Thanh âm tại tu vi kiên trì dưới, vang vọng 4 phương.

Tiên đình là địch, Thôi thị, Lô thị, Lý thị, cũng là địch nhân.

Nhưng muốn điểm chủ thứ, không thể tự tuyệt đường lui, huống hồ 5 họ 7 nhìn quan hệ giữa, vốn là rất phức tạp… Cùng loại hôm nay phong ba, trước đó đã từng phát sinh qua, sẽ có một bộ nội bộ hệ thống, dùng để lắng lại sự cố. Đại khái, Thiên Huy Bạch thị lần này, có thể đạt được một phần, rất đủ phân lượng đền bù.

Bá ——

Bạch Thần một bước phóng ra, đi tới Bạch Ninh bên người.

“Không có sao chứ “

Bạch Ninh lắc đầu, “Đại ca, hắn…”

Bạch Thần nói: “Ngươi yên tâm, kia tiểu tử cổ quái vô cùng, ta cũng nhìn không thấu, chắc chắn sẽ không có việc gì.”

“Đi, về trước đi lại nói.”

Hắn giữ chặt Bạch Ninh, 2 người tiến vào Bạch thị Thần

sơn, theo một tiếng oanh minh, nó phá vỡ không gian vũ trụ, như vậy bỏ chạy.

Sau một khắc, có không biết vĩ lực giáng lâm, lau đi trước đó khủng bố đại chiến, tạo thành ảnh hưởng. Kia không ngừng bành trướng, muốn thôn phệ đế tinh cùng 9 viên vệ tinh lỗ đen, lại trực tiếp biến mất không thấy gì nữa. Cùng lúc đó, tinh thần vị trí, nương theo lấy “Ầm ầm” nổ vang rung trời, hết thảy khôi phục như lúc ban đầu.

Nếu không phải trước mắt đế cung, cùng hơn phân nửa đế đô, đều bị khủng bố lực lượng tác động đến, vỡ nát, cơ hồ khiến người hoài nghi, vừa rồi hết thảy, đều chỉ là ảo giác.

Trần Đóa Đóa sắc mặt trắng bệch, “Hoàng tỷ, kết thúc đi” sẽ không phải, lại có biến cố gì đi nàng là thật, bị hù sợ.

Thần Hoàng cảnh, đã từng là trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực người mạnh nhất, có thể cùng sánh vai, phóng nhãn tinh biển không đủ một tay số lượng.

Nhưng ngắn ngủi trong một ngày, liền có đại khủng bố liên tiếp giáng lâm, đế cảnh đã là xa không thể chạm, phía sau biến cố, càng là không thể tưởng tượng. Mà cẩn thận truy cứu, dẫn phát trận này, chấn kinh vũ trụ đại chiến nguyên nhân, liền tại các nàng tỷ muội trên thân…

Tê ——

Trần Đóa Đóa hít một hơi lãnh khí!

Trần Vương gật đầu, “Kết thúc.” Nàng nhìn về phía đế tinh bên ngoài, trước đó phá cảnh Thần hoàng, tất cả hăng hái, bây giờ triệt để tiêu tán. Vũ trụ này, so với nàng biết bên trong, muốn càng thêm bao la, khủng bố.

‘Ngụy Trang, ngươi đến tột cùng là ai ‘

Điều khiển tử vong, thu hoạch thế gian vạn vật… Loại khí tức kia, chỉ là xa xa ngưỡng vọng, liền để nàng từ bản năng bên trong, sinh ra vô tận kính sợ.

Nàng đôi mắt, đột nhiên trở nên kiên định, “Ta nhất định sẽ tìm tới ngươi…” Chỉ có Ngụy Trang, mới có thể dẫn đầu nàng, đi hướng tu hành đỉnh phong.

Cái này lão sư, ta Trần Vương bái định!

…

Tử vong quốc gia.

La Quan đã sa vào đến, cấp độ sâu hôn mê, đại đạo vỡ nát phía trước, thụ đế cảnh dư ba tẩy lễ ở phía sau, lại chấp tử vong ý chí giáng lâm hiện thế… Xếp nhiều như vậy khủng bố nhân tố, hắn sở dĩ còn chưa có chết, hoàn toàn là bởi vì, Mặc Thất tại bảo đảm lấy mệnh của hắn.

Nhưng đi theo đại nhân, chấp chưởng một bên chết vong đến nay, Mặc Thất còn là lần đầu tiên, muốn giúp 1 người sống sót, nói thật nghiệp vụ rất lạnh nhạt, nhiều một chút có chút trong gió rối loạn tư vị.

Mà lại Mặc Thất đáy lòng, nhịn không được sinh ra một tia hoài nghi —— đại nhân nàng, tại sao phải tìm, như thế 1 vị nhỏ yếu tôn sứ sẽ không phải, là cái kia bên trong phạm sai lầm đi

Nhưng vào lúc này, tử vong quốc gia đột nhiên chấn động, Mặc Thất như cảm ứng được cái gì, sắc mặt 1 khổ, trực tiếp nằm rạp trên mặt đất, “Mặc Thất, bái kiến đại nhân!”

Tử vong vặn vẹo, một thân ảnh từ đó hiển hiện, hắn sinh tuấn mỹ tuyệt luân, sắc mặt tái nhợt, đỏ tươi đôi môi, lại thêm món kia, xa hoa, tinh xảo trường bào màu đen, đem nó phụ trợ tôn quý vô song.

Ầm ầm ——

Vô số tử vong chi lực, từ 4 phương 8 hướng hội tụ, phủ phục tại Thần dưới chân… Giờ khắc này, Thần chính là tử vong chủ nhân!

Người trẻ tuổi nhìn lướt qua Mặc Thất, chợt đem ánh mắt, rơi vào La Quan trên thân, “Là hắn” ngữ khí băng lãnh, hờ hững.

Mặc Thất thân thể lắc một cái, “Vâng.”

Hắn không dám giấu diếm, cũng căn bản không gạt được.

Người trẻ tuổi cười lạnh, “Ta vị tỷ tỷ kia ánh mắt, thật đúng là hoàn toàn như trước đây kém… Chỉ là sâu kiến,

cũng xứng trở thành sứ giả của tử vong” hắn đưa tay liền muốn lau đi tử vong ấn ký, triệt để giết chết La Quan, là vì cam đoan tử vong cao quý, cũng là muốn cho vũ trụ ý chí một cái công đạo.

“Đại nhân!” Mặc Thất hét lên một tiếng.

Người trẻ tuổi ánh mắt băng lãnh, “Ngươi muốn chết “

Mặc Thất lớn tiếng nói: “Hắn là đại nhân nhà ta sứ giả, ngài như giết hắn, chính là đối đại nhân nhà ta, lớn nhất khiêu khích.”

“Ngài nên biết, đại nhân nhà ta tốt nhất mặt mũi, ngài như thế không nể mặt nàng, thuộc hạ lo lắng đại nhân nhà ta trở về, sẽ tìm ngài phiền phức.”

Người trẻ tuổi cười lạnh, “Ta sẽ sợ nàng tỷ tỷ lúc trước có thể đào tẩu, đã là mời thiên chi hạnh, nàng còn dám trở về không thành “

Mặc Thất nhỏ giọng nói: “Cái này… Nhưng khó mà nói chắc được a…”

Người trẻ tuổi trầm mặc.

Mấy hơi về sau, hắn phất tay áo cười lạnh, “Tử vong ý chí sứ giả, đại biểu cũng là tử vong tôn nghiêm, Thần muốn giao cho ta liền cho bàn giao, chẳng lẽ không phải thật mất mặt xem trọng hắn, ta trở về trước đó, không cho phép chết!”

Bá ——

Người trẻ tuổi biến mất không thấy gì nữa.

Hô ——

Mặc Thất thở ra một hơi, mồ hôi lạnh một nháy mắt, liền thẩm thấu trường bào, “Tôn sứ a, thuộc hạ có thể làm đều làm, cũng may mắn đến chính là vị đại nhân này… Phía dưới là chết hay sống, liền xem ngươi mệnh…”

1 ngày này, vũ trụ các phương dị tượng liên tiếp phát sinh.

Nhiều chỗ vũ trụ hải chấn động, oanh minh không ngớt, nhấc lên sóng biển ngập trời.

Một chút bí cảnh, xuất hiện quỷ dị biến hóa, có lẽ có thần quang ngút trời, lại hoặc vô số u ảnh hiển hiện.

Xa xôi thiên liệt chỗ, theo oanh minh tiếng vang, càng lại độ vỡ nát 1 triệu dặm, kinh hãi vô số tu sĩ 4 phía chạy trốn.

Giờ phút này vô số cường giả, đều cảm nhận được, vũ trụ quy tắc cùng đạo uẩn lưu chuyển ở giữa, khó nén một tia xao động, phẫn nộ.

Người trẻ tuổi đi mà quay lại, sắc mặt tái xanh, hiển nhiên không thế nào thuận lợi.

“Tên đáng chết! Cho dù ngươi là tử vong ý chí sứ giả, lại sao dám tùy ý làm việc, hỏng sinh tử thời hạn quy củ!”

“Hôm nay, bản điện hạ liền tước đoạt thân phận của ngươi, đưa ngươi đầu nhập tử vong địa ngục, vĩnh thế không được siêu thoát!”

Mặc Thất cười khổ, nhưng lần này hắn căn bản, cũng không dám lại mở miệng, nếu không khẳng định sẽ bị giận chó đánh mèo, cùng một chỗ đánh giết.

‘Vũ trụ ý chí phản ứng rất mãnh liệt a, thế mà một điểm mặt mũi không cho… Cũng đúng, sinh tử đại nạn, là vũ trụ căn cơ 1 trong, như bị tùy ý xúc động, mà không có hạ xuống trọng phạt, ngày sau còn có cái gì uy hiếp có thể nói ‘

‘Tôn sứ a tôn sứ, không phải ta không giúp ngươi, thực tế mệnh trung chú định ngươi khó thoát một kiếp… Đại nhân, thuộc hạ hết sức!’

Người trẻ tuổi đưa tay, phất tay áo vung lên.

Tử vong chi lực sôi trào, trong một chớp mắt liền muốn đem La Quan bao phủ, lấy hắn vị cách, đủ để tước tử vong lạc ấn, để hắn vạn kiếp bất phục.

Đột nhiên, “Ông” một tiếng kiếm minh, từ La Quan thể nội vang lên, 1 đạo hơi mỏng kiếm ảnh, lại trống rỗng ngưng tụ ra hiện.

Đón lấy, lại có một cái bóng mờ —— đây là La Quan chân linh, tại tử vong thế giới bên trong, tuần hoàn theo bản thể chấp niệm, không cam lòng, bị cụ hiện ra.

Dù là chết, cũng muốn chiến đến cuối cùng!

Người trẻ tuổi đột nhiên dừng lại, tử vong chi lực xao động, cuồng bạo, lại như cách 1 đạo lôi trì, chưa từng chạm đến La Quan nửa điểm.

Hắn đôi mắt chăm chú tiếp cận, La Quan chân linh trong tay, chỗ nắm cái kia đạo kiếm ảnh, đơn thuần lấy lực lượng mà nói, căn bản không đáng giá nhắc tới, chỉ cần tử vong chi lực xông lên, liền có thể khiến cho vỡ nát.

Nhưng chỗ mấu chốt, ở chỗ kiếm ảnh này, tán dật khí tức. Đây là… Vị kia kiếm mặc dù rất yếu nhỏ, nhưng ký ức chỗ sâu, một chút xa xưa hình tượng, hay là nổi lên.

Loại kia rung động, xúc cảm, cùng trước mắt đối lập so… Không sai, dù suy yếu vô số lần, nhưng trên bản chất là một vật.

Cho nên, đây mới là ta vị tỷ tỷ kia, lựa chọn hắn nguyên nhân… Đáng ghét! Nữ nhân này, lại có vận khí như vậy.

Mặc Thất trong lòng mặc niệm, lại mặc niệm, 3 mặc niệm… Sau đó, hắn nháy mắt mấy cái không hiểu ngẩng đầu, nhìn về phía trước mặt người trẻ tuổi.

Ngài làm gì chứ hắn đều đã triệt để hôn mê a, coi như nghĩ tra tấn, đều không có chút ý nghĩa nào, không bằng cho thống khoái!

“Nhìn cái gì vậy!” Người trẻ tuổi đột nhiên gầm thét, “Tử vong ý chí dưới trướng, cũng là bởi vì có các ngươi những này đồ hèn nhát, mới từ đầu đến cuối không thể ngưng tụ chúa tể!”

Hắn ngẩng đầu, một mặt lãnh khốc, “Thuộc về tử vong người, dù là vũ trụ ý chí, cũng không thể quyết định sinh tử! Ta, tất chống lại đến cùng, tuyệt không lui ra phía sau!”

Người trẻ tuổi quay người, lại biến mất.

Mặc Thất xem hắn biến mất địa phương, lại liếc mắt nhìn La Quan, giật mình mấy hơi về sau, đột nhiên lấy lại tinh thần, “Ai da, xem ra vị này, là thật có lai lịch lớn… Chà chà! Ta liền nói, có thể để cho nhà ta đại nhân coi trọng, ban cho tử vong ấn ký, như thế nào hạng người tầm thường “

“Tôn sứ! Thuộc hạ vừa rồi có chút lãnh đạm, ngài 10 triệu thứ tội! Ta cái này có thượng hạng nghĩ mây sa, dệt thành chăn gấm, ngài nhanh đắp lên điểm, nhìn cái này khuôn mặt nhỏ đông, đều có chút thanh bạch.”

Một chỗ khác, không biết hư vô.

Bá ——

Người trẻ tuổi thân ảnh xuất hiện, ngửa đầu nhìn trời, đôi mắt kiên nghị vạn điểm, “Ta nói qua, tử vong sở thuộc, xứng nhận tử vong che chở.”

“Chuyện này, dừng ở đây!”

Đỉnh đầu hư vô, ngắn ngủi trầm mặc về sau, quay cuồng một hồi.

Người trẻ tuổi cười lạnh, “Không sai, chính là kết quả cuối cùng!”

Hư vô lại lăn lộn.

Người trẻ tuổi mặt lộ vẻ tức giận, “Ngươi nói bậy! Ta… Ta thân là tử vong ý chí 1 trong, che chở dưới trướng, cái này hoàn toàn hợp lý!”

Hư vô trầm mặc, nhưng phần này trầm mặc, ngược lại giống như là một loại, ngầm hiểu lẫn nhau nhìn chăm chú.

Người trẻ tuổi sắc mặt càng phát ra khó coi, “Ngươi không tin được rồi! Tóm lại, ngươi lại không hài lòng, ta cũng không có khả năng, động thủ giết hắn.”

Hư vô lại một lần lăn lộn.

Rất nhanh, trẻ tuổi sắc mặt đại biến, phẫn nộ nói: “Đáng chết! Ngươi vậy mà gian lận…”

Hư vô trầm mặc, nhưng cùng lúc trước so sánh, có thể cảm thụ được, nó ngưng trọng cùng nghiêm túc.

Người trẻ tuổi rốt cục không tiếp tục ẩn giấu, hùng hùng hổ hổ che giấu xấu hổ, “Không sai, chính là ngươi thấy, kia tiểu tử là vị kia môn nhân, tuy nói rất yếu… Nhưng yếu hơn nữa nhỏ, cũng là chân chính nhất mạch kia xuất thân… Ngươi còn dám giết hắn hừ! Đừng quên, vị kia tính tình, nhưng luôn luôn không tốt.”

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế

tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Hư vô lăn lộn.

Người trẻ tuổi bất đắc dĩ, “Ta biết, sinh tử thời hạn không dung khinh động… Nhưng đây không phải cũng không có tạo thành cái gì, không thể vãn hồi hậu quả sao bằng không, chúng ta một mắt nhắm một mắt mở, cứ như vậy quá khứ “

Hư vô không nói.

Trẻ tuổi cười lạnh, “Vậy ngươi làm quyết định đi… Thật muốn giết, ta cho ngươi đưa trở về, ngươi tại vạn chúng nhìn trừng trừng dưới, đem hắn giết.”

“Cho dù, thật chọc giận vị kia, cũng là ngươi ở phía trước mặt… Chúng ta tử vong, lớn không được lại bị náo một lần, tổng không đến mức bị chặt.”

Cục diện bế tắc.

Phạm phải sai lầm lớn nhất định phải nghiêm trị, nếu không làm sao lập quy củ cảnh cáo hậu nhân ! Càng quan trọng chính là, vũ trụ ý chí gióng trống khua chiêng, đều đã xuất thủ, xám xịt dừng tay, đây coi là cái gì

Vị kia kiếm, lợi hại hơn nữa, cũng được giảng đạo lý đi… Ách… Nhưng vấn đề ngay tại ở, hắn là thật không giảng đạo lý a!

Hư vô trầm mặc hồi lâu, rốt cục có phản ứng.

Người trẻ tuổi trừng mắt, “Ngươi muốn đem việc này, giao cho vị kia làm quyết định… Tốt a, thật đúng là cái ý đồ không tồi, cứ làm như vậy đi.”

Sau đó, hư vô cùng người trẻ tuổi, đều lâm vào lâu dài trầm mặc , chờ đợi vị kia hồi phục.

Một lát sau, hư vô một lần nữa nhấc lên gợn sóng, người trẻ tuổi đầu tiên là nhíu mày, tiếp lấy lại gật gật đầu, “Hắc! Thế mà cuối cùng, cho như thế 1 cái xử lý phương pháp.. . Bất quá, cái này thật đúng là phù hợp, vị kia phong cách…”

Đột nhiên, hắn giống như là cảm ứng được cái gì, tranh thủ thời gian cúi đầu, “Tiểu tử sai, không nên vọng nghị Thượng tôn, mời ngài chớ trách.”

Hư vô trầm mặc, không gian tĩnh mịch.

Hồi lâu, người trẻ tuổi mới ngẩng đầu, sắc mặt tái nhợt, lúc này trắng hơn mấy điểm, vô ý thức lau mồ hôi, “Vị này, càng trở nên càng đáng sợ… Kinh khủng như vậy kiếm, cho dù là chúa tể, cũng chưa chắc nguyện ý tiếp nhận đi “

Hắn không còn dám trì hoãn, cùng hư vô sau khi trao đổi, quyết định chuyện này, xoay người rời đi.

Thế là, tại mấy ngày về sau, La Quan trong hôn mê tỉnh lại, liền nhìn thấy 1 trương, cười tủm tỉm khuôn mặt, “Ta gọi Mặc Di, là tỷ tỷ đệ đệ, cho nên chúng ta cũng coi như người một nhà, ngươi nhưng rốt cục tỉnh!”

Có thể nhìn ra được, hắn nhẹ nhàng thở ra, tâm tình rất tốt.

La Quan có chút mộng, ngươi là ai tỷ ngươi là ai nhưng hắn nhìn lướt qua cách đó không xa, cung kính mà đứng Mặc Thất, nghĩ nghĩ, chắp tay nói: “Đa tạ các hạ cứu giúp, hôm nay xem như ta, thiếu các hạ một phần đại nhân tình.”

Cùng Bạch Thần học.

Có thể nhìn thấy, Mặc Di trên mặt, tiếu dung càng thêm xán lạn, có thể thấy được đối với hắn phản ứng rất hài lòng, “Khách khí! Ta gọi Mặc Di, ngươi nguyện ý, liền gọi ta một tiếng đại ca.”

“… Đại ca!”

“Hảo huynh đệ, tới tới tới, ta cái này có một cọc thiên đại hảo sự, phải cẩn thận nói cho ngươi.”

—

—

—

Chương 1332 : Đại đạo chi tranh

La Quan nghe xong, lâm vào một trận trầm mặc.

Mặc Di cũng không vội, cười tủm tỉm chờ lấy.

“Đại ca… Ngươi nói là, vũ trụ ý chí muốn giết ta, ngươi không đáp ứng, sau đó điều hoà một chút, mới có phương án này “

“Đúng! Lão đệ, ngươi quả nhiên là thông minh, trách không được… Tỷ tỷ của ta, sẽ tuyển ngươi làm nàng sứ giả. Muốn ta nói, ngươi không bằng trực tiếp, đến môn hạ của ta đến, tỷ tỷ của ta có thể cho, ta trực tiếp gấp đôi, hảo huynh đệ ngươi cảm thấy thế nào “

La Quan ám đạo, vị này nghĩ như thế nào mới ra, là mới ra, ta ngay cả tỷ tỷ ngươi là ai, đều không có biết rõ ràng đâu, sao có thể đi ngươi kia.

“Khục! Đại ca, ta gọi La Quan, chúng ta hay là trước tiên nói một chút, đại đạo chi tranh sự tình đi. Dù sao, tiểu đệ cái mạng này, hiện tại còn không an ổn.”

Mặc Di mặt lộ vẻ thất vọng, “Lão đệ không cần phải lo lắng, lấy ngươi năng lực, chỉ cần đi vào, cướp đoạt đại đạo như lấy đồ trong túi.”

Hắn nhìn lướt qua, bên cạnh cúi đầu giả chết, không nhúc nhích Mặc Thất, “Khục! Thôi, việc này chúng ta sau

này hãy nói.”

“Liên quan tới đại đạo chi tranh, lão đệ ngươi muốn biết cái gì, cứ hỏi “

La Quan chắp tay, “Đa tạ đại ca, vậy tiểu đệ liền không khách khí. Cái kia, có phải là chỉ cần ta tại, đại đạo chi tranh bên trong chiến thắng, liền có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua “

Mặc Di gật đầu, “Không sai! Lần này mười phần đạo nguyên, lão đệ ngươi chỉ cần lấy được nó 1, liền xem như quá quan. Mà lại cái này đối ngươi đến nói, cũng không tính chuyện xấu… Ngươi đại đạo, trước đó vỡ nát quá lợi hại, đã thương tới căn bản. Dưới tình huống bình thường nói, muốn khôi phục vô song khó khăn, nhưng chỉ cần ngươi tại đại đạo chi tranh bên trong, cướp đoạt đến một phần nói duyên, liền có thể trực tiếp khôi phục, lại đại đạo đem thuế biến đến hoàn mỹ.”

La Quan ánh mắt sáng lên, nhưng lại chưa cao hứng quá sớm, dù sao việc này nói đến, là đối hắn trừng phạt, mà không phải ban thưởng.

Tốt đẹp như vậy chỗ, là tuỳ tiện liền có thể cầm tới hắn không tin.

“Đại ca, cái này đại đạo chi tranh quy mô… Ngô, hoặc là nói, người tham dự cấp độ thực lực, đại khái tình huống như thế nào “

Mặc Di nói: “Mười phần nói duyên, đều là từ vũ trụ thai nghén, được xưng là đến đạt đến đại đạo, phàm vũ trụ

bên trong, đem phá cảnh đại đạo người, đều có thể tham dự cạnh đoạt… Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là có rất cao cánh cửa, chỉ có vũ trụ ý chí cho rằng, có tư cách người tham dự, mới có thể thu hoạch được mời.”

“Về phần thực lực, đương nhiên là tại Đại Đạo cảnh dưới, nhưng có chút huyết mạch, chủng tộc, thực lực rất bất phàm, ngược lại không tiện quơ đũa cả nắm. Nhưng ta tin tưởng, lấy lão đệ thực lực của ngươi, trấn áp bọn hắn vô cùng đơn giản.”

Ngươi thế nhưng là, vị kia môn nhân a!

Biểu hiện này, có phải là có chút, quá cẩn thận quả thực không phù hợp ngươi người thiết.

La Quan im lặng 1 giây, hắn cũng không biết, Mặc Di ở đâu ra tự tin… Đây chính là, bao quát vũ trụ bên trong, tất cả Đại Đạo cảnh dưới thiên kiêu đại tranh, lại cuối cùng danh ngạch chỉ có 10 cái.

Hắn là rất mạnh, thực lực viễn siêu cùng giai, vượt biên đánh giết cũng là bình thường… Nhưng có tư cách tham dự đại đạo chi tranh, làm được điểm này, chỉ sợ cũng chỉ là tiêu chuẩn phân phối.

La Quan trầm mặc mấy hơi, “Đại ca, trừ đại đạo chi tranh bên ngoài, liền không có lựa chọn khác “

Mặc Di: …

Nếu như không phải, vị kia tự mình tỏ thái độ, quyết định chuyện này, hắn cơ hồ muốn hoài nghi, La Quan tiểu tử

này là không phải cái tên giả mạo ! Vị kia đệ tử, cái nào không phải vô pháp vô thiên, tấm giương ương ngạnh… Làm sao đến ngươi cái này, cứ như vậy

“Khục! Đại khái là không có…”

La Quan nói: “Đại ca, vũ trụ ý chí sẽ không, ở trong quá trình này, cho ta hạ độc thủ đi “

“Sẽ không.” Thần không có cái kia gan.

La Quan thở sâu, “Vậy thì tốt, ta tham gia.”

Mặc Di chết lặng gật đầu, “Vậy ngươi chuẩn bị xuống, ta lập tức đưa ngươi đi.”

“Chờ một chút.” La Quan nói: “Đại ca, đại đạo chi tranh cử hành ở nơi nào ngươi có hay không, lần này người tham dự tư liệu, lợi hại trong đó, làm phiền đại ca cho ta tiêu ký một chút, ta tốt tránh đi bọn hắn… Mặt khác, đại ca chúng ta lần thứ 1 gặp mặt, ngươi liền không có thứ gì, chuẩn bị đưa cho ta sao dù sao ta thế nhưng là, lập tức liền muốn nghênh đón một trận, việc quan hệ sinh tử khảo nghiệm!”

“Phục sinh giáp có sao nếu như không có, trong truyền thuyết chết thay danh đao cũng được… Khục, cái gì khác bảo vật, lão đệ ta không xoi mói, đại ca… Còn có chính là, lỡ như ta thất bại, đại ca ngươi có thể hay không, lại cho ta van nài, có chuyện gì ta ngồi xuống nói, chém chém giết giết nhiều không hoàn bảo… Đại ca ngươi đi nhanh như vậy làm gì ngươi đã nghe chưa “

Mặc Di đời này, trừ bọn hắn “Phụ thân” bên ngoài, nhất khâm phục, kính trọng, chính là vị kia người cầm kiếm. Từ yếu ngồi giữa sinh ra, một đường vượt mọi chông gai, giết vũ trụ phiêu diêu, cuối cùng đăng lâm đại vị.

Vị cách dù yếu tại chúa tể, lại nhưng cùng chúa tể giả, bình khởi bình tọa. Chỉ tiếc, bởi vì thân phận nguyên nhân, không cách nào bái nhập nó môn hạ, cũng chính vì vậy, mới đối La Quan phá lệ coi trọng mấy phần. Đương nhiên, tỷ tỷ bạt tai mạnh bóng tối, cũng chiếm trong đó ném một cái ném.

Nhưng bây giờ, Mặc Di một ít lọc kính, đã vỡ đầy đất, thậm chí liền ngay cả vị kia quang điểm, đều bởi vậy ảm đạm mấy điểm… Ngài chọn lựa đệ tử ánh mắt, có phải là kém một chút !

“… Đại đạo chi tranh, không thể mượn dùng ngoại lực. Tốt, ta đưa ngươi đi vào, cố lên!” Ngữ tốc cực nhanh nói xong, Mặc Di phất tay áo vung lên.

Tử vong quốc gia bỗng dưng vặn vẹo, chợt hướng vào phía trong sụp đổ, đem La Quan cuốn vào trong đó.

Bá ——

Hắn thân ảnh, biến mất không thấy gì nữa.

“Đại nhân…” Mặc Thất đột nhiên mở miệng.

Mặc Di tâm tình không tốt, “Làm gì “

“Cái kia… Thuộc hạ muốn nói, La Quan tôn sứ thương

thế, tựa hồ vẫn chưa hoàn toàn khôi phục… Ngài cứ như vậy, đem hắn đưa qua, lỡ như ra chút chuyện… Sẽ có hay không có phiền phức “

Mặc Di biểu lộ cứng đờ, “Không có việc gì, hắn nhưng là vị kia môn nhân, nếu ngay cả điểm này phong ba, cũng không thể vượt qua, chết cũng tốt… Miễn cho, làm bẩn vị kia uy danh!”

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

La Quan không có yếu như vậy đi ta cũng không phải cố ý, liền nhất thời lửa giận cấp trên cấp quên, hẳn là sẽ không bởi vậy liền bị giận chó đánh mèo, đúng không

Ngô… Có lẽ, ta nên về nhà trước đi, cùng sự tình hết thảy đều kết thúc, lại xem tình huống mà định ra… Dù sao, cẩn thận một chút không sai.

“Ta đi, ngươi thời khắc chú ý, đại đạo chi tranh kết quả, có tin tức ngay lập tức thông truyền!” Mặc Di xoay người rời đi.

…

Nào đó khỏa tu chân tinh, đất nứt dày đặc, xen lẫn, trong đó nham tương chảy xiết, không ngừng nổ tung, trùng thiên, khí tức nóng bỏng tựa hồ, ngay cả không khí đều muốn thiêu đốt. Khủng bố nhiệt độ cao, bao phủ cả viên tinh cầu, trừ hỏa diễm bên ngoài, không còn gì khác.

Mà bây giờ lại có một thân ảnh, xếp bằng ở nham tương

bên trong, có thể thấy rõ vô tận hỏa diễm chi lực, không ngừng dung nhập vào trong cơ thể hắn. Một đoạn thời khắc, như đạt tới cực hạn, người này thể nội hỏa diễm chi lực, bắt đầu kịch liệt co vào.

Tốc độ nhanh chóng, đến mức cho người ta một loại, là hỏa diễm tại hướng vào phía trong đổ sụp ảo giác. Rất nhanh, một đoàn bạch sắc hỏa diễm, tại một mảnh xích hồng ngưng tụ, gần như là đen màu lót bên trong sinh ra.

Bá ——

Hắn mở mắt ra, tại đôi mắt chỗ sâu, hiện ra hỏa diễm hư ảnh, nhảy vọt thiêu đốt.

Ngọn lửa kia là một loại màu trắng xanh, băng lãnh, hờ hững, như muốn đem thiên địa vạn vật, đều thiêu cháy thành tro bụi.

“Rốt cục thành công… Trong truyền thuyết, nam minh ly hỏa!”

“Lần này đại đạo chi tranh, lại xem ai, có thể cùng ta tranh phong.”

Oanh ——

Sau một khắc, cả viên tinh cầu phía trên, vô số núi lửa, nham tương bộc phát. Hiển lộ ra, chôn sâu trong đó thành trì phế tích, cùng một chút, chưa từng hoàn toàn thiêu thi cốt.

Lít nha lít nhít, một chút không nhìn thấy cuối cùng.

…

Màn đêm che trời, đưa tay không thấy được năm ngón.

Có một nữ tử, đứng tại đỉnh núi chỗ, gió phát động váy dài, phác hoạ ra trước người đường cong.

Nàng cúi đầu nhìn lại, lại không thấy được mũi chân, không khỏi nhíu mày lộ ra mấy điểm bất đắc dĩ, nổi nóng.

Nhưng chợt giống như là nghĩ đến cái gì, lâm vào trầm mặc.

Tựa hồ đã từng có người, trong bóng tối vụng trộm, nhìn trộm nàng cái này bên trong thật nhiều lần… Nhưng ở trong trí nhớ, lại không có chút nào lưu ngấn.

Thật giống như đây hết thảy, đều chỉ là nàng phán đoán.

“Gần nhất, luôn cảm thấy trong lòng bất an, tu hành bên trong, cũng có nhiều không hiểu hoảng hốt.”

“Cảm giác phải, như quên đi cái gì… Hẳn là, đây chính là lão sư đã từng, nhắc qua đại đạo chi kiếp “

Nói trước người, khi tiến vào thì tiến vào.

Nếu không, phản thụ nó hại.

Vì chờ đợi đại đạo chi tranh, nàng đã cưỡng chế tu vi,

thậm chí vì thế không thể không, tiến hành một trận cấp độ sâu ngủ say.

Cũng chính là, tại sau khi tỉnh lại, nàng bắt đầu xuất hiện loại tình huống này.

“Thôi! Đại đạo chi tranh đã tới, đợi đoạt được đạo nguyên, liền có thể hoàn thành đột phá… Liệu đến, tình huống hiện tại liền đem biến mất.”

Lại một trận gió thổi qua, trên đỉnh núi, cũng đã không có, vừa rồi nữ tử thân ảnh.

Tựa hồ, nàng đã tùy theo, dung nhập vào mảnh này thâm trầm bóng đêm.

…

Giờ khắc này, còn có rất nhiều người, đầy cõi lòng chờ mong, dã vọng , chờ đợi nói tranh bắt đầu.

Đại Đạo cảnh, chính là mới một cấp bậc tu hành bắt đầu vậy!

Phàm là có cơ hội, tham dự trong đó người, đều tuyệt sẽ không bỏ lỡ. Đây là vũ trụ, cho chúng sinh phản hồi, ban ân, cũng là vô hạn tương lai hoàn mỹ bắt đầu.

Có thể được nó 1, chỉ cần bất tử, tương lai nhất định có thể, tại mảnh này mênh mông tinh trong biển, lưu lại thuộc về mình ấn ký.

“Ta tất nhiên, muốn đoạt đắc đạo duyên!”

“Đại đạo chi tranh, nửa điểm không lùi!”

“Ai như ngăn ta, ai liền muốn chết!”

…

La Quan lảo đảo, từ vặn vẹo không gian bên trong đi ra, liền phát hiện hắn bây giờ, đã thân ở tòa nào đó sơn phong bên ngoài.

Ngửa đầu, có thể thấy được tầng mây lượn lờ, như che đậy nhật nguyệt chân trời, trừ mây mù bên ngoài, lại cái gì đều không cảm ứng được.

Nhìn về phía xung quanh, cũng là một mảnh sương mù, giống bị lực vô hình che chắn.

Thế là, hắn quả quyết đứng tại chỗ, tuyệt không loạn động nửa điểm, trong lòng nhịn không được nổi nóng.

Mặc Di gia hỏa này, là học qua trở mặt ảo thuật sao ta không phải liền là, hỏi thêm mấy câu, thuận tiện lại nghĩ cùng ngươi, mượn 1 2 3 4 kiện phòng thân chi vật, về phần phản ứng lớn như vậy

Hẹp hòi!

Liền cái này, ngươi còn muốn đào ta quá khứ, mặc dù không biết, tỷ tỷ ngươi là vị nào, nhưng ta cho ngươi biết, ngươi đang nằm mơ.

Đúng lúc này, đột nhiên có tiếng bước chân vang lên, 1

đạo áo xanh thân ảnh, xuyên qua mông lung khu vực mà tới. Nhìn thấy La Quan, hắn nhíu chặt lông mày, “A… Lại 1 cái gian lận tiến đến, nhưng nhà ngươi trưởng bối, sự tình làm tương đối cẩu thả a, không cùng theo hỗn tiến đến, cứ như vậy trắng trợn, xuất hiện ở trước mặt lão phu, là đang vũ nhục lão phu trí thông minh, hay là căn bản không có đem ta, đem thả tại mắt bên trong “

La Quan lại lần nữa trong lòng mắng to, Mặc Di gia hỏa này, làm việc không đáng tin cậy.

Cũng may đối phương không có chăm chỉ, chỉ là cười lạnh một tiếng, “Có ít người, là càng ngày càng không có quy củ, sớm muộn phải bị thua thiệt! Ngươi liền đứng tại cái này, bọn người đến đông đủ, lại lên núi.”

Nói xong cũng không để ý tới La Quan, phất tay áo liền đi.

Hô ——

La Quan gánh nặng trong lòng liền được giải khai, nhìn xem người này rời đi phương hướng, ám đạo đại đạo chi tranh, thế mà còn có thể gian lận sao ngô… Có lẽ, còn thật không có oan uổng hắn… Dù sao, lúc trước hắn đều đã ngưng tụ đại đạo, khẳng định chưa lấy được mời… Lần này tiến đến, ngầm thao tác không thể nghi ngờ.

Nhưng ngay cả tham gia tư cách đều có thể gian lận, Mặc Di vừa rồi nói, đại đạo chi tranh không thể mượn dùng ngoại lực lời nói, còn có thể tin La Quan thở dài một hơi, dứt khoát đè xuống suy nghĩ, nhập gia tùy tục,

bây giờ gấp phát hỏa cũng vô dụng.

Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía trước mắt ngọn núi này, bọn người đủ lại lên núi… Cho nên đại đạo chi tranh, là tại ngọn núi này bên trong tiến hành nơi này, có trò gì sao

Nhìn một hồi lâu, La Quan nhịn không được nhíu mày, hắn vậy mà cảm thấy ngọn núi này, có như vậy một chút nhìn quen mắt… Giống như là, từng ở đâu gặp qua.

Tê ——

Ngọn núi này, quỷ dị như vậy sao sẽ không phải, lại nhìn tiếp lời nói, liền đem ta cho đồng hóa, để ta cho rằng, đây chính là nhà ta đi đáng sợ, đáng sợ!

La Quan quả quyết cúi đầu, nhãn quan miệng mũi, bản thân dò xét, kiểm tra, xác định không có vấn đề gì xuất hiện, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

May mắn, ta La mỗ người cẩn thận, lúc này mới không ăn thiệt thòi lớn! Cùng lên núi về sau, nhất định phải cẩn thận, quyết không thể trúng kế.

Hắn nhắm mắt lại, yên tĩnh dưỡng thần.

Không biết qua bao lâu, đột nhiên có một tia dị thường ba động, tại cảm ứng bên trong xuất hiện, La Quan mở mắt ra.

Có người đến!

Không gian nổi lên gợn sóng, như nước mưa rơi vào mặt hồ, lần lượt từng thân ảnh, trống rỗng xuất hiện tại trước núi.

Cơ hồ cùng một thời gian, liền có mấy chục người giáng lâm.

Bọn hắn ngay lập tức, nhìn về phía trước mắt sơn phong, mặt lộ vẻ kính sợ, tôn sùng, lại nhanh chóng đảo qua xung quanh, xác định mình là nhóm đầu tiên giáng lâm, không khỏi mặt lộ vẻ tiếu dung.

Tuy nói, đại đạo chi tranh mở ra, nhận mời người, đều tương lai đến trước núi, tham dự lần này tranh đấu. Nhưng dựa theo quá khứ lệ cũ, càng thụ vũ trụ ý chí ưu ái, liền giáng lâm càng sớm.

Cái này cho thấy, vũ trụ ý chí đối bọn hắn coi trọng nhất, cũng mang ý nghĩa lẫn nhau đều là hôm nay, nhất có uy hiếp đối thủ.

Liền tại bọn hắn, nhanh chóng dò xét lẫn nhau lúc, đột nhiên vang lên một tiếng kinh hô, “Ai tại kia !”

Bá ——

Một nháy mắt, tất cả ánh mắt đều nhìn về, nơi hẻo lánh nơi nào đó.

La Quan âm thầm nhíu mày, đón mọi người ánh mắt, chắp tay. Hắn không nói chuyện, lại khiến mọi người tại đây, trong lòng nhấc lên sóng lớn —— nguyên lai tưởng rằng, bọn hắn là nhóm đầu tiên giáng lâm tu sĩ, nào có

thể đoán được lại sớm đã có người, đã chờ ở đây.

Người kia là ai

Xem ra, hắn đã tới hồi lâu!

Ngắn ngủi chần chờ về sau, có người chắp tay, “Tại hạ hàn minh, không biết đạo hữu xưng hô như thế nào “

“La Quan.”

Họ La ngược lại không ai hoài nghi, hắn dùng tên giả, bởi vì đại đạo chi tranh, là đặt chân tự thân, cướp đoạt mệnh số chi chiến.

Nếu ngay cả tính danh đều là giả, chẳng phải là trò cười! Nhưng hắn họ “La”, tựa hồ không nghe nói, có cái gì La thị đại tộc…

Rất nhanh, theo không gian gợn sóng chấn động, đông đảo được mời người giáng lâm, ngoài núi rất nhanh liền nhiều vài trăm người. Ô ương ương một mảng lớn, tạm thời cũng liền không ai lo lắng La Quan, nhưng thỉnh thoảng hay là có mấy đạo ánh mắt, mang theo mấy điểm sắc bén, cảnh giác trông lại.

La Quan đối này rất bình tĩnh, thẳng đến một đoạn thời khắc, hắn cảm ứng được 1 đạo ánh mắt, nháy mắt như có gai ở sau lưng, như gặp thiên địch.

Bá ——

Hắn ngẩng đầu nhìn lại, đối phương vẫn chưa tránh né,

cả 2 ánh mắt, ở giữa không trung đối bính. Cho dù, La Quan tâm lý tố chất rất tốt, giờ khắc này hay là đổi sắc mặt.

Phàn Nhạc!

Dù quá khứ rất nhiều năm, nhưng vị này đối thủ, La Quan từ đầu đến cuối chưa từng quên, hắn chính là chiếm Phàn Nhạc khí vận, mới phá vỡ tu hành tuyệt cảnh , cùng cấp tân sinh.

Hai gương mặt, cơ hồ giống nhau như đúc, nhưng nếu chỉ nói hình dạng, vũ trụ mênh mông cũng không hiếm lạ.

Mấu chốt nhất chính là, là ánh mắt của bọn hắn, khí tức… Cùng, người này cho La Quan cảm giác! Loại kia huyền chi lại huyền, nói không rõ, không nói rõ số mệnh cảm giác.

Là hắn, chính là hắn!

—

—

—

Chương 1333 : Bồ Đề sơn

Cái này tình huống như thế nào Phàn Nhạc rõ ràng chết rồi, nhưng hắn bây giờ, nhưng lại xuất hiện ở trước mắt.

La Quan thu hồi nhãn thần, suy nghĩ nhanh quay ngược trở lại, nghĩ đến tiểu thanh thiên thế giới, không giống bình thường đủ loại dị thường.

Chỉ cảm thấy, nó bây giờ lại che lên, tầng 1 càng khăn che mặt thần bí.

Một bên khác, người kia nhíu mày, lại lạnh nhìn hồi lâu.

Đối phương hắn chưa bao giờ thấy qua, cũng không biết vì sao, lại tại lần đầu tiên nhìn thấy lúc, liền để đáy lòng của hắn hiện lên băng lãnh sát cơ.

‘Người này là ai !’

Bên cạnh, có người nhìn mặt mà nói chuyện, “Phàn huynh, làm sao “

“Không có gì.” Phàn Nhạc trầm mặc một chút, “Người này, các ngươi có thể thấy được qua “

Bên cạnh hắn mấy người, hiển nhiên đều biết, lẫn nhau tập hợp một chỗ. Mà cùng loại tiểu đoàn thể, tại cái này mấy trăm người bên trong, cũng không hiếm thấy.

Dù sao vũ trụ mặc dù bao la, nhưng có thể thu được vũ trụ ý chí tán thành, tham gia đại đạo chi tranh, tuyệt không phải hạng người tầm thường. Lại thêm, riêng phần mình nền móng, bối cảnh, có gặp nhau cũng là bình thường.

“Không biết.”

“Lạ mặt, chưa từng thấy qua.”

Có người nói: “Tựa hồ, người này đến rất sớm, không có gì bất ngờ xảy ra, cho là trước nhất một nhóm.”

“Hừ! Sớm đi chậm chút lại như thế nào cái này cũng không thể đại biểu hết thảy, hôm nay đến các vị, ẩn tàng tự thân tuyệt không tại số ít. Lợi dụng Phàn huynh làm thí dụ, như hắn nguyện ý, tất nhiên là đợt thứ nhất đến.”

Lời này, mọi người gật đầu, “Đây là tự nhiên.”

“Hôm nay đại đạo chi tranh, nhưng cùng Phàn huynh cùng so sánh người, tuyệt không qua 5 ngón tay số lượng.”

Hiển nhiên, đối với Phàn Nhạc, bọn hắn đều rất tôn trọng.

Phàn Nhạc thần sắc hờ hững, không ngừng suy tư, lại chậm chạp không tìm được, có quan hệ đối phương tin tức.

Nhưng có một chút, hắn có thể xác định —— người này, là đại địch của hắn!

Cùng mệnh số tương quan hay là 2 người đại đạo đối hướng nhưng mặc kệ nguyên nhân là cái gì, người này phải chết.

Giờ khắc này, hắn đôi mắt ở giữa, băng Hàn U sâu.

Ngoài núi, một chỗ khác khu vực.

Cũng có mấy người, lẫn nhau tới gần cùng một chỗ, trong đó một tên phấn váy nữ tu, đột nhiên ánh mắt sáng lên, “Tỷ tỷ, ngươi làm sao tại cái này “

Cách đó không xa, quay người muốn đi gấp váy đen nữ tu, dừng bước lại, “Ngươi có thể tại cái này, ta liền không thể sao “

Phấn váy nữ tu mặt lộ vẻ ủy khuất, “Tỷ tỷ, ta không phải ý tứ này… Chỉ là, ngươi rời đi nhiều năm, từ đầu đến cuối không có tin tức, ta gặp được ngươi rất vui vẻ… Tỷ tỷ, ngươi mau tới đây đi, cùng với chúng ta, lẫn nhau cũng có thể có thể chiếu ứng lẫn nhau.”

“Không cần!” Váy đen nữ tu ánh mắt lãnh đạm, “Ta quen thuộc độc lai độc vãng.”

Nói xong, xoay người rời đi. .

“Tỷ tỷ…” Phấn váy nữ tu lại hô một tiếng, gặp nàng cũng không quay đầu lại, không khỏi cắn môi, đôi mắt nổi lên thủy ý.

“Hứa tư đạo hữu, người kia là ai dám đối ngươi vô lễ

như thế!” Bên cạnh 1 nam tử, nhíu mày mở miệng.

Hứa tư xoa xoa khóe mắt, “Nàng là tỷ tỷ ta, là thân tỷ tỷ, nhưng thuở nhỏ tính cách quái gở… Cùng ta quan hệ không phải quá tốt… Ai, đều tại ta, có thể là cái kia bên trong sơ ý chủ quan, để tỷ tỷ đối ta hiểu lầm rất sâu, nàng đã rời nhà trốn đi nhiều năm…”

“Nhưng lần này, đã gặp tỷ tỷ, ta liền nhất định phải đem nàng, mang về nhà đi… Cha mẹ đối nàng nhưng lo lắng…”

Nam tử gật đầu, “Thì ra là thế, vậy liền thôi… Hừ! Như đổi người, cùng lên núi về sau, tất yếu để nàng ăn chút đau khổ.”

“Hứa tư đạo hữu chính là Tinh Thần cung tương lai Thánh nữ, địa vị tôn quý, nàng vị tỷ tỷ này… Hắc, có chút không biết tốt xấu.”

“Ai nói không phải, cũng liền hứa tư đạo hữu tâm tính thuần lương, nếu không lấy thân phận đè người, cái này tỷ tỷ còn dám phản kháng không thành “

Hứa tư cười khổ, “Chư vị, mời miệng dưới lưu tình… Tỷ tỷ của ta, nàng hay là rất tốt… Giữa chúng ta chỉ là có chút hiểu lầm, giải thích mở liền tốt… Cùng sau khi vào núi, như chư vị ai phát hiện tỷ tỷ của ta, mời nhất định nói cho ta một tiếng… Nàng mặc dù không nhận ta cô muội muội này, nhưng ta không thể nhìn nàng xảy ra chuyện… Đại đạo chi tranh, thế nhưng là rất nguy hiểm.”

Lời này, lại để cho mọi người cảm khái không thôi, đối

nàng ấn tượng càng tốt hơn , khó trách có thể bị Tinh Thần cung, liệt vị Thánh nữ hậu tuyển 1 trong.

Hứa tư, coi là thật có 1 viên thiện lương tâm!

Đột nhiên, ngoài núi ầm ĩ, tiếng người, nhanh chóng biến mất không thấy gì nữa, nương theo lấy tiếng bước chân, 1 đạo áo xanh thân ảnh đi tới.

Chính là trước đó, La Quan thấy qua lão giả kia, hắn mặt không biểu tình, đảo qua mọi người tại đây, “Các ngươi đã đi tới cái này, liền nên biết lão phu thân phận.”

“Vâng, ta cùng bái kiến thủ sơn người tiền bối!” Mọi người vội vàng hành lễ.

Áo xanh thủ sơn người thản nhiên nói: “Dựa theo lệ cũ, lão phu nên cho các ngươi giảng một chút, hôm nay đại đạo chi tranh quy củ, nhưng trên thực tế, lên núi về sau quy củ, chính là không có quy củ.”

Hắn đưa tay, chỉ hướng đỉnh đầu, “Có người nói, nói tại dưới chân, cái này cũng không có sai. Nhưng hôm nay, nói tại mây xanh phía trên, đều nhìn thấy sao ai giành trước lâm, liền có thể thu lấy đạo nguyên, thành tựu đến đạt đến đại đạo, mở ra tương lai vô hạn khả năng.”

“Bước này mấu chốt, trọng yếu, lão phu liền không nói, muốn thắng liền dựa vào thực lực, lại hoặc là, là dựa vào vận khí. Nhưng chỉ có một điểm, các ngươi leo núi chỉ có thể từ chính diện đi, không được đi vào phía sau núi khu vực. Những năm qua, luôn có người tự cho là thông minh, phía sau núi thật có đường tắt, nhưng con

đường kia không phải là các ngươi có thể đi… Ai như xâm nhập trong đó, bị mất tính mệnh, đừng trách lão phu lúc này, không có nhắc nhở các ngươi.”

Nói xong, thủ sơn người lui ra phía sau một bước, “Lên núi đi.” Hắn như nghĩ đến cái gì, đôi mắt mang theo mấy phần lãnh ý, đưa tay một chỉ, “Tiểu tử ngươi cuối cùng.”

Bá ——

Một nháy mắt, La Quan xung quanh mọi người, vội vàng thối lui, tránh không kịp.

Đây là, bị thủ sơn người nhằm vào người này làm cái gì hắc! Nói tại thẳng tới mây xanh, ai trước đến, ai liền có thể thành công. Một bước chậm, từng bước chậm, huống chi là bị phạt, cái cuối cùng leo núi, tại mọi người xem ra, La Quan hi vọng đã phá diệt.

Thủ sơn tiếng người khí hờ hững, “Không cần biết ngươi là người nào, tại cái này bên trong, liền muốn thủ lão phu quy củ, ngươi như trong lòng còn có bất mãn, gọi ngươi gia trưởng bối tới tìm ta.”

Lúc này, đã có người kịp phản ứng, tựa hồ trước đó cũng có ví dụ, thủ sơn người trừng phạt hạng người, đều là gian lận người!

Nói cách khác, người này nguyên bản không nên xuất hiện tại cái này, lại thông qua thủ đoạn nào đó cưỡng ép giáng lâm —— đại khái, là có rất mạnh bối cảnh, nhưng càng là như thế, càng để người phẫn nộ.

Ngươi đều có, cường đại như vậy bối cảnh, còn tới cùng chúng ta tranh cơ duyên tỉ như 5 họ 7 nhìn, cùng trong vũ trụ, đứng đầu nhất thế lực, cơ bản cũng sẽ không điều động đệ tử, tham gia đại đạo chi tranh. Bởi vì, con đường của bọn hắn, sớm đã bị nện vững chắc, rèn luyện gần như hoàn mỹ, không cần thiết lãng phí thời gian ở đây.

La Quan có thể cảm nhận được, xung quanh băng lãnh ánh mắt, thần sắc hắn không thay đổi, khom người nói: “Đa tạ tiền bối hạ thủ lưu tình, vãn bối tuân mệnh.”

Thủ sơn người nhíu mày, chợt phất phất tay, “Còn không lên núi, các ngươi là nghĩ chờ hắn cùng một chỗ sao “

“Đa tạ tiền bối!”

Mọi người vội vàng hành lễ, hướng trong núi bước đi.

Không ai đằng không mà lên, nhưng dưới chân tốc độ, vẫn như cũ nhanh kinh người, bất quá mấy cái hô hấp thời gian, liền đều không gặp.

Tại trong lúc này, La Quan vẫn chưa phát giác được, đám người nơi hẻo lánh bên trong, có 1 đạo ánh mắt, mang theo mấy điểm chần chờ rơi vào trên mặt hắn. Nhưng cuối cùng, nàng cái gì cũng không có biểu thị —— hôm nay trọng yếu nhất, là tại đại đạo chi tranh bên trong chiến thắng, lấy được đạo nguyên!

Rất nhanh, xung quanh an tĩnh xuống.

Ngoài núi, chỉ còn La Quan 1 người.

Mà thủ sơn người trầm mặc không nói, hắn không nói lời nào, La Quan liền không thể khởi hành.

Một lát sau, như quên thời gian thủ sơn người, rốt cục ngẩng đầu nhìn đến một chút, đáy mắt lộ ra mấy điểm kinh ngạc.

Giờ phút này, tất cả mọi người đã lên núi, tại đại đạo chi tranh bên trong, chiếm trước ưu thế, nhưng hắn lại vẫn là 1 bộ bộ dáng bình tĩnh.

“Hôm nay, lão phu là cố ý, cho ngươi một bài học, ngày sau khi tuân thủ quy củ.”

“Ngươi đi đi.”

La Quan chắp tay, “Đa tạ thủ sơn người, vãn bối cáo từ.”

Hắn sải bước, biến mất tại lên núi trên đường.

Thủ sơn người nhíu mày, “Cũng tính là có chút lòng dạ… Tâm tính cũng còn có thể… Lần này cho dù chẳng được gì, tương lai cũng làm có chút thành tựu.”

Về phần phải chăng hối hận lo lắng a! Chỉ là tiểu bối, tuy là thiên phú dị bẩm, nghĩ thành dài đến để lão phu lo lắng tình trạng, lại mười 10,000 năm đi!

Bị cố ý nhằm vào, La Quan phải chăng nổi nóng đương nhiên nổi nóng, nhưng mấu chốt là, nổi nóng không giải quyết được vấn đề, mà lại cái này thủ sơn người, rõ ràng quyền lợi cực lớn, ngươi dám cùng người ta khiêu

chiến, tin hay không trực tiếp phạt đứng đến kết thúc

Lại nói, tất cả mọi người cho rằng, hắn rất có bối cảnh, nhưng trên thực tế hắn không có… Nếu như thế, vậy liền đàng hoàng.

Bất quá rất nhanh, La Quan liền không tâm tư, suy nghĩ tiếp điểm này, hắn nhíu mày nhìn về phía xung quanh, đáy mắt lộ ra mấy điểm ngưng trọng.

Lên núi không lâu, hắn cũng đã phát hiện, nhiều chỗ giao thủ vết tích, cũng không biết ngọn núi này có gì thần kỳ, tác động đến phạm vi cũng không lớn, nhưng trong không khí tàn hơn ba động, lại khiến La Quan âm thầm kinh hãi. Quả nhiên, có tư cách lên núi người, đều là thực lực cường hãn hạng người!

Trong đó, hắn thậm chí nhìn thấy, một vòng lăng lệ vết kiếm, trong đó kiếm ý uy nghiêm, bàng bạc, nghiễm nhiên khí tượng đại thành, hắn cũng cảm nhận được mãnh liệt uy hiếp.

Cái này khiến La Quan trong lòng nghiêm nghị đồng thời, sinh ra cười khổ —— cái này rớt lại phía sau, cũng là có chỗ tốt, chí ít không người sẽ cùng hắn tranh đấu.

Nhưng đáy lòng bên trong, lo nghĩ không thể tránh được, hắn không phải đến du sơn ngoạn thủy, Mặc Di gia hỏa này nói rất rõ ràng, muốn mạng sống liền phải, cầm tới đạo nguyên 1 trong, nếu không vũ trụ ý chí xoá bỏ, ai cũng cứu không được hắn!

Luôn cảm thấy, gia hỏa này không nói lời nói thật, trong

đó có ẩn tình khác, dù sao cái này đại đạo chi tranh thấy thế nào, đều không giống như là đơn thuần trừng phạt.

Được rồi, trước chú ý dưới mắt đi, không nghĩ ra liền không nghĩ.

La Quan ngẩng đầu, nhìn về phía 1 đầu chỗ ngã ba, từ đó chỗ bắt đầu, đường lên núi lại tách ra mấy cái, đều xem mọi người phán đoán. Nhưng hắn nhưng không có, ngay lập tức lựa chọn, ngược lại nhíu mày nhìn về phía, trước mắt chỗ này chỗ ngã ba —— đáng chết, kia phần cảm giác quen thuộc, lại trở về!

La Quan thậm chí cảm thấy phải, nơi này hắn đã, đi qua rất nhiều lần —— bên trái 1 đầu thông hướng đồ vật điện, bên phải là võ luyện trận, ở giữa kia 2 đầu, phân biệt thông hướng núi nhỏ thác nước, còn có nghe lan biển hoa…

Bá ——

Nháy mắt, La Quan sắc mặt đại biến, hắn thế mà đã, bị ăn mòn đến loại tình trạng này đáng sợ, thực tế là đáng sợ!

Núi này, quỷ dị!

Thở sâu, hắn vò động mi tâm, cưỡng chế tâm thần quái dị, lựa chọn nghe lan biển hoa phương hướng.

Thật là ngẫu nhiên lựa chọn, cùng hắn trong trí nhớ, biển hoa bên trong có đầu tiểu đạo, có thể mặc cắm tiến vào giữa sườn núi không có nửa điểm quan hệ.

Thật không có quan hệ!

La Quan không ngừng ám chỉ mình, nhưng khóe miệng, lại vô ý thức lộ ra cười khổ, hắn thật cảm thấy mình điên.

Bởi vì, một đường này đi tới cảnh sắc, vậy mà cùng hắn trong trí nhớ, xấp xỉ như nhau.

Tê ——

Cho nên, liền ngay cả trí nhớ của ta, đều bị động tay chân nhưng cẩn thận cảm ứng, nhưng không có nửa điểm không ổn. Muốn tìm màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng hỗ trợ, nhưng chúng nó bây giờ toàn bộ lâm vào yên lặng, dù vẫn còn tại thể nội, cùng La Quan liên hệ, cũng đã bị triệt để ngăn cách.

Hiển nhiên, trình độ nào đó nói, Mặc Di câu kia “Đại đạo chi tranh, không mượn ngoại lực…”, vẫn có chút có độ tin cậy.

Nhưng cũng tiếc chính là, điểm này có độ tin cậy, tất cả đều rơi vào trên người mình… Xem ra cửa này, chỉ có thể mình xông.

Rất nhanh, một trận hương hoa truyền đến, nương theo lấy, là thủy triều chảy xiết thanh âm, nhưng trước mắt không có giang hà, chỉ có một mảnh tử sắc biển hoa.

Nghe lan biển hoa…

La Quan trầm mặc, chẳng lẽ ngọn núi này, không chỉ có thể sửa chữa ký ức, hay là tự động biến ảo không thành lại hoặc là, biển hoa là thật… Hắn lấy xuống một đóa hoa, đặt ở dưới mũi mặt, đem cánh hoa nghiền nát, “Rầm rầm” ——

Một trận dòng nước xiết gào thét, ở bên tai vang lên, cái này cũng cùng hắn “Ký ức” bên trong, hoàn toàn tương tự.

Nhưng ta lúc nào, tới qua cái này thật sự là bị bện ký ức, vẫn là hắn lãng quên cái gì.

La Quan tiến vào biển hoa, quả thật tìm được, đầu kia thông hướng giữa sườn núi đường nhỏ. Hắn trầm mặc tiến lên, khi rời đi biển hoa lúc, bên tai nghe tới “Oanh minh” tiếng vang, tựa hồ có người ngay tại cách đó không xa chém giết.

Hắn đã đuổi kịp, một bộ điểm người mở đường… Tiểu đạo là thật… Kia biển hoa đâu trí nhớ của hắn đâu… Đây thật là, hỗn loạn đến để người không biết làm sao.

“Vân vân.. . chờ chút … Ta tựa hồ tìm được cái gì…” La Quan chau mày, đứng tại biển hoa bên ngoài, nhìn ra xa xung quanh. Có chút chỉ tốt ở bề ngoài, nhưng nơi này thật sự là hắn, có gan đến qua vô số lần… Thậm chí, ở lại đây rất nhiều năm, cái này bên trong chính là nhà cảm giác.

Đột nhiên, La Quan ánh mắt sáng lên!

Nghĩ đến.

Thật sự là hắn chưa từng tới bao giờ cái này, nhưng ở thật lâu trước đó, mộng chủ đã từng đã cho La Quan một giấc mộng —— một giấc chiêm bao 100 năm, thành tựu ngũ sắc Kim Đan.

Giấc mộng kia bên trong, hắn chính là tại trên một ngọn núi, bái sư, tu hành, như 1 cái bình thường người tu hành, tại kia bên trong sinh hoạt.

Là mộng! Thế mà là giấc mộng!

Khó trách, lúc trước hắn không nghĩ tới, thực tế cái này mộng, bản thân liền không như vậy rõ ràng, tại sau khi tỉnh lại trở nên càng thêm mơ hồ.

Nhưng hôm nay thân ở trong núi, cùng trước mắt đối so, hắn trong mộng sinh hoạt địa phương, rõ ràng chính là cái này!

“Bồ đề…” La Quan nói nhỏ, “Cho nên, ta là tới đến, ta đã từng mơ tới qua địa phương “

Không đúng!

Hay là nói, trận này cái gọi là đại đạo chi tranh, bản thân cũng là một giấc mộng dù sao, tử vong ý chí đều có thể có thật nhiều cái.

Mộng chủ nàng, cũng không phải duy nhất.

Cách đó không xa tiếng chém giết, giờ phút này dừng lại, có tiếng xé gió lên, rất nhanh trở nên yên ắng. La

Quan đi tới lúc, nhìn thấy 2 cỗ thi thể, nhưng cái này đã không phải hắn lần thứ 1, nhìn thấy trên núi người chết.

Đại đạo chi tranh, tranh là mệnh số, tương lai, tự nhiên vô song tàn khốc.

“Đạo hữu… Vị đạo hữu này… Xin cứu cứu ta… Tiểu nữ tử hứa tư, chính là Tinh Thần cung xuất thân, sau đó tất có hậu báo!”

Đột nhiên, trong vũng máu nữ tử lại mở mắt ra, tiếng buồn bã cầu cứu.

Hứa tư rất phẫn nộ, nàng bị lừa, mấy cái kia nam nhân trước đó, 1 bộ bị mê hoặc biểu lộ. Ai ngờ đến, đến thời khắc mấu chốt, lại căn bản không quản sống chết của nàng, nếu như không phải nàng có khác át chủ bài, liền thật chết rồi.

La Quan nhìn thoáng qua, nàng điềm đạm đáng yêu bộ dáng, xoay người rời đi.

“Đạo hữu!”

Hứa tư thét lên, mặt mũi tràn đầy nước mắt.

Đầu hắn cũng không trở về, biến mất trong tầm mắt.

“Đáng chết!” Hứa tư đáy mắt, lộ ra một tia sát ý, nàng từ trong vũng máu đứng dậy, cứ việc sắc mặt tái nhợt, nhưng nơi nào có trước đó, không cách nào động đậy bộ dáng.

Nàng là thụ thương, nhưng thương thế không nặng, nếu có thể bắt cái cường đại huyết thực, đem nó thôn phệ về sau, liền có thể khôi phục như lúc ban đầu.

Đáng tiếc, người này tựa hồ phát giác được cái gì… Trên thực tế, hứa tư nhận ra La Quan, chính là bị thủ sơn người, cố ý nhằm vào cái kia.

Đối phương rớt lại phía sau hồi lâu, lại nhanh như vậy đuổi tới cái này bên trong, lại thêm bối cảnh thần bí… Do dự một chút, hứa tư lạnh lùng nhìn thoáng qua, La Quan rời đi phương hướng, quay người rời đi.

Đại đạo chi tranh vì sao muốn giết người rất đơn giản, giết chết đối thủ, liền có thể tăng lên tự thân mệnh số. Cái này Bồ Đề sơn cuối cùng một đoạn, lại tên đường lên trời, như mệnh số không đủ, có thể ngăn cản không ngừng bát phương cương phong càn quét, sắp thành lại bại.

Nếu không, thủ sơn người cũng sẽ không nói cái gì, duy nhất quy củ, chính là không có quy củ. Chỉ cần ngươi có thể thắng, dùng bất kỳ thủ đoạn nào đều có thể… Thực lực, mới là hết thảy mấu chốt, đây là lãnh khốc nhất, cũng là hữu hiệu nhất sàng chọn.

Vũ trụ nuôi lớn nói, quà tặng người hữu duyên.

Như thế nào duyên

Thực lực tức duyên.

Nếu không, cũng sẽ không chỉ có những người này, có

thể có tư cách, đi tới toà này Bồ Đề sơn!

—

—

—

Chương 1334 : Vượt qua thời không nhìn nhau

La Quan đứng tại giữa sườn núi, mơ hồ có thể nhìn thấy mấy điểm, phía sau núi bên trong phong cảnh. Có một cây đại thụ, đứng lặng tại kia bên trong, hoặc bởi vì trong núi nhiều sương mù, hơi có chút mơ hồ.

Nhưng trong đầu của hắn, lại hiện ra hình tượng ——

“La sư đệ, ngươi ta thành tựu Trúc Cơ, liền chân chính bước vào tu hành cánh cửa, ngày sau khi cố gắng tu hành, nhìn ra xa Kim Đan đại đạo!”

“Phùng sư huynh nói rất đúng, lần này ta cùng đột phá, dù rớt lại phía sau người bên ngoài một đoạn, nhưng chỉ cần cố gắng, tương lai vẫn như cũ có hi vọng.”

“Các vị sư huynh, sư đệ, không bằng ngươi ta hôm nay, ở chỗ này gieo xuống một gốc cây, để mà ghi khắc hôm nay. Đợi tương lai phá cảnh Kim Đan, lại gặp nhau ở đây, nâng cốc ngôn hoan.”

“Tốt! Việc này lớn diệu!”

La Quan vẫn chưa đợi đến, phá cảnh Kim Đan kỳ hạn, liền từ trong mộng tỉnh lại, nhưng cây này mang đến cho hắn một cảm giác, rất quen thuộc.

Nhưng trong mộng sự tình, cũng có thể giữ lời sao

Giờ phút này, La Quan đột nhiên có loại rất cường liệt dự cảm, có lẽ phía sau núi bên trong cất giấu, xa so đỉnh đầu đại đạo càng quan trọng bí ẩn.

Hít một hơi, hắn mắt lộ kiên định, đi về phía sau núi.

Phía sau núi, dây leo bộc phát, cỏ dại dày đặc, hiển nhiên đã thật lâu, không từng có người đặt chân. La Quan đi tới gốc kia dưới đại thụ, nó cành lá rậm rạp, trụ cột chừng hơn 10 người ôm hết, trên mặt đất rơi đầy thật dày tầng 1 lá khô.

Hắn phất tay áo vung lên, 1 khối nằm trâu trạng tảng đá, xuất hiện ở trước mắt, phía trên có lưu một chút, hăng hái bút tích ——

“Phùng biển, tại phá cảnh Trúc Cơ kỳ hạn, mang theo các sư đệ trồng cây ở đây, lưu chữ vì nhớ, chung kỳ Kim Đan đại đạo!”

“Vương luân, 30 lại 3 phá cảnh Trúc Cơ, tuy chậm tại đồng môn, nhưng ta vẫn như cũ tin tưởng vững chắc, đại đạo tu hành bắt đầu tại túc hạ, tương lai có hi vọng! Thực này cây, vì ta chứng kiến!”

“Triệu Nghệ, hai mươi chín năm tu hành, cuối cùng thành Trúc Cơ, trong lòng khuấy động, mấy không thể nói…”

Về sau, còn có 6 người, tại khối này ngọa ngưu thạch bên trên lưu ngấn, dù trải qua tuế nguyệt tẩy lễ, kiểu chữ hơi có mơ hồ, nhưng lờ mờ có thể cảm nhận được, khí phách của bọn họ phấn chấn.

La Quan ánh mắt phức tạp, nhìn về phía dòng cuối cùng văn tự, không biết xảy ra chuyện gì, ngọa ngưu thạch vỡ nát một góc, vừa lúc đem đạo này văn tự, cho lau đi hơn phân nửa. Nhưng hắn vẫn như cũ nhìn thấy, còn sót lại nửa câu, "… Cho dù chết vạn lần, cũng không ngã hướng đạo ý chí."

Đây là chữ của hắn.

Là hắn năm đó, tại trong mộng cảnh, cùng đồng niên 9 vị sư huynh, cùng nhau viết xuống.

Dù chưa lưu danh, lại có nó ngấn.

Cho nên, kia thật chỉ là một giấc mộng sao La Quan trầm mặc hồi lâu, kế tiếp theo đi hướng phía sau núi chỗ sâu.

Rất nhanh 1 cái đại điện, xuất hiện trong tầm mắt, kia là sư tôn nơi ở, năm đó hắn từng ở đây, nghe sư tôn cách nói.

"Ừ" La Quan nhíu mày, bởi vì đại điện này xung quanh, rất sạch sẽ.

Tựa như là, trước đây không lâu, mới bị người quét dọn qua, hắn do dự một chút, hay là đi tới trước điện.

Cửa không khóa, lại thêm tòa đại điện này, cũng không phải là phá lệ to lớn, cho nên liếc mắt liền thấy, trong điện đưa lưng về phía thân ảnh.

Một bộ áo bào tím, chính khom người dâng hương, nó trước mặt là một bức họa, chân dung bên trong là vị hạc phát đồng nhan đạo nhân, đôi mắt ôn hòa. Giờ khắc này, La Quan cùng họa bên trong đạo nhân, như vượt qua thời không thời hạn, hoàn thành một lần đôi mắt nhìn nhau.

Sát na, đầu óc hắn trống không, hình như có khẽ than thở một tiếng, ở bên tai vang lên, “Đứa ngốc…”

Sau một khắc, như lẫm đông xâm nhập, La Quan một cái giật mình, bỗng nhiên tỉnh táo lại.

Liền gặp, trong điện áo bào tím thân ảnh, lúc này đã xoay người lại, chính nhíu mày trông lại, như không nghĩ tới hắn tế bái lão sư lúc, lại sẽ bị người quấy rầy.

“Ngươi là ai” thanh âm bình tĩnh, nhưng thượng vị giả uy áp, như sơn hà đều tới.

Đại đạo chi tranh chiến trường, lại có đại khủng bố cường giả, tồn tại trong đó… Mặc Di không phải nói, ai cũng không thể nhúng tay sao gia hỏa này lời nói, là 1 câu cũng không thể tin!

“Vãn bối La Quan, là tới tham gia hôm nay đại đạo chi tranh, vô ý quấy nhiễu tiền bối, còn xin tiền bối ngài giơ cao đánh khẽ.”

Vị này, cho hắn cảm giác đáng sợ, không tại tiên chủ phía dưới.

Thậm chí, còn muốn càng mạnh!

‘Ta có phải hay không là lạ ở chỗ nào đi như thế nào đến đó, đều có thể cuốn vào đến, không thể khống phong ba phạm vi bên trong ‘

La Quan âm thầm kêu khổ.

Áo bào tím thân ảnh nhíu mày, “Đại đạo chi tranh… Ngô, ngươi nát đại đạo, cho là cưỡng ép giáng lâm mà đến, muốn bù đắp căn cơ bị hao tổn.”

Hắn ngữ khí nhàn nhạt, một chút khám phá La Quan nền tảng, nhưng lại lơ đễnh, chỉ là nhìn xem hắn, “Ngươi là thế nào, đi tới nơi này “

Lão sư chỗ ở, thâm tàng Bồ Đề sơn nội bộ, nếu là tùy tiện, liền có thể có người tiến đến, há không thành trò cười

Hắn nhìn ra, La Quan thân phận, hẳn không có vấn đề. Nhưng có đôi khi, 1 người xảy ra vấn đề, là ngay cả mình cũng không biết…

La Quan thành thành thật thật, “Vãn bối liền trực tiếp đi đến.”

Áo bào tím thân ảnh đáy mắt, lộ ra một tia lãnh ý, hắn không biết thực hư, nhưng đã không có đáp án, vậy liền lấy một đáp án chính là. Tiểu bối này, tự tiện xông vào bồ đề tổ địa, quấy nhiễu tổ sư an bình, chỉ điểm này liền tội đáng chết vạn lần.

Chẳng lẽ còn có người, dám đối này bất mãn sao

“Chờ một chút!” La Quan kêu to, một nháy mắt, mồ hôi lạnh ướt nhẹp phía sau lưng.

Vừa rồi, hắn chân linh thét lên, sợ hãi bài sơn đảo hải, cơ hồ phá tan tâm thần.

Những này đại lão, đều như thế ngang ngược bá đạo, không nói đạo lý sao nói trở mặt liền trở mặt, liền không thể nhiều một chút kiên nhẫn a !

Đương nhiên, những này phàn nàn, hắn chỉ dám lưu tại đáy lòng, tuyệt không dám biểu lộ nửa điểm.

Áo bào tím thân ảnh nhàn nhạt xem ra, không nói chuyện, nhưng ý tứ rất rõ ràng ——

Cho ngươi cơ hội, cần phải nắm chắc, nếu không chết!

La Quan cắn răng, “Ta giống như tới qua ngọn núi này, cũng bái qua trước mắt chân dung, nhưng ta không nhớ rõ, tựa hồ lãng quên thật là lắm chuyện.”

“Cho nên, ta từ dưới một cây đại thụ, tiến vào phía sau núi, một đường đi tới cái này… Đều là tuân theo ta bản năng, mà lại cũng không có , bất kỳ cái gì lực lượng ngăn cản ta, ta nói đều là thật, xin tiền bối minh giám!”

Kỳ thật, hay là chín thật một giả.

Liên quan tới mộng cảnh sự tình, La Quan biến mất không đề cập tới, thực tế là cái này nói ra, có điểm giống là vũ nhục người trí thông minh.

Quỷ biết, trước mắt vị này nghe, có thể hay không không kiên nhẫn, 1 bàn tay cho hắn đập thành cặn bã.

Áo bào tím thân ảnh đôi mắt, hiển hiện mấy điểm ngưng trọng, nhưng biểu lộ lại cơ hồ, không có bất kỳ biến hóa nào. Hắn trầm mặc mấy hơi, chậm rãi nói: “Đã ngươi nói, từng bái qua trước mắt chân dung, vậy liền lại đến 1 nén hương đi.”

“… Là.” La Quan nào dám nói nửa chữ không.

Hắn thở sâu, đi tới chân dung trước, cũng không biết vì sao, trong lòng sợ hãi, bất an, đột nhiên tiêu tán sạch sẽ.

Thuận tiện như, thân ở bức họa này giống trước đó, thiên địa này vũ trụ, liền sẽ không có gì tồn tại, có thể tổn thương hắn nửa điểm.

Không hiểu an tâm, không hiểu thân cận, không hiểu kích động, không hiểu bi thương… Cảm xúc xen lẫn, La Quan quỳ xuống lúc, không ngờ đỏ cả vành mắt, môi hắn giật giật, nhưng lại không biết nên nói cái gì, chỉ có thể liền ánh nến đem hương nhóm lửa, 2 tay cắm vào lư hương bên trong.

Chỉ gặp, kia hương cắm ổn định, khói xanh lượn lờ phiêu nhiên thẳng lên.

Áo bào tím thân ảnh đứng ở bên cạnh, nhìn một màn trước mắt, hắn thở sâu, đột nhiên cất tiếng cười to, “Tốt, tốt tốt!”

Ngay cả tiếp theo 3 cái “Tốt” chữ, cũng biết trong lòng vui sướng.

Lúc này, lại nhìn La Quan ánh mắt, đâu còn có trước đó nửa điểm băng lãnh, chỉ có vô tận kích động cùng vui mừng.

—

—

—

Chương 1335 : Tiểu sư đệ

“Tiền bối” La Quan một mặt kinh ngạc, có chút không rõ, hắn vì sao có này phản ứng.

Áo bào tím tu sĩ mỉm cười, “Không có gì, chỉ là hôm nay, gặp ngươi liền cảm giác cao hứng… Đúng, ngươi vừa rồi nói ngươi kêu cái gì “

Thấy ta thật cao hứng, cho nên kém chút động thủ muốn mệnh của ta mà lại ta rõ ràng nói danh tự, vừa rồi liền không xứng bị ghi nhớ thôi

“Vãn bối La Quan, đa tạ tiền bối khai ân.”

Áo bào tím tu sĩ thấp giọng nói: “La Quan… La Quan… Tên rất hay! Ngươi hôm nay, đến cái này bên trong là vì, tham gia đại đạo chi tranh “

La Quan cung kính nói: “Ừm, không dám lừa gạt tiền bối, vãn bối gặp ngoài ý muốn, đại đạo vỡ nát phương bảo toàn tính mệnh, bất đắc dĩ mới đi đến nơi đây… Chỗ mạo phạm, xin tiền bối chớ trách.”

“Ai nát ngươi đại đạo “

Ân cái này triển khai, có phải là có chút không đối ta là đóng vai đáng thương, ngươi làm sao quan tâm như vậy với ngươi không quan hệ đi.

“Đối phương tựa hồ, là tiên đình người…”

Áo bào tím tu sĩ đáy mắt băng hàn, “Tiên đình… A, nguyên lai là bọn hắn.” Hắn không nói gì thêm nữa, đôi mắt trở nên ôn hòa, “Mục tiêu của ngươi, là nhập mây xanh phía trên, cướp đoạt 10 đạo nguyên 1 trong “

“Vâng, chỉ có như thế, vãn bối mới có thể chữa trị căn bản bị hao tổn.”

“Sai.” Áo bào tím tu sĩ lắc đầu, “Ta cho ngươi biết, 10 đạo nguyên tuy tốt, cũng đích xác có thể, giúp ngươi khôi phục như lúc ban đầu, thậm chí thực lực tiến thêm một bước, nhưng đến đạt đến vô linh, cũng là phàm tục liệt kê, làm sao có thể xứng đôi… Khục, căn bản không đáng để mạo hiểm.”

Hắn xem ra, “La Quan, ngươi cũng biết như thế nào là đạo linh lại hoặc là, xưng là nói linh thông thần “

La Quan lắc đầu, “Vãn bối không biết.” Hắn hiện tại có chút mộng tình huống như thế nào, ngài cái này đột nhiên liền trở mặt, còn cho ta nói về tân bí đừng nói là, là nhận lầm người

Áo bào tím tu sĩ nói: “Cái này kỳ thật, là một loại cực kỳ hiếm thấy cơ duyên, tức đại đạo khải linh… Có được nói Linh giả, giao cảm vũ trụ, phúc họa tự biết, xu cát tị hung mọi việc đều thuận lợi, cái này nhưng so tu sĩ chân linh, phải cường đại hơn, nhạy cảm hơn nhiều.”

“Chỉ điểm này, liền đầy đủ trân quý, dù sao đại bộ phận tiến hành cùng lúc đợi, 1 người thành tựu cũng không

phải là, nhìn nó tư chất cỡ nào kinh diễm, mà là xem ai sống lâu.”

Hắn cười cười, tiếp tục nói: “Ngoài ra, nói linh còn có thể làm chết thay chi vật, như tao ngộ hẳn phải chết chi kiếp, nhưng so người bên ngoài nhiều một cái mạng.”

“Như không có cần chết thay, thì tương lai càng thêm không thể tưởng tượng nổi, nói linh nhưng tu thành thứ 2 thân, đây cũng không phải là thân ngoại hóa thân chi lưu, mà là chân chính, cùng tự thân hoàn toàn giống nhau thứ 2 thân, hồn phách, chân linh đều cùng cấp, cũng tuyệt đối không tồn tại, thân ngoại hóa thân phản phệ bản thể tai hoạ ngầm, tóm lại diệu dụng vô tận.”

La Quan nghĩ nghĩ, khom người nói: “Đa tạ tiền bối nhắc nhở, ý của ngài là, lần này đại đạo chi tranh, có ẩn tình khác “

“Ha ha!” Áo bào tím tu sĩ cười một tiếng, “Ta liền biết, ngươi là người thông minh, không sai… 10 đạo nguyên chỉ là ngụy trang, lần này đại đạo chi tranh mấu chốt, ngay tại kia một sợi nói linh, bản thân nó cũng là một phần đạo nguyên, phẩm giai cao đâu chỉ gấp 10 lần. Nhưng ngươi vẫn như cũ, muốn lấy trước đến 10 đạo nguyên 1 trong, lại chủ động từ bỏ, mới có thể mở ra bước kế tiếp, có được tranh đoạt nói linh cơ hội.”

10 đạo nguyên vậy mà, chỉ là ẩn tàng nói linh ngụy trang! Đối áo bào tím tu sĩ lời nói, La Quan cũng không hoài nghi, lấy đối phương tu vi, không có lừa gạt hắn tất yếu. Nhưng, vì cái gì đây trước đây không lâu, còn chuẩn bị thống hạ sát thủ, dâng một nén nhang về sau,

tựa như là biến thành người khác.

“Có chút nghi hoặc” áo bào tím tu sĩ như phát giác được điểm này, cười tủm tỉm nói: “Gặp nhau chính là hữu duyên, huống hồ hôm nay, ngươi cái này 1 nén hương, bên trên rất tốt.”

Tốt a, rất cường đại lý do.

La Quan lại lần nữa chắp tay, “Đa tạ tiền bối đề điểm.”

Áo bào tím tu sĩ hài lòng cười một tiếng, “Ta rất xem trọng ngươi, đi thôi, thời gian không còn sớm, ngươi cũng nên đăng tràng.” Câu nói này, La Quan luôn cảm thấy ý vị thâm trường.

“Vâng, vãn bối cáo lui.” Hắn khom người, quay người muốn đi gấp.

Áo bào tím tu sĩ đột nhiên nói: “Không cần trở về, liền từ sau núi đăng đỉnh, càng nhanh một chút.”

La Quan giật mình, “Cái này… Thủ sơn người tiền bối, cố ý nhắc nhở qua, ta đợi không được tự tiện…” Hắn lộ ra vẻ lúng túng.

“Ha ha! Ngươi không phải đã tiến đến yên tâm, bọn hắn không thể đi, ngươi có thể.”

“Bởi vì, ngươi đã dâng hương.”

Áo bào tím tu sĩ nói, điểm một cái lư hương bên trong, còn tại thiêu đốt hương hỏa.

Khói xanh lượn lờ, bốc lên.

“Đa tạ tiền bối.” La Quan hành lễ, lúc này mới nhanh chân rời đi, phía sau núi có đường thẳng tới thẳng tới mây xanh, cho dù chậm trễ rất nhiều thời gian, nhưng hắn hẳn là cũng sẽ, so những người khác sớm hơn đến, không có gì bất ngờ xảy ra 10 đạo nguyên 1 trong, ứng như lấy đồ trong túi.

Áo bào tím tu sĩ đưa mắt nhìn La Quan rời đi, hắn quay người phất tay áo vung lên, chân dung bên cạnh vách đá, lập tức hiện ra văn tự.

Kia là từng cái danh tự, không nhiều, chung 12 vị.

Nhưng hôm nay tại người thứ mười hai phía dưới, vách đá mặt ngoài có chút vặn vẹo, không ngờ có một cái tên, chậm rãi nổi lên ——

La Quan.

Bồ đề, thứ 13 đồ!

Áo bào tím tu sĩ cười khổ, “Sư tôn, nguyên lai ngài thật, còn có đệ tử lưu lạc bên ngoài, chúng ta thật sự là chờ thật đắng.”

“Cũng may, đến hôm nay, tiểu sư đệ hắn rốt cục đến rồi!”

Chân dung trầm mặc, trong đó đạo nhân thân ảnh, một đôi tròng mắt nhìn về phía trước, thâm thúy mà xa xăm.

Như vượt qua vô tận thời không, sớm tại cực kỳ lâu trước đó, liền đã nhìn thấy hôm nay.

Tiếng bước chân, từ ngoài điện truyền đến, “Đệ tử không biết sư tôn giáng lâm, chưa từng viễn nghênh, còn xin sư tôn giáng tội!”

Áo bào tím tu sĩ phất tay, vách đá danh tự biến mất, xoay người nói: “Ngươi vô sai, tiến đến.”

Một thân ảnh, cúi đầu xoay người, bước nhanh mà đến, “Phù phù” quỳ trên mặt đất, già nua gương mặt khó nén kích động, “Đệ tử Thọ Sơn, bái kiến sư tôn… Đệ tử đã có bốn vạn lượng hơn 1,000 năm, chưa từng thấy qua sư tôn, ngài mọi chuyện đều tốt “

Cái này thình lình, chính là trước đó thủ sơn người.

Bây giờ, hắn nước mắt đan xen, mấy không thể nói.

Thanh bào tu sĩ gật đầu, nói khẽ: “Tuổi thọ, vi sư mọi chuyện đều tốt, những năm này để ngươi trông coi tổ sơn, vất vả.”

“Sư tôn trước mặt, đệ tử không dám nói khổ!” Bị nói một câu vất vả, thủ sơn người chỉ cảm thấy, cả người đều tinh thần, “Là đệ tử vô dụng, không thể đi theo sư tôn, đệ tử để ngài thất vọng.”

Áo bào tím tu sĩ tâm tình rất tốt, nghe vậy cười một tiếng, “Tuổi thọ, ngươi sai, để ngươi canh giữ ở tổ sơn, không phải ngươi tu vi không so đồng môn… Ân, đích thật là yếu một chút, nhưng chủ yếu nhất, là ngươi tâm

tính trầm ổn, có khả năng chịu được tịch mịch, không phải những cái kia ngang bướng, hiếu động hạng người.”

Thủ sơn người kích động vạn điểm, “Đệ tử nhất định dốc hết toàn lực, tuyệt không lệnh sư tôn thất vọng. Lần này, đúng lúc gặp đại đạo chi tranh mở ra, căn cứ ước định, đệ tử đã thả một đám tiểu bối tiến vào trong núi, nhưng mời sư tôn yên tâm, đệ tử chắc chắn nghiêm mật coi chừng, tuyệt sẽ không để bọn hắn, quấy nhiễu trong núi an bình.”

Hắn giờ phút này, nghĩ đến La Quan.

Hừ!

Còn tốt, tiểu bối này thức thời, coi như hiểu quy củ, nếu không hôm nay dám giày vò, để hắn tại sư tôn trước mặt không ánh sáng, tất yếu cho nó 1 cái nghiêm trị, nhưng vẫn là phải cẩn thận liên tục, không thể ngoài ý muốn nổi lên.

Hắn đang nghĩ ngợi, mời sư tôn ở thêm mấy ngày, trước tạm đi trông giữ mọi người lúc, áo bào tím tu sĩ đột nhiên mở miệng, “Tuổi thọ, ngươi đi mở ra bồ đề cảnh.”

“Là… Ân cái gì !” Thủ sơn người thất kinh, “Sư tôn… Cái này… Lão tổ pháp chỉ, bồ đề cảnh phong cấm không ra… Ngài… Ngài đây là…”

Áo bào tím tu sĩ cười to, “Tự nhiên là bởi vì, thời cơ đã tới! Cái khác không cần hỏi nhiều, ngươi đến liền là.”

“Vâng, đệ tử tuân mệnh!” Thủ sơn người xoay người rời đi, mặt mũi tràn đầy rung động.

Năm đó, lão tổ lên trời trước, lưu lại pháp chỉ giải tán Bồ Đề sơn, mệnh chúng đệ tử ra ngoài các phương, không cho phép ngưng lại vốn vũ trụ.

Nghe đồn, lão tổ có 1 đệ tử, thoát ra tam giới ngũ hành, không vào kim mộc hỏa thổ, sẽ ở tương lai ngày nào đó, trở về bồ đề.

Đến lúc đó, mới có thể giải khai phong cấm, khiến bồ đề cảnh, tái hiện tại thế gian. Cho nên là bởi vì, lão tổ vị thứ mười ba đệ tử, sắp trở về sao

Tê ——

Vừa nghĩ đến đây, thủ sơn người hít một hơi lãnh khí, sau một khắc cả người, bởi vì kích động mà run rẩy.

Vô số năm, tất cả bồ đề môn nhân, rốt cục đợi đến hôm nay!

Áo bào tím tu sĩ bước ra đại điện, nhìn về phía trên đỉnh đầu, mảng lớn mây xanh cuồn cuộn, có thể thấy được linh quang chấn động, hắn híp híp mắt, “Có chút sự tình, vốn định chỉ coi không nhìn thấy, nhưng bây giờ nhà ta tiểu sư đệ trở về, ta tự nhiên không thể không đếm xỉa đến.”

“Cái này một vòng đại đạo linh cơ, không phải ta tiểu sư đệ không ai có thể hơn!”

Một đường thuận lợi.

La Quan xuôi theo phía sau núi tiểu đạo, càng mây xanh mà lên, thẳng đến đỉnh núi.

Cúi đầu lúc, có thể thấy được 1 đầu chật hẹp, dốc đứng tiểu đạo, uốn lượn Vu Thanh mây ở giữa, chính là kia đường lên trời, giờ phút này “Oanh minh” tiếng vang xa xa truyền đến, có người ngay tại trong đó vật lộn, chém giết.

Dù sao, đạo nguyên vẻn vẹn 10, tới trước được trước.

Giờ phút này, trên đỉnh núi, La Quan nhìn xem trước mặt, 10 viên phiêu đãng chùm sáng, lâm vào một trận trầm mặc.

Quả nhiên, bất luận thời điểm nào, đi cửa sau đều là, trực tiếp nhất, biện pháp hữu hiệu nhất.

Cho dù cái cuối cùng leo núi, trên đường lại chậm trễ đại lượng thời gian, nhưng thì tính sao hắn vẫn như cũ là đứt gãy thứ 1.

Giống như là, bị La Quan khí tức kinh động, 10 viên đạo nguyên đột nhiên kích động, bay về phía 4 phương 8 hướng.

Tựa hồ, bọn chúng cũng bị giật nảy mình, làm sao ngươi trực tiếp, cứ như vậy tới

La Quan đưa tay một nắm, 1 viên đạo nguyên quang cầu kịch liệt giãy dụa, nhưng cuối cùng vẫn là ngoan

ngoãn, rơi vào trong tay hắn.

Xong rồi!

Cúi đầu, nhìn xem trong tay an tĩnh xuống đạo nguyên, La Quan có một chút điểm hoảng hốt, “Nguyên lai, sự tình có thể đơn giản như vậy…”

Đạo nguyên đắc thủ, chỉ cần làm từng bước, đến từ vũ trụ ý chí xoá bỏ, liền đem bỏ qua.

Tu vi khôi phục, thậm chí tiến thêm một bước.

Đây hết thảy, dễ như trở bàn tay…

Cho nên, còn muốn kế tiếp theo tranh sao La Quan nghĩ đến, áo bào tím tu sĩ lời nói, có quan hệ đại đạo chi linh… Không khỏi lâm vào một trận trầm mặc.

Có khi, trong tay bắt lấy, mới là ngăn cản tiến lên, lớn nhất chướng ngại, như không có gì cả, ngược lại không cố kỵ gì!

Thời gian, ngay tại La Quan trong trầm mặc, không khô trôi qua.

Rốt cục, có người xông qua đường lên trời, vọt mây xanh mà ra, mặt mũi tràn đầy cuồng hỉ, kích động.

Hắn là vị thứ 1!

Quả nhiên, chúng ta phong thái, có một không hai thiên hạ.

Nhưng lại tại lúc này, người này nụ cười trên mặt, bỗng dưng cứng đờ, con mắt cơ hồ trừng bạo.

Làm sao có thể lại có người so hắn còn sớm ! Rõ ràng, hắn mới là cái thứ 1, phóng qua mây xanh người.

Bành ——

Cái này ngây người một lúc công phu, người này bị trực tiếp đánh bay, lại 1 người tu sĩ xông đến đỉnh núi, “Ha ha ha! Đến đạt đến đại đạo, ngoài ta còn ai “

Đáng chết!

Bị đụng bay tu sĩ, cắn răng phóng tới đạo nguyên, cơ hồ cùng người thứ hai cùng một chỗ, 2 cái riêng phần mình bắt lấy 1 viên quang cầu.

Sau một khắc, ánh mắt không hẹn mà cùng, gắt gao rơi vào La Quan trên thân —— là hắn!

2 người đã nhận ra La Quan, thực tế gia hỏa này, tại ngoài núi lúc bị thủ sơn người hàng phạt, bị cưỡng chế cái cuối cùng leo núi. Nhưng hôm nay, người này lại so với bọn hắn, đến sớm hơn… Không, xem ra, hắn thậm chí cũng sớm đã, tại cái này bên trong chờ đợi.

Người này đến cùng lai lịch gì chẳng lẽ tiến vào núi về sau, còn có thể gian lận không thành !

—

Chương 1336 : 1 kiếm giết người

Cái thứ 4 đến người, là Phàn Nhạc!

Hắn nhìn thấy La Quan, đôi mắt bỗng dưng sáng lên, liền biết người này tuyệt sẽ không, tuỳ tiện bị đào thải.

Bá ——

Đưa tay một nắm, 1 viên đạo nguyên quang châu, rơi vào trong tay hắn.

Dịu dàng ngoan ngoãn đến cực điểm, không có nửa điểm phản kháng, có thể thấy được đối với Phàn Nhạc, nó cực kì hài lòng.

La Quan âm thầm lắc đầu, cái này muốn đối so lời nói, mình thế nhưng là rơi vào hạ phong.

Dù sao, vừa rồi cái kia đạo nguyên, bị hắn bắt lấy trước đó, là liều mạng muốn chạy.

Cả 2 ánh mắt, giữa không trung đối bính, nhưng lại sau đó một khắc, đồng thời thu hồi.

‘Còn không phải thời điểm!’

Cơ hồ một nháy mắt, 2 người sinh ra đồng dạng suy nghĩ.

Hôm nay, cùng Phàn Nhạc ở giữa, tất có một trận chiến!

Tại lần đầu tiên nhìn thấy hắn lúc, La Quan liền rất xác định, nhưng bây giờ xem ra đối phương tựa hồ cũng không muốn, quá sớm cùng hắn xung đột.

Hẳn là, đối phương cũng biết, liên quan tới nói linh sự tình La Quan suy nghĩ lưu chuyển, trên mặt bất động thanh sắc.

Mà giờ khắc này, càng nhiều người, giết ra đường lên trời, đi tới mây xanh phía trên.

“Đạo nguyên!”

“Lăn, là ta!”

“Ai cùng ta tranh, muốn chết!”

Gầm thét, gào thét, nương theo lấy khủng bố chém giết, đạo nguyên đang ở trước mắt, giờ khắc này không người lui ra phía sau.

Huống chi, có thể xuyên qua mây xanh, xông vào đỉnh cao nhất người, há có kẻ yếu

Cái này không có quan hệ gì với La Quan, hoặc là nói xác thực hơn, là tạm thời không có quan hệ gì với hắn —— vừa rồi, ngược lại là có người đem ánh mắt, rơi vào trên người hắn, nhưng rất nhanh liền lấy đi. Tại 10 viên đạo nguyên, không bị dưa điểm một không tiền, sẽ không có người ngốc đến mức, đến cùng hắn tranh đoạt.

Mắt thấy, từng khỏa đạo nguyên có chủ, rất nhanh liền chỉ còn lại có một viên cuối cùng.

Cũng chính vì vậy, tranh đấu phá lệ kịch liệt, 3 đạo thân ảnh vây quanh đạo nguyên, triển khai liều chết chém giết.

Đúng lúc này, một đạo hắc ảnh đột nhiên hiện lên, tốc độ nó nhanh kinh người, lại 3 người kinh sợ ánh mắt bên trong, trực tiếp bắt lấy, một viên cuối cùng đạo nguyên.

“Tiện nhân!”

“Buông xuống, là ta!”

“Ngươi muốn chết!”

Oanh ——

3 người điên cuồng xuất thủ, liên thủ công hướng bóng đen.

Bóng đen né tránh cực nhanh, nhưng như cũ bị tác động đến, chấn động bên trong hiện ra trong đó thân ảnh. Sắc mặt nàng hơi trắng, hô hấp dồn dập, trong tay lại chăm chú, nắm lấy viên kia đạo nguyên không thả.

La Quan ánh mắt ngưng lại, rơi vào nữ tử này trên thân, có Phàn Nhạc ví dụ phía trước, gặp lại cố nhân tựa hồ cũng có thể hiểu được.

Hứa Kha!

Tại tiểu thanh thiên thế giới, nàng cũng đã vẫn lạc, nhưng hôm nay vẫn sống sờ sờ, lại xuất hiện ở trước mắt.

Nhưng rất rõ ràng, giống như Phàn Nhạc, đối phương cũng không nhớ được, từng phát sinh ở tiểu thanh thiên trong thế giới hết thảy.

“Giao ra đạo nguyên!”

Trong tiếng gầm rống tức giận, 3 đạo thân ảnh phóng tới Hứa Kha.

Nàng nhíu mày, thân ảnh hướng về sau nhanh lùi lại, bằng tốc độ tránh né. Cầm tới đạo nguyên, cũng không có nghĩa là, liền đã chiến thắng, mà là chiếm được tiên cơ.

Chỉ cần kiên trì đến, đạo nguyên sáng bóng cầu vỡ vụn, trong đó đạo nguyên chảy ra đến, liền có thể lựa chọn cùng tự thân dung hợp.

Thời gian cũng không nhiều, cho nên 3 người này xuất thủ, cũng phá lệ lăng lệ, hung hãn!

Mây xanh phía trên Bồ Đề sơn đỉnh, diện tích mặc dù không nhỏ, nhưng bây giờ tràn vào mọi người về sau, chém giết ở giữa cũng không rất rộng lỏng.

Đã cầm tới đạo nguyên mọi người, nhao nhao nhíu mày tránh né, không muốn cuốn vào trong đó, nó hơn kẻ thất bại thì âm thầm nhìn trộm, ngo ngoe muốn động.

Hứa Kha ngay cả tiếp theo nhiều lần né tránh về sau, tới gần La Quan, hắn cùng mọi người đồng dạng, bất động thanh sắc lui ra phía sau một bước.

Nhưng không biết, là hắn phản ứng chậm một nhịp, hay là đối diện người, chuyển hướng thường có sai lệch, lại thẳng đến hắn mà tới.

“Lăn đi!”

Mắt thấy sắp tới tay đạo nguyên, bị người cướp đi, người này lòng nóng như lửa đốt, đôi mắt băng hàn.

Đưa tay, lực lượng kinh khủng bộc phát, quét ngang mà tới.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, tu sĩ này bay ngược ra miệng, ngực bị xé nứt thật dài 1 đầu vết thương, giữa mũi miệng máu tươi cuồng phún.

“Oanh” một tiếng, trùng điệp ngã xuống đất.

Bá ——

Một nháy mắt, mọi người ánh mắt, rơi vào La Quan trên thân, lộ ra một tia cảnh giác, đề phòng.

Thật mạnh kiếm!

Trước đó, lại căn bản chưa chừng nghe nói, gặp qua…

Có lẽ, là cái nào đại tộc, ẩn nấp âm thầm đệ tử.

Người này, không thể trêu chọc!

Chỉ có Phàn Nhạc, thấy La Quan xuất kiếm, đôi mắt tối đi một chút, thật sâu chỗ u hàn lưu trôi, lạnh thấu xương xen lẫn.

Là cái kiếm tu!

Là cái, đáng chết kiếm tu.

Hắn chưa hề cảm thấy, mình đối kiếm tu, là như vậy thống hận, nhìn xem La Quan lúc này xuất kiếm, còn muốn không muốn để ý hết thảy xuất thủ, đem hắn trực tiếp đánh giết.

“Không được!”

Phàn Nhạc thở sâu, ép buộc mình đè xuống khuấy động sát ý, hắn hôm nay mục đích, cũng không phải trong tay đạo nguyên, mà là mở ra vô hạn tương lai, cực kỳ trọng yếu một vật.

Đến đạt đến đại đạo tới so sánh, chỉ là rác rưởi!

‘Đợi cầm tới nói linh, lại giết người này!’ dù sao hôm nay, hắn không thể trốn đi đâu được, hẳn phải chết không nghi ngờ.

La Quan có phát giác, lại bất động thanh sắc, thậm chí không có hướng Phàn Nhạc, nhìn nhiều đi một chút, thu kiếm, lui ra phía sau, tựa như cái gì đều không có phát

sinh.

Hứa Kha trong lòng khẽ buông lỏng, dư quang nhìn lướt qua, kia thu kiếm thân ảnh.

Đối phương trọng thương, chính là trong 3 người, tốc độ nhanh nhất người kia, thiếu người này kiềm chế, Hứa Kha ứng đối lúc nhẹ nhõm rất nhiều.

‘Vừa rồi, thật là trùng hợp hay là nói… Hắn cố ý đang giúp ta’ trong đầu, hiện lên ý niệm này.

Dư quang lại liếc mắt nhìn La Quan, trong lòng hiện ra, mãnh liệt cảm giác quen thuộc.

Nhưng rất nhanh, nàng liền đè xuống tâm tư ——

Hôm nay, trọng yếu nhất chính là cầm tới đạo nguyên, bây giờ đã đắc thủ, quyết không thể tái xuất ngoài ý muốn.

Sưu ——

Sưu ——

Tiếng xé gió liên tiếp vang lên, tranh đoạt đạo nguyên thê đội thứ hai, lúc này cũng đã đến tới.

Lần này, người liền có thêm bắt đầu, trực tiếp tràn vào hơn mười người.

Mà bầu không khí, cũng tại lúc này đột nhiên, liền trở nên ngưng trọng, kiềm chế.

Mười phần đạo nguyên, giờ phút này đều đã có chủ, hoặc là tiếp nhận thất bại, tự nhận tài nghệ không bằng người… Hoặc là, chỉ bằng thủ đoạn đi tranh, đi đoạt!

Thế giới này, cũng không thương hại kẻ yếu, cường giả hằng cường… Hết thảy, chỉ có thể dựa vào chính mình.

“Vị đạo hữu này, ta xem trong tay ngươi đạo nguyên, cùng ta có duyên.” Cười lạnh ở giữa, có 1 kẻ đến sau tu sĩ, nhanh chân mà tới.

Tay cầm đạo nguyên tu sĩ, sắc mặt băng hàn, “A vậy liền đợi ta, hái được các hạ đầu người, hỏi lại nó hỏi một chút, là nơi nào đến nghiệt duyên.”

Oanh ——

Song phương trực tiếp chém giết đến cùng một chỗ.

Nhưng từng đôi chém giết, là không thể nào, rất nhanh lại có tu sĩ xuất thủ, gia nhập vây công bên trong.

Tuy nói, tại leo núi quá trình bên trong đào thải rất nhiều, trọng thương rất nhiều, chết từ bỏ, lại chiếm 1 đại bộ phận điểm.

Nhưng cuối cùng, đi tới mây xanh phía trên, vẫn có gần trăm người.

Cơ hồ là, 10 người tranh đoạt một phần đạo nguyên… Từ góc độ này cân nhắc, vũ trụ ý chí đem trừng phạt, thiết lập ở chỗ này, cũng là tính phù hợp.

La Quan ngẩng đầu, hắn đã phát giác được, tụ đến băng lãnh ánh mắt. Đây không chỉ là, đơn thuần nhằm vào hắn, mà là trên đỉnh núi, tất cả tay cầm đạo nguyên người, đều có thể đạt được đãi ngộ.

Quả nhiên, bình tĩnh chỉ là tạm thời, dù là từ sau núi sườn đồi thức đăng đỉnh, cũng không có khả năng dễ dàng, trực tiếp quá quan.

“Vị đạo hữu này, giao ra đạo nguyên, có thể miễn đi hôm nay đại kiếp.”

“Ít nói lời vô ích! Lấy ra!”

“Đạo nguyên là ta!”

Oanh ——

Một nháy mắt, mấy đạo thân ảnh, chạm mặt tới.

Phất tay pháp lực khuấy động, thần quang muôn vàn.

La Quan đưa tay, 1 kiếm chém ra.

Trong chốc lát, như giang hà vỡ đê, cuồn cuộn kiếm quang mãnh liệt mà ra, đem mấy người cuốn vào trong đó.

“A!”

Kêu thảm vang lên, kiếm quang tứ ngược dưới, mấy người quanh thân máu tuôn ra như suối, bị xé nứt mở

không biết bao nhiêu vết thương. Nhưng cũng có người, xem kiếm quang như không, nhanh chân mà đến, đưa tay ghìm xuống.

“Sông núi địa mạch, tôn ta hiệu lệnh, trấn áp!”

Người này mi tâm, hiển hiện 1 đạo phức tạp phù văn, uy nghiêm mà to lớn, giờ phút này 1 đạo khủng bố thân ảnh, xuất hiện sau lưng hắn.

Dù mơ hồ không rõ, lại giống như là một loại nào đó, cổ lão thần chỉ cụ hiện.

Khủng bố uy áp, bài sơn đảo hải!

La Quan ngẩng đầu, cùng thần chỉ hư ảnh nhìn nhau, hắn giơ kiếm muốn đâm lúc, đột nhiên nghe tới một tiếng kêu thê lương thảm thiết.

Đúng là thực lực kia hung hãn, xông phá kiếm quang mà đến, muốn trấn sát La Quan tu sĩ, giờ phút này mi tâm huyết nhục trực tiếp nổ nát vụn.

Máu thịt be bét bên trong, hắn mặt lộ vẻ hoảng sợ, hãi nhiên, sau người tôn kia thần chỉ hư ảnh, phát ra một tiếng thống khổ tru lên.

Bành ——

Giống bị lực vô hình phản phệ, tại chỗ vỡ nát!

Tới đồng thời, tên này thực lực cường hãn hạng người, mất mạng tại chỗ.

1 kiếm giết người, trọng thương mấy vị, đem bọn hắn đều đánh lui.

Kinh diễm tuyệt luân!

Nháy mắt, 4 phương 8 hướng ánh mắt, tràn ngập sợ hãi, thoái ý.

“Đi, người này không thể trêu vào!”

“Thay cái mục tiêu!”

Bá ——

Trong chớp mắt, mấy người xoay người rời đi, dù là máu me khắp người, cũng không dám có nửa điểm trả thù suy nghĩ. Có thể đi tới cái này, liền không có người ngu, vị này rõ ràng thực lực khủng bố, còn kiên trì đánh nhau, chỉ có thể là muốn chết!

Trong lúc nhất thời, La Quan xung quanh không còn, an tĩnh xuống.

Mà cơ hồ cùng một thời gian, một tiếng khủng bố tiếng vang, tại cách đó không xa bộc phát, nương theo lấy hừng hực hỏa diễm phun ra nuốt vào.

Mấy đạo thân ảnh, tại thống khổ tru lên bên trong, bị đốt cháy thành tro bụi.

Hừng hực hỏa diễm, tinh hồng như máu nhiễm, khiến người liếc nhìn lại, từ bản năng bên trong sinh ra sợ hãi.

“Phàn Nhạc! Ngươi thật là ác độc thủ đoạn!”

“Đáng chết! Cái này Phàn Nhạc, hắn che giấu thực lực!”

“Mau trốn!”

May mắn chạy trốn mấy người, hốt hoảng thoát đi.

Phàn Nhạc mặt không biểu tình, cũng không để ý tới mấy người rời đi, mà là xa xa, lại nhìn La Quan một chút. Sát ý của hắn, đã kìm nén không được, chỉ bất quá bại lộ một chút, liền khiến mấy người tại chỗ đột tử.

Như Viêm ma tại thế, khí tức khủng bố, dẫn mọi người trố mắt, hãi nhiên. Trong lúc nhất thời, xung quanh mọi người lui bước, lại không người dám ngấp nghé.

Mà tình huống tương tự, ngay tại trên đỉnh núi, không ngừng trình diễn.

Có người, như La Quan, Phàn Nhạc, gọn gàng mà linh hoạt, đánh lui cướp đoạt người, khinh thường 4 phương.

Nhưng cũng có người, lâm vào trong khổ chiến, thậm chí tại vây giết phía dưới, trọng thương, vẫn lạc, bị ngạnh sinh sinh cướp đi đạo nguyên.

Hứa Kha phát hiện, nàng dự đoán có chút sai lầm, bao khỏa đạo nguyên quang cầu, mặc dù ngay tại ảm đạm, nhưng còn muốn một chút thời gian mới có thể vỡ vụn.

Mà tình cảnh của nàng, đã hung hiểm vạn điểm, lấy tu vi, cảnh giới luận, nàng không kém gì đại bộ phận điểm người, nhưng thời khắc này tranh đoạt lại cũng không công bằng ——

Đối mặt mọi người vây giết, như không có tuyệt đối thực lực cường hãn, lấy nghiền ép tư thái thủ thắng, một khi lâm vào dây dưa bên trong, thì dữ nhiều lành ít!

‘Chịu đựng, còn thiếu một chút, liền kém một chút…’ Hứa Kha cắn răng, nhưng vào lúc này, bên tai nàng vang lên cười khẽ, “Tỷ tỷ, đạo nguyên quá nguy hiểm, ngươi cầm sẽ chết người, không bằng giao cho muội muội, để muội muội thay ngươi làm thay.”

Sau một khắc, hứa tư thân ảnh, đột ngột xuất hiện trước người.

Hứa Kha nhíu mày, lòng bàn tay u quang phun trào, hứa tư cười duyên một tiếng, lại không cùng nàng giao thủ, lật tay lấy ra 1 con màu đen linh đang, nàng lay động một chút, đối diện Hứa Kha sắc mặt nháy mắt trở nên tái nhợt, mặt lộ vẻ thống khổ.

“Tỷ tỷ, ngoan ngoãn nghe lời không tốt sao làm gì tự mình chuốc lấy cực khổ… Lần này, tâm cổ bị thôi động, muội muội muốn cứu ngươi đều làm không được.”

Hứa tư mỉm cười chụp vào đạo nguyên.

Bành ——

Một tiếng vang trầm, Hứa Kha bị đánh rớt trên mặt đất,

nhưng nàng vẫn như cũ nắm chặt đạo nguyên.

Trong chốc lát, mấy người thẳng đến nàng vọt tới, xông vào trước nhất chính là hứa tư, nàng ánh mắt băng hàn, không nghĩ tới Hứa Kha cuối cùng, lại vẫn có thể ngăn cản nàng một kích.

Tỷ tỷ, ngươi thật đúng là không nghe lời a!

Đinh linh linh ——

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Trong tay nàng, màu đen linh đang không ngừng vang lên.

Hứa Kha thống khổ vạn điểm, thân thể co ro, đã hoàn toàn mất đi chống cự.

Đột nhiên, một thân ảnh đứng tại trước mặt nàng, chính một mặt bình tĩnh, nhìn qua vọt tới mấy người.

Như hết thảy, bị đè xuống tạm dừng khóa, không khí đột nhiên yên tĩnh.

Chính là những cái kia, tay cầm đạo nguyên người, cũng nhíu mày trông lại, đại khái là không nghĩ ra, hắn vì sao tự tìm phiền phức.

Hứa tư nghiến răng nghiến lợi, “Lại là ngươi !” Trước đây không lâu, đối nàng “Thấy chết không cứu”, hôm nay chẳng lẽ còn muốn, hỏng nàng chuyện tốt.

“Các hạ! Trong tay ngươi, đã có một phần đạo nguyên , dựa theo quy củ không có khả năng, lại được đến phần thứ hai đạo nguyên tán thành.”

“Mời các hạ lui ra phía sau, chớ có sai lầm!”

Mấy người gầm nhẹ, đôi mắt băng hàn.

Cũng chính là, La Quan trước đó 1 kiếm, triển lộ ra cường hãn thực lực.

Nếu không, mọi người làm sao cùng hắn nói nhảm, đã sớm cùng nhau tiến lên.

La Quan không nói chuyện, chỉ là đưa tay, giương kiếm.

Hắn dù không biết, đây hết thảy đến cùng là chuyện gì xảy ra… Nhưng khi đó, hắn không thể bảo vệ Hứa Kha, chẳng lẽ hôm nay còn muốn, nhìn xem nàng xảy ra chuyện

“Muốn chết!”

Đối diện, mấy người nổi giận gầm lên một tiếng, đạo nguyên sắp nhận chủ, không có thời gian.

Quản ngươi cái gì kiếm tu lợi hại hơn nữa, còn có thể trấn áp tất cả mọi người !

“Giết hắn!”

Oanh ——

Sát na, thần quang bắn ra, lực lượng kinh khủng bài sơn đảo hải.

La Quan kiếm trong tay, chém xuống.

Sát na, thần quang vỡ nát, đối diện mọi người trừng lớn mắt, mặt lộ vẻ hoảng sợ.

Bọn hắn phát hiện mình sai, sai rất thái quá, người này kiếm lại xa so trong tưởng tượng, càng thêm đáng sợ.

Một nháy mắt, mấy khỏa đầu lâu phóng lên tận trời, máu tươi như trụ.

—

—

—

Chương 1337 : Đại đạo linh cơ

Hứa tư kêu thảm một tiếng biểu lộ hoảng sợ, nàng trong điện quang hỏa thạch, hướng lui về phía sau nửa bước, mới chưa như trước mắt mấy người phơi thây tại chỗ, một cánh tay lại bị tận gốc chặt đứt, cùng cái kia màu đen linh đang cùng một chỗ rơi trên mặt đất, chịu đựng kịch liệt đau nhức xoay người bỏ chạy!

Đáng chết kiếm tu, hắn cũng dám… Nhưng đối phương thực lực lại làm cho nàng sợ hãi, chính là chửi mắng, oán hận cũng chỉ dám chôn ở đáy lòng.

Trốn, trốn càng xa càng tốt!

La Quan đưa tay, màu đen linh đang rơi vào trong lòng bàn tay, xoay người nói: “Ta nếu đem này linh hủy đi, khả năng giúp ngươi “

“Đừng!” Hứa Kha kinh hô, “Này linh cùng ta hồn phách tương liên, như hủy nó ta cũng sẽ chết.”

La Quan gật đầu, đem linh đang cho nàng, “Nếu như thế, liền cẩn thận cất kỹ.”

“… Tạ ơn.” Hứa Kha mặt lộ vẻ cảm kích, nàng giờ phút này có thể xác định, đối phương là thật vì nàng cân nhắc, nếu không chụp xuống hồn linh, liền có thể nắm giữ sinh tử của nàng.

Người này… Thật rất quen thuộc… Như ở nơi nào gặp qua… Nhưng vì sao ta trong trí nhớ, lại không tồn tại thân ảnh của hắn… Là ta quên hắn sao

Hứa Kha ánh mắt phức tạp, “Ta gọi Hứa Kha… Có thể nói cho ta, tên của ngươi sao “

“La Quan.”

Rất nhanh, đạo nguyên tranh đoạt, dần dần hạ màn kết thúc, đều có thuộc về.

Nhưng mây xanh phía trên bầu không khí, vẫn chưa bởi vậy hòa hoãn, ngược lại càng ngưng trọng thêm. Trong không khí, huyết tinh xen lẫn, như một đám lửa, tại thiêu đốt lấy mọi người thần kinh.

“Ca!” Đột nhiên, 1 người tu sĩ gầm nhẹ, gắt gao tiếp cận Hứa Kha.

Trong tay đối phương, cầm một phần đạo nguyên, nhưng dựa vào cái gì nàng căn bản, liền không đủ tư cách. Người này mở miệng, đánh vỡ trầm mặc, cũng mọi người đáy lòng bất mãn, chồng chất đến cực hạn.

“Sư huynh!” Lại có người gầm nhẹ.

Bọn hắn trước đó, không dám yêu cầu xa vời có thể mời thân trường ra mặt, giúp mình cướp đoạt đạo nguyên, nhưng bây giờ La Quan đã xuất thủ… Vậy tại sao, liền không thể là bọn hắn

2 tên tay cầm đạo nguyên người, đôi mắt băng hàn nhìn

về phía La Quan, mày nhíu lại gấp, như còn có một chút do dự.

Đúng lúc này, Phàn Nhạc đột nhiên mở miệng, “Các hạ không khỏi, quá mức bá đạo đi đại đạo chi tranh, đức không xứng vị người, há có tư cách cướp đoạt đạo nguyên ngươi làm như vậy, là xấu mọi người quy củ, ngày sau người người bắt chước, nhất định thế cục sụp đổ.”

Hắn mở miệng, để mọi người ánh mắt sáng lên.

“Không sai! Đại đạo chi tranh, các chú ý nó thân, các hạ kiếm đạo thông huyền, cướp đoạt một phần đạo nguyên không gì đáng trách, cần phải che chở nàng này, đoạt ta cùng cơ duyên, chẳng lẽ không phải đoạn mất chúng ta đường lên trời “

“Đoạn nhân đạo đồ, rất tại giết người phụ mẫu, các hạ coi là thật muốn cùng, ta cùng vì tử địch sao “

“Hừ! Mời các hạ rút đi, nếu không hôm nay, tung đẫm máu ở đây, cũng phải vì ta cùng tranh 1 cái công đạo!”

Quần tình xúc động.

Rõ ràng chỉ là một phần nói duyên, nhưng xem bọn hắn cử động, lại như La Quan cử động lần này đoạn mất tất cả mọi người tương lai.

Đại khái… Mỗi người đều cảm thấy, chỉ cần đạo nguyên còn có rảnh rỗi hơn, bọn hắn liền còn có cơ hội.

Phàn Nhạc ánh mắt hờ hững, tại La Quan 2 lần xuất kiếm về sau, hắn rất xác định, người này là hắn đại địch. Càng trong cõi u minh, sinh ra một phần rất cường liệt dự cảm, hắn cùng La Quan ở giữa, hôm nay chỉ 1 người có thể sống.

Cho nên, nếu có thể thừa cơ đem hắn, đẩy tới mọi người đối diện, mượn đao giết người tất nhiên là không thể tốt hơn… Cái gọi là số mệnh chi địch, mệnh số tướng phệ người, cũng chưa chắc cần tự mình động thủ, chỉ cần kết quả là tốt vậy liền đầy đủ.

Cái khác tay cầm đạo nguyên tu sĩ, việc không liên quan đến mình chỉ là thờ ơ lạnh nhạt, trong lòng lại khó tránh khỏi, đối La Quan sinh ra mấy điểm đùa cợt.

Thấy sắc liền mờ mắt!

Phải thừa nhận, cái này Hứa Kha nhan sắc đích xác vô cùng tốt, càng có một bộ động lòng người dáng người, như thay cái trường hợp, xung quan giận dữ vì hồng nhan cũng không sao… Nhưng hôm nay, đại đạo chi tranh lập tức, lại vì một cái nữ tử, khiến tự thân rơi vào hiểm cảnh, coi là thật ngu xuẩn.

Hứa tư trốn ở đám người về sau, nhìn xem một màn này, oán hận trong 2 mắt, dần dần sinh ra một phần khoái ý.

Tốt! Tốt!

Đạo này nguyên, ta không lấy được, các ngươi cũng đừng nghĩ muốn.

Tốt nhất, là mọi người cùng nhau tiến lên, đem đôi cẩu nam nữ này, triệt để xé thành vỡ nát.

Đúng lúc này, Hứa Kha đột nhiên ngẩng đầu, cùng hứa tư nhìn nhau.

Chẳng biết tại sao, cái sau trong lòng 1 cái “Lộp bộp”, đột nhiên sinh ra một phần, thật không tốt dự cảm.

Sau một khắc, Hứa Kha lớn tiếng nói: “Các vị nói có lý, đạo nguyên người có đức chiếm lấy, ta có 1 muội muội tên là hứa tư, ngút trời kỳ tài viễn siêu tại Hứa Kha, hôm nay đây ta liền, đem đạo nguyên đưa tặng cho nàng.”

Nói xong, nàng bỗng nhiên hơi vung tay, đạo nguyên gào thét bay ra.

Hứa tư vô ý thức đưa tay, đem đạo nguyên bắt lấy, sau một khắc sắc mặt, nháy mắt trở nên tái nhợt.

Tiện nhân hại ta!

Quả nhiên ngẩng đầu một cái, giờ phút này 4 phương 8 hướng, đều là băng ánh mắt lạnh lùng thần, hữu tâm đem đạo nguyên vứt bỏ, nhưng ngón tay lại vô ý thức, đưa nó cầm càng chặt.

‘Quang cầu lập tức liền muốn biến mất, chỉ cần kiên trì một chút, đạo nguyên chính là ta…’

Sưu ——

Hứa tư xoay người bỏ chạy.

Nàng không bỏ được từ bỏ, cái này mất mà được lại đại cơ duyên, dù là biết rõ đây là Hứa Kha tính toán, cũng muốn đón lấy.

“Tiện nhân, trốn chỗ nào !”

“Đem đạo nguyên lưu lại!”

“Tinh Thần cung… Tinh Thần cung lại như thế nào đại đạo chi tranh, không quan hệ cái khác!”

Oanh ——

Một nháy mắt, mọi người phóng lên tận trời.

Nhìn xem một màn này, Hứa Kha khóe miệng, lộ ra một tia trào phúng, nàng chính là đoán ra, hứa tư tham lam, may mắn tâm lý. Nhưng hứa tư nhưng lại xa xa đánh giá thấp, hôm nay mọi người điên cuồng, đây là liên quan đến tương lai đại đạo tranh đoạt, không ai sẽ cho nàng cơ hội, đi dùng những cái kia không ra gì thủ đoạn.

“A!”

Hứa tư kêu thê lương thảm thiết, từ vây giết bên trong truyền ra, nàng một cánh tay khác, bị người ngạnh sinh sinh xé toang, liên tiếp đạo nguyên cùng một chỗ bị đoạt đi. Đón lấy, tàn khu bị khuấy động thần quang nuốt hết, triệt để không một tiếng động, giống như là 1 khối vải rách, rơi xuống tại nơi hẻo lánh bên trong.

Hứa Kha đôi mắt thật sâu, tựa hồ muốn cười, nhưng lại không có bật cười, nàng ngẩng đầu nhìn về phía La Quan, nói khẽ: “Ngươi đã cứu ta, ta không thể hại ngươi.”

Đây là đang giải thích, vừa rồi chủ động vứt bỏ đạo nguyên cử động.

La Quan gật gật đầu.

Hứa Kha do dự một chút, “Ngươi có thể hay không cảm thấy, ta tâm ngoan thủ lạt hứa tư… Nàng gọi hứa tư, là thân muội muội của ta… Khi còn bé, ta cùng với nàng quan hệ rất tốt, nàng khi đó mỗi ngày đi theo ta đằng sau, hô hào ‘Tỷ tỷ, tỷ tỷ, ngươi chậm một chút chờ ta một chút’, ta ôm nàng ngồi tại bên hồ sen, cho nàng hái hạt sen ăn, nàng nói ‘Nàng rất thích tỷ tỷ a, về sau muốn vĩnh viễn cùng tỷ tỷ cùng một chỗ’ …”

Nước mắt lăn xuống đi, Hứa Kha hít mũi một cái, “Nhưng đột nhiên, từ một ngày nào đó bắt đầu, hứa tư giống như là biến thành người khác, nàng không còn thích ta… Không, nói xác thực hơn, nàng hi vọng ta đi chết, dùng các loại thủ đoạn, để trong nhà đoạn tuyệt với ta, thậm chí ngay cả ta hồn linh, đều giao cho nàng… Có thể thấy được trong mắt cha mẹ, hứa tư mới là nữ nhi của bọn hắn, mà ta chỉ là 1 cái, sớm đã bị vứt bỏ người.”

Hứa Kha cúi đầu, thanh âm cô đơn mà bình tĩnh, “Nhưng cũng tiếc, cuối cùng vẫn là ta sống xuống dưới, hứa tư nàng chết tại hôm nay.”

La Quan nói: “Đây không phải lỗi của ngươi.”

Hứa Kha xoa xoa khóe mắt, “Đúng, cái này dĩ nhiên không phải lỗi của ta, nhưng ta có lẽ nên trở về nhà một chuyến, đến hỏi hỏi một chút cha mẹ, vì cái gì…” Nàng thở ra một hơi, “Ta gọi Hứa Kha, là Tinh Thần cung ẩn tông đệ tử, về sau chúng ta chính là bằng hữu, đúng không “

La Quan gật đầu, “Đương nhiên.” Đây là so miệng an ủi, càng mạnh mẽ hơn gấp 10 lần, gấp trăm lần khẳng định, Hứa Kha trên mặt lập tức, lộ ra một vòng tiếu dung.

Sắc mặt nàng tái nhợt, nàng vành mắt đỏ đỏ, nàng cười bên trong mang nước mắt, nàng xúc động La Quan trái tim. Vô ý thức đưa tay, nhưng lại dừng lại, chỉ là đưa nàng muốn về nhà chuyện này, ghi tạc đáy lòng.

Mà lại, liên quan tới Hứa Kha, liên quan tới Phàn Nhạc, hắn cũng muốn biết, chuyện này rốt cuộc là như thế nào.

Đột nhiên “Răng rắc” một tiếng vang nhỏ, từ La Quan trong tay truyền ra, bao khỏa kia đạo nguyên quang cầu, lúc này rốt cục vỡ vụn.

Chém giết trong chiến trường, lập tức vang lên một tiếng, hưng phấn cười to, “Ha ha ha ha! Thời gian đến, đạo nguyên là ta!”

Trước một khắc, vừa đoạt được đạo nguyên tu sĩ kia, không có nửa điểm do dự, trực tiếp đem đạo nguyên dung nhập thể nội.

Ầm ầm ——

Khí tức của hắn, giờ phút này điên cuồng tăng vọt, vô hình lực trường khuấy động, đem điên cuồng chém giết mọi người đẩy lui. Bọn hắn từng cái, mặt lộ vẻ đắng chát, bất đắc dĩ… Chung quy, vẫn là thất bại a!

Mà cùng loại động tĩnh, lúc này ở mây xanh phía trên, liên tiếp phát sinh. Cướp đoạt đạo nguyên người, trực tiếp hoàn thành dung hợp, từng đầu đến đạt đến đại đạo thành hình, dẫn phát thiên tượng biến hóa, khiên động linh lực chấn động, hóa thành "Ầm ầm" triều tịch, càn quét thiên địa 4 phương.

Thanh thế doạ người.

"Ha ha! Thành, đến đạt đến đại đạo, đây chính là đến đạt đến đại đạo! Quả nhiên hoàn mỹ vô hạn, cùng ta tự thân phù hợp vô song!"

"Không uổng phí, ta áp chế tu vi gần 1,000 năm, rốt cục đợi đến hôm nay, cướp đoạt đạo nguyên, thành tựu đến đạt đến!"

"Hôm nay đại đạo thành tựu, chỉ cần bất tử, ngày sau vũ trụ tinh trong biển, tất có ta chi lưu ngấn!"

Từng tiếng kinh hỉ cười to, tại mây xanh phía trên quanh quẩn, nhiều năm chờ mong một khi được thành, bọn hắn kích động, vui vẻ, có thể nghĩ.

"Chúc mừng các vị đạo hữu!"

“Hôm nay, có nhiều đắc tội chỗ, còn xin đạo hữu rộng lòng tha thứ.”

“Chúng ta bên trong, khi lấy các vị vi tôn.”

Người bị thua nhóm, giờ phút này cố nén đắng chát, lên tiếng nói chúc.

Hứa Kha mỉm cười, chân thành nói: “La Quan, chúc mừng ngươi!”

Thu hoạch được đạo nguyên, thành tựu đến đạt đến, đây là tất cả mọi người, đều tha thiết ước mơ tạo hóa. Nàng mặc dù thất bại, nhưng nàng bằng hữu lại thành công, cái này cũng đáng được cao hứng, vui mừng.

La Quan đang muốn nói cái gì, đám người lại vang lên kinh nghi thấp giọng hô , dựa theo quá khứ lệ cũ, một khi đại đạo chi tranh kết thúc, bọn hắn lập tức liền sẽ bị truyền tống rời đi. Nhưng hôm nay, tựa hồ có chút không giống, bọn hắn thế mà còn lưu tại cái này, tình huống như thế nào

Bá ——

Rất nhanh, mọi người ánh mắt, liền tập trung ở 2 nơi —— La Quan cùng… Phàn Nhạc! Bởi vì, trong tay bọn họ đạo nguyên, sáng loáng còn tại kia, quang cầu trói buộc đã biến mất, 2 người này lại vẫn không dung hợp… Bọn hắn muốn làm cái gì ! Có lẽ, chúng ta còn có cơ hội ngắn ngủi kinh ngạc về sau, trong lòng mọi người lại nhịn không được, sinh ra mấy điểm dị niệm.

Phàn Nhạc mở miệng, “Ngươi quả nhiên biết.” Hắn nhìn xem La Quan, đôi mắt sáng rực, lại ảm đạm xen lẫn.

La Quan nói: “Ngươi cũng biết.”

Biết cái gì 2 người các ngươI đang nói cái gì câu đố người hết thảy đi chết!

Trong lòng mọi người phát điên, nếu không phải 2 người đều là nhân vật hung ác, đã sớm dạy bọn họ như thế nào làm người!

“Ta gọi Phàn Nhạc, La Quan, ngươi biết ta, đúng hay không” Phàn Nhạc đột nhiên mở miệng, chăm chú tiếp cận La Quan.

La Quan sắc mặt bình tĩnh, “Có biết hay không, có khác nhau sao “

Dù sao hôm nay, ngươi đều phải chết.

Phàn Nhạc nháy mắt liền minh bạch, La Quan ý tứ, hắn cất tiếng cười to, “Ha ha! Có ý tứ, thật sự có ý tứ!”

“Nhưng dạng này, mới càng thêm thú vị, không phải sao liền nhìn hôm nay, ngươi ta ai sống ai chết!”

Nói xong, hắn 5 ngón tay bỗng dưng nắm chặt.

Răng rắc ——

Trong tay hắn đạo nguyên, lại bị sinh sinh bóp nát, hóa

thành lưu quang, biến mất giữa thiên địa.

Một màn này, trực tiếp đem mọi người làm được, ý niệm đầu tiên là, cái này Phàn Nhạc điên…

Đạo nguyên!

Đây chính là, phóng nhãn vũ trụ, chỉ có mười phần đến đạt đến đạo nguyên, là vô số người cầu còn không được tạo hóa, ngươi cầm tới sau lại trực tiếp đánh vỡ dù là tận mắt nhìn thấy, giờ phút này mọi người vẫn cảm giác phải, không thể tưởng tượng nổi!

Nếu như ánh mắt có thể giết người, Phàn Nhạc bây giờ, đã sớm thủng trăm ngàn lỗ! Hỗn đản vương bát đản, ngươi không muốn, ngươi cho ta a… Lão tử hiện tại, thật muốn giết người!

Giờ phút này, trong lòng mọi người đang gầm thét.

Phàn Nhạc đối đây, căn bản không để ý tới, hắn ngửa đầu nhìn về phía thiên khung, ánh mắt dần dần nóng rực, yến tước sao biết chí hồng hộc !

Đến đạt đến đại đạo thật là tốt, nhưng còn chưa đủ tốt, hắn muốn là trong vũ trụ này, đứng đầu nhất đại đạo. Chỉ có như thế, mới có thể chèo chống hắn, từng bước một đăng lâm chí cao vô thượng!

Ầm ầm ——

Thiên khung phía trên dị tượng tái khởi, nháy mắt liền tách ra, mọi người ngưng tụ đại đạo, tạo thành thanh

thế. Tầng mây cùng nộ hải, thoải mái mãnh liệt, dần dần chìm xuống hóa thành 1 cái, “Ầm ầm” chuyển động vòng xoáy ——

Liền như, sẽ có thứ gì, từ trong đó giáng lâm!

Cái này… Đây là…

Mọi người trừng lớn mắt, mặt mũi tràn đầy rung động, nhất là vừa rồi dung hợp đạo nguyên mọi người, giờ phút này đột nhiên sinh ra, một phần mất mác mãnh liệt cảm giác. Liền như, ngay tại trong bất tri bất giác, bọn hắn bỏ lỡ một loại nào đó, cực trọng yếu cơ duyên.

Mà bây giờ, cơ duyên này ngay tại dưới mắt, sắp giáng lâm!

Nhưng thiên tượng mãnh liệt, mây như nộ hải, nhưng thủy chung kém một chút, giấu kín trong đó tồn tại, chậm chạp chưa chân chính giáng lâm.

‘Quả nhiên, đại đạo có linh, nó đã cảm nhận được hôm nay, nguồn gốc từ số mệnh chém giết… Số mệnh không đến, há lại sẽ giáng lâm…’

Phàn Nhạc hờ hững nói: “La Quan, ngươi còn tại chờ cái gì “

Bá ——

Giờ khắc này, tất cả ánh mắt, đều tụ đến.

La Quan nở nụ cười, đưa tay, “Hứa Kha, viên này đạo

nguyên về ngươi.”

“A… Ta không thể nhận, đây là ngươi đoạt đến… Ta… Ta không thể…” Hứa Kha trừng lớn mắt, nói năng lộn xộn.

La Quan lắc đầu, “Bỏ đến đạt đến, mới có thể tranh đoạt linh cơ, có bỏ mới có phải, đây là nhân quả mệnh số.” Đem đạo nguyên đập vào trên người nàng, “Trực tiếp dung hợp, liền chỉ coi mời ngươi, giúp ta một chuyện.”

Oanh ——

Đạo nguyên nhập thể, trực tiếp cùng Hứa Kha dung hợp, khí tức của nàng tăng lên điên cuồng, đến đạt đến đại đạo tại ngưng tụ.

Sau một khắc, bồ đề phía trên, thiên khung khuấy động biển mây chỗ sâu, đột nhiên truyền ra “Ầm ầm” tiếng vang.

Kia chuyển động tầng mây vòng xoáy, tại đạt tới cái nào đó cực hạn về sau, trực tiếp đứng im ——

Bành!

1 viên “Tinh”, từ đó giáng lâm.

Nó quang hoa sáng rực, xen vào hư ảo cùng chân thực ở giữa, phóng thích hào quang ngàn tỉ, tường thụy bốc hơi, chiếu rọi chu thiên 100,000 dặm.

Mọi người đôi mắt, giờ phút này bỗng dưng trợn tròn,

mặt lộ vẻ chấn kinh ——

Khi nhìn đến, viên này “Tinh” nháy mắt, như thiên địa tuyên cáo, tự nhiên mà vậy liền biết được gốc rễ chân.

Đây là, đại đạo linh cơ!

Viễn siêu đến đạt đến, chính là vô thượng đại đạo.

Tuy không càng nhiều giải thích, minh ngộ, nhưng chỉ câu này, liền đầy đủ.

Khó trách, Phàn Nhạc một tay, sắp tới đạt đến đạo nguyên bóp nát, La Quan đem đắc thủ đạo nguyên, chuyển tặng cho Hứa Kha.

Bọn hắn đã sớm biết, có đại đạo linh cơ tồn tại, có được bỏ chi, mới có tư cách tham dự, đại đạo linh cơ tranh đoạt.

Ngưng tụ đại đạo mấy người, con mắt một chút liền đỏ, 2 cái này tặc tử, thật sự là đáng chết!

—

—

—

Chương 1338 : Nát đạo giả

“Các vị!” Có người lên cao, nổi giận gầm lên một tiếng, “Ngươi ta hôm nay, đều bị lừa, cái gọi là đến đạt đến đại đạo, bất quá là cái ngụy trang.”

“Lớn nhất cơ duyên, là cái này đại đạo linh cơ, bây giờ nó đã giáng lâm, ngay tại ngươi ta trước mặt, hẳn là chúng ta cũng chỉ có thể, trơ mắt nhìn xem, nó bị người mưu hại mưu đoạt ta quyết không thể nhẫn!”

Đám người một trận xao động, đến đạt đến đại đạo là rất mạnh, nhưng cùng đại đạo linh cơ đối so, liền như bảo ngọc cùng ngoan thạch. Càng quan trọng chính là, theo bọn hắn nghĩ, mình cùng Phàn Nhạc, La Quan đồng dạng, đều đoạt được đạo nguyên. Chỉ vì, không biết trong đó nội tình, mới bỏ lỡ tạo hóa.

Đây là âm mưu, là tính toán!

Hiện tại, bọn hắn không có tư cách, tranh đấu đại đạo linh cơ… Vậy liền, giết chết 2 người này, có lẽ còn có biến số.

Mọi người ánh mắt, lập tức trở nên băng hàn, nguy hiểm.

La Quan đối Hứa Kha nói: “Chờ chút, ngươi cách xa một chút.”

Sau một khắc, một tiếng gầm nhẹ, tại mây xanh phía trên nổ tung, “Cút!” Nương theo lấy, là hừng hực nhiệt độ cao, cuồn cuộn quét ngang.

Phàn Nhạc xuất thủ, một tên kìm nén không được, hướng hắn tới gần tu sĩ, trở thành cái thứ 1 thằng xui xẻo. Bị biển lửa cuốn vào, phát ra kêu thê lương thảm thiết, hắn liều mạng giãy dụa lại không thể từ đó chạy ra.

Sống sờ sờ, bị đốt thành tro bụi!

Một màn này, chấn trụ lòng mang ý đồ xấu, tham niệm cấp trên mọi người, Phàn Nhạc nhìn cũng không nhìn bọn hắn một chút, nhanh chân mà tới.

“La Quan, đến chiến!”

Sát ý của hắn, lửa giận, đến từ số mệnh cháy bỏng, đã không kịp chờ đợi, muốn đem địch nhân giết chết.

Oanh ——

Đưa tay một nắm, bạo ngược biển lửa như cự thú, sát na bức lâm.

La Quan trực diện biển lửa, sáng rực nhiệt độ cao, làm hắn vô ý thức híp mắt, trong đó hàn mang lưu chuyển.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, trong một chớp mắt óng ánh kiếm quang, như cuồn cuộn giang hà vỡ đê, chém vào trong biển lửa. Lửa cùng kiếm va chạm, chém giết, bộc phát

ra đáng sợ khí tức, khiến nhìn thấy cảnh này mọi người, sắc mặt nhao nhao đại biến.

2 người này, trước đó lại vẫn che giấu thực lực!

Giờ phút này, biển lửa phần thiên chử hải, kiếm minh gào thét tung hoành, dù là cách một khoảng cách, vẫn làm bọn hắn lưng cứng ngắc.

‘Nếu ta đặt mình vào trong đó…’ chỉ là hơi động niệm, cái trán liền toát ra mồ hôi lạnh.

Kia lên cao gầm thét người, sắc mặt hơi cương, nhắm mắt nói: “Bất quá nhất thời chi dũng mà thôi! Ngươi ta cùng nhau tiến lên, 2 bọn họ tuy là 3 đầu 6 tay, cũng tuyệt khó ngăn cản!”

Trong lòng mọi người hơi định, ám đạo lời ấy không sai, 2 người này lợi hại hơn nữa, nhưng hôm nay muốn ăn một mình, cũng tuyệt đối không thể.

Phạm phải chúng nộ, chính là tự chịu diệt vong!

Đột nhiên, trong biển lửa, truyền đến Phàn Nhạc cười to, “La Quan, ta tất nhiên cùng ngươi, từng giao thủ qua… Kiếm của ngươi, ta cảm thấy rất quen thuộc… Đó là một loại khắc cốt minh tâm cảm giác, mang theo oán hận, phẫn nộ cùng không cam lòng, cho nên trận chiến kia, là ta bại, đúng không “

Hắn đang cười, nhưng thanh âm bên trong khàn giọng, băng lãnh, lại như như giòi trong xương, khiến người từ bản năng bên trong, sinh ra sợ hãi, tuyệt vọng.

La Quan trầm mặc.

Phần này trầm mặc, để Phàn Nhạc càng thêm phẫn nộ, hắn lại không biết, đến tột cùng xảy ra chuyện gì… Là những cái kia… Dẫn dụ mình sa đọa thanh âm sao ! Là bọn hắn động tay chân, lại hoặc là cái khác… Không trọng yếu, trọng yếu chính là Phàn Nhạc hiện tại vô song xác định, hắn muốn La Quan chết.

Triệt triệt để để!

Nhục thân, hồn phách, chân linh… Tất cả mọi thứ, đều bị đốt cháy không còn, hoàn toàn biến mất ở trong thiên địa, lại vô lưu ngấn.

Oanh ——

Phàn Nhạc quanh thân, kia khuấy động biển lửa, trong một chớp mắt biến thành màu trắng. Nhưng không có điểm ấm áp, tinh khiết chi ý, mà là một loại tĩnh mịch tái nhợt, đại biểu cho vô tận hủy diệt cùng giết chóc.

Đúng là hắn, hiến tế 1 viên tu chân tinh, đoạt ngàn tỉ sinh linh tính mệnh, hủy một phương mệnh số, khí vận, mới đến nam minh ly hỏa.

Giờ khắc này, mọi người im lặng!

Màu trắng biển lửa, chỉ một chút liền làm bọn hắn, sinh ra vô tận sợ hãi, tuyệt vọng, kia là căn bản là không có cách chống lại lực lượng. Dù là, bọn hắn đã dung hợp đạo nguyên, thành tựu đến đạt đến đại đạo, nhưng đối

mặt toà này tái nhợt biển lửa, vẫn như con kiến hôi.

Nguy hiểm mà trí mạng!

Tuyệt đối, không thể tới gần, tiếp xúc.

“Chết!”

Phàn Nhạc gào thét, nam minh ly hỏa bạo tẩu, khủng bố ngọn lửa trong chốc lát, đem giăng khắp nơi kiếm quang, đốt cháy trở thành hư vô.

La Quan đôi mắt, có trong nháy mắt thâm trầm, xa xưa tuế nguyệt trước ký ức, giờ phút này lại lần nữa hiển hiện.

Nam minh ly hỏa…

Năm đó cùng hôm nay, 2 nơi tràng cảnh, giống nhau chém giết, có lại chỉ có 1 người có thể còn sống sót.

Lần trước, người thắng là hắn, như vậy hôm nay à

La Quan có nháy mắt mờ mịt, lại tại sau một khắc, đôi mắt xanh minh.

Thật đáng sợ nam minh ly hỏa, lại trực tiếp ảnh hưởng, can thiệp hắn tâm thần, ý chí!

Nhưng cái này, lại làm cho La Quan đáy lòng, hiện lên cường đại tự tin —— nếu có vạn toàn nắm chắc Phàn Nhạc làm gì, đùa nghịch những thủ đoạn này.

Lúc trước, hắn có thể thắng, hôm nay đồng dạng có thể!

Ta có thể giết ngươi một lần, liền có thể giết ngươi lần thứ 2… Phàn Nhạc, ngươi là kẻ thất bại, liền làm diên tiếp theo kẻ thất bại vận mệnh.

Ông ——

Mũi kiếm xuất thủ, chỉ phía xa thiên khung.

Trước đó, là 1 ngôi sao rơi, đại biểu cho đại đạo linh cơ, mà bây giờ gió nổi mây phun, khuấy động không thôi thiên tượng ở giữa, lại có vô số tinh thần hư ảnh hiển hiện, vẩy xuống vô tận tinh huy.

Lấy ta kiếm, chấp trăng sao.

Một kiếm này, so trước đó mạnh hơn!

Đại khái, là cùng Bạch Ninh có quan hệ dù sao trước đây không lâu, Cửu Ương đế tinh một trận chiến, La Quan lấy tay trúng kiếm, tạm chấp tinh biển, hóa thành đại tinh đánh giết trận.

Từ đó vũ trụ tinh biển, cùng hắn ở giữa, liền có một tia liên quan. Dù là hôm nay Bạch Ninh không tại, cái này một tia liên quan cũng đầy đủ, khiến một kiếm này uy lực tăng vọt.

Tinh lạc như mưa, hào quang sáng chói, hóa thành giữa các vì sao, chém vào nam minh ly hỏa!

Năm đó, ta dùng cái này kiếm giết ngươi, hôm nay đồng

dạng có thể… Là một loại tín niệm, cũng là một loại trực giác, hắn cùng Phàn Nhạc chi chiến, bắt nguồn từ biển lửa cùng tinh thần, cũng sắp hết ngừng ở đây.

Oanh ——

Nam minh ly hỏa bạo tẩu, cùng tinh quang ở giữa dây dưa, chém giết, khí tức khủng bố giờ phút này, tăng vọt đâu chỉ gấp 10 lần.

Trong thoáng chốc, mọi người giờ phút này, như tại trong biển lửa, nhìn thấy 1 tôn khủng bố cự vật, nó triển khai 2 cánh, huyết hồng, bạo ngược đôi mắt, chính ngẩng đầu gắt gao, cùng vũ trụ tinh biển nhìn nhau. Mặc dù, loại này ảo giác thoáng qua liền mất, lại khiến cho mọi người, phía sau lưng mồ hôi thấu!

Kia lên cao gầm thét người, dưới chân một cái lảo đảo, chật vật rơi xuống, “Khụ khụ…” Hắn một trận kịch liệt ho khan, sắc mặt lúc xanh lúc trắng.

Đón lấy, xoay người mà lên, hét lớn một tiếng, “Phàn Nhạc, La Quan 2 vị đạo hữu, quả nhiên đương thời tuấn kiệt, chúng ta mẫu mực! Cái này đại đạo linh cơ, cũng chỉ có 2 vị, mới có tư cách thu phục, lấy dùng, tại hạ tâm phục khẩu phục, tuyệt không ý kiến!”

Mồ hôi lạnh, từng khỏa lăn xuống, trên mặt đất quẳng thành phấn vụn.

Hắn không muốn mặt sao chỉ là không có cách, 2 người này thực tế khủng bố, bây giờ triển lộ ra thực lực, giết hắn chỉ ở lật tay ở giữa. Không tranh thủ thời gian đổi

giọng, cúi đầu nhận sai, chẳng lẽ chờ bọn hắn trống đi tay đến, giết hắn trút giận không thành

Đáng sợ!

Thật sự là đáng sợ.

Tất cả mọi người là, cùng thế hệ bên trong người nổi bật, vì sao các ngươi như thế biến thái cái này trả lại không cho, người khác một điểm đường sống!

Không chỉ là hắn, mọi người tại đây, giờ phút này đồng thời tại kêu rên. Cái này đạp ngựa, còn thế nào tranh đoạt cho dù biết, đại đạo linh cơ là thiên đại tạo hóa, bây giờ đang ở trước mắt, nhưng ngươi tranh một chút thử một chút tin hay không 1 giây sau, liền để ngươi trực tiếp biến thành cặn bã !

Đúng lúc này, một thân ảnh, đột nhiên cất bước hướng về phía trước, tại ở gần biển lửa cùng tinh quang lúc, sắc mặt hắn trở nên tái nhợt.

Răng rắc ——

Một tiếng vang nhỏ, từ nó thể nội truyền ra, sau đó liền kia, điên cuồng tăng vọt, tăng lên khí tức, khiến trường bào khuấy động, tóc dài bay giương.

Đại đạo của hắn, nát!

Vừa mới ngưng tụ, giúp đỡ đột phá đến đạt đến đại đạo, chia năm xẻ bảy.

Nhưng người này trên mặt, lại lộ ra vui mừng, cười to, “Ha ha ha! Quả nhiên, đắc đạo mất nói, đồng dạng có thể thỏa mãn điều kiện.”

“Đại đạo linh cơ, chỉ hai vị tranh đoạt, không khỏi quá mức đơn điệu, liền lại thêm ta 1 cái.”

Đám người thất kinh, cũng có mặt người lộ chần chờ.

Cục diện trong lúc nhất thời, lâm vào tĩnh mịch.

Thứ nhất không nghĩ đến, mắt thấy Phàn Nhạc, La Quan chém giết, kinh khủng như vậy động tĩnh, lại còn có người dám đoạt thức ăn trước miệng cọp, xâm nhập trong đó.

Thứ 2, thì là kinh hãi tại, người này ngoan lệ, quả quyết!

Nát nói…

Đây cũng không phải là nói một chút mà thôi, một khi thương tới căn bản, chỉ sợ cả đời này, đều muốn bởi vậy hủy hết, lại vô đại đạo tiền đồ.

Mà lại, đây chính là đến đạt đến đại đạo a… Tuy nói cùng đại đạo linh cơ so sánh, đích xác tính không được cái gì, nhưng bản thân cái này đã là, thế nhân không dám tưởng tượng cơ duyên.

Cứ như vậy, nói hủy liền hủy, đi tranh 1 cái không xác định tương lai, dạng này đại giới tuyệt không phải người bình thường, dám can đảm mạo hiểm.

Hứa Kha một mặt lo lắng, nhìn về phía chiến trường bên trong, cứ việc La Quan giờ phút này, vẫn chưa rơi vào hạ phong. Nhưng trong lòng nàng, lại có thật không tốt dự cảm, kiềm chế mà uy nghiêm, như tiếp xuống đem phát sinh, không thể khống chế biến cố.

Nát đạo giả…

Có lẽ, cái này vẻn vẹn chỉ là vừa mới bắt đầu!

Đột nhiên, Hứa Kha biến sắc, chân linh cho cảnh cáo, nàng bỗng nhiên lách mình tránh né. Sau một khắc, nó lập thân chỗ, mặt đất xuất hiện 1 đầu đen nhánh vết rách, sâu không thấy đáy.

Tựa như là, bị một loại nào đó đáng sợ lợi khí chém qua!

Bá ——

Hứa Kha ngẩng đầu, nhìn về phía đối diện, mặt lộ vẻ giật mình, “Ngươi… Ngươi không chết…”

“Tỷ tỷ, ngươi còn sống, ta làm sao lại chết đâu.” Hứa tư mỉm cười mở miệng, nàng đoạn đi 2 tay, không ngờ sinh trưởng hoàn hảo, lại trên thân khủng bố thương thế, cũng tận số khôi phục.

Nếu không phải nàng váy dài, giờ phút này nhiều chỗ vỡ vụn, khó mà che lấp uyển chuyển cùng tuyết trắng, mặt ngoài còn dính nhuộm, chưa từng vết máu khô khốc, cơ hồ khiến người hoài nghi, vừa rồi hết thảy đều là ảo giác.

Nhưng lại tại, hứa tư đi tới phương hướng, mặt đất ngã mấy cỗ thi thể, đã bị hút khô huyết nhục, biến thành khủng bố thây khô.

“Tê —— “

“Nữ nhân này, lại vẫn còn sống!”

“Chu huynh, Chu huynh ngộ hại… Đáng chết, ta trước đó, lại nửa điểm cũng không phát giác!”

“Tinh Thần cung dự bị Thánh nữ, thế mà lại loại tà ác này bí pháp, nữ nhân này có vấn đề!”

Mọi người kinh hô, nhao nhao tránh lui.

Hứa Kha nhíu mày, “Ngươi muốn làm gì “

Hứa tư cười khẽ, “Tỷ tỷ a, ngươi thật tốt hung ác tâm, liền không thể ngoan ngoãn đi chết sao làm gì hành hạ như thế muội muội.”

“Được rồi, đã tỷ tỷ không muốn, vậy ta cũng chỉ có thể động thủ, lấy đi tỷ tỷ đại đạo…” Đắc đạo nát nói, nhưng phải tư cách.

Nhưng có được, nát chi, cũng chưa chắc liền nhất định, phải là chính mình đạo.

Câu nói này, nháy mắt nhắc nhở mọi người, một số người đôi mắt, trở nên tối nghĩa mà nguy hiểm.

“Ngươi không phải hứa tư… Ngươi, không phải muội muội ta!” Hứa Kha lạnh giọng nói: “Hứa tư ở đâu bên trong đem nàng còn cho ta!”

—

—

—

Chương 1339 : Quỷ dị mà khủng bố

Hứa tư lắc đầu, “Cái này còn trọng yếu hơn sao tỷ tỷ.”

Hôm nay, đại đạo linh cơ giáng lâm, nàng sớm thức tỉnh, đã vô ẩn tàng tự thân tất yếu.

Bá ——

Một bước phóng ra, hứa tư hóa thành bôi đen ánh sáng, nhào về phía Hứa Kha.

Nàng muốn chiếm cứ, đoạt xá, Hứa Kha nhục thân.

Hắc ám sát na giáng lâm, đem hứa tư cuốn vào trong đó, khuấy động như sôi nước, kia là đến từ Hứa Kha phẫn nộ cùng sát ý. Nhưng cái này cũng không hề có thể, cho hứa tư tạo thành tổn thương, thanh âm của nàng, xuyên thấu hắc ám mà đến, “Tỷ tỷ, vô dụng, ngươi làm gì phí công “

Bá ——

Nàng thân ảnh, tại Hứa Kha trước người ngưng tụ, dù là nàng đã ngưng tụ đại đạo, nhưng hôm nay tại hứa tư trước mặt, lại không nửa điểm sức phản kháng.

Thân thể, bị lực lượng đáng sợ giam cầm, chỉ đen tự tán dương tư thể nội bóc ra, lan tràn đến trên người nàng, liền muốn chui vào thể nội.

Sinh tử một đường lúc, “Ông” một tiếng kiếm minh vang lên, hứa tư sắc mặt biến hóa, thân ảnh bị bức lui, rơi vào Hứa Kha trên thân chỉ đen, bị đều chặt đứt.

“La Quan!”

Nàng thét lên, ánh mắt oán độc, phẫn nộ.

“Ngươi tự thân khó đảm bảo, còn muốn cứu nàng “

Hứa tư hận cực La Quan, nếu không phải hắn, Hứa Kha đã sớm chết, nàng cũng không đến nỗi rơi vào, trước đó thê thảm hạ tràng.

Hiện tại, lại tới hỏng nàng chuyện tốt!

“Tỷ tỷ, ta nhất định giết ngươi!”

Hứa tư thân ảnh bỗng dưng biến mất, biến thành đầy trời chỉ đen, điên cuồng phóng tới Hứa Kha. Nàng, là nàng mệnh số không trọn vẹn, cũng là một mực đến, nuôi dưỡng ở bên người thể xác.

Đoạt xá Hứa Kha, không chỉ có thể trực tiếp, cầm tới đến đạt đến đại đạo, càng có thể làm thực lực bản thân phóng đại.

Sau một khắc, vô tận tinh quang vẩy xuống, lại chưa từng lại ngưng tụ làm kiếm ảnh, mà là trực tiếp bốc cháy lên, hừng hực tinh diễm, là cùng nam minh ly hỏa, hoàn toàn khác biệt 2 loại đốt cháy. Nhiễm tại chỉ đen phía trên, liền nhanh chóng hướng ngoại khuếch tán, lan tràn,

tựa như là, 1 con mở ra miệng lớn, cũng không truy cầu lập tức giết địch, mà là muốn đem đối phương, cho triệt để nuốt vào.

Hứa tư có thể nhân cơ hội này, giết chết Hứa Kha, nhưng nàng cũng sẽ bị tinh diễm thôn phệ, lại khó thoát thân, “Đáng chết! La Quan, đợi ta hôm nay, cầm tới đại đạo linh cơ về sau, chắc chắn ngươi chém thành muôn mảnh!”

Thét lên bên trong hứa tư bị ép dừng tay, nàng còn có át chủ bài, nhưng hôm nay thế cục, nàng đã ngửi được không đúng, tuyệt không nguyện hiện tại để lộ.

Bá ——

Nàng thân ảnh, nhào về phía một vị khác, đã ngưng tụ đại đạo tu sĩ.

Tạm thời tránh mũi nhọn , chờ đợi thời cơ.

Hôm nay, vô luận La Quan hay là Hứa Kha, nàng cũng sẽ không bỏ qua.

“A!” Bị tập kích tu sĩ, hét thảm một tiếng, mặt mũi tràn đầy kinh sợ.

Hắn đã là Đại Đạo cảnh, giờ phút này quanh thân đại đạo hào quang bắn ra, lại nửa điểm không thể ngăn cản, đến từ chỉ đen điên cuồng ăn mòn.

Chui vào huyết nhục, từng bước xâm chiếm hồn phách, mẫn diệt nó chân linh…

“Cứu ta! Cứu ta!” Trong miệng người này, tru lên không ngừng, nhưng đi theo nó bên người mấy người, lại mặt mũi tràn đầy hoảng sợ thoát đi.

Cái này chỉ đen, thực tế quỷ dị, khủng bố, Đại Đạo cảnh đều không thể ngăn cản, huống chi bọn hắn.

Từ giờ khắc này, thế cục loạn!

Trước có nát đạo giả, nát nói lên trời, gia nhập đại đạo linh cơ tranh đoạt, lại có hứa tư ăn mòn một vị khác Đại Đạo cảnh, muốn đoạt bỏ về sau, lại lấy cạnh đoạt tư cách.

Nguyên lai, 1 bước này thật được phải thông.

Lại có người, đem ánh mắt chuyển hướng, cái khác ngưng tụ đại đạo người.

“Các ngươi muốn làm cái gì ta đã ngưng tụ đại đạo, thực lực tăng vọt, lúc này liền muốn rời khỏi.”

“Ai dám ngăn ta, chết!”

Oanh ——

1 vị ngưng tụ đại đạo người, phóng lên tận trời, muốn rời đi Bồ Đề sơn.

Nhưng rất nhanh, sắc mặt hắn đại biến, phiến thiên địa này, lại bị lực vô hình bao trùm, giống như là lấp kín không nhìn thấy tường thành, đem tất cả mọi người

giam ở trong đó, căn bản không thể rời đi.

“Đáng ghét! Phá cho ta!”

Trong tiếng gầm rống tức giận, người này 1 quyền đánh ra, lực lượng cường đại đánh vào trong đó, lại như trâu đất xuống biển, chưa từng nhấc lên nửa điểm gợn sóng.

Mồ hôi lạnh, tại nó thái dương xuất hiện, ướt nhẹp tóc.

Vừa rồi, bị xung quanh ánh mắt khóa chặt lúc, người này trong lòng ở giữa, sinh ra mãnh liệt bất an.

Chân linh đang sợ hãi, thét lên!

Hắn không nghĩ ra, vì cái gì một đám kẻ thất bại, lại sẽ mang lại cho hắn, mãnh liệt như thế cảnh giác, bất an.

Rõ ràng, hắn cao hơn một bậc, cướp đoạt đạo nguyên, thuận lợi trở thành Đại Đạo cảnh, thực lực viễn siêu mọi người. Nhưng hết lần này tới lần khác, giờ phút này bọn hắn mới càng giống là, đáng sợ huyết tinh kẻ săn mồi!

“Đã đi không nổi, vậy cũng chớ đi.” Một thanh âm, đột nhiên ở bên tai vang lên, “Vị đạo hữu này, mời mượn ngươi đại đạo dùng một lát.”

Bá ——

Người này bỗng nhiên quay người, lại phát hiện một thân ảnh, tại không phát giác gì tình huống dưới, đã gần đến đến trước người.

Đối phương đôi mắt, băng lãnh, hờ hững bên ngoài, lại lộ ra mấy điểm quỷ dị khô héo!

Trái tim bỗng dưng co vào, cái này ngưng tụ đại đạo người, gầm thét một tiếng, “Muốn chết!”

Hắn nhất định phải dùng hét lớn, đến cho mình đề chấn sĩ khí.

Nếu không, chỉ là bị cái này một đôi tròng mắt khóa chặt, lại cơ hồ khiến hắn, mất đi sức chống cự.

Oanh ——

Đại đạo hào quang bộc phát, đem đối phương cuốn vào trong đó, cũng làm cho cặp kia khô héo đôi mắt, bị che kín không gặp.

Hô ——

Cái này ngưng tụ đại đạo người, trong lòng hơi lỏng, nhưng lại tại lúc này, “Phốc” một tiếng vang trầm, trực tiếp ở bên tai vang lên. Hắn cúi đầu, liền thấy lồng ngực chỗ, đã bị một cánh tay xuyên thủng, kia 5 ngón tay ở giữa còn cầm, 1 viên khiêu động trái tim.

Theo nó co vào, **, máu tươi tùy ý bắn tung toé…

‘Ta rõ ràng thắng… Ta là Đại Đạo cảnh… Ta vì cái gì… Sẽ chết…’ ý thức nhanh chóng hôn mê, bị hắc ám thôn phệ.

Là bởi vì, hắn bị xé nứt, không chỉ lồng ngực, còn có

hồn phách, chân linh.

Ừng ực ——

Ừng ực ——

Quỷ dị đáng sợ nuốt âm thanh, ở đây trong thân thể vang lên, kia xuyên qua nó thân thể cánh tay, lại giống như là đáng sợ giác hút. Ngay tại cướp đoạt, thôn phệ, thuộc về hắn hết thảy, cuối cùng liền chỉ còn lại có tầng 1, nhẹ nhàng da người, treo ở trên tay hắn.

Cặp kia khô héo đôi mắt, nhan sắc càng phát ra thâm trầm, lộ ra mấy điểm khô mục cùng không rõ, còn có nồng đậm, khó mà che giấu tuế nguyệt khí cơ… Liền tựa hồ, cái này hai con mắt chủ nhân, đã ở toà này vũ trụ ở giữa, sống sót vô tận tuế nguyệt.

“Ai…”

Trong miệng hắn, phát ra khẽ than thở một tiếng, hình như có mấy điểm bất đắc dĩ, lại có một chút thổn thức, “Giấu lâu như vậy, nếu ngay cả đại đạo linh cơ giáng lâm, cũng không dám buông tay đánh cược một lần, còn có cái gì ý tứ “

“Thành công, lớn không được bỏ qua một thế này, mang theo đại đạo linh cơ luân hồi, tương lai vẫn có vô hạn khả năng. Thất bại, hắc… Khó mà nói a…”

Nói nhỏ bên trong, người này phóng lên tận trời.

Răng rắc ——

Nó thể nội, truyền ra nhẹ vang lên, cướp đoạt đến đại đạo, trực tiếp vỡ nát.

Ầm ầm ——

Nát đạo ba động, càn quét giữa thiên địa, dẫn phát mới thiên tượng biến hóa, mà người này khí tức, cũng lấy kinh người biên độ tăng vọt!

“Đại đạo linh cơ cạnh đoạt, nên có ta một chỗ cắm dùi!”

Mà hứa tư giờ phút này, cũng lấy hoàn thành đoạt xá, bị chỉ đen thôn phệ vị kia Đại Đạo cảnh, thân hình, tướng mạo nhanh chóng biến hóa. Cuối cùng trở thành, hứa tư bộ dáng, liền tựa như cả người hắn, chỉ là bị thay thế đi, như vậy thủ đoạn khiến người gan hàn.

“La Quan, ta muốn ngươi chết!”

Giờ phút này mây xanh phía trên, theo đại đạo linh cơ giáng lâm, thế cục đột biến, đã có 5 người xâm nhập cạnh đoạt.

Nhưng cái này, còn không phải kết thúc…

Oanh!

Lại có 1 người, trực tiếp nát nói, phóng lên tận trời.

Vị thứ sáu.

Mà cái khác ngưng tụ đại đạo người, thì lâm vào vi sát

chi trung, người xuất thủ đều quỷ dị khó lường, cùng lúc trước khí tượng hoàn toàn khác biệt —— quỷ dị mà khủng bố.

Liền như, cho tới giờ khắc này, bọn hắn mới rút đi ngụy trang, lộ ra chân thân!

—

—

—

Chương 1340 : Lôi đình!

La Quan cảm thấy Mặc Di gia hỏa này, khẳng định là bị lừa, vũ trụ ý chí căn bản, liền không nghĩ tới muốn thả hắn 1 ngựa.

Cái gọi là đại đạo chi tranh…

Hắc!

Các ngươi quản cái này gọi đại đạo chi tranh cẩu thí!

Không trách hắn không giữ được bình tĩnh, trực tiếp bạo nói tục, thực tế cục thế trước mắt, quá mức kinh dị, doạ người. Phàn Nhạc đủ mạnh đi nhưng hắn bây giờ, tại những này nát đạo giả, đoạt đạo giả trước mặt, căn bản cũng không tính là gì.

Lấy hôm nay mọi người tại đây thân phận, càng 1 cảnh mà chiến rất bình thường, càng 2 cảnh cũng nói còn nghe được, dù sao đều là thiên kiêu.

Nhưng bây giờ khí thế kia, thủ đoạn này, bỉ ngạn cảnh đều là cặn bã! Chân Thần, hoặc thần tướng… Thậm chí càng mạnh! Mà lại cái này chưa hẳn, chính là bọn hắn ranh giới cuối cùng.

Có lẽ, chân chính đại đạo chi tranh, hiện tại mới bắt đầu.

La Quan lấy cái gì tranh dựa vào đầu sắt sao !

Hứa tư đôi mắt băng hàn, đưa tay chỉ đen như thác

nước, sát cơ thấu xương.

Ngăn không được.

Oanh ——

La Quan 1 kiếm chém xuống, cuồn cuộn kiếm quang, càn quét mà ra. Đón lấy, không chút do dự quay người, “Bá” một chút thân ảnh biến mất, lại xuất hiện lúc đã giữ chặt Hứa Kha.

“Đi!”

Quát khẽ bên trong, 2 người bay thẳng dưới núi.

Sau người, kiếm quang vỡ nát, hứa tư từ đó đi ra, nhìn về phía 2 người bóng lưng, cười lạnh nói: “Các ngươi trốn được sao “

Giờ phút này mây xanh phía trên, đã bị khí tức khủng bố bao trùm phong tuyệt trong ngoài, nói linh tranh đoạt kết thúc trước, ai cũng đừng nghĩ rời đi.

La Quan thở sâu, người khác không được hắn chưa hẳn không thể, dù sao hắn là từ phía sau núi mà đến, một đường thẳng tới đỉnh núi.

Mà lại vừa rồi lúc giao thủ, có người mượn cổ lão thần chỉ chi lực, muốn lấy sông núi địa mạch trấn áp hắn, lại bị tại chỗ lọt vào phản phệ…

La Quan có thể cảm nhận được, ngọn núi này, đối với hắn che chở, thân cận.

Mây xanh đang ở trước mắt!

Ba ——

Một tiếng vang nhỏ, như đụng nát 1 viên bọt khí, La Quan ánh mắt sáng lên, quả nhiên cái này phong cấm bình chướng, đối với hắn cũng vô tác dụng.

Nhưng rất nhanh sắc mặt hắn khẽ biến, một cỗ cường đại lực lượng, đem hắn ngạnh sinh sinh giữ chặt, quay đầu liền thấy Hứa Kha mặt lộ vẻ thống khổ.

Nàng bị trấn áp, không cách nào thoát đi.

Cảm thụ được, cấp tốc bức lâm sát ý, Hứa Kha dùng sức tránh thoát, “Ngươi đi trước!” Buông tay nháy mắt, mây xanh một trận khuấy động, đem La Quan thân ảnh bao phủ.

Oanh ——

Lực lượng kinh khủng trấn áp Hứa Kha, chỉ đen như vật sống, quấn quanh đến trên người nàng.

“Tỷ tỷ, chúng ta làm giao dịch, có được hay không ngươi hướng hắn cầu cứu, chỉ cần hắn trở về, ta cam đoan không giết ngươi, như thế nào “

Hứa tư nhẹ giọng mở miệng.

Hứa Kha lớn tiếng nói: “La Quan, ngươi đi mau, không cần quản ta!” Nàng ngẩng đầu, “Hôm nay bất luận như

thế nào, ngươi đều sẽ giết ta, không phải sao “

Hứa tư lắc đầu, “Tỷ tỷ, ngươi hôm nay, đột nhiên thông minh rất nhiều… Nhưng tử vong, có đôi khi cũng không đáng sợ, đáng sợ là muốn chết không xong…” Chỉ đen trực tiếp, chui vào Hứa Kha thể nội, thân thể nàng bỗng dưng cứng ngắc, sắc mặt trở nên tái nhợt.

“Cái này đều có thể nhịn xuống, không phát ra tiếng kêu thảm sao tỷ tỷ, người này là ai a trước đó, muội muội cũng không biết hắn tồn tại đâu… Xem ra tỷ tỷ trên người ngươi, còn ẩn giấu đi rất nhiều bí mật… Nhưng tỷ tỷ, ngươi như thế vì hắn, hắn cũng không để ý ngươi, thật liền tự mình trốn, ngươi tiếp nhận đây hết thảy, đáng giá không “

Chỉ đen như vật sống, tại huyết nhục phía dưới xuyên qua, sâu thực cốt tủy thẳng đến hồn phách, mang đến người thường không thể tưởng tượng thống khổ.

“A!” Hứa Kha nhịn không được, phát ra tiếng kêu thảm, “Giết ta! Giết ta!”

Mây xanh bên trong, chỉ cách một chút, lại như thiên nhai hoành cách, cả 2 ở vào thế giới khác nhau. La Quan có thể rõ ràng, nhìn thấy Hứa Kha bộ dáng, nghe tới nàng kêu thảm, hắn nhắm mắt lại lại mở ra, xoay người rời đi.

Hứa tư là cố ý, muốn buộc hắn trở về, nhưng mây xanh phía trên chém giết, đã vượt qua hắn cực hạn chịu đựng.

Sẽ chết!

Đang chịu chết cùng cầu sinh ở giữa, La Quan lựa chọn cái sau, hắn làm như vậy đúng, chỉ có còn sống mới có thể vì Hứa Kha báo thù.

Một bước, 2 bước, 3 bước…

La Quan đột nhiên dừng lại, trầm mặc mấy hơi, “Ta khẳng định là điên…”

“Vậy liền, triệt để điên một trận!”

Bá ——

Hắn quay người, phóng tới mây xanh phía trên.

Phía sau núi, chân dung trước, áo bào tím tu sĩ cười to, “Ha ha! Ta liền biết, sư tôn tuyệt sẽ không nhìn lầm người, tiểu sư đệ nên, là ta bồ đề một mạch.”

“Biết chết hướng chết, sao mà không dễ… Tiểu sư đệ, hôm nay lại buông tay một trận chiến, tung xuyên phá trời đi, lại như thế nào “

Hắn phất tay áo vung lên, mây xanh ở giữa, bước nhanh mà đi La Quan, thể nội đột nhiên truyền ra “Răng rắc” một tiếng, hình như có thứ gì vỡ vụn.

Hứa tư lắc đầu, “Xem ra, là thật trốn… Quả nhiên, thế gian này nam tử, không một người có đảm đương, đều là bạc tình bạc nghĩa hạng người.”

“Nếu như thế, tỷ tỷ ngươi cũng không có, còn sống tất yếu…” Nàng đôi mắt băng hàn, trong lòng sát cơ như nước thủy triều.

Hứa Kha nói không sai, hôm nay bất luận như thế nào, nàng đều phải chết.

La Quan!

Tung hôm nay, để ngươi may mắn đào thoát, đợi hắn ngày ta cũng tất yếu, đưa ngươi chém thành muôn mảnh. Phất tay áo ở giữa, chỉ đen nháy mắt nắm chặt, giống như là khủng bố rễ cây, liền muốn đem Hứa Kha thôn phệ trống không.

Đúng lúc này, mây xanh kịch liệt khuấy động, một thân ảnh nhảy ra, huy kiếm chém xuống.

Đôm đốp ——

Lôi quang sát na bạo liệt, như tấm lụa, triều cường, càn quét 4 phương.

“La Quan!” Hứa tư ánh mắt sáng lên, “Ngươi lại không có trốn, tốt, tốt!”

Niềm vui ngoài ý muốn.

“Vậy liền cùng ta cái này tỷ tỷ, cùng chết đi!”

Oanh ——

Chỉ đen phô thiên cái địa.

Sau một khắc, lôi quang cuốn vào chỉ đen, tiếng bạo liệt bên trong, một mảnh khét lẹt.

“A!” Hứa tư thét lên, “Không có khả năng, bằng thực lực của ngươi, có thể nào làm tổn thương ta “

Sắc mặt nàng trắng bệch, mặt ngoài thân thể, hiển hiện sét đánh vết tích, như kia chỉ đen cùng nó bản thể ở giữa, có thiên ti vạn lũ quan hệ.

Nhưng lôi thác nước cuồn cuộn, như ông trời chi nộ, thế như chẻ tre!

Hứa tư mặt ngoài thân thể, huyết nhục khét lẹt, thành than, một mảnh huyết tinh, đáng sợ. Nàng kêu thảm bên trong, một đôi tròng mắt đột nhiên, biến thành quỷ dị ám kim sắc.

“Đêm nhện mẫu, vạn thế bất diệt!”

“La Quan, bằng ngươi muốn giết ta hôm nay, ta liền nuốt sống ngươi!”

Chỉ đen trống rỗng sinh ra, hiện ra tầng 1 thâm trầm kim sắc, xen lẫn thành kén, đem hứa tư cuốn vào trong đó, càng thêm lôi đình chi nộ toàn bộ ngăn cách.

Rất nhanh, kén hóa thành tro bụi, hứa tư bị thương đều khôi phục, da trắng mỹ mạo, một đôi ám kim sắc con ngươi, uy nghiêm, cao quý không thể xâm phạm.

“Chết!”

Bá ——

Hắc kim tơ nhện nổ bắn ra, xuyên qua lôi đình, không gây tổn hại nửa điểm. Thậm chí, lại có khủng bố nuốt âm thanh, ở trong sấm sét vang lên.

Ừng ực ——

Ừng ực ——

Hình như có vô số miệng lớn mở ra, cướp đoạt, thôn phệ lôi đình!

Tơ nhện vô số tùy ý lan tràn, lại lần nữa kết kén, càng đem La Quan cùng đầy trời lôi thác nước, đều cùng nhau cuốn vào.

“Đêm nhện mẫu!”

“Đúng là nàng!”

“Nguyên lai, độc phụ này cũng không chết…”

Trong lúc nhất thời, mây xanh phía trên, đông đảo ánh mắt trông lại, trong đó một chút mặt lộ vẻ kinh ngạc, cảnh giác, đã phân biệt ra hứa tư nền móng.

‘Có thể ép đêm nhện mẫu hiển lộ chân thân, cái này La Quan lôi đình chi lực, coi là thật khủng bố. Nhưng bây giờ, đã bị nuốt vào nhện kén bên trong, chính là thập tử vô sinh.’

Đêm nhện mẫu lấy đêm quan danh, mạng nhện kết kén phía dưới, nhật nguyệt vô quang, vạn vật thất sắc.

Đều thành xương khô!

‘Cái này La Quan, có thể chạy ra mây xanh phía trên, nên có mấy chia tay đoạn, đáng tiếc không biết tự lượng sức mình, càng bị nữ sắc choáng váng đầu óc. Vốn đã thoát thân, nhưng lại vòng trở lại chủ động chịu chết, coi là thật buồn cười!’

‘Muốn chết phải chết, dưới Hoàng Tuyền, cũng có thể đối đầu số khổ uyên ương.’

Chỉ có Phàn Nhạc, tại nam minh ly hỏa bao vây phía dưới lộ ngưng trọng, hắn cũng không cho rằng La Quan sẽ chết tại, đêm nhện mẫu trong tay.

Không có đạo lý, chỉ là một loại trực giác mãnh liệt!

“La Quan!”

Hứa Kha kêu to, trong đầu, đột nhiên hiển hiện một chút hình tượng.

Mơ hồ không rõ, nhưng mỗi 1 cái hình tượng bên trong, đều có cùng một khuôn mặt. Cặp con mắt kia, nàng sẽ không nhận lầm, chính là người trước mắt.

Là La Quan! Là hắn!

Ta quả nhiên, là quên đi hắn.

Ngày hôm nay, hắn vì cứu ta, sẽ chết.

“Không!”

Bi thương cùng thống khổ, phô thiên cái địa mà đến, nước mắt rơi như mưa.

Đột nhiên, mặt mũi tràn đầy cười lạnh hứa tư, sắc mặt bỗng dưng đại biến.

“Không có khả năng!”

Sau một khắc, hắc kim kết kén nội bộ, truyền ra “Răng rắc” “Răng rắc” âm thanh.

Đón lấy, từng đầu khe hở, bị sinh sinh xé mở.

Vô tận lôi đình, như thiên hà treo ngược, mang theo vô tận hủy diệt, bạo ngược khí tức, mãnh liệt mà ra.

“Oa!”

Hứa tư một ngụm máu tươi phun ra, mặt ngoài thân thể, nháy mắt từng khúc vỡ nát. Càng kinh khủng chính là, mỗi một vết thương ở giữa, đều có lôi quang đang nhảy vọt, phá hủy nó sinh cơ.

Bóng ma tử vong, như triều cường càn quét.

“Nhện mẫu pháp tướng, hàng thế!”

Nàng thét lên, không gian chấn động, có Tà thần hư ảnh hiển hiện.

Rõ ràng là 1 tôn, bụng có bát túc, đỉnh lấy 1 viên mỹ nhân đầu lâu màu đen nhện, nó giáp xác mặt ngoài, vô số quỷ dị hoa văn xen lẫn, chỉ liếc nhìn lại, tâm thần ở giữa liền bị sợ hãi, hỗn loạn, hủy diệt, tử vong bao phủ.

Bá ——

Giờ phút này 6 con mắt kép mở ra, đều trình ám kim băng lãnh hờ hững, một cỗ hủy diệt khí cơ, từ nhện mẫu pháp tướng thể nội bộc phát.

Nhện mẫu pháp tướng, khóa chặt La Quan!

Lấy hắn làm trung tâm, tránh thoát trấn áp, mãnh liệt mà ra lôi đình, mặt ngoài đột nhiên nhiều, tầng 1 không rõ xám trắng.

Sau đó, hết thảy đứng im!

La Quan cùng lôi đình đều thành xám trắng, tựa như là tượng đá, bị rút lấy, cướp đoạt, tất cả tươi sống cùng sinh cơ.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, vang vọng mây xanh phía trên.

“Thanh Tiêu ngự lôi, dẹp yên tà ma!”

Theo quát khẽ, nhện mẫu pháp tướng 6 con mắt kép, đồng thời bạo liệt. Một tiếng thê lương tru lên, vang lên bên tai mọi người, pháp tướng tùy theo vỡ nát.

Xám trắng chôn vùi, lôi đình tái khởi, hứa tư mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, “Ngươi như giết ta, Hứa Kha cũng sẽ chết!”

“A!”

Chui vào thể nội chỉ đen, điên cuồng phun trào, Hứa Kha trên mặt vui mừng, trực tiếp biến thành thống khổ.

Ầm ầm ——

Vô tận lôi đình, quay chung quanh quanh thân ở giữa, La Quan ngự lôi mà đến, huy hoàng như thiên thần, “Thả người, có thể tha cho ngươi khỏi chết.”

“Ta không tin ngươi!” Hứa tư thét lên, “Ta phải lớn nói chi linh, ngươi đi đoạt đến cho ta, ta liền thả Hứa Kha!”

La Quan thực lực, để nàng sợ hãi.

Nhưng tương tự, cũng làm cho nàng tham lam… Coi trọng Hứa Kha tốt! Lên mặt nói chi linh đến đổi.

La Quan một nắm, lôi đình ngưng tụ đại thủ, trấn áp hứa tư.

“Ngươi làm cái gì ta nếu có sự tình, Hứa Kha hẳn phải chết!”

“Bản tọa không nhận uy hiếp!”

Ầm ầm ——

Vô tận lôi đình, đánh vào trong cơ thể nàng, hứa tư mắt lộ điên cuồng, “Vậy liền cùng chết!”

Nhưng rất nhanh, nàng liền trừng lớn mắt, “Không có khả năng… Ngươi lôi đình… Có thể hủy diệt ta bản nguyên… Tha mạng! Cầu ngươi tha ta…”

Lôi đình tứ ngược, hứa tư thân thể, biến thành tro tàn.

Chui vào Hứa Kha thể nội chỉ đen, từng khúc vỡ nát, hóa thành bột mịn.“Ai, một lời khó nói hết, khôi phục đổi mới các huynh đệ!”

—

—

—

Chương 1341 : Tôn ý ta, trấn 4 phương

La Quan đưa tay, đem Hứa Kha ôm vào lòng, “Yên tâm, không có việc gì.”

“La Quan…” Hứa Kha nước mắt rơi như mưa, “Thật xin lỗi, ta đem ngươi quên, vì sao lại dạng này, ta thật không biết… Thật xin lỗi…”

La Quan nhìn xem con mắt của nàng, “Đây không phải lỗi của ngươi, trọng yếu nhất chính là, ta lại tìm đến ngươi.”

Ngẩng đầu nhìn về phía Phàn Nhạc, có lẽ từ đối phương trên thân, hắn có thể tìm tới đáp án.

Đột nhiên một vòng rung động, từ đáy lòng bộc phát, như muốn phát sinh, một loại nào đó cực đáng sợ sự tình.

La Quan ngẩng đầu nhìn về phía thiên khung phía trên, lúc này thiên tượng kịch biến, vô số mây đen trống rỗng mà sinh, đan vào một chỗ, như đại mạc, nghịch chuyển âm dương!

Trời tối.

Đưa tay khó gặp 5 ngón tay, tùy theo mà đến, là vô tận kiềm chế, sợ hãi.

‘Hạo kiếp sắp tới…’

La Quan trái tim co rụt lại, sinh ra minh ngộ —— đến đạt đến đại đạo, chính là vũ trụ ban ân, mọi người tùy ý tổn hại cử chỉ, đã làm tức giận vũ trụ ý chí.

Cho nên, thiên tượng chi biến, chính là vũ trụ hàng phạt!

Sau một khắc, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, đen nhánh màn trời ở giữa, chướng mắt lôi quang bộc phát.

Ức vạn đạo lôi đình, hóa thành lôi bạo, sáng rực lôi quang tứ ngược, chiếu sáng thiên địa thập phương, cùng từng trương kinh hãi khuôn mặt.

“Đáng chết! Là vũ trụ hàng phạt!”

“Tổ nguyên kiếp lôi!”

“Ngăn không được, sẽ chết!”

Sát na, lôi bạo giáng lâm, đem nát nói, đoạt nói, bỏ nói, đắc đạo mọi người, đều bao phủ.

Nát nói, đoạt đạo giả, không cần nhiều lời.

Bỏ đạo giả, như La Quan, vũ trụ ban ân đạo nguyên, vứt bỏ như giày rách, là đại tội, khi trọng phạt!

Đắc đạo người, như Hứa Kha, không nên được mà có được, cũng phải bị phạt.

“Tản ra! Ngươi ta tập hợp một chỗ, thì hàng phạt chi lực

tăng gấp bội!” Trong tiếng gầm rống tức giận, vị thứ 1 nát đạo giả, thân ảnh nhanh lùi lại.

Những người còn lại, cũng nhao nhao tứ tán.

Tiếp theo, bị lôi bạo nuốt hết, cuốn vào, “Ầm ầm” nổ vang rung trời, trong không khí tràn ngập, vô tận hủy diệt khí cơ.

Chưa bị hàng phạt mọi người, hoảng sợ tứ tán, tránh né trong góc, sợ bị cuốn vào trong đó.

Giờ phút này, từng đôi đôi mắt trợn tròn, tràn đầy chấn kinh, hãi nhiên ——

Cái này… Đây quả thật là… Cùng bọn hắn cùng thế hệ người cạnh tranh

Tê!

Khác không nói đến, chính là cái này lôi bạo chi uy, bọn hắn đừng nói ngăn cản, sợ là bị cuốn vào nháy mắt, liền muốn thành tro tàn. Nhưng bọn hắn có thể đối kháng lôi bạo, dù đau khổ chèo chống, nhưng giữa lẫn nhau chênh lệch, đã vượt qua tưởng tượng.

Là ta ếch ngồi đáy giếng, không biết chân chính thiên kiêu, hay là những người này, đều đạp ngựa có lai lịch khác ! Mọi người hoảng sợ, mờ mịt lúc, vô trong lúc vô tình phát hiện, trên trời rơi xuống lôi bạo bên trong, có một chỗ phá lệ sáng tỏ, chướng mắt. Đó là bởi vì, càng nhiều lôi đình chi lực, đánh phía cùng một chỗ.

Lôi bạo như trời nghiêng, gào thét không chỉ!

Hứa Kha sắc mặt trắng bệch đôi mắt hoảng sợ, nàng là vũ trụ hàng phạt, lịch kiếp người 1 trong, có thể rõ ràng cảm nhận được, lôi bạo bên trong lực lượng hủy diệt. Nếu không phải La Quan phía trước, dốc hết sức chống được vũ trụ hàng phạt, nàng sớm tại lôi bạo bên trong, bị trực tiếp trấn sát.

'Là ta liên lụy hắn…' vừa rồi, mọi người gầm thét, tứ tán, nàng để ở trong mắt, biết 2 người cùng một chỗ hậu quả.

La Quan rất mạnh, nhưng sức một mình, làm sao có thể đối kháng, vũ trụ ý chí hàng phạt… Càng hỏng bét chính là, hoặc là phát giác được La Quan che chở hành vi, lôi bạo không ngừng hội tụ, uy lực trở nên càng ngày càng mạnh.

'Hắn sẽ không lui ra phía sau!'

'Cho dù chết, cũng sẽ ngăn tại ta trước người…'

Đây là một loại, dự cảm mãnh liệt, nhìn qua trước mắt thẳng tắp, kiên nghị bóng lưng, Hứa Kha trong lòng ở giữa tràn ngập ấm áp.

Tựa hồ, liền ngay cả vũ trụ hàng phạt lôi bạo, cũng sẽ không tiếp tục đáng sợ.

'Chỉ cần ta chết, vũ trụ hàng phạt liền sẽ, khôi phục lại bình thường trình độ, lấy La Quan thực lực, nhất định có thể ngăn cản.'

Hứa Kha trong mắt, hiển hiện một tia không bỏ, rất nhanh lại bình tĩnh lại.

Nàng đưa tay, chụp về phía giữa lông mày.

Mặc dù, ta vẫn như cũ không nhớ tới ngươi, nhưng ta biết ngươi là so ta sinh mệnh, càng quan trọng người.

Cái này liền đủ!

Ba ——

Một tiếng vang nhỏ, chụp về phía giữa lông mày bàn tay, bị bắt lại.

La Quan phủ phục, nhìn chằm chằm Hứa Kha con mắt, “Tin tưởng ta, hôm nay chúng ta cũng sẽ không chết.”

Giờ phút này, lôi bạo ép xuống, treo ở trên đỉnh đầu, chung quanh đi tới chi địa, đều là tứ ngược lôi đình.

Hắn nửa quỳ dưới đất, như lấy hai vai gánh vạn quân chi trọng, chống lên một mảnh bầu trời.

Hứa Kha nước mắt, lại lăn xuống đến, “Ta… Ta sợ ta… Sẽ liên lụy ngươi…”

“Sẽ không, ngươi chỉ cần tin ta.”

“Ừm…”

La Quan xát một chút, khóe mắt của nàng, chậm rãi

đứng dậy.

Theo động tác của hắn, “Ầm ầm” lôi bạo nổ vang, như vũ trụ ý chí, bị cử động của hắn triệt để chọc giận.

Càng nhiều hàng phạt lôi đình, chen chúc tụ đến, đáng sợ lôi đình chi lực đè ép, lại ngưng tụ thành thể lỏng, hóa thành 1 cái lôi trì.

Nó quang sáng rực, nó uy cuồn cuộn!

Ầm ầm ——

Kia là lôi trì sóng lớn, từ 4 phương 8 hướng càn quét, muốn giết 2 người.

La Quan ngẩng đầu, trực diện trên đỉnh đầu, tứ ngược lôi bạo.

Rất đáng sợ!

Vũ trụ hàng phạt, coi là thật khủng bố vạn điểm, nhưng lúc này nội tâm của hắn, lại một mảnh yên tĩnh. Bởi vì ngay tại vừa rồi, hắn từ mây xanh bên trong trở về, lại đến đỉnh núi lúc, không biết xảy ra chuyện gì, hắn cùng dưới chân ngọn núi này, toàn vẹn trở thành một thể.

‘Không ai có, có thể ở đây trong núi giết ta, chính là vũ trụ ý chí, cũng không được!’

Tự tin mãnh liệt, để La Quan đôi mắt bình tĩnh, như khôn cùng biển sâu, có thể dung nạp vạn vật.

Hắn đưa tay, kiếm minh tái khởi, thể nội khôi phục Lôi Tinh, bộc phát óng ánh thần quang.

Ầm ầm ——

Lôi đình gào thét, nhưng giờ khắc này tứ ngược, cũng không phải là vũ trụ hàng phạt chi lôi bạo, mà là tuân theo La Quan ý chí, được triệu hoán, giáng lâm lôi đình.

Lấy lôi đình, đối kháng lôi đình.

Nhưng La Quan bây giờ, đối mặt, lại là vũ trụ ý chí…

Lôi bạo 4 phương, La Quan cùng Hứa Kha cùng một chỗ, tiếp nhận càng mạnh vũ trụ hàng phạt sự tình, đã sớm gây nên chú ý.

Một phương diện, bọn hắn chấn kinh tại, La Quan triển lộ ra thực lực kinh khủng, đem thật có thể đối kháng, tăng gấp bội lôi bạo.

Một phương diện khác, nhưng lại chế giễu, khinh thường tại, La Quan ngu xuẩn, vì một cái nữ nhân, dám đối kháng vũ trụ ý chí.

Hắn hẳn là không biết, vũ trụ hàng phạt phía dưới, chỉ có yên lặng tiếp nhận, mới có thể quá quan… Bất luận cái gì đối kháng, bất kính, đều sẽ nghênh đón, đến chết mới thôi lôi bạo tẩy lễ.

Càng buồn cười hơn, buồn cười là, La Quan người này thế mà, triệu hoán lôi đình giáng lâm.

A!

Không sai, hắn lôi đình chi uy, đích xác khủng bố đến cực điểm, đêm nhện mẫu lại bị, ngạnh sinh sinh trấn sát hồn phi phách tán.

Nhưng bây giờ, hắn lại mưu toan bằng đây, đối kháng vũ trụ ý chí, quả thực là muốn chết!

Nó triệu hoán lôi đình, hẳn là sẽ tuân theo ý chí của hắn, cùng vũ trụ đối kháng… Nằm mơ! Chỉ sợ trong nháy mắt, liền muốn tránh thoát chưởng khống, dung nhập lôi bạo bên trong, trở thành hàng phạt một bộ điểm.

Lấy nhân lực, chống lại vũ trụ ý chí, coi là thật ngu không ai bằng!

Phàn Nhạc nhíu mày, không nghĩ ra La Quan, vì sao muốn làm như vậy.

Tự sát sao

Không đúng! Không đúng!

Hắn ngẩng đầu, đáy mắt thần quang phun trào, nhìn chằm chằm chỗ kia, lôi bạo tứ ngược chướng mắt chi địa. La Quan nhất định có khác thủ đoạn, át chủ bài, hắn sẽ không dễ dàng như vậy chết đi, cũng không thể… Cứ như vậy chết tại, vũ trụ hàng phạt phía dưới.

“Lôi Quân ở đâu nhanh lâm, tôn ý ta, trấn 4 phương!”

La Quan quát khẽ.

Sau một khắc, nó triệu hoán lôi đình, lại hóa thành 1 tôn không biết thần chỉ, người khoác chiến giáp 2 tay cầm kiếm.

Oanh ——

Thần chỉ nửa quỳ, chống kiếm mà đứng.

Nháy mắt, cuồn cuộn lôi bạo, trực tiếp vỡ nát, tiêu tán.

Cái này không biết thần chỉ chỗ, phương viên 100 trượng, một mảnh an bình.

—

—

—

—

Chương 1342 : Tâm ma là ta

Giờ khắc này, vô số đôi mắt trừng lớn, lộ ra kinh hãi.

Lấy nhân lực, chống lại vũ trụ ý chí, lại thành công!

Chỉ gặp, có không biết thần chỉ, chống kiếm nửa quỳ, đem lôi đình chi uy toàn bộ ngăn cách. Đến mức, cuồn cuộn lôi bạo ở giữa, lại xuất hiện trống rỗng.

Thật giả

Một màn này, tung tận mắt nhìn thấy, giờ phút này đáy lòng của mọi người, cũng khó có thể tin.

Lại nhìn về phía, cao ngất kia thân ảnh lúc, liền không khỏi lộ ra, thật sâu kính sợ.

La Quan… La Quan…

Người này, đến cùng là ai trước đó chưa từng nghe nghe, không có danh tiếng gì, nhưng hôm nay triển lộ thực lực, nhưng lại làm kẻ khác chấn kinh!

Hứa Kha trừng lớn mắt, nhìn qua người trước mắt, chỉ cảm thấy một trái tim, không bị khống chế nhảy lên.

Thuở nhỏ đến nay, thụ tiểu muội hãm hại, vì trong nhà chỗ không thích, cuối cùng bị buộc, không thể không rời nhà trốn đi, tránh né bên ngoài.

Chưa hề có người, vì nàng che gió che mưa, chống lên một mảnh bầu trời, cứ việc sư tôn dốc lòng dạy bảo, tựa hồ cũng khác tồn hắn niệm…

‘Đây chính là, bị người để ý, bảo hộ cảm giác sao La Quan… Hẳn là ngươi ta ở giữa, là kiếp trước ước định ‘

Chỉ có lời giải thích này.

Phàn Nhạc đôi mắt thu nhỏ lại, chợt bình tĩnh lại.

Liền biết, cùng hắn mệnh số tương xung, số mệnh dây dưa hạng người, sao lại tầm thường vô năng

Đây mới là, ngươi thực lực chân chính sao rất cường đại, rất đáng sợ.

Nhưng cũng tiếc ngươi hôm nay gặp được, là ta!

Phàn Nhạc ngẩng đầu, nhìn về phía trên đỉnh đầu, cuồn cuộn lôi bạo vũ trụ hàng phạt, nhưng hắn mặt mày ở giữa, nhưng không thấy nửa điểm e ngại, liền như đây hết thảy, sớm tại nó trong dự liệu, ‘Nên đến… Vũ trụ chi nộ há có thể chỉ là, điểm này gợn sóng…’

Này niệm vừa dứt, đen nhánh màn trời ở giữa, kinh thiên oanh minh tái khởi, như phát giác được cái gì, vũ trụ hàng phạt lại đột nhiên tăng vọt.

Lôi bạo chi uy, tăng phúc mấy lần!

“A!” Nháy mắt, liền có kêu thảm vang lên, kia là 1 vị nát

đạo giả, mặt mũi tràn đầy sợ hãi, “Vũ trụ ý chí, là muốn giết chúng ta!” Quanh người hắn, phun trào thần quang băng tán, bị lôi đình chi lực ăn mòn, mặt ngoài thân thể bên trên, lớn diện tích cháy đen, vỡ vụn.

Đây cũng không phải là đơn thuần sét đánh thương thế, mà là đến từ vũ trụ ý chí hàng phạt —— bị hủy diệt, đem triệt để hủy diệt, lại không thể có thể khôi phục.

Lại một tên đoạt đạo giả, thê lương thét lên, “Chư vị, ngươi ta thân phận, hôm nay đã triệt để bại lộ, vũ trụ ý chí đối ngươi ta không thích đã lâu, hôm nay cầm tới cơ hội, nhất định là muốn để chúng ta hồn quy thiên địa.”

“Không muốn chết, liền chạy đi! Lưu ở nơi đây, chỉ có một con đường chết!”

Lúc này, lịch kiếp mọi người đều phát giác được, đến từ vũ trụ ý chí băng lãnh sát cơ.

“Liên thủ, chạy thoát!”

“Đi!”

Hứa tư đã chết, trừ Phàn Nhạc, La Quan bên ngoài, thừa hơn 3 người phóng lên tận trời, không biết thi triển loại thủ đoạn nào, lại đen nhánh màn trời phía dưới, mở ra một cái khe. Trong mắt ba người lộ ra cuồng hỉ, chỉ cần thoát đi nơi đây, liền có cơ hội mạng sống.

Về phần đại đạo chi linh…

Vật này có độc!

Kịch độc!

Giờ phút này, bọn hắn đáy lòng, riêng phần mình sinh ra một phần, cảm giác cực kỳ khủng bố. Liền như cái này đại đạo chi linh, là một phần mồi nhử, mục đích đúng là vì, dẫn dụ bọn hắn xuất thủ, lấy đạt thành cái nào đó mục đích.

Là vũ trụ ý chí, bất mãn bọn hắn tránh né luân hồi, thiết lập ván cục tru sát không đúng… Vũ trụ ý chí muốn giết người, không cần phải phiền phức như thế.

Luôn cảm thấy, phía sau màn còn có 1 con hắc thủ, đang thao túng, bố cục.

Mặc kệ, trước tạm thoát đi nơi đây, đợi hắn ngày lại từ từ truy tra, dám tính toán bọn hắn, cơ hồ lâm vào hẳn phải chết tuyệt cảnh.

Chuyện này, tuyệt sẽ không tuỳ tiện bỏ qua!

Đúng lúc này, 3 vị đoạt nói, nát đạo giả, sắc mặt bỗng dưng đại biến.

“Phàn Nhạc, ngươi làm cái gì “

Chỉ thấy tái nhợt nam minh ly hỏa, sát na phóng lên tận trời, lại phá vỡ lôi bạo ngăn trở, hóa thành hỏa diễm xiềng xích cuốn lấy 3 người.

Nhưng cái này còn không phải kết thúc, nam minh ly hỏa chỗ ngưng xiềng xích, phóng tới đỉnh núi tránh né mọi

người, đang kinh nộ gào thét ở giữa lại vây khốn 2 người.

“Chư vị, đã đến, làm gì còn muốn rời đi.”

“Liền lưu tại nơi đây, cùng ta cùng một chỗ cùng nghênh đón hàng phạt!”

Phàn Nhạc đôi mắt sáng tỏ, quanh thân nam minh ly hỏa hừng hực, lại lấy sức một mình, cưỡng ép vây khốn 5 người.

Mặc kệ giãy dụa, gầm thét, đều không làm nên chuyện gì.

“Phàn Nhạc! Ngươi điên, mau buông chúng ta ra!”

“Không đúng! Ngươi là ai ngươi đến cùng là ai “

“Thả ta ra!”

Kinh sợ gào thét ở giữa, một tên trốn ở trong đám người, tùy thời mà động tu sĩ, đau thương cười một tiếng, “Là các hạ, trong bóng tối thao túng hết thảy ta có 1 thần thông, nhưng dự cảm phúc họa, hôm nay đây ẩn nhẫn, căn bản không dám nhúng tay, nhưng cuối cùng vẫn là khó thoát một kiếp.”

“Các hạ coi là thật hảo thủ đoạn, hôm nay vây khốn ta các loại, không thể bỏ chạy rời đi, là muốn mượn tính mạng của bọn ta, ứng kiếp chết bởi vũ trụ hàng phạt phía dưới, lấy trừ khử tự thân kiếp số… Xem ra, cái này đại đạo chi linh, các hạ đã sớm biết được, hết thảy đều

tại mưu tính bên trong… Thậm chí, ta cùng hôm nay sẽ xuất hiện ở đây, cũng sớm đã bị các hạ, âm thầm động tay chân…”

Lời ấy, khiến bị nhốt mọi người, sắc mặt thông suốt đại biến.

Trên thực tế, bọn hắn đã sớm bất an, người chuyển sinh dù không phải số ít, nhưng tản mát vũ trụ 4 phương, trừ phi hẹn nhau rất khó lẫn nhau gặp nhau.

Huống chi, là giống như ngày hôm nay, tụ tập tụ họp… Nguyên lai tưởng rằng, là đại đạo có linh, cơ duyên cùng mệnh số hô ứng. Nhưng bây giờ xem ra, đúng là bị người âm thầm thôi động, muốn mượn tính mạng bọn họ giúp đỡ tự thân.

“Giết hắn!”

“Người này, chính là phía sau màn hắc thủ, chưa trừ diệt chi, ngươi ta đều khó thoát kiếp số!”

“Muốn lấy ta này tính mạng, triệt tiêu tự thân… Ngươi thật là lớn gan!”

Gầm thét bên trong, 5 người xuất thủ, đều không để lối thoát.

Ầm ầm ——

Tung lôi bạo tứ ngược, cũng khó mà che đậy, giờ phút này ôm hận một kích, chỗ bộc phát ra khí cơ.

Phàn Nhạc phất tay áo, nam minh ly hỏa sôi trào, lại có một tiếng hót vang, từ trong đó truyền ra. 1 tôn thần điểu hư ảnh, tại hỏa diễm bên trong hiển hiện, mắt đỏ, máu vũ, tại nó giáng lâm xuất hiện, giữa thiên địa nhiệt độ tăng vọt.

Đỉnh núi tránh né mọi người, lập tức miệng đắng lưỡi khô, dù là cách rất xa, tựa hồ cũng muốn bị, ngạnh sinh sinh thiêu đốt mất mạng.

Thậm chí vũ trụ hàng phạt lôi bạo, đều bị nam minh ly hỏa thôn phệ, khiến cho lôi hỏa tương dung, uy thế lại lần nữa tăng vọt một đoạn!

Đôm đốp ——

Đôm đốp ——

Tái nhợt hỏa diễm ở giữa, lôi xà đang nhảy vọt, đem phẫn nộ 5 người công kích, đốt cháy trống không.

“Không có khả năng! Ngươi làm sao có thể, thôn phệ vũ trụ hàng phạt chi lôi… Đế cảnh, đây là đế cảnh chi uy… A… Ngươi đến cùng là ai” 1 vị nát đạo giả, hoảng sợ thét lên.

Không có trả lời.

Toát ra lôi quang nam minh ly hỏa xiềng xích, đem 5 người gắt gao cầm tù, mà theo Phàn Nhạc phản kháng, thôn phệ, làm tức giận vũ trụ ý chí, khiến lôi bạo hàng phạt chi uy, lại lần nữa tăng vọt.

Ầm ầm ——

Lôi bạo phía dưới, 5 người đem hết toàn lực, có người hiển lộ cổ lão thần chỉ bản tướng, có người huyễn hóa cự thú thân thể, có người thi thần thông chú sát… Nhưng tất cả những thứ này, đều là phí công.

“Phàn Nhạc! Bản tọa nguyền rủa ngươi, nguyền rủa ngươi mưu tính thành không, hình thần câu diệt!”

“Ngươi là người chuyển sinh, ngươi cũng là người chuyển sinh… Vì bản thân tư dục, hại ta cùng mất mạng, Phàn Nhạc ngươi chết không yên lành!”

“Hận! Ta thật hận! Tránh né luân hồi, du tẩu cùng sinh tử giới tuyến, vốn muốn đi ra thông thiên đường, cuối cùng lại táng thân hôm nay!”

5 tên người chuyển sinh, tại lôi bạo phía dưới, thân tử đạo tiêu.

Ầm ầm ——

Vũ trụ hàng phạt, tứ ngược lôi bạo phía dưới, chỉ còn 3 người.

Phàn Nhạc đứng ở thần điểu phía trên, tái nhợt nam minh ly hỏa tràn ngập giữa thiên địa, thôn lôi bạo tan bản thân, khí thế cuồn cuộn trùng thiên.

La Quan ngẩng đầu, đôi mắt cùng hắn nhìn nhau.

“Hiện tại, cũng chỉ thừa 2 chúng ta… La Quan, đợi giết

ngươi, cầm tới đại đạo chi linh, bản tọa liền có thể đến, trước nay chưa từng có hoàn mỹ chi cảnh.” Phàn Nhạc cười to, như nghĩ thông suốt cái gì, “Nguyên lai, tâm ma là ta, ta chính là tâm ma…”

—

—

—

—

Chương 1343 : Đế cảnh Phàn Nhạc

Chuyển sinh vô số, trải qua gian khổ, đến hôm nay, cuối cùng chống đỡ viên mãn thời hạn.

Một bước bước qua, chính là hoàn mỹ.

Cái này đại đạo chi linh, chính là vẽ rồng điểm mắt chi vật, hắn nhất định phải được!

Phàn Nhạc cười to bên trong, đưa tay một nắm, mắt đỏ, máu vũ thần điểu, ngửa mặt lên trời hót vang.

Hạo đãng nam minh ly hỏa, lại cuốn ngược thiên khung, đem trừ khử kiếp số về sau, vũ trụ hàng phạt lôi bạo tàn hơn, một ngụm nuốt hết.

Ầm ầm ——

Lôi bạo tứ ngược lại khó thoát biển lửa, cuối cùng bị thôn phệ, trình lôi hỏa giao hòa chi tướng, uy thế tăng vọt.

“La Quan, ngươi rất mạnh, nhưng hôm nay cười đến cuối cùng người, nhất định là bản tọa!”

Lôi hỏa bộc phát, như thiên hà vỡ đê, chưa đến, bạo ngược, khí tức hủy diệt, đã sôi trào ngút trời.

La Quan phất tay, đẩy ra Hứa Kha, “Ngươi lại lui ra phía

sau.”

“La Quan, cẩn thận!” Hứa Kha kêu to.

“Ừm.” Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía lôi hỏa triều cường, đôi mắt lạnh lẽo, “Lôi Quân ở đâu “

Oanh ——

Không biết thần chỉ đứng dậy, quanh thân mặc giáp bạo sáng, cầm nắm trường kiếm, phun ra nuốt vào ngàn tỉ lôi quang.

Huy kiếm, trực tiếp chém xuống!

Sát na, vô số lôi đình bộc phát, hóa thành khủng bố kiếm cương, chém vào lôi hỏa ở giữa.

“Ha ha ha!” Phàn Nhạc cười to, “Ta chi nam minh ly hỏa, phải thần điểu gia trì, tung vũ trụ hàng phạt, đều có thể một ngụm nuốt hết.”

“La Quan, ngươi cái này Lôi Quân chi lực, bất quá tự chịu diệt vong!” Quả nhiên lôi hỏa lăn lộn, tái nhợt cùng sáng rực xen lẫn, tựa như là 1 trương miệng lớn, đem Lôi Quân 1 kiếm chi lực trực tiếp nuốt hết, uy thế càng tăng lên.

La Quan sắc mặt một mảnh yên tĩnh, đỉnh đầu phía trên, Lôi Quân mặt che lôi đình, một tay cầm kiếm, một cái tay khác hướng về phía trước nắm chặt.

“Lôi… Về…”

Ầm ầm ——

Lôi hỏa ở giữa, lôi đình gào thét đại tác, vô số hừng hực lôi quang, từ trong đó hiển hiện, lại muốn từ nam minh ly hỏa bên trong tránh thoát. Thôn phệ lôi đình có thể, nhưng nuốt vào đồ vật, chính là sắc bén móc, muốn đem ngươi từ nội bộ xé rách, tan rã!

Một tiếng hót vang, lôi hỏa ở giữa, mắt đỏ, máu vũ thần điểu, thân ảnh nhanh chóng co lại nhỏ, lại biến thành một cô gái áo đỏ.

Nó giữa lông mày 1 viên nốt ruồi son, đỏ thắm như máu.

Nàng nhìn chằm chằm La Quan, đôi mắt băng hàn, mơ hồ có thể thấy được một vòng tái nhợt, tại thật sâu chỗ nhảy vọt, “Nam minh không tắt, ly hỏa Phần Thiên!”

Oanh ——

Nam minh ly hỏa, khí tức sát na tăng vọt, uy lực của nó tăng lên mấy lần, trấn áp giãy dụa lôi đình. Thậm chí, sinh ra khủng bố phản phệ, Lôi Quân mặt ngoài thân thể, chiến giáp cùng cầm kiếm phía trên, nháy mắt toát ra tái nhợt hỏa diễm, hừng hực thiêu đốt ở giữa, vô tận khí tức hủy diệt, đem hắn bao phủ.

Muốn đồ thần, phệ lôi đình!

Ly hỏa phía dưới lôi đình oanh minh, hóa thành Lôi Quân gầm thét, vang vọng chín ngày, “Ứng có chết hay không, tà ma yêu dị, khi vào hôm nay… Đền tội!”

Lôi đình bộc phát, nháy mắt phản nuốt ly hỏa, khuấy động tái nhợt đang giãy dụa, trong chém giết, bị ngạnh sinh sinh lau đi, trấn sát.

Cái này, chính là lôi đình!

Chí cương chí dương, là giữa thiên địa hết thảy, tà ma dị loại khắc tinh.

Nam minh ly hỏa bản thân, cũng là hủy diệt tính chí cường chi vật, nhưng nó ứng có chết hay không lập thân bất chính… Muốn thôn phệ lôi đình, tự nhiên cũng có thể, bị lôi đình tiêu diệt.

Ba ——

Nữ tử áo đỏ giữa lông mày nốt ruồi son băng liệt, máu thịt be bét ở giữa, chưa từng phá hư nàng mỹ lệ, ngược lại tăng thêm mấy điểm, vỡ vụn thê mỹ. Nàng chậm rãi quay người, quỳ hướng Phàn Nhạc, “Tiểu tỳ vô năng, không thể lại kế tiếp theo phụng dưỡng ngài, mời đại nhân trân trọng.”

Bành ——

Nữ tử thân ảnh vỡ nát, quy về nam minh ly hỏa, kia hừng hực thiêu đốt, khuấy động tái nhợt, tùy theo nhanh chóng vỡ nát, tiêu tán.

Nghịch thiên mà lên, thôn phệ vũ trụ hàng phạt nam minh ly hỏa, cuối cùng là bị hủy bởi lôi đình phía dưới, không còn tồn tại… Lại hoặc là, nàng cũng sớm đã chết

đi, chỉ là cam nguyện bị nhốt, điều khiển, mới chậm chạp chưa từng, đưa về luân hồi ở giữa.

Phàn Nhạc nhìn qua, nữ tử biến mất chỗ, đáy mắt hiển hiện mấy điểm gợn sóng, như thống khổ lại như giãy dụa, nhưng rất nhanh quy về hờ hững.

Hắn nhìn về phía La Quan, “Đây không phải lực lượng của ngươi… Bản tọa tính toán mọi người, lấy nó tính mệnh triệt tiêu trúng đích kiếp số, nhìn như công thành, nhưng bây giờ ngươi có lẽ, lại thành mới kiếp số… Quả nhiên, vũ trụ đại đạo, tuyệt không phải tuỳ tiện liền có thể che đậy.”

“Nhưng mượn tới lực lượng, chung quy không thuộc về tự thân, ngươi còn có thể dùng bao lâu lại hoặc là, ngươi còn dám kế tiếp theo dùng sao “

La Quan sắc mặt trắng nhợt, lâm vào trầm mặc.

Hắn cùng Phàn Nhạc tự giao phối tay lúc bắt đầu, liền tiến vào một loại, cực kỳ quỷ dị trạng thái —— mệnh số đối hướng, lẫn nhau tướng dắt!

Nhưng rõ ràng, cảm giác đối phương trạng thái.

Phàn Nhạc không có nói sai, ngoại lực chung quy là ngoại lực, hắn chém tới thần điểu, đánh tan nam minh ly hỏa, nhìn như tồi khô lạp hủ, kì thực tự thân đã bị thương.

Nhưng hôm nay, lại không có đường lui.

Đúng lúc này, một thanh âm đột nhiên vang lên, “Phàn Nhạc, thần điểu hôi phi yên diệt, ngươi trong lòng liền không một chút xúc động “

Già nua, mục nát, dần dần già đi, như người lên tiếng cùng tử vong ở giữa, cách xa một bước.

Phàn Nhạc hơi trầm mặc, thản nhiên nói: “Đã đi theo không lên, bản tọa bước chân, liền bất quá chỉ là, quá khứ tuế nguyệt bên trong, một chút gian nan vất vả thôi.” Hắn ngẩng đầu, “Tâm ma vô số, nhưng thanh âm của ngươi, ta nhớ được… Giờ phút này, còn không hiện thân “

Oanh ——

Mây xanh phía trên, Bồ Đề sơn đỉnh, không gian bỗng dưng vỡ nát, đổ sụp, một thân ảnh đi ra.

Áo bào trắng, tóc trắng, râu bạc trắng, mày trắng, nếp nhăn trùng điệp, đều là tuế nguyệt tang thương, mục nát tràn ngập, như mặt trời sắp lặn.

“Tâm ma ha ha, ngươi không phải đã biết được, ngươi ta thân phận… Ta là tâm ma, ngươi cũng là tâm ma, ngươi ta ở giữa tương hỗ là lẫn nhau.”

Lão nhân áo bào trắng mở miệng, thanh âm hờ hững, đôi mắt dò xét ở giữa, lại lộ ra mấy điểm vui mừng.

Một chút gian nan vất vả

Vô tình vô tính, mới là thái thượng!

Một thế này chuyển sinh luân hồi, quả nhiên viên mãn, cùng không thiếu sót ở giữa, chỉ kém cuối cùng một tuyến.

Mà đại đạo chi linh, chính là bổ sung chi vật.

Phàn Nhạc đưa tay một chỉ, “Đã biết được, liền động thủ đi, miễn cho tự nhiên đâm ngang… Người này, cho ta cảm giác, có chút không ổn.”

Phải!

Giờ khắc này, dù lòng tin mười phần, càng triệu hoán “Tâm ma” giáng lâm, đã chiếm cứ ưu thế tuyệt đối. Nhưng Phàn Nhạc trong lòng, ngược lại chấn động, bất an, như tương lai có biến, sẽ xuất hiện không thể khống cục diện.

Lão nhân áo bào trắng nhíu mày, tương hỗ là lẫn nhau đều là tâm ma, hắn trực tiếp cảm nhận được, Phàn Nhạc tâm tư.

“Tốt!”

Không chút do dự, lão nhân áo bào trắng một bước phóng ra, nháy mắt tới gần, đưa tay chỉ điểm một chút rơi.

Ầm ầm ——

Lôi đình sôi trào, Lôi Quân trừng mắt, trong đó lôi quang sáng rực, tứ ngược sôi trào. Sát cơ trùng thiên lúc, đồng

dạng đại biểu cho, Lôi Quân cảnh giác, kiêng kị.

Thần, cảm nhận được đáng sợ uy hiếp!

‘Đế cảnh…’ La Quan trong lòng nghiêm nghị, hắn dù đã sớm đoán được, Phàn Nhạc tuyệt không dễ đối phó, nhưng đối phương thủ đoạn này, thực tế vô lại. Sơ vừa mất lợi, liền trực tiếp dao người, để hắn ngay cả tùy thời dưới nặng tay, trảm thảo trừ căn cơ hội đều không có.

Nhưng cái này, cũng không phải là mấu chốt, chân chính quỷ dị vừa kinh khủng chính là, trước mắt áo bào trắng người tới, rõ ràng chính là một người khác.

Nhưng tại La Quan cảm giác bên trong, hắn chính là Phàn Nhạc!

Là 1 cái, tướng mạo khác biệt, khí tượng không hợp, mệnh số so le… Nhưng lại tuyệt đối, là cùng Phàn Nhạc một thể tương sinh tồn tại.

Cái thứ 2 Phàn Nhạc… Đế cảnh Phàn Nhạc…

Oanh ——

Nổ vang rung trời, Lôi Quân huy kiếm, bị một chỉ ngăn trở.

Lão nhân áo bào trắng hờ hững, “Lôi đình tại ta, gì thêm chỗ này” một lời rơi, lôi đình chi lực như vậy, đối với hắn mất đi tác dụng.

Cái này, chính là đế cảnh!

Sau một khắc, Lôi Quân thân thể chia năm xẻ bảy.

“Oa!”

La Quan thổ huyết sắc mặt trắng bệch, lão nhân áo bào trắng chạm mặt tới, già nua, khô quắt đầu ngón tay, mang theo một tấc lôi vết bỏng dấu vết, điểm rơi giữa lông mày.

—

—

—

—

Chương 1344 : Tâm ma ở đâu

Một chỉ này, đế cảnh dốc sức, ngăn không được, thập tử vô sinh.

Nhưng nếu muốn ngăn lại, cần mượn vô tận vĩ lực, lấy La Quan thời nay trạng thái, cũng chết.

Đây là cuồn cuộn dương mưu, lấy lực phá pháp , mặc ngươi có gì loại thủ đoạn, đế cảnh một kích dưới, tiến thối lưỡng nan tử kỳ đã định!

La Quan đáy mắt, hiện lên một tia kiên quyết, hắn tu kiếm đạo, liền từ chưa nghĩ tới vươn cổ liền giết. Cho dù chết vạn lần, cũng phải từ trên người đối thủ, kéo xuống đến 1 khối huyết nhục.

Đúng lúc này, đột có một thân ảnh, chắn ngang ở phía trước, gầm thét, “Bồ Đề sơn bên trên, há lại cho si mị võng lượng làm càn!”

Oanh ——

Nổ vang rung trời, lão nhân áo bào trắng lui ra phía sau, cau mày nói: “Thủ sơn người, chuyện hôm nay không có quan hệ gì với ngươi, làm gì xen vào việc của người khác!”

Đánh lui hắn, rõ ràng là kia Thọ Sơn, “Ta Đạo tổ núi, tiên thánh nơi ngủ say, ai dám quấy nhiễu lập tức rút đi, nếu

không đừng trách bản tọa hạ thủ vô tình!”

Lão nhân áo bào trắng mặt lộ vẻ âm trầm, “Xem ra, bồ đề một mạch hôm nay, là hạ quyết tâm, muốn che chở người này… Nhưng ngươi nhưng từng nghĩ rõ ràng, hậu quả của việc làm như vậy người này, ta hôm nay tất phải giết!”

“Mà bồ đề, cũng không phải năm đó bồ đề, thủ sơn người, ngươi chớ có sai lầm.”

Uy hiếp tràn đầy, sát ý bốc hơi!

Thọ Sơn gầm thét, “Ngậm miệng! Tại Bồ Đề sơn bên trong nói năng lỗ mãng, ngươi thật to gan, hôm nay bản tọa liền đưa ngươi, trấn sát tại đây.”

Thật sự là hắn không biết, sư tôn vì sao phân phó, muốn bảo vệ La Quan. Càng nghĩ, giải thích duy nhất, có lẽ La Quan tiểu bối này, cùng chưa từng nhìn thấy vị Tiểu sư thúc kia có quan hệ.

Cực khả năng, hắn cũng là bồ đề một mạch.

Tại trên Bồ Đề sơn, hậu bối đệ tử lại bị khi nhục, cái này có thể nhẫn huống chi, lão nhân áo bào trắng nói năng lỗ mãng, xúc phạm bồ đề.

Đây là tội chết!

Oanh ——

Thọ Sơn nén giận một kích, 5 ngón tay che rơi, đế cảnh

chi uy như nguy nga Thần sơn.

“Hừ! Bản tọa cũng phải nhìn, bồ đề một mạch bây giờ, còn có mấy điểm nội tình” lão nhân áo bào trắng cười lạnh, “Núi lở!”

Đáng sợ ba động, sát na bộc phát.

Hắn như tu luyện có, một loại nào đó nói ra tức pháp đại thần thông, đem đế cảnh vỡ nát, nghịch chuyển, sáng tạo quy tắc năng lực, tới dung hợp. Liền như vừa rồi, một lời quát lui lôi đình , mặc ngươi sát phạt chi lực muôn vàn, không thể gia thân nửa điểm.

Ngũ chỉ sơn che, sát na vỡ nát.

“A! Không gì hơn cái này…” Lời còn chưa dứt, người này sắc mặt bỗng dưng đại biến, núi che dù phá, nhưng núi ý vẫn còn.

Một tiếng vang thật lớn, lão nhân áo bào trắng bị sinh sinh ghìm xuống đỉnh núi, ném ra khủng bố hố sâu. Áo bào trắng nhiễm cáu bẩn, tóc dài rối tung, trên mặt âm trầm ướt át.

Nhưng rất nhanh, hắn liền phát hiện, thế cục xa không chỉ nơi này ——

Ngọn núi này, tại trấn áp hắn!

“A! Cút ngay cho ta!” Lão giả áo bào trắng gầm thét, nhưng đế cảnh tồn tại, lâm vào trong hố sâu, lại không thể từ đó thoát thân.

Ngược lại, có lực lượng kinh khủng, liên tục không ngừng trấn xuống, rất nhanh liền tăng lên tới, đế cảnh cũng khó nhận thụ.

Đôm đốp ——

Đôm đốp ——

Lão nhân áo bào trắng mặt ngoài thân thể, lại có từng đạo vết rạn xuất hiện, nhanh chóng tăng nhiều, lan tràn, tựa như là một bộ, nung thất bại gốm tượng…

Núi này, muốn giết đế cảnh!

Tê ——

Cái này thủ sơn người, thật mạnh… La Quan trước đó, còn trong lòng còn có bất mãn, nghĩ tới 30 năm sông đông 30 năm sông tây loại hình.

Nhưng bây giờ, hắn cảm thấy mình, thật sự là không biết tốt xấu.

Thủ sơn người tiền bối, cường đại như vậy tồn tại, đối với mình thật sự là đủ khách khí. Nói khó nghe chút, người ta nguyện ý, chỉ cần một chút trừng tới, hắn ngay tại chỗ thành cặn bã.

Bất quá, thủ sơn người vì gì muốn giúp chính mình… Không hiểu, La Quan trong đầu, hiện ra 1 đạo áo bào tím thân ảnh, tiếu dung ôn hòa.

Hẳn là, là phía sau núi vị kia

Đối phương tại hậu sơn đại điện, tế bái bồ đề lão tổ chân dung, xác nhận chân chính bồ đề môn nhân, từ giờ phút này biến cố, lại nghĩ tới lúc trước, đối phương trước sau thái độ biến hóa.

Như 1 tia chớp, xẹt qua não hải —— hẳn là, áo bào tím hiểu lầm thân phận của hắn đem hắn coi là, chân chính bồ đề môn nhân !

Lần này, hết thảy đều đối mặt, cũng có chút hiểu biết thả.

La Quan phía sau lưng, nháy mắt bị mồ hôi lạnh ướt nhẹp, chuyện nhà mình tự mình biết hiểu, hắn dù không có biết rõ ràng, năm đó giấc mộng kia, đến tột cùng tình huống như thế nào.

Nhưng mộng, chung quy là mộng, hắn cùng bồ đề một mạch, nào có nửa điểm quan hệ, như ngày sau bị vạch trần, sợ rằng sẽ chết phi thường thảm. Nhưng khi dưới thế cục, La Quan thì phải làm thế nào đây chẳng lẽ muốn nhảy ra ngoài, nói rõ chân tướng, sau đó xúc động chịu chết

Quên đi thôi!

‘Cái này lại không phải ta nói… Là chính các ngươi nhận lầm người, có thể trách ta sao đúng! Đó căn bản, không phải trách nhiệm của ta!’

Làm rõ là không thể làm rõ, quản hắn ngày sau thiên

băng địa liệt, đều phải trước qua hôm nay.

Phàn Nhạc nhíu mày, nhìn về phía bị trấn áp lão nhân áo bào trắng, lẩm bẩm nói: “Bồ đề cảnh…” Đầu óc hắn, hiển hiện rất nhiều ký ức, đã biết nguyên nhân.

“Vô tận trầm luân về sau, xem ra bồ đề một mạch, đem lại mở sơn môn… Cái này, lại là 1 tầng biến số, cảnh giới hoàn hảo, quả thật gian ngăn trùng điệp.”

“Thời gian không nhiều, muốn đánh nhanh thắng nhanh…”

Hắn đưa tay, chỉ rơi giữa lông mày.

“Tâm ma ở đâu “

Sau một khắc, cười lạnh một tiếng vang lên, “Ta là tâm ma Phàn Nhạc, ngươi đến tận đây khắc, còn chưa từng minh ngộ bản tâm buồn cười!”

“Có khi, bản tọa thật nghĩ thôn phệ ngươi, cũng không biết… Vì sao liền sẽ chọn trúng ngươi…”

Không gian lại lần nữa vỡ nát, lại 1 đạo trung niên thân ảnh đi ra, khôi ngô, cường tráng, trên mặt sợi râu tươi tốt, một đôi tròng mắt lạnh lùng kiên nghị.

Cường thế, bá đạo khí tức, phô thiên cái địa.

Tựa hồ, hắn chỉ cần xuất hiện, chính là trong trời đất, vạn vật chúa tể. Bất luận cái gì hết thảy, đều muốn cúi đầu, quỳ lạy… Nếu không, thập tử vô sinh.

Tới cùng loại xác nhận Nữ đế, nhưng hắn uy thế, lực lượng, áp bách, so Nữ đế khủng bố đâu chỉ nghìn lần, 10 ngàn lần.

Cái thứ 3 Phàn Nhạc!

Cùng lão nhân áo bào trắng đồng dạng, lạ lẫm lại một thể, rõ ràng là khác biệt tồn tại, lại 1 tướng mà sinh. Đại khái đây chính là, Phàn Nhạc thân là người chuyển sinh, lớn nhất bí ẩn.

“Ngươi dám nuốt ta, động thủ chính là, nếu không dám, liền lập tức cứu người.” Phàn Nhạc lạnh lùng mở miệng, cứ việc thực lực sai biệt cách xa, lại không hề sợ hãi.

“Hừ!” Nam tử trung niên mắt lộ ra sát cơ, nhưng rất nhanh, lại mạnh mẽ đè xuống, “Ngươi tốt nhất, không muốn làm ta cùng thất vọng, hỏng ngàn tỉ tuế nguyệt bố cục.”

Bá ——

Hắn một bước phóng ra, huy quyền rơi đập, “Phá!”

Cuồn cuộn khí huyết, sôi trào ngút trời.

Võ đạo đế cảnh… Lại là trong đó, cực mạnh người.

1 quyền này thiêu đốt khí huyết, vạn pháp không còn , bất kỳ cái gì hết thảy ngăn cản, đều sắp sụp nát. Bồ Đề sơn chấn động, mây xanh khuấy động, quyền rơi chỗ vô số vết rạn, nhanh chóng lan tràn. Cũng giúp lão nhân áo

bào trắng, tìm được một tuyến khe hở, hắn thừa cơ thoát thân, sắc mặt tái nhợt vô song.

Trong khoảng thời gian ngắn, tại Bồ Đề sơn trấn áp xuống, thương thế hắn nghiêm trọng.

Đế cảnh chi uy, tại nó trước mặt, lại yếu ớt vô song.

Bồ đề…

Lão nhân áo bào trắng đáy mắt, hiển hiện một tia kính sợ.

“Lão già, nhiều năm không gặp, ngươi càng sống càng trở về, nếu không phải ta xuất thủ, ngươi sợ là muốn bị sinh sinh trấn sát.” Nam tử trung niên cười lạnh, như cùng đối phương, quan hệ cũng không thân mật.

Lão nhân áo bào trắng nhìn xem hắn, “Ngươi như tự tin, nhưng đi vào thử một chút, có lẽ ngươi đế cảnh vũ phu nhục thân, có thể chống đỡ núi này.”

Nam tử trung niên “Phi” một ngụm, “Đánh rắm, lão tử lại không ngốc!” Hắn nhìn về phía Thọ Sơn, “Bồ đề cảnh đã mở, núi này là không thể tiến vào, cũng may vấn đề không lớn, chỉ cần giết thủ sơn người, hết thảy đều tương nghênh lưỡi đao mà giải.”

“Động thủ đi, lầm đại sự, ngươi ta đều đảm đương không nổi.”

Lão nhân áo bào trắng gật đầu, trên người hắn vết nứt, lúc này khôi phục như lúc ban đầu, thậm chí uể oải khí

tức, đều đã hoàn toàn khôi phục. Mảy may nhìn không ra, vừa rồi kém chút liền bị trấn sát tại chỗ, chiêu này khôi phục thủ đoạn… Lại không đề cập tới cần bỏ ra cái giá gì, đang chém giết lẫn nhau bên trong thi triển, có thể nói thần kỹ.

Oanh ——

Oanh ——

2 tôn đế cảnh khóa chặt thủ sơn người, càng đáng sợ chính là, 2 người dị thể cùng tướng, liên thủ khí tức điệp gia, tuyệt không phải 1 thêm 1 đơn giản như vậy. Bồ Đề sơn đỉnh, không gian sát na vỡ nát, như là mặt kính, nhấc lên khủng bố triều cường, cuốn về phía thủ sơn người.

—

—

—

—

Chương 1345 : Yêu tà

“Si mị võng lượng, yêu dị tà mị!” Thọ Sơn gầm thét, “Hôm nay, liền muốn các ngươi có đến mà không có về, lấy cái chết tạ tội bồ đề.”

Một bước đạp xuống, đặt chân đỉnh núi, thủ sơn người phải bồ đề cảnh gia trì, muôn hình vạn trạng. Không gian vỡ nát, khuấy động tạo thành triều cường, bị 1 quyền đánh vỡ.

“Chết đi!”

Thọ Sơn đưa tay kéo một phát, sát na trời rơi 3 thước, vạn quân chi uy, cuồn cuộn mà tới.

2 đế cảnh lại như thế nào hắn bây giờ thân ở Bồ Đề sơn bên trong, coi như là gà đất chó sành!

Lão nhân áo bào trắng, nam tử trung niên, sắc mặt bỗng dưng âm trầm, khá lắm bồ đề. 2 bọn họ liên thủ, đế cảnh bên trong, khi hãn hữu địch thủ, bây giờ liên thủ một kích, bị nhẹ nhõm hóa giải không nói, lại trái lại, bị áp chế.

Trời rơi 3 thước… Nhìn như bình thường, trong đó lại ẩn chứa, không thể tưởng tượng nổi vĩ lực, khủng bố tuyệt luân.

“A a a!” Nam tử trung niên gầm thét, khí huyết sôi trào, thiêu đốt, lên đỉnh đầu phía trên ngưng tụ ra, đế cảnh võ đạo ý chí.

Như thiên thần, chống trời đạp đất.

“Trời lại như thế nào bản tọa ở đây, ai có thể ép ta!”

Oanh ——

1 quyền đánh ra, thiên liệt 100,000 dặm, vỡ nát tứ tán. Nhưng thiên chi lớn, vô tận vô cực vậy, tung 100,000 dặm cũng chỉ là, không đáng giá nhắc tới.

Dốc hết kỳ lực, khó tổn hại trời rơi!

Lão nhân áo bào trắng cắn răng, đánh ra một vệt thần quang, phóng lên tận trời ngưng đọng như thực chất, dường như 1 đạo thông thiên thần trụ, đứng lặng giữa thiên địa.

Bằng đây, cùng nam tử trung niên liên thủ, 2 đế cảnh chi uy, mới miễn cưỡng ngăn lại trời rơi chi uy, nếu không tung đế cảnh, cũng thành bột mịn!

“Thối vũ phu, lại đến chế giễu lão phu a cái này bồ đề chi uy, ngươi bây giờ cũng coi như lĩnh giáo.” Lão nhân áo bào trắng cười lạnh.

Nam tử trung niên gầm thét, “Ngậm miệng! Lão già, còn dám bức bức lại lại, lão tử bẻ gãy đầu của ngươi!” Hắn hung dữ, nhìn chằm chằm thủ sơn người, đôi mắt ở giữa đều là dữ tợn.

Rõ ràng, hợp 2 người liên thủ, vẫn rơi vào hạ phong, nhưng xem bọn hắn biểu hiện, như đối này cũng không

lo lắng.

Thọ Sơn nhíu mày, đáy lòng sinh ra một tia bất an, đã cách nhiều năm, rốt cục nhìn thấy sư tôn, đây là lão nhân gia ông ta, lời nhắn nhủ chuyện thứ nhất, tuyệt đối không thể đi công tác hồ, nếu không hắn có gì mặt mũi, khẩn cầu sư tôn đem hắn mang theo trên người.

“Trời tròn địa phương, chung quanh mênh mông, cung thỉnh địa nguyên, trấn thủ 4 phương!” Cái này cùng lúc trước, muốn trấn sát La Quan tu sĩ kia, chỗ thi triển núi trấn chi pháp tương tự, nhưng cấp độ lại cao vô số.

Là đường đường kinh ngạc, bồ đề một mạch thần thông, đế cảnh thủ đoạn. Càng thân ở Bồ Đề sơn bên trong, chính là địa mạch chi đầu mối, địa nguyên hội tụ vị trí. Vừa ra tay, huy hoàng thần uy, địa nguyên cùng trời rơi hô ứng lẫn nhau, trấn sát chi lực sát na tăng vọt.

Nháy mắt, liền làm nam tử trung niên, phát ra kinh sợ gào thét, đế cảnh võ đạo ý chí nhưng chống đỡ chín ngày hoành ép, bây giờ lại bị sinh sinh gãy loan liễu yêu cõng, “Đôm đốp” thanh âm đại tác, như muốn bị cưỡng ép nghiền nát.

Tới đồng thời, kia trùng thiên thần quang ngưng trụ, mặt ngoài hiển hiện khe hở, thỉnh thoảng vỡ nát một mảnh, như bọt nước tiêu tán không gặp.

2 đế cảnh liên thủ chi cục, tràn ngập nguy hiểm!

La Quan đôi mắt sáng lên, lại không cần biết ra sao, thủ sơn người bây giờ là đứng tại hắn bên này, đương nhiên

càng mạnh càng tốt, tốt nhất là có thể trấn sát 2 người, hủy đi Phàn Nhạc nền tảng.

Người này, thực tế khủng bố!

Hôm nay, song phương mệnh số tương xung chi cục đã thành, chú định chỉ có 1 cái có thể sống… Dựa vào chính mình, kia nhất định là đưa đồ ăn.

Nhưng, liền dưới mắt nhìn thấy, Phàn Nhạc trong tay chỉ sợ, còn có khác át chủ bài.

“Phàn Nhạc, còn không cầu viện, ngươi đang chờ cái gì” nam tử trung niên rống to, gân xanh gồ cao, gân cốt nổ đùng.

Quả nhiên…

Sau một khắc, Bồ Đề sơn đỉnh, không gian liên tiếp vỡ nát, lại có 2 thân ảnh đi ra.

1 nữ tử áo xanh, một đôi biện hài đồng.

Nữ tử đôi mắt lạnh lẽo, “Phàn Nhạc, nếu không phải ta cùng chủ động giáng lâm, hẳn là ngươi lại muốn, nhìn xem bọn hắn bị trấn sát sao “

Bên cạnh hài đồng, tay kéo con diều, đi đứng, trên mặt, nhiễm lấy bùn điểm, tựa hồ tại giáng lâm trước một khắc, ngay tại vui chơi sảng khoái đùa nghịch.

Giờ phút này, hắn bất mãn lầm bầm, “Tỷ tỷ, ngươi muốn tới liền đến, làm gì kéo ta cùng một chỗ liền cái này tiểu

lão đầu, còn chưa đủ 1 người ăn.”

Nữ tử áo xanh nói: “Ngậm miệng!”

Hài đồng rụt cổ một cái, mặt lộ vẻ e ngại, quả nhiên không dám nói nữa.

Phàn Nhạc sắc mặt bình tĩnh, nhìn xem nữ tử cùng hài đồng, đột nhiên mỉm cười, “Ta không mời, 2 vị không phải cũng tới rồi sao quả nhiên, chuyện hôm nay, là bằng vào ta làm trung tâm… Xem ra, não hải trống rỗng thêm ra ký ức, cũng là có mấy điểm có thể tin.”

Hắn là cố ý.

Đến tận đây khắc, vẫn còn có hoài nghi, đề phòng, sợ tự thân chỉ là, nhưng bị tùy ý vứt bỏ quân cờ.

“Hừ!” Nữ tử áo xanh cười lạnh, “Chỉ lần này một lần, nhược ảnh vang kế hoạch, ta liền ăn ngươi, lại tìm cơ duyên là được.”

Phàn Nhạc đôi mắt 1 hàn, hắn cảm nhận được sát ý lạnh như băng, đối phương vẫn chưa nói dối, nói muốn ăn hắn, là thật chuẩn bị sẵn sàng.

‘Xem ra, thân phận nàng không tầm thường… Âm dương bên trong… Độc 1 âm sao hoặc vì dương thịnh, hoặc vì âm cực… Đối phương có lẽ, đã từng có cơ hội, chỉ là kết quả cuối cùng, là tuyển ta mà thôi.’ tâm niệm chuyển động, hắn nói: “Chớ làm trì hoãn, động thủ đi, giết thủ sơn người.”

“Tỷ tỷ…” Hài đồng có chút không tình nguyện, liếm liếm khóe miệng, “Bằng không, ta đi giết Phàn Nhạc, chúng ta chia ăn, như thế nào “

Nữ tử áo xanh 1 bàn tay, đem hắn đánh bay ra ngoài, “Dám làm loạn, ta cái thứ 1 ăn ngươi! Động thủ, vén Bồ Đề sơn, để cho thế nhân biết được, dám cùng ta cùng đối nghịch, ra sao chờ chút trận!”

“Oa… Tỷ tỷ ngươi đánh ta, ta về sau, cũng không tiếp tục cùng ngươi tốt!” Hài đồng khóc lớn, nhưng tiếng khóc còn chưa rơi xuống, hắn không ngờ trải qua xuất hiện tại, thủ sơn mặt người trước.

Hì hì cười một tiếng, há mồm thành 1 cái khủng bố góc độ, trắng nõn tinh mịn răng, biến thành nhỏ dài sắc bén răng nanh, “Tỷ tỷ thích ăn ăn một mình, ta không tranh nổi nàng, ngươi trước cho ta 1 đầu cánh tay, được không “

Phốc ——

Một tiếng vang trầm, Thọ Sơn trừng lớn mắt, “Yêu tà!” Hắn một cánh tay bị tận gốc cắn đứt, đế cảnh tu vi, cùng bồ đề cảnh gia trì, không gây nửa điểm tác dụng.

Tựa hồ, cái này hài đồng năng lực, chính là không gì kiêng kị.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Hài đồng tay nâng tay cụt, gặm ăn thơm ngọt, một mặt thỏa mãn, “Thật không hổ là, trong truyền thuyết bồ đề một mạch, tư vị thật đẹp…” Máu tươi theo răng nanh, khóe miệng, nhỏ xuống ở trên người, phối hợp giờ phút này hắn say mê biểu lộ, khiến người sợ hãi.

Thủ sơn người tay cụt, đã bị trọng thương.

“Cho bản tọa, phá!” Trung niên tu sĩ gầm thét, đế cảnh võ đạo ý chí, giãn ra thân thể, lại 1 quyền đập ầm ầm ra, khiến cho trời sập vô số, khuấy động tứ tán.

Áo trắng lão nhân hướng về phía trước, dung nhập thần quang ngưng trụ, lấy thân là hạch, thần trụ “Ầm ầm” bên trong tăng vọt, lại ngạnh sinh sinh, đem trời rơi chống đỡ về.

Nữ tử áo xanh đi tới, băng lãnh đôi mắt dưới, là đối huyết nhục nóng bỏng, “Nghe nói, bồ đề một mạch tu sĩ, thể nội đều có 1 viên hạt Bồ Đề, ăn chi nhưng phải diệu pháp, thiếp thân trong lòng mong mỏi.”

Nàng đưa tay, thủ sơn người ngực, “Phốc” một tiếng bạo liệt, máu tươi phun ra ngoài, liền muốn sinh sinh đào ra trái tim của hắn, cướp đoạt hạt Bồ Đề.

Nhưng vào lúc này, nữ tử áo xanh sắc mặt đại biến, sau một khắc “Bành” một tiếng vang thật lớn, nàng bị trực tiếp đánh bay ra ngoài.

Người giữa không trung, đầu “Bành” một tiếng nổ nát vụn, đỏ trắng vẩy ra.

Chương 1346 : Bồ đề nát, mây xanh băng

1 đạo áo bào tím, xuất hiện tại mây xanh phía trên, quét Tứ Đế cảnh một chút, lại nhìn về phía thủ sơn người, “Thọ Sơn, vì sao không hướng vi sư cầu cứu “

“Khụ khụ…” Thọ Sơn kịch liệt ho khan, miệng mũi chảy máu, “Sư tôn coi trọng đệ tử, cho ta hạ lệnh, đệ tử không muốn để ngài thất vọng.”

Đón lấy, lại lộ ra vẻ lúng túng, “Cái kia, đệ tử cũng không nghĩ tới, bọn hắn lại còn có giúp đỡ, lúc này mới bị thiệt lớn.”

Đang khi nói chuyện, hắn quỳ xuống đất, “Thọ Sơn vô năng, chưa hoàn thành sư tôn chi mệnh, mời ngài hàng phạt.”

Áo bào tím tu sĩ cười lạnh, “Thọ Sơn a Thọ Sơn, nhiều năm không gặp, ngươi ngược lại là gan mập, dám cùng vi sư chơi tiểu tâm tư.”

“Không phải liền là, biết mình không chết được, cố ý bán thảm sao làm sao, muốn để vi sư sinh lòng trắc ẩn, đưa ngươi mang đi “

Thủ sơn người thất kinh, “Sư tôn, đệ tử không có, ta tuyệt không dám… Cái kia, đều là Tam sư huynh sai, hắn nói cho ta ngài mềm lòng nhất, để ta bán một chút thảm… Đệ tử cũng không dám lại, mời sư tôn thứ tội!”

Mồ hôi lạnh ròng ròng, run run rẩy rẩy.

Áo bào tím tu sĩ phất tay áo, “Hừ! Đợi chuyện hôm nay, lại cùng ngươi tính sổ sách.” Hắn phất tay áo, đem thủ sơn người quét đến một bên, nhìn về phía đối diện, “Cùng khác nhau thể chuyển sinh pháp… Các hạ thủ đoạn thật là lợi hại, thật là tinh diệu tính toán. Nhưng hôm nay xông ta bồ đề tổ sơn, làm tổn thương ta bồ đề đệ tử, bần đạo không lo khi lấy 1 cái công đạo.”

Bị đánh nổ đầu áo xanh nữ tu, vẫn chưa chết đi như thế, vỡ nát chỗ cổ, huyết nhục nhanh chóng sinh sôi, trong nháy mắt lại mọc ra một cái đầu lâu, nàng nhìn chòng chọc áo bào tím, “Bồ đề thủ đồ, Vô Ưu đạo người!”

“Chính là bần đạo.” Vô Ưu đạo mắt người mắt hờ hững, “Cho nên hôm nay, chư vị chuẩn bị chết như thế nào “

Bành ——

Đột nhiên, Vô Ưu đạo bên người thân truyền ra tiếng vang, gặm ăn tay cụt hài đồng, cũng không biết khi nào, đã đi tới phía sau hắn 1 thước.

Chỉ bất quá lần này, hắn bị lực lượng đáng sợ, trực tiếp trấn áp, “Oa! Đau quá, tỷ tỷ cứu ta, ta sắp chết!”

Hài đồng “Oa oa” miệng lớn, chỉ là miệng đầy răng nanh bộ dáng, quỷ dị lại khủng bố.

“Ngươi nói sắp chết, bần đạo tự nhiên, muốn để ngươi toại nguyện.” Vô Ưu đạo người phất tay áo vung lên, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, bị trấn áp hài đồng tại

chỗ nổ nát vụn.

Vết máu cùng cốt nhục mảnh vỡ gào thét thoát đi, lại nhanh chóng ngưng tụ ra, hài đồng thân ảnh, hắn mặt mũi tràn đầy oán độc tru lên, “Vô Ưu đạo người, ngươi dám làm tổn thương ta hôm nay, ta tất ăn ngươi cốt tủy!”

Nhưng rất nhanh, oán độc thét lên liền biến thành hoảng sợ, “Tay của ta, ngươi đối ta làm cái gì” chỉ gặp, nặng đắp hài đồng, 2 đầu cánh tay đột nhiên rơi xuống, ở giữa không trung nát rữa, mục nát. Cắt đứt chỗ, huyết nhục đen nhánh, phát tím, mặc cho hài đồng như thế thôi động, đều không thể lại dài ra 2 tay.

Vô Ưu đạo người lắc đầu, “Ta đệ tử này dù không nên thân, nhưng cánh tay của hắn, há có thể để ngươi ăn không” phong khinh vân đạm, nhưng trên thực tế, Vô Ưu đạo người giờ phút này âm thầm nhíu mày.

Một kích này, nhìn như không đáng chú ý, hắn cũng đã ra đòn mạnh, muốn đem đối phương trực tiếp trấn sát. Nhưng không ngờ, cuối cùng lại chỉ là, phế nó đôi cánh tay. Cùng khác nhau thể chuyển sinh pháp… Quả nhiên khủng bố khó lường, trước mắt Tứ Đế cảnh dù độc lập, nhưng lại khí tức, mệnh số tương liên.

Có chút khó giải quyết.

Đương nhiên, cũng chỉ là có chút, cái này bên trong là Bồ Đề sơn, hắn vi sư tôn thủ đồ, ai dám làm càn ‘Hanh, lại cùng ta tiểu sư đệ, tranh đoạt đại đạo linh cơ, người si nói mộng!’

Hài đồng thét lên, “Tỷ tỷ, giết hắn, giết hắn!”

Nữ tử áo xanh quát khẽ, “Cùng một chỗ động thủ!”

Oanh ——

Tứ Đế cảnh, khí cơ ngút trời, muốn nứt chín ngày.

Càng đáng sợ chính là, bọn hắn liên thủ, chỗ sinh ra biến hóa, khủng bố khí tượng cuồn cuộn, càn quét phía dưới vạn vật không còn.

Nếu không phải Bồ Đề sơn, bản thân thần dị, lại có bồ đề khí vận trấn áp, sợ là muốn tại tứ ngược phía dưới, bị trực tiếp đánh nát.

“Đến hay lắm!”

Vô Ưu đạo người cười to, dư quang nhìn lướt qua, thần sắc khẩn trương tiểu sư đệ.

Dù không biết nguyên do, nhưng tiểu sư đệ bây giờ, thể nội còn chưa ngưng tụ hạt Bồ Đề, hắn cũng còn không biết được, thân phận của mình.

Vừa vặn, nhân cơ hội này, để tiểu sư đệ minh bạch, ta bồ đề một mạch, chưa từng bị người ức hiếp.

Hắn sau này, là có chỗ dựa người, chính là người lợi hại hơn nữa vật, cũng phải cúi đầu tránh lui.

“Bồ đề cảnh nội, không thể lăng không.”

Khí thế hùng hổ, sát ý cuồn cuộn Tứ Đế cảnh, sắc mặt đại biến.

Giờ phút này, cường đại quy tắc, giam cầm chi lực, rơi vào trên người bọn họ, còn không thèm chú ý đế cảnh miễn trừ, vỡ vụn chi năng.

Liên tiếp tiếng vang, 4 người trùng điệp rơi xuống đất.

Vô Ưu đạo người lại nói: “Bồ đề cảnh nội, trong lòng còn có bất kính người, đáng chém.”

Oanh ——

Lực lượng kinh khủng, đem 4 người bao phủ, như cả tòa núi… Không, là toàn bộ đại địa, diện tích lãnh thổ bao la cương vực, đều trấn áp trên người bọn hắn.

Đế cảnh, ngày càng ngạo nghễ, không nhìn quy tắc, hạn chế, nhưng nhất niệm vỡ nát muôn vàn, tiếp theo nặng đắp, tái tạo. Nhưng hôm nay, thân ở bồ đề cảnh trấn áp xuống, mặc cho Tứ Đế cảnh toàn lực bộc phát, dẫn tới Bồ Đề sơn chấn động, đại địa tùy theo oanh minh vỡ nát 10,000 dặm, nhưng căn bản không thể tránh thoát.

Quy tắc, quy củ, cũng có mạnh yếu chi phân.

Hiển nhiên, Bồ Đề sơn quy tắc, quy củ, mạnh phi thường, cường đại đến cho dù là cùng khác nhau thể chuyển sinh pháp 4 tôn đế cảnh, cũng chỉ có thể cúi đầu.

Cái này, chính là Vô Ưu đạo người, lớn nhất lực lượng vị trí.

Riêng lấy tu vi luận, hắn chưa phá đế cảnh, thu thập đối phương hoặc muốn phế một phen tay chân, nhưng điều khiển bồ đề cảnh xuất thủ, lại nhưng tồi khô lạp hủ.

“Đáng chết, cái này một ngọn núi, sao cường đại như thế, địa nguyên chi lực vô tận, càng mơ hồ cùng chín ngày tương liên, chính là hợp thiên địa chi uy, trấn áp ta chờ.”

“Vô Ưu đạo người! Ngươi gian lận… Có bản lĩnh quang minh chính đại, cùng ta cùng chém giết bản tọa nhất định, bóp nát đầu của ngươi!”

Lão nhân áo bào trắng cùng nam tử trung niên, phẫn nộ gào thét.

Nữ tử áo xanh cùng hài đồng, thì lâm vào trầm mặc, dù ở quá khứ tuế nguyệt, nghe nói bồ đề chi danh, nhưng hôm nay tự mình kinh lịch, mới biết danh bất hư truyền.

Không!

Bồ Đề sơn đáng sợ, thậm chí so trong tưởng tượng, càng khủng bố hơn.

“Tỷ tỷ, đánh không lại a…” Hài đồng thở dài một hơi, mặt lộ vẻ không cam lòng, hắn liếm láp xuống khóe miệng, đảo qua gào thét 2 người, “Không bằng, ngươi ta mở ra lối riêng, lại mưu tân sinh “

Nữ tử áo xanh cười lạnh, “Đừng tưởng rằng, ta không biết ngươi tính toán, là nghĩ trước ăn đi bọn hắn, lại nuốt

ta, nghịch thiên cải mệnh “

Hài đồng gượng cười, “Tỷ tỷ nói gì vậy… Đây không phải thân hãm tuyệt cảnh, không còn cách nào khác sao ngươi ta hợp nhất, tự nhiên hay là lấy tỷ tỷ làm chủ, đệ đệ ta từ trước đến nay, nhất nghe tỷ tỷ, ngài nhất định tin ta.”

Lão nhân áo bào trắng, nam tử trung niên 2 cái nhìn hằm hằm, các ngươi nói chuyện có thể hay không tị huý một điểm, cái này khiến chúng ta cảm thấy rất thụ vũ nhục.

Đã cảm thấy, chúng ta là mâm đồ ăn thôi !

Nữ tử áo xanh trầm mặc, rất nhanh lắc đầu, “Cam chịu số phận đi… Đã cuối cùng, là tuyển Phàn Nhạc, điểm này liền đã chú định.”

“Chúng ta, không có tư cách sửa đổi.”

“Tỷ tỷ!” Hài đồng thét lên.

Nữ tử áo xanh vặn gãy cổ của hắn, đem đầu lâu nhấc trong tay, nhìn về phía Vô Ưu đạo người, “Bồ đề một mạch, coi là thật muốn cùng ta các loại, ăn thua đủ sao” nàng cũng không cam lòng cuối cùng kết cục, dục cầu một tia cứu vãn.

Vô Ưu đạo người không cho cơ hội, “Còn thủ đoạn nào nữa, cứ việc sử ra.”

“Tốt!” Nữ tử áo xanh nhắm mắt lại, sau một khắc nó thân

thể bỗng nhiên vỡ nát, hóa thành 1 đạo xanh đậm chi khí phóng lên tận trời.

“Gái điếm thúi!” Bị nàng nắm trong tay hài đồng, diện mục dữ tợn, thê lương tru lên.

Bành ——

Đầu, nó thân, cùng nhau nổ nát vụn.

Hóa thành 1 đạo hắc quang, theo sát phía sau.

“Lão già, cứ như vậy nhận mệnh” nam tử trung niên bĩu môi, mặt lộ vẻ chần chờ.

Lão nhân áo bào trắng cười lạnh, “2 vị này, đều đã trở về, ngươi cảm thấy mình, có tư cách giãy dụa” hắn thở dài một hơi, “Áo xanh nói không sai, đây chính là chúng ta mệnh.”

Bành ——

Hắn nổ nát vụn, thân hóa bạch quang, phóng lên tận trời.

Sau cùng nam tử trung niên, nổi giận gầm lên một tiếng, “Đáng chết bồ đề một mạch! Nếu không phải các ngươi nhúng tay, thế cục làm sao đến mức này “

“Hôm nay, tất hủy ngươi tổ sơn, đoạn ngươi khí vận!”

Bành ——

Huyết quang như trụ, gào thét bay ra.

Thanh, đen, bạch, đỏ tứ sắc thần quang, có không biết thuộc tính, không nhận hết thảy trấn áp, xuôi theo mệnh số lưu ngấn, chui vào Phàn Nhạc thể nội.

“Tụ âm dương, hợp năm thế, mở đại nạn, phá đế cực…” Hắn nói nhỏ, khí tức quanh người tăng vọt, bỗng nhiên dẫn thiên tượng kịch biến.

Tâm ma là ta, ta là tâm ma…

Thì ra là thế, đúng là như thế.

Phàn Nhạc nhắm mắt lại mở ra, “Đến hôm nay, mới biết ta là ta.”

Oanh ——

Bồ đề nát, mây xanh sụp đổ!

—

—

—

—

Chương 1347 : Tướng mệnh, mệnh luân, mệnh số

Bồ Đề sơn đỉnh, vỡ nát như mạng nhện.

Thoải mái mây xanh, phong lưu tứ tán!

Vô Ưu đạo người nhíu mày, “Quân tử chi trạch, năm thế mà chém… Hợp năm thế, tụ âm dương, các hạ quả nhiên là, tát ao bắt cá, không lưu đường lui.”

Hôm nay, phiền phức!

Đối phương lấy cùng khác nhau thể chuyển sinh pháp, đi đến trình độ như vậy, liền tuyệt đối không thể lui ra phía sau.

Phàn Nhạc chắp tay, “Vô Ưu đạo bạn, bản tọa căn nguyên, ngươi khi đã biết tất , có thể hay không cho Phàn mỗ một phần mặt mũi, dừng ở đây bản tọa hứa hẹn, thiếu bồ đề một mạch một phần ân tình, ngày sau nếu có điều cần, nhưng vì Bồ Đề sơn xuất thủ một lần.”

Rất thành khẩn, cũng rất có phân lượng.

Vô Ưu đạo người lắc đầu, “Phàn Nhạc đạo hữu, nếu ngươi hiện tại rút đi, lúc trước hết thảy, bần đạo tổng thể không truy cứu.” Nên thô sáp, nên mềm mềm.

Vừa rồi Phàn Nhạc không đáng giá nhắc tới, hiện tại Phàn Nhạc có chút áp lực.

“Ai!” Phàn Nhạc thở dài, “Bản tọa thực không muốn, cùng bồ đề trở mặt, nhưng đại đạo chi linh, liên quan đến ta con đường tương lai, nhất định không dung có sai lầm.”

“Vô Ưu đạo bạn, đắc tội.”

Hắn xuất thủ, che chưởng vừa rơi xuống, trời sập 1 triệu dặm, hạo đãng đãng vô tận chi lực, như muốn đem trọn cái Bồ Đề sơn cho nghiền nát.

Vô Ưu đạo người nghiêm túc, chỉ điểm một chút rơi, “Bồ đề chi cảnh, vạn pháp bất xâm!” Tầng 1 linh quang hiển hiện, thanh cạn chi sắc, như dòng suối ba quang. Nhưng chính là, cái này một lớp mỏng manh vầng sáng, lại ngạnh sinh sinh kháng trụ, trời sập 1 triệu chi uy.

Thậm chí, gợn sóng, ba động ở giữa, còn có cường đại thôn phệ chi năng, đem trời nghiêng chi uy thu nạp, chuyển hóa dung nhập bản thân.

Cái thứ 1 đối mặt, Vô Ưu đạo người sau xuất thủ, lại chiếm thượng phong, nhưng hắn vẫn chưa buông lỏng, đôi mắt ở giữa càng ngưng trọng thêm. Chém hết năm thế, lại tụ tập âm dương, Phàn Nhạc trả giá như thế đại giới, sao lại liền điểm này thủ đoạn 1 trận chiến này vừa mới bắt đầu.

Phàn Nhạc nói: “Tướng mệnh, hiện!”

Thanh, đen, bạch, đỏ, hoàng, ngũ sắc phù hiện ở sau lưng, trước tứ sắc vì 4 đời chỗ ngưng, màu vàng vì Phàn Nhạc bản tướng.

“Mệnh luân, ngưng!”

Khuấy động bên trong, ngũ sắc hóa thành phạm vi một dặm vòng, thần quang chấn động, xen lẫn.

“Mệnh số, khóa!”

Mâm tròn bên trong, 1 đầu xen vào chân thực, hư ảo ở giữa dây dài xuất hiện, một mặt tại trên người Phàn Nhạc, một mặt hướng về Vô Ưu đạo người.

Không nhìn cảnh giới của hắn, tu vi, quấn quanh nó thân, chui vào mệnh số.

“Vô Ưu đạo bạn, trận chiến này bản tọa lui không thể lui, chỉ có thể lấy mạng tương bác.” Phàn Nhạc chắp tay cúi đầu, “Mời đạo hữu chịu chết!”

Ông ——

Tướng mệnh sôi trào, thần quang khuấy động.

Mệnh luân xoay tròn, khí cơ trùng thiên.

Mệnh số nắm chặt, khóa chặt lẫn nhau.

Đây là tướng mệnh, mệnh luân, mệnh số chi tranh, là đại cảnh giới người, mới có thể nắm giữ trấn sát pháp, chuyên tru cùng cảnh chí cường. Đạo này nhập môn rất

khó, tinh thâm càng khó, nếu không tri kỳ có thể, dù có ngập trời uy lực, nhưng nát vũ trụ tinh biển, bị phá vỡ tướng mệnh, hủy mệnh luân, chém tới mệnh số… Liền chú định, là muốn mất mạng tại chỗ.

Vô Ưu đạo trong lòng người nhảy một cái, ám đạo cái này Phàn Nhạc quả nhiên là kẻ hung hãn, vừa rồi một kích thăm dò ra sâu cạn của hắn, liền trực tiếp dưới nặng tay.

Tướng mệnh! Mệnh luân! Mệnh số!

Nếu không phải, hắn ở đây nói cũng có mấy điểm cày cấy, sợ là hôm nay, thật muốn dữ nhiều lành ít.

Vô Ưu đạo người quát khẽ, “Hiện bản ngã, biết chân ngã, ngưng bản thân.”

Oanh ——

Cũng có thần quang tại sau lưng hiển hiện, 1 viên hạt Bồ Đề chìm nổi vào trong, đây chính là tướng mệnh của hắn. Sau đó, thanh quang bắn ra, ngưng tụ mệnh luân , liên tiếp Vô Ưu đạo người cùng Phàn Nhạc mệnh số dây dài, nháy mắt biến thành màu đen.

Kiềm chế, bất tường!

Cái này đời đồng hồ lấy, thế cục không thể vãn hồi, hôm nay “3 mệnh” chém giết, tất có một phương đột tử.

Ông ——

Mệnh luân lên, hướng mây tiêu, thiên địa xúc động, trời sập khuếch tán! Một phương ngũ sắc thần quang, bàng bạc sôi trào, khiến một phương thanh quang liễm liễm, nội liễm ngưng chìm.

Điện quang hỏa thạch, trong chốc lát 2 đạo mệnh luân chạm vào nhau, rõ ràng lặng yên không một tiếng động, nhưng tại trong tai mọi người lại như khai thiên tịch địa.

Oanh minh tiếng vang xuyên qua não hải, thẳng đến hồn phách chỗ sâu, khiến chân linh run rẩy, sợ hãi, tuyệt vọng cảm xúc, điên cuồng tuôn ra.

Một nháy mắt, vô số người kêu lên thảm thiết, ngã xuống đất run rẩy, miệng mũi máu tươi cuồng phún. Có chút chém giết, cho dù không liên quan bản thân, chỉ là xa xa đứng ngoài quan sát, cũng không thể may mắn thoát khỏi.

Huống chi là 2 đại siêu cường giả, lấy mạng vòng chém giết, khuấy động lên mệnh số gợn sóng, biến số, căn bản không phải bọn hắn có thể tiếp nhận.

Tai bay vạ gió!

Nhưng trên thực tế nếu không phải Bồ Đề sơn, bản thân đầy đủ thần dị, lại có bồ đề cảnh mở ra, trấn áp, bọn hắn một nháy mắt, liền muốn bị chấn nát mệnh số vô tật mà chấm dứt.

Chính là thủ sơn người, thân là đế cảnh cũng khó khăn may mắn thoát khỏi, kêu lên một tiếng đau đớn sắc mặt trắng bệch, nhìn một màn trước mắt tay chân như nhũn

ra.

‘Đáng chết Tam sư huynh, ra cái gì cẩu thí chú ý, như ngay từ đầu cái này Phàn Nhạc, liền hạ ngoan thủ lời nói, cho dù sư tôn ở trong núi, cũng cứu không dưới ta…’

Ta cùng tử vong thác thân mà qua.

Hôm nay, sư tôn có thể thắng, đúng không “3 mệnh” chi pháp cao thâm mạt trắc, Thọ Sơn còn chưa liên quan đến, chỉ có thể trong lòng cầu nguyện.

Mệnh luân giao phong từ va chạm bắt đầu từ thời khắc đó, mới chính thức bắt đầu, ngũ sắc thần quang cùng bồ đề thanh quang, lẫn nhau quấn giao, chôn vùi.

Chỉ nhìn, ai không chịu nổi trước, liền thân tử đạo tiêu!

‘Người chuyển sinh quả nhiên, là một đám khó giải quyết gia hỏa, khó trách bị vũ trụ ý chí chán ghét mà vứt bỏ, còn có thể sống nhảy nhảy loạn đến nay…’ may mắn cái này bên trong là Bồ Đề sơn, nếu không nói không chừng, hôm nay thật muốn lật thuyền trong mương. Mệnh luân chém giết, nhìn như thế lực ngang nhau, nhưng Vô Ưu đạo người cũng đã cảm thấy một tia nguy cơ.

Kia còn có cái gì tốt do dự về phần dùng bàn ngoại chiêu, sẽ không phải mất mặt… Phi! Đều đạp ngựa đến loại tình trạng này, còn có tâm tư cân nhắc điểm này, tuyệt đối tiểu não héo rút.

“Bồ đề vì ta, ta vì bồ đề!” Vô Ưu đạo người quát lớn.

Sau một khắc, sau người tướng mệnh thanh quang bên trong, lại xuất hiện một gốc cây Bồ Đề hư ảnh. Dù mơ hồ, lại có thể cảm nhận được, nó nguy nga chống trời chi thế, như thiên địa cây thần, tuyên cổ hoành tồn.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Hạt Bồ Đề chính là bồ đề một mạch tu sĩ, chung tu chi mệnh tướng, không chỉ có bởi vì nó là sư tôn mở, càng thêm vững chắc, cường đại, phù hợp tự thân tu hành. Càng bởi vì, có thể mượn sư tôn tướng mệnh gia trì, tuy chỉ là 1 đạo hình chiếu, cũng đã đủ.

Phải cây Bồ Đề gia trì, mệnh luân giao phong cục diện bế tắc, nháy mắt bị đánh vỡ, đến từ Phàn Nhạc ngũ sắc mệnh luân, tại chỗ vỡ nát.

Một màn này, vẫn là lặng yên không một tiếng động, nhưng tại mọi người cảm giác bên trong, lại như thiên băng địa hãm vạn vật hạo kiếp. Khủng bố oanh minh, mỗi một tiếng đều trùng điệp, gõ lấy bọn hắn tâm thần, ý chí, khiến hồn phách run rẩy, chân linh hồi hộp.

Vũ trụ xúc động, thiên tượng biến hóa, so trước đó bất kỳ lần nào, đều càng thêm kịch liệt ——

Vỡ nát thiên khung ở giữa, huyết vũ như thác nước, âm phong kêu khóc, là đại năng giả vẫn mà sinh buồn.

“Oa!” Phàn Nhạc giữa mũi miệng, máu tươi cuồng phún,

quanh thân ngũ sắc thần quang, vỡ nát tứ tán.

Vô Ưu đạo mặt người lộ không đành lòng, nghĩ thầm đối phương chung quy là một phương đại năng, nó không thiếu sót chi đạo, càng chỉ thiếu chút nữa liền có thể thành tựu.

Đáng tiếc, cùng ta bồ đề một mạch là địch, cuối cùng rơi vào kết cục như thế. Đợi nó ngã xuống, khi hậu táng tại tổ sơn… Ngô, nghĩ đến cũng có thể vì trong núi, cung cấp mấy điểm nuôi điểm.

Vô Ưu đạo người cùng 1 hơi, 2 hơi, 3 hơi…

Ân !

Hắn nhíu mày, mệnh luân đã băng, tướng mệnh đã hủy, còn không chết !

La Quan ngẩng đầu, ngắm nhìn trước mắt một trận chiến, “3 mệnh” chém giết chi pháp hắn chưa từng nghe thấy, lại có thể cảm thụ nó khủng bố.

Phàn Nhạc bại!

Hắn ứng chết, khi chết, hẳn phải chết… Nhưng La Quan trong lòng, giờ phút này lại có 1 cái ý niệm mãnh liệt, Phàn Nhạc sẽ không chết.

Dù là mệnh luân đã vỡ, tướng mệnh đã hủy!

Oanh ——

Phàn Nhạc sau lưng, tướng mệnh vỡ nát, ngũ sắc thần quang như lũ quét, 4 phía chảy xiết. Nhưng hắn vẫn như cũ đứng ở nguyên địa, đôi mắt ảm đạm mặt lộ vẻ suy yếu, nhưng như cũ khí tức ngưng thực, hoàn toàn không có mất mạng tại chỗ chi tướng.

“Bồ đề một mạch, quả thật danh bất hư truyền, trận chiến ngày hôm nay, là bản tọa thua.” Thua chính là thua, cho dù là bàn ngoại chiêu, cầm được thì cũng buông được, là cái nhân vật.

Vô Ưu đạo người trầm giọng nói: “Phàn Nhạc đạo hữu, khả năng vì bản tọa giải hoặc “

Phàn Nhạc nghĩ nghĩ, “Ta vì người chuyển sinh, cũng không phải là chỉ 1 đạo tướng mệnh… Ân, dù sao sống lâu, luôn có một chút gặp gỡ.”

Chỉ đơn giản như vậy phi! Người nào tin người đó xuẩn. Tướng mệnh cái đồ chơi này , mặc ngươi chuyển sinh 10 triệu, luân hồi vô số, có lại chỉ có 1 cái.

Nát chính là nát!

Đáng chết mà bất tử, quả nhiên yêu tà.

Vô Ưu đạo người lắc đầu, “Các hạ hảo thủ đoạn, bần đạo bội phục… Nhưng hôm nay, đã nhận thua, liền mời lập tức rời đi.”

Hắn cũng không phải là không biết, nhổ cỏ không trừ gốc gió xuân thổi lại mọc đạo lý, mà là thời khắc này Phàn Nhạc, hắn hoàn toàn nhìn không thấu. Cứng rắn

muốn lưu hắn, sợ sinh biến cho nên, không bằng trước đem nó đuổi rời đi, đợi sư tôn sau khi tỉnh lại, ngay lập tức mời hắn xuất thủ, đem Phàn Nhạc trấn sát là được.

Phàn Nhạc tằng hắng một cái, “Đa tạ Vô Ưu đạo hữu hảo ý, nhưng bản tọa trước đó, cũng đã nói qua, hôm nay lui không thể lui.” Hắn thở dài một hơi, “Vốn cho rằng hôm nay, bản tọa đầy đủ ứng đối hết thảy thế cục, không sợ biến số… Nhưng chung quy hay là, khinh thường không thiếu sót con đường gian khổ.”

“Thôi, mời chư vị xuất thủ, trợ bản tọa một chút sức lực.”

Oanh ——

Bồ đề phía trên thiên khung vỡ nát, hắc ám như suối tuôn, lại có 1 cái vô tận thâm uyên, phá giới mà tới.

Ma khí cuồn cuộn!

—

—

—

—

Chương 1348 : Xúc động chịu chết

Vô Ưu đạo mắt người mắt ngưng lại, “Chân ma…” Thâm uyên phá giới, giáng lâm bồ đề, khủng bố uy áp cuồn cuộn tịch quyển cửu thiên.

“Phàn Nhạc, ngươi nhưng vẫn cam sa đọa, cùng ma làm bạn!”

Hắn đã sớm trong lòng có kiêng kị, mới không nghĩ lấy đem người này đẩy vào tuyệt cảnh, nhưng không ngờ đối phương, lại tàng lấy một lá bài tẩy như vậy.

Thật là ma, chính là vũ trụ bệnh dữ, ngọn nguồn hủy diệt, hắn làm sao dám… Liền không sợ, bị vũ trụ tru sát, thân tử đạo tiêu

Phàn Nhạc thần sắc bình tĩnh, “Bản tọa cũng không muốn như thế, thực là bất đắc dĩ, Vô Ưu đạo bạn lúc này, nhưng nguyện dừng tay sao “

“Nằm mơ! Ma, mất hết lương tri, giết chóc hủy diệt, là vũ trụ chung địch! Ta bồ đề một mạch, tới thế bất lưỡng lập!”

Vô Ưu đạo người gầm thét, áo bào tím khuấy động, “Hôm nay, dám đến ta Bồ Đề sơn, tội đáng muôn lần chết!”

“Hừ!”

Trong thâm uyên, cười lạnh một tiếng, có lực lượng kinh khủng chảy xuôi, trong bóng đêm chấn động, xen lẫn, cuối cùng hóa thành một thân ảnh, “Tội đáng muôn lần chết ngươi còn tưởng rằng, hôm nay bồ đề, vẫn là năm đó hôm nay, vốn ma liền hủy ngọn núi này!”

Người tới, là một bộ thanh niên bộ dáng, sắc mặt tái nhợt, như quanh năm không thấy ánh mặt trời, quanh thân ma khí cuồn cuộn, khí tức âm hàn bạo ngược.

Khủng bố uy áp, quét ngang thập phương!

Đây là La Quan lần thứ 2, tận mắt nhìn đến Chân ma, khí tức là đồng dạng đáng sợ, cho người ta vô tận hủy diệt cùng tuyệt vọng, nhưng cảnh giới, thực lực… Hoàn toàn là ngày đêm khác biệt.

Nhưng rõ ràng, đều là Chân ma, vì sao cá thể ở giữa chênh lệch, sẽ như thế kinh người

Không cho La Quan càng nhiều, suy tư thời gian, Chân ma đã xuất tay, ma khí cuồn cuộn hóa thành đại thủ, chụp vào Bồ Đề sơn. Đúng là muốn đem nó, cho trực tiếp nhổ tận gốc, đánh nát bồ đề cảnh, cũng phải đem Vô Ưu đạo người, triệt để trấn sát tại chỗ.

Không hổ là Chân ma!

Bá đạo, khủng bố.

Xuất thủ, chính là tuyệt sát, không lưu chỗ trống.

“Chân ma lại như thế nào bần đạo cũng phải lĩnh giáo!” Vô Ưu đạo người quát lớn, “Bồ đề cảnh, diễn hóa đại thiên, phá hết thảy pháp.”

Oanh ——

Đỉnh đầu hắn phía trên, ngưng tụ nguyên thần pháp tướng, cùng bản thể so sánh, càng thêm túc mục, uy nghi, như cổ lão thần chỉ giáng lâm.

Đưa tay, đánh ra bồ đề thanh quang, đánh phía ma khí đại thủ, “Oanh” một tiếng nổ vang rung trời, thanh quang khuấy động phía dưới, kia Chân ma xuất thủ, khí thế bàng bạc một kích, lại bị tuỳ tiện đánh nát, tán loạn thành vô số ma khí.

Thủ sơn người trừng lớn mắt, chợt đại hỉ, “Sư tôn thần uy!”

Chân ma, đây chính là Chân ma, tồn tại trong truyền thuyết, hắn tuy là đế cảnh, lại ngay cả tiếp xúc đối phương tư cách đều không có. Nhưng thì tính sao tại nhà ta sư tôn trước mặt, còn không phải gà đất chó sành hủy ta Bồ Đề sơn… Khẩu khí cũng không tiểu!

Nào có thể đoán được sau một khắc, Vô Ưu đạo sắc mặt người đại biến, gầm thét, “Không muốn mặt!”

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, Vô Ưu đạo người bị trùng điệp, đánh vào Bồ Đề sơn bên trong, nổ vang rung trời đất rung núi chuyển, ném ra khủng bố hố sâu. Nếu không

phải bồ đề cảnh, đối với hắn cho che chở, gia trì, sợ là cái vỗ này phía dưới, liền muốn hắn nhục thân sụp đổ.

“Khụ khụ khụ…” Vô Ưu đạo người nôn mấy ngụm máu, chật vật không thôi, “Đường đường Chân ma, lại chỉ đông đánh tây, chơi những này tiểu tính toán.”

Hắn hận nghiến răng!

Nói xong, là đối Bồ Đề sơn động thủ, kết quả giả thoáng 1 thương, vọt thẳng hắn hạ độc thủ hôm nay, thật sự là chủ quan.

Chân ma cười lạnh, cùng Nhân tộc giao phong, chẳng lẽ còn muốn giảng quy củ Thần phá giới giáng lâm, cũng là cần trả giá đắt, từ muốn đánh nhanh thắng nhanh.

“Chết!”

Thừa dịp ngươi bệnh, đòi mạng ngươi, bồ đề một mạch thống hận Chân ma, ngược lại, Chân ma đối bồ đề một mạch, cũng là sát ý tràn đầy.

Oanh ——

Ma khí cuồn cuộn, từ trên trời giáng xuống.

“Hèn hạ!” Vô Ưu đạo người gầm thét, phóng lên tận trời, rất nhanh lại là một tiếng nổ vang rung trời, hắn lại lần nữa giáng xuống.

Oa!

Giữa mũi miệng máu tươi cuồng phún, lung lay sắp đổ.

Động tác mau lẹ ở giữa, thế cục nghịch chuyển!

Nhưng cũng phản ứng ra, Chân ma chi khủng bố, tụ âm dương, hợp năm thế Phàn Nhạc, lấy “3 mệnh” chi pháp chém giết, đều bị Vô Ưu đạo người trấn áp. Nhưng hôm nay đối mặt Chân ma, hắn lại tại đối mặt ở giữa, liền bị trọng thương.

La Quan tê dại.

Phía bên mình, ngưu nhất át chủ bài Vô Ưu đạo người, đã bị Chân ma bạo chùy, chẳng lẽ không phải đại thế đã mất

Phàn Nhạc… Chân ma…

Tê ——

2 phe này, cái nào cũng không thể, cho hắn đường sống.

Trốn…

Quên đi thôi, coi như để ngươi chạy trước 1 canh giờ, tin hay không lấy Chân ma thủ đoạn, một ánh mắt liền có thể đem hắn nghiền nát. Cái này đạp ngựa, đều là cái gì triển khai vũ trụ ý chí, ngươi muốn giết cứ giết, chơi lão tử làm gì ! Còn có Mặc Di, vương bát đản, cho lão tử chờ lấy!

Oanh ——

Chân ma cười lạnh, ma khí lại rơi, hắn cũng sẽ không phạm, nhân vật phản diện chết bởi nói nhiều mao bệnh. Xuất thủ, liền dứt khoát lưu loát, đem đối phương đánh hồn phi phách tán, chân linh chôn vùi! Nhất là bồ đề một mạch, hắn động thủ lúc, chỉ cảm thấy phá lệ thống khoái, năm đó những cái kia khuất nhục, phẫn nộ, cũng coi như có thể hồi báo.

“Sư tôn!”

Thủ sơn người hét lên một tiếng, thả người đánh tới.

“Hồ nháo!” Vô Ưu đạo người một phát bắt được hắn, sau một khắc cuồn cuộn ma khí, đập ầm ầm rơi xuống. Hắn lại nôn mấy ngụm máu, sắc mặt trắng bệch, lại đem thủ sơn người bảo hộ ở sau lưng, “Vi sư… Còn chưa có chết… Không tới phiên ngươi xuất thủ… Lui ra…”

Thủ sơn người khóc lớn, “Sư tôn…”

“Lui ra!”

“… Là, đệ tử tuân mệnh…” Thủ sơn mắt người ngọn nguồn, một mảnh quyết tuyệt.

Hôm nay, như sư tôn xảy ra chuyện, hắn tuyệt không sống một mình.

Ta muốn cùng Chân ma liều mạng!

“Chờ một chút!” Phàn Nhạc đột nhiên mở miệng, đánh gãy Chân ma sau tiếp theo, “Vô Ưu đạo bạn, kẻ thức

thời mới là tuấn kiệt, hôm nay chi cục đã không phải ngươi có thể chống đỡ, còn xin nhận thua, rút đi đi. Chỉ cần ngươi gật đầu, bản tọa cam đoan, hôm nay dừng ở đây.”

Chân ma gầm nhẹ, “Phàn Nhạc, ngươi dám thay vốn ma làm quyết định !”

Oanh ——

Ma khí mãnh liệt, sát cơ bốc hơi.

Phàn Nhạc mặt không biểu tình, “Không bỏ sót Chân ma các hạ, không nên quên hôm nay, ngươi ta ở giữa hợp tác, là lấy ai là chủ “

“Hừ!”

Không bỏ sót Chân ma giận dữ, nhưng lại cưỡng ép đè xuống, “Vô Ưu đạo người, tính ngươi mạng lớn, cút ngay!”

Hãm sâu tuyệt cảnh, trở về từ cõi chết… Cơ hội như vậy, còn dùng do dự sao liền ngay cả La Quan đều cho rằng, Vô Ưu đạo người khẳng định sẽ đi. Thời khắc sinh tử đại khủng bố, không phải tự mình kinh lịch người, tuyệt khó trải nghiệm.

Vô Ưu đạo người cười to, “Lăn chỉ là ma đầu có tư cách gì, tại ta Bồ Đề sơn bên trong, phát ngôn bừa bãi! Ta bồ đề một mạch, từ tổ sư bắt đầu, liền cùng Chân ma bất lưỡng lập, tung vừa chết lại như thế nào bần đạo không lo, thân là bồ đề thủ đồ, sao dám vi phạm ý của sư tôn

chí!”

Hắn ưỡn ngực, “Đến! Bần đạo ngay tại cái này, giết ta… Có thể táng thân tổ địa, đi theo tiên thánh, cũng là ta chi vinh quang.”

Phàn Nhạc trầm mặc, hắn thật không nghĩ tới, Vô Ưu đạo người vậy mà, đại nghĩa như vậy nghiêm nghị, thấy chết không sờn… Đây chính là, bồ đề một mạch sao nếu là có thể, hắn coi là thật không muốn, tới kết xuống tử thù.

Nhưng hôm nay, đã không có lựa chọn khác.

“Vô Ưu đạo bạn, đi tốt!”

Chân ma cười lạnh, “Vô Ưu đạo người, ngươi đã một lòng muốn chết, bản tọa liền thành toàn ngươi!”

“Sư tôn!”

Thủ sơn người khóc thảm, mặt mũi tràn đầy bi tráng.

Cái này, chính là ta chi sư tôn, thà chết không gãy eo, bảo vệ bồ đề tôn nghiêm, ý chí.

Ta Thọ Sơn, khi đi theo lão sư, xúc động chịu chết!

La Quan trừng lớn mắt, triệt để mộng, nghĩ thầm cho dù là, các ngươi nhận lầm người, cũng không đến nỗi làm đến bước này đi

Vì giúp ta, ngay cả mệnh đều dựng vào, có thể hay

không quá mức mà lại cái này Vô Ưu đạo người, thấy thế nào đều không giống như là, đầu óc thiếu sợi dây… Cho nên, ai có thể nói cho hắn, đây rốt cuộc tình huống như thế nào

Oanh ——

Chân ma xuất thủ, ma khí cuồn cuộn, muốn giết Vô Ưu đạo người tại lập tức.

Nhưng vào lúc này, khẽ than thở một tiếng, đột nhiên từ phía sau núi vang lên, “Thế đạo này, bây giờ muốn ngủ lấy lại sức, cũng khó khăn a.”

Chân ma sắc mặt đại biến, sau một khắc, hắn nổi giận gầm lên một tiếng, bị trùng điệp đánh bay!

—

—

—

—

Chương 1349 : Bồ đề lão tổ

“Ai ! Dám ám toán vốn ma, hôm nay tất yếu đưa ngươi, chém thành muôn mảnh!”

Không bỏ sót Chân ma gào thét, không còn duy trì nhân thân, ma khí sôi trào ở giữa, lộ ra Chân ma bản tướng.

Lân giáp, sừng thú, đuôi dài.

Bạo ngược huyết mâu, gắt gao nhìn về phía phía sau núi.

1 lão giả thân ảnh, từ phía sau núi mà đến, thanh bào rộng lớn, thái độ thong dong. Một bước ra phía sau núi, vừa sải bước mây xanh, lại một bước rơi xuống đã tới đỉnh núi. Thế là mây xanh hội tụ, núi lở trừ khử, hết thảy trong nháy mắt khôi phục lại, dáng dấp ban đầu.

“Bồ đề lão tổ!”

Không bỏ sót Chân ma hú lên quái dị, quay người muốn trốn

Nhưng rất nhanh trong lòng hắn khẽ động, ‘Không đúng, bồ đề gặp nạn, sinh cơ gần như diệt tuyệt… Đây cũng không phải là bản thể, mà là 1 đạo chân dung lưu ý.’

“Lão sư!” Vô Ưu đạo mặt người lộ cuồng hỉ, “Phù phù” quỳ xuống đất, “Đệ tử không lo, bái kiến lão sư, vô tận

tuế nguyệt trôi qua, đệ tử hôm nay rốt cục, lại gặp được ngài.”

Nói xong, hắn mặt lộ vẻ áy náy, “Là đệ tử vô năng, khiến Chân ma quát tháo, quấy nhiễu ngài tĩnh dưỡng, mời lão sư hàng phạt!”

Thủ sơn người vừa mừng vừa sợ, theo sát lấy “Phù phù” quỳ xuống đất, nhưng nhìn một màn trước mắt, lại cảm thấy khá quen… Chần chờ, tựa hồ ở đâu gặp qua.

Bồ đề lão tổ xem ra, “Không lo, ngươi là lúc nào, phát hiện lão phu tại họa bên trong lưu ý thật sự là tiền đồ, ở trước mặt lão phu bán thảm, làm sao còn muốn để lão phu đỡ ngươi bắt đầu, tán dương vài câu không thành “

Vô Ưu đạo người một mặt đắng chát, “Lão sư, ngài hiểu lầm, đệ tử có tài đức gì, có thể phát hiện ngài bố trí… Đệ tử là thật, không tiếc mạng sống, bảo vệ trong núi tôn nghiêm a, cầu lão sư minh xét!”

Bồ đề lão tổ thản nhiên nói: “Không tiếc mạng sống tốt, ngươi đi đi. Yên tâm, đợi cái này Chân ma giết ngươi, vi sư chắc chắn xuất thủ, báo thù cho ngươi.”

Mồ hôi lạnh, nháy mắt bò đầy phía sau lưng, Vô Ưu đạo người kêu to, “Đệ tử biết sai, xin lão sư thứ tội, ta cũng không dám lại!”

Thủ sơn người: …

Con mắt trừng giống chuông đồng!

Thứ đồ gì ta kia có đức độ, xúc động chịu chết sư tôn đâu kết quả liền cái này. Ngài cùng ta trước đó, chơi không phải đồng dạng đồ vật sao

Nguyên lai, là ta trách oan Tam sư huynh, hắn sẽ như vậy dạy ta, nhất định là thụ sư tôn ảnh hưởng.

Thủ sơn trong lòng người, Vô Ưu đạo người quang huy vĩ ngạn hình tượng, một đi không trở lại.

Phàn Nhạc sa vào đến, thật sâu trầm mặc, hắn nhíu mày nhìn về phía Vô Ưu đạo người, nghĩ thầm đây là bồ đề, không muốn người biết một mặt sao cùng trong ấn tượng một trời một vực.

Về phần Vô Ưu đạo người, lúc này nào còn có dư người bên ngoài ánh mắt, buồn bã nói: “Lão sư, đệ tử hiểu biết chính xác sai, ta chính là cảm thấy… Ngài ngủ say rất lâu, sợ ngài quên đệ tử lúc này mới ra hạ sách này, muốn để lão sư đối ta nhiều chút quan tâm.”

“Hừ!” Bồ đề lão tổ cười lạnh, “Nể tình lần này, ngươi cũng coi như cũng có khổ lao phân thượng, liền tạm không tính toán với ngươi.”

“Đa tạ lão sư!” Vô Ưu đạo người vui mừng, xoay người mà lên, “Lão sư, tiểu sư đệ trở về, ngài khẳng định đã sớm, tính tới hôm nay, đệ tử khâm phục vạn điểm. Tiểu sư đệ, còn đứng ì làm cái gì lão sư đã tới, mau tới bái kiến lão sư!”

Tiểu sư đệ cái nào tiểu sư đệ mơ hồ thủ sơn người, còn chưa lấy lại tinh thần, theo Vô Ưu đạo nhân vọng đi, sắc

mặt bỗng dưng cứng đờ.

Là hắn…

Hắn, đúng là Tiểu sư thúc !

Tê ——

Vừa nhắm mắt, thủ sơn người “Lạch cạch” ngã xuống đất, mặc kệ, trước hết để cho ta ngất một hồi, không phải tiếp xuống cục diện, hắn thật không biết, nên như thế nào đi đối mặt.

Bồ đề lão tổ ánh mắt, cũng nhìn lại.

La Quan trong lòng 1 khổ, nói thầm một tiếng không tốt, có phải là bồ đề đệ tử, còn có so lão tổ bản thân, rõ ràng hơn sao là phúc thì không phải là họa, dù sao chịu một đao, hắn cắn răng một cái, bước nhanh mà đến, “Vãn bối La Quan, bái kiến bồ đề lão tổ, lúc trước có nhiều hiểu lầm chỗ, tiểu tử vì tự vệ bất đắc dĩ mà ngầm thừa nhận, mời lão tổ minh xét, cho vãn bối một cái cơ hội.”

Vô Ưu đạo người khẽ giật mình, chợt như có điều suy nghĩ, cười cười, thối lui đến bên cạnh.

Ngắn ngủi trầm mặc, bồ đề lão tổ thản nhiên nói: “Đứa ngốc, đã trở lại trong núi, nhìn thấy vi sư, còn không cong xuống sao “

La Quan trừng lớn mắt, giờ phút này phúc như tâm đến, cơ hồ là tuân theo bản năng, phủ phục quỳ xuống đất, “Đệ tử La Quan, bái kiến lão sư!”

Cái này cúi đầu, thân phận kết thúc.

Hắn cũng sẽ bởi vậy, thu hoạch được đến từ, bồ đề lão tổ che chở. Nếu không, Chân ma trước mắt hung hiểm khó lường, đối phương vì sao muốn, xuất thủ bảo vệ hắn vạn toàn giờ phút này, nhìn trước mắt bồ đề lão tổ, La Quan tâm thần ở giữa, lại hiển hiện mấy điểm hoảng hốt.

Người trước mắt cùng trong mộng bái sư vị kia bồ đề lão tổ, cả 2 dần dần tới gần, trùng điệp, hắn đột nhiên đỏ cả vành mắt, như 1 ngày này, hắn đã cùng vô số năm.

“Ha ha ha ha!” Bồ đề lão tổ cười to, “Tốt, tốt! Ta chi 13 đồ, đến hôm nay, chung quy làm môn hạ, khi ăn mừng!”

Hắn lật tay, không biết từ cái kia mang tới 1 con hồ lô, ngửa đầu nâng ly thôi, ném cho La Quan, “Vật này, liền làm là vi sư, đưa cho ngươi lễ bái sư.”

Vô Ưu đạo người một mặt ao ước, “Tiểu sư đệ khả năng uống rượu không nếu không yêu… Khục! Vi huynh cái này, có rất nhiều bảo vật, nguyện cùng tiểu sư đệ… Ôi!”

Chưa nói xong, chịu 1 đầu băng, hắn ôm đầu, “Đệ tử chỉ là, cùng tiểu sư đệ chỉ đùa một chút, lão sư hạ thủ lưu tình.”

La Quan vô ý thức, nắm chặt trong tay hồ lô, “Đại sư huynh, sư tôn ban ân, tiểu đệ sao dám chuyển tặng người khác còn xin sư huynh chớ trách.”

“Khục… Trò đùa, chính là cái trò đùa…” Vô Ưu đạo người một mặt ngượng ngùng, con mắt vẫn là không nhịn được, hướng hồ lô bên trên phiết.

Liền biết, ta liền biết, có tiểu sư đệ về sau, ta cũng không tiếp tục là lão sư, sủng ái nhất đệ tử. Nếu không phải lo lắng ở đây, trước đó há lại sẽ, thụ Thọ Sơn tiểu tử kia ảnh hưởng, nhất thời hồ đồ làm xuống “Bán thảm cầu vinh” sự tình.

Phí công không nói, còn khiến lão sư cười nhạo, càng tại tiểu sư đệ trước mặt, mất hết mặt mũi. Ngày sau, ta lại không là, lão sư trong lòng bảo… Ô hô ai tai, lòng chua xót tâm tắc!

Bồ đề lão tổ phất tay áo, đem La Quan kéo đến bên người, “Lại lui ra phía sau, nhìn lão sư hôm nay, khu ma trấn túy.”

“Vâng, lão sư!” La Quan hành lễ.

Giờ khắc này, hắn lại lần nữa cảm nhận được, trước nay chưa từng có an lòng.

Phàn Nhạc trên mặt lộ ra mấy điểm phức tạp, hắn từ đầu đến cuối không muốn, cùng bồ đề một mạch quyết liệt, lại cái kia bên trong nghĩ đến, La Quan đúng là trong truyền thuyết, vị kia bồ đề thứ 13 đồ.

Thở sâu, hắn chắp tay, “Phàn Nhạc, bái kiến bồ đề lão tổ, hôm nay xung đột, thật không phải ta mong muốn, khẩn cầu lão tổ dừng tay, miễn đi một trận hạo kiếp… Phàn Nhạc phát thệ, hôm nay chỉ lấy đại đạo chi linh, bất

động La Quan mảy may.”

Bồ đề lão tổ đôi mắt đảo qua, “Cùng khác nhau thể chuyển sinh pháp… Ngô, không chỉ như thế, nhưng lớn tuổi tinh lực không tốt, càng nhiều lại thấy không rõ, Phàn Nhạc… Ngươi cũng tính là là một phương đại năng giả, nên có mấy phân thể mặt.”

“Cũng nể tình trước đó, ngươi mấy lần đề nghị dừng tay, lão phu cho ngươi một cơ hội, mang theo cái này ma vật, rời đi Bồ Đề sơn, lão phu cũng không lại truy cứu.”

Phàn Nhạc than nhẹ, “Lão tổ, coi là thật muốn như thế “

Bồ đề lão tổ thản nhiên nói: “Lời giống vậy, lão phu chưa từng nói 2 lần.”

“Lão thất phu!” Không bỏ sót Chân ma quát lớn, ma khí cuồn cuộn diện mục dữ tợn, “Ngươi cho rằng, ngươi hay là lúc trước bồ đề lão tổ bất quá là, 1 đạo họa bên trong lưu ý, miễn cưỡng tạo nên hình chiếu, cũng dám ở vốn ma trước mặt làm càn! Hôm nay, vốn ma liền đưa ngươi phá xương lột da, tiêu mất mối hận trong lòng!”

—

—

—

—

Chương 1350 : 80 chùy pháp

Phàn Nhạc trầm mặc.

Hắn tận cố gắng lớn nhất, tránh xung đột.

Cuối cùng không thể, đó chính là mệnh trung chú định!

Không bỏ sót Chân ma đại hỉ, “Lão thất phu, nhận lấy cái chết!”

Oanh ——

Một bước đạp xuống, ma khí cuồn cuộn, hắn triệt để bỏ nhân thân, lộ ra Chân ma bản tướng. Cao 1,000 trượng, có vảy chi chít, nhất cử nhất động ở giữa, phóng thích hung diễm muôn vàn. Vô tận hủy diệt, giết chóc, xen lẫn, khuấy động, đánh phía bồ đề lão tổ.

Tuy nói, không bỏ sót Chân ma vừa rồi, biểu hiện chẳng thèm ngó tới, mà 1 đạo họa bên trong lưu ý, chỗ ngưng tụ thành hình chiếu, vốn cũng không có, uy hiếp hắn tư cách. Nhưng vừa ra tay, hay là đem hết toàn lực, chỉ vì đối diện người, là bồ đề lão tổ.

Năm đó…

Kia hồi ức quá mức thống khổ, lòng chua xót, khiến không bỏ sót Chân ma vô ý thức, trái tim đều ngừng một nhịp. Bất quá hôm nay về sau, đây hết thảy đều đem tan

thành mây khói —— diệt bồ đề lão tổ, dù chỉ là hắn 1 đạo hình chiếu, cũng đại biểu cho hắn, không còn là vô địch.

Cái này có, cực kỳ mấu chốt ý nghĩa!

Bồ đề lão tổ phất tay áo, ma khí vỡ nát, khủng bố sát phạt khí tượng tán loạn, không bỏ sót Chân ma bỗng nhiên trừng lớn mắt, khó có thể tin.

Bành ——

Hắn lại một lần nữa, bị trùng điệp đánh bay, mặt ngoài thân thể không thể phá vỡ lân giáp, bây giờ yếu ớt như vỏ trứng, lại mảng lớn vỡ vụn, đen nhánh ma huyết vẩy xuống trời cao.

“Không có khả năng!” Không bỏ sót Chân ma gào thét, “Ta là Chân ma, vạn pháp bất xâm, chỉ là 1 đạo hình chiếu, sao có thể làm tổn thương ta “

“Bồ đề lão tổ, vốn ma cũng phải nhìn, ngươi có thể xuất thủ mấy lần !”

Hình chiếu loại hình dư lực có hạn, một kích này cường đại như thế, hoặc là điều động, hình chiếu bên trong đại bộ phận điểm lực lượng. Như thế, một kích chính là cực hạn, nhiều lắm là 2 lần liền muốn vỡ nát.

Không bỏ sót Chân ma điều khiển ma khí, như viễn cổ hung thần, lại lần nữa thẳng hướng bồ đề lão tổ, cấp độ đến một bước này, ngược lại không có quá nhiều sức tưởng tượng, có chỉ là tuyệt đối, cảnh giới cùng lực

lượng va chạm.

Mạnh yếu thắng bại, chỉ ở sát na!

Oanh ——

Lại một tiếng vang thật lớn, không bỏ sót Chân ma nhanh lùi lại, trong miệng ma huyết cuồng phún, mặt ngoài thân thể mảng lớn băng liệt. Không chỉ có là lân giáp, nương theo “Lốp bốp” nổ đùng, càng có vô số cốt nhục vỡ nát.

“A a a!” Không bỏ sót Chân ma nổi giận, xích hồng đôi mắt huyết sắc ướt át, “Vốn ma liền không tin, ta không phải 1 đạo hình chiếu đối thủ.”

Khuất nhục, tuyệt đối khuất nhục!

Muốn bồ đề lão tổ bản thể ở đây, quỳ liền quỳ, dù sao tất cả mọi người quỳ qua, có thể bảo toàn tính mệnh liền xem như rất lợi hại.

Nhưng hôm nay, chỉ là 1 đạo hình chiếu mà thôi, thậm chí là mượn chân dung, mới có thể miễn cưỡng ngưng tụ.

Bồ đề gặp nạn, 10 không còn 1… Sắp chết lão thất phu, chỉ 1 đạo hình chiếu, liền đánh hắn chật vật không chịu nổi, không thể chống đỡ được… Cái đồ chơi này, cũng quá mất mặt, không thể nhịn!

Oanh ——

Cuồn cuộn ma khí, sôi trào thiêu đốt, không bỏ sót Chân ma thật sự nổi giận, thi triển Chân ma đại thần thông.

Thiêu đốt ma khí dưới, tự thân năng lực khôi phục tăng nhiều, thương thế ở giữa đảo mắt khôi phục, tự thân khí tức, lực lượng, tùy theo tăng vọt.

Hôm nay, hắn muốn ở chính diện trong chém giết, xử lý bồ đề lão tổ… hình chiếu!

Nhất định, nhất định phải!

Nhanh chân đạp xuống, không gian vỡ nát, thiên tượng khủng bố chấn động, không bỏ sót Chân ma nháy mắt, đi tới bồ đề lão tổ trước người, một cái tay vồ xuống, đồng thời mở ra huyết bồn đại khẩu —— Chân ma trong bụng tự có thiên địa, chỉ cần bị nó nuốt vào, dù có muôn vàn vĩ lực, cũng phải bị ăn mòn thành một vũng máu.

Ân người đâu !

Không bỏ sót Chân ma giật mình, trước mắt bồ đề lão tổ, lại đột nhiên biến mất không thấy gì nữa.

“Tiểu gia hỏa, ngươi là đang tìm lão phu sao “

Bá ——

Mồ hôi lạnh, nháy mắt trải rộng cái trán, không bỏ sót Chân ma nổi giận gầm lên một tiếng, bỗng nhiên đánh tới hướng sau lưng. Nhưng 1 đầu cánh tay ma, lại bị nháy mắt bắt lấy, bồ đề lão tổ mỉm cười, “Trước đó, niệm tình ngươi là vãn bối, để ngươi xuất thủ trước.”

“Hiện tại, nên lão phu!”

Hắn bỗng nhiên phất tay, càng đem không bỏ sót Chân ma, 1,000 trượng Chân ma thân thể, trực tiếp vung mạnh lên, “Oanh” một tiếng đất rung núi chuyển.

“80!”

Đón lấy, không có nửa điểm dừng lại, lại đem không bỏ sót Chân ma vung lên, lại lần nữa nện xuống.

“80!”

Oanh ——

Oanh ——

Bồ Đề sơn đỉnh, oanh minh như sấm.

Liền gặp, kia một bộ rộng lớn thanh bào, giờ phút này bị cốt nhục chống lên, gầy gò, ung dung bồ đề lão tổ, hóa thân thành cuồng bạo cự thú, nương theo lấy từng tiếng “80” quát lớn, không bỏ sót Chân ma trong tay hắn, liền như đồ chơi bị tùy ý nắm.

Bộc lộ bộ mặt hung ác, khí thế doạ người!

Trước sau đối so, thật là kinh người.

La Quan lẩm bẩm nói: “Cái này… Sư tôn tuổi tác đã cao, vẫn có như thế thể phách, thực làm ta các đệ tử, xấu hổ không thôi…”

Cái này nếu là phạm sai lầm, 1 bàn tay xuống tới, đầu phải nổ đi ! Mặt khác, cái này “80” “80”, lại là cái gì

Vô Ưu đạo người tuy có mấy điểm đố kị, không cam lòng, có thể đối tiểu sư đệ, vẫn bảo vệ chiếm đa số, giải thích nói: “Đây là lão sư tự sáng tạo 80 chùy pháp… Ân, tuy có điểm không chuẩn xác, nhưng ngươi coi như chùy pháp lý giải là được.”

Đón lấy, mặt lộ vẻ khinh thường, “Không bỏ sót Chân ma thật lớn gan chó, dám đối lão sư bất kính chính là 1 đạo hình chiếu, xử lý hắn, cũng dễ như trở bàn tay.”

Chùy pháp… La Quan nhìn xem, bị một mực là xách lấy, trái phải trước sau vừa đi vừa về hành hung không bỏ sót Chân ma, nghĩ thầm cái này cái kia bên trong không chuẩn xác

Lão sư, thực tế là khủng bố! Chỉ 1 đạo hình chiếu, đều có thể bạo chùy Chân ma, xem nó là con rối… Vậy bản thể giáng lâm, lại nên cường đại cỡ nào

Vũ trụ này, thật sự là quá nguy hiểm, hắn tiến vào trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực về sau, cảm thấy mở rộng tầm mắt, nhất là Cửu Ương hoàng triều đế tinh một trận chiến, thấy mấy vị đế cảnh chém giết, dẫn tới vũ trụ chấn động tinh biển chuyển vị.

Nhưng hôm nay, mới biết thiên ngoại hữu thiên, như thế nào đỉnh cao nhất!

Nếu không phải bồ đề lão tổ, lấy bồ đề cảnh trấn áp,

giữa song phương chém giết dư ba khuấy động quét ngang, liền muốn nhấc lên vũ trụ sóng lớn, hủy diệt một phương tinh biển, .

“A! Lão thất phu, vốn ma sát ngươi!”

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

“Ta ma thân vô địch, bất tử bất diệt!”

“Ngươi… Buông ra vốn ma… Mau buông ta ra…”

“Phàn Nhạc! Phàn Nhạc! Nhanh cứu vốn ma…”

Không bỏ sót Chân ma trên thân, cứng rắn nhất miệng, cũng bị đánh phục.

Giờ phút này, toàn thân hắn trên dưới, vô một chỗ hoàn hảo, lân giáp vỡ vụn huyết nhục băng liệt, thể nội xương cốt đoạn mất vô số cây. Cho dù Chân ma bản nguyên, cùng ma uyên tương liên, là gần như bất diệt tồn tại, nhưng còn tiếp tục như vậy, cũng phải bị đánh chết tươi.

Không bỏ sót Chân ma, hoảng, sợ!

Truyền thừa trong trí nhớ, đối bồ đề lão tổ sợ hãi, giống như là biển gầm, càn quét trong lòng. Hắn bắt đầu hối hận, tại sao phải cái thứ 1, xông pha chiến đấu. Còn có đáng chết Phàn Nhạc, hắn đang làm cái gì lại không động thủ, vốn ma liền thật muốn chết!

“A!” Rít lên một tiếng, không bỏ sót Chân ma thân thể,

“Oanh” một tiếng nổ nát vụn. Hắn thi triển ma giải đại pháp, trả giá lớn đại giới, muốn cưỡng ép đào thoát bồ đề lão tổ trấn áp.

“Muốn đi ngươi đi được rơi à !” Bồ đề lão tổ 5 ngón tay một nắm, nổ nát vụn không bỏ sót Chân ma, thân thể càng lại độ ngưng tụ, rơi vào trong tay hắn.

“80!”

Oanh ——

Bồ Đề sơn chấn động, không bỏ sót Chân ma như chết chó, đổ vào một mảnh hỗn độn, trong phế tích, hồng hộc ngay cả thở, đen nhánh ma huyết mãnh liệt mà ra.

Từng đầu màu xanh rễ cây, từ sơn phong khe hở bên trong toát ra, giống như là ngửi được đồ ăn cá mập, điên cuồng quấn lên đến, chui vào không bỏ sót Chân ma thể nội.

“A!” Không bỏ sót Chân ma liều mạng giãy dụa, lại cũng trốn không thoát, xích hồng đôi mắt ở giữa hiện lên sợ hãi, “Đáng chết, cứu ta, nhanh cứu ta!”

Giờ phút này, ma lực của hắn, bản nguyên, bị điên cuồng rút ra, cướp đoạt.

—

—

—

—

Chương 1351 : Trấn sát bồ đề, tuyệt đạo thống

Thiên khung phía trên thâm uyên chấn động, cuồn cuộn ma khí như lửa núi bộc phát, 2 tôn Chân ma từ trong đó bước ra, đều hiển lộ bản tướng, hung thần trùng thiên.

“Hừ! Muốn giết Chân ma, cướp đoạt ma nguyên… Bồ đề lão tổ, ngươi quả nhiên vẫn là, như năm đó, cuồng vọng không thôi!”

Giọt ngọc Chân ma phẫn nộ gào thét.

“Làm gì tốn nhiều miệng lưỡi hôm nay ta cùng giáng lâm, liền muốn đem hắn trấn sát, phá nó vô địch chi thế!” Nguyên thân Chân ma gầm nhẹ, huyết mâu bên trong băng hàn lạnh lẽo liệt.

Oanh ——

Oanh ——

2 Chân ma đồng thời xuất thủ, đánh vỡ bồ đề cảnh trấn áp, bị rễ cây chui vào thể nội không bỏ sót Chân ma, vội vàng tránh ra, hắn một mặt nghĩ mà sợ, “Các ngươi đang làm cái gì chỉ thiếu một chút, vốn ma liền chết!” Hắn lúc này, vô cùng phẫn nộ.

Giọt ngọc Chân ma cười lạnh, “Không bỏ sót, là ngươi quá vô dụng, lại bị chỉ là 1 đạo hình chiếu trấn áp, cái này trách không được chúng ta.”

“Tốt!” Nguyên thân Chân ma nhíu mày, “Trước liên thủ, diệt bồ đề đạo này hình chiếu.”

Hắn huyết mâu ở giữa, tinh mang phun trào.

Bồ đề lão tổ vì sao kinh khủng như vậy thực lực, cảnh giới, tự nhiên là căn bản, nhưng ngoài định mức còn có một chút, chính là trên người hắn, ngưng tụ ra vô địch đại thế. Chính là năm đó hạo kiếp một trận chiến, bồ đề dù gặp nạn lớn, nhưng hắn vẫn như cũ chưa bại.

Hôm nay, chính là cơ hội tốt nhất —— bồ đề hình chiếu cũng là bồ đề, hủy chi, liền có thể tại hắn vô địch đại thế ở giữa, phá vỡ một lỗ hổng. Nhìn như bình thường, nhưng có thiếu vô địch, hay là thật vô địch sao thậm chí, có thể coi đây là thời cơ, ngăn chặn bồ đề khôi phục con đường.

Không bỏ sót Chân ma mặt trầm như nước, “Tích ngọc thực lực ngươi cường đại, hôm nay liền xuất thủ trước đi, cũng làm cho vốn ma kiến thức một hai.”

“Ha ha! Tốt, vốn ma liền không tin, chỉ là hình chiếu mà thôi, có thể có mấy điểm thực lực” giọt ngọc Chân ma cười to, một bước đạp xuống, ma khí sôi trào.

Sau một khắc lại ngưng tụ ra 1 đạo, đen nhánh khủng bố ma trụ, mặt ngoài phía trên, hiển hiện vô số ma ảnh, đều dựng mở miệng lớn, phát ra im ắng tru lên.

Ma trụ giáng lâm, mang theo thế như 10,000 tấn, muốn nện xuyên bồ đề! Phá bồ đề vô địch đại thế người, tất có

thể phải ma nguyên tán thành, thực lực đại trướng. Cơ hội như vậy, giọt ngọc Chân ma như thế nào bỏ lỡ chính là không bỏ sót Chân ma không khích tướng, hắn cũng sẽ chủ động xuất thủ.

Về phần sẽ hay không bị phản sát… Hừ! Bồ đề lão tổ khủng bố đến đâu, cũng giới hạn trong lúc trước, bây giờ chỉ 1 đạo hình chiếu mà thôi, có thể có tàn hơn bao nhiêu lực lượng trấn áp không bỏ sót Chân ma phía trước, tất đã hao tổn hơn phân nửa, nói không chừng bây giờ, chỉ còn phô trương thanh thế.

Cái này ma trụ, là hắn tu luyện ma công, cụ hiện ra đại thần thông, có vỡ vụn, hủy diệt, táng sinh các loại thần dị.

Nhất định phải đem bồ đề hình chiếu, tại chỗ trấn sát!

Nguyên thân Chân ma đáy mắt, hiện lên một chút do dự, nhưng cuối cùng vẫn là kiềm chế, không có cướp đoạt cái này “Trấn sát chi công” . Cũng không phải, Chân ma ở giữa lẫn nhau khiêm tốn, mà là hắn luôn cảm thấy, bồ đề lão tổ hôm nay, chỉ sợ có khác thủ đoạn.

Nếu không, hắn sao lại tuỳ tiện giáng lâm hình chiếu, cho người ta thừa dịp cơ hội nhất là tại, nhìn thấy ma uyên giáng lâm về sau. Dù sao Chân ma cùng bồ đề lão tổ ở giữa, có thể nói huyết hải thâm cừu, chỉ cần phát giác được hắn tồn tại, nhất định không chết không thôi.

Không bỏ sót Chân ma khóe miệng, lộ ra một tia cười lạnh, giọt ngọc Chân ma sinh ra lâu đời, lại thôn phệ mảng lớn tinh biển, thực lực đích xác mạnh hơn hắn,

nhưng thì tính sao bồ đề lão tử hắn vậy mà… Hừ! Ai có thể nghĩ tới, hình chiếu thật là hình chiếu, nhưng đạo này hình chiếu, lại rất không bình thường. Nếu không phải như thế, hắn sao lại không hề có lực hoàn thủ, kém chút bị tại chỗ đánh chết.

‘Hanh! Chỉ một mình ta ăn thiệt thòi, mất mặt, sao được giọt ngọc Chân ma, hôm nay liền để ngươi kiến thức dưới, như thế nào bồ đề!’

Oanh ——

Nổ vang rung trời, ma trụ đập ầm ầm nhập Bồ Đề sơn, oanh minh chấn động, Bồ Đề sơn bên ngoài đại địa, sát na vỡ nát 10 triệu dặm.

Uy thế kinh thiên!

Nhưng giọt ngọc Chân ma lại một lần đổi sắc mặt, ma trụ phía dưới núi đá hoàn hảo, mà ngay cả một điểm vết rạn cũng không xuất hiện, hắn dốc sức một kích, như hoàn toàn làm vô dụng công, ‘Đáng chết! Bồ đề bản thể đã băng, cái này Bồ Đề sơn như thế nào, còn có như thế thần dị lại có thể kháng hoành vốn ma táng sinh ma trụ…’

Bồ đề lão tổ lắc đầu, “Các ngươi thật sự là không có dài tiến vào, đã nhiều năm như vậy, đánh không lại hay là dao người bộ kia.” Hắn một mặt bình tĩnh, “Đã đến, vậy liền lưu lại đi.” Sau một khắc, Bồ Đề sơn mặt đất, đất đá hóa thành đại thủ, một phát bắt được táng sinh ma trụ.

“A!” Giọt ngọc Chân ma kêu thảm, mặt mũi tràn đầy kinh

sợ.

Sau một khắc, “Răng rắc” “Răng rắc” vỡ nát tiếng vang lên, táng sinh ma trụ mặt ngoài, lại hiện ra vô số vết rạn.

Sau đó, hoàn toàn tan vỡ.

Phốc ——

Giọt ngọc Chân ma miệng mũi phun máu, trong ngoài thân thể một trận “Lốp bốp” loạn hưởng, lân giáp cùng cốt nhục tạng phủ, chia năm xẻ bảy.

“Oa!” Hắn từng ngụm từng ngụm thổ huyết, 1 bộ gặp quỷ bộ dáng, cái này đạp mã hội là 1 đạo hình chiếu.

“Ngươi tàn khu tại đây! Ngay tại Bồ Đề sơn!” Giọt ngọc Chân ma thét lên, hắn giờ phút này, rốt cục kịp phản ứng.

Năm đó, bồ đề lão tổ tao ngộ đại kiếp, tự tử ván, tuyệt cảnh giết ra, mang theo một đoạn tàn khu, trốn vào vũ trụ hải không biết tung tích.

Sau đó, bồ đề phong sơn, môn nhân đệ tử đi xa, tản mát 4 phương.

Chân ma cùng cái khác lòng mang ý đồ xấu người, âm thầm tìm kiếm nhiều năm, lại chậm chạp không thể tìm tới, bồ đề tàn khu tung tích. Cũng chính là bởi vì điểm này, Vô Ưu đạo người cùng một đám bồ đề môn nhân, dù khắp nơi vấp phải trắc trở, nhưng lại không bị huyết tẩy trống không.

Ai có thể ngờ tới, bồ đề lão tổ tàn khu, lại ngay tại tổ sơn bên trong!

Đương nhiên, đây cũng không phải là dưới đĩa đèn thì tối nguyên nhân, mà là bồ đề lão tổ giấu kín thủ đoạn, thật cao minh đến cực điểm. Cái này Bồ Đề sơn, không biết bị vừa đi vừa về lật sách bao nhiêu lần, lại không nửa điểm phát hiện. Hôm nay, nếu không phải hắn chủ động xuất thủ, chỉ sợ vẫn không có người biết được.

Giọt ngọc Chân ma vừa sợ vừa giận, hung ác xem ra, “Không bỏ sót, ngươi cố ý hại ta !” Tên vương bát đản này, tất sớm có phát giác.

Không bỏ sót Chân ma cười lạnh, “Tích ngọc, là vốn ma để ngươi tranh đoạt ‘Trấn sát chi công’ hừ! Chính ngươi muốn động thủ, bây giờ lại đến trách ta.”

Hắn không có một điểm che giấu ý tứ.

Không sai, lão tử chính là cố ý.

Vương bát đản, dám chế giễu ta vô dụng, ngươi hữu dụng nhất, bị người ta một kích liền đánh ma nguyên bị hao tổn, động căn bản.

“Đủ! Hôm nay thế cục, các ngươi còn muốn nội đấu sao” nguyên thân Chân ma đưa tay một nắm, “Ầm ầm” đỉnh đầu ma uyên bên trong, cuồn cuộn ma khí tuôn ra, như màu mực thiên hà khuynh đảo, tuôn hướng Bồ Đề sơn, “Trấn sát bồ đề, tuyệt đạo thống, liền tại hôm nay.”

“Không bỏ sót, giọt ngọc, nhanh cùng vốn ma đồng loạt ra tay!”

Nguyên thân Chân ma đôi mắt, hừng hực vạn điểm.

Vốn cho rằng hôm nay chỉ là, nát 1 đạo hình chiếu chi công, không ngờ lại tàng có kinh hỉ lớn —— bồ đề tàn khu, ngay tại cái này! Hủy chi, thì bồ đề vẫn lạc, ma nguyên tất bởi vậy sôi trào, phải này đại công cho dù 3 tôn Chân ma đồng đều điểm, cũng đầy đủ để bọn hắn vị cách tăng vọt một đoạn, thậm chí có thể có cơ hội, tấn thăng thượng vị Chân ma.

Nhanh!

Nhất định phải tại, nó hơn Chân ma phát hiện trước, trấn sát bồ đề, nếu không tất yếu bị đoạt đi, cái này một cọc phá thiên đại công.

Không bỏ sót Chân ma, giọt ngọc Chân ma, lần lượt đưa tay, xa hướng ma uyên.

Oanh ——

Oanh ——

Sát na, lại có 2 đạo cuồn cuộn ma khí, từ trong đó bộc phát, liền như 3 đầu từ thâm uyên chạy trốn ma long, giương nanh múa vuốt, muốn hủy diệt diệt vạn vật thương sinh.

—

Chương 1352 : Thả già Chân ma

3 Chân ma xuất thủ, muốn trấn bồ đề, diệt đạo thống!

La Quan khóe mắt giật một cái, sinh ra mấy điểm hồi hộp, bất an.

Vô Ưu đạo người thấy thế, cười một tiếng, “Tiểu sư đệ yên tâm, lão sư cảnh giới, há lại bọn hắn có thể tưởng tượng huống chi hôm nay là tại Bồ Đề sơn bên trong, 3 tôn Chân ma liên thủ, coi là thật thật lớn uy thế, nhưng ở trước mặt lão sư, bất quá gà đất chó sành.”

Niềm tin của hắn mười phần.

“… Đại sư huynh nói cực phải, là tiểu đệ thất thố.” La Quan chắp tay, vừa ý đầu lại nhịn không được, cười khổ một tiếng.

Muốn xảy ra chuyện!

Hắn biết, ý niệm này rất điềm xấu, nhưng chính là có một loại, trực giác mãnh liệt. Hi vọng là hắn nghĩ quá nhiều, bồ đề lão tổ hôm nay, có thể trấn áp hết thảy địch.

Oanh ——

Bồ Đề sơn đột nhiên chấn động, vô số màu xanh thần quang ngút trời, lại ngưng tụ ra một gốc, chống trời bồ đề cổ thụ, tán cây kinh người che đậy một phương mặt

trời.

Bá ——

Chạc cây xoay chuyển, bện đến cùng một chỗ, lại giống như là 3 đầu khủng bố dây thừng, trói buộc ma long!

Bồ đề lão tổ mỉm cười, “3 tôn Chân ma, cũng đủ tu bổ mấy điểm lão phu thương thế… Nếu như thế, liền đều lưu lại đi.”

Ầm ầm ——

Bồ đề cổ thụ phát lực, chạc cây bện dây thừng nắm chặt, nương theo lấy kinh thiên oanh minh, lại ngạnh sinh sinh kéo lấy 3 đầu “Ma long”, muốn đem nó trấn xuống lòng đất. Giờ khắc này, hắn không tiếp tục ẩn giấu, thực lực bộc phát dưới, 3 tôn Chân ma liên hợp dưới cũng tồi khô lạp hủ.

Nguyên thân, giọt ngọc, không bỏ sót 3 tôn Chân ma, sắc mặt đại biến.

“Đáng chết! Bồ đề lão tổ che giấu thực lực, hắn tàn khu chi lực, đủ trấn sát ta cùng!”

“Không phải nói, năm đó giết ra sinh lộ, hắn đã là sắp chết… Cái này đạp ngựa, cũng gọi sắp chết sao “

“Nhiều lời làm gì dùng không muốn chết, cũng chỉ có thể mời lên vị Chân ma cưỡng ép giáng lâm!”

3 Chân ma lâm vào trầm mặc.

Thượng vị Chân ma tuyệt không phải tuỳ tiện, liền có thể rời đi ma uyên, giáng lâm hiện thế cần trả giá, cực lớn đại giới. Cái này đại giới, đương nhiên từ bọn hắn thanh toán, thậm chí tự thân ma nguyên, đều muốn bị ăn mòn, cướp đoạt.

Nguyên thân Chân ma cắn răng, “Hôm nay, ngươi ta không được chọn, lập tức hợp thể, cung thỉnh thượng vị Chân ma, trấn sát bồ đề lão tổ!” Hắn lúc này hối hận không thôi, hôm nay thế cục, quả thực ra ngoài ý định, ăn không được nho ngược lại dẫn xuất một thân phiền phức.

“Tốt!” Không bỏ sót, giọt ngọc 2 Chân ma, bất đắc dĩ gầm nhẹ.

Từ ma uyên bên trong, triệu hoán ma khí giáng lâm, cưỡng ép ăn mòn hiện thế, muốn đem Bồ Đề sơn chuyển hóa thành, 1 Phương Lâm lúc Ma Vực.

Cái này vận dụng, là bọn hắn ma nguyên.

Lúc này, bị bồ đề lão tổ phản chế, bọn hắn ma nguyên, đồng dạng bị khóa định —— cho nên, lão thất phu này là cố ý, trước đó vẫn luôn tại giấu dốt, mục đích đúng là dẫn bọn hắn dưới nặng tay, lại tùy thời mà động.

Bồ đề lão tổ mục tiêu, là bọn hắn ma nguyên!

Lão thất phu, hắn không chỉ có cảm tưởng, mà lại dám làm, càng quan trọng chính là , dựa theo dưới mắt thế cục, hắn cơ hồ liền muốn thành công.

“Ma tan!”

Nguyên thân Chân ma, giọt ngọc Chân ma, không bỏ sót Chân ma bên ngoài cơ thể, ma khí sát na sôi trào, hội tụ đến cùng một chỗ, thoải mái mãnh liệt.

Lẫn nhau một thể, không phân khác biệt!

Khi ma khí tán đi, 1 tôn hoàn toàn mới Chân ma, xuất hiện ở trước mắt —— 3 đầu 6 tay, nhưng cùng lúc trước Bạch Thần thần thông, lại hoàn toàn khác biệt. 3 đầu, một ở trên, là nguyên thân Chân ma, một tại bụng, là giọt ngọc Chân ma, một ở lưng, là không bỏ sót Chân ma. 6 tay phân biệt ở vào 3 đầu phía dưới, chợt nhìn tựa như là 1 tôn, đáng sợ khâu lại quái.

Quỷ dị, bạo ngược mà hung tàn!

3 Chân ma dung hợp, khí tức cũng không phải là điệp gia đơn giản như vậy, mà là sinh ra, trình độ nào đó dung hợp, chạm đến cái nào đó cực hạn, cũng liền có triệu hoán, thượng vị Chân ma giáng lâm tư cách.

“Bồ đề tàn khu hiện thế, nay lấy 3 6 Ma thể, triệu hoán thượng vị giáng lâm, mượn ma diễm cuồn cuộn, hủy diệt vũ trụ một phương!”

3 cái đầu sọ đồng thời quát lớn.

Sau một khắc, phá giới mà đến ma uyên thâm chỗ, truyền ra “Ầm ầm” nổ vang rung trời, vô tận ma khí tại chấn động, gào thét.

Tựa hồ, đến từ 3 vị Chân ma triệu hoán, bừng tỉnh ma uyên thâm chỗ, ngủ say kinh khủng tồn tại.

Bá ——

La Quan sắc mặt, đột nhiên trở nên tái nhợt, mãnh liệt sợ hãi, bất an, như thủy triều càn quét toàn thân.

“A!”

Trong miệng hắn, hét thảm một tiếng, che ngực xoay người.

Vô Ưu đạo sắc mặt người đại biến, “Tiểu sư đệ!” Hắn đôi mắt băng hàn, hung dữ nhìn quanh, “Ai, ai dám ám toán, nhà ta tiểu sư đệ “

Hắn giận dữ, khí tức khủng bố phá thể mà ra, trường bào khuấy động, sát khí đằng đằng.

Nhưng cảm ứng bên trong, lại không nửa điểm không ổn, tiểu sư đệ trạng thái, nguyên nhân dẫn đến không ở chỗ ngoại giới, tựa hồ là tại nó thể nội.

Cái này… Này sao lại thế này nhìn xem tiểu sư đệ, sắc mặt trắng bệch, thống khổ đến không thể thở nổi bộ dáng, Vô Ưu đạo trong lòng người đại loạn.

‘Lão sư đem tiểu sư đệ giao cho ta chiếu khán, như xảy ra vấn đề gì, ta như thế nào bàn giao…’ nhưng giờ phút này, đỉnh đầu ma uyên sôi trào, hình như có khủng bố nhân vật sắp xuất hiện trận, Vô Ưu đạo người không

biết như thế nào cho phải lúc, La Quan đột nhiên hút mạnh một hơi.

Hắn ngẩng đầu, đem hết toàn lực, “Lão sư cẩn thận, đến chính là thả già Chân ma!”

Thanh âm rơi xuống nháy mắt, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, thiên địa rúng động, khủng bố uy áp khiến cho mọi người, trong lòng run lên.

1 đạo ma ảnh, xuất hiện tại ma uyên biên giới, nhưng Thần như nhận vũ trụ bài xích, trấn áp, không cách nào từ đó xông ra. Liền thấy cái này ma ảnh vươn tay, như bắt lấy cái gì, theo rít lên một tiếng, lại vũ trụ bài xích, trấn áp bên trong, ngạnh sinh sinh vỡ ra một cái khe.

Sau một khắc, một đạo hắc ảnh bay ra, chui vào 3 Chân ma dung hợp, tạo thành 3 đầu 6 tay quỷ dị ma thân bên trong. Nháy mắt, ba cái đầu đôi mắt, đồng thời trở nên mờ mịt, lại tại sau một khắc khôi phục tập trung. Đen nhánh ma diễm, lặng yên hiển hiện, tại 6 con đôi mắt chỗ sâu, an tĩnh nhảy vọt thiêu đốt.

Thần duỗi người một chút, ma thân nội bộ “Đôm đốp” nổ đùng, mặt ngoài lân giáp, thậm chí mảng lớn vỡ nát, bạo liệt, đúng là không chịu nổi thể nội, giờ phút này giáng lâm lực lượng cường đại!

Ma diễm thiêu đốt đôi mắt, cúi đầu nhìn về phía mặt đất, La Quan thân thể bỗng dưng cứng ngắc, trái tim cơ hồ ngưng đập, giờ khắc này hắn cảm nhận được, không thêm che giấu ác niệm, cùng không chút kiêng kỵ nhìn trộm, ngấp nghé, như cả người không có bất kỳ cái gì bí

mật, tất cả mọi thứ đều bại lộ tại, Thần ánh mắt phía dưới.

Thả già Chân ma!

Từ năm đó, thể nội bị gieo xuống ma ấn, La Quan vô số lần tưởng tượng qua, cùng Thần gặp nhau tràng cảnh… Nhưng hôm nay, khi hết thảy thành thật, hắn mới phát hiện mình trước đó ý nghĩ gì cùng ngây thơ.

Đây là một loại, không thể địch nổi cường đại, không chỉ có là Bồ Đề sơn, tựa hồ liền ngay cả một phương này vũ trụ, đều không đủ lấy dung nạp hắn tồn tại. Hô hấp ở giữa, như phong lôi gào thét, giơ tay nhấc chân, thiên địa oanh minh!

Tựa như, chỉ cần hắn nguyện ý, liền có thể dễ như trở bàn tay, đem hết thảy phá hủy! Mà La Quan tại nó trước mặt… Ngay cả chỉ sâu kiến, cũng không bằng.

“Thú vị…” Thả già Chân ma đột nhiên mở miệng, 3 cái đầu sọ lên tiếng, trùng điệp quỷ dị, “Ta đến hôm nay, lại mới hiểu, ta lại có 1 đạo ấn ký, lưu tồn ở trong cơ thể ngươi.”

“Xem ra, trên người ngươi nhất định, từng phát sinh qua một ít, không thể tưởng tượng nổi sự tình… Vốn ma đối này phi thường tò mò.”

Oanh ——

Không gian vỡ nát, như 1 trương miệng lớn, liền muốn đem La Quan trực tiếp nuốt hết!

Chương 1353 : Trong bụng thế giới

Vô Ưu đạo người gầm thét, “Ngươi dám…”

Bành!

Một tiếng vang thật lớn, hắn bị trực tiếp đánh bay, miệng mũi máu tươi cuồng phún, thể nội cốt nhục nổ đùng.

Nháy mắt, liền triệt để trọng thương!

Đập xuống đất, “Oa oa” miệng mũi máu tươi cuồng phún, lại không thể đứng dậy.

Tại đế cảnh con đường, cơ hồ đi đến cuối Vô Ưu đạo người, giờ phút này yếu ớt, tựa như một mảnh lá rụng.

“Thả già Chân ma, đối tiểu bối xuất thủ, ngươi quá mức!” Quát lạnh bên trong, bồ đề lão tổ thân ảnh, xuất hiện ở bên người.

Chỉ điểm một chút rơi, vỡ nát không gian, bị trực tiếp lau đi.

Hô ——

Cho đến giờ phút này, La Quan mới rốt cục, có thở dốc chỗ trống, “Hô ——” hắn thở dài một hơi, lúc này mới phát hiện, toàn thân cao thấp, đã bị mồ hôi lạnh thẩm thấu, chết lặng, ê ẩm sưng quanh thân nhói nhói, như

kinh lịch một trận bệnh nặng.

“Đa tạ lão sư cứu giúp, đại sư huynh hắn…”

Bồ đề lão tổ nói: “Yên tâm, hắn không chết được.” Giờ phút này, Vô Ưu đạo người rơi đập chỗ, mặt đất toát ra màu xanh rễ cây, đem hắn quấn quanh nhờ nâng, hóa thành 1 cái cây kén, có thể thấy được màu xanh thần quang phun trào, dung nhập vào trong cơ thể hắn, khống chế nó thương thế.

“Đa… đa tạ lão sư… Đệ tử vô năng… Khụ khụ… Lão sư Hãy cẩn thận… Ma đầu kia… Rất không bình thường…” Vô Ưu đạo người lần này, không phải bán thảm, mà là thật thảm.

Vừa rồi, hắn cơ hồ cảm thấy, mình sẽ chết. Mà cái này bất quá, là bị tai họa mà thôi, như coi là thật hướng hắn mà đến, chỉ sợ hắn hiện tại, đã sớm đã triệt để lạnh thấu!

Bồ đề lão tổ nhíu mày, đôi mắt lạnh hơn, “La Quan, đến Đại sư huynh của ngươi thân… Được rồi, hay là đơn độc tại một chỗ ngóc ngách đi…”

“Vâng, lão sư.” Có rễ cây chui ra, đem La Quan bảo vệ, chuyển di đến Bồ Đề sơn bên trong.

Thả già Chân ma vẫn chưa ngăn cản, vừa rồi một kích vô công, hắn liền biết tạm thời đã không có cơ hội, trừ phi trước hết giết bồ đề lão tổ.

Nhưng lão thất phu này, rất khó giết, dù là hôm nay hắn

chỉ còn hơn, một đoạn tàn khu mà thôi, nhưng tu vi đến trình độ này, chỉ cần không chết, ai cũng không dám xác định, nó trong tay còn cất giấu, kinh khủng bực nào át chủ bài.

Là lấy, thả già Chân ma suy nghĩ một chút, nói: “Không bỏ sót, giọt ngọc, nguyên thân cái này 3 tôn Chân ma, vốn ma tặng cho ngươi, như thế nào “

Lời vừa nói ra, hắn hờ hững, lãnh khốc 3 tờ gương mặt, đồng thời trở nên vặn vẹo, kia là 3 tôn Chân ma ý chí, đang kinh nộ, giãy dụa.

“Hừ!” Thả già Chân ma cười lạnh, 3 tôn Chân ma bị trực tiếp trấn áp.

Thỉnh thần gian nan, đưa thần càng khó!

Thần ý chí đã giáng lâm, liền thay thế 3 Chân ma, ở vào hoàn toàn chưởng khống địa vị, muốn bọn hắn chết, cũng chỉ là một cái ý niệm trong đầu.

Bồ đề lão tổ đương nhiên, minh bạch thả già Chân ma ý tứ, “Xem ra, lão phu cái này thứ 13 đồ, rất được thả già Chân ma coi trọng. Nhưng chỉ bằng cái này 3 tên phế vật, liền muốn đổi lão phu đệ tử, bọn hắn còn chưa xứng.”

Thả già Chân ma nhíu mày, “Bồ đề, ngươi muốn cái gì “

“Lão phu cảm thấy, 1 tôn thượng vị Chân ma ma nguyên, hoặc không sai biệt lắm.”

Thả già Chân ma trầm mặc, “Ngươi coi là thật lựa chọn, che chở tiểu bối này” thượng vị Chân ma ma nguyên hừ! Lão thất phu, là thực có can đảm xách.

Bồ đề lão tổ nói: “Lão phu chỉ yêu cầu này, làm không được, liền không cần nhiều lời.”

“Tốt!” Thả già Chân ma gầm nhẹ, 6 con đôi mắt chỗ sâu, im ắng ma diễm, thiêu đốt càng phát ra hừng hực, “Kia bản ma, liền lại đến lĩnh giáo một phen, bồ đề ngươi thủ đoạn… Lại nhìn bây giờ, ngươi còn thừa lại mấy điểm thực lực.”

Oanh ——

Ma khí cháy bùng, thả già Chân ma xuất thủ, khí tượng, uy thế xa không phải, 3 Chân ma có thể so sánh. Trong chốc lát, thiêu đốt ma diễm, càn quét thiên địa, đem trọn cái Bồ Đề sơn đều cuốn vào trong đó.

Không gian tại hòa tan, thiên địa đang đổ nát, Bồ Đề sơn bên ngoài hết thảy, đều hóa thành đen nhánh hư vô, tựa như là 1 con khủng bố miệng lớn ——

Không!

Không phải giống như, mà là bản thân nó, chính là 1 trương miệng lớn, thậm chí có thể nhìn thấy đen nhánh ở giữa, kia kéo dài khủng bố bóng tối.

Không biết nó dài, cũng không biết nó cao!

Cái này, chính là thả già Chân ma bản tướng hình chiếu.

Lấy ma diễm đốt cháy, luyện hóa cả tòa Bồ Đề sơn, đợi đem nó xâm nhiễm về sau, liền có thể một ngụm thôn phệ. Đến lúc đó trong núi hết thảy, vạn vật sinh linh, sinh tử đều tại Thần một ý niệm!

“Muốn nuốt lão phu, thả già Chân ma coi là thật hảo khí phách, nhưng chỉ sợ hôm nay, ngươi muốn ăn hỏng bụng.” Bồ đề lão tổ đưa tay, cả tòa Bồ Đề sơn, lại vọt thẳng trời mà lên, tại hừng hực ma diễm đốt cháy dưới, chẳng những không có nửa điểm e ngại, tránh lui, ngược lại trực tiếp vọt tới thả già Chân ma bản tướng ma ảnh.

Không trốn không tránh, chủ động ném uy… Liền nhìn, ngươi có dám hay không ăn.

“Ha ha! Bồ đề lão tổ, người bên ngoài sợ ngươi bồ đề vạn tượng, vô sinh vô diệt, nhưng vốn ma càng muốn lấy trong bụng thế giới, cùng ngươi ganh đua cao thấp.” Thả già Chân ma cười to, tâm niệm vừa động bản tướng ma ảnh 1 nuốt, đem đưa đến bên miệng Bồ Đề sơn, trực tiếp thôn phệ.

Thượng vị Chân ma sở dĩ cường đại, chính là nó trong bụng thế giới, trải qua thể nội ma uyên diễn biến, đã thành gần như ma uyên tồn tại. Dị loại sinh linh, một khi rơi vào trong đó, liền thập tử vô sinh!

La Quan trừng lớn mắt, nhịp tim như sấm, nhìn về phía bồ đề lão tổ thân ảnh, mặc dù biết hắn tất nhiên, là có nhất định nắm chắc, nhưng vẫn là nhịn không được, sinh ra một loại “Đưa hàng tới cửa” tư vị.

Đúng lúc này, La Quan thể nội ma ấn, đột nhiên sinh ra biến hóa, nó giống như là 1 viên hạt giống, phát giác được ngoại giới hoàn cảnh biến hóa, đột nhiên bắt đầu mọc rễ nảy mầm!

“A!”

Hắn thống khổ gầm nhẹ, mặt ngoài thân thể nháy mắt bò đầy màu đen ma văn, tiếp lấy lại chui ra ra từng khối, lớp vảy màu đen.

Ma hóa!

Thả già Chân ma ma ấn, muốn đem La Quan chuyển hóa thành phân thân 1 trong, đến lúc đó La Quan hết thảy tất cả, Thần biết rõ hiểu.

Che chở La Quan màu xanh rễ cây, nháy mắt làm ra phản ứng, mảng lớn thanh quang hiển hiện, chiếu sáng La Quan thân ảnh, nhưng đôi này hắn mà nói, lại giống như là giữa thiên địa, kinh khủng nhất cực hình.

“A!” La Quan phát ra, càng thêm thống khổ gào thét, co quắp tại cùng một chỗ, run không ngừng. Thanh quang cùng Chân ma chi lực, lẫn nhau khắc chế, đối địch, tại thanh quang phía dưới, La Quan mặt ngoài thân thể, chui ra vảy giáp màu đen, nhanh chóng nát rữa, tan rã, một mảnh máu thịt be bét. Nhưng bởi vì, Chân ma cường đại khôi phục, tự lành năng lực, lại tại sau một khắc khôi phục nhanh chóng.

Như thế lặp lại, nó thống khổ trình độ khó có thể tưởng

tượng!

Bồ đề lão tổ nhíu mày, “Ma ấn không… Cái này cùng bình thường ma ấn không hề giống… Lại ẩn chứa một tia ma nguyên chi lực…” Hắn thở sâu, “La Quan, tuyệt đối không thể triệt để nhập ma, đợi vi sư khu trục thả già Chân ma, ngươi liền có thể khôi phục.”

Lúc này, ngẩng đầu lọt vào trong tầm mắt, là một mảnh màu đỏ đen bầu trời, “Ầm ầm” thỉnh thoảng có huyết sắc kinh lôi, xuyên qua trời cao. Mảng lớn ma khí, đan vào một chỗ, hình thành thật dày ma vân tầng, theo đỏ lôi oanh minh, liền có đen nhánh ma mưa rơi xuống đất.

Mưa rơi thời điểm lại hoá sinh trở thành, từng cái đê giai ma vật, bọn chúng sinh ra nháy mắt, liền lẫn nhau bắt đầu điên cuồng chém giết, thôn phệ, kẻ yếu tử vong cường giả càng mạnh, huyết tinh mà tàn khốc.

Cái này bên trong, chính là thả già Chân ma trong bụng thế giới.

“Bồ đề thứ 13 đồ, nhập ma uyên, vì ta ngồi xuống ma nô, cũng là một cọc diệu sự tình…” Thả già Chân ma cười to, vang vọng 4 phương.

—

—

—

—

—

Chương 1354 : Vạn tượng sinh diệt

Trong bụng thế giới, “Oanh minh” tiếng vang từ phương xa bộc phát, từng đạo khủng bố ma ảnh, lúc này nhanh chân mà tới. Bọn chúng đều là trải qua, vô số hung tàn chém giết về sau, còn sống sót ma vật, mỗi cái đều là vô song đáng sợ tồn tại. Thụ thả già Chân ma thúc đẩy, vây công Bồ Đề sơn, muốn đem nó sinh sinh đánh nát, rơi ở nơi này!

Bồ đề lão tổ đưa tay điểm rơi, “Nhất niệm bồ đề.”

Sau người, thanh quang phóng lên tận trời, hóa thành 1 cái bồ đề cổ mộc, phóng thích vô tận thần quang, đem Bồ Đề sơn che chở ở bên trong. Ma ảnh đến, mặc bọn chúng điên cuồng oanh kích, lại không thể vỡ vụn thanh quang nửa điểm, chỉ tóe lên từng vòng từng vòng, không đáng chú ý gợn sóng. Ngược lại, là những này khủng bố ma ảnh, thụ thanh quang phản chấn, ăn mòn, kêu rên gào thét bên trong, thân thể không ngừng vỡ nát.

Nhưng cái này bên trong, chính là thả già Chân ma trong bụng thế giới, nó hoàn cảnh xấp xỉ ma uyên, bị hao tổn ma ảnh có thể đạt được, liên tục không ngừng khôi phục, bổ sung. Theo thời gian trôi qua, toàn bộ Bồ Đề sơn bên ngoài, đã bị khủng bố ma ảnh vây chật như nêm cối.

“Ầm ầm” tiếng vang oanh minh, cơ hồ nối thành một mảnh, bồ đề cổ mộc phóng thích màu xanh thần quang,

chỗ ngưng tụ màn sáng, gợn sóng dần dần mở rộng. Mà tại lúc này, lại có mới hung hiểm giáng lâm, trên đỉnh đầu dày mật ma vân, nương theo đỏ lôi nổ tung, đảo mắt chính là như trút nước ma mưa.

Đen nhánh như mực đậm, rơi vào ma ảnh trên thân, chính là tốt nhất thuốc bổ, làm chúng nó hưng phấn gào thét, càng thêm điên cuồng công kích. Mà nhằm vào màu xanh thần quang mà nói, lại có khủng bố ăn mòn, nương theo "Ầm ầm" nổ đùng, lại có mấy điểm lung lay sắp đổ cảm giác.

"Bồ đề, trong bụng thế giới, chính là vốn ma mạnh nhất chỗ, ngươi dám xông vào nhập trong đó, liền ứng nghĩ tới giờ phút này." Thả già Chân ma lên tiếng lần nữa, "Vốn ma trước đó đề nghị, vẫn như cũ hữu hiệu, chỉ cần ngươi đem La Quan lưu lại, ta liền thả các ngươi rời đi."

Bồ đề lão tổ trầm mặc, như tại châm chước.

Thả già Chân ma cười to, "Bồ đề, ngươi lại đi nhìn, La Quan bây giờ đã lớn nửa nhập ma, đưa về ma uyên chỉ là vấn đề thời gian. Vận mệnh của hắn, hôm nay đã được quyết định từ lâu, ngươi làm gì còn muốn vì thế, không tiếc hậu quả."

Bồ Đề sơn bên trong hoàn toàn tĩnh mịch, rất nhiều con mắt trợn tròn, tràn đầy hoảng sợ, hãi nhiên, bọn hắn cái kia bên trong nghĩ đến, một trận đại đạo chi tranh mà thôi, cuối cùng lại liên lụy đến, kinh khủng như vậy trong chém giết. Bồ đề lão tổ cùng thả già Chân ma… Tê! Đó căn bản, liền không nên là bọn hắn, có thể tiếp xúc đến cấp độ.

Giờ phút này, nghe thả già Chân ma mở miệng, những người này ánh mắt bỗng dưng sáng lên, chết La Quan 1 người, sống bọn hắn toàn bộ… Bồ đề lão tổ, ngài nhưng 10 triệu nghĩ rõ ràng, không muốn bởi vì nhất thời khí phách, hỏng tính mạng mình. Dù sao, ngài là thật đại lão, nên hiểu được co được dãn được, làm gì để ý nhất thời mặt mũi… Không bằng, liền đem người giao đi!

Nhưng coi như bọn hắn ngàn nghĩ vạn nghĩ, cũng tuyệt không dám nói nửa chữ, chỉ có thể từng cái trông mong, cầu khẩn nhìn tới. Chúng ta có lỗi gì đâu chúng ta cũng chỉ là, muốn sống sót mà thôi. Cầu lão tổ nể tình, ta cùng vô tội phân thượng, nhanh lên đáp ứng đi!

Hứa Kha mặt mũi tràn đầy lo lắng, nàng cũng cảm nhận được, giờ phút này thế cục hung hiểm, có lẽ không lâu sau đó, liền có tai hoạ ngập đầu giáng lâm. Nhưng lúc này, Hứa Kha nhưng căn bản không lo được những này, nàng chỉ là một cái suy nghĩ —— La Quan không xảy ra chuyện gì, nhất định không thể!

Nàng cắn răng, đột nhiên lao ra, có bồ đề lão tổ xuất thủ, dù thế cục nhìn như không ổn, nhưng Bồ Đề sơn nội bộ, ngược lại rất an bình.

Đi tới La Quan bên người, cách rễ cây tạo thành che chở, nhìn thấy hắn giờ phút này thống khổ bộ dáng, thanh quang chiếu rọi xuống, hắn tựa như là một cái huyết nhân, chỉ bất quá bây giờ, những cái kia tuôn ra máu tươi, là đỏ tươi cùng đen nhánh xen lẫn, cái này cũng xác minh thả già Chân ma lời nói, La Quan lúc này đã lớn nửa nhập ma, khoảng cách triệt để luân hãm,

hoặc chỉ có cách nhau một đường.

“La Quan! Tỉnh, chịu đựng, ngươi tuyệt đối không được nhập ma!” Nàng kêu to, rễ cây che chở bên trong La Quan, nghe tới thanh âm của nàng ngẩng đầu nhìn đến, một đôi tròng mắt giờ phút này, đúng là tinh hồng một mảnh, tràn ngập bạo ngược, hủy diệt cùng giết chóc.

Chỉ có một điểm linh quang, như nộ hải bên trong thuyền nhỏ, đau khổ giãy dụa.

Hứa Kha trong lòng đau xót, chợt đại hỉ, La Quan còn có cơ hội, tinh thần của hắn còn không có, bị ma niệm triệt để ăn mòn. Nàng quay người, quỳ xuống đất dập đầu, “Vãn bối Hứa Kha, bái kiến bồ đề lão tổ, mời lão tổ mở ra phong cấm, thả ta đi vào, ta nguyện nếm thử đem hắn tỉnh lại, khẩn cầu lão tổ lại cho hắn một cái cơ hội, không nên đáp ứng thả già Chân ma!”

Bồ đề cúi đầu, nhìn về phía Hứa Kha, “Ngươi cũng biết, hắn bây giờ khoảng cách nhập ma, chỉ kém một điểm, một khi triệt để nhập ma, đem đánh mất hết thảy lý trí, ngươi thập tử vô sinh.”

Hứa Kha kêu to, “Ta không sợ! Chỉ cầu lão tổ khai ân, cho La Quan một cái cơ hội, ta nguyện dùng cái mạng này đi thử một lần!”

Thành công, đương nhiên tốt nhất.

Như thất bại… La Quan nhập ma, tất không thể sống lấy, đi ra Bồ Đề sơn… Nếu như thế, liền cùng hắn chết cùng một chỗ, táng tại một chỗ.

Bồ đề cười to, “Ha ha! Khá lắm nữ oa, ngươi gọi Hứa Kha, lão phu ghi nhớ, ngày sau La Quan tiểu tử này, nếu dám khi dễ ngươi, nhưng đến tìm lão phu chủ trì công đạo.” Hắn phất tay áo vung lên, rễ cây tách ra một lối vào, Hứa Kha trùng điệp dập đầu, không chút do dự bước vào trong đó.

Thấy cảnh này, bồ đề đáy mắt, càng nhiều mấy điểm hài lòng, cười to nói: “Thả già Chân ma, ngươi thấy không có chỉ là 1 nữ oa, tình nguyện vừa chết, đều muốn thử cứu trở về La Quan, lão phu thân là sư tôn của hắn, há có thể không đánh mà hàng ngươi cái này trong bụng thế giới, đích xác có chút thần dị, khoảng cách chân chính ma uyên, cũng đã không sai biệt nhiều, ngược lại thật sự là là có chút khó khăn.”

“Nhưng nếu vô độ khó làm sao đến niềm vui thú lão phu hôm nay liền muốn thử một chút, là ngươi trong bụng thế giới nuốt ta, hay là lão phu đưa ngươi mở ngực mổ bụng!”

Thả già Chân ma gầm thét, “Minh ngoan bất linh! Bồ đề, vốn ma đã đã cho ngươi cơ hội, đã không trân quý, liền không nên hối hận!”

Ầm ầm ——

Trên đỉnh đầu, ma vân điên cuồng hội tụ, tăng trưởng, càng nhiều ma mưa mưa như trút nước mà xuống, vô số ma ảnh ngửa mặt lên trời gào thét, điên cuồng công kích màn sáng.

Thả già Chân ma, đã thật sự nổi giận!

La Quan nửa bước nhập ma, hắn dù vẫn chưa đem nó hoàn toàn nắm giữ, nhưng cũng cùng tự thân ở giữa, có một phần chặt chẽ liên hệ.

Thả già Chân ma bởi vậy, sinh ra một cái ý niệm trong đầu, trực giác —— La Quan trên thân, cất giấu đại bí mật, nếu có được đến, Thần sẽ thu hoạch được không thể tưởng tượng nổi tạo hóa.

Ý niệm này vô song mãnh liệt, mãnh liệt đến hắn tình nguyện, hôm nay bỏ qua bồ đề lão tổ, thậm chí hiến tế 3 tôn hạ vị Chân ma.

Chỉ vì, đây hết thảy cùng La Quan so sánh, đều không đáng nhắc lên.

Nhưng bồ đề cự tuyệt!

Lão thất phu, quả thật nên chết.

Thả già Chân ma lên cơn giận dữ, đã bất chấp những thứ khác , mặc ngươi lão thất phu, còn có thủ đoạn gì nữa, hẳn là tại ta trong bụng thế giới còn có thể để ngươi xoay người hôm nay, tung trả giá lớn đại giới, cũng muốn tiêu diệt đi!

Công lâu không dưới, Bồ Đề sơn bên ngoài ma ảnh, đột nhiên bắt đầu tự giết lẫn nhau, lẫn nhau thôn phệ, cục diện hỗn loạn tưng bừng, huyết tinh.

Bồ đề lão tổ thấy thế, sắc mặt càng ngưng trọng thêm,

hắn đã đoán được nguyên nhân —— thả già Chân ma, muốn mượn trong bụng ma vật thân thể, nơi này chân chính giáng lâm. Cũng không phải là trước đó, 3 Chân ma “Ma tan” chắp vá thể, mà là Thần chân chính, bản tướng giáng lâm!

Trong đó đại giới, kinh người đến cực điểm.

‘La Quan, xem ra trên người ngươi, thật sự là cất giấu bí ẩn động trời…’ bồ đề đáy mắt có một chút do dự, rất nhanh bình tĩnh lại.‘Thôi, lời đã ra miệng, hẳn là còn phải lại thu hồi không thành nhưng ma ấn sự tình, chỉ có thể chính ngươi gánh, tiểu tử… Cũng đừng làm cho vi sư thất vọng!’

Bồ đề lại chỉ điểm một chút rơi, “Nhất niệm bồ đề, vạn tượng sinh diệt.”

—

—

—

—

—

Chương 1355 : Màu xanh hạt sen xuất thủ

Ma vật chém giết, rất nhanh hạ màn kết thúc, đến cuối cùng chỉ còn hơn, duy nhất 1 đạo ma ảnh. Nó nhắm mắt bất động, như một pho tượng, ngoại hình dữ tợn mà uy nghiêm, lại cho người ta một loại kỳ dị mỹ cảm.

Bá ——

Đột nhiên, “Pho tượng” mở ra nha, ám kim cùng huyết sắc xen lẫn đôi mắt, hờ hững nhìn chăm chú lên trước mắt hết thảy. Mà nó, cũng bởi vậy thuế biến, trở thành Thần.

Thả già Chân ma bản tướng, giáng lâm!

Sát na, thiên khung phía trên, vô số ma vân điên cuồng thiêu đốt, hóa thành hừng hực ma hỏa, càn quét trong bụng thế giới. Theo sát, là “Ầm ầm” huyết sắc lôi đình, nối liền trời đất 4 phương, lạnh lùng mà bạo ngược.

Thả già Chân ma đưa tay, vô tận ma hỏa, sát na giáng lâm, đem Bồ Đề sơn nuốt vào trong đó, muốn đem nó thiêu cháy thành tro bụi.

Nháy mắt, che chở Bồ Đề sơn thanh quang màn sáng, tại ma hỏa thiêu đốt ở giữa, kịch liệt ba động, chấn động. Ngay sau đó, lại “Ba” một tiếng, trực tiếp vỡ nát.

Nhưng sau một khắc, vỡ vụn thanh quang, không hề có

điềm báo trước khôi phục như lúc ban đầu, như đảo ngược thời gian. Nhưng nó vẫn như cũ tạo thành ảnh hưởng, đối diện thả già Chân ma, uy nghiêm cùng ngang ngược, hủy diệt, dung hợp lẫn nhau trên thân thể, lại xuất hiện 1 đạo khủng bố vết thương.

Đem nó lồng ngực xé rách, mơ hồ có thể nhìn thấy, viên kia khiêu động Chân ma chi tâm. Chỉ bất quá, tại cường đại năng lực khôi phục dưới, cái này 1 đạo xé rách tổn thương đảo mắt liền sinh trưởng, khép lại.

“Vạn tượng sinh diệt… Tốt một cái vạn tượng sinh diệt…” Thả già Chân ma đôi mắt, lộ ra mấy điểm nghiêm túc, ngưng trọng, nhưng hắn vẫn không chút nghi ngờ, mình sẽ thành, hôm nay người thắng cuối cùng —— gặp đại kiếp, dù rằng tìm đường sống trong chỗ chết, lại há có thể không trả giá đắt liền nhìn hôm nay, cái này vạn tượng sinh diệt, có thể duy trì đến khi nào!

Ầm ầm ——

Kia là ma diễm đang sôi trào thiêu đốt, lại một lần đánh vỡ thanh quang, nó vỡ vụn lại lần nữa gây dựng lại, tái diễn vừa rồi quá trình. Chỉ bất quá, thả già Chân ma trên thân, lại bị xé rách một vết thương, đả thương địch thủ trước tổn thương mình, nhìn như là khó giải, kì thực quá trình này liền đã là, song phương tại đọ sức. Ai không chịu nổi trước, liền đem thất bại thảm hại, hậu quả khó liệu.

Hứa Kha lúc này, cũng không còn tâm tư đi chú ý bồ đề lão tổ, cùng thả già Chân ma ở giữa đấu pháp, trong mắt nàng chỉ có thân ảnh trước mặt. Nhìn xem hắn đổ

xuống, vặn vẹo, gào thét, cả người máu thịt be bét, nàng tim một trận đau đớn, nước mắt lăn xuống.

“La Quan, ta tới thăm ngươi, ngươi đừng sợ, lão tổ nhất định sẽ khu trục thả già Chân ma, đến lúc đó hết thảy đều đem quá khứ, ngươi 10 triệu chịu đựng…”

Còn chưa nói xong, ngã xuống đất La Quan, đột nhiên xông lại, một phát bắt được cổ của nàng, đem Hứa Kha kéo đến trước mắt. Giờ phút này, hắn toàn thân ma khí quấn quanh, vỡ vụn miệng vết thương, chảy ra máu tươi, rõ ràng đen nhiều đỏ ít, hắn liền muốn nhập ma.

Thượng vị Chân ma ma ấn, há lại tuỳ tiện liền có thể chống lại La Quan có thể chống đến giờ phút này, đã là tâm thần kiên định, ý chí kinh người.

Giờ phút này, La Quan nhìn chằm chằm Hứa Kha, giống như là đối đãi, bày ở trong mâm đồ ăn, hắn lè lưỡi, liếm láp lấy cổ của nàng, liền muốn nhịn không được xé mở huyết nhục của nàng, đi nhấm nháp tươi ngon huyết thực.

Bị bắt lại Hứa Kha, biểu lộ thống khổ lại bình tĩnh, nàng nhìn trước mắt La Quan, đưa tay vuốt ve một chút khuôn mặt của hắn.

Đúng lúc này, La Quan yết hầu chỗ sâu, đột nhiên phát ra gào thét, “Lăn… Từ thân thể của ta bên trong… Lăn ra ngoài… A…” Hắn vẻ mặt nhăn nhó, bỗng nhiên đem Hứa Kha đẩy ra, “Đi… Ngươi đi mau… Ta liền muốn khống chế… Không ngừng…”

“Hụ khụ khụ khụ…” Hứa Kha ho kịch liệt, nàng đứng vững bước chân, nhìn xem ôm đầu giãy dụa La Quan, “Ta vẫn không có nhớ tới, ngươi đến tột cùng là ai, nhưng ta hỏi mình, nhưng nguyện vì ngươi mà chết, khi đó đáy lòng ta lại không có nửa điểm chần chờ, cho nên ta đến.”

Nàng tiếp tục hướng phía trước, “Ta sẽ không đi, ta sẽ một mực cùng ngươi cùng một chỗ, đối kháng thể nội ma niệm. La Quan, nếu như sống, chúng ta liền cùng một chỗ còn sống, nếu như muốn chết… Ta cùng ngươi cùng chết.”

Hứa Kha ôm lấy La Quan, mặc cho vết máu nhiễm thân thể, băng lãnh, thấu xương ma khí, quấn quanh ở trên người nàng, muốn đem nó xé nát. Váy dài vỡ tan, lộ ra tuyết trắng da thịt, lại tại sau một khắc thêm ra, vô số đạo giao thoa vết thương, sắc mặt nàng tái nhợt, lại không nhúc nhích, chỉ là chăm chú ghé vào trên người hắn.

“A!” La Quan phát ra, thống khổ, bạo ngược gào thét, đưa tay điên cuồng oanh kích, đại địa rất nhanh vỡ nát, vết rạn lan tràn khắp nơi. Nhưng thủy chung không có quay người, đi công kích Hứa Kha, hắn sau cùng ý chí, đang giãy dụa, chống lại, nhưng thế cục lại sẽ không vì vậy mà chuyển biến tốt đẹp.

Cờ-rắc ——

La Quan mặt ngoài thân thể, toát ra dữ tợn cốt thứ, xé rách huyết nhục của hắn, cũng đâm xuyên Hứa Kha thân thể. Nàng kêu rên bên trong, miệng mũi chảy máu,

lại càng thêm dùng sức ôm chặt hắn. Giờ phút này, Hứa Kha máu tươi chảy vào La Quan thể nội, trở thành trên người hắn, duy nhất đỏ tươi.

Cũng mang ý nghĩa, hắn cuối cùng một tia nhân tính, nhưng Hứa Kha máu tươi, cuối cùng sẽ chảy khô. Đến lúc đó nàng đem chết đi, La Quan cũng sẽ nhập ma, 2 người cuối cùng vận mệnh, tựa hồ đã chú định.

Thế cục sắp rơi xuống, đến không thể vãn hồi lúc, một tia biến số, rốt cục tại La Quan thể nội lặng yên xuất hiện —— là Ma loại!

Đến từ tiểu thanh thiên thế giới, không biết Chân ma thần bí ma chủng, nó tại yên lặng hồi lâu sau, rốt cục làm ra quyết định. La Quan bị thả già Chân ma ma ấn ăn mòn, trở thành ma nô, như vậy chờ đợi nó, tuyệt không có kết cục tốt, thậm chí sẽ bại lộ, bản thể tồn tại —— ma chủng, tuy bị La Quan luyện hóa, nhưng lạc ấn tại bản năng bên trong ý chí, cũng sẽ không biến mất.

Oanh ——

Ma chủng lực lượng như núi lửa bộc phát, mảng lớn tinh hồng chi sắc, tựa như là sâu trong lòng đất, hừng hực lăn lộn nham tương. Lấy vị cách mà nói, lực lượng của nó rõ ràng, còn tại thả già Chân ma phía trên, nhưng vấn đề ở chỗ viên này ma chủng, thực lực bản thân quá yếu.

Mặc dù ngắn tạm đánh lui, thả già Chân ma lực lượng, nhưng rất nhanh liền bị áp chế, vây khốn, lọt vào đối phương ăn mòn, thôn phệ.

Đúng lúc này, ngân bạch xuất thủ, hừng hực ngân bạch mãnh liệt mà ra, nó cùng ma chủng dung hợp một chỗ, hình thành ngân bạch cùng tinh hồng xen lẫn cùng tồn tại trạng thái. Ổn định lại thế cục, nhưng cũng triệt để chọc giận, La Quan thể nội ma ấn, thả già Chân ma lực lượng, điên cuồng tụ đến, ngân bạch cùng ma chủng liên thủ, lập tức tràn ngập nguy hiểm.

Đột nhiên, hình như có khẽ than thở một tiếng vang lên, mang theo mấy điểm chần chờ cùng không thể làm gì, nhưng cuối cùng vẫn như cũ lựa chọn xuất thủ.

Là màu xanh hạt sen!

Ma chủng cùng ngân bạch, là vững chắc tam giác lưỡng cực, khi 2 người này lấy thân vào cuộc, bản thân nó cũng đã bị thả già Chân ma lực lượng khóa chặt.

Răng rắc ——

Một tiếng vang giòn, màu xanh hạt sen mặt ngoài, lại xuất hiện một vết nứt, tiếp lấy có vô số cây mảnh tiểu nhân rễ cây, từ trong đó toát ra. Chạm đến huyết nhục, trực tiếp chui vào trong đó, nhanh chóng sinh trưởng lan tràn, lại cùng La Quan nhục thân, dung hợp một chỗ.

Giờ khắc này, Bồ Đề sơn bên ngoài, thả già Chân ma bản tướng, gầm thét một tiếng, “Ai dám hỏng vốn ma đại sự, đoạt ta ma nô muốn chết!”

Ầm ầm ——

Vô tận ma diễm điên cuồng thiêu đốt, Thần ma thân mặt

ngoài, lập tức “Đôm đốp” nổ tung, toát ra vô số vết thương, nếu không tiếc đại giới, trong thời gian ngắn nhất, đánh vỡ Bồ Đề sơn.

Giờ khắc này, thả già Chân ma vô cùng phẫn nộ.

Không chỉ bởi vì La Quan thể nội biến số, càng bởi vì giờ khắc này Thần sinh ra một phần, cực dự cảm không ổn, liền như rất nhanh, đem phát sinh đối Thần bất lợi trọng đại ngoài ý muốn!

—

—

—

—

—

Chương 1356 : Chân ma vẫn lạc

Màu xanh hạt sen phá xác, rễ cây dung nhập La Quan nhục thân, đem nó chuyển hóa thành, 1 cái lồng giam.

Đóng cửa diệt ma!

Trước đó, đối ma ấn thúc thủ vô sách, là bởi vì màu xanh hạt sen, chưa bị ép vào tuyệt cảnh.

Bây giờ đã xuất thủ, từ phải tận lực đền bù, tự thân bởi vậy, tạo thành tổn thất!

Giờ phút này, màu xanh hạt sen chuyển động, dung nhập La Quan huyết nhục rễ cây, bộc phát đặc thù lực trường, lại trực tiếp áp chế ma ấn.

Như cái thớt gỗ bên trên thịt cá , mặc người chém giết!

“Không có khả năng!” Bồ Đề sơn bên ngoài, hừng hực ma diễm quanh quẩn ở giữa, thả già Chân ma kinh sợ gào thét, “Ai lực lượng, lại có thể trấn áp vốn ma “

Thần chính là thượng vị Chân ma, ma uyên chí cường giả 1 trong.

Muốn áp chế hắn, chí ít cần chúa tể chi cảnh.

Có chúa tể tồn tại, âm thầm ra tay !

Tê ——

Thả già Chân ma hít một hơi lãnh khí, hàn mao nháy mắt lóe sáng, nhưng rất nhanh liền lấy lại tinh thần.

‘Việc này, tuyệt không phải chúa tể xuất thủ! Nếu không, niệm động phía dưới, vùng thế giới này, đều muốn bị nghiền nát, há có thể hoàn hảo.’

‘Cái này… Cái này đúng là… La Quan tiểu bối này, thể nội ẩn tàng lực lượng…’ sau khi khiếp sợ, thả già Chân ma đôi mắt, trở nên vô song nóng bỏng. Đây chính là, trong cơ thể hắn bí ẩn sao lại cùng chúa tể có quan hệ —— đạt được hắn, nhất định phải đem La Quan, biến thành mình ma nô.

Oanh ——

La Quan thể nội, nguồn gốc từ ma ấn, thả già Chân ma lực lượng, nhanh chóng co rút lại thành một đoàn. Tập trung đến một chỗ, dù vẫn bị áp chế, nhưng mặt ngoài lại hình thành cường đại vô cùng phòng ngự. Dù không biết, La Quan thể nội chúa tể chi bí, nhưng cái này đạo lực lượng rõ ràng cũng không cường đại, áp chế ma ấn liền đã là cực hạn.

Nếu không, tồi khô lạp hủ liền có thể đem ma ấn hủy đi, sao lại cho Thần giãy dụa cơ hội cho nên, đem lực lượng co vào, đợi chúa tể chi lực thối lui, thế cục cũng đem trở lại quỹ đạo. Thả già Chân ma phản ứng cực nhanh, phán đoán cũng đại khái chính xác, nhưng hắn lại không nghĩ rằng, La Quan thể nội cũng không phải là chỉ có màu xanh hạt sen.

Ma chủng động!

Nó vị cách tại thả già Chân ma phía trên, bởi vì tự thân lực lượng không đủ, không cách nào tới chính diện chém giết, nhưng dùng để công thành, phá phòng, lại vô song phù hợp.

Oanh ——

Tinh hồng chảy xiết, vọt tới ma ấn chỗ, “Răng rắc” một tiếng vang nhỏ, ma ấn phòng ngự bị trực tiếp đánh vỡ. Như giang hà vỡ đê, khi kiên cố nhất tầng 1 vỡ vụn, liền lại không trở ngại —— nội bộ thả già Chân ma lực lượng, như như hồng thủy đổ xuống mà ra.

Thả già Chân ma trừng lớn mắt, có nháy mắt ngốc trệ, ma ấn phòng ngự vỡ vụn… Đây hết thảy, đều ở trong chớp mắt. Mà lại càng kinh khủng chính là, thuộc về Thần lực lượng, đang bị dưa điểm, cướp đoạt. La Quan thể nội, giống như là cất giấu một đầu cự thú, thôn tính phía dưới, thậm chí để thả già Chân ma, sinh lòng run rẩy.

‘Không được! Cái này không biết tồn tại, lại lấy ma ấn làm môi giới, khóa chặt vốn ma bản thể… Thần lại ý đồ, đoạt ta chi bản nguyên!’

Thả già Chân ma vừa sợ vừa giận, cái kia bên trong nghĩ đến hôm nay thế cục, lại chuyển tiếp đột ngột.

Rất nhanh, hắn ám kim, tinh hồng xen lẫn đôi mắt ở giữa, bạo ngược hiện lên, “Thôn phệ vốn ma ma ấn, tốt,

kia bản ma liền thành toàn ngươi!”

Oanh ——

Sau một khắc ma ấn bên trong, bộc phát hỗn loạn, hủy diệt khí cơ, muốn tự bạo. Đây cũng là, Chân ma bảo hộ bản thể thủ đoạn 1 trong, cho dù ma ấn (ma chủng) ngoài ý muốn nổi lên, cũng có thể khiến cho tự hủy.

Đúng lúc này, “Ông” một tiếng chấn minh, từ La Quan thể nội truyền ra, là ngân bạch! Từ màu xanh hạt sen xuất thủ, ma chủng đánh vỡ phòng ngự bắt đầu, nó liền rời rạc bên ngoài, như ngồi bích đứng ngoài quan sát. Trên thực tế, ngân bạch một mực tại các loại, cùng 1 cái thời cơ xuất thủ.

Chính là giờ phút này!

Bá ——

Ngân bạch như kiếm phong, chém xuống ma ấn, lại nháy mắt chặt đứt, nó cùng thả già Chân ma ở giữa liên hệ. Tuy chỉ có thể, duy trì trong chốc lát, nhưng ở hôm nay đã đầy đủ.

“A!” Thả già Chân ma bản tướng, phát ra phẫn nộ gào thét, sự tình lại một lần nữa, vượt quá nó đoán trước. Hắn bây giờ, lại nhìn về phía La Quan, nóng bỏng, tham lam bên ngoài, càng nhiều thật sâu kiêng kị, tiểu bối này thể nội, đến cùng còn giấu bao nhiêu khủng bố chi vật ! Mà ngay cả Thần cùng ma ấn ở giữa liên hệ, đều có thể chặt đứt.

Mà thế cục, cũng bởi vậy triệt để mất khống chế.

Oanh ——

Ma ấn vỡ nát, như điên cuồng thôn tính, thả già Chân ma gặp phản phệ, “Oa” một tiếng, phun ra một ngụm đen nhánh, ám kim xen lẫn ma huyết.

Bồ đề nháy mắt, nắm chặt thời cơ, “Bồ đề vạn tượng, sinh diệt không thôi!”

Oanh ——

Thanh quang trùng thiên, hừng hực thiêu đốt ma diễm, nhanh chóng dập tắt, màu đỏ sậm thiên khung ở giữa, hiển hiện 1 đạo khủng bố vết rách.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Nhanh chóng lan tràn, tựa như là 1 khối, rơi trên mặt đất tấm gương, cuối cùng chia năm xẻ bảy.

Trong bụng thế giới, phá!

Hoàn toàn tĩnh mịch hư vô, kia 3 đầu 6 tay “Ma tan” thân thể, 3 tờ gương mặt đồng thời trừng lớn mắt, tiếp lấy phát ra một tiếng thống khổ gào thét.

Oanh ——

Nó phần bụng, trực tiếp nổ nát vụn, giọt ngọc Chân ma

khuôn mặt, lộ ra một tia kinh hãi, sợ hãi, như tại thời khắc cuối cùng khôi phục thanh tỉnh.

Sau đó, vỡ nát thành vết máu, bột mịn, 4 phía tản mát.

Không gian chấn động bên trong, Bồ Đề sơn bay ra, theo một tiếng nổ vang rung trời, trùng điệp trở xuống tại chỗ.

Xung quanh, cuồn cuộn ma khí tán loạn, biến mất, bầu trời một lần nữa trở nên sáng tỏ, chiếu sáng mọi người vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ khuôn mặt.

“Trốn tới!”

“Ngươi ta, cũng còn còn sống!”

“Tốt, thật sự là quá tốt!”

Từng cái, kích động nước mắt đan xen.

Chẳng trách bọn hắn thất thố, thực tế vừa rồi thế cục, cùng tử vong cách nhau một đường.

Cùng ngày ánh sáng, chiếu rọi tại trên người La Quan, thân thể của hắn mặt ngoài lân giáp, cùng toát ra cốt thứ, từng chút từng chút biến mất, thối lui. Bởi vậy vỡ vụn huyết nhục, nhanh chóng sinh trưởng khép lại, trừ sắc mặt tái nhợt, cùng đầy người máu đen bên ngoài, như vừa rồi ma hóa sự tình, chỉ là ảo giác.

Hắn từ từ nhắm hai mắt, không nhúc nhích, giữa bộ ngực trái tim, “Bành” “Bành” nhảy lên, từ suy yếu dần

dần trở nên hữu lực.

Giang hồ lệ cũ, người gặp có phần.

Màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng, liên thủ nuốt ma ấn, hắn cũng được chia trong đó một phần.

Mở mắt ra, liền thấy Hứa Kha, chính mềm mềm ngã trên mặt đất, “Lão sư!”

La Quan kêu to.

Lúc trước hắn, tại ma ấn ăn mòn dưới, ý chí cơ hồ sụp đổ, nhưng từ đầu đến cuối có lưu một điểm thanh minh. Đương nhiên nhớ được trước đó phát sinh sự tình, nếu như không phải Hứa Kha, có lẽ hắn căn bản đợi không được, chuyển cơ xuất hiện, liền đã triệt để nhập ma.

Là Hứa Kha lấy thân vào cuộc, không tiếc bỏ qua tính mệnh, giúp hắn chống đến cuối cùng!

Bồ đề thanh âm vang lên, “Không có việc gì, nàng chỉ là quá mức suy yếu, ngủ một giấc liền tốt.” Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía “Ma tan” thân thể, theo phần bụng nổ nát vụn, ba ở giữa hợp thể, cũng theo đó bị đánh vỡ.

Không bỏ sót Chân ma, nguyên thân Chân ma, từng ngụm từng ngụm thổ huyết, chật vật chạy trốn. Hiển nhiên, Thần nhóm cũng đụng phải, cực kỳ nghiêm trọng liên luỵ.

Nhưng giọt ngọc Chân ma, lại biến mất không còn tăm tích, biến thành đầy trời vết máu, thịt nhão… 1 tôn Chân

ma, lại vẫn lạc nơi này!

Bồ đề nhíu mày, không có xuất thủ truy sát, chạy trốn 2 tôn Chân ma, mà là ngẩng đầu nhìn về phía, kia phá giới mà đến ma uyên.

Giờ phút này, nó ảm đạm rất nhiều, giống như là tản ra mực nước, rất nhanh liền sắp biến mất không gặp, nhưng bồ đề sắc mặt, ngược lại càng ngưng trọng thêm.

Cách đó không xa, một mảnh hư vô ở giữa, Phàn Nhạc mày nhíu lại gấp nhìn về phía La Quan, ngàn vạn không nghĩ đến hôm nay thế cục phía dưới, hắn lại vẫn như cũ bất tử, chẳng lẽ quả nhiên là hắn, mệnh trung chú định kiếp số !

Quả nhiên, nên đến tránh không khỏi.

Phàn Nhạc ngẩng đầu, nhìn về phía ma uyên, “Thả già Chân ma, chuyện hôm nay, ta ngoài định mức thiếu ngươi một phần ân tình.”

Oanh ——

Dần dần nhạt đi, muốn biến mất ma uyên, trong chốc lát sôi trào như nấu, ma khí cuồn cuộn.

—

—

—

Chương 1357 : Ma lâm

Sự tình còn chưa kết thúc!

La Quan có đoán trước, dù sao Phàn Nhạc chưa chết, đại đạo chi linh tranh đoạt, không có rơi xuống màn che.

Hắn ngẩng đầu, cách xa nhau Hứa Viễn, lại có thể cảm nhận được, đến từ Phàn Nhạc nhìn chăm chú, hờ hững, băng hàn… Cùng trấn định.

‘Đối phương còn có thủ đoạn, dù là bồ đề xuất thủ, vẫn như cũ lòng tin mười phần.’ La Quan trong lòng thở dài, hôm nay thế cục phía dưới, hắn bất lực giãy dụa, chỉ có thể nước chảy bèo trôi.

Ma uyên sôi trào, thiên địa oanh minh, dẫn tới vỡ nát 10 triệu dặm, ức vạn đạo lôi đình gào thét, nổ tung.

Nó ngay tại tiến một bước phá giới giáng lâm, cử động lần này dẫn phát, vũ trụ bản thân phản phệ. Trước mắt hoảng sợ, như diệt thế một màn, chính là bởi vậy mà tới.

Thả già Chân ma giáng lâm!

Thần quanh thân ma khí thiêu đốt, đối kháng đến từ, vũ trụ áp chế, mỗi 1 hơi thời gian đều cần, trả giá cực lớn đại giới.

Nhưng Thần vẫn như cũ đến.

Bởi vì Phàn Nhạc hứa hẹn, cũng bởi vì bồ đề lão tổ (trảm thảo trừ căn), càng bởi vì rõ ràng yếu nhỏ, lại khiến Thần ăn nhưng thiệt thòi lớn La Quan.

Hôm nay, thả già Chân ma sẽ không dừng tay.

“Chết!”

Quát lớn bên trong, ẩn nấp tại ma diễm bên trong thượng vị Chân ma bản tướng, xuất hiện ở trước mắt mọi người, đen nhánh hiện ra ám kim lân giáp, băng lãnh, tàn khốc đôi mắt, ngang ngược hủy diệt bên trong, lại cho người ta một phần hoa lệ, tôn quý cực hạn mỹ cảm. Che dưới lòng bàn tay thiên địa vỡ nát, phạm vi bên trong tất cả mọi thứ đều thành bột mịn, đánh phía bồ đề lão tổ.

Muốn đến La Quan, trước tiên cần phải giết chết lão thất phu này!

Bồ đề ngẩng đầu, đôi mắt thâm thúy bỗng dưng sáng tỏ, “Đến hay lắm, thả già Chân ma, lão phu đã chờ ngươi đã lâu.”

Hắn cười to, đưa tay một nắm.

Phá giới mà đến, sát cơ trùng thiên thả già Chân ma, sắc mặt đại biến. Giờ phút này, hắn như sa vào đầm lầy, tựa như là 1 trương, đã sớm mở ra lưới lớn.

‘Không được! Lão thất phu cố ý yếu thế, ngay từ đầu, hắn liền che giấu thực lực!’ thả già Chân ma vừa sợ vừa giận, hoàn toàn không nghĩ tới, gặp đại kiếp về sau bồ

đề, lại còn có thực lực như vậy.

Hắn đây là, đem tự thân coi là đi săn đối tượng, trở lên vị Chân ma chi ma nguyên, tu bổ tự thân

Tê ——

Thật độc ác lão thất phu, hắn thật là lớn gan!

Loại sự tình này, người bên ngoài nghĩ cũng không dám nghĩ, nhưng đặt ở bồ đề lão tổ trên thân… Thả già Chân ma trong lòng, bị băng hàn bao phủ.

Nhưng mặt ngoài, lại không lộ nửa điểm, gầm thét, “Lão thất phu, tính toán vốn ma ngươi cho rằng, ngươi hay là lúc trước ngươi !”

Là sự thật, cũng là là ám chỉ chính mình.

Ổn định, đừng sợ!

Trước mắt bồ đề, cũng chỉ thừa một đoạn tàn khu, có gì phải sợ lớn không được, liều chết một trận chiến chính là, quyết không thể sợ hắn!

Ầm ầm ——

Ma diễm cháy bùng, cháy hừng hực, đối kháng trấn áp chi lực, giữa hai bên giao phong, khủng bố lực trường trong chốc lát tứ tán, quét ngang. Lọt vào trong tầm mắt, phạm vi bên trong hết thảy, toàn bộ vỡ nát, chôn vùi, đây là tuyệt đối lực lượng kinh khủng nghiền ép, phá hủy, không thể ngăn cản!

Nhưng thả già Chân ma vẫn như cũ, khinh thường bồ đề lực lượng, lịch kiếp về sau chạy thoát bồ đề lão tổ, lưu lại tồn lực lượng, vượt qua bất luận kẻ nào tưởng tượng.

Ma diễm tại dập tắt, kia là lực lượng kinh khủng trấn áp, thậm chí liền liền lên vị Chân ma, không gì không phá đáng sợ ma thân, giờ phút này đều truyền ra "Đôm đốp" nổ đùng. Không chỉ lân giáp tại vỡ vụn, huyết nhục, xương cốt, tạng phủ, cũng nhanh chóng hiển hiện vết rạn.

Trước mắt một màn, thả già Chân ma lại giống như là, muốn bị sinh sinh nghiền nát, trấn sát, lấy nó huyết nhục ma nguyên, tẩm bổ bản thân.

Trong nháy mắt, thế cục nghịch chuyển!

Thả già Chân ma phá giới mà ra, bản thể giáng lâm Bồ Đề sơn, nhưng không ngờ rơi vào tính toán, giờ phút này tình cảnh hung hiểm vạn điểm. Giọt ngọc Chân ma bản thân, chỉ là 1 tôn hạ vị Chân ma, cho dù ngã xuống ở đây, cũng bất quá là một trận tiểu phong ba. Có thể lên vị Chân ma, liên quan đến ma uyên căn bản, một khi đột tử, tất dẫn vô tận biến cố.

"Lão thất phu!" Thả già Chân ma quát lớn, "Nghĩ trấn sát vốn ma, nhìn ngươi có hay không thực lực này!"

Oanh ——

Hắn băng lãnh đôi mắt ở giữa, ám kim hỏa diễm thiêu

đốt, thậm chí nó quanh thân, đen như mực ma diễm, cũng nhiễm ám Kim Quang choáng.

Đây là hắn ma nguyên, đang thiêu đốt!

Đại giới rất lớn, nhưng đem đối ứng, cũng có thể trong khoảng thời gian ngắn, thu hoạch được đủ cường đại lực lượng, ngạnh sinh sinh kháng trụ, đến từ bồ đề lão tổ trấn sát.

“Phàn Nhạc! Nên động thủ, ngươi nhân quả, từ chính ngươi giải quyết!”

“Nhưng tiểu tử này thi thể, nhất định phải cho vốn ma!”

Tiếng gầm gừ, vang vọng đất trời.

Thiêu đốt ma nguyên, tạm thời ổn định cục diện, nhưng thả già Chân ma trong lòng, lại càng thêm băng hàn.

Quá mạnh!

Thần vốn cho rằng, mượn thiêu đốt ma nguyên chi lực, có thể đè lại bồ đề, nhưng 4 phương 8 hướng liên tục không ngừng khủng bố áp chế, để hắn áp lực to lớn.

Lão thất phu này, làm sao có thể mạnh như vậy rõ ràng cũng chỉ thừa, một đoạn tàn khu mà thôi!

Phàn Nhạc nhìn thoáng qua, khủng bố chiến trường, phát giác được thả già Chân ma ngoài mạnh trong yếu, tôn này thượng vị Chân ma, sợ.

Nhưng cái này, cũng rất bình thường.

Dù sao hôm nay, Thần đối mặt chính là bồ đề lão tổ, bị chèn ép đương nhiên… Cho dù, đối phương chỉ còn lại có một cái bóng, Phàn Nhạc cũng không kỳ quái.

Cũng chính vì vậy, hắn một mực đến đều biểu hiện, rất ẩn nhẫn, khắc chế. Nhưng bây giờ, nhất định phải làm ra quyết đoán, bồ đề thứ 13 đồ, giết chi tất nhiên trở thành, bồ đề một mạch không chết không thôi đại địch.

‘Ai…’

Trong lòng thở dài, Phàn Nhạc xuất thủ, “Thả già Chân ma, ngăn lại bồ đề.”

“Tốt!”

Thả già Chân ma gào thét.

Oanh ——

Ám kim sắc ma nguyên chi hỏa, sát na tăng vọt, đốt đều đã đốt, dứt khoát lại nhiều đốt một điểm. Vốn ma không phải là đối thủ của ngươi, lại có thể hỏng ngươi bố cục, để ngươi trơ mắt nhìn xem, đệ tử của ngươi bị người trấn sát.

Mà lại, sau ngày hôm nay, Phàn Nhạc đem cùng ma uyên triệt để khóa lại, không còn gì khác lựa chọn. Vừa nghĩ đến đây, thả già Chân ma chủ động xuất thủ, “Ma lâm, phong thiên!” Ám kim sắc ma nguyên chi hỏa, đem Thần cùng bồ đề, triệt để cuốn vào trong đó.

Phàn Nhạc thân ảnh, đã tới gần.

“Ai dám làm tổn thương ta tiểu sư đệ!” Vô Ưu đạo người gầm thét, xông ra rễ cây hàng rào.

“Bành” một tiếng vang thật lớn, bị trực tiếp đánh bay, quanh thân khuấy động thần quang, vỡ nát tứ tán.

“Oa” máu tươi cuồng phún không ngừng, sắc mặt trắng bệch, khí tức uể oải.

Cũng không phải là không lo không mạnh, mà là trước mắt Phàn Nhạc, không tầm thường hạng người, hắn nhìn về phía La Quan, “Ngươi ta ở giữa mệnh số gút mắc, cũng nên kết thúc.”

Đưa tay, điểm rơi!

Oanh ——

Tuyệt không phải tiện tay một kích, mà là đem hết toàn lực, đối với La Quan hắn rất kiêng kị.

Trước mắt rõ ràng, chỉ là 1 sâu kiến tiểu bối, tiện tay liền có thể trấn sát, nhưng đáy lòng của hắn chỗ sâu, lại luôn cảm thấy bất an.

Tựa hồ, tại trên người đối phương, vẫn có biến số!

Phàn Nhạc một chỉ, La Quan thân cương như sắt, trong chốc lát liền ngay cả suy nghĩ, đều trống rỗng, chớ nói chi là làm ra cái gì chống cự.

Thực tế, giữa song phương thực lực sai biệt, quá lớn!

Lớn đến căn bản là không có chống lại chỗ trống, như sơn nhạc cùng sâu kiến, hoành ép phía dưới mặc cho ngươi 10 triệu thủ đoạn, cũng chỉ có thể chờ chết.

Nhưng La Quan không thể chết, chí ít hiện tại không thể, mọc rễ nảy mầm màu xanh hạt sen, nháy mắt làm ra ứng đối.

Ông ——

Kia 1 đạo, bị dưa điểm, thôn phệ ma ấn, càng lại độ ngưng tụ, hiển hiện, chỉ bất quá nó nhan sắc, biến thành hai màu xen lẫn.

Thanh, đen ở giữa, lẫn nhau dung hợp.

Sau một khắc, cuồn cuộn ma khí, bỗng dưng từ La Quan thể nội bộc phát, phóng lên tận trời.

—

—

—

—

—

Chương 1358 : Thượng thần

“Lốp bốp” huyết nhục nổ đùng, vảy giáp màu đen, bén nhọn cốt thứ, phía sau đuôi dài, ám kim đôi mắt… Thình lình, chính là mặt khác 1 tôn thả già Chân ma, trừ thân thể tiểu số mấy bên ngoài, cả 2 lại cơ hồ giống nhau như đúc.

Chính thiêu đốt ma nguyên, ngăn cản bồ đề thả già Chân ma, trực tiếp mắt choáng váng, lấy nó tâm chí cũng có nháy mắt hoảng hốt, thất thần. Đón lấy, chính là lửa giận ngập trời, “Không có khả năng! Ngươi làm cái gì, lại nhưng đánh cắp vốn ma ma nguyên, cùng ta cùng hưởng!”

Giờ khắc này, thuộc về thả già Chân ma ma uyên, đột nhiên lại nhiều hơn một phần “Tán thành”, liền như cả 2 đồng nguyên cộng sinh, 1 thai đồng bào.

“Phàn Nhạc, giết hắn! Giết hắn!”

Oanh ——

Nổ vang rung trời, điểm hướng La Quan một chỉ, bị thiêu đốt ma nguyên chi hỏa ngăn lại, lộ ra phía dưới một đôi, ám kim sắc đôi mắt.

La Quan giờ phút này, tiến vào một loại trạng thái đặc thù, hắn vốn nên vô song giật mình, màu xanh hạt sen lại có thể, nặng đắp ma ấn thậm chí coi đây là môi giới,

“Xâm lấn” thả già Chân ma, thu hoạch được nó ma nguyên tán thành, chuyện này, quả thực chưa từng nghe thấy.

Nhưng hắn hết lần này tới lần khác, không có nửa điểm tâm tình chập chờn, chỉ còn hơn tỉnh táo suy nghĩ, ‘Màu xanh hạt sen trạng thái không tốt, ta không thể lâu dài, duy trì Chân ma hình thái.’ ý niệm này, tự nhiên hiện lên ở não hải, La Quan không chút do dự, chủ động công hướng Phàn Nhạc.

Ầm ầm ——

Ma khí sôi trào, cuồn cuộn thiêu đốt, không phải mình đồ vật, bốc cháy nửa điểm không đau lòng, ma nguyên hao tổn như vỡ đê. Nhưng loại này rõ ràng, đối ma nguồn gốc từ thân, tổn hại nghiêm trọng cử động, lại không biết vì sao, lại mảy may không có gây nên phản phệ, màu xanh hạt sen thần kỳ, không thể tưởng tượng nổi.

“Bành” một tiếng vang thật lớn, Phàn Nhạc bị trực tiếp đánh bay, hắn kêu rên bên trong, miệng mũi thất khiếu chảy máu, mặt lộ vẻ tái nhợt.

Nhưng một đôi tròng mắt, lại rất bình tĩnh, nhìn xem hóa thân Chân ma La Quan, “Ta liền biết, giết ngươi sẽ không như thế đơn giản, nhưng chuyện hôm nay, hay là khiến người giật mình… La Quan, có thể cùng ta mệnh số dây dưa, xung đột, ngươi đến cùng người nào “

La Quan không đáp, chỉ là tiếp tục hướng phía trước, hắn muốn trong thời gian ngắn nhất, giết chết Phàn Nhạc.

Hắn, mới là hôm nay mấu chốt.

Phàn Nhạc bất tử, phong ba không chỉ!

Đưa tay, ma diễm cuồn cuộn, thê lương tru lên vang lên, lại huyễn hóa ra 1 tôn, kinh khủng ma uyên sinh vật.

Nó cùng Chân ma khác biệt, càng như một loại nào đó thú loại, bỗng nhiên mở cái miệng rộng, như thôn thiên, đem Phàn Nhạc một ngụm nuốt vào. Sau đó, vô cùng vô tận ma diễm, hướng trong cơ thể nó điên cuồng hội tụ, nó thân thể càng ngày càng ngưng thực, cơ hồ muốn biến thành thực chất!

Đột nhiên, cái này ma uyên sinh vật, phát ra thống khổ gào thét.

Bành ——

Một tiếng vang thật lớn, nó thân thể lại ầm vang nổ nát vụn, hóa thành vô tận ma hỏa, 4 phía khuấy động, băng tán. Phàn Nhạc trường bào phế phẩm, mặt ngoài thân thể, nhiều chỗ đốt cháy nát rữa, thê thảm vô song.

Nhưng sắc mặt hắn, vẫn cùng lúc trước đồng dạng, bình tĩnh vạn điểm. Chỉ bất quá, tại phần này bình tĩnh ở giữa, nhiều hơn một phần chần chờ, giãy dụa.

Cuối cùng, quy về hờ hững.

“Âm dương làm dẫn, năm thế làm cơ sở, dùng cái này thân cung thỉnh thượng thần, giáng lâm thế gian!” Phàn

Nhạc quỳ một chân trên đất, cúi đầu xuống.

Sau một khắc, nó mặt ngoài thân thể, thương thế nhanh chóng chữa trị, vết thương kết vảy tróc ra.

Hắn đứng dậy, vẫn mặc vừa rồi, trường bào rách nát, lại không một chút chật vật, ngược lại cho người ta một loại tôn quý cảm giác.

Cái này cùng lúc trước, thả già Chân ma cho người ấn tượng tương tự —— có lẽ, nó bản thể xấu xí, đáng sợ, lại có một loại nào đó, chạm đến cực hạn sau mỹ cảm.

Nhưng khác biệt chính là, Phàn Nhạc khí tức… Rất khó hình dung, hắn đứng ở chỗ này, nhưng lại giống như là ở vào xa xôi bên ngoài.

Không thể nắm lấy, không cách nào khóa chặt, tựa như là 1 đạo, sống tới cái bóng.

Giờ khắc này, La Quan tỉnh táo vô song, không dậy nổi gợn sóng nội tâm, đột nhiên toát ra một cái ý niệm trong đầu, ‘Nguyên lai, hắn cũng chỉ là quân cờ…’

Phàn Nhạc phía sau, một người khác hoàn toàn!

Thậm chí, cái gọi là không thiếu sót con đường, cũng chỉ là đối phương làm ra nếm thử 1 trong. Trước đó, Phàn Nhạc từng nói đến hôm nay, mới biết ta là ta, nhưng hiện tại xem ra cũng là chưa hẳn.

Nhưng hắn khẳng định, đã chạm đến đến bí mật này, nếu không cũng không có cách, mời đối phương giáng

lâm.

Phàn Nhạc đưa tay, không gặp hắn cái gì động tác, hóa thân Chân ma La Quan, “Bành” một tiếng bay rớt ra ngoài. Giữa bộ ngực, lõm dưới thật lớn 1 khối, cốt nhục vỡ nát, vỡ tan, màu đen ma huyết, từ giữa mũi miệng mãnh liệt mà ra.

Một kích, chỉ một kích, La Quan liền cảm giác, Chân ma thân thể đem nát, tự thân sắp chết.

Nếu không phải giờ phút này, hắn trạng thái đặc thù, không chỉ có tuyệt đối tỉnh táo, hờ hững, thậm chí ngay cả quanh thân cảm giác đều bị ngăn cách, chỉ sợ sớm đã không chịu nổi.

Thượng thần đây chính là hắn lực lượng sao lại cường đại đến tình trạng như vậy, quả thực không thể tưởng tượng nổi! Tuy nói, La Quan “Hóa thân Chân ma”, lừa gạt ma nguyên lấy được lực lượng, không thể cùng thả già Chân ma so sánh, nhưng như con kiến hôi bị trực tiếp trấn áp, vẫn như cũ nghe rợn cả người!

‘Hôm nay rất nhiều khó khăn trắc trở, đúng là phí công…’ La Quan trong bình tĩnh tâm, nổi lên mấy điểm gợn sóng.

Hắn biết, mình muốn chết rồi.

Chỉ là, Phàn Nhạc phía sau lại ẩn giấu đi, kinh khủng như vậy bối cảnh, vì sao không trực tiếp xuất thủ, còn muốn phiền toái như vậy

Bá ——

Trước mắt, xuất hiện Phàn Nhạc thân ảnh, chân hắn đạp hư không, ở trên cao nhìn xuống, nhìn xem đều tại phế tích bên trong, không thể động đậy La Quan, đôi mắt một mảnh hờ hững.

Đưa tay, hướng phía dưới nhấn một cái!

La Quan thể nội, ma chủng đột nhiên thét lên, nó cảm nhận được hủy diệt uy hiếp —— hôm nay, bọn chúng liên thủ thôn phệ ma ấn, lại dùng cái này tính toán thả già Chân ma, liền đã cùng La Quan trói đến cùng một chỗ, hắn như bị giết, ai cũng rơi không được kết cục tốt!

Oanh ——

Ma chủng xông ra, chủ động dung nhập ma ấn bên trong, nó lập tức sinh ra biến hóa, tựa như là 1 cái vật sống, nhúc nhích bên trong nhanh chóng sinh trưởng, trở nên càng thêm phức tạp, hoa văn xen lẫn ở giữa, liếc nhìn lại lại tựa như, trực diện vô tận thâm uyên, khủng bố vô ngần. Bị đánh cắp, lừa gạt ma uyên, giống như là cảm ứng được cái gì, đột nhiên bạo tẩu, điên cuồng rót vào La Quan thể nội.

“Đôm đốp” nhẹ vang lên ở giữa, La Quan ngực thương thế, khôi phục nhanh chóng như lúc ban đầu, gần như sụp đổ ma thân, lại lần nữa có được lực lượng.

Nhưng giờ phút này, trời nghiêng chi uy rơi xuống, vừa xoay người mà lên, liền bị trùng điệp đập xuống. Một kích này, so trước đó càng kinh khủng, La Quan “Chân

ma thân thể” cơ hồ, biến thành một bãi bùn nhão. Nhưng cái này bãi bùn nhão, giờ phút này lại tại lấy tốc độ kinh người, điên cuồng sinh trưởng, khép lại, đây là tới từ ma nguyên bất kể đại giới chữa trị. Một tia ngân bạch, xen lẫn tại huyết nhục ở giữa, giống như là kim khâu, đem phế phẩm thân thể, cưỡng ép khâu lại cùng một chỗ.

Bị thương nặng sắp chết, lại vẫn cứ bất tử.

Phàn Nhạc mơ hồ trong đó, như nhíu mày một cái, tiếp lấy đưa tay một nắm. Bị nện xuống lòng đất La Quan, bay tới giữa không trung, khủng bố nghiền sát lực lượng, điên cuồng khuấy động, oanh minh.

Lốp bốp ——

Huyết nhục, xương cốt, từng khúc vỡ nát, đứt gãy, thể nội tạng phủ khí quan, sớm đã biến thành thịt nhão. La Quan giờ phút này còn sống, toàn bộ nhờ ma nguyên điên cuồng đưa vào, nhưng loại này đưa vào, cũng không phải là không có cực hạn —— hắn, chung quy không phải, chân chính thượng vị Chân ma, biến thân về sau cũng là giả, ma cuồn cuộn nguyên không ngừng, cùng ngoại giới lực lượng kinh khủng đối kháng.

Có lẽ, cả 2 phân ra thắng bại, cần rất nhiều thời gian. Nhưng ở này trước đó, La Quan hạ tràng, nhất định là bị ép thành bột mịn, hình thần câu diệt!

—

—

Chương 1359 : Kiếm Đế

Màu xanh hạt sen, ma chủng cùng ngân bạch, toàn lực ứng phó.

Nhưng thế cục, còn tại không ngừng bại hoại, mất khống chế.

Tình thế chắc chắn phải chết, đã thành!

La Quan lẳng lặng, nhìn chăm chú lên đây hết thảy, lại giống như là 1 cái, không chút nào muốn làm người đứng xem.

Đột nhiên, cười lạnh một tiếng vang lên, “Đều nhanh chết rồi, còn không cầu cứu “

Ai

Cầu cứu hướng ai cầu cứu bồ đề bị thả già Chân ma liều chết ngăn chặn, hôm nay còn có ai, có thể cứu hắn như có thể phát giác, La Quan suy nghĩ, thanh âm kia hơi trầm xuống mặc, càng phát ra băng lãnh, “Hừ! Chẳng lẽ ngươi liền, chỉ là bồ đề lão nhi đệ tử “

Sau một khắc ——

Ông!

Một tiếng kiếm minh, bỗng dưng vang lên.

Đạp lập hư không, thần sắc hờ hững Phàn Nhạc, sắc

mặt lần thứ 1 xuất hiện biến hóa, ngưng trọng vạn điểm lại trộn lẫn lấy một tia không hiểu.

Tựa hồ không nghĩ tới, đối phương lại sẽ nhúng tay.

Sau một khắc, Phàn Nhạc lui ra phía sau, nó trong bàn tay hiển hiện một vết thương, máu me đầm đìa. Sau đó, mới là “Ầm ầm” nối liền trời đất kiếm chi gào thét, sắc bén, bá đạo khí tức, như muốn lật tung thiên địa.

Lại 1 vị kẻ quấy rối, xuất hiện!

Kiếm minh không ngừng, sát cơ cuồn cuộn, vẫn như cũ khóa chặt Phàn Nhạc, không chết không thôi.

“Ai!”

Hắn thở dài, sau một khắc trên đỉnh đầu, hào quang 10,000 trượng, ngưng tụ nguyên thần pháp tướng. Nhưng tôn này pháp tướng, bản thân lại mơ hồ không rõ, giống bị vũ trụ quy tắc che lấp, lại như nghịch chuyển vũ trụ quy tắc bản thân.

Cái này, mới là Phàn Nhạc phía sau, chân chính tồn tại!

Hắn mở miệng, “Kiếm Đế các hạ, không ngờ hôm nay có thể gặp được , có thể hay không cho bản tọa một phần mặt mũi, hôm nay dừng ở đây.”

Đang khi nói chuyện, lôi âm oanh minh huyễn hóa muôn vàn, lại có núi non sông ngòi, sinh linh ngàn tỉ hư ảnh, tại 4 phương hư vô hiển hiện. Đây là tu vi, cảnh giới, đến cực điểm chỗ cao thâm, đến lớn siêu thoát thời khắc,

mới có thể sinh ra dị tượng.

Là triển lộ thực lực, cũng là một phần cảnh cáo, nhắc nhở, đương nhiên phương này thức nói chuyện cùng hắn ngữ khí đồng dạng, đều rất ôn hòa.

Bởi vì, Kiếm Đế không nhận uy hiếp , bất kỳ người nào đều không được.

Cuồn cuộn kiếm minh, gào thét không ngừng, lại có một thanh âm, rõ ràng truyền ra, “Ngươi chúa tể con đường, không ở chỗ này chỗ, niệm tình ngươi tu hành không dễ, rời đi!”

Nguyên thần pháp tướng trầm mặc, nếu có lựa chọn, ném chút mặt mũi tính là gì, rời đi chính là, cũng tốt hơn cùng cái này tên điên chém giết. Nhưng cái này vừa lui liền triệt để đoạn mất, 1 đầu chúa tể con đường… Nhất là, thành công đang ở trước mắt, chỉ kém 1 bước cuối cùng.

“Kiếm Đế các hạ, có thể hay không dàn xếp một hai “

Kiếm minh trong chốc lát, lăng lệ trùng thiên, “Không đi, liền chết!”

Ầm ầm ——

Vô tận kiếm quang sát na hiển hiện, hội tụ về 1, hóa thành 1 đạo kiếm ảnh, chém xuống.

Nguyên thần pháp tướng than nhẹ, hắn thật là không nghĩ ra, cái này La Quan trên thân đến cùng, còn cất

giấu bao nhiêu bí mật bồ đề thứ 13 đồ cũng liền thôi, lại vẫn cùng kiếm này tên điên có liên quan nào đó. Dù không biết cụ thể nhưng tất nhiên chặt chẽ, nếu không đối phương lại không phải thật tên điên, nhất định phải xuất thủ.

Hẳn là, lúc trước đi nước cờ này, thật sai nhưng việc đã đến nước này, cũng nên nếm thử một phen, Kiếm Đế kiếm tự nhiên khủng bố, nhưng hắn bây giờ nên, không rảnh quan tâm chuyện khác mới là, hôm nay chưa hẳn liền không có chuyển cơ.

Sau một khắc, nguyên thần pháp tướng đưa tay, lực lượng kinh khủng hội tụ, hướng về phía trước nhấn một cái. Trong chốc lát, nổ vang rung trời bộc phát, khuấy động, lưu chuyển thần quang, tại kiếm ảnh phía dưới, yếu ớt tựa như bùn cát, 1 trảm mà nát.

Nhưng nguyên thần pháp tướng, vẫn chưa bởi vậy kinh hoảng, bị trảm phá thần quang, vẫn chưa bởi vậy tiêu tán, mà là tại vỡ nát về sau, lại lần nữa gây dựng lại, hội tụ. Tựa như là một đoàn, to lớn lưu sa, đem một kiếm này nuốt vào trong đó , mặc ngươi có vô địch chi uy, cũng phải bị làm hao mòn hầu như không còn.

“A!”

Cười lạnh một tiếng, kiếm minh tái khởi, hội tụ thành 1 kiếm ảnh lại trực tiếp nổ tung, hóa thành cuồn cuộn vô tận kiếm quang, gào thét tung hoành.

Nháy mắt, càng đem thần quang xé nát, cắt thành vô số khối, lần này bọn chúng vẫn chưa có thể, lại lần nữa hội

tụ, dung hợp, tựa như là bị chém đứt, tất cả sinh cơ, sức sống, nhanh chóng ảm đạm, điêu linh, sụp đổ!

Kiếm quang cuồn cuộn, khóa chặt nguyên thần pháp tướng, sát na liền đến. Lui không thể lui, không cách nào tránh né… Đây là một phần, trong cõi u minh khóa chặt, không chết không thôi. Nói muốn ngươi chết, liền muốn ngươi chết, đây chính là Kiếm Đế, cường thế bá đạo không dung khiêu khích.

Nguyên thần pháp tướng đôi mắt, vô song ngưng trọng, “Thái hư chi giới, mở!” Hắn nắn pháp quyết, trước mặt không gian đột nhiên vỡ ra, trong đó đen kịt một màu, hư vô, tản mát lấy cổ lão, hoang vu khí cơ, tựa như là 1 trương miệng lớn, đem một kiếm này trực tiếp nuốt vào.

Sau đó, nhanh chóng lấp đầy, biến mất, liền như chưa hề xuất hiện.

Kêu lên một tiếng đau đớn, nguyên thần pháp tướng chấn động, mặt ngoài thần quang, tùy theo ảm đạm mấy điểm, hiển nhiên vì làm được điểm này, trả giá không tiểu đại giới.

“Kiếm Đế, không biết giờ phút này, bản tọa phải chăng có tư cách, cùng ngươi hiệp thương” nuốt Kiếm Đế 1 kiếm, tự thân hoàn hảo không chút tổn hại, chỉ bằng điểm này, liền đầy đủ tự ngạo. Dù sao, phóng nhãn chư thiên, có thể làm đến điểm này, không có chỗ nào mà không phải là chúa tể cảnh.

“Tư cách ngươi có tư cách gì” Kiếm Đế thản nhiên nói: “Ta chi kiếm, chúa tể cũng không dám nhẹ tiếp, ngươi

thật to gan.”

Nguyên thần pháp tướng sắc mặt biến hóa, thái hư chi giới là hắn lấy 1 khối, trân quý vô cùng cổ cột mốc, luyện 1 khối vũ trụ mảnh vỡ, cuối cùng hình thành đại thần thông, nhưng lưu vong vạn vật, nuốt hết, giam cầm hết thảy. Kiếm Đế tuy khủng bố, nhưng hôm nay bất quá chỉ là, từ cách xa bên ngoài, ném xuống 1 đạo ý niệm phân thần, lại có thể thế nào

“Thái hư người, vô tận vậy, không ngừng không nghỉ, vô tận vô cực…” Nguyên thần pháp tướng thấp niệm, gia trì lấy thái hư chi giới.

Tuy có niềm tin chắc chắn, nhưng Kiếm Đế chi danh, ai dám khinh thường

Đột nhiên, nguyên thần pháp tướng sắc mặt biến hóa, lộ ra một tia chấn động, hãi nhiên, Kiếm Đế đến nay vẫn như cũ, chưa từng thành tựu chúa tể, đôi này hắn mà nói, cũng không phải gì đó bí ẩn. Cho nên, mọi người nhiều nhất chỉ là, cùng cấp độ tồn tại, cùng lớn siêu thoát, tới một bước xa.

Ngươi Kiếm Đế mạnh hơn, cũng không nên cường đại đến, như thế trình độ ngoại hạng… Cái này cái kia bên trong, hay là chúa tể phía dưới, rõ ràng đã, bước vào chúa tể chi cảnh!

Oanh ——

Hư không vỡ vụn, bị nuốt hết cuồn cuộn kiếm quang, như núi lửa phun ra ngoài, nguyên thần pháp tướng né

tránh không kịp, bị trực tiếp cuốn vào.“Đôm đốp” âm thanh bên trong, từng đạo vết thương, giăng khắp nơi dày đặc, mắt thấy liền muốn, bị ngạnh sinh sinh tại chỗ chém vỡ.

Hiện tại, chính là muốn đi cũng không kịp, trừ phi bỏ qua rơi, cái này giáng lâm mà đến 1 đạo phân thần. Nhưng cái này đại giới lại quá lớn, hơi 1 do dự, nguyên thần pháp tướng xuất thủ, “Ta vì tôn, trấn vạn vật!”

Oanh ——

Thần quang ngút trời, giờ khắc này, càng đem kia cuồn cuộn kiếm quang, trực tiếp trấn áp. Không có nửa điểm do dự, nguyên thần pháp tướng xuất thủ, đối La Quan một nắm —— Kiếm Đế chi kiếm, ép nhất thời đã là cực hạn, chẳng lẽ còn nghĩ phản sát không thành

Nhân cơ hội này trấn sát La Quan, cầm tới trên đỉnh đầu, cái kia đạo chưa ngưng tụ đại đạo linh cơ, như vậy thoát thân mà đi.

Cái này, mới là lựa chọn tốt nhất!

Bá ——

La Quan trước mặt, đột nhiên xuất hiện một cái bóng mờ, áo trắng, ngọc quan, mơ hồ không rõ, giống bị từng lớp sương mù bao phủ.

Nhưng ngay tại, hư ảnh xuất hiện nháy mắt, cái này một vùng vũ trụ không gian, trực tiếp vỡ nát, đổ sụp. Như căn bản không chịu nổi, hư ảnh giáng lâm mang đến uy

áp!

—

—

—

—

—

Chương 1360 : 3 chó đồ vật

Nguyên thần pháp tướng nhíu mày, ngàn vạn không nghĩ đến đối phương, tại cái này khẩn yếu quan đầu, lại hiểu ý niệm giáng lâm.

Hắn hẳn là điên tự thân lớn siêu thoát cơ hội, ngay tại dưới mắt, thật không sợ thất bại trong gang tấc

Oanh ——

Hư ảnh phất tay áo, trấn xuống lực lượng kinh khủng, trực tiếp vỡ nát.

Hắn quay người, một đôi bình tĩnh đôi mắt, rơi vào La Quan trên thân, hơi hơi đánh giá, nhịn không được nhíu mày.

Trước mắt tiểu tử này, so hắn trong dự đoán, phải kém rất nhiều.

Chủ yếu cái này tu vi, thực tế quá kém cỏi, bồ đề lão nhi làm thế nào hắn mạch này, từ trước đến nay lấy tu vi tinh tiến vào lấy xưng.

La Quan thể nội, đế kiếm bản nguyên sôi trào, reo hò, đối trước mắt người, biểu hiện ra trước nay chưa từng có hừng hực cùng thân cận.

Đến mức, hắn trong nháy mắt, liền biết được thân phận

đối phương —— đại hoang chi chủ, vị kia trong truyền thuyết Kiếm Đế đại nhân… Nhưng Huyền Nhất Nhất không phải nói, vị này sớm đã vẫn lạc, thậm chí không có cơ hội thành tựu bỉ ngạn chi cảnh kia trước mắt vị này, lại là ở đâu ra

Dù là bây giờ, ở vào “Đặc thù” trạng thái, La Quan vẫn như cũ có chút không bình tĩnh nổi.

“Tiểu tử, có một số việc, đợi hôm nay qua đi, ngươi muốn cho ta một lời giải thích.” Tỉ như, đế kiếm truyền thừa, là từ nơi nào mà đến hắn biết rõ, mình tuyệt đối không có, thu qua một đệ tử như vậy. Nhưng đối phương kiếm, gần người bên trong đế kiếm bản nguyên, lại không giả được.

Chuyện này, bồ đề lão nhi có biết hay không lại hoặc là, bản thân cái này chính là, bồ đề lão nhi một trận tính toán nghĩ đến cái này, Kiếm Đế đáy mắt hiện lên một vòng hàn ý.

La Quan một cái giật mình, nhưng vẫn siêu thoát bên ngoài, hờ hững đứng ngoài quan sát trạng thái, trực tiếp đi ra ngoài.

Cảm giác đầu tiên, là đau nhức.

Toàn thân cao thấp, giống như là bị một ngọn núi, vừa đi vừa về hoành ép vô số lần, mỗi 1 khối cốt nhục, tạng phủ, đều phá thành mảnh nhỏ.

Đón lấy, chính là như núi kêu biển gầm sợ hãi, mà nỗi sợ hãi này chi nguyên, lại đến từ trước mắt Kiếm Đế hư

ảnh. Hoặc là bởi vì kinh hoảng luống cuống, lại có lẽ là bởi vì, tự thân quá mức suy yếu, La Quan đột nhiên quỳ xuống, sau đó thì sao, quỳ đều quỳ, có phải là nên làm chút gì, "… Đệ tử, bái kiến lão sư."

Hô xong, đột nhiên có chút mộng, đã Kiếm Đế còn sống, đó có phải hay không mang ý nghĩa, hắn đạt được đế kiếm truyền thừa, tồn tại một ít mờ ám đón lấy, lại là một trận hoảng sợ, lo lắng chọc giận trước mắt vị này, đó mới là thập tử vô sinh.

Cũng may, xấu nhất cục diện, cũng chưa từng xuất hiện, "Lão sư… A, cái quỳ này 1 hô, ngươi ta ở giữa nhân quả đã thành… Đây chính là chính ngươi đưa tới cửa, cũng không phải là ta bức ngươi."

Nghe thanh âm, Kiếm Đế tâm tình tựa hồ rất vui vẻ, hắn nhìn xem La Quan, đôi mắt chỗ sâu cất giấu mấy điểm kích động.

Cũng may, không có quên cục diện hôm nay, nhìn về phía đối diện nguyên thần pháp tướng, "Đệ tử của ta, cũng dám động, ngươi rất dũng a!"

Oanh ——

Thần quang bên trong, bị trấn áp kiếm quang, đột nhiên bộc phát ra lực lượng đáng sợ, dù chỉ là một cái bóng mờ, nhưng chỉ cần hắn ý chí chỗ, chính là quốc gia của "kiếm".

Kiếm, mới là duy nhất vương đạo, chí cường!

Sát na, nguyên thần pháp tướng bị xé nát, sụp đổ, cho dù hắn rất mạnh, là có tư cách chạm đến, chúa tể cảnh tồn tại, vẫn như cũ yếu ớt như sâu kiến.

Bởi vì, Kiếm Đế là thật, từng lấy không phải chúa tể chi cảnh, kiếm trảm chúa tể. Cũng chính là điểm này, mới đưa đến hắn con đường phía trước cơ hồ đứt đoạn, chậm chạp không cách nào phá cảnh.

“Có ý tứ.” Kiếm Đế cười lạnh, nhìn về phía Phàn Nhạc.

Bá ——

Hắn mở mắt ra một mặt bình tĩnh, như mới vừa rồi bị chém tới nguyên thần pháp tướng, cùng hắn không có chút quan hệ nào, “Kiếm Đế, ngươi đại đạo sắp thành, siêu thoát sắp đến, bản tọa không muốn hủy đi, ngươi kiếm không dễ cơ duyên, càng không muốn bởi vậy, cùng ngươi kết xuống đại thù.”

“Đem cái này vãn bối giao cho ta, bản tọa có thể hứa hẹn, giúp ngươi một tay, chí ít giúp ngươi đề cao một thành phá cảnh nắm chắc.”

Kiếm Đế hư ảnh cười to, “Ta muốn ngươi giúp cái này đại đạo, ta tự kiềm chế kiếm đi qua, ai nhưng ngăn ta !” Hắn nhìn đối phương, “Muốn làm thật xem ra, ngươi cũng biết ta hiện tại, xuất thủ không tiện, chuẩn bị ép buộc ta làm lựa chọn.”

“Nhưng ta cả đời này, chán ghét nhất, chính là người khác bức bách. Phá cảnh, ta muốn, mệnh của ngươi… Ta cũng muốn!”

Ông ——

Hắn đưa tay một nắm, kiếm minh cuồn cuộn, La Quan đột nhiên phát hiện, trong cơ thể mình đế kiếm bản nguyên, lại trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Ân… Không phải biến mất không thấy gì nữa, mà là bị mượn đi, sau đó Kiếm Đế hư ảnh trong tay, liền nhiều 1 đạo thật mỏng kiếm ảnh.

Mỏng manh lại ảm đạm, giống như là tầng 1 sương mù, một hơi liền có thể thổi tan, nhưng hôm nay tại Kiếm Đế trong tay, lại phóng xuất ra ngập trời lăng lệ. Có lẽ, hắn như nguyện ý, một kiếm này liền là đủ, trảm phá toàn bộ vũ trụ!

Oanh ——

Kiếm ảnh vung lên.

Phàn Nhạc mi tâm, “Ba” một tiếng vỡ ra, lại từ đó toát ra 1 viên, kim sắc huyết châu. Huyết châu nội bộ, như cất giấu một thân ảnh, chi giờ phút này mới bị buộc, không thể không hiện thân.

“Sưu” một chút, kim sắc huyết châu bị hút về thể nội, sau đó tản ra, dung nhập vào trong cơ thể hắn. Phàn Nhạc khí tức, lập tức như núi lửa bộc phát, xông lên tận chín tầng trời.

Hắn đưa tay, chỉ điểm một chút rơi, lực lượng kinh khủng cùng kiếm ảnh một kích, chính diện va chạm. Sau

một khắc, “Đôm đốp” cốt nhục nổ đùng, Phàn Nhạc thân ảnh nhanh lùi lại, từ điểm rơi ngón tay bắt đầu, cốt nhục nổ nát vụn thành bột mịn.

Lại trực tiếp, hủy đi 1 đầu cánh tay, nhưng hắn không thèm để ý chút nào, đợi ổn định lại thân thể, cốt nhục nhanh chóng sinh trưởng, rất nhanh khôi phục như lúc ban đầu.

“Kiếm Đế, bản tọa hôm nay bất chấp hậu quả, đủ để cùng ngươi chiến thống khoái, nhưng tình trạng của ngươi, lại có thể duy trì đến khi nào “

Hắn mở miệng, lãnh khốc đến cực điểm, “Ngươi nên biết, bản tọa hảo ngôn khuyên bảo, là không muốn gánh chịu nhân quả, phá hư tự thân mệnh số. Dừng tay đi, bản tọa vừa rồi hứa hẹn, vẫn như cũ hữu hiệu.”

Kiếm Đế cười to, “Chiến thống khoái ngươi đại khái không biết, ta vừa rồi tại sao lại bởi vì, La Quan quỳ xuống mà cao hứng đi.”

“Nhân quả đã thành, thân là đệ tử của ta, mượn nó thân thể dùng một lát cũng chuyện đương nhiên…” Kiếm Đế hơi dừng lại, ngẩng đầu nhìn lên trời, “Đúng không “

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Không có trả lời.

Nhưng không có trả lời, bản thân đại biểu lấy, một loại ngầm đồng ý.

“Ha ha ha ha!” Kiếm Đế hư ảnh cười to, một bước phóng ra.

Bá ——

Hắn thân ảnh, chui vào La Quan thể nội.

Sau một khắc, “Đôm đốp” nổ đùng, màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng lực lượng, bị triệt để thôi phát.

Đồng dạng át chủ bài, tại khác biệt cấp độ trong tay, uy lực ngày đêm khác biệt.

Thế là sau một khắc ——

Oanh!

Khủng bố kiếm ý, xông phá chín ngày, “Răng rắc” “Răng rắc” không gian vỡ nát, lực lượng hủy diệt như triều cường, quét sạch tứ phương.

Huy hoàng chi uy, như kiếm đế đích thân tới, không ai bì nổi!

Nhưng lúc này, La Quan lại có chút mộng, tình huống như thế nào không phải đã nói, mượn ta thân thể dùng một lát, vậy ta nhiều lắm là cũng chính là 1 cái, bị điều khiển khôi lỗi… Này làm sao, hay là ta quyết định Kiếm Đế đâu ngài sẽ không phải là, làm ra ngoài ý muốn đi

“… Tiểu tử, còn đứng ngây đó làm gì ngươi bây giờ, đã

thu hoạch được ta gia trì, vũ trụ này ở giữa, ai không thể giết động thủ đi, trảm gia hỏa này, đây cũng là, ta đưa cho ngươi 1 khảo nghiệm.”

“Nếu ngay cả điểm này, đều làm không được, có tư cách gì, trở thành đệ tử của ta chết thì chết!” Nói xong, thanh âm biến mất.

La Quan: …

Thế nào cảm giác, vị này Kiếm Đế đại nhân, làm việc không quá đáng tin cậy khảo nghiệm ngươi ngay tại lúc này, cho ta chơi cái này.

Quả thực không hợp thói thường!

Một bên khác, xa xôi bên ngoài, khác biệt chiều không gian cùng thời không.

Bá ——

Kiếm Đế mở mắt ra, mặt lộ vẻ tức giận, “Màu xanh hạt sen, ngân bạch, ma chủng… Đến cùng thứ gì, lại kém chút đem ta phân thần thôn phệ!”

Là thật, liền kém một chút.

Nếu không phải, hắn thực lực đủ mạnh, động tác đủ nhanh, căn bản trốn không thoát tới.

La Quan…

Tiểu tử này trên thân, cất giấu đồ vật, quả thực kinh

người! Nhưng loại sự tình này, gọi hắn nói thế nào chỉ có thể mập mờ một trận, trực tiếp đi.

Về phần có thể hay không thắng… A! 3 cái kia cẩu vật, ngay cả chủ ý của hắn cũng dám đánh, còn có cái gì là làm không được

—

—

—

—

—

Chương 1361 : Tổ ma tướng

Kiếm Đế thối lui, độc lưu La Quan.

Dù hơn quanh thân khủng bố khí tượng, nhưng ở Phàn Nhạc trong mắt, lại không chỗ che thân.

Kiếm Đế đi!

Hắn ánh mắt sáng tỏ, liên quan đến tự thân căn bản lợi ích, tung cường hoành như Kiếm Đế, cũng muốn thức thời, biết tiến thối.

Cái này liền rất tốt!

“La Quan, kết thúc đi.” Kiếm Đế rút đi, cho dù lưu lại mấy phân lực lượng, La Quan hẳn là còn có thể chưởng khống

Giết chết, lật tay ở giữa!

Oanh ——

Phàn Nhạc đưa tay, tái nhợt hỏa diễm sát na trùng thiên, hót vang âm thanh bên trong, ngưng tụ phi cầm dị thú.

Vẫn là nam minh ly hỏa!

Nhưng ở giờ phút này, uy lực của nó cùng lúc trước, lại có khác nhau một trời một vực. Số mệnh rất kỳ diệu, rất

mê hoặc, nhìn như không thể nắm lấy, kì thực liên lụy sâu xa ——

Năm đó, “Phàn Nhạc” phía nam minh ly hỏa tranh chấp, chết tại La Quan dưới kiếm. Vậy hôm nay, liền ứng phía nam minh ly hỏa đem nó giết chết, mới có thể viên mãn.

Đôi mắt bên trong, phản chiếu lấy tái nhợt hỏa diễm, chiếu sáng La Quan khuôn mặt, nói thật hắn có chút hoảng.

Tốt a, là phi thường hoảng!

Vừa vặn rất tốt tại, màu xanh hạt sen xuất thủ, nó diễn sinh ra bộ rễ, sâu thực tại La Quan thể nội, cùng hắn đã thành một thể.

“Ông” một tiếng kiếm minh, La Quan thể nội tồn tại, Kiếm Đế lực lượng bị trực tiếp kích phát, cơ hồ là tuân theo bản năng, hắn đưa tay chém ra 1 kiếm.

Sát na, cuồn cuộn cuốn tới biển lửa, từ đó mà chém, lộ ra 1 đầu thẳng tắp cắt đứt tuyến, thế đi không chỉ ngang nhiên chém xuống.

Phàn Nhạc nhíu mày, “Đôm đốp” âm thanh bên trong, một đoạn ống tay áo nổ thành phấn vụn, lộ ra bàn tay cùng một đoạn cánh tay, vết thương xen lẫn dày đặc.

‘Tốt!’ La Quan trong lòng đại hỉ, liền biết trời không tuyệt đường người, màu xanh hạt sen quả nhiên, là hắn sống yên phận chí bảo.

Nhưng rất nhanh, La Quan liền phát hiện hắn đột nhiên mất đi, đối thân thể chưởng khống… Ý thức có thể rõ ràng cảm nhận được, thân thể tồn tại, giữa lẫn nhau liên hệ cũng không có ngăn cách, nhưng hắn lại chỉ có thể làm 1 cái, trầm mặc, vô lực người đứng xem.

Màu xanh hạt sen tiếp chưởng hết thảy!

La Quan lại một lần xuất kiếm, có lẽ là bởi vì, lần thứ 1 xuất kiếm về sau, càng thêm quen thuộc, thích ứng Kiếm Đế lực lượng, một kiếm này uy lực, càng lại độ tăng vọt.

Đối diện, Phàn Nhạc trong tiếng gầm rống tức giận, bị chém bay ra ngoài, mặt mũi tràn đầy kinh sợ, “Không có khả năng! Bằng ngươi, làm sao có thể điều khiển, Kiếm Đế lực lượng” đừng nói ngự sử, chỉ là La Quan, Kiếm Đế chi lực hơi khuấy động, đều muốn đem hắn chấn vỡ trở thành bột mịn.

Nhưng bây giờ, La Quan chẳng những xuất kiếm, lại càng ngày càng mạnh, thậm chí cho Phàn Nhạc một loại, lại lần nữa trực diện Kiếm Đế cảm giác.

Gặp quỷ!

Đây rốt cuộc, là chuyện gì xảy ra

La Quan cảm nhận được thống khổ cùng suy yếu, màu xanh hạt sen rễ cây, tựa hồ tại rút ra… Không, nó vẫn chưa trực tiếp hấp thu, mà là lấy phương thức nào đó thiêu đốt… Ân, hiến tế không sai, chính là “Hiến tế” cái từ này.

Lấy “Hiến tế” vì dựa vào, bộc phát Kiếm Đế chi lực, chỗ tốt đã thấy, nhưng chỗ xấu là La Quan làm không tốt sẽ chết.

‘Màu xanh hạt sen gia hỏa này, làm việc sẽ có phân tấc đi nhất định có! Dù sao, hiện tại tất cả mọi người buộc tại trên một sợi thừng, ta như xảy ra ngoài ý muốn, nó cũng rơi không được kết cục tốt.’

Sống yên phận chí bảo La Quan hiện tại có chút không nghĩ như vậy, ngược lại từ đáy lòng sinh ra một phần, bất an mãnh liệt.

Mà phần này bất an, theo kế tiếp theo xuất kiếm, càng ngày càng mãnh liệt, một trái tim dần dần chìm vào đáy cốc… Màu xanh hạt sen muốn giết hắn!

Ông ——

Kinh thiên kiếm minh, dẫn bạo cuồn cuộn thần uy, sát na vượt ngang chân trời, chặt đứt hết thảy trở ngại, không thể địch nổi! Phàn Nhạc gầm thét, “Bản tọa liền không tin, ngươi ra tay như thế, sẽ không có chút nào đại giới” sau một khắc, trực tiếp bay rớt ra ngoài, giữa mũi miệng máu tươi cuồng phún.

Không có chút nào đại giới La Quan chỉ cảm thấy, quanh thân nhói nhói, như sau một khắc liền muốn sụp đổ, nhưng màu xanh hạt sen lại không một chút, dừng tay chi ý.

‘Tái xuất kiếm lời nói, ta sẽ chết!’

Đúng lúc này, nồng đậm, thuần túy, sáng rực ngân bạch, đột nhiên từ La Quan thể nội bộc phát, như một dòng lũ lớn đem hắn cuốn vào. Tóc bạc, mắt bạc, trường bào màu bạc, giờ khắc này La Quan vẫn như cũ là La Quan, lại tại phía sau hắn hiện ra, một cái bóng mờ.

Ngân Linh Tử!

Như cảm ứng được cái gì, hắn “Bá” một bước phóng ra, lại trực tiếp dung nhập vào La Quan thể nội, cũng đem ngân bạch chi lực triệt để kích hoạt. Giúp hắn cưỡng ép kháng trụ, tiếp xuống 1 kiếm bộc phát, mang đến “Hiến tế” . Ngân bạch cùng màu xanh hạt sen hợp tác, như vậy xuất hiện khác nhau, cái trước tuyệt sẽ không cho phép, La Quan bị giết chết.

Ngân bạch không cách nào đối kháng màu xanh hạt sen, nhưng bây giờ lại là trạng thái đặc thù —— nó cùng La Quan một thể, ngân bạch cùng La Quan đồng nguyên, lấy La Quan làm môi giới, song phương liền có chiều sâu dung hợp. Như hủy đi ngân bạch, màu xanh hạt sen tự thân, cũng đem gặp phản phệ.

Đây mới là, ngân bạch quả quyết xuất thủ mấu chốt!

“Ma, ngươi đang chờ cái gì” một thanh âm, đột nhiên ở bên tai vang lên.

Sau một khắc, tinh hồng tràn đầy, hừng hực khí thế!

Mắt bạc ở giữa, xuất hiện một vòng tinh hồng, tới khảm vào, trùng điệp, thần bí mà cao quý. Đỉnh đầu tóc bạc ở

giữa, toát ra một đôi sừng thú, đen nhánh ở giữa hiện ra một loại nào đó, kim loại tính chất vầng sáng. Từng vòng từng vòng tròn văn, quấn quanh ở sừng thú bên trên, như đại biểu cho luân hồi cùng vận mệnh.

“Hừ!”

Tức giận cười lạnh, tại não hải ở giữa nổ vang, La Quan lần thứ 1 cảm nhận được, màu xanh hạt sen ý chí. Nó cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, ngân bạch cùng ma chủng sẽ ra tay, dù sao bọn chúng đã triệt để, cùng La Quan khóa lại cùng một chỗ, không có lựa chọn nào khác.

Nhưng nó lại khác… La Quan, cũng không phù hợp yêu cầu của nó, càng không có tư cách, đi tiếp nhận nó chỗ đại biểu nhân quả. Bị ép mọc rễ nảy mầm lúc, liền đã chú định, La Quan hôm nay phải chết! Chỉ có dạng này, mới có thể cùng chi hoàn thành tách rời, nó cũng đem trùng hoạch tự do, trốn vào không biết.

Duy nhất, để màu xanh hạt sen cảm thấy, có chút bất an là, Kiếm Đế vừa rồi gọn gàng mà linh hoạt rút đi… Luôn cảm thấy, hắn không nên là không có chút nào sức chống cự.

Nhưng hôm nay, tạm thời không lo được!

Ông ——

“La Quan” lại lần nữa xuất kiếm, màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng, đồng thời gia trì đến trên người hắn, cứ việc lẫn nhau mục đích khác biệt, lại làm cho hắn chân chính chém ra Kiếm Đế 1 kiếm.“Ầm ầm”

trầm đục, là đế kiếm bản nguyên, giờ phút này sôi trào như nấu ——

1 kiếm khai thiên!

Đây là La Quan duy nhất nắm giữ, bản đầy đủ đế kiếm một kích, nơi này khắc vung lên, óng ánh kiếm quang, sát na ánh sáng thập phương, bắn ra khí tức khủng bố, khiến người vô pháp nhìn thẳng.

Phàn Nhạc đáy mắt, hiển hiện một chút do dự, giãy dụa, cuối cùng than nhẹ.

Thua!

Có lẽ, hắn còn có thể đánh cược một lần, nhưng giống như là trước kia, hắn uy hiếp, cảnh cáo Kiếm Đế lúc đồng dạng. Hôm nay chỉ bất quá, là hắn rất nhiều nếm thử nó 1, cho dù khoảng cách thành công, nhìn như chỉ có cách xa một bước. Nhưng 1 bước này, chưa hẳn bước ra ngoài… Mà một khi, mời được chân thân giáng lâm, dẫn dắt sau tiếp theo gợn sóng, hoặc sẽ không thể khống. Nguy hiểm này quá lớn, Kiếm Đế đều lựa chọn né tránh, hắn không dám đánh cược.

“La Quan…” Phàn Nhạc thật sâu xem ra một chút.

Sau một khắc, thân ảnh bị kiếm quang nuốt hết, hóa thành bột mịn, tiêu tán ở vô. Kia tự hạ lâm đến nay, liền tham gia chân thực, hư ảo ở giữa, không nhận bất luận ngoại lực gì ảnh hưởng đại đạo chi linh, đột nhiên hoàn thành ngưng tụ.

Bá ——

Nó trực tiếp rơi xuống, nhưng lại tại, sắp dung nhập La Quan thể nội nháy mắt, đại đạo chi linh như cảm ứng được cái gì, lại đột nhiên dừng lại biểu lộ chần chờ. Tiếp lấy xoay người chạy, liền tựa như La Quan trên thân, giờ phút này cất giấu một cọc, phiền phức ngập trời, tới tương dung, chính là muốn chết!

“Tổ ma tướng!”

Thả già Chân ma gào thét, cuồn cuộn ma khí, đẩy lui bồ đề lão tổ, một đôi tinh hồng đôi mắt, gắt gao rơi vào La Quan trên thân.

Chấn kinh, khó có thể tin, cuối cùng biến thành, vô tận nóng bỏng!

“Vô tận ma uyên, giáng lâm!”

“Ngủ say Chân ma, thức tỉnh!”

“Hôm nay, không tiếc đại giới, đạt được La Quan!”

Gào thét cuồn cuộn, vang vọng 4 phương.

Phàn Nhạc hiện tại, hắn đã không trọng yếu, lúc mới vừa bị giết chết, khiến ma uyên mất đi 1 cái, cường đại hợp tác đồng bạn.

Nhưng tất cả những thứ này, cùng tổ ma tướng đặt chung một chỗ, đều không đáng nhắc lên!

Đây là vô tận ma uyên, vô số Chân ma tha thiết ước mơ, đau khổ truy tìm tồn tại, hôm nay lại xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Tuyệt đối không thể bỏ qua!

Không tiếc đại giới, dù là vỡ nát ma uyên một nửa, cũng muốn đem hắn thôn phệ, kéo vào!

—

—

—

—

—

—

Chương 1362 : Đại ma thần

Ầm ầm ——

Kia là thiên khung… Không, bây giờ nơi nào còn có thiên khung, tại lực lượng kinh khủng càn quét dưới, đã biến thành triệt để hư vô.

Giờ phút này, vô tận ma uyên chính chèn phá hư vô, ngạnh sinh sinh từ đó xâm nhập, nó muốn chân chính, hoàn chỉnh, giáng lâm nơi này!

Bồ đề nhíu mày, nhìn qua trước mắt một màn, “Bọn này ma vật, điên rồi sao” muốn làm vô tận ma uyên giáng lâm, phá hư quy tắc, cần cực lớn đại giới. Sát na, trong hư vô, màu đỏ lôi đình nổ tung, “Ầm ầm” như tinh hồng hải khiếu, càn quét 4 phương.

Mỗi 1 đạo đỏ lôi, đều ẩn chứa vô tận hủy diệt, đem mảng lớn ma khí cuốn vào, chôn vùi, phô thiên cái địa giáng lâm, cả tòa vô tận ma uyên, đã bị huyết sắc bao phủ. Nhưng dù cho như thế, lại không thể áp chế, kia từng tiếng nóng bỏng, mừng như điên tru lên.

“Tổ ma tướng! Thật sự là tổ ma tướng!”

“Ma thần phù hộ, chúng ta lại thật, tìm được Thần!”

“Đem Thần mang về ma uyên, ta cùng cũng có thể, mở một phương ma đình, vô pháp vô thiên!”

Từng đạo nóng bỏng ánh mắt, từ vô tận ma uyên mà đến, rơi vào La Quan trên thân, kia là vừa mới thức tỉnh cường đại Chân ma.

Trong đó tham lam dục niệm, khiến người không rét mà run.

Màu xanh hạt sen cảm thấy lo nghĩ, nó nhất định phải nhanh giết chết La Quan, mới có thể thoát thân rời đi, nếu không một khi rơi vào vô tận ma uyên, lấy nó bây giờ trạng thái, sẽ vĩnh viễn trầm luân.

Ông ——

Kiếm minh từ La Quan thể nội vang lên, “Phần phật” trên thân ngân bào khuấy động, một đầu ngân bạch tóc dài tùy theo bay giương, đôi mắt ở giữa một vòng tinh hồng, trở nên càng phát ra sáng rực, sáng tỏ, ngân bạch cùng ma chủng, giờ phút này cùng màu xanh hạt sen triệt để quyết liệt.

“Đôm đốp” âm thanh bên trong, La Quan mặt ngoài thân thể, hiện ra vết rạn, song phương lực lượng va chạm dư ba, đủ để giết hắn.

Cho nên, màu xanh hạt sen ngay từ đầu, liền không thèm để ý ngân bạch cùng ma chủng phản ứng, nó muốn là giết chết La Quan, tới “Chia cắt” “Thoát ly”, về phần dùng cái gì phương thức, để đạt tới cái này một mục đích, màu xanh hạt sen cũng không ngại.

Về phần diệt sát ngân bạch, ma chủng, mang đến phản

phệ, hiện tại loại thời điểm này, cũng không lo được rất nhiều.

Bá ——

Bồ đề một bước phóng ra, rơi vào La Quan trước người, nhìn thoáng qua hắn bây giờ trạng thái, nhạt tiếng nói: “Ngươi thật muốn giết hắn” nó đôi mắt thật sâu, như vô biên biển, như nhưng thấm nhuần vạn vật. Không có trả lời, mà La Quan mặt ngoài thân thể, rạn nứt còn tại khuếch tán, lan tràn.

Đây chính là tỏ thái độ!

Bồ đề bất đắc dĩ, “Quả nhiên, lớn tuổi, không dùng được, liền sẽ bị người xem thường, ngươi có thể không nhìn lão phu, nhưng hắn trừ là đệ tử của ta bên ngoài, hay là Kiếm Đế môn nhân, hắn người này tính tình từ trước đến nay không tốt, làm việc xúc động, không để ý hậu quả, ngươi giết đệ tử của hắn, sẽ có đại phiền toái… Tin tưởng ta, phiền toái như vậy, ngươi tuyệt không nghĩ gây.”

“La Quan” đột nhiên ngẩng đầu, ngân bạch, tinh hồng cùng tồn tại đôi mắt, thật sâu chỗ chớp động, lại là một vòng thâm trầm màu xanh, “Ngươi rất mạnh… Có tư cách trở thành, ta tiếp nhận người, cùng La Quan chết đi về sau, ta có thể lựa chọn cùng ngươi dung hợp một thể.”

Bồ đề sắc mặt bình thản, “Mỗi người, đều có con đường của mình, mà con đường của ta đã sớm tuyển định, không cách nào lại dung nạp ngươi. Cho nên, ta cái này

thứ 13 đồ, bây giờ dù còn yếu nhỏ, nhưng con đường của hắn chưa từng bước ra, chưa hẳn không phải ngươi lựa chọn tốt nhất.”

“La Quan” nói: “Ngươi không đồng ý, liền thối lui, hôm nay không ai có thể ngăn cản ta.”

Ông ——

Lại một tiếng kiếm minh, hắn chậm rãi đưa tay, có kiếm ảnh ngưng tụ, phóng thích ngập trời khí tức, lăng lệ vô tận.

Đôm đốp ——

Đôm đốp ——

Băng liệt âm thanh bỗng nhiên dày đặc, thời khắc này La Quan, liền như một bộ ngã nát về sau, lại ghép lại đến cùng nhau gốm tượng.

Xuất kiếm, thì hẳn phải chết không nghi ngờ!

Bồ đề lắc đầu, “Ngươi thật đúng là không nghe khuyên bảo, nghĩ đến không có bị khổ đầu, cũng được, hôm nay liền để ngươi thêm một bài học.”

Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía bị đỏ lôi bao khỏa, cưỡng ép giáng lâm vô tận ma uyên, “Kiếm Đế, mặc kệ ngươi ra ngoài cái gì mục đích, đã hôm nay xuất thủ, liền làm đến nơi đến chốn mới là. Không sai biệt lắm, ngươi sẽ không phải trơ mắt, nhìn xem La Quan chết đi dù sao, ta bây giờ chỉ là 1 cái, bị người xem thường lão nhân gia,

rất buồn khổ rất bất lực.”

“Hừ!”

Cười lạnh một tiếng, tại trong hư vô vang lên, “Tính tình không tốt, làm việc xúc động, không để ý hậu quả… Bồ đề, ngươi thật đúng là hiểu rất rõ ta.”

Oanh ——

Hư vô vỡ nát, vỡ tan, Kiếm Đế từ đó đi ra, mặt không biểu tình đôi mắt lạnh thấu xương.

Bồ đề khoát tay, “Lớn tuổi, liền yêu loạn lải nhải, kỳ thật không có gì ý đồ xấu, Kiếm Đế cũng không cần cùng lão phu chấp nhặt.” Hắn chắp tay, “Trẻ trung khoẻ mạnh người, lẽ ra kéo trời nghiêng, mời Kiếm Đế xuất thủ, hộ vũ trụ một phương, tránh ma tai độc hại!”

Lời nói rất vô lễ, nhưng cái này chắp tay cúi đầu lại rất nặng, nặng đến Kiếm Đế cũng nhất định phải, nghiêm túc đối đãi. Dù sao, luôn rất già, suy yếu cũng là chân hư yếu, nhưng hắn nhưng là bồ đề, lai lịch bí ẩn khó lường thần vũ trụ gốc, không thể đo lường.

Chỉ cần bất tử, ai dám khinh thường !

Kiếm Đế nói: “Tốt, cái này vừa mời, ta đáp ứng, bồ đề ngươi thiếu ta một phần ân tình, như thế nào “

Bồ đề nhíu mày, “Không phải nhữ đệ tử “

Kiếm Đế hỏi lại, “Không phải nhữ đệ tử “

Bồ đề trầm mặc, bất đắc dĩ nói: “Thôi, thiếu ngươi một lần.”

“Ha ha ha!” Kiếm Đế cười to, rất là thoải mái, “Bồ đề, ngươi hãy nhìn kỹ, có khi giảng đạo lý, có thể thay cái phương thức.”

Hắn thân ảnh khẽ động, đi tới La Quan trước người, rút kiếm hướng về phía trước, mũi kiếm rơi vào mi tâm.

Kiếm Đế thần sắc bình thản, giữa lông mày một tia lăng lệ quấn quanh, “Ta chi đệ tử, như khó thoát một kiếp, khi chết bởi ta dưới kiếm, người bên ngoài đều không tư cách.”

Cho nên, nếu ngươi khăng khăng giết người, thì ta sẽ ra tay.

Một kiếm này, có thể giết La Quan, cũng có thể giết ngươi!

“La Quan” đáy mắt, một màn kia màu xanh, lộ ra chần chờ, giãy dụa, nó không cam tâm tại, chân chính cùng La Quan một thể.

Nhưng Kiếm Đế kiếm, rất khủng bố!

Nhất là, bị điểm tại mi tâm, chỉ tấc hơn khoảng cách, kia hủy diệt, bạo ngược sát cơ, khiến màu xanh hạt sen chấn kinh vô song. Nó chưa bao giờ từng gặp phải, cường đại như vậy kiếm tu… Lấy tu vi mà nói, Kiếm Đế không vào chúa tể, nhưng sự cường đại của hắn, đã

đánh vỡ nó hạn chế.

Đây mới là thích hợp nhất, cũng có tư cách nhất, tiếp nhận nó tồn tại, so bồ đề thích hợp hơn!

“La Quan” nói: “Ta giết La Quan về sau, nhưng nhận ngươi làm chủ nhân, giúp ngươi đánh vỡ cực hạn, thành tựu chúa tể cảnh… Đến lúc đó, chiều không gian, thời không, chư thiên, vạn giới, đều có thể tung hoành ngang dọc.”

Dừng một chút, “Ngươi không phải chúa tể, lại có chúa tể chi uy, chân linh tất đã diễn sinh thần thánh vật chất, có thể cảm giác mệnh số, phúc họa, ta lời nói tuyệt không nửa điểm hư giả, ngươi chẳng lẽ không muốn “

Bồ đề chau mày, không nghĩ tới La Quan thể nội vị này, lại như thế giỏi thay đổi, dẫn dụ hắn không thành ngược lại liền nhìn về phía Kiếm Đế. Nhưng không thể không thừa nhận, cái này rất có sức hấp dẫn, Kiếm Đế bị nhốt này cảnh, đã có vô tận tuế nguyệt, phá cảnh mấy thành chấp niệm.

Hắn có thể đáp ứng hay không ai, khó nói a! Hẳn là lão phu hôm nay, còn muốn kéo lấy tàn khu bệnh thể, cùng Kiếm Đế làm qua một trận không thành thật không nghĩ a!

Trong lòng thở dài, nhưng bồ đề đôi mắt nhưng dần dần bình tĩnh, cái này bên trong là Bồ Đề sơn, La Quan là hắn thứ 13 đồ, cũng nên bảo vệ hắn chu toàn. Lớn không được, nhiều ngủ say một chút tuế nguyệt, lại có thể thế nào.

Kiếm Đế đột nhiên ngẩng đầu, xem ra một chút, “Bồ đề, ngươi vừa rồi đối ta động ác niệm, là chuẩn bị cùng ta động thủ sao “

Bồ đề không nói, nhưng cái này đã là thái độ.

“Hừ! Bồ đề, ngươi không khỏi quá coi thường ta.” Kiếm Đế cười lạnh, “Ta chi đạo, ở chỗ kiếm trong tay, cần gì giả tá tay người khác “

“Dừng lại, hoặc là chết.”

Đôm đốp ——

Mũi kiếm chỗ hướng, La Quan mi tâm nổ tung, không ngừng chảy máu!

Màu xanh hạt sen cúi đầu.

Nó vẫn như cũ không cam tâm, càng không thể tin, Kiếm Đế lại cự tuyệt, cả hai cùng có lợi đề nghị.

‘Cái này ngu xuẩn mãng phu!’ nhưng ngu xuẩn, lỗ mãng hay không, cũng không thể cải biến, Kiếm Đế cường đại vô cùng sự thật.

Kiếm của hắn, tại giết chết La Quan lúc, có thể đem nó cùng nhau chém tới.

Tử vong, thì hết thảy thành không… Cùng La Quan một thể, có lẽ về sau còn có cơ hội.

Kiếm Đế cười to, “Bồ đề, có thể nhìn rõ ràng, nên như thế nào cùng người giảng đạo lý “

Bồ đề gật đầu, “Kiếm Đế hảo thủ đoạn.”

Sau một khắc trên đỉnh đầu hư vô, truyền ra nổ vang rung trời, vô tận màu đỏ kinh lôi, vỡ nát tứ tán. Vô tận ma uyên rốt cục, vỡ vụn hết thảy trở ngại, chân chính giáng lâm!

Thả già Chân ma ngay lập tức, xông về ma uyên bên trong, vừa rồi Kiếm Đế giáng lâm, Thần kém chút dọa quá khứ.

May mắn, hắn cố lấy cứu người, không đối Thần động thủ… Vốn ma sợ Kiếm Đế hắc! Không sai, vốn ma chính là sợ.

Làm sao cái này lại không mất mặt! Kiếm Đế thế nhưng là, từng chém qua chúa tể kinh khủng tồn tại, sợ một chút lại thế nào

Nhưng bây giờ thì lại khác, vô tận ma uyên giáng lâm, hội tụ đông đảo Chân ma chi lực, chính là chúa tể trước mắt, cũng không sợ hãi.

Kiếm Đế có thể trảm chúa tể, lại phá không được vô tận ma uyên, bọn hắn cùng cấp là, đã đứng ở thế bất bại!

Ầm ầm ——

Cuồn cuộn ma khí, xông vào trong hư vô điên cuồng khuếch tán, đem lọt vào trong tầm mắt hết thảy, đều

nhuộm thành đen nhánh. 1 tôn khủng bố ma ảnh, từ trong đó hiển hiện, cao 1 triệu trượng, như kình thiên Ma thần.

Không! Không phải tựa như, đạo này hình chiếu chính là trong truyền thuyết, Ma tộc người thống trị, có được hủy thiên diệt địa chi lực đại ma thần.

Cũng là Ma tộc khởi nguyên 1 trong!

Giờ phút này, bị vô tận ma uyên bên trong, tất cả Chân ma liên thủ, triệu hồi ra 1 đạo hình chiếu. Hôm nay chi vô tận ma uyên, tất yếu đạt được La Quan, ai cũng không thể ngăn cản.

“Cung nghênh đại ma thần giáng lâm, mời ngài xuất thủ, đoạt tổ ma tướng, trợ ta cùng mở ma đình!” Ma uyên bên trong, vô số Chân ma quỳ sát, gầm nhẹ.

Bá ——

Đại ma thần hư ảnh, mở mắt ra, trong đó tinh hồng cuồn cuộn, như giấu vào vô tận huyết hải, có thể nuốt không có thập phương vũ trụ.

“Tổ ma tướng…” Thần gầm nhẹ, lại có nó linh, đưa tay một nắm vô tận ma khí trùng thiên, trích tinh hái nguyệt chỉ ở nhất niệm.

Trước mắt hư vô, nơi đây vũ trụ, đều ở vân tay ở giữa!

Chưởng rơi chỗ, không gì có thể tránh, không gì có thể cản.

Bồ đề đáy mắt, hiện lên một vòng sáng tỏ, chợt bình tĩnh lại, bây giờ còn không phải thời điểm, như bại lộ tự thân, thế cục hoặc đem mất khống chế.

Hôm nay đã mời đến Kiếm Đế, giao cho hắn là được!

Thế nhân đều biết, Kiếm Đế thực lực khủng bố, từng chém tới chúa tể, lại không biết nó chỗ trảm chúa tể, đến tột cùng ra sao nền móng, lai lịch. Như coi là thật chỉ là món hàng tầm thường, há lại sẽ bởi vậy, liền bị hủy đi con đường phía trước, chậm chạp không cách nào phá cảnh.

“Hừ!” Kiếm Đế cầm kiếm ngửa đầu nhìn lên, trên thân trường bào cuồn cuộn, khí tượng bàng bạc, “Đại ma thần ngược lại từng nghe tới, hôm nay liền nhìn, có thể cản ta mấy kiếm.”

Oanh ——

Đưa tay 1 kiếm, óng ánh kiếm quang sát na, xuyên qua hư vô chi cảnh, như 1 đạo ngân hà.

“Oanh” một tiếng vang thật lớn, ma khí vỡ nát, đại ma thần hư ảnh, phát ra gầm thét, “Hèn mọn sâu kiến, dám can đảm độc thần…” Gầm thét như kinh lôi, ẩn chứa đại ma thần chân linh, tẩm bổ thần thánh vật chất, chỉ rít lên một tiếng cũng có khủng bố thần uy.

Kiếm Đế híp mắt, ngập trời uy áp như triều cường, lại tại tới gần hắn nháy mắt, trực tiếp vỡ vụn, “Giả thần giả quỷ, phô trương thanh thế!”

Thiên hạ này, ở đâu ra thần ma bất quá chỉ là một đám, có được lực lượng cường đại quái vật.

1 kiếm không thể giết, liền lại đến 1 kiếm.

Bá ——

Kiếm Đế giơ tay, nó kiếm trong tay chấn minh, trong hư vô lập tức hiện ra, vô số kiếm quang. Gào thét hội tụ, ngưng luyện về 1, mỗi một đạo kiếm quang bên trong, đều phóng thích khủng bố sát khí, bên tai mơ hồ trong đó, lại nhưng nghe tới từng tiếng, hoặc thê lương, hoặc thống khổ, hoặc oán hận, hoặc không cam lòng gào thét, thét lên.

Chỉ vì, cái này mỗi một đạo kiếm quang, đều đại biểu cho 1 vị, từng chết bởi Kiếm Đế trong tay cường địch.

Hôm nay, hắn muốn trảm đại ma thần, lại thêm nó 1!

“Làm càn!” Đại ma thần gào thét, cả tòa vô tận ma uyên, sát na sôi trào. Ma khí cuồn cuộn thiêu đốt, nhưng vẫn cái này ma diễm bên trong, bay ra 1 con hắc nha, huyết mâu băng lãnh, giương cánh ở giữa vũ trụ đều đang rung chuyển, bắn ra lấy khủng bố đến cực điểm lực lượng.

Đây là đại ma thần bạn linh, ma đêm đen quạ, nhưng có ma uyên tồn thế, ma khí thiêu đốt, nó liền bất tử bất diệt. Kiếm Đế chi kiếm khủng bố, có thể giết hết thảy địch lại như thế nào ma quạ bất tử, có thể tự đem nó chém giết.

Kẻ độc thần, hẳn phải chết!

Ông ——

Kiếm minh cuồn cuộn quang hoa sáng rực, ma đêm đen quạ bén nhọn hót vang, sát na bị chém vỡ, nhưng lại sau đó một khắc lại lần nữa nặng đắp. Huyết mâu nhìn qua Kiếm Đế, băng hàn ở giữa, sát ý khuấy động!

Kiếm Đế cười lạnh, “A! Vĩnh hằng chi vật ta dưới thân kiếm, chính là vĩnh hằng, cũng phải bị đánh nát!”

—

—

—

—

—

—

Chương 1363 : Thí thần

Ma đêm đen quạ đột nhiên, phát ra thống khổ hót vang, bén nhọn mà thê lương, nặng đắp sau thân thể lại lần nữa nổ tung. Thi khối lăn lộn, nương theo lấy ma quang hiện lên, lại dán lại đến cùng một chỗ.

Một đôi huyết mâu, gắt gao tiếp cận Kiếm Đế, 2 cánh bỗng dưng triển rơi, hư vô lại kích thích gợn sóng, nó thân ảnh tùy theo không gặp.

Đại ma thần chi bạn linh, tự có thần dị! Dịch chuyển tức thời trong hư không, không gì kiêng kị, thậm chí có thể xuyên qua thời không ngăn trở, giáng lâm đến không thể biết. Giờ phút này, tránh đi mũi kiếm trốn vào không biết, nhưng tự nhiệm ý một chỗ giáng lâm, đánh giết Kiếm Đế.

Sau một khắc, hư vô vỡ nát, một vệt bóng đen bay ra, chính là xuyên qua mà tới ma đêm đen quạ, bỗng dưng mở ra mỏ nhọn, dường như muốn đem Kiếm Đế, cùng với quanh thân chỗ một vùng vũ trụ, cho trực tiếp thôn phệ.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Kia là vũ trụ hư vô đang đổ nát, hình thành 1 đạo kinh khủng trấn áp, từ 4 phương 8 hướng mà đến, rơi xuống Kiếm Đế trên thân.

Bồ đề tán thưởng, “Không hổ là trong truyền thuyết đại ma thần, xuất thủ quả không tầm thường, 1 tôn bạn linh mà thôi, lại như thế thần dị.”

Kiếm Đế háy hắn một cái, “Không tầm thường ta hôm nay, muốn nó có đến mà không có về!” Thôn phệ vũ trụ một phương thủ đoạn thật là lợi hại, nhưng cái này cùng hắn mà nói, lại có quan hệ gì

Ta chi ý, ta chi thân, ta chi đạo, đều ở trên thân kiếm.

Ngươi muốn nuốt, cho ngươi là được.

Thế là, “Ông” một tiếng kiếm minh, cuồn cuộn kiếm quang phá thể mà ra, như nghịch thế trùng thiên dòng lũ, quán chú ma đêm đen quạ trong miệng.

Kiếm, vốn là Kiếm Đế một bộ điểm… Hoặc là, nói xác thực hơn, là hắn chỗ căn bản. Muốn nuốt Kiếm Đế, cần nhận nó kiếm, ăn được hết thảy không đề cập tới, như ăn không dưới… Hắc! Vậy coi như là tự mình chuốc lấy cực khổ.

Ma đêm đen quạ là cái sau.

“Oa —— “

Một tiếng thống khổ hót vang, cặp kia băng lãnh, bạo ngược huyết mâu, lần thứ 1 lộ ra kinh hãi, hắc nha cũng không phải là không biết, Kiếm Đế mũi kiếm chi khủng bố, mà là đối tự thân có tuyệt đối tự tin, Chân ma trong bụng thế giới, chính là từ nó thiên phú thần thông, diễn sinh, thuế biến mà tới.

Đã từng, ma đêm đen quạ há miệng, trực tiếp thôn phệ hết, nguyên một phiến mênh mông tinh biển, khiến tòa nào đó vũ trụ như vậy, mất đi hơn phân nửa bản đồ. Tuy nói, kia là bản thể xuất thủ, lại có đại ma thần giáng lâm gia trì, nhưng Kiếm Đế mạnh hơn, vẫn khốn tại chúa tể phía dưới.

Bằng hắn, làm sao có thể ngăn cản, đến từ ma đêm đen quạ thôn phệ ! Nó không nghĩ ra, nhưng trong bụng kịch liệt đau nhức như xé rách, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, ma đêm đen quạ thân thể lại lần nữa vỡ nát. Lần này, là từ trong ra ngoài, như thương tới căn bản, nó dù lại lần nữa ngưng tụ, nhưng tốc độ rõ ràng chậm rất nhiều, lại thân ảnh trở nên mơ hồ.

Vĩnh hằng Kiếm Đế chưa từng tin , tùy ý chiều không gian, thời không bên trong, coi là thật cất ở đây 1 đặc chất. Cho dù thật tồn tại, cũng chỉ là bởi vì, chưa gặp được có thể, đem nó hủy đi lực lượng. Mà Kiếm Đế kiếm, đi cho tới bây giờ đều là, thuần túy hủy diệt nói!

1 kiếm không thể giết, liền 2 kiếm.

2 kiếm không thể giết, liền 3 kiếm!

Cũng phải nhìn, ai có thể ngăn cản.

Lần thứ 3 nặng đắp ma đêm đen quạ, ngang ngược, giết chóc đôi mắt ở giữa, hiển hiện một tia hoảng sợ, nó tuy chỉ là 1 đạo hình chiếu, nhưng cũng gánh chịu lấy bản thể nhất niệm. Đối vĩnh hằng chi vật mà nói , bất kỳ cái gì một điểm tổn thương, đều là gánh nặng không thể

chịu đựng nổi.

Kiếm Đế kiếm, liền có uy năng cỡ này, nó sợ! Thoát đi, nhất định phải thoát đi, về phần đại ma thần ý chí ma đêm đen quạ vốn là, là đại ma thần bạn linh, cả 2 có vinh cùng vinh có nhục cùng nhục, vì cầu tự vệ thoát thân, đại ma thần sẽ không trách tội nó.

‘Thanh kiếm này, ta ghi nhớ, ngày khác tất có hồi báo, làm ngươi vạn kiếp bất phục!’ ma đêm đen quạ mắt lộ oán độc, một tiếng hót vang, 2 cánh triển hạ thấp thời gian, vũ trụ hư không lại lần nữa khuấy động, nó muốn trốn vào không biết, trở về bản thể chỗ.

Nhưng vào lúc này, “Ông” một tiếng kiếm minh, bỗng dưng tại ma đêm đen quạ vang lên bên tai, tiếp theo là Kiếm Đế thanh âm lãnh khốc, “Ta chi kiếm, là ngươi nghĩ nuốt liền có thể nuốt, liền đi liền có thể đi sao “

“Oa ——” ma đêm đen quạ phát ra, thống khổ, kinh sợ tru lên, càng khó nén hơn trong đó, một phần sợ hãi bất an. Đón lấy, sáng rực kiếm quang như tấm lụa, từ trong cơ thể nó mãnh liệt mà ra, sát na liền đem cái này hắc nha, đâm thủng trăm ngàn lỗ.

Thân thể bị tách rời, kiếm quang tại tung hoành, theo thời gian trôi qua, chẳng những không có suy yếu, ngược lại cho nên nhiễm máu tươi, vỡ vụn vĩnh hằng, mà càng phát ra hưng phấn. Thế là kiếm quang càng nhiều, tiếng oanh minh càng sâu, hóa thành 1 cái kiếm quang vòng xoáy, đem ma đêm đen quạ cuốn vào, mặc nó liều mạng giãy dụa, vô số lần ý đồ bỏ chạy, đều bị sinh sinh đánh gãy, khốn nhập trong đó.

Mà khốn cảnh, liền mang ý nghĩa cuối cùng, không thể tránh né tiêu vong.

“Rống ——” đại ma thần hình chiếu, phát ra gầm lên giận dữ, Thần tuyệt đối không thể, trơ mắt nhìn xem việc này phát sinh, một bước đạp xuống, vô tận ma uyên bên trong kia trùng thiên ma diễm, mãnh liệt tụ đến, rót vào trên người hắn, hóa thành một bộ thiêu đốt giáp trụ.

Đại ma thần mặc giáp, tại vô tận ma diễm quấn quanh ở giữa, khí tức tăng vọt. Tới một bước, liền vượt qua hư vô, đi tới kiếm quang bên ngoài 1 cước đạp xuống.

“Oanh” nổ vang rung trời, đại ma thần mang theo ma uyên chi hỏa nén giận một kích, kiếm quang vòng xoáy nháy mắt vặn vẹo, biến hình, như muốn sụp đổ. Nhưng tiếp xuống biến hóa, lại ngoài tất cả mọi người dự liệu, vô số kiếm quang như như giòi trong xương, lan tràn to lớn Ma thần trên thân, lại muốn đem Thần cùng nhau, cho nuốt vào trong đó.

Bồ đề híp híp mắt, lộ ra một tia nghiêm túc, hắn tuy biết Kiếm Đế thực lực cường đại, xa không phải mặt ngoài nhìn thấy, nhưng cử động lần này phải chăng có chút khinh thường dù sao, đại ma thần cùng ma đêm đen quạ, vốn là tương hỗ là xen lẫn, cả 2 cùng một chỗ lúc, có khả năng bộc phát ra uy năng, xa không phải 1 thêm 1 đơn giản như vậy.

‘Hẳn là, Kiếm Đế lòng mang bất mãn, cố ý kéo lão phu vào cuộc cũng không đúng, hắn như thế kiêu ngạo, đã xuất thủ, há lại sẽ lại mượn lực người khác.”

“Thôi, lại xem tiếp đi, như coi là thật thế cục mất khống chế, nói không chừng liền muốn mạo hiểm xuất thủ…’

Một bên khác, vô tận ma uyên bên trong, kia cuồn cuộn xông ra ma khí, đều đến từ một đám Chân ma, chính là Thần nhóm liên thủ mới triệu hồi ra đại ma thần. Bây giờ, nhìn một màn trước mắt, từng tôn đại ma thần kém chút, bị tức nổ phổi.

“Khá lắm Kiếm Đế, cuồng vọng vô tri!”

“Nhữ dám, đối đại ma thần bất kính, tất muôn lần chết!”

“Kẻ độc thần, khi bị ma giận vỡ nát, thân thành bột mịn!”

Thả già Chân ma tiếng gầm gừ càng phẫn nộ, ta là sợ Kiếm Đế, nhưng ta tộc đại ma thần các hạ, cũng không dung nhục nhã. Như thế cuồng bội, không biết sống chết, cũng không biết Kiếm Đế là như thế nào, an ổn sống đến hôm nay. Khó trách hắn chậm chạp không thể, phá vỡ chúa tể bình cảnh, hẳn là lọt vào “Bản nguyên” chán ghét mà vứt bỏ, mới con đường phía trước đứt đoạn.

“Đại ma thần các hạ, mời tru Kiếm Đế, tuyên ta ma uy!”

“Tru Kiếm Đế, tuyên ma uy!”

“Tru Kiếm Đế, tuyên ma uy!”

Gào thét cuồn cuộn, sát cơ trùng thiên.

Sau một khắc, giữa thiên địa đột nhiên vang lên, một tiếng thống khổ, phẫn nộ gào thét, bị kiếm quang “Quấn quanh” đại ma thần, đột nhiên một cái lảo đảo, như thụ trọng thương, lại trực tiếp rơi xuống chí kiếm quang vòng xoáy bên trong, tiếp lấy chính là “Ầm ầm” kinh thiên oanh minh, kiếm quang vòng xoáy như là kén lớn, hình như có khủng bố chi vật, muốn từ đó thoát thân.

Bị giật mình, sắc mặt biến bạch đông đảo Ma thần, lập tức phấn chấn tâm thần, đại ma thần còn không có bại! Thả già Chân ma gầm thét, “Kiếm Đế, ngươi không biết sống chết, lại mưu toan kiếm trấn đại ma thần các hạ, tất thụ ma kiếp phản phệ, thân tử đạo tiêu ngay tại hôm nay!”

“Đúng, hẳn là như thế!”

“Đại ma thần các hạ, cùng bạn linh hắc nha cùng một chỗ, tung chỉ là hình chiếu giáng lâm, cũng đầy đủ đem một phương này vũ trụ đánh nát!”

Kiếm Đế nhìn về phía vô tận ma uyên, mặt không biểu tình, “Ngân ngân sủa loạn hạng người, cũng dám ở ta trước mặt ồn ào” hắn đưa tay một nắm, “Ầm ầm” kiếm quang vòng xoáy sôi trào, đại ma thần gầm thét, gào thét, “Nhữ ti tiện kiếm tu, lại muốn đồ thần “

Rống ——

Rít lên một tiếng, kiếm quang vòng xoáy mặt ngoài vỡ vụn, xuất hiện 1 đạo vết nứt, lộ ra đại ma thần chật vật thân ảnh, giờ phút này mặt ngoài thân thể, bị cắt đứt mở vô số khe, đâu còn có trước đó, nửa điểm thần bí,

cường đại khí tượng. Một đôi huyết mâu, giờ phút này tinh hồng như muốn nhỏ xuống, gắt gao nhìn chằm chằm Kiếm Đế, không ngừng gào thét.

“Cho vốn Ma thần, mở!”

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Kiếm quang vòng xoáy bắt đầu sụp đổ, lộ ra đại ma thần phía sau, một đôi to lớn cánh chim màu đen, đúng là cùng bạn Linh Ma đêm đen quạ dung hợp, thu hoạch được càng mạnh lực lượng.

Thế cục, sắp mất khống chế!

Đúng lúc này, Kiếm Đế một bước phóng ra, nương theo “Ông” một tiếng kiếm minh, lại thân hóa kiếm cầu vồng gào thét mà ra, dung nhập kiếm quang vòng xoáy. Lấy thân vào cuộc, chấp chưởng kiếm quang vòng xoáy! Cử động lần này hung hiểm, một khi đại ma thần thoát khốn, Kiếm Đế tất thụ phản phệ, cái khác tạm thời không nói, hắn dưới mắt phá cảnh thời cơ, tất thất bại trong gang tấc, thậm chí thương tới căn bản.

Xác thực nói, là có chút lỗ mãng, lỗ mãng đến bồ đề âm thầm, đã chuẩn bị sẵn sàng, lại chưa đợi đến xuất thủ cơ hội, ngay tại hắn nhíu mày lúc, Kiếm Đế thanh âm, từ kiếm quang vòng xoáy truyền ra, “Ta vì kiếm, trấn tà ma! Đại ma thần lại như thế nào ta tự chém chi!”

Khá lắm Kiếm Đế!

Bồ đề trong lòng, hiện lên mấy điểm cảm khái, tán thưởng, hắn cùng Kiếm Đế liên hệ không nhiều, trước đó đã từng suy tư, chư thiên chiều không gian ở giữa, vì sao chỉ có Kiếm Đế nhảy ra hãn hải, chiếm cứ một tia trong cõi u minh khí vận. Có lẽ, xét đến cùng chính là bởi vì, Kiếm Đế phần này "Lỗ mãng" !

Hung hiểm trước mắt, 1 dũng giành trước… Nhìn như lỗ mãng, xúc động, kì thực phù hợp tự thân, thẳng tiến không lùi kiếm đạo. Kiếm Đế, đúng là đem tự thân, coi như là kiếm. Đã là 1 kiếm, tự nhiên thà gãy không cong, thẳng tiến không lùi! Cho nên, hắn mới có thể trổ hết tài năng, mới có thể lấy chúa tể cảnh dưới lực áp 4 phương.

"A ——" đại ma thần thống khổ, phẫn nộ gào thét, từ kiếm quang vòng xoáy truyền ra, Kiếm Đế thân tan trong đó, vẫn chưa chữa trị vòng xoáy lỗ hổng, là lấy mọi người (quần ma) ánh mắt, có thể thấy rõ, theo một đạo kiếm quang hiện lên, đại ma thần một cái cánh chim, bị tận gốc chém tới.

Đón lấy, là cái thứ 2 cánh chim.

Đại ma thần thân hình khổng lồ, thần thánh, uy nghiêm, ngang ngược cùng hủy diệt xen lẫn, là chân chính vô địch tồn tại, lại tại kiếm quang phía dưới, bị trực tiếp lăng trì. Từng khúc vỡ nát, hư ảo ma huyết, tại kiếm quang vòng xoáy bên trong mảng lớn hắt vẫy, lại tại sau một khắc bị chôn vùi. Vĩnh hằng tồn tại, lúc này thành trò đùa, tại tuyệt đối hủy diệt dưới, hết thảy đều sẽ không còn tồn tại.

“Kiếm Đế! Kiếm Đế! Vốn Ma thần lấy ma nguyên hạ xuống nguyền rủa, ngươi đem vĩnh viễn không phá cảnh kỳ hạn, công thành thì nhất định bỏ mình!”

“Ngươi, đem bởi vì thí thần, mà trả giá đắt!” Phẫn nộ, oán hận gào thét, biến mất không thấy gì nữa, kiếm quang vòng xoáy dừng lại, Kiếm Đế từ đó đi ra, mà đại ma thần cùng bạn Linh Ma đêm đen quạ thân ảnh, đã bị triệt để lau đi.

Kiếm Đế đưa tay, kia vô số đạo kiếm quang, hội tụ đến nó trong tay, hóa thành một thanh trường kiếm, chỉ phía xa vô tận ma uyên, “Cút!”

—

—

—

—

—

—

Chương 1364 : Trảm ma uyên

Quần ma nghẹn ngào, run rẩy không chỉ!

Đại ma thần các hạ, bị trấn sát… Tuy chỉ là 1 đạo, vượt qua chiều không gian, thời không giáng lâm hình chiếu, nhưng vẫn như cũ khủng bố. Dù sao, đây chính là tuyên cổ vĩnh tồn, không thể khinh nhờn tồn tại, Kiếm Đế cường hãn như sấm bên tai, hôm nay phương tận mắt nhìn thấy, lại so trong truyền thuyết càng đáng sợ.

Thua, thất bại thảm hại.

Nhưng tổ ma tướng đang ở trước mắt, là vô tận ma uyên chúng Chân ma, tha thiết ước mơ mục tiêu, là mở ra ma Đình Chi mấu chốt. Không cam tâm! Thật không cam lòng!

Thả già Chân ma thở sâu, bản tướng ma thân chống trời mà lên, “Sợ cái gì đại ma thần các hạ dù bại, lại cũng chỉ là 1 đạo hình chiếu, huống chi Kiếm Đế làm được điểm này, tất trả giá kinh người đại giới, bây giờ còn có mấy điểm dư lực ngươi ta bây giờ thân ở ma uyên bên trong, hợp lực phía dưới đầy đủ tự vệ.”

Thần đưa tay một chỉ, “Nhưng Kiếm Đế, lại không thể một mực lưu tại cái này bên trong, trừ phi hắn thật không để ý, tự thân phá cảnh cơ duyên. Chúng ta bây giờ nhìn như bị áp chế, kì thực chiếm cứ chủ động, ưu thế… Các vị, ngươi ta lại liên thủ, tới tử đấu, tổ ma

tướng thế tất đem thuộc về, ta vô tận ma uyên!”

Quần ma đôi mắt lập tức sáng lên, mới vừa rồi bị Kiếm Đế khí thế chấn nhiếp, sợ hãi, tuyệt vọng bao phủ chân linh, bây giờ đột nhiên lấy lại tinh thần —— thả già Chân ma thật sự không hổ, là lão tư cách thượng vị Chân ma, này coi là thật lời lẽ chí lý! Ma uyên không thể phá vỡ, Thần nhóm hợp lực phía dưới, Kiếm Đế lại như thế nào không tổn thương được hắn, lại có thể tiêu hao, dây dưa, bức Kiếm Đế rút đi.

Đến lúc đó, vô tận ma uyên vẫn như cũ là, người thắng sau cùng!

“Không sai, thân ở ma uyên bên trong, ngươi ta tại thế bất bại.”

“Kiếm Đế hung hăng ngang ngược lại như thế nào không giết được hắn, lại có thể đem nó bức lui.”

“Cũng phải nhìn, Kiếm Đế còn có mấy phân thần uy, cùng ta cùng chống lại!”

Quần ma gào thét, khí diễm rào rạt, từng cái như đánh máu gà, lại lần nữa trở nên cuồng nhiệt. Nhận thua không có khả năng! Ta ma chi nhất tộc, vĩnh viễn không cúi đầu, túng kiếm đế phía trước, cũng muốn cùng hắn chiến đến một khắc cuối cùng.

Tử đấu!

Ầm ầm ——

Ma khí cuồn cuộn, từ ma uyên bên trong bộc phát, trực tiếp bốc cháy lên, biến thành hừng hực ma diễm, vặn vẹo bên trong không ngừng huyễn hóa ra, từng tôn khủng bố ma ảnh ngửa mặt lên trời gào thét.

Bồ đề đối đây, một mặt bình tĩnh, hắn cùng ma chi nhất tộc nguồn gốc cực sâu, hiểu rõ nó tộc đàn kém tính —— tham lam, cường thế, nhưng có nửa điểm khả năng, liền tuyệt sẽ không tuỳ tiện tiếp nhận thất bại. Nhưng hôm nay Thần nhóm, có lẽ tính sai một điểm, Kiếm Đế ẩn tàng thực lực, tuyệt không phải một điểm nửa điểm, trước đó hắn thân hóa kiếm quang, đánh giết đại ma thần lúc, bồ đề liền đã có cảm giác.

Chúa tể cảnh hạ… Hắc! Gia hỏa này thế mà, hay là 1 cái hàng thật giá thật chúa tể cảnh dưới, thật không có thiên lý. Chính là bồ đề, như cùng Kiếm Đế đối đầu, đều sẽ rất đau đầu, hắn thật sự là 1 cái đáng sợ tồn tại.

Trấn sát đại ma thần cùng với bạn linh, cầm kiếm uống ma uyên, xem giờ phút này quần ma phản ứng, cùng ma uyên bên ngoài cháy hừng hực ma diễm, Kiếm Đế đôi mắt càng phát ra băng hàn, “Không lăn kia ta hôm nay, liền đưa ngươi cùng đoạn đường.” Có một chút, thả già Chân ma phán đoán không sai, hắn trấn sát đại ma thần hình chiếu, đích xác hao tổn cực lớn, lại bản thể chỗ chỗ, cũng xuất hiện một chút ngoài ý muốn.

Kiếm Đế không cách nào lại kế tiếp theo ngưng lại, là lấy một kiếm này xuất thủ không lưu chỗ trống, “Ông” một tiếng kiếm minh, vang vọng đất trời ở giữa, sau đó là kia óng ánh, sáng rực, như mặt trời giáng lâm, lại như tinh biển đốt cháy khủng bố kiếm quang, sát na xuyên qua

hư vô, chém về phía vô tận ma uyên.

Một kiếm này, cũng không phải là nhằm vào cái nào, mà là đem toàn bộ vô tận ma uyên đều khóa chặt ở bên trong, như muốn 1 kiếm hủy về căn bản.

Cuồng! Thật sự là thật ngông cuồng! Dù là có vừa rồi, đại ma thần hình chiếu bại trận, một đám Chân ma vẫn bị Kiếm Đế cử động lần này triệt để chọc giận, hắn là thật không có đem Thần nhóm, cho xem ở mắt bên trong, lại muốn 1 kiếm trảm ma uyên hắn biết vô tận ma uyên, là lai lịch gì sao đây là thai nghén Chân ma chỗ, là từ “Tổ ma nguyên” diễn hóa mà thành, chúa tể cảnh cũng không thể rung chuyển mảy may.

Có Chân ma chửi ầm lên, “Lão tử gặp qua cuồng, chưa thấy qua như thế cuồng Kiếm Đế hôm nay, nếu không thiệt thòi lớn, lão tử danh tự viết ngược lại!” “Tổ ma nguyên” lửa giận, một khi bị bốc lên, chính là đốt luyện một phương vũ trụ, cũng chỉ là bình thường.

“Trời muốn khiến cho diệt vong, trước phải khiến cho điên cuồng! Kiếm này đế, đã cuồng vọng đến vô pháp vô thiên bước, thế tất gặp nạn!”

“Ta cùng Chân ma, trấn thủ không kịp ma uyên bên trong, cũng phải nhìn kiếm này đế, như thế nào chém tới ma uyên, hỏng ta cùng căn bản!”

Quần ma gầm thét, gào thét trùng thiên, kia cuồn cuộn ma khí, càng phát ra mãnh liệt, dữ dằn. Sau một khắc, kiếm quang đến, như nung đỏ lưỡi đao, tuỳ tiện cắt vào bơ, ma khí vỡ nát, trừ khử, bị dễ như trở bàn tay vỡ ra,

1 đầu cái khe to lớn.

Sau đó, kiếm quang không chỉ một đường hướng về phía trước, sinh sinh chém vào ma uyên, liền nghe được “Oanh” một tiếng nổ vang rung trời, “Răng rắc” “Răng rắc” vỡ nát âm thanh, theo sát ở phía sau.

Ma uyên mênh mông rộng rãi vô ngần, nhưng hôm nay lại bị ngạnh sinh sinh, chặt đứt một đoạn. Vỡ nát khuếch tán, như khủng bố miệng lớn, đem từng tôn Chân ma cuốn vào trong đó, nương theo thê lương tru lên, lại một nháy mắt bị xé thành mảnh nhỏ, táng thân trong đó.

Gầm thét, tru lên, nháy mắt biến mất hầu như không còn, hoàn toàn tĩnh mịch bên trong, chúng Chân ma mặt mũi tràn đầy hãi nhiên, nhìn một màn trước mắt —— không phải, ngươi đến thật không đúng, ngươi làm sao làm được ! Ta đạp ngựa có phải là đang nằm mơ vô tận ma uyên, từ “Tổ ma nguyên” bên trong diễn hóa mà đến, cứ như vậy bị chém vỡ

Giả, nhất định là giả! Ngươi ngay cả chúa tể cảnh đều không phải, sau đó 1 kiếm, liền trảm ma uyên, đó căn bản không có khả năng!

“Trốn! Mau trốn!” Thả già Chân ma tru lên, Thần một cánh tay, vừa rồi bị liên lụy, bị vỡ nát ma uyên cuốn vào, biến thành bột mịn. Giờ phút này, bạo ngược, uy nghiêm khuôn mặt, tràn ngập sợ hãi, nghĩ mà sợ, Thần cùng tử vong cách một bước, có thể rõ ràng cảm nhận được, Kiếm Đế một kiếm kia bên trong, ẩn chứa lực lượng kinh khủng.

Mà lại, nhất làm cho thả già Chân ma hồi hộp chính là, vừa rồi một kiếm kia, dường như thẳng đến Thần mà đến, chỉ vì thụ vô tận ma uyên ngăn cản, lại thêm bên cạnh hắn, bao vây lấy đông đảo hạ vị Chân ma, mới thay Thần cản một kiếp. Nếu không bây giờ, Thần sợ là đã, trực tiếp đột tử tại chỗ.

‘Kiếm Đế tất nhiên, đã khám phá ta chi tính toán, là lấy một kiếm này, muốn giết ta! Không tốt, một kiếm này đã trảm phá ma uyên, giết chóc vô số, như lại đến 1 kiếm lời nói, thế tất khó mà ngăn cản, nhất định phải lập tức rời đi, nếu không hôm nay chính là, vốn ma tử kỳ!’

Thả già Chân ma phía sau, hàn mao lóe sáng, “Tử kỳ” chi niệm hiển hiện nháy mắt, sắc mặt hắn trắng bệch, như nghe tới trầm thấp quỷ dị cười lạnh, cái thứ 1 quay người phóng tới, vô tận ma uyên thâm chỗ. Tổ ma tướng đối Kiếm Đế cừu hận quên đi thôi, sống sót trước, lại nghĩ cái khác!

Cái này vừa trốn, liền dẫn phát Chân ma tan tác, bị chém vỡ một đoạn vô tận ma uyên, nương theo lấy “Ầm ầm” tiếng vang, đụng vào trong hư vô, nhấc lên gợn sóng cuồn cuộn, nhanh chóng biến mất, biến mất không thấy gì nữa.

Về phần tử đấu… Hay là đừng đùa!

1 kiếm trảm ma uyên, kinh sợ thối lui quần ma, Kiếm Đế chi khủng bố, cường hãn, bởi vậy có thể thấy được.

“Hừ! Si mị võng lượng hạng người, nếu không phải mai rùa đủ cứng, ta dưới kiếm phong, muốn ngươi chờ chết

diệt hầu như không còn.” Kiếm Đế cười lạnh, đôi mắt lạnh lẽo, như đối kết quả này, còn có mấy điểm bất mãn.

Bồ đề: …

Đại khái, ta thật lão, không quá có thể lý giải, người trẻ tuổi tâm tư. Liền cái này chiến quả, kết cục này, còn không hài lòng tê —— đừng nói chuyện, hỏi chỉ là có chút đau răng.

—

—

—

—

—

—

Chương 1365 : 300 năm

Bất quá, một kiếm này là rất thoải mái, cũng không phải Thường Uy gió, nhưng cũng giấu tai hoạ ngầm, bồ đề ngưng thần cảm giác, nhíu nhíu mày, “Bọn này Chân ma mặc dù, không thế nào có đầu óc, nhưng chuyện này tựa hồ, cũng có mấy điểm cố ý hiềm nghi. Ngươi trảm vô tận ma uyên một góc, tổn hại ‘Tổ ma nguyên’ uy năng, thì thế tất bị phản phệ.”

“Cái này thứ 1 cọc chính là, đại ma thần có thể mượn đây, đưa ngươi triệt để tiêu ký, thì trước đó nguyền rủa không còn là nói một chút mà thôi, đã triệt để khóa chặt.”

Kiếm Đế thu kiếm, sắc mặt không thay đổi, “Tiêu ký lại như thế nào khóa chặt lại như thế nào” cuồng! Đại ma thần, tồn tại trong truyền thuyết, nhưng Kiếm Đế là thật, không hề để tâm, e ngại. Thậm chí, cho người cảm giác, còn có mấy điểm kích động.

Bồ đề đột nhiên ý thức được cái gì, thốt ra “Ngươi là cố ý !” Khá lắm, Kiếm Đế là thật là mạnh, mục tiêu của hắn, đúng là đại ma thần, “Ngươi muốn lấy thí thần làm cơ hội, hoàn thành phá cảnh “

Kiếm Đế cũng không phủ nhận, “Bất quá là phòng ngừa chu đáo, dưới một tay nhàn cờ thôi.”

Nhàn cờ hắc! Đường đường đại ma thần, tại trong miệng ngươi, thế mà thành nhàn cờ… Kiếm Đế cuồng, thật sự là kiến thức!

Bồ đề cảm khái, “Ngươi lợi hại.” Câu nói này, chân tâm thật ý.

“Ha ha ha!” Kiếm Đế cười to, “Có thể được bồ đề tán dương, ta rất hài lòng.”

“Đi, trong nhà có chút ngoài ý muốn, không thể lại ở lâu, tiểu tử này liền giao cho ngươi, nhất định phải làm cho hắn sống sót.”

Bá ——

Một bước phóng ra, Kiếm Đế thân ảnh biến mất không gặp.

Sau lưng, bồ đề hơi trầm ngâm, “Mưu thành trước mưu bại, như tồn lỡ như… Có tiểu tử này tại, ngươi mạch này truyền thừa không ngừng.”

“Kiếm Đế là cuồng vọng, bá đạo, nhưng mưu sự bố cục lại có chương pháp, hi vọng ngươi có thể phá kính chúa tể, vì thiên hạ này, lại thêm mấy điểm trợ lực. Nếu không… Hắc, thế đạo này, mặc dù hỏng bét cực độ, nhưng chỉ sợ cũng ngay cả cái này hỏng bét cực độ, cũng duy trì không được bao lâu.”

Lắc đầu, đè xuống hỗn loạn suy nghĩ, hắn bây giờ chính là cái, vừa già lại suy yếu, kéo lấy một đoạn tàn khu bất tử lão già hẹm hẹm, những sự tình này không phải hắn nên cân nhắc, hay là cứu người trước đi.

Bồ đề đưa tay một nắm, “Đại mạc đã rơi, ngươi còn không ra, là cảm thấy Kiếm Đế rời đi về sau, liền không

người có thể động ngươi “

Bá ——

Đoàn kia ngưng tụ về sau, lại rút đi ẩn nấp đại đạo chi linh, lập tức nổi lên. Như chấn kinh, không còn dám có nửa điểm do dự, “Sưu” một chút xông vào La Quan thể nội, cùng hắn dung hợp một chỗ. Bởi vì màu xanh hạt sen cùng ngân bạch, ma chủng giao phong, đưa đến khủng bố thương thế, lập tức đạt được chữa trị, khí tức tùy theo ổn định.

Bằng đây, liền có thể cứu La Quan tính mệnh, thậm chí nhân họa đắc phúc, đợi đại đạo nặng đắp về sau, đem vượt xa quá hướng. Nhưng Kiếm Đế đã, minh xác nói đem người giao cho hắn, hiển nhiên muốn không chỉ điểm này.

Bồ đề mỉm cười, “Đệ tử của ngươi, cũng là lão phu thứ 13 đồ, chẳng lẽ trận này cơ duyên, lão phu sẽ không bỏ được” hắn phất tay áo vung lên, mặt đất lập tức vỡ ra, màu xanh rễ cây chui ra, đem La Quan bao khỏa ở bên trong, quấn quanh thành 1 con kén phòng, tùy theo kéo vào lòng đất.

Bồ đề sinh diệt, tức tức không hết —— hắn hôm nay, lại muốn đưa La Quan một cọc tạo hóa.

Dị vực, khác biệt chiều không gian, thời không, Kiếm Đế hình như có nhận thấy, đột nhiên mở mắt ra, mỉm cười, “Bồ đề lão nhi, ngược lại thật sự là là cảm kích thức thời.”

Ngẩng đầu, nhìn về phía trước mắt, “Ngược lại là các ngươi, một đám chó nhà có tang, dây dưa không rõ, thực làm người ta sinh chán ghét!”

Ông ——

Kiếm quang lên, chiếu sáng quanh thân u ám, có thể thấy được vô số lờ mờ, lặng yên không một tiếng động bức lâm. Giờ phút này, tại kiếm quang phía dưới, như dưới liệt nhật tảng băng, kêu rên, kêu thảm bên trong, tan thành mây khói!

“Kiếm Đế! Kiếm Đế! Ngươi tâm ngoan thủ lạt, diệt ta một tông , một bộ tộc, một nước, ắt gặp báo ứng, chết không có chỗ chôn!”

“Ta thiên linh nhất tộc, 1 triệu tộc nhân vong hồn, đối ngươi nguyền rủa, vĩnh thế không tiêu tan!”

“Lão phu không cam tâm, ta cùng chúa tể chi cảnh, chỉ kém một tuyến, lại bị ngươi 1 kiếm chém giết, hủy ta 1 triệu năm khổ tu! Kiếm Đế, ngươi chết không yên lành!”

Kiếm quang biến mất, u ám đoàn tụ, khiến Kiếm Đế khuôn mặt mơ hồ không rõ, chỉ có thể nhìn thấy kia một đôi tròng mắt, sắc bén, kiên định. Vì sao trước đó, đối mặt đại ma thần nguyền rủa, hắn rất bình tĩnh không khác, quen thuộc ngươi. Như nguyền rủa loại vật này, coi là thật có thể giết người, hắn cũng sớm đã chết rồi, có thể sống đến hôm nay nhắm mắt, Kiếm Đế ngưng hơi thở, bên tai cùng trước mắt thế giới, quay về yên tĩnh.

…

La Quan tỉnh.

Lần đầu tiên, tối quá, lại sờ sờ xung quanh, hắn biểu lộ cứng đờ —— sẽ không phải, là cảm thấy ta chết rồi, sau đó liệm vùi lấp

Ai vậy!

Liền không trông mong điểm tốt.

Ngươi kiểm tra rõ ràng a, ta còn sống đâu, ngươi nhìn việc này làm!

Đưa tay, dùng sức đẩy một chút, lại đẩy một chút, không nhúc nhích tí nào.

La Quan có chút hoảng, ép rất chắc chắn a, sợ hắn chạy làm sao giọt

Đột nhiên, một chút động tĩnh, từ đỉnh đầu truyền đến, tiếp theo là nhẹ nhàng tiếng đánh, “Tiểu sư đệ, là ngươi đã tỉnh chưa “

“A… Là, ta tỉnh, bên ngoài là không lo sư huynh sao ta bị khốn trụ, mời sư huynh thả ta ra ngoài.”

Không lo cười to, “Tốt, tiểu sư đệ thối lui chút, đừng làm bị thương.”

“Bành” một tiếng vang trầm, trước mắt hắc ám, bị ngoại giới chiếu nhập quang minh xé rách, La Quan vô ý thức đưa tay hộ mắt. Lúc này mới phát hiện, hắn cho rằng

quan tài, nguyên lai đúng là vô số quấn quanh ở cùng nhau rễ cây, chỉ bất quá giờ phút này bọn chúng toàn bộ chết héo, khô cằn thành một đoàn.

Sau đó, liền bị bắt đi lên, theo “Răng rắc” “Răng rắc” tiếng vang, rễ cây vỡ nát, tróc ra, Vô Ưu đạo người thân ảnh, xuất hiện ở trước mắt, hắn một bộ áo bào tím phong độ nhẹ nhàng, giờ phút này cười trông lại, lộ ra ôn hòa, thân cận.

La Quan vội vàng hành lễ, “Đa tạ sư huynh… Cái kia… Đây là cái kia bên trong “

Không lo cười khẽ, “Cái này bên trong hay là Bồ Đề sơn, tiểu sư đệ quả thật thiên phú dị bẩm, bất quá 300 năm tuế nguyệt, liền đã thuận lợi hấp thu đại đạo chi linh, nặng đắp đại đạo.”

“300 năm !” La Quan một mặt chấn kinh. Cái quỷ gì ta chỉ cảm thấy, ngủ một giấc mà thôi, thế mà liền đi qua 300 năm.

Vô Ưu đạo người vẻ mặt thành thật, “Đúng vậy a, chỉ là 300 năm mà thôi, trong nháy mắt liền qua, tiểu sư đệ ngươi làm sao “

“Không có… Không có việc gì…” La Quan tâm thần hoảng hốt.

Một thân ảnh đến gần, “Phù phù” một tiếng quỳ xuống, “Thọ Sơn, bái kiến Tiểu sư thúc! Lúc trước, không biết Tiểu sư thúc thân phận, chỗ mạo phạm, còn xin Tiểu sư thúc thứ tội.”

Nói, “Loảng xoảng” mấy cái khấu đầu.

La Quan lúc này mới lấy lại tinh thần, “Là ngươi a, không cần như thế, mau dậy đi.” Cái này Thọ Sơn, thế nhưng là đế cảnh a… Như thế đại lễ, thụ lấy như ngồi bàn chông.

Vô Ưu đạo: “Tiểu sư đệ, Thọ Sơn đã làm sai trước, ngươi thân là sư thúc, nếu không đầy có thể tùy ý hàng phạt, vi huynh sẽ không tức giận.”

“Không có, Thọ Sơn cũng là chỗ chức trách, chuyện quá khứ, liền không cần xách.”

“Ừm, nếu như thế, liền bỏ qua cho hắn lần này.” Không lo xoay người nói: “Thọ Sơn, từ ngày hôm nay, ngươi liền đi theo tiểu sư đệ trước mặt, mặc cho phân công.”

“Vâng, sư tôn!” Thọ Sơn trùng điệp dập đầu, lúc này mới đứng dậy.

La Quan muốn cự tuyệt, bị không lo đánh gãy, “Đây là lão sư ý tứ, tiểu sư đệ nếu như có ý gặp, lại đi cùng lão sư nói.”

Hắn cười cười, “Đi thôi, lão sư ngay tại chờ ngươi.”

La Quan nhìn thoáng qua, bó tay cung kính đứng ở sau lưng Thọ Sơn, trầm mặc gật đầu.

—

Chương 1366 : Trở lại điểm xuất phát

Phía sau núi, 1 cái đại điện.

Không lo dừng lại, “Lão sư liền tại bên trong, tiểu sư đệ đi vào là được.”

“Đa tạ đại sư huynh.” La Quan gật đầu, cất bước tiến vào bên trong.

Trong điện tràn ngập, tầng 1 nhàn nhạt sương mù, hô hấp một ngụm, liền cảm giác thần thanh khí sảng, cho người ta sinh cơ bừng bừng cảm giác.

“Đến “

Sương mù nhanh chóng thu liễm, cuối cùng hoàn toàn biến mất, lộ ra bồ đề thân ảnh, chính mỉm cười nhìn tới.

La Quan vội vàng hành lễ, “Đệ tử La Quan, bái kiến lão sư.”

“Đứng lên đi.” Bồ đề khoát tay, “Cảm giác như thế nào, đại đạo nhưng từng nặng đắp “

La Quan nói: “Đã hoàn thành nặng đắp, đệ tử bây giờ mọi chuyện đều tốt, đa tạ lão sư xuất thủ, che chở đệ tử vạn toàn.”

Bồ đề nói: “Muốn tạ lời nói, liền tạ Kiếm Đế đi, nếu

không phải hắn xuất thủ, sự tình sẽ rất phiền phức.” Hắn trạng thái chưa từng khôi phục, như xuất thủ cực khả năng lộ ra nền tảng, khiến thế cục triệt để mất khống chế.

Kiếm Đế…

La Quan trên mặt, lộ ra một tia phức tạp, hắn đến nay vẫn chưa nghĩ rõ ràng, tiểu thanh thiên vị kia, đã vẫn lạc Kiếm Đế, cùng vị này Kiếm Đế ở giữa ra sao nguồn gốc chẳng lẽ 2 người này, đúng là cùng là một người ! Trầm mặc mấy hơi, hắn nói: “Lão sư, đệ tử có một ít sự tình, bối rối trong lòng hồi lâu, không biết ngài nhưng nguyện vì đệ tử giải hoặc “

Bồ đề nhìn về phía hắn, đôi mắt thật sâu, “La Quan, có một số việc, muốn mình tìm đáp án, hướng người bên ngoài cầu giải chưa chắc là lựa chọn tốt.”

La Quan trong lòng run lên, bồ đề lời ấy rõ ràng có ý riêng, hắn thở sâu khom người nói: “Vâng, đa tạ lão sư nhắc nhở, đệ tử biết.” Liên quan tới Kiếm Đế… Hoặc là nói, liên quan tới tiểu thanh thiên thế giới tồn tại, từ đó về sau, tuyệt đối không thể báo cho bất luận kẻ nào! Nhưng bồ đề rõ ràng, đã phát giác được cái gì, mà ngay cả hắn cũng không dám, tuỳ tiện liên lụy trong đó sao

Trong lúc nhất thời, trong lòng như ép một tảng đá lớn.

Bồ đề nói: “Không cần nghĩ quá nhiều, hết thảy đều là mệnh số, tùy duyên mà định ra thuận tiện.” Hắn cười cười, “Trước tiên nói một chút tình trạng của ngươi, đại đạo dù đã nặng đắp, nhưng còn có chút vấn đề. Thứ 1

cọc, chính là trong cơ thể ngươi, viên kia không biết hạt sen.”

Thấy La Quan giật mình, bồ đề nói: “Có gì đáng kinh ngạc lão phu chỉ là so ngươi, sống lâu một chút năm, tu vi cao hơn một chút, chư thiên vạn giới chiều không gian, thời không, có không biết sự tình, cái này phi thường bình thường. Trước đó, màu xanh hạt sen muốn thoát khỏi ngươi, trùng hoạch tự do, kém chút đưa ngươi giết, là Kiếm Đế ra mặt buộc nó cúi đầu, nhượng bộ, lựa chọn cùng ngươi dung hợp.”

“Bẻ sớm dưa dù có thể ăn, nhưng nói không chừng có độc, đối viên này hạt sen, ngươi tuyệt đối không thể phớt lờ, lão phu luôn cảm thấy, ngày nào đó sau sẽ còn lên yêu thiêu thân. Cho nên, lão phu muốn lưu ngươi tại Bồ Đề sơn bên trong, lại tu hành 100 năm, đem tự thân đại đạo, cùng màu xanh hạt sen triệt để khóa lại, để nó muốn giày vò, cũng được ước lượng mấy điểm.”

100 năm La Quan biểu lộ trệ một chút, gật đầu, “Vâng, đệ tử nghe lão sư phân phó.” 300 năm đều đi qua, còn kém cái này 100 năm mà lại, màu xanh hạt sen gây sự, kém chút để hắn vạn kiếp bất phục, bồ đề đều nhắc nhở, nhất định phải nghiêm túc đối đãi.

Bồ đề hình như có cảm giác, “Thế nào, ngươi nghĩ sớm một chút rời đi “

La Quan do dự một chút, “Lão sư thứ tội, đệ tử cũng không phải là không biết tốt xấu, thực là có chút chuyện chưa dứt, cùng lo lắng người, trước đó vì luyện hóa đại đạo chi linh, đã hao phí 300 năm, lại thêm 100 năm…

Lâu như vậy bặt vô âm tín, chỉ sợ sẽ có biến cho nên.”

Bồ đề đáy mắt, lộ ra một tia cổ quái, “Tu hành vô tuế nguyệt, mấy trăm năm mà thôi, cần gì để ý.” Hắn dựng thẳng lên ngón tay, “Chuyện thứ 2, là liên quan tới thả già Chân ma, thân thể ngươi bên trong cất giấu một chút bí ẩn, lão phu cũng chưa từng đều thấy rõ, tóm lại bởi vì một chút đặc thù nguyên nhân, ngươi cùng thả già Chân ma ở giữa, bây giờ liên lụy cực sâu… Ngô, nói đơn giản, ngươi cùng thả già Chân ma, là đồng nguyên, cùng vốn, tương hỗ là bề ngoài, hóa thân. Giết chết đối phương, liền có thể đạt được, đối phương hết thảy.”

Chính là bởi vì điểm này, thả già Chân ma mới có thể đánh trống reo hò muốn cùng Kiếm Đế “Tử đấu”, ý đồ đem nó bức lui, bắt đến La Quan. Về sau, bị Kiếm Đế 1 kiếm sợ mất mật, mới từ bỏ tham niệm, vội vàng thoát đi.

Bồ đề nói: “Thả già Chân ma là thượng vị Chân ma, thực lực khủng bố, ngươi cùng Thần liên lụy, ở vào tuyệt đối thế yếu. Ma ấn dù đã hủy, nhưng ngày sau nhất định đoàn tụ, đến lúc đó thả già Chân ma giáng lâm, tuỳ tiện liền có thể đưa ngươi hồn phách, chân linh thôn phệ.”

“Cái này liên quan đến mệnh số, bề ngoài chi tranh, người bên ngoài rất khó phát giác, càng không tiện nhúng tay, mà lão phu cùng Kiếm Đế cũng không có khả năng, một mực bảo hộ ở bên cạnh ngươi.”

Trên đời liền không có, ngàn ngày phòng trộm đạo lý, nói cách khác thả già Chân ma phiền phức vẫn tồn tại như cũ, mà lại so trước đó càng thêm đáng sợ.

La Quan xoa đem mặt, gọn gàng mà linh hoạt quỳ xuống, “Lão sư cứu ta!” Hiện tại không cầu cứu, cố lấy mặt mũi trang kiên cường, kia là muốn chết.

Thả già Chân ma a!

Đừng nhìn, tại bồ đề, Kiếm Đế trước mặt, Thần liên tiếp kinh ngạc, cuối cùng thậm chí hơi kém, bị 1 kiếm dư ba cho đánh giết.

Nhưng đó là so ra mà nói!

Đối La Quan đến nói, thả già Chân ma vẫn như cũ là, không dung chống lại kinh khủng tồn tại. Thần bây giờ, đối La Quan nhất định phải được, một khi có cơ hội, tuyệt đối thống hạ sát thủ, hắn căn bản ngăn không được.

Bồ đề lắc đầu, “Việc này, lão phu cũng không có gì tốt biện pháp… Kiếm Đế trước đó, rõ ràng phát giác được điểm này, muốn đem nó chém giết, nhưng thả già Chân ma đặt mình vào vô tận ma uyên bên trong, hiểm hiểm giữ được tính mạng…” Hắn nhíu nhíu mày, “Không đúng, lấy kiếm đế thủ đoạn, đã muốn giết thả già Chân ma, Thần há có thể sống sót “

“Hắc! Khá lắm Kiếm Đế, hắn là cố ý…” Bồ đề ánh mắt, lộ ra một tia đồng tình, “La Quan, xem ra Kiếm Đế rất nóng vội, cố ý dùng thả già Chân ma, khi 1 đem treo tại ngươi đỉnh đầu kiếm, bức bách ngươi mau chóng mạnh lên.”

A… Cái này… Ta như chửi ầm lên, sẽ không bị đột nhiên tới 1 kiếm, cho chém chết đi Kiếm Đế a Kiếm Đế, ngài nhanh đừng đùa!

La Quan khóe miệng co giật, "… Đệ tử, thật sự là tạ ơn Kiếm Đế!" Ta ban ngày tạ, ban đêm tạ, nguyện ngài đi ra ngoài có hố, trời mưa không có dù.

Bồ đề nói: "Lão phu đột nhiên nhớ tới một sự kiện, rất nhiều năm trước, từng có 1 đạo không biết lam quang, từ vũ trụ hải chỗ sâu bắn ra, có thể khắc chế ma chi nhất tộc, nhấc lên cực lớn phong ba. Nhưng về sau, cái này lam quang mai danh ẩn tích, không hiện ra ở thế. La Quan, nếu ngươi có thể cầm tới, đạo này lam quang lời nói, thả già Chân ma đối ngươi, đem rất khó tạo thành uy hiếp."

Lam quang

Quý càng tổ địa! Là, bồ đề trong miệng chi vật, tất nhiên chính là một màn kia xanh đậm.

Quay tới quay lui, sự tình không ngờ trở lại điểm xuất phát.

La Quan trên mặt lộ ra sầu khổ, lúc trước hắn kém một chút, liền muốn tiến vào quý càng tổ địa, đi tìm kia quý càng thần vật. Nhưng hôm nay, đã 300 năm trôi qua, quỷ biết thế cục biến thành loại nào bộ dáng kia xanh đậm, còn tại quý càng tổ địa sao

Lúc này, đem việc này nói ra.

Bồ đề cười to, “La Quan, xem ra ngươi cùng kia xanh đậm, nên có một cọc duyên phận.”

“Đi thôi, hảo hảo tu hành, chuẩn bị sẵn sàng… Có lẽ nó vẫn như cũ, còn tại nguyên địa chờ ngươi.”

Nói xong, phất tay áo vung lên.

Bá ——

La Quan thân ảnh, đã lui ra đại điện, trong điện một lần nữa bị tầng 1 sương mù che lấp.

—

—

—

—

—

—

Chương 1367 : Thời gian đi vòng

“Bái kiến Tiểu sư thúc!” Thọ Sơn cung kính hành lễ.

La Quan gật đầu, “Không lo sư huynh đâu “

“Về Tiểu sư thúc, ngoài núi khách tới, sư tôn tiến đến tiếp đãi.”

La Quan ngẩng đầu, ánh mắt rơi vào thiên khung ở giữa, lại không phát hiện được, nửa điểm ngoại giới khí tức. Liệu đến, là cái này Bồ Đề sơn thần dị, hắn không nghĩ nhiều, “Trước đó, đi cùng với ta nữ tử, đi đâu bên trong “

Thọ Sơn nói: “Lúc trước hết thảy đều kết thúc về sau, sư tổ đem tất cả mọi người, đều đưa ra ngoài… Ngô, chúng ta trong núi không lưu ngoại nhân, đây là quy củ. Bất quá Tiểu sư thúc yên tâm, sư tổ cho… Vị cô nương kia một trận cơ duyên, nàng không có việc gì.” Hắn không biết xưng hô như thế nào, đành phải một lời mang qua.

La Quan trong lòng khẽ buông lỏng, bồ đề tự mình xuất thủ, vậy liền không có gì đáng lo lắng, rời đi cũng tốt, dù sao cũng tốt hơn tại cái này bên trong, sống uổng 300 năm. Nghĩ đến cái này, hắn liền không nhịn được nhíu mày, “Thọ Sơn đúng không cái này 300 năm ngươi một mực lưu tại trong núi, không có từng đi ra ngoài “

Thọ Sơn lắc đầu, “Sứ mệnh của ta, chính là trông coi

sơn môn, chưa từng rời đi, nhưng kể từ hôm nay, liền muốn nghe theo Tiểu sư thúc phân công.” Thấy La Quan nhíu mày, hắn do dự một chút, nhỏ giọng nói: “Tiểu sư thúc, sư tổ lão nhân gia ông ta tỉnh, tại chúng ta trong núi, ngài thật không có tất yếu, lo lắng vấn đề thời gian.”

La Quan nhíu mày, “Có ý tứ gì “

Thọ Sơn nói: “Cái này… Bằng không cùng sư tôn trở về… Ngài hỏi hắn… Khục, đệ tử sợ mình giải thích không rõ ràng…”

La Quan “A” một tiếng, gật gật đầu, “Ta nhớ được, không lo sư huynh vừa rồi nói, ta nếu không hài lòng lời nói, có thể tùy ý đối ngươi hàng phạt trước đó, ta cảm thấy tất cả mọi người là người một nhà, cũng liền nhẹ nhàng buông xuống, nhưng sư điệt ngươi đối ta che che lấp lấp, cái kia sư thúc ta muốn phải suy nghĩ tỉ mỉ một chút.”

“Đừng a!” Thọ Sơn 1 trán mồ hôi, “Ta nói, ta nói còn không được sao Tiểu sư thúc, ngài tuyệt đối đừng nhắc đến, là ta nói cho ngài… Thật là, ngài vừa rồi không có hỏi sao sư tổ cũng không nói cho ngài… Cái này đều chuyện gì a… Liền ta lắm miệng…”

Hắn hạ giọng, “Nhất niệm bồ đề, là đối sư tổ tôn xưng, nhưng ngài có lẽ không rõ lắm, ở trong đó thâm ý. Địa phương khác không biết, nhưng ở Bồ Đề sơn bên trong, chỉ cần sư tổ không muốn, thời gian trường hà cũng phải đi vòng. Nói cách khác, 300 năm cũng tốt, 3,000 năm cũng được, đối với ngoại giới mà nói, bất quá chỉ ở trong nháy mắt ở giữa.”

La Quan lập tức nhớ tới, vừa rồi tại trong đại điện, bồ đề đôi mắt ở giữa, hiển hiện một tia cổ quái, cùng vừa rồi đại sư huynh, kia chững chạc đàng hoàng bộ dáng, không khỏi dở khóc dở cười, cái này đều người nào a! Lão sư cùng đại sư huynh 2 người kia, thực tế quá nhàm chán, nhìn người chê cười có ý tứ sao ta vốn là kém kiến thức.

Nhưng trong lòng, lại nhẹ nhàng thở ra, khó trách bồ đề tiễn hắn rời đi lúc, sẽ nói để hắn chuẩn bị cẩn thận, có lẽ Quý Việt tông người, lúc này còn chưa tiến vào tổ địa, chỉ cần hắn có thể kịp thời chạy về, hết thảy liền cũng còn tới kịp.

Nghĩ đến cái này, La Quan trong lòng phấn chấn, đối bồ đề cường đại, cũng có tiến một bước nhận biết —— đúng là ngay cả thời gian trường hà, đều muốn đi vòng, tránh lui sao hắc! Có lẽ, vị lão sư này thực lực, muốn so với lúc trước nhìn thấy, càng thêm khủng bố!

Tâm tình thật tốt, La Quan mặt mày hớn hở, “Ai nha! Thọ Sơn a, ngươi đây là làm cái gì mau dậy đi bắt đầu, chúng ta là người một nhà, không cần đa lễ như vậy.”

Thọ Sơn: …

Đây chính là Tiểu sư thúc, có thể lấy như thế yếu đuối tu vi, bị sư tổ chọn trúng nguyên nhân sao chung quy là, da mặt của ta còn chưa đủ dày a! Là lấy, mới một mực đến, đều không thể đạt được sư tôn chân truyền, tu hành tiến triển chậm chạp.

“Tiểu sư thúc, đệ tử ngày sau đi theo tại ngài trái phải, còn xin Tiểu sư thúc chiếu cố.”

“Tương hỗ chiếu cố! Tương hỗ chiếu cố!”

Một lát sau, phía sau núi 1 tòa đình viện, nơi đây rõ ràng một lần nữa nghỉ ngơi, quản lý qua, Thọ Sơn đem La Quan đưa đến cái này, liền vội vàng rời đi.

Cái này xấu bụng Tiểu sư thúc, không có chuyện còn là tránh xa một chút, về phần ngày sau… Ai, đi một bước nhìn một bước đi. Có lẽ, cùng Tiểu sư thúc lúc rời đi, sư tổ liền đổi suy nghĩ, điều động những sư huynh đệ khác tỷ muội, đi làm Tiểu sư thúc người hộ đạo. Dù sao, ta Thọ Sơn thế nhưng là, yếu nhất 1 cái, chỉ có thể làm thủ sơn loại này, không có nguy hiểm cũng không có kỹ thuật hàm lượng sự tình.

Nhìn qua Thọ Sơn vội vàng rời đi, La Quan sờ sờ cái mũi, nói thật như thế uy hiếp 1 vị đế cảnh, hắn cũng có chút hoảng. Nhưng bây giờ nhìn, hiệu quả hay là rất tốt, Thọ Sơn là người tốt a, tuân thủ nghiêm ngặt tôn sư trọng đạo quy củ, liền rất tốt!

Nhìn lướt qua đình viện, lạ lẫm lại cảm giác quen thuộc, từ đáy lòng hiện lên, La Quan nhịn không được có chút hoảng hốt, “Nơi này… Tựa hồ chính là, ban đầu ở trong mộng cảnh, ta từng ở lại viện lạc… Nhớ không lầm, hậu viện còn có 1 con con suối…”

Đi mau mấy bước, chảy ra âm thanh lọt vào tai, nhìn một màn trước mắt, La Quan suy nghĩ mấy hơi, đột nhiên cười một tiếng, “Lúc trước, thật cũng chỉ là một

giấc mộng sao nhưng, có phải là mộng, hiện tại còn trọng yếu hơn sao ta đã bái tại lão sư môn hạ, trở thành bồ đề thứ 13 đồ.”

Năm đó, một giấc chiêm bao 100 năm.

Bây giờ lão sư lại yêu cầu hắn, tại Bồ Đề sơn bên trong, kế tiếp theo tu hành 100 năm, đây là trùng hợp hay là một loại vượt qua thời gian đối ứng La Quan chỉ cảm thấy, huyền chi lại huyền, bồ đề cử động lần này trừ nói với hắn 2 chuyện bên ngoài, có lẽ còn có cái khác thâm ý.

Mặc kệ!

Đã không thời gian lo nghĩ, vậy kế tiếp đích xác, nên hảo hảo bế quan một trận.

Đẩy cửa vào, tại bồ đoàn ngồi xếp bằng, phất tay áo bày ra 1 đạo cấm chế, La Quan nhắm mắt ngưng thần, sau một khắc 1 đầu “Tinh hà”, xuất hiện tại trước mắt hắn.

Cái này “Tinh hà”, chính là hắn luyện hóa đại đạo chi linh, nặng đắp tự thân đại đạo! Vô số viên điểm sáng, hội tụ đến cùng một chỗ, tựa như là phản chiếu lấy, từng khỏa óng ánh tinh thần.

Tại La Quan, nhìn xem nó thời điểm, một phần ngây thơ, tinh khiết thăm dò cảm giác, cũng từ này đầu “Tinh hà” bên trong nhìn lại mà tới.

Đại đạo chi linh!

Chỉ bất quá bây giờ, là cùng hắn dung hợp về sau, đản sinh hoàn toàn mới tồn tại, đối La Quan có thiên nhiên thân cận cùng trung thành. Rất nhanh, nói linh liền bắt đầu reo hò, nhảy vọt, nghênh đón hắn đến.

Cùng lúc đó, một tia cảm giác bén nhạy, hiển hiện trong lòng —— yên ổn, an hòa, đây là đại đạo linh cơ đối tự thân phán đoán, nhưng dự báo phúc họa, thậm chí còn có thể nhìn thấy một tia mơ hồ tương lai.

Đây là một loại rất khó hình dung trạng thái, La Quan ngưng thần muốn, nhìn càng thêm thêm rõ ràng lúc, chỉ cảm thấy một trận chua xót, nháy mắt từ này 1 trạng thái bên trong rơi xuống.

Quả nhiên, nhìn trộm tương lai loại sự tình này, còn không phải hắn có tư cách làm được, nhưng có thể đoán được phúc họa, cũng đầy đủ làm người vừa lòng.

Đoạt thức ăn trước miệng cọp đích xác hung hiểm, nhưng không thể không thừa nhận, ăn là thật là thơm a!

Trấn an nói linh, đối đãi nó ổn định xuống dưới, La Quan rất nhanh liền minh bạch, bồ đề lời nói cùng màu xanh hạt sen khóa lại là chuyện gì xảy ra. Liền gặp, viên kia khỏa điểm sáng, bị một loại nào đó màu trắng sợi tơ, xâu chuỗi đến cùng một chỗ, tựa như là 1 đạo rèm châu.

Mà những cái kia màu trắng sợi tơ, chính là màu xanh hạt sen sinh trưởng ra rễ cây!

Chỉ bất quá, bị xâu chuỗi lên điểm sáng, chỉ là trong đó 1 tiểu bộ điểm —— nói cách khác, màu xanh hạt sen chỉ

là, cùng hắn đại đạo, hoàn thành sơ bộ khóa lại, liền không còn kế tiếp theo. Lúc này ở La Quan cảm giác bên trong, nó không nhúc nhích, tiêu cực phản kháng

“Ê a —— ê a ——” như hài nhi hót vang, ở bên tai vang lên, đây là nói linh phàn nàn, La Quan có thể giải đọc nó ý tứ.

‘Hạt sen ngay từ đầu, còn phối hợp ta dung hợp, về sau liền bất động, chơi lạnh bạo lực!’

‘Hỏng! Chủ nhân đánh nó!’

Oán niệm tràn đầy.

La Quan nghĩ nghĩ, “Hạt sen, ta bây giờ nói chuyện, ngươi khẳng định nghe được, vậy liền hảo hảo nghe. Trước đó, ngươi vì thoát thân ý đồ hại tính mạng của ta, việc này ta có thể bỏ qua. Dù sao, ngươi không muốn cùng ta dung hợp, ta cũng không thể bức bách.”

“Nhưng bây giờ, ngươi đã cúi đầu, liền tốt nhất tuân thủ ước định, nếu không ta liền thượng bẩm bồ đề, lại hoặc là, lại mời đến vị kia Kiếm Đế, để bọn hắn xuất thủ, đưa ngươi bản thân thể nội bóc ra, sau đó ngươi ta thiên lộ chỉ lên trời, các đi một bên là được.”

Dừng một chút, “Nể tình quá khứ, ngươi giúp ta rất nhiều, lẫn nhau cũng coi như có chút giao tình phân thượng, ta phải nhắc nhở ngươi một điểm, thật bản thân thể nội bóc ra, đối ngươi mà nói, chưa hẳn chính là chuyện tốt… A! Kiếm Đế cũng không phải tốt tính, ngươi xác định, thật muốn đi đến một bước kia “

Màu xanh hạt sen trầm mặc.

Thậm chí, La Quan có thể cảm nhận được, nó một tia khinh thường.

Màu xanh hạt sen không tin, La Quan sẽ vứt bỏ, cái này một cọc tới tay thiên đại cơ duyên… Có thể cùng nó cộng sinh, là bao nhiêu đế cảnh thậm chí chúa tể cảnh, đều tha thiết ước mơ sự tình.

“Ngươi không tin” La Quan cười lạnh, khom người cúi đầu, “Đệ tử La Quan, khấu thỉnh sư tôn giáng lâm!”

—

—

—

—

—

—

Chương 1368 : Lại vô Ngân Linh Tử

Ông ——

Một đoàn thanh quang, tại “Tinh hà” phía trên hiển hiện, bồ đề từ đó đi ra, “Đồ nhi, tìm vi sư chuyện gì “

La Quan trầm giọng nói: “Lão sư, màu xanh hạt sen không muốn, cùng đệ tử tan về một thể, lưu nó tại thể nội, sợ là một cọc tai hoạ ngầm. Là lấy, đệ tử khẩn cầu sư tôn xuất thủ, đưa nó từ đệ tử thể nội bóc ra, về sau xử trí như thế nào tất Tôn lão sư tâm ý.”

“Tinh hà” điểm sáng bên trong, những cái kia màu trắng rễ cây, giờ phút này cương một chút, hiển nhiên không ngờ tới, La Quan lại đến thật. Gia hỏa này, hắn thật không biết, mình được bao lớn tiện nghi, đối với nó không gây nửa điểm kiên nhẫn!

“A có loại sự tình này !” Bồ đề nhíu mày, mặt lộ vẻ băng hàn, “Vi sư đã sớm nói, này hạt sen muốn giết ngươi, tuyệt giữ lại không được, nên sớm làm trừ bỏ. Đã, nó không biết tốt xấu, vi sư liền xuất thủ đưa nó bóc ra, vĩnh trấn Bồ Đề sơn dưới!”

Dứt lời, đang muốn động thủ lúc, La Quan nói: “Lão sư, chung quy là Kiếm Đế ra mặt, ép màu xanh hạt sen cúi đầu, mới có cục diện hôm nay, việc này tốt nhất vẫn là, thông tri Kiếm Đế một tiếng, tốt nhất là từ Kiếm Đế xuất thủ, lại cái này cọc nhân quả, không biết lão sư ý như

thế nào “

“Kiếm Đế hắc! Đồ nhi lời nói, ngược lại cũng có chút đạo lý, bất quá bởi như vậy, cái này màu xanh hạt sen hạ tràng, sợ rằng sẽ rất thảm. Kiếm Đế từ trước đến nay, ghét nhất người khác lừa hắn, đối mặt âm phụng dương vi loại sự tình này, tuyệt đối là kiếm hạ vô tình.”

“Bất quá, cái này cùng ngươi ta sư đồ, lại có quan hệ gì cái này hạt sen một lòng muốn chết, tựa như nó mong muốn!” Bồ đề cười lạnh, “Vi sư hiện tại, liền mời Kiếm Đế giáng lâm, xử lý việc này.”

“Chờ một chút!”

“Tinh hà” phía trên, một đoàn thần quang nở rộ, từ đó hiện ra 1 đạo, như ẩn như hiện thân ảnh, yểu điệu mà tinh tế, giờ phút này con ngươi trợn tròn, khó nén mấy điểm bối rối, tức giận —— cái này sư đồ 2 cái, thực tế quá đáng ghét, nàng chỉ là muốn nói chút điều kiện, lại không nói liều chết không theo, thế mà liền muốn mời Kiếm Đế giáng lâm, đoạn mất nàng đường sống.

“Làm gì” bồ đề mặt không biểu tình, “Màu xanh hạt sen, ngươi đã không muốn cùng lão phu đệ tử dung hợp, giữ lại chính là tai họa, cái gì đều đừng nói, nếu không phải cố kỵ Kiếm Đế mặt mũi, lão phu đã sớm tự mình động thủ, để ngươi vạn kiếp bất phục.”

Màu xanh hạt sen khí ngực đau nhức, “Ta không có không muốn, chỉ là muốn cùng La Quan, đàm mấy điều kiện…”

Bồ đề đánh gãy nàng, ngữ khí bất thiện, “Điều kiện ngươi còn muốn, cùng lão phu đệ tử bàn điều kiện ! Trước đó, ngươi kém một chút, liền hại La Quan tính mệnh, việc này chưa quên đi lưu ngươi linh tính, cùng lão phu đệ tử này dung hợp, đã là mở một mặt lưới, để ngươi lấy công chuộc tội, còn dám ra điều kiện “

“Ngươi cái này hạt sen, xem xét liền tâm tư không thuần, thật giữ lại không được! Kiếm Đế ở đâu ngươi nếu không giáng lâm, lão phu liền muốn xuất thủ…”

“Đừng!” Màu xanh hạt sen thét lên, “Ta… Ta đáp ứng chính là… Không đề cập tới… Không đề cập tới điều kiện… Bồ đề, ngươi có thể nhìn rõ ràng, ta cùng La Quan đại đạo, đã hoàn thành sơ bộ dung hợp, như cưỡng ép bóc ra, thế tất đối với hắn tạo thành tổn thương, kết quả này ngươi vậy, không hi vọng nhìn thấy đi “

Bồ đề nhíu mày, suy tư mấy hơi, “Đồ nhi, ngươi đến quyết định đi nếu không vui vật này, đem nó bóc ra cũng không tính là gì, vi sư tự có thủ đoạn, có thể vì ngươi tu bổ hao tổn… Chính là Kiếm Đế, gia hỏa này tốt nhất mặt mũi, màu xanh hạt sen như một mực kiệt ngạo bất tuần, làm sao đều dễ nói, nào có thể đoán được nàng lại trực tiếp nhận thua! Hừ, sớm biết như thế, liền nên trực tiếp động thủ…”

Hắn trong giọng nói, bộc lộ tiếc nuối, bất mãn.

Màu xanh hạt sen thân thể run rẩy, khuất nhục cùng lửa giận, tại giữa bộ ngực xen lẫn, sôi trào. Nàng tồn tại, tuy là đế cảnh, chúa tể đều tha thiết ước mơ. Bây giờ, thế

mà còn muốn cầu người khác, mới có thể bảo toàn tự thân… Nhưng nàng không dám đánh cược, Kiếm Đế kia sát tính quá nặng đi.

Cùng La Quan đại đạo sơ bộ dung hợp, cũng có thể mượn dùng bộ điểm, nói linh dự cảm tương lai chi năng —— như Kiếm Đế coi là thật giáng lâm, thì đại hung!

La Quan trong lòng, trước cho bồ đề điểm tán, lúc này mới một mặt do dự, nói: “Lão sư bớt giận, Kiếm Đế đại nhân an bài, chúng ta nhất định phải cho tôn trọng, đã màu xanh hạt sen nhận lầm, liền cho nàng một cái cơ hội đi. Ngày sau, như lại có không ổn, liền 2 tội cũng phạt, trực tiếp mời Kiếm Đế thanh lý môn hộ.”

Bồ đề lắc đầu, “Tốt a, liền nghe ngươi, vi sư còn muốn tu hành, rời đi trước. Nếu như có gì ngoài ý muốn, đồ nhi đừng sợ, trực tiếp hô một tiếng, vi sư lập tức tới ngay.” Nói xong, thân ảnh nhạt đi, màu xanh quang đoàn biến mất theo.

Hô ——

Màu xanh hạt sen không muốn thừa nhận, nhưng lòng dạ lại thật, nhẹ nhàng thở ra, cái này phát hiện để nàng biểu lộ, càng thêm xấu hổ, “Ta… Ta sẽ phối hợp ngươi, hoàn thành đại đạo dung hợp… La Quan, ngươi tên hỗn đản!” Mắng 1 câu, nàng tức giận rời đi.

Hỗn đản liền hỗn đản, chỉ cần có thể đạt được ước muốn, bị mắng đôi câu đây tính toán là cái gì bồ đề quả nhiên là diệu nhân, 2 người toàn bằng ăn ý, một trận uy hiếp, đe dọa, lại dọa đến màu xanh hạt sen ngoan

ngoãn cúi đầu. Đương nhiên, trọng yếu nhất chính là, Kiếm Đế uy hiếp đủ mạnh.

Loại này ôm chặt bắp đùi cảm giác, quả thực sảng khoái!

“Ê a —— ê a ——” nói linh thanh âm, ở bên tai vang lên.

‘Chủ nhân Uy Võ, chủ nhân lợi hại! Nữ nhân này, nàng ngoan ngoãn nhận thua.’

‘Xin chủ nhân yên tâm, ta về sau sẽ nhìn chằm chằm nàng, tuyệt không cho thừa dịp cơ hội!’

La Quan sờ sờ cái mũi, có chút xấu hổ, cáo mượn oai hùm tính là gì Uy Võ nhưng kết quả trọng yếu nhất, một chút râu ria không đáng kể, không cần thiết truy đến cùng.

Tâm hắn niệm khẽ động, “Ầm ầm” “Tinh hà” chảy xuôi, kia là đại đạo của hắn, tại hấp thu thiên địa linh cơ, lớn mạnh tự thân. Cùng lúc đó, xâu chuỗi điểm sáng màu trắng sợi tơ, cũng tại từng chút từng chút sinh trưởng, lan tràn, tới tiến một bước dung hợp.

“Tinh hà” mênh mông, điểm sáng ngàn tỷ như phản chiếu vũ trụ, quá trình này dù không chậm, nhưng muốn triệt để hoàn thành, còn cần một đoạn thời gian rất dài. Đáng giá vui mừng là, thân ở Bồ Đề sơn bên trong, thời gian trường hà đi vòng, bối rối chúng sinh vấn đề thời gian, ngược lại không đáng giá nhắc tới.

Màu xanh hạt sen rất tức giận, rất nổi nóng, nàng hậu tri

hậu giác, có chút kịp phản ứng, mình có lẽ là bị lừa… Nhưng vẫn là một câu, nàng không dám đánh cược, trước đó đã náo một trận, như tái xuất vấn đề, cho dù bồ đề cùng La Quan không nguyện ý, cũng chỉ có thể thật mời Kiếm Đế giáng lâm.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Chung quy, hay là nàng non nớt, bị cái này một đôi vô sỉ sư đồ, đùa bỡn trong lòng bàn tay! Càng nghĩ càng phẫn nộ, ngực tăng đau, không được, xui xẻo không thể chỉ một mình ta, đã muốn cùng La Quan triệt để khóa lại, vậy liền mọi người cùng nhau vào cuộc, ai cũng đừng nghĩ làm bích đứng ngoài quan sát.

Không sai, chính là như vậy!

“La Quan, đã muốn dung hợp, không bằng cùng đi, đem ngân bạch cùng ma chủng cũng đặt vào trong đó. Sau đó, mọi người không phân khác biệt, mới có thể chân thành hợp tác, cùng nghênh đón tương lai!” Màu xanh hạt sen thanh âm, trong bình tĩnh, lộ ra mấy điểm lạnh lùng.

2 cái vương bát đản!

Nhìn ta bị đùa nghịch, nhìn ta bị ép cúi đầu, liền trốn ở bên cạnh xem kịch a! Vậy liền nhấc bàn, mọi người cùng nhau lên đài, ai cũng đừng nghĩ tốt. Là dưới sự phẫn nộ cử động, nhưng tương tự cũng bao hàm, rất sâu trí tuệ —— đã, nhất định cùng La Quan dung hợp, triệt để khóa lại đến cùng một chỗ, vậy liền tận lực, lớn mạnh tự thân

lực lượng, nếu không La Quan xảy ra chuyện, nàng cũng muốn đi theo không may.

La Quan ánh mắt sáng lên, làm tốt lắm!

Có mấy lời, hắn không tiện nói, từ màu xanh hạt sen nói ra, quả thực hoàn mỹ. Nhưng mặt ngoài, La Quan trầm ngâm một chút, “Như ngân bạch cùng ma chủng, cũng nguyện tham dự trong đó, đó là đương nhiên tốt nhất, sau đó ta cùng ở giữa, liền chân chính là một thể. Nhưng loại sự tình này, La mỗ sẽ không cưỡng cầu, có đáp ứng hay không muốn nhìn lựa chọng của bọn nó.”

Dối trá!

Màu xanh hạt sen cắn răng, nhưng lại không thể không phối hợp, “Ta đều đã đồng ý, ngân bạch, ma chủng 2 vị, há lại sẽ cự tuyệt nếu không, liền không phải một lòng, không phải người của mình, đã không phải người của mình, như vậy tự nhiên… Chính là địch nhân!”

“2 vị, ý như thế nào “

Sắc bén!

Lời này, trực tiếp liền đem ngân bạch, ma chủng, cho đỗi đến góc tường, đừng nói quay người, ngay cả qua loa tắc trách một chút đều không có chỗ trống.

Đáp ứng, hoặc là bị thu thập!

Màu xanh hạt sen một bên, bi phẫn thống mạ La Quan, một bên nhưng lại cảm thấy, vô cùng thống khoái. Quả

nhiên chuyển di bi thương biện pháp tốt nhất, chính là tìm tới 1 cái, so với mình càng bi thương đối tượng, hiện tại trực tiếp có 2, nàng liền rất dễ chịu.

Oanh ——

Ma chủng bộc phát, tinh hồng sôi trào, xâu chuỗi điểm sáng sợi tơ bên trong, lập tức thêm một vòng màu đỏ. Nó lại không chút do dự, lựa chọn cùng La Quan triệt để dung hợp, cái này xác thực ra ngoài ý định… Nguyên lai tưởng rằng, nhân vật này sẽ là ngân bạch, nhưng tương phản, tại ma chủng làm ra quyết định về sau, ngân bạch còn tại trầm mặc.

La Quan nhíu mày.

“Ngân bạch, ngươi lựa chọn cự tuyệt, có đúng không” màu xanh hạt sen hưng phấn, ma chủng bắn ra tinh hồng, cũng kích động.

Ngân bạch rất mạnh, chỉ là bây giờ ở vào, tuyệt đối hư nhược trạng thái, nếu có thể dưa điểm nó bản nguyên, tất có chỗ tốt cực lớn.

Đột nhiên, khẽ than thở một tiếng, tại óng ánh “Tinh hà” phía trên vang lên, “Sau đó, chư thiên chiều không gian ở giữa, lại vô Ngân Linh Tử…”

Oanh ——

Ngân bạch bộc phát, dung hợp đại đạo!

—

Chương 1369 : 3 loại hình thái

La Quan tâm thần chấn động, hoảng hốt ở giữa, như tại “Tinh hà” phía trên, nhìn thấy một thân ảnh.

Mắt bạc, tóc bạc, trường bào màu bạc, đứng chắp tay, cất bước đi xa.

Chính là Ngân Linh Tử!

Hắn thân ảnh nhanh chóng mơ hồ, cuối cùng biến mất tại “Tinh hà” phía trên, một tia minh ngộ, tùy theo nổi lên trong lòng.

Ngân bạch sở dĩ trầm mặc, là bởi vì cùng nói tương hợp, liền mang ý nghĩa nó đem triệt để, lau đi quá khứ ấn ký.

Ngân Linh Tử trên thế gian, sau cùng lưu ngấn, như vậy tan thành mây khói, lại không về đến khả năng ——

Là chính hắn, chủ động làm ra lựa chọn, đem ngân bạch giao phó đến, La Quan trong tay. Sau đó, hắn chính là mới ngân bạch chi chủ!

Nhưng vì cái gì ngân bạch chọn, giết chết mình !

“Nàng cùng ma chủng, đều đã lựa chọn ngươi, ta còn có cái gì không cam lòng, không muốn cái này tương lai, cuối cùng đem thuộc về ngươi.”

“Chỉ một điểm, trở thành ngân bạch chi chủ, cũng đem thừa kế nó tất cả nhân quả, mệnh số, khi tương lai ngày nào đó giáng lâm, hi vọng ngươi có thể gánh vác lên, sứ mạng của mình.”

Thanh âm biến mất, ngân bạch sau cùng khí tức, hoàn toàn biến mất.

Ầm ầm ——

“Tinh hà” sôi trào, vô số viên điểm sáng, chấn động, chập trùng ở giữa, có thể thấy được thanh, ngân, đỏ tam sắc sợi tơ, không ngừng sinh trưởng, xâu chuỗi trong đó, cùng đại đạo dung hợp.

Tại mắt thấy, một màn này nháy mắt, La Quan tâm thần đột nhiên tiến vào, không hề bận tâm trạng thái. Vô tư cũng không niệm, chỉ có trước mắt “Tinh hà”, cùng dần dần dung hợp một chỗ tam sắc thần quang.

Cái này 1 trạng thái dưới, thời không, chiều không gian khái niệm, tựa hồ bị lau đi, La Quan ngồi xếp bằng “Tinh hà” phía trên, tùy theo chìm nổi.

1 năm, 2 năm, 3 năm… Đảo mắt, liền đi qua 50 năm! La Quan giống như lúc trước, chỉ là năm đó “Tinh hà”, thể tích tăng vọt mấy lần, càng một mực kéo dài đến cuối tầm mắt, như muốn vượt qua không biết, đến trong truyền thuyết bỉ ngạn.

Thanh, ngân, đỏ tam sắc sợi tơ, cùng “Tinh hà” xâu chuỗi, vừa hơn phân nửa.

“Phần phật” tinh hà chảy xuôi, theo bọt nước giơ lên, rơi xuống, liền lại qua 50 năm, La Quan cơ hồ là tại, không phát giác gì trạng thái dưới, liền đã hoàn thành, bồ đề yêu cầu hắn lưu tại trong núi, kế tiếp theo tiềm tu 100 năm yêu cầu.

Mà tam sắc sợi tơ, cũng rốt cục tại thời khắc này, triệt để xuyên qua “Tinh hà”, cùng nó một thể không phân khác biệt —— lấy đại đạo, tiếp nhận màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng, trận này không thể tưởng tượng nổi lớn dung hợp, lại lặng yên không một tiếng động hoàn thành.

Nhưng biến hóa, chung quy vẫn là xuất hiện, tựa như là 1 viên cục đá, rơi vào vận mệnh hồ lớn, nhấc lên từng vòng từng vòng gợn sóng. Nhìn như không đáng chú ý, lại cuối cùng rồi sẽ trong tương lai ngày nào đó, biến thành càn quét 4 phương, không thể ngăn cản triều cường, hướng chư thiên, hướng vạn giới, cùng trong cõi u minh không biết, phát ra mình gầm thét.

Bá ——

La Quan mở mắt ra, tâm thần khôi phục, cũng biết được 100 năm tuế nguyệt, đã lặng yên trôi qua, nhưng hắn biểu lộ lại một mảnh yên tĩnh. Đứng dậy, La Quan hành tẩu ở “Tinh hà” phía trên, có thể cảm nhận được, nói linh hân hoan nhảy cẫng, cùng nó thời khắc này cường đại.

Thậm chí, hắn có một loại ảo giác, cho dù trực diện vũ trụ tinh biển, cũng không có nửa điểm sợ hãi —— bởi vì giờ khắc này, hắn đã xem tinh biển, giẫm tại dưới chân!

“Màu xanh hạt sen, ngân bạch, ma chủng…” La Quan than nhẹ, hắn đột nhiên đưa tay, điểm tại giữa lông mày. Sau một khắc, khí thế mênh mông phá thể mà ra, hắn tự thân trạng thái, tùy theo đại biến.

Tóc bạc, mắt bạc, trường bào màu đen, mặt ngoài tinh hồng hoa văn xen lẫn, đôi mắt ở giữa, càng khảm nạm lấy một vòng tinh hồng, nơi cực sâu là một vòng màu xanh lưu chuyển. Ma khí sôi trào, cuồn cuộn xen lẫn, đem hắn bao vây ở bên trong, biểu hiện ra tuyệt đối kính cẩn nghe theo cùng thần phục, như kính sợ chúa tể.

10,000 dặm “Tinh hà” tùy theo biến hóa, viên kia khỏa điểm sáng, đột nhiên biến thành đen nhánh, đỏ sậm, tựa như ngọn nguồn chỗ sâu, chảy xuôi, phun trào nham tương trường hà, có hỏa diễm đang thiêu đốt, bạo ngược vô song, lộ ra hủy diệt cùng không rõ, như có thể đốt hết tất cả.

“Đây là, tổ ma tướng, là ta dung hợp ba về sau, có thể lựa chọn loại thứ 1 hình thái.” La Quan nói xong, lại một bước đạp xuống.

Bá ——

Tóc bạc, mắt bạc, trường bào cũng bị phủ lên, trở thành cực hạn ngân bạch, màu xanh cùng xích hồng cùng nhau chuyển vào đáy mắt, hình thành đặc thù con ngươi sắc điệu. Nồng đậm, thuần túy, chói mắt ngân quang, từ trong cơ thể hắn phóng thích, tựa như là 1 viên, ngân sắc mặt trời chiếu sáng hết thảy.

“Tinh hà” bỗng nhiên thắp sáng, trở thành ngân bạch thế giới, mỗi 1 viên điểm sáng, đều đang phun ra nuốt vào lấy sắc bén khí tức, thậm chí khiến hư vô thế giới, phát ra bị xé nứt lúc, chỗ sinh ra “Phốc phốc” “Phốc phốc” nhẹ vang lên. Cho dù chỉ là, xa xa trông lại một chút, bọn rình rập đôi mắt, cũng phải bị đâm rách, xé rách.

“Đây là, cực ngân thái! Cũng là nhất phù hợp, kiếm tu trạng thái, không gì không phá không có gì không phá, dưới kiếm phong không thể địch nổi!”

Còn có một loại, loại thứ 3 hình thái, La Quan một bước đạp xuống, lông mày đột nhiên hơi nhíu.“Răng rắc” “Răng rắc” nhỏ bé tiếng vang, từ quanh thân truyền đến, đúng là cực ngân thái dưới, hắn phóng thích ra ngân quang, đang nhanh chóng sụp đổ, vỡ vụn, tựa như không chịu nổi, hắn giờ phút này thể nội, chỗ sinh ra một tia khí cơ biến hóa. Thậm chí, ngay tại dưới chân “Tinh hà”, cũng bắt đầu chấn động.

“Ê a —— ê a —— “

‘Chủ nhân mau dừng lại, lực lượng của ta bây giờ, còn chưa đủ lấy tiếp nhận, ngài loại thứ 3 hình thái.’

‘Là tiểu linh vô dụng, ta nhất định cố gắng cơm khô, mau mau trưởng thành, không kéo chủ nhân chân sau!’

La Quan dừng lại, thể nội hiển hiện một màn kia khí cơ, nhanh chóng tiêu tán, ngân quang không còn sụp đổ, “Tinh hà” quy về vững chắc. 1 cái mơ hồ suy nghĩ, trong đầu xoay quanh, “Từ… Tự tại thể” đây chính là, loại thứ 3 hình thái danh tự

Tự tại.

Vũ trụ muôn vàn, chiều không gian ngàn tỉ, có thời không ngăn trở, có không biết vượt ngang, ai có dám nói một tiếng, chân chính tự tại cái này 1 hình thái, là đến từ màu xanh hạt sen, nhưng cảm ứng bên trong, nàng cùng đại đạo dung hợp về sau, đã rơi vào trạng thái ngủ say trạng thái.

La Quan kiềm chế suy nghĩ, sau một khắc trực tiếp, khôi phục lại tự thân bộ dáng.

Bành ——

Bành ——

“Tinh hà” phía trên, có xa xôi lại hư ảo tiếng đánh không ngừng truyền đến, La Quan nhắm mắt lại, thân ảnh biến mất không gặp.

Sau một khắc, trên bồ đoàn, La Quan mở mắt ra, tiếng đập cửa vang lên, nương theo lấy Thọ Sơn cung kính hỏi thăm, “Tiểu sư thúc, ngài tỉnh rồi sao 100 năm kỳ hạn đã đến, sư tôn mời ngài xuất quan.”

Một lần tu hành, 100 năm tuế nguyệt, có thể nhập mắt đi tới, hết thảy đều không có nửa điểm biến hóa, thoáng như hôm qua. Cho dù biết được, tại Bồ Đề sơn bên trong, thời gian trường hà đi vòng, giờ phút này La Quan trong lòng, vẫn dâng lên một tia cảm thán, đứng dậy phất tay áo mở cửa, “Đến.”

Thọ Sơn lui ra phía sau 2 bước, đợi cửa sân mở ra, nhìn thấy La Quan lúc, trong lòng hắn chấn động! Tiểu sư thúc khí tức, cũng không hề biến hóa, còn tại Đại Đạo cảnh, nhưng mang đến cho hắn một cảm giác, lại thần bí mà uy nghiêm, sau người hư vô ở giữa, hình như có không biết tồn tại, ở trên cao nhìn xuống nhìn chăm chú, loại kia im ắng áp chế, lại để trong lòng hắn nghiêm nghị.

"… A! Đệ tử vô dáng, mời Tiểu sư thúc thứ tội!" Vội vàng cúi đầu, lại so trước đó tất cả, đều muốn nghiêm túc lại thấp thỏm.

La Quan gật đầu, "Người một nhà, không cần như thế. Thọ Sơn, không lo sư huynh gọi ta, chuyện gì "

Thọ Sơn cung kính nói: "Về Tiểu sư thúc, sư tôn mệnh ta 100 năm kỳ hạn lúc, mời ngài xuất quan, cùng hắn cùng nhau đi gặp khách nhân."

"Khách nhân" La Quan kinh ngạc, rất nhanh kịp phản ứng, bồ đề hiện thân lại có trước đó một trận đại chiến, tất giấu diếm không ngừng. Nếu như thế, lấy Bồ Đề sơn vị cách, có người đến đây bái phỏng, thăm dò, là chuyện đương nhiên . Bất quá, tại sao phải kêu lên hắn

Không đề cập tới tu vi, La Quan đối với mấy cái này khách nhân, cũng tất cả đều không nhận ra, nhưng nếu là không lo phân phó, liệu đến cũng nhận được, bồ đề ngầm đồng ý, "Tốt, dẫn đường đi."

"Vâng, Tiểu sư thúc mời." 2 người ra phía sau núi, một đường hướng chân núi bước đi, Bồ Đề sơn bên trong

vẫn là thanh tĩnh trạng thái, trừ 2 người bọn họ bên ngoài, không nhìn thấy những người khác, lại trở nên sạch sẽ, sạch sẽ, khắp nơi rực rỡ hẳn lên.

Mà lại, tựa hồ còn có cái gì khác biệt.

La Quan đột nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía trên đỉnh núi, liền thấy lục ấm như hoa cái, che đậy một phương thiên khung, cũng đem hết thảy nhân quả, mệnh số, thậm chí cả thời gian trường hà, đều cự tuyệt bên ngoài.

Kia là… Bồ đề bản tướng !

Thọ Sơn cung kính nói: “Sư tổ hiện ra bản tướng, vũ trụ chấn động, đã có bát phương tân khách đến, thỉnh cầu bái kiến sư tổ.” Hắn một mặt kiêu ngạo, kích động, bồ đề một mạch yên lặng vô số năm, rốt cục đợi đến 1 ngày này, mở mày mở mặt, lại không người dám can đảm ức hiếp!

La Quan đáy mắt, tam sắc thần quang lóe lên, hắn nhìn thấy tuyên cổ tuế nguyệt lưu ngấn, nhìn thấy kia che khuất bầu trời lục ấm hoa cái, vượt qua vũ trụ tinh biển, vượt qua thời không, chiều không gian giáng lâm. Bên tai đột nhiên vang lên một tiếng cười khẽ, “Đứa ngốc, đi thôi.”

Nguyên lai lão sư một mực, đều đang nhìn hắn, một phần ấm áp cùng an bình, ở trong lòng phun trào, La Quan thật sâu cúi đầu, “Vâng, lão sư!”

—

Chương 1370 : Bồ đề thuộc hạ cũ

“Tiểu sư thúc, phía trước liền đến.” Thọ Sơn chỉ một ngón tay.

Liền gặp, chân núi Bồ Đề sơn chỗ, 1 cái đại điện đứng lặng.

Lúc này, xa xa liền có thể cảm nhận được, từ trong đó tản mát ra, cường đại khí cơ.

Kiềm chế mà trầm ngưng.

“Ừm.” La Quan gật đầu, 2 người tới trước điện, một thân ảnh giờ phút này, tự đại điện bước nhanh đi ra.

“Gặp qua không lo sư huynh.” La Quan hành lễ, nhìn đối phương, “Sư huynh thần thái vội vàng, làm sao “

Vô Ưu đạo người nhìn xem La Quan, mặt lộ vẻ tiếu dung, “Tiểu sư đệ, chúc mừng tu vi lớn tiến vào.” Dừng một chút, tiếp tục nói: “Ngoài núi đến mấy vị, có thân phận khách nhân, sư tôn mệnh ta đi nghênh một chút, miễn cho người bên ngoài cảm thấy, ta Bồ Đề sơn vô lễ.”

La Quan gật đầu, “Nếu như thế, sư huynh tự đi là được.”

Vô Ưu đạo người hơi do dự, “Tiểu sư đệ, trong điện người tới phần lớn, từng là bồ đề thuộc hạ cũ, nhưng

ngươi cũng biết, bởi vì lão sư ngủ say, bồ đề phong sơn, một số người mất lòng kính sợ, khó tránh khỏi không hiểu quy củ. Bằng không, ngươi trước chờ một lát, đợi vi huynh đem người an bài thỏa đáng, lại mang ngươi đi vào chung."

La Quan suy nghĩ một chút, "Cũng tốt, như thế liền làm phiền sư huynh."

"Ha ha, ngươi ta ở giữa, sao phải nói những thứ này." Vô Ưu đạo người nhìn về phía Thọ Sơn, "Chiếu cố tốt ngươi Tiểu sư thúc, chia ra đường rẽ, vi sư đi một lát sẽ trở lại."

"Vâng, sư tôn!" Thọ Sơn vội vàng hành lễ, cung tiễn không lo rời đi.

La Quan ngẩng đầu, nhìn lướt qua phía trước đại điện, cứ việc vừa rồi Vô Ưu đạo người, biểu hiện rất bình tĩnh, nhưng đôi mắt ở giữa một tia lãnh ý, đủ để cho thấy tình huống, tuyệt không phải trong miệng hắn hời hợt như vậy.

Bồ đề khôi phục, sơn môn mở lại, những người này đã tới đây, tất nhiên đã biết tình huống, thế mà như thế không rõ ràng là cảm thấy cánh cứng rắn, không sợ bồ đề một mạch, hay là có ẩn tình khác vừa nghĩ đến đây, La Quan tâm thần ở giữa, nhấc lên một chút gợn sóng, một vòng bất an hiện lên.

Đây là tới từ nói linh dự cảnh! Tựa hồ, thế cục cũng không phải là như Thọ Sơn lời nói, là bát phương đến chúc, cộng tôn bồ đề a

Ngay tại một mảnh trầm mặc lúc, trong điện mọi người tựa hồ, cũng phát giác được La Quan đến, đột nhiên có người mở miệng, “Thập Tam thiếu chủ, như là đã đến, vì sao không tiến vào hẳn là, là sợ sao “

Một trận cười vang, có rất nhiều thăm dò, từ trong điện mà đến, không kiêng nể gì cả dò xét, lộ ra hoài nghi, khinh thường, đố kị… Cùng một chút, ẩn tàng rất sâu ác niệm!

“Trong truyền thuyết, lão tổ thứ 13 đồ, vốn cho rằng ra sao cùng nhân vật anh hùng, hôm nay gặp mặt coi là thật thất vọng!”

“Nhát gan vô dũng hạng người, cũng xứng bái tại lão tổ môn hạ còn muốn ta chờ đến đây, chính thức bái kiến, quả thực buồn cười đến cực điểm!”

“Không phải là cái, còn không có dứt sữa búp bê, cần trưởng bối mang theo, mới dám ra gặp người không tiến vào, vậy liền cút!”

Thọ Sơn phẫn nộ trừng lớn mắt, không nghĩ tới những người này, lại như thế làm càn, bọn hắn làm sao dám nhưng sư tôn không tại cái này, lấy sư tổ thân phận, giáo huấn bọn hắn lại quá mất mặt, trong lúc nhất thời lại không có gì ứng đối chi pháp.

“Tiểu sư thúc, ngài đừng nóng giận, bất quá là một đám, mất quy củ, cấp bậc lễ nghĩa hỗn trướng! Cùng sư tôn trở về, ta nhất định chi tiết hồi bẩm, mời sư tôn xuất thủ, hung hăng cho bọn hắn một bài học!”

La Quan lắc đầu, “Khỏi phải.” Hắn nhìn về phía đại điện, “Sư huynh vội vàng, bây giờ trong núi chỉ ta 2 người có thể ra mặt, tổng không tốt một mực không người đãi khách. Đi thôi, ta cũng muốn nhìn xem, đã từng bồ đề thuộc hạ cũ, là có hay không quên đi tôn ti.”

“Tiểu sư thúc!” Thọ Sơn khẩn trương.

Quả nhiên, lại như thế nào xấu bụng, chung quy là người trẻ tuổi, chịu không nổi loại tràng diện này, điện bên trong những người kia, chính là cố ý khích Tiểu sư thúc đi vào. Bọn hắn căn bản, không dám đi ra đại điện, bởi vì kia là sư tổ phân phó, không người dám can đảm vi phạm.

La Quan cười một tiếng, “Yên tâm, trong lòng ta biết rõ.” Dứt lời sải bước, đi hướng đại điện. Tại Bồ Đề sơn, nhà ta lão sư ngay dưới mắt, ta có thể bị các ngươi khi dễ khôi hài!

Mặc kệ những người này, là ra ngoài cái gì mục đích, đối với hắn miệng ra bất kính, La Quan đều tuyệt đối không thể cúi đầu, ẩn nhẫn. Bởi vì hôm nay, hắn là bồ đề thứ 13 đồ, đại biểu không chỉ là mình, càng là Bồ Đề sơn, là lão sư mặt mũi.

Thọ Sơn cắn răng một cái, vội vàng đuổi theo, hắn âm thầm quyết tâm, chờ chút muốn thực sự có người, mưu toan đối Tiểu sư thúc bất lợi, hắn chính là liều chết, cũng muốn hộ Tiểu sư thúc vạn toàn.

Ba ——

Một bước phóng ra, La Quan tiến vào đại điện, sát na vô số ánh mắt, tụ đến.

Liền gặp, trong đại điện này, có ráng mây phun trào, thần quang liễm liễm như gợn sóng dậy sóng. Kia mỗi 1 đạo, bị bao vây ở bên trong thân ảnh, đều phóng thích ra bàng bạc khí cơ, cho dù chỉ quanh quẩn quanh thân 3 thước, chưa từng thật khuếch tán, chỉ liếc nhìn lại, liền làm người trong lòng kinh hãi, thản nhiên sinh ra kính sợ, sợ hãi. Đây là hạ vị giả, đối cường giả đỉnh cao, nguồn gốc từ hồn phách cùng sinh mệnh cấp độ kính sợ!

Bây giờ, từng đạo ánh mắt, hờ hững, lãnh đạm nhìn chăm chú, ở trên cao nhìn xuống, như đầy trời thần chỉ phủ phục, xem vũng bùn ở giữa sâu kiến.

Đế cảnh! Đế cảnh!

Hôm nay, có tư cách nhập Bồ Đề sơn, đi tới tòa đại điện này, đều là đế cảnh. Loại này nhìn chăm chú, giống như là từng tòa đại sơn, đặt ở La Quan trên thân, muốn để hắn kính sợ, run rẩy, cúi đầu, lễ bái!

“Làm càn!” Thọ Sơn giận dữ, một bước tiến lên, muốn giúp Tiểu sư thúc ngăn cản. Nhưng sau một khắc, “Bành” một tiếng vang trầm, hắn thân ảnh bị đẩy lui, trở lại ngoài điện.

“Thọ Sơn, hôm nay là chúng ta, bái kiến Thập Tam thiếu chủ kỳ hạn, bằng ngươi còn chưa xứng, đứng tại bên cạnh thân.” Một tên hoa phục, đế quan lão giả, lạnh lùng

mở miệng.

“Không sai! Thọ Sơn, ngươi không nên quên, thân phận của mình, làm đi quá giới hạn cử chỉ.” Lại có người, cười lạnh mở miệng.

Thọ Sơn giận dữ, “Là các ngươi, quên thân phận của mình! Nhà ta Tiểu sư thúc, như thụ nửa điểm tổn thương, ngươi toàn bộ chịu tội khó thoát!”

Đế quan lão giả mặt không biểu tình, “A! Nếu chỉ nhân, thấy ta cùng một mặt, liền thụ tổn thương… Thập Tam thiếu chủ không khỏi, cũng quá hơi yếu một chút, không phải sao “

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

“Nói không sai.” La Quan mỉm cười, không quay đầu lại khoát tay, “Thọ Sơn, ngươi lại chờ ở bên ngoài, ta cũng rất muốn biết, đã từng bồ đề thuộc hạ cũ, hôm nay phải chăng còn nhận ra chủ nhân.” Đã không nể mặt mũi, kia còn lưu cái rắm mặt mũi!

Trong đại điện, không ít người sắc mặt biến hóa, nhìn về phía La Quan ánh mắt, cũng lộ ra kinh ngạc, chần chờ. Đại Đạo cảnh… Ngay cả bỉ ngạn, đều chưa từng chạm đến, loại tồn tại này, đối một đám đế cảnh mà nói, ngay cả sâu kiến cũng không bằng.

Nhưng La Quan bây giờ, toàn thân trên dưới lại lộ ra, một phần bình tĩnh lỏng cảm giác, như không cảm giác được nửa điểm áp chế, cũng căn bản không có đem bọn

hắn để ở trong mắt. Cứ việc không muốn thừa nhận, trong lòng lại nhịn không được cảm khái —— quả nhiên không hổ là, bồ đề đệ tử!

Đế quan lão giả nhíu mày, hắn đột nhiên đứng dậy, từ ráng mây bên trong mà đến, khom người cúi đầu, “Thuộc hạ thượng cấp hoàng triều chi chủ, bái kiến Thập Tam thiếu chủ!”

Đế cảnh cúi đầu, há lại tuỳ tiện liền có thể tiếp nhận mệnh cách không đủ, cảnh giới không đủ, sợ là cái này thi lễ phía dưới, liền muốn miệng mũi phun máu, kêu rên tại chỗ. Nói là bái kiến, kì thực là lãnh khốc quát hỏi —— bằng ngươi, cũng xứng vì bồ đề đệ tử cũng xứng để ta chờ đợi ở chỗ này, cung kính bái kiến !

Ác ý tràn đầy!

Mà cái này, chỉ là 1 cái bắt đầu, rất nhanh ráng mây bên trong, lại có mấy đạo thân ảnh đi ra khỏi.

“Đại thành hoàng triều chi chủ, bái kiến Thập Tam thiếu chủ!”

“Trường Thanh trưởng thượng tổ, bái kiến Thập Tam thiếu chủ!”

“Tây thà vũ trụ hải Thần chủ, bái kiến Thập Tam thiếu chủ!”

Mỗi 1 người cong xuống, liền có vô hình khí cơ, phô thiên cái địa trấn xuống. Mà lại, còn không thể nói là, bọn hắn lòng mang ý đồ xấu, tùy ý xuất thủ. Đây chỉ là,

đế cảnh cúi đầu, khí cơ, mệnh số dẫn dắt phía dưới, tự nhiên hình thành triều tịch mãnh liệt.

Bồ Đề sơn, thứ Thập Tam thiếu chủ, như vậy cao vị là tuỳ tiện, chính là ngồi vững vàng tự thân mệnh cách không đủ, mệnh số bất ổn, sợ là liên tiếp mấy bái phía dưới, không chết cũng muốn ném đi nửa cái mạng. Đến lúc đó, cái gọi là Thập Tam thiếu chủ, cũng liền thành trò cười, mà bồ đề bởi vậy trở về, mở lại sơn môn… Cũng đem cùng nhau, đem biến thành trò cười.

La Quan có thể cảm nhận được, 4 phương 8 hướng hội tụ, mãnh liệt mà tới lực lượng kinh khủng, như nộ hải bên trong một chiếc thuyền nhỏ, tùy thời đều tương khuynh che.

4 phương ánh mắt, băng lãnh, hờ hững, nhìn trộm dò xét bên trong, tuy có mấy điểm chần chờ, nhưng càng nhiều hơn chính là khinh thường cùng ác niệm. Những người này, quả nhiên thật to gan, tại Bồ Đề sơn bên trong liền dám, không kiêng nể gì như thế. Quả nhiên, bồ đề mở lại sơn môn, tuyệt không phải tuỳ tiện sự tình, nhất định là có người không hi vọng, thấy cảnh này.

Một hít một thở, La Quan mặc niệm, “Ta thân tâm ta, đều là tự tại.”

Oanh ——

Trong cơ thể hắn, một vòng khủng bố khí cơ, giáng lâm!

Đây là, đại tự tại.

Chương 1371 : Diệt nó quốc gia hủy nó miếu thờ

Đây là La Quan duy nhất, không cách nào nắm giữ hình thái, nhưng chính vì vậy, xen vào tụ, tán ở giữa, sẽ không dẫn phát quá lớn động tĩnh.

Nhưng tại trong điện trong mắt mọi người, La Quan quanh thân khí tượng, sát na cất cao vô số, như vừa sải bước Thiên môn, trở thành ngao du cửu thiên bên trên, không thể dòm nhìn kinh khủng tồn tại.

Nhất cử nhất động thần uy khó lường, đôi mắt chỗ sâu, tối nghĩa thần quang lưu chuyển, mỗi một vòng chảy xuôi, đều làm lòng người thần run rẩy.

Vô số con mắt trợn tròn, mặt mũi tràn đầy chấn kinh, không thể tưởng tượng nổi!

Cái này… Đây là…

La Quan lại không cho, bọn hắn thời gian phản ứng, một bước đạp xuống, “Thượng cấp hoàng triều Thần hoàng đế cảnh cường giả đích xác lợi hại.”

“Nhưng nơi đây là Bồ Đề sơn, ta là bồ đề 13 đồ, hẳn là liền chỉ đủ, để ngươi khom người cúi đầu cái này lễ, quá nhẹ.”

Bành ——

Thượng cấp Thần hoàng thân thể cứng đờ, trùng điệp quỳ rơi, đến từ đỉnh đầu ánh mắt, như vượt qua vô tận thời gian, từ không biết giáng lâm.

Khủng bố, cường đại, không dung chống lại!

‘Phản kháng, sẽ chết!’

Đại điện bên trong, mọi người biểu lộ, lập tức cứng ở trên mặt, cái kia bên trong nghĩ đến thế cục, lại lại đột nhiên nghịch chuyển. Thượng cấp Thần hoàng hắn, quỳ!

“Ngươi cùng còn không hành lễ, đang chờ cái gì” La Quan mở miệng, bình tĩnh thanh âm, tại mấy người vang lên bên tai.

Đại thành Thần hoàng, Trường Thanh lão tổ, tây ninh thần chủ 3 người, sắc mặt đại biến, bọn hắn rốt cuộc minh bạch, thượng cấp Thần hoàng vì sao, như thế mất mặt xấu hổ.

Một câu, liền bị bị hù run chân, quỳ xuống.

Khủng bố! Đại khủng bố!

Vị này Thập Tam thiếu chủ, chỉ sợ là 1 tôn, cổ lão, tồn tại đáng sợ luân hồi chi thân, nhất niệm liền có thể cấu kết cổ kim, giáng lâm ngập trời uy áp.

Phù phù ——

Phù phù ——

Phù phù ——

3 người bỗng nhiên quỳ xuống, chôn thật sâu thủ, “Bái kiến Thập Tam thiếu chủ, mời thiếu chủ, tha thứ ta cùng trước đó, mạo phạm chi tội!”

Cầu xin tha thứ.

4 tôn đế cảnh, dăm ba câu ở giữa, bị dọa đến run lẩy bẩy, quỳ xuống đất cầu xin tha thứ. Giờ khắc này trong điện mọi người, cùng nhau hít một hơi lãnh khí, trong lòng kinh hãi vạn điểm.

Đây mới là bồ đề đệ tử, chân chính cấp độ sao ! Đại Đạo cảnh kia bất quá, chỉ là tầng 1 biểu tượng, bọn hắn tất cả mọi người, đều bị lừa! Như vậy Bồ Đề sơn, đúng như trong truyền thuyết, là cường nỗ chi kết thúc đại kiếp khó trốn hay là nói, có khác chân tướng

Mồ hôi lạnh nháy mắt toát ra, lít nha lít nhít tầng 1, ướt nhẹp trên thân mọi người trường bào.

La Quan cất bước hướng về phía trước, ngữ khí hờ hững, “Các ngươi, cản trở đường của ta.” Một câu, quỳ xuống đất 4 người vội vàng xê dịch về 2 bên.

Hắn nhìn không chớp mắt, nhanh chân đi tới trong điện chủ vị, quay người ngồi xuống, đôi mắt thâm trầm như vực sâu, đảo qua phía dưới trái phải, “Chư vị, giờ phút này không bái chủ nhân, còn tại chờ cái gì “

Phần phật ——

Đảo mắt, đại điện bên trong, lít nha lít nhít quỳ đầy một chỗ, “Chúng ta, bái kiến Thập Tam thiếu chủ!”

Ngoài điện, Thọ Sơn há to mồm, ngơ ngác nhìn xem một màn này, hắn vừa rồi đều đã nghĩ kỹ, như thế cục coi là thật mất khống chế, đừng quản mất mặt hay không, trực tiếp hô sư tôn giáng lâm, trấn áp thế cục. Mà hắn, trước đó, coi như liều đầu nửa cái mạng, cũng được bảo vệ Tiểu sư thúc bình yên vô sự.

Nhưng kết quả, thời gian trong nháy mắt, hết thảy đều biến! Tiểu sư thúc, như trước vẫn là Tiểu sư thúc, hắn kia một thân Đại Đạo cảnh khí tức, tại đế cảnh cảm giác bên trong, căn bản không chỗ che thân, nhưng quanh thân khí tượng lại phù diêu trùng thiên, hoành ép vũ trụ tinh biển!

Kia là một phần, không thể tưởng tượng nổi cường đại, khoảng cách gần cảm giác dưới, Thọ Sơn thậm chí sinh ra, cái nào đó đại bất kính suy nghĩ —— liền ngay cả tổ sư đại nhân, thậm chí đều chưa từng cho Thọ Sơn loại này, gần như hoành ép tinh biển, vô địch tại thế cảm giác.

Nhìn xem đại điện bên trong, chúng đế cảnh phủ phục, quỳ xuống đất, Tiểu sư thúc tại Thọ Sơn trong lòng, đơn bạc, yếu ớt hình tượng, đột nhiên trở nên vĩ ngạn bắt đầu! Quả nhiên không hổ là bị tổ sư thu làm, quan môn đệ tử Tiểu sư thúc, là bồ đề một mạch mở lại sơn môn, khí vận chi mấu chốt.

Tiểu sư thúc hắn, không phải người thường a!

Bắt đầu dùng đại tự tại, uy áp cả điện đế cảnh, La Quan đã xuất tận danh tiếng, nhưng cái này lại còn chưa đủ, như mạo phạm bồ đề người, chỉ là dập đầu xin lỗi, liền có thể nhẹ nhàng bỏ qua, đâu còn có thưởng phạt phân minh mà nói lại như thế nào làm bọn hắn, trong lòng còn có kính sợ.

La Quan ngón tay gõ nhẹ thành ghế, ánh mắt lưu chuyển một vòng, lại rơi vào thượng cấp Thần hoàng trên thân, hắn hình như có cảm giác, thân thể bỗng dưng cứng đờ.

“Thượng cấp Thần hoàng cử chỉ vô dáng, bất kính bồ đề, chính là đại tội! Hôm nay, ta thay thầy tôn xử trí, tước nó bồ đề thuộc hạ cũ thân phận, lập tức khu trục! Đại thành Thần hoàng, Trường Thanh lão tổ, tây ninh thần chủ, từ ngươi 3 người xuất thủ, có thể bắt được.”

“Ngoài ra, lấy bồ đề chi mệnh, triệu thượng cấp hoàng triều xung quanh thuộc hạ cũ, diệt nó quốc gia hủy nó miếu thờ, văn tự, không tồn tại ở thế gian!”

Muốn xuất thủ, liền nặng tay, 1 cái có đế cảnh tọa trấn hoàng triều, ra sao cùng bao la, mênh mông, phóng nhãn vũ trụ cũng thuộc cỡ lớn thế lực.

Nhưng hôm nay, lại bị một lời mà quyết, như vậy tuyệt diệt!

“Không!” Thượng cấp Thần hoàng bỗng nhiên ngẩng đầu, một mặt hoảng sợ, phẫn nộ, “Ta chỉ bất quá, đối ngươi có chút bất kính mà thôi, há có thể như vậy luận tội ta không phục!”

Đại thành Thần hoàng, dài mời lão tổ, tây ninh thần chủ 3 người, cũng kinh nghi bất định.

La Quan cười lạnh, “Ừm làm sao, vừa bái qua chủ nhân, lời ta nói liền không nghe hoặc là, các ngươi cũng trong lòng còn có dị niệm, nghĩ rơi vào cùng thượng cấp hoàng triều, kết quả giống nhau “

3 người sắc mặt đại biến.

“Thượng cấp Thần hoàng, ngươi hoạch tội bồ đề, thúc thủ chịu trói đi!” Đại thành Thần hoàng cái thứ 1 tỏ thái độ, đáy mắt hiện lên nóng bỏng.

Thượng cấp, đại thành 2 đại hoàng triều, tại trong vũ trụ giáp giới, quen có một chút ma sát, chỉ là lẫn nhau thực lực sai biệt không lớn, lúc này mới riêng phần mình ẩn nhẫn. Nhưng hôm nay, Bồ Đề sơn xuất thủ, trấn áp thượng cấp Thần hoàng, đại thành hoàng triều dễ như trở bàn tay, liền có thể đem nó đánh tan, trấn áp! Dù là, sẽ có những người khác kiếm một chén canh, cũng tất nhiên có thể thu hoạch được, phong phú nhất thu hoạch.

Về phần lúc trước, một ít âm thầm ước định… Hừ! Tử đạo hữu bất tử bần đạo, dưới mắt thế cục, ai đầu sắt ai muốn chết.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Trường Thanh lão tổ, tây ninh thần chủ, cũng trầm giọng nói: “Thuộc hạ lĩnh mệnh! Thượng cấp Thần hoàng,

đừng làm vô vị giãy dụa, cho mình lưu phần thể diện.”

“Không! Ta muốn gặp mặt lão tổ, lên án ngươi chi hành kính!” Thượng cấp Thần hoàng gào thét, “La Quan, ngươi tự tiện làm chủ, hãm hại bồ đề thuộc hạ cũ, rắp tâm ở đâu “

Oanh ——

Hắn đột nhiên xuất thủ, đẩy lui bên người 3 người, phóng tới La Quan.

“Thập Tam thiếu chủ cẩn thận!”

“Thiếu chủ!”

Mấy người rống to.

La Quan đáy mắt hiện lên một tia lãnh ý, thật đúng là “Trùng hợp”, 3 vị đế cảnh không có chút nào phòng bị, lại bị thượng cấp Thần hoàng tránh thoát.

Mắt thấy, đối phương bộ mặt dữ tợn vọt tới, trên mặt hắn lại một mảnh yên tĩnh.

Sau một khắc ——

“Hừ! Phản chủ, phản nghịch hạng người, khi chết!”

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, thượng cấp Thần hoàng bị trực tiếp giẫm tại dưới chân, mặt đất vỡ nát, nổ tung. Vô Ưu

đạo người một bộ áo bào tím, khuấy động, mãnh liệt, đôi mắt sắc bén tựa như điện, nhìn quanh 4 phương.

Dưới chân, thượng cấp Thần hoàng còn tại giãy dụa, nhưng hắn miệng mũi thất khiếu, máu tươi mãnh liệt mà ra. Càng kinh khủng chính là, có đáng sợ lực lượng, cưỡng ép đánh vào trong đó, chôn vùi nó hồn phách, xoá bỏ nó chân linh.

Cuối cùng, thân thể đình chỉ run rẩy, bị mất mạng tại chỗ!

1 tôn Đại đế, chấp chưởng bao la cương vực Thần hoàng, như vậy đột tử.

Vô Ưu đạo nhân chi hung diễm, cường đại, mọi người kinh hãi, hãi nhiên!

La Quan đứng dậy, “Bái kiến không lo sư huynh, đa tạ sư huynh xuất thủ, nếu không tiểu đệ sợ là, muốn bị ép rất chật vật.”

“Ha ha ha!” Không lo cười to, “Tiểu sư đệ khiêm tốn, vi huynh chỉ là sợ ngươi xuất thủ, đem toà này ngày mai, dùng để đãi khách đại điện cho hủy, lúc này mới bao biện làm thay, mong rằng tiểu sư đệ không thấy lạ mới là.”

Vừa đến một lần, sư huynh đệ 2 người, lại tung xuống mảng lớn mê vụ, mọi người kinh hãi.

“Đại thành hoàng triều, Trường Thanh tông, tây thà vũ trụ hải, xuống làm lần cùng phụ thuộc, hủy diệt thượng

cấp hoàng triều sự tình, ngươi đợi không được nhúng tay!" Vô Ưu đạo người giải quyết dứt khoát, trực tiếp hàng phạt, "Các ngươi, nhưng có ý kiến "

Nhìn xem trên mặt đất, còn chưa nguội thấu thượng cấp Thần hoàng thi thể, quỷ tài dám có ý kiến, 3 người vội vàng khom người trong lòng kêu khổ. Nhưng ai gọi, vừa rồi bọn hắn "Sơ sẩy" "Chủ quan" nữa nha có thể có cái này kết quả xử lý, đã là mời thiên chi hạnh.

Vô Ưu đạo người phất tay áo, "Nhà ta tiểu sư đệ, các ngươi đã thấy qua, lui ra đi! Ngày mai, lão sư đem tự mình giáng lâm, mở ra Bồ Đề sơn cửa, nếu có dám can đảm thất lễ người, tội nặng gấp 10 lần!"

"Vâng, ta cùng lĩnh mệnh!"

Mọi người thối lui, đại điện mặt đất tự hành chữa trị, đem thượng cấp Thần hoàng thi thể, kéo vào sâu trong lòng đất.

Vô Ưu đạo người quay người, nhìn về phía La Quan, "Tiểu sư đệ, ngươi vừa rồi thật đúng là, cho vi huynh thật lớn một kinh hỉ."

La Quan lắc đầu, "Nếu không phải phát giác được, sư huynh ngươi đã trở về, ta nào dám hùng hổ dọa người, phán 1 hoàng triều tử hình."

Nói khom người, "Đa tạ đại sư huynh!" Vô Ưu đạo người tới lui vội vàng, tất nhiên là không yên lòng hắn, phần này quan tâm hắn phải nhờ ơn.

“Ha ha! Tiểu sư đệ, ngươi ta người một nhà, sao phải nói những thứ này.” Vô Ưu đạo người cười cười, nhưng đôi mắt chỗ sâu, lại lộ ra lãnh ý, “Ngày mai Bồ Đề sơn mở lại, chỉ sợ sẽ không quá bình, tiểu sư đệ nhất thiết phải coi chừng.”

La Quan nghĩ nghĩ, “Tựa như hôm nay “

“A, bọn hắn bất quá là một chút, bị đẩy ra thử quân cờ.” Vô Ưu đạo người ngẩng đầu, “Chân chính đại gia hỏa, còn không có hiện thân… Lần này, chỉ sợ sẽ rất náo nhiệt!”

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1372 : Lúc chi nhất tộc

Phía sau núi, chỗ ở.

La Quan mặt lộ vẻ trầm ngâm, lúc trước hắn đã cảm thấy kỳ quái, không lo vội vàng rời đi, tái bút lúc chạy về, thấy thế nào đều giống như… Cố ý gây nên bồ đề tựa hồ, là muốn cho hắn một thân một mình, đi đối mặt trong điện khảo nghiệm, mà trong điện những người kia, trừ thượng cấp Thần hoàng bên ngoài, đối với hắn lòng mang ác niệm, cũng không tại số ít.

Càng nghĩ, La Quan cảm thấy mình, giống như là 1 cái mồi, bị cố ý đặt ở rõ ràng chỗ, mục đích là cái gì đây không phải là vì, Vô Ưu đạo nhân khẩu bên trong, nâng lên những cái kia “Đại gia hỏa” luôn cảm thấy, bồ đề trong bóng tối lập mưu cái gì.

Suy tư liên tục, không có thu hoạch gì, La Quan lắc đầu , ấn xuống tâm tư. Mặc kệ, lại bất luận bồ đề bố cục vì sao, ngày mai mở lại sơn môn, gợn sóng cuồn cuộn cũng được, nhẹ nhàng cũng tốt, đều cùng hắn không có quan hệ gì. Hắn muốn làm, chính là đứng tại sau lưng lão sư, phất cờ hò reo. Khục… Có vẻ như trừ điểm này bên ngoài, hắn cũng làm không là cái gì.

Tu luyện đi! Đại tự tại khí tức có thể dọa người, nhưng cũng chỉ có thể dọa người, nếu không phải không lo cứu tràng, đế cảnh phản công dưới hắn chính là cặn bã. Như ngày khác, ta cũng trở thành đế cảnh… Chậc chậc, tư vị

kia, ngẫm lại đều cảm thấy đẹp.

Tĩnh thần thủ niệm, trước mắt “Tinh hà” hiển hiện, nó rộng rãi to lớn, vượt ngang vô tận hư vô, cũng chạm đến một loại nào đó cực hạn. Nhưng lại cứ, lại không thể tìm tới, hạ xuống kia một điểm, La Quan sinh ra một tia minh ngộ, khi “Tinh hà” rơi xuống, chính là hắn phá cảnh đại đạo, đến bỉ ngạn lúc. Nhưng thuộc về hắn bỉ ngạn, kia không biết một điểm, lại không có đầu mối.

Bồ Đề sơn đỉnh, chống trời lục ấm phía dưới.

Vô Ưu đạo người cung kính hành lễ, “Lão sư, tiểu sư đệ biểu hiện, so ta trong dự đoán, muốn tốt quá nhiều! Trong cơ thể hắn cái kia đạo khí tức, tựa hồ… Khục… Tựa hồ liền ngay cả ngài, đều chưa từng chạm đến, lão sư ngài có phải không, có thể vì đệ tử giải hoặc “

Lục ấm trầm mặc, mấy hơi sau thản nhiên nói: “Lão phu thu quan môn đệ tử, há lại hạng người tầm thường không lo, một ít chuyện, không phải ngươi bây giờ có thể chạm đến, cũng không cần hỏi lại.” Nói xong, hắn bất động thanh sắc nói sang chuyện khác, “Ngày mai sự tình, nhưng an bài thỏa đáng “

Hỏi một chút hỏi!

Hỏi cái gì hỏi

Thật sự cho rằng hắn sống được lâu, liền biết tất cả mọi chuyện ! La Quan kia tiểu tử, quả thực không thể tưởng tượng nổi, mỗi khi cảm thấy không sai biệt lắm đem hắn thấy rõ lúc, lại đột nhiên ra ngoài ý định.

Không lo không làm hắn nghĩ, cung kính nói: “Đã Tôn lão sư phân phó, bố trí tốt.” Trên mặt hắn, lộ ra một tia chần chờ, “Nhưng ta cảm thấy, lấy tiểu sư đệ thông minh, chỉ sợ đã phát giác được cái gì, chuyện hôm nay không khỏi có chút tận lực.”

Bồ đề nói: “Không sao, tóm lại là vì tốt cho hắn, tiểu tử này không phải không biết tốt xấu người, sẽ không để ý điểm này.”

Không lo gật đầu, nhìn về phía lục ấm, “Lão sư, ngài chân quyết định nhất định phải làm như vậy “

“Ừm, bây giờ còn không phải, vi sư trở về kỳ hạn. Nhân cơ hội này, trước thu chút lợi tức, lại phật thân tiêu sái mà đi, mới là chính xác.”

“Tốt a, hết thảy nghe ngài.” Không lo trên mặt, có một tia bất đắc dĩ, cuối cùng bình tĩnh lại.

Vốn là niềm vui ngoài ý muốn, đã lão sư nói, còn không phải thời điểm, vậy liền lại vân vân. Dù sao, bọn hắn đã cùng rất nhiều năm, mà lại bây giờ tiểu sư đệ đã quy vị, lần tiếp theo Bồ Đề sơn, đem chân chính giáng lâm, uy áp vũ trụ 4 phương!

Như phát giác được, không lo mấy điểm tinh thần sa sút, bồ đề nói: “Ngươi cũng sống rất nhiều năm, còn nhìn không thấu điểm này sao chìm chìm nổi nổi, thì có ích lợi gì cười đến cuối cùng, mới thật sự là người thắng. Đi thôi, nghênh bọn hắn tiến đến, lưới đã tấm tốt, đừng dọa chạy bọn hắn.”

“Vâng, lão sư!” Không lo cung kính hành lễ, quay người bước nhanh mà rời đi.

Lục ấm phía dưới bình tĩnh lại, hồi lâu sau mới vang lên, khẽ than thở một tiếng, “Lão phu cũng muốn sớm một chút… Nhưng mệnh số xen lẫn, thực tế thấy không rõ a. Vậy cũng chỉ có thể các loại, cùng hỗn độn sơ rốt cuộc, nhìn thấy mấy điểm ánh rạng đông lúc, mới có thể thuận thế quy vị.”

Bồ đề nhất niệm, nhất niệm bồ đề, nhưng cái này nhất niệm, có vạn quân nặng, hắn nhất định phải cẩn thận lại cẩn thận, tuyệt đối không cho phép xuất hiện nửa điểm ngoài ý muốn!

…

Bồ Đề sơn bên ngoài, thời gian trường hà đi vòng, kích thích một mảnh gợn sóng, hình thành chấn động chi địa, cũng có thể che đậy muôn vàn, ngăn cách nhìn trộm.

Giờ phút này, 1 cái bằng đá đại điện chính lơ lửng trong đó, nó nhan sắc tái nhợt, như kinh lịch vô tận tuế nguyệt tẩy lễ, phát ra vô tận tang thương.

Trong điện, mười mấy đạo thân ảnh tề tụ, không người mở miệng, không khí ngột ngạt.

Rốt cục bình tĩnh bị đánh vỡ, 1 người trong đó ngẩng đầu, lộ ra khô quắt gương mặt, giống như là 1 khối xoắn xuýt cùng một chỗ cây sẹo, “Chư vị, ngươi ta lạc tử, thất bại. Bồ đề đệ tử cũng không phải là như biết bên trong,

chỉ là 1 con kiến hôi tiểu bối, hắn lai lịch khó lường, không tầm thường người.”

“Hừ!” Có người cười lạnh một tiếng, ngữ khí bất thiện, “Ta đối đây, vốn cũng không đồng ý! Bồ đề là nhân vật bậc nào ngươi ta dù hận thấu xương, nhưng cũng không thể không thừa nhận, kia là đã từng đạp lâm, vũ trụ chí cao tồn tại 1 trong. Hắn chọn trúng đệ tử, lại liên quan đến tự thân mệnh số, nhân quả, há lại sẽ là bình thường “

Người thứ 3 thản nhiên nói: “Tốt! Bây giờ nói những này, lại có ý nghĩa gì cơ hội đã bỏ lỡ, ngươi ta nên làm là nghĩ cách bổ cứu.”

Trước hết nhất đánh vỡ bình tĩnh khô quắt gương mặt, nghe vậy gật đầu, “Đúng là như thế, chư vị có đề nghị gì, chi bằng mở miệng.”

“Không dễ làm a! La Quan kẻ này, trốn ở Bồ Đề sơn bên trong, thụ bồ đề che chở, ngươi ta dù có ngàn vạn loại thủ đoạn, cũng thi triển không ra. Ai… Nếu sớm biết như thế, không bằng ngay từ đầu, liền mệnh những con cờ kia vạch mặt, hoặc còn có cơ hội.” Trong giọng nói, lộ ra mấy điểm bất mãn.

Muốn động thủ liền động thủ, đều đã đi ra 1 bước này, còn nắm một nửa, thực tế là không lanh lẹ! Nếu không, thế cục làm sao đến mức, từ ngay từ đầu liền lâm vào bị động.

Mọi người lại lần nữa trầm mặc, có một ít khó xử, lại có mấy điểm tức giận, nhưng sự thật ngay tại dưới mắt, trải

qua chuyện này bọn hắn đã vững tin, bồ đề thứ 13 đồ, đích xác liên quan đến bồ đề mệnh số, chỉ cần tiêu diệt đi, tất có thể phá bồ đề mệnh cách, thì ngày mai sự tình, còn chưa động thủ liền đã trước thắng một nửa.

Chỉ là, làm như thế nào động thủ xông vào Bồ Đề sơn quên đi thôi! Bọn hắn phải có can đảm này, cũng sẽ không co đầu rút cổ ở đây.

Hận nó bất tử, nhưng lại không dám trực tiếp động thủ… Nói chính là bọn hắn. Đương nhiên, cũng không trách cái này cả điện người, do dự không chừng, thực tế là năm đó, bị bồ đề lão tổ giết quá ác, kia cũng là đẫm máu giáo huấn, ai không run như cầy sấy

Đúng lúc này, đại điện bên trong, đột nhiên vang lên một thanh âm, “Chư vị yên tâm, nhằm vào bồ đề thứ 13 đồ, chúng ta đã sớm chuẩn bị, hắn không sống tới ngày mai, bồ đề mệnh cách tất nát.”

Bình tĩnh, hờ hững, lại lộ ra mấy điểm xa cách, mơ hồ, tại trong đại điện quanh quẩn, lại như đến từ không biết xa xôi bên ngoài.

Bằng đá đại điện bên ngoài, thời gian trường hà đi vòng, chỗ kích thích gợn sóng, giờ phút này kịch liệt khuấy động, hình như có mặt khác một cỗ, can thiệp, chưởng khống thời gian ý chí, lặng yên giáng lâm.

Lúc chi nhất tộc!

Trong điện mọi người mừng rỡ, “Không biết hôm nay, đến chính là vị kia lúc tộc đạo hữu có quý tộc xuất thủ,

Bồ Đề sơn nhất định chết!”

Thời gian gợn sóng bên trong, một bóng người hiển hiện, hư huyễn bất định, “Lúc tộc trần nguyệt, gặp qua các vị.”

Trong điện, mọi người vội vàng đứng dậy, “Bái kiến trần nguyệt đạo hữu.”

Có 1 người, chần chờ mở miệng, “Không biết trần nguyệt đạo hữu, sẽ lấy loại thủ đoạn nào, giết chết La Quan cái này… Không phải ta lòng mang chất vấn, thực tế việc này liên lụy cực lớn, nếu có thể phá bồ đề mệnh cách, thì ngày mai một trận chiến, ta cùng lại tránh lo âu về sau.”

Mọi người nhìn lại, đôi mắt sáng rực.

Lúc tộc cường đại, khủng bố, không thể nghi ngờ, nhưng cái này bên trong là Bồ Đề sơn, bằng không bọn hắn muốn giết người, dễ như trở bàn tay!

Thời gian gợn sóng ở giữa, trần nguyệt thoảng qua trầm mặc, nói khẽ: “Lần này, Mộng tộc sẽ ra tay.”

Hoa ——

Đại điện bên trong, mọi người xôn xao, mặt lộ vẻ giật mình.

“Mộng tộc!”

Trong truyền thuyết, lấy mộng cảnh vì tư lương, chỗ ở,

không thể tìm kiếm không thể bắt giữ, là giữa thiên địa, thần bí nhất khó lường tồn tại 1 trong.

Nó tộc đàn vượt ngang cổ kim, không nhìn thời gian trường hà tẩy lễ, vạn thế vĩnh tồn.

“Không hổ là, lúc chi nhất tộc, có thể mời được, trong truyền thuyết Mộng tộc!”

“Hắc! Bồ đề lợi hại hơn nữa, lại như thế nào có thể, ngăn cản Mộng tộc xâm nhập La Quan hôm nay hẳn phải chết!”

“Đợi kẻ này mất mạng, hỏng bồ đề mệnh cách, ngươi ta ngày mai liên thủ, thế muốn đem cái này Bồ Đề sơn, nghiền nát thành bột mịn!”

Mọi người hưng phấn gầm nhẹ, sát khí đằng đằng.

Ầm ầm ——

Khí tức khủng bố xông ra đại điện, khuấy động thời gian gợn sóng, lại bị lau đi, che giấu. Trần nguyệt đáy mắt, hiện lên một tia khinh thường, chợt bình tĩnh lại, “Lúc tộc, mời ngài xuất thủ.”

“Chỉ lần này một lần.”

Nhàn nhạt, rất nhỏ lại thanh âm bình tĩnh, ở bên tai vang lên, chợt biến mất.

Mà trước đó, dù là thân là lúc chi nhất tộc, ưu tú nhất hậu bối 1 trong, lại mảy may không có phát giác được,

sự tồn tại của đối phương.

Trần nguyệt trong lòng hơi rét, chợt lộ ra vẻ mỉm cười.

Thật không hổ là, trong truyền thuyết Mộng tộc a!

Bất quá dạng này đến, mới có thể bảo đảm hôm nay, vạn vô nhất thất.

Bồ đề…

Khinh nhờn thời gian người, cuối cùng rồi sẽ hủy diệt!

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1373 : Ta vì trong mộng đế cảnh

Hoảng hốt ở giữa, như trong chốc lát thời gian chảy xiết, giây lát không biết tuế nguyệt.

La Quan mở mắt ra, cảm thụ được thể nội, kinh thiên động địa lực lượng kinh khủng, chảy xiết ở giữa oanh minh mênh mông, như khôn cùng biển.

Hắn mờ mịt một cái chớp mắt, thốt ra, “Đế cảnh! Ta cuối cùng thành đế cảnh! Ha ha ha, tốt, thật sự là quá tốt!”

Giờ phút này, La Quan trong đầu, vô số ký ức hiện lên, từ Bồ Đề sơn thuận lợi khởi động lại về sau, hắn lấy Thập Tam đệ tử thân phận, thụ vạn chúng kính ngưỡng. Cũng thuận lợi cầm tới, quý càng chí bảo lam quang, sau đó một đường đột phá cảnh giới, tuy có rất nhiều hung hiểm, cuối cùng được thường mong muốn.

Đế cảnh!

Vũ trụ chi đỉnh, chí cường cấp độ, nhất niệm nhưng cảm giác vũ trụ pháp tắc, một bước nhưng càng tinh biển mênh mông. Giờ khắc này, La Quan hăng hái, chỉ cảm thấy vũ trụ bao la, đều có thể đi phải.

“Ha ha ha ha!” Hắn cất tiếng cười to, cuồn cuộn tiếng gầm, dẫn động tinh chấn động dưới biển đãng, chính là kia sáng rực lấp lánh tinh thần, đều muốn cúi đầu.

Bá ——

Một bước đạp xuống, thân ảnh sát na biến mất, vũ trụ tinh biển giẫm tại dưới chân, 1 bước này chính là ngàn tỉ xa. Xem vũ trụ rộng lớn, quan sát phía dưới, đều làm kiến hôi, loại này cảm giác vô cùng cường đại, khiến La Quan nhịn không được trầm mê.

Không biết đi quá nhiều xa, lại một bước đạp xuống lúc, La Quan ngẩng đầu nhìn lại, liền thấy phía trước vũ trụ tinh trong biển, lại có đại yêu nuốt tinh!

Kia đại yêu, vì phi cầm loài chim, toàn thân lông vũ đen nhánh, giờ phút này thi triển Yêu thần pháp tướng, 2 cánh triển khai gần như đem trọn khỏa tinh thần cuốn vào.

Giờ phút này pháp tướng há miệng, khủng bố thôn phệ lực lượng, đang điên cuồng cướp đoạt, viên này tu chân tinh bên trên hết thảy —— linh khí trùng thiên, xoay quanh như gió lốc, chui vào đại yêu trong bụng, sơn hà nổ tung, thành trì vỡ nát, nhưng nghe vô số sinh linh kêu khóc, gào thét.

Có tu sĩ, trong tiếng gầm rống tức giận phóng lên tận trời, lại tại sau một khắc, bị khủng bố yêu lực trực tiếp nghiền nát, biến thành cốt nhục bột mịn.

Đúng lúc này, một tiếng khẽ kêu vang lên, “Nghiệt chướng! An dám đồ ta trấn thủ tinh thần, gây họa tới vô tội!” 1 đạo cầu vồng, tự học thật tinh nội bộ xông ra, sát na xâm nhập vũ trụ, cùng nuốt tinh đại yêu chém giết.

Tóc đen, ngân giáp, dung mạo khuynh thành, nữ tử này đúng là La Quan, chưa bao giờ thấy qua tuyệt sắc, chỉ cảm thấy nàng toàn thân cao thấp, vô một chỗ không hoàn mỹ, chỉ một chút rơi xuống lại tâm thần chấn động, ngắn ngủi trống không.

Đột nhiên, một tiếng vang thật lớn, ngân giáp nữ tu bị đánh bay, nàng phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt trắng bệch. Nuốt tinh đại yêu lệ khiếu, Yêu thần pháp tướng mở cái miệng rộng, liền muốn đưa nàng hút vào, thôn phệ!

“Nghiệt chướng!” La Quan quát lớn, hắn không biết tự thân, ở đâu ra trùng thiên lửa giận, giờ phút này chỉ là một cái suy nghĩ, ai cũng không thể động nữ tử này nửa điểm. Chỉ là đại yêu, dù có nuốt tinh chi năng, lại như thế nào đế cảnh phía dưới, đều là sâu kiến!

Oanh ——

Một bước đạp xuống, vũ trụ kịch liệt chấn động, đế cảnh uy áp quét ngang, nuốt tinh đại yêu hét lên một tiếng, mặt lộ vẻ hoảng sợ, e ngại.

Ngân giáp nữ tu thì đôi mắt đẹp trợn tròn, không thể tưởng tượng nổi bên trong, rất nhanh biến thành kinh hỉ, “Mời Đế Tôn xuất thủ, cứu ta tộc nhân!”

Tu chân tinh bên trên, lâm vào tuyệt vọng chúng sinh, thấy cảnh này, trực tiếp quỳ rạp trên đất.

“Cầu Đế Tôn xuất thủ, giúp Tinh chủ đại nhân!”

“Cầu Đế Tôn, cứu lấy chúng ta!”

Nuốt tinh đại yêu quay người, liền muốn trốn hướng sâu trong vũ trụ, nhưng vào lúc này, đế cảnh uy áp như núi biển, sát na giáng lâm. Nó thân hình khổng lồ lập tức đứng thẳng bất động như sắt, bị trấn áp tại nguyên địa, chỉ có thể hoảng sợ, phẫn nộ, không ngừng phát ra gào thét.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Kia là nuốt tinh đại yêu thân thể, ngay tại vỡ nát.

Ngân giáp nữ tu mặt lộ vẻ hồng hà, đôi mắt nhìn xem La Quan, lộ ra kính trọng, cảm kích.

Mặt mày im ắng, lại nhất là động lòng người, La Quan chỉ cảm thấy, trước nay chưa từng có thống khoái, đây mới là chúng ta tu hành con mắt.

Khoái ý nhân sinh, lực kéo trời nghiêng!

Chỉ là đại yêu, nhất niệm nhưng quyết sinh tử… Ân đột nhiên, La Quan đáy mắt, hiện lên một vầng sáng, ngắn ngủi thất thần về sau, chợt bình tĩnh lại. Hắn nhìn xem, trước mặt thống khổ kêu rên, sắp bị giết chết đại yêu, lại liếc mắt nhìn ngân giáp mặt đỏ, thẹn thùng động lòng người nữ tu.

Thoảng qua trầm mặc, La Quan đưa tay một nắm, đế cảnh uy áp như núi biển, ầm vang mà tới.

“Oa!”

Ngân giáp nữ tu, miệng mũi máu tươi cuồng phún, bị hung hăng trấn áp, một mặt vừa kinh vừa sợ.

“Đế Tôn, ngài đây là ý gì “

La Quan nhìn chằm chằm nàng, cảm thụ được trong đầu kia không hiểu ý niệm, “Mộng tộc quả nhiên vũ trụ mênh mông, thiên địa bao la, có thể sinh ra, kỳ diệu như vậy chủng tộc.”

Bá ——

Ngân giáp nữ tu ngẩng đầu, nhìn lại tới, “Ngươi có thể trong mộng tỉnh lại, nhìn thấu ta thân phận” khẽ cau mày, ngữ khí bình thản, trừ một tia giật mình bên ngoài, nào có trước đó nửa điểm thất kinh.

La Quan thở dài một hơi, “Ta cũng không nghĩ tới, bây giờ chi đế cảnh, trước mắt chi đại yêu, đều là ta. Bằng vào ta giết ta, nhân quả toàn bộ tiêu tán, như vậy thủ đoạn cũng chỉ có Mộng tộc, có thể thi triển.”

Không chỉ tỉnh, tựa hồ còn biết rất nhiều, bồ đề đệ tử, quả nhiên có chút đồ vật!

Nhưng thì tính sao

Ngân giáp nữ tu vung tay lên, đế cảnh uy áp, phá thành mảnh nhỏ. Nàng nhìn về phía, đối diện La Quan, “Lần này, ta vốn không nguyện nhiễm nhân quả, nhưng

không như mong muốn, cũng chỉ có thể tiễn ngươi một đoạn đường.”

Đế cảnh a!

Cái này bên trong, là nàng bện mộng cảnh, thân là Mộng tộc một viên, bọn hắn mới là vĩnh hằng chúa tể.

Oanh ——

Ngân giáp nữ tu thân ảnh, nháy mắt biến mất không thấy gì nữa, ngược lại xuất hiện tại nguyên chỗ, rõ ràng là vừa rồi, bị trấn áp đại yêu. Cái này, mới thật sự là nàng… Hay là, là tại cái mộng cảnh này bên trong, nàng cho mình chế định thân phận.

Giương cánh ở giữa yêu khí cuồn cuộn, bay thẳng vũ trụ tinh biển, lực lượng kinh khủng sôi trào, như muốn đem hết thảy xé rách, nghiền nát!

Giờ khắc này, đế cảnh ở trước mặt nàng, chỉ là sâu kiến.

“Kết thúc đi.”

Đại yêu há miệng 1 nuốt, lấy yêu thân giết người, đợi việc này về sau tán đi này mộng, thì đại yêu tồn tại tùy theo vỡ vụn, không nương tay đuôi.

Bồ đề, Kiếm Đế, cũng không phải dễ trêu, Mộng tộc cũng không muốn làm tức giận! Huống chi, La Quan quanh thân không biết khí tức quanh quẩn, cũng đầy đủ cho thấy, hắn là phiền phức.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Cẩn thận cho thỏa đáng!

La Quan ngẩng đầu, nhìn về phía khủng bố đại yêu, “Cũng đúng, là nên kết thúc…” Hắn đưa tay, hướng về phía trước nhấn một cái.

Oanh ——

Yêu khí hướng tinh biển, trong mộng đều vô địch đại yêu, dường như bị một mảnh sơn hải đập trúng, ầm vang đổ xuống. Nó con mắt, trừng tròn vo , mặc cho giãy giụa như thế nào, yêu khí điên cuồng bộc phát, lại không thể động đậy mảy may.

“Không có khả năng! Tuyệt không có khả năng! Đây là ta chi mộng cảnh, ta vì này mộng chúa tể, ngươi làm sao có thể, tước ta quyền hành !” Đại yêu thét lên, nó thân thể nhanh chóng co lại nhỏ, bị ngạnh sinh sinh bức ra bản thể. Ngân giáp nữ tu, giờ phút này chật vật không chịu nổi, trên thân nhiều chỗ tổn hại, lộ ra bạch son như ngọc.

Nàng nhìn qua La Quan, một mặt kinh hãi, không thể tưởng tượng nổi.

La Quan nghĩ nghĩ, “Kỳ thật, ta cũng không rõ lắm… Nhưng đại khái, là cùng một vị nào đó có chút quan hệ đi…”

Mộng chủ!

Mộng tộc!

Lại một chỗ, cùng tiểu thanh thiên thế giới, sinh ra chặt chẽ cấu kết, cũng làm cho La Quan trong lòng, nhiều hơn rất nhiều suy đoán.

Nhưng bây giờ, hiển nhiên không phải lúc cân nhắc những thứ này, hắn nhìn qua ngân giáp nữ tu, “Là ai để ngươi ra tay với ta “

Đón La Quan đôi mắt, ngân giáp nữ tu tâm thần run lên, giờ phút này xuyên thấu qua đôi mắt này, nàng như cảm nhận được, đến từ không biết chỗ, hờ hững, lãnh khốc nhìn chăm chú.

Đó là một loại, tuyệt đối thượng vị giả áp chế!

‘Cái này La Quan trên thân, có ta Mộng tộc bên trong, đại nhân vật tiêu ký!’

‘Thậm chí, bản thân hắn chính là, vị đại nhân vật kia, coi trọng nhất trân tàng 1 trong!’

Cái này cũng liền có thể giải thích, đối phương vì sao có thể, đột nhiên thanh tỉnh, cũng tước quyền hành, trở thành toà này mộng cảnh chủ nhân.

Tê ——

Lấy nàng địa vị, thực lực, lại không có chút nào lực lượng chống lại, kia La Quan phía sau vị kia, Mộng tộc đại nhân vật, đến tột cùng ra sao cùng tồn tại ngân giáp

nữ tu không dám nghĩ, nhưng không hề nghi ngờ, như đối phương tức giận, muốn giết chết nàng, chỉ cần một cái ý niệm trong đầu.

Mộng tộc, đối với ngoại giới mà nói, thần bí khó lường, khó mà chạm đến.

Nhưng ở nội bộ, tôn ti khắc nghiệt, thượng vị giả có thể tuỳ tiện, trấn sát tà đạo người!

Vừa nghĩ đến đây, ngân giáp nữ tu sắc mặt trắng bệch, “Là… Là lúc chi nhất tộc… Bọn hắn muốn giết chết bồ đề… Cướp đoạt thời gian quyền hành…”

“Ta tuyệt không biết được, đại nhân ngài tồn tại, nếu không sao dám xúc phạm thiếp thân không quan sát chi tội, còn xin đại nhân khoan thứ!”

Nói xong, nàng trực tiếp quỳ xuống.

Cái quỳ này, không phải La Quan, mà là phía sau hắn tồn tại.

Thời gian quyền hành tranh đoạt

Lúc chi nhất tộc

Thời gian !

La Quan không để ý, ngân giáp nữ tu biểu hiện, nhìn bộ dáng liền biết, nàng não bổ không ít. Nhưng cái này, đối với hắn có lợi, liền do cho nàng đi.

Mục tiêu của đối phương, là bồ đề, nhưng vì cái gì phải phí nhiều trắc trở, xuống tay với hắn

Tựa hồ phát giác được, La Quan suy nghĩ, ngân giáp nữ tu nói: “Ngươi… Ngài xuất hiện, đại biểu cho Bồ Đề sơn mở lại, bù đắp bồ đề thiếu thốn, một bộ điểm mệnh cách… Giết chết ngài, thì bồ đề mệnh cách vỡ vụn, ngày mai đại kiếp khó trốn…”

Thì ra là thế!

La Quan cười lạnh, có ít người không dám đối phó lão sư, chuyên chọn quả hồng mềm bóp, đúng không ta liền thật, như thế mềm sao

Tốt a, là rất mềm!

Nếu không phải đến, vừa lúc là mộng tộc, thay cái thủ đoạn lời nói, chỉ sợ hắn ngay cả “Tử” chữ, cũng không biết là thế nào viết.

Nhìn xem ngân giáp nữ tu, La Quan suy nghĩ chuyển động, ép hỏi ra kẻ chủ mưu cùng mục đích, vậy cái này người chấp hành, cứ như vậy thả hừ! Coi như giữa chúng ta có lẽ, tồn tại một chút xíu, quanh co lòng vòng quan hệ, cái kia cũng tuyệt đối không được.

Ta La Quan, chưa từng ăn thiệt thòi!

Mộng tộc… Mộng cảnh… Cảm thụ được thể nội, giờ phút này vẫn như cũ tồn tại, mênh mông, lực lượng cường đại, La Quan đôi mắt dần dần sáng tỏ.

“Khục! Nói cho ta, tên của ngươi “

Ngân giáp nữ tu biểu lộ cứng đờ, Mộng tộc danh tự, chính là nó mệnh cách cụ hiện, cũng là tự thân lớn nhất uy hiếp. Một khi bị nắm giữ, liền mang ý nghĩa đối phương, có thể trực tiếp triệu hoán nó giáng lâm, mà nàng thậm chí không thể, tổn thương đối phương nửa điểm.

Hắn làm sao lại biết bí mật này việc quan hệ Mộng tộc cấm kỵ, nếu có tộc nhân dám can đảm tiết lộ, sẽ làm trận mất mạng! Là, nhất định là vị đại nhân kia, là hắn nói cho La Quan, đây là Thần hàng phạt! Cũng chỉ có, cường đại như vậy tồn tại, mới có thể không nhìn cấm kỵ.

Ngân giáp nữ tu đắng chát cười một tiếng, “Cách… Ly Sa…”

“Ly Sa” La Quan mặc niệm, đột nhiên phát hiện tự thân, cùng trước mắt ngân giáp nữ tu, lại nhiều một tia không hiểu liên hệ.

“Vâng, Ly Sa bái kiến đại nhân, không biết ngài có gì phân phó “

Ta tựa hồ, bất tri bất giác, lại xử lý cái đại sự gì!

La Quan bất động thanh sắc, chậm rãi nói: “Hôm nay, ta vì trong mộng đế cảnh, có thể chiếu rọi hiện thực, Ly Sa ngươi cảm thấy thế nào “

“Cái gì” Ly Sa quá sợ hãi, “Cái này… Đây không có khả

năng… Mộng chính là mộng… Sao có thể…”

Tại La Quan nhìn chăm chú, nàng thanh âm càng ngày càng thấp, “Đại nhân, ta thật không thể, giúp ngươi thành tựu đế cảnh… Ta làm không được…”

La Quan nói: “Không phải chân chính đế cảnh, chỉ nhất thời chi lực, vẫn không làm được “

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1374 : Bồ đề rất phẫn nộ

Ly Sa thở sâu, “Lấy mộng cảnh, chiếu rọi hiện thực, ta nhiều nhất chỉ có thể làm được một lần.”

“Một lần” La Quan nhíu mày, “Ngươi thế nhưng là, Mộng tộc bên trong người nổi bật, Ly Sa, ta hi vọng ngươi có thể nói lời nói thật.”

“… 3 lần, cực hạn, đại nhân chính là giết ta, cũng chỉ có thể như thế!” Ly Sa cắn răng, liền nàng đây còn nhất định phải hủy đi 1 kiện, tự thân coi trọng nhất cất giữ, nghĩ đến cái này liền đau lòng, một trận không thể thở nổi.

Mộng tộc tu hành cùng cái khác tộc đàn khác biệt, cần vượt qua thời gian trường hà, tại vô tận trong năm tháng, đi tìm, tích lũy, thuộc về tự thân cất giữ.

Những này đồ cất giữ, chính là Mộng tộc lực lượng chi nguyên, mỗi một phần trân quý cất giữ, đều cần hao phí vô số thời gian, tâm lực, tuyệt không phải tuỳ tiện liền có thể thu hoạch được.

Nhìn xem giờ phút này Ly Sa bộ dáng, La Quan gật đầu, “3 lần liền 3 lần đi, nhưng ngày sau, nếu ta lại lần nữa nhập mộng, khi đến hôm nay, có đế cảnh chi uy.”

Ly Sa đờ đẫn gật đầu.

Càng kỳ quái hơn điều kiện, đều đã đáp ứng, cũng không kém điểm này.

“Rất tốt!” La Quan hài lòng cười một tiếng, “Ly Sa, bắt đầu từ hôm nay, chúng ta chính là mình người.”

Ly Sa bờ môi bỗng nhúc nhích, “Đại nhân, Mộng tộc danh tự, là cấm kỵ của chúng ta, ngài có thể hay không… Chớ cúp tại ngoài miệng” cái này nếu là ngày nào, bị người bên ngoài cũng nghe đến, nàng khóc đều không có địa khóc đi.

“Ha ha, là ta sơ sẩy, ngày ấy sau ta liền gọi ngươi một tiếng A Ly.” La Quan hơi có xấu hổ, cảm giác mình giống như là, uy hiếp nhỏ yếu ác bá, nhưng cái này một tia áy náy, chỉ tồn tại nháy mắt, liền trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Hắc! Nếu không phải, ta cũng có chút át chủ bài, vừa rồi sợ là đã sớm, bị tiểu nương bì này cho giết, nên nắm thời điểm, nhất định phải nắm, tuyệt không thể có nửa điểm nhân từ nương tay. Nói đến, hay là Ly Sa bộ dáng này nguyên nhân, quả thực quá đâm La Quan, trên thân mỗi một chỗ đều hoàn mỹ, dán vào trong lòng của hắn tốt.

Nhìn thoáng qua, lại nhìn một chút, La Quan chững chạc đàng hoàng, “A Ly, chúng ta cũng coi như người một nhà, hiện ra bản tướng đi “

“Vâng, đại nhân.” Ly Sa thân ảnh tản ra, biến thành 1 con hắc vũ phi cầm, chính là vừa rồi kia nuốt tinh đại yêu phiên bản thu nhỏ, thấy La Quan xem ra, nàng tranh thủ

thời gian giải thích, “Đại nhân, Mộng tộc thiên biến vạn hóa, hình vô sở định, tại khác biệt trong mộng cảnh, có khác biệt bản tướng, đây chính là ta tại cái mộng cảnh này bên trong bộ dáng.”

Còn có thể dạng này có thể dạng này ! La Quan một nháy mắt, bùi ngùi mãi thôi, ngày hôm đó sau ai nếu là cưới, 1 vị Mộng tộc nữ tử, nên là cuộc sống ra sao chà chà! Không thể nghĩ, không thể nghĩ, lại nghĩ liền nên phạm quy xét duyệt, nơi đây lướt qua nội tâm hoạt động, hẹn 20,000 chữ.

“A, thì ra là thế.” La Quan mỉm cười, “A Ly, ngươi có thể đi, nhưng ở này trước đó, còn có một việc.”

“Lúc tộc mời ngươi xuất thủ, tất đang chờ đợi sau tiếp theo, như thế nào cho nó đáp lại, ngươi hiểu không “

Ly Sa gật đầu, “Đại nhân yên tâm, A Ly minh bạch!” Đáng chết lúc tộc, vương bát đản, cố ý hại nàng. Có lẽ, bọn hắn đã sớm phát giác được, La Quan trên thân không ổn, chỉ là không dám xác định, lúc này mới lớn phí trắc trở, không tiếc đại giới, mời được Mộng tộc.

Kết quả đây nàng 1 cước đá trúng thiết bản, tổn thất nặng nề!

Giọng điệu này, xem xét chính là thật minh bạch, La Quan phất tay, “Đi thôi.”

“Đa tạ đại nhân khai ân, A Ly cáo lui.” Ly Sa giương cánh bay đi, sau một khắc trước mắt mộng cảnh thế giới, trực tiếp vỡ vụn.

Bá ——

La Quan mở 2 mắt ra, đứng dậy đi ra ngoài, lúc tộc âm thầm mưu đồ làm loạn, ý đồ tại ngày mai, trọng thương Bồ Đề sơn.

Chuyện này, nhất định phải nói cho lão sư!

Vừa mở ra cửa sân, một thân ảnh, liền đập vào mi mắt.

“Lão sư !” La Quan giật mình, vội vàng hành lễ, “Đệ tử La Quan, bái kiến lão sư.”

Bồ đề nhìn xem hắn, trên dưới đảo qua, “Ừm, không có việc gì liền tốt.”

Chỉ một câu, liền đã lộ ra quá nhiều, La Quan lập tức minh bạch, bồ đề xuất hiện ở chỗ này, tất nhiên là có phát hiện.

Chỉ bất quá, gặp hắn chưa từng xảy ra chuyện, mới không có nhúng tay.

Do dự một chút, La Quan nói: “Lão sư, ngài cũng biết rồi “

Bồ đề cười cười, “Mộng tộc… Thật không nghĩ tới, thế mà ngay cả bộ tộc này bầy, đều được mời động, chúng ta Bồ Đề sơn, ngược lại thật sự là là náo nhiệt. Có thể tìm tới Mộng tộc, cũng khiến cho nguyện ý xuất thủ, cho là lúc chi nhất tộc, cái này dính đến vi sư, tu hành phương diện một vài vấn đề.” Dừng một chút, hắn tiếp

tục nói: “La Quan, đây là vi sư phiền phức, liên luỵ đến ngươi.”

Quả nhiên, đối bồ đề mà nói, xem 1 lá mà biết thu, nháy mắt liền có thể làm rõ, trong đó nhân quả, nội tình. La Quan khom người, “Lão sư nói quá lời, đệ tử thân là trong núi một viên, ngoại địch xâm phạm lúc tự nhiên cùng ngài cùng một chỗ, chung gánh nhân quả.”

“Ha ha!” Bồ đề cười một tiếng, không có lại có này nhiều lời, vỗ vỗ bả vai hắn, “La Quan, trên người ngươi bí mật nhỏ, vi sư không đi hỏi thăm, nhưng ngươi cũng làm cẩn thận, chớ có tuỳ tiện báo cho người bên ngoài… Ân, dù sao người trên đời này, bị người ta biết càng ít, liền càng an toàn.”

Cái này đã là bồ đề, lần thứ 2 nhắc nhở, có thể phát giác được Mộng tộc giáng lâm, lão sư biết đến, tựa hồ rất nhiều rất nhiều. Nhưng không biết, là ra ngoài nguyên nhân gì, để hắn không muốn đụng chạm.

La Quan hành lễ, “Vâng, đệ tử cẩn tuân lão sư dạy bảo!”

“Ừm, trở về đi, nghỉ ngơi thật tốt, hết thảy không cần phải lo lắng.” Bồ đề do dự một chút, nói: “Ngày mai, có lẽ có ít gợn sóng… Nhưng ngươi ghi nhớ vô luận bất cứ chuyện gì, không cần tin tưởng trước mắt, trong lòng tự có đáp án.”

“Vâng, lão sư.”

Nhìn qua bồ đề, từ từ đi xa bóng lưng, La Quan trong tâm thần, hiện lên mấy điểm bất an. Hắn nhíu mày, tựa

hồ ngày mai đem phát sinh, một loại nào đó cực chuyện không tốt.

‘Sẽ không! Sẽ không! Hết thảy biến số, tai hoạ ngầm, rõ ràng đều tại lão sư trong dự liệu, chắc chắn bị trấn áp, hóa giải.’

‘Có lẽ, ta là bị Mộng tộc, lúc tộc xuất hiện, ảnh hưởng tâm thần.’

Một bên khác, bồ đề trở về bản thể, lục ấm như hoa cái, che chở Bồ Đề sơn. Lúc trước hắn, một mực biểu hiện rất bình tĩnh, nhưng trên thực tế, trong lòng một mảnh nặng nề. Vừa rồi, bồ đề đích xác phát giác được, Mộng tộc giáng lâm, xuất thủ, nhưng trên thực tế, hắn phát hiện đã quá muộn.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Nếu không phải chính La Quan, có một loại nào đó không biết thần dị, ngăn trở đến từ Mộng tộc tập sát, hắn hiện tại đã chết rồi. Đệ tử của hắn, tại Bồ Đề sơn bên trong, tại trước mắt hắn, lại kém một chút nhi, liền bị giết chết!

Bồ đề rất phẫn nộ.

“Lúc chi nhất tộc…” Tìm họa tìm cây, đây hết thảy đương nhiên, là bởi vì đối phương mà lên. Mộng tộc bất quá, chỉ là bộc phát một loại, cho dù không phải bọn hắn, cũng sẽ có người khác.

Bởi vì thời gian quyền hành, bồ đề cùng lúc chi nhất tộc, đã sớm giao thủ vô số lần, nhưng lúc này đây thủ đoạn của đối phương, chạm đến ranh giới cuối cùng của hắn.

“Ngày mai, các loại nhân quả, túc thù ân oán, liền một bút thanh toán!” Nguyên bản, bồ đề vẫn chưa nghĩ kỹ, đến tột cùng dưới đa trọng thủ đoạn.

Nhưng bây giờ, đã bị người lấn trên đầu đến, hẳn là còn muốn lo lắng rất nhiều liền nhiều trả giá chút đại giới, đem bọn hắn triệt để đánh đau!

…

Bồ Đề sơn bên ngoài, thời gian gợn sóng.

Trần nguyệt một mực chờ ở cái này bên trong, mặt mày mơ hồ, khí tức trầm ngưng.

Chuyện hôm nay, nhìn như chỉ liên quan đến, một tên bồ đề đệ tử, chỉ là tiểu bối mà thôi, kì thực liên quan đến lúc tộc mấu chốt bố cục.

Giết bồ đề

Không!

Lúc tộc mục tiêu, cùng trong điện mọi người, cho tới bây giờ đều không giống.

Thời gian quyền hành, là cỡ nào cường đại, quý giá, đã ngưng tụ, lại há có thể đơn giản đem nó đánh nát, tán ở thiên địa

Lúc tộc muốn, là bồ đề bỏ mình, quyền hành tồn tại! Nhờ vào đó, khiến lúc tộc vị cách, lại lần nữa nhảy lên. Cho nên ngày mai một trận chiến, lúc tộc sẽ toàn lực ứng phó, bồ đề mệnh cách phải chăng hoàn chỉnh, liên quan đến trọng đại.

Đột nhiên, thời gian gợn sóng bên trong, một cái bóng mờ hiển hiện, nó hiện thân tại thời gian bên trong, nhưng lại thoát ly bề ngoài, không nhận thời gian nhuộm dần.

Trần nguyệt hành lễ, “Lúc tộc trần nguyệt, gặp qua Mộng tộc đạo hữu.”

“Sự tình đã thành, trước đó ân tình, như vậy triệt tiêu.”

Bá ——

Hư ảnh tiêu tán.

Trần nguyệt đôi mắt sáng tỏ, mặt lộ vẻ tiếu dung.

Tốt!

Lần này, mặc dù tiêu hao, trong tộc cực mấu chốt một phần ân tình, nhưng có thể cầm tới kết quả này, vẫn như cũ là đáng giá.

Về phần Bồ Đề sơn bên trong, vì sao một mảnh yên tĩnh, không có chút nào gợn sóng lấy bồ đề thân phận, vị cách, muốn che giấu gợn sóng, rất đơn giản.

Trần nguyệt ngẩng đầu, liếc mắt nhìn chằm chằm, Bồ Đề sơn phương hướng, lật tay lấy ra 1 khối đặc thù tin giản, “Bồ đề mệnh cách đã vỡ!”

Lạc ấn khí tức về sau, tin quả thực tiếp biến mất, lần theo thời gian gợn sóng, độn hướng không biết.

Toàn bộ lúc tộc, đã súc thế đại phát, hôm nay thời cuộc đã thành, bồ đề tai kiếp khó thoát!

Rất nhanh, giấu ở này cung điện kia, truyền đến mọi người cười to.

“Ha ha ha! Tốt, liền biết lúc tộc đạo hữu xuất thủ, không cho sơ thất!”

“Đây chính là trong truyền thuyết Mộng tộc, thần bí khó lường, cho dù bồ đề lại như thế nào chung quy khó mà dò xét.”

“Ngày mai, tru diệt bồ đề, tuyệt đạo thống!”

“Đang lúc như thế!”

Quần tình xúc động ở giữa.

Sát khí đằng đằng, sôi phản xung trời!

—

—

—

Chương 1375 : Bồ đề bất tử, vạn vật khó có thể bình an

Ngày thứ 2, Bồ Đề sơn mở lại.

Phía sau núi bên trong, La Quan ngửa đầu, nhìn xem đầu đội bầu trời, trên mặt lộ ra một tia hoang mang liền cái này sao có phải là, có chút quá bình thản chung quy là, một phương đỉnh tiêm thế lực, yên lặng vô tận tuế nguyệt sau hiện thân lần nữa, cũng nên có mấy điểm thanh thế mới đúng.

Suy nghĩ vừa dứt, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, trực tiếp truyền vào trong tai… Không đúng, đây cũng không phải là thật tiếng vang, mà là một loại tinh thần ý cảnh phương diện oanh minh, như phong bế đã lâu thế giới, chậm rãi mở ra đại môn, cùng ngoại giới khôi phục liên hệ.

Thế là, thiên khung thối lui, lọt vào trong tầm mắt đúng là vô tận hư không, rộng lớn to lớn vô biên vô hạn, chính là vũ trụ mịt mờ cương vực. Chung quanh đi tới, từng khỏa tinh thần sáng lên, phóng thích sáng chói ánh sáng hoa, sáng trong như lưu ba, hóa thành một dòng sông dài, gào thét tụ đến.

Cái này, mới thật sự là Bồ Đề sơn —— cư vũ trụ ở giữa, treo quần tinh phía trên, theo tinh quang hội tụ, cuồn cuộn khí tức khủng bố, tại trong vũ trụ, nhấc lên cuồn

cuộn sóng lớn, “Ầm ầm” gầm thét, càn quét bát phương, chiêu cáo thiên hạ, bồ đề trở về.

Bá ——

Bá ——

Giờ phút này, vũ trụ 4 phương, vô số đôi mắt mở ra, hoặc chấn kinh, hoặc trầm mặc, hoặc lạnh lẽo, xa hướng nơi đây rơi xuống ánh mắt. Cứ việc trước đó, bọn hắn liền có điều cảm ứng, nhưng khi 1 ngày này chân chính đến, vẫn nỗi lòng khó yên —— bồ đề trở về, thì mang ý nghĩa, hiện hữu trật tự sẽ bị triệt để đánh vỡ, thân là đã được lợi ích người, không người muốn ý thấy cảnh này.

Cho nên, thời khắc này ánh mắt, là chú ý, là tôn trọng. Nhưng càng nhiều hơn chính là, là một phần chờ mong. Chờ mong sẽ ra tay người, có thể trấn áp bồ đề, đoạn nó trở về đường. Nếu có thể đem Bồ Đề sơn, triệt để đánh nát, tan thành mây khói, thì không thể tốt hơn.

1 kình rơi vạn vật sinh!

Bồ đề bất tử, vạn vật khó có thể bình an.

Cái này, mới là hôm nay, chân chính cục diện.

Bồ Đề sơn đỉnh, lục ấm hoa cái, bộc phát thần quang như trụ, bay thẳng vũ trụ chín ngày. Kia là bồ đề ý chí, tại hướng thế giới này, phát ra trầm mặc tuyên cáo —— ta sẽ ở hôm nay, trở về!

Vô Ưu đạo người lệ rơi đầy mặt, kích động khó nén, “Phù phù” quỳ sát tại đất, “Đệ tử chúc mừng lão sư, yên lặng vô tận tuế nguyệt, lại đến chư thiên!” Dù chỉ là phù dung sớm nở tối tàn, nhưng ít ra để bọn hắn, nhìn thấy hi vọng. Lão sư không vẫn, bồ đề bất diệt, bất quá là lại nhiều chờ đợi một chút tuế nguyệt.

Thọ Sơn đi theo tại sư tôn sau lưng, đồng dạng kích động thân thể run rẩy, duy nhất để hắn không hiểu là, Tiểu sư thúc đi đâu rồi hôm nay cảnh tượng hoành tráng, lại chưa hiện thân! Lúc trước hắn đã hỏi thăm qua sư tôn, bị Vô Ưu đạo người một ánh mắt đánh gãy, không khỏi trong lòng nghiêm nghị.

‘Tiểu sư thúc như thế xấu bụng, hắn không xuất hiện, tỉ lệ lớn là đào hố, chờ lấy người hướng bên trong nhảy… Nhưng, hôm nay thực sự có người, dám đến nháo sự ‘

Thọ Sơn nhìn thoáng qua, đỉnh núi lục ấm hoa cái, cảm thụ được trùng thiên thần quang bên trong, phóng thích ra cuồn cuộn uy áp, trong lòng tràn đầy tự tin.

Sư tổ cảnh giới thâm bất khả trắc, cũng sớm đã đến, chúa tể phía trên, như thực sự có người đến, đó cũng là muốn chết!

Bồ Đề sơn, chân núi.

Đại thành Thần hoàng, Trường Thanh trưởng thượng tổ, tây ninh thần chủ cùng một đám, bồ đề thuộc hạ cũ tề tụ tại cái này bên trong, giờ phút này từng cái mặt lộ vẻ kinh hãi, kính sợ. Xa xưa tuế nguyệt trước, cơ hồ sẽ bị lãng quên, tiêu ma ký ức, giờ phút này lại lần nữa trở

nên rõ ràng.

Bồ đề…

Bọn hắn sắc mặt phức tạp, ánh mắt ẩn sợ, kinh khủng như vậy tồn tại, thật sẽ bị trấn sát, vẫn lạc có chút quyết định, có lẽ ngay từ đầu, liền sai.

Nhưng việc đã đến nước này, chẳng lẽ còn có thể quay đầu lại dù sao hôm nay va chạm, vô luận song phương bất kỳ một cái nào, đều có thể dễ như trở bàn tay, đem bọn hắn nghiền nát.

Qua sông binh sĩ, cũng chỉ có thể hướng về phía trước!

“Hô ——” tây ninh thần chủ thở ra một hơi, trầm giọng nói: “Các vị, Bồ Đề sơn quy vị, lại đến vũ trụ tinh trong biển, ngươi ta cũng nên tiến lên, chúc mừng, cúng bái!”

“Không sai, lão tổ thần uy hoành ép vũ trụ tinh biển, ngươi ta há có thể không quỳ “

“Các vị, lại cùng một chỗ khởi hành, đi chứng kiến hôm nay thịnh sự!”

Oanh ——

Từng đạo thần quang bộc phát, khí cơ tràn ngập, đan vào một chỗ tựa như trường long, phóng lên tận trời.

“Bồ đề thuộc hạ cũ, bái kiến lão tổ! Chúc mừng lão tổ trở về, bồ đề lại xuất hiện nhân gian!” Tất cả mọi người lăng không quỳ sát, tung đế cảnh chi tôn, tại bồ đề trước mặt,

cung kính như tôi tớ.

Cho dù, có người khiến mang hắn niệm, giờ phút này trực diện Bồ Đề sơn đỉnh, phía kia thảm cỏ xanh hoa cái, kính sợ cùng kính cẩn nghe theo vẫn từ đáy lòng bên trong hiện lên.

Thần quang ngút trời, chúng đế cảnh quỳ sát, vũ trụ ở giữa gợn sóng cuồn cuộn, khí thế bàng bạc quét ngang.

Uy danh cuồn cuộn, không ai bì nổi!

Đến tận đây khắc, hết thảy cũng rất thuận lợi, thuận lợi đến cơ hồ khiến người hoài nghi, hôm nay lại không ngoài suy đoán… Dù sao, cường đại như thế bồ đề, ai dám bất kính nhưng La Quan biết, trước mắt hết thảy, chỉ là gợn sóng, sóng lớn trước đó, sau cùng một vòng bình tĩnh.

Nên đến, chung quy sẽ tới!

Chỉ bất quá, những người kia tựa hồ, là cố ý tại các loại, cùng Bồ Đề sơn mở, cùng lão tổ hiện thân, cùng chúng đế cảnh quỳ sát.

Cho đến bồ đề trở về, khí thế tăng lên đến điểm cao nhất… La Quan con ngươi co rụt lại, tâm thần ở giữa bất an, giờ phút này bỗng nhiên nổ nát vụn, chân linh đang run sợ, kia là đến từ nói linh nhắc nhở, cảnh cáo.

Đại kiếp, đến!

Ầm ầm ——

Bồ Đề sơn bên ngoài, vũ trụ tinh trong biển, có không biết vĩ lực, sát na giáng lâm. Một nháy mắt, khiến quần tinh thất sắc, bỗng nhiên ảm đạm. Sau đó, hư vô vỡ nát, có thể thấy được nội bộ gợn sóng khuấy động, đem tất cả nhìn trộm, cảm giác, đều ngăn cách bên ngoài.

Lần lượt từng thân ảnh, từ đó đi ra, khí cơ lạnh thấu xương, sát ý cuồn cuộn.

“Ngô việt hoàng triều!”

“Trường sinh đạo môn!”

“Tự nhiên tinh vân!”

“Phương ấn thần quốc!”

…

“Hôm nay tới đây, chỉ một lời.”

“Bồ đề muốn mở lại, cần ta chờ chết tuyệt!”

Oanh ——

Mọi người trên đỉnh đầu, bộc phát khí tức khủng bố, lại có một đầu cự thú, xé rách vũ trụ hư vô giáng lâm. Nó thân thể ngàn tỉ, lân giáp, cốt thứ dữ tợn, bạo ngược gào thét bên trong, một đôi tinh hồng đôi mắt, gắt gao khóa chặt Bồ Đề sơn.

Này cự thú, không phải vũ trụ sinh linh, chính là hôm nay

tới đây các phương, lấy riêng phần mình tinh huyết, bí thuật, cộng đồng thai nghén mà thành, sinh ra chi sứ mệnh, chỉ có một điểm —— thôn phệ bồ đề, đoạn tuyệt truyền thừa!

Vô Ưu đạo người gầm thét, “Một đám chó nhà có tang, chỗ này dám làm càn !” Hắn đứng dậy, quanh thân áo bào tím khuấy động, “Bồ đề sở thuộc, theo ta xuất thủ, tru sát địch tới đánh!”

Hoàn toàn tĩnh mịch.

Quỳ sát bên trong, một đám bồ đề thuộc hạ cũ, đều chôn thật sâu thủ, không một người đáp lại.

Vô Ưu đạo người giận dữ, “Các ngươi, cũng muốn tạo phản sao “

Tây ninh thần chủ lớn tiếng nói: “Không lo thiếu chủ, không phải ta cùng không tuân theo bên trên mệnh, kì thực hôm nay cường địch xâm phạm, ta cùng tung liều đến tính mệnh, cũng khó thoát bại một lần.” Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía Bồ Đề sơn đỉnh, “Mời lão tổ từ bi, tiếc ta này tính mạng, xuất thủ trấn áp quân giặc!”

“Không sai, lấy lão tổ chi uy, chỉ là bại gia chi khuyển mà thôi, lại có thể thế nào làm gì, muốn ta cùng uổng đưa tính mệnh!”

“Mời lão tổ xuất thủ, trấn áp quân giặc!”

Oanh ——

Bồ đề thuộc hạ cũ, cùng nhau cong xuống.

“Tốt! Tốt! Thật sự là một đám, nuôi không quen bạch nhãn lang, các ngươi chớ có quên, là ai cho ngươi nhóm hôm nay quyền thế, địa vị…” Vô Ưu đạo người giận quá thành cười, lúc trước hắn còn tưởng rằng, cho dù lòng người dễ biến, nhưng luôn có một bộ điểm thuộc hạ cũ, vẫn thực tình tôn kính bồ đề.

Hiện tại xem ra, thật sự là suy nghĩ nhiều!

Phía sau núi, La Quan trầm mặc, hắn so Vô Ưu đạo người, sớm hơn phát giác được điểm này. Ngày ấy, hắn lập uy phía trước, dù ngăn chặn trong điện bọn này bồ đề thuộc hạ cũ, nhưng kia ác ý tràn đầy, lại cảm ứng rất rõ ràng.

Có lẽ, chân chính trung tâm bồ đề người, là có. Chỉ bất quá, tại bồ đề yên lặng, sơn môn phong bế năm tháng dài đằng đẵng bên trong, đã bị chèn ép, xóa bỏ. Cuối cùng an ổn tồn tại đến nay người, đã sớm biến tâm tư, đổi đỉnh núi.

Nhưng điểm này, không lo cùng lão sư, coi là thật cũng không biết sao La Quan không tin. Hắn ngược lại là cảm thấy, hôm nay một màn này, có lẽ đã sớm tại, bọn hắn trong dự liệu, chẳng qua là phải thừa dịp này cắt đứt lẫn nhau.

Lão sư, đến tột cùng tại mưu tính cái gì

Tây ninh thần chủ hét lớn, “Không lo thiếu chủ, ta cùng dù thụ bồ đề đại ân, nhưng truyền thừa đến nay, cắm rễ

vũ trụ tinh biển, là dựa vào tộc nhân dùng mệnh, khổ tâm kinh doanh… Cũng không thể, biết rõ hẳn phải chết, vẫn không muốn để ý hết thảy. Như lão tổ như thế, không thương cảm ta các loại, ta cùng lại vì sao muốn tôn kính bồ đề, cam thụ thúc đẩy “

Hắn bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn thẳng trên đỉnh núi, kia một mảnh lục ấm hoa cái, “Xin hỏi lão tổ, hôm nay khả năng xuất thủ, cứu ta cùng thuộc hạ cũ hay là nói, lão tổ thân thể ôm việc gì, ra một loại nào đó ngoài ý muốn !”

“A…” Một tiếng cười khẽ, tại Bồ Đề sơn bên trong vang lên, “Tây thà vũ trụ hải, rất xa xưa trí nhớ lúc trước, ngươi là đời thứ 2 người thừa kế đế cảnh tu hành không dễ, niệm tình ngươi vi phạm lần đầu, nhưng tha bất tử.”

“A!”

Tây ninh thần chủ kêu thê lương thảm thiết, miệng mũi thất khiếu ở giữa, máu tươi dâng trào. Cả người hắn, một nháy mắt đổ xuống, “Răng rắc” “Răng rắc” vỡ vụn âm thanh, từ trong cơ thể truyền đến.

Đúng là nó đế cảnh cảnh giới, từng khúc vỡ nát!

—

—

—

—

Chương 1376 : Trấn sát đế cảnh, như diệt sâu kiến

Thảm cỏ xanh hoa cái dưới, bồ đề thân ảnh ngưng tụ, cất bước đi ra. Hắn nói nhưng tha bất tử, tây ninh thần chủ cho dù là, bị ngạnh sinh sinh phế bỏ tu vi, cũng vẫn như cũ bảo toàn tính mệnh.

Nhưng loại này còn sống, đối 1 vị đã từng đế cảnh mà nói, so tử vong càng khủng bố hơn, cũng mọi người sắc mặt hoàn toàn thay đổi. Nhất là, khi nhìn rõ bồ đề thân ảnh lúc, trong lòng sợ hãi, kính sợ, như núi lở đất nứt.

“Ta cùng bái kiến lão tổ!”

“Mời lão tổ khoan thứ, ta cùng tuyệt đối không có, đối lão tổ bất kính chi ý!”

“Lão tổ khai ân!”

Mọi người mồ hôi lạnh mãnh liệt mà ra, thân cương như sắt. Chân linh tại thét lên, kêu rên, truyền lại ra rõ ràng, minh xác tin tức —— sẽ chết, sẽ chết!

Hôm nay, muốn diệt bồ đề người ở đâu vì sao còn không xuất thủ, chẳng lẽ muốn trơ mắt, nhìn xem bọn hắn toàn bộ chết hết không phải đã nói, bọn hắn chỉ cần dẫn động bồ đề xuất thủ, liền có thể toàn thân trở ra… Trong lúc nhất thời, sợ hãi cùng phẫn nộ xen lẫn.

Quân cờ chính là quân cờ, từ vào cuộc thời điểm lên, liền chú định sẽ bị bỏ qua, nhưng cũng buồn chính là, quân cờ cũng không tự biết.

Bồ đề không có đối bọn hắn động thủ, chỉ đảo qua một chút, thản nhiên nói: “Ngay hôm đó lên, ngươi v.v. Bị khu trục, lại không phải bồ đề phụ thuộc.” Nói xong, không nhìn bọn hắn nữa, ngẩng đầu nhìn về phía vũ trụ hư không, triệu hoán cự thú giáng lâm mọi người, “Bằng các ngươi, không dám đạp lâm Bồ Đề sơn, hôm nay đã đến, nhất định là có người làm chỗ dựa.”

“Cho nên, ra đi, ngươi ta chung quy muốn gặp mặt, làm gì che che lấp lấp.”

Ông ——

Một thân ảnh, xuất hiện tại bên ngoài Bồ Đề sơn, quanh thân có “Gợn sóng” phun trào, đưa nàng thân ảnh che lấp, mơ hồ không rõ.

“Lúc tộc Lý Nguyệt, bái kiến bồ đề!”

Bồ đề đôi mắt rơi xuống, gật gật đầu, “Không sai, ngươi như thế tuổi tác, liền có hôm nay cảnh giới, coi là thật đáng quý. Lúc tộc quả không hổ là, thụ thiên địa yêu quý tộc đàn, thiên kiêu xuất hiện lớp lớp, truyền thừa kéo dài không dứt.”

Lý Nguyệt có chút khom người, “Đa tạ bồ đề tán dương, vãn bối không dám nhận, hôm nay có nhiều mạo phạm, còn xin tiền bối thứ lỗi.”

Bồ đề cười một tiếng, lắc đầu nói: “Các ngươi lúc tộc cái khác đều tốt, chính là cỗ này dối trá kình, từ đầu đến cuối sửa không được, đều đã đi đến này bước… Thôi, cùng ngươi tiểu bối này, cũng là không quá mức dễ nói. Ngươi thật sự ưu tú, nhưng chỉ bằng ngươi, có thể hay không quá xem thường, ta cái lão nhân này “

Trần nguyệt nghiêm túc, “Lúc tộc tuyệt không dám, khinh thị bồ đề tiền bối, là lấy mạng khiến vãn bối, mang theo bảo vật mà tới.” Nàng đưa tay, 1 con đồng hồ cát xuất hiện tại lòng bàn tay, bị lấy ra nháy mắt, trước mắt mọi người sát na hoảng hốt, như nhìn thấy một dòng sông dài lao nhanh mà đến, không chỉ điểm xuất phát cũng không biết cuối cùng. Tuế nguyệt khí tức, tang thương tràn ngập, kính sợ cùng sợ hãi, tề tụ trong lòng!

Đây chính là trong truyền thuyết thời gian trường hà, mà trần nguyệt trong tay đồng hồ cát, thì làm lúc tộc chí bảo 1 trong —— cát thời gian, nó năng lực lớn nhất là đông kết thời gian. Thế là sau một khắc, “Răng rắc” “Răng rắc” băng phong âm thanh, tại tất cả mọi người vang lên bên tai, thời gian tại thời khắc này đình chỉ.

Kể từ đó, bồ đề cường đại nhất thủ đoạn, đối thời gian chưởng khống cùng lợi dụng, sẽ bị cấm dùng. Trần nguyệt thở sâu, “Hôm nay, mời bồ đề tiền bối Quy Khư, đem thời gian quyền hành, trả lại lúc tộc!” Nàng khom người, cong xuống.

Đã sớm không kịp chờ đợi, giết vào Bồ Đề sơn mọi người, đạt được tín hiệu, nhao nhao mặt lộ vẻ dữ tợn.

“Bồ đề thời gian chi năng, đã bị lúc tộc phong cấm, nếu như thế, ta cùng còn có cái gì có thể sợ “

“Bất quá chỉ là một bộ, khô bại tàn khu mà thôi, tung còn sống, lại có mấy điểm dư lực “

“Ta cùng liên thủ tru diệt bồ đề, ngay tại hôm nay!”

Oanh ——

Sát cơ trùng thiên, trên đỉnh đầu đầu kia, giáng lâm cự thú ngửa mặt lên trời rít lên một tiếng, bỗng nhiên mở cái miệng rộng, hướng về phía trước 1 nuốt. Quỷ dị ô quang, tại nó yết hầu chỗ sâu hiển hiện, lộ ra khủng bố cùng không rõ, còn có cực đáng sợ khóa chặt cùng nguyền rủa.

Bồ Đề sơn cư vũ trụ ở giữa, treo quần tinh phía trên, theo oanh minh tiếng vang, lại bị ngạnh sinh sinh kéo lấy, như muốn rơi vào trong miệng. Càng đáng sợ chính là, kia không biết nguyền rủa, lại khiến một vòng u ám, âm trầm, hiện lên ở Bồ Đề sơn mặt ngoài, nhanh chóng lan tràn.

“Mượn vu cổ chi pháp, lấy Huyết Độc chăn nuôi, cái này tà vật có chút đồ vật, nhưng cũng chỉ có một điểm.” Bồ đề hôm nay, đã chuẩn bị xuống nặng tay, há lại sẽ tại những này tiểu nhân vật trên thân, lãng phí thời gian.

Không sai, chính là tiểu nhân vật, dù là tề tụ thạch điện bên trong, có tư cách giết tới Bồ Đề sơn, đi báo thù sự tình người, đều là đế cảnh bên trong đại nhân vật, thực lực khủng bố. Nhưng ở bồ đề trong mắt, lại chỉ là một

chút, năm đó chưa giết sạch dư nghiệt.

Sâu kiến ngươi!

Bồ đề đưa tay, chỉ điểm một chút rơi.

Cự thú phát ra một tiếng, thống khổ tru lên, nó yết hầu chỗ sâu ô quang, lại “Ba” một tiếng, trực tiếp nổ thành phấn vụn. Đón lấy, là cổ của nó, đầu lâu, cùng kia dữ tợn đáng sợ, cao lớn muốn nuốt tinh biển khủng bố thân thể.

Huyết nhục văng tung tóe, như dưới lên một trận mưa lớn, trước một khắc mặt mũi tràn đầy dữ tợn, sát khí đằng đằng mọi người, biểu lộ bỗng dưng cứng đờ.

Hao phí vô số tâm huyết, đại giới, cuối cùng bồi dưỡng được vu cổ cự thú, đối phó bồ đề thủ đoạn mạnh nhất, lại một nháy mắt, bị trực tiếp miểu sát. Một màn này, tuy là tận mắt nhìn thấy, bọn hắn vẫn như cũ cảm thấy, khó có thể tin.

Nhưng rất nhanh, theo cự thú chết đi, bọn hắn tiếp nhận phản phệ, cũng theo đó đến —— vu cổ chi pháp, Huyết Độc nuôi thú, có thể đạt được lực lượng đáng sợ, nhưng tương tự cũng cần lấy tự thân vì chất dinh dưỡng cung cấp nuôi dưỡng cự thú, một khi cự thú bị giết, tất tổn thương tự thân!

“A!”

“Tay của ta, tay của ta!”

“Thấy không rõ, con mắt của ta!”

Một đám người báo thù nhóm, kêu thê lương thảm thiết, thân thể khác biệt bộ vị, tại phản phệ dưới nát rữa.

Thê thảm mà buồn cười.

Bồ đề đưa tay, hướng về phía trước đập xuống, lực lượng kinh khủng như vũ trụ đổ sụp, đem mọi người bao phủ.

Trần nguyệt sắc mặt nghiêm túc, con ngươi co vào, nàng biết được bồ đề cường đại, nếu không lại như thế nào có thể, chỉ dựa vào sức một mình, đối kháng cường đại lúc tộc.

Nhưng hôm nay tận mắt nhìn thấy, mới biết “Cường đại” 2 chữ, cũng có khác biệt cấp độ, mà bồ đề khủng bố khó có thể tưởng tượng!

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Vu cổ cự thú bị trực tiếp trấn sát, thậm chí liền ngay cả bọn này, liên hợp cùng một chỗ, muốn hủy diệt Bồ Đề sơn người, cũng đem bước phía sau bụi.

“Cát thời gian, trôi qua!”

Ông ——

Trong tay nàng, đình chỉ trượt xuống đồng hồ cát, đột nhiên lại lần nữa chảy xuôi.

Bằng đây, lúc tộc trần nguyệt vặn vẹo thời gian, chậm dần bồ đề quanh thân thời gian tốc độ chảy, cho mọi người tránh thoát tuyệt cảnh cơ hội.

Nhưng vào lúc này, bồ đề ngẩng đầu, xa xa xem ra một chút, “Cát thời gian rất mạnh, nhưng nó chung quy chỉ là tử vật, mà vật chết lại như thế nào, có thể cùng người so sánh “

Như thời gian bị triệt để đông kết, thật sự là hắn không có cách nào, khả trần nguyệt đã đánh vỡ điểm này, liền không cách nào lại giam cầm hắn… Dù là, có khi chi cát áp chế, cũng không được.

Oanh ——

1 chưởng này thế đi hơi trệ, lại tại tiếp theo một cái chớp mắt, bỗng nhiên gia tốc. Nổ vang rung trời ở giữa, tựa như trong vũ trụ, xuất hiện 1 con khủng bố miệng lớn, đem “Liên minh báo thù” một ngụm nuốt hết!

Chỉ gặp, huyết sắc nhiễm, ô uế hào quang, cuối cùng sụp đổ, chôn vùi, quy về một mảnh hư vô, yên lặng.

Vô 1 người sống!

Đây mới là bồ đề.

Nếu không, năm đó lại như thế nào lập xuống Bồ Đề sơn, càng đánh ra uy danh hiển hách, để quát tháo phong vân lúc tộc tử thương thảm trọng.

Càng giơ lên, cướp đoạt thời gian quyền hành!

Vũ trụ 4 phương, mênh mông hư vô ở giữa, lâm vào hoàn toàn tĩnh mịch. Kia vô số đạo, tụ đến ánh mắt, lộ ra chấn động, không thể tưởng tượng nổi. Bồ đề hắn, hẳn là đã khôi phục nếu không làm sao có thể, bộc phát như thế thần uy.

Trấn sát đế cảnh, như diệt sâu kiến!

Đây chính là đế cảnh…

Lại giết chóc quá nặng, tất nhân quả số mệnh quấn giao nó thân, tung chúa tể cảnh tuỳ tiện, cũng sẽ không dưới nặng tay, để tránh nghiệp lực quấn thân đại đạo bị ngăn trở.

Trừ phi, là chúa tể phía trên, cũng không trảm nhân quả, không vâng mệnh số có hạn!

Bồ đề hắn, đã tới chúa tể phía trên

Tê ——

Ý niệm này cùng một chỗ, hít một hơi lãnh khí, chỉ cảm thấy bồ đề thân ảnh, càng phát ra mơ hồ không rõ. Giống bị thời gian che lấp, không thể nhìn trộm… Có lẽ, chưa hề có người, chân chính thấy rõ qua hắn.

Như vậy hôm nay, bồ đề thật chỉ là, đợi đến mệnh cách bù đắp, mới một lần nữa trở về lại hoặc là, đây chỉ là một ván.

Vậy hắn mưu cầu, đến cùng là cái gì !

Trần nguyệt một cái giật mình, bỗng dưng hoàn hồn, ngẩng đầu liền cùng bồ đề nhìn nhau, hắn nhàn nhạt mở miệng, “Tiểu bối, lão phu cho ngươi cơ hội, mời lúc tộc đại nhân vật giáng lâm.” Dừng một chút, “Đã, lúc tộc muốn cái này cơ hội, lão phu liền cho các ngươi.”

Đông đông đông ——

Giờ phút này, trần nguyệt trong lòng cuồng loạn, lại vô trước đó nửa điểm tự tin, lạnh nhạt, tay nàng chân lạnh buốt, nội tâm run rẩy.

Khủng bố! Thực tế quá khủng bố!

Bồ đề lão tổ…

Mục tiêu của hắn, chẳng lẽ là lúc tộc !

‘Không! Ta nhất định phải thông tri trong tộc, thế cục có biến…’ trần nguyệt vừa mới chuyển qua suy nghĩ.

“Hừ!” Cười lạnh một tiếng, tại vũ trụ hư vô ở giữa vang lên, “Bồ đề, ngươi phô trương thanh thế, hẳn là coi là có thể, dọa lùi lúc tộc “

Sau một khắc, hư vô vỡ nát, 3 đạo thân ảnh từ đó đi ra.

Sưu ——

Cát thời gian gào thét, rơi vào 1 người trong đó trong tay.

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1377 : Quá khứ, tương lai, hiện tại

Trần nguyệt vội vàng hành lễ, “Trần nguyệt, bái kiến 3 vị tộc lão!”

Lúc tộc Tam lão.

Địa vị, gần với tộc trưởng phía dưới, bởi vì những năm gần đây, tộc trưởng bế quan lâu dài không ra, lúc tộc sự vụ ngày thường, đều từ lúc tộc Tam lão xử trí, quyền cao chức trọng, phân biệt chấp chưởng, lúc tộc chí bảo cát thời gian, lúc chi nhãn, lúc chi kính. Lần này, hủy diệt Bồ Đề sơn một chuyện, chính là từ lúc tộc Tam lão chủ trì.

“Đứng lên đi.” Chấp chưởng cát thời gian thứ 1 tộc lão, nhàn nhạt mở miệng. Hắn ngẩng đầu, đôi mắt hờ hững nhìn về phía bồ đề, “Năm đó một trận chiến, để ngươi may mắn chạy trốn, thật là bản tọa trong lòng kinh ngạc tột độ. Cũng may hôm nay, hết thảy đem trở về quỹ đạo… Khinh nhờn thời gian người, chắc chắn bị hủy diệt!”

Bồ đề lắc đầu, “Ngươi nói khinh nhờn liền khinh nhờn, lúc tộc thật đúng là cao cao tại thượng, đem tự thân coi là, thời gian chấp chưởng giả. Nhưng cái này, chung quy chỉ là 1 đạo quyền hành, lúc tộc bất quá là may mắn, trước một bước cầm tới mà thôi… Đến tột cùng là ai khinh nhờn thời gian, các ngươi tâm lý rõ ràng.”

Thứ 2 tộc trưởng mi tâm nứt ra một cái lỗ khe hở, 1 con

ngân sắc độc nhãn, chính khảm ở trong đó, giờ phút này run rẩy tựa hồ liền muốn mở ra, “Kẻ chắc chắn phải chết, cần gì tới nhiều lời… Động thủ đi, lúc tộc thất lạc quyền hành, để cho ta cùng thu hồi!”

“Không sai.” Thứ 3 tộc lão đưa tay, lấy ra một mặt gương đồng, như cục đá rơi vào trong nước, xung quanh lập tức tóe lên từng vòng từng vòng thời gian gợn sóng. Cùng lúc đó, tại kia gương đồng mặt ngoài, cũng bắt đầu hiện ra, từng đạo lộn xộn, hình ảnh vỡ nát ——

Vũ trụ ở giữa, có nguy nga sơn phong đổ sụp, lục ấm vỡ nát, tử vong cùng hủy diệt xen lẫn, hóa thành khủng bố miệng lớn, đem hết thảy thôn phệ. Đây là, lúc chi kính phản chiếu tương lai, nhìn trộm đến hình tượng, thứ 3 tộc lão cười to, “Bồ đề, có thể nhìn đến hôm nay ngươi tai kiếp khó thoát!”

Cát thời gian, đông kết thời gian, đại biểu cho hiện tại.

Lúc chi nhãn, nhìn trộm hướng qua, đại biểu cho quá khứ.

Lúc chi kính, phản chiếu không biết, đại biểu cho tương lai.

Lúc tộc 3 chí bảo, hoàn chỉnh lấy đối ứng thời gian trường hà, cũng là hôm nay trấn sát bồ đề, mấu chốt vị trí.

“Quá khứ!”

Thứ 2 tộc lão quát khẽ, giữa lông mày ngân sắc độc

nhãn, giờ phút này bỗng dưng mở ra, vô số thần quang bộc phát. Trong đó, có từng đạo hình tượng nhanh chóng hiện lên, nhưng lại sau đó một khắc, như bọt biển vỡ vụn, tiêu tán.

Đây là, bồ đề tại mất đi tuế nguyệt bên trong, bị thời gian trường hà tiêu ký, lưu lại dưới bóng ngược, cũng đại biểu cho, bồ đề quá khứ.

“Tương lai!”

Lúc chi kính xung quanh, thời gian gợn sóng khuấy động, nhìn trộm không biết.

Chiếu ảnh ra hình tượng bên trong, đồng dạng có bồ đề thân ảnh, đại biểu cho vốn nên trong tương lai, phát sinh sự tình.

Nhưng hôm nay, những này phản chiếu ra hình tượng, cũng tại bị không ngừng đánh nát, lau đi.

1 người, không có quá khứ, mất đi tương lai, cũng chỉ có thể tồn tại ở lập tức.

Không thể trốn đi đâu được!

Bị chém đứt tất cả đường lui… Đương nhiên, phức tạp như vậy, cẩn thận, chỉ vì hôm nay, lúc tộc muốn giết người là bồ đề.

Hắn đồng dạng chấp chưởng thời gian quyền hành, có thể tuỳ tiện đem tự thân, giấu vào tại quá khứ hoặc tương lai, nếu không năm đó một trận đại chiến, vốn là

tình thế chắc chắn phải chết, bồ đề lại như thế nào có thể, chạy thoát đồng dạng thua thiệt, lúc tộc tuyệt sẽ không ăn lần thứ 2!

Cho nên hôm nay, làm tốt hết thảy chuẩn bị, lúc tộc 3 chí bảo cùng nhau trấn áp, tất yếu chặt đứt bồ đề, tất cả sinh cơ.

Vô quá khứ, vô quá khứ… Vậy bây giờ, chính là bồ đề duy nhất lập thân chỗ! Cho nên, hắn tất cả lực lượng, quyền hành, đều tồn tại ở dưới mắt. Chỉ cần giết chết hôm nay bồ đề, liền có thể đạt thành lúc tộc, tha thiết ước mơ mục tiêu. Bởi vậy siêu thoát, triệt để chấp chưởng thời gian… Thậm chí, áp đảo thời gian phía trên, nhảy ra thời gian trường hà, trở thành nó chủ nhân chân chính!

“Hiện tại!”

Thứ 1 tộc lão cười lạnh, cát thời gian đình chỉ chảy xuôi, “Răng rắc” “Răng rắc” băng phong âm thanh, lại lần nữa vang lên bên tai mọi người. Thời gian đình chỉ chảy xuôi, uy lực, phạm vi đều xa so trước đó, từ trần nguyệt chấp chưởng lúc, càng thêm kinh người. Khủng bố áp chế, đem bồ đề bao phủ, nhưng cái này cũng không hề là toàn bộ.

Quá khứ cùng tương lai, chém tới bồ đề đường lui, lại không phải chỉ tác dụng ở đây, lực lượng kinh khủng vây kín, tề tụ hôm nay Bồ Đề sơn!

Ông ——

Ông ——

Vũ trụ hư vô chấn động, thời gian gợn sóng lăn lộn, lại có 3 tôn khủng bố pháp tướng từ đó hiển hiện, đối ứng lúc tộc Tam lão. Pháp tướng uy nghiêm, túc mục, bị thời gian chi lực quanh quẩn, mơ hồ không rõ ở giữa, tăng thêm mấy điểm lãnh khốc, hờ hững, như cao cư cửu thiên chi thượng, nhìn chăm chú lên đông đảo thương sinh. Giờ phút này, cho người cảm giác, thuận tiện dường như, trong truyền thuyết thời gian thần chỉ!

3 tôn pháp tướng, đồng thời đưa tay ghìm xuống, quá khứ, tương lai, hiện tại tề tụ, chung trấn bồ đề. Ý vị này, bị thời gian triệt để khu trục, chán ghét mà vứt bỏ, tự thân cũng sẽ mất đi, tất cả dựa vào, cuối cùng tan thành mây khói!

Trần nguyệt sắc mặt khẩn trương, nhìn một màn trước mắt, không biết có phải hay không, bởi đó trước bồ đề xuất thủ, nàng chấn kinh quá nặng, giờ phút này thấy 3 vị tộc lão xuất thủ, khu động lúc tộc chí bảo trấn sát bồ đề, đã chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, nhưng nàng sâu trong đáy lòng, lại có một phần mãnh liệt bất an.

‘Thật, cứ như vậy tuỳ tiện, liền có thể giết chết bồ đề’ đúng vậy, cho dù lúc tộc Tam lão đồng thời xuất thủ, mượn nhờ chí bảo, nhấc lên khủng bố thanh thế, nhưng tại trần nguyệt tiềm thức bên trong, lại cảm thấy đây hết thảy, hay là quá mức “Đơn giản” . Bồ đề… Hắn nhưng là bồ đề…

Vô Ưu đạo người chỉ nhíu mày một cái, chợt bình tĩnh lại, cũng không phải hắn đã nhìn thấu hết thảy, mà là đối

lão sư có, lòng tin tuyệt đối. Lão sư đã, an bài hôm nay chi cục, muốn thanh lý một số người, há lại sẽ không có tính tới lúc tộc cái gọi là lúc tộc Tam lão cũng tốt, lúc tộc chí bảo cũng được, ở trong mắt lão sư, đều không quan trọng gì. Nếu như thế, lại há có thể thương tới lão sư nửa điểm.

Bất quá, chính là một đám, tôm tép nhãi nhép thôi.

“Đây chính là lúc tộc sao quả nhiên khủng bố!” La Quan thần sắc ngưng trọng, trong lòng nghiêm nghị. Lấy thời gian chi lực, từng đứt đoạn đi, tương lai, trấn sát đương thời chi thân, kinh người như thế thủ bút, lão sư hắn không có sao chứ không có! Bồ đề sớm biết lúc tộc sắp tới, tất có ứng đối chi pháp.

Bồ Đề sơn đỉnh, thảm cỏ xanh hoa cái sáng lên, phóng thích thần quang trong vắt, đem trong núi hết thảy che chở ở bên trong. Bồ đề đứng chắp tay, ngửa mặt nhìn nhau 3 tôn nguyên thần pháp tướng, nó sắc mặt bình tĩnh, như căn bản không cảm giác được, một chút xíu ngoại giới uy áp.

Chém tới, đoạn tương lai, trấn sát đương thời lúc tộc Tam lão toàn lực ứng phó, lại không thể đối với hắn, tạo thành nửa điểm ảnh hưởng!

“Không có khả năng!” Thứ 1 tộc lão pháp tướng, kinh sợ gào thét, dẫn động thời gian gợn sóng oanh minh, nhấc lên cuồn cuộn kinh đào hải lãng.

Hợp 3 người chi lực, bằng chí bảo chi uy, thời gian chán ghét mà vứt bỏ cùng trục xuất, đầy đủ tuỳ tiện xoá bỏ

bất luận kẻ nào, cho dù là bồ đề! Hắn năm đó bị thương rất nặng, chính là lúc thân tộc tự xuất thủ, tự nhiên sẽ hiểu lợi hại, tung quá khứ vô tận tuế nguyệt, cũng tuyệt đối không thể khôi phục.

Lại bồ đề thứ 13 đồ bị giết, mệnh cách đã vỡ vụn… Dạng này bồ đề, như thế nào cùng bọn hắn chống lại

“Cường nỗ chi kết thúc! Bồ đề, ngươi thời gian quyền hành, lại so trong tưởng tượng càng mạnh, nhưng mạnh mượn một tia quá khứ, tương lai chi lực. Nhưng loại trạng thái này, lại có thể duy trì đến khi nào hôm nay, ngươi hẳn phải chết không nghi ngờ!” Thứ 2 tộc lão giữa lông mày mắt dọc màu bạc, bộc phát thần quang.

Lúc chi nhãn uy lực lại lần nữa tăng vọt, đem nơi đây cùng quá khứ liên hệ, triệt để chặt đứt.

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1378 : Ta tại thời gian bên ngoài

Thứ 3 tộc lão hét lớn, “Không sai, ta 3 người liên thủ, bồ đề tuyệt không phải đối thủ, không muốn bị hắn mê hoặc.” Lúc chi kính mặt ngoài lưu quang phun trào, vô số hình tượng mảnh vỡ nhanh chóng hiển hiện, lại tại sau một khắc bị triệt để nghiền nát, lại không hơn nửa điểm. Thời gian trường hà chảy xiết không ngừng, nhưng thuộc về bồ đề tương lai, đã hoàn toàn biến mất.

Bọn hắn tin tưởng vững chắc hôm nay chi bồ đề, chỉ là bằng cảnh giới kịp thời quang quyền hành, ngạnh kháng hủy diệt giáng lâm, thắng lợi cuối cùng, chắc chắn thuộc về bọn hắn! Nhưng thế cục phát triển, lại làm cho lúc tộc Tam lão, sắc mặt càng ngày càng khó coi, bồ đề phong khinh vân đạm, xem bọn hắn ánh mắt, như tôm tép nhãi nhép.

Đáng ghét! Lửa giận hừng hực, tứ ngược lồng ngực ở giữa, trong dự liệu kẻ chắc chắn phải chết, xem bọn hắn như không, cái này ai có thể chịu được ở !

Lúc tộc Tam lão liếc nhau, đều nhìn ra lẫn nhau đáy lòng, kiên quyết cùng ngang ngược. Hôm nay đã xuất thủ, tuyệt không thể bỏ dở nửa chừng, tung đánh đổi một số thứ, nhưng chỉ cần có thể trấn sát bồ đề, liền đều đáng giá.

“Lấy ta chi thân vì neo điểm, triệu hoán thời gian trường hà, giáng lâm tại thế!” Lúc tộc Tam lão trong miệng, đồng

thời gào thét, sau một khắc 3 tôn pháp tướng, bộc phát óng ánh thần quang, lẫn nhau xen lẫn, quấn quanh ở giữa, lại thật có một dòng sông dài hư ảnh, từ trong đó hiển hiện.

Chảy xiết im ắng, nhưng mắt thấy một màn này tất cả mọi người, bên tai đồng thời vang lên, “Ầm ầm” nổ vang rung trời, một nháy mắt liền rõ ràng cảm nhận được, kia phần rộng lớn, to lớn, đập vào mặt không dung chống lại ý chí. Như thiên địa vạn vật, vũ trụ chư thiên, tại trước mặt nó, đều không giá trị nhấc lên.

Cái này, chính là thời gian trường hà! Xác thực nói, chỉ là nó không có ý nghĩa hình chiếu 1 trong, cũng đã đủ khủng bố, ánh mắt rơi xuống, không nhìn tu vi, ý chí, tất cả mọi người đều từ đáy lòng, sinh ra sợ hãi thật sâu, đây là sinh mạng thể, đối thời gian bản năng bên trong kính sợ.

Lúc tộc Tam lão mắt lộ nóng rực, si mê, chợt nhìn về phía bồ đề, “Thời gian trường hà phía dưới, hết thảy đều đem tan thành mây khói!”

“Bồ đề, ngươi muốn thế nào ngăn cản chết đi!”

Oanh ——

Đưa tay chỉ đường, thời gian trường hà hư ảnh thẳng đến Bồ Đề sơn, cọ rửa phía dưới tất cả mọi thứ, đều sẽ bị chôn vùi thành hư vô. Nhưng quỷ dị một màn, rất nhanh xuất hiện, kia hạo đãng vô ngần, không biết cuối cùng cũng không biết điểm cuối cùng thời gian trường hà, tại ở gần Bồ Đề sơn nháy mắt, lại trực tiếp đi vòng

mà qua, “Ầm ầm” gầm thét, phóng tới phương xa.

“Không! Không có khả năng!” Thứ 1 tộc lão trừng lớn mắt, “Lại đến! Ta liền không tin, ngươi thật có thể tránh né, thời gian khóa chặt.”

Thứ 2, thứ 3 tộc lão, cũng đầy mặt chấn kinh.

Cắn răng bên trong, 3 người lại lần nữa ra tay, pháp tướng oanh minh trước đó, chảy xiết đi xa thời gian trường hà hư ảnh, bị lại lần nữa triệu hồi. Nhưng kết quả, lại cùng vừa rồi đồng dạng… Thuận tiện như, giờ phút này bởi vì bồ đề chi tồn tại, Bồ Đề sơn đã không tại, thời gian phạm vi bên trong.

Trơ mắt, nhìn xem thời gian trường hà hư ảnh, lại lần nữa bỏ qua cho Bồ Đề sơn, biến mất tại cuối tầm mắt, vũ trụ hư vô ở giữa hoàn toàn tĩnh mịch. Không lúc ngừng tộc Tam lão, càng có kia rất nhiều, 4 phương 8 hướng tụ đến thăm dò ánh mắt, giờ phút này lâm vào trầm mặc, kinh hãi!

Dù là, vừa rồi một màn là bọn hắn tận mắt nhìn thấy, vẫn như cũ cảm thấy không thể tưởng tượng nổi… Thời gian trường hà, càng không có cách nào làm sao bồ đề nửa điểm tu vi, cảnh giới, đến tột cùng đến loại tầng thứ nào ! Ngay sau đó, một vấn đề từ đáy lòng hiện lên —— lúc tộc, thật có thể trấn sát bồ đề sao hôm nay chi kết cục, sợ sắp xuất hiện hồ tất cả mọi người ngoài ý liệu!

3 tôn pháp tướng bên trong, thời gian trấn áp, ăn mòn phía dưới, bồ đề một mặt bình tĩnh, “Ta tại thời gian bên ngoài, tung ngươi cùng muôn vàn thủ đoạn, có thể làm

gì được ta” dứt lời một bước phóng ra, chém qua hướng, đoạn tương lai, trấn sát hiện tại thời gian lồng giam, trực tiếp vỡ vụn.

Không, là hoàn toàn không nhìn!

Lúc tộc Tam lão làm ra hết thảy, bây giờ xem ra, lại giống như là chuyện tiếu lâm, nhưng trò cười cũng là muốn trả giá đắt.

“Oa!”

Lúc tộc Tam lão đồng thời, phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt trắng bệch. Trên đỉnh đầu, ngưng tụ ra nguyên thần pháp tướng, cũng trong nháy mắt trải rộng vết rạn, lung lay sắp đổ!

Thua, thất bại thảm hại.

Thậm chí, bồ đề vẫn chưa xuất thủ, chỉ là lấy bọn hắn thủ đoạn, đánh bại chính bọn hắn. Không có khả năng… Tuyệt không có khả năng… Lúc tộc chấp chưởng lấy, nhiều nhất thời gian quyền hành, nghiên cứu vô số năm, đều không thể siêu thoát tại thời gian bên ngoài, bồ đề làm sao có thể làm được !

Nhưng sự thật, ngay tại dưới mắt.

Bồ đề ánh mắt, rơi vào trên người bọn họ, “Trần Di ở đâu để hắn tới đi. Các ngươi, quá yếu!”

“Cuồng vọng!”

Thứ 1 tộc lão gào thét, đôi mắt sung huyết, hô hấp dồn dập.

“Giết ngươi, ta cùng đủ để! Bồ đề, dù không biết, ngươi lấy loại thủ đoạn nào, có thể tạm thời che đậy, thời gian trường hà khóa chặt.”

“Nhưng hôm nay, ta cùng còn không có thua!”

Hắn đưa tay, giơ cao cát thời gian, cái này đối ứng “Hiện tại” thời gian chí bảo, trong đó mỗi 1 viên hạt cát, giờ phút này huyền không mà lên.

“Lúc tộc bộ hạ, giáng lâm!”

Oanh ——

Thần quang bộc phát, thời gian chấn động, gợn sóng bên trong 1 đạo lại một thân ảnh, từ đó hiển hiện, đều là lúc tộc bên trong tinh nhuệ.

“Ta cùng bái kiến tộc lão!”

Mọi người quát khẽ, khom người cong xuống.

Thứ 1 tộc lão đưa tay, “Ta tộc huyết duệ, hôm nay mà theo ta các loại, trấn sát khinh nhờn thời gian người, thu hồi lúc tộc thất lạc quyền lực chuôi!”

“Vải, lúc tộc huyết tế đại trận!”

Lúc tộc, chưởng thời gian quyền hành, theo huyết mạch truyền thừa, là lấy mỗi một vị lúc tộc tộc nhân, sinh mà

liền có thể thu hoạch được, nắm giữ thời gian lực lượng. Hội tụ bộ hạ, lấy huyết tế chi pháp, có thể đem mọi người thời gian quyền hành, tạm thời hội tụ đến cùng một chỗ, tiếp theo uy năng tăng gấp bội.

Bá ——

Bá ——

Từng vị lúc tộc tu sĩ khom người lĩnh mệnh, phóng lên tận trời, phân tán đến lúc tộc Tam lão quanh thân, ngồi xếp bằng. Nó mi tâm ở giữa, đều có một dấu ấn hiển hiện, sau đó trở nên xích hồng, phóng thích sáng rực hồng quang, tựa như là một đoàn cháy hừng hực huyết diễm.

Thời gian lực lượng, tại hội tụ, sôi trào! Yên tĩnh im ắng, nhưng giờ khắc này tất cả mọi người, đều có thể cảm nhận được, nó ngang ngược cùng đáng sợ. Đây là một cỗ, đủ dễ như trở bàn tay, hủy diệt hết thảy lực lượng.

Lúc tộc Tam lão riêng phần mình đưa tay, nắm chặt đến cùng một chỗ, theo “Đôm đốp” âm thanh nó bàn tay mặt ngoài, huyết nhục trực tiếp băng liệt, vô số cùng loại rễ cây huyết mạch chui ra, lẫn nhau sinh trưởng, tiếp nhận đến cùng một chỗ.

“Pháp tướng, về 1!”

“Nghênh thần, hàng thế!”

Oanh ——

3 tôn pháp tướng nháy mắt hoàn thành dung hợp, khi bao khỏa thần quang tán đi, xuất hiện ở trước mắt, là 1 tôn bị thời gian chi lực, bao vây, bảo vệ hoàn toàn mới pháp tướng… Không, lại xưng là pháp tướng có chút không ổn, bởi vì giờ khắc này Thần đã chân chính, có một tia, thời gian thần chỉ đặc chất.

Giờ khắc này, Bồ Đề sơn chỗ, thời gian sôi trào! Đây là một loại, đáng sợ đến cực điểm cục diện, thời gian đang trôi qua, cũng tại quay lại, thậm chí hư vô ở giữa, bắt đầu hiện ra một chút, đến từ không biết thần bí hình tượng… Sông núi nhật nguyệt, đều tại trong đó.

Lấy nhân thân, Chưởng Thần Quyền!

Lúc tộc hiển nhiên đã bắt đầu nếm thử, đồng thời lấy được, nhất định tiến triển. Cũng khó trách bồ đề sẽ nói, ai là khinh nhờn thời gian người, bọn hắn rõ ràng nhất… Nhưng không thể phủ nhận, nâng toàn tộc chi lực, lại bại lộ tự thân bí ẩn lúc tộc, khủng bố đến cực điểm.

“Chết!”

Lúc tộc Tam lão gào thét.

Có thời gian thần chỉ đặc chất pháp tướng, chỉ điểm một chút rơi!

—

—

—

Chương 1379 : Chờ mong đã lâu con mồi

“Không có người, có thể đối kháng lúc tộc!”

Đây là lúc tộc Tam lão, phát ra gào thét.

Đại khái, sự thật cũng đúng là như thế, dù sao thời gian lực lượng, nhưng ăn mòn hết thảy.

Nhưng thế gian chung quy tồn tại ngoại lệ, tỉ như nhảy ra thời gian, không thuộc nó loại bồ đề.

Hắn ngẩng đầu, ngóng nhìn cỗ đặc chất pháp tướng, đôi mắt chỗ sâu, hiện lên một tia trào phúng, sau đó, cùng “Thần” đồng dạng, đưa tay điểm rơi.

Oanh ——

Nổ vang rung trời ở giữa, pháp tướng vỡ nát, nó quanh thân thời gian gợn sóng, sát na biến mất, tất cả uy nghiêm, thần dị, tôn quý… Đều thành bột mịn!

Tồi khô lạp hủ, không chịu nổi một kích.

Tung thời gian thần chỉ lại như thế nào mưu toan thực hiện thân ta người, ắt gặp phản phệ!

“A!”

Lúc tộc Tam lão, phát ra thống khổ gào thét, miệng mũi

máu tươi cuồng phún.

Nhưng cái này một đợt phản phệ, lại không phải dừng ở đây, 3 người quanh mình lúc tộc tu sĩ, giữa lông mày huyết nhục "Đôm đốp" nổ nát vụn, cái kia đạo ngưng tụ ra thời gian lưu ngấn, đại biểu lực lượng cùng quyền hành ấn ký, giờ phút này chấn động bên trong, không ngừng băng liệt.

"Tộc lão, cứu chúng ta!"

"Thân thể của ta, thân thể tại khô mục!"

"A, ta cảnh giới, muốn sụp đổ!"

Lúc tộc, lấy thời gian làm căn bản, như bị thời gian vứt bỏ, đem không có gì cả.

Nhưng hôm nay, bọn hắn trong miệng tộc lão, cũng đã tự thân khó đảm bảo, giãy dụa tại thời gian phản phệ bên trong, căn bản không để ý tới bọn hắn. Cường đại, thần bí, không dung chống lại lúc tộc, hôm nay tại bên ngoài Bồ Đề sơn, tao ngộ trước nay chưa từng có thất bại… Thậm chí muốn bị nhổ tận gốc, triệt để trọng thương.

Cái này, chính là bồ đề!

Khủng bố đến cực điểm.

Vũ trụ 4 phương, tụ đến ánh mắt, trầm mặc lại kiềm chế, lúc tộc cứ như vậy bại khuếch trương thanh thế, rào rạt mà đến, kết quả liền cái này dùng đầu voi đuôi chuột,

đều không đủ lấy hình dung, mọi người thời khắc này phê bình, chỉ cảm thấy buồn cười đến cực điểm.

Dạng này lúc tộc, là như thế nào làm được, tại năm đó một trận chiến bên trong, tại thời khắc mấu chốt trọng thương bồ đề, làm hắn lâm vào yên lặng luôn cảm thấy, trong đó có ẩn tình khác.

'Lúc tộc đã bại, đã không người có thể, ngăn cản bồ đề trở về, vũ trụ cách cục sắp bị đánh vỡ…' đáy lòng của mọi người toát ra ý niệm này, bắt đầu cân nhắc, về sau biến cố.

Một đám bồ đề thuộc hạ cũ, giờ phút này ngây ra như phỗng, bọn hắn nhìn thấy cái gì đây chính là, bọn hắn lớn nhất chỗ dựa sao trấn áp bồ đề, đoạn nó truyền thừa… Ta đoạn bà ngươi cái chân, hỗn đản vương bát đản, không có bản sự, ngươi bên trên nhảy xuống vọt cái gì mình muốn chết, còn nhất định phải kéo lên lão tử những người này!

Lần này, thật muốn bị lúc tộc, cho triệt để hại chết rồi…

Phía sau núi, La Quan nhíu mày, bồ đề rất lợi hại, điểm này hắn đã sớm biết, cuộc chiến hôm nay cũng lại lần nữa xác minh điểm này.

Siêu thoát thời gian bên ngoài… Quả thực không thể tưởng tượng nổi!

Nhưng kết quả, lại quá thuận lợi, lúc tộc thật cũng chỉ có, như thế điểm năng lực bằng đây, bọn hắn như thế nào dám can đảm, lấn bên trên Bồ Đề sơn là bản thân

**, dẫn đến nhận biết không rõ, lại hoặc là lúc tộc, còn có cường giả chân chính chưa từng đăng tràng

Ngay tại, La Quan chuyển qua suy nghĩ lúc, khẽ than thở một tiếng, tại vũ trụ hư vô vang lên, “Bồ đề, ngươi hạ thủ quá nặng đi.”

Bá ——

Một thân ảnh, xuất hiện trong tầm mắt, hắn khuôn mặt phổ thông đôi mắt bình thản, một bộ trường bào màu xanh, không có chút nào tấm giương chi sắc.

Nhưng chính là hắn, phất tay áo vung lên, chết đi thời gian lại trực tiếp nghịch chuyển, lúc tộc Tam lão cùng một đám trọng thương lúc tộc tu sĩ, chịu thương thế trực tiếp khôi phục như lúc ban đầu. Thuận tiện như, bồ đề trước đó làm ra hết thảy, tại thời gian trước mặt, đều biến thành vô dụng công.

Lúc tộc Tam lão mặt lộ vẻ nghĩ mà sợ, vội vàng khom người, “Bái kiến tộc trưởng! Đa tạ tộc trưởng xuất thủ, cứu ta tương đương nguy nan.” Biểu lộ ở giữa, không cam lòng, phẫn hận chi hơn, là tràn đầy nghĩ mà sợ. Kém một chút, liền kém một chút, bọn hắn vừa rồi thật sự cho rằng, hôm nay tai kiếp khó thoát!

“Ta cùng bái kiến tộc trưởng!”

Lúc tộc mọi người, cùng nhau quỳ sát.

Nam tử áo bào xanh gật gật đầu, ánh mắt rơi xuống, “Bồ đề, ngươi có phải hay không, nên cho bản tọa một cái

công đạo “

“Ha ha!” Bồ đề cười to, “Trần Di, ngươi người này, hay là không biết xấu hổ như vậy, hôm nay là lão phu mời bọn họ đến “

Trần Di lắc đầu, “Thôi, đã luận không ra đúng sai, liền đánh rồi mới biết, ta lúc tộc không dễ khinh thường, lúc tộc tử đệ sở thụ tổn thương, tất yếu có đại giới! Bản tọa cũng muốn biết, nhiều năm không gặp về sau, bồ đề ngươi thời gian quyền hành, đi đến một bước kia.”

“Dối trá! Rõ ràng chính là, cố ý bắt bọn hắn, làm quân cờ tới thăm dò, thấy rõ thủ đoạn của lão phu về sau, lại tùy thời động thủ.. . Bất quá, Trần Di ngươi thật, thấy rõ thủ đoạn của lão phu hừ! Bọn hắn bị thương thế, cũng không phải đơn giản, nghịch chuyển thời gian liền có thể chữa trị.”

Bồ đề cười lạnh, “Trị ngọn không trị gốc, đợi thời gian sửa đổi, lúc đầu chỉ là trọng thương, lớn không được tu vi rơi xuống bọn hắn, chỉ sợ thật muốn, tại chỗ đột tử!”

“Dù sao, thời gian không thể khinh động, lúc tộc quả nhiên, đã không còn nửa điểm lòng kính sợ.”

Lúc tộc Tam lão, kịp thời tộc mọi người, sắc mặt đại biến, ánh mắt vội vàng trông lại.

Trần Di sắc mặt bình tĩnh, “Thì tính sao chỉ cần giết ngươi, thời gian như vậy định luận, thì ngày sau lại không một chút tai hoạ ngầm.”

Hắn đưa tay, hướng về phía trước một nắm.

Oanh ——

Giờ khắc này, thời gian gợn sóng tại lên, “Ầm ầm” chảy xiết, gào thét, lại không phải trực tiếp công kích bồ đề bản thân, mà là xen lẫn thành một cái lưới lớn, đem hắn giam cầm, trói buộc. Trần Di xuất thủ, muốn đem bồ đề một lần nữa, kéo về thời gian trường hà!

“Ha ha! Trần Di, ngươi quả nhiên thông minh, đã thấy rõ hôm nay mấu chốt. Lão phu không tại thời gian bên trong, lúc tộc thủ đoạn, có thể làm gì được ta “

“Nhưng thời gian chi đạo, ngươi chưa từng siêu thoát, liền vĩnh viễn không rõ, lão phu bây giờ cấp độ. Ta nếu không nguyện, ngươi làm ra hết thảy, đều là phí công.”

Bồ đề lù lù bất động, như kình thiên Thần sơn , mặc ngươi trời long đất nở, không thể rung chuyển nửa điểm.

Thời gian kêu khóc, chảy xiết như đại dương mênh mông, lại như thế nào

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Trần Di sắc mặt bình tĩnh, thản nhiên nói: “Thời gian hằng tồn xuyên qua hết thảy, thế gian vạn sự vạn vật, cũng không thể chân chính, không nhìn nó tẩy lễ. Bản tọa không tin, năm đó một trận chiến về sau, trọng thương như thế phía dưới, ngươi nhưng trở lại đỉnh

phong… Bồ đề, tình trạng của ngươi bây giờ, lại có thể duy trì đến khi nào “

Hắn phất tay áo, cát thời gian, lúc chi nhãn, lúc chi kính 3 kiện lúc tộc chí bảo, gào thét bay tới.

Treo ở sau người, tại thời gian gợn sóng bên trong, phóng thích sáng rực thần quang, lẫn nhau va chạm, xen lẫn ở giữa, lại lần nữa hiện ra 1 tôn pháp tướng… Không, đây mới thực là thời gian thần chỉ, kia phần đạm mạc, lãnh khốc, uy áp cùng cường đại, tuyệt không phải phàm nhân có thể so sánh với.

Bồ đề trên mặt, lần thứ 1 lộ ra kinh ngạc, “Trần Di, ngươi lại đi một con đường khác Thần Quyến giả ha ha ha! Lúc tộc, thật đúng là ra ngoài ý định, tộc nhân ý đồ cướp đoạt thần cách quyền hành, lấy nhân thân nắm giữ thần quyền, mà cường đại nhất tộc trưởng, cũng đã trở thành, thời gian thần chỉ tọa hạ chó săn!”

Lúc tộc Tam lão trừng lớn mắt, mặt mũi tràn đầy chấn kinh, “Tộc trưởng… Cái này… Ngài thật… Thành Thần Quyến giả… Cái này sao có thể…”

Lúc tộc mục tiêu, là siêu thoát thời gian, chấp chưởng thời gian, trở thành vĩnh hằng tồn tại, mà tộc trưởng là có khả năng nhất, bước ra bước này người.

Trần Di một mặt bình tĩnh, “Tôn kính thời gian người, mới có thể phải vĩnh hằng… Lúc tộc trước đó đi vào lạc lối, nhưng bây giờ sửa đổi, còn vì lúc không muộn. Ngược lại là ngươi, bồ đề, ngươi còn có đường lui sao “

Khóe miệng của hắn, lộ ra vẻ mỉm cười, nhưng cho người ta cảm giác, lại lãnh khốc đến cực điểm.

Bá ——

Trần Di sau lưng tôn kia thời gian thần chỉ, đột nhiên mở 2 mắt ra, rơi vào bồ đề trên thân, tựa như là nhìn thấy, chờ mong đã lâu con mồi.

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1380 : Linh tộc

“Bắt đến ngươi…”

Hờ hững, lãnh khốc, không có nửa điểm tâm tình chập chờn thanh âm, tại bồ đề vang lên bên tai.

Hắn nhíu mày, đáy mắt lộ ra ngưng trọng, chợt bình tĩnh lại.

Sống lâu, chung quy vẫn là có ít chỗ tốt, tỉ như kiến thức rộng rãi.

Kinh lịch mưa gió nhiều, trầm ổn, tính nhẫn nại phương diện, không phải thanh niên có thể so.

Không phải liền là Trần Di phản chiến, quỳ gối thời gian thần chỉ trước mặt, làm một con chó sao lại có cái gì lớn không được…

Tốt a, là có chút sinh khí, cũng đích xác có hơi phiền toái…

Thảo!

Ngươi đạp ngựa Trần Di, có hay không điểm chí khí liền ngươi như thế quỳ! Quỳ liền quỳ đi, còn đem thời gian thần chỉ, đưa đến trước mặt lão phu, ngươi là có bao nhiêu hận ta

Oanh ——

Thời gian trường hà hư ảnh, trong chốc lát lại lần nữa giáng lâm, lần này so lúc tộc Tam lão triệu hoán, muốn ngưng thực, rõ ràng rất nhiều.

Bởi vì giờ khắc này xuất thủ, là thời gian thần chỉ bản thân… Cho dù, Thần còn chưa chân chính trở về, nhưng như cũ đại biểu cho, cường đại nhất thời gian ý chí.

Trần Di mở miệng, thanh âm là một loại chồng hợp trạng thái, “Bồ đề, việc đã đến nước này, ngươi còn không thúc thủ chịu trói từ bỏ đi, hôm nay ngươi không thể trốn đi đâu được!”

Khủng bố thôn phệ, trấn áp lực lượng, từ thời gian trường hà bên trong bộc phát, quấn quanh ở bồ đề quanh thân, muốn đem hắn nuốt vào trong đó.

Bồ đề quát khẽ, “Vũ trụ huy hoàng, neo điểm tự thành, vững chắc thân hồn, vạn tà bất xâm!” 1 đạo tiêu ký, lạc ấn, từ trong cõi u minh hiển hiện, đối kháng thời gian ăn mòn. Hắn đã, đi đến con đường này, há lại sẽ không có chút nào chuẩn bị thời gian thần chỉ xuất thủ lại như thế nào, lão phu cũng sẽ không, tuỳ tiện thúc thủ chịu trói.

Trần Di cười to, “Bị thời gian khóa chặt, ai nhưng tránh thoát bồ đề, ngươi hôm nay giãy dụa, cuối cùng là phí công.” Trùng điệp thanh âm, băng lãnh ngang ngược bên trong, lộ ra một tia nóng bỏng, như có thể nuốt phệ bồ đề…

Ầm ầm ——

Bồ Đề sơn bên ngoài thời gian sôi trào, 2 đạo lực lượng

đối kháng, nhấc lên khủng bố thời gian sóng lớn, càn quét bát phương. Đến mức hoàn toàn méo mó, phiến thiên địa này, đem tất cả ngoại giới thăm dò đều ngăn cách tại bên ngoài, không cách nào chân chính phát giác được nơi đây biến số.

Nhưng dù cho như thế, cũng đầy đủ triệt để rung động, vũ trụ các phương.

“Thời gian thần chỉ! Thế mà là trong truyền thuyết, đã sớm vẫn lạc, hoà vào thời gian bản thân… Vị kia không thể biết tồn tại…”

“Tê! Lúc tộc, lại từ bỏ chỗ đứng căn bản, trở thành Thần Quyến giả.”

“Hừ! Có lẽ, ngay từ đầu, lúc tộc liền tôn kính thời gian thần chỉ… Nếu không, bọn hắn dựa vào cái gì, chấp chưởng thời gian quyền hành…”

“Giấu quá sâu! Thời gian thần chỉ xuất thủ, bồ đề như thế nào chống lại hắc! Chung quy, hay là khó thoát hủy diệt kết cục.”

Kinh hô, nghị luận bên trong, cũng có lòng người sinh bất an.

Lúc tộc, vốn là cường đại vô song, là một phương cự phách.

Bây giờ lại được, thời gian thần chỉ gia trì, một khi Bồ Đề sơn bị hủy diệt, phải chăng mang ý nghĩa lúc tộc cũng đem triệt để mất khống chế cái này thế tất, sẽ tổn hại ích

lợi của bọn hắn, thậm chí làm bọn hắn, lâm vào tình cảnh nguy hiểm.

Đây chính là hiện thực!

Không có địch nhân vĩnh viễn cùng bằng hữu, có chỉ là vĩnh hằng bất biến lợi ích.

Cũng may, lúc tộc cũng không thể, trực tiếp trấn áp bồ đề, song phương ngược lại lâm vào cục diện bế tắc —— đây hết thảy, tuy vô pháp trực tiếp quan trắc, nhưng Bồ Đề sơn bên ngoài khủng bố thời gian dòng lũ, vẫn không ngừng khuấy động, sôi trào, chính là tốt nhất chứng cứ.

Bồ đề, còn tại chống lại!

‘Thật không hổ là, trong truyền thuyết chí cường tồn tại, bất bại mệnh cách…’ Trần Di thân là lúc tộc tộc trưởng, bản thân đủ cường đại. Huống chi, đạt được thời gian thần chỉ gia trì, cả 2 hợp nhất thế mà cũng không thể, trực tiếp cầm xuống bồ đề, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Cục diện bế tắc.

Trần Di nhíu mày, sau người thời gian thần chỉ hư ảnh, lộ ra một tia không kiên nhẫn. Thần vẫn lạc, là quy tắc cùng “Nguyên” phán định, khi dung nhập thời gian bản thân, không được lại đắp nặng ngưng. Là lấy, giờ phút này giáng lâm vũ trụ, trấn sát bồ đề, thời gian thần chỉ cũng chịu đựng lấy, cực lớn phong hiểm.

Một khi bị quy tắc cùng “Nguyên” khóa chặt, đạo này

một lần nữa ngưng tụ ý chí, rất có thể sẽ bị trấn áp, đánh tan, kết quả này không thể tiếp nhận.

Nhất định phải trong thời gian ngắn nhất, trấn áp bồ đề!

Trần Di đáy mắt lộ ra một tia phức tạp, hắn ban đầu chướng mắt bồ đề, cho là hắn bất quá, chỉ là đánh cắp lúc tộc quyền chuôi người.

Thẳng đến năm đó một trận chiến, dù đạt được thắng lợi, nhưng hắn cũng bởi vậy, bị thời gian thần chỉ khóa chặt, ăn mòn… Đến tận đây, mới biết được trận chiến kia bí ẩn. Bồ đề là cố ý, cố ý lạc bại bị hắn trọng thương, cố ý bị cướp đoạt, một bộ tiến hành cùng lúc quang quyền hành.

Nhờ vào đó, đào thoát thời gian thần chỉ khóa chặt, đem cái này đại phiền toái, ném cho hắn!

Trần Di phản kháng qua, nếm thử hết thảy biện pháp, nhưng hắn cuối cùng thất bại, dù hận bồ đề tận xương, nhưng lại không thể không thừa nhận, đối phương mạnh hơn hắn, có thể đối kháng thời gian thần chỉ, hoàn thành ve sầu thoát xác.

Chuyện hôm nay, thì lại một lần nghiệm chứng bồ đề cường đại, dù là thời gian thần chỉ xuất thủ, cũng không thể đem hắn trấn áp.

Nhưng hôm nay, muốn hủy diệt bồ đề, lại không phải chỉ có lúc tộc… Hắn kết cục sau cùng, sớm đã trong tương lai kết thúc!

“Còn không xuất thủ, ngươi đang chờ cái gì” Trần Di ngẩng đầu, nhìn về phía vũ trụ hư vô, tiếng quát khẽ điệp gia, quỷ dị mà khủng bố.

Sau một khắc, “Đôm đốp” một tiếng vang nhỏ, tại hỗn loạn, khuấy động thời gian dòng lũ bên trong bộc phát, một đoàn nhảy vọt lôi quang xuất hiện. Sau đó giống như là giang hà vỡ đê, mở thông đạo, kia chảy xiết, gào thét vô số lôi đình, sát na mãnh liệt mà ra.

Như lôi hải, như lôi thác nước, như lôi uyên! Là giữa thiên địa, tất cả lôi đình hội tụ, đại biểu cho lôi đình bên trong, chí cao ý chí cùng quyền hành.

Một thân ảnh, xuất hiện tại lôi đình ở giữa, lôi quang là cặp mắt của hắn, lôi đình gào thét là hắn gào thét, khí tức khủng bố bộc phát, muốn đem vạn vật cuốn vào, hóa thành bột mịn. Thậm chí, liền ngay cả thời gian dòng lũ, sôi trào cục diện hỗn loạn, đều không thể bao phủ, hắn phóng lên tận trời khí tức!

Giờ phút này, thời gian cùng lôi đình cùng múa.

“Linh tộc!”

Có kẻ nhìn lén, la thất thanh.

“Sinh lôi đình linh tính, chưởng lôi đạo quyền hành!” Lại có người, trừng lớn mắt, “Loại này tồn tại trong truyền thuyết, lại cũng hiện thân vào hôm nay…”

Nghe đồn, giữa thiên địa, có đặc thù linh tính, đản sinh tại không biết. Nhưng tan kim mộc thủy hỏa thổ các loại,

các loại ngũ hành cùng diễn biến ở giữa, tiếp theo lột xác thành vì, 1 cái hoàn toàn mới tộc đàn.

Tức, linh tộc!

Thiên sinh địa dưỡng, chấp chưởng quyền hành, mỗi 1 cái đều hô phong hoán vũ, cường đại vô song.

Cổ lão trong truyền thuyết, linh trong tộc bộ tựa hồ, từng bộc phát qua một trận đại chiến, về sau linh tính biến mất, tản mát vũ trụ 4 phương, không hiện tại thế.

Đến mức, năm tháng dài đằng đẵng qua đi, linh tộc uy danh biến mất, dần dần không muốn người biết.

Nhưng hôm nay, bọn hắn lại tận mắt, nhìn thấy linh tộc giáng lâm —— lại là ngũ hành diễn biến bên trong, trong đó cường đại nhất lôi linh!

Thật sự không hổ, là chấp chưởng thời gian quyền hành lúc tộc, mà ngay cả linh tộc, đều có thể thúc đẩy.

Bồ đề đối kháng thời gian thần chỉ, lâm vào cục diện bế tắc bên trong, mà linh tộc hiện thân, thì đại biểu cho cục diện bế tắc, liền muốn bị đánh vỡ.

Bồ Đề sơn, khó thoát đại kiếp!

Lôi đình bên trong đạo thân ảnh kia, cúi đầu quan sát, phát ra rít lên một tiếng.

Ầm ầm ——

Ngàn tỉ lôi đình, chảy xiết như biển, trấn xuống!

Bồ đề ngẩng đầu, đôi mắt phản chiếu lôi quang, khẽ cau mày.

Quả nhiên, khi 1 cái ngoài ý muốn xuất hiện, kế tiếp ngoài ý muốn, cũng sẽ không quá xa. Hôm nay thế cục, so hắn tưởng tượng bên trong, còn muốn càng kinh khủng.

Nhưng ai còn không phải cái, thâm tàng bất lậu lão âm bức đâu ta bồ đề, còn có rất nhiều thủ đoạn, các ngươi chưa từng thấy qua.

Dùng, sẽ có phiền phức, nhưng khỏi phải… Chẳng lẽ không phải não tàn ! Quản hắn ngày sau như thế nào, hôm nay cửa này, cũng nên trước bước qua.

“Ừ” đúng lúc này, bồ đề quay người nhìn về phía phía sau núi. Hắn nhíu mày, mặt lộ vẻ kinh ngạc, “Đây là… Hắc, tiểu tử này, thật đúng là khiến người bất ngờ ! Bất quá, lấy lai lịch của hắn… Tựa hồ, cũng có thể hiểu được…”

—

—

—

—

—

Chương 1381 : Ăn mòn lôi linh

Lúc tộc tộc trưởng Trần Di xuất thủ, thỉnh thần giáng lâm!

Thế cục đột nhiên nghịch chuyển, tồi khô lạp hủ chiếm cứ lấy, đúng ra ưu thế bồ đề, lập tức lâm vào trong khổ chiến.

Thời gian trường hà gào thét, muốn đem nó trấn áp, thôn phệ.

Giá trị này thời khắc nguy cấp lại có linh tộc hiện thân, lôi linh chấp chưởng lôi đạo quyền hành, điều khiển vô tận kinh lôi, phô thiên cái địa đánh phía Bồ Đề sơn.

La Quan không biết bồ đề phải chăng còn có thủ đoạn, nhưng hắn không dám đánh cược, như hôm nay bồ đề lạc bại , chờ đợi hắn tất nhiên, là cực kỳ bi thảm kết cục.

Là lấy, khi lôi linh gào thét, cuồn cuộn vô tận lôi đình, rơi xuống Bồ Đề sơn lúc, La Quan xuất thủ —— lôi đạo quyền hành hắn tựa hồ, có thể can dự một tay! Thế là, “Tinh hà” đại đạo hiển hiện, thanh, ngân, đỏ tam sắc thần quang xâu chuỗi.

Trốn ở nơi hẻo lánh bên trong, run lẩy bẩy, tựa hồ bị lãng quên Lôi Tinh, giờ phút này kém chút lệ rơi đầy mặt. Ta tiểu Lôi, thế mà còn có một lần nữa leo lên sân khấu, quang mang bắn ra bốn phía 1 ngày, loại này

được công nhận, ủng hộ tư vị, nó thật gọi người khóc chết.

Tiểu Lôi ta, nhất định phải nắm chặt cơ hội này, hướng La Quan cùng các đại lão, biểu hiện ra năng lực của mình, nếu không thời gian này, là thật không vượt qua nổi!

“Tinh hà” đại đạo nặng đắp, màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng, dung hợp vì chuỗi hạt chi tuyến, Lôi Tinh không nghĩ cùng một chỗ sao hắn nghĩ a! Các đại lão đều đã tuyển La Quan, nó còn có cái gì tốt do dự chậm 1 giây đều là ngu không ai bằng! Có thể từ bắt đầu đến cuối cùng, đều không ai nhớ tới nó, càng không hỏi thăm qua Lôi Tinh ý kiến.

‘Lôi linh lại như thế nào hôm nay ta Lôi Tinh, liền muốn để Thần biết, như thế nào thiên ngoại hữu thiên!’ Lôi Tinh ma quyền sát chưởng, đấu chí ngang giương.

La Quan 1 kiếm chém xuống, “Thanh Tiêu Ngự Lôi Chân quyết!”

Oanh ——

Phô thiên cái địa, lấy thế như 10,000 tấn, đánh phía Bồ Đề sơn vô tận kinh lôi, đột nhiên kịch liệt chấn động, hình như có 1 con không nhìn thấy đại thủ, đưa nó một phân thành hai. Một nửa lôi đình, lại trực tiếp nổ tung, đem một nửa khác kinh lôi, đều cuốn vào trong đó.

Đảo mắt, lôi thác nước hủy diệt cảnh tượng, lại biến thành một trận nội chiến, lẫn nhau chém giết!

Rống ——

Phẫn nộ gào thét, bỗng dưng tại vũ trụ hư vô ở giữa vang lên, vô tận lôi quang bao vây dưới, lôi linh phẫn nộ, ngang ngược ánh mắt, nhìn về phía bồ đề phía sau núi. Thần đã cảm ứng được, đột nhiên xuất hiện mặt khác 1 đạo, cường đại ý chí, lại trực tiếp cướp đoạt, hắn gần nửa lôi đình chưởng khống.

Nhưng kinh sợ qua đi, lôi đình đôi mắt chỗ sâu hiển hiện nóng bỏng, nếu có thể giết chết, thôn phệ người này, thì Thần thực lực nhất định tăng vọt. Thậm chí, có cơ hội thoát khỏi khống chế, trốn vào chư thiên, chiều không gian ở giữa, thu hoạch được chân chính tự do.

Lại rít lên một tiếng, lôi linh quanh thân, vô tận sức mạnh sấm sét, điên cuồng rót vào Thần thể nội —— lấy lôi đình, ngưng tụ chân thân! Hôm nay, Thần không tiếc đại giới, cũng muốn đánh giết đối phương, cướp đoạt nó lôi đạo quyền hành. Rất nhanh, lôi linh khủng bố chân thân, liền đã hoàn thành cụ hiện, 1 triệu trượng thân thể lôi quang xen lẫn, nhất cử nhất động ở giữa, đều ẩn chứa lực lượng kinh khủng.

Oanh ——

Lôi linh một bước đạp xuống, liền muốn xâm nhập Bồ Đề sơn, nhưng vào lúc này, trước mắt vũ trụ hư vô chấn động, phóng thích cường đại phong cấm chi lực, cự tuyệt Thần giáng lâm.

“Bồ đề… Ngươi tự thân khó đảm bảo… Lại vẫn mưu

toan giam cầm ta… Người si nói mộng…” Tiếng gầm gừ, theo lôi đình oanh minh, vang vọng đất trời.

Sau một khắc, vô tận lôi quang đổ xuống mà ra, liền muốn đánh vỡ phong cấm, nhưng vào lúc này, lôi linh bỗng dưng sắc mặt đại biến.

“Không… Không có khả năng… Ta vì lôi đình linh tính… Sinh mà chấp chưởng quyền hành… Đây là pháp tắc giao phó… Sao lại bị người ăn mòn… Ngươi là ai… Ngươi đến tột cùng là ai… A… Thả ta ra…”

Lôi linh thống khổ tru lên, thân hình khổng lồ run rẩy, không ngừng có hừng hực lôi quang, từ trong cơ thể hắn bóc ra, nổ nát vụn, tán ở thiên địa —— cái này liền giống như là lăng trì, đang có người từng chút từng chút, tước đoạt lôi linh quyền hành, lực lượng, cuối cùng tiêu diệt đi nơi này!

‘Hảo tiểu tử!’ bồ đề đầu tiên là giật mình, chợt mặt mày hớn hở. La Quan thật sự là, cho hắn quá nhiều kinh hỉ, mà ngay cả lôi đình quyền hành, đều có chỗ đọc lướt qua…

Không, nhìn tình huống này, không chỉ có riêng là, có chỗ đọc lướt qua đơn giản như vậy, mà là nắm giữ lôi đạo, cường đại nhất ý chí 1 trong. Cái này đệ tử, thật sự là tăng thể diện a, ta bồ đề tính toán không bỏ sót, ngày sau làm vinh dự ta chi nhất mạch, tất từ La Quan mà lên.

Ngẩng đầu, nhìn xem Trần Di sắc mặt, giờ phút này âm trầm ướt át, kinh sợ xen lẫn.

Bồ đề cười to, đột nhiên đưa tay một nắm, “Trần Di, ngươi muốn làm cái gì tổng sẽ không, không biết xấu hổ như vậy, ở trước mặt đối lão phu đệ tử hạ thủ đi được rồi, ngươi người này từ trước đến nay không cần mặt mũi, ngay cả khi chó sự tình đều làm được, hay là cẩn thận mới là tốt.”

“Cho nên, ngươi cùng ngươi chủ tử, hôm nay đối thủ là lão phu!”

Oanh ——

Thời gian trường hà chấn động, bồ đề giờ phút này, bộc phát khí tức khủng bố, ngạnh sinh sinh kiềm chế lại, Trần Di cùng thời gian thần chỉ lực lượng , khiến cho không rảnh quan tâm chuyện khác.

Đến tận đây, thế cục lại biến!

Lôi Tinh kích động, thân thể run rẩy, “Lôi linh bản nguyên, lại tàn khuyết không đầy đủ, tựa như là bị người, cho từng giở trò.”

“Cái này rất mịt mờ, người bên ngoài tuyệt khó cảm giác, nhưng ta là ai ta Lôi Tinh thế nhưng là, lôi đình ý chí cường đại 1 trong hóa thân! Hôm nay, cũng không phải là muốn giết chết lôi linh, mà là tu hú chiếm tổ… Phi! Là ta Lôi Tinh đại nhân, muốn thu hoạch lôi đình vị cách, trọng chưởng ngàn tỉ kinh lôi.”

“Có thể trở thành, dung nạp ta chi dung khí, cũng là cái này lôi linh vinh quang!”

La Quan rất vui vẻ nhận, Lôi Tinh mãnh liệt ý niệm, ăn mòn lôi linh, thay vào đó hắn trầm mặc một chút, trừ còn tại ngủ say màu xanh hạt sen, ngân bạch cùng ma chủng, đối này không có chút nào biểu thị.

Cái kia hẳn là, chính là có thể thực hiện! Như Lôi Tinh coi là thật có thể xâm lấn lôi linh, vậy hắn trong tay liền có thể tăng thêm 1 trương, kinh khủng át chủ bài.

Làm đi!

Ầm ầm ——

Lôi quang bắn tung toé, cuồn cuộn lôi đình như vực sâu như thác nước, lôi linh thân thể, dần dần bắt đầu mất khống chế, dẫn đến sức mạnh sấm sét bạo tẩu, tứ ngược Bồ Đề sơn bên ngoài, lại ngạnh sinh sinh mở ra, 1 cái lôi đình đại dương mênh mông. Hừng hực lôi quang, đáng sợ khí tức, khiến người chấn kinh, hãi nhiên.

Giờ khắc này, vô số đạo ánh mắt, nhìn về phía bồ đề phía sau núi, ý niệm đầu tiên là —— Bồ Đề sơn, vậy mà đã sớm chuẩn bị!

Không biết, ra sao cùng tồn tại nhúng tay, có thể tại lôi đình chi đạo, toàn diện áp chế lôi linh, đây quả thực không thể tưởng tượng nổi. Càng đáng sợ chính là, liền nhìn thấy trước mắt, cái này tựa hồ cũng không phải là, đơn giản áp chế đơn giản như vậy, đối phương muốn thu phục lôi linh, lấy cung cấp thúc đẩy.

Tê ——

Thủ bút này! Thủ đoạn này!

Quả thực khủng bố, không thể tưởng tượng nổi.

Bồ đề phía sau núi xuất thủ vị này, nhất định là 1 tôn, thâm bất khả trắc cường đại tồn tại, mới có thủ đoạn như thế cùng cách cục.

Lúc tộc, có khi quang thần chỉ làm nền bài, lại có linh tộc làm ngoại viện. Nhưng hiển nhiên, Bồ Đề sơn cũng không phải, không có chút nào trợ lực.

1 trận chiến này, theo thời gian thần chỉ giáng lâm, cùng linh tộc xuất hiện, vốn nên rất nhanh hạ màn kết thúc, bây giờ, lại trở nên khó bề phân biệt… Cần biết, Bồ Đề sơn bên trong vị kia, chỉ là đơn giản xuất thủ, liền trấn áp lôi linh.

Ai ngờ, nó thực lực chân chính, thủ đoạn, ra sao cùng khủng bố như hắn toàn diện xuất thủ, tham gia hôm nay tranh đấu, chỉ sợ toàn bộ thế cục, trực tiếp liền muốn nghịch chuyển!

—

—

—

—

Chương 1382 : Ngủ say tổ đình

Nhanh! Nhanh!

Lôi Tinh kích động, thân thể run rẩy, chỉ có mất đi hết thảy, mới hiểu được có được lúc mỹ hảo.

Nó lại không muốn làm 1 cái, bị người coi nhẹ tiểu trong suốt, ta Lôi Tinh hôm nay, tất yếu mở mày mở mặt, nhất phi trùng thiên.

Mà lôi linh, chính là trợ nó, đăng lâm chín ngày đá đặt chân!

‘Ổn định! Càng là thời khắc mấu chốt, càng không thể khinh thường.’

‘Tiểu tiểu Lôi linh, bị ta nắm nắm mệnh môn, còn muốn phản kháng nằm mơ!’

Đột nhiên, vũ trụ trong hư vô, thống khổ gào thét, không ngừng giãy dụa lôi linh, đột nhiên lâm vào bình tĩnh.

Thần kia một đôi, từ lôi đình ngưng tụ mà thành đôi mắt, trở nên trống rỗng, cô quạnh.

Thành công!

‘Ha ha ha!’ Lôi Tinh trong lòng cuồng tiếu, không kịp chờ đợi ngay lập tức xông ra, “Ta Lôi Tinh, trọng chưởng

quyền hành, liền tại hôm nay!”

Bá ——

Nó thuận lợi, dung nhập lôi trong linh thể, “Đôm đốp” “Đôm đốp” lôi quang nổ tung, tiếp theo là “Ầm ầm” vô tận lôi đình gào thét.

Lôi linh… Không, càng xác thực nói, là Lôi Tinh bản lôi linh, chậm rãi ngẩng đầu. Thần vươn tay, theo 5 ngón tay nắm chặt, khủng bố sức mạnh sấm sét, tại lòng bàn tay hội tụ, khuấy động.

“Lực lượng… Loại cảm giác này, thật sự là đã lâu…” Trầm thấp, thanh âm khàn khàn, tại vũ trụ hư vô ở giữa tiếng vọng.

Oanh ——

Vô tận lôi đình, giờ phút này đồng thời nổ tung, như tại cung nghênh, tối cao ý chí 1 trong trở về, phủ phục tại Lôi Tinh dưới chân, hiển lộ rõ ràng nó cực hạn cường đại cùng tôn quý.

Cảm ứng đến, mình giờ phút này, có khả năng nắm giữ lực lượng kinh khủng, Lôi Tinh nhìn về phía bồ đề phía sau núi, lộ ra một tia chần chờ. Nó có thể phát giác được, tự thân cùng La Quan ở giữa, tồn tại cái kia đạo liên quan, như nguyện ý, có thể trực tiếp chặt đứt.

Cho nên nó còn cần, kế tiếp theo ăn nói khép nép sao không bằng nhân cơ hội này vung đuôi thoát câu, như vậy long quy về biển, thiên địa bao la chi bằng đi phải.

“A!” Còn không có cùng Lôi Tinh, làm ra quyết định, nó đột nhiên mặt lộ vẻ thống khổ, hét thảm một tiếng.

“Lôi trong linh thể, bị người hạ cấm chế… Không, ta làm sao lại, đối này cũng không cảm giác… Cứu ta, đại nhân cứu ta!”

Lục sắc thần quang từ “Lôi linh” thể nội toát ra, giống như là dây leo lại như rễ cây, chăm chú quấn quanh ở Thần trên thân. Lôi Tinh hoảng sợ phát hiện, Thần lại mất đi, đối tự thân chưởng khống, biến thành đạo này lục quang khôi lỗi.

Sau một khắc, “Ầm ầm” nổ vang rung trời, từ “Lôi linh” thể nội bộc phát, vô tận lôi đình đại dương mênh mông sôi trào như nấu. Thần khí tức, nháy mắt tăng vọt mấy lần, không chút do dự đưa tay, 1 chưởng ghìm xuống Bồ Đề sơn!

Lôi đình chảy xiết như sơn hải lật úp, trong chốc lát, đem trọn cái Bồ Đề sơn, đều cuốn vào trong đó. Bồ đề kêu rên, đầu ngón tay “Đôm đốp” rung động, có nhỏ bé điện quang bắn tung toé, sinh ra từng mảnh cháy đen —— hắn cùng Bồ Đề sơn, vốn là tương hỗ là một thể, có nhục cùng nhục.

Trần Di cười to, “Bồ đề, ngươi không khỏi quá xem thường, ta lúc tộc lựa chọn bằng hữu… Hôm nay, ngươi tai kiếp khó thoát!” Phía sau hắn, thời gian thần chỉ đôi mắt hờ hững, khóa chặt ở trên người hắn, thời gian trường hà khuấy động, gào thét, muốn thừa cơ phát lực, thôn phệ bồ đề.

Vũ trụ 4 phương, kia vô số hội tụ đôi mắt, lộ ra chấn động, sợ hãi thán phục, hôm nay Bồ Đề sơn một trận chiến, coi là thật đặc sắc tuyệt luân, song phương đều có diệu thủ, mỗi lần ngoài dự liệu.

Bồ Đề sơn bên trong có đại năng giả ẩn núp, nhất cử trấn áp, hàng phục lôi linh, đã đầy đủ doạ người, nào nghĩ tới lôi trong linh thể, lại còn có tính toán, cử động lần này không những chưa thể thành công, ngược lại bị thiệt lớn.

“Đại nhân… Cứu ta… Cứu ta…” Lôi linh kêu rên, tiếng cầu cứu, tại La Quan tâm thần ở giữa vang lên.

Sau đó, là “Răng rắc” “Răng rắc” nhẹ vang lên, kia là Lôi Tinh bản thể, giờ phút này đang đổ nát.

Tính toán Lôi Tinh, đem nó trấn áp, điều khiển vì khôi lỗi, cái kia đạo lục quang chủ nhân, hiển nhiên cũng không thèm để ý sống chết của nó. Lần này, thôi động lôi đình đại dương mênh mông, bộc phát viễn siêu cực hạn thực lực, dùng chính là “Tát ao bắt cá” “Không để ý hậu quả” bá đạo thủ đoạn. Còn tiếp tục như vậy, thắng thua trận này lại bất luận, Lôi Tinh chỉ có một con đường chết.

La Quan nhíu mày, vừa rồi một nháy mắt, hắn rõ ràng cảm ứng được, Lôi Tinh chần chờ cùng dị niệm —— nó chỉ muốn thoát khỏi nắm giữ, thoát thân rời đi. Chỉ bất quá, lôi linh người sau lưng, không cho Lôi Tinh cơ hội động thủ, liền đưa nó trực tiếp trấn áp.

‘Muốn hay không cứu’ do dự chỉ là một cái chớp mắt, La

Quan mặt lộ vẻ kiên quyết, hắn có thể không để ý Lôi Tinh gia hỏa này chết sống. Nhưng hôm nay, cũng tuyệt đối không thể, để bồ đề xảy ra chuyện. Nhưng lúc này, trấn áp Lôi Tinh người, thực lực tuyệt đối khủng bố, hắn lại có thể lấy loại phương thức nào xuất thủ

“Tinh hà” đại đạo, xâu chuỗi tam sắc bên trong, một màn kia tinh hồng đột nhiên thắp sáng, sáng rực như máu lửa, cháy hừng hực.

Có lẽ, ma chủng sẽ có biện pháp.

La Quan đưa tay, một chỉ điểm tại giữa lông mày, “Tổ ma tướng!”

Oanh ——

Khí tức cường đại bộc phát, trường bào không gió mà bay, khuấy động bay giương ở giữa, La Quan cả người nhanh chóng thuế biến —— tóc bạc, mắt bạc, trường bào màu đen, mặt ngoài phía trên, vô số huyết sắc hoa văn xen lẫn, tròng mắt màu bạc ở giữa, một vòng tinh hồng bắt mắt, lại khó nén nơi cực sâu, một màn kia lưu chuyển màu xanh.

Hoàn thành biến thân nháy mắt, 1 cái ý niệm mãnh liệt, từ đáy lòng hiển hiện, La Quan ngẩng đầu nhìn lên, xuyên qua chảy xiết, tứ ngược lôi đình, rơi vào “Lôi linh” trên thân, giờ khắc này hắn mơ hồ trong đó, như ở sau lưng hắn nhìn thấy, 1 tôn khủng bố thân ảnh.

Nguy nga, mơ hồ, thần bí mà không thể biết, tựa hồ nó tồn tại, bản thân liền là vũ trụ ở giữa, cực lớn bí ẩn.

Hô ——

La Quan thở ra một hơi, đưa tay một nắm, “Ma uyên, giáng lâm!” Như thế nào tổ ma tướng điểm này cho đến giờ phút này, hắn cũng không rõ ràng lắm, nhưng có một chút không sai, giờ phút này trạng thái dưới hắn, cùng ma uyên ở giữa, tồn tại cực kỳ mật thiết liên quan.

Chỉ bất quá cái này liên quan chốt mở, nắm giữ trong tay hắn, hắn nếu không nguyện giữa hai bên, liền như vĩnh viễn không gặp nhau thẳng tắp. Như nguyện ý… Thì như dưới mắt, nhưng triệu ma uyên giáng lâm.

Kinh thiên oanh minh, tại bên ngoài Bồ Đề sơn, vũ trụ trong hư vô bộc phát, như có một loại nào đó kinh khủng tồn tại, muốn mạnh mẽ xâm nhập. Sau một khắc, hư vô vỡ nát, hiển hiện vô số vết rách, tiếp theo khuếch tán, đổ sụp, 1 cái ma uyên hư ảnh từ đó giáng lâm.

Vũ trụ pháp tắc, cấm chỉ ma uyên đến, nháy mắt làm ra phản ứng, thiên lôi địa hỏa xa so trước đó, phản ứng mãnh liệt nhiều, lại không nhúc nhích chút nào xúc động, toà này ma uyên nửa điểm… Dù là, nó chỉ là một cái bóng mờ, lại cũng có chống lại một phương vũ trụ uy năng!

Cổ lão, rộng rãi, vô biên vô hạn, cho người ta cảm giác như vĩnh viễn, thấy không rõ chân dung của nó cùng cuối cùng. Đây cũng không phải là, thả già Chân ma cùng chỗ, toà kia vô tận ma uyên, kỳ quái là nó nội bộ yên lặng, trừ vô tận ma khí bên ngoài, không gây nửa điểm ba động.

Thuận tiện như, toà này ma uyên đã, bị bỏ hoang… Không, nó tuyệt đối không phải bị bỏ hoang, vẫn như cũ hoàn chỉnh lại ẩn chứa, không thể tưởng tượng lực lượng kinh khủng. Chỉ bất quá, bởi vì nguyên nhân nào đó, đã vẫn như cũ cực kỳ lâu, chưa từng bị bắt đầu dùng.

Ầm ầm ——

Giống như là trong ngủ say bị tỉnh lại, cuồn cuộn ma khí bộc phát, lấy một loại sôi trào chi thế, quét sạch tứ phương.

Giờ phút này, ma uyên cảm nhận được, tổ ma tướng khí tức.

Ngủ say tổ đình, Ma tộc khởi nguyên 1 trong, trốn vào không biết yên lặng chỗ, trải qua vô tận tuế nguyệt về sau, rốt cục đợi đến nó chủ nhân mới.

—

—

—

—

—

—

Chương 1383 : Nhữ khi chết

‘Nó, là lãnh địa của ta, là ta phong quốc, là ta ma đình… Chỉ cần bước vào trong đó, ta liền có thể trở thành, chư thiên, chiều không gian bên trong, tồn tại cường đại nhất 1 trong.’

Mãnh liệt ý niệm, đánh thẳng vào La Quan tâm thần, thúc giục hắn chân chính, triệu hoán ma uyên giáng lâm.

Ông ——

Ngân bạch chấn động, một vòng băng lãnh khí tức, nháy mắt khuếch tán. La Quan lập tức, từ này cái cuồng nhiệt suy nghĩ bên trong tránh thoát, toát ra một thân mồ hôi lạnh.

‘Có lẽ, toà này ma uyên thật, là tổ ma tướng phong quốc.’

‘Nhưng lấy hắn, bây giờ trạng thái, một khi tiến vào bên trong, nháy mắt liền sẽ bị đồng hóa, lau đi tất cả ý thức, trở thành 1 tôn ma thai, ngủ say trong đó.’

‘Khi ma thai thai nghén hoàn chỉnh, chân chính tổ ma tướng giáng lâm, lại không phải ta!’

Ầm ầm ——

Như phát giác được, La Quan bài xích, thoái ý, ma uyên

bên trong càng nhiều ma khí bộc phát, khiến cho một phương này vũ trụ, đều tại chấn động, vỡ nát. Ma uyên hư ảnh, dần dần trở nên ngưng thực, nó đúng là muốn truy tìm, cái này 1 đạo hình chiếu, cưỡng ép giáng lâm!

Vô số năm yên lặng, vô số năm chờ đợi, nó tuyệt không buông tha, đột nhiên đến hi vọng —— La Quan… Không, tôn này tổ ma tướng, nhất định phải trở về ma đình.

‘Không được!’ La Quan trong lòng giật mình.

Đúng lúc này, ma chủng lực lượng, đột nhiên bắt đầu chấn động, nó đang lấy một loại, La Quan không rõ ràng phương thức, cùng toà này không biết ma uyên giao lưu… Ân, hẳn là giao lưu, hẳn là ma uyên bản thân, cũng tồn tại ý thức không thành

‘Thối lui… Nếu không… Tổ ma tướng tướng… Vĩnh viễn không lại xuất hiện…’ đến từ ma chủng uy hiếp, không có âm thanh, chỉ là 1 đạo đoạn tiếp theo lại kiên quyết ý niệm.

Ma khí sôi trào, muốn phá giới mà đến, cưỡng ép giáng lâm ma uyên, khí tức khủng bố đột nhiên trì trệ. Sau đó, La Quan cảm giác bên trong, kia phần mãnh liệt sợ hãi, bất an, nhanh chóng tiêu tán, thối lui. Ma uyên từ bỏ, kế tiếp theo giáng lâm, nó lại thật có được, độc lập ý thức.

La Quan ngẩng đầu, nhìn về phía “Lôi linh”, “Đem ta chi thuộc hạ, mang về.”

Không biết ma uyên tất cả không cam lòng, lửa giận, giờ

phút này đạt được phát tiết, vô tận ma khí bộc phát, như 1 trương khủng bố miệng lớn, trực tiếp nuốt hướng “Lôi linh” .

Sau một khắc, là kinh thiên động địa tiếng vang, lôi đình chí cương chí liệt, giờ phút này càng là lấy “Hi sinh” Lôi Tinh phương thức, bộc phát lôi đạo tối cao ý chí 1 trong, uy lực có thể nghĩ. Ma khí cùng lôi đình tiếp xúc, 2 loại hoàn toàn đối xông lực lượng, nháy mắt dẫn bạo một trận, giữa lẫn nhau điên cuồng chém giết.

Dưới tình huống bình thường, lôi đình khắc chế giữa thiên địa, hết thảy yêu tà chi vật, ma tự nhiên thuộc về trong đó. Nhưng thế gian hết thảy, đều cũng không có tuyệt đối, ma khí cùng lôi đình chém giết, tại ngắn ngủi trì trệ về sau, lại hiện ra một mảnh ngược lại tình hình —— lôi đình, ngay tại mảng lớn chôn vùi!

Rất nhanh, ma khí liền lan tràn đến, “Lôi linh” trên thân, đen nhánh ma khí, hướng Thần thể nội điên cuồng rót vào, ăn mòn.

Bá ——

Giờ khắc này, hình như có một đôi tròng mắt, tại “Lôi linh” sau lưng hiển hiện, băng lãnh, hờ hững. Rơi vào xé rách vũ trụ hư vô, giáng lâm cái kia đạo, không biết ma uyên bên trên.

“Tổ ma đình…”

“Ngươi, đến tột cùng là ai “

Thanh âm, trực tiếp ở bên tai vang lên, La Quan trong lòng trầm xuống, như trực diện thiên địa.

Bồ đề gào thét truyền đến, “Chẳng cần biết ngươi là ai, lão phu chưa chết trước đó, ai tay, cũng đừng nghĩ duỗi tiến vào Bồ Đề sơn!”

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, chạm đến La Quan đáng sợ khí tức, bị cưỡng ép xua tan.

“A!”

“Lôi linh” thống khổ gào thét, “Đôm đốp” vỡ nát âm thanh, trở nên càng thêm dày đặc, vang dội, kia là phía sau chưởng khống lôi Linh giả, làm ra ứng đối, chống lại.

“Ầm ầm” hừng hực lôi đình, từ “Lôi linh” thể nội bộc phát, cùng quấn quanh, ăn mòn ma khí, điên cuồng chém giết.

Hiển nhiên, “Lôi linh” con cờ này, đối phương không muốn dừng tay… Chí ít, tại chưa đạt thành mục đích trước, Thần còn có bị lợi dụng giá trị.

Một màn này, lại lần nữa khiến Bồ Đề sơn bên ngoài, tất cả hội tụ đôi mắt, lâm vào rung động.

Bồ Đề sơn, bồ đề lão tổ… Ai chẳng biết hiểu, hắn có thể nói là Ma tộc khắc tinh, cả đời chém giết Chân ma đếm không hết. Lúc trước, kia một trận nhằm vào bồ đề lão tổ tính toán, chính là bởi vì Ma tộc đột nhiên xuất thủ, mới

có thể nhất cử thành công.

Song phương, đã sớm là không chết không thôi đại địch, tuyệt không hòa hoãn! Nhưng hôm nay, bọn hắn nhìn thấy cái gì Bồ Đề sơn bên trong, lại có Chân ma tọa trấn… Mà lại, tuyệt không phải nhân vật tầm thường, chỉ có trong ma tộc, tồn tại cường đại nhất, mới có thể triệu hồi ra, cái này 1 cái khủng bố ma uyên.

Bồ Đề sơn cùng Ma tộc, vậy mà liên thủ một màn này, cho dù tận mắt nhìn thấy, bọn hắn vẫn như cũ cảm thấy không thể tưởng tượng nổi!

Chẳng lẽ nói, năm đó khủng bố một trận chiến, cùng trước đó hết thảy, đều là âm mưu bồ đề cùng Ma tộc ở giữa, có khác liên quan ! Vừa nghĩ đến đây, mọi người chỉ cảm thấy tê cả da đầu, như rơi vào hầm băng.

“Tê —— bồ đề cùng Chân ma, đen, quá tối, trong này nội tình, ta quả thực không dám nghĩ!”

“Lúc tộc có nhiều chuẩn bị, nhưng Bồ Đề sơn cũng thế, thật giấu được sâu! Ai có thể ngờ tới, bọn hắn lại cùng Ma tộc cấu kết…”

“Nguyên nhân chính là như thế mới ra ngoài ý định, khiến người ta khó mà phòng bị, lúc tộc trước đó, chỉ sợ vẫn luôn bị che tại trống bên trong.”

“1 trận chiến này, thoải mái đảo ngược một đợt lại một đợt, coi là thật đặc sắc tuyệt luân! Bồ đề cùng lúc tộc… Ta rất hiếu kì, hôm nay ai có thể trở thành, người thắng sau cùng!”

Oanh ——

Kinh thiên oanh minh, tại bên ngoài Bồ Đề sơn bộc phát, “Lôi linh” phát ra kêu thê lương thảm thiết, nó ngưng tụ ra thân hình khổng lồ, lúc này trực tiếp nổ nát vụn. Lôi hải bạo tẩu, lôi uyên sôi trào, hóa thành lôi thác nước cuồn cuộn vô tận, mang theo “Lôi linh” tự bạo chi uy, vô số hừng hực lôi quang, đem ma khí đánh tan.

Lại trực tiếp, nổ nát vụn vũ trụ một góc, tác động đến phạm vi bên trong, có mười mấy khỏa đến gần tinh thần, trực tiếp hóa thành bột mịn, không biết bao nhiêu sinh linh, bởi vậy đột tử hồn phi phách tán!

Mà cái này, cũng triệt để chọc giận vũ trụ ý chí, ma uyên vốn cũng không được cho phép, giáng lâm đến tận đây, huống chi dẫn phát, hậu quả nghiêm trọng như vậy. Kia bộc phát vô tận lôi đình, tại cấp tốc khuếch tán về sau, lại tại một nháy mắt, co rút lại thành một đoàn.

Lại hình thành 1 viên, sáng rực chói mắt lôi châu, nó là như thế loá mắt, tựa như 100,000 vầng thái dương, hội tụ đến cùng một chỗ. Cho dù, chỉ là xa xa theo dõi, kia từng đạo ánh mắt, giờ phút này cũng bị nhói nhói, đốt bị thương, từng cái vội vàng tránh đi, không còn dám nhìn.

Sau một khắc, lôi châu gào thét bay ra, nhập vào ma uyên hư ảnh, sau đó chính là “Ầm ầm” kinh thiên động địa bạo tạc. Áp súc về sau lôi châu, ẩn chứa “Lôi linh” tự bạo, kẻ sau màn đẩy tay, lại có vũ trụ ý chí phẫn nộ gia trì, uy lực khủng bố đến cực điểm.

Tổ ma đình hình chiếu, lại như thế nào cường đại, cũng chung quy chỉ là 1 đạo hình chiếu, kịch liệt vặn vẹo bên trong, nhanh chóng lở, tiêu tán. La Quan bên tai, vang lên nó không cam lòng gầm nhẹ, “Ta chủ nhân, ta chờ đợi ngài triệu hoán, mời ngài nhất định nhất định, sống sót…”

Ma uyên hình chiếu biến mất.

“Lôi linh” thân ảnh, cũng tan thành mây khói.

La Quan một trận cảm thấy, Lôi Tinh đã treo, dù sao kinh khủng như vậy cục diện, nó sống sót xác suất cực kỳ bé nhỏ.

Đột nhiên, hắn nhíu nhíu mày… Thế mà không chết, chỉ bất quá gia hỏa này, trạng thái có chút kỳ quái.

Nhưng rất nhanh, La Quan liền không tâm tư, đi chú ý điểm này.

Oanh ——

Bồ Đề sơn bên ngoài, 1 đạo khủng bố bóng tối, đột nhiên giáng lâm.

Sau đó, vũ trụ hư vô sụp đổ, vô số khủng bố vết rạn, hướng 4 phương 8 hướng điên cuồng lan tràn.

“Là ai, hỏng ta chi bố cục… Nhữ khi chết!”

—

Chương 1384 : Đối kháng thời gian

Một mảnh cái bóng, liền có thể đập vụn vũ trụ một góc, chưa từng chân chính đăng tràng, liền hiển thị rõ khủng bố.

La Quan biết, lôi linh phía sau người điều khiển, hôm nay lúc tộc chân chính giúp đỡ, đến rồi!

Giờ khắc này, nói linh truyền đến bất an mãnh liệt, chân linh đang run sợ, sợ hãi.

Oanh ——

Một đoàn mê vụ, đang đổ nát trong vũ trụ hiển hiện, bao phủ trong đó, kia một thân ảnh.

Mơ hồ, không biết, thần bí mà cường đại.

Hắn chỉ là xuất hiện tại kia bên trong, ánh mắt rơi xuống, liền hình như có vạn quân chi trọng, xuyên thủng hết thảy trở ngại, bình chướng, rơi vào La Quan trên thân.

“Ngươi, ra!”

Quát khẽ một tiếng, vũ trụ hư vô oanh minh, khí tức khủng bố càn quét.

“Hừ!” Bồ đề cười lạnh, “Lão phu nói, các ngươi hôm nay đối thủ, là ta.”

“Chỉ cần lão phu còn sống, Bồ Đề sơn chính là, ngươi chờ vòng cấm!”

Oanh ——

Bồ Đề sơn đỉnh, thảm cỏ xanh hoa cái bộc phát, lực lượng cường đại chặt đứt, đến từ ngoại giới hết thảy xâm nhập.

Mê vụ chấn động, trong đó đạo thân ảnh kia, đột nhiên nói: “Không dám hiện thân… Quả nhiên ngươi tồn tại, là có vấn đề.”

“Cường đại mà yếu nhỏ, quả nhiên là kỳ quái, vậy hôm nay, liền trước trấn sát bồ đề, đến lúc đó nhìn ngươi muốn thế nào ẩn núp!”

Hắn một bước phóng ra, mê vụ sát na khuếch tán, đem bồ đề thân ảnh, cuốn vào trong đó, “Trần Di, ta đến kiềm chế bồ đề, ngươi mang theo thời gian trường hà, xung kích Bồ Đề sơn… A! Bồ đề cùng núi này tương hỗ là một thể, lẫn nhau liên lụy cực sâu, chỉ cần hủy đi Bồ Đề sơn, bồ đề chính là cây không rễ, kết cục như vậy chú định!”

“Kiềm chế lão phu chỉ bằng ngươi!” Bồ đề quát khẽ, sau một khắc “Ầm ầm” nổ vang rung trời, từ trong sương mù bộc phát.

“Hỗn độn, hằng tồn!”

Trong sương mù thân ảnh, trong miệng thấp niệm, kia

mãnh liệt, khuấy động mê vụ, giống như là 1 cái biển sâu , mặc cho bồ đề xuất thủ, bộc phát tồi khô lạp hủ lực lượng kinh khủng, lại không cách nào đem nó đánh vỡ.

Mà thân phận của người này, giờ phút này cũng triệt để bại lộ.

“Hỗn độn sinh linh!”

“Tiên thiên thần thánh!”

“Tê —— mà ngay cả như vậy, phượng mao lân giác tồn tại đáng sợ, đều cùng lúc tộc liên thủ, muốn hủy diệt bồ đề…”

Vũ trụ 4 phương, một lần nữa hội tụ ánh mắt, giờ phút này nhao nhao kinh hô. Rốt cuộc minh bạch vì sao tại kinh lịch, không biết ma uyên giáng lâm về sau, lúc tộc cùng vị này vẫn như cũ, có tuyệt đối tự tin.

Cường đại như thế tồn tại, cho dù bồ đề lão tổ, trong lúc nhất thời cũng tuyệt đối, khó mà thoát thân.

Mà cái này, liền cho lúc tộc… Cho sau người, tôn kia thời gian thần chỉ, cơ hội xuất thủ.

Bồ đề lão tổ có thể cự tuyệt, quay về thời gian trường hà, nhưng Bồ Đề sơn đang ở trước mắt, lại như thế nào có thể tránh né, thời gian ăn mòn

“Ha ha ha!” Trần Di cười to, “Bồ đề, ngươi hôm nay coi là thật, cho lúc tộc rất lớn kinh hỉ, nhưng thì tính sao mệnh của ngươi cửa, chúng ta sớm đã nắm giữ. Thời

gian đi vòng, không vào Bồ Đề sơn nhưng hôm nay, đã Bồ Đề sơn bên trong, đã có người nhúng tay, vậy liền nhân quả quấn thân, lấy nó là môi giới, tiêu ký, Bồ Đề sơn cuối cùng rồi sẽ bị thời gian trường hà bao phủ."

Người này sau lưng, thời gian thần chỉ chậm rãi ngẩng đầu, hờ hững, lãnh khốc đôi mắt, rơi vào Bồ Đề sơn bên trên. Sau một khắc, "Ầm ầm" thời gian trường hà hư ảnh, đột nhiên thay đổi phương hướng, mang theo không dung chống lại, không cách nào ngăn cản khủng bố khí cơ đến.

Tới gần Bồ Đề sơn nháy mắt, thời gian trường hà kịch liệt khuấy động, nhận bồ đề ý chí can thiệp, nhưng tại thời gian thần chỉ áp chế xuống, vẫn như cũ một mực khóa chặt lại, phía sau núi La Quan khí tức —— nhân quả đã sinh ra, lấy thần chỉ chi tôn nhưng ngược dòng vốn truy nguyên.

Chỉ cần, thời gian trường hà xâm nhập Bồ Đề sơn, thì hôm nay kết cục, cũng đã chú định. Rất nhanh, "Oanh" một tiếng vang thật lớn, Bồ Đề sơn bên ngoài đối kháng lực lượng sụp đổ, thời gian trường hà một nháy mắt, liền đem trọn cái Bồ Đề sơn, cuốn vào trong đó.

Trần Di lại lần nữa cười to, thời gian thần chỉ đôi mắt sáng lên, tham lam cùng nóng bỏng, tại Thần đáy mắt xen lẫn —— bồ đề mệnh môn đã phá, tử kỳ sắp tới!

"Hủy diệt đi! Thời gian lực lượng, sẽ tại hôm nay khiến thế nhân run rẩy!" Trần Di rống to, thôi động thời gian trường hà, chảy xiết gào thét. Trong chốc lát, chính là 10 triệu năm tuế nguyệt trôi qua, loại này khủng bố cọ rửa,

không người có thể tiếp nhận.

La Quan biểu lộ ngưng trọng, hắn là thời gian trường hà, đột phá Bồ Đề sơn môi giới cùng tiêu ký, sẽ ngay lập tức, tiếp nhận thời gian cọ rửa khủng bố, kết quả đem như thế nào có lẽ, hắn sẽ trở nên già nua, nhanh chóng khô mục, cuối cùng hình thần câu diệt tựa như là thời gian trường hà bên trong, 1 đóa không đáng chú ý bọt nước, thoáng qua liền mất.

1 hơi, 2 hơi, 3 hơi… Thời gian trường hà gào thét, tùy ý cọ rửa, chảy xiết, loại kia hủy thiên diệt địa, xoá bỏ vạn vật khí thế khủng bố, đích xác doạ người.

Nhưng tựa hồ, cũng chỉ có “Doạ người” điểm này tác dụng. La Quan cúi đầu, nhìn thoáng qua bàn tay của mình, nháy mắt mấy cái, lại nháy mắt mấy cái

Liền cái này !

Rõ ràng, liền một điểm biến hóa đều không có, hắn vẫn như cũ là hắn, tựa hồ thời gian trường hà sôi trào, cọ rửa, không hề có tác dụng.

Tựa như là, giả đồng dạng!

Ngô… Cho nên, lúc tộc là ngoài mạnh trong yếu, trông thì ngon mà không dùng được dáng vẻ hàng, cái gọi là thời gian thần chỉ, cũng chỉ là phô trương thanh thế không phải, muốn làm sao giải thích, giờ phút này đứng đắn lịch hết thảy.

Neo điểm có, tiêu ký cũng có… Thời gian trường hà

thuận lợi, xâm nhập Bồ Đề sơn, vốn nên lấy La Quan làm trung tâm, khiến thời gian vĩ lực, hướng ngoại khuếch tán, lan tràn, cuối cùng hủy diệt hết thảy… Nhưng thế cục, đột nhiên liền lâm vào trầm mặc.

Sau tiếp theo… Lại hoàn toàn không có động tĩnh!

Trần Di trừng lớn mắt, gắt gao nhìn về phía Bồ Đề sơn, thân là Thần Quyến giả, điều khiển thời gian trường hà tồn tại, hắn có thể rõ ràng cảm thấy được, giờ phút này chuyện đang xảy ra.

Thậm chí, thông qua phần này liên quan, hắn có thể rõ ràng “Nhìn thấy”, La Quan biểu tình biến hóa, từ ngưng trọng, sầu lo, biến thành hoài nghi, không hiểu, đến cuối cùng, thậm chí nhếch miệng lên, lộ ra một tia đùa cợt, khinh thường, liền như im ắng cái tát, trùng điệp đánh vào trên mặt.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

“Không! Tuyệt không có khả năng!” Trần Di gào thét, chồng âm thanh bên trong thuộc về thời gian thần chỉ bộ điểm, lộ ra mấy điểm khàn cả giọng, “Chư thiên, chiều không gian, vô luận bất luận cái gì tồn tại, đều tuyệt đối không cách nào, đối kháng thời gian ăn mòn! Ngươi đến cùng, là ai “

Ầm ầm ——

Thời gian trường hà bạo tẩu, giờ khắc này nó đối Bồ Đề sơn cọ rửa lại lần nữa tăng vọt, thời gian trôi qua, bị triệt

để vặn vẹo.

Mỗi 1 hơi quá khứ, đều có 10,000 năm, mấy chục ngàn năm tuế nguyệt, bị rút lấy, bóc ra, dễ như trở bàn tay, liền có thể thương hải tang điền. Cho dù là 1 ngôi sao thần, một vùng biển sao, thậm chí một phương vũ trụ ý chí, dưới loại tình huống này, đều muốn sụp đổ, hủy diệt.

Nhưng, La Quan trạng thái vẫn như cũ như lúc ban đầu, hắn cũng không phải là như bồ đề, thoát ly thời gian bên ngoài, không khả thi thêm nó thân.

Mà là ngạnh sinh sinh, lấy thân vào cuộc , mặc cho thời gian trường hà tẩy lễ, tước đoạt, lại không thể đối với hắn tạo thành nửa điểm tổn thương!

Liền như nó số tuổi thọ vô tận, sớm đã xuyên qua thời gian trường hà , bất kỳ cái gì một chỗ ngóc ngách, là trong truyền thuyết tuyên cổ bất diệt tồn tại.

Nhưng cái này sao có thể cho dù là chúa tể, danh xưng vĩnh sinh bất diệt, nhưng cũng không phải thật, có thể không nhìn thời gian ăn mòn.

Bá ——

Thời gian thần chỉ, đột nhiên một bước phóng ra, trực tiếp dung nhập vào, thời gian trường hà bên trong, làm như vậy sẽ tăng lên cực lớn, Thần bại lộ phong hiểm. Nhưng bây giờ, thời gian thần chỉ đã không lo được, giờ phút này giết chết La Quan suy nghĩ, thậm chí vượt qua, đối bồ đề sát ý!

‘Không có người, có thể đối kháng thời gian!’

‘Tuyệt đối không có!’

Đây là thời gian thần chỉ, nhất kiên định, căn bản nhất tín niệm, cũng là Thần ý chí, quyền hành tồn tại căn cơ.

Giết chết La Quan!

Nhất định phải giết chết hắn!

Ầm ầm ——

Thời gian trường hà lập tức, trở nên càng thêm ngưng thực, đã không chỉ là một cái bóng mờ đơn giản như vậy, cơ hồ có thể đem nó coi là, là thời gian trường hà 1 đầu phân lưu. Nhấc lên ngàn trọng sóng, chấn động, gào thét ở giữa, muốn giết La Quan, diệt bồ đề.

‘Thời gian thần chỉ điên…’ giờ khắc này, thăm dò nơi đây mọi người, đồng thời toát ra này niệm.

Thần đoàn tụ vốn là thuộc về cấm kỵ, vì giết chết Bồ Đề sơn bên trong, vị kia thần bí tồn tại, lại không tiếc đặt mình vào nguy hiểm.

Lấy thời gian thần chỉ vị cách mà nói, nếu không phải điên đến cực hạn, sao lại như thế nói cách khác, Bồ Đề sơn bên trong vị kia, chỉ là trầm mặc ứng đối, liền đã ép thời gian thần chỉ liều mạng.

Cảm thụ được, gào thét, sôi trào thời gian trường hà

bên trong, chỗ phóng thích ra đáng sợ khí tức, mọi người cùng nhau hít một hơi lãnh khí.

Trong núi vị kia, đến tột cùng là ai hắn có thể làm đến bước này! Cái này so siêu thoát thời gian, thời gian đi vòng tại bên ngoài, đều càng thêm khủng bố. Thời gian gia thân lại như thế nào ta hằng tồn tại ở thế, tung ngàn tỉ năm thời gian làm hao mòn, cũng như thanh phong lướt nhẹ qua mặt.

Bằng sức một mình, đối kháng thời gian!

Trong sương mù, bồ đề đôi mắt sáng lên, đến tận đây khắc hắn đối La Quan thân phận, lại không nghi ngờ. Hắn quả thật là đến từ… Đúng, cũng chỉ có như thế, mới có thể có trên người hắn, đủ loại không thể tưởng tượng nổi.

Đã, thời gian trường hà tồn tại, đã không còn là uy hiếp, vậy hắn còn có cái gì có thể lo lắng liền, giết thống khoái!

“Hỗn độn sinh linh, ngươi thật cho là có thể áp chế lão phu buồn cười! Hôm nay liền để ngươi biết được, như thế nào nhất niệm bồ đề.”

Oanh ——

Khí tức khủng bố, sát na trùng thiên.

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1385 : Thôn phệ bồ đề

Hỗn độn mê vụ sát na sôi trào, ngay sau đó là một tiếng, thống khổ, phẫn nộ gào thét.

“Bồ đề! Ngươi làm sao có thể, phát giác nhược điểm của ta “

Là hỗn độn sinh linh, giờ phút này hắn thân ảnh bị đánh bay, che lấp tự thân hỗn độn mê vụ, tùy theo sụp đổ, tiêu tán.

Một bộ áo bào đen, mặt mũi tràn đầy kinh sợ!

Bồ đề đi tới, giờ phút này nói một câu, ý vị thâm trường lời nói, “Hôm nay, lão phu duy nhất kiêng kị, chỉ là thời gian thần chỉ.”

“Ngươi tuy mạnh mẽ, nhưng ở trong mắt ta, nhưng xưa nay không là đối thủ.”

Cường thế mà tự tin.

Hỗn độn sinh linh giận dữ, hắn cùng lúc tộc liên thủ, cộng đồng mưu đồ hôm nay, nào nghĩ tới lại căn bản, không bị để ở trong mắt. Cái này khiến Thần, cảm nhận được mãnh liệt nhục nhã, “Bồ đề, ngươi khinh người quá đáng, vậy liền trừng lớn mắt, thấy rõ bản tọa chân thân!”

Oanh ——

Thần quang ngút trời, vũ trụ hư vô ở giữa, xuất hiện một gốc chống trời thần mộc, nó cao tới 1 triệu trượng, buồn bực mênh mang tán cây, che đậy một phương. Vô tận tang thương, tuế nguyệt khí cơ, từ trong cơ thể nó tản mát, hiển nhiên đã tồn tại vô số năm, cùng chư thiên, chiều không gian xen lẫn.

Cái này, chính là hỗn độn sinh linh bản thể… Nói xác thực hơn, nó là một gốc, đản sinh tại hỗn độn bên trong thần mộc. Chỉ bất quá, cái này gốc hỗn độn thần mộc bản thể, như tao ngộ qua một trận đại chiến, rất nhiều tráng kiện chạc cây đều bị bẻ gãy, khiến tự thân khí tượng bày biện ra thất bại cùng suy yếu.

Nhưng dù cho như thế, cái này gốc hỗn độn thần mộc, vẫn như cũ có, không thể tưởng tượng nổi lực lượng cường đại, thần quang trong trẻo, chiếu sáng vùng vũ trụ này.

“Tôn này hỗn độn thần mộc… Nhìn xem có chút quen mắt, ta như ở nơi nào gặp qua… Tê —— nhớ tới, là nó, trong truyền thuyết, tại hỗn độn ở giữa thai nghén linh tính trái cây, thành thục sau rơi vào chư thiên, chiều không gian ở giữa, cuối cùng đã đản sinh ra linh tộc.”

“Linh tộc người sáng lập! Không sai, bản tọa cũng biết cái này truyền thuyết, cực kỳ lâu trước đó, nó từng thống trị khôn cùng cương vực, tại linh tộc hỗn chiến về sau, mới mai danh ẩn tích.”

“Khó trách, Thần có thể chưởng khống lôi linh, trong

thiên địa này linh tộc, đều đến từ Thần!”

Hỗn độn thần mộc thân phận, bị nhận ra.

Mà bồ đề đối đây, tựa hồ cũng không kinh ngạc, hắn nhìn đối phương, “Ngươi nghĩ thôn phệ lão phu, chữa trị bị hao tổn bản nguyên, cuối cùng khôi phục, đối linh tộc chưởng khống.”

“Không sai!” Hỗn độn thần mộc gầm nhẹ, tán cây chấn động, “Bồ đề, ngươi là chư thiên, chiều không gian bên trong, nhất phù hợp ta chi bản nguyên tồn tại, ngươi đản sinh mục đích, chính là trở thành ta chi nuôi điểm, trợ giúp bản tọa quay về đỉnh phong, đoạt lại quyền hành!”

Thế cục đến tận đây, đã không có che giấu tất yếu.

“Trần Di, chủ nhân của ngươi, thời gian đã không nhiều, đừng có lại làm nhiều trì hoãn, lập tức phá vỡ Bồ Đề sơn phòng ngự! Tiếp xuống, ta đem tự mình ra tay giết chết bồ đề, hoàn thành ngươi ta ở giữa ước định.”

Trần Di trên mặt, lộ ra một tia chần chờ, rất nhanh hắn kêu lên một tiếng đau đớn, sắc mặt trở nên tái nhợt.

Thời gian trường hà bên trong, hiện ra thời gian thần chỉ khuôn mặt, phẫn nộ gào thét, “Nghe Thần! Hôm nay, nhất định phải hủy đi Bồ Đề sơn, đem bên trong tất cả mọi người, toàn bộ giết chết!” Bất luận cái gì có thể, chống lại thời gian tồn tại, đều phải hủy diệt.

“Vâng, chủ nhân…” Trần Di thở sâu, nhìn về phía lúc tộc Tam lão, cùng một đám lui xa lúc tộc tu sĩ. Giờ phút này,

bọn hắn tâm thần run lên, đột nhiên sinh ra một loại, thật không tốt dự cảm.

“Tộc trưởng, sao… Làm sao…” Thứ 1 tộc lão mở miệng, đón Trần Di ánh mắt, hắn chỉ cảm thấy phía sau phát lạnh.

Trần Di nói: “3 vị tộc lão, kịp thời tộc các vị con cháu, các ngươi hi sinh, lại trợ giúp vĩ đại thời gian thần chỉ, một lần nữa trở về lực lượng đỉnh phong, sẽ bị hậu thế vĩnh viễn ghi khắc.”

“Các ngươi, đều là lúc tộc anh hùng.”

“Tộc trưởng!”

Lúc tộc đám người thất kinh.

Tình huống như thế nào làm sao liền muốn chúng ta hi sinh! Anh hùng người nào thích khi ai làm, cái này đạp ngựa cùng ta cùng có liên can gì

Trần Di cũng đã, không tiếp tục để ý phản ứng của bọn hắn, nhắm mắt lại, vỗ tay phát ra tiếng.

Ba ——

Sau một khắc, lúc tộc Tam lão cầm đầu, tất cả giáng lâm nơi này lúc tộc tu sĩ, trong miệng phát ra kêu thê lương thảm thiết. Trước đó, bị Trần Di nghịch chuyển thời gian, chữa trị trên thân thương thế, giờ phút này lại lần nữa bộc phát. Lại, bởi vì thời gian “Không thể khinh động” đặc tính, khi “Thương thế” bị ngược dòng tìm hiểu, trực

tiếp trở nên trí mạng.

“Tộc trưởng, ngươi làm cái gì hôm nay, ta lúc tộc tinh nhuệ, đều tập trung ở đây, ngươi là muốn hủy đi toàn bộ lúc tộc sao” thứ 1 tộc lão, thê lương gào thét.

Thứ 2, thứ 3 tộc lão, chửi ầm lên, “Trần Di, ngươi điên! Nhanh lên dừng tay, ngươi chẳng lẽ nghĩ, trở thành lúc tộc tội nhân “

“Hiến tế chúng ta, ngươi muốn hiến tế chúng ta, coi đây là đại giới, đánh vỡ Bồ Đề sơn phòng ngự, Trần Di ngươi thật là ác độc tâm!”

Lúc tộc mọi người lâm vào tuyệt vọng.

Bọn hắn không ngốc, giờ phút này đã kịp phản ứng, chỉ sợ ngay từ đầu, Trần Di giáng lâm lúc, liền đã quyết định bỏ qua bọn hắn.

Hoặc kêu khóc, hoặc cầu xin tha thứ, hoặc giận mắng… Khi tử vong tiến đến lúc, không có người có thể giữ vững bình tĩnh.

Trần Di từ từ nhắm hai mắt, bất vi sở động.

Nếu có lựa chọn, hắn cũng không muốn đi 1 bước này, nhưng hôm nay thời điểm tộc, đã sớm trở thành trong cục quân cờ.

‘Các ngươi, lại an tâm đi chết, chỉ cần ta sống, lúc tộc liền còn có tương lai.’

‘Yên tâm, các ngươi hi sinh, tuyệt sẽ không uổng phí… Thời gian thần chỉ… Cuối cùng sẽ có một ngày, Thần sẽ vì đây hết thảy, mà trả giá đắt!’

Bành ——

Khi cái thứ 1, lúc tộc tu sĩ tự bạo, biến thành cốt nhục mảnh vỡ lúc, như mở ra một trận, huyết sắc pháo hoa thịnh yến. Cái này đến cái khác, lúc tộc tu sĩ, tại vũ trụ hư vô ở giữa nổ nát vụn, cho đến cuối cùng, lúc tộc Tam lão cũng không thể may mắn thoát khỏi.

Nhưng quỷ dị chính là, những này nổ nát vụn huyết nhục, vẫn chưa vẩy xuống 4 phương, mà là lơ lửng giữa không trung.

Bá ——

Trần Di mở mắt ra, đưa tay một nắm, “Lấy ta huyết tế, phá hàng rào, mở bồ đề!”

“Lúc tộc huyết mạch, đốt!”

Oanh ——

Sau một khắc, tất cả lúc tộc tu sĩ, tự bạo sinh ra huyết nhục, gào thét hội tụ đến cùng một chỗ, tiếp theo dấy lên hừng hực huyết diễm. Âm lãnh, khí tức khủng bố phóng thích, đập ầm ầm hướng Bồ Đề sơn, sau một khắc huyết diễm cùng Bồ Đề sơn bên ngoài, vô hình giam cầm đối bính, nương theo nổ vang rung trời, 1 đầu ra vào thông đạo, bị cưỡng ép mở.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Hỗn độn thần mộc cười to, “Bồ đề, ngươi lại thấy rõ ràng, ta phải chăng có tư cách, trở thành đối thủ của ngươi!”

Oanh ——

Nó khổng lồ bản thể, lại bay thẳng đến, xuyên qua cái thông đạo này, rơi vào Bồ Đề sơn bên trên. Sau đó, vô số cây hệ nháy mắt lan tràn, sinh trưởng, ngạnh sinh sinh chui vào Bồ Đề sơn nội bộ. Núi này cùng bồ đề, tương hỗ là một thể, mật không thể điểm… Hỗn độn thần mộc muốn làm, chính là cưỡng ép chiếm cứ Bồ Đề sơn, lại thôn phệ bồ đề, cướp đoạt hắn tất cả lực lượng!

Đương nhiên, hỗn độn thần mộc dám làm như vậy, là bởi vì Thần đã sớm, thấy rõ bồ đề, làm tốt hết thảy tính nhắm vào chuẩn bị. Khi Thần, cắm rễ Bồ Đề sơn thời điểm, liền mang ý nghĩa bồ đề, đem triệt để chết đi.

Ầm ầm ——

Bồ Đề sơn chấn động, bộ rễ lan tràn, thế như chẻ tre, hết thảy đều cùng trong dự liệu đồng dạng. Hỗn độn thần mộc nhịn không được, cười ha hả, “Ha ha ha! Bồ đề, đợi đưa ngươi thôn phệ, bản tọa đem thu hồi, tất cả phản bội chạy trốn linh tộc, hấp thu nó quyền hành, nhảy lên trở thành chư thiên, chiều không gian ở giữa, tồn tại cường đại nhất.”

“Có thể ở trong quá trình này phát huy tác dụng, trở

thành ta 1 trong bộ điểm, cái này chính là ngươi đời này, lớn nhất công tích cùng vinh quang!”

Hỗn độn mê vụ, từ thần mộc nội bộ khuếch tán, tràn ngập ra, đưa nó cùng bồ đề bản thể bao phủ, cùng ngoại giới triệt để ngăn cách.

Liền như, trong sương mù, tự thành một giới!

Sau một khắc, Bồ Đề sơn phòng ngự, hoàn toàn biến mất.

Oanh ——

Thời gian trường hà sôi trào, thời gian thần chỉ từ đó đi ra, hắn đi tới Trần Di sau lưng, một bước trực tiếp dung nhập vào trong cơ thể hắn.

Trần Di trên mặt, lộ ra vẻ thống khổ, thân thể của hắn run rẩy, cuộn mình, mấy hơi sau mới khôi phục bình tĩnh. Một đôi tròng mắt, trở nên hờ hững, lãnh khốc, trong đó có, từng vòng từng vòng hoa văn phức tạp vết tích, kia là thần chỉ vị cách cụ hiện.

Giờ khắc này, Trần Di chính là thời gian thần chỉ, cả 2 dung hợp, không phân khác biệt.

Đương nhiên, lấy Nhân tộc chi thân, tiếp nhận thần chỉ giáng lâm, đối Trần Di mà nói, đem trả giá cực lớn đại giới. Kinh khủng nhất một điểm, là theo thời gian trôi qua, hắn sẽ bị thần chỉ lực lượng ăn mòn, từng chút từng chút mất đi ý thức, cuối cùng lưu lạc làm, tiếp nhận Thần giáng lâm vật chứa.

Trần Di rất rõ ràng điểm này, trầm mặc như trước tiếp nhận, là bởi vì hắn không có lựa chọn khác, càng bởi vì Trần Di… Cũng có mình mưu tính.

“Ta hôm nay, cũng phải thấy rõ ràng, thiên địa này ở giữa đến tột cùng người nào… Lại có thể, đối kháng thời gian lực lượng!”

Bá ——

Thần một bước, bước vào Bồ Đề sơn.

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1386 : Quỳ xuống

Khi bồ đề bị hỗn độn mê vụ bao phủ, mất đi che chở Bồ Đề sơn, lần thứ 1 chân chính, bại lộ tại mọi người trước mắt.

Vũ trụ các phương, thăm dò đôi mắt, vô ý thức duỗi cổ.

Thị giác đi theo, “Trần Di” không ngừng tiến lên, đều muốn phải biết, trong núi vị kia độc kháng thời gian người, là thần thánh phương nào.

Về phần đỉnh núi, bồ đề cùng hỗn độn thần mộc chi chiến, cũng không phải là bọn hắn không hiếu kỳ, thực tế là hỗn độn mê vụ dưới, hết thảy đều bị che lấp, cái gì đều không nhìn thấy.

Huống hồ, này cấp độ chém giết, trong thời gian ngắn chưa hẳn có thể phân ra thắng bại, đương nhiên muốn trước thỏa mãn một chút lòng hiếu kỳ.

Rất nhanh, “Trần Di” thân ảnh tiến vào bồ đề phía sau núi, trong không khí đột nhiên, nhiều hơn một phần cường đại lực cản. Hắn cười lạnh một tiếng, một bước đạp xuống, theo “Răng rắc” một tiếng vang nhỏ, giam cầm bị trực tiếp đánh nát.

“Tìm tới ngươi!”

Bá ——

“Trần Di” thân ảnh, xuất hiện tại bên ngoài đình viện, phất tay áo vung lên, cửa sân lặng yên không một tiếng động vỡ thành bột mịn. Giờ khắc này, vô số hai con mắt nhìn về phía trong viện, La Quan thân ảnh, tiến vào bọn hắn ánh mắt. Giữa thiên địa, lâm vào một phần quỷ dị yên lặng.

Kia từng cái, âm thầm kẻ nhìn lén, vô ý thức há to mồm, hoài nghi là ánh mắt của mình, xảy ra vấn đề gì.

Hắn chính là hắn cái này sao có thể! Một tên chỉ là Đại Đạo cảnh tiểu bối, tại trước mặt bọn hắn, ngay cả chỉ sâu kiến cũng không bằng.

Bằng hắn có thể đối kháng thời gian, hằng tồn bất hủ nói đùa cái gì! Đáng nhìn tuyến nhìn quanh, cả tòa phía sau núi bên trong, chỉ có hắn 1 người.

“Trần Di” chau mày, “Ngươi là… Bồ đề thứ 13 đồ, ngươi ứng đã sớm, bị Mộng tộc xuất thủ cho giết chết lại còn còn sống!”

La Quan ngẩng đầu, nhìn về phía ngoài cửa ác khách, nghĩ thầm lão sư a lão sư, đệ tử đã đầy đủ ra sức, nhưng hôm nay địch nhân, thực tế quá mức cường đại… Khục! Không có phàn nàn, ta thật không có… Nhưng ngài trước đó an ủi ta, dư âm còn tại bên tai, không phải chuẩn bị kỹ càng sao

Chuyển qua những này, loạn thất bát tao suy nghĩ, La Quan thở ra một hơi, trốn tránh không có chút ý nghĩa nào, hắn nhất định phải đối mặt dưới mắt —— xin hỏi

chết như thế nào, có thể chết thoải mái hơn chút phản kháng lực kéo trời nghiêng đỡ bồ đề tại đem che… Quên đi thôi, đừng nằm mơ.

Trước mắt là ai, đây chính là thời gian thần chỉ cùng Trần Di tái hợp thể, tôn thần này bí đến cực điểm, dung nhập thời gian bản thân, lại tránh thoát trở về thần chỉ tạm thời không nói, chỉ Trần Di 1 người, chính là có thể cùng bồ đề, chính diện tách ra đầu mấy lần tồn tại.

Giết hắn chỉ cần một ngón tay, ngô… Lại hoặc là, chỉ 1 đạo ánh mắt liền đủ. Dù sao tổ ma tướng cũng tốt, ngân cực thái thậm chí cả đại tự tại, dù có thể để cho La Quan thực lực đại trướng, có được ở một phương diện khác thần dị, lại không thể đền bù cảnh giới cách xa chênh lệch.

Chờ chết không cam tâm, phản kháng không có hi vọng, nếu không thử một chút, mời một vị khác tiện nghi lão sư giáng lâm khục! Như Kiếm Đế đại nhân xuất thủ, quản hắn Trần Di hay là thời gian thần chỉ, 1 kiếm xuống dưới không đủ, vậy liền lại đến 1 kiếm, trảm bất tử bọn hắn

“Tiểu tử, ngươi lão sư ta, bây giờ còn chưa chết đâu, không cần đến cầu Kiếm Đế.” Bồ đề thanh âm, đột nhiên tại tâm thần ở giữa vang lên, “Mà lại, lúc tộc đã xuất thủ, khẳng định làm tính toán, Kiếm Đế ở vào phá cảnh trạng thái, định bị kéo tại nguyên chỗ.”

La Quan đại hỉ, trong lòng hô to, “Lão sư, ngài hiểu lầm, đệ tử tuyệt không ý này, chính là… Khục, đơn thuần nghĩ như vậy một chút, chủ yếu vẫn là lo lắng ngài trạng

thái, chớ có bị người mưu hại, xảy ra điều gì ngoài ý muốn.”

“Cái kia, lão sư a, thế cục ngài nhìn thấy, đệ tử sẽ chết, ngài còn có thủ đoạn gì nữa hoặc là giúp đỡ, tranh thủ thời gian mời ra đây, đệ tử lá gan nhỏ, thật sự là có chút nhịn không được.”

Nên sợ sợ, nên lại lại, mặt mũi cái gì, tại nhà mình trước mặt lão sư, còn giảng cứu cái gì bảo mệnh quan trọng!

Bồ đề “Hừ” một tiếng, không nhìn thấy nét mặt của hắn, lại không khó tưởng tượng, khóe miệng của hắn ngậm lấy một tia khinh thường cười lạnh bộ dáng, “Được rồi, lão phu lười nhác cùng ngươi so đo, ta có một vật, tạm thời mượn ngươi dùng một lát, đủ cản hắn một lát.”

Một lát sau một lát đâu lão sư ngài không phải là, xuất ra át chủ bài thủ đoạn, trước tồi khô lạp hủ làm chết hỗn độn thần mộc, lại xử lý “Trần Di” cái này tái hợp thể biến thái uy! Lão sư bồ đề ngươi cái lão trèo lên, thế mà cứ như vậy đi, đem lời nói rõ ràng ra a ngươi.

Lại vô động tĩnh, cũng không đáp lại.

Sau một khắc, hình như có một giọt mưa, rơi vào La Quan giữa lông mày, mang theo mấy điểm lạnh buốt khí tức, trực tiếp dung nhập vào trong cơ thể hắn.

Đây là… Bồ đề trong tay, nắm giữ thời gian quyền hành!

Khi thời gian quyền hành, cùng 1 cái số tuổi thọ vô hạn, gần như xuyên qua thời gian trường hà, hằng tồn bất hủ

dị loại, đặt chung một chỗ lúc, sẽ sinh ra như thế nào dị biến

Oanh ——

Trường bào không gió mà bay, tổ ma tướng trạng thái dưới, La Quan một đầu tóc bạc, giờ phút này tại sau lưng khuấy động bay giương, lại nhìn về phía ngoài cửa “Trần Di”, không biết là tại thời gian quyền hành gia trì dưới, hắn bỗng nhiên **, hay là bởi vì thấy rõ Thần thể nội, lẫn nhau cắn xé cùng một chỗ 2 đạo ý thức, La Quan đột nhiên cảm thấy rất khinh thường.

Không sai, chính là khinh thường, đại khái là loại kia, bị 1 con con cóc tiếp cận trạng thái —— bằng ngươi, cũng muốn giết ta ngươi xứng sao

“Quỳ xuống!”

La Quan quát khẽ, nói xong hắn liền kinh, cơ hồ không thể tin được, cái này đúng là từ trong miệng mình, phát ra thanh âm.

‘Ta điên rồi sao !’

Nội tâm của hắn rên rỉ, cơ hồ chạy trối chết.

Nhưng dưới chân lại như cắm rễ, gắt gao đính tại nguyên địa, thần sắc đạm mạc ánh mắt ở trên cao nhìn xuống, nhìn qua ngoài cửa “Trần Di.”

Kia trạng thái, tựa như là đang nhìn 1 đầu, mình nuôi chó!

Điên! Tiểu tử này… Nhất định là bị dọa điên…

Đừng để ý tới hắn trên thân, có bao nhiêu thần dị, nho nhỏ Đại Đạo cảnh, dám tại “Trần Di” trước mặt phát ngôn bừa bãi.

“Muốn chết” 2 chữ, đều không đủ lấy hình dung, La Quan lúc này cử động, bồ đề thứ 13 đồ chính là như vậy chất lượng hắc! Cũng khó trách hôm nay, bồ đề cuối cùng rồi sẽ rơi vào, cuối cùng thảm bại hạ tràng, ánh mắt đáng lo a!

Nhưng cũng có người, đáy lòng lén lút tự nhủ, trước đó “Đối kháng thời gian” sự tình, bọn hắn chưa thể thấy rõ, dù phía sau núi bên trong chỉ có La Quan 1 người, nhưng đến cùng có phải hay không hắn, đến nay không cách nào xác định. Nhưng có một chút, lại là “Trần Di” chính miệng nói tới —— mời Mộng tộc xuất thủ, giết chết La Quan.

Mộng tộc… Kia là so linh tộc, càng thần bí, quỷ dị tồn tại, là bất luận kẻ nào đều không muốn, trêu chọc phải khủng bố tộc đàn. Bọn hắn xuất thủ, chỉ là Đại Đạo cảnh, sao có thể bất tử nhưng hết lần này tới lần khác, La Quan hôm nay êm đẹp, còn sống.

Có lẽ tiểu bối này trên thân, cất giấu cực lớn bí ẩn… Lại có lẽ, bản thân hắn là một loại nào đó, cấm kỵ tồn tại chuyển sinh

“A!”

Gầm lên giận dữ, từ “Trần Di” trong miệng truyền ra, hắn như thua vạn quân, trán nổi gân xanh lên, thể nội không ngừng truyền ra, “Răng rắc” “Răng rắc” nhẹ vang lên, như cốt nhục đang đổ nát, đứt gãy.

Đây là thời gian ý chí đối Thần áp chế, thân là thần quang thần chỉ cùng với Thần Quyến giả, cả 2 đều phụ thuộc vào thời gian, tự nhiên không thể chịu cự, đến từ ý chí của nó.

“Không có khả năng! Tuyệt không có khả năng này!” “Trần Di” triệt để thất thố, biểu lộ dữ tợn, “Ngươi có thể, lấy thời gian ép ta!”

Sau một khắc, “Bành” một tiếng vang trầm, ngoài viện mặt đất vỡ vụn, “Trần Di” 2 đầu gối ném ra 1 con hố sâu.

“A a a a!” Hắn phẫn nộ gào thét, thời gian thần chỉ giãy dụa lấy, từ trong cơ thể hắn thoát ly, sau một khắc lại giống như là, bị 1 con bàn tay vô hình đè lại, rơi ầm ầm trên mặt đất.

Bành ——

Mặt đất, lại thêm một cái hố sâu.

Trần Di cùng thời gian thần chỉ, sắp xếp sắp xếp quỳ , bình thường đủ.

Thế giới, yên tĩnh!

Bất luận là cho rằng, “La Quan điên”, hay là “Trong lòng nói thầm”, giờ khắc này đều cảm thấy, đầu bên trong

giống như là, có ngàn vạn đạo lôi đình nổ tung, cả người kinh ngạc, hương khí phún phún.

Trần Di cùng thời gian thần chỉ, 2 vị này đặt chung một chỗ, ngưu bức kéo oanh muốn tạc thiên nhân vật, cứ như vậy quỳ trọng yếu nhất chính là, La Quan từ đầu đến cuối, chỉ nói một câu… Cái gì gọi là thâm tàng bất lộ cái gì gọi là khủng bố đây chính là!

Đại Đạo cảnh tiểu bối sâu kiến cũng không bằng phi! Cái này đạp ngựa tuyệt đối, là 1 vị chân chính, cấm kỵ, không biết kinh khủng tồn tại.

‘Ta vừa rồi ánh mắt, sẽ không làm tức giận vị này đại lão đi’ giờ khắc này, vũ trụ 4 phương, vô số hội tụ đôi mắt, bộc lộ kính sợ.

“La Quan, bản tọa giết ngươi, nhất định phải giết ngươi!” Trần Di gào thét.

Thời gian thần chỉ chưa từng mở miệng, nhưng oán hận, vặn vẹo ánh mắt, muốn ăn thịt người.

La Quan giờ phút này, rốt cuộc minh bạch bồ đề nói tới “Một lát” là chuyện gì xảy ra, hắn bây giờ trạng thái, đối thời gian quyền hành chưởng khống, chỉ có thể duy trì rất ngắn một đoạn thời gian.

Đến lúc đó, quyền hành tự hành trở về, lấy được gia trì, cũng đem tan thành mây khói.

Ừng ực ——

Nuốt nước miếng (vụng trộm), lão trèo lên… Không, lão sư, ngài cũng đừng chơi ta, nhanh lên phát lực đi. Giải quyết hỗn độn thần mộc, lại đến thu thập bọn họ, không phải ta lát nữa, tuyệt đối chết rất thảm!

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1387 : Quân cờ

Hỗn độn mê vụ ở giữa, thôn phệ tiến hành lúc.

Hết thảy, đều vô song thuận lợi.

‘Đây chính là bồ đề lão tổ không gì hơn cái này!’ hỗn độn thần mộc giờ phút này, đắc chí vừa lòng, lòng tràn đầy đều là chờ mong, cuồng hỉ.

Hắn đau khổ mưu đồ , chờ đợi vô số năm, rốt cục đợi đến hôm nay.

Chỉ cần thôn phệ bồ đề, cướp đoạt bản nguyên, liền có thể khôi phục thực lực, nhất cử trọng chưởng linh tộc.

Đến lúc đó, hội tụ nhiều loại bản nguyên, xung kích chúa tể phía trên, hắn hỗn độn thần mộc sẽ thành, vũ trụ ở giữa cực mạnh người 1 trong.

Nhanh! Nhanh!

Bồ đề ở trước mặt hắn, quả thực chính là một bàn đồ ăn, mặc hắn quyền sinh sát trong tay… Loại này tự thân lực lượng, khôi phục nhanh chóng cảm giác, quả thực khiến người say mê.

Rốt cục, bồ đề bản nguyên, bị toàn bộ thôn phệ, thực lực của hắn cũng theo đó, hoàn toàn khôi phục, cùng trong kế hoạch giống nhau như đúc.

Cứ việc, hỗn độn thần mộc vì thế, làm vô số dự án,

chuẩn bị ở sau, nhưng tất cả những thứ này có thể thuận lợi như vậy, hay là khiến người kinh hỉ.

‘Ân thời gian thần chỉ cùng Trần Di, thế mà bị cái tiểu bối, đè ép quỳ gối cổng hừ! Thật đúng là mất mặt xấu hổ!’

Hỗn độn thần mộc khinh thường.

Sau một khắc, một thanh âm đột nhiên tại tâm thần ở giữa vang lên, “Đúng không lão phu cũng cảm thấy như vậy, 2 gia hỏa này, đích xác rất không nên thân.”

“Bồ đề!” Hỗn độn thần mộc gầm nhẹ, “Ngươi lại vẫn chưa chết! Đây là thủ đoạn gì bản tọa rõ ràng, đã xem lực lượng của ngươi, hoàn toàn thôn phệ.”

Bá ——

Bồ đề thân ảnh, xuất hiện ở trước mắt, gật đầu nói: “Ngươi thật sự đã, hấp thu lão phu tất cả lực lượng, nhưng đây cũng không phải là thôn phệ, mà là lão phu chủ động đưa tặng cho ngươi.”

“Đưa tặng cho ta” hỗn độn thần mộc cười lạnh, “Bồ đề, bản tọa dù không biết, ngươi dùng cái gì thủ đoạn, có thể bảo đảm một điểm chân linh bất diệt, nhưng nếu như muốn thông qua chỉ là mấy câu, liền rung chuyển bản tọa tâm thần, ngươi hay là đừng si tâm vọng tưởng.”

“Hôm nay, bản tọa thắng, ta mới là người thắng!”

Bồ đề mỉm cười, “Đúng vậy, ngươi thắng, đối kết quả

này, lão phu cũng rất hài lòng.”

“Muốn chết!” Hỗn độn thần mộc đưa tay, mê vụ sát na sôi trào, lực lượng kinh khủng bộc phát, muốn đem bồ đề đánh tan thành mây khói.

Nhưng rất nhanh, hỗn độn thần mộc sắc mặt đại biến, hắn bảo trì xuất thủ tư thái, không nhúc nhích, “Chuyện gì xảy ra bản tọa thân thể, lại mất đi chưởng khống!”

“Bồ đề, là ngươi động tay chân, ngươi đối với bản tọa làm cái gì !”

Bồ đề nhìn xem hắn, đột nhiên nói: “Hỗn độn thần mộc, ngươi có hay không nghĩ tới, vì sao mênh mông vô tận chư thiên, chiều không gian, ngươi vừa lúc có thể tìm tới lão phu, mà lại lão phu bản nguyên, lại có thể hoàn chỉnh tu bổ, ngươi sở thụ đến thương thế loại này trùng hợp, ngươi liền từ chưa nghĩ tới sao “

Hỗn độn thần mộc khẽ giật mình, như một chậu nước lạnh dội xuống, để hắn phẫn nộ, phát nhiệt đầu não, đột nhiên khôi phục tỉnh táo. Đúng vậy a, vì cái gì trùng hợp như vậy vũ trụ chư thiên, khác biệt chiều không gian ở giữa, sinh tồn lấy ngàn tỷ sinh linh, cũng không tồn tại, 2 cái giống nhau sinh mạng thể.

Nhưng hắn cùng bồ đề lực lượng lại hoàn mỹ lẫn nhau tan, như căn bản chính là đồng căn đồng nguyên, vừa rồi thuận lợi đến, làm hắn cuồng hỉ như điên thôn phệ quá trình, giờ phút này đột nhiên trở nên lạ lẫm, khủng bố, cả người bị một cỗ âm lãnh khí tức, bao phủ hoàn toàn, “Vì… Vì cái gì…”

Bồ đề nói: “Rất đơn giản, bởi vì ngay từ đầu, ngươi chính là lão phu, lưu lại cho mình một con đường lùi a.” Hắn đi vài bước, ánh mắt như xuyên qua hỗn độn mê vụ, nhìn về phía vũ trụ không biết, “Năm đó trận chiến kia, đích xác thật đáng sợ, lão phu là thật, kém một chút liền muốn vẫn lạc. Cuối cùng, cũng bất quá là kéo lấy, cái này một đoạn tàn khu, giấu ở trong núi tĩnh dưỡng.”

“Nhưng tàn khu chính là tàn khu, như vậy lực lượng kinh khủng, tạo thành hủy diệt, tuyệt không phải tuỳ tiện liền có thể khôi phục. Lão phu nếm thử rất nhiều biện pháp, đều không thể làm được, dứt khoát bỏ qua cái này đoạn tàn khu, cho mình thay cái thân thể mới, ngươi cảm thấy cái này cách làm như thế nào “

Hỗn độn thần mộc giống như là, bị ngăn chặn cuống họng, trầm mặc sau một hồi mới khàn giọng lên tiếng, “Ta chính là… Thân thể mới của ngươi…” Nói xong, hắn lại lần nữa trầm mặc, nhưng rất nhanh lại phát ra phẫn nộ gào thét, “Không! Bản tọa không tin, ta 1 chữ đều không tin! Bồ đề, ngươi hẳn là trong bóng tối, thi triển thủ đoạn nào đó, tính toán bản tọa, ta sao lại là trong tay ngươi quân cờ ngươi gạt ta!”

Bồ đề lắc đầu, “Tin hay không tùy ngươi, lão phu cũng không thèm để ý, giải thích cho ngươi cũng chỉ là cảm thấy, cùng ngươi ở giữa có một trận nhân quả, ứng để ngươi chết minh bạch.”

Ông ——

Đúng lúc này, hỗn độn thần mộc thể nội, truyền ra kịch

liệt ba động, 1 đạo huyền diệu phù văn xuất hiện tại, bản thể hắn mặt ngoài. Mà đây chính là, hắn có thể kết xuất linh tính trái cây, sáng tạo linh tộc nguyên nhân căn bản —— 1 đạo xen lẫn tiên thiên linh văn!

Đồng thời, cũng là hỗn độn thần mộc trong tay, cường đại nhất át chủ bài.

“Bồ đề, ngươi muốn giết ta, mượn bản tọa thân thể sống lại nằm mơ! Hôm nay, bản tọa liền để ngươi biết, như thế nào thiên địa tạo hóa, sinh tại hỗn độn tiên thiên thần thánh.”

Linh văn sát na sáng lên, phóng thích khủng bố ba động, sau một khắc…

Bá ——

Nó bay thẳng lên, thoát ly hỗn độn thần mộc, phóng tới bồ đề. Tại cái trước, chờ mong, dữ tợn ánh mắt bên trong, bồ đề đưa tay một nắm, tiên thiên linh văn trực tiếp rơi vào trong tay hắn.

Sau đó, hỗn độn thần mộc phát hiện, hắn cùng đạo này, cộng sinh vô số năm tiên thiên linh văn ở giữa liên hệ, hoàn toàn biến mất. Tựa hồ, cho đến hôm nay nó mới rốt cục, trở lại mình, chủ nhân chân chính tay bên trong.

Hỗn độn thần mộc ánh mắt, một chút trở nên trống rỗng, mờ mịt, hắn nghĩ tới năm đó, mình đản sinh tại hỗn độn, tiên thiên thần thánh căn nguyên, sinh ra vô cùng cường đại.

Về sau, lĩnh hội xen lẫn tiên thiên linh văn lực lượng, hao phí vô số tâm huyết, thời gian, cuối cùng kết xuất linh tính trái cây, bằng này sáng tạo ra linh tộc, chấp chưởng khôn cùng cương vực, thụ ngàn tỉ sinh linh cung cấp nuôi dưỡng.

Lúc ấy hỗn độn thần mộc coi là, hắn là vũ trụ sủng nhi, là thiên địa linh túy ngưng tụ, sinh ra có đại khí vận. Chỉ đợi linh tộc triệt để lớn mạnh, nắm giữ riêng phần mình đối ứng quyền hành, lại đem bọn hắn thu hồi, liền có thể tập đông đảo quyền hành vào một thân, bằng này hoàn thành đột phá.

Nhưng ở một ngày nào đó, không hề có điềm báo trước, linh tộc phát động phản loạn! Vốn nên có thể, tuỳ tiện chế ước linh tộc hỗn độn thần mộc, lại đột nhiên phạm 1 cái, cấp thấp lại trí mạng sai lầm, dẫn đến thế cục sụp đổ, triệt để không thể vãn hồi.

Linh tộc phản bội chạy trốn, chỉ còn 1 cái chưa hoàn toàn ngưng tụ lôi linh, bị hắn nắm trong tay, thời gian một chút liền đi tới hôm nay… Hiện tại hồi tưởng, hắn là 1 cái cẩn thận, tỉnh táo người, đối linh tộc sớm có đề phòng, làm sao lại phạm loại kia sai lầm

Nhưng những năm này hắn lại chỉ là đắm chìm trong, thất bại ảo não, cùng trả thù trong cừu hận, vẫn luôn đang nghĩ biện pháp khôi phục thương thế, lại chưa hề nghiêm túc, cân nhắc qua điểm này.

Là bị trong cõi u minh, không nhìn thấy lực lượng, cho can thiệp sao liền so hiện nay ngày, hắn đối mặt bồ đề lúc, luôn luôn sẽ bị tuỳ tiện chọc giận, bốc lên không nên

có cảm xúc, giờ phút này ngẫm lại thực tế là ngu xuẩn.

“Linh tộc phản loạn, là sắp xếp của ngươi “

Bồ đề gật đầu, trực tiếp thừa nhận, “Là. Cứ việc, ngươi là lão phu bố trí một con đường lùi, quân cờ, nhưng không thể không thừa nhận, lão phu bản nguyên quá mạnh, một lần nữa tạo nên ngươi, vẫn như cũ triển lộ ra, không thể tưởng tượng nổi tu hành thiên phú. Nếu chỉ là tu luyện đủ cường đại, cũng không có cái gì, nhưng ngươi không nên mưu toan, thúc đẩy sinh trưởng linh tộc hội tụ quyền hành vào một thân… Khục! Con đường này, đã có người đi, ta không thể bỏ mặc, nếu không tương lai muốn xảy ra vấn đề lớn.”

Hết thảy, đều có giải thích, hỗn độn thần mộc cười thảm, nhắm mắt lại, “Ta cả đời này, lại chỉ là người bên ngoài trong tay, 1 viên kết cục đã sớm chú định quân cờ, sao mà buồn cười, đáng buồn… Bồ đề, giết ta đi!”

Hiện tại, mỗi sống lâu 1 hơi, hắn đều muốn tiếp nhận, vô tận dày vò cùng trào phúng, cái này so tử vong càng thêm khó mà tiếp nhận.

Bồ đề nói: “Yên tâm, đợi đưa ngươi thể nội, kia 1 đạo ấn ký lau đi, lão phu liền sẽ giết ngươi.”

Bá ——

Tuyệt vọng, đau thương hỗn độn thần mộc, bỗng nhiên mở mắt ra, một mặt oán độc, “Bồ đề, bản tọa nguyền rủa ngươi, chết không yên lành!”

Ba ——

Trong cơ thể hắn, ẩn tàng cực sâu 1 đạo đen nhánh ấn ký, vỡ thành bột mịn.

Bồ đề nghiêm túc, chắp tay, “Đa tạ đạo hữu, đạo hữu lên đường bình an.” Đưa tay, một chỉ điểm tại hỗn độn thần mộc giữa lông mày, chỉ rơi sát na, trong mắt của hắn thần quang, nháy mắt biến mất hầu như không còn.

Đây là bồ đề, sớm lưu lại chuẩn bị ở sau, khi bản thể cùng hóa thân gặp nhau, hắn tất cả lưu ngấn, sẽ bị triệt để lau đi.

Chỉ còn hơn, 1 sạch sẽ, cường đại thể xác.

Đương nhiên, vừa rồi cái kia đạo, mang theo cấm kỵ khí tức đen nhánh ấn ký, cũng không ở hàng ngũ này… Xem ra, năm tháng dài đằng đẵng bên trong, hỗn độn thần mộc gia hỏa này, cũng không phải không phát giác gì, có lẽ là ra ngoài cẩn thận, mới cùng một vị nào đó cấm kỵ tồn tại giao dịch, cho mình thêm một phần bảo hộ.

Nhưng tất cả những thứ này, đều đã không có ý nghĩa.

Bồ đề thân ảnh, dung nhập thân thể mới, hắn mỉm cười, “Chỉ kém 1 bước cuối cùng, lão phu thoát ly kế hoạch, liền muốn thành công.”

Hắn nhìn về phía phía sau núi, “Nha a còn quỳ đâu! 2 người này, thật là phế vật.”

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1388 : Đâm lưng

Trần Di cùng thời gian thần chỉ, 2 người khí thế hùng hổ, giết vào Bồ Đề sơn.

Nhưng kết quả đây chỉ là một cái đối mặt ở giữa, liền bị La Quan một câu, cho ép quỳ gối ngoài cửa, đứng lên cũng không nổi.

Kết quả này, ai có thể đoán trước !

Bồ Đề sơn, giấu thật sâu a, mỗi lần cảm thấy nó nguy cơ sớm tối lúc, lại sẽ sau đó một khắc, cho người ta kinh hỉ cực lớn.

Như vậy, giờ phút này trong sương mù, hỗn độn thần mộc muốn thôn phệ bồ đề, thực sẽ như nhìn thấy trước mắt, thuận lợi như vậy sao

Mọi người ở đây não hải, chuyển qua này niệm nháy mắt, “Oanh” nổ vang rung trời, trong mê vụ bộc phát. Phóng thích ra lực lượng kinh khủng, một cái chớp mắt, liền đem mê vụ xé thành vỡ nát.

Bá ——

Vô số người trái tim bỗng dưng co vào, ánh mắt hội tụ, cảm thụ được giờ phút này, bộc phát ra thảm liệt cùng lực lượng đáng sợ, đồng thời toát ra một cái ý niệm trong đầu —— bồ đề tự bạo!

Chiến cuộc, lại một lần ra ngoài ý định, vị này uy tín lâu

năm cường giả đỉnh cao, vô số người ác mộng, vẫn chưa giống như La Quan, lại lần nữa trình diễn nghịch chuyển vở kịch.

Mà là bị hỗn độn thần mộc, bức đến trong tuyệt cảnh, cuối cùng lấy tự bạo, bảo toàn sau cùng mặt mũi.

“A! Bồ đề, ngươi lại còn có át chủ bài… Là bản tọa chủ quan… Đáng chết…” Hỗn độn thần mộc gầm thét, vang vọng vũ trụ.

Bản thể của nó, bây giờ càng phát ra tàn tạ, hiển nhiên tại tự bạo xung kích dưới, bị thiệt lớn. Một bên gầm thét, một bên trốn hướng phương xa, đảo mắt liền biến mất ở, vũ trụ hư vô cuối cùng.

“A!” Tiếng kêu thảm thiết liên tiếp vang lên, là phản bội Bồ Đề sơn đông đảo thuộc hạ cũ, bọn hắn vốn đã lui đến, trong phạm vi an toàn.

Ngưng lại không đi tự nhiên là muốn, tận mắt chứng kiến Bồ Đề sơn hủy diệt, chỉ có như thế mới có thể triệt để an tâm.

Một màn này, bọn hắn rốt cục đợi đến, lại cái kia bên trong nghĩ đến, sẽ đem mình cùng nhau cho dựng tiến vào trong đó.

Giờ phút này, bồ đề tự bạo lực lượng đáng sợ, nhấc lên thủy triều, liền như 1 trương miệng lớn, đem bọn hắn trực tiếp nuốt vào trong đó.

Kết quả không chút huyền niệm, cho dù bọn hắn đều là

đế cảnh, lại rất nhiều người là trong đó người nổi bật, vẫn như cũ yếu ớt như sâu kiến.

La Quan ngẩng đầu, nhìn xem mê vụ vỡ nát, cảm thụ được kia phô thiên cái địa, cuốn tới khủng bố khí cơ, chỉ là một cái suy nghĩ, “Lão trèo lên, ngươi chơi như thế lớn…” Sau một khắc, tự bạo lực trùng kích lượng, đã từ đỉnh núi đến, tiểu viện nháy mắt hóa thành bột mịn.

Mà La Quan thân ảnh, lại không nhúc nhích, bởi vì quỳ gối ngoài cửa viện 2 người, vừa lúc vì hắn ngăn trở tất cả xung kích.

“A!” Trần Di thống khổ gào thét, hắn phần lưng huyết nhục, nháy mắt bị xé nứt, lộ ra xương cốt cùng tạng phủ.

Thời gian thần chỉ thân ảnh, trở nên mơ hồ không rõ, hiển nhiên dưới một kích này, thụ cực lớn thương tích.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Từng đạo vỡ nát âm thanh truyền vào trong tai, La Quan trừng lớn mắt, hắn vốn cho rằng bồ đề, chơi đã đủ lớn, lại không nghĩ rằng hay là, xem nhẹ cái này lão trèo lên.

Bồ Đề sơn đang sụp đổ!

Mà Bồ Đề sơn cùng bồ đề một thể, cả 2 có nhục cùng nhục, hiện tại núi lở, chẳng phải là cho thấy bồ đề hắn thật vẫn lạc

‘Không thể nào lão trèo lên, lão sư! Ngươi đừng dọa ta, mau chạy ra đây đi!’ La Quan trong lòng rống to, lại không có chút nào đáp lại.

Cùng lúc đó, trong cơ thể hắn thời gian quyền hành, nhanh chóng biến mất, tán đi.

Vũ trụ 4 phương, vô số song thăm dò mà đến đôi mắt giờ phút này trừng lớn, chủ nhân vô ý thức đứng dậy, hướng về phía trước mấy bước, trực câu câu nhìn qua trước mắt một màn ——

Bồ Đề sơn, sụp đổ.

Bồ đề, vẫn lạc!

Mặc dù bọn hắn đối này sớm có đoán trước, thậm chí rất nhiều người, nội tâm không kịp chờ đợi, nhưng khi nó chân chính, biến thành hiện thực, lại cảm thấy giống như là thân ở trong mộng, có loại không chân thực hư ảo cảm giác.

Bồ đề… Không ai bì nổi bồ đề… Đã từng vô số trong lòng người ác mộng… Là có hi vọng nhất, thành tựu vũ trụ đỉnh cao nhất nhân vật… Hiện tại, hắn vẫn lạc, ngay cả một thể cộng sinh linh sơn, đều sụp đổ, đủ để cho thấy lần này, hắn là thật chết rồi.

Mãnh liệt rung động, để vô số người nghẹn ngào, thất thần, cho dù là bồ đề địch nhân, giờ phút này cũng lâm vào thật sâu trầm mặc.

‘Chết chết thật…’ La Quan tay run một chút, hắn chân

chính cùng bồ đề tiếp xúc, bất quá chỉ có vài mặt mà thôi. Nhưng lúc này, nội tâm bi thương, lại như bài sơn đảo hải, để hắn một chút liền đỏ cả vành mắt.

‘Lão trèo lên, ngươi muốn không có nắm chắc, nói thẳng ra a, chúng ta đánh không lại, trốn cũng có thể đi mà lại, ta nói mời Kiếm Đế giáng lâm đi, ngươi còn không đáp ứng, nhất định phải khoe khoang! Bây giờ tốt chứ, một cái mạng bàn giao tại cái này, ta cùng không lo sư huynh bọn hắn cũng được không may… Ân, không lo sư huynh đâu còn có Thọ Sơn 2 gia hỏa này, tựa hồ rất lâu không có đăng tràng.’

La Quan mắt đỏ, bất động thanh sắc đảo qua xung quanh, sụp đổ Bồ Đề sơn, như mất đi tất cả lực lượng, tại vũ trụ trong hư vô, ngay tại nhanh chóng biến thành vỡ nát.

Không lo cùng Thọ Sơn, đích xác không tại cái này bên trong, vậy cũng chỉ có một lời giải thích, bọn hắn sớm rời đi. Lấy hắn đối không lo lý giải, như bồ đề thật, chiến tử vào hôm nay, hắn đã sớm triệt để nổi điên, sẽ còn tiếc mệnh tự vệ không thích hợp, rất không thích hợp!

“Tiểu tử, đừng nhìn loạn, bảo trì ngươi giờ phút này, mắt đỏ bi thương biểu lộ, lão phu thật vất vả ve sầu thoát xác, ngươi đừng cho ta chơi ra chỗ sơ suất tới.”

Là bồ đề!

La Quan trở nên kích động, là hắn biết, tai họa tuyệt đối năm… Khục! Không đúng, là lão sư thực lực vô song, cảnh giới thông huyền, làm sao có thể tuỳ tiện, liền bị

buộc đến tự bạo.

Ve sầu thoát xác là hỗn độn thần mộc! Nguyên lai, cái gọi là tự bạo, chính là một màn kịch, chuyên môn diễn cho hôm nay mọi người nhìn.

“… Tiểu tử ngươi, có đôi khi cảm thấy, nếu là hơi xuẩn một điểm, liền tốt hơn rồi.” Bồ đề mang theo bất đắc dĩ thanh âm, kế tiếp theo vang lên, “Lúc đầu, là không định nói cho ngươi, miễn cho lưu lại nhân quả, nhưng đã bị ngươi phát giác được, vậy liền trò xiếc diễn tốt.”

“Lão phu đã đi, hôm nay liền không thể lại cắm tay, tiếp xuống cục diện, liền giao cho ngươi. Trần Di cùng thời gian thần chỉ, lão phu chán ghét đến cực điểm, ngươi nhất định phải nhân cơ hội này, cho bọn hắn 1 cái trùng điệp giáo huấn! Thuận tiện, cũng là giúp ta bồ đề một mạch, lại lần nữa giương oai, để cho một số người biết, đã lão phu ta treo, bồ đề vẫn như cũ là, bọn hắn trêu chọc không nổi tồn tại… Như thế, ngươi không lo sư huynh bọn hắn, cũng có thể tốt qua một điểm.”

“Được rồi, chỉ tới đây thôi, nói thêm nữa lời nói, rất có thể liền thật, cũng bị người bắt đến một chút vết tích. Bồ đề nhất niệm, nhất niệm bồ đề… Hắc! Sau đó, vũ trụ này bên trong, lại vô bồ đề.”

Thanh âm biến mất không thấy gì nữa.

La Quan mộng.

Cái gì cùng cái gì a hợp lấy ngài không chết, quay người lại chạy, đem bộ này cục diện rối rắm, liền trực tiếp ném

cho ta còn để ta, giáo huấn Trần Di cùng thời gian thần chỉ… Vậy ngài đừng đem thời gian quyền hành thu hồi a… Hiện tại, bảo ta làm sao thu thập là cắt cổ, dùng máu dìm nó chết nhóm sao !

“Lão sư, đừng làm rộn, đệ tử 1 người, thật làm không được, ngài mau động thủ đi!”

Không có động tĩnh, không có đáp lại.

Bồ đề nói đi, lại thật đi.

“Khụ khụ khụ…” Một trận kịch liệt ho khan, Trần Di phun ra một ngụm máu tươi, ngẩng đầu ánh mắt băng hàn, nhìn về phía La Quan.

“Trên người ngươi, thời gian khí tức biến mất… Là bồ đề, đem thời gian quyền hành giao cho ngươi, mới có thể áp chế chúng ta… Hiện tại, bồ đề bỏ mình, quyền hành tiêu tán… Ngươi, cũng nên chết!”

Hắn đứng lên, phần lưng khủng bố thương thế chỗ, huyết nhục lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ, không ngừng sinh sôi, chữa trị.

Rất nhanh, liền khôi phục như lúc ban đầu.

Bên cạnh, thời gian thần chỉ đôi mắt, nhìn chằm chằm La Quan, trong đó nóng bỏng.

Xem ra, hận không thể một ngụm, trực tiếp đem hắn nuốt mất.

Mượn bồ đề thời gian quyền hành, liền có thể trực tiếp trấn áp bọn hắn, không có lực phản kháng chút nào, kia Thần tôn này chân chính thần chỉ đâu

Nếu có thể đem La Quan, luyện hóa thành tiếp nhận Thần thân thể, cả 2 hoàn mỹ dung hợp một chỗ… Dù là hôm nay, bồ đề tự bạo bỏ mình, Thần vẫn như cũ có thể thu hoạch được, viễn siêu dự tính thu hoạch.

Thậm chí, so trong tưởng tượng càng kinh người!

Bá ——

Thời gian thần chỉ khẽ động, liền muốn nhào về phía La Quan, đoạt xá nó nhục thân, thôn phệ nó chân linh, đem hắn triệt để chiếm thành của mình.

Nhưng sau một khắc, “Bành” một tiếng vang thật lớn, Thần bị bắt lại cổ, đập ầm ầm trên mặt đất.

Trần Di 1 cước, đạp lên thời gian thần chỉ, đôi mắt hờ hững, “Ta thờ phụng, tôn sùng thần chỉ, ngài giờ phút này muốn làm cái gì” lựa chọn La Quan, bỏ qua hắn lấy Trần Di bây giờ, cùng thần chỉ nửa dung hợp hình dạng thái, một khi bị bóc ra, bỏ qua, đem rất chết nhanh đi.

“Trần Di!” Phẫn nộ đến cực điểm gào thét, tại vũ trụ ở giữa vang lên, “Dám độc thần… Ngươi tội đáng muôn lần chết…” Một con chó, dám cắn xé chủ nhân, đây là tội chết!

Thần quang thần chỉ vô cùng phẫn nộ, nhưng rất nhanh phẫn nộ của hắn, liền cứng tại nguyên địa, “Không có

khả năng! Là ta ban cho ngươi lực lượng, ăn mòn hồn phách của ngươi, chân linh, đưa ngươi biến thành, chỉ có thể phụ thuộc vào ta khôi lỗi… Làm sao có thể… Sẽ không có cách nào giải khai…”

Trần Di mỉm cười, “Rất đơn giản, bởi vì ngươi không đủ thông minh, bồ đề có thể tránh thoát, hỗn độn thần mộc tính toán, ngươi lại rơi vào cạm bẫy.”

“Hiện tại, ngươi chính là ta, ta chính là ngươi… Nghĩ bỏ qua ta, nặng đổi thân thể… Ta thờ phụng thời gian thần chỉ đại nhân, ngài không có cơ hội.”

Thời gian thần chỉ, bị đâm lưng!

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1389 : Cấm kỵ tồn tại

“Trần Di… Tốt… Ngươi rất tốt…” Thời gian thần chỉ gầm thét, hắn có thể tuỳ tiện, đem đối phương giết chết.

Nhưng làm như vậy, cũng đem giết chết Thần chính mình.

Như Trần Di lời nói, cả 2 đã thành một thể, không thể lại chia cắt.

Mà lại, Trần Di vừa rồi như phát giác được, hỗn độn trong sương mù phát sinh sự tình —— người này muốn so trong tưởng tượng, càng thêm nguy hiểm.

“Còn không lui xuống… Để ta bắt đầu…”

Trần Di lui ra phía sau, mỉm cười nói: “Thật có lỗi, để ngài chấn kinh.”

Thời gian thần chỉ thật sâu, nhìn hắn một cái, “Đã, ngươi ta đã là một thể, kia lợi ích cũng coi là nhất trí.”

“Thôn phệ La Quan, đoạt được hết thảy ngươi ta chung điểm!”

Trần Di gật đầu, “Hết thảy nghe ngài phân phó.”

Bá ——

Thời gian thần chỉ một bước phóng ra, lại lần nữa dung nhập vào, Trần Di thể nội. Hắn nhanh chóng cảm ứng một chút tự thân trạng thái, không tìm được bất luận cái gì, bóc ra Trần Di khả năng, lúc này mới đè xuống trong lòng sát cơ.

Từ bỏ nhận mệnh không có khả năng!

Đường đường thời gian thần chỉ, sẽ thụ chỉ là phàm nhân bức hiếp bất quá chỉ là ngộ biến tùng quyền. Mà La Quan, chính là phá cục mấu chốt, chỉ cần đem hắn thôn phệ, nói là cả 2 chung điểm, nhưng thần chỉ sở dĩ là thần chỉ, tự nhiên là có phàm nhân không tưởng tượng nổi thủ đoạn.

Trần Di trên mặt, lộ ra một tia thống khổ, rất nhanh biến mất không thấy gì nữa, hắn cười cười, “Ngài tốt nhất, không muốn làm cái gì, khiến mọi người chuyện tình không vui.”

“Như vậy, ta muốn xuất thủ.”

Hắn nhìn về phía, đối diện La Quan, đưa tay một nắm.

Bồ đề vẫn lạc, Bồ Đề sơn băng, tiểu bối này còn có gì ỷ vào dù có thần dị gia thân, cũng chỉ là cái trong nháy mắt có thể diệt Đại Đạo cảnh.

Hôm nay phong ba, nên kết thúc!

Mà liền tại lúc này, trầm mặc La Quan, cũng ngẩng đầu trông lại, giờ phút này hắn rốt cuộc minh bạch, bồ đề vì sao đi dứt khoát.

Hắn cho La Quan, lưu lại một phần lễ vật ——

Lấy đông đảo đế cảnh, lúc tộc tu sĩ, cùng bồ đề tàn khu bên trong, ẩn chứa một điểm bản nguyên, ngưng kết ra 1 viên hạt Bồ Đề.

Đây là thế gian viên thứ ba, cũng là một viên cuối cùng, như bồ đề lời nói, theo hắn ve sầu thoát xác, vũ trụ ở giữa lại vô bồ đề.

Viên này hạt Bồ Đề, bây giờ ngay tại La Quan thể nội, bị một sợi thời gian gợn sóng bao khỏa, chỉ cần nhẹ nhàng đụng chạm liền có thể mở ra.

Nó rất mạnh sao đầy đủ giúp mình, đối phó trước mắt Trần Di cùng thời gian thần chỉ La Quan không xác định, nhưng tựa hồ cũng không có, lựa chọn khác.

Đôm đốp ——

Thời gian gợn sóng vỡ vụn, hạt Bồ Đề tại tiếp xúc đến La Quan nháy mắt, liền trực tiếp tản ra, biến thành 1 đạo… Dòng lũ!

Không sai, chính là dòng lũ.

Rất mạnh sao đem cái kia “Sao” chữ cho bỏ đi, đổi thành 3 cái “! ! !”

Là thật mạnh.

Oanh ——

Ngân bào, tóc bạc khuấy động, nương theo quanh thân căng đau, truyền đến “Lốp bốp” cốt nhục nổ đùng, cảm giác cả người giống như là, muốn bị ngạnh sinh sinh no bạo. Tổ ma tướng lại căn bản, không đủ để tiếp nhận, đến từ này khỏa hạt Bồ Đề lực lượng!

Ngay sau đó, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, Trần Di một nắm chi lực, chưa thể tới gần La Quan, liền bị trực tiếp chấn vỡ. Vốn là giật mình tại, Trần Di cùng thời gian thần chỉ ở giữa, phức tạp, kích thích quan hệ mọi người, con mắt một nháy mắt trừng lớn.

Khá lắm! Thật tốt gia hỏa!

Tiểu tử ngươi, cho tới bây giờ thế mà còn có bài, nhưng bồ đề bỏ mình, thời gian quyền hành tiêu tán, thế cục bại hoại không thể vãn hồi, trừ phi có tuyệt đối lực lượng, nếu không đối mặt trần, lúc tổ hợp, kết cục chỉ có một con đường chết.

Chỉ là đại đạo, làm sao nghịch thiên ! Mọi người cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, nhưng lại nhịn không được đôi mắt tề tụ… Thực tế là, tiểu tử này hôm nay, cho quá nhiều ngoài ý muốn.

Đột nhiên, La Quan hình thái đại biến, áo bào cùng tóc dài, đồng thời biến thành màu đen, tới cùng một chỗ phục đen, còn có đôi mắt của hắn. Là loại kia thuần túy, không mang nửa điểm tạp chất đen nhánh, như thâm uyên, vĩnh dạ, lại giống là phản chiếu lấy không biết nơi nào đó.

Thần bí, cường đại, mà… Tôn quý, rất có uy nghiêm!

Đây là, đại tự tại!

Cũng là La Quan duy nhất không thể nắm giữ, thi triển ra, loại thứ 3 hình thái, giờ phút này tại hạt Bồ Đề gia trì dưới, hoàn thành thuế biến. Từ bên ngoài nhìn vào, trừ đôi mắt bên ngoài, cơ hồ cùng La Quan tự thân, không có nửa điểm biến hóa, nhưng cả người khí tràng lại là khác nhau một trời một vực.

Như thần, như ma, như truyền thuyết, như không biết… Không ai biết, La Quan trên thân xảy ra chuyện gì, cũng không cảm ứng được, cụ thể khí tức, nhưng chỉ là ánh mắt rơi xuống, liền có thể minh xác một điểm —— hắn rất mạnh, mạnh phi thường, mạnh không thể tưởng tượng nổi!

Trần Di biểu lộ, một nháy mắt ngưng trọng, tiếp theo là thật sâu tức giận.

Hôm nay, ngoài ý muốn nhiều lắm, hắn lúc đầu tuyệt không nên, giờ phút này liền cùng thời gian thần chỉ ngả bài, hắn vẫn không có thể nắm giữ hết thảy.

Nhưng thế cục biến hóa, từng bước một xếp đến tận đây… Mà trong đó, trước mắt La Quan, chính là lớn nhất cái kia biến số!

Nếu như không phải hắn, có lẽ bồ đề sớm đã bị giết chết, hắn cũng có thể thuận lợi cầm tới, thuộc về đối phương kia phần thời gian quyền hành. Đến lúc đó, hắn Trần Di sẽ thành hoàn toàn mới, chân chính thời gian

thần chỉ —— lấy nhân thân, Chưởng Thần Quyền! Tín niệm của hắn, chưa bao giờ có nửa điểm cải biến.

Hô ——

Trần Di thở ra một hơi, “Tiểu bối, liền để bản tọa nhìn xem, ngươi giờ phút này lại lấy ra, như thế nào thủ đoạn.”

Oanh ——

Khí tức khủng bố như núi biển, hoành ép mà tới, càn quét vũ trụ hư không, phát ra “Ầm ầm” như sóng to gió lớn tiếng vang.

Áo bào đen, tóc đen, tròng mắt đen nhánh, La Quan đưa tay hướng về phía trước nhấn một cái, sát na tất cả mọi thứ, đều sa vào đến đứng im ——

Có lực lượng kinh khủng, nơi này khắc giáng lâm, trấn áp tất cả!

Ở trong đó, bao quát cuốn tới, hủy diệt hết thảy lực lượng đáng sợ, cũng bao quát Trần Di (thời gian thần chỉ) bản thân.

Ba ——

1 cái búng tay, trước mắt hết thảy đều bị nghiền nát.

Vũ trụ hư vô, cùng Trần Di.

Hắn giống như là bị 1 trương, vô hình miệng lớn thôn

phệ, một nháy mắt phá thành mảnh nhỏ, máu tươi như mưa rơi. Rất nhanh, “Ông” một tiếng chấn minh, thời gian lực lượng đang vặn vẹo, Trần Di vỡ vụn thân thể, nháy mắt hoàn thành nặng đắp.

Hắn lảo đảo một chút, mới đứng vững bước chân, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, trắng bệch, “Không có khả năng! Đây là cái gì lực lượng, có thể giết ta!”

Gào thét là thê lương chồng âm thanh, bởi vì ngay tại vừa rồi, thời gian thần chỉ cũng bị đánh nát, nếu không phải Thần nắm giữ thần chỉ chi lực, đảo ngược chuyển thời gian, hôm nay lại muốn cùng Trần Di cùng một chỗ, bị 1 cái búng tay sinh sinh trấn sát.

Kia thăm dò mà đến, hội tụ vũ trụ 4 phương đôi mắt, cũng từng cái lâm vào, thật lâu tĩnh mịch. Vừa rồi, một câu liền ép Trần Di cùng thời gian thần chỉ, quỳ trên mặt đất… Nói là bởi vì bồ đề cho mượn thời gian quyền hành, lại thêm La Quan bản thân, đích xác tràn ngập không thể tưởng tượng nổi, việc này còn miễn cưỡng có thể tiếp nhận.

Nhưng còn bây giờ thì sao bồ đề đều chết rồi, thời gian quyền hành tiêu tán, La Quan ngược lại trở nên càng đáng sợ! 1 cái búng tay, liền giết chết Trần Di cùng thời gian thần chỉ.

Đúng vậy, trong mắt mọi người, bọn hắn đã chết qua một lần, nếu không phải bởi vì thời gian thần chỉ đặc tính, hết thảy đều đã hết thảy đều kết thúc. Nhưng cho dù có thể “Khởi tử hoàn sinh”, đối mặt kinh khủng như vậy La Quan, bọn hắn lại có thể ngăn trở mấy lần

Cấm kỵ chuyển sinh!

Cái này La Quan tuyệt đối, là chư thiên, chiều không gian ở giữa, kinh khủng nhất cấm kỵ 1 trong, chỉ có dạng này mới có thể giải thích trước mắt một màn.

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1390 : Diệt thế hạo kiếp

Nhìn xem phục sinh Trần Di, La Quan mặt không biểu tình, lại 1 cái búng tay.

Ba ——

“A…” Kêu thảm chỉ tới kịp phát ra một nửa, Trần Di thân thể lại lần nữa vỡ nát.

Lần này, hắn phục sinh về sau, khí tức rõ ràng suy yếu, đầy mắt đều là kinh sợ.

“Trốn! Mau trốn!”

“Quái vật, hắn là cái quái vật!”

Oanh ——

Thời gian trường hà sát na giáng lâm, đem Trần Di cuốn vào trong đó, sau một khắc liền muốn trốn vào không biết.

La Quan nhíu mày, cái này động tác thật nhỏ, lại làm cho tất cả mọi người trong lòng trầm xuống, như sơn nhạc nguy nga, hoành ép tâm thần ở giữa.

Kính sợ, sợ hãi!

Hắn đưa tay, hướng về phía trước một nắm, “Ta, để các

ngươi đi rồi sao” nổ vang rung trời, vũ trụ kịch liệt chấn động, kia giáng lâm ở đây thời gian trường hà, lại bị ngạnh sinh sinh trấn tại nguyên chỗ.

Tê ——

Ngay cả thời gian trường hà, đều có thể cánh tay trấn áp cấm kỵ! Đây là đại cấm kị! Giờ phút này, cách xa vô số khoảng cách, thăm dò mọi người, chỉ cảm thấy đáy lòng hàn khí ứa ra. Có lẽ, không nên lại nhìn, lỡ như bị vị này, theo ánh mắt cho khóa chặt, chẳng lẽ không phải tự tìm đường chết !

“A a a! Cho ta mở!” Trần Di tại thần quang trường hà bên trong, điên cuồng gào thét.

Sau lưng, thời gian thần chỉ hư ảnh hiển hiện, toàn lực thôi động thời gian quyền hành.

Ầm ầm ——

Thời gian trường hà sôi trào, đến từ thời gian ý chí phản phệ, giờ phút này giáng lâm! Thời gian lực lượng xuyên qua cổ kim, tồn tại ở chư thiên, chiều không gian ở giữa, độc lập mà lãnh khốc, đối vạn vật đối xử như nhau.

Nó độc lập tính, không dung xâm nhiễm! Nếu không, như coi là thật có người, chân chính chấp chưởng thời gian, tất cả trật tự, quy tắc, đều đem hôi phi yên diệt.

Giờ khắc này, vũ trụ hư vô đột nhiên trở nên mơ hồ, hình như có tầng 1 không nhìn thấy màn che, đem nơi đây hết thảy phong cấm, che lấp.

“A!”

“Con mắt của ta!”

“Đáng chết, ta liền biết, không nên tiếp tục xem, quả nhiên gặp phản phệ!”

“Đại lão giao phong, ta cùng chính là thăm dò, đều không có tư cách.”

“Giam cầm thời gian trường hà, dẫn phát thời gian ý chí phản phệ… Tê —— cái này 1 vị, coi là thật khủng bố vạn điểm!”

Vũ trụ các phương từng tôn cường giả, giờ phút này nhắm chặt hai mắt, nước mắt hỗn hợp có máu tươi, không ngừng lăn xuống.

Sau một khắc, là “Ầm ầm” liên tiếp nổ vang rung trời, cách ngàn tỉ xa, rõ ràng truyền vào bọn hắn trong tai.

Bởi vì thời gian, ở khắp mọi nơi!

Trong đó xen lẫn, Trần Di (thời gian thần chỉ) tru lên, “Thân ở thời gian trường hà ở giữa… Bản tọa chính là vĩnh hằng… Không chết không thôi…”

“La Quan, bất luận ngươi là ai… Đều giết không được ta…”

Nhưng rất nhanh, cái này tiếng gào thét, liền tràn ngập sợ hãi, “Tên điên… Ngươi người điên… Thả ta đi… Mau

thả ta đi…”

“A!”

Thời gian phản phệ giáng lâm, là 1 kiện cực kỳ đáng sợ sự tình, có thể đem bất luận cái gì tồn tại quá khứ, tương lai, hiện tại, đều triệt để lau đi. Nhưng bây giờ, đối La Quan mà nói lại không hề có tác dụng, mặc cho thời gian ý chí phẫn nộ tứ ngược, chỉ như thanh phong lướt nhẹ qua mặt.

Hắn một bước phóng ra, xâm nhập thời gian trường hà, “Nhà ta lão sư nói, là chán ghét nhất 2 người các ngươi, vậy ta hôm nay, liền đem các ngươi trấn sát ở đây, vì lão sư chôn cùng.”

Oanh ——

Thời gian trường hà vặn vẹo, vỡ nát, Trần Di lại một lần, bị xé thành vỡ nát. Sau một khắc, hắn thân ảnh đoàn tụ, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, hãi nhiên.

Tên điên! 1 cái đáng sợ tên điên!

La Quan vậy mà, nửa điểm không để ý thời gian ý chí phản phệ, thậm chí giết vào thời gian trường hà bên trong, muốn đem hắn đưa vào chỗ chết. Hắn chẳng lẽ không biết, hậu quả của việc làm như vậy bị thời gian tiêu ký, nguyền rủa người, sẽ vĩnh viễn lọt vào, thời gian ruồng bỏ.

“La Quan, thả ta đi, nếu không hôm nay, ngươi cũng rơi không đến kết cục tốt!”

Tóc đen, áo bào đen, tròng mắt đen nhánh ở giữa, một mảnh hờ hững, “Thế gian này, không ai có thể thẩm phán ta… Thời gian, cũng không được.”

Hắn lại lần nữa đưa tay, hướng về phía trước một nắm.

Ầm ầm ——

Thời gian trường hà sôi trào, giờ khắc này truyền lại ra, vô tận phẫn nộ, cùng một tia… Sợ hãi.

Không sai, thời gian đang sợ hãi!

Bởi vì giờ khắc này, La Quan xuất thủ mục tiêu, chính là nhằm vào nó —— đã là bởi vì thời gian trường hà tồn tại, khiến Trần Di (thời gian thần chỉ) có thể, không ngừng sống lại, phục sinh.

Vậy liền, trực tiếp hủy đi thời gian trường hà, đem luyện hóa.

Tự nhiên là có thể, đem hắn triệt để mai táng!

Trần Di mặt mũi tràn đầy hãi nhiên, con mắt cơ hồ trừng bạo, “Tên điên! Ngươi người điên! Ta sai, ta không dám tiếp tục trả thù, mau thả ta đi…”

Hắn là thật, muốn bị dọa sợ.

Luyện hóa thời gian trường hà đến cùng người nào, mới dám sinh ra như vậy không hợp thói thường suy nghĩ.

Càng kinh khủng chính là, La Quan thế mà thật, có thể làm đến điểm này.

Trần Di có thể rõ ràng cảm thấy được, giờ phút này chỗ thời gian trường hà, đang không ngừng bóc ra, nghiền ép, một chút xíu vỡ nát.

Hắn không cách nào tưởng tượng, như thời gian trường hà coi là thật, bị hủy diệt, luyện hóa, cuối cùng sẽ dẫn đến, kinh khủng bực nào kết quả.

La Quan bất vi sở động, hắn lúc này ở vào, đại tự tại thể trạng thái dưới, tâm tính, ý thức đều thụ ảnh hưởng, giống như là hoàn toàn biến thành người khác —— nói đơn giản, trên trời dưới đất, duy ta độc tôn!

Bất luận kẻ nào, đều không được làm trái.

Muốn làm sự tình, thì nhất định phải làm được, nói giết Trần Di (thời gian thần chỉ), hắn liền phải chết. Về phần luyện hóa thời gian trường hà, đem dẫn phát không thể khống hậu quả… Thì tính sao chính là một phương này vũ trụ vỡ nát, chết ngàn tỷ sinh linh, cùng hắn có liên can gì

Đây là một loại lãnh khốc, tuyệt đối thượng vị giả tâm tính, quan sát ngàn tỉ sinh linh như vũng bùn bên trong sâu kiến, không đáng giá nhắc tới.

Đột nhiên, La Quan nhíu mày, hắn như phát giác được cái gì, ngẩng đầu nhìn lên.

Thời gian trường hà trên không, bởi vì lực lượng kinh

khủng khuấy động, vỡ ra vô số đầu khe hở, lúc này một đôi tròng mắt, từ trong đó hiển hiện.

Lạnh lùng nhìn chăm chú lên, trước mắt một màn.

“Thời gian… Không thể bị hủy diệt… Ngươi vượt biên giới…” Đoạn tiếp theo, thanh âm trầm thấp, tại cái này một vùng vũ trụ vang lên. Chỉ là thanh âm, liền như có, không thể tiếp nhận uy áp, khiến trước mắt vũ trụ hư vô, “Ầm ầm” điên cuồng sụp đổ.

Mỗi một chữ, đều giống như 1 khối sao băng, có hủy diệt hết thảy lực lượng!

Một nháy mắt, luyện hóa thời gian trường hà lực lượng, bị đánh vỡ.

Trần Di vừa mừng vừa sợ, không kịp nghĩ nhiều, gầm nhẹ một tiếng thời gian chấn động, liền muốn thoát đi nơi đây.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, là La Quan xuất thủ chém xuống, kiếm ảnh trong chốc lát, vượt qua hết thảy ngăn trở.

“A!”

Kêu thê lương thảm thiết, ở trong thiên địa vang lên, sắp trốn vào không biết thời gian trường hà, bị trực tiếp từ đó chặt đứt.

Trần Di thân thể tùy theo một phân thành hai, mảng lớn

máu tươi rơi vãi, theo đứt gãy nước sông chập trùng, lại không cách nào khép lại, sống lại.

Sau một khắc, gãy thành 2 đoạn thời gian trường hà, biến mất không thấy gì nữa.

“Ngươi… Lớn mật…” Khe hở bên trong, cặp con mắt kia lộ ra phẫn nộ, một nháy mắt khí tức khủng bố phóng thích, quét ngang vạn vật.

“Phá hư thời gian người… Trọng tội…”

La Quan tới nhìn nhau, một mặt hờ hững, “Lại như thế nào” hắn đưa tay, 1 kiếm vung ra.

Oanh ——

Cuồn cuộn kiếm ảnh, bay thẳng vũ trụ phía trên, chém vào khe hở bên trong.

1 con chưởng ấn, từ trong đó hiển hiện, tiếp lấy chính là kia, “Ầm ầm” kinh thiên động địa tiếng vang.

Khủng bố xung kích sát na bộc phát, như diệt thế dòng lũ, lấy bồ đề địa điểm cũ làm trung tâm, hướng cả tòa vũ trụ điên cuồng càn quét.

Chỗ đi qua, vũ trụ đổ sụp, tinh biển lung lay sắp đổ, nghiễm nhiên chính là một trận, diệt thế hạo kiếp!

“Hừ!”

Phẫn nộ gầm nhẹ, lộ ra mấy điểm bất đắc dĩ, biệt khuất

tại hủy diệt bên trong vang lên, sau một khắc bàng bạc vĩ lực, trong chốc lát giáng lâm, chôn vùi rơi khuếch tán, càn quét lực lượng đáng sợ, đồng thời trấn áp 4 phương, ổn định tinh biển.

Cuối cùng, đem một trận hạo kiếp, hóa giải thành vô hình.

Khe hở bắt đầu biến mất, trong đó cặp con mắt kia, lộ ra một tia rã rời, “Không biết hủy diệt giả, ngươi phá hư thời gian tồn tại, chắc chắn gặp trừng phạt…”

“1 ngày này, sẽ không quá xa.”

Bá ——

Khe hở biến mất, vũ trụ tĩnh lặng, tựa như vừa rồi hủy diệt một màn, đều chỉ là ảo giác.

‘Hủy diệt giả… Danh tự này… Ngược lại là có chút quen thuộc… Là tại xưng hô ta sao ân… Ta là ai… Ta là La Quan…’

Thể nội lực lượng kinh khủng, giống như thủy triều thối lui, tròng mắt đen nhánh khôi phục, mang theo một tia mờ mịt cùng nỗi khiếp sợ vẫn còn, chậm rãi khép kín.

—

—

—

Chương 1391 : Mạnh nhất Đại Đạo cảnh

” “

“Về Tiểu sư thúc, đệ tử không biết.”

“Không phải ngươi dẫn ta đến sao “

“Là ngài mang đường.”

“Ta đều hôn mê, còn có thể dẫn đường “

“Ngài có thể!”

La Quan nhìn trước mắt vẻ mặt thành thật, chấp lễ cung kính Thọ Sơn, hắn vuốt vuốt mi tâm, “Tốt a, vậy ta mê man bao lâu “

“Đệ tử không biết.”

“Không lo sư huynh ở đâu “

“Đệ tử không biết.”

“… Thọ Sơn a.”

“Đệ tử tại.”

“Ngươi xác định, gọi ngươi đi theo ở bên cạnh ta, nó không phải lưu vong sao “

Thọ Sơn nghiêm túc suy nghĩ một chút, dùng sức lắc đầu, “Không phải lưu vong, đây là sư tổ lão nhân gia ông ta, làm ra an bài.”

Tốt a, La Quan nhận thua.

“Ngươi ra ngoài, ta muốn bế quan mấy ngày.”

“Vâng, đệ tử liền canh giữ ở bên ngoài, Tiểu sư thúc có thể tùy thời phân phó.” Thọ Sơn cung kính hành lễ, quay người rời đi.

Duy nhất khiến người vui mừng là, Thọ Sơn là cái khắc kỷ thủ lễ, tôn trọng sư trưởng người, cũng không vì cái này bên trong chỉ có 2 người bọn họ, thái độ liền có nửa điểm biến hóa.

“Trước kiểm tra dưới tự thân trạng thái, lại nghĩ cái khác đi…” La Quan nói nhỏ 1 câu, nhắm mắt lại.

10 ngày sau.

Bá ——

U ám, yên tĩnh, lộ ra mấy điểm kiềm chế trong sơn động, La Quan mở mắt ra, trên mặt tái nhợt rút đi hơn phân nửa, hô hấp trở nên nhẹ nhàng.

“Thương thế rốt cục, khôi phục bảy tám phần, chính là ta cái này tu hành trạng thái, có chút cổ quái a.”

Giờ phút này, chỉ cần nhắm mắt lại, liền có thể “Nhìn

thấy” 1 đầu óng ánh “Tinh hà”, chính là La Quan phá rồi lại lập đại đạo. Cùng ban đầu so sánh, quy mô của nó, khí thế đâu chỉ tăng vọt gấp 10 lần, gấp trăm lần, cho người ta một loại vượt qua vô tận, thẳng tới tận cùng vũ trụ cảm giác.

‘Có lẽ, ta bây giờ trạng thái, có thể xưng được là 1 câu, thiên hạ mạnh nhất Đại Đạo cảnh…’ đây cũng không phải là khoe khoang, thực tế là bởi vì, La Quan thể nội bây giờ lực lượng, quả thực khủng bố.

Là Đại Đạo cảnh, lại viễn siêu Đại Đạo cảnh!

Nhưng chính là cường đại như thế góp nhặt, trạng thái, lại cảm giác không đến nửa điểm, “Thuế biến” thời cơ —— tức đại đạo cuối cùng thân cùng thần hợp, đến bỉ ngạn. Ngược lại, là một mảnh mờ mịt, hư vô, như “Tinh hà” đại đạo cuối cùng, lại không có đường.

Một cái ý niệm trong đầu, xoay quanh tại La Quan đáy lòng, ‘Ta chi bỉ ngạn, không ở chỗ này ở giữa vũ trụ…’ kia, nó lại tại cái kia bên trong như tìm không thấy, có lẽ hắn thật, sẽ vĩnh viễn vây ở Đại Đạo cảnh.

Cái này trong vòng mười ngày, La Quan trừ dưỡng thương bên ngoài, phần lớn thời gian đều dùng để suy nghĩ việc này, dù chưa tìm tới phương pháp phá giải, nhưng đã tiếp nhận điểm này. Dù sao, hắn như vậy tốc độ tăng lên, đã có thể xưng khủng bố, cho dù tu hành tạm thời bị ngăn trở, vẫn như cũ có thể tiếp nhận.

Về phần con đường phía trước đoạn tuyệt… A! Hắn tu hành đến nay, tình huống tương tự gặp phải còn thiếu

có vấn đề, giải quyết là được.

Trời không tuyệt đường người.

Nếu có, liền vén ngày này.

Ách… Quả nhiên, chung quy vẫn là có một chút di chứng, đại tự tại thể thực tế quá khủng bố, La Quan hơi hồi tưởng một chút, tranh thủ thời gian đè xuống suy nghĩ. Không phải, hắn lại nên cảm thấy, chỉ là bỉ ngạn bình cảnh, dám ngăn cản tại ta, không biết trời cao đất rộng… Cùng loại loại này buồn cười lại buồn cười suy nghĩ.

Hô ——

La Quan thở ra một hơi, trừ mặt trái tin tức bên ngoài, cũng có tin tức tốt, đó chính là bồ đề lão trèo lên tặng viên kia hạt Bồ Đề.

Nó cũng không phải là một lần tính đồ vật, bây giờ ngay tại trong cơ thể hắn ngủ say, chậm rãi súc tích lực lượng.

Nói cách khác, trong tương lai ngày nào đó, khi nó tích súc, đầy đủ lực lượng về sau, La Quan còn có thể đến một đợt khủng bố biến thân.

Phải thừa nhận, đại tự tại thể loại kia trạng thái dưới “Không coi ai ra gì”, đích xác để người khó mà tiếp nhận, nhưng nó là thật mạnh!

Mà lại, cũng chưa chắc liền không phải, là đại tự tại thể

đi cực ngân thái cùng tổ ma tướng trạng thái dưới, như điều động hạt Bồ Đề lực lượng, hẳn là cũng có thể cho người kinh hỉ. Đây chính là 1 cái, có thể lặp lại sử dụng đòn sát thủ, chỉ là mắt nhìn dưới trạng thái, làm lạnh kỳ là tương đối dài.

Một điểm cuối cùng, là mặt nạ đồng xanh.

Không sai, chính là La Quan lúc trước, từ Cửu Ương hoàng triều đế hoàng võ bị trong kho, đạt được cái kia. Không biết có phải hay không, kinh lịch đại tự tại thể khí tức cọ rửa, nó đột nhiên liền khôi phục, tự thân lúc đầu bộ dáng.

Thanh đồng hay là thanh đồng, lại bóng loáng, tăng thêm một chút tinh tế, tinh xảo hoa văn, một chút nhìn sang, đã cảm thấy… Ân, rất đẹp. Kia trống rỗng hốc mắt, tới nhìn nhau phía dưới, lại cho người ta một loại, tim đập rộn lên cảm giác.

Liền không hợp thói thường!

Đương nhiên, nó hiện tại hiệu quả, cũng tốt không được, không chỉ có thể hoàn toàn che lấp, cải biến tự thân khí tức, hơn nữa còn có thể tiến hành, trình độ nhất định mô phỏng. Tỉ như, gặp qua người nào, trải qua cái gì tràng diện, đều có thể có ba phân thần như. Không nhiều, nhưng dùng tốt, cũng coi như thần kỹ.

Tại kinh lịch Bồ Đề sơn một trận chiến về sau, La Quan không biết tiếp xuống, đem đứng trước như thế nào cục diện, đã sớm nghĩ kỹ, muốn đem này mặt nạ, triệt để hàn ở trên mặt.

Bồ Đề sơn La Quan đó là ai cùng ta Ngụy Thái Sơ, có quan hệ gì! Tóm lại, vạn sự ổn thỏa vi thượng, cẩn thận đi đầu.

Bồ đề lão trèo lên đều nặc, vạn chúng nhìn trừng trừng dưới, chơi một tay ve sầu thoát xác, hắn khẳng định phải đuổi theo.

Bá ——

Phất tay áo, quét tới trên thân tầng 1 nhàn nhạt giáng trần, La Quan đứng dậy đi ra ngoài. Sơn động mở tại, 1 cái hơn phân nửa vùi lấp tại, cát vàng bên trong ngọn núi bên trong, giờ phút này hướng ngoại nhìn lại, lọt vào trong tầm mắt hoàn toàn hoang lương.

Cát vàng kéo dài, vô biên vô hạn, có cuồng phong thổi qua, cuốn lên vô số hạt cát, bụi bặm, giữa thiên địa kêu khóc, gào thét, hình thành che khuất bầu trời bão cát.

Nhìn kỹ lại, tại cái này một mảnh hoang vu, khô bại đại địa bên trên, xen vào nhau phân bố, cái này đến cái khác hố to, giống như là xấu xí vết sẹo, tại im ắng nói, nó đã từng kinh lịch cực khổ.

“Linh khí cằn cỗi, hoàn cảnh ác liệt, nơi này đến cùng là cái kia “

Ngay tại La Quan suy tư lúc, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, trước người hắn cách đó không xa, cồn cát đột nhiên nổ nát vụn, 1 đầu khủng bố màu vàng đất thân ảnh từ đó thoát ra.

Nó giống như là 1 đầu, đáng sợ côn trùng thân thể đầy đủ hơn 10 người ôm hết, thân hình khổng lồ giấu ở cát ngọn nguồn, đầu cuối mở ra, là 1 trương dữ tợn giác hút, trong đó rối loạn sinh trưởng, vô số cây khủng bố răng nanh, đầy đủ một nháy mắt, đem con mồi xé thành vỡ nát.

Đầu này sa trùng trong lòng đất ngủ say mấy năm, rốt cục cảm nhận được, tươi ngon con mồi khí tức, không động thì thôi, xuất thủ chính là một kích trí mạng!

Bành ——

Một tiếng vang thật lớn, phóng tới La Quan sa trùng lăng không nổ tung, thân hình khổng lồ từng khúc vỡ nát, màu xanh sẫm huyết nhục bột mịn vẩy xuống đại địa.

Thọ Sơn rơi xuống đất, cung kính nói: “Tiểu sư thúc, ngài không có sao chứ “

La Quan lau đi trên mặt, nhiễm mấy điểm màu xanh sẫm, “… Không có việc gì, vừa vặn buồn ngủ, ta rửa cái mặt… Ân, ngươi đi làm cái gì “

Thọ Sơn nói: “Đệ tử đi dò xét một chút, chỗ viên này tu chân tinh, nó tựa hồ là 1 viên, đã sớm vứt bỏ quáng tinh, trừ loại này thôn phệ ngậm mỏ hạt cát sinh tồn sa trùng dị thú bên ngoài, cũng không có những sinh linh khác tồn tại.”

Quáng tinh

La Quan nghĩ đến, vừa rồi kia từng cái hố sâu, gật gật đầu, “Biết, nếu như thế, chúng ta rời đi cái này đi.”

Cũng nên trước làm rõ ràng đây là đâu, lại cân nhắc cái khác.

“Vâng.”

Thọ Sơn phất tay áo vung lên, khí tức khủng bố bộc phát, trực tiếp ngưng tụ hạt cát, trống rỗng luyện hóa ngưng tụ thành một chiếc, kim quang lóng lánh tinh thuyền.

“Tiểu sư thúc, mời.”

La Quan nhìn hắn một cái, “Thọ Sơn, ngươi ta ngày sau làm việc, ứng điệu thấp chút, biết sao “

Thọ Sơn không hiểu, “Ta vì đế cảnh, nhưng hộ Tiểu sư thúc vạn toàn, ngài không cần phải lo lắng.”

“Có đúng không” La Quan thản nhiên nói: “Đừng quên, Bồ Đề sơn một trận chiến, ngươi thế nhưng là ngay cả nhúng tay tư cách đều không có.”

Thọ Sơn: …

“Vâng, đệ tử tuân mệnh!”

Bành ——

Tinh thuyền vỡ ra, trực tiếp biến tiểu số mấy, toàn thân bụi bẩn, không chút nào thu hút.

La Quan hài lòng gật đầu, “Đi thôi.”

Sưu ——

Thọ Sơn điều khiển dưới, tinh thuyền phóng lên tận trời, biến mất trong nháy mắt tại thiên khung ở giữa.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1392 : Mỏ dân cùng mỏ cướp

“Bành” một tiếng vang trầm, quặng mỏ cửa vào ngụy trang, bị từ bên trong đẩy ra, một đám bóng người màu xám, từng người đeo đặc chế “Mỏ rương”, từ bên trong chui ra. Cứ việc, bọn hắn từng cái đầy mắt mỏi mệt, bị “Mỏ rương” ép loan liễu yêu, nhưng trên mặt lại tràn ngập tiếu dung.

“Ha ha ha! Quá tốt, lần này thật sự là may mắn a, lại tìm được 1 đầu, còn chưa bị đào móc qua tinh mỏ vàng! Năm nay số lượng, không chỉ có hoàn thành, còn có một bộ điểm thừa hơn, có thể đặt ở sang năm, tất cả mọi người có thể chậm khẩu khí!”

“Đúng vậy a, lúc đầu coi là lần này, chúng ta đều muốn bị phạt… Cái này kêu cái gì… Núi nghèo nước… Lại 1 liễu cái gì… Hắc, dù sao chính là ý tứ kia.”

“Lão tử 2 tháng này, thật sự là nín chết, cùng trở về nhất định, gọi nhà bên trong bà nương hảo hảo hầu hạ một chút…”

Một câu, dẫn tới mọi người cười vang.

“Được rồi, đều câm miệng cho lão tử, Lý cô nương còn ở đây, nói chuyện đều chú ý điểm!” Đốc công 1 cước đạp lăn, bên người cười bỉ ổi một tên mỏ dân.

Xoay người, đối sau lưng nữ tử, cung kính hành lễ, “Lần

này, thật sự là nhờ có Lý cô nương, nếu như không phải ngài, chúng ta căn bản tìm không thấy đầu này tinh mỏ vàng, càng không biện pháp thuận lợi khai thác.”

Tài nguyên khoáng sản bên trong, riêng phần mình ẩn chứa khác biệt lực lượng, sẽ hấp dẫn đến đối ứng dị thú, chiếm cứ xen lẫn. Càng trân quý tài nguyên khoáng sản, cũng là như thế, tinh mỏ vàng chính là nó 1.

Đây là một loại dưới cơ duyên xảo hợp, thu nạp tinh thần chi lực, lại chôn sâu lòng đất nhiều năm, mới có thể hình thành trân quý tài nguyên khoáng sản, có một điểm thời không thuộc tính, không cách nào được thu vào cất giữ đồ vật bên trong.

U ám chân trời, gió cát gào thét, một đám vô cùng bẩn mỏ dân hán tử ở giữa, 1 sạch sẽ, xinh đẹp cô nương. Cứ việc mang theo mạng che mặt, không nhìn thấy dáng dấp của nàng, nhưng kia một đôi tròng mắt, ôn hòa mà điềm tĩnh, làm cho lòng người sinh thân cận.

Trước mắt một màn nhìn như rất đột ngột, nhưng lại cho người ta một loại phù hợp cảm giác, Lý cô nương nghe vậy lắc đầu, “Lão sư phân phó ta đến cái này bên trong, đây cũng là khảo nghiệm của ta, các ngươi khỏi phải nói lời cảm tạ.”

Mấy tên trẻ tuổi mỏ dân, đột nhiên liền đỏ mặt, cảm thấy trước mắt Lý cô nương, quả thực chính là họa bên trong người. Bọn hắn suy nghĩ lộn xộn, nghĩ dạng này lại như thế, nhưng rất nhanh liền xì hơi… Lý cô nương, đây chính là trên trời nhân vật, không phải bọn hắn có tư cách lo nghĩ.

Đốc công cười làm lành, “Ngài yên tâm, đợi sau khi trở về, chúng ta nhất định dành trước hậu lễ, đi bái tạ lão nguyên quân.”

Lý cô nương gật gật đầu, đây cũng là phải có chi nghĩa, nàng nhìn sắc trời, nghĩ thầm lại muốn lên bão cát, mà lại quy mô còn không tiểu. Loại thời điểm này, sa trùng nhất là sinh động, phong bạo sẽ đem khí tức của vật còn sống thổi xa, tản ra, hấp dẫn nó nhóm hội tụ tới.

“Lưu thúc, chúng ta nên đi, sắc trời có chút không đúng.”

Đốc công bị 1 câu “Lưu thúc”, kêu hồng quang đầy mặt, “Đúng đúng, Lý cô nương nói rất đúng, nhìn tình huống muốn lên lớn bão cát.”

“Các huynh đệ, cõng tốt các ngươi ‘Mỏ rương’, chúng ta nắm chặt thời gian, về đến nhà lại nghỉ ngơi.”

Một đám mỏ dân nhao nhao đáp lời, vô ý thức nắm chặt, phía sau “Mỏ rương” .

Sưu ——

Tiếng xé gió đột nhiên vang lên, không có đám người kịp phản ứng, một vòng lưu quang rơi xuống, đem một tên mỏ dân đóng đinh tại cát vàng bên trong. Máu tươi nháy mắt, từ miệng mũi thất khiếu tràn ra, hắn trừng lớn 2 mắt, thân thể run rẩy hai lần, liền lại chưa phát ra động tĩnh.

“Mỏ cướp! Là mỏ cướp!”

Thê lương thét lên, trong chúng nhân vang lên, trước một khắc còn vẻ mặt tươi cười mỏ dân nhóm, lập tức đại loạn.

Chiếm cứ tài nguyên khoáng sản ở giữa dị thú, là mỏ dân nhóm tử thương thảm trọng, nguyên nhân trọng yếu nhất.

Nhưng mỏ cướp mới là bọn hắn, không muốn nhất đối mặt người.

Lãnh khốc, huyết tinh, một khi bị bọn hắn phát hiện, nhẹ thì bị đoạt đi, tất cả đào quáng ích lợi, nặng thì toàn bộ bị giết chết.

Hôm nay, mỏ cướp còn chưa lộ diện, liền đã động thủ giết người, đây chính là kinh khủng nhất tín hiệu.

Kiến thức rộng rãi đốc công, sắc mặt trắng bệch, lớn tiếng nói: “Các vị mỏ gia, ta là tiểu doanh trại Lưu Điền, cùng tam nhãn đại gia có chút giao tình, chúng ta nguyện ý lưu lại một nửa mỏ thu, khẩn cầu các vị giơ cao đánh khẽ, cho chúng ta một đầu sinh lộ!”

Trong bão cát, 1 thớt cao lớn dị thú đi ra, nó người khoác lân giáp, đôi mắt hỏa hồng, trên lưng ngồi một người trung niên nam tử. Giữa lông mày có sẹo, khép lại sau vết sẹo, dựng thẳng khảm ở trong đó, tựa như là 1 đạo, táo sắc mắt dọc, có chút doạ người.

“Tam nhãn đại gia!” Lưu Điền vui mừng, vội vàng nói: “Các vị mỏ gia, người một nhà, đều là người một nhà,

mời hạ thủ lưu tình.”

Cưỡi dị thú thân ảnh đôi mắt lãnh khốc, hắn phất phất tay, “Toàn bộ giết sạch, một tên cũng không để lại!”

Oanh ——

Sau lưng cát vàng, nháy mắt bị xé nứt, lần lượt từng thân ảnh, từ đó xông ra.

Khí tức bạo ngược, khát máu, quơ loan đao, phóng tới hoảng sợ mỏ dân.

“A!”

Kêu thảm nháy mắt vang lên, cho dù mỏ dân nhóm, cũng có nhất định tu hành căn cơ, nhưng ở cường đại mỏ cướp trước mặt, yếu ớt như giấy.

Đúng lúc này, một trận dồn dập tụng niệm, tại đám người sau vang lên, Lý cô nương mặt mũi tràn đầy lo lắng, phẫn nộ, đưa tay một chỉ, “Gió!”

Oanh ——

Giữa thiên địa, sát na cuồng phong nổi lên, “Ầm ầm” cuốn lên đầy trời cát vàng, giống như là một cái lưới lớn cuốn về phía mỏ cướp.

“Cẩn thận! Bọn này dê béo bên trong, cất giấu một tên mỏ tu!”

“Là cái nương môn!”

“Lão tử mắt… Mẹ nó, tiến lên, giết nàng!”

Mấy tên mỏ cướp, mắt đỏ vọt tới.

Mỏ tu là một loại, đi đặc thù lộ tuyến người tu hành, thông qua hấp thu tài nguyên khoáng sản bên trong, ẩn chứa các loại lực lượng, có thể trong khoảng thời gian ngắn, thu hoạch được lực lượng cường đại. Nhưng tương lai tu hành, cũng sẽ bị tài nguyên khoáng sản triệt để khóa lại, tu vi càng cao, chế ước càng lớn.

“Bảo hộ Lý cô nương!” Đốc công hét lớn một tiếng.

Hắn biết rõ, mỏ cướp đã ra tay độc ác, không có ý định bỏ qua, hôm nay bất kỳ một cái nào, Lý cô nương là bọn hắn, duy nhất sinh cơ chỗ. Mất đi nàng che chở, trước mắt như lang như hổ mỏ cướp, rất nhanh liền có thể đem bọn hắn, giết sạch sẽ.

“Thảo! Cùng ta bà nương nói, nàng có thể tái giá, nhưng nhi tử ta nhất định phải họ Vương!” Một tên mỏ dân hét lớn một tiếng, vứt bỏ mỏ rương, bỗng nhiên hướng một tên mỏ cướp phóng đi.

Phốc ——

Một tiếng vang trầm thi thể chỗ khác biệt, nhưng mỏ dân tu luyện đại lực ngưu ma công pháp, đang liều tử trạng thái dưới, bộc phát ra man lực, đem đối phương xô ra rất xa.

“Đáng chết mỏ cướp! Anh ta, cha ta, cha ta đều là các

ngươi giết, hôm nay lại đến phiên ta, lão tử cùng các ngươi liều!”

“Lý cô nương không thể chết!”

“Các huynh đệ, cùng một chỗ hướng!”

Chỉ có mỏ tu còn sống, mới có cơ hội, mang theo một bộ người, còn sống thoát đi mỏ cướp truy sát. Đây là vô số năm, vô số lần tử vong, cho mỏ dân nhóm lưu lại huyết tinh kinh nghiệm.

Trong lúc nhất thời, mỏ cướp nhóm càng không có cách nào, xông phá mỏ dân dụng thân thể, tạo thành huyết nhục phòng hộ.

Lý cô nương mắt đỏ, cắn răng vận dụng, còn chưa hoàn toàn nắm giữ thuật pháp, “Biển cát!”

Bá ——

Sắc mặt nàng, nháy mắt tái nhợt, thân thể lung lay sắp đổ.

Sau một khắc trước mặt cát vàng, đột nhiên kích động, tựa như là bình tĩnh mặt biển, nhấc lên từng đạo kinh đào hải lãng.

Đem từng cái mỏ cướp, nuốt vào trong đó!

Cưỡi tại dị thú bên trên tam nhãn, đôi mắt 1 hàn, “Muốn chết…” Còn chưa nói xong, sắc mặt hắn đại biến, 1 cái chật vật xoay người, trực tiếp rơi trên mặt đất.

Sau một khắc, theo kêu thê lương thảm thiết, đầu kia thần dị tọa kỵ, lại bị tại chỗ chém thành 2 đoạn. Phương hướng phía sau, bão cát ở giữa xuất hiện, 1 đầu to lớn khe, giống bị lực lượng kinh khủng xé rách, gào thét tiếp tục hướng phía trước.

Lý cô nương ánh mắt lộ ra thất vọng, nàng vận dụng lão sư cho bảo mệnh át chủ bài, đáng tiếc lại không có thể giết chết, bọn này mỏ cướp thủ lĩnh.

Bành!

Rất nhanh, một tiếng vang trầm, từ bão cát chỗ sâu truyền đến, như đụng vào thứ gì.

Tam nhãn thân thể lắc một cái, mặt lộ vẻ hoảng sợ, tiếp lấy cười lạnh một tiếng, theo gió cát truyền đến, “Đồ vô dụng, giết một đám mỏ dân, còn có thể kinh động bản công tử!”

Ba ——

Một chân, giẫm tại tam nhãn trên thân, đem hắn trùng điệp đạp lăn, ánh mắt bên trên dời là 1 cái, có một cặp mắt đào hoa người trẻ tuổi, hắn gảy nhẹ mà cười cười, bộ dáng rất là tuấn mỹ, nhưng trong đôi mắt, lại tràn đầy bạo ngược.

“Ngươi nói, ngươi có phải hay không phế vật “

Tam nhãn hoảng hốt, “Vâng, tiểu nhân là phế vật, quấy nhiễu Kỷ công tử, mời công tử khai ân!”

Kỷ công tử đột nhiên ánh mắt sáng lên, “Mỏ tu… Thế mà còn là cái, xinh đẹp cô nương…” Hắn đột nhiên thở sâu, sắc mặt biến phải ửng hồng, đôi mắt chỗ sâu giống như là, nổi lên một đám lửa, “Mùi vị kia… Tê —— thật sự là tốt lắm…”

“Ha ha, không nghĩ tới hôm nay, nhất thời tâm huyết dâng trào, lại còn có niềm vui ngoài ý muốn! Động thủ, đem người bắt trở lại, bản công tử muốn sống.”

“Vâng, thiếu gia!”

Một tên người áo đen, xuất hiện sau lưng hắn, một bước phóng ra, nháy mắt xuất hiện tại Lý cô nương trước người.

Ven đường mười mấy tên mỏ dân, thân thể cứng tại nguyên địa, sau một khắc “Bành” “Bành” trầm đục bên trong, toàn bộ nổ thành phấn vụn!

Lý cô nương thân thể cứng ngắc, cảm giác giống như là bị, một đầu khủng bố dị thú khóa chặt, một ngón tay cũng không thể động đậy nửa điểm.

Hô ——

Người áo đen xuất thủ, hướng nàng bắt tới.

Đúng lúc này, “Bành” một tiếng vang thật lớn, từ phương xa đống cát ở giữa truyền ra, kích thích cát sóng cuồn cuộn, đầy trời bụi giương, tựa như là có cái gì thiên ngoại đến vật, đập ầm ầm rơi trong đó.

“Khụ khụ khụ… Thọ Sơn, ngươi không phải nói, cái này tinh thuyền rất tốt điều khiển “

“Tiểu sư thúc, thật là tốt điều khiển a.”

“Vậy ý của ngươi, là ta rất đần “

“… Đệ tử không dám.”

2 thân ảnh, từ cát bụi bên trong dần dần hiển hiện.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1393 : Đại Càn hậu tộc

Bá ——

Giữa sân đột nhiên yên tĩnh, vô luận mỏ dân hay là mỏ cướp, tất cả ánh mắt đều tụ đến. Xuất hiện ở trước mắt, là 1 người tướng mạo phổ thông… Người trẻ tuổi, ân, không đúng, hắn rõ ràng liền tướng mạo rất bình thường, nhưng không biết tại sao, nhìn xem hắn thời điểm, lại cảm thấy không hiểu phát triển, ngũ quan mỗi một chỗ đều lộ ra lấy tiêu sái cùng phong lưu, .

Bên cạnh hắn, là một tên khuôn mặt cứng nhắc, không nói cẩu cười trung niên nhân, có chút rớt lại phía sau mấy bước, cử chỉ cung kính vạn điểm.

Như phát giác được, đến từ xung quanh nhìn chăm chú, người trẻ tuổi ngẩng đầu nhìn đến, “A, không có ý tứ, lần thứ 1 vào tay có chút chưa quen thuộc, quấy rầy các vị, các ngươi kế tiếp theo không cần phải để ý đến chúng ta.”

Bên người trung niên nhân, cũng chỉ là nhàn nhạt, nhìn lướt qua mọi người, liền nhắm mắt theo đuôi đi theo sau hắn, “Tiểu sư thúc, ngài nghe ta giải thích, tinh thuyền điều khiển đệ tử đã hết lượng đơn giản hoá, ngài chỉ cần tốn hao điểm tâm nghĩ, liền nhất định có thể nắm giữ.”

“Ngươi nói ta đần, ta không nghe.”

“Đệ tử thật không có, ta nào dám a…”

Giữa sân càng yên tĩnh, tất cả mọi người sắc mặt đều trở nên cổ quái, nhìn trước mắt 2 người, nghênh ngang lại dự định, từ một đám mỏ cướp ở giữa đi xuyên qua đi… Bọn hắn là bởi vì, vừa rồi kịch liệt va chạm, cho nên ngốc rơi sao

Tam nhãn xoay người đứng lên, gầm thét, “Muốn chết! Biết các ngươi trước mặt, là ai…”

Trung niên nhân ngẩng đầu nhìn hắn một chút, “Bành” một tiếng vang trầm, tam nhãn cả người tựa như là, bị một cỗ khủng bố cự lực, trực tiếp nhập vào cát vàng dưới mặt đất.

Yên tĩnh.

Kỷ công tử híp híp mắt, nhìn về phía 2 người, “Có ý tứ…” Nhưng, cũng vẻn vẹn như thế, hắn phất phất tay, “Gặp qua nữ nhân này, đều giết.”

Người áo đen phất tay áo, đem Lý cô nương giam cầm, một bước phóng ra.

Bá ——

Hắn thân ảnh, nháy mắt xuất hiện tại người trẻ tuổi cùng trung niên nhân bên người, ánh mắt băng hàn, đưa tay trùng điệp ghìm xuống.

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn huyết nhục văng tung tóe, tại trong bão cát, nở rộ một đoàn tinh hồng chi hoa. Kinh hô nổi lên bốn phía, từng cái hung thần ác sát mỏ cướp, hoảng sợ trừng lớn 2 mắt, mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

Kỷ công tử bên người vị kia thực lực đáng sợ, thâm bất khả trắc người hộ đạo, lại xuất thủ nháy mắt, trực tiếp đột tử tại chỗ.

Thậm chí, đối phương từ đầu đến cuối đều không có xuất thủ, giống như vừa rồi, chỉ là một cái ánh mắt mà thôi.

Cao thủ!

Mà lại, là cực kỳ khủng bố cái chủng loại kia, liên sát 2 người thế mà, đều không thể làm cho đối phương, động một cái ngón tay.

Kỷ công tử biểu lộ, lộ ra một vòng ngưng trọng, hắn liếc mắt nhìn chằm chằm trung niên nhân, lại nhìn về phía La Quan, “Cho các ngươi một cái cơ hội, báo lên thân phận.” Nội bộ đế quốc, Kỷ thị cũng không phải là không có đối thủ, hôm nay 2 người này, hắn có chút nhìn không thấu.

Trung niên nhân bộ dạng phục tùng, hắn dù tu vi khủng bố, nhưng hiển nhiên hết thảy, đều lấy trước mặt người trẻ tuổi làm chủ.

Tiểu sư thúc là cái nào đó gia tộc, vì bồi dưỡng con cháu, đưa vào đại tông phái bên trong, chiếm bối điểm

Người trẻ tuổi lắc đầu, “Cho ngươi một cái cơ hội, mang theo bọn hắn, lập tức cút đi.”

Kỷ công tử đôi mắt, nháy mắt âm trầm, “Tốt! Đã muốn chết, bản công tử liền thành toàn các ngươi.” Hắn nhìn về phía trung niên nhân, “Thật sự cho rằng, có chút tu vi, liền có thể tại đế quốc cảnh nội làm càn động thủ, giết bọn hắn!”

Oanh ——

Bão cát bị xé nứt, mười mấy đạo thân ảnh, gào thét bay ra.

Mỗi cái đều người mặc giáp trụ, cầm đao thương kiếm kích trường cung, khí tức so vừa rồi người áo đen hơi yếu, nhưng bọn hắn cử động như 1, lẫn nhau khí tức tương liên, lại hình thành 1 cái đáng sợ sát phạt lĩnh vực, đem người trẻ tuổi cùng trung niên nhân, cùng nhau cuốn vào trong đó.

Khủng bố uy áp sát na giáng lâm, bên tai như nhưng nghe tới, vô số sinh linh trước khi chết, phát ra thê lương tru lên.

—— đây là kinh nghiệm sa trường, từ trong núi thây biển máu, rèn luyện ra cỗ máy giết người!

Rất đáng sợ, thân ở sát phạt trong lĩnh vực, một thân thực lực gặp áp chế, đem giảm bớt đi nhiều. Cho dù thực lực, vượt qua bọn hắn rất nhiều, cũng phải bị một chút xíu làm hao mòn, chém giết.

“Giết!”

Một tiếng quát lớn, hơn 10 người đồng thời xuất thủ, thần quang sáng lên, sát cơ trùng thiên.

Trung niên nhân một bước hướng về phía trước, “đông” một tiếng vang trầm, lấy nơi đặt chân làm trung tâm, nháy mắt kích thích 1 đạo cát sóng. Sát phạt lĩnh vực nháy mắt vỡ vụn, thần quang tùy theo chôn vùi, bị cùng một chỗ đánh nát còn có, những này trong quân xuất thân, giết chóc vô số khủng bố tu sĩ.

Một kích phía dưới, toàn diệt!

Kỷ công tử sắc mặt, triệt để biến.

Vừa kinh vừa sợ, mặt mũi tràn đầy hãi nhiên… Không thể tưởng tượng nổi!

‘Thiết Lâm Quân! Đây chính là phụ thân, đưa cho ta Thiết Lâm Quân, cho dù đối mặt Thần Vương cảnh cường giả đều có thể quần nhau, vì ta tranh thủ thời gian.’

‘Nhưng bây giờ, vừa đối mặt dưới, liền bị toàn bộ đánh giết… Thần hoàng! Đối phương đúng là 1 tôn, kinh khủng Thần Hoàng cảnh!’

Trung niên nhân ngẩng đầu, đạm mạc đôi mắt, rơi vào trên người hắn.

Kỷ công tử lúc này mới phát hiện, đối phương tại người

trẻ tuổi bên người, một mực đê mi thuận nhãn, biểu hiện biệt khuất lại bất đắc dĩ, nhưng khi hắn lúc ngẩng đầu lên, tựa hồ hắn chính là thiên địa này trung tâm, vạn vật chúa tể!

‘Hắn muốn giết ta…’

Kỷ thà thét lên, “Cha ta, chính là Đại Càn hoàng triều trấn bắc…” Còn chưa nói xong, “Bành” một tiếng vang thật lớn, hắn bị trùng điệp đánh bay.

“Lốp bốp” nổ đùng, bao trùm nó toàn thân lồng ánh sáng, trải rộng vết rạn

Đón lấy, triệt để vỡ vụn.

“Ta Kỷ thị, vì Đại Càn hậu tộc, ngươi dám giết ta !”

Kỷ thà mắt đỏ, thê lương rống to.

Kém chút, liền kém một chút, vừa rồi hắn liền chết.

Thậm chí ngay cả đại tỷ tỷ tặng hộ thân chí bảo, đều chỉ có thể ngăn cản một kích… Đáng chết, 2 người kia, rốt cuộc là ai !

Hiện tại, ta cho thấy thân phận, Đại Càn hậu tộc địa vị, ai dám động đến

Chờ xem!

Chỉ cần hôm nay bất tử, đây hết thảy, sớm muộn muốn cùng các ngươi thanh toán!

Bành ——

Huyết nhục văng tung tóe, gân cốt thành cặn bã, trong lòng nảy sinh ác độc kỷ thà, giờ phút này chết rất thẳng thắn.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

“Thọ Sơn! Hắn đều nói là Đại Càn hậu tộc, giết sẽ có phiền phức, ngươi làm sao như thế ngang ngược, liền không thể nhịn một chút “

Người trẻ tuổi mặt lộ vẻ bất đắc dĩ.

Thọ Sơn trầm mặc một chút, “Vậy ta nghĩ biện pháp, đem hắn liều mạng, nhìn còn có thể hay không cứu sống “

“… Ngươi nghiêm túc “

Thọ Sơn ủy khuất, “Tiểu sư thúc, đệ tử đều là vì bảo hộ ngài, mà lại nếu không phải ngài sai lầm, chúng ta cũng sẽ không gặp phải những người này.”

Tốt a, nói rất có lý, nhưng ngươi đừng nói trước.

La Quan quay người, nhìn về phía một đám hoảng sợ mỏ cướp, thở dài, “Đã đều giết, vậy liền giết sạch sẽ một chút, đừng lưu phiền phức.”

“Vâng, Tiểu sư thúc.”

Một đám mỏ cướp, triệt để mắt trợn tròn, vừa rồi ngươi còn nói, “Làm sao như thế ngang ngược” đâu kết quả liền cái này!

“Trốn!”

“Thủ lĩnh cùng Kỷ công tử, đều bị giết, đi mau!”

Mỏ cướp nhóm điên cuồng chạy trốn.

Thọ Sơn đưa tay một nắm, như sát na, đem trước mắt phiến thiên địa này, đặt vào chỉ chưởng ở giữa.

Tất cả chạy trốn mỏ cướp, ngay cả kêu thảm cũng không kịp phát ra, liền bị trực tiếp nghiền nát.

Hô ——

Cuồng phong gào thét, chân trời u ám, trận này theo dự liệu bão cát, cuối cùng đã tới.

La Quan ngẩng đầu, nhìn thoáng qua sắc trời, “Lưu lại nữa, liền muốn ăn hạt cát, chúng ta đi thôi.”

Dưới chân hắn dừng lại, nhìn xem một đám mỏ dân, “Hôm nay, là chúng ta cứu các ngươi, cho nên liên quan tới đây hết thảy, đều giấu ở bụng bên trong, đừng để ta tương lai hối hận.”

Bành ——

Đốc công trùng điệp dập đầu, “Đa tạ công tử! Đa tạ công

tử! Ngài đại ân đại đức, ta cùng suốt đời khó quên!”

Sống sót một đám mỏ dân, cũng nhao nhao quỳ xuống, trên mặt bọn họ có, sống sót sau tai nạn kinh hỉ, nhưng rất nhanh liền lại lộ ra, thật sâu bi thương.

Mỏ cướp vây giết dưới, bọn hắn chết không ít người, người bị thương cũng không phải số ít. Bão cát nổi lên, sa trùng rất nhanh liền có thể, lần theo mùi máu tươi tìm tới cái này bên trong, người bị thương căn bản là không có cách thoát đi.

Bọn hắn còn sống, lại nhất định phải chết!

“Công tử! Cầu công tử cứu lấy chúng ta, đem chúng ta đưa về nhà đi!”

“Nhi tử ta còn nhỏ, ta không muốn chết, cầu công tử đại từ đại bi!”

“Ô ô ô… Ta không muốn chết, vợ ta đang ở nhà, chờ ta trở về đâu…”

Kêu khóc bên trong, một đám thụ thương mỏ dân, liều mạng dập đầu.

La Quan nhíu mày, mặt lộ vẻ trầm ngâm.

Thọ Sơn dư quang, vụng trộm quét mắt nhìn hắn một cái, không để lại dấu vết bĩu môi.

Quả nhiên, sau một khắc một thanh âm vang lên, “Lý Thanh Thanh, bái kiến công tử, bái kiến tiền bối!”

Nàng đi tới, cung kính hành lễ, “Mỏ cướp chết tại cái này bên trong, mà lại trong đó, hư hư thực thực còn có đại nhân vật, bọn hắn nhất định sẽ không bỏ qua.”

Hô ——

Thở ra một hơi, Lý Thanh Thanh tiếp tục nói: “Ngài 2 vị, đã đã cứu chúng ta, chúng ta há có thể lấy oán trả ơn xin mau sớm rời đi đi.”

Kêu khóc mỏ dân, từng cái mặt lộ vẻ tuyệt vọng, lại im lặng, không còn cầu cứu.

Đúng vậy a, bọn hắn đã được cứu một mạng, làm sao còn có thể yêu cầu xa vời càng nhiều thậm chí để 2 vị ân nhân, vì bọn họ mạo hiểm.

Hô ——

Một trận gió, đột nhiên phá rơi, Lý Thanh Thanh trên mặt mạng che mặt, tái nhợt mà thống khổ. Nàng làm sao không biết, quyết định này đem giết chết, thụ thương những này mỏ dân, nhưng nàng nhất định phải nói ra.

Người sống một thế, khi không thẹn với lương tâm.

—

—

—

Chương 1394 : Hợp tình lý

La Quan suy nghĩ một chút, “Làm việc bỏ dở nửa chừng, có phải là có chút không tốt lắm “

Thọ Sơn (bị trừng mắt liếc): “… A, đúng đúng đúng, giúp người giúp đến cùng đưa Phật đưa đến tây, đây là ngài đã nói.”

“Có đúng không đã ta nói qua, kia càng muốn làm gương tốt, vì con cháu tấm gương.” La Quan nhìn xem Lý Thanh Thanh, “Vị cô nương này, sắc trời không tốt lắm, chúng ta lúc này đi thôi.”

Lý Thanh Thanh trừng lớn mắt, lại có điểm manh, nàng hoài nghi đối phương có phải là, không nghe rõ ràng, “Công tử, ngài thật quyết định, muốn hộ tống chúng ta trở về sao “

La Quan nghĩ nghĩ, “Kia bằng không, ta hối hận một chút “

“Đừng đừng!” Đốc công Lưu Điền tranh thủ thời gian mở miệng, mặt mũi tràn đầy cười làm lành, “Công tử quý nhân kim khẩu, nhất ngôn ký xuất tứ mã nan truy, còn đứng ngây đó làm gì tranh thủ thời gian cho công tử dập đầu, các ngươi hôm nay, đều thiếu ân nhân hai cái mạng!”

Tuyệt cảnh phùng sinh mỏ dân nhóm, ngao ngao khóc

lớn, nằm trên đất chính là dừng lại “Loảng xoảng bang”, kém chút đem đầu đập bạo tạc.

Lưu Điền liều mạng, cho Lý Thanh Thanh nháy mắt ra dấu, ‘Ta tiểu cô nãi nãi ai, thật sự cho rằng chúng ta mỏ dân đều là người tốt người ta đều chủ động cho sống sót cơ hội, ngài thật muốn từ đó cản trở, tin hay không những này con non, lập tức liền muốn trở mặt ‘

Lý Thanh Thanh trầm mặc, nhìn xem 2 người bóng lưng, ánh mắt có chút mê mang, nàng lại không ngốc, vừa rồi chỉ là quá mức giật mình mà thôi.

Hắn làm như thế, là vì cái gì đâu

Mỏ dân nhóm lẫn nhau nâng, bắt đầu khởi hành rời đi, không bị tổn thương chủ động cõng lên, mặt đất tản mát mỏ rương. Lưu Điền chỉ rõ phương hướng về sau, phân phó 1 cái cơ linh mỏ dân, đi theo La Quan, Thọ Sơn bên người dẫn đường, mình kiểm tra đội ngũ tình huống.

Đi tới Lý Thanh Thanh bên người, hắn cung kính hành lễ, “Lý cô nương, thật sự là đa tạ ngài.”

“A… Lưu thúc cám ơn ta làm cái gì hôm nay… Hôm nay nhờ có, phía trước 2 vị ân nhân…” Lý Thanh Thanh khoát tay nói.

Lưu Điền sắc mặt có chút cổ quái, “Hắc! Cái kia, nếu như không phải Lý cô nương, 2 vị này quý nhân, nhưng chưa chắc sẽ nhúng tay…” Hắn ánh mắt, nhanh chóng tại Lý Thanh Thanh trên mặt đảo qua, trong lòng thở dài. Khó trách vị này, sau khi ra ngoài một mực mang theo

mạng che mặt, bộ dáng này cũng quá tuấn, không thấy đội ngũ bên trong một chút tiểu tử, bị chặt máu me khắp người, hay là không tự chủ nhìn lén.

Hắn nói xong, lại thi lễ một cái, quay đầu rời đi.

“Bang” 1 cước, đem cái tráng kiện mỏ dân đạp lăn, “Nhìn cái gì đấy con mắt quay tròn chuyển! Lại đạp ngựa chuồn mất, lão tử cho ngươi móc ra!” Lý cô nương dạng này, cũng là ngươi phối nhớ thương chớ nói chi là hiện tại tình huống này, nhìn nhiều đều là sai.

Lý Thanh Thanh rốt cuộc minh bạch tới, “Bá” một chút sắc mặt đỏ lên, trong lòng hoang mang rối loạn.

Nàng trước đó, chưa bao giờ qua loại kinh nghiệm này… Sư huynh… Sư huynh người khác là rất tốt, nhưng cùng vị công tử này… Không giống… Cụ thể cái kia không giống, Lý Thanh Thanh cũng nói không nên lời, nhưng nàng hiện tại chính là đột nhiên, nhịp tim trở nên rất nhanh…

‘Chẳng lẽ, thật sự là dạng này nhưng lão sư nói, thể chất của ta không thích hợp thành thân, nếu không sẽ chậm trễ tu hành… Phải làm sao mới ổn đây có lẽ, lão sư sẽ có biện pháp… Nhưng ta trực tiếp cầu lão sư, sẽ có hay không có điểm mất mặt a…’

Đầu rối bời, Lý Thanh Thanh đầu càng ngày càng thấp, nhịn không được len lén, nhìn thoáng qua phía trước La Quan, mặt như hồng hà.

Thọ Sơn không quay đầu lại, nhưng lấy hắn đế cảnh tu

vi, nói khoa trương một điểm, xung quanh bất luận cái gì một điểm biến hóa, đều trong lòng trong hồ tự động phản chiếu.

Hắn nhìn thoáng qua Tiểu sư thúc, có loại khám phá hết thảy, tìm tới chân tướng chắc chắn —— liền nói đi, rõ ràng vô cùng đơn giản, nắm giữ cũng rất thuận lợi, tinh thuyền đột nhiên liền mất khống chế hừ! Quả nhiên đây hết thảy đều là, Tiểu sư thúc mưu tính.

Nhìn nha đầu kia bộ dáng, rõ ràng là hãm đi vào, chỉ cần Tiểu sư thúc nguyện ý, có lẽ buổi tối hôm nay, liền có thể ôm mỹ nhân về.

Chà chà!

Bây giờ tu hành giới, lòng người càng phát ra táo bạo, loại chuyện này sao có thể, sử dụng thủ đoạn tính toán đâu nha đầu này cũng thế, thật quá đần, sợ là bị ăn làm bôi chỉ toàn, còn không biết chuyện gì xảy ra. Lại nghĩ tới lúc trước, tại trên Bồ Đề sơn lúc, cái kia gọi Hứa Kha nữ hài… Thọ Sơn nhịn không được, dưới đáy lòng khinh bỉ một chút Tiểu sư thúc.

Tại tuyến đặt câu hỏi, nếu như Tiểu sư thúc là thứ cặn bã nam, ta nên làm cái gì

La Quan quét mắt nhìn hắn một cái, Thọ Sơn cung cung kính kính, cử chỉ không có chút nào sơ hở, nhưng đột nhiên liền có gan, bị nhìn xuyên cảm giác.

Hắn hơi do dự, nói: “Tiểu sư thúc, làm sao “

La Quan nói: “Ngươi cảm thấy ta tham luyến sắc đẹp tâm lý khinh thường, âm thầm xem thường “

“A… Đệ tử không dám, Tiểu sư thúc hiểu lầm!” Đáng ghét, liền biết Tiểu sư thúc, quen đến thích giả heo ăn thịt hổ.

Lúc trước, Bồ Đề sơn một trận chiến lúc, hắn liền giấu được sâu. Quả nhiên hiện tại, mà ngay cả lòng của ta suy nghĩ, đều có thể khám phá, đoán được, đây quả thực thật đáng sợ!

Một bên thề phát thệ, Thọ Sơn một bên lặng lẽ, cho mình bộ 17-18 tầng, thủ hộ tâm thần, chân linh, phòng ngừa ngoại giới theo dõi ấn ký.

La Quan thản nhiên nói: “Cho mình thêm phòng hộ đâu cũng là khỏi phải. Thọ Sơn a, có người hay không đã nói với ngươi, ngươi người này, trời sinh liền không thích hợp nói dối. Tỉ như hiện tại, ngươi chân trái một mực tại run, mặc dù biên độ rất nhỏ, nhưng ta có thể nhìn thấy.”

“Ánh mắt không dám nhìn người.”

“Vô ý thức ưỡn ngực hóp bụng.”

“Ngươi bây giờ quay tới nhìn ta, càng có thể cho thấy, ngươi đáy lòng rất bối rối.”

Thọ Sơn: …

Từ bỏ!

Ta quả nhiên, chính là cái ngay thẳng người, hắn vẻ mặt đau khổ cúi đầu, “Tiểu sư thúc, là đệ tử sai, mời ngài trách phạt.”

La Quan nói: “Là nên phạt, nhưng phạt không phải chuyện này bản thân, mà là ngươi thế mà, đối với mình Tiểu sư thúc như thế không tín nhiệm.”

“Ta, là tham luyến sắc đẹp người sao thật là ta có đúng không “

Làm sao đột nhiên có điểm tâm hư, khẳng định là gần nhất không có nghỉ ngơi tốt, La Quan ho nhẹ một tiếng, “Vị này Lý cô nương, khí tức có chút không bình thường, như cùng ta có chút liên luỵ, ngươi về sau liền biết.”

“Ngoài ra, Đại Càn hoàng triều danh hiệu, ngươi ta cũng không từng nghe nói, không biết lưu lạc đến, trong vũ trụ tinh vực nào. Bọn hắn hẳn là có thể, cho chúng ta cung cấp một chút cơ bản tin tức.”

Thọ Sơn trừng lớn mắt, là như vậy sao hắn đột nhiên cảm thấy tốt xấu hổ, mình nghĩ đến đâu bên trong đi, chẳng lẽ là ta người này, nội tâm vốn là không thuần khiết

“Vâng, đệ tử biết sai, ngày sau không dám tiếp tục phạm.” Hắn cung cung kính kính hành lễ, mặt mũi tràn đầy áy náy.

Thọ Sơn, thật là một cái người thành thật a!

La Quan đều có chút ngượng ngùng, đương nhiên cũng

liền một chút xíu, bởi vì hắn, tuyệt đại bộ điểm là thật.

Về phần Lý Thanh Thanh, cũng liền dài đẹp mắt một điểm, qua loa thôi… Ngô, khóe mắt nàng có 1 viên nốt ruồi nước mắt, cũng có lấy mấy điểm vẽ rồng điểm mắt chi ý, để nàng toàn bộ ngũ quan, một chút trở nên tiên hoạt, một chút vũ mị đang dập dờn.

Dừng lại!

Ta tựa hồ có chút lạc đề, thiên địa gì cùng bao la, mỹ nữ vô cùng tận vậy, tô điểm một chút hồi ức là được, thật không cần làm chút gì đó.

Ngược lại là khí tức trên người nàng…

Cùng Thọ Sơn những lời này, cũng không phải nói hươu nói vượn, La Quan đích xác tại trên người Lý Thanh Thanh, cảm nhận được 1 đạo đặc thù khí tức. Khoảng cách gần, loại cảm giác này càng phát ra rõ ràng, đến tột cùng là cái gì đây hắn trong lúc nhất thời, lại không có cách nào phân biệt.

Nhưng trực giác nói cho La Quan, vị này Lý cô nương là cái, đối với hắn người rất trọng yếu! Cho nên lạc, thuận tay đến cái rơi thuyền, kia cũng là hợp tình lý.

—

—

—

Chương 1395 : Bát thiên đại họa

Tiểu doanh trại ở vào, 1 tòa cự đại trong lòng núi, lịch đại mỏ dân trải qua không biết bao nhiêu năm tháng, ngạnh sinh sinh đem ngọn núi móc sạch. Lại trải qua rất nhiều thủ đoạn gia cố, lúc này mới tại viên này, nguy hiểm vạn phần quáng tinh bên trên, tìm được sống yên phận chỗ.

Giờ phút này, “Ầm ầm” bão cát gào thét, nhấc lên khủng bố bão cát, cao tốc phi hành hạt cát, có thể một nháy mắt, đem người đánh thành một bãi xương vỡ thịt nhão. Lúc này, ngay tại doanh trại trong cửa lớn, một đám người sắc mặt lo lắng, không ngừng hướng ngoại nhìn quanh.

Dựa theo ước định, Lưu Điền bọn hắn 3 ngày trước, nên chạy về doanh địa, nhưng đến hiện tại còn không có nhìn thấy bóng người. Nhìn lại bên ngoài, kinh khủng bão cát, 1 cái đáng sợ suy nghĩ, mọi người tâm hàn —— đi ra mỏ dân nhóm, xảy ra chuyện!

“Lại cùng các loại, có lẽ là bị trận này bão cát, làm trễ nải.” Tiểu doanh trại bên trong, một tên rất có uy vọng lão nhân trầm giọng mở miệng, trên cổ hắn có đạo dài sẹo, tựa hồ tổn thương dây thanh, thanh âm khàn giọng, chói tai. Nhưng lúc này hắn tại an ủi mọi người, đáy mắt chỗ sâu lại khó nén, một tia lo nghĩ. Mỏ dân nhóm nặng nhất thời gian quan niệm, cái này cùng bọn hắn sinh hoạt hàng ngày, kinh lịch có quan hệ, tuyệt sẽ không trì

hoãn ròng rã 3 ngày.

Đột nhiên, có người hô to, “Mau nhìn, có người tới!”

“Là người của chúng ta, ta nhìn thấy mỏ rương… Lão thiên, loại này bão cát dưới, bọn hắn làm sao gấp trở về !”

Lão nhân thanh âm, một chút trở nên to, “Mở cửa nhanh, đem người nghênh tiến đến!”

Bên ngoài, khủng bố bão cát bên trong, một đám mỏ dân mơ hồ trong đó, nhìn thấy tiểu doanh trại hình dáng, nhao nhao mặt lộ vẻ cuồng hỉ.

Về đến nhà.

Kinh lịch một trận tuyệt cảnh về sau, bọn hắn rốt cục còn sống trở về!

Có người vui đến phát khóc, có người ngửa mặt lên trời thở dài, nhưng rất nhanh tất cả ánh mắt, đều nhìn về đi ở trước nhất 2 người.

Giờ phút này, bão cát kêu khóc, cuốn lên hạt cát như thiên tai, huy hoàng khủng bố uy thế, như muốn đem toàn bộ biển cát lật cái úp sấp.

Nhưng lúc này, bọn hắn hành tẩu trong đó, dưới chân biển cát, ổn định không có nửa điểm gợn sóng, tất cả bão cát kêu khóc, gào thét, đều bị ngăn cách bên ngoài.

Đây hết thảy, đều là bởi vì bọn hắn.

‘Đến tột cùng cần sức mạnh khủng bố cỡ nào, mới có thể cùng thiên tượng chống lại’ kinh người nhất chính là, đây hết thảy đều phát sinh ở, lặng yên không một tiếng động ở giữa. Thế là, mỏ dân nhóm càng phát ra kính sợ, cung kính, cơ hồ đem phía trước 2 người, coi là thần linh trong truyền thuyết.

“La đại nhân, phía trước chính là tiểu doanh trại, chúng ta về đến nhà! Thật sự là vạn điểm cảm tạ ngài, mời ngài nhất định phải đi vào, để chúng ta tận tình địa chủ hữu nghị, hảo hảo chiêu đãi.” Lưu Điền cũng khó nén kích động, cung kính mở miệng.

Mỏ dân nhóm chỉ thấy, đối kháng thiên tượng một điểm, nhưng một đường này đi tới, vì chiếu cố người bị thương tốc độ cực kỳ chậm chạp, lại không gặp được bất kỳ nguy hiểm nào. Nhất là những cái kia, ở khắp mọi nơi vừa kinh khủng khát máu sa trùng… Thụ thương mỏ dân, quanh thân huyết tinh khó mà che lấp, mà ngay cả 1 đầu sa trùng cũng không có xuất hiện.

Hiển nhiên, những này khủng bố dị thú, là bị cường giả khí tức chấn nhiếp, sợ hãi không dám tới gần.

‘Thật sự là trong truyền thuyết đại nhân vật a… Không nghĩ tới, chúng ta vận khí tốt như vậy… Đương nhiên, vận khí tốt nhất, hay là Lý cô nương, có thể bị thứ đại nhân vật này nhìn trúng, chắc chắn nhảy lên một cái bay lên đầu cành biến Phượng Hoàng, tương lai không thể tưởng tượng…’

La Quan không có chối từ, gật gật đầu, “Cũng tốt, đi

đường có chút rã rời, vậy liền quấy rầy.”

“Không dám không dám! La đại nhân nguyện giá lâm tiểu doanh trại, là ta cùng vinh hạnh, bồng tất sinh huy.” Lưu Điền cười rạng rỡ.

Rất nhanh, một đám mỏ dân nhóm, thuận lợi tiến vào tiểu doanh trại, theo đại môn quan bế, rốt cục đem bão cát kêu khóc ngăn cách bên ngoài.

Lưu thủ tại cái này phụ nữ trẻ em lão ấu, nghe nói tin tức về sau, vội vã chạy đến, nghênh đón riêng phần mình người nhà. Có người vui vẻ, có người khóc rống, nhưng đây chính là mỏ dân nhóm thông thường sinh hoạt, tràng diện vẫn chưa mất khống chế.

Tại Lưu Điền giải thích qua về sau, tiểu doanh trại bên trong mấy người bước nhanh mà đến, cầm đầu chính là kia dây thanh bị hao tổn lão nhân, “Đa tạ quý khách xuất thủ, cứu ta tiểu doanh trại một đám mỏ dân, lão hủ vô cùng cảm kích!”

Những người khác, cũng vội vàng hành lễ, ánh mắt dò xét bên trong, tràn đầy kính sợ. Trừ cái đó ra, chính là một phần che giấu rất sâu bất an, sợ hãi.

Lưu Điền nói, mỏ cướp bên trong tựa hồ, có một vị nào đó cực trọng yếu đại nhân vật, cùng nhau bị giết chết. Chỉ sợ mỏ cướp sẽ không từ bỏ ý đồ, nhưng hôm nay cục diện, bọn hắn thực tế không tiện nói gì, lại không dám phàn nàn nửa điểm làm sao, cứu các ngươi người, không mang ơn, chẳng lẽ còn muốn oán giận không thành đây không phải là xuẩn, kia là muốn chết!

La Quan ánh mắt quét qua, “Một cái nhấc tay, chư vị không cần đa lễ.”

Vết sẹo lão nhân cung kính đến: “Mời La đại nhân, cùng vị quý khách kia, lại tạm đến tạm trú nghỉ ngơi, chúng ta đi trước chuẩn bị yến hội.”

“Như có bất kỳ cần, đại nhân cứ việc phân phó, ta cùng có thể làm đến, tuyệt không dám chối từ.”

La Quan gật đầu, “Được.”

Hắn không có ở lâu, cùng Thọ Sơn cùng một chỗ, tại một tên mỏ dân dẫn đầu dưới rời đi.

“Đại ca, phải làm sao mới ổn đây” đợi 2 người đi xa, một tên khác lão nhân mở miệng, hắn đoạn mất 1 đầu cánh tay, tướng mạo có chút hung ác, nhưng bây giờ trải rộng nếp nhăn trên mặt, lại tràn ngập sầu khổ.

“Đúng vậy a! Lưu Điền, ngươi mau đem sự tình, một lần nữa nói…”

Vết sẹo lão nhân vừa trừng mắt, “Vội cái gì! Cũng không nhìn đây là địa phương nào… Đi, đều đi nhà ta.”

Một lát sau, Lưu Điền cung cung kính kính, đem cùng mỏ cướp phát sinh xung đột sự tình, hoàn chỉnh nói một lần.

U ám phòng khách không khí ngột ngạt, Đại Càn hậu tộc một đám lão nhân liếc nhau, hít một hơi lãnh khí!

Tê ——

Là quét ngang hoàn vũ, lập xuống hoàng đạo Đế đình cái kia bọn hắn cũng không phải Lưu Điền, bởi vì thân phận tính đặc thù, tự có tin tức con đường, biết đây là gì phần chia đều lượng. Như vậy đại nhân vật, làm sao lại đi tới, như thế hoang vắng quáng tinh hơn nữa còn chết tại đây!

Đại họa! Đầy trời đại họa!

Một đám người sắc mặt, càng ngày càng trắng bệch, khó nén sợ hãi. Mỏ cướp tuyệt sẽ không bỏ qua, đế quốc đại nhân vật, càng là sẽ đem cả viên quáng tinh, đều cho lật lên, cứ việc người đều chết hết, nhưng bọn hắn khẳng định giấu không được.

Nghĩ đến cái này, mọi người thậm chí sinh ra, 1 cái không nên có suy nghĩ —— còn không bằng, các ngươi những người này, tất cả đều chết ở bên ngoài, dù sao cũng tốt hơn liên luỵ toàn bộ tiểu doanh trại!

Lưu Điền phát giác được, mọi người sắc mặt, ánh mắt biến hóa, trong lòng phát hàn, “Sao… Làm sao… Các vị trưởng bối, là cái kia bên trong không ổn sao “

Vết sẹo lão nhân thở sâu, trầm giọng nói: “Chúng ta mỏ dân, tuy là tiện mệnh 1 đầu, nhưng là không phải ân oán, dù sao vẫn là biết đến.”

“Là quý khách xuất thủ, cứu người của chúng ta, cho dù bởi vậy ta tiểu doanh trại trên dưới, toàn bộ chết oan

chết uổng, đó cũng là mệnh trung chú định, tuyệt không dám đối quý khách lòng mang vô lễ, các ngươi đều nghe rõ không có “

Hắn mắt bên trong lạnh lùng, đảo qua 4 phía.

Mọi người cười khổ, đè xuống suy nghĩ, “Vâng, ta cùng biết được.”

“Các ngươi đi xuống trước, liên quan tới chuyện này, ai cũng không thể tiết lộ, lão phu hiện tại liền lên đường, đi cầu kiến sương mù mặt bà bà.”

Trước mắt mọi người sáng lên, như nghĩ đến cái gì, trong mắt một lần nữa tuôn ra sáng ngời.

Đúng a, còn có bà bà tại, nàng lão nhân gia thần thông quảng đại, nói không chừng có thể có biện pháp, hóa giải trận này tai hoạ ngập đầu.

“Lưu Điền!”

“A… Tiểu nhân ở, mời đại gia phân phó.”

Lão nhân nhìn xem hắn, “Đi chuẩn bị tốt nhất yến hội, chiêu đãi rất đắt khách, nghe được không “

“Vâng, tiểu nhân minh bạch, ta hiện tại liền đi!” Lưu Điền sau khi hành lễ, vội vàng rời đi.

Biết là Đại Càn hậu tộc, còn dám thống hạ sát thủ, vị này La đại nhân bản thân, ổn thỏa lai lịch bất phàm, ôm chặt lấy bắp đùi của hắn, có lẽ liền có thể biến nguy thành an.

Ai, hi vọng tiểu doanh trại, có thể vượt qua kiếp nạn này đi!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1396 : Bán

Tiểu doanh trại.

Nói là tạm trú, bất quá chỉ là một chỗ, đối lập rộng rãi chút hang đá.

Thọ Sơn nhíu mày, “Tiểu sư thúc, người nơi này tựa hồ, cũng không quá hoan nghênh, chúng ta đến.”

Sắc mặt hắn có chút lạnh, cảm thấy tiểu doanh trại mọi người, quá không biết tốt xấu, cứu các ngươi người, còn không ngại cực khổ đưa tới, liền thái độ này nếu không phải không biết, Tiểu sư thúc có gì sau tiếp theo an bài, hắn sớm đã phát tác.

La Quan cười cười, “Rất bình thường, dù sao chúng ta cứu người, nhưng cũng giết người.” Nói đến đây, hắn hơi dừng lại.

Trước đó liền phát hiện, Thọ Sơn hoàn toàn không có, 1 tôn đế cảnh đại lão, chỗ vốn có lòng dạ cùng tâm tư. Ngược lại phá lệ ngay thẳng, đơn thuần, tựa như không hiểu nhân tình, thế tục, đại khái chính là bởi vì điểm này, mới có thể được an bài trở thành thủ sơn người. Buồn tẻ nhưng an toàn, như hắn lưu lạc ngoại giới, thật không dám tin tưởng, Thọ Sơn sẽ tao ngộ cái gì.

Nghĩ nghĩ, La Quan nói: “Đám kia mỏ cướp không tính là gì, nhưng cái gọi là Đại Càn hậu tộc Kỷ thị, hẳn là có chút năng lượng, bọn hắn trong lòng còn có sợ hãi, cái này rất bình thường.”

“Thậm chí, sẽ có người nghĩ, còn không bằng ra ngoài mỏ dân, toàn bộ đều bị giết chết, cũng tốt hơn liên luỵ tất cả mọi người, đây chính là nhân tính. Nhưng hôm nay ta muốn nói với ngươi chính là nhân quả… Ngươi ta xuất thủ, trợ giúp mỏ dân, vốn nhờ quả quấn thân, cho nên có tiểu doanh trại mọi người, cung kính, nhiệt tình mặt ngoài dưới, thấp thỏm lo âu thậm chí là oán trách. Sau đó tiếp theo cũng chắc chắn bởi vậy, dẫn phát một chút biến cố, ta hi vọng ngươi có thể thấy rõ ràng, ngày sau lại làm bất kỳ quyết định gì, đều muốn suy nghĩ kỹ càng.”

1 tôn đế cảnh, nếu không chú ý nhân quả, rất có thể rơi vào một ít, rất đáng sợ cục diện bên trong. Thọ Sơn phụng mệnh đi theo bên cạnh hắn, đây là phần rất lớn ân tình, La Quan cũng nên thử nghiệm, đối với hắn làm ra một chút cải biến, cũng coi là một loại hồi báo.

Thọ Sơn cung kính nói: “Vâng, đệ tử hết thảy, nghe Tiểu sư thúc phân phó.”

La Quan: …

Ta phân phó cái rắm a, muốn ngươi học, ngươi liền thái độ này đúng không tốt tốt tốt! Cũng khó trách, đều đã đế cảnh, còn muốn bị người “Ghét bỏ” .

“Được rồi, ngươi nghe ta an bài liền tốt.” La Quan tâm mệt xoa xoa mi tâm, nhưng nghĩ lại, Thọ Sơn có thể trở thành đế cảnh, đại khái cũng cùng hắn tâm tư thuần túy, chuyên chú vào tu hành có quan hệ.

Trong cái được và mất, cũng không tốt giới định.

…

Một bên khác, Lý Thanh Thanh tại huấn luyện.

Trước mặt nàng là cái áo đen lão ẩu, nó khuôn mặt rất quỷ dị, dường như ở vào một loại, thời khắc đều đang biến hóa trạng thái.

Như sương như huyễn, cho nên gọi tên sương mù mặt bà bà, đây là một rất cường đại mỏ tu, chẳng biết tại sao ẩn cư tại tiểu doanh trại.

“Hồ đồ! Những cái kia mỏ cướp là lai lịch gì, mỏ dân nhóm không biết, ngươi chẳng lẽ còn không biết kia cũng là đế quốc quyền quý, để mà dưa điểm quáng tinh lợi ích găng tay đen, ngươi thật sự cho rằng tinh mỏ vàng loại này trân quý tài nguyên khoáng sản, đế quốc lại không biết chỉ bất quá, là bọn chúng tạm thời còn không thể bại lộ, lại hoặc là đã, bị cái nào đó đại nhân vật, âm thầm chiếm dụng.”

“Ngươi tự tiện dẫn đầu mỏ dân, khai thác tinh mỏ vàng, tất nhiên sẽ khiến mỏ cướp phản phệ, lần này tính ngươi vận khí tốt, mới có thể giữ được tính mạng.” Sương mù mặt bà bà nhíu mày, nhìn trước mặt Lý Thanh Thanh, “Không đúng, ngươi không nói lời nói thật, có phải là còn giấu diếm cái gì “

Lý Thanh Thanh quỳ trên mặt đất, dập đầu, “Đệ tử không dám lừa gạt lão sư, bọn này mỏ cướp bên trong, hình như có Đại Càn đế quốc con em quyền quý, lúc ấy tình huống khẩn cấp, cứu trợ đệ tử 2 vị kia đại nhân, bất

đắc dĩ đem nó giết chết.”

Trên thực tế, là có thể hạ thủ lưu tình, nhưng vị kia Thọ Sơn đại nhân động thủ quá nhanh, nàng căn bản không có ngăn cản cơ hội.

“Đế quốc quyền quý” sương mù mặt bà bà nhíu mày, “Là ai ngươi có phải hay không đã, biết hắn thân phận “

“Về lão sư, hắn tự xưng là Đại Càn Kỷ thị con cháu.”

“Kỷ thị” sương mù mặt bà bà biến sắc, “Ngươi sẽ không nói cho ta, là Trấn Bắc Vương một mạch, Đại Càn hậu tộc kia một chi đi “

Lý Thanh Thanh cười khổ, “Đúng vậy. Lão sư, lúc ấy đối phương muốn hạ sát thủ, thực tế là không có cách nào…”

“Im ngay!” Sương mù mặt bà bà sắc mặt tái xanh, “Thật sự là càng sợ cái gì, càng ngày cái gì… Nếu là đế quốc khác quyền quý, ta bỏ một gương mặt mo, luôn có thể đổi lấy mấy điểm mặt mũi, nhưng hết lần này tới lần khác là Kỷ thị.” Nàng cùng đối phương cũng không có giao tình, nghiêm chỉnh mà nói, còn có một cọc mối hận cũ.

Kỷ thị bàng chi còn tốt, nếu không…

Sương mù mặt bà bà trầm giọng nói: “Thanh thanh, đem có quan hệ cái này Kỷ thị con cháu sự tình, hoàn chỉnh nói tới, tuyệt đối không thể giấu diếm nửa điểm!”

“… Là.” Lý Thanh Thanh lúc này, nói ra biết hết thảy.

Sương mù mặt bà bà một trái tim, chìm vào đáy cốc.

Có người hộ đạo, càng có Thiết Lâm Quân đi theo, đây tuyệt đối là Kỷ thị đích truyền, mới có thể có đãi ngộ.

Phiền phức!

Kỷ thị bây giờ quyền thế ngày long, lại thêm vị kia, tân tấn Đế hậu, ra chuyện như vậy, đối phương tuyệt sẽ không từ bỏ ý đồ.

‘2 người kia, chết chắc!’

Chẳng cần biết bọn họ là ai, có lai lịch như thế nào, nhưng đế quốc lửa giận dưới, đều chú định tan thành mây khói.

Dù là, bọn hắn rất mạnh, hư hư thực thực cái nào đó đại tông phái xuất thân. Nhưng đế quốc cảnh nội, hoàng triều mới là thế lực cường đại nhất, không có bất kỳ cái gì tông môn, có thể chống lại.

Tiểu doanh trại cũng chắc chắn bị liên lụy, tất cả mọi người muốn chết!

Nhưng bọn hắn, có lẽ còn có cơ hội…

“Lão sư, tiểu sư muội biết sai, nàng lần thứ 1 đi ra ngoài, không có kinh nghiệm rất bình thường.” Bên cạnh, sư huynh cung kính mở miệng, “Ngài nhìn, có thể hay không nghĩ biện pháp, đem việc này hóa giải.”

“Hóa giải hừ! Các ngươi không khỏi, quá cao nhìn lão bà tử của ta!” Sương mù mặt bà bà cười lạnh một tiếng, thở sâu, “Lần này, muốn chết rất nhiều rất nhiều người, bởi vì ngươi lỗ mãng, cũng bởi vì kia 2 cái lai lịch không rõ hạng người, tùy ý làm bậy… Thật sự cho rằng, đương kim thiên hạ, còn như lúc trước Đại Càn hoàng triều thống trị 4 phương, dám can đảm tà đạo người, hẳn phải chết!”

“Mê đều, ngươi bây giờ liền ra mặt, bất kể như thế nào nhất định phải ổn định 2 người kia, đem bọn hắn lưu tại cái này. Lão bà tử sẽ chủ động liên hệ Kỷ thị, đưa lên 2 người kia, lại để cho tiểu doanh trại tất cả mọi người chôn cùng, có lẽ còn có cơ hội bảo toàn ngươi ta.”

Đây là biện pháp duy nhất!

Liền cái này, cũng cần bỏ ra cái giá khổng lồ.

Lý Thanh Thanh trừng lớn mắt, “Lão sư, không! Là La công tử đã cứu ta, bọn hắn là tiểu doanh trại ân nhân, ngài không thể làm như vậy!”

“Người tới, đem nha đầu này mang cho ta xuống dưới, chặt chẽ trông giữ, không có lão thân phân phó, không cho phép nàng bước ra cửa phòng nửa bước!” Sương mù mặt bà bà trực tiếp hạ lệnh.

2 tên lão phụ, thân người cong lại tiến đến, “Tiểu thư, mời.”

Lý Thanh Thanh một mặt cầu khẩn, “Lão sư!”

Cuối cùng, hay là tại 2 cái lão phụ nhìn chăm chú, bị mang ra ngoài.

Sư huynh ở bên cạnh, nhìn xem tiểu sư muội dáng vẻ, trong lòng đột nhiên đau xót, kia là hậu tâm trúng một tiễn cảm giác… Tiểu sư muội nàng… Đối cái kia La công tử… Tựa hồ rất quan tâm, loại tình huống này chưa bao giờ có… Mê đều đáy mắt, hiện lên một tia âm tàn.

“Lão sư, đệ tử cáo lui!”

Hắn thi lễ một cái, quay người bước nhanh mà rời đi.

2 người kia nhất định phải lưu lại, mượn Kỷ thị tay, đưa bọn hắn lên đường.

Đúng lúc này, lại một tên lão phụ, bước nhanh tiến đến, “Chủ nhân, Chu Nghiệp cầu kiến.”

Sương mù mặt bà bà nhíu mày, “Lão già này, phản ứng ngược lại là nhanh, nhưng lần này lão bà tử ta, đều tự thân khó đảm bảo, nào còn có dư tiểu doanh trại.”

Nàng suy nghĩ một chút, “Gọi hắn vào đi.”

Tạm thời còn không thể sinh loạn, muốn ổn định 2 người kia, tiểu doanh trại nhất định phải giữ vững bình tĩnh.

—

—

Chương 1397 : 400 mùa màng thật

Rất nhanh, cổ có sẹo, thanh âm khàn giọng lão nhân, nhanh chân mà đến, “Bà bà, lão hủ mạo muội quấy rầy, còn xin chớ trách…”

Một lát sau, Chu Nghiệp đứng dậy rời đi, ra sương mù mặt bà bà động phủ, hắn quay đầu nhìn thoáng qua, đáy mắt tối nghĩa chìm nổi. Cứ việc vừa rồi hết thảy thuận lợi, sương mù mặt bà bà biểu thị đệ tử của nàng, cũng liên lụy trong đó, chắc chắn hết sức quần nhau việc này.

Nhưng Chu Nghiệp đáy lòng vẫn còn có chút bất an, không có gì đạo lý, chỉ là trải qua mưa gió sống đến hôm nay, chỗ có được một tia trực giác.

“Ai…”

Chu Nghiệp thở dài, cho dù thật có biến số, lại có thể thế nào bọn hắn đã trốn vô số năm, không nghĩ tới cuối cùng, hay là cùng Đại Càn hoàng triều, lại lần nữa có gút mắc.

Có lẽ, đây chính là số mệnh… Bọn hắn những này vốn là nên, sớm chết đi lão gia hỏa, chung quy chạy không khỏi một kiếp này.

Cũng may, cho dù tiểu doanh trại tao ngộ hạo kiếp, nàng cũng có thể sống sót. Hắn cũng không có, cô phụ năm đó tin nặng, vi phạm lời hứa của mình.

Nghĩ đến cái này, Chu Nghiệp lại sâu sắc nhìn thoáng qua, quay người bước nhanh mà rời đi.

Tiểu doanh trại yến hội, không có cái gì đáng giá nói địa phương, đơn giản lại đơn sơ, nhưng cái này đã là bọn hắn nhất dụng tâm kết quả.

La Quan cùng Thọ Sơn, chỉ là đơn giản ngồi một hồi, hơi dùng chút thịt rượu, liền đứng dậy rời đi. Lúc gần đi, hắn lơ đãng nhìn lướt qua đại điện nơi nào đó, kia bên trong có một đôi mắt, cứ việc đối phương tự cho là nấp rất kỹ, nhưng hắn hay là rõ ràng cảm nhận được, cái này hai con mắt chủ nhân, phẫn nộ trong lòng cùng hận ý.

‘Người này là ai ‘

Suy nghĩ chợt lóe lên, La Quan không nghĩ thông suốt, nhưng cũng không thèm để ý.

“Tiểu sư thúc” Thọ Sơn trầm giọng mở miệng.

La Quan thản nhiên nói: “Không sao, nhìn nhìn lại.”

Hôm nay, Lý Thanh Thanh vẫn chưa xuất hiện, mà trên thân người này tu hành khí tức, cùng nàng có chút tương tự.

Cho nên, La Quan nguyện ý cho hắn một điểm khoan dung.

Trở lại chỗ ở, La Quan lấy ra mấy cái ngọc giản , dựa

theo Chu Nghiệp thuyết pháp, bọn hắn những người này khốn cục quáng tinh phía trên, đối với ngoại giới sự tình, biết được cực kỳ có hạn. Nhưng chỉ cần, có thể cung cấp cơ bản tin tức, cái kia cũng đầy đủ.

Tiện tay cầm lấy 1 viên, La Quan thần niệm thăm dò vào, rất nhanh hắn mày nhăn lại, sắc mặt có mấy điểm biến hóa.

Buông xuống ngọc giản, lại cầm lấy 1 viên, trong chốc lát về sau, cuối cùng 1 viên ngọc giản, cũng bị đặt ở bên người.

La Quan sắc mặt nặng nề, hắn trầm mặc mấy hơi ngẩng đầu nhìn đến, “Thọ Sơn, ngươi không phải nói, Bồ Đề sơn bên trong thời gian đi vòng “

“Kia vì sao, ngoại giới không ngờ trải qua, quá khứ 400 năm!”

Đúng vậy, La Quan hiện tại đã, biết rõ ràng bọn hắn vị trí chỗ ở.

Trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực, nguyên ngàn tháng hoàng triều cương vực, phụ thuộc quáng tinh 1 trong.

Sở dĩ dùng “Nguyên” chữ, là bởi vì 300 năm trước, Đại Càn hoàng triều từ nơi nào đó vũ trụ hải giáng lâm, lấy vô địch chi thế, quét ngang 3 đại hoàng triều, chỉ dùng không đến 100 năm, liền nhất thống trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực.

3 đại hoàng triều đều thành lịch sử!

Thọ Sơn nháy mắt mấy cái, mặt lộ vẻ ngạc nhiên, “Cái này… Đây không phải Tiểu sư thúc ngài… Mình đưa đến sao ngài không biết “

La Quan nổi nóng, “Ta biết cái gì “

Thọ Sơn nói: “Bị thời gian chán ghét mà vứt bỏ người, đem thụ thời gian nguyền rủa , bất kỳ cái gì thời gian lưu ngấn, đều đem chiếu rọi trở thành hiện thực.”

“Cho nên, trước đó thời gian đi vòng, cơ hồ chưa từng trôi qua 400 năm, bởi vì ngài nguyên nhân, đã chân chính giáng lâm.”

Một nháy mắt, La Quan trong đầu, như lại kinh lôi nổ tung, mờ mịt hỗn loạn.

Thời gian chán ghét mà vứt bỏ thời gian nguyền rủa là, tại Bồ Đề sơn lúc, hắn cơ hồ trực tiếp đánh giết thời gian thần chỉ (Trần Di), càng đem 1 đầu thời gian trường hà chi nhánh, cho ngạnh sinh sinh chặt đứt. Loại hành vi này, tất nhiên sẽ gặp phải, đến từ thời gian phản phệ.

400 năm… Thiên hạ này, vũ trụ… Lại thật quá khứ 400 năm…

Nhìn xem La Quan trầm mặc, Thọ Sơn có chút không hiểu, bất quá là chỉ là 400 năm mà thôi, Tiểu sư thúc vì sao để ý như vậy dù sao, lúc trước Bồ Đề sơn một trận chiến, hắn nhưng là tận mắt chứng kiến, Tiểu sư thúc lấy sức một mình, đối kháng thời gian trường hà.

Như cùng thời gian cùng tồn tại, tung tuyệt đối năm tuế nguyệt, cũng chỉ là bình thường!

“Tiểu sư thúc” Thọ Sơn nhẹ giọng thăm dò.

“… A!” La Quan hoảng hốt hoàn hồn, hắn há to miệng, muốn nói gì, cuối cùng lắc đầu, “Ta nghĩ lẳng lặng, ngươi đi trước đi.”

“Vâng.” Thọ Sơn lo lắng nhìn hắn một cái, lại không nói thêm cái gì, quay người lúc rời đi, cẩn thận vì hắn cài đóng cửa phòng.

400 năm.

Đây là La Quan, đời này cũng không trải qua, một đoạn năm tháng dài đằng đẵng.

Lại trong lúc vô tình, liền bị “Trộm” đi.

Đúng vậy, chính là trộm đi!

Đầu hắn hiện tại, vẫn như cũ rất hỗn loạn, nghĩ đến tiểu thanh thiên, cũng nghĩ đến quý càng tổ địa bên trong, một màn kia xanh đậm.

Đáng chết!

Thế giới này, cùng hắn trong trí nhớ, còn đồng dạng sao có thể hay không đã phát sinh, một ít không thể vãn hồi sự tình

Phẫn nộ cùng bất lực, ở trong lòng va chạm, xen lẫn.

La Quan đứng dậy, đi tới tạm trú chỗ sâu, cái này bên trong có một cánh cửa sổ, tựa hồ là tại mở lúc, phát hiện một loại nào đó tinh thể, nó bản thân đầy đủ kiên cố, lại cùng thế núi một thể, cho nên bị rèn luyện về sau, liền hình thành một cái đặc thù cửa sổ mái nhà, ngẩng đầu có thể nhìn thấy, thiên khung phía trên sáng trong tinh biển.

Kinh khủng bão cát, tại tứ ngược mấy ngày sau, rốt cục hao hết lực lượng, tạm thời ẩn núp.

La Quan nhìn qua tinh biển, não hải ở giữa không tự chủ được, lại hiện ra 1 trương, trong mơ hồ lộ ra mấy điểm thân cận thân ảnh…

Thái âm chi chủ…

Không, hoặc là hẳn là xưng hô nàng, vì người quan sát nhất tộc tiểu công chúa, Thiên Huy Bạch thị Bạch Ninh. Không biết giờ phút này, nàng phải chăng còn tại chu thiên tinh đấu ở giữa, phải chăng có thể cảm nhận được, ta bây giờ tồn tại.

Mi tâm hơi lạnh, giờ phút này một mảnh yên tĩnh, giống như là thâm sơn nước suối, không có nửa điểm gợn sóng. Nhưng dù cho như thế, trực diện tinh biển lúc La Quan vẫn như cũ cảm thấy an bình, trong lòng phiền muộn, xao động, tiêu tán theo rất nhiều.

Hô ——

Hắn thở dài một hơi, ánh mắt trở nên kiên định.

400 năm, liền 400 năm!

Phát sinh sự tình đã không thể vãn hồi, vậy liền hướng về phía trước nhìn… Có lẽ, thế giới bên ngoài, cũng không có như hắn tưởng tượng bên trong, trở nên không thể vãn hồi.

Ân ừ

Đột nhiên, La Quan trừng lớn mắt, hắn thế mà nhìn thấy 1 người hắc, hay là nữ.

Chẳng lẽ là Bạch Ninh vị này Thiên Huy Bạch thị Tam tiểu thư, lại thần thông quảng đại như vậy, đã tìm được hắn bây giờ chỗ

Lại nhìn kỹ, a, là Lý Thanh Thanh.

Lúc này, nàng chính lấy một loại, rất cẩn thận tư thái, dán tại “Cửa sổ mái nhà” bên ngoài, thần sắc khẩn trương đối với hắn phất tay.

La Quan nhíu mày, cho nên đây là đã xảy ra chuyện gì sao

“Cái gì ! Ngài muốn đi ra ngoài dạo chơi… Cái này…” Tiểu doanh trại thủ vệ, một mặt làm khó.

Hắn dù không được đến minh xác phân phó, nhưng ý tứ phía trên, là muốn mời 2 vị quý khách, tạm thời lưu tại cái này.

La Quan quay người, cho Thọ Sơn một cái ánh mắt.

Ba ——

Hắn một bước tiến lên!

Mấy tên tiểu doanh trại thủ vệ, thân thể run lên, “Phù phù” “Phù phù” ngã xuống đất, trực tiếp ngất đi.

Thọ Sơn một cái tay, đem đại môn đẩy ra, “Tiểu sư thúc, ngài mời.”

La Quan gật gật đầu, nhanh chân đi ra ngoài.

Nhìn thấy Lý Thanh Thanh lúc, nàng câu nói đầu tiên chính là, “La công tử, Thọ Sơn đại nhân, các ngươi đi mau, cái này bên trong nguy hiểm!”

La Quan híp híp mắt, “A chuyện gì xảy ra, thanh Thanh cô nương không cần sốt ruột, cẩn thận nói.”

“Không có thời gian!” Lý Thanh Thanh gấp đến độ dậm chân, nàng là thông qua mật đạo trốn tới, lão sư rất nhanh liền có thể phát hiện, người này thế mà còn có tâm tư, tại cái này truy vấn ngọn nguồn. Nàng đưa tay, kéo lại La Quan, “Ngươi mau cùng ta đi, không phải liền không kịp!”

—

—

Chương 1398 : Không biết tốt xấu

Đúng lúc này, tiểu doanh trại đại môn đột nhiên mở ra, một đám người xông ra, cầm đầu chính là sư huynh mê đều.

“2 vị quý khách, sắc trời đã tối, trong sa mạc cũng không an toàn, hay là không muốn tùy ý đi lại, sớm đi đi về nghỉ ngơi đi!”

Hắn cao giọng mở miệng, nhìn về phía Lý Thanh Thanh, “Tiểu sư muội, ngươi quá không hiểu chuyện, sao có thể tùy tiện, mang khách nhân ra.” Ánh mắt tại 2 người trên tay dừng một chút, hiện lên một tia lãnh ý.

“Sư huynh!” Lý Thanh Thanh hoảng hốt, há to miệng, lại không biết nên nói cái gì.

La Quan thần sắc bình tĩnh, “Tối nay, là La mỗ mời Lý cô nương, chung phó biển cát thưởng tinh, chẳng lẽ chúng ta đi không được “

Mê đều gạt ra tiếu dung, “Đương nhiên đi phải, nhưng nhà ta lão sư mệnh ta, mang tiểu sư muội trở về, còn xin quý khách rộng lòng tha thứ.”

“Tiểu sư muội, nghe lời, đi theo ta đi!”

La Quan lắc đầu, “Tạm thời không thể đi.” Đón mọi người ánh mắt, hắn cười cười, “Lý cô nương vừa rồi,

thế nhưng là chính miệng nói, muốn mời ta uống trà, thưởng tinh. Đã thưởng tinh không thành, kia trà liền nhất định phải uống, Lý cô nương cảm thấy, có phải như vậy hay không “

“Tiểu sư muội một cái cô nương gia, đêm hôm khuya khoắt cùng nam tử một mình, thực tế không tiện.” Mê đều cắn răng, “Mời quý khách, không muốn làm khó.”

“A Lý cô nương, là La mỗ bức ngươi sao “

“… Không có.” Lý Thanh Thanh thở sâu, “Sư huynh, ngươi đi về trước đi… Ta… Chính ta sẽ đi thấy lão sư…”

“Tiểu sư muội!” Mê đều giận dữ, tiến lên một bước, “Ngươi thật sự là quá không nghe lời, ta hiện tại liền mang ngươi, đi gặp lão sư.”

Đột nhiên, đầu hắn da tê rần, dưới chân giống mọc rễ, không dám tiếp tục hướng về phía trước nửa bước. Khí tức khủng bố đem hắn bao phủ, như lâm thâm uyên, tùy thời đều sẽ bị nuốt hết.

“Làm càn, đều cho lão phu lui ra!” Gầm thét bên trong, Chu Nghiệp nhanh chân mà đến, “Các ngươi tốt lớn mật, dám đối quý khách vô lễ “

“Bái kiến đại gia!” Tiểu doanh trại mọi người, vội vàng hành lễ, mặt lộ vẻ sợ hãi.

Hiển nhiên, hắn ở chỗ này uy vọng cực cao.

“Hừ!” Chu Nghiệp nhìn thoáng qua, cứng tại nguyên địa

mê đều, khom mình hành lễ, “2 vị quý khách, là lão hủ không quan sát, quấy nhiễu 2 vị, còn xin quý khách thứ lỗi.”

La Quan cười cười, nói: “Cũng không có gì, chúng ta là đến tiểu doanh trại làm khách, không phải phạm nhân đúng không mà ngay cả ra một chuyến, đều bị hạn chế.”

Chu Nghiệp trầm giọng nói: “Chuyện này lão hủ cam đoan, nhất định nghiêm trị bọn hắn, cho ngài một cái công đạo.” Hắn nhìn thoáng qua mê đều, lại đảo qua Lý Thanh Thanh, “Ngài 2 vị, là tiểu doanh trại ân nhân, quý khách, vô luận có bất kỳ phân phó, đều chi bằng mở miệng.”

La Quan nói: “Rời đi cũng được “

Vừa khôi phục lại mê đều, sắc mặt đại biến, nhưng không đợi hắn mở miệng, liền bị Chu Nghiệp ánh mắt lạnh như băng, trực tiếp áp chế.

“Vâng! Tiểu doanh trại đại môn, tùy thời vì quý khách rộng mở, ngài tới lui tự do.”

La Quan nhìn hắn một cái, vị lão nhân này ngược lại là, 1 bộ bằng phẳng, lỗi lạc bộ dáng, không giống làm bộ, “Thôi, sắc trời đã tối, La mỗ còn không có hét tới, thanh Thanh cô nương tự tay pha trà đâu, làm sao tốt hiện tại liền đi.”

“Trở về… Thanh Thanh cô nương, ngươi sẽ không phải là muốn đổi ý đi “

Lý Thanh Thanh ngẩn ngơ, “A… Ta… Ngươi…” Nàng là thật, không biết nên nói cái gì, La công tử hắn nghĩ như thế nào, tốt bao nhiêu cơ hội a, Chu Nghiệp chính miệng hứa hẹn, trực tiếp liền có thể thoát thân rời đi, thế mà còn muốn chủ động lưu lại.

Uống trà uống cái gì trà!

Nhưng mắt thấy, La Quan, Thọ Sơn 2 người, đã trở lại tiểu doanh trại bên trong, nàng cũng chỉ có thể cắn môi, bước nhanh đuổi theo. Lão sư làm sự tình, thực tế quá mức, nàng không có cách nào trước mặt mọi người nói ra, nhưng nhất định phải khuyên La Quan bọn hắn, mau chóng rời đi.

Mê đều nghiến răng nghiến lợi, nhìn qua tiểu sư muội bóng lưng, lọt vào phản bội lửa giận, tại giữa bộ ngực cháy hừng hực, “Vương bát đản! Nhìn ngươi còn có thể phách lối tới khi nào, đợi đến Kỷ thị người tới giáng lâm, nhất định phải 2 người các ngươI, sinh tử lưỡng nan!”

Chu Nghiệp đột nhiên nói: “Mê đều, ngươi là tiểu bối, hôm nay xem ở sương mù mặt bà bà phân thượng, lão phu không tính toán với ngươi. Nhưng nếu có lần sau, còn dám mạo phạm quý khách, lão phu quyết không khoan dung!”

Mê đều giận dữ, đang muốn quát lớn lão già này, cùng hắn ánh mắt nhìn nhau, một tia băng hàn bỗng dưng, từ đáy lòng chỗ sâu tuôn ra.

Giờ khắc này, toàn thân hắn máu tươi, tựa hồ cũng muốn đông kết.

Cùng Chu Nghiệp dẫn người rời đi, mê đều mới một cái giật mình, đột nhiên lấy lại tinh thần, kinh nghi bất định nhìn về phía tiểu doanh trại đại môn.

Chu Nghiệp… Lão già này lại thâm tàng bất lộ… Vừa rồi ánh mắt kia, hắn quả thực cho là mình sẽ chết. Trong khoảng thời gian ngắn, bị người "Tử vong uy hiếp" 2 lần, hắn thậm chí ngay cả chút điểm phản kháng đều làm không được, trong lúc nhất thời trên mặt thanh bạch đan xen.

"Đại sư huynh, ngươi làm sao không có sao chứ" bên người một tên sư đệ, cẩn thận từng li từng tí mở miệng.

Mê đều cắn răng, "Ngậm miệng! Chuyện vừa rồi, ai dám nói ra nửa điểm, ta lấy mạng của hắn!"

La Quan đúng không Chu Nghiệp đúng không lão sư đã xuất thủ, tai hoạ ngập đầu sắp tới, nhìn các ngươi còn có thể phách lối đến khi nào!

Hắn xoay người rời đi dưới chân vội vàng, nhất định phải nhanh đem chuyện này, nói cho lão sư.

Tạm trú.

Cửa phòng quan bế nháy mắt, Lý Thanh Thanh lo lắng nói: "La công tử, ngươi nghe ta, mau chóng rời đi cái này đi, gặp nguy hiểm!"

La Quan như chưa nghe nói, tự lo ngồi xuống, phất tay áo lấy ra một bộ đồ uống trà, "Lý cô nương, không bằng

trước pha trà, lại từ từ nói.”

Thọ Sơn suy nghĩ một chút, quay người lui ra ngoài.

Cứ việc, Tiểu sư thúc đã “Tự chứng trong sạch”, nói mình tuyệt không phải đồ háo sắc, nhưng loại này không khí dưới, hắn tiếp tục lưu lại cái này, tựa hồ có chút không quá thỏa đáng.

Ân… Ta thật không có ý tứ gì khác… Tốt a, ta đích xác là muốn tận mắt nhìn xem, Tiểu sư thúc đến cùng phải hay không, nói chuyện hành động như 1…

Lý Thanh Thanh rất nhụt chí, nàng thật không biết, còn muốn nói gì nữa, người này trước mặt nói rõ, là không có chút nào sốt ruột.

Mệt mỏi, hủy diệt đi!

Yêu như thế nào như thế nào, nàng đã nhắc nhở qua, không thẹn với lương tâm liền tốt.

Thấy La Quan nhìn xem nàng, Lý Thanh Thanh trừng mắt, “Ngươi nhìn cái gì thật sự là không biết tốt xấu, về sau có ngươi khóc thời điểm.”

Nổi nóng dưới, chính là tôn ti, kính sợ, đều ném sau ót.

La Quan “Ha ha” cười một tiếng, không có cảm thấy bị mạo phạm, ngược lại phát hiện vị này Lý cô nương, giờ phút này rất có mấy điểm giận tái đi phong tình… Khục, đương nhiên, ta chính là nhìn một chút, ôm 1 viên thuần túy, thưởng thức đẹp thái độ mà thôi, thật không có

khác.

“Được rồi, ngươi không pha trà, ta liền tự mình động thủ.”

La Quan cong ngón búng ra, lô hỏa dấy lên, rất nhanh nấu mở nước, ném vào lá trà về sau, lập tức một trận hương trà tràn ngập ra.

Những vật này, hay là ban đầu ở Cửu Ương hoàng triều đế tinh lúc, Chu Cẩm Thái tặng, lá trà cùng đồ uống trà đều xem như đỉnh tiêm. Lý Thanh Thanh cứ việc sinh khí, nhưng vẫn là nhịn không được nuốt nước miếng một cái, lại cảm thấy có chút mất mặt, lộ ra mấy điểm xấu hổ.

La Quan chỉ coi không thấy được, rót đầy một chén về sau, đặt ở trước mặt nàng, “Nếm thử, hương vị cũng không tệ lắm.” Nói, tự lo nâng chung trà lên, tinh tế uống vào mấy ngụm, hương trà tại giữa răng môi dập dờn, tinh thần đều tốt lên rất nhiều.

Lý Thanh Thanh do dự một chút, uống mấy ngụm trà, lập tức ánh mắt sáng lên, “Uống ngon thật… Ai, La công tử, ngươi tiện tay xuất ra đồ uống trà, lá trà, đều là chúng ta không dám xa cầu bảo vật, nghĩ đến nhất định xuất thân cao quý, bối cảnh kinh người, cho nên ngươi bây giờ, mới có thể không hề sợ hãi, nhưng lần này thật không giống.”

“Kỷ thị, chính là Đại Càn hậu tộc, là trong đế quốc đỉnh cấp quyền quý, thế lực phi thường khủng bố… Ngay cả nhà ta lão sư, cũng không dám tiếp nhận nó lửa giận…

Ngươi đi nhanh một chút đi. Quân tử không đứng ở dưới bức tường sắp đổ, đạo lý dễ hiểu như vậy, ngươi không hiểu sao “

La Quan suy nghĩ một chút, nói: “Ta còn có chút sự tình, không có biết rõ ràng, cho nên tạm thời không thể đi.”

“Chuyện gì… Ngươi người này, làm sao cố chấp như vậy…” Lý Thanh Thanh lúc này, giống như là ý thức được cái gì, đột nhiên đỏ mặt.

Ánh mắt cũng bắt đầu, trở nên lập loè tránh một chút, thần sắc lắp bắp.

‘Người này, hắn nhất định phải lưu lại, sẽ không phải vì ta đi…’ nghĩ đến Lưu Điền, trước đó đã nói, Lý Thanh Thanh một trái tim phanh phanh nhảy loạn. Nếu như hắn thật, là vì mình, mới diệt đi mỏ cướp một nhóm, cứu tiểu doanh trại mọi người. Như vậy, tại phát giác được nguy cơ về sau, không muốn bỏ qua nàng một mình rời đi, liền có thể giải thích thông.

Nói cách khác, người này hắn thật… Thật coi trọng chính mình… Ai nha, hắn làm sao dạng này, thực tế quá đường đột!

Trái lo phải nghĩ, đây chính là giải thích duy nhất.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1399 : Thể nội mê tàng

Lý Thanh Thanh cắn môi, “Ngươi… Ngươi muốn biết sự tình… Ta hiện tại… Hiện tại còn không thể cho ngươi đáp án… Nhưng ngươi hẳn là trước giữ được tính mạng, lại đến nói về tương lai… Ta… Ta ngươi không cần phải lo lắng, lão sư sẽ bảo hộ ta…”

La Quan nhíu mày, nhìn xem Lý Thanh Thanh biểu lộ, nghĩ thầm ngươi có phải hay không, hiểu lầm cái gì bộ dáng này, ta có chút hoảng.

“Khục! Thanh Thanh cô nương, ngươi không sao chứ nếu như không thoải mái… Ân, ngươi có thể nghỉ ngơi một hồi…”

Lý Thanh Thanh trừng mắt, “Ngươi người này, nghe không hiểu lời nói đúng không nói với ngươi ta không sao, ngươi mau chóng rời đi, làm sao liền không phải gọi người lo lắng “

“Ngươi thích ta, sẽ vì ta, bốc lên nguy hiểm tính mạng không có đạo lý như vậy!”

Bá ——

Gian phòng bên trong, hoàn toàn tĩnh mịch.

Trong cơn tức giận, nói ra lời trong lòng Lý Thanh Thanh, biểu lộ cứng đờ, ánh mắt 4 phía dao động,

không còn dám nhìn về phía La Quan.

‘A a a a, ta đều làm cái gì, hắn còn không có thổ lộ đâu, ta làm sao liền làm rõ, cảm giác này tựa như là, ta đang chủ động đồng dạng…’

‘Sống không được! Thật là sống không được!”

Ngoài cửa, trông coi Thọ Sơn, đột nhiên nhếch miệng, quả nhiên Tiểu sư thúc lời nói, nhiều nhất chỉ có thể nghe một nửa.

Không đúng, 30%, không thể lại nhiều!

Còn nói cái gì, không đối con gái người ta động tâm, cái này đều bị buộc lên cửa.

Là nam nhân, liền trực tiếp thừa nhận, cái này không có gì lớn không được.

Nếu là lằng nhà lằng nhằng, che che lấp lấp, kia mới thật gọi người xem thường.

“Thanh Thanh cô nương, ngươi hiểu lầm…” Đi, phía sau không cần nghe, Tiểu sư thúc người này bản chất, bại lộ.

Dối trá, cặn bã nam!

Chọc người liền chạy, dám làm không dám chịu.

Ta Thọ Sơn, nếu không phải bị giới hạn thân phận, nhất định phải xuất thủ, cho Tiểu sư thúc một bài học.

La Quan cười khổ, vừa muốn mở miệng giải thích, đột nhiên nhíu nhíu mày.

Tiểu doanh trại bên trong, nổi sương mù.

Tầng 1 thật mỏng sương mù, lặng yên không một tiếng động, hướng ngoại khuếch tán, lan tràn. Sương mù bao phủ phía dưới, hết thảy lâm vào tĩnh lặng, liền như thôi miên vạn vật, làm thiên địa rơi vào trạng thái ngủ say.

Đây là có người kìm nén không được, lặng lẽ xuất thủ

La Quan ngẩng đầu, đôi mắt một nháy mắt trở nên thâm thúy, xuyên qua trùng điệp trở ngại về sau, mơ hồ nhìn thấy một đôi lạnh lùng đôi mắt.

Ngay tại cách đó không xa, nhìn về phía nơi đây!

“Lão sư!” Lý Thanh Thanh kinh hô, nàng hiển nhiên cũng phát giác được cái gì, sắc mặt lo lắng, “La công tử, ngươi đi mau… Không được, không kịp, là lão sư ngủ say mê vụ…”

Nàng “Phù phù” quỳ xuống, “Lão sư, cầu ngài giơ cao đánh khẽ, bỏ qua La công tử đi… Đệ tử… Đệ tử đối với hắn cảm mến… Ta cái mạng này, cũng là hắn cứu… Van cầu lão sư, cầu ngài bỏ qua hắn!”

Bị 1 cái cô gái xinh đẹp, ở trước mặt thổ lộ, là một loại như thế nào thể nghiệm La Quan phải thừa nhận, cứ việc rất đột nhiên, nhưng loại tư vị này, thật phi thường sảng khoái. Đến mức, hắn tâm tình bây giờ, đều biến tốt

hơn nhiều.

“Thanh thanh! Ngươi cái này không nghe lời nha đầu chết tiệt kia, kém chút hỏng lão thân đại sự! Còn không tranh thủ thời gian, cho lão thân cút ra đây!”

Băng lãnh, thanh âm tức giận, truyền vào tạm trú.

Sương mù mặt bà bà rất tức giận, nàng đã thông biết Kỷ thị, cũng thông qua Đại Càn một vị nào đó quý nhân, tới đạt thành hoà giải… Chỉ cần giao ra 2 người này, lại hiến tế toàn bộ tiểu doanh trại, nàng mạch này có thể bảo vệ 3 người mạng sống.

Đủ!

Nàng, mê đều tăng thêm Lý Thanh Thanh.

Về phần đệ tử khác, vốn chỉ là, dùng để làm việc quân cờ, chết liền chết rồi, sương mù mặt bà bà căn bản không thèm để ý.

Nhưng thời khắc mấu chốt, Lý Thanh Thanh nha đầu này, thế mà chạy ra ngoài, cho La Quan, Thọ Sơn 2 người mật báo. Cái này nha đầu chết tiệt kia, nếu không phải nàng thiên phú kinh người, là hiếm thấy mỏ tu hạt giống, sương mù mặt bà bà mới không thèm để ý sống chết của nàng.

Kỷ thị người tới đã ở trên đường, tại đối phương đến trước đó, nàng nhất định phải cam đoan giết chết Kỷ thị đích mạch 2 người, không thể trốn thoát.

“Lão sư!” Lý Thanh Thanh mặt lộ vẻ tuyệt vọng, nàng biết lão sư tâm tính, giờ phút này không đáp ứng dừng tay, liền đã hạ quyết tâm.

Chẳng lẽ, thật chỉ có thể trơ mắt, nhìn xem La công tử bọn hắn bị bán đứng, chết tại Kỷ thị trong tay

Không! Kết quả này, nàng chỉ là nghĩ một hồi, đều cảm thấy không thể thở nổi… Chưa hề động đậy tình nữ nhân, một khi động tình, liền cái gì đều không lo được.

Giờ phút này nàng chỉ có một cái ý niệm trong đầu, nhất định phải cứu bọn họ.

Lý Thanh Thanh lấy ra đoản kiếm, chống đỡ tại cần cổ, “Lão sư, ngài muốn giết La công tử, đệ tử hôm nay liền tự sát tại đây… Liền chỉ coi, là còn La công tử ân tình, đem đầu này tính mệnh bồi cho hắn.”

Sương mù mặt bà bà giận dữ, “Lý Thanh Thanh! Ngươi cái nha đầu chết tiệt kia, lão thân từ nhỏ thu lưu ngươi, nuôi ngươi đến hôm nay, càng tự mình hơn dạy bảo ngươi tu hành, ngươi chính là như thế hồi báo lão thân ngươi muốn chết thì chết, lão thân chỉ coi chưa bao giờ, nuôi qua ngươi cái này không có lương tâm đồ vật!”

Nàng dễ dàng sao thiên tân vạn khổ mới còn sống thoát đi, chỗ kia không phải người đợi địa phương, trốn ở xa xôi quáng tinh bên trong, chỉ cầu an ổn vượt qua quãng đời còn lại. Ngoài ý muốn phát hiện Lý Thanh Thanh lúc, nàng kích động không thôi, đem nó coi là sinh mệnh mình, đạo thống truyền thừa, trút xuống toàn bộ tâm huyết, dốc lòng bồi dưỡng.

Kết quả, chỉ xuất cửa một lần, liền bị một cái nam nhân, mê phải đầu óc choáng váng, Liên lão sư đều không cần, thậm chí càng vì hắn, cầm tự sát đến uy hiếp lão sư của mình.

Xú nha đầu!

Ngươi muốn chết liền chết, lão thân mới mặc kệ ngươi, thật sự là 1 cái xuẩn thấu nha đầu.

Một cái tay, vững vàng bắt lấy Lý Thanh Thanh thủ đoạn, La Quan lắc đầu, “Thanh Thanh cô nương, ngươi là đối ta… Khục, đối sư điệt ta nhìn lâu không nổi a sự tình thật không có tất yếu, nháo đến 1 bước này.”

“Thọ Sơn, đi đem người mời tiến đến.”

“Vâng, Tiểu sư thúc.”

Mấy hơi sau.

Bành ——

Một tiếng vang trầm, mặt đất nhiều 1 cái, bị ném dưới thân ảnh.

Sương mù mặt bà bà trừng lớn 2 mắt, mặt mũi tràn đầy chấn kinh.

Cái này… Cái này tình huống như thế nào

Vừa rồi, ta còn tại động phủ bên trong, đang bị nha đầu

chết tiệt kia tức giận gần chết, làm sao một cái nháy mắt, liền đến cái này bên trong đến

Nhưng rất nhanh, phẫn nộ liền vượt trên, trong lòng giật mình cùng bất an, nàng trừng mắt La Quan, nghĩ thầm chính là ngươi tên tiểu bạch kiểm này, câu dẫn ta quan môn đệ tử!

“Tiểu bối, ngươi giết Kỷ thị đích truyền, Đại Càn hoàng triều cảnh nội , mặc ngươi có bản lĩnh thông thiên, bối cảnh, cũng khó thoát khỏi cái chết!”

“Ngươi như còn có nửa điểm lương tâm, xem ở cái này xú nha đầu đối ngươi si tâm một mảnh phân thượng, ngoan ngoãn thúc thủ chịu trói, còn có thể bảo trụ tính mạng của nàng!”

“Lão sư!” Lý Thanh Thanh kinh hô, một mặt bất an, “La công tử, lão sư ta nàng không phải cố ý… Nàng cũng là vì bảo hộ ta… Cầu ngươi giơ cao đánh khẽ, không nên thương tổn nàng…”

Hắc!

Hợp lấy các ngươi sư đồ tình thâm, liền ta dặm ngoài không phải người.

La Quan lắc đầu, “Lý cô nương yên tâm, La mỗ cũng không phải là không giảng đạo lý người, chỉ cần lệnh sư có thể trả lời ta một vấn đề, vừa rồi mạo phạm sự tình, liền một bút bỏ qua.”

Lý Thanh Thanh đại hỉ, “Tốt, ta thay lão sư đáp ứng! La

công tử xin hỏi, chỉ cần chúng ta biết đến, nhất định biết gì nói nấy.”

La Quan hơi dừng lại, “Lý cô nương, ngươi nhưng có biết trên người mình có cái gì bí mật hoặc là, nơi nào khác hẳn với thường nhân “

Sương mù mặt bà bà trừng lớn mắt, “Lý Thanh Thanh! Không cho nói, ngươi câm miệng cho ta!” Nàng hung dữ nhìn xem La Quan, ánh mắt như muốn đem hắn ăn sống nuốt tươi, “Ta liền biết, trên đời này nào có người tốt nguyên lai ngươi mới là cái kia, trăm phương ngàn kế hạng người!”

“Ta cho ngươi biết, ngươi mơ tưởng phá giải ra, Lý Thanh Thanh thể nội mê tàng! Lão thân liền là chết, cũng sẽ không nói cho ngươi!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1400 : Máu phù đồ

Thể nội mê tàng ! La Quan ánh mắt chớp lên, có lẽ Lý Thanh Thanh thể nội, cái kia đạo khí tức thần bí, liền cùng vật này có quan hệ.

Bất quá, sương mù mặt bà bà phản ứng này, tựa hồ có chút lớn, hẳn là trong đó có ẩn tình khác hắn suy nghĩ chuyển qua, nói: “Bà bà hiểu lầm, La mỗ đối Lý cô nương, tuyệt không nửa điểm ác ý, chỉ là trong cơ thể nàng một ít khí tức, như cùng ta có duyên.”

Nhưng không ngờ lời vừa nói ra, sương mù mặt bà bà càng là nổi giận, “Ác tặc! Phi, không muốn mặt phôi tử, thật sự cho rằng lão thân, sẽ tin chuyện ma quỷ của ngươi ta cho ngươi biết, ngươi nếu dám tổn thương thanh thanh nửa điểm, lão thân chính là biến thành lệ quỷ, cũng sẽ không bỏ qua ngươi!”

La Quan nhíu mày, nhìn nàng đã vô biện pháp giao lưu, giơ tay lên một cái, “Để nàng trước an tĩnh một chút.”

“Vâng, Tiểu sư thúc.” Thọ Sơn chỉ là một ánh mắt, sương mù mặt bà bà duy trì, diện mục dữ tợn bộ dáng, bị trực tiếp “Đông kết”, ngay cả con mắt cũng không thể lại cử động nửa điểm.

Lý Thanh Thanh kêu to, “La công tử!”

“Yên tâm.” La Quan nhìn xem nàng, thần sắc thành

khẩn, “Nàng là lão sư của ngươi, ta sẽ không bởi vì một chút chuyện nhỏ, liền động nàng.”

“Đa tạ La công tử.” Lý Thanh Thanh thở dài một hơi, “Lão sư tính tình, đúng là không tốt lắm, nhưng nàng thật rất thương ta.”

Nhìn ra, cái này sương mù mặt bà bà vì Lý Thanh Thanh, là thật mệnh đều không để ý, nếu không phải như thế, La Quan cũng sẽ không dễ dàng bỏ qua nàng. Hừ! Nếu không thật sự cho rằng, “Họa từ miệng mà ra” 4 chữ này, nói là nói mà thôi

La Quan suy nghĩ một chút, nói: “Thanh Thanh cô nương, ngươi đáng tín nhiệm La mỗ ta đối với ngươi thật, không có nửa điểm ác ý. Chỉ là trong cơ thể ngươi mê tàng, như cùng ta có liên quan, cho nên liên quan tới điểm này, ngươi là có hay không có thể vì La mỗ giải hoặc “

Lý Thanh Thanh hơi do dự, “Ta… Ta tin tưởng La công tử, thật có chút sự tình, chính ta cũng là kiến thức nửa vời, chỉ sợ không thể để cho công tử hài lòng.”

“Không sao, cô nương biết đến liền đáp, không biết lướt qua chính là.” La Quan dừng một chút, “Đầu tiên, thể nội mê tàng là cái gì “

Lý Thanh Thanh nói: “Ta cũng không rõ lắm, lão sư chỉ là nói cho ta, chỉ có thể nội có mê tàng người, mới có thể trở thành một tên chân chính mỏ tu. Tương lai không những sẽ không nhận, tài nguyên khoáng sản hạn chế, ngược lại có thể thông qua mê tàng, thu hoạch được lực

lượng cường đại.”

Trở thành chân chính mỏ tu thiết yếu điều kiện La Quan nói: “Lý cô nương, ngươi có thể điều động, trong cơ thể mình mê tàng sao “

“Không thể.” Lý Thanh Thanh lắc đầu, “Ta hiện tại chỉ có thể mơ hồ cảm ứng được, thể nội mê tàng tồn tại, vẫn không có thể chân chính, nắm giữ nó ẩn chứa lực lượng. Ân… Dựa theo lão sư thuyết pháp, khi ta cảnh giới, tăng lên tới nhất định cấp độ, lại phối hợp một chút đặc thù khoáng thạch lực lượng, tạo thành một cái chìa khóa, mới có thể mở ra thể nội mê tàng.”

Như lo lắng La Quan không tin, Lý Thanh Thanh nói tiếp: “La công tử, ta nói đều là thật, tuyệt đối không có lừa gạt ngươi.”

La Quan gật đầu, “Ta tin tưởng Lý cô nương.” Hấp thụ khoáng thạch chi lực, mở ra thể nội mê tàng, quả nhiên thiên hạ chi lớn, không thiếu cái lạ. Dưới mắt đến xem, Lý Thanh Thanh tựa như là 1 viên, còn không có thành thục quả, có lẽ hắn có thể nghĩ biện pháp, giúp nàng mau chóng trưởng thành.

Thể nội mê tàng…

Tại biết được cái tên này về sau, đại đạo chân linh liền cho ra, mãnh liệt nhắc nhở, nàng đối La Quan mà nói, vạn điểm trọng yếu!

Đúng lúc này, La Quan ngẩng đầu hướng ngoại nhìn lại, rất nhanh 1 đạo khàn khàn, chói tai thanh âm, từ bên

ngoài truyền đến, “La đại nhân, Thọ Sơn đại nhân, 2 vị quý khách không có sao chứ “

Là Chu Nghiệp.

Sương mù mặt bà bà xuất thủ, cứ việc động tĩnh không lớn, nhưng vẫn là gây nên hắn cảnh giác, vội vàng chạy đến nơi đây. Cùng lúc đó, trong lòng bất an, cũng biến thành mãnh liệt đến cực điểm… Tựa hồ, sương mù mặt bà bà là không muốn, để 2 vị quý khách rời đi tiểu doanh trại. Điều này có ý vị gì, chỉ là hơi nghĩ sâu, liền khiến người toàn thân băng hàn.

La Quan suy nghĩ một chút, “Thọ Sơn, mời người tiến đến.”

Rất nhanh, Chu Nghiệp xuyên qua sương mù, sải bước mà đến, đợi thấy rõ cục diện về sau, sắc mặt nhịn không được biến đổi.

Sương mù mặt bà bà thế mà, đã bị bắt tới nơi đây!

Cứ việc, hắn đã sớm biết, 2 vị quý khách thâm bất khả trắc, thực lực nhất định kinh người. Nhưng trước mắt một màn, hay là cho Chu Nghiệp, rung động thật lớn. Sương mù mặt bà bà tu vi cao thâm, một thân huyền diệu mỏ tu công pháp, càng là thần bí khó lường, nàng xuất thủ lúc nhất định cảnh giác vạn điểm, phá nó pháp môn có lẽ không khó, nhưng muốn bắt đến nàng, lại cơ hồ không có chút nào khả năng.

“Bái kiến 2 vị quý khách, sương mù mặt bà bà sống nhờ tiểu doanh trại, cũng tính là ta cùng một viên, xuất hiện

loại chuyện này, lão hủ rất là xấu hổ, sợ hãi.” Trước đó một lần, trước mắt lại một lần, thật sự cho rằng các đại nhân vật, đều là tốt tính lỡ như trước mắt 2 vị tức giận, sợ là khỏi phải Kỷ thị xuất thủ, tiểu doanh trại trên dưới đều muốn đại họa lâm đầu.

La Quan cười cười, nói: “Chu lão gia tử không cần phải lo lắng, La mỗ biết được việc này, cùng tiểu doanh trại không quan hệ.”

Chu Nghiệp gánh nặng trong lòng liền được giải khai, lại bỗng dưng kéo căng, sau một khắc lít nha lít nhít mồ hôi lạnh, nháy mắt trải rộng cái trán. La Quan lời này, sơ nghe là đang an ủi, liền 1 suy tư, lại cất giấu càng sâu tầng 1 ý tứ —— tiểu doanh trại bên trong hết thảy, người ta như lòng bàn tay, như coi là thật lòng mang ý đồ xấu, tất có lôi đình chi nộ hạ xuống!

“Đa tạ La đại nhân thông cảm, lão hủ hổ thẹn, hổ thẹn!”

La Quan không có ý định, kế tiếp theo trì hoãn thời gian, nói thẳng: “Chu lão gia tử, tiếp xuống cái này bên trong, có lẽ phải có biến cố, ngươi mang theo tiểu doanh trại mọi người, lập tức rời đi đi.”

“A…” Chu Nghiệp biến sắc lại biến, La Quan lời này cơ hồ, đã xem sự tình đặt tới mặt bàn, “Ngài biết, liên quan tới Kỷ thị sự tình “

“A, Đại Càn hậu tộc nha, con cháu bị người giết chết, trả thù một chút rất bình thường. Việc này, là La mỗ dẫn xuất nhân quả, đương nhiên phải từ… Nhà ta sư điệt đến xử lý.” La Quan quay người, “Thọ Sơn, ngươi nói

đúng hay không “

Thọ Sơn khom người, “Vâng, có thể vì Tiểu sư thúc cống hiến sức lực, là đệ tử vinh hạnh!” Giờ khắc này, trong lòng hắn sát khí đằng đằng. Là, Tiểu sư thúc người này, đích xác khuyết điểm rất nhiều, nhưng vô luận như thế nào, Bồ Đề sơn vị thứ mười ba đệ tử, tuyệt đối không cho phép bất luận kẻ nào mạo phạm.

La Quan hài lòng gật đầu, có Thọ Sơn tại cái này, cần lo lắng sao Đại Càn hoàng triều có lẽ rất mạnh, nhưng đế cảnh mặt bài, hậu tộc lại có thể thế nào

Chu Nghiệp nhìn trước mắt 2 người, thật muốn hỏi 1 câu, các ngươi thật biết, tiếp xuống đem đối mặt cái gì sao đây chính là Đế hậu nhất tộc, Trấn Bắc Vương Kỷ thị!

“La đại nhân, Thọ Sơn đại nhân, các ngươi không đi sao có lẽ có thể, tạm thời tránh đi phong mang, lại nghĩ biện pháp hóa giải.”

Lời ngầm là, 2 người các ngươI đừng gượng chống, có quan hệ, có bối cảnh, liền tranh thủ thời gian dao người, nếu không không kịp.

La Quan đưa tay, “Đi không nổi, cái này Kỷ thị thực lực như thế nào còn không biết, nhưng thủ đoạn nha… Vẫn có một ít.” Một đoàn huyết quang, tại hắn lòng bàn tay hiển hiện, nhanh chóng lan tràn ra phía ngoài, biến thành 1 đạo xích hồng ấn ký, giống như là hình xăm, khảm vào huyết nhục ở giữa.

“Máu phù đồ!” Chu Nghiệp kinh hô.

Đây là Kỷ thị nguyền rủa, khóa chặt, vô luận chân trời góc biển, đều có thể tìm tới hung thủ giết người.

Ngã trên mặt đất sương mù mặt bà bà, cứng đờ trên mặt, da mặt hung hăng run rẩy, không thể chuyển động con mắt, tràn ngập lo lắng. Máu phù đồ sáng lên, thì mang ý nghĩa Kỷ thị người, đang không ngừng tới gần, không được bao lâu liền sẽ giáng lâm.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1401 : Kỷ thị người tới

Chu Nghiệp hiển nhiên, cũng biết điểm này, “La đại nhân, ngài coi là thật không đi vậy lão hủ liền muốn, dẫn người rời đi cái này.”

Có thể còn sống, liền không ai muốn chết… Có lẽ, La Quan bọn hắn thật có thể, giải quyết đến từ Kỷ thị truy sát, bằng không mà nói, cho dù tiểu doanh trại mọi người, có thể tạm thời tránh thoát một kiếp, kết quả sau cùng, cũng nhất định bị tàn sát hầu như không còn.

“Chu lão gia tử tự đi là được.” La Quan suy nghĩ một chút, đưa tay một chỉ sương mù mặt bà bà, “Mang lên nàng, cùng rời đi về sau, phong ấn tự sẽ giải khai.”

“Vâng, lão hủ ở đây, cầu chúc La đại nhân, Thọ Sơn đại nhân, có thể gặp dữ hóa lành, toàn thân trở ra.” Chu Nghiệp nắm lên sương mù mặt bà bà, nhìn về phía Lý Thanh Thanh, “Lý cô nương, cùng lão phu đi thôi.”

Lý Thanh Thanh lắc đầu, “Ta không đi.”

La Quan nhíu mày, “Lý cô nương, ngươi không cần lưu tại cái này, ta cùng Thọ Sơn ở đây ứng phó Kỷ thị, còn có thể ít một chút lo lắng.”

“Không!” Lý Thanh Thanh thái độ kiên quyết, “La Quan, ta vừa rồi đã cho thấy tâm ý, mà lại mệnh của ta, cũng là ngươi cứu. Nếu như ngươi có thể sống, vậy chúng ta

liền cùng một chỗ sống, nếu như nhất định phải chết tại cái này, vậy liền chết cùng một chỗ!”

La Quan có chút đau đầu, “Thật không đi “

“Thật không đi!”

“Tốt a, không đi liền không đi, nhưng mời Lý cô nương nhất định phải, thời khắc đi cùng với ta.” Gặp nàng gật đầu, La Quan phất phất tay, “Chu lão gia tử, ngươi đi đi.”

Sương mù mặt bà bà ánh mắt, càng phẫn nộ, nhưng nàng lại cái gì đều làm không được, bị Chu Nghiệp chộp vào tay bên trong, nhanh chóng rời đi.

Mê đều dẫn người, vừa vặn đuổi tới tạm trú bên ngoài, nhìn thấy một màn này, lúc này giận dữ, “Chu Nghiệp, ngươi đối lão sư ta, làm cái gì nhanh đem người buông xuống!”

Bành ——

Một tiếng vang trầm, mê vụ cả người bị trực tiếp đụng bay, ngất đi tại chỗ.

Chu Nghiệp không ngừng bước, khàn khàn, thanh âm chói tai vang lên, “Không nghĩ hắn chết, liền mang theo, cùng theo chuyển di!”

Rất nhanh, tiểu doanh trại lâm vào hỗn loạn tưng bừng, vô số mỏ dân chen chúc mà ra, mang theo gia quyến lão nhỏ, xâm nhập sa mạc chỗ sâu.

Có thể làm đến điểm này, dựa vào là Chu Nghiệp uy vọng, còn có thủ đoạn cứng rắn —— có mỏ dân không muốn rời đi, bị tại chỗ trấn sát, trải qua chuyện này, lại không người dám có dị nghị. Sau nửa canh giờ, toàn bộ tiểu doanh trại, liền trở nên trống rỗng, một mảnh lung tung qua đi bừa bộn bộ dáng.

La Quan suy nghĩ một chút, dứt khoát mang theo Lý Thanh Thanh cùng Thọ Sơn, đi thẳng tới bên ngoài, giờ phút này sắc trời vẫn như cũ đen thâm trầm, quần tinh tô điểm ở giữa, trong yên tĩnh lại dẫn, mấy điểm tuyên cổ, vĩnh cửu ý cảnh.

Nghe nói 400 mùa màng thật, lại kinh lịch vừa rồi đủ loại, La Quan trong lòng hỗn loạn, kiềm chế, lúc này mới dần dần bình tĩnh lại.

Hắn ngồi tại trên đống cát, 2 tay đặt ở sau đầu, trực tiếp nằm xuống, cứ như vậy an tĩnh, cùng tinh biển nhìn nhau không nói gì.

Lý Thanh Thanh đứng ở phía sau cách đó không xa, hơi lạnh gió đêm gợi lên tóc dài, phát động nàng váy, đẹp giống như là người trong bức họa. Nhưng ánh mắt của nàng, lúc này lại không nhúc nhích, rơi vào La Quan trên thân.

Cái này nam nhân thần bí, cường đại, có không thể rung chuyển tự tin, như hết thảy tai kiếp, khốn cảnh, ở trước mặt hắn đều không đáng nhấc lên. Nhưng giờ phút này, Lý Thanh Thanh lại từ La Quan trên thân, cảm nhận được một phần cô độc cùng cô đơn, “Lúc này, hắn đang suy nghĩ gì “

Lý Thanh Thanh cũng không ngốc, thông qua vừa rồi đối thoại, đã đoán được “Thầm mến” chuyện này, đại khái là nàng náo ô long. Nhưng thì tính sao ta đã thích ngươi, đồng thời nói ra, vậy ngươi chính là ta đời này, muốn cùng định người.

Ngươi không thích ta ta cũng cùng!

Lý Thanh Thanh nghĩ nghĩ, quay người đi trở về tiểu doanh trại, sau đó không lâu lại lần nữa trở về, mang về La Quan lấy ra bộ kia đồ uống trà. Nàng cẩn thận, ngồi quỳ chân ở bên cạnh, đem đồ uống trà bày ở trên đống cát, động tác nhu hòa pha trà, theo nước đốt lên sau “Ừng ực” “Ừng ực” thanh âm, lại đem lá trà để vào trong đó.

“Ngươi… Uống trà sao “

“Tạ ơn.”

Đêm khuya, quần tinh, sa mạc, pha trà nữ tử, nằm ngửa nam nhân, hương trà theo gió đêm, không ngừng trôi hướng phương xa.

Thọ Sơn cách một khoảng cách, nhìn một màn trước mắt, hắn mặc dù không muốn thừa nhận, nhưng đích thật là không hiểu hài hòa a, liền ngay cả kia ngửa mặt lên, một tòa 2 thân ảnh, đều cho người ta một loại vô cùng phù hợp cảm giác.

‘Tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, hồng tụ thiêm hương… Mặc dù là pha trà, nhưng ý cảnh là có… Ai,

quả nhiên luận trang bức khối này, Tiểu sư thúc là cao thủ.'

Mà hắn thì sao tay chân.

Thọ Sơn bĩu môi, nghiêng người sang, không nhìn tới cái này một đôi nam nữ, càng chủ động phong bế, đối bọn hắn chỗ khu vực cảm giác. Mơ hồ trong đó, gió đêm đưa tới mấy đạo mơ hồ thanh âm, tựa hồ bọn hắn ngay tại trò chuyện, riêng phần mình nói cái gì.

Nghe không rõ ràng, nhưng Lý Thanh Thanh nha đầu kia ánh mắt, làm sao càng ngày càng dính thậm chí còn có gan, cảm giác đau lòng cái này tình huống như thế nào ! Nhà ta Tiểu sư thúc, thế nhưng là kém chút xử lý thời gian thần chỉ, ngay cả thời gian trường hà chi nhánh, đều cho chặt tuyệt thế Mãnh Nhân, ngươi đau lòng, thương tiếc hắn

'Chỉ sợ, coi như không có lúc trước gặp nhau, nha đầu này gặp nhà ta Tiểu sư thúc, cũng trốn không thoát lòng bàn tay của hắn.'

Tiểu sư thúc, thực tế quá sẽ vẩy!

Trời càng đen, giống như là 1 khối đại mạc, đem vạn vật cuốn vào trong đó, thậm chí liền ngay cả bầu trời bên trong tinh biển, đều trở nên ảm đạm mấy điểm. Liền như, bọn chúng cũng cảm nhận được, một ít chuyện kinh khủng sắp phát sinh, cho nên lặng lẽ giấu mình thân ảnh.

Thọ Sơn ngẩng đầu, đôi mắt một nháy mắt, trở nên sắc

bén.

Mà gần như đồng thời, La Quan cũng ngẩng đầu nhìn về phía chân trời, cũng không phải cảm giác của hắn năng lực, có thể so sánh đế cảnh, mà là đại đạo chi linh, giờ phút này cơ hồ muốn nhảy dựng lên. Cảm giác nguy cơ mãnh liệt, giống như thủy triều, từ 4 phương 8 hướng mãnh liệt mà đến, liền như một phương nộ hải, muốn đem hắn triệt để nuốt hết.

“Đến.” La Quan nhẹ giọng mở miệng.

Lý Thanh Thanh trừng lớn mắt, mặt lộ vẻ bất an, nàng vô ý thức đưa tay, bắt lấy La Quan.

“Không có việc gì, ngươi cùng ta cùng một chỗ, ở chỗ này liền tốt… Ân, nếu như ngươi sợ hãi, có thể lại giúp ta pha một chén trà.”

“… Ân.”

Lý Thanh Thanh gật đầu, nàng thở sâu, nhóm lửa hỏa diễm.

Mà liền tại, nước trà bắt đầu sôi trào lúc, “Ầm ầm” tiếng vang, từ cách xa bên ngoài truyền đến.

Sau đó, chính là 1 đạo kéo xích hồng, từ chân trời rơi xuống… Kia đúng là, 1 ngôi sao vẫn!

Lưu tinh từ sâu trong vũ trụ, mang theo lực lượng kinh khủng, cùng không khí ma sát thiêu đốt, phát ra như lôi đình gào thét, thẳng đến tiểu doanh trại. Mấy hơi về sau,

“Oanh” một tiếng vang thật lớn, biển cát nháy mắt sôi trào, tinh vẫn lạc dưới chỗ, nhấc lên 10,000 trượng khủng bố cát sóng.

Bài sơn đảo hải, càn quét 4 phương!

Mà tiểu doanh trại, dưới một kích này, triệt để biến thành bột mịn, nguyên địa chỉ còn hơn 1 cái cự đại, cháy đen hố sâu.

Cái này, chính là đến từ Kỷ thị phẫn nộ!

Tinh vẫn phía dưới, đều thành vong hồn, không cần điều tra, cũng không cần phân biệt, phàm là có nửa điểm liên lụy đến, Kỷ thị con cháu bị giết án, đều muốn chôn cùng.

Oanh ——

Biển cát bạo tẩu, cuồn cuộn cát sóng trùng thiên, lại tại sau một khắc, trùng điệp đâm vào 1 đạo, vô hình bình chướng bên trên. Pha trà nữ tử vô ý thức nhắm mắt lại, lại chỉ cảm thấy một chút gió nhẹ, phất qua mái tóc dài của nàng.

Mở mắt, liền vuông tròn trong vòng trăm trượng, hết thảy như thường, trước mắt nằm ngửa nam nhân, thậm chí chưa từng hướng ngoại nhìn lại một chút.

Nàng một chút, cảm thấy vạn phân tâm an, đem trà đổ đầy, đưa đến bên tay hắn.

Ngay tại La Quan, tiếp nhận chén trà lúc, 3 đạo thân ảnh xuất hiện tại, thiên khung phía trên.

Vừa rồi tinh vẫn, đúng là bọn họ thủ bút, mà giờ khắc này tùy ý thả ra khí tức khủng bố, càng đầy để tỏ rõ nó thân phận.

Thần Hoàng cảnh!

Lại là trong đó, tồn tại cực kỳ cường hãn.

Kỷ thị quả nhiên không hổ, Đại Càn hậu tộc chi danh, có thể trong thời gian thật ngắn, hạ xuống như vậy lôi đình thủ đoạn.

Lấy 3 tên Thần hoàng, trấn sát hết thảy cường địch, bảo vệ Kỷ thị thanh danh, Đế hậu uy nghi.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1402 : Trấn sát

Đại Càn hoàng triều 3 tôn Thần hoàng, cao cư cửu thiên chi thượng, quan sát sôi trào biển cát, vô ý thức nhíu mày. Tiểu doanh trại tuy bị hủy đi, nhưng vô sinh linh vẫn lạc, là đã sớm chuyển di

Cũng là không trọng yếu, đợi giết chết hung thủ về sau, lại trấn sát bọn hắn, bất quá lật tay ở giữa. Sau một khắc, 3 người đôi mắt rơi vào, kia 100 trượng bình tĩnh khu vực, thấy người trẻ tuổi tay cầm chén trà, ngay tại cúi đầu nhấm nháp.

‘Không biết sống chết!’ giết Kỷ thị đích truyền, còn dám như thế làm càn.

3 vị Thần hoàng đôi mắt băng hàn, người thứ 1 đưa tay, “Nứt cát!” “Ầm ầm” biển cát gào thét, lại bị sinh sinh từ đó chia ra thành hai nửa, vô số cát vàng tại lực lượng đáng sợ dẫn dắt dưới phóng lên tận trời, như 2 đầu hoàng long.

Người thứ hai phất tay áo, “Thiên tượng!”

Sát na, cuồng phong cuốn lên, cuốn lên trong vòm trời hạt cát, hỗn độn, mơ hồ một mảnh ở giữa, có khủng bố khí cơ, ngay tại trong đó thai nghén.

Người thứ 3 quát nhẹ, “Băng sương!”

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Bão cát đông kết, bén nhọn mà lăng lệ, lại biến thành từng cái cát vàng băng trùy. Ở trong đó, ẩn chứa 3 tôn Thần hoàng, liên thủ lực lượng.

Không thể không thừa nhận, Kỷ thị đích xác cường đại, không chỉ có thúc đẩy 3 vị Thần hoàng đến đây, lại có thể lẫn nhau bổ sung, uy năng tăng vọt.

“Chết!”

Quát lớn bên trong, vô số băng trùy ầm vang giáng lâm, mỗi 1 cái đều có, xé rách đại địa, khiến vạn vật không còn uy lực kinh khủng.

Thê lương tiếng xé gió, cùng lực lượng đáng sợ ba động, bao trùm phương viên mấy chục ngàn dặm, vô số trong sa mạc dị thú, giờ phút này hoảng sợ run rẩy, co ro thân thể trốn ở sa mạc chỗ sâu, một cử động nhỏ cũng không dám.

Tiểu doanh trại hướng nam, hẹn 5,000 dặm bên ngoài, 1 cái giản dị trong doanh địa, vô số người hoảng sợ quay người, nhìn về phía phương hướng phía sau.

Trước đó tinh vẫn một kích, liền đã thật sớm, gây nên sự chú ý của bọn họ, nhìn kia rơi xuống chỗ, nghiễm nhiên là tiểu doanh trại.

‘Đến rồi!’

Chu Nghiệp, sương mù mặt bà bà bọn người, trong lòng

“Lộp bộp” một chút, sắc mặt tái nhợt. Nếu không phải bọn hắn, đã sớm chuyển di ra, tinh vẫn phía dưới sợ là, tại chỗ sẽ chết diệt hầu như không còn.

“Chu Nghiệp! Ngươi cái lão hỗn đản, buông ra lão thân, ta muốn đi cứu Lý Thanh Thanh! Cái này nha đầu chết tiệt kia, vì một cái nam nhân, mệnh đều không cần!” Sương mù mặt bà bà giận dữ, không ngừng giãy dụa.

Trên người nàng, buộc một sợi dây thừng, giờ phút này mặt ngoài ánh sáng nhạt lấp lóe, ngạnh sinh sinh phong ấn tu vi, để nàng khó mà tránh thoát.

Chu Nghiệp nhíu mày, chỉ cảm thấy bà lão này, há miệng thối không ngửi được, sớm tối muốn bởi vậy thiệt thòi lớn! Còn chưa kịp mở miệng, sắc mặt hắn cuồng biến, lại lần nữa nhìn về phía tiểu doanh trại phương hướng.

“Ầm ầm” nổ vang rung trời, cho dù cách xa mấy ngàn bên trong, vẫn như cũ rõ ràng có thể nghe, tiếp theo là cát vàng trùng thiên, thiên tượng biến hóa, băng sương giáng lâm một màn.

“Thần Hoàng cảnh… 3 vị Thần hoàng, lại lẫn nhau liên thủ lực lượng bổ sung… Kỷ thị… Quả nhiên không hổ là Đế hậu nhất tộc… Coi là thật thủ bút thật lớn…”

Chu Nghiệp nói nhỏ ở giữa mặt lộ vẻ đắng chát, kinh khủng như vậy trấn sát dưới, La Quan, Thọ Sơn 2 người, thật có thể ngăn cản sao một khi 2 người bỏ mình, lấy Thần Hoàng cảnh chi năng, rất nhanh liền có thể khóa chặt bọn hắn, đến lúc đó tiểu doanh trại tất cả

mọi người, đều muốn chôn cùng.

Sương mù mặt bà bà trừng lớn mắt đình chỉ giãy dụa, 3 vị Thần hoàng xuất thủ… Cục diện này, nàng đâm đầu vào đi, cũng là muốn chết, ‘Lý Thanh Thanh, ngươi cái nha đầu chết tiệt kia, hiện tại hài lòng vì một cái xú nam nhân, bồi lên mạng của mình, ngươi thật là ngu!’

Nàng trong lòng mắng to, nước mắt lại không tự giác chảy ra.

“Thọ Sơn.”

“Vâng, Tiểu sư thúc.”

Tay chân, liền muốn có tay chân tự giác.

Thọ Sơn một bước phóng ra, trực diện trên trời rơi xuống băng trùy, cái này diệt thế hạo kiếp một màn, lại không có thể để cho sắc mặt hắn, có nửa điểm biến hóa.

Đưa tay, hướng về phía trước một nắm.

Khó mà hình dung, cái này một nắm chi lực, như trước mắt thiên địa, vạn vật tinh biển, tất cả mọi thứ đều biến thành, trong bàn tay hắn chi vật.

Thu thiên địa một phương, cho mình dùng.

Ở đây khu vực bên trong, không gì làm không được!

Thế là, băng trùy nổ nát vụn, cuồng phong ngừng, giống như là dưới lên mưa to, phóng lên tận trời cát vàng, phất

phất nhiều rơi xuống.

“Oa!”

Đại Càn hoàng triều người tới, 3 vị Thần Hoàng cảnh cường giả, đồng thời phun ra máu tươi, mặt mũi tràn đầy kinh hãi.

“Đế cảnh!”

3 người thần sắc hoảng sợ, không chút do dự xoay người chạy.

“Tách ra trốn!”

Thần Hoàng cảnh rất mạnh, mạnh phi thường, dù là tại Đại Càn hoàng triều bên trong, đều là quyền cao chức trọng, địa vị tôn sùng. Nhưng chính vì vậy, bọn hắn càng rõ ràng hơn, đế cảnh ra sao cùng tồn tại… Đây là hoàng triều bên trong đứng đầu nhất lực lượng, đầy đủ tuỳ tiện nghiền ép bọn hắn!

‘Đáng chết Kỷ thị!’

3 người trong lòng kinh sợ xen lẫn, nhịn không được chửi mắng.

Đế cảnh cường giả xuất thủ, lại muốn bọn hắn giáng lâm, trả thù, đây không phải chạy tới chịu chết nhưng hôm nay, cũng đã không có thời gian, lại nhiều suy nghĩ những thứ này.

Bảo mệnh, mới trọng yếu nhất!

Lý Thanh Thanh trừng lớn mắt, nhìn một màn trước mắt, khi 3 tôn Thần hoàng xuất thủ, nhấc lên hạo kiếp cảnh tượng lúc, thân thể nàng bỗng dưng kéo căng. Nhưng tiếp xuống, Thọ Sơn xuất thủ, chỉ là tiện tay một nắm, liền đánh bọn hắn khấp huyết bại lui… Đế cảnh hắn là đế cảnh!

Kia La Quan đâu 1 vị đế cảnh cường giả Tiểu sư thúc, bị cung kính đối đãi, coi là thật chỉ là bởi vì, hắn có thpt chờ bối điểm có lẽ, trước mắt nàng cái này nam nhân, có viễn siêu tưởng tượng, không thể phỏng đoán thân phận.

Như vậy nam nhân như vậy, thật là nàng có tư cách đi thân cận sao Lý Thanh Thanh trong lòng, giờ phút này rung động chi hơn, lại trở nên mờ mịt, luống cuống.

La Quan nhìn lướt qua, nàng lúc này biểu lộ, trong lòng khẽ nhúc nhích không có lại nhiều nói, Lý Thanh Thanh là rất xinh đẹp, nhưng tình nợ loại vật này, hắn không muốn lại gánh vác, ‘Vừa vặn, liền để nàng biết khó mà lui, miễn cho ngày sau dây dưa.’

Suy nghĩ một chút, La Quan đưa tay, lộ ra máu phù đồ ấn ký, “Thọ Sơn, cái này nguyền rủa, khóa chặt chi vật, làm sao phá “

“Máu tươi của địch nhân, có thể tẩy xoát.”

“Những này đủ sao “

“Đủ.”

La Quan phất phất tay, “Vậy liền đi thôi.”

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

“Vâng, Tiểu sư thúc!” Thọ Sơn một bước đạp xuống, “Bành” một tiếng vang trầm, mặt đất xuất hiện 1 cái khủng bố hố cát.

Hắn thân ảnh nháy mắt biến mất, khi xuất hiện lại, đã ở 1 tôn Thần hoàng trước người, đối phương trừng lớn 2 mắt, khó nén hoảng sợ.

“A!” Gào thét bên trong, người này ra sức phản kháng, nhưng tuyệt đối lực lượng chênh lệch, chú định chỉ là phí công.

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, đường đường Thần Hoàng cảnh, bị trực tiếp đánh nổ, hình thần câu diệt. Sau đó, Thọ Sơn không có nửa điểm dừng lại, lại một bước phóng ra.

Rất nhanh, lại là liên tiếp hai tiếng nổ mạnh, Đại Càn hoàng triều 3 tôn Thần Hoàng cảnh, đều vẫn lạc.

Đây chính là đế cảnh!

Bành ——

Thọ Sơn rơi xuống đất, góc áo đều không nhúc nhích

nửa điểm, khom người nói: “Tiểu sư thúc, đều xử lý sạch sẽ.”

La Quan trên tay, máu phù đồ lấp lóe mấy lần, nhanh chóng ảm đạm, dập tắt, bị khóa định cảm giác, biến mất theo không gặp.

“Ừm.” La Quan giờ phút này, vừa vặn uống xong một ly trà, đem chén trà đưa cho Lý Thanh Thanh, “Lý cô nương, ngươi pha trà tay nghề rất tốt, bộ này đồ uống trà liền tặng cho ngươi.”

“… A, tốt…” Lý Thanh Thanh đứng dậy, tiếp nhận chén trà về sau, đem đồ uống trà thu hồi.

La Quan duỗi ra lưng mỏi, “Sự tình lo liệu xong, chúng ta cũng nên đi.” Hắn quay người, “Lý cô nương, ngươi có nguyện ý hay không, cùng chúng ta cùng một chỗ không có cưỡng bách ý tứ, hết thảy lấy ngươi làm chủ.”

Lý Thanh Thanh không chút do dự, “Ta đi với ngươi!”

“Như vậy dứt khoát “

“Ừm!”

Ngươi không đuổi ta đi, ta liền theo… Dù là không thể đi cùng với ngươi… Nhưng ít ra, ta có thể làm bạn ngươi một đoạn thời gian.

Cái này liền đủ!

Thời khắc này Lý Thanh Thanh, đã từ bỏ đáy lòng cái

kia, cùng La Quan tư thủ suy nghĩ. Nam nhân như vậy, chú định không thuộc về nàng, cũng không phải nàng có thể chiếm cứ tồn tại.

“Bất quá, ta phải nói cho một chút lão sư, được đồng ý của nàng… Dù sao, là lão sư thu dưỡng ta, nuôi dưỡng ta lớn lên… La công tử, nhà ta lão sư tính tình kém, có khi không lựa lời nói, nhưng nàng thật tâm địa không xấu, cầu ngài khoan dung độ lượng rộng lượng, không muốn chấp nhặt với nàng, có được hay không “

La Quan híp mắt, tiếp lấy cười một tiếng, “Tốt!”

“Đi thôi, đi gặp một chút ngươi lão sư, thuận tiện cũng đem tiểu doanh trại an trí thỏa đáng, miễn cho ngươi ngày sau lo lắng.”

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1403 : Tự tìm đường chết

Kết thúc.

Bắt đầu đột ngột lại khủng bố, hạo đãng đãng tựa như là, muốn đem cái này một mảnh biển cát, cùng dưới chân tinh cầu đều triệt để đánh nát.

Nhưng hết thảy, tại cao triều nhất chỗ, lại im bặt mà dừng.

Cát vàng, cuồng phong, băng sương…

Đây hết thảy, đều biến mất không gặp, tùy theo cùng nhau, còn có 3 tôn Thần hoàng khí tức.

Chết rồi, tất cả đều chết!

3 tôn Thần hoàng, không thể tưởng tượng đại nhân vật, thế mà tại hôm nay, vẫn lạc tại viên này xa xôi quáng tinh.

Chu Nghiệp, sương mù mặt bà bà bọn người, mặt mũi tràn đầy rung động, sợ hãi.

Một màn này, cho dù là bọn hắn tận mắt nhìn thấy, vẫn cảm giác phải không thể tưởng tượng nổi.

Là ai làm đến đây hết thảy không cần nói cũng biết.

Tê ——

Mặc dù bọn hắn đoán được, La Quan cùng Thọ Sơn, nhất định có chỗ ỷ lại, mới có thể từ đầu đến cuối trấn định.

Nhưng kết quả này, hay là quá dọa người, 3 vị Thần Hoàng cảnh vậy mà, bị trực tiếp chém giết.

‘Đế cảnh…’

Ý niệm này toát ra, mọi người vô ý thức run rẩy, lòng tràn đầy hoảng sợ, kính sợ. Chỉ có đế cảnh, mới có thể có được như vậy, tồi khô lạp hủ, hủy diệt hết thảy lực lượng.

Vị kia Thọ Sơn đại nhân, đúng là 1 tôn trong truyền thuyết, đế cảnh cường giả sao kia La Quan đại nhân đâu hắn lại là cái gì thân phận

Mọi người chỉ cảm thấy, trong đầu như nhấc lên, “Ầm ầm” kinh đào hải lãng, tất cả ý thức, suy nghĩ, đều trở nên mơ hồ.

Đột nhiên, tiếng xé gió truyền đến, Chu Nghiệp, sương mù mặt bà bà bọn người giật mình, vội vàng ngẩng đầu nhìn lại.

Oanh ——

Mặt đất chấn động, kích thích một mảnh bão cát, bụi giương, tiếp lấy 3 đạo thân ảnh, trước sau từ đó đi ra.

Chính là La Quan, Thọ Sơn cùng Lý Thanh Thanh 3 người.

Trước một khắc, lòng tràn đầy rung động, kính sợ người, đột nhiên xuất hiện ở trước mắt, Chu Nghiệp thân thể run lên, cái thứ 1 làm ra phản ứng.

Hắn “Phù phù” một tiếng quỳ xuống, lớn tiếng nói: “Đa tạ La Quan đại nhân, Thọ Sơn đại nhân, cứu vớt tiểu doanh trại mấy chục ngàn người, này đại ân đại đức, ta cùng vĩnh sinh không quên!”

Những người khác, cũng rất nhanh kịp phản ứng, như thế thông thiên nhân vật, không đáng một quỳ sao phải biết, tiểu doanh trại trước đó, tại đối mặt La Quan 2 người lúc, thế nhưng là rất thất lễ. Loại tồn tại này, trong lòng còn có tức giận lời nói, chỉ cần động một cái ngón tay, liền có thể đem bọn hắn nghiền nát.

Đảo mắt, trước mắt lít nha lít nhít, quỳ đầy đất.

Chỉ còn lại có sương mù mặt bà bà 1 cái, sắc mặt nàng do dự, phức tạp, không biết nên không nên quỳ, dư quang đột nhiên đảo qua, bên cạnh một thân ảnh, nàng một bạt tai đánh tới, “Đồ hỗn trướng! Lão thân không quỳ, ngươi cũng dám không quỳ, là muốn chết phải không “

Mê đều bị trực tiếp đánh bại trên mặt đất, trên mặt chưởng ấn đỏ tươi, hắn cắn môi, chôn thật sâu thủ.

La Quan thần sắc nhàn nhạt, nhìn xem sương mù mặt bà bà, trong lúc nhất thời, giữa sân trở nên yên tĩnh.

Cái này yên tĩnh bản thân, chính là áp lực thực lớn, sương mù mặt bà bà thở sâu, run rẩy quỳ xuống, “Đa tạ đại nhân!”

Đế cảnh a…

Loại này tồn tại, khiến người sợ hãi lại vô lực.

Nàng lại không ngốc, đã đã bình yên, vượt qua một kiếp này, vì sao còn muốn muốn chết quỳ liền quỳ đi, cũng không tính mất mặt.

La Quan lúc này mới gật đầu, “Ừm, đều đứng lên đi.” Hắn đi thẳng vào vấn đề, “Kỷ thị sự tình, đã xử lý thỏa đáng, chỉ cần các vị ngày sau, không chủ động đối người đề cập, liền sẽ không còn có ngoài ý muốn.”

1 vị đế cảnh phản kích, liệu đến Đại Càn hoàng triều, sẽ biết thu liễm.

Dù đã có đoán trước, nhưng giờ phút này đạt được cam đoan, Chu Nghiệp bọn người hay là mặt lộ vẻ kích động, nếu không phải La Quan ngăn cản, đảo mắt lại phải lạy đầy một chỗ.

“Sương mù mặt bà bà, Lý Thanh Thanh đem đi theo chúng ta, rời đi viên này quáng tinh. Ngươi yên tâm, La mỗ có thể cam đoan, đối nàng cũng vô ác ý.”

“Không… Không được…” Sương mù mặt bà bà bỗng nhiên ngẩng đầu, “Thanh thanh… Nha đầu này thể chất có chút đặc thù… Rời đi quáng tinh… Đối nàng sẽ có

tổn thương…”

Nàng gạt ra tiếu dung, “Đại nhân nếu như thích mỏ tu nữ tử, lão thân biết nơi nào có, mỗi cái đều là thiên hương quốc sắc, tuyệt đối để ngài hài lòng… Thanh thanh nha đầu này, lão thân từ nhỏ bỏ bê giáo dưỡng, căn bản sẽ không làm người khác ưa thích… Cầu xin đại nhân giơ cao đánh khẽ, liền để nàng ở lại đây đi…”

Lý Thanh Thanh lo lắng, “Lão sư, là ta chủ động đáp ứng, cùng La công tử rời đi, hắn căn bản không có bức ta, ngài liền đáp ứng đi!”

“Ngậm miệng, ngươi cái nha đầu chết tiệt kia… Ngươi biết cái gì…” Sương mù mặt bà bà cắn răng, “Tóm lại, lão thân chắc chắn sẽ không, để ngươi rời đi… La đại nhân, nếu như ngươi không hài lòng, liền giết ta đi!”

Nàng nhắm mắt lại, một mặt thấy chết không sờn.

Lý Thanh Thanh sợ hãi, bất an, nhìn thoáng qua La Quan, sợ hắn thật tức giận.

“Không có việc gì, ta đáp ứng ngươi, sẽ không dễ dàng động nàng.” La Quan nghĩ nghĩ, “Xem ra , lệnh sư đối ngươi hay là lo lắng, như vậy đi, để chúng ta cùng với nàng đơn độc trò chuyện một chút, có lẽ nàng liền có thể chuyển biến tâm ý.”

“Cái này…” Lý Thanh Thanh do dự một chút, gật gật đầu.

Sương mù mặt bà bà quá sợ hãi, “Không, lão thân

không đi, lão thân ngay tại cái này…”

Thọ Sơn vừa ra tay, nàng trực tiếp im lặng.

La Quan cười cười, chỉ chỉ một chỗ doanh trướng, “Tạm mượn một chút, chúng ta rất nhanh.”

Nói xong, hắn nhanh chân tiến lên, Thọ Sơn mang theo sương mù mặt bà bà, theo sau lưng.

Bành ——

Sương mù mặt bà bà bị ném trên mặt đất, nàng thét to: “La Quan, lão thân tuyệt sẽ không thay đổi chủ ý, ngươi mơ tưởng mang đi…”

Ba ——

Một cái cái tát, trùng điệp đánh vào trên mặt, thét lên im bặt mà dừng.

La Quan sắc mặt bình tĩnh, “Hiện tại, thanh tỉnh điểm không có “

Sương mù mặt bà bà há to miệng, “Ngươi dám…”

Ba ——

Lại một cái cái tát, nàng 2 bên khuôn mặt, đều sưng lên thật cao.

La Quan ánh mắt lạnh lùng, “Tỉnh không có “

Lần này, sương mù mặt bà bà không dám lại nói tiếp.

“Sương mù mặt bà bà, nếu như ngươi không phải Lý Thanh Thanh lão sư, chỉ là trước đó hành vi, liền đầy đủ ngươi chết một trăm lần.”

“Thậm chí, toàn bộ tiểu doanh trại, đều muốn vì vậy mà hủy diệt.”

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Gặp nàng trầm mặc không nói lời nào, ánh mắt vẫn như cũ lạnh lẽo cứng rắn, La Quan đột nhiên nói: “Mê đều, là con của ngươi đi không muốn giảo biện, đế cảnh con mắt, có thể nhìn rõ hết thảy, các ngươi lẫn nhau huyết mạch tương liên, cho dù ngươi làm ngụy trang, nhưng ngươi cho rằng, có thể giấu diếm được chúng ta “

Sương mù mặt bà bà trừng lớn 2 mắt, “Ngươi… Ngươi muốn làm cái gì…”

La Quan thản nhiên nói: “Hẳn là ta hỏi ngươi, muốn làm cái gì đi ngươi thật sự, rất thương yêu Lý Thanh Thanh, đưa nàng chiếu cố rất tốt, thậm chí muốn, để nàng chân chính biến thành thân nhân của ngươi, trở thành con dâu của ngươi, ta đoán đúng không sương mù mặt bà bà.”

Hồng hộc ——

Hồng hộc ——

Sương mù mặt bà bà thở, có loại bị người đào mở tâm, bày tại dưới ánh mặt trời sợ hãi cùng sợ hãi.

Thế nhưng là, cái này không nên sao là nàng thu dưỡng Lý Thanh Thanh, dạy bảo nàng tu hành, gả cho con của hắn, cũng là lựa chọn tốt nhất.

2 vị mỏ tu kết hợp, có thể tốt hơn mở ra, trong cơ thể nàng mê tàng… Đương nhiên, mê đều cũng sẽ bởi vậy, thu hoạch được một chút chỗ tốt.

“Mê đều, không xứng với Lý Thanh Thanh.” La Quan lạnh lùng mở miệng, “Ta cho ngươi thêm một cơ hội, đáp ứng Lý Thanh Thanh cùng chúng ta rời đi, lại đem trong cơ thể nàng mê tàng sự tình, toàn bộ nói ra.”

“Nếu không, La mỗ cam đoan, ngươi đem tận mắt nhìn thấy, con của ngươi sống không bằng chết, dù là ngươi nói cho Lý Thanh Thanh đây hết thảy, ta vẫn như cũ có biện pháp, có thể đạt thành mục đích.”

“Không tin, ngươi có thể thử một chút.”

Sương mù mặt bà bà trầm mặc mấy hơi, “Lão thân… Lão thân đáp ứng…”

Một lát sau, La Quan, Thọ Sơn cùng sương mù mặt bà bà, đi ra doanh trướng.

“Lý cô nương, có thể , lệnh sư đã đáp ứng, để ngươi cùng chúng ta rời đi.”

Lý Thanh Thanh vội vàng, hướng sương mù mặt bà bà

nhìn lại, gặp nàng hết thảy như thường, lúc này mới cẩn thận nói: “Lão sư, là thật sao “

Sương mù mặt bà bà gạt ra tiếu dung, “Là… Thanh thanh, La đại nhân là quý nhân, ngươi ngày sau theo bên người, muốn dùng tâm phụng dưỡng, biết sao “

“Lão sư!” Mê đều một mặt phẫn nộ, “Ngài sao có thể đáp ứng bọn hắn tuyệt đối không có…”

Ba ——

Lại một cái cái tát, đem hắn đánh gãy, “Ngậm miệng! Lão thân làm quyết định, ngươi có tư cách xen vào sao” sương mù mặt bà bà cười làm lành, “La đại nhân, thật thật có lỗi, tiểu bối không hiểu chuyện, mời ngài đừng nên trách.”

La Quan nhìn thoáng qua, mặt mũi tràn đầy oán độc mê đều, lắc đầu, “Không sao, người trẻ tuổi nha, có chút xúc động có thể hiểu được.”

Hắn quay người, “Đã như vậy, chúng ta liền đi đi thôi.”

Lý Thanh Thanh quỳ xuống, “Lão sư, đệ tử bất hiếu, ngài bảo trọng!”

Thọ Sơn phất tay áo vung lên, trực tiếp ngưng cát thành thuyền, thần hồ kỳ thần thủ đoạn, mọi người càng phát ra kính sợ.

“Khục! Thọ Sơn a, nếu không hay là ta mở “

“Tiểu sư thúc, ngài xác định “

“Ngươi không nghĩ ta xác định “

“Đệ tử không dám.”

Đối thoại đi xa, rất nhanh “Ông” một tiếng, tinh thuyền phóng lên tận trời.

…

“La Quan! La Quan! Đoạt sư muội ta, thù này không đội trời chung!”

Doanh địa tạm thời, nơi nào đó doanh trướng ở giữa, mê đều nghiến răng nghiến lợi, mặt mũi tràn đầy oán hận.

Hắn lật tay, lấy ra 1 khối ngọc giản.

Lão sư đối với hắn rất coi trọng, ngay cả trân quý thông tin bảo vật, đều cho hắn.

Bằng vật này, hắn có thể liên hệ với Kỷ thị.

Lúc trước, hắn từng đưa Lý Thanh Thanh, 1 kiện trân quý trâm gài tóc, cái kia vốn là 1 kiện không sai phòng thân bảo vật.

Nhưng bên trong, lại âm thầm bố trí, 1 đạo định vị trận pháp.

Vốn là lo lắng, sư muội ngày sau gặp được nguy hiểm,

hắn có thể kịp thời đuổi tới, nhưng bây giờ…

“Tiện nhân! Ngươi đã đối ta vô tình, vậy hãy theo bọn hắn cùng chết đi!”

Mê đều chửi mắng, ngón tay vừa dùng lực, liền muốn bóp nát ngọc giản.

Nhưng vào lúc này, sắc mặt hắn biến đổi, dư quang lại phát hiện, doanh trướng nơi hẻo lánh bên trong chẳng biết lúc nào, nhiều một thân ảnh.

“Ngươi…”

Hắn chỉ tới kịp, phun ra 1 chữ, liền che cổ, máu tươi mãnh liệt mà ra.

Sau một khắc, “Bành” một tiếng vang trầm, đầu người lăn xuống.

“Tiểu sư thúc nhìn người, là thật chuẩn a, cái này mê đều quả nhiên, là cái giấu ý xấu…” Trong doanh trướng, thân ảnh kia nói nhỏ 1 câu, tiếp lấy lui ra phía sau một bước, thân ảnh liền muốn biến mất.

“Ừm không đúng, cái này mê đều đã, là lão bà tử nhi tử, còn làm thần thần bí bí, không dám nhận nhau bộ dáng, nói không chừng cất giấu cái gì cẩu thí cố sự, nghĩ đến đối với hắn cực kỳ coi trọng.”

“Mê đều chết rồi, mặc dù không có chứng cứ, nhưng việc này không khó đoán… Được rồi, làm việc phải dứt khoát, cũng không thể dây dưa… Tiểu sư thúc người

này, vẫn có chút nhân từ nương tay…”

Bá ——

Thân ảnh biến mất, sau một khắc xuất hiện tại, sương mù mặt bà bà doanh trướng.

Ba ——

Một tiếng vang nhỏ, tựa như là chín muồi dưa hấu, nổ thành phấn vụn.

2 ngày sau, hai mẹ con này doanh trướng, từ đầu đến cuối không có động tĩnh, mới bị người phát giác được dị thường. Phá cửa mà vào, phát hiện thi thể tách rời một màn, tiểu doanh trại đám người thất kinh thất sắc.

Chu Nghiệp vội vàng chạy đến, chỉ nhìn lướt qua, liền trầm giọng nói: “Chuyện này, ai cũng không cho nói ra ngoài, đến mấy người, kéo ra ngoài chôn!”

Sắc mặt hắn lạnh lùng. Trong lòng cũng không giật mình, sương mù mặt bà bà cùng mê đều, quả thực ngu không ai bằng, có ít người là các ngươi có thể đắc tội, lo nghĩ

Hừ, tự tìm đường chết!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1404 : Chu Cẩm Thái

Bến tàu.

Một chiếc to lớn tinh hạm, xuyên qua vũ trụ mịt mờ tinh biển, sắp an toàn đỗ. Boong tàu bên trên, tụ mãn hưng phấn đám người, nhìn qua trước mắt tinh cầu, không ngừng phát ra sợ hãi thán phục.

Lý Thanh Thanh chính là trong đó 1 trong, “Thật lớn… Trong vũ trụ, lại có như thế lớn tu chân tinh, ta lần thứ 1 thấy!”

La Quan đứng ở bên cạnh, đáy mắt có một vệt phức tạp, lần thứ 1 rõ ràng cảm nhận được, thời gian uy lực. Nguyên bản quay chung quanh nó 9 viên vệ tinh, bây giờ chỉ còn hơn bốn khỏa, tinh cầu khu vực bên ngoài, bị lực hút bắt giữ hình thành to lớn vành đai thiên thạch, tại thái dương tinh chiếu rọi xuống, chiết xạ ra một vòng quang điểm. Nhìn như mỹ lệ, kì thực ẩn giấu đi, không dám suy nghĩ sâu xa khủng bố.

“Ngụy đại ca, đây là cái kia bên trong” Lý Thanh Thanh hưng phấn quay đầu.

La Quan dừng một chút, nói: “Cái này bên trong là Cửu Ương hoàng triều đế tinh, ta từng tại cái này bên trong, sinh hoạt qua một đoạn thời gian.”

Đúng lúc này, bên cạnh một người trung niên, hạ giọng

nói: “Tiểu huynh đệ nói cẩn thận, cẩn thận họa từ miệng mà ra! Bây giờ cái kia bên trong, còn có cái gì Cửu Ương hoàng triều, ngươi ta đều là Đại Càn trì hạ lê dân.” Nói xong, giống như là sợ bị liên luỵ, quay người vội vàng rời đi.

La Quan đối bóng lưng chắp tay, “Đa tạ các hạ nhắc nhở.” Hắn cười cười che giấu tâm tư, “Cập bờ, chúng ta đi thôi.”

Rời đi tinh hạm, theo mãnh liệt dòng người lại lần nữa đặt chân đế tinh, nhưng hôm nay nhìn thấy trước mắt, lại là 1 cái hoàn toàn mới thiên địa.

Lý Thanh Thanh thuở nhỏ, sinh trưởng tại quáng tinh bên trên, mới gặp đế tinh phồn hoa, lập tức bị mê mắt, chỉ cảm thấy cái kia đều mới lạ.

“Đi thôi, mang ngươi đơn giản đi dạo một chút.”

“Ngụy đại ca, có thể chứ “

“Đương nhiên.”

Lý Thanh Thanh reo hò một tiếng, nàng trên bản chất hay là 1 cái, tâm địa thiếu nữ đơn thuần, cho nên thiếu nữ đơn giản nguyện vọng, lẽ ra đạt được thỏa mãn.

Sau 2 canh giờ, Lý Thanh Thanh không có ý tứ, sờ sờ bụng, “Ngụy đại ca, ta ăn không dưới…” Nàng mặt đỏ lên, cảm thấy rất mất mặt.

La Quan cười chỉ chỉ bên cạnh trà lâu, “Vậy liền đi vào,

uống chút nước trà tiêu cơm một chút, thuận tiện nghỉ ngơi một chút.”

3 người ngồi xuống, gã sai vặt rất nhanh dâng lên trà bánh, lầu một có tiên sinh ngay tại thuyết thư, trong chuyện xưa cho đại khái là, Đại Càn hoàng triều một vị nào đó, 10,000 năm trước tướng lĩnh, dẫn đầu dưới trướng đại phá cường địch, trải qua hung hiểm, cuối cùng được lấy phong Hầu cố sự.

Lý Thanh Thanh nghe rất mê mẩn.

La Quan quét hết thảy xung quanh, cứ việc khách nhân rất nhiều, lại không nghe được cái gì tin tức hữu dụng, ngẩng đầu nhìn một chút Thọ Sơn.

Thọ Sơn lắc đầu, “Tiểu sư thúc, viên này tu chân tinh bên trên, có 4 vị Thần Hoàng cảnh, cũng không có ngài trong miệng nói tới 2 vị kia.”

Trần Đóa Đóa cùng Trần Vương, cũng không tại cái này bên trong.

La Quan gật gật đầu, vừa rồi dĩ nhiên không phải thật, đơn thuần bồi Lý Thanh Thanh đi dạo, Thọ Sơn đã bắt đầu, dò xét đế tinh thế cục. Lấy đế cảnh chi năng, cẩn thận, cẩn thận một chút, chỉ cần không đi đụng chạm một chút cấm kỵ chi địa, cơ hồ sẽ không bị phát giác.

Một lát sau, thuyết thư tiên sinh vỗ bàn, cố sự hạ màn kết thúc, Lý Thanh Thanh như si như say, “Ngụy đại ca, nơi này thật tốt, chúng ta tiếp xuống, muốn lưu tại cái này sao “

La Quan nói: “Có lẽ sẽ trú lưu một thời gian.”

“Vậy kế tiếp, chúng ta đi làm cái gì “

“Đi gặp một chút cố nhân, cũng không biết những năm này quá khứ, bọn hắn phải chăng còn tốt.” La Quan nâng chung trà lên, nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Đế tinh bên ngoài thiên thạch tinh điểm, tỏa sáng chói lọi.

Hắn đứng dậy, “Đi thôi, trước dẫn ngươi đi cái địa phương, nếu như không có gì ngoài ý muốn, ngươi hẳn là có thể tại kia, ăn vào rất thật tốt ăn.”

Lý Thanh Thanh ánh mắt sáng lên.

Nha đầu này, đúng là cái ẩn tàng cực sâu ăn hàng, trước đó tại trên tinh hạm thời điểm, liền đã sơ hiện mánh khóe.

…

Đế tinh Chu thị, Vương tước dòng dõi, từng là Cửu Ương hoàng triều cảnh nội, đứng đầu nhất môn phiệt, thị tộc 1 trong. Nhưng hôm nay lại môn đình vắng vẻ, cứ việc dinh thự vẫn như cũ rộng rãi, lại cho người ta một loại khó nén, mặt trời sắp lặn cô đơn.

La Quan, Lý Thanh Thanh cùng Thọ Sơn 3 người, bây giờ liền đứng tại, toà này kéo dài, rộng rãi dinh thự bên ngoài.

Lý Thanh Thanh sợ hãi thán phục, “Oa! Ngụy đại ca, bằng hữu của ngươi ở tại nơi này sao vậy hắn nhất định cũng thế, không tầm thường đại nhân vật.”

“Ừm, đích thật là cái, rất xuất sắc người.” La Quan đối Chu Cẩm Thái, vẫn luôn rất xem trọng.

Hắn dư quang, không để lại dấu vết đảo qua, xung quanh mấy chỗ phương vị.

Thọ Sơn nói: “Tiểu sư thúc, có người tại theo dõi, đối phương rất cẩn thận, thủ đoạn cũng coi như cao minh.” Cũng coi như cao minh, liền cũng không cao minh.

Đế cảnh che lấp lại, bọn hắn chính là mắt mù.

3 người từ một ngóc ngách cửa, thuận lợi tiến vào Chu thị dinh thự, phụ trách thủ vệ từ đầu đến cuối cũng không phát hiện, có người từ đám bọn hắn trước mặt trải qua.

Một đường tiến lên, xuyên qua trùng điệp thủ vệ, 3 người cuối cùng đi tới, Chu thị dinh thự chỗ sâu, 1 cái không đáng chú ý tiểu viện.

“Kẹt kẹt” một tiếng có mấy người trước sau đi ra, trong đó 2 tên râu tóc bạc trắng, rất có mấy điểm phong thái lão giả, đều vê râu lắc đầu, “Chu thiếu chủ, lão phu sư huynh đệ 2 người kỹ nghệ không tinh, đối với gia chủ thương thế, sợ bất lực, còn xin ngài khác mời tài đức sáng suốt, hổ thẹn hổ thẹn!”

Ôm quyền, 2 người vội vàng rời đi.

“Ai, tuần này gia chủ, lúc trước đến cùng như thế nào tổn thương một phần hồn phách, lại bị đánh phá thành mảnh nhỏ, người xuất thủ quá ác.”

“Ai nói không phải, nhưng sư huynh, ta càng khâm phục tuần này gia chủ, đáng sợ như thế thương thế, hắn có thể chống đến hôm nay… Liệt hồn thống khổ xa bước như giòi trong xương, cho dù Chu thị nội tình hùng hậu có thể sử dụng bảo vật tục mệnh, nhưng thống khổ này cũng đầy đủ để người nổi điên, chủ động muốn chết.”

Đang khi nói chuyện, 2 người thân ảnh đi xa.

Chu Thế Giai bây giờ, cũng súc lên sợi râu, tướng mạo so sánh với trước, nhiều mấy điểm trầm ổn, kiên nghị, nhưng hôm nay đôi mắt ở giữa lại khó nén thống khổ.

2 vị y sư biết đến, hắn đương nhiên rõ ràng hơn, quay đầu nhìn thoáng qua, phụ thân ở lại tiểu viện, Chu Thế Giai thở sâu, “Dụng tâm chiếu cố tốt phụ thân, ta lại đi mời làm việc danh y, nghe được không “

“Vâng, thiếu chủ!” Mấy tên dưới trướng khom mình hành lễ.

Đúng lúc này, tiếng ồn ào vang lên, một đám người khí thế hùng hổ mà đến, “Chu Thế Giai, ngươi vừa vặn cũng tại, hôm nay ta các tộc lão, tất yếu cùng ngươi phân biệt rõ ràng!”

Cầm đầu, rõ ràng là đã từng Chu thị thứ 1 tộc lão Chu

Ương, cùng tộc lão Xương Nhạc hầu chờ.

Chu Thế Giai nhíu mày, trầm giọng nói: “Các vị tộc lão, tộc trưởng ở đây tĩnh dưỡng, xung quanh khu vực đã bị hóa thành cấm địa , bất kỳ người nào không được ồn ào, các ngươi đây là muốn công nhiên, vi phạm Chu thị quy củ “

Xương Nhạc hầu cười lạnh, “Chu Thế Giai, ngươi ít cầm quy củ ép chúng ta, ròng rã 50 năm, Chu Cẩm Thái kéo lấy tàn khu, chiếm lấy tộc trưởng chi vị không lùi, dẫn đến ta Chu thị ngày càng suy bại. Đây cũng thôi, đáng hận hơn chính là, vì giúp hắn 1 cái kẻ chắc chắn phải chết tục mệnh, những năm gần đây ta Chu thị, hao tổn bao nhiêu bảo vật đây là thuộc về toàn tộc, là toàn bộ Chu thị nội tình, há có thể tùy ý phụ tử các ngươi, như thế vĩnh vô chỉ cảnh bại hoại !”

“Không sai, ta Chu thị môn đình, dù có bảo khố 10 toà, tiếp tục như thế sớm muộn có một ngày, cũng sẽ bị hao tổn hầu như không còn!”

“Chu Cẩm Thái, sớm đã không xứng lại làm, ta Chu thị tộc trưởng, trận này hoang đường nháo kịch, nhất định phải mau chóng kết thúc!”

Nó hơn tộc lão, nhao nhao mở miệng, thái độ lãnh khốc, kiên quyết.

Chu Thế Giai giận dữ, “Im ngay! Cha ta còn sống 1 ngày, liền 1 ngày là Chu thị tộc trưởng, đây là Ngụy Trang đại nhân khâm điểm, đã trải qua nữ hoàng bệ hạ xác nhận, các ngươi muốn tạo phản sao “

Một đám tộc lão, sắc mặt có chút biến hóa, khí diễm hơi trệ.

Chu Ương xem ra một chút, thản nhiên nói: “Ngụy Trang đã 400 năm, hắn tin tức hoàn toàn không có, chỉ sợ sớm đã đã, chết tại kia một trận hạo kiếp bên trong. Về phần nữ hoàng… Hừ! Chu Thế Giai, như hôm nay trụ ngược chiều kim đồng hồ tinh vực, chỉ có 1 người chủ nhân, đó chính là Đại Càn Lý thị! Nữ hoàng dời chỗ ở đế lâm biển, đã có 10 năm chưa từng lại truyền về tin tức, ngươi cho rằng nàng còn có thể che chở cha ngươi tử “

Hắn ngẩng đầu, ở trên cao nhìn xuống, “Hôm nay cũng không phải là thương nghị, mà là ta các tộc lão sẽ, cho các ngươi phụ tử hạ đạt tối hậu thư. Sau 5 ngày, ta cùng đem tổ chức tộc đàn đại hội, bãi miễn Chu Cẩm Thái tộc trưởng thân phận, từ tộc lão sẽ tạm cầm quyền chuôi!”

“Hừ, chúng ta đi.”

Chu Thế Giai nắm chặt song quyền, nhìn qua mấy người bóng lưng, hắn không có xúc động nháo sự, nếu không sẽ chỉ rơi vào đối phương tính toán.

5 ngày… Chỉ có 5 ngày…

Lấy phụ thân bây giờ trạng thái, một khi không thể tục mệnh, rất nhanh liền sẽ hồn phi phách tán.

“Đáng chết!”

Hắn cắn nát bờ môi, bỗng nhiên lau đi máu tươi, “Các

ngươi canh giữ ở cái này, ta không có trở về trước đó, ai cũng không cho phép tới gần nửa bước!”

“Vâng, thiếu chủ!” Một đám thủ vệ, ầm vang tuân mệnh.

Bọn hắn là Chu Cẩm Thái một tay, chế tạo ra thân vệ, cho dù loại này thế cục dưới, vẫn như cũ trung thành cảnh cảnh. Năm đó biến cố, thực tế đến quá nhanh, Chu Cẩm Thái chỉ tới kịp, sơ bộ xa cách Chu thị. Như lại có 1, 200 năm, hắn nhất định có thể, đem Chu thị triệt để nắm giữ ở trong tay, không đến mức xuất hiện loại cục diện này.

Chu Thế Giai vội vàng rời đi.

Không xa nơi hẻo lánh bên trong, La Quan lẳng lặng nhìn xem một màn này, sắc mặt dù không có biến hóa, nhưng Thọ Sơn cùng Lý Thanh Thanh, hay là phát giác được, đến từ hắn trên người lãnh ý.

‘Tiểu sư thúc (Ngụy đại ca) tức giận!’

Hô ——

La Quan thở ra một hơi, “Chúng ta đi vào đi.”

3 người cất bước hướng về phía trước, Thọ Sơn đưa tay đẩy ra cửa sân, mà những cái kia trận địa sẵn sàng thủ vệ, nhưng căn bản không phát hiện được nửa điểm.

Trong mắt bọn hắn, hết thảy đều giống như bị đứng im, không có chút nào biến hóa.

Bành ——

Cửa sân quan bế, Thọ Sơn phất tay áo vung lên, trong ngoài như vậy ngăn cách, hắn khom người nói: “Tiểu sư thúc, ngài có thể tùy ý.”

La Quan gật đầu, hắn nghĩ nghĩ, “Các ngươi lưu tại cái này, chính ta đi vào.”

“Vâng.” Thọ Sơn thối lui đến bên cạnh.

Lý Thanh Thanh lo lắng nói: “Ngụy đại ca, ngươi không sao chứ “

La Quan cười cười, “Không có việc gì, có lẽ có ít dày vò, nhưng ít ra người còn sống, không phải sao” hắn khoát khoát tay, phóng ra mấy bước về sau, đẩy cửa đi vào.

Gian phòng có chút u ám, lại quét dọn rất sạch sẽ, trong không khí tràn ngập, chưa từng tán đi mùi thuốc. Hắn liếc mắt liền thấy, nằm ở trên giường Chu Cẩm Thái. Chỉ bất quá, bây giờ hắn nơi nào còn có nửa điểm trước đó bộ dáng, gầy trơ xương sắc mặt trắng bệch một mảnh, khí tức hư nhược giống như là một cây ánh nến.

La Quan bình tĩnh, nhìn hắn một hồi lâu, đi đến giường trước.

Chu Cẩm Thái…

400 năm thời gian, đối với hắn chỉ ở chớp mắt, nhưng ở ngoại giới cũng đã, đầy đủ cải biến người khác vận mệnh năm tháng dài đằng đẵng.

Năm đó, dìu hắn đăng lâm tộc trưởng chấp chưởng Chu thị lúc, nếu sớm thông báo có hôm nay, hắn còn nguyện ý sao

“Ừm…” Trên giường truyền đến, hư nhược động tĩnh, Chu Cẩm Thái cố gắng mấy lần, chậm rãi mở mắt ra, “Là… Là thế tốt sao ta… Ta nói qua, ngươi không cần thường xuyên tới… Cha không có việc gì…”

Không được đến đáp lại, hắn nghi hoặc xem ra, đập vào mi mắt, là 1 trương khuôn mặt xa lạ, “Ngươi… Ngươi là ai… Chu Thế Giai đâu ngươi đem hắn làm sao…” Chu Cẩm Thái mặt lộ vẻ lo lắng, thở hồng hộc.

La Quan trong lòng than nhẹ, mặt nạ đồng xanh lưu chuyển, lộ ra diện mục thật sự, “Gấm thái, ta tới thăm ngươi.”

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1405 : Manh mối

“Lớn… Đại nhân…” Chu Cẩm Thái nháy mắt trừng lớn mắt, nhưng rất nhanh, liền khôi phục lại bình tĩnh, lẩm bẩm nói: “Ảo giác sao nhìn xem tốt chân thực… Đại khái, ta là thật… Muốn chết rồi… Thế mà đã không phân rõ… Hư ảo cùng hiện thực…”

Hắn cười khổ, lại ngẩng đầu nhìn đến, “Nhưng có thể tại trong ảo giác gặp lại đại nhân một mặt, cũng là tốt… Những năm này ngài đi đâu rồi… Gấm thái cùng ngài rất lâu… Nhưng ta thật nhịn không được… Đại nhân… Nếu như ngài thật có 1 ngày trở lại đế tinh, mời ngài… Đi thuộc hạ trước mộ phần ngồi một chút… Thuộc hạ thật thật nhớ ngươi…”

La Quan trầm mặc mấy hơi, nắm chặt tay của hắn, “Gấm thái, đây không phải ảo giác, ta trở về.”

Chu Cẩm Thái như bị sét đánh, thân thể nháy mắt cứng ngắc, trên mặt chấn kinh cùng không thể tưởng tượng nổi xen lẫn, môi hắn run rẩy kịch liệt lấy, còn chưa nói ra lời nói, liền đã nước mắt rơi như mưa, “Lớn… Đại nhân… Ngài trở về… Ô ô ô… Ngài thật trở về…”

Hắn gào khóc, như cái hài tử.

La Quan trong lòng vị chua, lộ ra mấy điểm tiếu dung, “Gấm thái, không nên quá kích động, tình trạng của ngươi bây giờ, là sẽ chết người. Ngươi ta cửu biệt trùng phùng, cũng đừng làm cho giờ phút này vui sướng, biến thành vui quá hóa buồn.” Lại nhẹ nhàng, vỗ vỗ bờ vai

của hắn, “Quá khứ, hết thảy đều đi qua.”

Chu Cẩm Thái vẫn như cũ nắm chặt tay của hắn, sợ vừa buông lỏng, La Quan liền biến mất không thấy gì nữa, hắn gầy đến lõm khuôn mặt, giờ phút này trở nên ửng hồng, tinh thần toả sáng, thanh âm đều trở nên trôi chảy, “Đại nhân, những năm này ngài đi đâu rồi 2 vị nữ hoàng, điều động vô số người, tại bên trong tinh vực tìm kiếm ngài tung tích, đều không có bất kỳ phát hiện nào.”

Bồ Đề sơn không biết, ở vào cái nào vũ trụ, cái nào chiều không gian, chính là đem toàn bộ trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực lật qua, cũng căn bản không làm nên chuyện gì. La Quan cười cười, nói: “Ra chút ngoài ý muốn, kém chút liền chết rồi, xem như bị vây ở một nơi, sau khi ra ngoài liền đã qua 400 năm. Những sự tình này không tốt lắm nói, ngược lại là năm đó sau khi ta rời đi, xảy ra chuyện gì “

Đại nhân bị nhốt 400 năm! Khó trách trước đó, sẽ bặt vô âm tín, vậy đại nhân đối dưới mắt cục diện, hẳn là thiếu thốn rất nhiều tin tức, Chu Cẩm Thái suy nghĩ một chút, cung kính nói: “Đại nhân, năm đó ngài rời đi về sau, 2 vị nữ hoàng bệ hạ lâm chính, trấn áp kẻ phản loạn, thành lập trật tự mới. Cửu Ương hoàng triều thế lực, tùy theo phóng đại, trở thành trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực, cường đại nhất hoàng triều. Mà ta bởi vì đại nhân quan hệ, cũng nhận được 2 vị nữ hoàng coi trọng, chấp chưởng rất lớn quyền hành.”

“Bởi vì tại quốc cảnh bên trong tinh vực, một mực không tìm được ngài tung tích, 2 vị nữ hoàng bệ hạ quyết định, xâm lấn ngàn tháng, lưu quang 2 đại hoàng triều, ý đồ

tại rộng lớn hơn phạm vi bên trong, tìm tin tức của ngài. Nhưng cái này một kế hoạch, còn chưa tới kịp thực hành, Đại Càn hoàng triều liền giáng lâm."

Chu Cẩm Thái trong mắt, lộ ra một tia sợ hãi, "Ngày đó, thuộc hạ nhớ được rất rõ ràng, ta ngay tại trùng kiến đế cung nội, nghe theo 2 vị nữ hoàng an bài. Không hề có điềm báo trước ở giữa, thiên địa lâm vào hắc ám, lại không một chút quang minh, mà lại tĩnh mịch im ắng, tựa như toàn bộ đế tại lúc này, bị kéo vào đến vĩnh dạ bên trong."

"Cùng thuộc hạ lần nữa khôi phục ánh mắt lúc, 1 vị Đại Càn hoàng triều đế cảnh cường giả, liền đã xuất hiện tại trên triều đình, bằng vào tuyệt đối lực lượng, trực tiếp áp chế 2 vị nữ hoàng, bức bách các nàng thoái vị, thần phục, trở thành Đại Càn hoàng triều phụ thuộc, dời chỗ ở đế lâm biển."

Đế cảnh!

Quả nhiên, Đại Càn hoàng triều nội bộ, là có đế cảnh tọa trấn, trước đó Kỷ thị thúc đẩy 3 tôn Thần hoàng, giáng lâm quáng tinh báo thù lúc, La Quan liền đoán được điểm này.

La Quan nói: "Có đế cảnh trấn áp, Đại Càn thực lực không thể khinh thường."

Chu Cẩm Thái trầm giọng nói: "Không chỉ như vậy! Thuộc hạ sau đó mới hiểu, ngay tại cùng một ngày, ngàn tháng, lưu quang 2 đại hoàng triều, cũng có Đại Càn đế cảnh giáng lâm. Chính là bởi vì điểm này, mới có thể

nhanh chóng trấn áp phản kháng, nhất thống toàn bộ trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực. Thậm chí có nghe đồn nói, Đại Càn hoàng triều đế lâm trong biển, tồn tại đế cảnh phía trên cường giả, trấn áp hoàng triều khí vận."

La Quan nhìn hắn một cái, "Thương thế của ngươi, là Đại Càn hoàng triều tu sĩ, xuất thủ bố trí "

Chu Cẩm Thái giật mình, "Ngài… Ngài cũng biết rồi "

"Không có, nhưng ngươi một mực cho ta quán thâu, Đại Càn hoàng triều cường đại vô cùng suy nghĩ, cái này chẳng lẽ còn không dễ đoán" La Quan lắc đầu, "Ngươi là lo lắng, ta sẽ tìm Đại Càn hoàng triều báo thù, trêu chọc tai họa "

Chu Cẩm Thái mặt lộ vẻ bất an, "Mời đại nhân thứ tội, thuộc hạ tuyệt không có, đối với ngài bất kính ý tứ… Nhưng ngài vừa mới thoát khốn… Mà Đại Càn hoàng triều, là từ trong biển vũ trụ đột nhiên giáng lâm, lai lịch, bối cảnh, vẫn luôn là bí mật đoàn… Bây giờ triển lộ thực lực, liền phi thường đáng sợ… Đại nhân ngài tốt nhất, không nên tùy tiện tới xung đột."

La Quan nhìn xem hắn, "Vậy ngươi tổn thương, những năm này dày vò, liền nhận không "

Chu Cẩm Thái chân thành nói: "Thuộc hạ chưa hề nghĩ tới báo thù, thật, mời đại nhân tin ta."

La Quan gật đầu, "Vậy là tốt rồi, Đại Càn không tốt khinh động, nhưng chuyện tương lai, ai nói chắc được đâu."

Chu Cẩm Thái lộ ra tiếu dung, “Đại nhân anh minh!” Hắn đột nhiên nghĩ đến cái gì, “Đúng, ta thụ thương những năm này, Viên Nghệ cô nương tới qua mấy lần, còn may mà nàng tặng cho ta, 1 kiện dính hợp hồn phách mảnh vỡ chi vật, nếu không thuộc hạ căn bản chống đỡ không đến hôm nay.”

“Viên Nghệ” La Quan ánh mắt hơi sáng, “Nàng tới gặp ngươi, nhưng lưu lại lời gì “

Chu Cẩm Thái nói: “Có. Viên Nghệ cô nương chính là nghĩ đến, ngài nếu có hướng 1 ngày trở về, có thể đến Chu thị thấy thuộc hạ. Nàng từng theo ta nói, như ngày nào nhìn thấy đại nhân, mời ngài nhất thiết phải đi lần thứ 1 gặp nhau chỗ tìm nàng, có chuyện quan trọng bẩm báo.”

“Bất quá, Viên Nghệ cô nương một lần cuối cùng đến, đã là 10 năm trước, cũng không biết nàng hôm nay là có hay không, còn chờ ở kia bên trong.”

La Quan như có điều suy nghĩ, năm đó xảy ra chuyện trước đó, Quý Việt tông Khanh Minh, Viên Nghệ cái này một chi, đã làm tốt tiến vào quý càng tổ địa chuẩn bị. Cho dù hắn ngoài ý muốn nổi lên, như vậy mai danh ẩn tích, bọn hắn cũng sẽ không bởi vậy, ở giữa dừng việc này.

Tỉ lệ lớn, Viên Nghệ đã từng tiến vào quý càng tổ địa, nàng nhắn lại để La Quan quá khứ, có lẽ dính đến một màn kia xanh đậm! Nghĩ đến điểm này, La Quan trong lòng chấn động, hắn lần này đến Cửu Ương hoàng triều,

tìm kiếm cố nhân là nó 1, nhưng nguyên nhân căn bản hay là, tìm kiếm quý càng tổ địa bên trong cất giấu, kia 1 đạo thần bí xanh đậm.

Vật này, chính là khắc chế Chân ma chí bảo, chỉ có đạt được nó, mới có thể hóa giải đến từ thả già Chân ma uy hiếp, đứng ở thế bất bại. Nếu không lấy La Quan bây giờ, cùng thả già Chân ma tương hỗ là thân ngoại hóa thân trạng thái, một khi Chân ma tùy thời xuất thủ, hắn căn bản bất lực chống lại.

“Ta biết.” La Quan trong lòng cảm khái, chuyến này là đến đúng, Chu Cẩm Thái dày vò bất tử, để lại cho hắn 1 đầu quý giá manh mối. Nếu không vũ trụ bao la, hắn muốn đi đâu bên trong, tìm kiếm Quý Việt tông tu sĩ tung tích.

Nhìn thoáng qua, Chu Cẩm Thái trạng thái, hắn lúc này sắc mặt càng phát ra hồng nhuận, đôi mắt sáng tỏ, cho người ta cảm giác thần thái sáng láng, nhưng La Quan trong lòng ngược lại, sinh ra mấy điểm bất an, “Gấm thái, ta muốn biết, đã cơ bản rõ ràng, hiện tại trước giúp ngươi chữa thương.”

Hắn quay người, “Thọ Sơn, ngươi tiến đến.”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1406 : Câu lan nhà ngói

Rất nhanh, cửa phòng từ bên ngoài đẩy ra, Thọ Sơn bước nhanh đi tới, “Tiểu sư thúc, ngài có dặn dò gì “

La Quan chỉ vào Chu Cẩm Thái, “Hắn nên thụ, rất nặng hồn phách thương thế, ngươi xuất thủ thử một lần, có thể hay không chữa trị “

“Vâng, Tiểu sư thúc.” Thọ Sơn đi đến trước giường.

Chu Cẩm Thái mặt lộ vẻ mờ mịt, Tiểu sư thúc cho nên đây là đại nhân vãn bối sao nhưng nhìn lấy, niên kỷ có chút lớn a . Bất quá, nếu là phân phó của đại nhân, hắn đương nhiên sẽ không hoài nghi, cung kính nói: “Tại hạ Chu Cẩm Thái, phiền phức Thọ Sơn đạo hữu.”

Thọ Sơn gật gật đầu, một chỉ điểm tại hắn giữa lông mày, mấy hơi sau nhỏ bé không thể nhận ra, nhíu mày một cái, chợt bình tĩnh lại, “Hồn phách bị ngoại lực trọng thương, đã phá thành mảnh nhỏ, như phục dụng một loại nào đó, chữa trị hồn phách thương thế bảo vật, khiến cho hồn phách mảnh vỡ miễn cưỡng dính hợp lại cùng nhau, chưa từng tán loạn.”

“Ta có thể thử một chút, vấn đề không lớn.”

Nói xong, trường bào không gió mà bay, cường đại đế cảnh hồn phách khí tức, giống như thủy triều tràn vào. Trực tiếp xua tan Chu Cẩm Thái hồn phách ở giữa, lưu

lại phá hư khí tức, thúc đẩy nó hồn phách mảnh vỡ, nhanh chóng sống lại, lấp đầy, bất quá trong chốc lát, liền đã một lần nữa sinh trưởng hoàn chỉnh.

Chu Cẩm Thái giật mình, trừng lớn 2 mắt, “Cái này… Cái này… Thương thế của ta… Tốt… Cứ như vậy tốt…” Tra tấn hắn 50 năm, dùng hết hết thảy biện pháp, đều không làm nên chuyện gì, kết quả tại Thọ Sơn trong tay, trong chốc lát liền đã khỏi.

“Tiểu sư thúc, không có vấn đề.” Thọ Sơn dừng một chút, thối lui đến bên cạnh.

La Quan nhìn hắn một cái, “Gấm thái, ngươi hồn phách sơ bộ khôi phục, còn cần phối hợp một chút linh dược, mới có thể triệt để khỏi hẳn, ta mang Thọ Sơn đi chuẩn bị, ngươi nghỉ ngơi trước một lát.”

Nói xong, quay người đi ra ngoài.

Trong viện, La Quan dừng lại, “Thật chữa khỏi “

Thọ Sơn nói: “Hồn phách thương thế, đích xác đã khỏi hẳn, nhưng đệ tử không dám giấu diếm, vị này Chu Cẩm Thái đạo hữu, sợ không còn sống lâu nữa.” Hắn nhìn thoáng qua, La Quan không có thay đổi gì sắc mặt, “Thực tế là, hồn nứt tổn thương thống khổ, tra tấn hắn quá lâu, ý thức, chân linh căn vốn tổn hao nhiều, đã ở bên bờ biên giới sắp sụp đổ. Ngài đột nhiên trở về, hắn một hơi cởi bỏ… Ân… 1 ngày này, sợ là sẽ không quá xa.”

Ý thức sụp đổ, chân linh chôn vùi…

La Quan trầm mặc một chút, “Không có cách nào “

Thọ Sơn lắc đầu.

“Biết, chuyện này tạm thời đừng nói, ngươi đi chuẩn bị một chút, có thể để cho hắn tinh lực dồi dào, tận lực duy trì linh dược.”

“Vâng, Tiểu sư thúc.”

La Quan xoay người lại, Chu Cẩm Thái giờ phút này dù còn nằm ở trên giường, nhưng khí tức cả người, so trước đó tốt quá nhiều.

Thậm chí có thể rõ ràng, cảm nhận được trên người hắn, kia phần tràn đầy sinh mệnh lực, nhưng La Quan biết, đây chỉ là tầng 1 hư giả biểu tượng.

Đè xuống tâm tư, hắn cười nói: “Gấm thái, cảm giác như thế nào “

“Rất tốt, thuộc hạ đã thật lâu, không có nhẹ nhàng như vậy qua, đa tạ đại nhân.” Chu Cẩm Thái một mặt cảm kích gật đầu.

La Quan nói: “Vậy là tốt rồi, thời gian còn dài mà, chờ ngươi sau khi khỏi hẳn, ta dẫn ngươi đi xem một chút, vũ trụ này bao la.”

“Tốt, thuộc hạ chờ lấy!” Chu Cẩm Thái con mắt, đang phát sáng, “Đại nhân, nhưng ta chỉ sợ, không có cái kia phúc điểm.”

Hắn cười khoát tay, “Ngài không cần an ủi ta, thân thể của mình ta rõ ràng nhất, tựa như là một đoạn gỗ mục, cho dù xoát tầng 1 xinh đẹp sơn, lại có thể kiên trì bao lâu thời gian của ta không nhiều.”

Chu Cẩm Thái rất thanh tỉnh, thậm chí tại Thọ Sơn xuất thủ, vì hắn chữa trị hồn phách thương thế lúc, liền sinh ra một phần rõ ràng cảm ứng —— hắn đại khái, còn có thời gian 3 năm.

Đối cường đại người tu hành mà nói, chỉ là 3 năm trong nháy mắt liền qua, nhưng Chu Cẩm Thái đã rất thỏa mãn.

La Quan trầm mặc, “Gấm thái, ngươi có oán hay không ta nếu không phải năm đó, ta đỡ ngươi trở thành Chu thị tộc trưởng, ngươi liền sẽ không kinh lịch cái này gặp trắc trở, rơi vào hôm nay tình trạng.”

Chu Cẩm Thái lắc đầu, “Đại nhân, nếu không phải ngài xuất thủ, gấm thái nào có phong quang về nhà cơ hội lúc trước, ta liền đã chết.”

“Ngài không cần vì thế hao tâm tổn sức, thuộc hạ đối đại nhân chỉ có vô tận cảm kích cùng tôn sùng, đi theo ngài là ta may mắn lớn nhất cùng vinh hạnh.”

Hắn hơi trì trệ, “Chỉ có thế tốt, đại nhân, hắn là thuộc hạ huyết mạch duy nhất, cũng là ta sau cùng lo lắng, nếu như có thể mà nói, thuộc hạ khẩn cầu đại nhân, có thể dìu dắt hắn một hai, không cầu lớn bao nhiêu thành tựu, an ổn cả đời liền có thể.”

La Quan gật đầu, “Ta đáp ứng ngươi.”

“Đa tạ đại nhân!” Chu Cẩm Thái mỉm cười, “Ngài tiếp xuống, hẳn là đi gặp Viên Nghệ cô nương đi nếu có thể tìm tới nàng, mời đại nhân thay mặt thuộc hạ, nói với nàng âm thanh cảm tạ.”

“Đại nhân, thuộc hạ mệt mỏi, ta muốn ngủ một giấc, thật rất lâu rất lâu, đều không thể thoải mái ngủ một giấc…”

Thanh âm hắn dần thấp, tiếng ngáy chợt nổi lên, đúng là còn chưa nói xong, liền đã ngủ thật say.

La Quan quay người ra ngoài, nhẹ nhàng khép cửa phòng, nghĩ nghĩ, đối Thọ Sơn nói: “Tại cái này lưu 1 đạo cấm chế, để phòng lỡ như.”

“Vâng, Tiểu sư thúc.” Thọ Sơn phất tay áo bày ra, “Tiếp xuống, ngài có dặn dò gì “

“Lại đi cái địa phương.” La Quan nhìn thoáng qua, yên tĩnh chờ ở bên cạnh Lý Thanh Thanh, “Thanh thanh, ngươi chờ ở cái này bên trong, hay là cùng chúng ta cùng một chỗ “

“Ngụy đại ca, ta đi theo các ngươi!” Lý Thanh Thanh không chút do dự.

La Quan gật đầu, “Tốt, vậy liền cùng xử lý tốt những này, lại mời ngươi hảo hảo ăn một bữa.”

Lý Thanh Thanh cắn môi, “Cái gì đó… Người ta lại

không phải chỉ biết ăn… Nên làm chính sự thời điểm, đương nhiên chính sự quan trọng…”

“Ha ha!” La Quan cười một tiếng, tâm tình tốt hơn nhiều, “Đi thôi.”

3 người thuận lợi rời đi Chu thị, hơi 1 phân biệt phương hướng, từ Thọ Sơn xuất thủ, 3 người thân ảnh hơi vặn vẹo, chợt biến mất.

…

Vân Sơn hồ.

Hơn ba trăm năm trước, Đại Càn hoàng triều cường giả giáng lâm, một trận đại chiến tồi khô lạp hủ, dù tại rất ngắn thời gian bên trong kết thúc, vẫn dẫn đến tử thương vô số.

1 khối sao băng vừa lúc rơi vào trong hồ, đưa đến kết quả, chính là hồ nước diện tích, so với lúc trước lớn không chỉ gấp mười lần.

Bây giờ nhìn lại, phong quang ngược lại là tăng thêm mỹ lệ, lại thêm sao băng đánh vỡ, chìm hồ tông môn một ít cấm chế, chợt có bảo vật xuất thế, cho nên Vân Sơn hồ vẫn chưa cô đơn, phản trở nên càng thêm náo nhiệt.

La Quan, Thọ Sơn cùng Lý Thanh Thanh bây giờ, ngay tại trong dòng người, Thọ Sơn chỉ là hơi cảm ứng, liền lắc đầu, “Tiểu sư thúc, nơi đây cũng không có, một chỗ tên là ‘Khanh Minh’ quán trà.”

Không có La Quan gật gật đầu, “Trước đi một vòng, tìm tiếp.” Quý Việt tông cùng Cửu Ương hoàng triều, là độc lập 2 đầu tuyến, năm đó cũng không có giao tập, dù là Đại Càn hoàng triều giáng lâm, lấy thực lực cũng hẳn là sẽ không để ý, 1 cái tiêu vong mấy chục ngàn năm tông môn, chẳng lẽ là xảy ra chuyện gì, hắn không biết sự tình

Suy nghĩ chuyển động, 3 người nhìn như dưới chân không nhanh, kì thực khiến giấu càn khôn, thường thường 2-3 bước phóng ra, thân ảnh lấp lóe ở giữa, liền đã vượt qua rất xa khoảng cách. Không bao lâu, La Quan bọn hắn liền đã quay chung quanh Vân Sơn hồ một vòng, nhưng thủy chung không có phát hiện.

La Quan dừng lại, mặt lộ vẻ trầm ngâm, dù không biết Khanh Minh quán trà vì sao biến mất, nhưng Viên Nghệ nếu như muốn tại cái này bên trong chờ hắn, sẽ không tùy tiện rời đi.

‘Nàng còn ở lại chỗ này!’

La Quan đối này có loại rất mạnh dự cảm, hắn xoay người nói: “Thọ Sơn, ngươi cẩn thận cảm ứng một chút, Vân Sơn chu vi hồ một bên, có hay không ẩn tàng tự thân, hoặc khí tức không đúng lắm Thần Hầu cảnh nữ tu.”

Thọ Sơn gật đầu, rất nhanh hắn ánh mắt sáng lên, “Tìm được!”

La Quan đứng tại phố dài đối bên cạnh, nhìn về phía đối diện xóm làng chơi, tục xưng “Câu lan nhà ngói” chỗ, chỉ

nghe duyên dáng gọi to trận trận, son phấn xông vào mũi.

Khó trách vừa rồi, Thọ Sơn một mặt xấu hổ, không biết giải thích như thế nào.

“Là cái này “

Thọ Sơn nghiêm mặt gật đầu.

Ánh mắt đảo qua, đối diện những cô gái kia, chỉ thấy “Quần áo tả tơi” “Không che chở thể da”, lúc này trên mặt có chút đỏ lên.

Quả nhiên là, thế phong nhật hạ, lòng người không cổ!

Những cô gái này không khỏi quá mức phóng đãng, lại mặt trời sáng tỏ, trước mắt bao người, xuyên thành như vậy rêu rao bộ dáng. Còn chẳng biết xấu hổ, một mực tại chào hỏi qua đường nam tử, đi vào chơi một chút cái gì bất quá, bọn hắn đi vào, đến cùng chơi cái gì

Thọ Sơn chau mày, nghiêm túc suy nghĩ.

La Quan ho nhẹ, nhìn về phía Lý Thanh Thanh, “Cái này, ngươi có muốn hay không, ở bên ngoài cùng “

Lý Thanh Thanh ánh mắt sáng lóng lánh, “Không muốn… Cái kia… Ta xem bọn hắn tựa hồ… Còn cung cấp ăn uống… Ta nghe được…”

Được thôi, ăn trọng yếu nhất!

La Quan bôi đem mặt, “Thanh thanh, ngươi đi thay quần áo khác, ca dẫn ngươi đi đi dạo…”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1407 : Vân Sơn hồ chỗ sâu

“Hoan nghênh 3 vị quý khách, quang lâm Tiêu Dao cư!”

Một đám oanh oanh yến yến, tiến lên đón.

Thọ Sơn cứng rắn!

Nắm đấm của hắn cứng rắn!

La Quan đưa tay, “Ngừng, chúng ta hôm nay, đã có mục tiêu.”

Hắn nhìn thoáng qua trên lầu.

Trang điểm lộng lẫy, phong vận vẫn còn mụ mụ tang, che miệng yêu kiều cười, “Công tử ngài hôm nay, cũng là chạy kỳ kỳ cô nương đến “

Ánh mắt hơi hơi đánh giá, nàng tiếu dung càng tăng lên mấy điểm, nghênh đón mang đến kinh doanh, khác khó mà nói, nhãn lực kình là không thiếu.

3 vị này, trừ vị kia hơi có vẻ non nớt, da mịn thịt mềm tiểu công tử, còn lại 2 cái này, khí tràng tuyệt không phải bình thường.

“Ừm.” La Quan gật gật đầu, “Có được hay không “

“Thuận tiện, đương nhiên thuận tiện! Nhanh, thông tri kỳ

kỳ cô nương một tiếng, lại có khách quý đến nhà.” Mụ mụ tang cười xán lạn, bất động thanh sắc gần sát mấy điểm, “Công tử gia, ngài mời đi theo ta.”

“Làm phiền.”

Thọ Sơn nhìn không chớp mắt, ‘Tiểu sư thúc thật thuần thục, xem xét liền không ít đến!’ tâm lý một bên xem thường, lại nhịn không được chua chua.

A!

Ta là ao ước ta Thọ Sơn, cổ chi thuần lương quân tử, giữ mình như ngọc hạng người, sẽ ao ước chút chuyện này buồn cười đến cực điểm!

Rất nhanh, 3 người thuận lợi tiến vào trên lầu, mụ mụ tang xa xa liền yêu kiều cười, “Nữ nhi a, hôm nay mụ mụ thế nhưng là, cho ngươi mời đến 1 vị quý khách, ngươi nhất định phải dụng tâm chiêu đãi.”

Nói xong, lại nắm bắt khăn, đối mọi người tại đây thi lễ một cái, “Ơ! Quấy rầy chư vị gia hào hứng, nô gia trước cho các vị chịu nhận lỗi.”

Đàn tranh trước nữ tử, một bộ áo trắng dung mạo xuất chúng, nghe vậy gật gật đầu, “Vị công tử này, không biết nên xưng hô như thế nào “

Nó hơn khách nhân, lúc này nhíu mày xem ra, ánh mắt có nhiều không kiên nhẫn, nhưng tại kỳ kỳ cô nương trước mặt, hay là bận tâm thân phận, không một người nói chuyện.

“Tại hạ họ Ngụy.” La Quan nói xong, trực tiếp tại ghế ngồi xuống.

Thọ Sơn gắng gượng, đứng tại sau lưng hắn, đối mọi người ánh mắt, làm như không thấy.

Lý Thanh Thanh lại không nghĩ ngợi nhiều được, cái này trên bàn tiệc bày biện các loại trái cây, đồ ăn, nàng nước bọt kém chút chảy ra, ngồi xuống liền bắt đầu ăn.

Bầu không khí, liền có chút cổ quái, ngay cả kỳ kỳ cô nương bên người tỳ nữ, cũng nhịn không được ngẩng đầu, hướng nơi đây xem ra một chút.

Kỳ kỳ cô nương đại khái, là lần đầu tiên gặp được, lãnh đạm như vậy khách nhân, mang theo hiếu kì xem ra một chút, chợt gật đầu, “Ngụy công tử, lần đầu gặp mặt, ngài mời… Ân, thỉnh tùy ý thuận tiện, kỳ kỳ đang muốn gảy một khúc, còn xin công tử cùng nhau phê bình.”

Đàn tranh tấu lên, khó trách là trong Tiêu Dao cư đứng đầu nhất thanh quan nhân, chiêu này đích xác kinh diễm, mọi người như si như say.

Nhất là Lý Thanh Thanh, một bên trừng lớn mắt, nhìn xem đàn tấu đàn tranh cô nương, nghĩ thầm nàng thật là lợi hại, quả thực tiếng trời thanh âm. Đương nhiên, miệng cũng không có nhàn rỗi, “Bẹp” “Bẹp” ăn rất vui vẻ.

Một khúc kết thúc, mọi người nhao nhao vỗ tay, tán thưởng không thôi, thẳng đem kỳ kỳ cô nương khen trên trời ít có, nhân gian vô song. Kỳ kỳ cô nương mỉm cười

gửi tới lời cảm ơn, ngẫu nhiên lộ ra mấy điểm thẹn thùng, vừa đúng, đem mấy vị khách nhân trêu chọc lòng ngứa ngáy khó nhịn.

Dựa theo quy củ, “Tấu nhạc” về sau, “Chầu chay” khâu coi như kết thúc, hôm nay ở đây khách nhân, chỉ có 1 vị có thể lưu lại, cùng kỳ kỳ cô nương cùng chung thừa hơn thời gian. Đương nhiên, cũng chỉ giới hạn trong ăn ăn uống uống, tâm sự nói chuyện phiếm các loại, tiến thêm một bước phục vụ, tạm thời còn không có.

Nhưng cái này đã đầy đủ, mọi người tâm nóng —— có lẽ, ta có cơ hội trở thành, kỳ kỳ cô nương cái thứ 1 khách quý

“Tại hạ ngày trước, ngẫu nhiên đạt được 1 kiện tử kim hà ngọc trâm, thế gian cũng chỉ có kỳ kỳ cô nương, như vậy như băng tuyết người, mới có thể xứng được với. Đặc biệt đem vật này, tặng cho kỳ kỳ cô nương, chỉ nguyện hôm nay có thể cùng cô nương, chung du lịch Vân Sơn trên hồ.” 1 vị khách nhân đứng dậy, mở ra hộp ngọc, lập tức hào quang tràn ngập, hiển thị rõ hoa lệ bất phàm.

Thủ bút này, dẫn tới mọi người trố mắt, trong lòng mắng to không thôi, nơi nào đến kẻ hồ đồ, lại lấy ra trân quý như thế bảo vật, để bọn hắn còn như thế nào tranh đoạt

Liếc nhau, đành phải cúi đầu chắp tay, “Vị huynh đài này thật lớn thủ bút, ta cùng khâm phục!” Đây chính là từ bỏ cạnh tranh.

Kỳ kỳ cô nương đôi mắt lóe sáng, nhìn qua trong hộp

ngọc cây trâm, hiển nhiên có chút hài lòng, nhưng quy củ là muốn cùng tất cả mọi người tỏ thái độ về sau, mới có thể tuyên bố kết quả cuối cùng, nàng đôi mắt nhất chuyển nhìn về phía La Quan, “Ngụy công tử, ngài không muốn cùng kỳ kỳ, chèo thuyền du ngoạn trên hồ sao” một câu, lộ ra mấy theo giai đoạn hứa, hình như có cảm mến lại có ai oán.

Cô nương xinh đẹp đều là kiêu ngạo, chớ nói chi là 1 vị, bị chúng tinh phủng nguyệt hoa khôi, vừa rồi lãnh đạm, nàng biểu hiện bất động thanh sắc, nhưng tâm lý đều nhớ đâu.

Đây chính là nữ nhân.

Một đám người, ánh mắt nhìn qua, lộ ra mấy điểm cười trên nỗi đau của người khác —— đây là bị hoa khôi cô nương, cho trước mặt mọi người điểm danh a, ứng lời nói kia đại giới thế nhưng là kinh người, nếu không dám đáp lại… Hừ hừ, trước đó một phen làm dáng, liền sao mà buồn cười.

La Quan ngẩng đầu, đôi mắt bình tĩnh thâm thúy, nhìn nhau một nháy mắt, kỳ kỳ cô nương giật mình trong lòng, đột nhiên sinh ra bất an, ẩn ẩn có chút hối hận, sự khiêu khích của mình cử động.

“Hôm nay, Ngụy mỗ cùng bạn bè tới đây, là bởi vì trước đây không lâu, ta làm một giấc mộng. Có vị cô nương, mời ta chỗ này, phó một trận vượt qua 400 năm trùng phùng.”

Ân có ý tứ gì nói hươu nói vượn một chút, liền đem sự

tình bỏ qua hắc! Lý do cũng không muốn tốt, cái gì 400 năm trùng phùng, quả thực không biết mùi vị.

Kỳ kỳ cô nương nhíu mày, có chút không biết nên như thế nào nói tiếp, nhưng vào lúc này, nàng thần sắc có chút biến hóa, "… A, thật sự là xảo, nô gia trước đây không lâu, cũng làm 1 cái không sai biệt lắm mộng đâu, nghĩ đến hôm nay cùng Ngụy công tử, là có mấy điểm duyên điểm."

Nàng đứng dậy, chỉnh đốn trang phục hành lễ, "Không biết Ngụy công tử, hôm nay phải chăng rảnh rỗi, nhưng nguyện cùng kỳ kỳ, chung du lịch Vân Sơn hồ "

"Có thể."

Mọi người trừng lớn mắt, cái gì cái này cũng được !

Không phải, nói hươu nói vượn không những không có bị đuổi đi ra, ngược lại đạt được kỳ kỳ cô nương tự mình mời, sớm biết ta cũng thử một chút.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Mọi người đầy cõi lòng không cam lòng, được mời ra ngoài.

Kỳ kỳ cô nương nói: "Ngụy công tử, mời ngài 3 vị đi trước lên thuyền, dưới lầu tự sẽ có người chiêu đãi, nô gia rất nhanh liền đến."

La Quan đứng dậy, "Được."

Hắn giữ chặt Lý Thanh Thanh, xoay người rời đi, nha đầu này còn ăn đâu có lẽ vừa rồi, nàng căn bản là không có nghe rõ, mấy người nói cái gì.

Thọ Sơn đáy mắt, hiện lên một tia nghi hoặc, nhưng nếu là Tiểu sư thúc quyết định, hắn đương nhiên không có dị nghị.

“Ôi, Ngụy công tử thật sự là tốt bản lĩnh, nhà ta nữ nhi lần thứ 1 thấy ngài, liền mời ngài chung du lịch trên hồ…” Mụ mụ tang rạng rỡ chào đón.

La Quan nhìn thoáng qua Thọ Sơn.

Thọ Sơn nhìn hắn.

“… Đưa tiền.”

“A… Nha…” Thọ Sơn lấy ra 1 viên Dạ Minh Châu, mụ mụ tang thái độ, lập tức giống như là nhìn thấy, thất lạc nhiều năm thân nhân.

Rất nhanh, 3 người liền bị cung kính vạn điểm, đưa đến một chiếc trên du thuyền, “Mời quý khách hơi các loại, kỳ kỳ cô nương lập tức đến.”

Quả nhiên không hẳn sẽ, liền có 1 con kiệu nhỏ, bị mang lên trên thuyền.

Du thuyền lên đường, hướng Vân Sơn hồ chỗ sâu bước đi.

Kỳ kỳ cô nương mang theo 1 vị tỳ nữ, từ trong kiệu đi ra, đối trên lầu hành lễ, “Cực khổ Ngụy công tử lâu cùng, xin ngài thứ lỗi.”

Du thuyền lầu 2, La Quan dựa vào lan can mà đứng, “Không sao.” Gió hồ thổi tới, cuốn lên mái tóc dài của hắn, trong gió nhẹ nhàng đong đưa, cứ việc bây giờ khuôn mặt phổ thông, lại tự có mấy điểm tiêu sái thong dong.

Lý Thanh Thanh ăn hạt dưa, “Ngụy đại ca, nàng là người ngươi muốn tìm sao “

“Không phải.”

“Vậy ngươi làm sao… Còn cùng với các nàng ra…” Lý Thanh Thanh trừng lớn mắt, “Ngươi sẽ không phải là, coi trọng nàng chứ… Nữ nhân này cũng liền, cái kia bên trong đẹp mắt “

Trong tay hạt dưa, lập tức liền không thơm.

La Quan vỗ vỗ đầu của nàng, “Nói lung tung cái gì, chờ chút ngươi liền biết.”

“Nha.” Lý Thanh Thanh trong lòng đại định, Ngụy đại ca nói ta là nói lung tung, vậy liền khẳng định không phải, ta nghĩ cái dạng kia. Thế này mới đúng, cái gì kỳ kỳ cô nương, ngực còn không có nàng lớn đâu, dài cũng không có nàng xinh đẹp, sao có thể mê hoặc Ngụy đại ca.

Ai nha, ta gần nhất ý nghĩ, càng ngày càng không đáng

tin cậy, đại khái là ăn quá nhiều nguyên nhân… Muốn thận trọng, muốn thục nữ… Ngô, hạt dưa ăn ngon thật!

“Các ngươi tất cả đi xuống, không có phân phó, ai cũng không cho phép đi lên.” Kỳ kỳ cô nương phất phất tay, Tiêu Dao cư người nhao nhao thối lui đến dưới lầu. Nàng nhìn thoáng qua, đối phương 3 người, “Ngụy công tử, không biết ngài vừa rồi giấc mộng kia, có thể hay không lại nói tỉ mỉ một chút “

La Quan quét nàng một chút, nhìn về phía bên cạnh tỳ nữ, nhạt tiếng nói: “Quý Việt tông tu sĩ… Viên Nghệ đâu” đi thẳng vào vấn đề, trực tiếp điểm phá nó thân phận.

Tỳ nữ tiến lên một bước, cung kính hành lễ, “Quý Việt tông Từ Vân, bái kiến Ngụy tiền bối!” Trên mặt nàng, khó nén kích động, “Không ngờ hôm nay, lại thật đợi đến tiền bối, Viên sư tỷ bây giờ, ngay tại Vân Sơn hồ nơi nào đó, vãn bối cái này liền vì ngài dẫn đường.”

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1408 : Xanh đậm vật dẫn

Viên Nghệ cũng thụ thương.

Nhưng nàng so Chu Cẩm Thái may mắn nhiều.

Hiển nhiên, Từ Vân có biện pháp, có thể cùng Viên Nghệ liên hệ, khi đổi ngồi thuyền nhỏ, tới gần Vân Sơn hồ chỗ sâu tòa nào đó hòn đảo lúc, nàng đã xin đợi ở đây.

“Viên Nghệ, bái kiến Ngụy tiền bối!” Giọng nói của nàng, đột nhiên có một tia nghẹn ngào, “Ngài… Ngài rốt cục trở về… Ta liền biết, nhất định có thể đợi được ngài.”

Trên mặt nàng nhiều 1 đạo sẹo, mặc dù đã khỏi hẳn, nhưng vết sẹo lại rất bắt mắt, phá hư lúc đầu dung mạo.

La Quan nhảy xuống thuyền, nhìn nàng một cái, “Đây là làm sao làm vì cái gì không chữa trị vết sẹo “

Viên Nghệ nói: “10 năm trước, ra một trận ngoài ý muốn, kém chút mệnh mất đi, là mấy vị đồng môn liều chết, đã cứu ta ra. Sẹo chính là lần kia lưu, ta cố ý không có chữa trị, chính là muốn để nó nhắc nhở ta, không thể nào quên chết đi bọn hắn.”

“Là ta không tốt, vừa thấy ngài, không nên xách những này không vui.” Nàng lộ ra tiếu dung, “Ngụy tiền bối, có thể gặp lại ngài, thật tốt!

Từ Vân nói: “Sư tỷ, cái này không quá an toàn, về trước đi lại nói a.”

“Đúng, đúng!” Viên Nghệ hành lễ, “Ngụy tiền bối, cùng 2 vị đạo hữu, mời đi theo ta.”

Ở trên đảo một tòa núi nhỏ, được mở mang xuất động phủ, Viên Nghệ cùng mấy tên Quý Việt tông tu sĩ, sinh hoạt tại cái này bên trong. Tuổi bọn họ không lớn, tu vi thấp, giờ phút này chính mặt mũi tràn đầy hiếu kì, nhìn xem được mời tới La Quan bọn người.

Viên Nghệ giải thích nói: “Bọn hắn là đệ tử ta mới thu, thất thần làm gì, còn không bái kiến tiền bối “

Mấy người vội vàng hành lễ, “Vãn bối các loại, bái kiến tiền bối!”

La Quan gật gật đầu, “Đứng lên đi, Thọ Sơn, cho bọn tiểu bối một chút lễ gặp mặt.”

Có trước đó “Đưa tiền” kinh lịch, hắn lựa chọn nói thẳng ra, miễn cho xấu hổ.

“Vâng, Tiểu sư thúc.” Thọ Sơn lật tay, lấy ra mấy kiện đồ vật, 1 người 1 cái.

Nháy mắt, mấy tên Quý Việt tông tiểu bối, bị trấn tại chỗ nói không ra lời, liền ngay cả Viên Nghệ, Từ Vân 2 cái, cũng không nhịn được trừng lớn mắt. Dù chỉ là, tiện tay xuất ra đồ vật, nhưng có thể bị đế cảnh tu sĩ mang theo trên người, nó giá trị có thể nghĩ.

Viên Nghệ thấp thỏm, “Ngụy tiền bối, thực tế quá quý giá, cái này…”

La Quan khoát khoát tay, “Cho liền cho, ta còn có lời muốn hỏi ngươi.”

Viên Nghệ nghiêm túc, “Vâng, vậy ta liền thay bọn hắn, đa tạ ngài.” Đem một đám tiểu bối, đuổi rời đi, Từ Vân cũng rất có ánh mắt, chủ động lui ra ngoài.

La Quan nói thẳng: “Khanh Minh đâu “

Viên Nghệ ánh mắt ảm đạm, “Sư thúc tại 400 năm trước, liền đã vẫn lạc, nhưng hắn chết tại quý càng tổ địa, trước khi lâm chung nói đời này là đủ… Lão nhân gia ông ta, là cười nhắm mắt.”

Quả nhiên, lần đầu tiên không thấy Khanh Minh, La Quan liền đoán được điểm này, hắn hơi trầm xuống mặc, “Các ngươi quả nhiên, đã từng tiến vào quý càng tổ địa, đem chuyện này, hoàn chỉnh nói một lần.”

“Vâng, tiền bối.” Viên Nghệ hơi dừng lại, chuẩn bị một chút ngôn từ, “Năm đó, đế đô một trận kịch chiến, Ngụy tiền bối biến mất không thấy gì nữa, Khanh Minh sư thúc cùng ta đều lo lắng không thôi, âm thầm thử qua tìm kiếm, nhưng thủy chung không có chút nào tin tức. Bất đắc dĩ, chúng ta chỉ có thể một mình xuất thủ, nhờ có ngài thu phục hồng tụ (hoạt tính hóa người), chính là dựa vào sự giúp đỡ của nàng, chúng ta mới điều khiển xuyên qua tinh hạm, thuận lợi tiến vào tổ địa.”

Nói đến đây, nàng mặt lộ vẻ thống khổ, “Nguyên bản hết thảy thuận lợi, nhưng chúng ta không nghĩ tới, lại có quý càng môn nhân, trong năm tháng dài đằng đẵng, không nhìn thấy tương lai, hi vọng, lại lựa chọn bán, cõng tổ. Tại tổ địa chỗ sâu, chúng ta tao ngộ đến từ, mặt khác 2 đại hoàng triều cường giả, tranh đoạt quý càng bí bảo, một màn kia xanh đậm vật dẫn lúc, Khanh Minh sư thúc thi triển bí pháp, cưỡng ép đánh lui đối phương, đem xanh đậm vật dẫn cướp tới, chính vì vậy, sư thúc vốn cũng không nhiều thọ nguyên trực tiếp hao hết, táng thân tổ địa bên trong.”

“Các ngươi cầm tới xanh đậm “

“Đúng vậy, nhưng về sau lại có biến cho nên.”

Dừng lại mấy hơi, bình phục nỗi lòng, Viên Nghệ tiếp tục nói: “Chúng ta mang theo xanh đậm vật dẫn, chạy ra tổ địa lỗ đen, nhưng ngàn tháng, lưu quang 2 đại hoàng triều cũng không có dừng tay, vẫn luôn đang đuổi giết chúng ta, sợ rằng chúng ta trốn vào Cửu Ương hoàng triều cảnh nội, vẫn như cũ không thể thoát khỏi bọn hắn. Mắt thấy, muốn lâm vào tuyệt cảnh lúc, ta lựa chọn cùng Cửu Ương hoàng triều hợp tác.”

La Quan nhíu mày, “Cùng hoàng triều hợp tác “

Viên Nghệ cười khổ, “Vãn bối cũng không nghĩ tới, ta có 1 ngày vậy mà, sẽ quang minh thân phận, công nhiên tiến vào Cửu Dương hoàng triều đế cung. Đương nhiên, vãn bối dám làm như vậy, cũng là bởi vì biết được, Ngụy tiền bối ngài cùng 2 vị nữ hoàng bệ hạ quan hệ thân cận.”

Nữ hoàng bệ hạ còn 2 vị quan hệ thân cận ! Lý Thanh Thanh ánh mắt, quay tròn nhìn qua.

Thọ Sơn trầm mặc, hắn cảm thấy mình hiểu rõ càng nhiều, đối Tiểu sư thúc xem thường (chua xót) thì càng nhiều.

La Quan chỉ coi không nhìn thấy, ho nhẹ một tiếng, “Về sau đâu “

Viên Nghệ nói: “2 vị nữ hoàng bệ hạ, quả nhiên tiếp nhận chúng ta, trong lúc các nàng biết xanh đậm vật dẫn, là ngài cần chi vật về sau, thậm chí không có từ trong tay của ta lấy đi, mà là ra lệnh cho chúng ta bảo tồn hoàn hảo , chờ đợi tiền bối trở về. Đến tận đây, 2 đại hoàng triều mới bất đắc dĩ, từ bỏ truy sát.”

Nàng nhìn xem La Quan, do dự một chút, “2 vị nữ hoàng bệ hạ, là thật rất để ý Ngụy tiền bối, ban đầu ở hoàng triều cảnh nội, khắp nơi tìm tiền bối không đến, liên tưởng đến 2 đại hoàng triều, tranh đoạt xanh đậm vật dẫn một chuyện, 2 vị nữ hoàng bệ hạ hoài nghi, ngài mất tích có lẽ cùng đối phương có quan hệ… Là lấy, tại vững chắc triều chính, sơ bộ cầm quyền về sau, liền quyết định công phạt ngàn tháng, lưu quang 2 đại hoàng triều.”

“Nhưng việc này còn chưa thành hàng, Đại Càn hoàng triều từ vũ trụ hải đột nhiên giáng lâm, vãn bối không biết bọn hắn có thủ đoạn gì, có thể trực tiếp khóa chặt xanh đậm vật dẫn, uy áp 2 vị nữ hoàng, cướp đi xanh đậm vật dẫn…”

Xanh đậm vật dẫn bị Đại Càn cướp đi!

La Quan nhíu mày, “Chờ một chút, ý của ngươi là nói, Đại Càn hoàng triều giáng lâm, là hướng về phía xanh đậm vật dẫn mà đến “

Viên Nghệ chân thành nói: “Không sai! Vãn bối về sau điều tra qua, trừ 2 vị nữ hoàng, bị dời chỗ ở đế lâm hải ngoại, chỉ có một ít trung với Trần thị Hoàng tộc dòng chính, lọt vào thanh tẩy, cái khác cơ bản đều duy trì nguyên dạng, ngàn tháng, lưu quang 2 đại hoàng triều, cũng cơ bản như thế. Cho nên, trên danh nghĩa Đại Càn, thống nhất trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực, nhưng bọn hắn rõ ràng đối đây, cũng không quá để tâm.”

“Đế lâm biển chính là, Đại Càn hoàng triều giáng lâm toà kia vũ trụ hải, nó là Đại Càn chân chính quyền lợi đầu mối, lại rất ít phát ra chỉ lệnh, càng nhiều hơn chính là để các phương trấn vương một mình quản hạt, thống trị. Cho nên vãn bối xác định, Đại Càn hoàng triều mục tiêu chân chính, chính là xanh đậm vật dẫn!”

La Quan mày nhíu lại càng chặt, đây không tính là một tin tức tốt, con mắt dưới biết, đế lâm trong biển liền có không chỉ 1 vị đế cảnh, nó ẩn tàng thực lực, càng thêm thâm bất khả trắc. Xanh đậm vật dẫn rơi vào Đại Càn hoàng triều trong tay, muốn cầm về, có thể nói khó khăn trùng điệp.

Chớ nói chi là, như Viên Nghệ chỗ phỏng đoán, Đại Càn hoàng triều đối một màn kia xanh đậm, là vô song coi

trọng. Thậm chí, tệ hơn một điểm suy đoán, nói không chừng một màn kia xanh đậm, sớm đã bị dùng xong.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1409 : Nữ hoàng tứ hôn

Thấy La Quan trầm mặc, không tiếp tục đánh gãy ý tứ, Viên Nghệ tiếp tục nói: “Ngụy tiền bối xin yên tâm, dù không biết Đại Càn hoàng triều vì sao, muốn đoạt lấy một màn kia xanh đậm, nhưng khi đó tại quý càng tổ địa lúc, Khanh Minh sư thúc lấy mạng chém giết, tại thời khắc hấp hối lấy sinh tử chi pháp, tại xanh đậm vật dẫn bên trên, lưu lại 1 đạo phong ấn.”

“Phong ấn “

“Phải!” Viên Nghệ nói: “Đây là ta Quý Việt tông, từ cái nào đó vũ trụ hải đoạt được mảnh vụn bên trên, đạt được một môn bí thuật, lấy sinh tử phong ấn, dù là đế cảnh cường giả, nếu không tri kỳ pháp môn cũng khó có thể phá giải. Một khi cưỡng ép xuất thủ, liền sẽ tổn thương xanh đậm vật dẫn, khiến một màn kia xanh đậm bỏ trốn.”

“Nguyên bản, pháp này là vì tránh, lỡ như bị ngàn tháng, lưu quang 2 đại hoàng triều cướp đi xanh đậm vật dẫn, hỏng tiền bối ngài đại sự. Nhưng ở giao ra xanh đậm vật dẫn về sau, Đại Càn hoàng triều liền bắt đầu, trắng trợn đuổi bắt chúng ta, liệu đến đạo phong ấn này, cũng vây khốn bọn hắn.”

La Quan trong lòng khẽ buông lỏng, kết quả xấu nhất, tựa hồ vẫn chưa xuất hiện, hắn nhìn xem Viên Nghệ trên mặt vết sẹo, “Cho nên, 10 năm trước trận kia trở về từ

cõi chết, là đến từ Đại Càn “

Viên Nghệ gật đầu, “Đúng vậy, nhưng bọn hắn nên, chỉ là trong lúc vô tình phát hiện chúng ta chỗ tiềm ẩn, chưa kịp điều động quá nhiều cường giả, nếu không vãn bối dù có mười đầu mệnh, cũng mọc cánh khó thoát, về sau ta một bên dưỡng thương, một bên giấu ở cái này bên trong.”

Nàng lật tay, lấy ra 1 khối thủy tinh, nó cũng trình màu xanh đậm, “Vật này, chính là Khanh Minh sư thúc, lưu lại sinh tử phong ấn chìa khoá, ngài có thể coi như là, xanh đậm vật dẫn cái bóng cụ hiện, chỉ cần đưa nó cùng xanh đậm vật dẫn đặt chung một chỗ, liền có thể tự hành giải phong.”

“Thứ này, vãn bối đã bảo tồn 400 năm, hôm nay rốt cục vật quy nguyên chủ, còn xin tiền bối nhận lấy.”

La Quan không do dự, đem thủy tinh cầm vào tay, hơi dừng lại, nói: “Quý Việt tông tâm ý, ta cảm nhận được, các ngươi trả giá, sẽ không không có chút nào hồi báo.”

Viên Nghệ quỳ xuống đất, cung kính dập đầu, “Sau đó, quý càng một mạch, nguyện thề chết cũng đi theo Ngụy tiền bối, mặc cho tiền bối thúc đẩy!”

“Đứng lên đi.” La Quan không có chối từ, đối phương ngay cả liều chết bảo vệ chi vật, đều giao ra, rõ ràng là vì tìm kiếm che chở. Hắn cùng Quý Việt tông đích xác chỉ là hợp tác, nhưng bây giờ… Nghĩ đến 400 năm trước Khanh Minh cái chết, hôm nay Viên Nghệ trên mặt vết sẹo, dù không muốn gây phiền toái, La Quan hay là

đồng ý.

“Đa tạ Ngụy sư thúc tổ.”

“Sư thúc “

“Ngài sẽ thành quý càng một mạch, cuối cùng một chi chấp chưởng giả, tự nhiên là tất cả chúng ta tôn trưởng… Cái kia, ngài nếu không nguyện ý, vãn bối cũng có thể gọi ngài một tiếng tông chủ…”

La Quan khoát tay, “Được rồi, sư thúc liền sư thúc đi.” Xưng hô mà thôi, hắn đã quyết định, muốn che chở quý càng mấy người, cũng không cần để ý điểm này.

Viên Nghệ đại hỉ, “Vâng, Viên Nghệ bái kiến sư thúc!” Cái này cúi đầu, liền định ra danh phận, lấy nàng đối Ngụy tiền bối hiểu rõ, liền có thể chân chính an tâm.

Thọ Sơn biểu lộ, không khỏi lộ ra cổ quái, sư thúc hắc! Tiểu nha đầu này, ngươi thân phận gì, dám cùng lão phu ta, chiếm đồng dạng vị trí ! Mà lại, Bồ Đề sơn danh phận, là dễ dàng như vậy, liền có thể đạt được

“Tiểu sư thúc, cái này… Có phải là… Có chút không quá thỏa đáng” hắn cẩn thận mở miệng.

La Quan không thèm để ý, “Không có việc gì, các luận các.”

Tiểu sư thúc Viên Nghệ nhìn thoáng qua, nghiêm mặt, ánh mắt có chút hung Thọ Sơn, “Cái kia, tiểu muội Viên Nghệ, bái kiến Thọ Sơn sư huynh, nếu có cái kia bên

trong làm không tốt, còn xin sư huynh chớ trách.”

Thọ Sơn: …

Nhìn xem Viên Nghệ bái tại trước mặt, cung kính hữu lễ bộ dáng, hắn đột nhiên có điểm tâm hoảng, buồn buồn “Ừ” một tiếng.

Mặt ngoài, lại càng phát ra lạnh lùng.

Viên Nghệ lúng ta lúng túng đứng dậy, đối với hắn rất là kính sợ, vị này Thọ Sơn sư huynh khí tức, nàng hoàn toàn cảm ứng không thấu, giống như là 1 cái trầm mặc đại sơn, dù chỉ là đứng bên người, liền cho nàng áp lực rất lớn.

La Quan đáy lòng, ngược lại là có chút buồn cười, hắn cùng với Thọ Sơn tiệm cửu, bao nhiêu có mấy điểm hiểu rõ.

Gia hỏa này, tựa hồ tại ra vẻ trấn định hắc! Xem ra, đột nhiên nhiều một sư muội, đối với hắn xung kích rất không tiểu.

Bất quá loại thời điểm này, thật cũng không tâm tư trêu ghẹo, hắn vừa chuyển động ý nghĩ, liền trực tiếp đè xuống, “Viên Nghệ, quý càng một mạch bây giờ, cũng chỉ còn lại có các ngươi “

Viên Nghệ cười khổ, “Vâng, sư thúc, cho nên ta mới thu mấy tên đệ tử… Chí ít, quý càng truyền thừa, không thể đoạn trong tay ta…”

Kia còn tốt, bất quá liền mấy người, ở đâu đều an bài xong.

“Đúng, sư thúc ngài đã đến cái này, nghĩ đến cũng đã, gặp qua Chu Cẩm Thái Chu đạo hữu, không biết hắn hiện tại như thế nào ngài cũng đã, giúp hắn chữa thương đi “

La Quan gật đầu, “Ta đã thấy qua gấm thái, thương thế hắn dù khỏi hẳn, nhưng ý thức, chân linh tổn hao nhiều, sợ không còn sống lâu nữa.”

“Hắn nói với ta, là ngươi đưa cho hắn, 1 kiện chữa trị hồn phách bảo vật, mới khiến cho hắn chống đến hôm nay, để ta thay hướng ngươi ngỏ ý cảm ơn.”

“A!” Viên Nghệ lấy làm kinh hãi, chợt mặt lộ vẻ bi thương, “Gấm thái đạo hữu hắn… Ai, thương thế nghiêm trọng như vậy, cũng làm khó hắn, có thể chống đến hôm nay… Về phần kia bảo vật, là ta từ quý càng tổ địa bên trong, vô ý có được đồ vật… Đã có thể hữu dụng, từ không thể trơ mắt nhìn xem hắn chết…”

Nàng giải thích đôi câu, “Thật sự là đáng tiếc, ta cùng gấm thái đạo hữu, dù tiếp xúc cũng không nhiều, nhưng đối với hắn người này, hay là rất khâm phục… Không chỉ có rất có năng lực, hắn đối sư huynh, đối 2 vị nữ hoàng bệ hạ, càng thêm trung thành cảnh cảnh, nếu không cũng không đến nỗi, sẽ gặp phải Đại Càn hoàng triều thanh tẩy…”

La Quan trầm mặc.

Đại Càn hoàng triều, lại là Đại Càn hoàng triều!

Chu Cẩm Thái, Trần Đóa Đóa, Trần Vương, Khanh Minh, Viên Nghệ… Trước đó, Chu Cẩm Thái lo lắng, La Quan sẽ hướng Đại Càn hoàng triều trả thù, khuyên hắn không nên khinh cử vọng động. Sau khi suy tính, La Quan lựa chọn ngầm thừa nhận, dù sao hắn bây giờ thực lực, tựa hồ còn không có tư cách, đi khiêu chiến Đại Càn hoàng triều.

Nhưng còn bây giờ thì sao cái khác đều không nhắc, xanh đậm vật dẫn tại Đại Càn hoàng triều trong tay, liền chú định La Quan cùng đối phương, tất nhiên sẽ có gặp nhau. Quả nhiên, trúng đích hết thảy đều có định số, là trốn không thoát.

Đế lâm biển!

Có lẽ, hắn muốn đi đi một lần.

Trần Đóa Đóa cùng Trần Vương, bây giờ ngay tại chỗ ấy, 2 cô gái này đối với hắn, cũng là tính đủ ý tứ. Như có cơ hội, hẳn là cứu các nàng thoát khốn, còn lần này ân tình.

Suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, La Quan lòng có chỗ quyết, phân phó nói: “Viên Nghệ, tiếp xuống một đoạn thời gian, ngươi tiếp tục lưu lại cái này.”

Viên Nghệ ngẩng đầu, “Sư thúc, ngài muốn đi đâu “

“Đế lâm biển.”

Trước khi trời tối, thuyền nhỏ an tĩnh lái rời hòn đảo, đi thuyền sau một hồi, La Quan một nhóm mấy người, lần nữa tiến vào du thuyền.

Tại bóng đêm thâm trầm ở giữa, quay đầu rời đi.

2 ngày về sau, nguyên Cửu Ương hoàng triều đế đô, nay Trấn Bắc Vương tước trì hạ.

Có thiên sứ mang theo đế lệnh, từ đế lâm biển giáng lâm, tuyên nguyên Cửu Ương hoàng triều đế tộc Trần thị, còn sót lại mấy vị tộc lão yết kiến.

Rất nhanh, Trần thị 2 vị nữ hoàng, sẽ bị tứ hôn tin tức, trong vòng một ngày truyền khắp. Tin tức ngầm, tùy theo sôi trào giương giương, nghe nói được ban cho cưới đối tượng, là Đại Càn hoàng triều bên trong, 1 tôn thọ nguyên sắp hết đế cảnh, là vì diên tục mệnh số, cầu đế quân ban cho Trần thị 2 vị nữ hoàng vì đỉnh lô.

Nay, tuyên Trần thị tộc lão yết kiến, là muốn theo cổ pháp, đi cổ lễ, mệnh Trần thị đưa thân, lấy toàn cấp bậc lễ nghĩa, đạo nghĩa, hợp song phương mệnh số.

Lấy cung cấp đế cảnh, thôn phệ cướp đoạt!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1410 : Ngụy đại nhân

Trần thị tộc lão 6 người, tay cầm đế lệnh, thất tha thất thểu đi ra Trấn Bắc Vương dinh thự.

Từng cái, sắc mặt tái nhợt, thất hồn lạc phách.

Đột nhiên, “Ầm ầm” lôi đình gào thét, trên bầu trời nổ vang, mưa rào xối xả mà tới.

Một nháy mắt, liền đem 6 người toàn thân, đều ướt nhẹp.

Chỉ có kia 1 quyển đế lệnh, tản ra nhàn nhạt Kim Quang, đem tất cả nước mưa ngăn cách bên ngoài.

Băng lãnh mà hờ hững, tựa như là một đôi tròng mắt, lạnh lùng nhìn chăm chú lên trước mắt một màn.

Phố dài 2 bên, vô số đạo ánh mắt tụ đến, nhìn xem Trần thị 6 vị tộc lão, chật vật như thế, hèn mọn bộ dáng. Lại nghĩ tới đã từng Cửu Ương hoàng triều, chí tôn đến quý 2 vị nữ hoàng bệ hạ, lại muốn lưu lạc đến hôm nay hoàn cảnh, không khỏi rất cảm thấy buồn bã, tiếp theo sinh ra một cỗ phẫn nộ.

Nhưng thì tính sao Đại Càn nhất thống trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực, triển lộ vô địch thực lực, ai dám cùng ngươi chi chống lại !

Rốt cục, tại vô số thương hại, nặng nề ánh mắt nhìn chăm chú, Trần thị 6 vị tộc lão, trở lại duy nhất bảo toàn lão trạch.

Ầm ầm ——

Mưa to như chú, 6 người ngu ngồi tại, đen như mực từ đường bên trong, lại không một người mở miệng. Kiềm chế, ngột ngạt, không khí như muốn ngưng kết, đem nhân khẩu nghẹt mũi ở, dần dần không cách nào thở dốc.

Rốt cục, phần này trầm mặc bị đánh vỡ, Trần thị còn sót lại vị cuối cùng Vương tước, chậm rãi mở miệng, “Đế lệnh hạ đạt, không người nào có thể ngăn cản… Nhưng ngươi ta như trợ người khác, hại ta tộc cuối cùng 2 vị nữ hoàng, ngày khác dưới mặt đất như thế nào đối mặt liệt tổ liệt tông “

Hắn nhắm mắt bên trên, trọc lệ cuồn cuộn, già nua, khô gầy khuôn mặt, tràn ngập thống khổ.

Lại 1 vị tộc lão, thì thào mở miệng, “Có biện pháp, nhất định có biện pháp, thượng thiên làm sao đến mức, như thế khiển trách ta Trần thị! 2 vị nữ hoàng, là Trần thị hi vọng cuối cùng, tuyệt không thể như vậy bị hại… Chúng ta nhất định phải nghĩ cách, cứu ra các nàng…”

Cười khổ âm thanh, tại trong từ đường vang lên, vị thứ 3 tộc lão ngẩng đầu, nước mưa dọc theo sợi tóc lăn xuống, “Hơn 300 năm, ngươi ta tất cả nếm thử, bất quá là phù du lay cây, Trần thị vì thế cũng đã, chết quá nhiều người. Hiện tại, duy nhất có hi vọng, có thể cứu về 2 vị

nữ hoàng bệ hạ, chỉ có 1 người…”

Từ đường yên tĩnh, hắn dù chưa nói rõ, nhưng mọi người đều minh bạch, đề cập người là ai. Chính là 400 năm trước, tại đế tinh đại chiến bên trong, triển lộ vô địch thực lực, ngăn cơn sóng dữ, dẫn tới tinh biển run rẩy nam nhân kia —— Ngụy Trang, Ngụy đại nhân!

Trần thị vị cuối cùng Vương tước, chậm rãi mở miệng, “Lúc trước 2 vị nữ hoàng bệ hạ, vì tìm kiếm hắn, cơ hồ đem hoàng triều cương vực, lật cả đáy lên trời, lại không thu được gì. Cho đến hôm nay, Ngụy đại nhân vẫn bặt vô âm tín… Lão phu trước đó từ đầu đến cuối không tin, cường đại như hắn như vậy nhân vật, cũng sẽ thân tử đạo tiêu, nhưng 400 năm tuế nguyệt quá khứ, có lẽ hắn thật vẫn lạc.”

Hắn ngẩng đầu, đôi mắt trầm ngưng đảo qua mọi người, “Lão phu cố ý, cự không phụng chiếu! Lấy ta Trần thị di tộc tất cả mọi người tính mệnh, đối kháng đế lệnh! Ta cùng chú định, sẽ chết không có chỗ chôn, nhưng 2 vị nữ hoàng bệ hạ, có thể nghênh đón một chút hi vọng sống.”

Đối kháng đế lệnh, lấy cái chết cố gắng!

Một cỗ bi phẫn, thảm liệt khí thế, giờ phút này hiển hiện, ngưng tụ, mấy vị tộc lão hô hấp thô trọng, con mắt một chút xíu biến đỏ. Đã từng Hoàng tộc, thiên hoàng quý tộc nhân vật, tại Đại Càn hoàng triều giáng lâm, 2 vị nữ hoàng dời chỗ ở đế lâm biển về sau, trực tiếp rơi xuống vũng bùn.

400 năm bên trong có thụ khi nhục , bất kỳ cái gì một điểm dị động, đều sẽ nghênh đón lãnh khốc chèn ép, tộc nhân tử thương vô số ngày càng điêu linh. Lửa giận sớm đã tại mọi người trong lòng, cháy hừng hực, cùng nó dạng này uất ức còn sống, không bằng oanh oanh liệt liệt để cho thế nhân thấy rõ, Đại Càn hoàng triều sắc mặt. Tối thiểu nhất, Trần thị nam nhi, là đứng chết, xa tốt qua chó vẩy đuôi mừng chủ.

Đúng lúc này, 1 vị trưởng lão mở miệng, “Vũ vương, ngươi nên rất rõ ràng, Đại Càn hoàng triều dưới đế lệnh, mệnh ta cùng đưa gả, chỉ là bởi vì cái này phương thức chính thống nhất, cũng đơn giản nhất, nhưng cái này cũng không hề mang ý nghĩa, ngươi ta lấy cái chết cố gắng đối kháng đế lệnh về sau, bọn hắn liền sẽ thúc thủ vô sách. Lấy Đại Càn hoàng triều thủ đoạn, bọn hắn có vô số loại biện pháp, có thể đạt thành mục đích.”

Bá ——

Một nháy mắt, bao quát vũ vương ở bên trong, nó hơn Chu thị tộc lão, đều trợn mắt nhìn.

Vị này tộc lão cười khổ một tiếng, mặt mũi tràn đầy đau thương, “Không phải lão phu tham sống sợ chết, kì thực là, coi là thật muốn lấy không thay đổi chi kết cục, đưa ta Trần thị huyết mạch đoạn tuyệt sao các vị, như 2 vị nữ hoàng biết được, cũng chưa chắc sẽ đồng ý, ngươi ta quyết định.”

Ầm ầm ——

Tiếng sấm rền vang, hừng hực lôi quang, từ thiên khung

rơi xuống, một đường giương nanh múa vuốt, xuyên qua song cửa sổ chiếu sáng Trần thị mấy vị tộc lão khuôn mặt, lúc sáng lúc tối ở giữa, hiển thị rõ bi thống, bàng hoàng.

Có một số việc, chỉ là không muốn nhìn thẳng vào, khi tầng này giấy cửa sổ bị xuyên phá, cũng đánh rớt Trần thị tộc lão sau cùng lòng dạ —— cho dù toàn tộc chết hết, lại như thế nào Đại Càn hoàng triều trì hạ, sóng gió không dậy nổi. Từ đế lệnh dưới phát thời điểm lên, kết quả sau cùng, cũng đã chú định.

Vũ vương hoảng hốt hoàn hồn, đột nhiên phát hiện từ đường nơi hẻo lánh, chẳng biết lúc nào nhiều 2 thân ảnh, hắn nghiêm nghị giật mình, mồ hôi lạnh cuồn cuộn. Ý niệm đầu tiên là, 2 người này là Đại Càn tu sĩ, vừa rồi mọi người lời nói bị nghe qua, chẳng phải là đại họa lâm đầu Trần thị toàn tộc chính là nghĩ bất tử, đều sinh cơ đoạn tuyệt!

“Ai !”

Hắn chợt quát một tiếng, Vương tước khí tức bắn ra, nhưng sau một khắc liền kêu lên một tiếng đau đớn, “Oa” phun ra một ngụm máu tươi, thở hồng hộc. Trần thị sau cùng Vương tước, chỉ là Đại Càn lưu lại, 1 đạo tấm màn che mà thôi, hắn đã sớm thụ bị thương cực kỳ nặng thế, căn cơ hủy hết. Một khi vọng động tu vi, liền dẫn động thương thế, giống như lập tức.

Nó hơn tộc lão, nhao nhao nhảy dựng lên, ánh mắt hoảng sợ, khẩn trương, nhìn về phía từ đường một góc. Bọn hắn từ đầu đến cuối, đối 2 người này tồn tại, lại

không phát giác gì. Chỉ điểm này, liền đầy đủ làm người tuyệt vọng… Dù là động thủ, bọn hắn cũng khó có thể địch nổi.

Trần thị xong!

Bi thương, bối rối, thống khổ, tuyệt vọng… Vô số tâm tình tiêu cực, điên cuồng cắn xé, mấy vị tộc lão tâm thần. Bọn hắn cảm thấy, nhóm người mình thật sự là thật quá ngu xuẩn, lại không nghĩ tới Đại Càn hoàng triều, sẽ âm thầm phái người, giám thị nhất cử nhất động của bọn họ, hiện tại chính là nghĩ "Ngọc thạch câu phần", đều không có cơ hội.

Giờ phút này, một thanh âm vang lên, "Vũ vương, năm đó đế tinh một trận chiến lúc, ta tựa hồ gặp qua ngươi…"

Oanh ——

Lôi đình nổ vang, chiếu sáng người trẻ tuổi khuôn mặt, kiên nghị, anh tuấn, một đôi tròng mắt như biển cả, thâm trầm không thể thăm dò.

Vũ vương biểu hiện trên mặt, lập tức cứng đờ, "Ngụy… Ngụy đại nhân…" Hắn la thất thanh.

Nó hơn tộc lão, cũng bỗng nhiên trừng lớn mắt, tranh thủ thời gian nhìn lại.

"Không sai, là Ngụy đại nhân, năm đó ở đế cung lúc, ta từng xa xa từng gặp mặt hắn!"

“Đế tinh đại chiến, ta tuy bị bức lui xa, nhưng con mắt không mù… Là Ngụy đại nhân, thật là Ngụy đại nhân!”

Giờ phút này, sống sót sau tai nạn cùng trong tuyệt cảnh, lại nhìn thấy hi vọng cuồng hỉ, chồng chất lên nhau, khiến Trần thị tộc lão mấy người thân thể run rẩy.

Bành ——

Vũ vương thẳng tắp, quỳ trên mặt đất, trùng điệp dập đầu, “Ngụy đại nhân! Cầu ngài xem ở 2 vị nữ hoàng, đối với ngài dụng tâm phân thượng, mau cứu các nàng đi!”

Nó hơn tộc lão, cũng vội vàng quỳ xuống, “Cầu Ngụy đại nhân xuất thủ, cứu 2 vị nữ hoàng, cứu ta Trần thị!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1411 : Trần thị lão tổ

La Quan nhìn xem mấy người, hơi trầm xuống mặc, “Bao lâu xuất phát “

Vũ vương bỗng nhiên ngẩng đầu, một mặt chấn kinh, “3… 3 ngày sau… Ngụy đại nhân… Ngài… Ngài đáp ứng “

“Đương nhiên.” La Quan hơi dừng một chút, “Trần Đóa Đóa cùng Trần Vương, là bằng hữu của ta.”

“3 ngày sau… Thời gian ngược lại tới kịp, chuẩn bị cho ta tốt thân phận, ta đem theo đưa gả đội ngũ, tiến vào đế lâm biển.”

Đế lâm biển là Đại Càn đầu mối, quan trọng nhất địa phương, không được cho phép dù là lấy Thọ Sơn đế cảnh tu vi, cũng chưa chắc có thể chui vào trong đó.

Trần thị đưa gả, thật là tốt cơ hội.

“Đa tạ Ngụy đại nhân! Đa tạ Ngụy đại nhân!” Vũ vương dập đầu, mặt mũi tràn đầy cuồng hỉ.

Có thể cứu!

2 vị nữ hoàng bệ hạ, có thể cứu.

Trần thị có thể cứu!

Năm đó, đế tinh một trận đại chiến, Ngụy đại nhân thực lực, nền móng, khủng bố tuyệt luân, tinh biển tại nó trước mặt đều muốn thất sắc.

Hắn nguyện xuất thủ, chưa hẳn không thể đối cứng Đại Càn.

La Quan nhìn lướt qua mọi người biểu lộ, trầm giọng nói: “Đại Càn hoàng triều không thể coi thường, liên quan tới ta thân phận, nhất định phải giữ bí mật, ngươi cùng nhưng ghi nhớ “

“Vâng, mời Ngụy đại nhân yên tâm, Trần thị trên dưới tuyệt đối không dám, tiết lộ nửa điểm.” Vũ vương do dự một chút, “Chỉ là, thân phận của ngài… Ân, ngài có đề nghị gì “

La Quan ánh mắt chớp lên, “Trần thị nào đó 1 vị, trước kia tị thế tu hành, quay về tinh biển lão tổ, như thế nào “

Vũ vương chỉ ngốc 1 giây, cũng không chút nào do dự gật đầu, “Tốt!”

Đối cứng Đại Càn tốt a, nghe đích xác rất đốt, rất có nhai kình. Nhưng La Quan rất rõ ràng, thực lực của hắn bây giờ, căn bản không đáng chú ý.

Cho nên, muốn cải biến sách lược, mở ra lối riêng.

Đại Càn hoàng triều tứ hôn, hi sinh Trần Đóa Đóa, Trần Đoàn, không phải liền là vì cứu vãn, 1 vị sắp chết đế cảnh sao nếu như Trần thị một vị nào đó lão tổ, có

không lường được tu vi, vậy chuyện này, có thể hay không đánh cái thương lượng hiệu trung Đại Càn, đối ta Ngụy Thái Sơ… Ngô, đối ta Trần Thái Sơ mà nói, cũng không tính việc khó.

Thuận tiện, ta Trần Thái Sơ bản nhân, đối phong ấn, bí thuật loại hình thủ đoạn, rất có mấy điểm nghiên cứu, đó có phải hay không liền có cơ hội, tiếp xúc đến xanh đậm vật dẫn

Cái gì ngươi nói Đại Càn hoàng triều, dựa vào cái gì tin tưởng chỉ bằng ta Trần Thái Sơ sư điệt, đều là 1 tôn cường đại đế cảnh, điểm này có đủ hay không

La Quan gật đầu, “Sau 3 ngày, đưa gả đội ngũ lên đường trước, chúng ta sẽ đuổi tới.” Nói xong, hắn mang theo Thọ Sơn quay người rời đi.

Bá ——

Trước mắt lóe lên, 2 người thân ảnh biến mất, Trần thị mấy vị tộc lão, trên mặt tăng thêm mấy điểm kính sợ, ánh mắt lại tại phát sáng.

Tuyệt cảnh cầu sinh! Lần này, thật là tuyệt cảnh cầu sinh, trời không diệt Trần thị!

Vũ vương thở sâu, cái thứ 1 tỉnh táo lại, trầm giọng nói: “Ngụy đại nhân… Không, là lão tổ phân phó, các ngươi đều ghi lại chuyện này, ngoại trừ ngươi ta 6 người bên ngoài, tuyệt không cho lại nhiều 1 người biết được. Nếu không, đừng trách bổn vương động thủ, thanh lý môn hộ!”

5 tên tộc lão giật mình, vội vàng khom người.

Vũ vương đạo: “Hôm nay, hết thảy như thường, ngươi ta biểu hiện, đều muốn bình thường một chút, tuyệt đối không thể bị người nhìn ra chỗ sơ suất.”

“Đến ngày mai… Không, sau này, lại đối ngoại tuyên bố, ta Trần thị một vị nào đó lão tổ, từ tinh vực bên ngoài trở về, quay về Trần gia, đem cùng ta tất cả cùng đồng thời, tiến về đế lâm biển đưa gả.”

Đảo mắt, lại qua 2 ngày, nguyên đế đô các phương, vẫn đắm chìm ở 2 vị nữ hoàng, sắp đến vận mệnh bi thảm lúc, một tin tức đột nhiên truyền ra ——

Trần thị, có một vị nào đó không biết lão tổ, từ tinh vực bên ngoài trở về, tu vi cảnh giới, thâm bất khả trắc.

Đem làm đưa gả đội ngũ một viên, chung phó đế lâm biển!

Một khi truyền ra, vô số người trừng to mắt, ý nghĩ đầu tiên là, Trần thị đang hư trương thanh thế, ý đồ coi đây là 2 vị nữ hoàng, tranh thủ thời gian. Dù sao, như Trần thị thật, còn có giấu lợi hại như vậy nhân vật, Cửu Ương hoàng triều cũng không đến nỗi, rơi vào hôm nay tình trạng.

Nhưng loại này hoang ngôn, đưa gả lên đường ngày, đâm một cái liền phá… Trừ phi, Trần thị là muốn chết, nếu không cần gì phải làm như vậy

Hay là nói, tin tức là thật ! Trần thị thật, có lão tổ bên ngoài, vừa nơi này khắc trở về!

Trấn Bắc Vương phủ.

Đoạn thời gian gần nhất, trong phủ khí áp có chút thấp, vũ công tử đột nhiên vẫn lạc, dẫn tới tộc trưởng tức giận.

Nhưng về sau, sự tình lại đột nhiên, lâm vào quỷ dị trầm mặc.

Chính là đế lâm biển, cũng không tiếp tục truyền đạt mệnh lệnh, tựa hồ ngầm thừa nhận việc này.

Thẳng đến thiên sứ mang theo đế lệnh giáng lâm, trong phủ bầu không khí, mới bình thường rất nhiều —— dù sao, không ai dám đem bất mãn, truyền lại cho đế lâm biển.

Trên thực tế, bởi vì 1 cái Kỷ thị dòng chính, lại chôn vùi 3 vị Thần hoàng, gần nhất Kỷ thị thời gian, cũng không quá dễ chịu.

Giờ phút này, trong thư phòng.

Đương đại Trấn Bắc Vương, Đế hậu chi huynh trưởng, nhíu mày trầm ngâm, “Ngươi đi qua Trần thị “

“Vâng, nhi tử tự mình đi.” Kỷ Hà cung kính đáp lại, “Vũ vương cùng mấy vị Trần thị tộc lão, đều ngôn từ chuẩn xác, có Trần thị lão tổ, từ tinh vực bên ngoài trở về.”

Trấn Bắc Vương thản nhiên nói: “Tinh vực bên ngoài như vậy nói cách khác, bọn hắn đối cái này cái gọi là lão tổ, biết được cũng không nhiều “

“Vâng, nhi tử cẩn thận hỏi thăm, việc quan hệ vị này Trần thị lão tổ, bọn hắn nói năng thận trọng, hỏi lại liền một mực từ chối, chỉ nói đưa gả lên đường ngày, Trần thị lão tổ tự sẽ đến.” Kỷ Hà do dự một chút, nói: “Nhi tử cảm thấy, việc này có lẽ có nội tình.”

Trấn Bắc Vương cười lạnh, “Thì tính sao như coi là thật có người, mưu toan từ đó cản trở, chính là mắt bị mù! Ta Đại Càn, uy áp tinh biển, thống lĩnh 4 phương, ai dám can đảm làm càn, chính là muốn chết.”

“Không cần để ý bọn hắn, lại dung túng Trần thị 2 ngày, đợi cho đưa gả lên đường lúc, tự nhiên là có thể thấy rõ ràng.”

Kỷ Hà xưng phải, quay người lui ra.

Trấn Bắc Vương nhìn ngoài cửa sổ, ánh mắt có nháy mắt hoảng hốt, chợt trở nên bi thống, “Vũ nhi… Ngươi lại lại cùng các loại, vi phụ tuyệt sẽ không bỏ qua, sát hại ngươi hung thủ…”

“Đế cảnh lại như thế nào ta Kỷ thị, cũng làm xuất hiện 1 tôn, trấn áp khí vận đế cảnh!”

Bành ——

Quanh thân 3 thước, hết thảy đều thành bột mịn.

…

Trần thị lão tổ phong ba, náo sôi trào giương giương, nhưng tất cả những thứ này, Chu gia tạm thời đều không lo được.

Tại Chu Ương, Xương Nhạc hầu cùng Chu thị tộc lão chủ trương dưới, tộc đàn đại hội thuận lợi tổ chức, mà mục đích chỉ có 1 cái ——

Huỷ bỏ Chu Cẩm Thái vị trí gia chủ, từ tộc lão sẽ, tạm cầm quyền chuôi!

Chu Thế Giai vội vàng chạy về lúc, tộc đàn đại hội đã gần đến kết thúc.

“Lão phu Chu Ương, lấy Chu thị thứ 1 tộc lão thân phận, khởi xướng vạch tội, bãi miễn đề nghị, huỷ bỏ Chu Cẩm Thái tộc trưởng thân phận, chúng tộc lão đồng ý, xin giơ tay.”

Bá ——

Bá ——

Rất nhanh, Chu thị một đám tộc lão, đồng loạt nhấc tay.

“Ha ha, tốt!” Chu Ương cười to, hăng hái, “Lão phu tuyên bố, biểu quyết toàn phiếu thông qua, Chu Cẩm Thái từ ngày này trở đi, không còn là Chu thị tộc trưởng…”

“Ngậm miệng!” Chu Thế Giai vừa lúc, nghe tới câu này,

lúc này giận dữ, “Lão già, ngươi thứ 1 tộc lão thân phận, sớm đã bị bãi miễn, hôm nay ngươi căn bản, liền không có tư cách biểu quyết!”

Hắn đôi mắt đỏ lên, hiển nhiên chịu lợi hại, trừng mắt mọi người “Còn có các ngươi phụ thân ta, chính là Chu thị tộc trưởng, các ngươi căn bản là không có tư cách, bãi miễn thân phận của hắn người tới, ta lấy thiếu chủ thân phận, mệnh ngươi cùng xua tan mọi người, giải tán tộc đàn đại hội!”

Một mảnh trầm mặc.

Mơ hồ trong đó có tiếng chém giết, từ bên ngoài truyền đến, là hắn thân vệ, bị Chu thị một số người ngăn tại bên ngoài.

Chu Ương cười lạnh, “Chu Cẩm Thái đã bị bãi miễn, ngươi tự nhiên cũng liền không còn, là Chu thị thiếu chủ.”

“Bất quá, ngươi tới vừa vặn, bắt lấy hắn, đem Chu Cẩm Thái hai cha con, cùng nhau khu trục!”

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1412 : Tôn vương lệnh

Chu Thế Giai gầm thét, “Ai dám !”

Phụ thân tình trạng, một khi không thể tục mệnh, lập tức sẽ chết, đám khốn kiếp này, là muốn đối cha hắn tử chém tận giết tuyệt.

Chu Ương không những không giận mà còn cười, phản kháng tốt, lúc này mới có lý do trực tiếp động thủ, “Người tới! Chu Thế Giai không biết tôn ti, xem thường tộc lão sẽ quyền uy, cho lão phu cầm xuống, nếu dám phản kháng sinh tử chớ luận!”

“Vâng, tộc lão!”

Mấy tên Chu thị thân tín, cười lạnh xuất thủ.

Đối Chu Cẩm Thái, Chu Thế Giai phụ tử, bọn hắn oán hận đã lâu, hôm nay rốt cục có thể bình định lập lại trật tự, còn Chu thị 1 cái tươi sáng càn khôn.

Sau một khắc, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, giống như là đụng vào 1 cái, không nhìn thấy đại sơn, mấy tên Chu thị thân tín, trực tiếp bay rớt ra ngoài, “Lốp bốp” bên trong trên thân xương cốt, đoạn mất không biết bao nhiêu, miệng mũi thất khiếu máu tươi cuồng phún.

“Cái gì !” Chu Ương biến sắc, chợt giận dữ, “Ai dám nhúng tay, ta Chu thị sự tình!”

Tất cả mọi người nhìn về phía cổng, một thân ảnh cất bước tiến đến, “Chu Ương, ngươi năm đó quỳ xuống đất cầu khẩn, ta niệm tình ngươi tu hành không dễ, phế bỏ tộc lão thân phận, mệnh ngươi bế môn hối lỗi, là ai đưa cho ngươi lá gan, dám không tuân theo bên trên mệnh, gây sóng gió “

“Chu Cẩm Thái, không… Cái này sao có thể !” Chu Ương nghẹn ngào gào lên, đáy mắt hiện lên bối rối, mặt mũi tràn đầy chấn kinh, không thể tưởng tượng nổi.

Xương Nhạc hầu cùng một đám tộc lão, cũng lập tức loạn trận cước.

Ai không biết, Chu Cẩm Thái bị thương nặng không dậy nổi, những năm này toàn bộ nhờ tộc trong kho bảo vật, cưỡng ép tục mệnh. Đây cũng là bọn hắn khởi xướng tộc đàn đại hội, bãi miễn Chu Cẩm Thái, nguyên nhân chủ yếu nhất.

Nhưng bây giờ, hắn lại êm đẹp, xuất hiện ở trước mắt mọi người, cái này… Đây rốt cuộc tình huống như thế nào !

“Cha!” Chu Thế Giai hốc mắt đỏ lên, “Ngài… Ngài tốt… Cha, nhi tử không phải nằm mơ đi “

Chu Cẩm Thái mỉm cười, “Thế tốt, những năm này vất vả ngươi, cha đã không ngại.” Hắn đảo qua mọi người, “Yên tâm, hôm nay những người này, không nổi lên được sóng gió.”

Đông đảo Chu thị tộc nhân mặt lộ vẻ bối rối, bãi miễn 1 cái nằm trên giường không dậy nổi, cách cái chết không xa tộc trưởng, bọn hắn còn có lá gan, nhưng Chu Cẩm Thái sống, bây giờ đang ở trước mắt.

“Tộc trưởng… Cái này, chúng ta không biết tình hình thực tế a, là Chu Ương, là Xương Nhạc hầu, đều là bọn hắn xâu chuỗi, nói ngài chiếm lấy tộc trưởng đại vị, tổn hại gia tộc lợi ích… Ta cùng oan uổng a, mời tộc trưởng khai ân!”

“Gấm thái, ngươi đã trải qua khỏi hẳn, tộc trưởng này đại vị, đương nhiên vẫn là ngươi!”

“Chúng ta vẫn như cũ trung tâm Chu thị, trung thành với tộc trưởng đại nhân.”

Chu Ương quát lớn, “Ngậm miệng! Một đám nhát gan bọn chuột nhắt, lại để Chu Cẩm Thái 1 cái lộ diện, liền hù sợ!” Hắn mặt mũi tràn đầy cười lạnh, “Chu Cẩm Thái, ngươi hồn phách phá thành mảnh nhỏ, đã sớm bệnh nguy kịch, thần tiên khó cứu! Hôm nay, lão phu dù không biết, ngươi dùng thủ đoạn gì, lại nhưng tại trong thời gian ngắn, duy trì trạng thái bình thường, nhưng ngươi thật cho là lão phu sẽ tin “

“Cho lão phu chết!”

Oanh ——

Thần Hầu cảnh khí tức bộc phát, hắn ngang nhiên xuất thủ.

Hôm nay, tuyệt không thể lui!

Chu Cẩm Thái thần sắc bình tĩnh, nhìn một màn trước mắt, “Chu Ương, ngươi tà đạo phạm thượng, mắt không cách nào độ, hôm nay ta lấy tộc trưởng thân phận, thanh lý môn hộ!”

Hắn đưa tay, chỉ điểm một chút rơi.

Sau một khắc Chu thị dinh thự trên không, đại trận nháy mắt kích hoạt, lực lượng kinh khủng rơi xuống.

“A! Không có khả năng, ngươi làm sao còn có sức mạnh, chấp chưởng gia tộc đại trận” Chu Ương mặt mũi tràn đầy kinh sợ, bị ngạnh sinh sinh ép xuống, quỳ trên mặt đất, động một cái cũng không thể động.

Hắn hoảng, sợ!

Nhất là, cảm nhận được Chu Cẩm Thái, đôi mắt bên trong băng hàn, “Tộc trưởng, lão phu biết sai, ta nhất thời bị ma quỷ ám ảnh, tin vào người bên ngoài sàm ngôn, còn xin tộc trưởng giơ cao đánh khẽ, cho lão phu một đầu sinh lộ! Ta phát thệ, ngày sau hiệu trung tộc trưởng, tuyệt không dám lại có hai lòng.”

Chu Cẩm Thái nói: “Cơ hội, ta đã cho ngươi qua ngươi.”

“A!”

Một tiếng hét thảm, tiếp theo là “Bành” một tiếng vang thật lớn, Chu Ương cả người bị đại trận lực lượng, ngạnh sinh sinh nghiền nát, hình thần câu diệt.

Đây là có thể, chống lại Vương tước trận pháp, giết 1 tôn Thần Hầu cảnh, dễ như trở bàn tay.

Chu Ương chết!

Cái này máu tanh, khủng bố một màn, trực tiếp chấn nhiếp mọi người, để bọn hắn sắc mặt tái nhợt, đầy mắt sợ hãi.

“Trốn!”

Xương Nhạc hầu mấy tên, nhất là sinh động Chu thị tộc lão, xoay người bỏ chạy, Chu Ương đều bị giết, huống chi bọn hắn

Chu Cẩm Thái đưa tay, hướng về phía trước nhấn một cái, “Lấy hạ phạm thượng, mưu phản người phản loạn, đều tội chết!”

Xương Nhạc hầu con mắt, nháy mắt trợn tròn, “Cứu ta, Kỷ công tử, cứu ta…”

Bành ——

Hắn nửa bên thân thể, nổ thành phấn vụn, lại may mắn bảo toàn một cái mạng. Cũng không phải là Chu Cẩm Thái nhân từ nương tay, mà là có người nhúng tay, tiếng xé gió bên trong, mấy đạo thân ảnh không nhìn Chu gia đại trận áp chế, lăng không giáng lâm.

Cầm đầu một tên nam tử trẻ tuổi, chính là Trấn Bắc Vương trưởng tử, Kỷ Hà.

Hắn nhìn lướt qua, chật vật kêu rên Xương Nhạc hầu, đáy mắt hiện lên một tia khinh thường, “Chu tộc trường, hôm nay là tình huống như thế nào, lại động can qua lớn như vậy.”

Chu Cẩm Thái sắc mặt biến hóa, chợt khom người, “Chu Cẩm Thái, bái kiến Kỷ công tử! Hôm nay, Chu thị trong tộc ra phản nghịch, ta đang muốn thanh lý bọn hắn, ngược lại để ngài chê cười.”

“Người tới, mời Kỷ công tử cùng chư vị quý khách, đi chính điện dâng trà, đợi bản gia nguyên liệu chủ yếu lý xong việc này, lại đi bồi tội.”

Kỷ Hà khoát tay, “Không cần, đã gặp được chuyện hôm nay, Kỷ mỗ há có thể không đếm xỉa đến. Dù sao, bọn hắn không chỉ có là Chu thị tộc lão, càng là ta Đại Càn con dân, cha ta thân là Trấn Bắc Vương, thay mặt bệ hạ quản lý một phương, đương nhiên muốn tận hết chức vụ.”

Hắn đôi mắt lộ ra lãnh ý, “Chu gia chủ, tư giết Thần Hầu cảnh tu sĩ, tại ta Đại Càn, đây chính là trọng tội . Bất quá, như Chu gia chủ ngươi nguyện ý, trả lời bản công tử một vấn đề, chuyện này cũng có thể như vậy bỏ qua.”

“Kỷ công tử, xin hỏi.”

“Nghe nói, Chu tộc trường thụ hồn nứt trọng thương, nằm trên giường nhiều năm không dậy nổi, không biết là vị cao nhân nào xuất thủ, đưa ngươi chữa trị “

Đại Càn thanh tẩy nguyên Cửu Ương hoàng triều dư nghiệt, Chu Cẩm Thái là trong đó, tương đối đặc thù cái kia, chỉ bất quá giám thị bí mật nhiều năm, nhưng thủy chung không thu hoạch được gì. Cho nên, hắn mới âm thầm kích động Chu Ương bọn người, phát động hôm nay biến cố, mục đích chính là muốn, tại loạn cục bên trong bắt đến cái gì.

Quả nhiên, có ngoài ý muốn niềm vui!

Chu Cẩm Thái cái này sắp chết người, lại thương thế khỏi hẳn…

Kỷ Hà đáy mắt, hiện lên một tia cực nóng.

Chu Cẩm Thái nhíu mày, “Cái này… Việc này liên quan đến Chu thị bí ẩn, không tiện báo cho Kỷ công tử…”

“Không tiện nói vậy hôm nay, Chu gia chủ tự tiện giết Đại Càn hoàng triều Thần Hầu cảnh tu sĩ, này cùng chịu tội, cần theo bản công tử, đi một chuyến thiên lao.”

“Người tới, mời Chu gia chủ động thân!”

Kỷ Hà cười lạnh, hắn hôm nay, ăn chắc Chu thị, làm việc không kiêng nể gì cả.

Thậm chí, là cố ý như thế.

Nếu có thể kích động ra Chu thị phía sau, ẩn tàng người, đó chính là không thể tốt hơn.

Phía sau hắn, một lão giả, giờ phút này ngẩng đầu.

Sát na, Thần Vương cảnh khí tức, quét ngang toàn trường.

Đây cũng là bọn hắn, năng lực kháng Chu thị đại trận, trực tiếp xâm nhập nguyên nhân.

Thần Vương cảnh!

Trấn áp hôm nay chi Chu thị, dễ như trở bàn tay.

“Đủ.” Một thanh âm, đột nhiên vang lên bên tai mọi người, tiếp theo là nhàn nhạt tiếng bước chân.

2 thân ảnh, một trước một sau đi ra, phía trước vị trẻ tuổi kia, ngẩng đầu nhìn đến, “Kỷ thị… Trấn Bắc Vương một mạch, làm việc ngược lại là đủ bá đạo.”

“Chu Cẩm Thái, là chúng ta chữa trị, Kỷ công tử ngươi muốn thế nào “

Kỷ Hà con ngươi kịch liệt co vào, đối phương ngữ khí nhàn nhạt, khí tức quanh người không hiện, nhưng chỉ là 1 đạo ánh mắt, liền để hắn hoảng sợ không thôi. Đó là một loại khó mà hình dung cảm giác, như cửu thiên chi thượng, mây mù lượn lờ ở giữa, chí cao vô thượng thần chỉ, quan sát vũ trụ mênh mông.

Bình tĩnh, hờ hững, gợn sóng thật sâu.

Như mênh mông biển, như không có ngọn nguồn uyên!

‘Người này, không thể trêu chọc…’

Vừa mới chuyển qua này niệm, Kỷ Hà kêu lên một tiếng đau đớn, sắc mặt trở nên tái nhợt. Hắn biểu lộ càng thêm kinh hãi, bởi vì đối phương căn bản, liền không đối hắn xuất thủ… Đây càng giống như là, một loại phản phệ…

Sâu kiến xem thiên khung, phù du dòm Chân Long… Có khi, chỉ là nhìn thấy không nên nhìn, cũng là một loại chịu tội, cần trả giá đắt.

Hắn, đến cùng là ai !

Kỷ Hà trong lòng kinh hãi, hồi hộp không thôi lúc, bên cạnh hắn vị kia, đến từ Trấn Bắc Vương phủ Thần Vương cảnh tu sĩ, sắc mặt tái xanh.

Kỷ Vũ công tử ngoài ý muốn vẫn lạc, Kỷ Hà đã là Trấn Bắc Vương duy nhất con trai trưởng, như hắn xảy ra chuyện gì, cho dù hắn là Vương tước, cũng có muốn lấy cái chết tạ tội.

“Làm càn!” Chợt quát một tiếng, tên này Vương tước tu sĩ ngang nhiên xuất thủ. Tại nguyên Cửu Ương hoàng triều đế tinh, nay Trấn Bắc Vương trì hạ, hắn không cho rằng có người, dám cùng vương phủ đối nghịch.

Quản ngươi người nào, dám mạo phạm Đại công tử, chính là tội chết!

“Không muốn…” Kỷ Hà lớn tiếng nói, thanh âm hoảng loạn.

Nhưng lúc này, cũng đã không kịp.

Thọ Sơn ngẩng đầu, hắn một bước hướng về phía trước đạp xuống, mọi người chỉ nghe “đông” một tiếng vang trầm, như gióng lên một mặt khủng bố trống to.

Tâm thần chấn động, choáng đầu hoa mắt, vô tận sợ hãi từ đáy lòng mãnh liệt mà ra!

Sau một khắc, kia Trấn Bắc Vương ngồi xuống Vương tước tu sĩ, cả người trùng điệp đổ xuống, “Oanh ” một tiếng tại mặt đất, ném ra khủng bố hố sâu.

Vết rạn như dệt, lan tràn khắp nơi.

1 tôn cường đại Vương tước, giờ phút này chật vật, hèn mọn, tựa như sâu kiến.

Mà hết thảy này, chẳng qua là đối phương, một bước đạp xuống bố trí.

Kia người này, chính là cảnh giới cỡ nào !

Tê ——

Giờ khắc này, tất cả mọi người trong lòng, đều hít một hơi lãnh khí.

Dù là Chu Cẩm Thái đều trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi, hắn dù đoán được đại nhân sư điệt, lại có thể nhẹ nhõm chữa trị, hắn hồn phách thương thế, tuyệt không phải nhân vật tầm thường, nhưng thực lực này hay là, có chút hù đến hắn!

‘Hỏng! Hỏng!’ Kỷ Hà trong lòng thét lên, cảm giác mình hôm nay, đã lâm vào cực lớn hung hiểm.

Mà giờ khắc này, Trấn Bắc Vương phủ.

Ngay tại Thọ Sơn xuất thủ, trấn áp Vương tước nháy mắt, Trấn Bắc Vương “Bá” một chút, mở 2 mắt ra.

“Đế cảnh!”

Sắc mặt hắn, ngưng trọng vạn điểm.

Thông suốt đứng dậy, đánh nát bế quan cửa đá, phóng lên tận trời, “3,000 Thiết Lâm Quân ở đâu theo bổn vương, trấn thủ Bắc Cương!”

“Tôn vương lệnh!”

Oanh ——

Oanh ——

Lần lượt từng thân ảnh xông lên tận chín tầng trời, mỗi 1 đạo đều phát ra kinh người khí tức, từ núi thây biển máu đi ra, thậm chí vặn vẹo thiên tượng, khiến cho mây đen phun trào, cuồng phong kêu khóc. Mơ hồ trong đó, thậm chí có thể nghe tới, từng tiếng sắp chết lúc thê lương thét lên.

Trấn Bắc Vương cầm đầu, chúng Thiết Lâm Quân ở phía sau, như 1 đạo mũi tên, gào thét đi xa. Sau một khắc, không gian bỗng dưng vặn vẹo, tinh thần đại trận

đã mở ra, trực tiếp hoàn thành truyền tống.

Nguyên Cửu Ương hoàng triều đế đô, vô số người hoảng sợ ngẩng đầu, nhìn một màn trước mắt.

“Trấn Bắc Vương cùng Thiết Lâm Quân!”

“Cái này… Đây rốt cuộc, đã xảy ra chuyện gì lại khiến Trấn Bắc Vương, tự mình xuất thủ!”

“Đại sự, phá thiên đại sự! Chẳng lẽ còn có người dám, khiêu khích Đại Càn không thành “

“Như thế động tĩnh, hôm nay chỉ sợ muốn, thây ngang khắp đồng!”

Rất nhanh, Chu thị chỗ, thiên khung phía trên không gian mảng lớn vặn vẹo, Trấn Bắc Vương cùng với dưới trướng 3,000 Thiết Lâm Quân, ngang nhiên giáng lâm.

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1413 : Bức lui

Khủng bố động tĩnh, như trên trời rơi xuống tinh vẫn, rơi vào đại dương mênh mông ở giữa, nhấc lên kinh đào hải lãng.

Trấn Bắc Vương cùng 3,000 Thiết Lâm Quân, khủng bố uy áp, quét sạch tứ phương.

Hắn một bước hướng về phía trước, giáp trụ âm vang, “Phương nào đế cảnh dám tại ta Đại Càn trì hạ, tùy ý hành hung!”

Gầm thét cuồn cuộn, như kinh lôi.

3,000 Thiết Lâm Quân, đồng thời gào thét, “Giết! Giết! Giết!”

Mỗi cái “Giết” chữ, đều làm khủng bố sát khí, tăng vọt một đoạn. Đến cuối cùng, 3,000 Thiết Lâm Quân đỉnh đầu, sát khí, sát khí xen lẫn, hóa thành một mảnh sương mù. Có thể thấy được lờ mờ, hình như có vô số ác quỷ ẩn thân ở giữa, một khi phóng thích, liền muốn đem này nhân gian gặm ăn sạch sẽ.

Đế cảnh lại như thế nào !

3,000 Thiết Lâm Quân, chính là Trấn Bắc Vương, lớn nhất lực lượng.

Tung đế cảnh cường giả, lâm vào vi sát chi trung, cũng khó thoát khỏi cái chết! Huống chi, Đại Càn hoàng triều

cảnh nội, có đế cảnh trấn thủ. Chỉ cần kéo dài một lát, liền có thể có đế cảnh cường giả, vượt qua tinh biển giáng lâm.

Chu thị mọi người, thân thể run rẩy mặt mũi tràn đầy sợ hãi, nhìn xem đỉnh đầu một màn, kém chút dọa đến tại chỗ té xỉu. Bọn hắn chưa từng trải qua, kinh khủng như vậy cục diện, Trấn Bắc Vương mang theo 3,000 Thiết Lâm Quân, đồng thời giáng lâm…

Ân vừa rồi Trấn Bắc Vương, nói cái gì

Phương nào đế cảnh…

Ân !

Bá ——

Bá ——

Vô số đôi mắt trừng lớn, kinh hãi, ánh mắt kính sợ nhìn về phía Thọ Sơn, chính là hắn xuất thủ về sau, mới dẫn phát dưới mắt biến cố.

Đế cảnh… Hắn đúng là 1 tôn… Đế cảnh…

Khó trách, tới một bước đạp xuống, liền ép Vương tước quỳ xuống đất, giống như chó chết. Trước đó mọi người chấn kinh vạn điểm, nhưng bây giờ xem ra, hắn rõ ràng đã hạ thủ lưu tình, nếu không đế cảnh nhất niệm, cũng đầy đủ để 1 tôn Thần Vương cảnh tu sĩ biến thành bột mịn.

Thọ Sơn nhíu mày, ngẩng đầu nhìn một chút Trấn Bắc Vương cùng 3,000 Thiết Lâm Quân, chợt bình tĩnh lại.

Kỷ Hà đem một màn này, thu vào đáy mắt, lại liếc mắt nhìn thần sắc bình thản, không có nửa điểm biến hóa La Quan, đột nhiên tim đập loạn…

‘2 người này, căn bản không sợ!’

‘Dù là phụ thân mang theo 3,000 Thiết Lâm Quân tự mình xuất thủ, đối bọn hắn mà nói, cũng không tính là gì…’

Ý niệm này chuyển qua, hắn không còn dám trì hoãn, lớn tiếng nói: “Phụ thân! Nhi tử không có việc gì, hôm nay chỉ là một trận hiểu lầm, ngài chớ tức giận!”

Hắn tin tưởng con mắt của mình, càng tin tưởng mình trực giác.

Hôm nay, như coi là thật xuất thủ, chỉ sợ Trấn Bắc Vương phủ sẽ thành quá khứ!

Trấn Bắc Vương nghe tới Kỷ Hà thanh âm, hắn nhướng mày, chậm rãi đưa tay. 3,000 Thiết Lâm Quân lập tức lâm vào yên tĩnh, loại này tuyệt đối lực khống chế, cũng biết bản thân hắn trong quân đội uy vọng, “Kỷ Hà, ngươi như vô sự, liền trước tiên lui ra Chu thị.”

“Cái này…” Kỷ Hà cười khổ, tốt như vậy con tin nơi tay, đối phương chỉ sợ sẽ không, tuỳ tiện để hắn rời đi.

Nhưng vào lúc này, La Quan khoát khoát tay, “Kỷ công

tử, ngươi đi đi, cùng ngươi phụ thân nói rõ ràng, bản tọa vô ý cùng Đại Càn hoàng triều là địch. Nhưng Chu thị, cùng ta có chút bạn cũ liên quan, Trấn Bắc Vương Kỷ thị một mạch, ngày sau không được lại quấy nhiễu."

Kỷ Hà vui mừng, cung cung kính kính hành lễ, "Vâng, đa tạ tiền bối, Kỷ Hà cáo lui."

Hắn nhìn thoáng qua, ngã trên mặt đất tên kia Vương tước. Thọ Sơn lui ra phía sau một bước, một lần nữa trở lại La Quan sau lưng, liền như cái gì cũng không phát sinh.

Kỷ Hà phất phất tay, lập tức có người tiến lên, đem tên này Vương tước cõng lên, vội vàng rời đi.

"Cha!"

Rất nhanh, Kỷ Hà đi tới Trấn Bắc Vương trước người, "Chu thị bên trong, có 2 vị không biết tồn tại, ngài cảm thấy được vị kia đế cảnh, chỉ là trong đó 1 trong."

"Một người khác vẫn chưa xuất thủ, nhưng hắn cho nhi tử cảm giác, muốn càng thêm đáng sợ, ngài nhất định phải khắc chế!"

Trấn Bắc Vương nhíu mày, chậm rãi nói: "2 người này, phải chăng cùng đế lâm biển, hạ đạt chỉ lệnh có quan hệ "

400 năm trước, Đại Càn chưa từng giáng lâm lúc, trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực đã từng, bộc phát qua một trận khoáng thế kịch chiến. Trong đó dây dẫn

nổ tên là Ngụy Trang, Đại Càn hoàng triều biết được, điều tra về sau, đem nó xếp vào 1 cùng uy hiếp. Chính vì vậy, nguyên Cửu Dương hoàng triều 2 vị nữ hoàng, tại đế lâm biển qua coi như không tệ.

Mà Chu thị, cùng kia Ngụy Trang ở giữa, quan hệ thân mật. Chờ đợi 300 năm từ đầu đến cuối không có chút nào đoạt được về sau, Chu Cẩm Thái mới bị "Đột nhiên thụ thương", xem như 1 viên ném đi ra mồi nhử.

Nó mục đích, không cần nói cũng biết.

Bây giờ, lại thật có không biết cường giả, giáng lâm Chu thị… Hẳn là, chính là kia Ngụy Trang !

Đế lâm dưới biển đạt chỉ lệnh, kỳ thật có 2 đạo, trừ dò xét, tìm kiếm bên ngoài, một khi phát hiện Ngụy Trang người này, không tiếc bất cứ giá nào, tất yếu đem nó trấn áp.

Kỷ Hà sắc mặt biến hóa, "Cái này, nhi tử cũng không dám xác định… Nhưng người này, cùng trong bức tranh Ngụy Trang, cũng không giống nhau…"

"Tướng mạo biến hóa, tiểu đạo." Trấn Bắc Vương mắt lộ lạnh lùng, đã có quyết đoán, "Thiết Lâm Quân! Theo bổn vương xuất thủ, trấn áp ngoại địch!"

"Tôn vương lệnh!"

Oanh ——

Sát khí ngút trời, khí tức khủng bố ầm vang giáng lâm.

La Quan đáy mắt hiện lên một tia tinh mang, đột nhiên giáng lâm cường giả bí ẩn, tất nhiên sẽ khiến hoài nghi. Cho nên, hắn phải vì thân phận của mình tẩy trắng, nếu không chỉ là đơn thuần, muốn giúp Chu Cẩm Thái báo thù, trọng chưởng Chu thị, căn bản không cần phiền toái như vậy.

Hôm nay hết thảy, đều trong tính toán, từ Chu Sơn vừa rồi xuất thủ, cố ý bại lộ đế cảnh tu vi, trấn áp tôn kia Vương tước lúc, bố cục liền đã bắt đầu.

Oanh ——

Thọ Sơn phóng lên tận trời, đế cảnh khí tức phô thiên cái địa, khủng bố uy áp như muốn xé rách thiên khung, trực diện Trấn Bắc Vương cùng 3,000 Thiết Lâm Quân, nửa điểm không rơi vào thế hạ phong.

“Vượt lôi trì một bước người, chết!”

Trấn Bắc Vương con ngươi co vào, thực lực của đối phương, so trong dự liệu càng mạnh, 3,000 Thiết Lâm Quân chưa hẳn, có thể trấn áp đối phương. Có lẽ, ứng trước cùng đối phương giả vờ giả vịt, đợi hoàng triều đế cảnh giáng lâm về sau, lại động thủ không muộn.

Hắn ngay tại chần chờ, bên tai đột nhiên vang lên, 1 đạo bình tĩnh thanh âm, “Thọ Sơn, lui ra.”

“Vâng, Tiểu sư thúc.”

La Quan đứng dậy, nhìn về phía Trấn Bắc Vương, thản

nhiên nói: “Kỷ thị Thần hoàng, ngươi dù mang theo trọng binh tiếp cận, nhưng ta vị sư điệt này, như khăng khăng giết ngươi phụ tử, nên không khó.”

Trấn Bắc Vương sắc mặt, lập tức xanh xám, “Ngươi uy hiếp bổn vương “

“Ta chỉ là nói cho ngươi một sự thật, huống hồ cái này đế tinh, cùng ta nguồn gốc rất sâu… Bản tọa vô ý, ở đây nhấc lên hạo kiếp.” La Quan lắc đầu, “Hôm nay chỉ là hiểu lầm, liền đến này là ngừng đi.”

Giữa thiên địa, hoàn toàn tĩnh mịch.

Tất cả mọi người tại , chờ đợi Trấn Bắc Vương đáp lại, hắn trầm mặc mấy hơi, đột nhiên cười to, “Các hạ nói không sai, đích xác chỉ là hiểu lầm!”

“Bổn vương đột nhiên phát giác được, có lạ lẫm đế cảnh khí tức giáng lâm, nhất thời phản ứng quá độ, còn xin các hạ đừng nên trách.”

Nói xong, hắn phất phất tay, “Đi!”

Oanh ——

Trấn Bắc Vương cùng 3,000 Thiết Lâm Quân, nhanh chóng rời đi.

Mây đen thối lui, cuồng phong tiêu tán, liền như vừa rồi khủng bố một màn, chỉ là ảo giác. La Quan híp híp mắt, “Ngược lại là người thông minh… Nhưng người thông minh mới tốt, bây giờ liền sợ gặp được, loại kia không

có đầu óc…”

Kế hoạch của hắn, là đánh vào Đại Càn hoàng triều nội bộ, mà không phải cùng Đại Càn đánh. Cái này bắt đầu dù không tính hoàn mỹ, nhưng cũng có thể tiếp nhận… Mấu chốt một bước, còn phải xem ngày mai biểu diễn.

“Ừm !”

Đột nhiên, La Quan nhíu nhíu mày, nhìn về phía thiên khung phía trên, kia bên trong nhìn như không có thay đổi gì, lại nhiều 1 đạo, kinh khủng tối nghĩa khí cơ, liền như một cái lưới lớn, phong tỏa đế tinh trong ngoài, một khi có cường giả từ đó ghé qua liền sẽ bị phát giác.

Đây là vì phòng ngừa, bọn hắn âm thầm rời đi La Quan nhìn thoáng qua Thọ Sơn.

Hắn lần này rốt cục hiểu, “Tiểu sư thúc yên tâm, ở vùng tinh vực này bên trong, chỉ cần ngài muốn đi, không ai có thể ngăn cản chúng ta.”

Rất tốt, cái này liền đủ.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1414 : Thiên mục

“Gấm thái, cái này bên trong giao cho ngươi.” La Quan xoay người rời đi.

Thọ Sơn trầm mặc đi theo.

“Không… Gia chủ, lão phu biết sai, cầu gia chủ mở một mặt lưới!”

“Ta cùng nguyện, vĩnh thế hiệu trung gia chủ, cầu ngài cho con đường sống.”

“Không, ta không muốn chết!”

Tiếng cầu khẩn, tiếng kêu thảm thiết, từ sau lưng truyền đến, Chu Cẩm Thái vẫn chưa nương tay.

Hôm nay không thanh tẩy bọn hắn, giữ lại ăn tết sao !

Sau nửa canh giờ, Chu thị dinh thự, trong một gian mật thất.

Chu Cẩm Thái cung kính hành lễ, “Bái kiến đại nhân.” Quay người quát khẽ, “Chu Thế Giai, thất thần làm gì, nhanh hướng đại nhân hành lễ “

Chu Thế Giai trừng lớn mắt, mặt lộ vẻ chần chờ, kinh hỉ, có thể thấy được phụ thân vẫn chưa tỏ thái độ, đành phải kiềm chế tâm tư, “Chu Thế Giai, bái kiến đại nhân.”

La Quan nhìn, Chu Cẩm Thái một chút.

Hắn khẽ lắc đầu.

La Quan nghĩ nghĩ, “Thọ Sơn, cho Chu Thế Giai lưu lại 1 đạo, thuộc về ngươi ấn ký.”

“Vâng, Tiểu sư thúc.” Thọ Sơn đưa tay, một chỉ điểm tại hắn giữa lông mày.

Rơi chỉ chỗ, quang mang có chút hiện lên, chợt bình tĩnh lại.

1 tôn đế cảnh ấn ký, đại biểu lấy nó tán thành cùng che chở, như gặp được nguy hiểm, tự nhiên là sẽ hiển hiện.

Dù là cùng là đế cảnh, trừ phi tất yếu, cũng sẽ không khinh động 1 cái, thân có đế ấn tiểu bối.

Có thể nói, phải đế cảnh ấn ký mang theo, cơ bản có thể cam đoan, Chu Thế Giai đời này an ổn, thái bình.

Chu Cẩm Thái mặt mũi tràn đầy cảm kích, quỳ xuống đất dập đầu, “Đa tạ đại nhân ban ân!” Hắn biết, đây là đại nhân cho hắn đáp lại.

Con trai duy nhất của hắn, ngày sau sẽ đạt được, 1 tôn đế cảnh che chở.

“Chu Thế Giai, thấy rõ trước mắt 2 vị đại nhân, ngày sau nhưng có chỗ mệnh, chính là dùng hết hết thảy, cũng muốn không chút do dự, ngươi nhớ chưa “

“Vâng, nhi tử biết, đa tạ 2 vị đại nhân.”

Chu Cẩm Thái đứng dậy, để Chu Thế Giai rời đi, “Đại nhân, thân phận của ngài, càng ít có người biết càng tốt…” Hắn do dự một chút, nói: “Những năm này, Chu thị một mực ở vào, bị giám thị trạng thái, tựa hồ có người trong bóng tối, không ngừng tìm kiếm lấy ngài.”

“Hôm nay, Trấn Bắc Vương biết rõ thế cục chưa hẳn tại chưởng khống, vẫn cưỡng ép xuất thủ, có lẽ liền có ý dò xét, ngài Hãy cẩn thận.” Nhi tử trung tâm hắn cũng không hoài nghi, nhưng hắn tuổi còn rất trẻ, tu vi cũng không cao, không cẩn thận sẽ xuất hiện ngoài ý muốn.

La Quan gật gật đầu, nhìn xem hắn, “Gấm thái, ta muốn đi.”

Chu Cẩm Thái biểu lộ hơi ngừng lại, “Ngài… Ngài tiếp xuống, đi cái kia “

“Đế lâm biển.”

Chu Cẩm Thái trầm mặc, hắn mặt mày ở giữa, hiển hiện sầu lo. Khỏi hẳn về sau hắn liền âm thầm khôi phục, đối Chu thị nắm giữ, tự nhiên biết 2 vị nữ hoàng bệ hạ, sẽ bị tứ hôn tin tức.

“Ngài phải đi sao “

Đây chính là Đại Càn!

Từ vũ trụ hải giáng lâm, tồi khô lạp hủ nhất thống trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực, dù vậy nó chỗ triển lộ, cũng bất quá một góc của băng sơn. Đế lâm biển,

mới là Đại Càn chân chính hạch tâm, đầu mối, ai biết trong đó, còn ẩn tàng bao nhiêu lực lượng

La Quan gật đầu, “Phải đi.” Ngẩng đầu, vỗ vỗ bờ vai của hắn, “Chuyến này, không chỉ bởi vì ngươi, hoặc lấy 2 vị nữ hoàng, ta cũng có phải đi lý do.”

Hô ——

Chu Cẩm Thái thở ra một hơi, “Nếu như thế, có thuộc hạ đây, cầu chúc đại nhân hết thảy thuận lợi!”

La Quan nhìn xem hắn, “Gấm thái, này vừa đi ngày về chưa định, chính ngươi bảo trọng.”

Bầu không khí, đột nhiên trở nên thương cảm.

3 năm thời gian, đối với người tu hành mà nói, thoáng qua liền mất.

Cái này Nhất Biệt, hoặc vô gặp lại kỳ hạn.

Chu Cẩm Thái quỳ xuống đất, thật sâu dập đầu “Gấm thái, bái biệt đại nhân!”

Môi hắn run nhè nhẹ, đỏ cả vành mắt.

“Ừm.” La Quan xoay người rời đi, lại lưu lại cũng vô dụng chỗ, chỉ có thể vô ích tăng bi thương.

Thọ Sơn lật tay, lấy ra 1 viên nhẫn trữ vật, “Trong đó, là Tiểu sư thúc phân phó, ta chuẩn bị một chút đan dược, ngươi theo thường lệ phục dụng, có thể bảo vệ trong ba

năm không việc gì.” Không ngừng suy yếu, sắp chết cảm giác, là rất thống khổ, có những đan dược này chèo chống, chí ít tại tử vong tiến đến trước, hắn phần lớn thời gian, đều có thể bảo trì cơ bản trạng thái.

“Đa tạ Thọ Sơn đại nhân.” Chu Cẩm Thái 2 tay, tiếp nhận nhẫn trữ vật, lại lúc ngẩng đầu, trước mắt đã không gặp 2 người thân ảnh.

Bá ——

Nước mắt, giờ khắc này cũng nhịn không được nữa, cuồn cuộn rơi xuống.

“Đại nhân, là gấm thái vô phúc, không thể đi theo ngài bên người, nếu có kiếp sau thuộc hạ vẫn như cũ nguyện ý, vì ngài hiệu lực…”

Lý Thanh Thanh quay đầu, nhìn thoáng qua Chu thị dinh thự, “Ngụy đại ca, chúng ta lúc này đi” nàng vừa rồi tại ngoài cửa, tâm lý cảm giác khó chịu.

La Quan trầm mặc một chút, nói: “Người trên thế gian, liền muốn học được tiếp nhận ly biệt, không ai có thể cùng ngươi đi đến cuối cùng, chúng ta duy nhất có thể làm, chính là thản nhiên đối mặt.”

“Đi thôi, gấm thái đường đã đến cuối cùng, nhưng ngươi ta ngày mai, còn muốn đối mặt.”

Trấn Bắc Vương tất nhiên, đã truyền tin ra ngoài, kêu gọi cường viện.

Nói cách khác, Đại Càn hoàng triều đế cảnh, bây giờ đã ở trên đường… Có lẽ, không được bao lâu, liền sẽ giáng lâm.

Nguy cơ, vẫn chưa triệt để bỏ qua.

Chu Cẩm Thái nhắc nhở La Quan, hình như có người âm thầm, đang không ngừng tìm kiếm hắn, La Quan đối này tự nhiên, cũng đã có phát giác.

Càng nghĩ, đại khái là bởi vì, 400 năm trước đế tinh bên trên một trận chiến, náo ra động tĩnh quá lớn, bị lòng người tồn kiêng kị.

Nhưng trong lúc mơ hồ, La Quan nhưng lại cảm thấy, sự tình chưa hẳn đơn giản như vậy.

‘Mặc kệ, lại đi một bước nhìn một bước, muốn đi vào đế lâm biển, thuận lợi thi triển kế hoạch, thân phận nhất định phải tẩy trắng, bị tiếp nhận.’

‘Liền nhìn, cái này Đại Càn đế cảnh, con mắt có đủ hay không sáng.’

…

Nguyên đế đô, Trấn Bắc Vương dinh thự.

Một thân ảnh, đứng ở đình viện ở giữa, Trấn Bắc Vương khom mình hành lễ, “Bái kiến Vân Đế!”

“Ừm, đứng lên đi.” Vân Đế gật gật đầu, cũng không vì thân phận khinh thường.

Lại không đề cập tới, Kỷ thị bản thân, là Đại Càn hoàng triều bên trong, cổ lão đại tộc 1 trong, thực lực thâm bất khả trắc.

Chính là đương kim đế lâm trong biển, vị kia tân tấn Đế hậu, cũng đầy đủ để hắn nhìn thẳng vào.

Vân Đế nhìn xem Trấn Bắc Vương, “Ngươi truyền tin, bản tọa đã biết, nhưng việc này kỳ quặc, cần cẩn thận xử trí.”

“Hiện tại, lại để bản tọa nhìn xem, bọn hắn đến cùng ra sao nền móng!”

Đang khi nói chuyện, Vân Đế ngẩng đầu, nhìn về phía thiên khung phía trên, sau một khắc đế tinh bên ngoài, vũ trụ hư vô ở giữa nổi lên gợn sóng.

Lại có một đôi tái nhợt đôi mắt từ đó hiển hiện, như cổ lão thần chỉ, trong ngủ say bị tỉnh lại, mở mắt, đi quan sát thiên địa này.

Vạn vật thương sinh, đế tinh bên trên tất cả mọi thứ, tại cái này hai con mắt dưới, đều không chỗ che thân.

Nhìn xuyên hư vô, thẳng tới bản chất!

Cái này, chính là Vân Đế đại thần thông 1 trong, thiên mục.

Này mắt chính là mượn cổ lão thần chỉ chi huyết, dung hợp đại đạo bản nguyên, phải vũ trụ ý chí tán thành,

ngay cả quy tắc biến hóa đều có thể nhìn rõ.

Bá ——

Một nháy mắt, 2 thân ảnh, xuất hiện trong tầm mắt, 1 cái rõ ràng, 1 cái mơ hồ!

Thiên mục phía dưới, càng là tồn tại cường đại, càng như trong đêm tối tinh thần, loá mắt sáng rực.

Thứ 1 nói, kia rõ ràng thân ảnh, không hề nghi ngờ là 1 tôn, cường đại đế cảnh.

Nó khí tức, hừng hực, bốc hơi, vô hình ở giữa cấu kết vũ trụ, khiến quy tắc chấn động, vạn pháp bất xâm nó thân.

Chỉ một chút, Vân Đế liền cảm nhận được cực mạnh uy hiếp —— tôn này đế cảnh thật là khủng khiếp tu vi, nó chiến lực trên ta xa.

Người này, không thể trêu chọc!

Trong lòng nghiêm nghị, Vân Đế biểu lộ ngưng trọng, lại nhìn về phía bên cạnh, đạo thân ảnh mơ hồ kia.

Ân !

Hắn khóe mắt, đột nhiên hung hăng nhảy một cái!

Rõ ràng cái này mơ hồ biểu tượng, là thực lực yếu nhỏ, không đáng nhắc tới biểu hiện, nhưng lúc này Vân Đế đáy lòng, lại sinh ra mãnh liệt bất an.

Như trong sương mù xem núi, miệng giếng dòm long!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1415 : Đưa gả

Nhìn thấy trước mắt một màn, coi là thật chính là như thế lại hoặc là, bây giờ mơ hồ biểu tượng, chỉ là nó ngụy trang trên người.

Này niệm cùng một chỗ, Vân Đế một trái tim “Bành bành” cuồng loạn, có loại dự cảm mãnh liệt, lại có một loại cực lớn sợ hãi, bất an.

Liền như, thấy được mê vụ, xúc phạm không biết!

Đột nhiên, Vân Đế trong tầm mắt, đạo thân ảnh mơ hồ kia, giờ phút này hình như có cảm giác.

Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía thiên khung phía trên, cùng trong vũ trụ cặp kia tái nhợt nhìn nhau.

Bành ——

Vân Đế lui ra phía sau mấy bước, hô hấp thô trọng, hắn thần thông nhưng vẫn đi sụp đổ, kém chút phản phệ bản thân. Thương mắt thông linh… Cho nên, đây là nó cảnh cáo sợ hãi !

Trấn Bắc Vương sắc mặt biến hóa, “Vân Đế, phát sinh chuyện gì “

“Không sao.” Vân Đế thở sâu, ổn định lồng ngực lăn lộn, “Trấn Bắc Vương, ngươi hoài nghi, chỉ sợ là nghĩ nhiều, bản tọa vẫn chưa ở đây trên thân người, quan sát được cùng Đại Càn quốc vận liên lụy nhân quả… Ân, 2 người

này, mạnh phi thường!”

Trấn Bắc Vương trong lòng run lên.

Mạnh phi thường

Có thể để cho Vân Đế, cho ra cái này đánh giá, bản thân cái này liền là đủ, cho thấy hết thảy. Hắn ám cảm giác may mắn, may mắn trước đó quyết định thật nhanh, trực tiếp dẫn người rút đi. Nếu không, Kỷ thị nói không chừng, liền muốn đụng đầu rơi máu chảy.

Nhưng tại may mắn chi hơn, đáy lòng của hắn chỗ sâu, nhưng lại có một tia không cam lòng, xao động… Bản năng ở giữa, đối 2 người này ôm lấy địch ý.

‘Đại khái, là Vũ nhi ngộ hại, khiến bổn vương đối lạ lẫm cường giả, đều lòng mang thành kiến.’

Trấn Bắc Vương suy nghĩ một chút, nói: “Vân Đế, vậy kế tiếp nên làm như thế nào đế quốc cảnh nội xuất hiện, xa lạ đế cảnh cường giả, cũng không thể ngồi yên không lý đến.”

Vân Đế hơi do dự, “Lại cùng các loại, Trình Đế ngày mai liền có thể đến, đến lúc đó 2 ta người liên thủ, nhưng có càng nhiều nắm chắc, lại nếm thử tiếp xúc.”

Trên thực tế, lúc nói những lời này, hắn không có nửa điểm lực lượng. Chỉ kia 1 tôn đế cảnh, liền làm tâm hắn kinh không thôi, kia mơ hồ không rõ thân ảnh, càng là thâm bất khả trắc. Hắn cùng Trình Đế 2 người thật có thể ứng phó hi vọng, đối phương không phải lòng dạ khó

lường.

Đương nhiên, muốn nói kiêng kị là có, nhưng sợ hãi, kính sợ, còn không đến mức… Khục! Tối đa cũng chính là, có một chút xíu.

Dù sao, cái này bên trong là Đại Càn cương vực, hoàng triều thực lực khủng bố, đầy đủ trấn áp hết thảy cường địch!

…

“Tiểu sư thúc” Thọ Sơn nháy mắt mấy cái, nhìn về phía thiên khung.

Lúc trước hắn, vẫn chưa phát giác được cái gì, giờ phút này mới đột nhiên, có một tia cảm ứng.

Có người, đang mượn thần thông, bí thuật, vượt qua 10 triệu dặm, từ vũ trụ ở giữa nhìn trộm.

Là Đại Càn đế cảnh

Càng làm cho hắn không nghĩ ra chính là, Tiểu sư thúc thế mà so hắn, sớm hơn phát giác được điểm này.

Tốt a, kỳ thật cũng có thể tiếp nhận, dù sao Tiểu sư thúc mặc dù đỉnh lấy, 1 cái Đại Đạo cảnh danh hiệu.

Nhưng trên thực tế, đến cùng là tu vi gì, cảnh giới, hắn cũng nhìn không thấu.

La Quan nói: “Đã lui đi, xem ra Đại Càn hoàng triều

người, cũng không phải hoàn toàn ngang ngược, bá đạo, cái này liền rất tốt.”

Như đến cái đầu sắt, lỗ mãng, đi lên ra tay đánh nhau, đó mới là phiền phức. Đến một bước này, kế hoạch liền thành công một nửa, chỉ đợi ngày mai biểu diễn, triệt để quyết định thân phận của hắn.

Sau tiếp theo tiến triển, liền có thể chầm chậm mưu toan.

Hắn quay người, nhìn thoáng qua Thọ Sơn, cái sau thân thể bỗng dưng cứng ngắc.

Ánh mắt này ——

Tê, thật là dọa người!

Hờ hững, yên lặng, uy nghiêm, không có nửa điểm ba động, nhìn chăm chú lên hắn lúc, như cùng vũng bùn bên trong sâu kiến, không khác nhiều.

Cho dù, cảm giác này thoáng qua liền mất, vẫn như cũ cho Thọ Sơn, lưu lại khắc sâu vô cùng ký ức!

“Làm sao “

“… A, không có việc gì không có việc gì…” Ta Thọ Sơn, đường đường bồ đề truyền nhân, đế cảnh cường giả, chẳng lẽ muốn thừa nhận, bị ngài một ánh mắt, cho hù sợ thật sự là quá mất mặt .

Hô ——

Tiểu sư thúc trên người hắn đến cùng, giấu bao nhiêu bí mật a!

…

Ngày thứ 2, đúng hạn mà tới.

Hôm nay, Trần thị đưa gả đội ngũ, đem từ Trấn Bắc Vương trì hạ lên đường, tiến về đế lâm biển.

Ngày tốt giờ lành, giữa trưa xuất hành!

Giờ phút này, mặt trời hừng hực thiêu đốt, muốn cao cư trời bên trong, vãi xuống hừng hực ánh sáng, nóng, chiếu xuống tại trên người mọi người.

Vô số đạo ánh mắt, tụ đến.

Vũ vương cùng Trần thị tộc lão, từng cái ra vẻ trấn định, trên thân cũng đã bị mồ hôi lạnh thẩm thấu. Canh giờ sắp tới, ngụy… Vì sao lão tổ còn chưa giáng lâm việc này, như xuất hiện sai lầm, 2 vị nữ hoàng cùng Trần thị, liền triệt để xong.

Trấn Bắc Vương chiêu đãi thiên sứ, tại dựng mây trên đài, thờ ơ lạnh nhạt cảnh này. Trên thực tế, hắn bây giờ tâm tư, đã sớm không tại Trần thị, cái gì cái gọi là lão tổ, hắn thấy chỉ là lời nói vô căn cứ, uổng phí tâm tư thôi.

Ngược lại là hôm qua, Chu thị bên trong 2 người kia… Hắn càng nghĩ, càng cảm thấy không thích hợp, liền như mình bỏ lỡ, sơ hở cái gì… Nhưng Trình Đế đến về sau,

cũng đồng ý Vân Đế suy nghĩ, không muốn khinh động.

Trấn Bắc Vương cũng chỉ có thể trầm mặc, ẩn nhẫn.

Nhưng trực giác mãnh liệt, không ngừng xung kích tinh thần của hắn —— có vấn đề, 2 người kia, tuyệt đối có vấn đề!

Đúng lúc này, có dưới trướng phụ cận, cung kính nói: “Bái kiến thiên sứ, bái kiến Trấn Bắc Vương, nếu không lên đường lời nói, hoặc đem lầm canh giờ.”

Đế lâm biển mệnh khâm trời giám sát tính ra đến ngày tốt giờ lành, như xuất hiện sai lầm, cũng là 1 cái không lớn không nhỏ chịu tội. Chớ nói chi là, vị kia số tuổi thọ không có mấy thanh mộc đế, gần đây tính tình càng phát ra bạo ngược, hỉ nộ vô thường, bị hắn ghi hận cũng là một cọc phiền phức.

Thiên sứ nhíu mày, “Trấn Bắc Vương, Trần thị lời nói đưa gả trong đội ngũ, trọng yếu nhất vị lão tổ kia, đến cùng có hay không người này hay là nói, bọn hắn to gan lớn mật, dám can đảm lừa gạt đế quân “

Trấn Bắc Vương chắp tay, “Thiên sứ hơi chờ.” Hắn tiến lên một bước, trầm giọng nói: “Trần thị, đưa gả đội ngũ khi nào có thể đầy đủ như lầm canh giờ, ngươi v.v. Là trọng tội!”

Oanh ——

Thần hoàng đỉnh phong a hỏi, lập tức khí tức bắn ra, uy áp tràn ngập. Vũ vương cùng Trần thị tộc lão, cùng trong

tộc một đám vãn bối, nữ quyến, sắc mặt trắng bệch, thân thể lung lay sắp đổ.

Cùng lúc đó, Trấn Bắc Vương dinh thự.

Vân Đế, Trình Đế ngồi đối diện nhau, giờ phút này liếc nhau.

“Trấn Bắc Vương tu vi, càng phát ra tinh tiến vào, Thần Hoàng cảnh đỉnh phong… Có lẽ qua không được bao lâu, Kỷ thị liền có thể sinh ra, 1 tôn trấn áp thị tộc mệnh số đế cảnh.”

Trình Đế gật đầu, “Kỷ thị nội tình thâm hậu, lại có Đế hậu khí vận che chở, có này phúc phận cũng tại tình lý ở giữa… Ngô, ngược lại là 2 vị kia, lại một mực không có động tĩnh, theo Vân Đế ngươi nhìn, bọn hắn này tới là mục đích gì ân Vân Đế ngươi nghe tới sao “

Vân Đế trừng lớn mắt, thông suốt đứng dậy, “Đến, bọn hắn đến rồi!”

“Cái gì đến” Trình Đế vừa nói xong, biến sắc, “Là bọn hắn “

1 tôn đế cảnh, 1 tôn thần bí, không biết tồn tại, nó địa vị đầy đủ, để bọn hắn bình chờ đối đãi, cho lễ ngộ.

Vân Đế thở ra một hơi, “Xem ra, đối phương cũng đã phát giác được, tồn tại của ta và ngươi, đã đến nhà, vậy liền nghênh đón lấy đi.”

“Vân Đế nói cực phải!”

Bá ——

Bá ——

2 người thân ảnh khẽ động, trực tiếp xuất hiện tại Trấn Bắc Vương dinh thự bên ngoài, đạp lâm hư không.

“Đại Càn hoàng triều, Vân Đế!”

“Đại Càn hoàng triều, Trình Đế!”

“Hoan nghênh 2 vị đạo hữu, giáng lâm Trấn Bắc Vương trì hạ.”

Oanh ——

Áo bào chấn động, khủng bố đế cảnh khí tức, tràn ngập, tản mát.

Là lễ ngộ, cũng là chấn nhiếp!

Bị bất thình lình biến cố, khiếp sợ đưa gả mọi người, vô ý thức ngẩng đầu nhìn về phía chân trời.

3 đạo thân ảnh chính cất bước đi tới, mới đầu mơ hồ không rõ, nhưng bất quá là ba năm bước quá khứ, liền đã rõ ràng hiển hiện.

Chương 1416 : Quốc vận hóa rồng

“Là bọn hắn !” Trấn Bắc Vương biến sắc, đột nhiên cảm thấy vô song hoang đường, “Chẳng lẽ nói, người này vậy mà là…”

Vũ vương cùng Trần thị tộc lão dài thở phào, vội vàng hành lễ.

“Ta cùng bái kiến lão tổ!”

Lão tổ ! Trần thị lại thật, có như thế 1 vị, đột nhiên trở về lão tổ. Nhìn trước đó động tĩnh, lại khiến 2 vị Đại Càn đế cảnh thân nghênh, thực lực không thể nghi ngờ.

Nhất là, biết một chút hôm qua, Chu thị biến cố chân tướng người, càng là trợn to tròng mắt, một mặt không thể tưởng tượng nổi, Trần thị có kinh khủng như vậy lão tổ, sao rơi vào hôm nay tình trạng

“Hỏng!”

Vân Đế, Trình Đế 2 người, trong lòng trầm xuống.

Nguyên Cửu Ương hoàng triều Trần thị, từ Đại Càn giáng lâm về sau, liền bị đánh rớt bụi bặm, 2 vị nữ hoàng dời chỗ ở đế lâm biển, thị tộc suy tàn.

Huống chi hiện tại, Trần thị 2 vị nữ hoàng, sẽ bị Đại Càn “Tứ hôn”, tình huống như vậy, đối phương há có thể tiếp

nhận

Trong lúc nhất thời, Vân Đế, Trình Đế nhịn không được đáy lòng, mắng to thanh mộc đế, đế quân rõ ràng đã cho hắn tuyển đỉnh lô, không phải ngấp nghé Trần thị tỷ muội, như thế rất tốt việc này, nhất định phải khởi phong ba!

Đương nhiên, Đại Càn không sợ khiêu chiến, có trấn áp tinh biển thực lực, nhưng hôm nay 2 bọn họ lại đứng mũi chịu sào. Nghĩ đến Thọ Sơn thực lực cường hãn, cùng La Quan khó lường khí tức, 2 vị Đại Càn đế cảnh không khỏi càng thêm đau đầu.

“Đứng lên đi.” La Quan dứt lời, nhìn về phía thần sắc nghiêm nghị Vân Đế, Trình Đế, chắp tay nói: “Cửu Ương Trần thị, Trần Thái Sơ, gặp qua 2 vị đạo hữu.”

Vân Đế, Trình Đế vội vàng hoàn lễ, “Trần đạo hữu.” Lại đối đứng ở sau lưng, không nhúc nhích Thọ Sơn, gật đầu thăm hỏi.

Còn không chờ bọn hắn, nghĩ kỹ như thế nào mở miệng, La Quan liền đã nổi lên, “Hôm nay về sau, Trần thị cần được tôn trọng, quá khứ đủ loại, đều không thể lại có.”

Bá ——

Hắn ánh mắt, trở nên lăng lệ, “Trấn Bắc Vương, như hôm qua đại quân áp cảnh, uy hiếp, áp bách một màn, tuyệt đối không thể lại xuất hiện tại ta Trần thị, cùng Trần thị che chở phạm vi bên trong, ngươi nhưng nghe rõ “

Trấn Bắc Vương có chút mộng, không nghĩ tới lửa đột nhiên liền đốt tới trên người hắn, hôm qua ngươi cũng không phải cái này thái độ sau đó, chính là một cỗ đột nhiên xuất hiện, nguồn gốc từ đáy lòng táo bạo, cuồng nộ, ác niệm mãnh liệt không thể áp chế, như người trước mắt, là hắn người thân đại thù!

‘Hôm qua ta cũng dám xuất thủ, hôm nay Vân Đế, Trình Đế ở đây, chẳng lẽ cũng không dám’ Kỷ thị, chính là Đại Càn hậu tộc, như bị như thế mất mặt, đều không phản ứng chút nào, ngày sau chẳng lẽ không phải muốn bị người trong thiên hạ chế nhạo. Giận từ trong lòng lên, ác hướng 2 bên sinh, Trấn Bắc Vương gào thét, “Thiết Lâm Quân ở đâu “

“Tôn vương lệnh!”

Oanh ——

Trong chốc lát, Trấn Bắc Vương dinh thự trên không, 3,000 thân ảnh trùng thiên, mỗi 1 đạo đều tản ra, cực kỳ kinh người khí tức.

Vân Đế, Trình Đế giật mình, không nghĩ tới Trấn Bắc Vương, lại cứng rắn như thế. Đang muốn mở miệng ngăn cản, nhưng lại không hẹn mà cùng dừng lại, 2 bọn họ đối Thọ Sơn rất kiêng kị, nhưng liên thủ cũng có nắm chắc. Duy nhất không xác định, cũng chỉ có La Quan, có lẽ thừa dịp cơ hội này, quan sát một hai.

Dù sao, nhìn Trần Thái Sơ phản ứng, hắn tựa hồ cũng không có, đoạn tuyệt với Đại Càn dự định… Lại thêm, 2 bọn họ ở đây, cho dù thế cục sinh biến, cũng hẳn là có

thể khống chế.

Đến rồi! Đến rồi!

Trấn Bắc Vương, tốt phối hợp, nếu có cơ hội lời nói, khi đưa ngươi đi dưới mặt đất, cùng con trai trưởng đoàn tụ.

La Quan thần sắc không thay đổi, một bước hướng về phía trước, sau một khắc nó thể nội tổ long huyết mạch, tại đại tự tại thể dẫn dắt dưới bị kích phát.

Ngang rống ——

Giữa thiên địa bỗng dưng vang lên một tiếng long ngâm, liền thấy vô số tàn tạ Kim Quang, từ Cửu Ương hoàng triều nguyên trong đế đô dâng lên, trên bầu trời hội tụ, hóa thành 1 đầu cự long.

Uy áp bàng bạc, khí thế kinh thiên!

Đây là Cửu Ương hoàng triều hủy diệt về sau, còn sót lại chi quốc vận, trải qua mấy trăm năm tuế nguyệt, liền chỉ còn hơn trước mắt những thứ này. Bất quá giờ phút này, tại La Quan thôi động dưới nhuộm dần mấy điểm, đại tự tại thể khí tức, quốc vận cự long phẩm giai tăng vọt mấy cái cấp độ. Nó tựa hồ cũng biết, đây là tự thân một lần cuối cùng bị cụ hiện, phú linh, du tẩu thiên khung ở giữa, tùy ý gào thét, gầm thét.

Trấn Bắc Vương giờ phút này, giống bị một chậu nước đá quay đầu dội xuống, nháy mắt thanh tỉnh.

Tê ——

Hắn hít một hơi lãnh khí, chân linh bản năng ở giữa, không ngừng thét lên!

‘Sẽ chết, sẽ chết!’ 3,000 Thiết Lâm Quân, tuy cường hãn vô song, nhưng đối cứng đế cảnh. Nhưng bây giờ, tại quốc vận cự long băng lãnh nhìn chăm chú, cũng xuất hiện rối loạn tưng bừng. Bọn hắn đều cảm thấy mãnh liệt áp chế, như hôm nay nơi đây, là dị vực nước khác, vì người khác chưởng khống.

Vân Đế, Trình Đế sắc mặt đại biến, ngàn vạn không nghĩ đến, Trần Thái Sơ lại có như thế thủ đoạn.

Cửu Ương hoàng triều hủy diệt mấy trăm năm, quốc vận 10 không còn 1, Đại Càn căn bản không thèm để ý, chỉ cần thời gian cọ rửa, rất mau đem tan thành mây khói.

Nhưng hôm nay, Trần Thái Sơ một ý niệm, ngưng tụ quốc vận hóa rồng, lại có hôm nay uy thế —— đế cảnh, cũng tim đập nhanh không thôi!

Tê ——

Cái này hiển nhiên, không phải tình huống bình thường, duy nhất giải thích chính là, quốc vận cự long đạt được, ngoài định mức gia trì.

Trần Thái Sơ!

Hắn, là Trần thị lão tổ, hoàng triều khí vận tới tương quan, giờ phút này hắn giáng lâm cố quốc quốc gia, dẫn

tới quốc vận sôi trào, thuế biến, đích thật là có khả năng.

‘Người này, tuyệt đối tu vi khủng bố, mới có thể có dị tượng này!’

Vân Đế hét lớn, “Trần đạo hữu, chớ xúc động!”

Trình Đế thân ảnh khẽ động, rơi vào Trấn Bắc Vương trước người, sợ hắn bị Trần Thái Sơ dưới cơn nóng giận, đánh chết tại chỗ, “Trần đạo hữu, ta lấy đế cảnh chi danh hứa hẹn, yêu cầu của ngươi nhất định có thể đạt được thực hiện, tạm xin bớt giận.”

Giờ phút này, long du chín ngày, quát tháo phong vân, dẫn bát phương chú mục, kính sợ, rung động. Thân là chủ đạo đây hết thảy chủ nhân, La Quan tự nhiên trở thành duy nhất tiêu điểm, hắn mặt không biểu tình, “Nếu không phải cố kỵ tại, này đế tinh phía trên, vì ta Trần thị tổ địa, bạn cũ, thần dân vô số, hôm qua ta liền xuất thủ, đem ngươi cùng trấn sát!”

“Đúng đúng, Trần đạo hữu lấy đại cục làm trọng, tâm hệ thương sinh!” Vân Đế thở phào, sợ vị này, một lời không hợp liền động thủ.

Đã nguyện ý nói chuyện, liền còn có đàm.

“Trấn Bắc Vương, còn không tranh thủ thời gian, hướng Trần đạo hữu xin lỗi” lại hạ giọng, “Ngươi muốn dẫn tới thực lực quốc gia chấn động, khiến cục diện không thể vãn hồi cho dù Kỷ thị là đế sau nhất tộc, cũng chịu đựng không nổi!”

Trấn Bắc Vương thở sâu, cắn răng khom người, “Là bổn vương vô lễ, mời Trần Đế thứ lỗi!”

“Một lần cuối cùng.” La Quan ngẩng đầu, nhìn về phía quốc vận cự long, ánh mắt thương xót bên trong, lộ ra mấy điểm phẫn nộ cùng bất đắc dĩ.

Nắm liền rất tốt!

“Ai!”

Hắn than khẽ, “Cuối cùng là Trần thị cô phụ ngươi, khoảng cách hoá sinh lên trời, cũng chỉ kém một bước… Thôi, trả lại ngươi tự do, quay về thái hư đi.”

Ngang rống ——

Quốc vận cự long phát ra, cuối cùng rít lên một tiếng, bỗng nhiên vung vẩy cái đuôi lớn, thân hình khổng lồ xông lên tận chín tầng trời.

Cuối cùng, hóa thành một trận kim sắc khói lửa, tiêu tán trống không.

Vũ vương cùng Trần thị tộc lão, nhìn một màn trước mắt, không khỏi lệ rơi đầy mặt, vừa đến kích động tại Trần thị, lại có một lần nữa vinh quang, bị người tôn sùng, kính sợ 1 ngày. Thứ 2, thì là quốc vận đoạn tuyệt, sau đó Cửu Ương hoàng triều, liền triệt để không còn tồn tại.

Nhưng rất nhanh, bọn hắn liền chỉnh lý tốt tâm tình, có lão tổ đến, Trần thị tương lai có hi vọng. Ngụy đại nhân

cái gì Ngụy đại nhân, đây chính là ta Trần thị, không thể giả được lão tổ!

Chương 1417 : Tiễn hắn một đoạn

Trần thị có lão tổ, từ tinh vực bên ngoài trở về, có thông thiên tu vi nhất niệm quốc vận hóa rồng, tin tức truyền ra "Đế tinh" chấn động.

Đến tận đây, La Quan thân phận, có Trấn Bắc Vương, Vân Đế, Trình Đế 3 người chứng kiến, lấy được học thuộc lòng.

Giờ lành quá khứ trước, đưa gả đội ngũ rốt cục khởi hành, Vân Đế, Trình Đế 2 người không có từ Trần Thái Sơ trên mặt, phát giác được cái gì.

Do dự mãi, quyết định đi theo đưa gả đội ngũ, cùng nhau trở về đế lâm biển.

Dù sao 2 bọn họ đã cùng Trần Thái Sơ đã từng quen biết, như dọc đường xuất hiện cái gì sai lầm, khó tránh khỏi 1 cái thiếu giám sát sai lầm.

"Trấn Bắc Vương, bản tọa biết ngươi trong lòng phẫn nộ, tất có không cam lòng! Nhưng đáp ứng Trần Đế sự tình, phải tất yếu làm được, không cần thiết làm loạn."

Vân Đế lại cảnh cáo 1 câu, mới quay người rời đi.

Sưu ——

Tinh thuyền phóng lên tận trời, rất nhanh biến mất không

còn tăm tích.

Trấn Bắc Vương chau mày, trong mắt âm tình bất định, hắn đột nhiên thở sâu, “Kỷ Hà, ngươi tạm thay vi phụ quyền hành, ta muốn đi gặp ngươi cô cô.”

Kỷ Hà giật mình, “Cha, vì cái gì !” Cũng bởi vì, Trần Thái Sơ rơi Trần thị mặt mũi hắn thật cảm thấy, sự tình không đến mức, liền muốn đến một bước này. Huống chi, đối phương bây giờ liền đã có 2 tôn đế cảnh, lại lai lịch bối cảnh thần bí, trêu chọc tuyệt không sáng suốt.

Hắn thật, rất khó hiểu!

Trấn Bắc Vương không có giải thích, chỉ nói: “Không cần nhiều lời, ta có phải đi lý do.” Dừng một chút, “Bổn vương hoài nghi, bọn hắn cùng Vũ nhi chết… Đi, ngươi làm theo là được.”

“… Là, phụ thân.” Kỷ Hà khom người.

Trấn Bắc Vương xoay người rời đi, hắn muốn sớm truyền tin Đế hậu, làm một chút chuẩn bị.

Nhìn xem bóng lưng của cha, Kỷ Hà đáy mắt, lộ ra mấy điểm cười khổ, “Chỉ là bởi vì, Kỷ Vũ bị người giết chết, ngài trong lòng còn có hoài nghi, liền không để ý hậu quả sao “

“Phụ thân, quả nhiên tại ngài đáy lòng, coi trọng nhất hay là nhị đệ… Nhưng ngài làm như vậy, vì ta, vì Kỷ thị cân nhắc qua sao “

Có chút sự tình, hắn cho dù biết, lại có thể thế nào Kỷ thị lực lượng, đều tại trong tay phụ thân, nếu có 1 ngày…

Kỷ Hà cúi đầu, không dám để cho người nhìn thấy, hắn đáy mắt dã tâm!

Trấn Bắc Vương trì hạ, nguyên Cửu Ương hoàng triều chỗ, cùng đế lâm hải chi ở giữa, hoành cách bao la tinh vực, cho dù là thiên sứ ngồi đi thuyền, cũng cần 10 ngày mới có thể đến.

Bởi vì Trần Thái Sơ trở về, Trần thị đưa gả đội ngũ, nhận trước nay chưa từng có coi trọng, khiến vũ vương bọn người hơi có chút “Thụ sủng nhược kinh” .

Đảo mắt đã qua mấy ngày, hành trình hơn phân nửa, Trần Thái Sơ một mực rất yên tĩnh, Vân Đế, Trình Đế buông lỏng một hơi đồng thời, lại nhịn không được trong lòng thầm nhủ —— cái này Trần Thái Sơ, thấy thế nào đều không giống như là cái, dễ nói chuyện người, thế mà cứ như vậy nhận

Hắn cái này tao ngộ, nói một câu nước mất nhà tan, cũng không tính là khoa trương, càng đừng đề cập 2 vị hậu bối nữ hoàng, còn muốn bị “Tứ hôn” thành đỉnh lô.

Càng nghĩ càng không đúng kình!

Luôn cảm thấy, Trần Thái Sơ người này, bây giờ trầm mặc, yên tĩnh, tựa như là núi lửa bộc phát trước, chỗ biểu hiện ra trạng thái.

Nói không chừng lúc nào, liền cho người ta 1 cái, kinh

ngạc vui mừng vô cùng!

Vân Đế đứng dậy, “Trình Đế, không bằng ngươi ta, đi bái phỏng một chút Trần Thái Sơ đạo hữu “

Trình Đế gật đầu, “Ta đang có ý này.”

Lại thăm dò một hai, lại căn cứ nó phản ứng, thông truyền đế lâm biển, để phòng lỡ như.

Một lát sau.

Vũ vương gõ cửa, đạt được sau khi cho phép, cung kính nói: “Lão tổ, Vân Đế, Trình Đế 2 vị đại nhân, đến đây bái phỏng ngài.”

La Quan gật đầu, “Mời 2 vị tiến đến.”

“Vâng, lão tổ.”

Rất nhanh, nương theo lấy tiếng cười, Vân Đế, Trình Đế 2 người, sải bước mà đến, “Trần đạo hữu, hôm nay mạo muội quấy rầy, còn xin chớ trách.”

Đang khi nói chuyện, 2 người nhìn lướt qua, yên tĩnh đứng ở bên cạnh Thọ Sơn, gật đầu thăm hỏi.

Đây cũng là bọn hắn, cảm thấy áp lực nguyên nhân 1 trong ——

Đế cảnh, tại Đại Càn hoàng triều bên trong, cũng là đứng đầu nhất tồn tại, cho dù đế quân, đối bọn hắn cũng bảo trì tôn trọng, lý giải. Nhưng còn bây giờ thì sao Thọ

Sơn tại Trần Thái Sơ trước mặt, quả thực khúm núm, 1 bộ chỉ đâu đánh đó, nói cái gì là cái gì tư thái.

Cũng chỉ bởi vì, Trần Thái Sơ bối điểm cao a!

Tuyệt không có khả năng.

La Quan chắp tay, “Gặp qua Vân Đế, Trình Đế, mấy ngày nay nhận được chiếu cố, đa tạ.” Hắn ngữ khí bình tĩnh, nhưng càng như vậy, càng khiến 2 người bất an.

“Khục!” Vân Đế ho nhẹ một tiếng, “Trần đạo hữu, bản tọa hôm nay liền canh cổng thấy núi, Cửu Ương Trần thị chi tao ngộ, phát sinh ở đạo hữu trở về trước đó, nếu sớm biết… Sự tình tất nhiên, sẽ không tới 1 bước này, Trần đạo hữu nhưng minh bạch “

Chỉ là hắn cùng Trình Đế, thương lượng sau kết quả, Trần Thái Sơ người này thâm bất khả trắc, đối với hắn tốt nhất đừng che che lấp lấp, chỉ sẽ làm người chán ghét. Đem sự tình mở ra, chỉ cần đối phương nguyện ý mở miệng, bao nhiêu có thể thấy được mấy điểm, hắn chân chính ý nghĩ.

Trình Đế ánh mắt nhìn tới.

Không khí, đột nhiên có chút trầm ngưng.

Thọ Sơn ngẩng đầu, trước đó bình tĩnh ánh mắt, đột nhiên trở nên sắc bén.

Vân Đế cùng Trình Đế, trong lòng run lên.

La Quan đưa tay, “Thọ Sơn, không nên quá mẫn cảm, Vân Đế lời nói là sự thật… Dù sao thế giới này, hết thảy lấy thực lực vi tôn.”

“Trước đó, ta Trần thị thế yếu, tao ngộ kiếp nạn không cần nhiều lời, nhưng bây giờ ta đã trở về, thế cục tự nhiên làm ra cải biến.”

Hắn nhìn về phía, đối diện 2 người, “Vân Đế, Trình Đế, không biết ta lời nói có thể đối “

“A… Cái này…” Quả nhiên, Trần Thái Sơ người này, sớm có định niệm.

Hôm nay chi bình tĩnh, thật là biểu tượng.

Cái này hỏi một chút, rất sắc bén a…

Vân Đế mở đầu, thấy Trình Đế uống trà giả chết, trong lòng hắn mắng to, chỉ có thể nhắm mắt nói: “Cái kia… Trần đạo hữu lời nói, từ không có không ổn… Bất quá có chút sự tình, thật không tốt lắm xử lý…”

La Quan thản nhiên nói: “Nghe nói, thanh mộc đế đã sống qua 3 cái kỷ nguyên, còn không chịu chết “

“Cái kia… Thanh mộc đế, là ta Đại Càn hoàng triều bên trong, tư lịch sâu nhất đế cảnh 1 trong… Số tuổi thọ đích xác dài dằng dặc…”

“Dài dằng dặc hay không, ta không thèm để ý, nhưng đến đế lâm biển về sau, Trần mỗ sẽ để cho hắn thay đổi chủ ý.”

“Ta Trần thị nữ tử, không làm người khác đỉnh lô.”

Bình tĩnh, bá đạo!

Trình Đế rốt cục, chịu không được Vân Đế, giết người ánh mắt, “Trần đạo hữu, xin thứ cho bản tọa nói thẳng, thanh mộc đế tại Đại Càn địa vị rất cao, ngài dùng tốt nhất một chút, tương đối uyển chuyển phương thức có lẽ, sự tình có thể có chuyển cơ.”

Dù sao, Trần Thái Sơ cùng Thọ Sơn, cả 2 cùng một chỗ, tại Đại Càn hoàng triều bên trong, cũng là một cỗ hết sức quan trọng lực lượng.

Có tư cách bàn điều kiện, giao dịch.

“Uyển chuyển có lẽ vậy.” La Quan cười cười, đôi mắt hơi sáng lên, “Thanh mộc đế như đáp ứng, ta sẽ thật cao hứng.”

“Không đáp ứng, Trần mỗ liền tiễn hắn một đoạn.”

Vân Đế nhíu mày, “Trần đạo hữu, nói cẩn thận!”

“Hôm nay, liền ngươi ta ở đây, ta cùng Vân Đế chỉ coi không có nghe nghe, đợi cho đế lâm biển về sau, nhất định không thể như thế.”

Trình Đế trầm giọng nói: “Thanh mộc đế phải đế quân coi trọng, nếu không cũng không có khả năng, để hoàng triều hao phí to lớn, là đế cảnh duyên thọ.”

“Trần đạo hữu, ngươi khi nhớ kỹ điểm này!”

La Quan chắp tay, “2 vị hảo ý, Trần mỗ tâm lĩnh.” Hắn đôi mắt hơi sáng lên, một cỗ không hiểu khí cơ, giống bị nhóm lửa, “Nhưng cho dù, là đối mặt Đại Càn đế quân, Trần mỗ vẫn như cũ chỉ có cái này một đáp án.”

Vân Đế, Trình Đế giờ phút này, cùng hắn đôi mắt nhìn nhau, trong lòng bỗng dưng co rụt lại, chỉ cảm thấy trong chốc lát, như nhìn thấy vũ trụ bao la, tinh biển mênh mông vô ngần, có khi quang trường hà chảy xiết, thương hải tang điền, chớp mắt chính là 10,000 năm!

Chương 1418 : Đột nhiên tới biến hóa

Thật là khủng khiếp!

Cái này Trần Thái Sơ, đến cùng ra sao cảnh giới

Sau đó, Vân Đế, Trình Đế 2 người lo lắng, rất nhanh liền đứng dậy cáo từ

La Quan gật đầu, “Thọ Sơn, đi đưa một chút 2 vị đạo hữu.”

“Vâng, Tiểu sư thúc.” Thọ Sơn mặt không biểu tình, “2 vị, mời đi.”

“Làm phiền!”

Đợi sau khi ra cửa, Vân Đế do dự một chút, nói: “Thọ Sơn đạo hữu, Trần đạo hữu cảnh giới huyền diệu, tu vi khó lường, không biết ở nơi nào tu hành “

“Ở trong núi.”

“Khục, kia Trần đạo hữu ở trong núi, là… Ngô, là vị đại nhân kia đệ tử có thể giáo dục ra Trần đạo hữu, như vậy kinh diễm nhân vật, coi là thật không tầm thường.”

Thọ Sơn hơi ngửa đầu, “Tiểu sư thúc, chính là sư tổ thứ 13 đồ, quan môn đệ tử.”

Vân Đế, Trình Đế trong lòng giật mình.

Có lão tổ, còn có 12 cái sư huynh (sư tỷ), Thọ Sơn rõ ràng là trong đó, một vị nào đó sư huynh (sư tỷ) đệ tử.

Ngay cả hắn đều là đế cảnh…

Trình Đế thở sâu, “Thọ Sơn đạo hữu chính là đế cảnh bên trong cường giả, liệu đến ở trong núi, cũng là nhân vật quyền cao chức trọng.”

“Quyền cao chức trọng” Thọ Sơn biểu lộ trở nên kỳ quái, tự giễu cười một tiếng, “Ta ở trong núi, chỉ là 1 cái thủ sơn người… Nói nhìn đại môn, cũng kém không nhiều. Nhưng cũng không có gì tốt oán trách, ai kêu ta một mực, đều là không có tiền đồ nhất cái kia đâu.”

Hắn cảm xúc sa sút, rõ ràng không nghĩ nhiều lời, “2 vị tự tiện.” Dứt lời xoay người rời đi.

Chỉ để lại Vân Đế, Trình Đế 2 người, 2 mặt nhìn nhau, nhìn nhau ở giữa đều có thể cảm nhận được, lẫn nhau đáy lòng kinh đào hải lãng.

Nhìn đại môn không có tiền đồ nhất cái kia ừng ực! 2 người cùng nhau, nuốt nước miếng một cái, tấm sắt cái này đạp ngựa rõ ràng, chính là 1 cái thông thiên thiết sơn, cho dù là Đại Càn hoàng triều, thật muốn đâm đầu vào đi, chỉ sợ cũng rơi không được tốt.

“Nhanh, những chuyện này, nhất định phải lập tức truyền về đế lâm biển!”

“Không sai, đối Trần Thái Sơ bình xét cấp bậc, còn muốn kế nối liền điều, mời đế quân đại nhân châm chước, nghĩ lại, nhất thiết phải cẩn thận ứng đối.”

2 người một đường chạy chậm, trở lại chỗ ở.

Giờ phút này, cũng rốt cuộc minh bạch, trước đó Trần Thái Sơ người này, vì sao như vậy có lực lượng, đổi ai có loại này bối cảnh, sống lưng có thể không cứng rắn đến tận đây khắc, Trần Thái Sơ cũng còn có thể, bảo trì lý trí chưa từng bão nổi, tại Vân Đế, Trình Đế xem ra, hắn đã rất khắc chế.

Vô luận như thế nào, Đại Càn quyết không thể trở thành, Trần đạo hữu địch nhân!

…

Đế lâm biển.

1 tòa cự đại hòn đảo, tọa lạc ở trong biển ương, chính là Đại Càn hoàng triều đế đô chỗ.

Nghe đồn, đảo này phá hải mà ra, đến từ không biết dị vực, bản thân là 1 kiện chí bảo.

Đế đô nơi nào đó, Trần Vương dinh thự, chính là dời chỗ ở đế lâm biển Trần Đóa Đóa, Trần Vương 2 người chỗ ở. Chỉ bất quá giờ phút này, dinh thự bên trong hoàn toàn tĩnh mịch, tất cả mọi người bị hạn chế hoạt động.

Từ đế lệnh hạ đạt, tứ hôn sự tình thành định cư, 2 người liền lọt vào giam lỏng, mất đi tự do.

Giờ phút này, Trần Đóa Đóa cùng Trần Vương, ngồi đối diện nhau, bầu không khí buồn khổ, kiềm chế.

“Tỷ, nếu không chúng ta trốn đi “

“Chạy đi đâu” Trần Vương nhìn nàng một cái, “Cái này bên trong là đế lâm biển, ngươi ta bị đế cảnh giám thị, căn bản không thể động đậy.”

Trần Đóa Đóa nổ mao, “Vậy phải như thế nào thật chẳng lẽ chờ ở cái này, đi làm kia lão dâm côn đỉnh lô mặc hắn thải bổ, thôn phệ ! Không, ta Trần Đóa Đóa, chính là đế vương xuất thân, cho dù chết cũng tuyệt không có khả năng, tiếp nhận kết quả này!”

Trần Vương trầm mặc, “Ngươi ta không sợ vừa chết, kia Trần thị đâu Đại Càn lửa giận phía dưới, di diệt thập tộc, sẽ có bao nhiêu người, bởi vì ngươi ta mà chết Trần thị tộc diệt, huyết mạch như vậy đoạn tuyệt, đợi bỏ mình về sau, ngươi ta lại có gì mặt mũi, thấy lịch đại tiên tổ.”

Trần Đóa Đóa há to miệng, “Chẳng lẽ… Chúng ta cũng chỉ có thể… Tiếp nhận cái này vận mệnh…”

Trần Vương không có lại nói tiếp.

Nàng lại làm sao cam tâm nhưng phản kháng, chỉ có thể là lôi kéo Trần thị mọi người, cùng chết.

Vận mệnh

Từ Đại Càn giáng lâm, dời chỗ ở đế lâm biển đến nay,

các nàng cũng đã trở thành, trong tay người khác quân cờ.

Đúng lúc này, đột nhiên có ầm ĩ tiếng vang lên, bên ngoài tựa hồ đến rất nhiều người.

Trần thị tỷ muội 2 người, lập tức sắc mặt đại biến, 1 ngày này cuối cùng đã tới sao cứ việc các nàng nghĩ rất nhiều lần, tranh luận qua rất nhiều lần, nhưng khi sự tình chân chính phát sinh lúc, vẫn như cũ phẫn nộ mà sợ hãi.

Trần Đóa Đóa sắc mặt tái nhợt, nàng nắm chặt nắm đấm, Trần Vương bắt lấy nàng, nói khẽ: “Đừng sợ, tỷ tỷ đi cùng với ngươi.”

Nàng phất tay áo vung lên, mở cửa phòng, mang theo Trần Đóa Đóa đi ra ngoài.

Nên đến, chung quy tránh không khỏi!

Viện tử bên trong, giờ phút này đứng đầy người, cầm đầu chính là ngày đó, đến đây truyền chỉ tên kia cung nhân.

Thấy tỷ muội 2 người ra, người này nháy mắt chất đầy tiếu dung, khom mình hành lễ, “Lão nô Vương Đồ, bái kiến 2 vị Trần Vương, đoạn này thời gian lão nô ngự dưới không nghiêm, để bọn hắn quấy nhiễu, 2 vị Trần Vương tu hành, thật sự là tội đáng chết vạn lần, còn xin ngài 2 người giơ cao đánh khẽ, chớ có cùng lão nô chấp nhặt.” Đang khi nói chuyện, còn đưa tay tát mình một cái.

Trần Đóa Đóa, Trần Vương có chút ngốc, không nghĩ tới hôm nay kịch bản, đúng là loại này triển khai lúc trước, vị này Vương Đồ công công, mang cung vệ đến đây truyền chỉ lúc, thái độ nhưng rất lạnh lùng, 1 bộ xem 2 người như không tư thái.

Trần Vương do dự một chút, “Vương Đồ công công nói quá lời, không biết ngài hôm nay đến, cần làm chuyện gì “

Vương Đồ cười lấy lòng, “Ai nha, đế quân nghe nói Trần Vương phủ thượng gần đây, có chút không quá bình, cho nên để lão nô dẫn người đến đây, vì 2 vị Trần Vương xử lý phiền phức. Nào có thể đoán được những thứ hỗn trướng này, lại tự tiện phỏng đoán bên trên ý, hạn chế phủ thượng tự do, quả thực lẽ nào lại như vậy!”

“Các ngươi thất thần làm gì còn không tranh thủ thời gian quỳ xuống, hướng 2 vị Trần Vương thỉnh tội “

Rầm rầm ——

Trong viện một đám cung vệ, đồng loạt quỳ xuống đất, “Ta cùng tự tiện làm chủ, quấy nhiễu 2 vị Trần Vương, còn xin ngài thứ tội!”

“A…” Trần thị tỷ muội liếc nhau, chỉ cảm thấy mọi chuyện đều tốt không chân thực, hoảng hốt nói: “Không sao… Nếu là hiểu lầm… Giải thích rõ ràng liền tốt…”

Vương Đồ xu nịnh nói: “2 vị Trần Vương thật sự là khoan dung độ lượng rộng lượng, lão nô thay bọn họ đa tạ 2 vị. Ít ngày nữa, đế quân sẽ có ban ân hạ xuống, làm

đền bù, cái kia lão nô liền không ở lâu, cái này liền dẫn bọn hắn rời đi.” Dứt lời, lại dẫn mọi người hành lễ, lúc này mới vội vàng rời đi.

Một lát sau, số lớn cung vệ toàn bộ rút đi, Trần Vương phủ giống như là từ ngủ đông bên trong tỉnh lại, các nơi dần dần truyền ra một chút động tĩnh.

“Chủ tử! Chủ tử!”

“Ô ô ô… Hù chết ta, ngài 2 vị không có sao chứ” hồ 3 Hồ công công, tè ra quần chạy tới, sắc mặt trắng bệch.

Hắn mấy ngày nay, thật muốn hù chết.

Trần Đóa Đóa vô ý thức, đá một cái bay ra ngoài hắn, “Gào cái gì, trẫm… Ta hiện tại… Cũng không có lấy lại tinh thần đâu…” Tại thân tín trước mặt nàng căn bản không trang, mơ hồ nhìn về phía đối diện, “Tỷ, tình huống như thế nào chúng ta vậy liền coi là, trùng hoạch tự do “

Trần Vương gật đầu, “Đại khái như thế…” Nàng hiện tại, cũng không hiểu ra sao.

“Có lẽ, là đã xảy ra biến cố gì, để đế lâm biển cải biến, đối ngươi ta an bài.”

Trần Đóa Đóa nhíu mày, “Biến cố” nàng ánh mắt sáng lên, “Chẳng lẽ, thanh mộc đế cái kia lão dâm côn, hắn chết đi “

Đế cảnh cái kia dễ dàng chết như vậy… Trần Vương vô

ý thức lắc đầu, nhưng có lẽ đâu nhưng cho dù thanh mộc đế chết rồi, Vương Đồ cũng không cần thiết, 1 bộ cẩn thận từng li từng tí, chịu nhận lỗi tư thái đi cái này đột nhiên tới biến hóa, thật đúng là để người không nghĩ ra.

Chương 1419 : Đến

2 ngày sau.

Một chiếc tinh thuyền, vượt qua tinh biển mà đến, đến đế lâm biển.

Lọt vào trong tầm mắt một vùng biển mênh mông bát ngát, nước sâu gần đen.

Đây là một loại, cực đặc thù thiên thể, khảm nạm tại trong vũ trụ, giống như là một loại nào đó thông đạo, cấu kết lấy không biết khu vực.

Vân Đế, Trình Đế 2 người, đưa tay một chỉ, “Trần đạo hữu, trước mắt chính là đế lâm biển, ta Đại Càn đế đô ngay ở chỗ này.”

La Quan gật đầu, nhìn thoáng qua phía dưới hải vực, hắn hình như có cảm giác, lại ngẩng đầu xem trời, mấy hơi sau mỉm cười, nói: “Đại Càn không hổ là, thống trị một phương tinh biển siêu cấp đế quốc, quả nhiên thực lực kinh người.”

Vân Đế, Trình Đế 2 người, trong lòng thất kinh, “Trần đạo hữu hảo nhãn lực!” Lại một chút liền khám phá đế lâm biển, chân chính chỗ căn bản.

May mắn đế lâm biển tiếp nhận, 2 người bọn họ đề nghị, tạm làm quan sát, phán định, hi vọng hết thảy đều có thể thuận lợi đi.

Rất nhanh, tinh thuyền đỗ.

Vân Đế nói: “Trần đạo hữu, bản tọa cần theo thiên sứ cùng đi đế cung, hướng đế quân phục mệnh, liền do Trình Đế đưa ngươi cùng Trần thị chư vị, tiến về Trần Vương dinh thự an trí. Đợi Trần đạo hữu hơi chút tu chỉnh, cái này hai ba ngày ở giữa, đế quân chắc chắn sẽ triệu kiến.”

La Quan gật đầu, “Được.”

Tạm thời cáo biệt, Vân Đế cùng thiên sứ bọn người, nhanh chóng rời đi.

Trình Đế mỉm cười, đưa tay hư dẫn, “Trần đạo hữu, mời đi theo ta đi.”

Tinh ngoài thuyền, đã có xa giá chờ đợi, hoa lệ đến cực điểm.

Trần thị một nhóm mọi người, được đưa tới phía trên về sau, thẳng đến đế đô nơi nào đó.

Đại Càn hoàng triều tôn ti rõ ràng, đế cảnh xuất hành, tất cả xa giá đều có chế thức, quy cách. Lại thêm, kia khắc dấu Thần Văn, trận pháp, phóng thích khí tức cường đại, vầng sáng không ngừng lưu chuyển.

Chỉ từ xa nhìn lại một chút, liền biết người tới thân phận, là lấy xa giá hành kinh chỗ, vô số người nhao nhao tránh lui, hành lễ.

Một đường thông suốt, rất nhanh đến Trần Vương dinh

thự.

Hồ công công thét lên, lại lần nữa vang vọng, “2 vị chủ tử, việc lớn không tốt, bên ngoài lại có người đến, nhìn xem rất lợi hại!”

Bành ——

Trần Đóa Đóa 1 cước, đem hắn đá văng ra, “Tỷ, Đại Càn có ý tứ gì trước cho chúng ta một tia hi vọng, lại lấy thế đè người !”

“Tứ hôn sự tình, chung quy không có kết thúc.” Trần Vương thở sâu, “Đóa đóa, có đế cảnh giáng lâm, ngươi ta lại đi nghênh đón, nhất định không thể mất cấp bậc lễ nghĩa.”

Người là dao thớt ta là thịt cá, bất luận đối mặt tình huống như thế nào, đều chỉ có thể tiếp nhận, ẩn nhẫn. Nguyên lai tưởng rằng, sự tình sẽ có chuyển cơ… Quả nhiên, hay là nghĩ quá nhiều a.

Rất nhanh, Trần Vương dinh thự cửa chính mở rộng, Trần thị tỷ muội mang theo Trần Vương phủ mọi người nghênh ra, “Không biết đế cảnh giáng lâm, Trần thị không có từ xa tiếp đón, còn xin đại nhân thứ tội!”

Trình Đế dẫn đầu đi ra, “Không cần đa lễ, 2 vị Trần Vương xin đứng lên.”

Trần Đóa Đóa, Trần Vương vội vàng nói: “Bái kiến Trình Đế.” Đại Càn bên trong, mỗi cái đế cảnh đều là, quát tháo phong vân ngao du cửu thiên nhân vật, các nàng tự

nhiên nhận ra.

Trình Đế cười một tiếng, “Bản tọa hôm nay tới đây, là đưa 1 vị quý khách.” Hắn đảo qua Trần thị tỷ muội, ám đạo khó trách thanh mộc đế, nhất định phải tuyển các nàng không thể, trừ tu vi ra, nghiễm nhiên tịnh đế song sen, dung mạo tuyệt đỉnh, .

Quay người lui ra phía sau một chút, “Trần đạo hữu, chúng ta đến.”

La Quan đi ra xa giá, liếc mắt liền thấy, trong đám người xuất sắc nhất 2 tên nữ tử, nhìn như trấn định nhưng đáy mắt bên trong bất an, vẫn như cũ có thể thấy được.

Trần Đóa Đóa, Trần Vương, thời gian qua đi 400 năm, rốt cục lại gặp mặt! Đáy lòng của hắn, cảm khái cùng vui sướng xen lẫn, lại chưa bộc lộ nửa điểm.

“Trình Đế đại nhân, không biết vị này là” Trần Đóa Đóa chần chờ mở miệng, nàng rất xác định, trước đó chưa bao giờ thấy qua người này.

Nhưng ánh mắt của hắn, không hiểu ở giữa, nhưng lại có mấy điểm thân cận, dư quang nhìn về phía tỷ tỷ, trên mặt nàng vậy mà, cũng có chút hứa hoang mang.

“Ha ha!” Trình Đế cười to, “Trần đạo hữu, ngươi rời đi tuế nguyệt, thực tế quá mức dài dằng dặc, mà ngay cả 2 vị Trần Vương, cũng không biết ngươi tồn tại.”

“Nó hơn chư vị, cũng đều xuống đây đi, đã tới đế lâm biển, làm thân nhân đoàn tụ mới là.”

Vũ vương cùng Trần thị tộc lão, cùng trong tộc một chút nữ quyến, tiểu bối, nhao nhao đi ra xa giá, chỉ một chút, mọi người liền đỏ mắt, “Trần thị tộc chúng, bái kiến 2 vị nữ hoàng!”

Trần Đóa Đóa, Trần Vương kinh hãi, phản ứng đầu tiên là, Đại Càn vì bức 2 người đi vào khuôn khổ, là lấy đem Trần thị mọi người tiếp đến đế lâm biển.

“Vũ thúc, mấy vị tộc lão, ngươi… Các ngươi làm sao lại tại cái này “

Vũ vương đạo: “Trước đây không lâu, đế chỉ hạ đạt Trấn Bắc Vương trì hạ, mệnh ta cùng lên đường, đến đây đế lâm biển đưa gả.” Nói đến đây bên trong, hắn thở sâu, “Vừa lúc này, ta Trần thị lão tổ, từ tinh vực bên ngoài trở về, vì ta Trần thị quét dọn nguy cơ về sau, liền cùng nhau đến.”

“2 vị nữ hoàng, không được thất lễ, mau theo lão phu cùng một chỗ, bái kiến ta tộc lão tổ.”

Trần thị lão tổ Trần Đóa Đóa, Trần Vương mặt lộ vẻ giật mình, coi bọn nàng 2 người thân phận, Trần thị hết thảy bí ẩn, đều đều biết được. Nhưng lại chưa bao giờ nghe nói, Trần thị có cái gì lão tổ a có thể thấy được Trình Đế đối trước mắt người, đều có chút lễ ngộ, lại thêm vũ vương lo lắng nhắc nhở, đành phải bán tín bán nghi hành lễ.

“Trần Đóa Đóa, trần tiểu Hoa, bái kiến lão tổ.”

Trần… Tiểu Hoa La Quan khóe miệng giật một cái, kém chút lộ ra sơ hở. Trần thị tỷ muội danh tự này, lên có chút tùy ý a, áy náy nghĩ ngược lại là đồng dạng.

Trình Đế thấy thế, cũng chưa sinh nghi, ngược lại nói: “2 vị Trần Vương, Trần đạo hữu 10 ngày trước, tại Cửu Ương đế đô địa điểm cũ, nhất niệm triệu hoán còn sót lại quốc vận hóa rồng, thân phận không thể nghi ngờ. Có Trần đạo hữu tại, bối rối 2 vị Trần Vương một chút phiền toái, có thể giải quyết dễ dàng… Ngươi 2 vị, thật sự là tốt phúc điểm, phải nghiêm túc bái tạ Trần đạo hữu vị lão tổ này mới là.”

Nếu không, một khi gả cho thanh mộc đế, không ra ba năm năm ở giữa, liền muốn bị hút khô bản nguyên, rơi vào thê thảm mà chết hạ tràng.

Vũ vương rơi lệ, “Đúng là như thế, lão tổ ngưng tụ quốc vận, để ta Cửu Ương Trần thị chi danh, lại lần nữa quật khởi tại tinh biển. 2 vị nữ hoàng, ta Trần thị thật, đón về lão tổ… Ô ô, đây là tổ tông che chở, trời không quên ta Trần thị!”

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Trần Đóa Đóa, Trần Vương trừng lớn mắt, ngưng tụ còn sót lại quốc vận, hóa thành cự long nếu không phải Trần thị đích truyền huyết mạch, tuyệt đối không thể. Nói cách khác, người trước mắt lại thật, là chúng ta lão tổ lại nghĩ tới, ngày trước giam lỏng giải trừ, hôm nay Trình Đế tự mình đến nhà, thái độ ôn hòa, thân mật, hết thảy liền đều đối mặt.

Sau một khắc, hai tỷ muội đồng thời rơi lệ, quỳ xuống đất hành lễ, “Hậu bối Trần Đóa Đóa, trần tiểu Hoa, không biết lão tổ giáng lâm, thất lễ, chỗ mạo phạm, mời lão tổ thứ tội!” Sợ hãi, ủy khuất, kích động, vui sướng… Giờ phút này, tất cả cảm xúc, đều đang kích động bên trong bộc phát.

Lão tổ, ta Trần thị có lão tổ!

Cố định vận mệnh, hoặc muốn cải biến, 1 viên bàng hoàng, sợ hãi, bất an tâm, lúc này có một lát an bình.

Ô ô, chúng ta rốt cục có dựa vào.

Trần Vương dinh thự, cùng cho nên ngàn tháng, lưu quang 2 đại hoàng triều, riêng phần mình Hoàng tộc láng giềng mà cư, trước đó đế cảnh giáng lâm thanh thế cực lớn, hấp dẫn đến vô số chú ý.

Giờ phút này, bọn hắn nhìn một màn trước mắt, trực tiếp trừng lớn mắt, một mặt không thể tưởng tượng nổi.

Trần thị lão tổ tê ——

Trước đó, tứ hôn đế chỉ hạ đạt, 2 tộc còn thỏ tử hồ bi, ai thán tự thân cùng Cửu Ương Trần thị đồng dạng, đều là Đại Càn con cờ trong tay, quyền sinh sát trong tay chỉ ở nhất niệm.

Nào có thể đoán được, lại có hôm nay biến cố.

Trần thị có lẽ, muốn xoay người… Mà bọn hắn đâu

tương lai của bọn hắn, lại tại cái kia ngô… Trở về liền sai người tra, sai người tìm, nói không chừng ta trong tộc, cũng có lão tổ tiềm tu chưa ra.

Đúng lúc này, cười lạnh một tiếng, bỗng dưng ở trong thiên địa vang lên, “Trần thị lão tổ vừa vặn, lẫn nhau sắp thành quan hệ thông gia, bản đế hôm nay, liền tự mình đến chiêu đãi!”

Bá ——

Một thân ảnh, xuất hiện trong tầm mắt.

Trình Đế biến sắc, “Thanh mộc đế!”

Chương 1420 : Thanh mộc đế

Một bộ áo bào trắng, dung mạo tuấn mỹ, nhìn tướng mạo bất quá chỉ là, hai mươi mấy tuổi quý gia công tử.

Ai có thể ngờ tới, trước mắt đúng là 1 cái, sống 3 cái kỷ nguyên, còn không chịu chết đi lão già.

Giờ phút này, áo bào trắng không gió mà bay, tóc dài tùy theo kích giương, đế cảnh khí tức phóng thích, như một ngọn núi hoành đặt ở mọi người tim.

Bá ——

Trần Vương dinh thự bên ngoài, lập tức tĩnh mịch.

Vô số ánh mắt xem ra, lộ ra kính sợ, sợ hãi.

Trần Đóa Đóa, trần tiểu Hoa 2 người, lập tức đầy mắt lo lắng, thanh mộc đế không chỉ có tại Đại Càn bên trong, có cực tôn sùng địa vị, tu vi càng là kinh người.

Lão tổ hắn, có thể ứng đối sao

La Quan ngẩng đầu, cùng người này nhìn nhau, “Thanh mộc đế ta đang muốn đi tìm ngươi, ngươi ngược lại là tới thật đúng lúc.”

“Tìm bản đế” thanh mộc đế sắc mặt lạnh hơn, La Quan ánh mắt, để hắn rất bất mãn, “Trần Thái Sơ, ngươi là

muốn vì bản đế, tự mình chủ trì đại hôn sao lấy thân phận của ngươi, miễn miễn cưỡng cưỡng, bản đế cũng có thể đáp ứng.”

Trình Đế khẩn trương, “Thanh mộc đế, nói cẩn thận!” Vị này trước đó, đều buông lời muốn đưa ngươi đoạn đường, lại vẫn dám ở trước mặt hắn khiêu khích

Như trước đó, hắn có lẽ có thể hiểu được, thanh mộc đế “Lửa giận”, dù sao chuyện ván đã đóng thuyền, không ngờ lên biến số.

Nhưng tại dò xét đến, Trần Thái Sơ lai lịch, bối cảnh về sau, Trình Đế liền một cái ý niệm trong đầu —— thanh mộc đế lão bất tử này, dám nhớ thương người tiểu khuê nữ, thật phát rồ (không biết sống chết)!

Thực lực, cải biến thái độ.

Thanh mộc đế giận dữ, “Nói cẩn thận Trình Đế, ngươi xác định, ngươi là tại đối bản đế nói chuyện ! là Đại Càn đế lâm biển, là đế quân trấn áp chỗ, ai dám động đến bản đế nửa điểm ngược lại là ngươi cùng Vân Đế, thật sự là mất hết Đại Càn mặt mũi, lại bị cái lai lịch không rõ hạng người chấn nhiếp.”

Hắn đôi mắt lạnh lùng, “Hôm nay, bản đế ngược lại muốn xem xem, Trần Thái Sơ muốn nói với ta cái gì “

La Quan thần sắc bình tĩnh, thản nhiên nói: “Vậy ngươi nghe kỹ, ta Trần thị nữ tử, không làm người khác đỉnh lô, đế quân tứ hôn sự tình, như vậy coi như thôi.”

Một câu, vô số đôi mắt trợn tròn.

Cái này Trần Thái Sơ, hắn thật to gan!

Tứ hôn chính là đế quân hạ chỉ, hắn lại trực tiếp muốn hủy bỏ đây là cái gì quả thực mắt không có tôn ti, lấy hạ phạm thượng.

“Làm càn!” Thanh mộc đế rống to, ánh mắt cuồng hỉ, Trần Thái Sơ muốn chết, hắn há có thể bỏ lỡ cơ hội “Ngươi dám tại đế lâm trong biển, đối đế quân bất kính, đây là tội chết!”

Oanh ——

Hắn không chút do dự, ngang nhiên xuất thủ.

Đế lâm biển, đế cung.

Vân Đế thấy mặt vua, vừa nói xong mới gặp Trần Thái Sơ, cùng một đường này kiến thức, còn chưa tới kịp, mời đế quân châm chước Trần thị tứ hôn một chuyện, liền đột nhiên phát giác được, đáng sợ đế cảnh khí tức bộc phát.

“Thanh mộc đế !”

Hắn vừa sợ vừa giận, “Bệ hạ, đây là vì sao “

Đế lâm biển, chính là đế quân chi đạo trận, lĩnh vực, không có hắn cho phép, tuyệt không có người dám can đảm tùy ý động thủ.

Đế vị phía trên, chưởng Đại Càn cương vực, chấp vô thượng quyền hành đế quân, nghe vậy mỉm cười, “Trẫm muốn xem một chút, Trần Thái Sơ người này, đến cùng phô trương thanh thế, hay là thật có nội tình.”

“Dù sao, thanh mộc đế bây giờ, là Đại Càn không thể thiếu người, muốn để hắn từ bỏ, cũng nên cho đầy đủ lý do.”

Ý chỉ đã hạ, muốn trẫm thu hồi mệnh lệnh đã ban ra, há có thể không đánh đổi một số thứ Đại Càn đế quân như thần cách, ngồi ngay ngắn mây đài, chậm đợi kết quả.

Vân Đế cười khổ, đế quân đều như vậy nói, hắn có thể như thế nào

Chỉ hi vọng, thanh mộc đế mệnh đủ cứng, nhưng tuyệt đối đừng xuất hiện, không thể vãn hồi cục diện.

Hắn là thật không hi vọng nhìn thấy, Trần Thái Sơ cùng Đại Càn ở giữa, quan hệ vỡ tan.

“Thọ Sơn.” La Quan nhàn nhạt mở miệng.

Oanh ——

Một thân ảnh trống rỗng xuất hiện, cùng vọt tới thanh mộc đế, trùng điệp đụng vào nhau.

Nổ vang rung trời, nương theo lực lượng kinh khủng bộc phát, nhưng nơi đây thiên địa giống bị, tầng 1 không nhìn thấy khí tức áp chế, đế cảnh chém giết gợn sóng, lại bị hạn chế tại cực phạm vi nhỏ. Nhưng dù cho như

thế, thanh thế, khí tượng, vẫn như cũ khủng bố tuyệt luân, phạm vi nhỏ áp chế bên trong, là một mảnh hủy diệt cảnh tượng.

“Ngươi là ai” thanh mộc đế gầm thét.

Trần Thái Sơ một chuyện, tạm thời vẫn là Đại Càn cơ mật, chưa từng đối ngoại tuyên giương.

Hắn chỉ biết, Trần thị có lão tổ trở về, cũng không hiểu biết Thọ Sơn tồn tại.

Thọ Sơn không đáp, hắn nhớ kỹ Tiểu sư thúc phân phó, như cùng thanh mộc đế gặp nhau, trận chiến đầu tiên nhất định phải đánh dứt khoát, xinh đẹp.

Đây là Bồ Đề sơn vinh quang!

Cứ việc, đối Tiểu sư thúc nhân phẩm, Thọ Sơn cầm thái độ hoài nghi, nhưng đã liên lụy đến Bồ Đề sơn, hắn nhất định phải nghiêm túc đối đãi

Thanh mộc đế phi! Bất quá chỉ là một gốc, tạp loại thành đạo yêu mộc mà thôi, thế mà cũng dám cho tự thân, mang theo “Thanh” chữ.

Ngươi cũng xứng!

Nhà ta tổ sư, mới là thanh mộc chi tổ, vạn mộc đứng đầu.

“Trấn!” Thọ Sơn gầm thét, 1 đạo khủng bố lồng giam, sát na nổi lên.

Bồ đề chính là thanh mộc chi tổ, tự nhiên sẽ hiểu, khắc chế yêu mộc loại hình thủ đoạn.

Cái này thần thông, chính là trong đó cực bá đạo một loại, chỉ cần tu vi không cao hơn tự thân, tất cả yêu mộc loại hình đều khó thoát.

Nháy mắt, lồng giam gào thét rơi xuống, dường như hình xăm, dung nhập thanh mộc đế huyết thịt ở giữa, đem hắn trực tiếp phong ấn, động một cái cũng không thể động.

Giữa thiên địa, đế cảnh giao thủ gợn sóng, còn tại khuấy động, mãnh liệt, chưa chân chính bộc phát, chém giết cũng đã kết thúc!

Thọ Sơn sắc mặt, có chút điểm tái nhợt, nhưng biểu hiện của hắn, đã làm cả đế lâm trong biển, vô số lòng người kinh, rung động.

Thanh mộc đế, đường đường cổ lão đế cảnh 1 trong, lại vừa đối mặt, liền bị trấn áp, phong ấn

“Tiểu sư thúc, yêu mộc ở đây, mời ngài xử trí.”

Rất tốt!

Đi theo bên cạnh ta lâu, Thọ Sơn rốt cục học xong, một điểm “Thường bạn thân ta” tinh túy.

Càng là loại thời điểm này, càng phải biểu hiện bình tĩnh, phong khinh vân đạm.

Trình Đế trong lòng gào thét, đáng chết thanh mộc đế, ngươi đạp ngựa muốn chết, còn gọi lão tử làm khó. Hắn cắn răng, chắp tay nói: “Trần đạo hữu, hôm nay chỉ là…”

Chưa nói xong, liền bị đánh gãy, La Quan nhìn xem hắn, ánh mắt nhàn nhạt, “Trình Đế muốn ngăn ta “

Ánh mắt này…

Một nháy mắt, kinh khủng ký ức, từ đáy lòng bộc phát.

Trình Đế cười khổ, “Trần đạo hữu, làm việc không cần thiết tùy tâm, cần biết nơi đây, là ta Đại Càn đế lâm biển.” Quay người lui ra phía sau.

Hắn còn có thể thế nào nên nói đều nói, cũng không thể thanh mộc đế tìm đường chết, để hắn đi kháng lôi đi yêu như thế nào như thế nào đi, lão tử mệt mỏi!

La Quan cất bước, đi tới thanh mộc đế trước người, giờ phút này hắn bị phong ấn, một thân khủng bố đế cảnh tu vi, nửa điểm thi triển không ra.

Nhưng thái độ của hắn, vẫn như cũ cuồng vọng, phách lối, “Trần Thái Sơ, ngươi dùng thủ đoạn gì, dám phong ấn bản đế coi như để ngươi đạt được, lại có thể thế nào ha ha ha! Bản đế chính là tại cái này, ngươi dám đụng đến ta ta Đại Càn đế lâm trong biển, ngươi như làm càn, tất nhiên sẽ bị trấn sát!”

Thanh mộc đế là thật, nửa điểm không sợ.

Hắn lúc đầu, ngay tại Đại Càn hoàng triều bên trong, có địa vị cực cao, chớ nói chi là hiện tại, đế quân có đại sự, cần hắn xuất lực thời điểm… Nếu như thế, còn có cái gì tốt lo lắng cho dù Trần Thái Sơ thật nổi điên, đế quân cũng sẽ xuất thủ!

Thậm chí, thanh mộc đế ước gì, Trần Thái Sơ không giữ được bình tĩnh, đối với hắn thống hạ sát thủ.

Mượn đế quân chi thủ, đem nó trừ bỏ!

“Đến a Trần Thái Sơ, ngươi không phải là rất lợi hại sao muốn cho bản đế một bài học ngươi lại đụng đến ta nửa điểm thử một chút!”

“Được.”

La Quan đưa tay, chỉ điểm một chút rơi.

Chương 1420 : Đoạt thọ 3,000 năm

“Bệ hạ!”

Vân Đế kinh hãi.

Đế vị bên trên, Đại Càn đế quân nhíu mày, hắn cảm ứng rất rõ ràng, Trần Thái Sơ một chỉ này ở giữa, cơ hồ không có bất kỳ cái gì lực lượng ba động, bằng này tuyệt đối không thể, rung chuyển đế cảnh mảy may.

Cho nên, hắn đang đánh cái gì tính toán

“Nhìn nhìn lại.”

Cuối cùng, đế quân vẫn chưa xuất thủ.

Ba ——

La Quan một chỉ, rơi vào thanh mộc đế giữa lông mày, hắn cười to, “Liền cái này Trần Thái Sơ, ngươi nghĩ hù sợ bản đế, cho ngươi chịu nhận lỗi nằm mơ!”

“Một chỉ này, là có ý gì nhẹ nhàng, cho bản đế gãi ngứa ngứa đều không đủ! Trần Thái Sơ, muốn động thủ liền động thủ, ít tại cái này phô trương thanh thế, không dám lời nói liền buông ra bản đế, miễn cho khiến người chế nhạo.”

La Quan thần sắc bình tĩnh, lui ra phía sau một bước.

Một chỉ này, đích xác chưa thi triển , bất kỳ cái gì sát thương thủ đoạn. Huống hồ lấy hắn tu vi, cho dù đem hết toàn lực, đối đế cảnh mà nói, cũng chỉ là thanh phong lướt nhẹ qua mặt, nhưng cái này cũng không hề mang ý nghĩa, hắn liền không có cách nào “Thường bạn thân ta” . La Quan đã xem, thuộc về tự thân khí tức, thông qua một chỉ này, đánh vào thanh mộc đế thể nội.

Thời gian ở khắp mọi nơi, rất nhanh liền có điều phát giác, cuồng vọng, cười lạnh thanh mộc đế, biểu lộ bỗng dưng cứng đờ, “Không, chuyện gì xảy ra… Ta số tuổi thọ… A… Ngươi lại gọt đi bản đế số tuổi thọ…” Kêu thảm bên trong, hắn tuổi trẻ, anh tuấn bề ngoài nhanh chóng già nua.

Ầm ầm ——

Giờ khắc này, tất cả mọi người bên tai, đều nghe tới giang hà chảy xiết, phát ra động tĩnh, khí thế rộng rãi to lớn, lộ ra tuyệt đối lãnh khốc, uy nghiêm, khiến người sợ hãi, kính sợ.

Trong thoáng chốc, trước mắt dường như thật, hiển hiện trường hà hư ảnh, nó từ không biết mà đến, thông hướng vô tận chỗ, vượt ngang xuyên qua kim cổ hết thảy không gian, chiều không gian, là sinh mệnh ghi chép cùng lưu ngấn.

Thời gian trường hà!

Giờ phút này, 1 đóa bọt nước nhẹ nhàng đảo qua thanh mộc đế, hắn già nua bên trong, 3,000 năm số tuổi thọ

sát na tiêu tán.

Giữa thiên địa, hoàn toàn tĩnh mịch, tất cả chú ý nơi đây đôi mắt, đều vô ý thức trợn tròn, chấn kinh, khó có thể tin bên trong, là sợ hãi thật sâu, kính sợ.

Chấp chưởng thời gian người!

Một chỉ rơi, dẫn thời gian trường hà hình chiếu, giáng lâm hiện thế… Càng đáng sợ chính là, từ đầu đến cuối, Trần Thái Sơ khí tức, đều không có cái gì biến hóa, liền như dẫn dắt thời gian trường hà, theo nhất niệm hiển hiện, đối với hắn mà nói là 1 kiện, như hô hấp sự tình đơn giản.

Thanh mộc đế sợ, hắn hơn tuổi thọ mấy, giờ phút này rõ ràng cảm nhận được, khí tức tử vong giáng lâm, “Đế quân cứu ta, cứu ta!”

Thê lương kêu rên, thét lên, sợ hãi tràn đầy.

Giờ phút này, đế cảnh tôn nghiêm, bức cách, vỡ vụn một chỗ.

Thanh mộc đế sợ chết, là rất sợ rất sợ, nếu không cũng không đến nỗi, dùng các loại bàng môn tà đạo thủ đoạn, duyên thọ đến hôm nay.

Bành ——

Đại Càn đế cung, đế quân trước mặt bàn, nháy mắt vỡ thành bột mịn, khí tức khủng bố như kinh đào hải lãng, tại trong đại điện khuấy động, hắn gắt gao nhìn xem

Trần Vương dinh thự phương hướng, đôi mắt thâm trầm như uyên.

Trần Thái Sơ, tốt một cái Trần Thái Sơ, hôm nay quả nhiên là, cho hắn thật lớn “Kinh hỉ” . Nhất niệm dẫn hạ thấp thời gian quang trường hà, đoạt thọ 3,000 năm, sao mà bá đạo, đáng sợ!

Mà cái này, chỉ là Trần Thái Sơ tiện tay vì đó, càng giống là 1 cái, gõ chó giữ nhà thủ đoạn, như coi là thật toàn lực thi triển, lại chính là gì cùng tràng cảnh thời gian trường hà giáng lâm, thôn tính đế lâm biển !

“Bệ hạ!” Vân Đế biến sắc, “Trần Thái Sơ người này thâm bất khả trắc, chỉ có thể kết giao, tuyệt không thể gây thù hằn… Mời bệ hạ nghĩ lại!”

Đế quân chậm rãi nói: “Nghĩ lại… Trẫm đương nhiên phải nghĩ lại, Trần Thái Sơ… Quả nhiên cường đại vô song, lại xương bên trong, căn bản không có đem trẫm, đem Đại Càn để ở trong mắt.”

“Cái này…” Vân Đế có thể phát giác được, đế quân trong lòng phẫn nộ, sự thật ngay tại dưới mắt, hắn cũng không tốt giải thích cái gì. Nhưng âm thầm lại nhịn không được trong lòng đã có cách, như đế lâm biển sớm một chút tin tưởng, hắn cùng Trình Đế nhắc nhở, giải trừ tứ hôn ý chỉ, há lại sẽ phát sinh chuyện hôm nay

Nhưng tin tức tốt là, đế quân dù tức giận, nhưng lại chưa xuất thủ, rõ ràng là kiêng kị tại, Trần Thái Sơ triển lộ ra thực lực. Cái này liền có, lẫn nhau chỗ giảng hoà, đến Vu Thanh mộc đế lão tử quản ngươi sống hay chết!

“Trần đạo hữu!” Trình Đế kinh hô, hắn có thể cảm giác, thanh mộc đế người này, cùng tử vong tới một bước xa, “Còn xin hạ thủ lưu tình, bất luận có gì chờ thêm sai, thanh mộc đế chung quy, đều là ta Đại Càn đế cảnh!”

La Quan ngẩng đầu, nhìn thoáng qua thiên khung, thản nhiên nói: “Nếu không phải như thế, hắn bây giờ đã chết rồi.”

“Đoạt thọ 3,000 năm, là ta đưa cho ngươi cảnh cáo, tứ hôn sự tình như vậy coi như thôi… Cút!”

Thọ Sơn phất tay áo vung lên, thanh mộc đế “Bành” một tiếng, đập ầm ầm xuống lòng đất, xuất hiện thật lớn 1 cái khủng bố hố sâu.

“Oa!”

Thanh mộc đế miệng lớn thổ huyết, ánh mắt sợ hãi vạn điểm, không nói một lời xoay người rời đi.

Một trận nháo kịch, như vậy kết thúc.

Từ thanh mộc đế giáng lâm, các phương chú mục bắt đầu, đến lúc này kết thúc, bất quá chỉ ở trong chốc lát. Đường đường đế cảnh, Đại Càn bên trong tư lịch cổ lão, thực lực thông thiên hạng người, dường như 1 tên hề, bị nghiền ép thương tích đầy mình.

Không, càng xác thực nói, đây là một cái cái tát, vỗ qua thanh mộc đế số tuổi thọ 3,000, mục nát sắp chết, cũng đánh vào Đại Càn trên mặt.

Là lấy, khi thanh mộc đế đào tẩu, đông đảo hội tụ ánh mắt, nhưng lại đã lui đi. Bọn hắn tại các loại, cùng đế cung phản ứng… Đế lâm trong biển, hết thảy đều ở đế quân đáy mắt, hắn tự nhiên sẽ biết được, phát sinh hết thảy.

Thời gian 1 hơi hơi thở quá khứ, giữa thiên địa một mảnh yên tĩnh, cái gì cũng không phát sinh.

Thế là, kia vô số đạo ánh mắt, lại nhìn về phía La Quan lúc, liền lộ ra thật sâu kính sợ, đáy lòng thản nhiên sinh ra suy nghĩ ——

Hôm nay về sau, Cửu Ương Trần thị, không thể trêu chọc!

Dù sao, ngay cả đế quân đại nhân đều lựa chọn trầm mặc, chỉ một điểm này liền đầy đủ cho thấy, Trần Thái Sơ cường đại cùng khủng bố.

Trình Đế thở dài một hơi, “Trần đạo hữu, chúc mừng! Hôm nay về sau, Cửu Ương Trần thị chi danh, sẽ vang triệt Đại Càn.” Hắn do dự một chút, “Nhưng cái này bên trong, chung quy là đế lâm biển, đợi hắn ngày bệ hạ triệu kiến lúc, hi vọng Trần đạo hữu có thể bảo trì lễ kính.”

“Bản đế cáo từ!”

Chắp tay, vội vàng rời đi.

Trần Đóa Đóa, trần tiểu Hoa trừng lớn mắt, giờ phút này

còn có chút không có lấy lại tinh thần. Thanh mộc đế, cường đại không ai bì nổi thanh mộc đế, cứ như vậy bại so chó đều thảm.

Mà lão tổ, chỉ là điểm rơi một chỉ, liền dẫn hạ thấp thời gian quang trường hà, chấn nhiếp toàn bộ đế lâm biển, kia vô số đạo ánh mắt bên trong kính sợ, kiêng kị, các nàng cảm thụ rất rõ ràng.

Nói cách khác, không có gì bất ngờ xảy ra, tứ hôn sự tình đem chân chính, dừng ở đây. Trong lòng bên trên, một tảng đá lớn rơi xuống đất, tiếp theo là kích động, cảm kích cùng cuồng hỉ, 2 người quỳ xuống, “Huyền tôn nữ, bái tạ lão tổ!”

Vũ vương cùng Trần thị tộc lão, cùng một đám tộc nhân, “Phần phật” quỳ xuống đất, “Lão tổ thần uy, che chở Trần thị!”

Hôm nay về sau, ai còn dám nói Trần thị, là nước mất nhà tan một đám chó nhà có tang

Lão tổ trở về, một mình chống trời!

Ta Trần thị từ ngày này trở đi, đem trở lại đỉnh phong.

Duy nhất đoán được chân tướng chỉ có Thọ Sơn, Tiểu sư thúc bị thời gian nguyền rủa, lấy tự thân khí tức nhuộm dần thanh mộc đế, dẫn tới thời gian trường hà phản phệ…

Chậc chậc, muốn nói “Thường bạn thân ta” việc này, còn phải là Tiểu sư thúc a, luôn luôn có thể hời hợt, lợi

dụng tự thân các loại điều kiện.

Mấu chốt, còn phi thường thành công!

Không phục không được.

Chương 1421 : Trái phải thời gian ý chí

“Khục!” La Quan đáy mắt, lộ ra một tia cổ quái, muốn nói Trần Đóa Đóa, trần tiểu Hoa không biết chân tướng cũng liền thôi, vũ vương những người này, làm sao cũng 1 bộ, kích động vạn điểm bộ dáng, nói quỳ liền quỳ “Lão tổ” 2 chữ càng là kêu tình chân ý thiết

Quả nhiên, diễn kỹ chi đạo, bác đại tinh thâm.

3 người đi tất có thầy ta.

Biểu hiện này, chính là chính La Quan, đều có chút hoảng hốt, chẳng lẽ ta thật sự là Trần thị lão tổ không thành sau đó tranh thủ thời gian, đem cái này nguy hiểm suy nghĩ vãi ra.

Thanh tỉnh, ngươi phải gìn giữ thanh tỉnh a!

“Đều đứng lên đi, trở về rồi hãy nói.”

Trần Đóa Đóa, trần tiểu Hoa đứng dậy, cung kính nói: “Vâng, cung thỉnh lão tổ về nhà.”

Tiến vào Trần Vương dinh thự, triệt để quẳng cục nợ, kích động vừa vui mừng Trần thị mọi người, lại là một trận mất khống chế khóc thét cùng cười to.

Liền ngay cả Trần thị tỷ muội, cũng không ngoại lệ.

Thực tế là bởi vì, cái này mấy trăm năm bọn hắn qua quá khổ, bây giờ rốt cuộc tìm được dựa vào, lại nghĩ tới đã chết đi tộc nhân cùng quá khứ đủ loại, lòng chua xót cùng đau thương, giờ phút này cùng nhau bộc phát.

La Quan rất xấu hổ, thế là tìm cái cớ, tạm thời rời đi trước, cho vũ vương bọn hắn 1 cái, giải thích rõ ràng cơ hội.

Không phải cứ như vậy trực tiếp nhận nhau, cái kia cũng quá xấu hổ…

“Cung tiễn lão tổ!”

Đợi La Quan thân ảnh, biến mất không thấy gì nữa về sau, Trần Đóa Đóa cũng nhịn không được nữa, “Vũ thúc, đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra lão tổ tồn tại, ta cùng tỷ tỷ làm sao, không có chút nào biết “

Lấy lão tổ hôm nay, triển lộ vô địch thực lực đến xem, cho dù tại năm đó, cũng nhất định kinh tài tuyệt diễm. Nhân vật như vậy, Trần thị tộc điển bên trong, làm sao có thể không có chút nào ghi chép !

Vũ vương cùng mấy vị tộc lão, liếc nhau, hắn thở sâu, nói: “Mấy người lão phu hoài nghi, lão tổ rời đi ta Trần thị, chí ít đã có 3 triệu năm lâu. Lúc trước, tại trụ trời phải xoáy tinh vực lúc, ta Trần thị từng tao ngộ một trận đại kiếp, tộc chúng tử thương siêu 70%, chính là đích mạch cũng có ít chi bị xoá tên. Đại khái, quá sơ lão tổ chính là, lúc trước cái nào đó đích mạch xuất thân.”

“Những năm tháng ấy, thực tế quá hỗn loạn, quá khủng

bố, ta Trần thị tồn tại ghi chép cực ít, chính là ta cùng cũng không biết. Nhưng lão tổ thân phận, lại không thể nghi ngờ, chỉ triệu hoán quốc vận hóa rồng một điểm, trừ ta Trần thị đích mạch bên ngoài, ai cũng làm không được.”

Đúng vậy, đây cũng không phải là lý do, mà là ngày đó quốc vận hóa rồng về sau, vũ vương cùng một đám tộc lão, suy tính ra kết quả.

Cho nên, Ngụy Trang Ngụy đại nhân, hắn vốn chính là ta Trần thị lão tổ, chỉ là bởi vì một ít nguyên nhân, không liền cùng Trần thị nhận nhau. Cho nên, mới có 400 năm trước, đế tinh bên trên khủng bố một trận chiến, lão tổ vì che chở Trần thị, mai danh ẩn tích đến nay.

Bây giờ lại lần nữa trở về, lại không tiếc mạo hiểm lực kháng trời nghiêng, vì ta Trần thị vận mệnh, cùng Đại Càn chống lại. Trừ ta Trần thị lão tổ, còn có ai nguyện ý vì Trần thị, trả giá những này

Về phần lúc trước, lão tổ sử dụng qua, Ngụy Trang thân phận, chuyện này tạm thời, hay là đừng nói cho 2 vị nữ hoàng, thứ nhất là vì ngăn ngừa một ít phiền phức, dù sao Đại Càn hoàng triều âm thầm tìm kiếm lão tổ sự tình, Trần thị cũng không phải là không phát giác gì. Thứ 2 vừa rồi xách, lão tổ tạm thời không muốn chân chính nhận nhau, cẩn thận chút cũng vô sai lầm.

Dưới mắt nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, dù sao quá sơ lão tổ thiên chân vạn xác, là ta Trần thị lão tổ, cái này liền đầy đủ.

“Thì ra là thế.” Trần Đóa Đóa, Trần Vương 2 người, chậm rãi gật đầu.

3 triệu năm… Gì cùng dài dằng dặc, lâu đời tuế nguyệt, đầy đủ khiến tinh biển chuyển vị, thương hải tang điền mấy trăm, mấy ngàn lần. Đây thật là, tổ tông tổ tông, cũng không biết quá sơ lão tổ, kinh lịch bao nhiêu cực khổ, mới có thể có được hôm nay thực lực.

Đối kháng Đại Càn, che chở Trần thị!

Mỗi lần nghĩ đến điểm này, 2 người đều trong lòng khuấy động, cảm kích lại sùng bái.

Mà liền tại, Trần thị nội bộ triệt để, nhận định “Lão tổ” lúc, thanh mộc đế dinh thự bên trong, một trận cứu chữa đang tiến hành.

Hơn ba trăm năm trước, Đại Càn rốt cục khóa chặt, lại 1 đạo nguyên sơ thần quang vị trí, trực tiếp phá giới giáng lâm trụ trời ngược chiều kim đồng hồ, hết thảy cũng rất thuận lợi, Đại Càn cầm tới một màn kia trong truyền thuyết xanh đậm. Nhưng bọn hắn không thể ngờ đến, một đám yếu nhỏ như sâu kiến đồ vật, thế mà cũng có thể cho Đại Càn, lưu lại cực lớn phiền phức.

Xanh đậm vật dẫn bị một loại, liên quan đến sinh tử bí pháp phong ấn, xưa nay thời khắc sinh tử có giấu đại khủng bố, đế cảnh cũng khó xử phá. Bí pháp này phong ấn như cường lực dỡ bỏ, đế cảnh chỉ cần một chỉ liền có thể, lại vỡ vụn xanh đậm vật dẫn bản thân, khiến một màn kia xanh đậm băng liệt, tản mát vũ trụ 4 phương, không biết bao nhiêu năm sau mới có thể đoàn tụ, lại

xuất hiện.

Hậu quả như vậy Đại Càn không thể nào tiếp thu được, chỉ có thể nếm thử phá giải, hoặc là bởi vì sống qua 3 kỷ nguyên, cùng tử vong nhiều lần lôi kéo, thanh mộc đế đại đạo dần dần, bị sinh tử chỗ xâm nhiễm, có thể cùng phong ấn sinh ra nhất định cộng minh, cho nên hắn là trong đó, tiến triển nhanh nhất vị kia, khoảng cách thành công đã không xa.

Mà cái này, chính là thanh mộc đế bây giờ tại bên trong Đại Càn, địa vị càng phát ra trọng yếu mấu chốt nguyên nhân. Nếu không, nhìn trúng Trần thị tỷ muội không chỉ một người, há lại sẽ cho hắn làm thải bổ, duyên thọ đỉnh lô

Vân Đế, Trình Đế giờ phút này đều ở đây, cái trước mang đến đế quân ý chỉ, “Đế quân yêu cầu các ngươi, hướng thời gian trường hà hiến tế, vì thanh mộc đế tăng thọ… Hắn hiện tại, còn không thể chết!”

Mấy tên Đại Càn tu sĩ, 2 tay tiếp nhận đế lệnh, liếc nhau, đều nhìn ra lẫn nhau trên mặt đắng chát, một người trong đó nói: “Vân Đế, không phải ta cùng nghĩ nhiều, thực tế là hôm nay, thanh mộc đế bị thời gian trường hà đoạt thọ 3,000 năm, bây giờ lại đi hiến tế, chưa hẳn có thể được về đến ứng.”

Vân Đế trầm giọng nói: “Ngươi cùng hết sức nỗ lực chính là, bản đế sẽ như thực, hướng đế quân hồi bẩm.”

“Đa tạ Vân Đế!” Mấy tên Đại Càn tu sĩ mặt lộ vẻ cảm kích, bọn hắn chỉ sợ cứu chữa thất bại, sẽ bị giận chó

đánh mèo mà thôi, có Vân Đế chứng kiến, trách nhiệm sẽ nhỏ rất nhiều.

“Đi thôi, thanh mộc đế trạng thái không ổn, kiên trì không được quá lâu!” Vân Đế phất phất tay, quay người dẫn đường.

Rất nhanh, mọi người một đường ghé qua, đi tới thanh mộc đế dinh thự chỗ sâu, 1 tòa cự đại không gian dưới đất.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Nơi đây xây dựng, 1 tòa cổ xưa tế đàn, phía trên khắc dấu Thần Văn, bị đỏ sậm, đen nhánh vết máu bao trùm thật dày tầng 1, đã trở nên mơ hồ không rõ. Nhưng dù cho như thế, liếc nhìn lại vẫn có thể cảm nhận được, ngập trời hung thần, âm hàn.

Thanh mộc đế bây giờ, ngay tại trần trụi thân thể, co quắp tại chính giữa tế đàn, hắn trở nên càng thêm già nua, tóc thưa thớt, khô cạn như cỏ dại, khô quắt khuôn mặt nếp nhăn trùng điệp, mỗi 1 đạo đều tản ra, khiến người buồn nôn mục nát hôi thối.

“Các ngươi muốn chết phải không lại đến trễ như vậy! Lập tức động thủ, đối thời gian trường hà hiến tế, làm gốc đế diên tiếp theo số tuổi thọ! Như bản đế xảy ra chuyện, đế quân tuyệt sẽ không bỏ qua các ngươi, nhanh lên!” Hắn bây giờ, sắp bị sợ hãi cùng tuyệt vọng, cho tra tấn điên.

Vân Đế đáy mắt hiện lên một tia khinh thường, nếu không phải đế quân hạ lệnh, hắn mới không thèm để ý, lão già này chết sống, “Động thủ đi.”

“Vâng.” Mấy tên Đại Càn tu sĩ, nhanh chóng leo lên tế đàn, bọn hắn tu hành liên quan đến thời gian, lại là một loại khác, cổ lão Vu chúc chi pháp, thông qua hiến tế đầy đủ tế phẩm, đổi lấy thời gian đáp lại, tiếp theo hoàn thành tuổi thọ diên tiếp theo.

Ầm ầm ——

Trầm thấp, nặng nề thanh âm, ở sâu dưới lòng đất vang lên, 1 cái cửa đồng lớn mở ra, 16 tên cởi trần, nhục thân cường hãn thể tu, khiêng một đầu dữ tợn cự thú đi ra. Mọi người bộ pháp chỉnh tề, mỗi một bước rơi xuống, đều phát ra “đông” một tiếng vang thật lớn, khiến tế đàn tùy theo rung động.

Kia cự thú, như phát giác được cái gì điên cuồng giãy dụa, lại bị chăm chú vây khốn, rất nhanh bị đưa lên tế đàn. Mấy tên Đại Càn tu hành Vu chúc chi pháp Đại Càn tu sĩ, lấy ra đặc thù nào đó chất liệu cặn dầu, nghiêm túc vẽ ở trên mặt, tiếp lấy vây quanh nó, nhanh chóng đi lại, tụng niệm.

Cuối cùng đồng thời lấy ra trường mâu, đâm vào cự thú thân thể, vết thương cũng không lớn, máu tươi lại như như vỡ đê điên cuồng tuôn ra. Rất nhanh, liền bao trùm tế đàn, từ phía trên bắt đầu, không ngừng lăn xuống phía dưới, cuối cùng đem toàn bộ tế đàn, biến thành tinh hồng.

Bọn hắn tụng niệm âm thanh, càng phát ra trầm thấp, gấp rút, lại dưới nền đất, hình thành một loại nào đó tiếng vang, tựa như sóng nước dòng nước xiết. Mấy tên Đại Càn tu sĩ mặt lộ vẻ ý mừng, thời gian đã cho đáp lại, xem ra hôm nay bọn hắn có thể, hoàn thành duyên thọ hiến tế.

Thanh mộc đế bây giờ, ngâm ở trong máu tươi, vẩn đục đôi mắt bên trong, lộ ra vẻ kích động.

Hắn muốn sống sót, nhất định phải sống sót!

‘Trần Thái Sơ! Trần Thái Sơ!’

Ngươi chờ, bản đế chỉ cần bất tử, ngươi ta ở giữa ân oán, nhất định phải thanh toán rõ ràng.

“A!”

Đột nhiên, chủ trì Vu chúc nghi thức một tên Đại Càn tu sĩ, hét thảm một tiếng.

Hắn hoảng sợ trừng lớn 2 mắt, như nhìn thấy cái gì khủng bố cảnh tượng, “Không, không…”

Sau một khắc, người này “Bành” một tiếng ngã xuống đất, thất khiếu chảy máu, tại chỗ đột tử.

Mà cái này, chỉ là vừa mới bắt đầu.

Mấy tên tu luyện Vu chúc chi pháp tu sĩ, một cái tiếp một cái ngã trên mặt đất, tại kêu thảm bên trong, bị thu gặt sinh mệnh.

“Chuyện gì xảy ra” Vân Đế, Trình Đế kinh hãi.

Một tên sau cùng Vu chúc tu sĩ, kêu thê lương thảm thiết, “Là thời gian trường hà phản phệ… Chúng ta vi phạm… Thời gian ý chí… A… Đây là chúng ta nên được hạ tràng…”

Bành ——

Hắn thẳng tắp đổ xuống, khí tuyệt mà chết.

Vu chúc nghi thức, triệt để thất bại!

Tế đàn bên trên, cự thú thi thể trở nên lạnh buốt, sền sệt huyết tương bên trong, thanh mộc đế hoảng sợ ngẩng đầu, nhìn về phía đỉnh đầu phương diện. Mơ hồ trong đó, kia bên trong hình như có một đôi tròng mắt, băng lãnh, hờ hững nhìn tới.

Vân Đế, Trình Đế, cùng bọn hắn mang đến mọi người, giờ phút này cũng cảm nhận được, đạo này băng lãnh nhìn chăm chú, một cái ý niệm trong đầu, đột nhiên tại bọn hắn đáy lòng hiển hiện ——

Bị thời gian chán ghét mà vứt bỏ người, chắc chắn hủy diệt!

“Không! Không!” Thanh mộc đế rống to, “Bản đế không thể chết, ta tuyệt không thể chết.”

“Van cầu ngươi, bỏ qua ta, bỏ qua ta! Ta cũng không dám lại…”

Tiếng kêu thảm thiết, trong lòng đất quanh quẩn, mọi người như rơi vào hầm băng, toàn thân băng hàn.

Vân Đế, Trình Đế nhìn nhau, đều nhìn thấy đối phương trên mặt, kinh hãi cùng không thể tưởng tượng nổi. Trần Thái Sơ vậy mà, nhưng trái phải thời gian ý chí, cùng nó làm địch nhân, đem bị thời gian chán ghét mà vứt bỏ.

Đoạt thọ 3,000 năm… Trước đó nhìn, thủ đoạn này khủng bố vạn điểm, nhưng bây giờ lại nhìn, chỉ sợ thật chỉ là, Trần Thái Sơ tiện tay vì đó.

Như hắn nguyện ý, giết chết thanh mộc đế, chỉ cần một cái ý niệm trong đầu, liền đã đầy đủ!

Trần Thái Sơ… Trần Thái Sơ… Người này đến cùng, ra sao cùng tu vi, cảnh giới đây thật là đế cảnh, có thể có thủ đoạn !

Hô ——

“Trình Đế, mời ngươi ở đây giải quyết tốt hậu quả, bản đế lập tức tiến cung!” Vân Đế xoay người rời đi, hắn nhất định phải đem đây hết thảy Thông Bẩm đế quân.

Trình Đế nhìn xem, trên tế đàn, thê lương tru lên thanh mộc đế, giải quyết tốt hậu quả còn có cái gì sau thanh mộc đế xong!

Trần Thái Sơ coi là thật hảo tâm nghĩ, hảo thủ đoạn.

Trước đó không giết người, nhìn như lưu lại một tuyến,

kì thực đã sớm chặt đứt, thanh mộc đế tất cả đường sống.

Bất động thanh sắc ở giữa, liền cho Đại Càn, nghiêm trọng nhất cảnh cáo.

Trải qua chuyện này, ngày sau còn có ai, dám can đảm trêu chọc Cửu Ương Trần thị !

Chương 1422 : Đế quân triệu kiến

Đại Càn đế cung, tiêu phòng điện.

Đế hậu chỗ ở.

Rèm châu về sau mỹ nhân thân ảnh không rõ, nhưng chỉ là ngẫu nhiên đảo qua liền có thể cảm nhận được, kia động lòng người đường cong bên trong, ẩn chứa rung động lòng người.

“Thần, Trấn Bắc Vương Kỷ Đồng bái kiến Đế hậu, nguyện nương nương thiên thu vạn đại, phương hoa vĩnh tồn.” Trấn Bắc Vương đẩy kim sơn đổ ngọc trụ, trịnh trọng cong xuống.

Phía sau bức rèm che, nhu hòa thanh âm vang lên, “Huynh trưởng không cần đa lễ, mau mời lên.”

“Người tới, cho Trấn Bắc Vương ban thưởng ghế ngồi.”

“Đa tạ nương nương.” Trấn Bắc Vương Kỷ Đồng, chỉ ngồi một nửa, nhìn về phía rèm châu về sau, “Nhất Biệt 30 năm, nương nương đã hoàn hảo “

Đế hậu cười khẽ, “Mọi chuyện đều tốt, bệ hạ đối ta có chút tôn trọng, cực khổ huynh trưởng quải niệm.” Hàn huyên vài câu về sau, nàng nói: “Huynh trưởng phải bệ hạ coi trọng, sắc phong Bắc Cương, trấn thủ mảng lớn cương vực quốc gia, lần này đột nhiên trở về đế lâm

biển, là có chuyện quan trọng gì sao “

Đại Càn tuy không Đại tướng nơi biên cương, không được tuỳ tiện trở về quy tắc, nhưng thân là Đế hậu nhất tộc, Trấn Bắc Vương chuyến này có chút lỗ mãng.

Trấn Bắc Vương hơi trầm xuống mặc.

Đế hậu đưa tay, “Các ngươi tất cả đi xuống, không vốn cung phân phó , bất kỳ người nào không cho phép tới gần.”

“Vâng, nương nương.” Đế cung hầu cận mọi người, cung kính sau khi hành lễ lui ra.

Chỉ có Đế hậu bên người, 1 vị thiếp thân cung nữ, vẫn đứng tại chỗ. Là tránh hiềm nghi, cũng là bởi vì nàng bản thân, chính là Đế hậu tâm phúc, có thể được tín nhiệm.

Trấn Bắc Vương đứng dậy, “Nương nương, bổn vương hoài nghi Kỷ Vũ cái chết, cùng Trần Thái Sơ có quan hệ, người này chính là Cửu Ương Trần thị, mới trở về một vị nào đó lão tổ. Dựa theo thời gian tính, nên so bổn vương, sớm 2 ngày đến đế lâm biển.”

Hắn ngẩng đầu, “Bổn vương tạm thời còn không có chứng cớ xác thật, nhưng mỗi lần đối mặt người này, đều sẽ tâm huyết dâng trào ác niệm bộc phát, cái này tuyệt không phải trùng hợp… Mà lại Vũ nhi, cũng là bị 1 vị thần bí đế cảnh giết chết, tại ta Đại Càn cảnh nội, đế cảnh hiện thân tất bị ghi chép, trừ 2 bọn họ bên ngoài, gần đây cũng vô loại sự kiện này. Mời nương nương

xuất thủ, tra ra chân tướng, vì Vũ nhi vì ta Kỷ thị, đòi lại một cái công đạo!”

Phía sau bức rèm che, lâm vào trầm mặc.

Qua mấy hơi, mới có thanh âm truyền ra, “Cửu Ương Trần thị… Trần Thái Sơ… Huynh trưởng tới chậm, nhưng cũng may mắn, ngươi tới chậm một bước.”

Trấn Bắc Vương nhíu mày, “Nương nương lời ấy ý gì “

Đế hậu nói khẽ: “Huynh trưởng cũng biết, đế quân dưới phát ý chỉ, tứ hôn Trần thị 2 vị nữ hoàng, cùng thanh mộc đế thông gia “

“Biết.”

“Thanh mộc đế sắp chết.”

“…”

“Là Trần Thái Sơ gây nên.”

“…”

Trấn Bắc Vương trừng lớn mắt, “Hắn… Hắn làm sao dám… Cái này bên trong là đế lâm biển, hẳn là dùng cái gì âm mưu thủ đoạn, tính toán thanh mộc đế “

“Không có, Trần Thái Sơ đến ngày đầu tiên, thanh mộc đế đến nhà khiêu khích, tại vạn chúng nhìn trừng trừng dưới, bị đoạt thọ 3,000 năm, khô mục sắp chết.” Hơi dừng lại, Đế hậu tiếp tục nói: “Hôm qua, bệ hạ sai người

xuất thủ, lấy Vu chúc hiến tế thời gian chi pháp, vì thanh mộc đế tục mệnh… Cuối cùng triệt để thất bại, tất cả Vu chúc tu sĩ, đều bị thời gian phản phệ, mất mạng tại chỗ.”

“Nghe đồn, Trần Thái Sơ tu vi, cảnh giới, huyền diệu không thể phỏng đoán, chính là đại thần thông, đại pháp lực tồn tại, chính là đế quân đối đây, đều bảo trì trầm mặc. Huynh trưởng, ngươi bây giờ nhưng minh bạch, vì sao bản cung sẽ nói, may mắn ngươi tới chậm sao” Kỷ thị khoảng thời gian này, vốn là phong ba không ngừng, như lại cùng Trần Thái Sơ trở mặt, nhất định dẫn phát vô số gợn sóng.

Điểm này, nàng không cho phép.

Trấn Bắc Vương trầm mặc mấy hơi, “… Bổn vương minh bạch, đa tạ Đế hậu giải hoặc.”

Ống tay áo ở giữa, nắm đấm nắm chặt.

Trần Thái Sơ!

Hắn lần này không để ý bị người nghi kỵ, trực tiếp trở về đế lâm biển, chính là nghĩ thừa dịp Trần Thái Sơ đứng không vững, mượn Đế hậu chi thủ đem nó trừ bỏ. Nào có thể đoán được, chỉ là ngắn ngủi 2 ngày, hắn không ngờ tại đế lâm biển, lập xuống uy danh hiển hách.

Thanh mộc đế tại bên trong Đại Càn, địa vị cực cao, lại rất được đế quân coi trọng, bây giờ bị tổn thương sắp chết, đế quân lại giữ yên lặng… Chỉ này một điểm, liền không cần nhiều lời.

Đế hậu khuyên giải nói: “Huynh trưởng, ta Kỷ thị tuy có nội tình, bây giờ cũng chưởng cực lớn quyền thế, nhưng thủy chung không có đế cảnh, trấn áp tộc vận, mệnh số, tuyệt không phải kế lâu dài. Là lấy tiếp xuống, huynh trưởng khi toàn lực ứng phó, đột phá đế cảnh đại nạn.”

“Về phần Kỷ Vũ bỏ mình một chuyện, không nói đến dưới mắt, Kỷ thị cũng vô chứng cứ, cho dù thật sự là Trần Thái Sơ gây nên, cũng muốn tạm thời ẩn nhẫn. Bản cung lời nói, đều là Kỷ thị cân nhắc, huynh trưởng nhất định phải phân rõ chủ thứ, nặng nhẹ, chớ hành sự lỗ mãng.”

Nàng vị huynh trưởng này, tính tình quả quyết bụng dạ cực sâu, khuyết điểm duy nhất, chính là yêu chiều con trai trưởng. Nhất là đối Kỷ Vũ, là thật ký thác kỳ vọng, nhất định phải đem sự tình làm rõ, tránh hắn nhất thời hồ đồ.

Trấn Bắc Vương thở sâu, “Đa tạ nương nương đề điểm, bổn vương biết.” Hắn đứng dậy, mang theo mấy điểm tiêu điều, thất lạc, “Ngoại thần không tiện trong cung ở lâu, trước tạm cáo từ.”

Dứt lời, thi lễ một cái về sau, bước nhanh mà rời đi.

Phía sau bức rèm che, truyền ra “Yếu ớt” thở dài một tiếng, “Ta vị huynh trưởng này, hay là oán trách ta, không muốn ra tay giúp hắn.”

Bên người thân tín cung nữ, cung kính nói: “Nương nương khổ tâm, Trấn Bắc Vương sớm muộn cũng sẽ biết đến, huống chi Trần Thái Sơ người này, sớm đã

hoạch tội tại bên trên, cho dù đế quân trong lúc nhất thời chưa từng động đến hắn, nhưng người này tuyệt đối, rơi không đến kết cục tốt.”

Thật sự cho rằng, trọng thương thanh mộc đế, đánh Đại Càn một cái cái tát, chuyện này sẽ tuỳ tiện bỏ qua ! Trên đời này có bối cảnh, người có thực lực nhiều, nhưng cũng không có nghĩa là, bọn hắn sẽ không chết.

Đại Càn hoàng triều khủng bố, viễn siêu thế nhân tưởng tượng, bất động chỉ là bởi vì giá quá lớn, lại hoặc là có cái khác cân nhắc.

“Ha ha, bản cung vị này ca ca, lại vẫn không có ngươi thấy rõ ràng.” Đế hậu nhìn nàng một cái, “Bản cung chỉ là 1 cái, phụ đạo nhân gia thôi, đế quân chính là ông trời ơi… Hết thảy, đương nhiên muốn tuân theo, đế quân ý chí. Đã đế quân lựa chọn trầm mặc, bản cung liền không thể vẽ rắn thêm chân, nhưng nếu có 1 ngày… Bản cung đương nhiên cũng rất tình nguyện, vì chất nhi đòi lại cái công đạo.”

Cung nữ hành lễ, “Nương nương anh minh.”

Trấn Bắc Vương rời đi đế cung, quay đầu nhìn lại một chút, đôi mắt băng lãnh. Tấn vị Đế hậu về sau, nương nương làm việc quả nhiên, chỉ vì mình cân nhắc. Nhưng hắn là một tên phụ thân, Vũ nhi càng là hắn đời này, để ý nhất dòng dõi.

Trần Thái Sơ mạnh hơn lại như thế nào cái này bên trong là đế lâm biển, chỉ cần đế quân xuất thủ, bọn hắn hẳn phải chết không nghi ngờ.

Cho nên, muốn thế nào để đế quân, đối với hắn động sát niệm

…

Đến đế lâm biển ngày thứ 4, đế chỉ dưới phát Trần Vương dinh thự, Đại Càn đế quân sẽ ở hôm nay buổi trưa trước, triệu kiến Trần thị lão tổ.

“Trần Đế không phải làm lễ, đế quân có phân phó, ngài trực tiếp tiếp chỉ liền có thể.” Đến truyền chỉ hoạn quan Vương Đồ, mặt mũi tràn đầy cung kính.

Vị này ngay cả thanh mộc đế, nói làm liền làm.

Mấu chốt là, làm xong còn thí sự không có, liền cái này mặt bài, địa vị, ai có thể không sợ

La Quan gật đầu, “Đa tạ công công, Trần Thái Sơ lĩnh chỉ.”

Đưa tay, đem đế chỉ tiếp nhận.

Vương Đồ liên tục khoát tay, “Ngài khách khí, ngài nói quá lời, có thể đến quý phủ tuyên chỉ, là nô tài vinh hạnh.”

“Đế quân buổi sáng, còn có một số sự tình phải xử lý, ngài buổi trưa trước đến là được, thời gian còn rất dư dả. Kia nô tài, trước hết đi lệch sảnh chờ, lão tổ ngài chuẩn bị kỹ càng, sai người gọi nô tài một tiếng là được.” Nói xong, lại thi lễ một cái, tại hạ nhân dẫn đầu

dưới rời đi.

Một màn này, khiến Trần Đóa Đóa, Trần Vương bọn người, trong lòng cảm khái vạn điểm, ai chẳng biết Vương Đồ công công là đế cung bên trong hồng nhân, bệ hạ thân tín 1 trong. Ngày xưa bên trong, trừ đế cảnh bên ngoài, đối tất cả ngoại thần đều là mũi vểnh lên trời tư thái. Nhưng hôm nay tại Trần Vương dinh thự, kia hèn mọn, cẩn thận bộ dáng, kém chút liền quỳ xuống.

Lão tổ Uy Võ bá khí!

Trần Đóa Đóa tính tình nhảy thoát, giải trừ đại họa trong đầu về sau, tiến một bước thả, dịu dàng nói: “Có lão tổ tại, thật là tốt! Trước kia người này đến, mỗi lần đều lạnh lấy khuôn mặt, ta đã sớm muốn nhìn hắn, quỳ trên mặt đất bộ dáng… Lão tổ lão tổ, lần sau ngài hù dọa hắn một chút, theo ta thấy nhìn hắn tè ra quần dáng vẻ, có được hay không “

“Đóa đóa!” Trần Vương nhíu mày, “Ngươi quá không ra gì, làm sao để lão tổ, bồi tiếp ngươi hồ nháo.” Vương Đồ thân phận không tính là gì, nhưng hắn là Đại Càn đế quân chó, cần cẩn thận đối đãi.

La Quan âm thầm nhíu mày, nhìn lướt qua bên cạnh, cung kính lại an tĩnh vũ vương cùng Trần thị tộc lão, nghĩ thầm tình huống như thế nào cái này đều 2 ngày, còn không có tìm tới cơ hội, đem sự tình nói rõ ràng lại hoặc là, bọn này lão gia hỏa, căn bản là không có nói

Chà chà!

Trần thị trên dưới, thật sự là một đám cẩn thận người.

Đây là nghĩ đến, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, dù sao liên quan tới thân phận của hắn, khẳng định là người biết càng ít càng tốt.

Cũng có thể.

Chỉ bất quá, đợi ngày sau Trần thị tỷ muội, biết “Lão tổ” thân phận, lại sẽ là như thế nào biểu lộ a, còn có chút chờ mong!

“Lão tổ, tuy nói thời gian dư dả, nhưng ngài lần thứ 1 tiến cung diện thánh, hay là sớm đi chuẩn bị đi.” Trần Vương nói khẽ.

Trần Đóa Đóa nhấc tay, “Ta đến giúp lão tổ thay quần áo!”

Trần Vương gật đầu, “Ta cũng đi đi.”

“… Tốt.”

Ta đều là lão tổ, hưởng thụ một chút siêu chờ đãi ngộ, bất quá điểm đi

Chương 1423 : Kế hoạch đạt thành

La Quan phải thừa nhận, bị tịnh đế song sen phục vụ cảm giác đích xác rất là khéo, cho đến đi tới đế cung lúc, trong lòng còn có mấy điểm dư vị.

Xa giá bên ngoài, Vương Đồ cung kính mở miệng, “Trần Đế, chúng ta đến.”

“Ừm.”

Hắn đẩy cửa ra, một chút liền nhìn thấy, trước mắt nguy nga kéo dài, khí thế ngút trời Đại Càn đế cung. Lấy màu đen làm chủ thể, cung điện uy nghiêm mà trang trọng, chỉ là đứng tại đế ngoài cung, liền có thể rõ ràng cảm nhận được, kia bàng bạc, mênh mông khí tức.

Như uông dương đại hải…

Không!

Nói xác thực hơn, dưới chân cả tòa đế lâm biển, đều cùng đế đô cùng trước mắt đế cung, khí tức hòa làm một thể.

Nhất niệm sơn hải Tề Băng, phản chiếu tinh biển, dung nạp vũ trụ thập phương.

Tốt một cái Đại Càn, quả thật danh bất hư truyền!

Thọ Sơn rơi vào sau lưng, con ngươi co vào một chút, “Tiểu sư thúc, cẩn thận!” Hắn giờ phút này, cảm nhận được uy hiếp cực lớn.

“Biết.” La Quan gật gật đầu, thần sắc bình thản.

Bố cục đến tận đây, đoạn vô từ bỏ khả năng, ngày hôm nay chính là, cuối cùng cũng là mấu chốt nhất một cọc khảo nghiệm.

“Vương công công, dẫn đường đi.”

Vương Đồ cung kính nói: “Vâng, Trần Đế mời theo lão nô tới.” Hắn xoay người dẫn đường, lại cẩn thận giải thích, “Đại Càn quy củ, nhập đế cung người trừ trạng thái đặc thù bên ngoài , bất kỳ người nào không được giá ngồi, còn xin Trần Đế chớ trách.”

“Không sao.” La Quan ánh mắt, như tùy ý đảo qua xung quanh, giờ phút này đại đạo chân linh, không ngừng truyền ra mãnh liệt dự cảnh.

Mãnh liệt nhìn chăm chú cảm giác, mang theo kiêng kị, lạnh lùng, từ 4 phương 8 hướng mà đến ——

Đại Càn đế cung bên trong, hôm nay nên hội tụ, chí ít bảy tên lấy Thượng Đế cảnh! Bọn hắn vẫn chưa che lấp, tự thân khí tức, liền như từng tòa kình thiên Thần sơn, phóng thích ra cảm giác áp bách mạnh mẽ.

Là cảnh cáo, cũng là thực lực hiển lộ rõ ràng.

Có thể đem nó coi là, là đối La Quan, Thọ Sơn 2 người

ra oai phủ đầu, cũng có thể giải đọc thành, là một loại thật sâu kiêng kị.

Nếu không làm sao đến mức, náo ra động tĩnh như vậy.

Là lấy, càng là như thế, La Quan càng phát ra yên ổn, hắn đối quanh mình hết thảy, như không phát giác gì, thần sắc bình tĩnh bước chân thong dong.

Nhìn quanh bình yên, phong thái trác tuyệt!

Thọ Sơn tâm lý, nhịn không được cảm khái 1 câu —— nhà ta Tiểu sư thúc, trời sinh lớn trái tim, càng là khẩn trương, kích thích thời khắc, càng là ung dung không vội. Liền hôm nay, cái này sáng rực khóa chặt dưới, đi bộ nhàn nhã biểu hiện, ai không được kiêng kị 3 điểm

Giờ phút này, cũng có tiếng đàm luận, trong bóng tối lưu chuyển.

“Người này đây chính là kia Trần Thái Sơ cái khác tạm không nói, phần khí độ này, quyết đoán, đích xác làm lòng người gãy.”

“Các vị nhưng từng xem thấu người này khí tức vì sao cảm ứng bên trong, hoàn toàn mơ hồ không rõ.”

“Cho là một loại nào đó thuật che mắt, ta cùng đế cảnh đều không thể khám phá, tổng hợp ngày trước đủ loại, người này thực lực được xưng tụng 1 câu thâm bất khả trắc.”

“Hừ! Thì tính sao người này cuồng bội vô lễ, tổn thương

thanh mộc đế phía trước, như hôm nay gặp mặt đế quân, dám có nửa điểm bất kính, bản đế nhất định xuất thủ, để hắn biết được như thế nào 'Quy củ' 2 chữ."

"Đang lúc như thế!"

Vân Đế, Trình Đế 2 người, liếc nhau, đều phát giác được lẫn nhau, đáy mắt một nụ cười khổ. Mấy vị này đế cảnh, đều chưa từng thấy tận mắt Trần Thái Sơ động thủ, nếu không giờ phút này nhất định, không dám tùy ý nói về "Quy củ" .

Trình Đế thấp giọng nói: "Vân Đế, thanh mộc đế sự tình, cứ như vậy "

Vân Đế lắc đầu, "Còn có thể như thế nào bị thời gian chán ghét mà vứt bỏ, thanh mộc đế trên thân mỗi 1 đạo thời gian lưu ngấn, đều đem biến thành sự thật… Hắn hiện tại, đang không ngừng gia tốc già yếu, mỗi ngày kêu rên không dứt, sẽ tại thời gian ăn mòn dưới, sống sờ sờ đau chết."

Kia thê thảm cảnh tượng, chỉ là nghĩ một hồi, liền khiến người không rét mà run. Trần Thái Sơ thật ác độc thủ đoạn, chưa trực tiếp giết người, lại so giết người khủng bố gấp trăm ngàn lần, 2 bọn họ tuyệt không muốn cùng là địch.

Bất quá, thanh mộc đế đang bị đế quân trọng dụng, cứ như vậy chết đi, nhất định hỏng đế quân đại sự… Ai, hôm nay Trần Thái Sơ diện thánh, chưa chắc sẽ thuận lợi. Hi vọng thế cục sẽ không trực tiếp mất khống chế đi, nếu không… Bọn hắn hẳn là có thể, trấn áp Trần Thái

Sơ đi !

7 vị đế cảnh, cùng đế quân đại nhân, lại thêm nơi đây là Đại Càn đế cung, đối bọn hắn có vượt mức thực lực tăng thêm.

Nhưng dù cho như thế, Vân Đế, Trình Đế vẫn cảm thấy, trong lòng có chút không chắc, thực tế là bởi vì, đoạt thọ 3,000 năm, trái phải thời gian ý chí sự tình, quá mức rung động, Trần Thái Sơ tu vi của người này, không thể tưởng tượng!

Càng mấu chốt chính là, hắn cũng không phải là lẻ loi một mình, sau lưng có 1 cái, cường đại vô cùng tông môn. Thật tới quyết liệt, nó hậu quả, chỉ sợ Đại Càn hoàng triều, cũng vô pháp tuỳ tiện tiếp nhận.

Hi vọng, đế quân có thể ẩn nhẫn, đại sự hóa tiểu việc nhỏ hóa.

Mà giờ khắc này, tại Vương Đồ dẫn đầu dưới, La Quan đã đi tới, Đại Càn đế quân xử lý chính vụ đại điện bên ngoài.

“Trần Đế, mời ngài hơi chờ.”

Vương Đồ sau khi hành lễ, vội vàng đi vào.

Thời gian từng giờ trôi qua, Vương Đồ sau khi đi vào, liền không có động tĩnh. Giờ phút này mặt trời dâng lên, hừng hực ánh nắng vẩy xuống, chiếu vào La Quan cùng Thọ Sơn trên thân, ngoài điện cung vệ, ánh mắt băng lãnh mà dò xét.

Liền, rất để người không thoải mái!

Thọ Sơn trên mặt, lộ ra vẻ tức giận, nào còn nhớ trước đó, nhắc nhở La Quan phải cẩn thận. Hắn thấy, Tiểu sư thúc chính là bồ đề thứ 13 đồ, quan môn đệ tử thân phận, so cái gì Đại Càn hoàng triều đế quân, cao quý gấp trăm ngàn lần. Dù sao, Bồ Đề sơn phụ thuộc thế lực bên trong, đỉnh tiêm Đại đế hoàng triều, liền có không dưới mười mấy cái.

Triệu kiến lại không gặp, có ý tứ gì xem thường chúng ta, xem thường Bồ Đề sơn ! Chỉ này 1 đầu, Đại Càn đã có đường đến chỗ chết.

“Tiểu sư thúc!”

Thọ Sơn gầm nhẹ.

La Quan trong lòng 1 tán, đầu sắt, tính tình thẳng, cũng không phải hoàn toàn không có tác dụng a, biểu hiện tại hôm nay nơi đây, vừa đúng. Nhưng mặt ngoài, lại bất động thanh sắc, chỉ là nhàn nhạt, nhìn về phía đại điện cửa chính, “Lại cùng một khắc.”

Một câu, ngoài điện cung vệ sắc mặt, nháy mắt liền biến. Bọn hắn là đế quân thân vệ, ở đây trấn thủ mấy trăm, mấy ngàn năm, còn chưa bao giờ thấy qua, hạng người cuồng vọng như thế. Hắn có ý tứ gì chẳng lẽ đế quân triệu kiến, hắn đi tới cái này bên trong, còn dám đi không thành !

Vân Đế, Trình Đế mấy vị đế cảnh, cũng là sắc mặt biến

hóa, hữu tâm phía dưới đế cung bên trong, hết thảy như ở bên tai thì thầm.

Câu này, bọn hắn nghe được rõ ràng.

Có người tức giận, có người nhíu mày, nhưng hôm nay cung điện kia, vẫn như cũ giữ yên lặng, bọn hắn cũng chỉ có thể yên tĩnh chờ đợi.

Rốt cục, tại 1 khắc đồng hồ muốn trôi qua lúc, cửa điện từ bên trong mở ra, Vương Đồ đầu đầy mồ hôi chạy đến, “Ba” một tiếng quỳ trên mặt đất, “Trần Đế, đế quân mời ngài đi vào.”

Vừa rồi một cái chớp mắt, thân ở đại điện bên trong, như ở vào kinh đào hải lãng ở giữa, khí tức khủng bố chỉ cần hơi chấn động, liền có thể đem hắn xé thành vỡ nát.

Đây là đế quân chi nộ!

Cuối cùng, đế quân lựa chọn khắc chế, nhưng đối Vương Đồ mà nói, hắn là thật tại bên bờ sinh tử dạo qua một vòng, kém chút dọa nước tiểu.

“Được.”

La Quan gật đầu, cùng Thọ Sơn cùng một chỗ, cất bước tiến vào đại điện.

Trong không khí, khủng bố dư ba chưa tán, lại tại tới gần bên cạnh hai người lúc, im ắng chôn vùi, “Cửu Ương Trần thị Trần Thái Sơ, mang theo sư điệt Thọ Sơn, bái kiến Đại Càn đế quân.”

La Quan khom người, hướng đế vị phía trên cúi đầu.

Mấy hơi về sau, đế quân nhàn nhạt thanh âm vang lên, “Trần Thái Sơ, ngươi cũng biết tự tiện giết ta Đại Càn đế cảnh, chính là không tha tội chết “

“Thanh mộc đế “

“Ừm.”

“Hắn chưa chết.”

Đế vị bên trên, Đại Càn đế quân đôi mắt, hiển hiện nguy hiểm băng hàn, “Trần Thái Sơ, có người cùng trẫm thượng thư, nói ngươi mắt vô tôn thượng, bất kính Đại Càn… Hôm nay gặp mặt, ngược lại không như tin đồn.”

“Ngươi tựa hồ, căn bản chưa đem trẫm, đem Đại Càn để ở trong mắt! Trần Thái Sơ, ngươi cũng biết như thế nào thiên tử giận dữ, thây nằm ngàn tỉ ngươi thật sự là thật là lớn gan!”

Ầm ầm ——

Đế đô phía trên thiên tượng đột biến, có cuồng phong cuốn lên mây đen, có lôi xà xé rách trường không. Khí tức khủng bố tại chấn động, mãnh liệt, giống như là 1 tôn khủng bố cự thú, tự ngủ say bên trong thức tỉnh.

Giờ phút này, vô số đạo kinh hãi ánh mắt, nhìn về phía đế cung. Bởi vì ngày đó, thanh mộc đế thảm bại một chuyện, Cửu Ương Trần thị chi danh, vang vọng đế lâm

trong nước bên ngoài. Là lấy thiên sứ truyền chỉ, Triệu thị lão tổ vào cung yết kiến một chuyện, đã sớm dẫn tới các phương chú ý.

Dưới mắt đây là… Đế quân tức giận, dẫn thiên tượng biến hóa, hàng sát cơ!

Tê ——

Trần Thái Sơ, hắn thật to gan, dám chính diện làm tức giận đế quân, thật sự cho rằng có thể đánh bại thanh mộc đế, liền có thể không kiêng nể gì cả nơi đây là đế lâm biển, là ta Đại Càn đế đô chỗ, đế quân đại nhân tại cái này bên trong, chính là vô địch tồn tại.

Trấn Bắc Vương phủ.

Trấn Bắc Vương một mặt cuồng hỉ, nhìn lên trời hàng sát cơ, cất tiếng cười to, “Ha ha ha ha! Tốt, tốt 1 cái Trần Thái Sơ, bổn vương còn không có nghĩ đến, muốn thế nào giết ngươi, ngươi liền tự tìm đường chết!”

“Không sai, tiếp tục, đưa ngươi cuồng vọng vô tri, toàn bộ bạo lộ ra, đế quân hôm nay sẽ cho ngươi thống khoái!”

Trần thị vương phủ.

Trần Đóa Đóa, Trần Vương cùng vũ vương cùng Trần thị mọi người, sắc mặt đại biến, “Cái này… Này sao lại thế này lão tổ hắn làm tức giận, Đại Càn đế quân “

Tất cả mọi người, đều sắc mặt trắng bệch, mặt lộ vẻ sợ

hãi.

Đúng lúc này, Lý Thanh Thanh nói: “Các ngươi yên tâm, Trần đại ca không có việc gì.” Nàng do dự một chút, “Người kia, vẫn chưa thật động sát cơ, đây chỉ là thăm dò.”

Người kia chỉ là Đại Càn đế quân sao Trần thị mọi người, vội vàng nhìn qua, “Thanh Thanh cô nương, coi là thật như thế “

Bọn hắn không biết Lý Thanh Thanh thân phận, nhưng đã đi theo lão tổ bên người, tuyệt không phải người bình thường.

Lý Thanh Thanh gật đầu, “Ừm.” Nàng cũng không biết, mình tại sao có thể, từ trên trời rơi xuống sát cơ khủng bố một màn về sau, cảm nhận được đối phương cảm xúc.

Trong mắt nàng, lộ ra một tia mờ mịt.

Đế cung, đại điện.

Theo Đại Càn đế quân quát hỏi, khí tức khủng bố như kinh đào hải lãng, càn quét 4 phương.

Phần phật ——

La Quan trên thân trường bào khuấy động, tóc đen tại sau lưng kích giương, hắn ngẩng đầu nhìn về phía đế vị, đôi mắt thâm thúy mà hờ hững, “Lớn mật diệt ta quốc gia, vong ta Trần thị… To gan là các ngươi!”

Oanh ——

Không biết khí tức, từ trong cơ thể hắn bộc phát, hình như có không biết tồn tại, nơi này khắc giáng lâm, “Nếu không phải Trần mỗ lần này trở về trụ trời tinh vực, gánh vác sư môn chi mệnh, ngươi cho rằng ta, sẽ còn yên tĩnh đứng ở chỗ này “

Đại điện bên trong hoàn toàn tĩnh mịch, chỉ có 2 đạo khí tức khủng bố, tại trong hư vô giao thoa, va chạm, trừ khử ở vô hình.

Đế quân cười lạnh, “Trần Thái Sơ, ngươi thật sự rất mạnh, viễn siêu ra bản đế quân đoán trước, nhưng cái này bên trong là đế lâm biển, bất luận ngươi mạnh bao nhiêu, bản đế quân cũng có thể làm đến, đưa ngươi mai táng nơi này!”

“Có lẽ vậy.” La Quan thản nhiên nói: “Nhưng mời bệ hạ tin tưởng, không đến 10 ngày, thầy ta chắc chắn tự mình giáng lâm, Đại Càn hoàng triều từ đó, đem không còn tồn tại.”

Thọ Sơn nhìn dưới mặt đất, xuất mồ hôi trán.

Tiểu sư thúc, ta nói là tại mảnh này tinh trong biển, chỉ cần ngài muốn rời đi, liền không người có thể ngăn cản… Nhưng bây giờ, ta có chút hoảng a

Đại Càn đế quân rất mạnh, nhưng sự cường đại của hắn, lại tựa hồ như cũng không chỉ là, đến từ bản thân. Đế lâm biển chỗ chỗ, tựa hồ chính là 1 cái, phóng đại vô

số lần, độc thuộc về hắn lĩnh vực, tại cái này bên trong hắn chính là thần, không gì làm không được!

Đế vị bên trên, Đại Càn đế quân giờ khắc này, thật động sát cơ. Hắn đăng lâm đại vị, chấp chưởng ngàn tỉ tinh biển, chưa hề có người dám can đảm, đối với hắn ở trước mặt khiêu khích. Nhưng khi ánh mắt đảo qua, La Quan cặp kia hờ hững đôi mắt, lại đảo qua bên cạnh Thọ Sơn cúi đầu trầm mặc thân ảnh, hắn do dự.

2 người này quá trầm ổn, liền ngay cả kia Thọ Sơn, thế mà nhìn cũng không nhìn một chút… Hiển nhiên là đối Trần Thái Sơ, có lòng tin tuyệt đối.

Hô ——

Đế quân thở dài một hơi, đột nhiên cười to, “Ha ha ha! Trần Thái Sơ, ngươi quả nhiên không giống bình thường, dám ngay mặt uy hiếp trẫm, ngươi là người thứ nhất.”

“Tốt, rất tốt!”

La Quan căng cứng tiếng lòng, bỗng dưng buông lỏng.

Quá quan!

Trò chuyện vui vẻ, trăm phương ngàn kế giao hảo không không không! Trên thế giới này, chỉ có cường giả mới có thể có đến tôn trọng. Hắn từng bước một triển lộ thực lực (thường bạn thân ta), muốn cũng không phải, cầu Đại Càn đế quân giơ cao đánh khẽ, bỏ qua cho Trần thị.

Mà là lấy 1 cái không thể coi thường thân phận, xuất hiện ở bên cạnh hắn, chỉ có như thế, mới có cơ hội tiếp xúc đến xanh đậm vật dẫn.

Dù sao, khi ngươi gặp được phiền phức lúc, 1 cái cường lực nhân vật xuất hiện, ngươi có thể hay không thử một chút đương nhiên, chuyện này, La Quan sẽ không chủ động xách, thậm chí càng từ chối một hai… Chủ động cầu cùng đưa tới cửa, cũng có rất lớn khác biệt.

Đến tận đây, kế hoạch của hắn, mới tính chân chính đạt thành!

Chương 1424 : Niềm vui ngoài ý muốn

Đế đô phía trên, khủng bố thiên tượng tán đi.

Mặt trời chiếu rọi, nếu không phải trong không khí, vẫn có khí tức khủng bố chưa tán, liền như vừa rồi một màn chỉ là ảo giác.

Đế cung nội, chúng đế cảnh mặt lộ vẻ giật mình, không biết kia Trần Thái Sơ đến cùng làm cái gì, lại hóa giải đế quân lửa giận.

Hừ!

Coi như hắn vận khí tốt, nếu không hôm nay, một khi đế quân hàng phạt, tung hắn có lật trời thủ đoạn, cũng phải bị trấn sát tại đây.

Vân Đế, Trình Đế 2 người, lại sắc mặt ngưng trọng, không có bọn hắn nghĩ nhẹ nhõm. Trần Thái Sơ người này sẽ cúi đầu nhận thua, cầu xin tha thứ a! Vị này lá gan, từ trước đến nay có thể thôn thiên, càng đều có thể hơn có thể là đế quân trong lòng còn có chần chờ, cuối cùng lựa chọn dừng tay.

Hô ——

Bất luận chân tướng như thế nào, có thể không động thủ liền tốt, bọn hắn là thật không muốn, đối địch với Trần Thái Sơ.

Trần thị vương phủ.

Trần Đóa Đóa, Trần Vương, vũ vương cùng Trần thị mọi người, phát ra một tiếng reo hò.

“Quá tốt!”

“Thanh Thanh cô nương nói không sai, đế quân quả nhiên không phải, thật muốn động thủ.”

“Hù chết ta, vừa rồi thật sự cho rằng, đem đại họa lâm đầu!”

Bọn hắn đối nhà mình lão tổ, dù tôn sùng vạn điểm, lại cũng không cho là hắn có thể, dốc hết sức đối kháng Đại Càn. Thực tế là, Đại Càn hoàng triều thực lực, quá mức khủng bố.

Lý Thanh Thanh cúi đầu, sắc mặt trắng bệch.

Vừa rồi, người kia là thật, đối Ngụy đại ca động sát ý, thời khắc cuối cùng lại ép xuống.

Kém một chút… Chỉ kém một điểm…

Trấn Bắc Vương 1 cước đạp lăn cái bàn, đi tới đi lui, giống 1 con táo bạo hổ báo.

“Vì cái gì đế quân rõ ràng, đã động sát ý, lại bỏ qua người này “

“Trần Thái Sơ, ngươi đến cùng có thủ đoạn gì, cái này

đều không chết !”

Hắn giờ phút này, trong lòng ác ý mãnh liệt, cơ hồ áp chế không nổi.

‘Ta thật cũng chỉ là, bởi vì Kỷ Vũ cái chết, hận Trần Thái Sơ đến trình độ này’ ý niệm này, dưới đáy lòng nhanh chóng xẹt qua.

Ngẫu nhiên, Trấn Bắc Vương cũng sẽ hoang mang, thật sự là hắn cưng chiều ấu tử, đối với hắn ký thác kỳ vọng. Nhưng tựa hồ… Đại khái… Cũng không tới có thể làm hắn, không tiếc hết thảy tình trạng. Qua rất nhanh, điểm này nghi hoặc, chần chờ, liền bị hừng hực lửa giận cùng oán hận, cho triệt để nuốt hết.

Trần Thái Sơ người này, phải chết!

Đế hậu ngẩng đầu, nhìn lên trời tượng tán đi, trắng nõn như son ngọc lông mày, nhẹ nhàng nhăn một chút. Nàng nghĩ nghĩ, nói khẽ: “Đi, sai người đến Trấn Bắc Vương phủ đi một chuyến, nhắc nhở ta vị huynh trưởng kia, đã gánh vác đế mệnh, phải đế quân tin nặng, sao tốt tự ý rời vị trí để hắn lập tức khởi hành, trở về trì hạ đi.”

Thân tín cung nữ gật đầu, cung kính nói: “Vâng, tiểu tỳ cái này liền đi an bài.”

Nàng quay người bước nhanh rời đi.

Đế hậu trầm mặc mấy hơi, đột nhiên than nhẹ, “Bệ hạ, thật động sát niệm đâu…” Đối người bên gối, nàng so người bên ngoài nhìn càng thêm rõ ràng.

Nhưng bởi vì điểm này, mới càng thêm kinh người.

Trần Thái Sơ đến cùng là thần thánh phương nào, lại áp chế đế quân sát ý, không được phát tiết loại tồn tại này, tuyệt không thể trở thành, Trấn Bắc Vương phủ Kỷ thị địch nhân.

Nàng bây giờ nghĩ đến, luôn cảm thấy huynh trưởng cử động có chút không ổn, cho nên Kỷ Đồng càng sớm rời đi đế lâm biển, lại càng tốt.

Đại điện bên trong, theo đế quân cười một tiếng, khí tức khủng bố đều thu liễm, tia sáng đều trở nên càng thêm sáng tỏ. Hắn ở trên cao nhìn xuống, thần sắc thong dong, “Trần Đế, không biết lần này trở về, gánh vác gì cùng sứ mệnh nói không chừng, trẫm còn có thể đến giúp một hai.”

La Quan chắp tay, “Đa tạ bệ hạ, nhưng việc này dính đến, trong núi một chút bí ẩn, chính là ta sư tôn tự mình phân phó, thực không tiện báo cho.”

“A, nếu như thế, trẫm liền không hỏi.” Ở trước mặt uy hiếp đều làm qua, không trả lời vấn đề, thực tế quá bình thường.

Đế quân rõ ràng điều chỉnh tâm lý trạng thái, đối La Quan khoan dung độ, tăng lên rất nhiều, “Trần Đế, thanh mộc đế khiêu khích phía trước, ngươi thương hắn cũng là nói thông được, nhưng người này bây giờ ngay tại, giúp trẫm làm 1 kiện khẩn yếu sự tình. Thanh mộc đế đổ xuống, việc này rất có thể, đem vô kỳ hạn trì hoãn, trẫm

rất buồn rầu a.”

La Quan trong lòng khẽ động, “Vô tâm chi thất, còn xin bệ hạ chớ trách.” Hắn nghĩ nghĩ, nói: “Việc này, Trần mỗ nhưng cho bệ hạ đền bù.”

Đế quân cười to, “Ha ha, đền bù liền không cần, trẫm giàu có Tứ Hải, chẳng lẽ còn cần một chút ngoại vật sao chỉ là chuyện này, đối trẫm rất trọng yếu.” Hắn như tùy ý đề cập, “Không biết Trần đạo hữu, tại phong ấn, cấm chế 1 đạo, phải chăng am hiểu “

La Quan chần chờ, “Hơi có đọc lướt qua, không tính là tinh thông.”

“A, trẫm nguyên bản còn muốn lấy, mời Trần Đế xuất thủ, giúp ta Đại Càn phá giải ra 1 đạo phong ấn… Phong ấn này bản thân, cũng không tính là cái gì, lại liên quan đến con đường sinh tử, quả thực có hơi phiền toái.”

“Không thể cưỡng ép phá vỡ “

“Không thể.”

La Quan bây giờ, cơ bản có thể xác định, Đại Càn đế quân chỗ xách sự tình, chính là xanh đậm vật dẫn.

Đây thật là niềm vui ngoài ý muốn!

Thanh mộc đế gia hỏa này, còn chủ động đưa tới cửa, thật là một cái người tốt.

Đón đế quân đôi mắt, La Quan bất động thanh sắc lắc

đầu, “Thật có lỗi, Trần mỗ đối với chuyện này, không giúp được đế quân.”

Đế quân đôi mắt thật sâu, “Ha ha, không sao không sao, trẫm có nhiều thời gian, cũng là không vội tại nhất thời.” Lại hơi nói qua vài câu, buổi trưa đến, đế quân đem dùng bữa ăn, mời La Quan cùng một chỗ, hắn từ chối nhã nhặn đế quân cũng không nhiều lời, sai người đưa bọn hắn rời đi.

Lúc này mới bình thường, dù sao vừa rồi kém chút, đều vạch mặt ra tay đánh nhau, mặt ngoài lại cùng hài, đó cũng là giả vờ. Ngươi hiểu ta cũng hiểu, làm gì còn tụ cùng một chỗ, lẫn nhau không thoải mái không bằng riêng phần mình bỏ qua, ai về nhà nấy.

Vương Đồ chờ ở ngoài điện, trực tiếp liền quỳ, “Lão nô, cung tiễn Trần Đế!” Hắn tại đế cung nhiều năm, là lần đầu tiên nhìn thấy, có người dám chính diện cứng rắn đế quân, còn có thể toàn thân trở ra.

Không cung kính chút, là muốn chết!

“Ừm.” La Quan gật gật đầu, sải bước rời đi.

Lần này, vẫn như cũ có rất nhiều thăm dò, từ đế cung mà tới. Nhưng khách quan trước đó, thiếu mấy điểm không kiêng nể gì cả, dù sao Trần Thái Sơ tiến vào đế cung, cùng đế quân “Bộc phát xung đột” còn có thể bình yên rời đi, chỉ một điểm này đây chính là bản lãnh thông thiên.

Đối bọn hắn, ai dám nói có thể làm đến

Ngay tại, La Quan, Thọ Sơn 2 người, vừa đi ra đế cung, muốn leo lên xa giá lúc, Vương Đồ dẫn người thở hồng hộc chạy tới.

“Trần Đế xin cùng!”

Hắn chạy đến trước mặt, đi đầu thi lễ, “Đế quân có mệnh, thanh mộc đế bị thương nặng khó trị, không cần chậm trễ Trần thị 2 vị nữ hoàng, đặc biệt hạ chỉ ý, thu hồi trước đó tứ hôn.”

“Đây là đế chỉ, mời Trần Đế nhận lấy.”

La Quan gật đầu, “Tốt, mời Vương công công thay mặt Trần mỗ, hướng đế quân biểu đạt cám ơn.” Tiếp nhận đế chỉ, hắn quay người leo lên xa giá.

Vương Đồ thật sâu xoay người, “Cung tiễn Trần Đế!”

“Các ngươi, đều cẩn thận hầu hạ, nhất định phải đem Trần Đế đại nhân, an ổn đưa về vương phủ.”

Xa giá bên trong, mắt thấy sau lưng đế cung, càng ngày càng xa, Thọ Sơn rốt cục thở dài một hơi.

Hắn biểu lộ, có chút phức tạp, “Tiểu sư thúc, vừa rồi ngài thật không sợ “

“Sợ.”

“Vậy ngài còn…”

La Quan lắc đầu, “Loại kia thời điểm, chỉ có thể tiến vào, không thể lui, nếu có nửa điểm nhát gan, e ngại, đều đem vạn kiếp bất phục.”

“Mặt khác…” Hắn cố ý dừng một chút, “Không phải là có ngươi đây muốn thật không được, chúng ta liền trực tiếp đào mệnh chứ sao.”

“A!” Thọ Sơn trừng lớn mắt, nhát gan một chút, nhỏ giọng nói: “Vừa rồi, ta là thật không có nắm chắc, có thể từ đế cung thoát thân…”

La Quan gật đầu, “Ta biết, cho nên ta mới nói, là thật sợ a.”

“Đại Càn đế quân… Đại Càn đế cung… Đế lâm biển… Hắc! Nơi này thật đúng là khủng bố vạn điểm, sẽ muốn nhân mạng.”

Thọ Sơn rất tán thành, “Vậy ngài vừa rồi, vì sao không tranh thủ thời gian đáp ứng cầm tới cái kia đạo xanh đậm, chúng ta trực tiếp rời đi.”

La Quan nói: “Không có đơn giản như vậy, thật muốn trực tiếp đáp ứng, ngươi tin hay không vị này Đại Càn đế quân, tuyệt đối sẽ lật lọng.”

“Đi thôi, chúng ta trở về các loại, chỉ cần phá giải không ra, hắn sớm muộn có 1 ngày, sẽ nghĩ tới chúng ta.”

Trừ cái đó ra, còn có Trần thị bọn người, không có an bài thỏa đáng.

Người ta hai tỷ muội, đều tự mình cho ngươi thay quần áo, mà lại trước đó đối ngươi, cũng là rất có tình điểm, làm người cũng nên có chút ranh giới cuối cùng.

Cứu người cứu triệt để, phải nghĩ biện pháp trước đưa Trần thị mọi người rời đi… Còn có Lý Thanh Thanh… Không phải, cầm tới xanh đậm về sau, hắn cùng Thọ Sơn có lẽ có thể thoát thân, bọn hắn sợ là phải gặp đến liên luỵ.

Quả nhiên, lo lắng nhiều, làm việc liền muốn cẩn thận từng li từng tí, lại đi một bước nhìn một bước. Chí ít đế lâm biển cục diện, đã bị mở ra, thậm chí so theo dự liệu, còn muốn càng thêm thuận lợi.

Rất nhanh, xa giá trở lại Trần Vương vương phủ, tại Trần thị mọi người nghênh đón dưới, trở lại dinh thự.

“Lão tổ, ngài không có sao chứ vừa rồi thật sự là hù chết ta!” Trần Đóa Đóa một mặt lo lắng, nhịn không được đập mấy lần ngực.

Ân, sóng cả mãnh liệt, rất khảo nghiệm người!

La Quan ho nhẹ một tiếng, ra vẻ trấn định, “Không sao, chẳng qua là có chút, xung đột nhỏ thôi, bây giờ đã xử lý thỏa đáng.”

Trần thị mọi người kinh hãi, chợt đại hỉ.

Nhìn xem, đây mới là chúng ta, Trần thị kình thiên bạch ngọc trụ, đỡ biển tử kim lương, cùng Đại Càn đế quân cũng dám tách ra đầu một chút.

Mà lại, còn có thể bình yên vô sự.

Liền hỏi cái này thủ đoạn, địa vị này, ai có !

Trần Vương ngẩng đầu, nhìn thoáng qua La Quan, nàng đáy mắt chỗ sâu, hiện lên mấy điểm tối nghĩa, chần chờ, nhưng cuối cùng giữ yên lặng.

La Quan đem đế chỉ lấy ra, đặt lên bàn, “Cùng thanh mộc đế tứ hôn sự tình, đế quân đã hạ lệnh hủy bỏ, các ngươi yên tâm đi.”

“Đa tạ lão tổ! Đa tạ lão tổ!” Cầm tới đế chỉ, Trần Đóa Đóa vui vẻ, cơ hồ muốn cất cánh. Thậm chí to gan lớn mật, ôm quá sơ lão tổ cánh tay, một trận nhảy nhảy nhót nhót.

Liền không hợp thói thường!

Ngươi cái này dẫn bóng đụng người, thế nhưng là rất phạm quy a.

“Đóa đóa!” Trần Vương tựa hồ, phát giác được trên người hắn, vẻ lúng túng cùng tránh né, đưa tay kéo ra nàng, “Không được càn rỡ!”

Lại phủ phục quỳ xuống đất, “Huyền tôn nữ trần tiểu Hoa, cùng muội muội Trần Đóa Đóa, bái tạ quá sơ lão tổ, đa tạ lão tổ vì ta 2 người vùng vẫy giành sự sống.”

Lão tổ vì sao, sẽ cùng đế quân lên xung đột trước đó nàng còn không có nghĩ đến, giờ phút này nhìn thấy đế

chỉ, chẳng lẽ còn không rõ

Thiên tử ý chỉ miệng vàng lời ngọc, như thế nào tùy ý, liền có thể thu hồi ! Lão tổ đối với các nàng, đối Trần thị, ân trọng như núi.

Trần Đóa Đóa buông tay ra, quỳ xuống đất, “Bái tạ lão tổ!”

Vũ vương cùng Trần thị mọi người, kích động lại khóc, “Ta Trần thị, có thể đón về quá sơ lão tổ, thực là cả tộc chi đại hạnh!”

“Ngày sau, Trần thị khi trùng kiến tổ từ, vì quá sơ lão tổ liệt truyện, đắp kim thân, thụ Trần thị tử tôn muôn đời cung phụng, kính ngưỡng!”

La Quan: …

Cái này trò đùa, có phải là hơi nhiều phải không ta chính là mượn cái danh hiệu mà thôi, nhưng Trần thị trên dưới bộ dáng này, là muốn đùa giả làm thật !

“Khục! Đứng lên đi.” Hắn nhìn thoáng qua vũ vương, “Ngươi cùng ta tới, có việc hỏi ngươi.”

Chương 1425 : Mới đế cảnh

Trong phòng.

“Vãn bối trần vũ, bái kiến lão tổ!” Vũ vương trực tiếp quỳ xuống, cung kính dập đầu.

La Quan nhíu mày, “Được rồi, nơi đây chỉ 2 người chúng ta, đừng nhập hí quá sâu.” Hắn khoát tay, “Ta không phải Trần thị lão tổ, chuyện này ngươi hay là tìm cơ hội, cùng Trần Đóa Đóa, Trần Vương nói rõ ràng đi.” Lại tiếp tục như thế, đợi đến chân tướng rõ ràng ngày ấy, bằng hữu đều không có làm.

Vũ vương gật đầu, “Vâng, lão tổ, vãn bối sẽ đem liên quan đến thân phận ngài sự tình, chi tiết nói cho 2 vị nữ hoàng, tin tưởng các nàng nhất định cũng có thể, thông cảm ngài khổ tâm.”

Không phải, cái gì cùng cái gì La Quan phát hiện, sự tình tựa hồ so hắn nghĩ muốn phức tạp hơn, “Khổ tâm ta khổ gì tâm “

Vũ vương nháy mắt mấy cái, “Cái này… Cái này có thể nói sao “

“Ngươi nói.”

“400 năm trước, ngài lấy Ngụy Trang đại nhân thân phận, trở về trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vũ

lúc, vẫn chưa lựa chọn cùng Trần thị nhận nhau, hẳn là có khó khăn khó nói. Nhưng ngài đối Trần thị, đối 2 vị nữ hoàng bảo vệ, quan tâm, Trần thị trên dưới đều khắc trong tâm khảm. Năm đó đế tinh bên trên khủng bố một trận chiến, nếu không phải ngài tồn tại, Trần thị cùng Cửu Ương hoàng triều, đã sớm đã không còn tồn tại."

"400 năm sau, Trần thị lại lần nữa tao ngộ kiếp nạn, 2 vị nữ hoàng nguy cơ sớm tối thời khắc, lại là ngài lực kéo trời nghiêng, cứu vớt hết thảy. Lão tổ, ngài đối với chúng ta ân tình, Trần thị cùng 2 vị nữ hoàng, thực không biết nên như thế nào báo đáp, mời lão tổ lại thụ vãn bối cúi đầu!"

Nói đến chỗ động tình, vũ vương trùng điệp dập đầu, lã chã rơi lệ.

Thật, nhà khác lão tổ, hắn không biết như thế nào, nhưng quá sơ lão tổ đối bọn hắn Trần thị, sớm đã hết lòng quan tâm giúp đỡ!

La Quan: …

Cùng các loại, ta có chút mộng, vũ vương ngươi có ý tứ gì tâm lý ám chỉ quá nhiều, kết quả đem mình, đều cho thôi miên! Ta Ngụy Trang… Không, ta La Quan, cùng các ngươi Trần thị một mạch, có quan hệ gì tối đa cũng chính là, nhìn 2 người các ngươI nữ hoàng, đối ta coi như đủ ý tứ, thuận tiện ra tay giúp các ngươi 1 đem, thật không nghĩ qua thật, cùng các ngươi thành người một nhà.

Làm sao, đây là dính vào ta!

“Vũ vương, ngươi có phải hay không chưa tỉnh ngủ ta là ai ngươi trừng lớn mắt thấy rõ ràng, ta là ai ngươi Trần thị lão tổ, không phải ta.”

Vũ vương “Bừng tỉnh đại ngộ”, “A… Đúng đúng đúng, ngài không phải chúng ta lão tổ, là vãn bối nói sai, mời Ngụy Trang đại nhân thứ tội.”

Hô ——

Gia hỏa này, không hù dọa một chút, không thanh tỉnh.

“Cái kia, lão tổ, có phải là vừa rồi, vãn bối trong bất tri bất giác, phạm cái gì kiêng kị ngài yên tâm, ta về sau cũng không tiếp tục nhiều lời, đều ghi tạc tâm lý.” Vũ vương đỏ mắt, cảm thấy mình lão tổ, thực tế là quá khó khăn.

Cho đến hôm nay, hắn thế mà đều còn tại, cực lực muốn, cùng Trần thị phân rõ giới hạn. Cũng biết, lão tổ trên người hắn, tất nhiên gánh vác lấy áp lực thực lớn. Đều tại ta cùng Trần thị hậu nhân vô năng, chỉ có thể liên lụy lão tổ, lại bất lực vì lão tổ phân ưu, là ta cùng phế vật a!

“Ô ô ô…” Vũ vương nghĩ đến đây, lại nghĩ tới lão tổ, vì Trần thị làm ra hết thảy, nhịn không được lên tiếng khóc lớn.

La Quan nhanh điên, hắn xoa đem mặt, trừng mắt vũ vương, “Ngươi đến cùng, từ cái kia nhìn ra, ta là các ngươi lão tổ “

“Ngài… Ngài triệu hoán… Cửu Ương hoàng triều còn sót lại quốc vận… Còn nhất niệm hóa rồng uy chấn 4 phương… Cuối cùng đưa nó phóng thích quy về thái hư… Có thể làm đến điểm này, ngài đương nhiên chính là, ta Trần thị không hề nghi ngờ lão tổ…” Vũ vương thút tha thút thít, ánh mắt bi thống. Nhưng mặc dù là như thế, ngài cũng không dám tự mình thừa nhận, nhà ta lão tổ hắn, qua quá khổ!

La Quan người tê dại.

Hắn nghĩ rất nhiều, không nghĩ tới thế mà, là cái này ra vấn đề.

“Vũ vương, ngươi hiểu lầm, ta chỉ là trên thân, có chút tổ long huyết mạch, lại thêm một chút thủ đoạn, mới ngưng tụ Cửu Ương hoàng triều quốc vận, thật không phải như ngươi nghĩ.”

“A, vâng vâng vâng, là vãn bối nói sai, lão tổ ngài nói cái gì, ta đều tin!”

“… Thật.”

“Vãn bối biết.”

Nhìn xem cung kính quỳ gối trước mắt, đỏ hồng mắt vũ vương, La Quan tốt tuyệt vọng. Hắn đây coi như là diễn một tuồng kịch, kết quả đem mình cho vòng đi vào cẩu thí một đám cẩn thận người! Trần thị đây là sự thực, coi hắn là thành nhà mình lão tổ!

Hắn có thể làm sao hiện tại lại giải thích chuyện này, bọn hắn trực tiếp liền gật đầu vâng vâng vâng, ngài nói cái gì thì là cái đấy, còn 1 bộ chúng ta đều hiểu nỗi khổ tâm của ngài, ngài yên tâm đi biểu lộ… Nhưng trên thực tế, ta có cái rắm nỗi khổ tâm trong lòng a.

“Chuyện này, ngươi cùng Trần Đóa Đóa, Trần Vương nói “

“Còn không có, vãn bối cảm thấy nhiều một sự, không bằng ít một chuyện, miễn cho phức tạp.” Vũ vương do dự một chút, “Vậy vãn bối, có thể nói sao “

Lão tổ công tích vĩ đại, hắn cho rằng 2 vị nữ hoàng bệ hạ, cũng hẳn là nhớ kỹ, dù sao chuyện bây giờ đều làm rõ.

La Quan bất lực phất tay, “… Tùy ngươi vậy.”

“Vâng, lão tổ.”

Bành ——

Cửa phòng khép kín, La Quan ngửa đầu nhìn xem nóc phòng, lẩm bẩm nói: “Diễn nhiều như vậy diễn lại, lần này thế mà diễn thành thật… Có tính không báo ứng “

Được rồi, dù sao chính là tạm dùng một chút Trần thị thân phận, chờ lấy được xanh đậm vật dẫn về sau, Trần Thái Sơ sẽ vĩnh viễn biến mất.

Yêu như thế nào liền như thế nào đi!

“Vũ thúc.” Trần Vương gọi lại, vừa rời đi vũ vương, sắc mặt nàng có một tia phức tạp, “Ta có chút sự tình muốn hỏi ngươi.”

Vũ vương vui mừng, “Ta cũng có việc, đang muốn nói cho 2 vị nữ hoàng.”

Trần Vương liền giật mình, “Chuyện gì “

Vũ vương liếc mắt nhìn hai phía, “Liên quan tới lão tổ một thân phận khác…”

“Ngụy Trang.”

“A!” Vũ vương kinh hãi, “Ngài… Ngài cũng biết rồi… Là lão tổ nói với ngươi sao “

Trần Vương lắc đầu, “Không có, là ta đoán được… Ta trời sinh khứu giác nhạy cảm, nhưng ghi nhớ một chút… Nghĩ ghi nhớ người… Hôm nay, ta giúp lão tổ thay quần áo lúc, liền phát giác được một chút… Thật không nghĩ đến, lão tổ thế mà thật chính là Ngụy Trang…”

1 ngày này, nàng lo lắng lão tổ tiến vào đế cung về sau, sẽ xuất hiện ngoài ý muốn. Trừ đây, còn cất giấu lòng này sự tình, chỉ cảm thấy tâm thần, kiềm chế mà buồn khổ.

Ngụy Trang thế mà chính là, ta Trần thị lão tổ… Giờ phút này nhìn vũ vương phản ứng, nàng tuy biết chân tướng, nhưng vẫn như cũ cảm thấy khó có thể tin.

“Đúng vậy a, lão tổ ẩn tàng thủ đoạn cao minh, nếu

không phải liên tiếp xuất thủ, giúp ta Trần thị vượt qua đại kiếp, lại ngưng tụ quốc vận phía trước, lão phu cũng không dám xác định thân phận của hắn.” Vũ vương gật đầu, mặt lộ vẻ đắng chát, “Nhưng dù cho như thế, quá sơ lão tổ vẫn không có, chân chính cùng ta Trần thị nhận nhau, lão phu suy đoán lão tổ trên thân, nhất định gánh vác lấy một loại nào đó rất khủng bố uy hiếp, hắn làm như vậy không muốn, ngày sau liên luỵ ta chờ.”

Trần Vương do dự một chút, “Có thể hay không, Ngụy Trang không quen biết nhau là bởi vì, hắn thật không phải là, ta Trần thị lão tổ “

“Nữ hoàng!” Vũ vương quá sợ hãi, “Ngài sao dám, đối lão tổ bất kính a lão tổ có thể ngưng tụ quốc vận, thân phận của hắn, chẳng lẽ còn cần chất vấn ngài ngày sau, không được nhắc lại cùng nửa câu!”

Trần Vương cười khổ, “Ta… Ta biết… Vũ thúc, là ta trong lúc nhất thời, có chút muốn trái…”

“Ừm, lão phu tự nhiên chỉ coi, là không có nghe được.” Vũ vương nhìn xem nàng, “Chuyện này, muốn hay không cũng nói cho bệ hạ” cứ việc, Cửu Ương hoàng triều đã thành lịch sử, nhưng bọn hắn vẫn như cũ quen thuộc, tôn xưng Trần Đóa Đóa vì bệ hạ.

“Đừng!” Trần Vương vô ý thức cự tuyệt, lại che giấu nói: “Tạm thời trước đừng nói cho đóa đóa, nàng bây giờ đối lão tổ, chính sùng bái lợi hại, thật biết tầng này thân phận, sợ rằng sẽ lộ ra sơ hở, bị người phát giác được ngược lại không đẹp.”

Vũ vương gật đầu, “Nữ hoàng cân nhắc chu toàn, vậy liền trước như thế đi.”

Còn nói vài câu, hắn hành lễ rời đi.

Trần Vương 1 người, kinh ngạc nhìn xem trước mặt, ‘Lão tổ… Ngụy Trang… Lão tổ… Ngụy Trang…’ trong óc nàng, cái này 2 thân ảnh, dần dần dung hợp một chỗ, nàng trong lòng chua chua, nhịn không được cúi đầu.

Nhân sinh bên trong, duy nhất một lần tâm động, tiếp lấy chính là 400 năm biệt ly. 400 năm sau, hắn lại lần nữa trở về, nhưng thân phận của hắn, lại biến thành nhà mình lão tổ. Loại này tình tiết máu chó, chính là đóa đóa thích xem thoại bản cố sự, cũng không dám như thế không hợp thói thường đi

“Tỷ! Tỷ!”

Trần Đóa Đóa đi tới, cau mày, “Vũ thúc chuyện gì xảy ra vừa rồi gặp được ta, thế mà lập loè tránh một chút bộ dáng, hắn sẽ không phải là, bị lão tổ răn dạy đi “

Trần Vương ổn định tâm thần, “Chớ nói lung tung, không có sự tình, Vũ thúc đi vội vàng, là có chuyện muốn làm.” Nàng đưa tay, cho muội muội chỉnh lý một chút tóc, “Ngươi không phải nói, muốn toàn lực bế quan tu luyện, sớm ngày đột phá đế cảnh, làm sao hiện tại lại chạy đến “

“Cao hứng nha, lão tổ thật sự là quá lợi hại, thế mà có thể để cho Đại Càn đế quân, đều thu hồi mệnh lệnh đã ban ra!” Trần Đóa Đóa một mặt hưng phấn, tiếp tục nói:

“Tỷ, ngươi có hay không cảm thấy, lão tổ cho người ta một loại, rất quen thuộc, rất thân cận cảm giác a ta nói cho ngươi, lần thứ 1 nhìn thấy lão tổ, ta còn không biết thân phận của hắn, liền cảm giác hắn giống như là, người ta quen biết.”

“Nhất là hôm nay, cho lão tổ thay quần áo thời điểm, ta cảm thấy tốt có cảm giác an toàn, tựa hồ đi theo bên cạnh hắn, liền cái gì đều không cần lo lắng. Tỷ, ngươi nói đây có phải hay không là có chút kỳ quái “

Trần Vương giật mình, “Cái này… Ngươi nghĩ quá nhiều, lão tổ là trường bối của chúng ta, thân nhân, cảm thấy thân cận, quen thuộc là bình thường. Ân… Đi thôi, ta cùng ngươi cùng một chỗ bế quan, Thần Hoàng cảnh tu vi, hay là quá yếu, chỉ có ngươi ta đột phá đế cảnh, mới có thể chân chính chống đỡ lấy Cửu Ương Trần thị chi danh.”

“Tỷ, có lão tổ tại, không dùng đến chúng ta.”

“Nhưng lão tổ hắn, sẽ không một mực tại a…”

Có chút sự tình, có ít người, nếu là cái sai lầm, vậy liền kịp thời buông xuống, chôn sâu ở đáy lòng, ai cũng đừng nói cho.

Liền chỉ coi, kia là một giấc mộng đi.

…

Đế đô, Trấn Bắc Vương phủ.

“Đế hậu để ngươi truyền lời, muốn ta lập tức khởi hành, chạy về trì hạ” Trấn Bắc Vương nhíu mày, nhìn trước mắt cung nhân.

Cung nhân gật đầu, “Vâng, nương nương tự mình mở miệng, nô tỳ không dám đổi dị một chữ.”

Hừ!

Đây là hôm nay, thấy đế quân đối Trần Thái Sơ, phá lệ “Khoan dung” về sau, Đế hậu lòng có bất an, cho nên mới nghĩ đến đem hắn, mau chóng đuổi rời đi. Bổn vương có thể đi, nhưng Kỷ Vũ mệnh đâu con của ta, Kỷ thị tương lai, cứ như vậy chết vô ích!

Phẫn nộ, kiềm chế, thống khổ cùng oán hận… Rất nhiều cảm xúc tại giữa bộ ngực khuấy động, sôi trào, Trấn Bắc Vương đột nhiên phát hiện, đứng lặng ở trước mặt hắn, như lạch trời cảnh giới hàng rào, giờ phút này bắt đầu buông lỏng.

Hắn, muốn phá cảnh!

Kỷ thị rốt cục, sẽ nghênh đón 1 cái, thuộc về nó đế cảnh.

Bá ——

Trấn Bắc Vương đứng dậy, đôi mắt sáng rực, “Ngươi trở về bẩm Đế hậu, bổn vương tâm huyết dâng trào, sẽ ở đế lâm biển bế quan, đánh vỡ đế cảnh quan khuyết.”

“A… Là, nô tỳ tuân mệnh!” Cung nhân giật mình, quay người vội vàng rời đi.

Rất nhanh, Trấn Bắc Vương dinh thự phong bế, đại trận mở ra, ngăn cách trong ngoài.

Ầm ầm ——

Thiên khung phía trên gió nổi mây phun, đột phá đế cảnh dị tượng, dẫn các phương chú mục.

“Là Trấn Bắc Vương phủ!”

“Nghe nói, Trấn Bắc Vương vội vàng trở về đế lâm biển, hẳn là chính là muốn, tại đế đô phá cảnh “

“Kỷ thị nội tình thâm hậu, lại có Đế hậu tấn vị, lớn như thế số phận, cũng nên ra 1 tôn đế cảnh.”

Đế cung, Đại Càn đế quân giờ phút này, cũng ngưng thần nhìn lại.

Mỗi 1 cái đế cảnh, đối Đại Càn đến nói, đều là căn cơ, nội tình, huống chi Kỷ thị chính là Đế hậu nhất tộc, là hắn tối ủng hộ người.

Đột nhiên, đế quân cười to, “Tốt, tốt 1 cái Kỷ Đồng!”

Sau một khắc, trên trời rơi xuống thần lôi, gió nổi 90,000 dặm.

Ầm ầm ——

Vô tận lôi quang nổ tung, nương theo hào quang tràn ngập, thụy khí chiếu rọi đế lâm biển.

Trấn Bắc Vương Kỷ Đồng, trở thành mới đế cảnh!

Chương 1426 : Giết Trấn Bắc Vương

Đế cảnh, đây chính là đế cảnh!

Kỷ Đồng mở mắt ra, giờ phút này hắn có thể rõ ràng cảm ứng được, vũ trụ quy tắc oanh minh, kia là đối với hắn chúc mừng. Lực lượng cường đại, tại thể nội khuấy động, chảy xiết, chân linh càng phát ra nhạy cảm, thậm chí có thể cảm thấy được, đã sớm chôn vùi cái kia đạo khí cơ.

Máu phù đồ!

Là máu phù đồ lực lượng.

Kỷ Đồng nói nhỏ, “Vũ nhi, vi phụ phán đoán, quả nhiên không sai, chính là bọn hắn hại ngươi.”

“Bây giờ, ta đã thành đế cảnh, tự nhiên nghĩ cách vì ngươi báo thù… Ngươi lại lại kiên nhẫn vân vân.”

Ầm ầm ——

Giữa thiên địa, vô tận lôi quang, thụy khí xen lẫn, hình như có mênh mông mở, bộc phát nổ vang rung trời. Một cỗ đặc thù, khí tức cường đại, đem Kỷ Đồng bao phủ, đây là bản nguyên vũ trụ, đưa cho hắn chân chính lễ vật, cũng là mỗi một vị đế cảnh, đều có thể đạt được đại cơ duyên.

Phải bản nguyên vũ trụ gia trì, nơi mắt nhìn thấy, khả quan đại đạo bản nguyên, có thể thông tu hành vạn pháp, nhưng ngưng bản mệnh thần thông… Cơ hội như vậy, tuy là dương quang phổ chiếu, nhưng cũng chỉ có một lần , bất kỳ cái gì đế cảnh đều sẽ cẩn thận đối đãi, tuyệt không dám chủ quan.

Nhưng hôm nay, Trấn Bắc Vương suy nghĩ một chút, lại chưa nắm chắc cơ hội này, đi lĩnh hội đại đạo, ngưng tụ thần thông, mà là cúi đầu mắt cúi xuống, nhìn về phía đế đô nơi nào đó. Hắn, muốn mượn hôm nay cơ duyên, nhìn qua Trần Thái Sơ người này sâu cạn, nhìn hắn là có hay không, như biểu hiện ra như thế vô địch.

Trần thị vương phủ.

Trấn Bắc Vương phá cảnh lúc, mọi người liền bị kinh động, ngay tại hắn ánh mắt rơi xuống lúc, cứ việc cũng vô cái khác cử động, nhưng mang theo vũ trụ ý chí bản thân, liền có khủng bố áp lực, trong chốc lát giáng lâm, như 1 cái vô hình đại sơn, nằm ngang ở mọi người đỉnh đầu!

Thọ Sơn một bước tiến lên, đế cảnh khí tức chống ra, lúc này mới đem mọi người giải phóng ra ngoài, bên tai đều là miệng lớn thở dốc thanh âm.

“Tiểu sư thúc “

La Quan thản nhiên nói: “Là Trấn Bắc Vương, sát nhân chi sự tình, hắn đã biết.”

Lý Thanh Thanh sắc mặt, lập tức tái nhợt, “Ngụy đại

ca… Cái này… Cái này đều tại ta…”

“Không có quan hệ gì với ngươi.” La Quan ngẩng đầu, đôi mắt thâm thúy, sắc bén, rơi vào thiên khung phía dưới, cái kia đạo phóng thích khí tức khủng bố thân ảnh bên trên.

Mơ hồ ở giữa, như ở sau lưng hắn, nhìn thấy một vệt bóng đen, có nhàn nhạt ma khí tràn ngập.

Hết thảy đều có giải thích, khó trách Trấn Bắc Vương ngay từ đầu, liền “Cắn” bọn hắn, có loại tự dưng oán hận, địch ý.

Nguyên lai, không chỉ là đơn giản tâm huyết dâng trào, mà là có người ở sau lưng, lửa cháy thêm dầu…

Thả già Chân ma!

Thần đại khái, là bởi vì lúc trước ma uyên giáng lâm một trận chiến, tự thân bị hao tổn lại hoặc nhận hạn chế, tạm thời không cách nào giáng lâm, lại còn tại tìm kiếm nghĩ cách, cho La Quan thiết trí chướng ngại, nguy cơ.

“Thấy rõ, thấy rõ…” Trấn Bắc Vương nhíu mày, trên mặt lộ ra mấy điểm kinh ngạc, khó có thể tin, “Đại Đạo cảnh Trần Thái Sơ bản thân, lại chỉ là 1 cái, chỉ là Đại Đạo cảnh… Cái này, làm sao có thể “

Nhưng sự thật ngay tại dưới mắt.

Hắn lãng phí 1 cái, cực kỳ trọng yếu cơ duyên, mượn vũ trụ ý chí gia trì, có thể kham phá hết thảy hư ảo thẳng

đến bản chất.

Trần Thái Sơ hắn thật, cũng chỉ là, 1 cái Đại Đạo cảnh.

‘Chuyển thế trùng tu ‘

‘Cấm kỵ khôi phục ‘

‘Lại đi con đường tu hành ‘

Nhưng bất luận là loại kia khả năng, bản chất đều giống nhau —— Trần Thái Sơ người này, từ trở về ngày lên, ngay tại phô trương thanh thế.

Người này thực lực, không đáng giá nhắc tới.

Hắn lừa qua tất cả mọi người!

Chấn kinh, kinh ngạc qua đi, tâm tình hưng phấn, từ Trấn Bắc Vương đáy lòng hiện lên, dạng này Trần Thái Sơ, giết chi dễ như trở bàn tay.

Sưu ——

Sưu ——

Tiếng xé gió lên, lần lượt từng thân ảnh, chân đạp hư không mà tới.

“Trấn Bắc Vương, hôm nay đột phá đế cảnh, coi là thật thật đáng mừng!”

“Ta Đại Càn, lại thêm 1 tôn đế cảnh, quốc vận hưng

thịnh!”

“Chúc mừng Trấn Bắc Vương, nhiều năm tâm nguyện, hôm nay rốt cục đạt thành.”

Những người này, đều là đế cảnh.

Cục diện hôm nay, trường hợp, những người khác căn bản, không có mở miệng tư cách.

Mà Kỷ thị, tại xuất hiện 1 tôn Đế hậu về sau, rốt cục có đế cảnh trấn áp tộc vận. Lấy nó nội tình, tích lũy, ngày sau nhất định trở thành, Đại Càn cấp cao nhất môn phiệt, mọi người tự nhiên nguyện ý thân cận, giao hảo.

“Ha ha ha, đa tạ các vị Đại đế, không Nhật Bản vương đem mở rộng buổi tiệc, mở tiệc chiêu đãi 4 phương, mời các vị cùng một chỗ ăn mừng!”

Trấn Bắc Vương cười to.

Xác định cừu địch thân phận, lại nhìn thấu Trần Thái Sơ ngụy trang, tâm tình của hắn tốt đẹp.

Thời khắc này tiếng cười, hăng hái.

Đế cung.

Đại Càn đế quân nhíu mày, Trấn Bắc Vương ngóng nhìn Trần Thái Sơ một màn, người bên ngoài có lẽ chưa từng phát giác, nhưng hắn lại cảm ứng rõ ràng.

“Ngu xuẩn!”

Trêu chọc ai không tốt, lại đi trêu chọc hắn đối Trần Thái Sơ, đế quân từ đầu đến cuối không nhìn thấu, luôn cảm thấy người này thể nội, ẩn giấu đi một loại nào đó khủng bố. Nếu không ngày đó trên đại điện uy hiếp, thật sự cho rằng “Thiên tử giận dữ thây nằm ngàn tỉ”, nói là lấy chơi

Vân Đế, Trình Đế truyền tin bên trong, ngược lại là từng đề cập, Trấn Bắc Vương đối Trần Thái Sơ cùng lòng mang địch ý.

Lại thêm hôm nay… Nguyên nhân cũng không khó đoán, dù sao lúc trước thần bí đế cảnh xuất thủ, trấn sát 3 vị Đại Càn Thần hoàng, từng nhấc lên một mảnh phong ba.

‘Một đứa con trai mà thôi, chết thì chết, đều đã đột phá đế cảnh, còn muốn không thông điểm này’ đế quân cảm thấy Trấn Bắc Vương, là thật xuẩn.

Nhưng hắn chung quy, là Đế hậu huynh trưởng, cũng là hắn nhất kiên định người ủng hộ.

‘Phải nghĩ biện pháp, hóa giải cái này một cọc ân oán, không thể để cho Trấn Bắc Vương, chết tại Trần Thái Sơ trong tay.”

Đế cảnh rất mạnh, nhưng cũng chỉ là so ra mà nói, thanh mộc đế hạ tràng, rõ ràng ngay tại dưới mắt, làm sao liền không mở mắt ra, thấy rõ ràng đâu

Trần thị vương phủ.

Mọi người trầm mặc không khí ngột ngạt, mặc dù không biết, đến tột cùng phát sinh cái gì, nhưng tình huống rất rõ ràng, Trấn Bắc Vương đột phá đế cảnh, đối lão tổ lòng mang địch ý.

Vậy hắn, chính là Trần thị địch nhân!

Mà 1 tôn đế cảnh oán hận, không người nào dám tuỳ tiện tiếp nhận, lão tổ tại tự nhiên không có vấn đề, nhưng lão tổ có thể một mực tại sao

Nghĩ đến cái này, Trần Đóa Đóa, Trần Vương bọn người, không khỏi sắc mặt nặng nề.

“Lý Thanh Thanh!”

“… Ngụy đại ca, ta… Ta tại…”

“Ngươi không nên suy nghĩ nhiều, chuyện này nguyên nhân gây ra, hoặc cùng ngươi có liên quan, nhưng bây giờ thế cục, đã sớm thoát ly ban đầu nhân quả, hảo hảo ở tại Trần thị, cái kia đều không cần đi, nghe rõ ràng không có “

“Biết.”

La Quan nhìn về phía Trần Đóa Đóa, Trần Vương, “Lập tức mở ra dinh thự đại trận, chúng ta trở về trước đó, không cho phép bất luận kẻ nào ra vào.”

Trần thị tỷ muội vội vàng hành lễ, “Vâng, lão tổ!”

Trần Vương như phát giác được cái gì, ánh mắt bất an,

“Lão tổ, ngài muốn làm gì “

La Quan cười một tiếng, “Nếu biết, đại địch đang ở trước mắt, không sớm một chút giết, chẳng lẽ còn chờ lấy hắn lộ ra răng nanh “

“Thọ Sơn, chúng ta đi.”

“Vâng, sư thúc!” Thọ Sơn đôi mắt băng hàn.

2 người quay người, bước nhanh mà rời đi.

Lưu lại Trần thị mọi người, trừng to mắt, một mặt rung động, không thể tưởng tượng nổi. Lão tổ ý tứ, là muốn đi giết Trấn Bắc Vương tại hắn vừa mới đột phá, bị đông đảo đế cảnh chúc mừng thời điểm !

Tê ——

Làm như thế, chẳng phải là muốn thật, cùng Đại Càn hoàng triều quyết liệt vừa nghĩ tới đó, mọi người liền tê cả da đầu.

Trần Đóa Đóa cắn răng, “Thất thần làm gì theo lão tổ phân phó làm, lập tức mở ra đại trận.”

“Ta Trần thị, thề cùng lão tổ cùng tồn vong!”

Mặt nạ đồng xanh bị kích phát, khí tức khuếch tán đem La Quan, Thọ Sơn 2 người che đậy, 2 người trầm mặc tiến lên, rất nhanh Trấn Bắc Vương phủ liền đã ở trong tầm mắt.

Giờ phút này, vô số dòng người chen chúc, hội tụ ở chỗ này, reo hò, quỳ lạy, một mảnh kích động, vui vẻ tràng cảnh.

Thiên khung phía trên, đứng thẳng mấy đạo thân ảnh, đế cảnh khí tức uy áp 4 phương.

Trấn Bắc Vương Kỷ Đồng, liền ở trong đó!“Không tiến vào, thật không có… Mấy ngày nay tung hoành niên hội các huynh đệ, đổi mới khẳng định rồi, chờ ta trở lại, lại bốn canh bộc phát ”

Chương 1427 : Đế quân nhúng tay

“Ha ha, Trấn Bắc Vương, ngươi hôm nay đột phá đế cảnh, khi hiện thân trước mắt người đời, tiếp nhận chúc mừng, lễ bái.”

“Đây là ngươi thân là đế cảnh, nên được hưởng tôn sùng cùng vinh quang, lấy cung cấp thế nhân truyền bá.”

1 tôn Đại Càn đế cảnh, mở miệng cười.

Những người còn lại, nhao nhao gật đầu.

“Không sai, đang lúc như thế.”

“Bây giờ, vương phủ bên ngoài người ta tấp nập, Trấn Bắc Vương cũng không thể, để bọn hắn thất vọng mà về.”

“Gặp mặt, quỳ lạy đế cảnh, cũng là chúng sinh may mắn!”

Trấn Bắc Vương đáy mắt, lộ ra mỉm cười, “Cũng tốt, vậy liền mời chư vị hơi các loại, bổn vương đi một lát sẽ trở lại.” Hắn một bước phóng ra, xuống tới mọi người đỉnh đầu, thản nhiên nói: “Ta Trấn Bắc Vương Kỷ Đồng, vào hôm nay tấn thăng đế cảnh, ngươi đợi ngày sau, nhưng đến vương phủ tham gia ăn mừng đại yến.”

Vương phủ bên ngoài, mọi người mặt lộ vẻ cuồng hỉ, có

thể tham gia đế cảnh thiết yến, cho dù là tại xa xôi nhất nơi hẻo lánh, cũng đầy đủ nói khoác cả đời.

“Đa tạ Đại đế!”

“Ta chờ ở đây, chúc mừng Đại đế đánh vỡ ràng buộc, phúc thọ vô tận.”

“Các vị, nhanh chóng quỳ lạy, nhiễm Đại đế phúc phận, số phận.”

Phần phật ——

Đảo mắt, trên đường dài, lít nha lít nhít quỳ đầy một chỗ.

Trấn Bắc Vương thẳng lưng, đôi mắt nhìn quanh, nhiều năm khổ tu cuối cùng thành đế cảnh, lúc này lọt vào trong tầm mắt, thương sinh quỳ sát, kính sợ, hắn rốt cục đạt thành, tha thiết ước mơ tâm nguyện!

“Ừm !”

Đột nhiên, Trấn Bắc Vương nhíu mày, giá trị này chúng sinh đều quỳ lúc, trên đường dài lại có 2 người đứng thẳng, phá lệ bắt mắt, đột ngột.

Trên bầu trời, đến đây chúc mừng mấy tôn đế cảnh, cũng đôi mắt hơi trầm xuống.

Là ai

Lại như thế làm càn, đối mặt đế cảnh, dám can đảm không quỳ.

Dù hôm nay, bất kính chính là Trấn Bắc Vương, nhưng cùng là đế cảnh, nhất định phải giữ gìn đế cảnh uy nghiêm, địa vị.

Muốn chết!

Ngưng thần nhìn lại, 2 người này thân ảnh, giống bị tầng 1 không biết lực lượng bao phủ, mơ hồ không quá rõ ràng. Bất quá giờ phút này, che lấp lực lượng của hai người, ngay tại nhanh chóng biến mất, bọn hắn dần dần nổi lên.

Là hắn!

Chúng đế cảnh giật mình.

Trấn Bắc Vương con ngươi, giờ phút này bỗng dưng co vào, nó vừa mới hoàn thành thuế biến, nhạy cảm vạn phần chân linh, phát ra thê lương thét lên.

Đế cung, Đại Càn đế quân thông suốt đứng dậy.

“Không được!”

Sắc mặt hắn khó coi, mới vừa rồi còn nghĩ đến, muốn hóa giải Trấn Bắc Vương cùng Trần Thái Sơ ở giữa ân oán, không ngờ hắn lại cường thế như vậy, quả quyết.

Một khi xác định địch ý, trực tiếp liền muốn xuất thủ, giết Trấn Bắc Vương!

“Thọ Sơn.”

“Vâng, Tiểu sư thúc!”

Thọ Sơn một bước đạp xuống, đưa tay điểm ra, Bồ Đề sơn đại thần thông —— làm tinh thần hoảng hốt.

Một vòng thần quang xuất hiện, như sát na phương hoa óng ánh chói mắt, như có vượt qua thời không chi năng, xuất hiện nháy mắt, liền đã đi tới Trấn Bắc Vương trước người.

Ngang rống ——

1 đầu hắc long hư ảnh, giờ phút này đột nhiên xuất hiện tại, Trấn Bắc Vương đỉnh đầu, đây là Đại Càn quốc vận, tự động mở ra che chở.

“Ba” một tiếng vang nhỏ, hào quang vỡ nát, hắc long lộ ra vẻ thống khổ, lập tức tiêu tán vô hình.

Trấn Bắc Vương Kỷ Đồng, mặt lộ vẻ tái nhợt.

Trước một khắc, hắn đột phá đế cảnh, thụ chúng sinh cúng bái, tôn sùng vô song.

Sau một khắc, hào quang đột lâm, đập vào mi mắt nháy mắt, liền cùng tử vong gặp thoáng qua.

Trần Thái Sơ, khá lắm Trần Thái Sơ, trước mắt bao người, hắn sao dám đối với bản vương động thủ… Hắn dám đối bản vương xuất thủ!

“Lớn mật! Trần Thái Sơ, ngươi dám công nhiên, muốn

giết Trấn Bắc Vương!”

“Cái này bên trong là ta Đại Càn đế đô, há lại cho ngoại nhân làm càn “

“Cuồng bội vô tri, tội ác tày trời! Trần Thái Sơ, ngươi tội đáng tru!”

Chúng đế cảnh gầm thét, sát khí đằng đằng, khí tức khủng bố ầm vang giáng lâm, khóa chặt 2 người.

La Quan ngẩng đầu, thần sắc bình tĩnh, nó đôi mắt chỗ sâu một mảnh hờ hững.

Như khôn cùng biển, thần bí khó lường, giấu vào lấy một chỗ, không muốn người biết thế giới.

Đại tự tại thể, mở ra!

Bá ——

Hắn đôi mắt đảo qua chúng đế cảnh, giữa thiên địa, đột nhiên lâm vào yên tĩnh.

Trời hay là ngày này, địa hay là đất này, hết thảy cũng không hề biến hóa, nhưng ở một đám đế cảnh cảm ứng bên trong, trước mắt thế giới, như đột nhiên biến thành, một đầu kinh khủng quái vật. Sau một khắc, liền muốn mở cái miệng rộng, đem bọn hắn toàn bộ thôn phệ!

Khủng bố.

Mà hết thảy này đầu nguồn, đều đến từ Trần Thái Sơ.

Tê ——

Người này, khủng bố như vậy sao hay là nói, đây mới là hắn ẩn tàng phía dưới, thực lực chân chính !

“Trần Thái Sơ!”

Trấn Bắc Vương quát lớn, hắn tiến lên một bước, “Ngươi không phải, muốn giết bổn vương sao đến, bổn vương ngay tại cái này, ngươi có đảm lượng lời nói, liền động thủ đi!”

Hoa ——

Mấy tên đế cảnh, lập tức trừng lớn mắt, nghĩ thầm Trấn Bắc Vương Kỷ Đồng, như thế dũng sao hắn hẳn là không có cảm ứng được giờ phút này, cái này Trần Thái Sơ trên thân, khủng bố doạ người chi khí cơ !

La Quan gật đầu, “Được.”

Hắn cất bước hướng về phía trước, chỉ là một bước đạp xuống, liền khiến cho giữa thiên địa, oanh minh đột khởi, kia là vũ trụ đại đạo, tại chấn động, run rẩy.

Khí tức khủng bố, phô thiên cái địa!

Đúng lúc này, 2 thân ảnh gào thét mà đến, “Trần Đế, hạ thủ lưu tình!” Chính là vội vàng, từ đế cung chạy tới, Vân Đế, Trình Đế 2 người, giờ phút này gấp ra 1 trán mồ hôi.

“Trấn Bắc Vương! Ngươi khiêu khích Trần Đế phía

trước, mới có hôm nay nguy cơ, đều gieo gió gặt bão, còn không mau hướng Trần Đế xin lỗi!”

Vân Đế liều mạng, cho hắn nháy mắt ra dấu.

Vương bát đản ngươi muốn tìm cái chết, đừng lôi kéo Đại Càn cùng một chỗ đoạn tuyệt với Trần Thái Sơ, lão tử cũng không hi vọng, làm địch nhân của hắn.

Trình Đế cũng trầm giọng nói: “Trấn Bắc Vương, có quan hệ Kỷ thị sự tình, bệ hạ đều đã biết, mời ngươi lấy đại cục làm trọng.”

Đại cục làm trọng ! Trấn Bắc Vương gầm thét, “Vân Đế, Trình Đế, còn có các vị Đại đế, các ngươi đều bị Trần Thái Sơ lừa gạt!”

“Ta vừa rồi, mượn vũ trụ ý chí gia trì đã khám phá nó bản chất, hắn cũng chỉ là 1 cái, chỉ là Đại Đạo cảnh sâu kiến.”

“Bản đế chính là không nhúc nhích, đứng tại cái này khiến hắn động thủ, hắn cũng vô pháp rung chuyển bản đế mảy may!”

Mọi người khẽ giật mình.

Đại Đạo cảnh sâu kiến !

Trấn Bắc Vương đây là đột phá đế cảnh lúc, bị lực lượng cường đại, cho hướng hỏng đầu óc nếu không làm sao có thể nói ra, dạng này lời nói ngu xuẩn!

Đại Đạo cảnh…

Hắc, thật sự cho rằng chúng ta những người này, đều là mù lòa sao cái này đạp ngựa, thế nhưng là bọn hắn tận mắt nhìn thấy, tự mình cảm thụ!

Vân Đế thở sâu, trầm giọng nói: “Trấn Bắc Vương, bản đế không có rảnh, nghe ngươi tại cái này hồ ngôn loạn ngữ.”

“Cái này, là mệnh lệnh của bệ hạ, ngươi muốn kháng chỉ sao “

Bị hôm nay biến cố, chấn trái tim cuồng loạn đế cảnh mọi người, giờ phút này đột nhiên ý thức được, trước đó bọn hắn hoàn toàn nghĩ sai.

Ngày đó, đế quân tức giận thiên phát sát cơ, về sau lại trừ khử ở vô hình, tuyệt không phải Trần Thái Sơ người này, chịu thua, cúi đầu, cầu được đế quân khoan thứ, mà là đế quân đại nhân cũng không nắm chắc, mới cưỡng chế sát ý.

Tâm thần trong thoáng chốc, bọn hắn như nhìn thấy, Ngụy Thái Sơ cùng đế quân giằng co tại đại điện, không rơi vào thế hạ phong một màn… Tê ——

Mọi người lại nhìn hướng đạo thân ảnh kia, trong đôi mắt, liền nhịn không được lộ ra, thật sâu kính sợ.

Trấn Bắc Vương cơ hồ, cắn nát một ngụm răng, nhưng đế quân mệnh lệnh, hắn không dám vi phạm, “Trần Đế, là bản đế đã làm sai trước, ta xin lỗi ngươi!”

Vân Đế trong lòng khẽ buông lỏng, thật sợ cái này ngu xuẩn, từ chết đến lết.

“Trần Đế, ngươi cùng Kỷ thị ở giữa, hoặc tồn tại một chút ân oán, mới đưa đến hôm nay biến cố. Đế quân cố ý, cho các ngươi song phương hóa giải, quá khứ tất cả mọi thứ, dừng ở đây, ngày sau ai cũng không được lại truy cứu, Trần Đế ý của ngươi như nào “

La Quan trầm mặc.

Giờ phút này, tất cả ánh mắt, hội tụ ở một thân.

Như không có trước đó làm nền, tất cả mọi người sẽ cảm thấy, Trần Thái Sơ người này không biết sống chết, đối mặt đế quân chi mệnh, cũng dám không cho đáp lại.

Nhưng hôm nay, mọi người lại chỉ cảm thấy, đáng sợ áp lực.

Như sơn hải lật úp, treo ở đỉnh đầu.

Sau một khắc, chính là hạo kiếp!

La Quan thản nhiên nói: “Chỉ lần này một lần, nếu không chính là đế quân mở miệng, Trần mỗ cũng tất sát ngươi!”

Hô ——

Mọi người thở dài một hơi.

Vân Đế lớn tiếng nói: “Trần Đế yên tâm, cùng loại sự tình, tuyệt sẽ không lại có!”

Chương 1428 : Trấn Bắc Vương nhất định phải giết

Đại Càn đế cung.

Trấn Bắc Vương phủ phục, cung kính hành lễ, “Thần Trấn Bắc Vương Kỷ Đồng, bái kiến đế quân!”

“Không cần đa lễ, đứng lên đi.”

“Tạ đế quân.”

Đế quân ngồi ngay ngắn đế vị, suy nghĩ một chút, “Kỷ Đồng, ngươi chịu khổ nhiều năm cuối cùng thành đế cảnh, trẫm rất vui mừng.”

“Kỷ thị thế hệ công hầu, Đại Càn vọng tộc 1 trong, nên có này khí vận, lại một mực phí thời gian đến nay, ngươi biết được đột phá đế cảnh chi nạn.”

“Là lấy, làm việc ứng càng phát ra ổn trọng… Kỷ Đồng, ngươi khả năng trải nghiệm trẫm tâm “

Trấn Bắc Vương cúi đầu, “Bệ hạ vi thần cân nhắc, Kỷ Đồng cảm kích không thôi.”

Đế quân mỉm cười, “Rất tốt, đi gặp Đế hậu đi, ngươi đột phá đế cảnh sự tình, nàng cao hứng phi thường, một mực tại chờ ngươi.”

“Vâng, thần cáo lui!” Trấn Bắc Vương lại thi lễ một cái,

quay người rời đi, thần sắc bình tĩnh kính cẩn, đôi mắt chỗ sâu lại hiện lên một vòng u quang.

Đế hậu cung ngủ.

“Kỷ Đồng, bái kiến Đế hậu!”

“Huynh trưởng không cần đa lễ, muội muội ở đây chúc mừng huynh trưởng đột phá đế cảnh, đạt thành ta tộc Kỷ thị, lịch đại tiền bối chi tâm nguyện, sau đó đại đạo hưng thịnh, phù diêu chín ngày.”

Đế hậu từ màn che sau đi ra, ý cười đầy mặt, khuất thân hành lễ.

Nàng châu tròn ngọc sáng, sinh đoan trang xinh đẹp, nhất cử nhất động ở giữa, đều là phong tình vạn chủng.

Trấn Bắc Vương né tránh, “Thần không dám đi quá giới hạn.”

Đế hậu ngẩng đầu, có chút cắn môi, “Huynh trưởng là đang trách ta, trước đó bất cận nhân tình “

“Thần không dám.”

Đế hậu thở sâu, “Các ngươi tất cả đi xuống.”

“Vâng, nương nương.” Lần này, chính là tâm phúc cung nữ, đều cùng nhau lui ra.

Rất nhanh, trong đại điện này, liền chỉ còn lại có hai huynh muội.

Đế hậu nói: “Huynh trưởng, Trần Thái Sơ người này thâm bất khả trắc, ngươi vạn chớ trêu chọc. Ta Kỷ thị đến hôm nay, cuối cùng cũng có đế cảnh trấn áp khí vận, bằng trình 10,000 dặm sắp nổi thời khắc, đoạn không thể có nửa điểm sơ xuất.”

Thấy Trấn Bắc Vương không nói, nàng cắn răng, “Bản cung lấy Đế hậu thân phận phát thệ, ngày sau như có cơ hội, định trợ huynh trưởng một chút sức lực, nhưng tuyệt không phải dưới mắt.”

Trấn Bắc Vương ngẩng đầu, “Đế hậu phân phó, bổn vương ghi lại.”

“Huynh trưởng!” Đế hậu ngực chập trùng, đón ánh mắt của hắn, “Bệ hạ ý chí, không ai có thể vi phạm, ngươi muốn vì một đứa con trai, hủy đi Kỷ thị sao “

Trấn Bắc Vương nhíu mày, trầm mặc hồi lâu, “Tốt, ta biết.”

Hô ——

Đế hậu biết, Trấn Bắc Vương lòng có oán khí, nhưng chỉ cần hắn có thể cúi đầu liền có thể, “Lại mời huynh trưởng, mau chóng trở về Bắc Cương.”

“Lúc nào “

“Càng nhanh càng tốt.”

Trấn Bắc Vương nói: “Năm đó, phụ thân nói băng đêm

trước, đều tại ước mơ tự thân đột phá đế cảnh, 4 phương tân khách tụ tập một màn.”

“Lâm chung một màn ngươi ta tận mắt nhìn thấy, bây giờ ta Kỷ Đồng, cuối cùng không phụ phụ thân cùng lịch đại tiên tổ kỳ vọng, đột phá tới đế cảnh, ngươi lại muốn đuổi ta đi…”

Hắn ngẩng đầu, mặt lộ vẻ kiên nghị, “Bổn vương Kỷ Đồng, khẩn cầu Đế hậu có thể đồng ý ta tại đế đô, tổ chức ăn mừng chi điển sau lại rời đi.”

Đế hậu mặt lộ vẻ do dự, “Khi nào “

“Sau 3 ngày.”

Đế hậu gật đầu, “Tốt a, bản cung sẽ hướng bệ hạ giải thích, nhưng mời huynh trưởng nhất thiết phải, đừng để thanh tuyển làm khó.”

Trấn Bắc Vương hành lễ, đứng dậy rời đi.

Đế hậu 1 người ngồi một mình hồi lâu, vẫy vẫy tay, thân tín cung nữ dưới chân im ắng đến gần, “Mời nương nương phân phó.”

“Đi, sai người xem trọng ta vị huynh trưởng này… Còn có Trần thị vương phủ…” Nàng đáy lòng, vẫn có mấy điểm bất an xoay quanh.

“Vâng, nương nương.”

…

Trần thị vương phủ.

Có phong kim thiệp mời bị đưa đạt dinh thự, Trấn Bắc Vương Kỷ Đồng, tại sau 3 ngày tổ chức đế cảnh khánh điển, mời Trần thị lão tổ giá lâm.

Người tới chấp lễ rất cung, “Xin chuyển cáo Trần Đế, Vương gia nhà ta bởi vì lúc trước nguyên cớ lòng mang bất an, đặc mệnh tiểu nhân đến đây, mời Trần Đế đại nhân, nhìn Trần Đế nhổ nhũng tiến về.”

Đưa tiễn người tới, Trần Đóa Đóa, Trần Đoàn, không dám có nửa điểm trì hoãn, cầm thiệp mời bái kiến, “Lão tổ, Trấn Bắc Vương sau 3 ngày, tổ chức đế cảnh khánh điển, mời ngài tiến về.”

Dứt lời, đem thiệp mời dâng lên.

Thọ Sơn tiến lên tiếp nhận, xác định không có vấn đề, lúc này mới giao cho La Quan, “Tiểu sư thúc.”

La Quan nhìn lướt qua, “Vứt đi.”

Đi cho Trấn Bắc Vương chúc mừng biến chiến tranh thành tơ lụa nhưng dẹp đi đi.

Cho người ta nhi tử đều giết, tiếp lấy lại động thủ, muốn trực tiếp làm chết Trấn Bắc Vương, đáng tiếc thất bại trong gang tấc.

Cái này Trấn Bắc Vương, trong lòng sợ là đã sớm, đem hắn hận đến xương bên trong!

‘Đáng tiếc, Đại Càn đế quân tựa hồ, cùng này Phương Vũ trụ thiên địa, trực tiếp tan về một thể, cơ hội xuất thủ chỉ có một lần.’

Nếu không, cho dù Vân Đế, Trình Đế đến, hắn cũng sẽ nếm thử, lại giết hắn thử một chút.

Như thế đại địch, hay là 1 tôn đế cảnh… Không giết, tâm khó có thể bình an a… Mà lại, hắn tiến vào đế lâm biển đến nay, dù bằng vào “Tinh xảo” tiêu chuẩn, chấn nhiếp mọi người, nhưng từ đầu đến cuối chưa từng tự mình xuất thủ, sợ là sẽ phải làm cho lòng người sinh hoài nghi.

Hắn không khỏi lâm vào trầm tư.

Trần Đóa Đóa mắt thấy Thọ Sơn, đem Trấn Bắc Vương phủ thiệp mời, không khỏi âm thầm líu lưỡi, “Lão tổ, ngài đang suy nghĩ gì “

La Quan thuận miệng nói: “Tại nghĩ giết thế nào Trấn Bắc Vương…”

Bá ——

Trong phòng, đột nhiên tĩnh mịch.

Trần Đóa Đóa, Trần Đoàn trừng lớn mắt.

Nơi hẻo lánh bên trong vũ vương bọn người, càng là run run rẩy rẩy.

Nói gì vậy Trấn Bắc Vương Đại Càn tân tấn đế cảnh đã xem như đứng tại, vũ trụ đỉnh phong nhân vật.

Giết qua một lần, bị Đại Càn đế quân ngăn cản về sau, lại vẫn nghĩ đến giết thế nào!

Thọ Sơn sắc mặt bình tĩnh, hắn là được chứng kiến, Bồ Đề sơn một trận chiến, Tiểu sư thúc người này giấu quá sâu.

Dù không biết, hắn có điều kiêng kị gì, từ đầu đến cuối không muốn chân chính triển lộ thực lực, nhưng Tiểu sư thúc như nguyện ý, chỉ là Trấn Bắc Vương tính là gì liền xem như toàn bộ Đại Càn đế quốc…

Khục!

Lớn không được để Tiểu sư thúc dao người, bọn hắn tính cái rắm!

“Ừm làm sao” La Quan ngẩng đầu nhìn tới.

Trần thị mọi người vội vàng lắc đầu.

Đối vị lão tổ này bọn hắn có thể nói cái gì chỉ có thể trong lòng cầu nguyện, ngài nhưng 10 triệu cẩn thận một chút, đừng cuối cùng thu không được trận.

Đây chính là đế lâm biển!

“Tất cả đi xuống đi, ta suy nghĩ kỹ một chút.”

“… Là, lão tổ.”

Mọi người thối lui.

La Quan chau mày, Trấn Bắc Vương bất tử, trong lòng của hắn bất an.

Nhất là, người này sớm đã bị thả già Chân ma điều khiển.

Nhất định phải giết hắn, vĩnh viễn trừ hậu hoạn!

“Thọ Sơn, ngươi nói có biện pháp nào, có thể xử lý Trấn Bắc Vương “

Thọ Sơn gật đầu, “Có.”

La Quan ánh mắt sáng lên, “Mau nói.”

Thọ Sơn nói: “Mời Kiếm Đế giáng lâm, chỉ cần 1 kiếm, liền có thể bình đế lâm biển.”

Móa!

Ta mặc dù, giả giả xem như Kiếm Đế đệ tử, nhưng cùng vị này ở giữa, thật không có liên hệ gì.

Mà lại, hắn hiện tại còn được đâu, Huyền Nhất Nhất không phải nói, Kiếm Đế cũng sớm đã chết hiện tại Kiếm Đế là ai

Mời hắn giáng lâm…

La Quan có tự mình hiểu lấy, hắn còn chưa đủ phân

lượng.

“Thay cái biện pháp.”

“Mời sư tổ đến, đẩy ngang Đại Càn đế quốc, chỉ cần một cái tay.”

“Đổi lại cái…”

“Sư tôn ta…”

“Ngậm miệng đi ngươi.” La Quan nguýt hắn một cái, “Ra ngoài!”

Thọ Sơn bĩu môi, ngài không nghĩ tự mình động thủ, cũng chỉ có thể mượn nhờ ngoại lực.

Dù sao ta 1 người, khẳng định là không được.

“Đệ tử cáo lui.”

La Quan đứng dậy, mắt lộ ra sát cơ, “Không được không được, cái này Trấn Bắc Vương nhất định phải giết!”

Chương 1429 : Mất tích

Sau 3 ngày.

Trấn Bắc Vương phủ.

Trống cái chiêng vang trời, hào quang 10,000 dặm!

Đế cảnh khánh điển ngay tại tổ chức.

Mà cùng lúc đó, Vương Đồ công công mang theo đế mệnh, đi tới Trần thị vương phủ, “Trần Đế đại nhân, nô tài phụng mệnh đến đây, mời ngài tiến vào đế cung một chuyến.”

La Quan đôi mắt chớp lên, Đại Càn đế quân là lo lắng, hắn hôm nay lại ra tay đáng tiếc, 2 ngày này La Quan vẫn chưa, tìm tới giết Trấn Bắc Vương biện pháp.

Hắn mi tâm hơi nhíu, ngữ khí trầm thấp, “Biết.”

Vương Đồ giật mình trong lòng, càng phát ra khiêm tốn, cung kính, “Kia nô tài trước quỳ an, chờ ngài ở bên ngoài.” Dứt lời, cung kính dập đầu, lúc này mới đứng dậy lui ra ngoài.

Trần Đóa Đóa, Trần Vương tiến lên, “Lão tổ, chúng ta phụng dưỡng ngài rửa mặt, thay quần áo.”

Một lát sau, La Quan đi ra khỏi Trần Vương dinh thự, leo lên xa giá trước, hắn vô ý thức ngẩng đầu, nhìn thoáng qua kia ồn ào náo động chỗ.

Vô số khí tức phun trào, số tôn đế cảnh uy áp xen lẫn, coi là thật náo nhiệt, cao điệu đến cực điểm.

Có Đế hậu trong cung, lại sinh ra 1 tôn đế cảnh, Kỷ thị nhảy lên trở thành, Đại Càn đứng đầu nhất môn phiệt thị tộc 1 trong.

Bị nghênh hợp, thân cận, là chuyện đương nhiên.

Vương Đồ cái trán đầy mồ hôi, cung kính lại cẩn thận, “Trần Đế, đế quân ngay tại đợi ngài.”

“Đi thôi.”

Cũng may, đáng sợ nhất tình huống vẫn chưa phát sinh, La Quan một bước tiến vào xa giá.

Vương Đồ lau vệt mồ hôi, tranh thủ thời gian dẫn đường.

Lại tiến vào đế cung, vẫn như cũ là La Quan cùng Thọ Sơn 2 người, nhưng lần này lại đã không còn người, âm thầm không chút kiêng kỵ thăm dò.

Cùng 1 cái đại điện, La Quan nhìn thấy Đại Càn đế quân, đối phương ngồi ngay ngắn đế vị ở giữa, khí tức như biển sâu, mênh mông không lường được.

“Trần Thái Sơ, bái kiến đế quân!” Hắn khom mình hành lễ.

Thọ Sơn đi theo phía sau.

Đế quân mỉm cười, khoát tay nói: “Trần Đế 2 vị không cần đa lễ, xin đứng lên.” Hắn thái độ ôn hòa, lộ ra mấy điểm thân cận.

“Đa tạ đế quân.” La Quan đứng dậy, như tâm tình không tốt, đi thẳng vào vấn đề, “Không biết hôm nay, đế quân có gì phân phó “

Đế quân đối đây, có lẽ có đoán trước, cũng không thèm để ý, “Không có phân phó, là trẫm có một việc, nghĩ mời Trần Đế hỗ trợ.”

Hắn suy nghĩ một chút, “Lần trước gặp mặt, Trần Đế như đối phong ấn, cấm chế 1 đạo, rất có nghiên cứu…”

Thấy La Quan nhíu mày, đế quân khoát tay, “Trần Đế, trẫm hôm nay mời ngươi tới, là thành thật mà đối đãi, hi vọng ngươi cũng có thể giống nhau.”

La Quan bất đắc dĩ, “Trần mỗ lần này, gánh vác sư môn chi mệnh, không muốn nhúng tay cái khác… Ta không lâu sau đó, liền muốn rời khỏi.”

Từ chối nhã nhặn không, cái này gọi lôi kéo!

Tuỳ tiện đạt được, chưa từng bị trân quý, chủ động cầu đến, mới có thể được tín nhiệm.

Đế quân mặt lộ vẻ nghiêm nghị, trầm giọng nói: “Trần Đế, trẫm biết cử động lần này có lẽ có chút làm khó, nhưng việc này liên quan đến ta Đại Càn căn bản, còn xin Trần Đế xuất thủ tương trợ.”

“Để báo đáp lại, trẫm có thể cam đoan, ngày sau Cửu Ương Trần thị nhất tộc, tại Đại Càn hoàng triều cảnh nội, có che chở!”

“Cái này… Tốt a.” La Quan tiếp tục nói: “Nhưng Trần mỗ cảnh giới có hạn, như không có có thể ra sức, còn xin đế quân chớ có làm khó.”

Đế quân cười to, “Đây là tự nhiên, Trần Đế không cần lo lắng.”

Đang khi nói chuyện, hắn lật tay lấy ra 1 khối thủy tinh, La Quan giật mình trong lòng, kém chút cho là hắn trực tiếp, xuất ra xanh đậm vật dẫn, nghĩ thầm việc này làm không khỏi cũng quá thô ráp. Nhìn kỹ lại, mới phát hiện cái này thủy tinh bên trong, chỉ là giam cấm một đoàn, màu xám trắng sương mù.

“Này sương mù, chính là trẫm chỗ đề cập, đạo phong ấn kia một bộ điểm, không biết Trần Đế đối đây, nhưng có biện pháp hóa giải “

Phất tay áo vung lên, thủy tinh chính diện bay tới.

La Quan cầm trong tay, nháy mắt liền cảm thấy được, cái này đoàn sương mù bản chất —— sinh cùng tử, lẫn nhau xen lẫn tương hỗ là một thể.

Đây chính là Khanh Minh trước khi chết, bày phong ấn!

Lấy cảnh giới mà nói, La Quan đối này hoàn toàn không biết gì, nhưng liên quan tới sinh tử, dù là đế cảnh cũng

chưa chắc, có hắn liên lụy sâu, là lấy có thể cảm thấy được, đạo phong ấn này lợi hại. Tựa như là 1 đem, điểm điểm đan xen, phức tạp, tinh diệu đến cực điểm khóa trừ, một chỗ bị phá hư, liền đem triệt để mất khống chế.

Khó trách, có thể ngăn cản Đại Càn mấy trăm năm, cũng chính vì vậy, xanh đậm mới có thể bảo tồn đến nay. Nếu không, lấy bây giờ trạng thái, La Quan gần như không có khả năng, lại tìm đến nó tồn tại.

'Khanh Minh… Quý càng một mạch, ta sẽ thay ngươi che chở…' suy nghĩ lưu chuyển, La Quan thu hồi ánh mắt, nói: "Rất tinh diệu phong ấn, liên quan đến sinh tử, bản thân cũng không cường đại, chỉ khi nào bị phá hư, đem đối phong ấn vật bản thân tạo thành phá hư."

Đế quân đôi mắt sáng tỏ, "Trần Đế có chắc chắn hay không "

La Quan nghĩ nghĩ, "Có thể thử một lần."

"Ha ha, tốt! Trẫm liền biết, Trần Đế tuyệt sẽ không để trẫm thất vọng." Đế quân cười to, "Người tới, đi chuẩn bị tiệc rượu, hôm nay trẫm muốn cùng Trần Đế cộng ẩm."

Vương Đồ không biết từ cái kia chui ra ngoài, "Vâng, bệ hạ."

Quay người vội vàng rời đi.

Rất nhanh, Đại Càn đế quân, La Quan cùng Thọ Sơn 3 người, đi tới 1 tòa khác đại điện.

Tiệc rượu ca múa, xa hoa lãng phí vô độ.

Đại Càn cường đại, phồn hoa, bởi vậy có thể thấy được chút ít, kia trong điện múa mỹ nhân, tùy tiện 1 cái đều là hiếm thấy trên đời tư sắc.

Tâm tình thật tốt đế quân, nâng chén mời uống, “Trần Đế, lại cùng trẫm lại uống một chén!”

“Rượu này, là ta Đại Càn đế cung bí nhưỡng, có thể tăng thêm hồn phách, khí huyết, tinh túy thể nội pháp lực, đối đế cảnh cũng có tác dụng.”

“Ngoài ra, còn có thể chải vuốt tâm cảnh, điều tiết mấy điểm cảm xúc… Liền tỉ như, hôm nay đại điện bên trong, Trần Đế nhìn trúng cái nào, trực tiếp mang đi chính là, ha ha, Trần Đế như đều coi trọng, trẫm liền đưa các nàng, toàn bộ ban cho ngươi!”

Một nháy mắt, vô số xấu hổ mang e sợ, lại ẩn ẩn ánh mắt mong đợi, rơi vào La Quan trên thân. Các nàng thuở nhỏ nhận dạy bảo, chính là lấy lòng, lấy lòng nam nhân, bệ hạ đương nhiên là lựa chọn tốt nhất, nhưng cơ hội không lớn.

Mà La Quan… Các nàng dù không biết được quá nhiều, nhưng “Trần Đế” 2 chữ là đủ, cho thấy nó thân phận. Huống chi, có có thể được bệ hạ, như thế thân cận, tôn trọng, cũng biết thân phận, thực lực bất phàm, dạng này kết cục, đầy đủ các nàng tâm động!

La Quan lắc đầu, “Đa tạ đế quân, nhưng Trần mỗ đối này vô ý.”

Cố ý cũng không được!

Ngươi cái này diễn rất tốt, nhưng đến trên giường đâu đừng nhìn những cô gái này, bây giờ từng cái kiều mị lại chờ mong, nhưng từng cái, tu vi chí ít đều là Thần Tướng cảnh.

Nói khó nghe chút, tắm rửa sạch sẽ ở trước mặt ngươi, ngươi cũng không thể phá phòng… Khục! Cũng không thể, còn phải bật hack làm việc đi

Đế quân lại khuyên đôi câu, thấy La Quan thái độ kiên quyết, cũng liền không nói thêm lời.

Tiệc rượu kế tiếp theo, cái này đế cung bí nhưỡng quả nhiên có nhiều thứ, La Quan sắc mặt đỏ lên, đôi mắt sáng rực tỏa sáng, cùng Đại Càn đế quân trò chuyện lúc, cũng mang mấy phần say.

Đương nhiên, tình huống thực tế là trong cơ thể hắn đại đạo, lúc này như gặp trời hạn gặp mưa, “Ngao ngao” hút mạnh ẩn chứa trong đó lực lượng.

Phá cảnh phá cảnh là không thể nào phá cảnh… Chí ít hiện tại nhìn, La Quan bỉ ngạn, căn bản cũng không có vết tích hiển hiện. Nhưng thực lực của hắn, trải qua cái này một đợt về sau, lại phải lớn trướng một đoạn.

Đột nhiên, Vương Đồ công công tiến vào đại điện, sắc mặt bối rối.

Biểu hiện của hắn, căn bản không thể gạt được trong

điện 3 người, bầu không khí lập tức hơi dừng lại.

Đế quân nhíu mày, “Chuyện gì” Vương Đồ từ trước đến nay cẩn thận, thông minh, mới bị giữ ở bên người làm việc, giờ phút này tất có nội tình.

“Cái này… Bệ hạ…” Vương Đồ ấp a ấp úng.

“Ừ”

Bành ——

Vương Đồ quỳ xuống, “Trần Vương dinh thự người tới, cầu kiến Trần Đế, nói… Nói Trần Đế bên người… 1 vị Lý Thanh Thanh cô nương… Đột nhiên mất tích…”

Chương 1430 : Kẻ ngăn ta chết

Ba ——

La Quan chén rượu trong tay, trực tiếp nổ nát vụn.

“Bệ hạ, Trần mỗ trong nhà có việc, cáo từ!”

Đứng dậy, sải bước rời đi.

Thọ Sơn nhìn xem Tiểu sư thúc bóng lưng, có thể cảm nhận được từ trong cơ thể hắn, tản mát ra băng hàn.

‘Có người đang tìm cái chết!’

Đại Càn đế quân sắc mặt âm trầm, đáy mắt tức giận, hiện tại loại thời điểm này, ai dám động đến Trần gia

Trấn Bắc Vương…

Không tuân theo đế mệnh, ngươi muốn làm cái gì !

Rất nhanh, đế ngoài cung, chờ ở nơi đây Trần Đóa Đóa, Trần Vương, một mặt lo lắng hành lễ, “Lão tổ, Lý cô nương không gặp!”

La Quan trầm giọng nói: “Chuyện khi nào “

Trần Đóa Đóa nói: “Ngài đã phân phó, gần nhất mấy ngày hết thảy cẩn thận, không tất yếu không nên đi ra

ngoài, chúng ta đều không có đi ra ngoài.”

“Lão tổ lúc rời đi, Lý cô nương còn lộ mặt qua, nhưng cơm trưa lúc ta đi tìm nàng, Lý cô nương đã không biết tung tích, hiện trường không có bất kỳ cái gì vết tích.”

Không có vết tích

La Quan đôi mắt băng hàn, “Thọ Sơn, đi Trấn Bắc Vương phủ!”

“Vâng, Tiểu sư thúc.” Thọ Sơn phất tay áo vung lên, trực tiếp mang theo mọi người, phóng lên tận trời.

Oanh ——

Đế cảnh khí tức, như sáng rực núi lửa, sát na ngút trời.

Một nháy mắt, toàn bộ đế đô chỗ đều an tĩnh xuống dưới, vô số người ngẩng đầu, mặt lộ vẻ hoảng sợ, hãi nhiên.

Đế cảnh giận dữ, trời đất sụp đổ, ngàn tỷ sinh linh, đều thành bột mịn!

Trấn Bắc Vương phủ.

Hôm nay khánh điển, tổng cộng có 5 tôn đế cảnh tự mình đến chúc mừng, cùng Trấn Bắc Vương Kỷ Đồng cùng một chỗ, tại vương phủ quan tinh lâu ngồi xuống.

Nâng ly cạn chén, bầu không khí nhiệt liệt.

Nhưng ở giờ phút này, 6 người cùng nhau nhíu mày, ngẩng đầu hướng ngoại nhìn lại.

Ầm ầm ——

Kịch liệt tiếng xé gió, cuốn lên thiên địa linh lực, chấn động sôi trào, ngang ngược sát ý không thêm che lấp.

Bá ——

Mấy đạo thân ảnh, giáng lâm Trấn Bắc Vương bên ngoài phủ.

“Trấn Bắc Vương, đem người giao ra!” Thọ Sơn quát lớn, tiếng gầm cuồn cuộn như kinh lôi.

Mọi người giật mình, Trần Thái Sơ!

Người này muốn làm cái gì đế quân ra mặt điều giải, lẫn nhau ân oán đã có một kết thúc.. . Bất quá, nghe lời này cũng là, Trấn Bắc Vương bắt người nào

Trấn Bắc Vương nhíu mày, sắc mặt khó coi, “Trần Đế, ngươi đây là ý gì bản đế sai người, đi Trần thị dinh thự đưa đi thiệp mời, muốn cùng ngươi hóa giải ân oán, ngươi không đến vậy liền thôi, lại vẫn muốn lấn tới cửa đến !”

Hắn mặt lộ vẻ buồn giận, “Bản đế con trai trưởng, đã chết tại Trần Đế trong tay, như thế đại thù ta đều nguyện buông xuống… Trần Đế vì sao còn không buông tha!”

Chuyện này các phương sớm có suy đoán, dù sao lúc

trước Kỷ thị động tác không nhỏ, không gạt được người hữu tâm, mà Trần Thái Sơ lại là đột nhiên xuất hiện đế cảnh tồn tại.

Nhưng nghe Trấn Bắc Vương chính miệng thừa nhận, vẫn là không nhịn được sinh lòng trắc ẩn, kinh sợ… Trấn Bắc Vương bây giờ đã là đế cảnh, Kỷ thị lại là Đế hậu nhất tộc, lại bị khi nhục đến một bước này. Lúc nào, bọn hắn Đại Càn hoàng triều đế cảnh, trở nên như thế hèn mọn

Bá ——

Một nháy mắt, mọi người ánh mắt trở nên băng hàn, lạnh lẽo.

La Quan mặt không biểu tình, “Trấn Bắc Vương, ta không cùng ngươi nói nhảm, hiện tại đem người giao ra, Trần mỗ cho ngươi 1 thống khoái!”

“Trần Thái Sơ, ngươi khinh người quá đáng!” Trấn Bắc Vương giận dữ, râu tóc đều dựng, “Bản đế căn bản không biết, ngươi đang nói cái gì!”

Oanh ——

Thọ Sơn một bước tiến lên, đế cảnh khí tức phá thể mà ra, ép hướng Trấn Bắc Vương, một tiếng vang thật lớn, quan tinh lâu tại cái này khí tức khủng bố dưới nháy mắt vỡ nát.

Mấy vị đế cảnh, sắc mặt càng phát ra khó coi.

“Trần Đế, mọi thứ cũng nên giảng cái chứng cứ, không thể ngươi nói mà không có bằng chứng, liền muốn Trấn Bắc Vương nhận tội…” Có đế cảnh, trầm giọng mở miệng.

Hôm nay giữ gìn Trấn Bắc Vương, chính là giữ gìn đế cảnh uy nghiêm.

Trần Thái Sơ là rất mạnh, nhưng đế quân đối bọn hắn, đều muốn bảo trì tôn trọng, lễ ngộ… Người này, tự nhiên cũng không thể ngoại lệ!

“Không có chứng cứ, cũng không cần chứng cứ.” La Quan ngẩng đầu, nó đôi mắt chỗ sâu, hoàn toàn lạnh lẽo, hờ hững.

Mênh mông mà thâm thúy, như vô tận thâm uyên , liên tiếp không biết chi địa.

“Hôm nay, kẻ ngăn ta chết!”

Đại tự tại thể, mở ra!

Đôi mắt lãnh khốc nhìn chăm chú phía dưới, mấy vị đế cảnh thân thể, bỗng dưng cứng đờ. Bất an, hồi hộp, từ đáy lòng mãnh liệt mà ra, giống như là bị kinh khủng nhất người săn đuổi khóa chặt.

Sẽ chết! Sẽ chết!

Đế cảnh nhóm chân linh, tại thét lên.

Trấn Bắc Vương giống như là, bị lửa giận xông mất đi

tâm trí, phẫn nộ gào thét, “Trần Thái Sơ, ngươi uy phong thật to, xem ta cùng đế cảnh, như thổ kê chó kiểng. Bổn vương biết, ngươi chẳng qua là, không nghĩ bỏ qua Kỷ thị, cố ý gây hấn mà thôi… Tốt, Kỷ Đồng hôm nay ngay tại cái này, ngươi muốn giết ta liền động thủ, ta vì Kỷ thị tộc trưởng, đế quốc Trấn Bắc Vương, tự nhiên vì bảo vệ Đại Càn uy nghiêm, mà liều mạng chết một trận chiến!”

Tới đi, tới đi!

Trần Thái Sơ, ngươi trừ phô trương thanh thế bên ngoài, còn có thể làm cái gì ! Bổn vương cũng phải nhìn, ngươi còn có thể sử xuất thủ đoạn gì.

Hôm nay, ta kỷ · khám phá chân tướng · cùng không sợ hãi!

“Trần Đế! Trần Đế! Sự tình còn chưa tra ra, ngươi không nên vọng động a!” Vân Đế, Trình Đế 2 người, cấp tốc chạy đến.

Bọn hắn không thích Trấn Bắc Vương làm việc, hôm nay sai người đưa hậu lễ, bản nhân vẫn chưa đến, lúc này vội vàng đến đây cứu tràng.

Đế quân đã mở miệng, song phương ân oán thanh toán xong, không có chứng cớ tình huống dưới, liền đối Trấn Bắc Vương động thủ, đây là xem thường tôn thượng. Đế quân lại trong lòng còn có cố kỵ, đối mặt loại tình huống này, cũng tất nhiên muốn xuất thủ, nếu không đem uy nghiêm quét rác.

Trấn Bắc Vương, tên vương bát đản này! Mặc dù bọn

hắn trong miệng hô hào, muốn tìm chứng cứ, nhưng trên thực tế như La Quan nói, việc này cần chứng cứ sao trừ Trấn Bắc Vương, căn bản không ai sẽ làm dạng này sự tình.

Đồ hỗn trướng này, đến cùng nghĩ như thế nào không phải liền là chết một đứa con trai, về phần nháo đến loại tình trạng này ngay cả tạm thời ẩn nhẫn đều không làm được, không phải kéo lấy toàn bộ Đại Càn, cùng một chỗ rơi xuống vũng bùn, trêu chọc Trần Thái Sơ cùng với thế lực phía sau !

La Quan quét 2 người một chút, “Hôm nay, ai đến đều vô dụng, Trần mỗ không muốn giết các ngươi, thối lui đến một bên đi.” Hắn thở ra một hơi, ngẩng đầu nhìn trời, “Đế quân, bản tọa biết ngươi bây giờ, ngay tại chú ý nơi đây, ngày ấy ngươi nói ân oán thanh toán xong, ta lựa chọn dừng tay… Nhưng cái này đã là lần thứ 2, Trấn Bắc Vương động ta người, hắn liền nhất định phải chết!”

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Ngắn ngủi yên lặng, đế quân thanh âm, ở trong thiên địa vang lên, “Trần Thái Sơ, nếu ngươi có thể có chứng cứ, có thể di động tay giết người.”

Đế cảnh, không được tùy ý tru sát.

Đây là ranh giới cuối cùng!

La Quan cười lạnh, “Chứng cứ tốt! Đã Đại Càn trên dưới, đều thích giảng chứng cứ, kia Trần mỗ hôm nay,

liền cho các ngươi chứng cứ!”

Hắn cúi đầu, nhìn về phía Trấn Bắc Vương phủ nơi nào đó, “Có chút ngu xuẩn, tự nhận là nấp rất kỹ, dám động bản tọa người bên cạnh, ngươi thật to gan!”

Thọ Sơn nháy mắt xuất thủ, lực lượng kinh khủng, nháy mắt đem 1 người bao phủ.

Oanh ——

Cái bàn nổ nát vụn, nước bắn tung toé, cùng bàn mà ngồi mấy người, mặt mũi tràn đầy kinh hãi nhanh lùi lại. Thực tế không nghĩ tới, cùng bọn hắn ngồi cùng bàn mà ăn người này, đúng là người tham dự 1 trong.

Bị trấn áp, là một tên tu sĩ trẻ tuổi, giờ phút này một mặt tái nhợt, hoảng sợ nói: “Trần Đế, ngài không muốn oan uổng ta, ta là vô tội!”

“Cha, cha, nhanh cứu ta!”

Rất nhanh, một người trung niên bay ra, lớn tiếng nói: “Trần Đế đại nhân, hiểu lầm, đây là ta tiểu nhi tử, hắn làm sao có thể, tham dự ngài cùng Trấn Bắc Vương ở giữa tranh đấu, còn xin Trần Đế minh xét.”

Đám người xao động.

“Là đấu núi vương.”

“Đây là hắn nhỏ nhất con trai trưởng đi 1 cái hoàn khố mà thôi, bây giờ bất quá, miễn cưỡng đột phá Thần

Tướng cảnh!”

“Hắc! Cái này Trần Thái Sơ, muốn chỉ hươu bảo ngựa không thành hay là nói, thật hợp lý ngươi ta những người này, đều là mù lòa !”

Thọ Sơn nhìn thoáng qua Tiểu sư thúc, gặp hắn mặt không biểu tình, 5 ngón tay bỗng dưng nắm chặt.

Bành ——

Đấu núi vương con trai trưởng, tại chỗ nổ thành phấn vụn.

“A! Con ta!” Đấu núi vương nháy mắt, đỏ nhãn châu.

“Trần Đế, ngươi tuy là đế cảnh, lại sao dám tùy ý giết người đế quân, cầu ngài vì lão thần làm chủ!”

Đấu núi vương quỳ xuống, hướng đế cung “Loảng xoảng” dập đầu.

Trong đám người, kinh sợ gào thét liên tục, tất cả mọi người bị, phen này thao tác chấn kinh.

Tiếp theo, là triệt để phẫn nộ.

Trần Thái Sơ người này, coi là thật to gan lớn mật, nhưng từng đem bọn hắn, đem Đại Càn, xem ở mắt dặm rưỡi điểm như như vậy, đều không bị hàng phạt, trừng trị, Đại Càn hoàng triều da mặt, đều muốn bị người kéo xuống đến, ném trên mặt đất tùy ý chà đạp.

La Quan không để ý tới đây hết thảy, nhìn về phía kia huyết nhục vỡ nát chỗ, “Còn chưa cút ra thật sự cho rằng, ngươi có thể tránh thoát được !”

Hư vô ở giữa, đột nhiên bắt đầu nhúc nhích, 1 đạo trong suốt thân ảnh, tùy theo hiển hiện, “Trần Thái Sơ, quả nhiên là hảo nhãn lực, có thể phát giác được, ta tồn tại.”

Hắn cười to, rõ ràng bị đế cảnh trấn áp, lại nửa điểm không sợ.

Chương 1431 : Lăn

“Huyễn tộc!”

“Không sai, bản tọa năm đó, từng gặp được 1 vị, đúng là bọn họ.”

“Tê —— việc này, lại liên lụy đến huyễn tộc, mà huyễn tộc phía sau… Chậc chậc, Trần Thái Sơ hôm nay, đá trúng thiết bản!”

“Cũng phải nhìn, Trần Thái Sơ có dám hay không kế tiếp theo, hắn kia phách lối, ương ngạnh tư thái, ta rất chờ mong!”

Bá ——

Vô số ánh mắt, đồng loạt hội tụ.

La Quan mặt không biểu tình, “Người ở đâu “

“A, ngươi nói, là Trần thị vương phủ bên trong, tiểu nha đầu kia a… Nàng rất không tệ, ta liếc thấy bên trong, chuẩn bị thu nàng làm đỉnh lô.” Huyễn tộc tu sĩ cười to, “Trần Thái Sơ, bên cạnh ngươi nha đầu, có thể trở thành ta đỉnh lô, ngươi nên cảm thấy rất vinh hạnh.”

Phách lối, tùy ý!

Nó phía sau, là tuyệt đối tự tin, lực lượng, cho dù bị phát hiện, bị bắt được, lại như thế nào hắn là xuất thân huyễn tộc bối cảnh thông thiên, ai dám động đến hắn nửa điểm

Trần Thái Sơ sao a! Cho hắn 10 cái lá gan, lại như thế nào

La Quan đôi mắt băng lãnh, “Thọ Sơn, cạy mở miệng của hắn.”

“Vâng, Tiểu sư thúc!”

Thọ Sơn 5 ngón tay nắm chặt, khủng bố đế cảnh trấn áp, như bài sơn đảo hải bộc phát, đem huyễn tộc tu sĩ bao phủ.

“A!”

Trong miệng hắn, lập tức phát ra tiếng kêu thảm, trong suốt mặt ngoài thân thể, hiển hiện khe hở.

“Trần Thái Sơ, ngươi dám đả thương ta ta là huyễn tộc, vì Mộng tộc đại nhân vật chi phụ thuộc! Ngươi làm như vậy, là đang tìm cái chết, chủ ta tuyệt sẽ không bỏ qua ngươi!”

Huyễn tộc tu sĩ thê lương tru lên, ánh mắt oán độc.

Nhưng rất nhanh, phẫn nộ cùng oán độc, liền biến thành sợ hãi, bởi vì Thọ Sơn vẫn chưa thu tay lại, đế cảnh trấn áp càng ngày càng mạnh.

Đôm đốp ——

Đôm đốp ——

Kia là thân thể của hắn, cũng là huyễn tộc chi bản nguyên, ngay tại vỡ vụn, băng liệt.

‘Bọn hắn thực có can đảm giết ta…’

Này niệm cùng một chỗ, khủng bố như triều cường bao phủ tâm thần, huyễn tộc tu sĩ thân thể run rẩy.

Tên điên, thật là một cái tên điên!

“Dừng tay! Ta đem người trả lại cho ngươi, ta căn bản là không có động nàng, mau dừng tay!”

La Quan đưa tay.

Thọ Sơn 5 ngón tay hơi lỏng, huyễn tộc tu sĩ lập tức, từng ngụm từng ngụm thở dốc, hắn âm thầm cắn răng, đưa tay tại trước mặt một điểm.

Không gian chấn động bên trong, 1 viên màu hồng phấn bọt khí, từ trong đó bay ra, Lý Thanh Thanh đang nằm ở trong đó, sắc mặt ửng hồng.

Thọ Sơn đánh nát bọt khí, tiếp về Lý Thanh Thanh, hơi cảm ứng thở phào, “Tiểu sư thúc, Lý cô nương không có việc gì.” Còn tốt, như thật có ngoài ý muốn, Tiểu sư thúc nổi giận, hậu quả không thể đoán được. Hiện tại nha… Chết một cái huyễn tộc, lại thêm Trấn Bắc Vương, hẳn là liền không sai biệt lắm.

Huyễn tộc tu sĩ lớn tiếng nói: “Người, ta đã trả lại cho ngươi, mau thả ta rời đi!”

La Quan nhìn thoáng qua, ngủ say bất tỉnh Lý Thanh Thanh, đưa nàng giao cho Trần Đóa Đóa, Trần Đoàn chiếu cố, “Ai bảo ngươi xuất thủ, bắt nàng “

“Chính ta coi trọng… A!” Thọ Sơn 5 ngón tay một nắm, huyễn tộc tu sĩ lại lần nữa kêu thảm, “Đôm đốp” vỡ nát âm thanh, giống như là nung đỏ pha lê, bị bỗng nhiên giội lên một thùng nước lạnh.

“Ta nói, ta nói! Là Trấn Bắc Vương Kỷ Đồng, hắn đáp ứng cho ta 1 kiện mộng cảnh đồ cất giữ, ta mới có thể xuất thủ bắt người!”

Trần Thái Sơ!

Chờ lấy, ngươi chờ đó cho ta.

Đợi ta hồi bẩm chủ ta, chuyện hôm nay, tất yếu ngươi gấp 10 lần, gấp trăm lần hoàn trả. Để cảnh tại chủ ta trước mặt, bất quá gà đất chó sành!

Trấn Bắc Vương phủ, hoàn toàn tĩnh mịch.

Vô số trong lòng người chấn động, Trần Thái Sơ là kẻ hung hãn a!

Huyễn tộc chính là Mộng tộc chi phụ thuộc, lấy từ mộng cảnh thế giới, nó bản chất chỉ là một đoạn mộng cảnh cụ hiện, cũng không tồn tại ở thế gian.

Bọn hắn quỷ dị khó lường, giỏi về ẩn tàng, trà trộn tại hiện thế, vì phía sau chủ nhân, tìm kiếm hợp cách mộng cảnh đồ cất giữ.

Lấy thực lực mà nói, huyễn tộc một khi bị phát hiện, đế cảnh trước mặt bất quá, chỉ là 1 con cường đại điểm sâu kiến. Nhưng dù cho như thế, lại có ai dám động đến bọn hắn có thể tạo nên huyễn tộc, hẳn là Mộng tộc bên trong, có chút tồn tại cường đại. Giết huyễn tộc đơn giản, nhưng bị Mộng tộc cường giả nhớ thương, dù là đế cảnh cũng muốn phải trả cái giá nặng nề!

Nhưng Trần Thái Sơ, căn bản cũng không để ý, trực tiếp uy hiếp huyễn tộc, để hắn nói ra chân tướng… Trấn Bắc Vương, có phiền phức!

Chứng cứ, hiện tại đã có.

Đợi Trần Thái Sơ thả cái này huyễn tộc về sau, liền nên đối Trấn Bắc Vương động thủ, bây giờ tình huống dưới liền ngay cả đế quân, đều không thể lại cắm tay.

“Thọ Sơn, tiễn hắn một đoạn.”

Đưa ta hừ! Hiện tại biết sợ hãi muộn! Ta đường đường huyễn tộc, chủ nhân trong lòng bảo, chưa từng nhận qua cái này ủy khuất.

Trần Thái Sơ, chúng ta rất nhanh liền sẽ gặp lại, hi vọng lần tiếp theo, ngươi còn có thể có hôm nay khí diễm!

“Vâng, Tiểu sư thúc.”

Thọ Sơn ngẩng đầu.

Huyễn tộc tu sĩ đột nhiên một cái giật mình, hắn nhìn về

phía Thọ Sơn, nghênh tiếp chính là một đôi, băng lãnh, hờ hững đôi mắt, hàn ý thật sâu.

‘Đưa đoạn đường… Không, hắn không phải muốn thả qua ta, là muốn giết ta!’

Huyễn tộc tu sĩ triệt để mộng, hắn làm sao dám nhưng sau một khắc, liền bỗng nhiên lấy lại tinh thần, “Trần Thái Sơ, chủ ta chính là Mộng tộc cường giả, nếu ngươi dám giết ta…”

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, “Lốp bốp” vỡ nát âm thanh, không dứt bên tai.

Nương theo lấy cuối cùng một tiếng hét thảm, lại im bặt mà dừng.

Cái này huyễn tộc tu sĩ, bị sinh sinh trấn sát!

Giữa thiên địa, lại lần nữa lâm vào tĩnh mịch, vô số người trừng to mắt, rung động nhìn một màn trước mắt.

Huyễn tộc tu sĩ, bị giết…

Giống như là ven đường chó hoang, chết bi thảm, lại gọn gàng mà linh hoạt. Lại nhìn Trần Thái Sơ, vẫn là 1 bộ bình tĩnh, lạnh lùng bộ dáng, như vô sự phát sinh.

Cái này… Là bọn hắn xuất hiện ảo giác, hay là thế giới này điên…

Mộng tộc!

Phía sau hắn, thế nhưng là có Mộng tộc đại nhân vật.

Lại huyễn tộc một khi bị giết, nó người sáng lập nháy mắt liền sẽ có sở cảm ứng, cái này đồng đẳng với coi là, là nghiêm trọng nhất khiêu khích cùng mạo phạm.

Trần Thái Sơ muốn chết!

Trấn Bắc Vương không thể ngờ đến, hắn bức Trần Thái Sơ động thủ kế hoạch, bước đầu tiên liền ngoài ý muốn nổi lên, vô dụng huyễn tộc, hắn tuỳ tiện liền bạo lộ ra.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Nhưng ai có thể nghĩ đến, Trần Thái Sơ lại trực tiếp, liền giết chết huyễn tộc tu sĩ, thật sự là niềm vui ngoài ý muốn.

Trấn Bắc Vương đáy mắt u quang chảy xuôi, có lẽ hôm nay không dùng đến hắn xuất thủ, Trần Thái Sơ liền đem, rơi vào chết không có chỗ chôn hạ tràng!

Dạng này tốt nhất…

Hắn cũng nói không nên lời là vì cái gì, rõ ràng đã sớm xem thấu La Quan nền tảng, lại vô song bức thiết, muốn giết chết hắn.

Nhưng đáy lòng đối với người này, luôn có một tia kiêng kị, bất an.

Đế cung.

Đại Càn đế quân nhíu mày, chỉ cần hắn nguyện ý, đế lâm trong biển hết thảy, đều có thể rõ ràng cảm giác, như ở trước mắt, “Trần Thái Sơ…”

Người này làm việc, thật khiến cho người ta dự kiến không đến, hắn hẳn là không biết huyễn tộc lai lịch nền móng không, hắn tất nhiên biết.

Nhưng chính là như thế, vẫn như cũ nói giết liền giết, là đầu óc hư mất, vẫn là hắn căn bản là không có đem Mộng tộc, để ở trong mắt

“Đến rồi!”

Không có người, có thể tại đế lâm trong biển, có thể giấu diếm được ngưng thần chú ý đế quân.

Khí cơ rất tối nghĩa, rõ ràng đã xuất hiện, lại không cách nào bị bắt, đoạn tiếp theo lại trống rỗng, tựa như là một cái bóng mà thôi, không có chút nào phân lượng, lại sinh lại có, đầy đủ hủy diệt hết thảy lực lượng.

“Mộng tộc!”

Đế quân cùng bọn hắn, từng đánh qua một lần quan hệ, biết cái này 1 đặc thù tộc quần thần bí cùng khủng bố.

Trần Thái Sơ hắn, muốn thế nào ứng đối !

Cùng lúc đó, Trấn Bắc Vương trong phủ bên ngoài, tất

cả mọi người giờ phút này, đều cảm nhận được một phần, khí tức như có như không giáng lâm.

Giống như là mưa xuân, giống như là gió hè, giống như là ngày mùa thu một vòng nắng ấm, lại như mùa đông bay xuống, 1 đóa nhẹ nhàng bông tuyết.

Nhìn như bình thường, không có chút nào uy hiếp, lại tại một nháy mắt, khiến cho mọi người lưng sinh hàn.

“Là ai, giết sủng vật của ta… Ngươi làm như vậy, là đang gây hấn Mộng tộc sao” bình tĩnh, lạnh nhạt thanh âm, tại tất cả mọi người đáy lòng vang lên.

Tựa như ảo mộng.

Trong thoáng chốc, mọi người trong đầu, hiển hiện một thân ảnh, hắn từ chín ngày mà đến, mơ hồ không rõ, mỗi một bước đạp xuống, đều làm hiện thế chấn động, cùng hư ảo trùng điệp, chập trùng. Như tùy thời, đều có thể đem thế gian hết thảy, kéo vào hư ảo bên trong.

Mộng tộc người tới!

Không có kinh thiên khí cơ, cũng không có mênh mông thanh thế, nhưng chỉ trước mắt một chút thủ đoạn, liền đủ để khiến mọi người, cảm thấy thấu xương hàn ý.

‘Hắn nếu muốn giết người, chính là đế cảnh, cũng khó ngăn cản!’ mấu chốt là Mộng tộc thủ đoạn quỷ dị, có thể ngăn cản lần một lần hai, nhưng tuế nguyệt dài dằng dặc, nếu bọn họ một lòng giết người, được tuyển chọn mục tiêu, lại có thể chống đến khi nào

Trần Thái Sơ hôm nay, hắn chết chắc!

Cuồng vọng, phách lối, thật sự cho rằng thiên hạ này, không ai có thể trị ngươi

La Quan ngẩng đầu, nhìn về phía thiên khung phía trên, người bên ngoài trong mắt không có vật gì, nhưng hắn lại có thể nhìn thấy kia một đoàn vặn vẹo mê vụ.

Sau đó, răng môi khẽ mở, “Cút!”

—

Chương 1432 : 1 kiếm

“Thật can đảm!”

Mọi người hãi hùng khiếp vía, ám đạo Trần Thái Sơ, là thật điên.

Vô số đôi mắt, cùng nhau nhìn về phía đỉnh đầu , chờ đợi tiếp xuống căm giận ngút trời.

Động!

Trong đầu đạo thân ảnh kia, hắn động.

Mộng tộc thần bí khó lường, luôn luôn hi hữu làm người biết, hắn sẽ dùng thủ đoạn gì giết người —— là muốn giáng lâm mộng cảnh hay là hư ảo thành thật lại hoặc là trong mộng trảm thần

Thật kích động, tốt chờ mong!

Sau đó, kia trong đầu thân ảnh, trực tiếp quay người.

Sưu ——

Biến mất… Mất……

Giữa thiên địa, hoàn toàn tĩnh mịch.

Vô số người trừng lớn 2 mắt, mặt mũi tràn đầy chấn kinh, không thể tưởng tượng nổi. Mộng tộc người giáng lâm, Mộng tộc người rời đi… Mà toàn bộ quá trình, Trần

Thái Sơ chỉ nói là một tiếng “Lăn” .

Là chúng ta nhìn lầm hay là thế giới này, quá điên cuồng!

Bá ——

Kia từng đạo ánh mắt, lại lần nữa hội tụ, lộ ra vô tận kính sợ, kiêng kị.

Mộng tộc cường giả a, lại giống con chó đồng dạng, bị đến kêu đi hét, thay đổi bọn hắn lại như thế nào quả thực chó cũng không bằng. Cũng khó trách, ngay từ đầu cái này Trần Thái Sơ, liền đối bọn hắn biểu hiện chẳng thèm ngó tới, nguyên lai tưởng rằng là đối phương cuồng vọng, bây giờ xem ra coi như khiêm tốn.

La Quan thần sắc nhàn nhạt, “Đế quân, bản tọa chứng cớ trong tay, có đủ hay không giết người “

Trấn Bắc Vương, nguy!

Đế cung, Đại Càn đế quân đôi mắt thật sâu, thần sắc ngưng trọng.

Lại một lần ra ngoài ý định!

Trần Thái Sơ người này, đến cùng ra sao lai lịch, nền móng, lại có như thế nào thủ đoạn mà ngay cả Mộng tộc, cũng không dám trêu chọc.

Không, là hoảng sợ, e ngại, đế quân vừa rồi từ trên người đối phương, cảm nhận được mãnh liệt khủng

hoảng. Mới có thể ngay lập tức, trực tiếp đào tẩu, ngay cả câu kéo tôn cũng không dám lưu.

Ngoài điện, Đế hậu quỳ rạp trên đất, uyển chuyển thân thể ở giữa, bi thương, bàng hoàng tràn ngập.

“Bệ hạ, cầu ngài xuất thủ, cứu thiếp thân huynh trưởng.”

“Ta Kỷ thị mấy chục đời truyền thừa, mới có đế cảnh sinh ra, cầu ngài lại cho hắn, một cơ hội cuối cùng.”

Ngắn ngủi trầm mặc, trong cung điện, truyền ra đế quân thanh âm, “Đủ!” Thanh âm không cao, lại tại một nháy mắt, truyền khắp đế đô.

Hắn thân là Đại Càn đế hoàng, nói ra tức pháp, không có khả năng lại làm việc thiên tư.

Mà lại, cũng không đáng phải.

“Bệ hạ!”

Đế hậu quỳ xuống đất khóc rống, nước mắt liên liên giữa con ngươi, lại một mảnh yên tĩnh. Nàng đã sớm biết cầu cũng vô dụng, nhưng không dùng cũng được cầu, Đại Càn Đế hậu có thể bình thường, nhưng tuyệt không thể tâm địa lãnh khốc.

Đáng tiếc duy nhất chính là, Kỷ Đồng bị giết về sau, kế hoạch của nàng tất nhiên, phải lớn thụ ảnh hưởng.

Ai, thật sự là xuẩn a!

Trấn Bắc Vương phủ, theo đế quân lên tiếng, đáy lòng của mọi người buông lỏng —— Trấn Bắc Vương muốn chết, kia là chính hắn sự tình, không liên luỵ chúng ta liền tốt.

Mấy vị đế cảnh liếc nhau, dẫn đầu lui ra phía sau.

Vân Đế, Trình Đế càng là ngay lập tức, liền chạy xa xa, kiến thức vừa rồi một màn, bọn hắn chỉ hận thiếu sinh một cái chân.

Phần phật ——

Đảo mắt, đám người lui không còn một mảnh, chỉ còn Trấn Bắc Vương 1 người, hắn mặt trầm như nước, “Trần Thái Sơ, người là bổn vương mời huyễn tộc người bắt! Thì tính sao ngươi giết ta con trai trưởng, chẳng lẽ bản đế còn không thể, bắt cái tiểu nha đầu trút giận “

Hắn như vò đã mẻ không sợ rơi, một mặt cười lạnh, “Bây giờ, bản đế ngay tại cái này bên trong, ngươi muốn thế nào muốn động thủ giết ta, thì tới đi! Bản đế không phải bọn hắn, cũng sẽ không bị ngươi lừa gạt đến… Hôm nay, liền để thế nhân trừng lớn mắt, thấy rõ diện mục thật của ngươi!”

Chỉ là Đại Đạo cảnh tiểu bối, cáo mượn oai hùm chơi lợi hại hơn nữa, đến xem hư thực thời điểm, ngươi chơi như thế nào ta Trấn Bắc Vương, đã đứng ở thế bất bại.

Thọ Sơn một bước hướng về phía trước, “Giết ngươi, cần gì phải Tiểu sư thúc động thủ!”

Oanh ——

Trường bào khuấy động, đế cảnh uy áp phô thiên cái địa.

Thọ Sơn tại Bồ Đề sơn bên trong, đích xác không có chỗ xếp hạng, nhưng Vân Đế, Trình Đế 2 cái, đều đối với hắn kinh hãi không thôi, thực lực tự nhiên rất cường đại, Trấn Bắc Vương 1 cái tân tấn đế cảnh, tuyệt không phải đối thủ.

Nháy mắt, Trấn Bắc Vương hô hấp trì trệ, cắn răng rống to, “Trần Thái Sơ, ngươi làm sao không động thủ lấy ngươi thủ đoạn, giết bản đế dễ như trở bàn tay, vì sao muốn để người này xuất thủ ! Ngươi sợ, ha ha ha, ngươi sợ bị người nhìn phá, ngươi tu vi chân chính.”

“Chỉ là Đại Đạo cảnh, lại nhưng tại đế lâm trong biển, đem ta Đại Càn đế quốc từ đế quân bắt đầu, đông đảo đế cảnh đùa bỡn khắp nơi bàn tay ở giữa, ngươi cũng coi như lợi hại! Nhưng giả chính là giả, bổn vương cũng phải nhìn, ngươi còn có thể diễn tới khi nào!”

Mọi người ngay lập tức, cảm thấy Trấn Bắc Vương bị dọa sợ, nhưng ngay sau đó lại nhịn không được âm thầm nhíu mày. Ngày đó, Trấn Bắc Vương đột phá đế cảnh lúc, từng nói qua chuyện này, hôm nay không ngờ nhắc lên… Trọng yếu nhất chính là, từ tiến vào đế lâm biển đến, Trần Thái Sơ đích xác, chưa từng chân chính xuất thủ qua.

Chẳng lẽ, Trấn Bắc Vương lời nói là thật này niệm cùng một chỗ cứ việc không người mở miệng, nhưng bầu

không khí vẫn còn có chút cải biến, những cái kia kính sợ, kinh hãi ánh mắt, cũng nhiều mấy điểm nhìn trộm.

Oanh ——

Đúng lúc này, lại 1 đạo khí tức khủng bố, đột nhiên giáng lâm.

Điên cuồng, ngang ngược, oán hận… Màu đen hung thần, cùng tử khí nồng đậm, quanh quẩn tại quanh người hắn, lộ ra hủy diệt cùng không rõ.

“Thanh mộc đế!”

Mọi người kinh hô, không nghĩ tới trong truyền thuyết, không còn sống lâu nữa thanh mộc đế, lại sẽ xuất hiện tại cái này bên trong.

“Trần Thái Sơ!”

Hắn gào thét, mỗi một chữ đều lộ ra, khắc vào cốt tủy oán độc, “Đoạt thọ 3,000 năm, dẫn thời gian phản phệ, ngươi hủy ta, ngươi triệt để hủy bản đế!”

“Ta muốn chết rồi, ngay hôm nay, nhưng ở trước khi chết, bản đế muốn lôi kéo ngươi, cùng một chỗ chung phó Hoàng Tuyền!”

Thanh mộc đế biểu lộ dữ tợn, đôi mắt xích hồng, khí tức quanh người cường đại mà hỗn loạn, rõ ràng là dùng một loại bí thuật cưỡng chế thương thế. Như hắn lời nói, hôm nay 1 trận chiến này, chính là hắn trận chiến cuối cùng, cũng chính vì vậy, thanh mộc đế không cố kỵ gì.

Oanh ——

Khí tức khủng bố sát na bộc phát, như hừng hực nham tương, mang theo vô tận hận ý, sát ý.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Trấn Bắc Vương đột nhiên cười to, nhào về phía Thọ Sơn.

“Ngươi muốn đi đâu không phải nói, muốn giết bổn vương sao ha ha ha! Bổn vương ngay tại cái này!”

Hắn thực lực dù không kịp Thọ Sơn, nhưng chung quy là đế cảnh, liều chết chém giết phía dưới, ngăn chặn hắn một lát cũng không khó. Một nháy mắt, cả tòa đế đô trên không, nhấc lên kinh đào hải lãng, thiên địa linh khí sôi trào, vũ trụ quy tắc tại chấn động, gào thét, vỡ nát!

Đế cảnh chém giết, dẫn bát phương chú mục, hãi nhiên hoảng sợ.

Chiến trường có 2 nơi, nhưng cơ hồ tất cả ánh mắt, đều rơi vào La Quan trên thân , chờ đợi phản ứng của hắn. Trấn Bắc Vương lời nói, đến cùng là thật là giả… Giờ phút này, liền có thể thấy rõ ràng!

La Quan ngẩng đầu, nhìn xem thanh mộc đế, phô thiên cái địa khí tức khủng bố, như muốn đem hắn nuốt hết, nghiền nát.

Đế cảnh chi khủng bố, không thể nghi ngờ!

Nhưng sắc mặt của hắn, nhưng như cũ bình tĩnh, đôi mắt thật sâu chỗ, có một vệt quang thiểm qua.

Ông ——

Trong cơ thể hắn, viên kia yên lặng hạt Bồ Đề, giờ phút này bị kích hoạt. Cứ việc trong thời gian ngắn, lực lượng của nó xa chưa khôi phục, nhưng dùng để ứng phó hôm nay tràng diện, đã đầy đủ.

Từng cái, đều chờ đợi nhìn ta xuất thủ, vậy liền trừng to mắt, nhìn cẩn thận.

Giờ khắc này, lão tử cũng đã đợi đã lâu!

Ông ——

Kiếm minh vang lên, La Quan đưa tay một nắm, một vòng kiếm ảnh xuất hiện, thanh đạm như sương mù, như một trận gió thổi qua đều muốn vỡ vụn.

1 kiếm chém xuống!

Oanh ——

Khủng bố kiếm ý sát na bộc phát, giống như là một vầng mặt trời, óng ánh không thể nhìn thẳng, trước mắt thiên địa, bị một phân thành hai.

Mũi kiếm chỗ hướng, không thể địch nổi!

“A!”

Một tiếng hét thảm, thanh mộc đế thi thể tách rời, sau người phương hướng, phồn hoa đế đô, xuất hiện 1 đạo kinh khủng thâm uyên.

Từ đó chỗ lên, biến mất tại cuối tầm mắt.

Đế cảnh

Ta giết chết, chỉ cần 1 kiếm!

—

Chương 1433 : Trảm ma

Thanh mộc đế khí tức, biến mất!

Từ giữa thiên địa, bị triệt để lau đi, lại không hơn nửa điểm.

1 tôn đế cảnh, như vậy vẫn lạc.

1 kiếm giết đế cảnh!

Cái này, chính là Trần Thái Sơ, thực lực chân chính sao

Mọi người hô hấp đình trệ, vô ý thức im lặng, giữa thiên địa trừ kiếm minh dư âm, lâm vào hoàn toàn tĩnh mịch.

Đại Đạo cảnh ! Cút mẹ mày đi Đại Đạo cảnh, Trấn Bắc Vương người này, quả thực nói hươu nói vượn.

Ầm ầm ——

Bên dưới vòm trời, đột nhiên nổi lên cuồng phong, tiếp lấy mây đen hiện lên, đỏ lôi tùy theo nổ tung, một phần bi thương, đau buồn tràn ngập trong lòng mọi người.

Đế vẫn dị tượng!

Chỉ kém huyết vũ vẩy xuống, liền có thể góp đủ.

Đến giờ phút này, mọi người mới triệt để xác nhận, thanh mộc đế thật chết rồi.

La Quan cười lạnh, “Ngấp nghé Trần thị nữ hoàng, vốn là tội đáng chết vạn lần, nay chém ở bản tọa dưới kiếm , cùng cấp hoạch tội tại trời.”

“Đế vẫn lễ tang trọng thể, hắn xứng sao “

Cuồng phong, mây đen, đỏ lôi bỗng dưng run lên, lại không hề có điềm báo trước, trực tiếp tiêu tán không gặp. Sắc trời vẩy xuống, như vừa rồi hết thảy, chỉ là mọi người ảo giác.

Một câu, trực tiếp uống tán đế vẫn dị tượng!

Trơ mắt nhìn xem cảnh này, mọi người chỉ cảm thấy tê cả da đầu, ánh mắt vô ý thức tránh đi, không dám nhìn thẳng thân ảnh của hắn.

Như, chỉ xa xa dòm nhìn, chính là cực lớn bất kính, khinh nhờn!

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, Trấn Bắc Vương bị đánh lui, hắn tóc tai bù xù, mặt mũi tràn đầy kinh sợ, “Không! Không có khả năng! Ngươi sao có thể, chém ra dạng này 1 kiếm” hắn thấy rõ, cái này Trần Thái Sơ bản tôn, chỉ là 1 chỉ là Đại Đạo cảnh, tuyệt sẽ không sai.

Thọ Sơn hành lễ, “Tiểu sư thúc, không cần cực khổ ngài động thủ, đệ tử có thể trấn giết kẻ này!”

La Quan khoát tay, “Ngươi giết không được hắn, còn phải ta tự mình xuất thủ, không sao… Hôm nay, như là

đã xuất thủ, dứt khoát giết cái rất nhanh.”

Trấn Bắc Vương gầm thét, “Mượn tới lực lượng! Đây là ngươi, mượn tới lực lượng! Trần Thái Sơ, ngươi có thể lừa qua tất cả mọi người, lại không gạt được bản đế, ta cũng phải nhìn ngươi còn có thể, chém ra mấy kiếm đến!”

Oanh ——

Khí tức bộc phát, hắn không những không trốn, ngược lại trực tiếp đánh tới.

La Quan cười lạnh, “Đến hay lắm!”

Ông ——

Kiếm minh vang lên, khủng bố kiếm quang trong chốc lát nở rộ, cho dù cách Hứa Viễn, vẫn như cũ khiến mọi người tại đây trong lòng xiết chặt. Chỉ cảm thấy trước mắt thế giới, ánh mắt chiếu tới hết thảy, đều bị khủng bố kiếm ý bao phủ, sẽ tại một kiếm này dưới hủy diệt. Cái này tuyệt không phải ảo giác, mà là chân linh cho bọn hắn, nhạy bén nhất, rõ ràng cảm giác!

“A!”

Một tiếng hét thảm, Trấn Bắc Vương trên thân, nháy mắt hiện ra, vô số đạo tung hoành vết thương. Xoay tròn lấy, máu tươi tùy ý rơi vãi, cả người tựa như là một tảng đá lớn, đập ầm ầm rơi.

Ở trên mặt đất, cày ra 1 đầu khủng bố khe rãnh, một

đường đụng nát vô số dinh thự.

Nhưng hắn, lại ngăn trở một kiếm này, không có bị tại chỗ chém giết, mọi người mặt mũi tràn đầy chấn kinh.

Trấn Bắc Vương bất quá là, vừa đột phá đế cảnh mà thôi, Trần Thái Sơ 1 kiếm, thanh mộc đế đô trực tiếp vẫn lạc, hắn có thể ngăn lại có vấn đề, trong này nhất định có vấn đề!

“Khụ khụ… Ha ha… Ha ha ha ha…” Trấn Bắc Vương một bên thổ huyết, một bên cười to, “Trần Thái Sơ, kiếm của ngươi, cũng không có gì đặc biệt a, muốn giết bổn vương, ngươi… Ngươi còn chưa đủ…”

Trần trụi vết thương, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, sinh trưởng, khép lại, thậm chí liền ngay cả chảy ra máu tươi, đều bị thân thể của hắn một lần nữa hấp thu.

Trấn Bắc Vương khí tức, chẳng những không có suy yếu, ngược lại trở nên càng mạnh.

“Cái này… Đây là thủ đoạn gì “

“Khá lắm Trấn Bắc Vương, hắn lại thâm tàng bất lộ!”

“Chịu Trần Thái Sơ 1 kiếm, khí tức không hàng phản tăng… Ta thế nào cảm giác, không thích hợp “

Mọi người kinh hô, nghị luận.

Mấy tên đế cảnh giờ phút này, nhưng vẫn Trấn Bắc

Vương trên thân, cảm nhận được một tia áp bách.

Thậm chí, đáy lòng không bị khống chế hiện ra, một chút hoảng sợ, bất an! Liền tựa như Trấn Bắc Vương trong thân thể, ẩn giấu đi cái nào đó, tồn tại cực kỳ khủng bố.

“Không đủ sao” La Quan nói nhỏ, “Vậy liền lại đến 1 kiếm.”

Oanh ——

Một kiếm này, trong một chớp mắt, khiến cho âm dương nghịch chuyển, đen nhánh màn trời ở giữa, hiển hiện vũ trụ tinh biển.

Vô tận tinh quang vẩy xuống, óng ánh không tì vết.

Bị ý chí cường đại triệu hoán, vượt qua không gian giáng lâm đế lâm biển, tại trên đó không hội tụ, xen lẫn, hình thành 1 đạo trăng sao chi kiếm.

Sáng rực, loá mắt, như toàn bộ đang thiêu đốt, khí tức khủng bố vẩy xuống, bao phủ đế đô.

Vô số người ngẩng đầu, đôi mắt phản chiếu kiếm ảnh, cũng chiếu sáng kia từng trương, hoảng sợ, hoảng sợ gương mặt.

Kiếm này, ngưng tinh hải chi lực, từ trong vũ trụ đến, giáng lâm đế lâm biển, tru thập phương!

Sau một khắc, “Oanh” một tiếng nổ vang rung trời, không gian nháy mắt vặn vẹo, mắt trần có thể thấy

khủng bố xung kích, càn quét xung quanh.

Cho dù trước đó, mọi người thấy đế cảnh chém giết, đã lui ra ngoài Hứa Viễn, nhưng vẫn như cũ bị liên lụy.

Từng cái, tựa như là trong cuồng phong lá rụng, buồn bã lăn xuống phương xa, “Oa oa” miệng mũi máu tươi cuồng phún người, đếm không hết.

Chính là mấy vị đế cảnh, cũng nhao nhao kêu rên, sắc mặt một trận tái nhợt.

Một kiếm này… Một kiếm này… Uy lực của nó, quả thực không thể tưởng tượng nổi! Bọn hắn chỉ là tao ngộ bộ điểm dư ba xung kích, đều cảm thấy khó có thể chịu đựng. Như chính diện trúng vào, sợ là một nháy mắt, liền muốn biến thành cặn bã, chân linh đều muốn bị triệt để xoắn nát.

Trấn Bắc Vương hắn, cũng đã chết đi !

Ánh sao lấp lánh dần dần chôn vùi, theo bụi giương tán đi, lộ ra đại địa bên trên 1 con khủng bố hố sâu. Nó chừng 1,000 trượng sâu không thấy đáy, xung quanh tại tinh quang thiêu đốt dưới, đã hòa tan thành thuỷ tinh thể, bây giờ ngay tại làm lạnh, ngưng kết.

1 đạo tàn tạ thân ảnh, xuất hiện ở trước mắt mọi người, là Trấn Bắc Vương!

Hắn hơn nửa đoạn thân thể, tại trăng sao 1 kiếm dưới, đã bị phá hủy, bây giờ chỉ còn hơn nửa cái chân, cùng ngực bụng trở lên bộ điểm.

Thê thảm đổ vào hố sâu dưới đáy, máu tươi thẩm thấu đất đá, nhưng có chút chập trùng lồng ngực, cho thấy hắn vẫn như cũ còn sống!

Một màn này, triệt để chấn kinh mọi người, trước đó 1 kiếm còn có thể nói là may mắn, nhưng một kiếm này uy lực mọi người tận mắt nhìn thấy. Đế cảnh tại nó trước mặt, bất quá chỉ là 1 khối, hơi rắn chắc gạch ngói, hơi dùng sức liền có thể nghiền nát, Trấn Bắc Vương hắn, dựa vào cái gì có thể ngăn cản

Thọ Sơn mặt lộ vẻ ngưng trọng, hắn rốt cuộc minh bạch, Tiểu sư thúc vì sao, muốn đích thân động thủ.

“Ma!”

Hắn xuất thân Bồ Đề sơn, cùng Chân ma nhất tộc thế bất lưỡng lập, đối nó khí tức cực kì mẫn cảm, đã trước một bước phát giác được không ổn.

Oanh ——

Đột nhiên, khí tức khủng bố từ hố sâu dưới đáy bộc phát, Trấn Bắc Vương không trọn vẹn thân thể, bị lực lượng vô hình nhờ giơ lên giữa không trung.

Sau một khắc, đen nhánh, sền sệt, như mực đậm ma khí, từ trong cơ thể hắn mãnh liệt mà ra, tàn khu tại nó bọc vào nhanh chóng sinh trưởng, mấy cái hô hấp về sau, thân thể lại khôi phục hoàn hảo.

Bá ——

Trấn Bắc Vương mở 2 mắt ra, trong đó tinh hồng, có màu đen ma văn hiển hiện, tại nó trên mặt sinh trưởng, lan tràn, cuối cùng tại giữa mi tâm hội tụ, giống như là con mắt thứ 3!

“Ma! Trấn Bắc Vương Kỷ Đồng, hắn nhập ma!”

Kinh hô vang lên, vô số người trừng lớn mắt, một mặt chấn kinh.

Ma, chính là vũ trụ bệnh dữ, ngọn nguồn hủy diệt, tồn tại ở thời không khác nhau, chiều không gian, Đại Càn đế quốc cũng tới giao thủ qua.

Tự nhiên sẽ hiểu, Chân ma khủng bố!

Mà giờ khắc này, Trấn Bắc Vương trên thân, tản mát ra chính là, thuần chính Chân Ma Khí hơi thở. Nhất là, hắn giữa mi tâm một con kia, từ màu đen ma văn xen lẫn thành độc nhãn, lại làm bọn hắn cảm nhận được băng lãnh nhìn chăm chú cảm giác.

Liền tựa như, tại xa xôi, không biết chỗ, có 1 tôn khủng bố Chân ma, chính thông qua con mắt này, hờ hững nhìn chăm chú lên hết thảy.

“Trần Thái Sơ, hôm nay, bản đế muốn ngươi vạn kiếp bất phục!”

Trầm thấp, phẫn nộ gào thét, từ Trấn Bắc Vương trong miệng phát ra, lại trực tiếp khiến vũ trụ quy tắc vỡ nát, xung quanh hết thảy tùy theo vặn vẹo.

Cuồn cuộn ma khí, như giang hà vỡ đê, “Ầm ầm” gầm thét, muốn thôn phệ vạn vật.

La Quan ngóng nhìn, sau lưng Trấn Bắc Vương, kia cuồn cuộn ma khí ở giữa, mơ hồ nhìn thấy, 1 đạo đứng lặng thông thiên thân ảnh.

Dữ tợn, cường đại, lại có một phần, rất mỹ cảm đặc biệt cùng uy nghiêm.

Thả già Chân ma!

Rốt cục, đưa ngươi bức đi ra.

Chính như thả già Chân ma, vẫn không có thể rảnh tay, chân chính đối phó La Quan, hắn cũng không làm tốt, nhằm vào đối phương chuẩn bị. Cho nên, giết Trấn Bắc Vương rất đơn giản, nhưng La Quan muốn là chặt đứt đầu này, thả già Chân ma vươn ra “Dây leo”, không lưu tai hoạ ngầm.

Ngay tại lúc này!

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, thế là giữa thiên địa, không còn gì khác động tĩnh, chỉ có kiếm gào thét, gầm thét, xuyên qua hết thảy, quét ngang vạn cổ. Dù là, trước đó đã tận mắt, gặp qua La Quan mấy lần xuất kiếm, nhưng giờ khắc này mọi người, hay là bỗng nhiên trừng to mắt.

Trần Thái Sơ thực lực chân chính a! Bọn hắn phát hiện,

mình hay là quá non nớt, nguyên lai kiếm của hắn còn có thể càng mạnh.

Không!

Xác thực nói, nguyên lai giữa thiên địa, lại còn có đáng sợ như vậy kiếm.

Oanh ——

Kiếm quang cuồn cuộn, kiếm quang sáng rực, kiếm quang một đi không trở lại, kiếm quang muốn đem ngăn cản nó hết thảy, đều chém thành bột mịn!

—

Chương 1434 : Kiếm nhập đế cung

Sát na, mãnh liệt, hừng hực kiếm quang, đem Trấn Bắc Vương thân ảnh bao phủ.

“A!”

“Kiếm của ngươi… Làm sao có thể giết chết bản đế… Không…”

Kêu thảm im bặt mà dừng.

Tùy theo cùng một chỗ bị lau đi, còn có Trấn Bắc Vương khí tức, như dòng lũ trước một con giun dế, nháy mắt bị nghiền nát thành cặn bã.

Trấn Bắc Vương, chết!

Lăn lộn ma khí, nháy mắt bị trảm phá, ẩn tàng trong đó đạo thân ảnh kia, đang tức giận, không cam lòng bên trong, tan thành mây khói.

Sau một khắc, đỉnh đầu thiên khung, đột nhiên hiển hiện một vệt đen, thẳng tắp mà sắc bén, không nhìn thấy cuối cùng cùng cuối cùng, như đem toàn bộ bầu trời một phân thành hai.

Nhưng cái này, lại không phải kết thúc.

Đế lâm biển, Đại Càn đột nhiên giáng lâm chỗ, toà này

lơ lửng vũ trụ hải, giờ phút này chấn động sôi trào. Nương theo lấy “Ầm ầm” nổ vang rung trời, lại có 1 đạo sâu không thể gặp khe rãnh, xuất hiện tại trong vùng biển.

Tựa như là một chiếc gương, phản chiếu lấy trong vòm trời cái khe kia, thế là cả tòa vũ trụ hải, bị trực tiếp từ đó trảm phá!

Trời cùng biển, như vốn là một thể.

Cuồn cuộn kinh đào hải lãng nhấc lên, cả tòa đế lâm biển sôi trào như nấu, nương theo lấy sóng biển gào thét, cả tòa đế đô đều đang run rẩy.

Thiên địa im lặng, hoàn toàn tĩnh mịch!

Chỉ có vô số đôi mắt trợn tròn, hoảng sợ hãi nhiên.

Đế cung!

Đại Càn đế quân kêu lên một tiếng đau đớn, “Oa” phun ra một ngụm máu tươi, tiếp lấy nó quanh thân chỗ, mặt đất như mạng nhện vỡ nát.

Oanh ——

Nó chỗ đại điện, nháy mắt phá thành mảnh nhỏ!

“Có thích khách!”

“Hộ giá!”

Quát lớn bên trong, vô số đạo thân ảnh gào thét mà đến, rơi vào phế tích bên trong, khẩn trương nhìn về phía xung quanh.

“Bệ hạ, ngài không có sao chứ “

“Ta cùng thất trách, khiến bệ hạ chấn kinh, tội chết!”

Phần phật ——

Đảo mắt, lít nha lít nhít quỳ đầy một chỗ.

Đế quân đưa tay, lau đi khóe miệng vết máu, “Trẫm mạnh khỏe, cái này không có quan hệ gì với các ngươi, đi xuống đi.”

“Cái này… Là, bệ hạ!”

Mọi người hơi do dự, đứng dậy thối lui.

Trong phế tích, 1 đạo cái bóng mơ hồ, xuất hiện tại đế quân sau lưng, “Bệ hạ, cái này Trần Thái Sơ, thật to gan!”

“A…” Đế quân thản nhiên nói: “Đây là hắn, cho trẫm cảnh cáo.”

Trảm thiên, phá hải, động Đại Càn đế đô.

Trần Thái Sơ, khá lắm Trần Thái Sơ, hắn một kiếm này, coi là thật rất khủng bố!

Cái bóng ngữ khí băng hàn, “Người này, tội đáng muôn

lần chết!”

Đế quân đưa tay, “Trước không động hắn, đợi trẫm lấy được, một màn kia xanh đậm về sau, lại làm so đo không muộn.”

“Vâng.” Cái bóng có chút vặn vẹo, biến mất không thấy gì nữa.

“Bệ hạ! Bệ hạ! Ngài không có sao chứ” Đế hậu vội vàng mà đến, mỹ nhân bối rối, đặc biệt phong tình.

Đại Càn đế quân cười một tiếng, đưa tay ôm lấy nàng, “Trẫm vô sự, Đế hậu không cần kinh hoảng.”

Đế hậu vành mắt ửng đỏ, “Vậy là tốt rồi, thiếp thân vừa rồi thật hù đến.” Nàng tựa ở đế quân trong ngực, đôi mắt chỗ sâu hiện lên một vòng tối nghĩa —— đế quân thụ thương! Đây là nàng lần thứ 1, nhìn thấy đế quân thụ thương, Trần Thái Sơ kiếm quả thật là đáng sợ, nếu có thể vì nàng sở dụng…

Ân !

Đột nhiên, Đế hậu đáy mắt, hiển hiện một tia kinh ngạc.

Đế quân mi tâm nhíu một cái, nhìn xem Trấn Bắc Vương phủ phương hướng, mặt lộ vẻ ngưng trọng.

1 kiếm trảm thiên biển về sau, Trần Thái Sơ đột nhiên lại có động tác, dưới chân hắn di chuyển, lại chạy đế cung mà đi!

Vân Đế, Trình Đế cùng Đại Càn đế cảnh, trái tim bỗng dưng co vào, ‘Hắn muốn làm cái gì ‘

“Trần Đế, Trần Đế!” Vân Đế lắp bắp, “Ngài… Ngài muốn đi đâu…”

La Quan thản nhiên nói: “Có mấy lời, muốn cùng đế quân nói.”

Tê ——

Một nháy mắt, mọi người tê cả da đầu, đáy lòng ứa ra hàn khí.

“Trần Đế…”

“Ngậm miệng!” La Quan không để ý tới mọi người, mấy bước rơi xuống, đã tiếp cận đế cung.

Bởi đó trước, đế cảnh đại chiến bộc phát, lại có trảm thiên biển 1 kiếm, đế cung đại trận đã tự động mở ra. Màn sáng như chén lớn, đem đế cung ngã úp ở bên trong, mặt ngoài phía trên, vô số phù văn lưu chuyển, phóng thích ra kinh người khí tức. Dù là đế cảnh, đối này đều thúc thủ vô sách, tùy tiện ngạnh sấm mà nói, thậm chí muốn bị trấn sát!

Nhưng lúc này, vô số ánh mắt rơi vào La Quan trên thân, lại chỉ cảm thấy khẩn trương, sợ hãi, đế cung đại trận không sai, đích xác uy lực kinh người, nhưng hắn như nguyện ý, 1 kiếm liền có thể phá đi! Đối đây, mắt thấy quá cứng mới thiên hải Tề Băng một màn, mọi người tin tưởng không nghi ngờ.

La Quan thần sắc bình thản, “Đế quân, Trần Thái Sơ cầu kiến.”

Ngắn ngủi trầm mặc, đế quân thanh âm vang lên, “Chuẩn!”

Màn sáng lấp lóe mấy lần, chợt tiêu tán, La Quan tiến vào đế cung, liếc mắt liền thấy, đứng chung một chỗ đế, sau 2 người.

Bá ——

Hắn thân ảnh rơi xuống, chắp tay, “Bái kiến đế quân.”

Một màn này, khiến sau lưng đi theo mọi người, tâm thần bỗng dưng buông lỏng.

Còn tốt! Còn tốt!

Thế cục tựa hồ, còn không có mất khống chế, bọn hắn thật lo lắng, sẽ xuất hiện không thể vãn hồi một màn. Nhưng sau một khắc, La Quan lời nói nhưng lại làm cho bọn họ một trái tim, nháy mắt nhấc đến cổ họng…

“Trần mỗ rất phiền! Từ tiến vào đế lâm biển về sau, liền phong ba không ngừng, luôn có người muốn chết. Nguyên bản, ta có thể đem hết thảy, bóp chết tại đầu nguồn, là đế quân cam đoan, dẫn đến hôm nay kết quả.”

“Ngài, tại Đại Càn trong đế quốc, tựa hồ cũng vô quá lớn hiệu lực.”

Tốt… Thật là lớn gan… Hắn dám công nhiên, khiêu khích đế quân quyền uy… Bất quá… Bất quá lấy Trần Thái Sơ thực lực, làm như vậy tựa hồ, cũng có chút nói còn nghe được mọi người ngậm miệng, chui, hận không thể đem chính mình, trực tiếp chôn đến dưới nền đất.

Kiềm chế trầm mặc, khiến mỗi 1 hơi thời gian, đều lộ ra phá lệ dài dằng dặc.

La Quan thần sắc nhàn nhạt, cùng đế quân nhìn nhau, đôi mắt ở giữa, không có nửa điểm tâm tình chập chờn.

Rốt cục, đế quân mở miệng đánh vỡ trầm mặc, “Trẫm cam đoan, ngày sau không có người, sẽ lại quấy rầy Trần Đế.”

“Nếu không, trẫm đem tự mình xuất thủ, bình định hết thảy!”

La Quan gật đầu, “Đa tạ đế quân, để báo đáp lại, Trần mỗ lại trợ giúp đế quân, phá giải đạo phong ấn kia.”

Đế quân cười to, “Tốt, trẫm liền đợi đến, Trần Đế câu nói này đâu, liền một lời đã định!”

“Một lời đã định.” La Quan gật gật đầu, “Trần mỗ cáo lui, sau 5 ngày, lại đến bái phỏng đế quân.”

Chắp tay một cái, tại vô số kính sợ, rung động ánh mắt bên trong, bước nhanh mà rời đi.

Trước mặt mọi người nổi lên, rơi đế quân mặt mũi, sau đó cứ như vậy nhẹ nhàng, trực tiếp đi

Tê ——

Đế quân thản nhiên nói: “Hôm nay đã vô sự, các khanh tản đi đi.”

“… A, vâng vâng vâng, thần cùng cáo lui!”

Mấy tên đế cảnh, cùng một đám Đại Càn tu sĩ, rất mau lui lại sạch sẽ, từng cái, hận không thể mọc ra đôi cánh tới.

Bệ hạ rất tức giận.

Ẩn nhẫn không phát, đây mới là thật đáng sợ!

Ai, Trần Thái Sơ người này, quá mức làm càn, sợ khó kết thúc yên lành a.

“Đế hậu.”

“Thần thiếp tại.”

“Tối nay, trẫm ở tại tiêu phòng cung.”

“Vâng, thiếp thân về trước đi chuẩn bị, xin đợi bệ hạ giá lâm.”

Đế hậu quay người rời đi, trên mặt hiện lên một tia đùa cợt, bị người khác đả thương, liền muốn cầm nàng cỗ này đỉnh lô, tới chữa trị tự thân lại hoặc là còn tồn mấy điểm, phát tiết tà hỏa suy nghĩ… Hừ! Đường đường Đại Càn đế quân, không gì hơn cái này.

Ngược lại là Trần Thái Sơ, hôm nay 1 người độc kiếm, cả người vào đế cung phong thái, để Đế hậu đáy lòng nổi lên mấy điểm gợn sóng.

Người người đều nói, Kỷ thị có thể ra 1 vị Đế hậu là mời thiên chi hạnh, nhưng trên đời tất cả từ trên trời giáng xuống may mắn, sớm đã trong bóng tối tiêu chú đại giới.

Nàng không có lựa chọn.

“Cung nghênh lão tổ!”

Trần Đóa Đóa, Trần Vương cùng Trần thị tộc nhân, quỳ rạp trên đất, kích động không thôi.

Bọn hắn sớm biết lão tổ thực lực vô song, một thân tu vi thông thiên triệt địa, nhưng hôm nay xuất thủ, vẫn như cũ rung động tuyệt luân, thanh mộc đế, Trấn Bắc Vương bất quá gà đất chó sành ngươi, kiếm rơi liền có thể tru sát.

Càng thẳng vào đế cung, ép Đại Càn đế quân cúi đầu, đây là gì cùng phong thái cái này từng cọc từng cọc, từng màn, quả thực là mộng ảo!

“Đứng lên đi.” La Quan nhìn về phía Thọ Sơn, “Lý Thanh Thanh đã hoàn hảo “

Thọ Sơn nói: “Hồi bẩm Tiểu sư thúc, Lý cô nương đã vô sự.”

“Ừm, chiếu cố tốt nàng, mở ra Trần thị vương phủ trận

pháp, không vốn cái cho phép , bất kỳ người nào không được tự tiện ra ngoài.” Dứt lời, hắn một bước phóng ra, về chỗ mình ở.

Thọ Sơn đôi mắt ngưng lại, nhìn về phía mọi người, “Tiểu sư thúc lời nói, nhưng nghe rõ “

“Vâng, ta cùng minh bạch.”

Đợi Thọ Sơn rời đi, Trần thị mọi người 2 mặt nhìn nhau, lão tổ hôm nay rõ ràng ra thiên đại danh tiếng, vì sao cũng không cao hứng trong lúc mơ hồ, tựa hồ còn có mấy điểm lo nghĩ.

Trần Vương nhẹ nhàng thở dài, gần vua như gần cọp, huống chi là Đại Càn đế quân, như vậy chấp chưởng tinh hà 10,000 dặm, hùng cứ một phương siêu cấp cường giả hôm nay, quá sơ lão tổ gây nên, dù xuất tẫn danh tiếng, nhưng cũng chôn xuống to lớn tai hoạ ngầm.

Xem ra, lão tổ đối này sớm có đoán trước, nhưng đã là như thế vì sao còn muốn làm đâu nàng không nghĩ ra, có lẽ lão tổ là có, tự thân dự định đi.

…

“Tiểu sư thúc!”

“Thọ Sơn, Đại Càn đế quân lòng mang sát ý, chúng ta nguy hiểm!”

Thọ Sơn im lặng, “Vậy ngài hôm nay, còn như thế cường thế…”

La Quan lắc đầu, “Ta hôm nay tổn thương hắn, có đi hay không đế cung, kết cục đều đã chú định… Đi, còn có thể để Đại Càn đế quân, càng nhiều mấy điểm kiêng kị.”

“Chí ít, đang lợi dụng xong ngươi ta trước, hắn sẽ chịu đựng.”

Thọ Sơn cẩn thận nói: “Ý của ngài là “

“Xanh đậm vật dẫn phong ấn vừa vỡ, Đại Càn đế quân nhất định động thủ, chúng ta ngay lập tức, liền muốn thoát đi đế lâm biển, ngươi sớm chuẩn bị, bảo đảm vạn vô nhất thất.”

“Vâng, Tiểu sư thúc!”

—

Chương 1435 : Tế tổ

“Tế tổ” Trần Đóa Đóa đẹp mắt lông mày mao, vo thành một nắm, “Lão tổ làm sao, đột nhiên làm ra quyết định này a, Vũ thúc, ngài bối điểm cao, già đời, chúng ta Trần gia trước kia, có cái quy củ này sao “

Vũ vương nghĩ nghĩ, nói: “Ngược lại là không nghe nói, nhưng quá sơ lão tổ trở về, hiển lộ rõ ràng tôn vinh tại bên ngoài, tế tổ cầu nguyện tổ tiên, cũng hợp tình hợp lý.”

“Cũng thế, nếu ta có thể có lão tổ lợi hại như vậy… Không, có lão nhân gia ông ta một nửa lợi hại, ta cũng muốn đi tế tổ, nhất định phải phong quang lớn xử lý, đập đập liệt tổ liệt tông vách quan tài vang động trời, để cho bọn hắn biết, lão Trần gia hiện tại uy phong.” Như đem mình, thành công thay vào nhân vật, Trần Đóa Đóa mặt mày hớn hở, một cỗ đắc ý kình.

Trần Vương cúi đầu, sắc mặt có chút trắng bệch, chi bọn hắn trước một bước, rời đi đế lâm biển, quá sơ lão tổ đến tột cùng muốn làm gì này niệm, chỉ là hơi chuyển động, liền để nàng sợ hãi thật sâu.

“Tỷ, ngươi làm sao sắc mặt nhìn xem không tốt lắm.”

“… A, không có gì, ta hôm qua không có nghỉ ngơi tốt, về phòng trước.” Trần Vương thuận miệng giải thích, quay người rời đi.

‘Không được!’

Nàng càng nghĩ càng lo lắng.

Một lát sau, La Quan chỗ ở, Trần Vương gõ vang cửa sân, “Lão tổ, trần tiểu Hoa lão tổ.”

Thọ Sơn đẩy cửa ra, “Tiểu sư thúc gọi ngươi đi vào.”

“Đa tạ Thọ Sơn tiền bối.”

Tiến vào trong phòng, Trần Vương đại lễ thăm viếng, “Bái kiến lão tổ.”

La Quan khoát tay, “Không cần đa lễ, ngươi tới gặp ta, có chuyện gì “

Trần Vương thở sâu, cắn răng nói: “Lão tổ, ngài mệnh ta cùng trở về tổ địa, thay mặt ngài tế tự tiên tổ, là đã dự liệu được, không cách nào từ đế lâm biển toàn thân trở ra sao “

La Quan đáy mắt, lộ ra một tia thưởng thức, “Trần Vương, ngươi rất thông minh, nhưng có một số việc, không phải ngươi có thể nhúng tay. Đừng hỏi quá nhiều, cùng mọi người cùng rời đi, biết sao “

“Lão tổ!” Trần Vương khẩn trương, “Đại Càn hoàng triều thâm bất khả trắc, đế lâm trong biển cất giấu cực lớn bí ẩn, ngài nhìn thấy hết thảy, tuyệt không phải nó thực lực chân chính, mời lão tổ nghĩ lại!”

Nàng cũng không biết, thời khắc này lo lắng, là bởi vì người trước mắt, là Trần thị có thể dựa vào lão tổ. Lại

hoặc là, sớm tại 400 năm trước, đối phương liền đã ở nàng đáy lòng, lưu lại 1 đạo thật sâu ấn ký.

La Quan trong lòng hơi ấm, cười cười, “Ta nghĩ rất rõ ràng, việc này không cần nói nữa.” Đón Trần Vương ánh mắt, hắn do dự một chút, nói: “Đừng lo lắng, ta đã làm ra quyết định, trong lòng ắt có niềm tin.”

“Vâng, lão tổ.” Trần Vương cười khổ, như lão tổ nhân vật như vậy, tâm chí kiên quyết bực nào, làm ra quyết định như thế nào, nàng dăm ba câu liền có thể bỏ đi. Trước khi đến, nàng liền có đoán trước, chỉ là không có cam lòng, muốn nếm thử một lần.

Ngẩng đầu, nhìn trước mắt lão tổ, nàng ánh mắt đột nhiên hoảng hốt, không biết phải chăng là bởi vì, tâm thần khuấy động, lên xuống không chừng, trước mắt cùng trong trí nhớ đạo thân ảnh kia, dần dần trùng điệp cùng một chỗ, Trần Vương đột nhiên nói: “Ta… Ta nên gọi ngài một tiếng lão tổ, hay là Ngụy Trang Ngụy đạo hữu đâu…”

La Quan mỉm cười, “Vũ vương nói với ngươi đều là ta, đều giống nhau.”

“Ngụy đạo hữu…”

“Ừm.”

“Ngươi từng nói, xem ta vì bằng hữu “

“Ta bây giờ, vẫn như cũ xem ngươi là bằng hữu.”

Trần Vương cắn môi, “Như vậy, mời ngươi lấy bằng hữu danh nghĩa đáp ứng ta, nhất định phải còn sống rời đi, có được hay không “

“Tốt, ta đáp ứng ngươi.”

Nơi hẻo lánh bên trong, Thọ Sơn mặt lộ vẻ nghi hoặc, luôn cảm thấy Trần Vương hôm nay, có chút là lạ

Nói cái gì bằng hữu danh nghĩa a… Cảm giác, nàng đều muốn khóc!

Cùng Trần Vương rời đi, Thọ Sơn nói: “Tiểu sư thúc, ngài lâm thời an bài tế tổ sự tình, Đại Càn đế quân sẽ không hoài nghi sao “

“Hội.”

“Vậy hắn còn có thể đáp ứng “

La Quan nói: “Yên tâm, hắn sẽ đáp ứng.”

“Vì cái gì “

“Bởi vì cường giả luôn luôn rất kiêu ngạo, bọn hắn sẽ cảm thấy, hết thảy đều nắm trong lòng bàn tay.”

Đế cung.

Cái bóng xuất hiện tại, đế quân sau lưng, “Tế tổ hừ! Xem ra, Trần Thái Sơ đã phát giác được không ổn, muốn sớm chuyển di bọn hắn!”

“Dạng này không phải tốt hơn” đế quân mỉm cười, “Theo như cái này thì, Trần Thái Sơ người này, rất coi trọng huyết mạch truyền thừa a.”

Cái bóng như có điều suy nghĩ, “Bệ hạ, ý của ngài là “

Đế quân nói: “Sai người truyền chỉ, trẫm chuẩn!”

“Vâng.”

Cái bóng biến mất không thấy gì nữa.

Tiêu phòng điện.

Đế hậu tựa ở trên giường êm, sắc mặt tái nhợt, như bệnh nặng một trận. Làm đế quân đỉnh lô, dĩ nhiên không phải 1 kiện, chuyện dễ dàng, nhất là lần này, đế quân ăn phải cái lỗ vốn, muốn phá lệ lợi hại.

Một đêm vui thích, nàng lại kém chút ném nửa cái mạng.

“Khụ khụ!” Đế hậu chịu đựng ho khan đem thuốc uống xong, hỏi người bên cạnh, “Trần thị tế tổ “

Thân tín cung nữ hành lễ, “Về nương nương, đúng là như thế, vừa đạt được tin tức, bệ hạ đã cho phép, Trần thị mọi người ngày mai liền đem lên đường.”

Đế hậu nói nhỏ, “Trần Thái Sơ đây là, đã có phát giác, hắn là người thông minh, nhưng đã thông minh, vì sao lại muốn đi đến một bước này đâu “

Có lẽ, Trần Thái Sơ cũng có được, mình một ít cân

nhắc.

Nàng lắc đầu, phân phó nói: “Mấy ngày nữa, Trần Thái Sơ lại tiến vào đế cung lúc, tìm một cơ hội, bản cung muốn gặp hắn một mặt.”

Bất luận cái gì hợp tác đều muốn có cơ sở, trước đó còn chưa đủ, nhưng bây giờ cũng đã đủ rồi, chỉ là không biết, hắn có dám hay không

Trong đầu vô ý thức hiện ra, Trần Thái Sơ cầm kiếm nhập đế cung một màn, Đế hậu nhắm mắt lại, nguyên bản mặt tái nhợt bên trên, hiện ra một vòng nhàn nhạt hồng hà.

Hắn nhất định dám!

Vân Đế dinh thự.

Trình Đế bái phỏng, 2 người lại không hàn huyên tâm tư, đối lập trầm mặc, mặt lộ vẻ vẻ u sầu.

“Ai!” Trình Đế than nhẹ, “Hôm nay, bản đế hướng đế quân chào từ giã, bị đè xuống.”

Vân Đế lắc đầu, “Ngày hôm trước, ta đã chào từ giã, giống như ngươi, đế quân không đáp ứng.”

2 người cười khổ!

Trần Đế đột nhiên đưa ra, muốn Trần thị mọi người, thay hắn trở về tổ địa tế tổ…

Đế quân còn đáp ứng.

Việc này, không thích hợp!

Bọn hắn không biết, tiếp xuống sẽ phát sinh cái gì, nhưng bản năng không muốn lẫn vào đến trong đó, cho nên mới đều tự tìm lấy cớ, hướng đế quân chào từ giã.

Dĩ vãng đế cảnh rất tự do, ra vào đế lâm biển, chào hỏi một tiếng là được. Nhưng lần này không giống, đế quân dù chưa nói rõ, nhưng cự tuyệt rất triệt để, trừ phi công nhiên chống lại đế mệnh, nếu không chỉ có thể chờ ở cái này.

Vân Đế, Trình Đế nhìn nhau, đều phát giác được, lẫn nhau đáy lòng thấp thỏm, bất an.

Muốn xảy ra chuyện, xảy ra đại sự!

Đảo mắt, khoảng cách thanh mộc đế, Trấn Bắc Vương bị giết, đã qua đi 5 ngày.

Trần thị vương phủ, cũng đã sớm quạnh quẽ xuống dưới, sớm tại 3 ngày trước, thu hoạch được đế quân cho phép về sau, Trần thị mọi người liền lên đường rời đi.

Bá ——

La Quan mở mắt ra, tinh mang chợt lóe lên, đứng dậy đẩy cửa đi ra ngoài.

“Thọ Sơn, chúng ta nên khởi hành.”

Hôm nay, hắn lại muốn nhập đế cung.

“Tiểu sư thúc.” Thọ Sơn muốn nói lại thôi.

La Quan xem ra, “Làm sao “

“Cái này…” Không chờ hắn nói chuyện, tiếng bước chân vang lên, “Ngụy đại ca, ngươi đừng trách Thọ Sơn tiền bối, là ta nhất định phải lưu lại.”

Lý Thanh Thanh vẻ mặt thành thật.

La Quan nhíu mày, “Hồ nháo! Không phải nói, gọi ngươi cùng đi thông tri đế cung, qua 2 ngày lại đi, Thọ Sơn ngươi tự mình đưa nàng đi!”

“Ngụy đại ca!” Lý Thanh Thanh một mặt lo lắng, “Ta không đi… Ta… Ta cũng không biết vì cái gì, nhưng ta đã cảm thấy, ta nhất định phải đi theo bên cạnh ngươi… Ngụy đại ca, van cầu ngươi, để ta ở lại đây đi, ta cam đoan không cản trở.”

Đại đạo chi linh giờ phút này đột nhiên có cảm ứng, dự cảm phúc họa không biết… Lý Thanh Thanh, là tiếp xuống trọng yếu 1 điểm ! La Quan trầm ngâm, “Tốt a, nhưng ngươi ghi nhớ, nhất định phải đi theo Thọ Sơn bên người.”

“Thọ Sơn!”

Thọ Sơn hành lễ, “Tiểu sư thúc yên tâm, đệ tử cam đoan, nhất định chiếu cố tốt Lý cô nương.”

Lý Thanh Thanh đại hỉ, “Tạ ơn Ngụy đại ca, ta cam đoan nghe lời!”

—

Chương 1436 : Cấm đoạn chi môn

Ngày thứ 5, Trần Đế tiến về đế cung.

Lấy Trần Thái Sơ hôm nay uy danh, nhất cử nhất động, dẫn động tới vô số người chú ý.

“Sao nhiều một nữ tử tu vi khí tức đều không đáng nhấc lên, lại bị Trần Thái Sơ mang theo trên người.” Có người không giải khai miệng.

“Nàng ngươi đều không nhận ra Trấn Bắc Vương, thanh mộc đế cùng một tên huyễn tộc, vốn nhờ nữ tử này bị giết.”

“Tê —— “

Mọi người hít một hơi lãnh khí, nàng này dù không có giết người, lại có 2 tôn đế cảnh, bởi vì mà vẫn lạc, quả thực hung khủng bố!

Trần Đế mang nàng đi đế cung, là có ý gì

Rất nhanh, 3 người đến đế cung.

Vân Đế đã tại này chờ đã lâu, chấp lễ cung kính, “Mây dật gặp qua Trần Đế.” Lại đối Thọ Sơn, Lý Thanh Thanh gật gật đầu.

Đế cảnh, cũng có mạnh yếu chi phân.

“Trần Đế, Trần thị mọi người ngồi tinh thuyền, đã lái rời đế lâm hải tinh vực, hướng quý tộc tổ địa Cửu Ương tinh vực mà đi.”

La Quan nói: “Tạ Vân đế báo cho.”

Gặp hắn một mặt bình tĩnh, Vân Đế giật mình trong lòng, muốn nói lại thôi, “Trần Đế… Ách…”

“Vân Đế có việc “

“Không có… Không có…” Vân Đế thở sâu, “Mời, bệ hạ đã ở chờ Trần Đế.”

Một đường thuận lợi, tiến vào đế cung, ở một toà khác đại điện, nhìn thấy Đại Càn đế quân.

Hắn chưa từng nói trước cười, thần sắc thân cận, “Trần Đế, mấy ngày nay trẫm thế nhưng là trông mòn con mắt a, liệu đến hôm nay ngươi sẽ cho trẫm mang đến tin tức tốt.”

La Quan chắp tay, “Bệ hạ, phong ấn sự tình, Trần mỗ lại xuất thủ thử một lần.”

“Tốt!” Đế quân cười to, “Kia trẫm liền ở đây, lặng chờ Trần Đế tin lành.”

“Vân Đế, ngươi mang Trần Đế quá khứ, như có bất kỳ cần, trực tiếp làm theo chính là.”

Vân Đế lĩnh mệnh, “Vâng, bệ hạ!”

Rời đi nơi đây đại điện, Vân Đế phía trước dẫn đường, xuyên qua rộng rãi, uy nghiêm Đại Càn đế cung, mấy người đi tới một chỗ thông đạo cửa vào.

“Trần Đế mời đi theo ta, nơi đây phòng thủ sâm nghiêm, nếu có chỗ mạo phạm, còn xin Trần Đế thứ lỗi.”

Giờ phút này, đang có mấy đạo cường hoành thần niệm, tại mọi người trên thân bồi hồi, trừ cái đó ra thông đạo nội bộ, càng phóng thích ra khí tức khủng bố.

“Không sao.” La Quan đôi mắt bình tĩnh, “Vân Đế dẫn đường đi.”

“… Khục! Trần Đế, nơi đây chính là ta Đại Càn vòng cấm, tốt nhất chỉ ngài 1 người cùng ta tiến vào, Thọ Sơn đạo hữu cùng Lý cô nương, liền tạm thời lưu tại nơi đây.”

La Quan nói: “Hay là đi vào chung đi.”

“Trần Đế, tại ta Đại Càn đế cung nội, bọn hắn rất an toàn, tuyệt sẽ không xảy ra ngoài ý muốn.”

La Quan lắc đầu, “Thật có lỗi, bản tọa không tin được.”

“Cái này…” Vân Đế trong lòng kêu khổ, cũng liền trước mắt vị này, dám không cho mặt mũi như vậy, liền kém đem “Không tín nhiệm” 3 chữ, trực tiếp khắc vào trên mặt.

Hắn cắn răng, “Tốt a, nhưng sau khi tiến vào, không có

bản đế cho phép, Thọ Sơn đạo hữu cùng Lý cô nương, tuyệt không thể tùy ý đi lại.”

“Được.”

Ngoài thông đạo, trấn thủ Đại Càn cấm vệ, từng cái 2 mặt nhìn nhau. Cái này Trần Thái Sơ, thật to lớn uy phong, thế mà ngay cả đế quân mặt mũi, đều không thèm để ý.

Tiến vào thông đạo, ven đường chừng 12 đạo phong cấm, lại điểm điểm đan xen mỗi 1 đạo đều đủ để, đối đế cảnh tạo thành uy hiếp.

Thọ Sơn sắc mặt, trở nên càng ngày càng ngưng trọng.

Cuối lối đi là 1 cái cửa đồng lớn, mặt ngoài có tầng 1 thật dày lục sắc màu xanh đồng, tản ra nồng đậm tuế nguyệt khí tức.

Vô hình ba động, từ cửa đồng lớn bên trong truyền ra, như thẩm thấu tiến vào chỗ này thiên địa bản thân, đem tất cả mọi thứ đều ngăn cách. Càng quỷ dị chính là, một loại như có như không thăm dò cảm giác, rơi vào mấy người trên thân, liền như trước mắt cửa đồng lớn, có tự thân ý thức.

“Đây là cấm đoạn chi môn, là ta Đại Càn hoàng triều từ nào đó không biết chỗ, đạt được 1 kiện bảo vật, có rất nhiều huyền diệu, thần dị.” Vân Đế hình như có chỉ, tiếp tục nói: “Cửa này, nhưng giam cầm hết thảy, thần thông, mệnh số, quy tắc thậm chí cả nhân quả… Vào tới trong đó, chính là ổn thỏa nhất chi địa, chính là ta cùng đế

cảnh, ra vào trong đó cũng cần, bệ hạ cho phép.”

Đang khi nói chuyện, hắn lấy ra 1 khối lệnh bài, tại cửa đồng lớn trước lắc một chút. Sau một khắc, nương theo lấy “Ầm ầm” trầm đục, cửa đồng lớn từ từ mở ra, trong đó đen kịt một màu, không nhìn thấy nửa điểm quang minh.

Vân Đế dẫn đầu bước vào.

La Quan ngưng thần cảm giác, đại đạo chân linh cũng vô dự cảnh, cho Thọ Sơn một ánh mắt, lúc này mới đi theo phía sau. Một bước tiến vào, trước mắt bỗng dưng tối đen, như vĩnh dạ giáng lâm, bên tai tĩnh mịch im ắng, mất đi ngoại giới hết thảy cảm giác.

Nhưng rất nhanh, hắc ám liền thối lui, trước mắt là 1 viên to lớn bọt khí…

Không sai, chính là 1 viên bọt khí, chìm tại sâu trong lòng đất, bên ngoài là vô biên vô hạn biển sâu, ngẫu nhiên có thể thấy được to lớn hải ngư, đang giận ngâm bên ngoài bơi qua.

Nhưng hiển nhiên, bọn chúng đối viên này bọt khí tồn tại hoàn toàn không biết gì, còn chưa tới gần liền bị lực lượng vô hình dẫn dắt rời đi.

Hào quang màu lam đậm, thanh lãnh mà trầm tĩnh, từ đỉnh đầu vẩy xuống.

La Quan ngẩng đầu, một chút liền nhìn thấy, khối kia lơ lửng giữa không trung thủy tinh, một vòng thâm thúy lam

quang, chậm rãi tới lui trong đó.

Xanh đậm vật dẫn!

Quý càng tổ địa bên trong ẩn tàng chí bảo, cũng là hắn phá giải, Chân ma uy hiếp tất yếu chi vật, tại 400 năm sau, rốt cục nhìn thấy.

“Trần Đế, khối này thủy tinh chính là phong ấn vật dẫn, ngài cần làm chính là, tại không tổn hại nó bản thân tình huống dưới, đem phong ấn mở ra.”

Vân Đế mở miệng nhắc nhở.

Trên thực tế, cái này bên trong không chỉ có mấy người bọn họ, còn có mấy danh Đại Càn tu sĩ, chính ở chỗ này bên trong, đối xanh đậm vật dẫn nhíu mày khổ tư.

Những người này, đều là Đại Càn lục soát la đến, phong ấn, trận pháp 1 đạo cường giả, đã từng thanh mộc đế cũng là một thành viên trong đó.

Giờ phút này, mấy người nhíu mày xem ra, thần sắc có chút không kiên nhẫn, nếu không phải Vân Đế ở đây, sợ là đã sớm muốn mắng chửi người. Phá giải phong ấn, vốn là hao tâm tổn sức tốn lực, còn muốn bị người quấy rầy.

La Quan ổn định tâm thần, thản nhiên nói: “Thanh tràng đi.”

“Cái gì” Vân Đế giật mình.

La Quan nói: “Bản tọa xuất thủ, liên quan đến tông môn bí ẩn, từ không thể bị người bên ngoài nhìn trộm.”

“Cái này…”

“Không được cũng được, bản tọa cái này liền rời đi.” La Quan xoay người rời đi.

Vân Đế cười khổ, “Trần Đế dừng bước!”

Hắn thở sâu, xoay người nói: “Các vị, mời tạm thời rời đi.”

Lĩnh hội phong ấn mấy người, lập tức giận dữ.

“Cái gì gọi chúng ta đi !”

“Vân Đế, ta ở đây lĩnh hội, đã có 30 năm, đến nay vừa có một chút đầu mối, như vậy bị đánh gãy, người nào chịu trách “

“Gọi ta cùng rời đi, hỏng đế quân phân phó, hậu quả này, Vân Đế có thể nghĩ rõ ràng “

Vân Đế mặt không biểu tình, “Lời giống vậy, cần bản đế lặp lại lần thứ 2 “

Bá ——

Mấy người biến sắc, không còn dám nhiều lời, tức giận rời đi.

Vân Đế chắp tay, “Trần Đế, ngươi nhưng hài lòng “

“Ngươi cũng đi.”

“… Có thể, Thọ Sơn cùng Lý cô nương, cũng mời cùng bản đế, đi ngoài cửa chờ đi.” Vân Đế nói xong, vội vàng nói: “Trần Đế, đừng để ta làm khó.”

La Quan mi tâm nhíu một cái, “Thọ Sơn, chiếu cố tốt Lý cô nương.”

Thọ Sơn khom người, “Vâng, Tiểu sư thúc.”

Vân Đế gánh nặng trong lòng liền được giải khai, ám đạo Trần Đế coi như, cho hắn một điểm mặt mũi, dù sao vị này chính là, ngay cả đế quân đều không thế nào xem ở mắt bên trong.

Hắn chắp tay một cái, “2 vị, chúng ta ra ngoài đi, đừng quấy rầy Trần Đế phá giải phong ấn.”

Rất nhanh, 3 người đi ra cửa đồng lớn.

Cái này thần bí bọt khí bên trong, liền chỉ còn La Quan 1 người, hắn ngẩng đầu nhìn, gần trong gang tấc xanh đậm vật dẫn, đôi mắt thật sâu.

Sau nửa canh giờ.

La Quan đi ra cửa đồng lớn, Vân Đế chặn lại nói: “Trần Đế, như thế nào “

“Đã khám phá hư thực, tìm được mấu chốt, chuẩn bị một thời gian, liền có thể phá vỡ phong ấn.”

Vân Đế mặt lộ vẻ vui mừng, “Trần Đế hảo thủ đoạn, đợi bệ hạ biết được, tất nhiên đại hỉ.”

“Đi thôi, ta trước mang các ngươi ra ngoài.”

Đi ra thông đạo, La Quan vuốt vuốt mi tâm, “Bản tọa tâm thần mỏi mệt, cần tĩnh dưỡng một hồi, liền không đi gặp bệ hạ.”

“Cũng tốt, phá giải phong ấn trước đó, liền mời Trần Đế các ngươi, tạm thời ở tại đế cung.” Vân Đế vẫy gọi, mấy tên cung nhân đi tới, “Đi, đưa Trần Đế 3 vị an trí thỏa đáng, tuyệt đối không thể sai lầm.”

“Nô tỳ tuân mệnh!” Cung nhân quỳ xuống đất dập đầu, “Trần Đế, cùng 2 vị khác đại nhân, xin theo chúng ta tới.”

La Quan phất phất tay, mang theo Thọ Sơn, Lý Thanh Thanh rời đi.

Vân Đế không lại trì hoãn, quay người vội vàng rời đi, hắn phải lập tức đem việc này, hồi bẩm đế quân.

Trong thông đạo, cuối cùng kia phiến cửa đồng lớn, mặt ngoài đột nhiên hiển hiện một con mắt, lạnh lùng nhìn thoáng qua một phương hướng nào đó, chợt biến mất.

—

Chương 1437 : Đế hậu thành ý

Đế Cung mỗ chỗ cung điện.

Thọ Sơn mặt lộ vẻ không hiểu, “Tiểu sư thúc, ngài vì sao không có xuất thủ “

Nguyên kế hoạch, chủ đánh chính là 1 trở tay không kịp, tại tiếp xúc xanh đậm vật dẫn ngay lập tức, liền trực tiếp phá vỡ phong ấn.

Đôi này cầm tới “Chìa khoá” La Quan mà nói, cũng vô độ khó.

Vừa rồi, chờ ở cửa đồng lớn bên ngoài lúc, Thọ Sơn tâm thần căng cứng, đã làm tốt bạo khởi xuất thủ chuẩn bị, một khi đắc thủ liền trực tiếp thoát đi.

La Quan lắc đầu, “Có người nhòm ngó trong bóng tối, chỉ cần xuất thủ, ngay lập tức liền sẽ bị phát hiện, phong hiểm quá lớn.”

Thọ Sơn biến sắc, “Ai “

“Kia phiến cửa đồng lớn.” La Quan trầm giọng nói: “Nó là sống… Không, càng xác thực nói, là có bộ điểm hoạt tính, cùng loại tồn tại, ta trước đó gặp được 1 cái.”

Đế hoàng võ bị trong kho “Hoạt tính hóa người” tới cùng loại, nhưng rất rõ ràng, cái này phiến cửa đồng lớn

khủng bố hơn hơn nhiều.

Thọ Sơn sắc mặt biến hóa, lúc trước hắn cũng không phát giác được, cửa đồng lớn cổ quái, có thể thấy được vật này tuyệt không bình thường, phiền phức!

“Tiểu sư thúc, vậy kế tiếp, chúng ta làm sao bây giờ “

La Quan nói: “Nghĩ biện pháp để nó nhắm mắt, hoặc đối với chúng ta hành động giữ yên lặng.” Nói đến đơn giản, nhưng muốn làm đến điểm này, lại không có đầu mối.

Thế gian hết thảy chính là như thế, tưởng tượng rất đơn giản, rất tốt đẹp, nhưng hiện thực thường thường sẽ để cho ngươi, cảm nhận được cái gì gọi là xương cảm giác.

La Quan, Thọ Sơn 2 cái, còn không có nghĩ đến biện pháp, “Quan hệ xã hội” cửa đồng lớn, một cái khác ngoài ý muốn cũng đã đến.

Lý Thanh Thanh bệnh!

Nàng toàn thân bủn rủn, sắc mặt đỏ bừng, một vòng trán phỏng tay, rõ ràng phát sốt.

“Ngụy đại ca… Ta không sao, ngươi không cần lo lắng… Ta nghỉ ngơi 2 ngày… Liền tốt…”

La Quan mi tâm nhíu chặt, người tu hành rất ít sinh bệnh , bất kỳ cái gì biểu hiện ra triệu chứng, đều không thể khinh thị, “Hôm qua, ta liền cảm giác ngươi không thích hợp, chừng nào thì bắt đầu “

“Không có… Không bao lâu…”

“Nói thật!”

Thấy La Quan không cao hứng, Lý Thanh Thanh mới đàng hoàng nói: “Liền từ… Bị bắt về sau… Ta đã cảm thấy có chút không thoải mái, nhưng trước đó không nghiêm trọng lắm, ta liền không có nói cho ngươi… Từ hôm qua bắt đầu đột nhiên tăng thêm, sau đó ngươi liền biết…”

La Quan trong lòng trầm xuống, lại chưa biểu lộ ra, nhìn về phía Thọ Sơn, “Kiểm tra như thế nào nàng không sao chứ “

Thọ Sơn đứng dậy, nói: “Tiểu sư thúc cứ yên tâm, Lý cô nương thân thể, tạm thời cũng không lo ngại.” Hắn trầm ngâm một chút, “Đệ tử kiểm tra phát hiện, Lý cô nương thể nội có 1 đạo không hiểu khí cơ du tẩu, làm nàng tu vi mất khống chế, mới đưa đến dưới mắt triệu chứng.”

“Nguyên nhân đâu “

“Ứng với Lý cô nương tự thân, cái kia đạo không biết mê tàng có quan hệ, lúc trước nàng bị huyễn tộc tu sĩ bắt đi, hoặc là thủ đoạn của đối phương, sớm xúc động mê tàng chi lực, mà Lý cô nương bản thân, lại chưa thể mở ra mê tàng. Dưới mắt biện pháp tốt nhất, là trợ giúp Lý cô nương, mở ra thể nội mê tàng, vấn đề tương nghênh lưỡi đao mà giải.”

Hô ——

La Quan gánh nặng trong lòng liền được giải khai, cười nói: “Trước đó ngược lại là sơ sẩy, may mắn thanh thanh sinh bệnh, bằng không kém chút bỏ lỡ cơ hội.”

Lý Thanh Thanh mơ mơ màng màng, “Ngụy đại ca, ngươi đang nói cái gì nha “

La Quan nói: “Ta nói, có nhà giàu không lừa đảo, phải gặp sét đánh.” Hắn giương mắt, “Lần này, ngươi hẳn là hiểu đi “

Thọ Sơn chắp tay, “Tiểu sư thúc yên tâm, đệ tử cái này liền liệt tốt cần thiết, chuyển giao Đại Càn.”

“Thêm ba lần.”

“… A, đệ tử minh bạch.” Thọ Sơn khóe miệng giật một cái.

Đen, thật đen a!

Đi theo Tiểu sư thúc bên người, hắn đã học được rất nhiều, nhưng còn chưa đủ a, còn thiếu rất nhiều.

“Chờ chút!”

“Mời Tiểu sư thúc phân phó.”

“Lại thêm chút những vật khác, hỗn cùng một chỗ.”

“Vâng.”

Đệ trình nhu cầu đồng hồ ngày đó chạng vạng tối, liền có mấy tên cung nhân, đi tới 3 người chỗ ở.

‘Đại Càn tốc độ phản ứng, ngược lại là nhanh!’ Thọ Sơn lẩm bẩm, ra đón.

Nhưng rất nhanh, liền nhíu nhíu mày, “Các ngươi là ai” mấy người kia, rõ ràng không phải đến đưa khoáng thạch.

Một tên cung nữ tiến lên, “Làm phiền Thọ Sơn đại nhân Thông Bẩm, nhà ta chủ tử, đến đây bái phỏng Trần Đế.”

Thọ Sơn đôi mắt ngưng lại, rơi vào áo bào đen che lấp lại đạo thân ảnh kia bên trên, cứ việc không biết như thế nào “Phong tình” 2 chữ, nhưng cũng phát giác được mấy điểm động lòng người vận vị, tại tự hành chảy xuôi.

‘Đại Càn mỹ nhân kế a! Bọn hắn đối Tiểu sư thúc, ngược lại là thấy tinh chuẩn.’

Chính chần chờ, tiếng bước chân từ sau lưng vang lên, Thọ Sơn khóe miệng giật một cái, “Tiểu sư thúc!” Xong, vừa thấy được mỹ nhân, liền chủ động ra đón, cái này còn thế nào làm ngài nhanh thanh tỉnh điểm a, đừng quên mục đích của chúng ta.

La Quan không biết, hắn bẩn thỉu suy nghĩ, “Quý nhân đến, bản tọa không có từ xa tiếp đón.”

“Nước trà đã chuẩn bị, mời vào bên trong nói chuyện!”

Dưới hắc bào, truyền ra nữ tử bình tĩnh thanh âm, nhu

hòa mà ôn nhuận, “Các ngươi hầu ở bên ngoài.”

“Vâng.” Mấy tên cung nhân hành lễ.

La Quan dẫn dưới hắc bào nữ tử, vào bên trong bước đi, “Thọ Sơn, ngươi ở bên ngoài chiêu đãi.”

Bên trong điện, La Quan phất tay áo vung lên, tầng 1 cấm chế mở ra, ngăn cách trong ngoài, “Không biết Đế hậu tới chơi, cần làm chuyện gì “

Áo bào đen kéo xuống, lộ ra 1 trương xinh đẹp khuôn mặt, mặt mày vũ mị, phong vận muôn vàn, chính là Đại Càn Đế hậu, kỷ thanh tuyển. Nàng cười cười, toàn bộ bên trong điện lập tức, trở nên vô song sáng tỏ, “Trần Đế hảo nhãn lực, bản cung che lấp, như là không có gì.”

La Quan nhìn trước mắt Đế hậu, thần sắc bình thản, “Bản tọa cùng Kỷ thị ở giữa ân oán thiên hạ biết rõ, Đế hậu này đến, là muốn trả thù sao “

“Không, bản cung tới đây, là vì cứu ngươi.” Đế hậu đôi mắt thật sâu, “Xanh đậm vật dẫn phong ấn mở ra ngày, chính là Trần Đế ngã xuống thời điểm, Trần Đế nên cũng ngờ tới điểm này, cho nên mới sẽ chi đi Trần thị mọi người, miễn cho liên luỵ bọn hắn, không phải sao “

La Quan lắc đầu, “Bản tọa nghe không hiểu, nương nương đang nói cái gì.”

Đế hậu đưa tay, tay lấy ra giấy, “Phía trên này đồ vật, Trần Đế nhưng quen thuộc “

Rất quen thuộc, chính là hôm nay Thọ Sơn, liệt tốt khoáng thạch danh sách, bên trong còn loạn thất bát tao, thêm không ít thứ.

La Quan bất động thanh sắc, “Những này là bản tọa, phá giải phong ấn cần thiết, bây giờ nên xuất hiện tại, bệ hạ trên bàn, sao tại nương nương trong tay “

Đế hậu mỉm cười, “Đây cũng không phải là phá giải phong ấn cần thiết, mà là một phần hoàn chỉnh, mở ra mỏ tu thể bên trong mê tàng danh sách.”

La Quan nhướng mày.

“Trần Đế không cần phải lo lắng, bản cung cũng vô ác ý, cho nên mới xuất thủ, ngăn lại phần danh sách này.” Đế hậu hơi dừng lại, “Trần Đế đối mỏ tu, tựa hồ biết không nhiều “

“Thiên hạ này mỏ tu tuy có vô số, thể nội mê tàng mở ra, phương pháp cũng đều có khác biệt, nhưng có một loại người bởi vì đặc thù huyết mạch duyên cớ, nó thể nội mê tàng mở ra, cần thiết không kém bao nhiêu, cho nên cầm tới danh sách lần đầu tiên, bản cung liền có thể nhìn thấu.”

Chủ quan!

Nhưng việc đã đến nước này, ổn định thứ 1, “Đế hậu có ý tứ là, danh sách này một khi bị bệ hạ nhìn thấy, hắn cũng có thể nhận ra cho nên, trong miệng ngươi lời nói ‘Loại người kia’ cùng Hoàng tộc có quan hệ “

Đế hậu con ngươi hơi sáng, “Trần Đế là người thông minh, bản cung hôm nay đến, liền không nghĩ tới phải ẩn giấu.” Nàng dừng một chút, “Ta Đại Càn hoàng triều đế tộc, họ Lý.”

Lý… Lý Thanh Thanh…

La Quan chấn động trong lòng, kết quả này thật đúng là, rất ra ngoài ý định, “Cho nên đế tộc huyết mạch truyền thừa, sinh sôi không biết bao nhiêu, Lý Thanh Thanh cho dù, thân có đế tộc huyết mạch, lại có thể đại biểu cái gì “

Đế hậu nói khẽ: “Cái này đời đồng hồ lấy, Trần Đế ngươi mục tiêu, ngay từ đầu chính là xanh đậm vật dẫn bên trong, phong ấn kia 1 đạo nguyên sơ thần quang.”

“Mà bản cung cũng không hi vọng đế quân, có thể có được nó, cho nên hôm nay bản cung đến, đến tìm kiếm cùng Trần Đế ở giữa hợp tác.”

Cùng cùng

Lý Thanh Thanh là Trần thị đế tộc huyết mạch, cùng nguyên sơ thần quang quan hệ thế nào mà lại, nguyên sơ thần quang bản thân, lại là cái gì La Quan đột nhiên phát hiện, hắn như trong lúc vô tình, đánh vỡ một cái bí ẩn, có rất nhiều phát hiện mới, chính đập vào mặt.

Như vậy loại thời điểm này, nên làm như thế nào La Quan lựa chọn trầm mặc.

Quả nhiên, ngươi không nói lời nào thời điểm, liền sẽ có

người chủ động.

Đế hậu nói khẽ: “Bản cung biết, Trần Đế không dám dễ tin, nhưng là không quan hệ, ta sẽ cho ngươi đầy đủ thành ý.”

Nàng cất bước đi tới, trên thân áo bào đen trượt xuống, lộ ra băng cơ ngọc chất thân thể, tầng 1 thật mỏng sa y, không che giấu được vô hạn phong quang.

“Muốn bản cung, ngươi ta liền buộc chung một chỗ, ai cũng không thể lại quay đầu… Trần Đế, bản cung thành ý, đủ sao “

—

Chương 1438 : Hoàng triều tuần tra sứ

‘Ta muốn báo cáo, có người làm màu vàng!’

La Quan trừng lớn mắt, có nháy mắt mơ hồ, không nghĩ ra kịch bản làm sao đột nhiên, liền nhảy đến 1 bước này.

Nói thoát liền thoát, nói rõ sớm có dự mưu.

“Nương nương đây là làm cái gì, nhanh mặc xong quần áo!”

Đế hậu kế nối liền trước, lụa mỏng rơi xuống đất, hàm răng khẽ cắn môi đỏ, “Trần Đế không dám dễ tin, bản cung cũng cần cam đoan, không như thế, lòng ta khó yên.”

“Trần Đế, thời gian không nhiều, chớ có trì hoãn…” Nàng đôi mắt ngượng ngùng, nước nhuận dập dờn, nhưng trong đó lại cất giấu một vòng băng lãnh.

Hôm nay, nàng đã ngả bài, hoặc là cá nước thân mật, hoặc là cá chết lưới rách.

La Quan sau lưng đổ mồ hôi, ám đạo hạ lưu như vậy sự tình, ta thật làm không được a! Chỉ khi nào cự tuyệt, Đế hậu tuyệt đối trở mặt, không biết muốn sinh gì cùng biến cố.

‘Thôi! Người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu,

cũng chỉ khi nhất thời hồ đồ…’

Cắn răng một cái, khẽ vươn tay.

“A!” Đế hậu thân thể run lên, bỗng nhiên lui ra phía sau, trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy đỏ lên.

La Quan chắp tay ở phía sau, mặt mũi tràn đầy chính khí, “Cái này cũng kém không nhiều đi Đế hậu, lại mặc xong quần áo, ngươi ta lại thương nghị dưới chi tiết.”

Đế hậu cúi đầu, nhặt lên lụa mỏng cùng áo bào đen, khi nàng lại lúc ngẩng đầu, trừ lỗ tai còn có một chút đỏ ửng bên ngoài, lại cơ bản khôi phục như lúc ban đầu, “Trần Đế… Bây giờ ngươi ta, chính là minh hữu.”

“Bản cung muốn hỏi, ngươi thật có nắm chắc, có thể phá giải nguyên sơ thần quang phong ấn “

Hô ——

Ngươi không đề cập tới, ta không đề cập tới, liền chỉ coi vô sự phát sinh.

Liền rất tốt!

La Quan gật đầu, “Không sai, bản tọa đã nắm giữ mấu chốt, phá giải phong ấn, chỉ ở trong một ý niệm.”

Đế hậu ánh mắt sáng lên, “Rất tốt, như vậy, bản cung đề nghị Trần Đế, tại sau 10 ngày phá vỡ phong ấn, ta vừa nhận được tin tức, hoàng triều tuần kiểm làm sẽ tại ngày đó, giáng lâm đế lâm biển, đế quân cùng ta phải tự mình

nghênh đón, chiêu đãi.”

La Quan nhíu mày, “Hoàng triều tuần kiểm làm cái này bên trong là Đại Càn đế đô, ở đâu ra cái gì tuần kiểm làm “

Đế hậu nói: “Trần Đế nhìn thấy chi Đại Càn, không phải chân chính Đại Càn, việc này nói đến phức tạp, Trần Đế chỉ cần tin ta là được.”

Sờ một cái giao tình, có thể sâu bao nhiêu tin không được một điểm.

La Quan lắc đầu, “Còn xin nương nương nói rõ.”

Đế hậu trong lòng thầm hận, khá lắm không có lương tâm nam nhân, lại đối ta đề phòng sâu như vậy, “Đế quân mục đích, là vì đạt được nguyên sơ thần quang, mà hoàng triều tuần kiểm làm tồn tại, chính là cảnh cáo, dò xét đế quân, một khi phong ấn bị đánh vỡ, bọn hắn tất nhiên sẽ trở mặt.”

“Đến lúc đó, hoàng triều tuần kiểm làm sẽ thành, ngươi ta trợ lực, chí ít có thể ngăn chặn đế quân một lát, cho ngươi tranh thủ thời gian thoát thân.”

Có chút hiểu.

Đế quân cùng hoàng triều tuần kiểm làm, cũng không phải là một lòng, cái trước muốn độc chiếm nguyên sơ thần quang, tuần kiểm làm thì sẽ ra tay ngăn cản.

Đích thật là cơ hội tốt!

Quả nhiên, ngoài ý muốn về sau, thường thường liền có may mắn, cái này Đại Càn Đế hậu đến, cũng quá kịp thời . Bất quá, nàng mà ngay cả huynh trưởng, chất nhi đột tử, đều có thể trí chi không để ý… Chậc chậc, lòng của nữ nhân, lạnh lẽo cứng rắn bắt đầu quả nhiên là đáng sợ, nên cẩn thận, nhất định phải cẩn thận.

La Quan chắp tay, “Đa tạ nương nương nhắc nhở, bản tọa sẽ như hẹn phá vỡ phong ấn, chẳng qua hiện nay còn có một vấn đề, chính là kia phiến cấm đoạn chi môn.” Hắn đem trước mắt phiền phức nói ra, nghĩ thầm thân là Đế hậu, đã trăm phương ngàn kế phá hư đế quân bố cục, nên có chút át chủ bài đi

Đế hậu đôi mắt nhẹ híp mắt, “Trần Đế quả nhiên hảo nhãn lực, có thể phát giác được, kia phiến cửa đồng lớn không ổn… Nhưng việc này, Trần Đế không cần phải lo lắng, cấm đoạn chi môn nghe lệnh của bản cung, ngươi lần sau lại đi, nó sẽ nhắm mắt lại.”

La Quan trong lòng vui mừng, “Coi là thật “

“Bản cung đương nhiên sẽ không, tại loại sự tình này bên trên nói lung tung.”

“Tốt!” La Quan mặt lộ vẻ tiếu dung, “Nếu như thế, bản tọa ắt có niềm tin, sau 10 ngày, Đế hậu lặng chờ tin lành là được.”

Đế hậu gật đầu, “Bản cung không cách nào ở lâu, trước cáo từ.” Nàng đứng dậy đi ra mấy bước, đột nhiên dừng lại, trở lại nói: “Trần Đế, thế nhưng là không nhìn trúng

bản cung liễu yếu đào tơ “

Nàng đối tự thân, từ trước đến nay rất có lòng tin, nhất là nàng chính là đỉnh lô chi thân, đối nam tử dụ hoặc lớn hơn. Kinh lịch vừa rồi, làm “Khế ước” miễn cưỡng đủ, nhưng đối nàng mà nói, lại có mấy điểm khuất nhục cùng không cam lòng.

La Quan ho nhẹ, “Nương nương phong thái trác tuyệt, quả thật người trong chốn thần tiên, đáng tiếc bản tọa chi tu hành, không được tuỳ tiện đụng chạm nữ sắc.”

Đế hậu trào phúng, “Có đúng không bản cung xem Trần Đế, đã không phải thuần dương chi thân, lại trên thân như nhiễm lấy, mấy đạo khác biệt nữ tử khí cơ.”

Quá khi dễ người!

Chướng mắt ta, còn gạt ta.

Cái này sờ một cái chi nhục, ta kỷ thanh tuyển ghi lại.

La Quan mặt lộ vẻ xấu hổ, “Cái này… Trần mỗ luôn luôn thờ phụng, lẫn nhau vui vẻ, mới có thể hành vân mưa sự tình, thực không muốn lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, nếu có chỗ mạo phạm, còn xin nương nương chớ trách.” Hắn có thể nói ra chân tướng sao ha ha, vậy còn không như mua khối đậu hũ, tại chỗ đâm chết được rồi.

Đế hậu mặt đỏ lên, hắn không muốn thừa cơ chiếm thân thể của ta, quả nhiên như ngày đó, hắn chỗ biểu hiện như thế.

Trần Thái Sơ, thật sự là vị chính nhân quân tử!

Nàng xoay người rời đi, “Như lần này hết thảy thuận lợi, thanh tuyển nguyện cùng Trần Đế, lại tại dưới ánh trăng cộng ẩm…” Yểu điệu dáng người biến mất tại cuối tầm mắt, thanh âm còn tại bên tai tiếng vọng.

Cái này đã, không tính là ám chỉ đi quả thực chính là chỉ rõ! La Quan sắc mặt đại biến, tiếp lấy tức giận bất bình, đường đường Đế hậu làm gì dồn ép không tha, nhất định phải đem da mặt ta, cho xé toang vứt trên mặt đất sao kỷ thanh tuyển, ngươi khinh người quá đáng!

Chính phẫn nộ, bị đè nén thời khắc, Thọ Sơn bước nhanh mà đến, “Tiểu sư thúc, ngài sắc mặt không tốt lắm, không có sao chứ “

Vừa rồi nữ tử kia, khí tức ở giữa tựa hồ cũng có bất ổn, không phải là đàm phán không thành!

La Quan lắc đầu, “Không có việc gì, vừa rồi bên ngoài, không có cái gì ngoài ý muốn đi “

“Không có, nữ tử kia sau khi rời khỏi đây, bọn hắn liền rời đi.” Thọ Sơn đột nhiên khịt khịt mũi, “A cái này mùi vị gì giống như là một loại nào đó mật hoa, nhưng cùng phía ngoài hương hoa, tựa hồ lại có khác nhau “

Đang khi nói chuyện, hắn hướng La Quan tới gần, không sai, cái này nhàn nhạt mùi thơm chính là, từ nhỏ sư thúc trên thân truyền đến.

“Dừng lại!” La Quan hù nghiêm mặt, “Ngươi làm gì chứ

không có lớn không có nhỏ, Thọ Sơn a Thọ Sơn, rời đi Bồ Đề sơn về sau, ngươi là càng phát ra không có quy củ!”

“Đi, nhìn một chút Lý Thanh Thanh, khoáng thạch tạm thời lấy không được, nàng tuyệt không thể xảy ra chuyện.”

Thọ Sơn ánh mắt hồ nghi, phản ứng lớn như vậy, Tiểu sư thúc trên thân cái này mật hương, tựa hồ có vấn đề a, nhưng bị La Quan trừng mắt, hắn không dám lỗ mãng, “Ách, biết, ta hiện tại liền đi.”

Chờ hắn rời đi, La Quan do dự một chút, chậm rãi tay giơ lên, nhẹ nhàng ngửi một cái.

Ngô…

Quả nhiên là một loại, rất đặc thù hương khí, nhìn kỹ tựa hồ, còn có chút giọt óng ánh.

Tốt ngươi cái Đế hậu!

Bất động thanh sắc, liền cho ta mở cực kỳ đi, may mắn ta La mỗ người, từ trước đến nay chính nhân quân tử.

Đi phải chính, ngồi đầu, tuyệt sẽ không gọi ngươi đạt được!

Ta lập tức liền đi rửa tay…

Ngày thứ 2, một đêm chưa ngủ La Quan, tắm rửa thay quần áo về sau, đi trước nhìn thoáng qua Lý Thanh

Thanh, nàng vấn đề tạm thời không nghiêm trọng, đang chìm đang ngủ say.

“Thọ Sơn, lưu 1 đạo cấm chế, cùng ta lại đi nhìn một chút xanh đậm vật dẫn.”

“Vâng, Tiểu sư thúc!”

Đối với Đế hậu, song phương dù thành lập được sơ bộ tín nhiệm, nhưng còn xa xa không đủ, La Quan nhất định phải tự mình nghiệm chứng một chút.

2 người khởi hành không lâu, Vân Đế vội vàng chạy đến, hiển nhiên có người Thông Bẩm, “Trần Đế, hôm nay là muốn động thủ, phá vỡ phong ấn sao “

“Còn có chút ít khiếm khuyết, hôm nay đây, ta lại muốn đi nhìn một chút.”

“A, cũng đúng, việc này khi cẩn thận chút.” Vân Đế hình như có mấy điểm thất vọng, đưa tay hư dẫn, “Bản đế vì Trần Đế 2 vị dẫn đường.”

Giống như lần trước, 3 người thuận lợi hôm nay thông đạo, đi tới cửa đồng lớn bên ngoài.

Một sợi thăm dò cảm giác rơi xuống, nhưng rất nhanh, liền lại biến mất không gặp.

La Quan trong lòng khẽ nhúc nhích, đi theo Vân Đế về sau, tiến vào lòng đất bọt khí.

“Thanh tràng đi.”

“Được.”

Có một lần kinh lịch, mọi người dù trong lòng không cam lòng, cũng không dám lại biểu lộ nửa điểm.

Lần trước rời đi về sau, bọn hắn đã biết được, Trần Thái Sơ thân phận.

Liên sát đế cảnh, coi như đế quân bệ hạ, đều không có gì mặt mũi… Dạng này hung hãn tồn tại, bọn hắn cũng không dám đi trêu chọc.

Rất nhanh, cái này thần bí bọt khí bên trong, liền chỉ còn La Quan 1 người. Hắn nhìn xem trên đỉnh đầu, lơ lửng xanh đậm vật dẫn, nhẹ nhàng nhắm mắt lại, ngưng thần cảm giác lại vô trước đó, bị theo dõi cảm giác.

Xong rồi!

Đế hậu lời nói làm thật, cái này phiến quỷ dị, thần bí cửa đồng lớn, đích xác nghe theo mệnh lệnh của nàng.

Nhưng từ đó có thể biết, Đại Càn Đế hậu tuyệt không phải, mặt ngoài đơn giản như vậy, mục đích của nàng lại là cái gì

Được rồi, làm gì cân nhắc quá nhiều, đợi cầm tới xanh đậm vật dẫn, hắn cùng Thọ Sơn, Lý Thanh Thanh trực tiếp rời đi, Đại Càn nội bộ tính toán liền từ bọn hắn giày vò.

Bá ——

La Quan xoay người rời đi.

Cửa đồng lớn bên ngoài, Vân Đế không được tự nhiên, nhìn thoáng qua Thọ Sơn, “Thọ Sơn đạo hữu, một mực nhìn lấy bản đế, là vì sao “

Thọ Sơn mặt không biểu tình, “Bản tọa nhìn Vân Đế, có chút thuận mắt.”

“A… Ha ha… Là… Có đúng không” Vân Đế khóe miệng co quắp một chút, nghĩ thầm ngươi đạp ngựa lừa gạt quỷ đâu ta thế nào cảm giác, ngươi là muốn làm ta

Đúng lúc này, linh quang chớp lên, La Quan đi ra cửa đồng lớn.

Vân Đế vội vàng nói: “Trần Đế, hôm nay nhanh như vậy “

La Quan gật gật đầu, “Chỉ là vì, lại xác nhận một chút, miễn cho ngoài ý muốn nổi lên thôi, đi thôi.”

Cùng 2 người, trở lại đế cung chỗ ở lúc, đã có cung nhân chờ.

“Trần Đế, nương nương mệnh nô tỳ đưa tới một bàn bánh ngọt, mời ngài nhấm nháp.”

—

Chương 1439 : Mở ra phong ấn

Quỳ rạp trên đất cung nhân, lại bồi thêm một câu, “Đây là nương nương tự mình làm.”

La Quan trong lòng khẽ động, “Biết, ngươi sau khi trở về, thay mặt bản đế hướng nương nương nói lời cảm tạ.”

Cung nhân lại thi lễ một cái, cung kính thối lui.

La Quan mở ra hộp gỗ, bên trong trưng bày một bàn, tinh xảo bánh ngọt, tản ra từng tia từng tia thơm ngọt.

Hắn nhìn mấy lần, đột nhiên xuất ra 1 khối, đầu ngón tay hơi dùng sức, bánh ngọt vỡ vụn về sau, lộ ra nội bộ 1 con nhẫn trữ vật.

Cầm vào tay, thần niệm hơi đảo qua, La Quan mặt lộ vẻ tiếu dung.

Bên trong, chính là mở ra Lý Thanh Thanh thể nội mê tàng, cần thiết các loại khoáng thạch, rất trân quý, hiếm thấy, nhưng đối Đại Càn Đế hậu mà nói, góp đủ cũng không tính khó khăn. Nữ nhân này, mặc dù có chút khinh người quá đáng, nhưng làm việc hay là rất đúng chỗ.

Đem nhẫn trữ vật đưa cho Thọ Sơn, “Ngươi tra một chút, trong đó khoáng thạch, như không có vấn đề, liền

giao cho Lý Thanh Thanh.”

Thọ Sơn xưng phải, đột nhiên khịt khịt mũi, nghi ngờ nói: “Cái này bánh ngọt hương vị, có chút đặc thù a… Ngô, xác nhận thêm đặc thù nào đó mật hoa, cùng hôm qua Tiểu sư thúc trên thân mùi, xấp xỉ như nhau.”

La Quan nụ cười trên mặt lập tức cứng đờ, hắn một bước tiến lên, ngăn lại muốn tiến lên, cầm lấy 1 khối nhấm nháp Thọ Sơn, “Người khác tặng đồ vật, cũng dám ăn bậy, Thọ Sơn ngươi còn có hay không điểm, đế cảnh cảnh giác hiện tại liền đi kiểm tra khoáng thạch.”

“… Là.” Ta Tiểu sư thúc, có chút âm tình bất định a, liền một bàn bánh ngọt mà thôi, che chở làm gì Thọ Sơn thầm thầm thì thì đi.

La Quan như lâm đại địch, nhìn chằm chằm bày trên bàn bánh ngọt, ‘Đế hậu tự mình làm…’ kia tại làm bánh ngọt trước, nàng lại làm cái gì

Tê ——

Khá lắm Đế hậu, làm màu vàng phương diện, ngươi thật sự là đăng phong tạo cực, kém chút dao động bản tọa đạo tâm.

Không được, về sau nhất định phải rời cái này nữ nhân xa một chút, nàng thật đáng sợ, không cẩn thận liền muốn thiệt thòi lớn!

Bá ——

La Quan phất tay áo vung lên, đem bánh ngọt lấy đi, cái đồ chơi này hắn không ăn… Thật, người đứng đắn ai ăn cái này chủ yếu là giữ lại, dùng để nhắc nhở, khuyên bảo mình, ngày sau nhiều cái tâm nhãn.

Thọ Sơn cẩn thận, đem tất cả khoáng thạch kiểm tra một lần, xác định không có không ổn, La Quan biết về sau đến Lý Thanh Thanh gian phòng.

“Ngụy đại ca…” Sắc mặt nàng đỏ đỏ, phát sốt dẫn đến cả người, đều chóng mặt.

La Quan nói: “Mở ra trong cơ thể ngươi mê tàng khoáng thạch, bây giờ đã tập hợp đủ, ngươi đưa chúng nó luyện hóa về sau, hẳn là có thể khôi phục.”

“Tạ ơn Ngụy đại ca.” Lý Thanh Thanh mừng rỡ, mặt lộ vẻ cảm kích.

La Quan khoát khoát tay, “Chớ trì hoãn thời gian, miễn cho tình trạng cơ thể chuyển biến xấu, ngươi yên tâm bế quan chính là.”

Nói xong, quay người lui ra.

“Thọ Sơn.”

“Mời Tiểu sư thúc phân phó.”

La Quan ngẩng đầu, nhìn xem đầu đội bầu trời, “Ngày thứ mười, ta sẽ ra tay, mở ra xanh đậm vật dẫn phong ấn.”

“A… Ngài đã, xử lý tốt tai hoạ ngầm “

“Ừm, ngày đó, có lẽ có không biết biến cố, ngươi chuẩn bị sẵn sàng.”

Thọ Sơn nghiêm nghị, “Đệ tử minh bạch!”

Thời gian vội vàng, đảo mắt chính là ngày thứ mười.

1 ngày này, đế lâm Hải mỗ chỗ, đột nhiên nước biển sôi trào, rất nhanh “Oanh” một tiếng nổ nát vụn, một chiếc màu đen tinh thuyền lại phá hải mà ra.

“Phá giới giáng lâm đã hoàn thành, các bộ nhanh kiểm tra thân tàu trạng thái!”

Rất nhanh thông lệ kiểm tra hoàn thành, chiếc này đi thuyền “Ông” một tiếng, bộc phát một vòng vầng sáng, trực tiếp vặn vẹo không gian, biến mất không thấy gì nữa.

Một lát sau.

Đại Càn đế đô.

Đế quân ngẩng đầu nhìn về phía nơi nào đó, “Đến.” Hắn đứng dậy, vươn tay ra, “Đế hậu, tuần sát sứ đại nhân giáng lâm, ngươi theo trẫm tiến đến nghênh đón đi.”

Đế hậu nắm chặt tay của hắn, dịu dàng ngoan ngoãn nói: “Vâng, bệ hạ.”

Đế, sau 2 người, dắt tay tự đại điện đi ra, giờ phút này

kia một chiếc phá giới mà đến màu đen tinh thuyền, đã đến đế cung trên không. Những người còn lại, hiển nhiên đã sớm nhận được mệnh lệnh, đối này giữ yên lặng, càng không một người hiện thân, tới gần.

Bá ——

Linh quang hiện lên, mấy đạo thân ảnh từ tinh trong đò bộ đi ra, cầm đầu là một tên người mặc giáp trụ, mặt mày thanh lãnh trung niên nhân.

Hắn đi đầu hành lễ, “Cổ Thái, bái kiến đế quân, Đế hậu.”

Đế quân mỉm cười, “Cổ Thái tuần sát sứ không cần đa lễ, xin đứng lên.”

“Chư vị đường xa mà đến, một đường vất vả, trẫm đã chuẩn bị tiệc rượu, cho các ngươi bày tiệc mời khách.”

Cổ Thái đứng dậy, lắc đầu nói: “Gánh vác bên trên mệnh, Cổ Thái không dám lười biếng, hay là đi trước qua quá trình, lại cùng đế quân cộng ẩm.”

Đế quân biết nghe lời phải, “Cũng tốt, kia chư vị mời theo trẫm tới.”

Rất nhanh, mấy người đi tới 1 cái đại điện, dâng lên trà bánh về sau, tất cả phụng dưỡng người lui ra, chỉ hơn đế, sau cùng tuần sát sứ Cổ Thái mấy người.

Dưới trướng hắn tu sĩ, lấy ra giấy bút về sau, nghiêm nghị ngồi ngay ngắn ở về sau, Cổ Thái đứng tại trước nhất, đối đế, sau chắp tay, “Hôm nay, Cổ Thái dâng lên

mệnh, hỏi thăm mấy vấn đề, nhìn đế, sau 2 vị, có thể chi tiết đáp lại.”

Đế quân cúi đầu uống trà, che giấu một tia tối nghĩa, “Được.”

Đế hậu trầm mặc, bất động thanh sắc, nhìn thoáng qua ngoài cửa sổ.

“Vấn đề thứ 1, đế quân gần đây, nhưng từng từng nằm mơ “

“Ngẫu nhiên có…”

Sau lưng, tuần sát sứ dưới trướng chấp bút viết nhanh, nhưng trang giấy mặt ngoài, lại không một chút bút tích hiển hiện, chỉ có một chút ánh sáng nhạt, như gợn sóng không ngừng phun trào.

Vấn đáp tiến hành lúc, La Quan vươn người đứng dậy, “Không cùng, ngươi lưu 1 đạo ấn ký, truyền tống lúc bắt đầu, trực tiếp mang nàng rời đi.”

Lý Thanh Thanh trong phòng, khí tức ba động tối nghĩa, thể nội mê tàng mở ra, còn chưa kết thúc, nhưng thời gian đã đến, nhất định phải động thủ.

“Vâng, Tiểu sư thúc.”

Đợi Thọ Sơn lưu lại ấn ký, 2 người một trước một sau, trực tiếp đi ra ngoài.

“Trần Đế, bệ hạ có lệnh, hôm nay đế cung bên trong có

khách quý giáng lâm , bất kỳ người nào không được tùy ý đi lại, ngài đây là muốn…” Phụng dưỡng bên ngoài đế cung cấm vệ, vội vàng hành lễ.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

La Quan thản nhiên nói: “Bản tọa muốn thế nào, cần hướng ngươi giải thích đi mời Vân Đế tới.”

Hắn sải bước, ngẩng đầu nhìn một chút, đế cung chủ điện phương hướng, kia bên trong có 1 đạo kinh người khí tức, uy nghiêm ẩn hiện.

Đây chính là Đế hậu, đề cập hoàng triều tuần sát sứ đi quả nhiên rất mạnh!

Lấy Đại Càn đế quân khí tức lại không thể áp chế, thậm chí cho người ta một loại, chỉ cần hắn nguyện ý, liền có thể xé rách thiên khung, chấn vỡ biển cả cảm giác.

Đế quân thật, dám cùng đối phương trở mặt sẽ không phải, trực tiếp nhận sợ, vậy hắn lựa chọn hôm nay, phiền phức coi như lớn!

‘Chẳng lẽ, là Đế hậu cố ý hại ta !” Vừa nghĩ đến đây, La Quan trong lòng đột nhiên chìm, là huynh trưởng, con cháu báo thù, không tiếc dựng Thượng Thanh bạch… Nữ nhân này coi là thật, có tàn nhẫn như vậy tâm địa

Trong lúc đang suy tư, Vân Đế vội vàng chạy đến, cười khổ nói: “Trần Đế, ngươi hôm nay lại muốn đi quan sát phong ấn sao đổi 1 ngày đi, đế cung có khách quý, tuyệt

đối không thể quấy nhiễu.”

La Quan đè xuống tạp niệm, mặc kệ, hôm nay tên đã trên dây không phát không được, hắn liền không tin, Đế hậu thật dám cùng hắn đồng quy vu tận.

“Bản tọa lĩnh hội cấm chế, hôm nay linh quang chợt hiện, phá vỡ phong ấn ở trong tầm tay! Như bỏ lỡ cơ hội lần này, không biết còn muốn đợi bao lâu.”

La Quan nhìn xem Vân Đế, thản nhiên nói: “Bản tọa có chuyện quan trọng khác, không cách nào tại đế lâm biển ở lâu… Không bằng, Vân Đế đi hỏi thăm bệ hạ, như bỏ lỡ hôm nay lời nói, liền mời cao minh khác đi.”

Vân Đế biến sắc, đế quân đối Trần Thái Sơ ký thác kỳ vọng, như bởi vậy thất bại trong gang tấc, hậu quả này hắn đảm đương không nổi.

“Cái này… Tốt a, ta mang Trần Đế quá khứ, mời ngài cùng Thọ Sơn đạo hữu, thu liễm khí tức một chút, không muốn gây nên khách quý chú ý.”

“Được.”

Mà liền tại, La Quan một nhóm tiến vào thông đạo dưới lòng đất lúc, Cổ Thái thông lệ hỏi thăm, cũng đã kết thúc.

Hắn quay đầu, nhìn phía sau dưới trướng, mấy người đồng thời lắc đầu.

Một nháy mắt, hắn tiếu dung trở nên rõ ràng, chắp tay

nói: “Đế quân, Đế hậu, Cổ Thái mạo phạm, chớ trách.”

Đế quân mỉm cười, “Tuần sát sứ sứ mệnh chỗ, trẫm tự nhiên lý giải, lại mời chư vị dời bước đại điện, yến hội sắp đến.”

Đúng lúc này, cửa điện mở ra, có cung nhân vội vàng mà tới.

Đế quân nhíu mày, “Không hiểu quy củ, giờ phút này tiến đến làm cái gì “

Cung nhân quỳ xuống đất, “Bệ hạ, có khẩn yếu sự tình…” Hắn nhìn thoáng qua Cổ Thái mấy người, muốn nói lại thôi.

Cổ Thái “Ha ha” cười một tiếng, “Ta cùng trước đi qua, bệ hạ đi từ từ.”

Đế quân gật gật đầu, “Cũng tốt.”

Kia cung nhân đứng dậy, đi tới bên cạnh hắn, thấp giọng thì thầm.

Đế quân đôi mắt nhíu lại, chợt bình tĩnh lại, “Trẫm biết.”

Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía xanh đậm vật dẫn, phong ấn chỗ chỗ.

‘Là trùng hợp, hay là ngươi đã, biết cái gì…’ đế quân nhẹ nhàng lắc đầu, ‘Chỉ cần ngươi có thể phá vỡ phong ấn, cái khác đều là hư ảo.’

Kết quả từ ngay từ đầu, liền đã chú định!

Lòng đất bọt khí.

La Quan ngẩng đầu, nhìn qua đỉnh đầu xanh đậm vật dẫn, hắn thở ra một hơi, lật tay lấy ra một khối khác màu xanh đậm thủy tinh.

—

Chương 1440 : Ban thưởng ngươi vừa chết

“Ba” một tiếng vang nhỏ, La Quan trong tay thủy tinh trực tiếp nổ nát vụn, phấn kết thúc bị lực lượng vô hình dẫn dắt, dung nhập xanh đậm vật dẫn.

Sau một khắc ——

Răng rắc!

Một vết nứt, xuất hiện tại xanh đậm vật dẫn mặt ngoài, tiếp theo là đạo thứ 2, đạo thứ 3…

Vỡ vụn âm thanh không dứt bên tai, phong ấn ngay tại nhanh chóng vỡ vụn, sụp đổ.

La Quan đôi mắt ngưng lại, liền thấy xanh đậm vật dẫn khe hở bên trong, lại có sương mù toát ra, hội tụ vào một chỗ, hóa thành một cái bóng mờ.

Khanh Minh!

Không sai, người trước mắt chính là, Quý Việt tông sau cùng lão tổ, năm đó liều mình làm đại giá, phong ấn một vòng xanh đậm.

Hư ảnh đôi mắt ở giữa, kinh sợ xen lẫn, “Ngươi là ai trong tay tại sao lại có, ta Quý Việt tông tín vật!”

“Khanh Minh, là ta.” La Quan tâm tư khẽ động, lộ ra diện

mục thật sự.

“Ngụy tiền bối!” Khanh Minh mặt lộ vẻ kích động, khom người cúi đầu, “Khanh Minh không phụ nhờ vả, cuối cùng rồi sẽ xanh đậm giao phó đến ngài trong tay.”

La Quan gật đầu, “Ta đã thấy qua Viên Nghệ, biết rõ chuyện lúc trước… Khanh Minh, bản tọa phải cám ơn ngươi.” Hắn đáy mắt lộ ra một vòng phức tạp, Khanh Minh đã chết rồi, trước mắt bất quá một sợi tàn hồn, chấp niệm, chẳng mấy chốc sẽ tiêu tán.

“Khanh Minh, ngươi còn có cái gì tâm nguyện phạm vi năng lực bên trong, bản tọa nhất định làm được.”

Khanh Minh hư ảnh, đã bắt đầu nhạt đi, hắn vô cùng rõ ràng, mình sắp tan thành mây khói —— lấy tính mệnh làm đại giá, phong ấn xanh đậm, sinh sinh ngăn cản Đại Càn hoàng triều 400 năm, cho đến đợi đến La Quan đến, há lại sẽ không có đại giới

Nhưng trên mặt hắn lại một mảnh yên tĩnh, cung kính nói: “Lão phu không còn cầu mong gì khác, khẩn cầu Ngụy tiền bối có thể, che chở ta tông hậu nhân, khiến quý càng một mạch truyền thừa không ngừng.”

La Quan nói: “Tốt, bản tọa đáp ứng ngươi.”

Khanh Minh mặt mũi tràn đầy vui vẻ, “Đa tạ Ngụy tiền bối, đa tạ Ngụy tiền bối!”

“Sư tôn, đệ tử cuối cùng không có, hoàn toàn cô phụ kỳ vọng của ngài cùng tài bồi, ta quý càng một mạch truyền

thừa, khi vạn cổ không dứt.”

Hắn lúc này, đã không có vướng víu, hư ảnh tiêu tán tốc độ, đột nhiên tăng nhanh.

“Ngụy tiền bối, hôm nay Nhất Biệt khó có thể gặp lại kỳ hạn, Khanh Minh ở đây bái biệt.” Khanh Minh cúi người hành lễ, hoàn toàn biến mất.

Thuộc về hắn trên thế gian, sau cùng lưu ngấn, như vậy tan thành mây khói.

“Khanh Minh…” La Quan lắc đầu, lau đi trong lòng gợn sóng, ngẩng đầu nhìn về phía xanh đậm vật dẫn.

Răng rắc ——

Theo cuối cùng 1 đạo băng liệt âm thanh, phong ấn triệt để vỡ vụn.

Ông ——

Không hiểu khí cơ, vọt thẳng tiêu mà lên, thẳng vào cửu thiên chi thượng.

Sau một khắc, một vòng màu lam thâm thúy, tại thiên khung ở giữa hiển hiện, tiếp lấy nhanh chóng khuếch tán, lan tràn. Phun trào ở giữa chói lọi vô tận, như khôn cùng biển, lại như trên trời uyên.

Nó tồn tại, không nhìn hết thảy trở ngại, bình chướng, chỉ cần nhẹ nhàng nâng đầu, liền có thể “Nhìn thấy” cái này khôn cùng vô tận xanh đậm.

Cửa đồng lớn bên ngoài, Vân Đế bỗng nhiên ngẩng đầu, mặt lộ vẻ kích động, “Phong ấn mở! Ha ha, rốt cục mở, Trần Đế hảo thủ đoạn.”

Hắn quay người, “Thọ Sơn đạo hữu, ngươi ta nhanh đi cung…” Còn chưa nói xong, 1 con thần quang thiêu đốt nắm đấm, ngang nhiên đánh rớt, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, Vân Đế bị đập bay ra ngoài.

“Oa!” Hắn phun ra máu tươi, mặt mũi tràn đầy kinh sợ, “Thọ Sơn, ngươi làm cái gì !”

Thọ Sơn đưa tay, bỗng dưng nắn pháp quyết, “Bồ đề làm dẫn, đẩu chuyển tinh di!”

Ông ——

Phía sau hắn, 1 tôn bồ đề cổ mộc hư ảnh hiển hiện, quanh thân không gian bỗng dưng vặn vẹo.

Cùng lúc đó, cửa đồng lớn bên trong La Quan, cùng ngay tại ngủ say Lý Thanh Thanh, nó bên người xung quanh, không gian tùy theo khuấy động.

‘Hôm nay, ta đem không tiếc bất cứ giá nào, hộ Tiểu sư thúc toàn thân trở ra!’

“Đốt!”

Một tiếng quát lớn, bồ đề hư ảnh hừng hực thiêu đốt, đế lâm trên biển không, kia mênh mông vô bờ xanh đậm ở giữa, lại có từng khỏa tinh thần hư ảnh, đột nhiên nổi

lên.

Bồ đề làm dẫn, dẫn chính là vũ trụ tinh biển, mượn vạn cổ tinh thần chi lực, vặn vẹo lúc, không quy tắc, phá vỡ hết thảy phong cấm!

…

Đế cung, chủ đại điện.

Đế, sau thiết yến, vì hoàng triều tuần kiểm làm một nhóm bày tiệc mời khách, bầu không khí ấm áp.

Cổ Thái nâng chén, “Hôm nay, bản sứ làm theo thông lệ, đối đế quân, Đế hậu có nhiều mạo phạm chỗ, còn xin 2 vị chớ trách.”

Đế quân mỉm cười, “Tuần sát sứ nói quá lời, trẫm thế thiên tuần săn một phương, tự nhiên sẽ hiểu trong đó nặng nhẹ, sao lại để ý “

Dứt lời, 2 người đối mặt cười một tiếng, uống một hơi cạn sạch.

Đế hậu tay áo dài nửa che, đang muốn đặt chén rượu xuống, sắc mặt đột nhiên biến đổi.

Nàng ánh mắt “Xuyên qua” đại điện, nhìn thấy thiên khung phía trên, kia đột nhiên hiển hiện một vòng xanh đậm.

‘Không được!’

Cửa đồng lớn vậy mà, không thể ngăn chặn nguyên sơ thần quang khí tức, làm nó trực tiếp chiếu rọi hiện thế.

Trần Thái Sơ, mau trốn!

Ba ——

Cổ Thái chén rượu trong tay, nổ thành phấn vụn, hắn một mặt kinh hỉ, nhìn về phía trên đỉnh đầu. Giờ phút này xanh đậm khuếch tán, như khôn cùng biển, thoải mái mãnh liệt, phóng thích ra mênh mông khí tức.

“Nguyên sơ thần quang lại vào hôm nay ra mắt !” Hắn cười to, nhìn về phía đối diện, “Đây là đế quân, cho ta cùng chuẩn bị kinh hỉ sao ha ha, tốt! Tìm về 1 đạo nguyên sơ thần quang, đây là đại công, đợi bản sứ trở về thượng quốc, tất có trùng điệp phong thưởng!”

Ông ——

Cổ Thái quanh thân, một vòng thần quang phun trào, khủng bố đến cực điểm khí tức, nháy mắt bao trùm toàn trường.

Như nguy nga Thần sơn, vừa mới động, liền có thể xé rách vạn vật.

Cái này, là hắn uy hiếp, cảnh cáo!

Đế quân như không nhận thấy được, đến từ tuần sát sứ áp chế, hắn ngẩng đầu nhìn về phía thiên khung, mặt lộ vẻ kích động.

“Phong ấn, phá giải.”

“Trẫm đã cùng quá lâu quá lâu, 1 ngày này cuối cùng đã tới.”

Hắn đứng dậy, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, đế cung chủ điện tại 2 đạo khí tức khủng bố va chạm dưới, nháy mắt sụp đổ.

Cổ Thái biến sắc, “Đế quân, ngươi muốn làm gì “

Đế quân mỉm cười, “Trẫm phản ứng, còn chưa đủ à Cổ Thái tuần sát sứ cùng các vị, trẫm nhẫn nại các ngươi đã thật lâu.”

Hắn đưa tay, hướng về phía trước nhấn một cái.

“Trấn!”

Oanh ——

Như thiên địa Tề Băng, khủng bố trút xuống, hạo đãng đãng áp lực, sát na giáng lâm.

“A!”

“Tuần sát sứ cứu ta!”

Kêu thảm bên trong, Cổ Thái mấy tên dưới trướng, nháy mắt vỡ thành vỡ nát, tại chỗ đột tử.

Cổ Thái bản thân, trường bào khuấy động rung động, mặt mũi tràn đầy kinh sợ, “Đế quân, ngươi dám mưu

toan, xâm chiếm nguyên sơ thần quang, đây là tội chết!”

Oanh ——

Trong tay hắn, thêm ra một phương kim ấn, phóng thích ngập trời khí tức, nháy mắt xé rách trấn áp, “Ngô hoàng hướng tuần sát sứ Cổ Thái, thế thiên tuần thú 4 phương, hiện có phản nghịch làm loạn, mời đế ấn tru sát!”

Vô tận Kim Quang, từ kim ấn bên trong bộc phát, một cái bóng mờ từ đó hiển hiện, chỉ điểm một chút rơi.

Chỉ rơi chỗ, không gian vỡ nát, vạn vật vặn vẹo, vũ trụ quy tắc nổ nát vụn, lực lượng kinh khủng nhưng xoá bỏ hết thảy.

Thậm chí, đế lâm biển chỗ, cái này một vùng vũ trụ thời không, đều tại đây khắc sát na ảm đạm, như không chịu nổi, cái này hư ảnh một chỉ chi lực, sẽ bị từ vũ trụ trên bản đồ lau đi!

Đế quân thần sắc túc mục, uy nghiêm, quát khẽ, “Trẫm vì Đại Càn chi chủ, vạn tà bất xâm, gia pháp không thêm, cho trẫm phá!”

Oanh ——

Lực lượng kinh khủng, tại ở gần hắn nháy mắt, trực tiếp vỡ nát, tiêu tán.

Cổ Thái sắc mặt đại biến, “Không có khả năng, ngươi chỉ là ngụy đế, há có thể đối kháng kim ấn thiên uy”

nhưng sự thật ngay tại dưới mắt, thế cục đã mất khống.

“Hoàng triều trấn thủ sứ ở đâu ta cầm kim ấn, mệnh ngươi giáng lâm.”

Bá ——

Một thân ảnh, xuất hiện giữa không trung, vô cùng mênh mông khí tức, quét ngang hết thảy, “Hoàng triều trấn thủ sứ Cổ Minh, bái kiến!”

Cổ Thái đại hỉ, “Tốt! Trấn thủ sứ mau ra tay, trấn áp ngụy đế.”

Nhưng Cổ Minh thân ảnh, lại không nhúc nhích, Cổ Thái biểu lộ cứng đờ, một trái tim nháy mắt chìm vào đáy cốc.

Đế quân mỉm cười, “Trẫm hoàng triều trấn thủ sứ, tự nhiên chỉ nghe trẫm mệnh lệnh.” Hắn phất tay, “Đi, lưu lại Trần Thái Sơ.”

“Vâng, bệ hạ!”

Cổ Minh một bước phóng ra, thân ảnh nháy mắt biến mất.

“Cổ Minh, ngươi điên, dám phản bội Đại đế…” Cổ Thái gầm thét, lại không có chút ý nghĩa nào, sắc mặt hắn trở nên tái nhợt.

Xong!

Cổ thị, chính là Đại đế tâm phúc, mới có thể gánh vác

tuần kiểm làm, trấn thủ sứ chức. Cổ Minh phản bội, toàn bộ cổ thị chắc chắn vì thế, phải trả cái giá nặng nề.

Đế quân thản nhiên nói: “Cổ Thái tuần sát sứ, trẫm cho ngươi một cái cơ hội, bỏ gian tà theo chính nghĩa, sau đó làm trẫm thần tử, miễn cho khỏi chết.”

“Tử” chữ lọt vào tai, Cổ Thái thân thể run lên, sợ hãi, âm hàn khí hơi thở, bao phủ toàn thân.

Mãnh liệt báo động, trực giác, tại tâm thần ở giữa gào thét —— như phản kháng, hôm nay hẳn phải chết!

Nhưng rất nhanh, hắn liền gầm thét, “Ngụy đế! Ngươi mơ tưởng dao động, bản sứ đối Đại đế trung tâm, ta hôm nay liều đến vừa chết, cũng muốn trấn áp ngươi!”

Oanh ——

Cổ Thái bên ngoài cơ thể thần quang bỗng nhiên tăng vọt, trong tay kim ấn bộc phát ra, càng hào quang sáng chói, giống như là hỏa diễm cháy hừng hực.

Đế quân lắc đầu, “Minh ngoan bất linh! Kia trẫm hôm nay, liền ban thưởng ngươi vừa chết.”

—

Chương 1441 : Mời đế quân chịu chết

Thiên khung xanh đậm ở giữa, tinh biển sáng rực.

Vô tận tinh quang, hừng hực thiêu đốt!

Cường đại na di lực lượng, phá vỡ đế lâm biển tầng 1, không nhìn thấy áp chế, sát na bộc phát.

Vặn vẹo trong không gian, Thọ Sơn, La Quan, Lý Thanh Thanh 3 người thân ảnh nhanh chóng mơ hồ, chỉ cần một cái hô hấp, liền có thể thoát thân rời đi.

Đúng lúc này, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, khủng bố uy áp phóng thích, như 1 cái kình thiên Thần sơn, trấn xuống giữa thiên địa.

Hoàng triều trấn thủ sứ Cổ Minh, giáng lâm!

“Phụng bệ hạ chi mệnh, mời Trần Đế dừng bước.”

Hắn đưa tay nhấn một cái, “Phong!”

Nháy mắt, hừng hực thiêu đốt tinh biển, một chút trở nên ảm đạm, vặn vẹo lúc, không quy tắc, bị trực tiếp trấn áp.

Thọ Sơn, La Quan, Lý Thanh Thanh 3 người thân ảnh, nhanh chóng trở nên rõ ràng, truyền tống muốn bị đánh gãy.

“Đốt ta bồ đề, vạn pháp bất xâm!” Thọ Sơn rống to, phía sau hắn bồ đề hư ảnh, trong chốc lát cháy bùng.

Sắc mặt hắn, trở nên hoàn toàn trắng bệch.

Đế quân xuất thủ, khí tức khủng bố quét ngang đế cung, Thọ Sơn rất rõ ràng, đây là bọn hắn thoát thân cơ hội duy nhất.

‘Tiểu sư thúc tin ta, liên quan đến sinh tử đại sự, giao phó trong tay của ta, há có thể để hắn thất vọng !’ Thọ Sơn điên cuồng đốt cháy, tự thân bản nguyên, nội tình, cho dù tu hành tổn hao nhiều, cũng ở đây không tiếc.

Trấn thủ sứ Cổ Minh cười lạnh, “Si tâm vọng tưởng!”

Hắn lật tay, lòng bàn tay lại cũng có, một phương kim ấn hiển hiện.

“Hiện có phản nghịch, ý đồ bất chính, cung thỉnh thượng vị, trấn áp dị đoan!”

Oanh ——

Kim Quang cuồn cuộn, một cái bóng mờ hiển hiện, 5 ngón tay như núi, ngang nhiên trấn xuống.

“A!”

Thọ Sơn gào thét, phía sau hắn thiêu đốt bồ đề, tại cái này chưởng che phía dưới lại nhanh chóng dập tắt, lộ ra cháy đen bồ đề bản thể.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Vỡ nát âm thanh bên trong, từng vết nứt, nhanh chóng hiển hiện, Thọ Sơn mắt lộ kiên quyết.

Oanh ——

Bồ đề vỡ nát, lực lượng kinh khủng bộc phát, lại nháy mắt xé rách, Kim Quang bên trong hư ảnh trấn áp, bị áp chế lúc, không vặn vẹo lại lần nữa khuấy động.

La Quan gầm nhẹ, “Thọ Sơn!”

“Tiểu sư thúc, đi mau!”

Hắn bỏ qua tự thân, lấy bản nguyên tự bạo làm đại giá, vì La Quan, Lý Thanh Thanh 2 người, tranh thủ kiếp sau cơ.

Kỳ thật, có một số việc, Thọ Sơn thấy rõ ràng ——

Tiểu sư thúc cố nhiên, có được cực kỳ mạnh mẽ lực lượng, nhưng loại lực lượng này, hắn rõ ràng còn không thể điều khiển.

Lại hoặc là, một khi vận dụng sau liền có cực lớn tai hoạ ngầm, là lấy một mực đến, hắn đều điệu thấp ẩn nhẫn.

Là lấy, tông môn sư trưởng mới có thể mệnh hắn đi theo Tiểu sư thúc, chính là vì bảo vệ hắn vạn toàn.

‘Lão tổ, sư tôn, đệ tử vô năng, đã hết lực…’

Trấn thủ sứ Cổ Minh thốt nhiên biến sắc, không nghĩ tới Thọ Sơn, có thể làm đến mức độ như thế, “Đáng chết! Cho bản sứ lưu lại!”

Kim ấn oanh minh, cuồn cuộn Kim Quang bộc phát, cũng đã chậm một bước.

Đúng lúc này, “đông” một tiếng vang thật lớn, ở bên tai vang lên, như gióng lên trống to, mắt trần có thể thấy vặn vẹo ba động, quét sạch tứ phương.

“Trẫm chính là Đại Càn chi chủ, không phải tôn ta lệnh, vạn vật không ra đế lâm biển!”

Ngôn xuất pháp tùy.

Không, thậm chí cao hơn 1 các loại, mà là nắm giữ vũ trụ một phương, chế định quy tắc. Phạm vi bên trong, trừ phi có thực lực tuyệt đối, có thể đánh phá đế quân trấn áp, nếu không cũng khó khăn trốn trấn áp.

Oanh ——

Vặn vẹo lúc, không, bị trực tiếp lau đi, La Quan rơi xuống ra, đã hiện thân trên mặt đất.

Ngẩng đầu, liền thấy Đại Càn đế quân, tay thuận xách một cái đầu lâu, cất bước đi tới.

Chủ nhân, chính là hoàng triều tuần kiểm làm Cổ Thái.

Lúc này Cổ Thái vẫn chưa chết đi, diện mục dữ tợn, sợ hãi cùng phẫn nộ xen lẫn, “Ngụy đế! Ngươi dám giết ta, Đại đế nhất định giáng lâm, để ngươi vạn kiếp bất phục!”

Đế quân tiện tay bỏ qua, Cổ Thái đầu lâu “Oanh” một tiếng nổ nát vụn, tất cả khí cơ, lưu ngấn, đều bị triệt để lau đi.

“Không biết thời thế ngu trung hạng người, nên thân tử đạo tiêu, Trần Đế nghĩ như thế nào “

Đế quân mỉm cười xem ra, đôi mắt thật sâu.

La Quan nháy mắt, lại có một loại cả người, bị nhìn xuyên cảm giác, như tất cả ẩn tàng, bí mật, tại nó trước mặt đều là trò cười.

‘Đại Càn đế quân người này, đã sớm xem thấu ta ẩn tàng!’

Ý niệm này toát ra, hắn lưng sinh hàn, như rơi vào hầm băng.

Kinh khủng nhất, sụp đổ cục diện, xuất hiện!

Giờ phút này, trực diện Đại Càn đế quân, có thể rõ ràng cảm nhận được, hắn phóng thích ra khí tức khủng bố. Như thâm uyên, như có thể đem thiên địa vạn vật, đều bao phủ hoàn toàn, đó là một loại, tuyệt đối hủy diệt, khủng bố.

Hô ——

La Quan thở ra một hơi, “Đế quân hảo thủ đoạn, bản tọa bội phục.”

“Ha ha ha!” Đế quân cười to, La Quan lời nói, để hắn vô song vui vẻ, “Đương nhiên là hảo thủ đoạn, có thể tránh thoát trùng điệp giam cầm, cho đến hôm nay, trẫm vì thế tiếp nhận, người bên ngoài không cách nào tưởng tượng.”

“Cũng may, đây hết thảy đều đáng giá, trẫm rốt cục đợi đến, đạo này nguyên sơ thần quang ra mắt. Trần Đế, lúc này nên vật quy nguyên chủ “

Hắn đưa tay, hướng về phía trước một nắm.

“Tiểu sư thúc cẩn thận!” Thọ Sơn gầm thét, hắn miệng mũi chảy máu khí tức uể oải, lại không chút do dự phấn khởi dư lực, ngăn tại La Quan trước người.

Bành ——

Một tiếng vang thật lớn, Thọ Sơn bị đánh bay ra ngoài.

“Ngược lại là trung tâm đáng khen.” Đế quân thuận miệng phê bình, phất tay áo vung lên, “Nếu như thế, liền trước tiễn ngươi về tây thiên.”

Lực lượng kinh khủng sát na phun trào, như khủng bố miệng lớn, liền muốn thôn phệ Thọ Sơn.

“Đủ!” La Quan một bước tiến lên, trên thân trường bào nháy mắt khuấy động, kinh người khí tức bộc phát.

Hắn chỉ điểm một chút rơi, tuôn hướng Thọ Sơn lực lượng, bị trực tiếp phá vỡ. Nhưng dù cho như thế, cả 2 va chạm dư ba, cũng đem hắn xa xa đánh bay, lại là từng ngụm từng ngụm thổ huyết.

Đế quân đôi mắt sắc bén, “Trần Đế cảnh giới, trẫm coi là thật hiếu kì, hôm nay cũng phải lĩnh giáo.”

La Quan nói: “Đế quân, nguyên sơ thần quang cho ngươi, để ta dẫn bọn hắn rời đi, như thế nào “

Đế quân lắc đầu, “Trần Đế, làm gì tự bạo mềm yếu ngươi dạng này, trẫm rất thất vọng.”

Như cảm thấy, hôm nay hết thảy đều ở trong lòng bàn tay, hắn cười to, “Trẫm hay là muốn nhìn đến, trước ngươi loại kia, ngày càng ngạo nghễ khí diễm!”

La Quan trong lòng trầm xuống, nhưng cũng minh bạch, hôm nay đã không khả năng thiện.

Về phần bị đế quân xem thường thì tính sao, hôm nay hắn lúc đầu, liền không có nửa điểm nắm chắc. Nếu có thể mang Thọ Sơn, Lý Thanh Thanh rời đi, một chút nhục nhã mà thôi, đây tính toán là cái gì

Nhưng đã, đường này không thông, vậy cũng chỉ có thể buông tay đánh cược một lần!

Hắn đôi mắt chỗ sâu, thần quang phun trào, như phản chiếu trong vòm trời, kia hừng hực thiêu đốt tinh quang, “Đã không muốn dừng tay, kia ta hôm nay, liền mời đế quân chịu chết!”

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, sát na vang vọng đất trời, sắc bén mà bàng bạc, mang theo bễ nghễ thiên hạ chi thế.

La Quan đưa tay, kiếm ảnh ngưng ở lòng bàn tay, huy kiếm chém xuống.

“Kiếm này, trảm thiên!”

Bạt Kiếm Trảm Thiên thuật, là La Quan lĩnh hội kiếm đạo đệ nhất kiếm.

Mà đế quân, chính là Đại Càn chi trời, là đế lâm biển chỗ, vùng vũ trụ này chấp chưởng giả.

Trảm phá trời đi, liền có thể giết hắn!

Kiếm Đế truyền thừa, 1 kiếm khai thiên cũng có này hiệu, thậm chí uy lực càng mạnh, nhưng trước đó giết Trấn Bắc Vương lúc, hắn đã thi triển một lần. Đại đạo chân linh mãnh liệt cảnh cáo nhắc nhở lấy hắn, đế quân có lẽ có chuẩn bị, lại thi triển kiếm này, chưa chắc có hiệu.

“Ha ha, khá lắm trảm thiên 1 kiếm, nhưng muốn giết trẫm, còn chưa đủ!” Đế quân cười to, đưa tay trấn xuống.

Oanh ——

Giờ khắc này, thiên hải sôi trào!

Chương 1442 : Mượn thiên địa 1 hơi

Trời cùng biển, dường như một thể, mênh mông vĩ lực giáng lâm, muốn bẻ gãy mũi kiếm, trấn áp La Quan.

Sau một khắc, kinh thiên oanh minh, mũi kiếm chém vào "Vũng bùn" bên trong, đây là trời, biển vĩ lực xen lẫn.

"Đôm đốp" "Đôm đốp" vỡ nát âm thanh liên tiếp vang lên, mũi kiếm chỗ hướng chỗ, cắt đứt vạn vật.

Đế lâm biển chỗ, sát na phong vân đột biến, cái này một vùng vũ trụ không gian, tùy theo chấn động, chập trùng.

Lại không chịu nổi, cả 2 va chạm chém giết, từng đầu khủng bố khe hở xuất hiện, một đường lan tràn cho đến cuối tầm mắt.

"Làm càn!"

"Trần Thái Sơ, ngươi thật là lớn gan!"

"Đối đế quân bất kính, chính là tội chết!"

Phẫn nộ gầm thét, đánh tới mấy vị đế cảnh, nhìn một màn trước mắt, nháy mắt tê cả da đầu, không chút do dự xoay người bỏ chạy.

Không thể trêu vào, thật không thể trêu vào!

Cái này giao phong dư ba, liền đủ để nháy mắt, đem bọn hắn nghiền nát, chôn vùi.

Lảo đảo đi ra lòng đất, bị đánh lén Vân Đế nhìn một màn trước mắt, chỉ cảm thấy đắng chát vạn điểm.

Cái này một cọc tai kiếp, chung quy vô pháp tránh… May mắn bản tọa trọng thương mang theo, duy có thể miễn cưỡng tự vệ.

“Oa!” Hắn phun ra một ngụm máu tươi, thuận thế trên mặt đất.

Đế quân mặt mày kiên nghị, có thể đảm nhận vạn quân, “Thiên hải khôn cùng, trẫm cũng không địch!”

“Mũi kiếm tung có thể trảm cửu tiêu, cũng phải gãy vào hôm nay, trấn!”

Ầm ầm ——

Trời, biển vĩ lực sôi trào, khủng bố áp chế bộc phát, nhưng cái này trảm thiên 1 kiếm, hình như có vô tận kiên quyết, nhưng hủy diệt hết thảy.

Trời không thể ép, biển không thể che đậy.

Một đường vỡ nát, nhất định chém thiên hải!

Nhưng vào lúc này, La Quan đáy mắt lại lộ ra một tia bất đắc dĩ, sau một khắc cuồn cuộn kinh thiên địa, chấn nhiếp quỷ thần khủng bố kiếm minh im bặt mà dừng.

Đế quân cười to, “Trấn Bắc Vương vẫn chưa nhìn lầm, mượn tới lực lượng, chung quy không thuộc về tự thân.” Hắn đôi mắt như vực sâu, quan sát mà tới, “Trần Thái Sơ, cũng biết khi quân võng thượng, tội đáng muôn lần chết “

Oanh ——

Kiếm ảnh vỡ nát.

La Quan như một tảng đá lớn, đập ầm ầm trên mặt đất, đế cung một góc tùy theo biến thành phế tích. Hạt Bồ Đề lực lượng cuối cùng, bảo đảm tính mạng hắn không ngại, vẫn như cũ phun ra mấy ngụm máu tươi, sắc mặt tái nhợt.

Không có nửa điểm dừng lại, như bài sơn đảo hải uy áp, như giòi trong xương mà đến, chỉ cần một nháy mắt, liền có thể đem La Quan trấn sát.

Tội đáng muôn lần chết, đương nhiên phải chết!

Bá ——

Một thân ảnh, đột nhiên xuất hiện ở trước mắt, hoa lệ váy dài, tại khí tức cường đại xung kích dưới, tại phế tích bên trên không khuấy động.

Đế hậu nghiến răng nghiến lợi, “Trần Thái Sơ, ngươi liền điểm này bản lĩnh !”

“Khụ khụ khụ…” Trong phế tích, La Quan mặt không có chút máu, “Bớt nói nhảm, ngươi cho rằng ta nghĩ a…”

Lần đầu tiên nhìn thấy đế quân, đại đạo chân linh liền có dự cảnh, người này đại hung, là lấy hắn chưa hề nghĩ tới, muốn cùng chính diện giao phong.

Nhưng cuối cùng, thế cục hay là sụp đổ đến tận đây.

Quả nhiên, càng không muốn đối mặt, thường thường cuối cùng thành sự thật.

Đế hậu thầm hận, nhưng thế cục đến tận đây, nàng quyết không thể trơ mắt, nhìn xem đế quân cầm tới nguyên sơ thần quang.

Đế quân sắc mặt hờ hững, chân đạp hư không đi tới, “Trẫm Đế hậu, lại cũng phản bội trẫm, điều này thực khiến người thương tâm.”

“Ngươi coi trọng Ngụy Thái Sơ a! Nữ nhân, quả nhiên không có ánh mắt, Đế hậu nhưng từng hối hận nếu ngươi giờ phút này quỳ xuống đất khẩn cầu, trẫm nguyện cho ngươi một cơ hội.”

Đế hậu ngửa đầu, nàng lần thứ 1 tại đế quân trước mặt, triển lộ phong mang, “Không cần, bản cung cùng hắn, đã có thân cận chi thực, làm sao có thể lại phụng dưỡng đế quân.”

Đế quân sắc mặt, bỗng dưng âm trầm, “Tiện tỳ! Nếu như thế, trẫm liền trước trấn áp ngươi!”

Oanh ——

Khí tức khủng bố như sơn hà tề động, mang theo căm giận ngút trời, thế nuốt 10,000 dặm.

Đế hậu phất tay áo, khí tức cường đại phóng lên tận trời, tới chính diện chống lại.

Đổ vào trong phế tích, La Quan gượng cười, Đế hậu nữ nhân này thật độc, sợ hắn đùa nghịch thủ đoạn, trực tiếp liền chém hết lẫn nhau sinh cơ. Có nàng 1 câu "Thân cận chi thực", đế quân hôm nay cuối cùng Hoàng Tuyền bích lạc, cũng được muốn hắn phấn thân toái cốt.

Hô ——

La Quan thở ra một hơi, nhìn xem trên đỉnh đầu giao phong, Đế hậu đích xác thâm tàng bất lộ, một thân tu vi, thủ đoạn kinh người.

Nhưng, như thế vẫn chưa đủ.

Đế quân tài giỏi có hơn, các loại đều ở trong lòng bàn tay, "Chẳng lẽ hôm nay, thật muốn nuốt hận nơi này không! Có biện pháp, nhất định còn có biện pháp!"

Nổ vang rung trời, Đế hậu thân ảnh bay ra, nó quanh thân phun trào thần quang, mảng lớn ảm đạm, tán loạn. Nàng mặt lộ vẻ kinh sợ, "Không có khả năng! Lực lượng của ngươi, vì sao chưa từng phản phệ bản cung rõ ràng, đã ở trong cơ thể ngươi lưu lại chuẩn bị ở sau!"

Đế quân cười lạnh, "Tiện tỳ! Ngươi thật sự cho rằng, mình những thủ đoạn kia, trẫm không biết sao đã trẫm dám thải bổ ngươi, ngươi làm ra hết thảy, đối trẫm mà

nói liền chỉ là trò cười.”

“Hôm nay, trẫm sẽ không giết ngươi, ngươi một thế này thân, sẽ bị ta cầm tù, phong ấn, trở thành trẫm đỉnh lô, cho đến dầu hết đèn tắt!”

Đế hậu đáy mắt, lộ ra một tia kiên quyết, “Trấn áp bản cung lớn không được, ta cùng ngươi đồng quy vu tận!”

Oanh ——

Nàng quanh thân thần quang, giờ phút này hừng hực thiêu đốt, trùng thiên hỏa diễm ở giữa, hiển hiện 1 đạo nữ tử thân ảnh.

Nữ tử này cùng Đế hậu giống nhau như đúc, lại cho người ta một phần thần thánh, vô thượng, không dung xúc phạm uy nghiêm, như viễn cổ thần nữ.

Bá ——

Nữ tử mở mắt ra, quát nhẹ, “Mượn thiên địa 1 hơi!” Đế hậu khí tức, phô thiên cái địa tăng vọt, một nháy mắt đã đột phá đến, không thể tưởng tượng nổi cấp độ.

Chúa tể cảnh!

Loại khí tức này, tại Bồ Đề sơn một trận chiến lúc, La Quan từng tiếp xúc qua, hắn thật không nghĩ tới, Đế hậu lại có như vậy nền móng. Dưới mắt nhìn, nàng đại khái là một vị nào đó, chúa tể cảnh tồn tại chuyển thế thân, có lẽ thật có thể bằng đây, cưỡng ép chém giết đế quân.

“Chết!”

Đế hậu khẽ kêu, chỉ điểm một chút rơi.

Đế quân cười lạnh, phất tay áo vung ra một vật, chính là bị chém giết Cổ Thái trong tay, cầm kia 1 viên kim ấn.

Giờ phút này, bị một chỉ chi lực cuốn vào, kim ấn nháy mắt quang mang đại thịnh.

“Trấn!” Uy áp, thanh âm lãnh khốc, ở trong thiên địa vang lên, Đế hậu chúa tể cảnh một kích, lại bị sinh sinh xua tan.

Ba ——

Kim ấn vỡ thành bột mịn, ẩn chứa trong đó ý niệm, tùy theo chôn vùi.

Đế hậu như nhìn thấy, cực không thể tưởng tượng nổi sự tình, nghẹn ngào gào lên, “Ngươi làm sao có thể, điều khiển Đại đế ý niệm !”

Đế quân thản nhiên nói: “Có gì không thể dù sao nó cũng coi như, là trẫm một bộ điểm.” Dứt lời phất tay áo vung lên, lực lượng cường đại đánh bay Đế hậu, đưa nàng trấn áp, “Hết thảy, đều kết thúc.”

Thiêu đốt thần quang dập tắt, Đế hậu sau lưng nữ tử kia hư ảnh, phát ra một tiếng bất đắc dĩ, thất vọng thở dài, tiêu tán theo. Lấy nàng bây giờ trạng thái, chỉ có thể mượn thiên địa 1 hơi, phóng thích chúa tể cảnh một kích, không thành công liền thất bại.

Đế quân cúi đầu, nhìn về phía phế tích ở giữa, thụ 2 người trước đó giao phong tác động đến, nơi đây càng thêm bừa bộn. Nhưng kỳ quái là, Trần Thái Sơ khí tức, lại vẫn tồn tại như cũ, vẫn chưa bị tại chỗ đánh chết. Đế quân âm thầm nhíu mày, cứ việc trước đó, đã xem thấu nó hư thực, nhưng Trần Thái Sơ người này, có lẽ còn có khác thủ đoạn.

Hay là sớm một chút giết chết, vĩnh viễn trừ hậu hoạn!

“Giết!”

Một chữ nôn rơi, giữa thiên địa bỗng dưng, có lực lượng kinh khủng khuấy động, như giao mãng đại xà, thẳng nuốt La Quan khí tức chỗ.

Đủ tuỳ tiện, đem 1 tôn đế cảnh, tại chỗ xoá bỏ.

“Ông!”

Tiếng kiếm reo, bỗng dưng vang lên.

Đón lấy, là kia cuồn cuộn Kim Quang, như lửa núi bộc phát, lại như giang hà vỡ đê, phóng lên tận trời.

Nháy mắt, liền trảm giao mãng, bay thẳng đế quân!

Chương 1443 : 3 tầng thần quang

Kiếm khí như hồng, như sao thần xẹt qua bầu trời, lại tại tới gần đế quân nháy mắt, phá thành mảnh nhỏ.

“Trần Thái Sơ, tung ngươi còn có đủ kiểu thủ đoạn, hôm nay cũng thập tử vô sinh!”

Oanh ——

Phế tích vỡ nát, La Quan thân ảnh lên không, thâm thúy, thần bí lam quang, quay chung quanh tại nó quanh thân.

Đế quân đáy mắt, hiện lên một tia nóng bỏng, “Nguyên sơ thần quang…”

Hắn tha thiết ước mơ chi vật, đang ở trước mắt.

“Trần Thái Sơ, ngươi quả nhiên sớm có dự mưu, lại có thủ đoạn có thể, khu động thần quang chi lực. Nhưng lấy ngươi cảnh giới, cấp độ, điều khiển nguyên sơ thần quang, lại có thể tiếp nhận bao lâu bất quá, là tự tìm đường chết thôi.”

La Quan ngẩng đầu, sắc mặt hắn vẫn tái nhợt như cũ, một đôi tròng mắt lại sáng tỏ, bình tĩnh, như giếng cổ không dậy nổi gợn sóng, “Giết đế quân, đủ.”

“Ha ha ha!” Đế quân cười to, “Trần Thái Sơ, vũ trụ này ở giữa, không ai có thể giết trẫm.”

Đáp lại hắn là trùng thiên kiếm minh, lấy La Quan trạng thái, tiếp nhận nguyên sơ thần quang lực lượng, như sâu kiến thua núi, nhất định phải đánh nhanh thắng nhanh.

“Lấy ta kiếm, chấp trăng sao!”

Đế lâm trên biển không, kia mênh mông xanh thẳm ở giữa, tinh hải chi ảnh dù đã biến mất, lại còn sót lại 1 đạo tinh thần chi ý ở đây. Kiếm này, có thể mượn cái này 1 đạo tinh thần chân ý, uy thế càng mạnh 3 điểm.

Ầm ầm ——

Xanh đậm lăn lộn, thiên khung sôi trào, từng khỏa tinh thần chi ảnh hiển hiện, hừng hực thiêu đốt lên, phóng thích vô tận khí tức hủy diệt. Hạo đãng đãng, vô tận tinh quang vẩy xuống, tại thiên hải ở giữa hội tụ, hóa thành khủng bố kiếm ảnh.

Dù cùng là tinh thần chi kiếm, nhưng một kiếm này uy thế, so giết Trấn Bắc Vương ngày đó, tăng vọt đâu chỉ gấp 10 lần.

Kiếm này, mang theo vũ trụ tinh hải chi thế, từ thiên khung ở giữa trấn xuống, làm thiên địa tĩnh mịch, đế đô bên trong vô số đôi mắt trợn tròn, hoảng sợ vạn điểm.

Như, trực diện thiên địa hạo kiếp, tử vong sắp tới!

Đế quân hắc kim trường bào, khuấy động phần phật, hắn cười lạnh đưa tay một nắm, “Trấn!”

Oanh ——

Trời, hải chi lực bộc phát, “Vũng bùn lại xuất hiện”, hóa thành đáng sợ phong cấm, tướng tinh nguyệt chi kiếm nuốt vào trong đó. Đế quân rõ ràng cũng giữ lại thực lực, giờ phút này cánh tay nắm trời, lại khiến trăng sao chi kiếm nửa bước khó đi.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Vỡ nát âm thanh liên tiếp vang lên, từng vết nứt, xuất hiện tại trăng sao chi kiếm mặt ngoài.

“Đế quân thần uy!”

“Chỉ là Trần Thái Sơ, lại dám can đảm mạo phạm thiên nhan, tội đáng muôn lần chết!”

“Ta Đại Càn đế quân, cánh tay có thể trấn tinh biển, khiến vũ trụ cúi đầu!”

Chạy xa Đại Càn đế cảnh nhóm, mông ngựa cuồn cuộn.

Quả thật, bọn hắn cũng đã, phát giác được không ổn, nhưng thì tính sao Cổ Thái tuần kiểm làm đều đã bị giết, không ai muốn làm kế tiếp.

Trình Đế “Bảo hộ” lấy thụ thương Vân Đế, đứng ở mọi người sau lưng, lúc này 2 mặt nhìn nhau, hết thảy có vẻ như đều đem hết thảy đều kết thúc.

Cũng không biết vì sao, 2 người đáy lòng bên trong, nhưng thủy chung cảm thấy bất an, ‘Không đúng, Trần Thái Sơ tuyệt sẽ không, dễ dàng như vậy liền bại…’ đừng hỏi, hỏi chính là đế cảnh chân linh nhắc nhở, nam nhân trực giác.

Liếc nhau, Vân Đế “Oa” một tiếng, lại liên tiếp thổ huyết.

Trình Đế lớn tiếng nói: “Vân Đế, ngươi chịu đựng, bản đế lập tức cho ngươi chữa thương.” Hắn mang theo Vân Đế, xoay người rời đi.

Sau một khắc ——

“Tổ ma tướng!”

La Quan quát nhẹ, trong cơ thể hắn khí tức, trong chốc lát như lửa núi bộc phát, tăng lên điên cuồng.

Ngân bào, huyết mâu, trên đỉnh đầu sừng thú, quấn quanh lấy thần bí vân tay… Giờ phút này, hắn chính là Chân ma, ma chi thuỷ tổ!

“Tinh thần, Trụy Ma.”

Oanh ——

Kia óng ánh sáng rực, từ thiên khung mà đến trăng sao chi kiếm, đột nhiên biến đổi hình dạng, chói mắt, chói lọi tinh thần hỏa diễm, chuyển hóa thành thâm trầm, đỏ sậm ma diễm.

Tà dị mà khủng bố!

Vỡ nát vết rạn nhanh chóng biến mất không thấy gì nữa, nuốt hết nó trời, biển “Vũng bùn”, lại bị ma diễm nhóm lửa, trấn áp tùy theo phá vỡ.

Kiếm minh tái khởi, ngang ngược hủy diệt.

Đế quân nhíu mày, “Chân ma…” Nhưng rất nhanh, liền bình tĩnh lại, “Thiên hải ở giữa, trẫm vi tôn!”

Ma diễm thiêu đốt, tinh hồng hung thần 1 kiếm, chém trúng hắn nháy mắt, như làm trái một loại nào đó quy tắc, hoặc cường đại ý chí.

Trong chốc lát, kiếm ảnh vỡ nát!

“Oa!”

La Quan phun ra một ngụm máu tươi, tại ly thể nháy mắt, liền tự hành thiêu đốt.

Sắc mặt hắn, càng thêm tái nhợt.

Một phương này vũ trụ, đế lâm biển chỗ chỗ, đang thủ hộ Đại Càn đế quân, trừ phi có thể trảm vũ trụ một góc, hủy diệt phiến thiên địa này, nếu không liền không cách nào tổn thương hắn nửa điểm.

“Trần Thái Sơ, điều khiển thần quang như thế nào, sa đọa nhập ma lại như thế nào trẫm hôm nay ở đây, liền đã đứng ở thế bất bại.” Đế quân nhàn nhạt mở miệng, đôi mắt băng hàn, “Giết trẫm bằng ngươi còn chưa đủ!”

La Quan đưa tay, lau đi khóe miệng vết máu, “Không đủ, vậy liền lại thêm 1 đạo, cũng phải nhìn đế quân, có thể cản ta mấy kiếm.”

Oanh ——

Hắn ngoài thân, thâm thúy, thần bí lam quang bên trong, lại hiển hiện đạo thứ 2 thần quang, thuần túy, nồng đậm tử sắc, có từng đạo mảnh tiểu nhân hồ quang điện, ở trong đó nhảy nhót.

Nháy mắt, La Quan khí tức, tăng vọt một đoạn.

Nhưng trong cơ thể hắn, lại truyền ra “Đôm đốp” nhẹ vang lên, kia là cốt nhục đang đổ nát, là cưỡng ép điều động viễn siêu tự thân lực lượng cường đại, chỗ trả ra đại giới.

Ngay sau đó, thiên khung phía trên, bởi vì xanh đậm ra mắt chỗ sinh ra dị tượng, liền bị một phân thành hai . Bình thường lam quang, lột xác thành tử sắc, khuấy động ở giữa truyền ra “Ầm ầm” tiếng vang, kia là lôi đình lực lượng đang gầm thét!

Đế quân bỗng dưng trừng lớn mắt, lần thứ 1 biểu lộ thất thố, “Tử sắc… Trong tay ngươi, lại nắm giữ lấy đạo thứ 2 nguyên sơ thần quang…”

Rất nhanh, phần này chấn kinh liền biến thành cuồng hỉ, “Tốt! Tốt! Thượng thiên quả nhiên đợi trẫm không tệ, càng đem ngươi đưa đến trước mặt ta.”

1 đạo nguyên sơ thần quang, liền đầy đủ tự vệ.

Nếu có 2 đạo, thì thời gian cuối đánh cờ, thắng bại cũng còn chưa biết.

Đế quân cười to bên trong, đôi mắt ở giữa nóng bỏng, cơ hồ đem La Quan thôn phệ.

Bị trấn áp Đế hậu, con ngươi trợn tròn, không thể ngờ đến Trần Thái Sơ, hắn lại vẫn cất giấu đạo thứ 2 nguyên sơ thần quang…

'Xong!'

'Một khi hắn bị giết chết, 2 đạo nguyên sơ thần quang rơi vào đế quân trong tay, hắn đem xưng bá một phương này vũ trụ, triệt để vô địch.'

Đến lúc đó, đừng nói báo thù, cho dù bỏ qua một thế này luân hồi chi thân, đều rất khó chạy thoát.

Trần Thái Sơ!

Cẩu nam nhân, thật sự là hại người rất nặng… Có lẽ, bản cung nên thừa dịp, đế quân còn chưa đắc thủ trước, liền làm ra quyết đoán…

Hiện tại trốn, còn có cơ hội.

Đế hậu do dự, đúng lúc này, "Ông" một tiếng kiếm minh, truyền vào trong óc. Nàng giật mình trong lòng, ngẩng đầu nhìn về phía thiên khung, liền nghe được "Ầm ầm" nổ vang rung trời, ngàn vạn đạo lôi đình đồng thời nổ

tung.

“Thanh Tiêu ngự lôi!”

Lôi đình hóa kiếm, trảm si mị võng lượng.

Thật mạnh!

Đế hậu mặt lộ vẻ vui mừng, đôi mắt phản chiếu lấy giữa thiên địa, cái kia đạo khủng bố lôi đình chi kiếm, nàng liền biết mình không nhìn lầm người.

Đáng hận chính là, gia hỏa này phía trước, thế mà còn diễn kịch, buộc nàng sớm xuất thủ, cái này nói rõ là đối với nàng không tín nhiệm.

Chờ lấy, ngươi cho bản cung chờ lấy, đợi việc này kết thúc về sau, bản cung tất nhiên ngươi biết được, như thế nào “Muốn sống không được muốn chết không xong” .

Đế quân nhìn qua, chém xuống lôi đình chi kiếm, cảm thụ được ẩn chứa trong đó, đáng sợ lực lượng hủy diệt, sắc mặt bình tĩnh như trước.

“Đế lệnh, ta quốc độ, lôi đạo không xương!” Lôi đình gào thét, cùng vô tận hừng hực lôi quang, nháy mắt tiêu tán, ảm đạm.

Một kiếm này chi uy, lại bị một câu, sinh sinh gọt đi hơn phân nửa thần uy, tàn hơn chi lực tại đế quân phất tay áo ở giữa, trực tiếp vỡ nát.

La Quan rơi xuống trên mặt đất, đem mặt đất ném ra 1 con, hố sâu to lớn, ngay cả tiếp theo 2 lần bị phá vỡ kiếm trảm, phản phệ cơ hồ đem hắn triệt để đánh bại.

Phốc ——

Một ngụm nhiệt huyết, khiến mặt đất tinh hồng.

Hắn thở hào hển, thân thể run rẩy.

Đế quân trên mặt, hiển hiện mấy điểm tái nhợt, lấy "Pháp lệnh" cấm đoạn lôi đình chi uy, nhìn như đơn giản, đối với hắn mà nói cũng có tổn thất cực kỳ lớn hao tổn.

Nhưng chung quy, là hắn thắng!

"Trần Thái Sơ, ngươi nên lên đường."

Oanh ——

Nhất niệm sát sinh, khí tức khủng bố giáng lâm.

"Giết ta… Hô… Hô… Đế quân… Hôm nay chết, cho là ngươi…"

Ông ——

Một vòng ngân bạch, xuất hiện tại La Quan bên ngoài cơ thể, nhanh chóng chống ra, đem xanh đậm, cùng tử sắc, đẩy ngã càng ngoại tầng, giờ phút này thân thể của hắn mặt ngoài, 3 tầng thần quang xếp.

Chói lọi, thần dị… Càng có một phần, không thể giải

thích uy nghiêm, túc mục. Như thần chỉ, tung nửa quỳ dưới đất, vô cùng suy yếu, cũng có khủng bố uy áp tràn ngập, khiến người nghiêm nghị tim đập nhanh.

“Đạo thứ 3 nguyên sơ thần quang!” Đế quân gầm nhẹ, mặt mũi tràn đầy chấn kinh, không thể tưởng tượng nổi, “Trần Thái Sơ, ngươi đến tột cùng là ai “

Đại Càn hoàng triều trải qua vạn thế, hao phí vô số, cũng bất quá chỉ cầm tới 1 đạo.

Nhưng hôm nay, hắn lại Trần Thái Sơ trên thân, nhìn thấy 3 tầng nguyên sơ thần quang xếp. Đây là cái gì đây chính là trời ban cơ duyên, chỉ cần trấn sát hắn, dung luyện 3 đạo thần quang, nhất định siêu việt chúa tể, tấn thăng không thể tưởng tượng nổi chi cảnh!

Chương 1444 : Được làm vua thua làm giặc

“Giết ngươi người…” La Quan đưa tay, trường bào khuấy động.

Ông ——

Kiếm minh vang lên, lực lượng kinh khủng ở trong thiên địa phun trào.

Tóc bạc, mắt bạc, trường bào màu bạc, cả người hắn phóng xuất ra, vô tận sắc bén, tựa như là một thanh kiếm, muốn cắt đứt mở một phương này vũ trụ!

“Chết!”

1 kiếm chém xuống, hạo đãng đãng vô số kiếm quang, đều là ngân bạch chi sắc, cắt đứt hư không hội tụ đến cùng một chỗ, hóa thành 1 đầu kiếm hà.

Như ngân bạch cự long, không gì có thể khi.

Đế quân sắc mặt một chút liền thay đổi, 3 đạo nguyên sơ thần quang chi lực, lẫn nhau điệp gia sinh ra khủng bố chất biến. Hắn chấp chưởng vũ trụ một góc, chế định quy tắc, ý chí, nháy mắt liền bị xé nứt.

Trời, biển trấn áp, như vậy mà phá!

“Đôm đốp” “Đôm đốp” vỡ vụn âm thanh liên tiếp vang

lên, đúng là đế quân mặt ngoài thân thể, giờ phút này như đồ sứ, xuất hiện mảng lớn vết rạn.

Hắn là trời biển, thiên hải là hắn.

Kiếm này, có thể trảm đế quân!

Bị trấn áp Đế hậu mặt lộ vẻ kích động, Trần Thái Sơ quả thật, không có cô phụ kỳ vọng của nàng, hắn lại thật có thể cưỡng ép trấn sát đế quân.

Tốt!

Trước đó, hắn mạo phạm sự tình, liền không cùng so đo.

Nhưng tội chết có thể miễn, tội sống khó tha… Về phần làm sao trừng phạt, cái này tạm thời không đề cập tới, đợi ngày sau hãy nói.

Nhưng vào lúc này, Đế hậu sắc mặt bỗng dưng biến đổi, thất thanh nói: “Không! Chuyện gì xảy ra…” Sau một khắc, thân thể nàng mặt ngoài, không bị khống chế hiện lên óng ánh thần quang, một vị khác “Đế hậu” thân ảnh, xuất hiện ở trong đó, chính là nàng luân hồi bản tướng.

Chỉ bất quá giờ phút này, Đế hậu bản tướng trên thân, lại bị từng đầu đen nhánh xiềng xích, gắt gao trói lại, để nàng tránh thoát không được. Tiếp lấy “Oanh” một tiếng vang thật lớn, bao khỏa kia Đế hậu thần quang, lại bỗng nhiên bốc cháy lên.

“A!” Đế hậu thét lên, “Ngươi… Ngươi làm sao có thể…

Ăn mòn bản cung bản tướng… Trần Thái Sơ, cứu bản cung… Cứu ta…” Bản tướng bị nhen lửa, liền như lưu tinh sau cùng quang huy, một khi thiêu đốt hầu như không còn, liền đem hôi phi yên diệt.

Cùng lúc đó, đế quân khí tức đột nhiên tăng vọt, hắn thực lực vốn là đạt tới, đế cảnh chi cực hạn, bên trên chống đỡ chúa tể bình cảnh. Giờ phút này, thiêu đốt Đế hậu cái đỉnh này lô, “Mượn tới” đạo này lực lượng cường đại, lại nhảy lên, tạm thời tiến vào chúa tể cảnh.

Tuy là tạm nhập, không thể tận chưởng chúa tể thần uy, nhưng dùng để ứng phó giờ phút này cục diện, cũng đã đầy đủ.

Đế quân cười to, “Đa tạ Đế hậu, vì trẫm liều mình tương trợ, đợi trẫm giết chết Trần Thái Sơ, nhưng ban thưởng 2 người các ngươi chôn ở một chỗ.”

3 đạo nguyên sơ thần quang đang ở trước mắt, hắn đã không thèm để ý chút nào, trước đó một chút sỉ nhục —— bất quá, chỉ là mùa xuân bên trong một vòng tô điểm thôi. Đợi đoạt được 3 thần quang, hắn nhảy lên một cái, sẽ thành chư thiên vạn giới ở giữa, đứng đầu nhất tồn tại!

Một chút gian nan vất vả, không đáng giá nhắc tới.

“Trấn!”

Vô tận vĩ lực sát na tụ đến, tuân theo chúa tể ý chí, trấn áp bát phương lục hợp, kia phóng lên tận trời chi kiếm sông, như đụng vào 1 cái vô hình đại sơn, phát ra “Ầm

ầm” nổ vang rung trời, khủng bố xung kích tứ tán, tác động đến phạm vi bên trong hết thảy, đều thành bột mịn.

Vũ trụ tinh biển, chấn động muốn sụp đổ!

Giờ phút này, kiếm hà còn tại đột phá, tung chúa tể cảnh trấn áp, cũng không thể làm nó dừng bước.

Đế quân đôi mắt chỗ sâu, hiển hiện một tia chấn kinh, lấy chúa tể chi uy lại không thể trấn áp Trần Thái Sơ, quả thực không thể tưởng tượng nổi!

“Lại trấn!”

Ầm ầm ——

Lực lượng kinh khủng thăng cấp, toàn bộ đế lâm trên biển không, đều kích động lực lượng kinh khủng, giống như là vô tận thâm uyên, tứ ngược đại dương mênh mông. Động tĩnh thực tế quá lớn, nháy mắt hấp dẫn đến phiến thiên địa này, vô số đạo ánh mắt chú ý.

“Là kia Đại Càn cảnh nội, đế lâm biển!”

“Tê —— này động tĩnh, chẳng lẽ vị kia Đại Càn đế quân, đã phá cảnh chủ làm thịt !”

“Uy thế này, hẳn là chúa tể cảnh không thể nghi ngờ, nhưng khiến ta không nghĩ ra chính là, đối phương xuất thủ kiếm tu là ai lại có thể đối kháng chúa tể chi uy!”

“Không thể tưởng tượng nổi! Ta trời huyền vũ trụ, lại có 2 tôn chúa tể cấp tồn tại!”

Kinh hô liên tiếp vang lên, từng đạo đạo thân ảnh, đứng lặng tại vũ trụ các nơi, chấn kinh trông lại.

Thượng Thanh Thôi thị, Ngọc Dương Lô thị, Lũng Tây Lý thị… Cùng Thiên Huy Bạch thị, cùng 5 họ 7 nhìn cự phách đại tộc đều ở trong đó.

Nhưng giờ phút này một vùng vũ trụ, đã bị chúa tể cấp lực lượng đáng sợ tràn ngập, ngăn cách tất cả nhìn trộm, bọn hắn chỉ có thể các loại, cùng trận này khủng bố chém giết hạ màn kết thúc.

Vừa ý đầu ở giữa, lại gợn sóng dậy sóng, đắng chát không thôi, 2 vị chúa tể cấp tồn tại, lại bất luận cuộc chiến hôm nay thắng bại, vũ trụ nguyên bản cách cục, đều sẽ bị triệt để đánh vỡ. Đứng tại đỉnh phong 5 họ 7 nhìn, cơ hồ dưa điểm vũ trụ, vượt qua một nửa bản đồ, lợi ích, ngày sau há có thể chỉ lo thân mình thần phục, hoặc hủy diệt.

Trừ cái đó ra, không còn con đường nào khác.

Ai!

Đúng lúc này, bao phủ đế lâm biển, rung chuyển vũ trụ một phương khủng bố chém giết, đột nhiên xuất hiện biến động. 5 họ 7 nhìn cùng cái khác vũ trụ thế lực, đứng đầu nhất cường giả, đều con ngươi co rụt lại, ‘Tên kia kiếm tu, muốn bại!’

Thiên Huy Bạch thị.

Bạch Thần, Bạch Ý, Bạch Ninh huynh muội 3 người, đều tự tu luyện bên trong bừng tỉnh, trông về phía xa đế lâm biển một trận chiến.

“Đáng tiếc, kiếm tu này cực mạnh, nhưng hắn nền tảng chung quy, không thể cùng chúa tể cảnh so sánh, muốn bại.” Bạch Thần chậm rãi mở miệng, vẻ mặt nghiêm túc.

Đại Càn cường thế xâm nhập trời huyền vũ trụ, nhất thống trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực, tự nhiên dẫn phát một trận, đỉnh tiêm cấp độ giao phong.

Nhưng vừa đến trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực vắng vẻ, cũng vô siêu cấp thế lực nhập chủ, thứ 2 Đại Càn hoàng triều bản thân, thực lực mạnh mẽ, càng hư hư thực thực có cường đại bối cảnh, một trận phong ba cuối cùng trừ khử, các phương ngầm thừa nhận, Đại Càn hoàng triều thống trị.

Nhưng bây giờ, Đại Càn sinh ra chúa tể cảnh, cái này bình tĩnh thế cục, thế tất yếu cải biến.

Bạch Ý thản nhiên nói: “Chúa tể cảnh lại như thế nào ta Thiên Huy Bạch thị luôn luôn rất ít nhúng tay chuyện ngoại giới, lớn không được đóng cửa lại sinh hoạt, đủ tự vệ.”

Trời huyền vũ trụ 5 họ 7 nhìn, đều đều có lai lịch, nhưng luận đến nền móng, lại không người có thể cùng Bạch thị so sánh.

Dù cửa nhà rơi xuống, không còn tổ tiên vinh quang, nhưng cũng không phải chúa tể cảnh, liền có thể tuỳ tiện

rung chuyển.

Bạch Thần gật gật đầu, hắn chỉ là lòng có cảm khái thôi, thân phụ tổ tông huyết mạch, lại chậm chạp không thể chạm đến chúa tể cánh cửa.

Dư quang quét qua, thấy Bạch Ninh sắc mặt hơi có hoảng hốt, “Tiểu muội, làm sao “

“… A, không có gì.” Bạch Ninh do dự một chút, “Ta chẳng qua là cảm thấy, đế lâm trong biển đạo kiếm quang kia, giống như đã từng quen biết.”

Bạch Ý nhíu mày, “Tiểu muội nhận ra người này” có thể cùng chúa tể cảnh kịch chiến, tuy bại nhưng vinh, nhân vật như vậy, đích xác đáng giá kết giao.

Nhưng hôm nay thế cục dưới, lại tuyệt đối không thể!

Chúa tể uy nghiêm há lại cho mạo phạm kiếm tu này xuất thủ, kiếm thế thảm liệt, thẳng tiến không lùi, rõ ràng là tìm đường sống trong chỗ chết.

Một khi lạc bại, tất thập tử vô sinh.

Ai như tới gần người này, nhất định phải bị chúa tể cảnh chán ghét mà vứt bỏ, Thiên Huy Bạch thị dù không sợ, nhưng cũng không muốn không duyên cớ trêu chọc thị phi.

Bạch Ninh lắc đầu, “Cũng không nhận ra, ta trong ấn tượng… Ngược lại là có 1 vị kiếm tu, nhưng thực lực của hắn cùng người trước mắt, chênh lệch quá nhiều, tự

nhiên không phải hắn, có lẽ là tại tinh thần quan sát lúc, vô tình thấy qua đi.” Nàng giữa lông mày, lộ ra một vòng thất lạc.

Bạch Thần, Bạch Ý liếc nhau, tự nhiên biết, tiểu muội lại nghĩ tới kia tiểu tử. Nhưng hắn vừa đi 400 năm, đến nay không có chút nào tin tức, chẳng lẽ đã chết tính một cái, hay là đừng nhắc lại.

“Nhìn, cái này cuồn cuộn kiếm hà, muốn nát.”

Đế lâm biển!

Chúa tể trấn áp xuống, kiếm hà vỡ nát.

La Quan miệng mũi thất khiếu, máu tươi cuồng phún, hắn trừng lớn mắt, nhìn xem đầu đội bầu trời.

Kém một chút, chỉ thiếu một chút, liền có thể kiếm trảm đế quân.

Nhưng điểm này chênh lệch, chính là sinh cùng tử khoảng cách, không cam tâm… Thật… Thật không cam lòng…

Hô ——

Đế quân thở dài một hơi, bàn tay nhẹ nhàng run rẩy, kiếm hà liều mạng cọ rửa, lại muốn chém xuống chúa tể.

Quả thực khủng bố!

May mà, cuối cùng đem nó trấn áp, lấy Trần Thái Sơ

hình dạng thái, có thể chém ra một kiếm này, liền đã viễn siêu bản thân cực hạn.

Hắn, đã vô lực xuất thủ!

“Trần Thái Sơ, được làm vua thua làm giặc, ngươi hôm nay đã cho, trẫm quá nhiều kinh hỉ.”

“Hiện tại, cũng nên kết thúc!”

Đế quân không chút do dự động thủ, hắn tuyệt sẽ không cho đối phương , bất kỳ cái gì xoay người cơ hội.

Oanh ——

Chúa tể chi uy, lại lần nữa trấn xuống.

Lần này, không ai có thể ngăn cản hắn.

Thiên Huy Bạch thị!

Bá ——

Bạch Ninh bỗng nhiên đứng dậy, nàng trừng to mắt, giờ phút này rốt cục thấy rõ, cái kia đạo ngã xuống thân ảnh.

Là hắn, là hắn!

Trước đó, vì sao không thể cảm nhận được, tới đây khí tức của hắn nhưng bây giờ, cũng đã không lo được cân nhắc những thứ này.

“Tiểu muội!” Bạch Thần, Bạch Ý kinh hãi.

Ông ——

Tinh quang sáng lên, Bạch Ninh một bước phóng ra, thân ảnh biến mất không gặp!

Chương 1445 : Cả bàn đều thua

Tinh quang tràn ra óng ánh sáng trong, đem La Quan bảo hộ ở trong đó, sau một khắc chúa tể trấn sát giáng lâm, chỉ một nháy mắt tinh quang vỡ nát.

Bạch Ninh bay rớt ra ngoài, miệng phun máu tươi, sắc mặt trắng bệch.

Cho dù nàng là thần bí, cường đại tinh thần người quan sát, tương lai bất khả hạn lượng, nhưng ở chúa tể cảnh trước mặt, vẫn như cũ rất yếu đuối.

Ông ——

Không gian vặn vẹo, Bạch Thần, Bạch Ý cưỡng ép giáng lâm, sắc mặt đại biến, “Tiểu muội!”

2 người xuất thủ, xua tan tàn hơn lực lượng kinh khủng, đem Bạch Ninh bảo vệ.

Đế quân nhíu mày, “Thiên Huy Bạch thị…” Hắn vì Đại Càn chi chủ, đương nhiên biết được trời huyền trong vũ trụ, đứng đầu nhất 5 họ 7 nhìn.

Nếu là cái khác thị tộc, dám ở hôm nay lúc này ngăn cản, trực tiếp trấn sát chính là, đế quân không có nửa điểm nhân từ nương tay.

Nhưng Thiên Huy Bạch thị khác biệt, gốc rễ chân, lai

lịch, đế quân từng đạt được nhắc nhở, so người bên ngoài biết đến nhiều chút.

“Bạch Thần đạo hữu, trẫm mặc kệ các ngươi cùng Trần Thái Sơ người này, có quan hệ gì, hắn hôm nay phải chết, lập tức dẫn người thối lui, trẫm có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua.”

Bạch Thần cười khổ, hắn căn bản không nghĩ tới, muốn nhúng tay chuyện hôm nay, nhưng ai ngờ tới kiếm tu này, đúng là tên tiểu bối kia. Bạch Ninh đối với hắn dụng tâm, Bạch Thần rất rõ ràng, 400 năm qua dù đang tu luyện, nhưng lại chưa bao giờ đình chỉ qua, tìm kiếm tung tích của nàng.

Phiền phức!

Hắn thở sâu, “Bạch Thần gặp qua đế quân, kiếm tu này cùng ta Thiên Huy Bạch thị, rất có mấy điểm nguồn gốc, như có thể…”

Oanh ——

Chúa tể uy áp, phô thiên cái địa.

Đế quân mặt không biểu tình, “Tuyệt đối không thể! Thiên Huy Bạch thị, giờ phút này rút đi… Hoặc là, cùng Trần Thái Sơ cùng nhau hủy diệt!”

Bạch Ý thấp giọng nói: “Tiểu muội, ngươi có thể hay không nhận lầm người này rất lạ lẫm, như thế nào là hắn ! Mà lại, kia tiểu tử tu vi thấp, sao có thể có thể chém ra, vừa rồi một kiếm kia… Khục! Chúng ta đi

nhanh đi, nơi đây không nên ở lâu a.”

Bạch Ninh lắc đầu, “Là hắn…” Vừa nói một câu, liền lại phun ra một ngụm máu tươi, “Ta… Ta sẽ không nhận lầm… Đại ca, nhị ca, cầu các ngươi mau cứu hắn…”

Xong, nha đầu ngốc này, triệt để đưa tại tiểu tử này tay bên trong.

Mà lại, hắn đến cùng kêu cái gì làm sao hôm nay, lại thành Trần Thái Sơ !

Đồ hỗn trướng, trộm đi bọn hắn Bạch gia trân quý nhất bảo vật, lại tên ngươi đều không làm rõ ràng được, quả thực cách lớn phổ!

Hô ——

Bạch Ý thở ra một hơi, nhìn về phía đại ca, “Nói thế nào “

Bạch Thần nói: “Tiểu muội thổ huyết.”

Bạch Ý sắc mặt phát khổ, “Đại ca, ngươi nghĩ rõ ràng “

“Thử một chút đi, trừ phi ngươi muốn cho tiểu muội, cả một đời hận ngươi.” Bạch Thần ngẩng đầu, đôi mắt một nháy mắt, trở nên lạnh thấu xương.

Tuyệt đối, không ai có thể tổn thương tiểu muội, mà không trả giá đắt.

Chúa tể cũng không được!

Bạch Ý rống to, “Làm đi! Mẹ nó, lại dám đánh em gái ta, lão tử ngược lại muốn xem xem, dùng đỉnh lô pháp thúc ra chúa tể cảnh, có thể có bao nhiêu lợi hại!”

Oanh ——

Bạch Thần, Bạch Ý phóng lên tận trời, hừng hực thần quang bộc phát, cuồn cuộn vô tận.

“Minh ngoan bất linh!” Đế quân cười lạnh, “Nếu như thế, trẫm liền đem các ngươi, hết thảy trấn áp.”

Hắn dù kiêng kị Thiên Huy Bạch thị bối cảnh, cũng sẽ không bởi vậy liền bó tay bó chân, 3 đạo nguyên sơ thần quang liền ở trước mắt, ai ngăn cản ai chết!

Bạch Thần rất mạnh, thậm chí có thể nói, đến đế cảnh cực hạn, Bạch Ý dù hơi yếu một chút, nhưng cũng không thể khinh thường. Huống chi huynh đệ 2 người, huyết mạch tương liên công pháp tương thông, giờ phút này liên thủ một trận chiến, bộc phát ra lực lượng, còn muốn tăng vọt một đoạn.

Nhưng dù cho như thế, đối mặt chúa tể cảnh vẫn như cũ không chiếm ưu thế, tự giao phối phong bắt đầu liền bị chèn ép, đây chính là tuyệt đối vị cách áp chế.

Giờ khắc này, vô số ánh mắt rơi xuống, khiếp sợ không thôi.

Thiên Huy Bạch thị lại dám can đảm, cùng Đại Càn đế quân là địch ! Dù là hắn người chúa tể này cảnh, tồn tại

rất hồng thuỷ điểm.

Nhưng chúa tể chính là chúa tể, trấn sát bình thường đế cảnh, như là sâu kiến.

Cho dù Bạch Thần, Bạch Ý 2 người rất mạnh, lại có thể kiên trì đến khi nào cuối cùng khó thoát 1 cái, thân tử đạo tiêu hạ tràng!

“Kiếm tu này, khi cùng Thiên Huy Bạch thị nguồn gốc cực sâu, mới có thể khiến Bạch thị huynh muội 3 người, không chút do dự xuất thủ.”

“Ngu xuẩn! Tuy là huyết mạch chí thân, cũng nên khi cần quyết đoán thì sẽ quyết đoán, hôm nay làm tức giận chúa tể, đáng Thiên Huy Bạch thị vẫn lạc!”

“Vì một cái ngoại nhân, lại cùng chúa tể là địch… A! Thiên Huy Bạch thị bất diệt, đều thiên lý nan dung!”

5 họ 7 nhìn, cùng một đám đỉnh phong thế lực đế cảnh, kinh ngạc về sau, nhao nhao cười lạnh.

Cùng lúc đó, đôi mắt chỗ sâu đều có một tia nóng bỏng, xen lẫn, phun trào ——

Nguyên sơ thần quang vật này là cái gì, bọn hắn cũng không hiểu biết, nhưng đã có thể để cho Đại Càn đế quân, không tiếc đại giới cướp đoạt, nghĩ đến trân quý vạn điểm.

Như đế quân coi là thật, đã đột phá chúa tể cảnh, bọn hắn tuy là lại khát vọng, cũng tuyệt không dám nhúc

nhích nửa điểm. Nhưng ai gọi hắn, là lấy đỉnh lô pháp, tạm thời cưỡng ép phá cảnh, cái này trạng thái lại có thể duy trì đến khi nào

Lại để Thiên Huy Bạch thị làm đá dò đường, như đế quân cường hoành, vô địch, liền chỉ coi vô sự phát sinh.

Nếu không…

Hừ!

Thật sự cho rằng, ta trời huyền vũ trụ không người , mặc ngươi cái này quá giang long tùy ý quát tháo !

Lòng người tính toán, âm mưu quỷ, cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi.

Nhìn như bình tĩnh thế cục, cuồn cuộn sóng ngầm!

Đế quân nhíu mày, lấy chúa tể cảnh chi uy, cảm giác trong ngoài, tâm thần thông thấu như lưu ly.

Tự nhiên phát giác được, từng sợi ác niệm, tại quanh người hắn hội tụ.

“Hừ!”

Hắn cười lạnh một tiếng, 5 ngón tay triển khai, “Tôn ý ta, vạn pháp sụp đổ!”

Oanh ——

Bạch Thần, Bạch Ý 2 người, bị trực tiếp trấn áp, càng có

lực lượng kinh khủng điên cuồng ăn mòn, làm bọn hắn quanh thân thần quang không ngừng sụp đổ.

“A!”

2 người gầm thét, toàn lực thôi động tu vi, lại không cách nào phá vỡ.

Chỉ có thể mặc cho cái này ăn mòn không ngừng xâm nhập, như tiếp tục, hạ tràng có thể nghĩ.

Bạch Ninh nhìn xem đổ vào phế tích bên trong, không có chút nào ý thức La Quan, đôi mắt lộ ra thống khổ. Nàng rất muốn cứu La Quan, dù là vì thế trả giá, lớn hơn nữa đại giới… Nhưng nàng không thể bởi vậy, liền trơ mắt nhìn xem, đại ca, nhị ca xảy ra chuyện.

“La Quan… Thật xin lỗi… Hôm nay ta cứu không được ngươi… Thật thật xin lỗi…” Nước mắt, theo hai gò má trượt xuống, Bạch Ninh bỗng nhiên quay người.

“Tinh bạo!”

Xa xôi vũ trụ, 1 viên an tĩnh tinh thần, không hề có điềm báo trước vỡ nát, nhưng quỷ dị chính là, tinh bạo sinh ra lực lượng hủy diệt, tại phóng thích nháy mắt, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Đế quân nhíu mày phất tay áo vung lên, tan học phía sau hắn hư không, bỗng dưng vỡ nát, nổ tung. Tinh bạo chi lực mãnh liệt mà ra, hạo đãng đãng như giang hải, cho dù chúa tể chi uy, cũng muốn phân tâm ngăn cản.

“Đại ca, nhị ca, chúng ta đi!”

Bạch Thần rống to, “Thiên Huy, vĩnh viễn chiếu rọi!”

Ông ——

Một vòng huyền quang, bỗng dưng chiếu xuống xuống tới, đem huynh muội 3 người bao phủ, hơi vặn vẹo về sau, 3 người thân ảnh biến mất không gặp.

Đế quân nhìn qua, Thiên Huy Bạch thị thối lui chỗ, đáy mắt hiện lên một tia lãnh ý, chợt bình tĩnh lại. Trốn liền trốn đi, đợi luyện hóa 3 đạo nguyên sơ thần quang, muốn trấn sát đối phương, cũng chỉ trong một ý nghĩ.

Bá ——

Hắn thân ảnh khẽ động, đi tới phế tích bên trên không, đưa tay một nắm, La Quan không có chút nào ý thức thân thể, chậm rãi thăng nhập giữa không trung.

“Nguyên sơ thần quang, là trẫm!”

Đế quân cười to, “Rút ra!”

Oanh ——

Ngân bạch, tử, lam tam sắc thần quang, từ La Quan thể nội chui ra, liền muốn bị ngạnh sinh sinh, bóc ra, cướp đoạt.

“A!”

Cái này so rút gân hút tủy, muốn thống khổ nghìn lần, 10 ngàn lần, La Quan bỗng nhiên mở mắt ra, một mảnh xích hồng, phát ra thống khổ gào thét.

Cái này tiếng rống, để Đế hậu nhắm mắt lại, không đành lòng bên trong, mặt mũi tràn đầy tuyệt vọng.

Thất bại trong gang tấc, cả bàn đều thua!

Cũng làm cho đông đảo xa xôi bên ngoài, nhìn trộm đế lâm hải chi người, thất vọng không thôi —— Thiên Huy Bạch thị trốn, kiếm tu này đã là cái thớt gỗ bên trên thịt cá, mà Đại Càn đế quân rõ ràng, còn có lưu dư lực, ai dám làm càn ngày này huyền vũ trụ, ngày sau chắc chắn triệt để rơi vào, Đại Càn hoàng triều chưởng khống.

Không ai chú ý tới, tại đế cung nơi hẻo lánh, nào đó một chỗ trong phế tích, giờ phút này có một đôi tròng mắt chậm rãi mở ra. Lý Thanh Thanh lần đầu tiên, liền thấy bị đế quân, thu hút giữa không trung, cưỡng ép tước đoạt nguyên sơ thần quang La Quan, nàng trái tim bỗng dưng nhảy một cái ——

Ngụy đại ca muốn chết!

Không, hắn không thể chết, hắn quyết không thể chết.

Làm sao bây giờ ta phải làm sao !

Đông ——

Đông ——

Trái tim gia tốc nhảy lên, Lý Thanh Thanh nước mắt chảy ròng, nhưng nàng một đôi mắt lại cực kì bình tĩnh, giống như là nhớ ra cái gì đó.

Nguyên sơ thần quang… Nguyên sơ thần quang…

Lý Thanh Thanh đưa tay, nàng một bên rơi lệ, một bên mặt không biểu tình, hung hăng vạch phá lấy cổ tay.

Máu tươi nháy mắt tuôn ra, lại ẩn chứa, đặc thù nào đó vật chất, vô số viên điểm sáng tại mặt trời chiếu rọi xuống sáng tắt lấp lóe.

“Cược một lần!”

“Không thành công, liền cùng Ngụy đại ca cùng chết…”

Chương 1446 : Giết đế quân

Máu tươi tuôn ra, như thụ lực lượng vô hình dẫn dắt, hóa thành 1 đầu tơ máu phóng lên tận trời, còn không thèm chú ý chúa tể cảnh trấn áp, quấn quanh đến La Quan trên thân, nháy mắt dung nhập nguyên sơ thần quang.

Sau một khắc, đế lâm trên biển không, đột nhiên gió nổi mây phun, khí tức khủng bố giáng lâm, liền như ngủ say cấm kỵ thức tỉnh, mở hai mắt ra.

Oanh ——

La Quan trường bào khuấy động, lực lượng cường đại bắn ra, nháy mắt đánh vỡ quanh thân giam cầm, đem đế quân đẩy lui. Sau đó, ngân, tử, lam tam sắc thần quang ngút trời mà lên, hội tụ ở thiên khung phía trên, hóa thành 1 cái khôn cùng đại dương mênh mông.

Không thể tưởng tượng nổi uy áp từ đó phóng thích, vang lên bên tai “Răng rắc” “Răng rắc” băng liệt âm thanh, như không chịu nổi lực lượng của bọn chúng, vũ trụ bản thân tại vỡ vụn.

Biến cố đột nhiên xuất hiện, chấn kinh tất cả mọi người, đều ngẩng đầu nhìn, càn quét tinh biển bao trùm thiên khung tam sắc thần quang, không biết xảy ra chuyện gì.

“Giải phong nguyên sơ thần quang, ngươi đúng là Đại

Càn đế tộc thuần huyết hậu duệ…” Đế quân vừa mừng vừa sợ, hoàn toàn không nghĩ tới, còn sẽ có như vậy biến hóa.

Trần Thái Sơ người này quả nhiên trăm phương ngàn kế, khó trách đối 1 cái không đáng chú ý tiểu nha đầu phá lệ coi trọng, nhưng cũng tiếc Trần Thái Sơ chỉ biết nó 1, không biết 2.

Đại Càn đế tộc thức tỉnh huyết mạch về sau, đích xác có thể giải phong nguyên sơ thần quang, phóng thích nó chân chính uy năng, nhưng cũng không phải là tất cả mọi người, đều có thể dung hợp lực lượng của nó. Mạo muội giải phong, chỉ là tự tìm đường chết, ngược lại là tiện nghi hắn, không cần tốn nhiều sức, liền có thể ngồi mát ăn bát vàng.

“Ha ha! Trẫm quả nhiên là thiên mệnh người, được trời xanh phù hộ!” Đế quân cười to, nhìn lên bầu trời phía trên, giải phong sau nguyên sơ thần quang, ánh mắt nóng bỏng.

Thần quang có linh, từ tìm nó chủ.

Ngày này huyền trong vũ trụ, còn có ai so hắn, càng có thể được thần quang thân cận dù sao, hắn chính là Đại Càn đế quân, nguyên sơ thần quang hợp lý, hợp pháp người canh giữ. Về phần Lý Thanh Thanh… Giải phong thần quang, liền đã hao hết nàng bản nguyên, căn bản không đáng để lo!

Một tiếng vang thật lớn, thiên khung phía trên tam sắc thần quang đột nhiên sôi trào, bọn chúng như cảm ứng

được cái gì, như giang hà như vỡ đê trút xuống.

Đến rồi! Đến rồi!

Đế quân mở rộng 2 tay, khó nén vẻ kích động, hôm nay dù gợn sóng không ngừng, nhưng kết quả cuối cùng nhưng vượt xa trong kế hoạch.

3 đạo nguyên sơ thần quang, lại đã hoàn thành giải phong, một khi dung nhập thể nội, chúa tể cảnh bình cảnh chớp mắt có thể phá. Thậm chí, hắn có thể tiến thêm một bước, xung kích bất hủ cấp độ.

‘Tới đi! Nguyên sơ thần quang, các ngươi tuyệt sẽ không hối hận hôm nay chi lựa chọn, ta đem mang theo các ngươi cùng một chỗ, khai sáng bất thế công lao sự nghiệp…’

Chờ chút!

Đế quân trừng lớn mắt, ngân, tử, lam 3 đạo nguyên sơ thần quang, từ thiên khung mãnh liệt mà đến, thẳng đến đế cung bên trong, điểm rơi lại hơi có chếch đi.

Tựa hồ… Là hướng về phía bên cạnh đi…

Không, tuyệt không có khả năng!

Trẫm chính là Đại Càn đế quân, là nguyên sơ thần quang duy nhất, cũng là lựa chọn tốt nhất, “Trẫm, các ngươi là trẫm, tới đây cho ta!”

Đế quân phóng lên tận trời, chủ động phóng tới, kia phô

thiên cái địa giáng lâm thần quang. ,

“Bành” một tiếng vang thật lớn, như đụng vào một tòa núi lớn, đế quân “Oa” một tiếng miệng mũi máu tươi cuồng phún, trùng điệp rơi xuống đất.

Hắn con mắt trợn tròn, tràn ngập khó có thể tin cùng không cam lòng, trơ mắt nhìn xem 3 đạo nguyên sơ thần quang, mãnh liệt, bành trướng lấy, bách không chấm đất dung nhập La Quan thể nội, như thôn tính đại dương mênh mông, trong nháy mắt liền nửa điểm không dư thừa!

Trẫm nguyên sơ thần quang… Trẫm vô số năm ẩn nhẫn cùng chờ đợi… Trẫm trong tưởng tượng chói lọi nhiều màu bất khả hạn lượng tương lai… Không có, toàn bộ đều không có.

Không!

Đế quân nổi giận gầm lên một tiếng, phóng tới La Quan, “Đem trẫm đồ vật, còn cho ta!” Hắn chụp vào La Quan, giận dữ dưới xuất thủ, 5 ngón tay xé rách hư không, lại tại tới gần hắn lúc bị bức bách dừng lại.

Lực lượng vô hình quanh quẩn La Quan quanh thân, tuy chỉ có một lớp mỏng manh, nhưng đế quân toàn lực xuất thủ, lại không thể đột phá nửa điểm.

Bá ——

La Quan mở mắt ra, đôi mắt chỗ sâu, ngân, tử, lam tam sắc thần quang xen lẫn, như ẩn như hiện.

Giờ phút này, hắn cho người cảm giác, như cao cư cửu thiên chi thượng thần chỉ, chỉ là 1 đạo ánh mắt, liền có lớn lao uy năng.

“Nguyên lai, đây mới thực sự là nguyên sơ thần quang…” Hắn thì thào nói nhỏ, não hải hiện ra rất nhiều mảnh vỡ kí ức.

Mơ hồ không rõ, giống như là một người khác quá khứ, hắn không đã từng trải qua, lại cảm giác được một tia quen thuộc.

Là ai !

Không nghĩ, trước xử lý lập tức.

La Quan ánh mắt tập trung, rơi vào đế quân trên thân, “Bệ hạ, ngươi nên lên đường.”

Đưa tay, chỉ điểm một chút rơi.

“Oanh” một tiếng vang thật lớn, đế quân bị một chỉ này chi lực, trực tiếp ghìm xuống, đại địa run rẩy tiếng vang, xé rách khủng bố hố sâu.

Gần phân nửa đế cung, dưới một kích này, hóa thành bột mịn.

Đại Càn đế quân đổ vào trong đó, lồng ngực lõm xuống dưới, miệng mũi máu tươi cuồng phún, đôi mắt bên trong lửa giận lui tán, biến thành vô tận sợ hãi. Mắt thấy, La Quan muốn tiếp tục động thủ, hắn thét lên, “Trẫm

như bị giết, Đế hậu cũng đem theo trẫm cùng một chỗ, vạn kiếp bất phục!”

Trên đỉnh đầu, khí tức khủng bố trì trệ.

La Quan nhíu mày, nhìn về phía Đế hậu.

Giờ phút này, trấn áp lực lượng của nàng, đã sớm vỡ vụn, biến mất, Đế hậu miễn cưỡng đứng dậy, cười khổ nói: “Hắn nói không sai, bản cung nguyên lai tưởng rằng, là ta âm thầm ăn mòn hắn, nhưng không ngờ ngay từ đầu, liền bị đế quân triệt để chưởng khống.”

Giờ phút này quấn quanh ở, bản tướng trên thân xiềng xích màu đen, chính là không giải được bế tắc, nàng đã cùng đế quân khóa lại cùng một chỗ.

Đế quân chết, nàng liền chết!

“Đế hậu, ngươi cầu La Quan dừng tay, trẫm đáp ứng khôi phục tự do về sau, liền thả ngươi.” Đế quân kêu to, không lo được mặt mũi, cho dù là một nước chi chủ, chúa tể cảnh (tạm thời) tồn tại, sinh tử trước mặt cũng là hết thảy sang bên.

“Thả bản cung” Đế hậu cười lạnh một tiếng, “Đế quân, ngươi cho rằng bản cung, sẽ tin ngươi hoang ngôn sao “

Nàng thở sâu, nhìn về phía La Quan, “Trần Thái Sơ, bản cung vận mệnh đã chú định, không muốn do dự, động thủ giết hắn!”

Đế quân phải chết.

Nàng tình nguyện, tới đồng quy vu tận.

Đế quân giận dữ, “Ngậm miệng! Nữ nhân điên, ngươi muốn chết sao trẫm cho ngươi đường sống, ngươi đều không cần!” Hắn nhìn xem La Quan, “Trần Đế, ngươi tin tưởng trẫm, chỉ cần cho ta một đầu sinh lộ, trẫm cam đoan thả nàng, tránh xa tha hương lại không xuất hiện tại trước mặt ngươi.”

La Quan suy nghĩ một chút, đưa tay hướng về phía trước một nắm, trong tay không có vật gì, hắn lại giống như là bắt đến cái gì, “Tìm được.”

Đế quân trên mặt, đột nhiên trải rộng hoảng sợ.

“Trảm!”

Ông ——

Tâm thần như kiếm, nhất niệm hoá hình.

Kiếm quang gào thét mà ra, chém qua hư vô ở giữa, “Đôm đốp” vỡ vụn tiếng vang lên, tiếp theo là đế quân thống khổ lại kêu gào tuyệt vọng.

Kia quấn quanh Đế hậu bản tướng, đem nó trói chặt vì đỉnh lô xiềng xích màu đen, giờ phút này lại đứt thành từng khúc, biến thành một cỗ hắc khí tiêu tán.

“Không có khả năng… Trẫm đỉnh lô pháp… Làm sao lại bị chém tới… Trần Thái Sơ… Ngươi không thể giết trẫm… Trẫm là Đại Càn chi chủ, phải Đại Càn quốc vận

che chở… Ngươi dám giết trẫm, thế tất bị quốc vận phản phệ…”

Đế quân một lần thổ huyết, một bên gầm thét, hắn đã cảm nhận được, bóng ma tử vong bao phủ, âm lãnh, băng hàn.

La Quan đưa tay, 5 ngón tay một nắm.

Oanh ——

Lực lượng kinh khủng như 1 trương miệng lớn, đem đế quân nuốt hết, huyết nhục vỡ nát, hình thần câu diệt!

Chương 1447 : Chân chính chúa tể cảnh

Giữa thiên địa, hoàn toàn tĩnh mịch, vô số đôi mắt trợn tròn, chấn kinh, hãi nhiên.

Vạn nghĩ không ra, đột phá tới chúa tể cảnh, triển lộ vô địch đế quân, lại sẽ bị trấn sát.

“Đế quân chết rồi…”

Đại Càn đế cảnh nhóm, sắc mặt tái nhợt, run lẩy bẩy.

Bọn hắn tuy không tư cách nhúng tay trận chiến ngày hôm nay, nhưng đế cảnh chân linh cảm giác nhạy cảm, tự nhiên có thể xác định, đế quân thật chết rồi.

Vũ trụ các phương, kia lần lượt từng thân ảnh, giờ phút này lâm vào trầm mặc.

5 họ 7 nhìn đại nhân vật, cùng các thế lực lớn người cầm quyền, xa xa dòm nhìn ánh mắt tràn ngập kính sợ.

Kiếm trảm chúa tể… Dù là tận mắt nhìn thấy, vẫn cảm giác phải không thể tưởng tượng nổi, trời huyền vũ trụ tương lai, để cho người này chưởng khống. Vậy bây giờ, có hay không muốn đi qua bái kiến chủ động một chút, có lẽ cuộc sống sau này có thể tốt đi một chút.

Chính chần chờ ở giữa, bọn hắn tâm thần bỗng dưng nhảy một cái, sau một khắc nhìn về phía đỉnh đầu, hình

như có 1 cái vô hình đại sơn, nơi này khắc trấn xuống.

Khủng bố, vô địch!

Mọi người sắc mặt, nháy mắt trở nên tái nhợt.

Đế quân sau khi chết, đang muốn thoát đi hoàng triều trấn thủ sứ Cổ Minh, sắc mặt bỗng dưng đại biến, “Bành” một tiếng vang thật lớn, hắn thẳng tắp quỳ xuống, một đôi đầu gối vỡ thành bột mịn. Sắc mặt hắn tái nhợt, mồ hôi rơi như mưa, “Tha mạng… Cầu Đại đế tha mạng…”

Đường đường đế cảnh, hèn mọn như sâu kiến.

Sau một khắc, không gian bỗng dưng vặn vẹo, một thân ảnh đi ra, quanh người hắn thần quang khuấy động, hơi có không rõ.

Khủng bố đến cực điểm khí tức, lại khiến vùng vũ trụ này tinh biển tùy theo chấn động, như không chịu nổi, hắn cường đại vô cùng lực lượng.

Bá ——

Thần quang thu lại, lộ ra trong đó thân ảnh, rõ ràng là Đại Càn đế quân… Không, cả 2 dù tướng mạo đồng dạng, nhưng cho người ta cảm giác, lại hoàn toàn khác biệt. Lãnh khốc, uy nghiêm, cường thế, vô địch… Hắn đứng ở chỗ này, như trong vũ trụ tâm, vạn vật chúa tể!

Hắn cúi đầu, lạnh lùng nhìn tới.

Oanh ——

Quỳ xuống đất Cổ Minh, thân thể trực tiếp nổ nát vụn, cả người tất cả sinh cơ, lưu ngấn, bị triệt để lau đi, giết 1 tôn đế cảnh, chỉ cần một ánh mắt.

La Quan thần sắc ngưng trọng, “Thọ Sơn, dẫn các nàng rời đi!”

“Vâng, Tiểu sư thúc!” Thọ Sơn không chút do dự, mang theo Đế hậu cùng hư nhược Lý Thanh Thanh, nhanh chóng rời đi.

Càn Đế vẫn chưa ngăn cản, trong mắt của hắn giờ phút này chỉ có La Quan, mỉm cười, chắp tay, “Trẫm còn muốn cám ơn Trần Đế, thay trẫm thanh lý môn hộ, chỉ là 1 đạo thần niệm hóa thân, lại thừa dịp trẫm không quan sát, sinh ra không nên có suy nghĩ, tội đáng muôn lần chết.”

Người trước mắt, lại mới thật sự là Đại Càn đế quân!

La Quan ánh mắt chớp lên, “Đã nói lời cảm tạ, không bằng hôm nay dừng ở đây, bản tọa cùng Đại đế đường ai nấy đi, lẫn nhau thanh tĩnh.”

Càn Đế lắc đầu, “Trần Đế muốn đi có thể, nhưng thuộc về ta Đại Càn chi vật, lại cần lưu lại.” Hắn ngữ khí bình thản, lại cường thế, bá đạo, “Nguyên sơ thần quang chính là ta Đại Càn chí bảo, mời Trần Đế trả lại.”

La Quan nói: “Đại Càn chí bảo Đại đế có chứng cứ sao “

Càn Đế nói: “Lời của trẫm, chính là chứng cứ.”

Không có đàm.

La Quan đưa tay, một vòng mũi kiếm chỉ phía xa, sắc bén, cắt đứt khí tức cuồn cuộn, muốn nứt chín ngày, “Vậy liền, mời Đại đế chỉ giáo!”

Càn Đế mỉm cười, “Trần Đế giết hắn, liền thật sự coi chính mình, có thể cùng trời chống lại chỉ là bàng môn tà đạo, đồ cụ nó đồng hồ mà thôi.”

“Thôi được, trẫm hôm nay liền để Trần Đế, nhận rõ như thế nào chúa tể!”

Oanh ——

Khí tức cường đại bộc phát, một nháy mắt liền cùng, một phương này vũ trụ, tinh biển, dung hợp một chỗ.

Càng xác thực nói, là trước mắt vũ trụ, thiên địa, rơi vào chưởng khống, phụng nó là chủ.

Đây chính là, chúa tể cảnh chân chính khủng bố!

“Trấn!”

Càn Đế đưa tay nhấn một cái, là hắn trấn áp La Quan, càng là vùng vũ trụ này tinh biển, dung không được hắn.

Lực lượng kinh khủng, nguồn gốc từ vũ trụ bản thân… Thiên phạt không, cái này xa so thiên phạt càng khủng bố hơn, là triệt để hủy diệt, trục xuất cùng trấn áp!

La Quan một nháy mắt, liền cảm ứng được 4 phương 8 hướng, tụ đến lực lượng kinh khủng, đại đạo chân linh tại thê lương thét lên.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, kiếm ảnh xẹt qua trước mắt, chói mắt kiếm quang sát na bộc phát, trong nháy mắt liền hội tụ thành, 1 đạo trảm thiên đại thế.

Trảm chính là trời, phá lại là chúa tể cảnh, chấp chưởng vũ trụ uy năng, muốn đem trấn xuống hết thảy, đều vỡ thành bột mịn.

1 kiếm khai thiên!

Sát na, kia trấn xuống mà đến vũ trụ vĩ lực, kịch liệt chấn động, sôi trào, 1 đạo mắt trần có thể thấy vết rách, xuất hiện trong đó.

Kia là đế kiếm chi uy, là trảm thiên kiếm ý, đối với nó tạo thành chờ sát thương, kiếm này khủng bố vạn điểm, cho dù vũ trụ vĩ lực, cũng phải bị xé rách.

Nhưng xé rách, cũng không có nghĩa là sụp đổ, vũ trụ hạo đãng tinh biển vô ngần, ẩn chứa sức mạnh khủng bố cỡ nào. Kia một vết nứt, giờ phút này chính lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ, nhanh chóng trừ khử, khép lại.

Đương nhiên, đây cũng không phải là không có đại giới, đế lâm biển xung quanh, cái này một vùng vũ trụ bên

trong, mười mấy khỏa sáng tỏ tu chân tinh, nhanh chóng ảm đạm xuống, bọn chúng toàn bộ linh lực, sinh mệnh, đều bị rút lấy sạch sẽ.

Hoảng sợ, thống khổ gào thét bên trong, có mấy đạo thân ảnh phóng lên tận trời, quanh thân kích động khí tức cường đại, ý đồ chạy ra hủy diệt. Nhưng vừa bay vào vũ trụ hư vô, thân thể liền bỗng dưng cứng đờ, đôi mắt ảm đạm xuống, thân thể khô quắt biến thành một bộ thây khô.

Ngay cả vũ trụ tinh thần sinh cơ đều bị tước đoạt, sinh hoạt ở phía trên người tu hành, lại há có thể ngoại lệ chỉ lần này giao phong, liền giết chết 10 cái tu chân tinh, cùng với bên trên toàn bộ sinh linh… Trong đó nghiệt chướng, nghiệp lực, quả thực không thể tưởng tượng.

Nhưng Đại Càn đế quân đối đây, lại không thèm để ý chút nào, chúa tể cảnh siêu thoát tại bên ngoài, là vũ trụ chưởng khống giả, cắt giảm tinh biển cũng chỉ trong một ý nghĩ . Bất quá, chỉ là chút hèn mọn bò sát mà thôi, có chết đi hàng trăm triệu, lại như thế nào về phần phản phệ nhân quả nghiệp lực

A!

Giết bọn hắn, lại không phải trẫm.

Oanh ——

Vô số khói đen, sương mù, đột nhiên xuất hiện, trong đó hình bóng trác trác, vô số đạo hư ảnh hiển hiện, phóng thích trùng thiên sát khí, oán hận. Liếc nhìn lại, vô biên

vô hạn, chính là hủy diệt mười mấy khỏa tu chân tinh, tạo thành khôn cùng sát nghiệt, dẫn dắt phản phệ.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Giờ phút này, nương theo lấy vô số âm thanh gào thét, khói đen, sương mù sôi trào, phóng tới La Quan. Bọn chúng không biết, tự thân vận mệnh là bị chúa tể điều khiển, chỉ biết giết chết bọn hắn, là trước mắt thanh kiếm này… Hủy diệt nó, nhất định phải hủy diệt nó, muốn để nó phấn thân toái cốt, vạn kiếp bất phục!

La Quan đôi mắt hơi trầm xuống, chợt bình tĩnh lại, đưa tay chém ra 1 kiếm.

“Vạn vật Quy Khư!”

Ông ——

Kiếm quang quét ngang, chỗ trải qua chỗ hơi khói, hắc vụ tán loạn, kia triệu tỉ tỉ đạo hư ảnh, như bọt khí vỡ nát, biến mất. Kiếm minh không ngừng, gào thét trùng thiên, như muốn đem hết thảy —— vũ trụ, tinh biển, vạn vật… Cùng, chấp chưởng bọn chúng Càn Đế quét xuống Quy Khư.

Càn Đế nhíu mày, không nghĩ tới La Quan, có thể chém ra như vậy, lăng lệ, hủy diệt 1 kiếm. Sát nghiệt phản phệ vốn không lại nhanh như vậy bộc phát, là hắn lấy chúa tể chi lực thôi động, tiến thêm một bước sa đọa những cái kia vong linh. Uy lực của nó, chính là cùng là chúa tể cảnh, xử lý đều cần phế chút tay chân, lại bị hắn 1 kiếm

chém tới.

‘Cái này Trần Thái Sơ, cũng có chút khó giải quyết…’ nhưng, cũng chỉ thế thôi.

Chúa tể cảnh cường đại, há lại sâu kiến có thể tưởng tượng trẫm chỉ cần xuất thủ một lần, liền đã là vô địch.

Oanh ——

Kiếm quang chém xuống, vũ trụ vĩ lực nhanh chóng chôn vùi, biến mất, dưới một kiếm này không ngừng sụp đổ, nhưng đảo mắt liền có càng nhiều lực lượng trống rỗng hiện lên, bổ khuyết trống chỗ. Chỉ bất quá, tại đế lâm biển xung quanh, lại có mười mấy khỏa tu hành thật, nhanh chóng ảm đạm, dập tắt, nó tác động đến phạm vi vẫn chưa đình chỉ, còn đang không ngừng khuếch tán.

La Quan trong lòng trầm xuống, đây chính là chúa tể cảnh quả nhiên khủng bố vạn điểm! Chấp chưởng một phương vũ trụ, trừ phi có lực lượng tuyệt đối, có thể nháy mắt chặt đứt, hắn cùng vũ trụ ở giữa liên hệ, nếu không dù có mọi loại thủ đoạn, cũng khó thương nó nửa điểm.

Nhiều nhất, chỉ là tai họa vô tội… Nhưng La Quan không được chọn, chẳng lẽ muốn bởi vì nương tay, liền vươn cổ liền giết thật có lỗi, hắn không phải thánh nhân.

Không phải là nhân quả, lại do trời định, chúng ta kiếm tu tự nhiên, chiến đến một khắc cuối cùng! Dù là không địch lại, cũng muốn chết oanh oanh liệt liệt…

Trước mắt, hắc vụ, hơi khói lại xuất hiện, thê lương gào thét cùng oán độc nhìn chăm chú, để La Quan cảm ứng được khí tức tử vong.

Hắn ngẩng đầu, trong thoáng chốc như cùng một đôi tròng mắt nhìn nhau… Tử vong ý chí, Mặc Di ! Đáng chết hỗn trướng, lúc trước lừa hắn đi Bồ Đề sơn, có thể nói cửu tử nhất sinh.

Làm sao, hôm nay lại nghĩ đến thu hắn hừ!

Người bên ngoài sợ hãi cái chết, nhưng La Quan mà nói, có lẽ chỉ là về nhà xuyên cái cửa đã ngay cả chết còn không sợ, kia còn có cái gì tốt e ngại chúa tể cảnh liền thật, nhưng tại vũ trụ xưng vô địch

Hừ!

Ta có 1 kiếm, hôm nay thử một lần phong mang.

Vũ trụ tinh biển đều nắm trong tay vậy liền họa địa vi lao, cầm tù vạn vật! Ngay cả vũ trụ bản thân, đều là ta dưới kiếm tù phạm, phải chăng có thể giết chúa tể

Ông ——

Kiếm minh, vang vọng.

“Thiên địa vì lao!”

Chương 1448 : Dùng cái này kiếm, cáo trời xanh

1 kiếm rơi, vạn vật phong cấm, đem một phương này vũ trụ, bao phủ ở bên trong.

Kiếm quang cuồn cuộn, kiếm khí tung hoành, nhấc lên "Ầm ầm" gào thét, khiến vô số tâm thần người hồi hộp, sợ hãi không hiểu.

Kiếm này, hóa vũ trụ vì lao, muốn giết chúa tể!

Càn Đế sắc mặt biến hóa, lộ ra mấy điểm ngưng trọng, khá lắm Trần Thái Sơ, một kiếm này đích xác khủng bố.

Lấy chúa tể cảnh dưới, muốn đi lục trời sự tình… Nhìn chung chư thiên, chiều không gian, loại này sự tình cũng vẻn vẹn, chỉ xuất hiện qua như nhau.

Bằng ngươi, còn chưa đủ!

"Tinh biển làm tế."

Càn Đế đưa tay, chỉ điểm một chút rơi.

Một động tác, liền quyết định, ngàn tỷ sinh linh chi mệnh vận.

Đế lâm biển xung quanh càng lớn phạm vi bên trong, 100 khỏa tu chân tinh đồng thời dập tắt, khủng bố ý chí cướp đoạt bọn chúng, tất cả lực lượng, sinh mệnh.

Sát na, giáng lâm đế lâm biển, hóa thành chúa tể chi uy, trấn hướng đạo kiếm quang kia.

Cùng lúc đó, khủng bố khói đen, sương mù điên cuồng hiện lên, đan vào một chỗ, vô số bóng tối hiển hiện, oán khí ngập trời.

Giờ phút này, lấy đế lâm biển làm trung tâm, to lớn một vùng biển sao bản đồ, đều lâm vào đen nhánh, lại không một chút âm thanh.

Chúa tể tước, sao mà khủng bố, tàn khốc!

Nổ vang rung trời, quanh quẩn ở giữa thiên địa, “Răng rắc” “Răng rắc” vỡ nát âm thanh, truyền vào trong tai mọi người, liền thấy bầu trời vỡ nát, một đường lan tràn đến cuối tầm mắt.

Là dư ba khuếch tán, vượt qua vũ trụ cực hạn chịu đựng, giờ phút này đang sụp đổ, vỡ vụn, đế lâm biển cũng khó tránh khỏi bị cuốn vào trong đó.

“Ầm ầm” sóng biển gào thét, đại dương mênh mông bị xé nứt mở, từng đầu khủng bố thâm uyên, hư vô như quái vật miệng lớn, điên cuồng thôn phệ lấy đen nhánh nước biển.

Toàn bộ đế đô, như nộ hải bên trong thuyền lớn, không ngừng vỡ vụn, giải thể, vô số người kêu thê lương thảm thiết lấy, bị vỡ vụn vũ trụ hư vô thôn phệ, một mảnh địa ngục cảnh tượng. Đại chiến trung tâm đế lâm biển, cuối cùng cũng chạy không thoát, bị hủy diệt hạ tràng!

Đế quân mặt không biểu tình, không có nửa điểm tâm tình chập chờn, như trước mắt chết đi, cũng không phải là thần dân của hắn. Hắn nhìn qua đạo kiếm quang kia, đôi mắt ở giữa toát ra, sự tự tin mạnh mẽ.

Hôm nay, trẫm tất thắng!

La Quan giờ phút này, đã phát giác được thất bại dấu hiệu, tung hắn mũi kiếm ngập trời, lại không đánh tan được hiến tế tinh biển, đổi lấy đến lực lượng cường đại. Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía cao cao tại thượng Càn Đế, đối phương như thần chỉ, ngồi ngay ngắn tầng 9, nhưng quyết ngàn tỉ sinh linh chết.

Liền dạng này, bại không! Cho dù muốn bại, cũng muốn làm cho đối phương trả giá đắt!

“Trời cao bao nhiêu ta không biết!”

“Nhưng ta chi kiếm, nhưng hướng cửu tiêu, cùng thiên công 1 so.”

“Càn Đế, ngươi thật cho là, ngươi chính là trời sao !”

Oanh ——

Toàn bộ lực lượng, điên cuồng rót vào một kiếm này, viễn siêu ra La Quan cực hạn, hắn miệng lớn thổ huyết, nhưng không có nửa điểm do dự.

Chết lại như thế nào cũng nên tại thế gian này lưu lại 1 đạo, thuộc về mình ấn ký.

“Ha ha ha! Dùng cái này kiếm, cáo trời xanh, thiên hạ này ta tới qua, tuy là tuyệt đối năm sau, cũng có người biết ta chuyện hôm nay.”

Chúa tể phía dưới, trảm chúa tể… Được hay không được, đều là dũng mãnh!

Càn Đế sắc mặt biến hóa, “Ba” một tiếng vang nhỏ, hắn một đoạn ống tay áo bị chém xuống, nháy mắt vỡ thành bột mịn.

Một giọt máu tươi, từ đầu ngón tay hắn nhỏ xuống, nhàn nhạt một vòng màu đỏ vết kiếm, lại như một loại nào đó nguyền rủa, càng không có cách nào loại trừ.

Bởi vì, thương thế kia chính là hắn chúa tể bản thể, vô cấu chân thân.

Nhìn như không đáng chú ý, nhưng hắn lại thật, bị 1 cái chúa tể cảnh dưới sâu kiến, bị đả thương… Quả thực vô cùng nhục nhã!

Khói đen, sương mù phản phệ, bị kiếm quang quét ngang, trừ khử ở vô hình.

Nhưng nó cuối cùng, cũng không thể đột phá, chúa tể cảnh hiến tế trấn áp, dần dần ảm đạm, điêu linh.

Bị kinh động vũ trụ, vô số đạo ánh mắt, hoảng sợ, run rẩy dòm nhìn, giờ phút này giật mình trong lòng —— Trần Thái Sơ bại!

Tê ——

Hắn rốt cục bại, nếu không cái này khủng bố một trận chiến lại tiếp tục, bọn hắn thật sợ hãi, nửa cái trời huyền vũ trụ, đều muốn bị 2 người này đánh nát.

Chúa tể…

Nguyên lai, đây mới thực sự là, chúa tể cảnh chi uy.

Tới so sánh, ngụy đế trước đó mượn đỉnh lô pháp, cưỡng ép đột phá chúa tể cảnh, quả thực chính là tiên thiên không đủ kém cùng phẩm.

“Đại Càn, quả thật thâm bất khả trắc, lại có chúa tể cảnh tồn tại, chấp chưởng hết thảy!”

“Đây mới thực sự là Đại Càn chi chủ, cả người tu vi, cảnh giới, khủng bố tuyệt luân, có khí thôn hoàn vũ chi thế!”

“Trần Thái Sơ người này, tuy mạnh mẽ nghịch thiên, nhưng chúa tể trấn áp xuống, cuối cùng khó thoát khỏi cái chết!”

Vô số người kinh hô, nghị luận, đã làm tốt chuẩn bị quy thuận Đại Càn, kinh khủng như vậy tồn tại, khiến nhân sinh không ra nửa điểm ý niệm phản kháng.

Càn Đế thở sâu, “Trần Đế, ngươi dám đối trẫm bất kính, liền chỉ có những thủ đoạn này chỉ là kiếm pháp, không gì hơn cái này!”

La Quan cúi đầu miệng lớn thở dốc, đỉnh đầu khủng bố trấn áp, như gánh vác sơn nhạc, lúc nào cũng có thể bị ép thành bột mịn.

Đúng lúc này, cười lạnh một tiếng, đột nhiên ghé vào lỗ tai hắn vang lên, phẫn nộ lại khinh thường.

Thanh âm này… Là hắn, là hắn!

La Quan một trái tim, nháy mắt trấn định xuống đi, nhìn về phía Càn Đế ánh mắt rất cổ quái, lộ ra khâm phục, lại có mấy điểm thương hại. Nói ta phế vật cũng liền thôi, vì sao càng muốn nói, chỉ là kiếm pháp không gì hơn cái này Càn Đế, ngươi là thật rất dũng nha!

“Trần Thái Sơ!” Càn Đế nháy mắt, bị đạo này ánh mắt chọc giận, hắn có ý tứ gì đang cười nhạo trẫm, lấy chúa tể chi cảnh, bị đả thương !

“Hừ! Thiên hạ này kiếm tu, tại trẫm trước mặt, đều là gà đất chó sành! Trẫm hôm nay, liền sinh sinh trấn sát ngươi, thu hồi nguyên sơ thần quang.”

Hắn đưa tay, trùng điệp một nắm.

Chúa tể nén giận một kích, đủ trấn sát giờ phút này lực lượng tiêu hao La Quan, lại tại tới gần hắn lúc, trực tiếp biến mất không còn tăm tích.

Càn Đế kinh hãi, “Ai ai trốn ở trong tối ! Ra! Trẫm chính là Đại Càn Đại đế, chấp chưởng vũ trụ tinh biển một phương, dám cùng trẫm làm địch nhân, hẳn phải chết vô nơi táng thân!”

La Quan có thể rõ ràng cảm nhận được, một phần độc thuộc về kiếm lửa giận, như lửa núi, mãnh liệt, thoải mái lại chậm chạp, chưa từng bộc phát.

Vị này, vì sao còn không xuất thủ

Đột nhiên, hắn ý thức được cái gì, gian nan đứng thẳng, tiếp lấy khom người cúi đầu, “Đệ tử vô năng, có nhục sư môn uy phong.”

“Khẩn cầu sư tôn giáng lâm, vì thiên hạ kiếm tu chính danh!”

Sau một khắc, đế lâm trên biển không, còn tại vỡ nát, vỡ tan vũ trụ thiên khung, nháy mắt nát ra 1 cái khủng bố lỗ lớn, một thân ảnh đi ra.

Vô tận sắc bén khí tức, quanh quẩn tại quanh người hắn, đem tất cả chạm đến hết thảy, đều trực tiếp chém vỡ, cho dù là rơi vào trên người hắn ánh mắt, cũng khó có thể tránh.

“A!”

“Con mắt của ta!”

“Mù, ta mù!”

“Người đến là ai, kinh khủng như vậy, quả thực chưa từng nghe thấy!”

Vô số người che mắt, thống khổ kêu thảm, nước mắt

hỗn hợp có máu tươi, không ngừng chảy ra. Có chút tồn tại, chưa qua cho phép, chỉ là xa xa dòm nhìn, cũng có tội.

“Chỉ là kiếm pháp, không gì hơn cái này thiên hạ kiếm tu, đều là gà đất chó sành Càn Đế, ngươi thật lớn uy phong!” Nhàn nhạt thanh âm, mỗi 1 cái âm tiết đều đang thét gào, gào thét, kia là kiếm phẫn nộ.

Oa ——

Càn Đế như gặp phải trọng kích, một ngụm máu tươi phun ra, cả người bay rớt ra ngoài.

Đôm đốp ——

Đôm đốp ——

Kia là quanh người hắn huyết nhục, không ngừng băng liệt!

Chương 1449 : Chúa tể vẫn lạc

“Kiếm Đế!”

Càn Đế thét lên, kinh sợ vạn điểm.

Hắn dù chưa tới đã từng quen biết, nhưng chúa tể cảnh dưới, có kinh khủng như vậy kiếm thế, một chút liền có thể tổn thương hắn chỉ có vị này.

Trần Thái Sơ đúng là Kiếm Đế đệ tử, khó trách mạnh đến mức không còn gì để nói… Mạch này kiếm tu, thật là một đám siêu cấp biến thái.

Thế gian nhưng có người, lấy hạ khắc thượng chém xuống chúa tể có! Đang ở trước mắt, nhìn chung gia vũ trụ, chiều không gian, chỉ lần này như nhau.

La Quan đại lễ thăm viếng, “Đệ tử bái kiến sư tôn!”

Kiếm Đế quét mắt nhìn hắn một cái, “Lại thấy rõ ràng, như thế nào kiếm.”

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, giãy dụa ở giữa miễn cưỡng thoát thân Càn Đế, sắc mặt đại biến.

“A!”

Hắn kêu thảm một tiếng, giữa ngực bụng vỡ ra, 1 đạo khủng bố vết thương, máu tươi rơi vãi.

“Kiếm Đế, ngươi tự tiện giết chúa tể, bị đại đạo phản phệ, mới bị nhốt ở đây cảnh, chậm chạp không được đột phá.”

“Chẳng lẽ hôm nay, còn muốn quát tháo ngươi liền không sợ, đại đạo phản phệ gấp bội, từ đó con đường phía trước đứt đoạn ! Càn Đế phẫn nộ gào thét, ánh mắt bên trong sợ hãi, khó mà che lấp.

Cường đại, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Kiếm Đế lại so trong truyền thuyết càng khủng bố hơn, tiện tay một kích mà thôi, tâm niệm hóa kiếm liền có thể tuỳ tiện tổn thương hắn.

Chúa tể cảnh chấp chưởng một phương vũ trụ, gần như vô địch tồn tại, tại Kiếm Đế trước mặt, lại không nửa điểm lực lượng chống lại. Cũng không phải là Càn Đế không nghĩ chuyển di tổn thương, hiến tế tinh biển, thực tế là Kiếm Đế kiếm quá khủng bố, xuất thủ nháy mắt liền chặt đứt hết thảy, hắn căn bản cũng không có cơ hội.

Kiếm Đế cười lạnh, “Bản đế như thế nào, cần ngươi nói “

Hắn cũng chỉ, phía trước vạch một cái.

Một vòng kiếm quang, nháy mắt chém về phía Càn Đế, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, chúa tể cảnh vô cấu chân thân, lại bị 1 chém làm 2.

“A!”

Càn Đế thống khổ gào thét, giờ khắc này kinh nghiệm của hắn, xa so núi đao biển lửa khủng bố vạn điểm. Nhục thân, hồn phách, chân linh… Tất cả mọi thứ đều bị 1 kiếm trảm chi, nhưng hắn vẫn chưa chết đi, đoạn thân ở giữa toát ra lục sắc thần quang, nhanh chóng sinh trưởng, khép lại.

“Kiếm Đế! Kiếm Đế! Ngươi hủy trẫm, 30,000 năm tu hành…” Càn Đế điên cuồng gào thét, oán hận vạn điểm.

Hắn dù chưa chết, lại tu vi đại giảm.

Thậm chí, nếu không phải nắm giữ lấy, đại biểu sinh cơ lục sắc nguyên sơ thần quang, vừa rồi một kiếm kia dưới, hắn liền đã chết rồi.

Tên điên! Cái này Kiếm điên!

Hắn lại thật, dám không quan tâm, lại giết chúa tể.

Là lấy, oán hận về oán hận, sợ hãi là sợ hãi.

Một kiếm này đã triệt để dọa phá, Càn Đế lá gan, hắn dù không cam tâm nhưng cũng biết, hôm nay chi cục thế đã triệt để mất khống chế.

“Hắc thủy chúa tể, chỉ cần ngươi nguyện xuất thủ, giúp trẫm vượt qua nan quan, ta nguyện đưa ngươi 1 đạo nguyên sơ thần quang, làm thù lao!”

Sau một khắc, 1 đạo phiêu hốt thanh âm vang lên, “2 đạo.”

Càn Đế cắn răng, “Thành giao!”

Oanh ——

Vũ trụ vỡ nát, vỡ ra khủng bố khe hở, lại 1 tôn chúa tể cảnh, giáng lâm. Hắc thủy chúa tể quanh thân, kích động Cửu U sâu suối, đó là một loại đen nhánh, có thể nuốt phệ, hòa tan vạn vật khủng bố nước thể, “Hắc thủy” 2 chữ liền được từ ở đây, là kỳ thành đạo căn cơ.

“Kiếm Đế, bản tôn cho ngươi một cơ hội, hiện tại rút đi, chỉ coi vô sự phát sinh.”

Hắc thủy chúa tể mở miệng, quanh thân Cửu U sâu suối sôi trào, gào thét, khí tức khủng bố quét ngang, lại so Càn Đế càng mạnh mấy điểm.

“Đại Càn quốc vận, gia trì trẫm thân!”

Cùng lúc đó, Càn Đế lớn tiếng gào thét, sau một khắc đế lâm biển trực tiếp sôi trào, kia phá tan hư vô khe hở ở giữa, Đại Càn quốc vận mãnh liệt mà ra, dung nhập Càn Đế thể nội, hắn sắc mặt tái nhợt khôi phục nhanh chóng, khí tức cả người, liên tiếp tăng vọt.

2 tôn chúa tể cảnh, đạp lập vũ trụ ở giữa, tinh chấn động dưới biển đãng, ảm đạm vô quang.

Đây là vũ trụ bản thân, đều muốn kính sợ, hồi hộp lực lượng!

Giờ khắc này, trời huyền vũ trụ triệt để im lặng, chính là 5 họ 7 nhìn cùng đứng đầu nhất tồn tại, cũng chỉ có thể run run rẩy rẩy. Đừng nói nhúng tay, thậm chí đều không có, vây xem 1 trận chiến này tư cách…

Nhưng La Quan lại cảm nhận được, một chút mịt mờ thăm dò, bọn chúng đến từ vô tận xa xôi bên ngoài, như vượt qua thời không, chiều không gian ngăn trở.

La Quan không biết những ánh mắt này lai lịch, lại thân thể run rẩy, trái tim co lại thành một đoàn, tựa như là từng tòa đại sơn, đặt ở trên hai vai, muốn bẻ gãy sống lưng của hắn, giẫm rơi vũng bùn.

“Hừ!”

Cười lạnh một tiếng, bao phủ La Quan khí tức khủng bố, nháy mắt bị đuổi tản ra, Kiếm Đế nhìn quanh 4 phương, kiệt ngạo lại lãnh khốc, “Tác động đến tiểu bối, chư quân thật sự là ngay cả 1 cuối cùng điểm da mặt, đều không cần.”

“Thế nào, hôm nay tề tụ, là tính sẵn bản đế, sẽ chết rơi vào này a! Kia chỉ sợ, muốn để ngươi cùng thất vọng.”

Hắn không nhìn những cái kia, băng lãnh bên trong, không che đậy ác niệm thăm dò, nhìn về phía hắc thủy chúa tể cùng Càn Đế, “Bản đế hôm nay, liền lại trảm chúa tể nơi này!”

Oanh ——

Hắn đưa tay, kiếm trong tay ảnh ngưng tụ, “Ầm ầm” khủng bố vỡ nát, tại Kiếm Đế quanh thân bộc phát. Vũ trụ không chịu nổi khí tức của hắn, lấy nó là nguyên điểm, đổ sụp, hủy diệt, tác động đến phạm vi bên trong, tất cả mọi thứ đều thành bột mịn!

Hắc thủy chúa tể, Càn Đế 2 người, trái tim bỗng dưng co vào, sinh ra cực kỳ kinh hãi sợ.

Một kiếm này…

Không!

Oanh ——

Kiếm quang chém xuống, sát na xuyên qua hết thảy, không nhìn thời không, chiều không gian trở ngại, tại nó chém ra nháy mắt, liền đã khóa chặt mục tiêu.

Không chết không thôi!

“A!”

Hắc thủy chúa tể hối hận, không nên ham Đại Càn đế quốc bảo vệ nguyên sơ thần quang, tùy tiện ở giữa nhúng tay. Nhưng ai có thể nghĩ đến, bị chèn ép, giam cầm, chậm chạp không cách nào phá cảnh Kiếm Đế, không những không có kiếm tâm long đong, ngược lại trở nên càng thêm cường đại.

Một kiếm này, cho dù là hắn, đều ngửi được khí tức tử vong.

Oanh ——

Một nháy mắt, đen nhánh Cửu U sâu suối, bị trực tiếp xé rách, có thể nuốt phệ, hòa tan vạn vật nó, dưới một kiếm này, yếu ớt vô song. Thậm chí, không thể sinh ra cái gì, ra dáng chống cự liền bị 1 trảm mà qua.

Hắc thủy chúa tể trừng lớn mắt, giữa mi tâm xuất hiện 1 đầu, huyết sắc dây đỏ.

Sau một khắc “Soạt” một tiếng, hắn chúa tể chân thân nhưng vẫn mi tâm vỡ ra, bị toàn bộ bị chém thành hai nửa.

Bá ——

Một vệt thần quang bay ra, chính là hắc thủy chúa tể chân linh, điều khiển lấy 1 kiện cổ chung chí bảo, liền muốn thoát đi trời huyền vũ trụ. Lấy chúa tể chi năng, chỉ cần chân linh bất diệt, lại có chí bảo trấn áp, ôn dưỡng, hao phí 1 triệu năm liền có thể lại lần nữa sống lại.

Nhưng vào lúc này, cổ chung đột nhiên xuất hiện, một tiếng bi ai oanh minh, lại trực tiếp nổ nát vụn.

“Không! Cứu ta… Cứu ta…” Hắc thủy chúa tể chân linh, mất đi chí bảo che chở, nháy mắt liền bị kiếm quang thôn phệ.

Hình thần câu diệt, tan thành mây khói!

1 tôn chúa tể, như vậy vẫn lạc.

Nói giết chúa tể, liền giết chúa tể… Cái này, chính là Kiếm Đế!

Một bên khác, thụ quốc vận gia trì, che chở Càn Đế, so hắc thủy chúa tể chẳng tốt đẹp gì, đồng dạng tại kêu thảm ở giữa, bị lại lần nữa chém xuống.

Nhưng trong cơ thể hắn, có 1 đạo nguyên sơ thần quang tại, lại lần nữa bảo toàn Càn Đế một cái mạng. Nhưng cả người hắn, giờ phút này tựa như là quỷ bị lao, trên mặt lại không một chút huyết sắc, cho dù thân thể một lần nữa sinh trưởng cùng một chỗ, giữa mũi miệng cũng không ngừng từng ngụm từng ngụm thổ huyết, xen lẫn tạng phủ mảnh vỡ. Thậm chí có kiếm quang không ngừng, xé rách thân thể của hắn mặt ngoài toát ra, muốn đem nó triệt để ma diệt!

“Đủ!”

Một tiếng gầm thét, vang vọng trời huyền vũ trụ.

Sau một khắc, trong tầm mắt phạm vi bên trong, hết thảy lâm vào đứng im.

Chương 1450 : Trảm bất hủ

Một thân ảnh, xuất hiện tại trời huyền vũ trụ, tản ra tuyên cổ, vĩnh cửu khí tức.

Nhìn xem hắn, lại cho người ta một loại, trực diện vũ trụ mênh mông cảm giác, cường đại mà cổ lão.

Tựa hồ, người này chính là vũ trụ hóa thân… Không, nói xác thực hơn, là hắn có cùng vũ trụ sánh vai vị cách.

Nếu nói, chúa tể cảnh là chấp chưởng vũ trụ một phương, vậy hắn đại biểu lấy, toàn bộ vũ trụ lực lượng.

Thiên địa vĩ lực, tồn nó nhất niệm!

Là lấy, mới có thể nháy mắt trấn áp, trời huyền trong vũ trụ hết thảy, khiến vạn vật đứng im.

Ở trong đó cũng bao quát, Càn Đế thể nội tứ ngược, muốn đem nó hủy diệt đáng sợ kiếm quang.

Được cứu…

Chỉ có sắp gặp tử vong, mới biết còn sống trân quý, nhất là Càn Đế như vậy chúa tể cảnh tồn tại, chấp chưởng ngàn tỉ quyền hành.

Hắn càng không muốn chết!

“Đại Càn Lý thị, bái kiến Thiên La Thượng tôn, đa tạ Thượng tôn xuất thủ, cứu ta tính mệnh.” Càn Đế hành lễ, cung kính vạn điểm.

Xa xôi bên ngoài, vượt qua thời không, chiều không gian giáng lâm, kia từng đạo dòm nhìn ánh mắt, giờ phút này nhao nhao tránh lui, không dám tới gần nó quanh thân.

“Ta các loại, bái kiến Thượng tôn!”

Sóng ý niệm, tại giáng lâm trời huyền vũ trụ, tại đế lâm biển xung quanh, ngưng tụ ra từng đạo hư ảnh, đều khom mình hành lễ.

“Ừm.” Thiên La Thượng tôn nhàn nhạt gật đầu nhìn về phía đối diện, đôi mắt ở giữa một mảnh băng hàn, “Kiếm Đế, năm đó ngươi phạm phải đại tội, nên thụ thiên tru mà diệt, là có người lên tiếng mới nhặt về một cái mạng. Không ngờ hôm nay, ngươi càng lại độ quát tháo, tội không thể tha!”

Kiếm Đế cười lạnh, “Thiên La, ngươi sẽ không bởi vì những này mông ngựa, liền quên năm đó tại bản đế dưới kiếm, là ai dọa đến kêu rên khẩn cầu đi… Thượng tôn hừ, một chân còn chưa bước vào bất hủ cảnh, xưng hô như vậy, chỉ sợ ngươi không chịu nổi.”

Thiên La Thượng tôn sắc mặt, bỗng dưng âm trầm.

Thật sự là hắn còn chưa hoàn toàn phá cảnh, nhưng đã đẩy ra bất hủ đại môn, nửa bước bước vào trong đó, đột phá chỉ là vấn đề thời gian. Những năm này, chính là bất hủ cảnh tồn tại, đối với hắn đều ngang hàng khách

quan, còn lại người càng không cần xách, ai không phải cung kính, kính sợ hôm nay, lại bị xé mặt mũi, tùy ý trào phúng.

Kiếm Đế, khá lắm Kiếm Đế!

Thiên La Thượng tôn đôi mắt càng hàn, “Nửa bước bất hủ, giết ngươi cũng đầy đủ, hôm nay bản tôn liền thay trời đi tru, đưa ngươi Quy Khư!”

Triệt để rửa sạch rơi, năm đó sỉ nhục.

Oanh ——

Sát na, như thiên hải nghịch chuyển, vạn vật tịch liêu, khủng bố đến không thể tưởng tượng bàng bạc vĩ lực, một nháy mắt hoàn thành hội tụ. Đây là cơ hồ, hội tụ toàn bộ vũ trụ lực lượng, đại biểu cho không dung chống lại ý chí, sau một khắc như trời sập, ầm vang trấn xuống.

Cái này, chính là bất hủ chi uy.

Dù là cũng không hoàn chỉnh, cũng đủ để đối mặt gặp, nghiền ép hết thảy chúa tể cảnh, khiến vũ trụ, tinh biển đều phủ phục tại nó dưới chân.

Kiếm Đế đôi mắt, nháy mắt trở nên sáng tỏ, đáng sợ khí tức đập vào mặt, khiến cho trên người hắn trường bào, khuấy động rung động.

Giờ phút này, hắn đột nhiên xoay người nhìn lại, La Quan nháy mắt ngầm hiểu, phẩm đọc lên đạo này ánh

mắt hàm nghĩa —— trừng lớn mắt, thấy rõ ràng.

Trước đó, Kiếm Đế nói, lại thấy rõ ràng, như thế nào kiếm… Hẳn là cho tới giờ khắc này, Kiếm Đế mới chính thức xuất thủ, mà hắn đã sớm làm ra nhắc nhở…

Tê ——

Chẳng lẽ dưới mắt đây hết thảy, sớm tại Kiếm Đế trong dự liệu, cái này nửa bước bất hủ giả giáng lâm, cũng là hắn kế hoạch một bộ điểm.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, từ kiếm đế thể nội truyền đến, trong tay hắn kiếm ảnh ngưng hư hóa thực, La Quan cảm nhận được hừng hực kiếm hơi thở. Bàng bạc, vô biên vô hạn, lại đang lấy tốc độ kinh người, không ngừng tăng vọt.

Mang đến cho hắn một cảm giác, Kiếm Đế tựa hồ ngay tại, liều lĩnh thiêu đốt bản thân, khiến cho kiếm của hắn không ngừng thuế biến, đột phá, cuối cùng đạt tới 1 cái, La Quan lý giải không được, càng không cảm giác được khủng bố cấp độ.

‘Kiếm này, có lại chỉ có 1 kiếm…’ ý niệm mãnh liệt toát ra, La Quan kinh hãi, nhìn về phía cầm kiếm mà đứng, trực diện vũ trụ vĩ lực trấn áp Kiếm Đế, không biết hắn đến tột cùng, là có như thế nào tính toán.

Sau một khắc kiếm quang bay ra, giữa thiên địa bỗng dưng, vang lên vô tận oanh minh, kia là quy tắc, đại đạo,

vũ trụ vĩ lực cùng bất hủ ý chí, đang đổ nát.

Mũi kiếm sáng rực, kiếm quang cuồn cuộn, mang theo nghịch thiên chi thế, thẳng tiến không lùi… Kiếm hướng tới đều thành bột mịn, không thể ngăn nó uy!

Dù là bất hủ cảnh, mang theo vũ trụ chi uy trấn xuống, cũng khó áp chế kiếm thế.

Thiên La Thượng tôn sắc mặt đại biến, “Kiếm Đế, ngươi điên!” Một kiếm này, căn bản không phải hắn có thể chém ra, vậy liền chỉ có một lời giải thích.

Kiếm Đế tự cháy, 1 đem đốt hắn kiếm đạo ý chí, mới có thể thôi phát ra, như vậy vô địch 1 kiếm. Kiếm này ra, vô luận thắng bại, hắn đều đem chân linh sụp đổ, khô kiệt mà chết!

“Trấn! Trấn! Cho bản tôn trấn!” Thiên La Thượng tôn rống giận, liên tiếp xuất thủ, nửa bước bất hủ tu vi toàn lực bộc phát.

Kiếm Đế liều mạng, đoạn mất tự thân căn bản, hắn lại không muốn cùng đối phương đồng quy vu tận!

Vũ trụ oanh minh, thiên địa run rẩy, nhưng giờ khắc này tuy là, không tiếc đại giới điều động vĩ lực, cũng khó ép kiếm đạo chi phong mang.

Sắc bén, bá đạo, vô song!

Như 1 đạo dòng điện, bỗng dưng xẹt qua tâm thần, La Quan trừng to mắt, nhìn trước mắt 1 kiếm, độc thuộc về

kiếm tu kích động, để đầu óc hắn trống rỗng.

Cái này, mới thật sự là kiếm đạo! Là trảm phá hết thảy, vũ trụ khó ép, là xẹt qua thiên địa hư vô ở giữa, nhất lấp lánh một màn kia lưu quang —— mũi kiếm chỗ hướng, ai không phải sâu kiến chúa tể, bất hủ… Đều vong vậy!

Kiếm Đế cười to, sắc mặt hắn tái nhợt, khí tức rõ ràng suy yếu, nhưng quanh thân kiếm thế lại đạt tới đời này mạnh nhất, một đôi tròng mắt xán lạn như tinh thần.

“Đi ngừng đi đừng!”

“Một kiếm này bất luận thành bại, vạn cổ kiếm đạo bên trong, tất có bản đế chi danh, nếu như thế còn có gì tiếc nuối trảm trảm trảm!”

Hắn hét lớn bên trong, lại một lần nhìn về phía La Quan, đôi mắt ở giữa hiển hiện, một tia vui mừng, tán thưởng.

Kiếm Đế nhìn thấy, La Quan “Kiếm hỏi trời xanh” “Muốn lưu kỳ danh” một màn, ‘Kẻ này yếu nhất, lại nhất tiêu tại ta…’

La Quan cảm nhận được, cái nhìn này bên trong tán thành, hắn vẫn không biết Kiếm Đế, hôm nay vì sao chém ra kiếm này, đưa tự thân tại tuyệt địa. Nhưng chúng ta kiếm tu, phải xem hôm nay 1 kiếm, có chết mà không tiếc.

Hắn tâm thần khuấy động, thở sâu, lớn tiếng nói: “Sư tôn minh kiếm tại trời, tất có tiếng vọng, đệ tử vi sư tôn chúc!”

Từng đạo ánh mắt, rơi đi qua, là đế lâm biển xung quanh những bóng mờ kia, cổ quái mà lạnh lùng —— thật không hổ là, kiếm này người điên đệ tử, quả nhiên giống như hắn, đều là vô pháp vô thiên, không biết trời cao đất rộng hạng người!

Như thế nào bất hủ tung một kiếm này, đốt Kiếm Đế căn bản, có vô địch chi uy lại có thể thế nào chưa từng nghe có thượng cảnh chi tu, vẫn tại vũ trụ ở giữa.

Đến cuối cùng, lớn không được lấy vũ trụ vì thế thân, để Kiếm Đế 1 kiếm trảm trời huyền vũ trụ, bị vô tận nghiệp chướng, nghiệt lực quấn thân, khó vào luân hồi hình thần câu diệt.

Có thể nói, một kiếm này xuất thủ lúc, Kiếm Đế vận mệnh, liền đã chú định. Còn vì sư tôn chúc… Đợi Kiếm Đế vẫn lạc, tiểu bối này hạ tràng, tất nhiên thê thảm, quả thực không biết mùi vị, buồn cười đến cực điểm!

Thiên La cắn răng, bất hủ cảnh mặc dù có thể lấy vũ trụ vì thế thân, tránh sinh tử đại kiếp, nhưng đây cũng không phải là không có chút nào đại giới… Nhất là, hắn còn chưa triệt để, bước vào này cảnh bên trong. Nhưng trước mắt 1 kiếm, thật sự là hắn cảm nhận được, không hiểu hồi hộp, bất an.

‘Thôi! Giết chết Kiếm Đế, tự có đền bù tại ta, cho dù trả giá chút đại giới, cũng là đáng!’ vừa nghĩ đến đây, Thiên La Thượng tôn thở sâu, liền muốn lấy vũ trụ vì thay, thay mặt thụ kiếm này.

Sau một khắc, sắc mặt hắn đại biến, “Không có khả năng, kiếm của ngươi có thể nào, khóa chặt ta bất hủ chân ý !”

Thay thế, thất bại.

Kiếm này lại khóa chặt hắn, tránh cũng không thể tránh.

Ầm ầm ——

Mũi kiếm đột phá, thế như chẻ tre, sát na đã tới phụ cận.

Thiên La Thượng tôn rống to, “Ta nửa bên thân thể, đã nhập bất hủ cảnh, liền không tin ngươi một kiếm này, có thể trảm thân ta!”

“Cho bản tôn phá!”

Oanh ——

Nổ vang rung trời, khuấy động tại vũ trụ tinh hải chi ở giữa, khủng bố dư ba quét ngang, lại quỷ dị tại nơi trọng yếu, hình thành một mảnh khu vực chân không. Nếu không, đế lâm biển chỗ, cái này một vùng vũ trụ không gian, tất cả mọi thứ đều sẽ bị nháy mắt lau đi.

Đế lâm hải ngoại, kia vượt qua thời không, chiều không gian giáng lâm, từng đạo hư ảnh, giờ phút này trừng lớn 2 mắt, lộ ra kinh hãi.

Ai có thể nghĩ tới, Kiếm Đế lại có thủ đoạn, có thể ép nửa bước bất hủ Thiên La Thượng tôn, ngạnh kháng hắn cái này đốt mệnh 1 kiếm, càng không nghĩ tới kiếm

này uy năng, so chỗ xem, nhận thấy, đều muốn càng khủng bố hơn, đáng sợ.

Đôm đốp ——

Đôm đốp ——

Kia là từng đạo hư ảnh, bị quét ngang, nghiền nát, kêu rên tại các phương vang lên, bị liên lụy, phản phệ. Nhưng bọn hắn không chút do dự, lại lần nữa nhìn ra xa mà đến, nhìn xem kia như khủng bố miệng lớn, thôn phệ vũ trụ đáng sợ xung kích , chờ đợi kết quả cuối cùng.

Từng có nhân kiếm trảm chúa tể, hoạch tội tại trời, cho nên đại đạo đứt đoạn, khó nói hết nửa bước, vốn cho rằng cái này chính là hắn, cuối cùng vận mệnh. Nhưng nào có thể đoán được hôm nay, hắn càng lại độ xuất kiếm, vung hướng bất diệt chi cảnh.

Không hề có điềm báo trước, một tia rung động, sợ hãi, từ đáy lòng của mọi người hiện lên, chẳng lẽ hôm nay hắn lại, còn có thể mở mới ghi chép…

Không!

Tuyệt đối không thể!

Bất hủ, dù chỉ là nửa bước đặt chân trong đó, đó cũng là bất hủ, là thượng cảnh chi tu, là vũ trụ khó che tồn tại.

Kiếm Đế hôm nay, hẳn phải chết!

Rốt cục, kia khủng bố xung kích, đang gầm thét, tứ

ngược bên trong, dần dần nhạt đi, tiêu tán, để lâm cảnh biển tượng phù hiện ở trước mắt.

“Oa!”

Kiếm Đế từng ngụm từng ngụm thổ huyết, đốt hết căn bản hắn đã là không có rễ mộc, quanh thân mạnh đến cực hạn khí tức, ngay tại tán loạn.

Đối diện là Thiên La Thượng tôn, hắn chậm rãi thu tay lại, trên thân trường bào vỡ nát, nhiều chỗ vết kiếm bắt mắt… Nhưng khí tức của hắn, bình ổn mà cường đại.

Hô ——

Trong lòng mọi người, một tảng đá lớn rơi xuống đất, liền biết “Biến thái” 2 chữ, cuối cùng cũng có nó cực hạn. Nếu ngay cả bất hủ cảnh, đều có thể bị chém xuống, chư thiên, chiều không gian ở giữa, còn có ai có thể, hạn chế Kiếm Đế tương lai…

Cũng may, hắn cuối cùng rồi sẽ kết thúc!

“Ha ha… Khụ khụ… Ha ha ha ha…” Thiên La Thượng tôn cười to, tái nhợt trên mặt, hiển hiện vẻ kích động, hưng phấn, “Kiếm Đế, là bản tôn thắng, ngươi liều mạng lại như thế nào ta là bất hủ, vĩnh cửu vĩnh tồn, là thượng cảnh chi tồn tại!”

“Ngay cả vũ trụ, cũng không thể mai táng bản tôn, ngươi muốn giết ta si tâm vọng tưởng! Hôm nay, bản tôn liền tiễn ngươi lên đường, lại vô vãng sinh!”

Kiếm Đế ngẩng đầu, sắc mặt bình tĩnh, “Có đúng không Thiên La, ngươi thật sự cho rằng, là ngươi thắng” một câu, giữa thiên địa bỗng dưng tĩnh mịch.

Thiên La Thượng tôn chẳng biết tại sao, sinh ra cực kỳ kinh hãi sợ, khóe miệng của hắn chọn một chút, muốn chế giễu đối phương giờ phút này vẫn muốn mạnh miệng.

Nhưng vào lúc này…

“Răng rắc” một tiếng vang nhỏ, truyền vào trong tai.

‘Thứ gì nát bản tôn ánh mắt, làm sao đột nhiên trở nên mơ hồ… Không… Không có khả năng… Bản tôn chính là bất hủ… Ta làm sao lại bại…’

Thiên La Thượng tôn hoảng sợ, lại cũng chỉ có thể hoảng sợ, hắn duy trì sau cùng biểu lộ, tựa như là hoang nguyên phía trên, phong hoá ngàn tỉ năm tảng đá, theo thứ 1 khe nứt xuất hiện, đảo mắt hóa thành bột mịn.

Đặt chân bất hủ giả, như vậy vẫn lạc!

Chương 1451 : Lên trời quan sát

Trời huyền vũ trụ, tĩnh mịch im ắng.

Thời không khác nhau, chiều không gian, kia lần lượt từng thân ảnh, trừng lớn 2 mắt, hoảng sợ hãi nhiên.

Bất hủ vẫn lạc…

Tê ——

Dù là, một màn này tận mắt nhìn thấy, bọn hắn vẫn khó có thể tin.

Đúng lúc này, khí tức tử vong, giáng lâm trời huyền vũ trụ, chỗ trải qua chỗ vạn vật điêu linh.

Bất hủ thượng cảnh chết bởi vũ trụ ở giữa, táng Thượng tôn chỗ vì mộ phần, mộ phần bên trong tự nhiên sinh cơ đoạn tuyệt.

Đây là bất hủ vẫn lạc nhân quả, thực hiện tại trời huyền vũ trụ, thì này vũ trụ chúng sinh, đều muốn cùng chôn cùng.

Lần lượt từng thân ảnh hít một hơi lãnh khí, cũng không phải là giật mình ở trước mắt một màn, mà là ý vị này Thiên La Thượng tôn, bước vào bất hủ giả, lại thật bị 1 kiếm chém giết.

Kiếm Đế!

Năm đó trở xuống cảnh kiếm trảm chúa tể, đã chấn kinh hoàn vũ, hôm nay không ngờ trấn sát bất hủ… Cũng may, cái này lấy hạ khắc thượng người cuối cùng ăn quả đắng, hắn muốn chết. Đốt hết căn bản, vung ra nghịch thiên 1 kiếm, mai táng chúa tể tại vũ trụ ở giữa, Kiếm Đế tự thân sinh mệnh, cũng đem đi đến cuối cùng.

Vô số ánh mắt hội tụ, hoảng sợ, kính sợ, chờ mong mà lãnh khốc , chờ đợi Kiếm Đế sinh mệnh kết thúc, mà khí tức của hắn, cũng theo thời gian trôi qua không ngừng suy yếu, cho đến gần như vô.

Mà liền tại, tử vong giáng lâm lúc, “Ông” một tiếng kiếm minh, từ kiếm đế thể nội truyền ra, mới đầu yếu ớt đến cực điểm, như ấu thú hót vang, rất nhanh liền trở nên réo rắt, hừng hực, như hừng hực núi lửa, bay thẳng thiên khung.

Đụng đáy bắn ngược, tuyệt cảnh phùng sinh… Cái này 1 đạo kiếm minh, càng ngày càng mãnh liệt, vang vọng Đế Lâm biển, truyền khắp trời huyền vũ trụ.

La Quan ánh mắt sáng lên, hắn có thể cảm nhận được cái này âm thanh kiếm minh bên trong, kia phần phá khô mục mà sinh, kịch liệt ngang dương khí cơ, hắn rốt cuộc minh bạch Kiếm Đế bố cục.

Thật sự là hắn tại các loại, đợi đến thời khắc quan trọng nhất, chém ra thiêu đốt bản thân, có đi không về 1 kiếm, một kiếm này là trảm Thiên La Thượng tôn, cũng là chém tới đại đạo hàng phạt, chém ra tự thân con đường

phía trước. Rất mạo hiểm, không thành công thì thành nhân, kiếm này xuất thủ đưa tự thân tại tuyệt cảnh, chết bên trong mà cầu sống.

Kiếm Đế thành công!

Hôm nay, mang theo trảm bất hủ chi thế, nát tự thân hàng rào, hắn đem phá cảnh.

La Quan khom người, lớn tiếng nói: “Đệ tử chúc mừng sư tôn, trảm bất hủ thật niệm, phá đại đạo trấn áp, vào hôm nay lên trời!”

Kiếm minh tranh tranh, vén phải ống tay áo khuấy động, mỗi một chỗ mặt ngoài, đều quanh quẩn lấy bàng bạc kiếm ý, Kiếm Đế ngửa đầu cười to, “Ha ha ha ha! Đại đạo ép ta 1 triệu năm, ta giết bất hủ lấy tế thiên… Hôm nay đại đạo tránh lui, ta sắp thành liền chúa tể, lên trời quan sát!”

Hoa ——

Thời không khác nhau, chiều không gian, sôi trào khắp chốn, vô số đạo thân ảnh la thất thanh, căn bản không nghĩ tới hôm nay, Kiếm Đế chết bên trong cầu sinh, nghịch thế mà lên. Lấy hôm nay, Kiếm Đế chính diện trấn sát bất hủ chi uy, như hắn một khi phá cảnh, cũng không chính là một bước lên trời, quan sát mênh mông chư thiên. Ngày sau, ai còn dám tới là địch, lại có ai có thể, áp chế Kiếm Đế tương lai !

Đúng lúc này, trời huyền trong vũ trụ, đột nhiên giáng lâm 1 đạo khủng bố ý chí, nó là cường đại như thế, trực

tiếp chưởng khống vũ trụ. Chỉ cần nhất niệm, liền có thể hủy diệt hết thảy, lấy trời huyền vũ trụ vì phần mộ, mai táng Kiếm Đế. Hủy diệt, tử vong, sợ hãi, tuyệt vọng… Vô số cảm xúc, phun lên chúng sinh trong lòng, bọn hắn hoảng sợ trừng lớn 2 mắt, lại không phát ra được nửa điểm thanh âm.

Đây là, bất hủ chưởng khống, nhất niệm nhưng hủy diệt toàn bộ vũ trụ, là chân chính bất hủ cảnh tồn tại, mới có thể có được uy năng. Cho dù La Quan cũng khó thoát ở giữa, chân linh cùng đại đạo chi linh, giờ phút này đều tại thét lên, sợ hãi như biển sâu đem hắn nuốt hết.

Sẽ chết! Sẽ chết!

Kiếm Đế ngẩng đầu, trực diện vũ trụ ở giữa, nào đó một mảnh hư vô, nó thể nội kiếm minh càng hơn, kiếm quang khuấy động tại 2 con ngươi ở giữa, sắc bén bá đạo, như có thể trảm rơi hết thảy, “Ngươi có thể ra tay thử một lần, có thể hay không táng bản đế, nhưng chỉ cần bản đế bất tử, tất trấn sát ngươi!”

Giáng lâm bất hủ ý chí, nháy mắt bị chọc giận, nhưng rất nhanh liền vang lên khẽ than thở một tiếng, lộ ra thật sâu tiếc nuối, bất đắc dĩ… Lại hoặc là, còn kèm theo mấy điểm kiêng kị. Sau một khắc, bao phủ trời huyền vũ trụ khí tức hủy diệt, trực tiếp tiêu tán. Vị kia chưa từng chân chính lộ diện, cường đại vô cùng bất hủ giả, lựa chọn rút đi.

Ông ——

Kiếm minh cuồn cuộn, hướng chín ngày.

Kiếm Đế khí tức chạm đến bình cảnh, không có nửa điểm trì trệ, vọt qua thành tựu chúa tể. Đây mới là, bất hủ rút đi chân chính nguyên nhân, không ai nguyện ý trêu chọc, chúa tể cảnh Kiếm Đế, cho dù là chân chính bất hủ tồn tại.

Hắn đưa tay, một đạo kiếm quang chém qua, kia giáng lâm trời huyền vũ trụ, muốn mai táng mọi người, cùng bất hủ chôn cùng tử vong chi lực, lập tức bị chém vỡ, xua tan, “Bất hủ lại như thế nào chết liền chết rồi, lấy vũ trụ vạn vật chôn cùng, sao mà buồn cười!”

Thiên địa tịch liêu, trừ kiếm minh cùng tiếng cười lạnh, lại vô động tĩnh, như vậy đối đầu cảnh đại bất kính ngôn từ, cũng chỉ có Kiếm Đế dám nói ra, càng làm hành động thực tế. Như có như không ở giữa, nhìn về phía trời huyền vũ trụ mấy đạo ánh mắt, lập tức thu hồi.

Kiếm Đế lấy một kiếm này, triển lộ tự thân uy hiếp, hôm nay thoải mái gợn sóng, mới rốt cục kết thúc, kết thúc.

Càn Đế sắc mặt trắng bệch, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, hắn “Phù phù” một tiếng quỳ xuống, lớn tiếng nói: “Đại Càn Lý thị, nguyện thần phục Kiếm Đế tôn thượng, giao ra nguyên sơ thần quang cùng điều khiển pháp , mặc cho tôn thượng xử trí, còn xin tôn thượng khoan dung độ lượng, cho Đại Càn thần dân một đầu sinh lộ!”

Kiếm Đế đôi mắt rủ xuống, kiếm quang trống rỗng mà sinh đem Càn Đế cuốn vào, chúa tể cảnh tồn tại sát na thành bột mịn, tất cả tiểu tâm tư cũng đều tan thành mây khói.

Bá ——

Lục sắc nguyên sơ thần quang bay ra, mất đi chưởng khống về sau, liền muốn trốn vào sâu trong vũ trụ. Kiếm Đế đưa tay, lục sắc nguyên sơ thần quang lập tức bị giam cầm, giãy dụa sa sút nhập nó trong tay, hắn hơi hơi đánh giá tiện tay bắn ra, “Cho ngươi.”

Lục sắc nguyên sơ thần quang, bay thẳng hướng La Quan, chui vào nó thể nội, hắn mặt lộ vẻ kinh hỉ, cung kính nói: “Đệ tử đa tạ sư tôn!”

Kiếm Đế gật gật đầu, như nghĩ đến cái gì, đôi mắt hờ hững nhìn quanh, “Này nguyên sơ thần quang chính là ta ban thưởng, ai dám động đến nửa điểm, tru diệt thập tộc!”

Sát na, những cái kia vờn quanh La Quan, kiềm chế, ẩn nhẫn ánh mắt, biến mất sạch sẽ. Không thể trêu vào, thật không thể trêu vào, ngay cả bất hủ cảnh đại lão, đều muốn bị một câu dọa lùi, ai còn dám đi trêu chọc Kiếm Đế, bảo vật tuy tốt cũng phải có mệnh mới được a.

La Quan trong lòng cảm kích, cái này tôn đến không hiểu thấu, nhưng đối với hắn thật không có phải nói, chấp lễ càng phát ra cung kính.

Kiếm Đế trầm ngâm, “Này thần quang nền móng cực kì kinh người, bản đế lại cũng không thể, hoàn toàn thấy rõ ràng, tương lai tiềm lực vô tận. Nhưng mang ngọc có tội, bản đế có thể trấn áp bọn hắn nhất thời, lại khó áp chế một thế, ở trong đó đạo lý, ngươi hẳn là hiểu.”

La Quan khom người, “Đệ tử minh bạch…” Hắn cười khổ, chỉ là tiểu bối người mang 4 đạo nguyên sơ thần quang, hôm nay vạn chúng nhìn trừng trừng dưới biểu diễn, há có thể không bị ngấp nghé chỉ có tăng thực lực lên mới có thể tự vệ, nhưng bây giờ tình cảnh, lại là đại đạo vô địch, hắn bỉ ngạn chậm chạp chưa từng hiển hiện.

Kiếm Đế lấy chúa tể cảnh, có thể tự nhìn rõ hết thảy, thản nhiên nói: “Đại đạo vô địch lại như thế nào chúng ta kiếm tu, 1 kiếm là đủ.”

Nhìn La Quan một chút, gặp hắn vẫn vẻ mặt đau khổ, Kiếm Đế cũng cảm thấy có chút làm khó, dù sao trong thiên hạ này kiếm tu vô số, lại có mấy cái có thể cùng hắn đánh đồng tiểu tử này dù chân dung với hắn, nhưng kiếm đạo nền tảng vẫn như cũ nông cạn, khó nghịch đại thế.

“Ta dù không biết nguyên sơ thần quang lai lịch, nhưng nó cùng ngươi như rất có nguồn gốc, không ngại đem nó hoàn toàn luyện hóa, có thể bù đắp có thiếu.”

La Quan trong lòng khẽ động, đột nhiên sinh ra một phần, dự cảm mãnh liệt —— tự thân có thiếu có lẽ đại đạo của hắn bỉ ngạn, cuối cùng liền muốn rơi vào, nguyên sơ thần quang phía trên.

“Bản đế muốn đi, đi xử lý chút chuyện xưa, nhưng cần bản đế xuất thủ, vì ngươi quét dọn dấu vết” Kiếm Đế dư quang đảo qua.

Đế đô trong phế tích, lần lượt từng thân ảnh bỗng dưng cứng đờ, Vân Đế, Trình Đế mấy vị Đại Càn đế cảnh, tại chỗ liền quỳ. Trảm bất hủ tồn tại, động thủ giết bọn hắn cái này… Cái này… Cái này còn có thiên lý sao ! Dứt khoát trực tiếp tự sát được rồi!

La Quan lắc đầu, “Không dám làm phiền sư tôn, đệ tử có thể ứng phó.” Chúa tể cảnh hắn đối phó không được, nhưng chúa tể phía dưới, vấn đề không lớn. Lại nói, liền nhìn thấy trước mắt, cho Đại Càn đế cảnh nhóm mấy cái gan, cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

“Tùy ngươi.” Kiếm Đế đưa tay, một vòng kiếm ảnh chui vào La Quan thể nội, “Bản đế đem đi xa, vượt qua gia thời không, chiều không gian, có lẽ có cảm giác không đến thời điểm, cái này ấn ký cho ngươi, tao ngộ nguy hiểm lúc nhưng tự động kích phát.”

“Đi.”

Một bước phóng ra, liền đã rời đi trời huyền vũ trụ, mịt mờ vô tung.

La Quan vội vàng hành lễ, “Cung tiễn sư tôn!”

Hô ——

Vân Đế, Trình Đế các loại, mấy vị Đại Càn đế cảnh, thở dài một hơi, mồ hôi lạnh trong nháy mắt, liền ướt nhẹp trên thân áo bào.

Kém một chút, liền kém một chút, bọn hắn liền bị Kiếm Đế đại lão, giống con rệp cho nghiền chết.

Cái kia, có tính không là Trần Thái Sơ… Cứu tính mạng bọn họ… Cái này đại ân cứu mạng, nên nói câu tạ ơn đi… Nhưng Càn Đế đều bị đôi thầy trò này cho giết… Chúng ta thân là Đại Càn tu sĩ… Khục… Cảm giác làm thế nào, đều có chút không đúng lắm.

Vân Đế, Trình Đế liếc nhau, trực tiếp tiến lên, “Bái kiến Trần Đế! Đa tạ Trần Đế khai ân, bỏ qua cho ta này tính mạng!”

“Ngày sau, Trần Đế có bất kỳ phân phó, chi bằng mở miệng, ta cùng tuyệt không hai lời.”

Không sai, liền trực tiếp liếm, chủ động góp.

Mặt mũi a!

Hôm nay, bất hủ đều bị trảm, chúa tể như đi đi, bọn hắn những này đế cảnh, còn muốn tự kiềm chế thân phận sao quả thực buồn cười.

Về phần phản chủ chi danh… Ngụy đế chết rồi, Càn Đế cũng chết rồi, toàn bộ Đại Càn hoàng triều đã là hoa cúc xế chiều, không chọn lương mộc mà dừng, là muốn đi theo cùng một chỗ đắm chìm sao

‘Phi! 2 cái cái thứ không biết xấu hổ, lại không để ý nửa điểm tình điểm…’ chúng đế cảnh khinh thường, trong lòng mắng to, tiếp lấy nhao nhao hành lễ, hô to bái kiến Trần Đế, lại như là “Ta cùng hôm nay, thiếu Trần Đế một mạng” “Trần Đế chính là ân nhân cứu mạng, nhất thiết phải cho ta cùng cơ hội, dũng tuyền tương báo” vân vân.

Tràng diện trong lúc nhất thời, không gây so hài hòa.

La Quan rất bình tĩnh, hắn đã sớm ngờ tới những này, hôm nay Kiếm Đế bước lên trời, đã là quan sát mênh mông, cùng bất hủ sóng vai tồn tại, thân là đệ tử, ai đui mù muốn chết, dám đến đắc tội hắn.

“Chư vị, tiếp xuống một đoạn thời gian, Trần mỗ còn đem ở đây lưu lại, nhưng ta chưa từng xuất quan trước, tốt nhất đừng có người quấy rầy.”

Kiếm Đế tại đế lâm biển lên trời, chém xuống bất hủ, uy hiếp là mạnh nhất… Là lấy, lưu tại nơi đây luyện hóa nguyên sơ thần quang, mới là lựa chọn tốt nhất.

Chúng đế cảnh liên tục cam đoan lui đến một bên, có thể thành tựu đế cảnh, đương nhiên rất thông minh, nhìn ra La Quan lúc này không muốn nhiều lời.

La Quan rất hài lòng, “Thọ Sơn, mang lên người, chúng ta đi.”

Đại Càn đế đô mấy thành phế tích, nhưng cũng có một chút khu vực, may mắn có thể bảo toàn, Trần thị vương phủ chính là trong đó 1 trong.

Một nhóm trở lại trong phủ, đại môn tùy theo đóng chặt.

—

Chương 1452 : Đột phá bỉ ngạn thời cơ

1 tháng sau.

Đế lâm biển, Trần thị vương phủ.

Bá ——

Trong phòng, La Quan mở mắt ra, tinh mang phun trào.

Thành công!

4 đạo nguyên sơ thần quang, đến hôm nay rốt cục luyện hóa hoàn thành, chân chính thuộc sở hữu của hắn.

Mà liền tại giờ khắc này, La Quan thể nội xuất hiện, biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Đại đạo kịch liệt oanh minh, không ngừng mở rộng, tăng vọt, mênh mông vô bờ hư vô ở giữa, xuất hiện một cái bóng mờ.

Kia, chính là hắn bỉ ngạn!

“Ừm không thích hợp…” La Quan nhíu mày, nhìn qua kia hư ảnh, sinh ra mãnh liệt cảm giác —— đột phá bỉ ngạn thời cơ, không ở trước mắt hư ảnh, mà là tồn tại ở, xa xôi bên ngoài nơi nào đó.

Cái này…

Lần đầu tiên nghe nói, đại đạo đột phá bỉ ngạn, lại không phải đại đạo bỉ ngạn, mà là chân chính tồn tại ở hiện thực, ngay tại mảnh này mênh mông tinh hải chi ở giữa.

Hẳn là, chính là bởi vì điểm này, hắn mới bị nhốt ở đây cảnh, chậm chạp không tìm thấy thời cơ đột phá La Quan suy nghĩ nhanh quay ngược trở lại, một lát sau thở dài một hơi, mặt lộ vẻ kiên định.

Hắn bây giờ, đã tìm được tự thân bỉ ngạn chỗ, tuy là núi đao biển lửa, cũng muốn đi xông xáo một phen. Lòng có chỗ quyết, tỏa ra mấy điểm bức thiết, đúng là một khắc cũng không muốn lại các loại, La Quan đứng dậy đi ra ngoài.

Phất tay áo mở cửa, một thân ảnh đập vào mắt bên trong, La Quan bước chân dừng lại, trong lòng hơi đắng.

Thân ảnh kia xoay đầu lại, hướng hắn nhìn qua, khóe miệng có chút câu lên, giống như cười mà không phải cười, “Trần Thái Sơ, ngươi muốn tránh bản cung đến khi nào” Đế hậu ngữ khí ôn hòa, nhưng cặp kia tươi đẹp đôi mắt ở giữa u oán, lại làm cho người không rét mà run.

La Quan xấu hổ cười một tiếng, “Đế hậu nói đùa, bản tọa chỉ là nóng lòng bế quan, tuyệt không tránh né chi ý…” Hắn ánh mắt quét qua, mặt lộ vẻ kinh ngạc, “Đế hậu tu vi càng phát ra tinh tiến vào, bản tọa bây giờ, đều có chút nhìn không thấu.”

Đế hậu thản nhiên nói: “Bản cung cùng Càn Đế tương hỗ là đỉnh lô, hắn bây giờ bị giết, bản cung tự nhiên có

thể, đạt được một chút chỗ tốt.” Hơi dừng lại, “Bản cung bây giờ, dù chưa hoàn toàn khôi phục, nhưng thời khắc mấu chốt, cũng có thể bộc phát ra chúa tể cảnh thực lực.”

La Quan có chút nha, nữ nhân này có ý tứ gì điểm ta đây đây là uy hiếp sao ! Hắn ho nhẹ, “Chúc mừng Đế hậu nhân họa đắc phúc, cũng coi như kia Càn Đế, trước khi chết làm một chút chuyện tốt.”

Thấy Đế hậu không nói lời nào, hắn kiên trì tiếp tục nói: “Bản tọa tiếp xuống, sắp rời đi đế lâm biển, tinh biển bao la, vũ trụ mênh mông, chẳng biết lúc nào mới có thể gặp lại, liền ở đây cầu chúc Đế hậu, tương lai đại đạo hưng thịnh, tu hành lại tiến vào tầng lầu.”

Đế hậu híp mắt, “A, đa tạ Trần Đế, lời chúc phúc của ngươi bản cung nhận lấy, nhưng ngươi không cần thương cảm, ta sẽ kế tiếp theo đi theo ngươi.”

“Cái gì !” La Quan kém chút nhảy dựng lên, “Đế hậu, ngươi nói đùa cái gì thật… Cái này một chút cũng không tốt cười…”

Đế hậu thản nhiên nói: “Bản cung không có nói đùa, ngược lại là Trần Đế ngươi, tựa hồ rất không tình nguyện a… Đừng quên, lần này là bản cung giúp ngươi, nếu không kết quả cuối cùng, chưa hẳn như ngươi mong muốn.”

La Quan khoát tay, “Giúp đỡ cho nhau, bản tọa dù thu hoạch khá lớn, nhưng Đế hậu ngươi cũng bởi vậy, mới thoát khỏi Càn Đế, tu vi khôi phục có hi vọng, không phải

sao “

“Hừ!” Đế hậu cười lạnh, “Ngươi sờ bản cung.”

La Quan 1 trán mồ hôi, “Ngộ biến tùng quyền, lúc ấy vì thủ tín Đế hậu, đạt thành ngươi ta ở giữa hợp tác, đây là biện pháp duy nhất.”

“Bản cung mặc kệ.”

“Đế hậu, ngài bây giờ đã khôi phục, bộ điểm chúa tể tu vi, thiên hạ chi lớn nơi nào đi không được làm gì cùng ta tính toán chi li.”

Đế hậu ánh mắt, nháy mắt trở nên nguy hiểm, “Tính toán chi li Trần Thái Sơ ngươi cho rằng bản cung, là rất người tùy tiện sao !”

La Quan tê dại.

Nữ nhân này, hung hăng càn quấy đều dùng, nói rõ không dừng tay, nàng rốt cuộc muốn làm gì

Hô ——

“Đế hậu, ngươi ta cũng không ngu ngốc, liền nói trắng ra, ngươi muốn đi theo ta, đến cùng là vì cái gì ngươi nghĩ kỹ lại nói, bản tọa không hi vọng, nghe tới bất kỳ giấu giếm nào. Nếu không, bất luận Đế hậu như thế nào, ta cũng sẽ không đáp ứng.” La Quan thần sắc nghiêm túc.

Mang theo 1 cái mục đích không rõ, có chúa tể cảnh

thực lực nữ nhân ở bên người, a… Là ngại mình mệnh quá dài sao !

Đế hậu trên mặt, lại lộ ra một tia nhăn nhó, nàng cắn môi, nói: “Bản cung… Bản cung là trời sinh… Đỉnh lô chi thể… Năm đó sở dĩ vẫn lạc, chính là vì vậy mà lên… Dù là ta bây giờ, đã khôi phục bộ điểm thực lực, nhưng đối một số người mà nói, lại không đáng nhấc lên.”

Nàng ngẩng đầu, “Trần Thái Sơ, bản cung nhất định phải đi cùng với ngươi, mượn kiếm đế uy hiếp, mới có thể bảo toàn tự thân, ngươi có đáp ứng hay không “

Ta có thể cự tuyệt sao nếu như có thể lời nói, chúng ta hiện tại liền bái bai! Trời sinh đỉnh lô chi thể quả nhiên sống được lâu, cái gì chuyện ly kỳ cổ quái, đều có thể gặp gỡ, ngay cả hiện tại Đế hậu cũng không thể tự vệ, ngấp nghé nàng là những người nào, cũng liền có thể nghĩ.

Cùng những người này khiêu chiến, ta cánh tay nhỏ bắp chân, muốn chết a ! Nhưng Đế hậu biểu lộ, rõ ràng 1 bộ ngươi không đáp ứng, ai cũng đừng nghĩ tốt bộ dáng, nữ nhân khởi xướng điên đến, mới là thật đáng sợ… Ai, sờ một cái phía dưới thành thiên cổ hận, lại bị nữ nhân này quấn lên.

“… Tốt, ta đáp ứng.” La Quan cắn răng, “Nhưng nếu thật, tao ngộ bất khả kháng nguy hiểm, Đế hậu đừng trách bản tọa khoanh tay đứng nhìn.”

Đế hậu cười một tiếng, xán lạn như phương hoa, “Đây là tự nhiên.” Nàng thi lễ một cái, “Ngày ấy về sau, còn

xin Trần Đế chiếu cố nhiều hơn.”

La Quan nhức đầu, nữ nhân này tu vi khôi phục, cũng biến thành càng mê người, đây là trong miệng nàng cái gọi là, đỉnh lô chi thể nguyên nhân sao tê —— ta, chính nhân quân tử vậy, tâm chí kiên nghị bất động như núi, lại kém chút bị nàng cười một tiếng, trực tiếp rung chuyển đạo tâm.

Không thể trêu vào! Không thể trêu vào!

“Về sau thiếu cười!” Vứt xuống 1 câu, La Quan bước nhanh mà rời đi.

Nhìn xem hắn bóng lưng, Đế hậu mặt đỏ lên, “Hừ hừ” 2 tiếng, “Trần Thái Sơ, trước hết để cho ngươi phách lối, về sau tuyệt đối đừng rơi vào tay ta, không phải để cho ngươi biết sự lợi hại của ta…” Không biết nghĩ đến cái gì, mặt nàng càng đỏ.

“Bái kiến Tiểu sư thúc!” Thọ Sơn bước nhanh nghênh đón, cung kính hành lễ.

La Quan không cao hứng nguýt hắn một cái, “Không phải nói, gọi ngươi canh giữ ở phía ngoài ngươi cứ như vậy yên tâm, để nữ nhân kia ngăn ở chúng ta bên ngoài” bằng không, nói không chừng lòng bàn chân bôi dầu, liền thuận lợi chạy trốn, lại chọc như thế một cọc phiền phức.

Thọ Sơn kêu khổ, “Đệ tử phản kháng, nhưng căn bản vô dụng, Đế hậu chỉ sợ đã khôi phục, bộ điểm chúa tể thực lực…” Hắn có thể nói cái gì đối phương vung tay lên,

hắn liền bị đánh đi ra, nếu không phải lưu thủ, chí ít là xương cốt đứt gãy hạ tràng.

Lại nói, liền Đế hậu kia u oán bộ dáng, ai biết giữa các ngươi, đến cùng tình huống như thế nào, ta cũng không muốn dặm ngoài không phải người.

La Quan trì trệ, bỗng cảm giác bi tráng.

Thọ Sơn đánh không lại, hắn liền có thể đánh qua sao dù luyện hóa 4 đạo nguyên sơ thần quang, nhưng đã bổ khuyết tự thân "Có thiếu", trừ phi hắn không nghĩ đột phá bỉ ngạn cảnh, trực tiếp liều mạng động thủ… Chẳng phải là nói, ngày sau muốn bị nữ nhân này, cưỡi tại trên đầu không được, ta phải nhanh một chút đột phá, đại trượng phu sinh ở giữa thiên địa, há có thể khuất tại thư uy phía dưới!

"Cái kia, Tiểu sư thúc, bên ngoài đến một đám người, muốn gặp ngài."

La Quan nhíu mày, "Ai "

"Trời huyền vũ trụ ở giữa, 5 họ 7 nhìn đại tộc, có Thượng Thanh Thôi thị, Ngọc Dương Lô thị, Lũng Tây Lý thị, Thiên Huy Bạch thị… Các loại phe thế lực, đều điều động sứ giả đến đây, đã chờ mấy ngày."

Có thể không tới sao

Kiếm Đế xuất thủ, trảm bất hủ, đột phá chúa tể cảnh, như vậy lên trời quan sát.

La Quan thân là đệ tử, thân phận quý giá, liền không phải bọn hắn có thể trêu chọc.

Huống chi, ngày đó cùng Càn Đế một trận chiến, dù cuối cùng lạc bại, nhưng La Quan mũi kiếm chi khủng bố, cường thế, bọn hắn tận mắt nhìn thấy.

Diệt 5 họ 7 nhìn, không tính việc khó.

Liền cái này, còn không tranh thủ thời gian đến tỏ thái độ, chờ cái gì !

La Quan vừa chuyển động ý nghĩ, liền tri kỳ bên trong nguyên nhân, khác tạm thời không nói, Thiên Huy Bạch thị khẳng định phải thấy.

Dù sao, đối kháng Càn Đế lúc, trời huyền vũ trụ trầm mặc, chỉ có Thiên Huy Bạch thị xuất thủ, vì hắn tranh thủ một chút thời gian. Huống hồ, Bạch Ninh đối với hắn mà nói, cuối cùng cũng có mấy điểm khác biệt… Đại Càn cục diện rối rắm cũng nên nhân cơ hội này, thu thập thỏa đáng.

“Biết, đem người mời tiến đến đi.”

“Vâng, Tiểu sư thúc.”

Rất nhanh, Trần thị vương phủ tiền đình, các phương khách tới tề tụ, nhìn thấy La Quan lần đầu tiên, liền nhịn không được chấn động trong lòng. Người vẫn là lúc trước người, khí tức cũng vẫn như cũ bảo trì tại, Đại Đạo cảnh cấp độ, nhưng cho người cảm giác lại càng thêm tĩnh mịch.

Dù không biết, cái này đời đồng hồ cái gì, nhưng mọi người biểu lộ, rõ ràng càng thêm kính cẩn, “Ta cùng bái kiến Trần Đế!”

5 họ 7 nhìn, các phương đỉnh tiêm thế lực, đều chấp chưởng trời huyền vũ trụ một phương, quyền cao chức trọng, hôm nay lại thấp mình, cao quý, kiêu ngạo đầu lâu.

“Chư vị không cần đa lễ.” La Quan gật gật đầu, nhìn về phía Bạch Ý, “Bạch Ninh đâu nàng làm sao không đến “

Mọi người âm thầm ao ước, nhìn về phía Bạch Ý, lúc trước chế giễu Thiên Huy Bạch thị muốn chết, vào ngay hôm nay biết người ta, mới là hỏa nhãn kim tinh. Cùng Trần Thái Sơ giao hảo, liền gián tiếp tương đương, ôm lấy Kiếm Đế tôn thượng đùi, cơ duyên như thế đương nhiên khiến người đỏ mắt.

Bạch Ý chắp tay, “Bạch Ninh thụ chút thương thế, tạm thời bế quan, nàng để ta chuyển đạt, ngày sau tự có cùng Trần Đế gặp nhau kỳ hạn.” Lúc nói chuyện, dù là đối tượng là La Quan, Bạch Ý vẫn có chút lòng chua xót, nhà hắn tiểu muội tâm lý, là thật có người này.

La Quan nhíu mày, “Nghiêm trọng không “

Bạch Ý trong lòng, dễ chịu một điểm, “Không sao, đại ca tại chiếu khán nàng, tĩnh dưỡng một đoạn thời gian, liền có thể khôi phục.”

“A, vậy là tốt rồi.” La Quan gật gật đầu, đột nhiên nói:

“Bạch Ý, bản tọa mơ hồ cảm thấy, ngươi tựa hồ khá quen, có phải là ở đâu gặp qua ngươi “

Bạch Ý biểu lộ hơi cương, “Khục! Không có không có, ta cùng Trần Đế cũng làm như năm, gặp qua một lần mà thôi, cũng vô cái khác.”

La Quan cười một tiếng, hắn đã nhận ra Bạch Ý khí tức… Người quan sát… Hừ, tiểu tử này lúc trước, đối với hắn thế nhưng là không có hảo ý, chỉ bất quá hắn tiên hạ thủ vi cường, đem đối phương cho đen.

Người quan sát…

Ngô, cái này có lẽ chính là, Thiên Huy Bạch thị tu hành pháp, lúc trước Bạch Ý, cũng tại “Đóng vai” lấy thuộc về hắn nhân vật. Nếu không lấy đối phương thực lực, thật muốn gây bất lợi cho hắn lời nói, động một cái ngón tay, khi đó hắn liền muốn bị nghiền nát.

“Ngay hôm đó lên, Thiên Huy Bạch thị chính là, Đại Càn hoàng triều bằng hữu, bản tọa ý tứ, chư vị hiểu chưa !”

5 họ 7 nhìn mọi người, vội vàng khom người, “Trần Đế yên tâm, ta đợi ngày sau tự nhiên, nhiều hơn lễ kính.”

Bạch Ý há to miệng, không nói chuyện, hắn muội tử đều dựng vào, còn không thể nhận điểm chỗ tốt

“Lý Thanh Thanh, tới.” La Quan vẫy tay, cười nói: “Ngươi chính là Đại Càn Hoàng tộc đích mạch, liền từ ngươi kế vị nữ hoàng, chấp chưởng Đại Càn.”

“Vân Đế, Trình Đế, chư vị đối này hẳn là, không có ý kiến gì đi “

Tham gia náo nhiệt vây xem Vân Đế, Trình Đế, mấy vị Đại Càn đế cảnh, vội vàng lắc đầu, “Không có không có, hết thảy nghe Trần Đế phân phó!”

“Không!” Lý Thanh Thanh khẩn trương, “Ngụy đại ca, ngươi không quan tâm ta sao ta không muốn làm Đại Càn nữ hoàng, ta muốn đi theo ngươi!”

Thọ Sơn nói: “Tiểu sư thúc, đệ tử cảm thấy, Lý cô nương đi theo ngài bên người, cũng là lựa chọn tốt.”

La Quan hơi suy nghĩ một chút, “Thanh thanh, ngươi cân nhắc tốt “

Lý Thanh Thanh liều mạng gật đầu, “Dù sao, ta muốn đi theo ngươi!”

“Tốt a.” La Quan nhìn về phía Vân Đế, Trình Đế, “Đại Càn hoàng triều không người kế tục, liền do Cửu Ương Trần thị tiếp nhận chấp chưởng, như thế nào “

“Ta các loại, cẩn tuân Trần Đế chi mệnh!”

La Quan đứng dậy, “Rất tốt, kia sau tiếp theo sự tình, liền giao cho các ngươi, đừng để bản tọa thất vọng.”

Bá ——

Hắn một bước phóng ra, phóng lên tận trời.

“Thọ Sơn, mang theo Lý Thanh Thanh, chúng ta đi.”

Ông ——

Không người chú ý tới, hậu trạch ở giữa một vòng lưu quang, lặng yên đuổi kịp.

Đế hậu âm thầm cắn răng, cẩu nam nhân, nói đi là đi, là nghĩ thoáng trượt sao ngươi nằm mơ!

—

Chương 1453 : Nghĩ

Vạn cương cổ quốc , biên cảnh.

Năm gần đây, cùng tiếp giáp đại thừa cổ quốc ma sát không ngừng, song phương mạt binh lệ ngựa, mắt thấy là phải bộc phát một trận đại chiến.

Song phương điều tra không ngừng, ý đồ nắm giữ đối phương tình báo, trong chiến tranh chiếm cứ ưu thế.

Một tên vạn cương cổ quốc Thần Tướng cảnh tu sĩ, chính cẩn thận tuần thú, đột nhiên hắn nhíu nhíu mày, nhìn về phía trước, “Ừm nơi đây khi nào, nhiều một vùng vũ trụ hỗn độn trước đó lại chưa hề, có người đề cập qua hẳn là, là đại thừa cổ quốc thủ đoạn “

Trong lòng hơi rét, cái này Thần Tướng cảnh tu sĩ, đi tới hỗn độn bên ngoài, ngưng thần cảm giác cũng không có không ổn, cắn răng một cái xâm nhập trong đó.

Rất thuận lợi, vẫn chưa phát giác được cái gì không ổn, nơi đây yên tĩnh vạn điểm, lấy Thần Tướng cảnh tu vi, hắn thậm chí xa xa nhìn thấy, tại mảnh hỗn độn này trung ương, lơ lửng một mảnh to lớn bóng tối.

‘Vũ trụ phù lục hẳn là nơi đây, đúng là 1 cái chưa hề, bị người phát hiện tiểu thế giới sao’ dù cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, nhưng đã tiến vào bên trong, cái này Thần Tướng cảnh tu sĩ hay là quyết định, muốn đem nơi đây dò xét rõ ràng.

Nhưng vào lúc này, cái này Thần Tướng cảnh tu sĩ sắc mặt đại biến, hắn cảm ứng được tự thân sinh cơ, ngay tại điên cuồng trôi qua, như giang hà vỡ đê, đã xảy ra là không thể ngăn cản.

“Không được!”

Người này hét lớn một tiếng, xoay người bỏ chạy, chỉ coi tự thân là bên trong tính toán. Thần Tướng cảnh tu vi toàn lực bộc phát, bất quá trong chốc lát, hắn đã chạy ra bên ngoài hỗn độn, cũng đã trở nên tóc trắng xoá, mặt mũi tràn đầy nếp uốn.

Toàn thân cao thấp, tràn ngập mục nát khí tức, “Không, tại sao có thể như vậy… Ta là thần tướng, hưởng thọ 100,000 năm… Làm sao lại chết ở đây…”

Hắn muốn trốn đi, nhưng mờ nhạt đôi mắt ở giữa, quang mang nhanh chóng thu lại, “Lạch cạch” một tiếng đổ xuống, thân thể nhanh chóng hư thối, mấy hơi thở sau liền đã hóa thành bột mịn.

…

Tinh thuyền trùng thiên, qua lại vũ trụ tinh biển.

Sau 3 ngày, tại Thọ Sơn điều khiển dưới, đã rời xa đế lâm biển.

Mà cho tới giờ khắc này, hắn mới có cơ hội hỏi thăm, “Tiểu sư thúc, ngài vội vàng xuất quan, chúng ta là muốn đuổi đi cái kia “

Bên cạnh, Lý Thanh Thanh cùng thần sắc nhàn nhạt Đế hậu, cũng nhìn lại. Đại Càn hủy diệt, 5 họ 7 nhìn cúi đầu, bây giờ trời huyền vũ trụ, có thể nói duy “Trần Thái Sơ độc tôn”, hắn lại không lưu luyến chút nào, trực tiếp dẫn người rời đi, càng cho người ta một loại, vô song bức thiết cảm giác.

La Quan lắc đầu, “Ta cũng không biết.”

Thọ Sơn mấy người trừng mắt.

Không biết không biết ngươi chạy nhanh như vậy ! Đế hậu âm thầm cắn răng, tốt ngươi cái Trần Thái Sơ, chính là chỉ muốn thoát khỏi ta, đúng không !

Lưng hơi hàn, La Quan nhìn lướt qua, Đế hậu đao như ánh mắt, ho nhẹ một tiếng, “Ta tìm tới, đột phá tu vi thời cơ, ngay tại vũ trụ nơi nào đó, cơ duyên này hoặc chớp mắt là qua, nhất định phải nắm chặt.”

Thọ Sơn vui mừng, hắn đã sớm đoán được, Tiểu sư thúc trên thân có bí ẩn, Đại Đạo cảnh tu vi giống như là 1 đạo gông xiềng, chế ước lấy thực lực của hắn.

“Vâng, đệ tử minh bạch! Ta biết điều khiển tinh thuyền, toàn lực đi đường!” Nói xong, Thọ Sơn thi lễ một cái, vội vàng rời đi.

Tiểu sư thúc phá cảnh cơ duyên, tuyệt không thể bởi vì đi đường quá chậm, mà bị trì hoãn.

Điểm này, ta Thọ Sơn tuyệt không cho phép!

“Thanh thanh, ngươi đi về nghỉ trước, bản cung có mấy câu, muốn nói với Trần Thái Sơ.” Đế hậu đột nhiên mở miệng, thần sắc nhàn nhạt.

Lý Thanh Thanh lo lắng, nhìn thoáng qua La Quan, “… Tốt, vậy ta đi trước Ngụy đại ca.” Cho hắn 1 cái tự cầu phúc ánh mắt, Lý Thanh Thanh xoay người rời đi.

2 ngày này tiếp xúc dưới, đối Đế hậu, nàng là lại ao ước lại tôn kính. Không chỉ một lần nghĩ tới, không biết lúc nào, nàng mới có thể trở nên, cùng Đế hậu đồng dạng cường đại, đến lúc đó, nàng cũng có thể đến giúp Ngụy đại ca!

La Quan biểu lộ, tận lực giữ vững bình tĩnh, “Khục, Đế hậu muốn nói cái gì “

“Ta gọi kỷ thanh tuyển.”

“… Thanh tuyển.” La Quan kiên trì, “Ngươi có thể nói.”

Đế hậu biểu lộ, lộ ra một tia ngưng trọng, “Ngươi bế quan về sau, liền vội vàng ra, là bởi vì luyện hóa nguyên sơ thần quang, mới tìm được phá cảnh thời cơ “

La Quan gật đầu, “Không sai.”

Điểm này, hắn không nghĩ tới giấu diếm.

Kỷ thanh tuyển lắc đầu, “Ta không đề nghị ngươi đi. Nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì nguyên sơ thần quang đưa tới phong ba, ngươi ta tự mình kinh lịch, căn bản là không có cách xác định, ngươi đem tiến về chỗ, còn ẩn

giấu đi gì cùng hung hiểm, một cái sơ sẩy chúng ta đều phải chết.”

Rất có đạo lý, nhưng La Quan phải đi.

Hắn không nói chuyện, biểu lộ liền đủ để cho ra đáp án.

Kỷ thanh tuyển nhíu mày, như rất bất đắc dĩ, “Liền biết, không thể tuỳ tiện để ngươi thay đổi chủ ý, vậy ngươi có lẽ có thể, đổi 1 cái phá cảnh chi pháp.”

La Quan nhíu mày, “Ngươi có biện pháp “

Kỷ thanh tuyển gật đầu, “Bản cung trước đó nói qua, ta chính là thiên sinh đỉnh lò chi thể, đối với tu hành rất có ích lợi, bây giờ khôi phục bộ điểm chúa tể cảnh thực lực, hiệu lực đem càng mạnh, có thể giúp ngươi một tay.”

Nàng thanh âm bình tĩnh, nhưng trên mặt, lại có chút phiếm hồng, nhất là một đôi lỗ tai, giờ phút này giống như là muốn nhỏ máu.

“A !” La Quan mộng, hắn trong lúc nhất thời lại không bình tĩnh nổi, thậm chí hoài nghi, là mình nghe lầm kỷ thanh tuyển nói với hắn, là hắn nghĩ ý tứ kia sao

“Đế hậu… Khục… Trần mỗ không có nghe rõ…”

Kỷ thanh tuyển trừng hắn, cũng không lo được xưng hô, “Chứa đựng ít hồ đồ, liền ý tứ kia, toàn bộ làm như bản cung hồi báo, trước ngươi ân cứu mạng.”

La Quan khoát tay, “Không cần không cần! Đế hậu nói

quá lời, ngươi ta riêng phần mình trợ giúp, ân tình lẫn nhau chống đỡ.”

Gặp hắn 1 bộ, tránh không kịp bộ dáng, Đế hậu mày liễu đứng đấy, họ Trần hắn có ý tứ gì ghét bỏ bản cung có đúng không

“Phi!”

“Trần Thái Sơ, ngươi thật sự cho rằng, bản cung nghĩ lấy lại ngươi đúng không “

“Ngươi cho rằng ngươi là ai “

“Ngươi người này, thật rất buồn cười a!”

Nàng gương mặt xinh đẹp băng lãnh, xoay người rời đi.

La Quan im lặng, nhìn xem kỷ thanh tuyển bóng lưng, ám đạo lần này, là đem nữ nhân này cho đắc tội thảm.

Người ta cũng là có ý tốt, nói không chừng liền hữu dụng đâu dù sao, chúa tể cảnh đỉnh lô chi thể… Khục, cũng không biết, là cái gì tư vị…

Bằng không, đem người gọi trở về, thử một chút ý niệm này vừa xuất hiện, liền bị tranh thủ thời gian đè xuống, không phải chẳng lẽ không phải thành thằng hề !

Tính một cái, lúc trước sờ 1 đem, liền bị dính chặt.

Thật muốn làm chút gì, đời này còn có thể có tốt a! Không sai, ta chính là như thế 1 cái, không bị nữ sắc sở

mê âm vang trượng phu!

Nửa ngày sau.

Đế hậu mặt không biểu tình, hướng La Quan gian phòng bước đi, trên đường gặp Lý Thanh Thanh, “Kỷ tỷ tỷ, ngươi muốn đi tìm Ngụy đại ca sao “

“Ừm, có chút tu hành phương diện vấn đề, cùng Trần Thái Sơ nghiên cứu thảo luận một hai, hoặc đối với hắn có chỗ trợ giúp.” Đế hậu thản nhiên nói.

Lý Thanh Thanh một mặt sùng bái, “Kỷ tỷ tỷ thật lợi hại, vậy ngươi mau đi đi, thật hi vọng ngươi khả năng giúp đỡ Ngụy đại ca, sớm ngày đột phá.”

“Ừm.”

Đế hậu bóng lưng, khí thế kiêu kiêu.

Bành ——

Nàng 1 đem, trực tiếp đẩy cửa phòng ra, La Quan bố trí mấy đạo cấm chế, không kịp phản ứng, liền bị trực tiếp phá vỡ.

Đón lấy, chân dài bước vào, trở tay đóng cửa.

La Quan vội vàng ra, trừng lớn mắt, “Đế hậu, ngươi muốn làm gì “

“Nghĩ.”

—

Chương 1454 : Thần bí tiểu thế giới

Nghĩ ngươi cái đại đầu quỷ ! Nữ nhân, ngươi rốt cuộc muốn như thế nào

“Tỉnh táo! Đế hậu, có chuyện hảo hảo nói…”

La Quan chưa nói xong, liền bị cưỡi tại trên giường, Đế hậu ở trên cao nhìn xuống, sắc mặt còng mắt đỏ mắt bễ nghễ.

“Hoặc là, ngươi liền thôi phát nguyên sơ thần quang, toàn lực phản kháng.”

“Hoặc là, ngươi liền nhắm mắt lại, giao cho bản cung.”

La Quan: …

Xin hỏi, bị một nữ nhân đè lại, nàng lại so với ta mạnh hơn, cho dù phản kháng cũng vô dụng, phải làm gì

Nhưng cái này kịch bản, có phải là phản quả thực qua điểm!

Ta là nam được không ngươi làm như vậy, ta thật mất mặt a.

Rất nhanh, có đối thoại tiếng vang lên, “… Không được “

“Mảnh chó!”

Đều như vậy, còn có thể để hắn chạy mất Đế hậu cắn răng.

Trời sinh đỉnh lô chi thể, ta mạnh yếu tùy tâm.

Một lát sau, lửa nóng thiêu đốt, giường lăn lộn.

Đảo mắt, quá khứ 5 ngày.

Thọ Sơn, Lý Thanh Thanh 2 người, canh giữ ở bên ngoài, ánh mắt nghiêm túc, thần sắc ngưng trọng.

“Tiền bối, ngươi nói Kỷ tỷ tỷ khả năng giúp đỡ Ngụy đại ca, đột phá cảnh giới sao “

“Khó mà nói.” Thọ Sơn chần chờ mở miệng, hắn luôn cảm thấy Tiểu sư thúc lần này đột phá, tuyệt đối không đơn giản.

Nhưng Đế hậu đã đi vào 5 ngày, chưa từng bước ra một bước, không phải là có tiến triển, như coi là thật như thế vậy liền quá tốt.

Lý Thanh Thanh hai tay khoanh, chống đỡ ở trên cằm, “Kỷ tỷ tỷ cố lên, Ngụy đại ca cố lên, các ngươi nhất định có thể!”

Đúng lúc này, “Kẹt kẹt” một tiếng vang nhỏ, cửa phòng từ bên trong mở ra.

Đế hậu đi tới, nàng màu da hồng nhuận, đôi mắt sáng tỏ, nhất cử nhất động ở giữa, tản ra vô tận phong tình.

Thọ Sơn ngây ngốc một chút, vội vàng cúi đầu.

Lý Thanh Thanh trừng lớn mắt, “Kỷ tỷ tỷ, ngươi đẹp quá…” Trước đó, Đế hậu cũng đẹp kinh người, nhưng cũng không bằng hôm nay, như vậy rung động lòng người.

Như treo ở đầu cành quả lớn, run rẩy, thổi qua liền phá.

“Khục! Đế hậu tiền bối, không biết nhà ta Tiểu sư thúc, nhưng từng đột phá cảnh giới” Thọ Sơn ổn định tâm thần, chắp tay mở miệng.

Đế hậu cười nhìn thoáng qua Lý Thanh Thanh, nói: “Việc này, các ngươi hỏi hắn đi, bản cung có chút rã rời, đi nghỉ trước.”

Bước liên tục nhẹ nhàng, biến mất trong tầm mắt.

“Khụ khụ khụ…” Theo kịch liệt ho khan, La Quan đi ra cửa bên ngoài, Lý Thanh Thanh kinh hô một tiếng, Thọ Sơn kém chút trừng bạo con mắt.

“Ngụy đại ca!”

“Tiểu sư thúc!”

Cái này… Đây là làm sao… Sắc mặt xanh trắng, khí tức phù phiếm, hốc mắt lõm, đen nhánh khó nén… Thấy thế nào đều là 1 bộ, nguyên khí tổn hao nhiều, vô cùng suy yếu bộ dáng.

Tựa như là ven đường, 1 đóa gió táp mưa sa về sau, rung động rung động muốn đổ tiểu Bạch tốn.

La Quan khoát tay, một mặt trấn định, “Không sao, chính là nếm thử đột phá lúc, ra một chút ngoài ý muốn, tĩnh dưỡng mấy ngày thuận tiện.”

“Thật sao Tiểu sư thúc, ta nhìn ngươi một mực vịn eo, là thụ thương sao đệ tử cái này bên trong, có thượng hạng thuốc cao, chuyên trị eo cơ vất vả mà sinh bệnh.”

“Ây… Được thôi, cho ta đến vừa kề sát… Được rồi, hay là 3 tieba… Ta thật không có sự tình, các ngươi trở về đi…” La Quan gạt ra khuôn mặt tươi cười, cầm thuốc cao, quay người lảo đảo mà đi.

Lý Thanh Thanh một mặt lo lắng, “Ngụy đại ca lần này, khẳng định thụ đả kích rất lớn, ngay cả đi đường đều có chút không chắc chắn.”

“Đúng vậy a, lão phu cũng là lần thứ 1, thấy Tiểu sư thúc lộ ra như vậy chán nản bộ dáng.” Thọ Sơn thở dài một hơi, “Đại đạo tu hành, khó khăn cỡ nào, tuy là Tiểu sư thúc nhân vật như vậy, cũng cất bước khó khăn, chúng ta khi càng thêm cố gắng mới là!”

Lý Thanh Thanh nghiêm túc gật đầu, “Không sai, ta cũng muốn hảo hảo tu luyện, tranh thủ sớm ngày có thể cùng Kỷ tỷ tỷ đồng dạng, trợ giúp Ngụy đại ca.”

…

1 tháng sau, tinh thuyền xuyên qua hơn phân nửa trời

huyền vũ trụ, đến một mảnh lạ lẫm tinh biển.

Bá ——

La Quan bay ra, hắn đôi mắt sáng rực nhìn quanh, lại nhắm mắt lại, yên tĩnh cảm giác.

Rất nhanh, hắn nhíu mày.

“Tiểu sư thúc, thế nhưng là cái kia bên trong không ổn” Thọ Sơn nhìn quanh, hắn vẫn chưa tại mảnh này tinh trong biển, phát giác được khu vực đặc biệt.

La Quan mở mắt ra, “Ta muốn tìm địa phương ngay tại cái này bên trong, nhưng tiến vào bên trong về sau, khí tức của nó lại trở nên tối nghĩa mơ hồ, không cách nào xác định cụ thể phương vị.” Tại một mảnh mênh mông tinh trong biển, tìm kiếm nơi nào đó khu vực, không khác mò kim đáy biển.

Nhưng cũng may, chung quy là quyển định, đại khái phạm vi.

“Đi thôi, trước tìm 1 viên tu chân tinh cập bến, hơi chút tu chỉnh, thuận tiện nhìn một chút, có thể hay không tìm tới tin tức hữu dụng.”

“Vâng, Tiểu sư thúc.”

Thọ Sơn điều khiển tinh thuyền, kế tiếp theo ghé qua nửa ngày sau, rốt cuộc tìm được 1 viên, thể tích to lớn linh khí dư thừa tu chân tinh.

“Liền cái này đi.”

Càng phồn hoa tu sĩ càng nhiều, càng khả năng có kinh hỉ, nếu không thật muốn dựa vào chính mình, khắp nơi tìm đi qua, không biết muốn tới năm nào tháng nào.

‘Như coi là thật không có cách, liền trực tiếp tìm tới, chấp chưởng mảnh này tinh biển thế lực, thúc đẩy đối phương tìm kiếm khu vực đặc biệt.’

Tinh dưới đò hạ thấp thời gian, nhìn qua phía trước tu chân tinh, La Quan nhàn nhạt nghĩ đến.

Có Đế hậu tại… Khục, nữ nhân này, mặc dù một mực không có lộ diện, nhưng nàng coi là nam nhân tiện nghi là tốt như vậy chiếm sao !

Hừ hừ, nhất định phải cho ta xuất lực.

Lấy trời huyền vũ trụ tu hành cấp độ, đầy đủ.

Rất nhanh tinh thuyền cập bến, một nhóm đặt chân tu chân tinh, tuỳ tiện liền thăm dò rõ ràng, bây giờ chỗ —— nơi đây chính là vạn cương cổ quốc, nơi nào đó phồn hoa chủ tinh, đây là trời huyền trong vũ trụ, 1 cái đế quốc cường đại. Mà có thể mang theo “Cổ” chữ, thì truyền thừa chí ít 1 triệu năm, có 2 vị đế cảnh tọa trấn.

“Mấy vị đại nhân, không biết chư vị đến đây, có gì có thể giúp ngài” tu chân tinh bên trên, một chỗ buôn bán tin tức cứ điểm, người nói chuyện kinh sợ, chấp lễ cung kính. Không có khác, Thọ Sơn hơi hiển lộ khí tức, mấy người liền được tôn sùng là khách quý.

Đế cảnh!

Tê ——

Tuy nói gần đây, hoàng triều bên trong gió nổi mây phun, nhưng đế cảnh vẫn như cũ là bọn hắn, chạm đến không đến tồn tại. Nếu dám đắc tội, chỉ cần một cái ý niệm trong đầu, liền có thể đem nơi đây san thành bình địa!

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

La Quan nói: “Ta cùng mới đến, không biết mảnh này tinh trong biển, nhưng có cái gì khu vực đặc biệt sự miêu tả của ta, có lẽ không quá chuẩn xác, ngươi lại đem biết đến, 1 vừa nói ra, nếu có đối với chúng ta hữu dụng, sẽ không thiếu ngươi chỗ tốt.”

“A… Vâng vâng vâng, tiểu nhân minh bạch.” Người nói chuyện vội vàng gật đầu, trán lại nhịn không được đổ mồ hôi, ngài cái này nói, đâu chỉ không quá chuẩn xác… Khu vực đặc biệt, vạn cương cổ quốc cương vực bao la, trì hạ tu hành tinh đến hàng chục ngàn, khu vực đặc biệt lại càng không biết phàm kỷ… Cái này muốn nói đến lúc nào

Nhưng khách nhân mở miệng, hắn nào dám phản bác, đành phải kiên trì mở miệng, La Quan nghe một trận, nhịn không được nhíu mày, hắn tựa hồ chọn sai phương thức, bằng không hay là trực tiếp, dẫn người đi tìm vạn cương cổ quốc đế tộc, trực tiếp ra lệnh cho bọn họ bắt đầu.

Đúng lúc này, 1 đạo cường hoành thần niệm, như như cơn lốc quét ngang, trong chốc lát cả viên tu chân tinh, đều bị khẽ quét mà qua.

Tác phong làm việc, bá đạo vô song.

Chúa tể!

La Quan tâm thần nhảy một cái, thông suốt ngẩng đầu.

Thọ Sơn, Đế hậu 2 người, cũng đã biến sắc.

Ngược lại là Lý Thanh Thanh, hiển nhiên đối cứng mới hết thảy, không phát giác gì.

“Ây… Quý khách, thế nhưng là tiểu nhân cái kia bên trong, nói không đúng sao” tình báo người nói chuyện đầu đầy mồ hôi, lắp bắp.

La Quan khoát tay, “Không có quan hệ gì với ngươi.”

Hắn chau mày, trời huyền trong vũ trụ, đế cảnh chính là cực hạn, còn chưa từng từng sinh ra chúa tể. Làm sao đột nhiên, sẽ có như vậy cường giả giáng lâm hẳn là cũng là hướng về phía, cái kia đạo phá cảnh cơ duyên đi

Vừa nghĩ đến đây, La Quan trong lòng hơi trầm xuống, đột nhiên cảm thấy mấy điểm áp bách —— có lẽ, lần này phá cảnh, cũng không đơn giản.

Đây là đại đạo chi linh dự cảm!

Ân ! La Quan dư quang, đảo qua Đế hậu, cứ việc nàng rất bình tĩnh, nhưng làm xâm nhập tiếp xúc qua đối tượng, hắn vẫn như cũ từ đối phương, giữa lông mày một chút biến hóa, cảm nhận được mấy điểm không ổn.

Đế hậu phát giác được, La Quan chú ý, có chút mắt cúi xuống, vẫn chưa cho ra đáp lại.

Âm thầm nhíu mày, La Quan suy nghĩ một chút, nhìn về phía đối diện, “Đoạn thời gian gần nhất, vạn cương cổ quốc bên trong, phải chăng phát sinh cái nào đó đại sự “

Chúa tể giáng lâm, liền như thiên ngoại sao băng, tuyệt không phải không hề có động tĩnh gì. Cho dù, người bình thường chạm đến không đến, nhưng bao nhiêu cũng có thể, phát giác được một chút không ổn.

“A… Gần nhất nha…” Người nói chuyện nhíu mày khổ tư, “Thật là có một cọc, trước đây không lâu vạn cương cổ quốc cùng liền nhau đại thừa cổ quốc, tại biên cảnh sẵn sàng ra trận, mắt thấy sắp bộc phát một trận khủng bố quốc chiến, nhưng đột nhiên ở giữa, song phương liền hành quân lặng lẽ, lại vô động tĩnh truyền ra.”

“Về sau một đoạn thời gian, 2 đại cổ quốc cảnh nội, liền xuất hiện một chút cường giả bí ẩn, nghe nói có bao nhiêu vị đế cảnh hiện thân, lại lai lịch khó lường, không biết.”

Người này do dự một chút, há to miệng muốn nói lại thôi.

La Quan nhíu mày, “Ngươi muốn nói cái gì “

“Cái này… Khục… Tiểu nhân cái này, có 1 cái chưa nghiệm chứng tin tức, không biết thực hư… Không dám tùy ý nói cho đại nhân…”

“Nói, tha thứ ngươi vô tội.”

“Vâng!” Người nói chuyện hạ giọng, “Nghe đồn, tại 2 đại cổ quốc ở giữa, đột nhiên xuất hiện một chỗ, thần bí tiểu thế giới, bị hỗn độn mê vụ bao khỏa, cùng ngoại giới ngăn cách… Nhưng vạn cương cổ quốc cùng đại thừa cổ quốc ở giữa, đã sớm xung đột nhiều năm, lẫn nhau cương vực đụng vào nhau chỗ, sớm đã bị quét dọn vô số lần, căn bản cũng không khả năng xuất hiện, không bị phát hiện khu vực.”

“Mà lại, kinh khủng nhất chính là, chỗ này tiểu thế giới tựa hồ, có một loại nào đó nguyền rủa , bất kỳ cái gì tiến vào bên trong sinh linh, đều sẽ bị cướp đoạt thọ nguyên, 2 đại cổ quốc đều có vô số cường giả táng thân trong đó… Nhưng tin tức này, rất nhanh liền bị đè xuống, tựa hồ có người tại, tận lực giấu diếm cái gì… Tiểu nhân cũng chỉ là, thu được một chút đôi câu vài lời, cũng không dám xác định thật giả…”

La Quan giật mình trong lòng, đột nhiên xuất hiện tiểu thế giới cướp đoạt thọ nguyên nguyền rủa cùng về sau, thần bí giáng lâm cường giả, lại thêm, vừa rồi cái kia đạo quét ngang mà qua, cường thế bá đạo chúa tể thần niệm… Hắn đột nhiên cảm thấy, mình có lẽ, đã tìm được địa phương.

“Trong truyền thuyết, kia một chỗ thần bí tiểu thế giới, ở đâu bên trong “

Người nói chuyện đã sớm chuẩn bị, vội vàng lấy ra 1 khối ngọc giản, làm tốt đánh dấu sau 2 tay dâng lên, “Đại nhân, ngài dựa theo này đánh dấu quá khứ, liền có thể tiến vào khu vực kia… Nhưng bởi vì chiến tranh nguyên nhân, 2 nước biên cương đã, ở vào phong cấm trạng thái, không được tùy ý ra vào.”

La Quan mang tới ngọc giản, thần niệm khẽ quét mà qua, “Không sao, cái này liền cùng ngươi không quan hệ.”

Hắn đứng dậy liền đi.

Thọ Sơn vứt xuống 1 cái nhẫn trữ vật, một nhóm mấy người đi ra ngoài.

“Đế hậu.” La Quan đột nhiên mở miệng, “Vừa rồi cái kia đạo thần niệm, ngươi biết “

Đế hậu trầm mặc mấy hơi, “Năm đó, bức ta vẫn lạc, người này là trong đó 1 trong.” Nàng thở ra khẩu khí, “Không nghĩ tới, thế mà nhanh như vậy liền gặp cố nhân, ngươi không cần phải để ý đến, năm đó ân oán, đợi bản cung hoàn toàn khôi phục về sau, tự nhiên sẽ xử lý thỏa đáng.”

“Dưới mắt mấu chốt nhất, là trước giúp ngươi cầm tới phá cảnh cơ duyên, chậm sợ sinh biến.”

La Quan suy nghĩ một chút, gật đầu, “Ngươi có thể nghĩ

như vậy liền tốt, vậy chúng ta bây giờ liền khởi hành, tiến về 2 nước biên cương.”

Đột nhiên, “Ầm ầm” tiếng vang, từ đỉnh đầu phía trên truyền đến, có hỏa diễm sáng rực, ma sát không khí thiêu đốt, như tinh vẫn.

Khí tức cường đại, từ trong đó bộc phát, sát na quét ngang tu chân tinh.

Sát na, bên tai an tĩnh xuống, vô số người trừng to mắt, lộ ra chấn kinh, hãi nhiên.

“Đế… Đế cảnh…”

“Tê —— “

“Đừng tê, nhanh quỳ xuống, đứng muốn chết a!”

“Ta các loại, bái kiến đế cảnh!”

Rầm rầm ——

Đảo mắt, trong tầm mắt chỗ, tất cả mọi người quỳ xuống.

Chỉ còn hơn một nhóm 4 người, dễ thấy lại đột ngột.

La Quan híp mắt, chợt bình tĩnh lại, “Hướng chúng ta đến, có ý tứ…”

Hắn nhìn Đế hậu, đối phương cúi đầu, mặt mày tối nghĩa.

Sau một khắc ——

Oanh!

Khủng bố uy áp, như sơn hải Tề Băng ầm vang trấn xuống, đem 4 người bao phủ ở bên trong.

“Nhữ các loại, lại dám xông vào ta khu vực quản lý, ra sao dụng tâm còn không quỳ xuống!”

Đế cảnh gầm thét, như kinh lôi nổ tung, vang vọng thập phương!

—

Chương 1455 : Số mệnh tử địch

Thọ Sơn nhíu mày, “Tiểu sư thúc “

La Quan thản nhiên nói: “Đánh hắn không thể tự gánh vác.”

Phiền phức tới cửa, đã tránh không khỏi, vậy liền đánh đi ra.

Chẳng lẽ, còn thấp hơn đầu cầu xin tha thứ sao !

“Vâng, đệ tử minh bạch!” Thọ Sơn đôi mắt lạnh lẽo, “Ở đâu ra đui mù đồ vật, dám ở thầy ta dài trước mặt làm càn!”

Oanh ——

Hắn một bước đạp xuống, khí tức cường đại phá thể mà ra, như 1 cái hoành sơn, ầm vang trấn xuống.

Đối diện khí thế hùng hổ, như sao băng mà tới đế cảnh, lập tức kêu lên một tiếng đau đớn, cả người bị đánh bay ra ngoài, mặt mũi tràn đầy kinh sợ. Nhưng người này trên mặt, lại vô nửa điểm ý sợ hãi, “Làm càn! Dám động thủ với bản tọa, các ngươi 1 cái đều trốn không thoát.”

“Bồ đề nhất niệm, thế núi duy nhất, trấn!” Thọ Sơn đưa tay, 5 ngón tay hoành trấn.

Oanh ——

Nổ vang rung trời, thiên địa rúng động, run rẩy, lực lượng kinh khủng giáng lâm, đem cái này đế cảnh cuốn vào trong đó. Nó sắc mặt, nháy mắt tái nhợt, trợn to con mắt bên trong, lộ ra một tia kinh hãi.

Cùng là đế cảnh, cho dù thực lực đối phương vượt xa quá hắn, cũng không nên như vậy, bị trực tiếp trấn áp, không có nửa điểm phản kháng chỗ trống. Giờ phút này, chân linh thét lên, lớn lao sợ hãi, như 1 con bàn tay vô hình, cầm chặt trái tim ——

“Cùng một chỗ động thủ, giết người này!” Đế cảnh tu sĩ gào thét.

Oanh ——

Không ngờ có 2 đạo đế cảnh khí tức, ầm vang giáng lâm, một phương này tinh trong biển, lại tề tụ 3 tôn đế cảnh, kinh khủng bực nào.

Giờ phút này, 3 người liên thủ, Thọ Sơn trấn áp, bị trực tiếp đánh vỡ. Hắn nhíu mày, thân ảnh bay ngược mà đến, mặt lộ vẻ mấy điểm tái nhợt ——

Đế cảnh, vũ trụ chi cực vậy, có thể trấn áp một phương quốc gia, xưng tông Đạo tổ, là ngàn tỷ người tu hành, tha thiết ước mơ chi cảnh. Trước kia, Thọ Sơn cũng cho rằng, hắn dù tại Bồ Đề sơn bên trong địa vị thường thường, nhưng đặt ở ngoại giới làm sao, cũng coi như nhân vật.

Nhưng đi theo Tiểu sư thúc bên người, thời gian này cũng quá ma huyễn, ta càng trở nên như thế vô dụng, thành 1 cái sẽ chỉ phất cờ hò reo phế vật… Ai, là vận khí ta không tốt, hay là Tiểu sư thúc người này, đi cái kia bên trong đều có thể trêu chọc đại phiền toái !

“Đủ!” Đế hậu một bước đạp xuống, đối diện 3 tôn đế cảnh, sắc mặt bỗng dưng đại biến, như bài sơn đảo hải khí tức khủng bố, ầm vang trấn xuống.

“Oa!”

3 tôn đế cảnh miệng mũi thất khiếu ở giữa, máu tươi cuồng phún, thân ảnh ném đi.

“Chúa tể!”

Bọn hắn thét lên, kinh hãi không thôi, đế cảnh cùng chúa tể tuy chỉ kém tầng 1, nhưng chỗ có uy năng, lại là ngày đêm khác biệt.

Thật muốn chém giết, chỉ cần mấy cái đối mặt, liền đầy đủ đem bọn hắn nghiền nát.

“Sư thúc cứu chúng ta!” 3 tôn đế cảnh thét lên.

Sau một khắc, thiên khung sát na vặn vẹo, vô số khủng bố khe hở, khuấy động, lan tràn, một đường kéo dài cho đến cuối tầm mắt. 1 đạo áo bào đen thân ảnh, từ đó đi ra, hắn đôi mắt sắc bén, nhìn xem Đế hậu, “Ha ha ha, thanh tuyển, quả nhiên là ngươi.”

“1 triệu năm sau, có thể gặp lại ở nơi này, ngươi ta ở

giữa coi là thật duyên điểm thâm hậu… Vậy hôm nay, liền cùng ta rời đi đi!”

Chúa tể uy áp, phô thiên cái địa, cả viên tu chân tinh, tĩnh mịch im ắng.

Tất cả mọi người, như tim phía trên, bị ép tảng đá lớn, liền ngay cả thở dốc đều trở nên vô song gian nan.

Sợ hãi, tuyệt vọng, hoảng sợ, run rẩy… Đây chính là, chúa tể cảnh uy thế, giáng lâm chỗ, ta tức vạn vật chi chủ.

Quyền sinh sát trong tay, luân hồi táng diệt, đều tồn hồ nhất niệm!

Đế hậu ngẩng đầu, đôi mắt thật sâu, “Quý thanh, bản cung nguyện từ bỏ, quá khứ thù cũ, sẽ không tiếp tục cùng ngươi dây dưa.”

“Liền dừng ở đây, như thế nào “

Quý thanh lắc đầu, “Dừng ở đây kỷ thanh tuyển, ngươi sợ là quên, năm đó bởi vì ngươi, bản tọa ngạnh sinh sinh gãy mất, xung kích thượng cảnh cơ hội… Ta, chuẩn bị mấy triệu năm, hao phí vô số tâm huyết, đều bị ngươi hủy đi… Ngươi muốn làm sao, cùng bản tọa dừng ở đây “

Hắn nhe răng cười, ánh mắt bạo ngược, “Cái này 1 triệu năm qua, bản tọa vô 1 ngày không nhớ tới ngươi, cho nên ta tài năng, đối ngươi ký ức khắc sâu, chỉ là thần niệm quét qua, liền có thể phát giác được, kia phần độc

thuộc về khí tức của ngươi… Kỷ thanh tuyển, bản tọa sẽ không giết ngươi, ta muốn để ngươi biết, như thế nào đau đến không muốn sống… Ngươi, sẽ thành bản tọa, vĩnh viễn trân tàng con rối…”

Oanh ——

Chúa tể khí tức trùng thiên, một đường tăng vọt, thẳng đến đỉnh phong.

Chỉ thiếu chút nữa, liền có thể phá vỡ cực hạn tiến vào thượng cảnh, thành tựu thiên địa bất hủ, cùng vạn vật vũ trụ, chư thiên chiều không gian cùng tồn tại.

Nhưng con đường của hắn, đoạn mất!

Kỷ thanh tuyển vốn là quý thanh lựa chọn đồng mệnh nói tham gia, lấy nó đỉnh lô chi thể vì thải bổ, nhưng lớn mạnh tự thân mệnh số, nhờ vào đó cưỡng ép phá vỡ bình cảnh, thành tựu bất hủ thượng cảnh. Cuối cùng lại bởi vì đạo này đồng mệnh nói tham gia, triệt để đoạn mất đại đạo, đời này dừng bước lại vô tương lai, quý thanh há có thể không hận dốc hết tam giang 5 hồ chi thủy, hoàn vũ tinh hải chi ánh sáng, cũng không thể rửa sạch nửa điểm.

Đế hậu trong lòng trầm xuống, nàng thở sâu, “Thật có lỗi, bản cung không nghĩ tới, sẽ gặp phải người này… Nhưng ngươi yên tâm, bản cung tuyệt sẽ không, liên luỵ đến ngươi.”

Nói xong, nàng nhìn thoáng qua La Quan, một bước đạp xuống.

Oanh ——

Chúa tể cảnh khí tức xông lên tận chín tầng trời, nàng thực lực còn chưa hoàn toàn khôi phục, nhưng hôm nay lòng mang quyết tuyệt, quanh thân sát ý sôi trào, lại chưa rơi vào hạ phong.

Muốn nói hận, nàng chẳng lẽ không hận sao ! Thiên tân vạn khổ, rốt cục tu thành chúa tể cảnh, lại được người chọn trúng, trở thành 1 viên nói tham gia, căn bản bất lực giãy dụa. Bước ngoặt nguy hiểm bỏ hết thảy, mới đoạt đến một chút hi vọng sống, luân hồi 1 triệu năm, kém chút triệt để trầm luân, gian nan đi đến hôm nay.

Trong đó gian khổ, sỉ nhục, lại có mấy người biết được vừa mới nhìn thấy, một điểm tương lai ánh rạng đông, liền lại tao ngộ số mệnh tử địch… Trốn không thoát, vậy liền liều 1 đem, lớn không được đồng quy vu tận!

“Duyên điểm tam sinh, sinh tử cùng theo!” Đế hậu đưa tay, tối nghĩa khí cơ bộc phát, như không nhìn thấy triều cường, càn quét thiên địa.

Quý thanh cười to, “Kỷ thanh tuyển, ngươi nghĩ kéo bản tọa chung chết, còn chưa đủ.” Hắn chỉ điểm một chút rơi, khủng bố chúa tể ý chí, trực tiếp tác thủ vũ trụ uy thế, như lạch trời hoành trấn, đem “Tam sinh” chi lực trấn áp, ngăn cách. Đón lấy, phất tay áo vung lên, “Ta có 3 trấn, có thể trấn vãng sinh, đương thời, tương lai… Có thể diệt hết thảy nhân quả, mọi loại mệnh số, đoạn tuyệt thời cơ, chém tới tất cả lỗ thủng.”

“Kỷ thanh tuyển , mặc ngươi tu hành huyền diệu cũng tuyệt khó thoát cách, lần này ta muốn để ngươi, tại 3 trấn phía dưới khô mục kêu rên!”

Oanh ——

Khí tức khủng bố bao phủ Đế hậu, nàng váy dài khuấy động, chúa tể cảnh khí tức bộc phát, rút mất vũ trụ tinh hải chi lực, che chở tự thân.

Thời khắc sinh tử, không có nhân từ.

Nhưng Đế hậu vừa xuất thủ, liền sắc mặt đại biến, nàng cùng vũ trụ tinh biển liên hệ, bị sinh sinh chém tới.

Quý thanh đưa tay, hắn lòng bàn tay ở giữa lơ lửng 1 cái tiểu tháp, toàn thân màu đen đặc, dường như thu nạp nguyên một cái thâm uyên.

Giờ phút này, phóng xuất ra cấm đoạn chi lực, đem chúa tể ý chí áp chế.

“Ta tông chí bảo, vĩnh dạ tháp phục khắc phân thân, dù không kịp bản thể 11 chi uy, nhưng dùng để hạn chế ngươi lại đủ.” Quý thanh cười to, “Kỷ thanh tuyển, vì đối phó ngươi, bản tọa chuẩn bị rất lâu rất lâu, lại há có thể cho ngươi nửa điểm cơ hội “

“Cam chịu số phận đi, hôm nay, ngươi mọc cánh khó thoát!”

Sau một khắc ——

Vĩnh dạ tháp oanh minh, cường đại trấn áp lực lượng, khiến Đế hậu kêu lên một tiếng đau đớn, sắc mặt tái nhợt.

Đúng lúc này, “Ông” một tiếng kiếm minh, ở trong thiên địa vang vọng. Ngân, tử, lam, lục 4 đạo nguyên sơ thần quang, đồng thời sáng lên, sôi trào.

Phóng thích bàng bạc vĩ lực, rót vào một kiếm này bên trong, “Bá” 1 đạo óng ánh kiếm quang, như tấm lụa xẹt qua bầu trời phía trên.

Trảm chúa tể!

—

Chương 1456 : Mời sư tôn ban kiếm

Quý mặt xanh sắc đại biến, hắn có thể cảm nhận được Lý Thanh Thanh thể nội, như ẩn giấu đi 1 đạo, tối nghĩa khó lường khí tức.

Đối nàng ngoài định mức, có một chút chú ý.

Nhưng, cũng chỉ thế thôi.

Chúa tể cảnh, chấp chưởng vũ trụ một phương, như thế nào ai cũng có thể, tuỳ tiện rung chuyển sao

Ý ta là thiên ý, ta giận là trời uy!

Quý thanh ngàn vạn không nghĩ đến, cho hắn ngạc nhiên, đúng là trước mắt cái này, không chút nào thu hút tiểu tử.

Mũi kiếm!

Sắc bén bá đạo, có ta vô địch… Như thế sắc bén khí tức, hắn là như thế nào ẩn tàng trước đó lại không nhận thấy được nửa điểm, cái này khiến quý thanh kinh sợ không thôi.

Thực tế là, trước mắt một kiếm này, cực kỳ đáng sợ!

Kiếm thế cuồn cuộn, như nhưng cắt đứt mở, trước mắt hết thảy, dù là vũ trụ tinh biển, đều không thể ngăn đỡ

kiếm phong mảy may… Đây là, có thể trọng thương chúa tể 1 kiếm.

“A!”

Quý thanh rống to, vĩnh dạ tháp phóng lên tận trời, cái này phỏng chế chí bảo tựa hồ, cũng phát giác được khí tức nguy hiểm, oanh minh ở giữa bộc phát ra, khí tức kinh người. Đối địch, nó có thể ngăn cách chúa tể ý chí, nhưng tác dụng tại tự thân, lại có thể sinh ra trình độ nhất định tăng phúc, khiến cho chúa tể cảnh chiến lực tăng lên.

Sát na, quý thanh liền cùng giờ phút này chỗ, vạn cương cổ quốc cương bên trong mảnh này bát ngát tinh biển, sinh ra liên hệ chặt chẽ, chỉ cần nhất niệm liền có thể rút ra kỳ lực, cung cấp hắn thúc đẩy, tiêu hao.

Nhưng vào lúc này, quý thanh con ngươi kịch liệt co vào, mặt lộ vẻ hãi nhiên —— hắn cùng quanh thân tinh biển liên hệ, lại bị sinh sinh cắt đứt, là kiếm này minh, là kia cuồn cuộn vô tận, có thể trảm tinh biển vạn vật kiếm ý, nó thế lại kinh khủng như vậy, ngay cả chúa tể cảnh đều sẽ bị áp chế.

Ba ——

Vĩnh dạ tháp mặt ngoài xuất hiện một vết nứt, sau một khắc quý thanh phát ra thống khổ gào thét, kia phóng lên tận trời 1 kiếm, xẹt qua nó thân ảnh, mảng lớn máu tươi rơi vãi, chúa tể cảnh dơ bẩn thân thể bị chém đứt.

“Đế hậu!” La Quan quát khẽ.

Nhân lúc hắn bệnh, đòi mạng hắn.

Đã xuất thủ, trảm thảo trừ căn!

Hiển nhiên, kỷ thanh tuyển minh bạch La Quan ý tứ, gầm nhẹ còn chưa rơi xuống, nàng cũng đã xuất thủ.

“Tam thế vì lưới, chân linh trầm luân!”

Có tuyển, đương nhiên khác biệt quy về tận, lợi dụng tam thế nghiệp chướng vì ăn mòn, ô nhiễm quý thanh chân linh.

Một khi chúa tể chân linh bị ăn mòn, nhẹ thì đạo hạnh đại giảm, nặng thì tẩu hỏa nhập ma… Nơi này ma, cùng Chân ma không quan hệ, mà là tâm ma… Cả đời tu hành, giết chóc vô số, chúa tể một ý niệm, càng có thể điều khiển vũ trụ tinh hải chi sinh diệt.

Thực lực càng mạnh, nhiễm nghiệp lực càng lớn, quấn quanh tại bên ngoài, ăn mòn thể xác tinh thần. Ngày thường bên trong ý chí cường đại, có thể trấn áp trong ngoài quan khuyết, một khi mất khống chế thì nghiệp lực phản phệ, chính là cửu tử nhất sinh chi cục.

Đối quý thanh, Đế hậu hận thấu xương, sao lại lưu thủ.

“A!”

Quý mặt xanh sắc, nháy mắt càng thêm tái nhợt, kiếp trước, kiếp này, tương lai chi nghiệp lực, điên cuồng xâm nhập nó thể nội, ăn mòn hắn chân linh. Cảm giác

này, so dùng nung đỏ hoặc rỉ sét đao kiếm, đâm xuyên nó thân thể, còn muốn thống khổ gấp trăm lần, nghìn lần!

Càng đáng sợ chính là, hắn bị kiếm tu trọng thương phía trước, vô cấu thân thể không trọn vẹn, lại bị Đế hậu lấy tam sinh nghiệp lực ăn mòn chân linh, thân cùng “Tâm” đồng thời bị trọng thương, cái này lại để hắn sinh ra một tia, hôm nay kiếp số giáng lâm, khó đảm bảo tự thân dự cảm.

‘Ta hoặc sắp chết vào hôm nay!’

Này niệm cùng một chỗ, quý thanh kinh sợ vạn điểm, hắn tuy bị chém tới con đường phía trước, nhưng chúa tể cảnh đỉnh phong tu vi, vẫn như cũ tung hoành vũ trụ tiêu dao vạn cổ.

Hắn như thế nào chết có thể nào chết !

“Cho bản tọa thối lui!” Quý thanh gào thét, kia bị chém ra một cái khe vĩnh dạ tháp, đột nhiên bộc phát ra kịch liệt khí tức ba động.

Sau một khắc ầm vang bạo tạc, lại có một cái bóng mờ, xuất hiện ở trong thiên địa, kia là 1 tòa cự đại hắc tháp, như dung nạp vạn cổ vĩnh dạ, cứ việc chỉ là một cái bóng mờ, nhưng ở nó xuất hiện lúc, lại khiến cái này một vùng biển sao, nháy mắt trở nên ảm đạm.

Như, quang minh đều muốn vặn vẹo, không cách nào hiện hình tại bên ngoài.

Ta trấn áp chỗ, chính là vĩnh dạ!

La Quan trước mắt, bỗng dưng lâm vào đen nhánh, bị triệt để ngăn cách ngũ giác, như đặt mình vào bên trong biển sâu, rốt cuộc cảm giác không đến ngoại giới.

Đế hậu cũng đứng trước, đồng dạng tình cảnh, nàng chau mày, trên mặt lộ ra một tia bất đắc dĩ. Liền biết, cái này quý thanh xuất thân cao quý, nền móng cực kỳ cường đại, trong tay tất có bảo mệnh át chủ bài, không phải dễ giết như vậy.

Hôm nay, đã xem nó nặng sáng tạo, liền kém một chút , đáng tiếc…

Một bên khác, quý thanh bằng vào phục khắc chí bảo tự bạo, phóng xuất ra 1 đạo, vĩnh dạ tháp bản tướng hình chiếu, rốt cục thu hoạch được ngắn ngủi thở dốc. Hắn ánh mắt oán độc rơi vào La Quan trên thân, đều là bởi vì kiếm tu này, nếu không kỷ thanh tuyển hôm nay, đã là hắn đồ chơi.

‘Giết hắn, nhất định giết hắn…’ trả thù xúc động, ở trong lòng khuấy động, nhưng rất nhanh hắn liền thở sâu.

1 đạo hình chiếu, phong ấn không được đối phương quá lâu, một khi ngoài ý muốn nổi lên, hắn hôm nay thật sẽ chết. Trước thoát thân rời đi, ổn định tự thân thương thế, bây giờ mảnh này tinh trong biển, hắn sư môn cường giả tề tụ, càng có bất hủ người trấn áp. Chỉ cần trả giá chút đại giới, tự nhiên có thể bày ra sát cục, để hắn cùng kỷ thanh tuyển không đường có thể trốn!

Quân tử không đứng ở dưới bức tường sắp đổ…

Hít sâu một hơi, quý thanh xoay người bỏ chạy, nó trước mặt không gian, khuấy động bên trong vặn vẹo, liền muốn đem nó thân ảnh nuốt hết.

Đúng lúc này, “Ông” một tiếng kiếm minh, lại lần nữa truyền vào trong tai, hắn thân thể cứng đờ, ngàn vạn không nghĩ đến cái kia kiếm tu, lại nhanh như vậy liền đánh vỡ phong ấn, tiếp lấy chính là mồ hôi lạnh ròng ròng… Còn tốt, vừa rồi hắn chưa lựa chọn mạo hiểm, nếu không chẳng lẽ không phải đưa đi lên cửa.

Đế hậu thấp giọng nói, “Đừng có lại xuất thủ, cái này đem dao động ngươi căn cơ, đối ngày sau phá cảnh bất lợi.”

La Quan lắc đầu, “Hắn ở ngay trước mặt ta, dám làm những việc này, là nam nhân liền không thể nhẫn! Chúa tể lại như thế nào, hôm nay nhất định phải trảm hắn!”

Đưa tay, một chỉ điểm nhẹ giữa lông mày, “Mời sư tôn ban kiếm!”

Oanh ——

Một đạo kiếm quang, sát na xuyên qua hư không, tốc độ nhanh chóng mà ngay cả chúa tể thần niệm, cũng không thể quan sát, dự đoán.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Không gian vặn vẹo ở giữa, thân ảnh liền muốn biến mất quý thanh, đột nhiên hét lên một tiếng, “Sư huynh cứu ta!” Giờ phút này, hắn cảm nhận được, mãnh liệt tử vong nguy cơ, phô thiên cái địa bao phủ tâm thần.

“Kiếm hạ lưu người!”

Kinh sợ gào thét, vang vọng vũ trụ tinh biển, bàng bạc vĩ lực giáng lâm, giờ khắc này vạn vật run rẩy, bản năng bên trong sợ hãi, tuyệt vọng. Kia là đứng trước, tuyệt đối cường đại, vĩ lực bản năng phản ứng, là vũ trụ tinh biển, đều muốn run rẩy, phủ phục ý chí!

Bất hủ thượng cảnh.

Ông ——

Kiếm quang lóe lên, sát na cắt đứt vạn vật, tuy là bất hủ ý chí, cũng vô pháp đem nó áp chế. Thậm chí, đều không thể để đạo kiếm quang này, xuất hiện nửa điểm trì trệ.

Bá ——

Kiếm quang trong chốc lát, đảo qua quý thanh thân ảnh, biến mất không thấy gì nữa.

Cả người hắn cứng tại nguyên địa, trợn to tròng mắt ở giữa, tràn đầy hoảng sợ, hãi nhiên, muốn nói cái gì, lại không phát ra được nửa điểm thanh âm.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Vỡ nát tiếng vang lên, từng đạo khe hở, xuất hiện tại quý thanh mặt ngoài thân thể. Cuối cùng, “Ba” một tiếng nát đi, người này tựa như là 1 viên bọt khí, lại không một chút tồn tại.

1 tôn chúa tể cảnh đỉnh phong, từng có cơ hội đăng lâm thượng cảnh cường giả khủng bố, như vậy vẫn lạc, bị lau đi hết thảy quá khứ, lưu ngấn.

Mà chém hắn, lại chỉ là 1 đạo thật mỏng, như không đáng giá nhắc tới kiếm quang.

“Trần Thái Sơ!” Đế hậu thét lên, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ.

Nàng không nghĩ tới, giết quý thanh hậu quả, lại sẽ dẫn xuất bất hủ thượng cảnh. Càng không có nghĩ tới, La Quan sẽ vì nàng, không chút do dự vận dụng, Kiếm Đế lưu cho hắn bảo mệnh át chủ bài.

La Quan nhìn xem nàng, nở nụ cười, “Không có việc gì, giết liền giết, đừng sợ.”

“Làm càn!”

Một tiếng gầm thét, “Ầm ầm” vô tận vĩ lực, tại vũ trụ tinh trong biển khuấy động, phun trào, hội tụ ở tu chân tinh bên ngoài, hóa thành 1 đạo khủng bố thân ảnh, Thần quan sát mà xuống, to lớn 1 viên tu chân tinh, tại nó trước mặt lại tựa như nê hoàn.

—

Chương 1457 : Cứng rắn đỗi bất hủ

Kiếm Đế ban kiếm, thật cần lưu lại chờ sống chết trước mắt, mới có thể vận dụng buồn cười, ý nghĩ này, quả thực ngu không ai bằng.

Rất rõ ràng, tại cái này vạn cương cổ quốc biên cảnh, đột nhiên xuất hiện thần bí tiểu thế giới, dính đến cực lớn bí ẩn.

Chúa tể thậm chí bất hủ đều liên lụy trong đó, La Quan phá cảnh chi thời cơ, tất nhiên khó thoát ở giữa, loại tình huống này làm sao bây giờ

Có thể làm sao, dao người a!

Phải sớm một chút kinh động Kiếm Đế, cho hắn biết, tự thân bây giờ gặp phải tình cảnh, làm tốt đánh nhau chuẩn bị… Nếu không, thật đợi đến cuối cùng, lỡ như Kiếm Đế bị chuyện gì làm trễ nải chẳng lẽ không phải xong đời.

Cho nên, giết quý thanh việc này, là trong lòng khó chịu, là thay Đế hậu trút cơn giận, càng là nghĩ sâu tính kỹ sau kết quả.

Nếu không dưới mắt, cũng không phải là bất hủ ngưng thần tại tinh bên ngoài, quan sát như sâu kiến… Sợ là, đã sớm 1 chưởng đập xuống, giết La Quan trút giận.

Giờ khắc này, thiên địa tĩnh mịch, tinh biển run rẩy.

Bất hủ cảnh khí tức, uy áp, quét ngang hết thảy.

Hắn đôi mắt, nhìn chăm chú lên La Quan, như biển sâu, có thể đem hết thảy bao phủ, thôn phệ, “Tại ta tọa tiền, giết Thiên Ẩn tông chúa tể, ngươi coi là thật thật là lớn gan!”

Uy hiếp, sợ hãi, kinh dị, run rẩy… La Quan chân linh tại thét lên, đại đạo đang run sợ, hủy diệt cùng khí tức tử vong, cơ hồ phá hủy tâm thần.

Đây chính là, bất hủ chi khủng bố, chỉ cần một câu một ánh mắt, liền đủ để khiến người lâm vào tuyệt vọng, thậm chí sụp đổ.

Chưa từng xuất thủ, liền có thể giết người!

La Quan rõ ràng cảm nhận được, đến từ bất hủ sát ý, sắc mặt hắn tái nhợt không nhìn thấy nửa điểm huyết sắc, nhưng một trái tim lại dần dần yên ổn ——

Hắn, không dám động thủ!

Nếu không, giết bọn hắn như sâu kiến, cần gì nhiều lời đương nhiên, như La Quan tâm chí không kiên, không chịu nổi tự hành sụp đổ, kia là mình phế vật, chết cũng liền chết rồi.

Nhưng, ta kiếm tâm như 1, bất hủ cũng khó ép!

La Quan chật vật, từng chút từng chút ngẩng đầu, nhìn

thẳng trên đỉnh đầu, đứng lặng vũ trụ ở giữa khủng bố thân ảnh, chậm rãi mở miệng, “Bất hủ giận dữ, vũ trụ điêu linh, ngài nếu muốn giết vãn bối, chi bằng động thủ là được.” Hơi dừng lại, hắn đôi mắt sáng lên, lộ ra mấy điểm điên cuồng, “Đợi hắn ngày, ta sư tôn tự sẽ đích thân đến Thiên Ẩn tông, cùng tiền bối luận đạo!”

Bá ——

Giờ khắc này, vô số người trừng lớn mắt, lộ ra kinh hãi, hoảng sợ, chỉ là một cái suy nghĩ ——

Người này, thật là lớn gan.

Hắn dám, ở trước mặt uy hiếp bất hủ, liền kém nói rõ nói, lão tử ngay tại cái này, ngươi giết 1 cái thử một chút.

Tên điên!

Không biết sống chết…

Bất hủ thượng cảnh, đã vượt qua vũ trụ cấp độ, chính là chân chính nhân vật trong truyền thuyết, há lại cho nửa điểm khiêu khích lấy mạng làm quân cờ, thật sự là muốn chết!

“Hừ!”

Một tiếng gầm thét, vũ trụ tinh trong biển, ức vạn đạo kinh lôi bỗng dưng nổ tung, cuồn cuộn vang vọng thập phương. Kia chướng mắt sáng rực lôi quang, tựa như sóng triều, phóng xuất ra vô tận khí tức hủy diệt.

Chỉ cần một chút xíu, liền đủ để đem La Quan, thậm chí hắn giờ phút này chỗ tu chân tinh, cho lau đi vì bột mịn.

Bất hủ chi nộ, trời sập 1 triệu dặm, thây nằm ngàn tỷ!

“Khá lắm tiểu bối, bản tôn hôm nay giết ngươi, ngươi nhất định có không phục, việc này ta tự sẽ tìm Kiếm Đế giằng co, muốn hắn cho ra bàn giao.”

“Ta Thiên Ẩn tông chúa tể vẫn lạc, tuyệt sẽ không như vậy, tự dưng mà kết thúc…”

Tinh bên ngoài khủng bố thân ảnh, liếc mắt nhìn chằm chằm La Quan, sau một khắc chống trời đạp đất thân thể, “Oanh” một tiếng trực tiếp nát đi.

Cuồng bạo lực lượng từ vũ trụ phát tiết mà đến, như ngân hà rót xuống từ chín tầng trời, ngạnh sinh sinh đập viên này tu chân tinh, lướt ngang mấy chục ngàn dặm.

Thế là sơn hà vỡ nát, vạn vật kêu rên, lọt vào trong tầm mắt hết thảy, đều bị lau đi…

“Oa!”

La Quan phun ra một ngụm máu tươi, mặt ngoài thân thể, bị xé nứt mở vô số vết thương, trực tiếp biến thành huyết nhân, “Chúng ta đi!”

Đế hậu xông ra, phất tay áo quấn lấy hắn cùng Thọ Sơn, Lý Thanh Thanh, 4 người phóng lên tận trời, mấy lần na di liền đã triệt để đi xa.

“Khụ khụ…” La Quan còn tại ho khan, miệng mũi máu tươi không ngừng.

Đế hậu lo lắng, “Trần Thái Sơ, ngươi không sao chứ !”

“Không có… Không có việc gì…” La Quan quệt miệng, cười to, “Bất hủ… Đích xác vô địch… Lại không phải không sợ hãi chút nào… Ta cái kia kiếm đế sư tôn… Vừa lúc chính là nó 1…”

‘Lấy mạng vì cờ, uy hiếp bất hủ thượng cảnh, như vậy điên cuồng sự tình, cũng chỉ có những này Kiếm điên có thể làm ra tới…’ Thọ Sơn sầu mi khổ kiểm, “Nhưng lời tuy như thế, Tiểu sư thúc ngài nghĩ tới sao bị 1 tôn bất hủ ghi hận, thực tế là kiện cực kỳ khủng bố sự tình.”

“Đối phương chỉ cần, hơi động chút tay chân, liền có thể không có chút nào sơ hở, đưa ngươi ta đẩy vào tuyệt cảnh. Kiếm Đế đại nhân nhưng giúp ngài một lần, 2 lần, mà nhưng quãng đời còn lại dài dằng dặc, ngài không có khả năng mỗi lần, đều mời Kiếm Đế đại nhân ra tay đi “

La Quan tiện tay, ở trên người xoa xoa vết máu, “Ngươi nói đúng.”

Thọ Sơn hơi có vẻ vui mừng, Tiểu sư thúc điên là điên một chút, cũng may còn có thể, nghe vào một điểm thuyết phục, hi vọng hắn có thể bỏ, 4 phía châm lửa mao bệnh.

Sau một khắc, La Quan nói tiếp: “Cho nên, ta phải nắm

chặt thời gian, mau chóng đột phá, sớm 1 ngày mạnh lên, giết tới Thiên Ẩn tông.”

Thọ Sơn: …

Hắn trừng lớn mắt, “Nhưng… Sau đó thì sao “

La Quan cười lạnh, hung dữ phất tay, “Trảm thảo trừ căn, một tên cũng không để lại!”

Đặt câu hỏi, địch nhân của ta quá cường đại, làm sao bây giờ

Trả lời, trở nên càng mạnh, giết sạch bọn hắn!

Thọ Sơn nghĩ thầm, điên, đây là thật điên, thế mà ngay cả bất hủ, cũng dám xếp vào tử vong danh sách. Lão sư, sư tổ… Các ngài ở đâu nhanh mau cứu ta, mau cứu ta, đệ tử không nghĩ có một ngày, mở mắt ra liền phát hiện, ta đã chết!

Đế hậu mím môi, La Quan sau khi mở miệng, xác định hắn không có nguy hiểm, nàng trong lòng bỗng dưng buông lỏng. Lúc này mới phát hiện mình một trái tim, giờ phút này đều tại co rút —— có hậu sợ, có trực diện sợ hãi tử vong, nhưng càng nhiều hơn chính là một phần, chạm đến đáy lòng cảm động cùng run rẩy.

La Quan vì sao, không phải giết quý thanh không thể, thậm chí không tiếc động thủ, Kiếm Đế cho hắn bảo mệnh át chủ bài cả 2 không oán không cừu, trước đó không có chút nào gặp nhau, nếu không phải nàng, căn bản liền sẽ không, có hôm nay trận này xung đột.

Cho nên, đáp án rất rõ ràng, đây hết thảy đều là bởi vì nàng. Trần Thái Sơ không tiếc hết thảy, bốc lên bị bất hủ trấn sát nguy hiểm, cũng phải giúp nàng trút cơn giận, giết chết uy hiếp nàng người.

Người này, biểu hiện rất kháng cự, nhưng ở nó đáy lòng bên trong, không ngờ đưa nàng bỏ vào, vị trí trọng yếu như thế sao

Đế hậu phải thừa nhận, nàng ngay từ đầu nhất định phải đi theo La Quan bên người, thậm chí dùng sức mạnh phát sinh một chút cố sự, có hảo cảm là nhất định, nhưng nguyên nhân căn bản nhất, hay là muốn tìm cầu một phần che chở. Nhưng bây giờ, nàng đã không phân rõ, mình đến tột cùng là thế nào nghĩ.

“Đế hậu… Kỷ thanh tuyển…”

“A làm sao “

“Nhìn đường!”

Đế hậu bỗng nhiên tung tích, tránh đi 1 khối to lớn sao băng, mặt nháy mắt đỏ bừng.

Mất mặt, thật mất mặt, nàng vừa rồi kém chút, liền đâm đầu vào đi.

La Quan lau một vệt mồ hôi lạnh, trạng thái của hắn bây giờ, thật có chút hỏng bét, đừng cứng rắn đỗi bất hủ không có việc gì, lại đập đầu chết tại cái này, vậy nhưng thật sự là chuyện cười lớn.

Nữ nhân này, làm gì đâu nàng

Ánh mắt tức giận quét qua, La Quan sau lưng căng lên, “Không thích hợp, ánh mắt của nàng không thích hợp, nhìn ta đều kéo tia… Tê —— nữ nhân này, nàng muốn làm gì ta dựa vào! Lão tử đều như vậy, nàng sẽ không phải, còn muốn làm vài việc gì đó đi sẽ chết người tỷ, thật sẽ chết người!”

“Oa!” La Quan lại phun ra một ngụm máu, khí tức uể oải, “Tìm một chỗ, ta phải tĩnh dưỡng mấy ngày, thương thế này hậu kình, thật sự là quá lớn…”

—

Chương 1458 : Ngay tại cái này bên trong

Đế hậu trong lòng hoảng hốt, vội vàng nói: “Tốt, ngươi kiên trì một hồi.”

Một lát sau, một nhóm rơi vào 1 viên, cỡ nhỏ tu chân tinh bên trên.

Nơi đây thiên địa linh lực mỏng manh, chỉ có một đám cấp thấp tu sĩ, cùng đại lượng phàm nhân sinh hoạt ở đây.

Nhưng rời đi đế lâm hải chi trước, Đế hậu không chút khách khí, hung hăng vơ vét một phen, chữa thương bảo vật là không thiếu hụt.

Đảo mắt, quá khứ mấy ngày.

Mà La Quan thương thế, cũng cơ bản khôi phục, ngược lại cũng không phải bất hủ xuất thủ, cứ như vậy một điểm uy thế. Trên thực tế, đổi 1 người dù chỉ là bị bất hủ ác niệm, hơi xát đụng phải, cái kia cũng đem như như giòi trong xương.

Bảo đảm cái mạng đều là vạn hạnh, hiểu rõ lý sạch sẽ, chí ít thuế mấy lớp da. Mấu chốt còn tại ở, Kiếm Đế lưu cho La Quan, kia 1 đạo “Kiếm ý”, nó tại La Quan thể nội mọc rễ, nằm bờ há lại cho người khác xâm nhập !

Bá ——

La Quan mở mắt ra, thần quang sáng rực, đứng dậy trực tiếp đi ra ngoài.

Sau đó, chính là quen thuộc một màn, Đế hậu canh giữ ở bên ngoài, nhìn nàng bộ dáng, dường như mấy ngày nay căn bản không có chuyển địa phương.

“Trần Thái Sơ, ngươi không sao chứ “

La Quan: …

Nữ nhân, ngươi nghiện, không khỏi quá lớn đi tránh mấy ngày, thế mà đều trốn không thoát ngươi !

Thôi thôi, ngươi lại tới đi, liền để cuồng phong bạo vũ, đến càng thêm mãnh liệt!

“Ừm, Đế hậu ngươi…” Còn chưa nói xong, Đế hậu liền nhào tiến vào trong ngực hắn, nước mắt lăn xuống, “Ngươi không có việc gì liền tốt, thật, ta về sau sẽ đối gấp bội đối ngươi tốt.”

A…

Liền cái này

La Quan phát hiện, hắn tựa hồ tính sai một chút sự tình, đáy mắt lộ ra vẻ lúng túng, “Khục! Không có việc gì, ngươi đừng như vậy…”

Đế hậu lau sạch nước mắt, nhìn hắn một cái, “Không sai, bây giờ không phải là khóc thời điểm, ngươi trên

đường nói rất đúng, làm mất lòng Thiên Ẩn tông, nhất định phải nhanh mạnh lên, sớm một chút đem bọn hắn san bằng, mới có thể an tâm.”

“Mau nói một chút, ngươi kế hoạch sau này đi ngươi phá cảnh cơ duyên, có phải là cùng chỗ kia thần bí tiểu thế giới có quan hệ “

La Quan gánh nặng trong lòng liền được giải khai, “Không sai, trước đó còn không dám xác định, nhưng bất hủ đều đã xuất thủ, ta chi đại đạo tất ở chỗ này.”

Đây là Thiên Ẩn tông bất hủ, đối với hắn ác niệm, sát ý sôi trào lúc, bản năng bên trong sinh ra mãnh liệt trực giác, không có sai.

“Vậy chúng ta, liền nhất định phải tới, có Kiếm Đế đại nhân uy hiếp, bọn hắn hẳn là không dám làm cái gì.” Đế hậu nhanh chóng mở miệng, mặt lộ vẻ trầm ngâm, “Bất quá, ngươi chữa thương ngưng lại mấy ngày, đã chậm rất nhiều, chỗ kia tiểu thế giới mặc dù thần bí, nhưng bất hủ đều đã giáng lâm, chưa hẳn có thể chống đỡ quá lâu, chúng ta nhất định phải nắm chặt điểm.”

“Bây giờ, đi hướng vạn cương cổ quốc biên cương con đường, đều đã bị phủ kín, nhìn Thiên Ẩn tông thủ bút, khẳng định bố trí tầng tầng cửa ải, chúng ta không thể bị trì hoãn trên đường, phải nghĩ biện pháp, bằng nhanh nhất tốc độ đuổi tới tiểu thế giới chỗ.”

Nàng dừng một chút, ánh mắt sáng lên, “Tìm vạn cương cổ quốc Hoàng tộc, Thiên Ẩn tông phong cách hành sự bá đạo, bọn hắn tình cảnh hiện tại, nhất định không tốt

lắm, chỉ cần hơi hứa hẹn, đối phương nhất định sẽ giúp bận bịu… Tuy nói, nó thế lực tại Thiên Ẩn tông trước mặt, căn bản không đáng giá nhắc tới, nhưng thân là bản thổ Hoàng tộc, tỉ lệ lớn nắm giữ lấy, ra vào biên cương một chút thông đạo.”

La Quan lần thứ 1 phát hiện, Đế hậu rất thông minh, chỉ là nàng lấy phía trước lâm đối thủ, đều quá mức cường đại, không cho nàng phát huy chỗ trống, “Cái kia, lỡ như vạn cương cổ quốc Hoàng tộc, không đáp ứng đâu “

Đế hậu mỉm cười, “Yên tâm, ta sẽ không để cho bọn hắn, chậm trễ ngươi đại sự, bọn hắn nhất định sẽ đáp ứng.” Tốt a, cái nụ cười này rất đẹp, nhưng vạn cương cổ quốc phương diện, tốt nhất đừng nhìn đến.

2 ngày sau.

Vạn cương cổ quốc đế đô.

Đế cung, dưới mặt đất mật điện.

2 vị cổ quốc đế cảnh, chính mặt mũi tràn đầy vẻ u sầu, đôi mắt chỗ sâu khó nén, vẻ kinh hoảng, khó xử. Lúc đầu , biên cảnh xuất hiện thần bí tiểu thế giới, 2 người vừa mừng vừa sợ, dù sao càng là quỷ dị, hung hiểm chi địa, càng khả năng ẩn tàng, một loại nào đó không thể tưởng tượng nổi cơ duyên.

Cũng không có chờ bọn hắn vui vẻ quá lâu, ngoài ý muốn liền phát sinh, có chúa tể cảnh giáng lâm, trực tiếp trấn áp vạn cương cổ quốc, để bọn hắn đình chỉ hết thảy hành động, nghe theo mệnh lệnh làm việc.

Mà lại, còn không chỉ 1 tôn…

Càng kinh khủng chính là, tại đế quốc biên cương chỗ, 2 vị cổ quốc đế cảnh kia mấy ngày, mơ hồ trong đó cảm nhận được, mấy đạo khí tức khủng bố giáng lâm.

Mặc dù, rất nhanh liền biến mất, tiêu tán, giống bị lực lượng nào đó che giấu, nhưng như cũ khiến 2 người kinh hãi, liền chạy trốn cũng không dám làm.

“Hoàng thúc, phải làm sao mới ổn đây bây giờ ta vạn cương cổ quốc, vận mệnh treo ở một tuyến, một khi các vị đại năng giả xuất thủ, tất nhiên sinh linh đồ thán, chính là ngươi ta chỉ sợ, cũng khó thoát trong đó.” Vạn cương cổ quốc Đại đế, một mặt thống khổ mở miệng.

Hắn chưa từng cảm thụ qua, như vậy bất lực, khuất nhục, nhưng bây giờ thế cục, lại chỉ có thể cúi đầu ẩn nhẫn.

Hoàng tộc cười khổ, “Nhẫn! Chỉ có thể nhẫn! Dưới mắt, ta cùng hèn mọn như sâu kiến, tuyệt đối không thể có nửa điểm hành động thiếu suy nghĩ, nếu không nhất định diệt tuyệt.”

Đúng lúc này, một thanh âm vang lên, “Cho dù các ngươi nhẫn đến cuối cùng, cũng tuyệt không kết cục tốt, chúa tể cảnh chém giết, liền đủ để hủy diệt một phương tinh biển, nếu là bất hủ giao phong… A! Đến lúc đó, toàn bộ vạn cương cổ quốc, đều đem hôi phi yên diệt.”

“Ai!”

Cổ quốc Đại đế cùng hoàng thúc, bỗng nhiên đứng dậy, một mặt kinh sợ.

Trong bóng tối, không gian có chút vặn vẹo, mấy thân ảnh đi ra.

Đế hậu chỉ là một cái ánh mắt, 2 người này liền trung thực.

‘Chúa tể! Tê —— lại 1 vị khuôn mặt mới, còn có hết hay không !”

Nhả rãnh về nhả rãnh, 2 người vội vàng hành lễ, “Vạn cương cổ quốc Lưu thị, bái kiến mấy vị đại nhân!”

Đế hậu lui ra phía sau một bước, nhường ra chủ vị.

La Quan thản nhiên nói: “Nghĩ biện pháp để chúng ta mau chóng đuổi tới biên cương, việc này làm tốt, đủ khả năng phạm vi bên trong, bản tọa bảo đảm các ngươi một lần.”

Thấy rõ hắn gương mặt, cổ quốc Đại đế, hoàng thúc 2 người, hít một hơi lãnh khí, “Là hắn…”

Mấy ngày trước, thần bí kiếm tu giáng lâm, kiếm trảm chúa tể tại hoàn vũ, dẫn bất hủ xuất thủ, cuối cùng lại toàn thân trở ra, tin tức truyền ra dẫn bạo 4 phương.

Cứ việc bây giờ, đã thành bị điều khiển khôi lỗi, nhưng vạn cương cổ quốc Hoàng tộc tin tức con đường, nhưng lại chưa hoàn toàn tê liệt.

“Bái kiến đại nhân!” 2 người cung kính hành lễ, kém chút quỳ xuống, vị này có thể trảm chúa tể, cứng rắn đỗi bất hủ mà không sợ, dù không biết thân phận, nhưng muốn giết bọn hắn, đoán chừng chính là động động ngón tay sự tình.

“Cái này, ta cùng thụ Thiên Ẩn tông, Vụ Yểm sơn, Nguyên Khê cốc mấy phương chi mệnh, ước thúc dưới trướng, không được đến gần biên cảnh khu vực, sợ hữu tâm vô lực…”

La Quan đôi mắt quét qua, “Các ngươi sợ bọn họ, liền không sợ bản tọa cho các ngươi một cơ hội cuối cùng.”

“… Đi, khẩn cầu đại nhân, nhất thiết phải bảo đảm ta cổ quốc Lưu thị nhất tộc, huyết mạch không dứt.” 2 vị đế cảnh cắn răng gật đầu.

Người là dao thớt ta là thịt cá, bọn hắn có thể như thế nào đây chính là kẻ yếu bi ai.

La Quan một mặt bình tĩnh, bất vi sở động.

Không bức đối phương, chẳng lẽ bức bách mình muốn trách, liền trách thực lực không đủ, thế gian này quá tàn khốc, người chỉ có thể nhìn chung chính mình.

Nhưng đáp ứng đối phương, hắn sẽ ghi nhớ, khả năng giúp đỡ 1 đem sẽ giúp 1 đem.

Sau đó không lâu, một chiếc xuất phát phía trước biên cảnh, vận chuyển vật liệu tinh trên thuyền, nhiều mấy cái

không đáng chú ý thân ảnh.

Sưu ——

Tinh thuyền trùng thiên, kéo lấy linh quang đuôi cánh, biến mất tại cuối tầm mắt.

Sau 5 ngày, vạn cương cổ quốc biên cảnh, 1 viên tu chân tinh bên ngoài, tinh thuyền chậm rãi đỗ.

Bá ——

La Quan mở mắt ra, đến!

Hắn quay đầu, nhìn về phía cửa sổ mạn tàu phía trên, tâm thần ở giữa nổi lên gợn sóng… Là cái này bên trong, hắn phá cảnh thời cơ, chính là ở đây!

—

Chương 1459 : Thần bí tụ hội

Bước ra tinh thuyền, La Quan lần đầu tiên, liền thấy trước mắt, một mảnh trống trải tinh vực, nguyên bản tồn tại ở này tu chân tinh, lại bị người lấy lớn vĩ lực dời đi, chỉ còn hơn duy nhất, kia một chỗ tiểu thế giới.

Mảng lớn hỗn độn mê vụ, đem nó bọc lại ở bên trong, nó tựa hồ bị tầng 1, lực lượng thần bí bao vây lấy, khó dòm nó chân dung.

Nhưng dù cho như thế, lại có 4 đạo thân ảnh, tại hỗn độn mê vụ chỗ sâu như ẩn như hiện… Thực tế là, bọn hắn quá mức cường đại, cho dù hỗn độn lực lượng, cũng không thể đem nó hoàn toàn che giấu.

‘Bất hủ thượng cảnh…’ La Quan trong lòng 1 sợ, từ này 4 đạo thân ảnh bên trong, phát giác được một tia quen thuộc, là Thiên Ẩn tông vị kia.

Tê ——

Chỗ này tiểu thế giới, có thể dẫn 4 vị bất hủ tề tụ, ẩn tàng bí mật, quả thực không thể tưởng tượng.

Kinh người hơn chính là, lấy bất hủ cảnh chi uy, thời gian dài như vậy quá khứ, lại vẫn chưa thể đem toà này tiểu thế giới triệt để chưởng khống.

“Đừng nhìn loạn, lỡ như làm tức giận thượng cảnh, hình

thần câu diệt chỉ ở chớp mắt! Tất cả mọi người, trở lại chỗ ở của các ngươi, không có cho phép , bất kỳ người nào không được tùy ý đi lại, cũng nghe được không có" có đế cảnh lăng không, thanh âm truyền vào trong tai mọi người.

La Quan thuận thế cúi đầu, cùng xung quanh mọi người đồng dạng, cho dù không có cảnh cáo, hắn cũng không thể nhìn. Bất hủ thượng cảnh huyền diệu khó lường, nhìn nhiều vài lần nói không chừng, liền muốn bị phát hiện, hắn còn không có rõ ràng tình trạng, tạm thời không muốn bại lộ tại dưới tầm mắt.

Chí ít, muốn trước làm rõ ràng, toà này tiểu thế giới đến cùng, là tình huống như thế nào…

Một lát sau, một đoàn người bị dẫn theo đi tới chỗ ở, nơi đây có cường đại trận pháp bao phủ, chính là 1 tòa cự đại lồng giam.

Rất hiển nhiên, tất cả đi tới biên cảnh người, tại kết quả cuối cùng chưa từng xuất hiện trước đều không cho phép rời đi, tránh tin tức tiết lộ.

Nhưng những thủ đoạn này, đối La Quan một nhóm 4 người đến nói, nhưng căn bản không tính là gì, vào đêm sau hơi dùng chút thủ đoạn, liền thoát thân rời đi.

Cách đó không xa tinh biển, thần bí tiểu thế giới bên ngoài, có 4 bất hủ thượng cảnh tọa trấn , bất kỳ cái gì gió thổi cỏ lay đều có thể bị phát giác. 4 người biểu hiện cực kì điệu thấp, thay đổi rộng lớn áo bào đen, đem tự thân khí tức hoàn toàn thu liễm.

“Tiểu sư thúc, chúng ta đi cái kia nơi này, tựa hồ không tốt tùy ý đi lại.” Thọ Sơn cảnh giác đảo qua xung quanh, mặt mày ở giữa, khó nén chấn kinh.

Hắn thực tế không nghĩ ra, đến cùng chuyện gì xảy ra, lại khiến vùng vũ trụ này tinh trong biển, hội tụ nhiều như vậy cường giả.

4 tôn bất hủ thượng cảnh, tạm thời liền không nói, cái chân dưới viên này tu chân tinh bên trên, lại có mười mấy vị chúa tể cảnh tọa trấn. Về phần đế cảnh… Càng là nhiều không hợp thói thường, cụ thể bao nhiêu khó mà biết rõ.

Thế giới này đến cùng làm sao đế cảnh a… Thật sự cho rằng, là ven đường rau cải trắng a, đây chính là vô số người tu hành, tha thiết ước mơ đỉnh phong, là cơ hồ đạp đứng ở, vũ trụ đỉnh điểm chí cao cấp độ. Trụ trời ngược chiều kim đồng hồ tinh vực, như vậy một mảng lớn bao la tinh biển, đều chưa từng từng sinh ra 1 cái!

Kia chỉ có một lời giải thích, chỗ kia thần bí tiểu thế giới không phổ thông… Không, nó nhất định ẩn giấu đi, kinh thiên bí ẩn, mới đưa đến thế cục như vậy.

Tiểu sư thúc mục tiêu lại cũng là nó, cứ việc một hệ liệt kinh lịch về sau, Thọ Sơn đối Tiểu sư thúc sinh ra, cực mạnh tự tin… Nhưng lần này hắn hay là hoảng, hư, đừng nói Tiểu sư thúc, cục diện này liền xem như Kiếm Đế đại nhân đích thân đến, cũng chưa chắc có thể lấy lòng đi !

‘Bằng không, chúng ta vẫn là đi đi, thật, nơi này ở lại, khẳng định phải xảy ra chuyện…’ Thọ Sơn nhẫn mấy nhẫn, mới không nói ra lời trong lòng, nếu có tuyển, hắn tuyệt đối lôi kéo Tiểu sư thúc quay đầu liền chạy, chạy là càng xa càng tốt.

La Quan gật đầu, “Trước tiên tìm một nơi ở lại.” Viên này tu hành thật rõ ràng đã bị chải vuốt qua, tịch nhật phồn hoa thành trì, bây giờ các nhà các hộ đại môn đóng chặt, cực ít có người hoạt động.

Trên đường dài, còn tại kinh doanh cửa hàng, đã ít lại càng ít, mấy người thật vất vả, mới tìm được 1 nhà còn tại kinh doanh khách sạn.

4 người đều mặc hắc bào, vừa bước vào trong đó, liền có 1 đạo tối nghĩa ba động, từ đỉnh đầu bên trên truyền đến, tiếp lấy tiếng chuông vang lên.

La Quan nhíu mày, nhìn thoáng qua treo ở lối vào chuông đồng, đây cũng là 1 kiện, kiểm trắc người tới khí tức bảo vật, đặt ở đây là ý gì

Không chờ hắn suy nghĩ nhiều, tiếng bước chân vội vàng vang lên, trong khách sạn có người nghênh ra, nhìn lướt qua lay động linh đang, lại đảo qua bốn người trên thân áo bào đen, lập tức mặt mũi tràn đầy kính sợ, “Hoan nghênh quý khách đến nhà, khách phòng đã chuẩn bị thỏa đáng, mời theo tiểu nhân tới.”

Ân có ý tứ gì La Quan híp híp mắt, hắn đột nhiên phát giác được, có mấy đạo nhìn trộm ánh mắt, rơi vào mấy người trên thân. Mà lại, khách sạn này nội bộ, lại dựng 1

cái, cực kỳ mạnh mẽ ẩn nặc trận pháp, ẩn chứa khí tức kinh người.

Cho nên, là có người hôm nay gặp nhau nơi này bọn hắn trùng hợp đuổi tới, bị nhận sai! Chỉ do dự 1 hơi, La Quan liền gật gật đầu, “Tốt, dẫn đường đi.” Đế hậu, Thọ Sơn, Lý Thanh Thanh dù không hiểu, nhưng hắn đã mở miệng, 3 người cũng đều giữ yên lặng.

“Trần Thái Sơ, nơi này không phổ thông, ngươi cẩn thận một chút.” Đế hậu nhẹ giọng mở miệng.

La Quan gật gật đầu, “Ta biết, xem trước một chút lại nói.” Hắn lúc đầu, liền muốn mau sớm biết rõ ràng, chỗ này tiểu thế giới ẩn tàng bí mật, lại vừa lúc gặp được trước mắt sự tình, không có bỏ qua lý do.

Về phần hậu quả…

A!

Thiên Ẩn tông chúa tể, giết đều giết.

Bất hủ cảnh ở trước mặt, đỗi cũng đỗi.

Thì sợ gì !

Rất nhanh, một đoàn người được an trí tại, một chỗ tinh xảo viện lạc bên trong, nơi đây rõ ràng trải qua cải tạo, bố trí một bộ, có chút cường đại pháp trận phòng ngự.

Thọ Sơn kiểm tra về sau, lại thêm một chút thủ đoạn, mới đem mở ra, “Có thể, có tòa trận pháp này, chúng ta

nói chuyện, giao lưu, ngoại giới không cách nào cảm giác.” Hắn nhìn về phía La Quan, “Tiểu sư thúc, chúng ta có phải hay không nên cẩn thận một chút nơi này, thật không đơn giản.”

Sợ làm sao ta cái này gọi tiếc mệnh!

La Quan không để ý tới hắn, nhìn xem Đế hậu, “Thanh tuyển, ngươi phát giác được cái gì “

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

“Nơi đây, có 1 vị chúa tể cảnh, bất quá hắn khí tức rất yếu, nên là vừa phá cảnh không lâu.” Đế hậu mở miệng, nàng nghĩ nghĩ, tiếp tục nói: “Xem ra, là một số nhân vật bí mật gặp nhau ở đây, ta thăm dò đại trận kia, che lấp tính rất tốt, nhưng dùng để che đậy bất hủ thượng cảnh, nhưng lại xa xa không đủ.”

La Quan gật đầu, “Cùng ta nghĩ không sai biệt lắm… Che đậy không được bất hủ thượng cảnh, nói rõ nơi này tụ tập, là bị tầng cao nhất ngầm đồng ý… Nói cách khác, tính nguy hiểm không cao, chúng ta loạn nhập một chút, cũng vấn đề không lớn.” Hắn đưa tay, điểm một cái Thọ Sơn, “Cho nên, ngươi yên tâm liền tốt, không ai sẽ tùy ý động thủ, kêu đánh kêu giết.”

Bị điểm phá tâm tư, Thọ Sơn mặt đỏ lên.

Hắn trước kia cảm thấy, mình lá gan thật lớn, nhưng bây giờ mới phát hiện, nguyên lai gan lớn tiểu chuyện này, cũng không phải là đã hình thành thì không thay đổi.

Nếu ta vì bất hủ… Khục, kia trước mắt hết thảy, bất quá là nhiều nước.

Khác không đề cập tới, Tiểu sư thúc đảm phách, ta kém xa vậy!

Đế hậu gật đầu, “Bản cung cũng nghĩ như vậy, có thể quan sát một chút, mới quyết định.”

Đêm, rất nhanh sâu.

Yên lặng như tờ lúc, La Quan đột nhiên mở mắt ra, hắn nghe tới tiếng bước chân, rất nhanh cửa sân bị gõ vang, “Quý khách, tụ hội canh giờ, đến.”

Kẹt kẹt ——

Thọ Sơn mở ra cửa sân, một nhóm 4 người đi ra.

Mà đúng vào lúc này, đối diện cách đó không xa, 1 tòa khác đình viện ở giữa, cũng có ở khách đi ra ngoài.

1 dựng mắt, hắn liền minh bạch, vì sao khách sạn phương diện, sẽ nhận lầm người —— đồng dạng áo bào đen, đem toàn thân đều như vậy, mà lại đối phương một nhóm bên trong, cũng có 1 vị đế cảnh đi theo.

Chuông đồng nghiệm chứng chính là tu vi, mà biên cảnh khu vực bên trong lại đã bị phong khống, không phải được cho phép người, căn bản là không có cách tiến vào. Cho nên, La Quan 4 người tài năng, dễ dàng như vậy lẫn vào trong đó —— căn bản không ai hoài nghi,

bọn hắn dám can đảm vàng thau lẫn lộn.

Đối phương hiển nhiên, cũng nhìn thấy đi ra ngoài 4 người, trong đó vị kia đế cảnh, đôi mắt ngưng ngưng, sau đó thấp giọng nói vài câu cái gì. Sau đó, đối phương mấy người bước nhanh mà đến, cách một khoảng cách, một người cầm đầu chắp tay, “Gặp qua đạo hữu.”

La Quan hơi trầm mặc, “Gặp qua đạo hữu.”

Người này nói: “Xem đạo hữu một nhóm, khí tức có chút lạ lẫm, là lần đầu tiên tham gia tụ hội sao “

“Không sai.”

“Đã là như thế, như mấy vị đạo hữu không chê, tại hạ có thể mang các ngươi quá khứ.” Người này mỉm cười mở miệng, như mộc xuân phong.

Chính đau đầu tiếp xuống, nên làm cái gì La Quan, ánh mắt sáng lên, “Cũng tốt, làm phiền đạo hữu.”

“Ha ha, không sao không sao, chờ chút trên tụ hội, nếu có có thể giao dịch vật phẩm, tin tức các loại, còn xin đạo hữu nhiều chiếu cố một hai.”

“Chênh lệch thời gian không nhiều, chúng ta cái này liền đi qua đi, mời!” Nói đến đây, người này dừng một chút, “Đạo hữu có thể gọi ta Viên Hạo.”

“Trần Thái Sơ.”

Khách sạn vây hồ xây lên, quy mô khá lớn, tại hồ này

trung ương, còn có một hòn đảo. Toà kia cường đại trận pháp, liền tu kiến trong hồ, hiển nhiên hôm nay tụ hội mục đích ngay tại kia bên trong.

Ven hồ chỗ, bây giờ đã tới không ít người, riêng phần mình leo lên lâu thuyền, không có đèn đuốc thắp sáng, hướng hồ trung tâm chỗ bước đi.

La Quan âm thầm nhíu mày, thế mà còn muốn lên thuyền, nhưng bọn hắn đối đây, nhưng lại chưa nói chuẩn bị trước. Như trực tiếp vượt qua, sợ rằng sẽ gây nên hoài nghi, mà lại trong hồ tòa trận pháp kia, cùng xung quanh chặt chẽ tương quan, xâm nhập trong đó có thể dẫn phát biến cố, đây cũng là mọi người, lựa chọn đi thuyền nguyên nhân chủ yếu.

Chính chần chờ lúc, trần hạo như phát giác được cái gì, thấp giọng nói: “Trần đạo hữu thế nhưng là không có, sớm chuẩn bị đò ngang hắc, ta lần đầu tiên tới lúc, cũng không biết quy củ, hừ hừ… Có ít người, rõ ràng quyết định âm thầm hợp tác, còn nhất định phải làm điểm tiểu thủ đoạn để người không thoải mái, quả thực buồn cười.”

Ngữ khí lộ ra nổi nóng cùng khinh thường, “Không sao, Trần đạo hữu mấy vị, nhưng ngồi thuyền của chúng ta tiến về giữa hồ, nếu không lầm canh giờ, hôm nay tụ hội liền đến không.”

Người tốt a!

La Quan chắp tay, “Đa tạ Viên đạo hữu.”

Rất nhanh, mọi người lên thuyền, trần hạo lấy ra 1 khối ngọc giản, trên thuyền trận pháp tự hành kích hoạt, lặng yên không một tiếng động đẩy ra sóng nước, hướng giữa hồ xuất hành đi.

Một đường thuận lợi, một lát sau đò ngang dừng sát ở, đen như mực đảo giữa hồ bến tàu, Viên Hạo biểu lộ lộ ra một tia nghiêm túc, “Trần đạo hữu cùng chư vị, xin theo chúng ta tới.”

Đạp lên bến tàu, chỉ là bước đầu tiên, liền có 1 đạo tối nghĩa khí cơ rơi xuống, đem mọi người bao phủ. Sau đó quanh thân không gian vặn vẹo, đợi cho khôi phục về sau, mọi người không ngờ trải qua thân ở tại 1 cái u ám trong sơn cốc.

Có ngọn đuốc nhảy nhót, chiếu sáng khắp nơi quầy hàng, thân ảnh, giương mắt nhìn lên lại giống như là, một chỗ giao dịch phiên chợ.

Viên Hạo quay người, “Trần đạo hữu, đây chính là tụ hội chỗ, tại hạ còn có chút sự tình, trước tạm đi một bước, ngươi ta chờ chút gặp lại.” Nói xong hắn chắp tay một cái, dẫn người bước nhanh rời đi.

—

Chương 1460 : Nguyên sơ vũ trụ tiểu thanh thiên!

Trên sơn cốc, giống bị lực vô hình che lấp, một mảnh u ám không rõ.

Ngọn đuốc chiếu rọi xuống, dòng người cuồn cuộn không thôi.

La Quan mang theo Đế hậu, Thọ Sơn cùng Lý Thanh Thanh, theo mọi người đi lại, nhưng mấy người sắc mặt lại dần dần trở nên cổ quái, cũng may có áo bào đen che lấp, mới không bị người phát giác.

“Ngụy đại ca, những người này bán đồ vật, tựa hồ cũng không tốt lắm a…” Lý Thanh Thanh do dự, nhỏ giọng mở miệng.

Đây là dễ nghe, nói ngay thẳng chút, quả thực chính là một đống phế phẩm. Pháp bảo gì, linh vật, linh thực, khoáng sản cùng các loại, một chút quá khứ, đều là nát đường cái đồ vật. Nói khó nghe chút, tại một chút linh lực dư thừa tu chân tinh bên trên, quả thực khắp nơi có thể thấy được.

Nhưng hôm nay, cái này thần bí sơn cốc tụ hội bên trên, một đám người lại lớn phí trắc trở bày quầy bán hàng, giao dịch, thậm chí tranh mặt đỏ tới mang tai, quả thực không hợp thói thường.

Trận này tụ hội người tham dự nên tính là, một đám

hàng tiểu bối tu sĩ, nhưng cơ hồ mỗi người sau lưng, đều có cường giả đi theo, hiển nhiên bọn hắn thân phận rất bất phàm.

Nhìn mọi người biểu hiện, cũng không giống giả mạo…

La Quan nhìn một màn trước mắt, một cái ý niệm trong đầu đột nhiên xẹt qua não hải —— trước mắt những này, nhìn như vật tầm thường, là xuất từ toà kia thần bí tiểu thế giới! Phổ thông bên ngoài đồng hồ dưới, có khác ẩn tàng, cái này liền có thể giải thích hết thảy.

Như coi là thật như thế, có lẽ hắn thừa dịp cơ hội này, dò xét đến một chút, liên quan tới toà này tiểu thế giới bí mật. Suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, La Quan bất động thanh sắc, đi tới trước một gian hàng, chắp tay nói: “Vị đạo hữu này, không biết quầy hàng bên trên đồ vật , có thể hay không vào tay “

Bày quầy bán hàng chính là một nữ tử, nghe vậy thản nhiên nói: “Có thể.”

“Đa tạ.” La Quan ánh mắt quét qua, từ trước mắt quầy hàng bên trên, cầm lấy 1 khối ngọc quyết, xúc tu hơi lạnh tiếp lấy liền có từng tia từng tia ấm áp, từ ngọc quyết bên trong chảy ra, chỉ cảm thấy một mảnh ôn nhuận.

Là khối không sai luyện khí chi vật, dùng để chế phù lục, trận bàn, cũng là cực tốt, nhưng lấy nó phẩm chất mà nói, căn bản không đáng mọi người nghiêm túc đối đãi.

Đúng lúc này, một vòng tối nghĩa ba động, đột nhiên

xuất hiện tại cảm giác bên trong, La Quan buông xuống đôi mắt lập tức đọng lại ——

Xuất hiện!

Liền biết, cái này ngọc quyết tuyệt không phải như mặt ngoài nhìn thấy, đơn giản như vậy.

La Quan tinh tế cảm giác, tại cái này ngọc quyết nội bộ, ẩn chứa một tia tối nghĩa, lực lượng cường đại, nhưng nó như Tiềm Long nằm uyên, đang đứng ở một loại ngủ đông trạng thái, một khi tương lai ngày nào đó, cái này đạo lực lượng bị kích hoạt, ngọc trong tay quyết tất nhiên, sẽ xuất hiện biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Quả nhiên, suy đoán là thật, những vật này chính là đến từ, toà kia thần bí tiểu thế giới… Ân, không đúng, không đúng, lực lượng này thế nào cảm giác, có chút quen thuộc đâu

Dưới hắc bào, La Quan chau mày, nhìn chằm chằm trong tay ngọc quyết, biểu lộ dần dần lộ ra một tia giật mình, hắn cảm giác phải tự mình, giống như là tiếp xúc qua cái này đạo lực lượng, thậm chí có loại rất thân cận cảm giác… Hẳn là đây chính là hắn phá cảnh thời cơ chỗ

“Đạo hữu” thấy La Quan gấp chằm chằm ngọc quyết, chậm chạp không mở miệng, nữ chủ quán nhíu mày nhắc nhở.

La Quan buông xuống ngọc quyết, “Không có ý tứ, vừa rồi có chút thất thần, chúng ta nhìn nhìn lại.” Hắn buông

xuống ngọc quyết, quay người rời đi.

Một lát sau, chuyển qua mấy chỗ quầy hàng, La Quan có thể xác định, vừa rồi ngọc quyết cũng không phải là ví dụ, cái này bên trong bày bán tất cả vật phẩm, đều ẩn chứa cái kia đạo đặc thù lực lượng, mà hắn chỗ cảm thụ thân cận cùng quen thuộc, cũng biến thành càng ngày càng mạnh…

Đột nhiên, một trận tiềng ồn ào vang lên, hình như có người bởi vì cái nào đó vật phẩm, tranh ra hỏa khí, song phương trực tiếp không nể mặt mũi.

“Viên Tử Hạo, đừng tưởng rằng ngươi mặc áo bào đen, ta cũng không nhận ra ngươi, khối này sơn thần thạch ta muốn định, cùng ta tranh, ngươi thật to gan!”

“Hừ! Quý Minh, cái này bên trong không phải ẩn trong khói tông, thiếu bày ngươi đại thiếu giá đỡ, ta liền không để lại như thế nào!”

Nghe thanh âm, có chút quen tai, giống như là Viên Hạo.

Mà ẩn trong khói tông…

La Quan nghĩ nghĩ, “Đi, đi qua nhìn một chút.”

Bị kêu lên danh hiệu, song phương thân phận cũng liền không còn là bí mật, ẩn trong khói tông Quý thị, chính là cầm quyền đại tộc 1 trong, thân phận quý giá. Nhưng Viên Tử Hạo, cũng không phải hạng người vô danh, Vụ Yểm sơn Viên thị, là có thể cùng Quý thị ganh đua cao thấp đỉnh tiêm thị tộc. Rất nhanh, liền dẫn tới mọi người

vây xem, có người lo âu chi, nhưng càng nhiều hơn chính là cười trên nỗi đau của người khác, cùng vui thấy kỳ thành hạng người.

“Nghe nói khối này sơn thần thạch, đến từ bên trong châu vị kia sơn thần, nó chính là nguyên sơ vũ trụ địa mạch chi linh túy, thực lực cực kỳ cường hãn, tiềm lực không thể tưởng tượng, lại bị thủ hộ giả liệt vào vòng cấm, có thể từ trong tay hắn đoạt đến sơn thần thạch, coi là thật gian nan vô song.”

“Bên trong châu sơn thần, địa mạch đứng đầu vị kia tê —— vị kia thực lực, nhà ta trưởng bối từng lĩnh giáo qua, coi là thật cường đại vô song!”

“Hắn sơn thần thạch, chính là địa nguyên chí bảo, sao mà trân quý, lại có người đem vật này lấy ra giao dịch khó trách sẽ dẫn tới Quý thị, Viên thị như vậy đỉnh tiêm đại tộc, đều sai người đến đây cạnh đoạt.”

“Hắc! Là Thương Nguyên giới người, nội bộ bọn họ hiện tại hỗn loạn vô cùng, sơn thần thạch quá trân quý, bọn hắn đắc thủ cũng không giữ được, không bằng sớm làm giao dịch ra, đổi lấy một chút thứ cần thiết.”

La Quan trong lòng sinh nghi, ám đạo toà này tiểu thế giới, thật đúng là đủ thần bí, 4 vị bất hủ giáng lâm, càng mang theo dưới trướng vô số cường giả, xem ra tại tiểu thế giới bên trong, lại vẫn ăn một ít thiệt thòi.

Hắn đứng vững, ngẩng đầu hướng giữa sân nhìn lại, liếc mắt liền thấy, cạnh tranh hai phương diện lúc trước chỗ quầy hàng bên trên, bày biện khối kia sơn thần

thạch.

Ân, rất phổ thông bề ngoài, chính là hòn đá chừng bằng nắm tay… Ngô, bất quá cái này nhìn xa xa, làm sao như thế nhìn quen mắt lại nhìn mấy lần, La Quan biểu lộ trở nên vô song ngưng trọng, đôi mắt chỗ sâu lăn lộn, hiện lên chấn kinh cùng không thể tưởng tượng nổi.

Đế hậu mơ hồ phát giác được, hắn một chút cảm xúc biện hộ, nói khẽ: “Trần Thái Sơ, ngươi làm sao “

La Quan thở sâu, thanh âm có chút sai lệch, “Ta giống như phát hiện một ít chuyện, nhưng bây giờ còn không xác định… Ngô, không có khả năng a, cái này hoàn toàn không có đạo lý…” Hắn nói nhỏ vài câu, “Ta muốn đi nghiệm chứng một chút , đợi lát nữa lại nói với các ngươi.”

Rất nhanh, chỗ kia tranh đoạt trước gian hàng, lại một thanh âm vang lên, “Vị đạo hữu này, không biết tại hạ có thể, nhìn một chút khối này sơn thần thạch “

Bá ——

Một nháy mắt mọi người nhìn lại, dưới hắc bào từng khuôn mặt, lộ ra chấn kinh.

Hiển nhiên không nghĩ tới, Thiên Ẩn tông Quý thị cùng Vụ Yểm sơn Viên thị cạnh đoạt lúc, lại còn có người dám ra tay, không phải là 4 đại thượng tông nội bộ, khác một đứng đầu thế lực nhưng cẩn thận nhìn lại, người nói chuyện thanh âm cùng khí tức, đều vô cùng lạ lẫm.

Lần đầu tiên tới người mới là thật có lực lượng, hay là không biết sâu cạn

“Hừ! Khối này sơn thần thạch, Quý thị nhất định phải được, các hạ hay là rời đi đi, miễn cho trêu chọc tai họa.” Quý Minh cười lạnh một tiếng, uy hiếp tràn đầy. Bị gọi ra thân phận, hắn cũng không tiếp tục ẩn giấu, thái độ bá đạo, cường ngạnh.

La Quan chỉ là nhìn về phía chủ quán , chờ đợi hắn đáp lại, đối Quý Minh uy hiếp, càng nhìn đều không nhìn một chút.

Cái này tư thái, nhất thời làm dưới hắc bào, Quý Minh một gương mặt âm trầm ướt át, phẫn nộ quát: “Ngươi muốn chết!”

Thương Nguyên giới điêu linh, Thiên Ẩn tông cái sau vượt cái trước, ẩn ẩn trở thành 4 đại thượng tông đứng đầu, làm việc từ trước đến nay không kiêng nể gì cả. Hắn chính là Quý thị đích truyền, thâm thụ lão tổ coi trọng, càng sẽ không để ý mọi người tại đây —— bất quá là một đám, phụ thuộc 4 đại thượng tông, xuất thân thấp hèn hạng người, chia lãi không đến chân chính chỗ tốt, mới tổ cái này cái gọi là tụ hội, để mà gia tăng tự thân thu hoạch.

“Ồn ào!”

Đế hậu một bước tiến lên, quát lạnh bên trong, khí tức quanh người phun trào.

Chúa tể cảnh!

Tê ——

Một nháy mắt, mọi người sắc mặt đều thay đổi, bọn hắn dù riêng phần mình xuất thân bất phàm, nhưng có thể có đế cảnh tu sĩ đi theo chính là cực hạn.

Mà chúa tể…

Chính là nhà bọn hắn bên trong trưởng bối, có thể đạt tới này cấp độ, cũng là phượng mao lân giác, đều là một phương cự phách, đại năng giả, địa vị tôn quý.

Trước mắt nữ tử này, lại cam tâm tình nguyện đi theo tại một tên tiểu bối sau lưng, đảm đương người hộ đạo nhân vật, thân phận đối phương lại sao có thể có thể bình thường. Quả nhiên, dám ra tay, tất nhiên có chỗ ỷ lại… Vị này, là thật quá giang long, không sợ Quý thị, Viên thị!

Quý Minh mặt trầm như nước, muốn nói cái gì, lại bị người sau lưng giữ chặt, “Thiếu gia, an tâm chớ vội, chớ ăn thiệt thòi trước mắt.”

Hắn tuy là đế cảnh đỉnh phong, lại có đại gia ban cho bảo vật, nhưng đối kháng chúa tể, hiển nhiên là nói đùa, thật lên xung đột, hậu quả khó mà lường được.

Đúng lúc này, Viên Tử Hạo đột nhiên mở miệng, “Trần… Trần huynh… Khục! Khối này sơn thần thạch, đối ta Viên thị vô song trọng yếu, còn xin Trần huynh bỏ những thứ yêu thích, Viên mỗ vô cùng cảm kích.”

La Quan nhìn hắn một cái, “Trần mỗ chỉ là nhìn xem.”

“… Tốt a, Trần huynh mời.” Viên Tử Hạo cười khổ, lúc trước hắn báo giả danh, làm hao mòn rơi trước đó một chút giao tình, đối phương không nể mặt hắn cũng rất bình thường.

Vị này Trần huynh, là thật phi thường cho người ta áp lực a.

Một màn này, mọi người càng phát ra xác định, La Quan xuất thân không tầm thường —— không thấy được sao Vụ Yểm sơn Viên thị con cháu, đều muốn nhượng bộ 3 điểm, vị này hiển nhiên cũng thế, 1 tôn khó lường thái tử.

Thương Nguyên giới xuất thân chủ quán, sắc mặt vui mừng, hắn chỉ sợ náo nhiệt không đủ lớn, càng nhiều người tranh đoạt, mới có thể bán ra giá cao.

Lúc này chắp tay, nói: “Đạo hữu mời xem chính là, nhưng mời được làm nhẹ một chút, nguyên sơ vũ trụ sản phẩm, tại chưa từng thức tỉnh trước, tính chất hay là rất yếu đuối.”

Nguyên sơ vũ trụ

Là toà kia tiểu thế giới danh tự sao La Quan gật gật đầu, đưa tay cầm lấy sơn thần thạch, nhìn kỹ thêm vài lần, lại vuốt ve mấy lần, cảm thụ được sơn thần trong đá bộ, ẩn chứa cái kia đạo lực lượng, trong lòng hắn thở dài ——

Xác định.

Không có chạy…

Thế mà là thật!

Đồng dạng sơn thần thạch trong tay hắn cũng có 1 khối, là Ngụy Vô Kỵ ngụy đại sơn thần, hắn vị kia kết bái nghĩa huynh tự mình đưa tặng.

Nhưng hôm nay, khác 1 khối đồng nguyên sơn thần thạch, lại xuất hiện tại chỗ này, sơn cốc tụ hội giao dịch quầy hàng bên trên… La Quan ổn ổn tâm thần, chắp tay nói: “Xin hỏi, đạo hữu xác định khối này sơn thần thạch, là xuất từ bên trong châu vị kia ngụy sơn thần sao “

Chủ quán biến sắc, “Các hạ ý gì ! Chẳng lẽ coi là, tại hạ là giở trò dối trá sao như thế thuần túy, cường đại địa nguyên chi lực, trừ nhìn đều núi bên ngoài, vị nào sơn thần có thể sản xuất ! Hừ! Ta nhìn các hạ, là đến gây chuyện a “

Bên trong châu… Nhìn đều núi… Ngụy sơn thần…

Không sai, La Quan đáy lòng cuối cùng một tia sự không chắc chắn, như vậy bỏ đi.

Vạn cương cổ quốc biên cảnh, toà này đột nhiên xuất hiện, dẫn 4 tôn bất hủ thượng cảnh, cùng một đám cường giả giáng lâm thần bí tiểu thế giới, chính là tiểu thanh thiên!

La Quan nghĩ đến, trước đó phát hiện, liên quan tới tiểu thanh thiên đủ loại thần bí, quỷ dị, cảm thấy việc này

cũng có chút nói thông được.

Nhưng đã, toà này tiểu thế giới là tiểu Thanh trời, vậy nó là dựa vào cái gì, ngăn cản được 4 tôn bất hủ thượng cảnh, cùng đông đảo cường giả

—

Chương 1461 : Lại nghe Huyền Thánh chi danh

Không nghĩ ra, vậy liền tạm thời không nghĩ.

La Quan buông xuống sơn thần thạch, nói: “Trần mỗ cũng vô ý này, chư vị tự tiện.” Dứt lời hắn chắp tay một cái, xoay người rời đi.

Chủ quán nổi nóng, lại giận mà không dám nói gì, Thương Nguyên giới gần đây thế cục càng phát ra hỗn loạn, hắn không có sức đi trêu chọc cái này, rõ ràng lai lịch kinh người hạng người.

Cứ việc La Quan không nói gì, nhưng hắn loạn nhập, rõ ràng phá hư trước đó, Quý thị, Viên thị song phương, tình thế bắt buộc khí thế.

Đánh võ mồm một phen, trải qua triền đấu về sau, Viên Tử Hạo giá cao thêm một bậc, đem sơn thần thạch bỏ vào trong túi. Nhưng phải tay về sau, hắn nhưng cũng không có tiếu dung, ngược lại thấp thỏm trong lòng, cắn răng một cái bước nhanh đi tới, La Quan mấy người trước người, chắp tay xin lỗi, “Trước đó ẩn tàng thân phận, còn xin Trần đạo hữu chớ trách.”

La Quan nói: “Nhân chi thường tình thôi, không sao.”

Gặp hắn không muốn nhiều lời, Viên Tử Hạo thở sâu, “Ngày khác nếu có cơ hội, Viên mỗ nhất định bày yến, hướng Trần đạo hữu xin lỗi.”

“Bất quá, còn xin Trần đạo hữu báo cho, khối này sơn thần thạch, thật không có vấn đề sao “

La Quan thản nhiên nói: “Không có.”

“Coi là thật “

La Quan nhíu mày.

Viên Tử Hạo cười khổ, “Là Viên mỗ đi quá giới hạn, thực tế khối này sơn thần thạch, đối Viên thị trọng yếu vô song, không dám có nửa điểm chủ quan.”

La Quan nhìn hắn một cái, “Thật.”

“A, đa tạ La đạo hữu, tốt, thật quá tốt!” Viên Tử Hạo kinh hỉ vạn điểm.

Cách đó không xa, Quý Minh sắc mặt tái xanh, đôi mắt âm trầm, nhìn thoáng qua La Quan.

Đều do người này!

Nếu không phải hắn cử chỉ cổ quái, làm hắn trong lòng còn có lo nghĩ, vừa rồi cũng sẽ không bởi vì nhất thời chần chờ, bị Viên Tử Hạo đắc thủ.

Đáng chết.

Hẳn là người này, là cùng Viên Tử Hạo cùng một bọn, cố ý thương lượng xong, cho hắn thiết lập ván cục nhưng vô luận như thế nào, thù này xem như kết xuống!

“Đi, tìm người tra một chút, mấy người kia thân phận.”

Như coi là thật, là mãnh long quá giang, vậy liền trời trong gió nhẹ vô sự phát sinh, nếu không… Hừ! Thật sự cho rằng Thiên Ẩn tông Quý thị, không dám giết người sao

“Vâng, thiếu gia.” Sau lưng 1 người lĩnh mệnh, vội vàng rời đi.

Sơn cốc một chỗ ngóc ngách.

Đế hậu nhìn xem La Quan, “Trần Thái Sơ, ngươi phát hiện cái gì” từ vừa rồi, hắn liền tinh thần không thuộc, mắt lộ lo nghĩ.

La Quan đảo qua mấy người, nói: “Ta đại khái đã biết, chỗ này thần bí tiểu thế giới, là địa phương nào… Nó hẳn là, là cố hương của ta.”

1 cái, ta vốn nên rất quen thuộc, nhưng cho đến hôm nay, nhưng thủy chung chưa từng thấy rõ địa phương.

Đế hậu, Thọ Sơn, Lý Thanh Thanh 3 người, nhịn không được trừng lớn mắt.

Cố hương

Ngươi xác định, không phải nói đùa nhà ngươi ngươi không biết còn chạy đến cái này bên trong đến, cùng người khác tìm hiểu tin tức, cái này không náo đâu!

La Quan vuốt vuốt mi tâm, “Đừng hỏi, hỏi chính là ta hiện tại, cũng không xác định tình huống như thế nào… Nhưng bây giờ, ta lo lắng càng nhiều.”

Trước đó, chỉ là nghĩ muốn thế nào đột phá, bây giờ tốt chứ, nơi này là tiểu Thanh trời, bây giờ bị 4 tôn bất hủ thượng cảnh cho tiếp cận, kết quả có thể có được không ! Người nhà của hắn, sư trưởng, bằng hữu, đều ở chỗ này đây, vạn nhất xuất hiện ngoài ý muốn, nhất định vạn kiếp bất phục.

1 canh giờ sau, trong sơn cốc giao dịch đình chỉ, ngay tại La Quan coi là, tụ hội cũng đem tùy theo kết thúc lúc, lại phát hiện nó lại còn có nửa bộ sau điểm.

“Chư vị, vật thật giao dịch tạm thời có một kết thúc, còn chưa đàm lũng đạo hữu, có thể tự mình lại đi hiệp thương. Tiếp xuống, là tình báo giao dịch khâu, chúng ta vì chư vị chuẩn bị ngọc giản, trong đó tiêu chú nhu cầu danh sách, vị đạo hữu nào nếu có thể cung cấp tin tức, có thể đạt được đối ứng hồi báo.”

1 người đứng tại trên đài, lớn tiếng mở miệng.

Mọi người rõ ràng đã sớm biết điểm này, rất nhanh liền có một ít ngọc giản, bị phân phát xuống tới, chỉ cần là mọi người tại đây, đều có thể tùy ý cầm lấy.

La Quan cẩn thận cảm giác, xác định không có không ổn, thần niệm thăm dò vào trong đó, trong ngọc giản quả nhiên bày ra lấy, thật dài một bài danh ghi chép, mà xếp tại hàng ngũ nhứ nhất văn tự, tăng lớn to thêm miêu hồng ——

“Nguyên sơ vũ trụ thứ 1 thủ hộ Huyền Thánh, Chân Thần cảnh đỉnh phong tu vi, sưu tập bất luận cái gì có quan hệ, người này nhược điểm tình báo, một khi nghiệm chứng khen thưởng vô thượng hạn!”

Huyền Thánh…

Quả nhiên, tiểu thanh thiên thế giới, có tự thân phòng vệ hệ thống, cho dù bất hủ cảnh tồn tại, cũng không thể tuỳ tiện công phá.

Mà Huyền Thánh, tất nhiên là trong đó, cực kỳ trọng yếu 1 điểm.

Hô ——

La Quan trong lòng nhất an, đến tận đây khắc hắn mới xác định, tiểu thanh thiên thế giới thế cục, hẳn là còn chưa thời không.

Tiếp tục hướng xuống nhìn lại, rất nhanh lại nhìn thấy 1 đầu.

“Nguyên sơ trong vũ trụ châu đại lục, nhìn đều núi sơn thần Ngụy Vô Kỵ, địa mạch đứng đầu, phải nó nhận chủ có thể đạt được đại lượng khí vận, tìm kiếm bất luận cái gì, liên quan tới Ngụy Vô Kỵ có thể dùng tình báo.”

Mặt khác, La Quan còn ở trong đó, nhìn thấy không ít tên quen thuộc.

Tỉ như Nữ đế, Đồ Tư Tư, thậm chí còn có thâm uyên thế

giới bên trong, kia một vòng Hắc Nguyệt… Hiện thế chi nguyệt, là Thiên Huy Bạch thị Bạch Ninh, kia Hắc Nguyệt đâu nàng lại là cái gì lai lịch tiểu thanh thiên… Nguyên sơ vũ trụ… Nơi này đến cùng, ẩn giấu đi cái gì bí mật !

Trong lúc đang suy tư, đột nhiên có người mở miệng, “Liên quan tới nhìn đều núi sơn thần Ngụy Vô Kỵ, tại hạ cái này bên trong có một tin tức.”

Bá ——

Rất nhanh, mọi người ánh mắt hội tụ.

Kỳ thật, tin tức này danh sách bên trên, phía trên một bộ điểm, bọn hắn căn bản tiếp xúc không đến. Tỉ như Huyền Thánh, kia là nguyên sơ Vũ Trụ Tối Cường Giả, trấn áp một đám giáng lâm cường giả, làm bọn hắn nhất định phải tuân thủ, nguyên sơ vũ trụ quy tắc.

Nếu không trận này tranh đoạt, đã sớm hạ màn kết thúc.

Đối bọn hắn mà nói, chân chính có dùng, ngược lại là phía dưới bộ điểm, mà trông đều núi sơn thần Ngụy Vô Kỵ, chính là mọi người để ý nhất tồn tại 1 trong. Vừa rồi 1 khối sơn thần thạch, dẫn tới Quý thị, Viên thị trắng trợn tranh đoạt, chính là tốt nhất chứng cứ.

La Quan nhíu mày, cũng ngẩng đầu nhìn lại.

Thấy mọi người chú mục, mở miệng người trong giọng nói, lộ ra một tia tự đắc, thận trọng, “Chúng ta phát hiện tại một nơi nào đó, có một vị khác sơn thần, hào nhìn

đều phu nhân, thực lực coi như không tệ, nhưng cùng Ngụy Vô Kỵ so sánh, lại chênh lệch cách xa.”

Mọi người nghe vậy, lập tức ánh mắt sáng lên.

Thần đạo tu hành cùng người thường khác biệt, hưởng hương hỏa, thông quỷ thần, tại danh hiệu phương diện kiêng kị rất nhiều, giữa song phương tất có liên quan, nếu không Ngụy Vô Kỵ há có thể cho phép, người bên ngoài ăn vạ thân phận của hắn.

“Vị đạo hữu này, liên quan tới nhìn đều phu nhân tin tức, ta muốn!”

“Ta cũng mua một phần!”

“Đạo hữu, ta ra giá cao, bán cho một mình ta là được!”

Dưới hắc bào, La Quan híp híp mắt, lộ ra lãnh ý.

Nhìn đều phu nhân…

Xem ra, trận sóng gió này, đã lan đến gần biển mây đại lục.

Tuy nói, theo thiên địa linh khí khôi phục, biển mây đại lục tu hành tốc độ, sẽ càng lúc càng nhanh, nhưng nó thực lực tổng hợp, không thể nghi ngờ là tiểu thanh thiên thế giới bên trong yếu nhất cái kia, một khi tao ngộ cường địch chỉ sợ rất khó ngăn cản.

Tê ——

Bán ra tin tức tu sĩ, sau lưng 1 hàn, trong lòng hiện lên một tia rung động, nhìn quanh hai bên lại không hề phát hiện thứ gì, chẳng lẽ là ảo giác nhưng lòng dạ bên trong, nhưng thủy chung bất an.

Trên thực tế, tại phát hiện nhìn đều phu nhân về sau, trong nhà hắn trưởng bối đại hỉ, đang muốn xuất thủ lúc, lại phát hiện cái này nhìn đều phu nhân trạng thái, có chút cổ quái —— nàng vậy mà, cũng không phải là tự nhiên thần chỉ, mà là lấy quỷ thần thân thể, bị người sắc phong mà thành!

Có thể tại nguyên sơ trong vũ trụ, sắc phong quỷ thần người, há lại hạng người tầm thường là lấy do dự mãi, không dám tùy tiện động thủ. Lúc này mới quyết định, đem tin tức bán một bút giá cao, thuận tiện tìm người ném đá dò đường, có Lôi đạo hữu gánh, chỗ tốt mọi người điểm.

—

—

Chương 1462 : Chiết kiếm người

“Nhìn đều phu nhân tin tức, ta Quý thị muốn!”

Quý Minh quát khẽ, dưới hắc bào, đôi mắt sáng rực.

Trước đó mất sơn thần thạch, nếu có thể cầm tới có quan hệ, nhìn đều núi tin tức, cũng coi như bù đắp.

Đối đây, hắn tình thế bắt buộc!

Bán ra tin tức tu sĩ, sắc mặt khó coi, “Quý đạo hữu, ngươi đây là ý gì tình báo bán ra từ trước đến nay người trả giá cao được.”

Quý Minh cười lạnh, “Ta nói, Quý thị muốn!”

Hắn nhìn quanh, “Hi vọng các vị, có thể cho Quý thị cái mặt mũi.”

Sơn cốc đột nhiên yên tĩnh.

Đúng lúc này, cười lạnh một tiếng vang lên, “Ngươi Quý thị sĩ diện, chẳng lẽ chúng ta liền đáng đời, muốn bị giẫm tại dưới lòng bàn chân “

“Không sai, cho các ngươi mặt mũi, mặt mũi của chúng ta đi cái kia muốn “

“Mọi người mỗi người dựa vào thủ đoạn, ai có thể mua

được, là ai bản sự!”

Đổi lại bên cạnh sự tình, Vụ Yểm sơn Quý thị uy hiếp, không ai dám không thèm để ý. Nhưng hôm nay, thế nhưng là dính đến nhìn đều núi, há mồm liền muốn ăn một mình, ngươi làm sao không lên trời !

Cái gọi là mọi người ồn ào, pháp không trách chúng… Quý thị là rất mạnh, chẳng lẽ còn dám cùng, tất cả mọi người là địch

Quý Minh giận dữ, “Các ngươi tốt lớn mật, dám không tuân theo Quý thị!”

“Ha ha, chúng ta lá gan cũng không lớn, chân chính to gan, là vị kia tiểu kiếm huynh.” Không biết ai hô một tiếng, mọi người cười vang.

Vụ Yểm sơn chúa tể cảnh cường giả quý thanh, tại vạn cương cổ quốc cảnh nội, bị Kiếm Đế đệ tử chém giết, việc này đã sớm truyền ra.

Tiểu kiếm, chính là vị kia danh hiệu.

Về phần càng nhiều, ngược lại không ai dám nói, dù sao ngày ấy bất hủ thượng cảnh đều từng giáng lâm, cuối cùng không công mà lui… Mặt mũi khối này, vẫn là phải giữ gìn một chút.

Quý Minh nghiến răng nghiến lợi, quý thanh không phải người bên ngoài, đúng là hắn ruột thịt tổ phụ, từ hắn bị giết về sau, hắn tại Quý thị địa vị rõ ràng hạ xuống. Nhưng đây là lần thứ 1, bị người công khai chế giễu,

hắn gầm thét, “Không ai có thể nhục ta Quý thị!”

“Chiết kiếm người đã tới, tiểu kiếm chỉ cần dám hiện thân, nhất định đột tử nơi này!”

Mọi người sắc mặt biến đổi.

Chiết kiếm người uy danh, bọn hắn ít nhiều nghe nói qua, đặc biệt nhằm vào kiếm tu, bao năm tháng qua không biết bao nhiêu kiếm tu thiên tài chết bởi trong tay bọn họ.

Nghe đồn, cái này dính đến thượng cảnh nói tranh!

Như coi là thật có chiết kiếm người đến, tiểu kiếm nguy rồi.

Quý thị vậy mà, ngay cả Kiếm Đế đệ tử cũng dám giết, huống chi những người khác trong lúc nhất thời, cười vang đình chỉ, mọi người mắt lộ kiêng kị.

Đây chính là, Quý Minh tính toán, đã giữ gìn Quý thị uy danh, cũng là cho mọi người uy hiếp. Về phần làm như vậy, có thể hay không dẫn tới, Kiếm Đế trả thù… A, chẳng lẽ hắn không nói, việc này liền không ai có thể đoán được lại nói, hắn chỉ là nhấc lên chiết kiếm người đã đến đến, lại không có nói là Quý thị mời tới.

Quả nhiên, trải qua chuyện này, mọi người cùng Quý Minh tranh đoạt lúc, liền trở nên bó tay bó chân, cuối cùng bị hắn cầm tới, liên quan tới nhìn đều phu nhân tình báo.

Quý Minh rất hài lòng, nhìn kỹ về sau, mặt lộ vẻ tiếu dung.

Dưới hắc bào, La Quan mặt không biểu tình, nhìn lướt qua Quý Minh, người này đã có đường đến chỗ chết!

Đúng lúc này, ngoài sơn cốc đột nhiên, truyền đến hỗn loạn lung tung, tiếp lấy không gian vặn vẹo bên trong, một người trung niên đạo nhân xuất hiện.

Quanh người hắn, tản ra chúa tể cảnh uy áp, chính là chủ trì tòa đại trận này tu sĩ, “Vừa rồi, có người tới đảo giữa hồ, nói là lầm canh giờ, cầu bản tọa khai ân, cho bọn hắn nửa đường cơ hội tiến vào. Nhưng ta trước đó, đã xác định hơn người số, hôm nay tụ hội người, đã tới đủ.”

Hoa ——

Mọi người giật mình, cái này có ý tứ gì chẳng lẽ hôm nay, là có người dám can đảm vàng thau lẫn lộn, vụng trộm xông vào !

Rất nhanh liền lại có 4 cái, mặc áo bào đen người tiến vào sơn cốc, lớn tiếng nói: “Ta cùng hôm qua, tại tinh trong biển tao ngộ ngoài ý muốn, hôm nay mới đuổi tới nơi đây, lại bị báo cho tụ hội số người đã đủ, là ai dám thay thế ta các loại, mau cút ra nhận lấy cái chết!”

Không ai mở miệng.

Chúa tể cảnh tu sĩ cười lạnh, “Không nói lời nào, liền cho rằng có thể trốn qua đi sao tham gia tụ hội người,

đều có mời ngọc bài, không bỏ ra nổi đến, dĩ nhiên chính là thay thế người!”

Mọi người nhao nhao lấy ra, riêng phần mình mời ngọc bài.

“Ngọc bài của các ngươi đâu “

“4 người này, bọn hắn không có!”

Bá ——

Rất nhanh, xung quanh liền rời khỏi mảng lớn trống không.

Viên Tử Hạo trừng lớn mắt, mặt lộ vẻ giật mình, “Trần đạo hữu !” Hắn không thể ngờ đến, đối phương vậy mà là, trước đó bị hắn một đường, đưa đến tụ hội sơn cốc La Quan bọn người.

Lại nghĩ tới, trước đó đối phương ở bên hồ lúc, không có sớm chuẩn bị đò ngang, không khỏi âm thầm kêu khổ.

Chuyện này, 80% là không có chạy, Trần đạo hữu a Trần đạo hữu, nói không chừng hôm nay, ta cũng phải bị ngươi cho liên lụy.

Quý Minh mặt lộ vẻ ý mừng, “Đúng là bọn hắn !”

Tốt, cái này nhưng quá tốt, người này là Viên Tử Hạo quen biết cũ, vừa rồi tựa hồ còn cùng đi.

Hừ!

Nhắc tới 2 người, lẫn nhau ở giữa không quan hệ, tuyệt không có khả năng.

Đoạt ta sơn thần thạch, cho lão tử dưới ngáng chân đúng không tốt, hôm nay liền gọi các ngươi cùng một chỗ không may!

Chúa tể cảnh tu sĩ nhướng mày, dư quang nhìn thoáng qua, đứng tại La Quan bên người Đế hậu, nữ nhân này khí tức rất mạnh. Mà lại có chúa tể đi theo, sao lại là người bình thường không phải là vị nào thái tử, ăn no nhàm chán, chạy tới tham gia náo nhiệt

“Khục! 4 vị, nếu không có mời ngọc bài, liền mời cho thấy thân phận đi…” Trực tiếp động thủ kia tất không có khả năng, có thể tu thành chúa tể cảnh, nơi nào có ngu xuẩn.

La Quan trầm mặc.

Thân phận gì tiểu kiếm sao ! Chỉ sợ hôm nay trường hợp này, cũng không được hoan nghênh.

Đế hậu một bước tiến lên, “Ta cùng hôm nay, chỉ là nghĩ đến kiến thức một hai, đã bị phát hiện, bây giờ rời đi là được.”

Quý Minh hét lớn, “Tiền bối, hôm nay tham gia tụ hội, đều là ta 4 đại thượng tông dưới trướng thân tín, há lại cho ngoại nhân âm thầm ngấp nghé ta hoài nghi, 4 người này là thế lực khác phái tới thám tử, ý đồ tiết lộ có

quan hệ, nguyên sơ vũ trụ tin tức, tuyệt không thể bỏ qua bọn hắn!”

Chúa tể cảnh tu sĩ sắc mặt biến hóa, hắn đương nhiên biết, 4 đại thượng tông liên thủ, phong tỏa nơi đây tin tức truyền bá. Liên quan tới nguyên sơ vũ trụ sự tình, quyết không thể tiết ra ngoài, nếu không hậu quả sự nghiêm trọng, tuyệt không phải hắn có thể tiếp nhận.

“4 vị, bản tọa lại nói một lần cuối cùng, báo ra thân phận của các ngươi, nếu không thì đừng trách, bản tọa hạ thủ vô tình!”

Đế hậu bất đắc dĩ, nàng cũng không nghĩ tới mấy người một đường thuận lợi, tham gia trận này tụ hội, cuối cùng lại sẽ xuất hiện cái này biến số. Dư quang nhìn lướt qua La Quan, gặp hắn trầm mặc không có biểu thị, trong lòng nàng có ít —— không để đi, vậy liền đánh đi ra.

Oanh ——

Chúa tể cảnh khí tức, phá thể mà ra.

Một tiếng vang thật lớn, ngăn tại trước mặt tên này chúa tể cảnh, bị trực tiếp đánh bay.

“Oa!”

Một ngụm máu tươi phun ra, người này kinh sợ vạn điểm, hắn dù cảm ứng được nữ tử này khí tức cường hoành, nhưng không ngờ lại khủng bố đến tận đây.

Chỉ đối mặt ở giữa, liền đem hắn đả thương, thật quỷ dị

thủ đoạn thần thông!

‘Ta không phải là đối thủ…’ chuyển qua suy nghĩ, cái này chúa tể cảnh tu sĩ, hét lớn một tiếng, “Địch tập, mời các vị đạo hữu giúp ta!”

Sau một khắc, khí tức khủng bố giáng lâm.

Không gian bị xé nứt đi ra 2 thân ảnh, dẫn tới thiên địa oanh minh, bao phủ sơn cốc trận pháp, một nháy mắt liền bị lau đi.

“Phương nào đạo hữu, dám đến ta 4 đại thượng tông phong tỏa chi địa sinh sự, các hạ muốn chết sao “

Mọi người kinh hãi, vội vàng tránh lui, hành lễ.

Lại nhìn về phía La Quan 4 người, liền chỉ có một cái ý niệm trong đầu —— hôm nay, bọn hắn chết chắc! 4 đại thượng tông phong tỏa, liên quan tới nguyên sơ vũ trụ sự tình, không cho phép bất luận kẻ nào nhúng tay, cho dù những người này lai lịch bất phàm, vì ngăn ngừa tin tức tiết ra ngoài, cũng nhất định phải diệt khẩu.

—

—

Chương 1463 : Nói tranh

Oanh ——

3 chúa tể liên thủ, khí tức khủng bố như vực sâu, ầm vang trấn xuống!

Đế hậu than nhẹ, nàng đem hết toàn lực, tối đa cũng chỉ có thể, ngăn chặn 1 người trong đó thôi.

“Trần Thái Sơ, bản cung không có cách nào.”

Nàng lui ra phía sau một bước.

La Quan đưa tay, kéo xuống áo bào đen, thần sắc bình tĩnh nhìn xem, trên đỉnh đầu 3 tôn chúa tể.

“Chư vị giáng lâm, là muốn giết ta sao “

Thanh âm bình tĩnh, truyền vào trong tai mọi người, bọn hắn phản ứng đầu tiên là, tiểu tử này thật to gan, tình huống như vậy dưới, lại vẫn mặt không đổi sắc.

Ngay sau đó, đột nhiên nhíu mày, bởi vì bọn hắn phát hiện, trước mắt khuôn mặt này, hình như có chút nhìn quen mắt…

Đột nhiên, 1 người trừng to mắt, “Là hắn, tiểu kiếm, là tiểu kiếm!”

Kiếm Đế chi đệ tử, trảm quý thanh tại trời huyền vũ trụ, gọi là tiểu kiếm.

Tê ——

Tê ——

Hít một hơi lãnh khí âm thanh, liên tiếp vang lên, trong đó một số người, sắc mặt trắng bệch. Bọn hắn ngàn vạn không nghĩ đến, vừa rồi trêu chọc người, lại ngay tại bên cạnh mình.

Quý thanh a, tại 4 đại thượng tông bên trong, đều là thanh danh hiển hách nhân vật, nói giết liền giết, đổi bọn hắn đối phương sẽ chớp mắt

'Ta lại cùng tử vong sượt qua người…' này niệm cùng một chỗ, mọi người mồ hôi lạnh ròng ròng.

Trên đỉnh đầu, liên thủ trấn áp, sát khí đằng đằng 3 vị chúa tể cảnh, lập tức tê dại.

Xong đời, hôm nay đi ra ngoài không xem hoàng lịch, lại gặp được tiểu tử này!

Trước hết nhất bị đả thương, dao người trợ trận người chúa tể kia cảnh, kém chút bị chi phối 2 bên, ánh mắt hung tợn xé nát. Hắn khóc không ra nước mắt, nghĩ thầm ta làm sao biết, đến chính là hắn a, nếu không ta sớm đã có bao xa chạy bao xa, sao dám trêu chọc.

Không có tiền đồ là có một chút. Nhưng chúa tể cảnh cũng là người, quý thanh thi cốt chưa hàn, đây chính là bày ở trước mắt ví dụ. Thậm chí Thiên Ẩn tông bất hủ giáng lâm, đều không thể đem thanh tiểu kiếm này như

thế nào, bọn hắn tính cái rễ hành nào

Kiếm Đế, đây chính là chuyện gì, cũng có thể làm ra!

Nhưng mới rồi khí thế kéo quá đủ, bây giờ tại một đám tiểu bối ánh mắt nhìn chăm chú, nên như thế nào tài năng, tận lực bảo toàn mặt mũi trong lúc nhất thời, 3 người lâm vào trầm mặc, xấu hổ vạn điểm. Động thủ là không thể nào động thủ, nếu không coi như vô sự phát sinh, quay người rời đi

Hoàn toàn tĩnh mịch bên trong, Quý Minh trừng lớn mắt, dưới hắc bào đôi mắt, bởi vì phẫn nộ mà biến đỏ, nhưng hắn cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ. Cừu địch phía trước, hắn cái gì đều làm không được, thậm chí càng lo lắng, có thể hay không bị đối phương ghi hận, trả thù… Loại khuất nhục này, bất lực, điên cuồng cắn xé tinh thần của hắn.

Không cam tâm! Hắn không cam tâm!

Người này, là sát hại tổ phụ hung thủ, hắn làm sao dám… Hắn cũng dám… Công khai xuất hiện tại cái này bên trong… Quý thị mặt, bị người giẫm tại dưới chân tùy ý chà đạp.

Đúng lúc này, một thanh âm vang lên, “Tiểu kiếm, giấu lâu như vậy, ngươi rốt cục xuất hiện!”

Bá ——

Một thân ảnh, phá toái hư không đi ra, quanh người hắn như bao phủ, tầng 1 không nhìn thấy lực lượng kinh

khủng, đem thời không vặn vẹo, khiến cho thân ảnh mơ hồ.

Cường đại, vô song khí tức, phô thiên cái địa.

Chúa tể cảnh đỉnh phong!

Đây là có thể, cùng quý thanh cùng so sánh tồn tại, cho người cảm giác, thậm chí càng thêm nguy hiểm.

La Quan nhíu mày nhìn về phía vặn vẹo không gian, hắn từ đối phương trên thân, cảm nhận được một phần, cực hạn lại thuần túy ác niệm, càng có một phần khó mà diễn tả bằng lời kiềm chế, “Ngươi là ai “

Vặn vẹo ở giữa, thân ảnh kia mở miệng, “Ngươi, có thể xưng ta vì chiết kiếm người!”

Chiết kiếm người, hắn là chiết kiếm người!

Hoa ——

Trong đám người, lại lần nữa vang lên kinh hô, ai cũng không nghĩ tới, bọn hắn hôm nay lại nhưng tận mắt, nhìn thấy truyền thuyết này bên trong nhân vật.

“Chiết kiếm mà sống, giết sạch kiếm tu!”

“Nguyện lấy bản thân, trấn tuyệt kiếm nói!”

Quý Minh bỗng nhiên ngẩng đầu, mặt mũi tràn đầy cuồng hỉ.

Chiết kiếm người đến!

Ha ha, ta liền biết được, người Cuồng Thiên tất thu, tiểu kiếm này hôm nay lại đụng vào chiết kiếm người trong tay, hắn hẳn phải chết không nghi ngờ!

Người bên ngoài sẽ cố kỵ Kiếm Đế uy hiếp, không dám hạ thủ, nhưng chiết kiếm người sợ cái gì ý nghĩa sự tồn tại của bọn họ, chính là xoá bỏ kiếm đạo hạt giống, chặt đứt kiếm đạo truyền thừa… Dù là dùng hết hết thảy, đánh cược nó tính mệnh, cũng muốn kéo kiếm tu chung phó Hoàng Tuyền.

La Quan nhíu mày, chiết kiếm người hắn hôm nay là lần đầu tiên, nghe tới cái danh hiệu này, lại càng không biết đối phương cùng kiếm tu ở giữa, có gì cùng cừu hận đoạt vợ ngươi, hay là đào mộ tổ tiên nhà ngươi nhưng giờ phút này ác niệm như sóng lớn, sát ý thấu xương tủy, cần gì nhiều lời

“Ngươi muốn giết ta “

“Vâng.”

Ông ——

Kiếm minh trùng thiên, kiếm thế cuồn cuộn, giết chúa tể tại trước, cứ việc La Quan thực lực cũng vô tăng lên, nhưng một thân sát ý, sát khí, lại cực kỳ kinh người.

Trường bào phần phật, 1 kiếm trảm thiên!

Đã lên tiếng hỏi là địch không phải bạn, đối phương đều

kêu đánh kêu giết, kia còn do dự cái gì tiên hạ thủ vi cường, sau động thủ gặp nạn.

Làm!

Là kiếm tu chi quả quyết, cũng là một phần, nguồn gốc từ đáy lòng chán ghét.

Chiết kiếm người

Cái gì cẩu thí danh hiệu, nghe xong cũng làm người ta tâm phiền, phải bị giết!

Vặn vẹo thời không bên trong, chiết kiếm người cúi đầu mắt cúi xuống, nhìn xem trùng thiên 1 kiếm, đôi mắt ở giữa sát ý như vực sâu, “Tiểu kiếm này, quả có mấy điểm bất phàm khí tượng, kiếm này xuất thủ lúc, lại làm ta tâm thần ở giữa, đều lật lên hồi hộp, gợn sóng.”

“Quả nhiên, sư tôn nói không sai, thanh tiểu kiếm này nhất định phải hủy đi, tuyệt không thể để hắn sống sót… Kiếm Đế sai lầm, chỉ có thể có một lần!”

Chiết kiếm người đưa tay hướng phía dưới nhấn một cái, “Ầm ầm” nổ vang rung trời, lại có vô số đường cong, trong hư không nhanh chóng sáng lên, lẫn nhau xâu chuỗi, cuối cùng lại hóa thành 1 đạo, che khuất bầu trời phù lục. Uy áp khủng bố, phóng xuất ra cấm đoạn khí tức, đem một phương này vũ trụ tinh biển, đều bao phủ.

“Ta nói hưng thịnh, trấn kiếm đạo vạn cổ, vĩnh thế không ngã!”

Oanh ——

Kia cuồn cuộn hừng hực, giết chóc vô song khủng bố 1 kiếm, dường như một đầu đụng vào, bình chướng vô hình, vũng bùn ở giữa.

Bị nhanh chóng làm hao mòn, chôn vùi.

Thậm chí, một phương này vũ trụ tinh trong biển, thuộc về kiếm quy tắc, ý chí, đều bị triệt để trấn áp, không nhận tán thành.

Như thế, cũng liền không có “Kiếm” khái niệm.

Đã không có kiếm, sao là kiếm tu !

La Quan quanh thân, kia oanh minh hạo đãng, muốn nứt chín ngày khủng bố kiếm ý, nhanh chóng biến mất, yên lặng.

Hắn nhíu mày, nhìn chằm chằm trên đỉnh đầu, kia 1 đạo che trời thần phù, ánh mắt bên trong có chấn động, cũng có không thể tưởng tượng nổi.

Phù lục…

Chiết kiếm người thủ đoạn, vậy mà là phù lục.

Lấy phù trấn kiếm… Chiết kiếm người… La Quan giờ phút này chỗ cảm thụ đến, không chỉ là kia cường đại, trấn áp hết thảy phù lục lực lượng. Càng có một phần, cổ lão, rộng rãi, mà ác niệm tràn đầy ý chí, nó muốn trấn diệt kiếm nói, độc tài vạn cổ!

Cho nên, chiết kiếm người cùng hắn ở giữa, là phù, kiếm chi tranh, càng là đại đạo chi tranh.

Khó trách, hắn cùng đối phương không oán không cừu, càng chưa từng thấy qua một mặt, đối phương lại muốn trực tiếp động thủ, đẩy hắn vào chỗ chết.

Đây là nói tranh, không quan hệ đúng sai!

Hoặc là phù diệt, hoặc là kiếm vong…

Chiết kiếm người quát lạnh, vang vọng đất trời, “Ta phù đạo đại hưng, độc đoán vạn cổ, đem phá diệt kiếm đạo, giết hết thiên hạ kiêu ngạo kiếm tu!”

La Quan nhìn xem, đỉnh đầu kia che trời thần phù, phải thừa nhận nó thật sự, ẩn chứa khủng bố đến, không thể tưởng tượng lực lượng.

Khó trách, dám tự xưng chiết kiếm người.

Nhưng độc đoán vạn cổ, giết hết thiên hạ kiêu ngạo kiếm tu… Lời này, có phải là hơi nhiều phải không ta ngược lại là không có cái gọi là, dù sao được làm vua thua làm giặc, ngươi thắng ngươi nói có đạo lý.

Nhưng cái này bên trong, lại không phải chỉ có, ta 1 vị kiếm tu.

La Quan ánh mắt vượt qua thần phù, nhìn về phía sâu trong vũ trụ, kia bên trong có hỗn độn lan tràn, che đậy một phương tinh hải không ở giữa. 4 đạo nguy nga thân

ảnh ở trong đó như ẩn như hiện, chính là bất hủ bên trên kính, như đối phía dưới phát sinh hết thảy, đều không thèm để ý chút nào.

Nhưng bọn hắn tựa hồ, cũng không có thể tận xem xét, cái này trong hỗn độn bí mật.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, từ hỗn độn chỗ sâu vang lên!

—

—

Chương 1464 : Kiếm về tiểu thanh thiên

Một vòng kiếm quang, óng ánh sáng rực, từ cái này hỗn độn chỗ sâu mà tới.

Trong chốc lát, xé rách trước mắt hết thảy!

Khí tức khủng bố, khiến trấn áp ở đây, cao cư chín ngày 4 vị bất hủ thượng cảnh, sắc mặt đều biến.

Bọn hắn ngàn vạn không nghĩ đến, trừ Huyền Thánh bên ngoài, nguyên sơ trong vũ trụ lại vẫn ẩn giấu đi 1 tôn, không biết cường hãn kiếm tu.

Không!

So sánh Huyền Thánh, hắn muốn càng thần bí, khó lường, bởi vì người này kiếm, lại nhưng từ nguyên sơ mà đến, chém vào trời huyền vũ trụ.

“Trấn!”

Bất hủ thượng cảnh, nói ra tức pháp.

Một ý niệm, hạo đãng vĩ lực giáng lâm, như lạch trời như thâm uyên, không thể đánh vỡ, không thể siêu việt.

Đem cái này một đạo kiếm quang cuốn vào, trực tiếp trấn áp.

Nhưng sau một khắc, 4 vị bất hủ thượng cảnh, lại đồng thời nhíu mày, đáy mắt hiển hiện một tia kinh sợ.

Tu chân tinh bên trên, thả ra che trời thần phù, trấn áp La Quan chiết kiếm người, đang muốn diệt đi tiểu kiếm lúc, trái tim hung hăng co rụt lại.

Sợ hãi, tuyệt vọng, khí tức tử vong, đem hắn bao phủ hoàn toàn.

Bỗng nhiên ngẩng đầu, liền nhìn thấy kiếm quang bắt nguồn từ giữa hỗn độn, dù sau một khắc liền bị, 4 vị bất hủ thượng cảnh trấn áp, nhưng trong lòng hắn hồi hộp, lại chưa giảm gần một nửa điểm.

“Không…” Chiết kiếm người thê lương thét lên.

Sau một khắc, kia che trời thần phù, “Ba” một tiếng nổ tung, tựa như là 1 viên xán lạn bọt khí, bị một kích đánh nát. Tất cả mọi người bên tai, đều rõ ràng nghe tới, kia một tiếng sắc bén kiếm minh, bá đạo, cường thế, kiếm trảm phía dưới không thể địch nổi.

Thét lên im bặt mà dừng, chiết kiếm người quanh thân, vặn vẹo thời không bị xé nứt, cả người hắn duy trì, bộ mặt vẻ mặt sợ hãi. Sau đó, “Bành” một tiếng đổ xuống, thân thể bị chém thành 2 đoạn, nhưng nó hồn phách, chân linh cùng tất cả sinh cơ, cũng đã bị triệt để chôn vùi.

Mũi kiếm có thể trấn, kiếm ý khó ép!

Hỗn độn ở giữa, kia 1 đạo óng ánh kiếm quang, tùy theo

trừ khử, tán đi.

4 tôn bất hủ thượng cảnh, thần sắc trầm ngưng, nhìn về phía kia kiếm quang khởi nguyên chỗ, lại chỉ mơ hồ nhìn thấy, 1 đạo đi xa bóng lưng.

Là cái kia kiếm tu!

Nhưng lấy bất hủ chi uy, lại cũng không thể, lại thấy được càng nhiều.

Đột nhiên, Thiên Ẩn tông bất hủ, phát ra rên lên một tiếng, sắc mặt càng phát ra âm trầm, “Thật là lợi hại kiếm… Lại trảm, bản tôn suy tính.”

Mọi người trầm mặc, 1 cái ý niệm mãnh liệt, từ đáy lòng hiển hiện ——

Hẳn là, một phương này nguyên sơ, hợp tại kiếm ! Thậm chí, giờ phút này xuất kiếm người, chính là kiếm đạo hồi lâu trước đó, liền làm tốt bố trí.

Này niệm cùng một chỗ, 4 tôn bất hủ thượng cảnh dư quang nhìn nhau, đôi mắt ở giữa đều là lạnh lùng.

Không!

Này nguyên sơ vũ trụ, chính là 4 thượng tông vật trong túi, há có thể chắp tay nhường cho người huống hồ, ức kiếm giương phù chính là chư thiên chi chung nhận thức, tuyệt sẽ không thay đổi.

Hồ nước oanh minh, sóng dữ cuồn cuộn, giữa hồ hòn

đảo này, bị 1 kiếm chém ngang. Lưu ngấn ở giữa, có kiếm ý khuấy động, phun trào, khí tức khủng bố bốc hơi không tiêu tan, làm thiên địa im lặng, vạn vật hoảng sợ, kinh hãi.

Ai có thể ngờ tới, chiết kiếm người xuất thủ, cầm che trời thần phù, giam cầm một phương vũ trụ tinh biển, tồi khô lạp hủ đem kiếm đạo giẫm tại dưới chân… Cuối cùng lại rơi phải kết cục này.

Một kiếm này khủng bố, bọn hắn căn bản không thấy rõ, nhưng không hề nghi ngờ cho dù là bất hủ thượng cảnh, cũng không thể đem nó trấn áp.

Sao mà đáng sợ!

Tiểu kiếm hắn, đến cùng là thần thánh phương nào, chẳng lẽ một kiếm này, là Kiếm Đế thủ bút ! Thế là, kia vô số đạo ánh mắt tụ đến, lộ ra thật sâu kính sợ, hoảng sợ.

Cho dù là giáng lâm 3 vị chúa tể, cũng không ngoại lệ… Vừa rồi 1 kiếm nếu là muốn giết bọn hắn, 3 người giờ phút này đã hình thần câu diệt.

Cùng mọi người khác biệt chính là, bọn hắn rất rõ ràng, kiếm này cũng không phải là đến từ kiếm đế, mà là nguyên sơ trong vũ trụ một vị nào đó xuất thủ.

Tê ——

Nguyên bản sáng tỏ thế cục, lại đột nhiên, trở nên gió gấp sóng cao!

La Quan ngẩng đầu, trên thân áo bào đen bay phất phới, hắn đôi mắt sáng tỏ, kích động trong lòng như triều cường. Đây là tới từ, 1 cái thuần túy kiếm tu kích động, là chứng kiến ta nói chí cường về sau, từ bên trong cùng bên ngoài tự hào cùng cuồng hỉ.

Kiếm Đế, là hắn nhìn thấy vị thứ 1.

Hôm nay, là vị thứ 2.

Nguyên sơ vũ trụ… Tiểu thanh thiên… Cái này 1 Phương Thế giới bên trong, đến tột cùng còn có bao nhiêu thần kỳ cùng không thể tưởng tượng nổi, hắn không cách nào xác định, nhưng có một chút La Quan rất rõ ràng, dưới mắt chính là hắn, trở về tiểu thanh thiên thế giới thời cơ tốt nhất.

Hô ——

Thở ra một hơi, hắn nhìn qua trái phải, “Đi theo bên cạnh ta!” Dứt lời, “Ông” một tiếng kiếm minh, phóng lên tận trời.

La Quan lấy thân hóa kiếm, óng ánh cuồn cuộn kiếm quang, bay thẳng vũ trụ tinh biển, chạy về phía toà kia bị hỗn độn che giấu tiểu thế giới.

Đế hậu, Thọ Sơn cùng Lý Thanh Thanh, vội vàng đi theo phía sau.

Phía dưới, 4 đại thượng tông vô số tu sĩ, chúa tể, đế cảnh đông đảo, nhìn một màn trước mắt, cũng không

dám hành động thiếu suy nghĩ.

Hỗn độn ở giữa, 4 tôn chống trời thân ảnh, giờ phút này cúi đầu quan sát, tuy không đôi câu vài lời, càng không một chút khí tức tản mát, nhưng khủng bố uy áp tựa như bài sơn đảo hải, từ đỉnh đầu bên trên trấn xuống.

“Thối lui! Thối lui!”

“Sẽ chết! Sẽ chết!”

“Bất hủ ý chí, nhữ dám mạo phạm !”

Ý niệm mãnh liệt, không ngừng đánh thẳng vào tâm thần, khiến người từ bản năng ở giữa, sinh ra hoảng sợ, tuyệt vọng. Thậm chí, hồn phách, chân linh đều run rẩy, thể nội pháp lực lưu chuyển, cơ hồ đình trệ, đông kết.

Nhưng kiếm minh cuồn cuộn, như đối trước mắt hết thảy đều không phát giác gì, La Quan giữa mi tâm, một vòng kiếm ảnh nổi lên, có thể phá mọi loại pháp, có thể trảm hết thảy địch!

Kiếm quang ở giữa, La Quan ngẩng đầu, cùng 4 tôn bất hủ thượng cảnh nhìn nhau, “Kiếm Đế đệ tử Trần Thái Sơ, mời vào tiểu thế giới!”

Tiếng quát khẽ, theo kiếm minh chập trùng, truyền khắp tinh biển.

Không có trả lời.

Nhưng trầm mặc bản thân liền đã là đáp án, La Quan

cười to, “Đa tạ tiền bối!”

Oanh ——

Kiếm quang không ngừng, một đầu đụng vào kia mảnh hỗn độn ở giữa.

Đế hậu con ngươi sáng tỏ, nhìn qua phía trước kiếm ảnh, một trái tim “Bành bành” cuồng loạn, sinh ra vô tận kiêu ngạo.

Tiểu nam nhân này, mặc dù có chút thời điểm là rất phế, không có nàng phối hợp thậm chí cũng không thể thành sự.

Nhưng hắn nhưng lại chưa bao giờ, chân chính khiến người thất vọng qua, hôm nay 1 kiếm trùng thiên, 4 tôn bất hủ thượng cảnh im lặng… Như vậy sự tình, trừ hắn ra, còn có ai có thể làm được

Thọ Sơn thầm than, Tiểu sư thúc chi dũng, thế vô đi tới… Đổi hắn, kia là vạn không dám, dù sao đây chính là 4 tôn bất hủ thượng cảnh.

Chính là Kiếm Đế tới đây, cũng khó lấy lòng!

Lý Thanh Thanh không hiểu, nàng chỉ biết, muốn đi theo Ngụy đại ca…

‘Nguyên sơ cùng nguyên sơ ở giữa, là có quan hệ gì sao một phương này tiểu thế giới, ta thế mà, cũng có mấy phần chín tất cảm giác…’

Nàng lắc đầu, không nghĩ nhiều nữa.

4 bất hủ thượng cảnh chú mục, kiếm quang xuyên qua hỗn độn, thẳng vào tiểu thế giới, không ai có thể nhìn thấy, bọn hắn thần sắc ở giữa phức tạp.

Kiếm đạo…

Nhiều lần gãy không ngừng, mỗi lần trầm luân thời khắc, đều có thiên kiêu hoành không xuất thế, vai kháng Nhật nguyệt tinh biển, khiến cho truyền thừa không dứt.

Xa xưa tuế nguyệt trước vị kia, là nó 1.

Kiếm Đế, là 2.

Mà trước mắt tiểu kiếm này… Trần Thái Sơ… Dù không muốn thừa nhận, nhưng tiểu bối này tu vi dù yếu, cũng đã có trẻ con hổ ăn trâu chi tướng, kiếm tâm như 1, tương lai bất khả hạn lượng.

Hẳn là, là người trong thiên hạ này sai kiếm đạo mới là tương lai

“Hừ!” Thiên Ẩn tông bất hủ, cười lạnh một tiếng, “Chư vị cũng không nên quên, bỏ mặc kiếm đạo về sau quả, coi là thật muốn nhìn đến, không thể vãn hồi cục diện !”

“Tiểu kiếm sẽ chết, Kiếm Đế sẽ chết, chính là kia chí thượng chi cảnh tồn tại, cũng cuối cùng rồi sẽ tiêu vong, đây là đại thế không thể thay đổi.”

Ngắn ngủi trầm mặc, nó hơn 3 tôn bất hủ gật đầu, “Xác

thực như đạo hữu lời nói.”

Thiên Ẩn tông bất hủ, nhìn xem kiếm quang đi xa, “Tiểu kiếm muốn tiến vào nguyên sơ vũ trụ, liền theo hắn đi, trận này hạo kiếp càn quét, hoặc là trong đó 1 viên trọng yếu quân cờ…” Khóe miệng của hắn, lộ ra cười lạnh, “Ta chi ý, chư vị nên minh bạch.”

Nguyên Khê cốc bất hủ, thản nhiên nói: “Dẫn chiết kiếm người vào cuộc, vốn là tính toán 1 trong, mượn nó tay, phá nguyên sơ khốn cục.”

“Như thế, liền y kế hành sự.”

“Tốt.”

4 tôn bất hủ thượng cảnh, quay về yên lặng.

—

—

Chương 1465 : Ta chi bỉ ngạn

Hỗn độn từ từ, cuối cùng cũng có cuối cùng.

1 cái tiểu thế giới, xuất hiện tại La Quan mấy người trước mắt, có thế giới hàng rào che chở, khỏi bị hỗn độn xâm nhập.

Ở đây, đã tính hiện thế gần khu, La Quan rốt cuộc tìm được, mấy phần chín tất cảm giác.

Lúc trước, hắn lấy Nhân hoàng chi thân, giết vào hỗn độn bên trong, từng diệt sát vô số tà vật, quỷ dị tại đây.

Chẳng qua hiện nay mảnh hỗn độn này ở giữa, lại chỉ còn hơn hoàn toàn yên tĩnh, yên lặng, liệu tới là bị giáng lâm 4 đại thượng tông, cho dọn dẹp sạch sẽ.

Nhưng những cái kia du đãng trong đó Đại Đạo cảnh đâu bọn hắn hẳn là, cũng bị giết sạch không thành

Đè xuống suy nghĩ, La Quan đang muốn dẫn người, vừa sải bước qua thế giới hàng rào, đột nhiên trong lòng khẽ nhúc nhích. Hắn quay người, nghiêm túc, khom người cúi đầu, “Trần Thái Sơ, bái kiến tiền bối, đa tạ tiền bối xuất thủ tương trợ!”

Đế hậu trừng lớn mắt, mặt lộ vẻ giật mình, nháy mắt liền nghĩ đến, kia từ hỗn độn bên trong, chém tới kinh người 1 kiếm.

4 tôn bất hủ thượng cảnh, đều không thể đem nó áp chế, cái này xuất kiếm người thực lực, lại nên kinh khủng bực nào! Nàng ngẩng đầu, hướng kia mảnh hỗn độn nhìn lại, chỉ thấy một cái bóng mờ, chậm rãi hiển hiện.

Mơ hồ không rõ, lại chỉ một cái liếc mắt, liền làm Đế hậu trong lòng 1 sợ, sinh ra lớn lao sợ hãi ——

Như sâu kiến ngẩng đầu, liền thấy thái núi!

Cường đại, vô song, đại biểu cho lớn vĩ lực, khủng bố cùng siêu thoát, Đế hậu thậm chí hoài nghi, hắn chỉ cần 1 kiếm, liền có thể chém tới chư thiên, chiều không gian, quá khứ cùng tương lai, khiến hết thảy Quy Khư.

Tê ——

Vị này, đến cùng ra sao cùng tồn tại ! Lấy nàng tầm mắt, tu vi, cũng không dám phỏng đoán.

Hư ảnh theo hỗn độn ba động, như phản chiếu trong nước, “Ta xuất thủ, là vì kiếm đạo, mà không phải vì ngươi.”

La Quan cung kính nói: “Vãn bối minh bạch, không dám yêu cầu xa vời càng nhiều.”

Hư ảnh trong mắt, như hiện lên một vòng tán thưởng, hơi trầm ngâm, “Đi thôi, kiếp nạn này như có thể sang, ta đương nhiên sẽ không ngồi yên không lý đến.”

“Nhưng nếu mệnh trung chú định, sẽ chết rơi vào đây, cũng là ngươi mệnh số.”

Dứt lời, hắn một bước phóng ra, biến mất không thấy gì nữa.

“Trần Thái Sơ, cung tiễn tiền bối!” La Quan thật sâu hành lễ.

Giả danh

Đối vị này mà nói, tất cả ẩn tàng, che đậy, đều không có chút ý nghĩa nào, danh tự bất quá chỉ là 1 cái danh hiệu, bản chất mới là mấu chốt.

La Quan là kiếm tu, hơi có chút hứa tư chất, có thể chịu được mấy điểm tạo nên, cái này liền đủ. Nếu không, dù là chết ở trước mặt hắn, vị này cũng sẽ không nháy một chút con mắt.

Hắn đứng dậy, ánh mắt trở nên kiên định, nếu muốn trời trợ giúp cần tự cường… Có giá trị người, mới có thể bị coi trọng, đầu tư.

“Đi thôi, hoan nghênh các ngươi đi tới quê hương của ta, tiểu thanh thiên!”

La Quan bước đầu tiên phóng ra, vượt qua thế giới hàng rào, tiến vào bên trong.

Đế hậu bọn người theo sát ở phía sau.

Sau một khắc, đột nhiên xảy ra dị biến!

“A!”

Đế hậu, Thọ Sơn đồng thời kinh hô, có hạo đãng vĩ lực, từ thế giới bản thân mà đến đập ầm ầm rơi, một nháy mắt 2 người ầm vang hạ xuống. Tốc độ kinh người, cùng linh khí ma sát, bốc cháy lên lửa cháy hừng hực, cuối cùng dường như 2 khối sao băng, trực tiếp rơi vào trong biển.

Ném ra kinh đào hải lãng, cuồn cuộn khuấy động.

Mấy hơi về sau, Đế hậu, Thọ Sơn 2 người, trước sau phá hải mà ra, mặt mũi tràn đầy ngưng trọng. Giờ phút này 2 người khí tức, lại bị ngạnh sinh sinh, áp chế đến bỉ ngạn cảnh.

Nhìn xem một màn này, La Quan nói thầm một tiếng quả nhiên, lúc trước hắn liền có suy đoán, bây giờ chẳng qua là đạt được nghiệm chứng.

Tiểu thanh thiên thế giới, như thế yếu đuối tu hành cấp độ, làm sao có thể chống lại, 4 đại thượng tông trấn áp cái này thật sự chính là đơn giản thô bạo, lại vô song hữu hiệu.

“Trần Thái Sơ, đây quả thật là quê hương của ngươi nơi đây đến cùng là tình huống như thế nào, không chỉ có áp chế ta chờ tu vi, thọ nguyên càng là mỗi thời mỗi khắc, đều tại điên cuồng xói mòn!” Đế hậu một mặt nỗi khiếp sợ vẫn còn, cảm ứng tự thân trạng thái, sắc mặt nặng nề.

Thọ Sơn càng là 1 bộ, mặt mũi tràn đầy tái nhợt bộ dáng, “Không được, Tiểu sư thúc cứu mạng!” Cái này cái kia bên trong là thọ nguyên xói mòn, quả thực chính là bị trực tiếp tước đoạt, so giang hà vỡ đê càng khủng bố hơn, lấy đế cảnh dài dằng dặc vô song, 10 triệu năm chi số tuổi thọ, đều không chịu nổi.

Trái lại giờ phút này, La Quan cùng trần thanh thanh, lại bình yên vô sự, không bị nửa điểm ảnh hưởng.

La Quan nhíu mày, nhìn Lý Thanh Thanh, nàng một mặt mờ mịt, hiển nhiên cũng không biết, tự thân là như thế nào có thể miễn trừ.

‘Thanh thanh trên thân, tựa hồ có khác bí ẩn…’

Đè xuống suy nghĩ, La Quan đưa tay, đặt tại Thọ Sơn đầu vai, “Đừng nhúc nhích, ta thử một chút, phải chăng có thể đến giúp ngươi.”

Dứt lời, tự thân khí tức phóng thích, hóa thành một dấu ấn, dung nhập Thọ Sơn thể nội.

Sau một khắc, thọ nguyên điên cuồng xói mòn, khiến người hoảng sợ tình huống, im bặt mà dừng.

“Hô —— tốt, ta tốt!” Thọ Sơn đại hỉ, “Đa tạ Tiểu sư thúc!”

Hắn vừa rồi, là thật lo lắng, mình không lâu sau đó, liền muốn sống sờ sờ chết già.

Đối đế cảnh mà nói, quả thực khủng bố lại khuất nhục!

Sau đó, La Quan lại dùng đồng dạng biện pháp, giúp Đế hậu giải quyết phiền phức.

Đế hậu nói: “Hiện tại, ta mới thật tin tưởng, cái này bên trong là cố hương của ngươi.”

La Quan cười một tiếng, thở sâu, “Đương nhiên… Chỉ bất quá, nó tựa hồ cất giấu rất nhiều bí mật, ta cũng biết không nhiều.”

“Nhưng ít ra, cục diện dưới mắt, xem như một tin tức tốt.”

Tiểu thanh thiên trấn áp tất cả, giáng lâm trong đó tu sĩ, đế cảnh đối ứng bỉ ngạn, như vậy chúa tể cảnh tối đa cũng chính là Chân Thần… Không, cái này Chân Thần cảnh, nhất định tồn tại thiếu hụt, nếu không cho dù có Huyền Thánh bọn người tồn tại, cũng rất khó duy trì cục diện.

Nếu như thế, mọi người chênh lệch, liền không lớn.

Đúng lúc này, La Quan trên thân áo bào đen, đột nhiên khuấy động.

Hắn nhắm mắt lại, thể nội khí tức sôi trào!

Giờ phút này, tại nhìn ra xa bên trong, La Quan đại đạo cuối cùng, kia hoàn toàn mờ mịt hư vô ở giữa, rốt cục có mơ hồ hình dáng hiển hiện.

Bỉ ngạn, là hắn bỉ ngạn!

Đại đạo cuối cùng, một mảnh hư vô, tiến lên không đường cục diện, tại thời khắc này bị đánh vỡ.

La Quan mặt lộ vẻ tiếu dung, nhìn chăm chú lên trước mắt một màn, rất nhanh hắn liền từ đại đạo cuối cùng kia phiến hình dáng bên trong, cảm nhận được một phần quen thuộc.

‘Cái này… Cái này vậy mà là tiểu Thanh trời… Không sai, chính là tiểu thanh thiên!’

Khó trách, hắn thân ở trời huyền vũ trụ ở giữa, lại chậm chạp tìm không thấy, đột phá bỉ ngạn chi pháp.

Nguyên lai hắn bỉ ngạn, một mực tại cái này bên trong!

Giờ phút này, nhìn qua “Bỉ ngạn” chỗ, La Quan tâm thần ở giữa, sinh ra trực giác mãnh liệt —— khi đại đạo hoàn chỉnh, phản chiếu tiểu thanh thiên về sau, chính là hắn đột phá này cảnh, thành tựu bỉ ngạn lúc.

Đến lúc đó, dù là tất cả mọi người thụ ước thúc, nhưng ở tiểu thanh thiên trong thế giới, hắn còn sợ hơn ai !

Bá ——

La Quan mở mắt ra, thần quang sáng rực.

Đế hậu mặt lộ vẻ ý mừng, “Trần Thái Sơ, ngươi tìm tới phá cảnh chi pháp “

“Ừm.” La Quan gật gật đầu, mặt lộ vẻ cảm khái, “Những năm này, ta vẫn luôn đang tìm kiếm tự thân bỉ ngạn, lại

không biết ta chi bỉ ngạn, chính là cố hương.”

“Sau đó không lâu, ta liền có thể đột phá.”

Đế hậu đôi mắt đẹp sáng lên, bỉ ngạn Trần Thái Sơ vậy mà, một mực tại tìm tự thân phá cảnh chi bỉ ngạn !

Không đúng, hắn Đại Đạo cảnh, hắn bỉ ngạn cảnh, đều tuyệt không phải bình thường. Lại nghĩ tới, phát sinh ở mình cùng Thọ Sơn trên thân, bị áp chế tu vi sự tình, nàng mơ hồ cảm thấy, mình phát hiện cực lớn bí ẩn.

Đè xuống trong lòng gợn sóng, Đế hậu nói: “Vậy kế tiếp, ngươi cần tìm một chỗ địa phương an toàn bế quan, tranh thủ sớm ngày đột phá!”

La Quan gật đầu, “Ừm, các ngươi đi theo ta, thiên hạ này lại không có, so kia bên trong an toàn hơn địa phương.”

—

—

Chương 1466 : Sắc phong thần để người

Hoặc là bởi vì, tiểu thanh thiên bên trong giáng lâm quá nhiều, không thuộc về nơi đây cường giả, lại hoặc là bản thân nó phát sinh một loại nào đó dị biến. Tiểu thanh thiên bên trong thiên tượng vẩn đục, thân ở trong đó ngũ giác, chân linh các loại, đều nhận cực lớn áp chế, cảm giác cực kì mơ hồ.

Cũng may, La Quan bây giờ, đại đạo phản chiếu tiểu thanh thiên, ngược lại là còn có thể miễn cưỡng, xác định tự thân phương vị.

“Đi!”

Bá ——

Một nhóm 4 người mau chóng đuổi theo.

…

Giang Ninh thành bên ngoài, nhìn đều núi.

Trong thiên hạ trùng tên sơn phong vô số, nhưng có sơn thần trấn thủ, vẫn lấy cùng tên người lại hiếm thấy đến cực điểm.

Thần đạo cấu kết, tuyệt không phải nói một chút mà thôi, tôn hiệu gần càng có khả năng, tạo thành hương hỏa lẫn nhau xâm, xói mòn.

Là lấy, cái này mấy trăm năm qua, Giang Ninh thành bên ngoài nhìn đều núi, cũng thu hoạch vô số tôn trọng ——

Cùng bên trong châu thứ 1 núi cùng tên, chỉ này một điểm, liền đủ!

Nhưng hôm nay, toà này nhìn đều ngoài núi, lại thế cục không ổn.

Số lớn tu sĩ giáng lâm, người cầm đầu càng là, 1 vị Đại Đạo cảnh (Thần hoàng) cường giả, quanh thân phóng thích khí tức, huy hoàng như mặt trời, bao trùm nơi đây thiên địa.

“Nguyên Khê cốc tin tức vô sai, nơi đây sơn thần, lại quả thật cùng bên trong châu vị kia có quan hệ!” Thiên Ẩn tông người tới mặt lộ vẻ ý mừng, đạt được ngoại giới truyền tin về sau, bọn hắn một khắc không ngừng chạy đến nơi đây, chính là lo lắng sẽ bị người nhanh chân đến trước.

Còn tốt, nhìn đều phu nhân thần miếu, âm phủ, còn tại nơi đây.

“Động thủ, đưa nàng bức đi ra!”

“Vâng, đại nhân!”

Một đám tu sĩ lên không, đem nhìn đều núi vây quanh ở trong đó, đều chiếm một góc, lẫn nhau chỗ đứng thành phù.

“Câu thần!”

Oanh ——

Lực lượng đáng sợ bộc phát, một nháy mắt, nhìn đều trên núi không phong vân biến sắc, chân trời bỗng nhiên âm u. Như hoàng hôn giáng lâm, tại âm dương phân giới chỗ, lại có 1 cái âm phủ hiển hiện, tráng lệ thần uy tràn ngập, chính là nhìn đều phu nhân âm thế dinh thự.

“Ai làm càn, dám quấy nhiễu phu nhân thanh tĩnh !” Âm phủ môn thần trố mắt gầm thét.

Sau một khắc, liền bị lực lượng cường đại, “Ba” một tiếng đánh nát, âm phủ đại môn tùy theo oanh mở.

Nhìn đều phu nhân bay ra, nàng một bộ hoa lệ váy dài, mặt mày uy nghiêm, nhìn qua Thiên Ẩn tông mọi người, “Ta là nhìn đều núi sơn thần, thụ mệnh trấn thủ một phương, cùng ngươi cùng không oán không cừu, tại sao lấn tới cửa đến” hơn 400 năm tuế nguyệt, nàng thực lực đại trướng, bây giờ cũng coi là một phương, đường đường chính chính sơn thần.

Dù kiêng kị tại, Đại Đạo cảnh tu sĩ thực lực đáng sợ, nhưng ỷ vào thế núi, địa mạch chi lực, cũng là chưa hẳn không thể tự vệ. Duy nhất để nàng sầu lo, chính là cái này câu thần chi lực, mọi người chỗ đứng thành phù để nàng như sa vào đầm lầy, khí tức bị áp chế.

Thiên Ẩn tông người cầm đầu Quý Nguyên, thản nhiên nói: “Thiên mệnh đem biến, nguyên sơ vũ trụ hạo kiếp sắp đến, hôm nay ta cùng giáng lâm, cho ngươi 1 cái

bảo toàn tự thân cơ hội, thần phục với ta Thiên Ẩn tông, cung cấp ta tông thúc đẩy, thì thiên biến về sau, ngươi vẫn như trước làm cái này, nhìn đều núi sơn thần chi vị. Nếu không, ta tông hàng phạt phía dưới, sẽ làm cho ngươi thần cách vỡ nát, thân hóa tro bụi!”

Nhìn đều phu nhân sắc mặt biến hóa, Thiên Ẩn tông…

Nàng cùng Ngụy Vô Kỵ ở giữa, tuy có tên vô thực, nhưng cũng được hắn không ít trông nom, trước đây không lâu từng đạt được hắn khẩn cấp truyền tin, nói giữa thiên địa có biến, số lớn vực ngoại tà ma giáng lâm, trong đó người mạnh nhất 1 trong, chính là cái này cái gọi là Thiên Ẩn tông, muốn nàng cẩn thận, cẩn thận.

Về sau, Ngụy Vô Kỵ lâm vào yên lặng, như tao ngộ phiền phức.

Vốn cho rằng nàng thực lực thấp, tại tiểu thanh thiên bên trong bừa bãi vô danh, sẽ không khiến cho đối phương chú ý, không nghĩ tới hôm nay, lại có số lớn Thiên Ẩn tông tu sĩ giáng lâm.

Hô ——

Nhìn đều phu nhân thở ra một hơi, “Thiên Ẩn tông chư vị, vốn sơn thần trấn thủ ở đây, chính là tôn thượng mệnh làm việc, chưa hề tự ý rời nửa bước, càng sẽ không can thiệp ngoại giới nhân quả, còn xin như vậy thối lui, lẫn nhau tường an.”

Quý Nguyên cười lạnh, “Minh ngoan bất linh! Đã, nhữ không tuân theo bên trên ý, vậy liền chết đi.” Hắn phất

tay, “Phá nó thần miếu, hủy nó âm phủ, cầm ra nhìn đều phu nhân.”

“Vâng, đại nhân!”

Mọi người tu vi bộc phát, thôi động câu thần phù lục, khủng bố phá diệt chi lực, ngang nhiên rơi đập.

“Oa!”

Nhìn đều phu nhân một ngụm kim sắc thần huyết phun ra, mặt lộ vẻ kinh sợ, khí tức điên cuồng suy yếu. Sau một khắc, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, âm phủ tấm biển vỡ vụn, toàn bộ dinh thự tùy theo sụp đổ, đến từ thượng tông câu Thần thủ đoạn, khủng bố lại bá đạo.

Thân thể nàng mặt ngoài, xuất hiện thần đạo gông xiềng, toàn thân màu đen kịt, tản ra quỷ dị, khí tức tà ác. Cùng thần chỉ chi thân Kim Quang tiếp xúc, phát ra “Ầm ầm” tiếng hủ thực, nhìn đều phu nhân lung lay sắp đổ, cả người bị trực tiếp trấn áp.

Bá ——

Quý Nguyên một bước phóng ra, xuất hiện tại trước người nàng, đưa tay điểm rơi.

Mấy hơi về sau, hắn ánh mắt sáng lên, “Ha ha, nhữ quả nhiên cùng bên trong châu nhìn đều núi vị kia, có mật thiết liên quan.”

“Tốt, thật sự là quá tốt, nên ta hôm nay, phải này đại công!”

Nhìn đều phu nhân sắc mặt, lập tức trở nên tái nhợt, nàng những năm này dính rất nhiều ngụy đại sơn thần chỗ tốt, nếu không cũng không có khả năng, ngắn ngủi mấy trăm năm, liền có hôm nay tu vi. Có thể thành cũng ở đây, bại cũng ở đây, nhất trác nhất ẩm, đều là định số.

“Luyện thần, đoạt nó thần cách, lấy bí pháp chưởng khống về sau, cấu kết bên trong châu nhìn đều núi!” Quý Nguyên phất tay áo vung lên, câu thần phù lục lập tức sáng lên, mỗi 1 cái tiết điểm bên trên, đều là 1 vị Thiên Ẩn tông tu sĩ.

Phù lục vầng sáng, sáng rực như liệt diễm, nhìn đều phu nhân lập tức, phát ra tiếng kêu thảm. Thần đạo tu vi bị đốt cháy, nàng thậm chí có thể nghe tới, tự thân thần thể giờ phút này, phát ra vỡ vụn âm thanh.

Nhìn đều phu nhân ôm hi vọng cuối cùng, thông qua thần đạo cấu kết, hướng bên trong châu phát ra tín hiệu cầu cứu, lại không có chút nào đáp lại.

Trong mắt nàng, lộ ra tuyệt vọng, ‘Ta mệnh đem tuyệt vậy…’

Rất nhanh, nhìn đều phu nhân ý thức, liền trở nên mê man, thần thể quang mang ảm đạm, vết rạn trải rộng toàn thân cao thấp.

Băng vẫn, liền tại dưới mắt.

“Đại nhân, tình huống có chút không đúng, cái này nhìn đều phu nhân cũng không phải là trời sinh thần chỉ, mà

là bị người lấy quỷ thần thân thể sắc phong mà thành.” Chủ trì câu thần phù lục tu sĩ, kinh sợ mở miệng. Có thể sắc phong thần chỉ người, tuyệt không phải bình thường, nhất là tại nguyên sơ vũ trụ ở giữa, hoặc tồn không biết tai hoạ ngầm.

Quý Nguyên nhíu mày, trong lòng thầm mắng một tiếng, khá lắm đáng chết Nguyên Khê cốc, khó trách sẽ bán ra trọng yếu như vậy tin tức, nguyên lai có nội tình khác, nhưng thế cục đến tận đây chẳng lẽ còn có thể dừng tay !

Hắn cười lạnh một tiếng, “Sắc phong thần chỉ lại như thế nào lập tức, nguyên sơ vũ trụ hạo kiếp giáng lâm, người người cảm thấy bất an thời khắc, ai còn dám ngăn ta Thiên Ẩn tông không thành! Tiếp tục động thủ, không cần để ý.”

“… Là, đại nhân!”

Câu thần phù lục kế tiếp theo luyện hóa, giữa lằn ranh sinh tử, nhìn đều phu nhân đột nhiên mở mắt ra, thần sắc chấn động. Giờ phút này, nàng lại cảm nhận được, kia phần nguồn gốc từ nền tảng khí tức quen thuộc… Là ảo giác à… Không… Không phải…

Bá ——

Nước mắt, một chút liền lăn rơi, nhìn đều phu nhân quỳ xuống đất, “Đại nhân cứu ta, đại nhân cứu ta!”

Quý Nguyên sầm mặt lại, bỗng dưng ngẩng đầu nhìn về phía chân trời.

Tiếng xé gió truyền đến, giờ phút này 4 đạo thân ảnh, chính lấy tốc độ kinh người bức lâm.

“Thiên Ẩn tông làm việc, người kia dừng bước!” Quát khẽ xen lẫn Đại Đạo cảnh uy áp, sát na bộc phát.

Nhưng đáp lại, lại là càng bá đạo, cường thế nghiền ép, “Cút!”

“A!”

Quý Nguyên kêu thảm một tiếng, trực tiếp chia năm xẻ bảy, 1 đạo nguyên thần bay ra, hoảng sợ lại oán độc, nhìn thoáng qua người tới, không được! Người này… Là kia sắc phong thần chỉ người… Mau trốn…’

“Sưu” một chút, vọt thẳng trời mà lên.

Nhưng vào lúc này, đạo này nguyên thần biểu lộ ở giữa, lộ ra vô tận hoảng sợ, “Không, không có khả năng… A… Thiên Ẩn tông sẽ không bỏ qua các ngươi…”

Hắc tuyến nhanh chóng bò đầy nguyên thần, “Ba” một tiếng vỡ nát tiêu tán.

—

—

Chương 1467 : Kiếm cùng biển mây

Đám mây phía trên, 1 đạo ẩn tàng thân ảnh, mật thiết chú ý, nhìn đều trên núi phát sinh một màn.

Mắt thấy Quý Nguyên bị giết, ngay cả nguyên thần đều tan thành mây khói, không khỏi trừng lớn mắt, lộ ra chấn kinh.

‘May mắn, lúc trước chưa tùy tiện động thủ, nơi đây quả nhiên giấu giếm tai họa!’

‘Nhưng mấy người kia, cũng làm thật tốt gan, dám giết Thiên Ẩn tông người, tất không thể thiện.’

Sau một khắc, một tiếng gầm thét vang lên, “Làm càn! Ai dám, giết ta trời ẩn môn người!”

Oanh ——

Khí tức cường đại giáng lâm, một nháy mắt, liền làm trước mắt thiên địa, mảng lớn sụp đổ, vặn vẹo.

Bỉ ngạn cảnh!

Như vậy cấp độ tồn tại, đã vượt qua tiểu thanh thiên cực hạn chịu đựng, phản phệ điên cuồng bộc phát, lại tại tới gần người này lúc trực tiếp chôn vùi.

Khủng bố, vô địch!

Ở đời này, bỉ ngạn tức là đỉnh cao nhất.

Thiên Ẩn tông người tới mặt trầm như nước, đôi mắt sâm hàn, không nghĩ tới hắn chỉ là chậm một bước, Quý Nguyên liền bị tại chỗ đánh giết.

“Chết!”

Hắn bước ra một bước, bỉ ngạn uy áp cuồn cuộn như vực sâu, ngang nhiên trấn xuống.

Thọ Sơn giờ phút này, kém chút vui đến phát khóc, hắn rốt cục không còn là 1 cái, chỉ có thể đi theo Tiểu sư thúc bên người tiểu phế vật.

Oanh ——

Nổ vang rung trời ở giữa, lực lượng kinh khủng chấn động, như tản ra chính là một trận khủng bố hải khiếu, đủ nghiền nát phương viên 100,000 dặm thiên địa. Lại tại sau một khắc, bị tiểu thanh thiên bản thân, trực tiếp nuốt hết, chôn vùi, đem đối ứng, đến từ thế giới bản thân phản phệ, tăng lên điên cuồng.

Hiển nhiên, tiểu thanh thiên thế giới bản thân, đã xuất hiện một loại nào đó biến hóa.

Nhưng hôm nay, Thiên Ẩn tông bỉ ngạn cũng đã không lo được những này, kinh sợ gào thét, “Các ngươi đến tột cùng là ai !” Có thể lấy đế cảnh tu vi giáng lâm nguyên sơ vũ trụ, tất nhiên là đạt được, 4 đại thượng tông cho phép, không phải là có người, muốn bất lợi cho Thiên

Ẩn tông

Đối diện, Thọ Sơn trên thân, đến từ La Quan che giấu bị đánh vỡ, khí tức khủng bố trùng thiên.

La Quan nhíu mày, “Đánh nhanh thắng nhanh.”

Đế hậu đạt được nhắc nhở trực tiếp xuất thủ, nàng dù cùng Thọ Sơn đồng dạng, bị áp chế đến bỉ ngạn cảnh, thực lực lại cao hơn một đoạn.

Đối diện, Thiên Ẩn tông tu sĩ kinh sợ gào thét, quay người muốn chạy trốn cũng đã không kịp, bị 2 người liên thủ trấn áp.

“Ta là Thiên Ẩn tông Đại đế, thụ bất hủ thượng cảnh che chở, giáng lâm nguyên sơ vũ trụ, ngươi giống như dám can đảm đụng đến ta nửa điểm…”

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, đầu lâu phóng lên tận trời, lăn lộn bên trong lộ ra, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ cùng không thể tưởng tượng nổi.

Vừa đến, là người này hẳn là, không sợ đại họa lâm đầu, dám giết hắn

Thứ 2, hắn lại chết thật!

Chỉ 1 kiếm mà thôi, cho dù bây giờ tu vi, bị áp chế đến bỉ ngạn cảnh, nhưng đế cảnh chung quy là đế cảnh, thủ đoạn bảo mệnh vô số.

Nhưng lúc này, lại đều mất đi hiệu lực!

Bá ——

Nguyên thần phóng lên tận trời, hoảng sợ mà oán độc, nhưng mặt ngoài lưu chuyển thần quang, rất nhanh liền dập tắt. Hắc tuyến bò đầy mặt ngoài, “Ba” một tiếng vỡ nát âm thanh, như vậy phá diệt.

La Quan thu kiếm, nhìn về phía nhìn đều ngoài núi nào đó một vùng trời, đôi mắt lạnh lùng.

Trốn ở âm thầm Nguyên Khê cốc người tới, trong lòng “Lộp bộp” một tiếng, không chút do dự xoay người bỏ chạy.

Điên!

Thật sự là điên!

Những người này, đến cùng thần thánh phương nào thế mà chém dưa thái rau, liền giết 1 vị Thiên Ẩn tông đế cảnh.

Có thể được tuyển chọn, đưa vào nguyên sơ trong vũ trụ, đều là bất hủ thượng cảnh chi thân tín, đích truyền, thân phận quý giá tương lai bất khả hạn lượng.

Là lấy, 4 đại thượng tông tại nguyên sơ trong vũ trụ, dù ma sát, không ngừng xung đột, nhưng giữa lẫn nhau vẫn duy trì, cực lớn khắc chế.

Chí ít, tại cuối cùng tranh đoạt chưa từng đến trước, sẽ không công khai xé rách da mặt.

Nhưng 4 người này, lại không kiêng nể gì cả, căn bản không có nửa điểm do dự… Tê —— hẳn là, là tin tức tiết ra ngoài, có thế lực khác tu sĩ, xâm nhập nguyên sơ vũ trụ không được, ta phải đi nhanh lên! Dám giết Thiên Ẩn tông đế cảnh, huống chi là hắn

La Quan nhìn qua, cấp tốc thoát đi cái kia đạo lưu quang, như có điều suy nghĩ.

Đế hậu nhắc nhở, “Trần Thái Sơ “

“Không cần quản, để hắn đi thôi.” Nhờ vào đó nhân chi miệng, tuyên giương ra bọn hắn ở đây tin tức, liệu đến kiếm cùng biển mây đại lục sự tình, rất nhanh liền có thể bị 4 đại thượng tông đều biết.

Tại không có biết rõ ràng, Kiếm Đế cùng nguyên sơ trong vũ trụ, tôn kia thần bí, khủng bố kiếm tu, bố cục cùng với mục đích trước đó, đối phương hẳn là sẽ không, vội vàng đối bọn hắn động thủ. Nói cáo mượn oai hùm cũng tốt, hát không thành kế cũng được, có thể tranh thủ đến lúc liền tốt.

Chỉ cần, có thể thuận lợi đột phá bỉ ngạn cảnh… A! Dù là tiểu thanh thiên trong thế giới, có chúa tể cảnh giáng lâm, hắn cũng không sợ.

Đế hậu ánh mắt chớp lên, như đoán được mấy điểm, nhẹ gật đầu.

“Thiếp thân bái kiến đại nhân, cung nghênh đại nhân trở về!” Nhìn đều phu nhân quỳ trên mặt đất, cung kính, kích động nhìn về phía trên đỉnh đầu kiếm tu.

Áo bào đen khuấy động, nó quanh thân sát khí lượn lờ, kiếm thế trùng thiên.

Vừa rồi kiếm trảm bất hủ sự lạnh lùng nghiêm nghị, như vô hình mũi kiếm, khiến người không dám nhìn thẳng, nhưng tại vương đô phu nhân cảm ứng bên trong, lại đại biểu cho vô tận đáng tin cùng an ổn. Nàng là đại nhân sắc phong mà thành, đại nhân chính là nàng, duy nhất thành kính thờ phụng chủ nhân.

La Quan nhìn nàng một cái, “Đứng lên đi, cái này mấy trăm năm qua, ngươi trấn thủ nơi đây có công, bản tọa ngày sau tự có phong thưởng. Lại đi thu thập thần miếu, trấn áp âm thế trật tự, chớ để tà ma sinh sôi, quấy nhiễu xung quanh an bình.”

Nhìn đều phu nhân cung kính dập đầu, “Vâng, đại nhân!”

La Quan quay người, nhìn về phía cách đó không xa, kia một tòa thành trì, trầm mặc mấy hơi đưa tay 1 kiếm.

Ông ——

Kiếm quang chỗ hướng, kia bao phủ giữa thiên địa, trời sập hạo kiếp như cảnh tượng, nhanh chóng tiêu tán.

…

Bên trong châu đại lục toà kia nhìn đều núi, là thiên hạ

công nhận, tiểu thanh thiên thứ 1 Thần sơn, chính là địa mạch đứng đầu. Có thể đối Giang Ninh bách tính mà nói, ngoài thành nhìn đều núi, mới là không có chút nào tranh cãi thứ 1 Thần sơn, nhất là linh tú, thần diệu.

Chỉ vì, núi này sơn thần nương nương là từ, Vân La hoàng triều người sáng lập, hoàng triều thủ hộ giả, đế Vũ viện trưởng, Giang Ninh thành truyền kỳ, La Quan La đại nhân chỗ sắc phong. Tất cả Giang Ninh người mỗi lần đề cập, đều ưỡn ngực ngẩng đầu, ngữ khí kiêu ngạo vạn điểm.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Nhưng hôm nay, nhìn đều núi tao ngộ vây công, khí tức khủng bố quét ngang, cho dù cách Hứa Viễn, vẫn như cũ khiến trong thành lòng người bàng hoàng.

Bọn hắn không biết đến tột cùng phát sinh cái gì, nhưng không hề nghi ngờ, đây là đầy đủ tuỳ tiện hủy diệt, cả tòa Giang Ninh thành lực lượng kinh khủng.

Cũng may, loại này sợ hãi cùng hỗn loạn, vẫn chưa cầm tiếp theo quá lâu, đến từ nhìn đều núi đáng sợ khí tức, đột nhiên biến mất không thấy gì nữa.

Bầu trời khôi phục như lúc ban đầu, hơi ngã về tây ánh nắng, nghiêng vẩy mà tới, xuyên qua cành lá pha tạp rơi xuống đất.

Liền tựa như, từng cảnh tượng lúc trước chỉ là ảo giác.

Mà liền tại, mọi người 2 mặt nhìn nhau, thảo luận vừa rồi cái kia đạo, như có như không kiếm minh lúc, 4 đạo thân ảnh đã bước vào Giang Ninh thành.

La Quan đi ở trong thành, nhìn trước mắt thành trì kiến trúc, đáy mắt khó nén một tia phức tạp.

Biến hóa quá lớn!

400 năm tuế nguyệt, đối phàm nhân mà nói, đã là sáu bảy thay mặt truyền thừa, bây giờ Giang Ninh thành, quy mô mở rộng mấy lần, hắn đã hoàn toàn không nhận ra nơi này hết thảy.

Đột nhiên, đi ở phía trước La Quan, dừng bước lại.

Hắn nhìn trước mắt phố dài, tu kiến càng thêm rộng lớn, vuông vức lại xa hoa lãng phí, mặt đất thậm chí là dùng, thượng hạng thanh bạch ngọc lát thành. Toà kia đại trạch lẳng lặng đứng lặng lẩy, quy mô tiến một bước mở rộng, nhưng chính yếu nhất cửa chính, nhưng như cũ duy trì nguyên dạng.

Trong thoáng chốc, La Quan như nhìn thấy năm đó, đứng tại cổng đưa mắt nhìn hắn, đón xe tiến về thiên hỏa uyên đạo thân ảnh kia…

Hô ——

Hắn thở ra một hơi, từ trước đến nay kiên định, sát phạt quả đoán một trái tim, đột nhiên bắt đầu run rẩy. Năm đó hắn vội vàng rời đi tiểu thanh thiên, đem La Chấn Dương giao phó cho Huyền Thánh bọn người, cũng

không biết bọn hắn phải chăng bảo toàn phụ thân.

Thật có chút sự tình, chung quy là muốn đối mặt.

La Quan sải bước, đi về phía trước.

—

—

Chương 1468 : Tận giết

“La thị Vương tước dinh thự, người kia dừng bước!”

La phủ trước, thủ vệ quát khẽ.

Không thích hợp

Cái này mấy tên thủ vệ, nhìn như khí tức thường thường, kì thực ẩn tàng cực sâu, lại đều có Vũ Hóa cảnh tu vi.

Tung hơn bốn trăm năm quá khứ, biển mây đại lục tu hành cấp độ, cũng tuyệt không có khả năng đạt tới mức này.

La Quan thần niệm quét qua, đôi mắt ở giữa, lệ mang phun trào.

“Muốn chết!”

Oanh ——

Cái này mấy tên thủ vệ, bị trực tiếp đánh bay, từng cái trợn to tròng mắt, miệng mũi máu tươi cuồng phún.

Đến chết, đều mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, hãi nhiên.

Bành ——

Phất tay áo mở cửa, La Quan quanh thân đằng đằng sát khí, sải bước xâm nhập.

Đế hậu, Thọ Sơn, Lý Thanh Thanh 3 người, sắc mặt hơi đổi một chút, bọn hắn còn là lần đầu tiên, thấy La Quan tức giận như thế.

‘Có người muốn không may!’

La phủ chỗ sâu, từ đường chỗ.

Số lớn nhân mã, đem này triệt để vây quanh.

“Triệu Nghệ, ngươi xác định bắt lấy người này, liền có thể bức Vân La hoàng triều cùng đế võ cúi đầu xưng thần” cầm đầu, một trung niên tu sĩ trầm giọng mở miệng.

Triệu Nghệ chắp tay, “Đại nhân yên tâm, La thị có 1 lão tổ, chính là đế võ trung hưng đời thứ 1 viện trưởng chi phụ, chỉ cần bắt được hắn, đế võ nhất định không dám phản kháng. Về phần Vân La hoàng triều, La thị nãi đệ 1 đại tộc, so Hoàng tộc càng lộ vẻ hách mấy điểm, tộc nhân đảm đương chức trách lớn người vô số kể, một khi đế võ thần phục, liền có thể tự sụp đổ.”

Vừa nói xong, liền có giận mắng vang lên, “Triệu Nghệ, cái tên vương bát đản ngươi, dám phản bội đế võ, phản bội viện trưởng đại nhân! Ngươi chờ, đợi viện trưởng trở về, nhất định đưa ngươi chém thành muôn mảnh!”

Từ Tranh cụt một tay cầm đao, trừng mắt trừng trừng.

Triệu Nghệ đáy mắt, lộ ra một tia sợ hãi, hắn gia nhập đế võ chậm một chút, chỉ ở “2 lục chung chủ” thời kì, xa

xa gặp một lần viện trưởng, đối phương đích xác cường đại, quả thực chính là vô địch.

Nhưng rất nhanh, hắn liền thở sâu, cười lạnh nói: “Viện trưởng hừ! Các ngươi những người này, thật sự là minh ngoan bất linh, thật cho là thiên hạ này, hay là lúc trước sao không nói đến hơn bốn trăm năm bặt vô âm tín, viện trưởng có phải là còn sống, cho dù hắn thật không chết, chẳng lẽ còn có thể nghịch thiên hắn dám trở về, chính là đang tìm cái chết!”

Hắn không sai.

Đại biến sắp đến, kẻ thức thời mới là tuấn kiệt, chỉ cần leo lên trên Nguyên Khê cốc đùi, ngày sau nhất định có thể có một phen tạo hóa.

Bán chủ cầu vinh hừ, cái này lại tính là gì!

Nguyên Khê cốc tu sĩ mặt lộ vẻ tiếu dung, “Rất tốt, như có thể thuận lợi thu phục biển mây đại lục, liền nhớ ngươi 1 công.” Hắn nhìn về phía từ đường, mặt lộ vẻ không kiên nhẫn.

Nếu không phải nhận ước thúc, không được tùy ý tàn sát, chỉ là biển mây đại lục, sớm đã bị trực tiếp quét ngang. Ai dám phản kháng, trực tiếp trấn sát, giết ngàn người, 10,000 người không đủ, liền giết 100,000, 1 triệu, lại như thế nào

Hừ!

Đáng chết nguyên sơ thủ hộ giả, sớm muộn có 1 ngày,

ta tông đại năng chắc chắn, chém xuống ngươi chi đầu lâu. Hắn đưa tay, “Cuối cùng thời gian một nén nhang, lại không lui ra liền cưỡng ép đánh vào, dám can đảm ngăn trở, giết không tha!”

Triệu Nghệ mặt lộ vẻ chần chờ, nhìn thoáng qua ngoài thành, “Đại nhân, lúc trước nhìn đều núi chỗ động tĩnh…”

Nguyên Khê cốc tu sĩ nói: “Không sao, việc này liên quan đến mặt khác, cùng ngươi ta không quan hệ.”

“Vậy là tốt rồi.” Triệu Nghệ buông lỏng một hơi, mặt lộ vẻ dữ tợn, ‘Đế Vũ viện trưởng người khác nên được, ta Triệu Nghệ vì sao, coi như không được…’ hắn có dã tâm lớn, những năm này lại bị áp chế, thẳng đến vực ngoại xâm lấn, mới rốt cục đợi đến cơ hội.

Chúng ta thuận gió hóa rồng, liền tại hôm nay!

“Thời gian đến!“Nguyên Khê cốc tu sĩ, thần sắc lãnh khốc, “Giết đi vào, bắt người.”

“Vâng, đại nhân!”

Đúng lúc này, La phủ bên ngoài đột nhiên bộc phát ra, 1 đạo cường hoành khí tức.

Nguyên Khê cốc tu sĩ biến sắc, “Phát sinh chuyện gì nhanh đi tra ra!” Đối biển mây đại lục, Nguyên Khê cốc nhất định phải được, mắt thấy tìm được mấu chốt, tuyệt đối không cho phép xảy ra ngoài ý muốn.

Nhưng mệnh lệnh của hắn, lại không được về đến ứng, La phủ bên ngoài trấn thủ dưới trướng, lại toàn bộ mất liên lạc.

Sắc mặt hắn, càng phát ra âm trầm.

Tiếng bước chân vang lên, một thân ảnh xuất hiện trong tầm mắt, mà theo hắn đến, là kia kinh khủng, làm người tuyệt vọng sát cơ.

Đại Đạo cảnh!

Nguyên sơ vũ trụ này cảnh tu sĩ, đều bị giam cầm tại thiên ngoại trời, không được thiện động nửa điểm, người đến là vực ngoại giáng lâm người Nguyên Khê cốc tu sĩ hét lớn, “Các hạ là ai tự tiện xông vào Nguyên Khê cốc chưởng khống biển mây, nhưng là muốn bốc lên, giữa song phương tranh đấu !”

Ba ——

Ba ——

Bước chân không ngừng, người kia không ngừng đến gần, sát cơ như sóng biển, mãnh liệt thoải mái.

Đông đảo Nguyên Khê cốc tu sĩ, hô hấp trì trệ, sắc mặt lộ ra tái nhợt.

Thật đáng sợ!

La thị từ đường bên ngoài, Từ Tranh mang theo mọi người, liều mạng thủ hộ bên ngoài, viện trưởng đại nhân

phụ thân, bây giờ ngay tại trong đó.

Hắn liền là chết, cũng không thể lui ra phía sau nửa bước!

Biến cố đột nhiên xuất hiện, cũng khiến đế võ mọi người mặt lộ vẻ giật mình, “Người kia là ai hẳn là, là đến giúp chúng ta “

La Quan trong khi tiến lên, trên thân áo bào đen từng khúc băng liệt, gương mặt như bao phủ tầng 1 sương mù, bày biện ra một loại lưu chuyển, biến hóa.

Cuối cùng, khi hắn đứng vững lúc, đã khôi phục lúc đầu hình dạng.

“La… La Quan!”

Từ đường trước, Trình Nhàn nghẹn ngào gào lên.

Từ Tranh càng là kém chút, trừng bạo con mắt, “Viện trưởng! Tê… Không sai, là viện trưởng đại nhân… Viện trưởng đại nhân trở về!”

Những người còn lại, nhao nhao trước tuôn, mặt mũi tràn đầy kích động.

“Không sai, ta xem qua viện trưởng đại nhân chân dung, chính là viện trưởng đại nhân!”

“Ha ha, trời không vong đế võ, trời không vong Vân La!”

“Ta cùng bái kiến viện trưởng đại nhân!”

Phần phật ——

Đảo mắt, từ đường bên ngoài, mọi người quỳ đầy một chỗ.

Triệu Nghệ tay chân lạnh buốt, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, viện trưởng… Là hắn, chính là hắn. Loại kia bễ nghễ thiên hạ, tồi khô lạp hủ khí thế, tuyệt sẽ không sai, đã từng rất nhiều năm, in dấu thật sâu khắc ở trong đầu hắn.

Phù phù ——

Hắn chân mềm nhũn, tê liệt ngã xuống trên mặt đất, lấy lại tinh thần thét lên, “Đại nhân, hắn chính là đế Vũ viện trưởng, là Vân La hoàng triều chân chính chấp chưởng giả!”

“Giết hắn, đem lại không có người, có thể ngăn cản ngài!”

Nguyên Khê cốc tu sĩ ánh mắt sáng lên, “Đế Vũ viện trưởng không nghĩ tới, hôm nay lại còn có niềm vui ngoài ý muốn, gặp được ngươi đầu này cá lọt lưới! Tại nguyên sơ vũ trụ có thể tu thành Đại Đạo cảnh, hẳn là thiên phú dị bẩm, thân có đại khí vận.” Hắn cười to, “Đợi bản tọa giết ngươi, đoạt ngươi khí vận, có thể tăng ta Nguyên Khê cốc phần thắng, chính là một cái công lớn!”

Oanh ——

Hắn đưa tay một nắm.

Sát cơ kinh người khí thế bễ nghễ lại như thế nào bất quá chỉ là cùng cảnh hạng người. Nguyên sơ tuy là thần vũ trụ diệu vô song, nhưng trong đó nguyên sinh tu sĩ, ở trên tông tu sĩ trong mắt lại không đáng nhấc lên, vô luận căn cơ, pháp lực, thủ đoạn thần thông, đều trực tiếp nghiền ép!

Một người đánh mười người, vấn đề không lớn.

Nhưng hôm nay, lại có chút khác biệt.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, Nguyên Khê cốc tu sĩ nụ cười trên mặt, bỗng dưng cứng đờ.

Hắn trừng lớn mắt, kinh hãi khó nén, “Không, không có khả năng…” Trước mắt kiếm quang sáng rực, như tấm lụa triều cường, trong chốc lát đến, căn bản không cho nửa điểm phản ứng thời gian, liền đã xem hắn nuốt hết. Lần này, chính là nguyên thần cũng không có cơ hội thoát đi, cả người liền đã bị xé thành vỡ nát!

“Sư thúc bị giết!”

“A! Không tốt, mau trốn!”

“Đáng chết, hắn làm sao dám…”

Kinh hoảng, bối rối, nháy mắt bao phủ Nguyên Khê cốc mọi người.

La Quan thu tay lại, đôi mắt băng hàn, “Một tên cũng không để lại.”

Trước đó đang nhìn đều núi lúc, Thiên Ẩn tông tu sĩ hắn cũng chưa từng giết hết, là vì tránh triệt để, chọc giận bất hủ thượng cảnh, bằng thêm phong ba.

Nhưng có chút sự tình, quyết không thể khoan dung!

“Vâng, Tiểu sư thúc.”

Thọ Sơn đưa tay một nắm, bỉ ngạn cảnh uy áp, nháy mắt quét ngang toàn trường, đem tất cả Nguyên Khê cốc tu sĩ trực tiếp trấn áp.

“A! Ta cùng chính là Nguyên Khê cốc tu sĩ, dám giết chúng ta, lão tổ tất sẽ không bỏ qua các ngươi!”

“Cứu mạng… Lão tổ cứu mạng…”

Oanh ——

Một tiếng vang trầm, huyết nhục bắn tung toé, bên tai an tĩnh xuống, hoàn toàn tĩnh mịch.

Quỳ xuống đất Từ Tranh, Trình Nhàn bọn người, trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy mờ mịt cùng không thể tưởng tượng nổi.

Cường đại vô cùng Nguyên Khê cốc tu sĩ, trong chớp mắt liền đều chết hết… Cái này… Cái này… Dù là tận mắt nhìn thấy, vẫn cảm giác phải như trong mộng!

Trước mắt, thật là viện trưởng đại nhân

Giờ khắc này, bọn hắn ngược lại không dám tin.

La Quan nhanh chân đi nhanh, “Từ Tranh, Trình Nhàn, thất thần làm cái gì bắt đầu.”

“A… Vâng vâng vâng.” Đế võ mọi người, trong lúc vội vàng đứng dậy.

La thị từ đường bây giờ, bị 1 tòa trận pháp che chở ở bên trong, có thể đối La Quan mà nói, tiện tay liền có thể phá vỡ. Hắn phất tay áo vung lên, từ đường mặt ngoài linh quang hiện lên, đại môn tùy theo mở ra.

1 đạo suy yếu, thanh âm già nua, từ từ đường bên trong truyền ra, “Đế võ cùng Vân La, chính là con ta đời này tâm huyết, muốn lấy lão phu tàn khu làm uy hiếp hừ! Ta tung vừa chết, cũng sẽ không để bọn hắn âm mưu đạt được!”

La Quan dừng ở nguyên địa, trong lúc vô tình, đã hốc mắt phiếm hồng.

—

—

Chương 1469 : Phụ tử

400 tuổi tác, ta cha như lúc ban đầu!

La Quan thở sâu, đẩy cửa vào, một nháy mắt vô số ánh mắt, cảnh giác, hoảng sợ lấy tụ đến.

Nhưng trước mắt người, lại ra ngoài ý định, không phải những cái kia hung thần ác sát giới ngoại người xâm nhập, cũng không phải đế võ thủ hộ người.

Lạ lẫm bên trong, lại có mấy phần chín tất, phảng phất từng ở nơi nào gặp qua.

Từ đường chủ vị, La Chấn Dương trừng lớn mắt, nhìn xem kia từng bước đi tới, thẳng tắp như núi thân ảnh, ngón tay bắt đầu run rẩy.

“Quan… Quan nhi…”

Hắn thấp giọng mở miệng, tựa như trong mộng thì thầm, chỉ sợ thanh âm lớn một chút, người trước mắt liền muốn biến mất.

La Quan thở sâu, uốn gối quỳ xuống đất, trùng điệp dập đầu, “Vâng, phụ thân, là ta trở về.”

“Đứa con bất hiếu La Quan, bái kiến phụ thân!”

Hoa ——

Toàn bộ từ đường, tất cả mọi người nháy mắt đứng dậy,

mặt mũi tràn đầy chấn kinh.

La Quan lão tổ !

Đế Vũ viện trưởng

Vân La hoàng triều người sáng lập !

Tê ——

Là hắn, chính là hắn, giờ phút này từ đường bên trong, bắt mắt nhất chỗ còn mang theo một bức, La Quan lão tổ chân dung.

Cùng năm đó so sánh, hắn tướng mạo gần như không biến hóa, nhưng một thân khí thế, lại mạnh không biết bao nhiêu.

Bá ——

La Chấn Dương nước mắt, một nháy mắt lăn xuống, nức nở nói: “Là con ta, thật sự là con ta… Con ta ngươi rốt cục trở về…”

Trước mắt hắn biến đen, tâm thần khuấy động dưới, lung lay sắp đổ.

La Quan kinh hãi, “Phụ thân!” Hắn trực tiếp tiến lên, nâng lên hắn, “Ngài yên tâm, là nhi tử trở về, không cần thiết quá cảm xúc kích động.”

Cùng lúc đó, cường đại pháp lực ôn hòa rót vào, giúp hắn vững chắc trạng thái.

Sau một khắc, La Quan một trái tim bỗng dưng trầm xuống, vô ý thức càng thêm dùng sức, bắt lấy La phụ bàn tay.

“Quan nhi, ngươi rốt cục trở về, vi phụ lo lắng ngươi mấy trăm năm… Tốt, con ta đã về, liệu đến hết thảy phong vân, cũng làm hết thảy đều kết thúc…” La Chấn Dương ho khan vài tiếng, cùng năm đó so sánh, hắn già đi rất nhiều, tuy có Kim Đan cảnh tu vi, nhưng cho người ta cảm giác lại tựa như một cây cây khô. Giờ phút này hắn mặt lộ vẻ tiếu dung, mặt mày giãn ra, vô cùng vui mừng, vui vẻ.

Từ đường bên trong, La thị mọi người quỳ xuống, quỳ xuống đất dập đầu, “Ta cùng bái kiến La Quan lão tổ, cung nghênh lão tổ về nhà!”

La Quan ánh mắt đảo qua, một đám khuôn mặt xa lạ bên trong, lại còn có mấy trương quen thuộc khuôn mặt ——

La Ninh, hắn bây giờ còn sống, lại đã có Nguyên Anh cảnh tu vi.

Còn có hồ san, năm đó sau cơn mưa tiểu biểu muội, cũng đã là phụ nhân trang phục, có Thần Hồn cảnh tu vi.

Nó hơn mấy cái như La Dũng bọn người, cũng là năm đó bạn cũ.

“Ừm, đều đứng lên đi.” La Quan mở miệng lúc, đối mấy người nhẹ nhàng gật đầu, La Ninh, hồ san, La Dũng bọn

người, lập tức mặt lộ vẻ kích động.

Cửu biệt trùng phùng là nó 1.

Tuyệt cảnh phùng sinh là 2.

Hôm nay, chỉ kém một điểm, La thị liền muốn bị người nhổ tận gốc!

Sau 2 canh giờ, La Chấn Dương chỗ ở, phụ tử nhi tử tự thoại có một kết thúc, La Quan cũng từ trong miệng hắn biết được, năm đó chính là Huyền Thánh xuất thủ, đem hắn cứu tỉnh, càng cứng rắn hơn sinh, đem nó tăng lên chí kim đan cảnh, có 500 số tuổi thọ.

Lúc này mới có thể đợi đến hôm nay, phụ tử trùng phùng.

“Quan nhi, vi phụ dù không biết Huyền Thánh tiền bối thân phận, nhưng hắn sống ta tính mệnh, để ngươi cha con ta hôm nay có thể nhìn thấy, nhân tình này, ta La gia muốn nhận.” La Chấn Dương nghiêm túc mở miệng, giờ phút này hắn phải La Quan chải vuốt thân thể về sau, sắc mặt hồng nhuận, thần thái sáng láng.

Nhìn một cái, dường như trẻ trung hơn rất nhiều.

La Quan gật đầu, “Phụ thân yên tâm, Huyền Thánh đại nhân đối với nhi tử cũng có nhiều trợ giúp, cùng ta từ trước đến nay thân cận, nhi tử ngày sau tự có hồi báo.”

La Chấn Dương do dự một chút, “Ừm… Ngươi lần này trở về, khi nào rời đi “

La Quan cười cười, “Không đi, mấy trăm năm tuế nguyệt, bên ngoài phiêu bạt lâu, nhi tử nghĩ ở nhà ở một thời gian ngắn, phụng dưỡng ngài trái phải.”

La Chấn Dương nhíu mày, “Nam nhi đại trượng phu, khi chí ở bốn phương, làm gì làm tiểu nữ nhi tư thái… Thôi, ngươi đã mệt mỏi, liền ở một thời gian ngắn đi.” Lời tuy như thế, nhưng khóe miệng, đuôi lông mày độ cong, lại đủ để cho thấy, tâm tình của hắn lúc này vô cùng tốt.

La Quan chắp tay, “Phụ thân dạy phải.”

Đúng lúc này, bên ngoài có người gõ cửa, phải sau khi cho phép La Ninh bước nhanh mà đến, cung kính nói: “Gặp qua Tam thúc, gặp qua viện trưởng.”

“Hôm nay, trong nhà thiết yến, cũng vô ngoại nhân, đều là chút trong nhà tiểu bối, ngưỡng mộ viện trưởng muốn đến gặp một lần, không biết…”

La Chấn Dương khoát tay, “La Ninh, ngươi là hắn tộc huynh, không cần quá mức câu nệ. Quan nhi, trong nhà tiểu bối những năm này cũng rất không chịu thua kém, ra không ít nhân tài, đối ta cái này lão hủ, càng là tôn sùng, cung kính, ngươi cũng nên đi gặp một lần.”

La Quan gật đầu, “Vâng, phụ thân.” Hắn xoay người nhìn lại, cười nói: “400 năm không gặp, La Ninh ca đối ta ngược lại là xa lánh, đã huynh trưởng cho mời, vậy chúng ta liền đi qua đi.”

La Ninh kích động, trên mặt đỏ lên, “Không có… Không

có… Hắc! Ta có thể có hôm nay, toàn bộ nhờ ngươi năm đó kéo 1 đem… Cái kia, Tam thúc, chúng ta liền đi trước.”

“Cha, ngài nghỉ ngơi trước, ta lát nữa lại đến nhìn ngài.” La Quan sau khi hành lễ, 2 người rời đi.

Trên yến hội, đích xác đều là một chút, La thị tiểu bối.

400 năm tuế nguyệt, gió táp mưa sa phiêu linh, năm đó La thị tộc chúng, tu hành thiên phú chỉ có thể coi là bình thường. Cứ việc biển mây đại lục, thiên địa linh khí khôi phục, tu hành hoàn cảnh càng ngày càng tốt, nhưng có thành tựu vẫn như cũ không nhiều.

Là lấy, trừ La Ninh, hồ san, La Dũng mấy người bên ngoài, đều là chút trẻ tuổi tiểu bối. Nhưng trong đó cũng không ít không chịu thua kém, tuổi tác không lớn, liền đã có Kim Đan thậm chí Nguyên Anh tu vi, tương lai có hi vọng.

La Quan thụ mọi người thăm viếng, cười kêu lên, lại đưa một nhóm lễ vật ra ngoài. Nói qua mấy câu, trấn an mọi người cảm xúc, cổ vũ bọn hắn nghiêm túc tu hành về sau, liền đặt chén rượu xuống rời đi.

Sau lưng, yến hội đại điện bên trong một mảnh vui mừng!

“Lão tổ ban thưởng lễ, đây là thật bảo bối a!”

“Phóng nhãn thiên hạ này, cũng liền ta biển mây La thị, có cơ duyên như thế, có thể được đến kinh người như

thế ban ân.”

“Ta tộc có lão tổ trấn thủ, tương lai có hi vọng!”

Mọi người vui cười, nâng ly cạn chén ở giữa, vô cùng náo nhiệt.

Đây cũng là La Quan, sớm rời sân nguyên nhân 1 trong, hắn ở nơi này, tất cả mọi người câu thúc lấy, căn bản không thả ra.

Đúng lúc này, có tiếng bước chân vội vàng tới gần.

“Đồng hồ… Biểu ca…” Hồ san nhỏ giọng mở miệng, dù đã là phụ nhân bộ dáng, giờ phút này trên mặt lại mang theo mấy điểm kiều khiếp.

La Quan quay người, cười nói: “Biểu muội, làm sao “

Hồ san nói: “Không có gì, ta… Ta chỉ là muốn nói cho ta… Ta bây giờ đã thành thân, còn có 2 cái hài nhi… Đáng tiếc bọn hắn hôm nay không tại, nên cho ngươi đập mấy cái đầu.”

Trên mặt nàng có chút tiếc hận.

La Quan lật tay, lấy ra 2 kiện đồ vật, “A, thế thì muốn chúc mừng biểu muội, cái này liền coi như là, ta vị này biểu cữu lễ vật đi.”

Hồ san mặt lộ vẻ bối rối, liên tục khoát tay, “Không, ta không phải ý tứ này… Thật…”

La Quan cười một tiếng, “Thế nào, biểu muội là lo lắng, ta nhắc đến cùng người ta, năm đó sau cơn mưa tiểu cố sự sao ha ha, bất quá một chút gian nan vất vả, biểu huynh ta cũng sớm đã quên.”

“A!” Hồ san một gương mặt, nháy mắt đỏ lên, “Biểu huynh, ngươi sao có thể dạng này !”

Xoay người chạy.

Quên ngươi còn xách xách chính là chưa quên.

Lại không chú ý tới, La Quan đã xem đồ vật, đưa đến trong tay nàng.

Nhìn xem hồ san chạy xa, La Quan nụ cười trên mặt biến mất, hắn dựa vào lan can mà đứng, nhìn xem hôm nay bóng đêm, đôi mắt thật sâu không biết đang suy nghĩ gì.

Đế hậu cất bước đi tới, đứng ở bên cạnh hắn.

“Thế nào” La Quan xoay người nói.

Đế hậu nói: “Lão nhân gia bản nguyên khô kiệt, đã là quá bổ không tiêu nổi, tăng thêm vô hiệu trạng thái, bản cung cũng không có cách nào.”

Thấy La Quan trầm mặc, nàng hơi 1 do dự, “Có lẽ, mời lên cảnh bất hủ xuất thủ, có thể có mấy điểm khả năng, kéo dài số tuổi thọ.”

La Quan nhìn xem nàng, “Mấy điểm khả năng thanh

tuyển, ta muốn nghe nói thật.”

Đế hậu do dự mãi, nói khẽ: “Như ta chỗ xem, lão nhân gia sợ thiên thọ sắp tới, đã không phải sức người có thể vãn hồi.”

Bất hủ thượng cảnh, chính là tự thân bất hủ, cũng không thể sửa đổi số ngày.

La Quan nhắm mắt lại, “Ta biết.”

Tại ban đầu, giúp phụ thân vững chắc thân thể lúc, hắn liền đã phát hiện, lão phụ thân thể như cây khô, sớm đã mục nát không chịu nổi. Thậm chí, hắn đều không thể tưởng tượng, phụ thân đến tột cùng là vì cái gì, có thể kiên trì đến hôm nay, là vì, gặp lại hắn một mặt sao

“Thanh tuyển, nghĩ biện pháp để phụ thân ta, tại đoạn này thời gian bên trong, sống dễ chịu một chút.”

Đế hậu nghiêm túc gật đầu, “Ta biết, ngươi yên tâm chính là.”

La Quan xoay người rời đi, hướng La Chấn Dương chỗ ở bước đi, hắn đến thời điểm, La phụ đã thiếp đi, hắn hô hấp nhẹ nhàng thần thái an tường, khóe miệng vẫn có mỉm cười.

Một đêm này, La Quan đứng lặng trước giường, không hề động một chút nào.

—

—

Chương 1470 : Táng cha

Sau một tháng.

Giang Ninh La gia.

La Chấn Dương, La Quan phụ tử, ngồi tại lão trạch bên diễn võ trường, 1 cái đình nghỉ mát hạ.

Hiện tại La phủ, chính là Vương tước dinh thự, chế thức, quy mô kinh người, lại đem năm đó lão trạch, hoàn chỉnh bảo lưu lại tới.

“Quan nhi, còn nhớ rõ năm đó, ngươi thèm ăn leo cây, bị vi phụ bắt đến về sau, đánh cho một trận sự tình “

La Chấn Dương mở miệng cười, đưa tay chỉ chỉ, bên diễn võ trường bên trên gốc kia cây táo.

400 năm tuế nguyệt, nó dù đã không tâm, lại vẫn xanh ngắt một mảnh, cành lá ở giữa treo từng khỏa lớn bằng ngón cái nhỏ, toàn thân rực rỡ đỏ quả táo.

La Quan gật đầu, “Sao không nhớ rõ lúc trước phụ thân xuống tay độc ác, từ đó về sau nhi tử liền lại không có, nếm qua gốc cây này quả táo.”

“Này! Bây giờ nghĩ đến, là vì cha đối ngươi quá nghiêm khắc hà khắc, ngươi đáy lòng chớ có trách ta mới là.” La Chấn Dương trên mặt có mấy điểm phức tạp, như nghĩ đến năm đó, cái kia quật cường thiếu niên thân ảnh.

La Quan lắc đầu, “Phụ thân nói gì vậy nếu không phải ngài, nhi tử chú định bình thường một thế, lại há có thể có hôm nay.” Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: “Ngài khắc nghiệt, nhi tử chưa hề oán qua.”

La Chấn Dương cười gật đầu, hắn nâng chung trà lên, uống một ngụm, “Không đề cập tới những này, nhưng bây giờ quả táo quen, vi phụ thật là có chút thèm thuồng cái này một ngụm, ngươi đi hái một chút đến, chúng ta phụ tử đều ăn mấy khỏa.” Dừng một chút, hắn tiếp tục nói: “Cái này cây ăn quả, hay là mẹ ngươi ở thời điểm, tự tay trồng dưới.”

La Quan đứng dậy, “Vâng, phụ thân.” Hắn không vận dụng tu vi, như khi còn bé đồng dạng, nhẹ nhõm bò lên trên cây táo, nhặt lớn nhất, nổi tiếng nhất hái được thổi phồng tại ôm lấy.

Trở về thời điểm, La Chấn Dương dựa vào thành ghế, thân thể tắm rửa tại thu dương bên trong, khóe miệng mang theo mấy điểm ý cười, nhắm mắt như ngủ say.

La Quan chân dừng lại, hắn chậm rãi thở ra khẩu khí, trước đem quả táo đặt lên bàn, lại cởi ngoại bào, nhẹ nhàng đắp lên trên thân phụ thân.

Trầm mặc một hồi, hắn nắm chặt phụ thân tay, nói khẽ: “Cha, ngài không yên lòng nhi tử, nhiều năm như vậy một mực, đều đang chờ ta trở về, là nhi tử không hiếu thuận. Nhưng ngài yên tâm, ta về sau nhất định, sẽ chiếu cố tốt mình, ngài đừng có làm bận tâm.”

“Liên quan tới nương, ngài mặc dù không nhiều lời,

nhưng nhi tử biết ngài một mực, đều không có buông nàng xuống. Nhi tử cùng ngài cam đoan, chỉ cần nương còn tại thế, ta nhất định tìm tới nàng, đem ngài nghĩ nàng cả đời, thủ nàng cả đời sự tình, tất cả đều nói cho nàng… Ngài vẫn chưa cô phụ mẹ ta.”

“Còn có La gia, nhi tử mặc dù sẽ không một mực lưu tại cái này bên trong, nhưng ta sẽ trông nom hậu nhân, ngài cũng không cần lo lắng. Khiến nhi tử hổ thẹn chính là, cho đến hôm nay đều không có, để ngài nhìn thấy cháu trai, tôn nữ, về sau cũng không biết có thể hay không có… Thực tế không được, liền nhận làm con thừa tự một tên tiểu bối, tổng sẽ không để cho chúng ta cái này một chi chặt đứt hương hỏa…”

Nói liên miên lải nhải càng nói càng loạn, La Quan cũng không biết mình, đến tột cùng muốn biểu đạt cái gì, chỉ là muốn để phụ thân an tâm.

Không biết qua bao lâu, hắn đột nhiên lấy lại tinh thần, lúc này mới phát hiện cầm phụ thân bàn tay, giờ phút này đã trở nên lạnh buốt.

Một nháy mắt, La Quan nước mắt rơi như mưa, hắn luôn cho là mình, đã sớm chuẩn bị kỹ càng, đối phụ thân trạng thái có đoán trước. Nhưng cho đến giờ phút này, hắn mới chính thức ý thức được phụ thân chết rồi, triệt để cách hắn đi xa.

“Cha!”

…

Thủ linh sau 7 ngày, La phụ đại táng.

1 ngày này, cả tòa Giang Ninh thành, biến thành 1 cái hải dương màu trắng, vô số lá cờ vải treo trên cao, tiền giấy phủ kín mặt đất.

La Quan đỡ quan tài xuất phủ, đem La phụ táng tại, La thị mộ tổ bên trong.

Đại bá, Nhị bá, Tứ thúc, Ngũ thúc… Huynh đệ bọn họ ở giữa, sớm đã vì La phụ lưu tốt vị trí, hôm nay dưới mặt đất đoàn tụ.

An táng, che thổ, đắp mộ… La Quan quỳ gối trước tấm bia đá, nhìn xem bi văn khắc chữ, ánh mắt có chút hoảng hốt.

Cách đó không xa, Nữ đế do dự mãi, hay là ra khỏi hàng hướng về phía trước, nàng hôm nay một bộ váy trắng, cũng là xuyên quần áo tang.

Lại từ nhân thủ bên trong, mang tới 1 đầu vải trắng, quấn ở cái trán về sau, theo hắn cùng một chỗ quỳ gối trước mộ phần.

Con dâu… Nàng tự nhiên là không dám tự cho, nhưng hôm nay giờ phút này, nhìn xem La Quan 1 người, một mình quỳ gối trước mộ phần, Nữ đế một trái tim, lại nhịn không được có chút nhói nhói.

Nàng đã biết, phụ tử năm đó chuyện xưa, càng biết La phụ là La Quan, trên đời này sau cùng thân nhân. Đại đạo tu hành dù chú định cô độc, nhưng loại này khắc cốt

minh tâm ly biệt, vẫn như cũ phá vỡ người tim gan.

“Trần Thái Sơ, nén bi thương.” Nữ đế do dự mãi, nhẹ giọng mở miệng.

La Quan hoảng hốt hoàn hồn, nhìn nàng một cái, nhẹ nhàng gật đầu.

Hắn chưa mở miệng, là sợ mình thất thố, càng bởi vì giờ khắc này, trạng huống của hắn không đúng lắm. Trước mắt, có hư ảnh không ngừng lấp lóe, ngưng tụ, lại dần dần cùng giờ phút này, trước mắt một phương thiên địa trùng hợp.

Không, không đúng, hư ảnh cùng trước mắt thiên địa, dù đã trùng hợp, nhưng không có trước mắt La thị mộ tổ bên trong những này đống đất. Nhất niệm mà động, hư ảnh biến hóa, lại có từng tòa mộ phần hiển hiện, cuối cùng 1 cái chính là, La phụ chỗ vùi sâu vào mộ phần.

Giờ khắc này, một phần thuộc về, một phần liên quan, xuất hiện tại hắn cùng toà này giữa thiên địa.

Nguyên lai, bỉ ngạn ngay tại dưới chân.

Nhưng hôm nay, La Quan cũng đã không lo được những này, mặc cho cuồng phong nhấc lên áo bào, mặc cho thiên khung phía trên phong vân biến ảo.

Đế hậu bỗng dưng trừng lớn mắt, nhìn xem quỳ gối bên cạnh La Quan, cảm thụ được từ hắn trên người, truyền đến liên tục không ngừng áp lực.

Như nguy nga Thần sơn, phá vỡ trùng điệp tầng mây, xông lên tận chín tầng trời!

Tang lễ kết thúc, La Quan ngã ngửa lên trời.

Hắn bị đưa vào La thị tổ từ, Đế hậu tự mình chăm sóc, kiểm tra xác định không sau đó, nàng lui ra, “Phân phó, Trần Thái Sơ chưa tỉnh đến trước, ai cũng không nỡ đánh quấy.”

La Quan hôn mê, thứ nhất là hao tổn tinh thần quá nặng, lại phùng cảnh giới đột phá, chưa từng làm tốt ứng đối. Nhưng vấn đề ngược lại không nghiêm trọng, hắn lần này đột phá, như cùng người thường khác biệt, thuận theo tự nhiên càng thêm phù hợp, có lẽ ngủ say một trận, ngược lại càng có chỗ tốt.

Mà Đế hậu, thì tự mình canh giữ ở tổ từ bên ngoài.

La thị dù kiệt lực, che lấp La Quan hôn mê sự tình, nhưng ngày đó đại táng nhân viên đông đảo, lại là phát sinh ở vạn chúng nhìn trừng trừng hạ.

Liên quan tới La Quan sự tình, hay là không thể tránh né tiết ra ngoài.

Tiểu kiếm hôn mê, tình trạng không biết!

Trong lúc nhất thời, lòng người lưu động, sóng ngầm mãnh liệt.

Hơn 1 tháng thời gian, đầy đủ 4 đại thượng tông, thăm dò La Quan cùng La thị liên quan, cùng hắn ẩn tàng thân

phận.

Tiểu kiếm La Quan (Trần Thái Sơ), đúng là nguyên sơ vũ trụ nguyên trụ tu sĩ, trên người hắn sắc thái thần bí, một chút trở nên càng thêm dày đặc. Nguyên nhân rất đơn giản, nguyên sơ vũ trụ sinh linh, tại nó chưa từng triệt để mở ra trước, không cách nào bước ra một bước… La Quan hắn, là như thế nào làm được

Huống chi, hắn bây giờ thành, Kiếm Đế đệ tử, mà tại nguyên sơ trong vũ trụ, lại vẫn ẩn giấu đi 1 tôn, kiếm đạo khủng bố, thực lực thâm bất khả trắc tồn tại. 4 đại thượng cảnh bất hủ, đều không thể khóa chặt đến, người này chỗ.

Nếu nói ở trong đó, không có cái gì nhân quả, ai mà tin ! 4 đại thượng tông vốn là hoài nghi, kiếm đạo tại nguyên sơ trong vũ trụ, bày ra cái nào đó âm mưu, bây giờ càng là tin tưởng không nghi ngờ. Tiểu kiếm người này, nhất định liên quan đến trọng đại, có lẽ là kiếm đạo, mưu đồ bí mật kế hoạch mấu chốt!

Nên làm như thế nào, cũng liền không cần nhiều lời —— nhân lúc hắn bệnh, đòi mạng hắn, tại nó hôn mê lúc, triệt để hủy đi tiểu kiếm. Đến lúc đó âm mưu cũng tốt, ngộ phán cũng được, hết thảy đều đem tan thành mây khói, mà kết quả này, cũng phù hợp tất cả mọi người lợi ích.

Về phần Đế hậu, Thọ Sơn, tiến vào nguyên sơ vũ trụ về sau, bất quá chỉ là 2 cái bỉ ngạn cảnh mà thôi, căn bản không đáng để lo.

Một phen mật nghị, Thiên Ẩn tông việc nhân đức không

nhường ai, “Ta tông tu sĩ, bị tiểu kiếm hao tổn rất nhiều, nên ở nơi này, tiễn hắn lên đường!”

Có người chần chờ, có người mừng thầm, có người bàng quan… Tranh chấp liên tục, cuối cùng quyết định này bị các phương tiếp nhận.

—

—

Chương 1471 : Tỉnh lại

Quyết nghị đạt thành, Thiên Ẩn tông nhanh chóng hành động, lần này tru sát tiểu kiếm, để cho Quý thị chủ đạo.

Tiểu thanh thiên thế giới, tòa nào đó trong biển đảo hoang.

Giờ phút này lại hội tụ, mười mấy đạo thân ảnh, bầu không khí ngưng trọng.

“Lão tổ, ta cùng không hiểu, tiểu kiếm dù đáng chết, nhưng trên người hắn rõ ràng, nhiễm các loại nhân quả, phiền phức, ta Quý thị vì sao nhất định phải ra tay trước” một tên Kỷ thị tu sĩ, chần chờ mở miệng.

Đảo hoang bên trên, mọi người một trận xao động.

“Yên lặng!”

1 đạo thanh âm già nua vang lên bên tai mọi người, hắn người mặc áo bào đen, quanh thân tối nghĩa khí cơ tràn ngập, như cùng ngoại giới ngăn cách, “Ngươi các loại, đều là Quý thị sống lưng, tiếp xuống lời nói chính là tộc đàn bí ẩn, ai dám tiết lộ nửa điểm, lão phu tất tru chi!”

Lãnh khốc thanh âm, mọi người nghiêm nghị, lập tức yên tĩnh.

“Ta Quý thị nhất tộc, truyền thừa lâu đời dài dằng dặc, ngươi cùng lại không biết Quý thị huyết mạch ra sao cùng tôn quý! Ngàn tỉ năm trước, ta Quý thị có chí cảnh

tọa trấn, chính là chư thiên đại tộc tung hoành thập phương chiều không gian, không ai bì nổi… Nhưng, Quý thị tao ngộ không biết hạo kiếp, chí cảnh vẫn lạc tộc đàn điêu linh hơn phân nửa, từng bước lưu lạc đến nay!”

“Hi vọng, chí cảnh lão tổ vẫn lạc trước, từng lấy cuối cùng mệnh số, thôi động chí cảnh vĩ lực, từ trong cõi u minh triệu hoán đến 1 khối mai rùa. Nó tiên đoán ta Quý thị, tương lai sẽ có 1 cơ hội —— ‘Tại không thể biết chỗ tìm 1 người, giết mà thay vào đoạt nó mệnh số, nhưng sinh ra mới chí cảnh, quay về tộc đàn đỉnh phong’ “

“Vì thế, ta tộc thế hệ truyền thừa, vẫn luôn tại các loại, chờ đợi cơ hội này xuất hiện, thẳng đến lần này nguyên sơ vũ trụ ra mắt, từ không thể biết biến thành cũng biết, tiểu kiếm hung hăng ngang ngược liên tục…” Dưới hắc bào, thanh âm già nua hơi run rẩy, kích động khó nén, “Hắn, chính là ta Quý thị, một mực tại chờ đợi người!”

Hoa ——

Đảo hoang bên trên, mọi người giật mình, đều trợn to con mắt, hô hấp rất nhanh trở nên thô trọng. Tộc trưởng tất nhiên sẽ không, dùng cái này sự tình nói đùa, cho nên đây hết thảy đều là thật, giết chết tiểu kiếm đoạt nó mệnh số, Quý thị nhưng sinh ra chí cảnh…

Tê!

Hết thảy, đều có giải thích, Quý thị lần này không tiếc đại giới, đoạt đến trấn sát tiểu kiếm cơ hội, đúng là nguyên nhân này.

Dưới hắc bào, tộc trưởng ngẩng đầu, nóng bỏng ánh mắt nhìn quanh, “Hiện tại, các ngươi đều biết ta lấy Quý thị tộc trưởng thân phận hạ lệnh, rút mất tất cả lực lượng, không tiếc bất cứ giá nào, trấn sát tiểu kiếm tại nguyên sơ trong vũ trụ, đoạt nó mệnh số!”

“Cái này, là ta Quý thị, chuyện quan trọng nhất, không dung nửa điểm sơ xuất!”

Quý thị mọi người ầm vang lĩnh mệnh, “Vâng, tộc trưởng!”

Giờ khắc này, sát cơ cuồn cuộn xông lên tận chín tầng trời xé rách tầng mây, biển cả bị phát động, “Ầm ầm” gầm thét, phóng tới 4 phương 8 hướng.

…

Giang Ninh thành.

La thị từ đường.

Đế hậu kỳ thật không biết rõ, La Quan trở về về sau, vì sao một mực ở tại nơi này bên trong. Dưới cái nhìn của nàng, nơi đây bất quá chỉ là, 1 cái phổ thông kiến trúc mà thôi, không có nửa điểm thần dị chỗ.

Nhưng nghĩ tới, La Quan trên thân phát sinh, đủ loại không thể tưởng tượng nổi sự tình, tại hắn sau khi hôn mê, Đế hậu hay là đem nó đưa vào trong đó.

Mà bây giờ, đã là ngày thứ 5, La Quan vẫn như cũ chưa tỉnh, Đế hậu âm thầm nhíu mày, cũng không biết hắn

còn muốn ngủ đến khi nào.

Chỉ hi vọng, đừng ra biến cố mới là.

Nhưng càng sợ cái gì, liền càng ngày cái gì, Đế hậu sắc mặt biến hóa, bỗng dưng ngẩng đầu nhìn về phía thiên khung phía trên. Kia bên trong không có vật gì, nàng cũng đã cảm nhận được, khí tức khủng bố khuấy động, chỗ sinh ra ba động.

“Thọ Sơn!”

Đế hậu khẽ quát một tiếng.

Bá ——

Thọ Sơn thân ảnh, xuất hiện tại từ đường bên ngoài, “Đế hậu, làm sao “

“Canh giữ ở nơi đây, chết cũng không cho phép lui ra phía sau nửa điểm!” Dứt lời, Đế hậu một bước phóng ra, đã xuất hiện tại Giang Ninh thành trên không.

Sau một khắc ——

Oanh!

Nổ vang rung trời, như thiên ngoại tinh vẫn, đập ầm ầm rơi.

Không gian vặn vẹo ở giữa, mảng lớn vỡ nát, vỡ ra, như lửa cùng máu đang thiêu đốt, khủng bố sát ý từ đó bộc phát, phô thiên cái địa.

Đế hậu con ngươi co vào, một trái tim, bỗng dưng chìm vào đáy cốc!

Nàng phát giác được, có cường giả giáng lâm, nhưng trước mắt đội hình quả thực doạ người…

1 tôn Chân Thần (chúa tể), 10 vị bỉ ngạn (đế cảnh), khí tức khủng bố không chút nào che lấp, muốn đem trước mắt hết thảy hủy diệt.

“Lui ra, hoặc là chết!”

Quý thị Chân Thần gầm nhẹ, quanh người hắn khí tức khủng bố khuấy động, dẫn động thiên tượng biến hóa, “Ầm ầm” vô số đạo kinh lôi nổ tung.

Như thần ma hàng thế!

Tiểu thanh thiên thế giới, Chân Thần cảnh tồn tại chính là cực hạn, nhất niệm thiên băng địa liệt, vạn vật tịch diệt, là chân chính đại khủng bố.

Đế hậu thở sâu.

Oanh ——

Nàng khí tức, không giữ lại chút nào bộc phát, so sánh Chân Thần khủng bố uy năng, một nháy mắt đem Quý thị người tới toàn bộ cuốn vào trong đó.

“Muốn vào Giang Ninh, cần từ ta thi thể bên trên vượt qua!”

Quý thị Chân Thần giận dữ, “Muốn chết!”

Khủng bố chém giết, một nháy mắt ở trên vòm trời bộc phát, cái gọi là trời sập 100,000 dặm, nhìn chung vô nhan sắc, tựa như trước mắt một màn. Đáng sợ khí tức, bao phủ cả tòa Giang Ninh thành, cái này to lớn một tòa thành trì, giờ phút này lại như giọt nước trong biển cả, dù sóng lớn thoải mái, tùy thời đều có thể, bị xé thành vỡ nát!

Người người kinh hãi, hoảng sợ vạn điểm.

Vực ngoại tà ma xâm lấn, có được lực lượng kinh khủng, trước kia chỉ là truyền thuyết, chân chính phát sinh ở trước mắt lúc, mới biết sự đáng sợ của bọn họ trình độ, so truyền thuyết càng sâu.

Thọ Sơn thân thể căng cứng, đôi mắt kinh sợ, Đế hậu mặc dù rất mạnh, nhưng nàng vẫn chưa hoàn toàn khôi phục thực lực, giờ phút này cưỡng ép xuất thủ đem người tới ngăn trở, cũng chỉ có thể kiên trì nhất thời.

Một khi lạc bại…

Ngay tại tâm hắn kinh lúc, tiếng bước chân đột nhiên truyền vào trong tai, Thọ Sơn bỗng nhiên ngẩng đầu, liền thấy trong tầm mắt xuất hiện 1 đạo áo bào đen thân ảnh. Hắn cất bước đi tới, La phủ nghiêm mật thủ vệ, đối nó mà nói thùng rỗng kêu to, chỉ một chút rơi xuống, Thọ Sơn liền hô hấp trì trệ.

Cứ việc áo bào đen phía dưới, bị tối nghĩa khí tức bao

phủ, cùng ngoại giới ngăn cách, chưa từng tản mát ra nửa điểm khí tức. Nhưng nàng lại cảm nhận được, một phần mãnh liệt áp bách.

Như sơn nhạc, dù nguy nga im ắng, có thể trấn thiên địa 4 phương!

Chân Thần (chúa tể)!

Mà lại, là trong đó cực mạnh người, mục tiêu của đối phương là Tiểu sư thúc.

Dưới hắc bào, Quý thị tộc trưởng ngẩng đầu, hắn đôi mắt nóng bỏng, rơi vào từ đường bên trên, 'Ta đã cảm nhận được, thuộc về khí tức của ngươi… Tiểu kiếm… Trên người ngươi cất giấu, ta tộc quật khởi mệnh số…'

Oanh ——

Không cần nhiều lời, hắn trực tiếp xuất thủ, 5 ngón tay ghìm xuống lực lượng kinh khủng như trời sập!

Thọ Sơn rống to, trường bào liều mạng khuấy động, thi triển bồ đề thủ hộ chi pháp, 1 tôn chống trời nguyên thần pháp tướng, xuất hiện ở trong thiên địa.

Đối cứng 1 chưởng này trấn xuống!

Nổ vang rung trời, Thọ Sơn miệng mũi thất khiếu, máu tươi cuồng phún.

Nguyên thần pháp tướng dưới một kích này, bị sinh sinh đánh nát, "Đôm đốp" "Đôm đốp" vỡ nát âm thanh, tại

thân thể của hắn mặt ngoài hiển hiện.

Từng đạo vết nứt, như cháy hỏng đồ sứ, quỷ dị vừa kinh khủng. Nhưng Thọ Sơn bước chân, lại gắt gao định tại nguyên chỗ, chưa từng lui lại nửa điểm… Tiểu sư thúc, ngay tại sau lưng, tại từ đường bên trong!

Hắn như lui, trong hôn mê Tiểu sư thúc, sẽ mặc người chém giết.

Quý thị tộc trưởng đáy mắt, lộ ra một tia kinh ngạc, chợt bị băng lãnh sát ý nuốt hết, hôm nay hắn nhất định phải giết La Quan, ai dám ngăn trở ai chết.

Cong ngón búng ra, không gian bỗng nhiên vặn vẹo, vỡ nát, lực lượng kinh khủng, đem Thọ Sơn đánh bay ra ngoài. Bộ ngực hắn lõm, tạng phủ từng khúc vỡ nát, trùng điệp đánh vỡ từ đường trận pháp, rơi xuống trong đó.

Hừ!

Sâu kiến vô tri, an dám cùng trời tranh phong !

Quý thị tộc trưởng ngẩng đầu, một nháy mắt liền khóa chặt, từ đường bên trong cái kia đạo ngồi xếp bằng thân ảnh.

Là hắn! Là hắn!

Oanh ——

Mặt đất vỡ nát, Quý thị tộc trưởng xông ra, hắn muốn tự

tay giết chết đối phương, cướp đoạt nó mệnh số.

Ngay tại, hắn xâm nhập La thị từ đường nháy mắt, “Ông” một tiếng kiếm minh, bỗng dưng vang lên. Vô số đạo bóng tối, giờ phút này bị kích phát, bọn chúng giống như là vô hình cá bơi, trực tiếp hội tụ đến cùng một chỗ, lại hóa thành 1 đạo kiếm ảnh.

“Ai !”

Quý thị tộc trưởng kinh sợ gào thét.

Sau một khắc, hắn bị chém bay ra ngoài, áo bào đen phá thành mảnh nhỏ, đầu đầy hoa râm bị chém đứt, rối tung rơi xuống chật vật không chịu nổi. 1 đầu đỏ thắm tơ máu, xuất hiện tại nó mi tâm, một đường hướng phía dưới cho đến cái cổ, có huyết châu chảy ra.

Quý thị tộc trưởng thân thể run rẩy, hô hấp thô trọng, nếu không phải Quý thị thay mệnh chi pháp huyền diệu, một kiếm này dưới hắn đã chết rồi.

Đáng chết kiếm tu!

Bọn hắn quả nhiên, ở đây có lưu chuẩn bị ở sau.

Nhưng một kiếm này, vẫn chưa có thể giết hắn, thì La Quan hẳn phải chết.

“Giết!”

Quát lớn bên trong, Quý thị tộc trưởng lại lần nữa phóng tới từ đường, mất đi ẩn tàng thần dị về sau, toà này cổ

lão kiến trúc, làm sao có thể chịu đựng lấy Chân Thần khí tức xung kích, nháy mắt vỡ nát, đổ sụp, vô số đoạn mộc, đá vụn bay tán loạn. Cuồng phong thổi loạn tóc dài, cũng nhấc lên trên thân áo bào đen, ngay một khắc này, La Quan mở mắt ra.

—

—

—

Chương 1472 : Dẫn thiên uy

Sát na, như u ám thế giới, thắp sáng một vòng mặt trời, thần quang sáng rực phun trào.

Ông ——

Tiếng kiếm reo, vang vọng đất trời, chấn động hoàn vũ.

Giờ khắc này, tiểu thanh thiên thế giới bên trong, tất cả người tu hành bên tai, đều nghe tới một tiếng này, réo rắt, sục sôi kiếm rít!

Cường thế, bá đạo, thẳng tiến không lùi.

Như kiếm phong đến chỗ, ngày càng ngạo nghễ!

Quý thị tộc trưởng bỗng dưng biến sắc, bản năng bên trong đưa tay, đầu ngón tay thần quang bộc phát, đem tự thân che chở ở bên trong.

Sau một khắc, kinh thiên oanh minh, nó mặt ngoài thân thể thần quang, bỗng nhiên lõm, phác hoạ ra lăng lệ vết kiếm.

Bành ——

Giống như là một tảng đá lớn, Quý thị tộc trưởng bay thẳng ra Giang Ninh thành, đem mặt đất ném ra khủng bố hố sâu. Thần quang nát đi, nó mặt ngoài thân thể, bị

lăng lệ kiếm ý vỡ ra, lít nha lít nhít vô số đạo vết thương, xoay tròn lấy huyết nhục dữ tợn.

“Không có khả năng!” Quý thị tộc trưởng kinh sợ gào thét, “Tiểu kiếm, thực lực của ngươi, làm sao lại trở nên mạnh như vậy “

Lúc trước, tiến vào nguyên sơ giờ vũ trụ, tiểu kiếm tu vi bất quá, địch nổi đế cảnh mà thôi.

Dứt bỏ Kiếm Đế ban kiếm, dù là vận dụng át chủ bài cũng không tổn thương được hắn, nhưng hôm nay chỉ là tiện tay 1 kiếm, liền làm hắn chật vật tránh lui. Càng đáng sợ chính là, chúa tể chân linh giờ phút này ngay tại run rẩy, như từ La Quan trên thân, cảm nhận được một loại nào đó sợ hãi cùng bất an.

Ngắn ngủi hơn 1 tháng, tiểu kiếm trên thân đến cùng xảy ra chuyện gì không biết đáng sợ nhất, như thay cái thế cục, Quý thị tộc trưởng giờ phút này, sẽ không chút do dự thoát thân, năm tháng dài đằng đẵng tu hành, cho hắn đầy đủ ẩn nhẫn cùng trí tuệ, không vội vàng cầu thành.

Nhưng hôm nay, hắn không thể lui! Quý thị nhất tộc, khổ ải ngàn tỉ năm tuế nguyệt, rốt cục đợi đến hôm nay, một khi bỏ lỡ cơ hội, sợ lại vô thời gian xoay sở.

“Quý thị…” Trên người đối phương khí tức quen thuộc, không có sai, La Quan lên không ở trên cao nhìn xuống, “Các ngươi thật đúng là bám dai như đỉa, vậy hôm nay, liền đều không cần đi!”

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, từ thiên khung phía trên truyền đến, tiếp theo là kia óng ánh chói mắt, làm người tuyệt vọng khủng bố kiếm mang. Nó phun ra nuốt vào lấy, đem toàn bộ bầu trời một phân thành hai, phóng xuất ra trấn sát thập phương, tàn sát hết thảy hủy diệt khí cơ, như thiên địa vạn vật, dưới một kiếm này đều muốn hủy diệt.

1 kiếm khai thiên!

Cái này, là chân chính đế kiếm truyền thừa, cũng là giữa thiên địa, cường đại nhất kiếm đạo 1 trong.

Oanh ——

Nổ vang rung trời, khủng bố kiếm hơi thở nuốt hết Quý thị tộc trưởng, giữa thiên địa tràn ngập, khuấy động, sôi trào kiếm ảnh, như cuồn cuộn kiếm vực, có thể trảm thiên địa nhật nguyệt.

4 đại thượng tông quyết nghị, từ Thiên Ẩn tông xuất thủ, bẻ gãy kia thanh tiểu kiếm, đoạn tuyệt kiếm tu âm mưu. Nhưng nó hơn 3 cái thượng tông, cũng không phải là đối này không chút nào chú ý, tương phản thời khắc này Giang Ninh thành, bị rất nhiều ánh mắt chú ý.

Vừa đến, là vì để phòng lỡ như, dù sao kiếm tu chi âm mưu, ai cũng không dám xác định, 4 đại thượng tông đã xuất thủ, liền tuyệt sẽ không bỏ dở nửa chừng. Nói giết tiểu kiếm, hắn hôm nay liền phải chết, nếu có thể dẫn xuất kiếm tu phục bút, thì cùng nhau diệt trừ.

Thứ 2, chính là lòng người quỷ, tiểu kiếm trên thân hoặc ẩn giấu đi, một loại nào đó bí ẩn, cơ duyên. Thiên Ẩn tông động thủ có thể, nhưng nếu có chỗ tốt, bọn hắn cũng sẽ không có đức độ —— người, các ngươi giết có thể, nhưng chỗ tốt phải mọi người cùng nhau điểm.

Là lấy, khi Thiên Ẩn tông xuất thủ, Quý thị mọi người giáng lâm lúc, âm thầm chú ý Giang Ninh thành mọi người, đều giật mình không thôi, ám đạo Quý thị quả nhiên là, hận cực thanh tiểu kiếm này, lại như vậy huy động nhân lực, 2 tôn Chân Thần (chúa tể) 10 vị bỉ ngạn (đế cảnh) cùng nhau giáng lâm!

Tiểu kiếm chết chắc.

Đây là mọi người chung nhận thức, nhưng thế cục biến hóa lại ra ngoài ý định, tiểu kiếm có át chủ bài, tiểu kiếm trong ngủ say thức tỉnh, tiểu kiếm xuất thủ một kích tổn thương Quý thị tộc trưởng, lúc này thậm chí càng chém ra, cái này hủy thiên diệt địa 1 kiếm.

Dù là cách rất xa, khí cơ khuếch tán, cũng mọi người kinh hãi, run rẩy —— không hổ là, Kiếm Đế một mạch truyền nhân, quả thật khủng bố vạn điểm. Mà lại, càng đáng sợ chính là, một kiếm này cho bọn hắn cảm giác, dường như đại biểu cho thẩm phán cùng tử vong.

Huy hoàng như thiên uy!

Không hiểu lại khủng bố!

‘Một kiếm này, có thể chém xuống Chân Thần… Chẳng

phải là nói, Quý thị tộc trưởng hôm nay, có khả năng vẫn lạc nơi này !'

Tê ——

Này niệm cùng một chỗ, mọi người hít một hơi lãnh khí!

Kiếm quang sáng rực, kiếm ý cuồn cuộn, không gian bị triệt để xé rách, phạm vi bên trong tất cả mọi thứ, giờ phút này đều vặn vẹo, vỡ nát.

Chỗ hơn chỉ có hủy diệt!

Đúng lúc này, một tiếng gầm thét bỗng dưng vang lên, "Tiểu kiếm, ngươi thật sự cho rằng, ngươi có thể giết chết lão phu hôm nay liền để ngươi biết được, ta Quý thị chi khủng bố, không phải ngươi có thể tưởng tượng!"

Oanh ——

Như lửa núi bộc phát, thuộc về Quý thị tộc trưởng khí tức, giờ phút này điên cuồng tăng vọt, đã xảy ra là không thể ngăn cản, những cái kia tứ ngược, mãnh liệt kiếm quang, bị trực tiếp đánh vỡ, nghiền nát.

Hắn cất bước mà ra, lực lượng kinh khủng tại quanh thân hội tụ, tác động đến phạm vi bên trong, hết thảy đều tại hủy diệt —— cái này, thậm chí bao gồm, tiểu thanh thiên thế giới bản thân. Bởi vì giờ khắc này, Quý thị tộc trưởng bộc phát ra, là vượt qua Chân Thần cảnh lực lượng. Mà Chân Thần, đã là nguyên sơ vũ trụ, có thể dung nạp cực hạn!

“Cái gì Quý thị tộc trưởng khí tức, làm sao có thể, tăng lên tới 1 bước này “

“Nguyên sơ vũ trụ áp chế, lại bị đánh vỡ!”

“Hắn đến cùng, thi triển thủ đoạn gì “

Nhưng rất nhanh, dòm nhìn mọi người liền không lo được, khiếp sợ đến đâu ở đây, từng cái hốt hoảng nhanh lùi lại. Bởi vì, nguyên sơ vũ trụ phản phệ, bây giờ đã giáng lâm —— vượt qua cực hạn người, chắc chắn bị lau đi, đây cũng là bất hủ thượng cảnh, vì sao không giáng lâm nguyên nhân.

Ầm ầm ——

Vô số đen nhánh lôi đình, từ vỡ nát hư vô ở giữa bộc phát, đánh phía Quý thị tộc trưởng, lại bị 1 đạo lực lượng vô hình cưỡng ép ngăn cách, mặc cho lôi đình tứ ngược, lại không thể tổn thương hắn nửa điểm.

“Tiểu kiếm, ngươi hôm nay hẳn phải chết!”

Oanh ——

Quý thị tộc trưởng một bước đạp xuống, khí tức khủng bố như trời sập cuốn tới.

La Quan nhíu mày, đưa tay giơ kiếm tại trước, vô số kiếm quang hiện lên, trấn thủ ở bên ngoài. Sau một khắc, “Đôm đốp” “Đôm đốp” vỡ nát âm thanh liên tiếp vang lên, 1 đạo lại 1 đạo kiếm quang, bị sinh sinh nghiền nát.

La Quan sắc mặt, cũng theo đó hiển hiện tái nhợt, nhưng hắn thần sắc cũng không một chút biến hóa, một đôi đen nhánh đôi mắt càng phát ra tĩnh mịch.

“Tiểu kiếm, lão phu dẫn thiên uy mà tới, nơi này giới vô địch , mặc ngươi giơ kiếm phía trước, cũng là phí công!” Quý thị tộc trưởng gầm nhẹ, sát ý ngập trời, “Hôm nay, ta liền chiết kiếm nơi này!”

Hắn đôi mắt nóng bỏng, đưa tay một nắm, lực lượng kinh khủng như thủy triều, kéo dài không dứt trấn xuống.

Gãy tiểu kiếm, đoạt số mệnh… Cho dù hôm nay, tại nguyên sơ trong vũ trụ, phạm đại húy kị, sẽ mất đi lần này tranh đấu tư cách.

Nhưng tất cả những thứ này đều đáng giá!

La Quan trước mắt thế giới, đột nhiên bắt đầu phân tầng, 1 cái là chân thật tiểu thanh thiên, 1 cái thì là hắn bỉ ngạn phản chiếu.

Giờ phút này, đen nhánh lôi đình tứ ngược, chính là vũ trụ phản phệ, khủng bố vạn điểm… Nhưng nó tựa hồ vẫn chưa, bộc phát ra chân chính uy năng.

Nó, thiếu khuyết 1 cái dẫn đạo!

La Quan thở sâu, nhắm mắt lại lại mở ra, tiếp lấy đưa tay, “Thanh Tiêu ngự lôi!”

“Ta dùng cái này kiếm, chưởng lôi đình.”

Ông ——

1 kiếm ra.

Ầm ầm ——

Giữa thiên địa, kia gào thét, mãnh liệt, vô số đen nhánh cổn lôi, sát na tụ đến, dung nhập vào một kiếm này bên trong.

Dẫn thiên uy mà tới

A…

Liền để ngươi biết được, như thế nào chân chính thiên uy!

—

—

—

Chương 1473 : Phong ấn

Lôi đình ngưng kiếm, kiếm ngự thiên phạt.

Ầm ầm ——

Lôi đình chi kiếm chém xuống, khí tức khủng bố, ngày càng ngạo nghễ!

Quý thị tộc trưởng đôi mắt, bỗng dưng trợn tròn, “Không có khả năng…” Gào thét bên trong, hắn thân ảnh trong chốc lát, bị lôi đình nuốt hết.

Nguồn gốc từ tiểu thanh thiên phản phệ, tại dẫn đạo dưới, bộc phát ra chân chính uy năng —— đã nhập giới này, ai nhưng cùng trời sánh vai

Mạo phạm người chết!

“A!” Quý thị tộc trưởng thê lương gào thét, “Ta không cam lòng… Ta không cam lòng…” Cứ thế cảnh di trạch, phá vỡ nguyên sơ vũ trụ giam cầm, vốn nên vô địch thế này, lại bị 1 kiếm chém xuống.

Tộc đàn tương lai, quay về vinh quang chi hi vọng, rơi hết không!

‘Ta Quý thị, chí cảnh chi tộc vậy, khổ cùng ngàn tỉ năm, lại cuối cùng là một giấc chiêm bao…’ nương theo lấy cuối cùng gầm lên giận dữ, Quý thị tộc trưởng biến mất tại, cuồn cuộn kinh lôi ở giữa. Lực lượng kinh khủng đem nó nhục thân, hồn phách nghiền nát, mệnh số cùng

chân linh, đều bị lau đi.

Giữa thiên địa, hoàn toàn tĩnh mịch!

Quý thị tộc trưởng, vẫn lạc.

Tê ——

Giờ khắc này, vô số con mắt trợn tròn, lộ ra kinh hãi, ‘Tiểu thanh thiên thế giới bên trong, xuất hiện thứ 2 tôn, không thể khống tồn tại…’

1 cái, là kia nguyên sơ vũ trụ thủ hộ Huyền Thánh, lấy bản thân tan thiên địa, trở thành thế giới một bộ điểm, chấn nhiếp các phương, duy trì nguyên sơ vũ trụ bây giờ trật tự.

Một cái khác, chính là trước mắt La Quan!

Chân Thần, chính là nguyên sơ vũ trụ chi cực hạn, Quý thị tộc trưởng lấy không biết thủ đoạn, phá vỡ này giam cầm, bộc phát Chân Thần phía trên thực lực, lại bị 1 kiếm trảm chết.

Đây là đánh vỡ cân bằng lực lượng!

Một cái ý niệm trong đầu, bỗng dưng hiện lên ở trong lòng mọi người, ‘Tiểu kiếm chưa trừ diệt, ai dám tranh phong cái này nguyên sơ vũ trụ thuộc về, đã nhưng kết thúc!’

Hỗn độn ở giữa 4 đạo vĩ ngạn thân ảnh, nhìn chăm chú lên tiểu thanh thiên, đến từ bất hủ thượng cảnh khí tức

khủng bố, dù là thời gian cũng không cách nào ăn mòn.

Giờ phút này, đồng thời nhíu mày, đáy mắt lộ ra một tia âm trầm, lãnh ý.

“Tốt 1 thanh tiểu kiếm, tốt một cái kiếm đạo, lại ẩn tàng sâu như vậy!” Thiên Ẩn tông bất hủ cười lạnh, trong ngữ phong sát ý lưu chuyển.

“Kiếm tu, tất có âm mưu!”

“Ta các loại, chính là phù lục đại đạo một phương, tuyệt không thể ngồi nhìn.”

“Tru tiểu kiếm, đoạn kỳ mưu tính!”

4 vị bất hủ trước sau tỏ thái độ, hô to chính là khẩu hiệu, trong lòng càng tức giận hơn chính là, thuộc về 4 đại thượng tông nguyên sơ vũ trụ, lại sớm bị kiếm tu bố cục. Nếu không thể lấy lôi đình thủ đoạn, hủy đi đối phương tính toán, chỉ sợ cái này một lần thật muốn làm người làm áo cưới.

Kết quả này bọn hắn tuyệt không thể tiếp nhận!

Thiên Ẩn tông bất hủ đưa tay, chỉ điểm một chút rơi, “Chư vị, đã ngươi ta đạt thành nhất trí, vậy liền động thủ đi.” Trong mắt, hàn quang lưu chuyển, “Dùng cái này vỡ nát kiếm tu âm mưu, cũng là uy hiếp các phương… Này nguyên sơ, chính là ta 4 đại thượng tông vật trong túi, ai dám can đảm ngấp nghé, tựa như dưới mắt!”

“Tốt!”

Vụ Yểm sơn, Nguyên Khê cốc, Thương Nguyên giới 3 đại thượng tông bất hủ, đồng thời xuất thủ. Bất hủ không cách nào giáng lâm nguyên sơ vũ trụ, lại cũng không mang ý nghĩa, bọn hắn liền không cách nào xuất thủ can thiệp… Chỉ bất quá, cái này cần đánh đổi một số thứ, không tất yếu sẽ không bắt đầu dùng.

Ầm ầm ——

Biển mây đại lục trên không, nguyên sơ vũ trụ một góc, thiên tượng đột biến, vô số mây đen tuôn ra, khuấy động như sóng biển, vẩy xuống khí tức khủng bố.

Cùng lúc đó, 4 đạo như có như không hư ảnh, tại trong mây đen hiển hiện, như viễn cổ thần chỉ cao ở chín ngày, quan sát chúng sinh. Vô số người hoảng sợ ngẩng đầu, nhìn về phía thiên khung phía trên, không biết đến tột cùng phát sinh cái gì, lại dẫn phát đáng sợ như thế một màn.

‘Bất hủ…’ La Quan trong lòng 1 sợ, như vai kháng Nhật nguyệt, khủng bố áp bách khiến người bản năng ở giữa, sinh ra vô tận tuyệt vọng.

‘Một đám lão già, không giảng võ đức!’

Hắn phá cảnh bỉ ngạn, kiếm ngự lôi đình chi uy, có thể trảm Quý thị tộc trưởng tại trước, lại vẫn không có khả năng, đối kháng lên cảnh chi uy, huống chi, chính là 4 tôn bất hủ liên thủ.

Tuyệt vọng sao giờ phút này không thể tránh được,

nhưng La Quan trong mắt lại một mảnh yên tĩnh, hắn ngẩng đầu nhìn về phía thiên khung, mây đen chập trùng như hãn hải, uy áp sâu nặng. Nhưng thì tính sao đời này của hắn đứng trước tuyệt cảnh đếm không hết —— chúng ta kiếm tu, tung thập tử vô sinh chỗ, cũng phải buông tay đánh cược một lần!

Ông ——

Ông ——

Giữa thiên địa, kiếm minh cuồn cuộn, là kiếm đạo gào thét, cũng là La Quan quyết tuyệt.

Tiểu thanh thiên bên ngoài, trong hỗn độn nơi nào đó, kia ngồi xếp bằng thân ảnh, giờ phút này mở mắt ra, lộ ra mấy điểm thưởng thức.

“Không hổ là bên trên thừa thiên mệnh người, quả có mấy điểm không tầm thường… Kiếm đạo có người kế tục…” Hơi dừng lại, hắn ngẩng đầu, đôi mắt thần quang phun trào, thấm nhuần hỗn độn ngăn trở, rơi vào bốn thân ảnh kia bên trên, “Bất hủ thượng cảnh… Hừ! Ta kiếm đạo tương lai, không thể gãy tại ngươi cùng trong tay.”

Hắn nhìn người, tư chất làm thứ, ý niệm đi đầu. Như không có lăng vân chí, há có thể cầm kiếm phong tại trong tuyệt cảnh, phương thấy bản chất!

Đứng dậy, cầm kiếm, chỉ phía xa.

Oanh ——

Kiếm ý trùng thiên, một sát na, hỗn độn sôi trào, tựa như tinh vẫn rơi xuống, kích thích ngàn trọng sóng.

Thoáng qua, liền đem 4 tôn bất hủ thượng cảnh, cuốn vào trong đó.

Là uy hiếp, là cảnh cáo!

Bá ——

4 tôn bất hủ thượng cảnh, sắc mặt biến hóa, bọn hắn trước đó liền phát hiện, nguyên sơ trong vũ trụ cất giấu 1 đạo, tối nghĩa không rõ lực lượng, lúc này mới không có dưới nặng tay, lau đi Huyền Thánh tồn tại. Cho đến chiết kiếm người xuất thủ, 1 kiếm từ trong hỗn độn chém ra, bọn hắn mới xác định, trong hỗn độn vị kia đáng sợ kiếm tu.

Hôm nay, người này lại lần nữa ra tay!

Cái này vốn nên, là làm người mừng rỡ tin tức, 4 tôn bất hủ thượng cảnh động thủ, muốn bẻ gãy tiểu kiếm không sai, nhưng cùng lúc cũng tồn lấy, dẫn xuất người này tính toán… Trước đó, chưa thể khóa chặt nó khí cơ, phương vị, tựa như nhìn thoáng qua, lại biến mất vô tung.

Nhưng hôm nay mục đích dù đã đạt thành, 4 tôn bất hủ thượng cảnh lại phát hiện, hiện thực cùng dự đoán ở giữa, xuất hiện một chút sai lầm.

Rất mạnh, mạnh đáng sợ!

Giờ phút này tại bất hủ trong mắt, hỗn độn chỗ sâu có 1 kiếm ảnh, chống trời mà lên, nguy nga vô tận. Lại tựa như huy hoàng kiếm đạo hóa thân, phóng thích ngập trời uy áp, dù là lấy bất hủ chi cảnh nhìn ra xa, đều có mấy phân tâm kinh run rẩy.

‘Người này, không thể khinh động!’

Chí ít, hiện tại không thể động, nếu không như lỡ như bị phản phệ, cho dù tiêu diệt đi, cũng đem đánh mất đối nguyên sơ vũ trụ nắm giữ.

Dù sao, dưới mắt dù hết thảy an ổn, 4 đại thượng tông liên thủ, dưa điểm nguyên sơ vũ trụ sự tình, nhìn như đã thành kết cục đã định, nhưng trên thực tế, âm thầm nhìn trộm từ đầu đến cuối tồn tại. Một khi bọn hắn ngoài ý muốn nổi lên, dưới mắt thế cục trong khoảnh khắc, liền sẽ bị đánh vỡ.

Hỗn độn chỗ sâu, kiếm ý trùng thiên nháy mắt, La Quan liền có điều cảm ứng, hắn đôi mắt sáng rực, một trái tim nháy mắt yên ổn xuống dưới.

4 cái con rùa già, lật bàn đều muốn giết lão tử, các ngươi động thủ thử một chút ta kiếm đạo đại lão, ngay tại nhìn chăm chú lên các ngươi!

Giằng co.

Thiên khung ở giữa, cuồn cuộn trong mây đen, 4 đạo hư ảnh trầm mặc.

Thật lâu, một thanh âm vang lên, “Tiểu kiếm, không thể tham dự nguyên sơ vũ trụ tranh đoạt, đây là ta cùng ranh giới cuối cùng, nếu không hôm nay, tung đánh đổi khá nhiều, cũng phải đem nó hủy đi!”

Hỗn độn chỗ sâu, cái kia đạo trùng thiên kiếm ý, chậm rãi thối lui, biến mất.

4 tôn bất hủ thượng cảnh đồng thời nhíu mày, bọn hắn khóa chặt bên trong đạo thân ảnh kia, lại tùy theo cùng một chỗ, trở nên mơ hồ, tiêu tán.

Bá ——

Sau một khắc, biến mất không gặp!

‘Trở lên cảnh chi năng, chân linh khóa chặt về sau, lại vẫn bị nó đào thoát…’ bọn hắn đáy lòng, càng nhiều mấy điểm kiêng kị.

Nguyên bản, còn tại chần chờ một chút suy nghĩ, đành phải đè xuống.

‘Thôi, phong ấn tiểu kiếm tại biển mây đại lục, không ngại đại cục.’

Oanh ——

Thiên khung phía trên mây đen vỡ ra, lăn lộn chia bốn khối, phân biệt ngưng tụ thành một cây kình thiên trụ đen, trấn xuống tại biển mây đại lục 4 phương hải vực, kích thích thao thiên cự lãng.

Bốn cái trụ đen, riêng phần mình đại biểu cho, 1 tôn bất hủ thượng cảnh ý chí.

Ông!

Giam cầm, phong ấn, tất cả kiếm tu, đều không có cách nào tự ý rời. Nếu không, chắc chắn dẫn động phong ấn lực lượng, phấn thân toái cốt.

—

—

—

Chương 1474 : Thủ đoạn cùng cách cục

Oanh ——

Đế hậu rơi xuống, mặt đất ném ra hố sâu, sắc mặt nàng tái nhợt, “Oa” phun ra máu tươi.

Nhưng trên mặt, lại lộ ra vui mừng tiếu dung, “Trần Thái Sơ… Ngươi đột phá… Chúc mừng ngươi…”

Thân thể nàng, lung lay sắp đổ.

Bằng sức một mình, ngạnh kháng Quý thị mọi người, Đế hậu đem hết toàn lực, nhưng cũng bởi vậy bị phản phệ cực nặng.

Quý thị 1 tôn Chân Thần cùng 10 vị bỉ ngạn, chính gắt gao xem ra, mặt mũi tràn đầy chấn kinh, phẫn nộ.

Tộc trưởng chết!

Hắn vận dụng át chủ bài, bộc phát vô địch chi lực, lại bị tiểu kiếm tại chỗ chém xuống.

“Chúng ta đi!” Quý thị Chân Thần cắn răng gầm nhẹ.

4 vị thượng cảnh bất hủ, đã cùng không biết kiếm tu, lẫn nhau đạt thành khế ước, bọn hắn căn bản không được chọn.

Lưu phải Thanh Sơn tại, không sợ không có củi đốt… Tộc trưởng tuyệt sẽ không chết vô ích, Quý thị nghịch thiên cải mệnh thời cơ, cũng sẽ không, cứ thế từ bỏ!

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, khủng bố kiếm ý bộc phát, kiếm hơi thở cuồn cuộn như khuynh thiên, đem Quý thị mọi người bao phủ.

“A!”

Thống khổ gào thét bên trong, Quý thị Chân Thần bị chém bay, thân thể vỡ ra vô số vết thương, huyết nhục văng tung tóe.

Bên cạnh hắn, 2 tên Quý thị bỉ ngạn cảnh, bị mất mạng tại chỗ!

“Tiểu kiếm!” Quý thị Chân Thần gào thét, “Ngươi thật là lớn gan, thế mà còn dám xuất thủ !” Hắn không thể ngờ đến, cục thế trước mắt dưới, La Quan dám quát tháo.

Chỉ 1 kiếm, liền để hắn thương nặng, càng có 2 vị Quý thị đế cảnh, bị trực tiếp giết chết. Bọn hắn đều là Quý thị sống lưng, Để Trụ, là Quý thị tương lai, mỗi một vị vẫn lạc, đều là tổn thất thật lớn.

Nghĩ đến cái này, Quý thị Chân Thần con mắt trở nên đỏ bừng, đáy mắt đau lòng cùng oán độc, hận không thể đem La Quan xé thành vỡ nát.

La Quan thần sắc lạnh lùng, đôi mắt hờ hững, “Bản tọa

vì sao không dám ta kiếm đạo cùng 4 tôn thượng cảnh, đạt thành ước định, là phong ấn biển mây đại lục, ta không được bước ra một bước.”

“Lại không nói, ta muốn thả qua các ngươi… Ngươi cùng hôm nay lấn tới cửa đến, muốn hại bản tọa tính mệnh, liền 1 cái cũng đừng nghĩ trốn!”

Bá ——

Quý thị Chân Thần sắc mặt, nháy mắt xanh xám.

Hắn thở sâu, lớn tiếng nói: “Lão tổ, cầu lão tổ xuất thủ, trấn sát kẻ này, che chở vãn bối bọn người!”

Giữa thiên địa, hoàn toàn tĩnh mịch.

Không có trả lời, mà bản thân cái này, chính là một loại tỏ thái độ.

Quý thị Chân Thần sắc mặt, rất nhanh hiển hiện tái nhợt, mồ hôi lạnh cuồn cuộn, ướt nhẹp trường bào.

“Không, ta Quý thị, chính là Thiên Ẩn tông nền tảng 1 trong… Lão tổ làm sao lại, cứ như vậy từ bỏ ta chờ… Trốn, tất cả nhanh lên một chút trốn!”

Oanh ——

Hắn liều lĩnh, phóng tới La Quan.

8 vị bỉ ngạn chưa tỉnh hồn, mắt thấy cảnh này, cắn răng phóng lên tận trời.

Tộc trưởng chết rồi, tộc lão liều mạng phóng tới tiểu kiếm, vì bọn họ tranh thủ đến, sống sót cơ hội, tuyệt đối không thể để cho tộc trưởng, tộc lão bọn hắn hi sinh, không có chút ý nghĩa nào!

Trốn trốn trốn!

Còn sống rời đi, ghi nhớ hôm nay cừu hận, chỉ cần Kỷ thị truyền thừa không ngừng, bọn hắn cùng tiểu kiếm ở giữa huyết hải thâm cừu, cuối cùng sẽ có một ngày thanh toán.

Ông ——

Kiếm minh cuồn cuộn, xông ra Kỷ thị Chân Thần, bị trực tiếp đánh bay, khủng bố kiếm quang đem nó thân ảnh bao phủ.

Trong lúc nhất thời, tuy vô pháp chém giết Chân Thần, lại đủ để đem nó trấn áp ở bên trong.

La Quan nhìn hắn một cái, cười lạnh, “Trừng lớn mắt, thấy rõ ràng!” Hắn quay người, nhìn về phía đào tẩu Quý thị bỉ ngạn mọi người, đưa tay 1 kiếm.

Oanh ——

Kiếm quang trùng thiên, một nháy mắt liền đuổi kịp, đào tẩu 2 người, “Không! Tộc lão cứu mạng, cứu lấy chúng ta…” 2 người phát ra tiếng kêu thảm, sau một khắc, trực tiếp bị kiếm quang nuốt hết, hình thần câu diệt.

La Quan không chút do dự, kế tiếp theo 1 kiếm chém ra, lại một tên đào tẩu Quý thị bỉ ngạn, bị kiếm quang nghiền nát.

“Tiểu kiếm! Tiểu kiếm!”

Kiếm quang trấn áp xuống, Quý thị Chân Thần thê lương tru lên, “Ngươi có bản lĩnh, liền hướng lão phu đến, ngược sát ta Quý thị tiểu bối, ngươi quả thực vô sỉ!”

“A a a! Bỏ qua bọn hắn, Quý thị nguyện ý dập đầu xin lỗi, cho ngươi đầy đủ đền bù… Van cầu ngươi, đừng có lại giết…”

Quát mắng, cầu khẩn, lại không chút nào có thể, dao động La Quan sát ý.

Hắn 1 kiếm lại 1 kiếm, cho đến vị cuối cùng Quý thị bỉ ngạn, tại sắp thoát đi biển mây đại lục phạm vi lúc, bị chém giết tại đại dương mênh mông phía trên.

Ầm ầm ——

Biển cả bị mũi kiếm khuấy động, nhấc lên cuồn cuộn sóng lớn, một nháy mắt, liền đem huyết nhục thôn phệ.

Kiếm quang phía dưới, Quý thị Chân Thần khóe mắt, thống khổ to lớn cùng phẫn nộ, để hắn phát ra không giống tiếng người gào thét.

“Giết ngươi! Giết ngươi!”

“Tiểu kiếm, ta Quý thị nhất tộc, vô luận bao nhiêu thời

gian, bất luận giá lớn bao nhiêu, đều nhất định phải đưa ngươi chém thành muôn mảnh!”

“Thù này, vĩnh viễn không tuyệt kỳ!”

Chân Thần cảnh khí tức khủng bố, điên cuồng xung kích, tứ ngược, đem kiếm quang không ngừng đánh nát, nhưng sau một khắc liền lại hiện lên, bù đắp, thậm chí trở nên càng nhiều.

1 kiếm giết Chân Thần La Quan tạm thời làm không được, nhưng chỉ cần bị hắn trấn áp, lấy kiếm phong không ngừng làm hao mòn, Chân Thần lại có thể chèo chống đến khi nào ! Cuối cùng, theo một tiếng oán độc, tuyệt vọng thét lên, Quý thị tôn này Chân Thần, triệt để vẫn lạc, tiêu vong.

Đến tận đây, Quý thị người tới, tộc trưởng, tộc lão 2 vị Chân Thần, cùng 10 vị bỉ ngạn cảnh, đều đột tử!

Giữa thiên địa một trận gió thổi tới, đều mang dày đặc huyết tinh, thậm chí biển mây đại lục trên không, cùng xung quanh hải vực, giờ phút này đều trở nên tinh hồng, sát khí trùng thiên.

Phương xa, kia từng cái dòm nhìn qua, Giang Ninh thành thân ảnh, giờ phút này thân thể run rẩy, trong mắt sợ hãi không che giấu được.

Quý thị, cơ hồ tộc diệt!

Có sinh lực lượng, trong một ngày, bị hủy diệt hơn phân nửa.

“Điên! Tiểu kiếm này, hắn là thằng điên! Lại không sợ thượng cảnh tức giận, ngang nhiên xuất thủ, giết chết Quý thị tất cả mọi người!”

“Có thể lên cảnh, vẫn chưa nhúng tay… Tê —— chẳng phải là nói, kiếm đạo tại nguyên sơ trong vũ trụ uy hiếp, bọn hắn cũng nhất định phải nhượng bộ…”

“Trốn! Mau trốn! Cái này biển mây đại lục, là tuyệt không thể lưu lại!”

Quý thị bị tru phía trước, như đổi lại bọn họ, kết quả sẽ chỉ càng thêm thảm liệt.

Sưu ——

Sưu ——

Lần lượt từng thân ảnh, không chút do dự phóng tới phương xa.

Cùng lúc đó, liên quan tới việc này tin tức, lấy tốc độ kinh người truyền lại, rất nhanh liền khuếch tán đến toàn bộ biển mây đại lục.

Vực ngoại giáng lâm đám người, mất đi dĩ vãng thong dong, trấn định, như chó nhà có tang, hoảng sợ chạy trốn.

La Quan híp híp mắt, nhìn xem phương xa chân trời, kia từng đạo cấp tốc đi xa bóng lưng, cũng không tiếp tục tiếp tục động thủ.

Bị giết Quý thị mọi người, thứ nhất là chiếm lý, các ngươi chủ động đưa tới cửa, chết cũng là mình không có bản sự, trách không được người bên ngoài. Thứ 2, vẫn tính cáo mượn oai hùm, mượn hỗn độn chỗ sâu, vị kia uy hiếp… Mặc cho kiếm đạo đệ tử bị phong ấn, là vị kia lui một bước, bị giết Quý thị mọi người, 4 tôn thượng cảnh chưa từng ngăn cản, thì là bọn hắn lui một bước.

Lẫn nhau, quan hệ lại hướng tới cân bằng.

Lại muốn động thủ giết người, liền qua.

Như lỡ như, triệt để chọc giận, 4 tôn bất hủ thượng cảnh, trong hỗn độn vị kia thái thượng Kiếm tôn tuy khủng bố khó lường, cũng chưa chắc có thể, hộ đến La Quan vạn toàn.

Nên mãng lúc mãng, nên thu lúc thu!

Cái này, mới gọi thủ đoạn cùng cách cục.

…

Ngắn ngủi 3 ngày, biển mây đại lục triệt để quét sạch, tất cả vực ngoại giáng lâm đám người, toàn bộ rút đi. Phiến thiên địa này, quay về trước đó trạng thái, tựa như cái gì cũng không phát sinh. Đột nhiên như thế biến cố, khiến vô số người chấn kinh, không biết phát sinh cái gì.

Vân La hoàng triều, đế đô!

Nữ đế Kim Nhã nghe dưới trướng bẩm báo, sắc mặt

nghiêm túc, “Xác định vực ngoại người tới, đều đã rút đi đi, lập tức sai người tiến về Giang Ninh thành, điều tra rõ ràng đến cùng xảy ra chuyện gì !”

“Vâng, bệ hạ!” Thân tín đại thần vội vàng rời đi.

Kim Nhã tại kim điện bên trong, đi qua đi lại, “Không được, lão gia tử thân thể, trước đó liền đã rất tệ, ta nhất định phải tự mình đi một chuyến!”

Nàng rất nhanh, liền làm ra quyết định, “Người tới, chuẩn bị loan giá, trẫm muốn thân phó Giang Ninh…”

Nhưng ngoài điện, nhưng cũng không có đáp lại.

Kim Nhã biến sắc, khẽ kêu nói: “Ai dám đến trẫm kim điện làm càn ! Dù là, là vực ngoại tu sĩ, cũng không dám làm càn như thế!”

“Cho trẫm ra!”

Nàng mắt phượng trợn tròn, một thân đế bào, quả thực là lộng lẫy, uy nghiêm tới cực điểm.

Tiếng bước chân, tại sau lưng vang lên, tiếp theo là 1 đạo, giọng ôn hòa, “Kim Nhã, hồi lâu không gặp, ngươi còn tốt chứ “

Kim Nhã thân thể cứng đờ, thanh âm này… Thanh âm này… Nàng bỗng nhiên quay người, nhìn thấy sau lưng, đạo thân ảnh quen thuộc kia.

‘Không đúng! Không đúng!’

‘La Quan làm sao lại tại cái này chẳng lẽ đây hết thảy, đều là vực ngoại người tới âm mưu !’

Kim Nhã cắn răng, “Ngươi đến cùng là ai dám giả mạo hoàng triều Quốc sư, ngươi thật to gan!”

La Quan suy nghĩ một chút, đưa tay chỉ chỉ, kim điện bên trong tấm kia bàn dài, “Mười ba lần.”

Kim Nhã trừng lớn mắt, tiếp lấy chân mềm nhũn, “Ngươi… Ngươi lưu manh… Nói nhăng gì đấy…” Nước mắt, lại lăn xuống tới.

Là hắn, thật sự là hắn.

Người bên ngoài làm sao có thể nói ra, vẻn vẹn 2 người biết được bí mật.

Ôn hương đầy cõi lòng, La Quan chui đầu vào nàng trên vai, thở sâu, “Ừm, ta trở về.”

Có nhiều chuyện muốn nói, muốn nói, nhưng giờ này khắc này, tựa hồ lại không cần nói cái gì.

Đêm dài.

Đại điện bên trong, một mảnh hỗn độn.

La Quan vỗ vỗ nàng, “Không sai biệt lắm, chúng ta đứng lên đi, tốt xấu ăn một chút gì.”

“Không ăn!”

Kim Nhã thì thầm, trên mặt đỏ ửng chưa tiêu.

Nàng dán tại trên lồng ngực, nghe tiếng tim đập, dù là toàn thân bủn rủn, vẫn như cũ cảm thấy như trong mộng. Hạnh phúc đến quá nhanh, Kim Nhã chỉ sợ mình không cẩn thận, liền thật “Tỉnh” .

La Quan có thể làm sao bây giờ ta, mạnh đáng sợ.

Rốt cục, triệt để xụi lơ Kim Nhã, bị La Quan ôm, làm được trên bàn cơm.

Hắn vì 2 người rót chén rượu, trước uống một hơi cạn sạch, “Chén rượu này kính ngươi, ta đột nhiên mất tích 400 năm, là ta không đúng.”

Kim Nhã mắt đỏ lên, tiếp lấy lắc đầu, “Không có việc gì, ta biết, ngươi khẳng định có chính mình nguyên nhân, ta chưa hề trách ngươi.”

Nàng uống xong rượu, đột nhiên nghĩ đến cái gì, “Đúng, kém chút quên hỏi ngươi, bá phụ thế nào thân thể của hắn, mấy năm này không tốt lắm, ta nghĩ hết hết thảy biện pháp, lại không cái tác dụng gì.” Đang khi nói chuyện, lộ ra mấy chia sẻ lo.

La Quan dừng một chút, lại uống một chén rượu, nói khẽ: “Phụ thân đi, hắn còn sống dày vò, đi xem như giải thoát.”

“Ta phụng dưỡng 1 tháng, tự tay vì hắn đắp mộ… Phụ thân lúc gần đi, hẳn là an tâm.”

Kim Nhã trừng lớn mắt, nàng muốn nói cái gì, nhưng không có nói ra, đứng dậy đi đến La Quan bên người, ôm chặt lấy hắn.

“Không có việc gì, đều đi qua, ta đã nghĩ thoáng.”

Kim Nhã lắc đầu, “Bá phụ vừa đi, trên đời này ngươi liền lại không có thân nhân… Tâm ta thương ngươi…”

Một câu, La Quan tâm thần nháy mắt kích động, những cái kia vốn cho là, đã có thể tiếp nhận cảm xúc, lại lần nữa xông lên đầu.

Kim Nhã bưng lấy mặt của hắn, không ngừng hôn lấy, “La Quan, để ta cho ngươi sinh đứa bé đi…”

—

—

—

Chương 1475 : Thoát ra biển mây

Tại Vân La hoàng triều đế đô ngưng lại mấy ngày về sau, La Quan khởi hành rời đi.

Ôn nhu hương tuy tốt, nhưng dưới mắt bình tĩnh, chỉ là 1 cái biểu tượng.

Nếu không thể ứng đối đến từ 4 đại thượng tông xâm lấn, đương cục thế hết thảy đều kết thúc, hắn nhất định phải rơi vào, thân tử đạo tiêu hạ tràng.

Đối đây, La Quan một mực có, cực rõ ràng nhận biết.

Hồi tưởng mấy ngày nay điên cuồng, La Quan khóe miệng lộ ra một tia bất đắc dĩ, trừ đi đế võ một chuyến, gặp qua một số người bên ngoài, Kim Nhã cơ bản liền không có nhàn rỗi.

Nhưng hắn biết, sinh con việc này khả năng không lớn, tu vi đến La Quan này cấp độ, muốn lưu lại hậu đại, xác suất thực tế xa vời.

Thông Châu thành bên ngoài, lão viện trưởng quê hương.

La Quan mang lên tế phẩm, đốt cháy tiền giấy, nhìn qua trải qua mưa gió, bộc lộ tang thương bia đá, nói khẽ: “Viện trưởng, đệ tử đến xem ngài.”

Lão viện trưởng, là hắn nhân sinh bên trong, trọng yếu nhất sư trưởng 1 trong. Là hắn dạy cho La Quan, cái gì là ranh giới cuối cùng, một câu kia “Khi nhớ kỹ, chúng ta đã từng là người bình thường”, hắn từ đầu đến cuối không dám quên. Cũng chính vì vậy, mới có thể tại mấy trăm năm trong tu hành, trải qua gặp trắc trở, từ đầu đến cuối giữ vững một phần bản chất.

“Đệ tử lần này tới, là tao ngộ đại phiền toái, tiểu thanh thiên thế giới thay đổi, trở nên đệ tử bây giờ, cũng không thể nhìn thấu.”

“Có vực ngoại cường địch, trắng trợn giáng lâm, xâm lấn, như không người chống trời lên, thì toàn bộ thế giới hướng đi nhất định mất khống chế.”

Trầm mặc một lát, La Quan nói: “Đệ tử không thể mạo hiểm, ta nơi này xuất sinh, nơi này trưởng thành, cái này bên trong là nhà của ta. Vì chính mình, vì bằng hữu bạn cũ, lại hoặc vì chúng sinh… Đệ tử cũng nên đi liều một lần.”

Hắn mở ra bầu rượu, đổ vào trước tấm bia đá, “Viện trưởng, như ngài có linh, xin phù hộ đệ tử.” Nói xong, La Quan xoay người rời đi.

Biển mây đại lục nhất nam, đã từng thánh đô, La Quan từng ở đây trải qua vô số, tỉ như ký ức khắc sâu thiên hải thịnh yến. Nhưng hôm nay, hắn từ thiên khung bay qua, chỉ là ánh mắt quét qua liền trở về tại bình tĩnh.

Bá ——

Hắn thân ảnh, rơi vào biển mây đại lục cực nam, trước mắt là mênh mông vô bờ biển cả, ngay tại cuối tầm mắt, 1 tôn chống trời trụ đen trực trùng vân tiêu, phóng thích khủng bố uy áp, khiến nộ hải lăn lộn nhấc lên kinh đào hải lãng.

Cái này, là bất hủ thượng cảnh phong ấn, là nó uy năng, ý chí cụ hiện! Chỉ là tới gần, La Quan bản năng bên trong, liền bắt đầu sợ hãi, run rẩy ——

'Kiếm tu, không được bước ra biển mây nửa bước, người vi phạm chết!' cái này 1 đạo pháp lệnh, như thần linh gào thét, tại tâm thần ở giữa vang lên, quanh quẩn.

Nhưng La Quan biểu lộ, nhưng như cũ bình tĩnh, giờ phút này trước mắt hắn thế giới, xuất hiện trùng hợp.

1 cái, là chân thật thế giới, vực ngoại giáng lâm người trong miệng nguyên sơ vũ trụ.

1 cái, thì là hắn bỉ ngạn phản chiếu, là La Quan đại đạo chỉ dẫn cuối cùng.

Như, 1 cái thực thể, một hình bóng.

Nhưng thực thể cùng cái bóng, vốn là một thể, cả 2 khi thì trùng hợp, khi thì tách rời. Mà trong quá trình này, La Quan tu vi, đang không ngừng tăng lên.

Không sai, đột phá tới bỉ ngạn cảnh, phản chiếu tiểu thanh thiên về sau, La Quan thực lực vẫn chưa đình trệ, ngược lại lấy một loại tốc độ kinh người, đang không ngừng mạnh lên.

Cái này, mới là hắn trực diện 4 đại thượng tông, chúng bất hủ liên thủ, cũng dám buông tay đánh cược một lần lực lượng.

Cùng lúc đó, La Quan có thể rõ ràng cảm nhận được, hắn cùng tiểu thanh thiên thế giới liên quan, chính trở nên càng ngày càng thân cận… Liền như, hắn cùng tiểu thanh thiên tựa như một thể. Cho nên, 4 tôn bất hủ thượng cảnh liên thủ, có thể phong ấn thiên hạ kiếm tu, chưa hẳn có thể ngăn cản ở La Quan.

“Hô —— “

La Quan thở ra một hơi, hắn ổn định tâm thần, cất bước đi hướng trong biển.

Rầm rầm ——

Khuấy động sóng biển, đụng vào trên người hắn, phát ra tiếng vang ầm ầm, trong không khí khí tức khủng bố, giờ phút này tại kéo lên.

Trong thoáng chốc, kia đứng lặng giữa thiên địa trụ đen bên trên, như hiển hiện một đôi lãnh khốc đôi mắt, chính lạnh lùng nhìn chằm chằm kia ý đồ, khiêu chiến thiên uy sâu kiến.

Vô hình hắc khí, tại bắn ra, nhảy vọt, tựa như cháy hừng hực hỏa diễm, sau một khắc liền đem rơi xuống, trí mạng trừng phạt!

Đột nhiên, trụ đen bên trên cặp kia như có như không

đôi mắt, giờ phút này bỗng dưng trợn tròn, tiếp lấy lộ ra một tia nghi hoặc, không hiểu.

Bởi vì, ngay một khắc này, kia đang đến gần, thuộc về kiếm đạo khí tức, đột nhiên biến mất không thấy gì nữa.

Rút đi sao

Chần chờ mấy hơi về sau, đôi mắt khép kín biến mất, trụ đen mặt ngoài nhảy vọt, thiêu đốt khí tức khủng bố, tùy theo chậm rãi tiêu tán.

Ra!

La Quan mở mắt ra, trên người hắn áo bào, đã bị ướt đẫm mồ hôi, đây là sinh cùng tử biên giới, bản năng bên trong trực tiếp phản ứng, không thể khống chế.

Đón lấy, khóe miệng của hắn câu lên, lộ ra tiếu dung.

Cược thắng!

Phi thường thuận lợi, so trong dự đoán phải đơn giản rất nhiều, nhưng trên thực tế đây cơ hồ là một loại, tự tìm đường chết cách làm.

Cũng may, hắn thành công.

Quay đầu nhìn thoáng qua, bốn cái trụ đen phong ấn biển mây đại lục, La Quan phóng lên tận trời, hắn lẩm bẩm nói: “Tiểu kiếm bị phong ấn, kia từ giờ trở đi, tên của ta chính là Ngụy Thái Sơ… Là giấu ở, tiểu thanh thiên thế giới bên trong, khác 1 viên kiếm đạo hạt giống.”

Dựa thế là thứ 1.

Chỉ có thân phận như vậy, mới có thể để cho bất hủ kiêng kị, đang nháo xuất động tĩnh về sau, không dám tùy ý hạ sát thủ —— ngang nhiên phong ấn biển mây đại lục cử động, đã đầy đủ cho thấy, bọn hắn tuy vô pháp giáng lâm, nhưng lại có có thể can thiệp trong đó năng lực.

Về phần đột nhiên xuất hiện kiếm tu, đây có phải hay không là trùng hợp…

A!

Kiếm đạo bố cục sâu xa, nhiều mấy cái quân cờ chẳng lẽ không bình thường sao

La Quan ngẩng đầu, nhìn về phía thiên khung phía trên, ánh mắt như vượt qua khoảng cách vô tận, hướng về kia vô tận hỗn độn chỗ sâu. Thái thượng lựa chọn nhượng bộ, mặc cho 4 tôn bất hủ xuất thủ, phong ấn biển mây đại lục, có phải là đã sớm ngờ tới, hắn có thể thoát thân

Cái này 1 vị, đến cùng là thân phận gì !

Huyền Thánh, Chân ma, phương nam thủ hộ, thậm chí là vị kia, thoáng hiện Phật Đà, La Quan đều từng tới đã từng quen biết.

Nhưng thái thượng Kiếm tôn, hắn đến nay không được gặp một lần… Ở quá khứ nhận biết bên trong, cái này 1

vị kiếm đạo đại năng giả, tại trong hỗn độn lịch luyện, là đang tìm kiếm đột phá bỉ ngạn chi pháp. Nhưng hôm nay xem ra, sự thật hiển nhiên cũng không phải là như thế, thái thượng Kiếm tôn thế nhưng là có thể, khiêu chiến bất hủ thượng cảnh tồn tại.

Không nghĩ!

La Quan lắc đầu, vung đi nhấp nhô suy nghĩ, chí ít dưới mắt nhìn, thái thượng Kiếm tôn đối với hắn cũng vô ác niệm. Thậm chí, còn trở thành hắn có thể, trực diện 4 đại thượng tông lúc, vẫn nhưng xê dịch chuyển di, cũng chống lại chỗ dựa.

‘Hi vọng tại vị này trên thân, đừng có biến cố gì…’

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, La Quan phóng lên tận trời, biến mất tại mênh mông thiên hải ở giữa. Hắn bây giờ cùng tiểu thanh thiên liên quan mật thiết, kia bao phủ giữa thiên địa, khiến cảm giác hỗn độn lực lượng, không cách nào lại kế tiếp theo ảnh hưởng.

‘Con đường Thiên Thanh đại lục, nhìn một chút về sau, lại đi bên trong châu đại lục…’ rời đi Giang Ninh thành, xuất phát đế đô trước đó, nhìn đều phu nhân Vân nương từng lấy thần linh chi thể, tiến về La phủ bái kiến. Nhìn đều núi sơn thần, thiên hạ thần đạo trước 3 người Ngụy Vô Kỵ, hắn bây giờ tình cảnh, tựa hồ rất nguy cấp.

Nhưng cũng may, có không hiểu trấn áp, khiến các phương kiêng kị, không dám hành động thiếu suy nghĩ,

nếu không ngụy đại sơn thần sợ là đã sớm, bị lột da phá xương gọi người hầm canh.

Toàn lực đi đường, rất nhanh La Quan liền đã, tiến vào Thiên Thanh đại lục phạm vi.

Đúng lúc này hắn nhướng mày, dừng lại nhìn về phía bên trái đằng trước vị, “Có 1 đạo khí tức, ngay tại chật vật đào mệnh, lại cùng ta có liên quan…”

Quen thuộc vừa xa lạ.

La Quan suy nghĩ một chút, lấy ra mặt nạ đồng xanh che ở trên mặt, vật này thần kỳ, nhưng ngăn cản hết thảy thần niệm dò xét, dĩ giả loạn chân. Sau một khắc cả người hắn, liền biến thành mặt khác một bộ dáng —— đã từng Ngụy Thái Sơ, lại lần nữa trở về.

Rất nhanh, phương xa chân trời truyền đến, “Ầm ầm” tiếng vang, mấy đạo thân ảnh chém giết, dây dưa, thẳng đến nơi đây mà đến!

—

—

—

Chương 1476 : Hóa long kiếp

“Nguy!”

“Nguy!”

“Đạo gia mệnh thôi vậy!”

Ướt đẫm mồ hôi trường bào, tóc dán tại trên mặt, tướng mạo anh tuấn cùng uy nghi đường đường, giờ phút này đã đều không gặp, chỉ hơn chật vật.

Trung niên đạo nhân bộ dáng tu sĩ, mệt mỏi.

“Hồ đồ, ta thật sự là hồ đồ! Sao liền tin, kia Quốc sư cái kia tiểu nương bì mê hoặc, chạy đến dẫn ra cường địch.”

“Cái này vừa vặn rất tốt, muốn đem tính mạng mình, đều gãy tại đây!”

Càng nghĩ càng sợ, càng hối hận, nghĩ phiến mình cái tát.

Đột nhiên, trung niên đạo nhân sắc mặt đại biến, sau một khắc lực lượng kinh khủng ở bên người hắn nổ tung, cả người bị tung bay ra ngoài.

Oa ——

Oa ——

Liên tiếp mấy ngụm máu tươi, sắc mặt hắn trắng bệch, thét to: “Các ngươi đừng khinh người quá đáng, thật đem Đạo gia ta bức gấp, liền kéo các ngươi chôn cùng!”

Sau lưng, 3 tên truy sát tu sĩ, nghe vậy cười lạnh, “A ngươi cái này sống nhờ người thân yêu nghiệt, đừng chỉ cố lấy miệng này.”

“Dừng lại đừng trốn, lại nhìn ngươi có mấy chia tay đoạn!”

Trung niên đạo nhân đáy mắt hoảng sợ, đánh không lại, doạ không được, đối phương sát cơ trùng thiên, phải làm sao mới ổn đây nhưng vào lúc này, hắn dư quang bên trong đột nhiên, nhìn thấy một thân ảnh.

“Ở đâu ra tu sĩ nhìn thấy một màn này, lại vẫn không trốn đi, mặc kệ! Muốn trách, liền trách mạng ngươi không tốt, lại đụng vào chuyện hôm nay.”

“Đạo gia muốn sống mệnh, cũng chỉ có thể liên luỵ ngươi!”

Cắn răng một cái, trung niên đạo nhân quanh thân, thần quang một trận bùng lên, bay thẳng người kia mà đi, “Đạo huynh, đạo huynh, ta tại đây!”

“Ngươi rốt cục đến, mau ra tay giúp ta, giết bọn hắn!”

La Quan nhíu mày, một chút hồi lâu trí nhớ lúc trước, trong đầu khôi phục, cho nên hắn là… Thiên Thanh đạo

nhân… Năm đó, ở thế giới mảnh vỡ bên trong, vị kia chết đi Đăng Tiên cảnh, thi thể thai nghén thứ 2 ý thức, về sau bị hắn cho diệt sát, bố cục lưu lại thủ đoạn…

Thanh chim!

Khó trách, sẽ là đã quen thuộc, vừa xa lạ cảm giác, trước mắt đã là 1 cái hoàn toàn mới người. Huyền Nhất Nhất năm đó nói, hắn sau đó không lâu liền có thể thức tỉnh, trở thành tự thân trợ lực, nhưng về sau chẳng biết tại sao, lại mất đi đối khối đó, thế giới mảnh vỡ cảm giác, cho đến hôm nay.

Đối phương đã phá thành tiên, tấn thăng đại đạo.

Cái này năm đó, chỉ còn tàn hồn yêu vật, hiển nhiên cũng có một phen số phận.

Trong lúc đang suy tư, Thiên Thanh đạo nhân thân ảnh không ngừng, tự thân bên cạnh gào thét mà qua, “Đạo huynh, ngươi lại động thủ, phía trước ta chờ ngươi…”

Con hàng này, mặt dày tâm đen a!

La Quan khóe miệng có chút câu lên, “Được.”

Ân !

Thứ gì

Hắn vậy mà nói xong !

Thiên Thanh đạo nhân biểu lộ, kém chút không có kéo

căng ở, nhưng cái này cùng hắn có gì liên quan người này nguyện ý chịu chết, liền tùy vào hắn đi.

Tốt nhất, có thể nhiều kiên trì một hồi, cho hắn tranh thủ đến đầy đủ đào mệnh thời gian.

Sau một khắc ——

Ông!

Kiếm minh sát na vang lên, sáng rực kiếm khí ngút trời, cho người ta cảm giác tựa như, tung thiên địa vạn vật hoành cách, cũng có thể 1 kiếm trảm chết. Thiên Thanh đạo nhân bỗng nhiên dừng lại, mồ hôi lạnh như tương, nháy mắt trải rộng toàn thân, hắn giờ phút này thậm chí có gan, mãnh liệt tử vong dự cảm ——

Tiến thêm một bước về phía trước, sẽ chết!

Hắn vô ý thức quay người, liền nhìn thấy một kiếm phá không, bao phủ truy sát người, 3 vị Đại Đạo cảnh đỉnh phong tồn tại cường hãn, lại tựa như bọt biển huyễn ảnh, bị mất mạng tại chỗ.

Liền chút ra dáng phản kháng đều không!

Đông ——

Đông ——

Giữa bộ ngực tim đập loạn, Thiên Thanh đạo nhân chật vật, nuốt nước miếng một cái, đón La Quan giống như cười mà không phải cười ánh mắt, hắn giờ phút này

khóc không ra nước mắt.“Phù phù” một tiếng, Thiên Thanh đạo nhân quỳ xuống, “Đa tạ tiền bối xuất thủ cứu giúp, vãn bối vô cùng cảm kích! Trước đó vô ý cử chỉ, như có mạo phạm chỗ, còn xin tiền bối khoan thứ!”

La Quan thản nhiên nói: “Vô ý cử chỉ

Thiên Thanh đạo nhân cứng tại nguyên địa, “Là tiểu nhân có mắt không tròng, ý đồ họa thủy đông dẫn, còn xin tiền bối tha mạng, tha mạng a!”

Hắn sợ muốn chết.

Liền trước mắt vị này, nhìn như khí tức không hiện, vừa ra tay liền khủng bố tuyệt luân, giết hắn chỉ cần động động ngón tay. Loại này mạng sống như treo trên sợi tóc, tồn hồ người khác một ý niệm tư vị, khiến Thiên Thanh đạo nhân có thụ dày vò.

“Hừ!” La Quan cười lạnh, “Nếu không phải trên người ngươi, có mấy điểm cố nhân khí tức, hoặc cùng bản tọa có mấy điểm nguồn gốc, ta nhất định không buông tha.”

Thiên Thanh đạo nhân trừng lớn mắt, “A… Vâng vâng vâng, đa tạ tiền bối, đa tạ tiền bối!” Giờ khắc này, cơ hồ vui đến phát khóc.

Ở đâu ra cố nhân khí tức hắn bây giờ đã không lo được, cho dù La Quan nói, là hắn thất lạc nhiều năm phụ thân, hắn cũng sẽ lập tức quỳ xuống, ôm đùi hô cha. Thời khắc sinh tử tồn tại đại khủng bố, chỉ có trải qua về sau, mới có thể minh bạch. Hắn chết qua một lần về sau, vô song may mắn mới có thể có hôm nay, tuyệt đối không

muốn lại đi, đối mặt kia một chỗ không biết.

La Quan vẫn chưa nghĩ tới, muốn cùng thanh chim nhận nhau, hắn thoát ly biển mây tin tức, tuyệt không thể bại lộ, giờ phút này ánh mắt chớp lên, “Truy sát ngươi người, là phương kia tu sĩ “

Thiên Thanh đạo nhân cung kính nói: “Về tiền bối, là Thương Nguyên giới tu sĩ, bọn hắn chính là vực ngoại tà ma xâm lấn, ngài giết bọn hắn người, xin tiền bối nhất thiết phải cẩn thận, nhất định không thể bị đối phương biết được.”

Cho nên, chúng ta mau trốn đi, ngài tiếp tục lưu lại cái này, đó chính là bia sống, đám người đuổi theo đến liền chết chắc!

Vực ngoại tà ma khủng bố, Thiên Thanh đạo nhân là tận mắt nhìn thấy, nếu không phải lúc trước trong hỗn độn một trận chiến, Huyền Thánh xuất thủ bức lui đối phương, chỉ sợ cái này 1 Phương Thế giới, đã sớm biến thành địa ngục.

La Quan như không nhận thấy được, hắn lời nói bên trong tiểu tâm tư, ‘Thương Nguyên giới… Xem ra, Thiên Thanh đại lục mảnh này cương vực, là đối phương phạm vi thế lực, cũng không thể lại đại náo một trận, kế tiếp theo dẫn tới bất hủ chú mục đi không được, cái này quá mức mạo hiểm.’

Ngẩng đầu, “Ngươi rất sợ “

Nói nhảm, ai không sợ a!

Thiên Thanh đạo nhân gạt ra khuôn mặt tươi cười, “Cái kia, nhà ta đại tỷ đại, đường đường tại thế Chân Long, đều không phải vực ngoại tà ma đối thủ, vãn bối há có thể không sợ.”

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Bầu không khí, đột nhiên ngưng trệ.

Mồ hôi lạnh lại lần nữa lăn xuống, Thiên Thanh đạo nhân sắc mặt trắng bệch, nghĩ thầm những này nhân vật lợi hại, từng cái thật đúng là hỉ nộ vô thường.

Ta nói sai cái gì tê ——

Hắn cẩn thận ngẩng đầu, nghênh tiếp La Quan đôi mắt, trái tim bỗng dưng co vào, “Ngươi nói, nhà ngươi đại tỷ đại… Là chân long “

Thiên Thanh đạo nhân gật đầu, “Là… Đúng vậy a…”

“Nàng kêu cái gì “

“Không biết… Ta thật không biết, đại tỷ đại chính là Yêu hoàng, là ta Yêu tộc hoàng đình người thống trị chí cao, nghe nói họ Ngao… Là viễn cổ Chân Long ở trong thiên địa, sau cùng còn sót lại…”

Ngao Tú!

Hẳn là nàng.

Có thể để cho thanh chim thần phục xưng hô “Đại tỷ đại”, càng làm Yêu tộc Yêu hoàng, xem ra 400 tuổi tác quá khứ, nàng cũng có mười phần tiến bộ.

Kia Tang Tang đâu có phải là bây giờ, cũng cùng với Ngao Tú.

La Quan nói: “Dẫn đường, đi Yêu Đình.”

Thiên Thanh đạo nhân liều mạng lắc đầu, “Đi không được, tiền bối, tuyệt đối đi không được!” Hắn vẻ mặt cầu xin, “Tiểu nhân là phụng Quốc sư chi mệnh, dẫn ra Yêu Đình bên ngoài, vây khốn Thương Nguyên giới tu sĩ, vì 2 Yêu hoàng dẫn ra địch nhân, tranh thủ thời gian hóa rồng… Nếu như chúng ta bây giờ đi về, đó chính là tự chui đầu vào lưới… Tiền bối ngài vừa mới, mới giết Thương Nguyên giới người, như bị bọn hắn gặp được, hậu quả khó mà lường được a!”

La Quan mặt không biểu tình, “Dẫn đường.”

Thiên Thanh đạo nhân: …

Hắn thật muốn khóc!

Ngài lợi hại, ngài không sợ, chính ngài đi a, ta cho ngài địa đồ được không cần gì phải lôi kéo ta, đi chịu chết đâu !

Nhưng những lời này, hắn 1 chữ cũng không dám nói.

Trở về, cửu tử nhất sinh.

Dám cự tuyệt, chết ngay bây giờ!

Nhìn vị này vừa rồi, 1 kiếm thủ đoạn giết người, liền biết là cái sát phạt quả đoán, Thiên Thanh đạo nhân không dám mạo hiểm.

“Tốt, ta dẫn đường, dẫn đường.”

…

Mới Yêu tộc hoàng đình, tu kiến tại biển sâu phía dưới, hoa lệ, uy nghiêm long cung, tọa lạc ở trung ương.

Ngao Tú đi qua đi lại, chau mày, “Không được, hiện tại hóa rồng, tất nhiên sẽ bị Thương Nguyên giới người bắt giữ, ta có thể cảm nhận được, đến từ đối phương ác niệm… Bọn hắn cũng không phải là muốn tấn công hoàng đình, mà là muốn tự tay bắt giữ Chân Long!”

Nàng ngẩng đầu, “Tang Tang, ngươi còn có tâm tình ngồi nhanh lên nghĩ biện pháp!”

Tang Tang vẫn như cũ như lúc ban đầu, chỉ là giữa lông mày, càng nhiều mấy điểm tuế nguyệt thấm nhuận ôn hòa, nghe vậy lắc đầu, “Hóa rồng, chính là tất cả giao loại, tha thiết ước mơ kết quả, Ứng Thanh Linh nàng đau khổ cùng 400 năm, tuyệt sẽ không bỏ qua.”

“Cho dù biết rõ, hôm nay là cạm bẫy, nàng cũng muốn xông một lần, nếu không tim rồng bị hao tổn, thì lại vô hóa rồng khả năng.” Nói đến đây, nàng dừng một chút, “Huống chi, dưới mắt thế cục, chúng ta cũng cần nàng

đột phá… Lưỡng long hợp châu, mới có thể chân chính ngăn cản cường địch, nếu không Thương Nguyên giới một khi rút tay ra ngoài, ngươi ta đều phải đối mặt tai hoạ ngập đầu.”

Ngao Tú cắn răng, “Kia… Chúng ta liền cái gì, đều làm không được “

“Không.” Tang Tang lắc đầu, “Chúng ta phải làm cho tốt chuẩn bị, tiếp dẫn nàng trở về… Cho nên, khi hóa rồng kết thúc, ta sẽ cùng với ngươi đồng loạt ra tay.”

“Vì nàng vùng vẫy giành sự sống, cũng là vì Long tộc đọ sức 1 cái tương lai!”

Nếu không…

Long tộc mệnh số, đến tận đây mà tuyệt!

Ngang rống ——

Đúng lúc này, một tiếng mãnh liệt long ngâm vang lên.

Ầm ầm ——

Đáy biển ám lưu khuấy động, nồng đậm Long khí, phóng lên tận trời.

Hóa rồng bắt đầu!

—

—

—

Chương 1477 : Nghịch long giết

Yêu tộc hoàng đình, long cung!

Ngang rống ——

Theo long ngâm vang lên, 1 đầu màu trắng Giao long phóng lên tận trời, nó thân dài 9999 trượng, chính là giao loại cực hạn.

Chính là Ứng Thanh Linh, tại 400 năm sau, hiện ra Giao long bản thể. Nàng phá hải mà ra, xông vào giữa thiên địa, màu hổ phách đôi mắt, phản chiếu ra thiên khung phía trên phong vân biến ảo.

Hóa long kiếp, đến rồi!

Sau một khắc ——

“Ầm ầm” tiếng vang, lôi đình ầm vang mà xuống, như khuynh đảo cổ lôi trì, hạo đãng đãng vô biên vô hạn.

Rộng rãi, bàng bạc, túc mục, uy nghiêm, đây là thiên uy.

Là giao loại hóa rồng, nhất định kinh lịch thiên kiếp, chỉ có thụ kiếp lôi tẩy lễ, mới có thể kích phát huyết mạch, hoàn thành tấn thăng, phản tổ!

1 ngày này, Ứng Thanh Linh đã chờ thật lâu rất lâu.

Ngang rống ——

Lại là một tiếng long ngâm, nàng không có nửa điểm do dự, e ngại, cực hạn Giao long chi thể bỗng nhiên vung đuôi, thẳng đến kinh lôi mà đi. Trong chốc lát, thuần bạch sắc, lộng lẫy, ung dung Giao long thân thể, bị lôi quang nuốt hết, quất roi, kinh khủng sức mạnh sấm sét, tùy ý phát tiết lấy thuộc về tự thân hủy diệt.

Mảng lớn pha tạp cháy đen, tróc ra vảy rồng, vẩy xuống long huyết, cùng kia từng tiếng, kiềm chế lại thống khổ long ngâm… Đan vào một chỗ, hình thành một bức, rất có đánh vào thị giác bức tranh:

Liền gặp, phong lôi tề động, mây đen cái thế, ngày hôm đó hải chi ở giữa, vô số lôi kiếp như xiềng xích, vây khốn muốn trùng thiên Giao long, nó giãy dụa, gào thét, bất khuất cùng ngông nghênh, mặc cho thiên uy tứ ngược, cũng không cúi đầu. Hình như có im ắng gào thét, tại tất cả mọi người vang lên bên tai —— hôm nay, ta thề phải hóa rồng, không thành công, tình nguyện vừa chết!

Đây là Ứng Thanh Linh ý chí, cũng là nàng đối mặt thiên uy, cùng hôm nay hung hiểm tình cảnh dưới, phát ra im ắng gào thét.

Tang Tang, Ngao Tú đứng tại đại điện bên ngoài, ánh mắt xuyên qua nước biển, rơi vào lôi đình bên trong Ứng Thanh Linh trên thân, cho dù luôn luôn trấn định Tang Tang, giờ phút này giữa lông mày cũng lộ ra mấy điểm khẩn trương.

Long tộc đã biến mất giới này nhiều năm, tộc đàn xuống

dốc chính là thiên mệnh, Ứng Thanh Linh hóa rồng cử chỉ , giống như là nghịch thiên mà đi, nàng muốn tiếp nhận lôi kiếp, đem càng khủng bố hơn.

Cho dù, cái này hơn 400 năm, Ứng Thanh Linh góp nhặt đầy đủ nội tình, nhưng là có hay không có thể thành công, ai cũng không có nắm chắc.

Lôi kiếp tác động đến phạm vi bên ngoài, mười mấy đạo thân ảnh, đứng ở giữa thiên địa, đôi mắt ở giữa băng lãnh cùng nóng bỏng xen lẫn, nhìn xem hóa rồng một màn.

“Bắt đầu!” Thương Nguyên giới tu sĩ lạnh lùng mở miệng, bọn hắn đã tại này chỗ , chờ đợi nhiều ngày. Nếu không phải phát giác được, cái này lớn giao sắp hóa rồng, bọn hắn đã sớm động thủ, công chiếm chỗ này Yêu Đình.

“Đợi hóa rồng hoàn thành, lập tức động thủ, tuyệt không cho xảy ra ngoài ý muốn!”

Bên người mọi người trầm giọng tuân mệnh.

Bá ——

Giữa thiên địa, trừ lôi kiếp bên ngoài, càng nhiều mấy phút giây chìm, kiềm chế.

Hóa long kiếp… Cũng không phải là đơn chỉ thiên uy, Thương Nguyên giới những người này, cũng là ứng kiếp một bộ điểm.

Gió nổi, cuốn lên ngàn trọng sóng, bị lôi đình nhiễm, tựa như cuồn cuộn bôn lôi càn quét, thanh thế doạ người. Nhìn kỹ lại, kia bị cuốn động sóng biển ở giữa, lại hiện ra tinh hồng, kia là bầu trời vẩy xuống long huyết.

Thiên kiếp chi lực đã đạt tới cực hạn, mà Ứng Thanh Linh, cũng chịu đựng đến cực hạn, nàng 9999 trượng Giao long chi thể, giờ phút này mình đầy thương tích, lân giáp gần như toàn bộ rơi xuống, trần trụi ra huyết nhục ở giữa, bị xé nứt vô số vết thương.

Oanh ——

Lại một tiếng vang thật lớn, thiên lôi sôi trào, gào thét, cùng hải dương hợp thành một thể, khiến cái này một mảnh bầu trời biển, hóa thành vô tận lôi ngục.

‘Đánh cược lần cuối…’ Giao long ngửa mặt lên trời thét dài, long ngâm quyết tuyệt bên trong, còn có mấy điểm bi tráng.

Nàng đã sinh ra dự cảm không tốt, có lẽ thật sự là Long tộc mệnh số đã hết, tuyệt không cho phép xuất hiện biến số, trận này thiên uy lôi kiếp, nhất định phải trấn sát nàng.

Tử vong bóng tối bao phủ tâm thần, nhưng vào lúc này, Ứng Thanh Linh cặp kia, rã rời, ảm đạm màu hổ phách đôi mắt, đột nhiên trợn tròn. Nàng mơ hồ phát giác được, hình như có 1 đạo không biết chi lực, nhúng tay đến thiên kiếp bên trong, khiến cái này hóa long kiếp sau cùng lôi bạo chi uy, giảm xuống mấy điểm.

Mà cái này, liền cho nàng cải biến kết cục, chết bên trong cầu sinh cơ hội!

Ngang rống ——

Long ngâm trùng thiên, Ứng Thanh Linh 9999 trượng Giao long thân thể, điên cuồng giãy dụa, chống lại, cùng trời liều mạng. Nàng không cam tâm, cứ như vậy vẫn lạc, tất cả trả giá, cố gắng, đều biến thành bọt nước.

Đột nhiên, kinh khủng lôi bạo, như hao hết lực lượng, bị 1,000 trượng lớn giao xé rách, nó kéo lấy tàn tạ, chật vật thân thể, xông vào giữa thiên địa.

Sau đó, bàng bạc sinh mệnh khí tức, từ trong cơ thể nàng bộc phát, huyết nhục nhanh chóng sinh sôi, khép lại vết thương, sống lại mọc ra từng khối, hoàn toàn mới vảy rồng.

Cùng lúc đó, 1,000 trượng lớn giao thân thể, bắt đầu chậm chạp sinh trưởng, từng chút từng chút, ngạnh sinh sinh đột phá 10,000 trượng cực hạn.

10,000 trượng!

Nhìn như, chỉ có 1 trượng chênh lệch, lại đại biểu cho khác biệt sinh mệnh cấp độ.

Long trảo, sừng rồng, vảy rồng… Phong vân tán đi, lôi đình ẩn nấp, sắc trời vãi xuống đến, chiếu rọi tại trên người nàng, chiết xạ ra lộng lẫy, tôn vinh vầng sáng.

Giờ khắc này, Ứng Thanh Linh thuận lợi phản tổ, trở

thành tiểu thanh thiên thế giới bên trong, thứ 2 tôn Chân Long!

Oanh ——

Bỉ ngạn cảnh khí tức, từ trong cơ thể nàng bộc phát, phô thiên cái địa quét ngang, càng có long ảnh hiển hiện, ở trong thiên địa bay lượn, gào thét.

Đây là, Long tộc khí vận, mệnh số cụ hiện! Khi Ứng Thanh Linh hóa rồng, kia cầm tù Long tộc, hạn định nó suy sụp, diệt tuyệt số ngày, liền đã bị cưỡng ép sửa đổi.

Long khí trùng thiên, thuộc về Long tộc khí vận, đang không ngừng tăng vọt!

Thương Nguyên giới mọi người, nhìn một màn trước mắt, lộ ra tiếu dung, “Ha ha, tốt, đầu này lớn giao rốt cục, là thành công!”

“Động thủ, bắt lấy nàng!”

Long khí bốc lên, tuyệt mệnh chi tộc nghịch thiên mà lên, nếu có thể đoạt chi, chính là 1 đạo thiên đại khí vận.

Đây cũng là, Thương Nguyên giới mọi người mục đích thực sự.

Oanh ——

Thương Nguyên giới mọi người, thẳng đến Chân Long, khí tức cường đại như lưới, phong tỏa cửu thiên thập địa.

Mà liền tại, bọn hắn động thủ nháy mắt, hải vực nổ tung, nương theo lấy to rõ long ngâm.

Ngang rống ——

Ngao Tú hiện ra, 10,000 trượng Chân Long thân thể, cõng lên lấy Tang Tang, vọt thẳng nhập thiên khung.

Tang Tang đứng ở đầu rồng, cuồng phong đập vào mặt, cuốn lên trên thân váy dài, nàng bình thản, yên tĩnh giữa lông mày, lộ ra mấy điểm trầm ngưng, uy hiếp. Giờ phút này, đưa tay nắn Long tộc bí ấn, thế gian chỉ có 2 đầu Chân Long khí tức, lại nối liền với nhau.

Ứng Thanh Linh đáp xuống, Ngao Tú phóng lên tận trời, 2 đầu Chân Long liên thủ, lại cùng Thương Nguyên giới mọi người đấu ngang tay. Cùng lúc đó các nàng không ngừng chìm xuống hướng hải vực, một khi lui về long cung, mượn nhờ Long tộc trận thế liền có sức tự vệ!

“Hừ!”

Đúng lúc này, cười lạnh một tiếng vang lên, “Đồ vô dụng, nếu không phải lão phu cẩn thận, lần này bố cục lại muốn rơi vào lấy giỏ trúc mà múc nước công dã tràng.”

Oanh ——

Không gian bỗng dưng vặn vẹo, vỡ nát, một lão giả đi ra, người mặc áo bào đen đôi mắt che lấp, quanh thân kích động khí tức khủng bố.

Chân Thần!

Đây là 1 tôn, từ ngoại giới giáng lâm, chúa tể cảnh đại năng, phóng nhãn nguyên sơ vũ trụ ở giữa, cũng là đứng đầu nhất cấp độ.

Đưa tay, hướng về phía trước một nắm.

Oanh ——

Khủng bố uy áp, như bài sơn đảo hải trút xuống, đem 2 đầu Chân Long cùng Tang Tang, trấn áp ở bên trong.

“Song long hợp châu!”

Tang Tang quát khẽ.

Ngang rống ——

Ngang rống ——

Ngao Tú, Ứng Thanh Linh đầu đuôi tương liên, Tang Tang ở giữa, 1 viên viên châu hư ảnh, ở sau lưng hắn hiển hiện. Mà theo, cái này 1 Long tộc bí thuật thi triển, ba khí tức tương dung, phóng lên tận trời!

Dù là, là đối mặt Chân Thần cảnh tồn tại, lại cũng có thể cùng chống lại.

Thương Nguyên giới đại năng giả, đôi mắt ngưng lại, “Khó trách dám can đảm trực tiếp hóa rồng, quả nhiên có mấy chia tay đoạn… Nhưng chỉ bằng điểm này liền

nghĩ chạy thoát, si tâm vọng tưởng.”

Hắn giữa năm ngón tay, thần quang sáng rực, Thương Nguyên giới trấn sát thần thông thi triển, “Ta có nhất pháp, nhưng ngưng tinh thần chi lực, trấn áp muôn vàn!”

Oanh ——

Óng ánh tinh quang tại trong bàn tay bắn ra, sáng rực như thiêu đốt, ngưng tụ ra từng khỏa tinh thần hư ảnh, phóng thích ngập trời uy áp.

Ngang nhiên trấn xuống!

Giờ khắc này, thuận tiện như thật sự có vô số tinh thần, từ sâu trong vũ trụ mà đến, ép hướng Tang Tang 3 người.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Long tộc bí thuật song long hợp châu, chỗ ngưng tụ che chở thần quang, tại cái này khủng bố áp chế xuống, không ngừng vỡ nát.

Từng đạo vết nứt, lung lay sắp đổ.

Thương Nguyên giới Chân Thần mặt lộ vẻ tiếu dung, bắt được trước mắt 2 đầu Chân Long, liền chẳng khác gì là triệt để, cướp đoạt Long tộc khí vận.

Đối nguyên sơ vũ trụ chưởng khống, liền có thể tăng lên

mấy điểm.

Những năm gần đây, Thương Nguyên giới nội bộ rung chuyển bất an dần dần suy thoái, từ đã từng khinh thường quần hùng, cơ hồ lưu lạc đến ghế chót.

Lần này nguyên sơ vũ trụ mở ra, chính là cơ hội cuối cùng —— một khi thành công, Thương Nguyên giới đem nghịch thế mà lên, lại đến chín ngày.

“Động thủ, hủy diệt Yêu Đình, người can đảm dám phản kháng, giết không tha!” Hắn hạ lệnh, sát khí đằng đằng.

Tang Tang ngẩng đầu, nhìn về phía người này, “Huyền Thánh có lệnh, Chân Thần cảnh không được nhúng tay, tiểu thanh thiên thế giới nội bộ phân tranh, ngươi liền không sợ chết sao “

Thương Nguyên giới đại năng giả cười lạnh, “Huyền Thánh a! Hắn bây giờ, đã tự thân khó đảm bảo, sợ là không lo được các ngươi.”

Mà liền tại, hắn mở miệng lúc, Yêu Đình nội bộ đột nhiên, bộc phát ra cuồn cuộn yêu khí.

Oanh ——

Đen nhánh, sền sệt, sôi trào trùng thiên!

Một cỗ cường đại sức hút, từ “Song long hợp châu” bên trong bộc phát, đem cái này cuồn cuộn trùng thiên yêu khí, thôn tính trống không.

“Cấm kỵ, nghịch long giết!”

—

—

—

Chương 1478 : Cũng không phải là tiểu kiếm

Thống khổ long ngâm bên trong long nguyên nghịch chuyển, vô số vảy rồng mang theo huyết nhục xé rách, cuốn lên lấy lực lượng kinh khủng, đánh về phía Thương Nguyên giới đại năng.

Nhổ vảy thống khổ, đối Long tộc mà nói, còn rất tại lăng trì!

Lại đối tự thân, có tổn thất cực kỳ lớn hại, nếu không phải bị buộc đến tuyệt cảnh, tuyệt sẽ không thi triển.

Nhưng hôm nay, lại là Tang Tang cùng Ngao Tú, Ứng Thanh Linh, ba đã sớm chế định kế hoạch ——

Thương Nguyên giới vực ngoại tà ma, thực lực thâm bất khả trắc, mặt ngoài dù chưa giáng lâm không thể địch tồn tại, âm thầm nhưng lại không thể không phòng.

Là lấy, chỉ cần Ứng Thanh Linh hóa rồng, các nàng bằng này liền có, ứng đối biến số lực lượng, thậm chí có thể xoay chuyển thế cục, săn giết Thương Nguyên giới địch đến.

“A!”

Thương Nguyên giới đại năng giả, phát ra thống khổ gầm thét, hắn thân thể bị mấy viên vảy rồng xuyên thủng, xé rách đáng sợ vết thương. Nhất là vảy rồng bản

thân, chỗ mang theo Long khí, đối với hắn ăn mòn tạo thành, rất cường liệt thống khổ.

“Đáng ghét! Lão phu hôm nay, tất yếu ngươi 3 người, muốn sống không được, muốn chết không xong!”

Oanh ——

Chân Thần uy áp từ phía trên, vô tận tinh quang hiển hiện, xen lẫn suốt ngày màn, ngăn tại vảy rồng trước đó. Gấp rút, trầm muộn đập nện âm thanh, từ màn trời truyền đến, từng đạo khủng bố lõm, cùng cấp tốc lưu chuyển tinh quang, đủ để cho thấy Long tộc cấm kỵ pháp khủng bố.

Cái này mỗi 1 khối vảy rồng, đều như chín ngày phóng tới thần tiễn, sát thương uy lực khủng bố! Thương Nguyên giới đại năng sắc mặt, dần dần hiển hiện tái nhợt, khóe miệng lộ ra vết máu, hắn đôi mắt kinh sợ, sát ý càng phát ra tăng vọt.

Lấy thân thể Chúa tể, giáng lâm nguyên sơ trong vũ trụ, dù thụ áp chế chỉ có Chân Thần cảnh, nhưng cũng là giới này vô địch tồn tại. Hắn chưa hề nghĩ đến, mình hôm nay lại sẽ, ăn như thế thiệt thòi lớn… Thậm chí, chỉ kém một điểm, như cái này vảy rồng uy lực mạnh hơn mấy điểm, liền có thể thật đánh xuyên qua màn trời, hậu quả có thể nghĩ.

Vừa nghĩ đến đây, Thương Nguyên giới đại năng sắc mặt, đã là âm trầm ướt át!

Gấp rút như mưa rơi đập nện âm thanh, rốt cục biến

mất, người này nhe răng cười, “Muốn giết lão phu hôm nay, chung quy là các ngươi bại!”

Đối diện, nhổ đi vảy toàn thân Ứng Thanh Linh cùng Ngao Tú, duy trì không ngừng bản thể, đã biến thành nhân thân, váy dài bị máu tươi thẩm thấu, theo góc áo không ngừng nhỏ xuống.

2 người nhìn nhau, đều lộ ra một tia không cam lòng, đắng chát, vực ngoại tà ma thực lực khủng bố, tại cùng cảnh bên trong cơ hồ là vô địch. Nếu không, các nàng liên thủ thi triển nghịch long giết, chính là Chân Thần cảnh, cũng cửu tử nhất sinh.

Có thể bại, chính là bại!

Tang Tang ngẩng đầu, đáy mắt lộ ra kiên quyết, “Các ngươi trốn!” Nàng một bước hướng về phía trước, lại vọt thẳng hướng, kia Thương Nguyên giới đại năng.

“Tang Tang!”

Ngao Tú, Ứng Thanh Linh thét lên.

Tang Tang không có quay đầu, “Sống sót, ta Long tộc khí vận, không thể đoạn tuyệt tại đây… Đi mau!”

Oanh ——

Váy dài khuấy động, phía sau nàng viên kia viên châu hư ảnh, giờ phút này nhanh chóng ngưng thực, có kinh người khí tức từ đó phóng thích. Thân là Long tộc trấn linh, Tang Tang lai lịch rất thần bí, nàng thậm chí có

được bộ điểm Long tộc khí vận!

Nhưng hôm nay, nàng thắng không được, bất quá Tang Tang lúc đầu, liền không nghĩ tới muốn thắng.

Thương Nguyên giới đại năng giả, ôm hận xuất thủ, “Muốn chết! Vậy lão phu, liền tiễn ngươi một đoạn đường.”

Oanh ——

Chân Thần một kích, trời sập biển nứt, lực lượng kinh khủng như dòng lũ, đánh phía Tang Tang.

Đột nhiên, một tia hồi hộp, bất an, từ đáy lòng hiện lên, chúa tể cảnh chân linh nhạy cảm vạn điểm, cảm nhận được không biết uy hiếp.

Sau một khắc, kiếm ảnh từ trên trời giáng xuống, đem kia hạo đãng vĩ lực, nháy mắt chặt đứt.

“Ai!” Thương Nguyên giới đại năng giả, vừa sợ vừa giận, “Ta là Thương Nguyên giới thái thượng, các hạ chẳng lẽ, muốn cùng chúng ta là địch !”

Bá ——

La Quan thân ảnh, xuất hiện trong tầm mắt, hắn nhìn thoáng qua Tang Tang, đè xuống khóe miệng ý cười, “Ngươi lui xuống trước đi, nơi đây giao cho bản tọa.”

Tang Tang mặt lộ vẻ kinh nghi, nhìn chằm chằm người tới bóng lưng, La Quan lại không cho nàng cơ hội mở

miệng, nhìn về phía Thương Nguyên giới đại năng giả, “Là địch lại như thế nào “

Hắn một khắc trước, não hải chuyển qua suy nghĩ, phải chăng nên tạm thời ẩn nhẫn, bức lui những người này liền có thể nếu không, một khi động tĩnh quá lớn, thế tất dẫn tới chú ý, đây cũng không phải là La Quan hi vọng nhìn thấy.

Nhưng rất nhanh, ý niệm này liền bị lật đổ —— lui một bước lại như thế nào chẳng lẽ hắn còn có thể, một mực thối lui xuống dưới. Sớm muộn là sẽ bị phát giác được, trừ phi hắn làm 1 cái, khoanh tay chịu chết rùa đen rút đầu.

Cửa này, sớm muộn muốn đối mặt!

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, từ La Quan thể nội truyền ra, “Thân lò kiếm!” Hắn đã bắt đầu dùng thân phận mới, tự nhiên cũng phải làm tốt ứng đối.

Dùng cái này kiếm giết địch, nhất là thỏa đáng bất quá!

“Làm càn!” Thương Nguyên giới đại năng giả gầm thét, không nghĩ tới trước mắt kiếm tu, dám động thủ với hắn.

Cùng lúc đó, nhưng lại không thể tránh né, ngay lập tức sinh ra một tia hồi hộp ——

Kiếm tu ! Kinh người như thế thực lực, không phải là kia thanh tiểu kiếm, chạy ra biển mây phong ấn ! 4 bất hủ

thượng cảnh liên thủ phong ấn biển mây, trấn áp tiểu kiếm một chuyện, tại 4 đại thượng tông ở giữa, cũng sớm đã đều biết.

‘Sẽ không! Sẽ không!’

‘Người này, tuyệt không phải tiểu kiếm, 4 tôn thượng cảnh liên thủ phong ấn, hắn há có thể đột phá ‘

‘Như coi là thật dám can đảm xông vào, sợ là trong khoảnh khắc, liền muốn thân hóa tro bụi!’

Đưa tay 1 chưởng, ngăn lại kiếm tu một kích, Thương Nguyên giới đại năng trong lòng đại định, càng phát ra xác định người tới, cũng không phải là tiểu kiếm.

Người này kiếm, uy thế tuy mạnh, nhưng so tiểu kiếm nhưng vẫn là, kém một đoạn.

Hắn ngẩng đầu, mặt lộ vẻ dữ tợn, “Không biết sống chết hạng người, lão phu hôm nay, liền tiễn ngươi về tây thiên!” Hắn đưa tay, thần thông bộc phát, Thương Nguyên giới giết chóc thủ đoạn, ngưng tụ tinh quang thành buộc, phá vỡ núi đoạn biển chỉ là bình thường.

La Quan mặt không biểu tình, đưa tay kiếm thứ 2.

Thân lò vì bắt đầu, bạt kiếm sơn hà!

Oanh ——

Vô số kiếm quang, phóng lên tận trời, cùng tinh quang đụng nhau, sắp tới tuỳ tiện chém vỡ.

Hạo đãng không dứt, chém về phía thương nguyên!

“Oa!”

Thương Nguyên giới đại năng giả, miệng mũi máu tươi cuồng phún, “Không đúng, không đúng, kiếm tu này kiếm, lại uy lực tăng vọt.”

Trên mặt hắn, dữ tợn sát ý cứng đờ, con ngươi co vào ở giữa, lộ ra sợ hãi.

Ông ——

Kiếm thứ 3, từng ngày nguyệt!

Đồng dạng kiếm thức, lấy khác biệt cảnh giới thi triển, uy lực chênh lệch kinh người, giờ phút này tại La Quan trong tay, 1 kiếm so 1 kiếm khủng bố.

“A!”

Thương Nguyên giới đại năng giả kêu thảm một tiếng, hắn một nửa thân thể, đều bị một kiếm này chặt đứt, mặt mũi tràn đầy kinh hãi.

“Người này khủng bố! Kiếm thế tầng tầng xếp, tuyệt không tại tiểu kiếm phía dưới.”

“Trốn! Trốn mau!”

Chậm một chút nữa, hắn hôm nay nhất định, khó thoát thân tử đạo tiêu.

Kéo lấy tàn khu, Thương Nguyên giới đại năng giả phóng lên tận trời, phất tay áo xé rách không gian, liền muốn xông vào trong đó.

Giờ phút này, tiếng thứ tư kiếm minh vang lên!

“Không, lão tổ cứu ta, cứu ta!” Thương Nguyên giới đại năng giả thê lương thét lên, hắn cảm nhận được, tử vong xâm nhập.

Trốn không thoát, hắn trốn không thoát!

Hỗn độn bên trong, Thương Nguyên giới bất hủ mặt trầm như nước, “Hừ!”

Hắn gầm thét, đưa tay liền muốn điểm rơi.

Nhưng vào lúc này, một sợi sắc bén khí tức, từ hỗn độn chỗ sâu mà đến, lượn lờ quanh thân.

Thương Nguyên giới bất hủ, động tác hơi ngừng lại.

Liền chỉ là cái này một cái chớp mắt đánh gãy, sát kiếp liền đã rơi xuống, Thương Nguyên giới đại năng giả thân thể, trong chốc lát bị mũi kiếm xoắn nát.

Ông ——

1 đạo chân linh phóng lên tận trời, biểu lộ ở giữa oán độc, bỗng dưng cứng đờ.

“A!” Kêu thê lương thảm thiết bên trong, màu đen hoa

văn nhanh chóng sinh sôi, lan tràn, cái này 1 đạo chân linh, rất nhanh sụp đổ, tiêu tán.

Hình thần câu diệt!

La Quan giờ phút này, đã phát giác được kia, từ cửu thiên chi thượng mà đến, băng lãnh, sâm lệ nhìn chăm chú, hắn thở sâu, khom người cúi đầu, “Vãn bối Ngụy Thái Sơ, bái kiến chư vị tiền bối.”

Thần sắc bình tĩnh, không kiêu ngạo không tự ti!

Thương Nguyên giới bất hủ bỗng dưng ngẩng đầu, nhìn về phía hỗn độn chỗ sâu, kia 1 đạo hiển hiện thân ảnh, “Kiếm tu, bản tôn cần một lời giải thích!”

Không chỉ hắn.

Thiên Ẩn tông, Vụ Yểm sơn, Nguyên Khê cốc 3 bên bất hủ, đồng thời tạo áp lực.

Hỗn độn khuấy động, khí tức khủng bố sôi trào, thậm chí khuếch tán đến vạn cương cổ quốc tinh vực, khiến cho cái này một vùng biển sao ảm đạm không ánh sáng.

“Giải thích” nhàn nhạt thanh âm, tại 4 tôn bất hủ vang lên bên tai, “Ta chi đệ tử, đi ở giữa thiên địa, hẳn là không thể giết người “

4 tôn bất hủ thượng cảnh, nhướng mày.

Đệ tử của hắn !

Cẩn thận cảm giác, kiếm tu này trên thân khí tức, đích xác cùng tiểu kiếm khác biệt, đương nhiên trọng yếu nhất chính là, kiếm thức của hắn thần thông. Cái này xác thực, là khác 1 đầu huy hoàng kiếm đạo, xếp kiếm thế uy thế vô song, lại cùng Kiếm Đế ngang ngược giết chóc hoàn toàn khác biệt.

Người này, cũng không phải là tiểu kiếm!

Đạt được cái kết luận này, là nhìn thấy trước mắt, càng bởi vì bọn hắn không tin, có thể có cái nào kiếm đạo thiên tài, có thể đi thông 2 đầu kiếm đạo, đều đạt tới kinh khủng như vậy tình trạng.

Kiếm tu, quả nhiên bố cục thâm uyên, tại nguyên sơ trong vũ trụ, chôn xuống không chỉ một con cờ.

Tiểu kiếm bị phong ấn, mất đi tác dụng về sau, không ngờ đẩy ra người này… Có lẽ, nên nhân cơ hội này, đem nó phế bỏ…

Này niệm vừa lên, cười lạnh ở bên tai vang lên, “Bản tôn trước đó, đã lui một bước , mặc ngươi nhóm phong ấn biển mây, chớ có hết lần này tới lần khác!”

“Nếu không, ta liền từ trong hỗn độn trở về, mời chư vị thử kiếm.”

Uy hiếp, uy hiếp trắng trợn.

Nhưng nhất định phải thừa nhận, cái này uy hiếp hữu hiệu.

Thương Nguyên giới bất hủ cắn răng, “Hừ! Việc này, bản tôn nhận!” Cùng đối phương vạch mặt, cũng không sáng suốt, một khi hao tổn tự thân, thì thế cục mất khống chế.

Thiên Ẩn tông bất hủ trầm giọng nói: “Tạm thời nhẫn nại, ngươi ta chuẩn bị, cũng gần thành công… Đến lúc đó, người thứ nhất giết người này, hủy đi kiếm đạo hết thảy!”

“Không sai.”

“Đang lúc như thế!”

Trong hỗn độn, 4 tôn thượng cảnh nhắm mắt, trở nên yên ắng.

Chỗ càng sâu, kia một thân ảnh, tùy theo biến mất, “A… Tiểu tử này, thực lực tăng lên coi là thật kinh người… Không hổ là…”

Một chút toái ngữ, tiêu tán ở hỗn độn.

Hô ——

La Quan thở dài một hơi, đứng dậy, “Quá quan!”

Ngay hôm đó lên, hắn Ngụy Thái Sơ thân phận, liền có thể quang minh chính đại, đi tại tiểu thanh thiên bên trong.

Về phần ngày sau, như bại lộ… A, chuyện tương lai tương lai lại nói, chẳng lẽ sợ hãi bại lộ, liền e ngại không

tiến nói không chừng, cho đến lúc đó, hắn đã có tư cách, cùng bất hủ khiêu chiến… Ách, được rồi, không dám nghĩ quá nhiều, có thể bảo mệnh là được.

Thu liễm nỗi lòng, kiếm ảnh biến mất, La Quan nhìn về phía Tang Tang, Ngao Tú, Ứng Thanh Linh 3 người.

“Đa tạ tiền bối xuất thủ, ta cùng vô cùng cảm kích!” 3 người đi lễ, ánh mắt bên trong đều có dò xét, kích động xen lẫn bất an.

Là hắn sao nhưng hình dạng, khí tức, hoàn toàn khác biệt.

La Quan hơi trầm xuống mặc, thản nhiên nói: “Ta nghe La Quan sư đệ nhắc qua các ngươi, hôm nay đây xuất thủ, hóa giải kiếp nạn, ngươi cùng không cần đa lễ.”

“A!” Ngao Tú trừng lớn mắt, “Ngươi là La đại ca sư huynh ách… Trước đó, không nghe hắn nhắc qua… La đại ca hắn ở đâu người còn tốt chứ “

Tang Tang cùng Ứng Thanh Linh, cũng nhìn chằm chằm.

La Quan gật đầu, “Hắn rất tốt, có lẽ sau đó không lâu, các ngươi liền có thể trùng phùng… Ngụy mỗ còn có việc, liền không ở lâu, cáo từ!”

—

—

—

Chương 1479 : Ta có 1 kiếm

“Chờ một chút!” Tang Tang đột nhiên mở miệng, nàng cúi đầu hành lễ, “Chúng ta biết, La đại ca hắn nhất định là có, chuyện rất trọng yếu, cho nên mới không trở về. Xin ngươi nhắn dùm hắn, chúng ta rất muốn hắn, mời hắn nhất định phải bảo trọng tự thân.”

“Mặt khác, Vân La hoàng triều tình cảnh, tạm thời không có vấn đề, chúng ta cũng sẽ khởi hành, giúp đỡ vị kia Khương Đồng nữ hoàng, La đại ca không cần vì thế lo lắng.”

Nàng đôi mắt bình tĩnh, nội liễm.

La Quan quay đầu, nhìn nàng một cái, “Tốt, bản tọa sẽ chuyển cáo.” Dứt lời, hắn một bước phóng ra, thân ảnh biến mất không gặp.

“Tang Tang!” Ngao Tú trừng lớn mắt, “Hắn… Hắn là…”

Tang Tang đánh gãy nàng, “Không có, ngươi nhìn lầm.”

Cái phản ứng này, để Ngao Tú cùng Ứng Thanh Linh, con ngươi sáng lên.

Lẫn nhau ở chung nhiều năm, có khi 1 cái nhỏ bé biểu lộ, liền là đủ cho thấy hết thảy.

Ứng Thanh Linh ngẩng đầu, nhìn xem La Quan rời đi

phương hướng, ‘Xem ra, đại nhân bây giờ chính diện gặp, rất nghiêm trọng cục diện…’

Nàng nhìn lại, “Chúng ta tiếp xuống, làm thế nào “

Tang Tang nói: “Đi Vân La hoàng triều, trợ giúp vị kia Khương Đồng nữ hoàng, ổn định lại cục diện, sau đó toàn lực bế quan tu luyện.” Nàng dừng một chút, “Chúng ta phải làm cho tốt chuẩn bị, tại cần chúng ta thời điểm, có thể cung cấp trợ lực lớn nhất.”

‘Tang Tang nha đầu này, đoán được thân phận của ta ‘

Cũng đúng, nàng dù không tấm giương, lại từ trước đến nay rất thông minh, mà lại lại là Long tộc trấn linh, đối Chân Long khí tức cảm giác tất nhiên nhạy cảm.

La Quan khóe miệng, lộ ra mỉm cười.

Tiếp lấy lắc đầu, đè xuống mấy điểm gợn sóng, xác định các nàng vô sự thuận tiện, dưới mắt giữ một khoảng cách, mới là lựa chọn tốt nhất.

Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía thiên khung phía trên, cứ việc những cái kia băng lãnh nhìn chăm chú, bây giờ đã thu hồi, nhưng La Quan luôn cảm thấy, đến từ 4 vị thượng cảnh ác niệm, vẫn như cũ vờn quanh quanh thân. Nếu có cơ hội, bọn hắn tất nhiên sẽ không chút do dự, đẩy hắn vào chỗ chết!

Tiểu thanh thiên hạo kiếp cửa này, không dễ chịu a… Thôi, suy nghĩ quá nhiều cũng vô ích chỗ, La Quan rất nhanh thu liễm suy nghĩ.

Sưu ——

Phá không như thoi đưa, gào thét đi xa.

…

Vạn đảo chi quốc, cho nên Doanh Châu.

Thiên Lan thánh tông trụ sở, Thiên Linh đảo.

Một mảnh kêu rên, địa ngục cảnh tượng!

Liền gặp, đại địa băng liệt, vô số nham tương phun trào, càn quét 4 phương. Tựa như ngục miệng lớn, lại cơ hồ đem trọn tòa đảo, đều nuốt hết.

Một gốc toàn thân xích hồng, tráng kiện như núi cự mộc, không biết bị người nào lấy vĩ lực, ngạnh sinh sinh từ sâu trong lòng đất rút ra, khuynh đảo trên mặt đất, chạc cây đứt gãy vô số.

Cuồn cuộn khủng bố nóng bỏng, từ trong đó bộc phát, chính là dẫn đến trận này hạo kiếp nguyên nhân.

Thiên hỏa ngô đồng!

Giấu tại Phượng tộc tổ địa, đại biểu cho Phượng tộc truyền thừa cùng niết bàn thần mộc, nhưng hôm nay lại bị người nhổ tận gốc, sinh cơ đoạn tuyệt. Cái này đồng dạng đại biểu cho, Phượng tộc mệnh số, khí vận, bị triệt để chặt đứt, cướp đoạt.

“A! Hai chân của ta, hai chân của ta không có…”

“Nóng quá! Nóng quá! Ta muốn chết rồi, cứu mạng!”

“Cha… Nương… Các ngươi ở đâu…”

Tiếng kêu thảm thiết, tiếng kêu rên, tiếng khóc, lẫn nhau đan vào một chỗ, may mắn sống sót tàn những người còn lại nhóm, hoảng sợ nhìn về phía 4 phương.

Thành trì hủy diệt, trường hà đoạn tuyệt, bây giờ Thiên Linh đảo, toàn bộ đang thiêu đốt hừng hực.

La Quan đến lúc, nhìn thấy chính là trước mắt một màn, giờ phút này hắn tâm khẩu ngột ngạt, lại kiềm chế đến có chút không thể thở nổi.

Là bởi vì, hắn tu luyện Phượng tộc « vạn kiếp bất diệt » công pháp, cùng Phượng tộc ở giữa, tồn tại mật thiết liên quan. Càng là bởi vì, cho đến hôm nay hắn rốt cục, tận mắt chứng kiến, vực ngoại giáng lâm người khủng bố… Cùng mang tới tai nạn.

Bởi vì Huyền Thánh nguyên nhân, tiểu thanh thiên dù tao ngộ xâm lấn, nhưng thủy chung duy trì, một loại khắc chế cùng cơ bản trật tự ổn định.

Điểm này, tại biển mây đại lục, Thiên Thanh đại lục bên trên, đều chiếm được nghiệm chứng. Nhưng rõ ràng, loại này khắc chế cùng ổn định, ngay tại nhanh chóng sụp đổ, hủy diệt, Huyền Thánh uy hiếp tính, xuất hiện vấn đề rất lớn, vực ngoại giáng lâm đám người bắt đầu lộ ra, tự thân dữ tợn lợi trảo.

‘Thiên Linh đảo hủy diệt, Phượng tộc tuyệt diệt, có lẽ chỉ là vừa mới bắt đầu…’ La Quan tâm thần, đột nhiên kéo căng.

Đột nhiên, hắn đôi mắt ngưng lại, tại nham tương tứ ngược, địa ngục Thiên Linh đảo bên trên, phát giác được 1 đạo khí tức quen thuộc.

‘Là nàng ‘

Tâm động khẽ động, La Quan mấy bước phóng ra, thân ảnh cũng đã, rơi vào một mảnh cháy hừng hực trong nham tương.

Ông ——

Kiếm minh vang lên, vô hình sắc bén, túc sát, cho dù là nóng bỏng đốt cháy nham tương, đều muốn bị áp chế, ma diệt.

Theo hỏa diễm yên lặng, 1 đạo nằm trên mặt đất thân ảnh, xuất hiện trong tầm mắt.

Nàng một nửa thân thể bị từ đó đánh gãy, bây giờ tung tích không rõ, chỉ còn hơn ngực bụng đi lên bộ điểm, huyết tinh lâm ly ở giữa tạng phủ có thể thấy được.

Đã từng mỹ lệ khuôn mặt, bây giờ trải rộng vết máu, như một đoạn khô mục đầu gỗ, ngơ ngác ngã trên mặt đất, lại không một chút sinh cơ.

Thống khổ, tuyệt vọng đến cực hạn, liền trở thành chết

lặng!

Dương Cửu Chân.

Chân chính Phượng tộc Tôn giả, duy nhất chân phượng huyết mạch, năm đó nàng giấu ở La Quan bên người, ý đồ mượn hắn làm tấm mộc, âm thầm thôi động Phượng tộc, tự lạc mịch bên trong trở về.

Nhưng hôm nay nhìn thấy, nàng hiển nhiên là thất bại, tại Phượng tộc tổ địa tao ngộ hạo kiếp lúc, đem hết toàn lực đi chém giết, chống cự, cuối cùng rơi vào kết cục như thế.

Phượng tộc, đem diệt tuyệt!

Giờ phút này, nàng giống như là cảm thấy được cái gì, chết lặng, trống rỗng đôi mắt, chậm rãi chuyển hướng La Quan.

Mấy hơi về sau, Dương Cửu Chân triệt để mất đi khí tức, không có đôi câu vài lời, nàng liền như vậy nhìn xem La Quan, chết đi như thế.

Cùng nàng, La Quan không tính là bằng hữu, nhưng ít ra là đã từng, từng có tiếp xúc bạn cũ.

Dương Cửu Chân chết, để La Quan căng cứng tâm thần ở giữa, tăng thêm vẻ lo lắng. Hắn rút kiếm ra khỏi vỏ, phất tay chém xuống, mũi kiếm đánh vào biển sâu, kích thích vạn trọng sóng lớn, hạo đãng đãng vô số hơi nước bốc hơi, tại thiên khung ngưng tụ, hóa thành mây dày.

Sau đó, mưa như trút nước!

Bình thường nước mưa, đối mặt thiên hỏa ngô đồng tàn hơn chi lực, căn bản không thể làm gì, nhưng giờ phút này mỗi một giọt nước mưa ở giữa, đều ẩn chứa một tia, thuộc về La Quan ý chí.

—— ta kiếm rơi chỗ, Phượng tộc tuyệt diệt dư ba, như vậy mà tới!

Thế là hỏa diễm dập tắt, nham tương dần dần đình chỉ chảy xuôi, Thiên Linh đảo bên trên số lượng không nhiều những người sống sót, có thể còn sống.

La Quan có thể làm, cũng chỉ có những thứ này.

Hưu ——

Hắn thân hóa kiếm ảnh, xé rách màn mưa, thẳng đến bên trong châu thiên hạ!

Đã, Huyền Thánh uy hiếp, đã xuất hiện một loại nào đó biến cố, như vậy nhìn đều núi tình cảnh, tất nhiên sẽ chuyển tiếp đột ngột.

Giờ phút này, nhìn qua trong tầm mắt, hiện thế thiên địa, cùng đại đạo bỉ ngạn phản chiếu trùng điệp, 1 cái rõ ràng lại ý niệm mãnh liệt, từ đáy lòng hiện lên ——

Nhìn đều núi, không cho sơ thất!

Nơi đây, có lẽ liên lụy đến, rất lớn bí ẩn.

La Quan cảm giác, hắn sắp tiến vào, “Ầm ầm” gào thét khủng bố vòng xoáy, một cái sơ sẩy liền đem, bị xé thành vỡ nát. Nhưng tiểu thanh thiên là cố hương của hắn, càng là hắn bỉ ngạn chỗ… Một khi có sai lầm , chờ đợi hắn chắc chắn là vạn kiếp bất phục.

‘Cho nên, đây đại khái là sứ mệnh của ta, là trong mệnh ta chú định, cuối cùng rồi sẽ đối mặt kiếp nạn…’

“Sinh, hoặc là chết!’

Đã không có lựa chọn khác, vậy liền để trận gió lốc này, đến càng thêm mãnh liệt.

Ta có 1 kiếm, nhất định càn khôn!

—

—

—

Chương 1480 : Ma cùng Phật

Đông Thắng châu.

Thiên khung vỡ nát oanh minh 1 triệu dặm, mấy đạo khủng bố thân ảnh, triển khai nguyên thần pháp tướng chém giết, mỗi một kích ở giữa đều bắn ra, không thể tưởng tượng nổi lực lượng hủy diệt.

Như gió lốc quét ngang, chỗ trải qua chỗ, vạn vật hủy hết!

Vô số sinh linh hoảng sợ ngẩng đầu, hãi nhiên nhìn một màn trước mắt, bóng ma tử vong phô thiên cái địa, tuyệt vọng sợ hãi bao phủ tâm thần.

Nhưng đối mặt cái này ngập trời hạo kiếp, bọn hắn có thể làm, cũng chỉ có bị động tiếp nhận.

Khi quy tắc bị giẫm đạp, trật tự không còn tồn tại, hủy diệt, hỗn loạn cùng tử vong, liền trở thành kết quả duy nhất.

Rốt cục, theo một tiếng thống khổ gào thét, vỡ nát trong vòm trời, vô số sấm sét vang dội ở giữa, 1 đầu to lớn xương cánh tay rơi xuống.

Nó là kinh người như thế, chỉ 1 khối đốt ngón tay, chính là 1 cái nguy nga đại sơn, cái này xương cánh tay nhập vào trong biển, kích thích vô tận sóng lớn, thậm chí đem

Đông Thắng châu một góc, đều trực tiếp lau đi.

“Này xương linh, thân có đại khí vận.”

“Đuổi theo, chớ để hắn chạy thoát!”

Sát khí đằng đằng gào thét trúng gió lôi phá thiên, một đường truy sát mà đi, chỉ để lại Đông Thắng châu chỗ, mảng lớn bừa bộn, hủy diệt.

…

Thâm uyên.

Hắc Nguyệt ẩn nấp, không biết tung tích.

Mấy đạo tản ra khí tức cường đại thân ảnh, đi tới phong ấn Chân ma chỗ, hoặc là gặp, đến từ ngoại giới xung kích, giờ phút này đại địa vỡ nát, từng sợi ma khí từ đó tản mát ra.

“Chân ma “

Cầm đầu 1 người tu sĩ, sắc mặt biến hóa.

Nguyên sơ vũ trụ mở ra không lâu, liền do 4 đại thượng tông tiếp chưởng, tuyệt không Ma tộc có thể xâm nhập.

Huống chi, trước mắt chỗ này phong ấn, rõ ràng đã tồn tại hồi lâu.

Một tia bất an, sợ hãi, xuất hiện tại mấy người trong lòng.

“Đi!”

Quát khẽ bên trong, mấy người liền muốn phóng lên tận trời, xé rách không gian.

Nhưng vào lúc này, một tiếng trầm thấp, khàn khàn tiếng cười, đột nhiên tại bọn hắn vang lên bên tai, “Vô số năm, ta rốt cục đợi đến hôm nay.”

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Kia là vĩnh dạ bên trong, đen nhánh, băng lãnh ở giữa, lân giáp tại tương hỗ ma sát.

Oanh ——

Phong ấn khe hở ở giữa, ma khí cuồn cuộn, như khủng bố xúc tu, cuốn về phía mấy người.

“Lăn đi!”

“Đáng chết Chân ma, ta cùng chính là bất hủ tọa hạ, ngươi dám làm càn !”

“Cứu ta, cứu ta!”

“A!”

Kêu thảm liên tiếp, rất nhanh trở nên yên ắng, chỉ còn hơn một mảnh nhấm nuốt âm thanh, tựa như cốt nhục bị

xé nứt, nuốt. Rốt cục, khi thôn phệ đình chỉ, ma khí hội tụ đến cùng một chỗ, ngưng tụ ra một thân ảnh —— tóc trắng, áo bào trắng, một đôi đỏ mắt.

Hắn ngẩng đầu, tinh hồng sắc con mắt, phóng thích khí tức khủng bố, “Tự do… Ta ra…”

“Huyền Thánh…”

Hắn hận!

Nguyên sơ vũ trụ, sớm tại vô số năm trước, hắn cũng đã phát hiện, tốn sức vô số thủ đoạn, mới lấy ma thân giáng lâm tại đây. Nếu không phải Huyền Thánh, hắn cũng sớm đã đem nó ăn mòn, thôn phệ, trở thành nguyên sơ chi chủ, nhất cử chiếm cứ cái này một mảnh chiều không gian, thời không.

Cũng may, kết cục sau cùng, cũng sẽ không cải biến.

Hô ——

Chân ma thổ tức, “Nguyên sơ, cuối cùng rồi sẽ trở thành ta chi cương vực!”

Bá ——

Một bước phóng ra, không gian vặn vẹo ở giữa, hắn biến mất không thấy gì nữa.

…

Bên trong châu.

Vắng vẻ chi địa, nào đó 1 cái chùa miếu.

Chùa miếu không lớn, bất quá 3 năm gian phòng.

Trong chính điện, trưng bày 1 tôn Phật tượng, bởi vì lâu dài thiếu tu sửa, Phật tượng mặt ngoài pha tạp, không gặp uy nghiêm.

Có, chỉ là một phần chán nản suy tàn.

Chủ trì là cái trường mi lão tăng, mang theo đệ tử duy nhất sa di, ngay tại an tĩnh làm muộn giờ dạy học, như phát giác được cái gì.

Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía trong điện Phật tượng, đáy mắt hiển hiện vẻ vui sướng.

“Chỉ toàn cát.”

Chủ trì khẽ gọi.

Tiểu sa di cung kính hành lễ, “Đệ tử tại, sư phó có gì phân phó “

“Ta lòng có cảm giác, ngã phật không đành lòng thế nhân chịu khổ, sẽ ở tối nay hạ xuống Phật pháp, vi sư tuổi già sức yếu, đã không chịu nổi tiếp nhận, liền do ngươi tới làm cái này, Phật môn trừng mắt kim cương, trừ tà phá vọng an bình thế gian.” Chủ trì một mặt từ bi, đôi mắt ôn hòa, “Đi thôi, tắm rửa thay quần áo, cung nghênh ngã phật.”

Tiểu sa di chắp tay trước ngực, mắt lộ ý mừng, “Vâng, đệ tử lĩnh pháp chỉ!”

Đêm đó, chỉ toàn cát quỳ gối chủ điện, kia duy nhất Phật tượng trước.

Trong bóng tối, một chén ánh nến chiếu rọi xuống, khiến Phật đường u ám, chính là kia giữa ban ngày, chật vật lại từ bi Phật tượng, đều nhiều mấy điểm vặn vẹo, quỷ dị. Nhất là, là kia một đôi tròng mắt, nửa mở nửa khép ở giữa, như nhẹ nhàng bỗng nhúc nhích.

Gió đêm đình chỉ, côn trùng kêu vang biến mất.

Chỉ toàn cát chỉ cảm thấy, một cỗ ấm áp đem hắn bao phủ, nhưng sau một khắc cái này thấm vào cốt tủy, tim gan ấm áp, lại giống như là một đám lửa hừng hực bị bỗng nhiên nhóm lửa.

“A!”

Hắn trừng lớn mắt, há miệng lại không phát ra được nửa điểm thanh âm, bởi vì thống khổ đang vặn vẹo ngũ quan, giờ phút này một mảnh khủng bố, dữ tợn.

Phật quang từng sợi, như sương mù lụa mỏng, từ Phật tượng bay ra, chui vào hắn miệng mũi ở giữa. Máu tươi từ quanh thân trong lỗ chân lông toát ra, nhỏ xuống trên mặt đất, một giọt lại một giọt, “Đôm đốp” âm thanh bên trong vỡ thành vô số phiến.

Sát vách thiền phòng, lão chủ trì quỳ gối bồ đoàn bên trên, hướng chủ điện hành lễ, khóe miệng của hắn mỉm

cười, giữa lông mày một mảnh ôn nhuận bình thản.

Ngã phật cuối cùng đến, hóa giải thế gian vạn khổ, cứu chúng sinh tại thủy hỏa ở giữa.

Đây là Đại Từ buồn, một chút trả giá, chỉ toàn cát tự nhiên trải nghiệm, vui vẻ.

Rốt cục, sắc trời sắp sáng không rõ thời khắc, chủ điện cửa đẩy ra, tiểu sa di chỉ toàn cát cất bước, từ trong điện đi ra. Hắn một thân màu trắng tăng bào, bây giờ đã biến thành tiên diễm màu đỏ, từ bi khí tức tràn ngập ở giữa, lại có tia tia tanh sát xen lẫn.

“Ngã phật từ bi!”

Chủ trì lấy đầu đụng địa, cung kính, kích động.

“Chỉ toàn cát” dừng lại, cúi đầu nhìn thoáng qua, mình thành kính tín đồ, khóe miệng của hắn ngoắc ngoắc, lộ ra vẻ mỉm cười, “Phật độ người hữu duyên, ngươi cùng vốn Phật, cũng là hữu duyên.”

Hắn đưa tay một chỉ.

Ba ——

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Chủ trì có thể nghe tới, tự thân xương đầu nổ nát vụn thanh âm, hắn con mắt một chút trợn tròn, trên mặt bình thản cùng cung kính, đều hóa thành sợ hãi hãi nhiên.

Bành!

Huyết nhục nổ nát vụn, thi thể không đầu ngã xuống đất, máu tươi mãnh liệt mà ra, như nhận lực vô hình dẫn dắt, không ngừng tuôn hướng “Chỉ toàn cát” . Chạm đến lòng bàn chân của hắn, chợt bị hấp thu, thế là trên người hắn tăng bào, liền lại nhiều mấy điểm tinh hồng.

Chỉ toàn cát chắp tay trước ngực, đẩy ra miếu thờ đại môn, giờ phút này mặt trời mọc, hắn nhìn về phía bên trong châu thiên hạ đầu mối, nơi trọng yếu, khóe miệng ý cười bộc lộ.

“Ma ha vô lượng!”

Như thế, vết tích hoàn toàn không có, nhưng vì ngư ông ngươi.

…

La Quan quan sát, vỡ vụn hơn phân nửa Đông Thắng châu, hắn bên tai thậm chí có thể nghe tới, vô số vong hồn thê lương kêu rên.

Sát khí cuồn cuộn, xông lên tận chín tầng trời!

Chính là giờ phút này, mặt trời giữa trời thời khắc, thiên khung đều bị vẻ lo lắng bao phủ, mơ hồ, không rõ.

“Nửa lục” chi địa, ra sao cùng bao la vô ngần, triệu tỉ tỉ sinh linh, một khi diệt tuyệt!

Cho dù, đã thấy qua chân phượng tổ địa một màn, nhưng trước mắt một màn, vẫn như cũ để La Quan tâm thần chấn động.

Đối đại năng giả mà nói, một trận chém giết, hủy diệt ức vạn con là bình thường.

Chớ nói dưới mắt nửa toà đại lục, bước ra nguyên sơ bên ngoài, viên kia khỏa tu chân tinh, cũng bất quá chỉ là nê hoàn.

Một ý niệm, quyết nó sinh tử!

Bọn hắn, đã triệt để quên, tự thân cũng từ phàm tục mà tới… Bọn hắn cũng từng, chỉ là một người bình thường…

La Quan đáy mắt sát cơ lưu chuyển, hắn nhìn xem kia 1 đầu, bị chém xuống tay cụt, cốt chất ôn nhuận như ngọc, như 1 đầu dãy núi chạy dài ra, tọa lạc tại đại dương mênh mông ở giữa, mặc cho sóng biển cuồn cuộn, lại không thể rung chuyển nó nửa điểm.

Kia là… Cốt Linh Tôn!

Tiểu thanh thiên thế giới bên trong, trừ mấy vị bỉ ngạn thủ hộ bên ngoài, đứng đầu nhất cường giả, bắt đầu bị săn giết.

Hiển nhiên, từ chân phượng tổ địa bắt đầu, thế cục ngay tại nhanh chóng chuyển biến xấu.

Ông ——

Kiếm minh hiện lên, La Quan rất nhanh xuất hiện tại, Đông Thắng châu một góc.

Hắn cúi đầu, nơi đây dãy núi ở giữa, nguyên bản tọa lạc lấy, một chỗ bí ẩn Kiếm tông tông môn. Nhưng hôm nay, dãy núi hóa thành bột mịn, sơn hà vỡ nát, vạn vật đều bị lau đi.

Đổng Bình… Năm đó, tấm lưng kia kiên quyết, như núi bái sư thiếu niên, bây giờ còn mạnh khỏe… Lại hoặc là, đã tùy theo qua đời.

La Quan trầm mặc, đôi mắt ở giữa hàn ý, càng ngày càng nặng.

“Ừ”

Hắn phất tay áo vung lên, núi lở chỗ bị xốc lên, lộ ra 1 đầu thoi thóp đại yêu.

“Đây là, Thanh Sắt Sa khí tức…”

Năm đó, Thanh Sắt Sa lão tổ, từng ở chỗ này lưu lại một tên dòng dõi, âm thầm trông nom Đổng Bình.

Vừa nghĩ đến đây, La Quan một chút xíu rơi, lực lượng cường đại rót vào thể nội, tên này Thanh Sắt Sa lão tổ dòng dõi đại yêu, khủng bố thương thế nhanh chóng vững chắc, nhặt về một cái mạng.

“Bái kiến tiền bối, đa tạ tiền bối đại ân cứu mạng!” Mở mắt ra, đại yêu hóa thành nhân hình, cung kính quỳ

xuống đất.

La Quan trầm giọng nói: “Đổng Bình ở nơi nào “

Thanh Sắt Sa dòng dõi trừng lớn mắt, như ý thức được cái gì, chặn lại nói: “Hồi bẩm tiền bối, hạo kiếp giáng lâm trước mấy ngày, từng có vực ngoại tà ma giáng lâm, bắt đi Hạo Nhiên kiếm tông đông đảo con cháu, Đổng Bình cũng ở trong đó… Tiểu yêu trong lúc vô tình nghe nói, bọn hắn như hướng nhìn đều núi đi…”

Ông ——

Kiếm minh vang lên nháy mắt, La Quan thân ảnh, đã biến mất không gặp!

—

—

—

Chương 1481 : Dương mưu phá nhìn đều

Bên trong châu, nhìn đều núi.

Thiên hạ đệ nhất sơn, nguy nga lăng vân tiêu!

Hương hỏa cường thịnh, bái tế người quanh năm nối liền không dứt.

Nhưng hôm nay, toà này uy danh lan xa Thần sơn, lại bị một đoàn sương mù bao phủ, đen bên trong thấu đỏ kiềm chế không rõ.

Càng có âm phong gào thét, xen lẫn thê lương thét lên, khiến người không rét mà run.

Huyết tinh, hung thần, tử vong, oán hận… Đủ loại khí tức xen lẫn, xông lên tận chín tầng trời, nhìn chăm chú ở giữa bên tai hình như có hỗn loạn thì thầm, nói nhỏ, làm cho người phát cuồng, sa đọa.

Ngoài núi, Thiên Ẩn tông, Vụ Yểm sơn, Nguyên Khê cốc, Thương Nguyên giới 4 đại thượng tông, tề tụ tại đây.

“Địa Âm Sát trận đã thành, hủy diệt nguyên sơ vũ trụ khí vận hạt giống , khiến cho hao tổn oán hận sinh sôi, sát khí ăn mòn địa mạch, nhìn đều núi sơn thần chống đỡ không được quá lâu!”

“Hừ! Ngụy Vô Kỵ không biết thời thế, chỉ coi có Huyền Thánh chỗ dựa liền có thể vượt qua kiếp nạn này, coi là thật buồn cười! Lần này, liền muốn hắn hình thần câu diệt.”

“Huyền Thánh vừa chết, nguyên sơ vũ trụ lại không người, nhưng ngăn cản ngươi ta… Liệu đến, sẽ có người không cam lòng hủy diệt, xuất thủ ngăn cản. Nhưng đây chính là ngươi ta, muốn nhìn thấy cục diện, đem những này nguyên sơ dư nghiệt một mẻ hốt gọn, một lần là xong.”

“Đang lúc như thế.”

4 đại thượng tông sát khí đằng đằng, lập xuống sát cục, chính là một trận dương mưu —— Huyền Thánh lấy thân vào cuộc, luyện hóa bên trong châu làm căn cơ, cùng nguyên sơ vũ trụ một thể, mà trông đều núi lại là, bên trong châu địa mạch đứng đầu, chỉ cần đem nó hủy đi, thì bên trong châu sụp đổ, Huyền Thánh liền không đáng để lo.

Không ngăn trở, kết cục chú định.

Ngăn cản, liền có thể thừa cơ câu ra, nguyên sơ trong vũ trụ ẩn tàng những con chuột kia, tung bọn hắn buông tay đánh cược một lần, cũng chỉ là chịu chết.

Địa Âm Sát trận bên trong, thiên địa u ám âm dương không điểm, lấy thanh đồng tế đàn dấy lên, dập tắt vì tuyến, vạch điểm ban ngày, đêm tối.

Ban ngày, tà ma biến mất, các phương chém giết cướp

đoạt tinh huyết.

Ban đêm, ném tinh huyết Vu Thanh đồng trong tế đàn nhóm lửa máu lửa, mới có thể ngăn tà ma đi vào, bảo toàn tính mệnh.

Nếu không, một khi máu lửa tắt diệt, tà ma xâm nhập doanh địa, liền không một người còn sống!

Hạo Nhiên kiếm tông mọi người, ngay tại Địa Âm Sát trận bên trong, trông coi 1 cái thanh đồng tế đàn, giờ phút này trên tế đàn, dấy lên một đoàn máu lửa, tinh hồng ánh lửa chiếu sáng, từng trương hoặc hoảng sợ, hoặc âm trầm, hoặc khẩn trương khuôn mặt.

Sàn sạt ——

Nhỏ xíu động tĩnh từ xung quanh truyền đến, bao phủ doanh địa sương mù, giờ phút này bắt đầu lăn lộn, một cỗ băng lãnh, tà ác thăm dò cảm giác, rơi vào trên thân mọi người, để bọn hắn sắc mặt đều biến. Vốn là âm lãnh không khí, càng là điên cuồng xâm nhập cốt tủy, thở dốc dần dần thô trọng, bối rối.

Tà ma ngay tại doanh địa bên ngoài, nó tối nay, chọn trúng Hạo Nhiên kiếm tông!

Chỉ vì tế đàn bên trên huyết diễm, rõ ràng muốn hao hết, cho dù đem tất cả mọi người tập trung ở cùng một chỗ, cũng chỉ có thể miễn cưỡng chiếu sáng. Một khi tế đàn dập tắt… Cái này tà ma trong miệng tuyệt không người có thể sống, đã có rất nhiều huyết tinh ví dụ, bày ở trước mặt mọi người.

Mọi người ở đây sợ hãi, tăng lên tới cực điểm lúc, trong sương mù “Sàn sạt” âm thanh, đột nhiên biến mất không thấy gì nữa, một đôi như ẩn như hiện đôi mắt, không cam tâm nhìn thoáng qua doanh địa, chợt rút đi, đi xa.

Mấy hơi sau.

Huyết diễm dập tắt.

Hừng đông!

Hô ——

Hạo Nhiên kiếm tông mọi người thở dài một hơi, đều sắc mặt trắng bệch, toàn thân mồ hôi thấu, chỉ cảm thấy từ quỷ môn quan bên ngoài dạo qua một vòng.

Nguy hiểm thật, liền kém một chút, như huyết diễm sớm dập tắt một khắc, kết quả có thể nghĩ.

“Sư đệ, không có việc gì…” Dương Tử quay đầu, nhìn thoáng qua thần sắc kéo căng sư đệ, ánh mắt lộ ra một tia nhu hòa.

Nàng ho khan vài tiếng, nắm chặt lòng bàn tay, không khiến người ta nhìn thấy điểm điểm tinh hồng, hôm qua nàng tao ngộ cường địch, kém chút về không được, dù giết đối phương, mình cũng thương thế không nhẹ.

Đổng Bình mặt lộ vẻ khẩn trương, “Sư tỷ, ngươi vẫn tốt chứ “

“Không sao, đừng lo lắng.” Cười cười, Dương Tử đứng dậy, “Các ngươi lưu tại trong doanh địa, tuyệt đối không được ra ngoài, ta theo chư vị sư trưởng tiến đến giết… Giết địch…”

Nhưng trên thực tế, nào có cái gì địch nhân mọi người bất quá là, vì cầu sinh mà thôi.

Không giết người, mình sẽ chết.

Giết người, lại có thể giết tới khi nào bị vực ngoại tà ma bắt tới, đầu nhập cái này 1 cái quỷ dị đại trận bên trong, rất nhiều tà ma vây quanh, đáy lòng của mọi người sợ hãi lại mờ mịt.

Đột nhiên, có người cao giọng mở miệng, “Chư vị sư trưởng, tiền bối, đệ tử có lời nói!” Tống Hàng sắc mặt âm trầm, ánh mắt băng lãnh, “Vừa rồi, tất cả mọi người nhìn thấy, chỉ thiếu một chút nhi, ta Hạo Nhiên kiếm tông một mạch, sẽ chết tại tà ma trong miệng.”

“Mà tế đàn huyết diễm, bảo vệ nhân số càng nhiều, hao tổn thì càng nhanh, hiện tại các vị sư trưởng cùng sư huynh đệ bọn tỷ muội, đã bắt đầu xuất hiện tử thương, còn tiếp tục như vậy, lại có thể kiên trì đến khi nào có lẽ hôm nay, có lẽ ngày mai, chúng ta đều phải chết!”

Hoa ——

Trong đám người, truyền ra một trận xao động, đây cũng không phải là bí mật, trong lòng mọi người đều rõ ràng, chẳng qua là lần thứ 1 làm rõ.

Một tên Hạo Nhiên kiếm tông trưởng lão, trầm giọng nói: “Tống Hàng, ngươi muốn nói cái gì “

Tống Hàng khom mình hành lễ, “Lưu trưởng lão, thế cục bày ở dưới mắt, chúng ta muốn sống, nhất định phải bỏ qua không tất yếu vướng víu! Tỉ như, bọn hắn mấy người kia!”

Hắn đưa tay, điểm hướng một cái góc, mọi người nhao nhao thối lui, lộ ra Dương Tử cùng với sau lưng Đổng Bình bọn người.

“Tống Hàng, ngươi có ý tứ gì ta Hạo Nhiên kiếm tông từ trước đến nay cùng tiến thối, cùng sinh tử ngươi chẳng lẽ muốn làm ra, thiên địa bất dung sự tình !” Dương Tử biến sắc, lớn tiếng bác bỏ.

Nhưng rất nhanh, nàng đảo qua xung quanh, trong lòng bỗng dưng trầm xuống.

Không người mở miệng, trầm mặc ở giữa một mảnh kiềm chế!

Tống Hàng lạnh lùng, nhìn nàng một cái cũng không để ý tới, chỉ khom người cúi đầu, “Chư vị trưởng lão, đệ tử tự biết đề nghị này lãnh huyết, nhưng phi thường thời khắc đi phi thường sách, đệ tử không tiếc bản thân, chỉ là không nghĩ ta Hạo Nhiên kiếm tông tất cả mọi người, bị liên lụy đến chết!”

Thanh âm vừa dứt dưới, liền có người đáp lời, “Không sai, Tống Hàng sư huynh nói rất đúng, chúng ta tự vệ cũng khó khăn, dựa vào cái gì còn muốn che chở bọn

hắn “

“Những người này, hoàn toàn không cần chỗ, giữ lại sẽ chỉ gia tốc hao tổn tinh huyết, nên đuổi ra ngoài!”

“Không bỏ qua bọn hắn, chúng ta đều phải chết, không phải ta cùng lòng dạ ác độc, thực tế dưới mắt thế cục, khi cần quyết đoán thì sẽ quyết đoán.”

Mấy vị trưởng lão, giờ phút này chau mày.

“Cử động lần này có phải là quá tàn khốc có lẽ lại kiên trì mấy ngày, sự tình sẽ có chuyển cơ.” Lưu trưởng lão chần chờ mở miệng.

Hắn cùng Dương Tử, Đổng Bình đám người sư tôn, tương giao tâm đầu ý hợp.

“Hừ! Kiên trì mấy ngày Lưu trưởng lão hẳn là, quên vừa rồi sự tình lại cứ tiếp như thế, ngươi ta cũng phải chết ở cái này!” Lý trưởng lão cười lạnh, cái thứ 1 tỏ thái độ ủng hộ, hắn là Tống Hàng sư tôn, rất khó nói chuyện này có hay không hắn ý tứ.

Huống hồ, Tống Hàng cùng Dương Tử ở giữa cũng sớm có xung đột, Đổng Bình kia tiểu tử… Hắc, là bị giận chó đánh mèo đối tượng… Nhưng những việc này, bây giờ cũng không tiện nói, dù sao đối phương bây giờ, đích xác chiếm đạo lý.

Không sai, chính là đạo lý.

Sinh tử trước đó, nói gì cái khác nói lãnh huyết vô tình

cũng tốt, nói uổng cố đồng cửa cũng được, đây là đại đa số người tâm tư.

Nó hơn mấy vị trưởng lão, trầm mặc không nói.

Mà trầm mặc bản thân, chính là một loại thái độ.

Lưu trưởng lão trong lòng thở dài, tự biết vô lực hồi thiên, nhìn về phía Dương Tử, Đổng Bình đám người ánh mắt, lộ ra tiếc hận, bất đắc dĩ.

Dương Tử cắn răng, “Đã, chư vị trưởng lão như thế, các vị sư huynh đệ tỷ muội cũng cho không dưới chúng ta, chúng ta đi là được!”

“Không muốn, ta đừng đi ra ngoài!”

“Sẽ chết, ta muốn lưu tại cái này… Đổng Bình, đều là Đổng Bình sai, nếu không phải là bởi vì hắn, sư tôn cũng sẽ không chết, chúng ta liền sẽ không bị khu trục!”

“Cứu mạng, mấy vị trưởng lão cứu lấy chúng ta, chúng ta không muốn chết!”

Mọi người không kiềm chế được nỗi lòng, kêu khóc một mảnh.

Đổng Bình thân thể cứng đờ, cúi đầu.

Ngày đó, vực ngoại tà ma giáng lâm bắt người, vì che chở hắn, sư tôn bị người tại chỗ đánh chết.

Mỗi lần nhớ tới điểm này, hắn đều lòng như đao cắt,

thống khổ không thôi.

“Ngậm miệng!” Dương Tử gầm thét, “Sư tôn chết, trách không được Đổng Bình sư đệ! Các ngươi không đi, vậy liền lưu tại cái này đi!”

“Sư đệ, chúng ta đi.”

Nàng giữ chặt Đổng Bình, đi ra ngoài.

—

—

—

—

Chương 1482 : Không đủ tư cách

“Dương Tử sư muội, cùng hắn cùng đi, chỉ có thể là tự tìm đường chết, ngươi nghĩ rõ ràng” Tống Hàng gầm nhẹ.

“Không nhọc hao tâm tổn trí!” Dương Tử cũng không quay đầu lại, 2 người một trước một sau, nhanh chân chui vào sương mù đoàn bên trong.

Tống Hàng đáy mắt, hiện lên một tia ngang ngược.

Dương Tử, ngươi cứ như vậy không nhìn trúng ta tốt! Ngươi không phải che chở hắn, ta lại muốn tiểu tử này chết.

…

Địa Âm Sát trận ngưng sương mù, đem tất cả mọi người cầm tù ở bên trong, cũng trốn không thoát.

“Sư tỷ, thật xin lỗi, là ta liên lụy ngươi…” Đổng Bình lòng tràn đầy áy náy, cắn răng một cái, “Sư tỷ ngươi trở về đi, không cần phải để ý đến ta.”

“Nói cái gì mê sảng ta mặc kệ ngươi là ai quản ngươi!”

“Sư tỷ, ngươi lưu tại cái này, chúng ta đều phải chết.”

“Vậy liền chết cùng một chỗ!” Dương Tử lông mày

nhướn lên, nàng sinh không tính tuyệt mỹ, lại rất có mấy điểm khí khái hào hùng.

Giờ phút này nhướng mày trừng đến, lập tức để Đổng Bình không biết làm sao, “Lại nói lung tung, ta nhưng đánh ngươi câm miệng cho ta.”

Đổng Bình lúng ta lúng túng nói: “Vâng, sư tỷ.”

“Có người tới!” Dương Tử sắc mặt biến hóa, lôi kéo Đổng Bình, vội vàng trốn ở một bên.

Tiếng bước chân vang lên, một thân ảnh đến gần, trốn ở trong tối 2 người, sắc mặt biến hóa.

Tống Hàng!

Hắn làm sao tới

“Hừ! Dương Tử, Đổng Bình, ta biết các ngươi trốn ở cái này, ra đi!” Tống Hàng cười lạnh, đột nhiên hướng 2 người ẩn thân chỗ trông lại.

Dương Tử vỗ vỗ Đổng Bình tay, ra hiệu hắn lui ra phía sau một chút, sau đó đứng dậy, “Tống Hàng, ngươi tới làm cái gì “

Tống Hàng nhìn xem nàng, “Dương Tử, cho ngươi một cơ hội cuối cùng, đem Đổng Bình kia tiểu tử nhét vào cái này, cùng ta về doanh địa.”

“Phụ thân ta, chính là Hạo Nhiên kiếm tông trưởng lão, có thể bảo vệ ngươi ta.”

Dương Tử nhíu mày, “Không có khả năng! Ta cùng sư đệ đã rời đi, không làm tông môn vướng víu chính là, Tống Hàng sư huynh không có chuyện, liền mời đi.”

“Dương Tử, ngươi tiện nhân này, ta đối với ngươi tốt như vậy, ngươi nhưng thủy chung làm như không thấy, nhất định phải cảm mến 1 cái phế vật!” Tống Hàng diện mục vặn vẹo, “Nếu như thế, ta liền tự tay giết ngươi, đưa 2 người các ngươI xuống địa ngục, làm một đôi Hoàng Tuyền uyên ương.”

Oanh ——

Hắn trực tiếp động thủ.

Dương Tử gầm thét, “Tống Hàng, ngươi điên, dám giết hại đồng môn… Đổng Bình, ngươi đi mau, rời đi cái này!” Nàng thương thế chưa lành, tuyệt không phải nó đối thủ, chỉ có thể kéo dài một hồi.

“Cái kia đi vào trong chết đi cho ta!” Tống Hàng đưa tay 1 kiếm, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, Đổng Bình ẩn thân chỗ bị mũi kiếm xé nát.

Hắn “Oa” một tiếng phun ra máu tươi, bị đánh rớt sương mù ở giữa.

“Phế vật! Dương Tử ngươi trừng lớn mắt thấy rõ ràng, Đổng Bình tiểu tử này, chính là cái phế vật! Hơn bốn trăm năm, đều không thể tu thành hạo nhiên quyết, ngươi lại vẫn muốn che chở hắn tốt! Vậy ta liền để ngươi, nhìn tận mắt hắn là thế nào chết!” Tống Hàng

nhe răng cười, 1 kiếm bức lui Dương Tử, nhanh chân mà tới.

“Dừng tay!” Dương Tử sắc mặt trắng bệch, cưỡng chế thương thế đuổi theo.

Tống Hàng cười lạnh, “Ngu xuẩn!” Hắn 1 kiếm chém ra, cưỡng ép xuất thủ Dương Tử, bị một kiếm này trọng thương, miệng mũi máu tươi cuồng phún, rơi xuống trên mặt đất. Nàng dù thụ thương, lại vẫn có sức đánh một trận, nếu không phải lấy Đổng Bình làm mồi nhử, cũng không thể tuỳ tiện đắc thủ.

Hiện tại, Dương Tử tổn thương càng thêm tổn thương, đã không đáng để lo, chỉ còn lại có 1 cái phế vật Đổng Bình… Đôi cẩu nam nữ này, liền coi như triệt để rơi vào hắn trong tay.

Tống Hàng khinh thường, chế giễu, vừa ý đầu lửa giận lại càng ngày càng mạnh, Dương Tử hẳn là không biết, cái này có thể là tính toán nhưng nàng vẫn như cũ nghĩa vô phản cố!

Đổng Bình!

Đổng Bình!

Tên phế vật này, hắn có cái gì tốt luận tướng mạo, tư chất, gia thế, bối cảnh, điểm kia có thể cùng ta so ! Bởi vì hắn, không tiếc bản thân.

Tốt!

Vậy ta liền để các ngươi, triệt để tuyệt vọng, thống khổ.

“Tống Hàng! Ngươi muốn làm gì cách ta xa một chút! Lăn a ngươi…” Dương Tử kinh hoảng thét lên, ở trong sương mù truyền ra.

Tống Hàng cười to, “Hôm nay, ta liền ngay trước tiểu tử này mặt, để hắn thấy nhất thanh nhị sở!”

Bá ——

Ngã xuống đất Đổng Bình, bỗng dưng mở mắt ra, sau một khắc kiếm minh vang lên, 1 đạo hạo nhiên kiếm khí bay ra.

“A!” Tống Hàng kinh hô bên trong, bị trực tiếp chém bay, trên thân vỡ ra, 1 đầu khủng bố vết thương, máu tươi không ngừng tuôn ra.

“Không có khả năng! Ngươi tên phế vật này, sao có thể làm bị thương ta “

Trên đất Dương Tử, ngây ngốc một chút mới lấy lại tinh thần, “Sư đệ, kiếm của ngươi… Thành “

Đổng Bình gật đầu, “Ngay tại vừa rồi, ta rốt cục ngộ ra… Nguyên lai, đây mới thực sự là hạo nhiên kiếm…” Hắn nhìn về phía Tống Hàng, “Dám khi dễ sư tỷ ta, đi chết!”

Ông ——

Hắn một bước đạp xuống, phất tay, kiếm khí tung hoành.

Tống Hàng một nháy mắt, rùng mình, nhưng vẫn đáy lòng sinh ra cực lớn sợ hãi.

‘Ngăn không được! Một kiếm này, ta ngăn không được!’

Oanh ——

Hắn ném ra 1 kiện bảo vật, ngăn trở sau lưng mũi kiếm, xoay người bỏ chạy. Vừa ý đầu sợ hãi, bất an, không những không có biến mất, ngược lại càng thêm mãnh liệt.

“Cha! Cứu ta! Nhanh cứu ta! Đổng Bình hắn điên, lại muốn giết ta!”

Sau một khắc, băng lãnh kiếm ý, đem hắn toàn bộ bao phủ.

Tống Hàng thân thể run lên, đỉnh đầu phía trên, nồng vụ từ đó vỡ ra, 1 đạo khủng bố kiếm ảnh chém xuống.

Nó thế lao nhanh như đại dương mênh mông, đại thế bàng bạc!

Chính là Hạo Nhiên kiếm tông một mạch, thuần túy nhất hạo nhiên kiếm ý.

Vùng này, Hạo Nhiên kiếm tông mọi người, gần như đồng thời ngẩng đầu, nhìn về phía cùng một chỗ phương vị.

“Cái này… Đây là hạo nhiên kiếm ý!”

“Như thế thuần túy, cường đại, quả thực không thể tưởng tượng nổi!”

“Hẳn là, là ta Kiếm tông một vị nào đó đệ tử, lâm nguy đột phá “

“Nhanh, đi qua nhìn một chút!”

Hưu ——

Hưu ——

Tiếng xé gió bên trong, mọi người chạy nhanh đến.

Tống trưởng lão cũng ở trong đó, chỉ bất quá hắn sắc mặt, càng nhiều mấy điểm kinh nghi.

Phương hướng này, tựa hồ là Tống Hàng, đuổi theo vị trí… Hẳn là… Không có khả năng, Dương Tử nha đầu kia, dù thiên phú không tồi, nhưng tuyệt đối không thể lĩnh hội hạo nhiên kiếm ý… Chẳng lẽ là hàng nhi tự tay giết chết 2 người trừ bỏ chấp niệm, cũng thực sự có khả năng, tẩy đi trong lòng bụi bặm, khiến kiếm đạo tu hành lớn tiến vào.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Ha ha!

Không hổ là con của ta, quả nhiên thiên tư vô song, trận này kiếp nạn, đối con ta mà nói, có lẽ là khác loại cơ

duyên. Đáng tiếc, động tĩnh lớn một chút, hấp dẫn tới mọi người, còn muốn nghĩ cái lí do thoái thác, từ chối đem Dương Tử, Đổng Bình cái chết.

Cái này cũng không khó, chỉ là 2 cái bị ném bỏ tiểu nhân vật, có hắn chỗ dựa, tùy tiện tìm lý do chính là, ai dám truy đến cùng

“A!”

Đúng lúc này, một tiếng hét thảm truyền đến, “Cha, cứu ta… Cha… Ngươi ở đâu… Mau tới cứu ta…” Thanh âm thống khổ, tuyệt vọng.

Ngay tại chạy nhanh đến Hạo Nhiên kiếm tông mọi người, đột nhiên trừng lớn mắt, thanh âm này có chút quen tai, làm sao nghe được giống như là Tống Hàng

“Hàng nhi!”

Tống trưởng lão trừng lớn mắt, gầm thét một tiếng.

Oanh ——

Hắn nháy mắt gia tốc, xé rách sương mù vọt tới, vừa mới bắt gặp 1 kiếm óng ánh, sáng rực như sắc trời.

Từ trong sương mù đến, phản chiếu lấy tròng mắt của hắn, đồng thời cũng chiếu sáng, Tống Hàng sợ hãi khuôn mặt.

“Cha —— “

Kêu thảm im bặt mà dừng, một cái đầu lâu trùng thiên, máu tươi cuồng phún, thi thể không đầu “Bành” một tiếng ngã xuống đất.

Sau đó, thi thể kia nhanh chóng khô quắt, tất cả máu tươi một nháy mắt, lại bị hoàn toàn “Dành thời gian”, ngưng tụ thành 1 viên tinh huyết thạch.

Vật này, chính là thanh đồng tế đàn nhiên liệu!

“Hàng nhi!” Tống trưởng lão muốn rách cả mí mắt, nhìn qua khô quắt thi thể, sau một khắc khủng bố sát ý, từ trong cơ thể hắn bộc phát.

“Nghiệt chướng! Ngươi dám lòng mang ác niệm, đánh lén giết chết con ta, lão phu muốn đem ngươi chém thành muôn mảnh!”

Dương Tử thét lên, “Các vị trưởng lão, là Tống Hàng đuổi giết chúng ta, ý đồ bất chính, Đổng Bình sư đệ bất đắc dĩ mới ra tay phản kích!”

Lưu trưởng lão sắc mặt biến hóa, ngăn lại Tống trưởng lão, “Lão Tống, việc này còn chưa điều tra rõ ràng, ngươi trước dừng tay!”

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, Lưu trưởng lão liên tiếp lui ra phía sau, giữa bộ ngực khí huyết quay cuồng, sắc mặt tùy theo tái nhợt.

Tống trưởng lão cầm kiếm mà đến, 2 mắt đỏ bừng, “Con

ta chết rồi, hung thủ nhất định phải, vì con ta chôn cùng!”

“Ai dám ngăn trở lão phu, ta liền giết ai!”

Chân tướng hắn tự nhiên biết.

Nhưng có trọng yếu không

2 cái này nghiệt chướng, lại khiến con ta đột tử… Hắn thật hận, hối hận trước đó không có tự mình động thủ, mới khiến Tống Hàng nuốt hận tại đây.

Liên tiếp chạy đến Hạo Nhiên kiếm tông mọi người, sắc mặt đại biến, không người dám tiến lên nữa.

Lưu trưởng lão gầm thét, “Tống nghị! Ngươi không tuân theo quy củ, là nghĩ ỷ thế hiếp người đổi trắng thay đen sao “

“Phải thì như thế nào lão phu kiếm, chính là quy củ!” Tống trưởng lão gầm thét, “Cút!”

Oanh ——

Hắn vốn là, lập tức Hạo Nhiên kiếm tông người mạnh nhất, giờ phút này bạo tẩu xuất thủ, Lưu trưởng lão “Oa” một tiếng, bị đánh máu tươi cuồng phún.

Sau một khắc, khủng bố kiếm ý bao phủ Đổng Bình.

“Tiểu tạp chủng! Lão phu muốn để ngươi hồn phi phách tán, vĩnh thế không được siêu sinh!”

Đúng lúc này, cười lạnh một tiếng vang lên bên tai mọi người, “Kiếm của ngươi, còn chưa đủ tư cách làm quy củ.”

Bao phủ Đổng Bình kiếm ý, bị lực lượng vô hình nháy mắt đánh nổ, tiếp lấy “Bành” một tiếng, Tống trưởng lão trùng điệp quỳ xuống đất, một đôi đầu gối vỡ nát!

—

—

—

—

Chương 1483 : Sơn thần sa đọa

“A!” Tống trưởng lão thống khổ gào thét, “Ai ! Ta là Hạo Nhiên kiếm tông trưởng lão, hạng người giấu đầu lòi đuôi, cút ra đây!”

Mọi người kinh hãi.

Đúng lúc này tiếng bước chân vang lên, phun trào sương mù, bị lực vô hình đẩy ra, lộ ra người thân ảnh.

La Quan thần sắc hờ hững, nó đôi mắt lạnh thấu xương, chỉ 1 đạo ánh mắt nhìn quanh, liền như vạn cổ băng hàn, trực thấu cốt tủy chỗ sâu.

Trong lúc nhất thời, càng phát ra tĩnh mịch.

Chỉ có Đổng Bình, hắn trừng lớn mắt nhìn xem giờ phút này người tới, từ trên người đối phương cảm nhận được, một phần không hiểu quen thuộc, thân cận.

Hình dạng dù khác biệt, nhưng loại cảm giác này, cùng giờ phút này trông lại ánh mắt…

Bá ——

Đổng Bình một chút, liền nước mắt lăn xuống, hắn “Phù phù” quỳ xuống, cung cung kính kính dập đầu, “Đổng Bình, bái kiến tiên sinh!”

“Đổng Bình, đã lâu không gặp.” La Quan mặt lộ vẻ tiếu dung, khẽ vươn tay, đem hắn kéo lên, “Kiếm của ngươi, ta nhìn thấy, rất tốt, không có cô phụ ta đối với ngươi kỳ vọng.”

Đối Đổng Bình hắn không cần che lấp thân phận, năm đó tiên sinh, cũng chỉ có số ít người biết được, sẽ không khiến cho 4 đại tổng chú ý.

Tê ——

Hạo Nhiên kiếm tông mọi người, hít một hơi lãnh khí.

Tình huống như thế nào

Không phải nói, Đổng Bình không cha không mẹ, chính là cô nhi xuất thân sao hắn thế mà nhận biết, vị này đột nhiên đến cường đại tu sĩ.

Mà lại, quan hệ có chút thân cận.

Đổng Bình mặt lộ vẻ kích động, “Ta có thể có hôm nay, toàn do tiên sinh cho ta cơ hội, nếu không ta đã sớm, hóa thành một đống đất vàng.”

“Đúng, đây là sư tỷ ta, nàng gọi Dương Tử, những năm này nhờ có sư tỷ chiếu cố, ta mới có thể an ổn tu hành đến nay.”

Trên mặt hắn, lộ ra một tia không được tự nhiên.

Dương Tử vội vàng hành lễ, “Vãn bối Hạo Nhiên kiếm tông Dương Tử, bái kiến tiên sinh!”

La Quan nhìn nàng một cái, cười gật đầu, “Ừm, đứng lên đi, ngươi rất tốt, có thể tuệ nhãn biết châu, Đổng Bình không tầm thường người, vượt qua tu hành bắt đầu chi khốn cảnh, tương lai nhất định dũng mãnh tinh tiến vào, tiền đồ bất khả hạn lượng.”

Trong lời nói thâm ý, để Dương Tử một chút đỏ mặt, nhưng nàng là tính cách sơ lãng, khí quyển cô nương, cung kính nói: “Đa tạ tiên sinh tán dương, vãn bối vẫn luôn rất xem trọng Đổng Bình sư đệ, hắn đầy đủ cố gắng, cứng cỏi, tự nhiên có một phen thành tựu.”

La Quan đối nàng càng phát ra hài lòng, Đổng Bình tiểu gia hỏa này, bây giờ cũng có tướng đỡ người, quả nhiên là tuế nguyệt như thoi đưa a.

“Thả ta ra! Thả ta ra!” Tống trưởng lão rống to, “Các ngươi còn đứng ngây đó làm gì lai lịch người này không rõ, đánh lén lão phu, hoặc là tà ma hóa thân! Mau ra tay, cứu ta thoát thân…”

Hắn điên cuồng gào thét, Hạo Nhiên kiếm tông mọi người, lại chỉ là trầm mặc.

Cứu ngươi

Có thể tính đi, liền trước mắt vị này, dù chưa nghiêm túc động thủ, nhưng chỉ là một ánh mắt đảo qua, liền làm bọn hắn gan hàn.

Lại nói, kết cục này cũng như thế, Tống thị phụ tử gieo gió gặt bão.

Trước đó, ngươi ỷ thế hiếp người, bây giờ người ta đến chỗ dựa, vậy liền chỉ là tự thực ác quả.

La Quan cười lạnh, phất tay áo vung lên, “Bành” một tiếng vang trầm, Tống trưởng lão triệt để ngậm miệng, giết hắn chỉ cần một cái ý niệm trong đầu, so nghiền chết một con kiến càng đơn giản.

Đã Hạo Nhiên kiếm tông mọi người còn tính là hiểu chuyện, không đi theo khinh suất, La Quan cũng liền không cần thiết, lại tiếp tục giữ lại hắn.

“Đổng Bình là ta vãn bối, năm đó bởi vì một chút duyên cớ, bái nhập Hạo Nhiên kiếm tông môn hạ, trước đó có lẽ tồn tại một chút hiểu lầm, nhưng liệu ngày sau sau khi sẽ không còn có, đúng không “

La Quan mở miệng, ánh mắt đảo qua mọi người.

Lưu trưởng lão thân thể run lên, cái thứ 1 đáp lại, “Đương nhiên đương nhiên! Tống thị phụ tử sự tình, đều là bọn hắn làm ác trước đây, cùng Đổng Bình sư điệt không quan hệ. Mấy người lão phu còn muốn, đa tạ tiên sinh xuất thủ, trợ giúp ta Hạo Nhiên kiếm tông, thanh lý môn hộ.”

Nó hơn…người người, nhao nhao gật đầu.

“Không sai, đúng là như thế.”

“Tiên sinh yên tâm chính là, Đổng Bình lĩnh hội hạo nhiên kiếm ý, chính là ta tông đích truyền, ngày sau sẽ

đạt được tốt nhất tài bồi.”

“Trước đó đủ loại, như vậy bỏ qua, tuyệt không người dám can đảm, nhắc lại cùng nửa điểm!”

Đừng quản ở đâu, bo bo giữ mình đạo lý, đều là Tu Chân giới môn bắt buộc. Huống chi, tình huống xác thực như thế, Tống thị phụ tử tự tìm đường chết, bọn hắn chẳng lẽ còn phải bồi

Huống chi, thay cái góc độ cân nhắc, Đổng Bình có dạng này chỗ dựa, đơn giản chuyển đổi một chút, đó cũng là Hạo Nhiên kiếm tông chỗ dựa a!

Bây giờ, mọi người bị nhốt nơi đây, ăn bữa hôm lo bữa mai, có như vậy đại nhân vật xuất hiện, còn không nhanh ôm lấy đùi, kia là ngốc.

Vừa nghĩ đến đây, Hạo Nhiên kiếm tông mọi người, thái độ càng phát ra thân cận, liền kém tại chỗ quỳ xuống đến, trực tiếp nhận cái kết nghĩa.

La Quan thản nhiên nói: “Như thế thuận tiện. Đi thôi, trước tiên tìm một nơi, cùng ta nói một chút, dưới mắt là tình huống như thế nào đi…”

Sau nửa canh giờ.

Hạo Nhiên kiếm tông doanh địa.

La Quan nghe chúng nhân kể xong, như có điều suy nghĩ, “Địa Âm Sát trận… Tà ma ăn thịt người… Bắt tới các phương tu sĩ, ném vào trong đó, bỏ mặc ngươi cùng

chém giết…”

Cái này tựa hồ, là nuôi sát đường lối.

Hắn nhắm mắt lại, lại mở ra, giờ phút này trước mắt thế giới, trực tiếp một phân thành hai. Chân chính nhìn đều núi, cùng đại đạo bỉ ngạn phản chiếu, La Quan thấy rõ ràng, kia theo mọi người tử vong, chỗ ngưng tụ sát khí, chính như từng đạo nhìn không thấy thủy triều, điên cuồng tràn vào nhìn đều núi.

Một đoàn Kim Quang, xuất hiện tại cuồn cuộn tanh hắc sát khí ở giữa, chống cự lại bọn chúng ăn mòn, nhưng theo thời gian trôi qua, Kim Quang chính một chút xíu, không ngừng trở nên ảm đạm.

Cái này Kim Quang chỗ, chính là nhìn đều núi sơn thần, Ngụy Vô Kỵ thần đạo thân thể!

La Quan ngưng thần nhìn lại, mơ hồ trong đó nhìn thấy, hắn một bộ thần bào, mặt lộ vẻ thống khổ. Một đôi tròng mắt ở giữa, hắc khí phun trào, thỉnh thoảng hiện ra dữ tợn, bạo ngược.

“Ai !”

“Dám thăm dò bản thần, làm càn!”

Đột nhiên, Ngụy Vô Kỵ gầm thét, cuồn cuộn Kim Quang bộc phát, nháy mắt đem quanh thân sát khí càn quét trống không.

Nhưng rất nhanh, cái này một mảnh trống chỗ, liền lại bị

cuồn cuộn sát khí lấp đầy.

Một phần minh ngộ, giờ phút này từ đáy lòng hiển hiện ——

4 đại thượng tông trắng trợn bắt trước mọi người đến, lấy giết nuôi sát ăn mòn nhìn đều núi, muốn cho sơn thần sa đọa, thần cách tự hủy.

Nếu chỉ là, vì đối phó Ngụy Vô Kỵ, cũng không cần phiền toái như vậy… Xem ra, ở trong đó nhất định, còn có càng sâu tính toán. Mà có thể, để 4 đại thượng tông, lao sư động chúng như thế lớn phí trắc trở, nó mục tiêu cũng chỉ có 1 cái.

Huyền Thánh!

Phá nhìn đều núi, giết Ngụy Vô Kỵ là mặt ngoài, hủy đi Huyền Thánh, làm cả tiểu thanh thiên thế giới, lại vô lực lượng chống lại mới là đúng.

La Quan mặt lộ vẻ ngưng trọng, hắn bây giờ tu vi, theo bỉ ngạn phản chiếu, cùng tiểu thanh thiên thế giới trùng điệp, còn tại nhanh chóng tăng lên. Nhưng muốn bằng sức một mình, đối kháng 4 đại thượng tông, còn chưa đủ… Chí ít, hiện tại còn thiếu nhiều lắm.

Huyền Thánh không xảy ra chuyện gì!

La Quan phất phất tay, “Việc nơi này, ta đã biết, các ngươi đi xuống đi.”

“Vâng, tiên sinh.” Hạo Nhiên kiếm tông mọi người cung

kính lĩnh mệnh, có thể lui ra về sau, từng cái trên mặt, lại lộ ra lo nghĩ.

Tống thị phụ tử bị giết, cũng coi như phế vật lợi dụng, coi như 2 người, là tuyệt đối không đủ chèo chống, tế đàn thiêu đốt một đêm.

Lưu trưởng lão gọi Dương Tử, nói vài câu về sau, nàng tìm tới Đổng Bình, “Sư đệ, ngươi bồi tiên sinh ở đây nghỉ ngơi, chúng ta có thể hay không nên rời đi trước “

Đổng Bình biết Dương Tử ý tứ, hắn do dự một chút, gật gật đầu, “Tốt, sư tỷ cẩn thận.”

Trời tối.

Hạo Nhiên kiếm tông doanh địa, trong tế đàn huyết diễm dấy lên, đem xung quanh chiếu sáng, quỷ dị, tinh hồng kiềm chế vạn điểm.

Hô ——

Mọi người buông lỏng một hơi, hôm nay có Tống thị phụ tử làm bổ sung, tinh huyết thạch coi như sung túc, hẳn là có thể chống nổi một đêm này.

Nhưng rất nhanh, Hạo Nhiên kiếm tông mọi người, liền đổi sắc mặt.

—

—

Chương 1484 : Thần đạo quốc gia

Sàn sạt ——

Sàn sạt ——

Sương mù phun trào ở giữa, nhỏ bé, ma sát thanh âm, từ trong đó truyền đến.

Là tà ma!

Vật này, chính là Địa Sát chỗ ngưng, khủng bố vạn điểm. Nhưng rõ ràng, bọn hắn hôm nay tế đàn bên trên, huyết diễm hừng hực thiêu đốt, làm sao lại bị để mắt tới

“Không được! Mấy vị trưởng lão, các ngươi mau nhìn.” Canh giữ ở tế đàn bên ngoài đệ tử, đột nhiên kinh hô.

Lưu trưởng lão bọn người vội vàng ngẩng đầu, sắc mặt đại biến, chỉ thấy trên tế đàn, kia mấy khối tinh huyết thạch, lại lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ tan rã.

Dựa theo tốc độ này, dùng không được quá lâu, liền sẽ thiêu đốt hầu như không còn, đến lúc đó… Trên mặt mọi người, nhao nhao lộ ra hoảng sợ!

Sàn sạt ——

Trong sương mù động tĩnh, càng ngày càng rõ ràng, loại kia ác niệm tràn đầy, tham lam khát máu thăm dò cảm

giác, cơ hồ không chút nào che lấp, làm bọn hắn gan hàn.

Lưu trưởng lão cắn răng một cái, ngẩng đầu nhìn về phía doanh địa nơi hẻo lánh, kia bên trong xây dựng 1 cái doanh trướng, “Nhanh, ngươi cùng theo chúng ta cùng một chỗ, đi cầu tiên sinh.”

Không có cách, cái này đột nhiên tới biến cố, bọn hắn bất lực chống lại, đây là duy nhất sinh cơ chỗ.

“Đổng Bình, Dương Tử, việc lớn không tốt, hôm nay chỉ có tiên sinh, có thể cứu ngươi tính mạng của ta!” Lưu trưởng lão nhanh chân mà tới.

Nghe nói việc này, Đổng Bình, Dương Tử cũng là biến sắc, “Cái này… Tiên sinh đi vào lúc, mệnh lệnh rõ ràng đã phân phó, hắn chưa ra trước, không cho phép bất luận kẻ nào quấy rầy…”

Lưu trưởng lão cười khổ, “A… Phải làm sao mới ổn đây tinh huyết thạch đốt cháy tốc độ rất nhanh, chống đỡ không được quá lâu…” Một khi huyết diễm dập tắt, tà ma xâm nhập trong doanh địa, bọn hắn hẳn phải chết không nghi ngờ.

Đổng Bình đón mọi người ánh mắt, cắn răng chắp tay, “Tiên sinh lời nói, ta nhất định phải nghe theo, mời chư vị theo ta cùng một chỗ, chờ ở ngoài trướng đi.”

Thời gian một chút xíu trôi qua.

Sương mù phun trào càng cường liệt, “Sàn sạt” thanh

âm, như vang lên bên tai mọi người, bọn hắn thậm chí có thể cảm nhận được, kia tham lam, nóng bỏng, lại âm lãnh, đáng sợ thở dốc, tà ma đã không kịp chờ đợi.

Mồ hôi lạnh, trải rộng mọi người cái trán, lại đem trên thân trường bào thẩm thấu.

Đột nhiên, một trận gió lạnh thổi qua, “Phốc” một tiếng vang trầm, tế đàn bên trên huyết diễm, không hề có điềm báo trước dập tắt.

Huyết quang biến mất bóng tối bao trùm hết thảy, Hạo Nhiên kiếm tông mọi người, bên tai đồng thời vang lên rít lên một tiếng, phấn khởi mà kích động.

Trong sương mù tà ma, đến từ lòng đất ác linh, bị trận pháp thôi động, không kịp chờ đợi mở cái miệng rộng, thẳng đến mọi người vọt tới.

Nó, phi thường đói!

Nhất là cái này trong doanh địa, tồn tại 1 đạo khí tức, để nó vô song tham luyến, ngay ở chỗ này… Ngay tại toà này trong doanh trướng…

Tà ma không xác định, đạo này khí tức là cái gì, nhưng hắn là mỹ vị như vậy, dù là bản năng bên trong cảm nhận được một tia bất an, nhưng cũng không lo được.

Trước ăn đi người bên ngoài, lớn mạnh chính mình lực lượng, lại hướng tiến vào doanh trướng, đem hắn một ngụm nuốt mất! Không sai, chính là như vậy.

“A!”

Thét lên bên trong, từ trong miệng mọi người phát ra, thấu xương băng hàn, bao phủ lại bọn hắn. Căn bản không nhìn thấy, tà ma thân ảnh, càng không cách nào phản kháng, pháp lực, khí huyết thậm chí cả hồn phách, giờ phút này cũng bắt đầu đông kết.

Tử vong, sắp giáng lâm!

“Tiên sinh cứu ta!” Đổng Bình kêu to, cho dù đến một bước này, hắn vẫn như cũ canh giữ ở ngoài trướng, chưa từng xâm nhập một bước.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, bỗng dưng ở bên tai vang lên, tiếp theo là một tiếng kêu thê lương thảm thiết. Kia bao phủ mọi người băng hàn, như dưới liệt nhật mỏng sương nhanh chóng tiêu tán, bọn hắn trừng lớn mắt, liền thấy trong sương mù, 1 đạo vặn vẹo bóng đen, chính chật vật chạy trốn.

Thân thể nó ở giữa, xuất hiện 1 đạo lỗ hổng, giống như là bị 1 kiếm xuyên tim mà qua!

Bá ——

La Quan chọn trướng mà ra, nhìn qua bóng đen thoát đi phương hướng, híp híp mắt chưa lại động thủ, mơ hồ cảm thấy cái này tà ma, ác linh, có lẽ còn có chút tác dụng, không nên chết tại hôm nay.

“Sống tới, không chết, chúng ta còn sống!”

“Đa tạ tiên sinh, đa tạ tiên sinh!”

Hạo Nhiên kiếm tông mọi người, cơ hồ vui đến phát khóc.

Vừa rồi một khắc, bị tà ma cuốn lấy, bọn hắn cùng tử vong ở giữa, chỉ cách nhau một đường.

Giờ phút này kích động vạn điểm, từng cái đôi mắt ở giữa, hiện ra vô tận kính sợ, sùng bái.

Cái này tà ma, ác linh, tứ ngược trong sương mù , bất kỳ người nào bị nó để mắt tới, đều chỉ có một con đường chết.

Nhưng hôm nay, tiên sinh thậm chí không có xuất kiếm, chỉ là một tiếng kiếm minh vang vọng, liền đem nó đánh lui, hoảng sợ như chó nhà có tang.

Đây là thực lực cỡ nào, cảnh giới!

Không thể tưởng tượng.

Lại nhìn về phía Đổng Bình, ánh mắt bên trong liền lại, hiện ra thật sâu ao ước, có dạng này 1 vị cường giả làm chỗ dựa, hắn sau này bất khả hạn lượng.

“Đa tạ tiên sinh xuất kiếm, là ta cùng vô năng, như đối tiên sinh tạo thành ảnh hưởng, ta cùng muôn lần chết khó chuộc…” Đổng Bình một mặt xấu hổ.

Hắn bây giờ, lại không mọi người suy nghĩ như vậy đắc ý, mừng rỡ, ngược lại chỉ có đắng chát.

Hơn bốn trăm năm tuế nguyệt, cố gắng khổ tu, vào hôm nay tu thành kiếm đạo, nguyên lai tưởng rằng có lẽ có cơ hội, có thể đi theo tiên sinh trái phải.

Nhưng bây giờ nhìn…

Hắn tựa hồ, chênh lệch càng xa.

La Quan khoát tay, “Không sao, ta đã chuẩn bị kỹ càng.” Hắn phát giác được, Đổng Bình một chút tâm tính, nhưng lại chưa nhiều lời. Tiểu thanh thiên hạo kiếp giáng lâm, nếu không thể xông qua, thì vạn sự đều yên, có lẽ tất cả mọi người muốn chết.

Hắn tạm thời chưa có tâm tư, đi cân nhắc quá nhiều.

“Tối nay, nên vô sự, các ngươi lưu tại cái này bên trong, ta đi ra ngoài một chuyến.”

Dứt lời, hướng doanh địa bước ra ngoài.

Mọi người kinh hãi, 2 mặt nhìn nhau về sau, lại cảm thấy chuyện đương nhiên —— tiên sinh kiếm khủng bố vạn điểm, tà ma nghe ngóng rồi chuồn, nửa đêm đi ra ngoài cũng không tính là gì.

“Đổng Bình! Ngươi cùng tiên sinh, đến cùng quan hệ thế nào cái kia… Khục! Ngươi nhìn có thể hay không, mời tiên sinh đảm nhiệm, ta Hạo Nhiên kiếm tông thái thượng trưởng lão như tiên sinh nguyện ý, khi tông chủ

cũng thành a…” Lưu trưởng lão lại gần, một mặt nóng bỏng.

Không ai cảm thấy mất mặt, ngược lại từng cái, đều ánh mắt sáng rực, cái này muốn thật đem tiên sinh, biến thành Hạo Nhiên kiếm tông một viên… Hắc, liệt tổ liệt tông môn địa dưới có biết, cũng được khua chiêng gõ trống, tán dương hậu nhân thông minh.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Đổng Bình hít một hơi, lắc đầu, “Lưu trưởng lão, chư vị trưởng lão, hay là không muốn làm ý tưởng này… Tiên sinh chi cấp độ, không phải ngươi ta có thể tưởng tượng, hắn cùng ta cùng chú định không có khả năng, tồn tại quá nhiều gặp nhau… Mà ta, bất quá là tuổi nhỏ lúc, may mắn gặp tiên sinh, cũng đạt được tiên sinh lọt mắt xanh, mới cải biến vận mệnh, có thành tựu ngày hôm nay…”

“Ta đã sớm hẳn là thỏa mãn, sao dám lại yêu cầu xa vời càng nhiều… Các ngươi cũng 10 triệu, đừng ở tiên sinh trước mặt đề cập…” Thanh âm hắn dần thấp, trong giọng nói uể oải khó mà che lấp.

Tiên sinh a!

Ta cả đời này, liền thật không có cơ hội, đi theo tại ngài trái phải sao bất quá, hắn rốt cục nhìn trộm đến một điểm, tiên sinh chân chính phong thái.

Có lẽ, đây chính là trong thế giới này, cao cấp nhất cấp

độ tồn tại.

‘Triệu Trường Hà, ta từng đáp ứng ngươi, cũng mang ngươi nhìn một chút thế gian phong quang, bây giờ cũng coi như làm được mấy điểm… Ngươi nên thấy được sao… Nhưng những này phong quang đối ta mà nói, hay là quá xa xôi… Nếu như ngươi còn sống, có lẽ ngươi là đủ tư cách, có thể tìm tòi trong đó, dù sao thiên tư của ngươi, tiên sinh đều từng sợ hãi thán phục… Đáng tiếc a… Ngươi chết quá sớm… Kia đại khái chính là mỗi người không cam lòng, nhưng lại nhất định phải tiếp nhận vận mệnh… Ta chung quy, là so ngươi vận khí càng tốt hơn một chút…’

Đổng Bình cúi đầu, tạp niệm nhao nhao.

Đột nhiên, hắn cảm giác mình, bị bắt lại bàn tay, ngẩng đầu liền thấy, Dương Tử một đôi sáng tỏ đôi mắt, “Sư đệ, không nên nghĩ quá nhiều, ngươi có con đường của mình, chỉ cần kiên định đi xuống, tương lai ai có thể nói trúng đâu “

Đổng Bình cười một tiếng, cầm ngược tay của nàng, “Tạ tạ sư tỷ, ta biết.”

Đúng vậy a, tiên sinh có tiên sinh con đường, ta cũng có con đường của mình, mà bây giờ trên đường đi của hắn, đã có sư tỷ làm bạn.

Cái này làm sao, không phải một loại thu hoạch

Doanh địa bên ngoài, mê vụ ở giữa.

La Quan quay đầu nhìn thoáng qua, mặt lộ vẻ tiếu dung, hắn xem trọng tiểu bối, quả nhiên là tốt, nhanh như vậy liền điều chỉnh tâm tính.

Như thế, cũng nên làm chính sự!

Hắn ngẩng đầu, Địa Âm Sát trận bên trong, 4 hướng không chừng, âm dương lẫn lộn, lúc này mới có thể vây khốn mọi người, khó mà từ đó đào thoát.

Nhưng đối La Quan mà nói lại còn chưa đủ, hắn nhìn thấy kia thẳng vào mây tiêu, nguy nga chống trời nhìn đều núi… Cùng trong núi, kia một đoàn lấp lóe Kim Quang.

Bá ——

Hắn một bước phóng ra, vượt qua âm dương, từ trong nhân thế, tiến vào thần đạo quốc gia. Sau một khắc, vô số thê lương tru lên, như chói tai ma âm truyền đến, chui thẳng não hải!

—

—

—

—

Chương 1485 : Thần quốc chuyển biến xấu

Ngụy Vô Kỵ thần đạo quốc gia, là nó thần đạo quyền hành cụ hiện, bao phủ cả tòa nhìn đều núi, phương viên chừng mấy chục ngàn dặm. Trong đó, sinh hoạt vô số, phụ thuộc hắn thần quan, tôi tớ, cùng đông đảo âm thế quỷ vật.

La Quan trước đó, mưu lợi “Lấy hư xem thực” thấy được thần chỉ Chân Thần, nhưng chân chính bước vào thần đạo quốc gia, lọt vào trong tầm mắt lại là một vùng tăm tối.

Trước mắt là 1 cái âm thành, lối kiến trúc cùng dương thế không khác, chỉ là toàn thân lệch u ám, bây giờ lâm vào hỗn loạn tưng bừng.

Vô số quỷ vật bạo tẩu, điên cuồng xung kích thần quan dinh thự, mà nguyên bản thần uy sáng rực, áp chế bọn hắn lực lượng, lại trở nên pha tạp không chừng, thậm chí bị quỷ vật thôn phệ, làm bọn hắn toàn thân khói đen cuồn cuộn, mặt xanh nanh vàng, ngang ngược, khát máu khí tức trùng thiên.

Đây là bởi vì, sơn thần thụ sát khí ăn mòn, đã xuất hiện sa đọa dấu hiệu, không cách nào lại trấn áp thần quốc, lúc này mới dẫn đến trước mắt “Chuyển biến xấu” một màn.

Khi sơn thần triệt để sa đọa, thần cách vỡ nát, đem hóa

thành khôn cùng ác quỷ, tất cả thần quốc bên trong quỷ vật, đem tùy theo cùng một chỗ mất khống chế.

La Quan nhíu mày, thế cục so hắn nghĩ, còn muốn càng thêm hỏng bét.

Đúng lúc này, từng đạo ánh mắt, rơi vào trên người hắn, đoạn tại dừng lại về sau, chợt trở nên nóng bỏng.

Người sống!

Dĩ vãng, sơn thần đại nhân mở yến, đã từng mời qua cường đại người tu hành đến, nhưng lúc đó hết thảy đều có quy củ, bọn hắn không dám làm loạn.

Hiện tại, sơn thần bất lực tự vệ, thần quốc chuyển biến xấu sắp đến, ai còn có thể quản được bọn hắn hắc! Đưa đến bên miệng huyết thực, ăn chùa thì ngu sao mà không ăn.

“Thật tươi đẹp huyết nhục tư vị!”

“Ta đã, chừng mấy ngàn năm, chưa từng ăn qua thịt người, thật sự là hoài niệm a…”

“Người này hương vị, tốt lắm, ăn hắn, nhất định có thể pháp lực phóng đại!”

“Lăn đi, người này là ta!”

Oanh ——

Quỷ khí trùng thiên, tinh hồng khắp nơi, chỉ thấy một

đám quỷ vật không có kết cấu gì, rối bời vọt tới.

Kia từng đạo ánh mắt, hận không thể đem La Quan xé nát, nuốt ăn sạch sẽ.

“Hừ!” La Quan cười lạnh, bấm tay bắn ra, “Ông” một tiếng kiếm minh vang lên, trước mắt lập tức hiện ra vô số kiếm khí.

Tung hoành xen lẫn, như 1 đạo lưới lớn, đem tất cả vọt tới quỷ vật, đều cuốn vào.

“A! Kiếm tu này kiếm, có thể làm tổn thương ta!”

“Đáng chết, mau trốn!”

“Ở đâu ra lợi hại kiếm tu…”

Kêu thảm bên trong, từng đầu mất khống chế lệ quỷ, bị kiếm quang xé nát, tan thành mây khói.

Cả tòa mất khống chế thành trì, đột nhiên yên tĩnh, bọn hắn tuy bị sát khí ăn mòn, bốc lên đáy lòng ác niệm, hóa thân thành lệ quỷ, lại không phải mất đi thần trí.

Kiếm tu này, quả thực khủng bố!

Ăn hắn

Hừ! Người ta còn không có thật xuất kiếm, như coi là thật động thủ, sợ là 1 kiếm rơi xuống, liền có thể hủy đi toà này quỷ thành, khiến tất cả quỷ vật chôn cùng.

Ông ——

Ông ——

Kim Quang thảm đạm lấy, mấy đạo thân ảnh xông ra, bọn hắn là thành này người quản lý, cũng là sơn thần phụ thuộc thần chỉ, đi tới La Quan trước người, vội vàng cong xuống, “Tiểu thần bọn người, bái kiến kiếm tiên, đa tạ kiếm tiên xuất thủ cứu giúp, nếu không ta chờ chết vô nơi táng thân.”

Mấy cái này tiểu thần, từng cái sắc mặt trắng bệch, mặt mũi tràn đầy cười khổ, nghĩ mà sợ.

La Quan phất tay áo, lực lượng cường đại rơi xuống, đem bọn hắn trên thân bám vào sát khí, nháy mắt thanh trừ sạch sẽ, lại giúp đỡ vững chắc thân thể.

Đón lấy, đưa tay 1 kiếm.

Oanh ——

Cuồn cuộn kiếm quang, từ thiên khung rơi xuống, chiếu sáng cả tòa quỷ thành, cũng phản chiếu ra vô số tấm, lệ quỷ gương mặt hoảng sợ. Kiếm quang này, chưa từng hủy đi quỷ thành, tựa như là 1 con ngã úp chén lớn, đem nó bao phủ ở bên trong.

“Canh giữ ở cái này, cùng sơn thần trở về, lại làm xử lý.”

Nói xong, La Quan một bước phóng ra, thân hóa kiếm ảnh phóng lên tận trời.

Nơi đây, là sơn thần thần đạo quốc gia, hắn một khi xuất kiếm, đem tạo thành mãi mãi tổn hại, phong ấn tại này liền tốt.

“Đa tạ kiếm tiên!” Mấy tên phụ thuộc tiểu thần, vội vàng quỳ xuống đất cung tiễn, từng cái mặt lộ vẻ kích động.

“Quá tốt! Kiếm tiên nhất định là sơn thần bằng hữu, phát giác được không ổn, đến đây tương trợ, sơn thần đại nhân có thể cứu!”

“Chỉ cần sơn thần đại nhân không đọa lạc, nhìn đều núi liền sẽ không ngược lại! Hừ, bọn này ác quỷ, bình thường thật sự là đối bọn hắn quá tốt, cùng sơn thần đại nhân khôi phục về sau, nhất định nghiêm trị!”

Một đường đi nhanh, La Quan trải qua vài tòa quỷ thành, tình huống đều không ngoại lệ, đều phi thường hỏng bét.

Thậm chí, đã có quỷ thành bị ác quỷ triệt để công phá, phụ thuộc thần chỉ bị nuốt ăn thảm kịch phát sinh. Gặp phải, hắn đều 1 kiếm quá khứ, đem nó trảm hồn phi phách tán, nó hơn có thể trợ giúp, liền theo lệ cho phong ấn lại.

Thần đạo quốc gia, cùng hiện thế bên trong khác biệt, hắn lấy nhục thân xâm nhập, như trong vũng bùn tiến lên, nhanh đến nhận ảnh hưởng cực lớn.

Nhưng cũng may, bất quá mấy chục nghìn bên trong phương viên, sau đó không lâu liền tới đến, sơn thần âm trạch chỗ.

Kia là 1 cái, quy mô to lớn quỷ thành, phương viên chí ít 1,000 dặm, nơi đây là sơn thần thực lực mạnh nhất địa phương, cũng tương tự trấn áp, số lượng nhiều nhất quỷ vật.

Bây giờ, Địa Âm Sát trận lấy Địa Sát hóa tà ma khuấy động thế cục, bức bách tiểu thanh thiên thế giới khí vận hạt giống tự giết lẫn nhau, nuôi sát ăn mòn nhìn đều núi, chỗ này chính là trọng điểm bị ăn mòn địa phương.

Cơ hồ tất cả quỷ vật, đều đã triệt để mất khống chế, lọt vào trong tầm mắt chỗ, có thể thấy được vô số chúc thần dẫn đầu thần binh, tới chém giết cùng một chỗ. Nhưng chúc thần cùng thần binh lực lượng, đều đến từ sơn thần, theo sơn thần bị ăn mòn, lực lượng không ngừng suy yếu, bọn hắn cũng theo đó lâm vào trạng thái hư nhược, thế cục đang từ từ mất khống chế.

Sơn thần dinh thự trên không, quỷ khí trùng thiên, cùng dày đặc sát khí ngưng tụ cùng một chỗ, hóa thành 1 đạo mặt quỷ, đang không ngừng gào thét ——

“Kiệt kiệt kiệt!”

“Ngụy Vô Kỵ, không muốn lại chống cự, ngươi thần thể, thần tính, đều đã bị sát khí ăn mòn, sa đọa chỉ là vấn đề thời gian.”

“Chỉ cần ngươi chủ động quy hàng, nguyện vì thượng tông hiệu lực, hủy đi bên trong châu đại lục, ngươi liền có thể lấy quỷ thần thân phận, kế tiếp theo đảm nhiệm sơn thần chi vị.”

“Thậm chí, còn có thể thôn phệ bên trong châu thiên hạ, ngàn tỷ sinh linh hồn phách, thực lực lớn tiến vào lấy quỷ thể, thành tựu đại đạo!”

Dinh thự bên trong, 1 tôn kim giáp thần nhân đứng lặng, hai mắt nhắm nghiền, hắn tựa như là 1 tôn, hừng hực thiêu đốt mặt trời, chiếu sáng hơn phân nửa thành trì, cũng vì dưới trướng chúc thần các loại, liên tục không ngừng cung cấp lực lượng. Nhưng nó giữa lông mày lại nhiều một sợi, không che giấu được hắc khí, như vật sống không ngừng du tẩu, ý đồ xâm nhập thần cách.

“Ngậm miệng!”

Một tiếng quát lớn, Ngụy Vô Kỵ mở mắt ra, “Ta là nhìn đều sơn thần, thiên hạ địa mạch đứng đầu, chưởng 10,000 dặm thần quốc, hưởng thế gian hương hỏa.”

“Tung ngọc thạch câu phần, cũng sẽ không, cùng ngươi cùng cấp lưu hợp ô.”

“Cho ta chết!”

Oanh ——

Thần quang ngút trời, một nháy mắt, đem trên bầu trời mặt quỷ đánh nát, sáng rực óng ánh như đại hỏa, đem quỷ khí, sát khí đốt cháy hầu như không còn.

Nhưng rất nhanh, kia mặt quỷ ngay tại nơi xa nặng đắp, phát ra cười lạnh, “Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt! Ngụy Vô Kỵ, vậy ngươi liền chờ lấy, bị đẩy

vào sát khí bên trong triệt để sa đọa, như vậy mất đi thần trí, vạn kiếp bất phục!”

Cuồn cuộn sát khí, quỷ khí, “Ầm ầm” lăn lộn, gào thét.

Ngụy Vô Kỵ trợn mắt nhìn, đáy mắt lại lộ ra một tia đắng chát, trên người hắn kia như mặt trời thần quang, cũng nhiều một tia ảm đạm.

Huyền Thánh đại nhân xảy ra chuyện!

Nếu không tuyệt đối sẽ không ngồi im mà nhìn, vực ngoại tà ma tấn công nhìn đều núi… Nhưng hắn đã kiên trì hồi lâu, lại chậm chạp không có chờ đến gấp rút tiếp viện.

Còn có người, có thể trợ giúp hắn sao có lẽ, đây chính là hắn chú định, thần đạo đại kiếp!

Rất nhiều năm trước, Ngụy Vô Kỵ tu hành liền đã chạm đến cực hạn, nhưng hắn chậm chạp không còn dám bước ra một bước, chính là bởi vì trong cõi u minh, cái kia đạo giương cung mà không phát thần đạo đại kiếp.

Nhưng tránh nhiều năm như vậy, chung quy còn muốn đối mặt.

Đúng lúc này, một thanh âm đột nhiên, tại Ngụy Vô Kỵ vang lên bên tai, “Ngụy đại sơn thần, mấy trăm năm chưa gặp, ngươi bây giờ tình cảnh, tựa hồ không tốt lắm a.”

“Ai !” Sơn thần giật mình, chợt trong lòng kinh nghi,

“Không đúng, đạo thanh âm này… Rất quen tai… La Quan, là La Quan…” Hắn đôi mắt sáng lên, nhưng lại chưa biểu lộ quá nhiều, chỉ hướng về đến âm thanh chỗ truyền âm, “Nhị đệ, là ngươi sao nhị đệ !”

Thông minh!

La Quan giấu ở âm thầm, trong tay cầm một chén, không đáng chú ý nến.

Vật này, được từ Giang Ninh thành bên ngoài nhìn đều núi, vốn cho rằng chỉ là một chén, thần đạo chí bảo phảng phẩm. Nhưng nhân quả luân hồi, nhất ẩm nhất trác lại là đã sớm chú định, năm đó lấy miệng màu chiếm ngụy đại sơn thần tiện nghi, trợ giúp Giang Ninh thành, đạt được thật lâu an bình, bây giờ cũng là thời điểm cho hồi báo.

“Đại ca, là tiểu đệ trở về, ngươi lúc này tình cảnh hung hiểm, lại nghe ta nói. Ngươi bây giờ, có 2 lựa chọn…”

—

—

—

—

Chương 1486 : Mượn sát luyện thần

Trực tiếp quang minh thân phận, là muốn lấy tin Ngụy Vô Kỵ, hắn tình huống bây giờ xa so mặt ngoài nhìn thấy càng hung hiểm, kéo dài không được.

Dù sao, 4 đại thượng tông uy hiếp, muốn Ngụy Vô Kỵ quy hàng, nhất định dùng hết thủ đoạn.

“Nhị đệ, ngươi nói!” Ngụy Vô Kỵ bất động thanh sắc truyền thanh.

Hắn mơ hồ đoán được, La Quan ẩn tàng tự thân, vô ý bạo lộ ra.

Cái này đương nhiên tốt nhất, như bị 4 đại thượng tông biết được, nhất định không tiếc đại giới xuống tay với La Quan, tránh hắn phá hư thế cục.

‘Ta cũng không thể liên lụy nhị đệ…’ đây là ý niệm đầu tiên, càng mấu chốt chính là, La Quan có lẽ đã là, hắn cuối cùng một cọng cỏ cứu mạng.

Huyền Thánh xảy ra chuyện, chậm chạp không ai giúp!

Như lại bỏ lỡ La Quan lần này xuất thủ, hắn liền thật chết chắc.

La Quan hơi dừng lại, nói: “Đại ca, lựa chọn thứ nhất, tiểu đệ hiện tại liền xuất thủ, cũng có nhất định nắm

chắc, có thể hủy đi Địa Âm Sát trận, sát khí đoạn tuyệt về sau, ngươi nguy cơ tự nhiên giải quyết… Nhưng ta cảm thấy, đó cũng không phải biện pháp tốt, vực ngoại tà ma chính là 4 đại thượng tông, thực lực thâm bất khả trắc, thật muốn ra tay với ngươi có là biện pháp, trị ngọn không trị gốc.”

“Lựa chọn thứ hai, mượn lực. 4 đại thượng tông muốn lấy nuôi sát chi pháp, hủy đi nhìn đều núi, chúng ta cũng có thể thuận thế mà làm —— sát như lửa, luyện thần thai! Ta dù không biết thần đạo tu hành, nhưng đại khái đạo lý tương thông, chỉ cần đại ca kháng trụ sát khí ăn mòn, nhất định có thể nhân họa đắc phúc, thậm chí phá vỡ tu hành hàng rào, nhảy lên bước vào đại đạo.”

Lấy hắn bây giờ tầm mắt, lại mưu lợi “Lấy hư dòm thực”, có thể khám phá Ngụy Vô Kỵ trạng thái, mới cho ra đề nghị này.

Ngụy Vô Kỵ không chút do dự, “Ta tuyển 2!” Đón lấy, lại thử dò xét nói: “Nhị đệ, ngươi hẳn là có biện pháp, có thể giúp ta đúng không không phải, cái này lựa chọn tuy tốt, nhưng sát khí như sóng triều mãnh liệt đáng sợ, vi huynh đem hết toàn lực, nhưng cũng ngăn cản không nổi.”

La Quan cười một tiếng, “Đương nhiên, trong tay của ta có 1 kiện thần đạo bảo vật, xem như ngươi vị kia phu nhân, năm đó dâng tặng cho ta, bây giờ giao cho đại ca, cũng coi như vật tận kỳ dụng.”

Hắn cong ngón búng ra, thần đạo nến hóa thành 1 đạo lưu quang, tại ngập trời sát khí che lấp lại, chưa từng

gây nên nửa điểm chú ý, chui vào sơn thần dinh thự.

Sau một khắc, nó liền đã xuất hiện tại, Ngụy Vô Kỵ trong tay.

“Vật này… Vật này là… Tê —— “

Hắn trợn mắt há mồm, kém chút hớn hở ra mặt, thật vất vả mới ngăn chặn, “Hảo huynh đệ! Đại ca thiếu ngươi một cái mạng, ha ha, thật không nghĩ tới, món này thần đạo chí bảo, lại sẽ trong tay ngươi, tốt, quá tốt! Có vật này gia trì, mặc cho sát khí như vực sâu như ngục, cũng đừng hòng hủy ta tu hành!”

Bởi vì thần đạo tu hành tính đặc thù, cái này thần đạo nến, đối Ngụy Vô Kỵ mà nói, có thể xưng nghịch thiên cải mệnh chi thần khí, mới có thể kích động như thế.

La Quan nhắc nhở: “Đại ca, vì ngăn ngừa xảy ra ngoài ý muốn, vẫn là phải diễn một tuồng kịch, chí ít tại ngươi thành công trước đó, không thể bị vực ngoại tứ tông phát giác.” Dừng một chút, hắn kế tục khai miệng, “Đúng, ta xem 4 đại thượng tông xuất thủ, tựa hồ cũng không phải là chỉ là, muốn hủy đi đại ca ngươi tu hành, trong đó phải chăng có ẩn tình khác “

Ngụy Vô Kỵ trầm giọng nói: “Người bên ngoài hỏi, vi huynh tuyệt không dám nhiều lời nửa câu, nhưng nếu là nhị đệ… Việc này, ngươi khi giữ bí mật! Huyền Thánh đại nhân, tựa hồ từ 400 năm trước bắt đầu, liền dự cảm đến cái gì, hắn lấy thân dung hợp thiên địa, luyện hóa tiểu thanh thiên một chỗ vì tự thân neo điểm, trở thành thế giới một bộ điểm, nơi đây neo điểm, chính là nhìn

đều núi!”

La Quan nháy mắt minh ngộ.

Khó trách, Huyền Thánh có thể bằng sức một mình, trấn áp 4 đại thượng tông, duy trì lấy tiểu thanh thiên thế giới, cơ bản nhất trật tự.

Lấy tự thân, dung hợp thiên địa một góc, có thể khiến thực lực của hắn, lại lần nữa tăng vọt một đoạn, Huyền Thánh bản thân liền là Chân Thần cảnh, điệp gia phía dưới lúc này mới có thể, bức bách 4 đại thượng tông cúi đầu.

Nhưng làm như vậy, cũng tồn tại rất lớn tai hoạ ngầm —— neo điểm, tức tự thân luyện hóa chỗ, sẽ thành Huyền Thánh uy hiếp, một khi bị phá hư, tự thân gặp phản phệ, thực lực nhất định sụt giảm. Đây hết thảy, cũng đều có giải thích, khó trách 4 đại thượng tông, gióng trống khua chiêng muốn hủy đi nhìn đều núi.

Nhưng trực tiếp động thủ, chẳng phải là càng đơn giản trực tiếp dù sao, Huyền Thánh tao ngộ ngoài ý muốn, chậm chạp chưa từng xuất thủ gấp rút tiếp viện, ai còn có thể ngăn cản bọn hắn ngô… Có lẽ, cái này vây khốn ăn mòn chi cục, có âm mưu khác cạm bẫy… Câu cá… Thiêu thân lao đầu vào lửa…

Hừ!

Xem ra, 4 đại thượng tông là phải thừa dịp cơ hội này, đem tiểu thanh thiên thế giới bên trong, tất cả phản kháng lực lượng, đều một mẻ hốt gọn.

Thấy La Quan trầm mặc liên tục, Ngụy Vô Kỵ nói: “Nhị đệ đã nghĩ thông suốt ai, ván này, là vực ngoại tà ma dương mưu, nếu không phải ngươi đến, cơ hồ là khó giải. Mặt khác, ta còn muốn nhắc nhở ngươi 1 câu, tiểu thanh thiên thế giới bên trong, sợ là một số người, cũng sớm đã làm phản, thành vực ngoại tà ma chó săn. Không phải, Huyền Thánh đại nhân neo điểm, há lại sẽ tuỳ tiện bại lộ.”

La Quan đáy mắt, nổ tung một đoàn tinh mang.

Là, Huyền Thánh lựa chọn nhìn đều núi, vì tự thân neo điểm, nhất định cẩn thận, 4 đại thượng tông sao lại biết được mà có khả năng, tiếp xúc việc này người…

“Trời ban cổ thị “

Hắn trầm giọng mở miệng.

Ngụy Vô Kỵ cười khổ, “Có khả năng, nhưng không có chứng cứ, bất quá Huyền Thánh đại nhân trước đó, từng triệu tập các phương cường giả tề tụ, đối kháng vực ngoại tà ma xâm lấn, cổ thị chỉ xuất tịch một lần, về sau liền phong bế chỗ tiểu thế giới, không còn tin tức.”

Chứng cứ

Hừ!

Cần sao !

Đối trời ban cổ thị, La Quan không có nửa điểm hảo

cảm, thậm chí là vị kia Thiên tôn, cũng từ đầu đến cuối đối với hắn lòng mang ác niệm. Hắn tự thân kiếm đạo, sáng tạo Bạt Kiếm Trảm Thiên thuật, là như thế nào đến

Hẳn là, ở trong đó không chỉ là, trời ban cổ thị tiểu động tác nhưng Thiên tôn bản thân, cũng là tiểu thanh thiên thế giới một bộ điểm, hắn đầu nhập vực ngoại tứ tông, liền không sợ đối phương qua sông đoạn cầu , khiến cho vạn kiếp bất phục sao

Đúng lúc này, La Quan sắc mặt biến hóa, sau một khắc thần đạo trong quốc gia, từng tòa quỷ thành ở giữa, vô số lệ quỷ ngửa mặt lên trời tru lên.

Oanh ——

Quỷ khí cuồn cuộn, xông thẳng tới chân trời.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Nương theo lấy, là kia cuồn cuộn thoải mái, cơ hồ ngưng tụ thành thực chất sát khí! Giống như là biển gầm “Ầm ầm” gầm thét, từ 4 phương 8 hướng hội tụ, phóng tới sơn thần dinh thự.

“A!”

Ngụy Vô Kỵ gầm thét, thần quang bộc phát, như 1 viên mặt trời, ngạnh kháng sát khí oanh kích. Nhưng rất hiển nhiên, cái này đột nhiên bộc phát, hắn ứng đối bắt đầu cũng rất phí sức, trên thân óng ánh, sáng rực thần quang, bị đả diệt hơn phân nửa.

Liền liền thân bên trên, thần cách cụ hiện, sơn hà gia trì tạo thành sơn thần giáp, đều trở nên ảm đạm xuống, khí tức uể oải.

Ngụy Vô Kỵ miệng lớn thở dốc, đáy mắt bên trong, hiện lên một tia kinh sợ, nghĩ mà sợ! Hắn lại hoàn toàn không có phát giác được, đối phương tính toán, nếu không phải tay cầm thần đạo nến, lần này tập kích liền có thể đem hắn trọng thương.

‘Nhị đệ trước đó nói, ta tình cảnh hung hiểm, ta còn không biết rõ, nguyên lai lại tàng lấy cái này một cọc tai họa… May mắn có nhị đệ giúp ta a!’

Ngụy Vô Kỵ truyền âm, “Hảo huynh đệ, nếu không phải ngươi, đại ca ta hiện tại, sợ là liền xong! Đại ân không lời nào cảm tạ hết được, ngươi ta huynh đệ, ngày sau nhất định phải nâng ly.”

La Quan mỉm cười, “Đại ca không cần như thế, nhưng dưới mắt còn muốn dốc sức hợp tác, thất bại vực ngoại tứ tông âm mưu, Huyền Thánh đại nhân không xảy ra chuyện gì, nếu không tiểu thanh thiên thế giới, liền vạn kiếp bất phục.” Nói đến về sau, hắn ngôn từ âm vang, trịch địa hữu thanh.

“Nhị đệ yên tâm, vi huynh biết lợi hại trong đó.” Ngụy Vô Kỵ về xong, ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ, “Đáng chết vực ngoại tà ma, dám tính toán bản thần, ta là nhìn đều núi sơn thần, thiên hạ địa mạch đứng đầu, há lại ngươi cùng hạng giá áo túi cơm có thể ngấp nghé, cút cho ta!”

Hắn bộc phát thần lực, đốt cháy vô tận sát khí, lại cho người ta một phần ngoài mạnh trong yếu, ngoài mạnh trong yếu cảm giác, giống như là tại che, tự thân suy yếu.

—

—

—

—

Chương 1487 : Âm thầm đầu nhập

“Kiệt kiệt kiệt!” Thần quốc thiên khung ở giữa, tấm kia sát khí gương mặt, phát ra bạo ngược cười lạnh, “Ngụy Vô Kỵ, ít tại cái này phô trương thanh thế, ngươi bây giờ bị thương rất nặng, còn có thể kiên trì đến khi nào “

“Sát khí như vực sâu , mặc ngươi thần uy vô tận, cũng phải bị làm hao mòn sạch sẽ, cuối cùng sa đọa! Vận mệnh của ngươi, đã được quyết định từ lâu!”

Âm thầm, La Quan nhìn xem một màn này, lộ ra mấy điểm tiếu dung.

Ngụy Vô Kỵ là cái diễn kỹ tinh xảo, 4 đại thượng tông rõ ràng, là bị lừa gạt ở. Không sai, chính là cái này tiết tấu, không ngừng biểu hiện ra suy yếu, để bọn hắn cảm thấy thành công ngay tại dưới mắt, sau đó không ngừng phát lực lại phát lực.

Lại không biết, bọn hắn bây giờ làm ra hết thảy, đều là “Liệt hỏa luyện kim” quá trình, đang trợ giúp Ngụy Vô Kỵ lớn mạnh tự thân.

Hắn là nhìn đều núi sơn thần, cùng bên trong châu thiên hạ một thể, chính là Huyền Thánh chi neo điểm, hắn càng mạnh thì nhưng cho Huyền Thánh, mang đến càng lớn gia trì, tăng phúc.

‘Huyền Thánh, ngươi nhưng 10 triệu chịu đựng…’ La

Quan ngẩng đầu, giờ khắc này, hắn ánh mắt như vượt qua thần quốc, xuyên thấu hiện thế, rơi vào kia xa xôi bên ngoài, không thể biết thiên ngoại thiên chi cảnh.

Kia bên trong, là Huyền Thánh nơi ở, cũng là tiểu thanh thiên thế giới, chân chính bóng ngược chỗ. Bây giờ, lại cùng ngoại giới mất liên lạc, bị 1 đạo lực lượng vô hình phong ấn.

“Đại ca, ngươi nắm chắc tốt tiết tấu, ta về trước đi, đợi ngươi sau khi thành công, ngươi ta lại nội ứng ngoại hợp, hủy đi vực ngoại tứ tông tính toán.”

“Tốt, nhị đệ chờ ta tin tức tốt!” Ngụy đại sơn thần quét qua trước đó chán nản, khí thế ngang giương.

Cầm thần đạo nến nơi tay, trong cõi u minh hồi hộp, bất an, giờ phút này đã biến mất hơn phân nửa. Hắn có trực giác mãnh liệt, lần này mình có thể thành công, bước ra mấu chốt một bước, thành tựu thần đạo!

Bá ——

La Quan thân ảnh khẽ động, lặng yên không một tiếng động thối lui.

Nhìn qua hắn biến mất phương hướng, Ngụy Vô Kỵ đáy mắt, lộ ra một tia cảm khái, vui mừng. Năm đó, chủ động dán đi lên cùng La Quan kết bái, quả thật là đi đúng, như không có một bước kia cờ, lại há có sẽ hôm nay tuyệt cảnh phùng sinh

‘Bất quá, nhị đệ bây giờ tu vi, đến tột cùng là loại nào

cấp độ hắn vậy mà, có nắm chắc xuất kiếm, phá vỡ Địa Âm Sát trận… Tê, cái này chí ít, cũng phải là bỉ ngạn cảnh đi không, thậm chí càng càng mạnh…’

‘Quả nhiên, không hổ là năm đó, tiểu thanh thiên thế giới bên trong vị thứ 1 Nhân hoàng!’

Huyền Thánh luyện hóa nhìn đều núi, làm tự thân neo điểm, cùng thế giới dung hợp, Ngụy Vô Kỵ tự nhiên cũng biết được, rất nhiều bí ẩn.

Cũng chính vì vậy, hắn mới có thể không giữ lại chút nào tin tưởng La Quan.

Vực ngoại tứ tông quy mô xâm nhập, xem tiểu thanh thiên thế giới, vì tự thân độc chiếm… A! Chỉ sợ kết quả, chưa chắc sẽ như bọn hắn mong muốn.

“Đến a! Các ngươi những này tạp toái, muốn hủy đi bản thần, khiến ta sa đọa, chẳng lẽ liền điểm này thủ đoạn phi! Bản thần xem thường các ngươi!”

Ngụy đại sơn thần quát mắng, như thiên lôi cuồn cuộn, tại thần đạo thế giới bên trong tiếng vọng.

Cái này tăng lên cực lớn, chúc thần, thần binh nhóm sĩ khí —— sơn thần đại nhân trung khí mười phần, rõ ràng còn có lực đánh một trận, ta cùng há có thể yếu khí thế

Trong lúc nhất thời, cùng ác quỷ chém giết, lại đánh thế lực ngang nhau!

Bá ——

La Quan lại một bước đạp xuống, bên tai oanh minh, gào thét, đều biến mất không thấy gì nữa, xuất hiện ở trước mắt chính là vô tận mê vụ.

Ra!

Hắn từ sơn thần thần quốc thoát ly, trở về hiện thế.

“Ừm !”

La Quan nhíu mày, hắn từ hắc ám, không biết mê vụ ở giữa, cảm nhận được 1 đạo băng lãnh, oán độc thăm dò.

Tà ma!

Trước đó, nó bị La Quan kiếm ý trọng thương, trong lúc vội vã thoát đi, nhưng hôm nay mới trôi qua không lâu, không ngờ khôi phục hơn phân nửa.

Trong không khí, dày đặc huyết tinh lưu động, tựa như 1 cái núi thây biển máu… Cho nên, cái này tà ma trước đó, là nuốt ăn đại lượng huyết thực

‘Không thể lại để cho cái này tà ma, không kiêng nể gì cả giết chóc!’ hắn dù cùng Ngụy Vô Kỵ ước định, muốn mượn sát khí luyện thần, đột phá tự thân, nhưng cũng không thể trơ mắt, nhìn xem nó tùy ý làm bậy.

Đồng thời đây cũng là vì Ngụy Vô Kỵ yểm hộ, dù sao ai có thể nghĩ tới, ngăn cản sát khí sinh sôi người, trên thực tế lại ngóng trông, có càng nhiều sát khí, có thể rót

vào sơn thần thần quốc.

4 đại thượng tông tuyệt không phải kẻ vớ vẩn, càng có bất hủ thượng cảnh tọa trấn, tính toán bọn hắn nhất định phải cẩn thận liên tục, đây coi như là ngẫu nhiên đạt được một tay diệu cờ.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, La Quan đưa tay chém ra, khủng bố kiếm ảnh hiển hiện, sát na chui vào sương mù.

“A!”

Cực xa bên ngoài, mơ hồ truyền đến một tiếng, thống khổ tru lên. Đón lấy, kia âm thầm nhìn trộm, ngấp nghé, biến thành sợ hãi, hãi nhiên, trực tiếp tiêu tán.

Một kiếm này, dù không có giết tà ma, nhưng cũng đem nó triệt để trọng thương, chí ít mấy ngày thời gian bên trong, không có khả năng khôi phục lại. Tự nhiên cũng không có biện pháp, lại đối mọi người động thủ, nếu không cũng không phải là huyết thực bồi bổ, mà là tự tìm đường chết.

Thu kiếm, La Quan bước nhanh mà rời đi.

Khi hắn trở lại, Hạo Nhiên kiếm tông doanh địa lúc, quả nhiên hết thảy mạnh khỏe. Nhưng cho dù ngoài ý muốn nổi lên, cũng không sao, toà kia trong doanh trướng, hắn lưu lại 1 đạo kiếm ý, như tà ma dám can đảm đi mà quay lại, có nó nếm mùi đau khổ.

“Tiên sinh, ngài trở về!” Đổng Bình vội vàng mà đến, cung kính hành lễ.

Bên cạnh hắn, đi theo Dương Tử.

Bất quá một đêm chưa gặp, giữa 2 người bầu không khí, rõ ràng nhiều mấy điểm cải biến, La Quan thấy được rõ ràng, cười gật đầu, “Rất tốt, 2 người các ngươi đã quyết định, muốn dắt tay nâng đỡ chung đi đường lớn, ngày sau khi toàn tâm toàn ý, người già không rời.”

Đổng Bình cung kính nói: “Vâng, tiên sinh.”

Dương Tử đỏ mặt, cũng gật đầu nói phải.

“Tốt, chuyện của các ngươi, đợi nguy cơ giải quyết về sau, lại vô cùng náo nhiệt xử lý một trận đi.” La Quan đi hướng doanh trướng, “Mấy ngày nay, không cần phải lo lắng tà ma xâm lấn, các ngươi cố gắng nghỉ ngơi đi.”

Đưa mắt nhìn La Quan rời đi, Dương Tử nói: “Tiên sinh có ý tứ gì chẳng lẽ nói, tà ma bị giết” nàng một mặt giật mình.

Đổng Bình nói: “Ta cũng không biết, nhưng tiên sinh đã mở miệng, liệu tới đón xuống tới một đoạn thời gian, khi không có cái gì nguy hiểm.”

Quả nhiên, phía dưới mấy ngày một mảnh thái bình.

Không chỉ có Hạo Nhiên kiếm tông, nó hơn bị nhốt Địa Âm Sát trận mọi người, cũng phát hiện điểm này —— kia tà ma, lại biến mất.

Không đúng, cũng không phải biến mất, ngẫu nhiên còn có thể, cảm nhận được kia phần khát máu ngấp nghé… Nhưng nó tựa hồ, là sợ vỡ mật, không còn dám động thủ.

‘Hẳn là, là có vị nào đại năng, động thủ tổn thương kẻ này như đúng như đây, có lẽ trận này kiếp nạn, có thể phá vỡ.’

Nhìn đều ngoài núi, tề tụ nơi này 4 đại thượng tông, rất nhanh cũng phát hiện không ổn.

“Tà ma thụ trọng thương, cơ hồ bị đánh tan!”

Gặp mặt mấy người, sắc mặt khó coi, đáy mắt lộ ra kinh nghi.

Bọn hắn không nghĩ tới, Địa Âm Sát trận bên trong, lại cất ở đây cường giả, có thể trọng thương tà ma.

“Là cái kiếm tu, kiếm ý rất khủng bố, cũng may hắn thực lực có hạn, như mạnh hơn mấy điểm, sợ là có thể trực tiếp trảm này nghiệt.”

“Kiếm tu lại là kiếm tu! Đáng chết, bọn hắn quả nhiên tại nguyên sơ vũ trụ ở giữa, làm rất nhiều bố trí.”

“Là ai không phải là cái kia, tại bên ngoài Thiên Thanh đại lục, lộ diện qua Ngụy Thái Sơ !”

4 đại thượng tông tu sĩ thảo luận liên tục, lại không biện pháp gì, bây giờ còn không có câu ra cá lớn, bọn hắn

không thể tuỳ tiện động thủ ——

Huyền Thánh mà chết, nó trên thân khủng bố khí vận lưu chuyển, cực khả năng rơi xuống, cái khác nguyên sơ sinh linh trên thân, dẫn đến mới biến số. Đem âm thầm uy hiếp toàn bộ giết chết, mới có thể làm cỗ này khí vận vỡ nát, cuối cùng tiêu tán.

Đây mới là, 4 đại thượng tông lập xuống dương mưu, thế muốn đem nguyên sơ tai hoạ ngầm, một mẻ hốt gọn nguyên nhân căn bản.

“Tốt! Ngụy Vô Kỵ bị thương thật nặng, đã kiên trì không được quá lâu, nhìn nhau đều núi ăn mòn không thể chậm dần, đã tà ma trọng thương, vậy liền sớm khởi động bước thứ 2 kế hoạch.”

“Để âm thầm đầu nhập quân cờ nhóm, động thủ đi.”

Cái này nguyên bản, là bọn hắn dùng để ứng đối, khí vận lưu chuyển bố trí, để phòng bất trắc. Nhưng hôm nay nhưng cũng không lo được, cũng may vấn đề không lớn, chỉ cần giết sạch sẽ, Huyền Thánh khí vận lại có thể rơi xuống nơi nào

Nhìn đều núi chỗ, chính là 1 cái a tị địa ngục, vô luận là ai chỉ cần bước vào trong đó, cũng đừng nghĩ lại sống lấy rời đi. Cho nên, kia xâm nhập trong đó làm rối kiếm tu, cũng không trọng yếu. Hắn cũng sớm đã, là cái người chết, lại để người này lại nhảy nhót mấy ngày.

—

Chương 1488 : Luyện sát vì loại

Đêm.

Hạo Nhiên kiếm tông doanh địa.

Tế đàn dập tắt, cũng không máu diễm thiêu đốt.

Nhưng nơi đây, vẫn một mảnh yên tĩnh, an bình.

Hạo Nhiên kiếm tông mọi người, nhao nhao ngồi xếp bằng, hoặc tu hành hoặc khôi phục thương thế.

Bọn hắn rất rõ ràng, bây giờ thái bình, đều bởi vì tiên sinh mà đến, nhưng tiên sinh chưa chắc sẽ một mực che chở bọn hắn.

Lại nói, Địa Âm Sát trận vẫn chưa phá vỡ, tà ma hành quân lặng lẽ, nhưng như cũ còn sống.

Ai cũng không dám cam đoan, phần này bình tĩnh thế cục, có thể duy trì đến khi nào.

Cho nên, tĩnh dưỡng thương thế, khôi phục thực lực, mới là lập tức nhất nên làm!

Hợp cách người tu hành, sẽ không đem tự thân sinh tử, hoàn toàn ký thác tại người… Cái này cùng tín nhiệm không quan hệ, mà là một loại bản năng.

Doanh địa một góc, trong doanh trướng.

La Quan yên tĩnh tu hành, thực lực của hắn mỗi một ngày đều tại tăng lên, mà lại là lấy một loại, hoàn toàn không hợp với lẽ thường tốc độ tăng vọt.

Liền tựa như, là tiểu Thanh trời thế giới bản thân, tại tận hết sức lực đem lực lượng, quán chú đến trong cơ thể hắn.

Cái này đích xác là 1 kiện, khiến người mừng rỡ sự tình, nhưng trừ này bên ngoài, La Quan sinh ra mãnh liệt cảm giác cấp bách ——

Hoặc là nói xác thực hơn, từ hắn đột phá bỉ ngạn, đại đạo phản chiếu tiểu thanh thiên thế giới về sau, phần này bất an cùng áp bách, liền đã tồn tại. Theo thời gian trôi qua, nó vẫn chưa tiêu tán, ngược lại càng ngày càng mạnh.

‘Sẽ xảy ra chuyện! Ra đại sự!’

La Quan đáy lòng thậm chí có gan, không dám đối mặt cảm giác bất lực… Cho nên, Huyền Thánh không thể xảy ra ngoài ý muốn, vị này cường hãn trưởng giả, chính là tiểu thanh thiên thế giới, mạnh nhất hữu lực bình chướng.

Bá ——

Đột nhiên, trong doanh trướng, La Quan mở mắt ra, một trận thần quang phun trào.

Hắn phất tay áo đẩy ra doanh trướng, cất bước đi ra.

“Tiên sinh.” Đổng Bình ngay tại ngoài trướng, nghe tới động tĩnh, vội vàng tới hành lễ.

La Quan gật gật đầu, nhìn về phía doanh địa bên ngoài, sương mù đột nhiên chấn động vang lên, tựa như là bình tĩnh hồ nước, nhấc lên thủy triều.

“Ngay tại cái này! Phía trước là Hạo Nhiên kiếm tông doanh địa, bọn hắn trong doanh địa, có mấy cái xinh đẹp nữ tu, ta trước đó liền gặp qua!”

“Hắc! Kiếm tu nương môn, chơi rất là thống khoái, lão tử năm đó liền ngược sát qua 1 cái, tư vị kia đến nay khó quên!”

“Bớt nói nhảm, chơi gái tùy tiện, nhưng hôm nay mục đích, là giết sạch Hạo Nhiên kiếm tông, cướp đoạt tinh huyết thạch tăng thực lực lên!”

Địa Âm Sát trận bên trong, tu sĩ bị giết chết về sau, nó toàn thân pháp lực, tinh huyết thậm chí cả hồn phách, đều sẽ ngưng tụ thành 1 khối tinh huyết thạch. Nó có thể dùng để nhóm lửa tế đàn, tránh tà ma xâm nhập, nhưng tương tự có thể trực tiếp nuốt, tựa như là một loại huyết nhục đan dược, hiệu quả thậm chí xa so , bình thường đan dược càng kinh người, có thể trực tiếp tăng lên tu sĩ thực lực.

Chỉ bất quá, nuốt tinh huyết thạch, sẽ ảnh hưởng tu sĩ thần trí, trở nên khát máu, phát cuồng cuối cùng mất khống chế, trừ ngay từ đầu có người nếm thử, rất nhanh

liền bị cấm chế.

Oanh ——

Sương mù bị xé nứt, mấy chục đạo thân ảnh hung ác đánh tới, mỗi một vòng thân đều kích động, băng lãnh sát ý.

“Ai!”

“Địch tập!”

Giờ phút này, trong doanh địa Hạo Nhiên kiếm tông mọi người, cũng kịp phản ứng, nhao nhao kinh hô.

Ông ——

Ông ——

Mũi kiếm ra khỏi vỏ.

Lưu trưởng lão gầm thét, “Người đến người nào dám dạ tập Hạo Nhiên kiếm tông!”

Nhưng hắn, căn bản không có đáp lại, đánh tới mọi người không chút do dự, trực tiếp thống hạ sát thủ.

“Giết sạch bọn hắn!”

“Đừng, nương môn trước lưu lại!”

Kịch chiến, một nháy mắt bộc phát.

La Quan nhíu mày, nhìn xem cùng Hạo Nhiên kiếm tông chém giết mọi người, lại từ những người này trên thân, cảm nhận được một phần dày đặc sát khí.

4 đại thượng tông nuôi sát, là vì ăn mòn nhìn đều núi, làm sao dùng tại những người này trên thân không đúng… Đây càng giống như là, một loại người vì luyện sát, tạo thành hạt giống, đánh vào đến những người này thể nội, câu lên nó đáy lòng bên trong sâu nhất ác niệm.

Vừa nghĩ đến đây, La Quan đôi mắt băng hàn.

Những người này, mặc dù còn sống, lại thần trí thanh tỉnh, nhưng ở hắn xem ra, cũng đã từng cái chỉ là giết chóc, hủy diệt cái xác không hồn.

‘Có người âm thầm điều khiển, tăng lên sát khí… Là, ta trọng thương tà ma, để nó không dám phạm ác, 4 đại thượng tông tất nhiên muốn làm ra ứng đối.’

‘Cho nên, cái này luyện sát vì loại, cấy ghép trong cơ thể của bọn họ, chính là âm thầm đầu nhập vực ngoại người ‘

Đổng Bình cùng Dương Tử, cũng đã theo sư môn mọi người động thủ, chống cự bọn này dạ tập tu sĩ, nhưng đối phương hung hãn không sợ chết, từng cái thực lực cường hãn, thế cục đã rơi vào hạ phong.

‘Tiên sinh vì sao không xuất thủ’ tâm hắn mang không hiểu cũng không dám đặt câu hỏi, tiên sinh đối với hắn chỉ có ân đức, cũng vô thua thiệt, huống chi là Hạo Nhiên kiếm tông

Đổng Bình cũng không phải là, là không biết tốt xấu hạng người.

“Sư tỷ cẩn thận!” Đổng Bình huy kiếm chém xuống, hạo nhiên kiếm khí bộc phát, đem đánh lén Dương Tử tu sĩ, trực tiếp đánh bay.

Hắn biểu hiện kinh diễm, tu vi dù yếu tại mấy vị trưởng lão, nhưng một thân thuần túy hạo nhiên kiếm ý, sát thương uy lực cực kỳ kinh người.

Cái này cũng gây nên, dạ tập tu sĩ chú ý, “Khá lắm tiểu tử, cũng có chút thủ đoạn! Mấy ca, cùng ta cùng tiến lên, giết người này!”

Bá ——

Mấy đạo thân ảnh lao thẳng tới Đổng Bình.

Hắn dù kiếm ý kinh người, nhưng thực lực là nhược điểm, rất nhanh liền trái vụng phải chi, thế cục nguy hiểm.

Dương Tử cũng bị người ngăn chặn, bất lực gấp rút tiếp viện, “Tiên sinh! Tiên sinh!” Nàng cũng biết, mình không có tư cách nói cái gì, nhưng nhìn lấy Đổng Bình mạo hiểm, đâu còn có thể nhịn được.

‘Tìm được!’

La Quan thông qua dạ tập người khí tức, đã khóa chặt, âm thầm luyện hóa thành loại người.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, cuồn cuộn tóe lên bộc phát, tựa như một dòng lũ lớn, vòng qua Hạo Nhiên kiếm tông mọi người, sắp tối tập đám người bao phủ ở bên trong.

“A!”

“Người nào !”

“Tha mạng…”

Kêu thảm nổi lên bốn phía, sợ hãi kêu rên không ngừng, từng cái bị sát khí ăn mòn, đánh mất bản tính tu sĩ, nhao nhao mặt lộ vẻ hoảng sợ.

Nhưng lại sau đó một khắc, im bặt mà dừng.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Tê ——

Dù là đã sớm biết được, tiên sinh thực lực khủng bố, không phải bọn hắn có thể tưởng tượng, nhưng La Quan lần này xuất thủ, hay là chấn kinh mọi người.

Hạo Nhiên kiếm tông tu sĩ, từng cái mặt lộ vẻ kính sợ.

1 kiếm ra, quét ngang hết thảy, vạn vật hủy hết!

Đây mới là kiếm tu.

“Các ngươi thanh lý hiện trường, ta đi một chút liền về.” La Quan dứt lời, một bước phóng ra, thân ảnh chui vào sương mù ở giữa, biến mất không thấy gì nữa.

Cảm giác của hắn, giờ phút này chăm chú tập trung vào, kia luyện sát người khí tức.

“Oa!”

Khoảng cách Hạo Nhiên kiếm tông doanh địa bên ngoài mấy chục dặm, một tên khoanh chân ngồi tại trên núi đá tu sĩ, bỗng nhiên phun ra một ngụm máu tươi, trừng lớn trong 2 mắt tràn đầy hoảng sợ.

“Đáng chết! Hạo Nhiên kiếm tông rõ ràng, không có cái gì cường giả, ở đâu ra cái này khủng bố kiếm tu…”

Đón lấy, hắn giống như là cảm ứng được cái gì, tràn ngập oán độc gương mặt, đột nhiên sợ hãi vạn điểm.

“Không được!”

Sưu ——

Người này xoay người bỏ chạy, hắn tựa hồ tu hành, một loại nào đó cùng sát khí cấu kết công pháp, thân ở trong đó không chỉ có bị che lấp khí tức, tốc độ càng là nhanh kinh người.

Nhưng hôm nay tu sĩ này sắc mặt, lại càng ngày càng tái nhợt, bởi vì hắn phát hiện mình lại căn bản không có cách, thoát khỏi đến từ sau lưng khóa chặt.

“Địa Âm Sát trận bên trong, âm dương nghịch chuyển 4 hướng vẩn đục, hắn làm sao còn có thể khóa chặt ta không! Trốn, ta phải nhanh lên một chút trốn!”

Đúng lúc này.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, bỗng dưng ở bên tai vang lên, sau một khắc người này một tiếng hét thảm, gần nửa đoạn thân thể bị mũi kiếm trực tiếp chặt đứt. Hắn “Phù phù” rơi xuống, tạng phủ đều chảy ra đến, máu tươi nhuộm đỏ mặt đất, “Tha mạng, kiếm tiên tiền bối tha mạng!”

Bá ——

La Quan rơi xuống, nhìn xem người này, “Ngươi đầu nhập vực ngoại người “

“Không có… A!” Hắn tàn khu bên trên, một cánh tay bị chém đứt.

“Không nói thật, ta đưa ngươi chém thành muôn mảnh.”

Luyện sát người sắc mặt trắng bệch, hoảng sợ vạn điểm, “Vâng, nhưng tiểu nhân cũng là bị buộc, không đáp ứng bọn hắn, liền muốn diệt ta cả nhà.”

La Quan mặt không biểu tình, “Trừ ngươi ở ngoài, còn có ai đầu nhập bọn hắn “

“Tiểu nhân không biết, tiểu nhân thật không biết, ta chỉ là

nhận được mệnh lệnh, muốn thôi phát sát khí hạt giống dẫn phát náo động…” Đang khi nói chuyện, người này cuống quít dập đầu, “Kiếm tiên tha mạng, ta không dám, cũng không dám lại.”

La Quan nhíu mày, người này xem ra, là thật không biết.

Hắn xoay người rời đi.

Sau lưng, nuôi sát tu sĩ đáy mắt, hiện lên một tia oán độc, lại xen lẫn mấy điểm, không che giấu được phấn khởi, ‘Người này thực lực khủng bố, nếu có thể thành công trồng sát khí hạt giống, liền có thể vì ta thao khống, là 1 tôn cường hãn vô cùng khôi lỗi…’

Hắn muốn ra tay, sát khí hạt giống lại không phản ứng chút nào, này sao lại thế này coi như bị chặt đứt tay chân, ta vẫn như cũ có thể thôi động a.

Luyện sát người cúi đầu, “Bành” một tiếng vang trầm, đầu lâu lăn xuống tới đất bên trên, lại không hơi thở.

Bị bức bách có lẽ là.

Nhưng luyện sát vì loại lại là khôi lỗi thủ đoạn, những cái kia bị trồng người còn sống, cũng đã chết rồi, chỉ là bọn hắn mình không biết mà thôi.

Thủ đoạn tàn nhẫn như vậy, há có thể bỏ qua.

“Ừm !” La Quan nhíu mày, nhìn về phía trước.

Có hỗn loạn, thét lên truyền đến.

“Hoan hoan! Ngươi mau trốn, đừng quản ta!”

Là nữ nhân.

—

—

—

—

Chương 1489 : Ráng mây phản phệ

Tiêu Hoan Hoan đang chạy trối chết!

Nàng đến nay, cũng không biết được, đến tột cùng xảy ra chuyện gì.

Rõ ràng mọi chuyện đều tốt tốt, mấy ngày nay tà ma yên lặng, Tiêu thị doanh địa thu hoạch được ngắn ngủi thở dốc.

Nương cùng mấy vị thúc bá, nắm chặt thời gian khôi phục thương thế, nàng cũng rốt cục có thể, ngủ một giấc ngon lành.

Nhưng biến cố đột nhiên xuất hiện, Tiêu Chiến thúc thúc điên, hắn lại không hề cố kỵ, không khác biệt công kích tất cả mọi người.

Mà lại, hắn thực lực trở nên thật mạnh, nương đều không phải đối thủ của hắn, chỉ có thể liều mạng ngăn chặn Tiêu Chiến, vì bọn họ tranh thủ thời gian.

“Mẹ! Nương ngươi tuyệt đối không thể xảy ra chuyện gì, không phải ta làm sao bây giờ…” Nước mắt theo khuôn mặt nhỏ xuống, nàng trong lòng sợ hãi, hoảng sợ.

Đột nhiên, cười lạnh một tiếng, ở bên tai vang lên.

Bành ——

Tiêu Hoan Hoan đột nhiên bị người đánh bay, sắc mặt nàng tái nhợt, kinh sợ, “Tiêu Tiềm ca ca, ngươi làm cái gì” nàng nghĩ không ra, giờ phút này đối nàng động thủ, đúng là ngày thường bên trong, đối nàng có chút thân cận, chiếu cố tộc huynh.

Tiêu Tiềm cười lạnh, “Tiêu Hoan Hoan, ta đã sớm nhẫn không được ngươi, ỷ vào mẫu thân ngươi địa vị, ngày thường bên trong diễu võ giương oai!”

“Nhưng hôm nay, ngươi cùng ngươi mẫu thân, đều nhất định phải chết… Tiêu thị, sẽ nghênh đón mới chủ đạo người, khai sáng mới tương lai!”

Hắn đôi mắt băng hàn, “Hiện tại, đi chết đi.”

Oanh ——

Hắn đưa tay, ráng mây bắn ra, chính là Tiêu thị một mạch, chấp chưởng ráng mây chi lực. Một màn này, khiến xung quanh kinh ngạc, chấn kinh mọi người, nháy mắt trừng lớn 2 mắt.

Ráng mây chi lực…

Tiêu thị nội bộ đã sớm biết được, Tiêu Khinh Mi trưởng lão, lấy nhân thân Chưởng Thần Quyền, chiếm ráng mây chi chủ quyền hành. Nàng mới là, chân chính ráng mây chi lực chấp chưởng giả, nhưng ngay cả Tiêu Hoan Hoan đều không thể, lĩnh hội ráng mây chi lực, Tiêu Tiềm là như thế nào làm được

“A!” Tiêu Hoan Hoan kêu thảm, bị đánh bay ra ngoài, nếu không phải trên người nàng, 1 kiện hộ thân pháp bảo nổ tung, bây giờ đã chết rồi.

Nàng mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, “Ráng mây chi chủ, các ngươi đầu nhập ráng mây chi chủ!” Đây không phải, Tiêu Khinh Mi nắm giữ ráng mây chi lực.

Thân là nữ nhi, nàng có thể nhận ra, trong đó khác nhau.

Giờ phút này, Tiêu Hoan Hoan rốt cuộc minh bạch, Tiêu thị nội bộ xảy ra chuyện gì —— có người âm thầm, tế bái ráng mây chi chủ, trở thành nàng khôi lỗi.

Vị này yên lặng hồi lâu, bị cướp đoạt hơn phân nửa quyền hành thần chỉ, vào hôm nay giáng lâm, muốn phản phệ Tiêu thị, trọng đoạt thần quyền!

Tiêu Hoan Hoan xoay người bỏ chạy.

Trên người nàng, có mẫu thân lưu lại 1 đạo ráng mây lạc ấn, kia là Tiêu Khinh Mi ban cho nàng ráng mây quyền hành, đáng tiếc một mực đến, Tiêu Hoan Hoan đều không thể lĩnh hội, luyện hóa.

Nếu nàng bị giết, ráng mây lạc ấn nhất định, sẽ bị ráng mây chi chủ cướp đi, đến lúc đó Tiêu Khinh Mi liền đem, đụng phải phản phệ.

“Muốn chạy trốn” Tiêu Tiềm cười to, “Tiêu Hoan Hoan, cam chịu số phận đi, tối nay tại cái này Địa Âm Sát trận bên trong, không ai có thể cứu ngươi!”

Thực lực của hắn, tại Tiêu Hoan Hoan phía trên, lại được ráng mây ban ân, thực lực tăng vọt một đoạn.

Giết nàng, như hí đồ chơi.

Oanh ——

Ráng mây hiển hiện, lăn lộn như sóng lớn, nhìn như óng ánh chói lọi, kì thực bên trong giấu sát cơ. Lực lượng kinh khủng, một chút đem Tiêu Hoan Hoan đánh bay, nàng trùng điệp rơi xuống, trong miệng không ngừng thổ huyết, “Nương, ta đau quá… Nương ngươi ở đâu… Ta không muốn chết…”

Nàng chỉ là 1 cái, được bảo hộ rất tốt nữ hài, dù là qua mấy trăm năm, nhưng cũng chưa từng nếm qua dạng này đau khổ. Sợ hãi, tuyệt vọng bao phủ tâm thần, Tiêu Hoan Hoan giãy dụa lấy, hướng về phía trước bò đi…

Sau đó, nàng liền thấy, trước mắt một đôi giày, ngẩng đầu là 1 trương, lạ lẫm lại lãnh đạm khuôn mặt, đối phương chính nhíu mày nhìn xem nàng, không nói một lời.

Có lẽ là, thân ở tử vong tuyệt cảnh, lại hoặc là cái này đã là, Tiêu Hoan Hoan hi vọng cuối cùng, nàng cũng không biết vì cái gì, nước mắt cuồn cuộn rơi xuống, ủy khuất cùng sợ hãi ở trong lòng khuấy động, để nàng run rẩy.

“Van cầu ngươi, mau cứu ta!”

“Ta không muốn chết, ta chết rồi, sẽ liên lụy mẹ ta.”

Tiêu Hoan Hoan.

Nguyên lai là nàng!

Đại Yến Tiêu thị nhất tộc, cũng bị vực ngoại tứ tông cưỡng ép, đầu nhập Địa Âm Sát trận bên trong sao cũng thế, nếu là muốn hủy đi nhìn đều núi, kia toàn bộ bên trong châu đại lục, cũng khó khăn trốn vỡ nát hạ tràng, những người này nhất định phải chết, đương nhiên muốn mạo xưng điểm lợi dụng.

La Quan suy nghĩ, một nháy mắt trở lại lúc trước, hắn nhớ tới Tiêu Khinh Mi, cũng nghĩ đến cái kia suy đoán.

“Tiêu Hoan Hoan, trốn a, ngươi lại nói tiếp trốn hừ! Hôm nay, ngươi hẳn phải chết không nghi ngờ!” Tiêu Tiềm ngẩng đầu, kiêu căng, lãnh khốc nhìn xem La Quan, “Việc này, chính là ta Tiêu thị nội bộ tranh chấp, cút ngay, tha cho ngươi khỏi chết!”

La Quan nhìn hắn một cái.

Ông ——

Kiếm minh nháy mắt vang lên!

Tiêu Tiềm giận dữ, “Không biết sống chết! Đã ngươi muốn chết, ta liền thành toàn… A!” Một tiếng hét thảm, lại im bặt mà dừng.

Hắn trừng lớn mắt, trên mặt hoảng sợ còn chưa tan đi

mở, vẫn có mấy điểm lạnh lùng dữ tợn, lẫn nhau đan vào một chỗ, hình thành 1 bộ cổ quái bộ dáng.

Bành ——

Thi thể rơi xuống, khí tức hoàn toàn không có.

Một kiếm này, đã trảm hắn hồn phách, nát nó chân linh.

Ông ——

Một đoàn hào quang, từ trong thi thể bay ra, trong đó mơ hồ trong đó, hiển hiện một đôi tròng mắt, oán độc, kiêng kị nhìn thoáng qua La Quan, chợt “Sưu” một tiếng, bay vào mê vụ không gặp.

Cái khác Tiêu thị mọi người, từng cái ngây người nguyên địa, không biết nên làm thế nào, nhưng nhìn về phía La Quan ánh mắt, lại tràn ngập kính sợ.

Tiêu Tiềm hôm nay, triển lộ thực lực kinh người, nhưng ở trước mặt người này, lại yếu ớt tựa như sâu kiến… Thậm chí, ngay cả chết như thế nào, tất cả mọi người còn không có thấy rõ ràng.

“A…” Tiêu Hoan Hoan thấp giọng hô bên trong lấy lại tinh thần, giật mình nhìn trước mắt người, đối phương thần sắc hờ hững, thái độ lãnh đạm, nàng lại mơ hồ trong đó, phát giác được một tia, đến từ đối phương quan tâm.

Nhưng rất nhanh, nàng liền không lo được, lại đi cân nhắc những này, “Đa tạ tiền bối cứu giúp, Tiêu Hoan

Hoan cho ngài dập đầu, cầu tiền bối xuất thủ, mau cứu mẹ ta bọn hắn, van cầu ngài…”

Cái này rất mạo muội.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Đối phương đã không biết, xuất thủ cứu một lần, đã xem như đại nhân tình, làm sao dám lại cầu người động thủ. Tiêu thị trên mặt mọi người, nhao nhao lộ ra khẩn trương, ‘Tiêu Hoan Hoan quá non nớt, làm việc không có quy tắc, chớ có chọc giận vị này.’

Nhìn hắn xuất thủ, giết Tiêu Tiềm như gà vịt, hiển nhiên không có đem Đại Yến Tiêu thị tên tuổi, cho xem ở mắt bên trong. Huống chi đừng quên nơi đây, chính là Địa Âm Sát trận bên trong, các phương lẫn nhau giết chóc, mưu cầu mạng sống thời cơ.

Liền tại bọn hắn thấp thỏm, sợ hãi lúc, La Quan trầm mặc một chút, nói: “Được.”

Tiêu thị không xảy ra chuyện gì.

Chí ít, tại hắn điều tra rõ ràng, mẫu thân cùng Tiêu thị quan hệ trước đó, không thể khoanh tay đứng nhìn.

“Tạ ơn tiền bối, tạ ơn tiền bối!” Tiêu Hoan Hoan dập đầu, dẫn động thể nội thương thế, nàng “Oa” một tiếng lại phun ra máu tươi.

La Quan nhíu mày, đưa tay ôm lấy nàng, tại đối phương

cứng đờ lúc, thản nhiên nói: “Đừng nhúc nhích, chỉ đường.”

Một cỗ lực lượng, rót vào trong cơ thể nàng, áp chế thương thế, ổn định nó trạng thái.

Tiêu Hoan Hoan chỉ cảm thấy, một dòng nước ấm du tẩu, hô hấp nháy mắt thư sướng, nhỏ giọng nói: “Đa tạ tiền bối, mẹ ta bọn hắn tại cái phương hướng này…”

Bá ——

La Quan một bước phóng ra, mau chóng đuổi theo.

Mang theo Tiêu Hoan Hoan là tránh nàng xảy ra chuyện, dù sao như suy đoán không sai, tiểu nha đầu này cùng hắn ở giữa, hoặc là người thân. Về phần chỉ đường đương nhiên là không cần, Địa Âm Sát trận mê vụ, có thể vây khốn những người khác, đối với hắn mà nói lại không nửa điểm tác dụng.

Rất nhanh, kịch liệt tiếng chém giết, từ trước mắt phương hướng truyền đến.

Có thể thấy được hào quang cuồn cuộn, cả 2 có cùng nguồn gốc, giờ phút này lại điên cuồng chém giết, lẫn nhau thôn phệ.

“Tiêu Khinh Mi, ngươi ruồng bỏ chủ cũ đánh cắp thần quyền, tội lỗi đáng chém! Hôm nay, ta thay mặt thần minh hàng phạt, ngươi hay là từ bỏ chống lại đi!”

Tiêu Chiến cười lạnh, trên người hắn hào quang, xen

lẫn, hội tụ thành giáp trụ, sau lưng càng là hào quang cuồn cuộn, mơ hồ hiển hiện một cái bóng mờ.

Liền như vậy, cao cao tại thượng, băng lãnh, hờ hững nhìn chăm chú lên, trước mắt Tiêu Khinh Mi. Nhìn như bình tĩnh, nhưng thâm tàng kia phần oán độc, hận ý, lại muốn đem nàng chém thành muôn mảnh!

—

—

—

—

Chương 1490 : Thí thần

—— ta là ráng mây, viễn cổ thần chỉ 1 trong, từng chưởng vô thượng quyền hành, chính là giữa thiên địa, đứng đầu nhất cường giả 1 trong.

Nhưng năm đó một trận hạo kiếp thần chiến, vì cầu siêu thoát bỉ ngạn không được, ngược lại tự thân tổn hao nhiều, bất đắc dĩ sa vào đến ngủ say.

Sau đó, cùng Tiêu thị khế ước, thụ nó cung phụng, ân thưởng ráng mây.

Là ta, cho Tiêu thị vinh quang, hết thảy… Nhưng cuối cùng, lại bị Tiêu thị phản phệ, lấy nhân thân cướp đoạt thần quyền, hỏng ta tu hành.

Tiêu Khinh Mi phải chết!

Đối diện, Tiêu thị mấy người sắc mặt tái nhợt, cầm đầu Tiêu Khinh Mi, càng là trọng điểm đả kích đối tượng, giờ phút này quanh thân hào quang khuấy động, ẩn có sai lầm khống dấu hiệu.

400 năm qua, nàng cơ hồ cướp đoạt, ráng mây chi chủ tất cả quyền hành, sắp triệt để thay vào đó… Nhưng đối phương, không biết lấy thủ đoạn gì, lừa gạt Tiêu Chiến thờ phụng, nhờ vào đó nhân thủ giáng lâm. Mà lại, ráng mây chi chủ lại khôi phục, đại bộ phận phân lực lượng, xa so trước đó càng mạnh.

Một trận giao phong, Tiêu thị mọi người rơi vào hạ

phong, thế cục dần dần mất khống chế.

Tiêu Chiến lạnh lùng đôi mắt, đảo qua mọi người, “Ngươi các loại, còn không bỏ ám ném minh, quay về chủ cũ môn hạ, là muốn chờ cùng Tiêu Khinh Mi, chung phó Hoàng Tuyền sao !”

Oanh ——

Phía sau hắn, hào quang 10,000 trượng, trong đó cái bóng mờ kia, bỗng dưng ngưng thực.

Kia là 1 cái, cực kỳ mỹ lệ thân ảnh, tôn quý mà siêu nhiên, như đám mây phía trên tồn tại, quan sát chúng sinh.

Không cần nhiều lời, chỉ một cái bóng mờ, liền đầy đủ cho Tiêu thị mọi người, mang đến khủng bố áp bách! Bọn hắn là ráng mây tín đồ, huyết mạch tới khóa lại, đây là khắc vào trong xương tủy kính sợ, sợ hãi.

Phù phù ——

Phù phù ——

Mấy tên Tiêu thị trưởng lão, quỳ trên mặt đất, vùi đầu không dậy nổi, mồ hôi lạnh không ngừng lăn xuống.

Sợ hãi như đại thủ, nắm chặt tâm thần!

Đảo mắt, liền chỉ còn Tiêu Khinh Mi 1 người, vẫn đứng tại chỗ, nàng kiêu ngạo ngẩng đầu, nhìn thẳng Tiêu Chiến… Càng xác thực nói, là nhìn về phía sau người

ráng mây chi chủ.

Thần minh !

A!

Nàng đã đi ra, lấy nhân thân cướp đoạt thần quyền con đường, liền đã thấy được, thần minh chân tướng.

Thần nhóm bất quá chỉ là một chút, sinh linh càng mạnh mẽ hơn mà thôi, cùng bọn hắn không khác.

Hoan hoan đã thoát đi, ta Tiêu Khinh Mi, còn có gì phải sợ bất quá một trận chiến mà thôi!

Đời này ngông nghênh, chưa từng cúi đầu!

“Chết!”

Tiêu Chiến gầm thét, hắn đại biểu ráng mây chi chủ, đưa tay nhấn một cái, khủng bố thần uy bộc phát.

Giờ khắc này, hắn cảm nhận được, cường đại trước nay chưa từng có.

Tiêu Khinh Mi, ngươi bất quá chỉ là một nữ nhân, dựa vào cái gì đứng tại, tất cả chúng ta đỉnh đầu hôm nay, liền để ngươi biết được, Tiêu thị tương lai, cuối cùng rồi sẽ từ ta chấp chưởng.

Oanh ——

Nổ vang rung trời, Tiêu Khinh Mi bị đánh bay, nàng bên

ngoài cơ thể hào quang sụp đổ, như vỡ đê giang hà mãnh liệt mà ra, bị Tiêu Chiến cướp đoạt.

Sau người, hào quang cuồn cuộn ở giữa, kia một cái bóng mờ càng phát ra ngưng thực.

Thuận tiện như, kia 1 tôn biến mất tại, trong dòng sông lịch sử, đã vô tận tuế nguyệt cường đại thần chỉ, đem từ không biết trở về.

“Khụ khụ!”

Tiêu Khinh Mi kịch liệt ho khan, nàng thổ huyết, đáy mắt hiện lên một tia không cam lòng.

Kém một chút, chỉ thiếu một chút, nàng liền có thể thay vào đó, trở thành chân chính ráng mây chi chủ.

Nhưng kém một bước, chính là Thiên Uyên!

Phải chết sao… Tỷ tỷ, ta đáp ứng ngươi sự tình, chỉ sợ muốn nuốt lời…

Đột nhiên, Tiêu Khinh Mi trừng lớn mắt, “Hoan hoan!” Nàng lo lắng vạn điểm, “Ngươi làm sao tại cái này ta không phải để ngươi trốn sao ngươi thật là, quá không nghe lời!”

Tiêu Hoan Hoan tiến lên, ôm lấy Tiêu Khinh Mi, “Nương, ngươi không sao chứ nương ta nghe ngươi lời nói, ngươi đừng vội, vị tiền bối này đã cứu ta, hắn cũng có thể cứu ngươi… Đúng vậy đi, tiền bối” nàng vô cùng đáng thương xem ra, khắp khuôn mặt là bất an.

Trực diện 1 tôn thần minh, ra sao cùng khủng bố sự tình, cảm thụ được đến từ đối diện đáng sợ khí tức, trong lòng nàng hoàn toàn không chắc.

La Quan nhìn thoáng qua Tiêu Khinh Mi, lại nhìn về phía đối diện, kia cuồn cuộn ráng mây bên trong thân ảnh, gật gật đầu, “Có thể.” Hắn một bước, bước đến mẫu thân trước người, thần sắc bình thản, đôi mắt hờ hững.

Ráng mây chi chủ đích xác, là 1 tôn rất cường đại thần minh, nhưng hôm nay ở trong mắt La Quan, cũng chính là dạng này.

‘Thần tính bị bóp méo, cải biến, đã không phải lúc đầu ráng mây vị cách, là vực ngoại tứ tông thủ bút sao nhất thời cường đại, lại chú định tương lai, muốn sa đọa, tự hủy.’

Giờ phút này, cường đại vô cùng ráng mây chi chủ, kết cục đã sớm chú định.

Tiêu Chiến nhíu mày, hắn muốn nói điều gì, lại đột nhiên trừng lớn mắt, tiếp lấy phát ra thống khổ gào thét, cuồn cuộn hào quang chi lực, dọc theo miệng mũi thất khiếu, rót vào trong cơ thể hắn, Tiêu Chiến cả người, bị vô tận hào quang tràn ngập, cuối cùng dung hợp trong đó, trở thành hào quang một bộ điểm.

Chấp chưởng Tiêu thị từ đầu đến cuối, đều chẳng qua chỉ là một giấc mộng, chẳng lẽ Tiêu Chiến không hề nghĩ tới không, hắn chỉ là lựa chọn, tin tưởng mình nguyện ý tin, mà không có trực diện chân tướng.

Bá ——

Ráng mây chi chủ “Phệ sinh” trở về, mở mắt ra, trong đó huyễn lệ óng ánh, như ẩn chứa giữa thiên địa, vô hạn phong quang, mỹ diệu. Kia là hào quang lạc ấn, du đãng giữa thiên địa, đã có vô tận tuế nguyệt, cũng là nàng quyền hành, thần uy cụ hiện.

Đôi mắt rơi xuống, uy áp bàng bạc.

“Kiếm tu… Ngươi muốn ngăn ta…”

Nàng nhẹ giọng mở miệng.

Khi La Quan đến, một bước phóng ra lúc, ráng mây chi chủ liền cảm nhận được, mãnh liệt uy hiếp. Đó là một loại, cho dù thiêu đốt thần cách, hào quang đầy trời, cũng vẫn như cũ không cách nào lẩn tránh đại khủng bố.

Người này, nhưng thí thần!

Lại hoặc là nói… Cực kỳ lâu trước đó, hắn liền đã hoàn thành thí thần, đó là một loại trong cõi u minh trực giác, đáng sợ vạn điểm.

La Quan thản nhiên nói: “Tiêu thị cùng ta ở giữa, có lẽ có một chút liên quan, tại chưa từng tra ra trước, ngươi không thể động đến bọn hắn.”

Ráng mây chi chủ trầm mặc mấy hơi, “Ngươi biết, ta cùng không được quá lâu.”

“Ta biết.” Xem ra, ráng mây chi chủ tự thân, cũng biết nàng cuối cùng, chú định kết cục.

Nhưng nàng vẫn như cũ không chút do dự, lựa chọn 1 bước này.

Oanh ——

Thần quang ngút trời, ráng mây xâm nhiễm sương mù, phủ lên ra khiến Địa Âm Sát trận một góc, trở nên ngũ thải mỹ lệ, nhưng mỹ diệu ở giữa, lại là trùng thiên sát ý, “Ta… Chỉ lấy Tiêu Khinh Mi 1 người…”

Vì sao biết rõ sẽ chết, vẫn tuyển đường này, phản phệ Tiêu thị tự nhiên là bởi vì, mối hận trong lòng ý. Thần minh tôi tớ, cuối cùng phản phệ thần minh, cướp đoạt nàng hết thảy, kém chút làm nàng triệt để tiêu vong.

Kết cục như vậy, ráng mây tự chủ không muốn tiếp nhận, cho nên khi vực ngoại tứ tông tới tiếp xúc lúc, nàng không chút do dự đáp ứng.

Chết lại như thế nào chẳng lẽ cuối cùng kết cục, còn có thể tệ hơn sao !

Khinh nhờn thần minh người, tất yếu vạn kiếp bất phục!

Việc này lấy ráng mây chi chủ góc độ, nàng không có sai.

Như vậy sai là Tiêu Khinh Mi sao đương quyền chuôi không còn ngưng tụ, tan rã, phiêu lúc không giờ, tự nhiên có thể bị mới sinh linh chưởng khống.

Tân vương cùng cũ vương ở giữa ân oán, chỉ có lập trường, không quan hệ đúng sai.

La Quan đưa tay, 1 kiếm trảm ráng mây, “Đi tốt!”

Hắn muốn bảo đảm Tiêu Khinh Mi, ráng mây chi chủ không lùi, cũng chỉ có thể chết.

Oanh ——

Kiếm khí cuồn cuộn, oanh minh như trường giang đại hà, càn quét chỗ trải qua chỗ, vạn vật hủy diệt.

Dù là thần minh, cũng giống vậy.

Kiếm quang chỗ hướng hào quang vỡ nát, hào quang dập tắt, ráng mây chi chủ đổ xuống.

Nàng là thần minh, mà La Quan kiếm, đủ để thí thần!

Vô tận sát khí sinh sôi, cuồn cuộn thoải mái tựa như khủng bố sóng lớn, tuôn hướng nhìn đều núi.

Viễn cổ thần minh, tuân theo đại đạo mà sinh, tự nhiên tuân theo bộ điểm, tiểu thanh thiên thế giới khí vận. Vẫn lạc ở đây, bị đại trận nghịch chuyển, khí vận càng mạnh thì sát khí càng hung, giờ phút này một mảnh đen kịt ở giữa, có thể thấy được mấy điểm tinh hồng.

Hung đến cực hạn!

La Quan nhíu mày, đưa tay lại là 1 kiếm, chém về phía

kia cuồn cuộn sát khí, nhưng mũi kiếm rơi xuống, dù đem nó trảm chi linh vỡ vụn, nhưng lại sau đó một khắc hội tụ đến cùng một chỗ. Chạm đến đại địa nháy mắt, liền chui vào trong đó, tiếp theo xâm nhập đến, sơn thần thần quốc bên trong.

“Ai!”

Hắn thở dài, mặt mày ở giữa, lộ ra mấy phân ưu lo.

Trong lòng, lại tại mỉm cười, “Như thế bàng bạc sát khí, liệu đến ngụy đại sơn thần, sẽ cực kì hài lòng.”

Huy kiếm trảm chi vì sao tự nhiên là muốn làm cho, ngoài núi dòm nhìn vực ngoại tứ tông.

Diễn kịch nha, liền muốn diễn nguyên bộ!

—

—

—

—

Chương 1491 : Mẫu thân cùng muội muội

Tiêu Khinh Mi, Tiêu Hoan Hoan cùng Tiêu thị mọi người, giờ phút này kinh ngạc đến ngây người.

Tình huống như thế nào !

Dù là, vừa rồi hết thảy chính là tận mắt nhìn thấy, tự mình kinh lịch, vẫn cảm giác phải như tại mộng ảo.

Không thể tưởng tượng nổi!

Ráng mây chi chủ a, mà lại là đã, đoạt lại vị cách, quyền hành tồn tại, kinh khủng bực nào, cường đại.

Lại bị 1 kiếm, trực tiếp chém giết, ngay cả phản kháng đều làm không được…

Tê ——

Kia trước mắt kiếm tu này, nên là cảnh giới cỡ nào, cấp độ ! Không dám nghĩ, cũng tưởng tượng không đến!

Tiêu Khinh Mi giãy dụa đứng dậy, hành lễ, “Đa tạ kiếm tiên cứu giúp, ta Tiêu thị nhất tộc, vô cùng cảm kích.”

“… A, đúng đúng, đa tạ tiền bối, tiền bối ngài thật quá lợi hại, ta liền chưa thấy qua, so ngài lợi hại hơn người…” Tiêu Hoan Hoan đến bây giờ, cũng còn há hốc mồm, 1 bộ không bình tĩnh nổi bộ dáng.

La Quan nhìn xem mẫu nữ 2 người, đáy mắt hiển hiện một vòng phức tạp, “Không sao, đứng lên đi.”

Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía đầy trời ráng mây, theo ráng mây chi chủ vẫn lạc, hào quang thần cách cùng quyền hành, giờ phút này phiêu linh giữa thiên địa.

Bọn chúng vốn nên ngay lập tức, liền tuôn hướng Tiêu Khinh Mi —— cũ vương bỏ mình, tân vương đương nhiên, đem chấp chưởng hết thảy.

Nhưng hôm nay, lại lăn lộn, trì trệ lấy, không dám vọng động.

La Quan phất phất tay.

Oanh ——

Hào quang sôi trào cuồn cuộn mà đến, chui vào Tiêu Khinh Mi thể nội, nàng khí tức cả người, giờ phút này lấy tốc độ kinh người khôi phục, tăng lên.

Ngay hôm đó lên, nàng lấy nhân thân, Chưởng Thần Quyền, chính là mới hào quang chi chủ!

Nhưng mọi người ánh mắt, lại càng nhiều rơi vào La Quan trên thân, càng phát ra kính sợ, tôn sùng.

Vị này đến tột cùng, ra sao cùng tồn tại, 1 kiếm thí thần đã có thể xưng khủng bố, càng đáng sợ chính là, mà ngay cả thần minh sinh ra, cũng cần nó cho phép.

Nơi đây đủ loại, vượt quá tưởng tượng!

“Đa tạ kiếm tiên ban ân, Tiêu Khinh Mi vĩnh viễn, không quên đại ân!” Tiêu Khinh Mi phủ phục liền muốn cong xuống, lại bị 1 đạo lực vô hình ngăn cản.

La Quan nhìn xem nàng, do dự một chút, chậm rãi nói: “Đại Yến Tiêu thị bên trong, nhưng có một nữ tử, tên là tiêu Khánh Dương “

Tiêu Khinh Mi biến sắc, “Ngài… Ngài làm sao biết… Tỷ tỷ của ta danh tự…”

Tỷ tỷ sao nhìn xem nàng giữa lông mày mấy phần chín tất, La Quan chỉ cảm thấy trong lòng ở giữa, quay cuồng một hồi, chua xót.

‘Cha, ngài nói không sai, nương quả nhiên xuất thân cao quý, là đám mây mà đến tiên tử… Có thể coi trọng ngài, thật là chúng ta Giang Ninh La thị, mộ tổ bốc lên khói xanh…’

Hô ——

La Quan thở ra một hơi, lại ép không được giữa bộ ngực cuồng loạn, thanh âm trầm thấp, “Kia nàng hiện tại… Còn tốt chứ “

Tiêu Khinh Mi mặt lộ vẻ chần chờ, “Cái này… Tỷ tỷ của ta bây giờ, bị trấn áp tại trời ban nhất tộc… Kiếm tiên là nhận ra, tỷ tỷ của ta sao “

Bá ——

Không khí nháy mắt ngưng trệ, khủng bố áp lực, khiến cho mọi người như lâm thâm uyên, thở dốc đều trở nên gian nan.

Tiêu Hoan Hoan mặt lộ vẻ thống khổ, “Nương, nương ta thật là khó chịu…” Nàng cảm giác mình, lập tức sẽ chết.

“Tiền bối!” Tiêu Khinh Mi kinh hô.

La Quan mặt trầm như nước, khoát tay, khủng bố uy áp biến mất, “Trời ban cổ thị tiêu… Tiêu di, mời ngài nói cho ta, đến cùng chuyện gì xảy ra “

Tiêu Khinh Mi không để ý tới, cái này quái dị xưng hô, trước ôm lấy Tiêu Hoan Hoan, xác định nàng không sau đó, lúc này mới buông lỏng một hơi, “Tiền bối, việc này liên quan đến ta Tiêu thị bí ẩn… Đương nhiên, ngài là Tiêu thị ân nhân, nói cho ngài cũng không có cái gì.”

Nàng vỗ vỗ nữ nhi, “Hoan hoan, ngươi cùng mấy vị thúc bá, đi trước bên cạnh nghỉ ngơi, nương cùng kiếm tiên tiền bối nói một hồi lời nói.”

Tiêu Hoan Hoan nghĩ mà sợ nhìn thoáng qua La Quan, “Biết nương, tiền bối, ta cáo lui.” Nàng thi lễ một cái, cùng Tiêu thị mọi người lui ra phía sau.

Tiêu Khinh Mi ngẩng đầu, nhìn xem La Quan, “Ngài nhận biết tỷ tỷ của ta.” Lần thứ 1, nàng là hỏi thăm, lần này là khẳng định.

La Quan gật đầu.

Tiêu Khinh Mi đôi mắt, trở nên sáng tỏ, “Tốt, ngài muốn biết, ta tất cả đều nói cho ngài!” Tỷ tỷ có lẽ, có thể cứu.

“Năm đó, tỷ tỷ của ta cùng trời ban thưởng cổ thị, lập xuống hôn ước, nhưng nàng cũng không nguyện ý, tiếp nhận vận mệnh của mình. Cho nên một năm kia, nàng lựa chọn đi nếm thử, nắm giữ vận mệnh của mình. Tỷ tỷ rời đi Tiêu thị, theo đuổi phá cảnh cơ duyên, nhưng cuối cùng nàng thất bại, thương thế rất nặng bị người đuổi giết, thế nhưng chính là tại lúc này, nàng gặp người mình thích.”

“Tỷ tỷ gả cho hắn, nhưng bọn hắn kết hợp, chú định không có kết quả, trời ban cổ thị tìm được tỷ tỷ, bức phụ thân hạ lệnh, ca ca tự mình tiến đến, đem tỷ tỷ mang về Tiêu thị. Nhưng khi đó, tỷ tỷ cũng đã có thai, sau mười tháng, tỷ tỷ sinh hạ một đứa con gái, chính là hoan hoan.”

“Bởi vì không hi vọng, hoan hoan nhận người bên ngoài kỳ thị, tỷ tỷ liền đem hoan hoan, gửi nuôi tại tên của ta hạ. Mà nàng, đem tiến về trời ban cổ thị, tiếp nhận bọn hắn trừng phạt… Tỷ tỷ cự tuyệt cùng cổ thị thông gia, bởi vậy bị vĩnh thế trấn áp, không thấy ánh mặt trời…”

Tiêu Khinh Mi thân thể run rẩy, “Chúng ta thử qua cứu trở về tỷ tỷ, nhưng Tiêu thị lực lượng, kém xa trời ban cổ thị cường đại…” Nàng nhìn xem La Quan, “Kiếm tiên tiền bối, ngài như cùng tỷ tỷ có cũ, mời ngài xuất thủ cứu cứu nàng, lại bị giam giữ xuống dưới, nàng thực sẽ chết!”

Chờ đợi mấy trăm năm, cho đến trước khi chết, phụ thân đều tại tưởng niệm lấy, bặt vô âm tín mẫu thân. Nguyên lai, không phải nàng biến tâm ý, mà là thân bất do kỷ, thân hãm nhà tù.

Trời ban cổ thị!

Hết thảy đều có giải thích, khó trách năm đó không để ý đến thân phận, đối với hắn 2 cha con hạ độc thủ, thậm chí muốn đoạn mất hắn con đường tu hành.

“Tiêu di yên tâm, đợi việc nơi này, ta đem tự mình đi trời ban cổ thị, cứu nàng ra.”

Bộ tộc này, khi bị diệt tuyệt, chó gà không tha!

“Tạ ơn tiền bối, tạ ơn tiền bối!” Tiêu Khinh Mi rơi lệ, mặt mũi tràn đầy kinh hỉ, dù trước đó có đoán trước, có La Quan cam đoan, vẫn như cũ để nàng tâm thần khuấy động.

Hồi lâu, nàng mới miễn cưỡng khôi phục lại bình tĩnh, “Kiếm tiên đại ân, Tiêu thị nhất tộc vĩnh thế không quên…” Nàng do dự một chút, “Xin hỏi kiếm tiên , có thể hay không báo cho nguyên nhân” giết ráng mây chi chủ trước đây, lâm trời ban nhất tộc ở phía sau, dạng này đại nhân tình, tất có cực lớn nguồn gốc.

La Quan trầm mặc một chút, nói khẽ: “Nàng không chỉ có cái nữ nhi, còn có một đứa con trai.” Nói xong, xoay người rời đi.

“A…” Tiêu Khinh Mi bỗng dưng trừng lớn mắt, nhìn xem

hắn bóng lưng, mặt mũi tràn đầy chấn kinh, không thể tưởng tượng nổi.

Nhưng rất nhanh, liền lại nước mắt chảy xuống.

“Tỷ tỷ, ngươi như biết hôm nay, chắc chắn vô song kiêu ngạo, vui mừng, hắn đúng là con của ngươi, là cái đỉnh thiên lập địa vĩ trượng phu…”

Tiêu Hoan Hoan nghe tới tiếng bước chân, vội vàng hành lễ, “Bái kiến tiền bối!” Đối diện nhưng không có đáp lại, chỉ có thể cảm nhận được, ánh mắt kia một mực rơi vào trên người nàng, cảm xúc phức tạp.

“Tiền bối” nàng ngẩng đầu, nhỏ giọng nhắc nhở.

La Quan giật mình, nhìn xem trước mặt lộ ra thấp thỏm, sắc mặt còn có mấy điểm tái nhợt tiểu nha đầu… Đây là muội muội của hắn… Khó trách năm đó, lần thứ 1 gặp nàng lúc, liền cảm thấy không hiểu thân cận…

“Ngươi không sao chứ “

“… Không có việc gì, tiền bối ngài làm sao là ta cái kia bên trong làm sai sao” Tiêu Hoan Hoan hơi sợ nói.

La Quan cười một tiếng, lắc đầu, “Không có, ngươi rất tốt, cùng loại chuyện hôm nay, về sau sẽ không lại phát sinh.” Hắn quay đầu, nhìn xem theo tới Tiêu Khinh Mi, “Tiêu di, Địa Âm Sát trận nguy cơ vẫn chưa giải quyết, các ngươi liền cùng ta cùng một chỗ đi.”

Tiêu Khinh Mi cẩn thận, nhìn xem hắn hình dạng, vành

mắt ửng đỏ, “Tốt, tất cả nghe theo ngươi.”

La Quan gật gật đầu, quay người dẫn đường.

“Nương, ngươi làm sao khóc có phải là tiền bối nói ngươi cái gì ngài nhịn một chút nha, tiền bối hắn nhìn xem lạnh lùng, nhưng ta cảm thấy hắn không phải người xấu… Chính là… Chính là vừa rồi xem ta ánh mắt, cảm giác là lạ, ta có chút xấu hổ…” Tiêu Hoan Hoan thấp giọng mở miệng, lại ngẩng đầu nhìn một chút, phía trước dẫn đường đạo thân ảnh kia.

—

—

—

—

—

Chương 1492 : Ca ca

Gầy gò mà thẳng tắp.

Như trúc như tùng!

Nàng nhưng vẫn đáy lòng bên trong, sinh ra một phần mãnh liệt cảm giác an toàn, tựa hồ chỉ cần hắn tại, liền sẽ không lại có bất cứ phiền phức gì.

Tiêu Khinh Mi giữ chặt tay của nàng, nói khẽ: “Vị này… Là ta Tiêu thị cố nhân về sau, quan hệ thân cận… Ngươi có thể gọi hắn một tiếng ca ca, đừng sợ, về sau có ca ca tại, hắn sẽ bảo hộ ngươi.”

“Là như vậy sao ta thật có thể, hô kiếm tiên tiền bối ca ca” Tiêu Hoan Hoan trừng lớn mắt, một mặt kinh hỉ, nhảy cẫng.

Nàng bây giờ, trong lòng đối La Quan kính sợ, sùng bái tới cực điểm, đây chính là 1 vị, thực lực thâm bất khả trắc đại kiếm tiên.

Ngay cả nương đối với hắn, đều cung cung kính kính, ta lại có thể gọi hắn ca ca !

Tiêu nhẹ vành mắt phiếm hồng, nhịn xuống nước mắt, “Có thể, không tin, ngươi quá khứ hô một tiếng thử một chút “

Tiêu Hoan Hoan do dự mãi, cuối cùng là ép không được trong lòng kích động, “Vậy ta đi thử xem nương ngươi

cũng đừng gạt ta, hậu quả rất nghiêm trọng!”

Nàng hù nghiêm mặt, thấy Tiêu Khinh Mi chỉ là gật đầu, lúc này mới đi mau mấy bước, đi tới La Quan bên người.

“Ca… Ca ca “

Thanh âm rất nhẹ, giống như là một con mèo nhỏ, lo lắng bất an lại không tự tin.

“Ừm!”

La Quan đưa tay, sờ sờ tóc của nàng, “Hoan hoan ngươi tốt, về sau đúng là ta, ca ca của ngươi.” Hắn ngữ khí bình tĩnh, nhưng lòng bàn tay ấm áp, lại làm cho Tiêu Hoan Hoan một nháy mắt, liền nheo lại 2 mắt.

“Ca ca!”

“Ừm.”

“Ha ha, quá tốt, ta có ca ca, hơn nữa còn là lợi hại như vậy đại kiếm tiên, về sau xem ai còn dám khi dễ ta !” Tiêu Hoan Hoan ngẩng đầu, “Ca ca, ngươi sẽ bảo hộ ta đúng không “

Nàng đơn thuần, lại cũng không hướng ngoại, chỉ là trước mắt La Quan, để nàng bản năng ở giữa thân cận. Có lẽ, cũng chính là bởi vậy, vừa rồi lần đầu tiên nhìn thấy lúc, liền hướng hắn cầu cứu, sẽ cảm thấy ủy khuất.

La Quan dắt tay của nàng, gật đầu, “Yên tâm, có ca ca

tại.” Hắn nhìn thẳng phía trước, không muốn để Tiêu Hoan Hoan, nhìn thấy trong mắt của hắn cảm xúc.

Phụ thân, ngài nhìn thấy sao nguyên lai trên đời này, ngài còn có một đứa con gái.

Tạ ơn ngài, lại cho ta một người thân, ta phát thệ về sau, sẽ dùng hết tất cả bảo hộ nàng, trân ái nàng. Còn có nương… Ta đã tìm tới tung tích của nàng, đợi nhi tử xông qua một kiếp này, nhất định cứu nàng ra… Tổn thương nàng người, đều đem trả giá đắt.

Sau đó không lâu, Hạo Nhiên kiếm tông trụ sở.

Đổng Bình trừng lớn mắt, nhìn xem bị La Quan, tự tay đưa đến trước mắt Tiêu Hoan Hoan, “Muội muội tiên sinh, nàng thật sự là muội muội của ngài sao “

La Quan gật đầu.

Đổng Bình vội vàng hành lễ, “Đổng Bình, bái kiến tiểu cô cô.” Tiên sinh muội muội, tự nhiên là cô cô của hắn, hắn cũng sớm đã lấy con cháu tự cho mình là.

Tiêu Hoan Hoan đắc ý vừa nhấc cái cằm, “Ngươi chính là Đổng Bình ca ca nói với ta, đã gọi ta một tiếng tiểu cô cô, về sau ta bảo bọc ngươi!”

Nàng hiện tại, đắc ý không được, cùng ca ca đứng chung một chỗ, chỉ cảm thấy trời đất bao la, không ai so với nàng lớn hơn.

Đương nhiên, ca ca mới là lợi hại nhất!

Nàng hiện tại a, nhìn về phía La Quan ánh mắt, càng thêm sùng bái.

Đây chính là ca ca ta!

Hạo Nhiên kiếm tông mọi người, cũng nhao nhao đến đây hành lễ, cung kính vạn điểm. Đợi hiểu rõ, Tiêu thị mọi người thân phận về sau, càng là nổi lòng tôn kính.

Đại Yến Tiêu thị, đây chính là bên trong châu thiên hạ cấp cao nhất môn phiệt 1 trong, nguyên lai kiếm tiên đại nhân xuất thân cao quý như vậy, khó trách thực lực kinh người.

“Tiêu di, các ngươi ở tại nơi này bên trong chính là, những chuyện khác, ta về sau lại nói với ngài.”

Tiêu Khinh Mi gật đầu, “Tốt, ta biết dưới mắt, ngươi còn có đại sự muốn làm, đi làm việc đi.” Nàng ánh mắt ôn nhu, kéo qua lưu luyến không rời Tiêu Hoan Hoan, mang theo Tiêu thị mọi người, tại doanh địa một góc dựng chỗ ở.

“Nương, ta muốn cùng ca ca cùng một chỗ.”

“Như thế đại cô nương, cũng không mắc cỡ, đừng lão kề cận ca ca, ca ca còn có chuyện.”

“Nha… Vậy ta chờ một lát, lại đi tìm ca ca…”

La Quan nhìn xem các nàng rời đi, thở ra khẩu khí, trở lại trong doanh trướng.

Ca ca…

Cái thân phận này, lạ lẫm mà ấm áp, hắn đưa tay đè lại lồng ngực, có thể cảm thấy ấm áp lưu chuyển.

Cho nên, hắn càng thêm không thể, để vực ngoại tứ tông âm mưu đạt được… Muội muội của hắn, ngay tại Địa Âm Sát trận bên trong, hắn vô luận như thế nào, đều muốn bảo vệ tốt nàng!

Tập trung ý chí, La Quan nhắm mắt lại, lại mở ra.

Bá ——

Trước mắt thế giới, một phân thành hai.

Hư thực trùng điệp, hắn lại một lần nữa nhìn thấy, thần đạo trong quốc gia đoàn kia Kim Quang.

“Nhị đệ, là ngươi sao nhị đệ” Ngụy Vô Kỵ thanh âm, rất nhanh truyền đến.

La Quan “Ừ” một tiếng, “Đại ca, ngươi trạng thái như thế nào “

“Ha ha, thật là ngươi a nhị đệ, lúc trước lần thứ 1 bị thăm dò lúc, ta còn tưởng rằng là vực ngoại tứ tông, lại dùng cái gì thủ đoạn.” Ngụy Vô Kỵ thanh âm hưng phấn, “Rất tốt, ta mượn sát khí luyện thần, thần cách ngay tại thuế biến, dùng không được hồi lâu, liền có thể thành tựu thần đạo!”

“Đúng, ta dù biểu lộ vẻ mệt mỏi, suy yếu, nhưng chậm chạp chưa từng chân chính sa đọa, chỉ sợ vực ngoại tứ tông sẽ sinh nghi.” Hắn cũng nghĩ đến điểm này.

La Quan nói: “Đại ca yên tâm, ta đã làm ứng đối, vực ngoại tứ tông trong lúc nhất thời, hẳn là sẽ không sinh nghi. Bất quá chuyện này, đích xác không nên kéo dài quá lâu, ngươi phải nắm chặt thời gian, miễn cho phức tạp.”

“Tốt, ta biết.” Rất nhanh, thần đạo trong quốc gia, liền lại vang lên sơn thần gầm thét, “Đáng chết vực ngoại tà ma, các ngươi chết không yên lành! Bản thần cùng các ngươi liều, có bản lĩnh lời nói, liền kế tiếp theo a, ai cúi đầu người đó là cháu trai!”

Hắn rống giận, phun ra một ngụm thần huyết, óng ánh thần quang tùy theo ảm đạm, sơn thần thân thể mặt ngoài, xuất hiện mảng lớn ô uế pha tạp. Nhìn xem chính là 1 bộ, lực lượng khô kiệt, sắp mất khống chế, sa đọa bộ dáng.

Luận diễn kỹ, ngụy đại sơn thần cũng không kém mà!

La Quan cười cười, thu hồi chú ý, bắt đầu tu hành.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Hắn muốn chủ động tiếp xúc, đại đạo bỉ ngạn phản chiếu, cùng tiểu thanh thiên thế giới trùng điệp, trùng hợp, nhờ vào đó thu hoạch càng nhiều lực lượng.

La Quan hiện tại rất mạnh, mạnh phi thường, cường đại đến 1 kiếm, liền có thể giết ráng mây chi chủ. Nhưng muốn ứng đối tiếp xuống thế cục, lại còn chưa đủ, còn thiếu rất nhiều!

Vực ngoại tứ tông, tuyệt không phải chỉ có dưới mắt những địch nhân này, 4 tôn bất hủ thượng cảnh mới là, đặt ở trong lòng ngọn núi chống trời khổng lồ. Như coi là thật thế cục mất khống chế, bọn hắn sẽ bỏ mặc, tiểu thanh thiên thế giới thoát ly chưởng khống sao đi một bước nhìn 3 bước, La Quan suy nghĩ chưa từng là làm hạ.

Cùng lúc đó, nhìn đều ngoài núi.

4 đại thượng tông tu sĩ, đều chau mày.

“Tình huống, tựa hồ có điểm gì là lạ, Ngụy Vô Kỵ suy yếu vạn điểm, nhưng thủy chung chưa từng sa đọa… Chư vị, các ngươi như thế nào nhìn” Thiên Ẩn tông tu sĩ mở miệng, đảo qua mọi người.

Vụ Yểm sơn tu sĩ, trầm giọng nói: “Ngụy Vô Kỵ chính là nguyên sơ trong vũ trụ, địa mạch đứng đầu trấn áp sơn thần, có thể ngăn cản sát khí ăn mòn, cũng coi như hợp lý. Chính là, hắn mắng quá, để ta cảm thấy là đang cố ý khiêu khích đồng dạng… Nhưng vấn đề cũng không lớn, Địa Âm Sát trận đã thành, lại có rất nhiều chuẩn bị ở sau, Ngụy Vô Kỵ khó thoát kiếp nạn này.”

“Các ngươi phải chăng chú ý tới, cái kia kiếm tu lúc trước gây nên hắn trước trọng thương tà ma, lại tại thí thần về sau, ý đồ chém tới sát khí… Xem ra, hắn là

muốn trợ giúp Ngụy Vô Kỵ, chậm lại sát khí ăn mòn. Hừ! Nhưng cử động lần này nhất định là phí công, ta chờ thủ đoạn, há lại hắn có thể tưởng tượng."

"Không sai, có lẽ là kiếm tu này, cho Ngụy Vô Kỵ trợ giúp, lại hoặc là sơn thần có khác thủ đoạn, nhưng thì tính sao sát khí như vực sâu, mặc hắn có 100,000 thủ đoạn, kết cục đã định!"

"Ha ha, đúng là như thế, nếu không phải kiếm tu này xuất thủ, ta cùng còn muốn trong lòng còn có lo nghĩ. Như vậy, liền kế tiếp theo đi, lại nhìn Ngụy Vô Kỵ có thể kiên trì đến khi nào!"

Mọi người gật đầu.

Thế là, 4 đại thượng tông kế tiếp theo phát lực, trong lúc nhất thời nhìn đều núi chỗ, sát khí cuồn cuộn, thoải mái oanh minh.

Thế muốn ăn mòn sơn thần, khiến cho sa đọa!

Đảo mắt, lại là mấy ngày quá khứ, La Quan ngay tại trong doanh trướng tu hành, đột nhiên mở mắt ra.

Trong mắt của hắn, hiển hiện vẻ cưng chiều, đứng dậy ra, "Hoan hoan, ngươi đang làm cái gì "

Ngay tại ngoài trướng cách đó không xa, đi tới đi lui Tiêu Hoan Hoan vui mừng, "Ca ca, ngươi kết thúc tu luyện "

"… Ân." La Quan cười cười, "Làm sao là cảm thấy cái này bên trong nhàm chán, muốn ra ngoài yên tâm, rất

nhanh.”

“Không có, ta chỉ là muốn cùng ca ca nói chuyện… Ca ca, ngươi là vị nào trưởng bối hài tử a ta hỏi nương, nàng thế mà không nói với ta, hừ, ta có chút sinh khí!”

Tiêu Hoan Hoan nói sinh khí, một bên nháy mắt vụng trộm nhìn tới.

La Quan nghĩ nghĩ, nói: “Chờ chúng ta rời đi cái này bên trong về sau, ta sẽ nói cho ngươi biết, có được hay không “

“Ừm, ta nghe ca ca!” Tiêu Hoan Hoan cười xán lạn, nàng khoát khoát tay, “Ta đi ca ca, nương không để ta quấy rầy ngươi, ta biết, ngươi bây giờ rất bận rộn.” Đang khi nói chuyện, nàng phất phất tay, chạy chậm đến rời đi.

La Quan đưa mắt nhìn nàng rời đi, lại liếc mắt nhìn, che khuất bầu trời mê vụ, khẽ nhíu mày, “Ngụy đại sơn rất giống hồ, gặp được phiền phức…”

—

—

—

—

—

Chương 1493 : Giết tà ma

Sơn thần thần quốc.

Ác quỷ gào thét, sát khí cuồn cuộn, “Ầm ầm” như thao thiên cự lãng, điên cuồng xâm nhập, ăn mòn, muốn khiến sơn thần sa đọa.

Kia duy nhất một đoàn hừng hực thần quang, bây giờ một mảnh ảm đạm, như tràn ngập nguy hiểm —— mượn sát dưỡng thần kế hoạch rất thuận lợi, vực ngoại tứ tông cũng chưa nghi ngờ, nhưng Ngụy Vô Kỵ lại phát hiện, hắn gặp bình cảnh.

Thần cách thuế biến như chạm đến 1 đạo, không nhìn thấy bình chướng , mặc cho sát khí rèn luyện, đều không thể tiến thêm một bước tăng lên.

‘Thần đạo bình chướng…’

Trong lúc suy tư, trong đầu hắn, chậm rãi hiển hiện suy nghĩ.

‘Đây là thành tựu thần đạo trước, cuối cùng lấp kín chướng ngại, chỉ có nhất cổ tác khí đem kỳ trùng phá, mới có thể hoàn thành tự thân tấn thăng.’

Cho nên, dưới mắt sát khí, không đủ.

Hắn cần càng nhiều!

“Nhị đệ, nhị đệ ngươi ở đâu” Ngụy Vô Kỵ đột nhiên mở

miệng, hắn bây giờ bị nhốt thần quốc, muốn cải biến thế cục, chỉ có thể mượn nhờ ngoại lực.

Rất nhanh, thần quốc truyền đến ba động, La Quan lại một lần nữa bước vào trong đó, “Đại ca, làm sao “

Ngụy Vô Kỵ nói: “Nhị đệ, ta đột phá thần đạo đã tới tối hậu quan đầu, bây giờ còn cần, ngươi lại trợ một chút sức lực.”

Lập tức, đem tình huống nói rõ.

Sơn thần dinh thự bên ngoài, La Quan ẩn thân sát khí ở giữa, mày nhăn lại, “Càng nhiều sát khí…” Hắn suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, trước đó cố tình bày nghi trận, lừa qua vực ngoại tứ tông, như đột nhiên cải biến thái độ, chắc chắn gây nên bọn hắn hoài nghi, vậy liền không ổn.

Ngô… Có lẽ, có thể thay cái góc độ, buộc bọn họ gia nhập trong đó, trở thành kế hoạch một bộ điểm. Dạng này đến, không những sẽ không bị hoài nghi, ngược lại còn có thể, để vực ngoại tứ tông ăn một bài học.

Đem suy nghĩ, nhanh chóng cân nhắc một lần, xác định có thể thực hiện, La Quan nói: “Đại ca, đợi ta sau khi rời khỏi đây, tiện tay bố trí, đánh giết tà ma bài trừ Địa Âm Sát trận.”

Ngụy Vô Kỵ giật mình, “Nhị đệ, ngươi như làm như vậy, chắc chắn chọc giận vực ngoại tứ tông, đến lúc đó bọn hắn tuyệt sẽ không bỏ qua ngươi… Không đúng, ngươi muốn giúp ta gia tăng sát khí, không nên phá trận mới

là… Ân ! Ngươi là muốn, nhờ vào đó bức vực ngoại tứ tông vào trận, lại lợi dụng bọn hắn tăng lên trong trận sát khí “

“Đại ca quả nhiên thông minh!” La Quan thản nhiên nói: “Bằng vào ta tiểu thanh thiên thế giới, đông đảo sinh linh nuôi sát, sao mà ngoan độc! Lần này, vừa vặn kéo bọn hắn xuống nước, mượn nó tính mệnh dùng một lát, giúp ngươi phá cảnh.”

Vực ngoại tứ tông người, giáng lâm tiểu thanh thiên lâu ngày, tuy bị Huyền Thánh áp chế, nhưng cũng thông qua các loại thủ đoạn cướp đoạt khí vận. Tại Địa Âm Sát trận bên trong đem nó đánh giết, nhất định có thể chuyển hóa ra kinh người sát khí, có thể trợ giúp Ngụy Vô Kỵ, nhất cử đột phá.

Ngụy Vô Kỵ trầm ngâm, “Cái này… Kế này có thể thực hiện là có thể thực hiện, lại hung hiểm vạn điểm, một khi ngoài ý muốn nổi lên, hậu quả khó mà lường được. Nhị đệ, ngươi khẳng định muốn làm như vậy vực ngoại tứ tông cũng không phải dễ trêu, ngươi suy nghĩ kỹ càng.”

La Quan cười một tiếng, “Đại ca yên tâm, đối bọn hắn, ta cũng không phải là không hiểu. Ngược lại là ngươi, một khi bởi vì vực ngoại tứ tông vào trận, giết chóc phía dưới sợ không cách nào khống chế, đến lúc đó sát khí ngập trời, chắc chắn rung chuyển toàn bộ nhìn đều núi, ngươi có thể tiếp nhận sao “

Mượn rất là vì dưỡng thần, như cuối cùng chơi thoát, việc vui liền lớn.

Ngụy Vô Kỵ nói: “Điểm này, nhị đệ không cần phải lo lắng, ngươi có lẽ không biết, ngươi cho ta thần đạo nến, đến tột cùng có gì cùng uy năng… Yên tâm đi, cầm nến nơi tay, tuy là ngươi đem ngoài núi, tất cả vực ngoại tứ tông tu sĩ chém giết, ta cũng có thể chịu được.”

La Quan gật đầu, “Nếu như thế, liền y kế hành sự! Đại ca, ta sau khi ra ngoài lập tức động thủ, ngươi chuẩn bị sẵn sàng.”

Bá ——

Hắn xoay người rời đi, lại liếc mắt nhìn, kia xoay quanh tại sơn thần dinh thự trên không, từ sát khí ngưng tụ mà thành mặt quỷ…

Thứ này, lộ ra một cỗ tà tính, mơ hồ trong đó để hắn, cảm thấy một tia không ổn.

Cứ việc, ngụy đại sơn thần mười phần tự tin, nhưng chuyện này, chưa hẳn vạn vô nhất thất.

Nhưng thế gian này, nào có vạn toàn sự tình có thể có mấy phần chắc chắn, liền đáng giá đánh cược một lần!

Ngụy Vô Kỵ thành tựu thần đạo, không chỉ có liên quan đến tự thân, càng liên quan đến Huyền Thánh “Neo điểm”, việc này trì hoãn không được —— dù sao, ai cũng không biết, tiểu thanh thiên bóng ngược tạo thành thiên ngoại thiên bên trong, bây giờ là gì tình huống. Vực ngoại tứ tông tỉ lệ lớn, đã đối Huyền Thánh động thủ, nhất định phải nắm chặt thời gian.

Bá ——

Chập chỉ thành kiếm ở trước mắt 1 trảm, La Quan phóng ra thần quốc, trở lại Địa Âm Sát trận bên trong, hắn hơi suy nghĩ một chút rời đi doanh trướng.

“Tiên sinh!” Đổng Bình khom mình hành lễ, “Ngài là tìm tiểu cô cô sao Tiêu Khinh Mi tiền bối đưa nàng mang đi, mệnh tiểu cô cô hảo hảo tu luyện, không được lại đến quấy rầy ngài.”

La Quan cười cười, nói: “Nha đầu này đích xác, quá mức nhàn tản, an tâm tu luyện cũng tốt.” Hắn dừng một chút, tiếp tục nói: “Đổng Bình, ngươi cầm kiếm này lưu tại trong doanh địa, khuyên bảo tất cả mọi người, tiếp xuống tại ta trở về trước đó, không thể bước ra nửa bước.”

Đổng Bình giật mình, nghiêm nghị lĩnh mệnh, “Vâng, tiên sinh!”

La Quan đưa tay hướng về phía trước một nắm, mặt đất đất đá tự hành bay lên, rơi vào đến trong tay hắn, hóa thành một thanh trường kiếm, bụi bẩn không chút nào thu hút.

Vô tận phong mang, tận giấu trong đó!

“Nếu như có gì ngoài ý muốn, cầm kiếm kích chi.”

Đổng Bình 2 tay tiếp kiếm, “Minh bạch, mời tiên sinh yên tâm, ta thề sống chết bảo vệ tốt tiểu cô cô.”

“Ngươi cũng rất trọng yếu, các ngươi đều rất trọng yếu.” La Quan vỗ vỗ bả vai hắn, cất bước rời đi.

Hắn không định, lại đi thấy Tiêu Khinh Mi, Tiêu Hoan Hoan, dù sao chuyện hôm nay, tồn tại nhất định hung hiểm.

La Quan lo lắng, nhìn thấy thân nhân về sau, sẽ dao động tự thân ý chí.

Đã làm ra quyết định kỹ càng, xuất thủ là được!

Bá ——

Hắn thân ảnh, biến mất tại doanh địa bên ngoài.

Đổng Bình chậm rãi đứng dậy, đột nhiên nghe tới tiếng bước chân, quay người nhìn thấy Tiêu Khinh Mi, vội vàng hành lễ, “Đổng Bình bái kiến Tiêu tiền bối.”

Tiêu Khinh Mi nói: “Hắn đi” hơi dừng lại, nàng ánh mắt lo lắng, “Nhà ngươi tiên sinh có hay không nói, muốn đi làm cái gì “

Đổng Bình lắc đầu, “Không có, nhưng tiên sinh phân phó ta, canh giữ ở trong doanh địa…” Hắn nhìn thoáng qua kiếm trong tay, “Tiêu tiền bối, tiên sinh hẳn là cảm thấy, vãn bối tu hành kiếm đạo, có thể tốt hơn phát huy ra, hắn lưu kiếm uy lực, mới đưa kiếm này cho ta.”

Tiêu Khinh Mi lắc đầu, “Hắn đã cho ngươi, chính là tín nhiệm ngươi, cũng là bởi vì ngươi thích hợp nhất, không cần giải thích quá nhiều.”

Nhìn xem La Quan, thân ảnh biến mất chỗ, nàng thở sâu, “Hi vọng, hết thảy đều có thể thuận lợi…” La Quan dù chưa lưu lại đôi câu vài lời, nhưng Tiêu Khinh Mi lại có thể đoán được.

Lần này đi, cho là vì, trước mắt toà này bao phủ nhìn đều núi Địa Âm Sát trận, nhưng trận này chính là vực ngoại tà ma bố trí, há lại sẽ tuỳ tiện, liền bị người phá vỡ.

Chỉ sợ, một khi La Quan xuất thủ, nhất định dẫn phát gợn sóng ngập trời!

Tiêu Khinh Mi rất lo lắng, nhưng nàng biết, đây là La Quan nhất định phải làm… Lồng giam không phá, bọn hắn tất cả mọi người là cái thớt gỗ bên trên thịt cá, sinh tử bị người nắm giữ.

Trong sương mù, La Quan cất bước tiến lên, dưới chân nhìn như không nhanh, nhưng mỗi một bước rơi xuống, đều có thể vượt qua cực lớn một khoảng cách.

Đôi mắt nhẹ nháy, hư thực 2 điểm, Địa Âm Sát trận bên trong đầu kia tà ma, liền đã không chỗ che thân, “Cái này tà ma, quả nhiên có chút quỷ dị, nặng như thế thương thế, chưa từng ăn thịt người tình huống dưới, đã khôi phục như lúc ban đầu. Thậm chí, tại ta cảm giác bên trong, khí tức càng mạnh mấy điểm.”

Hắn mặt lộ vẻ trầm ngâm, ‘Ta như xuất kiếm, chém giết này tà ma không khó, nhưng chỉ sợ dạng này đến, sẽ bại lộ thực lực bản thân, dẫn tới vực ngoại tứ tông kinh

nghi, e ngại, ngược lại không ổn.'

Dù sao, lần này kế hoạch, là muốn kéo bọn hắn lấp đầu người, chuyển hóa sát khí, dọa chạy chẳng lẽ không phải bạch giày vò, 'Xem ra, còn phải lại diễn một tuồng kịch mới được.'

Hưu ——

Phá không thân ảnh phá tan mê vụ, gào thét đi nhanh.

Mà liền tại, La Quan khởi hành là, Địa Âm Sát trận nơi nào đó, sát khí mãnh liệt phần rỗng, ở đây dưỡng thương tà ma bỗng dưng mở mắt ra.

Một mặt hồi hộp, sợ hãi!

Ngay tại vừa rồi, nó đột nhiên sinh ra một cỗ, cực kỳ cảm giác không ổn, khủng bố như vực sâu bao phủ tâm thần, như ngồi bàn chông.

Kiếm tu, là cái kia đáng chết kiếm tu!

Tà ma đôi mắt sợ hãi, nó vốn là 1 đạo lòng đất ngưng kết không tiêu tan vạn cổ âm sát, bị đại trận thu hút gia trì, lại thôn phệ đại lượng huyết thực thuế biến, không chỉ có thực lực cường hãn, còn có hoàn toàn không kém gì thường nhân linh trí.

'Kiếm tu đến, hắn muốn giết ta!'

—

Chương 1494 : Bại khuyển gầm thét

Tà ma bỗng nhiên đứng dậy, không chút do dự liền chạy.

Trước đó 1 kiếm, đủ để cho hắn cảm nhận được, cái kia kiếm tu khủng bố, nó bây giờ tuyệt không phải đối thủ!

Ầm ầm ——

Tà ma điên cuồng chạy trốn, thân thể hóa thành cột khói, tại trong sương mù ghé qua, kích thích động tĩnh to lớn.

Địa Âm Sát trận bên trong, một chút tu sĩ bị kinh động, sắc mặt đại biến.

“Tà ma! Nó lại phục hồi, nhanh, tất cả mọi người lui về doanh địa!”

“Thắp sáng tế đàn, lập tức thắp sáng tế đàn!”

Nhưng rất nhanh, mọi người liền phát hiện, tà ma từ đỉnh đầu gào thét mà qua, căn bản không có để ý tới, gần tại bên miệng huyết thực.

“Đi… Đi… Cái này tình huống như thế nào” mấy tên trừng lớn mắt, chưa tỉnh hồn.

Không người đáp lại, một mảnh trong trầm mặc, đột

nhiên có người mở miệng, “Các ngươi có hay không cảm thấy, cái này tà ma dáng vẻ, tựa hồ là tại đào mệnh “

Đào mệnh !

Nói đùa cái gì, tuyệt không có khả năng.

Tà ma chính là Địa Âm Sát trận chi linh, ở bên trong đại trận, thậm chí so bỉ ngạn cảnh càng khủng bố hơn, tuyệt không người là nó đối thủ. Nhưng rất nhanh bọn hắn liền lại nghĩ tới, trước đó mơ hồ trong đó nghe được, kia thê lương gào thét, cùng tà ma đột nhiên yên lặng.

Hẳn là, thật sự là như thế

Tê ——

Nhà nào đại lão, lại kinh khủng như vậy, một tiếng hót lên làm kinh người, thế mà đuổi theo tà ma chặt cái này chẳng phải là nói, bọn hắn có khả năng muốn được cứu!

Một bên khác, chạy trối chết tà ma, mặt mũi tràn đầy vặn vẹo, “Đáng chết! Hắn làm sao có thể, một mực khóa chặt đến vị trí của ta rõ ràng, ta đã mượn nhờ Địa Sát chi lực, hoàn toàn che đậy tự thân, cùng đại trận một thể.”

Nhưng sự thật ngay tại dưới mắt!

Cái kia kiếm sửa đổi đang đuổi đến, rất có cuối cùng Hoàng Tuyền bích lạc, cũng muốn đưa nó chém giết khí thế.

“A!” Tà ma gầm thét, diện mục dữ tợn, “Ta quyết không thể ngồi chờ chết, đáng chết kiếm tu, đã ngươi đau khổ truy sát không buông tha, ta liền để ngươi biết được, trong thiên địa này, như thế nào tà như thế nào túy!’

Nó bỗng nhiên quay người, thẳng đến nơi nào đó.

Một lát sau, nhìn đều chân núi một chỗ đất nứt, dày đặc sát khí không ngừng từ đó toát ra, tà ma không chút do dự xông vào trong đó.

Sau một khắc ——

Ầm ầm!

Nổ vang rung trời sát khí bạo tẩu, từ đất nứt ở giữa phun trào, trong đó lại có từng đạo, màu đen Âm Lôi tại điên cuồng nổ tung. Sát khí lăn lộn, tứ ngược, chiếm cứ không tiêu tan, liền như trong đó dựng dục một loại nào đó khủng bố chi vật!

La Quan cất bước mà đi, từ đầu đến cuối tập trung vào tà ma phương vị, như chơi diều mặc nó trái đột phải trốn, thần sắc một mảnh yên tĩnh.

‘A, rốt cục không trốn, là nhận mệnh ‘

Không đúng, cái này tà ma chính là đại hung, cho dù thân ở tuyệt cảnh, đều muốn cắn xé một ngụm, sao lại vươn cổ liền giết.

‘Xem ra, nó chọn nơi này, có chút cổ quái.’

La Quan dưới chân, không có nửa điểm do dự, rất nhanh liền đi tới, kia sát khí sôi trào đất nứt chỗ.

Giờ phút này, trước mắt thế giới hư thực trùng điệp, phá vỡ hết thảy bình chướng, hắn có thể thấy rõ, trong đó tôn kia quái vật kinh khủng.

“Địa Sát bản tướng không đúng, còn có rất nhiều, thần cách mảnh vỡ khí tức… Đây là trước đó, nhìn đều núi sơn thần… Ân, minh bạch.”

Nhìn đều núi chính là nguyên sơ vũ trụ địa mạch đứng đầu, tuân theo đại khí vận, sơn thần sinh ra, cũng không phải thuận buồm xuôi gió một lần là xong. Tương phản, cần đi qua tầng tầng sàng chọn, đào thải, cuối cùng người thành công, mới có thể giáng lâm thần quốc, thành tựu sơn thần vị cách.

Thất bại như vậy người đâu thần đạo tu hành, khách quan truyền thống tu hành lộ tuyến, muốn đơn giản một chút, càng dựa vào tự thân vị cách, cùng hương hỏa cung phụng. Nhưng thần đạo chém giết, nhất là dính đến, tự thân vị cách đánh cờ, kết quả lại muốn tàn khốc nhiều.

Kẻ thất bại chỉ có 1 cái hạ tràng, thần cách vỡ vụn, kim thân mẫn diệt, cuối cùng rơi vào hình thần câu diệt, tan thành mây khói hạ tràng.

Nhưng chẳng biết tại sao, nhìn đều núi dưới núi trong địa mạch, lại sinh ra chỗ này quỷ dị chỗ, lại giữ lại bộ điểm kẻ thất bại thần đạo mảnh vỡ. Bây giờ, bị tà ma

thôn phệ, dung hợp, trở thành tự thân một bộ điểm, lấy thu hoạch lực lượng cường đại.

“Rống —— “

Một tiếng bạo ngược gào thét, sát khí ngưng tụ thành đại thủ, thẳng đến La Quan trấn xuống.

Ông ——

Kiếm minh vang lên, sát khí đại thủ vỡ nát, “Oanh” một tiếng tản ra, kích thích vạn trọng sóng lớn.

Giao phong dù trong nháy mắt, nhưng nhấc lên động tĩnh, lại kinh người đến cực điểm.

Trong chốc lát Địa Âm Sát trận bên trong, tất cả mọi người tất cả đều nghe tới, kia khủng bố, bạo ngược gầm thét, cùng réo rắt trùng thiên kiếm minh.

Thậm chí, liền ngay cả ngoài núi vực ngoại tứ tông, cũng phát giác được trận này chém giết!

“Là cái kia kiếm tu, hắn đối tà ma động thủ.”

“Người này không hổ là kiếm đạo quân cờ, quả nhiên có chút thủ đoạn, có thể ép kia tà ma, dung hợp thần đạo mảnh vỡ tự vệ.”

“Thần đạo mảnh vỡ a, bất quá là một chút không cam lòng tiêu tán điên dại, cùng tà ma dung hợp, ngược lại là có thể để cho nó trong thời gian ngắn, có được thực lực kinh khủng.”

“Kiếm tu này tự mình chuốc lấy cực khổ, nói không chừng hôm nay, liền muốn chiết kiếm nơi này!”

Vực ngoại tứ tông người, cười lạnh liên tục.

Đây cũng là trước đó, bọn hắn phát giác được, La Quan tồn tại về sau, lại không rảnh để ý nguyên nhân. Địa Âm Sát trận bên trong đầu này tà ma, xa so mặt ngoài nhìn thấy, càng khủng bố hơn, kinh người, muốn giết nó phá trận… Hừ! Chỉ sợ, là tự tìm đường chết.

“Kiếm tu! Đáng chết kiếm tu!” Cái này gầm thét, như vô số thanh âm hỗn hợp mà thành, như ma âm xâu tai, làm lòng người thần hồi hộp.

Đón lấy, 1 đầu xanh đen cánh tay, trùng điệp bắt lấy đại địa, kéo lấy khủng bố thân thể chui ra.

Năm đầu 12 cánh tay, 8 đầu đôi chân dài.

Sinh trưởng không có quy luật chút nào, rất tùy ý, chiếm một chỗ, liền tùy ý sinh trưởng.

Nhưng nó khủng bố, cường hãn, lại không thể nghi ngờ!

“Giết ngươi!”

Oanh ——

Sát khí bạo tẩu, thần quang tràn ngập.

Trước mắt là 1 tôn mất khống chế, thần minh cùng đọa

lạc giả dung hợp, 2 loại hoàn toàn đối lập lực lượng, khiến cho tà ma có được, lực sát thương kinh người.

La Quan đưa tay, kiếm minh phóng lên tận trời, sát na vô số Kim Quang, như cuồn cuộn giang hà bắn ra.

Một nháy mắt, liền đem tà túy cuốn vào trong đó, thế là huyết nhục băng liệt, dưới lên mưa to.

So sát thương

Kiếm tu một mạch, thiên hạ chí cường!

Dù là, là sa đọa cùng thần minh hợp thể, tại dưới kiếm phong, cũng chỉ có thể thống khổ kêu rên.

Đột nhiên, tà ma năm con trên đầu, lít nha lít nhít mấy chục con con mắt, đồng thời tiếp cận La Quan, tùy ý quang mang phun trào.

“Lấy ta con mắt, dẫn nhữ trở về!”

“Sa đọa, là duy nhất kết cục…”

Đen cùng kim hai màu xen lẫn, chỗ tạo thành gông xiềng, tại La Quan mặt ngoài thân thể, nhanh chóng lan tràn, sinh sôi. Ẩn chứa trong đó lực lượng kinh khủng, đó là một loại cực hạn thần tính cùng cực hạn sa đọa cụ hiện, hỗn loạn mà vô tự.

Chỉ là nhìn một chút, La Quan mặt ngoài thân thể gông xiềng, liền sẽ để người mất khống chế, chân linh trong lúc hỗn loạn vỡ nát, hồn phách dị hoá cuối cùng trở

thành, đọa lạc giả một viên.

“Muốn chết!”

La Quan đạp chân xuống, lạc ấn ở trên người, như xâm nhập cốt nhục, hồn phách gông xiềng, từng khúc vỡ nát. Đại đạo của hắn phản chiếu, là tiểu Thanh trời thế giới, tuy chỉ là một cái bóng mờ, nhưng hắn đồng dạng có mấy điểm, “Thế giới bản thân” thuộc tính.

Tà ma dung hợp thần đạo mảnh vỡ, lại như thế nào khủng bố, muốn bằng sức một mình, vặn vẹo, đọa hóa chỉnh cái thế giới, quả thực người si nói mộng.

“A!”

Tà ma thống khổ tru lên, tất cả con mắt máu đen như trụ, khủng bố thân thể mặt ngoài, hiển hiện mở vô số vết nứt, đọa hóa thất bại phản phệ, thậm chí để nó thân thể bắt đầu tan rã.

“Không có khả năng! Ngươi sao có thể ngăn cản, đến từ chúng thần nguyền rủa !”

Thần đạo mảnh vỡ cũng không phải là đến từ 1 vị, 2 vị, mà là vô số năm qua, đổ vào nhìn đều núi sơn thần tranh đoạt bên trong, tất cả thần linh còn sót lại, đại biểu cho Thần nhóm trước khi chết, toàn bộ điên cuồng cùng ác niệm, là chúng thần đối thế gian này oán hận.

Nhưng dù cho như thế, đối mặt thế giới, vẫn như cũ là sâu kiến.

Bởi vì, bại khuyển gầm thét, cho dù vang vọng đất trời, cũng vẫn tái nhợt như cũ bất lực!

—

—

—

—

—

Chương 1495 : Thành công

Tà ma rất phẫn nộ, rất bối rối!

Nó biết, trước mắt kiếm tu rất mạnh, lại không nghĩ rằng hắn lại, mạnh đến tình trạng như thế.

Thậm chí, giờ phút này tà ma sinh ra 1 cái, rất cường liệt suy nghĩ —— kiếm tu này, nếu muốn giết nó lời nói, dễ như trở bàn tay.

Đối phương, là đang trêu đùa nó!

Nên phẫn nộ sao khẳng định, nhưng hôm nay tà ma lại hoàn toàn, không lo được điểm này.

‘Trốn! Ta phải còn sống…’

‘Ngậm miệng, các ngươi tất cả câm miệng!’

Dung hợp chúng thần thần đạo mảnh vỡ, có thể lớn mạnh thực lực của hắn, nhưng tương tự sẽ để cho hắn, lâm vào trong hỗn loạn. Liền tựa như, trong đầu có 100,000 người, phát ra thanh âm bất đồng, làm ra khác biệt quyết định.

Oanh ——

Sát khí bộc phát, chụp về phía đối diện La Quan, tà ma xoay người bỏ chạy, nó nhìn về phía thiên khung

phương hướng, phát ra một tiếng phẫn nộ gào thét.

Vực ngoại tứ tông tồn tại, nó cho tới bây giờ đều biết —— là các ngươi đem ta mang ra lòng đất, biến thành hiện tại bộ dáng, hiện tại ta sẽ chết, các ngươi liền mặc kệ sao ! Nhanh cứu ta!

La Quan mặt không biểu tình, huy kiếm chém tới sát khí, nhìn qua tà ma chạy trốn phương hướng, một bước phóng ra. Trốn là không thể nào để tà ma đào tẩu, vực ngoại tứ tông những người này, tính nhẫn nại coi như không tệ, hiện tại cũng còn không xuất thủ. Cũng thế, đối phương tính toán, là muốn một mẻ hốt gọn, không phải vạn bất đắc dĩ, tuyệt không buông tha kế hoạch.

Ông ——

Kiếm minh vang vọng.

“A!” Tà ma thống khổ gào thét, hắn trên thân thể, bị xé nứt khủng bố vết thương, sa đọa máu đen cùng thần huyết lẫy hỗn hợp vẩy xuống.

Biệt khuất, phẫn nộ, cũng không dám dừng lại!

Đáng chết kiếm tu, đừng cho ta cơ hội, nếu không nhất định phải để ngươi, vạn kiếp bất phục. Như phát giác được, đến từ tà ma ác niệm, cười lạnh một tiếng ở bên tai vang lên, liền lại là một tiếng kiếm minh nổ tung.

“Vương bát đản!” Tà ma rốt cục nhịn không được, thê lương tru lên, “Các ngươi còn tại chờ cái gì ta như bị giết, đại trận tự hủy, các ngươi tính toán, đều muốn thất

bại!”

Nhìn đều ngoài núi.

Vực ngoại tứ tông tu sĩ, sắc mặt khó coi, thế cục chi tiến triển, ra ngoài ý định.

Khá lắm cường hãn kiếm tu!

Tà ma thôn phệ chúng thần thần đạo mảnh vỡ, thực lực tăng vọt, vốn cho rằng đầy đủ, đem người này đánh giết.

Nào nghĩ tới hay là khinh thường, người này kiếm đạo thực lực!

“Chư vị, Địa Âm Sát trận chính là tôn thượng chi mệnh, chính là tranh đoạt nguyên sơ mấu chốt, tuyệt không cho phép có sai lầm.” Thiên Ẩn tông tu sĩ trầm giọng mở miệng, đảo qua mọi người, “Cái này tà ma, không thể chết, chí ít hiện tại không thể.”

Vụ Yểm sơn người nhíu mày, “Chỉ khi nào ngươi ta xuất thủ, liền triệt để làm rõ thế cục, tất nhiên dọa lùi nguyên sơ thổ dân tu sĩ, một mẻ hốt gọn kế hoạch, đem thất bại trong gang tấc.”

“Không lo được! 2 hại khách quan lấy nó nhẹ, chỉ cần giết chết Huyền Thánh, nguyên sơ vũ trụ sẽ mất đi, cùng ta cùng lực lượng chống lại. Nhiều nhất, lại trả giá một chút tinh lực, đem cá lọt lưới 1 vừa diệt giết.”

“Hô —— dưới mắt, cũng chỉ đành như thế.” Thương Nguyên giới tu sĩ, chậm rãi mở miệng, “Nhưng ta cảm

thấy, có lẽ có thể điều động chút ít tinh nhuệ xuất thủ, trấn sát kiếm tu này là đủ… Thậm chí, còn có thể lấy nó là mồi nhử, câu ra trốn ở chỗ tối chuột.”

Vực ngoại tứ tông người, liếc nhau, “Nhưng, liền làm như vậy! Dựa theo ước định, ngươi ta tứ tông tại hủy diệt nhìn đều trước núi, khi đồng tâm hiệp lực, lần này liền riêng phần mình điều động 1 người tu sĩ, giáng lâm trong trận.”

Ước định đạt thành, vực ngoại tứ tông rất nhanh, liền làm ra phản ứng, đều có 1 tôn bỉ ngạn cảnh tu sĩ bị tuyển ra, bọn hắn tại nguyên sơ trong vũ trụ, cũng có bỉ ngạn đỉnh phong tu vi, liên thủ thậm chí có thể cùng Chân Thần một trận chiến, trấn sát tôn này kiếm tu không khó.

Dù sao, liền truy sát tà ma nhìn thấy, người này tuy mạnh, nhưng cũng chưa từng đạt tới, vượt qua chưởng khống trình độ —— nhiều nhất, cũng chính là 1 tôn bỉ ngạn cảnh kiếm tu.

Địa Âm Sát trận bên trong La Quan ngẩng đầu, nhìn về phía thiên khung phía trên, trước mắt hư, thực thế giới trùng điệp, phát giác được khí tức khủng bố khuấy động.

Câu cá kế hoạch, thành công!

4 tôn bỉ ngạn cảnh… Trấn sát bọn hắn, thu hoạch phải sát khí phản hồi, có thể thỏa mãn Ngụy Vô Kỵ, đột phá thần đạo cần thiết.

Đúng lúc này, La Quan lông mày nhướn lên, hắn lại cảm

nhận được một cỗ, kinh người lôi đình khí tức.

Nó mục tiêu, trực chỉ đào vong bên trong tà ma…

Là Địa Âm Sát trận bên trong, bị nhốt nào đó 1 vị tu sĩ, phát giác được cử động lần này thế cục, muốn xuất thủ giúp hắn một tay người này, ngược lại là thật lớn mật.

Ầm ầm ——

Lôi đình oanh minh, vô số lôi quang nổ tung, chảy xiết, sôi trào ở giữa, trực tiếp đem tà túy cuốn vào trong đó.

Lôi đạo, chí cương chí dương, đối âm tà chi vật sát thương kinh người.

Huống chi, tà ma trước đó ngay tại, La Quan 1 kiếm lại 1 kiếm dưới, bị đánh mình đầy thương tích, thoi thóp. Giờ phút này kinh sợ gào thét, khổng lồ, dữ tợn thân thể, tại lôi đình tứ ngược dưới, một mảnh cháy đen, “Bành” một tiếng trùng điệp đổ xuống.

Lôi quang về sau, một thân ảnh bay ra, nàng đứng lơ lửng giữa không trung, quanh thân kích động khí tức khủng bố. Màu tím sậm lôi đình, đem nó bảo vệ lấy, như lôi đình thần chỉ.

“Trấn!”

Khẽ kêu bên trong, nàng đưa tay một nắm, “Ầm ầm” vô tận lôi đình bộc phát, như như dải lụa giáng lâm, đem tà túy trấn áp lại. Nhưng đối phương ngoan cường sinh mệnh lực, lại ra ngoài ý định, “Ầm ầm” ăn mòn oanh

minh bên trong, cuồn cuộn sát khí phóng lên tận trời.

Nó lại ngắn ngủi mất lực về sau, chống lại ở lôi đình trấn áp, muốn tránh thoát giam cầm.

“Cái kia kiếm tu, còn tại chờ cái gì ta xuất thủ giúp ngươi một tay, nhanh giết kẻ này!” Lôi đình bên trong nữ tu nhíu mày quát khẽ. Nàng không nghĩ ra, đối phương vừa rồi phát cái gì ngốc nếu sớm chút động thủ, giờ phút này cũng sớm đã, giết cái này tà ma.

La Quan ánh mắt, lộ ra một tia cổ quái, rất muốn nói 1 câu, ngươi thật dũng…

Sau một khắc!

Oanh ——

Địa Âm Sát trận bên trong, phun trào cuồn cuộn mê vụ, như thiên ngoại sao băng rơi xuống, “Ầm ầm” tiếng vang ở giữa nhấc lên kinh đào hải lãng.

Khí tức khủng bố, nháy mắt quét ngang, trấn áp hết thảy.

“Làm càn!”

Một tiếng gầm thét, ở bên tai nổ tung, lôi đình bên trong nữ tu, bỗng dưng trừng lớn mắt, “Oa” một tiếng miệng mũi phun máu.

Cả người, giống bị vô hình đại chùy, trực tiếp đập bay ra ngoài.

“Oanh” một tiếng, đụng nát đại địa, vỡ ra khủng bố khe rãnh, nàng đổ vào trong đó sắc mặt trắng bệch, trong đôi mắt đều là, không che giấu được sợ hãi.

Đây là… Bỉ ngạn cảnh…

Xong!

Nàng không thể ngờ đến, tà ma phía sau lại có bỉ ngạn tọa trấn, không phải nói tiểu thanh thiên trong thế giới, bỉ ngạn cảnh trở lên không được tùy ý xuất thủ

Lôi đình vỡ nát, lôi quang biến mất, tại tuyệt đối lực lượng trấn áp xuống, yếu ớt tựa như bọt khí.

Bá ——

4 đạo thân ảnh, đồng thời giáng lâm đến trước mắt, quanh thân khí tức khủng bố, khiến mê vụ, sát khí tránh lui, phương viên 10,000 dặm một mảnh vắng vẻ, lộ ra nhìn đều núi một góc, cũng làm cho rất nhiều thân ở trong sương mù tu sĩ, nhìn thấy trước mắt một màn.

Hít một hơi lãnh khí âm thanh, liên tiếp vang lên, “Cái này uy áp… Ở xa trên đại đạo, đúng là 4 tôn vực ngoại bỉ ngạn cảnh, liên thủ giáng lâm…”

Sợ hãi, tuyệt vọng, bất lực… Rất nhiều cảm xúc xen lẫn, che lại trước mắt mọi người bầu trời, lâm vào một vùng tăm tối.

Đây là một cỗ, bọn hắn căn bản là không có cách chống

lại lực lượng!

“Tiên sinh! Là tiên sinh!” Hạo Nhiên kiếm tông doanh địa, mọi người kinh hô.

Khoảng cách dù xa, nhưng cái kia đạo lăng lệ kiếm ý, cũng không có sai.

‘Tiên sinh muốn trấn sát tà ma, phá Địa Âm Sát trận, giải cứu thương sinh… Bây giờ lại dẫn tới, vực ngoại bỉ ngạn giáng lâm…’

Tê ——

Cái này phán đoán, khiến Hạo Nhiên kiếm tông mọi người, như rơi vào hầm băng.

—

—

—

—

—

Chương 1496 : Ngu xuẩn

“Ca ca, nương, thật là ca ca, làm sao bây giờ nha…” Tiêu Hoan Hoan gấp vành mắt đỏ bừng, nước mắt không ngừng lăn xuống.

Tiêu Khinh Mi nắm chặt tay của nàng, “Không có việc gì… Chậm rãi đừng khóc, hắn làm chuyện này, nhất định trong lòng hiểu rõ, sau tiếp theo có khác thủ đoạn… Đừng sợ… Không có việc gì…”

An ủi nữ nhi, nhưng thanh âm của nàng, giờ phút này đang run rẩy.

Làm sao không sợ đây chính là 4 tôn vực ngoại bỉ ngạn cảnh, chính là tiểu thanh thiên thế giới bên trong, đứng đầu nhất tồn tại. Trừ Huyền Thánh đại nhân bên ngoài, ai có thể chống lại đúng rồi! Huyền Thánh, Huyền Thánh đại nhân tại thiên ngoại trời, chỉ cần hắn xuất thủ, nhất định không có vấn đề.

Có thể… Địa Âm Sát trận đến nay, đã hại vô số tính mệnh… Vực ngoại cường giả đều đã, không kiêng nể gì cả giáng lâm… Huyền Thánh đại nhân hắn lại… Chậm chạp không có động tĩnh…

Tiêu Khinh Mi một trái tim, càng ngày càng trọng.

Đổng Bình nắm chặt ở trong tay kiếm, chăm chú nhìn, xa cuối chân trời khủng bố chiến trường. Hắn giờ phút này, lại một lần thống hận mình yếu nhỏ, tiên sinh một mình chống lại vực ngoại tà ma, hắn lại chỉ có thể trốn ở

cái này bên trong.

“Sư đệ, tiên sinh để ngươi canh giữ ở cái này, đây chính là sứ mệnh của ngươi… Không có chuyện gì… Ngươi không phải đã nói sao, tiên sinh cường đại, chưa hề có người biết rõ… Có lẽ hôm nay cũng có kỳ tích…”

Dương Tử sư tỷ nhẹ giọng mở miệng, nhưng nàng trấn an, lại ngay cả chính mình cũng cảm thấy, không có chút nào lực lượng.

“Không biết sống chết!” Thiên Ẩn tông tu sĩ, phất tay áo vung lên.

Bỉ ngạn chi uy, sát na bao phủ chấp chưởng lôi đình nữ tu, nàng hét lên một tiếng, tuyệt vọng nhắm mắt lại.

‘Chết rồi, ta muốn chết!’

‘Sư muội, thật xin lỗi, đáp ứng chuyện của ngươi, ta muốn nuốt lời…’

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, ở bên tai vang lên, theo dự liệu thống khổ cùng tử vong, vẫn chưa giáng lâm.

Nữ tu mở mắt ra, liền thấy trước mắt, nhiều một thân ảnh.

Hắn cầm kiếm mà đứng, trực diện 4 tôn vực ngoại bỉ ngạn, lưng eo thẳng tắp, không gặp nửa điểm e ngại.

“Đi!”

Tiếng quát khẽ, ở bên tai vang lên.

“A… A! Đúng đúng, đa tạ… Kiếm tiên…” Lôi đình nữ tu lấy lại tinh thần, đáy mắt lộ ra xấu hổ.

Nàng đột nhiên kịp phản ứng, thế cuộc trước mắt, tựa hồ cùng nàng suy nghĩ, cũng không giống nhau.

Kiếm tu này… Kiếm tiên đại nhân đã, có thể ngăn cản bỉ ngạn cảnh một kích, lại há có thể giết không chết tà ma

Kia trước đó hết thảy, là đang làm gì diễn kịch sao cũng không thể là vì, dẫn vực ngoại tu sĩ ra tay đi… A… Ha ha…

Nữ tu biểu lộ cứng đờ, đột nhiên cảm thấy mình, giống như là chạm tới cái nào đó chân tướng. Nhưng hắn… Là muốn tìm cái chết sao hay là nói, chơi quá lớn, thế cục vượt qua chưởng khống… Dù sao, trước mắt thế nhưng là 4 tôn bỉ ngạn! Chỉ 1 vị liền có thể trấn áp thiên địa, quét ngang hoàn vũ.

Vội vàng đào mệnh bên trong, lôi đình nữ tu nhịn không được, lại quay đầu nhìn một cái.

Đột nhiên đã cảm thấy… Rất đẹp trai a…

Hắn thế mà một điểm, đều không sợ, tấm lưng kia trầm mặc không nói gì, lại như đối với thiên địa tuyên ngôn —— ta có 1 kiếm, thì sợ gì có chi!

Kiếm tu quả nhiên đều là một đám, lại lợi hại, lại tên điên cuồng.

4 vị giáng lâm bỉ ngạn, nặng nề nhìn xem La Quan, khẽ cau mày, đáy mắt hiển hiện trầm ngưng.

Trước đó đối lôi đình nữ tu xuất thủ, bất quá chỉ là bọn hắn, một lần dò xét thôi, bây giờ xem ra trước mắt kiếm tu này thực lực, lại so trước đó phỏng đoán bên trong, còn muốn càng mạnh.

Như vậy, hắn muốn làm cái gì !

Có thể giết tà ma, lại truy đuổi không giết, chế tạo một loại tùy thời có thể phá trận giả tượng… Là tại, dẫn bọn hắn xuất thủ sao !

Oanh ——

Khí tức khủng bố, sát na phá thể mà ra, 4 vị bỉ ngạn cảnh liên thủ, khủng bố uy áp như vực sâu, đem La Quan cuốn vào trong đó.

Thời cơ đã đến!

La Quan đáy mắt, tràn ra một đoàn hàn quang, đưa tay 1 kiếm.

Oanh ——

Kiếm ý bộc phát, cuồn cuộn kiếm quang như dòng lũ.

Trấn áp hắn khủng bố khí cơ, bị trực tiếp đánh vỡ, “A!

Không tốt, kiếm tu này thâm tàng bất lộ, hắn ẩn nấp tu vi!”

“Đại nhân, cứu mạng!”

“Sư thúc, cứu ta!”

Kinh sợ gào thét, từ 4 vị bỉ ngạn cảnh trong miệng phát ra.

Nhưng đã quá trễ.

La Quan đã quyết định giết người, liền sẽ không lại cho, bọn hắn nửa điểm mạng sống cơ hội.

Mũi kiếm như tấm lụa, chỉ một nháy mắt, như thiên ngoại sao băng, khí thế hùng hổ giáng lâm 4 tôn vực ngoại bỉ ngạn, liền đứng thẳng bất động nguyên địa.

Sau một khắc, ầm vang đổ xuống.

Thân thể tại dưới kiếm phong, bị xé nát, chính là hồn phách, chân linh, cũng cùng nhau chôn vùi.

Thuấn sát!

Sau một khắc ngập trời sát khí, từ 4 tôn vực ngoại bỉ ngạn đột tử chỗ bộc phát, Địa Âm Sát trận điên cuồng vận chuyển, xâm nhập vương đô núi.

Sơn thần thần quốc.

Một mực chờ đợi Ngụy Vô Kỵ, giờ phút này cười to, “Ha

ha! Tốt, nhị đệ quả thật tin người, xuất thủ chính là một món lễ lớn!”

Chính là cảnh giới của hắn hôm nay, cũng quá dọa người đi giết bỉ ngạn cảnh như gà vịt… Quả thực khủng bố! Nhưng giờ phút này, Ngụy Vô Kỵ đã không rảnh, cân nhắc càng nhiều, hắn nắm chặt nến, cái này thần đạo chí bảo giờ phút này, phóng thích ra thần quang trong vắt.

“Phá cảnh thành đạo, liền tại hôm nay!”

Ầm ầm ——

Ngụy Vô Kỵ không những không kháng cự, ngược lại chủ động thôn phệ, kia ngập trời sát khí.

“A!”

Lôi đình nữ tu trừng lớn mắt, hé miệng, mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

Chết rồi…

4 tôn vực ngoại bỉ ngạn, cứ như vậy không có!

Một cái nháy mắt, nàng thậm chí đều không thấy rõ, vừa rồi xảy ra chuyện gì.

Kiếm tu này… Kiếm tu này…

Nàng rụt cổ một cái xoay người chạy, vừa rồi nàng thế nhưng là, nói chuyện không quá khách khí, đi nhanh lên

người vì diệu.

Hạo Nhiên kiếm tông doanh địa, hoàn toàn tĩnh mịch!

Cái này liền, kết thúc

Nếu không phải vừa rồi, khí tức khủng bố tự mình cảm ứng, bọn hắn cơ hồ hoài nghi, vừa rồi hết thảy chỉ là ảo giác.

Tiên sinh hắn mạnh như vậy sao !

Đổng Bình kích động sắc mặt đỏ bừng, là hắn biết, tiên sinh tuyệt sẽ không có việc.

“Quá tốt! Ca ca không có việc gì, ca ca lợi hại!” Tiêu Hoan Hoan thét lên.

Tiêu Khinh Mi vành mắt đỏ bừng, “Tỷ tỷ, con của ngươi, đã là trong thiên hạ này, đứng đầu nhất cường giả… Ngươi tất cả khuất nhục, cực khổ, hắn đều đem thay ngươi đòi lại…”

Nhìn đều ngoài núi.

Vực ngoại tứ tông tu sĩ, sắc mặt đại biến, “Không được!”

“Đáng chết, kiếm này cố ý giấu dốt, hắn là muốn giết người!”

Nhất là giờ phút này, bọn hắn phát giác được, đến từ nhìn đều trong ngọn núi động tĩnh.

Là sơn thần Ngụy Vô Kỵ!

Bây giờ, hắn nơi nào còn có trước đó, biểu hiện ra suy yếu, vẻ mệt mỏi, khí tức bàng bạc, hạo đãng, đúng là muốn phá cảnh.

Mọi người sắc mặt đen nhánh.

Vẫn chưa rõ sao hết thảy đều bày ở trước mắt, bọn hắn bị hung hăng đùa nghịch!

Lấy sát luyện thần, đúng là lấy sát luyện thần…

Đáng chết kiếm tu!

Là hắn, tuyệt đối là hắn.

Người này xuất hiện trước đó, Ngụy Vô Kỵ hết thảy, đều tại bọn hắn trong lòng bàn tay.

Huyền Thánh dung hợp thiên địa, neo điểm là nhìn đều núi, như Ngụy Vô Kỵ thành tựu thần đạo, Huyền Thánh sẽ đạt được cực lớn gia trì… Không được, cái này quyết không cho phép.

“Ngu xuẩn!”

Một tiếng gầm thét, vang lên bên tai mọi người, “Người này, chính là Ngụy Vô Kỵ!”

Là giới ngoại thượng cảnh bị kinh động.

“Động thủ, không tiếc đại giới, giết hắn!”

Vực ngoại tứ tông mọi người, ầm vang tuân mệnh, “Vâng, dẫn lên tôn pháp chỉ!”

Bá ——

Mọi người ngẩng đầu, mỗi một gương mặt bên trên đều sát khí đằng đằng, “Đây là ngươi ta, duy nhất lấy công chuộc tội cơ hội, động thủ!”

Ầm ầm ——

Nhìn đều ngoài núi, thiên địa vỡ nát, linh lực sôi trào, tựa như biển gầm triều cường.

Vực ngoại tứ tông cường giả, giống như là dưới sủi cảo, không ngừng giáng lâm!

—

—

—

—

—

Chương 1497 : Chúng sinh giáng lâm liều mạng lúc

Tiểu thanh thiên chi bóng ngược, thiên ngoại thiên!

1 trương thần phù, che khuất bầu trời triển khai, trên đó kim sắc đường vân sáng rực, phóng thích kinh người khí tức.

Đem Huyền Thánh trấn áp, khiến cho một thân tu vi, giảm bớt đi nhiều.

Mấy vị vực ngoại tứ tông đại năng giả, đứng ở khác biệt nơi hẻo lánh, tu vi toàn lực bộc phát, cái này mới miễn cưỡng trấn áp lại Huyền Thánh 1 người.

Nhưng dù cho như thế, cũng chỉ có thể áp chế, mà không cách nào chân chính, đối nó tạo thành tổn thương.

Nguyên sơ sinh linh lại nhưng cường đại như vậy… Cho dù là bọn họ đã sớm biết được, càng tự mình hơn kinh lịch, vẫn cảm giác phải khó có thể tin!

Cũng may, chân chính khó giải quyết, cũng liền Huyền Thánh 1 người. Như lại xuất hiện 1 tôn, sợ là vực ngoại tứ tông cướp đoạt nguyên sơ kế hoạch, liền muốn bị phá hư.

‘Nhìn đều núi chỗ đã động thủ, chỉ cần đem nó hủy diệt, theo bên trong châu phân liệt, Huyền Thánh cũng đem khí số hao hết!’ mọi người suy nghĩ chuyển động, nhìn về phía thần phù phía trên, cái kia đạo bao khỏa tại, tầng 1 lưu quang bên trong thân ảnh.

Thân phận đối phương thần bí, bọn hắn thậm chí không biết được là nam hay là nữ, nhưng có thể trấn áp Huyền Thánh, toàn do người này chấp chưởng thần phù.

‘Cho là phù đạo bên trong, đứng đầu nhất nhân vật 1 trong, nhưng loại tồn tại này, là như thế nào tránh đi quy tắc, giáng lâm nguyên sơ’ bọn hắn không nghĩ ra, nhưng phù lục 1 đạo, vốn là am hiểu hóa mục nát thành thần kỳ, cũng là không phải là không thể lý giải.

Đúng lúc này, thần phù phía trên, lưu quang bên trong đạo thân ảnh kia, bỗng dưng mở 2 mắt ra, lộ ra một đôi thuần túy, thông thấu, tựa như lưu ly con ngươi.

Cúi đầu, nhìn về phía trấn áp phía dưới.

Trầm mặc Huyền Thánh, đột nhiên có động tĩnh, hắn chậm rãi phóng ra một bước, liền dẫn tới thần phù oanh minh, trấn áp chi lực khuấy động.

Ầm ầm ——

Nổ vang rung trời, vang vọng cả tòa thiên ngoại thiên!

“Cẩn thận!”

Vực ngoại tứ tông mấy người kinh hô, không dám có

nửa điểm chủ quan, toàn lực chuyển vận.

Bọn hắn trước đó, đều tại Huyền Thánh trong tay thua thiệt qua, đối vị này kiêng kị, ngoài miệng không nói kì thực khắc tiến vào xương bên trong.

“A… Vực ngoại tứ tông, cũng bất quá như thế, muốn ngừng lão phu đường lui, hủy đi tiểu thanh thiên khí vận, mệnh số… Hừ! Liền làm thật sự cho rằng, các ngươi có thể muốn làm gì thì làm “

Huyền Thánh cười lạnh ở giữa, trường bào khuấy động, 1 tôn Huyền Quy hư ảnh, ở sau lưng hắn hiển hiện.

Oanh ——

Khủng bố chấn động, trong chốc lát bộc phát, đáng sợ đến cực điểm lực lượng, điên cuồng va chạm.

Ngạnh sinh sinh, đem khóa kín thiên ngoại thiên phong ấn, vỡ ra từng đầu khe hở, Huyền Thánh tuy vô pháp nhờ vào đó thoát thân, nhưng truyền ra động tĩnh lại không khó.

“Chư vị, tiểu thanh thiên sinh tử tồn vong, liền tại hôm nay.”

“Lại buông tay đánh cược một lần!”

Thanh âm trầm thấp, như cuồn cuộn thần lôi, từ thiên ngoại thiên truyền đến, trong chốc lát truyền khắp toàn bộ tiểu thanh thiên thế giới.

Từng đôi đôi mắt, giờ phút này mở ra, trong đó một mảnh lạnh lùng, quyết tuyệt.

Bên trong châu, nhìn đều núi, thiên khung phía trên.

Theo Huyền Thánh quát khẽ, ở trong thiên địa quanh quẩn, vùng không gian này bỗng dưng vặn vẹo, chấn động, xoay quanh tựa như 1 cái vòng xoáy.

Đây là, Huyền Thánh ý chí, uy năng!

Nhìn đều núi là nó neo định tự thân, cùng hiện thế dung hợp chỗ, hắn mở ra cái thông đạo này, thân ở tiểu thanh thiên thế giới nội bộ , bất kỳ cái gì cố ý giáng lâm người, đều có thể nhất niệm đến.

Hắn không thể chết!

La Quan, càng không thể chết!

Không sai, tiểu tử này trở về lúc, Huyền Thánh liền đã phát giác, nhưng khi đó tình cảnh của hắn, đã không tốt lắm.

Lại thêm, phát giác được La Quan trên thân, ẩn tàng khí tức biến hóa, vì ngăn ngừa gây nên vực ngoại tứ tông hoài nghi, Huyền Thánh lựa chọn trầm mặc.

Cho đến, hắn đột phá bỉ ngạn, đại đạo cuối cùng phản chiếu ra tiểu thanh thiên.

Huyền Thánh rốt cuộc tìm được, từ nơi sâu xa, kia duy nhất một chút hi vọng sống, ‘Nguyên lai tiện nghi, đúng

là tiểu tử này…’

Cho nên giờ phút này, khi vực ngoại bất hủ nhúng tay, tứ tông cường giả điên cuồng giáng lâm lúc, Huyền Thánh không chút do dự xuất thủ, đè xuống tất cả quả cân.

Ván này, quyết không thể thua.

Nếu không, hết thảy đều xong!

“Đạo hữu!” Thiên ngoại thiên, vực ngoại tứ tông tu sĩ, kinh sợ gào thét.

Bọn hắn không nghĩ tới, Huyền Thánh lại vẫn ẩn tàng lực lượng, đột nhiên xuất thủ đánh bọn hắn, 1 trở tay không kịp.

Thần phù phía trên, thân ảnh kia thản nhiên nói: “Không sao, hắn trốn không thoát.”

Lưu quang bên trong, một cây trắng nõn trong tay nhô ra, nhẹ nhàng điểm rơi.

Oanh ——

Thần phù như đốt, bộc phát óng ánh thần quang, cường đại trấn áp, phong ấn chi lực bộc phát, bị xé nứt mở khe hở nhanh chóng biến mất.

Bá ——

Thiên ngoại thiên như vực ngoại sao băng, lóe lên liền biến mất, lại lần nữa yên lặng, biến mất tại cảm giác bên

trong.

Nhưng Huyền Thánh mục đích, cũng đã đạt tới, nhìn đều trên núi không toà kia, không gian thật lớn vòng xoáy bên trong, lần lượt từng thân ảnh đi ra.

Cái thứ 1 xuất hiện, là một bộ màu đen đế bào, lộng lẫy, uy nghiêm Nữ đế, càng xác thực nói ứng xưng là đương thời Nhân hoàng.

Nàng trở về hiện thế, lại hoặc là bởi vì, gặp nguyên sơ kịch biến, thu hoạch được khí vận gia trì, khí tức so năm đó cường đại không biết bao nhiêu, lại cơ hồ có thể cùng Chân Thần so sánh.

Một đôi tròng mắt, băng lãnh, hờ hững, “Vực ngoại tà ma, đáng chém!”

Oanh ——

Không có nửa điểm do dự, Nữ đế ngang nhiên xuất thủ, đưa tay một nắm ở giữa, mấy vực ngoại tứ tông cường giả bị cuốn vào trong đó, kinh hô, kêu thảm bên trong, miệng lớn thổ huyết.

“Lớn mật!” Vực ngoại tứ tông bên trong, 1 vị Chân Thần nổi giận, hắn chính là vực ngoại chúa tể cảnh, là nhưng thống trị một phương vũ trụ tồn tại. Nếu không phải nguyên sơ vị cách áp chế, chỉ là Nữ đế hắn một ánh mắt, liền có thể nghiền nát, bây giờ mắt thấy nàng động thủ giết người, tất nhiên là giận dữ.

Oanh ——

2 đạo Chân Thần đẳng cấp chém giết, trong chốc lát nổ tung, hoàn thành một phiến khu vực thanh tràng, không người dám can đảm tới gần.

Nữ đế thực lực chân chính, vẫn là bỉ ngạn cảnh, chỉ vì thiên phú kinh người, lại được bàng bạc khí vận, mới có thể cùng Chân Thần chém giết.

Nhưng vẫn như cũ, rơi vào hạ phong.

Nhưng sắc mặt nàng, lại không nửa điểm biến hóa, càng chưa lộ ra bất luận cái gì vẻ mệt mỏi, e ngại, ngược lại chém giết hung hãn, chiếm trước chủ động.

Lấy yếu thế, lại đánh đối phương mặt lộ vẻ kinh sợ, nhất thời khó phân cao thấp.

“Là cái này Nữ đế, đương thời Nhân hoàng!” Lại 1 tôn Chân Thần, mặt lộ vẻ nóng bỏng, “Trên người nàng, mang theo kinh người nguyên sơ khí vận, đem nó chém giết, có thể đạt được cực lớn gia trì…”

Đang khi nói chuyện, người này liền muốn xuất thủ.

Nhưng vào lúc này, cười lạnh một tiếng vang lên, “Nghĩ lấy nhiều đánh ít, lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn phi! Vực ngoại tà ma, quả nhiên không muốn mặt!”

Đồ Tư Tư từ không gian vòng xoáy bên trong đi ra, phía sau nàng, hiển hiện 9 đuôi bản tôn pháp tướng, tuyết trắng lông tóc, uy thế nghiêm nghị.

Thình lình đạt tới, bỉ ngạn cảnh đỉnh phong!

Đây là nguyên sơ vũ trụ tự cứu… Cũng là nguyên sơ sinh linh, tại hạo kiếp giáng lâm trước, có khả năng nắm chắc đến cuối cùng sinh cơ… Là lấy, 400 năm tuế nguyệt bên trong, nguyên sơ vũ trụ nội bộ sinh linh tu vi cấp độ, cùng lúc trước so sánh trên diện rộng nhảy lên.

Nhất là gần nhất, bàng bạc khí vận quán chú, bọn hắn thực lực, cơ hồ mỗi ngày đều tại tăng vọt! Đây cũng là vực ngoại tứ tông, nóng lòng động thủ đem bọn hắn một mẻ hốt gọn mấu chốt nguyên nhân, để tránh thế cục mất khống chế.

Đương nhiên, đây hết thảy đều bởi vì Huyền Thánh, lấy vô thượng tu vi, cưỡng ép trấn áp vực ngoại tứ tông, vì chúng sinh tranh thủ đến thở dốc cơ hội. Nếu không, khi vực ngoại tu sĩ giáng lâm lúc, bọn hắn liền chú định, sẽ bị đồ sát không còn, ngay cả phản kháng chỗ trống đều không có!

Là lấy, Huyền Thánh bây giờ, chính là tiểu thanh thiên thế giới không hề nghi ngờ lãnh tụ, mới có thể lấy tự thân ý chí, triệu hoán mọi người giáng lâm.

Vực ngoại Chân Thần bị ngăn trở, mặt lộ vẻ khinh thường, “Chỉ bằng ngươi chỉ là bỉ ngạn đỉnh phong, cũng dám ở ta trước mặt làm càn!” Hắn đưa tay nhấn một cái, Chân Thần lực lượng kinh khủng, đủ để đem đối phương nghiền nát.

Đồ Tư Tư thản nhiên nói: “Ngươi còn tại chờ cái gì mau ra đây!”

Bá ——

Phía sau nàng, linh quang chớp lên, không ngờ đi ra 1 cái Đồ Tư Tư, cả 2 hoàn toàn tương tự.

Chỉ bất quá, 1 cái là đen mao, 1 cái là bạch mao.

Cái thứ 2 Đồ Tư Tư, một bước tiến lên, “Oanh” một tiếng khí tức bộc phát, sau người hiện ra cái thứ 2 9 đuôi pháp tướng.

Màu đen 9 đuôi!

Tái đi, tối đen, 2 tôn 9 đuôi pháp tướng điệp gia, khí tức điên cuồng tăng vọt, cho dù Chân Thần cũng muốn sinh ra kiêng kị.

Oanh ——

Không có nửa điểm do dự, 2 đầu 9 đuôi pháp tướng, phóng tới tôn này Chân Thần, đối phương kinh sợ gào thét bên trong, ngạnh sinh sinh đem nó ngăn chặn.

Oanh ——

Thiên địa oanh minh, không gian vòng xoáy bên trong, đi ra 1 tôn bạch cốt cự nhân, nó bị chém tới một cánh tay, chính là Cốt Linh Tôn.

Giờ phút này, trống rỗng trong hốc mắt, thiêu đốt lên kim sắc hồn phách hỏa diễm, “Vị đạo hữu nào, nguyện cùng ta cùng một chỗ, nghênh chiến Chân Thần!”

Ông ——

Thiên khung ở giữa, một vòng trăng tròn xuất hiện, nhưng nó toàn thân đen nhánh, lộ ra một phần quỷ dị, không rõ.

Chính là biến mất tại, thâm uyên oanh Hắc Nguyệt.

“Ta có thể trợ một chút sức lực!”

Cốt Linh Tôn cười to, “Có thể.”

Oanh ——

Nó phóng tới 1 vị vực ngoại Chân Thần, Hắc Nguyệt bên trong, 1 đạo uyển chuyển thân ảnh đi ra, tùy theo đuổi theo.

Ngang rống ——

Ngang rống ——

2 đạo to rõ long ngâm, vang vọng bát phương, Ngao Tú, Ứng Thanh Linh cùng Tang Tang, giờ phút này đến.

Các nàng là Long tộc cuối cùng khí vận sở chung, lại chết bên trong cầu sinh, cải biến Long tộc chú định, đem điêu linh, đoạn tuyệt kết cục.

Thu hoạch được đại khí vận, thực lực cũng tùy theo tăng vọt, giờ phút này nhìn thoáng qua Địa Âm Sát trận bên trong, cái kia đạo trùng thiên kiếm ý, không chút do dự

thẳng hướng vực ngoại tứ tông.

“Vực ngoại tà ma, nhận lấy cái chết!”

Lại 1 tôn Chân Thần, bị các nàng ngăn chặn.

Vực ngoại tứ tông, tuy có bất hủ thượng cảnh gia trì, nhưng giáng lâm nhân số, cũng không vô cùng vô tận.

Giáng lâm tiểu thanh thiên thế giới về sau, Chân Thần hao tổn một bộ điểm, thiên ngoại thiên bên trong lại bị Huyền Thánh liên lụy một bộ điểm, lại thêm hôm nay bị ngăn chặn… Bây giờ, còn thừa lại 5 vị, giờ phút này mặt mũi tràn đầy kinh sợ.

Trên thực tế, vực ngoại tứ tông vẫn như cũ, chiếm cứ lấy tuyệt đối thượng phong, bởi vì Nữ đế, Đồ Tư Tư bọn hắn, đều chỉ có thể kiềm chế Chân Thần, chém giết đến cuối cùng khó tránh khỏi lạc bại.

Cho nên, còn thiếu 1 vị chân chính cường hãn phá cục người!

La Quan ngẩng đầu, nhìn về phía thiên khung phía trên, đại chiến chém giết kịch liệt, nhìn thấy rất nhiều thân ảnh quen thuộc.

Giờ phút này, vì tự thân, vì tiểu thanh thiên, đều đang liều mạng!

Chân Thần cấp chém giết, mỗi một chỗ đều thảm liệt vô song, chỗ xa hơn, thì là bỉ ngạn cấp chiến đấu, có tiểu thanh thiên tân tấn bỉ ngạn, hung hãn không sợ chết

ngăn chặn cường địch, thậm chí là một đám Đại Đạo cảnh, điên cuồng vây công đối phương.

Hôm nay, bọn hắn không thể thua, thua, chính là vạn kiếp bất phục!

‘Thần nhãn cùng phương đông thủ hộ Giang Ly, vì sao chưa từng xuất hiện’ nếu không, lấy 2 người tỉ lệ lớn, đột phá tới Chân Thần tu vi, hôm nay thế cục đem nhẹ nhõm rất nhiều.

Nhưng hôm nay, La Quan không có thời gian suy tư càng nhiều, mỗi thời mỗi khắc đều có người tại chết đi, hắn nhất định phải nắm chặt, bọn hắn tranh thủ đến cơ hội.

5 tôn Chân Thần… Lại là trong đó cực mạnh người, La Quan có thể cảm nhận được, đến từ đám bọn hắn kinh khủng áp bách.

Hắn đột phá bỉ ngạn về sau, thực lực lớn bức nhảy lên, bình thường Chân Thần không đáng kể… Nhưng hôm nay, vẫn không có niềm tin quá lớn…

Nhưng, thì tính sao

Huyền Thánh mở miệng, chúng sinh giáng lâm, hôm nay chính là liều mạng lúc.

Hắn liền muốn làm cái kia phá cục người, vì tiểu thanh thiên thế giới, vì chúng sinh, giết ra một con đường sống.

Ông ——

Kiếm minh trùng thiên, La Quan một bước đạp xuống, mũi kiếm cuồn cuộn, đem 5 tôn cường đại Chân Thần cuốn vào.

—

—

—

—

—

Chương 1498 : Sát thần nghiệt sơn thần phá cảnh

“Muốn chết!”

“Ta cùng liên thủ, trấn áp kiếm này tu!”

5 tôn Chân Thần gầm thét, lực lượng kinh khủng bộc phát, bài sơn đảo hải quét ngang hết thảy.

Nhưng rất nhanh, bọn hắn liền không nhịn được, âm thầm kinh hãi.

‘Khá lắm lợi hại kiếm tu!’

Lại so trước đó, cái kia kiếm đế đệ tử tiểu kiếm, còn muốn càng mạnh.

1 người 1 kiếm, sinh sinh kháng trụ bọn hắn trấn áp, dù rơi vào hạ phong, cần phải diệt sát người này, cũng không phải tuỳ tiện sự tình.

Thậm chí, một cái sơ sẩy còn có thể, bị nó nắm lấy cơ hội, rơi vào hung hiểm.

Vực ngoại chúa tể cảnh tồn tại, cái nào không phải sống qua, dài dằng dặc vô tận tuế nguyệt, trí tuệ siêu nhiên ý niệm như vực sâu.

Giờ phút này, dư quang giao thoa ở giữa, liền đã có ăn ý.

Thế là, chém giết dù tại kế tiếp theo, động tĩnh khủng bố vạn điểm, nhưng thủy chung duy trì mấy điểm, không nóng không lạnh thế thái.

Cục diện bế tắc!

Trong lúc nhất thời, lại khó phân thắng bại.

Chỉ bằng bản thân chi thân, liền cùng vực ngoại 5 tôn Chân Thần, giết nan giải khó điểm, cái này đã là vô thượng vinh quang, khiến thế nhân rung động. Nhưng La Quan trong lòng, không những không có nửa điểm ý mừng, ngược lại chau mày. Hắn lúc này, đã mơ hồ nắm chắc đến, vực ngoại Chân Thần tính toán ——

Bảo thủ ứng đối, kéo dài thời gian!

Cục diện bế tắc kết quả sau cùng, vẫn như cũ là thất bại, bởi vì nhìn đều núi chỗ trận này, khủng bố chém giết chiến trường, tiểu thanh thiên thế giới ngay từ đầu liền ở vào hạ phong.

Chẳng qua là bởi vì, Nữ đế, Đồ Tư Tư các nàng liều mạng, chúng sinh ra sức không màng sống chết, mới miễn cưỡng duy trì được cục diện.

Nhưng loại này thế cục, tuyệt sẽ không lâu dài, một khi bọn hắn không kiên trì nổi, thế cục đem nhanh chóng chuyển biến xấu, cuối cùng không thể vãn hồi.

Cái này, chính là bọn hắn tính toán!

‘Nhất định phải đánh vỡ thế cục, cải biến cục diện, nếu không kết quả cuối cùng, chỉ có thể bị mài chết…’ La Quan đáy mắt hàn quang lạnh thấu xương.

Ông ——

Lại 1 kiếm chém ra, thái thượng truyền thừa thứ 5 kiếm phá vạn giới, bị 5 tôn vực ngoại Chân Thần, liên thủ hóa giải.

“Trảm âm dương (trảm xuân thu)!”

Kiếm thứ sáu.

Bình trảm âm dương, chém thẳng xuân thu, mũi kiếm thời gian lập lòe, liên lụy đến thời gian, nhân quả, 5 tôn vực ngoại Chân Thần biểu lộ, lộ ra ngưng trọng.

Kiếm thế xếp, uy năng tăng gấp bội!

Đây là trước mắt kiếm tu, đi tu hành con đường, một kiếm này chi khủng bố, bọn hắn cũng là hãi hùng khiếp vía, kiêng dè không thôi.

“Cẩn thận!”

“Kiếm này tu, khi còn có át chủ bài… Kiếm thế này, chưa đến cuối cùng!”

Oanh ——

Quả nhiên, kinh thiên oanh minh, mũi kiếm sáng tắt, vỡ nát bên trong, La Quan lại một lần xuất kiếm. Cũng là

một bộ này kiếm quyết 7 kiếm bên trong, uy lực cường đại nhất, dung nạp về 1 1 kiếm.

“Trấn Thiên Địa!”

1 kiếm ra, 7 kiếm đủ, góp nhặt, xếp kiếm thế, đạt tới cực hạn.

Như vỡ đê dòng lũ, mang theo vạn quân chi uy, ầm vang bộc phát!

5 vị vực ngoại Chân Thần, mặt lộ vẻ ngưng trọng, “Chư vị, người này kiếm thế đã hết, ngăn lại một kích này, liền có thể nghịch chuyển thế cục.”

“Trấn!”

Oanh ——

Hợp lực trấn áp, thần quang cuồn cuộn như biển, tựa như khủng bố miệng lớn, đem mũi kiếm nuốt vào.

Mặc nó tứ ngược, như Giao long náo biển, long trời lở đất ở giữa, lại không cách nào từ đó tránh thoát.

5 tôn vực ngoại Chân Thần, trên mặt tươi cười.

Đúng lúc này…

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, lại là La Quan dưới chân, đạp thật mạnh rơi, hắn thân ảnh như sao băng, mang theo

quyết tuyệt thảm liệt thẳng tiến không lùi chi thế, phóng tới 1 người trong đó.

Ông ——

Đưa tay, kiếm minh lên!

Thái thượng truyền thừa kiếm đạo, lấy 7 kiếm làm căn cơ, lập xuống cơ sở về sau, có thể đi xuất từ thân kiếm đạo con đường.

Thế là, cầm kiếm vấn thiên, kỷ trà cao gì

Đây là, Bạt Kiếm Trảm Thiên thuật!

“Đáng chết, kiếm tu này vì sao tuyển ta” Thiên Ẩn tông Chân Thần, biến sắc, ánh mắt kinh sợ.

Nhất là, kiếm này kiếm thế, đem hắn khóa chặt, bao phủ, lại ẩn ẩn có loại đường lui đứt đoạn, không thể trốn đi đâu được khủng bố cảm giác.

“Chư vị giúp ta!”

Hắn nổi giận gầm lên một tiếng, đưa tay đánh rớt.

Nó hơn 4 tôn Chân Thần, đồng thời xuất thủ.

Như tại hắn lúc, vực ngoại tứ tông ở giữa, lẫn nhau tranh đấu không ngừng, đừng nói cứu người, không bỏ đá xuống giếng đều xem như thiện lương.

Nhưng hôm nay không được!

Bất hủ thượng cảnh, chính tại nguyên sơ bên ngoài, quan sát chiến cuộc tiến triển.

Kiếm này tu, phải chết.

Hủy nhìn đều núi, đem nguyên sơ dư nghiệt vào hôm nay, một mẻ hốt gọn!

Điểm này, tuyệt đối không cho phép bất luận kẻ nào phá hư.

Nhưng tiếp xuống, khiến người kinh hãi một màn xuất hiện, La Quan căn bản không để ý, 4 tôn Chân Thần đối với hắn công phạt, 1 kiếm thẳng trảm Thiên Ẩn tông Chân Thần.

Oanh ——

Nổ vang rung trời, La Quan một ngụm máu tươi phun ra, sắc mặt trắng bệch.

Hắn ngạnh kháng một kích, đã bị thương nặng.

Nhưng mũi kiếm chỗ hướng, lại không một chút dao động, Thiên Ẩn tông Chân Thần, hét thảm một tiếng, lồng ngực bị mũi kiếm vỡ ra, thân ảnh nhanh lùi lại.

“Tên điên! Thật 1 cái Kiếm điên!”

Hắn gầm thét, mặt mũi tràn đầy dữ tợn, lại khó nén sợ hãi.

“Giết hắn! Nhanh giết hắn!”

Ông ——

La Quan đưa tay, lại một tiếng kiếm minh, vang vọng đất trời ở giữa.

Nhanh lùi lại, chạy trốn Thiên Ẩn tông Chân Thần, đôi mắt ở giữa, lại đột nhiên lộ ra một tia mờ mịt.

Đó là một loại, cô quạnh trống rỗng, giống bị thâm uyên nhìn chăm chú, lại giống là bị tử vong lạc ấn.

Đón lấy, chính là một phần, nguồn gốc từ đáy lòng sợ hãi, kinh sợ, “A! Ngươi muốn giết bản tọa si tâm vọng tưởng!”

Oanh ——

Chân Thần cảnh khí tức, không giữ lại chút nào bộc phát, lực lượng kinh khủng vặn vẹo không gian, làm hắn quanh thân hình thành mắt trần có thể thấy ba động.

Như sóng lớn ngập trời!

Sau một khắc, một cái khe xuất hiện tại, thủy triều ở giữa.

1 kiếm định sinh tử, 2 chú ý đều mênh mông.

Kiếm ra, không về!

“A!”

Thiên Ẩn tông Chân Thần, lại lần nữa kêu thảm, hắn một cánh tay, lại bị trực tiếp chém xuống. Khủng bố kiếm ý, điên cuồng xâm nhập nó thể nội, tứ ngược, sôi trào, “Đôm đốp” “Đôm đốp” tiếng nổ đùng đoàng bên trong, nó thân thể mặt ngoài, huyết nhục mảng lớn vỡ nát, nổ tung.

Oanh ——

Một bên khác, La Quan thân ảnh, bị khủng bố lực lượng nuốt hết, 4 tôn Chân Thần cảnh không giữ lại chút nào bộc phát, đủ để đem hắn nghiền nát.

‘Kết thúc…’

5 tôn vực ngoại Chân Thần, não hải đồng thời xẹt qua suy nghĩ, lại vẫn còn nỗi khiếp sợ vẫn còn.

‘May mắn, chọn không phải ta… Thiên Ẩn tông vị này… Thật sự là không may…’ bọn hắn tận mắt nhìn thấy, mới biết trong đó khủng bố, kiếm tu này quả thực điên, vậy mà không quan tâm chỉ nhằm vào 1 người.

Kém chút, liền thật bị hắn, kéo 1 tôn Chân Thần chôn cùng.

Hồng hộc ——

Hồng hộc ——

Thiên Ẩn tông Chân Thần, toàn thân bị máu tươi thẩm thấu, chật vật không chịu nổi, ánh mắt sợ hãi, phẫn hận,

hắn vừa rồi thậm chí ngửi được, mùi vị của tử vong.

‘Đáng chết kiếm tu!’

Nội tâm của hắn, nổi trận lôi đình.

‘Chờ xem, tử vong của ngươi, cũng không phải là kết thúc, ta muốn đem bên cạnh ngươi người, toàn bộ giết sạch một tên cũng không để lại…’ duy như thế, mới có thể tiêu mất trong lòng kia phần sợ hãi, nếu không ngày sau đại đạo tu hành, hẳn là tâm ma.

Ân !

Đột nhiên, Thiên Ẩn tông Chân Thần con ngươi kịch liệt co vào, tựa hồ nhìn thấy một loại nào đó, không thể tưởng tượng nổi sự tình, hắn muốn tránh lui, cũng đã không kịp.

Phốc ——

Một tiếng vang trầm, mũi kiếm xuyên tim mà qua, từ sau lưng lộ ra.

Dưới tình huống bình thường, thương thế như vậy đối Chân Thần cảnh mà nói, chỉ tính là đơn giản vết thương da thịt, nhưng trong mắt của hắn quang mang, nháy mắt khô kiệt.

Kinh ngạc, sợ hãi vừa bay vọt ra, liền bị vĩnh hằng đông kết.

Hồn phách, chân linh, sinh cơ… 1 kiếm ở giữa, đều tiêu

vong!

‘Một kiếm này, phải gọi tên là gì…’ La Quan chuyển qua suy nghĩ, “Bành” một tiếng, trùng điệp rơi xuống trên mặt đất.

Phía sau máu tươi tuôn ra, nhuộm đỏ mặt đất, nhưng trên mặt hắn lại lộ ra tiếu dung.

“Ngụy đại sơn thần, đây chính là 1 tôn giáng lâm Chân Thần, vực ngoại chúa tể cảnh tồn tại, nếu như cái này cũng không thể phá cảnh… Vậy ta ngươi huynh đệ, liền Hoàng Tuyền làm bạn đi…”

Sau một khắc ——

Oanh!

Ngập trời sát khí, trong chốc lát bộc phát, bên tai thậm chí có thể nghe tới, Địa Âm Sát trận rên thống khổ “Kẹt kẹt” âm thanh.

Lại cơ hồ, muốn bị lấy một cỗ, khủng bố sát khí cho no bạo!

Sơn thần thần quốc.

Ngụy Vô Kỵ đôi mắt, bỗng dưng sáng lên, hắn xem hiểu trước mắt, giống như là biển gầm phô thiên cái địa, mãnh liệt mà tới sát khí.

Lấy sát luyện thần, công thành vào thời khắc này!

Oanh ——

Sát khí như trụ, điên cuồng rót vào nó thể nội, trên người hắn sơn thần giáp trụ, nhanh chóng dập tắt, nát rữa, thậm chí thần khu đều đang đổ nát, hắc khí sinh sôi quấn quanh quanh thân, đây là sơn thần bắt đầu sa đọa

Nhưng lại tại, cái này một mảnh mất khống chế, hủy diệt bên trong, lại có nồng đậm Kim Quang, từ sơn thần vỡ vụn thần khu nội bộ truyền ra, sáng rực loá mắt.

Hắn, sắp bước ra một bước, phá vỡ hàng rào, thành tựu thần đạo!

Không ai chú ý tới, cuồn cuộn vô tận sát khí bên trong, một đôi oán độc, xích hồng đôi mắt, chính gắt gao tiếp cận phá cảnh Ngụy Vô Kỵ.

“Dựa vào cái gì! Dựa vào cái gì hắn có thể, thành tựu thần đạo, vì ta cùng lại muốn tiêu vong!”

“Đều là thần minh, kết cục khác nhau một trời một vực, thế đạo bất công, thần đạo bất công!”

“Hủy hắn! Nhất định phải hủy hắn!”

Đây là chúng thần gào thét.

Khủng bố trong chém giết, không người chú ý tà ma, lại xâm nhập đến sơn thần thần quốc, hắn gương mặt hoàn toàn méo mó, thân thể đang run rẩy.

Đột nhiên, 1 trương sát khí ngưng tụ gương mặt, xuất

hiện ở trước mắt, “Oán hận sao không cam lòng sao vậy liền cùng ta cùng một chỗ, hủy đi sơn thần!”

“Đưa ngươi thân thể, cho ta mượn!”

Sát khí gương mặt gào thét.

Tà ma mặt lộ vẻ giãy dụa, kia là Địa Sát bản năng tại kháng cự.

“Cấp cho hắn!”

“Cấp cho hắn!”

Chúng thần gầm thét, gào thét.

Tà ma trên mặt dần dần, lộ ra dữ tợn, nụ cười quỷ quyệt.

Nó dung hợp đông đảo thần đạo mảnh vỡ, đổi lấy đến lực lượng cường đại, nhưng cuối cùng cũng bởi vậy, mất đi đối tự thân chưởng khống.

Oanh ——

Sát khí gương mặt nhào xuống, dung nhập tà ma thể nội, hắn một đôi xích hồng đôi mắt, biến thành quỷ dị đen nhánh.

“Ha ha, đây chính là, có thân thể cảm giác, thật sự là hoài niệm a!”

Cười nhẹ, từ tà ma trong miệng phát ra, nó quỷ dị, đáng

sợ thân thể, giờ phút này giống như là một đoàn, hòa tan chất lỏng nặng đắp.

Lại biến thành, 1 tôn quỷ dị tượng thần, toàn thân đen nhánh vô mặt mày miệng mũi, phóng thích ra một phần không biết, tà ác khí tức.

“Hô —— “

“1 tôn sắp thành thục, thần đạo đạo quả, thật là mỹ vị a!”

Tượng thần nội bộ, truyền ra nuốt nước miếng thanh âm, “Bên trên tứ tông không có nói láo, nguyên sơ trong vũ trụ, lại thật sự có kinh hỉ.”

Hưu ——

Tượng thần bay ra, thẳng đến Ngụy Vô Kỵ.

Bá ——

Sơn thần đôi mắt bỗng dưng mở ra, nhìn thấy màu đen tượng thần lúc, một phần nguồn gốc từ bản năng hồi hộp, nháy mắt bao phủ toàn bộ tâm thần.

‘Đây mới là, chân chính thần đạo đại kiếp!’

‘Thần nghiệt…’

Đón lấy, chính là vô cùng phẫn nộ, hừng hực lửa giận, tại giữa bộ ngực thiêu đốt. Lão tử khổ tu nhiều năm, muốn thành thần đạo làm sao từng cái, đều muốn ngăn ta!

“A!”

Rít lên một tiếng, Ngụy Vô Kỵ lấy ra thần đạo nến, giờ phút này nó đã bị thắp sáng, hướng về màu đen tượng đá đập ầm ầm hạ.

“Không, vật này làm sao có thể, xuất hiện ở đây…” Tượng đá phát ra kinh sợ gào thét, nương theo lấy “Rầm rầm” thanh âm, lại vỡ thành một chỗ.

“Phi!” Ngụy Vô Kỵ hướng về phía mảnh vỡ, nhổ một ngụm, “Vương bát đản, thật làm lão tử không có chút thủ đoạn chỉ là thần nghiệt, a miêu a cẩu đồ vật, cũng dám ngấp nghé bản thần!”

Miệng phun hương thơm, 2 cổ rung động rung động.

Oanh ——

Sau một khắc, cắn răng gượng chống ngụy đại sơn thần, liền bị vô tận thần quang bao phủ.

Đến tận đây sơn thần phá cảnh, thần đạo đại thành!

—

—

—

—

—

Chương 1499 : Nát thần phù Huyền Thánh giáng lâm

‘Xong rồi!’

La Quan khóe miệng, lộ ra tiếu dung.

Sau một khắc, “Ầm ầm” tiếng vang, từ nhìn đều dưới núi truyền đến.

Giờ phút này nó cả ngọn núi, lại lấy mắt trần có thể thấy tốc độ, nhanh chóng tăng trưởng.

Càng nương theo lấy, óng ánh, sáng rực thần quang, bao phủ phiến thiên địa này, mấy chục ngàn dặm phương viên Địa Âm Sát trận, tùy theo vỡ vụn.

Tường vân từ ngưng, tại thiên khung phía trên lăn lộn, nương theo lấy mặt trời vẩy xuống, chiếu sáng vô số cái khuôn mặt, chấn kinh vạn điểm.

Cùng lúc đó, cả tòa bên trong châu đại lục, trở nên càng thêm vững chắc, đường ven biển không ngừng lan tràn ra phía ngoài, thể tích tùy theo tăng vọt.

Nhìn đều núi chính là thiên hạ địa mạch đứng đầu, ngưng tụ tại bên trong châu thiên hạ, theo sơn thần phá cảnh, nó cũng sẽ đạt được cực lớn tăng phúc.

Đương nhiên, đây chỉ là trong đó một phương diện.

Thiên ngoại thiên, tiểu thanh thiên bóng ngược chỗ.

Thần phù phía dưới, vực ngoại tứ tông đông đảo cường giả liên thủ trấn áp, Huyền Thánh đột nhiên mặt lộ vẻ tiếu dung, trên thân trường bào không gió khuấy động.

Liền biết, kia tiểu tử sẽ không làm người thất vọng, cái này làm người ta sinh chán ghét hàng rào, cũng nên phá!

Hắn đưa tay, 1 quyền đánh ra.

Sau người, Huyền Quy pháp tướng hiển hiện, cùng lúc trước so sánh, càng thêm rộng lớn, ngưng thực, thậm chí có thể nghe tới, nó thở dốc thời điểm, kia khuấy động phong lôi chi thế.

Oanh ——

Nổ vang rung trời, thần phù kịch liệt khuấy động, mặt ngoài đường vân sáng tối chập chờn, ngồi ngay ngắn thần phù phía trên, bao phủ lưu quang bên trong thân ảnh, như lưu ly đôi mắt ở giữa, hiển hiện ngưng trọng, bất đắc dĩ, “Kiếm đạo khí số chưa hết a…” Thì thầm bên trong, đưa tay ghìm xuống.

5 ngón tay trắng nõn, tinh tế nhược ngọc.

Thần phù dấy lên, cuồn cuộn thần quang bắn ra.

Dù đã đoán được kết cục, nhưng cứ như vậy dừng tay,

vẫn như cũ không có cam lòng.

Vực ngoại tứ tông mọi người, kinh sợ gào thét, “Đồng loạt ra tay, trấn áp Huyền Thánh! Hôm nay, quyết không thể để hắn, đào thoát ra ngoài!”

Nếu không, trận này mưu đồ, đem triệt để thất bại, đến từ Thượng tôn hàng phạt, không người nào có thể tiếp nhận. Chư vị Chân Thần cảnh cường giả, không giữ lại chút nào bộc phát, khí tức khủng bố khuấy động, khiến thiên ngoại thiên chỗ nhấc lên cuồn cuộn sóng lớn.

Huyền Thánh thần sắc hờ hững, quát khẽ, “Phá!”

Oanh ——

Lại 1 quyền, như thần phong kình thiên, Huyền Quy pháp tướng ngửa mặt lên trời gào thét, thân hình khổng lồ ầm vang xông ra. Cùng thần phù va chạm, thần quang điên cuồng khuấy động ở giữa, “Răng rắc” “Răng rắc” vỡ nát âm thanh, vang lên theo.

‘Đại thế đã mất!’ lưu quang dưới, cặp kia lưu ly đôi mắt, thật sâu nhìn một cái Huyền Thánh, tâm tình rất phức tạp lau đi, quy về một mảnh yên lặng.

Phù, kiếm đại đạo chi tranh, chưa từng là một lần là xong, dưới mắt dù tạm thời thất bại, nhưng hôm nay chi kết cục còn chưa biết được.

Đứng dậy, một bước phóng ra.

Ông ——

Lưu quang phun trào, thân ảnh đã biến mất không gặp.

Vực ngoại tứ tông tu sĩ, kinh sợ vạn điểm, “Các hạ đi cái kia !”

“Ta cùng hôm nay, gánh vác tôn thượng ý chí, như thất bại, đều muốn bị truy trách!”

“Đáng chết Phù tu!”

Mất đi phù đạo người, điều khiển trấn áp, thần phù làm sao có thể ngăn cản được, đến từ Huyền Quy pháp tướng xung kích “Oanh” một tiếng vang thật lớn, thần phù vỡ nát, hóa thành vô số mảnh vỡ, thiêu đốt bên trong tiêu tán, tịch diệt.

“A!”

Vực ngoại tứ tông mọi người, nhao nhao kêu thảm, phản phệ ngoạm ăn mũi phun máu, thân ảnh ném đi.

“Đi mau!”

“Lão tổ, lão tổ cứu ta!”

Thét lên, kinh hô bên trong, chật vật chạy trốn.

Nhưng “Lấy hạ phạm thượng” người, há có thể không trả giá đắt Huyền Thánh đưa tay một nắm, Huyền Quy pháp tướng ngửa mặt lên trời, lại là rít lên một tiếng.

Như thần lôi nổ tung, khủng bố ý chí cùng lực lượng,

giáng lâm thiên ngoại thiên.

Vực ngoại tứ tông mọi người, thân ảnh bỗng dưng cứng đờ, chợt ngã xuống, nó hồn phách, chân linh, đã bị trực tiếp xoá bỏ!

Cái này, chính là Huyền Thánh.

Bây giờ tiểu thanh thiên trong thế giới, nguyên sinh người bên trong hoàn toàn xứng đáng người thứ 1, chính vì hắn tồn tại, mới có thể trấn áp vực ngoại tứ tông đến nay.

Cúi đầu, ánh mắt xuyên thủng hết thảy trở ngại, vượt qua vô tận không gian rơi xuống.

Khi Thiên Ẩn tông Chân Thần bị giết, sơn thần phá cảnh nháy mắt, vây công La Quan 4 vị vực ngoại Chân Thần, sắc mặt một chút trở nên tái nhợt.

Xong!

Bọn hắn cô phụ, tôn thượng kỳ vọng, đem cái này tổng thể, đập xuống.

Không chỉ có không có hủy đi nhìn đều núi, thậm chí còn bỏ mặc sơn thần phá cảnh, Huyền Thánh một khi thoát khốn, thế cục cực khả năng như vậy mất khống chế.

“Giết hắn! Giết kiếm tu này!”

“Chém thành muôn mảnh, hình thần câu diệt!”

4 tôn vực ngoại Chân Thần, mặt mũi tràn đầy oán độc, phẫn hận.

Đều là hắn, đều là hắn!

Nguyên bản, hết thảy đều nắm trong lòng bàn tay, từ khi người này xuất hiện, mới có liên tục biến cố.

Đến hôm nay, càng là triệt để nổi điên, nhấc bàn.

Oanh ——

4 tôn Chân Thần ôm hận xuất thủ, lực lượng kinh khủng như quái vật kinh khủng miệng lớn, liền muốn nuốt hết La Quan, đem hắn xé thành vỡ nát.

Đúng lúc này ——

Tất cả mọi thứ bỗng dưng lâm vào đình trệ, như thời không bị đông cứng, La Quan trước người không gian xuất hiện một cái khe, Huyền Thánh từ đó đi ra.

Đối diện, 4 tôn vực ngoại Chân Thần, cùng nhau trừng lớn mắt, lộ ra hoảng sợ, hãi nhiên.

Sau một khắc, Huyền Thánh phất tay áo vung lên.

Kia cuốn tới, thôn phệ, hủy diệt hết thảy lực lượng, nháy mắt vỡ nát, tán đi. 4 tôn vực ngoại Chân Thần, miệng mũi máu tươi cuồng phún, thể nội “Lốp bốp” cốt nhục vỡ nát âm thanh, không dứt bên tai.

Cuối cùng, “Bành” một tiếng nổ nát vụn, hóa thành đầy

trời huyết nhục vụn vặt.

Ầm ầm ——

Giữa thiên địa, vô số lôi đình nổ tung, cuồng phong kêu khóc gào thét, quay chung quanh Huyền Thánh quanh thân, cái kia thời không bị đông cứng cảm giác, phảng phất chỉ là ảo giác.

Bá ——

Vô số ánh mắt, hội tụ đến trên người hắn, lộ ra thật sâu kính sợ, hãi nhiên.

“Không tốt, Huyền Thánh giáng lâm, mau trốn!”

“Đáng chết, hắn lại so trước đó, thực lực càng khủng bố hơn!”

“Đi, đi mau!”

Vực ngoại tứ tông tu sĩ, thét lên bên trong, xoay người bỏ chạy.

Cái này kêu là uy hiếp!

Nữ đế, Đồ Tư Tư, Cốt Linh Tôn, Hắc Nguyệt cùng Long tộc một phương mọi người, mặt lộ vẻ ý mừng.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

“Ta các loại, bái kiến Huyền Thánh!”

“Bái kiến Huyền Thánh!”

Chúng sinh phủ phục, cung kính, tôn sùng.

Giữa bộ ngực, một mảnh khuấy động —— thành công, bọn hắn thuận lợi giữ vững nhìn đều núi, trợ giúp Huyền Thánh đại nhân, xông qua kiếp nạn này.

Chỉ cần Huyền Thánh vẫn còn, thì tiểu thanh thiên thế giới, liền có thể không việc gì!

Huyền Thánh gật gật đầu, nhìn qua vực ngoại tứ tông tu sĩ, chạy trốn phương hướng rời đi, nhưng lại chưa kế tiếp theo xuất thủ. Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía trên đỉnh đầu nơi nào đó, kia phong lôi kích đãng ở giữa, chậm rãi nói: “Chân ma các hạ, ngươi ta ở giữa, đã lâu không gặp.”

Oanh ——

Cuồn cuộn ma khí, sát na bộc phát.

Lôi đình, cuồng phong, thậm chí cả thế giới ý chí bản thân, giờ phút này đều bị đánh vỡ, xua tan. Một thân ảnh hiển hiện, áo bào đen, tóc đen, mắt đen, hắn thân ảnh chỗ, giống như là một phương lỗ đen.

Dù là quang minh vẩy xuống, đều muốn bị thôn phệ, cướp đoạt, ánh mắt rơi vào nó trên thân, liền từ bản năng ở giữa sinh ra vô tận sợ hãi. Liền như, hắn là thế gian hết thảy hủy diệt, tử vong hóa thân, là vạn vật kết thúc cụ hiện dữ tượng chinh.

Cường đại vô song khí tức, ăn mòn thiên địa , khiến cho quanh thân chỗ, chính là ma chi cương vực!

Chân ma cúi đầu, cùng Huyền Thánh nhìn nhau, khóe miệng lộ ra một vòng cười lạnh, “Huyền Thánh, vốn ma dày vò vô số tuế nguyệt, rốt cục đợi đến hôm nay.”

“Ngươi ta ở giữa, năm đó chưa hết chiến đấu, cũng nên kết thúc!”

Oanh ——

Hắn một bước đạp xuống, ma khí hạo đãng như vực sâu từ chín ngày mà đến, chạm đến tất cả mọi thứ, đều bị nháy mắt ăn mòn, hủ hóa. 1 tôn khủng bố bóng đen, xuất hiện tại ma khí bên trong, bao trùm lấy đen nhánh lân giáp, thân thể kéo dài như dãy núi, một chút không đến cuối cùng.

Khủng bố vô tận!

Huyền Thánh thần sắc bình tĩnh, như đã sớm dự liệu được hôm nay, hắn không có nửa điểm tránh né, trực diện Chân ma mà lên.

Oanh ——

Nổ vang rung trời, là Huyền Thánh pháp tướng, cùng Chân ma bản tướng ở giữa, va chạm đến cùng một chỗ.

Khủng bố ba động, nháy mắt quét ngang hết thảy, Nữ đế, Đồ Tư Tư bọn người, vội vàng tránh lui.

Ông ——

Một đoàn Kim Quang xuất hiện, đem La Quan bao phủ ở bên trong, Ngụy Vô Kỵ thân ảnh xuất hiện ở trước mắt, “Nhị đệ, ngươi không sao chứ “

“Còn tốt… Chúc mừng đại ca, đánh vỡ hàng rào, thành tựu thần đạo đạo quả!” La Quan mỉm cười mở miệng.

Ngụy Vô Kỵ giữ chặt hắn, một bước lui ra phía sau, tiến vào sơn thần thần quốc, “Nhờ có nhị đệ, nếu không vi huynh bây giờ, sợ là dữ nhiều lành ít.”

“Ngươi ta trước tạm, trốn ở thần quốc bên trong, tránh cho bị tác động đến, Huyền Thánh đại nhân đã giáng lâm, tự có thể trấn áp hết thảy!”

La Quan ánh mắt chớp lên, “Đại ca tựa hồ, đối Huyền Thánh rất có lòng tin “

Ngụy Vô Kỵ gật đầu, “Đương nhiên, Huyền Thánh đại nhân lấy nhìn đều núi vì neo điểm, cùng thế giới dung hợp, ta bao nhiêu có thể cảm thấy được sự cường đại của hắn… Nhị đệ yên tâm, Chân ma tuy khủng bố, nhưng hôm nay tiểu thanh thiên, cùng năm đó cũng đã khác biệt, Huyền Thánh đại nhân đủ để trấn áp hắn!”

Mà sự thật, cũng đúng như Ngụy Vô Kỵ lời nói, theo “Oanh” một tiếng vang thật lớn, Chân ma đập ầm ầm rơi. Mặt đất vỡ nát, lại bị ma khí ăn mòn, hình thành khủng bố thâm uyên, Chân ma đổ vào trong đó, thân thể vỡ ra vô số vết thương, ma huyết chảy ròng.

Huyền Thánh ở trên cao nhìn xuống, đôi mắt quan sát.

Thắng bại, cũng rõ ràng.

“Khụ khụ…” Chân ma kịch liệt ho khan, miệng mũi thổ huyết, nhưng trên mặt hắn biểu lộ, lại cực kỳ dữ tợn, lạnh lùng, “Huyền Thánh, ngươi thật đúng là luôn luôn, có thể cho người kinh hỉ… Quả nhiên, muốn giết ngươi, không có đơn giản như vậy.”

“Nhưng vốn ma lực lượng, cũng không phải chỉ có những này, giả từ bi hòa thượng, trốn ở trong tối lâu như vậy, còn chưa cút ra!”

Cút ra đây ——

Cút ra đây ——

Tiếng gầm khuấy động, tiếng vọng ở trong thiên địa.

“Ma ha vô lượng!” 1 đạo bình thản thanh âm xuất hiện, từ bi mà khoan dung, như có thể bao dung thiên địa này, hết thảy tội nghiệt, tà ác.

Chỉ toàn cát tiểu hòa thượng chân đạp Phật quang, từ không biết mà đến, thân ảnh nhanh chóng trở nên ngưng thực, cuối cùng giáng lâm hiện thế. Hắn đầu tiên là nhìn thoáng qua, bị đánh rớt Chân ma, đáy mắt hiện lên một tia nóng bỏng, chợt bình tĩnh lại.

Lại nhìn về phía Huyền Thánh, chắp tay trước ngực hành lễ, “Huyền Thánh, từ khi chia tay đến giờ không có

vấn đề gì chứ.”

Huyền Thánh nhíu mày, “Năm đó, ngươi cùng Chân ma cùng một chỗ xâm nhập tiểu thanh thiên, ngay tại chém giết lẫn nhau, bây giờ hắn bị lão phu trọng thương, ngươi không bỏ đá xuống giếng, còn muốn giúp hắn không thành Phật Đà, ngươi cần phải hiểu rõ.”

Chỉ toàn cát lắc đầu, “Mỗi thời mỗi khác, ta cùng Chân ma ở giữa, đích xác tử địch… Nhưng bây giờ, ngươi mới là lớn nhất nghiệp chướng. Huyền Thánh, không bằng cam tâm chịu chết, bản tọa lấy Phật Đà chi danh phát thệ, có thể bảo vệ tiểu thanh thiên sinh linh không việc gì, vĩnh hưởng cực lạc.”

“Vĩnh hưởng cực lạc” Huyền Thánh cười lạnh, “Là nhập ngươi kia, khôn cùng Phật quốc sao xem ra hôm nay, muốn làm qua một trận.”

“Cũng tốt, những năm này ngươi từ đầu đến cuối tránh chiến, liền để lão phu nhìn một cái, Phật Đà có mấy điểm dài tiến vào!”

Oanh ——

Huyền Thánh một bước đạp xuống, Phật Đà quanh thân thiên địa, trong chốc lát chất biến, như 1 cái vô hình nguy nga Thần sơn, ầm vang trấn xuống.

“Phật nói, ta không vào địa ngục, ai vào địa ngục.”

Phật Đà chắp tay, “Ma ha vô lượng!” Hắn vậy mà không làm phản kháng, mặc cho cái này khủng bố trấn áp chi

lực, đem nó thân ảnh đánh xuống.

Thế là, Phật cùng ma, giờ phút này chung huyệt.

Ma khí lăn lộn, Phật quang tràn ngập, vốn nên là tử địch song phương, lực lượng giao hòa đến cùng một chỗ, hình thành một loại cổ quái cùng không biết.

Sơn thần thần quốc bên trong, La Quan trong lòng trùng điệp nhảy một cái, “Phật cùng ma, một thể 2 tướng, đúng là đồng nguyên cộng sinh…”

—

—

—

—

—

Chương 1500 : Hôm nay ta vì phục thiên thị

“Không được!” Ngụy Vô Kỵ kinh hô, sắc mặt đại biến, “Phật Đà cùng Chân ma, đúng là loại quan hệ này!”

“Hỏng bét! Huyền Thánh đại nhân tuy mạnh, nhưng cục diện này…”

Hắn nhìn về phía La Quan, “Nhị đệ, ta biết ngươi năm đó một số việc, ngươi có át chủ bài đúng không Huyền Thánh đại nhân quyết không thể xảy ra chuyện, nếu không tiểu thanh thiên liền xong!”

La Quan trầm mặc.

Ngụy đại sơn rất giống hồ, quá cao nhìn hắn, hắn thực lực hôm nay, giết 1 giết Chân Thần có thể.

Nhưng vô luận Chân ma hay là Phật Đà, thực lực đều ở xa trên đó.

Huyền Thánh hắn, đã neo định nhìn đều núi, cùng thế giới bản thân dung hợp, không phải chỉ những thủ đoạn này đi

Đại lão, mời ngài nhất thiết phải ra sức!

Oanh ——

Nhìn đều dưới núi, đất nứt bên trong, ma khí, Phật

quang xen lẫn, cuồn cuộn oanh minh như triều cường.

Một thân ảnh từ đó dâng lên, hắn mặt mày ôn hòa, thương hại, như đối với thiên địa vạn vật, có mang lớn lao từ bi.

Nhưng một khuôn mặt, lại dữ tợn, lạnh lùng, để người cảm nhận được một phần, trực thấu cốt tủy tịch diệt, băng hàn.

Phật mắt từ bi, ma mặt dữ tợn…

Đây là Phật cùng ma, ở một mức độ nào đó dung hợp, Phật quang cùng ma khí, cũng quỷ dị đan vào một chỗ.

Song phương điệp gia, tuyệt không phải 1 thêm 1 đơn giản như vậy, mà là đánh vỡ cố hữu cấp độ, cao hơn tầng 1!

“Huyền Thánh, không bằng an tâm chịu chết, ta trước đó hứa hẹn, vẫn như cũ hữu hiệu” Thần mở miệng, thanh âm bình tĩnh ôn hòa.

Huyền Thánh thản nhiên nói: “Cả 2 trở lên là tạp, hợp mà vì một cái loại, quả thật phù hợp.”

“Ngươi muốn chết!” Thần gầm thét, ngang ngược, uy nghiêm.

Oanh ——

Phật quang, ma khí, cuồn cuộn như vực sâu, lại có 1 tôn Chân ma, 1 tôn Phật Đà pháp tướng, từ đó hiển hiện.

Cả 2 lưng tựa mà ngồi, một người có hai bộ mặt, khí tức tương thông khủng bố khó lường!

Huyền Thánh cười lạnh, “Gấp cái gì mới vừa rồi còn kém 1 câu.” Hắn một bước đạp xuống, sau lưng Huyền Quy pháp tướng, ngửa mặt lên trời gào thét, “Lão phu am hiểu nhất, chính là làm việc vặt loại.”

Sau một khắc, Huyền Quy pháp tướng, cùng Phật Đà, Chân ma pháp tướng, va chạm đến cùng một chỗ.

Kinh thiên oanh minh, khó có thể tưởng tượng lực lượng kinh khủng, trong nháy mắt bắn ra, lại muốn đem toàn bộ thế giới, đều trực tiếp xé rách.

“Hừ!”

Mọi người bên tai, mơ hồ trong đó như nghe tới một tiếng gầm thét, kịch liệt chấn động, mắt thấy sắp bị xé nứt, đánh vỡ tiểu thanh thiên thế giới, lại đột nhiên vững chắc.

Người bên ngoài có lẽ, không phát hiện được trong chớp nhoáng này, ẩn chứa khủng bố, La Quan lại kinh ra cả người toát mồ hôi lạnh…

Kém một chút, liền kém một chút, tiểu thanh thiên thế giới liền muốn bị, Huyền Thánh cùng Chân ma, Phật Đà ở giữa chiến đấu, cho trực tiếp đánh nát. Hắn bây giờ, đại đạo phản chiếu tiểu thanh thiên, dưới chân chính là bỉ ngạn, như tiểu thanh thiên thế giới coi là thật hủy đi… Tê! Hậu quả kia, quả thực không dám nghĩ.

Mà ra tay vững chắc tiểu thanh thiên, đúng là 4 tôn bất hủ thượng cảnh, lấy vĩ lực từ vực ngoại can thiệp, cưỡng ép ghép lại thế giới. Bọn hắn tựa hồ rất kiêng kị, tiểu thanh thiên thế giới như vậy hủy đi, là lo lắng không cách nào từ đó kiếm lời, hay là có khác cái khác duyên cớ

Ngắn ngủi trong lúc suy tư, Huyền Thánh cùng Phật Đà, Chân ma ở giữa chém giết, trực tiếp tiến vào gay cấn, song phương tựa hồ cũng rõ ràng, sẽ có người ổn định thế cục, là lấy chém giết ở giữa không giữ lại chút nào.

'Huyền Thánh, mãnh sĩ vậy!' La Quan trong lòng tán thưởng, lão tiền bối chính là lão tiền bối, thực lực cường hãn, vượt qua tưởng tượng. Bây giờ, nhìn như giết nan giải khó điểm, nhưng ở La Quan "Gian lận" phương thức dưới, còn có thể nhìn ra chút hư thực ——

Phật Đà cùng Chân ma, dù hợp mà vì tạp, nhưng như cũ rơi vào hạ phong.

Huyền Quy pháp tướng mang theo phá thiên chi uy, mỗi một lần đả kích, đều cho cả 2 áp lực cực lớn, pháp tướng mặt ngoài thậm chí hiện ra, mắt thường không thể phát giác vết rạn.

Đột nhiên, Thần phát ra gầm lên giận dữ, "Tặc ngốc! Lại không đem hết toàn lực, ngươi ta hôm nay ngã xuống, nhiều năm mưu đồ thất bại, ai cũng không chiếm được nửa điểm chỗ tốt!"

Cặp kia từ bi mặt mày, lộ ra mấy điểm do dự, chần chờ, cuối cùng than nhẹ, "Thôi được. Ngươi ta cộng sinh, vốn

là khó mà chặt đứt lẫn nhau gút mắc, bất quá là càng nhiều mấy điểm ràng buộc… Tương lai sự tình, tương lai lại làm suy tính đi…”

Thần nhắm mắt lại.

Oanh ——

Ma quang bùng cháy mạnh, đột nhiên tăng vọt một đoạn, giống như là cuồn cuộn đen sóng, càng đem kia Phật quang nuốt hết, dung nhập tự thân bên trong, biến thành thuần túy đen nhánh.

Phật Đà pháp tướng, giống bị mực nước phủ lên, vẫn là dáng dấp ban đầu, nhưng trên mặt từ bi, lại trở nên quỷ dị, đáng sợ. Như không biết chi địa Tà thần, quan sát thương sinh, đang chọn tuyển lấy ngon miệng tế phẩm.

Phật ma một thể, nhưng ma nhưng Phật.

Nguyên lai, dung hợp cũng không phải là hợp thể, về 1 mới là.

Buông xuống phật tính, ôm ma niệm, đây mới thực sự là song phương hợp nhất, ma nguyên hoàn chỉnh.

“Huyền Thánh! Huyền Thánh!”

Chân ma gầm thét, Thần gào thét, vang vọng đất trời thập phương.

“Năm đó nếu không phải ngươi, vốn ma cũng sớm đã thôn phệ nguyên sơ bản nguyên, trở thành nguyên sơ

chi chủ, bởi vậy một bước lên trời.”

“Đều là ngươi! Cái này vô số năm qua, vốn ma vô số lần nghĩ tới, muốn làm sao giết chết ngươi… 1 ngày này, rốt cục đến!”

Oanh ——

Chân ma một bước đạp xuống, trên đỉnh đầu, 2 tôn ma chi pháp tướng, trực tiếp dung hợp một chỗ, hình thành 1 viên ma tinh hư ảnh.

Đen nhánh, chỉ có một vòng quang một bên, nội bộ khó lường, vặn vẹo, hỗn độn, tựa như là 1 con lỗ đen.

Cái này, chính là ma chi khởi nguyên!

Cũng là ma nguyên hoàn chỉnh lúc, mới có thể triệu hồi ra ma tinh hình chiếu, có thể cực lớn gia trì bản thân, thu hoạch được càng khủng bố hơn lực lượng.

Chân ma đưa tay ghìm xuống, đỉnh đầu ma tinh sáng rực, tuy không quang mang 10,000 trượng, nhưng kia phần vặn vẹo cùng tịch diệt, lại có thể nuốt phệ tinh không, mẫn diệt vạn vật.

Huyền Thánh biểu lộ, trở nên ngưng trọng, nghiêm túc, mắt lộ kiêng kị.

Hiển nhiên, cái này 1 trạng thái Chân ma, để hắn cảm nhận được uy hiếp.

“Huyền Quy, phục thiên!”

Rống ——

Huyền Quy pháp tướng gào thét.

Phục thiên thị, hôm nay là ta.

Ta bất tử, trời không ngã!

Chân ma mà thôi, năm đó có thể trấn áp, hôm nay cũng có thể.

Là kiêng kị… Nhưng vậy, chỉ là kiêng kị.

Ta là Huyền Thánh, vô địch tại thế!

Oanh ——

Huyền Quy pháp tướng, xông vào ma khí bên trong, liền như 1 viên thiêu đốt tảng đá lớn, vọt tới ma tinh.

Nó mới là hôm nay, Chân ma thực lực căn nguyên!

Ngay tại lúc đó, Huyền Thánh một bước đạp xuống, thân ảnh nháy mắt, đi tới Chân ma trước người, 1 quyền đánh ra.

“Oanh” một tiếng vang thật lớn, Chân ma trong tiếng gầm rống tức giận, bị đập ầm ầm bay.

Hắn đôi mắt xích hồng, kinh sợ vạn điểm, vạn không nghĩ tới, ma nguyên về hơi triệu hoán ma tinh hình chiếu giáng lâm, lại vẫn không phải lão thất phu này đối thủ.

Huyền Thánh bất quá, chỉ là nguyên sơ sinh linh, một giới thổ dân ngươi.

Làm sao lại mạnh như vậy cái này không hợp lý!

“Chết!”

Chân ma gầm thét, giãy dụa lấy ổn định thân thể, cũng không chờ hắn xuất thủ, liền lại bị 1 quyền đánh bay.

Bành ——

Bành ——

Chân ma như bao cát, ném đi giữa thiên địa!

Huyền Thánh, mãnh đột nhiên!

Sau một khắc, kinh thiên oanh minh, từ đỉnh đầu phía trên truyền đến, vọt tới ma tinh Huyền Quy pháp tướng, ma sát lên hừng hực hắc viêm, rốt cục đâm vào hình chiếu phía trên.

Răng rắc ——

Vỡ vụn âm thanh, tại tất cả mọi người vang lên bên tai, một khắc này ma tinh hư ảnh, lại xuất hiện vết rạn.

“Oa!”

Bị đánh chân không chạm đất Chân ma, vẫn chưa chân chính thụ thương, lại tại ma tinh hình chiếu vỡ ra lúc,

phun ra một ngụm ma huyết.

Quanh thân khí tức khủng bố, không thể tránh né rơi xuống.

“Huyền Thánh!”

Lão thất phu, năm đó làm hỏng đại sự của ta, chẳng lẽ hôm nay, còn muốn hủy đi vốn ma thôn phệ nguyên sơ cuối cùng cơ hội !

Không, kết quả này, Chân ma tuyệt không tiếp nhận.

“Phương nam thủ hộ! Ta lấy ma nguyên, ma tinh chi danh, triệu ngươi đến đây!”

Chân ma gào thét.

Sau một khắc, nhìn đều trên núi không, thiên khung vỡ nát ở giữa, một thân ảnh giáng lâm.

Nó quanh thân ma khí mãnh liệt, khuấy động không chừng, khiến cho kia một khuôn mặt, đã hoàn toàn vặn vẹo, mất khống chế. Chính là năm đó, bị Huyền Thánh, La Quan, Thần Mục, Giang Ly 4 người liên thủ, phong ấn phương nam thủ hộ. Hắn lúc trước, cũng đã nhập ma, bây giờ càng là triệt để bị ma tính ăn mòn, bạo ngược cuồn cuộn.

Bất quá giờ phút này, phương nam thủ hộ lại rất kháng cự, hắn không những không muốn đối Huyền Thánh động thủ, thậm chí muốn quay người thoát đi.

Chân ma cười lạnh, “Ta lấy ma nguyên chi danh, hiến tế ma tự, cung thỉnh ma tinh giáng lâm, vì ma khai thiên!”

“A!”

Phương nam thủ hộ thống khổ gào thét, trên người hắn ma khí, điên cuồng bốc cháy lên, cả người lại sống sờ sờ, bị đốt cháy 1 tận. Nhưng tử vong của hắn, lại sinh ra trùng thiên ma khí, ngưng tụ như dòng lũ, rót vào ma tinh bên trong, đem mặt ngoài khe hở chữa trị.

Ông ——

Ma tinh đen nhánh biên giới, kia một vòng quang điểm, đột nhiên lấp lánh, mơ hồ trong đó như chiếu sáng, ma tinh bên trong 1 tôn đáng sợ thân ảnh.

Vô danh, khó tả, không thể nhận ra, không thể nhìn trộm.

Tựa hồ, nó là thần bí đầu nguồn, không biết bắt đầu!

Chiếu rọi phía dưới, Chân Ma Khí hơi thở điên cuồng tăng vọt, nó quanh thân chỗ thiên địa từng khúc vỡ nát, hết thảy đều bị dìm ngập, hủy diệt. Nếu không phải giờ phút này, có bất hủ thượng cảnh trấn áp, tiểu thanh thiên thế giới liền muốn bị nó trực tiếp no bạo.

“Huyền Thánh! Huyền Thánh!”

Chân ma gầm thét, “Hôm nay, ngươi phải chết!”

Giới ngoại, hỗn độn ở giữa.

4 tôn bất hủ thượng cảnh, thần sắc ngưng trọng.

Bọn hắn không nghĩ tới, nguyên sơ trong vũ trụ, lại ẩn giấu đi nhiều như vậy khủng bố họa nguyên.

Nguyên lai tưởng rằng, 1 cái Huyền Thánh liền đầy đủ không hợp thói thường, không nghĩ tới thế mà, còn ẩn giấu đi Chân ma.

Có thể triệu hoán ma tinh giáng lâm, thậm chí hoàn thành hiến tế… Tôn này Chân ma đúng là trong truyền thuyết, đản sinh tại ma tinh bên trên nguyên sinh loại!

Cũng may, hôm nay bọn hắn chém giết đến cùng một chỗ, vô luận thắng bại, tất có một phương bại vong. Đến lúc đó bọn hắn liền có thể, ngồi thu ngư ông thủ lợi, triệt để kết thúc nguyên sơ vũ trụ tràng loạn cục này.

Bá ——

Thiên Ẩn tông bất hủ, nhìn về phía bên cạnh thân, “Các hạ hứa hẹn, không có biến số đi “

Nó hơn bất hủ, đôi mắt cũng rơi xuống.

Lưu quang bên trong, 1 đạo khó lường thân ảnh, trầm mặc không nói gì.

Nhìn qua nguyên sơ bên trong, trận kia khủng bố chém giết, mấy hơi sau chậm rãi mở miệng, “Tự nhiên, phù đạo hứa hẹn, tinh hà không dễ.”

“Nhưng ta hi vọng, chư vị có thể nhớ kỹ, đối phù đạo hồi báo.” Ngẩng đầu, lộ ra một đôi lưu ly đôi mắt, “Kiếm đạo, khi gãy nơi này!”

4 tôn bất hủ thượng cảnh, đồng thời quát khẽ, “Ta cùng hứa hẹn, tất đem hết toàn lực, hủy diệt kiếm đạo, đoạn nó truyền thừa, khí số!”

Oanh ——

Ma tinh nguyên sinh loại Chân ma, một kích rơi đập, như muốn đem nguy nga trùng thiên nhìn đều núi, trực tiếp nghiền nát.

Sơn thần thần quốc bên trong, Ngụy Vô Kỵ sắc mặt tái nhợt, hắn dù thành tựu thần đạo, thực lực tăng vọt, nhưng ở giờ phút này trong chém giết, lại không nửa điểm nhúng tay chỗ trống.

Giờ phút này ngẩng đầu, nhìn lên bầu trời phía trên, trấn xuống khủng bố ma diễm, chỉ có một cái ý niệm trong đầu, ‘Xong… Triệt để xong…’

Huyền Thánh là mạnh, mạnh phi thường.

Nhưng hắn hôm nay, gặp phải cũng không phải là Phật Đà hoặc Chân ma, mà là đến từ ma tinh trấn áp.

Đương thời vô địch, cũng chỉ hạn đương thời.

“Một đám vương bát đản, vậy mà gian lận!” Sơn thần nhịn không được, chửi ầm lên.

Bên cạnh, La Quan con ngươi co vào, hư, thực tướng tiếp ánh mắt, thấy được một tia chân tướng, nghe vậy mặt lộ vẻ cổ quái, “Có lẽ, gian lận không chỉ Chân ma…”

Chương 1501 : Phá hàng rào bất hủ lâm thế

La Quan trước mắt hư thực đụng vào nhau, mơ hồ có thể thấy được, 1 đạo giới ngoại ý chí giáng lâm, gia trì ở Huyền Thánh.

Nguyên nhân chính là như thế, hắn mới có thể gặp mạnh thì mạnh, liên tiếp bộc phát, cưỡng ép trấn áp Chân ma.

Quỷ dị, kinh người là, chuyện này, trừ La Quan bên ngoài, lại không người phát giác.

Chân ma không có, vực ngoại 4 tôn bất hủ thượng cảnh, cũng giữ yên lặng.

‘Là ảo giác không, dù nhìn không rõ ràng, nhưng cái này 1 đạo ý chí, cho ta cảm giác, so ma tinh bên trong tôn kia thân ảnh, muốn càng kinh khủng!’

Tiểu thanh thiên thần bí khó lường, thứ 1 thủ hộ Huyền Thánh, có chút khó lường lai lịch, tựa hồ cũng nói còn nghe được

Ầm ầm ——

Nổ vang rung trời, như tinh hà lật úp, vũ trụ nghịch loạn, lực lượng kinh khủng quét ngang, làm thiên địa bản thân rên thống khổ. Thậm chí, ánh mắt xuyên qua từng đầu, kinh khủng khe hở, có thể mơ hồ nhìn thấy hỗn độn chỗ

sâu, kia 4 tôn nguy nga thân ảnh.

Như sơn nhạc, nguy nga kình thiên!

Nếu không phải bọn hắn, lấy vĩ lực trấn áp tiểu thanh thiên, nó sớm đã vỡ nát.

“Không! Tuyệt không có khả năng!” Chân ma bị giẫm tại dưới chân, nhìn về phía Huyền Thánh, mặt mũi tràn đầy kinh sợ, không thể tưởng tượng nổi.

Thân là gian lận chi ma, sao có thể có thể sẽ bại nhất là hôm nay, hắn hiến tế phương nam thủ hộ, triệu hoán ma tinh ý chí giáng lâm.

Trừ phi…

“Huyền Thánh! Ngươi không phải nguyên sơ sinh linh, ngươi đến từ giới ngoại…”

Huyền Thánh thần sắc hờ hững, “Nguyên sơ như thế nào giới ngoại lại như thế nào có thể giết ngươi liền đủ.”

“Số mệnh dây dưa, diên tiếp theo đến nay nhân quả, kết thúc đi.”

Hắn đưa tay ghìm xuống!

Ầm ầm ——

Lực lượng kinh khủng, đem Chân ma bao phủ, xé rách Thần thân thể, chôn vùi nó ý chí. Thống khổ kêu rên, vang vọng đất trời ở giữa, “Huyền Thánh, đừng quên,

ngươi tự thân cũng thuộc về, ma một bộ điểm… Giết ta, liền tương đương tự sát…”

Chân ma thân thể, giờ phút này đang sụp đổ, chôn vùi, đỉnh đầu phía trên ma tinh, tùy theo ảm đạm. Khi ma tinh dập tắt, mang ý nghĩa Chân ma chết đi, thì tiểu thanh thiên thế giới, sẽ thành “Vô ma chi địa”, tất cả thuộc về ma lực lượng, đều sẽ bị lau đi.

Huyền Thánh mặt ngoài thân thể, hiển hiện vết rách, từng sợi ma khí, từ đó tràn ngập ra, “Ngươi nói không sai, giết ngươi, cũng tương đương giết chết, lão phu tự thân một bộ điểm.” Hắn ngẩng đầu, một đôi tròng mắt bình tĩnh không lay động, “Nhưng, thì tính sao “

Oanh ——

Huyền Quy pháp tướng quay đầu, cắn một cái ở trên người, lại ngạnh sinh sinh đem tự thân, xé rách thành hai nửa, tróc ra một bộ điểm, bộc phát vô tận hắc khí, sát na liền đã nhập ma, hóa thành 1 tôn đen Huyền Quy.

Nhưng nó lại không nhận ma tinh điều khiển, càng không tuân theo Chân ma ý chí, theo Huyền Thánh chỉ điểm một chút rơi, trực tiếp vọt tới Chân ma.

Sau một khắc “Ầm ầm” nổ vang rung trời, đen Huyền Quy pháp tướng tự bạo, giống như là 1 đầu nhóm lửa tác, đem Chân ma đẩy tới vạn kiếp bất phục.

“Huyền Thánh! Huyền Thánh!” Phẫn nộ, oán hận, không cam lòng gào thét, từ nổ tung bên trong truyền đến, cuối cùng quy về một mảnh yên lặng.

Ma tinh dập tắt, vỡ vụn.

“A!” Thống khổ thét lên, từ nhìn đều núi xung quanh truyền đến, là Địa Âm Sát trận bị phá về sau, chạy trốn tới phương xa một chút tu sĩ.

Bọn hắn từng cái trừng lớn mắt, mặt ngoài thân thể gân xanh nâng lên, huyết nhục vặn vẹo, có ma khí sinh sôi, đôi mắt hiện lên hoảng sợ, phẫn hận, nhưng lại sau đó một khắc, “Bành” một tiếng ngã xuống đất, khí tuyệt bỏ mình. Ma khí tiêu tán, huyết nhục khô quắt, hồn phách, sinh cơ đều đoạn tuyệt.

Những người này, đã bị Chân ma ký sinh, chỉ là ngay cả chính bọn hắn, cũng không biết điểm này. Là Chân ma, lưu lại chuẩn bị ở sau, như thế cục mất khống chế cũng có thể nhờ vào đó thoát thân, lại lần nữa phục sinh.

Lại không ngờ đến, Huyền Thánh lại tàn nhẫn như vậy, không tiếc trảm bản thân, cũng muốn đem Chân ma lực lượng, từ tiểu thanh thiên triệt để trừ bỏ!

“Khụ khụ…” Huyền Thánh thổ huyết, nhuộm đỏ trường bào.

Nhưng hắn thân ảnh, giờ phút này vĩ ngạn vô tận, kinh hãi vực ngoại tứ tông tu sĩ, trợn to con mắt ở giữa, tràn đầy sợ hãi, hãi nhiên.

Khủng bố! Thật sự là khủng bố!

Bọn hắn hôm nay, tận mắt nhìn thấy, từ Chân ma giáng

lâm đến nay hết thảy, đáng sợ như thế lực lượng, lại bị cưỡng ép trấn áp.

Vực ngoại tứ tông thật có thể, đánh bại đối thủ như vậy, cướp đoạt nguyên sơ tạo hóa ! Giờ khắc này, bọn hắn triệt để sợ.

“Trốn! Mau trốn!”

“Nguyên sơ bên trong, Huyền Thánh không thể địch!”

Vực ngoại tu sĩ tâm thần, ý chí, bị dọa phá, chỉ còn vô tận sợ hãi.

Tiểu thanh thiên chúng sinh, nhìn qua trước mắt một màn, mặt mũi tràn đầy kích động, tôn sùng.

Huyền Thánh! Huyền Thánh!

Phục thiên người, vai kháng vô cương.

Lực kéo trời nghiêng!

Nữ đế trong mắt, lộ ra sợ hãi thán phục, khâm phục, nàng sinh ra cao ngạo, chưa hề đem bất luận kẻ nào để ở trong mắt, hôm nay nhưng lại không thể không thừa nhận, Huyền Thánh chính là thiên nhân, khi lưu danh tuyệt đối thế, thụ chúng sinh tế tự, kính ngưỡng.

Nàng khom người, cúi đầu, “Chúc mừng Huyền Thánh, trảm Chân ma tại thế, giải diệt thế đại kiếp!”

Đồ Tư Tư, Hắc Nguyệt, Cốt Linh Tôn mọi người, tùy

theo cong xuống, “Chúc mừng Huyền Thánh!”

Hôm nay, chúng sinh cúi đầu.

Huyền Thánh uy vọng, địa vị, không ai bằng.

“Ha ha! Ha ha!” Sơn thần thần quốc, Ngụy Vô Kỵ cười to, cùng có vinh yên.

Huyền Thánh neo định nhìn đều núi, nhờ vào đó cùng thế giới dung hợp, hắn tự nhiên cũng như thế, thân cận nhất người.

“Nhị đệ, Huyền Thánh đại nhân cường đại, phóng nhãn thiên hạ, nhưng có có thể bằng người hôm nay, tiểu thanh thiên hạo kiếp, phá vậy!”

Hắn kích động vô song.

Thân là thiên hạ địa mạch đứng đầu, lại bị Huyền Thánh neo định, Ngụy Vô Kỵ mơ hồ cảm thấy được, tiểu thanh thiên thế giới thời khắc này biến hóa. Một khi, khu trục vực ngoại tà ma, giữ vững tiểu thanh thiên, bọn hắn tất cả mọi người sẽ đạt được, một trận đầy trời tạo hóa.

Mà hắn, bởi vì Huyền Thánh nguyên cớ, nhất định có thể đạt được khó có thể tưởng tượng chỗ tốt.

Không có trả lời.

Sơn thần nhíu mày, xoay người nhìn lại, đập vào mắt bên trong là 1 trương, trầm ngưng, nghiêm túc gương mặt, trong lòng hắn nhảy một cái, “Nhị đệ, làm sao “

La Quan ngẩng đầu, ánh mắt xuyên qua thần quốc, rơi vào thiên khung phía trên, Chân ma tuy bị giết chết, ma tinh tùy theo biến mất, nhưng giữa thiên địa, vẫn có khủng bố dư ba chưa tán, xé rách tiểu thanh thiên thế giới hàng rào, khiến cho trong hỗn độn 4 đạo thân ảnh như ẩn như hiện.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Hắn thở sâu, chậm rãi nói: “Đại ca, toàn lực thôi động thần quốc, giúp Huyền Thánh khôi phục… Trận này hạo kiếp, chỉ sợ còn chưa kết thúc…”

Hư thực đụng vào nhau thế giới, La Quan có thể cảm nhận được, đến từ vực ngoại băng lãnh nhìn chăm chú, mang đến cơ hồ thực chất áp bách.

Bất hủ thượng cảnh!

Bọn hắn có thể đưa vào tiểu thanh thiên, mạnh nhất bất quá là Chân Thần, lấy Huyền Thánh hôm nay triển lộ thực lực, cho dù “Tự chém” một bộ điểm, giết Chân Thần cũng là chém dưa thái rau. Vẫn không dừng tay… Chẳng lẽ, nếu không kế đại giới, dùng biển người chiến thuật, ngạnh sinh sinh đè chết Huyền Thánh hay là nói…

Tê ——

La Quan biến sắc, hắn trong thoáng chốc, lại 4 tôn bất hủ thượng cảnh bên người, lại nhìn thấy đạo thứ năm thân ảnh. Cùng bọn hắn so sánh, đạo thân ảnh này rất

tiểu không chút nào thu hút, nhưng chẳng biết tại sao, lại dẫn phát ra từ đáy lòng hồi hộp, bất an.

Đột nhiên, đạo thân ảnh kia ngẩng đầu, như phát giác được, đến từ tiểu thanh thiên thế giới nhìn trộm. Vượt qua vô tận, La Quan cùng ánh mắt của đối phương, giờ phút này va chạm đến cùng một chỗ… Kia là một đôi, giống như lưu ly con ngươi, thuần túy, thông thấu, lại hờ hững vô ấm.

La Quan từ đó cảm nhận được, thấu xương băng hàn, kia là một phần cực hạn, tuyệt đối, không giữ lại chút nào thuần túy sát ý!

‘Người này biết ta… Muốn giết ta…’

Không, cái này sát ý nhằm vào, tựa hồ cũng không phải là La Quan bản thân, mà là đại đạo tranh phong, là con đường chém giết cùng kết thúc!

Phù lục… Chiết kiếm người…

Không sai, chính là bọn hắn!

Vực ngoại, hỗn độn ở giữa.

Lưu quang bên trong cái kia đạo khó lường thân ảnh, từ tiểu thanh thiên bên trong thu hồi nhãn thần, lưu ly đôi mắt sáng rực, ngắn ngủi trầm mặc sau mở miệng, “Nhìn đều trong núi có một tên kiếm tu, chính là kiếm đạo mệnh số, khí vận chỗ, ta lấy phù đạo hứa hẹn, đem nó giết chết người, nhưng phải bản nguyên thần phù ban ân.”

Bá ——

Một nháy mắt, 4 tôn bất hủ thượng cảnh, con mắt đồng thời sáng lên.

Bản nguyên thần phù!

Đây là phù đạo, cường đại nhất Thần khí, cũng là ngàn tỷ năm qua, thủ hộ chư thiên, chiều không gian mạnh nhất bình chướng. Nó ban ân, là tất cả mọi người tha thiết ước mơ chi vật, nhất là đối bọn hắn mà nói… Có lẽ, cái này chính là 1 đem, mở ra chí cảnh ngưỡng cửa chìa khoá…

“Tốt! Mời đạo hữu yên tâm, ta cùng bất kể đại giới, tất sát người này!”

Bọn hắn cũng không hoài nghi, người trước mắt địa vị, tư cách, có thể điều động thần phù lực lượng, đều là phù đạo đỉnh cao nhất tồn tại.

Chính là phù đạo ý chí hóa thân, cụ hiện.

Lưu quang bên trong, đạo thân ảnh kia đưa tay, “Nếu như thế, liền mời chư vị động thủ, quét sạch hoàn vũ, bình định lập lại trật tự!”

Chỉ điểm một chút rơi, trắng nõn, tinh tế đầu ngón tay, tràn ra một điểm Kim Quang, sau đó nhanh chóng lan tràn, sinh trưởng, hóa thành thần phù.

Oanh ——

Tiểu thanh thiên thế giới, cùng vực ngoại chi địa ở giữa, cái kia đạo nhìn không thấy hàng rào, ngăn cách, bị cưỡng ép xé rách.

“Chư vị, ta đi đầu một bước!”

Thiên Ẩn tông bất hủ, cái thứ 1 đứng dậy.

Một bước đạp xuống, xông tiến vào tiểu thanh thiên!

Vụ Yểm sơn, Nguyên Khê cốc, Thương Nguyên giới 3 tôn thượng cảnh, trong lòng giận mắng.

Nhưng đối phương thực lực, đích xác cao hơn một bậc.

“Đi!”

3 tôn bất hủ, cùng nhau tiến vào.

Oanh ——

Oanh ——

Như trời có sao băng, rơi hồ lớn, lực lượng kinh khủng trong chốc lát, điên cuồng bộc phát.“Ầm ầm” khuấy động thiên địa linh khí, hình thành cuồn cuộn sóng biển, càn quét phóng thích.

Căn bản không cần, cố ý nhằm vào, chỉ cần thân ở linh khí thủy triều, tác động đến phạm vi bên trong, đều sẽ bị không khác biệt nghiền ép.

Trời sập, đất nứt, sơn hà vỡ vụn!

Cái này, chính là bất hủ.

Là vượt qua nguyên sơ vũ trụ, cực hạn chịu đựng tồn tại, bọn hắn giáng lâm, phá hư hàng rào, quy tắc, chà đạp thế giới ý chí.

Ầm ầm ——

Nguyên sơ ý chí phẫn nộ gào thét, vô số lôi đình nổ tung, nương theo thiên hỏa, âm phong, muốn ăn mòn nó huyết nhục, sinh cơ, ma diệt hồn phách cùng chân linh.

Cũng không hủ thượng cảnh, nhục thân cùng ý niệm, đều là vĩnh hằng tồn tại.

Mặc cho lôi đình tứ ngược, thiên hỏa đốt cháy, âm phong thê lương kêu khóc, cũng khó khăn tổn thương nó nửa điểm.

“Bành!”

“Bành!”

Giờ khắc này, ngàn tỷ nguyên sơ sinh linh, bị ngạnh sinh sinh áp đảo, quỳ trên mặt đất run rẩy, miệng mũi thất khiếu không ngừng chảy máu.

Tuyệt đối lực lượng! Tuyệt đối ý chí!

Cường hãn, khủng bố, không dung chống lại.

Đào vong vực ngoại tu sĩ, trừng to mắt, tiếp lấy mặt lộ vẻ cuồng hỉ, “Lão tổ, là 4 vị thượng cảnh lão tổ!”

“Ha ha, lão tổ tự mình giáng lâm!”

Phần phật ——

Bọn hắn quỳ xuống, reo hò, “Ta cùng cung nghênh thượng cảnh!” Lão tổ giáng lâm, lấy bất hủ chi uy, hoành ép tiểu thanh thiên, chỉ ở trong nháy mắt ở giữa.

Cái gì Huyền Thánh mạnh hơn lại như thế nào.

Bất hủ phía dưới, sâu kiến ngươi!

Reo hò, cuồng hỉ tiểu thanh thiên chúng sinh, giờ phút này gầm thét ngã xuống đất, sắc mặt tái nhợt, như gánh vác sơn nhạc.

Từng cái, phát ra thống khổ, không cam lòng gào thét.

Vực ngoại thượng cảnh… Chân chính kinh khủng tồn tại… Sự phản kháng của bọn họ, giãy dụa, reo hò, giờ phút này xem ra, tựa như là một chuyện cười!

Cái này, chính là sợ hãi cùng tuyệt vọng sao tiểu thanh thiên thật, còn có thể có tương lai

Chương 1502 : Nay thái thượng mời khai thiên cửa

4 tôn bất hủ thượng cảnh giáng lâm, tiểu thanh thiên chúng sinh run rẩy, kêu rên.

Giữa hỗn độn, kia lưu quang bên trong thân ảnh, mặt lộ vẻ tái nhợt.

Phá hàng rào, chà đạp nguyên sơ quy tắc, ý chí, đương nhiên phải tiếp nhận, đến từ sự phản phệ của nó.

Đây là quy tắc, cũng là đại giới!

Một mảnh trong yên lặng, lưu quang phun trào, mơ hồ trong đó lại có một khuôn mặt, từ trong đó hiển hiện.

Đôi mắt nửa khép nửa mở, như không biết chỗ thần cách, tự ngủ say bên trong thức tỉnh, trầm thanh âm vang lên, “Ngươi làm như vậy, sau khi suy tính quả sao “

Chấp phù tiếng người khí bình thản, “Ta tự có suy tính.”

Lưu quang bên trong gương mặt, hơi trầm xuống mặc, “Nói tranh không tại 1 ngày, làm gì như thế.” Nó trên mặt, lộ ra nhàn nhạt tiếc hận.

Đối diện, cặp kia bình tĩnh, hờ hững lưu ly đôi mắt, hơi sáng lên, “Ta vì phù đạo tập trung, tự nhiên đem hết toàn

lực, vì phù đạo hưng thịnh, bình định hết thảy chướng ngại.”

“Chúc ngươi thành công… Nhưng có một chút, ta phải nhắc nhở ngươi, nguyên sơ không được vỡ nát, nơi đây nhân quả quá lớn, vì phù đạo không thể tiếp nhận.”

“Được.”

Lấy thần phù phá hàng rào, xé rách nguyên sơ quy tắc, trợ giúp bất hủ giáng lâm. Nhưng tương tự, cũng muốn lấy thần phù chi lực, vững chắc tiểu thanh thiên. Đây cũng là, phản phệ trực tiếp nhất nơi phát ra… Lưu ly đôi mắt buông xuống, từ giới ngoại nhìn về phía nhìn đều núi, vẫn có thể phát giác được, cái kia đạo lăng lệ khí cơ.

Một cái ý niệm trong đầu, bỗng dưng từ đáy lòng hiển hiện ——

Nói tranh kết thúc điểm cong, có lẽ ngay tại hôm nay.

4 thượng cảnh giáng lâm, tất không có ngoài ý muốn!

Nhìn đều núi.

Huyền Thánh trường bào khuấy động, nhìn về phía 4 tôn khủng bố thân ảnh, nhịn không được than nhẹ, “Cái này liền có chút quá mức đi…”

Hắn là gian lận, nhưng đối phương hiện tại, lại trực tiếp nhấc bàn, song phương căn bản không tại cùng 1 cái chiều không gian, cấp độ!

“Xong… Triệt để xong…” Ngụy Vô Kỵ sắc mặt tái nhợt, mặt mũi tràn đầy đắng chát.

Huyền Thánh là rất mạnh, nhưng sự cường đại của hắn, còn tại phạm vi hiểu biết bên trong.

Nhưng bây giờ, giáng lâm 4 tôn vực ngoại thượng cảnh, tại hắn cảm giác bên trong, so thiên đô cao.

Thế này còn đánh thế nào

Đối phương một ngón tay, liền có thể hoành ép tiểu thanh thiên!

Lấy ngụy đại sơn thần, đối Huyền Thánh tự tin, giờ phút này cũng không nhịn được đến, lâm vào thật sâu tuyệt vọng.

La Quan gật đầu, “Bất hủ thượng cảnh xuất thủ, Huyền Thánh ngăn không được.” Vực ngoại không biết ý chí gia trì, cũng không phải là không có cực hạn, mà lại Huyền Thánh tự thân, tại trảm ma lúc liền đã bị thương nặng.

Nhưng đôi mắt của hắn, lại một mảnh yên tĩnh.

Ngẩng đầu, nhìn về phía thiên khung phía trên, La Quan có thể cảm nhận được, cái kia đạo khí tức như có như không, “Nguyên sơ hạo kiếp giáng lâm, ngài cũng nên xuất thủ đi “

“Ai !” Ngụy đại sơn thần mãnh địa quay đầu, như bắt lấy

cuối cùng một cọng cỏ cứu mạng, “Nhị đệ, hảo huynh đệ của ta, ngươi biết cái gì nhanh lên nói cho ca ca! Ta hiện tại, một trái tim ‘Phanh phanh’ nhảy, thật sắp bị hù chết!”

Đúng lúc này, La Quan ánh mắt sáng lên, “Đến rồi! Đại ca, chính ngươi nhìn là được.”

Sau một khắc ——

Ông!

Một tiếng kiếm minh, vang vọng đất trời thập phương, khí tức khủng bố sát na, bao phủ 4 tôn vực ngoại thượng cảnh.

Thiên khung băng liệt ở giữa, một thân ảnh đi ra, áo trắng tóc trắng, kiếm ý xâu trời! Từng đạo vô hình kiếm khí, quanh quẩn quanh thân, theo cước bộ của hắn, đem phạm vi bên trong hơi chém nứt, xé nát.

Đó là một loại, tuyệt đối giết chóc, hủy diệt.

Thái thượng Kiếm tôn!

Vị kia viễn phó hỗn độn, tại tiểu thanh thiên thế giới, mai danh ẩn tích vô số năm tồn tại, hôm nay lại lần nữa trở về, giáng lâm.

‘Khó trách, thái thượng muốn rời khỏi, liền hắn cái này một thân khủng bố kiếm ý, ai dám tới gần như lưu tại tiểu thanh thiên, sợ là đi đến đâu, liền muốn hủy diệt đến đó.’

La Quan đáy lòng cảm khái, mặt lộ vẻ nghiêm nghị, hắn đứng thẳng người chỉnh lý quần áo, khom người cúi đầu.

“Cái này… Đây là…” Ngụy Vô Kỵ trừng lớn mắt, “Thái thượng Kiếm tôn! Tê —— không phải nói, hắn lánh đời nhập hỗn độn, là vì ma luyện kiếm đạo, mở bỉ ngạn con đường à… Sao lại thế… Cường đại đến tình trạng như thế…”

Là thật khủng bố!

Vực ngoại 4 tôn thượng cảnh, giáng lâm nháy mắt, liền quét ngang tiểu thanh thiên, trấn áp hết thảy.

Tất cả mọi người, đều cúi đầu, run rẩy, đừng nói phản kháng, ngay cả tới đối mặt đều làm không được.

Nhưng hôm nay, kiếm minh trùng thiên, kiếm ý ngút trời, kiếm khí cuồn cuộn… Lại ngạnh sinh sinh, kháng trụ đến từ đối phương áp chế.

Thậm chí, cho đáp lại, uy hiếp!

“Chư vị, mời tuân thủ quy tắc, rời khỏi nguyên sơ vũ trụ, nếu không…” Thái thượng phất tay áo, kiếm minh cuồn cuộn, “Ầm ầm” gào thét ở giữa, lại có 1 cái kiếm khí phong bạo, ở sau lưng hắn hiển hiện.

Xoay quanh, chuyển động, mỗi bên trong một tia kiếm khí, đều ẩn chứa lực lượng hủy diệt.

4 tôn vực ngoại thượng cảnh, đồng thời nhíu mày.

Là hắn!

Giấu kín giữa hỗn độn, thâm bất khả trắc tên kia kiếm tu, cũng là nguyên sơ vũ trụ, bố cục kiếm đạo phía sau màn kỳ thủ.

Vào hôm nay, rốt cục hiện thân.

Rất mạnh!

Dù là bất hủ thượng cảnh, giờ phút này cũng cảm nhận được uy hiếp… Đương nhiên, đây là bởi vì bọn hắn lực lượng, gặp cực lớn áp chế.

Phá vỡ hàng rào cưỡng ép giáng lâm, là phù đạo vì bọn họ, gánh chịu phản phệ cùng nhân quả, cũng không có nghĩa là không bị quản chế hẹn.

Đương nhiên, đem đối ứng, nhìn thấy trước mắt cũng không phải, kiếm tu này hoàn chỉnh thể… Thậm chí, đây chỉ là đối phương, 1 đạo nguyên sơ hình chiếu.

Kiếm đạo quả thật khủng bố, lại ẩn náu lấy như vậy cảnh giới tồn tại, nhưng hôm nay bọn hắn giáng lâm, sớm đã hứa hẹn phù đạo, tuyệt không có khả năng dừng tay.

Chớ nói chi là, còn có bản nguyên thần phù ban ân.

Thiên Ẩn tông thượng cảnh, một bước đạp xuống, “Các hạ thật bá đạo phong cách, ngươi có thể giáng lâm nguyên sơ, ta cùng liền tới không được sao “

Oanh ——

Bất hủ ý chí, ngang nhiên trấn xuống!

Dù chưa trực tiếp động thủ, nhưng cường ngạnh thái độ, biểu lộ không thể nghi ngờ.

Hôm nay, không lùi thì chiến!

Oanh ——

Vụ Yểm sơn, Nguyên Khê cốc, Thương Nguyên giới 3 tôn thượng cảnh, tùy theo xuất thủ.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Bất hủ thần uy cuồn cuộn vô tận, như kinh đào hải lãng, có thể thôn nhật nguyệt tinh biển!

Thái thượng ngẩng đầu, đón lấy 4 thượng cảnh đôi mắt, tóc trắng, áo bào trắng khuấy động, “Nếu như thế, ta vào hôm nay, vì thiên hạ thương sinh kế, mời kiếm!”

Hắn đưa tay, hướng về phía trước một nắm.

Ông ——

Ông ——

Vô số kiếm minh, vang vọng đất trời ở giữa, 1 đạo lại 1 đạo kiếm ảnh, ngàn tỷ vô cùng vô tận.

Từ tiểu thanh thiên thế giới, bát phương lục hợp mà đến, hội tụ đến nó trong tay, ngưng tụ thành kiếm ảnh.

Hôm nay, hạo kiếp giáng lâm, 4 thượng cảnh hoành ép tiểu thanh thiên, chúng sinh run rẩy, tuyệt vọng.

Tại trong tuyệt cảnh cầu sinh!

Thái thượng mời, chính là chúng sinh cầu sinh chi niệm, để cầu sinh ý chí, chưởng giết chóc phán quyết.

Kiếm này, là hắn quản lý, cũng là chúng sinh chỗ ngưng.

Lấy 1 kiếm, tan chúng sinh ý chí, trấn áp lên cảnh!

“Trấn!”

Thiên Ẩn tông thượng cảnh, mi tâm nhảy một cái, không chút do dự xuất thủ.

Hắn từ thái thượng mời trong kiếm, cảm nhận được bất an.

Khá lắm lợi hại kiếm tu!

Có thể, tiếp nhận chúng sinh tín niệm, dung nhập tự thân kiếm đạo, là 1 nhân chi kiếm, càng là chúng sinh cầm kiếm. Nơi đây nhân quả, số mệnh cùng không biết gút mắc, khủng bố đến khó lấy tưởng tượng, dù là bất hủ thượng cảnh, cũng không dám tuỳ tiện tiếp nhận.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, thái thượng nắm chặt kiếm trong tay, hướng về phía trước chém xuống.

Nổ vang rung trời, nương theo kinh sợ gào thét, Thiên Ẩn tông bất hủ bị bức lui, mỗi một bước đạp xuống, đều làm nguyên sơ vũ trụ thiên địa mảng lớn vỡ nát. Nó bàn tay run không ngừng, từng đầu vết rạn, hiện lên ở huyết nhục mặt ngoài, như mạng nhện chảy ra máu tươi.

'Đáng chết!' thượng cảnh tồn tại, nhục thân, hồn phách đều phải bất hủ ý chí rèn luyện, gia trì, trải qua vạn cổ mà không hủy. Nhưng đem đối ứng, một khi bị thương, dù chỉ là một điểm, đều đem trả giá cực lớn đại giới, mới có thể đem nó chữa trị.

Thái thượng một kiếm này, nhìn như bình thường, cũng đã đả thương Thiên Ẩn tông bất hủ, để hắn bị thiệt lớn!

Nó trên bàn tay vết rạn, mỗi 1 đạo đều là, đến từ chúng sinh phẫn nộ, chán ghét mà vứt bỏ, là bọn hắn tại bóng ma tử vong bao phủ xuống, không cam lòng gầm thét. Liên lụy đến rất nhiều nhân quả, khôi phục xa so phổ thông thương thế, muốn khó khăn hơn nhiều.

Thiên Ẩn tông bất hủ gầm thét, "Mấy vị, còn chưa động thủ, là muốn thả mặc cho kiếm tu này quát tháo sao !" Hắn bắt đầu hối hận, vừa rồi không nên vượt lên trước, lại một kích dưới, liền bị tính kế.

Nhưng lúc này, thần bí chấp phù người ngay tại hỗn độn bên trong, quan sát tiểu thanh thiên, hắn hi vọng thu hoạch được đối phương, càng nhiều hảo cảm.

Thượng cảnh dù tôn vinh vô song, nhưng chí cảnh, mới thật sự là người cầm quyền! Hắn có dã tâm lớn, đại mục tiêu, muốn đạt này cảnh, nhất định phải có phù đạo ủng hộ.

Đối bản Nguyên Thần phù ban ân, nhất định phải được!

Nó hơn 3 tôn thượng cảnh, đồng thời gật đầu, dù vui lòng nhìn thấy, Thiên Ẩn tông bất hủ ăn chút đau khổ, nhưng đại cục không thể loạn.

Oanh ——

Thần uy cuồn cuộn!

3 tôn bất hủ thượng cảnh, đưa tay trấn xuống, như tinh hà nghịch chuyển, chư thiên đủ lâm.

Lực lượng kinh khủng, đem thái thượng bao phủ, cho dù là đem kia, dung hợp chúng sinh tín niệm, ý chí “Mời kiếm”, cũng không thể đem nó đánh vỡ.

Lực áp vạn pháp!

Tuyệt đối lực lượng áp chế xuống, hết thảy đều là hư ảo, dù là sát phạt thiên hạ thứ nhất kiếm tu, cũng là kết quả giống nhau.

“Chết!”

Thiên Ẩn tông bất hủ băng lãnh quát khẽ, gia nhập trong đó.

Lấy 4 thượng cảnh thần uy, liên thủ phía dưới, ai có thể ngang hàng !

Hôm nay, dù là kiếm tu này, bản thể chính là vực ngoại kiếm đạo đại năng giả, cũng hẳn phải chết không nghi ngờ.

Phù đạo mở hàng rào, bọn hắn có thể giáng lâm, đem đối ứng phù đạo cũng trấn áp, ngăn cách , bất kỳ cái gì ngoại giới cấu kết.

Tứ cố vô thân, lại có thể chèo chống đến khi nào !

Trảm kiếm tu này, cho dù chỉ là 1 đạo nguyên sơ hình chiếu, đối nó bản thể mà nói, cũng là tổn thất cực kỳ lớn hại.

Về phần ngày sau…

A!

Chỉ cần trở thành nguyên sơ chi chủ, trừ phi chí cảnh xuất thủ, hắn không sợ hãi!

Ầm ầm ——

Kiếm khí phong bạo gào thét, đối kháng 4 tôn thượng cảnh trấn sát, thái thượng nhíu mày, lộ ra một tia bất đắc dĩ.

Hắn ngẩng đầu, ánh mắt xuyên qua hết thảy, nhìn về phía vực ngoại hỗn độn…

Tốt cẩn thận chấp phù người!

Đáng tiếc, hôm nay không thể dẫn tới đối phương, tự mình giáng lâm nguyên sơ, nếu không liền có thể nhân cơ hội này đem nó chém tới, trọng thương phù đạo.

Thôi, đã mục đích không cách nào đạt tới, liền lùi lại mà cầu việc khác… Trảm bất hủ nhân quả, có thể sinh ra hải lượng khí vận, nâng lên tiểu thanh thiên thế giới, mau chóng hoàn thành thuế biến.

Vừa nghĩ đến đây, “Ông” một tiếng kiếm minh, 4 thượng cảnh liên thủ trấn áp, lại bị vỡ ra một cái khe. Nhưng cái này còn lâu mới có thể, đem trấn áp đánh vỡ, thậm chí bị xé mở khe hở, chính lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ, không ngừng chữa trị.

Thái thượng thần sắc bình thản, cúi đầu trông lại, nó ánh mắt xuyên qua hiện thế, rơi vào sơn thần thần quốc, “Nay, ta dĩ thái bên trên chi danh, mời khai thiên cửa!”

Ngụy Vô Kỵ đôi mắt, một nháy mắt trợn tròn, cổ cứng đờ vạn điểm, không thể tin nhìn về phía bên người La Quan.

Mời… Khai thiên cửa

Tê ——

Có ý tứ gì ! Không có khả năng, cái này sao có thể !

Huyền Thánh neo định nhìn đều núi, từ nơi sâu xa sơn

thần có cảm ứng, tự nhiên sẽ hiểu tiểu thanh thiên thế giới tiếp xuống, đem dẫn tới gì cùng biến số, cơ duyên.

Vực ngoại tứ tông giáng lâm, bất kể bất cứ giá nào, chính là vì tranh đoạt, chiếm trước. Nhưng rõ ràng, hết thảy cũng còn chưa kết thúc, làm sao có thể liền sinh ra vị kia tồn tại… Nhưng trừ Thần, ai nhưng khai thiên cửa

Chấn kinh, kinh ngạc, mấy điểm bối rối luống cuống ở giữa, liền thấy La Quan ngẩng đầu, cùng Huyền Thánh nhìn nhau.

Hắn ngắn ngủi chần chờ, chậm rãi nói: “Đồng ý, thái thượng mời!”

Chương 1503 : Chúng sinh kiếm chém hết bất hủ

Giờ khắc này, tiểu thanh thiên trong thế giới, toàn bộ sinh linh bên tai, vang lên trầm thấp, nặng nề oanh minh.

Như bụi phong ngàn tỉ năm thần điện, vào hôm nay mở ra!

Oanh ——

Một đạo quang trụ, thẳng tắp từ chín ngày mà đến, rơi vào thái thượng trên thân, cả người hắn khí tức, lập tức điên cuồng tăng vọt.

Vực ngoại 4 tôn thượng cảnh trấn áp, bị ngạnh sinh sinh, một chút xíu xé rách, đánh vỡ!

“Không! Tuyệt không có khả năng này!” Thiên Ẩn tông bất hủ gào thét, mặt mũi tràn đầy kinh sợ.

Khai thiên cửa, dẫn giới ngoại chi lực giáng lâm, đây là nguyên sơ chi chủ, mới có năng lực.

Nhưng hôm nay, thiên mệnh đại tranh chưa kết thúc, nguyên sơ vũ trụ càng chưa từng hoàn thành thuế biến… Nơi nào đến nguyên sơ chi chủ !

Nhưng trước mắt hết thảy, không phải do hắn không tin.

“Kiếm tu! Kiếm tu!” Đáng chết, nhất định là bọn hắn âm

thầm, động cái gì tay chân, sớm thu hoạch được nguyên sơ ý chí tán thành. Tuy khó lấy tin, nhưng bọn hắn thân là bất hủ, đều tại phù đạo trợ giúp dưới, giáng lâm tiểu thanh thiên, cái này chưa hẳn không thể nào.

“Giết hắn! Giết sạch kiếm tu… Không, tất cả nguyên sơ sinh linh, đều phải chết!” Thượng cảnh gào thét, dẫn thiên lôi cuồn cuộn, thiên hỏa, âm phong thê lương kêu khóc.

Nguyên sơ cơ duyên, chính là chí cảnh căn cơ, nếu không thể cướp đoạt, dù là đạt được phù đạo ban ân, cũng tuyệt đối không thể gõ mở cái kia đạo đại môn.

Vụ Yểm sơn, Nguyên Khê cốc, Thương Nguyên giới 3 tôn thượng cảnh, nghiến răng nghiến lợi, ngang nhiên xuất thủ.

Bọn hắn không tiếc đại giới, vây khốn tiểu thanh thiên, chẳng lẽ là phải vì bọn hắn làm áo cưới ai dám động đến cơ duyên của bọn hắn, ai liền chết!

Ầm ầm ——

Thiên băng địa hãm, lực lượng kinh khủng, đem hết thảy vặn vẹo, hủy diệt, 4 tôn vực ngoại thượng cảnh nổi giận xuất thủ, lại vô giữ lại.

Một mảnh khuấy động, vỡ nát, đem thái thượng thân ảnh bao phủ, nhưng kia đến từ thiên khung phía trên, vượt giới giáng lâm cột sáng, lại sừng sững bất động. Mà cái này, cũng đủ để cho thấy, thái thượng bây giờ trạng thái, khiến 4 tôn thượng cảnh tồn tại, càng phát ra

kinh sợ, nội tâm lấy làm kinh ngạc.

Hẳn là người này bản tướng, đúng là 1 tôn chí cảnh nhưng kiếm đạo chí cảnh chỉ có 1 vị, bị thần phù trấn áp, làm sao có thể hàng uy nơi này

“Trảm!”

Một tiếng quát nhẹ, tự hủy diệt khu vực trung tâm truyền đến, tiếp theo là kia óng ánh cuồn cuộn, hạo đãng vô tận khủng bố mũi kiếm, nó tựa như là 1 đạo, vô song dòng lũ, đem phía trước hết thảy đánh vỡ, phá hủy.

Bất hủ chi uy sao mà mênh mông, thế nhưng dòng lũ phía dưới, mọi loại đều là bột mịn!

“Đáng ghét!”

“Đáng chết kiếm tu!”

4 tôn thượng cảnh gầm thét, vừa sợ vừa giận, nhưng đáy mắt bên trong, lại lộ ra một tia hồi hộp.

Không phải là đối thủ!

Nhất định phải đi, nếu không nói không chừng, sẽ bị thái thượng mũi kiếm, chém ở nguyên sơ vũ trụ.

Này niệm cùng một chỗ, bọn hắn sắc mặt lại biến, cũng không cam cùng lửa giận, như rắn độc quấn quanh trái tim.

“Đi! Lưu phải Thanh Sơn tại, lại cùng kiếm tu thanh

toán!”

“Nguyên sơ chi tranh, ta cùng tuyệt sẽ không, đến đây dừng tay!”

Oanh ——

4 tôn vực ngoại thượng cảnh quay người, một bước đạp xuống ở giữa, liền muốn thoát ly giới này.

Sau một khắc, lại cùng nhau biến sắc, phẫn nộ gào thét, “Chấp phù người các hạ, ngươi đây là ý gì mau thả ta cùng rời đi!”

Thần phù mở, đưa bọn hắn giáng lâm lỗ hổng, giờ phút này biến mất không thấy gì nữa… Mặc cho gầm thét vang vọng đất trời, nhưng không có đáp lại, nhưng bản thân cái này đã là đáp án.

Đại đạo chi tranh, chỉ có một phương tiêu vong mới có thể kết thúc, phù đạo cùng kiếm đạo ở giữa, tuyệt không có nửa điểm hòa hoãn khả năng.

Là lấy, chấp phù người tuyệt không cho phép, 1 tôn kiếm tu trở thành nguyên sơ chi chủ. Tiến đến dễ dàng ra ngoài khó, nếu không bẻ gãy kiếm tu, vậy hôm nay… Liền táng thân nơi này!

Thái thượng cầm kiếm đi ra, sau lưng kiếm khí phong bạo oanh minh, đem cuốn vào trong đó hết thảy, toàn bộ xé rách.

Hắn nhìn về phía, 4 tôn bị nhốt vực ngoại thượng cảnh,

đôi mắt hờ hững, “Chư vị đã đi không nổi, vậy cũng chớ đi.”

Oanh ——

1 kiếm chém xuống, kiếm khí phong bạo giáng lâm, cuốn vào 4 tôn thượng cảnh, mặc cho đối phương gầm thét liên tục, đều không thể đem nó đánh vỡ.

Thái thượng ngẩng đầu nhìn về phía vực ngoại chi địa, thiên khung bị xé nứt, mơ hồ có thể thấy được 1 đạo thần phù, tại hỗn độn ở giữa triển khai, che khuất bầu trời.

Một thân ảnh, đứng trước tại thần phù phía trên, lưu quang ngăn cách hắn tiến một bước nhìn trộm, nhưng cặp kia lưu ly đôi mắt, lại băng lãnh vô song.

Tựa hồ, 4 tôn thượng cảnh bất hủ, đối nó mà nói căn bản không đáng giá nhắc tới.

Cùng thái thượng nhìn nhau, lưu ly hờ hững!

Kiếm khí trong gió lốc, 4 tôn vực ngoại thượng cảnh, sắc mặt tái nhợt.

‘Trốn không thoát…’ cứ việc không muốn thừa nhận, nhưng trước mắt thái thượng, thực lực làm người tuyệt vọng.

Bọn hắn chưa từng nghĩ tới, lần này nguyên sơ ra mắt, thu hoạch được phù đạo tán thành, vốn cho rằng chính là một trận, ngập trời tạo hóa.

Cuối cùng, lại rơi phải kết cục này.

Thương Nguyên giới thượng cảnh, cắn răng gầm nhẹ, “Chính là chí cảnh xuất thủ, cũng chưa chắc có thể, đưa ngươi ta triệt để chém giết… Ta bỏ thân này lại như thế nào, 10 triệu năm sau, vẫn nhưng từ bất hủ bên trong trở về!”

Hắn nhắm mắt lại, sau một khắc khí tức đoạn tuyệt.

Oanh ——

Nó thân thể nháy mắt vỡ nát, hóa thành bột mịn!

Quả quyết, tàn nhẫn.

Không chút do dự bản thân kết thúc, dù sao cũng tốt hơn tiếp xuống, bị ép vào tuyệt cảnh.

Dù sao, ai cũng không dám cam đoan, cái này đáng sợ kiếm tu, còn có thủ đoạn gì nữa… Bất hủ tuy là bất hủ, nhưng cũng không phải là không thể bị giết chết.

Vụ Yểm sơn, Nguyên Khê cốc thượng cảnh, liếc nhau, gượng cười.

10 triệu năm sau, từ bất hủ bên trong trở về, lại nói nghe thì dễ… Cho dù, thật có thể thuận lợi trở về, cũng sẽ tu vi giảm nhiều.

Thậm chí, đoạn tuyệt tiến thêm một bước, xung kích chí cảnh khả năng.

Ầm ầm ——

Kiếm khí phong bạo gào thét, càng phát ra kinh thiên chói tai, mất đi 1 vị thượng cảnh chống cự, bọn hắn đem tiếp nhận càng nhiều áp bách.

Bên tai, kiếm minh cuồn cuộn.

Trong lòng, bất an khuấy động!

Sợ hãi như mạng nhện, tùy ý lan tràn, khuếch tán, cuối cùng 2 vị thượng cảnh cắn răng một cái, đưa tay đập vào mi tâm.

Oanh ——

Oanh ——

2 tôn bất hủ thượng cảnh, hủy diệt tự thân.

Bọn hắn tình nguyện đi đọ sức 1 cái, tránh né không biết, thần bí, lại lần nữa trở về cơ hội, cũng không muốn đối mặt hôm nay chi thái thượng.

Khủng bố!

Hắn cầm kiếm mà đến, tịch diệt thương sinh.

Tung bất hủ thượng cảnh, cũng muốn vạn kiếp bất phục!

Đảo mắt, cũng chỉ thừa Thiên Ẩn tông bất hủ 1 người, hắn tu vi mạnh nhất, đã đạt thượng cảnh cực hạn, cùng

chí cảnh bất quá 2-3 bước ở giữa.

Tuyệt không cam tâm như vậy bỏ qua, đăng lâm chí cảnh khả năng!

Nhưng 4 tôn thượng cảnh liên thủ, đều không phải thái thượng địch thủ, huống chi hắn 1 người… Hẳn là, đây chính là hắn số mệnh…

‘Không! Không đúng!’

Thiên Ẩn tông thượng cảnh, bỗng nhiên ngẩng đầu, trên thân áo bào bị mồ hôi lạnh thẩm thấu.

Hắn không có phát giác được, đến từ bất hủ gợn sóng cùng phản hồi, Thương Nguyên giới, Vụ Yểm sơn, Nguyên Khê cốc 3 tôn bất hủ, sau khi chết vẫn chưa trở về trong đó.

Ý chí của bọn hắn, chân linh, đã triệt để chôn vùi!

Tê ——

Cái này sao có thể ! Trước mắt kiếm tu này, lại có thể chặt đứt, bọn hắn cùng bất hủ ở giữa cấu kết.

Cho nên, một khi tử vong, liền đem triệt để Quy Khư, lại vô tương lai.

“Ngu xuẩn! Ngu xuẩn! Các ngươi đều bị lừa, lại tự tay giết chết chính mình…” Thiên Ẩn tông thượng cảnh, vẻ mặt nhăn nhó gào thét.

Nhưng càng nhiều, là sợ hãi, tuyệt vọng!

Ngay cả tự sát, cũng không thể thoát đi sao vậy hôm nay, hẳn là phải chết không thể nghi ngờ.

Ầm ầm ——

Kiếm khí phong bạo gào thét, hắn cảm nhận được, kia lạnh thấu xương, ngang ngược sát ý, bỗng nhiên ngẩng đầu, “Thái thượng! Ngươi muốn giết bản tôn, ta liền bỏ qua bất hủ, hủy đi nguyên sơ!”

Oanh ——

Khí tức khủng bố từ trong cơ thể hắn bộc phát, kia là thượng cảnh mới có thể có bất hủ bản nguyên, là chư thiên vạn giới cho phản hồi cùng tán thành.

Khi bất hủ tự hủy, bản thân tan thành mây khói đồng thời, cũng đem phóng xuất ra đầy đủ, phá hủy nguyên sơ vũ trụ lực lượng kinh khủng.

‘Có lẽ, đây chính là kia thần bí chấp phù người, kết quả mong muốn…’ Thiên Ẩn tông thượng cảnh, đột nhiên sinh ra cái này minh ngộ. Hắn hận nghiến răng nghiến lợi, lại biết, tự thân bây giờ đã trở thành, trên bàn cờ 1 viên con rơi, chỉ có liều mạng, có lẽ còn có một chút hi vọng sống!

Thái thượng không nói một lời, đưa tay ở giữa, kiếm minh cuồn cuộn.

Kiếm khí phong bạo điên cuồng trấn áp.

Địch nhân không đều là đồ ngốc, tung ra 1 cái thông minh thì tính sao, giết là được!

Thiên Ẩn tông thượng cảnh, mặt lộ vẻ tuyệt vọng, điên cuồng, “Thái thượng, là ngươi bức ta, đây là ngươi bức ta!”

Ta vì bất hủ, tuy là tan thành mây khói, cũng muốn thiên hạ này thương sinh, cùng nhau chôn cùng!

“A!”

Hắn rít lên một tiếng.

Sau một khắc, “Oanh” tiếng vang, bất hủ tự bạo xung kích, như gió lốc quét ngang.

“Cầm chúng sinh kiếm, nhận chúng sinh niệm, lấy chúng sinh ý chí, trấn vô lượng hạo kiếp!” Thái thượng nghiêm túc, mũi kiếm như hoành sơn, ngang nhiên trấn áp.

Kiếm khí phong bạo liền như, 1 trương khủng bố miệng lớn, đem Thiên Ẩn tông thượng cảnh tự bạo xung kích, cho trực tiếp nuốt hết.

Cứ việc, bị xung kích mảng lớn vặn vẹo, biến hình, nhưng thủy chung không có sụp đổ.

Vực ngoại, hỗn độn ở giữa.

Lưu quang bên trong vị kia, thần bí chấp phù người, “Oa” một tiếng phun ra máu tươi, sắc mặt càng thêm tái

nhợt. Nàng “Tự làm tự chịu”, đem gánh chịu tiểu thanh thiên tất cả phản phệ, giờ phút này gặp khủng bố xung kích, thân thể lung lay sắp đổ.

Lại thêm, 1 tôn thượng cảnh tự bạo, bất hủ ý chí chấn động, kinh sợ, làm một tay dẫn đến này cục diện người, chấp phù người khó thoát truy trách. Điệp gia phía dưới, cho dù có phù đạo che chở, cũng đã bị trực tiếp trọng thương.

Lưu ly đôi mắt giờ phút này ảm đạm vô quang, toát ra suy yếu cùng thất vọng… 4 tôn thượng cảnh chi tu, lại không thể hủy đi nguyên sơ thế giới, quả nhiên là vô năng!

Nàng tình nguyện nguyên sơ bị hủy diệt, trong năm tháng dài đằng đẵng gây dựng lại, cũng tuyệt không cho phép kiếm đạo, trở thành người thắng cuối cùng.

Nhất là, nhìn đều trong núi cái kia kiếm tu, lại phải nguyên sơ ý chí tán thành, sẽ thành nguyên sơ chi chủ… Giết chết hắn, nhất định phải giết chết hắn! Nếu không, phù đạo chi tương lai, đem tràn ngập biến số cùng không biết.

Vừa nghĩ đến đây, cái này song lưu ly đôi mắt lập tức, hiện lên vô tận sát ý, cùng một tia quyết tuyệt! Vì phù đạo cho nên, gì tiếc bản thân

Nàng đưa tay, thần quang tại đầu ngón tay bộc phát, ôm hẳn phải chết ý niệm, không để ý tự thân trạng thái dưới, toàn lực thôi động cảnh giới, tu vi.

Ông ——

Dưới thân kia 1 trương thần phù, giờ phút này bỗng dưng bùng lên, thần quang như lửa lớn rừng rực, hừng hực thiêu đốt! Một phần khủng bố, khí tức hủy diệt, từ trong đó điên cuồng bắn ra, như khủng bố đại thủ, phát động toàn bộ hỗn độn, “Ầm ầm” kích thích vô tận sóng lớn.

“Không thể!”

Một tiếng thấp giọng hô, ở bên tai vang lên, nhưng lưu ly đôi mắt lại như chưa từng nghe nói, bây giờ nàng chỉ có một cái ý niệm trong đầu —— cho dù thân tử đạo tiêu, cũng muốn hủy đi nguyên sơ, chiết kiếm nơi này!

Nhưng lại tại, nàng sẽ ra tay nháy mắt, cả người bỗng dưng cứng đờ. Một sợi băng lãnh khí cơ, từ không biết mà đến, bao phủ chấp phù người, nàng bỗng nhiên trừng lớn mắt, miệng mũi thất khiếu ở giữa máu tươi cuồng phún. Thậm chí, thân thể bắt đầu băng liệt, lộ ra 1 đạo lại 1 đạo, tựa như giống mạng nhện vết rạn.

Lưu quang bỗng nhiên khuấy động, khuôn mặt kia lại lần nữa hiển hiện, “Các hạ bớt giận, nàng chỉ là nhất thời xúc động, vẫn chưa xúc phạm quy tắc!”

Oanh ——

Nó cuốn lên chấp phù người, đánh vỡ hỗn độn, lảo đảo thoát đi. Rất rõ ràng, cứ việc lưu quang xuất thủ, bảo toàn chấp phù người, nhưng cũng vì thế trả giá cực lớn đại giới.

“Ngươi điên!”

Lưu quang gầm thét.

Chấp phù nhân khí hơi thở yếu ớt, lưu ly đôi mắt ở giữa lại một mảnh chấp nhất, “Giết hắn! Ngươi biết, ta lời nói là ai… Bất kể đại giới, nhất định phải giết hắn!”

Chương 1504 : Một kiếm quang hàn 19 châu

Kết thúc!

Trận này, dĩ thái bên trên cầm kiếm, chém xuống bất hủ mà hạ màn kết cục.

Nguyên sơ hạo kiếp, như như vậy có một kết thúc.

Nhưng thái thượng lông mày, lại nhịn không được nhăn lại, vừa rồi một nháy mắt, hắn phát giác được vực ngoại giữa hỗn độn, kia khí tức khủng bố. Thần bí chấp phù người lại muốn, hủy đi tiểu thanh thiên, không tiếc gánh chịu đại nhân quả vĩnh thế trầm luân, cũng muốn chém xuống kiếm đạo mệnh số.

Cứ việc, tại tối hậu quan đầu, bị không biết chỗ ý chí trấn áp, nhưng cái này đủ để cho thấy, phù đạo như vậy sự tình thái độ.

Chỉ sợ, bọn hắn sẽ không dừng tay!

Thái thượng suy nghĩ một chút, nhìn về phía Huyền Thánh, “Nguyên sơ sự tình đã thành kết cục đã định, hắn vì nguyên sơ chủ, ngươi khi toàn lực bảo vệ, không được tái sinh gợn sóng.”

Huyền Thánh khom người, “Mời thái thượng yên tâm!” Hắn đáy mắt, hình như có mấy điểm phức tạp, chợt cười một tiếng, “Năm đó cùng Chân ma một trận chiến,

lão phu liền minh bạch, ta cùng trận này tạo hóa, đã bỏ lỡ cơ hội.”

“Thiện!” Thái thượng gật đầu, mặt lộ vẻ tiếu dung.

Hắn đưa tay, kiếm minh vang lên.

Ầm ầm ——

Giữa thiên địa, hạo đãng thanh thế bắn ra, chính là 4 tôn vực ngoại thượng cảnh vẫn lạc, bị tước đoạt, còn sót lại khí vận.

Giờ phút này, trong đó một bộ điểm, như cuồn cuộn cột khói, rót vào Huyền Thánh thể nội.

“Đa tạ thái thượng!” Huyền Thánh một bước lui ra phía sau, chui vào nhìn đều núi, trực tiếp bước vào thần quốc bên trong. Nhìn thoáng qua, sơn thần bên cạnh La Quan, nhắc nhở: “Tiểu tử, còn không đi bái kiến, đang chờ cái gì !”

Nói xong, phất tay áo vung lên.

Bá ——

Sau một khắc, La Quan thân ảnh, xuất hiện tại ngoại giới, hắn thở sâu hành lễ, “Đệ tử La Quan, bái kiến sư tôn.”

“Ừm, đứng lên đi.” Thái thượng khóe miệng mỉm cười, đôi mắt hơi sáng lên, “La Quan, ngươi có hôm nay tạo hóa, thực vượt qua bản tọa đoán trước, rất tốt, phi

thường tốt.”

“Nhưng nguyên sơ chủ vị trí, không phải tốt như vậy ngồi, ngày sau khi cẩn thận liên tục, nhất định không thể chủ quan!” Lời nói bên trong nhắc nhở tràn đầy, ẩn có mấy điểm khuyên bảo.

La Quan khom người, “Đa tạ sư tôn đề điểm, đệ tử ghi nhớ.”

Thái thượng cười to, rút kiếm lên trời mà đi, hắn hôm nay mời khai thiên cửa, phải giới ngoại chi lực gia trì, liền không thể lại kế tiếp theo ngưng lại.

Nguyên sơ tình thế hỗn loạn, hắn có thể làm, liền chỉ có những này.

Dù sao phù đạo sẽ không ngồi nhìn, trong bóng tối ngấp nghé, cũng đem thừa cơ xuất thủ, hắn nhất định phải nhanh trở về, ổn định đại cục. Cũng may có Huyền Thánh tọa trấn, La Quan cũng đã sơ bộ ngưng tụ, nguyên sơ chủ vị cách, dù có sóng gió cũng làm nhưng ứng đối.

Đột nhiên, đăng lâm chín ngày thái thượng, đưa tay 1 kiếm chém ra.

Ông ——

Kiếm minh cuồn cuộn, sát na vang vọng 4 phương, óng ánh sáng rực kiếm quang, xuyên qua trời cao, chiếu rọi tiểu thanh thiên thế giới mỗi ngóc ngách rơi.

“A!”

Nhìn đều núi xung quanh, những cái kia chật vật chạy trốn, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ vực ngoại tứ tông tu sĩ, từng cái bỗng dưng cứng đờ, “Bành” một tiếng ngã xuống đất, khí tức đoạn tuyệt.

Tất cả sinh cơ, mệnh số, đều bị chặt đứt.

Trừ cái đó ra, càng lớn phạm vi bên trong, bao phủ toàn bộ tiểu thanh thiên, vực ngoại tứ tông lưu lại tất cả chuẩn bị ở sau, cùng một chút tai hoạ ngầm, bị toàn bộ lau đi.

Tỉ như Chân ma, tỉ như Phật Đà.

Một kiếm quang hàn 19 châu, quét sạch tà ma, chính là như thế!

Giờ phút này, chúng sinh ngửa đầu, đưa mắt nhìn kiếm quang phá giới, trốn đi thật xa, lộ ra vô tận tôn sùng, cảm kích.

Hôm nay, nếu không phải thái thượng cầm kiếm, lực kéo trời nghiêng, khi vực ngoại thượng cảnh giáng lâm lúc, bọn hắn tuyệt diệt vận mệnh liền đã chú định.

La Quan thở sâu, khom người cúi đầu, “Đệ tử La Quan, cung tiễn sư tôn!”

“Ta các loại, cung tiễn thái thượng!”

Chúng sinh hành lễ.

Nữ đế đứng dậy, nhìn về phía nhìn đều trong núi, đạo thân ảnh kia, lãnh khốc, trầm tĩnh đôi mắt, không khỏi hiện ra mấy điểm hoảng hốt. Ai có thể ngờ tới, lúc trước bất quá là trong lúc vô tình, tiếp xúc đến thiếu niên kia, lại tại mấy trăm năm sau, đi đến hôm nay tình trạng.

Sắc phong làm sau vừa nghĩ đến đây, Nữ đế khóe miệng nhịn không được, lộ ra một tia bất đắc dĩ (xấu hổ).

Hô ——

Nàng thở ra một hơi, hành lễ, “Tiểu thanh thiên Nhân hoàng Hiên Viên, bái kiến nguyên sơ chủ!”

2 cái Đồ Tư Tư, đứng tại cách đó không xa, đôi mắt sáng rực, kiêu ngạo mà chói lọi. Nhìn thấy không có đây là nhà ta La đệ đệ, chấp chưởng nguyên sơ, tất có thể thành tựu vô thượng.

Các nàng liếc nhau, đồng thời hành lễ, “Đồ Sơn 9 đuôi, bái kiến nguyên sơ chủ!”

Hắc Nguyệt cùng tay cụt Cốt Linh Tôn, khí tức ở giữa giờ phút này cũng nổi lên gợn sóng, riêng phần mình nhớ lại lúc trước, kia cầm kiếm thân ảnh.

Đối phương rõ ràng, chỉ là 1 cái không đáng chú ý tiểu bối, có tối đa nhất chút cơ duyên, bối cảnh, lại có mấy điểm sức chịu đựng, ngộ tính. Há có thể ngờ tới hôm nay gặp lại lúc, hắn đã lên như diều gặp gió, chao liệng cửu thiên!

Nguyên sơ chủ… Đây chính là vực ngoại tứ tông, bất hủ thượng cảnh đều tha thiết ước mơ cơ duyên… Càng là bởi vậy, mất đi tính mạng.

“Hắc Nguyệt (Cốt Linh Tôn), bái kiến nguyên sơ chủ!”

Long tộc 3 người cũng trong đám người, kích động vạn điểm.

“Là La đại ca, hắn chính là La đại ca!”

Ứng Thanh Linh con ngươi, dị sắc liên tục, nhìn chằm chằm đạo thân ảnh kia, lại nhịn không được sinh ra mấy điểm ngượng ngùng.

Tang Tang tỷ nói, Chân Long nhất tộc tuyệt diệt vận mệnh, đã bị sửa đổi. Thế nhưng là cô âm không dài, muốn chân linh nhất tộc, chân chính toả ra sự sống, còn cần âm dương thái cùng, mới có thể huyết mạch truyền thừa.

Như vậy, mở ra Chân Long nhất tộc tân sinh.

La đại ca hắn… Thân có tổ long huyết mạch… Đương nhiên là thích hợp nhất cũng là nhân tuyển duy nhất…

“Ta các loại, bái kiến nguyên sơ chủ!”

“Bái kiến nguyên sơ chủ!”

Phần phật ——

Giữa thiên địa, chúng sinh khom người, cúi đầu.

La Quan đôi mắt đảo qua, nó trong tầm mắt, kia hư thực trùng điệp thế giới, đột nhiên trùng điệp đến cùng một chỗ, hoàn thành sơ bộ dung hợp.

Ngươi bên trong có ta, ta bên trong có ngươi.

Hắn cũng rốt cục, triệt để đem dưới chân toà này thế giới, biến thành tự thân bỉ ngạn, là hắn nơi sống yên ổn, cũng là hắn chưởng khống vô tận tương lai.

Nguyên sơ vị cách, thành tựu!

Ầm ầm ——

La Quan thể nội sôi trào, pháp lực, tu vi tăng vọt, không ngừng tăng vọt. Có lẽ hắn tiếp xuống, hẳn là bế quan mấy ngày, vững chắc cảnh giới.

…

Tối tăm chi địa, không thể nhìn trộm, không thể cảm giác.

Mấy đạo thân ảnh chính tụ tập ở đây, bầu không khí trầm mặc, kiềm chế.

Nguyên sơ giáng lâm, dẫn phát gợn sóng dậy sóng, nhưng cuối cùng kết quả, lại ra ngoài ý định.

Kiếm đạo!

Đúng là kiếm đạo!

Bọn hắn đã là, người thắng cuối cùng, trở thành nguyên sơ thế giới, chủ nhân chân chính.

“Chư vị.” Trong đó một thân ảnh đột nhiên mở miệng, đánh vỡ giờ phút này, giữa mọi người yên lặng, “Sự tình đã thành kết cục đã định, ngươi ta rất nhiều mưu tính, tất cả đều thất bại.”

Hơi dừng lại, thở dài nói: “Kiếm đạo mệnh số, coi là thật không thể phỏng đoán, chỉ sợ tương lai tuế nguyệt, đem nhấc lên rất nhiều biến số.”

Đây cũng là, lòng của mọi người âm thanh, không khỏi nhíu mày, đôi mắt tối nghĩa không chừng.

Bọn hắn đã sớm làm ra lựa chọn, đứng đội phù đạo trận doanh, lại cái kia bên trong nghĩ đến, lúc trước bị lãnh khốc trấn áp kiếm đạo, có thể lại tiếp theo truyền thừa. Thậm chí, có đuôi to khó vẫy, tai hoạ ngầm sắp thành chi thế.

Lại một thân ảnh, đột nhiên mở miệng, “Không! Chúng ta còn có cơ hội, hủy đi kiếm đạo bố cục, khiến hết thảy quay về quỹ đạo.”

“Cơ hội ngươi muốn làm cái gì ! Không nên quên, vị kia chấp phù người hạ tràng, nàng bây giờ còn sống, nhưng cũng chỉ là còn sống mà thôi.”

“Nguyên sơ vũ trụ, thừa kế không biết chi địa ý chí, đã đã sinh ra nguyên sơ chủ, liền tuyệt không cho phép lại bị đánh vỡ. Ta cùng thác thất lương cơ, cũng chỉ có thể

ngầm thừa nhận, tiếp nhận, việc này mang tới hậu quả.”

“Không sai… Có lẽ chỉ có thể nghĩ biện pháp, ngày sau động thủ, hủy đi vị này nguyên sơ chủ… Nhưng việc này, cực kỳ khó khăn.”

Mọi người nhao nhao tỏ thái độ, cho cảnh cáo.

Dù sao, sống sờ sờ thảm lệ, liền phát sinh ở trước mắt, ai còn dám lại làm nếm thử đến từ không biết lần thứ 1 cảnh cáo, có lẽ còn có thể bảo mệnh, nhưng nếu biết rõ rồi mà còn cố phạm phải lời nói, cho dù là bọn hắn, cũng muốn tại nó phản cắn xuống, hạ tràng thê thảm.

Kia mở miệng người, ngắn ngủi dừng lại về sau, “Chư vị yên tâm, ta đương nhiên biết được, vọng động nguyên sơ hạ tràng, cũng sẽ không làm như vậy.” Hắn ngẩng đầu, nhìn quanh mọi người, “Nhưng ngươi ta không xuất thủ, cũng không có nghĩa là, liền không có biện pháp, hủy đi nguyên sơ thế giới.”

Nguyên sơ hủy diệt, như vậy mới đản sinh nguyên sơ chủ, tự nhiên tùy theo vẫn lạc, kiếm đạo bố cục, cũng chấp nhận này bị phá hư!

Mọi người trầm mặc.

Mở miệng người, tiếp tục nói: “Ngoại lực không thể nhúng tay, nội bộ mâu thuẫn bộc phát, lại thuộc về nguyên sơ kiếp số 1 trong, bây giờ nguyên sơ chủ vị cách sơ ngưng, ứng kiếp một trận rèn luyện bản thân, cũng thuộc về bình thường, không biết ý chí sẽ không nhúng tay trong đó.”

“Ngươi đã có nhân tuyển “

“Là ai “

“Có mấy phần chắc chắn !”

Mọi người mở miệng, như thật có khả năng, bọn hắn tự nhiên cũng không hi vọng, kiếm đạo đản sinh ra 1 tôn, cường đại lại tương lai vô hạn nguyên sơ chủ.

“Nhân tuyển đã có, về phần nắm chắc… Ngươi ta bất quá thuận nước đẩy thuyền một hai, không cần trả giá quá lớn đại giới… Lại rửa mắt mà đợi…”

“Có lẽ, liền có thể có kinh hỉ đâu.”

Tối tăm chi địa, không biết chỗ.

Mọi người ngắn ngủi suy tư về sau, lần lượt gật đầu, “Nhưng!”

Nguyên sơ cơ duyên, nguyên sơ vị cách… Trận này tạo hóa, liên quan đến cực lớn, đã còn có mấy điểm khả năng, tự nhiên thử một lần.

…

Sau 10 ngày.

Nhìn đều núi, miếu sơn thần.

Hậu phương, 1 cái thanh tĩnh, ẩn nấp đình viện, La

Quan đẩy cửa đi ra ngoài, ngẩng đầu nhìn về phía một gốc hoa quế cây, giờ phút này tốn đầy đầu cành, thanh hương quanh quẩn.

Ngắn ngủi bế quan về sau, hắn đã sơ bộ nắm giữ, nguyên sơ chủ ý chí, uy năng, thể nội tăng vọt tu vi, cũng tạm thời có một kết thúc.

Đương nhiên, nó vẫn chưa đình chỉ tăng lên, còn tại lấy một loại, thường nhân không thể lý giải khoa trương phương thức, đang không ngừng mạnh lên.

Cho đến, La Quan chân chính chấp chưởng, nguyên sơ chủ vị cách!

Tiếng bước chân vang lên, Huyền Thánh dạo bước mà đến, hắn có chút nhíu mày, nhìn thoáng qua trong viện, hoa nở chính mậu hoa quế cây.

“Sơn thần đối ngươi, ngược lại là đủ nịnh bợ, lại không để ý thời tiết, mệnh cây quế nở hoa.”

La Quan chắp tay, “Gặp qua Huyền Thánh.” Hắn cười cười, nói: “Ta vị đại ca này, đích thật là 1 vị hiếu khách người.”

Huyền Thánh không có lại trêu ghẹo, nhìn về phía La Quan, “Thái thượng đã đi, ngươi liền không sợ lão phu nuốt lời dù sao, ngươi bây giờ thực lực, tuy có mười phần dài tiến vào, nhưng lão phu muốn động thủ lời nói, trấn áp ngươi không khó lắm.” Hắn quá bên trên kiếm dẫn khí chở vào thể, tu vi lại lần nữa tăng vọt, đích xác có nói những này lực lượng.

La Quan lắc đầu, “Ta biết Huyền Thánh đại nhân, trong lòng kiêu ngạo, tuyệt sẽ không làm như vậy sự tình.”

“A, tiểu tử ngươi, ngược lại là sẽ cho lão phu mang mũ cao.” Huyền Thánh bĩu môi, mặt mày ở giữa, lại có mấy điểm hưởng thụ.

Dù sao, đây chính là đến từ, nguyên sơ chủ tán thành cùng tín nhiệm.

La Quan nói: “Huyền Thánh đại nhân, 1 1 đâu không biết có phải hay không, ta có chỗ sơ hở, lại chưa cảm thấy được khí tức của nàng.” Nguyên sơ chủ, đại đạo cuối cùng phản chiếu toàn bộ thế giới, cuối cùng tới giao hòa, thiên địa vạn vật đều tại cảm giác ở giữa.

Huyền Thánh trong lòng khẽ động, ám đạo tiểu tử này, tiến bộ đích xác kinh người, không ngờ sơ bộ nắm giữ, nguyên sơ chủ vị cách ý chí cùng năng lực. Khó trách trước đó, 1 bộ không thèm để ý bộ dáng, chỉ sợ hắn thật muốn trở mặt, đối phương cũng có thủ đoạn ứng đối.

Suy nghĩ chuyển qua, hắn nói: “Huyền Nhất Nhất đã bị lão phu đưa ra tiểu thanh thiên.”

Thấy La Quan giật mình.

Huyền Thánh cười lạnh, “Làm sao lão phu đều chuẩn bị, bỏ qua bản thân, vì chúng sinh liều mạng, còn không thể tồn điểm tư tâm “

La Quan lắc đầu, “Tự nhiên có thể, đây là nhân chi

thường tình, cũng là ngài đối nhất nhất yêu mến, như vậy nàng bây giờ người ở chỗ nào “

Huyền Thánh biểu lộ hơi cương, có chút không kềm được, “… Không biết! Nhìn lão phu làm gì ai biết tiểu tử ngươi, có thể ngưng tụ nguyên sơ chủ vị cách, nếu sớm biết lời nói, lão phu cũng sẽ không…”

Hắn ngữ khí tức giận, cảm thấy hối hận.

Nhịn không được trừng La Quan một chút, tiếp tục nói: “Tiểu thanh thiên thế giới, tồn tại một chỗ lỗ hổng, lão phu cũng không biết, là như thế nào hình thành. Là lấy vô số năm qua, lão phu cùng nó hơn… Thủ hộ, đều trấn thủ ở hỗn độn bên trong, trấn sát kẻ xông vào.”

“Lúc trước, trấn áp phương nam thủ hộ lúc, kia xâm nhập ma đầu chính là từ lỗ hổng mà tới. Lão phu năm gần đây, đại khái nắm chắc, chỗ này lỗ hổng vết tích, lúc này mới thông qua nó đưa Huyền Nhất Nhất rời đi. Về phần đi đâu bên trong… Tạm thời không được biết… Nhưng lão phu cho nha đầu kia rất nhiều phòng thân chi vật, nàng lại đầy đủ thông minh, cẩn thận, chắc chắn sẽ không có vấn đề!”

La Quan gật đầu, chân thành nói: “Ừm, 1 nhất tuyệt đúng không sẽ có sự tình.” Thấy đối phương tâm tính hỏng bét, hắn chuyển di chủ đề, “Huyền Thánh, ta tiếp xuống, muốn đi một chuyến trời ban cổ thị.”

Huyền Thánh nghĩ nghĩ, “Chuyện rất trọng yếu” lấy hắn nhìn, La Quan bây giờ nhất nên làm, chính là kế tiếp theo bế quan, dù sao hắn 1 người trấn thủ tiểu thanh

thiên, áp lực có chút lớn.

La Quan gật đầu, “Rất trọng yếu!” Hắn cất bước đi ra ngoài, “Ta muốn đi cứu 1 người, đi kết một cọc ân oán…”

Chương 1505 : Nguyên sơ chủ trấn sát cổ thị

Nhìn đều núi, miếu sơn thần mặt khác 1 tòa đình viện, Tiêu thị mọi người tạm thời cư ngụ ở nơi này.

“Nương, ca ca đang làm cái gì đều 10 ngày, hắn sẽ không xảy ra chuyện đi” Tiêu Hoan Hoan trên mặt, là không thể che hết lo lắng.

Tiêu Khinh Mi xoa mi tâm, một mặt đau đầu.

Vấn đề giống như trước, nàng đã hỏi mấy chục lượt, nha đầu này quá quấn người.

Đổng Bình khom người, nói: “Tiểu cô cô không cần phải lo lắng, tiên sinh bây giờ chính là nguyên sơ chủ, trên trời dưới đất đều là vô địch, không có việc gì.”

Tiêu Hoan Hoan rầu rĩ không vui, “Ta biết a, có thể nhìn không đến ca ca, hay là sẽ lo lắng…” Đột nhiên, ánh mắt của nàng một chút trừng lớn.

“Ca ca!”

Reo hò bên trong, nàng lao ra, một đầu đâm tiến đến người trong ngực.

Tiêu Khinh Mi, Đổng Bình trên mặt, cũng lộ ra ý mừng, vội vàng ra đón.

La Quan vuốt vuốt, Tiêu Hoan Hoan đầu, nói khẽ: “Tốt, đại cô nương 1 cái, trước mặt người khác cũng không thấy phải xấu hổ, đứng lên đi.”

Nói là dạng này, nhưng như cũ để nàng ôm cánh tay, ngẩng đầu chào hỏi, “Tiêu di.”

Tiêu Khinh Mi cười gật đầu.

Đổng Bình cung kính hành lễ, “Bái kiến tiên sinh.”

“Ừm.” La Quan gật gật đầu, “Ngươi vị sư tỷ kia đâu làm sao không tại cái này “

Đổng Bình mặt ửng đỏ, “Dương Tử sư tỷ về núi trước cửa, bây giờ bách phế đãi hưng, nàng đem tiếp nhận Hạo Nhiên kiếm tông trưởng lão chức.” Mấy vị trưởng lão nói là, từ Dương Tử sư tỷ thay thế sư tôn vị trí, nhưng hắn đương nhiên biết rõ, đây hết thảy đều là bởi vì tiên sinh.

Giọng điệu ở giữa, càng phát ra cung kính, tôn sùng.

Còn nói vài câu, La Quan nhìn xem Tiêu Khinh Mi, “Tiêu di, ta hôm nay xuất quan, tướng đến trời ban cổ thị một nhóm, mời ngài cùng ta cùng nhau tiến về.”

“A!” Dù sớm đã có đoán trước, nhưng giờ phút này nghe nói, Tiêu Khinh Mi hay là một nháy mắt, liền đỏ cả vành mắt. Nàng che miệng lại, dùng sức gật đầu, “Được… Tốt… Ta đi chung với ngươi…”

Tỷ tỷ! Chúng ta muốn đi cứu ngươi.

Tiêu Hoan Hoan trừng lớn mắt, “Trời ban cổ thị… Bọn hắn là một đám người xấu, nương năm đó liền bị bọn hắn khi dễ qua… Ca ca ngươi…” Nàng đột nhiên kịp phản ứng, vỗ vỗ đầu, “Đúng a, ca ca bây giờ là nguyên sơ chủ, lợi hại không được, cái gì trời ban cổ thị, đối ca ca ngươi đến nói, khẳng định chẳng phải là cái gì, đúng hay không “

Đón tiểu nha đầu, một mặt chờ mong biểu lộ, La Quan cười cười, nói: “Không sai, bọn hắn chẳng phải là cái gì, dám khi dễ tiểu di, ca ca lần này quá khứ, liền muốn cùng bọn hắn triệt để thanh toán.”

Tiêu Hoan Hoan mặt mày hớn hở, “Ta cũng đi! Nương, ngươi đừng phản đối, có ca ca ở đây, hắn nhất định có thể bảo vệ tốt ta.”

“Cái này…” Tiêu Khinh Mi chần chờ.

La Quan nói: “Tiêu di, để hoan hoan đi thôi, không có việc gì.” Đi theo bên cạnh hắn, chính là chỗ an toàn nhất.

Huống chi, Huyền Thánh dù chưa mở miệng, nhưng La Quan thật muốn đi trời ban cổ thị, hắn khẳng định sẽ âm thầm đi theo —— không có khác, liền hướng lúc trước Huyền Nhất Nhất, tại trời ban cổ thị trên thân bị ủy khuất, Huyền Thánh liền sẽ không bỏ qua, đánh chó mù đường cơ hội.

Tiêu Khinh Mi gật đầu, “Tốt a, vậy ngươi nghe lời, nhất định ở bên cạnh ta, đừng cho ca ca thêm phiền phức.”

Đổng Bình muốn nói lại thôi.

La Quan nhìn hắn một cái, “Tiểu tử ngươi, muốn cùng liền mở miệng… Đi, chúng ta bây giờ khởi hành.”

Ông ——

Một vòng thần quang phun trào, Ngụy Vô Kỵ hiện thân, “Tiểu thần, bái kiến nguyên sơ chủ! Ngài muốn đi trời ban cổ thị, tiểu thần nhưng làm thay, ta lấy thần quốc na di, Tiêu Khinh Mi đạo hữu bọn hắn, cũng có thể dễ chịu một chút.”

“Đại ca, ngươi ta huynh đệ ở giữa, không cần khách khí như vậy.” La Quan cười cười, “Như thế, làm phiền đại ca.”

Ngụy Vô Kỵ một mặt hưng phấn, “Hẳn là, hẳn là!”

Ha ha, nghe được không nguyên sơ chủ gọi ta đại ca, cái này địa vị gì bài gì mặt ! Ta Ngụy Vô Kỵ cũng là tốt!

Bá ——

Thần quốc bao phủ, đem mấy người cuốn vào trong đó, thân ảnh trực tiếp biến mất.

…

Thiên sơn chi đỉnh, vạn nhạc đứng đầu.

Là vì trời ban!

Cái này hạo đãng, kéo dài dãy núi, đều là trời ban cổ thị, từ thiên hạ lục soát la mà đến, gia tăng gia tộc nội tình, trấn áp tộc đàn khí vận.

Giờ phút này, trời ban cổ thị tổ từ, kia một ngụm thánh chuông, đột nhiên tự hành vang lên.

Trầm thấp, nặng nề chuông vang, mang theo một tia gấp gáp, gấp rút, vang vọng 4 phương.

Bá ——

Bá ——

Lần lượt từng, trời ban cổ thị tu sĩ, bỗng dưng mở 2 mắt ra, hướng tổ từ phương hướng nhìn tới.

“Không tốt, có người xâm lấn!”

“Nhanh, tiến đến chống cự!”

Có thể dẫn tới thánh chuông từ minh dự cảnh, người tới thực lực không thể khinh thường.

Ông ——

Thần quốc quang mang, nhanh chóng triển khai, mấy thân ảnh từ đó hiển hiện.

Ngụy Vô Kỵ ngẩng đầu, nhìn lướt qua trước mặt, nguy nga kéo dài, khí thế rộng lớn dãy núi, đáy mắt hiện lên một tia lãnh ý, xoay người nói: “Nhị đệ, chúng ta đến.”

Lúc trước, đời trước nhìn đều núi sơn thần vẫn lạc, liền có trời ban cổ thị cái bóng. Bản thân hắn cũng thụ không ít tính toán, nếu không phải cẩn thận, khôn khéo, sợ là đã sớm bước theo gót.

Đương nhiên, cho dù không có thù cũ, Ngụy Vô Kỵ cũng tuyệt đối, muốn cùng La Quan đứng chung một chỗ —— ta nhị đệ địch nhân, chính là Ngụy mỗ địch nhân, thỏa thỏa!

“Ừm.” La Quan gật đầu, hắn đôi mắt quét qua, hư, thực trùng điệp ở giữa, đã xem phiến thiên địa này, đều thu về dưới mắt.

“Đi!”

Hắn đi đầu, cất bước hướng về phía trước.

Ông ——

Phía trước, cảm nhận được người xâm nhập khí tức, trời ban cổ thị trấn tộc đại trận, tự động kích hoạt.

Vô số thần quang ngút trời, đan vào một chỗ, hóa thành dày đặc vòng sáng, lít nha lít nhít phù văn, ở trong đó lưu chuyển, khuấy động.

Uy áp mạnh mẽ, thẳng đến mọi người rơi đập!

“Hừ!” La Quan cười lạnh, không gặp hắn có nửa điểm động tác, kia trấn xuống trận pháp chi lực, như đụng vào sơn nhạc nguy nga, “Oanh” một tiếng vỡ nát.

Thân là nguyên sơ chủ, phải nguyên sơ thế giới tán thành, che chở, hắn chính là vùng thế giới này chủ nhân.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Trừ phi, là vượt qua thế giới cực hạn lực lượng, căn bản không có khả năng rung chuyển hắn nửa điểm.

“Lốp bốp” vỡ nát vang lên, trời ban cổ thị trấn tộc đại trận, như vậy vỡ vụn —— đối nguyên sơ chủ bất kính, tự nhiên tiếp nhận phản phệ, hóa thành bột mịn.

“Oa!”

“Oa!”

Điều khiển đại trận trời ban cổ thị tu sĩ, từng cái miệng mũi phun máu, mặt mũi tràn đầy kinh hãi, không thể tưởng tượng nổi.

Bọn hắn thậm chí không thể, nhìn người tới động thủ, hao phí gia tộc vô số tâm huyết, đại giới, lịch đại gia trì, củng cố trấn tộc đại trận, cứ như vậy bị phá

Người đến kia chi thực lực, lại nên kinh khủng bực nào vừa nghĩ đến đây, sắc mặt càng thêm tái nhợt, sợ hãi cùng bất an, ở trong lòng xen lẫn.

Hưu ——

Hưu ——

Tiếng xé gió bên trong, từng đạo cường hoành khí tức phóng lên tận trời, trời ban cổ thị tu sĩ vội vàng nghênh đón.

“Các hạ thần thánh phương nào, lại dám xông vào…” Kinh sợ gào thét im bặt mà dừng, giữa thiên địa, lâm vào hoàn toàn tĩnh mịch.

Đối diện, trời ban cổ thị mọi người, nhìn chằm chằm đối diện phía trước nhất cầm đạo thân ảnh, sắc mặt thông suốt đại biến, hiển nhiên đã nhận ra La Quan thân phận.

Nhìn đều núi một trận chiến, Huyền Thánh, thái thượng trước sau xuất thủ, vực ngoại 4 tôn bất hủ thượng cảnh vẫn lạc, ra sao cùng kinh thiên động địa. Trời ban cổ thị dù chưa ở đây, nhưng tự nhiên có tin tức, con đường, biết được nguyên sơ chủ sinh ra…

Cổ Thiên Kình, Cổ Thái 2 người, khóe miệng co giật, kiên trì hành lễ, “Không biết nguyên sơ chủ giá lâm, cổ thị không có từ xa tiếp đón, xin hãy tha lỗi!”

Đối La Quan thân phận, năm đó Nhân hoàng giết vào hỗn độn một trận chiến về sau, bọn hắn đã điều tra rõ ràng, một hồi lâu hãi hùng khiếp vía. Về sau, La Quan mai danh ẩn tích, Nữ đế kế nhiệm Nhân hoàng, trời ban cổ thị cao hứng rất lâu, chỉ coi La Quan ngang ngược càn rỡ, đã táng thân tại hỗn độn ở giữa.

Ai có thể ngờ tới, hắn không chỉ có không chết, ngược lại tại 400 năm sau, lại lần nữa trở về tiểu thanh thiên.

Thậm chí, đạt được Huyền Thánh, thái thượng tận hết sức lực ủng hộ, trở thành nguyên sơ chi chủ.

Đôi này trời ban cổ thị mà nói, tự nhiên là hỏng tới cực điểm tin tức, lão tổ trước khi bế quan, hạ lệnh bọn hắn ủy khúc cầu toàn, hết thảy đợi hắn sau khi xuất quan bàn lại —— dù sao, năm đó cổ thị mặc dù, ý đồ giết chết La Quan, nhưng cũng là hắn khiêu khích phía trước, mà lại thua thiệt đều là trời ban cổ thị.

Cổ Thiên Kình phá cảnh thất bại, Cổ Linh, Cổ Chiến, Cổ Ách, Cổ Tế 4 vị nhân tài mới nổi, tức thì bị nó tự tay chém giết. Ngươi cũng chưa ăn thua thiệt, cổ thị đè thấp làm nhỏ, lại trả giá đủ nhiều đại giới, bao nhiêu có thể hòa hoãn một hai…

Hôm nay đây, ngắn ngủi kinh hoảng về sau, Cổ Thiên Kình, Cổ Thái 2 người vội vàng hành lễ, tâm lý hạ quyết tâm, đừng quản nhận bao nhiêu nhục nhã, đều nhất định nhịn xuống.

Lão tổ đang bế quan!

Một khi thành công, cái này tiểu thanh thiên thế giới chủ nhân là ai, còn cũng còn chưa biết.

Tiêu Khinh Mi ánh mắt, có một tia hoảng hốt, dù đã biết La Quan thân phận hôm nay, địa vị, nhưng nhìn lấy năm đó không ai bì nổi, không chút nào đem Tiêu thị để ở trong mắt cổ thị mọi người, bây giờ gập lưng cúi đầu, run rẩy, kính sợ bộ dáng, nàng trong lòng vẫn là không nhịn được một trận khuấy động.

“Cổ Thái! Mau thả tỷ tỷ của ta…” Nàng nhịn không được kêu to.

Năm đó, Tiêu Khinh Mi đã từng, tại trời ban cổ thị bên ngoài gầm thét, nhưng nghênh đón nàng lại là 1 chưởng trấn áp. Nếu không phải mấy vị tộc lão liều chết bảo hộ, lại hướng cổ thị chịu nhận lỗi, trả giá rất lớn đại giới, chỉ sợ nàng năm đó cũng đã bị giết chết.

Nhưng hôm nay, nghe tới Tiêu Khinh Mi mở miệng, trời ban cổ thị mọi người sắc mặt biến đổi, rốt cục thấy rõ La Quan sau lưng mấy người.

Tiêu Khinh Mi!

Tiêu thị người làm sao tại cái này chẳng lẽ nói, bọn hắn cùng La Quan nhận biết… Khó trách, đối phương đến nhanh như vậy, đúng là bởi vậy…

Cổ Thái ho nhẹ, “Tiêu Khinh Mi đạo hữu, đã nguyên sơ chủ các hạ giáng lâm, cổ thị tự nhiên không dám nghịch lại, còn xin chư vị đi vào, chúng ta lập tức sai người phá giải trấn áp…” Hắn cẩn thận, nhìn thoáng qua La Quan, “Bất quá, năm đó phong ấn, cùng lệnh tỷ đã sớm dung hợp gần như một thể, cái này chỉ sợ cần chút thời gian.”

La Quan đưa tay, “Tiêu di, không cần nhiều lời.” Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía đối diện.

Cổ Thái sắc mặt đại biến, “Nguyên sơ chủ bớt giận, lão phu lời nói câu câu là thật, tuyệt không dám lừa gạt…” Còn chưa nói xong, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, hắn bị đập ầm ầm bay ra ngoài, “Lốp bốp” cốt nhục nổ đùng,

miệng mũi máu tươi cuồng phún, tựa như là 1 khối vải rách đập ầm ầm rơi, lại sinh sinh đạp nát, cổ thị chuyển đến 1 cái linh sơn.

Tại chỗ đột tử!

“Lão tổ!” Cổ thị mọi người trừng lớn mắt, kinh sợ gào thét.

Cái kia bên trong nghĩ đến, La Quan một lời không hợp, lại trực tiếp động thủ giết người.

Bọn hắn thái độ cung kính, đối phương yêu cầu, càng là một lời đáp ứng, cái này đều muốn ra tay độc ác…

Tê!

Trong lúc nhất thời, cổ thị mọi người hít một hơi lãnh khí, chỉ cảm thấy băng hàn triệt cốt.

Cổ Thiên Kình gầm thét, “La Quan! Coi như ngươi là nguyên sơ chủ, cũng muốn giảng quy củ ! Ta cổ thị lúc trước, dù đối ngươi bất kính, lại tội không đáng chết hôm nay, ngươi thống hạ sát thủ, liền không sợ thiên hạ ung dung miệng mồm mọi người sao !”

La Quan cười lạnh, 1 chưởng đánh rớt.

“A!”

Cổ Thiên Kình kêu thảm, “Bành” một tiếng, trực tiếp nổ nát vụn, so Cổ Thái chết thấu triệt hơn.

“Giết các ngươi, còn muốn giảng quy củ !” Hắn bước ra một bước, giữa thiên địa tất cả cổ thị tu sĩ, đều theo “Bành” một tiếng vang thật lớn, bị trùng điệp đánh rớt.

Một tên cũng không để lại, toàn bộ trấn sát!

Chương 1506 : Nát tổ từ mẹ con trùng phùng

Tê ——

Ngụy Vô Kỵ hít một hơi lãnh khí, hắn đoán được hôm nay, La Quan giáng lâm cổ thị, tất sẽ không khinh xuất tha thứ bọn hắn. Nhưng cái này sát phạt quả đoán kình, hay là ra ngoài ý định… Hẳn là hôm nay, là muốn đem cổ thị nhất tộc, triệt để giết tuyệt không thành !

Cái này… Tuy nói bây giờ nguyên sơ vũ trụ có chủ, nhưng thiên đạo giới tôn ý chí, vẫn như cũ không thể khinh thường. Đánh chó nhìn chủ nhân, điểm này mặt mũi không cho, chỉ sợ muốn xảy ra chuyện.

Huyền Thánh neo định nhìn đều núi phía trước, thành tựu thần đạo đạo quả ở phía sau, Ngụy Vô Kỵ có thể cảm thấy được, trên trời một loại nào đó biến hóa.

Bởi vì nguyên sơ hạo kiếp dẫn phát cuồn cuộn khí vận, thiên đạo bản thân tựa hồ, cũng nhận được kinh người tăng cường.

Vị kia giới Tôn đại nhân, dù từ đầu tới cuối duy trì trầm mặc, nhưng đối phương có lực lượng không thể khinh thường!

Suy nghĩ nhanh quay ngược trở lại, Ngụy Vô Kỵ nhưng thủy chung giữ yên lặng, chính như trước đó chỗ niệm —— bất luận đúng và sai, hắn đều lựa chọn đứng đội La

Quan.

Giữa thiên địa, hoàn toàn tĩnh mịch.

To lớn trời ban cổ thị, thiên sơn vạn nhạc chỗ, vô số hai tròng mắt trợn tròn, kinh hãi, trong sự sợ hãi, lại có hay không tận oán độc.

Nhưng giờ phút này, La Quan căn bản không thèm để ý, tâm tình của bọn hắn, hắn cất bước tiến lên, thẳng đến trời ban cổ thị tổ từ phương hướng.

“Ác ma! Ngươi là ác ma, ta cổ thị nhất tộc, thề không cùng hai ngươi lập…” Một tên cổ thị tu sĩ trẻ tuổi bay ra, phẫn nộ gào thét.

Đáp lại hắn, là một tiếng kiếm minh, máu tươi ở trong thiên địa tràn ra, hình thần câu diệt.

“Ta trời ban nhất tộc, thế hệ quý tộc, há lại cho yêu tà, bạo quân làm càn gia trưởng lão, con cháu nghe lệnh, theo lão phu nghênh địch!”

Trong tiếng gầm rống tức giận, một tên trời ban cổ thị trưởng lão, phóng lên tận trời.

Hắn giận râu tóc dựng lên, ánh mắt hận không thể, đem La Quan xé thành vỡ nát.

“Liều!”

“Thề sống chết bảo hộ gia tộc!”

Oanh ——

Oanh ——

1 đạo lại một thân ảnh, phóng lên tận trời, cái này bên trong là trời ban cổ thị tổ địa, hang ổ, hội tụ cơ hồ tất cả tộc nhân.

Huyết mạch kiêu ngạo, nội tâm phẫn nộ, để bọn hắn liều lĩnh, thậm chí quên đi, đối cường giả vốn có kính sợ ——

Nguyên sơ chủ lại như thế nào chẳng lẽ còn dám, chọc cho thiên hạ khiển trách, trực tiếp diệt cổ thị sao ! Nếu như thế, ung dung miệng mồm mọi người, làm sao phục chúng!

Muốn để kẻ này biết, ta trời ban nhất tộc, cũng có huyết khí, sống lưng.

La Quan mặt không biểu tình, đón đông đảo oán hận, cừu hận ánh mắt, cong ngón búng ra.

Ông ——

Tiếng kiếm reo, sát na vang vọng đất trời, vô số kiếm khí trống rỗng mà sinh, trong nháy mắt liền biến thành 1 đạo, khủng bố kiếm khí thủy triều. Hạo đãng đãng, tựa như khôn cùng hải khiếu, lại giống là quái vật miệng lớn, đem tất cả cổ thị người tới, một ngụm nuốt vào trong đó.

“A!”

Tiếng kêu thảm thiết, lập tức vang lên.

Trước hết nhất bị giết, chính là vị kia cổ thị trưởng lão, hắn mượn nguyên sơ rung chuyển lúc, thiên địa khí vận gia trì, đã đột phá tới bỉ ngạn cảnh. Nhưng hôm nay, tại kiếm khí phía dưới, lại yếu ớt như sâu kiến, chỉ một nháy mắt liền bị xé nát.

Thậm chí, liền hô một tiếng kêu thảm cũng không kịp phát ra, chỉ để lại cặp con mắt kia bên trong kinh hãi cùng bối rối, giống như là đang nói… Ngươi làm sao dám ! Thế mà thật trực tiếp giết người!

Nguyên sơ chủ, cần thiên hạ thương sinh tin phục, kính trọng, mới có thể triệt để chấp chưởng thần uy… Chẳng lẽ, là lão tổ đánh giá ra sai lầm rồi sao lão tổ làm hại ta!

Về sau, là từng cái lòng đầy căm phẫn, sát khí đằng đằng cổ thị tu sĩ.

Kiếm quang phía dưới, tựa như là từng khỏa, bay ở không trung bọt khí, bị tồi khô lạp hủ trực tiếp nghiền nát.

La Quan dám giết người, không chỉ có dám giết, còn rất có trảm thảo trừ căn, không buông tha 1 cái tàn nhẫn, đáng sợ. Cổ thị mọi người lực lượng, oán hận, bị triệt để nghiền nát, chỉ còn hơn vô tận sợ hãi, tuyệt vọng!

“Không! Tha mạng, tha mạng a!”

“Trốn, mau trốn!”

“Điên, nguyên sơ chủ điên, hắn chẳng lẽ liền không sợ, dẫn tới thiên hạ thương sinh sợ hãi, chán ghét mà vứt bỏ !”

Tuyệt vọng, sụp đổ bên trong, cổ thị mọi người xoay người bỏ chạy.

Thế cục rất rõ ràng, bất luận là ai, chỉ cần dám mạo hiểm đầu, trực tiếp liền giết!

Gọn gàng mà linh hoạt, không có nửa điểm chần chờ.

Nhưng bây giờ muốn trốn cũng đã quá muộn, kiếm ra không về, khủng bố kiếm khí khuấy động, rất nhanh liền đem trước mắt thế giới quét sạch sành sanh.

Giữa thiên địa, duy nhất người độc lập.

La Quan đôi mắt bình thản, như khủng bố giết chóc tới không quan hệ… Lại hoặc là, trong mắt hắn, trời ban cổ thị nhất tộc, đã tất cả đều là người chết.

Chỉ bất quá, là sớm một bước đưa bọn hắn Quy Khư, có cái gì khác nhau

Nhanh chân hướng về phía trước, lần này rốt cục không ai, còn dám nhảy ra ồn ào, chó sủa, tất cả xem ra ánh mắt, chỉ còn hơn sợ hãi, tuyệt vọng.

Trời ban cổ thị, thế gian đỉnh cấp đại tộc, kinh khủng nhất thế lực cường đại 1 trong. Quát tháo phong vân, tung hoành thiên địa vô số năm, chưởng vô thượng quyền lợi, hưởng ngàn tỉ tôn sùng.

Hôm nay, lại như bên đường chó hoang, tại mưa sa gió rét bên trong, run rẩy gào thét.

Đông ——

Đông ——

Cổ thị thánh chuông chấn minh, từng tiếng thúc lỗ tai, thê lương mà kiềm chế, chẳng biết lúc nào lại có tầng 1 huyết sắc, bao phủ phiến thiên địa này.

Mà La Quan, cũng đã đi tới, cổ thị tổ từ bên ngoài.

Ông ——

Thần quang bộc phát, 1 tôn kim giáp thần sẽ xuất hiện, nhìn trước mắt La Quan, trên mặt lộ ra sợ hãi, tuyệt vọng. Nhưng vận mệnh của nó, sớm đã cùng cổ thị khóa lại, bị nó huyết mạch thẩm thấu, căn bản không có đổi ý cơ hội. Dù là biết rõ, là kết cục chắc chắn phải chết, cũng chỉ có thể đón trên da đầu trước.

“Người kia dừng bước…”

Thần tướng gầm thét, sau người thánh chuông, kịch liệt vù vù ở giữa, bắn ra cuồn cuộn thần quang. Thần tướng thân ảnh, tùy theo điên cuồng tăng vọt, trực tiếp đánh vỡ hoành cách, lại trong chớp nhoáng này, đạt tới Chân Thần cảnh cấp độ.

Những cái kia sợ hãi, tuyệt vọng cổ thị tộc người, nhìn thấy trước mắt một màn, lập tức ánh mắt sáng lên, đáy

lòng lại lần nữa sinh ra chờ đợi.

‘Ta tộc thần tướng, có Chân Thần chi uy, lại có cổ thị khí vận gia trì, có thể ngăn cản kẻ này!’

Sau một khắc, La Quan đưa tay, chỉ điểm một chút rơi.

Oanh ——

Nổ vang rung trời, thân thể nguy nga, như nhưng kình thiên thần tướng, bị trực tiếp đánh bay, nó thân hình khổng lồ ở giữa không trung, liền bắt đầu vỡ nát, giải thể.

Càng là trực tiếp, đụng vào cổ thị tổ từ, từng tầng từng tầng cấm chế, đại trận, như vỏ trứng vỡ vụn, tổ tông ngủ yên chi địa, hóa thành bột mịn.

Bịch ——

Kia 1 cái, treo ở cổ thị tổ từ bên trong, vô số năm trấn áp khí vận thánh chuông, tùy theo lăn xuống.

Răng rắc!

Răng rắc!

Nương theo lấy vỡ vụn âm thanh, từng đạo khe hở hiển hiện, cuối cùng vỡ thành một chỗ.

Thần tướng chết, thánh chuông nát!

“Oa!”

Một màn này, triệt để đánh nát, cổ thị tộc trong lòng người may mắn, chờ đợi, từng cái khóc ròng ròng.

Chỉ cảm thấy, trên đỉnh đầu trời sập, cổ thị tuyệt diệt vận mệnh, như vậy chú định.

Mà khi cổ thị tổ từ, bị đánh nát về sau, 1 cái thạch tháp xuất hiện ở hậu phương, nó kiến tạo phong cách, cùng xung quanh không hợp nhau, không có nửa điểm xa hoa, tôn quý, toàn thân đen nhánh, thô ráp, như trải qua mưa gió rèn luyện, lộ ra kiềm chế cùng không rõ.

La Quan ánh mắt, rơi vào trên thạch tháp, hư, thực trùng điệp ở giữa, hắn “Nhìn thấy” vô số xiềng xích, giống như là vật sống xúc tu, xen lẫn, quấn quanh ở trên thạch tháp, cuối cùng không xuống đất ngọn nguồn, càng hướng phía dưới càng mảnh, cuối cùng biến thành từng cây, tựa như lông trâu sợi tơ, lọt vào đạo thân ảnh kia thể nội. Không ngừng hấp thu, tước đoạt lấy, thuộc về nàng sinh cơ, pháp lực, thậm chí mệnh số, khí vận.

Nhưng cái này cũng không có, triệt để giết chết người trước mắt, ngược lại khiến thạch tháp trấn áp, cùng nó ở giữa hình thành, một loại quỷ dị cân bằng. Khiến cho xen vào thời khắc sinh tử, tiếp nhận vô tận thống khổ, tra tấn, không ngừng không nghỉ, cho đến tuế nguyệt cuối cùng…

Trời ban cổ thị nói dối!

Nàng cùng cái này phong ấn, sớm đã là một thể, căn bản là không cách nào đánh vỡ, nếu không phong ấn vỡ

vụn, chính là nàng bỏ mình thời điểm!

La Quan trong lòng, trước nay chưa từng có phẫn nộ, sát ý, đang kích động, xen lẫn.

Vô hình khí tức bộc phát, tạo thành uy hiếp, làm thiên địa ở giữa hết thảy đứng im.

Trời ban cổ thị cũng tốt, những cái kia bị hấp dẫn mà đến, xa xa theo dõi ánh mắt cũng được, bây giờ đều cảm thấy sợ hãi, run rẩy.

Đó là một loại, bạo ngược tới cực điểm, muốn hủy diệt hết thảy khí cơ!

“La Quan!”

Bá ——

Huyền Thánh hiện thân, thần sắc ngưng trọng vô song, “Ổn định tâm thần, thu liễm ý niệm, không cần thiết khiến tự thân mất khống chế!” Hắn không biết, đến tột cùng xảy ra chuyện gì, lại để tiểu tử này, sinh ra như thế ngang ngược sát ý.

Hẳn là, cùng tháp dưới người có quan hệ !

Hô ——

La Quan thở ra một hơi, hắn nhắm mắt lại, lại mở ra.

Khí tức khủng bố, dù chậm rãi thu lại, nhưng trong đó băng hàn, lạnh lùng, lại như thấm vào cốt tủy chỗ sâu.

Đưa tay, hướng trước mắt toà này thạch tháp, 5 ngón tay chậm rãi nắm chặt.

Ầm ầm ——

Thạch tháp chấn minh, những cái kia vô hình xiềng xích, trực tiếp cụ hiện ra, tựa như đại thụ rễ cây, điên cuồng khuấy động, giãy dụa. Nhưng đối mặt, tuyệt đối lực lượng áp chế, lại khó mà làm ra phản kháng, bị một chút xíu trấn áp.

Toàn bộ thạch tháp, tùy theo điên cuồng co lại nhỏ, cuối cùng lại biến mất không thấy gì nữa, biến thành 1 bộ tựa như hình xăm lạc ấn, rơi vào tháp dưới người trên thân.

Thời gian qua đi mấy trăm năm, lại lần nữa lại thấy ánh mặt trời, nàng tái nhợt trên khuôn mặt, con mắt giật giật, lập tức chậm rãi mở ra, còn chưa thấy rõ xung quanh, liền đã vô ý thức mở miệng, “Không nên uổng phí tâm tư, ta chính là chết, cũng sẽ không gả vào cổ thị…”

“Tỷ!”

Tiêu Khinh Mi thét lên bên trong, đã lao ra, ôm lấy tháp dưới người.

Nàng vành mắt đỏ bừng, nước mắt rì rào.

“Tỷ, ngươi mở mắt ra nhìn xem ta, ta là nhẹ lông mày, chúng ta tới cứu ngươi!”

Tiêu Hoan Hoan trừng lớn mắt, nhìn xem nương trong

ngực, ôm người kia, “Dì là cái này… Vị kia dì à…” Nàng nghe mẫu thân, không chỉ một lần nhắc qua vị trường bối này, biết nàng vì chống lại vận mệnh, làm ra vô số giãy dụa.

Ánh mắt bên trong, tràn ngập khâm phục cùng thân cận… Trong lòng nói thầm lấy, ‘Dì thật xinh đẹp a, khó trách cổ thị những người này, từ đầu đến cuối chưa từ bỏ ý định… Nhưng ta thế nào cảm giác, dì cùng ta dài có điểm giống… Mà lại nàng nhìn xem, thật là ấm áp a…’

Đầu quay tới, Tiêu Hoan Hoan nhìn về phía La Quan, đột nhiên phát hiện hắn bây giờ trạng thái, vô cùng kỳ quái.

Cả người, giống như là cứng tại nguyên địa, ngơ ngác nhìn xem mẫu thân cùng dì… Ca ca đỏ mắt… Hắn thế mà khóc sao !

Tiêu Hoan Hoan trừng lớn mắt, như nhìn thấy một loại nào đó, không thể tưởng tượng nổi sự tình!

Huyền Thánh như có điều suy nghĩ, nhìn thoáng qua Tiêu Khinh Mi, tiêu Khánh Dương tỷ muội, lại liếc mắt nhìn La Quan, hướng lui về phía sau một bước.

Khó trách La Quan như thế ngang ngược, đối trời ban cổ thị xuống tay nặng như vậy, đáy lòng một tia khuyên nhủ suy nghĩ, triệt để buông xuống.

Thế gian sự tình, có việc nên làm, có việc không nên làm.

Người đáng chết, phải chết!

“La Quan! La Quan!” Trời ban cổ thị vỡ nát tổ từ bên cạnh, một tên cổ thị trưởng lão, bi phẫn đến cực điểm gào thét, mặt mũi tràn đầy điên cuồng.

“Trời xanh ở trên, chúng sinh tại hạ! Hôm nay, ta cổ thị nhất tộc chính là chết hết, cũng muốn nguyên sơ chủ cho ra một cái công đạo.”

“Ta cổ thị trên dưới, tội gì đến tận đây ! Tổ từ bị hủy, tộc nhân tử thương vô số… Ngươi đến cùng, là vì cái gì !”

Trận thế quát tháo, tùy ý làm bậy người, lại có tư cách gì, trở thành nguyên sơ chủ

Cái này quát hỏi, là không cam lòng, tuyệt vọng, oán hận gào thét, càng là bao hàm dã tâm, muốn hỏng nguyên sơ ý chí tán thành.

La Quan nhìn hắn một cái, có thể cảm thấy được, giữa thiên địa vô số đạo cẩn thận nhìn trộm ánh mắt, giờ phút này lộ ra chần chờ cùng sợ hãi.

Hắn tiến lên mấy bước, chậm rãi quỳ xuống, “Nhi tử La Quan, bái kiến mẫu thân! Là nhi tử bất hiếu, khiến ngài chịu nhục đến nay!”

Oanh ——

Như 1 đạo thiên lôi, đánh vào tâm thần phía trên, kia cổ thị trưởng lão con mắt bỗng nhiên trợn tròn, tiếp lấy “Oa”

một tiếng, miệng mũi phun máu.

Thân thể ngã xuống đất, người này chỉ là một cái suy nghĩ.

Xong, cổ thị triệt để xong!

Chương 1507 : Trộm Thiên Quyền cấu kết không biết

Thiên địa tĩnh lặng, chúng sinh im lặng.

Kia từng đạo nguồn gốc từ các phương, cẩn thận, hoảng sợ quan sát ánh mắt, lộ ra chấn kinh, không thể tưởng tượng nổi.

Trời ban cổ thị nhất tộc, cầm tù, trấn áp nữ tử này, đúng là nguyên sơ chủ mẫu thân !

Tê ——

Mọi người hít một hơi lãnh khí, lại nhìn về phía cổ thị mọi người ánh mắt, lại không một chút thương hại, trong lòng hồi hộp, bất an tùy theo tán đi.

Khó trách nguyên sơ chủ, hôm nay đại khai sát giới, không lưu tình chút nào.

Cổ thị đây là tìm đường chết, tác đại tử!

Đổi ai, hôm nay đều tuyệt đối sẽ không, cho bọn hắn đường sống.

Tiêu Khinh Mi ôm tỷ tỷ, cảm thụ được nàng gầy gò, suy yếu, “Tỷ, ngươi không nghe lầm, hắn là con của ngươi, là ngươi cùng tỷ phu nhi tử, hôm nay hắn tới cứu

ngươi!”

Nhi tử !

Tiêu Khánh Dương không thể tin, nhìn qua quỳ xuống đất La Quan, mặt mày của hắn dần dần cùng khi còn bé dáng vẻ, một chút xíu trùng hợp.

Nàng một chút liền đỏ cả vành mắt, nước mắt chói mắt mà ra, “Quan nhi là ngươi sao Quan nhi ! Ô ô —— năm đó ngươi còn như vậy nhỏ, khẳng định không nhớ rõ ta…”

Ngày đó thần hi, nàng không thể không rời đi, đứng tại cổng quay đầu, nhìn qua trong tã lót ngủ say nhi tử, loại kia tê tâm liệt phế thống khổ, cho dù đến hôm nay, vẫn như cũ khắc cốt minh tâm.

“Mẹ! Nhi tử nhớ được ngài… Ta cùng phụ thân, chưa hề quên qua ngài một lát…” La Quan cố gắng muốn cười, nước mắt lại khống chế không nổi, hắn đã thức tỉnh còn nhỏ ký ức, tự nhiên nhận ra trước mắt tiêu Khánh Dương.

Cha!

Ngài ở dưới suối vàng có biết, thỉnh an tâm đi, ta tìm tới nương, về sau nhất định phụng dưỡng trái phải, tuyệt không để nàng lại thụ nửa điểm ủy khuất.

“Con của ta!” Tiêu Khánh Dương lảo đảo mà đến, ôm chặt lấy La Quan, khóc ruột gan đứt từng khúc, nàng 2 tay vô song dùng sức, chỉ sợ trong ngực dưới người một

khắc, liền sẽ biến mất không thấy gì nữa.

Tại ôm lấy La Quan nháy mắt, mẹ con huyết mạch tương liên, nàng triệt để xác định, đây chính là con của mình. Là nàng bị ép tách rời mấy trăm năm, từ trong tã lót Nhất Biệt, liền lại chưa thấy qua nhi tử.

Nhìn xem tỷ tỷ cùng La Quan nhận nhau, Tiêu Khinh Mi xoa xoa nước mắt, cười vẫy gọi, “Hoan hoan, ngươi mau tới đây.” Nàng lôi kéo, còn có chút ngây thơ, giật mình Tiêu Hoan Hoan, “Hoan hoan, nhanh quỳ xuống!”

“Tỷ tỷ, năm đó ngươi đem hoan hoan giao cho ta, những năm này ta làm không tốt, nhưng cũng tận lực chiếu cố nàng trưởng thành. Hôm nay, ta đem hoan hoan cũng mang đến, mẹ con các ngươi…”

Tiêu Hoan Hoan trừng lớn mắt, đầu có chút không, phía sau tuyệt đối tiếp theo tiếp theo, nhưng nàng có thể phân biệt ra được ý tứ, “Dì mới là mẹ ta, mẹ ta là tiểu di ta… Ca ca là dì nhi tử… Vậy ta chính là ca ca thân muội muội… Ca ca trước đó, liền đã biết sao cho nên mới đối ta tốt như vậy…”

Nàng bị tiêu Khánh Dương kéo vào trong ngực, còn tại nghi hoặc, thấp thỏm, cảm xúc cũng đã bị lây nhiễm, nước mắt không ngừng lăn xuống, “Tiểu di là thân nhân của ta, ca ca là ta thân ca ca, ta còn nhiều 1 cái nương… Dạng này, tựa hồ cũng không tệ…’

Nhìn về sau, ai còn dám khi dễ ta, tiêu · ***· hoan hoan!

Tại Tiêu Hoan Hoan cảm giác, nhân sinh mở ra phần

mới, kích động cùng vui vẻ xen lẫn lúc, trời ban cổ thị nhất tộc lại sa vào đến, thật sâu thống khổ cùng tuyệt vọng.

Tiêu Khánh Dương vậy mà, là La Quan mẫu thân!

Vậy chờ đến cổ thị, chính là như thế nào hạ tràng không cần cân nhắc, sợ hãi như triều cường, liền đã thôn phệ bọn hắn tâm thần.

“Trốn! Mau trốn!”

Thổ huyết ngã xuống đất trưởng lão, thê lương thét lên, “Ta cổ thị nhất tộc, tất cả mọi người lập tức thoát đi gia tộc, vĩnh viễn đừng có lại trở về!”

“Nhanh, nhanh!”

Cái này tiếng gào thét, bừng tỉnh tuyệt vọng cổ thị tộc người, không chút do dự xoay người chạy.

La Quan trước đó giết vào cổ thị lúc, đã triển lộ vô địch chi uy, bây giờ lại cứu ra tiêu Khánh Dương, đối bọn hắn lại vô lo lắng.

Giết chóc cùng hủy diệt, bất cứ lúc nào cũng sẽ giáng lâm!

Oanh ——

Oanh ——

Tiếng xé gió bên trong, vô số trời ban cổ thị tu sĩ, liều

lĩnh riêng phần mình thi triển thủ đoạn, liều mạng trốn hướng 4 phương 8 hướng.

Thậm chí, có ẩn tàng tự thân, thực lực kinh người cổ thị cường giả, trực tiếp xé rách thiên địa, muốn trốn vào trong hỗn độn tị nạn.

Về phần vực ngoại tà ma uy hiếp bọn hắn giờ phút này, đã hoàn toàn không lo được, chạy đi hoặc còn có một chút hi vọng sống, lưu lại mới hẳn phải chết không nghi ngờ!

Trốn trốn trốn!

Giờ khắc này, vạn cổ truyền thừa trời ban cổ thị, quý tộc nhất tộc, hoảng sợ như sâu kiến, tán loạn chạy trốn.

La Quan ngẩng đầu, nói khẽ: “Nương, cổ thị hại chúng ta 1 nhà, thê ly tử tán mấy trăm năm, lại cầm tù ngài đến nay, ta tuyệt sẽ không bỏ qua bọn hắn.”

“Hôm nay, cổ thị tất cả mọi người, sẽ vì bọn hắn phạm sai lầm, tiếp nhận vốn có kết cục!”

Hắn đứng dậy, nhìn trước mắt cổ thị mọi người, liều mạng chạy trốn một màn, chập chỉ thành kiếm trượt xuống.

“Trảm!”

La Quan quát khẽ, thanh âm cũng không cao, lại tại sau một khắc, cuồn cuộn kiếm minh vang lên.

4 phía chạy trốn, chật vật không chịu nổi cổ thị phổ thông tu sĩ, xé rách không gian, trốn vào trong đó cổ thị cường giả, còn có dựa vào trận pháp, bí thuật các loại, mở ra truyền tống cổ thị người, giờ phút này bỗng dưng cứng đờ, bọn hắn đôi mắt trợn tròn, lộ ra vô tận sợ hãi, tuyệt vọng.

Sau một khắc, nhao nhao từ giữa không trung rơi xuống, lại không hơi thở!

Nó khí vận, mệnh số, bị 1 kiếm chặt đứt, liền triệt để ma diệt sinh cơ, hồn phách, từ lúc, không trung bị triệt để xóa đi.

Như vậy, lại vô lưu ngấn, tan thành mây khói!

Mà chưa từng tới kịp thoát đi cổ thị mọi người, cũng là giống nhau hạ tràng, hình như có 1 đem vô hình kiếm, tại La Quan mở miệng lúc, liền chặt đứt bọn hắn tất cả đường sống.

“Không! Ta không muốn chết, cầu nguyên sơ chủ khai ân!”

“Cha! Cha cứu ta!”

“Bỏ qua nữ nhi của ta, nàng còn nhỏ, năm đó ân oán, không có quan hệ gì với bọn họ!”

Tổ từ trong phế tích, tên kia cổ thị trưởng lão muốn rách cả mí mắt, mặt mũi tràn đầy thống khổ, tuyệt vọng, “Báo ứng! Đây là báo ứng a…”

Vô số năm qua, cổ thị sở tác sở vi, từng cọc từng cọc từng kiện, không ngừng trong đầu hiện lên. Hắn thống khổ nhắm mắt lại, nhưng bên tai những cái kia, trước khi chết thét lên, kêu rên, lại làm cho nội tâm của hắn càng phát ra sợ hãi, dày vò.

Đông ——

Đột nhiên, một tên cổ thị tu sĩ quỳ trên mặt đất, trùng điệp dập đầu, nháy mắt liền da tróc thịt bong, đầu rơi máu chảy, “Lão tổ! Ngài nhanh mở mắt ra, xuất quan đi lão tổ! Ta cổ thị, liền muốn bị chém tận giết tuyệt!”

Đúng, lão tổ, ta cổ thị còn có lão tổ.

Lão tổ bế quan, tìm kiếm không biết cơ duyên, đem buông tay đánh cược một lần, vì cổ thị mở tương lai, sinh cơ.

Cổ thị, còn chưa tới sơn cùng thủy tận lúc!

Đông ——

Lại một tên cổ thị tu sĩ quỳ xuống đất, thanh âm thê lương, tựa như khấp huyết, “Lão tổ, mời lão tổ giáng lâm, vì ta cổ thị vùng vẫy giành sự sống!”

“Cổ thị tồn vong, vào thời khắc này! Lão tổ, cầu lão tổ xuất quan!”

“Cầu lão tổ xuất quan!”

Phần phật ——

Tất cả cổ thị tộc người, quỳ trên mặt đất, điên cuồng dập đầu, thét lên.

Bọn hắn không còn đào mệnh, bởi vì kết quả đang ở trước mắt, hôm nay không có người có thể chạy thoát, có thể cứu bọn hắn chỉ có lão tổ.

Đúng lúc này!

Oanh ——

Nổ vang rung trời từ sâu trong lòng đất truyền đến, ngột ngạt mà nặng nề, tựa như long xoay người bộc phát lực lượng kinh khủng, lại xé rách thiên sơn vạn nhạc, một thân ảnh phóng lên tận trời.

Sau một khắc, bàng bạc, mênh mông khí tức, như uông dương đại hải, phô thiên cái địa quét ngang, rất có càn quét lục hợp, trọng chỉnh sơn hà chi thế.

Cổ thị lão tổ, cổ kỳ!

Ầm ầm ——

Trên đỉnh đầu thiên tượng đột biến, vô số mây đen lăn lộn bên trong toát ra, càng có ngàn vạn đạo lôi đình nổ tung, hừng hực, chướng mắt lôi quang, chiếu sáng thiên địa thập phương. Kia vang vọng đất trời, chấn minh bên trong như thu hoạch cỏ dại, điên cuồng giết chóc cổ thị tộc người kiếm minh, giờ phút này lại bị trực tiếp đánh gãy.

Tuyệt vọng, trong sự sợ hãi cổ thị tộc người, trong mắt bộc phát ra hào quang sáng tỏ, “Lão tổ, là cổ kỳ lão tổ!”

“Lão tổ xuất quan! Cổ thị có thể cứu!”

“Ta cổ thị, chính là quý tộc chi tộc, tự có đại khí vận, thiên mệnh số, há lại chỉ là tà ma, bạo quân, liền có thể hủy diệt !”

Trở về từ cõi chết, cảm thụ được lão tổ giờ phút này, phóng xuất ra ngập trời khí tức, thậm chí liền ngay cả nguyên sơ chủ giết chóc chi kiếm, đều bị đánh gãy về sau, cổ thị tộc người dũng khí tỏa ra, oán hận tùy theo bộc phát.

“Lão tổ! Cầu lão tổ vì cha ta huynh báo thù!”

“Nhà ta bên trong 13 miệng, nay chỉ còn một mình ta, cầu lão tổ trấn sát kẻ này, vì bọn họ đòi lại công đạo!”

“Cổ thị há lại cho khinh nhục quý tộc máu tươi, cần nghìn lần, 10 ngàn lần hoàn lại! Cầu lão tổ xuất thủ, giết nguyên sơ chủ, trọng chỉnh thiên hạ trật tự!”

“Giết hắn! Giết hắn!”

Mọi người gào thét, sát cơ trùng thiên.

Liền như vào đông bên trong, thoi thóp rắn độc, một khi thong thả lại sức, liền lập tức lộ ra răng độc.

La Quan phát giác được, trước mắt mấy người lo lắng, nói khẽ: “Tiểu di, ngươi dẫn ta nương cùng hoan hoan,

trước tiên lui qua một bên.”

“Quan nhi!” Tiêu Khánh Dương kinh hô.

“Nương yên tâm, không có việc gì.”

La Quan trấn an mấy người, đưa mắt nhìn bọn hắn lui ra phía sau, lúc này mới ngẩng đầu nhìn về phía, kia đứng ở giữa thiên địa, như chấp chưởng vô tận uy thế cổ thị lão tổ.

‘Thiên uy sao ‘

La Quan khẽ nhíu mày, là vị kia Thiên tôn đui mù, đến nay còn không nhìn rõ hình thức, lại hoặc là bị nuôi không quen bạch nhãn lang, bị cắn ngược một cái hắn có thể lấy nhân thân, chấp chưởng bộ điểm Thiên Quyền.

Không xác định, nhưng cũng không trọng yếu.

Hôm nay, cổ thị muốn diệt tuyệt, nhiều 1 tôn cổ kỳ lại có làm sao !

“Nguyên sơ chủ! Ngươi tùy ý làm bậy, tàn sát ta cổ thị nhất tộc, tâm ngoan thủ lạt, tàn bạo vô tình, này không phải nguyên sơ may mắn, chúng sinh mong muốn, ngươi đã vô tư cách, thống lĩnh thương sinh chấp chưởng giới này!” Cổ kỳ chậm rãi mở miệng, thanh âm hắn nương theo lôi đình oanh minh, vang vọng đất trời ở giữa.

Là chất vấn, càng là tuyên ngôn, muốn câu thông

nguyên sơ ý chí, làm nó chần chờ, dao động, không cần quá nhiều, chỉ cần một điểm liền đầy đủ.

Nhưng cũng tiếc, tiếng gầm cuồn cuộn tiếng vọng, nhưng lại không được về đến ứng.

Điểm này cũng trong dự liệu, dù sao cũng là nó tán thành nguyên sơ chủ, bởi vì “Một chút chuyện nhỏ”, sẽ không tùy tiện bỏ qua.

‘Hanh! Không muốn dao động, lão phu liền đánh ngươi dao động, để cho nguyên sơ ý chí biết được, ai mới là giới này thích hợp nhất chủ nhân!’

Cổ kỳ cười lạnh, đưa tay nhấn một cái.

Ầm ầm ——

Giữa thiên địa vạn lôi tề phát, khí tức khủng bố hội tụ, tại lôi thác nước bên trong, thẳng đến La Quan trấn xuống. Cùng lúc đó, lại có không biết bóng tối, tại lôi thác nước bên trong như ẩn như hiện, như mở ra dị thế giới đại môn, đem lẫn nhau cấu kết, giáng lâm quỷ dị.

Không biết khí tức !

La Quan đôi mắt ngưng lại, có chút hiểu được, cổ kỳ nơi nào đến lực lượng, dám cùng hắn tranh phong, thậm chí mưu toan thay vào đó.

Hắn cũng không biết, thông qua loại thủ đoạn nào, không chỉ có ăn mòn, chiếm cứ, thuộc về thiên đạo quyền hành, càng chạm đến không biết. Mà lại cấp độ

cực cao, cho dù là lấy nguyên sơ chủ vị cách, thực lực điên cuồng tăng vọt, La Quan cũng cảm thấy mấy điểm uy hiếp!

Nhưng, cũng chỉ là như thế.

Không biết lại như thế nào

Tiểu thanh thiên thế giới, chính là ta chi bỉ ngạn, thân ở nơi đây, ngưng nguyên sơ chủ vị cách —— ta, chính là quy củ, pháp lệnh!

La Quan đưa tay, 1 kiếm chém ra.

Oanh ——

Kiếm quang ngưng luyện, hạo đãng về 1, như tinh hà thác nước, nghịch thế trùng thiên.

Sát na, lôi đình vỡ nát, kia như ẩn như hiện bóng tối, phát ra phẫn nộ gào thét. Như thống khổ, lại như bị chọc giận, không biết khí tức khuếch tán, như một mặt màn trời, muốn che đậy cái này 1 Phương Thế giới, giáng lâm một loại nào đó tồn tại.

Sau một khắc, “Răng rắc” “Răng rắc” vỡ vụn tiếng vang lên, cái kia vừa mới triển khai, chưa triệt để khuếch tán màn trời, từng khúc vỡ nát.

Không biết giáng lâm a! Trong thiên địa này, ta không đồng ý người, đều là dị đoan! Nguyên sơ ý chí tồn hồ nhất niệm, có thể trấn thế gian hết thảy. Ngươi không khi đến, ta bất lực can thiệp, nhưng chỉ cần xâm nhập tiến

đến, chính là cái thớt gỗ bên trên thịt cá, mặc ta xâm lược!

Chương 1508 : Phá nháo kịch cổ thị đoạn tuyệt

Huyền Thánh mặt lộ vẻ sợ hãi thán phục, hắn dù ngờ tới, La Quan đã sơ bộ nắm giữ, nguyên sơ chủ chi vị cách, thực lực không thể khinh thường.

Nhưng một kiếm này phong thái, vẫn ra ngoài ý định, kia cuồn cuộn kiếm quang sao mà khủng bố, nghịch chiến thiên uy kinh lôi, trảm phá không biết màn trời.

Chính là hắn, đều cảm thấy kinh hãi, còn tiếp tục như vậy, sợ là qua không được bao lâu, hắn vị này nguyên sơ đệ nhất cường giả xưng hào, liền muốn đổi chủ.

“Ừm !” Đột nhiên, Huyền Thánh biến sắc, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn về phía, kia vỡ nát, tản mạn khắp nơi lôi thác nước, cảm thụ được trong đó biến hóa, “Không được!”

Cổ thị lão tổ chơi lừa gạt.

Cái này khủng bố một kích, lại chỉ là biểu tượng, vì ẩn tàng nó chân chính mục đích… Hắn vậy mà dám can đảm, lấy thân dung nạp không biết… Đáng chết, hắn liền không sợ khiến cho, toàn bộ tiểu thanh thiên thế giới, bởi vậy vạn kiếp bất phục sao !

“Cổ kỳ! Lão hỗn trướng, ngươi đáng chết!” Gầm thét bên trong, Huyền Thánh một bước đạp xuống, khí tức khủng bố trùng thiên, “Ầm ầm” Huyền Quy pháp tướng, ở sau

lưng hắn hiển hiện, liền muốn vọt tới lôi thác nước tàn hơn.

Nhưng vào lúc này, một tiếng cười nhẹ, bỗng dưng ở bên tai vang lên, “Huyền Thánh đại nhân, ngươi muốn hướng đi đâu “

1 tôn kim giáp thần tướng, ngăn tại trước mắt, nó trên đỉnh đầu lơ lửng, chính là cổ thị trấn tộc thánh chuông. Trước đó, vật này bị La Quan đánh nát, bây giờ lại tổ hợp đến cùng một chỗ, từng vết nứt lại vẫn có thể thấy rõ ràng.

Cổ thị kim giáp thần sắp chết mà phục sinh, một đôi tròng mắt hiện ra quỷ dị màu đỏ sậm, như sâu trong lòng đất chảy xuôi nham tương, hung ác bạo ngược. Quỷ dị, không biết khí tức, từ nó thể nội tản mát, hiển nhiên cái này 1 tôn thần tướng, đã bị không biết ký sinh.

Oanh ——

Sau một khắc, Huyền Quy pháp tướng cùng kim giáp thần tướng, trùng điệp đụng vào nhau, kinh thiên oanh minh bên trong, song phương lại thế lực ngang nhau.

“Ha ha! Huyền Thánh, huyết nhục của ngươi, hương vị tốt lắm, ta sẽ đem ngươi kéo vào không biết bên trong, từng ngụm nhấm nháp.” Kim giáp thần đem cười to, biểu lộ dữ tợn.

Hắn ngăn chặn Huyền Thánh lúc, cổ thị lão tổ đã mượn lôi thác nước dư ba che lấp, giáng lâm đến La Quan đỉnh đầu, lộ ra ám kim sắc đôi mắt, trong đó lại tựa như

khắc dấu lấy, vô số phức tạp hoa văn, chỉ liếc nhìn lại, liền có thể cảm nhận được cuồn cuộn vô tận, khủng bố tuyệt luân uy áp.

Cùng lúc đó, cổ kỳ đưa tay, 5 ngón tay như đỉnh cao, ngang nhiên trấn xuống!

“Quỳ xuống!”

Hạo đãng vĩ lực, khuấy động mãnh liệt, như vạn cổ đầm lầy sóng dữ, điên cuồng rơi xuống.

Lấy nhân thân, chưởng thiên quyền, cấu kết không biết, dung nạp thần bí…

Đây mới là, cổ thị lão tổ chân chính lực lượng chỗ, cũng là khi biết La Quan trở thành nguyên sơ chủ về sau, mạo hiểm xông ra một bước.

Trải qua rất nhiều hung hiểm, nhưng cuối cùng, hắn thành công!

Nguyên sơ chủ lại như thế nào lấy không biết ngăn cách, cầm tù, chặt đứt hắn cùng nguyên sơ vũ trụ ở giữa liên hệ, mất đi ỷ vào, La Quan bất quá chỉ là 1 cái, cường đại điểm kiếm tu.

Ở trước mặt hắn, tựa như sâu kiến!

La Quan nhíu mày, nhìn qua cặp kia ám kim đôi mắt, hắn có thể cảm nhận được, nguồn gốc từ không biết cường đại áp chế, dường như một cái lưới lớn, đem hắn cuốn vào trong đó, đoạn tuyệt nguyên sơ ý chí đối với

hắn gia trì.

Quả nhiên, ngày mai cùng ngoài ý muốn, ai cũng không biết cái nào 1 cái, sẽ tới trước tới.

Trời ban cổ thị tuy mạnh, nhưng cũng bất quá chỉ là, chỉ là nguyên sơ đại tộc 1 trong, lấy nguyên sơ chủ thân phần tiện tay liền có thể hủy diệt.

Ai có thể nghĩ đến, cổ thị lão tổ cổ kỳ, lại nghịch thiên cải mệnh, nắm giữ lực lượng kinh khủng như vậy.

Chấp chưởng Thiên Quyền, dung nạp thần bí!

Cái này khiến La Quan, sinh ra một tia tỉnh táo, ngày sau khi càng thêm cẩn thận, tuyệt đối không thể khinh thường bất cứ địch nhân nào… Lúc nên xuất thủ, nhất định phải tồi khô lạp hủ, như như gió thu quét lá rụng, đem đối phương triệt để tiêu diệt, trấn sát, không lưu dư lực.

“Ông!”

Kiếm minh vang lên, La Quan cầm kiếm, trực diện cổ thị lão tổ, quanh thân kiếm khí hiển hiện, “Ầm ầm” gào thét, xoay quanh.

“Vô dụng!” Cổ kỳ cười to, “La Quan, mất đi nguyên sơ chủ vị cách, ngươi lại đáng là gì đi chết đi!”

Oanh ——

Lực lượng cường đại hơn, điên cuồng trấn áp.

Chỉ cần La Quan sợ hãi, cúi đầu, liền sẽ bị không biết chấn nhiếp, quỳ trước mặt hắn —— đến lúc đó, nguyên sơ chủ vị cách, đem chấn động, dao động. Hắn lại nuốt mất La Quan, liền có thể thay vào đó, trở thành mới nguyên sơ chủ!

Toàn bộ kế hoạch, tiến triển vô song thuận lợi, cổ kỳ đã thấy, trước mắt kiếm khí phong bạo, xoay quanh bên trong không ngừng vặn vẹo, đổ sụp, dần dần không chịu nổi, đến từ Thiên Quyền cùng không biết trấn áp.

Quỳ xuống! Quỳ xuống!

‘Ngươi căn bản cũng không phối, trở thành nguyên sơ chủ, đem đánh cắp, thuộc về lão phu vị trí, giao ra!’ cổ kỳ điên cuồng cười to, đôi mắt nóng bỏng, biểu lộ điên cuồng.

Chỉ bất quá, hắn trong 2 mắt yên tĩnh, lại vô song tỉnh táo, cùng hắn thời khắc này biểu lộ, hình thành tươi sáng đối so. Liền tựa như, tại cái này ám kim phía dưới, còn ẩn giấu đi mặt khác một đôi tròng mắt, nó từ đầu đến cuối trầm mặc, lãnh đạm, đứng ngoài quan sát lấy trận này chém giết.

La Quan ngẩng đầu, áo bào khuấy động ở giữa, đôi mắt phản chiếu giữa thiên địa hủy diệt cảnh tượng, một mảnh hờ hững.

“Cổ kỳ, ngươi thật cho là, có thể trấn áp ta thay thế ta ! A! Hôm nay, ta liền để ngươi biết được, như thế nào nguyên sơ chi chủ.”

Đưa tay, 1 kiếm chém ra.

Ầm ầm ——

Lôi đình gào thét trong chốc lát vang lên, hội tụ ở kiếm khí trong gió lốc, đem nó thẩm thấu, phủ lên, lại tựa như hóa thân lôi long. Nó ngửa đầu, phát ra phẫn nộ gào thét, khổng lồ “Thân thể” oanh một tiếng, đâm vào không biết trấn áp, ngăn cách phía trên.

Cổ kỳ mặt lộ vẻ giọng mỉa mai, hắn hôm nay lấy Thiên Quyền, che đậy một phương, lại mượn không biết thành lưới lớn, đem La Quan bắt nhập trong đó.

Sát cục đã thành, như thế nào hoàng khẩu tiểu nhi, tuỳ tiện liền có thể phá vỡ ! Mặc cho ngươi kiếm thế ngập trời, cũng là sâu kiến lay cây, khó thoát tử kiếp.

Đột nhiên, “Răng rắc” một tiếng vang nhỏ, xuất hiện ở bên tai, cổ kỳ thông suốt biến sắc, bỗng nhiên ngưng thần nhìn lại. Chỉ gặp, kia “Lôi long” tứ ngược chỗ, lại có 1 đạo nhìn không thấy vết rạn, lặng yên xuất hiện —— kia là, không biết ngăn cách, cầm tù!

Đôi mắt bên trong, lãnh khốc, đạm mạc ám kim sắc, cũng lộ ra một tia nghiêm túc, trầm ngưng, dường như không ngờ đến trước mắt một màn.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Ầm ầm ——

Tiếng sấm vang lên, mới đầu rất xa như ở chân trời, nhưng bất quá hô hấp ở giữa, liền đã bức lâm! Chỉ thấy bầu trời nổ tung, ức vạn đạo lôi quang, như như dải lụa đánh xuống, đan vào một chỗ, hóa thành khủng bố lôi triều.

Nếu nói trước đó, cổ thị lão tổ mang theo thiên uy xuất thủ, triệu 10 triệu lôi đình như mở ra dị thế giới, kia trước mắt chính là lôi trì khuynh đảo, lọt vào trong tầm mắt giữa thiên địa, đều bị lôi đình chiếm cứ —— đem thế gian, hóa thành lôi ngục.

“Lấy nguyên sơ chi danh, kiếm ngự lôi đình.”

“Tru dị đoan, trảm tà ma, hoành đãng 4 phương!”

La Quan thanh âm, tại lôi đình oanh minh bên trong vang lên, nhưng lại không bị bao phủ, ngược lại càng phát ra rộng rãi, to lớn, đại biểu cho quy tắc, ý chí. Dù là Thiên Quyền, không biết, tại đạo này ý chí trước mặt, đều muốn cúi đầu, sợ hãi.

Bởi vì giờ khắc này, hắn chính là nguyên sơ!

Thân ở giới này, đều là cái thớt gỗ bên trên thịt cá… Câu này như thế nào nói một chút mà thôi ! Chỉ bất quá, có ít người từ đầu đến cuối, thấy không rõ vị trí của mình, tự cho là nắm giữ, tuyệt đối cường đại lực lượng, liền có thể gây sóng gió.

Lại không biết, cái này tất cả mọi thứ, theo La Quan chỉ thường thôi. 1 kiếm, có thể phá cầm tù, trấn áp, triệu

thiên phạt chi lôi, nát vạn vật bột mịn.

Chỉ một nháy mắt, cổ thị lão tổ liền bị lôi đình bao phủ, phát ra kinh sợ gào thét, “Không có khả năng! Ngươi sao có thể đánh vỡ, không biết phong ấn!”

La Quan rõ ràng, mới vừa vặn đạt được nguyên sơ ý chí tán thành, ngưng tụ nguyên sơ chủ vị cách, có thể nắm giữ như vậy quyền hành.

Nguyên sơ cùng hắn, đã là một thể!

“Không! Ta là Thiên Quyền, vì thiên đạo ý chí cụ hóa, ngươi không giết chết được ta!” Cổ kỳ gầm thét, điên cuồng cấu kết trong cõi u minh, kia 1 đạo không biết ý chí, “Mời ngài giáng lâm dưới, càng nhiều lực lượng, giúp ta đánh vỡ thiên phạt, trấn sát nguyên sơ chủ.”

“Ta nguyện dâng ra 3 phân hồn phách, cung cấp không biết lấy thúc đẩy, càng đem nguyên sơ vũ trụ một giới làm hiến tế, mặc cho ngài lấy dùng!”

Nếu chỉ là thiên phạt, cổ kỳ cũng không e ngại, hắn bây giờ trạng thái, gần như bất tử bất diệt. Nhưng tại nguyên sơ ý chí gia trì dưới, cái này lôi đình uy lực, lại tăng lên tới bất khả tư nghị bước, hắn lại từ đó cảm nhận được, mãnh liệt khí tức tử vong.

Tựa như như giòi trong xương, đã triệt để neo định hắn khí tức, không thể trốn đi đâu được.

Sẽ chết, sẽ chết!

Sinh tử trước mặt, cổ kỳ đã không có lựa chọn nào khác, hắn tình nguyện bị không biết ăn mòn, chưởng khống, cũng không muốn như vậy thân tử đạo tiêu. Nếu không, hiển hách vạn cổ, huyết mạch quý tộc trời ban cổ thị, sẽ bị triệt để lau đi, lại không một chút tồn lưu.

Kinh sợ, bối rối đôi mắt bên trong, kia thâm trầm ám kim, hoa văn hơi sáng lên, giống bị cổ kỳ điều kiện đả động, nhưng chẳng biết tại sao, lại tại trì trệ sau nhưng lại trở nên yên ắng.

Cổ kỳ con mắt trợn tròn, lộ ra tuyệt vọng, sợ hãi, “Cứu ta! Cứu ta! Lão phu như bị chém giết, không biết cũng sẽ mất đi, giáng lâm nguyên sơ vật chứa, các ngươi trước đó trả giá, đem toàn bộ uổng phí!”

“Lão phu nguyện ý làm chó, như thế vẫn chưa đủ sao các ngươi rốt cuộc muốn cái gì !” Một câu cuối cùng, hắn triệt để phá phòng, thê lương lại phẫn nộ.

Cổ kỳ đã xuất ra, toàn bộ thành ý, không có biện pháp nữa.

Đột nhiên một tiếng cười nhẹ truyền đến, cổ quái thì thầm ghé vào lỗ tai hắn vang lên, mơ hồ không rõ, nhưng lại có thể biết rõ nó ý tứ, “Cũng không phải là ta không nguyện ý, lại giáng lâm càng nhiều, mà là những này đã, là ngươi mức cực hạn có thể chịu đựng.”

“Bất quá, không biết ý chí, chưa hề có người có thể cự tuyệt, ngươi chết đi chỉ là bắt đầu, mà cũng không phải là hôm nay kết thúc…”

Cổ kỳ trừng lớn mắt!

Hắn tựa như đoán được cái gì, mặt lộ vẻ đau thương, “Lão phu trước đó liền lòng có kinh nghi… Như thế nào thuận lợi như vậy… Ta dù liều mạng, lại vẫn cảm giác được chủ người, quá mức suy yếu… Vốn cho rằng Thần là, thụ vực ngoại tà ma ăn mòn, năng lực lượng rơi xuống… Thì ra là thế… Nguyên lai cái này một chút, chỉ là một trò chơi…”

Cổ kỳ ngửa đầu, đôi mắt tuyệt vọng mà trống rỗng, nhìn về phía thiên khung, tung giờ phút này lôi đình triều cường cuồn cuộn, đem hết thảy xé rách, bao phủ, nhưng hắn như cũ cảm nhận được, cặp kia băng lãnh, hờ hững đôi mắt. Ngay từ đầu, liền treo cao tại kia, bình tĩnh nhìn chăm chú lên hết thảy.

A!

Khôi lỗi… Con rối…

Ta mưu đồ nửa đời, vì thế trả giá vô số tâm huyết, cố gắng, nguyên lai đây hết thảy, trong mắt bọn hắn bất quá một trận nháo kịch.

Lại hoặc là, từ ngay từ đầu, cổ thị được tuyển chọn trở thành trời ban nhất tộc lúc, liền đã chôn xuống chuẩn bị ở sau.

Lấy nhân thân, đoạt thiên quyền, cấu kết không biết… Ha ha, trò cười, thật sự là trò cười!

Cổ kỳ nhắm mắt lại, khí tức giống bị thôn tính, biến mất

trong nháy mắt hầu như không còn, thuộc về cổ thị hi vọng cuối cùng, như vậy diệt tuyệt.

Sau một khắc ——

Bạch!

“Cổ kỳ” mở mắt ra, trong mắt của hắn ám kim sắc, như sôi trào nước suối, những cái kia hoa văn đường vân, như vật sống vặn vẹo, nhúc nhích. Giờ phút này lại tựa như, muốn từ hắn trong 2 mắt chui ra, đi rõ ràng cảm thụ một chút, trước mắt hoạt bát thế giới.

“Hừ!”

Cười lạnh một tiếng, từ trong miệng hắn truyền ra, “Các hạ, còn xin không nên quên, ngươi ta ở giữa ước định.”

Ám kim hơi ngừng lại, chợt lâm vào trầm mặc, tựa hồ hôm nay thế cục, hắn cũng không thể chiếm cứ chủ đạo.

Không biết chỗ thần bí, cứ việc cường đại vô song, có được không thể tưởng tượng nổi lực lượng, nhưng ở vào hiện thế, nhưng lại nhận rất đại nạn chế.

“Cổ kỳ” ngẩng đầu, ánh mắt như vượt qua vô tận thời không, mang theo một tia tang thương cùng cổ tịch, rơi vào La Quan trên thân, “1 ngày này, bản tọa đã chờ thật lâu, nhưng lại chưa bao giờ nghĩ tới đúng là ngươi, đứng ở hôm nay vị trí.”

Thiên đạo ý chí, tịch nhật Thiên tôn, từng tại thâm uyên giáng lâm, muốn giết La Quan.

Cuối cùng, bị Huyền Thánh trấn áp, vô năng cuồng nộ…

Nhưng hôm nay gặp lại, La Quan đột nhiên phát hiện, lúc trước hắn đối Thiên tôn nhận biết, hiển nhiên quá mức phiến diện. Đối phương tuyệt đối che giấu thực lực, hắn mới là bây giờ nguyên sơ trong vũ trụ, tồn tại cường đại nhất —— chưởng thiên quyền, mang không biết, đem cướp đoạt nguyên sơ vị cách.

Uy áp bàng bạc, như vực sâu như ngục!

Chương 1509 : Nguyên sơ thần quang hiển thần uy

Quả nhiên, nuôi chó người, sẽ không dễ dàng bị cắn ngược.

La Quan nhíu mày, hắn phát giác được phiền phức khí tức.

Cho dù, nguyên sơ chủ vị cách đã định, nhưng trận này phân tranh, rõ ràng còn chưa kết thúc.

“Thiên tôn, quả nhiên thâm tàng bất lộ, thiên hạ này các phương, đều khinh thường ngươi.”

Ám kim đôi mắt, yên lặng, hờ hững, mỗi 1 cái thoáng qua, đều tràn ngập tuế nguyệt khí tức, Thiên tôn thản nhiên nói: “Muốn giương cánh bay cao người, trước phải ẩn núp, bản tọa như thế, ngươi cũng như thế.”

“Nhưng hôm nay, có thể xông lên trời, quát tháo hoàn vũ người, chỉ có thể có 1 người. Cho nên, bản tọa hôm nay, mời nguyên sơ chủ chịu chết!”

Oanh ——

Thiên tôn đưa tay nhấn một cái, không giống cổ kỳ trước đó, có quá nhiều sức tưởng tượng thủ đoạn, chỗ bằng vào chỉ là, tự thân lực lượng kinh khủng. Như sơn nhạc

nguy nga, kình thiên trong mây, chỉ cần hoành ngược lại trấn xuống, liền có vạn quân khó cản chi uy!

Tràn ngập giữa thiên địa, có thể đem hết thảy hủy diệt, hóa thành bột mịn khủng bố lôi đình, nháy mắt bị đánh vỡ.

La Quan đôi mắt ngưng lại, đưa tay 1 kiếm, hạo đãng vô tận kiếm quang, như uông dương đại hải. Sau một khắc, là "Ầm ầm" nổ vang rung trời, kiếm quang đang sụp đổ, mà kia trấn xuống vĩ lực, cũng bị không ngừng làm hao mòn.

"Quả nhiên, ngươi đã triệt để nắm giữ, nguyên sơ chủ vị cách… Cái này thật đúng là, vượt quá bản tọa đoán trước…" Thiên tôn khẽ cau mày, chợt bình tĩnh lại, "Nhưng vị trí này, từ rất nhiều năm trước bắt đầu, bản tọa liền đã chọn bên trong, nó chỉ có thể là ta."

"Lấy Thiên Quyền, ngưng bản tướng!"

Oanh ——

Thiên khung sát na sáng lên, vô số viên điểm sáng vẩy xuống, như tuyết lớn cái thế, tại Thiên tôn trên đỉnh đầu, ngưng tụ làm pháp tướng.

Hoặc là, càng xác thực nói, xưng là Thiên Quyền tướng!

Óng ánh như lưu ly, nguy nga như thần minh, nhất cử nhất động ở giữa, ẩn chứa vô tận thần uy, lại ẩn ẩn nhưng cùng La Quan quanh thân, gia trì nguyên sơ ý chí chống lại —— Thiên Quyền nguồn gốc từ nguyên sơ,

bây giờ cũng đã thoát ly, không nhận nguyên sơ chưởng khống, là trời tôn chấp chưởng, là nó chỗ đứng căn bản.

“Cổ kỳ dù đáng chết, nhưng có một câu, lại nói rất đúng, như nguyên sơ ý chí gia trì bị triệt tiêu, ngươi còn có mấy điểm thực lực” Thiên tôn hờ hững mở miệng, dẫn động thiên địa oanh minh, như lời thề cùng luật pháp, lại vang vọng tiểu thanh thiên các nơi. Hôm nay, hắn muốn quang minh chính đại, đường đường chính chính khiêu chiến, ở chính diện đánh bại La Quan, thu hoạch được nguyên sơ vũ trụ tán thành.

Thiên hạ này chúng sinh, chính là chứng kiến.

Mà tự tin, bắt nguồn từ thực lực —— Thiên tôn thâm tàng nhiều năm, tuyệt không phải sống uổng thời gian, hôm nay xuất thủ tự có vạn toàn nắm chắc. Đơn ngày này quyền tướng, chính là cả người đạo hạnh, tu hành chi đỉnh phong, lấy Thiên Quyền cho mình dùng, giằng co nguyên sơ ý chí, đều có thể đối cứng một hai.

La Quan tuy mạnh, như thế nào cùng hắn khách quan !

Thiên tôn mở miệng ở giữa, Thiên Quyền tướng đã xuất tay, đã là Thiên Quyền, tự nhiên nắm giữ thiên uy, nhìn như chỉ là đưa tay một nắm, lại trực tiếp cầm tù thiên địa, tại nguyên sơ thế giới họa địa vi lao, trấn áp nguyên sơ ý chí, ra sao cùng cuồng vọng cùng làm càn… Nhưng hết lần này tới lần khác, Thiên tôn có thể làm được!

Ầm ầm ——

Kinh thiên oanh minh, từ trong hư vô bộc phát, kia là 2 đạo khủng bố ý chí ở giữa, vô hình giao phong. Thiên Quyền cùng nguyên sơ ý chí chống lại, kết quả cuối cùng, đương nhiên là nguyên sơ chiến thắng, nhưng cái này cần thời gian, mà Thiên tôn muốn chính là cái này thời gian chênh lệch.

‘Dứt bỏ nguyên sơ tán thành, ngươi cái này cái gọi là nguyên sơ chủ, đây tính toán là cái gì’ cổ kỳ như vậy cho rằng, Thiên tôn cũng giống vậy.

La Quan cùng trời tôn nhìn nhau, cảm thụ được đối phương tự tin cùng sát ý, khóe miệng đột nhiên hơi vểnh. 1 cái 2 cái, tựa hồ cũng rất có nắm chắc, không đem hắn xem như một bàn đồ ăn a… Vậy hôm nay, liền để các ngươi biết được, như thế nào thiên mệnh sở quy.

Nguyên sơ ý chí lựa chọn hắn, tự nhiên có lý do!

Hắn đưa tay, điểm nhẹ giữa lông mày, “Xanh đậm.”

Ông ——

Xâu chuỗi đại đạo, phản chiếu bỉ ngạn một màn kia, thâm thúy, nồng đậm màu xanh đậm, giờ phút này giống bị trong ngủ say tỉnh lại, bộc phát sáng rực thần quang, kia nồng đậm xanh đậm, giống như là biển cả chỗ sâu nhất, mãnh liệt, lăn lộn thủy triều, đem La Quan bao vây ở bên trong.

Lực lượng của nó, giờ phút này giống như đến, một loại nào đó khủng bố gia trì, lại hoặc là nói… Khi La Quan trở thành nguyên sơ chủ về sau, mới chính thức nắm

giữ, thuộc về nguyên sơ thần quang lực lượng.

Nguyên sơ, chính là nguyên sơ!

Đây là một loại, khi nguyên sơ vị cách, tăng lên tới cấp độ cao nhất lúc, mới có thể sinh ra, chấp chưởng lực lượng cường đại, là cửu thải chi lực, đại biểu cho sinh diệt cùng sáng tạo, chính là trong truyền thuyết chí cao thần uy 1 trong. Chính là bởi vì, thể nội dung hợp nguyên sơ thần quang, La Quan mới có thể tại ngưng tụ nguyên sơ chủ không lâu sau, liền đem nó triệt để nắm giữ.

Đương nhiên, thuộc về nguyên sơ thần quang uy lực, La Quan còn xa không thể hoàn toàn thôi phát, nhưng dùng để trấn áp Thiên tôn vọng tưởng, cũng đã đầy đủ.

Thiên Quyền nguồn gốc từ nguyên sơ, ta vì nguyên sơ chủ, lấy ta ban ân chi lực, đối kháng ta chi ý chí, dục hành bất quỹ nghịch thiên sự tình… Tội lỗi đáng muôn lần chết!

La Quan đưa tay, mũi kiếm ở giữa xanh đậm lưu chuyển, bị phủ lên, thẩm thấu kiếm quang, được trao cho không cùng luân so lực lượng cường đại. Sát na, Thiên Quyền tướng trấn áp, liền truyền ra “Răng rắc” “Răng rắc” vỡ vụn âm thanh, từng đạo khe hở không ngừng hiển hiện.

Hết thảy, đều bị xanh đậm chiếu sáng, cũng bị xanh đậm trấn áp, Thiên tôn sắc mặt biến hóa, lộ ra một tia chấn động, âm trầm, đích xác không nghĩ tới, La Quan trong tay lại còn có, kinh khủng như vậy át chủ bài. Cái này

không biết xanh đậm, không biết là loại nào thần thông, diệu pháp, lại có khủng bố ý chí bộc lộ, trực tiếp trấn áp Thiên Quyền, đem hắn đời này sở tu, sáng tạo, trực tiếp giẫm tại dưới chân!

Phẫn nộ cùng không cam lòng, ở trong lòng khuấy động, nhưng lại sau đó một khắc, biến thành âm trầm cùng hãi nhiên… Thiên Quyền tướng trấn áp, nát! Phản phệ mãnh liệt mà tới, Thiên tôn kêu rên, trên mặt khí huyết lăn tuôn, nó đôi mắt bên trong ám kim, lại càng thêm sáng tỏ, kích động.

Giờ phút này, La Quan cảm nhận được, 1 đạo băng lãnh lại nóng bỏng nhìn chăm chú, liền đến từ Thiên tôn đôi mắt, nhưng nhìn chăm chú người lại cũng không là hắn… Đây là, đến từ không biết chỗ thần bí, mượn Thiên tôn đôi mắt nhìn trộm thế gian, như phát hiện một loại nào đó, thất lạc ở bên ngoài trân bảo.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Tham lam nhìn trộm, khiến La Quan nhíu mày, sát ý khuấy động ở giữa, kiếm minh tùy theo cuồn cuộn, xanh đậm bao vây lấy kiếm khí, không gì không phá, muốn đem Thiên tôn chỗ, hóa thành tịch diệt địa ngục, đưa bọn hắn cùng nhau Quy Khư!

‘Để ta giúp ngươi đi… Làm gì không muốn thừa nhận, bản này chính là ngươi, sớm chuẩn bị chuẩn bị ở sau… Ta đã là ngươi, ngươi cũng đã là, ta tại hiện thế một bộ điểm… Thiên tôn, nơi đây nguyên sơ chủ vị cách, đã viễn siêu ra tưởng tượng, ngươi như cự tuyệt, chỉ có

một con đường chết.’ trong đầu, thần bí thì thầm, mang theo một tia cấp bách, thúc giục vang lên.

Thiên tôn giữa lông mày, hiện lên một tia phức tạp, hắn dù cùng không biết đã là một thể, nhưng chỉ cần đối phương chưa từng thật giáng lâm, hắn liền từ đầu đến cuối có thể, nắm chắc giữa hai bên chủ động. Mà một khi… Hắn sẽ không thể tránh khỏi, một chút xíu lui lại, thậm chí mất đi bản thân… Nhưng không biết nhắc nhở không sai, trước mắt xanh đậm khủng bố vạn điểm, chỉ bằng Thiên Quyền tướng bất lực chống lại.

“Hô —— “

Không chỉ có liên quan đến sinh tử, càng là vô số năm qua khổ tâm bố cục, mới rốt cục đợi đến hôm nay, Thiên tôn há cam tâm như vậy thất bại hắn không có lựa chọn nào khác.

Thiên tôn nhắm mắt lại, cùng La Quan đồng dạng, đồng dạng điểm tại mi tâm, “Không biết tướng, khải!” Sau một khắc, nó trong mắt ám kim, như sôi nước bốc hơi, lại hóa thành ám kim sương mù, thoát ly Thiên tôn đôi mắt, tại nó đối diện ngưng tụ, nặng đắp, hóa thành một cái khác Thiên tôn.

Cả 2 tướng mạo hoàn toàn tương tự, khí tức lại khác biệt quá nhiều, không có chấp chưởng Thiên Quyền mênh mông, uy nghiêm, có chỉ là một phần không biết cùng thần bí âm lãnh. Cặp kia ám kim sắc con ngươi, trực câu câu nhìn chằm chằm La Quan, bên tai thậm chí có thể nghe tới, nuốt nước miếng thanh âm.

Không kịp chờ đợi!

“Thiên tôn đạo hữu, ngươi ta tương dung nhiều năm, rốt cục tại hôm nay gặp mặt.” Ám kim đôi mắt Thiên tôn, mỉm cười hành lễ.

Hắn ngữ khí ôn hòa, thái độ thành khẩn, nhưng thủy chung cho người ta một loại, cực đoan cảm giác nguy hiểm. Tựa như trong địa ngục lệ quỷ, rốt cục tránh thoát lồng giam, tại nhân gian du đãng.

Thiên tôn mặt không biểu tình, đáp lễ lại, “Đạo hữu, còn xin giúp ta một chút sức lực, chém giết người này, cướp đoạt nguyên sơ vị cách!” Trở thành nguyên sơ, phải nó nội tình, gia trì, có lẽ còn có cơ hội, đem không biết tướng thu hồi, sớm bóp chết tai hoạ ngầm.

Không biết tướng cười một tiếng, “Được.” Hắn không những không cự tuyệt, ngược lại vừa ra tay, liền đem hết toàn lực, như so Thiên tôn càng thêm vội vàng.

Oanh ——

Ám Kim Quang mang trùng thiên, đan dệt ra thứ 2 tôn pháp tướng, cũng là không biết tướng chân chính hình thái… Kia là 1 tôn, vô diện thân ảnh, không có tai mắt miệng mũi, khí tức quỷ dị, khó lường.

Xa xa thối lui Ngụy Vô Kỵ, sắc mặt biến hóa, trước mắt tôn này trùng thiên pháp tướng, hắn cũng không lạ lẫm. Lúc trước, hắn thành tựu thần đạo đạo quả lúc, liền có không biết thần nghiệt giáng lâm, muốn nuốt ăn thần đạo đạo quả, hỏng hắn đời này tu hành. Kia thần nghiệt,

liền cùng cái này không biết tướng, cơ hồ hoàn toàn tương tự, chỉ bất quá hôm nay không biết tướng, thực lực càng khủng bố hơn.

“Nguyên sơ chủ cẩn thận! Này không biết tướng, như cùng thần nghiệt có quan hệ, thực lực khủng bố…” Hắn lấy ra nến, đang muốn giơ tay vung ra, cả người lại đột nhiên như gặp phải trọng kích, “Oa” một tiếng thổ huyết, trong tay nến rơi xuống, tự hành dấy lên.

Chỉ bất quá, ngọn lửa kia vặn vẹo, như nhận đáng sợ áp chế, giờ phút này lại phản chiếu ra từng đạo, quỷ dị, thân ảnh mơ hồ. Giương nanh múa vuốt, quay chung quanh tại mọi người bên người, muốn xâm nhập tiến đến, lại bị thần đạo nến quang mang, ngăn cách bên ngoài.

“Mọi người cẩn thận! Tuyệt đối đừng bước ra, ánh nến chiếu rọi phạm vi!” Ngụy Vô Kỵ một bên thổ huyết, một bên gầm nhẹ, đem tiêu Khánh Dương, Tiêu Khinh Mi, Tiêu Hoan Hoan, Đổng Bình cùng bảo hộ ở sau lưng.

Thiên tôn đối diện, không biết tướng lắc đầu, hình như có mấy điểm thất vọng, hiển nhiên đây hết thảy đều là, đến từ hắn thủ đoạn. Nếu có thể bắt đến La Quan mẫu thân, muội muội bọn người, buộc hắn sợ ném chuột vỡ bình, đương nhiên là tốt nhất, nhưng không ngờ kia sơn thần trong tay, lại nắm giữ lấy cái này nến, không hổ có thể trở thành nguyên sơ chủ, quả thật có cực lớn số phận.

Ầm ầm ——

Nổ vang rung trời, ở trên đỉnh đầu bộc phát, là xanh đậm nhuộm dần mũi kiếm, cùng trời quyền tướng, không biết tướng lực lượng va chạm, hợp 2 tôn pháp tướng chi lực, rốt cục đem cái này khủng bố 1 kiếm ngăn trở.

Nhưng lại tại sau một khắc, khủng bố kiếm minh tái khởi, La Quan đôi mắt băng hàn, khóa chặt Thiên tôn cùng trời quyền tướng, “Chết đi cho ta!”

Lại dám đánh lén thân nhân của hắn, nếu không phải Ngụy Vô Kỵ ở đây, chỉ sợ xảy ra đại sự… Không biết bên trong thần bí, quả nhiên quỷ dị, vậy thì càng thêm đáng chết!

Thiên tôn thở ra khẩu khí, đón lấy cuồn cuộn mũi kiếm, lạnh giọng nói: “La Quan, ngươi cho rằng hôm nay, hay là bản tọa đối thủ sao không biết tướng giáng lâm, ta bây giờ cường đại, ngươi tưởng tượng không đến…”

Sau một khắc, thanh âm im bặt mà dừng, lại 1 đạo nồng đậm tử sắc, từ La Quan thể nội bộc phát, cùng xanh đậm cấp độ rõ ràng, chồng chất lên nhau, lại làm cho La Quan vốn là khí tức kinh khủng, lại lần nữa tăng vọt.

Ầm ầm ——

Mũi kiếm triều cường, hạo đãng như sóng dữ, giờ phút này lam cùng tử hai vệt thần quang, đồng thời gia trì, ngưng tụ trên đó, chỗ hướng chỗ tồi khô lạp hủ!

Chương 1510 : Thôn thiên tôn không biết giáng lâm

“Đạo thứ 2 nguyên sơ thần quang!” Không biết tướng gầm nhẹ, ám kim sắc con ngươi, bởi vì chấn động co vào, Thần gắt gao tiếp cận La Quan, mặt mũi tràn đầy chấn động.

Nhưng lại sau đó một khắc, hóa thành vô tận tham lam, nóng bỏng.

‘Cái này nguyên sơ chủ thân bên trên, tất ẩn tàng đại bí mật…’ lại không đề cập tới những này, liền chỉ là 2 đạo nguyên sơ thần quang, nếu có thể thôn phệ, liền, chính là thiên đại tạo hóa. Thậm chí, nhưng trợ giúp Thần đánh vỡ, không biết cùng hiện thế bình chướng, chân chính giáng lâm!

“Thiên tôn đạo hữu, ngươi ta liên thủ, giết hắn!”

Không biết tướng gào thét, ám kim thần quang ngút trời, đỉnh đầu pháp tướng im ắng gào thét, vô tận âm hàn, bạo ngược, mãnh liệt thôn thiên.

Thiên tôn sắc mặt nghiêm túc, một tia kinh sợ, bối rối, từ đáy lòng hiện lên, hắn đột nhiên phát hiện thế cục, hình như có chút mất khống chế. Nhưng vô tận tuế nguyệt rèn luyện , khiến cho ý chí cường hoành vô song, chỉ hơi khẽ động dao, liền trở nên yên ắng, “Tốt!” Hắn đưa tay, Thiên Quyền tướng toàn lực bộc phát.

Ta là thiên đạo ý chí, hao phí vạn cổ tuế nguyệt, trù tính vô số, mới rốt cục đợi đến hôm nay.

Ngươi, dựa vào cái gì cùng ta một trận chiến !

Sau một khắc, nổ vang rung trời bộc phát, Thiên Quyền sống chung không biết tương liên tay, 2 đạo lực lượng đáng sợ điệp gia, lại tại dưới kiếm phong, bị một kích đánh vỡ.

Lam cùng tử, quấn giao nhảy vọt tại trên mũi kiếm, chém qua chỗ, hết thảy đều thành bột mịn! 2 tôn pháp tướng thần uy, không ngừng tán loạn.

“Không có khả năng!” Thiên tôn gầm thét, hắn không muốn tin tưởng, nhìn thấy trước mắt một màn. Hắn chấp chưởng Thiên Quyền, cấu kết không biết, lại tại La Quan trước mặt, không phải một hiệp chi địch.

Tiểu bối này, dựa vào cái gì có thể nắm giữ, đáng sợ như thế lực lượng !

Không biết tướng ám kim con ngươi, hiện lên một vòng thâm trầm, “Thiên tôn đạo hữu, bây giờ thế cục dưới, ngươi ta không có lựa chọn nào khác.” Hắn vươn tay, “Chỉ có ngươi ta hợp nhất, làm Thiên Quyền cùng không biết triệt để dung hợp, mới có thể nghịch chuyển thế cục, chuyển bại thành thắng!”

Mỗi ngày tôn trầm mặc, không biết tướng thanh âm bình tĩnh, “Đương nhiên, lựa chọn quyền lợi, từ đầu đến cuối tại đạo hữu trong tay, ngươi nếu không nguyện… Ta liền chỉ coi, những năm này chờ đợi, là một trận hư vô mộng

cảnh, thoát ly hiện thế trở về không biết là được… Nhưng Thiên tôn đạo hữu, kết quả của ngươi chỉ sợ là hồn phi phách tán, vạn kiếp bất phục.”

Thiên tôn vẻ mặt nhăn nhó, hắn cùng không biết cấu kết, có thể cảm nhận được, đến từ đối diện tham lam, Thần cơ hồ kìm nén không được. Lựa chọn quyền lợi… A! Bản tọa hôm nay, còn có chọn sao vốn cho rằng là thiết hạ tử cục, cùng La Quan tự chui đầu vào lưới, nào có thể đoán được con cá này quá lớn, không chỉ có xé lưới, còn muốn ăn người!

Ba ——

Thiên tôn đưa tay, nắm chặt không biết tướng, “Hôm nay, ta cùng ngươi dung hợp, Thiên Quyền cùng không biết hợp nhất, khi khải hoàn toàn mới tương lai!”

Có lẽ, ta sẽ bởi vậy sa đọa, trầm luân, cuối cùng kết cục bi thảm, nhưng thì tính sao ta tuyệt không cam tâm như vậy thất bại. Huống chi, trở thành nguyên sơ chủ, còn có phản kích, thoát thân khả năng, Thiên tôn lựa chọn buông tay đánh cược một lần!

“Ha ha ha!” Không biết tướng cười to, “Thiên tôn đạo hữu, tin tưởng ta, ngươi tuyệt sẽ không hối hận, hôm nay lựa chọn.”

“Như vậy, ta lấy không biết sống nhờ người, thần bí chi vị cách thân phận, cùng ngươi hợp nhất.”

Oanh ——

Không biết tướng vỡ vụn, hóa thành vô số ám Kim Quang mang, đem Thiên tôn bao khỏa ở bên trong, dọc theo miệng mũi thất khiếu chui vào trong cơ thể hắn.

Ầm ầm ——

Kinh người khí tức, từ Thiên tôn thể nội bộc phát, dưới chân hắn giờ phút này, lại xuất hiện 2 đạo cái bóng. Một ngưng thực, một hư ảo, kia ngưng thực chính là Thiên tôn tự thân, mà cái bóng hư ảo, lại như mọc ra một đôi sừng thú, quỷ dị, trầm thấp tiếng cười, từ hư ảnh bên trong truyền đến, dần dần cùng trời tôn cái bóng, dung hợp một chỗ.

Thiên Quyền cùng không biết, hoàn thành về 1!

Sau một khắc, Thiên tôn đưa tay một nắm, không thể tưởng tượng nổi vĩ lực, trong chốc lát giáng lâm. Bàng bạc cùng hỗn loạn, hạo đãng cùng quỷ dị, lẫn nhau dung hợp lại cùng nhau, như có thể phong ấn, trấn áp hết thảy, chính là tuân theo nguyên sơ chủ ý chí, giáng lâm nguyên sơ thần quang, cũng khó khăn trốn trong đó.

Lam cùng tử chấn động bên trong, không ngừng đổ sụp, vỡ tan, trong đó phun trào kiếm quang tùy theo dập tắt.

“La Quan! La Quan!” Thiên tôn gầm thét, “Ngươi còn có thủ đoạn gì nữa bản tọa mới là, hôm nay người thắng sau cùng!” Thanh âm hắn xen lẫn khác 1 đạo gầm nhẹ, kia là không biết thét lên, trần trụi ác ý khóa chặt La Quan, không có nửa điểm che lấp.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Song phương chém giết, đem hết thảy đánh nát, trời ban cổ thị tổ địa, từ thiên hạ na di mà đến 10 triệu cái linh sơn, triệt để hóa thành phế tích. Giờ phút này, trong hư vô vang lên, “Răng rắc” “Răng rắc” đông kết âm thanh, sức mạnh đáng sợ đem mảnh này hỗn loạn, tịch diệt hư không, hóa thành 1 cái lao ngục.

Muốn trấn áp nguyên sơ chủ, điểm mà ăn chi!

“Cút!” Huyền Thánh gầm thét, 1 quyền đem đối diện kim giáp thần đem đánh bay, đối phương rốt cục không kiên trì nổi, thét lên bên trong vỡ nát. Đỉnh đầu toà kia cổ thị thánh chuông, tùy theo lại lần nữa giải thể, lần này chính là mảnh vỡ cũng khó tồn lưu, hóa thành vô số bột mịn.

Không biết giáng lâm hiện thế, lại nhận khủng bố trấn áp, giáng lâm càng lâu phản phệ càng lớn, Huyền Thánh thủ thắng cũng nằm trong dự liệu.

“Pháp tướng, hợp!”

Huyền Thánh đưa tay kéo một phát, Huyền Quy pháp tướng “Oanh” một tiếng, trực tiếp dung nhập thể nội, cả người hắn thân thể tăng vọt, lực lượng kinh khủng quét ngang thiên địa.

Không chút do dự, nhanh chân bước ra thẳng đến Thiên tôn!

“Chẳng cần biết ngươi là ai, cái này bên trong chính là

tiểu thanh thiên, là lão phu thủ hộ chi địa… Cho lão phu cút!” Huyền Thánh gào thét, 1 quyền đánh ra.

Ầm ầm ——

1 quyền này, cuốn lên ngập trời thần uy, như kinh lôi cuồn cuộn.

Thiên tôn nhíu mày, Huyền Thánh cường hãn, cho dù hắn cũng không thể coi nhẹ, cho nên mới lấy một loại nào đó đại giới, từ không biết bên trong mời đến vị thứ 2 giúp đỡ. Nhưng Huyền Thánh thực lực, còn tại đoán trước phía trên, lại trong khoảng thời gian ngắn, liền đã đánh bại đối phương.

“Không biết…”

Thanh âm tại não hải vang lên, “Yên tâm, ta đã sớm chuẩn bị.” Mơ hồ thì thầm, lộ ra vẻ hưng phấn.

Thần mới là hôm nay, lớn nhất Doanh gia!

Thiên tôn không cần nhiều lời, từ dung hợp thời điểm lên, Thiên Quyền liền đã chú định, là hắn ăn uống chi vật. Nguyên sơ tay phải bên trong, 2 đạo nguyên sơ thần quang, càng là khó có thể tưởng tượng cơ duyên… Mà Huyền Thánh, cũng là đại bổ huyết thực.

Đẹp! Đẹp đến mức rất!

Hút trượt ——

Thần xoa xoa, phán đoán nước bọt.

Oanh ——

Âm hàn giáng lâm, hóa thành khủng bố phong tỏa, đem bọn hắn cùng La Quan bao phủ ở bên trong.

Đây là không biết khí tức, cùng hiện thế tiếp xúc, lập tức truyền ra “Ầm ầm” tiếng vang, kia là 2 loại không thể cùng tồn tại ý chí đối kháng. Tạo thành khủng bố phản ứng, cũng đem phiến thiên địa này ngăn cách, cho dù là Huyền Thánh, cũng vô pháp xâm nhập tiến đến.

“Phá! Cho lão phu phá!” Huyền Thánh toàn lực xuất thủ, đánh trước mắt một mảnh vỡ nát, vặn vẹo. Nhưng không biết khí tức, cùng hiện thế ở giữa dây dưa, lại cũng không là dễ dàng như vậy, liền có thể xé rách.

“La Quan, 10 triệu chống đỡ, ngươi cũng không thể chết! Không phải, tiểu thanh thiên liền xong!” Không biết ăn mòn Thiên tôn, như Thiên tôn thắng, liền tương đương không biết, sắp giáng lâm nguyên sơ. Đến lúc đó giữa thiên địa, toàn bộ sinh linh, cũng khó khăn trốn bị thôn phệ hạ tràng!

La Quan hướng ngoại nhìn thoáng qua.

“Huyền Thánh…”

“Làm sao tiểu tử, ta nói cho ngươi, nhưng trăm triệu không thể sợ, ngươi 1 sợ tâm lý sợ hãi liền xong, nguyên sơ vị cách rung chuyển…”

“Ngươi chạy xa một chút.”

“Cái gì !” Huyền Thánh hoài nghi, chính mình có phải hay không nghe lầm chạy xa một chút tiểu tử ngươi, đây là ý gì

Sau một khắc, không cần giải thích, hắn cũng đã biết đáp án.

Oanh ——

Thuần túy ngân bạch, như tia chớp màu bạc, từ La Quan thể nội hiện lên, đem hắn bao phủ ở bên trong.

Đạo thứ 3 nguyên sơ thần quang!

Oanh ——

Cuồn cuộn khí tức, nhưng khai sơn biển.

Tê ——

Huyền Thánh hít một hơi lãnh khí, không chút do dự, xoay người rời đi!

Tiểu tử này, quả thực là cái nhiều bảo quái, đều trình độ như vậy, lại còn có át chủ bài.

Ngô… Có vẻ như, ban đầu ở thâm uyên lúc, hắn từng thúc đẩy xem qua trước ngân bạch… Nhưng cái kia cũng chỉ là một loại, quỷ dị giới ngoại chi lực mà thôi… Ai có thể nghĩ đến, lại cùng trước đó xanh đậm cùng tử sắc đồng dạng, như thế khủng bố…

Lo lắng không có gì đáng lo lắng!

Ngược lại là Thiên tôn, hừ, gặp gỡ tiểu tử này, coi như hắn không may.

Ông ——

Kiếm minh vang lên, kiếm minh cuồn cuộn, hừng hực kiếm quang, hóa thành phong bạo càn quét. Mặt ngoài, lam, tử, ngân 3 tầng thần quang xếp, uy lực của nó đột nhiên, vượt qua cái nào đó giới hạn, đạt tới hoàn toàn mới cấp độ.

1 kiếm khai thiên cửa không, một kiếm này, mở chính là địa ngục chi môn!

“A!”

Thiên tôn gầm thét, 2 âm thanh quấn quýt lấy nhau, lại là đồng dạng chấn kinh, không thể tin.

Đạo thứ 3 nguyên sơ thần quang, trong cơ thể hắn, lại còn có nguyên sơ thần quang!

“Ngăn trở! Thiên Quyền cùng không biết, có thể nuốt vạn vật!”

Oanh ——

1 tôn khủng bố thân ảnh, bỗng dưng ở trong thiên địa xuất hiện, kia là Thiên Quyền, không biết dung hợp bên trong, hình thành hoàn toàn mới “Pháp tướng” .

Hoặc là, xưng là “Quái vật”, muốn càng thêm chuẩn xác.

Khí tức âm lãnh, bạo ngược, bao phủ trong bóng đêm, tinh hồng đôi mắt, cùng đen nhánh lân giáp, giống như là ma, nhưng so ma càng thêm quỷ dị. Nó mở cái miệng rộng, hung hăng hướng về phía trước 1 nuốt, càng đem cái này 3 tầng thần quang gia trì dưới kiếm quang phong bạo, trực tiếp hút vào trong bụng.

La Quan khóe miệng, câu lên một tia cười lạnh.

Tham ăn, cũng không phải thói quen tốt, trên đời này có nhiều thứ, là ăn không được.

Oanh ——

Khủng bố oanh minh, từ “Quái vật” thể nội truyền ra, nó thân hình khổng lồ run rẩy, lộ ra thống khổ biểu lộ.

“A!”

Pháp tướng cùng cấp tự thân, kinh khủng phản phệ, khiến Thiên tôn miệng mũi phun máu, nó mặt ngoài thân thể, càng là vỡ nát mở vô số vết rạn.

Phốc ——

Phốc ——

Trầm đục bên trong “Quái vật” bị xé nát, vô số kiếm khí phá thể mà ra, tại 3 tầng thần quang chiếu rọi xuống, cuối cùng tán loạn, tiêu vong.

“Không… Không…” Thiên tôn gầm nhẹ, hắn đã duy trì không ngừng tự thân, thân thể nửa quỳ, vết thương máu tươi như chú.

Hắn ngẩng đầu, gắt gao tiếp cận La Quan.

3 tầng thần quang, hắn lại nắm giữ lấy, 3 đạo nguyên sơ thần quang… Chẳng lẽ, vị này tân sinh nguyên sơ chủ, là một vị nào đó vĩ ngạn chuyển sinh…

Bại! Thất bại thảm hại!

Vô số năm chờ đợi, ẩn nhẫn, kết quả sau cùng, lại mọi loại giai không.

Đột nhiên, ám kim sắc đường vân, tại Thiên tôn mặt ngoài thân thể hiển hiện, hắn bỗng nhiên ngẩng đầu, gương mặt hoàn toàn méo mó, như thừa nhận khủng bố thống khổ. Không biết bên trong thần bí, ngay tại điên cuồng ăn mòn, cướp đoạt, thuộc về hắn hết thảy, bao quát thân thể, hồn phách, ý thức, đều sẽ bị thôn phệ!

“Thiên tôn, ngươi đã bại, nhưng ta còn có cơ hội, mượn ngươi thân thể, ta đem chân chính giáng lâm hiện thế, giết chết nguyên sơ chủ vì ngươi báo thù.”

“Cho nên, không nên phản kháng, rộng mở tinh thần của ngươi, ý chí, để ta thôn phệ, chiếm cứ!” Thì thầm gào thét bên trong, ăn mòn điên cuồng gia tốc.

Thiên tôn căng cứng thân thể, đột nhiên buông lỏng, “Tốt! Nhưng ngươi ghi nhớ, cho bản tọa hứa hẹn, giết hắn, nhất định phải giết hắn!”

Ta, tuyệt không tiếp nhận thất bại.

Dù là chết, cũng muốn kéo ngươi chôn cùng!

Oanh ——

Không làm phản kháng Thiên tôn, bị triệt để xâm chiếm.

Giờ khắc này, không biết giáng lâm!

Chương 1511 : Nát nguyên sơ chúng sinh chịu chết

Khi không biết xâm nhập, trước hết nhất làm ra phản ứng, là tiểu Thanh trời bản thân.

Ầm ầm ——

Cuồng lôi oanh tạc, đem Thiên tôn thân ảnh bao phủ, khủng bố tịch diệt chi lực, muốn đem nó luyện vì bột mịn!

Nhưng không biết bên trong thần bí, đã dám giáng lâm, tự nhiên là có nắm chắc.

Giờ phút này lại có tầng 1 vô hình bình chướng, lặng yên ở giữa mở ra, đem đến từ thế giới bản thân xoá bỏ, trực tiếp ngăn cách bên ngoài.

Không biết ngẩng đầu, thần bí dòm nhìn, ngấp nghé cùng tham lam, hừng hực vạn điểm, “Nguyên sơ chủ, ngươi cũng biết vì giáng lâm giới này, ta trả giá gì cùng đại giới bất quá, hết thảy đều đáng giá!” 3 đạo nguyên sơ thần quang, đủ để khiến Thần triệt để điên cuồng, không cố kỵ gì.

Thần đưa tay, giữa năm ngón tay hắc ám phun trào, là cực hạn đen nhánh, như vĩnh dạ ngưng tụ, đại biểu cho không tiêu tan tuyệt vọng, hủy diệt, “Đến từ không biết

vong linh, lấy không cam lòng cùng oán hận, xen lẫn thành vĩnh hằng đêm tối, có thể nuốt phệ vạn vật, vĩnh viễn trầm luân!”

Giờ khắc này, không biết tại oanh minh, thần bí đang gầm thét. Vô hình gông xiềng, rơi vào La Quan trên thân, muốn đem hắn nuốt vào trong đó, trở thành tự thân một bộ điểm.

Ông ——

Kiếm minh trùng thiên, kiếm khí cuồn cuộn, bảo vệ La Quan trước người, hắn lần thứ 1 chân chính, trực diện không biết bên trong ký sinh thần bí. Có thể rõ ràng cảm nhận được, Thần đối sinh linh ác ý cùng tham lam, đó là một loại sống sờ sờ, xé rách, thôn phệ dục vọng.

Rất mạnh, rất khủng bố!

Cho dù thân là nguyên sơ chủ, tâm thần, ý chí đều tại bản năng bên trong run rẩy… Liền như, trước mắt khói đen, đem thôn phệ thế giới.

“Ha ha ha ha!” Ký sinh tại không biết thần bí, tùy ý cuồng tiếu, “Đừng có lại giãy dụa nguyên sơ chủ, ngươi thật sự đáng sợ, lại nắm giữ lấy 3 đạo nguyên sơ thần quang, nhưng ngân bạch đã ra, liền mang ý nghĩa ngươi đã móc sạch át chủ bài.”

“Ta hôm nay, hiến tế bộ điểm thể xác, cung cấp không biết nuốt, thi triển ra vĩnh hằng đêm tối, tất yếu đưa ngươi kéo vào trong đó!”

“Chớ phản kháng, thả ra ngươi mình, cùng ta trở thành một thể, cái này chính là ngươi đời này, lớn nhất vinh quang cùng may mắn!”

Thần không kịp chờ đợi, đi nghênh đón thuộc về, mình tân sinh ——

Từ không biết thoát ly, từ kẻ ký sinh, biến thành hiện thế trở về người, đi săn cái này chư thiên, chiều không gian, thành tựu vô thượng vĩ ngạn!

Đúng vậy, Thần đã nhìn thấy hi vọng, dự cảm đến tương lai, vô cùng óng ánh, huy hoàng, đó mới là Thần nên có vận mệnh.

Huyền Thánh tê cả da đầu, đến từ không biết thôn phệ khí tức, làm hắn hãi hùng khiếp vía, “Lui, mau lui lại! Chạy xa một chút!”

Trong tiếng gầm nhẹ, Huyền Thánh phất tay áo vung lên, quấn lấy Ngụy Vô Kỵ cùng Tiêu thị bọn người, phá vỡ giữa thiên địa khủng bố dư ba, na di rời đi.

Tiêu Khinh Mi kêu to, “Nhi tử ta, con ta La Quan còn tại kia bên trong, cầu tiền bối xuất thủ cứu hắn, ta tuyệt không thể lại vứt bỏ con của ta!”

Nàng giãy dụa lấy, liền muốn trở về.

Huyền Thánh phất tay áo, đem mọi người che chở ở bên trong, trầm giọng nói: “Tiêu… Đạo hữu, không cần lo lắng, lão phu đối La Quan nhận biết rất sâu, hắn mới gọi ta rút đi, tất có hoàn toàn chắc chắn. Ngươi ta bây

giờ, cách xa một chút không bị tác động đến, là lựa chọn tốt nhất.”

Hắn trở lại, nhìn về phía trong chém giết tâm, cổ thị nhất tộc chỗ tiểu thiên địa, đã triệt để sụp đổ, vặn vẹo thời không, quy tắc, đem tất cả dòm nhìn bẻ gãy.

Bây giờ, ai cũng không biết chém giết tiến triển, Huyền Thánh trong đầu, hiện ra La Quan bình tĩnh đôi mắt —— ‘Tiểu tử, nhưng tuyệt đối đừng để lão phu thất vọng!’

Nếu không, chúng sinh đều vong.

Ngay tại, Huyền Thánh chuyển qua này niệm lúc, lại một tiếng kiếm minh, vang lên bên tai mọi người. Sau một khắc, chém giết trung tâm chiến trường, cuồn cuộn kiếm quang bộc phát, hạo đãng như tấm lụa, đem hết thảy xé rách.

Vĩnh hằng chi dạ đang sụp đổ!

Thắng…

Huyền Thánh vô ý thức, toát ra ý niệm này, cuồng hỉ về sau mới là không thể tưởng tượng nổi, hắn cảm nhận được không biết khí tức, biết rõ nó khủng bố.

Thậm chí bản năng bên trong, đã làm tốt thất bại chuẩn bị, mới có thể mang mọi người lui ra phía sau, một khi La Quan… Liền là khắc rời đi tiểu thanh thiên.

Lại bất luận là vì cái gì, kia tiểu tử chí ít là vì thế giới này, cùng không biết khủng bố chém giết đến cuối cùng,

Huyền Thánh đương nhiên phải bảo vệ hắn thân nhân.

Nhưng bây giờ, vậy mà thắng… La Quan hắn, thế mà còn có bài !

Không biết khí tức bị đánh vỡ, vĩnh hằng chi dạ sụp đổ, lộ ra La Quan thân ảnh, kế lam, tử, ngân về sau, lại 1 tầng lục sắc thần quang, xuất hiện tại nó bên ngoài cơ thể. Nó vị tự, tại màu lam bên ngoài, ở vào tầng 4 thần quang tầng ngoài cùng, tại cửu thải bên trong xếp hạng không cao.

Nhưng dù cho như thế, tầng 4 thần quang xếp, gia trì, cũng khiến La Quan thực lực, lại lần nữa tăng vọt, thế là 1 kiếm trảm vĩnh dạ, đặt vững thắng ván!

Vì sao không ngay từ đầu, liền đem hết toàn lực như 1 kiếm giết cổ kỳ, về sau Thiên tôn ứng đối ra sao cho dù nỗ lực, lại giết chết Thiên tôn, kia sống nhờ không biết thần bí đâu ! Thôi động 4 đạo nguyên sơ thần quang, đối La Quan mà nói, có cực lớn gánh vác, dù sao hắn trên bản chất, vừa mới ngưng tụ nguyên sơ chủ vị cách.

Đã muốn giết, liền giết không còn một mảnh, đem tất cả địch nhân câu ra, lại triệt để thanh tẩy.

Đương nhiên, trừ 4 đạo nguyên sơ thần quang bên ngoài, La Quan còn có 1 trương bài —— nát nguyên sơ chủ vị cách, tuy có khủng bố phản phệ, lại đại giới kinh người, nhưng hắn sẽ không chết. Mà cái này 1 trương bài, có thể phóng xuất ra so 4 đạo nguyên sơ thần quang, sức mạnh càng khủng bố hơn.

Cũng may, liền trước mắt đến xem, cái này chân chính liều mạng 1 trương bài, tựa hồ không dùng đến…

“A!”

Không biết gào thét, thần bí kêu rên, cái này cái gọi là vĩnh hằng chi dạ, là Thần nuốt không biết bên trong điêu linh tồn tại, lấy tự thân vị cách chỗ ngưng tụ, bị La Quan kiếm trảm, liền tương đương đứt rễ. Mà tại không biết bên trong, 1 cái “Không có rễ” tồn tại, là tất cả ý thức thể trong mắt con mồi.

Thần, kết cục đã định, khó thoát khỏi cái chết!

“Sẽ không… Không có khả năng…” Không biết gào thét, bị chém đứt vĩnh hằng chi dạ, vặn vẹo lên không muốn như vậy tán loạn, “Ngươi làm sao có thể, nắm giữ 4 đạo nguyên sơ thần quang, đó là chân chính thượng vị mới có thể làm đến sự tình, đại biểu cho chí cảnh vị cách… Ngươi tuyệt không phải chí cảnh… Không có khả năng… Không! Ta không cam tâm, ta tuyệt không muốn như vậy tiêu tán…”

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Thiên tôn tử vong lúc, không biết dù vội vàng, nhưng trong nội tâm chỗ sâu, lại có một tia giọng mỉa mai —— sống vô tận tuế nguyệt, lại còn nhìn không thấu sinh tử, đã làm ván giết người, muốn thay vào đó, kia tự nhiên cũng phải làm tốt, bị người giết chết chuẩn bị.

Chỉ có thể tiếp nhận thành công, lại tiếp nhận không

được, thất bại đại giới… A, quả thực buồn cười! Nhưng cho tới giờ khắc này, chân chính đối mặt tiêu tán cùng tử vong kết cục, không biết mới phát hiện, có một số việc cùng trong tưởng tượng hoàn toàn khác biệt, chưa từng tự mình kinh lịch, vĩnh viễn khó có thể tưởng tượng, ở trong đó đáng sợ.

Thần, cũng sợ!

Nhưng sợ hãi, cũng không thể cải biến kết quả, sống nhờ không biết ở giữa thần bí, tại rất ngắn thời gian bên trong, liền cho ra kết luận —— Thần cuối cùng rồi sẽ vừa chết, chết tại Thần rốt cục nhìn thấy hi vọng, trông về phía xa đến óng ánh tương lai về sau.

Là lấy sợ hãi biến mất, liền chỉ còn hơn oán hận, không biết nhìn về phía La Quan, “Là ngươi, đều là ngươi! Người thắng sau cùng… Ngươi thắng… Nhưng ta, nhưng cũng không có thua…”

Không biết trùng thiên, xâm nhập bị chém vỡ trong bóng tối, hắn xé rách thân thể thả ra bị thôn phệ Thiên tôn, đối phương còn có lưu cuối cùng 1 đạo thần niệm, “Ta cùng trời tôn, hôm nay liền liên thủ nát tiểu thanh thiên, khiến cho thiên băng địa liệt, vạn vật chết hết! Cho đến ngàn tỉ năm sau, lại khởi động lại nơi đây…”

“Liền để ngươi ta, cùng cái này nguyên sơ vũ trụ chúng sinh, cùng nhau chịu chết!”

Oanh ——

Vĩnh dạ mảnh vỡ nổ tung, nương theo lấy không biết

cùng trời tôn, tất cả oán hận cùng không cam lòng.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Trời sập như lưới, điên cuồng dài dằng dặc.

Ầm ầm ——

Ầm ầm ——

Đất nứt thành uyên, thôn phệ vạn vật!

Giờ khắc này, nguyên sơ bị hủy diệt.

—

Chương 1512 : Hợp mưu hợp sức kéo trời nghiêng

Tối tăm mờ mịt chỗ, nhân quả tận ngăn cách.

Mấy đạo thân ảnh, lại lần nữa gặp nhau ở đây, một người làm quan cả họ được nhờ.

“Diệu! Kế này rất hay a!”

“Nguyên sơ vũ trụ nát, kiếm đạo chi âm mưu, như vậy hủy hoại chỉ trong chốc lát.”

“Không uổng phí ngươi ta, giúp bọn hắn 1 đem.”

Mấy người cười nhẹ lấy, lộ ra vui mừng, hài lòng.

Đột nhiên, 1 đạo thanh âm trầm thấp vang lên, “Dẫn không biết giáng lâm, vào trong bộ bộc phát, đích xác xem như nguyên sơ kiếp số 1 trong, nhưng chẳng biết tại sao, ta nhưng trong lòng có bất an… Cái này lỡ như nếu là bị phát giác… Nó hậu quả, thiết tưởng không chịu nổi a!”

Đám người yên tĩnh, không khí kiềm chế.

“Hừ! Việc đã đến nước này, chẳng lẽ ngươi ta còn có thể lui ra phía sau làm đều làm, làm gì cân nhắc càng nhiều!” Có 1 người cười lạnh, nhìn quanh mọi người, “Đã, vị kia tồn tại giờ phút này chưa từng nhúng tay, đó chính là ngầm đồng ý, nguyên sơ kiếp số thuyết pháp.”

“Lần này, chỉ đợi nguyên sơ vũ trụ vỡ vụn, kiếm đạo khí vận tất bị thương nặng, thậm chí bởi vậy thất bại, rớt xuống ngàn trượng! Ta các loại, cũng sẽ đạt được đến từ phù đạo quà tặng.”

Bầu không khí thoáng ấm lại, “Không sai, khi nào như thế!”

“Ta cùng đã có thể thuận lợi xuất thủ, liền tại quy tắc bên trong.”

“Phù đạo lần này, thiếu ngươi ta đại nhân quả, liệu tới ra tay sẽ không keo kiệt.”

Trong mấy người , biên giới một thân ảnh, có chút cúi đầu đôi mắt lấp lóe, “Trước đó, thiếu phù đạo ân tình, lần này đã còn tận.”

“Ngươi ta, như vậy thanh toán xong…”

“Tốt, đa tạ.” Lại một thanh âm, lộ ra suy yếu cùng thoải mái, tại nó trong đầu vang lên, chợt biến mất không thấy gì nữa.

Vũ trụ, đa trọng chiều không gian, xếp tạo thành tường kép, cũng thuộc tại không biết phạm trù 1 trong.

Một tòa cung điện, lơ lửng tại hư vô ở giữa, theo loạn lưu xung kích, không ngừng chập trùng.

Trong điện, thần bí chấp phù người ngồi xếp bằng, đỉnh đầu bên trên, 1 đạo phù lục sáng tắt lấp lóe, hiện ra

mảng lớn vết rách cùng đốm đen.

Lưu quang thoát ly, tại nó đối diện ngưng tụ, hình thành một cái bóng mờ, giờ phút này nhìn nàng một cái, “Rơi vào kết quả như vậy, ngươi coi là thật không hối hận “

Chấp phù người mỉm cười, đôi mắt bình tĩnh, “Chỉ cần có thể giết cái kia kiếm tu, tuy là muôn lần chết lại có làm sao… Bây giờ, ta rất hài lòng.”

“Ai!” Lưu quang hư ảnh than nhẹ, hình như có bất đắc dĩ, lại có mấy điểm vui mừng, “Lần này, ngươi chung quy lập công lớn, đợi sự tình lắng lại về sau, ta đem nghĩ cách, tu bổ ngươi bản nguyên thần phù tổn hại. Ghi nhớ, tại chưa từng triệt để hết thảy đều kết thúc trước, ngươi liền lưu tại cái này bên trong, tuyệt đối không thể trở về.”

Chấp phù người khẽ nhíu mày, “Ngươi đang lo lắng, cử động như vậy, sẽ dẫn phát phản phệ, trả thù “

Lưu quang hư ảnh đôi mắt thật sâu, “Đại đạo chi tranh ngươi chết ta sống… Kiếm đạo, có thể truyền thừa đến nay, vẫn cùng phù đạo chống lại, tự nhiên có mệnh số nơi tay… Lần này, ngươi làm quá nhiều, bị ghen ghét cũng tại tình lý bên trong. Là lấy, hay là cẩn thận là hơn…”

Về phần càng nhiều, nó chưa từng đề cập.

Vỡ vụn một phương nguyên sơ, đưa nó Quy Khư, cần hao phí vô tận tuế nguyệt, mới có thể lại lần nữa nặng đắp, mở ra. Như vậy đại nhân quả, bây giờ dù hết thảy

thuận lợi, mọi việc thái bình… Nhưng nó lại cảm thấy, sự tình chưa chắc sẽ, dễ dàng như vậy kết thúc.

…

Nguyên sơ vũ trụ, tiểu thanh thiên.

Giờ phút này, trời đất sụp đổ, khí tức hủy diệt bộc phát, càn quét thiên địa. , chúng sinh hãi nhiên ngẩng đầu, nhìn một màn trước mắt, đã từ bản năng bên trong, sinh ra sợ hãi suy nghĩ —— thiên địa sụp đổ, vạn vật tịch diệt, trận này diệt thế hạo kiếp, bọn hắn chạy không khỏi!

“Sao… Tại sao có thể như vậy…”

“Cứu mạng! Cứu mạng! Không muốn, ta không muốn chết!”

“Trốn, mau trốn!”

Có độn quang như hồng, phóng hướng thiên khung, muốn dọc theo trời sập khe hở, thoát ra giới ngoại.

Nhưng cũng tiếc, bọn hắn còn chưa phóng lên tận trời, liền bị khủng bố trói buộc lực lượng, trực tiếp kéo xuống.

Nguyên sơ vỡ nát, nó thai nghén, sinh ra sinh linh, đều bị neo định, khóa kín, đem tới cùng một chỗ, tại hủy diệt bên trong tiêu vong.

Không ai, có thể trốn được!

Huyền Thánh mặt trầm như nước, ngẩng đầu nhìn một chút trời sập cảnh tượng, hắn phất tay áo vung lên, đem Ngụy Vô Kỵ cuốn vào, “Chúng ta đi!”

Quát khẽ bên trong, 2 người nháy mắt phá toái hư không, trực tiếp trở về bên trong châu thiên hạ.

Giờ phút này, ánh mắt chiếu tới chỗ, nhìn đều núi kịch liệt chấn động, “Ầm ầm” nổ vang rung trời, không ngừng từ trong núi truyền ra. Thân là thiên hạ địa mạch đứng đầu, khi nguyên sơ vũ trụ vỡ vụn, nó đứng mũi chịu sào, sẽ bị bạo tẩu, mất khống chế địa mạch chi lực xé rách.

“Huyền Thánh đại nhân, cần tiểu thần làm cái gì, mời ngài cứ việc phân phó!” Ngụy Vô Kỵ thở sâu, nghiêm nghị hành lễ.

Huyền Thánh nói: “Hôm nay, lão phu cùng ngươi cùng một chỗ nhập thần nước, trấn áp địa mạch, vững chắc thế cục.” Hắn hơi dừng lại, “Chỉ hi vọng, trận này hạo kiếp, còn có thể có quay lại chỗ trống!”

“Vâng!”

Ngụy Vô Kỵ cùng Huyền Thánh, một bước bước vào thần quốc.

Sơn thần quy vị, lại có Huyền Thánh neo định, gia trì, cường đại trấn áp chi lực, lập tức bộc phát.

Oanh ——

Toàn bộ nhìn đều núi, bỗng nhiên nhất định, chợt nương

theo lấy “Ầm ầm” nổ vang rung trời, ngọn núi lại điên cuồng sinh trưởng.

Nó tại thôn phệ, tước đoạt, những cái kia mất khống chế địa mạch chi lực, như định hải thần châm, ổn định bên trong châu thế cục. Mà bên trong châu, chính là nguyên sơ vũ trụ hạch tâm, tiểu thanh thiên đầu mối, chỉ cần bên trong châu không nát, thế giới liền còn có một ngụm thở dốc chỗ trống.

“La Quan, lão phu trước đó, còn có mấy phân bố đưa… Ngươi ta tuyệt đối không thể từ bỏ, nếu không thiên hạ này cùng chúng sinh, đem vạn kiếp bất phục!”

Huyền Thánh thanh âm, ở bên tai vang lên.

La Quan dù thân ở cổ thị, nhưng ánh mắt lại có thể “Nhìn thấy”, nhìn đều trong núi phát sinh sự tình, hắn thở ra một hơi, một bước đi tới Tiêu thị bọn người bên người.

“Nương, tiểu di, các ngươi mang theo hoan hoan, Đổng Bình, rời đi trước cái này… Ta biết, các ngươi không nguyện ý rời đi, nhưng chỉ có các ngươi an toàn, ta mới có thể không cố kỵ gì.”

La Quan không cho bọn hắn phản đối cơ hội, chỉ điểm một chút rơi, mấy người thân ảnh chỗ, không gian lập tức vỡ nát. Loạn lưu như sóng dữ, đem mấy người cuốn vào, nháy mắt xông vô tung vô ảnh…

Tiểu thanh thiên thế giới có thiếu, năm đó từng có Ma thần, từ trong đó xâm nhập, giáng lâm tiểu thanh thiên.

Thậm chí, trước đây không lâu kia không biết giáng lâm, sắp chết tự hủy kéo tiểu thanh thiên đồng quy vu tận, cũng cực có thể là chui chỗ này chỗ trống.

Hắn thân là nguyên sơ chủ, giờ phút này lại phùng diệt thế hạo kiếp, đã cảm ứng được, chỗ này lỗ hổng chỗ, đem tiêu Khánh Dương, Tiêu Khinh Mi bọn người, đưa đến kia bên trong. Một khi, cuối cùng thế cục không thể khống chế, liền giống như Huyền Thánh, đem bọn hắn đưa ra tiểu thanh thiên.

Cái này đã là, thân là nguyên sơ chủ, hắn có thể làm đến cực hạn.

Tư tâm ! Đương nhiên, mọi người đều có, La Quan làm sao ngoại lệ.

Đương nhiên, hắn sẽ không trốn, hắn sẽ lưu tại cái này bên trong, cùng nguyên sơ vũ trụ, cùng thiên hạ chúng sinh cùng một chỗ, chống lại đến cuối cùng.

Cái này, là hắn thân là nguyên sơ chủ, không thể trốn tránh trách nhiệm, sứ mệnh!

Oanh ——

Khí tức cường đại, trực tiếp phá thể mà ra, thuộc về nguyên sơ chủ vị cách lực lượng, cùng cả tòa thế giới cấu kết. Trước mắt, hư, thực trùng điệp thế giới, chấn động bên trong không ngừng vỡ vụn, hắn thôi động mình lực lượng, liều mạng trấn áp, chữa trị.

Hắn có thể rõ ràng cảm thấy được, Ngụy Vô Kỵ cùng Huyền Thánh khí tức, giờ phút này hắn cùng nhìn đều núi cùng một chỗ, như 2 cây kình thiên bạch ngọc trụ, chống đỡ lấy tiểu thanh thiên, sau cùng sinh cơ, mệnh số!

Nhưng thế cục, như cũ tại chuyển biến xấu, diệt thế hạo kiếp bộc phát, như thế nào xây xây sửa sửa, liền có thể hóa giải ! Trời sập tuyệt đối bên trong, biển nuốt ngàn tỉ trượng, vô số sinh linh táng thân trong đó, La Quan có thể nghe tới, bọn hắn trước khi chết tuyệt vọng thét lên.

‘Không!’

Hắn tuyệt không tiếp nhận, kết cục như vậy.

Ầm ầm ——

Đột nhiên, quần tinh tại vỡ vụn thiên khung ở giữa sáng lên, óng ánh, sáng trong tinh quang, tựa như vỡ đê biển hồ, mãnh liệt vẩy xuống.

“Ta dẫn tinh biển, lực kéo trời nghiêng!”

Trầm thấp, túc mục thanh âm, từ tinh biển truyền đến, một thân ảnh tùy theo hiển hiện.

Đạo quân, là tinh hải đạo quân!

Từ La Quan trở về tiểu thanh thiên, hắn liền không biết tung tích, vốn cho rằng cùng Thần Mục, Giang Ly đồng dạng, gặp vực ngoại tu sĩ độc thủ.

Không ngờ, hắn lại trốn xa tinh biển, dung nhập quần tinh ở giữa.

Hôm nay, nên bị diệt thế hạo kiếp bộc phát, đạo quân không chút do dự xuất thủ, hạ xuống tinh hải chi lực, tu bổ, xâu chuỗi thiên khung khe hở.

Sau một khắc, song phương đôi mắt nhìn nhau.

Đạo quân khom người, nghiêm túc cúi đầu, “Mời nguyên sơ chủ các hạ, vì thiên hạ chúng sinh chờ lệnh! Ta đem dẫn tinh biển, thề chết cũng đi theo.”

Mà liền tại, đạo quân xuất thủ lúc, lại 1 đạo kinh người khí tức, phóng lên tận trời.

Phong sơn động thiên, diện tích so năm đó, bành trướng đâu chỉ gấp trăm lần, giờ phút này bộc phát ra trùng thiên thần quang.

Gió xuân quét mà qua, bầy hoa đua nở, sinh cơ bừng bừng xanh biếc cùng các loại tiên diễm, ở trên mặt đất tùy ý sinh trưởng, lan tràn.

“Ta lấy Hoa Thần chi danh, mang theo gió xuân hàng thế, vẩy xuống ngàn tỉ sinh cơ, giam cầm đất nứt đại kiếp!” Gió xuân lưu động, bầy tốn lắc lư, như nghênh đón chung chủ, 1 đạo động lòng người thân ảnh từ đó đi tới.

Hoa Thần!

400 năm trôi qua, nàng từ đầu đến cuối lưu tại động

thiên thế giới, cùng đạo quân đồng dạng, mượn nguyên sơ hạo kiếp cơ hội, một bước lên trời.

Bọn hắn song phương, đều là thời đại viễn cổ người mạnh nhất, một khi nắm chặt cơ hội, tựa như đại bàng thuận gió lên, lên như diều gặp gió 90,000 dặm.

Đồng thời tiến vào Chân Thần cảnh!

Nhất là giờ phút này, một dẫn rơi tinh biển, một điều khiển phong sơn động thiên, bộc phát ra cường đại vô cùng lực lượng.

Kéo trời nghiêng, cấm địa nứt, đối kháng diệt thế hạo kiếp.

La Quan hiểu được, đây chính là Huyền Thánh trước đó, nói tới một chút chuẩn bị, quả nhiên gừng càng già càng cay, tại hạo kiếp bắt đầu trước, liền đã làm tốt chuẩn bị xấu nhất. Thậm chí, dù là hạo kiếp tạm thời kết thúc, thế cục một mảnh tốt đẹp lúc, cũng chưa từng từ bỏ những này chuẩn bị chuẩn bị ở sau.

Rốt cục tại hôm nay, phát huy ra kinh người tác dụng!

Nhìn đều núi, thần quốc bên trong.

Huyền Thánh lăng không, một thân tu vi không giữ lại chút nào phóng thích, cùng thiên địa cùng tồn vong, “La Quan, phong sơn bí cảnh có huyền cơ khác, tiểu thanh thiên sinh tử tồn tại, đều ở trong tay ngươi.”

“Lão phu mang theo sơn thần trấn áp bên trong châu, lại

có Đạo Quân, Hoa Thần tương trợ, có thể tạm thời chèo chống, ngươi nhanh đi!”

Hô ——

La Quan thở ra một hơi, chắp tay cúi đầu, tiếp lấy một bước bước vào băng liệt, đi tới phong sơn động thiên bên ngoài. Hắn có thể cảm nhận được, tại chỗ này động thiên thế giới bên trong, có 1 đạo thuộc về hắn lực lượng, đang cuộn trào mãnh liệt khuấy động.

Hoa Thần ngẩng đầu, nhìn trước mắt thân ảnh, nàng đôi mắt ở giữa, hiển hiện kích động, vui vẻ, lại cố nén chưa biểu lộ càng nhiều, “Mau đi đi, ta chờ ngươi ở ngoài.”

“Tốt, ngươi bảo trọng!” La Quan gật gật đầu, không chút do dự nhanh chân bước vào.

Bá ——

Sau một khắc, hắn thân ảnh tiến vào phong sơn động thiên.

Bên tai đột nhiên yên tĩnh, phô thiên cái địa, khiến người hít thở không thông diệt thế hạo kiếp khí cơ, lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Bầu trời sáng tỏ, tầm mắt bao la, tựa như bên ngoài phát sinh hết thảy, đều cùng động thiên nội bộ không có quan hệ.

“Đây là…” La Quan ánh mắt sáng lên, hắn chính là động thiên chi chủ, nhất niệm chuyển động, liền có thể xuất

hiện tại bất luận cái gì địa phương.

Sau một khắc, thân ảnh từ hư vô bước ra, 1 cái ngọc bích xuất hiện ở trước mắt.

Yêu hoàng đạo cơ!

Không, nó sớm đã vỡ nát, đây là hủy diệt về sau, mới sinh ra vật… Cũng là La Quan trước đó, chỗ cảm thụ đến cái kia đạo, thuộc về hắn mãnh liệt lực lượng. Giờ phút này, ngọc bích như cảm nhận được, ngoại giới tiểu thanh thiên thế giới vỡ nát, nó kích động vạn điểm, kích động!

Chương 1513 : Bình định lại địa phong thuỷ lửa

Nuốt thập phương tinh túy, đoạt thiên quyền sở hữu ruộng đất chuôi, diễn đại đạo quy tắc, chưởng 1 Phương Thế giới —— là vì thôn thiên! Đây là Yêu hoàng bí thuật, cực khả năng chính là bởi vậy, năm đó Yêu hoàng, mới có thể bị trấn sát.

Cuối cùng, cái này 1 đạo truyền thừa, tại phong sơn trong động thiên bị La Quan thu hoạch được.

Này bí thuật, nhưng từng bước xâm chiếm thiên địa, cuối cùng thay vào đó, trở thành trời… Không, càng xác thực nói, là trở thành thế giới chủ nhân.

Mà bây giờ, nguyên sơ bị đánh vỡ, diệt thế hạo kiếp giáng lâm, La Quan thân là nguyên sơ chủ, lại nắm giữ Yêu hoàng truyền thừa. Có lẽ, vận mệnh bố cục, sớm tại cực kỳ lâu trước, cũng đã chú định.

La Quan không có thời gian do dự, càng không có thử lỗi cơ hội, hắn chỉ có đánh cược một lần.

Hô ——

Thở ra một hơi, La Quan một bước tiến lên, đưa tay điểm rơi vào, trước mắt ngọc bích bên trên.“Ông” một tiếng chấn minh, ngọc bích sát na vỡ nát, hóa thành vô số điểm sáng, như dòng lũ mãnh liệt mà ra.

La Quan có thể cảm nhận được, bọn chúng cuồng hỉ cùng reo hò, xuyên qua phong sơn động thiên, dung nhập ngoại giới thiên địa. Giờ khắc này, hắn cảm nhận được, nguyên sơ vũ trụ run rẩy, bản năng ở giữa, nguyên sơ ý chí cho đáp lại ——

Ầm ầm!

Phong sơn động thiên bên ngoài, sát na sấm sét vang dội, cuồng phong càn quét, khí tức khủng bố phô thiên cái địa.

Kia là, đến từ thế giới bản thân phản kích.

Hoa Thần trong mắt, lộ ra một vòng lo lắng, nàng không biết La Quan làm cái gì, nhưng tình huống tựa hồ không tốt lắm.

Bá ——

Không gian vặn vẹo ở giữa La Quan đi ra, mặc cho cuồng phong phát động trường bào, hắn ngẩng đầu một đôi bình tĩnh đôi mắt, phản chiếu lấy lôi đình khuấy động, “Ngươi nên rõ ràng, ta nếu không xuất thủ, nguyên sơ vỡ vụn vạn vật cuối cùng rồi sẽ tiêu vong, ngươi cũng khó thoát tiêu tán hạ tràng… Từ bỏ chống lại, để ta trở thành thế giới này chủ nhân chân chính… Ta lấy nguyên sơ chủ thân phần cam đoan, ý chí của ngươi, đem có thể tồn lưu…”

Mấy hơi về sau, lôi đình tán đi, cuồng phong biến mất, nguyên sơ ý chí lựa chọn ngầm thừa nhận, nó từ bỏ phản kháng, thậm chí chủ động thu nạp, tiếp nhận, đến

từ Yêu hoàng đạo cơ ăn mòn. Lấy phong sơn động thiên làm trung tâm, vỡ vụn thế giới, đạt được chân chính chữa trị.

La Quan nhắm mắt lại, lực lượng vô hình tụ đến, trợ hắn thăng nhập giữa không trung, lần thứ 1 rõ ràng cảm nhận được, thế giới bản chất —— kia là 4 loại, lẫn nhau rõ ràng lại hòa hợp hợp nhất lực lượng, cộng đồng cấu trúc thành, chúng sinh chỗ tiểu thanh thiên.

Địa phong thuỷ lửa!

Khi không biết phản phệ, cùng trời tôn liên thủ, đánh vỡ tiểu thanh thiên lúc, chính là triệt để đảo loạn, địa phong thuỷ lửa trật tự. Như nhấc lên một trận phong bạo, dưới tình huống bình thường sẽ chỉ càng ngày càng nghiêm trọng, cuối cùng càn quét hết thảy, khiến thế giới triệt để hủy diệt.

Nhưng bây giờ, hỗn loạn mất khống chế bên trong, trật tự mới ngay tại thành lập.

1 cái ý niệm mãnh liệt, ở trong lòng khuấy động, La Quan bản năng bên trong cảm thấy, tại dạng này thời khắc, hắn nên nói gì.

Ngắn ngủi suy tư, La Quan nhìn quanh thiên địa, chậm rãi nói: “Hôm nay, thiên băng địa liệt chi kiếp, ta La Quan, lấy nguyên sơ chi chủ thân phận, bình định lại địa phong thuỷ lửa, lại mở tiểu thanh thiên!”

Thanh âm này, tại không biết lực lượng, ý chí gia trì dưới, vang vọng đất trời thập phương, rõ ràng truyền

vào mỗi 1 cái sinh linh trong tai.

Tại trong kinh hãi, chúng sinh ngẩng đầu, trong thoáng chốc phát hiện, vỡ nát thiên khung, cùng thôn phệ vạn vật đại địa, ngay tại dần dần bình tĩnh lại.

Nhìn đều núi!

Sơn thần thần quốc, Huyền Thánh đột nhiên cười to, “Tốt! Lão phu liền biết, sẽ không nhìn lầm tiểu tử này, hắn quả thật làm được!”

Bình định lại địa phong thuỷ lửa, lại mở tiểu thanh thiên.

Quả nhiên, La Quan so hắn thích hợp hơn, trở thành nguyên sơ chi chủ, hắn năm đó cũng không phải là bỏ lỡ cơ hội tốt, mà là tiểu thanh thiên vẫn luôn đang đợi, nó chủ nhân chân chính. Nếu không, tung lấy nguyên sơ chủ vị cách, hôm nay hạo kiếp phía dưới, cũng khó thoát hủy diệt hạ tràng.

Huyền Thánh dù sớm đã buông xuống, nhưng hôm nay tự mình kinh lịch, mới khiến tôn này thái cổ Huyền Quy, lai lịch bí ẩn khó lường người, triệt để tâm phục khẩu phục.

‘1 1 nha đầu kia ánh mắt, quả nhiên không sai, điểm này rất có lão phu phong phạm… Có lẽ nàng cùng tiểu tử này… Ân, nát hoa đào hơi nhiều… Bất quá người thành đại sự không câu nệ tiểu tiết, vấn đề cũng không lớn…’

Ngụy Vô Kỵ kích động vạn điểm, “Sống! Lại sống! Nhà ta nhị đệ, ngưu bức!” Cái này diệt thế đại kiếp, thiên địa

đã băng, đều có thể ngạnh sinh sinh cứu trở về.

Liền hỏi còn có ai !

Đúng lúc này, Huyền Thánh một bước phóng ra, đi tới nhìn đều trên núi không, phủ phục cúi đầu, “Tiểu thanh thiên Huyền Thánh, bái tạ nguyên sơ chủ, ngăn cơn sóng dữ cứu vớt thương sinh!”

Ngụy Vô Kỵ theo sát phía sau, “Nhìn đều núi Ngụy Vô Kỵ, bái tạ nguyên sơ chủ!”

Thiên khung phía trên, vô tận tinh trong biển, đạo quân mặt lộ vẻ tiếu dung, hắn chỉnh lý trường bào, cong xuống, “Tiểu thanh thiên đạo quân, bái tạ nguyên sơ chủ!”

Phong sơn động thiên bên ngoài, Hoa Thần tiếu dung tươi đẹp, “Thiếp thân Hoa Thần, bái tạ nguyên sơ chủ!” Thắng, hắn lại một lần thắng.

Liền biết, ta chọn trúng nam nhân, tuyệt đối không sai.

Giờ khắc này, chúng sinh cúi đầu, lễ bái dĩ tạ.

La Quan rõ ràng cảm nhận được, hắn bây giờ đã là, nguyên sơ vũ trụ chủ nhân chân chính, cho dù nguyên sơ ý chí bản thân, đều muốn thần phục với hắn. Nói cách khác, hắn vị này nguyên sơ chi chủ, không cần nguyên sơ ý chí tán thành… Mà là, hắn thân là thế giới chủ nhân, chỗ đối ứng thân phận.

Không người, lại nhưng cướp đoạt vị trí này!

“Ừm !” La Quan khẽ nhíu mày, hắn phát giác được, nguyên sơ vũ trụ lỗ hổng, trên mặt đất phong thuỷ lửa dung hợp bên trong, bị xé nứt mở một cái khe hở.

Tựa hồ, là có người cố ý hành động

Giờ phút này, cái này khe hở cũng tại phóng thích kháng cự chi lực, duy trì lấy tự thân tồn tại.

La Quan hơi do dự, phất tay áo vung lên “Oanh” một tiếng vang thật lớn, đang nhìn không đến phương diện, địa phong thuỷ lửa sôi trào.

Như sóng lớn sóng lớn, đánh vào đầu kia trên cái khe, cuối cùng đem nó đánh nát, lau đi, nguyên sơ vũ trụ đến tận đây quy về hoàn chỉnh.

Mà liền tại khe hở bị lau đi, nguyên sơ hoàn chỉnh nháy mắt, La Quan giật mình trong lòng, 1 đạo lạ lẫm, cường hãn ý chí, nơi này khắc giáng lâm.

Tuy chỉ là một cái ý niệm trong đầu mà thôi, nhưng ở hắn cảm giác bên trong, lại mênh mông như đại dương mênh mông, tinh biển, không biết nó cuối cùng, nền tảng.

“Bình định lại địa phong thuỷ lửa, lại phá ta lưu ngấn, có ý tứ.” Cười nhẹ vang lên, tiếp theo là mãnh liệt thăm dò cảm giác, La Quan nhíu mày, hừ lạnh một tiếng, “Phương nào lén lút lui!”

Hắn bây giờ, là chân chính nguyên sơ chi chủ, thế giới

lưu chuyển đều tại nhất niệm. Ý niệm này lại bàng bạc, khủng bố, cũng chỉ là một cái ý niệm trong đầu mà thôi, lập tức bị trấn áp, “A, tiểu gia hỏa, tính tình không tiểu a, ta ghi nhớ ngươi…”

Ba ——

Ý niệm này vỡ vụn, tiêu tán, liền như chưa hề xuất hiện qua đồng dạng, tất cả khí tức, lưu ngấn, đều bị trực tiếp lau đi.

La Quan mày nhíu lại càng chặt, nguyên sơ vũ trụ lỗ hổng, quả nhiên là bị người cố ý xé rách, ẩn giấu đi một loại nào đó âm mưu.

Hắn hôm nay, dù đem nó phá vỡ, nhưng tựa hồ lại trêu chọc đến, một vị nào đó kinh khủng tồn tại.

Là trong truyền thuyết chí cảnh nhưng lấy đối phương thực lực, muốn giết hắn lời nói, tựa hồ dễ như trở bàn tay.

Nhưng hết lần này tới lần khác, bị phát hiện về sau, lại hời hợt thối lui. Luôn cảm thấy, chuyện này, tuyệt sẽ không tuỳ tiện bỏ qua…

Lắc đầu, La Quan đè xuống suy nghĩ, chuyện tương lai không cần sầu lo, trước xử lý lập tức đi. Cứ việc, hắn hôm nay bình định lại địa phong thuỷ lửa, nhưng tiểu thanh thiên thế giới, lại vỡ vụn bừa bộn, còn cần mau chóng chữa trị mới là.

…

Từ nơi sâu xa, nhân quả khó đạt đến chỗ.

Gặp nhau mọi người, giờ phút này trợn to con mắt, từng cái trên mặt, lộ ra chấn kinh, hãi nhiên.

Nguyên sơ thế giới vỡ vụn, điểm này bọn hắn cảm ứng rất rõ ràng, tuyệt sẽ không sai.

Nhưng giờ phút này, nó lại không có sụp đổ, ngược lại nặng đắp, tân sinh.

Tiểu thanh thiên vẫn như cũ là tiểu Thanh trời, nhìn như cùng lúc trước cũng vô biến hóa, nhưng nền tảng bên trên cũng đã, là 1 cái thế giới hoàn toàn mới.

‘Ta cùng trăm phương ngàn kế, chẳng những không có hủy đi nguyên sơ vũ trụ, ngược lại trợ giúp cái kia kiếm tu, thực sự trở thành nguyên sơ chủ nhân…’

Này niệm cùng một chỗ, mọi người cơ hồ thổ huyết.

Nhưng ngay sau đó là, rung động cùng bất an!

Chân chính nguyên sơ chủ… Thế giới chủ nhân… Tê —— kiếm tu này quật khởi, đã không thể ngăn cản, tương lai nhất định khủng bố!

Như vậy, bọn hắn đâu

Người này bất tử, sao lại đem chuyện hôm nay, nhẹ nhàng buông xuống bọn hắn dù đã, là giữa thiên địa cực mạnh người, nhưng nếu bị dạng này 1 vị kiếm tu nhớ

thương, ngày sau cũng đừng hòng ngủ một giấc ngon lành! Dù sao, kiếm tu ân oán rõ ràng, sát phạt quả đoán, tất cả mọi người rất rõ ràng.

“Chư vị! Ngươi ta vì phù đạo hiệu lực, không tiếc mạo hiểm xuất thủ, kết quả cuối cùng dù… Ra ngoài ý định, nhưng phù đạo nhất định phải tán thành, ngươi ta trả giá.”

“Không sai, phù đạo nhất định phải, cho ngươi ta cam đoan!”

“Bản tọa cũng không muốn, bị kiếm đạo tru sát, vạn kiếp bất phục!”

Giờ phút này, mưu tính tại bên ngoài, kế định một giới sinh tử người, hoảng loạn.

Vũ trụ chiều không gian trùng điệp, không biết bao phủ chi địa, loạn lưu bên trong trong cung điện, hoàn toàn tĩnh mịch.

Thần bí chấp phù người, cùng lưu quang chỗ ngưng tụ thân ảnh, lâm vào lâu dài trầm mặc.

“Bình định lại địa phong thuỷ lửa… Hắc! Thế mà là… Bình định lại địa phong thuỷ lửa…” Lưu quang hư ảnh nghiến răng nghiến lợi.

Nó không thể ngờ đến, cái kia kiếm tu lại còn có, thủ đoạn như vậy.

Càng là mượn nguyên sơ vũ trụ vỡ nát thời cơ, nhất cử

đem nó “Chiếm đoạt”, trở thành chân chính nguyên sơ chi chủ! Mà loại tồn tại này, phóng nhãn gia vũ trụ, chiều không gian, thậm chí vượt qua vạn cổ thời gian trường hà, đều là có thể đếm được trên đầu ngón tay tồn tại.

Hẳn là, châm ngôn là thật kiếm đạo coi là thật mệnh số kéo dài, chú định đại hưng ! Kia phù đạo đâu song phương thế như nước với lửa, những năm này chém giết lẫn nhau, càng là không thể hòa hoãn.

Kiếm đạo như hưng thịnh, phù đạo tất vong!

Thần bí chấp phù người đột nhiên nói: “Không thể bỏ qua hắn… La Quan… Vị này nguyên sơ chi chủ, hắn phải chết…”

Hô ——

Lưu quang hư ảnh cười khổ, “Đừng nghĩ, hắn đã là chân chính nguyên sơ chi chủ, ai có thể giết hắn hết thảy, đã hết thảy đều kết thúc, là phù đạo thua!” Nguyên sơ vũ trụ bản thân, chính là lớn nhất hộ thân phù, chỉ cần hắn trốn ở trong đó, liền không ai có thể xâm nhập.

Đây là nguyên sơ chi chủ, mới có thể có quyền hành.

Mà tại giới bên trong, La Quan đã là vô địch.

“Không, phù đạo chưa thua!” Chấp phù người một đôi lưu ly đôi mắt, hờ hững xa cách, “Phù mạnh kiếm yếu, mới là đại đạo hiện ra, hắn tại nguyên sơ bên trong, ta cùng không làm gì được, nhưng người này chung quy không có khả năng, một mực ở bên trong.”

“Vậy liền, dùng tuyệt đối lực lượng cường đại, trấn áp kiếm đạo, khiến cho thoát thân không được, lại tại nguyên sơ vũ trụ bên ngoài bày ra thiên la địa võng. Chỉ cần La Quan hiện thân, liền đem hắn trực tiếp trấn áp, đánh giết.”

Lưu quang hư ảnh trừng lớn mắt, “Ngươi điên làm như vậy… Ngươi biết… Phải bỏ ra gì cùng đại giới sao thiên hạ này sẽ loạn!”

Chấp phù tiếng người khí nhàn nhạt, “Thiên hạ đại loạn lại như thế nào ta chỉ biết, phù đạo không thể bại.” Nàng ngẩng đầu, “Mời ngài tin tưởng ta, La Quan tuyệt không thể sống, nếu không hắn sẽ thành, phù đạo đào mộ người…”

Lưu quang hư ảnh hít một hơi lãnh khí, nó như thế chú ý chấp phù người, đương nhiên là bởi vì, trên người nàng tồn tại một chút bí ẩn.

Người khác, nó có thể không nghe, không tin.

Nhưng nàng mở miệng…

“Tốt! Ta biết, nhưng chuyện này không có quan hệ gì với ngươi, lưu tại cái này bên trong dưỡng thương, tuyệt đối không thể tùy ý rời đi.” Lưu quang “Ông” một tiếng tán đi, biến mất không còn tăm tích.

Thần bí chấp phù người nhắm mắt lại, “Đây là nói tranh, không quan hệ đúng sai, ngươi không chết, chính là ta vong… Cho nên, mời các hạ đi chết!”

Chương 1514 : Tuyệt không tiếp nhận

Nguyên sơ hạo kiếp kết thúc, thiên hạ rung chuyển qua đi, tiến vào một đoạn an bình thời kì.

Bên trong châu thiên hạ, Tiêu thị!

Đình viện thật sâu, điêu lan họa trụ, kiến tạo hào hoa xa xỉ đến cực điểm, hiển thị rõ đương thời đại tộc tôn vinh.

La Quan ngẩng đầu nhìn nam nhân ở trước mắt, hắn nhìn lại trung niên bộ dáng, súc lấy râu ngắn, rất có mấy điểm trung niên lão soái phong phạm. Giờ phút này, thân thể hơi cứng ngắc, sắc mặt có chút xấu hổ, vội vàng hành lễ, “Tiêu Thanh Ý, bái kiến nguyên sơ chủ các hạ!”

“Ừm.” La Quan gật gật đầu, đôi mắt nhắm lại, sắc mặt một mảnh hờ hững.

Thế là, đối diện Tiêu Thanh Ý, khí tức thấp hơn mấy điểm, khóe miệng lộ ra cười khổ.

Cũng may lúc này, Tiêu Khinh Mi vội vàng đi ra, nhoẻn miệng cười, “La Quan, ngươi qua đây, làm sao đứng tại cái này nói chuyện mau vào đi thôi, tỷ tỷ hôm nay tinh thần rất tốt, hoan hoan ngay tại pha trà, các ngươi đi trò chuyện.”

La Quan sắc mặt hòa hoãn, gật gật đầu, “Được rồi tiểu di, vậy ta đi vào trước.” Nói xong, cất bước tiến vào đình

viện.

Hô ——

Tiêu Thanh Ý buông lỏng một hơi, ngẩng đầu lên nói: “Nhị muội, đa tạ ngươi giúp ta giải vây.”

Tiêu Khinh Mi an ủi hắn, “Đại ca, La Quan trong lòng còn có oán khí, ngươi nhiều gánh vá chút, chung quy là người một nhà, ta cùng tỷ tỷ giúp ngươi nói chuyện, chậm rãi sẽ tốt.”

“Không muốn, tuyệt đối đừng!” Tiêu Thanh Ý nhìn thoáng qua, La Quan rời đi phương hướng, thở dài một hơi, “Năm đó, là Tiêu thị vô năng, thụ trời ban cổ thị bức bách, cho nên hại Khánh Dương cả đời… Bất luận nguyên nhân, chung quy là ta tự mình, đưa nàng mang về, La Quan trong lòng hận ta, ta có thể lý giải.”

“Bây giờ, có thể bảo trì mặt ngoài bình tĩnh, ta đã rất hài lòng, ngươi cũng đừng nói nhiều, miễn cho để đứa nhỏ này trong lòng sinh chán ghét.”

Nói xong, hắn vừa khổ cười một tiếng, quay người rời đi.

Tiêu Khinh Mi cắn môi một cái, nhìn xem đại ca rời đi, lại quay đầu nhìn một cái, tỷ tỷ ở lại chỗ, đôi mắt chỗ sâu hiện lên, một vòng ẩn tàng cực sâu sầu lo, sợ hãi.

Chợt, bị triệt để đè xuống!

“Mẹ!” La Quan bước nhanh mà đến, mặt lộ vẻ mỉm cười,

“Ngài hôm nay khí sắc, nhìn xem coi như không tệ, gần đây dược vật, ta lại sai người phối một chút đến, cần phải nhớ đúng hạn phục dụng.”

Tiêu Khánh Dương một bộ tử sắc váy dài, trang dung lộng lẫy, ung dung, gầy gò trạng thái, cơ hồ đã hoàn toàn khôi phục, giờ phút này mỉm cười gật đầu, “Nương biết, nhưng ngươi thân phận hôm nay khác biệt, không cần mỗi ngày đều tới, có chuyện gì ta sẽ sai người nói cho ngươi.”

La Quan gật đầu lại cũng không ứng lời nói, từ trước đến nay đến Tiêu thị về sau, hắn mỗi ngày đều sẽ tới một chuyến, bồi mẫu thân nói một hồi lời nói.

Tiêu Khánh Dương thấy thế, cũng chỉ đành bất đắc dĩ cười một tiếng.

“Nương, ngài liền đừng nói, ca ca sẽ không nghe.” Tiêu Hoan Hoan rót một chén trà nóng, 2 tay dâng lên, “Ca ca nếm thử, ta mới học trà nghệ, dùng chính là ngụy sơn thần đưa tới thanh thần trà, tư vị rất không tệ, còn có thể tẩm bổ hồn phách.”

La Quan uống một ngụm, khen: “Không sai không sai, hoan hoan pha trà tay nghề, trở nên tốt hơn, lại rót bên trên một chén.”

Bị khen 1 câu, Tiêu Hoan Hoan mừng khấp khởi cho La Quan châm trà, đi đến mẫu thân sau lưng, động tác nhu hòa cho nàng nắn vai, “Nương, ngài cũng uống mấy ngụm, ca ca đều cảm thấy dễ uống đâu, mà lại ngài trạng thái, đích thật là càng ngày càng tốt… Có lẽ, không

được bao lâu, ngài liền có thể tự do hoạt động, đến lúc đó ta mang ngài đi bên ngoài chơi, Tiêu gia chỗ Yến đô cũ thành, có thật nhiều chơi vui địa phương, còn có các loại ăn ngon, ngài nhất định thích."

Tiêu Khánh Dương vỗ vỗ tay của nàng, mỉm cười nói: "Tốt, nương lần trước đi dạo Yến đô, hay là mấy trăm năm trước, vừa vặn nhìn một chút, có biến hóa gì." Nàng nhìn sắc trời, nói: "Hôm nay đều chớ đi, gọi các ngươi tiểu di, chuẩn bị thêm mấy thứ đồ ăn, chúng ta cùng một chỗ dùng cơm."

"Tốt!" Tiêu Hoan Hoan cười nói: "Ca ca, ngươi cũng lưu lại đi."

"Ừm." La Quan gật gật đầu, bồi tiếp mẫu thân, muội muội uống trà nói chuyện phiếm, cùng đồ ăn chuẩn bị thỏa đáng về sau, lại ăn một chút. Nhưng hắn vẫn chưa ở lâu, rất nhanh liền đứng dậy, "Mẫu thân, nhi tử còn có chút sự tình, cần phải đi xử trí, ngài sau bữa ăn sớm một chút nghỉ ngơi, không thể mệt nhọc."

Đang khi nói chuyện, nhìn Tiêu Hoan Hoan, "Ngươi cùng ta cùng đi, thuận tiện kiểm tra một chút, ngươi gần nhất tu luyện phải chăng dụng công."

"A ! Ca ca, ta nghĩ bồi nương ở lâu một hồi… Tốt a tốt a, ta đi với ngươi, vậy mẹ ta ban đêm lại đến nhìn ngài…" Tiêu Hoan Hoan sắc mặt 1 đổ.

Tu luyện loại chuyện này, nàng là thật không có hứng thú, huống hồ ca ca của nàng, thế nhưng là nguyên sơ chi chủ, là toà này thế giới chủ nhân.

Thân là ***, ta muốn tu vi cao như vậy làm gì ! Đương nhiên, những ý niệm này chỉ dám giấu ở bụng bên trong, nói là không dám nói. Tiêu Hoan Hoan thân cận ca ca, nhưng cũng sùng bái, kính sợ ca ca, không hi vọng hắn cảm thấy mình chính là 1 cái, ngồi ăn rồi chờ chết mọt gạo.

Đưa mắt nhìn huynh muội 2 người rời đi, xác định bọn hắn đã đi xa, tiêu Khánh Dương kêu lên một tiếng đau đớn, sắc mặt nháy mắt trở nên tái nhợt, bàn tay dùng sức đỡ lấy cái ghế, mới miễn cưỡng giữ vững thân thể.

“Tỷ tỷ!” Tiêu Khinh Mi kinh hô một tiếng, vội vàng đỡ lấy nàng, “Ngươi không sao chứ thân thể vốn là không tốt, còn nhất định phải gượng chống, liền nên một mực nằm trên giường tĩnh dưỡng.”

Tiêu Khánh Dương lắc đầu, “Không có việc gì, ngươi nhỏ giọng một chút, đừng bị Quan nhi nghe tới.”

Tiêu Khinh Mi nhíu mày, “Tỷ tỷ ngươi vì cái gì, phải ẩn giấu trạng huống thân thể của mình trực tiếp nói với La Quan không được sao hắn chính là nguyên sơ chi chủ, tu vi khó lường pháp lực thông huyền, có lẽ có thể có biện pháp, giúp ngươi thoát khỏi ốm đau nỗi khổ.”

Tiêu Khánh Dương ho khan vài tiếng, “Thân thể của ta, chính ta rõ ràng, liền không cần để Quan nhi làm khó. Nhẹ lông mày, chờ thêm mấy ngày, ngươi mời đại ca tới, ta an bài một trận gia yến, để Quan nhi tới cùng một chỗ. Như ngày sau… Cũng nên để hắn buông xuống khúc mắc, không thể cùng mẫu tộc sinh khe hở.”

“Tỷ!” Tiêu Khinh Mi kinh hô, “Nhanh đừng nói, ngươi chính là thể cốt suy yếu, nghỉ ngơi thật tốt điều dưỡng, nhất định có thể khôi phục.”

Có thể nói xong, liền đỏ mắt!

Một bên khác, La Quan đưa Tiêu Hoan Hoan trở lại chỗ ở, lại kiểm tra một hồi nàng tu hành, cố gắng mặc dù không tính là, nhưng cũng chưa rơi xuống, căn dặn nàng nói: “Còn phải cố lên, đại đạo tu hành không tiến tắc thối, lại không thể lười biếng, nghe được không “

Thấy Tiêu Hoan Hoan như trút được gánh nặng, theo nhau gật đầu, La Quan sờ sờ đầu của nàng, quay người rời đi. Rất nhanh, khóe miệng của hắn tiếu dung thu liễm, chân mày hơi nhíu lại, lộ ra lạnh lùng, nghiêm túc, bộ pháp cũng nhanh mấy điểm.

“Bái kiến nguyên sơ chủ!”

“Bái kiến nguyên sơ chủ!”

Trên đường đi, Tiêu thị mọi người vội vàng hành lễ, cung kính vạn điểm.

Tuy biết hiểu vị này nguyên sơ chi chủ, cùng Tiêu thị chính là huyết mạch chí thân, nhưng bởi vì “Một ít nguyên nhân”, La Quan cùng Tiêu thị cũng không thân cận.

Tiêu thị trong lòng mọi người kính sợ, không dám khinh thường.

Rất nhanh, La Quan đi tới 1 cái đại điện bên ngoài, cất bước bước vào trong đó.

Huyền Thánh, đạo quân, Nữ đế, Hoa Thần, Đồ Tư Tư, Ngụy Vô Kỵ… Cơ hồ tất cả, tiểu thanh thiên thế giới bên trong, đăng lâm tuyệt đỉnh cường giả, đều bị tập trung ở đây.

Mà lại, đều là La Quan có thể tin trọng chi người.

Phần phật ——

Huyền Thánh ở bên trong, mọi người đứng dậy làm lễ, “Gặp qua nguyên sơ chi chủ!”

La Quan khoát tay, “Không có người ngoài, chư vị liền đừng khách khí, ta hôm nay đến mục đích, mọi người hẳn là rất rõ ràng.” Hắn đứng vững, đảo qua mọi người, đôi mắt sáng rực, “Xin hỏi, các ngươi phải chăng tìm được, có thể cứu trị mẫu thân của ta phương pháp “

Tiêu Khánh Dương trạng thái rất tệ.

Nàng bị cổ thị trấn áp hơn bốn trăm năm, cơ hồ hao hết tinh khí, lại bị phong ấn ăn mòn, tới triệt để một thể.

Đánh vỡ phong ấn, nàng gặp liên luỵ, nhất định tại chỗ đột tử.

Nhưng nếu bỏ mặc, lấy tiêu Khánh Dương trạng thái, đã là quá bổ không tiêu nổi, chỉ có thể trơ mắt nhìn xem nàng, một chút xíu bị ăn mòn, tử vong.

Mà lại, quá trình này càng ngày càng thống khổ.

Hôm nay, tiêu Khánh Dương hết thảy như thường, chưa biểu lộ nửa điểm thống khổ thần thái, nhưng La Quan biết, đây chỉ là nàng tại cưỡng ép nhẫn nại.

Là lấy, vội vàng ăn cơm về sau, liền dẫn Tiêu Hoan Hoan rời đi.

Đại điện bên trong một mảnh trầm mặc.

Không ai mở miệng, không khí ngột ngạt.

La Quan một trái tim chìm vào đáy cốc, thở ra một hơi, trầm giọng nói: “Ta đã biết, nhưng có quan hệ việc này, còn xin chư vị giữ bí mật, không được tiết lộ ra ngoài.”

“Các ngươi có thể rời đi, ta đơn độc lẳng lặng.”

Nữ đế đứng dậy, nhìn thoáng qua Đồ Tư Tư, thấy cái sau lắc đầu, nàng không nói thêm gì nữa, cái thứ 1 cất bước rời đi.

Giết người, nàng còn có thể, nhưng cứu người… Đồ Tư Tư thủ đoạn, đều mạnh hơn nàng.

Rất nhanh, đại điện an tĩnh xuống.

Lại còn có 1 người cũng chưa rời đi, Huyền Thánh nhìn xem đối diện, trầm mặc không nói La Quan, cảm thụ được quanh người hắn, lặng im áp bách, hắn thở ra một hơi, chậm rãi nói: “La Quan, chuyện thế gian, chưa hẳn

đều có thể toại nguyện, nên tiếp nhận lúc cần tiếp nhận, nên buông tay lúc muốn thả tay.”

La Quan ngẩng đầu, đôi mắt bình tĩnh, “Như thế nào tiếp nhận làm sao buông tay Huyền Thánh đại nhân, nàng là mẫu thân của ta, cho ta sinh mệnh, lại tại tã lót lúc mẹ con tách rời, ta dùng hơn bốn trăm năm, mới rốt cục tìm tới nàng, sau đó liền muốn nhìn xem nàng chết sao “

Hắn lắc đầu, ngôn từ quyết tuyệt, “Không, ta tuyệt không tiếp nhận!”

Huyền Thánh cười khổ, “Ai… Lão phu liền biết, tuỳ tiện không khuyên nổi ngươi, cho nên ngươi là muốn, rời đi tiểu thanh thiên thế giới, đi tìm cứu ngươi mẫu thân biện pháp” hắn đưa tay hướng lên chỉ chỉ, “Tuy nói, hôm nay thiên hạ thái bình, nhưng tình huống bên ngoài, ngươi coi là thật không biết liền Liên lão phu, đều có thể cảm nhận được, giới ngoại giữa hỗn độn giấu kín khí tức khủng bố, ngươi nhất định càng rõ ràng hơn.”

“Có người hận ngươi không vong, còn chưa chết tâm a… Một khi, ngươi bước ra tiểu thanh thiên, nhất định cùng công chi, không tiếc đại giới giết ngươi. La Quan, ngươi thật sự rất mạnh, vượt xa quá lão phu đoán trước, nhưng những người kia đã chứng kiến, ngươi bình định lại địa phong thuỷ hỏa chi sự tình, ngươi cảm thấy bọn hắn sẽ không có chút nào chuẩn bị một khi bước ra, chính là cửu tử nhất sinh chi cục… Lão phu biết ngươi muốn cứu mẫu, nhưng biết rõ hẳn phải chết, thật còn muốn như vậy sao “

La Quan đôi mắt bình tĩnh, vẫn chưa bởi vì Huyền

Thánh điểm phá thế cục, mà có nửa điểm biến hóa, “Tình thế chắc chắn phải chết ta tu hành đến nay, xông qua không biết bao nhiêu, hẳn là bây giờ thành nguyên sơ chi chủ, ngược lại mất đảm phách ! Huyền Thánh đại nhân, không cần nói thêm nữa, ta là nhất định phải đi.”

“Thôi… Nếu như thế, lão phu liền cùng ngươi cùng một chỗ.” Huyền Thánh trong mắt tinh mang phun trào, “Ta tại tiểu thanh thiên thế giới, tu hành vô số năm, đến nay chưa từng nhìn thấy, vực ngoại tu sĩ chân chính phong thái, cũng phải lĩnh giáo một phen, lẫn nhau ở giữa chênh lệch.”

Nguyên sơ mở ra, sinh linh bước ra.

Quy tắc cùng giam cầm, tùy theo tán đi.

Bọn hắn đem giải phong bản thân, thuế biến tân sinh.

La Quan trầm mặc một chút, “Đợi xuất phát lúc, kêu lên Nữ đế, đạo quân cùng Hoa Thần…” Trong mọi người, 3 người bọn hắn biết đánh nhau nhất.

“Tốt!”

Chương 1515 : Con ta không cần hao phí tinh lực

Bóng đêm bao phủ thiên địa, vạn vật tịch liêu.

La Quan tắm rửa thay quần áo về sau, chậm rãi ngủ.

Sau đó không lâu, hắn ý thức tỉnh lại, nhìn thoáng qua chỗ hoàn cảnh, nơi đây đã không phải Tiêu gia, mà là năm đó Thiên Kình thánh tông mộng cảnh.

Hắn nhập mộng!

Thiên không chi thành.

La Quan đứng dậy đẩy ra cửa sổ, nhìn xem bên ngoài quen thuộc cảnh sắc, hắn đợi đã lâu, lại không chờ đến mình muốn tìm người.

Cái này đã là lần thứ 3.

Đột nhiên, La Quan đầu ngón tay nhẹ nhàng, đánh mấy lần cửa sổ, nói khẽ: “Chu Nhiên sư tỷ, ta biết ngươi tại cái này bên trong, cái gọi là quá tam ba bận, làm gì một mực tránh mà không gặp đâu.”

“Ta lấy nguyên sơ vị cách, mời sư tỷ hiện thân!”

Hắn chắp tay cúi đầu.

Mấy hơi về sau, khẽ than thở một tiếng vang lên, Chu Nhiên trống rỗng xuất hiện, cau mày, không cao hứng trừng hắn, “Ngươi người này, thật sự là làm khó, nếu biết ta không nguyện ý gặp ngươi, còn muốn hết lần này tới lần khác.” Nguyên sơ cúi đầu, cũng không phải tuỳ tiện liền có thể tiếp nhận, đầu nàng đau vô song

La Quan nói: “Sư tỷ, ngươi rốt cục ra, là tiểu đệ không đúng, ngày sau ổn thỏa xin lỗi ngươi.” Hắn biểu lộ ngưng trọng, “Nhưng bây giờ, ta đích xác đã không còn cách nào khác, còn xin sư tỷ giúp ta.”

Chu Nhiên cười khổ, “Ngươi đường đường nguyên sơ chi chủ, đều làm không được sự tình, ta thì có biện pháp gì La Quan, cần biết sinh tử định số, nhân lực khó vi phạm a.” Nàng đã sớm biết La Quan mục đích, mới không muốn tới gặp mặt, thực tế cái này cứu người sự tình, nàng cũng thúc thủ vô sách.

“Sư tỷ chính là mộng chủ, thiên địa thần diệu tồn tại, mà ngay cả ngươi đều không có cách nào à… Cái kia sư tỷ cũng biết nơi nào tồn tại có thể cứu người… Vô luận gì cùng biện pháp, ta đều muốn thử một lần…” La Quan nhìn xem nàng, tỉnh táo, trầm ổn ánh mắt, giờ phút này lại run nhè nhẹ.

Chu Nhiên trầm mặc mấy hơi, “Nghe đồn gia vũ trụ chiều không gian ở giữa, có một chỗ thiên y truyền thừa, nhưng nó hành tung mờ mịt không chừng, khó mà tìm kiếm…” Nàng ngẩng đầu, “La Quan, không nói đến thiên y thần bí, cơ hồ không người có thể tìm tới, cho dù ngươi thật có biện pháp, thế cục hôm nay, ngươi chẳng

lẽ muốn ra ngoài “

“Thiên y tốt! Đa tạ sư tỷ, ta ghi lại!”

“Ai! Ta cũng không phải cho ngươi đi a, ngươi người này có phải là, nghe không hiểu lời nói a tiểu thanh thiên bên ngoài, bầy hổ vây quanh, ngươi bây giờ ra ngoài chính là muốn chết tiểu La Quan, ta khuyên ngươi thấy rõ hiện trạng, đừng bị ‘Hiếu’ chữ choáng váng đầu óc, thực sẽ người chết…”

“Đa tạ sư tỷ nhắc nhở, tiểu đệ tâm ý đã quyết.”

Ba ——

Mộng cảnh vỡ vụn.

Trong bóng đêm, La Quan tỉnh lại, đứng dậy đi tới phía trước cửa sổ, thấy minh nguyệt sáng trong, “Thiên y truyền thừa sao bất luận được hay không được, đều nên sớm ngày khởi hành!” Nhưng ở trước khi đi, phải nghĩ biện pháp ổn định lại, mẫu thân trạng thái.

Sau 3 ngày.

La Quan cùng Huyền Thánh bọn người, thương nghị hồi lâu, miễn cưỡng tìm được 1 cái, có thể tục mệnh, tồn sinh biện pháp, chính xoa mi tâm, làm dịu đầu não ê ẩm sưng lúc, có người cung kính thông truyền.

“Nguyên sơ chủ đại nhân, Thanh Đồng viện sai người đến mời.”

Thanh Đồng viện là tiêu Khánh Dương bây giờ, chỗ ở, La Quan sắc mặt biến hóa, cường đại tâm thần nháy mắt cảm giác, mẫu thân khí tức ổn định, cũng không có ngoài ý muốn.

“Biết.”

Hắn đứng dậy, nhìn trước mắt mấy người, “Huyền Thánh đại nhân cùng chư vị, làm phiền các ngươi kế tiếp theo hoàn thiện, ta trước đi qua một chuyến.”

“Cung tiễn nguyên sơ chủ!”

Rất nhanh, La Quan đi tới Thanh Đồng viện, “Ca! Ngươi rốt cục tới rồi, mấy ngày nay ngươi bận rộn gì sao ta đều chưa thấy qua ngươi vài lần.”

Tiêu Hoan Hoan chạy tới, mặt mũi tràn đầy vui vẻ.

“Có một số việc xử lý, ngươi không hảo hảo tu luyện, làm sao cũng chạy tới “

“Ai nha! Ngươi làm sao vừa thấy mặt, liền thúc ta tu luyện a, mệt mỏi quá! Mấy ngày nay, ta thật rất cố gắng… Lại nói, hôm nay là nương gọi ta đến, hì hì, ca ca ngươi đoán một chút, thế nhưng là có kinh hỉ a “

Tiêu Hoan Hoan trong miệng kinh hỉ, là tiêu Khánh Dương tự mình xuống bếp, tại Tiêu Khinh Mi phối hợp xuống, làm cả bàn đồ ăn.

Nàng gỡ xuống tạp dề, lôi kéo một đôi nhi nữ ngồi vào vị trí, “Nhanh, đều đến ngồi xuống, nếm một chút thủ nghệ

của ta.” Nàng biểu lộ, hơi ngừng tạm, “Nói đến, con ta cùng hoan hoan đến nay, là lần đầu tiên ăn vào nương làm cơm, là ta cái này làm nương không xứng chức, để các ngươi thụ ủy khuất.”

“Nương, ngài đừng nói như vậy, ta cùng ca ca đều tốt, chúng ta về sau mỗi ngày đều cùng một chỗ ăn cơm.” Tiêu Hoan Hoan đỏ mắt.

La Quan gật đầu, “Hoan hoan nói rất đúng, nương ngài bây giờ thân thể không tốt, cảm xúc không thể quá độ chập trùng, để tránh thương thân. Chúng ta người một nhà, hôm nay đoàn tụ ở đây, đã là thiên đại may mắn, nên hảo hảo ăn bữa cơm mới là.”

Tiêu Khánh Dương xoa xoa khóe mắt, gật đầu nói: “Là nên người một nhà, hảo hảo đoàn tụ một chút, dạng này thời gian, ta đã chờ đợi mấy trăm năm. Cho nên hôm nay, nương mời 1 người đến, La Quan không cho ngươi sinh khí, có thể hay không đáp ứng ta “

La Quan hơi trầm mặc, nói khẽ: “Tốt, hôm nay đều nghe nương.”

Tiêu Khánh Dương mặt lộ vẻ vui mừng, phủi tay, “Nhẹ lông mày, nhanh đem đại ca mời đến, bây giờ trên đời này chân chính huyết mạch chí thân, cũng chỉ có chúng ta mấy người.”

Rất nhanh, Tiêu Khinh Mi mang theo, hơi có mấy điểm thấp thỏm Tiêu Thanh Ý đến, hắn vội vàng hành lễ, “Bái kiến nguyên sơ chi chủ!”

“Đại ca, hôm nay là gia yến, không giảng thân phận.” Tiêu Khánh Dương mời hắn ngồi vào vị trí, nhìn về phía La Quan, “Chuyện năm đó, đều đã quá khứ, hắn chung quy là ngươi cữu cữu, có lẽ ngươi đáy lòng còn có mấy điểm oán khí, nhưng đáp ứng nương, đừng hận hắn, cũng đừng rất Tiêu gia, có được hay không “

La Quan gật đầu, “Nương nói như thế nào, liền như thế nào.” Hắn nhìn xem Tiêu Thanh Ý, thản nhiên nói: “Quá khứ chuyện xưa, liền như vậy bỏ qua.”

“Tốt!” Tiêu Khánh Dương nâng chén, nàng hôm nay tinh thần phá lệ tốt, giờ phút này vui mừng hớn hở, “Đến, chúng ta cùng uống một chén.”

Tiêu Thanh Ý liên tục gật đầu, mặt lộ vẻ ý mừng, nhìn về phía tiêu Khánh Dương ánh mắt, tràn ngập cảm kích cùng áy náy.

Bất luận như thế nào, chung quy là Tiêu thị vô năng, là hắn cái này làm ca ca vô năng, mới liên lụy muội muội rơi vào hôm nay tình trạng

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Hoặc là thay đổi rất nhanh, hoặc là trong lòng buồn vui, bất quá uống vài chén rượu, Tiêu Thanh Ý liền có chút say, hắn quỳ trên mặt đất, tại tiêu Khánh Dương bên người gào khóc.

Tiêu Khinh Mi đứng dậy, vành mắt ửng đỏ, “Tỷ tỷ, ta trước đưa đại ca trở về, các ngươi từ từ ăn.”

Đợi 2 người rời đi, tiêu Khánh Dương nói: “Cữu cữu ngươi năm đó, cũng là có cơ hội, xung kích Đại Đạo cảnh người, tại ta bị cổ thị cầm tù về sau, hắn liền đi náo một lần, ta nghe nhẹ lông mày nói một lần kia, so với nàng náo càng hung, cữu cữu ngươi kém chút mất mạng… Từ đó về sau, liền làm bị thương tu hành căn cơ, lúc này mới phí thời gian nhiều năm, một mực không thể thành tựu đại đạo…”

“Kỳ thật, trong lòng của hắn cũng rất thống khổ, nương không phải bức ngươi, chỉ là không hi vọng ngươi cùng mẫu tộc ở giữa, sinh ra hiềm khích đến, bọn hắn cũng là thân nhân của ngươi.”

La Quan gật đầu, “Nương, ta đều biết, ngài yên tâm chính là, về sau… Cữu cữu cùng Tiêu thị, ta sẽ không lại ghi hận.”

Nhưng tạm thời, cũng chỉ là dạng này.

Tiêu Khánh Dương trong lòng thở dài, nhưng cũng biết đứa nhỏ này tính tình bướng bỉnh, tuỳ tiện chuyển biến không được thái độ, nhưng có thể hòa hoãn đến một bước này cũng đủ rồi, ngày sau chầm chậm mưu toan chính là

Nàng đưa tay, sờ sờ nữ nhi đỉnh đầu, hơi do dự về sau, nói khẽ: “Phụ thân ngươi những năm này, qua thế nào “

Liên quan tới La phụ tin chết, La Quan vẫn chưa giấu diếm, tiêu Khánh Dương thương tâm sau một lúc, lẫn nhau liền ăn ý lại chưa nói cùng.

Giờ phút này, nghe mẫu thân tra hỏi, La Quan nghĩ một lát, nói: “Phụ thân những năm này, dù ăn thật nhiều khổ, nhưng lâm chung trước đó, nhi tử một mực canh giữ ở bên cạnh hắn, hắn đi thong dong, an tường, tiếc nuối duy nhất chính là, không thể lại cùng ngài trùng phùng.”

Tiêu Khánh Dương tay run một cái, ngữ khí vội vàng, “Thật sao hắn thật nói như vậy chẳng lẽ chưa từng, trách tội qua ta sao dù sao cái này mấy trăm năm qua dày vò, nếu không phải là ta, phụ thân ngươi có lẽ có thể qua, xa so cả đời này nhẹ nhõm, khoái ý.”

La Quan lắc đầu, “Phụ thân từng từng nói với ta, mẫu thân gả vào Tiêu thị, là chân chính gả cho, cũng là hắn đời này may mắn lớn nhất, hắn từ đầu đến cuối lòng mang cảm ân, cảm kích, chưa hề đối với ngài có quá nửa điểm oán trách, điểm này đến chết cũng không từng cải biến.”

“Được… Tốt…” Tiêu Khánh Dương rơi lệ, “Ta thật sợ hãi, sợ hãi hắn oán ta, chấn dương… Ta gả cho ngươi, cả đời này cũng chưa từng hối hận qua…”

Tiêu Hoan Hoan ngẩng đầu, “Ca ca, phụ thân là cái dạng gì người ngươi có thể nói cho ta một chút sao ta… Ta chưa bao giờ thấy qua phụ thân…”

La Quan nói: “Đương nhiên có thể, phụ thân a… Hắn là thiên hạ này, nhất trầm ổn, đáng tin, đau tiếc nhất, bảo vệ con cái người…”

Hắn giảng một chút khi còn bé sự tình, lúc ấy tu luyện

gian nan, phụ thân từ đầu đến cuối bồi tiếp hắn, mặt ngoài nghiêm khắc sắc mặt không chút thay đổi, trong đêm lại vô số lần, cho hắn bôi lên thuốc cao, trông coi hắn ngủ.

Lại giảng đến, lần thứ 3 thức tỉnh thông thiên xương, là La Chấn Dương lấy tự thân thông thiên xương làm thế chân, cho hắn đổi lấy cơ hội thay đổi số phận, “Cho nên, là phụ thân cho ta, bước vào tu hành cơ hội, nếu không ta cùng mẫu thân, sợ không ngày gặp lại.”

Về sau, là liên quan tới La phụ một chút, La Quan dù tu hành rời nhà, cùng phụ thân chung đụng thì ít mà xa cách thì nhiều, nhưng từ đầu đến cuối sai người che chở lấy La thị, đối phụ thân tình trạng, cũng không phải là hoàn toàn không biết gì.

Tiêu Khánh Dương nghe được kinh ngạc nhập thần, tựa hồ cũng nhìn thấy, trượng phu cái này mấy trăm năm qua, sinh hoạt trạng thái, “Hắn là cái hợp cách trượng phu, phụ thân, là trên đời này, nhất vĩ ngạn nam tử… Quan nhi, ngươi muốn vĩnh viễn nhớ được phụ thân ngươi, hắn dạy cho đạo lý của ngươi, vô luận đến lúc nào, đều không thể quên.”

Nàng vì chính mình trượng phu kiêu ngạo.

Mình không có nhìn lầm người, La Chấn Dương là cái đỉnh thiên lập địa nam nhân, hắn không có cô phụ, nàng từ đầu đến cuối tín nhiệm!

“Vâng, mẫu thân.” La Quan cung kính nói: “Ta từ đầu đến cuối nhớ được phụ thân dạy bảo, không dám có

một lát lãng quên.”

Tiêu Khánh Dương vỗ vỗ, nữ nhi bàn tay, “Hoan hoan, ngươi đi nhìn một chút cữu cữu, để tiểu di chuẩn bị điểm dưỡng thần canh, lần này hắn giải khai tâm kết, khó tránh khỏi tâm thần khuấy động, đừng có lại dẫn phát cũ hoạn.”

“Được rồi, vậy ta hiện tại liền đi.” Tiêu Hoan Hoan không làm hắn nghĩ, đứng dậy bước nhanh rời đi.

Tiêu Khánh Dương nhìn xem, trước mắt La Quan, nàng đôi mắt sáng tỏ, lộ ra kiêu ngạo cùng vui mừng.

Nguyên sơ chi chủ, thiên hạ này chí cao chấp chưởng giả, đã từng không ai bì nổi trời ban cổ thị, ở trước mặt hắn yếu ớt như sâu kiến.

Cái này, là con của nàng!

“Quan nhi, nương chưa hề nghĩ tới, ngươi có thể có thành tựu ngày hôm nay, nếu có 1 ngày nhìn thấy ngươi phụ thân, nương chắc chắn cẩn thận nói cho hắn nghe.”

“Mẫu thân…”

“Đừng đánh đoạn ta.” Tiêu Khánh Dương nhìn xem hắn, “Đáp ứng nương, không muốn vì cứu ta, đi làm bất luận cái gì có phong hiểm sự tình, có được hay không “

La Quan nhíu mày, “Nương, là ai nói với ngài cái gì sao ngài không cần để ý, bất quá là thân thể có chút bệnh vặt, ta nhất định có biện pháp, đem ngài chữa trị.”

Tiêu Khánh Dương lắc đầu, “Không có, nhưng ta hiểu rõ tính tình của ngươi, mấy ngày nay ngươi mỗi ngày đều tới lui vội vàng, đáy mắt khó nén rã rời, ta biết ngươi nhất định, là đang nghĩ biện pháp cứu ta… Nhưng mình thân thể, ta rõ ràng nhất, con ta không cần hao phí tinh lực.”

“Có thể biết, phụ thân ngươi thái độ đối với ta, lại có thể nhìn thấy ngươi có thành tựu ngày hôm nay, muội muội của ngươi cũng bị giáo dưỡng vô cùng tốt, nương đã vô cùng cảm kích trời xanh. Cho nên, còn lại thời gian, hảo hảo bồi tiếp nương, tựa như ngươi khi đó bồi tiếp cha ngươi đồng dạng.”

Nàng bắt lấy La Quan tay, “Đáp ứng ta, nương muốn ngươi chính miệng đáp ứng ta.”

“Mẹ!” La Quan thở sâu, “Nhi tử nói có thể trị hết ngài, liền nhất định làm được, ta thế nhưng là nguyên sơ chi chủ, thiên hạ người lợi hại nhất, ngài đối ta có lòng tin, cũng đối chính ngài có chút lòng tin, cầu ngài…” Hắn cúi đầu, “Ta đã không có phụ thân, không thể lại mất đi ngài, coi như vì nhi tử, vì hoan hoan, nương nhất định phải chịu đựng.”

Tiêu Khánh Dương nhìn xem hắn, đột nhiên thân thể nhoáng một cái, “Oa” địa phun ra một ngụm máu đen, cả người giống bị rút sạch khí lực, mềm mềm đổ xuống.

Chương 1516 : Hợp táng song thân

“Mẹ!”

La Quan quá sợ hãi, ôm lấy tiêu Khánh Dương, một trái tim bỗng dưng, chìm vào thung lũng.

Rõ ràng, thân thể nàng dù suy yếu, thua thiệt bại, nhưng còn có lưu mấy điểm sinh cơ, nhưng hôm nay lại đều tiêu tán, thể nội trống rỗng, tựa như một đoạn gỗ mục.

“Huyền Thánh, Nữ đế, mau tới Thanh Đồng viện!”

Trong tiếng gầm nhẹ, hắn ôm tiêu Khánh Dương, xông vào trong phòng.

Cường đại tu vi, rót vào trong cơ thể nàng, duy trì lấy một khí tức không tiêu tan.

Rất nhanh, Huyền Thánh, Nữ đế bọn người vội vàng chạy đến, thấy này tràng cảnh, sắc mặt nhao nhao đại biến, không chút do dự xuất thủ thi cứu.

Nhưng mấy người sắc mặt, lại càng ngày càng ngưng trọng, bọn hắn trước đó chuẩn bị kỹ càng tục mệnh pháp, có thể ngưng tụ tiêu Khánh Dương thể nội sinh cơ.

Nhưng bây giờ, sinh cơ không ngờ đứt đoạn, pháp này căn bản là không có cách thi triển.

Huyền Thánh, Nữ đế bọn người liếc nhau, đều nhìn ra lẫn nhau đáy lòng làm khó —— tiêu Khánh Dương vô ý cầu sinh, cái này như thế nào cứu

“Nhanh a!” La Quan gầm thét, “Đem các ngươi thủ đoạn, toàn bộ xuất ra, mẹ ta tuyệt không thể có việc!”

Huyền Thánh thở sâu, trầm giọng nói, “Động thủ, trước duy trì được Tiêu đạo hữu khí tức không tiêu tan… Cái khác, đợi La Quan tỉnh táo chút lại nói.”

“Được.” Nữ đế bọn người gật đầu.

Oanh ——

Kinh người khí tức, trong phòng bộc phát, La Quan ở giữa làm chủ, Huyền Thánh bọn người phối hợp tại trái phải. 1 canh giờ sau, khí tức chậm rãi thu liễm, trên giường hôn mê tiêu Khánh Dương, một ngụm sắp tán khí tức, rốt cục bị bảo trụ.

La Quan quanh thân, khủng bố, kiềm chế áp suất thấp, lúc này mới tiêu tán mấy điểm.

Huyền Thánh không để lại dấu vết, thở ra một hơi, hắn vừa rồi thật lo lắng, nếu như có gì ngoài ý muốn phát sinh, tiểu tử này nhất thời không chịu nhận, muốn ra đại phiền toái. Nhưng rất nhanh, hắn lại âm thầm nhíu mày, tiêu Khánh Dương tình trạng, nhiều nhất duy trì nhất thời, xấu nhất cục diện từ đầu đến cuối sẽ xuất hiện.

Tiểu tử này, cũng đừng mất khống chế, nổi điên!

“Mẹ! Nương!” Tiêu Hoan Hoan khóc xông tới, nhào vào giường trước, “Nương ngươi làm sao rõ ràng cũng còn tốt tốt… Ca ca, ngươi mau cứu nương, ta không muốn nương xảy ra chuyện…”

La Quan thở sâu, thanh âm khàn giọng, “Hoan hoan đừng sợ, ta nhất định cứu nương, không có việc gì… Tuyệt đối sẽ không…” Hắn ánh mắt, nhìn về phía Huyền Thánh, Nữ đế bọn người, “Chư vị, đa tạ, trước đó nhất thời tình thế cấp bách, còn xin chớ trách.”

“Không có việc gì không có việc gì, La Quan, ngươi nhất định thoải mái tinh thần, nói không chừng sẽ có kỳ tích… Nhưng bá mẫu… Ân, ngươi ít nhất phải để nàng, sinh ra ý chí cầu sinh, dạng này mới được…” Đồ Tư Tư mở miệng, ánh mắt lo lắng.

La Quan gật gật đầu, “Tạ ơn Tư Tư tỷ, các ngươi vất vả, đi nghỉ trước đi, nhưng làm phòng ngoài ý muốn còn xin tạm thời, lưu tại Thanh Đồng viện.”

Huyền Thánh nói: “Tốt, vậy lão phu bọn người, trước hết ra ngoài.” Hắn dẫn người rời đi.

Tiêu Khinh Mi ôm Tiêu Hoan Hoan, nhìn xem trên giường sắc tái nhợt, tại trong hôn mê, lông mày vẫn như cũ nhíu lại tỷ tỷ, nghẹn ngào khóc rống, “Tỷ!”

Tiêu Thanh Ý đôi mắt đỏ bừng, nắm chặt nắm đấm, thân thể run rẩy.

Hắn nghĩ không ra, vừa mới còn thân hơn tay làm đồ ăn,

vì hắn, vì Tiêu gia cầu tình muội muội, giờ phút này lại ngã xuống giường sinh tử khó liệu.

“Khánh Dương… Là ca ca có lỗi với ngươi… Ca ca sai, ta thật biết sai… Ngươi tỉnh lại có được hay không, ca ca cầu ngươi…”

La Quan ống tay áo bên trong, nắm đấm nắm chặt, Huyền Thánh bọn người dù chưa nói cái gì, nhưng hắn biết rõ, mẫu thân bây giờ trạng thái.

Nàng là thật không muốn lại sống xuống dưới… Vì cái gì nương… Nhi tử vừa mới tìm tới ngài, cùng ngài đoàn tụ không có mấy ngày… Ngài liền nhẫn tâm bỏ lại ta tựa như năm đó đồng dạng, ngươi vừa đi, ta liền cũng tìm không được nữa ngươi… Không, ta tuyệt không đáp ứng!

Có biện pháp, nhất định có biện pháp, La Quan thậm chí nghĩ đến Ngụy Vô Kỵ, đối phương thành tựu thần đạo đạo quả, có lẽ có thể đem mẫu thân chuyển hóa thành, Âm thần loại hình tồn tại… Dạng này, cho dù nhục thân khó giữ được, cũng có thể lấy thần đạo phương thức có thể trường tồn… Nhưng Huyền Thánh từng nói, mẫu thân hồn phách điêu linh, thần đạo gần như không khả năng, một khi nếm thử thất bại, đem hồn phi phách tán, mất đi luân hồi tư cách…

Ngay tại hắn suy nghĩ điên cuồng chuyển động lúc, Tiêu Khinh Mi đột nhiên nói: “La Quan, ngươi buông tay, để tỷ tỷ đi thôi… Nàng sống quá mệt mỏi, có thể nhìn thấy ngươi cùng hoan hoan, tỷ tỷ đã tâm nguyện đã, nàng bây giờ chỉ muốn đi dưới mặt đất, có thể cùng tỷ phu

đoàn tụ…”

“Tiểu di…” La Quan thanh âm, khàn giọng một mảnh, “Ta… Ta không thể đáp ứng…” Hắn cúi đầu, quỳ gối trước giường, lại một lần lặp lại, “Ta không thể… Nương, nhi tử làm không được, ngài liền không thể đáng thương một chút ta cùng muội muội, cố gắng còn sống à…”

“La Quan!” Tiêu Khinh Mi cất cao giọng, “Ngươi nhìn xem mẹ của ngươi, nàng hiện tại mỗi sống lâu một khắc, liền thụ nhiều một khắc dày vò! Nàng đã sớm từng nói với ta, hi vọng có thể an tường rời đi… Ta khuyên qua nàng, ta khuyên qua thật nhiều lần, nhưng tỷ tỷ là thật hạ quyết tâm.”

Nàng đỏ hồng mắt, đem La Quan ôm lấy, “Ngươi không phải cô đơn 1 người, ngươi có muội muội, còn có tiểu di cùng cữu cữu, Tiêu gia là ngươi mẫu tộc, chúng ta đều là thân nhân của ngươi… Coi như tỷ tỷ đi, ngươi cũng không còn là cô linh linh 1 người… Ngươi có mình cây…”

La Quan nhắm mắt lại, trầm mặc hồi lâu, “… Tốt, tiểu di, ta biết…” Nước mắt, không bị khống chế trượt xuống, “Nương, ta tôn trọng ngài lựa chọn… Nhi tử sẽ một mực, một mực nhớ ngài… Nếu như dưới mặt đất, ngài thật có thể nhìn thấy phụ thân, mời phụ thân có thể tha thứ ta…”

“Quan nhi!” Tiêu Khinh Mi cực kỳ bi ai thấp giọng hô.

Tiêu Hoan Hoan cũng ôm lấy hắn, khóc rống không thôi.

Một lát sau, nằm ở trên giường tiêu Khánh Dương, sắc mặt từng chút từng chút trở nên hồng nhuận, nàng chậm rãi mở mắt ra, nhìn thấy giường trước nhi tử, nữ nhi, muội muội cùng huynh trưởng, nàng nhoẻn miệng cười, nói khẽ: “Đều tới rồi… Vừa rồi, ta nằm mơ thời điểm, mơ tới phụ thân ngươi, hắn hay là lúc tuổi còn trẻ bộ dáng, một điểm biến hóa đều không có, hắn nói với ta, muốn tới tiếp ta…”

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

“Nương…” La Quan chỉ hô một tiếng, liền nói không ra lời nói tới.

Tiêu Khánh Dương mỉm cười, “La Quan con ta, nương biết ngươi khó chịu, nhưng phụ thân ngươi đã qua đời, ta liền không nghĩ lại 1 người còn sống… Là nương có lỗi với ngươi cùng hoan hoan, nương quá tự tư… Nhưng ta đích xác có chút khó chịu, hiện tại nhẹ nhõm, là ta hồi lâu đều không có trải nghiệm qua…”

“Về sau, ngươi cùng hoan hoan phải thật tốt, còn có, ghi nhớ Tiêu thị là ngươi mẫu tộc, đừng quên đối nương hứa hẹn.”

“Muội muội!” Tiêu Thanh Ý “Phù phù” một tiếng quỳ xuống, khóc ròng ròng.

Tiêu Khánh Dương trên mặt lộ ra rã rời, nàng sau cùng tinh lực, đã tiêu hao hầu như không còn, “Quan nhi, hoan hoan… Nương có chút buồn ngủ, ta ngủ một hồi…

Các ngươi đừng khóc… Chấn dương… Ta lại nhìn thấy ngươi… Là ngươi tới rồi sao chấn dương… Ta rất nhớ ngươi…”

Nàng nhắm mắt lại, hô hấp dần dần chậm dần, tại một cái nào đó nháy mắt, đình chỉ.

Trong phòng, lập tức một mảnh tiếng khóc.

Thanh Đồng trong viện, Huyền Thánh thần sắc khẩn trương, sợ La Quan xảy ra chuyện, nhưng cũng may hắn khí tức khuấy động qua đi, lại chậm rãi lắng lại.

Còn tốt!

Tiểu tử này chống đỡ, trước mất cha sau mất mẹ, việc này đích xác đả thương người sâu vô cùng.

Nữ đế trầm mặc, sắc mặt nghiêm túc lấy, không nói một lời.

Đồ Tư Tư đỏ mắt, nhìn qua trong phòng, thỉnh thoảng xát một chút khóe mắt.

La Quan cầm tay của mẫu thân, cảm thụ được nàng ấm áp, từng chút từng chút thối lui, cuối cùng trở nên lạnh buốt. Giờ khắc này, thế gian tất cả thống khổ cùng bi thương, cũng không thể biểu đạt ra, nội tâm của hắn cảm xúc.

Mẫu thân đi, cũng giống là một cây đao, trùng điệp xé ra hắn trái tim!

“Hoan hoan, tiểu di, mời các ngươi vi nương rửa mặt, thay quần áo, ta muốn dẫn nàng về La gia, cùng phụ thân hợp táng…”

Sau 3 ngày.

Biển mây, Giang Ninh thành!

Màu trắng tiền giấy, lại một lần rải khắp giữa thiên địa, dường như cảm nhận được, kia nồng đậm đến hóa giải không ra bi thống, thiên địa một đêm bắt đầu mùa đông, tuyết lớn bay lả tả lúc, La Quan nhấc lên mẫu thân quan tài, hướng La thị tổ địa bước đi.

Giống như trước đây không lâu, hắn tự mình nhấc quan tài, an táng phụ thân của mình.

Thật lâu đến nay, La Quan đều cảm thấy, hắn là 1 cái may mắn người, có yêu thương phụ thân của mình, gặp Huyền Nhất Nhất, một đường lại có rất nhiều cơ duyên, thậm chí trở thành nguyên sơ chi chủ… Nhưng bây giờ, hắn lại nhịn không được, sinh ra hoài nghi, hẳn là vận may của hắn đã hao hết cho nên, mới trong thời gian thật ngắn, vĩnh viễn mất đi song thân.

Đưa tang trong đội ngũ, 1 đạo lại một thân ảnh, trầm mặc đứng lặng, đi theo, đều biểu lộ ngưng trọng, túc mục.

Huyền Thánh, Nữ đế, Đồ Tư Tư, Hắc Nguyệt… Thậm chí còn có, mặc một bộ rộng lớn áo bào đen, co lại tiểu thân thể Cốt Linh Tôn… Tiểu thanh thiên thế giới, cơ hồ tất cả đại năng giả, hôm nay đều tới Giang Ninh, tại linh

tiền tế bái, lại cung tiễn đôi này bình thường vợ chồng hợp táng.

Đúng vậy, lấy thân phận của bọn hắn, La Chấn Dương cùng tiêu Khánh Dương 2 người, đều chỉ là người bình thường, ánh mắt đảo qua cũng sẽ không dừng lại.

Nhưng hôm nay, bọn hắn lại vai hệ miếng vải đen, chấp tang lễ, cung kính bái đưa…

Tôn phụ mẫu, vinh nuôi đưa.

Đây là La Quan cuối cùng, có thể vì bọn họ làm một sự kiện.

Tiền giấy tại đốt cháy, tuyết lớn tung bay, lại tránh đi trước mộ phần mấy trượng, La Quan quỳ trên mặt đất, ánh mắt xuyên qua bốc lên sương mù, mơ hồ như nhìn thấy 2 thân ảnh, chính dắt tay đứng tại cách đó không xa, nhìn xem hắn mỉm cười.

“Cha… Nương… Nhi La Quan, cung tiễn!”

Hắn phủ phục, trùng điệp dập đầu.

Phần phật ——

Giờ khắc này, trước người sau người, tất cả mọi người quỳ xuống đất, đỉnh đầu gió tuyết lớn hơn. Kia trong mơ hồ thân ảnh, quay người rời đi, càng chạy càng xa, biến mất ở trong thiên địa.

Có lẽ, mẫu thân thật cùng phụ thân, tại một nơi nào đó

đoàn tụ… Đại khái, đây cũng là bọn hắn, một mực tha thiết ước mơ sự tình.

Hô ——

La Quan đứng dậy, “Tang lễ đã xong, hoan hoan, không muốn lại khóc, miễn cho để cha, mẹ lo lắng.” Hắn nhìn về phía bên cạnh, “Tiểu di, ngươi mang hoan hoan trở về, để nàng nghỉ ngơi thật tốt một chút.”

Tiêu Khinh Mi lau đi nước mắt, “Tốt, La Quan ngươi cũng nhiều chú ý nghỉ ngơi… Tỷ tỷ cùng tỷ phu ở dưới suối vàng có biết, mới có thể yên tâm.”

“Hoan hoan, tiểu di mang ngươi về nhà.”

Nàng mang theo Tiêu Hoan Hoan, lên xe rời đi.

La Quan nhìn quanh 4 phương, chắp tay, “Hôm nay, làm phiền chư vị đến đây, đưa ta song thân an táng, La Quan ở đây cảm tạ.”

“Không dám không dám!”

“Trước từ qua đời, ta cùng nên đến đây cung tiễn.”

“Sinh tử đại sự, đều có mệnh số, mời nguyên sơ chủ bớt đau buồn đi.”

Mọi người nhao nhao mở miệng, an ủi, tỏ thái độ.

La Quan gật gật đầu, “Chư vị như không có sự việc cần giải quyết, có thể đi La gia, để trong tộc chiêu đãi một

hai.” Hắn nhìn về phía Huyền Thánh, “Việc này, liền phiền phức Huyền Thánh đại nhân, thay ra mặt.”

Huyền Thánh sắc mặt biến hóa, “Ngươi muốn đi đâu “

La Quan ngẩng đầu, nhìn gió tuyết mênh mông, xem thương khung ảm đạm, “Hôm nay, ta mai táng chí thân, lòng có sóng lớn khó ép… Muốn lên trời, hướng kia hỗn độn bên trong, cùng vực ngoại quần anh luận đạo.” Hắn đưa tay, “Huyền Thánh đại nhân không cần nhiều lời, ta đi đi liền về.”

Chương 1517 : Vừa bước vào đế cảnh

Giới ngoại chi địa, khí tức khủng bố xen lẫn, đã là thiên la địa võng chi cục.

Nhưng chính vì vậy, mới càng muốn đi, nếu không chẳng lẽ muốn làm, cả một đời rùa đen rút đầu

Huống hồ hôm nay, La Quan rất muốn phát tiết một trận, vực ngoại gia đồng đạo, chính là tốt nhất bia ngắm.

Tiểu thanh thiên bên ngoài, hỗn độn ở giữa.

Thụ phù đạo ý chí thúc đẩy, vô số cường giả tề tụ, như trên trời nguy nga thần chỉ, cúi đầu quan sát cái này 1 cái tiểu thế giới. Nếu không phải, nó chính là nguyên sơ vị cách, đối mọi người mà nói, liền yếu ớt tựa như bọt khí, tiện tay liền có thể đánh nát.

Bọn hắn phụng mệnh giám thị, từ đầu đến cuối chú ý tiểu thanh thiên thế giới nội bộ, dù không dám xông vào nhập, nhưng lấy đại thần thông vẫn nhưng xa xa dòm nhìn.

“Nguyên sơ bên trong, chúng sinh cường giả tề tụ, đã xảy ra chuyện gì” có tu sĩ mở miệng, nhíu mày.

Lại một người nói: “Xem ra, như tại tổ chức một trận đại táng, như vậy quy mô, trình độ, không phải là kia nguyên sơ chủ chết người nào “

“Không sai, nơi đây tên Giang Ninh, chính là tiểu thanh thiên nguyên sơ chi chủ La Quan cố hương, xem ra xác nhận hắn chí thân qua đời.”

“Hừ! Nguyên sơ phải vị bất chính, mệnh cách hèn mọn, không chịu nổi thiên đại cơ duyên, cho nên phản phệ bản thân gây họa tới người nhà, coi là thật gieo gió gặt bão!”

Thuyết pháp này, mọi người nhao nhao gật đầu, lúc đầu nguyên sơ vũ trụ ra mắt, trận này đại cơ duyên nên, vì phù đạo chấp chưởng.

“Chết được tốt!”

“Tốt nhất, để cái này nguyên sơ chủ, cũng bị mệnh cách phản phệ, chết bất đắc kỳ tử tại chỗ!”

Đúng lúc này.

Trong hỗn độn mọi người, con mắt bỗng dưng trợn tròn, bọn hắn rõ ràng cảm nhận được, kia phóng lên tận trời cấp tốc bức lâm khí tức. Như 1 ngôi sao vẫn, lại nghịch thiên mà lên, không có nửa điểm do dự, xuyên qua thế giới bình chướng, đập ầm ầm nhập hỗn độn ở giữa.

Cái này… Đây là… Nguyên sơ chi chủ, là kia La Quan!

Vốn đang lo lắng, hắn có thể hay không nắm giữ, một loại nào đó nguyên sơ vị cách bí pháp, lặng yên không một tiếng động đào tẩu, cái kia bên trong nghĩ đến chỗ này người vậy mà, lại quang minh chính đại bước vào

hỗn độn, hắn chẳng lẽ không biết giới ngoại hết thảy không có khả năng, lấy đối phương thân phận, tất nhiên đã sớm phát giác, cho nên đây là bị kích thích bị điên

Ngắn ngủi chấn kinh, kinh ngạc về sau, trong hỗn độn mọi người, 2 mắt một chút trở nên sáng tỏ, nóng bỏng. Vì điều động mọi người tính tích cực, triệu tập đủ nhiều cường giả giáng lâm tiểu thanh thiên bên ngoài, phù đạo lần này, thế nhưng là mở ra kếch xù thẻ đánh bạc. Mặc kệ La Quan người này, là bị thần kinh à, hắn bây giờ chính là 1 cái, còn sống di động bảo tàng. Ai có thể giết hắn, liền có thể đạt được, không thể tưởng tượng cơ duyên!

Oanh ——

Oanh ——

Một nháy mắt, bị La Quan xâm nhập, dẫn phát gợn sóng cuồn cuộn trong hỗn độn, mấy chục đạo khí tức khủng bố phóng lên tận trời, đem hắn khóa chặt.

“Nguyên sơ chi chủ, mệnh của hắn là ta!”

“Ngu xuẩn! Giới bên trong chi địa, ngươi là vô địch, ta v.v. Không làm gì được, bây giờ bước vào hỗn độn, chính là tự tìm đường chết!”

“Nhanh lên, nhanh lên nữa!”

“Ha ha ha, trời muốn cho ta, há có thể chối từ, trận này tạo hóa, lão phu liền nhận lấy!” Vận khí tốt nhất, khoảng cách gần nhất một tên vực ngoại tu sĩ, đã xông đến La

Quan trước người.

Chúa tể cảnh đỉnh phong tu vi, hắn thậm chí đã, nửa bước chạm đến bất hủ. Chỉ bất quá, bởi vì năm đó một trận ngoài ý muốn, dẫn đến căn cơ bị hao tổn, tiềm lực hao hết… Nửa bước bất hủ, chính là mạng hắn bên trong cực hạn.

Nhưng hôm nay, phù đạo kếch xù thẻ đánh bạc, đủ để trợ giúp hắn đạt được một lần, nghịch thiên cải mệnh cơ hội.

Cho nên…

“Chết!”

Quát lớn bên trong, cái này mặt mũi nhăn nheo, đôi mắt mừng như điên vực ngoại tu sĩ, đưa tay trùng điệp ghìm xuống. Hắn vẫn chưa chủ quan, xuất thủ liền đem hết toàn lực, lực lượng kinh khủng bạo tẩu, đem La Quan thân ảnh bao phủ. Nguyên sơ chủ lại như thế nào không có trưởng thành thời gian, tiện tay liền có thể đánh giết!

Phù đạo ban thưởng, là lão phu.

Cái này vực ngoại tu sĩ hô hấp đột nhiên thô trọng, nhưng rất nhanh hắn liền cau mày, ánh mắt bên trong kích động, nóng bỏng, trở nên kinh nghi bất định.

Không đúng! Không đúng!

Hắn một kích này, có đoạn sinh, phệ hồn hiệu quả, như giết nguyên sơ chi chủ, cho dù đối phương tu vi yếu

đuối, cũng không nên không phản ứng chút nào.

Nghĩ đến hôm nay, đối phương đột nhiên, như như phát điên xâm nhập hỗn độn… Ngô —— cái này vực ngoại tu sĩ đáy lòng, đột nhiên sinh ra một tia bất an, hẳn là có trá

‘Không sao cả! Không sao cả! Lão phu chính là nửa bước bất hủ cảnh giới, hẳn là còn không phải, cái này khu khu một giới tiểu bối đối thủ sao ‘

‘Huống chi, giờ phút này hỗn độn bên trong, phù đạo triệu tập chúng cường giả ở đây, 1 người một ngón tay, liền đủ để đem hắn nghiền nát!’

Cắn răng một cái, cái này vực ngoại tu sĩ, đưa tay lại là trùng điệp một kích, “Tinh biển vì khóa, vạn vật tịch diệt!”

Oanh ——

Khí tức khủng bố bắn ra, hỗn độn bên trong, lại có 36 khỏa tinh thần xuất hiện, bọn chúng dù co lại tiểu vô số lần, lại phóng thích ra kinh người ba động. Đúng là chân chính, 36 khỏa vũ trụ tinh thần, bị lấy đại pháp lực tế luyện mà thành, đem nó hóa thành tự thân pháp bảo.

Giờ phút này, tinh quang như lửa núi, từ tinh thần nội bộ mãnh liệt bộc phát, lẫn nhau nối liền cùng nhau, đem La Quan lại lần nữa cuốn vào, trấn áp!

Đằng sau, hỗn độn các phương chạy đến mọi người, nhìn thấy trước mắt một màn, răng đều nhanh cắn nát.

‘Đáng chết lão cẩu, hạ thủ thật là nhanh a!’

Căn bản là không có cho, bọn hắn cơ hội phản ứng, ngay lập tức liền động thủ, còn liên tiếp bộc phát ra tự thân 2 đạo át chủ bài.

Chỉ sợ, kia La Quan giờ phút này, đã là hình thần câu diệt, hồn phi phách tán!

Đột nhiên, 36 khóa vũ trụ tinh thần, phóng thích sáng rực tinh quang, nhanh chóng lấp lóe, ảm đạm, liền giống bị khủng bố ý chí bao phủ, trấn áp.

Sau một khắc, “Răng rắc” “Răng rắc” vỡ vụn âm thanh, từ tinh thần bên trong truyền đến, từng đạo khe hở nhanh chóng lan tràn, rất nhanh “Oanh” một tiếng, triệt để nổ nát vụn.

“A!”

Ra tay trước, kia nửa bước bất hủ vực ngoại tu sĩ, lập tức như gặp phải trọng kích, máu tươi không muốn sống, từ miệng mũi thất khiếu cuồng phún. Cả người, tựa như là bị 1 cái, không nhìn thấy đại sơn đập trúng!

“Cẩn thận! Cái này nguyên sơ chủ, không thích hợp…” Trong miệng hắn, phát ra thê lương, hoảng sợ thét lên.

36 khóa vũ trụ tinh thần, cũng không phải tùy ý luyện chế mà thành, là hắn phát hiện con đường đoạn tuyệt, bất hủ cảnh vô vọng về sau, hao phí 1 triệu năm tuế nguyệt, vượt ngang mấy trăm cái vũ trụ, mới tuyển chọn tỉ mỉ mà ra.

Mỗi 1 viên, đều là được trời ưu ái, có đặc thù lực lượng cùng bí tàng, cuối cùng lại đem nó luyện chế thành một bộ thiên cương 36 tinh, uy lực kinh người vô song. Tuy vô pháp cùng bất hủ cảnh tranh phong, nhưng cũng đủ làm cho hắn trở thành, cùng cảnh giới bên trong cực mạnh người, hiếm người là đối thủ.

Nhưng hôm nay, một bộ này thiên cương 36 tinh, như thế một cái nháy mắt, liền nát.

Vừa rồi, đáy lòng một tia bất an, giờ phút này rốt cuộc áp chế không nổi, lại tựa như khôn cùng đêm tối, đem hắn cả người bao phủ. Đường đường nửa bước bất hủ, vực ngoại đại năng giả, giờ phút này lại nhịn không được quay người muốn chạy trốn… Trực giác nói cho hắn, hôm nay thế cục, chỉ sợ muốn mất khống chế!

‘Không chết!’

‘Thế mà hung ác như thế ‘

Vực ngoại mọi người giật mình, chợt đại hỉ.

Không chết tốt, liền biết phù đạo lần này, cho ra cái này cao thẻ đánh bạc, sự tình khẳng định không đơn giản.

Tốt tốt tốt!

Muốn dễ dàng như vậy, liền bị người giết, đoạt đi cái này một cọc đại công lao, bọn hắn mới thật muốn thổ huyết!

“Ha ha, chư vị còn tại chờ cái gì cùng một chỗ động thủ, trấn sát người này!”

“Có thể trọng thương nửa bước bất hủ, kiếm đạo bí tử, quả nhiên có chút đồ vật!”

“Cũng đúng, nguyên sơ chi chủ từ trước đến nay thần bí, khó lường, có lẽ là nắm giữ, một loại nào đó cường đại át chủ bài, nếu không lại thế nào dám, độc thân xâm nhập hỗn độn ở giữa.”

“A! Chính là không biết, hắn lá bài tẩy này có thể sử dụng mấy lần ta cùng liên thủ, chính là bất hủ thượng cảnh, đều muốn tạm thời tránh mũi nhọn!”

Oanh ——

Oanh ——

Hỗn độn bên trong, lực lượng kinh khủng bộc phát, mấy chục đạo kinh người khí tức, đánh phía La Quan chỗ. Sức mạnh đáng sợ, đem hết thảy vặn vẹo, hủy diệt, tất cả mọi thứ, giờ phút này đều đang sụp đổ.

Thậm chí, là hỗn độn bản thân!

Nó phụ thuộc vào nguyên sơ thế giới, bản thân có cực cao vị cách cùng đặc thù, không thể tuỳ tiện bị đánh vỡ, nhưng giờ phút này tập trung lực lượng, bất hủ cũng khó khăn tiếp nhận. Thế là, La Quan thân ảnh, xuất hiện ở trước mắt mọi người, sau một khắc chính là kinh hô, cùng hít một hơi lãnh khí âm thanh.

“Không có khả năng!”

“Tình huống như thế nào hắn bên ngoài cơ thể, hình như có tầng 1 bình chướng vô hình, càng đem ngươi ta trấn sát, toàn bộ ngăn cách bên ngoài!”

“Tê —— hẳn là, đây là nguyên sơ chủ năng đủ nắm giữ, bí pháp nào đó thần thông cái này… Cái này liền có hơi phiền toái…”

Liền gặp, cuồn cuộn thần quang, khủng bố diệt tuyệt giết chóc chi lực, khuấy động tại La Quan trước người 10 trượng bên ngoài. 10 trượng bên trong, như vị cách vòng cấm, đem hắn che chở ở bên trong, không nhận ngoại lực ăn mòn.

Giờ phút này, hắn khẽ nhíu mày, đôi mắt không ngừng ba động, như tại cảm thụ được cái gì, mấy hơi sau chậm rãi mở miệng, “Thì ra là thế… Nguyên sơ chủ… Quả nhiên, cái này vị cách, cất giấu rất lớn bí ẩn…”

La Quan đưa tay, điểm tại giữa lông mày, “Ta lấy nguyên sơ chi danh, giáng lâm vực ngoại!”

Ba ——

Một tiếng vang nhỏ, từ trong cơ thể hắn truyền đến, tựa như là đả thông, một loại nào đó phong bế thông đạo. Sau một khắc, tất cả mọi người cảm nhận được, đến từ vũ trụ bản thân chấn động, tựa như là địa chấn trước đó rất nhỏ run run.

Chấn động càng ngày càng mạnh, cho đến cái nào đó nháy mắt…

Oanh!

La Quan đỉnh đầu, vũ trụ hư vô vỡ nát, 1 đạo kim sắc cột sáng, tựa như dòng lũ rót vào trong cơ thể hắn.

Trường bào khuấy động, tóc đen tung bay, La Quan khí tức, giờ phút này lấy tốc độ kinh khủng, tăng lên điên cuồng.

Bỉ ngạn, Chân Thần, thần tướng… Cho đến đế cảnh!

Ông ——

1 tôn nguyên thần pháp tướng, sau lưng hắn ngưng tụ, nó thân thể nguy nga, như nguyên sơ trong truyền thuyết trời sinh thần chỉ.

Nhưng cánh tay ngắt lấy trăng sao, có vô thượng thần uy.

Đầu đội đế quan, người mặc đế bào, diện mục tuy có mấy điểm mơ hồ không rõ, nhưng kia một đôi tròng mắt, như tề tụ nhật nguyệt quang huy.

Sáng rực uy nghiêm, như có thể đốt thế!

Oanh ——

Khủng bố uy áp, một nháy mắt giáng lâm, tựa như là 1 tôn, ngủ say vô tận tuế nguyệt Cổ thần tỉnh lại, khí tức khủng bố như vực sâu, trực tiếp đem cái này một vùng vũ trụ hỗn độn cuốn vào.

Giờ khắc này, tất cả vọt tới, đuổi tới, không kịp chờ đợi xuất thủ vực ngoại tu sĩ, đều bị trấn áp ở trong đó, từng cái trừng lớn mắt, mặt mũi tràn đầy kinh hãi.

“Tình huống như thế nào !”

“Vừa bước vào đế cảnh chẳng lẽ nói, cái này La Quan trước đó, ẩn tàng cảnh giới !”

“Nhưng coi như, hắn là 1 tôn đế cảnh, lại thế nào khả năng, có được kinh khủng như vậy khí tức, uy áp! Ta là nửa bước bất hủ, chỉ kém một điểm cuối cùng, liền có thể ngưng tụ bất hủ đạo quả, giờ phút này lại như gánh vác sơn nhạc, thở dốc khó khăn!”

“Không tốt, ta cùng trúng kế, đây là kiếm đạo âm mưu, này nguyên sơ chủ thể bên trong, có giấu đại khủng bố!”

“Trốn, mau trốn!”

Mọi người kinh hô, thét lên, từng cái vực ngoại đại năng giả, kém nhất đều là chúa tể cảnh tồn tại, bây giờ giống như là cái thớt gỗ bên trên thịt cá, thét lên bên trong run rẩy, tuyệt vọng.

‘Vừa bước vào đế cảnh… Nguyên lai, đây mới là nguyên sơ chủ vị cách, mang cho ta thu hoạch lớn nhất…’ La Quan cảm thụ được, thể nội chảy xiết, khuấy động, như phất phất tay liền có thể xé rách vũ trụ, khiến tinh biển thất sắc lực lượng, ngẩng đầu nhìn về phía mọi người.

“Vực ngoại các vị đạo hữu, đã giáng lâm nguyên sơ bên ngoài, liền mời táng thân ở đây, làm hậu thế cảnh cáo!”

Chương 1518 : Tử vong không thể nghịch

Đưa tay, 1 kiếm!

Oanh ——

Lấy đế cảnh, ngự kiếm phong, ngày càng ngạo nghễ, vạn vật khó cản.

Cuồn cuộn mũi kiếm, tựa như phá thiên dòng lũ, đem trước mắt vực ngoại tu sĩ, nuốt vào trong đó.

“A!”

“Cứu ta, nhanh cứu ta!”

“Chống đỡ, phù đạo tất có thượng cảnh trấn thủ, chỉ cần ngăn trở một kiếm này, ngươi ta liền có đường sống!”

Thống khổ, tuyệt vọng thét lên về sau, gầm thét liên tiếp vang lên, các loại thần quang tùy theo bộc phát, bảo mệnh át chủ bài không chút do dự thi triển. Đều là số tuổi thọ dài dằng dặc, sống qua vô tận tuế nguyệt cường giả, cho dù tao ngộ đại kiếp, cũng duy trì cường hãn phản kích trạng thái.

Nhưng tất cả những thứ này, nhưng đều là phí công!

Dưới kiếm phong, đối xử như nhau —— không bị cuốn vào người, kéo dài hơi tàn, tại mũi kiếm chiếu rọi xuống,

lộ ra từng trương trắng bệch khuôn mặt.

Đã bị mũi kiếm nuốt hết , mặc ngươi thần thông huyền diệu, pháp bảo cường hãn, đều yếu ớt như vỏ trứng, bị tồi khô lạp hủ đánh nát.

Sau một khắc, chính là hình thần câu diệt, đừng nói chuyển sinh luân hồi, chính là một điểm hồn phách, chân linh mảnh vỡ, cũng đừng nghĩ chạy ra.

Một kiếm này không chỉ có dọa phá, trùng sát mà đến mọi người đảm phách, cũng lệnh phù nói âm thầm chuẩn bị ở sau, kinh hãi nguyên địa nhảy dựng lên.

“Vừa bước vào đế cảnh! Cái này La Quan, hắn đúng là nguyên sơ vũ trụ bản thổ sinh linh!”

“Tê —— là, cũng chỉ có loại tình huống này, mới có thể có vũ trụ căn nguyên quán đỉnh, trực tiếp thành tựu đế cảnh, là lớn lao ban ân.”

“Tính sai! Tiểu bối này thực lực, đã tăng vọt đến không thể tưởng tượng nổi cảnh giới, chư vị mau ra tay, nếu không ta phù đạo dưới trướng cường giả, nhất định tử thương thảm trọng!”

Số tôn bất hủ, ẩn nấp tại vũ trụ chiều không gian ở giữa, nhìn chăm chú lên tiểu thanh thiên chỗ, nhưng lại chưa chân chính giáng lâm. Vốn là lo lắng, vây giết đội hình quá mức khủng bố, sẽ trực tiếp bị hù La Quan không dám hiện thân… Nhưng bây giờ, lại dời lên tảng đá nện chân của mình.

Bá ——

Bá ——

Thượng cảnh ánh mắt, khí tức, vượt qua chiều không gian giáng lâm, khóa chặt La Quan, thực hiện uy hiếp, trấn áp đồng thời, đáy lòng nhịn không được cảm thán, thậm chí có một tia run rẩy.

‘Nguyên sơ bản thổ sinh linh…’ chỉ này một điểm, cướp đoạt nguyên sơ chủ vị cách cơ hội, liền nhỏ mang đến cực điểm! Dù sao lần này tiểu thanh thiên chém giết, đủ để nhìn ra quy mô, cấp độ. Đến cuối cùng, thậm chí có bất hủ giáng lâm, thậm chí Thiên tôn cùng không biết âm mưu tính toán.

Đại thiên vũ trụ thiên kiêu, cường giả, tại loại này phương diện đánh cờ bên trong, đều chỉ là 1 viên, lúc nào cũng có thể hủy diệt quân cờ, huống chi là xuất thân nguyên sơ, tiên thiên cùng thụ rất nhiều hạn chế, tiềm lực trưởng thành có hạn nguyên sơ sinh linh.

Tình huống tương tự, phóng nhãn đại thiên vũ trụ, vô tận chiều không gian, tựa hồ cũng chỉ có rải rác mấy cái trường hợp đặc biệt, lại đều là xuất hiện tại, cổ lão tuế nguyệt trước đó, bây giờ còn lưu tồn ở thế, cũng chỉ có nửa cái. Nhưng đều không ngoại lệ, như vậy nguyên sơ vũ trụ đi ra, thành tựu nguyên sơ chủ vị cách người, đều sáng tạo không thể tưởng tượng nổi thần thoại, trở thành trấn áp vạn cổ cường giả!

Ngày hôm nay, bọn hắn chỗ trực diện, chính là như thế 1 vị, tắm rửa lấy truyền kỳ cùng sắc thái thần bí tân tấn

nguyên sơ chi chủ, dù là các vị bất hủ liên thủ, tại đơn thuần lực lượng phương diện, chiếm cứ lấy tuyệt đối thượng phong, nhưng bọn hắn đáy lòng hay là, nhịn không được sinh ra một tia hoài nghi, 'Ta cùng thật có thể, trấn sát như vậy tồn tại sao !'

Tiểu thanh thiên thế giới, Giang Ninh thành.

Chúng sinh cường giả tề tụ, giờ phút này đồng thời ngẩng đầu, nhìn ra xa thế giới bên ngoài, hạo đãng hỗn độn ở giữa. Bởi vì vực ngoại chúng tu sĩ tề lực, đánh vỡ hỗn độn che lấp, thiên khung tựa như một chiếc gương, rõ ràng phản chiếu ra thiên ngoại cảnh tượng, thế là chúng sinh giờ phút này, cũng có thể thấy rõ ràng, La Quan trấn áp vực ngoại đại năng giả, 1 kiếm trấn sát vô số một màn.

Giữa thiên địa, hoàn toàn tĩnh mịch!

Vô số người giờ phút này há hốc miệng ba, mặt mũi tràn đầy rung động, không thể tưởng tượng nổi. Bọn hắn biết được, nguyên sơ chủ rất mạnh, là làm dưới tiểu thanh thiên thế giới, chủ nhân chân chính cùng chấp chưởng giả. Nhưng hôm nay nhìn thấy, hay là triệt để đánh vỡ, bọn hắn cố hữu nhận biết ——

Nguyên lai, nguyên sơ chi chủ lại có được, lực lượng kinh khủng như vậy, bước ra tiểu thanh thiên thế giới, mới mở ra hắn hoa lệ biến thân. 1 kiếm chém giết vực ngoại chúng cường giả, kia đập vào mặt áp chế cùng uy hiếp, cơ hồ khiến cho mọi người tâm thần thất thủ.

Tiếp theo, là một phần nguồn gốc từ kích động trong

lòng, cuồng hỉ.

Nguyên sơ chi chủ bước ra tiểu thanh thiên về sau, vừa bước vào đế cảnh, có thể đạt được kinh người như thế tăng lên, vậy bọn họ đâu phải chăng cũng có thể tại, bước vào giới ngoại chi địa lúc, thu hoạch được lực lượng cường đại cho dù không bằng nguyên sơ chi chủ, có lẽ cũng có thể tăng lên mấy cấp độ.

Chúng sinh kích động, suy đoán lúc, Huyền Thánh, Nữ đế, Đồ Tư Tư cùng đạo quân bọn người, cũng đã như có điều suy nghĩ, bọn hắn chính là đương thời người mạnh nhất, giờ phút này đã mơ hồ có chút cảm ngộ —— khi bước ra tiểu thanh thiên, bọn hắn cũng có thể được, đến từ vũ trụ phản hồi, cảnh giới tùy theo phóng đại. Thậm chí, có thể mơ hồ biết được, mình cuối cùng có thể đạt tới lực lượng cấp độ.

Nhưng cái này, tuyệt không phải tiểu thanh thiên thế giới bản thân, mang cho bọn hắn tạo hóa, mà là đến từ đó khắc, trong vũ trụ đạo thân ảnh kia —— La Quan cầm kiếm chiến 4 phương, đoạt lấy nguyên sơ vị cách, không chỉ có cải biến tự thân vận mệnh, cũng đem dẫn theo bọn hắn nhất phi trùng thiên.

Nhân tình này, so trời còn lớn!

Hô ——

Nữ đế thở ra một hơi, đôi mắt lộ ra một tia sắc bén, nhìn về phía trước mắt Huyền Thánh, chậm rãi nói: “Huyền Thánh đại nhân đối đây, tựa hồ cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.” Giọng nói của nàng bình tĩnh, cũng không phải là

hỏi thăm, mà là không duyên cớ thẳng thuật.

Đồ Tư Tư, đạo quân, Hoa Thần bọn người, cũng nhìn sang, như dự liệu được cái gì, từng cái biểu lộ ngưng trọng, túc mục.

Huyền Thánh gật đầu, trực tiếp thừa nhận, “Không sai, lấy nguyên sơ sinh linh thân phận, thành tựu nguyên sơ chi chủ, nhưng mở ra nguyên sơ vũ trụ chỉnh thể nhảy lên, điểm này lão phu đích xác biết được.”

Nữ đế nhíu mày, không khí đột nhiên nặng nề, “Nếu như thế, Huyền Thánh đại nhân, trẫm cần ngươi một lời giải thích!” Nàng ngẩng đầu, bá khí, cường thế, “Lúc trước, nguyên sơ chủ mẫu tự thân đi thế, cho dù nàng chỉ là một người bình thường, nhưng trẫm chính là từ âm u giới trở về người, phá vỡ thời khắc sinh tử hàng rào. Đồ Tư Tư bản thân, cũng là Quỷ giới bên trong thông thiên đại quỷ, tại hồn phách, quỷ thần chi đạo, tự có thần diệu chi pháp.”

“Kia vì sao, trước đó Huyền Thánh đại nhân ngươi, cực lực phủ định chờ ta ra tay, nghịch chuyển nguyên sơ chủ mẫu thân hồn phách, khiến nàng khởi tử hoàn sinh!”

Hoa ——

Xung quanh xôn xao, vô số người trợn to con mắt, giật mình nhìn về phía giữa sân, hiển nhiên không nghĩ tới, trong đó lại ẩn giấu đi những chuyện này. Huyền Thánh đại nhân… Hắn… Hắn lại cố ý… Ngăn cản nguyên sơ chi chủ… Cứu sống mẹ của mình… Tê! Chuyện này, nếu là vỡ lở ra… Hậu quả khó mà lường được…

Đồ Tư Tư trầm giọng nói: “Huyền Thánh đại nhân, ngài trước đó nói, là bởi vì Tiêu đạo hữu hồn phách bản nguyên hao hết, sụp đổ khó mà nặng đắp, như cưỡng ép lấy quỷ thần, nghịch chuyển sinh tử chi pháp cứu nàng, cực có thể sẽ dẫn đến, nàng triệt để tan thành mây khói, mất đi vãng sinh luân hồi tư cách… Nhưng đã Huyền Thánh đại nhân đã sớm biết được, nguyên sơ chủ đặt chân giới ngoại, nhưng thẳng vào đế cảnh một chuyện, thuyết pháp này liền có chút gượng ép đi lấy nguyên sơ chủ bây giờ cảnh giới, muốn bảo đảm Tiêu đạo hữu hồn phách, nghịch chuyển sinh tử trở về, cũng không phải là việc khó.”

Đạo quân trầm mặc, hắn tin tưởng Huyền Thánh, sẽ không làm không khôn ngoan sự tình, nhưng bây giờ thế cục, đích xác hắn cho ra một lời giải thích.

Hoa Thần tiến lên một bước, đứng tại Nữ đế, Đồ Tư Tư bên người, các nàng tuy không phải Huyền Thánh đối thủ, nhưng nếu việc này thật là Huyền Thánh gây nên, nàng nhất định không chút do dự xuất thủ. Tiêu đạo hữu vẫn lạc, La Quan thống khổ cùng giãy dụa, nàng tận mắt nhìn thấy, từ muốn cho hắn lấy 1 cái công đạo!

Một mảnh yên lặng về sau, Huyền Thánh chậm rãi mở miệng, “Lão phu lúc trước phủ định, chư vị đề nghị, nguyên nhân là có hai điểm. Thứ 1, Tiêu đạo hữu hồn phách băng tán, đã vô cầu sinh ý chí, cho dù nguyên sơ chi chủ có đế cảnh tu vi, cũng chưa chắc vạn vô nhất thất, một khi thất bại chính là triệt để tiêu tán hạ tràng.”

“Thứ hai…” Hắn hơi trầm mặc, nhìn quanh mọi người,

tại Nữ đế cùng Đồ Tư Tư trên thân hơi dừng lại, “2 người các ngươi, có thể tính đều là tự tử vong bên trong trở về, như vậy tử vong về sau thế giới, các ngươi lại biết bao nhiêu Tiêu đạo hữu tu vi bình thường, vô cường đại cảnh giới, ý chí cùng chân linh che chở tự thân, khi nàng tử vong về sau, chính là chân chính chết đi.”

“Nếu không, cho dù lấy đại pháp lực, đại thần thông, cưỡng ép nghịch chuyển sinh tử, hoặc lấy nặng đắp quỷ thần chi pháp , khiến cho ‘Chết rồi sống lại’, kia sống tới cũng không còn là Tiêu đạo hữu, mà là 1 tôn ăn mòn, chiếm cứ, nàng tất cả ý thức ác linh. Mà Tiêu đạo hữu, sẽ bởi vậy triệt để tử vong, lại không cái gì phục sinh khả năng.”

Mọi người giật mình, cái này tử vong về sau bí ẩn, cho dù là bọn hắn, hôm nay cũng là lần đầu tiên nghe nói.

Nữ đế cùng Đồ Tư Tư, nhịn không được nhíu mày, cẩn thận hồi tưởng tử vong về sau kinh lịch, nhưng không biết là tự thân nguyên nhân, hay là nhận lực lượng nào đó can thiệp, ban đầu rơi xuống tử vong lúc kia đoạn ký ức, lại phá lệ mơ hồ. Huyền Thánh chưa từng đề cập trước, các nàng không chút nào chú ý điểm này, bây giờ càng là hồi tưởng, biểu lộ càng là ngưng trọng.

Đế hậu kỷ thanh tuyển đứng tại đám người về sau, nàng do dự một chút, chậm rãi nói: “Ta từng nghe Thọ Sơn đề cập, la… Nguyên sơ chi chủ tựa hồ, cùng tử vong ý chí từng có tiếp xúc… Chẳng lẽ, có tử vong ý chí che chở, cũng không thể cứu trở về, Tiêu tiền bối hồn phách sao “

Thọ Sơn vội vàng nói: “Năm đó, Tiểu sư thúc một lần

nào đó thuận miệng nhắc qua, hắn tựa hồ thật tiếp xúc qua, tử vong về sau thế giới.”

Huyền Thánh lắc đầu, hắn giống như là nghĩ đến cái gì, ngữ khí hơi có vẻ tiêu điều, “Tử vong không thể biết, tử vong không lường được, tử vong không thể nghịch… Ngươi ta nhìn thấy, chỉ là tử vong nguyện ý, để ngươi ta tiếp xúc đến một mặt, kia tuyệt không phải nó chân chính bộ dáng.”

“La Quan bây giờ, chính là tiểu thanh thiên nguyên sơ chi chủ, đã tiếp xúc đến, cao hơn cơ duyên, vị cách, tính mạng của hắn đã cao quý không tả nổi. Loại tình huống này, hắn như mở miệng, tử vong ý chí sẽ phi thường vui lòng, đem Tiêu đạo hữu đưa về nhân gian, nhưng vô luận phục sinh Tiêu đạo hữu, đến cỡ nào bình thường, nàng chắc chắn ẩn giấu đi, không thể tưởng tượng tai hoạ ngầm cùng mầm tai vạ!”

“Cái này, mới là lão phu dốc hết sức cự tuyệt, phản đối nguyên nhân, chư vị nếu không tin, có thể tìm ra 1 phổ thông sinh linh nếm thử một hai, liền biết ta lời nói thật giả.”

Huyền Thánh lại liếc mắt nhìn, Nữ đế cùng Đồ Tư Tư, ngậm miệng không nói.

Đạo quân sắc mặt biến hóa, hắn nhìn thoáng qua Huyền Thánh, lại nhìn về phía Nữ đế, Đồ Tư Tư, đôi mắt ở giữa tinh quang lưu chuyển, như phát giác được một loại nào đó khí tức.

Hoa Thần đột nhiên mở miệng, “Nếu là chuyển sinh đâu

ta năm đó nói băng, vẫn chưa triệt để chết đi, chỉ là thông qua luân hồi sống lại… Đây có phải hay không, cũng có tử vong bóng tối “

Huyền Thánh nhìn nàng một cái, “Chư vị, lão phu chỉ là có biết một hai, đợi nguyên sơ chi chủ trở về, ngươi ta lại nghiệm chứng không muộn.”

“Lúc này, trước tạm nhất trí đối ngoại, như vực ngoại thế cục có biến, Nữ đế, Đồ Tư Tư, đạo quân, Hoa Thần mấy vị, mà theo lão phu lên trời, nghênh nguyên sơ chi chủ trở về!”

“Tốt!” Nữ đế trầm giọng mở miệng, đôi mắt sáng rực, “Đợi nguyên sơ chủ trở về về sau, trẫm cái thứ 1, làm cái này nghiệm chứng.”

Đồ Tư Tư thể nội, truyền ra một tiếng cười khẽ, tiếp lấy đi ra bản thân thứ hai, lưỡng giới thân tề tụ, để nàng khí tức quanh người phóng đại, “Chúng ta cũng nghiệm chứng một hai, lại nhìn Huyền Thánh đại nhân lời nói, phải chăng làm thật.”

Huyền Thánh một mặt bình tĩnh, “Được.”

Mọi người trầm mặc, tiếp tục xem hướng về bầu trời, giờ phút này hỗn độn bên trong chém giết, cơ hồ hạ màn kết thúc. Không, nói chém giết cũng không thỏa đáng, đây chỉ là một trận, đơn phương đồ sát.

La Quan rút kiếm mà ra, 3 5 vung đánh mà thôi, vực ngoại hỗn độn ở giữa hội tụ gia phù đạo cường giả, liền đã điêu lẻ bảy 8.

“Làm càn!”

“Tùy ý tàn sát, sát nghiệt sâu nặng!”

“Như các hạ như vậy bạo ngược hạng người, có tư cách gì, thừa kế nguyên sơ vị cách !”

Gầm thét bên trong, khí tức khủng bố, cuồn cuộn như vực sâu như ngục, trực tiếp xé rách vũ trụ bản thân, ngang nhiên rơi đập. Một nháy mắt nguyên sơ vũ trụ bên ngoài, mênh mông hỗn độn bị đều đánh nát, xé rách, khiến cái này 1 Phương Thế giới, triệt để bạo lộ ra.

Oanh ——

Oanh ——

Giờ khắc này, bất hủ giáng lâm.

Chính là chân chính thượng cảnh tồn tại, không nhận nguyên sơ vị cách áp chế, tại vũ trụ mênh mông ở giữa, tùy ý phóng thích ra tự thân thần uy.

Cũng là La Quan, lần thứ 1 chân chính, trực diện bất hủ ý chí!“Liên quan tới La Quan phụ mẫu chết đi, kỳ thật liên lụy đến sau tiếp theo kịch bản, nhìn mọi người đối này rất có không hiểu, dị nghị, sớm giải thích một chút đi.

Đằng sau sẽ kế tiếp theo triển khai, cũng dính đến Huyền Thánh tự thân… Liền cái này, không còn kịch thấu, mọi người đọc sách đi ”

Chương 1519 : Khủng bố chí cảnh

Ta lấy đế cảnh, chưởng nguyên sơ vị cách, ngự kiếm có thể chống đỡ thượng cảnh không La Quan không biết đáp án, cũng không cần đáp án, hôm nay bất hủ giáng lâm, vừa có thể làm mài kiếm chi thạch, nghiệm chứng mũi kiếm sắc bén!

Ông ——

Kiếm minh trùng thiên, vang vọng hoàn vũ, tiểu thanh thiên thế giới bên ngoài, to lớn một vùng vũ trụ tinh biển, giờ phút này vặn vẹo, run rẩy. Kia là vũ trụ bản thân, đối lực lượng cường đại kính sợ, cũng là hủy diệt hạo kiếp trước đó, quy tắc cùng trật tự vỡ nát, đổ sụp!

Kiếm quang cuồn cuộn, đại dương mênh mông mênh mông, tràn ngập trước mắt mỗi một tấc nơi hẻo lánh, trực diện 5 tôn bất hủ thượng cảnh, không có nửa điểm e ngại.

“Làm càn!”

“Cuồng vọng!”

Bất hủ gầm thét, dù kiêng kị đối phương, “Nguyên sinh nguyên sơ vị cách” thân phận, nhưng La Quan dù sao chấp chưởng vị cách không lâu, một bước bước vào đế cảnh thì sao cùng thượng cảnh so sánh, như hạo nguyệt cùng đom đóm!

“Trấn áp người này!”

Oanh ——

5 tôn thượng cảnh đồng thời xuất thủ, dù biểu hiện phẫn nộ, khinh thường, nhưng trong lòng đối La Quan, tràn ngập kiêng kị. Sau một khắc, lực lượng kinh khủng xung kích, như như cơn lốc bộc phát, sáng rực thần quang cùng óng ánh mũi kiếm, tại vũ trụ hư vô ở giữa va chạm, mỗi 1 hơi thời gian, đều phóng xuất ra lực lượng kinh khủng.

Ngay sau đó mấy người thất kinh không thôi, 5 tôn thượng cảnh liên thủ, lại chỉ là chiếm thượng phong, thậm chí không thể đem La Quan đánh rớt.

Thật mạnh!

Đây chính là, “Nguyên sinh vị cách” khủng bố sao vừa nhập đế cảnh, liền có thể nghênh chiến số tôn bất hủ. Nếu chỉ độc tới giao thủ, chẳng lẽ không phải muốn bị người này, đánh chạy trối chết !

Lại không biết, La Quan giờ phút này chiến lực kinh người, không chỉ đến từ nguyên sơ vị cách, còn có 4 đạo nguyên sơ thần quang gia trì.

1 người 1 kiếm, chiến 5 tôn bất hủ thượng cảnh, có thể giao phong mà không bại, đã đầy đủ kinh người.

Mà La Quan, cũng kiểm nghiệm ra tự thân thực lực bây giờ, có thể xưng là mạnh bất hủ, tại thượng cảnh bên

trong tung hoành không ngại.

Nhưng cái này cũng đã là cực hạn, nếu có mạnh hơn địch nhân, liền tuyệt không phải là đối thủ. Hiện tại rút đi không, La Quan lần này giết vào hỗn độn, phát tiết là nó 1, nhưng tuyệt không phải toàn bộ.

Hắn muốn thử nhô ra, phù đạo bày ra “Thiên la địa võng”, đến tột cùng ra sao cùng tầng cấp. 5 tôn thượng cảnh bất hủ tuy khủng bố, nhưng trực giác nói cho hắn, cái này tuyệt không phải toàn bộ.

“Phù đạo chư vị, liền chỉ có điểm này thủ đoạn, liền muốn giết ta sao” La Quan cười lạnh, mũi kiếm còn tại gào thét lúc, liền lại chém ra 1 kiếm.

Đây là, rút kiếm trảm thiên!

Hắn đến hôm nay, sở tu, đi, đều nên là tự thân kiếm đạo, cũng không phải là Kiếm Đế, thái thượng không đủ cường đại, tương phản kiếm đạo của bọn họ, xa so La Quan càng kinh khủng.

Nhưng hôm nay, hắn thành tựu đế cảnh, lại chấp chưởng nguyên sơ, liền nên đi tự thân kiếm đạo, mới có thể quán triệt một thân, không ngừng đi xa.

Gác lại cũng không phải là vứt bỏ, mà là hấp thu tinh hoa, tạo nên tự thân, thành tựu ta kiếm!

Vội vàng không kịp chuẩn bị dưới, 5 tôn bất hủ thượng cảnh, lại bị mũi kiếm bức lui, thân ảnh hơi có vẻ chật vật, nhưng cái này cũng làm bọn hắn càng thêm tức giận

—— giết địch đoán chừng là làm không được, nhưng bọn hắn sứ mệnh, ngay từ đầu cũng không phải là, muốn khóa chặt thắng ván.

Ngăn chặn La Quan, tranh thủ thời gian… Chờ đợi phù đạo, chân chính sát cục!

Bất hủ cấp độ chém giết, nó phóng thích dư ba, khủng bố xung kích, đầy đủ dễ như trở bàn tay, đem 1 cái thấp duy vũ trụ xé nát. Nhưng trước mắt tinh biển, dù chấn động, vặn vẹo, thậm chí khoảng cách đến gần một chút tu chân tinh, bị ngạnh sinh sinh chấn vỡ, nhưng tuyệt đại bộ điểm nhưng như cũ hoàn hảo.

Liền như, có không nhìn thấy bình chướng, ngăn cách, bao phủ chiến trường chỗ, đem bất hủ cấp độ lực phá hoại, cơ hồ trừ khử hầu như không còn.

Đây chính là vũ trụ căn nguyên phong tỏa, là đối chiều không gian vũ trụ che chở, nếu không một trận siêu cấp đại chiến, đủ để phá hủy rất nhiều chiều không gian, tạo thành không thể dự đoán hậu quả.

Mà bây giờ, tại vũ trụ căn nguyên phong tỏa bên trong, một cỗ đặc thù khí tức, giờ phút này ngay tại thức tỉnh, nó như có tự thân ý chí, lấy tiểu thanh thiên thế giới làm trung tâm, bện ra bản thân “Thân thể” .

Dần dần, 1 đạo thần phù hư ảnh, dần dần nổi lên, nó hấp thu bị giết chết phù đạo tu sĩ còn sót lại, hội tụ bọn hắn oán niệm, càng phản chiếu một phần, đến từ bản nguyên thần phù hư ảnh, lẫn nhau nhu hợp đến cùng một chỗ, hình thành 1 trương giết chóc phù lục.

Chỉ cần đem La Quan cuốn vào trong đó, mặc hắn có kinh thiên thủ đoạn, đều muốn bị sống sờ sờ luyện hóa, trấn sát!

“Ừ” La Quan nhạy cảm ngẩng đầu, nhìn về phía xung quanh vũ trụ, cứ việc cảm giác bên trong, vẫn chưa phát giác được dị thường, nhưng chân linh run rẩy, nguyên sơ vị cách cảnh giác, đủ để cho thấy âm thầm phát sinh một loại nào đó, hắn không biết biến hóa.

Là phù đạo thủ đoạn!

Ông ——

Kiếm minh trùng thiên, sinh tử 2 chú ý đều là mênh mông!

5 tôn bất hủ thượng cảnh lại lần nữa bị bức lui, La Quan không chút do dự, xoay người rời đi.

“Hừ! Tiểu bối, cái kia đi vào trong!” Cười lạnh một tiếng, bỗng dưng ở bên tai vang lên, dường như hồng chung kinh lôi, khiến La Quan hãi hùng khiếp vía, kém chút tâm thần bị nó sở đoạt. Bỗng nhiên cắn đầu lưỡi một cái, kêu rên bên trong, hắn tái nhợt nghiêm mặt sắc, xông vào tiểu thanh thiên!

Thanh âm này…

Chí cảnh!

Bất hủ phía trên, là La Quan còn chưa từng, thực sự tiếp

xúc qua tồn tại, quả thật khủng bố tuyệt luân.

Chỉ là hừ lạnh một tiếng, liền cơ hồ đem hắn đánh tan.

Cũng may, đối phương hiển nhiên là bị một loại nào đó ràng buộc ngăn chặn, lại hoặc là bị hạn chế, không cách nào chân chính xuất thủ, nếu không dữ nhiều lành ít.

Oanh ——

Ngay tại La Quan, tiến vào tiểu thanh thiên thế giới nháy mắt, kia trong lúc vô hình mở rộng, xen lẫn, tạo thành giết chóc phù lục hoàn thành.

Lực lượng kinh khủng, sát na càn quét thiên địa, lại có vô tận hắc vụ trống rỗng hiện lên, hóa thành 1 tôn không biết lai lịch khủng bố bóng đen.

Giờ phút này phát ra một tiếng, phẫn nộ không cam lòng gào thét, một bước đạp xuống lại vươn tay cánh tay, muốn đánh phá nguyên sơ bình chướng, truy sát La Quan.

Sau một khắc, tiểu thanh thiên thế giới bên ngoài, vang lên thống khổ tru lên, kia từ hắc vụ ngưng tụ mà thành khủng bố bóng đen, giống như là đụng phải không biết trọng kích, nó thân hình khổng lồ tựa như, dưới liệt nhật sương tuyết, lại lấy mắt trần có thể thấy tốc độ vỡ nát, tiêu tán.

Đây là vũ trụ căn nguyên, đối nguyên sơ che chở, trừ nguyên sơ chi chủ cùng với tán thành người bên ngoài, ai cũng không thể tự tiện xông vào.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Nếu không, chính là kết cục này!

Bá ——

Cửu thiên chi thượng, La Quan thông suốt quay người, gấp rút thở dốc mấy lần, ánh mắt vượt qua 5 tôn vực ngoại bất hủ, nhìn về phía sâu trong vũ trụ.

Tại kia hắc vụ hư ảnh tiêu tán, vũ trụ hư vô vỡ nát, vặn vẹo bên trong, mơ hồ có một đôi lưu ly đôi mắt hiển hiện, song phương vượt giới nhìn nhau.

Giờ phút này, lưu ly đôi mắt bên trong, hoàn toàn lạnh lẽo hờ hững, truyền lại ra vô tận sát ý.

Mà La Quan, thì thần sắc bình thản, lấy tỉnh táo ánh mắt, cho đáp lại —— ta ngay ở chỗ này, các hạ chi bằng xuất thủ!

Sau một khắc, giới ngoại vũ trụ hư vô ở giữa, vang lên 1 đạo đạm mạc thanh âm.

“Truyền ta lệnh, lấy phù đạo khốn thiên chi pháp, phong ấn nguyên sơ.”

“Phong ấn này, 1 ngày không trảm cường địch, liền vĩnh thế hằng tồn!”

Lưu ly đôi mắt biến mất.

5 tôn bất hủ thượng cảnh, đồng thời khom người, “Vâng, ta cùng cẩn tuân phù đạo pháp chỉ!” Liếc nhau, mỗi người bọn họ lật tay, lấy ra 1 viên viên châu.

“Khởi trận!”

Oanh ——

Viên châu bộc phát thần quang, vọt thẳng trời mà lên, lấy ngũ phương ngũ hành phương thức, riêng phần mình chiếm cứ một góc.

Liền tựa như, là năm khỏa sáng rực mặt trời, phóng thích vô tận quang mang, đem toàn bộ tiểu thanh thiên thế giới bao phủ.

Thế là, từ này bắt đầu từ thời khắc đó, tiểu thanh thiên thế giới bên ngoài, năm khỏa mặt trời cháy hừng hực. Tựa như là năm con nóng bỏng, bạo ngược con mắt, gắt gao tiếp cận La Quan!

“Phù đạo…” La Quan nhíu mày, phất tay áo vung lên, thiên khung lập tức khôi phục như lúc ban đầu, thanh thiên bạch nhật không gặp vực ngoại khủng bố cảnh tượng.

Hắn vì nguyên sơ chi chủ, chấp chưởng thiên địa, quy tắc, trật tự, nhất niệm cải thiên hoán địa. Chỉ cần không bước ra tiểu thanh thiên, mặc cho phù đạo thủ đoạn kinh người, thậm chí mời được chí cảnh xuất thủ, đều không làm gì được hắn nửa điểm.

La Quan một bước phóng ra.

Bá ——

Hắn thân ảnh, đã trở lại Giang Ninh thành.

Huyền Thánh, Nữ đế, Đồ Tư Tư, đạo quân cùng chúng sinh cường giả, vội vàng khom người cúi đầu, “Ta cùng bái kiến nguyên sơ chi chủ, chúc mừng đại nhân khải hoàn mà về!”

Khải hoàn nói là chật vật lui về, vẫn còn không sai biệt lắm, nhưng La Quan vẫn chưa nhiều lời, chỉ chọn gật đầu, “Chư vị mời lên, hết thảy như cũ, hôm nay La thị thiết yến chiêu đãi quý khách.”

“Đa tạ nguyên sơ chi chủ!”

Huyền Thánh ra mặt, thay mặt La thị yến khách, La Quan trở lại La gia về sau, liền bế quan không ra, hắn cần mau chóng nắm giữ, thể nội tăng vọt lực lượng.

Nếu không, sơ ý một chút, liền muốn hủy đi cả tòa Giang Ninh thành.

Sau 10 ngày.

Bá ——

La Quan mở mắt ra, thần quang phun trào, đứng dậy phất tay áo mở cửa, đi thẳng tới ngoài viện.

Tiêu Khinh Mi mang theo Tiêu Hoan Hoan, chính chờ ở

bên ngoài, thần sắc hình như có sầu lo. Nhìn thấy La Quan, 2 người trên mặt vui mừng, “Ca ca, ngươi xuất quan!”

“Ừm.” La Quan gật gật đầu, ánh mắt quét tới, “Tiểu di, làm sao “

Tiêu Khinh Mi hơi chần chờ, “La Quan, ta cảm thấy Huyền Thánh đại nhân, cùng Nữ đế, Đồ Tư Tư 2 vị ở giữa, bầu không khí hình như có chút không thích hợp… Ta nói không rõ… Ân, chính là giống như, tại ngươi xâm nhập giới ngoại lúc đang chém giết, bọn hắn từng đề cập tử vong về sau thế giới… Hoặc cùng tỷ tỷ chết có quan hệ…”

Nàng nói xong, nhìn thoáng qua La Quan sắc mặt.

La Quan nhíu mày, “Tử vong về sau… Tiểu di, ta biết, ngươi không cần phải lo lắng, sẽ không xảy ra chuyện gì.”

Hắn đưa tay, sờ sờ Tiêu Hoan Hoan tóc, “Nghe lời, ngươi trước cùng tiểu di trở về, chờ ta xử lý xong chuyện này, liền đi cùng ngươi ăn cơm.”

Tiêu Hoan Hoan gật đầu, “Biết ca ca, vậy ta chờ ngươi.”

“Ừm.”

Đưa mắt nhìn 2 người rời đi, La Quan hơi cảm giác, liền tìm được Huyền Thánh bọn người khí tức, đôi mắt có chút trầm ngưng. Xem ra, tiểu di trước đó thuyết pháp, là có chút uyển chuyển, mấy người kia ở giữa cũng

không phải là không thích hợp, quả thực chính là giương cung bạt kiếm.

Bá ——

Hắn một bước phóng ra, sau một khắc thân ảnh xuất hiện, liền đã ở La thị Thiên viện, 1 cái bên ngoài chính điện.

“Bái kiến nguyên sơ chi chủ!”

Ngoài điện tụ tập mọi người, trong lòng giật mình, vội vàng khom người hành lễ.

Trong hỗn độn một trận chiến, La Quan thẳng vào đế cảnh, tại tiểu thanh thiên thế giới uy nghiêm cùng địa vị, đã không người dám bất kính nửa điểm.

“Ừm.” La Quan gật gật đầu, sải bước tiến lên.

Cửa điện từ bên trong mở ra, Huyền Thánh, Nữ đế, Đồ Tư Tư, đạo quân, Hoa Thần… Cùng Hắc Nguyệt bọn người, giờ phút này đều ở trong đó.

“Bái kiến nguyên sơ chi chủ!”

“Đứng lên đi.” La Quan đi đến chủ vị ngồi xuống, nhìn về phía mọi người, “Chư vị bây giờ nói nói đi, đến cùng là bởi vì cái gì “

Huyền Thánh trầm mặc, hắn hôm nay tựa hồ vô ý nhiều lời.

Nữ đế, Đồ Tư Tư, cũng nhíu mày không nói.

Đạo quân nghĩ nghĩ, tiến lên một bước, “Đại nhân, sự tình là như vậy…” Lúc này, hắn đem ngày đó Huyền Thánh cùng mọi người lời nói, tổng kết, thuật lại một lần, “Đoạn này thời gian, đại nhân bế quan không ra, Huyền Thánh triệu tập ta chờ ở đây, không tất yếu không được tự ý rời.”

Dù chưa nói rõ, ý tứ lại rất rõ ràng.

“Huyền Thánh đại nhân” La Quan nhìn tới.

Huyền Thánh gật đầu, “Không sai, lão phu là cố ý trông coi Nữ đế, Đồ Tư Tư cùng Hoa Thần 3 vị đạo hữu, để tránh ngoài ý muốn nổi lên.”

La Quan híp mắt, “Cái gì ngoài ý muốn Huyền Thánh đại nhân ngươi tựa hồ, đối ta cũng giấu diếm rất nhiều.”

Chương 1520 : Ác linh

Huyền Thánh thần sắc bình tĩnh, “Nói lại nhiều, không bằng tận mắt thấy một lần, nguyên sơ chủ như đối tử vong còn nghi vấn, không bằng tự mình nghiệm chứng.”

La Quan gật đầu, “Tốt!”

Giang Ninh thành sát vách, ngoài 500 dặm thuộc huyện, tiền đường.

Trong huyện thành đông Lý lão gia, bởi vì tuổi tác đã cao, tại hôm qua qua đời.

Đương nhiên, đây là là Tôn giả húy, tương đối thể diện thuyết pháp, trên thực tế thành nội đều biết, qua đời màn đêm buông xuống Lý lão gia mới nhập một cô tiểu thiếp, lực bất tòng tâm dùng một chút trợ hứng chi vật, kết quả nhất thời quá kích động, “Rắc” một tiếng đi.

Linh đường.

Lý gia lịch đại kinh thương rất có gia tư, mỗi ngày đều chuẩn bị thượng hạng bàn tiệc, cùng lão gia tử thích uống rượu ngon, lấy cung cấp Âm thần dùng ăn.

Bóng đêm càng thâm mọi người buồn ngủ, Lý gia mấy con trai, cũng đều đã đã có tuổi, nhỏ nhất cái điểm kia 1 nén hương, xoay người nói: “Đại ca, nhị ca, các ngươi về trước đi ngủ một hồi đi, lão gia tử cái này tang sự, ít nhất phải giày vò mấy ngày, đừng không có xử lý tốt đâu, các ngươi liền lại đổ xuống.”

Lão đại gật gật đầu, đứng dậy nện một cái đầu gối, “Được, ta cùng ngươi nhị ca về trước đi ngủ một giấc, nửa đêm về sáng đến thay ngươi, các ngươi đều thông minh cơ linh một chút, chiếu khán tốt Tam gia.”

Trong linh đường mấy tên nô bộc, vội vàng lĩnh mệnh xưng là.

Lý gia lão đại tên là Lý Đình Đường, mang theo một thân ủ rũ, đơn giản rửa mặt sau nằm dài trên giường, nghe nàng dâu nhắc tới vài câu, nhà bên trong tài sản như thế nào vạch điểm vân vân, hắn không kiên nhẫn quát khẽ, “Phụ đạo nhân gia, ít tại gia môn trước mặt khoa tay múa chân! Ta thân là đại ca, phụ thân đi, chẳng lẽ còn có thể chiếm thân huynh đệ tiện nghi “

Dâu cả không dám mạnh miệng, lẩm bẩm một câu ‘Ta cũng là cho lão gia đề tỉnh một câu, được được, ngươi tranh thủ thời gian nghỉ một lát đi…’

Lý Đình Đường chuyển thân thể, ám đạo tài sản trong nhà, hắn thân là lão đại, nhiều chiếm một phần bình thường, lão nhị, lão tam ít cầm điểm, khẳng định không có ý kiến. Rất nhanh, hắn mơ mơ màng màng, đang muốn ngủ mất thời điểm, đột nhiên bị giật mình tỉnh lại.

Tuổi tác lớn người, vốn là rã rời vô song, vừa định ngủ liền bị đánh thức, hắn cảm giác não nhân giật giật muốn nứt mở, “Đêm hôm khuya khoắt, bên ngoài hô to gọi nhỏ làm cái gì đã xảy ra chuyện gì !”

Rất nhanh, dâu cả trong phòng hầu gái, quỳ gối bên

giường, sắc mặt tái nhợt thân thể run thành cái sàng, “Lão… Lão gia… Quản gia tới nói, lão gia tử… Lão gia tử hắn sống…”

“A!” Lý Đình Đường sắc mặt đại biến, khởi tử hoàn sinh loại sự tình này, hắn còn chưa từng thấy, ngược lại là có sơn quỷ tà ma mượn xác hoàn hồn, tạo dưới ác nghiệp truyền thuyết, từng nghe nói không ít lần. Nhưng loại chuyện này, phần lớn phát sinh ở xa xôi sơn thôn, huyện thành người ở tràn đầy, sinh khí như dệt, ở đâu ra ác quỷ dám làm càn

Lý Đình Đường vội vàng đi ra ngoài, kéo lấy quản gia, “Đi mời trong thành tu sĩ sao “

Quản gia dùng sức gật đầu, “Đi đi, người đã ở trên đường…”

Lý Lý Đình Đường gánh nặng trong lòng liền được giải khai, người tu hành thế giới, tất nhiên là yêu, quỷ chảy ngang, nhưng Giang Ninh chính là viện trưởng đại nhân cố hương, ai dám ở đây làm càn cắn răng, hắn trầm giọng nói: “Đi, đi qua nhìn một chút!”

Linh đường.

Lý gia Tam gia sắc mặt tái nhợt, ngồi sập xuống đất, nhìn xem ngồi tại tiệc rượu bên cạnh, ăn như hổ đói uống từng ngụm lớn rượu lão gia tử, thân thể run rẩy không ngừng.

Nghe tới tiếng bước chân, hắn nhìn lại, “Đại ca, ngươi tới rồi, ngươi mau nhìn cha ta… Hắn sống… Thật

sống…”

Lý Đình Đường không dám tiến vào, đứng tại linh đường bên ngoài, nhìn kỹ Lý lão gia tử ăn uống như thường, sắc mặt dần dần trở nên hồng nhuận, giờ phút này giương mắt nhìn đến, gầm thét một tiếng, “Lão đại, không hiếu thuận đồ vật! Cha ngươi còn chưa có chết, chính là một hơi bế quá khứ, kém chút gọi cho ngươi chôn.”

“Kia tiểu tiện nhân đâu ta làm sao không thấy được người ngươi cho ta xem trọng, cùng lão phu tốt, còn phải lại sủng nàng mấy lần.”

Không sai, chính là mình lão cha.

Cái này già mà không kính, không che đậy miệng ngữ khí, quả thực giống nhau như đúc, Lý Đình Đường lại liếc mắt nhìn, dưới chân hắn cái bóng, xác định không có gì không ổn, lúc này mới quỳ tới đất bên trên, “Cha, lão nhân gia ngài không có việc gì a nhi tử 2 ngày nay, kém chút khóc mù!”

Cùng Lý gia mời tu sĩ đuổi tới, cẩn thận cho Lý lão gia tử kiểm tra về sau, cho ra kết luận, “Xác nhận đàm mê tâm hồn, tạm thời không có hô hấp, nhịp tim, nhưng sinh cơ nội liễm giấu tại thể nội, chậm qua một hơi về sau, mới chậm rãi sống tới, chúc mừng Lý lão gia, lão gia tử bây giờ thân thể rất tốt, có thể sống lâu trăm tuổi.”

“Tạ ơn tiên sư! Tạ ơn tiên sư!” Lý Đình Đường vội vàng nói tạ, lại phân phó quản gia, “Nhanh, cho tiên sư dâng lên tâm ý, sắc trời muộn như vậy, thực tế là quấy rầy, Lý

gia ngày khác thiết yến, lại hướng tiên sư bồi tội.”

Tiên sư cười tủm tỉm nhận lấy, chắp tay một cái cáo từ.

Hắn cũng cảm thấy hiếm lạ, trên đời này lại thực sự có người, có thể tại chết sau 1 ngày, lại sống lại . Bất quá, hắn là chân chính người trong tu hành, đã cẩn thận kiểm tra qua, Lý lão gia tử trên thân đích xác không có tà ma khí tức.

Quả nhiên, đại thiên thế giới không thiếu cái lạ!

Màn đêm buông xuống, Lý gia một hồi lâu giày vò, mới bình tĩnh lại, Lý lão gia tử nghe nói tiểu thiếp đã bị loạn côn đánh chết, lúc này giận dữ, hung hăng đạp mấy con trai 1 cước, gọi bọn hắn xéo đi nhanh lên.

Việc tang lễ biến việc vui, nhận tang thiếp tân khách, ngày thứ 3 vẫn như cũ tề tụ 1 đường, chúc mừng Lý lão gia tử khởi tử hoàn sinh, mấy ngày kế tiếp tiền đường trong huyện, việc này truyền sôi trào giương giương, trở thành không ít người trà dư tửu hậu đề tài câu chuyện.

“Lão phu không có gì khẩu vị, đem đồ ăn triệt hạ đi thôi” Lý lão gia tử nhấp một ngụm trà, thần sắc hơi có mấy điểm uể oải. Hắn cũng không biết sao, ngày xưa ăn uống chi dục khá nặng, bây giờ lại luôn đề không nổi tinh thần, ăn vào trong miệng cũng nhạt như nước ốc.

“Lão gia tử, phủ bên trong vừa mua nha hoàn đến , dựa theo phân phó của ngài, trước mang tới để ngài tuyển một chút, ngài nhìn” quản gia vội vàng mà đến, quỳ trên mặt đất. Lão gia tử sống, hắn đương nhiên không nóng

nảy thay đổi địa vị, tranh thủ thời gian biểu hiện biểu hiện, chữa trị một chút mình trước đó chật vật.

Lý lão gia tử ánh mắt sáng lên, đem người gọi tiến đến, nhìn mấy lần về sau, đưa tay chỉ chỉ bên trái cái thứ 3, “Nha đầu này trắng trắng mềm mềm, nhìn xem ngược lại là cơ linh, buổi tối hôm nay liền lưu tại phòng bên trong, hầu hạ lão phu an trí đi.”

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Tiểu nha đầu thân thể lắc một cái, mặt lộ vẻ sợ hãi.

Quản gia vội vàng nói: “Thất thần làm gì, nhanh cho lão gia tử dập đầu, có thể được tuyển chọn, đây chính là phúc của ngươi điểm.”

Vào đêm.

Lý lão gia tử sớm tắt đèn, quản gia ăn ý, đem canh giữ ở phía ngoài hạ nhân đuổi đi, miễn cho nghe tới không nên nghe.

Gian phòng bên trong, rửa mặt mặc đổi mới hoàn toàn tiểu nha đầu, quỳ trên mặt đất run lẩy bẩy, nàng biết lão gia tử ngay tại sau lưng, nhưng hắn không nói lời nào, cũng không có gì động tĩnh, cứ như vậy nhìn trừng trừng lấy nàng. Tựa như là, bị sói đói tiếp cận cừu non, tiểu nha đầu tâm lý càng phát sợ hãi, nhưng nàng không có cách, cha, mẹ bán đứng nàng.

Ừng ực ——

Đột nhiên, tiếng nuốt nước miếng, ở bên tai vang lên, tiểu nha đầu cảm giác được, một cánh tay khoác lên trên bờ vai. Sau đó, là 1 trương khô quắt mặt mo, dán tại bên tai nàng, Lý lão gia tử say mê ngửi ngửi, hắn đã nhẫn mấy ngày, hẳn là không người chú ý tới, trên người hắn không thích hợp.

Đói!

Thật đói!

Trong bụng như thiêu như đốt tư vị, tra tấn hắn cơ hồ phát cuồng, bây giờ mỹ vị, tươi non đồ ăn ngay tại bên miệng, căn bản nhịn không được.

Lý lão gia tử hé miệng, nước bọt rơi xuống, khóe miệng của hắn vỡ ra, lộ ra răng, đột nhiên trở nên sắc bén uy nghiêm.

‘Chỉ ăn tạng phủ, đem xác không lưu lại, sẽ không có người phát hiện…’

Đang muốn hạ miệng, Lý lão gia tử đột nhiên trừng lớn mắt, lộ ra sợ hãi.

Sau một khắc, một cỗ không nhìn thấy lực lượng đáng sợ, đột nhiên giáng lâm, đem hắn trực tiếp trấn áp.

Lạch cạch ——

Trước người tiểu nha đầu, ngã trên mặt đất, trực tiếp đã hôn mê.

Tiếp lấy thấy hoa mắt, Lý lão gia tử phát hiện hắn đã, xuất hiện ở ngoài thành 1 cái trong núi hoang. Trong núi có 1 cái, mấy trăm năm trước tu kiến thạch đình, bây giờ hắn chính quỳ gối bên ngoài, nhìn qua cái đình bên trong một đám người.

Chỉ một chút, Lý lão gia tử kém chút, bị bị hù nhịp tim bạo tạc, 'Xong! Xong! Bà nội hắn, là câu cá cạm bẫy!'

Liền nói, lão đầu tử này không quyền không thế, làm sao êm đẹp, sẽ có người vớt hắn trở về.

"Đại nhân đào mệnh! Đại nhân tha mạng! Tiểu lão nhân nhất thời hồ đồ, ta cũng không có hại người, mời chư vị cho ta một đầu sinh lộ…"

Lý lão gia tử liều mạng dập đầu, còn muốn lấy giấu diếm thân phận.

Nhưng tiếp xuống, trong đình một câu, liền để hắn nhịp tim kém chút đình chỉ, "Đại nhân, đây chính là tử vong thế giới ác linh, bọn hắn xâm chiếm hồn phách, thôn phệ ý thức, đủ để đem tự thân, cùng người bị hại hoàn toàn hòa làm một thể. Ngài trước đó cũng nhìn thấy, tại bọn hắn chưa từng chủ động bại lộ trước, cho dù ngay tại ngay dưới mắt, cũng rất khó nhận ra tới."

Huyền Thánh nói xong, liền thối lui đến bên cạnh.

Lý gia lão gia tử sự tình hắn toàn bộ hành trình đứng ngoài quan sát, chưa từng nhúng tay nửa điểm, càng một mực cùng với La Quan, bảo đảm tự thân sẽ không

âm thầm làm việc.

Đình nghỉ mát dưới, Nữ đế, Đồ Tư Tư bọn người, chau mày, đáy mắt vô cùng lo lắng.

Tử vong thế giới ác linh…

Bọn hắn tại tối nay trước đó, đích xác không phát giác gì, cái này Lý lão gia tử khởi tử hoàn sinh, tựa như là thật sống lại, khí tức cùng tự thân, hoàn toàn phù hợp, không có nửa điểm đoạt xá dấu hiệu.

“Bản tọa trước đó, cũng không có phát giác được dị thường.” La Quan nhíu mày, đáy lòng một tia may mắn, triệt để thất bại.

Đúng lúc này, không gian có chút vặn vẹo, đạo quân, Hoa Thần cùng Đế hậu thân ảnh xuất hiện, 3 người thần sắc cũng vô song ngưng trọng. Đạo quân trong tay, giờ phút này còn đang nắm một tên, rất có mấy phần tư sắc tuổi trẻ nữ tử, bây giờ giãy dụa lấy muốn đào thoát.

“Bái kiến đại nhân!” Đạo quân thở sâu, “Nữ tử này, là bị Lý gia đánh chết tên kia tiểu thiếp, ta cùng Hoa Thần, kỷ thanh tuyển 2 vị đạo hữu, tận mắt nhìn thấy tử vong ác linh hiện thân, nàng đích xác đã bị ăn mòn.”

Bành ——

Nữ tử này bị ném trên mặt đất, nàng nhìn thoáng qua Lý lão gia tử, không hề có điềm báo trước vọt tới, cắn một cái đoạn cổ của hắn, “Ừng ực” “Ừng ực” nuốt âm thanh bên trong, lại ngạnh sinh sinh đem một đoàn bóng đen

nuốt xuống. Đón lấy, nàng hét lên một tiếng, thân thể xuất hiện quỷ dị biến hóa, lại tránh thoát đạo quân trấn áp, muốn thoát đi nơi đây.

“Hừ!”

La Quan cười lạnh, hư không chấn minh, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, lực lượng kinh khủng rơi xuống, đem tên này khởi tử hoàn sinh nữ tử trấn áp.

Nàng biểu lộ oán độc, dữ tợn, gắt gao trông lại, “Các ngươi dám giết ta, tử vong chúa tể các hạ, tuyệt sẽ không bỏ qua các ngươi!”

Bành ——

Nữ tử này bị triệt để nghiền nát, hồn phách, ý thức ma diệt, ăn mòn chiếm cứ nó thân thể ác linh, tan theo mây khói.

Đơn độc ví dụ, còn có thể nói là trùng hợp, nhưng đã kết quả cũng giống nhau, Huyền Thánh đối tử vong miêu tả là đúng.

Hô ——

Đúng lúc này, Nữ đế tiến lên một bước, “Trẫm năm đó vẫn lạc, rơi vào trong u minh, phải nguyên sơ chi chủ tương trợ mới có thể trở về hiện thế.”

“Trẫm muốn biết, ta có hay không cũng nhận lấy cái chết vong ăn mòn mà không biết!”

Đây chính là Nữ đế.

Kiên cường, kiêu ngạo, tỉnh táo.

Cho dù liên quan đến tự thân, tại xác định về sau, cũng không có nửa điểm do dự.

Nếu nàng coi là thật, đã không tại biết chưa phát giác bên trong, biến thành nhận lấy cái chết vong điều khiển quân cờ, Nữ đế tình nguyện vừa chết. Nàng ngẩng đầu, đôi mắt sắc bén, “Huyền Thánh đại nhân, xin động thủ đi!”

Chương 1521 : Vĩnh trấn sơn hà

La Quan đột nhiên mở miệng, “Không cần, Nữ đế, Tư Tư tỷ cùng Hoa Thần, các nàng vẫn chưa nhận lấy cái chết vong ăn mòn, việc này không cần nhắc lại.”

Huyền Thánh chắp tay, “Vâng.”

Thần sắc hắn bình tĩnh, đối này như sớm có đoán trước.

Nữ đế nhíu mày, muốn nói gì, bị Đồ Tư Tư kéo 1 đem về sau, lâm vào trầm mặc.

Hoa Thần ống tay áo bên trong, bàn tay nắm thật chặt, đạo quân đôi mắt ở giữa, thì lộ ra mấy điểm nhẹ nhõm.

Mọi người không nói, thần sắc khác nhau, nhưng nguyên sơ chi chủ mở miệng, liền đã vì chuyện này nắp hòm định luận.

Hắc Nguyệt cái thứ 1 cáo từ, nàng sau khi hành lễ, một bước phóng ra, thân ảnh biến mất không gặp.

Cốt Linh Tôn bọn người, cũng nhao nhao đứng dậy.

Rất nhanh, đình nghỉ mát dưới liền chỉ còn lại có rải rác mấy người.

La Quan đứng dậy, “Đi thôi.”

Giang Ninh thành.

La Quan hết lòng tuân thủ hứa hẹn, sau khi trở về đi trước nhìn Tiêu Khinh Mi cùng Tiêu Hoan Hoan, cùng các nàng ăn một bữa cơm, ước định cẩn thận ít ngày nữa liền trở về trở lại bên trong châu. Cha, mẫu qua đời, trong tộc cũng không có nhiều quen thuộc gương mặt, La Quan không muốn xúc cảnh sinh tình, sớm một chút rời đi cũng tốt.

Sau bữa ăn, còn nói hội thoại, dặn dò Tiêu Hoan Hoan không muốn hoang phế tu hành về sau, La Quan đứng dậy rời đi.

Tiêu Hoan Hoan sầu mi khổ kiểm, “Tiểu di, ca ca làm sao mỗi lần thấy ta, đều muốn xách tu luyện sự tình a, ta thật có chút đau đầu.”

Tiêu Khinh Mi nhìn xem, La Quan rời đi bóng lưng, hơi do dự, nói khẽ: “Hoan hoan, La Quan bây giờ tuy là nguyên sơ chi chủ, lại đồng dạng thừa nhận, ngươi ta không tưởng tượng nổi áp lực, có lẽ hắn là lo lắng tương lai, không có cách nào bảo vệ tốt ngươi.”

“Cho nên, ngươi phải thật tốt tu luyện, trở nên đủ cường đại, không nói có thể đến giúp La Quan, chí ít có thể để cho hắn an tâm một chút.”

Tiêu Hoan Hoan cắn môi một cái, “Tiểu di, ta biết.”

La Quan trở lại chỗ ở trước, liền biết được Nữ đế, chính chờ ở cái này bên trong, “Ngươi đến.” Hắn mở miệng, ngữ khí rất bình tĩnh.

Nữ đế nói: “La Quan, ngươi là có hay không đã phát giác được cái gì trẫm có thể tiếp nhận bất kỳ kết quả gì, lại không muốn bị lừa bịp, mời nguyên sơ chi chủ nói rõ sự thật!”

La Quan nhìn nàng một cái, “Đi vào nói.” Đẩy cửa vào phòng, hắn rót hai chén trà, một chén cho Nữ đế, mình uống hai ngụm, lại ngẩng đầu, ánh mắt bình thản nhìn xem nàng, “Ngươi không phải đã biết, mới chạy tới thấy ta, làm gì còn muốn bản tọa nhiều lời “

Nữ đế nháy mắt mấy cái, “Ngươi nói cái gì “

La Quan đi thẳng vào vấn đề, “Tử vong mực thị lại hoặc là cái khác xưng hào, đây cũng không phải là ngươi ta lần thứ 1 gặp mặt, nhưng ta rất hiếu kì, ngươi lại thật có thể, tự nhiên giáng lâm hiện thế.”

Nữ đế cười khẽ, giữa lông mày tản mát ra, một loại khác hẳn phong tình, nàng nhìn xem La Quan, con ngươi chỗ sâu tĩnh mịch một mảnh, “Nguyên sơ chi chủ quả nhiên là, cực kỳ tôn quý, thần bí vị cách, có thể phát giác được, khí tức tử vong ba động.” Nói xong, nàng dừng một chút, “Kỳ thật, tử vong cũng vô danh hào, mực thị cũng chỉ là bọn hắn, cho mình lấy danh hiệu mà thôi, ngươi như nguyện ý, gọi ta Mặc Thâm cũng được.”

“Mặc Thâm” La Quan niệm 1 câu, có thể phát giác được theo cái tên này lối ra, từng tia từng sợi không biết ràng buộc, xuất hiện tại lẫn nhau ở giữa.

Nhưng hắn đối đây, vẫn chưa làm ra phản ứng, “Mặc

Thâm đạo hữu, không biết cái gì đại giới, có thể để ngươi buông tay, trả lại các nàng tự do.”

Mặc Thâm lắc đầu, “Thật có lỗi, ta làm không được.” Phát giác được giữa 2 người, bầu không khí ngưng trệ, băng lãnh, nàng nghĩ nghĩ, tiếp tục nói: “Ta đến tại tử vong, nhưng tử vong ý chí lại không bởi vì ta mà thay đổi, hi vọng nguyên sơ chi chủ có thể minh bạch điểm này.”

La Quan nhíu mày, “Kia Mặc Thâm đạo hữu lần này giáng lâm, mục đích là cái gì “

Mặc Thâm mỉm cười, “Nguyên sơ chi chủ không phải đã phát giác được ta lần này giáng lâm, là vì làm sâu sắc cùng ngươi ràng buộc, cố hóa trên người ngươi lạc ấn, dạng này đợi tương lai ngày nào đó, ngươi tử vong thời điểm, ta có thể ngay lập tức giáng lâm, tiếp dẫn ngươi tiến vào tử vong quốc gia.”

Nói xong, nàng nhíu nhíu mày, ngữ khí nhiều mấy điểm bất đắc dĩ, “Ta phải đi, ngươi không cần phải lo lắng, dạng này giáng lâm đối ta mà nói, cũng có gánh nặng cực lớn cùng không tiện.”

La Quan đột nhiên nói: “Nhưng ta đã chết qua một lần, Mặc Thâm đạo hữu chẳng lẽ không biết “

Mặc Thâm trầm mặc một hai, “Đích xác, nhưng ngươi vẫn chưa chân chính chết đi… La Quan, ta đối với ngươi cũng vô ác ý, bởi vì tử vong sẽ công chính đối đãi, thế gian hết thảy sinh linh.”

Nhắm mắt lại, lại mở ra.

Người trước mắt không thay đổi, nhưng La Quan biết, Nữ đế trở về, vừa rồi phát sinh hết thảy, nàng rõ ràng là biết đến.

Giữa 2 người, lâm vào một đoạn trầm mặc, La Quan chậm rãi mở miệng, “Mặc Thâm lời nói, tạm thời là có thể tin, nàng đối các ngươi, sẽ không thực hiện quá nhiều can thiệp.”

“Trẫm biết.” Nữ đế mặt không biểu tình, “Nhưng dù là, chỉ có lần này, trẫm cũng không thể tiếp nhận.”

Nàng tung hoành cả đời, cho dù rơi xuống âm u, cũng chưa từng cúi đầu nửa điểm, lại không biết tự thân bây giờ, lại thành đề tuyến con rối.

Hô ——

Thở ra một hơi, Nữ đế trầm giọng nói: “Trẫm muốn rời khỏi tiểu thanh thiên, đi tìm đánh vỡ tử vong, tránh thoát chưởng khống khả năng.”

La Quan biết không khuyên nổi, “Có thể, nhưng không ngại tạm thời chậm rãi, vực ngoại phù đạo phong ấn tiểu thanh thiên, sẽ không bỏ mặc các ngươi rời đi.”

Nữ đế lắc đầu, “Bọn hắn sẽ không đối trẫm xuất thủ.” Hiển nhiên, khi tử vong giáng lâm, tạm thời chưởng khống thân thể lúc, cùng nàng cũng tiến hành một ít giao lưu.

La Quan gật đầu, “Khi nào thì đi “

“Ngày mai.”

Cái này rất Nữ đế, một khi làm ra quyết định, lôi lệ phong hành.

Nàng đưa tay, đập vào giữa mi tâm, một đoàn Kim Quang hiển hiện, chính là Nhân hoàng vị cách, “Vật này, năm đó là ngươi tặng cho, hôm nay vật quy nguyên chủ.”

Nữ đế sắc mặt hiển hiện mấy điểm tái nhợt, rất nhanh khôi phục như lúc ban đầu.

Lúc trước, nàng mượn người hoàng vị cách, mới có thể chân chính trở về hiện thế, nhưng bây giờ mượn nguyên sơ hạo kiếp, sớm đã đột phá tu hành cấp độ. Nhân hoàng vị trí, đối nàng mà nói liền chỉ là, 1 đạo hạn chế gông xiềng.

Ngày thứ 2.

Nữ đế, Đồ Tư Tư cùng Hoa Thần, cùng nhau chào từ biệt.

Hiển nhiên, 2 người sau đã biết, phát sinh ở Nữ đế trên thân sự tình, cũng đã làm ra lựa chọn.

Đồ Tư Tư thần sắc nhẹ nhõm, “Đệ đệ đừng lo lắng, các tỷ tỷ không dễ chọc, 3 người chúng ta lần này ra ngoài, vừa vặn lãnh hội thuận theo thiên địa mênh mông.”

La Quan nói: “Tương lai ngày nào đó, nếu là cảm thấy mệt mỏi, tùy thời có thể trở về, tiểu thanh thiên vĩnh viễn là nhà của các ngươi.”

Nữ đế cái thứ 1 quay người.

Đồ Tư Tư ôm La Quan một chút, rất dùng sức, “Đừng quên tỷ tỷ…” Nàng lau khóe mắt, lại tự giễu cười một tiếng.

Đêm qua, nàng chuẩn bị làm chút gì, nhưng do dự mãi, hay là từ bỏ.

Bây giờ thân phận này, sinh không sinh, tử chưa chết, thực tế cực kì cổ quái, đừng có lại cho La Quan chọc phiền toái gì mới tốt.

Hoa Thần ánh mắt phức tạp, nàng do dự đến hừng đông, mới cuối cùng hạ quyết tâm, “La Quan, có thời gian lời nói, thay ta đi nhà bên trong tưới tưới hoa.”

Nàng ôm lấy La Quan, hít sâu một hơi, bước nhanh rời đi.

Bá ——

3 đạo lưu quang, xông lên tận chín tầng trời phía trên, La Quan đưa mắt nhìn bọn hắn xuyên qua thế giới hàng rào, biến mất tại đoàn tụ hỗn độn ở giữa.

Vũ trụ tinh trong biển, kia năm con khủng bố “Đôi mắt”, dù nhìn chằm chằm các nàng một chút, nhưng lại không có chỗ phản ứng. Phù đạo vô số cường giả, cũng giống

là không thấy được đồng dạng, mặc cho các nàng đi xa. Quả nhiên, phù đạo cùng tử vong ở giữa, là có tiếp xúc.

Cái này Nhất Biệt, chẳng biết lúc nào mới có thể gặp lại, hi vọng các nàng có thể tìm tới, thoát khỏi tử vong biện pháp.

Huyền Thánh cũng đi, trở lại thiên ngoại thiên, hắn rất muốn đi tìm Huyền Nhất Nhất, nhưng cũng tiếc hắn không có bị tử vong tiêu ký, không có cách nào nhẹ nhõm rời đi.

Ngụy Vô Kỵ chạy tới Giang Ninh, thực hiện trước đó hứa hẹn, mời La Quan uống một trận lớn rượu, say ngã trên mặt đất trước, còn lôi kéo La Quan tay, “Huynh đệ, hảo huynh đệ, năm đó ca ca ta, nhưng thật ra là chủ động đưa tới cửa, cùng ngươi biết… Hắc hắc! Ta nhiều tinh a, Huyền Nhất Nhất nha đầu kia bối cảnh rất sâu, ta nhất định có thể đạt được chỗ tốt… Nhưng không nghĩ tới, ta tốt nhất chỗ tốt, chính là cùng ngươi kết nghĩa kim lan… Hảo huynh đệ, chờ sau này tìm tới Huyền Nhất Nhất, giúp ca ca hảo hảo tạ ơn nàng…”

Nhìn xem mượn say thổ chân ngôn, cuối cùng thật say đến rối tinh rối mù ngụy sơn thần, La Quan cười cười, vẫn chưa để ở trong lòng.

Quân tử luận việc làm không luận tâm, Ngụy Vô Kỵ có lẽ ngay từ đầu, mục đích không đơn thuần, nhưng hắn lại tốt hơn chỗ nào nghĩ nghĩ, hắn lấy ra Ngụy Vô Kỵ năm đó, đưa cho hắn sơn thần thạch, lấy đầu ngón tay ở phía trên viết, một trận Kim Quang hiện lên, “Vĩnh trấn sơn hà” bốn chữ tùy theo hiển hiện.

Cong ngón búng ra, sơn thần thạch dung nhập sơn thần thể nội, từ này bắt đầu từ thời khắc đó, nhìn đều núi triệt để đạt được nguyên sơ chi chủ tán thành.

Phần cơ duyên này, chỗ tốt, ngày sau hắn sẽ biết được.

Thừa dịp bóng đêm, La Quan tại La thị dinh thự bên trong đi một vòng, lại không người có thể phát hiện hành tích của hắn, cuối cùng đứng tại trong diễn võ trường, nhìn thoáng qua gốc kia cây táo, lại nhìn một chút, cha, mẫu đã từng chỗ ở, “Cũng nên đi…”

Đại khái, cái này chính là hắn một lần cuối cùng, trở lại La gia.

Bên trong châu, Tiêu gia.

Đem Tiêu Khinh Mi, Tiêu Hoan Hoan đưa về về sau, La Quan ở một thời gian, chợt để thư lại ra ngoài.

Hắn không muốn cùng người cáo biệt, chỉ làm thêm đau xót, đi trước thiên ngoại thiên, tìm Huyền Thánh kỹ càng trò chuyện trò chuyện, lại nhấc lên Huyền Nhất Nhất.

Huyền Thánh hay là gượng chống lấy, biểu hiện ra 1 bộ không quan tâm bộ dáng, nhưng La Quan biết, hắn hối hận ăn sống thuốc đắng.

La Quan biết, Huyền Thánh hận không thể lập tức rời đi tiểu thanh thiên, nhưng bây giờ thế cục, hiển nhiên không cho phép. Rời đi thiên ngoại thiên trước đó, La Quan thuận miệng hỏi Huyền Thánh, “Ngày ấy nhìn đều

trên núi một trận chiến, hình như có giới ngoại ý chí giáng lâm “

Huyền Thánh giả ngu, “Có đúng không lão phu làm sao không biết !”

Phải, xem ra lão gia hỏa này, là không định nói, La Quan cũng không có truy hỏi, trực tiếp cáo từ rời đi.

Hành tẩu tại tiểu thanh thiên bóng ngược bên trong, quan sát mênh mông thiên địa, La Quan là toà này thế giới chủ nhân, có được chí cao, chí cường lực lượng, có thể mang đến đầy đủ cảm giác an toàn.

Nhưng trong lòng hắn, từ đầu đến cuối bao phủ một tia vẻ lo lắng —— phần này rung động, nguồn gốc từ lúc trước tiểu thanh thiên thế giới, bị người xé rách một cái khe, cứ việc đã mượn thiên địa hạo kiếp, bình định lại địa phong thuỷ lửa hoàn thành chữa trị, nhưng cái kia đạo ngắn ngủi tiếp xúc ý thức, lại cho La Quan rất lớn áp bách.

‘Ta ghi nhớ ngươi…’ câu nói này, cũng không phải là nói một chút mà thôi, mà lại La Quan có trực giác mãnh liệt, thậm chí có thể nói, là một phần rõ ràng nhận biết, bọn hắn nhất định sẽ còn gặp lại.

Tiểu thanh thiên thế giới, chỉ là hắn điểm xuất phát, mà cũng không phải là điểm cuối cùng, La Quan tương lai chú định, là tại vũ trụ mênh mông bên trong. Nhưng phù đạo phong ấn, tựa như là trùng điệp gông xiềng, đem hắn ngạnh sinh sinh vây ở cái này bên trong.

Bất quá dưới mắt, thực tế không có gì tốt biện pháp, rùa đen rút đầu cũng chỉ đành, ngẫu nhiên làm một lần. La Quan thở dài một hơi, có chút buồn bực, “Thời gian dù sao cũng phải qua xuống dưới… Ân, ta cái này tinh thần, là có chút căng cứng, cũng nên buông lỏng một hai.”

Thiên La hoàng triều.

Nữ hoàng bệ hạ hạ chỉ, từ bách quan tự trị, tiếp xuống trong một tháng, lại không lên triều.

Chương 1522 : Miếu thành hoàng

Đế cung, ấm trướng.

Chi chi nha nha, sàng tháp không chịu nổi gánh nặng, vang hồi lâu, mới trở nên yên ắng.

Đón lấy, 1 đầu cánh tay ngọc mềm nhũn nắm lên chén trà, một hơi uống hết hơn phân nửa, mới thở dài một hơi, lại nghiến răng nghiến lợi, “Đừng tưởng rằng, trẫm không biết ngươi nghĩ như thế nào nói cho ngươi, tuyệt không có khả năng!”

“Ta là Thiên La nữ hoàng, quý tộc vô song, hưởng thiên hạ tôn sùng, tuyệt không có khả năng thành toàn ngươi, cái này hoang đường, buồn cười suy nghĩ!”

Khương Đồng nghiến răng nghiến lợi, oán hận nhìn chằm chằm bên người nam nhân, ra sức như vậy, lại lòng mang ý đồ xấu.

La Quan có thể nhìn nàng một cái, Khương Đồng trong lòng vui vẻ, nhưng hắn vậy mà mang đến, một nữ nhân khác. Thân phận của đối phương, nàng đã sớm hỏi lên, gọi Kim Nhã, là biển mây đại lục đồng hành. Không biết bị rót cái gì thuốc mê, lại đáp ứng bồi tiếp La Quan cùng một chỗ hồ nháo, nghĩ đến đây bên trong, Khương Đồng liền hận đến nghiến răng.

Nghiêng người, phóng ngựa phi nước đại, “Trẫm hôm

nay, liền đem ngươi ép khô, nhìn ngươi còn sóng không sóng bắt đầu!" Độc chiếm La Quan, nàng không có nghĩ qua, nhưng mang theo Kim Nhã cùng đi, liền có chút khi dễ người.

Khương Đồng bệ hạ kỵ thuật tinh xảo, giận quá gấu lửa gấu, đáng tiếc kinh nghiệm chiến đấu chung quy ít một chút, kinh hô bên trong bị lật tung dưới ngựa.

"Không được! Tuyệt đối không được! Trẫm chính là nữ hoàng, ta không muốn mặt mũi sao "

"Đứng dậy, ngươi đứng lên cho ta, trẫm hơi mệt."

"La Quan, ngươi hỗn đản!"

Khương Đồng ra sức giãy dụa, cuối cùng là một trận thảm bại, tận gốc ngón tay đều động đậy không được, Kim Nhã lúc tiến vào, nàng từ từ nhắm hai mắt chỉ coi nhìn không thấy, nhưng nghe động tĩnh bên cạnh, một gương mặt càng ngày càng đỏ.

Đêm dài.

Tẩm cung an tĩnh xuống, La Quan nhìn xem 2 cái thiếp đi nữ nhân, vuốt vuốt mi tâm, có chút bất đắc dĩ thở dài một hơi. Lật tay nương theo lấy Kim Quang lưu chuyển, Nhân hoàng vị cách hiển hiện, tiếp lấy một phân thành hai, hóa thành 2 đạo lưu quang chui vào các nàng thể nội.

Tuy nói, lấy nguyên sơ chủ vị cách, điệp gia đế cảnh tu vi, hắn có thể làm đến điểm này, nhưng Kim Nhã cùng

Khương Đồng tu vi, chung quy kém rất nhiều, không cách nào một mình tiếp nhận Nhân hoàng vị cách gia trì, chỉ có thể đem các nàng cùng tiến tới, lại đồng đều điểm kỳ lực.

Cho nên, thật không phải ta hoang đường, ta cũng rất bất đắc dĩ a!

La Quan giật giật chăn mền, cho các nàng đắp kín đứng dậy đi ra ngoài, lấy hắn bây giờ cường độ, giáo huấn các nàng chỉ tính là nóng người.

Bên ngoài tẩm cung đã sớm bị thanh không, có La Quan tại cái này, vấn đề an toàn không cần cân nhắc, hắn thả người nhảy lên, rơi vào bên cạnh 1 cái trên đại điện, ngẩng đầu nhìn một chút thiên khung, hôm nay mây mù dày đặc, không gặp trăng sao tung tích.

Nhíu nhíu mày, La Quan phất tay áo vung lên, sau một khắc hình như có một cánh cửa sổ bị đẩy ra, mây mù tiêu tán lộ ra đầy trời tinh hà.

Lấy ra 2 vò rượu, La Quan ngồi xuống uống hai ngụm, “Được rồi, bây giờ thiên hạ này, không ai có thể ở trước mặt ta chơi ẩn thân, bồi ta uống chút.”

Bá ——

Không gian vặn vẹo, lão Hứa thân ảnh xuất hiện, vị này đã từng thiên đạo đi 6, khom mình hành lễ, “Bái kiến nguyên sơ chi chủ.”

La Quan bĩu môi, “Gọi ngươi ra uống rượu, không phải

cho ta hành lễ, chúng ta cũng coi là cùng chung hoạn nạn qua bằng hữu, cái này liền không có ý nghĩa."

Lão Hứa mặt lộ vẻ áy náy, chân thành nói: "Lúc trước một trận chiến, ta giúp không được gì, thực tế hổ thẹn một tiếng 'Bằng hữu', ngươi không trách ta liền tốt."

La Quan ném cho hắn vò rượu, "Uống xong liền không trách ngươi." Cổ kỳ cùng Thiên tôn, 2 người làm thật không minh bạch, nhưng tùy tiện 1 cái, đều có thể tuỳ tiện nuốt lão Hứa, hắn thò đầu ra chính là mất mạng, lưu tại Thiên Thanh đại lục còn có thể chiếu cố Khương Đồng một hai.

Là không có giúp một tay, nhưng La Quan cũng không phải là bất thông tình lý.

"Tốt, tối nay không say không về!" Lão Hứa lòng mang 1 sướng, khôi phục mấy phân thần hái, hắn đầu tiên là ngửa đầu uống vào mấy ngụm, tán một tiếng rượu ngon.

Kỳ thật rượu chỉ là bình thường, không biết từ cái kia thu lại, nhưng trọng yếu chính là với ai uống, có thể cùng nguyên sơ chi chủ lấy bằng hữu thân phận tại dưới ánh trăng cộng ẩm, cái này bài gì mặt nói ra, tiểu thanh thiên thế giới bên trong, đến chỗ nào đều có thể bị người coi trọng mấy phần.

Lão Hứa nhịn không được cảm khái, "Ta là thật không nghĩ tới, ngươi có thể có hôm nay…" Lời giống vậy, La Quan nghe rất nhiều lần, cười lắc đầu, "Lặp lại lần nữa, ta cũng không nghĩ tới, nhưng đây là vận mệnh chỗ kỳ diệu, tương lai cất giấu vô hạn khả năng, cho dù đạp

lâm thời quang trường hà phía trên, cũng không thể hoàn toàn thấy rõ.”

Lão Hứa gật gật đầu, “Ngươi chừng nào thì, sẽ rời đi tiểu thanh thiên” nếu là lấy thân phận bằng hữu, vậy liền buông ra điểm, hắn nhìn ra La Quan có tâm sự, loại thời điểm này La Quan tuyệt không hi vọng, trước người uống rượu người đối với hắn tất cung tất kính.

La Quan không kinh ngạc, trạng thái của mình bị phát giác, hắn tuy là nguyên sơ chi chủ, nhưng nói thật may mắn chiếm tuyệt đại bộ điểm, lão Hứa loại này năm đó cùng thiên đạo vật tay, đều có thể toàn thân trở ra sống tới ngày nay chủ, trí tuệ không thể đo lường.

“Không biết, bên ngoài nguy hiểm vô cùng, ta coi như muốn đi, cũng được nghĩ đến biện pháp thoát thân, không phải ra ngoài chính là chịu chết.”

Phù đạo đã bị hắn, trêu đùa qua một lần, tự thân tổn thất nặng nề, đã triệt để xé rách ngụy trang, nhất định đem hết toàn lực.

La Quan thậm chí hoài nghi, lần này chỉ cần hắn thò đầu ra, lập tức liền có chí cảnh xuất thủ, đem hắn một kích trấn sát. Cái gọi là thiên la địa võng, giám thị tiểu thanh thiên thế giới thủ đoạn, chỉ là mê hoặc hắn thủ đoạn thôi.

Lão Hứa gật gật đầu, “Ta có thể giúp ngươi làm cái gì” nói xong, hắn tự giễu cười một tiếng, “Tốt a, ta hỏi cái này sự tình là có chút tư tâm, dù sao bây giờ tiểu thanh thiên thế giới, là từ ngươi nặng đắp… Ta cái này thiên đạo dư nghiệt, đã không có tồn tại tất yếu.”

La Quan uống một ngụm rượu, nói: “Ngươi là thiên đạo, nên trở về đến trên vị trí của mình.” Hắn đưa tay chỉ chỉ, “Từ nay về sau, ngươi chính là tiểu thanh thiên thế giới, tân nhiệm thiên đạo.”

Lão Hứa trừng lớn mắt.

La Quan nói xong nháy mắt, hắn liền phát giác được, tự thân cùng tiểu thanh thiên thế giới ở giữa, nháy mắt xuất hiện thật sâu ràng buộc. Ý chí của hắn, lực lượng, một nháy mắt liền hoàn thành, thiên đạo quyền hành kế thừa.

Cái này so ngôn xuất pháp tùy cường đại quá nhiều, gần như là một loại không giảng đạo lý sắc phong, nhưng lấy La Quan thân phận, muốn làm đến điểm này, chỉ một câu liền đủ.

“Đa tạ nguyên sơ chi chủ! Ta lấy thiên đạo chi danh phát thệ, đem vĩnh thế hiệu trung với ngài, trở thành ngài tại thiên khung bên trong đôi mắt, che chở thiên hạ chúng sinh!” Lão Hứa buông xuống vò rượu, trịnh trọng hành lễ.

Bằng hữu là bằng hữu, nhưng sắc phong rơi xuống, hắn liền muốn nói rõ thái độ cùng thân phận.

Đồng thời, cũng biết mình nên làm —— La Quan sẽ không một mực lưu tại tiểu thanh thiên, khi hắn rời đi về sau, có lẽ có một chút khó mà phát giác sự tình, liền cần hắn tra thiếu bổ để lọt.

Tỉ như, giờ phút này trong tẩm cung, ngủ thật say 2 vị nữ hoàng bệ hạ, đương nhiên các nàng đã đồng đều điểm Nhân hoàng vị cách, lại thêm nguyên sơ chi chủ tán thành, tiểu thanh thiên thế giới bên trong, có thể uy hiếp được các nàng người, đã không có mấy cái.

Nhưng Tiêu Khinh Mi, Tiêu Hoan Hoan bọn người, tuyệt đối là trọng điểm chiếu cố đối tượng, còn có cái kia gọi Đổng Bình tiểu gia hỏa, hắn thật đúng là quá may mắn.

Đương nhiên, ta lão Hứa cũng không kém, vốn cho rằng sẽ thành, không chỗ có thể đi phế vật, không nghĩ tới nhiều năm tâm nguyện, một chút liền đạt thành.

Khục… Ta lão Hứa cũng không có nhìn trộm, cũng tuyệt đối không dám, thực tế Nhân hoàng vị cách khí tức, như trong đêm tối hạo nguyệt, muốn không chú ý đến cũng khó khăn.

La Quan "Ừ" một tiếng, "Đứng dậy, tiếp tục uống rượu." Hét tới về sau, lên mấy điểm hào hứng, La Quan tìm đến Ngụy Vô Kỵ, giới thiệu hắn cùng lão Hứa nhận biết.

Ngụy sơn thần vẻ mặt tươi cười, cùng lão Hứa thân mật chào hỏi, 1 bộ gặp nhau hận muộn bộ dáng. Nhưng lão Hứa biết, bên trong châu thiên hạ vị này ngụy đại sơn thần, là La Quan chọn trúng vị thứ 1 trấn thủ.

Giới thiệu bọn hắn nhận biết, là lẫn nhau thông khí, một khi ngoài ý muốn nổi lên, có thể tin tưởng đối phương. Nhưng tương tự, đây cũng là một phần cảnh cáo, không nhằm vào bất cứ người nào, sơn thần cùng thiên đạo, tương hỗ là giám thị ánh mắt của đối phương, chớ làm

ra cách sự tình.

Lại qua mấy ngày, tu chỉnh không sai biệt lắm La Quan, rời đi Thiên La hoàng triều, dù sao ôn nhu hương tuy tốt, lại không thể sa vào.

Đã từng phong sơn động thiên, bởi vì bình định lại địa phong thuỷ lửa duyên cớ, đã cùng tiểu thanh thiên thế giới, triệt để dung hợp một chỗ. Lại bởi vì, đây là Yêu hoàng đạo cơ chỗ, có thể nói là nặng đắp thế giới trung tâm, La Quan chuẩn bị tại cái này dừng lại một đoạn thời gian.

Hắn rất dễ dàng tìm đến, Hoa Thần trong miệng nhà, nhìn xem trong núi đơn giản đình viện, hắn đáy mắt hiện lên một tia hoảng hốt.

Đây là La Quan cùng Hoa Thần tiến vào phong sơn động thiên về sau, lần thứ 1 chỗ ở, cơ hồ bảo trì cùng lúc trước giống nhau như đúc.

Viện tử bên trong, đủ loại không biết tên tốn, bây giờ mỗi 1 đóa đều nở rộ lấy, nương theo lấy gió nhẹ thổi qua, mang đến trận trận hương thơm.

Từ những này tiêu tốn, La Quan cảm nhận được thuộc về Hoa Thần khí tức, không khỏi lộ ra mỉm cười, bầy hoa đua nở thì cho thấy, nàng bây giờ trạng thái rất tốt.

Đánh một thùng nước, cẩn thận tưới một lần tốn, La Quan đẩy cửa đi vào, trên ghế ngồi xuống, nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Đảo mắt, thời gian trôi qua 1 năm.

Hoa Thần viện lạc, thụ khí tức của nàng che chở, sẽ không bị người quấy rầy, hắn dốc lòng tu hành.

1 ngày này, một vòng tâm thần ba động bỗng dưng hiển hiện, La Quan mở mắt ra, cảm thấy được một chuyện nào đó, cùng tự thân có quan hệ.

Hắn hơi cảm giác, cười cười, “Nguyên lai là hắn, không nghĩ tới mấy trăm năm trôi qua, vị này cũng có thuộc về tự thân cơ duyên.”

Bất quá, là cơ duyên cũng là kiếp nạn, Ngụy Vô Kỵ thành tựu thần đạo đạo quả, thế nhưng là trải qua gặp trắc trở.

“Thôi, năm đó nguyên nhân bắt nguồn từ ta, cũng khi từ ta thành tựu, lúc này mới hợp duyên phận.” La Quan đứng dậy một bước phóng ra, thân ảnh biến mất không gặp.

Chân núi trại.

Lúc đầu thôn xóm nhỏ, dù trải qua mấy trăm năm phồn diễn sinh sống, đã diễn biến thành 1 cái thành lớn, cư trú vượt qua 100,000 người.

Thành trong thành hoàng miếu bởi vì linh nghiệm vô song, từ đầu đến cuối hương hỏa cường thịnh, miếu bên trong tượng thần phải hương hỏa cung phụng, uẩn dưỡng, càng phát ra sinh động như thật, rất có uy nghiêm.

Hôm nay sơ 1 chính là trong thành thành phố lớn tập, xung quanh hương trấn dân chúng nhao nhao vào thành, náo nhiệt vô song. Ngẫu nhiên có thể thấy được xe ngựa trải qua làn gió thơm phiêu tán, phần lớn là trong thành các nhà nữ quyến, hôm nay đi ra ngoài đến cho Thành Hoàng gia dâng một nén nhang, khẩn cầu gia đình an bình.

“Tiểu thư, thật náo nhiệt! Ngươi nhìn, là làm ngựa tre tiểu phiến, ta vào phủ trước đó, cha ta mua cho ta ta qua một lần, vừa vặn rất tốt chơi!”

2 đỉnh màu xanh kiệu nhỏ, một trước một sau hướng miếu thành hoàng tiến đến, phía sau cạnh kiệu, áo xanh nha hoàn nhỏ giọng giới thiệu, thanh âm thanh thúy hoạt bát.

Màn kiệu bốc lên một góc, lộ ra cô nương trẻ tuổi đẹp mắt khóe miệng, nàng nhìn thoáng qua kia bán ngựa tre bán hàng rong, một đám hài tử vây quanh, còn có mấy cái cô nương cũng đang chọn tuyển, sinh ý rất không tệ, “Tiểu Liễu, ngươi đi mua 1 cái, động tác nhanh lên, đừng bị nãi nãi nhìn thấy.”

“Ai!” Tiểu Liễu bước nhanh đi đến trước gian hàng, giòn tan nói: “Tới một cái… Không, 2 cái ngựa tre, muốn cái này màu trắng, lại muốn 1 cái màu đen, “

“Được rồi, tiểu thư ngài hơi chờ.” Bán hàng rong lưu loát gỡ xuống 2 cái ngựa tre, lấy tiền về sau, giao đến Tiểu Liễu trong tay, nàng cẩn thận nhìn thoáng qua, đi theo lão phu bên người thân ma ma, gặp nàng không có phát

hiện thè lưỡi, mau đuổi theo bên trên cỗ kiệu.

“Tiểu thư, ngài thích nhất màu trắng, cho ngài.” Màn kiệu sau duỗi ra 1 con trắng nõn tay nhỏ, đem bạch ngựa tre bắt đi vào, ngừng một hồi, bên trong lại truyền tới thanh âm, “Đen đây này cũng cho ta chơi một hồi.”

“Nha.” Tiểu Liễu có chút không bỏ được, nhịn không được nhắc nhở, “Tiểu thư ngài trên tay điểm nhẹ, ta còn không có chơi đâu.”

“Hừ, dông dài!”

2 con ngựa tre tới tay về sau, cỗ kiệu bên trong an tĩnh xuống, sau đó không lâu liền đến miếu thành hoàng, còn cách một đoạn lúc, lão phu người liền phân phó ngừng lại.

Hạ nhân đều biết, lão phu người thờ phụng Thành Hoàng gia, năm đó trong bụng hài nhi, chính là Thành Hoàng gia ban thưởng, lúc này mới có mấy chục năm phú quý, căn bản không cho phép cỗ kiệu mang lên trước miếu.

Phía sau cỗ kiệu rơi xuống, tiểu thư đi ra, nàng một bộ màu tím nhạt váy dài, mang trên mặt mạng che mặt, dù mơ hồ không rõ, nhưng có thể nhìn ra được, bộ dáng rất là thanh lệ.

Giờ phút này 2 con ngựa tre, không biết bị giấu ở cái kia bên trong, nàng váy tung bay, đỡ lấy lão phu người, “Nãi nãi, ngài lớn tuổi, đi đứng cũng không tốt, không bằng gọi hạ nhân lại hướng phía trước nhấc một đoạn đi.”

Lão phu người lắc đầu, vỗ vỗ tay của nàng, “Biết ngươi hiếu thuận, nhưng Thành Hoàng gia linh nghiệm vô song, chúng ta người Lý gia, cũng không dám mất cấp bậc lễ nghĩa.” Lúc này, lại mệnh ma ma kiểm tra một chút, mang tới tế phẩm, xác định cũng không lộ chút sơ hở về sau, lúc này mới chỉnh lý váy áo, tại tôn nữ nâng đỡ, hướng miếu thành hoàng bước đi.

Sơ 1, miếu bên trong hương hỏa càng hơn, người coi miếu cười rạng rỡ, mang theo mấy vị đệ tử nghênh đón mang đến, bận bịu túi bụi.

Nhìn thấy Lý lão phu nhân, bước nhanh đón, vị này chính là miếu bên trong quý khách, những năm này cung phụng không ngừng, “Lão phu thân thể người an khang.”

Lý lão phu nhân cười hoàn lễ, “Nhận được Thành Hoàng gia che chở, thân thể vẫn được, người coi miếu tiên sinh lại vội vàng, lão thân đi trước dâng hương.”

“Cũng không dám xưng một tiếng tiên sinh, Lý lão phu nhân tự tiện.” Người coi miếu cười lui ra phía sau một bước.

Lý cô nương vịn nãi nãi, tiến vào miếu thành hoàng chủ điện lúc, liếc mắt liền thấy, trong điện một thân ảnh, mặc dù rất nhiều người, lại khói lửa lượn lờ, nhưng đối phương khí chất, chính là có thể gọi người một chút ghi nhớ, như màu mực sơn thủy bên trong một vòng tươi sáng. Hắn không có dâng hương, chỉ là chắp tay sau lưng, nhìn xem miếu thành hoàng bên trong đề từ, như

cảm thấy hứng thú.

‘Người này không giống như là đến kính hương khách hành hương, cũng là cái phong nhã người đọc sách…’ Lý cô nương vô ý thức chuyển qua suy nghĩ.

Đúng lúc này, người kia quay người trở lại, 2 người ánh mắt nhìn nhau, Lý cô nương sắc mặt đỏ lên, nghĩ thầm ánh mắt hắn thật sáng, vô ý thức tránh đi đối phương.

Cùng cùng nãi nãi đốt qua hương về sau, Lý cô nương lại nhìn đi lúc, người kia cũng đã không gặp thân ảnh, lập tức có chút thất vọng mất mát.

Chương 1523 : Dưới cây ván cờ

“Thanh uyển, chúng ta đi trước sương phòng uống trà, nghỉ ngơi, giữa trưa còn có một bữa thức ăn chay, cùng nãi nãi đi thôi.” Lý lão phu nhân cười vẫy gọi, vừa rồi nàng đã hướng Thành Hoàng gia thành kính cầu nguyện, cho tôn nữ ban thưởng phần lương duyên, nghĩ đến chuyện tốt đã không xa.

Lý Thanh Uyển con ngươi nhất chuyển, nói: “Nãi nãi, hôm nay thật náo nhiệt, ta nghĩ tại miếu bên trong đi dạo, có Tiểu Liễu đi theo ta đây, khẳng định không chạy ra đi.”

“Cái này… Tốt a, đừng đi dạo quá lâu, nhớ được đối Thành Hoàng gia bảo trì lễ kính.” Tôn nữ vừa qua mười sáu tuổi, chính là chơi vui hiếu động thời điểm, Lý lão phu nhân dặn dò 1 câu, liền cười ứng, từ ma ma đỡ lấy đi vào hậu phương sương phòng.

Cùng nãi nãi rời đi, Lý Thanh Uyển xoay người rời đi, nhưng nàng váy vội vàng, chuyển hơn phân nửa miếu thành hoàng, nhưng thủy chung không gặp người kia thân ảnh, không khỏi có chút nhụt chí.

Tiểu Liễu tuy là hạ nhân, nhưng phụng dưỡng nhiều năm, tự mình cùng với nàng tình điểm rất sâu, thử dò xét nói: “Tiểu thư, ngươi đang tìm người sao “

Tiểu nha hoàn có chút khẩn trương, ám đạo mình tiểu

thư hẳn là, là cùng nhà nào công tử, tự mình có tiếp xúc đây chính là phá thiên đại sự, lỡ như bị người ta biết, tiểu thư thanh danh bị hao tổn, nàng cái này thiếp thân nha hoàn càng phải bị đánh chết tươi.

Vừa nghĩ đến đây, tiểu nha hoàn dọa đến sắc mặt trắng bệch, sợ sau một khắc liền từ tiểu thư trong miệng, nghe được cái gì tin dữ.

“Ừm… Là có người…” Lý Thanh Uyển quay người lại, thấy tiểu nha hoàn sắc mặt trắng bệch, một chút liền lấy lại tinh thần, kiều sân đập nàng một chút, “Ngươi nha đầu này, cả ngày đều đang miên man suy nghĩ thứ gì… Ta… Ta đương nhiên sẽ không, làm làm trái cấp bậc lễ nghĩa sự tình… Chính là vừa rồi nhìn thấy 1 người, cảm thấy hắn khí chất không hề tầm thường, không có ý tứ gì khác.”

Tiểu Liễu thở dài một hơi, vỗ bộ ngực, “Còn tốt còn tốt, tiểu thư ngươi vừa rồi, thật sự là hù chết ta. Nhưng 1 cái ngoại nam, ngài thấy cũng không tốt, chúng ta chuyển một hồi lâu, lão phu người nên sốt ruột chờ, đừng để ma ma đến tìm chúng ta.” Nàng nhìn tiểu thư, “Bằng không, chúng ta về trước đi “

Lưu Thanh Uyển mất hết cả hứng, gật gật đầu, “Được, đi tìm nãi nãi đi.” Xuyên qua đám người, tiến vào miếu thành hoàng không đối người bình thường mở ra hậu viện, bên tai lập tức thanh tĩnh xuống tới, nàng đang nghĩ ngợi người kia có lẽ thật sự là đi thời điểm, đột nhiên tại một phương trong tiểu viện, lại nhìn thấy đạo thân ảnh kia.

Cổ mộc dưới, phạm vi một dặm bàn, người kia đang theo dõi trên bàn quân cờ tàn cuộc, nhìn say sưa ngon lành, thỉnh thoảng nhìn một chút sắc trời, giống như là so sánh cái gì.

Rừng rậm, thanh phong, dang dở, thẳng tắp người đọc sách… Lưu Thanh Uyển một chút liền đi không được, nàng do dự một chút, trực tiếp tiến vào tiểu viện.

Tiểu nha hoàn sợ nhảy lên, lập tức sắc mặt phát khổ, nghĩ thầm 2 người này chung quy vẫn là gặp mặt, ta là theo chân đi vào, hay là lưu bên ngoài canh chừng cắn răng một cái, nàng đuổi tới, không phải cô nam quả nữ cùng một chỗ, tuy nói là tại viện tử bên trong, bị người nhìn thấy cũng không tốt.

Giống bị tiếng bước chân bừng tỉnh, xem cờ, nhìn trời người kia xoay người lại, nhìn chủ tớ một chút, mỉm cười gật đầu, “Vị tiểu thư này, lại gặp mặt.”

Hắn nhớ được ta!

Lưu Thanh Uyển trong lòng hơi vui, tiến lên làm lễ, “Gặp qua tiên sinh, lúc trước xa xa một chút, liền biết tiên sinh bất phàm, mạo muội đến đây quấy rầy, còn xin tiên sinh chớ trách.”

Vị tiểu thư này, ngược lại là sơ lãng khí quyển, lại hù nhà mình nha hoàn sắc mặt sầu khổ, nghĩ thầm ngài chính là có ý gì, cũng không thể ngay thẳng như vậy a, đây không phải đuổi tới tặng không.

La Quan thấy thú vị, nói: “Bất quá là cái nhàn tản người,

tiểu thư quá khen.”

Lưu Thanh Uyển nhìn thoáng qua trên bàn tàn cuộc, nàng thuở nhỏ học tập, liếc mắt liền nhìn ra đánh cờ song phương là cao thủ, cờ thế hiểm trở, hung ác, hắc kỳ nhìn như bại cục đã định, lại ẩn ẩn lại cho người ta một loại, vẫn còn tồn tại một chút hi vọng sống cảm giác, thậm chí thấy lâu, cảm thấy hoa mắt váng đầu, nàng lắc đầu nhìn về phía đối diện, “Tiên sinh hiểu cờ “

La Quan lắc đầu, ăn ngay nói thật, “Không hiểu nhiều, chỉ biết một chút cơ bản quy tắc.”

Tiểu Liễu nhịn không được bĩu môi, xem không hiểu ngươi tại cái này thâm trầm cái gì còn biến đổi nhìn cờ một bên nhìn trời, không biết coi là, ngươi đang dò xét thiên tượng, từ cờ xem trời đâu. Hẳn là vị này không phải người tốt lành gì, cố ý đến cái này gạt người đi tiểu thư là mục tiêu của hắn!

Tiểu nha hoàn trừng lớn mắt, “Vị tiên sinh này, đã không hiểu cờ, ngài tại cái này làm cái gì sẽ không phải, là đang chờ người đi.”

“Tiểu Liễu!” Lưu Thanh Uyển thấp giọng quát lớn.

La Quan lại trực tiếp điểm đầu, “Đích thật là đang chờ người, bất quá hắn bây giờ còn chưa tới, liền tùy ý đi một chút. Trước mắt cái này ván cờ có chút ý tứ, như cùng trời tượng đối ứng, buổi trưa trái phải có lẽ có biến hóa, tiểu thư như cùng người nhà cùng nhau đến đây, không ngại sớm đi rời đi.”

Tiểu Liễu lúng ta lúng túng, không nghĩ tới người này vậy mà trực tiếp thừa nhận, biểu hiện này rõ ràng chính là cái lừa gạt, nhưng lừa đảo sẽ như vậy dứt khoát thừa nhận sao

Lưu Thanh Uyển xin lỗi, “Nha hoàn ngày thường bị làm hư, mạo phạm tiên sinh, còn xin chớ trách. Tiểu Liễu, đi tìm người coi miếu mượn 1 bộ đồ uống trà đến, ta vì tiên sinh pha trà tạ lỗi.”

Gặp nàng không muốn động, Lưu Thanh Uyển nhíu mày, “Còn không mau đi!”

“A, tiểu thư ngươi đừng đi loạn, ta chỉ là liền tới.” Tiểu Liễu không yên lòng vội vàng rời đi.

Lưu Thanh Uyển cười khổ, “Nha đầu này, thật sự là không có lớn không có nhỏ, mời tiên sinh chớ trách, chờ ta trở về về sau, nhất định hảo hảo quản giáo.”

La Quan mỉm cười, “Trung tâm hộ chủ, không sao không sao.”

Rất nhanh, tiểu nha hoàn đi mà quay lại, nhưng cùng theo đến, lại còn có phía trước bận đến túi bụi người coi miếu, hắn kỳ quái nhìn thoáng qua, mở ra cửa sân, lại tranh thủ thời gian nhìn thoáng qua dưới cây ván cờ, thấy nó vẫn như cũ hoàn hảo không bị phá hư, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, cười nói: “Lý tiểu thư muốn uống trà, miếu bên trong không có gì tốt chiêu đãi, còn xin chớ trách.”

Hắn do dự một chút, hay là vẫy vẫy tay, 2 người đồ đệ

động tác nhanh nhẹn nhấc 1 con bàn nhỏ tiến đến, đồ uống trà nước nóng đều đã chuẩn bị tốt, “Lý tiểu thư, cùng vị này… Tiên sinh, mời đi theo uống trà, chớ có xáo trộn quân cờ.”

Lý Thanh Uyển gửi tới lời cảm ơn, “Phiền phức người coi miếu, bất quá nhìn ngài dáng vẻ, cây này dưới ván cờ, dường như có một ít lai lịch “

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Người coi miếu nghĩ nghĩ, nói: “Cũng không có gì tốt giấu diếm, khu nhà nhỏ này trước đó, ở lại 1 vị cao nhân, âm dương mệnh số dòm tính vô để lọt, ván cờ là chính hắn dưới, trước khi đi nói trong một tháng, tốt nhất đừng phá hư. Cũng là xảo, đến hôm nay buổi trưa, vừa lúc chính là thời hạn một tháng.”

Hắn nhìn La Quan, “Viện này trước đó, đều là rơi khóa, cũng không biết là đệ tử nào hồ đồ, hôm nay lại cho mở ra.”

La Quan cười cười, “Khi ta tới, cửa sân liền mở.”

“Tiên sinh nói đùa, ta tự nhiên không dám hoài nghi ngài, phía trước còn có việc, ta liền không nhiều quấy rầy, trừ dưới cây ván cờ, chư vị tự tiện chính là.” Người coi miếu thi lễ một cái, quay người rời đi.

Mơ hồ trong đó, nghe tới nghi vấn của đệ tử, “Sư phó, ngài cứ như vậy để bọn hắn lưu lại cao nhân thế nhưng là nói, viện này tạm thời không nên đối ngoại.”

Người coi miếu quát lớn, “Cao nhân làm việc, tự nhiên có đạo lý riêng, hôm nay viện tử từ khải, chính là đợi đến muốn chờ người, đừng muốn lắm miệng, nhanh đi làm việc đi!”

Hắn trở lại phía trước, lại chỉ là hơi lộ diện một cái, liền vội vàng trở lại chỗ ở, từ giường hốc tối bên trong lấy ra một phần quyển trục.

Trước quỳ trên mặt đất cung kính dập đầu, lại kính hương về sau, mới chậm rãi mở ra, quyển trục là tơ lụa tính chất, vẽ lấy một bức ảnh hình người, họa công có chút tinh diệu, tâm sự phác hoạ liền sôi nổi trên giấy, có thể thấy được kia là vị thần thái ôn hòa, khóe miệng mỉm cười tiên sinh, đôi mắt ôn nhuận nội liễm, như ẩn giấu đi ngũ quang thập sắc liễm diễm.

Cái này xem xét, cùng vừa rồi trong viện vị tiên sinh kia, quả thực giống nhau như đúc! Người coi miếu sắc mặt “Đằng” một chút đỏ lên, cẩn thận đem quyển trục cất kỹ, vừa đi vừa về bước đi thong thả mấy bước, một mặt do dự bất định, cuối cùng cắn răng một cái, lại hướng ván cờ tiểu viện mà đi.

Hắn trở về lúc, Lý Thanh Uyển ngay tại cho La Quan châm trà, mặt lộ vẻ kinh ngạc, “Người coi miếu có chuyện gì sao nếu là nơi đây không tiện, chúng ta rời đi chính là.”

Người coi miếu tranh thủ thời gian khoát tay, “Không không không, viện này rất thích hợp, chư vị nguyện ý đợi bao lâu đều được.” Lại cẩn thận cẩn thận, nhìn

thoáng qua La Quan, hành lễ nói: “Vị tiên sinh này… Hôm nay sơ 1, miếu bên trong làm theo yêu cầu thượng hạng thức ăn chay, không biết có thể hay không mời ngài lưu lại ăn bữa cơm rau dưa “

Trong lòng của hắn thấp thỏm, mặt mũi tràn đầy chờ mong.

La Quan suy nghĩ một chút, gật gật đầu, “Tốt, liền lưu lại ăn bữa cơm đi.”

“Đa tạ tiên sinh đến dự!” Người coi miếu đại hỉ, lại thi lễ một cái, quay người vội vàng đi. Miếu bên trong nguyên bản đặt thức ăn chay là không sai, nhưng dùng để chiêu đãi tiên sinh, liền có chút tùy ý, hắn phải tranh thủ thời gian sai người lại đi chuẩn bị.

Lý Thanh Uyển là người thông minh, nhìn ra người coi miếu thái độ đối với La Quan biến hóa, tôn sùng mà kính sợ, nhưng nàng không nhiều lời cái gì, chỉ là đang uống trà thời điểm, cùng La Quan tùy ý trò chuyện chủ đề.

Sau đó liền phát hiện, La Quan đọc lướt qua rất nhiều tri thức uyên bác, rất nhiều nàng không biết đồ vật, đều có thể chậm rãi mà nói. Hơn nữa nhìn hình dạng của hắn, tuyệt không phải cố ý khoe khoang, mà là thuận miệng nói chuyện phiếm, thật sự là 1 cái kỳ nam tử!

Nàng nhịn không được, hỏi nhiều 1 câu, “Tiên sinh lạ mặt, trước đó không ở trong thành sao “

La Quan nói: “Ta tới nơi đây bất quá 1 năm, tạm thời ở nhờ ở ngoài thành 1 vị nhà cố nhân bên trong, đây là lần

thứ 1 vào thành.

Lần thứ 1 vào thành liền gặp ta, Lý Thanh Uyển tâm "Bành bành" nhảy, rốt cục lấy dũng khí, "Kia tiên sinh tiếp xuống, có tính toán gì "

La Quan nói: "Đại khái muốn đi bên ngoài nhìn xem."

Hắn chỉ là tạm cư, không lâu liền muốn rời khỏi!

Lý Thanh Uyển tâm xiết chặt, cắn môi, "Thế giới bên ngoài mặc dù đặc sắc, nhưng tổng không so trong thành thái bình, kỳ thật thay cái góc độ, lưu lại cũng chưa hẳn không thể."

La Quan cười một tiếng, có thể phát giác được tâm tư thiếu nữ, hắn cũng không gợn sóng, chẳng qua là cảm thấy thú vị, "Có lẽ vậy, nhưng người trên thế gian, hơn phân nửa thân bất do kỷ, nên lúc đến đến, nên đi lúc đi, không thể chỉ bằng tâm ý."

Câu nói này, hắn nói bình thản tùy ý, nhưng rơi vào Lý Thanh Uyển bên tai, nháy mắt liền xác định, hắn là cái có chuyện xưa người, nhìn lại đối phương cặp kia sáng tỏ đôi mắt, liền cảm giác kia sáng tỏ thông thấu phía dưới, giống như là cất giấu 1 cái biển sâu.

Nhưng có biện pháp gì đâu thái độ của nàng, đã rất rõ ràng, đối phương vẫn như cũ muốn đi, đây chính là uyển cự đi.

'Hắn không có nói tiếp, bảo toàn ta mặt mũi, thật là một cái người tốt…' nhưng dù cho như thế, Lý Thanh Uyển

hay là sa sút xuống dưới, nói khẽ: “Nhà ta ở tại thành đông, họ Lý, cổng có khỏa cây hòe lớn, tiên sinh nếu như ngày nào có rảnh, hoan nghênh đến nhà làm khách.”

La Quan chắp tay, “Đa tạ Lý cô nương mời, như có cơ hội, ta sẽ đến nhà bái phỏng.” Nói xong, hắn lại liếc mắt nhìn sắc trời, đứng lên nói: “Sắp biến thiên, Lý tiểu thư không đi lời nói, liền tranh thủ thời gian về sương phòng, đi tìm trưởng bối trong nhà.” Dừng một chút, lại dặn dò 1 câu, “Tiếp xuống có thể có chút kỳ quái, nhưng chỉ cần không ra khỏi cửa, liền sẽ không có việc.”

Vừa nói xong, trong viện chạc cây, liền “Rầm rầm” đong đưa bắt đầu, gió bắt đầu thổi. Trước một khắc, còn sáng tỏ sắc trời, cũng thêm vẻ lo lắng, để người sinh ra mấy điểm bất an.

“Tiên sinh đi cái kia” Lý Thanh Uyển vội vàng đứng dậy, nhìn xem hắn bóng lưng, sắc mặt lộ ra mấy điểm lo nghĩ.

La Quan không quay đầu lại, thản nhiên nói: “Người của chúng ta đến.” Bước chân hắn không nhanh, lại không biết thế nào, chỉ là thời gian mấy cái nháy mắt, liền biến mất không thấy gì nữa.

Gió càng lớn, thổi đến cổ mộc lắc lư, cửa sổ phát ra từng đợt “Bành bành” trầm đục, Tiểu Liễu ám đạo người này lại còn nói đúng, “Tiểu thư, xem ra muốn trời mưa to, chúng ta đi nhanh đi.”

Cái này thời tiết, bị dầm mưa cũng không phải đùa giỡn,

Lý Thanh Uyển đành phải gật gật đầu, 2 người bước nhanh đi tới sương phòng.

Mới vừa vào cửa, liền nghe tới “Oanh” một tiếng vang thật lớn, giờ phút này thiên khung đen nhánh, lại giống như là đến đêm tối, giương nanh múa vuốt lôi đình, ở trong thiên địa gào thét.

2 người giật nảy mình, tiếp theo là ma ma phàn nàn, “Tiểu thư ngài đi đâu rồi cái này chậm một chút nữa, liền muốn gặp mưa.”

Lý lão phu nhân cũng quan tâm hỏi đôi câu, Lý Thanh Uyển chỉ nói là gặp được người bằng hữu, ở bên ngoài nói hội thoại, ánh mắt lại nhịn không được hướng ngoại nhìn lại, giờ phút này bầu trời giống như là xé rách cái lỗ hổng, mưa rào xối xả mà tới.

Mưa to bên trong, cổ mộc dưới quân cờ tàn cuộc, giờ phút này phát ra nhàn nhạt linh quang, càng đem mưa to ngăn cách tại bên ngoài. La Quan thân ảnh đang đứng tại tàn cuộc bên cạnh, mặt lộ vẻ tán thưởng, lúc trước hắn rời đi chỉ là chướng nhãn pháp, cái này bên trong chính là khí vận linh cơ hội tụ chỗ, đứng ở chỗ này thấy nhất thanh.

“Thăm dò thần đạo thôi diễn Thiên Cơ, đúng là mảy may chưa kém, quả nhiên cao nhân… Vải cờ nơi này là đã sớm tính tới, ta sẽ xuất hiện tại cái này, lại hoặc là nói là đạo này ván cờ bên trong sinh cơ ám tồn, mới dẫn ta đến chỗ này” La Quan đối lần này cờ người, càng cảm thấy hứng thú, tốt nhất có thể gặp mặt một lần.

—

Chương 1524 : Âm tà đả thương người

Hồng Động huyện bên trong đến 1 vị thầy bói, thiết khẩu trực đoạn, chữ chữ linh nghiệm, ngắn ngủi mấy ngày liền xông ra to lớn thanh danh. Hôm nay, mà ngay cả phủ thành bên trong 1 vị quý khách, không xa 100 dặm đến đây, tại 3 môn dưới cầu quầy hàng bên cạnh, mời thầy bói đoán chữ.

Quý nhân tiện tay viết xuống 1 cái “Người “Chữ, cái kia đoán mệnh tiên sinh nhìn thoáng qua, không biết nhìn ra môn đạo gì, cùng quý nhân nói nhỏ vài câu, lại làm đối phương sắc mặt đại biến, không còn trước đó tự phụ bộ dáng.

Còn nói vài câu về sau, quý nhân đứng dậy liền bái, “Tiên sinh thật là thần nhân vậy, nguyện phụng tiên sinh đi phủ thành khai đàn lập pháp, tất cả tốn hao chi tiêu, đều từ tại hạ dâng lên.” Trước đó 2 người trò chuyện, người bên ngoài nghe không chân thiết, giờ phút này “Oanh” một tiếng, tốt một mảnh xôn xao.

Thầy bói một mặt lạnh nhạt, khoát tay áo, “Phương ngoại chi nhân, không thể nhiễm hồng trần quá nhiều, các hạ mệnh số quý giá, chỉ cần tuân theo bản tâm chính là, ngày sau tạo hóa như thế nào, cũng không phải chỉ là lão phu có thể can thiệp.”

Lọt vào từ chối nhã nhặn, phủ thành quý nhân mặt lộ vẻ tiếc hận, lại càng phát ra tôn kính, mệnh hạ nhân mang

tới 1 túi vàng lá 2 tay dâng lên, lúc này mới lưu luyến không rời rời đi.

Quý nhân vừa đi, đám người lập tức xông tới, nhao nhao miệng hô tiên sư, mời thầy bói cho mình đo lường tính toán bên trên một quẻ. Thầy bói cất kỹ túi tiền ai đến cũng không có cự tuyệt, trước gian hàng náo nhiệt một hồi lâu, mắt thấy gần buổi trưa, hắn thu quầy hàng, “Chư vị, hôm nay dừng ở đây, tại hạ muốn nghỉ ngơi.”

Đám người tán đi, 3 môn dưới cầu mấy cái đồng hành, một mặt đố kị khó nén, “Lão Tôn, ngươi ngược lại là thật bản lãnh, ngay cả phủ thành quý nhân đều có thể lừa gạt ở, về sau Hồng Động huyện bên trong thứ 1 thần toán danh hiệu, không phải là ngươi không ai có thể hơn.”

Thầy bói “Ha ha” cười một tiếng, bao quanh chắp tay, “Đã nhường đã nhường, bất quá là ít trò mèo mà thôi, khó mà đến được nơi thanh nhã.” Mặt mày khó nén đắc ý.

Hô ——

Một trận gió thổi tới, bão cát nổi lên nhào mấy vị thầy bói một mặt, từng cái “Phi” “Phi” “Phi”, vung lấy dung mạo rời đi.

Thầy bói thần sắc khẽ biến, ngón tay hơi vừa bấm tính, lộ ra mấy điểm kinh sợ, “Không được! Kia tàn cuộc dẫn tới người, lại chú ý tới ta, ai, thực tế không nên nhất thời mềm lòng, liền giúp kia lão thành hoàng 1 đem, chớ có rước họa vào thân mới là.”

Không lo được lại cùng đồng hành trêu ghẹo, thầy bói vội vàng rời đi, “Không được, ta vẫn là tận lực rời xa một chút vi diệu.”

Một bên khác, miếu thành hoàng chỗ, đột nhiên sấm sét vang dội, cuồng phong cuốn lên mây đen, khiến cho thiên địa lâm vào một vùng tăm tối, đồng thời ngăn cách phàm nhân rình mò.

Đột nhiên, 1 đạo Kim Quang đột ngột từ mặt đất mọc lên, xông vào trong mưa gió, chính là Thành Hoàng gia Đổng Thanh Cát, hắn một bộ thần bào mặt mày uy nghiêm, nhưng trực diện thiên kiếp vẫn là khẩn trương vạn điểm, từng tiếng kinh lôi, như đòi mạng gầm thét, kia gào thét đen gió, lại tựa như muốn thổi tan, hắn bên ngoài cơ thể ngưng tụ thần quang.

Thành Hoàng gia cũng không biết, đến tột cùng xảy ra chuyện gì, đại khái hơn 1 năm trước, phong sơn động thiên đột nhiên cùng ngoại giới dung hợp, sau đó thần lực của hắn, lợi dụng tốc độ kinh người tăng lên.

Ban đầu, Đổng Thanh Cát là vừa mừng vừa sợ, nhưng rất nhanh liền phát giác được, kia một sợi từ nơi sâu xa, khóa chặt hắn thiên kiếp khí tức. Mặc cho Đổng Thanh Cát đủ kiểu áp chế, đến hôm nay thần lực trong cơ thể, hay là đạt tới dẫn phát thiên kiếp tình trạng.

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, kiếp lôi ầm vang rơi xuống, trực tiếp đánh tới Đổng Thanh Cát trên thân, hắn dù đã sớm

chuẩn bị, hay là kêu thảm một tiếng, bên ngoài cơ thể thần quang vỡ nát, liền liên thành hoàng bản thể đều nhiều mấy điểm tan rã, không khỏi vừa sợ vừa giận.

Cái thiên kiếp này, uy lực lại kinh khủng như vậy, hắn như thế nào chống đỡ được

Líu ríu, lén lén lút lút, âm phong cùng mây đen ở giữa, nhiều hơn rất nhiều mơ hồ lờ mờ, là trong núi sâu kia sơn quỷ, đầm lầy trường hà bên trong Thủy yêu, cùng du đãng giữa thiên địa âm linh tà ma, thụ thiên kiếp khí tức hấp dẫn tụ đến, nóng bỏng tham lam nhìn qua lịch kiếp lão thành hoàng.

“Hắc! Thần đạo đạo quả chi kiếp… Cái này lão thành hoàng thật là lớn phúc duyên, cũng không biết ra sao nền móng, lại có như thế tạo hóa!” Âm phong bên trong, 1 đạo Tà linh bén nhọn thanh âm vang lên, nhưng miệng thảo luận lấy phúc duyên, tạo hóa, lại lộ ra cười trên nỗi đau của người khác.

Lại một đầu sơn quỷ, thân thể cao 100 trượng, giấu ở mây đen bên trong, lộ ra một đôi con ngươi màu đỏ ngòm, “Đức không xứng vị! Chỉ là Thành Hoàng, cũng mưu toan ngưng tụ thần đạo đạo quả hừ! Hai đạo kiếp lôi rơi xuống, liền đủ đem nó đánh hồn phi phách tán!”

“Đúng vậy a đúng vậy a, không nên là hắn đồ vật, hết lần này tới lần khác liền đạt được, đây chính là tai kiếp. Cùng lão thành hoàng bị đánh nát, ta cái thứ 1 tiến lên, nuốt mất hắn thần tính mảnh vỡ, lấy báo năm đó mối thù!” Lại một đầu Thủy yêu, nghiến răng nghiến lợi nhe răng cười, hiển nhiên từng cùng miếu thành hoàng đã

từng quen biết.

Ầm ĩ nhỏ vụn tại phàm nhân trong tai, chỉ là “Hô hô” cuồng phong gào thét, thổi đến người lo sợ bất an, Đổng Thanh Cát lại mơ hồ nghe được rõ ràng, không khỏi cười khổ một tiếng, “Ta trước tiên cần phải sinh sắc phong, làm thành này hoàng đến nay, mấy trăm năm cẩn trọng, che chở một phương bách tính, dù không dám nói đại công, nhưng lại chưa bao giờ thẹn với qua tiên sinh đối ta chờ đợi, làm sao rơi vào hôm nay tình trạng “

“Thôi, đã là mệnh trung như thế, ta khi rời đi trong thành, miễn cho thiên kiếp qua đi tà vật, yêu quỷ chen chúc mà đến, tổn thương bách tính tính mệnh.”

Cắn răng một cái, lão thành hoàng phóng lên tận trời, giờ phút này hắn bên ngoài cơ thể thần quang tan rã, lung lay sắp đổ.

Âm phong, trong mây đen, giọng mỉa mai cười lạnh vang lên, “Cái này lão thành hoàng là bị dọa sợ đi thế mà rời đi thần miếu phạm vi, hắn lực lượng đại giảm, sẽ chỉ chết càng nhanh.”

“Cái này đạo thứ 2 thiên lôi, liền có thể đánh nát hắn kim thân, đợi ta nuốt lão thành hoàng một thân hương hỏa, có lẽ liền có thể lắc mình biến hoá, kế thừa Thành Hoàng chi vị.”

“Liền ngươi cút xa một chút! Thành này hoàng vị trí, là ta!” 1 tôn Thủy yêu gào thét, giờ phút này mưa như trút nước, trợ trướng lực lượng của nó, lại mây đen bên

trong ngưng tụ ra, 1 đầu chảy xiết gào thét trường hà.

Mơ hồ có thể nhìn thấy, tại cái này trường hà bên trong, cất giấu 1 đầu màu đen rắn nước, không biết tu luyện bao nhiêu năm tuổi, đỉnh đầu lại toát ra một cái sừng.

Thủy yêu hiển uy chấn các phương lui ra phía sau, nhường ra một mảnh lớn khu vực, nó nhìn chằm chằm lão thành hoàng, hôm nay tình thế bắt buộc.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Mà đây cũng là, yêu ma quỷ quái tề tụ ở đây mấu chốt —— lão thành hoàng chỉ là một giới bất nhập lưu tiểu thần, có thể dẫn phát thần đạo đạo quả lôi kiếp, trên thân nhất định cất giấu đại bí mật, nếu có thể thay vào đó, có lẽ liền có thể đạt được không thể tưởng tượng nổi chỗ tốt.

Lui một bước, cho dù thất bại, miếu thành hoàng cường thịnh hương hỏa tế tự, cũng làm chúng nó thèm nhỏ dãi.

Oanh ——

Đạo thứ 2 thiên lôi rơi xuống, vừa bay ra khỏi thành bên ngoài Đổng Thanh Cát, sắc mặt đại biến, “Không tốt, mệnh ta thôi rồi!” Cái này thiên lôi uy thế cuồn cuộn, căn bản cũng không phải là hắn có thể ngăn cản, kiếp lôi rơi xuống nháy mắt, liền đem hắn một ngụm nuốt vào, kịch liệt đau nhức truyền vào thể nội, vang lên bên tai thần khu vỡ tan thanh âm.

Lão thành hoàng muốn chết!

Oanh ——

Trong mây đen, kia trường hà bỗng nhiên chấn động, như thiên hà vỡ đê, cuốn lên kinh người khí thế mà đến, trong sông hóa giao màu đen rắn nước, không lo được kiếp lôi chưa tiêu tán, liền muốn xâm nhập trong đó —— coi như, bị thiên lôi dư ba bổ mấy lần, cũng muốn nuốt mất lão thành hoàng một thân hương hỏa.

Nó thực lực mạnh nhất, lại mượn thiên uy gia trì, cái thứ 1 xâm nhập lôi quang, trong lòng bỗng dưng vui mừng, chợt bỗng nhiên trừng lớn mắt, “Cái này… Người kia là ai hắn làm sao tại cái này” một thân ảnh, đứng tại lão thành hoàng bên người, giúp hắn ngăn lại lôi kiếp chi lực.

Rắn nước ám đạo, người này thật lớn mật, dám can thiệp thiên kiếp, liền không sợ bị lôi kiếp phản phệ đón lấy, chính là trong lòng 1 sợ. Dám nhúng tay kiếp lôi hạng người, tất nhiên là cực kỳ cường hãn, nhất là đối phương giờ phút này, 1 bộ hời hợt bộ dáng.

Đúng lúc này, kia ngăn cản thiên kiếp người ánh mắt rơi xuống, chợt cười một tiếng, “Đến, ngược lại là 1 cái ứng kiếp tốt bia ngắm.”

Rắn nước giật mình trong lòng, sinh ra cảm giác không ổn, không chút do dự xoay người bỏ chạy, nó quả quyết vạn điểm cũng đã không kịp. Chỉ thấy người kia tiện tay một nắm, tiếp lấy hướng đỉnh đầu ném đi, rắn nước cùng pháp thuật chỗ ngưng trường hà, lại thẳng tắp đón

kiếp lôi mà đi.

“Không!”

Rắn nước hoảng sợ thét lên, sau một khắc liền bị cướp lôi nuốt hết, bị người ngăn cản thiên kiếp, giờ phút này lửa giận tùy ý phát tiết, thời gian nháy mắt liền đem 1 đầu lợi hại Thủy yêu, biến thành một đoạn than cốc.

Một màn này, cũng đem theo sát phía sau, xông đi qua si mị võng lượng nhóm, triệt để sợ vỡ mật —— cái này chẳng lẽ chính là, trong truyền thuyết ngoại giới tiên nhân quả nhiên, cái này lão thành hoàng bối cảnh thâm hậu!

Tiên nhân cười một tiếng, “Tới thật đúng lúc, thiên kiếp là đại đạo quy tắc, ta cũng không tốt trở ngại, vừa vặn bắt các ngươi góp số lượng.”

Ầm ầm ——

Kiếp lôi trút xuống, vang vọng mấy trăm dặm, nổ bầy yêu, sơn quỷ quỷ khóc sói gào, âm linh tà ma liều mạng muốn chui vào trong thân thể, lấy tránh né lôi kiếp đả kích. Thế là mưa gió càng hơn, thậm chí liền ngay cả phàm nhân, đều mơ hồ nghe tới một chút động tĩnh, nhận mấy điểm tác động đến.

Miếu thành hoàng bên trong, nào đó một gian sương phòng, Lý lão phu nhân trừng lớn mắt, sắc mặt bất an, “Cái này… Đây là làm sao” ngoài phòng cuồng phong bạo vũ, kia kêu khóc âm phong, tựa như như phát điên muốn chui vào trong phòng.

“A!” Thống khổ kêu thảm từ sát vách truyền đến, lại im bặt mà dừng, tiếp theo là tiếng bước chân tới gần, “Bành bành” gõ cửa, “Lý lão phu nhân, ta biết lão nhân gia ngài mềm lòng, mau mời mở cửa ra đi, nhà ta tiểu nhi tử bị nhánh cây đập phá đầu, nhu cầu cấp bách ngài cứu chữa.”

Thành đông Lý gia, thế hệ theo nghề thuốc, kinh thương, lại là có tiếng lương thiện.

Lý lão phu nhân nghe xong, tựa hồ là vải vóc trải Vương lão phu nhân, vừa rồi song phương tiến vào sương phòng trước, còn lẫn nhau bắt chuyện qua, nàng cái kia tiểu tôn tử tính cách ngang bướng, không phải là vừa rồi vụng trộm mở cửa, lúc này mới gặp tội song phương vốn là quen biết cũ, lại tình huống khẩn cấp, nàng tranh thủ thời gian đứng dậy phân phó ma ma, “Nhanh, đem cửa mở ra, cứu người không thể bị dở dang.”

Lão ma ma xưng phải, đã sắp qua đi mở cửa.

“Chờ một chút!” Lý Thanh Uyển không biết sao, đột nhiên nghĩ đến trước đó, vị tiên sinh kia nhắc nhở, “Cơn mưa gió này đến kỳ quặc, như có khác quỷ dị, mạo muội mở cửa không ổn, ma ma lui xuống trước đi.”

Nàng thở sâu, đi tới cửa về sau, “Ngoài cửa là Vương lão phu nhân sao ta là thanh uyển, ngài còn nhớ chứ “

Ngoài cửa, Vương lão phu nhân thanh âm lo lắng vang lên, “Lão thân đương nhiên phải nhớ rõ uyển cô nương, cầu cô nương nhanh lên mở cửa đi, ta tiểu tôn tử

thương thế rất nặng, lại không cứu người liền không kịp.”

Lý Thanh Uyển cũng rất lo nghĩ, lỡ như thật chậm trễ nhân mạng, nàng cả một đời khó có thể bình an, “Vương lão phu nhân, tháng trước thời điểm, nãi nãi qua sinh nhật, ta đi cửa hàng bên trong làm theo yêu cầu 1 kiện phúc nhiều đào đầy kiểu dáng thọ bào, thọ yến một ngày trước bị nha hoàn vô ý giội nước, hay là ngài hỗ trợ xây xong, chúng ta nhớ được ngài tốt, cái này liền mở cửa cứu người.”

“Ai ai, đa tạ Lý cô nương, cô nương thật là một cái người tốt, còn nhớ rõ lão thân làm chút chuyện nhỏ này.” Vương lão phu nhân buông lỏng một hơi, “Cô nương, mở cửa, ngươi mở cửa nhanh a… Cô nương Lý cô nương “

Lý Thanh Uyển đỡ lấy Tiểu Liễu, mới không có ngã xuống đất, quay đầu nhìn lại, Lý lão phu nhân, ma ma cùng mặt khác 2 tiểu nha hoàn, cũng dọa đến mặt không có chút máu. Mặc dù nàng lời nói thật có việc này, nhưng kia đã là 3 năm trước đây, ngoài cửa Vương lão phu nhân không thích hợp.

“Lý cô nương, mở cửa a! Lý lão phu nhân, ngươi quên chúng ta giao tình sao các ngươi Lý gia, chẳng lẽ muốn thấy chết không cứu !” Vương lão phu nhân thanh âm, càng ngày càng bén nhọn, phẫn nộ, gõ cửa động tĩnh đột nhiên lớn lên, “Bành” “Bành” tiếng vang bên trong, bụi bặm không ngừng rơi xuống.

Lý gia chủ tớ dọa đến co lại thành một đoàn.

Đúng lúc này, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, lôi quang chiếu sáng cửa sổ, thống khổ tru lên từ bên ngoài truyền đến, tiếp theo là “Phù phù” tiếng ngã xuống đất.

Giống như là một loại nào đó tín hiệu, cuồng phong bạo vũ nhanh chóng tiêu tán, bất quá ngắn ngủi mấy hơi thở, ánh nắng liền vãi xuống đến, trong phòng một mảnh sáng tỏ.

Lại cùng một hồi, nghe phía bên ngoài có động tĩnh, Lý Thanh Uyển lúc này mới dám mở cửa, lập tức bị giật nảy mình. Chỉ thấy Vương lão phu nhân ngã trên mặt đất, thất khiếu chảy máu chết thống khổ dữ tợn, mà cửa phòng đóng chặt bên trên, xuất hiện vô số lợi trảo vết trảo.

Cách đó không xa viện tử bên trong, Vương gia cái kia mười ba mười bốn tuổi tiểu tôn tử, đổ vào một mảnh cháy đen bên trong, giống như là bị 1 đạo lôi cho tươi sống đánh chết.

Sương phòng ra người càng đến càng nhiều, nhìn xa xa tổ tôn 2 người thi thể, lại sợ lại bát quái, “Bị sét đánh chết, là Vương gia cái kia hỗn thế Ma vương, vẫn chưa tới 14 tuổi, nghe nói liền đã bức tử, nhà bên trong mấy cái tiểu nha hoàn, quả thực hỏng thấu.”

“Không sai, ta cũng nghe nói, Vương gia này tiểu tử, từ nhỏ đã bị làm hư, là cái vô pháp vô thiên tính tình, hôm nay cũng coi là trừng phạt đúng tội.”

“Ai, các ngươi nhìn, Vương gia sương phòng bên trong,

còn có người còn sống!”

1 tiểu nha hoàn, run lẩy bẩy ra, “Là… Là tiểu thiểu gia bực bội nhất định phải mở cửa ra ngoài, lão phu người đuổi tới… Ta tránh tiến vào ngăn tủ bên trong… Mới không có việc gì…”

Mình mở cửa ra ngoài kia cuồng phong bạo vũ, thiên lôi cuồn cuộn thời điểm! Mọi người 2 mặt nhìn nhau, chỉ có thể nói là tự mình tìm đường chết.

Lý Thanh Uyển quay đầu cùng nãi nãi liếc nhau, đều nhìn ra lẫn nhau trong lòng phức tạp —— 3 năm trước đây, làm hư nãi nãi thọ bào kỳ thật không phải nha hoàn, mà là đi theo Vương lão phu nhân cùng đi đưa quần áo Vương gia tiểu thiếu gia, không phải vị này lấy cay nghiệt lấy xưng lão phu người, cũng sẽ không như vậy mà đơn giản, thì giúp một tay tu bổ quần áo.

Ai!

Đây đều là mệnh a.

Thiên lôi, thật nhiều đạo thiên lôi, đánh cho hắn toàn thân kịch liệt đau nhức vô song, giống như là tại chảo dầu bên trong nổ, Đổng Thanh Cát cảm thấy hắn đã sớm chết.

Đột nhiên, 1 đạo Kim Quang đập vào mặt, đem hắn cuốn vào trong đó, “A” kêu to một tiếng, hắn bỗng nhiên mở mắt ra.

“Ta… Ta còn sống… Thiên kiếp cũng quá khứ… Cái

này… Này sao lại thế này” hắn một mặt mờ mịt, thẳng đến nhìn thấy, cách đó không xa đạo thân ảnh kia, “Trước… Tiên sinh!”

Đổng Thanh Cát không dám tin trừng lớn mắt, “Phù phù” một tiếng quỳ xuống, cuống quít dập đầu, “Đa tạ tiên sinh đại ân cứu mạng!”

La Quan cười một tiếng, nói: “Thành Hoàng mấy trăm năm qua, che chở một phương lê dân có công, cái này vốn nên là cơ duyên của ngươi, ta bất quá thuận nước đẩy thuyền mà thôi.”

Trên thực tế, Đổng Thanh Cát sở dĩ, cần trải qua đạo này đáng sợ thần đạo thiên kiếp, căn nguyên hay là đến từ hắn ——

Đẩu chuyển tinh di, đến từ nguyên sơ chi chủ tự mình sắc phong, vị cách có thể thấp sao lúc này mới trêu chọc đến, đáng sợ thần đạo thiên kiếp.

Cũng may, cũng coi như nhân họa đắc phúc, Đổng Thanh Cát trở thành tiểu thanh thiên thế giới bên trong, thứ 2 tôn ngưng tụ thần đạo đạo quả tồn tại. Đương nhiên, đạo quả dù đã ngưng tụ, nhưng thực lực vẫn như cũ không đủ, muốn đuổi kịp ngụy đại sơn thần, còn kém rất rất xa.

—

Chương 1525 : Mộng chủ cầu cứu

Thầy bói lão Tôn dưới chân vội vàng, hắn càng nghĩ càng thấy phải không thích hợp, xuất mồ hôi trán, bây giờ chỉ là một cái niệm cái —— tranh thủ thời gian chạy, chạy càng xa càng tốt, hắn cũng hoài nghi chính mình lúc trước, chẳng lẽ váng đầu, dám đi tính toán như vậy không thể tưởng tượng nổi nhân vật.

Cũng may, bây giờ buổi trưa đã qua , dựa theo quẻ tượng chỗ bày ra, lão thành hoàng đã ứng kiếp kết thúc, hắn bây giờ còn êm đẹp, đại khái là vị kia nhân vật thần tiên, chưa cùng hắn so đo, lúc này thở dài một hơi, lúc này mới phát hiện phía sau lưng đã mồ hôi thấu.

“Tôn tiên sư, ngài không phải hướng Hồng Động huyện đi sao làm sao hôm nay lại trở về” đột nhiên, ven đường truyền đến nóng bỏng tiếng chào hỏi.

“A… Là đi Hồng Động huyện, ngươi… Ngươi là vương 2 tê dại…” Thầy bói vừa trừng mắt, bỗng nhiên ngẩng đầu đến, một nháy mắt mồ hôi rơi như mưa, sắc mặt trắng bệch.

Hắn một đường này, rõ ràng là đi về phía nam xuống dưới, cũng bất tri bất giác ở giữa, lại trở lại chân núi trại. Mà lại, lưỡng địa cách xa nhau mấy trăm dặm, nhìn sắc trời hắn đi nhiều nhất một cái canh giờ, làm sao cũng không nên đến đến cái này a… Càng nghĩ càng sợ hãi, thầy bói quay đầu liền chạy, nhưng vừa chạy ra mấy

bước, liền một mặt chán nản dừng lại, mặt mũi tràn đầy khóc tang.

Người ta bất động thanh sắc, liền để hắn “Đội gai nhận tội” đến nhà, coi như liều mạng chạy, lại có thể chạy đi nơi đâu lỡ như chọc giận vị kia tiên nhân, sợ là một ngón tay rơi xuống, liền có thể đem hắn nghiền chết.

Ai! Là phúc thì không phải là họa, là họa thì tránh không khỏi, đưa đầu một đao rụt đầu cũng là một đao, thầy bói cắn răng một cái, bước nhanh vào thành mà đi.

Sạp trà bên trên vương 2 nha, bị thầy bói một phen biểu hiện, làm không hiểu rõ nổi, nghĩ thầm tiên sư cái này đầu đầy mồ hôi bộ dáng, làm sao nhìn giống như là tại trốn nợ

Trên bàn 1 vị khách nhân, buông xuống làm thô bát trà, cười nhạo một tiếng, “Vương 2, đây chính là ngươi vừa rồi, khoác lác vị kia tính không lộ chút sơ hở tiên sư ta nhìn chính là cái lừa gạt, bây giờ bị người truy không có địa phương chạy đi!”

Vương 2 tê dại cười khổ, liên tục khoát tay, “Cũng không dám mạo phạm, tôn tiên sư là có lớn bản lĩnh người… Có lẽ… Có lẽ là có việc gấp đi…”

Một bên khác, miếu thành hoàng bên trong đột nhiên cuồng phong bạo vũ, sấm sét vang dội, tiếp lấy lại nhanh chóng tạnh, phàm nhân cũng phát giác được không ổn. Lại thêm, Vương gia lão phu người cùng tiểu thiếu gia, tử trạng thê thảm, quỷ dị, càng là dọa đến mọi người không dám ở lâu.

Lý lão phu nhân vịn ma ma, hướng Thành Hoàng gia cung điện phương hướng bái một cái, “Thanh uyển, chúng ta cũng đi thôi, sớm đi về nhà.”

“Vâng, nãi nãi.” Lý Thanh Uyển muốn nói cái gì, nhưng nhìn lão phu sắc mặt người không tốt lắm, hay là ngoan ngoãn gật đầu.

Rời đi miếu thành hoàng lúc, vừa lúc gặp được Vương gia người tới, rất có gia tài Vương viên ngoại, giờ phút này bi thống vạn điểm, chính nghe người coi miếu thấp giọng nói gì đó, thỉnh thoảng gật gật đầu, đáy mắt hình như có bi phẫn, cũng không dám nhiều lời.

“Đa tạ người coi miếu.” Tâm tình của hắn không tốt chắp tay, liền mệnh hạ nhân nhấc lên bịt kín vải trắng đòn gánh, vội vàng rời đi.

Người coi miếu ngẩng đầu, nhìn về phía đông đảo khách hành hương, cao giọng nói: “Hôm nay, có yêu tà, dị loại, muốn xâm nhập trong thành gây sóng gió, bị Thành Hoàng gia ngăn lại, nguyên bản chư vị khách hành hương, chỉ cần lưu tại trong phòng liền tuyệt sẽ không có việc, đáng tiếc trời có định số, Vương gia chú định có một kiếp, thật là khiến người tiếc hận.”

“Bây giờ, yêu tà bị đánh lui, Thành Hoàng gia thần lực phóng đại, sẽ ở sau 10 ngày tổ chức thủy lục đạo trường, định ra thần đạo vị cách. Chư vị khách hành hương đều là lương thiện nhà, nhiều năm thờ phụng Thành Hoàng gia, hàng năm nguyệt hương hỏa cung phụng không ngừng, là lấy Thành Hoàng gia dưới pháp

chỉ, đem mời trong đó 10 vị, tham gia lần này thủy lục đạo trường.”

Mọi người nghe xong, đây là Thành Hoàng gia hiển thánh a, cơ hội như vậy, ai cũng không muốn bỏ qua. Nguyên bản còn muốn đi người, lập tức liền quyết định lưu lại, về phần nguy hiểm người coi miếu đều nói, Thành Hoàng gia hiển thần uy, đã xem yêu tà, dị loại đánh lui, có miếu thành hoàng nhiều năm uy vọng tại, bọn hắn đều tin tưởng không nghi ngờ.

Lý lão phu nhân 1 đem, bắt lấy tôn nữ tay, thần tình kích động, “Thanh uyển, Thành Hoàng gia cũng hiển thánh! Lão thân năm đó nhiều năm không mang thai, chính là cầu Thành Hoàng gia mới sinh hạ phụ thân ngươi, kéo dài ta Lý gia huyết mạch, bảo toàn Lý gia phú quý, đây là đại ân. Đi, chúng ta đi cầu người coi miếu, mời hắn tại Thành Hoàng gia trước mặt nói tốt vài câu, lão thân phải ngay mặt quỳ xuống, khấu tạ Thành Hoàng gia đại ân.”

Lý Thanh Uyển liên tục gật đầu, cũng không đợi tổ tôn 2 người tiến lên, người coi miếu nói qua sau liền vội vàng rời đi, chỉ để lại mấy người đệ tử ở bên ngoài, ngăn lại mãnh liệt đám người, “Chư vị khách hành hương, nguyện ý lưu lại dùng thức ăn chay, mời theo chúng ta về phía sau viện, nhưng hôm nay vị trí có hạn…”

Hoa ——

Không ai nghe bọn hắn nói xong, mọi người quay đầu liền hướng hậu viện phóng đi, cũng may Lý gia ở trong thành chính là thế hệ y thương nhà, lại rất có mấy điểm lương thiện chi danh, lúc này mới trong đám người

chiếm 2 cái vị trí.

Nhưng dù cho như thế, một bàn thức ăn chay nhân số, hay là vượt xa khỏi, mọi người nhét chung một chỗ, ai cũng không nguyện ý rời đi.

Duy nhất mọi người kinh ngạc chính là, ở bên cạnh vị trí, lại lưu lại một bàn thức ăn chay, một tên người coi miếu đệ tử chuyên môn trông coi, có người tới liền thấp giọng giải thích, nghe nói là đang đợi một vị nào đó quý khách.

Mọi người một bên thấp giọng thảo luận hôm nay kiến thức, một bên không ngừng hiếu kì nhìn về phía ngoài cửa viện, ám đạo cái này quý khách đến cùng là ai người coi miếu rất rõ ràng, là tự mình đi mời.

Ván cờ tiểu viện, cổ mộc phía dưới.

La Quan nhìn xem bàn cờ, hắn cái gì cũng không làm, nhưng bây giờ trên bàn cờ quân cờ, cũng đã đều hóa thành bột mịn, như cấu kết, liên lụy đến, một loại nào đó không biết nhân quả, trước đó kia người đánh cờ, lưu tại phía trên khí tức, cũng tận số tiêu tán.

Đây là chặt đứt nhân quả, tránh lại bị truy cứu quả nhiên có chút ý tứ!

Đúng lúc này, người coi miếu vội vàng mà đến, đối dưới cây người cung kính hành lễ, “Bái kiến tiên sinh, thức ăn chay đã chuẩn bị kỹ càng, tiên sinh xin mời đi theo ta.” Hắn kích động lại cung kính vạn điểm, tự đắc Thành Hoàng gia truyền lời về sau, đã triệt để đem người trước mắt, phụng làm nhân vật thần tiên.

Huống chi, bức họa kia giống thế nhưng là hơn 400 năm trước truyền thừa, cùng trước mắt tiên sinh lại là không sai chút nào, càng đầy để tỏ rõ hết thảy.

La Quan gật gật đầu, “Được.” Hắn không có chối từ, đi theo người coi miếu rời đi, rất mau tới đến bày ra thức ăn chay hậu viện.

Một nháy mắt, đông đảo ánh mắt xem ra, vượt qua người coi miếu về sau rơi vào trên người hắn, ý niệm đầu tiên là —— quả nhiên là 1 vị quý khách!

Đây là một loại, không nói rõ được cũng không tả rõ được cảm giác, hắn đi theo người coi miếu sau lưng, đối mọi người đáp lại áy náy mỉm cười, như thanh phong, minh nguyệt, gần trước người, nhưng lại thâm thúy xa xôi, không thể chạm đến.

Lý Thanh Uyển ánh mắt sáng lên, là hắn!

Quả nhiên, vị tiên sinh này, tuyệt không phải người bình thường.

“Thật có lỗi, để các vị lâu cùng.” La Quan mỉm cười chắp tay, từ người coi miếu dẫn, tại để trống trên bàn tiệc ngồi xuống.

Hắn nhìn thoáng qua xung quanh, đối Lý Thanh Uyển nhẹ gật đầu, “Trên bàn còn có chỗ trống, ta cùng người coi miếu độc hưởng, không khỏi quá mức lãng phí, hay là mời mấy vị khách hành hương, cùng chúng ta cùng một chỗ đi.”

Người coi miếu liên tục xưng phải, Lý lão phu nhân, Lý Thanh Uyển mấy vị có danh vọng khách hành hương, liền được mời đến một bàn này.

Thức ăn chay làm rất tốt, La Quan hồi lâu không có ăn uống chi dục, nhưng cũng ăn rất có tư vị, phát giác được Lý Thanh Uyển ánh mắt, hắn cười cười, cô nương lập tức sắc mặt đỏ lên.

Lý lão phu nhân đem hết thảy xem ở mắt bên trong, bất động thanh sắc, “Vị tiên sinh này, không biết xưng hô như thế nào tha thứ lão phụ nhân mắt vụng về, trước đó cũng chưa gặp qua ngài như vậy sáng chói nhân vật.”

La Quan nói: “Lão phu người quá khen, tại hạ La Quan, là 1 năm trước đến, chính là sống nhờ khách lạ.”

Lý lão phu nhân mỉm cười, “La tiên sinh liền không nghĩ tới, lưu tại trong thành sao chúng ta cái này có Thành Hoàng gia che chở, được cho thái bình, giàu có.”

La Quan lắc đầu, “Phiêu bạt người, tương lai khó định, nhưng chung quy vẫn là phải đi, chỉ là chẳng biết lúc nào.”

Lý lão phu nhân cười gật đầu, nhìn cúi đầu tôn nữ, liền không cần phải nhiều lời nữa.

Những người còn lại, thấy vị quý khách kia thái độ ôn hòa, cũng đánh bạo hỏi vài câu, La Quan 1 1 đáp, thẳng đến có người đề cập, vừa rồi cuồng phong mưa rào, lập tức tất cả mọi người ánh mắt, đều nhìn sang.

La Quan thản nhiên nói: “Hết thảy đều như người coi miếu lời nói, si mị võng lượng âm thầm ngấp nghé, nhưng bây giờ đã đều đền tội. Ngày sau, có Thành Hoàng tọa trấn, chư vị cứ yên tâm đi.”

Mọi người dù không biết thân phận của hắn, nhưng thấy vị này khí độ bất phàm La tiên sinh, cùng người coi miếu lời nói không hai, liền càng thêm yên tâm.

Rất nhanh, dùng qua thức ăn chay, lại nhao nhao mời người coi miếu, tại Thành Hoàng gia trước mặt thay nói ngọt về sau, lúc này mới đứng dậy cáo từ.

Lý Thanh Uyển đi tới, nhỏ giọng nói: “La tiên sinh, ngài không đi sao “

La Quan gật đầu, “Tại chờ một người.”

“Huyền Thánh không phải đã, đợi đến muốn chờ người “

“Là một cái khác.”

Thấy nãi nãi đã đi ra ngoài, Lý Thanh Uyển cắn môi một cái, gia tốc ngữ tốc, “La tiên sinh, ngài gần đây sẽ ở trong thành sao “

La Quan chi tiết nói: “Tạm thời còn không xác định.”

“Tốt a… Kia La tiên sinh, gặp lại.” Lý Thanh Uyển trước mắt ảm đạm, đối La Quan thi lễ một cái, bước nhanh đuổi theo.

Bọn người tán đi, người coi miếu tới, cung cung kính kính hành lễ, “Tiên sinh, muốn hay không chuẩn bị cho ngài gian phòng, làm sơ nghỉ ngơi “

La Quan nghĩ nghĩ, nói: “Liền cái kia ván cờ tiểu viện đi, ta hơi nghỉ ngơi sẽ, nếu có người tới tìm ta, mang đến là được.”

Người coi miếu tranh thủ thời gian gật đầu, lại mệnh 2 cái tay chân lưu loát đệ tử, đi cho tiên sinh chuẩn bị sạch sẽ đệm chăn, trà bánh dụng cụ vân vân.

Một lát sau, La Quan đi tới tiểu viện, vào cửa cùng áo nằm ở trên giường, ngửi ngửi khô ráo trong đệm chăn, mặt trời phơi qua hương vị, nhất thời cảm giác phải có chút quyện đãi, lập tức nhắm mắt lại nghỉ ngơi.

Hắn đã hồi lâu, chưa từng chân chính ngủ, lần này nhập mộng, lại gặp được người quen. Mộng chủ không kịp chờ đợi, xâm nhập đến hắn mộng bên trong, “La Quan! Ta có đại phiền toái, nếu như ngươi có thể thoát thân ra ngoài, đi cái này bên trong tìm ta!”

Vứt xuống một đoàn hồn phách ấn ký, nàng tới lui vội vàng, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Ân !

La Quan khẽ nhíu mày, từ trong giấc ngủ tỉnh lại, đây là hắn lần thứ 1 nhìn thấy, mộng chủ thất kinh bộ dáng. Là ai xuất thủ, có thể uy hiếp được vị này thần bí tồn tại

Chính suy tư, trong viện truyền đến tiếng bước chân,

tiếp theo là người coi miếu thanh âm cung kính, “Tiên sinh, có vị khách nhân đến nhà bái phỏng.”

Lúc này, hắn nhìn đứng ở ngoài viện, sắc mặt trắng nhợt bộc lộ thấp thỏm thầy bói, biểu lộ cũng phá lệ ngưng trọng. Lão Tôn thủ đoạn, người coi miếu là gặp qua, đích xác gánh vác được một tiếng cao nhân, hắn từng ở chỗ này ở qua hơn nửa tháng, 2 người pha trà đánh cờ xem như bằng hữu.

Nhưng bằng hữu thì bằng hữu, có thể để cho tiên sinh điểm danh người, người coi miếu không dám động nửa điểm ý biến thái, lại không dám nhiều lời nửa chữ, thầy bói vừa đến, hắn sau khi kinh ngạc, liền vội vàng dẫn người tới.

Kẹt kẹt ——

Cửa phòng từ bên trong đẩy ra, La Quan cất bước đi ra, người coi miếu cúi đầu hành lễ lúc, cẩn thận từng li từng tí đứng tại ngoài viện thầy bói, ngẩng đầu liếc nhìn hắn, vốn là lo lắng bất an khuôn mặt, lập tức cứng tại nguyên địa, con mắt trợn tròn mồ hôi rơi như mưa.

Bành ——

Hắn thẳng tắp quỳ xuống, thân thể run rẩy.

Người coi miếu không nghĩ tới, là như thế triển lãm cá nhân mở, lão Tôn là cao nhân, nhưng cao nhân nhìn tiên sinh một chút, liền trực tiếp quỳ, đây còn phải nói càng nhiều cái này lão Tôn tự cho là đo lường tính toán vô song, nhưng dòm thiên địa âm dương, tướng mệnh

khí số, chẳng lẽ sẽ không cho mình đoán mệnh hắn đây là đắc tội tiên sinh !

Người coi miếu đầu thấp hơn, hô hấp đều cẩn thận.

La Quan nhíu nhíu mày, tự nhiên có thể nhìn ra thầy bói bây giờ là thật, sợ hãi tới cực điểm, 1 bộ muốn bị hù chết bộ dáng ám đạo thân thể người này phàm thai, không gặp cái gì tu hành, pháp lực, hẳn là còn có thể nhìn ra thân phận của hắn không thành

Nhưng có ván cờ phía trước cũng là khó mà nói, vừa chuyển động ý nghĩ, hắn cười cười, “Lần đầu gặp mặt, các hạ không cần như vậy đại lễ, xin đứng lên đi.”

Hô ——

Một câu, thầy bói thở dài một hơi, cả người giống như là trong nước mới vớt ra, khàn khàn cuống họng, “Đa… đa tạ… Tiên sinh…” Hắn vịn đầu gối, run mấy lần, mới miễn cưỡng đứng lên, nhưng như cũ không dám nhìn hướng người trước mắt.

Người coi miếu rất có ánh mắt, nhìn ra La Quan có lời muốn hỏi, cung kính nói: “Tiên sinh, ta đi chuẩn bị chút trà bánh, ngài 2 vị chậm trò chuyện.” Cùng La Quan gật đầu, hắn rút lui mấy bước, lúc này mới quay người rời đi, vẫn không quên nhẹ nhàng mang lên cửa sân.

La Quan nhìn xem đối diện thầy bói, mỉm cười, “Ta rất hiếu kì, ngươi hẳn là có thể tính ra đến, ta là ai “

Thầy bói yết hầu ngạnh ngạnh, vẻ mặt cầu xin, “Tiên

sinh ngài ở trước mắt, tiểu nhân còn dùng tính sao ngài chính là thiên địa chủ, chúng sinh tôn…”

Nói xong, hắn lại quỳ xuống, “Là tiểu nhân hồ đồ, ỷ có chút thủ đoạn, lại to gan lớn mật nhìn trộm Thiên Cơ, tướng mệnh, tiểu nhân tuy biết làm như vậy không đúng, nhưng cũng không phải phạm phải sai lầm lớn, còn xin tiên sinh giơ cao đánh khẽ, tha tiểu nhân một mạng!”

Có trời mới biết, hắn vừa rồi thật kém chút, liền bị dọa chết tươi tiên nhân ! Không, cái này so tiên nhân, càng kinh khủng gấp một vạn lần!

Lần này, La Quan là thật có chút giật mình, một giới nhục thể phàm thai, ở đâu ra như vậy hỏa nhãn kim tinh hắn nghĩ nghĩ, nói: “Trả lời ta mấy vấn đề, như giải thích rõ, có lẽ có thể tha cho ngươi lúc này.”

—

Chương 1526 : Quay đầu nhìn nhân gian

Thầy bói liên tục dập đầu, “Mời tiên sinh đặt câu hỏi, tiểu nhân biết hết thảy, nhất định biết gì nói nấy.”

“Trước đứng dậy.”

“… Là.” Thầy bói cẩn thận từng li từng tí, đứng ở bên cạnh.

La Quan bước đi thong thả 2 bước, nói: “Ngươi vẫn chưa tu hành, trên thân cũng vô mệnh tướng, nhân quả dây dưa, cũng không luân hồi chuyển thế chi thân, là bằng vào ta rất hiếu kì, ngươi là bằng vào cái gì, nhìn ra thân phận của ta “

Thầy bói suy tư liên tục, thử thăm dò nói: “Có lẽ là bởi vì, tiên sinh ngài lúc này, thân ở nhân gian “

“Thân ở nhân gian” La Quan nhíu mày.

Thầy bói nói: “Đối tiên sinh mà nói, thiên địa bao la khôn cùng, ẩn chứa vô tận đặc sắc, chói lọi, không phải phàm nhân có thể nhìn trộm.” Hắn dừng một chút, thanh âm thấp mấy chuyến, “Nhưng phàm nhân chỗ nhân gian như thế nào, tiên sinh tựa hồ cũng không biết “

La Quan trong đầu, hình như có một vệt ánh sáng hiện lên, dần dần sinh ra mấy rõ ràng ngộ, “Ngươi nói là, ta cùng nhân gian 2 không biết sao “

Thầy bói khẽ giật mình, liên tục gật đầu, “Không sai, không hổ là tiên sinh, ngài tổng kết chính là, tiểu nhân muốn nói.”

La Quan giống như cười mà không phải cười nhìn hắn một cái, “Ta chi tu hành, như gặp được tầng 1 bình chướng, theo ý kiến của ngươi, hẳn là phải làm như thế nào “

Thầy bói sầu mi khổ kiểm, “Cái này… Cái này liên quan đến tiên sinh ngài tu hành, tiểu nhân sao dám lắm miệng…”

“Tha thứ ngươi vô tội, cứ nói đừng ngại.”

Thầy bói cắn răng một cái, “Nếu như thế, tha thứ tiểu nhân cả gan, tiên sinh tuy là thiên địa chủ, chúng sinh tôn, nhưng cùng nhân gian tựa hồ xa một chút. Dù sao cái này tầm thường hồng trần, mới là vạn vật căn cơ, hết thảy điểm xuất phát… Tiên sinh ngài có lẽ, nên trở về đầu nhìn một chút.”

La Quan biểu lộ trở nên nghiêm túc, thầy bói run lẩy bẩy, tâm lý hối hận không thôi, ngươi khoe khoang cái gì nói lung tung nói không chừng, là sẽ chết người.

Cũng may, La Quan rất nhanh liền đánh vỡ trầm mặc, hắn chậm rãi nói: “Ngươi nói không sai, ta đại khái đã tìm tới, con đường sau đó.”

Dứt lời, chắp tay cúi đầu.

Thầy bói né tránh, liều mạng khoát tay, “Không dám nhận không dám nhận! Tiên sinh không cần thiết như thế, thật sự là gãy sát tiểu nhân.”

La Quan nghĩ nghĩ, nói: “Ngươi có gì cầu hợp lý phạm vi bên trong, ta chi bằng đáp ứng.” Ân tình nhân quả khó trả nhất, huống chi là hắn thân phận hôm nay.

“A… Kia tiểu nhân muốn đi, được không” thầy bói cẩn thận từng li từng tí.

La Quan nhíu mày, “Chỉ là như vậy sao ngươi liền không nghĩ bản thân trong tay đạt được, tiên đạo trường sinh diệu pháp, tới kiến thức một chút chân chính thiên địa “

Thầy bói liên tục khoát tay, “Không nghĩ không muốn, tiên có tiên diệu, nhân có nhân đạo, tiểu nhân không có chí lớn hướng, phải an ổn cả đời là đủ.”

“Tốt, vậy ngươi liền đi đi.” La Quan gật gật đầu.

Thầy bói đại hỉ, “Đa tạ tiên sinh, đa tạ tiên sinh!” Nói xong, hắn cung kính thi lễ một cái, quay người vội vàng rời đi.

Dạng như vậy, tựa như là cởi ra hàng rào, trùng hoạch tự do, bóng lưng lộ ra mấy điểm nhẹ nhõm, vui sướng.

Sau đó không lâu, người coi miếu đi tới trong viện, cẩn thận nói: “Tiên sinh, lão Tôn là người tốt, nếu như hắn có đắc tội ngài địa phương, mời tiên sinh giơ cao đánh khẽ, không muốn cùng hắn so đo.” Càng nghĩ, hắn vẫn là không nhịn được, tới “Bênh vực lẽ phải” .

La Quan gật đầu, “Hắn đã đi, cũng không được tội ta…” Nhìn lướt qua, dưới cây đã không gặp ván cờ, “Ngược lại là người này, đích xác có chút ý tứ, có lẽ tương lai ngày nào đó, sẽ còn cùng hắn gặp nhau.”

Người coi miếu nghe xong, lập tức mặt lộ vẻ cao hứng, “Tiên sinh khoan dung độ lượng, tiểu nhân cái này liền đi chuẩn bị thức ăn chay, ngài có muốn ăn sao “

La Quan khoát khoát tay, đang muốn nói không cần, nhưng nghĩ lại nghĩ đến vừa rồi cảm ngộ, “Tùy tiện làm mấy thứ chính là, không cần phô trương.”

Trở lại trong phòng, La Quan nghĩ nghĩ, hắn không có tu luyện, ngược lại nhặt lên trên bàn quân cờ, trên bàn cờ tiện tay bày ra tới.

Trong phòng trên giá sách, vừa có 1 bản kỳ phổ, trang sách phát mao giống bị đọc qua nhiều lần, hắn nhất thời càng nhìn phải say sưa ngon lành.

Một bên lật kỳ phổ, một bên trên bàn cờ lạc tử, không có cảm giác đến thời gian trôi qua, cũng đã đến ban đêm.

Người coi miếu gõ mở cửa phòng, tự mình đầu thức ăn chay tới, mời tiên sinh dùng cơm.

La Quan nghĩ nghĩ lấy ra một bầu rượu đến, mời người coi miếu cùng một chỗ, hắn liên tục xua tay cho biết không dám, cuối cùng vẫn là ngồi trên bàn, còn chưa uống rượu, liền đã đủ đỏ mặt lên.

“Không quấy rầy tiên sinh nghỉ ngơi, tiểu nhân cáo lui.” Người coi miếu ăn cơm xong, cung kính hành lễ lui ra.

La Quan gật gật đầu, đợi hắn lấy đi bát đũa, kế tiếp theo trên bàn cờ bỏ công sức, lúc trước hắn vẫn chưa nghiêm túc học qua đạo này, bây giờ hết sức chăm chú, lại cảm thấy rất nhiều diệu dụng.

Đêm dài, La Quan ngáp một cái, hắn nao nao, chợt cười khẽ, “Thân ở nhân gian, tiếp xúc nhân gian, mà ngay cả trên người ta, cũng nhiều mấy điểm ‘Nhân khí’ sao có lẽ, kế tiếp còn thật, hẳn là trong thành này lưu thêm chút thời gian.”

Trời tối người yên khi ngủ đông, phù hợp sinh dưỡng chi đạo.

La Quan dập tắt đèn, nằm ở khô hanh, mềm mại trên giường, chỉ chốc lát liền phát ra rất nhỏ tiếng hô. Cái này một giấc, thật sâu nặng nề lại thoải mái dễ chịu, mộng chủ không có lại xuất hiện, cũng không biết nàng phải chăng tạm thời, thoát khỏi không biết địch nhân.

Phương đông tảng sáng, thần hi vẩy xuống.

Gian phòng bên trong, La Quan mở mắt ra, chỉ cảm thấy toàn thân trên dưới, một mảnh nhẹ nhõm thông thái, tựa như dỡ xuống vạn quân gánh nặng. Trước đó, vô luận tại Thiên Thanh đại lục, hay là mượn Hoa Thần chỗ ở cũ ẩn cư, hắn dù tận lực buông lỏng, nhưng cũng không biết loại cảm giác này.

Quả nhiên, nhìn lại nhân gian 1 bước này, là đi đúng rồi.

La Quan đẩy cửa ra ngoài, trong viện sương mù bao phủ, giọt sương ngưng tụ tại trên phiến lá, bây giờ dần dần nhập thu, nhưng trong nội viện này cổ mộc, nhưng như cũ hành non xanh biếc.

Hắn vừa đi vừa về đi một hồi, hoạt động một chút thân thể, lại đem đồ uống trà lấy ra, tại ánh rạng đông yên tĩnh bên trong tùy ý pha.

Người coi miếu đến xin sớm an, đưa thức ăn tới, La Quan nếm qua về sau, đột nhiên trong lòng khẽ động, đứng lên nói: “Hôm nay, ta muốn ra ngoài một chuyến, không biết lúc nào trở về, người coi miếu nếu muốn ăn cơm, khỏi phải lại chờ ta.”

“Vâng, tiên sinh đi thong thả.”

Ra khỏi thành hoàng miếu, giờ phút này ngày dần cao, trên đường người ở nhiều hơn, có ngoài thành tiểu phiến, gánh rau quả tươi đến đây bán, cũng có các loại cửa hàng, mở cửa tấm mở cửa đón khách.

La Quan lúc đầu đã ăn xong điểm tâm, có thể nghe lấy bên đường truyền đến, một trận mì hoành thánh thanh hương, không ngờ sinh ra mấy điểm ăn uống chi dục.

Cười cười, hắn ngồi vào một cái bàn bên trên, “Chủ quán, đến một bát mì hoành thánh.”

“Được rồi, vị tiên sinh này ngài hơi cùng!” Bận rộn, lại đâu vào đấy chủ quán, cười lên tiếng, sau đó không lâu một bát nóng hổi, thơm ngào ngạt mì hoành thánh, liền

đưa đến trên bàn, “Vị tiên sinh này, ngài chậm dùng.”

La Quan ăn một miếng mì hoành thánh, nước canh nóng hổi tươi hương ngon miệng, nghĩ thầm này nhân gian vẻ đẹp, có lẽ liền giấu ở những này lơ đãng nháy mắt.

Hắn một bên hưởng dụng mì hoành thánh, một bên suy tư lúc, quay người liền thấy một tiểu nha đầu, chính trừng to mắt nhìn xem hắn, “Thúc thúc, ngươi thật là dễ nhìn.”

Tiểu nha đầu nháy đen nhánh, mượt mà mắt to, thanh âm non nớt, lại vô song nghiêm túc.

La Quan cười một tiếng, loại này hài đồng ngây thơ tán dương, để hắn cũng tâm tình vô cùng tốt, “Tiểu cô nương, ngươi rất đáng yêu, lớn lên nhất định phi thường xinh đẹp.”

Tiểu nha đầu móp méo miệng, vung lên tóc trên trán, “Ta cái này có khối màu đỏ bớt, vừa ra đời nương liền không có, bọn hắn đều nói ta là sao tai họa, đời này nhất định là sửu nữ.”

Kia bớt kỳ thật không lớn, quy tắc lại không cân xứng, giống như là 1 khối ngã nát ngói đỏ phiến, cứ như vậy khảm tại tiểu cô nương trắng nõn giữa lông mày.

La Quan nhíu nhíu mày, “Thúc thúc nói ngươi lớn lên đẹp mắt, liền nhất định đẹp mắt, ngươi đừng nghe bọn họ nói lung tung.”

Tiểu nha đầu “Lạc lạc” cười, đánh bạo làm được bên cạnh, “Thúc thúc ngươi là người ở đâu ta cùng cha tại cái này bày quầy bán hàng rất lâu, chưa thấy qua ngươi đây.”

La Quan mỉm cười, “Thúc thúc vừa tới trong thành, đại khái sẽ tại cái này định cư một chút thời gian, về sau nhiều đến ăn nhà ngươi mì hoành thánh, có được hay không “

“Tốt!”

Chủ quán ngẫu nhiên quay đầu, thấy nữ nhi cùng cái kia vị diện sinh tiên sinh, lại ngồi cùng một chỗ nói chuyện, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy tiếu dung, không khỏi nao nao.

Nha đầu này, bởi vì trên mặt bớt, thụ lân cận bên trong tiểu hài khi dễ, hắn mới không yên lòng một mực mang theo trên người, bình thường sẽ rất ít cùng người giao lưu, chớ nói chi là cái người xa lạ.

Bất quá, nếu là vị tiên sinh này lời nói, tựa hồ cũng nói còn nghe được… Dù sao, vị tiên sinh này khí chất, đích xác rất tốt, một chút liền sinh lòng thân cận.

Ăn xong hỗn độn, cùng tiểu nữ hài ước định, lần sau gặp lại về sau, La Quan trả tiền rời đi. Chủ quán tới thu thập bát đũa, lau cái bàn lúc, nhỏ giọng hỏi nữ nhi, “Đen nha, vừa rồi ngươi cùng vị tiên sinh kia nói cái gì “

Tiểu nha đầu trên mặt, còn có mấy điểm tiếu dung, “Ta vừa rồi nghe tiên sinh giảng cái cố sự, hắn nói sông lớn

bên trong có trường xà, co lại đến so phòng đều lớn hơn, còn có thể ngự thủy phi hành, ở trên trời hành vân bố vũ gây sóng gió, coi như bởi vì không nghe lời, bị Thành Hoàng gia gia dùng sét đánh…”

Chủ quán cười một tiếng, ám đạo vị tiên sinh này, đại khái là thuyết thư a, bất quá người hẳn là rất tốt, cùng cái tiểu nha đầu cũng nguyện ý giao lưu. Hắn không nghĩ nhiều, thấy lại có khách, vội vàng quá khứ tiếp đãi.

Tiểu nha đầu thanh âm trầm thấp, “Tiên sinh còn nói, kia đại xà bị sét đánh về sau, có một hạt châu rớt xuống, ngay tại nhà chúng ta không xa đầu kia bờ sông nhỏ bên trên, nhìn xem giống như là 1 viên màu đen đá cuội. Ân… Đến cùng có hay không đâu tiên sinh sẽ không là đang gạt tiểu hài đi “

Rời đi mì hoành thánh bày về sau, La Quan đi qua phố dài, lại xuyên qua 1 đầu dài ngõ hẻm, ngẩng đầu liền nhìn thấy một tòa phủ đệ, cờ trắng treo cao cất tiếng đau buồn một mảnh, nhưng cẩn thận nhìn lại lại có thể phát hiện, cái này một gia đình trên không, bao phủ tầng 1 nhàn nhạt hắc vụ.

Đương nhiên, cái này hắc vụ thường nhân không nhìn thấy, giờ phút này tân khách vãng lai, đều là đến đây phúng viếng.

“Nghe nói không Vương gia lão phu người cùng tiểu công tử, là tại miếu thành hoàng bên trong gặp tà chết, tử trạng thê thảm vô song!”

“Đúng đúng, nghe nói bọn hắn dùng nhiều tiền mời pháp

sư đến, muốn cho lão phu nhân tổ tôn siêu độ.”

“Xuỵt! Nói nhỏ chút, bị người của Vương gia nghe tới, không có ngươi quả ngon để ăn.”

“Vương gia này, mời cái gì pháp sư ai chẳng biết ta Thành Hoàng gia, chính là nhất linh nghiệm… Hừ! Xem ra là vì việc này, đối Thành Hoàng gia trong lòng còn có bất mãn.”

“Quản chuyện này để làm gì Vương gia mở tiệc cơ động, tùy tiện dâng lên 2 cái tiền đồng, hoặc là linh tiền bái cúi đầu, liền có thể ngồi xuống có một bữa cơm no đủ.”

La Quan theo đám người đi tới, Vương gia ngoài phủ đệ, cổng lập hết nợ phòng, ghi chép tân khách theo lễ. Phía trước mấy người, riêng phần mình lấy đồng tiền, lại hoặc là việc tang lễ tang lễ các loại, trong đó 1 cái hỗn bất lận gia hỏa, lại chỉ là nghênh ngang, hướng về cổng cờ trắng bái mấy lần, lại giả khóc vài tiếng, lại cũng bị hạ nhân dẫn đi ăn tịch.

La Quan tiến lên mấy bước, sau cái bàn Vương gia mời nhân viên thu chi, vô ý thức đứng dậy. Chắp tay, “Xin hỏi vị tiên sinh này, là nhà nào khách nhân “

“Ta không phải Vương gia tân khách, chỉ là vừa lúc đến, cũng muốn ăn một bữa tiệc cơ động.” Nói, hướng trên đường dài bày bàn tiệc chỉ chỉ.

Nhân viên thu chi khẽ giật mình, lại nhìn La Quan một chút, ám đạo vị tiên sinh này khí độ bất phàm, lại cũng là

đến đi ăn chùa nhưng trên mặt cũng không dám, lộ ra nửa điểm dị thường đến, chắp tay nói: “Đương nhiên, Vương gia lão gia phân phó, chỉ cần nguyện ý đưa lão phu người cùng tiểu công tử đoạn đường, đều có thể ngồi xuống dùng cơm.”

La Quan nhìn thoáng qua, cổng trưng bày câu đối phúng điếu, “Tại hạ thân vô vật dư thừa, liền viết một bức chữ, trò chuyện tỏ tâm ý đi.”

“Tốt, vậy làm phiền tiên sinh, ngài mời.” Nhân viên thu chi vội vàng đứng dậy, trải rộng ra 1 trương giấy trắng đến, lại dâng lên bút lông.

La Quan suy nghĩ một chút, vung lên mà liền, viết xuống 1 cái “An” chữ, mắt thường không thể gặp chỗ, chữ viết mặt ngoài thanh huy hiện lên lại hóa thành 1 đạo Kim Quang, phóng lên tận trời trực tiếp xua tan, bao phủ Vương gia tầng kia hắc vụ.

“Chữ tốt!” Nhân viên thu chi ánh mắt sáng lên, thốt ra, hắn xem trên tờ giấy trắng 1 cái “An” chữ, bút tẩu long xà đại khí bàng bạc, trong lòng không hiểu yên ổn, hô hấp đều thoải mái rất nhiều.

Lại nhìn La Quan, liền càng phát ra cung kính, “Tiên sinh bút pháp thần kỳ, thật sự là hảo thư pháp, lão phu sống 51 năm, chưa bao giờ thấy qua tốt như vậy chữ.”

“Người tới, mau tới người, cung thỉnh tiên sinh nhập phủ, ngồi lên tịch!”

La Quan khoát tay, “Không cần, tiệc cơ động là đủ.” Dứt

lời chắp tay, tại hạ nhân dẫn đầu dưới, hướng bên đường bước đi.

Nhân viên thu chi nhìn xem bức chữ này, càng xem càng cảm thấy diệu, thậm chí sinh ra nuốt riêng suy nghĩ, bắt về trong nhà mình bồi.

Sau một khắc, liền tranh thủ thời gian lắc đầu, ám đạo đây là đưa cho người chết, cũng không dám khinh nhờn, lúc này tự mình động thủ, cẩn thận từng li từng tí đặt ở một đám câu đối phúng điếu bên trong.

Hô ——

Một trận gió thổi tới, câu đối phúng điếu rầm rầm rung động, cũng không biết có phải là nhìn lầm, cái này 1 cái “An” chữ đúng là động cũng không động.

Nhân viên thu chi thở ra khẩu khí, ngẩng đầu nhìn một chút sắc trời, cảm thấy cái này ngày mùa thu thời tiết, đột nhiên liền ấm áp rất nhiều.

—

Chương 1527 : Vương gia ra ác quỷ

Đưa lên tang lễ, La Quan hướng phía dưới nhân đạo tiếng cám ơn, ngồi tại bàn tiệc bên trên. Cũng là xảo, bởi vì là trước sau đến, hắn cùng bàn mà ngồi, vừa lúc lời mới vừa nói mấy người, nghe bọn hắn trò chuyện, là đến từ ngoài thành cùng 1 cái thôn xóm.

Nhìn thấy người sống, mấy người trò chuyện hơi ngừng lại, thanh âm thấp hơn mấy điểm, nhưng ở La Quan bên tai, nhưng như cũ rõ ràng có thể nghe.

“Nghe nói không tiểu lưu trong sông gần đây ra 1 tôn thuỷ thần, hào Kim Lân nương nương, rất có thần thông pháp lực, Trương gia đi thuyền gặp được quỷ nước, chính là Kim Lân nương nương xuất thủ, bảo trụ một thuyền người tính mệnh, càng vãn hồi Trương gia tiền hàng tổn thất. Trương này nhà, chính tấm la lấy muốn ra người xuất tiền, cho Kim Lân nương nương lập miếu đâu.”

“Là có việc này, ta thôn cùng thôn bên cạnh bên trên, Trương gia đều phái người đến, chỉ cần bắt đầu làm việc liền cho tiền công, 1 ngày 30 đồng tiền, còn quản hai bữa cơm no. Mẹ ta gọi ta cũng đi báo danh, kiếm tiền không nói cũng như thế, cho Kim Lân nương nương dâng hương lửa, về sau nhiều hơn phù hộ.”

Đúng lúc này, cười lạnh một tiếng vang lên, là vừa rồi kia nghênh ngang hành lễ, vắt chày ra nước nam tử,

hắn thể trạng cao lớn, trên mặt lộ ra mấy điểm khí thế hung ác, “Cái gì Kim Lân nương nương, bất quá là đầu tạp vảy thủy ngư thôi nể tình từ tiểu nhận biết phân thượng, ta nhắc nhở các ngươi 1 câu, thiếu lẫn vào chuyện này, qua không được bao lâu, cái này Kim Lân nương nương liền phải chơi xong!”

Dứt lời, cũng mặc kệ mấy người sắc mặt khó coi, lau miệng đẩy bát đũa, đứng dậy bước nhanh mà rời đi.

Nhìn xem hắn bóng lưng, mấy người giận mà không dám nói gì, “Nghe nói vương đại lực tiểu tử này, trước 2 tháng cùng người cũng bái 1 tôn thuỷ thần, tại tiểu lưu sông thượng du, kêu cái gì hắc long đại vương, tựa hồ được một chút chỗ tốt, gần đây nói chuyện, làm việc đều phách lối mấy điểm, cũng không biết lần này, hắn chạy thành bên trong tới làm cái gì “

“Đối thuỷ thần nương nương ngữ ra bất kính, hắn thật to gan!”

“Tính một cái, đều là 1 cái thôn, chỉ coi không nghe thấy được rồi.” Mấy người cúi đầu ăn cơm, không còn nói cái gì.

Đây hết thảy, La Quan đều nghe vào trong tai, ánh mắt của hắn chớp lên, vẫn chưa có chỗ biểu thị.

Đúng lúc này, một đội xa mã hành đến, xem bộ dáng là vị rất có thân phận quý khách, Vương gia hạ nhân chạy chậm đến đi bẩm báo, rất nhanh liền trung môn mở rộng, Vương lão gia dẫn người ra đón, cách thật xa hành lễ, “Huyện lệnh đại nhân tự mình đến, Vương gia

không có từ xa tiếp đón, còn xin thứ tội!”

Huyện lệnh nhìn xem khoảng 40 tuổi, giữ lại sợi râu, rất có mấy điểm phong độ, nghe vậy chắp tay, nói: “Vương lão phu nhân năm đó đối bản cung có ân, bây giờ tiên thăng nên đến đây tế bái, Vương lão gia không cần đa lễ.” Trên mặt hắn, lộ ra mấy điểm bi thương, “Tang lễ bên ngoài, bản quan còn vì lão phu người, tự tay viết một bức câu đối phúng điếu, lấy đồng hồ niềm thương nhớ.”

Vương lão gia một mặt cảm động, “Huyện lệnh đại nhân hữu tâm, mẫu thân ở dưới suối vàng có biết, tất nhiên vui mừng không thôi.” Hắn tranh thủ thời gian 2 tay tiếp nhận câu đối phúng điếu, “Nhanh, đem Huyện lệnh đại nhân tự viết, cẩn thận bày ở ở giữa.”

Trong đám người, vang lên một mảnh tán thưởng, Vương lão phu nhân năm đó trợ giúp, 1 vị nghèo túng đọc sách sĩ tử, bây giờ khoa khảo thành công, làm 1 thành Huyện lệnh, lại tự tay viết xuống câu đối phúng điếu, đưa lão phu người cưỡi hạc đi về phía tây, coi là thật một cọc giai thoại.

Đúng lúc này, Huyện lệnh đột nhiên kinh dị một tiếng, đi mau 2 bước, 2 mắt rơi vào một bức chữ bên trên, “Chữ tốt! Chữ tốt a! Cái này… Không biết là vị nào mọi người tự viết… Dừng tay, mau dừng tay!”

Huyện lệnh hét lại Vương gia hạ nhân, sắc mặt đỏ lên, “Đại sư trước mắt, ta chi chữ sao dám thay vào đó liền đặt ở kia, đem bản quan câu đối phúng điếu, bày ở đại sư bên cạnh… Không, thả nơi hẻo lánh chính là… Ta chi

chữ, cùng đại sư so sánh, thật sự là xấu hổ không thôi…” Lại lưu luyến không rời, nhìn mấy mắt, Huyện lệnh lúc này mới cất bước tiến vào trong phủ.

Vương lão gia nhíu mày, nhìn thoáng qua kia bị, treo ở một đám câu đối phúng điếu trung ương “An” chữ, lại liếc mắt nhìn nơi hẻo lánh bên trong, Huyện lệnh đại nhân câu đối phúng điếu, lông mày lập tức vặn càng chặt, hắn vẫy tay, “Bức chữ này, là ai đặt ở cái này liền 1 chữ, tính là gì câu đối phúng điếu, quả thực là làm bừa bãi!”

Tiên sinh kế toán xuất mồ hôi trán, “Cái này… Đây là vị qua đường tiên sinh, tiện tay viết xuống, nếm qua tiệc cơ động về sau, sợ là đã đi…”

Vương lão gia vung tay lên, “Cho ta hái được, đừng có lại để Huyện lệnh đại nhân trông thấy, có nghe hay không mặt khác, đem Huyện lệnh câu đối phúng điếu, đặt tới chỗ dễ thấy nhất.” Hắn mới mặc kệ chữ có được hay không, Huyện lệnh là Vương gia khách nhân tôn quý nhất, hắn nhất định phải để Huyện lệnh đại nhân, đạt được vốn có tôn trọng, đương nhiên càng quan trọng chính là để người biết được, nhà mình cùng Huyện lệnh quan hệ thân cận.

Cùng Vương lão gia rời đi, nhân viên thu chi thầm mắng 1 câu có mắt không tròng, tiếp lấy ánh mắt sáng lên, đuổi đi hạ nhân cẩn thận từng li từng tí đem “An” chữ lấy xuống, càng xem càng cảm thấy hài lòng.

Đúng lúc này, tiếng bước chân vang lên, nhân viên thu chi ngẩng đầu một cái, lập tức giật mình, “Tiên sinh,

ngài… Ngài ăn được lời nói, hay là đi nhanh một chút đi…” Hắn vừa rồi, từ chối nói đã đi, là vì vị tiên sinh này tốt, miễn cho tự nhiên đâm ngang.

Dù sao, Vương lão gia cũng không phải cái gì hạng người lương thiện!

La Quan gật gật đầu, “Đang muốn đi, bức chữ này đã trong tay ngươi, liền tặng cho ngươi.” Ngẩng đầu lại liếc mắt nhìn Vương gia, giờ phút này trên bầu trời, tầng 1 mắt thường không thể gặp hắc vụ, lại lần nữa bắt đầu ngưng tụ.

Nhưng bởi vì trước đó bị phá một lần, quy mô, nồng độ đem giảm mạnh, náo không ra nhiễu loạn lớn đến, liền theo hắn đi thôi.

La Quan lắc đầu, cất bước rời đi.

“Đa tạ tiên sinh!” Nhân viên thu chi đại hỉ, tranh thủ thời gian thi lễ một cái, 1 viên “Bành bành” nhảy tâm, lúc này mới cảm thấy yên ổn.

Tựa hồ bức chữ này, trước đây sinh sau khi mở miệng, mới tính chân chính thuộc về mình.

Vương gia, ngồi xuống không lâu Huyện lệnh, đột nhiên tiếp vào Thông Bẩm, ngoài thành hình như có tặc nhân ẩn hiện, một chi ngoại lai thương đội toàn thể mất tích. Lúc này giật mình, vội vàng tế bái về sau, liền dẫn người rời đi, cũng không có chú ý tới cổng, mình câu đối phúng điếu bị đặt ở ở giữa.

Hô ——

Gió thu lên, thổi đến câu đối phúng điếu rung động, đột nhiên “XÌ… Rồi” một tiếng, Huyện lệnh câu đối phúng điếu bị xé nát, “Phúc phận” 2 chữ lập tức không trọn vẹn, vặn vẹo.

Canh giữ ở bên cạnh Vương gia hạ nhân, giật nảy mình một cái rùng mình, ngẩng đầu nhìn trời, hay là vừa rồi mặt trời kia, làm sao đột nhiên đã cảm thấy lạnh

Chỉ có ngồi tại sau cái bàn nhân viên thu chi, đưa tay sờ lấy ngực, khóe miệng ép không được ý mừng, toàn thân ấm áp dễ chịu, đối xung quanh biến hóa không có chút nào phát giác.

Huyện lệnh tới lui vội vàng, cái này khiến chuẩn bị rất nhiều Vương lão gia có chút thất vọng, hắn tuổi tác không nhỏ, lại bởi vì mẫu thân, ấu tử sự tình giày vò rất nhiều, giờ phút này cảm giác mệt mỏi, liền quay người trở lại nội viện, đi nghỉ trước một hai.

Quý khách đi, chủ gia lại không tại, tố pháp sự mấy vị pháp sư, liền bắt đầu có chút qua loa.

Ngồi tại pháp đàn bên trong, người mặc thất tinh đạo bào, một tay kiếm gỗ đào, một tay chữ như gà bới lão pháp sư, nhìn như bảo tướng uy nghiêm, trong miệng nói lẩm bẩm, kì thực đang cùng bên người đệ tử nói chuyện phiếm, “Vương gia này gia sản phong phú, lần này tốn giá tiền rất lớn, các ngươi đều tận tâm điểm, nên đốt đều đốt, lớn không được chúng ta sư đồ trở về, lại cố gắng nhiều họa một điểm.”

Dừng một chút, “Lấy người tiền tài, cùng người tiêu tai, chúng ta được giảng lương tâm a!”

Bên trái tiểu đạo đồng có chút sợ hãi, “Sư phó, ta nghe nói Vương gia lão phu người cùng tiểu công tử, là gặp tà chết, cũng đừng thật có chuyện gì ta thế nào cảm giác, cái này thanh thiên bạch nhật, tại Vương gia bên trong ở lại, lại toàn thân có chút lạnh đâu.”

Lão pháp sư khóe miệng bất động cười lạnh, “Cùng ngươi sư huynh học một ít, liền chút can đảm này, ngày sau như thế nào kế thừa lão phu y bát nói cái gì gặp tà mà chết, bất quá là lời nói vô căn cứ thôi.”

Hắn nghĩ nghĩ, thanh âm thấp hơn, “Nhìn thấy vi sư trên cổ tay linh đang không có đây là các ngươi sư tổ lưu lại bảo bối, chỉ có gặp được thật phiền phức thời điểm, nó mới có thể rung vang, ngày thường tuyệt không động tĩnh.”

“Hiện tại, ngươi nghe linh đang vang sao đem tâm thả bụng bên trong, chúng ta lần này cần lưu tại Vương gia, làm liên tiếp bảy ngày pháp sự, đây chính là bút mua bán lớn…”

Đinh đinh đinh ——

Một trận tiếng chuông đột nhiên vang lên, lão pháp sư giờ phút này, vừa lúc chính diện hướng linh đường, thắt ở trên cổ tay dây đỏ, nắm chặt, nóng lên để hắn hít một hơi lãnh khí. Mơ hồ trong đó, như tại âm u trong linh đường, nhìn thấy 2 đạo trôi nổi hư ảnh, chính một mặt

nhe răng cười nhìn qua.

“Khụ khụ khụ…” Lão pháp sư bị nước bọt sặc đến, nhưng chung quy là lão giang hồ, đón mọi người kinh ngạc ánh mắt, mặt không đổi sắc khôi phục lại bình tĩnh, “Lão phu lớn tuổi, cũng may may mắn không làm nhục mệnh, toàn lực hành động dưới đã siêu độ vong hồn, đại đệ tử, Nhị đệ tử, thu pháp khí đi, chúng ta cái này liền cáo từ.”

Sắc mặt trắng bệch, thân thể run rẩy 2 người đệ tử, cúi đầu qua loa thu thập một trận, đi theo lão pháp sư quay đầu bước đi.

Lạch cạch ——

Đại đồ đệ chân trượt đi, quẳng nhe răng trợn mắt, một gương mặt trợn nhìn lại bạch, cũng không dám phát ra nửa điểm động tĩnh.

“Ai! Pháp sư không phải nói, muốn làm liên tiếp bảy ngày pháp sự làm sao lúc này đi còn không có tính tiền đâu, 3 vị pháp sư dừng bước a!” Quản gia vội vàng đuổi theo, một mặt kinh ngạc.

Lão pháp sư sải bước, cũng không quay đầu lại, “Ta sư đồ siêu độ vong hồn, bảo đảm thế gian một phương an bình, vốn là chuyện bổn phận, cũng không cần tiền. Quản gia dừng bước, chúng ta cáo từ!”

Không cần tiền !

Quản gia trừng lớn mắt, nhìn trái phải một cái, tựa hồ

không ai chú ý tới cái này, lập tức dừng bước lại, con mắt xoay xoay khóe miệng lộ ra ý cười.

Hắn xoay người lại, hướng lão gia Thông Bẩm —— 3 vị pháp sư toàn lực ứng phó, 1 ngày liền hoàn thành siêu độ, cho nên chào giá lật 2 lần, hắn nói hết lời mới lấy gấp đôi giá cả thành giao.

Ân, kết quả này, lão gia nhất định sẽ hài lòng!

“Nhanh! Nhanh!” Lão pháp sư cơ hồ một đường chạy chậm bắt đầu, hắn nhìn sắc trời, rõ ràng mặt trời còn có một đoạn mới rơi xuống, nhưng cái này ánh nắng trắng bệch trắng bệch, để người không cảm giác được nửa điểm ấm áp. Tâm hắn kinh run rẩy, hận không thể bay ra ngoài, rời cái này càng xa càng tốt.

Đột nhiên, vang lên bên tai, Nhị đệ tử khóc tang thanh âm, “Sư phó, nơi này chúng ta vừa rồi tới qua ngươi nhìn kia vườn bên trong cây, ta vừa rồi liền thấy.”

Lão pháp sư bỗng nhiên ngẩng đầu, mồ hôi lạnh một nháy mắt, liền trải rộng cái trán.

Đúng vậy a, đúng a!

Bị dọa hồ đồ, Vương gia trạch viện quy mô dù lớn, nhưng sư đồ 3 người bước nhanh đi đường, làm sao đều nên ra ngoài, làm sao lại còn lưu tại cái này.

Quỷ đả tường

Không!

Đây là quỷ lưu người, thời khắc này Vương gia, lấy kia linh đường làm trung tâm, đã thành một ngôi mộ. Ác quỷ còn không có động tĩnh, là bởi vì trời còn chưa có tối, đợi đến mặt trời xuống núi, chỉ sợ Vương gia tất cả mọi người trốn không thoát.

Hô ——

Một trận gió thổi tới, sư đồ 3 cái như rơi vào hầm băng, răng trên răng dưới đánh nhau. Đỉnh đầu sắc trời, lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ, nhanh chóng ảm đạm xuống.

Trời, liền muốn đen!

Ngay tại 1 lão 2 tiểu Tam cái pháp sư, mặt lộ vẻ tuyệt vọng lúc, đột nhiên tiếng bước chân vang lên, tiên sinh kế toán vội vàng mà đến, “A 3 vị pháp sư, các ngươi làm sao tại cái này “

Lão pháp sư nhìn xem tiên sinh kế toán, ánh mắt thẳng thẳng, “Khục… Cái kia, lão phu mệt mỏi, đang muốn cái địa phương nghỉ ngơi một chút, nhưng Vương gia tòa nhà quá lớn, cùng 2 người đệ tử lạc đường.”

“A, dạng này a…” Tiên sinh kế toán gật gật đầu, không chờ hắn lại nói cái gì, liền bị lão pháp sư trực tiếp đỡ lấy, “Cái kia, lão phu choáng đầu, mời tiên sinh kế toán mau dẫn ta, đi uống một chén trà nóng, không phải ta muốn phải té xỉu.”

Nhân viên thu chi giật mình, vội vàng nói: “Hảo hảo, 3 vị

pháp sư đi theo ta đi.”

Bị vịn lão pháp sư, con mắt mở ra một đường nhỏ, nhìn xem nhân viên thu chi mang bên trong, thanh huy như lưu ba, từng vòng từng vòng nhộn nhạo lên, đem nhân viên thu chi bảo hộ ở trong đó, hắn bây giờ cũng dính ánh sáng, chỉ cảm thấy toàn thân băng hàn cởi tận, như tại nắng ấm phía dưới.

Hắn không biết nhân viên thu chi trên thân, mang theo bảo vật gì, giờ phút này liền một cái ý niệm trong đầu, lão phu đệ tử 3 người hôm nay mệnh không có đến tuyệt lộ a!

Bành ——

Vào phòng, đem cửa phòng đóng chặt.

Lão pháp sư thở dài một hơi, nâng bình trà lên “Ừng ực” “Ừng ực” rót mấy ngụm, thấy nhân viên thu chi trợn mắt hốc mồm, “Pháp sư, ngài đây là “

“Đừng hỏi, hôm nay coi như chúng ta sư đồ, thiếu ngài một phần đại nhân tình. Buổi tối hôm nay, chúng ta liền ở tại cái này, có việc ngày mai lại nói.” Lão pháp sư nói, nhìn một cái ngoài cửa sổ, rõ ràng vừa mới rơi xuống mặt trời, Vương gia không ngờ một mảnh đen kịt.

Như mực nước phủ lên, đưa tay không thấy được năm ngón.

Tê ——

Cái này ác quỷ, hung lặc!

Nhân viên thu chi không ngốc, nhìn 3 vị pháp sư, lại nhìn xem bên ngoài đen đến sền sệt bóng đêm, “Ừng ực” nuốt nước bọt, “Được… Tốt… Cái kia đêm, làm phiền 3 vị pháp sư…” Thanh âm hắn run rẩy, sắc mặt cũng trợn nhìn mấy điểm.

—

Chương 1528 : Hài đồng lấy long châu

Không biết qua bao lâu, một trận tiếng bước chân nặng nề, đột nhiên từ bên ngoài truyền đến. Nếu như không có chuyện lúc trước, có lẽ không người chú ý, nhưng giờ phút này cẩn thận phân rõ, người tới giống như là khiêng vật nặng, mỗi một bước rơi xuống, đều phát ra một tiếng buồn bực chìm động tĩnh.

Rất nhanh, tiếng bước chân này liền thông qua phía sau cửa, tiếp tục hướng phía trước bước đi, cũng không có cùng nhân viên thu chi thở phào, nó không ngờ vòng trở lại, tiếp lấy vang lên tiếng đập cửa, “Tiên sinh kế toán, là ta a, vừa rồi vừa sốt ruột, kém chút đi qua.”

Nhân viên thu chi trừng lớn mắt, thanh âm này hắn rất quen, chính là quản gia, hắn nhìn lão pháp sư, đối phương do dự một chút, khẽ lắc đầu, hắn vội vàng ngừng thở, không dám phát ra nửa điểm động tĩnh.

“Kỳ quái rõ ràng ở bên trong, tiên sinh kế toán ngươi ngủ sao mau tỉnh lại, lão gia tìm ngươi có việc!” Quản gia kế tiếp theo gõ cửa.

Không được đến đáp lại, hắn có lẽ là không kiên nhẫn, tiếng đập cửa đột nhiên lớn lên, “Nhân viên thu chi, ta biết ngươi ở bên trong, ngươi tại sao không nói chuyện mau mở cửa ra! Nhân viên thu chi, nhân viên thu chi! Ngươi dám không nghe lão gia lời nói, ngươi thật to gan!”

Cửa bị đập “Loảng xoảng” vang, nhân viên thu chi dọa đến mặt không còn chút máu, lão pháp sư chân run rẩy không ngừng, ra hiệu hắn nói chuyện, “Ây… Là quản gia sao không có ý tứ, vừa rồi ta ngủ.”

Tiếng đập cửa dừng lại, quản gia thanh âm truyền đến, “Không có việc gì, ngươi mau dậy, trước đem cửa mở ra.”

“Cái này… Cái này… Ta đã ngủ, cái này đêm hôm khuya khoắt lại lạnh, bằng không ngày mai lại nói” nhân viên thu chi răng đánh nhau, lạc lạc cộc cộc.

Ngoài cửa đột nhiên an tĩnh xuống, giống như vừa rồi hết thảy, đều chỉ là ảo giác, sau một khắc quản gia yếu ớt thanh âm lạnh lùng vang lên, “Nhân viên thu chi, ngươi có phải hay không nhìn ra cái gì ngươi hôm nay thu tiền biếu, kia cũng là cho chúng ta tổ tôn, ngươi giao ra đây cho ta nhanh lên mở cửa! Ngươi không còn ra, ta liền xông vào, mở cửa, ngươi mau mở cửa cho ta!”

Thanh âm dần dần bén nhọn, xen lẫn già nua cùng non nớt gầm thét, rõ ràng là đã chết đi Vương lão phu nhân cùng tiểu công tử.

Bành ——

Bành ——

Quản gia điên cuồng gõ cửa, then cửa “Răng rắc” rung động, mắt thấy liền muốn cắt ra. Lão pháp sư trên tay, linh đang vang lên không ngừng, hắn quát to một tiếng,

“Nhân viên thu chi, nhanh đem ngươi mang bên trong bảo bối lấy ra, không phải chúng ta mấy cái, hôm nay đều phải chết!”

Bảo bối bảo bối gì ! Bị bị hù sắc mặt như đất nhân viên thu chi, đột nhiên nghĩ đến cái gì, đưa tay tay lấy ra giấy trắng, “Không có bảo bối a, ta liền có một bức chữ, là cái qua đường tiên sinh cho viết…”

Nói đem giấy trắng triển khai, không biết có phải hay không ảo giác, khi cái kia “An” chữ xuất hiện ở trước mắt lúc, hình như có một đoàn thanh huy từ đó bộc phát, nháy mắt xuyên qua cánh cửa, chui vào đen nhánh bên trong.

“A!”

Ngoài cửa truyền đến một tiếng thống khổ thét lên, tiếp theo là lảo đảo tiếng bước chân, hình như có thứ gì, giờ phút này hoảng hốt chạy trốn.

Rốt cục an tĩnh lại, nhân viên thu chi nhìn xem trong tay bức chữ này, con mắt trừng tròn vo, “Cái này… Cái này… Vừa rồi ta nhìn lầm…”

Ngẩng đầu, liền thấy lão pháp sư một mặt ao ước, “Nhân viên thu chi, lão phu nhiều năm góp nhặt, còn có một chút thân gia, nguyện ra 100 lượng bạc mua ngươi bức chữ này, như thế nào “

Nhân viên thu chi lấy lại tinh thần, vội vàng lắc đầu, “Không bán không bán! Đây là vị tiên sinh kia, đưa cho ta, bao nhiêu tiền đều không bán.”

“Khục, viết chữ tiên sinh, nói muốn tặng cho ngươi “

“Đúng, chính miệng nói!”

“A… Cái này… Vậy coi như… Ngươi cái này nhân viên thu chi, thật sự là vận khí tốt a, về sau nhưng 10 triệu cất kỹ bức chữ này, là gia truyền an trạch bảo bối.” Lão pháp sư tiếc nuối thở dài, cũng không dám lại cử động suy nghĩ.

Nhân viên thu chi nói liên tục: “Đúng đúng, cùng về nhà, ta tìm tốt nhất sư phó, bồi bắt đầu treo ở nhà bên trong.” Hắn do dự một chút, “Pháp sư, không có chuyện gì sao “

Lão pháp sư gật đầu, “Không có việc gì, nhưng vì để phòng lỡ như, hay là chờ trời sáng, chúng ta lại đi ra đi.”

…

Bận rộn một ngày mì hoành thánh bày, rốt cục kết thúc công việc, đem bàn ghế sắp xếp gọn, chủ quán đem xe đẩy hướng gia bên trong tiến đến.

Đen nha từ trên xe nhảy xuống, “Cha, ta giúp ngươi xe đẩy.”

“Khỏi phải, cha có lực đây, ngươi bước chân tiểu nhanh lên đi ngồi xuống, sắc trời không còn sớm, chúng ta được sớm một chút chạy về nhà.”

“A, tốt a, cha ngươi nếu mệt liền nói với ta.” Đen nha có chút không tình nguyện, một lần nữa bò lên trên xe.

Chủ quán cười thoải mái, “Ta khuê nữ hiếu thuận, chờ ngươi về sau lớn lên, lại giúp cha đi.”

Hai cha con ra khỏi cửa thành, dọc theo đại đạo đi hẹn nửa canh giờ, mặt trời nhuộm đỏ ráng chiều lúc, thuận lợi trở lại trong thôn.

“Đen nha, cha thừa dịp trời còn chưa có tối, đi trước mua ngày mai dùng thịt cùng vật liệu, ngươi ở nhà ngoan ngoãn, có nghe hay không “

“Biết cha.”

Cùng ngoài cửa tiếng bước chân đi xa, đen nha đứng tại cổng, nhìn về phía cách đó không xa tiểu Hà, thầm thì trong miệng, “Tiên sinh nói lời, là thật sao thật có đại xà bị sét đánh, còn rớt xuống tới 1 viên hạt châu màu đen “

Nàng do dự một chút, “Sắc trời còn sớm, cha đi Vương đại thúc nhà mua thịt, lại đi Lý thẩm nhà lấy đồ ăn, thật tốt một hồi mới có thể trở về. Ta liền đi qua nhìn một chút, rất nhanh liền có thể trở về, cha khẳng định không biết.”

Đóng cửa lại, đen nha chuyển lấy tiểu chân ngắn, thẳng đến tiểu lưu sông.

Rất nhanh, tiếng nước chảy truyền vào trong tai, nàng đi tới bờ sông, bãi sông bên trên lít nha lít nhít, chất đống vô số khối đá cuội. Lăn tăn sóng nước, phản chiếu lấy chân trời ráng chiều, nhuộm đỏ tiểu cô nương mặt, để nàng giữa lông mày khối kia như ẩn như hiện chấm đỏ,

đều trở nên không quá rõ ràng.

“Màu đen đá cuội… Ở chỗ nào… Làm sao cũng không tìm tới… Ai nha…” Đen nha dưới chân không vững, ngồi xổm ở bãi sông một chỗ vũng nước bên trong, nhìn xem ẩm ướt váy, miệng nàng 1 xẹp liền muốn khóc, nghĩ thầm tiên sinh cũng quá xấu, vậy mà dỗ tiểu hài chơi, cũng không tiếp tục muốn cùng hắn tốt.

Tay vịn mặt đất, đang muốn lúc đứng lên, đột nhiên sờ đến một cái tròn vo đồ vật, cầm lên xem xét thế mà chính là 1 viên, màu đen đá cuội. Ánh nắng xuyên qua ráng chiều, rơi vào đá cuội bên trên, nàng tựa hồ nhìn thấy từng tầng từng tầng lân phiến, có cái đại xà trốn ở bên trong, chính run lẩy bẩy.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

“A…! Thật có đại xà bị sét đánh a… Tiên sinh không có gạt ta… Cái này đá cuội thật xinh đẹp… Hì hì…” Đen nha xoa xoa khóe mắt, không lo được bị ngã đau cái mông, nắm chắc viên này đá cuội, quay người hướng gia bên trong chạy tới, “Cha! Cha! Ngươi mau nhìn a, tiên sinh cho ta nói đá cuội, ta tìm được…”

Mua thịt đồ ăn trở về, phát hiện nữ nhi không biết tung tích, tới lúc gấp rút xoay quanh Triệu Sinh Dân, nghe tới nữ nhi tiếng hoan hô, tranh thủ thời gian đón, “Đen nha! Cha không phải đã nói với ngươi, trời tối đừng đi bờ sông, ngươi làm sao không nghe lời, còn làm ướt quần áo… Ai, cái này đá cuội rất xinh đẹp, thế mà là màu đen, nhưng lại xinh đẹp cũng không thể đi, đen nha ngươi có

nghe hay không “

“Biết rồi cha, ngươi thật dông dài.”

Bờ sông, 1 khối nhô ra trên tảng đá, 1 con màu xanh tiểu con cua, ngơ ngác nhìn xem đi xa cha con, 1 cái chân trượt lăn xuống tới. Nó lấy lại tinh thần, lưu loát xoay người mà lên, dưới bụng móng vuốt “Từ từ” cào địa, một hơi hướng tiến vào sông bên trong.

Sau một khắc, một mảnh bóng râm hiển hiện, cái này nhập nước con cua, càng trở nên chừng to bằng cái thớt, cãi lại nói tiếng người, “Nương nương, không tốt nương nương, ngài muốn tìm long châu, bị cái tiểu nha đầu cho nhặt đi!”

Trong sông ương, một chùm cây rong ở giữa, có cái người mặc váy ngắn, băng cột đầu trâm vàng nữ tử, bên người còn đi theo 1 con lão quy, giờ phút này thấy kia con cua lớn hô to gọi nhỏ vọt tới, trâm vàng nữ tử nhịn không được 1 cước, đưa nó đạp lăn tại đáy sông, “Lão nương nhìn thấy, khỏi phải ngươi nhiều lời, thanh âm lại lớn một chút, nói không chừng liền có thể đem hắc long đại vương cho dẫn tới… Nói, ngươi có phải hay không gian tế !”

Cối xay như lớn thanh con cua, 2 con cái kìm hổ hổ sinh uy, một chút liền có thể bẻ gãy, nữ nhân này mảnh khảnh eo nhỏ, nhưng hôm nay bị nàng giẫm tại lòng bàn chân, lại một cử động nhỏ cũng không dám, bị hù nước mắt đều chảy ra, “Ta không phải gian tế, ta thật không phải gian tế, nương nương tha mạng a!”

Nguyên lai nữ tử này chính là tiểu lưu trong sông, gần đây thanh danh xa giương vị kia Kim Lân nương nương, nàng vốn là 1 đầu kim sắc cá chép, trong lúc vô tình nuốt 1 viên thủy linh châu, cho nên mở ra thần trí, yên lặng tu hành mấy trăm năm, lúc này mới rốt cục tu thành nhân thân.

Lúc trước Trương gia thuyền lớn, lại cho bọn hắn báo mộng, chính là nghĩ dựng lên miếu Hà Bá, mượn người ở giữa hương hỏa tu hành.

Lúc đầu hết thảy thuận lợi, ai ngờ tiểu lưu trên sông du lịch đủ ngay cả trong nước, đột nhiên đến 1 đầu hắc xà tinh, tự xưng hắc long đại vương, thực lực mạnh hơn nàng, cứng đối cứng bị thiệt lớn, Kim Lân nương nương chỉ có thể mang theo dưới trướng con cua tướng quân cùng Quy thừa tướng trốn đông trốn tây.

Lần này cần tìm long châu, là 1 đầu hóa giao rắn nước đại yêu, bị thiên lôi đánh chết về sau, ngã xuống nội đan. Vừa vặn rất tốt không dễ dàng tìm được, trong lúc này đan lại hung vô cùng, bên trong cất giấu một vòng Giao long khí tức, Kim Lân nương nương nghĩ hết biện pháp, đều không thể đưa nó mang đi.

Nhưng hôm nay, một phàm nhân tiểu hài, thế mà trực tiếp đem Giao long nội đan lấy đi, cái này khiến Kim Lân nương nương buồn bực không thôi.

“Quy thừa tướng, ngươi không phải nói Giao long nội đan, ẩn chứa một tia Long khí, đã có tiên thiên chi linh, sẽ tự hành chọn chủ còn để ta ở đây dốc lòng chờ đợi, mới có thể cảm hóa long châu, làm sao một phàm nhân

tiểu hài, đều có thể đưa nó nhặt đi” Kim Lân nương nương vừa trừng mắt, “Chẳng lẽ nói, ngươi mới là gian tế “

Lão quy đứng thẳng người lên, đứng tại đáy sông bùn cát ở giữa, nghe vậy cười khổ, “Nương nương, lão hủ nếu là gian tế, ngài làm sao còn có thể, an ổn ở chỗ này một phàm nhân hài đồng, thế mà đạt được Long khí tán thành… Cái này… Cái này lão hủ cũng tuyệt đối không nghĩ ra a…”

Kim Lân nương nương cắn răng, “Không được, ta nhất định phải cầm tới viên này long châu, nếu không lần sau khẳng định, sẽ bị kia hắc long đại vương ăn hết!” Nàng ngẩng đầu, nhìn về phía cha con 2 người đi xa phương hướng, “Đêm nay, các ngươi liền theo ta lên bờ, thừa dịp bóng đêm thâm trầm, đem long châu trộm trở về!”

“Không thể!” Quy thừa tướng kinh hãi, vội vàng nói: “Nương nương, lão hủ lời nói tuyệt không hư giả, long châu có linh tự hành chọn chủ, chính là tán thành tiểu nha đầu kia, trừ phi nàng chủ động đưa ra, ai cũng lấy không được long châu, thậm chí còn có thể bị Long khí phản phệ, nương nương không được xúc động a!”

Kim Lân nương nương dũng khí một yếu, lại cắn răng, “Kia… Vậy liền chờ ngày mai, ta lại đến bờ đi tìm nàng, không tiếc bất cứ giá nào, cũng muốn đem long châu muốn trở về!”

“Không thể đoạt, cũng không thể lừa gạt, tốt nhất là mua lại, một tiểu nha đầu không có gì kiến thức, lão hủ cái này còn có khỏa lão bạng châu, ở nhân gian giá trị liên

thành, nương nương nếu như không giải quyết được tiểu nha đầu kia, có lẽ có thể từ trên người người lớn bắt đầu.”

Kim Lân nương nương ưỡn ngực một cái, “Yên tâm, bản nương nương xuất thủ, định vạn vô nhất thất!”

…

Bóng đêm sâu nặng, miếu thành hoàng bên ngoài, vương đại lực đi dạo hồi lâu, hắn 1 ngày công phu đều tại đây. Nhưng mỗi lần vừa định đi vào, ngẩng đầu nhìn một chút cửa miếu, liền đánh đáy lòng bên trong rụt rè.

Thành Hoàng gia là Chân Thần, có đại pháp lực, hắn dù bái hắc long đại vương, nhưng cũng không cho rằng nó là Thành Hoàng gia đối thủ.

‘Đại vương mệnh ta vào thành, tại miếu thành hoàng phụ cận tìm 1 khối đặc thù tảng đá, nhưng ta tại chuyển cả ngày, cái gì đều không thấy… Có thể để ta đi vào tìm, ta vậy, hiện tại quả là không dám…’

Vương đại lực cắn răng một cái, “Được rồi, ta liền nói đi vào tìm một vòng, không có gì phát hiện chính là, hắc long đại vương cũng không dám vào thành, cũng không biết ta nói thật hay giả.”

“Dạng này đã có thể giao nộp, còn khỏi phải mạo hiểm, ta thật sự là thông minh!”

Vương đại lực mặt lộ vẻ vui mừng, quay người vội vàng rời đi.

La Quan đứng tại nơi hẻo lánh bên trong, thân ảnh bị bóng đêm che lấp, nhìn xem bước nhanh đi xa vương đại lực, hắn khẽ nhíu mày, chợt bình tĩnh lại.

Cất bước tiến lên, gõ cửa một cái.

Rất nhanh, cửa miếu từ bên trong mở ra, người coi miếu 1 vị đệ tử, tranh thủ thời gian hành lễ, “Bái kiến tiên sinh, tiên sinh ngài trở về.”

“Ừm.” La Quan gật gật đầu, cất bước tiến đến, “Thật có lỗi, quấy rầy ngươi nghỉ ngơi.”

“A… Không có việc gì không có việc gì, tiên sinh không cần phải khách khí.” Đệ tử tranh thủ thời gian khoát tay, cảm thấy trước mắt tiên sinh, thực tế quá có cấp bậc lễ nghĩa, không khỏi khâm phục.

Người coi miếu vội vàng mà đến, mặt mũi tràn đầy vui mừng, “Tiên sinh rốt cục trở về, trai đồ ăn còn tại nóng lấy, ngài có muốn ăn chút gì hay không “

La Quan lắc đầu, “Bên ngoài nếm qua, sắc trời không còn sớm, người coi miếu sớm đi an trí chính là, không cần chờ ta.”

“Cái kia… Cũng không có việc gì, kia chào tiên sinh điểm nghỉ ngơi, chúng ta liền không quấy rầy.”

Nhìn xem người coi miếu cùng đệ tử rời đi, La Quan nghĩ nghĩ, có lẽ hắn nên rời đi cái này, không phải người coi miếu mấy người cũng không được tự nhiên.

Trở lại trong phòng, lại loay hoay một hồi ván cờ, xem hết 1 bản kỳ phổ, La Quan thổi tắt ngọn đèn, nằm ở trên giường thiếp đi.

Sáng sớm hôm sau, người coi miếu đưa tới phong phú điểm tâm, mặc dù đều là thức ăn chay, nhưng hương vị rất tốt, khẳng định là dùng nhiều tiền, từ bên ngoài tìm người làm.

Cái này khiến La Quan càng phát ra xác định, muốn nhanh chóng ý nghĩ rời đi, nhưng đầu tiên phải ở trong thành, tìm tới chỗ đặt chân.

Một bên chuyển suy nghĩ, La Quan nói lời cảm tạ một tiếng, dùng qua điểm tâm, kế tiếp theo học tập đánh cờ. Hắn càng là nghiên cứu, càng cảm thấy cờ vây chi đạo, tuy là phàm nhân chi vật, lại bác đại tinh thâm, ẩn chứa vô tận diệu số.

Pha trà, đánh cờ, ngẫu nhiên lại đi lại mấy bước, trong bất tri bất giác, cũng nhanh đến giữa trưa.

Người coi miếu vội vàng tới một chuyến, nói Vương gia ra chút biến cố, muốn mời hắn đi qua một chuyến, đang khi nói chuyện cẩn thận từng li từng tí nhìn tới.

La Quan khoát khoát tay, nói: “Không có việc gì, ngươi quá khứ là được.”

Người coi miếu trong lòng nhất định, cung kính xưng là về sau, lúc này mới cùng đi theo mời người thẳng đến Vương gia.

La Quan nhìn sắc trời, sờ sờ bụng, cũng nên ăn cơm. Người coi miếu không tại, mấy cái tiểu đệ tử không dám tự tiện làm chủ, hắn mừng rỡ thanh tĩnh, nghĩ nghĩ trực tiếp đẩy cửa ra ngoài, hôm qua mì hoành thánh mùi vị không tệ, vừa vặn lại đi nếm thử.

—

Chương 1529 : Thần bí cao nhân

Mì hoành thánh bày làm ăn khá khẩm, Triệu Sinh Dân dùng đều là thịt tươi đồ ăn, phân lượng đủ hương vị mặn tươi, gầy dựng mấy năm liền góp nhặt số lớn khách hàng quen.

Tới gần buổi trưa, mì hoành thánh bày nghênh đón 1 ngày bên trong, bận rộn nhất thời khắc, nấu nước, vào nồi còn phải tìm không bao mì hoành thánh, bận bịu chân không chạm đất.

Cho nên, bận rộn bên trong Triệu Sinh Dân vẫn chưa phát hiện, đen nha bên người chẳng biết lúc nào, nhiều một tên bộ dáng tuấn tiếu cô nương, chính tận tình khuyên bảo nói cái gì, nhưng tiểu nha đầu kia lại hung hăng lắc đầu, hoàn toàn 1 bộ dầu muối không tiến vào bộ dáng.

Kim Lân nương nương rất nổi nóng, nhưng nhìn lấy bị tiểu nha đầu, chộp vào trong tay long châu, lớn hơn nữa hỏa khí cũng chỉ có thể nhẫn nhịn lấy, “Đen nha, đường phố đối diện mứt quả, bên cạnh bóp đường nhân, còn có 4 hợp tửu quán bên trong tương giò cùng lớn vó tốn, chỉ cần ngươi đem khối này đá cuội đưa cho tỷ tỷ, ta đều đã mua cho ngươi đến, được hay không “

Đen nha nuốt một ngụm nước bọt, vị này xinh đẹp tỷ tỷ nói, đều là nàng muốn ăn nhất đồ vật, nếu như thay cái khác, nàng đã sớm đáp ứng, nhưng khối này màu đen

đá cuội, là tiên sinh đưa cho nàng, đây là 2 người ở giữa bí mật nhỏ, nàng lắc đầu, “Tạ ơn xinh đẹp tỷ tỷ, ta không đói.”

Xú nha đầu!

Thế nhưng là, nàng gọi ta xinh đẹp tỷ tỷ ai, xem ở nàng coi như có chút ánh mắt phân thượng, Kim Lân nương nương trống trống miệng, không có ý tứ trở mặt.

Sờ sờ mang bên trong, Quy thừa tướng cho trân châu, Kim Lân nương nương con mắt xoay xoay, nhìn về phía Triệu Sinh Dân, tiểu nha đầu chết sống không gật đầu, kia nàng chỉ có thể mở ra lối riêng, “Lão bản, đến một bát mì hoành thánh.”

“Được rồi, mời khách quan hơi chờ.” Triệu Sinh Dân tay chân lanh lẹ, rất nhanh liền đầu một bát, nóng hổi thơm ngào ngạt mì hoành thánh, “Ngài chậm dùng.”

“Ai…” Kim Lân nương nương khoát tay.

Triệu Sinh Dân quay đầu, “Khách quan làm sao “

“Không có việc gì… Cái này mì hoành thánh, liền rất thơm…” Nàng bốc lên đến ăn 1 cái, lập tức mặt mày hớn hở, lập tức cũng quên muốn làm gì, cùng ăn sạch một bát mì hoành thánh, mới ảo não vỗ trán một cái, đều nhanh thành thuỷ thần, lại vẫn sửa không được tham ăn mao bệnh, cũng may không có bị người phát hiện.

“Lão bản, phiền phức tới đây một chút!” Kim Lân nương nương biểu lộ nghiêm túc.

Này sẽ buổi trưa chếch đi, bận rộn nhất thời điểm đã qua đi, Triệu Sinh Dân lên tiếng, thấy vị cô nương xinh đẹp này nghiêm mặt, cảm thấy không khỏi có chút bất an, bước nhanh đi tới, “Vị cô nương này, thế nhưng là vừa rồi mì hoành thánh không mới mẻ thật có lỗi thật có lỗi, ta cho ngươi thêm dưới một bát, ngươi xem coi thế nào “

“Lại xuống một bát…” Kim Lân nương nương nuốt nước miếng một cái, biểu lộ có chút không kềm được, vội vàng nói: “Không có, ngươi mì hoành thánh ăn thật ngon, ta gọi lão bản tới, là có chuyện thương lượng với ngươi.”

Nàng lấy ra trân châu, trốn tránh người bên ngoài ánh mắt, liền 2 người có thể nhìn thấy, hạ giọng, “Ta dùng cái khỏa hạt châu này, đổi lấy ngươi nữ nhi tay bên trong khối kia đá cuội, lão bản ngươi có đáp ứng hay không “

“A !” Triệu Sinh Dân giật mình, hắn sinh hoạt tại bờ sông, đương nhiên nhìn ra cô nương này tay bên trong, là đỉnh tốt trân châu, mà lại lại có bồ câu trứng lớn như vậy, giá trị không thể đo lường. Thế mà lấy ra, muốn đổi đen nha đá cuội, là hắn sinh bệnh không nghe rõ, hay là cô nương này không bình thường

Đúng lúc này, ngồi tại nơi hẻo lánh bên trong đen nha, 2 con con ngươi đột nhiên trợn tròn, tiếp lấy reo hò một tiếng, chuyển lấy tiểu chân ngắn lao ra, “Tiên sinh, tiên sinh! Ngươi nhìn, ta tìm tới ngươi nói khối này đá cuội, nó bên trong có đầu tiểu xà, trên đầu còn mọc ra giác

đâu.”

La Quan 1 đem tiếp được nàng, “Chậm một chút, đừng quẳng.”

Mì hoành thánh bày ra 1 vị khách hàng cũ, mở miệng cười, “Đen nha, ngươi nói tảng đá kia bên trong có đầu rắn, ta làm sao không thấy được a “

Đen nha nháy mắt mấy cái, nắm bắt đá cuội không nói lời nào.

La Quan cười cười, “Cùng tiểu hài tử giảng cái cố sự, nàng tin là thật, cũng là đồng thú.”

Mọi người cười to bên trong, La Quan lôi kéo đen nha, ngồi tại một cái bàn bên cạnh, “Đen nha, ta nói với ngươi cố sự, đừng nói cho người khác nghe, còn có khối này đá cuội, cũng đừng tùy tiện cho người ta nhìn.”

“Biết tiên sinh, mới vừa rồi là ta quá hưng phấn, thật xin lỗi.” Đen nha sau khi nói xin lỗi, như nghĩ đến cái gì, “Vừa rồi có cái xinh đẹp tỷ tỷ, không biết lúc nào đến, nhất định phải cùng ta đổi khối này đá cuội, dùng thật nhiều ăn ngon, ta đều không có đáp ứng.”

Ưỡn ngực nhỏ, 1 bộ chờ đợi khen ngợi bộ dáng.

La Quan cười khen nàng 1 câu, ngẩng đầu nhìn về phía bên cạnh, mà một bên Kim Lân nương nương, sớm đã bị đen nha lời nói kinh ngạc đến ngây người, tiểu lưu sông sa sút dưới viên kia long châu, là có người chỉ điểm đen nha mang tới hắc! Vốn thuỷ thần ngược lại

muốn xem xem, là ai sao mà to gan như vậy, dám đoạt thức ăn trước miệng cọp, đoạt cơ duyên của ta !

Tại Kim Lân nương nương xem ra, đen nha là bị lợi dụng, cái này long châu là có người mượn nàng tay lấy đi, nói không chừng còn dùng cái gì bỉ ổi biện pháp, đối tiểu nha đầu tổn thương cực lớn. Mấy tầng phẫn nộ điệp gia phía dưới, nàng đôi mắt hàn quang trong vắt, mơ hồ có thể thấy được một đôi băng lãnh dựng thẳng đồng, tại đáy mắt nổi lên.

Sau một khắc, 2 đạo ánh mắt giữa không trung gặp nhau, Kim Lân nương nương căm giận ngút trời, một chút liền diệt hơn phân nửa, tiếp theo là thấy lạnh cả người, giật nảy mình xông lên trán, để nàng nháy mắt thanh tỉnh, tỉnh táo lại, 'Tê —— người kia là ai không đúng, hắn có lẽ không phải người…'

Giờ phút này, đối phương yên tĩnh ngồi tại bên cạnh bàn, chính thuận miệng cùng đen nha nói gì đó, khóe miệng còn mang theo vẻ mỉm cười, nhưng tại cảm giác bên trong, người kia vị trí, hết thảy đều bị bóp méo, mãnh liệt sợ hãi, bất an, để Kim Lân nương nương đánh lên trống lui quân, 'Đi, đi mau! Người này thật đáng sợ, trêu chọc không nổi!'

Trong lòng rống to, nhưng dưới chân lại giống như là mọc rễ, nửa điểm không thể động đậy.

Đen nha đưa tay một chỉ, giòn tan nói: "Tiên sinh, chính là tỷ tỷ kia, nàng dài thật là dễ nhìn, ta lớn lên nếu như có thể giống như tỷ tỷ xinh đẹp liền tốt." Thanh âm thấp xuống, tóc rủ xuống đến, che kín giữa lông mày chấm

đỏ, nhưng hôm nay nhìn lại, cái này lốm đốm tựa hồ nhạt mấy điểm.

La Quan nói: “Yên tâm, ngươi sau khi lớn lên, khẳng định so với nàng xinh đẹp.”

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Hắn nói chuyện lúc, Kim Lân nương nương cứng ngắc thân thể, bỗng dưng buông lỏng, đột nhiên cảm giác mình có thể động. Nhưng vừa mới chuyển thân, nàng do dự một chút, ngoan ngoãn đi tới, “Gặp qua tiên sinh, trước đó không biết là tiên sinh thủ bút, Kim Lân mạo phạm, mời ngài rộng lòng tha thứ.”

La Quan nghĩ nghĩ, nói: “Không sao, nhưng mời cô nương ghi nhớ, khối này đá cuội, là ta đưa cho đen nha lễ vật, người bên ngoài không thể chạm vào, nếu không là phải có tai họa.”

Kim Lân nương nương trừng lớn mắt, một mặt giật mình, cho… Cho đen nha thật cho tiểu nha đầu này cầm chơi ! Tê —— đây chính là hàng thật giá thật long châu, tiểu lưu sông đi lên, thậm chí là kia đủ ngay cả trong nước đại thủy yêu, ai không muốn muốn

Một nháy mắt, La Quan thân ảnh, ở trong mắt nàng càng phát ra cao lớn, thâm bất khả trắc, “Vâng, Kim Lân ghi nhớ, tuyệt không dám lại mạo phạm.”

“Ừm, ngươi đi đi.” La Quan phất phất tay, “Lão bản, làm một bát mì hoành thánh, vung điểm rau thơm.”

Triệu Sinh Dân lắp bắp, “Nha… Tốt… Được rồi, tiên sinh ngài hơi chờ.” Hắn nhìn thoáng qua, vội vàng rời đi cô nương kia, lại liếc mắt nhìn, cùng nữ nhi thấp giọng nói chuyện La Quan, thái độ không khỏi nhiều mấy điểm cung kính.

Không ở thêm, cật hồn đồn khe hở, cho đen nha kể xong 1 cái cố sự về sau, La Quan lau miệng, buông xuống 5 cái đồng tiền, “Lão bản, mì hoành thánh không sai, tiền đặt ở cái này.”

Nói xong, đứng dậy rời đi.

Đen nha lưu luyến không rời, “Tiên sinh, tiên sinh! Nhớ được ngày mai lại đến, ta còn muốn nghe cố sự đâu.”

La Quan phất phất tay, “Có thời gian lời nói, ta liền đến.”

Triệu Sinh Dân bước nhanh tới, giữ chặt đen nha, “Nha đầu, ngươi cùng cha nói thật, vừa rồi tỷ tỷ kia, thật muốn đổi với ngươi trong tay đá cuội “

“Ừm, xinh đẹp tỷ tỷ hứa hẹn thật nhiều ăn ngon, ta nghĩ đến là tiên sinh đưa cho ta, mới không có đáp ứng. Vừa rồi, tiên sinh còn khen ta nữa nha… Ân, bất quá tiên sinh cũng nói, để ta đừng nói cho người khác, đá cuội cũng đừng cho người ta nhìn.” Đen nha nhỏ giọng mở miệng.

Triệu Sinh Dân nhìn xem nữ nhi trong tay đá cuội, nuốt nước bọt, “Vậy ngươi nhớ được, nhất định phải nghe tiên sinh lời nói, nhanh đem đá cuội thu lại, chờ trở lại nhà, cha cho ngươi khe hở cái túi vải, về sau liền mang

tại trên cổ, nghe được không “

“Biết cha!”

Triệu Sinh Dân đứng dậy, nhìn về phía La Quan phương hướng rời đi, vị tiên sinh kia bước chân thong dong, như người thường đi trên đường, bóng lưng dần dần không gặp. Hắn không nhìn ra cái gì, lại cảm thấy tiên sinh bóng lưng, trong đám người, tựa hồ phá lệ dễ thấy, bắt mắt, ‘Vị tiên sinh này, chỉ sợ không phải người bình thường.’

…

Vương gia.

Đêm tối quá khứ, thần hi tảng sáng.

Nhưng Vương gia lại đại môn đóng chặt, bên trong chậm chạp không có động tĩnh, chỉ có cờ trắng trong gió hô hô rung động, lộ ra mấy điểm quỷ dị.

Thẳng đến 1 vị đường xá xa xôi, hôm nay mới chạy đến thân thích, sau khi gõ cửa không được đến đáp lại, mệnh hạ nhân leo tường đi vào mở cửa, lúc này mới phát hiện Vương gia xảy ra chuyện.

“Quỷ! Quỷ a!”

Theo rít lên một tiếng, sự tình triệt để làm lớn chuyện, hấp dẫn đến vô số người vây xem, lại đều chồng chất tại cổng, không ai dám đi vào.

Việc này kinh động quan phủ, Huyện lệnh đại nhân đi tới về sau, nghe sư gia nói nhỏ vài câu, gật gật đầu, “Vậy liền đi mời người coi miếu đi.”

Người coi miếu đến, đạt được tiên sinh cho phép về sau, trong lòng hắn đại định.

Lại thêm, Thành Hoàng gia là có pháp lực Chân Thần, hắn hướng Huyện lệnh sau khi hành lễ, thở sâu nhanh chân bước vào Vương gia viện tử.

Huyện lệnh đại nhân không để ý khuyên can, cũng đi theo, sư gia giậm chân một cái, hô đủ ban ba nha dịch, kiên trì đuổi theo.

Vây xem bách tính xem xét, người coi miếu cùng Huyện lệnh đều đi vào, kia còn có cái gì có thể sợ “Ô ương ương” một đám người đi vào, dương khí tràn đầy, ngược lại là trong lúc vô tình phá, Vương gia cuối cùng tàn hơn một điểm quỷ khí.

Trước mắt mọi người mơ hồ tán đi, lúc này mới phát hiện Vương gia trong trạch viện, ngổn ngang lộn xộn ngược lại không ít người, từng cái sắc mặt trắng bệch, biểu lộ hoảng sợ, giống như là lâm vào trong cơn ác mộng, làm sao đều gọi bất tỉnh.

Người coi miếu nhìn thoáng qua, nói: “Là quỷ khí nhập thể, ăn mòn tâm trí, đặt ở mặt trời dưới đáy phơi nắng, một hồi liền tốt.” Hắn có thể cảm nhận được quỷ khí, rất là bạo ngược, tàn nhẫn, đồ Vương gia cả nhà đều chẳng qua, thế mà chỉ là đem người làm mê muội quá khứ thật sự là kỳ quái.

Rất nhanh, mọi người đi tới linh đường, thấy rõ trước mắt một màn, lập tức hít một hơi lãnh khí.

Chỉ gặp, linh đường nội bộ một mảnh huyết tinh, mặt đất, mặt tường thậm chí nóc phòng, đều dính đầy vết máu, có thể thấy rõ, cái này mảng lớn vết máu bên trong, từng đạo dữ tợn vết trảo, tựa hồ là có đồ vật gì, nghĩ từ trong linh đường chạy đi, lại bị trấn áp ở bên trong.

Đồ vật bên trong trốn không thoát, ở tại linh đường bên trong người liền gặp tai vạ, Vương lão gia 1 nhà chỉ sợ dữ nhiều lành ít.

Người coi miếu ám đạo, không phải là tiên sinh thủ bút lập tức cũng nghĩ thông, vì sao lợi hại như thế ác quỷ, lại không tạo thành hậu quả đáng sợ.

Nghĩ nghĩ, hắn xoay người nói: “Huyện lệnh đại nhân, sự tình đã điều tra rõ, Vương lão phu nhân cùng tiểu công tử, là gặp tà túy mà chết, sau khi chết âm khí ngưng kết, tại ban đêm biến thành ác quỷ. Lúc đầu ác quỷ giáng lâm, ăn trước huyết mạch thân cận, về sau liền sẽ bạo tẩu, trong thành nhất định tử thương thảm trọng.”

“Nhưng tựa hồ, là có một vị nào đó cao nhân xuất thủ, đem ác quỷ phong ấn tại trong linh đường, mặc kệ đột phá không cửa, đợi đến hừng đông về sau, liền dưới ánh mặt trời tan thành mây khói. Nhưng vì để phòng lỡ như, tốt nhất vẫn là một mồi lửa, đem chỗ này linh đường cho đốt, lại đem Vương gia trạch viện phong bế,

đợi qua cái mấy năm cũng liền không có việc gì.”

Huyện lệnh kinh chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, “Đa tạ người coi miếu, nếu như thế, bản quan liền hạ lệnh làm theo.” Hắn hôm qua, thế nhưng là cũng tới nơi đây tế bái qua, nếu không phải đột nhiên xảy ra chuyện sớm rời đi, kế tiếp theo ở tại Vương gia, có lẽ cũng muốn tao ngộ ác quỷ độc thủ.

Còn nữa, lỡ như ác quỷ thật tứ ngược trong thành, thân là Huyện lệnh hắn chịu tội khó thoát, hậu quả khó mà lường được, ám đạo, ‘Cũng không biết là vị cao nhân nào xuất thủ, nếu có cơ hội, bản quan nhất định đến nhà bái tạ!’

Trong đám người, cũng là không ngừng kinh hô, không ngừng có người chắp tay trước ngực, liên tục bái tạ cao nhân.

Nhân viên thu chi cùng 3 vị pháp sư núp ở phía sau mặt, giờ phút này liếc nhau, đương nhiên biết cái này cao nhân, chính là vị kia lưu chữ tiên sinh. Nhưng cao nhân làm việc, có lẽ không muốn bị người quấy nhiễu, bọn hắn nào dám nhiều lời, thấy không có người chú ý quay người ra Vương gia.

“Hô —— nhân viên thu chi, ngươi thật đúng là đi đại vận, bức kia chữ 10 triệu lưu tốt, ngươi như ngày nào nghĩ bán…” Lão pháp sư còn chưa nói xong, liền bị đánh gãy, “Không bán không bán, đây là ta Chu gia bảo vật gia truyền, ta khẳng định một mực giữ lại!”

Nhân viên thu chi che ngực, một mặt đề phòng.

Lão pháp sư khoát tay, “Yên tâm đi, ngươi bức chữ này là vị tiên sinh kia tặng, không có hắn cho phép, lão phu cũng không dám ngấp nghé.”

“Khục… Lão pháp sư hiểu lầm…” Nhân viên thu chi mặt lộ vẻ xấu hổ.

Lão pháp sư kiến thức rộng rãi, cũng không quan tâm, chắp tay nói: “Như vậy, sơn thủy có gặp thời, thầy trò chúng ta liền cáo từ.”

Hắn quay người, mang theo đồ đệ rời đi.

“Sư phó, Vương gia cái này một lần, chúng ta nhưng bồi lớn, lá bùa đốt vô số, tiền không có cầm tới 1 vóc dáng, đều không có tiền ăn cơm.” Nhị đồ đệ sầu mi khổ kiểm.

Đại đồ đệ gật đầu, “Ăn cơm là đại sự.”

Lão pháp sư 1 người thưởng 1 cái đầu băng, “Vi sư ăn mấy chục năm cơm, không so với các ngươi hiểu yên tâm đi, Vương gia sự tình thất bại, chúng ta còn có khác sống.” Hắn mặt lộ vẻ đắc ý, “Trước mấy ngày Trương gia phái người đến mời, muốn vi sư thay bọn hắn, làm một trận lập Thủy Thần miếu pháp sự, ra giá rất phúc hậu, chúng ta tu huyền luyện pháp, vì thế nhân giải lo tất nhiên là nghĩa bất dung từ.”

Nhị đệ tử vừa trừng mắt, “Sư phó, lại là thần thần quỷ quỷ, sẽ không lại xảy ra chuyện đi “

Lão pháp sư mắt trợn trắng, “Phi phi phi! Đồng ngôn vô

kỵ, gió lớn phá đi! Đại đồ đệ, cho ta che miệng của hắn, từng ngày hồ liệt đấy, cái này thanh thiên bạch nhật thái bình thịnh thế, lấy ở đâu nhiều như vậy ngoài ý muốn.”

“Đi, đi Trương gia, chúng ta sư đồ tiếp tục ăn hương uống say!”

—

Chương 1530 : Nhân gian ràng buộc

Gió thu run rẩy, cổ hòe chạc cây hướng lên trời, rơi xuống một chỗ khô héo.

Thành đông Lý thị, thế hệ y thương nhà, hôm nay y quán phá lệ bận rộn, mấy chục người chen chúc mà tới.

“Đại phu, nhanh cho nhà ta lão đầu tử nhìn xem!”

“Con ta một mực hô lạnh, tay chân lạnh buốt, đại phu mau tới.”

“Tránh hết ra, ngoài cửa có người té xỉu.”

Những người này, phần lớn là đến từ Vương gia, thụ quỷ khí nhập thể, tuy nói vấn đề không lớn, nhưng ít ra cũng được bệnh bên trên một trận.

Lý Diên Thanh mang theo 2 cái trợ lý đại phu, bận bịu sứt đầu mẻ trán, trong nhà hiểu y thuật nữ quyến, cũng bị gọi tới hỗ trợ.

“Nhanh, dùng nồi lớn nấu khử tà thăng dương canh, hôm nay bệnh nhân, đều phải uống một chén.”

“Mặt khác, lão nhân, tiểu hài, thể cốt yếu phụ nhân, đi trước hậu viện phơi nắng, đừng đều chen ở đây.”

“Chờ một chút, khố phòng còn có một gốc, 60 năm sâm

có tuổi, đi lấy đến cắt, đơn độc chịu 1 nồi canh sâm, gọi bọn hắn trước ăn vào.”

Lý Diên Thanh lớn tiếng phân phó lấy, hắn theo nghề thuốc nhiều năm y thuật tinh xảo, bắt mạch liền biết dưới mắt dù hỗn loạn, nhưng bệnh nhân chỉ là khí huyết 2 thua thiệt, cũng không có cái gì đại hung hiểm.

Đúng lúc này, đột nhiên hỗn loạn lung tung, nương theo lấy phụ nhân hoảng sợ tiếng khóc, “Con ta, con ta ngươi tỉnh đại phu, đại phu cứu mạng!”

“Phần phật” một đám người tuôn ra tiến vào y quán, kêu khóc chính là 1 vị phong vận mỹ phụ, 1 cái 7-8 tuổi hài đồng, bị kiện bộc cõng, sắc mặt xanh lét ô hôn mê bất tỉnh, khí tức yếu ớt vô song.

Lý Diên Thanh biến sắc, “Nhanh, đem hài tử buông xuống, ta là đại phu!” Hắn bước nhanh quá khứ, đưa tay đi bắt mạch, nhưng ngón tay vừa đụng phải đứa nhỏ này thủ đoạn, liền không nhịn được một cái giật mình.

Lạnh lẽo thấu xương!

Cảm giác tựa như là, mùa đông khắc nghiệt bên trong, bàn tay tiến vào băng lãnh nước giếng, loại tình huống này hắn còn là lần đầu tiên gặp được.

Mạch tượng trơn ướt hư mềm vô song, như tơ nhện kết lưới tại trong mưa gió run rẩy, tùy thời đều có đứt đoạn, ngừng nhảy dấu hiệu.

Cái này… Đây là tử mạch a!

Lý Diên Thanh mặt lộ vẻ phức tạp, “Vị này phu nhân, lão phu y thuật nông cạn, tiểu công tử tình huống, thực tế là hữu tâm vô lực.” Hắn những năm này thấy nhiều tình người ấm lạnh, đã người không cứu về được, dứt khoát liền đừng lên tay, miễn cho liên tục xuất hiện không phải là.

“A!” Mỹ phụ kia nhìn xem, cũng liền 25-26 bộ dáng, nghe vậy 1 trương gương mặt xinh đẹp trắng bệch, trực tiếp liền ngã trên mặt đất.

“Nhạc nhi! Ta hài tử đáng thương, đều do nương không tốt, đều là nương hại ngươi…” Con trai độc nhất ốm yếu từ nhỏ nhiều bệnh, tìm y hỏi bệnh nhiều năm, từ đầu đến cuối không gặp khởi sắc, thậm chí lời đồn đại nổi lên bốn phía, nói cái này Giang gia tiểu công tử, là chết yểu chi tướng, chú định trị không hết.

Nhiều chỗ vấp phải trắc trở cùng đường mạt lộ phía dưới, nàng trong lúc vô tình nghe nói, miếu thành hoàng linh nghiệm vô song, lúc này mới mang theo con trai độc nhất chạy đến.

Nhưng ai liệu còn chưa tới kịp, đi bái qua Thành Hoàng gia, chỉ là ở một đêm, đứa nhỏ này liền mắc bệnh, trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

Kỳ thật cái này hài đồng xảy ra chuyện, căn nguyên còn tại Vương gia, đêm qua mỹ phụ chủ tớ một nhóm, ở nhờ tại 1 vị nhà bạn bên trong, kia trạch viện vừa lúc liền cùng Vương gia liền nhau. Một tia quỷ khí tràn ra ngoài, đối người bên ngoài vốn không tính là gì, nhiều nhất làm

ác mộng mà thôi, lại cơ hồ muốn hài đồng mệnh.

Lý Thanh Uyển vành mắt ửng đỏ, nhìn xem khóc rống mỹ phụ, “Cha, còn có hay không biện pháp hài tử như thế nhỏ, quá đáng thương.”

Lý Diên Thanh cười khổ, “Cha chỉ là đại phu, có thể chữa bệnh, lại không thể đoạt mệnh… Vị này tiểu công tử, ai, thật là đáng tiếc.”

Cõng hài tử đến kiện bộc, trừng mắt trợn tròn, “Im ngay! Các ngươi biết, nhà ta tiểu công tử, là ai sao hôm nay, như tiểu công tử tại nhà ngươi y quán xảy ra chuyện, đại nhân nhà ta tuyệt sẽ không từ bỏ ý đồ!” Gầm thét như sấm lộ ra binh nghiệp sát khí, lại kinh hãi tới gần mấy người, “Phù phù” một tiếng ngồi dưới đất, mặt lộ vẻ sợ hãi.

Đúng lúc này, một thân ảnh đột nhiên đi đến, nhìn thoáng qua bị mỹ phụ ôm trong ngực bên trong hài tử, nói khẽ: “Vị này phu nhân, ngươi như nguyện ý, ta có lẽ có thể thử một chút, cứu một chút lệnh lang.”

Mỹ phụ bỗng nhiên ngẩng đầu, chỉ thấy trước mắt là 1 vị, khí độ ôn nhuận, thong dong, như người đọc sách tiên sinh, “Tốt, tốt! Mời tiên sinh xuất thủ, mau cứu con ta!”

Kiện bộc nhíu mày, “Phu nhân, người này lai lịch không rõ…”

La Quan cất bước tiến lên, “Cứu người muốn cứu, đắc tội.” Trước mặt hắn, cản đường kiện bộc dưới chân

“Đăng đăng” liền lùi lại mấy bước, một đôi mắt trừng càng lớn, nhìn trước mắt tiên sinh, đầy mắt không thể tưởng tượng nổi.

Hắn dù làm người hầu cách ăn mặc, lại là đại nhân dưới trướng lật long doanh đô thống, một thân vũ lực chói lọi tung hoành sổ quận. Trước kia tại bùn đất trong núi, từng gặp được một đầu mở linh gấu đen, một trận đại chiến xuống tới, chém đứt ba thanh đao, ngạnh sinh sinh trảm hung vật kia.

Chính là 1 cùng 1 hảo hán!

Nhưng hôm nay, hắn thậm chí không thấy rõ đối phương là như thế nào động thủ, liền bị một cỗ vô hình lực lượng bức lui, sắc mặt âm tình bất định, đô thống cuối cùng lựa chọn giữ yên lặng.

“Là hắn!” Lý Thanh Uyển ánh mắt sáng lên, mặc dù cha y thuật cao minh, chính miệng phán định vô cứu người, cơ bản đều là hẳn phải chết. Nhưng nàng giờ phút này, đáy lòng lại sinh ra một phần hi vọng —— có lẽ, tiên sinh thật có biện pháp, dù sao trên người hắn quá nhiều thần bí.

La Quan đưa tay, đầu ngón tay điểm tại hài đồng mi tâm, hơi ngừng 2 hơi, đứng lên nói: “Tốt, chờ hắn tỉnh ngủ về sau, liền không có gì đáng ngại.”

Mọi người trầm mặc.

Tùy tiện động động ngón tay, cũng không thấy thi châm dùng thuốc, liền tốt

“A !” Lý Diên Thanh hô nhỏ một tiếng, bắt lấy hài đồng tay, xúc cảm vẫn như cũ lạnh buốt, cũng đã nhiều một tia ấm áp. Trọng yếu nhất chính là, cái này tiểu công tử thể nội giống bị rót vào sinh cơ, lại phá trước đó tử mạch, mặc dù hoàn hư yếu, nhưng đã không có gì nguy hiểm.

“Tiểu công tử đích xác đã không còn đáng ngại, nhưng bây giờ thân thể suy yếu không dễ xê dịch, liền mời tại y quán bên trong tạm thời ở lại đi.” Lý Diên Thanh một mặt hoài nghi nhân sinh, kinh nghi lại khâm phục xem ra, “Vị tiên sinh này, khi chân thần y diệu thủ, chính là lý ** sinh ít thấy, bội phục bội phục!”

La Quan lắc đầu, “Bất quá là chút hương dã thủ đoạn, mưu lợi mà thôi, Lý đại phu mới là thần thật y.” Một câu, để Lý Diên Thanh sắc mặt tốt lên rất nhiều, không phải đợi đến chuyện hôm nay truyền ra, Lý gia mấy đời người chiêu bài, liền triệt để nện.

“Tạ ơn tiên sinh! Tạ ơn Lý đại phu! Chờ ta nhi tỉnh lại, thiếp thân tất có thâm tạ!” Mỹ phụ sắc mặt kích động, đi theo y quán học đồ, đem con trai độc nhất đưa đi tĩnh dưỡng.

Đô thống do dự một chút, chắp tay hành lễ, “Lúc trước, không biết tiên sinh thân phận, chỗ mạo phạm, còn xin tiên sinh chớ trách!” Nói xong, lại đối Lý Diên Thanh gật gật đầu, vội vàng đi theo, sứ mạng của hắn là bảo vệ phu nhân cùng tiểu công tử, không dám có nửa điểm lơ là sơ suất.

“Lý cô nương, lại gặp mặt.” La Quan quay người, mỉm cười mở miệng.

Lý Thanh Uyển vui mừng, tiến lên làm lễ, “Thanh uyển gặp qua tiên sinh, đa tạ tiên sinh hôm nay xuất thủ, miễn đi ta Lý gia một trận phiền phức.”

Lý Diên Thanh kinh ngạc, “Thanh uyển, ngươi biết tiên sinh “

Lý Thanh Uyển gật đầu, “Trước đó bồi tổ mẫu, tại miếu thành hoàng dâng hương lúc, từng gặp tiên sinh một mặt.” Dừng một chút, “Còn phải lần nữa cảm tạ tiên sinh, ngày đó nhờ có ngài nhắc nhở, ta cùng tổ mẫu mới miễn đi tai họa.”

La Quan lắc đầu, “Lý cô nương nói quá lời, ngươi cùng trưởng bối trong nhà, là phúc phận thâm hậu người, không có nhắc nhở của ta, cũng sẽ không có sự tình.”

Y quán bên trong người nhiều nhãn tạp, đã cứu người, La Quan đang muốn cáo từ rời đi, vừa rồi rời đi mỹ phụ kia, không ngờ vòng trở lại, “Giang Nhu, đa tạ tiên sinh ân cứu mạng, con ta kém một chút…” Kích động trong lòng, thẳng đến nhìn xem nhi tử hô hấp nhẹ nhàng, ngủ thật say về sau, nàng mới khôi phục mấy điểm năng lực suy tính.

La Quan gật gật đầu, “Giang phu nhân không cần đa lễ, gặp nhau chính là duyên điểm, ta tự nhiên xuất thủ cứu người.”

“Tiên sinh cao thượng!” Giang phu nhân do dự một chút,

nói: “Thiếp thân biết, cái này đề nghị có chút mạo muội, nhưng ta thật sợ hãi, con ta bệnh tình lại có nhiều lần, không biết có thể mời tiên sinh, tạm thời chiếu cố mấy ngày mời tiên sinh yên tâm, thiếp thân nguyện trả giá thù lao, nhất định khiến tiên sinh hài lòng.”

Lý Thanh Uyển ánh mắt sáng lên, “Đúng vậy a tiên sinh, vị kia tiểu công tử bệnh tình dù tạm thời ổn định, nhưng khí sắc đích xác kém chút, ngài cứu người cứu đến cùng, không bằng lại giúp một chút bọn hắn đi.”

Lý Diên Thanh nhìn thoáng qua nữ nhi, đáy mắt có chút phức tạp, có thể nghĩ đến Giang Nhu bọn người thân phận không hề tầm thường, đứa bé kia thân thể, lại đích xác hỏng bét…

“Khục! Tiên sinh chính là cao nhân, Lý mỗ cũng muốn thỉnh giáo, như tiên sinh nguyện ý, Lý gia nguyện mời tiên sinh ngồi công đường xử án.”

La Quan trong lòng khẽ động, đột nhiên phát giác được một tia ràng buộc xuất hiện tại, hắn cùng trước mắt mỹ phụ, cùng hậu viện hài đồng trên thân, liền ngay cả bên cạnh Lý Thanh Uyển, tựa hồ cũng thành trong đó 1 điểm , dựa theo cái kia đoán mệnh tiên sinh thuyết pháp, đây chính là nhân gian chi lực

Hắn cùng nhân gian, cuối cùng là có mấy điểm liên quan, tự thân kiếm đạo con đường, mơ hồ xuất hiện một sợi ánh rạng đông. La Quan tâm thần chấn động, hẳn là tự thân thời cơ đột phá, liền tại bọn hắn trên thân

Hơi suy nghĩ một chút hắn gật gật đầu, “Ngồi công

đường xử án liền miễn, La mỗ đích xác không thông y thuật, liền tạm thời lưu lại mấy ngày, chiếu khán tiểu công tử.” Ở tại miếu thành hoàng có chút không được tự nhiên, như vậy thoát thân ra cũng không tệ.

Giang phu nhân vui mừng, “Đa tạ tiên sinh!” Vừa cảm kích, nhìn thoáng qua Lý gia cha con, “Mấy ngày nay, liền làm phiền các ngươi.”

Lý Thanh Uyển nói: “Cha, nhà ta góc đông nam, mới xây tòa viện kia, cùng chủ viện chỉ có 1 đạo cửa hông, đóng lại chính là độc lập 1 hộ, cũng coi như rộng rãi, thanh tĩnh, không bằng liền mời tiên sinh ở tại kia tiểu công tử cũng chuyển qua, thuận tiện tĩnh dưỡng.”

Lý Diên Thanh im lặng.

Hắn dưới gối chỉ có 1 nữ, đã sớm làm tốt kén rể dự định, lúc này mới tại năm trước, mua xuống hàng xóm nền tảng tu 1 cái đông đường viện. Cái này vốn là, là cho Lý Thanh Uyển thành thân về sau, 2 vợ chồng chỗ ở, bây giờ lại lấy ra cho người ta ở nhờ… Quả nhiên nữ sinh hướng ngoại, lão phụ trầm mặc gật đầu, trong lòng chua xót phun trào.

La Quan tìm một tên Lý gia hạ nhân, đi miếu thành hoàng đưa lời nhắn, nói cho người coi miếu hắn tạm thời, không quay về ở, liền đi theo Lý Thanh Uyển, đi tới Lý gia đông đường viện.

Quả nhiên rất là lịch sự tao nhã, thanh tĩnh, rộng rãi đình viện, cũng rất thích hợp đọc sách, đánh cờ, uống trà, “Làm phiền Lý cô nương, xin chuyển cáo lệnh tôn, chỗ ở

ta rất hài lòng.”

Lý Thanh Uyển mặt ửng đỏ, nói khẽ: “Tiên sinh kỳ thật… Có thể gọi tên của ta… Ta lệnh người đi chuẩn bị chút trà bánh, lại đem gian phòng quét dọn một chút…”

Nhìn xem dưới chân vội vàng, hơi có vẻ mấy điểm hoảng hốt cô nương, La Quan cười lắc đầu, trong lòng cũng không gợn sóng.

Một bên khác, cũng theo dọn tới mỹ phụ, chính canh giữ ở nhi tử bên người, trong lúc vô tình ngẩng đầu, ánh mắt xuyên qua mở ra cửa sổ, vừa mới bắt gặp một màn này, nàng ôn nhu cười cười, nghĩ thầm vị này Lý cô nương, ngược lại thật sự là là có một phần tốt ánh mắt.

Lại cúi đầu, sờ sờ mặt của con trai, dù vẫn tái nhợt như cũ, nhưng so trước đó nhiều mấy điểm huyết sắc, “Nhạc nhi, ngươi là nương mệnh, nhất định phải hảo hảo lớn lên, nương không thể không có ngươi…”

Viện tử bên trong, La Quan đưa lưng về phía cửa sổ, sắc mặt bình tĩnh. Kỳ thật liên quan tới Giang Nhạc lời đồn đại, cũng không có nói sai, thật sự là hắn là mệnh bên trong chết yểu chi tướng. Nhưng bây giờ, đã cùng hắn có nhân gian ràng buộc, nói không chừng muốn xuất thủ, can thiệp một chút mệnh số của hắn.

Ngày thứ 2.

Tiểu Giang Nhạc mở mắt ra, “Nương, ta ngủ thật thoải mái, cảm giác toàn thân trên dưới, đều ấm áp.”

Giang Nhu nhìn xem nhi tử đỏ bừng sắc mặt, lại sờ 1 đem hắn ấm áp tay nhỏ, chân nhỏ, nước mắt một chút liền lăn xuống tới. Nhiều năm, từ nhi tử xuất sinh đến nay, tay chân của hắn liền không có ấm qua, lúc ngủ cũng luôn làm ác mộng!

Chẳng lẽ là bệnh nặng một trận, ngược lại chuyển biến tốt đẹp Giang Nhu ánh mắt, nhìn thấy viện tử bên trong, đang uống trà tiên sinh, sáng sớm mặt trời vẩy xuống quang mang, chiếu rọi ở trên người hắn, hắn bóng lưng như khảm nạm một vòng Kim Quang, tựa như không ở nhân gian.

Một tia minh ngộ, đột nhiên nổi lên trong lòng, Giang Nhu keo kiệt gấp, “Nhạc nhi, nương dự định viết thư cho ngươi cữu cữu, mời hắn đến cấp ngươi bái cái lợi hại lão sư, có được hay không “

—

Chương 1531 : Ai Lao sơn ác quỷ

Giang Thái lúc chạy đến, đã là sau 3 ngày, hắn trước nhìn thoáng qua cháu trai, xác định hắn bình yên vô sự, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

“Tỷ, ta nhìn Giang Nhạc bộ dáng, lại giống như là tốt đẹp, ngươi trong thư đề cập vị tiên sinh kia, coi là thật thần kỳ như thế” lúc nói chuyện, hắn nhìn thoáng qua, trầm mặc đứng ở bên cạnh, làm kiện bộc ăn mặc lật long doanh thống lĩnh, cái sau chậm rãi gật đầu.

Giang Nhu nói: “Tiên sinh là cao nhân, chân chính cao nhân, ngươi gặp mặt về sau, tự nhiên là biết được. Lễ vật chuẩn bị đi cùng thấy tiên sinh, mặc kệ ngươi dùng cái gì biện pháp, nhất định phải làm cho tiên sinh gật đầu, nhận lấy Nhạc nhi làm đệ tử, nghe được không “

Giang Thái gật đầu, “Tỷ yên tâm, Giang Nhạc là chúng ta Giang gia dòng độc đinh, ta cái này khi cữu cữu, chẳng lẽ không thương hắn ta đã muốn đi bái phỏng, cũng không dễ chịu nhiều trì hoãn, tỷ ngươi tại cái này chờ tin tức đi, Trình Lực ngươi cùng ta cùng đi.”

Ra cửa, thống lĩnh Trình Lực ôm lễ vật, thấp giọng nói: “Vị tiên sinh này họ La, danh tự không biết, nhưng đích xác phi thường thần bí, thuộc hạ ngày đó chỉ là cận thân, liền bị lực lượng vô hình đẩy ra, vị này cho là vị cảnh giới võ đạo thông thiên nhân vật.”

Giang Thái nhíu nhíu mày, chợt bình tĩnh lại, hai chủ tớ người rất nhanh, liền tới đến La Quan chỗ ở, “Xin hỏi, La tiên sinh có đây không tại hạ Giang Thái, là Giang Nhạc cữu cữu, hôm nay chuyên tới để bái phỏng.”

Rất nhanh, cửa phòng từ bên trong mở ra, lại chưa gặp đến bóng người, chỉ có 1 đạo nhàn nhạt thanh âm truyền đến, “Mời tiến vào.”

Giang Thái ám đạo quả thật có chút thủ đoạn, trở ra liền thấy, ngay tại trong phòng đánh cờ tiên sinh, đối phương rất nhập thần, suy tư liên tục rơi xuống một chữ về sau, mới đứng dậy, “Thật có lỗi, lãnh đạm 2 vị, mời ngồi.”

Thấy rõ khuôn mặt của đối phương, Giang Thái chấn động trong lòng, ám đạo quả nhiên là cái, phong lưu tuấn dật nhân vật, nhất cử nhất động thoải mái bất phàm, đáy lòng một tia lo nghĩ, đề phòng lập tức tiêu tán, “Giang Thái, bái kiến La tiên sinh, chỉ là một chút vật ngoài thân, trò chuyện tỏ lòng biết ơn, còn xin tiên sinh nhận lấy!”

La Quan nhìn hắn một cái, ánh mắt tại nó giữa lông mày hơi dừng một chút, “Giang huynh tướng mạo tử quý, đã có thành thế chi dấu vết, nhưng coi thu nạp vết tích, hình như có ngoại lực can thiệp. Xin hỏi Giang huynh, thế nhưng là có người tại gần đây, cho ngươi phê quá mệnh số “

Giang Thái sắc mặt đại biến, “Cái này… Tiên sinh quá khen, Giang mỗ bất quá chỉ là, chỉ là phủ thành quận trưởng mà thôi, sao là tử quý chi nhãn, như bị người bên ngoài nghe qua, sợ là muốn trêu chọc tai họa.”

La Quan mỉm cười, “Giang huynh không cần khẩn trương, vì ngươi phê mệnh vị kia, xác nhận cái họ Tôn thầy bói đi ta cùng hắn cũng coi như quen biết cũ.”

Giang Thái gánh nặng trong lòng liền được giải khai, “La tiên sinh đúng là tôn thần toán quen biết cũ, cái kia… Tướng mệnh mà nói, cũng không thể tin hết, việc này còn xin tiên sinh giữ bí mật.”

La Quan gật đầu, “Đương nhiên.” Hắn dừng một chút, “Những lễ vật này ngươi mang về, bởi vì thù lao, ngươi đã cho.”

Giang Thái trừng lớn mắt, “Cái này… Tiên sinh chi ý, Giang Thái không rõ.”

La Quan nghĩ nghĩ, nói: “Giang huynh có tử vi chi tướng, có thể nhấc lên nhân đạo dòng lũ, lật đổ hiện tại triều đình, thành lập một phương xã tắc. Đứng ngoài quan sát việc này, nhưng giúp đỡ ta chi tu hành, cụ thể không tiện nhiều lời, đây chính là La mỗ thu lấy thù lao.”

Hơi dừng một chút, hắn giống như cười mà không phải cười, “Mặt khác, chuyển cáo tôn thần toán, không cần trốn tránh La mỗ, phải làm gặp mặt lúc, chúng ta tự sẽ gặp nhau.”

“A…” Giang Thái giật nảy cả mình, cái trán đầy mồ hôi.

Ngày trước, hắn từ quận thành trên đường đi tới, bị tôn thần toán ngăn lại, nói muốn mượn nhân đạo dòng lũ, rửa sạch trên thân nghiệp lực. Cho nên, nguyện ý gia

nhập Giang Thái dưới trướng, làm một tên mưu sĩ.

Giang Thái biết, tôn thần toán cao thâm mạt trắc, tất nhiên là vui mừng quá đỗi, mời hắn đồng hành, tới gặp tỷ tỷ trong miệng cao nhân. Thật không nghĩ đến, hắn chỉ là nói đơn giản một chút việc này, tôn thần toán liền sắc mặt đại biến, cũng không làm thêm giải thích, chỉ nói có chuyện quan trọng khác muốn làm, sau đó không lâu tự sẽ đuổi tới phủ thành, liền vội vàng rời đi.

Bây giờ nghĩ đến, hẳn là tôn thần toán tránh né, chính là trước mắt vị này vừa nghĩ đến đây, Giang Thái thần sắc càng phát ra cung kính, “Vâng, tiên sinh nhìn rõ Thiên Cơ, Giang Thái ngày khác tự sẽ chuyển đạt.”

Cao như thế người, quả thực không thể tưởng tượng, hắn cắn răng một cái, đứng dậy hành lễ, “Mời tiên sinh tha thứ Giang Thái mạo phạm! Ta Giang gia thế hệ công hầu, chuông vang cường thịnh nhà, mặc cho giang sơn rung chuyển xã tắc sụp đổ, cũng không ảnh hưởng tới trong tộc xa xỉ hưởng. Nhưng ta không đành lòng xem thiên hạ lê dân thương sinh chịu khổ, lúc này mới có dẹp yên hoàn vũ, nặng đắp xã tắc ý chí.”

Hô ——

Giang Thái thở ra một hơi, “Đại dung ngồi hưởng thiên hạ 800 năm, tệ nạn kéo dài lâu ngày vô số, dân chúng lầm than, khẩn cầu tiên sinh xuất thủ, giúp ta một chút sức lực. Ngày khác, như may mắn thái bình thiên hạ, nguyện bái tiên sinh là quốc sư, hưởng thiên hạ lê dân thờ phụng, cung cấp nuôi dưỡng!”

La Quan nhìn xem, một mặt chân thành, chờ đợi Giang Thái, lắc đầu, “Nhân gian phân tranh, La mỗ sẽ không nhúng tay, cho nên đa tạ Giang huynh hảo ý.”

“Tiên sinh!”

“Việc này không cần nhiều lời.”

“Là…” Giang Thái ngầm cười khổ, quả nhiên như vậy nhân vật thần bí, không thể tuỳ tiện bị đả động.

Nhưng rất nhanh, hắn liền trong lòng phấn chấn, bây giờ chỉ là khu khu quận trưởng, đương nhiên không có phân lượng. Nhưng những năm này, hắn làm vô số chuẩn bị, chỉ cùng một cái cơ hội, liền có thể vung cánh tay hô lên. Lấy đại dung lập tức trị thế, ai nhưng ngăn hắn Giang gia mấy đời góp nhặt danh vọng, thế lực, có thể trợ hắn trong thời gian ngắn quật khởi.

Đến lúc đó, lợi dụng Vương tước chi tôn, lại đến mời tiên sinh rời núi!

La Quan phát giác được, Giang Thái trong mắt kích động, nhưng lại chưa nhiều lời. Cùng người này khởi thế, không tri kỷ là bao lâu về sau, hắn chưa hẳn còn tại nơi đây.

“Tiên sinh, Giang Thái liền không nhiều quấy rầy, những vật này ngài đã không thu, ta liền chuyển giao cho Lý gia, cũng coi như cảm tạ bọn hắn, đối tỷ tỷ của ta, cháu trai chiếu cố.” Giang Thái sau khi hành lễ, mang theo Trình Lực quay người rời đi.

Nói là vì Giang Nhu, Giang Nhạc, nhưng trên thực tế, hay là tại hướng La Quan lấy lòng, cái này Giang Thái tâm tư thâm trầm, quả nhiên có mấy điểm tướng người làm chủ.

La Quan lắc đầu, tiếp tục xem hướng bàn cờ.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Một bên khác, Giang Nhu rốt cuộc đã đợi được đệ đệ, một mặt vội vàng, “Thế nào tiên sinh đã đồng ý sao “

Giang Thái chi tiết nói: “Tỷ tỷ, ta không có đề cập việc này, ngươi đừng vội, nghe ta nói.” Hắn dừng một chút, “Tiên sinh thật là cao nhân, có thể cùng tiên sinh gặp nhau, đã là ngươi ta tỷ đệ, là Giang Nhạc tạo hóa, không thể yêu cầu xa vời càng nhiều, tỷ ngươi hiểu ta ý tứ đi “

Giang Nhu chần chờ gật đầu, mặt lộ vẻ vẻ u sầu, “Cái này, kia Giang Nhạc làm sao bây giờ hắn còn như thế nhỏ, tiên sinh có thể cứu hắn một lần, chẳng lẽ còn có thể, một mực che chở hắn “

Giang Thái nói: “Tỷ tỷ, lúc trước tiên sinh cứu Nhạc nhi về sau, là thế nào nói với ngươi “

Giang Nhu hồi tưởng, “Tiên sinh nói… Cùng Nhạc nhi tỉnh ngủ về sau, liền không có gì đáng ngại…” Nàng như ý thức được cái gì, đột nhiên trừng lớn mắt.

Giang Thái mỉm cười, “Đây chính là, tiên sinh đã xuất thủ, sao lại bỏ dở nửa chừng tỷ tỷ yên tâm chính là,

Nhạc nhi ngày sau, tất nhiên là một mảnh đường bằng phẳng!”

…

Hôm nay trong thành đến 2 tên khách lạ, mặc rộng lớn áo bào đen, lộ ra sắc mặt trắng bệch, có chút còn có mấy điểm xanh đậm.

Khí chất âm hàn, không giống người lương thiện!

Người bên trái vừa đi vừa về nhìn quanh, ẩn có mấy điểm bất an, “Viên gia, ta nghe trong nước yêu vật giảng, tòa thành trì này bên trong có 1 tôn Thành Hoàng, là cái không tầm thường thần linh, trước đây không lâu một trận thiên kiếp, đánh chết đông đảo đại yêu, đại quỷ, chúng ta đến cái này bên trong tìm mục tiêu, có phải là không quá thỏa đáng “

Viên gia cười lạnh một tiếng, “Mảnh này tuyệt linh thiên địa, trước đây không lâu mới cùng ngoại giới tương dung, một đám chưa thấy qua việc đời đồ vật, bọn hắn nói cái gì Thành Hoàng, lão tử nghe đều chưa từng nghe qua, có cái gì đáng sợ đừng quên, chúng ta thế nhưng là xuất thân Ai Lao sơn, có đại nhân chỗ dựa, cái này cái gì Thành Hoàng thức thời cũng là thôi, nếu không liền phá hắn miếu thờ, nuốt nó kim thân!”

Dưới trướng trong lòng nhất định, vô ý thức ưỡn ngực, đúng a, chúng ta thế nhưng là Ai Lao sơn người, ai dám làm càn nhưng rất nhanh, hắn lại nghĩ tới một sự kiện, “Viên gia, chúng ta đại nhân chính là dòng chính xuất thân, nếu không phải phạm sai lầm nhỏ, cũng sẽ không

bị đuổi đến, mảnh này điêu linh chi địa mở quỷ vực… Đại nhân vì sao, muốn đối đầu kia hắc thủy rắn như thế tôn kính lại còn phải đặc biệt, tìm một phần 'Người lễ' đưa cho hắn khánh thọ "

"Ngươi hiểu cái gì !" Viên gia nghiêng hắn một chút, ám đạo bây giờ dưới trướng không người, bao nhiêu lộ ra điểm, miễn cho sinh ra ngoài ý muốn, "Kia hắc thủy rắn tu vi, tất nhiên là qua quýt bình bình, không kịp chúng ta đại nhân vô cùng 1, nhưng trên người nó lại có mấy điểm long huyết. Mặc dù hỗn tạp không thuần, cái kia cũng có hóa giao chi tướng, hôm nay thiên hạ Chân Long nhất tộc bĩ cực thái lai, đã hiển lộ thịnh vượng chi tướng, chỉ là ngắn ngủi hơn 1 năm thời gian, hóa giao người vô số kể, hóa rồng đều có mấy vị."

"Chúng ta đại nhân tôn kính không phải hắc thủy rắn, mà là Chân Long nhất tộc, ngươi về sau tôn trọng một chút, có nghe hay không "

"Đúng đúng, đa tạ Viên gia, tiểu nhân ghi lại!"

Ai Lao sơn chính là một phương nhân gian quỷ vực, là quỷ tu, lệ quỷ địa bàn, làm việc bá đạo, hung ác, 2 người này cũng là lệ quỷ xuất thân, bất quá là nuốt nhân thân, nhờ vào đó hành tẩu thế gian.

Lần này vào thành, chính là phụng đại nhân chi mệnh, đến tìm một phần thượng hạng "Người lễ", cho đầu kia hắc thủy rắn chúc thọ.

Cái gọi là "Người lễ", chỉ chính là đồng nam đồng nữ, mệnh cách đặc thù người, đối yêu quỷ tu đi rất có ích

lợi. Cái này tìm kiếm sự tình, quỷ vật am hiểu nhất đạo này, có thể tuỳ tiện ngửi được trên người bọn họ, tản mát ra khí tức.

Đúng lúc này, Viên gia dẫm chân xuống, hắn hít mũi một cái, mặt lộ vẻ vui mừng, “Có! Này khí tức, thật đúng là mê người…” Hắn nuốt nước miếng một cái, lại trừng mắt liếc bên người người, “Nhịn cho ta điểm, đây là đại nhân muốn ‘Người lễ’, không được nhúc nhích nửa điểm tâm tư!”

“Viên gia yên tâm, tiểu nhân có chừng mực.” Đang khi nói chuyện, cái này lệ quỷ trong lòng thầm mắng, ngươi cái lão già không phải cũng nuốt nước miếng còn nói ta!

2 đầu lệ quỷ dưới chân vội vàng, rất nhanh liền tìm được, cái này phát ra mê người khí tức đồng nữ —— kia là 1 cái bên đường mì hoành thánh bày, sinh ý rất không tệ, khách nhân nối liền không dứt, một cái tiểu nữ hài chính 1 người, ngoan ngoãn ngồi trên ghế viết chữ.

Chính là nàng!

2 đầu lệ quỷ liếc nhau, thẳng đến mì hoành thánh bày mà đi.

Nhưng lại tại, bọn hắn sắp tiếp cận, đột nhiên một trận cuồng phong nổi lên, thổi cát bay đá chạy, đổ ập xuống đánh tới.

Ngang rống ——

Mơ hồ trong đó, hình như có gầm lên giận dữ, ở bên tai

vang lên, 2 đầu lệ quỷ kêu thảm một tiếng, không chút do dự quay đầu liền chạy.

Nhắc tới cũng kỳ, cái này gió lớn nổi lên lại là hướng ngoại thổi, mì hoành thánh bày nửa điểm chưa thụ ảnh hưởng, mấy vị khách nhân hiếu kì ngẩng đầu, lại nhìn sắc trời, “Cái này êm đẹp, ở đâu ra gió lớn “

“Vừa rồi, tựa hồ nghe đến tiếng kêu thảm thiết “

“Có thể là nghe lầm đi.”

Đen nha cũng ngẩng đầu nhìn lại, cùng người bên ngoài khác biệt, nàng mơ hồ nhìn thấy, 2 cái chật vật chạy trốn bóng đen, trên thân mang theo nàng không thích hương vị.

Ê ẩm, xú xú.

Cau mũi một cái, đen nha cúi đầu kế tiếp theo luyện chữ, đây là lần trước tiên sinh đến, cho nàng kể chuyện xưa thời điểm nói —— tiên sinh nói, liền xem như nữ hài tử, cũng hẳn là học chữ.

Cha sau khi nghe được không hai lời, trực tiếp liền giúp đen nha, tìm thôn bên trong 1 vị tiên sinh dạy học, bây giờ nàng mỗi ngày đều muốn viết mấy trương chữ lớn.

Tay mệt mỏi quá, con mắt cũng có chút chua… Nhưng vừa nghĩ tới, lần sau gặp được tiên sinh lúc, có thể nhìn thấy hắn vẻ giật mình, đen nha liền lại có lực, “Lại viết 1 trương!”

—

Chương 1532 : Hai cọc đại cơ duyên

Cách đó không xa 1 đầu ngõ nhỏ bên trong, cuồng phong thổi qua, 2 cái Ai Lao sơn ác quỷ lăn xuống một chỗ, mặt mũi bầm dập vô cùng thê thảm.

“Viên gia, vừa rồi thứ gì ta làm sao mơ hồ, giống như là nhìn thấy một cái bóng rồng! Má ơi, hù chết ta, vừa rồi thật sự cho rằng, muốn bị vật kia cho ăn!” Ác quỷ nhe răng trợn mắt, một mặt nghĩ mà sợ.

Viên gia cũng lòng còn sợ hãi, “Ngươi hiểu cái gì, kia là long hồn! Thành này bên trong, lại vẫn lạc qua 1 đầu Giao long…” Hắn như nghĩ đến cái gì, ánh mắt sáng lên, “Long châu!”

Mấy ngày trước đây, hắn trong lúc vô tình nghe đại nhân cùng đầu kia hắc thủy rắn trò chuyện, đề cập qua nơi đây biến cố, hình như có 1 đầu trong nước đại yêu, tại lôi kiếp hạ thân vẫn, lưu lại 1 viên long châu.

Kia hắc thủy rắn than thở, một mặt khát vọng không cam lòng, nó tu hành đã đạt bình cảnh, nếu có thể cầm tới viên này long châu, liền có thể nhảy lên Long môn như vậy hóa giao.

Viên gia ánh mắt càng ngày càng sáng, cùng long châu so sánh, chỉ là “Người lễ” tính là gì thật không nghĩ tới, nó lại một phàm nhân tiểu nha đầu tay bên trong!

Như coi là thật cầm tới long châu, chưa hẳn liền muốn cho kia hắc thủy rắn, hôm nay thiên hạ Long tộc thế lên, 1 viên long châu giá trị không thể đo lường.

“Đi, chúng ta đi bẩm báo đại nhân!” Viên gia ngẩng đầu, xa xa nhìn thoáng qua, bên đường mì hoành thánh bày, xoay người rời đi.

2 đầu ác quỷ đang muốn đi ra khỏi thành, nhưng dọc đường nào đó đầu đường cái lúc, lại cùng nhau dừng bước lại, mặt lộ vẻ chấn kinh, say mê, này khí tức… Này khí tức…

Tê!

Là mộ phần thể!

Mà lại, là triệt để thành thục, lại ứng sảng khoái chết chưa chết kiếp, thể nội cửu âm nhất dương giao hòa, đã là chân chính phần mộ lớn.

Phàm nhân dù yếu đuối vô năng, lại sinh mà ở trong chứa tạo hóa, có chút thể chất đặc biệt, đối quỷ vật mà nói có lớn lao dụ hoặc. Cái gọi là mộ phần thể, chính là trong đó đứng đầu nhất một loại, nhân thân như phần mộ lớn, như âm dương hợp nhất, thì càng là 100 năm khó gặp một lần.

Quỷ vật đoạt xá, mượn nhờ thân này tu hành 1 ngày 1,000 dặm, như có thần trợ!

“Viên… Viên gia… Đây là… Đây là thành thục mộ phần thể…” Ác quỷ run rẩy mở miệng, một đôi mắt trở nên đỏ

bừng.

Ba ——

Trùng điệp 1 bàn tay đánh vào trên đầu, để ác quỷ tỉnh táo lại, “Cái này mộ phần thể, là chúng ta đại nhân, ngươi chẳng lẽ còn dám nhớ thương nhanh, ngươi lập tức chạy trở về, ta canh giữ ở cái này bên trong, miễn cho bị cái khác quỷ vật nhanh chân đến trước!”

“Cái này…”

“Dông dài cái gì đi mau!”

Ác quỷ vội vàng gật đầu, “Vâng.” Hắn quay người bước nhanh rời đi, đáy mắt lộ ra một tia giọng mỉa mai. Sợ bị khác quỷ vật nhanh chân đến trước chỉ sợ chỉ, liền là chính ngươi đi!

Hắn nhìn ra Viên gia mang trong lòng làm loạn, lại cũng không làm rõ, lão già này ỷ vào đi theo đại nhân nhiều năm, từ trước đến nay không đem hắn xem ở mắt bên trong. Hắn nếu không xảy ra chuyện, lão tử làm sao có cơ hội trở thành, đại nhân tâm phúc

Về phần kia phần mộ lớn chi thể… Trông mà thèm là thật trông mà thèm, nhưng ác quỷ có tự biết chi danh, hắn chút thực lực ấy, nếu dám chiếm cái này Quỷ đạo thần thể, đó mới là muốn chết.

Đi, nhanh đi hồi bẩm đại nhân, tốt nhất có thể đến cái quỷ tang đều lấy được!

Một bên khác, Viên gia nhìn chằm chằm trước mắt trạch viện, hắn có thể ngửi được mùi thuốc, tựa hồ là 1 nhà y quán. Mà kia phần mộ lớn chi thể khí tức, thì tại góc đông nam rơi, nghe phi thường yên tĩnh, không có ở mấy người.

Mặc dù là ban ngày, nhưng hắn chính là trải qua nhiều năm lão quỷ, tự có pháp lực thủ đoạn, quật ngã mấy cái phàm nhân dễ như trở bàn tay. Đến lúc đó, chiếm cái này phần mộ lớn chi thể, trực tiếp rời đi nơi đây, lớn không được lại không còn Ai Lao sơn, trời đất bao la ai có thể tìm tới hắn

Liều!

Không phải, khi nào mới có thể ra đầu, làm một phương quỷ vực chi chủ.

Viên gia đáy mắt, hiển hiện một vòng huyết sắc, nóng bỏng, hắn thở sâu, thân thể đột nhiên hóa thành một cỗ âm phong, hướng trạch viện bay đi.

Bành ——

Một tiếng vang trầm, như đụng vào 1 đạo vô hình bình chướng, âm phong sát na tiêu tán, chỉ có một chút tro dấu vết, từ đó vãi xuống tới.

Viên gia chết rồi.

Đáng buồn chính là, cái này ác quỷ cho đến chết, cũng không biết đến tột cùng xảy ra chuyện gì. Đương nhiên, tin tức tốt là, chết rất thẳng thắn, không có cảm nhận

được nửa điểm thống khổ.

Đông đường viện, nhìn lên trời sắc vừa vặn, ở trong viện uống trà, đọc sách La Quan, ngẩng đầu hướng ngoại nhìn thoáng qua.

“Tiên sinh, là cần thêm trà sao” ngoan ngoãn canh giữ ở bên cạnh, như đồng tử Giang Nhạc cung kính mở miệng.

Nương nói, mệnh của hắn là tiên sinh cứu, muốn như phụng dưỡng thân trường, hắn ở tại tiên sinh bên người vài ngày sau, đối với hắn càng ngày càng cung kính. Cũng nói không nên lời nguyên nhân, đã cảm thấy tiên sinh khí tức, để người thân cận, tôn kính.

“Ừm, thêm một chút đi.” La Quan tùy ý gật gật đầu.

Hắn đoán được, Giang Nhu tiểu tâm tư, lại cũng không để ý.

Lại liếc mắt nhìn Giang Nhạc, tiểu gia hỏa này thể chất, còn phải nghĩ biện pháp, một lần vất vả suốt đời nhàn nhã mới là. Không phải, cùng loại vừa rồi phiền toái nhỏ, đem tầng tầng lớp lớp.

…

Đủ ngay cả sông chính là dung nước sông lớn, xuyên qua quốc gia nam bắc, nghe nói thượng du là đến từ, 1 cái Bắc Cương Thần sơn, mà đủ ngay cả sông chẳng qua là trong đó, 1 đầu chủ yếu chi mạch mà thôi.

Bây giờ, đáy sông 1 tòa thủy phủ bên trong, hắc long đại vương ngay tại mở tiệc chiêu đãi quý khách, đối phương là một tên cẩm bào công tử, da trắng như ngọc, phong lưu phóng khoáng, trong ngực nắm cả 1 vị, váy áo nửa hở mỹ kiều nương, nâng chén cười to, “Hay là hắc long huynh trưởng thời gian khoái hoạt, những năm qua ta tại Ai Lao sơn bên trong, thụ trong tộc trưởng bối quản chế, chính là hưởng thụ một hai đều muốn lén lút.”

Chủ tọa là 1 trương san hô đại ỷ, toàn thân xích hồng lại lấy kim, châu khảm nạm, hoa lệ vô song, hắc long đại vương là cái thể trạng to con hán tử mặt đen, uống rượu uống đỏ bừng cả khuôn mặt, nghe vậy nói: “Hồ hiền đệ, đã cảm thấy khoái hoạt, vậy liền lưu tại cái này thủy phủ, phàm là ca ca ta có, tất phân ngươi một nửa hưởng dụng. Ngươi ta huynh đệ liên thủ, cho dù tại cái này đủ ngay cả trong nước, cũng ít có người dám chọc.”

Hồ Ứng đầy uống, lại thở dài một hơi, “Không so được hắc long huynh trưởng, tiểu đệ lần này là bị trong tộc phạt đến, trên thân đè ép nhiệm vụ, muốn mở một phương quỷ vực, mới có thể đem công gãy tội… Thôi, một chút việc nhỏ, không tiện tha huynh trưởng hào hứng, qua 2 ngày huynh trưởng đại thọ, tiểu đệ tất đưa lên một món lễ lớn, dĩ tạ huynh trưởng những ngày qua khoản đãi.”

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Hắc long đại vương đắc ý cười to, Ai Lao sơn dòng chính ác quỷ, đều như thế nể tình, ngày sau ai còn dám xem thường bổn vương, “Hồ hiền đệ xuất thủ, nhất định

bất phàm, kia bản vương liền rửa mắt mà đợi!”

Trong đại điện, còn có một số lính tôm tướng cua, sơn quỷ, Thủy yêu chi lưu, đều sinh hoạt tại đủ ngay cả sông lưu vực phạm vi bên trong, chạy đến cho hắc long đại vương sớm chúc thọ. Giờ phút này nghe vậy, lập tức nhao nhao nịnh nọt, mông ngựa cuồn cuộn, đập hắc long đại vương mặt mày hớn hở, bầu không khí càng phát ra nhiệt liệt.

Đột nhiên, mỉm cười tựa ở Hồ Ứng mang bên trong mỹ nhân kinh hô một tiếng, “Bành” một tiếng vang thật lớn, trực tiếp bị đánh bay ra ngoài. Quỷ khí cuồn cuộn, bay thẳng đỉnh điện, lại nhìn trước mắt nào có cái gì phong lưu công tử, rõ ràng là 1 tôn khuôn mặt dữ tợn ác quỷ, “Thật can đảm! Ai dám giết ta Ai Lao sơn người, muốn chết!”

Đại điện đột nhiên yên tĩnh, chúng yêu, quỷ run run rẩy rẩy.

Hắc long đại vương đặt chén rượu xuống, trầm giọng nói: “Hồ hiền đệ, đã xảy ra chuyện gì nơi đây chính là bổn vương địa bàn, ai dám chọc giận ngươi chính là cùng bổn vương đối nghịch, ta tuyệt sẽ không bỏ qua hắn!”

Quỷ khí thu liễm, Hồ Ứng lại biến thành, lúc trước quý công tử bộ dáng, chỉ là mặt trầm như nước, trong mắt hung quang lập loè, “Nguyên là nghĩ đến, hắc long huynh trưởng ngươi ít ngày nữa liền đem khánh thọ, tiểu đệ phái dưới trướng, đi tìm một phần thượng hạng ‘Người lễ, nhưng ngay tại vừa rồi, ta trong đó một tên

dưới trướng Viên Thành núi, bị người giết!”

“Hiền đệ cũng biết ở đâu bổn vương cùng đi với ngươi, cũng phải xem ai gan lớn trùm trời, dám đụng đến ta hắc long thủy phủ khách nhân!” Hắc long đại vương đằng đằng sát khí.

Hồ Ứng khoát tay, “Không cần làm phiền huynh trưởng, tiểu đệ 1 người liền có thể!” Hắn cười lạnh một tiếng, “Ta Ai Lao sơn trước đó, chưa từng tới bao giờ nơi đây, vừa vặn nhân cơ hội này sáng sáng lên chiêu bài, cũng tốt cho các phương đề tỉnh một câu… Có ít người, là chọc không được!”

Hắc long đại vương gật đầu, “Cũng tốt, hiền đệ như có cần, chi bằng mở miệng là được.”

Hồ Ứng sắc mặt hơi chậm, “Đa tạ hắc long huynh trưởng, một chút chuyện nhỏ, không đáng ảnh hưởng hôm nay yến hội, chúng ta kế tiếp theo.”

Hắn dự định đợi đến ban đêm, lại đi qua thanh toán —— cẩn thận chạy được vạn năm thuyền, chỗ này địa giới đối với ngoại giới đến nói có chút thần bí, tuy nói cấp độ rất thấp, nhưng lỡ như đâu

Một lát sau trong điện bầu không khí khôi phục, cụng chén giao ngọn vô cùng náo nhiệt, hắc long đại vương cũng không có đem chuyện này để ở trong lòng, bất quá là đầu Ai Lao sơn ác quỷ, chết thì chết.

Hẹn 1 canh giờ sau, một trận âm phong rơi vào đủ ngay cả trong nước, tiếp lấy hóa thành quỷ ảnh, thẳng đến

đáy sông thủy phủ mà đến, “Đại nhân, thuộc hạ có chuyện quan trọng cầu kiến đại nhân!”

Ngoài điện, vang lên ác quỷ thét lên.

Hồ Ứng nói: “Bên ngoài là ta một cái khác thủ hạ, cho là may mắn chạy về, vừa vặn hỏi một chút hắn, đã xảy ra chuyện gì.”

Rất nhanh, ác quỷ đi tới trong điện, “Phù phù” một tiếng quỳ xuống, còn không chờ hắn mở miệng, liền nghe tới quát khẽ một tiếng, “Viên Thành núi chết như thế nào nói!”

Ác quỷ con mắt, nháy mắt trừng lớn.

Viên gia chết

Cứ như vậy một hồi, ác quỷ sợ hãi lại may mắn vô song, may mắn hắn đi nhanh, nếu không lưu tại kia nói không chừng chết chính là hắn.

“Đại nhân, tiểu nhân không biết a, ta cùng Viên gia tại thành bên trong, phát hiện 1 cái thành thục phần mộ lớn thể, Viên gia để cho ta tới báo tin, mình canh giữ ở kia bên trong, tiểu nhân một khắc không dám dừng lại, Viên gia… Viên gia hắn chết như thế nào…”

Hồ Ứng bỗng nhiên đứng dậy, “Cái gì phần mộ lớn thể ! Ngươi xác định” hắn hô hấp dồn dập, sắc mặt đỏ lên.

Hắc long đại vương xem ở mắt bên trong, ám đạo cái này tiểu lão đệ dù xuất thân không sai, nhưng tu hành

không đủ a, không có điểm định lực.

Ác quỷ chặn lại nói: “Tuyệt đối không sai, tiểu nhân mặc dù tu vi thấp, nhưng phần mộ lớn thể khí tức, vẫn có thể nhận ra đến, Viên gia cũng là nói như vậy, 2 chúng ta là cùng một chỗ phát hiện.”

2 cái ác quỷ đều xác định, việc này tuyệt đối không sai!

Hồ Ứng hồng quang đầy mặt, chỉ cảm thấy trong lòng phiền muộn, nháy mắt quét sạch sành sanh, phạm sai lầm bị giáng chức đến cái này hoang vu chỗ sai, đây là phúc của hắn đất a! Chỉ cần chiếm phần mộ lớn thể, ngày sau Ai Lao sơn bên trong, tất có hắn một chỗ cắm dùi.

“Hắc long huynh trưởng, hôm nay ta có chuyện quan trọng, trước hết cáo từ!”

Hắc long đại vương đưa tay, “Hiền đệ không thể lỗ mãng, cơ duyên ngay tại kia bên trong, chẳng lẽ còn có thể chạy không thành ngươi muốn vững vàng, chí ít trước điều tra một chút tình huống, vội vàng xuất thủ có lẽ có ngoài ý muốn.”

“Cái này…” Hồ Ứng hơi 1 do dự, nhìn sắc trời, cười khổ nói: “Huynh trưởng nói rất đúng, là tiểu đệ xúc động, vậy liền cùng trời tối, trước triệu mấy tên tiểu quỷ, nhìn lại nhìn xem tình huống.”

“Cái này liền đúng, phùng đại sự có tĩnh khí, chúng ta người trong tu hành, ngay ngực có kinh lôi mặt như bình hồ.” Hắc long đại vương thỏa mãn gật đầu.

Thấy Hồ Ứng tâm tình kích động thoáng lắng lại, quỳ ác quỷ do dự một chút, nói: “Còn… Còn có chuyện… Đại khái cùng hắc long đại vương có quan hệ…”

Hắc long đại vương nhíu mày, “A chuyện gì, nói nghe một chút “

Ác quỷ nói: “Phát hiện phần mộ lớn thể trước đó, ta cùng Viên gia ở trong thành một chỗ mì hoành thánh bày ra, gặp một cái tiểu nữ hài, trong tay nàng cầm 1 viên long châu.”

“A, long châu a… Cái gì ! Ngươi lặp lại lần nữa long châu !” Hắc long đại vương nháy mắt lao đến, ôm đồm cái khác. Tiểu tiểu ác quỷ, bị đại yêu khí tức xung kích, lập tức 2 mắt một trận trắng dã, mắt thấy là phải ngất đi.

Hồ Ứng tranh thủ thời gian giữ chặt hắn, “Huynh trưởng, tĩnh khí, phải có tĩnh khí a!”

“A… Ha ha… Cái này, là bổn vương thất thố…” Hắc long đại vương buông ra ác quỷ, “Ngươi xác định, là long châu “

Ác quỷ miệng lớn thở dốc, dọa đến gần chết, tranh thủ thời gian gật đầu, “Là long châu, ta nghe tới long ngâm, khẳng định không sai.”

Hồ Ứng cười to, “Huynh trưởng, xem ra ngươi ta huynh đệ, quả thật đi số phận, lại cùng một ngày đạt được thiên đại cơ duyên!”

Hắc long đại vương nhếch môi, cơ hồ cười đến cái ót, “Là hiền đệ, cho bổn vương mang tới phúc khí a! Chờ cái gì trời tối đi, bổn vương hiện tại liền điểm đủ binh tướng, chúng ta hiện tại liền đi!”

Thấy Hồ Ứng trợn mắt hốc mồm.

Hắc long đại vương mặt không đổi sắc, “Mọi thứ cũng làm nhập gia tuỳ tục, linh hoạt ứng biến, nơi đây lại có hai cọc đại cơ duyên tề tụ, khó tránh khỏi sẽ sinh ra gợn sóng. Làm phòng lỡ như, tự nhiên nhanh chóng xuất thủ vi diệu, hiền đệ nghe ta chính là, chúng binh tướng nghe lệnh, theo bổn vương xuất phát!”

Cái này long châu, ta lão Hắc muốn định.

—

Chương 1533 : Yêu quỷ làm sóng

Đủ ngay cả trong nước sóng nước cuồn cuộn, lâu dài ở trên sông kiếm ăn ngư dân, cảm thụ được không bình thường thủy thế sắc mặt nhao nhao đại biến, vội vàng thu lưới lên bờ, mang lên tế phẩm không ngừng dập đầu, sắc mặt sợ hãi không thôi.

Thuỷ thần tức giận!

Bọn hắn không nhìn thấy, đáy sông phía dưới từng đầu to lớn bóng tối, càng không phát hiện được, kia mãnh liệt khuấy động yêu khí. Lại có thể cảm nhận được, đến từ đủ ngay cả sông phẫn nộ, dòng nước càng phát ra chảy xiết, thậm chí nhấc lên cao mấy trượng sóng lớn, “Ầm ầm” chụp về phía 2 bên bờ khí thế kinh người.

Hắc long đại vương vì bảo đảm vạn vô nhất thất, tận lướt nước phủ binh tướng, lại mời đến chúc thọ một đám yêu vật áp trận, tăng thêm Ai Lao sơn ác quỷ một nhóm, khí thế hùng hổ xuất hành.

Động tĩnh này tự nhiên hấp dẫn đến, đủ ngay cả trong nước không ít chú ý, từng đầu đại yêu ngoi đầu lên, ánh mắt lộ ra kiêng kị.

1 đầu rắn nước thành tinh, dám hào “Hắc long” 2 chữ, tự xưng “Đại vương”, đương nhiên cũng là có chút bối cảnh. Truyền thuyết gia hỏa này phụ thân, chính là 1 đầu đắc đạo thật giao, hôm nay thiên hạ Long tộc thế

lên, nghe đồn thậm chí có hóa rồng chi tư.

Cái này liền khó lường, Chân Long đây chính là, giữa thiên địa đứng đầu nhất tồn tại, chao liệng cửu thiên phía trên, thiên hạ có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Dù là, thật giao đa tình dòng dõi vô số, nhưng long huyết hậu duệ thân phận, đầy đủ chấn nhiếp các phương, không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Cho dù tại cạnh đoạt đủ ngay cả nước sông thần bên trong, hắc long đại vương lạc bại, cũng bất quá là bị đuổi tới tiểu lưu trong sông, tôn kia chiến thắng cường đại thuỷ thần, cũng không dám thống hạ sát thủ.

Lại thêm, Ai Lao sơn đến ác quỷ một nhóm, song phương liên thủ, đã là một cỗ không thể khinh thường lực lượng.

Chớ nói chi là, Ai Lao sơn địa vị cực lớn, tân nhiệm đủ ngay cả nước sông thần đại nhân, đã năm lần bảy lượt hạ lệnh, tuyệt không cho trêu chọc đối phương. Cũng không biết hôm nay, ai lớn mật như thế, lại trêu chọc hai bên này, sợ là rơi không được tốt.

Đủ ngay cả dưới sông du lịch, tiểu lưu sông chi mạch, phát giác được thủy thế biến hóa, yêu khí, quỷ khí mãnh liệt cuồn cuộn, Kim Lân nương nương mang theo Quy thừa tướng cùng thanh cua tướng quân, tranh thủ thời gian trốn đi.

Một con sông ngọn nguồn khe hở, nước bùn cùng cây rong phía dưới, chủ tớ 3 cái thân thể run rẩy, chỉ là một

cái suy nghĩ —— đầu này hắc thủy rắn, lại náo ra động tĩnh lớn như vậy, xem ra hôm nay là tình thế bắt buộc. Bọn hắn có thể lẫn mất nhất thời, nhưng sớm muộn sẽ bị phát hiện, đến lúc đó chính là hẳn phải chết không nghi ngờ!

‘Xong, ta muốn chết rồi…’ Kim Lân nương nương trong mắt nước mắt lấp lóe, đưa tay xát 1 đem, “Quy thừa tướng, cua tướng quân, 2 người các ngươI đi thôi, hắc long đại vương muốn bắt chính là ta, chỉ cần 2 người các ngươI đầu hàng, hắn sẽ không làm khó các ngươi.”

“Nương nương!” Quy thừa tướng, cua tướng quân khóc ruột gan đứt từng khúc, dưới chân bất động thanh sắc, lặng lẽ hướng về sau chuyển.

Không phải ta cùng bất trung, thực tế 2 phe địch ta, thực lực sai biệt quá lớn, lưu lại cũng chỉ là chịu chết. Không bằng bảo toàn bản thân, đợi ngày sau nói không chừng, còn có cơ hội vi nương nương báo thù.

Kim Lân nương nương trừng lớn mắt, “Ta để các ngươi đi, các ngươi thật đi a…” Sau một khắc, “Ầm ầm” khủng bố sóng nước, xen lẫn ngập trời yêu khí, từ thượng du mãnh liệt mà đến, kích thích đáy sông bùn cát, cây rong tại một mảnh vẩn đục bên trong điên cuồng lắc lư.

Hắc long đại vương cùng Hồ Ứng, hình như có phát giác, cúi đầu xem ra một chút, Kim Lân nương nương lập tức sắc mặt trắng bệch, tiếp lấy một mặt quyết tuyệt —— tới đi! Ta Kim Lân, chính là tiểu lưu nước sông thần, cho dù là chết, cũng muốn oanh oanh liệt liệt chém giết một trận.

Nàng thở sâu, không tiếp tục ẩn giấu tự thân, yêu khí bay lên, 1 đầu dài hơn một trượng đỏ lý hư ảnh nổi lên.

Sau một khắc…

Hắc long đại vương cùng Hồ Ứng, lại cùng nhau thu hồi nhãn thần, giống như là không thấy được nàng đồng dạng, song phương như vậy thác thân mà qua.“Ầm ầm” cuồn cuộn sóng dữ đi xa, lưu lại chủ tớ 3 người mắt lớn trừng mắt nhỏ, mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

Cái này… Tình huống như thế nào trừ phi hắc long đại vương cùng đầu kia ác quỷ, 2 người đều mù, nếu không tuyệt đối nhìn thấy bọn hắn. Huống chi, Kim Lân nương nương đều đã đứng ra, làm tốt động thủ chuẩn bị, kết quả cứ như vậy trực tiếp đi qua

Quy thừa tướng kích động co giật, “Nương nương đại hỉ! Đại hỉ a! Hôm nay, hắc long đại vương cùng kia ác quỷ mục tiêu, không phải chúng ta, lão hủ còn tưởng rằng, sẽ không còn được gặp lại nương nương… Ô ô… Nương nương không có việc gì liền tốt, lão hủ rất cao hứng!”

Cua tướng quân ngẩn người, kìm lớn “Bành” một tiếng, cho mình một chút hung ác, lập tức 2 mắt đẫm lệ, “Nương nương, ta cũng là!”

Kim Lân nương nương cười lạnh, “2 người các ngươI, hiện tại khóc không khỏi quá muộn, bản nương nương lười nhác so đo, ngày sau lại cùng các ngươi tính sổ

sách!” Nàng chui ra mặt nước, nhìn xem hắc long đại vương cùng kia ác quỷ rời đi phương hướng, nhịn không được nhíu mày, “Vậy bọn hắn, đây là muốn đi cái kia bên trong “

Đột nhiên, một cái ý niệm trong đầu xẹt qua não hải, Kim Lân nương nương bỗng nhiên trừng lớn mắt, long châu!

Đúng, trừ kiện bảo bối này, còn có cái gì có thể dẫn động đầu kia hắc thủy rắn, nhấc lên cái này kinh người động tĩnh ! Mà long châu, bây giờ tại cái phàm nhân tiểu nữ hài tay bên trong, nàng bản thân cũng không có chỗ thần kỳ, nhưng tiểu cô nương kia bên người, lại đứng 1 vị tiên sinh.

Não hải vô ý thức hiện ra, ngày ấy mì hoành thánh bày ra, vị kia tính tình ôn hòa, ngữ khí bình tĩnh tiên sinh, “… Khối này đá cuội, là ta đưa cho đen nha lễ vật, người bên ngoài không thể chạm vào, nếu không là phải có tai họa.”

Cho nên, đầu kia đáng chết hắc thủy rắn, hôm nay gióng trống khua chiêng dốc toàn bộ lực lượng, là hướng về phía vị tiên sinh kia đi Kim Lân nương nương ánh mắt càng ngày càng sáng, nhếch miệng lên, hận không thể cười to vài tiếng.

Tốt! Tốt!

Lần này, là chính các ngươi muốn chết, ta Kim Lân nương nương làm thuỷ thần việc này, xong rồi!

Quy thừa tướng lo lắng, “Nương nương, lão hủ hoài

nghi, hắc long đại vương lần này, sợ là chạy viên kia long châu đi, như lỡ như bị hắn đắc thủ, toàn bộ đủ ngay cả sông lưu vực, lại không ta nhóm nơi sống yên ổn a.”

Mì hoành thánh bày chấn kinh một chuyện, Kim Lân nương nương cố lấy mặt mũi, ai cũng không có nói cho, nghe vậy cười lạnh, “Ta chỉ sợ hắn không đi!”

Khoát khoát tay, nàng một mặt cao thâm mạt trắc, “Thừa tướng chớ có lo lắng, kia long châu bây giờ, tại 1 vị cao nhân trong khống chế, bản nương nương cũng không dám cưỡng ép tác thủ. Lần này, đừng nhìn kia hắc thủy xà yêu quỷ một đám, chỉ cần dám quá khứ, chính là tự tìm đường chết!”

Cua tướng quân không hiểu gì chỉ biết rất lợi hại, cùng Quy thừa tướng liếc nhau, ám đạo nương nương nói tới cao nhân, không phải là vị kia lão thành hoàng đối phương mượn một trận thiên kiếp, diệt sát rất nhiều khủng bố yêu quỷ, đáng tiếc thực lực bọn hắn thấp, bị dọa đến dưới đáy nước run run rẩy rẩy, không có nhìn rõ ràng.

Như coi là thật như thế, đây chính là thiên đại hảo sự!

Một bên khác, hắc long đại vương bất an, vặn vẹo uốn éo cái đuôi, trên thực tế tại một nhóm khí thế hùng hổ ngoặt vào tiểu lưu sông về sau, đáy lòng của hắn liền sinh ra một tia bất an.

Cái này hướng chảy, cái tốc độ này, chẳng lẽ chạy vậy đi

Hắc long đại vương chính là trong nước đại yêu, cùng

hóa giao cách xa một bước, trận kia đáng sợ thiên kiếp, là nhìn cái bảy tám phần, dù không chân thiết lại đối tôn kia Thành Hoàng gia, kính sợ đến xương bên trong.

Cho nên, lượt lục soát ngoài thành không có kết quả về sau, biết rõ long châu có khả năng, rơi vào miếu thành hoàng phụ cận, lại chậm chạp không dám vào thành. Cuối cùng cũng chỉ là phái mấy cái thờ phụng hắn phàm nhân, trước sau tiến đến tìm kiếm, như cũ không thu hoạch được gì.

‘Sẽ không phải trùng hợp như vậy chứ !’

Hắc long đại vương nói thầm trong lòng, nhưng thế giới này chính là như vậy, càng không nghĩ đối mặt, thường thường càng sẽ trở thành hiện thực. Mắt thấy phía trước dẫn đường đầu kia ác quỷ dừng bước lại, cùng Hồ Ứng cung kính nói vài câu, hắc long đại vương khóe miệng giật một cái, “Hiền đệ, hẳn là long châu trong thành này “

Hồ Ứng gặp hắn sắc mặt khác thường, nhưng cũng chưa suy nghĩ nhiều, thành thục phần mộ lớn thể dụ hoặc, để hắn quỷ khí cấp trên, “Đúng! Hắc long huynh trưởng, hôm nay ngươi ta huynh đệ, các lấy một cọc cơ duyên, ngươi phá cảnh hóa giao, tiểu đệ cũng có thể nhảy lên trở thành Quỷ vương cảnh!”

“Đến lúc đó, lại thuận tay diệt tòa thành này, luyện hóa thành một phương quỷ vực, cùng ngươi đủ ngay cả sông liền cùng một chỗ, ngày sau phiến thiên địa này chính là ngươi ta huynh đệ vi tôn, ai dám cùng ngươi chúng ta đối nghịch !”

Như nghĩ đến kia phong quang cục diện, Hồ Ứng cười to vài tiếng, quỷ khí phun trào, khí thế như hồng.

Hắc long đại vương trầm mặc.

Hồ Ứng không được đến đáp lại, tâm lý không hiểu, “Huynh trưởng đây là quá mức vui vẻ, nhất thời không biết như thế nào tỏ thái độ sao “

“Hiền đệ a, bằng không việc này, ngươi ta từ dài bàn lại” hắc long đại vương trầm giọng mở miệng.

Hồ Ứng sững sờ, “Huynh trưởng ý gì “

Hắc long đại vương đưa tay, chỉ chỉ cách đó không xa, toà kia không đáng chú ý thành trì, “Nơi khác đều dễ nói, chính là muốn đồ thành, ca ca cũng có thể nhấc ngươi một tay, nhưng nơi này không được.”

Hắn thở sâu, “Ca ca đề cập với ngươi, liên quan tới thiên kiếp dưới, long châu chuyện này đi không sai, chính là tại cái này bên trong. Trong thành này có cái lão thành hoàng, trước đó cũng liền phổ thông tiểu thần, hưởng thụ phương viên 100 dặm hương hỏa, cùng bổn vương nước giếng không phạm nước sông. Nhưng bây giờ, ca ca không thể trêu vào a, ta khuyên hiền đệ ngươi, cũng tuyệt đối không được xúc động.”

Trước đó, nhiều lần phái người tìm kiếm long châu không có kết quả, hắc long đại vương liền cho rằng, long châu rơi xuống tại địa phương khác. Cho nên, ác quỷ hồi bẩm nói, tìm tới long châu về sau, hắn mới không có suy nghĩ nhiều, kết quả viên kia long châu, thật còn tại

thành bên trong.

Đây đều là mệnh a!

Hồ Ứng nghe được sửng sốt một chút, Thành Hoàng thứ gì, trước đó chưa nghe nói qua, không phải liền là cái ăn hương hỏa hoang dã tiểu thần lúc trước, hắc long đại vương nói cái gì thiên kiếp khủng bố, yêu quỷ đột tử sự tình, trong lòng của hắn liền không tin, chỗ này hoang vu, khó khăn chi địa, cùng ngoại giới tương thông bất quá hơn 1 năm, có thể có cái gì nhân vật lợi hại

Lại nhìn hôm nay, cái này hắc thủy rắn lại bị chỉ là 1 mao thần hù sợ, đáy lòng càng thêm xem thường, “Hắc long huynh trưởng yên tâm, ta Ai Lao sơn tu ngạ quỷ đạo, nhiều cùng nhân gian hương hỏa thần đả quan hệ, đối phó bọn hắn cũng coi như có chút thủ đoạn. Như vậy đi, mời huynh trưởng ở ngoài thành chờ, tiểu đệ tiến đến chiếu cố tôn này Thành Hoàng.”

Hắc long đại vương mặt lộ vẻ khó xử, “Cái này… Hiền đệ, ngươi có thể nghĩ rõ ràng, vi huynh khuyên ngươi thật, phải nghĩ lại mà đi a.”

“Huynh trưởng yên tâm, tiểu đệ tự có phân tấc, ta đi!” Hồ Ứng quay người, miệng cong lên, thầm mắng một tiếng gối thêu hoa.

Cái này hắc long đại vương, thật sự là uổng công thể nội long huyết, gan nhỏ như con giun, liền cái này còn muốn lấy hóa giao, thành long phi! Đợi ta cầm tới long châu, chính là một cọc thẻ đánh bạc, muốn cầm trở về coi như không dễ dàng.

Sau lưng, hắc long đại vương mắt lộ xem thường, quả nhiên là cái tốt xuất thân nhị thế tổ, thật sự cho rằng Ai Lao sơn tên tuổi, liền có thể tung hoành thiên hạ

Vừa vặn, có cái này ác quỷ đi ném đá dò đường, như trận kia thiên kiếp chỉ là ngoài ý muốn, hắn cười to 3 tiếng, tán dương 1 câu hiền đệ dũng mãnh, liền thẳng đến long châu mà đi, Hồ Ứng dám ngăn trở không thành

Nhưng ngược lại, lão thành hoàng muốn thật có thủ đoạn… Hiền đệ yên tâm, ngày này sang năm bổn vương định là ngươi hoá vàng mã, miễn cho ngươi dưới mặt đất thê lương!

—

—

Chương 1534 : 1 kiếm trảm ác quỷ

Ai Lao sơn ác quỷ một nhóm, hóa âm phong lao thẳng tới trong thành, trong lúc nhất thời cát bay đá chạy thiên địa u ám, gây nên kinh hô trận trận.

Hồ Ứng ngưng thần nhìn lại, chỉ thấy miếu thành hoàng chỗ, có từng điểm từng điểm thần đạo Kim Quang lưu chuyển, lại cũng không như thế nào cường đại, lập tức trong lòng đại định —— bất quá là cái, có chút thực lực hương hỏa thần, tiện tay có thể diệt.

Nhưng nghĩ tới hắc long đại vương biểu hiện, Hồ Ứng quyết định ổn một tay, “Ngươi, đi nuốt nơi đây Thành Hoàng, bản đại nhân ở phía sau áp trận, cứ yên tâm đi chính là.”

Bị điểm trúng ác quỷ thở sâu, “Vâng, thuộc hạ tuân mệnh!”

Hô ——

Âm phong phóng tới miếu thành hoàng, cái này ác quỷ treo lên 12 điểm tinh thần, hắn cũng biết mình, chỉ là hỏi đường cục đá, hạ quyết tâm một khi sự tình không đối quay đầu liền chạy.

Bỗng dưng một tia sợ hãi, từ đáy lòng hiện lên, cái này ác quỷ hãi nhiên ngẩng đầu, liền thấy 1 tôn vàng óng ánh hương hỏa thần, xuất hiện ở trước mắt, “Này! Nơi

đây chính là Thành Hoàng gia trấn thủ chỗ, nơi nào đến ác quỷ, dám ở đây làm càn, muốn chết!”

Cái này hương hỏa thần khoác giáp vàng, cầm dài đắp, lực bổ Hoa sơn một kích, “A” một tiếng hét thảm, ác quỷ bị đánh hồn phi phách tán, “A! Không chịu nổi một kích đồ vật, cũng dám ở Chân Thần trước mặt giương oai.” Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía trên đỉnh đầu, gầm thét, “Khuyên nhủ ngươi cùng si mị võng lượng, tốt nhất sớm đi thối lui, nếu không kinh động Thành Hoàng lão gia, gọi các ngươi có đến mà không có về!”

Hồ Ứng giận dữ, Ai Lao sơn nuốt qua hương hỏa thần, đâu chỉ 100,000 số lượng, huống hồ nghe cái này hộ pháp chúc thần ý tứ, vị kia Thành Hoàng tựa hồ đang lúc bế quan tu hành như vậy thời cơ không xuất thủ, còn tại chờ cái gì !

“Lớn mật! Dám giết ta Ai Lao sơn người, ngươi cái này khu khu hương hỏa thần, chịu chết đi!” Hồ Ứng thân ảnh bỗng nhiên xông ra.

Hô ——

Cuồng phong gào thét, hôn thiên ám địa bên trong, 1 tôn cao mấy chục trượng dữ tợn quỷ ảnh xuất hiện, mặt xanh nanh vàng sát khí bừng bừng, đại thủ đưa tay hướng về phía trước một nắm, quỷ khí bộc phát trực tiếp đem kia chúc thần trấn áp, “Hôm nay, ta liền ăn trước ngươi, lại nuốt Thành Hoàng!”

Bị bắt lại giáp vàng chúc thần, thần khu cùng quỷ khí va chạm, phát ra “Ầm ầm” tiếng vang, như bị ném nhập

trong chảo dầu, “A! Thành Hoàng gia cứu mạng, cứu mạng a!” Hắn chỉ thấy đỉnh đầu quỷ khí âm trầm, hình như có lợi hại ác quỷ quấy phá, lại không nghĩ rằng trong đó, lại tàng lấy 1 vị nhân vật lợi hại, bị bắt lại nháy mắt, là hắn biết mình tuyệt không phải đối thủ.

Hồ Ứng trong lòng khẽ động, cảm nhận được miếu thành hoàng bên trong, một cỗ cường hoành khí tức nhanh chóng hiện lên, hắn không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, hôm nay muốn được phần mộ lớn thể, thành này hoàng phải chết. Vừa vặn nhân cơ hội này đem hắn cho nuốt, lại đồ thành này, tạo nên một phương quỷ vực.

Đến lúc đó ngưng tụ Thành Hoàng quỷ thể, hắn có lẽ có thể như trong tộc trưởng bối, làm kia âm thế diêm vương, phán quan, thực lực tiến thêm một bước.

“Làm càn! Phương nào ác quỷ, dám đến nơi đây giương oai!” Một tiếng gầm thét, thần đạo khí tức trùng thiên, ngưng tụ ra Thành Hoàng thân ảnh, phất tay áo ở giữa Kim Quang cuồn cuộn, đem giữa thiên địa quỷ khí quét sạch sành sanh.

Hồ Ứng kêu lên một tiếng đau đớn sắc mặt đại biến, thành này hoàng thần đạo tu vi, nhiều nhất so hắn chỉ mạnh một tuyến, bằng vào Ai Lao sơn ác quỷ nói truyền thừa, hắn muốn thôn phệ đối phương không khó. Nhưng hôm nay, lại tại phất tay áo ở giữa bị trực tiếp đánh lui, quỷ khí tại nó trước mặt, như dưới liệt nhật sương tuyết, yếu ớt không chịu nổi một kích.

Mà lại, cái này lão thành hoàng khí tức, tại hắn cảm ứng bên trong như 1 viên huy hoàng mặt trời, giờ phút này ở

trên cao nhìn xuống, để hắn toàn thân nhói nhói không thôi, một cỗ quỷ khí không ngừng bốc hơi, tiêu tán.

“Cái này… Đây là… Thần đạo đạo quả!’ Hồ Ứng trừng lớn mắt, một mặt kinh hãi, không thể tưởng tượng nổi.

Ai Lao sơn ác quỷ vui nuốt hương hỏa thần, lớn mạnh quỷ thể, cho nên đối thần đạo tu hành đường lối, cũng không lạ lẫm. Thiên hạ hôm nay, thần đạo thứ 1 đương nhiên là vị kia, trấn áp bên trong châu thiên hạ, nơi ở mạch đứng đầu nhìn đều núi ngụy sơn thần.

Ngưng tụ thần đạo đạo quả, thực lực cường đại, có thể xưng giữa thiên địa hạng nhất, chính là cao cấp nhất cấp độ thần đạo cường giả.

Nhưng hôm nay, tại cái này hoang vắng, điêu linh, linh khí khôi phục không lâu chi địa, lại gặp được một vị khác, ngưng tụ thần đạo đạo quả hương hỏa thần… Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, Hồ Ứng tuyệt không dám tin tưởng. Nhưng ngay sau đó là cuồng hỉ, dù không biết lão thành hoàng, là như thế nào ngưng tụ thần đạo đạo quả, nhưng lấy thực lực của hắn, không thể nghi ngờ là hài đồng ôm kim nhộn nhịp thành phố.

‘Như có thể nuốt phệ viên này thần đạo đạo quả…’ cái gì phần mộ lớn thể, căn bản không đáng giá nhắc tới, Hồ Ứng đem nhảy lên một cái, trở thành Ai Lao sơn bên trong cự phách, những cái kia đắc tội hắn, giọng mỉa mai hắn người, đều đem quỳ gối trước mặt, khẩn cầu hắn khoan thứ.

Nhưng, cũng chỉ có thể nghĩ một hồi thôi, ngưng tụ thần

đạo đạo quả, nơi đây Thành Hoàng tuyệt không phải, hắn có tư cách ăn hết. Thật lòng tham lời nói, nói không chừng hôm nay, còn muốn vẫn lạc tại đây.

Hô ——

Hồ Ứng thở ra một hơi, không chút do dự quỳ xuống, đưa tay trùng điệp vỗ trán một cái, tối đen như mực quỷ khí, lập tức từ đó bay ra, “Ai Lao sơn Hồ thị đệ tử Hồ Ứng, hôm nay tìm được 1 tôn hương hỏa thần, lấy yếu đuối thần khu, lại ngưng tụ thần đạo đạo quả, đặc biệt mời lão tổ xuất thủ, đoạt cơ duyên này!”

Lòng tham là muốn chết, nên để thời điểm liền muốn nhường, nếu có thể trợ lão tổ cướp đoạt thần đạo đạo quả, hắn cũng có thể được chỗ tốt cực lớn.

Bây giờ, chỗ gặp phải bài xích khốn cảnh, chắc chắn tan thành mây khói.

Đen nhánh quỷ khí cuồn cuộn, như tại cảm giác xung quanh, rất nhanh “Oanh” một tiếng vang thật lớn, cái này một đoàn đen nhánh quỷ khí nhanh chóng khuếch trương, lại có 2 con xanh đen quỷ trảo, từ đó chui ra, riêng phần mình bắt lấy bầu trời một góc, chậm rãi hướng 2 bên xé rách.

Thế là liền lộ ra hậu phương, kia đen nhánh, thâm trầm, tựa như địa ngục một màn —— quỷ khí phun trào, khuấy động như triều cường, có thể thấy được vô số ác quỷ hư ảnh, ở trong đó như ẩn như hiện, thê lương tiếng gầm gừ hội tụ đến cùng một chỗ, biến thành một tiếng gầm nhẹ, “Thần đạo đạo quả, lại quả nhiên là thần đạo

đạo quả… Ha ha ha, tốt, tiểu Hồ Ứng, ngươi làm rất tốt, bản tổ sẽ ban thưởng thật hậu ngươi!”

Ầm ầm ——

Thiên khung biến sắc, trong thành vô số phàm nhân kinh hãi ngẩng đầu, chỉ cảm thấy thiên tượng đột biến, tựa hồ là muốn trận tiếp theo mưa to. Nhưng rơi vào ngoài thành, những cái kia đặt chân tu hành yêu, quỷ nhãn bên trong, liền như trời sập, đang có 1 tôn khủng bố ác quỷ, muốn từ xa xôi bên ngoài cưỡng ép gạt ra, giáng lâm đến tận đây.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Đủ ngay cả sông, tiểu lưu sông, cùng kia từng tòa đại sơn, trong thâm uyên, vô số đôi mắt trừng lớn, lộ ra hãi nhiên.

Cái này… Cuối cùng… Ra sao cùng tồn tại… Ác quỷ khí tức chi khủng bố, liền chỉ là xa xa cảm ứng, liền làm bọn hắn toàn thân băng hàn.

Đừng nói phản kháng, liền chỉ là nhìn một chút, liền lòng tràn đầy tuyệt vọng.

Đây chính là, Ai Lao sơn nội tình sao ! Cái này 1 cái ác quỷ núi, lại so với bọn hắn trong tưởng tượng, còn càng khủng bố hơn.

Đủ ngay cả trong nước, tân tấn thuỷ thần “Ba” một tiếng, bóp nát ở trong tay chén rượu, “Thần đạo đạo quả tê

—— đáng tiếc, ta biết quá muộn, nếu không ta Long tộc, có lẽ cũng có thể nhúng một tay.” Giờ phút này, Ai Lao sơn ác quỷ lão tổ xuất thủ, lấy thuỷ thần thực lực, căn bản không có tư cách ngăn cản.

Về phần sợ hãi… Thế thì cũng không cần, hắn có thể trở thành thuỷ thần, tự nhiên cũng có một tia long huyết.

Bây giờ Long tộc thế lớn, Ai Lao sơn cũng không dám bốc lên phân tranh, nếu không Long tộc số tôn Chân Long xuất thủ, đầy đủ xé Ai Lao sơn. Hắn duy nhất tiếc hận chính là, cái này 1 tôn hiếm thấy thần đạo đạo quả, lại muốn rơi vào ác quỷ trong tay.

Hắc long đại vương trừng lớn mắt, nói thầm một tiếng ta ai da, may mắn lúc trước hắn, đối Hồ Ứng biểu hiện đầy đủ hữu hảo, tay người ta bên trong là thật có át chủ bài.

Vậy mà có thể thẳng tới trời nghe, triệu hồi ra Ai Lao sơn bên trong ác quỷ lão tổ, khó trách trước đó đối lão thành hoàng, là chẳng thèm ngó tới.

Hắn cũng biết, thần đạo đạo quả trân quý, bây giờ cũng không dám ngấp nghé nửa điểm, chỉ hi vọng Thành Hoàng vẫn lạc về sau, có thể thuận lợi đạt được long châu.

“Lão thành hoàng hắn, chết chắc!”

Đây là giờ phút này, tất cả mắt thấy cảnh này yêu quỷ, cộng đồng suy nghĩ.

Miếu thành hoàng bên trong, một đám chúc thần, quan

sai, cũng triệt để hoảng hồn, mặt mũi tràn đầy sợ hãi. Thành Hoàng gia như bị ác quỷ thôn phệ , chờ đợi bọn hắn, như thế nào hạ tràng chỉ là suy nghĩ một chút, liền đi đứng bủn rủn.

Nhưng hôm nay, chúng yêu quỷ lại chưa phát hiện, mắt thấy Ai Lao sơn ác quỷ lão tổ giáng lâm, lão thành hoàng ban đầu kinh sợ về sau, rất nhanh bình tĩnh lại.

Rốt cục, đầu kia Ai Lao sơn ác quỷ lão tổ, xé rách không gian giáng lâm ở đây, nó thân thể cao 1,000 trượng, quỷ khí mãnh liệt thôn thiên cũng ngày, “Chỉ là hương hỏa thần, ngươi cũng có mấy điểm đảm phách, đối mặt lão tổ ta đều có thể giữ vững bình tĩnh, ta rất thưởng thức ngươi.”

“Chủ động giao ra thần đạo đạo quả, lão tổ cam đoan lưu ngươi một cái mạng, nhưng sa đọa tiến vào Ai Lao sơn, bảo đảm ngươi phú quý tiền đồ!”

Lão thành hoàng giương mắt, mặt lộ vẻ khinh thường, “Phi! Ác quỷ, bằng ngươi cũng mưu toan, ngấp nghé thần đạo đạo quả ngươi cũng biết, đây là ai cho lão phu” nói xong, hắn khom người cúi đầu, mặt lộ vẻ cung kính, hổ thẹn, “Thuộc hạ vô năng, mời tiên sinh xuất thủ.”

Tiên sinh ở đâu ra tiên sinh !

Thành đông lão hòe thụ bên cạnh, Lý thị dinh thự đông đường viện, sắc trời đột biến quỷ khí âm trầm lúc, La Quan liền đứng dậy trở lại trong phòng, mặc cho ngoài cửa sổ âm phong kêu khóc, hắn đều ngưng thần bất động, tùy ý trên bàn cờ lạc tử.

Sắc mặt trắng bệch, trong lòng lo sợ, sợ hãi Giang Nhạc, nhìn xem trấn định như thế tiên sinh, sắc mặt đỏ lên cũng dần dần bình tĩnh lại,

Đúng lúc này, tiên sinh như nghe được cái gì, ngẩng đầu nhìn một chút ngoài cửa sổ, tiếp lấy bấm tay gảy nhẹ. Giang Nhạc chỉ cảm thấy, trước mắt một mảnh ngân quang chợt tiết, hình như có hạo đãng trường hà, trong chốc lát băng đằng mà ra.

Nhưng cảm giác này chỉ tồn tại nháy mắt, Giang Nhạc dùng sức trừng mắt nhìn, chỉ thấy tiên sinh lại cúi đầu đi nhìn kỳ phổ, u ám gian phòng bên trong, chỉ có ánh nến chiếu sáng, lấy ở đâu vừa rồi ngân quang cuồn cuộn, óng ánh chói mắt Giang Nhạc sờ sờ mặt, nghĩ thầm nhất định là hắn hoa mắt.

Hắn lại không biết, ngay tại tiên sinh bấm tay bắn ra nháy mắt, một đạo kiếm quang phóng lên tận trời, sát na xé rách quỷ khí, chém về phía đầu kia Ai Lao sơn ác quỷ lão tổ.

Đối phương một nháy mắt trợn to tròng mắt, kinh hãi tràn đầy, “Kiếm tiên tha mạng…” Lại cũng chỉ tới kịp, phun ra 4 chữ này.

Bá ——

Kiếm quang sát na dịch ra, biến mất không còn tăm tích, sau một khắc “Oanh” một tiếng vang thật lớn, đầy trời quỷ khí nổ tung 4 tiết chảy xuôi.

Đảo mắt, liền tiêu tán sạch sẽ.

Thiên địa thanh minh mây mù không hiện, giờ phút này mặt trời tây thùy, đốt đầy trời ráng chiều, óng ánh như thiên cung đèn đuốc, chiếu sáng phàm thế nhân gian.

Chết!

1 tôn Ai Lao sơn ác quỷ lão tổ, không thể tưởng tượng nổi cảnh giới tồn tại, bị một đạo kiếm quang, diệt sát tại chỗ.

“Đi! Đi mau!” Hắc long đại vương 2 cổ rung động rung động, hoảng sợ, hoảng sợ nhìn thoáng qua, thành trì phương hướng.

Hốt hoảng quay người, như chó nhà có tang, mang theo một đám yêu vật chạy trối chết.

Long châu không muốn, cũng không tiếp tục muốn!

Hắn vốn cho là lão thành hoàng là nơi đây mạnh nhất trấn thủ, nào nghĩ tới trong thành lại vẫn cất giấu 1 tôn, càng kinh khủng tiên sinh.

Không, kia là kiếm tiên.

1 kiếm óng ánh, phong hoa tuyệt đại, giết Ai Lao sơn ác quỷ lão tổ, dẹp yên quỷ khí cuồn cuộn!

—

—

Chương 1535 : Quân cờ

Đủ ngay cả trong nước, thuỷ thần mặt lộ vẻ sợ hãi, mắt thấy kia Ai Lao sơn ác quỷ giáng lâm, lại tận mắt nhìn thấy hắn bị 1 kiếm chém giết.

Kiếm tiên! Tuyệt đối đại kiếm tiên!

Cuồn cuộn 1 kiếm, uy lực vô tận.

Tại hắn cảm giác bên trong, tuy chỉ là sát na phương hoa, lại như quán xuyên thiên địa vạn vật!

Ai có thể chống đỡ cản

Nhưng nơi đây, rõ ràng chính là tuyệt linh chỗ, cùng ngoại giới dung hợp, tương liên, chỉ có hơn 1 năm thời gian.

Chẳng lẽ nói, tên là phong thiên cái này bên trong, sở dĩ tuyệt linh hoạt là bởi vì tôn này kiếm tiên hắn là nơi đây chủ nhân !

Chấp chưởng một phương thiên địa tồn tại!

Thuỷ thần thần sắc ngưng trọng, vị tiên sinh kia thân ảnh, trong lòng hắn càng ngày càng cao, như sơn nhạc nguy nga ép thở dốc gian nan.

Khẽ cắn môi, thuỷ thần quyết định đem việc này hướng Long tộc cao tầng Thông Bẩm, bên người cất giấu như thế 1 tôn đại lão, gọi hắn như thế nào ngồi được vững

Tiểu lưu sông.

Kim Lân nương nương, Quy thừa tướng, cua tướng quân 3 người, cứng tại nguyên địa.

“Nương… nương nương… Đã sớm biết… Trong thành trừ Thành Hoàng bên ngoài… Còn có như thế 1 tôn lợi hại kiếm tiên…” Quy thừa tướng run rẩy mở miệng, lão chân đau xót mềm, rốt cục không kiên trì nổi, “Lạch cạch” một tiếng đổ vào đáy sông.

Cua tướng quân chấn kinh, bỗng nhiên đi ra ngoài rất xa, lúc này mới lấy lại tinh thần, xoa xoa kìm lớn cười khổ, “Thuộc hạ… Thuộc hạ bị hù dọa…”

Nhưng giờ phút này, không ai chế giễu hắn.

Kim Lân nương nương cố gắng bưng, “Ừm… Vị tiên sinh này, ta ngày đó lúc vào thành liền gặp, còn nói một hồi. Kia long châu, bị tiên sinh đưa cho một tiểu nha đầu, bản nương nương xem ở tiên sinh trên mặt mũi, mới không có kế tiếp theo yêu cầu… Khục!”

Lời nói này cho nàng chính mình cũng có chút đỏ mặt, nhỏ giọng thầm thì, “Đáng tiếc, đầu kia hắc thủy rắn quỷ tinh quỷ tinh, không có tự thân lên trận.”

Bất quá bây giờ vấn đề cũng không lớn, ta là thực sự từng gặp tiên sinh, cũng nghe hắn ngoan ngoãn không gây chuyện, như tìm cơ hội kéo kéo một cái tiên sinh da hổ, ai dám cùng ta tranh tiểu lưu nước sông thần vị trí

Ngoài thành, đủ ngay cả sông lưu vực, thậm chí càng thêm bát ngát phạm vi bên trong, vô số yêu quỷ chi lưu, ánh mắt kính sợ nhìn tới.

Một cái ý niệm trong đầu, không bị khống chế từ đáy lòng toát ra —— lão thành hoàng thủy lục đạo trường, phải đi! Ngưng tụ thần đạo đạo quả điểm này, đại biểu lấy tương lai vô hạn, huống chi người ta phía sau có chỗ dựa, nói không chừng vận khí tốt, còn có thể cùng vị kia đại kiếm tiên trèo lên một chút giao tình.

Một kiếm này, trảm ác quỷ, chấn kinh 4 phương, dẫn tới vô số kính sợ. Nhưng đối trong thành phàm nhân mà nói, lại chỉ cảm thấy, cái này cuối thu thời tiết, là càng phát ra cổ quái, trước một khắc cuồng phong nổi lên bốn phía trời u ám, 1 bộ mưa to sắp đến bộ dáng, sau một khắc lại đột nhiên tạnh, trời quang mây tạnh.

Bởi vì cái gọi là, trong giới tu hành 10,000 người sợ hãi thán phục, phàm trần bên trong không chút rung động.

Lý gia.

Giang Nhạc trừng lớn mắt, ngơ ngác nhìn ngoài cửa sổ, giờ phút này tà dương chiếu nhập, thiêu đốt ráng chiều ánh nắng, làm hắn khuôn mặt nhỏ một mảnh đỏ bừng, hoảng sợ nói: “Tiên sinh… Tiên sinh ngươi nhìn… Trời trong…”

La Quan “Ừ” một tiếng, kế tiếp theo cúi đầu nhìn kỳ phổ, đối ngoài cửa sổ biến hóa cũng không thèm để ý.

Giang Nhạc không hiểu nghĩ đến vừa rồi, trước mắt đột

nhiên hiển hiện cuồn cuộn ngân hà, lại liếc mắt nhìn, chuyên chú đọc sách tiên sinh, hắn không nghĩ ra trong đó liên quan, trên mặt lại càng nhiều mấy điểm tôn kính.

“Giang Nhạc, nhanh trời tối, ngươi trở về đi.” Đang khi nói chuyện, La Quan tiện tay nhặt lên 1 viên màu đen quân cờ, “Cho ngươi, để ngươi nương làm cẩm nang, đem quân cờ đặt ở trong đó, về sau liền đeo ở trên người, nhớ chưa “

Giang Nhạc cung kính hành lễ, “Vâng, tiên sinh.” 2 tay hắn tiếp nhận quân cờ, mặt lộ vẻ kinh ngạc, cái này nho nhỏ một con cờ, phân lượng ra ngoài ý định nặng, mà lại xúc cảm ôn nhuận, Thanh Lương, nhìn kỹ lại nhan sắc tựa hồ, cũng càng thêm thâm trầm, thuần túy, cùng tiên sinh trên bàn cờ lạc tử có chút không giống, giống như là mặc ngọc tạo hình rèn luyện mà thành.

Nhưng thấy tiên sinh một lần nữa cúi đầu, không có giải thích ý tứ, Giang Nhạc lại thi lễ một cái về sau, ngoan ngoãn quay người đi ra ngoài, tâm lý hạ quyết tâm, trở về liền để nương khe hở cái cẩm nang, về sau liền mang ở trên người, ai cũng không để đụng.

Đang nghĩ ngợi chuyện này, dư quang đột nhiên trông thấy một thân ảnh, Giang Nhạc ngẩng đầu lúc này mới phát hiện, cách đó không xa đứng một tên, quần áo tinh mỹ hoa lệ, khuôn mặt hiền lành lão gia gia.

Đối phương ánh mắt, trước rơi vào trong tay hắn, viên kia màu đen quân cờ bên trên, biểu lộ hình như có chút kinh ngạc, ao ước, chợt mỉm cười nói: “Giang Nhạc tiểu công tử tốt, lão hủ Đổng Thanh Cát, hôm nay đến đây

bái kiến tiên sinh.”

“A… Đổng gia gia ngươi tốt, tiên sinh trong phòng đánh cờ.” Giang Nhạc vô ý thức thi lễ một cái, “Cái kia, muốn ta đi Thông Bẩm sao “

Đổng Thanh Cát khoát tay, mỉm cười nói: “Không làm phiền tiểu công tử, tiên sinh đã biết lão hủ muốn tới.” Hắn dừng một chút, “Ngược lại là tiểu công tử hay là sớm đi trở về đi, cầm trong tay quân cờ cất kỹ, đây là tiên sinh tặng cho, nhất định phải trân trọng a.”

Giang Nhạc hành lễ, “Đa tạ đổng gia gia nhắc nhở, Giang Nhạc cáo từ.” Hắn vô ý thức càng thêm nắm chặt, trong tay quân cờ, chỉ cảm thấy giờ phút này từng sợi thấm khí lạnh hơi thở, từ trong đó tràn ra, dung nhập vào trong cơ thể hắn. Nhưng hắn vẫn chưa cảm thấy khó chịu, thể nội ngược lại ấm áp dễ chịu, giống nhóm lửa 1 cái tiểu lò.

Cùng đi ra mấy bước, Giang Nhạc mới trừng lớn mắt, lúc trước hắn cũng chưa gặp qua vị này lão gia gia, hắn làm sao biết tên của ta Đổng Thanh Cát… Giống như ở đâu nghe nói qua, đi về hỏi hỏi nương đi, nương có lẽ biết…

Tiểu thiếu niên dưới chân vội vàng, dọc theo rơi về phía tây hơn hà, nhanh chóng rời đi, nhưng lại chưa chú ý tới, ngày xưa những cái kia làm hắn bất an bóng tối, hôm nay phá lệ yên tĩnh, giống như là bị một loại nào đó khí tức chấn nhiếp, không dám đến gần nữa.

“Đổng Thanh Cát, cầu kiến tiên sinh!” Đổng Thanh Cát

đứng tại bên ngoài sân nhỏ, cung kính mở miệng.

Mấy hơi về sau, bình thản thanh âm truyền đến, “Ừm, vào đi.”

“Vâng, tiên sinh!” Đổng Thanh Cát đẩy ra cửa sân, liền nhìn thấy cửa sổ ngay tại đánh cờ tiên sinh, giờ phút này ngẩng đầu lên, “Thanh cát, đạo quả đã nắm giữ “

Đổng Thanh Cát cung kính nói: “Chỉ là sơ bộ nắm giữ, tiểu thần thực lực thấp, muốn triệt để chấp chưởng đạo quả chi uy, còn cần cố gắng tu hành.” Hắn trịnh trọng hành lễ, “Hôm nay trước tiên cần phải sinh ra kiếm, nghĩ đến lại không người dám trong lòng còn có ngấp nghé, chỉ bất quá kia ác quỷ, hình như có rất lớn lai lịch…”

La Quan thản nhiên nói: “Yên tâm, không có việc gì.”

Đổng Thanh Cát gánh nặng trong lòng liền được giải khai, “Vâng, tiểu thần chỉ lo lắng, sẽ cho ngài rước lấy phiền phức.”

La Quan duỗi người một chút, đi đến trong viện, “Thủy lục đạo trường gần, chỉ sợ sẽ có đông đảo tân khách đến, ngươi chuẩn bị sẵn sàng không có “

Đổng Thanh Cát cười khổ, “Cái này… Tiểu thần thực lực chung quy yếu chút, tuy có tiên sinh chèo chống, nhưng chưa hẳn có thể ngăn chặn cục diện.”

Đây là sự thật.

La Quan nghĩ nghĩ, nói: “Thủy lục đạo trường ngày, ta sẽ

mời 1 vị khách nhân, hắn cũng là thần đạo bên trong người, ngươi nhưng cùng chi giao lưu một hai, đối ngươi tu hành nhất định có ích lợi.”

Đổng Thanh Cát đại hỉ, “Tạ ơn tiên sinh!” Trước tiên cần phải sinh câu nói này, hắn liền đã có lực lượng.

La Quan khoát tay, “Không cần cám ơn ta, năm đó điểm ngươi thành này hoàng thần chức, chỉ là nhất thời hưng khởi, bây giờ lại có mấy điểm ý nghĩ.”

—

—

Chương 1536 : Thành tiên cần hóa phàm

Hắn đi vài bước, tiếp tục nói: “Trước đây không lâu, có người ở giữa thầy bói nói với ta, ta cùng nhân gian 2 không biết, ta nghĩ hồi lâu, hắn lời nói này rất đúng.”

“Chúng ta tu hành leo lên đại đạo đỉnh phong, truy cầu lực lượng cùng siêu thoát, nhưng thời gian lâu dài, tựa hồ cũng quên đi lai lịch của mình.”

“Nhưng nhân gian, không nên bị lãng quên, lại càng không nên tại người tu hành trước mặt, hèn mọn bất lực… Cho nên, ta hi vọng ngươi có thể phát triển, lớn mạnh Thành Hoàng một mạch, làm cho này thần chức tán khắp thiên hạ, lấy thần đạo ánh nến xâu chuỗi thành tuyến, che chở cái này đông đảo phàm thế.”

Đổng Thanh Cát thân thể bỗng dưng kéo căng, một cỗ kích động, chấn kinh, không thể tưởng tượng nổi, tại hắn đáy mắt hiển hiện, khuấy động. Chỉ vì, giờ phút này theo tiên sinh mở miệng, ngữ khí bình tĩnh, lạnh nhạt, hắn thần đạo đạo quả, lại có phản ứng, khuấy động lên cuồn cuộn gợn sóng.

Một loại nào đó thuế biến, neo định, được công nhận, thăng chức thể ngộ, không ngừng hiện lên trong lòng, Đổng Thanh Cát phát hiện, hắn thần chức cùng thiên hạ này, đã triệt để khóa lại cùng một chỗ.

‘Lấy Thành Hoàng chi thân, che chở phàm thế, chính là

ta chi sứ mệnh!' Đổng Thanh Cát yên lặng nhấm nuốt, lại nhìn trước mắt tiên sinh, liền càng phát ra kính sợ.

Một lời định thần chức!

Tiên sinh hắn, đến tột cùng ra sao cùng tồn tại !

"Vâng, ta Đổng Thanh Cát, nay lấy Thành Hoàng chi danh, Tôn tiên sinh ý chí, chắc chắn lớn mạnh Thành Hoàng một mạch, che chở phàm thế chúng sinh."

La Quan gật đầu, "Rất tốt. Này nhân gian nhiều khổ, thượng vị giả cao cư đám mây phía trên, cùng nhân gian cách xa nhau quá xa, chưa hẳn có thể thấy rõ. Ngươi thành này hoàng, gánh vác trách nhiệm rất lớn… Nhưng chỉ là Thành Hoàng thần chức một mạch, tựa hồ có chút không đủ…"

Hắn nhíu mày suy tư, lại đi vài bước, ánh mắt sáng lên, "Có. Đã, thượng vị người tu hành nhóm đã không biết nhân gian, vậy liền để bọn hắn, lại đi một lần nhân gian đường. Từ hôm nay, ta liền sửa đổi quy tắc, thành tiên trước đó cần hóa phàm, nhập cái này cuồn cuộn hồng trần ở giữa, lấy phàm nhân thân phận đi qua 100 năm, kham phá tự thân tâm cảnh, minh ngộ tiên, phàm liên quan mới có thể lên trời."

Đổng Thanh Cát trừng lớn mắt, hắn tu vi không đủ, cũng đã ngưng tụ thần đạo đạo quả, giờ phút này mơ hồ phát giác được, đi đầu sinh mở miệng lúc, hình như có vô hình gợn sóng lấy trước mắt làm trung tâm, sát na khuếch tán ra đến, càn quét thiên địa thập phương.

Một ít tuyên cổ hằng tồn quy tắc, ý chí, bị cải biến!

…

Biển sâu nơi nào đó sóng dữ cuồn cuộn, 1 đầu vảy đen lớn giao, ngay tại gây sóng gió, dẫn tới thiên khung biển mây mãnh liệt, cuồng lôi trận trận.

“Ha ha, ta Long tộc đại hưng khí thế như hồng, ta vừa vặn thừa này gió đông, nhất cử đột phá Đăng Tiên cảnh, góp nhặt hóa rồng nội tình!”

Vảy đen lớn giao hưng phấn gào thét, thô trọng trong lúc thở dốc, 2 đầu thật dài râu rồng, tại sóng biển bên trong đong đưa.

Giờ phút này lại 1 đạo lôi kiếp đánh rớt, uy lực kinh người, nhưng vảy đen lớn giao lại nửa điểm không sợ, nó hưng phấn gào thét một tiếng, bỗng nhiên vung vẩy cái đuôi, lại đón lôi kiếp mà đi.

Ầm ầm ——

Nổ vang rung trời, lôi quang khuấy động, đem kia vảy đen lớn giao cuốn vào trong đó, nó dù thân thể cháy đen, lân giáp xuất hiện tổn hại, khí thế lại càng mạnh.

“Ha ha, ta phá cảnh thành tiên, liền tại hôm nay!”

Lôi kiếp tiêu tán, sóng gió dần dừng.

Vảy đen lớn giao trừng lớn mắt, một mặt khó có thể tin, “Ta… Ta Đăng Tiên cảnh đâu… Lôi kiếp đã qua… Ta vì

sao còn bị vây ở vũ hóa cấp độ…”

Đúng lúc này, một tia minh ngộ bỗng dưng, từ đáy lòng hiện lên, nó con mắt trừng càng tròn, ‘Muốn thành tiên, trước hóa phàm, kham phá bản tâm, mới có thể lên trời…’

Hóa phàm hóa cái gì phàm từ xưa đến nay, ai nghe nói qua vũ hóa về sau, qua thành tiên thiên kiếp về sau, lại nhiều 1 đạo chương trình… Nó lòng tràn đầy oán giận, không cam lòng!

Nhưng rất nhanh, vảy đen lớn giao liền ý thức được cái gì, một cái giật mình vội vàng 2 trảo ôm quyền, cung kính hành lễ, “Vâng, tiểu giao cẩn tuân thượng lệnh, đem nhập thế gian, lịch luyện tâm cảnh.”

Có thể thay đổi tu hành quy tắc, cưỡng ép gia nhập hóa phàm một quan, phóng nhãn thiên hạ có mấy vị mặc kệ cái nào, đều không thể trêu vào!

Để lịch luyện, vậy liền lịch luyện.

…

Ai Lao sơn.

Mây đen tế nhật, quỷ khí ngập trời.

Một đầu tiềm tu nhiều năm ác quỷ, hôm nay rốt cục đột phá bình cảnh, thành tựu Đăng Tiên cảnh.

Lấy quỷ thành tiên nghịch âm hóa dương, dù không tính

sống lại, nhưng cũng có thể lại đắp nhục thân, từ đó có thể xưng một phương chân chính Quỷ vương, tại Ai Lao sơn bên trong cũng coi như một hào nhân vật.

“Ha ha ha ha!”

“Thiên đạo lôi kiếp, không gì hơn cái này, ta vì hôm nay chuẩn bị 1,000 năm, có gì phải sợ !”

Cái này ác quỷ cười to khí thế tùy tiện, quanh thân quỷ khí mãnh liệt, giương nanh múa vuốt ở giữa, phác hoạ ra từng đạo thống khổ thân ảnh. Đều là nhiều năm qua, bị cái này ác quỷ thôn phệ hồn phách, vĩnh thế trầm luân không được siêu thoát, trở thành hắn lực lượng một bộ điểm.

Vây xem thiên kiếp một đám ác quỷ, mặt lộ vẻ ao ước rối rít nói chúc, “Chúc mừng hòe đường núi bạn, hôm nay độ kiếp phi thăng, nặng đắp nhục thân!”

“Trong lúc nói cười, xông vào thiên kiếp, hòe đường núi bạn phong thái vô song!”

“Ta Ai Lao sơn, lại thêm 1 tôn Quỷ vương, thật đáng mừng!”

Ác quỷ hòe núi mặt mày hớn hở, vung tay lên, “Hôm nay, ta lịch kiếp thành tiên, sắp mở 10,000 người hồn yến, các vị chi bằng đến đây, ăn 1 thống khoái!”

Vừa dứt lời, “Oanh” một tiếng lôi đình nổ vang, ác quỷ hòe núi trong lòng run lên, bỗng nhiên ngẩng đầu, liền thấy 1 đạo màu đỏ lôi đình, như tấm lụa mà tới.

“A… Ta thiên kiếp đã qua, ở đâu ra lôi kiếp…”

Sau một khắc đỏ lôi rơi xuống, oanh minh khuấy động ở giữa, đâu còn có cái gì ác quỷ thân ảnh, lại bị 1 đạo thiên lôi sinh sinh đánh tan.

“A!”

“Hòe núi chết!”

Chúng ác quỷ sắc mặt đại biến, điên cuồng lui ra phía sau.

Hưu ——

Hưu ——

Tiếng xé gió bên trong, từng tôn khủng bố thân ảnh, từ Ai Lao sơn chỗ sâu bay tới, chính là trong núi cường đại nhất mấy tôn Quỷ vương. Hạo đãng quỷ khí, ở trong thiên địa khuấy động, bọn hắn như phát giác được cái gì, nhìn xem ác quỷ hòe núi bị lôi đình oanh sát chỗ, con ngươi kịch liệt co vào, sắc mặt vô song khó coi.

“Chư vị, các ngươi cũng phát giác được, đúng không” rốt cục, 1 tôn Quỷ vương mở miệng, thanh âm khàn giọng như khóc như khóc, “Tu hành quy tắc, hôm nay cải biến, hóa phàm… Nhưng ta ác quỷ nói nuốt hồn tu hành, tự tuyệt tại nhân gian, làm sao có thể hướng phàm thế đi… Cải biến quy tắc, đã đứt ngươi ta cây, không lâu sau đó trong thiên địa này, sẽ không còn ngạ quỷ đạo tồn tại!”

“Là ai ta Ai Lao sơn một mạch dù tu ngạ quỷ đạo, nhưng lại chưa bao giờ trêu chọc qua, bất khả kháng hoành địch nhân.”

Ngắn ngủi trầm mặc, một vị khác Quỷ vương trầm giọng nói: “Trước đây không lâu, hồ thủ vụng lão quỷ kia, đột nhiên rời đi Ai Lao sơn, tiếp lấy hồn đăng liền dập tắt.”

Hết thảy, đều có giải thích.

Ai Lao sơn chi kiếp, liền nguồn gốc từ này!

Giờ phút này chúng ác quỷ nghiến răng nghiến lợi, lại vu sự vô bổ.

“Chư vị, chúng ta làm như thế nào” 1 tôn Quỷ vương mở miệng, hắn thân thể khôi ngô nhưng so sơn nhạc, nhưng giờ phút này quanh thân quỷ khí lại không ngừng khuấy động, run rẩy sợ hãi.

“Bằng không, ta cùng trốn đi!”

“Bỏ chạy cái kia bên trong sửa chữa đại đạo quy tắc, muốn tuyệt ta đói Quỷ đạo tồn tại, là có thể tránh thoát !” Thanh âm này mới ra, chúng ác quỷ trầm mặc, mặt mũi tràn đầy đau thương, tuyệt vọng.

Như vậy, liền chỉ còn lại có lựa chọn duy nhất ——

Các loại, chờ đợi vị đại nhân kia, đối ngạ quỷ đạo làm ra cuối cùng trừng phạt.

1 ngày này, quỷ khí trùng thiên, che đậy 8 triệu bên trong Ai Lao sơn, lâm vào thật lâu tĩnh mịch, lại không một chút âm thanh!

—

—

Chương 1537 : Nhân sinh lời lỗ tự có định số

Lý Thanh Uyển đem tự mình làm điểm tâm trang bàn, thả ăn trong hộp, “Tiểu Liễu nha đầu chết tiệt kia, ngươi chạy đi đâu, trời sắp tối, chúng ta phải nhanh lên đưa cho tiên sinh.”

“Đến, đến rồi!” Tiểu Liễu ôm hộp gấm chạy tới, nhỏ giọng lầm bầm, “Tiểu thư, đây chính là lão gia trân tàng lá trà, chính mình cũng không bỏ được uống, cái này muốn để lão gia biết, không được tức chết đi được “

Lý Thanh Uyển mặt ửng đỏ, trừng nàng một chút, “Ngươi hiểu cái gì, tiên sinh chịu vào ở Lý gia, là chúng ta Lý gia phúc điểm, đương nhiên muốn xuất ra đồ tốt nhất đãi khách… Lại nói, cha ta chỉ là học đòi văn vẻ, nào hiểu phải lá trà tốt xấu.”

“Đi mau, còn dám lắm mồm, nhìn ta phạt không phạt ngươi!”

Tiểu Liễu thè lưỡi, đi theo tiểu thư sau lưng.

Hai chủ tớ người vừa ra viện tử, đối diện liền gặp gỡ lão phu người, bên người đi theo vị kia không nói cẩu cười ma ma, “A…! Nãi nãi, trời sắp tối, ngài làm sao ra “

Lý lão phu nhân nhìn thoáng qua, chủ tớ vật trong tay, mỉm cười nói: “Nãi nãi lớn tuổi, dùng cơm sớm, tản bộ tiêu cơm một chút, ngược lại là các ngươi, dẫn theo bao

lớn bao nhỏ, là muốn đi đâu “

Lý Thanh Uyển nhỏ giọng nói: “Ta làm chút điểm tâm, chuẩn bị đưa đi đông đường viện, Tiểu Liễu trong tay cầm, là… Là cha không yêu uống lá trà.”

Ôm lá trà hộp gấm Tiểu Liễu, đầu thấp hơn.

Lão phu trong lòng người thở dài một hơi, 5 dặm trai 10 năm khó gặp trà Minh Tiền cực phẩm, 1 lượng lá trà có thể đổi 1 lượng hoàng kim, nhi tử chỉ mua đến hộp này, thả hơn nửa năm không bỏ được động, bây giờ lại bị nữ nhi cầm đi tặng người.

Nàng bất động thanh sắc, suy nghĩ một chút nói: “La tiên sinh là chúng ta Lý gia ân nhân, đích xác nên dụng tâm tiếp đãi, nãi nãi vừa vặn có một số việc, muốn hướng tiên sinh thỉnh giáo, chúng ta cùng đi chứ.”

“A… Tốt nãi nãi, ta đỡ ngài.” Lý Thanh Uyển đem điểm tâm hộp cơm giao cho ma ma, đỡ lấy Lý lão phu nhân.

Rất nhanh, một đoàn người đến đông đường viện, Tiểu Liễu đi lên gõ cửa, nhưng mở cửa lại là 1 vị lạ lẫm lão nhân, cẩm bào hoa phục khí độ bất phàm, một đôi tròng mắt thần quang nội liễm, đảo qua ngoài viện mấy người về sau, mỉm cười, “Lý lão phu nhân, Lý tiểu thư, lão hủ là đến đây bái phỏng tiên sinh, mạo muội quấy rầy.”

Nguyên lai là tiên sinh khách nhân.

Lý Thanh Uyển thấy nãi nãi không nói chuyện, cúi đầu hành lễ, “Lão nhân gia nói quá lời, ngài là tiên sinh

khách nhân, chính là Lý gia quý khách, sắc trời không còn sớm, ngài như thuận tiện lời nói, mời lưu lại ăn bữa cơm tối.”

Đổng Thanh Cát cười nói: “Đa tạ Lý tiểu thư hảo ý, lão hủ còn có chuyện muốn làm, không tiện ở lâu, cái này liền cáo từ.” Hơi dừng lại, tiếp tục nói: “Lý lão phu nhân, ngày mai lão hủ sẽ phái người đưa tới thiệp mời, chúng ta mấy ngày nữa thấy.”

Dứt lời, đối mấy người gật gật đầu, cất bước rời đi.

Lý Thanh Uyển kinh ngạc, “Nãi nãi, lão nhân gia này khí độ bất phàm, nhưng ta lại không cái gì ấn tượng, là của ngài bằng hữu cũ sao “

Lý lão phu nhân biểu lộ, có chút kỳ quái, nghe vậy lắc đầu, “Ta trước đó, cũng không nhận ra người này…” Nàng do dự một chút, “Thanh uyển, ngươi có hay không cảm thấy, người này khá quen, tựa hồ ở nơi nào gặp qua “

Không có cùng Lý Thanh Uyển trả lời, tiếng bước chân vang lên, La Quan ra đón, “Lão phu người, Lý tiểu thư, không biết lúc này tới, có chuyện gì không “

Giương mắt quá khứ, tiên sinh thái độ thong dong, tại tà dương dư huy bên trong, tự có mấy điểm ý vị chảy xuôi, Lý Thanh Uyển vội vàng hành lễ, “Bái kiến tiên sinh, ta làm chút điểm tâm, còn có gia phụ một điểm lá trà, đến đưa cho tiên sinh, thuận tiện ban đêm đọc sách lúc đỡ đói.”

La Quan cười một tiếng, “Lý tiểu thư khách khí, đa tạ.”

Lý lão phu nhân tạm thời đè xuống suy nghĩ, nhìn xem đối diện người, trong lòng âm thầm thở dài, như thế phong thần tuấn tú nhân vật, đúng lúc gặp thiếu nữ hoài xuân lúc, hết thảy đều đương nhiên.

“La tiên sinh, ngài vào ở Lý gia nhiều ngày, lão thân thân thể mệt, lần thứ 1 đến nhà bái phỏng, còn xin La tiên sinh chớ trách.” La Quan chìa tay ra, “Lão phu người tuổi tác đã cao, thu mệt đông vây ở chỗ khó tránh khỏi, nhưng thân thể vẫn như cũ cứng rắn, còn có rất nhiều xuân thu.”

Lý lão phu nhân mặt lộ vẻ tiếu dung, “Kia La tiên sinh mời lão thân uống một ngụm trà đi, cũng nếm thử nha đầu này, tặng cái gì mặt hàng.”

La Quan cười gật đầu, nói: “Sắc trời còn có dư quang, ngay tại trong viện đi, lá trà cho ta, phòng lý chính tốt có nước nóng.”

Tiểu Liễu vội vàng nói: “Không dám làm phiền tiên sinh, nô tỳ đi pha trà.”

La Quan nói: “Người tới là khách, tuy là ở nhờ ở đây, nhưng La mỗ dưới mắt, vẫn tính cái này đông đường viện chủ nhân, cho ta đi.” Ngữ khí bình thản, nhưng không để hoài nghi, Tiểu Liễu mặt đỏ lên, ngoan ngoãn gọi lá trà giao cho hắn.

Nói một tiếng “Hơi cùng”, La Quan dẫn theo lá trà trở về phòng, rất nhanh liền bưng đồ uống trà đi tới, ấm trà

không lớn, vừa tốt rót năm ly, đưa tay hư dẫn, “Mời.”

Lần này liền ngay cả kiệm lời thiếu sắc, khí độ trầm ổn ma ma, đều mặt lộ vẻ kinh ngạc, tâm lý lại nhịn không được tán một tiếng khí độ tốt. Lão phu người lời nói mới rồi, rõ ràng có chút thâm ý, nhưng trước mắt này vị La tiên sinh, lại là bất động thanh sắc, nhất cử nhất động hiển thị rõ hàm dưỡng cùng bằng phẳng.

Lý lão phu nhân biểu lộ, cũng hòa hoãn mấy điểm, khoát tay nói: “Đã là tiên sinh thưởng trà, các ngươi liền bưng đến một bên uống đi.”

Ma ma, Tiểu Liễu vội vàng xưng phải, lại đối La Quan hành lễ ngỏ ý cảm ơn, riêng phần mình lấy một ly trà, đi đến viện tử hành lang ngồi xuống.

Lý Thanh Uyển có chút nóng nảy, nhưng lại không biết nên nói cái gì, yên lặng nâng chung trà lên, uống một ngụm sau nàng ánh mắt sáng lên.

Nước trà nóng hổi lại khó nén hương trà phương phức, miệng lưỡi ở giữa càng là, lượn lờ lấy mấy điểm ngọt, rơi vào trong bụng thấm nhuận thể xác tinh thần, cuối thu chạng vạng tối hàn khí, lại cũng bị quét sạch sành sanh, toàn thân đều ấm áp… Cha trọng kim mua cái này cực phẩm trà Minh Tiền, lại tốt như vậy uống sao

Đối diện, Lý lão phu nhân trên mặt, cũng lộ ra mấy điểm kinh ngạc, nàng nhận qua nhi tử hiếu kính, là thưởng thức qua trà này lá, nếu không cũng sẽ không một chút, liền nhận ra Tiểu Liễu ôm hộp quà. Nhưng kia lá trà, cùng hôm nay uống, tựa hồ không giống nhau lắm

Lý lão phu nhân nhìn thoáng qua, đối diện yên tĩnh uống trà La Quan, hơi do dự, “La tiên sinh, ngài là có lớn bản lĩnh người, lão thân hôm nay có cái vấn đề, muốn thỉnh giáo một hai.”

La Quan đặt chén trà xuống, “Lão phu người thỉnh giảng.”

Lý lão phu nhân hơi dừng lại, “Trong nhà của ta tình huống, tiên sinh hẳn là biết được, lão thân trước kia dòng dõi gian nan, cầu Thành Hoàng gia sau mới sinh hạ một tử, cũng chính là thanh uyển phụ thân. Mà bây giờ, ta cái này con trai độc nhất qua tuổi 50, lại cũng chỉ có thanh uyển một đứa con gái, Lý gia huyết mạch đơn bạc a, làm phòng Lý thị đoạn hậu, lão thân cùng con trai độc nhất đã sớm thương định, muốn cho thanh uyển kén rể cái vị hôn phu…”

“Nãi nãi!” Lý Thanh Uyển trên mặt đỏ bừng, “Ngài cùng tiên sinh nói những thứ này làm gì a lại nói ta còn nhỏ, căn bản không có cân nhắc qua chuyện này.”

Lý lão phu nhân một mặt bình tĩnh, “Trai lớn lấy vợ gái lớn gả chồng, nhân lý thường luân tai, có cái gì tốt xấu hổ, nãi nãi năm đó như ngươi như vậy lớn lúc, đã cùng ngươi tổ phụ thành thân.”

Nàng nhìn tôn nữ, tiếp tục nói: “Ngày ấy, cùng tiên sinh mới gặp lúc, lão thân hướng Thành Hoàng gia cầu nguyện, mời hắn lão nhân gia cho thanh uyển, ban thưởng 1 vị như ý lang quân, dựa vào tiên sinh nhìn, cái này nguyện vọng có thể có mấy chia thật “

Phát giác được đối diện, lão phu người chú ý ánh mắt, La Quan trong lòng khẽ nhúc nhích, chợt bình tĩnh lại, “Lão phu nhân ái hộ tử tôn, là có thể tâm tưởng sự thành, các loại trôi chảy.”

Lý lão phu nhân bất động thanh sắc, “Tiên sinh nói là, lão thân sở cầu đều có thể toại nguyện “

La Quan giương mắt, nhìn xem Lý Thanh Uyển, mỉm cười nói: “Lý cô nương thiên tính thuần lương, chính là phúc duyên thâm hậu người, đời này nhưng phải lương nhân, ngày sau tôn vinh xa xỉ hưởng, đều không tại lời nói hạ.”

“Chỉ là nhân sinh lời lỗ, tự có lưu chuyển định số, tương lai gặp được thời điểm, nghĩ thoáng mốt chút là được.”

Lý lão phu nhân lúc đầu, chỉ là nhờ vào đó thăm dò, bây giờ nghe tới hồi phục, lại mặt lộ vẻ chần chờ, “Cái này… Mời tiên sinh nói tỉ mỉ!”

La Quan lắc đầu, “Chuyện tương lai chưa định số, nói ra ngược lại không tốt, huống hồ đây chỉ là La mỗ nhất gia chi ngôn, chưa hẳn làm được số.”

Hắn cúi đầu uống trà, một mặt bình thản.

Lý lão phu nhân nhìn trước mắt tiên sinh, khí độ ôn nhuận bình thản, đôi mắt xanh minh trong suốt, nàng liền minh bạch là mình nghĩ xấu.

Hợp lấy người ta căn bản cũng không có, đối với mình

tôn nữ động tâm, càng không có dục cầm cố túng thủ đoạn, đây chỉ là tiểu Thanh uyển một trận tương tư đơn phương. Nàng đáy lòng, lập tức có mấy điểm xấu hổ, nhìn xem tôn nữ cúi đầu ảm nhiên bộ dáng, lại có mấy phân tâm đau.

—

—

Chương 1538 : Bán chữ

“Tiên sinh là mọi người, đã không muốn nói, tương lai nên không ngại.” Uống xong trà, Lý lão phu nhân đứng dậy, “Sắc trời không còn sớm, lão thân liền không quấy rầy, cáo từ.”

La Quan đưa ra ngoài cửa, “Lão phu người, Lý cô nương, đi thong thả.”

Đưa mắt nhìn tổ tôn 2 người rời đi, hắn cười cười nhưng lại chưa trở về phòng, mà là tại trong hoàng hôn, lại trở lại trong viện ngồi xuống.

Lý lão phu nhân bị tôn nữ nâng, trầm mặc liên tục, thấp giọng nói: “Thanh uyển, cần biết hoa rơi nước chảy, cuối cùng là vô ý vô duyên, La tiên sinh có đức độ, ngươi chớ có để người ta làm khó.”

Lý Thanh Uyển cắn môi một cái, “Nãi nãi…” Chỉ hô một tiếng, nàng liền vành mắt phiếm hồng, đúng lúc này tiếng bước chân vang lên, đâm đầu đi tới 2 tên ngoại nam.

Giang Thái mang theo dưới trướng thống lĩnh Trình Lực, cách mấy bước đứng vững, “Tại hạ Giang Thái, là Giang Nhạc cữu cữu, trước mắt xác nhận Lý lão phu nhân cùng Lý cô nương đi gia tỷ cùng cháu trai ở đây, có nhiều quấy rầy, đa tạ các ngươi chiếu cố.”

Thế hệ quyền quý thấm nhuận ra khí chất, lại thêm quyền cao chức trọng, lại có người nói khí vận gia trì,

nhất cử nhất động phong độ bất phàm.

Lý lão phu nhân nghĩ đến vừa rồi, vị La tiên sinh kia lời nói, ánh mắt sáng lên, “Sông quận trưởng nói quá lời, Lý gia thế hệ kinh thương làm nghề y, trị bệnh cứu người là gia huấn, chính là phần bên trong sự tình.”

“Lý gia phẩm chất cao khiết, Giang Thái khâm phục.” Lại hàn huyên vài câu lẫn nhau cáo từ, dù sao sắc trời chạng vạng, cùng ngoại nam không tiện nhiều lời.

Giang Thái ánh mắt, tại bóng lưng kia bên trên hơi 1 bồi hồi, Trình Lực thấp giọng nói: “Đại nhân, theo thuộc hạ biết, Lý cô nương chưa hôn phối.”

“Chớ có nói bậy!” Giang Thái cười mắng một tiếng, xoay người rời đi.

Rất nhanh, hắn liền đi tới La Quan ngoài viện, cung kính nói: “Giang Thái, bái kiến tiên sinh.”

“Mời tiến vào.”

Đẩy cửa đi vào, giờ phút này sắc trời chạng vạng, ẩn có mấy ngôi sao thần hiển hiện, nhưng trong viện tiên sinh tại một mảnh mờ tối, lại phá lệ bắt mắt, liền như thâm trầm đêm thu, cũng không dám xâm nhập nơi đây, muốn trước đây sinh trước mặt tránh lui.

Giang Thái trong lòng hơi rét, càng phát ra cảm thấy cao thâm mạt trắc, “Tiên sinh, Giang Thái là đến từ giã, đông dương quận mưa to không ngớt, dẫn đủ ngay cả trên sông du lịch lụt, đã chìm số huyện chi địa. Đại dung

quan lại trên dưới tham ô, nuốt riêng chẩn tai vật tư dẫn phát dân biến, chính là ta chờ đợi đã lâu cơ hội.”

Ngắn ngủi chần chờ, hắn cắn răng một cái, “Trước khi đi, Giang Thái khẩn cầu tiên sinh cho chỉ điểm, lấy giải thiên hạ thương sinh nỗi khổ!”

La Quan lắc đầu, “Nhân đạo sự tình, ta không tiện quá nhiều nhúng tay, ngươi chỉ cần nhớ kỹ, vạn sự hết sức không quên bản tâm là được.”

“Cái này… Đa tạ tiên sinh.” Giang Thái cười khổ, lần thứ 1 gặp mặt lúc, La Quan liền đã cự tuyệt, là hắn không từ bỏ còn muốn mở miệng.

Nhưng rất nhanh, hắn liền thu thập tinh thần, trịnh trọng cúi đầu, “Giang Thái bái biệt tiên sinh, gặp lại không biết gì kỳ, nhưng Giang Thái hướng tiên sinh hứa hẹn, nếu có thể lại đắp xã tắc, tất lấy lê dân giang sơn làm trọng!”

Dứt lời, quay người bước nhanh mà rời đi.

Trình Lực lòng mang khuấy động, theo sát lấy sau khi hành lễ, bước nhanh đuổi theo. Hắn không hiểu, La tiên sinh rõ ràng là có lớn bản lãnh người, vì sao cam tâm lưu ở nơi đây. Đại trượng phu sinh tại giữa thiên địa, tự nhiên buông tay đánh cược một lần, vợ con hưởng đặc quyền liền tại lập tức!

Ra cửa sân, 2 người không ngừng bước, trực tiếp từ đông đường viện đi ra ngoài, lên xe ngựa.

“Đại nhân, lật long, hắc ưng, săn mây Tam doanh đã bí

mật xuất phát, các phương tín sứ cũng đã phái ra, đến lúc đó chỉ cần ngài đăng cao nhất hô, liền ứng người như mây, đại dung thiên hạ này lung lay sắp đổ, lấy chi không khó!" Trình Lực trầm giọng mở miệng, hô hấp thô trọng.

Giang Thái tựa ở trên xe ngựa, đôi mắt khép hờ "Ừ" một tiếng, nhiều năm khổ tâm chuẩn bị, đây hết thảy thôi diễn vô số lần, theo kế hoạch làm việc sẽ không xảy ra ngoài ý muốn.

Nhưng không biết vì sao, Giang Thái đáy lòng giờ phút này lại quanh quẩn lấy, một tia bất an, sợ hãi, như sẽ xuất hiện một loại nào đó biến cố. Là lấy, hôm nay chào từ biệt lúc, mới biết rõ tiên sinh không thích, vẫn như cũ lên tiếng lần nữa.

Bị tiên sinh cự tuyệt, trong dự liệu, nhưng phần này trong cõi u minh bất an, là nguồn gốc từ nơi nào Giang Thái cười khổ một tiếng, đưa tay vuốt vuốt mi tâm, hoặc là đại sự tới gần, trong lòng hắn suy nghĩ quá nặng đi.

Xe ngựa "Ùng ục ục" tiến lên, số lớn hộ vệ cầm đao ở bên, sắp ra khỏi thành lúc, đột nhiên nghe tới mấy điểm toán loạn âm thanh.

Có người lớn tiếng cười lạnh, "Tuần nhân viên thu chi, ngươi nghèo điên rồi phải không cái này khu khu 1 bộ cẩu thí chữ, liền muốn gán nợ 100 lượng hoàng kim ! Coi như tờ giấy này, là thuần kim làm đều không được!"

"Nói cho ngươi, hoặc là hôm nay đem thiếu sòng bạc sổ sách cho còn, hoặc là ký tên theo, bắt ngươi Chu gia toà

này tổ truyền lão trạch gán nợ!”

Cờ bạc chả ra gì nhi tử, vô lực cha, phách lối tay chân, gán nợ tranh chữ… Cái này kịch bản, hấp dẫn không ít người, phố dài bị chắn hơn phân nửa, xe ngựa không thể không dừng lại, cầm đao bọn hộ vệ, cẩn thận kiêng kị nhìn về phía xung quanh, không dám có nửa điểm lười biếng.

Giang Thái mở mắt ra, nhíu mày, “Trình Lực, đã xảy ra chuyện gì “

Rất nhanh, Trình Lực hồi bẩm, “Đại nhân, là có sòng bạc ép trả nợ, nhưng xem bộ dáng là nhà này người, mình thiếu vay tiền chứng từ, việc này nháo đến quan phủ đi, cũng chỉ có thể tự nhận không may.”

“Bất quá, nhà này người cũng có ý tứ, liền lấy một trang giấy, trên giấy liền viết 1 chữ, liền muốn gán nợ 100 lượng vàng, cũng không biết có phải là bị dọa điên.”

Một tờ một chữ chống đỡ 100 lượng hoàng kim

Giang Thái sinh ra mấy điểm hứng thú, đẩy ra cửa xe ngựa hộ, ở trên cao nhìn xuống hướng trong đám người nhìn lại, sắc mặt kia trắng bệch trung niên nhân, hẳn là nhà này nam chủ nhân, giờ phút này cầm trong tay 1 trương giấy trắng, trên giấy viết 1 cái “An” chữ.

Bá ——

Một nháy mắt, Giang Thái trong lòng bất an, sợ hãi, nháy mắt biến mất không thấy gì nữa, hắn híp híp mắt,

biểu lộ lộ ra ngưng trọng.

Ngắn ngủi trầm mặc, hắn thản nhiên nói: “Trình Lực, lấy 100 lượng vàng, đem bộ kia chữ mua được.”

“A !” Trình Lực giật mình, vội vàng gật đầu, “Vâng, thuộc hạ cái này liền đi.”

Hắn nhanh chân hướng về phía trước, cởi kiện bộc ăn mặc, đổi thân màu đen kình bào, lại cầm trường đao nơi tay, một thân hung hãn khí diễm, đám người vội vàng lui ra phía sau, nào dám cản con đường của hắn.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

“Vị này Chu lão ca, đại nhân nhà ta coi trọng, trong tay ngươi bức chữ này họa, nguyện lấy 100 lượng hoàng kim mua xuống, ngươi có bằng lòng hay không “

Đối diện, mặt mũi tràn đầy cảnh giác, dò xét sòng bạc mấy người, ánh mắt sáng lên, “Tuần nhân viên thu chi, ngươi thật đúng là gặp may mắn, cái này phá… 1 chữ, thế mà thực sự có người mua, thất thần làm gì còn không tranh thủ thời gian giao nhận, lấy ra hoàng kim trả nợ, không phải chúng ta liền động thủ!”

Tuần nhân viên thu chi vẻ mặt cầu xin, hắn bị buộc bất đắc dĩ, mới hô lên 100 lượng hoàng kim bán chữ, nhưng hôm nay thực sự có người nguyện ý mua, hắn lại bỏ được không được, chỉ cảm thấy trong lòng đang rỉ máu.

“Cha, ta sai cha, về sau cũng không dám lại cược!

Ngươi nhanh bán chữ, mau cứu ta đi, không phải bọn hắn sẽ đánh chết ta!”

Mặt mũi bầm dập nhi tử, ôm hắn đùi kêu khóc.

Tuần nhân viên thu chi tay run một cái, hắn liền cái này một đứa con trai, thuở nhỏ yêu thương phải phép, nếu ngay cả hắn đều không có còn nói gì bảo vật gia truyền

“Được… Tôn giá, 100 lượng vàng, bức chữ này… Chính là ngài…”

Trình Lực lấy ra ngân phiếu, “Xem trọng, đại dung quan ngân hoàng kim 100 lượng, 3 đại cửa hàng bạc thấy phiếu tức đổi, ngươi ta tiền hàng thanh toán xong.”

Hắn vào tay chữ, xoay người rời đi.

Xa giá vòng qua đám người, đi ra ngoài thành.

“Tuần nhân viên thu chi, được a, không nghĩ tới các ngài bên trong, thế mà còn có trân tàng.” Sòng bạc người cầm tới ngân phiếu, kiểm tra không sai về sau, cười chắp tay, “Chu công tử, trước đó có nhiều mạo phạm, chúng ta cũng là cầm tiền công làm việc, ngài chớ trách, có thời gian kế tiếp theo đi chơi.”

Tuần nhân viên thu chi tức giận đến toàn thân run rẩy, “Đi, các ngươi đi mau!”

“Hừ!” Sòng bạc mấy người cười nhạo một tiếng, nghênh ngang rời đi.

Chu gia nhi tử đứng lên, che ngực nhe răng trợn mắt, “Cha, ta đói, cả ngày hôm qua, bọn hắn liền cho ta 1 khối cứng rắn màn thầu, mau gọi mẹ ta nấu cơm.”

Tuần nhân viên thu chi lung lay sắp đổ, “Nghiệt tử! Nghiệt tử!”

Chu gia nhi tử bĩu môi, “Không phải liền là một bức chữ có cái gì ly kỳ! Ngài nếu là thích, đuổi minh cái ta đi dưới cầu mời cái tiên sinh, cho ngài viết lên thập phúc tám bức, đi đi, nhanh về nhà đi, nhiều người nhìn như vậy nhiều mất mặt, ta còn phải cưới vợ đâu.” Nói, cúi đầu đi về nhà.

—

—

Chương 1539 : Thiệp mời

Đại dung, đô thành.

Trong hoàng cung, đại dung Hoàng đế bệ hạ, tại kim điện bên trong đi qua đi lại, hô hấp dồn dập diện mục đỏ lên, khó nén vẻ kinh nộ.

“Đồng bằng Giang thị, thế thụ hoàng ân, dám sinh ra lòng lang dạ thú, muốn hủy diệt trẫm giang sơn xã tắc! Nên giết, thực tế nên giết!” Hoàng đế 20 mấy tuổi, đăng cơ mới bất quá 3 năm, chưa triệt để nắm giữ triều chính, nghe nói mật báo đã sớm tâm thần đại loạn.

Cũng may giờ phút này, nội hoạn vội vàng mà đến, quỳ xuống đất hành lễ, “Bệ hạ, Ngụy vương đến.”

Hoàng đế bỗng nhiên ngẩng đầu, “Nhanh, mau mời Vương thúc tiến đến!”

Rất nhanh, Ngụy vương bị người nhấc vào trong điện, thân thể của hắn suy yếu sắc mặt xanh trắng, gượng chống lấy hành lễ, “Thần, bái kiến bệ hạ.”

Hoàng đế đưa tay hư nhấc, “Hoàng thúc không cần đa lễ, trẫm hôm nay mời ngài tới, là thu được tin tức, đồng bằng Giang thị mưu đồ bí mật tạo phản, đã liên hợp xung quanh sổ quận bạn cũ, một khi khởi sự thiên hạ nhất định rung chuyển, dân chúng lầm than. Là lấy, trẫm mời hoàng thúc đến, vì ta hoàng dung ổn định đại cục.”

Ngụy vương thở mấy ngụm, “Bệ hạ đã sai người mời

thần đến, khi đã chuẩn bị sẵn sàng, thần có thể mời sơn quỷ xuất thủ, nhưng vật này tuyệt không phải lương thiện, muốn thúc đẩy nó, cần trả giá đắt.”

Hoàng đế cắn răng một cái, “Trẫm biết, còn xin hoàng thúc xuất thủ.”

“Tốt, kia thần liền câu thông sơn quỷ, tru sát Giang thị nghịch tặc, bảo đảm ta đại dung giang sơn xã tắc!” Ngụy vương cắn nát đầu ngón tay, máu tươi của hắn lại xen lẫn mấy điểm đen nhánh, nhỏ xuống trên mặt đất vẫn chưa tản ra, ngược lại như vật sống, ngưng tụ thành một đoàn.

Đột nhiên, một tiếng bén nhọn tiếng cười, từ huyết đoàn bên trong truyền ra, “Ngụy vương, ngươi thọ nguyên sắp hết, lại mời bổn quân giáng lâm… Cho nên, ngươi chuẩn bị kỹ càng tế phẩm sao “

Oanh ——

Cuồn cuộn hắc khí, từ huyết đoàn bên trong chui ra, tại kim điện bên trong ngưng tụ, hóa thành 1 tôn sơn quỷ. Hắn ngoại hình như người, một đôi tròng mắt lại là xích hồng, như có thể nhiếp hồn phách người, tại một thân quỷ khí lượn lờ dưới, cực kỳ kinh người.

Hoàng đế còn là lần đầu tiên nhìn thấy, ký sinh Ngụy vương tôn này sơn quỷ, sắc mặt trắng nhợt, nhắm mắt nói: “Trẫm chính là đại dung Hoàng đế, hôm nay mời sơn quân tới đây, là muốn tru sát đồng bằng Giang thị, chỉ cần sơn quân có thể làm đến, trẫm nhất định nhiều hơn hiến tế.”

“Nhân gian Hoàng đế” sơn quỷ mặt lộ vẻ suy tư, “Là gần đây, dẫn phát nhân đạo chi biến Giang thị đại dung thiên hạ này, có lẽ muốn đổi chủ nhân.”

Hoàng đế sắc mặt khó coi, “Sơn quân không muốn xuất thủ “

Sơn quỷ cười lạnh, “Nhân đạo dòng lũ mà thôi, cùng ta trong núi tiêu dao lại có gì liên quan nhưng việc này, vốn sơn quân muốn sinh hồn 100,000!”

Hoàng đế mặt lộ vẻ vui mừng, “Tốt, trẫm đáp ứng!” Chỉ là 100,000 bách tính, có thể bảo toàn đại dung xã tắc, chết có ý nghĩa. Đợi trẫm thu thập sơn hà, trọng chỉnh giang sơn về sau, có thể tự tạo phúc thiên hạ thương sinh.

Sơn quỷ nhe răng cười, “Thành giao!”

Oanh ——

Hắn há mồm thở ra một hơi, nháy mắt kim điện cửa sổ mở ra, hóa thành cuồn cuộn âm phong, vọt thẳng trời mà lên, “Ta cái này một ngụm ngực bụng chi khí, nhưng vượt ngang 1,000 dặm, diệt người tam hồn thất phách, đồng bằng Giang thị người cầm quyền, trong khoảnh khắc tất nhiên mất mạng!”

Sắc trời đã tối, Giang Thái mượn ánh nến, thẩm duyệt các nơi đưa tới sách, chải vuốt khởi sự trước đó, các hạng chuẩn bị công việc.

Đột nhiên, cửa xe ngựa, cửa sổ “Đôm đốp” rung động, trong lòng hắn 1 sợ, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn lại, liền thấy một đoàn đen gió đập vào mặt, mơ hồ có 1 tôn dữ tợn thân ảnh, chính giấu ở trong đó.

“A!” Giang Thái kinh hô.

Đúng lúc này, bên cạnh hắn một bức chữ, đột nhiên tự hành triển khai, thanh huy nở rộ như nguyệt, vang lên bên tai hét thảm một tiếng.

Chợt, hết thảy bình tĩnh lại.

“Đại nhân, ngài làm sao” ngoài xe ngựa, Trình Lực vội vàng mở miệng.

Bá ——

Bá ——

Nương theo lấy một đám hộ vệ rút đao ra khỏi vỏ, tại ánh trăng chiếu rọi xuống hàn quang lẫm liệt, nhưng mặc cho bọn hắn quét ngang 4 phía, lại không nhận thấy được bất cứ dị thường nào.

Giang Thái thở sâu, “Vô sự, kế tiếp theo đi đường.”

“Vâng, đại nhân.”

Cùng xe ngựa tiếp tục tiến lên, Giang Thái cẩn thận mang tới, tấm kia tự hành triển khai giấy trắng, giờ phút này nào có nửa điểm thanh huy phun trào.

Liền như vừa rồi hết thảy, đều chỉ là ảo giác.

Đại dung hoàng cung, kim điện.

Liếm láp lấy đầu lưỡi, mặt lộ vẻ tham lam, dữ tợn sơn quỷ, bỗng dưng trừng to mắt, “Không… Tha mạng…” Thét lên im bặt mà dừng, sau một khắc thân thể “Bành” một tiếng nổ nát vụn, trực tiếp đột tử.

Bị ký sinh Ngụy vương, bỗng nhiên trừng lớn mắt, thất khiếu chảy máu, “Núi… Sơn quỷ chết rồi… Đồng bằng Giang thị… Có cao nhân che chở… Trời vong đại dung, trời vong ta đại dung a…” Hô xong về sau, đầu hắn nghiêng một cái tại chỗ tắt thở!

Phù phù ——

Đại dung Hoàng đế đặt mông ngồi dưới đất, mở to 2 mắt nhìn, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, tiếp lấy lại biến thành phẫn nộ.

“Cao nhân ở đâu ra cao nhân ! Dám đại nghịch bất đạo, nối giáo cho giặc!”

“Thiên hạ này, là thiên hạ của trẫm, ai dám cùng ngươi trẫm đối nghịch, trẫm muốn ai chết!”

Hoàng đế nghiến răng nghiến lợi, “Truyền trẫm ý chỉ, đồng bằng Giang thị mưu đồ tạo phản, lập tức phái đại quân vây quét, chó gà không tha!”

Đã, không thể giết chết Giang Thái, vậy liền tiên hạ thủ vi cường.

Thiên hạ này, chung quy vẫn là đại dung thiên hạ, chỉ là đồng bằng Giang thị, nhiều nhất chưởng khống sổ quận chi địa, há có thể cùng trời uy chống lại

Trẫm chính là Hoàng đế, thụ mệnh vu thiên!

Ầm ầm ——

Một tiếng sét, tại đô thành trên không nổ vang, tiếp lấy mưa như trút nước, khiến cho một phương thiên địa lâm vào mông lung.

Lý gia.

La Quan tâm tư khẽ nhúc nhích, liền cảm ứng được, trước đó viết xuống cái kia “An” chữ, đã có tân chủ.

Đây cũng không phải là hắn điều khiển, chỉ có thể nói thế gian duyên phận, nhất trác nhất ẩm ở giữa, đều có định số.

Hắn cười cười, không tiếp tục để ý, uống mấy ngụm trà, thổi tắt ngọn đèn, tại yên tĩnh ánh trăng đồng hành ngủ say sưa.

Đảo mắt, liền đến ngày thứ 2.

Lý gia y quán mở cửa không lâu sau, liền đến 1 người, tuy là hạ nhân trang phục, lại khí thế bất phàm, sau khi đi vào 2 tay lấy ra một phần thiệp mời, “Tiểu nhân phụng lão gia nhà ta chi mệnh, cho Lý lão phu nhân, Lý tiểu thư dưới thiệp mời, sau 3 ngày yến hội, làm ơn tất đến dự.”

Nói xong, người này vẫn chưa ở lâu, đem thiệp mời buông xuống liền quay người rời đi. Ngay tại ngồi xem bệnh Lý Diên Thanh, nghe hạ nhân Thông Bẩm về sau, nhịn không được nhíu mày, “Thiệp mời ở đâu mang tới cho ta.”

Mẫu thân tuổi tác đã cao, trừ nhà mình quan hệ thông gia, bạn cũ bên ngoài, đã sớm không cùng ngoại nhân đi lại, huống chi người đến là gương mặt lạ, lại chưa từng lưu lại danh hiệu, hắn đương nhiên không yên lòng.

“A” thiệp mời vừa đến tay, Lý Diên Thanh sắc mặt biến hóa, vật này tính chất không giống trang giấy, ngược lại tốt như ngọc khí.

Hắn cúi đầu dò xét, lại không tìm được thiệp mời mở miệng, ám đạo không phải là có người tại đùa ác không thành nhưng tựa hồ lại không giống. Dù sao nghe hạ nhân nói, trước đó đến đưa thiệp mời người, là một bộ vọng tộc lớn bộc bộ dáng.

Suy nghĩ mấy hơi, thấy này sẽ bệnh hoạn không nhiều, Lý Diên Thanh phân phó vài câu về sau, mang theo thiệp mời trở lại nội trạch, “Nương, đây là vừa rồi có người đưa tới thiệp mời, nói là muốn mời ngài cùng thanh uyển dự tiệc, nhi tử cảm thấy có chút kỳ quặc, ngài đối này nhưng có ấn tượng “

Thiệp mời

Lý lão phu nhân sau khi rời giường, chỉ cảm thấy hôm nay tinh thần phấn chấn, điểm tâm đều dùng nhiều chút,

giờ phút này ngay tại súc miệng, nghe vậy nghĩ đến cái gì, vội vàng buông xuống chén trà, “Cho ta xem một chút.” Nàng tiếp nhận thiệp mời, cũng là ly kỳ, Lý Diên Thanh vừa rồi làm sao cũng không tìm tới mở miệng, nhưng rơi xuống Lý lão trong tay phu nhân, lại tuỳ tiện mở ra.

Thiệp mời chế thức hợp quy tắc, rải rác mấy lời:

Sau 3 ngày, ta sắp mở đạo trường, mời thành đông lớn hòe Lý thị, Lý lão phu nhân cùng Lý Thanh Uyển tiểu thư giá lâm, không thắng vinh quang.

Lạc khoản: Đổng Thanh Cát.

Không có đánh dấu địa điểm, cũng không nói khi nào mở yến, cũng chỉ có một danh tự mà thôi.

Lý lão phu nhân trừng lớn mắt, chăm chú nhìn qua lạc khoản, Đổng Thanh Cát… Đổng Thanh Cát… Nàng rốt cục nghĩ đến, cái tên này ở đâu nghe qua…

Thành Hoàng gia!

Đây là Thành Hoàng gia danh tự!

Thân là thành tín nhất tín đồ 1 trong, Lý lão phu nhân tự nhiên sẽ hiểu, Thành Hoàng gia khi còn sống tin tức, những này cũng không phải là bí ẩn.

Cho nên, hôm qua chạng vạng tối lúc điểm, tại đông đường viện gặp phải lão tiên sinh kia, là Thành Hoàng gia !

“Nương, nương ngài làm sao” Lý Diên Thanh giật mình, vội vàng đỡ lấy mẫu thân.

Lý lão phu nhân dùng sức bắt lấy nhi tử, hô hấp dồn dập, “Nhanh, mau cùng ta cùng một chỗ, đi bái kiến La tiên sinh!” Không có giải thích, nàng lôi kéo Lý Diên Thanh, vội vàng đi ra ngoài.

Liên thành hoàng gia đều tự mình đến bái phỏng tiên sinh lại là gì cùng tồn tại ! Lý gia là tổ tiên tích đức, bốc lên khói xanh, mới có thể mời tiên sinh ở tạm.

Nhưng khi hắn nhóm đuổi tới đông đường viện lúc, lại không gõ mở cửa, hỏi thăm người mới biết, La tiên sinh sáng sớm liền đi ra ngoài.

“Nương, nương! Đến cùng chuyện gì xảy ra cái này thiệp mời, lại có lai lịch gì” Lý Diên Thanh một mặt cười khổ.

Lý lão phu nhân giờ phút này, ngược lại tỉnh táo lại, nàng hơi chần chờ, lắc đầu nói: “Không có việc gì, là lão thân hồ đồ… Đi thôi, tiên sinh đã đi ra ngoài, liệu tới là không muốn nhìn thấy ngươi ta mẹ con như thế… Vậy liền, chỉ coi vô sự phát sinh, hết thảy như lúc ban đầu chính là…”

Tâm lý ngầm cười khổ, nhà ta thanh uyển đích xác, là cái ánh mắt tốt, lại liếc mắt liền nhìn ra, La tiên sinh không tầm thường.

Mà nếu tiên sinh nhân vật như vậy, há lại sẽ để ý, chỉ là

thế gian nữ tử ái mộ

Đây cũng không phải là bay thấp tốn nước chảy, mà là phiêu miểu trên đám mây, cùng cuồn cuộn hồng trần ở giữa, cả 2 căn bản không có khả năng tiến tới cùng nhau.

Một bên khác, bên đường mì hoành thánh bày.

“Lão bản, đến một bát mì hoành thánh, thêm rau thơm.” La Quan mở miệng cười, tại trên một cái bàn ngồi xuống.

Hắn tới qua mấy lần, cùng một chút khách quen cũng coi như nhận biết, liền có người cười lấy mở miệng, “Tiên sinh, lại tới cật hồn đồn “

La Quan gật đầu, “Triệu lão bản bao mì hoành thánh, dùng tài liệu mới mẻ, phân lượng đủ, hương vị cũng rất tốt, La mỗ thường xuyên tưởng niệm.”

“Ha ha, như tiên sinh như vậy người đọc sách, đều thích đi quán rượu kia bên trong, hô bằng gọi hữu ngâm thơ làm phú, ngài ngược lại là một ngoại lệ.” Khách quen cười trêu ghẹo.

La Quan cười cười, không có lại nhiều nói.

Rất nhanh, một bát nóng hổi, thơm ngào ngạt mì hoành thánh, liền đã bưng lên, Triệu Sinh Dân vẻ mặt tươi cười, “Tiên sinh mời dùng.”

Hắn dùng tạp dề xoa xoa tay, “Nghe ngài, ta cho đen

nha tìm 1 cái tiên sinh dạy học, nàng tiến bộ rất nhanh, hôm nay bị tiên sinh gọi đi khảo sát công khóa, không phải biết ngài đến, nàng khẳng định cao hứng hỏng."

"A, đen nha đi đọc sách rất tốt rất tốt, nữ hài cũng hẳn là đọc sách, mới có thể rõ lí lẽ, hiểu được cái gì là đúng sai." La Quan tán một tiếng.

Triệu Sinh Dân khuôn mặt ửng đỏ, rõ ràng thật cao hứng, nhưng này sẽ chính là bận rộn nhất thời điểm, hắn không kịp nói thêm cái gì, liền nhanh đi chào hỏi khách khứa.

Ăn xong mì hoành thánh, đen nha còn chưa có trở lại, La Quan cũng không thèm để ý, buông xuống 5 viên tiền đồng, "Lão bản, tiền thả trên bàn."

"Ai, tiên sinh khỏi phải trả tiền, liền làm là ta mời ngài ăn…" Triệu Sinh Dân vội vàng tới, đã thấy La Quan cũng không quay đầu lại, phất phất tay đột nhiên mà đi.

Tấm lưng kia, nói không nên lời thong dong lạnh nhạt.

Khách quen cười đùa, "Tốt ngươi cái Triệu Sinh Dân, ta ăn ngươi mấy năm mì hoành thánh, cũng không thấy ngươi mời khách, La tiên sinh mới đến mấy lần, ngươi liền hô hào muốn miễn phí hôm nay, không phải cho ta cái thuyết pháp!"

Triệu Sinh Dân nhếch nhếch miệng, "Không giống, tiên sinh… Tiên sinh lúc trước hắn, đưa đen nha một phần, rất quý giá lễ vật, ta nhớ lại báo một hai… Đáng tiếc, chỉ là một bát mì hoành thánh, tiên sinh nhất định là không

để trong lòng…”

Hắn thu hồi 5 cái tiền đồng, nghĩ nghĩ, lại lấy ra chuyên môn giấu kỹ trong người, lúc này mới thu thập xong bát đũa, tiếp tục làm việc.

Hẹn 1 canh giờ sau, đen nha từ tiên sinh dạy học kia trở về, nghe nói tiên sinh đến ăn một bát mì hoành thánh, lúc này mặt lộ vẻ ảo não, “Đều do phu tử, nhất định phải lôi kéo ta luyện chữ, không phải ta liền có thể về sớm một chút, nhìn thấy tiên sinh.”

Tiểu nha đầu bĩu môi, một mặt phiền muộn.

Triệu Sinh Dân vội vàng an ủi, “Không có việc gì không có việc gì, tiên sinh ở tại trong thành, sớm tối còn sẽ tới, lần sau liền có thể nhìn thấy.”

Đen nha gật gật đầu, vẫn một mặt mặt ủ mày chau.

—

—

Chương 1540 : 2 lão tẩu đánh cờ

Ăn mì hoành thánh, ở trong thành tản bộ tiêu thực, đến sắc trời đem buổi trưa, La Quan tại bờ sông liễu dưới, gặp được đánh cờ 2 lão tẩu.

1 cái mặc hắc y, 1 cái mặc áo bào trắng, áo đen lão tẩu tóc thưa thớt thân thân thể củi, dơ bẩn lôi thôi lôi thôi lếch thếch, áo bào trắng lão tẩu thì toàn thân nhẹ nhàng khoan khoái, nhìn quần áo tính chất, phối sức, một phái phú quý khí tượng.

Song phương rõ ràng, không phải cùng một loại người, lại tiến đến cùng một chỗ đánh cờ, áo bào trắng lão tẩu thỉnh thoảng mở miệng mỉa mai vài câu, áo đen lão tẩu gấp liền mắng, không có nửa điểm lo lắng, hiển nhiên quan hệ tâm đầu ý hợp.

La Quan hơi suy tư, cất bước tiến lên, “2 vị lão ông, tại hạ yêu thích đánh cờ, không biết có thể hay không đứng ngoài quan sát “

Áo đen lão tẩu cũng không ngẩng đầu lên, chỉ là phất phất tay để hắn tùy ý.

Áo bào trắng lão tẩu thì nói: “Có thể, nhưng xem cờ không nói quy củ, hậu sinh phải nhớ kỹ, miễn cho có người thua lại chơi xấu.”

“Đánh rắm! Lão tử sẽ chơi xấu ngươi thiếu nói hươu nói

vượn!” Áo đen lão tẩu giận dữ, cầm bốc lên một quân cờ, “Ba” một tiếng rơi vào trên bàn cờ, “Đến lượt ngươi!”

Áo bào trắng lão tẩu cười lạnh, “Chết người thọt, có dài tiến vào a nước cờ này ta phải suy nghĩ kỹ một chút.”

Áo đen lão tẩu nắm lên thủy hồ lô, uống vào mấy ngụm, tiện tay xoa xoa, “Ngươi cứ việc nghĩ, lão tử còn đối phó không được ngươi “

Áo bào trắng lão tẩu suy tư liên tục, rơi xuống một tử.

Áo đen lão tẩu như sớm có đoán trước, lạc tử rất nhanh.

Tiếp lấy 2 người ngươi tới ta đi, ngày dần dần qua giữa trưa, nhưng ván cờ kết thúc, lại là áo bào trắng lão tẩu thắng con rể.

Hắn dương dương đắc ý, “Ha ha” cười to, “Chết người thọt, phách lối nữa a đừng quên, lần sau đến thời điểm, cho ta mang hộ một bình tán xuân bạch.”

Áo đen lão tẩu hừ lạnh một tiếng, phẩy tay áo bỏ đi, quân cờ đều vẩy xuống mấy cái, nhưng áo bào trắng lão tẩu lơ đễnh, ngược lại cười càng thêm thoải mái.

Hắn vẫy vẫy tay, một tên áo xanh tôi tớ bước nhanh mà đến, đem quân cờ nhặt lên, cất kỹ, cung kính nói: “Lão gia, nhà bên trong phái người thúc mấy lần, ngài nên dùng cơm.”

“Không vội, hôm nay thắng lão người thọt, lão gia ta tâm tình vừa vặn, không muốn trở về nhìn xem bọn hắn

ngán. Đi, đi xanh thẫm lâu, thời gian cuối thu, gạch cua cũng nên mập, vừa vặn ăn thống khoái.” Áo bào trắng lão tẩu nói xong, quay đầu nói: “Hậu sinh, ngươi ngược lại là thủ quy củ, thấy cũng nghiêm túc, lão phu cùng ngươi chợp mắt duyên, như nguyện ý, bồi lão phu uống một chén “

Tôi tớ khẩn trương, “Lão gia, ngự… Bác sĩ nói, ngài thể nội bệnh cũ chưa lành không thể uống rượu, lại con cua tính hàn, càng không nên ăn nhiều a.”

Áo bào trắng lão tẩu nhíu mày, “Lắm miệng, lão phu ăn một bữa cơm, còn muốn thụ một đám lang băm quản chế hậu sinh, ngươi có đi hay không “

La Quan hơi suy tư, cười cười, “Đã lão nhân gia mời, tại hạ liền quấy rầy.”

“Ha ha, tốt, nói chuyện không che che lấp lấp, lão phu nhìn ngươi càng thuận mắt, đi đi đi, hôm nay muốn uống cái cao hứng.” Áo bào trắng lão tẩu giữ chặt La Quan, cười to rời đi.

Tôi tớ dậm chân, nào dám ngăn cản, xanh thẫm lâu cách nơi này địa không xa, đi mấy bước liền đến.

Lên lầu 2, muốn 1 cái sát đường nhã gian, đẩy cửa liền có thể nhìn thấy nước sông, giờ phút này buổi trưa vừa qua, cuối thu cũng có mấy điểm ấm áp.

Thịt rượu đi lên, áo bào trắng lão tẩu uống trước một chén, mặt lộ vẻ thống khoái, “Tốt, cái này bích mây xuân thật sự là rượu ngon, cửa vào cam liệt trong veo, đủ

kình.”

“Hậu sinh, đừng khách khí, ăn hết mình uống, hôm nay lão phu mời khách.”

La Quan nói tiếng cám ơn, nhặt thuận mắt đồ ăn ăn vài miếng, bồi tiếp áo bào trắng lão tẩu nâng chén, “Lão nhân gia, mời.”

“Ha ha, cộng ẩm!” Hoặc là tuổi tác đã cao, áo bào trắng lão tẩu bất quá vài chén rượu, liền sắc mặt ửng đỏ, có mấy điểm vẻ say.

Hắn giương mắt xem ra, “Ngươi cái này hậu sinh dù không nói nhiều, nhưng mặt mày nhìn người, là thanh minh sạch sẽ, cũng vô tạp niệm. Lão phu cả đời này, xem như quen biết bao người, như ngươi như vậy, đích xác không thấy nhiều… Nếu không, hừ, cũng không phải ai cũng đủ tư cách, để lão phu mời một chén rượu.”

La Quan nói: “Nhận được lão nhân gia coi trọng.”

Áo bào trắng lão tẩu mỉm cười, “Ngươi muốn biết, lão phu cùng kia người thọt, là thế nào thành bằng hữu “

La Quan gật đầu, “Một bình tán xuân bạch, bất quá 10 cái tiền đồng, mà lão nhân gia giờ phút này uống bích mây xuân, một bình liền muốn 20 lượng, tại hạ đích xác rất hiếu kì.”

Áo bào trắng lão tẩu dừng một chút, “Đều là chút chuyện cũ năm xưa, cũng là hiếm lạ, lão phu hôm nay lại có mấy điểm, phun một cái vì nhanh chi ý.”

“Thôi, trái phải không mấy năm tốt sống, hẳn là trước khi chết, vẫn không dám đối người nói” hắn lắc đầu, lộ ra suy tư.

“40 năm trước, lão phu cùng người thọt, đều tại đô thành người hầu, là Binh Mã ty một viên. Năm đó, có đạo tặc lưu thoán đô thành, sát hại Hộ bộ quan viên 1 nhà, lão phu cùng người thọt phụng mệnh truy tra, trải qua nửa tháng rốt cuộc tìm được, kia đạo tặc tung tích, không ngờ lại là cạm bẫy… Một lần kia, cùng đi mười ba người, cuối cùng chỉ có 2 người sống tiếp được, 1 cái là lão phu, 1 cái là người thọt.”

“Lại về sau, ta 2 người hợp lực, rốt cục bắt đến đạo tặc, nhưng tại hồi đô thành trên đường, lão phu cùng người thọt có xung đột. Hắn nói, chân của mình tổn thương nghiêm trọng, chắc chắn lưu lại tàn tật, chính là cầm tới công lao, tương lai cũng chú định chẳng làm nên trò trống gì. Không bằng, đem công lao cho ta, mình thì đẩy xuống đồng liêu chết thảm oan ức, để đọ sức cái xuất thân.”

“Lão phu vốn không đáp ứng, nhưng cuối cùng, ta vẫn là gật đầu. Nhưng trên thực tế, phạm sai lầm chính là ta, bắt lấy đạo tặc chính là hắn. Cứ như vậy, lão phu bằng này công lao, được phong coi trọng nhảy lên thành quan thân, quan trường mấy chục năm đứng hàng công khanh, người thọt lại bị Binh Mã ty xoá tên, nghèo túng đến nay.”

Áo bào trắng lão tẩu cầm chén rượu lên, uống một hơi cạn sạch, hắn nhắm mắt lại, trọc lệ cuồn cuộn, “Những

năm này, mỗi một ngày ta đều lòng mang áy náy, trước đây ít năm, lão phu còn từng nghĩ tới, đem hết thảy thẳng thắn, còn người thọt công đạo. Nhưng về sau, lão phu có thê thiếp, có nhi nữ… Lại về sau, ý niệm này ta cũng không dám lại cử động, nhưng trong lòng dày vò a, thật dày vò…”

La Quan nhẹ nhàng gật đầu, trước mắt như hiển hiện hình tượng, ý hợp tâm đầu hai người trẻ tuổi, tại trong nha môn hai bên cùng ủng hộ, lúc uống rượu lẫn nhau nói tâm nguyện, muốn lấy một bầu nhiệt huyết đền đáp triều đình yên ổn lê dân, nhưng một trận biến cố, như vậy tách rời.

1 cái lòng mang áy náy, thuận gió mà lên.

1 cái trầm mặc ít nói, đi xa tha hương.

Cho đến bây giờ quan lớn trở lại quê hương gặp lại bằng hữu cũ, 2 người đều biết hiểu hết thảy, lại đều chưa nhiều lời, chỉ là hẹn nhau trên bàn cờ.

1 cái, không biết nên nói như thế nào.

1 cái, hoặc thành thói quen trầm mặc.

“Lão phu… Lão phu nghĩ mời người thọt, đi ta phủ thượng an hưởng tuổi già, nhưng hắn không nguyện ý, ta biết đáy lòng của hắn có oán… Hắn có thể nào không oán dù sao năm đó hảo hữu, từng bước cao thăng, cho đến đứng hàng triều đình đại quan, nhưng lại chưa bao giờ nhìn qua hắn một chút…”

“Lão phu hối hận, ta tình nguyện năm đó không có đáp ứng, ta tình nguyện là hắn lấy công lao, đổi được tuổi già an bình…” Áo bào trắng lão tẩu thì thào nói nhỏ, đổ vào trên ghế, đã thiếp đi.

La Quan nhìn thoáng qua, hắn mặt mũi tràn đầy nước mắt, ám đạo những năm này mặc kệ không hỏi, là lo lắng bị người phát giác, lúc trước chân tướng lại hoặc là, là sợ hãi bằng hữu cũ mắt thấy hắn hôm nay phú quý, sinh ra không cam lòng, không cam lòng chi niệm

Hôm nay chi hối hận, năm đó chi kiêng kị, đều nguồn gốc từ đáy lòng, là người này chân thực tâm ý… Cây lồng mứt thật sự là trong thiên hạ, thứ phức tạp nhất.

Đứng dậy đi ra ngoài, người hầu ngay tại ngoài cửa, thấy thế kinh hãi.

La Quan nói: “Không cần phải lo lắng, lão nhân gia chỉ là uống nhiều mấy chén, tâm thần khuấy động phía dưới, mới ngủ thật say, cũng không có trở ngại.”

“Ngươi không muốn xê dịch hắn, để lão nhân gia ở chỗ này ngủ một giấc là được.”

Tôi tớ không hiểu cảm thấy, người trước mắt đáng giá tín nhiệm, vội vàng hành lễ, “Vâng, tiên sinh.”

Ra tửu lâu, La Quan nghĩ nghĩ, hướng áo đen lão tẩu rời đi phương hướng đi đến.

Một lát sau, tại 1 tòa đơn sơ dân cư bên trong, hắn tìm được thua cờ vị kia, đối phương nấu một tô mì sợi,

không gặp cái gì giọt nước sôi, mấy cây rau xanh tung bay ở phía trên.

La Quan đưa tay gõ cửa.

“Mời tiến vào.” Áo đen lão tẩu để đũa xuống, thấy La Quan đẩy cửa tiến đến, hắn khẽ nhíu mày, “Là ngươi cái này hậu sinh làm sao, nhìn lão phu thua cờ, ngươi cũng muốn đến trò cười không thành “

La Quan lắc đầu, “Lão tiên sinh hiểu lầm, chỉ là vừa mới một vị khác lão tiên sinh, mời ta tại xanh thẫm lâu uống rượu, say sau nói một chút lời nói, tại hạ có chút hiếu kỳ, cho nên mới tìm tới.”

Áo đen lão tẩu sắc mặt biến hóa, “Hắn nói cái gì a! Lúc còn trẻ liền tửu lượng không được, uống nhiều yêu hồ ngôn loạn ngữ, hắn như thật nói cái gì, hậu sinh không cần coi là thật, bất quá là chút lời say thôi.”

La Quan trong lòng khẽ nhúc nhích, đón ánh mắt của hắn, “Lão tiên sinh kia nói, hắn hối hận, tình nguyện năm đó không gật đầu, tình nguyện lão tiên sinh ngài, có thể lấy công lao đổi được tuổi già an bình.”

Áo đen lão tẩu nhíu mày, “Hậu sinh lời này của ngươi, lão phu nghe không rõ, ta chỉ là hồi hương 1 què chân lão hán, vừa lúc gặp được quý nhân, thích cùng ta đánh cờ thôi.”

“Chỉ thế thôi, bên cạnh một mực không có.”

Đến tận đây, liền không cần hỏi nhiều.

La Quan chắp tay, “Lão tiên sinh ý chí rộng lớn, La mỗ bội phục, nhưng đã là cửu biệt trùng phùng bạn cũ, có mấy lời hay là nói ra cho thỏa đáng.”

“Tại hạ không nhiều quấy rầy, cáo từ.”

Hắn chắp tay thi lễ, quay người rời đi.

Áo đen lão tẩu mắt thấy, La Quan thật đi, lúc này mới thở sâu, “Hừ! Lưu Tam đao lão già này, còn cùng lúc tuổi còn trẻ đồng dạng, uống chút nước tiểu ngựa ngoài miệng liền không có giữ cửa!” Nhưng vành mắt, lại nhịn không được đỏ, hắn cúi đầu xát mấy lần, bưng lên mì sợi “Phù phù phù” uống.

Oán sao lúc còn trẻ, có lẽ là có chút, đã từng nghĩ tới, ngươi như là đã phú quý, vì sao không thể giúp ta chí ít, cho lão tử tìm nàng dâu, để ta thư thản một chút, thuận tiện lưu cái sau.

Nhưng về sau hắn liền nghĩ thông suốt, đế đô là dễ dàng như vậy, liền có thể hỗn xuất đầu địa phương sao Lưu Tam đao kia tiểu tử, nhất là suy nghĩ nhiều, cẩn thận, mà lại hắn quan chức cao, cưới không ít bà nương, nghe nói còn sinh 3 con trai, 4 cái nữ nhi, cái này cả một nhà đều chỉ vào hắn đâu, lỡ như dẫn xuất phong ba đến, ai tới thu thập cái này một đám tử

Cho nên, cứ định như vậy đi, lớn không được trên bàn cờ, hung hăng giáo huấn lão tiểu tử này! Về phần đi hắn gọi hưởng phúc cẩu thí! Gọi lão tử nhìn xem ngươi, mỗi ngày bị bà nương, tử tôn hầu hạ hưởng phúc, ta mới

không đi!

Muốn đi, cũng chờ ta chết rồi, tất cả bí mật tan thành mây khói, khi đó sẽ gọi ngươi nhi tử, khuê nữ, cho ta cái này lão thúc đốt giấy để tang.

Hừ, đừng nhìn ta hiện tại ở biệt khuất, chờ chết về sau, nhất định có thể có cái tốt mộ phần. Nghĩ đến cái này, áo đen lão tẩu mặt mày, đều giãn ra, lộ ra mấy được chia ý.

La Quan đi ra hẻm nhỏ, một đường trở lại đánh cờ bờ sông, nhìn thoáng qua xanh thẫm lâu, lại liếc mắt nhìn dân cư chỗ.

“Lòng người khó dò, động lòng người trong lòng, cũng hữu tình nghĩa không cần…” Tâm hắn có đoạt được, trở lại Lý gia về sau, phân phó hạ nhân 1 câu phải ngủ một giấc, đừng để người đến đây quấy rầy, chợt lên giường nhắm mắt lại.

Giấc ngủ này, liền quá khứ 3 ngày.

—

—

Chương 1541 : Long quân

“La tiên sinh còn đang ngủ phải không” Lý lão phu nhân mở miệng, mặt mày lộ ra mấy phân cục gấp rút.

Mới từ đông đường viện vòng trở lại Lý Thanh Uyển gật gật đầu, “Ừm, ta hỏi qua Giang phu nhân, tiên sinh từ ngày đó phân phó về sau, liền một mực không có đi ra ngoài. Nãi nãi không cần phải lo lắng, tiên sinh không tầm thường người, lần này ngủ, hoặc tự có ý nghĩa sâu xa.”

Lý lão phu nhân gật đầu, “Là cái này lý… Nhưng Thành Hoàng gia mời, ngay tại hôm nay, tiên sinh bất tỉnh lão thân đáy lòng khó có thể bình an a.”

Lý Thanh Uyển nói: “Nãi nãi lại thoải mái tinh thần, Thành Hoàng gia là tiên sinh khách nhân, tự sẽ chiếu cố ngươi ta, chỉ là không biết cái này yến hội, chừng nào thì bắt đầu “

Nàng nhìn sắc trời, mặt trời ngã về tây, nhưng ngày mùa thu ban ngày qua rất nhanh, giống như liền một chút thời gian, trời liền gần đen.

Tổ tôn đợi đến giờ phút này, không khỏi 2 mặt nhìn nhau, “Nãi nãi, ăn trước cơm tối đi, Thành Hoàng gia chính là thần linh, yến hội hoặc ở buổi tối.”

“Ừm.” Lý lão phu nhân tinh thần không thuộc, nàng kiền phụng Thành Hoàng lão gia, đối lần này mời thấy rất nặng, khó tránh khỏi lo được lo mất.

Phân phó hạ nhân bày cơm, đơn giản dùng chút, mắt thấy bóng đêm dần sâu, tổ tôn 2 cái tựa ở trên giường êm, treo lên ngủ gật.

Không biết qua bao lâu, tổ tôn 2 cái đột nhiên nghe tới, có người tại nhẹ giọng kêu gọi, “Lý lão phu nhân, Lý tiểu thư, canh giờ đã đến, chúng ta nên khởi hành.”

Lập tức, 2 người liền tỉnh táo lại, ngẩng đầu liền phát hiện, mình chẳng biết lúc nào, không ngờ đi tới ngoài cửa lớn. Cổng gốc kia lão hòe thụ, tại cuối thu lạnh trong đêm, lại hiện ra nhàn nhạt thanh quang, xua tan xung quanh hắc ám, lệnh tổ tôn 2 người cảm thấy một tia ấm áp.

Không chờ các nàng suy nghĩ nhiều, một chiếc xe ngựa từ phố dài cuối cùng lái tới, thân xe cổ phác trang trí tinh xảo, trước xe treo hai ngọn thanh đồng phương đèn, ánh đèn chiếu sáng xung quanh, trừ lái xe người bên ngoài, còn có 2 tên mấy mặc giáp kỵ sĩ đi theo trái phải.

Đi tới dưới cây hòe lớn, mọi người xuống ngựa, người cầm đầu chắp tay, “Thuộc hạ phụng lão gia chi mệnh, mời Lý lão phu nhân, Lý tiểu thư dự tiệc.”

Lý lão phu nhân thở sâu, “Làm phiền, làm phiền.” Nàng giữ chặt tôn nữ, trong lòng kích động không thôi, 2 người đang muốn leo lên xe ngựa lúc, bên tai đột nhiên vang lên kinh hô, “Lão phu người, Lý tỷ tỷ, ta làm sao tại cái này các ngươi đây là muốn đi cái kia “

Đúng là Giang Nhạc, mơ mơ màng màng mở mắt ra,

phát hiện mình cũng đã đi tới dưới cây hòe lớn, chính một mặt ngạc nhiên.

“Giang Nhạc, ngươi tại sao tới đây” Lý Thanh Uyển vội vàng đi qua, đem hắn kéo qua, “Vị đại nhân này, Giang Nhạc là trong nhà của ta khách nhân, có thể hay không để ta, trước tiễn hắn trở về “

Cầm đầu kỵ sĩ hơi suy tư, chắp tay nói: “Lý tiểu thư, vị này tiểu công tử đã, vừa lúc tại lúc này tỉnh lại, vậy liền cũng là lão gia nhà ta khách nhân, cùng nhau tiến đến chính là.”

Lý Thanh Uyển nghĩ nghĩ, gật đầu, “Tốt, vậy liền quấy rầy. Giang Nhạc, cùng tỷ tỷ đi, ngươi nghe lời, tối nay nhất định phải đi theo bên cạnh ta.”

Giang Nhạc vội vàng nói: “Tốt, tạ ơn Lý tỷ tỷ.” Hắn sợ tối, giờ phút này nhìn xem phương xa, đen như mực phố dài, vô ý thức tới gần bên người nàng, lại đưa tay sờ sờ trong ngực cẩm nang, chạm tới bên trong quân cờ, Giang Nhạc trong lòng nhất định.

Đợi 3 người lên xe ngựa, chúng kỵ sĩ trở mình lên ngựa, thay đổi phương hướng về sau, rất nhanh biến mất tại một mảnh trong sương mù.

Bên tai nghe bánh xe nhấp nhô, móng ngựa rơi xuống đất thanh thúy, nhưng trong thành cũng không lớn, đi một hồi lâu thế mà còn chưa đến.

Lý Thanh Uyển nắm thật chặt khăn tay, cẩn thận đem cửa sổ xe đẩy ra một cái khe hở, sau một khắc nàng

trừng lớn mắt, nhịn không được lên tiếng kinh hô ——

Liền gặp, lúc này xe ngựa bốc lên tại trời, kỵ sĩ bước trên mây mà đi, trên đỉnh đầu là mây mù cuồn cuộn, mà phía dưới thành trì, chỉ còn lại có lớn cỡ bàn tay tiểu.

Chúng ta… Chúng ta lúc này… Ở trên trời!

Lý lão phu nhân, Giang Nhạc cũng lại gần, nhìn ngoài cửa sổ cảnh tượng, khiếp sợ thật lâu tắt tiếng.

Đúng lúc này, xe ngựa xuyên qua mây mù, nhảy lên đi tới trên biển mây, lọt vào trong tầm mắt trăng sao sáng trong, vãi xuống vô tận ngân huy. 1 cái Tiên cung chính treo ở biển mây, trăng sao ở giữa, đèn đuốc óng ánh khí thế rộng rãi, chỉ thấy ngựa xe như nước, giờ phút này đang có 4 phương tân khách không ngừng đến.

Có bay lượn đại điểu, quanh thân hỏa diễm thiêu đốt, như trong truyền thuyết Chu Tước. Có mọc lên cánh đại xà, thân thể 100 trượng, lân phiến phản chiếu ra, ngọc chất tinh quang. Càng có người hơn xuyên hoa phục, dung mạo tuấn mỹ nam nữ, giống như là trên trời Tiên quan, trong lúc nói cười dưới chân sinh cầu vồng…

Loại này cảnh tượng, đã không phải nhân gian!

Ngay tại trong xe ngựa 3 người, ngừng thở lúc, cách đó không xa âm phong cuồn cuộn, trong đó 32 tôn thân ảnh trầm mặc nhấc kiệu, kia cỗ kiệu bên trong là một bộ đại hồng y váy.

Như phát giác được có người nhìn chăm chú, trong kiệu

thân ảnh kia, bỗng dưng giương mắt xem ra, lộ ra 1 trương cực kỳ khuôn mặt xinh đẹp, mặt như sương ngọc môi đỏ như lửa.

“A” áo đỏ ngửi được xa giá bên trên nhân vị, mặt lộ vẻ kinh ngạc, “Thành Hoàng hôm nay, lại vẫn mời phàm nhân !” Đón lấy, sắc mặt hơi đổi một chút, nhưng vẫn cái này 3 cái phàm nhân trên thân, cảm nhận được một phần, cực kỳ tinh thuần, cường đại quỷ khí.

Là cái kia tiểu nam hài!

Áo đỏ đang muốn tường tận xem xét lúc, bị một tên mặc giáp kỵ sĩ ngăn trở ánh mắt, hắn đôi mắt nhìn thẳng, thanh âm hờ hững, “Trên xe ngựa, là lão gia quý khách, còn xin tôn giá tự trọng.”

Áo đỏ hơi trầm mặc, buông xuống màn kiệu, “Đi.”

Âm phong gia tốc, rất nhanh liền rơi xuống, toà kia Tiên cung bên ngoài, một bộ áo đỏ từ đó đi ra, gây nên trận trận kinh hô.

“Áo đỏ nữ!”

“Đúng là nàng, không nghĩ tới mà ngay cả tôn này, vô pháp vô thiên ác quỷ, hôm nay đều đến chúc mừng!”

“Thành Hoàng gia đã ngưng tụ thần đạo đạo quả, ai dám bất kính “

“Lời tuy như thế, nhưng ta nghe nói cái này áo đỏ, thân phận bối cảnh rất không bình thường… Thôi, hôm nay

rời cái này vị xa một chút, nàng tính tình không tốt.”

Mặc giáp kỵ sĩ nhíu mày, đáy mắt lộ ra một tia lo âu, xoay người nói: “Lão phu người, Lý tiểu thư còn có vị này tiểu công tử, chờ chút an bài tốt ngồi vào, không nên tùy tiện đi lại.”

Lý Thanh Uyển giữ chặt Giang Nhạc, gật đầu nói: “Đa tạ đại nhân nhắc nhở.” Kia áo đỏ dù thoáng nhìn mà qua, nàng lại cảm nhận được một tia ác niệm, không khỏi âm thầm lo lắng.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Rất nhanh, kỵ sĩ, xe ngựa một nhóm đi tới Tiên cung bên ngoài, như vậy chiến trận hấp dẫn đến đông đảo chú ý, cái này rất rõ ràng là Thành Hoàng gia phái người, đi mời đến quý khách.

Nhưng khách quý thân phận, lại khiến các phương người tới, không hiểu rõ nổi —— phàm nhân không sai, chính là chỉ là 3 cái phàm nhân. Nghe nói thiên kiếp về sau, Thành Hoàng gia từng nói, sẽ mời 10 tên tín đồ, tham gia hôm nay thủy lục đạo trường, thế mà là thật.

Mà lại, trả lại cao như vậy lễ ngộ.

“3 vị quý khách, mời!”

Kỵ sĩ dẫn đường, Lý lão phu nhân, Lý Thanh Uyển, Giang Nhạc 3 người, bước nhanh tiến vào Tiên cung.

…

Đủ ngay cả sông chỗ sâu, thủy phủ.

Thuỷ thần đại nhân ngẩng đầu, nhìn thoáng qua thiên thời, “Đi thôi, chúng ta cũng nên khởi hành.”

Cho dù không có, vị kia thần bí, cường đại tiên sinh, Thành Hoàng nước sôi lục đạo trường, hắn vị này hàng xóm cũng muốn đi chúc mừng.

Chỉ là không biết, trong tộc phải chăng thu được, hắn bẩm báo lên trên tin tức, cho đến hôm nay cũng còn không có cho hồi phục.

Mà liền tại, thuỷ thần một nhóm đem khởi hành lúc, một đoàn to lớn bóng tối, giáng lâm đến đầy đủ ngay cả trên sông không. Hơi xoay quanh, trực tiếp chui vào trong nước, sau một khắc thuỷ thần đại nhân, liền cảm nhận được một phần, mãnh liệt vô cùng áp bách.

Hắn bỗng nhiên ngẩng đầu, liền thấy 1 đạo khủng bố bóng tối, đi tới thủy phủ bên ngoài, tiếp lấy linh quang hiện lên, hóa thành một nữ tử.

“A…” Thuỷ thần kinh hô, vội vàng bước nhanh về phía trước, “Phù phù” quỳ xuống, “Đủ ngay cả nước sông thần Bạch Xuân Minh, bái kiến long quân!”

Hắn không biết nữ tử trước mắt thân phận, nhưng kia một thân thuần túy, bàng bạc Long khí, lại không giả được. Giờ phút này thể nội mỏng manh long huyết, đều đang run sợ, kính sợ, nếu không phải có thuỷ thần vị

cách chèo chống, hắn đã sớm xụi lơ trên mặt đất.

Một đám thủy phủ thuộc hạ càng thêm không chịu nổi, giờ phút này run rẩy ngã xuống đất, thậm chí có 1 đầu cá trắm đen tinh, bay nhảy lấy hiện ra bản thể, dài mấy mét thân cá, tại trong thủy phủ nhấc lên trận trận gợn sóng.

Nữ tử này tựa hồ, ý thức được một thân long khí áp chế, khẽ nhíu mày, khí tức lập tức thu liễm sạch sẽ, thủy phủ mọi người lúc này mới thở dài một hơi.

Nàng phất phất tay, ngữ khí bình tĩnh, “Đứng lên đi.”

Bạch Xuân Minh mặt mũi tràn đầy kính sợ, “Vâng, long quân.” Hắn bò người lên, chỉ cảm thấy cả người xương cốt, giờ phút này đều tại bủn rủn.

Tuy nói Long tộc đại hưng, hơn một năm nay đến càng có lớn giao, nhất cử đột phá hóa rồng, thật là long cấp tồn tại, vẫn là cũ có thể đếm được trên đầu ngón tay. Mỗi một vị, đều là Long tộc lão tổ, chính là trong thiên địa này, tồn tại cường đại nhất 1 trong.

‘Chân Long vì sao đột nhiên giáng lâm đủ ngay cả sông là, nhất định là bởi vì ta trước đó Thông Bẩm, có quan hệ cái kia kiếm tiên tin tức.’

‘Hẳn là, người này là ta Long tộc đại thù không thành nếu không làm sao đến mức, để 1 tôn Chân Long giáng lâm ‘

Do dự một chút, Bạch Xuân Minh hành lễ, “Không biết

long quân đại nhân, này đến có gì phân phó thuộc hạ đủ khả năng, nhất định toàn lực ứng phó.”

Ứng Thanh Linh đáy mắt, hiện lên một tia thấp thỏm, ý xấu hổ, nhưng thủy phủ mọi người, nào dám thăm dò Chân Long, từ không người phát hiện.

Nàng ổn định tâm thần, “Các ngươi chờ xuất phát, là muốn đi đâu bên trong “

Bạch Xuân Minh vội vàng nói: “Hồi bẩm long quân, Thành Hoàng ngưng tụ thần đạo đạo quả, định vào hôm nay nước sôi lục đạo trường, lấy lập thần chức, quyền hành, thuộc hạ thân là đủ ngay cả nước sông hệ thuỷ thần, tới tiếp giáp, đang muốn suất lĩnh thủy phủ trước mọi người đi bái chúc.”

Thành Hoàng thần đạo đạo quả Ứng Thanh Linh con ngươi sáng lên, thản nhiên nói: “Vừa vặn, ta hôm nay liền cùng các ngươi cùng một chỗ, cho Thành Hoàng chúc.”

“A !” Bạch Xuân Minh mắt choáng váng.

Đừng nói lão thành hoàng, chỉ là ngưng tụ thần đạo đạo quả, một thân tu vi hoàn toàn theo không kịp, coi như hắn thành thần đạo cự phách, loại so bên trong châu vị kia sơn thần đại nhân, cũng bất quá là cùng long quân đại nhân bình khởi bình tọa.

Long quân tự thân đi chúc mừng này thiên đại mặt mũi… Hẳn là trước đó nghĩ sai suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, Bạch Xuân Minh hít một hơi lãnh khí. Hắn

có thể ngồi lên thuỷ thần vị trí, tự nhiên không ngốc, đã phía trước suy đoán sai, lại có long quân giờ phút này tỏ thái độ, hết thảy liền đều sáng tỏ ——

Lão thành hoàng sau lưng vị kia kiếm tiên đại nhân, thực lực, bối cảnh nhất định khủng bố, mà ngay cả long quân đại nhân, đều muốn kính sợ 3 điểm.

Ứng Thanh Linh nhíu mày, “A cái gì hôm nay thân phận ta chỉ là, trong thủy phủ một viên, không được để bất kỳ người nào biết, nhớ chưa !”

Bạch Xuân Minh một cái giật mình, “Vâng, thuộc hạ tuân mệnh… Kia… Vậy kế tiếp, thuộc hạ chỗ mạo phạm, còn xin long quân thứ lỗi.”

Ứng Thanh Linh phất tay, “Không sao, đừng chậm trễ thời gian, lên đường thôi.”

Này làm sao, còn có chút không kịp chờ đợi đâu

Bạch Xuân Minh khẽ cắn môi, bày ra uy nghiêm bộ dáng, “Thủy phủ mọi người nghe lệnh, mà theo vốn thuỷ thần cùng một chỗ, chúc mừng Thành Hoàng đạo hữu.”

Rất nhanh, cuồn cuộn thủy khí từ đủ ngay cả trong nước dâng lên, hóa thành một mảng lớn mây mù, che kín thủy phủ mọi người thân ảnh, thẳng đến trên tầng mây.

Thuỷ thần xuất hành, lại có thủy phủ một đám đi theo, thanh thế vốn cũng không nhỏ, huống chi còn có 1 tôn, ẩn tàng khí tức long quân.

Dù là Ứng Thanh Linh không làm gì, nhưng Chân Long vị cách bày ở kia bên trong, thế là thủy khí tự hành hội tụ, phạm vi không ngừng tăng vọt.

Đợi cho về sau, phương viên mấy trăm bên trong đều bị thủy khí bao phủ, nồng đậm vô song cơ hồ chính là 1 cái, phóng lên tận trời hồ lớn.

Mặt ngoài, có thể thấy được lôi quang hiển hiện xen lẫn tại bên ngoài, “Ầm ầm” trầm thấp tiếng sấm, khiến ven đường một đám yêu quỷ tránh lui, hoảng sợ vạn điểm.

Tê ——

Đủ ngay cả nước sông phủ chiến trận này, là đến chúc làm sao nhìn, cũng là muốn tìm khởi sự đoan… Hẳn là, Long tộc đối Thành Hoàng bất mãn, muốn tại hôm nay sinh sự

Có người giật mình, có người sợ hãi, có người mừng thầm.

Thành Hoàng cung nội, áo đỏ ác quỷ đứng ở phía trước cửa sổ, nhìn xem kia mang theo phong lôi mà đến thủy phủ một nhóm, đáy mắt tối nghĩa phun trào. Nàng trở lại, nhìn về phía đại điện một góc, thụ Thành Hoàng mời đến đây phàm nhân, đều tụ tập tại kia bên trong.

Giang Nhạc đột có cảm giác, ngẩng đầu cùng áo đỏ nhìn nhau, khuôn mặt nhỏ tái đi, vội vàng cúi đầu.

Lý Thanh Uyển thấp giọng, “Giang Nhạc, ngươi làm sao “

“Lý tỷ tỷ, kia áo đỏ đang nhìn ta, ta sợ hãi.” Âm thanh run rẩy.

Lý Thanh Uyển tâm xiết chặt, “Đừng sợ, có Thành Hoàng lão gia tại, nàng không dám làm loạn… Ngươi tránh tỷ tỷ sau lưng, chúng ta đừng nhìn nàng.”

—

—

Chương 1542 : Chấn nhiếp

Đợi thủy khí rơi vào Tiên cung bên ngoài, Bạch Xuân Minh đi đầu đi ra, phát giác được xung quanh ánh mắt, trong lòng hắn run lên, vội vàng nói: “Đủ ngay cả sông Bạch Xuân Minh, suất thủy phủ một nhóm đến đây, vì Thành Hoàng Đổng đạo hữu chúc mừng!”

Một màn này, để không ít người nói thầm một tiếng đầu voi đuôi chuột.

Kia một bộ áo đỏ rủ xuống đôi mắt, trong lòng hiện lên mấy điểm kinh nghi, giờ phút này nàng lại vô hình bất an, hình như có đại khủng bố giáng lâm.

Nhưng âm thầm quan sát, chính là kia Bạch Xuân Minh, thực lực cũng bất quá như vậy, không phải là cảm ứng sai

Bá ——

Tiên cung bên ngoài, một đoàn thần quang hiện lên, Thành Hoàng Đổng Thanh Cát hiện thân, mỉm cười chắp tay, “Đa tạ bạch thủy thần, cùng thủy phủ gia hiển đạt, mời vào yến hội đi.”

Ân

Hắn mắt lộ chần chờ, rơi vào Bạch Xuân Minh sau lưng một nữ tử trên thân, khí tức đối phương thường thường,

trong mắt hắn lại mơ hồ không rõ.

Hơi do dự, thần đạo đạo quả khẽ nhúc nhích, một đoàn khí lạnh lẽo hơi thở rót vào 2 mắt, Đổng Thanh Cát trước mắt lập tức hiện ra, một đôi hờ hững dựng thẳng đồng.

Tê ——

Chân Long!

Đổng Thanh Cát âm thầm kinh hãi, mặt cũng không lộ vẻ gì khác thường, chỉ là có chút hướng đối phương gật đầu, đưa tay hư dẫn phía trước.

1 tôn long quân, che giấu tung tích mà đến, hiển nhiên không phải là bởi vì hắn vị này Thành Hoàng, cho nên đây là hướng về phía tiên sinh đến

Xem thủy phủ làm việc, như cũng vô địch ý, tạm thời liền chỉ coi không biết, nhưng Đổng Thanh Cát tâm lý, hay là trở nên rất không chắc.

Long quân a!

Đây chính là giữa thiên địa, tồn tại cường đại nhất 1 trong, bây giờ ngay tại bên người, làm sao có thể lạnh nhạt

‘Tiên sinh vì ta mời tới quý khách, đến nay còn chưa lộ diện, cũng không biết có thể hay không trấn trụ vị này long quân ‘

“Ta cùng bái kiến Thành Hoàng!”

“Bái kiến thuỷ thần!”

Tiên cung đại điện, 4 phương tân khách nhao nhao hành lễ.

Hôm nay yến hội vị lần sắp xếp, là trước kia liền làm tốt, tiên sinh mời tới khách nhân, đương nhiên muốn ngồi tại vị trí cao nhất, nhưng ai có thể ngờ tới, hôm nay lại đến 1 tôn long quân, nếu theo trước đó sắp xếp, chẳng lẽ không phải phải đắc tội đối phương

Đổng Thanh Cát cười khổ, âm thầm làm khó.

Trong lúc nhất thời đại điện lại an tĩnh xuống, đông đảo ánh mắt tề tụ, như phẩm vị ra khác biệt.

Đủ ngay cả nước sông phủ mọi người, sắc mặt cũng khó coi, nếu chỉ là chính bọn hắn, ngồi vào cũng là không quan trọng.

Không nhìn Thành Hoàng mặt mũi, còn có vị kia kiếm tiên đại nhân, nhưng hôm nay long quân ở đây, chẳng lẽ muốn cùng bọn hắn ngồi bên hông

Đúng lúc này, 1 đạo cởi mở tiếng cười, vang lên bên tai mọi người, “Không có ý tứ, là ta tới chậm, khi phạt rượu ba chén.”

Bá ——

Một thân ảnh bước vào trong đại điện, hắn dáng người

vĩ ngạn, mặt mày lỏng lẻo, nhất cử nhất động ở giữa, đều là thượng vị giả khí tức.

Mọi người quay đầu, đều bị nó khí độ tin phục, ám đạo người này là ai tuyệt không phải hạng người tầm thường!

Đổng Thanh Cát trong lòng khẽ động, chắp tay làm lễ, “Xin hỏi các hạ, thế nhưng là tiên sinh bằng hữu “

“Không sai, tại hạ Ngụy Vô Kỵ, từ bên trong châu mà đến, trước mắt xác nhận Đổng Thanh Cát đạo hữu đi quả nhiên không hề tầm thường, khó trách có thể bị… Tiên sinh coi trọng.” Ngụy Vô Kỵ mở miệng cười, đáy lòng lại sinh ra cảm khái.

Vì ngưng tụ thần đạo đạo quả, hắn ăn vô số đau khổ, chịu qua không biết bao nhiêu năm tháng, người ta lại chỉ là ngắn ngủi mấy trăm năm, liền đi tới 1 bước này.

Đương nhiên, đố kị ngược lại không đến nỗi, thần đạo dưới mắt điêu linh, phải nên thuận gió mà lên lúc, có 1 vị người đồng hành đại đạo mới không tịch mịch. Huống chi, La Quan thế nhưng là đem thần đạo nến đưa cho hắn, chỉ là món chí bảo này, hắn liền vừa lòng thỏa ý.

Đổng Thanh Cát thần sắc biến đổi, lộ ra kích động, kính trọng, “Đúng là ngụy sơn thần ở trước mặt, tiểu thần thất lễ, không có từ xa tiếp đón, còn xin sơn thần chớ trách.”

Ngưng tụ thần đạo đạo quả về sau, hắn trong cõi u minh liền đã biết, thiên hạ hôm nay thần đạo khôi thủ người, chính là bên trong châu nhìn đều núi.

Lấy đối phương thân phận, lại vượt qua sơn hải mà đến, tham gia hôm nay yến hội… Tiên sinh a tiên sinh, ngài đến cùng ra sao cùng tồn tại

Bên trong châu Ngụy Vô Kỵ, ngụy sơn thần ! Bạch Xuân Minh trừng lớn mắt, khóe miệng co giật, người bên ngoài không biết vị này thân phận, hắn lại rất rõ ràng. Đương kim thần đạo gánh đỉnh chi tồn tại, một thân tu vi, thực lực, tuy là cùng long quân so sánh, cũng không rơi vào thế hạ phong.

Quả nhiên, hắn đoán không lầm, vị kia thần bí tiên sinh, tuyệt đối bối cảnh bất phàm, có thể mời được ngụy đại sơn thần đến cho Đổng Thanh Cát sân ga.

Đúng lúc này, Ngụy Vô Kỵ nhìn về phía thủy phủ mọi người, chắp tay.

Người bên ngoài chỉ nói, là vị này về sau quý khách, cấp bậc lễ nghĩa chu đáo mà thôi, Bạch Xuân Minh lại thân thể cứng đờ —— đối phương đang cùng long quân chào hỏi ngụy sơn thần nhận ra long quân!

Ứng Thanh Linh ngẩng đầu, cùng Ngụy Vô Kỵ liếc nhau, khẽ gật đầu.

“Ha ha, giờ lành đã đến, các vị còn tại chờ cái gì Đổng đạo hữu, ta thụ tiên sinh mời mà đến, liền ngồi vị trí này đi.” Ngụy Vô Kỵ đưa tay một chỉ, rơi vào vào tay tờ thứ 1 ghế.

Hắn hôm nay không chỉ có đại biểu mình, càng có tiên

sinh phân lượng, chủ vị đương nhiên.

Bạch Xuân Minh bên tai, vang lên một tiếng truyền âm, vội vàng nói: “Vậy chúng ta, an vị tấm thứ hai ghế.” Nói xong, hắn cung kính hành lễ, “Đủ ngay cả nước sông thần Bạch Xuân Minh, bái kiến ngụy sơn thần!”

Ngụy Vô Kỵ cười một tiếng, “Tốt, chờ chút Ngụy mỗ, muốn kính thuỷ thần một chén rượu.”

“Không dám không dám!” Bạch Xuân Minh vội vàng lắc đầu, mang theo thủy phủ mọi người ngồi xuống.

Mắt thấy một trận tiểu phong ba, trừ khử ở vô hình, Đổng Thanh Cát mắt lộ cảm kích, đưa tay mời Ngụy Vô Kỵ ngồi vào vị trí, “Lý lão phu nhân, Lý tiểu thư, hôm nay lão phu bận rộn, trước đó bỏ bê chiêu đãi, 2 vị mời ngồi tấm thứ ba ghế.”

“A !” Lý lão phu nhân giật mình, chân tay luống cuống.

Hôm nay nhìn thấy đủ loại, sớm đã vượt qua tưởng tượng, đám mây phía trên Tiên cung, đủ loại kiểu dáng tiên nhân, quỷ quái, nào nghĩ tới còn có cái này lễ ngộ Thành Hoàng lão gia đối nàng cái này phàm nhân lão phụ, không khỏi quá mức coi trọng, kích động chi hơn lại là sợ hãi khó có thể bình an.

Bá ——

Toàn trường chú mục, kinh nghi ở giữa, cũng khó tránh khỏi có mấy điểm bất mãn.

Ngụy Vô Kỵ khí độ bất phàm, Bạch Xuân Minh thái độ, cũng đủ để cho thấy, thân phận đối phương không thể coi thường, bọn hắn ngồi ở trên tay chuyện đương nhiên.

Nhưng chỉ là phàm nhân, lại có tư cách gì đứng hàng bọn hắn phía trên

Đổng Thanh Cát thần sắc bình tĩnh, “Lão phu chính là hương hỏa thần, Lý lão phu nhân, Lý tiểu thư đều là thành kính tín đồ, hôm nay yến hội nên liệt ngồi lên vị.”

Cái này giải thích nghe xong chính là qua loa, nhưng mọi người mắt thấy, ngụy sơn thần cùng Bạch Xuân Minh 2 vị, đều 1 bộ bộ dáng bình tĩnh, cuối cùng vẫn là không dám làm ầm ĩ.

“Cái này… Cái này…” Lý lão phu nhân nhìn về phía tôn nữ.

Lý Thanh Uyển thở sâu, “Nãi nãi, đã là Thành Hoàng gia mời, ngươi ta há có thể khước từ” nàng đứng dậy hành lễ, “Lý Thanh Uyển bái kiến Thành Hoàng gia, Giang Nhạc hôm nay cũng tới đến yến hội, không biết có thể hay không cùng chúng ta cùng một chỗ “

Đổng Thanh Cát mỉm cười gật đầu, “Đương nhiên có thể.” Lại gật gật đầu, “Giang Nhạc tiểu hữu, hôm nay lại gặp mặt, chờ chút ăn nhiều chút đồ ăn, đối thân thể ngươi có chỗ ích lợi.”

“A… Là, đa tạ Thành Hoàng gia gia…” Giang Nhạc khuôn mặt nhỏ đỏ lên, bị Lý Thanh Uyển lôi kéo, cùng đi

đến tấm thứ ba ghế.

Bên cạnh, bị cùng nhau mời tới, trong thành cái khác tín đồ, nhao nhao mặt lộ vẻ ao ước. Có thể bị Thành Hoàng gia coi trọng như thế, cái này Lý gia, ngày sau phải nhiều hơn giao hảo.

Nó hơn vị lần, Đổng Thanh Cát không đang chăm chú, mỉm cười nói: “Nếu như thế, liền mở yến đi.”

Mặc váy xoè mỹ mạo nữ tử, xiêu vẹo mà đến dâng lên thịt rượu, Đổng Thanh Cát trước đối Ngụy Vô Kỵ, Ứng Thanh Linh gật gật đầu, lúc này mới đứng dậy, nâng chén nhìn quanh.

“Ta nguyên danh Đổng Thanh Cát, bản địa nhân sĩ vậy, được phong bởi bên trên phải thành này hoàng chi vị. Sau đó ta Thành Hoàng thần chức một mạch, sẽ lấy che chở thế gian làm nhiệm vụ của mình, trấn áp làm loạn tà ma yêu quỷ, khẩn cầu chư vị tuân thủ nghiêm ngặt tiên phàm có khác, chớ đi nguy hại nhân gian sự tình.”

“Phàm là quá khứ, đều không truy cứu, nhưng nếu ngày sau tái phạm, thì tất không dễ tha… Đây là, ta quyền lực chuôi, thần chức vậy, chiêu cáo 4 phương, đừng trách là không nói trước.”

Oanh ——

Một tiếng sét tại trăng sao ở giữa nổ tung, đem Thành Hoàng chi ngôn, lấy không hiểu phương thức truyền ra, vang vọng đất trời sinh linh bên tai.

Trong điện, yêu quỷ cùng nhau biến sắc, mặt lộ vẻ kinh sợ.

Bọn hắn tứ ngược nhân gian, sớm đã là quen thuộc, lại không đề cập tới phàm nhân huyết nhục mỹ vị, chính là tam hồn thất phách cũng là tu hành tư lương.

Cái này lão thành hoàng một câu, liền muốn đoạn mất bọn hắn tu hành, như thế nào tiếp nhận

Đại điện hoàn toàn tĩnh mịch.

Đúng lúc này Ngụy Vô Kỵ nâng chén, mặt không chút thay đổi nói: “Thành Hoàng được phong bởi bên trên, thiên hạ này quy củ, cũng nên lập 1 lập, Ngụy mỗ cảm thấy lời ấy rất tốt.”

“Chư vị chẳng lẽ, có cái gì dị nghị sao “

Oanh ——

Hắn ngồi ngay ngắn bất động, khí tức lại đột nhiên biến đổi, trong điện chúng tân khách mặt lộ vẻ hãi nhiên, hoảng hốt như nhìn thấy 1 cái kình thiên Thần sơn. Nó thế nguy nga, xuyên qua biển mây, thẳng tới cửu thiên chi thượng, càng tụ lại bát phương lục hợp địa mạch, trấn áp tuyệt đối bên trong cương biển. Liền như, trong thiên hạ, đều tại núi âm ở giữa, 1 cái tức giận, chính là long trời lở đất!

Bá ——

Mồ hôi lạnh, sát na trải rộng cái trán, mọi người thân

cương như sắt, trong lòng kêu rên —— đã sớm đoán được, cái này ngụy sơn thần không tầm thường, nhưng cái này lợi hại trình độ, hay là viễn siêu tưởng tượng.

Giờ phút này cảm ứng bên trong, phảng phất nguy nga thái dưới núi, chỉ là 1 sâu kiến, dám có nửa điểm bất kính, khoảnh khắc chính là bột mịn hạ tràng!

Hồng hộc ——

Hồng hộc ——

Thô trọng tiếng thở dốc, như cũ nát ống bễ.

Bạch Xuân Minh cảm thụ được, tràn ngập đại điện khí tức khủng bố, ám đạo vị này ngụy sơn thần, quả nhiên như trong truyền thuyết mạnh mẽ như nhau.

Cái này hành sự, bá đạo bễ nghễ!

Cũng may hôm nay có long quân ở đây, thủy phủ mọi người mới may mắn thoát khỏi ở đây, nếu không tất nhiên cũng cùng mọi người đồng dạng, vô cùng thê thảm.

Bá ——

Ngụy Vô Kỵ thu liễm khí tức, mỉm cười hướng Thành Hoàng nâng chén, uống một hơi cạn sạch.

Không cần nhiều lời, trong điện đông đảo tân khách, tự biết nên làm như thế nào.

“Thành Hoàng lời nói rất đúng, nhân gian thái bình, ta v.v. Có trách nhiệm!”

“Không sai không sai, ngày sau nếu có cái nào, dám đi nhân gian tứ ngược, ta tuyệt không đáp ứng!”

“Lập xuống quy củ, che chở nhân gian thái bình, Thành Hoàng trạch khoác vạn thế.”

Hướng gió biến đổi, trong điện bầu không khí dần dần hòa hoãn, ăn uống sau một lúc, Ngụy Vô Kỵ đứng dậy đi tới, thủy phủ một nhóm chỗ.

Bạch Xuân Minh vội vàng đứng dậy, “Bái kiến ngụy sơn thần.”

Ngụy Vô Kỵ khoát tay, “Không cần đa lễ.” Hắn ống tay áo huy động, 1 đạo bình chướng liền đã ngưng tụ, đem nơi đây ngăn cách mở, người bên ngoài khó mà nhìn trộm, lúc này mới nói: “Ứng long quân, không biết hôm nay tới đây, là có chuyện gì a “

Ứng Thanh Linh nói: “Du lịch thiên hạ, vừa lúc mà gặp mà thôi.”

Ngụy Vô Kỵ giật mình, “Thì ra là thế, cái kia ngược lại là xảo, vốn sơn thần ao ước long quân a, không giống ta, bị người một câu, liền trực tiếp từ đó châu gọi tới nơi đây.”

“Bất quá, ta đến đều đến, tổng không tốt trực tiếp rời đi, có lẽ nên đi bái kiến một chút tiên sinh, ứng long quân cảm thấy thế nào “

Ứng Thanh Linh nghiêm mặt, “Đây là tự nhiên, đã tiên sinh ở đây, bản long quân cũng muốn cùng nhau bái phỏng, ngụy sơn thần nhưng thuận tiện “

Ngụy Vô Kỵ cười tủm tỉm gật đầu, “Thuận tiện, tự nhiên thuận tiện, cùng tán yến hội, ta cùng ứng long quân cùng một chỗ.” Dứt lời, nâng chén uống một hơi cạn sạch, đứng dậy rời đi.

Bán Ứng Thanh Linh mặt mũi, là bởi vì biết, vị này ứng long quân cùng La Quan có cũ, thậm chí nó mục đích, hắn đều có biết một hai.

Lập tức, Long tộc thế lên nên đại hưng, lại bị khốn tại huyết mạch không phong… Hắc hắc! Ngày sau, cái này ứng long quân địa vị, hoặc không tầm thường a.

Lấy lòng một hai, nhiều mấy điểm giao tình, trăm lợi mà không có một hại.

Ứng Thanh Linh cúi đầu uống rượu, mặt hiện ửng đỏ.

—

—

Chương 1543 : Không thể đổ cho người khác

Tiểu lưu sông.

Tối nay mây mù tràn ngập, che đậy thiên khung, đưa tay khó gặp 5 ngón tay.

Nhưng Kim Lân nương nương, cùng dưới trướng Quy thừa tướng, cua tướng quân, lại mơ hồ có thể nhìn thấy, kia trên biển mây thần quang lưu chuyển.

Thành Hoàng đại nhân thiết yến, vào hôm nay rộng mời 4 phương tân khách.

Đáng tiếc, bọn hắn thân phận thấp, lại không có dựng lên danh hiệu, mà ngay cả chủ động tới cửa tư cách đều không có.

“Nương nương không cần khổ sở, hắc long đại vương bị sợ mất mật, đến nay tung tích không rõ, ai còn có tư cách, cùng ngài tranh tiểu lưu nước sông thần chi vị chờ lập dưới miếu thờ, lĩnh thần chức, ngài cũng có tư cách, đi bái kiến Thành Hoàng gia.” Quy thừa tướng mở miệng.

Kim Lân nương nương gật đầu, “Không sai, đi nói cho Trương gia, để bọn hắn tăng tốc động tác, lập đông kết băng trước đó, xây xong bản nương nương Thủy Thần miếu.”

Cua tướng quân ông thanh lĩnh mệnh, “Vâng, tiểu nhân lĩnh mệnh.”

…

Trên trời Tiên cung yến hội, đến nửa đêm hậu phương đừng.

Lý lão phu nhân, Lý Thanh Uyển cùng Giang Nhạc, đang mặc giáp kỵ sĩ dẫn đầu dưới, một lần nữa leo lên xe ngựa.

“Lão phu người, Lý tiểu thư, Giang tiểu công tử, thuộc hạ phụng lão gia chi mệnh, đưa các ngươi trở về.”

Nói xong, hắn đưa tới 1 con tường vân cẩm nang, “Cái này trong cẩm nang, là lão gia sai người đúc thành 1 viên pháp tiền, Lý lão phu nhân cất kỹ, đặt ở bên người có thể bảo vệ gia đình bình an.”

“Đa tạ Thành Hoàng gia!” Lý lão phu nhân mặt lộ vẻ kích động, 2 tay tiếp nhận.

Một đoàn người rời đi, Lý Thanh Uyển cầm chặt lấy Giang Nhạc, đợi dần dần rời xa về sau, lại chưa ngoài ý muốn nổi lên, lúc này mới buông lỏng một hơi.

Rất nhanh, một nhóm xe ngựa dừng sát ở, Lý gia trạch viện bên ngoài.

Cây hòe lớn tản ra nhàn nhạt thanh huy, chiếu sáng xung quanh.

Mấy tên mặc giáp kỵ sĩ xuống ngựa hành lễ, “Lý lão phu nhân, Lý tiểu thư, tiểu công tử, ta cùng liền đưa đến nơi đây, cáo từ.”

Dứt lời, mấy người thay đổi, rất nhanh biến mất không thấy gì nữa.

Sương mù dần sinh, bao phủ lại bên ngoài phủ 3 người thân ảnh, sau một khắc “A” một tiếng kinh hô, Lý lão phu nhân bỗng dưng mở mắt ra. Chỉ phát hiện, nàng bây giờ còn tại trong phòng, nhìn dầu thắp hơn lượng, như tại cũng bất giác ngủ hồi lâu.

Cho nên, vừa rồi kia hết thảy, lại chỉ là một giấc mộng sao lão phu người không khỏi buồn vô cớ, thần sắc kinh ngạc.

Đúng lúc này, Lý Thanh Uyển cũng mở mắt ra, “Nãi nãi, vừa rồi ta làm giấc mộng, mơ tới Thành Hoàng gia phái người tiếp chúng ta, đi trên trời Tiên cung tham gia yến hội…”

Lý lão phu nhân mặt lộ vẻ kích động, “Lão thân cũng làm đồng dạng mộng, là mấy vị mặc giáp kỵ sĩ, đưa chúng ta trở về.”

“Không sai, chính là như vậy.”

Tổ tôn 2 cái, vậy mà làm đồng dạng mộng… Có lẽ, liền không chỉ là một giấc mộng đơn giản như vậy.

Lý lão phu nhân như nghĩ đến cái gì, tranh thủ thời gian sờ tay vào ngực, lấy ra 1 con cẩm nang, nàng vội vàng

mở ra, bên trong là 1 viên hạch đào lớn pháp tiền, chính diện có thể thấy được “Thành Hoàng thần đạo”, mặt sau thì là “Che chở nhân gian”, chung bát tự âm khắc.

“Thành Hoàng gia pháp tiền… Cái này, cái này lúc trước kinh lịch, không phải là mộng…” Lý lão phu nhân mặt lộ vẻ kích động, đem pháp tiền đặt lên bàn, cùng Lý Thanh Uyển cùng một chỗ, quỳ trên mặt đất liên tục dập đầu.

Đông đường viện.

Trên giường, La Quan mí mắt giật giật, chậm rãi mở ra, hắc ám bên trong hình như có hai ngôi sao thần dâng lên, quang huy sáng tỏ.

“Đã ngủ 3 ngày hơn sao cái này một giấc, ngược lại là không có phí công ngủ, trong dự đoán nhân gian chi kiếm, lại sơ bộ có hình dáng.”

Nhưng vào lúc này, La Quan trong lòng khẽ nhúc nhích, hắn đứng dậy xuống giường, đốt nước nóng, lại mang tới đồ uống trà.

Rất nhanh, pha qua đi, hương trà bốn phía.

“Bành” “Bành” tiếng đập cửa, vang lên theo.

La Quan cười cười, đi ra cửa bên ngoài, “Cửa chưa khóa, mời tiến vào.”

“Kẹt kẹt” một tiếng, Ngụy Vô Kỵ đi đầu bước vào, đi theo phía sau một bóng người xinh đẹp, chính là Ứng Thanh Linh.

2 người vội vàng hành lễ, “Bái kiến đại nhân.”

La Quan khoát tay, “Đại ca làm gì khách khí, ngươi thụ ta mời, không xa 10,000 dặm mà đến, ngược lại là ta nên nói một tiếng tạ ơn.”

Lại nhìn về phía sau lưng, “Ứng long quân, đã lâu không gặp.”

Ngụy Vô Kỵ gượng cười, “Lời tuy như thế, nhưng ngài thân phận hôm nay, lễ không thể bỏ.” Hắn nhìn quanh một vòng, mặt lộ vẻ không hiểu, “Đại nhân, ngài đây là ngư long bạch phục, thể nghiệm nhân gian đến “

La Quan nói: “Ta tại tu hành.” Dừng một chút, tiếp tục nói: “Trước đó, ta đổi tu hành quy tắc, tăng thêm hóa phàm một quan, đã là ta lập quy củ, tự nhiên tự mình thực tiễn.”

Ngụy Vô Kỵ lắc đầu, “Đại nhân bây giờ cảnh giới, tiểu thần là nhìn không thấu, càng không biện pháp lý giải, đối với ngài hữu ích thuận tiện.”

“Đại ca…” La Quan nhíu mày.

Ngụy Vô Kỵ tranh thủ thời gian khoát tay, “Đại nhân, gọi ta một tiếng sơn thần liền có thể, ngài bây giờ nhân quả quá nặng, lại như thế kính ta, đó chính là nâng giết, là muốn hao tổn phúc thọ.”

La Quan mặt lộ vẻ bất đắc dĩ, “Tốt a, ngụy sơn thần, mời ngồi xuống uống chén trà đi.”

“Ha ha, đại nhân trà, tự nhiên là muốn uống . Bất quá, ngài mời ta uống trà, tiểu thần mời ngài uống rượu, còn xin đại nhân cho chút thể diện.” Ngụy Vô Kỵ cười to, lấy ra mấy cái vò rượu, chính là nhìn đều núi sơn thần rượu, giá trị vô lượng.

La Quan gật đầu, “Tốt, liền cùng ngụy sơn thần cộng ẩm.”

Thế là tối nay, trước uống trà, sau uống rượu.

Ứng Thanh Linh do dự một chút, cất bước tiến lên, nói khẽ: “Ta vì đại nhân cùng sơn thần rót rượu.”

Ngụy Vô Kỵ bảo vệ chén rượu, liên tục nói không dám, “Long quân lời ấy, là gãy sát Ngụy mỗ, ta bất quá 1 tôn sơn thần mà thôi, sao dám để long quân rót rượu.”

“Ngược lại là đại nhân, là có tư cách này.” Hắn len lén nháy mắt mấy cái, để La Quan bất đắc dĩ, đón Ứng Thanh Linh ánh mắt, cười lắc đầu, “Thôi được, vậy làm phiền ứng long quân.”

Ứng Thanh Linh vui mừng, “Có thể vì đại nhân rót rượu, là vinh hạnh của ta.”

La Quan cùng Ngụy Vô Kỵ uống rượu nói chuyện phiếm, ngẫu nhiên giảng vài ngày dưới biến cố, tỉ như tháng trước, có 1 ẩn núp lão giao nhất phi trùng thiên, qua hóa long kiếp. Hắn tà tâm không nhỏ, càng nhìn bị mắc lừa nay Long tộc mấy vị nữ quân, tiến đến đáy biển long cung, lại bị đánh cho một trận vứt ra.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

“A, lại có việc này” La Quan nhíu mày, nhìn về phía bên cạnh.

Ứng Thanh Liên sắc mặt đỏ lên, đã xấu hổ lại giận, “Đúng là như thế, kia lão Long thật vô lễ, miệng ra cuồng bội chi ngôn, chọc giận Ngao Tú muội muội, bị nàng hành hung một trận, nhét vào đáy biển trong thâm uyên, giãy dụa hồi lâu mới thoát khốn, chật vật thối lui.”

La Quan nói: “Âm dương hòa hợp tuy là số ngày, nhưng vẫn cần lưỡng tình tương duyệt, không biết sâu cạn như vậy hạng người, đánh một trận cũng tốt.”

Ngụy Vô Kỵ cười to, “Đúng vậy a, kia lão Long bị đánh lão thảm, nghe nói một cây sừng rồng, đều bị ngạnh sinh sinh bẻ gãy, thành 1 đầu độc giác long.”

“Ứng long quân, không biết ngươi nhìn thấy không có “

Ứng Thanh Linh cúi đầu, “Chưa từng… Lúc ấy bổn quân đang lúc bế quan, đợi sau khi xuất quan, sự tình đã lắng lại.”

Ngụy Vô Kỵ lắc đầu, “Cái kia ngược lại là đáng tiếc, độc giác Chân Long a, cũng là giữa thiên địa chỉ lần này một phần.”

Ứng Thanh Linh yên lặng cắn răng.

La Quan ho nhẹ, “Tốt, bất quá một cọc việc nhỏ, tiếp tục uống rượu.”

Rất nhanh, vài hũ sơn thần rượu, liền bị uống cho hết, La Quan lại lấy ra vài hũ rượu, cùng Ngụy Vô Kỵ đàm tiếu rất là thống khoái.

“Không… Không được… Vốn sơn thần không thắng tửu lực, sợ bồi không thật lớn người… Nấc!” Ngụy Vô Kỵ ợ rượu, lảo đảo đứng dậy, “Đại nhân, không bằng để ứng long quân, lại bồi ngài uống vài chén… Tiểu thần cáo lui… Muốn đi trước ngủ…”

Hắn ra cửa, linh quang hiện lên, hóa thành trong viện 1 khối núi đá, say sưa thiếp đi.

La Quan nhịn không được cười lên, nhìn thoáng qua cái này giả vờ giả vịt, biến thành tảng đá phong ấn ngũ giác gia hỏa, lại nhìn một chút Ứng Thanh Linh, “Ứng long quân, sắc trời không còn sớm, chúng ta cũng riêng phần mình nghỉ ngơi đi.”

Ứng Thanh Linh cắn răng một cái, “Đại nhân ngủ mấy ngày, chẳng lẽ còn không ngủ đủ sao hay là nói, ngài không nguyện ý cùng ta uống rượu “

La Quan bất đắc dĩ, “Cũng không phải là như vậy, đã như vậy, vậy liền cùng ứng long quân lại uống mấy chén.”

Hắn lấy ra 1 vò rượu mới, Ứng Thanh Linh đường đường Chân Long, lại nửa điểm không thắng tửu lực, rất nhanh liền sắc mặt còng đỏ, mắt say lờ đờ mê ly.

Đây cũng không phải là ngụy trang, mà là nàng cố ý áp chế tu vi, lại thu liễm Chân Long thân thể năng lực, cực lực để cho mình say rượu.

Tuy nói, tối đa cũng liền 3 điểm, nhưng cái này cũng đủ.

Chưa nghe nói, nữ tử uống 3 điểm say, không diễn cũng là nước mắt… Ứng Thanh Linh ngẩng đầu, “La Quan, ngươi bây giờ thành thiên địa chung chủ, cái này tiểu thanh thiên chấp chưởng giả, liền không để ý tới cố nhân “

La Quan: …

Ta vẫn là thích, ngươi gọi ta đại nhân lúc câu nệ dáng vẻ.

Hắn lắc đầu, “Nơi nào có, là long quân suy nghĩ nhiều.”

“Ngươi gọi ta long quân!” Ứng Thanh Linh nói khóc liền khóc.

Cái này nước mắt, liền có mấy phần thật thương tâm.

Một tiếng long quân, nhiều xa xôi khoảng cách, đã từng lẫn nhau giúp đỡ, tương hỗ y tồn đâu a! Nam nhân, quả nhiên đưa đến bên miệng, liền không trân quý.

La Quan thở dài, bất đắc dĩ nói: “Đừng khóc, ứng long quân có chuyện gì, không ngại nói thẳng đi, ta có thể làm đến quyết không chối từ.”

Ứng Thanh Linh ngẩng đầu một cái, “Coi là thật” nàng trong mắt chứa nhiệt lệ, con ngươi sáng tỏ ở giữa, lộ ra mấy điểm cẩn thận từng li từng tí.

La Quan gật đầu, “Coi là thật.”

“Vậy ta muốn lưu tại bên cạnh ngươi.” Mặt nàng đỏ lên, lại lẽ thẳng khí hùng, “Là đại nhân ngươi, cho Long tộc tân sinh, cứu vãn ta tộc tại diệt tuyệt. Lớn như thế ân, chẳng lẽ ta Long tộc, chính là cái kia không biết ân báo đáp hạng người còn xin đại nhân cho phép, để ta đi theo trái phải phụng dưỡng.”

La Quan nhíu mày, “Vừa rồi, ngụy sơn thần hỏi thời điểm, ta đã nói, lần này thân ở nhân gian, là vì tu hành. Ta muốn hóa phàm, lại há có thể mang theo, 1 tôn long quân ở bên người “

Ứng Thanh Linh lắc đầu, “Là đại nhân lấy tướng, đã hóa phàm, cần gì phải lo lắng, thụ ngoại nhân quấy nhiễu huống chi đại nhân là phàm nhân, vậy ta ở nhân gian, liền cũng chỉ là ngài tỳ nữ, chỉ thế thôi.”

La Quan do dự một chút, “Thôi được, ngươi nguyện lưu lại, vậy liền lưu lại đi. Nhưng ngươi ghi nhớ, ở nhân gian ta không phải đại nhân, ngươi cũng không phải long quân.”

Ứng Thanh Linh đại hỉ, “Đa tạ tiên sinh, tiểu tỳ Ứng Thanh Linh bái kiến!” Nàng vốn là, bên người đại nhân tỳ nữ, điểm này chưa hề thay đổi qua.

Nàng phủ phục hành lễ, một thân Long khí thu liễm sạch

sẽ, chính là trên thân phục sức, đều tùy theo cải biến.

Trước mắt cái kia bên trong hay là, nhất cử nhất động uy nghiêm khó lường long quân, nghiễm nhiên chính là 1 vị, mắt ngọc mày ngài tiểu nha hoàn.

Khi uy nghiêm rút đi, lại chỉ thừa một thân nhỏ cảm giác!

La Quan lắc đầu, đứng lên nói: “Ta có chút mệt mỏi, trở về phòng nghỉ ngơi một hai, bên cạnh gian phòng, ngươi có thể tự mình tuyển.”

“Vâng, tiên sinh.” Đạt được mục đích, Ứng Thanh Linh rượu liền tỉnh, giòn tan một ngụm đáp ứng.

Nàng mặt mày mỉm cười, tâm tình thật tốt.

Bước đầu tiên, lưu tại tiên sinh bên người, đạt thành.

Đây mới là mấu chốt nhất một điểm, nếu không bị tiên sinh cho phép, mặc nàng có đủ kiểu ý nghĩ, nửa điểm đều không thi triển được.

Tiên sinh không phải, muốn du lịch nhân gian, hoàn thành hóa phàm sao kia đã là phàm nhân, tự nhiên lấy vợ sinh con, mới tính hoàn chỉnh cả đời.

Mỹ tỳ biến kiều thê, cũng không gì không thể.

Ta tuyệt không phải ham tiên sinh sắc đẹp, nhưng Long tộc huyết mạch đơn bạc, dòng dõi truyền thừa trọng trách, thân là long quân nàng không thể đổ cho người khác!

Chương 1544 : Đến nhà bái phỏng

Sáng sớm, chim khách leo lên cây hòe lớn đầu cành, chi chi tra tra réo lên không ngừng.

Lý Diên Thanh dù không tin lắm những cái kia, phong tục mê tín chi ngôn, nhưng cũng cảm thấy tâm tình không tệ, tựa hồ ngày đều ấm rất nhiều.

Phân phó tiểu nhị mở cửa, nấu nước, quét dọn cổng, thấy canh giờ còn sớm, còn không có bệnh hoạn đến nhà, hắn lấy 1 bản sách thuốc, ngồi xuống đọc.

Lý gia cửa chính cùng y quán, cũng không cùng một chỗ, mà là tại sát đường vị trí, mở một bộ cửa hàng. Lý Diên Thanh vừa đọc một hồi, liền có hạ nhân đến bẩm, nói là trong nhà đến nhiều vị quý khách, mời hắn quá khứ chiêu đãi.

Quý khách cái này sáng sớm, nhà ai đến nhà, sẽ tại cái này canh giờ

Lý Diên Thanh vội vàng đứng dậy, cùng hạ nhân đi tới ngoài cửa chính, lập tức trừng lớn mắt, chỉ tăng trưởng trên đường lít nha lít nhít, lại có mười mấy cỗ xe ngựa, hắn liếc mắt qua, liền nhận ra Chu gia, Lưu gia, Triệu gia cùng trong thành nhà giàu xe ngựa, thậm chí còn có 2 tên nha dịch, mà đứng tại nha dịch bên người, không phải Huyện lệnh đại nhân lại là người nào

Trong lòng run lên, Lý Diên Thanh bước nhanh về phía trước, “Thảo dân bái kiến Huyện lệnh, không biết đại nhân tới chơi, không có từ xa tiếp đón còn xin chớ trách.” Đại dung thiên hạ thối nát, quan viên sắc mặt tự nhiên chẳng tốt đẹp gì, đối vị này mới tới Huyện lệnh, hắn vẫn chưa đã từng quen biết.

Huyện lệnh khoát khoát tay, nói: “Không cần đa lễ, lý y sư xin đứng lên.”

Lý Diên Thanh trong lòng khẽ buông lỏng, hơi chần chờ, nói: “Không tri huyện khiến đại nhân này đến, cần làm chuyện gì như cần quyên tặng loại hình, Lý gia có chút gia tư, định sẽ không để cho đại nhân tay không mà về.”

Huyện lệnh mặt đỏ lên, lại có mấy điểm xấu hổ, “Cũng không phải là phân chia sự tình… Khục! Bản huyện khiến hôm nay, là theo mẫu thân đến đây, bái phỏng phủ thượng lão phu người.”

“A… Cái này… Đây là vì sao” Lý Diên Thanh một mặt giật mình, không hiểu.

Lý gia tuy là mấy đời y thương nhà, nhưng địa vị cũng không tính cao, trong thành như tuần, lưu, triệu cùng nhà, nghe đồn chính là quan lớn trở lại quê hương chi tộc, ngày thường tiếp xúc không đến.

Dù sao, người ta địa vị khác biệt, trong nhà đều có y sư thường trú, chính là gặp được khó giải quyết vấn đề, thường thường cũng là từ quận thành mời làm việc danh y. Liền ngay cả Huyện lệnh đại nhân, hôm nay đều là lần thứ 1 tiếp xúc, lần này bái phóng thực khiến người

sờ vuốt không rõ đầu não.

Huyện lệnh ho nhẹ một tiếng, “Lý y sư, hôm nay mạo muội đến nhà, thực tế thất lễ.” Trong lòng của hắn khó xử, cũng không thể nói hôm nay trời chưa sáng, liền bị mẫu thân buộc tắm rửa thay quần áo, muốn tới Lý gia làm khách đi còn nói cái gì, Lý gia tiểu thư hiền lương thục đức, càng là khó gặp mỹ nhân, dù không có nói rõ, nhưng nói gần nói xa ý tứ, lại cơ hồ bày ở trước mắt.

Ai!

Thiên hạ thối nát, nghe nói đông dương quận lũ lụt thành hoạ, đã có loạn dân nổi lên bốn phía, chính vào rung chuyển thời buổi rối loạn, hắn nào có tâm tình cân nhắc những thứ này.

Nhưng còn nhỏ mất cha, toàn bằng lão mẫu lôi kéo, lại khắp nơi cầu mời cung cấp hắn đọc sách, mới có hôm nay quan thân. Đối người bên ngoài có thể không rảnh để ý, nhưng lão mẫu uống mệnh, Huyện lệnh cũng không dám không nghe, biết rõ hồ nháo cũng chỉ có thể thoái thác công sự, sáng sớm đến nhà bái phỏng.

Nhưng để Huyện lệnh kinh ngạc chính là, lại Lý gia bên ngoài phủ, gặp trong thành mấy đại hào tộc xe ngựa, tựa hồ cũng là trong phủ thân phận quý giá nữ quyến, tới bái phỏng Lý lão phu nhân.

Mà lại cơ hồ tất cả mọi người, đều không hẹn mà cùng mang theo trong tộc đệ tử trẻ tuổi… Chẳng lẽ, đều là đến cầu hôn kia Lý tiểu thư này niệm cùng một chỗ, Huyện lệnh cũng không nhịn được hiếu kì, hẳn là vị này

Lý tiểu thư, thật sự là cái gì quốc sắc thiên hương không thành

Lý Diên Thanh chặn lại nói: “Huyện lệnh đại nhân nói quá lời, ngài có thể đến nhà, từ trên xuống dưới nhà họ Lý bồng tất sinh huy, nhanh, mở ra đại môn.”

Lại xoay người sang chỗ khác, cùng nó hơn mấy nhà khách tới chào hỏi, vị kia vị người mặc cẩm tú, dáng vẻ bất phàm quý phụ, lúc này thái độ thân cận, chỉ là hàn huyên vài câu, Lý Diên Thanh liền xuất mồ hôi trán, cảm thấy không chịu đựng nổi.

Cái này… Cái này tình huống như thế nào một đám quý khách đột nhiên đến nhà, ngôn ngữ dù nội liễm, thận trọng, nhưng kia phần tán dương, thân cận, lại làm cho hắn không biết làm thế nào. Hẳn là, là trong nhà xảy ra chuyện gì, hắn không biết sự tình

Thật vất vả, đem khách nam nữ quyến tách ra mời vào trước trạch hậu viện, Lý Diên Thanh nói một tiếng xin lỗi không tiếp được, vội vàng quay người rời đi.

Đợi đi tới mẫu thân trong viện, phát hiện nữ nhi cũng ở tại nơi đây, chính bồi tiếp lão phu người ăn điểm tâm, hắn không kịp nghĩ nhiều, vội vàng nói: “Mẫu thân, trong phủ vừa rồi đột nhiên, đến rất nhiều trong thành quý khách, có kia tuần, lưu, triệu cùng gia tộc quyền thế, Huyện lệnh đại nhân cũng bồi tiếp nó gia mẫu tự mình đến thăm, nói là tới bái phỏng ngài.”

Thấy nhi tử đầu đầy mồ hôi, một mặt kinh nghi không hiểu, Lý lão phu nhân cùng tôn nữ liếc nhau, ám đạo

đến chính là thật nhanh. Đêm qua Thành Hoàng gia mở tiệc chiêu đãi, mấy vị này đều tại được mời liệt kê, mắt thấy Lý gia được Thành Hoàng gia ưu ái, sao có thể thờ ơ.

“Diên thanh không cần sầu lo, ta cùng mấy nhà lão phu người, trước kia thật có giao tình, các nàng bái phỏng cũng tại tình lý ở giữa, ngươi đi y quán chính là, nơi đây ta cùng thanh uyển chiêu đãi liền có thể.”

Lý Diên Thanh trong lòng kinh nghi, trước đó chưa chừng nghe nói việc này, nhưng mẫu thân nói như vậy, hắn cũng không tốt hỏi nhiều, “Cái kia bên trong còn có thể đi y quán, cái này mấy nhà lão phu người, riêng phần mình mang theo đệ tử trong tộc đến đây, bây giờ ngay tại tiền viện uống trà đâu, nhi tử đến nói cho ngài một tiếng, hiện tại liền đi qua chiêu đãi, hậu viện nữ quyến, liền phiền phức ngài cùng thanh uyển.”

Trà cũng không kịp uống một ngụm, Lý Diên Thanh vội vàng rời đi.

Lý Thanh Uyển cắn môi một cái, đột nhiên nói: “Nãi nãi, tôn nữ tạm thời còn nhỏ, cũng không làm nổi thân chi ý, mời ngài trìu mến.” Nàng cực kì thông minh, thông qua phụ thân lời nói, liền đại khái đoán được, các nhà quý phụ suy nghĩ.

Lý lão phu nhân vỗ vỗ tôn nữ tay, “Yên tâm, nãi nãi còn không có lão hồ đồ, tiên sinh thế nhưng là nói, ngươi ngày sau nhưng gặp lương nhân, bọn hắn nơi nào đủ phân lượng.”

“Đi thôi, giúp nãi nãi đổi thân y phục, người ta đến nhà là khách, chúng ta không tốt mất cấp bậc lễ nghĩa.”

Lý Thanh Uyển vui mừng, “Tạ ơn nãi nãi, ta giúp ngài, liền mặc vào tháng làm bộ kia tử sam cân vạt, sấn ngài khí độ.”

Một lát sau, Lý gia hậu trạch.

Lý lão phu nhân ở Lý Thanh Uyển nâng đỡ tiến vào phòng khách, nói thẳng xin lỗi, “Lão thân giấc ngủ không tốt, từ hôm nay muộn, cực khổ chư vị quý khách lâu các loại, thực tế là sai lầm.”

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Chu gia phu nhân tóc bạc trắng ở giữa châu ngọc tô điểm, phú quý bức người, “Lão phu người nói gì vậy ngài là trong thành danh túc, nhà ai không biết Lý thị y thương số thay mặt, cứu người vô số góp nhặt đại công đức, là chúng ta nữ tử bên trong điển hình, cùng 1 đợi ngài, xem như chúng ta dính mấy điểm phúc khí.”

Lại có Lưu gia phu nhân cười gật đầu, “Đúng là như thế, lão phu người không cần chú ý.” Dư quang nhìn lướt qua Chu gia phu nhân, nói thầm một tiếng mất thể diện, cũng khó trách Chu gia từ lão thái gia về sau, 2 đời không ra anh tài, bây giờ môn đình càng phát ra suy tàn.

Những người còn lại, cũng nhao nhao mở miệng, liền nói không sao vân vân.

Huyện lệnh mẫu thân ngồi tại một đám quý phụ nhân bên trong, trái phải quan sát, trong lòng âm thầm kêu khổ, nàng không nghĩ tới những người này, phản ứng lại cũng nhanh như vậy. Vốn chỉ muốn, con ta tiến sĩ xuất thân, lại Nhâm Huyện lệnh chức, đến nhà Lý gia cầu thân khi không khó, nhưng cùng mấy phương gia tộc quyền thế so sánh, thực tế không có gì sức cạnh tranh.

Lý lão phu nhân cứ việc đã sớm chuẩn bị, hay là bởi vì một đám quý phụ thái độ, trong lòng cảm thấy bất an, lại có mấy điểm phiêu nhiên, “Là chư vị quý khách khách khí, nhanh dâng trà điểm, đem phủ thượng trân tàng kia phong linh lung thúy mang tới, mời quý khách phê bình.”

Nhàn thoại trải qua, mọi người dù chưa nói rõ, nhưng lẫn nhau đều đã biết, đêm qua Thành Hoàng gia mở tiệc chiêu đãi, quả nhiên là thật. Lý gia bây giờ, dù nhìn như không đáng chú ý, lại được Thành Hoàng gia ưu ái, ngày sau tất cao quý không tả nổi.

Bây giờ bất lạp long, chờ đến khi nào !

Thế là, chủ đề rất nhanh liền chếch đi đến, trong tộc đệ tử kết hôn công việc bên trong, Chu gia phu nhân nói, trong nhà của ta có 1 chất nhi, tuổi chưa qua 19 tuổi, đã là tú tài công danh, làm người ổn trọng làm việc đoan chính, mỗi ngày khổ đọc tương lai nhất định có thể trường cấp 3.

Triệu gia phu nhân nói, “Nhà ta ấu tử, năm 23 tuổi, tại phủ thành thành vệ quân bên trong gánh chức, bây giờ đã là thống lĩnh 100 người giáo úy, 30 tuổi trước đó, có thể quản hạt 1 quân.”

Lưu phu nhân hàm súc, chỉ nói nghe nói Lý gia tiểu thư nhân phẩm quý giá, ta có 1 cháu trai vợ, bây giờ tại Hộ bộ nhậm chức, tiền đồ rộng lớn.

Không nói nhiều, lại đem sự tình trực tiếp làm rõ, để một đám quý phụ âm thầm cắn răng, thầm mắng trước ngươi quả nhiên giá đỡ đâu thế mà trực tiếp cầu hôn!

Liền ngươi kia tại Hộ bộ chất tử, xa cuối chân trời, dáng dấp ra sao cũng không biết, cũng mưu toan nhúng chàm Lý gia cô nương ! Phi, si tâm vọng tưởng!

“Lý lão phu nhân, nghe nói trong nhà quý nữ, cũng đến đến lúc lập gia đình tuổi tác…”

“Mời lão phu người yên tâm, nhập trong nhà của ta, phải làm con gái ruột đối đãi…”

Huyện lệnh mẫu thân liền nói, “Còn có con ta, con ta bây giờ cũng không thành thân a!”

Lý Thanh Uyển trên mặt đỏ lên, cúi đầu tránh lui đến nãi nãi sau lưng.

Lão phu người trước cám ơn các nhà cất nhắc, đám người an tĩnh lại, mới nói: “Không dám lừa gạt chư vị quý khách, nhà ta chỉ có thanh uyển một đứa con gái, trước đó mời cao nhân đo lường tính toán, còn không đến kết thân thời điểm, cảm tạ các vị hảo ý.”

Cao nhân

Lý gia trong miệng cao nhân, chẳng lẽ Thành Hoàng gia !

Lần này, thật sự là ngăn chặn mọi người miệng, một đám quý phụ 2 mặt nhìn nhau, cái nào cũng không dám nhắc lại kết thân sự tình.

Lời ấy, hoặc là Lý gia đùn đỡ chi từ, nhưng vạn nhất là thật đây này tại tự mình dự tiệc về sau, các quý phụ đối Thành Hoàng gia thờ phụng, đã triệt để thành kính, cái nào dám mạo phạm nửa điểm.

Trong lúc nhất thời, mọi người liền nói đáng tiếc, kia một mặt thất vọng, tuyệt không phải ngụy trang.

…

Giang Nhạc niên kỷ nhỏ, đêm qua hồn du thiên ngoại khó tránh khỏi rã rời, cái này một giấc liền ngủ đến mặt trời lên cao, mở mắt liền thấy mẫu thân ngồi tại đầu giường.

“Nương, ngài làm sao tại cái này “

Giang Nhu buông lỏng một hơi, “Con ta có thể tính tỉnh, nếu không phải ngươi trạng thái như thường, ngủ rất thơm ngọt, nương đều muốn đi tìm La tiên sinh.”

Giang Nhạc có chút xấu hổ, từ nàng mang bên trong tránh ra, “Nương, ta đã lớn lên, tiên sinh nói về sau hảo hảo nuôi, thân thể không có việc gì, ngài đừng lo lắng…” Hắn ánh mắt sáng lóng lánh, “Nương, đêm qua ta làm giấc mộng, mơ tới cùng Lý lão phu nhân, Lý tỷ tỷ, bị

Thành Hoàng gia gia mời đi làm khách.”

“Ngay tại đầu đội trời bên trên, kia biển mây mênh mông, tinh tinh cùng mặt trăng ngay tại đỉnh đầu, Tiên cung đèn đuốc xán lạn, còn có đủ loại tiên nhân…”

Giang Nhu cười cười, sờ sờ đầu của hắn, “Con ta ngủ lâu như vậy, nguyên lai là làm mộng a.” Nàng vẫn chưa để ý.

Đúng lúc này, có tỳ nữ sau khi gõ cửa tiến đến, “Phu nhân, Lý lão phu nhân phái người đến mời, nói là trong phủ đến mấy vị nữ quyến quý khách, mời ngài cùng đi nói chuyện.”

“Nha… Biết, đáp lời cho lão phu người, ta rửa mặt thay quần áo về sau, liền sẽ quá khứ.” Giang Nhu do dự một chút, phân phó.

Mẹ con các nàng ở nhờ tại Lý gia, vị kia lão phu người rất hiểu nhân tình thế sự, trừ ngày đầu tiên lộ diện về sau, cơ hồ không có quấy rầy. Cho nên hôm nay phái người đến mời, là muốn mượn thân phận của nàng, giúp đỡ một chút Lý gia sao

Giang Nhu nghĩ đến điểm này lại cũng không để ý, nói đến có thể gặp được tiên sinh, hay là chiếm Lý gia ánh sáng, có qua có lại nàng cũng nên có chỗ biểu thị.

“Nhạc nhi, ngươi rời giường rửa mặt đi, nhớ được ăn điểm tâm, nương đi qua nhìn một chút.” Giang Nhu dặn dò 1 câu, đứng dậy rời đi.

Một lát sau, cố ý nhắc Lý gia một tay Giang Nhu, thay đổi một thân quý phụ cẩm y, mang theo châu ngọc phối sức, tại hạ nhân dẫn đầu xuống tới đến phòng khách.

Giương mắt đảo qua, Giang Nhu giật mình trong lòng, cảm thấy mình đại khái, là nghĩ sai sự tình gì, nàng cười hành lễ, “Lão phu người, Giang Nhu tới chậm, mời ngài chớ nên trách tội.”

Lý lão phu nhân cười đưa tay, “Sông vợ chồng không cần đa lễ, mau mời ngồi hạ.” Lại hướng mọi người giới thiệu, “Vị này, là phủ thành Giang Nhu Giang phu nhân, em trai chính là quận trưởng Giang Thái đại nhân, bây giờ bởi vì một chút duyên cớ, tạm thời ở tại Lý gia đông đường viện.”

Dừng một chút, mới tiếp tục nói: “Giang Nhạc tiểu công tử, chính là Giang phu nhân nhi tử.”

—

—

—

Chương 1545 : Nhật nguyệt doanh trắc

Giang Nhu cảm thấy kinh ngạc, không biết Lý lão phu nhân vì sao, muốn cố ý giới thiệu Giang Nhạc nàng mẹ con ở đây cũng vô quá nhiều bạn cũ, Giang Nhạc lại thân thể không tốt, hẳn là những người này nhận ra không thành mặt ngoài lại bất động thanh sắc, cười hướng mọi người gật đầu.

“Giang Thái quận trưởng xuất thân Đông Lâm Giang thị, chính là đại dung đỉnh cấp gia tộc quyền thế, không biết Giang phu nhân ở đây, thiếp thân bọn người thất lễ.”

“Không sai, nên là chúng ta, tiến đến bái kiến Giang phu nhân!”

Một đám quý phụ vội vàng đứng dậy làm lễ, lần này liền ngay cả “Thận trọng” Lưu phu nhân, trên mặt đều nhiều mấy điểm nóng bỏng.

Đông Lâm Giang thị!

Đây chính là chân chính hào môn đại tộc, trải qua mấy đời, môn nhân đệ tử vô số, tại thiên hạ ở giữa khai chi tán diệp.

Đừng nhìn Giang Thái chỉ là khu khu quận trưởng chức vụ, đây chẳng qua là không muốn vào triều mà thôi, tại đại dung trong triều đình, có được địa vị vô cùng quan trọng.

Thậm chí có nghe đồn, đông dương quận lũ lụt thành hoạ, Giang Thái sai người quay vòng lương thảo, chủ trì chẩn tai công việc. Nhưng triều đình đối đây, tựa hồ cũng không hiểu biết, một ít mịt mờ tin tức, đã ở lặng yên khuếch tán, loại thời điểm này không ai dám đối Giang thị bất kính.

Giang Nhu ngồi xuống, tại một đám quý phụ bên trong, nàng phần lớn là mặt lộ vẻ mỉm cười, nghe các nàng nói chuyện, bản thân cũng không nói nhiều.

Chu thị, Lưu thị, Triệu thị… Đều là cao quan gia tộc, chính là hơi có vẻ suy tàn Chu thị, ngày thường tư thái cũng rất cao, nhưng hôm nay tại Lý gia, tựa hồ phá lệ khiêm tốn. Nhưng nghe một hồi, Giang Nhu nhịn không được nắm chặt khăn, ‘Thành Hoàng gia mở tiệc chiêu đãi quý khách… Còn có Giang Nhạc, hắn cũng đi…’

Nàng đột nhiên nghĩ đến, nhi tử sau khi tỉnh lại, đề cập với nàng lên giấc mộng kia… Chẳng lẽ nói, đó không phải là mộng !

Ngay tại Giang Nhu trong lòng chấn kinh lúc, đột nhiên nghe tới Chu phu nhân mở miệng, “Lão phu người, đêm qua yến hội kết thúc, ngài cưỡi xe ngựa lúc rời đi, vị kia mặc giáp kỵ sĩ đại nhân, tựa hồ cho ngài 1 cái cẩm nang… Khục! Không biết, có phải là Thành Hoàng gia, cho ngài cái gì ban ân “

Bá ——

Một nháy mắt, tất cả ánh mắt nhìn tới.

Lý lão phu nhân hơi chần chờ, gật gật đầu, “Thật là Thành Hoàng gia khai ân, cho phủ thượng 1 viên pháp tiền.” Đêm qua sự tình, mọi người đều để ở trong mắt, ngược lại không tiện từ chối.

Chu phu nhân ánh mắt nóng bỏng, “Như thế thần vật, không biết lão phu người nhưng nguyện, để chúng ta mở mang tầm mắt “

Lý lão phu nhân quay đầu, “Thanh uyển.”

“Vâng, nãi nãi.” Lý Thanh Uyển cung kính, từ ống tay áo lấy ra 1 con cẩm nang.

Lý lão phu nhân nhận lấy, nhìn về phía mọi người, “Cái này pháp tiền, là Thành Hoàng gia cho Lý gia, an trạch hộ nhà sở dụng, vốn không nên khoe khoang người trước, nhưng phu nhân chư vị đều là đêm qua đồng hành, nhưng cũng nói được. Nhưng hôm nay về sau, có quan hệ cái này mai pháp tiền, còn xin mọi người chớ có tùy ý đề cập, miễn cho chọc giận Thành Hoàng gia.”

Mọi người vội vàng gật đầu, Giang Nhu cũng không nhịn được, đem ánh mắt nhìn qua.

Lý lão phu nhân mở ra cẩm nang, lấy ra kia hạch đào lớn pháp tiền, chính phản mặt biểu hiện ra người trước, “Thành Hoàng thần đạo” “Che chở nhân gian” 8 chữ to âm khắc, giờ phút này ngoài cửa sổ có ánh nắng chiếu nhập, vẫn chưa rơi vào pháp tiền bên trên, nó lại tự hành chiết xạ ra, từng vòng từng vòng kim sắc lưu quang.

Trong lúc nhất thời, phòng khách mọi người hoảng hốt, chỉ cảm thấy quanh thân ấm áp, ngày mùa thu bên trong một chút lãnh ý, bị đuổi tản ra trống không. Cho đến Lý lão phu nhân, một lần nữa thu hồi pháp tiền, mọi người mới lấy lại tinh thần, đầy mắt đều là ao ước.

Thần vật, chân chính thần vật a! Như thế bảo bối, thế gian sao có thể gặp một lần

“Lý gia cứu người vô số, góp nhặt công đức, mới có hôm nay thu hoạch a!”

“Chính là, có Thành Hoàng gia che chở, Lý gia tương lai không thể đo lường.”

“Chúc mừng lão phu người, ngài trị gia có phương, ngày sau nhất định sẽ ghi vào huyện chí, làm hậu thế kính ngưỡng…”

Quý phụ nhân nhóm tán thưởng mở miệng, đố kị khó tránh khỏi, cũng không dám ôm lấy những ý niệm khác.

Cái này pháp tiền là Thành Hoàng gia cho Lý gia, tại Lý gia là bảo bối, nhưng nếu bị những người khác cướp đi, nói không chừng chính là tai họa.

Giang Nhu thần sắc hoảng hốt, nàng vốn là còn chút chần chờ, nhưng Lý lão phu nhân lại thật, xuất ra Thành Hoàng gia pháp tiền… Giang Nhạc hắn, phải chăng cũng được chỗ tốt

Gần buổi trưa, một đám nữ quyến tân khách, mới mang

theo các gia đình đệ, rời đi Lý gia, trước khi đi nhao nhao dưới mời, mời Lý lão phu nhân cùng Lý tiểu thư ngày khác dự tiệc, thân cận nhiều hơn vân vân.

Đối Lý Thanh Uyển các nàng vẫn như cũ chưa từ bỏ ý định, tiếp xúc nhiều, lỡ như nhà mình cái nào con cháu, thật bị Lý tiểu thư nhìn trúng, chẳng lẽ không phải một cọc lương duyên lại không phải chúng ta chủ động phá hư, Lý tiểu thư lựa chọn của mình, liệu đến Thành Hoàng đại nhân cũng sẽ không trách tội.

Giang Nhu vội vàng trở lại chỗ ở, lại không tìm tới Giang Nhạc, hỏi một chút mới biết được La tiên sinh hôm nay tỉnh, Giang Nhạc liền vội vàng chạy tới.

Nàng hơi do dự, sai người đi qua nhìn một chút, La tiên sinh chỗ ở lại không người, Lý gia hạ nhân nói tiên sinh hôm nay hình như có khách nhân, vừa rồi dẫn người đi ra ngoài, Giang Nhạc tiểu công tử cũng ở trong đó.

Giang Nhu gật gật đầu, đi theo tiên sinh bên người, an toàn từ không có vấn đề, cùng Giang Nhạc trở về, nàng phải thật tốt hỏi một chút, liên quan tới Thành Hoàng gia mở tiệc chiêu đãi sự tình.

Giang Nhạc có chút hoảng.

Hắn không nhận ra tiên sinh bên người, đột nhiên xuất hiện vị này tỳ nữ tỷ tỷ, lại nhận ra ngụy sơn thần, dù sao đêm qua Tiên cung trong yến hội, hắn phong thái quá nặng, cơ hồ lấy sức một mình, ép các phương tân khách đều cúi đầu.

Thân phận quý giá, uy không lường được!

Nhưng hôm nay, vị này ngụy sơn thần, lại xuất hiện trước đây ruột một bên, cũng mở miệng một tiếng tiên sinh kêu, thái độ tùy ý ở giữa, lại lộ ra mấy điểm cung kính.

Không sai, chính là cung kính.

Giang Nhạc nhịn không được, lại vụng trộm nhìn thoáng qua ngụy sơn thần, hắn âm thầm nghĩ, vị này sơn thần trong miệng bên trong châu là ở đâu cường đại như thế thần linh, lại cũng kính sợ lấy tiên sinh, kia tiên sinh như thế nào người

Đúng lúc này, Ngụy Vô Kỵ đột nhiên cúi đầu, nhìn thẳng hắn một chút, nháy mắt mấy cái mỉm cười.

Giang Nhạc mặt đỏ lên, vội vàng đi mau mấy bước, “Ứng tỷ tỷ, ta biết mì hoành thánh bày tại cái kia bên trong, ta dẫn đường cho ngươi đi.”

Ngụy Vô Kỵ nhìn xem, Giang Nhạc giữ chặt Ứng Thanh Linh tay, khóe miệng giật một cái, nghĩ thầm tiểu tử như biết, bên người là một đầu Chân Long, còn dám làm càn như vậy sao

Hắn nhìn La Quan, “Vị này, cùng phương đông thủ hộ có quan hệ” dù sao song phương đều họ Giang, lại được La Quan ưu ái, rất khó không nghĩ ngợi thêm.

La Quan lắc đầu, “Không phải. Nhưng ta cảm thấy, Giang Ly vẫn chưa vẫn lạc, dù sao nguyên sơ vũ trụ

phản chiếu chư thiên, có lẽ phương đông thủ hộ, chỉ là một vị nào đó tồn tại cái bóng 1 trong.”

Ngụy Vô Kỵ gật đầu, biểu lộ lộ ra mấy điểm nghiêm túc.

Tiểu thanh thiên thế giới nước quá sâu, hắn đột phá thần đạo về sau, mới chính thức tiếp xúc đến, thế giới này ẩn tàng sâu nhất bí mật.

Vực ngoại hình chiếu, diễn hóa tân sinh, nó mục đích cuối cùng, cũng là nguyên sơ chi chủ vị trí.

Nhưng bây giờ, vị trí này đã có chủ nhân của nó.

Chủ đề rất nhanh lướt qua, một lát sau, một nhóm đi tới mì hoành thánh bày, Triệu Sinh Dân mặt lộ vẻ kinh hỉ, “Tiên sinh đến, nhanh, mấy vị mau mời ngồi.”

Lại quay người, “Đen nha, mau nhìn xem ai đến “

Ngay tại nơi hẻo lánh trên một cái bàn, nghiêm túc viết chữ đen nha, ánh mắt sáng lên, bay nhảy lấy tiểu chân ngắn chạy tới, “Tiên sinh tiên sinh, rốt cục lại gặp được ngài… Nha, vị tỷ tỷ này là ai, dài thật xinh đẹp!”

Tiểu nha đầu một mặt ao ước, kinh diễm.

Ứng Thanh Linh trong lòng khẽ nhúc nhích, từ trên người nàng cảm ứng được, một vòng nhàn nhạt Long khí, mỉm cười nói: “Ngươi gọi đen nha có đúng không tỷ tỷ cảm thấy ngươi cũng rất xinh đẹp, về sau nhất định là cái đại mỹ nhân đâu.”

Nói, sờ sờ đầu của nàng.

Ô ô ——

Mọi người bên tai, mơ hồ trong đó như nghe tới, một tiếng kính sợ gào thét, tiếp lấy yên tĩnh lại. Không người phát hiện, kia quanh quẩn tại đen nha quanh thân Long khí, giờ phút này bắt đầu dung nhập trong cơ thể nàng, trở thành nàng tự thân một bộ điểm.

Đây là long quân tán thành.

Cũng đại biểu cho, giờ khắc này long châu, là đến từ Long tộc quà tặng, triệt để thuộc về Triệu Thanh Nhan.

Đúng vậy, đen nha học chữ về sau, liền dùng chân chính danh tự, nghe nói là đã chết mẫu thân lấy, hi vọng nàng có thể tẩy đi cái trán ở giữa màu đỏ bớt, lớn lên không nhận ủy khuất.

Mà bây giờ khối kia màu đỏ bớt, thật nhạt rất nhiều, chỉ còn lại có một đoàn nhàn nhạt ấn ký, có lẽ muốn không được quá lâu, liền sẽ biến mất không thấy gì nữa.

Ngụy sơn thần sờ sờ trên thân.

La Quan lắc đầu, “Không cần tận lực, đen nha đã đạt được, nàng nên được đến, hăng quá hoá dở.”

Ngụy Vô Kỵ cười một tiếng, “Được, vậy hôm nay ta mời khách, các ngươi đều không cần đoạt.”

Mấy người ngồi tại trên một cái bàn, Triệu Thanh Nhan

cũng chen ở bên cạnh, cũng may Giang Nhạc cũng là tiểu hài, 2 người dán không tính chen chúc.

“Uy, ngươi thật nhận biết tiên sinh a là tiên sinh đệ tử sao” Triệu Thanh Nhã giòn tan mở miệng, ánh mắt lộ ra ao ước.

Giang Nhạc lắc đầu, “Không phải, ta chỉ là tạm thời, đi theo tiên sinh bên người… Cái kia… Mẹ ta là hi vọng, ta có thể bái tiên sinh vi sư…”

Triệu Thanh Nhã “Hừ” một tiếng, “Ngươi bớt làm mộng, ta đều không được, tiên sinh càng sẽ không muốn ngươi.”

La Quan nhíu mày, “Giang Nhạc, đen nha, 2 người các ngươI nhận biết “

Triệu Thanh Nhã nói: “Tiên sinh không đến thời điểm, hắn tới qua 2 lần, bên người còn có 1 vị phu nhân, khen cha mì hoành thánh ăn ngon.”

Nàng đắc ý cau mũi một cái.

Giang Nhạc đàng hoàng nói: “Về tiên sinh, là nương dẫn ta tới, nàng nói ngài thích ăn cái này mì hoành thánh, nhất định có chỗ hơn người.”

Triệu Sinh Dân rất nhanh, đầu 4 bát mì hoành thánh tới.

La Quan cười nói tạ, đối mấy người nói: “Nhân lúc còn nóng ăn, mì hoành thánh thật là không tệ.”

Ngụy Vô Kỵ bốc lên 1 cái, cười gật đầu, “Xác thực ăn ngon.”

Ứng Thanh Linh gật gật đầu, vẫn chưa nói cái gì.

Kỳ thật thật muốn nói tốt bao nhiêu ăn, thế thì cũng chưa chắc, lấy 2 vị này thân phận, cái gì sơn trân hải vị đều chỉ là bình thường. Nhưng trọng yếu chính là cùng ai cùng một chỗ ăn, La Quan đều nói không sai, đó là đương nhiên chính là thế gian, 1 cùng 1 đỉnh tiêm mỹ vị.

Giang Nhạc nhìn một chút Triệu Thanh Nhã, nhỏ giọng nói: “Ta khẩu vị nhỏ, 1 người ăn không hết, nếu không 2 chúng ta cùng một chỗ ăn “

Triệu Thanh Nhã nghĩ nghĩ, “Được, ta cũng ăn mấy cái.”

Nàng cầm đũa, cùng Giang Nhạc cùng tiến tới, La Quan nhìn bên cạnh nho nhỏ 2 cái, trên mặt lộ ra mấy điểm tiếu dung.

Ăn xong mì hoành thánh, La Quan lại cầm mấy trương, Triệu Thanh Nhã viết chữ, tiểu nha đầu rất cố gắng, nhất bút nhất hoạ trẻ con lại nghiêm túc.

Hắn hơi trầm ngâm, nâng bút viết xuống “Nhật nguyệt doanh trắc” 4 chữ, “Về sau có thời gian, có thể đối chiếu lấy luyện tập.”

Triệu Thanh Nhã mặt lộ vẻ ý mừng, “Tạ ơn tiên sinh, tiên sinh chữ thật là dễ nhìn!” Nàng xem đi xem lại, đem giấy ôm trong ngực bên trong.

Giang Nhạc một mặt ao ước.

Tiên sinh chữ a… Bất quá cũng may, tiên sinh cũng đưa ta quân cờ.

Ngụy Vô Kỵ nhìn thoáng qua, La Quan viết xuống 4 chữ, đôi mắt chớp lên, lấy ra một góc bạc vụn, “Lão bản tính tiền!”

Triệu Sinh Dân mặt lộ vẻ chần chờ, “Cái này…”

La Quan cười cười, “Hắn là nhà giàu, cho ngươi liền nhận lấy… Ân, về sau đen nha lớn lên xuất giá, có thể cho nàng đánh một cây trâm bạc.”

“Ai, ta nghe tiên sinh, tạ ơn vị khách nhân này.” Triệu Sinh Dân thu bạc, lại cảm thấy phân lượng của nó, so phổ thông bạc vụn, tựa hồ nặng không ít.

“Đi.”

La Quan đi ra ngoài, mấy người đuổi theo.

Giang Nhạc do dự một chút, trở lại nói: “Triệu Thanh Nhã, qua mấy ngày ta tới thăm ngươi.”

Đen nha phất tay, “Được.”

La Quan cất bước hướng về phía trước, “Vừa rồi đồ vật, quá nặng đi.”

Ngụy Vô Kỵ cười tủm tỉm, “Ngài đều nói, ta là nhà giàu, đã là nhà giàu xuất thủ, lại há có thể hẹp hòi móc.”

Hắn dừng lại, nhìn sắc trời một chút, “Giống như muốn mưa, tiểu thần tại bên trong châu, còn có một cặp việc vặt, Huyền Thánh đại nhân gần nhất, cũng vội vàng lấy tu luyện, cho nên trước hết cáo từ.” Hắn do dự một chút, “Tiên sinh, liên quan tới thiên ngoại sự tình, ngài có chắc chắn hay không “

La Quan gật gật đầu, “Có chừng một chút đầu mối.”

Ngụy Vô Kỵ mặt lộ vẻ ý mừng, “Vậy là tốt rồi, tiểu thần liền cáo lui, miễn cho tiếp tục lưu lại cái này, sẽ chịu người bạch nhãn.”

Ứng Thanh Linh cúi đầu, chỉ coi không nghe thấy.

“Ha ha!” Ngụy Vô Kỵ cười lớn một tiếng, quay người liền đi, dưới chân hắn không nhanh, theo đám người đi xa, dần dần biến mất.

Giang Nhạc nói: “Ngụy… Ngụy sơn thần đi rồi sao “

La Quan gật đầu, “Ừm, hắn còn có việc.” Cảm thụ được giữa thiên địa, thêm ra một tia ẩm ướt ý, “Là sắp trời mưa, thủy khí rất nặng.”

“Giang Nhạc, ngươi về nhà trước đi, ta nghĩ ở bên ngoài lại đi dạo.”

Giang Nhạc ngoan ngoãn gật đầu, “Vâng, tiên sinh.”

Hắn thi lễ một cái, hướng Lý gia bước đi, giữa thiên địa gió bắt đầu thổi, mang theo cuối thu lãnh ý.

Giang Nhạc rụt cổ một cái, đột nhiên cảm thấy giờ phút này, như nhiều mấy phút giây lạnh.“Năm 2025, các vị. Mọi người chúc mừng năm mới! Liên quan tới hóa phàm, nhưng thật ra là một đoạn kịch bản, có người thích có người không hài lòng lắm, mọi người có thể chỗ bình luận truyện nhắn lại một chút, ta nhìn xét an bài, hoặc là lại viết viết, hoặc là gia tốc quá độ “

—

—

—

Chương 1546 : Lũ lụt thành hoạ

Ầm ầm ——

Sau đó không lâu, theo một tiếng lôi đình oanh minh, mưa to như trút xuống.

Mà giờ khắc này, La Quan cùng Ứng Thanh Linh, ngồi tại trong trà lâu, nhìn ngoài cửa sổ bàng bạc mưa rơi.

“Thật là lớn mưa a! Nghe nói, đông dương quận mưa to nửa tháng không ngớt, nước sông tăng vọt sông núi đều không, đã thành một mảnh trạch quốc.”

“Ai, cái này cuối thu thời tiết, vốn nên thiếu mưa chi quý, sao như thế khác thường “

“Chỉ hi vọng, cái này mưa rơi phạm vi, không muốn lan đến gần chúng ta lúc này mới tốt.”

“Cẩn thận là hơn, ngày mai hay là sai người, nhiều dự trữ chút hủ tiếu dầu lương, để phòng bất trắc đi.”

Nghe mọi người nghị luận ầm ĩ, La Quan khẽ nhíu mày, một trận gió thổi tới, một chút nước mưa bắn tung toé đến trên bàn. Hắn đưa tay dính chút, đầu ngón tay vê động, hắn đôi mắt chìm xuống.

La Quan lập xuống hóa phàm một quan, là muốn thiên hạ người tu hành không quên bản tâm, lại lập Thành

Hoàng thần chức một mạch, che chở nhân gian an bình.

Nhưng tựa hồ, hiệu quả quá chậm, rất nhiều người vẫn như cũ không để trong lòng.

Có lẽ, nên minh chính điển hình, cho người trong thiên hạ này, xách 1 cái tỉnh.

Hắn đứng dậy, đi ra ngoài.

Trà lâu chưởng quỹ đã sớm chú ý tới, gần cửa sổ một bàn này khách nhân, mới đầu là bởi vì Ứng Thanh Linh, về sau thì là bị vị tiên sinh kia khí độ chỗ gãy. Mưa như trút nước, thiên địa biến sắc lúc, trên người đối phương trầm tĩnh, như một vũng đầm sâu, làm người ta nhìn tới an tâm.

‘Cái này nhất định là 1 vị, đọc đủ thứ thi thư tiên sinh…’ giờ phút này, thấy La Quan đứng dậy muốn đi gấp, chưởng quỹ vội vàng đi tới, “Vị tiên sinh này, giờ phút này mưa rơi quá lớn, không ngại lại làm sơ một lát, nếu là lo lắng nhà bên trong quải niệm, có thể phái tiểu nhị tiến đến báo tin.”

La Quan lắc đầu, “Chính là mưa lớn, mới phải đi xem một cái, đa tạ chưởng quỹ.”

Gặp hắn khăng khăng muốn đi, chưởng quỹ quay người hô: “Tiểu nhị, nhanh lấy hai cây dù đến, cuối thu mưa hàn, cũng không tốt bị xối.”

Rất nhanh, hai cây dù đưa tới trước mắt.

La Quan nói lời cảm tạ, lấy trong đó 1 đem, bước vào cuồn cuộn màn mưa bên trong.

Ứng Thanh Linh lấy ra một chuỗi đồng tiền, đặt ở trên quầy, không để ý chưởng quỹ chối từ, bung dù đi theo ra ngoài.

2 đem dù giấy, dù làm công không sai, nhưng ở cuồng phong bạo vũ ở giữa, lại có thể đưa đến mấy điểm tác dụng

Chưởng quỹ mặt lộ vẻ sầu lo, nhưng truy đến cổng giương mắt nhìn lên, liền thấy màn mưa bên trong 2 thân ảnh, chính một trước một sau rời đi, bước chân thong dong bóng lưng lạnh nhạt, không có nửa điểm lo nghĩ, bất an.

‘Vị tiên sinh này, thật là nhã thú không tầm thường người, đáng tiếc cuối thu mưa lạnh, bị xối nghĩ mà sợ là phải lớn bệnh một trận.’ hắn âm thầm nhắc tới lúc, nhưng lại chưa phát hiện, mưa to bên trong bung dù 2 người, giờ phút này quanh thân khô ráo thanh tĩnh.

Đỉnh đầu mưa to, khoảng cách mặt dù một tấc lúc, liền tự động tản ra, chính là lối ra, kia bùn ô cũng tự hành tránh lui.

“Thanh Linh, ngươi cũng biết đông dương quận ở phương nào” La Quan đột nhiên mở miệng.

Ứng Thanh Linh nói: “Không biết, nhưng hướng thủy khí nhất xao động chỗ tìm, liền có thể tìm tới.”

La Quan gật đầu, “Ừm, vậy liền đi qua nhìn một chút.”

“Vâng, tiên sinh.”

Hai chủ tớ người, tại trong mưa to ra khỏi thành, đợi tránh đi tầm mắt mọi người về sau, dưới chân rải rác mấy bước, thân ảnh liền đã biến mất.

…

Đông dương quận.

Mưa to không ngớt dòng sông thay đổi tuyến đường, đến nay đã bao phủ mười mấy huyện, bây giờ lớn nhất một cỗ đỉnh lũ, chính trực chạy phủ thành mà tới.

Một khi thành phá, chí ít có 100,000 lê dân, đem biến thành trong nước cá ba ba, tử thương không đếm được!

Giang Thái giờ phút này ngay tại quận thủ phủ, đi qua đi lại, sắc mặt nặng nề.

Đột nhiên, có mặc giáp binh sĩ, toàn thân ướt đẫm băng băng mà tới, “Báo! Quận trưởng đại nhân, phía trước đê đã thất thủ, đỉnh lũ nhiều nhất một cái canh giờ, liền có thể đến phủ thành, Trình Lực tướng quân ra lệnh tiểu nhân hồi bẩm, mời đại nhân nhanh chóng rời khỏi nơi đây.”

Đại điện bên trong, lập tức yên tĩnh.

Một đám quan viên, mưu sĩ, 2 mặt nhìn nhau về sau, “Oanh” một tiếng vỡ tổ.

Tàn nhẫn vô tình, như thật đợi đến đỉnh lũ đến , mặc ngươi thân phận gì, đều là cửu tử nhất sinh.

“Đại nhân, đỉnh lũ không phải sức người có thể ngăn cản, ta tốc độ đều mau lui đi thôi!”

“Không sai, đông dương quận thời cơ, quả nhiên là chọn sai… Cái này, ai cũng không ngờ tới, một trận mưa to quả là nay không ngừng.”

“Lưu phải Thanh Sơn tại không lo không có củi đốt, quận trưởng, tìm cái khác cơ hội tốt đi.”

Nghe mọi người gián ngôn, Giang Thái sắc mặt, càng nặng nề mấy điểm, trong lòng ngầm cười khổ.

Thiên hạ đại thế, rút dây động rừng, huống chi lần này, Đông Lâm Giang thị không làm che lấp, trừ chưa từng công khai đánh ra cờ hiệu, đã làm quá nhiều chuyện.

Điểm này, không thể gạt được đại dung triều đình, càng không thể gạt được thiên hạ thương sinh. Như cứ như vậy, xám xịt dừng tay, nặng đắp giang sơn lại đúc xã tắc, liền thành chuyện tiếu lâm.

Nhất thời bỏ lỡ, liền lại không có cơ hội, Đông Lâm Giang thị mấy trăm năm chi nuôi nhìn, nội tình, đem cùng nhau trôi theo nước chảy.

Nhưng biết rõ như thế, không làm gì được không rút đi, chẳng lẽ muốn mang theo dưới trướng binh tướng, các phương quan viên, làm kia dưới nước vong hồn

Thiên mệnh không tại ta!

Ta Giang thị nhất tộc, lại thua ở một trận mưa lớn phía dưới.

Giang Thái thở sâu, đang muốn hạ lệnh lúc, lại một thân ảnh, vội vàng xông vào đại điện. Trên người hắn áo bào, bị mưa thu ướt nhẹp, tóc dán tại trên mặt, cả người chật vật không thôi, trên mặt lại tràn ngập cuồng hỉ, “Mưa muốn ngừng! Ha ha, đại nhân, mưa liền muốn ngừng!”

Thầy bói Tôn Đình Viễn cười to mở miệng, “Thiên tượng đột biến phúc phận vạn dân, là từ nơi sâu xa, tự có không biết ý chí, tại che chở lấy đại nhân!”

Giang Thái mừng rỡ, “Tôn tiên sư, lời ấy coi là thật “

Tôn Đình Viễn gật đầu, đưa tay một chỉ, “Đại nhân lại nhìn, trời đã thay đổi, chậm nhất trong vòng nửa canh giờ, mưa to tất ngừng.”

Nửa canh giờ… Tựa hồ, tới kịp!

Giang Thái thở sâu, nhìn quanh mọi người, “Chư vị, ta muốn ở đây, lại cùng nửa canh giờ, chậm đợi thiên biến.”

Trong điện yên lặng.

Một đám quan viên, mưu sĩ, giật mình nhìn một màn trước mắt.

Đường đường Đông Lâm Giang thị chấp chưởng giả, muốn tái tạo xã tắc người, càng tin xã này dã thuật sĩ lời nói, vì thế cam nguyện mạo hiểm ! Cái này… Bọn hắn trước đó, hưởng ứng đối phương quyết định, có phải là sai

Do dự mãi, tuy không người phản đối, nhưng đại điện bên trong trầm mặc, cũng từ đầu đến cuối vẫn chưa đánh vỡ.

Nửa canh giờ…

Liền chỉ coi, là hồi báo Giang thị ân tình.

Đợi thời gian vừa đến, bọn hắn lập tức rời đi, khoái mã ra khỏi thành cũng là đủ.

Giang Thái ống tay áo ở giữa, nắm đấm nắm chặt, đây là hắn cơ hội cuối cùng, trừ tin tưởng Tôn Đình Viễn bên ngoài, căn bản không có lựa chọn nào khác.

Nửa canh giờ, cái này mưa… Nhưng nhất định phải ngừng a…

Phủ thành đông nam, Thủy Thần miếu.

Trên trời rơi xuống mưa to nửa tháng không ngừng, liền có người hoài nghi, là dưới dân làm tức giận trời xanh thần linh, mới hạ xuống hôm nay trách phạt. Là lấy ở trong thành mấy cái nhà giàu dẫn đầu dưới, quyên tiền đại bút tiền bạc, mua được rất nhiều cung phụng chi vật, ngày đêm dập đầu cầu nguyện. Khẩn cầu thuỷ thần đại nhân, có thể thương hại lê dân thương sinh, lắng lại lửa

giận, hóa giải một trận thủy tai hạo kiếp!

Đáng tiếc, cho đến ngày nay, cũng không hiệu quả.

Mưa càng rơi xuống càng lớn, nghe nói đỉnh lũ sắp tới, một khi đê sụp đổ, phủ thành cũng khó may mắn thoát khỏi. Đã có không ít người bỏ thành mà chạy, nhưng nơi này là quá nhiều nhà, là bọn hắn dựa vào sinh tồn địa phương. Huống chi, giữa thiên địa mưa to như chú, thế núi vỡ vụn, đầm nước tứ ngược, ra khỏi thành lại có thể chạy trốn tới đâu đây

Thủy Thần miếu bên trong, quỳ lạy người tán đi hơn phân nửa, nhưng như cũ cầu nguyện không dứt, không ít người mang nhà mang người, quỳ gối trước tượng thần đốt hương.

Triệu Tứ Thủy sầu mi khổ kiểm, cùng thương đội mấy người thảo luận hồi lâu, lại không bỏ ra nổi ứng đối chi pháp. Bọn hắn con đường nơi đây, vốn định tạm thời tránh né mưa to, đợi thời tiết tốt liền là khắc khởi hành, nào ngờ tới lại bị vây ở trong thành, mấy thành cá trong chậu.

Năm nào khi còn bé, từng trải qua thủy tai, biết kia đỉnh lũ phía dưới, như thiên băng địa liệt khí thế khủng bố, người tại đỉnh lũ trước mặt, yếu ớt như sâu kiến. Năm đó, phụ mẫu, huynh đệ tỷ muội các loại, đều táng thân thủy tai bên trong, vẻn vẹn hắn 1 người may mắn mạng sống.

“Nương, ta không nên để lại tại cái này, thiên tượng là phá lỗ hổng, mưa lớn như vậy, đê sớm muộn sẽ sụp đổ,

nương chúng ta mau chạy đi!” Nói chuyện chính là cái tiểu nương tử, chừng mười 7-8 năm tuổi, sinh da trắng mỹ mạo, giờ phút này lại thân thể run rẩy, khó nén một mặt sợ hãi.

Phụ nhân ba mươi mấy tuổi, phong vận vẫn còn, ráng chống đỡ lấy trấn định, “Quan nhi đừng sợ, chúng ta người tại phủ thành, có tường thành bảo hộ, cho dù thật đến đỉnh lũ, cũng chưa chắc không thể ngăn cản. Huống chi bây giờ tình huống, chúng ta đối ngoài thành thủy thế không rõ, tùy tiện ra khỏi thành lời nói, rất có thể tao ngộ ngoài ý muốn.”

Triệu Tứ Thủy gật đầu, trầm giọng nói: “Vương phu nhân nói không sai, chư vị, ta cùng bị nhốt trong thành, nhìn như đại hung chi cục, lại so thân ở ngoài thành đã may mắn rất nhiều. Nghe nói, đông dương quận trì hạ huyện thành, đã chìm mười mấy, gặp tai hoạ người vô số kể.”

Mọi người nghe vậy, sắc mặt nhao nhao biến hóa, trước đó mấy điểm may mắn tiêu tán hầu như không còn, trong lúc nhất thời lo lắng, hoảng sợ khó có thể bình an.

Thủy Thần miếu nơi hẻo lánh đứng mấy người, người cầm đầu là 1 vị quý công tử, cẩm y ngọc bào khí tượng bất phàm, mang theo mấy tên tôi tớ. Không giống với những người khác, tay hắn cầm quạt xếp thần sắc trấn định, thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn một chút, hương hỏa lượn lờ dưới kia mơ hồ không rõ thuỷ thần pho tượng, hơi nhếch khóe môi lên lên, lộ ra một tia trào phúng.

Đột nhiên, cửa miếu từ bên ngoài mở ra, nhất thời phong thanh tiếng mưa rơi, xen lẫn dày đặc âm lạnh lẽo

ẩm ướt khí, lập tức tràn vào trong miếu, thiêu đốt sưởi ấm đống lửa, bị thổi bay phất phới.

Mọi người giật mình, vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, liền thấy ngoài miếu tiến đến 2 người, một trước một sau đều tay cầm dù che mưa, là vị trẻ tuổi tiên sinh, đi theo phía sau một tên tỳ nữ.

‘Mưa lớn như vậy, bọn hắn như thế nào tới…’ ý niệm này toát ra, rất nhanh lại bị buông xuống, bây giờ tính mệnh du quan, người người ốc còn không mang nổi mình ốc, nào có tâm tư để ý tới người bên ngoài.

Theo cửa điện quan bế, tiếng mưa gió tạm thời bị ngăn cách bên ngoài, vị kia trẻ tuổi tiên sinh chắp tay nói: “Mưa to ngày đi đường, vừa lúc tới chỗ này, tạm thời tránh né một hai, quấy rầy chư vị.”

Triệu Tứ Thủy do dự một chút, hoàn lễ nói: “Vị tiên sinh này khách khí, ngươi ta đều là người qua đường, tạm thời ở lại Thủy Thần miếu mà thôi.”

Hắn đưa tay hư dẫn, “Bên ngoài trời hàn, chúng ta cái này dâng lên đống lửa, còn có nấu xong cháo cơm, tiên sinh nếu không chê lời nói, có thể tới lấy dùng một chút.”

Trẻ tuổi tiên sinh nghĩ nghĩ, nói: “Vậy liền quấy rầy.” Hắn cùng tỳ nữ tiến lên, đứng ở đống lửa bên cạnh, tự có người bên ngoài đưa tới bát đũa.

Người này tựa hồ, rất ít có bên ngoài hành tẩu kinh nghiệm, vẫn chưa quá nhiều cân nhắc, liền cúi đầu uống vào mấy ngụm, cười nói: “Cháo nấu mềm nát, uống rất

ngon, đa tạ vị đại ca này.”

Triệu Tứ Thủy miễn cưỡng cười một tiếng, “Tại hạ Triệu Tứ Thủy, là thương đội người dẫn đầu, bởi vì khách sạn đầy khách ở tạm ở đây, đây đều là ta bản gia huynh đệ, 4 phía kiếm miếng cơm ăn. Hôm nay tuy là bèo nước gặp nhau, nhưng gặp được tiên sinh chính là duyên điểm, ngài không cần phải khách khí.”

Trẻ tuổi tiên sinh chắp tay, “Tại hạ La Quan, đây là ta tỳ nữ.”

“Gặp qua La tiên sinh.” Triệu Tứ Thủy chắp tay hành lễ.

Một lát sau, Triệu Tứ Thủy bị thương đội người hô bên cạnh, có đồng tộc huynh đệ nhíu mày, “Đại ca, đến lúc nào rồi, ngài còn có tâm tư bồi tiếp vị tiên sinh kia nói chuyện phiếm ta cảm giác không tốt lắm, chúng ta nhất định phải nghĩ biện pháp, không phải chỉ sợ đều phải táng thân tại cái này phủ thành.”

Vừa rồi, Vương phu nhân lời nói tường thành chống cự đỉnh lũ chi ngôn, bất quá là an ủi mình thôi. Bọn hắn vào Nam ra Bắc kiến thức rộng rãi, đương nhiên biết đỉnh lũ lợi hại, một cơn sóng chính là cao mấy trượng, lại kiên cố tường thành, lại có thể ngăn trở mấy lần xung kích rất nhanh liền sẽ sụp đổ.

Triệu Tứ Thủy nhíu mày, “Nhỏ giọng một chút!” Hắn dư quang nhìn thoáng qua, vị tiên sinh kia cùng tỳ nữ, gặp bọn họ cũng vô phản ứng, lúc này mới thở phào.

“Vị tiên sinh này… Không tầm thường người, các ngươi

không được mạo phạm, ta xem Thủy Thần miếu đằng sau, có chồng chất củi, các ngươi đi tìm một chút tráng kiện, lại lấy dây thừng đến, một khi thủy thế mất khống chế, liền đem mình cột vào phía trên. Về phần hàng hóa…” Hắn mặt lộ vẻ đau lòng, cắn răng nói: “Nên rớt đều mất đi, người tại mới là trọng yếu nhất, nghe được không “

“Vâng, đại ca!”

Thương đội mấy người bất động thanh sắc, hướng Thủy Thần miếu đằng sau sờ soạng.

Triệu Tứ Thủy quay đầu, lại liếc mắt nhìn vị tiên sinh kia, bây giờ cuồng phong bạo vũ, khí tượng doạ người, vừa rồi bọn hắn chủ tớ đẩy cửa vào miếu, trên thân lại không bị ướt nhẹp nửa điểm.

Tuy nói là cầm dù mà đi, nhưng như vậy thời tiết dưới, bung dù cùng không bung dù, có cái gì khác nhau Triệu Tứ Thủy hoài nghi, hắn gặp hành thương lão nhân trong miệng, nói tới một chút kỳ nhân, bọn hắn nhìn như bề ngoài không giương, thường thường có kinh người thủ đoạn.

Huống chi, vị tiên sinh này cùng hắn trong miệng tỳ nữ, kia cử chỉ khí độ, liếc nhìn lại chính là bất phàm. Hôm nay khốn tuyệt chi cảnh, bọn hắn đột nhiên đến, hẳn là chính là một chút hi vọng sống chỗ “Tạm thời nhìn phản hồi, là tán thành lại viết viết hóa phàm kịch bản bằng hữu nhiều, còn có càng nhiều người phát biểu ý kiến sao nhìn chư vị độc giả bằng hữu, có thể cấp cho phản hồi, để ta thích hợp an bài kịch bản.”

Chương 1547 : Giao hoàn thành sông

Đột nhiên, Thủy Thần miếu bên trong vang lên tiếng khóc, kia là cái quỳ gối trước tượng thần lão ẩu, thần sắc cực kỳ bi ai dập đầu, “Thuỷ thần lão gia, lão thân lớn tuổi, thân thể hư hàn khó bổ, nhi tử cùng con dâu hiếu thuận, đi ra cửa hái trong núi nguyên dương cỏ chữa bệnh, đem duy nhất tiểu Tôn nhi, giao cho lão thân chiếu cố.”

“Nhưng đột nhiên liền hạ mưa a, lão thân lo lắng, sợ hãi, cả ngày lẫn đêm không được an ổn, vô số lần đẩy cửa ra, chỉ mong có thể nhìn thấy nhi tử, con dâu thân ảnh. Nhưng đến hôm nay, đã nửa tháng a, bọn hắn thật còn sống sao “

Khàn khàn, tuyệt vọng gầm nhẹ, từ lão ẩu trong miệng truyền ra, khiến Thủy Thần Điện nháy mắt an tĩnh xuống, đông đảo ánh mắt nhìn lại, lộ ra thương hại cùng nặng nề.

Lão ẩu trong ngực tã lót, đột nhiên truyền ra hài nhi khóc lóc, đồng dạng khàn khàn bất lực, hư nhược giống như là một con mèo nhỏ.

“Ta số khổ tôn nhi! Lão thân tuổi đã lớn, chết cũng liền chết rồi, ngươi còn như thế nhỏ, thậm chí chưa từng chân chính, đi nhìn một chút thế giới này… Thuỷ thần lão gia, lão thân xin hỏi ngài, chúng ta đến tột cùng phạm gì chờ thêm sai, muốn một môn chết hết đến hoàn

lại !”

Tâm thần khuấy động dưới, lão ẩu chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, hướng về phía trước ngã quỵ.

Đúng lúc này một cái tay giữ chặt nàng, đồng thời bảo vệ lão ẩu mang bên trong hài nhi, hình như có mấy điểm ấm áp vọt tới, lão ẩu mở mắt ra, “Đa… đa tạ vị tiên sinh này… Ô ô, ta đáng thương tôn nhi… Ngươi chưa từng có quá nửa điểm sai a…”

La Quan nói khẽ: “Lão nhân gia không cần đau buồn, tuy là mưa to như thác nước trạch quốc tứ ngược, nhưng chưa chắc không có mấy điểm sinh cơ, có lẽ con của ngài, con dâu, bây giờ chỉ là tạm khốn tại nơi nào đó.”

Lão ẩu khóc đỏ mắt, “Đa… đa tạ tiên sinh cát ngôn…”

La Quan cúi đầu, đưa thay sờ sờ, trong tã lót hài nhi, “Trời rất là lạnh, hắn chỉ là có chút bị cảm lạnh, ngủ một giấc liền không có việc gì.”

Đang khi nói chuyện, kia còn tại khóc lóc hài nhi, thanh âm dần dần thấp xuống, rất nhanh liền thiếp đi. Nguyên bản tái nhợt, tiều tụy khuôn mặt nhỏ, như nhiều mấy chia hoa hồng nhuận.

Vương phu nhân mang theo nữ nhi, đi tới, “Vị này lão phu người, chúng ta còn có chút ngự hàn quần áo, ngài không chê, liền cho hài tử giữ ấm dùng đi.” Nói, từ dưới người trong tay lấy ra cẩm y, nhìn tính chất, kiểu dáng tất nhiên đắt đỏ.

Lão ẩu cuống quít khoát tay, “Cái này như thế nào khiến cho, phu nhân cẩm y quý giá, lão thân bồi thường không nổi.”

Vương phu nhân lắc đầu, “Chúng ta chủ động cho hài tử, như thế nào phải bồi thường, lão phu người nhanh nhận lấy, cho hài tử đắp lên đi.”

“Cái này… Đa tạ phu nhân, tạ ơn ngài…” Lão ẩu một mặt cảm kích, đem cẩm y tầng tầng ôm ở tã lót bên ngoài, nhìn xem thiếp đi tiểu Tôn nhi, trong mắt nàng rốt cục lại có một tia sáng.

La Quan đối Vương phu nhân nói: “Phu nhân thiện tâm, tự nhiên có phúc báo.”

Vương phu nhân cười khổ, “Tiên sinh quá khen, thiếp thân không cầu phúc báo, chỉ nguyện có thể vượt qua kiếp nạn này, mang nữ nhi lá rụng trở lại quê hương.”

“Đáng tiếc, thuỷ thần tức giận trên trời rơi xuống hồng tai…”

La Quan lắc đầu, nhìn tượng thần, “Phu nhân nói sai, đông dương quận mưa to không ngừng, không phải thuỷ thần hàng giận, kì thực là có nguyên nhân khác.”

Bá ——

Một nháy mắt, đại điện an tĩnh xuống, từng đạo ánh mắt nhìn tới.

Triệu Tứ Thủy há to miệng, “La tiên sinh, ngài lời ấy ý gì

“

La Quan thản nhiên nói: “Cuối thu nước lạnh lẽo ẩm ướt nặng, thuỷ thần chuyến về, áp chế đủ ngay cả nước sông hệ thủy khí, vốn nên là khô ráo ấm thu thiên tượng. Bây giờ biến cố là có người không ngại cực khổ, vận chuyển đại dương thủy khí, chồng chất tại phiến thiên địa này, mới có mưa to nửa tháng không ngớt.”

Thuỷ thần đại dương thủy khí

Thuyết pháp này, mọi người chưa từng nghe thấy, lại không dám phỏng đoán, từng cái trừng lớn mắt, mặt mũi tràn đầy giật mình.

Đúng lúc này, cười lạnh một tiếng vang lên, “Vị tiên sinh này, coi là thật dám ăn nói bừa bãi, cũng biết đại dương là ở nơi nào kia là tại dung nước phía nam, vượt qua nước, vũ nước, nam đường mười hơn quốc gia, đâu chỉ mấy chục ngàn dặm xa. Lại dám can đảm nói bừa, là có người vận chuyển thủy khí, như thế chuyện nghịch thiên, ai có thể làm đến “

Quý công tử sắc mặt âm trầm, khóe miệng ngậm lấy lãnh ý.

Dưới trướng mấy người, cũng nặng nề trông lại.

Không biết phải chăng là ảo giác, trong miếu mọi người giờ phút này đột nhiên tim đập rộn lên, thân thể vô ý thức kéo căng, giống bị khủng bố cự vật khóa chặt.

La Quan thần sắc bình thản, như không hay biết cảm

giác, “Vị công tử này nói không sai, đại dương ở xa bên ngoài mấy chục ngàn dặm, nhân lực đích xác khó đạt đến… Nhưng nếu như, làm xuống cái này cọc chuyện ác, cũng không phải là người đâu long giao chi thuộc chính là trời sinh thuỷ thần, có thể ngự nước mà đi vượt qua 100,000 dặm, cũng bất quá chỉ là bình thường.”

“Công tử cảm thấy thế nào “

Quý công tử sắc mặt càng phát ra khó coi, trong lòng ngang ngược phun trào, nhưng vào lúc này, cùng đối diện tiên sinh ánh mắt đối lập, trái tim của hắn bỗng dưng co vào, lại sinh ra cực lớn sợ hãi.

Không được!

Người này sợ là, đã nhìn thấu thân ta phần, nhìn như chỉ là phàm nhân 1 cái, nhưng phàm nhân lại như thế nào, dám cùng Giao long nhìn nhau

Thở sâu, hắn phất tay áo liền đi, “Nói bậy nói bạ! Long tộc chưởng thủy thần chi chức, ti mưa tuần thú thiên hạ, há lại cho ngươi nói xấu chuyện hôm nay, bản công tử không tính toán với ngươi, chúng ta đi.”

Dưới trướng mấy người mặt lộ vẻ kinh ngạc, như không ngờ đến kết quả này, cũng không dám có nửa điểm biểu thị, vội vàng theo sau lưng.

Quý công tử một nhóm, đẩy ra cửa miếu, tại mọi người không hiểu ánh mắt bên trong, bước nhanh mà rời đi.

Triệu Tứ Thủy cả kinh nói: “Tiên sinh, này sao lại thế này

Phương công tử vì sao đi lớn như thế mưa, hắn liền không sợ hồng thủy sao “

La Quan lắc đầu, “Phương công tử tự nhiên là không sợ nước, về phần vì sao đi… Đại khái, là cảm thấy hôm nay mưa to, có lẽ rửa sạch tội ác nhưng có chút sự tình là không thể làm.”

Thủy Thần miếu bên ngoài, phủ thành phố dài, Phương công tử một nhóm nhanh chân tiến lên, màn mưa tự động tách ra, chưa từng ướt nhẹp mấy người quần áo.

Trong không khí, hoàn toàn tĩnh mịch, kiềm chế.

Phương công tử sắc mặt tái nhợt, tim đập loạn, hắn đưa tay đè lại, ngẩng đầu nhìn một chút sắc trời. Lúc này âm trầm một mảnh, mây dày xen lẫn, đến tự đại dương thủy khí mãnh liệt khuấy động, đầy đủ lại xuống 3 ngày 3 đêm, đem tòa thành trì này bao phủ hoàn toàn.

Đây chỉ là một chuyện nhỏ, không phải sao bất quá chỉ là mấy trăm ngàn sâu kiến, vì sao lại dẫn tới, vừa rồi cái kia tiên sinh

Đối phương đến tột cùng là ai !

Ánh mắt âm tình bất định, Phương công tử cắn răng, “Đi, nhanh chóng ra khỏi thành, trở về long cung!”

“Vâng, công tử!”

Dưới trướng giờ phút này cũng đoán được, hoặc là xảy ra biến cố, giờ phút này từng cái trầm giọng lĩnh mệnh,

vội vàng theo sau lưng. Một lát sau, một nhóm ra khỏi cửa thành, đang muốn đằng không mà lên lúc, lại cùng nhau kêu lên một tiếng đau đớn, hình như có vô hình đại sơn rơi xuống, đem mấy người đập xuống đất.

Bành ——

Quý công tử thân ảnh chật vật, đổ vào vũng bùn bên trong, kinh sợ gào thét, “Ai ! Lại dám đánh lén bản công tử, đi ra cho ta!”

Một thân ảnh, trong tầm mắt xuất hiện, màn mưa từ đó tách ra, như không dám mạo hiểm phạm. Ứng Thanh Linh đôi mắt xanh hàn, nhìn qua Phương công tử một nhóm, “Thân là Giao long, ti chưởng thuỷ thần quyền chức, lại vận chuyển đại dương thủy khí, làm hại nhân gian một phương, dẫn đến lê dân thương sinh tử vong không đếm được, ngươi nhưng nhận tội “

Là kia tỳ nữ !

Phương công tử giật mình, tiếp lấy gầm thét, “Ta không có! Các ngươi nói xấu ta, ta cha chính là thiên hoa long quân, Long tộc Chân Long 1 trong, ngươi dám đụng đến ta !” 1 cái tỳ nữ, liền có phần này thủ đoạn, hắn giờ phút này sắp nứt cả tim gan, vội vàng chuyển ra chỗ dựa.

Thiên hoa long quân

Ứng Thanh Linh sắc mặt khó coi, người này chính là lúc trước, tiến về long cung ý đồ cầu hôn con rồng già kia. Mà ra tay giáo huấn, bẻ gãy sừng rồng người, cũng không phải Ngao Tú, mà là Ứng Thanh Linh tự mình

xuất thủ. Bản niệm lấy Long tộc huyết mạch mỏng manh, chỉ là hơi chút trừng trị, không ngờ lại lưu lại tai hoạ ngầm.

Phong sơn động thiên tồn tại, người bên ngoài không rõ ràng, Long tộc 3 vị nữ long quân, lại mơ hồ biết một chút. Là lấy, mới phái bạch xuân sông tới đây, đảm nhiệm đủ ngay cả nước sông thần, xem như thế lực của các nàng phạm vi. Như trì hạ thủy tai tứ ngược, tử thương lê dân không đếm được, là đang hãm hại Bạch Xuân Minh, càng là đối với ngày đó trả thù.

Hô hấp ở giữa, việc này bắt đầu kết thúc, Ứng Thanh Linh liền đã nghĩ thông suốt.

Khó trách, tiên sinh không có xuất thủ, mà là giao cho nàng giải quyết, có lẽ sớm đã có phát giác tuyệt không thể bởi vì, 1 lượng cái đồ hỗn trướng, liền khiến Long tộc mất đi tiên sinh hảo cảm!

Bá ——

Ứng Thanh Linh đôi mắt, càng phát ra băng hàn, sát ý lưu chuyển.

Phương công tử thân là Giao long, cảm ứng nhạy cảm, “Không! Ta là long quân chi tử, chính là Chân Long huyết duệ, ngươi dám giết ta chính là, cùng toàn bộ Long tộc là địch! Phụ thân ta tuyệt sẽ không bỏ qua ngươi!”

Ứng Thanh Linh đưa tay, phía sau nàng nước mưa hội tụ, ngưng tụ khủng bố thân ảnh, áp chế ở thể nội Long

khí, tùy theo phóng thích.

Phương công tử cùng dưới trướng mấy người, bỗng nhiên trừng lớn mắt, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, tuyệt vọng.

Chân Long!

Phóng nhãn thiên hạ, nữ long quân chỉ có 3 vị, vô luận vị nào, cũng sẽ không cho thiên hoa long quân nửa điểm mặt mũi. Phương công tử muốn cầu tha, lại phát hiện giờ phút này, cả người hắn bị trấn áp, căn bản không phát ra được nửa điểm thanh âm.

“Ta lấy long quân thân phận, phán ngươi vảy rồng rơi hết.”

“A ——” Phương công tử kêu thảm, sau một khắc hiện ra nguyên hình, rõ ràng là 1 đầu, thân dài mấy trăm trượng vảy đen lớn giao. Giờ phút này, hắn điên cuồng giãy dụa, bỗng nhiên đằng không mà lên, ý đồ mượn thủy khí, mưa rơi thoát đi.

Nhưng rất nhanh, mưa to như xiềng xích, đem cái này vảy đen lớn giao sinh sinh khóa lại, thân thể nó mặt ngoài từng khối lân giáp tự hành tróc ra.

Ngang rống ——

Ngang rống ——

Thống khổ tiếng long ngâm, ở trong thiên địa vang lên.

Rất nhanh, vảy đen lớn giao liền vảy rồng rơi hết, trần trụi ra huyết nhục, là từng đầu xé rách vết thương, long huyết không ngừng vẩy xuống.

“Ta lấy long quân thân phận, tước Giao long chi thân.”

Phốc ——

Vảy đen lớn giao lưng chỗ, huyết nhục vỡ nát, một đầu gân rồng lại bị sống sờ sờ, trực tiếp rút ra.

“Ta lấy long quân thân phận, nát ngươi long châu nội đan.”

Vảy đen lớn giao bỗng nhiên ngẩng đầu, nó thể nội truyền ra, “Răng rắc” “Răng rắc” vỡ nát âm thanh.

Khí tức quanh người, giống bị khí cầu bị đâm thủng, nhanh chóng tiêu tán.

Ứng Thanh Linh mặt không biểu tình, “Ta lấy long quân thân phận, tuyệt nhữ long hồn chuyển sinh.”

1 đầu Giao long hư ảnh, bị ngạnh sinh sinh, từ vảy đen lớn giao thể nội kéo ra.

Mặc nó kêu rên, khẩn cầu, cuối cùng bị nghiền nát, tiêu tán.

Ngang rống ——

Theo cuối cùng một tiếng thống khổ long ngâm, đầu này vảy đen lớn giao, bị triệt để xoá bỏ.

Oanh ——

Theo một tiếng vang thật lớn, mấy trăm trượng Giao long thi thể, từ trên bầu trời rơi xuống, tại chạm đến mặt đất nháy mắt, lại trực tiếp dung nhập trong đó. Tiếp lấy "Ầm ầm" đại địa chấn động, 1 đầu uốn lượn chảy xuôi đại giang trống rỗng xuất hiện, như thôn tính đem 4 phương 8 hướng, tứ ngược mãnh liệt hồng thủy, đều nuốt vào trong đó.

Giao hoàn thành sông, hóa giải thủy tai.

Ứng Thanh Linh nhìn xem, run lẩy bẩy, sợ hãi vạn phần mấy tên Thủy tộc, "Cút về, nói cho thiên hoa long quân, hắn cái này nghiệt tử bổn quân thay bị giết, nếu có bất mãn chỗ, nhưng đến tìm bổn quân đòi cái công đạo."

"Là, là!"

Mấy tên Thủy tộc liên tục dập đầu bên trong, vẻ mặt cầu xin rời đi.

Sau một khắc, kéo dài nửa tháng không ngớt, gần như bao phủ toàn bộ đông dương quận mưa to, không hề có điềm báo trước đình chỉ. Thủy khí tứ tán, mây mù tiêu mất, một vành mặt trời nhảy ra ngoài, vẩy xuống vô số quang huy, bị mặt nước phản chiếu ra 10,000 trượng Kim Quang.

Quận thủ phủ.

"Mưa tạnh!"

“Thật ngừng!”

“Đây… Đây là thần tích hồ “

Giang Thái đưa tay che ở trước mắt, nhìn lên bầu trời bên trong mặt trời, “Ha ha ha! Ta liền biết, đại dung triều đình bạo ngược bất nhân, thượng thiên há có che chở lý lẽ chư vị thấy rõ ràng, đây chính là thiên ý, trời xanh thần minh chi chiếu cố, đều tại ngươi ta.”

Phía sau, đã sớm bị mồ hôi lạnh thẩm thấu.

Hắn nhìn thoáng qua, cách đó không xa Tôn Đình Viễn, trong lòng cảm kích, ‘Tôn tiên sư, thật là thần nhân vậy!’

Đúng lúc này, có binh giáp băng băng mà tới, “Quận trưởng đại nhân, ngoài thành xuất hiện một dòng sông lớn, đỉnh lũ bị nuốt lấy…”

“Cái gì !” Mọi người đều kinh.

Tôn Đình Viễn cái thứ 1, đã liền xông ra ngoài.

Thủy Thần miếu.

Triệu Tứ Thủy trừng lớn mắt, kinh nghi bất định nhìn ra phía ngoài, “Mưa tạnh… Mưa tạnh…” Hắn xông ra ngoài điện, liền nhìn thấy mây mở sương mù liễm, ánh nắng vẩy xuống một màn, mà trước một khắc rõ ràng còn là mưa to như chú, hoảng sợ tận thế cảnh tượng.

Vương phu nhân nắm chặt nữ nhi, ráng chống đỡ trấn

định phá thành mảnh nhỏ, nàng không ngừng rơi lệ, quỳ xuống đất dập đầu, “Đa tạ thần linh phù hộ, đa tạ thần linh phù hộ… Quan nhi, chúng ta được cứu, mưa tạnh!”

“Nương, ta thật cảm thấy, chúng ta muốn chết tại đây, quá tốt!”

La Quan nói: “Vương phu nhân, thủy thế không lâu liền sẽ thối lui, ngươi có thể mang theo lệnh ái, trở về cho nên bên trong.” Lại quay người, “Lão nhân gia này, không ngại lại an tâm cùng các loại, ngài lo lắng người, có lẽ rất nhanh liền có thể trở về.” Nói xong chắp tay, quay người rời đi.

Đợi Triệu Tứ Thủy tỉnh táo lại, lại phát hiện vị tiên sinh kia, đã sớm rời đi, không khỏi mặt lộ vẻ buồn vô cớ. Hắn dù không biết được, đến tột cùng xảy ra chuyện gì, nhưng suy đoán chuyện hôm nay, tất cùng vị tiên sinh kia có quan hệ.

—

—

—

Chương 1548 : Nhân đạo dòng lũ

Phủ thành bên ngoài.

Đại giang uốn lượn, thủy thế cuồn cuộn.

Đem 4 phương dòng lũ, đều nuốt vào trong đó, xung kích thành trì đỉnh lũ, như vậy hóa thành hư không.

Giờ phút này bờ đê phía trên, Giang Thái cùng dưới trướng mọi người, nhìn một màn trước mắt, đều trừng to mắt, khó nén vẻ chấn động.

Một dòng sông lớn, không hề có điềm báo trước xuất hiện, hóa giải hồng tai, lại thêm trước đó, trời quang mây tạnh mưa to im bặt mà dừng…

Trừ thần tích, còn có thể là cái gì đây là trời xanh che chở, là thiên mệnh sở quy!

Phần phật ——

Giang Thái sau lưng, mọi người không để ý vũng bùn, quỳ đầy một chỗ, “Quận trưởng được trời xanh tập trung, nên tay cầm Thần khí, lực kéo trời nghiêng.”

“Không sai, ta cùng khẩn cầu quận trưởng, lấy thiên hạ thương sinh vi niệm, bình định lập lại trật tự tái tạo càn khôn!”

Đi theo, triệt để đi theo, tại khẩu hiệu hô lên nháy mắt, liền mang ý nghĩa tất cả mọi người, đã để lên thân gia tính mệnh.

Từng cái, ánh mắt sáng rực, thần sắc phấn khởi.

Đại dung triều đình thối nát, Đông Lâm Giang thị hậu tích bạc phát, vốn là có cực lớn khả năng, nhất cử cướp đoạt thiên hạ. Huống chi hôm nay, thần tích hiển hiện phía trước, càng là đáp lời “Thiên mệnh” 2 chữ, tin tức một khi truyền ra, nhất định thiên hạ cùng theo.

Lần này không đọ sức, chờ đến khi nào!

Giang Thái cảm xúc khuấy động, lưng eo càng thêm thẳng tắp, giờ phút này đứng tại bờ sông, hắn tựa hồ có thể cảm nhận được, có vô hình lực lượng rót vào nó thể nội.

Hắn mấy bước lên cao, quay người nhìn lại, “Đông Lâm Giang thị gì hạnh, nhưng phải gia hiền lương đi theo, vậy liền để ngươi ta kiệt lực, vì thiên hạ lê dân kế, lật đổ bạo chính đúc lại xã tắc!”

“Thề chết cũng đi theo quận trưởng!”

“Thề chết cũng đi theo quận trưởng!”

Đại giang bờ bên kia, La Quan nhìn xem một màn này, cười cười, xoay người nói: “Chúng ta đi thôi.”

Giang Thái phóng ra 1 bước này, nhân đạo dòng lũ, đã không thể nghịch chuyển.

Hắn có dự cảm, có lẽ khi nhân đạo lại lập, xã tắc vững chắc lúc, liền có thể mượn này nhân gian, nuôi ra trong tay hắn một kiếm kia.

Một kiếm này, đem trợ hắn phá vỡ hàng rào, nghiền nát phù đạo âm mưu!

Tôn Đình Viễn ngón tay bấm đốt ngón tay, nhìn chằm chằm trước mắt đại giang, trong miệng nói lẩm bẩm, “Cái này… Đây là Giao long bị tru… Thi hoàn thành sông… Động thủ, đúng là 1 tôn Chân Long… Tê… Cái này sông quận trưởng, thật đúng là thiên mệnh tập trung…”

Đột nhiên, hắn như cảm ứng được cái gì, vội vàng ngẩng đầu nhìn về phía bờ bên kia, mơ hồ trông thấy 2 đạo thân ảnh mơ hồ, một trước một sau vùng ven sông mà đi. Cố gắng muốn nhìn phải rõ ràng, lại đột nhiên cảm thấy mũi chua chua, tiếp lấy nhói nhói không thôi, nước mắt lập tức cuồn cuộn rơi xuống.

Giang Thái rất là cảm động, bắt hắn lại tay, “Tôn tiên sư thần thông khó lường, trợ ta rất nhiều, đợi hắn nhật thiên dưới bình định, nguyện bái là quốc sư cùng tiên sư cùng hưởng tôn vinh.”

“A… Cái này… Đa tạ quận trưởng…”

Một bên khác, Ứng Thanh Linh mặt lộ vẻ bất an, nói: “Tiên sinh, sự tình đã tra ra, vận chuyển đại dương thủy khí, tai họa thương sinh nghiệt giao, chính là thiên hoa long quân chi tử.”

“Lúc trước, hắn mạnh mẽ xông tới đáy biển long cung, nói ra kiêu ngạo, bị… Là bị ta giáo huấn một phen, mới đưa đến chuyện hôm nay. Thanh Linh xử trí không kịp, sau đó lại không hay biết cảm giác, còn xin tiên sinh hàng phạt!”

La Quan không ngừng bước, nhìn xem chảy xiết đại giang, mấy hơi sau nói: “Đây chính là vì sao, ta muốn lập xuống hóa phàm một quan, lấy bảo đảm lê dân… Cái này thương sinh, tại người tu hành trước mặt, thực tế quá mức yếu ớt, ngươi khi nhớ kỹ chuyện hôm nay, ước thúc Long tộc một mạch, khác tận tụy trách, chớ khiến thuỷ thần chi danh được ô.”

Ứng Thanh Linh chân thành nói: “Vâng, tiên sinh lời nói, ta tất nhiên ghi nhớ, long cung ít ngày nữa đem thông truyền 4 phương, khuyên bảo thiên hạ thuỷ thần.”

Đúng lúc này, phía trước đại giang bên trong, đột nhiên có một đoàn bọt nước dâng lên, thủy khí ngưng tụ ra Bạch Xuân Minh thân ảnh, sắc mặt hắn tái nhợt, “Phù phù” quỳ trên mặt đất, “Đủ ngay cả nước sông thần Bạch Xuân Minh, thiếu giám sát ở dưới, còn xin long quân đại nhân thứ tội!”

Kỳ thật, đông dương quận mưa to thời điểm, Bạch Xuân Minh liền cảm thấy kỳ quặc, đã từng nhiều lần tới này điều tra. Đáng tiếc, kia nghiệt giao tay cầm Chân Long rơi vảy, che đậy tự thân khí tức, hắn chỉ coi là thiên địa có biến, cũng hoặc thiên tai vô thường, lúc này mới không để ý đến.

Cho đến hôm nay, Ứng Thanh Linh xuất thủ, tại chỗ trấn sát một đầu lớn giao, thi hoàn thành sông như thế động tĩnh, hắn thân là đủ ngay cả nước sông thần, lúc này bị bị hù vong hồn đại mạo, lúc này mới vội vàng chạy đến thỉnh tội.

“Hừ!” Ứng Thanh Linh nhíu mày, “Bạch Xuân Minh, ngươi việc này đích xác thiếu giám sát, mới đưa đến lê dân trôi dạt khắp nơi, tử thương không đếm được! Nơi đây nhân quả, khi từ ngươi gánh chịu một bộ điểm, nhưng như thế nào trách phạt, thì phải nhìn tiên sinh ý tứ.”

Bạch Xuân Minh trừng lớn mắt, cái kia bên trong nghĩ đến long quân đại nhân, đúng là thái độ như thế tựa hồ, là lấy vị tiên sinh này vi tôn !

Tê ——

Hắn dù đoán được, vị tiên sinh này thân phận không tầm thường, nhưng đối phương địa vị, tựa hồ còn xa tại đoán trước phía trên.

“Bạch Xuân Minh bái kiến tiên sinh, mời tiên sinh nể tình tiểu thần, không phải cố ý làm hại phân thượng, có thể giơ cao đánh khẽ.” Hắn cũng không dám đầu sắt, thật phủ phục thỉnh tội, vạn nhất đối phương không cao hứng, tùy tiện động động ngón tay, hắn chỉ sợ liền muốn xong đời.

La Quan khoát tay, “Được rồi, lần này kẻ cầm đầu, bây giờ đã đền tội, quá khứ sự tình liền không tra cứu thêm nữa. Nhưng bạch thủy thần, ngươi ngày sau khi tận hết

chức vụ, bảo đảm nơi đây mưa thuận gió hoà, làm đền bù.”

Bạch Xuân Minh đại hỉ, liên tục dập đầu, “Vâng vâng vâng, tiểu thần dẫn trước tìm cách chỉ, sau đó tất nhiên không dám bỏ rơi nhiệm vụ!”

La Quan nhìn hắn một cái, “Dưới mắt, đầu này thêm ra đại giang, dù hóa giải hồng tai chi họa, nhưng còn cần sai người quản lý, tránh xuất hiện tai hoạ ngầm.”

Ứng Thanh Linh gật đầu, “Mời tiên sinh yên tâm, long cung sẽ phái người đến đây, tiếp chưởng nơi đây thuỷ thần chức.”

Bạch Xuân Minh ngầm cười khổ, hắn chấp chưởng đủ ngay cả nước sông hệ, cái này mới xuất hiện đại giang, vốn cũng nên vạch phân đến phạm vi bên trong. Nhưng hôm nay, long quân lại muốn điều động mới thuỷ thần đến, lấy đầu này đại giang quy mô, rõ ràng là muốn cùng hắn bình khởi bình tọa, thần chức quyền hành tùy theo phân tán.

Hắn biết, đây là tiên sinh bất mãn, long quân gõ, trong lòng đắng chát cũng không dám biểu lộ nửa điểm, đây cơ hồ đã là kết quả tốt nhất.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

‘Cũng may lần này, vẫn chưa bị trực tiếp hàng phạt, đợi ngày sau lại nghĩ biện pháp, vãn hồi tiên sinh, long quân 2 vị ấn tượng đi.’

…

Lý gia.

Một trận mưa lớn, tại vào đêm không lâu sau, liền thu liễm tán đi, trên trời tinh biển óng ánh, có thể thấy được ngày mai là cái thời tiết tốt. Nhưng dù cho như thế, cuối thu mưa to về sau, hay là hàn khí đại thịnh, Giang Nhu bồi nhi tử lúc ăn cơm, sai người thêm mấy cái lò sưởi.

Hơi do dự, nàng phất phất tay, trừ thiếp thân tỳ nữ bên ngoài, những người ở khác nhao nhao lui ra, “Nhạc nhi, hôm nay nương nghe Lý lão phu nhân nói, đêm qua nàng cùng Lý cô nương cùng ngươi cùng một chỗ, thật đi tham gia, Thành Hoàng lão gia yến hội “

Giang Nhạc gật đầu, “Đúng vậy a, ta tỉnh ngủ về sau, không phải đã nói cho nương” hắn cùng người bên ngoài khác biệt, cũng không biết vì sao, đêm qua liền biết được, kia là một giấc mộng, nhưng lại không chỉ là một giấc mộng.

“Ngươi đứa nhỏ này!” Giang Nhu lộ ra mấy điểm xấu hổ, lời này chính là chính tai nghe tới, lại có mấy người có thể tin “Cái kia, Nhạc nhi a, ta nghe nói Lý lão phu nhân đạt được 1 viên, Thành Hoàng gia ban cho pháp tiền, ngươi đêm qua cũng đi theo dự tiệc, có hay không ban thưởng a “

Kia pháp tiền, Giang Nhu đánh bạo sờ một chút, chỉ cảm thấy vào tay ôn nhuận, cả người đều an bình xuống dưới, là chân chính bảo bối!

Giang Nhạc trung thực lắc đầu, “Không có, Thành Hoàng gia gia chỉ đưa cho lão phu người.”

Giang Nhu mặt lộ vẻ tiếc nuối, “Không có a… Cũng thế, được mời tín đồ nhiều như vậy, cũng chỉ lão phu người đạt được 1 viên mà thôi, có thể thấy được trân quý.”

“Đáng tiếc, nương lúc trước mang ngươi tới, không có đi trước lễ bái Thành Hoàng gia, như thành kính cung phụng qua, nói không chừng con ta cũng có thể được 1 viên pháp tiền.” Như Giang Nhạc có thể có pháp tiền che chở, nói không chừng ngày sau liền có thể khôi phục khỏe mạnh, cả đời bình an không lo.

Giang Nhạc lắc đầu, “Nương, ta có tiên sinh cho quân cờ liền đủ rồi, không cần Thành Hoàng gia gia pháp tiền.” Hắn do dự một chút, hay là không nói ra, Thành Hoàng gia gia chính là trước đó, tới bái phỏng tiên sinh lão nhân gia kia.

Tiểu hài tử tâm tư đơn thuần, Giang Nhạc có thể cảm nhận được, tiên sinh rất hưởng thụ giờ phút này, làm người bình thường sinh hoạt, không muốn bị quá nhiều người quấy rầy, ‘Nương, không phải nhi tử không hiếu thuận, ngài như biết, tiên sinh ngược lại không cao hứng.’

Nói thầm trong lòng vài câu, Giang Nhạc buông xuống bát đũa, “Nương, ta ăn no, về phòng trước.”

Giang Nhu nói: “Hôm nay không đi tiên sinh kia “

Giang Nhạc nói: “Tiên sinh có việc, cùng Ứng tỷ tỷ ra ngoài, còn chưa có trở lại.” Hắn không nhiều lời, từ dưới người mang theo rời đi.

Ứng tỷ tỷ là Giang Nhạc trong miệng, vị kia xinh đẹp không tưởng nổi tỳ nữ đi tiên sinh người này, thật sự là càng ngày càng thần bí.

Giang Nhu lắc đầu, phân phó nói: “Đi, cho tiểu công tử gian phòng bên trong, thả 2 cái lò sưởi, để hạ nhân ban đêm xem trọng điểm, cũng đừng bên trong hơi than.”

“Vâng, phu nhân.”

Giang Nhạc về đến phòng, thời tiết ẩm ướt hàn, tiên sinh lại không tại, hắn đọc một hồi sách, lại luyện 1 trương chữ, yên lặng nghĩ một lát, tựa hồ so Triệu Thanh Nhan viết đẹp mắt chút, lúc này mới hài lòng gật đầu.

“2 vị tỷ tỷ, giúp ta rửa mặt đi, ta muốn đi ngủ.”

Phụng dưỡng trong phòng tỳ nữ, cười gật đầu, “Vâng, tiểu công tử.” Các nàng động tác nhanh nhẹn, rất nhanh liền giúp Giang Nhạc hoàn thành rửa mặt, cởi áo ngoài.

1 người trong đó cười nói: “Tiểu công tử, cần nô tỳ làm ấm giường sao “

Giang Nhạc mặt đỏ lên, vội vàng khoát tay áo, “Khỏi phải khỏi phải, 2 vị tỷ tỷ đi bên ngoài ngủ đi, ta 1 người liền tốt.”

“Hì hì, tiểu công tử xấu hổ, ngài ban đêm nếu như đi tiểu đêm, hoặc là muốn uống nước lời nói, nhớ được kêu chúng ta, chúng ta ngay tại sau tấm bình phong.”

“Ừm, tạ ơn 2 vị tỷ tỷ.”

Cùng tỳ nữ ra ngoài, Giang Nhạc chui vào chăn, rất nhanh liền cảm thấy ấm áp dễ chịu, từ khi tiên sinh giúp hắn xem bệnh về sau, tựa hồ liền không sợ lạnh.

Nghĩ nghĩ, hắn từ mang bên trong lấy ra cẩm nang, sờ lấy thô sáp viên kia quân cờ, liền cảm giác càng phát ra an tâm, nhắm mắt lại rất nhanh thiếp đi.

Đêm dài.

Hàn phong quét, Lý gia ngoài cửa cây kia cây hòe lớn, trụi lủi chạc cây, tùy theo lắc lư.

Đột nhiên, trong gió cây hòe lớn, đột nhiên ngừng lại.

Mặc cho gió thu kế tiếp theo thổi qua, lại không nhúc nhích, giống như là kéo căng thân thể, phát giác được người săn đuổi uy hiếp.

“Hừ! Chỉ là tiểu yêu, cảm ứng ngược lại là nhạy cảm, chuyện hôm nay không có quan hệ gì với ngươi, không muốn chết, liền trung thực ở lại.”

Rầm rầm ——

Cây hòe lớn chạc cây loạn động, giống như là từng đầu roi, mang theo nhàn nhạt thanh huy, đánh về phía hắc

ám bên trong.

“Muốn chết!”

Theo rít lên một tiếng, cây hòe lớn “Răng rắc” một tiếng, lại bị dựng thẳng chém thành 2khúc, cắt đứt miệng có đỏ sậm vết máu tuôn ra.

Nhưng lại sau đó một khắc, biến mất không thấy gì nữa.

Bá ——

Một bộ áo đỏ, xuất hiện tại dưới cây hòe lớn, liếc mắt nó ngã xuống đất bộ dáng, ngẩng đầu nhìn về phía Lý gia.

“Chính là cái này!”

Ánh mắt sáng lên, nàng liếm liếm môi đỏ, tựa như là một cái bóng, nhẹ nhàng vượt qua tường viện, bay vào trong đó không gặp.

—

—

—

Chương 1549 : Sắc phong thuỷ thần

Giang Nhạc trong giấc ngủ, đột nhiên nắm thật chặt chăn mền trên người, hắn mày nhíu lại gấp, như phát giác được cái gì.

Sau tấm bình phong, 2 tên cùng áo mà ngủ tỳ nữ, sắc mặt bỗng dưng trắng bệch, hô hấp gần như đình chỉ.

Giờ phút này, ngoài cửa sổ bóng đêm tràn ngập, càng phát ra thâm trầm đen nhánh, như mực đậm phủ lên, khiến người sợ hãi, ngạt thở.

Vào thời khắc này, cửa phòng lặng yên không một tiếng động mở ra, một bộ áo đỏ bước vào, nàng không nhìn ngất đi 2 tên tỳ nữ, vòng qua bình phong, nhìn về phía trên giường thiếu niên.

Áo đỏ đôi mắt nóng bỏng, há miệng thật sâu khẽ hấp, sau một khắc nàng bỗng dưng sửng sốt, vì sao lại không thể hút đến, thiếu niên này tinh huyết, hồn phách

Sau một khắc, bôi đen quang lưu quang xuất hiện ở trước mắt, “Ba” một tiếng đánh vào áo đỏ trên thân, đem nó oanh ra ngoài cửa.

Hô hấp ở giữa, hắc quang lại “Sưu” một chút bay trở về, cửa phòng tùy theo quan bế, nó rơi vào Giang Nhạc trong tay, rõ ràng là 1 viên màu đen quân cờ. Giờ phút này, nó mặt ngoài u quang lưu chuyển, hình như có một

vòng đỏ chót chi sắc xen lẫn, sau một khắc bị triệt để nuốt hết.

Hô ——

Giang Nhạc vô ý thức đem quân cờ nắm chặt, lông mày tùy theo giãn ra, chỉ cảm thấy làm 1 cái, ấm áp mộng cảnh.

Bình phong bên ngoài 2 tên tỳ nữ, sắc mặt cũng khôi phục hồng nhuận, các nàng sợ lạnh như nhét chung một chỗ, chỉ lộ ra tóc đen đầy đầu ngủ thật say.

Cùng lúc đó, Lý gia bên ngoài phủ, Thành Hoàng dưới trướng phán quan dẫn đầu Âm sai, điều khiển âm phong đến.

Một chút liền nhìn thấy, bị đánh thành hai nửa cây hòe lớn, phán quan biến sắc, “Không tốt, là kia áo đỏ ác quỷ, nàng quả thật bám dai như đỉa!”

“Ngươi nhanh đi Thông Bẩm Thành Hoàng đại nhân, những người còn lại các loại, theo bản quan cứu người!”

Lý phủ là Thành Hoàng đại nhân, phá lệ lời nhắn nhủ địa phương, không được có sai lầm.

Phán quan mang theo một đám Âm sai, lần theo ác quỷ khí tức đuổi theo, rất nhanh liền đi tới đông đường viện, Giang Nhạc bên ngoài gian phòng.

“Ừm !” Kia ác quỷ khí tức, rõ ràng hướng nơi này đến, bây giờ lại biến mất không thấy gì nữa, đây là đạo lý nào

Phán quan do dự một chút, xuyên qua cửa phòng đi vào, trước đảo qua 2 tên tỳ nữ, tại trên người các nàng phát giác được, một tia quỷ khí lưu ngấn, lại phi thường rất nhỏ, ngủ một giấc cơ bản liền có thể khôi phục.

Nhưng cái này lại có thể nói rõ, kia áo đỏ ác quỷ thật đến, phán quan thần sắc ngưng trọng, đi tới sau tấm bình phong, “Ừm !” Chỉ một chút, hắn liền đầu đầy mồ hôi, vội vàng lui ra.

“Phán Quan đại nhân, ác quỷ ở đâu “

“Đại nhân, lão gia lời nhắn nhủ vị kia tiểu công tử, bây giờ không có sao chứ “

Bị chúng Âm sai vây quanh, phán quan lau mồ hôi lạnh, lắc đầu nói: “Không có việc gì, ác quỷ… Ách, đại khái đã đền tội, chúng ta đi thôi.”

Hắn xoay người rời đi, một mặt nghĩ mà sợ.

Vị kia tiểu công tử trên thân, lại có cái nào đó trấn âm tru tà chí bảo, hắn chỉ xa xa nhìn lại một chút, liền bị chấn âm hồn khuấy động, nếu không phải thần chức gia thân chỉ sợ đã bị đánh giết. Vị này, không tầm thường người a, phía sau nhất định có cao nhân, khó trách Thành Hoàng gia coi trọng như thế.

Mấy người vừa rời khỏi Lý phủ, liền thấy nơi xa thần quang phun trào, Đổng Thanh Cát dẫn đầu chúng Âm sai đến, “Phán quan, trong Lý phủ như thế nào “

Phán quan vội vàng hành lễ, “Thuộc hạ bái kiến lão gia, mời lão gia yên tâm, Lý phủ hình như có cao nhân tọa trấn, áo đỏ ác quỷ đã đền tội.”

Hắn tiến lên trước, nhỏ giọng nói vài câu.

Đổng Thanh Cát thần sắc buông lỏng, mặt lộ vẻ tiếu dung, “Việc này ta biết, liền như vậy dừng lại, chư vị mà theo ta trở về đi.”

Là hắn quan tâm sẽ bị loạn.

Tiên sinh ở tạm Lý gia, chính là không ở chỗ này chỗ, chỉ một chút thủ đoạn lưu lại, chỉ là áo đỏ đây tính toán là cái gì

…

Hồ Ứng trốn a trốn, một đường trèo non lội suối, rốt cục trở lại Ai Lao sơn.

Ngẩng đầu, liền thấy mây đen như màn, tầng tầng phun trào, lăn lộn, quỷ khí âm trầm trùng thiên.

Hắn nước mắt, một chút liền rơi xuống.

Ta Hồ Ứng, trải qua gian nan, cửu tử nhất sinh, rốt cục còn sống trở về!

Đáng chết kiếm tu, dám giết ta Hồ thị lão tổ, Ai Lao sơn Quỷ vương 1 trong, này huyết cừu không đội trời chung.

Ngươi chờ!

Ít ngày nữa, ta Ai Lao sơn quỷ triều, tất huyết tẩy phong sơn động thiên, chó gà không tha.

“Phương nào dã quỷ lại dám xông vào Ai Lao sơn, không muốn sống!” Một tiếng quát lớn, 2 tôn mặt xanh nanh vàng ác quỷ, ngăn lại đường đi.

Hồ Ứng khẽ giật mình, chợt bi phẫn vạn điểm, ta đường đường Ai Lao sơn tiểu lang quân, ác quỷ bên trong thứ nhất phong lưu phóng khoáng, lại bị xem như dã quỷ chi lưu ta cả đời này, chưa từng như vậy chật vật!

Hắn vung lên thắt nút, dính cỏ tóc, cọ sát trên mặt bùn ô, “Làm càn! Trừng lớn mắt thấy rõ ràng, ta là Hồ Ứng!”

“Nhanh, đi Thông Bẩm các vị Quỷ vương, Hồ thị đích mạch trở về, ta mang đến cừu địch tin tức, ta Hồ thị ác quỷ lão tổ, tuyệt không thể chết vô ích!”

Đối diện, 2 đầu ác quỷ mặt lộ vẻ kinh nghi, liếc nhau, “Ngao” một tiếng nhảy dựng lên, xoay người chạy.

Hồ Ứng mặt mũi tràn đầy vui mừng.

Quả nhiên, khi ta sau khi trở về, Ai Lao sơn lửa giận liền đã cháy hừng hực.

Kiếm tu, ngươi liền chờ chết đi!

Sau nửa canh giờ, Ai Lao sơn chỗ sâu, vạn quỷ điện.

Trong núi tất cả Quỷ vương dốc toàn bộ lực lượng, tề tụ

tại đây.

Quỷ khí mãnh liệt, sát khí bừng bừng!

Giờ phút này, 1 tôn Quỷ vương chậm rãi mở miệng, “Hồ Ứng, ngươi nói là, cái kia kiếm tu tại phong sơn động thiên nơi nào đó, là hắn xuất kiếm, giết hồ thủ vụng “

Hồ Ứng ngẩng đầu, đảo qua một đám Quỷ vương, luôn cảm thấy bọn hắn ánh mắt, tựa hồ có chút không thích hợp, lại không kịp nghĩ nhiều, cất tiếng đau buồn nói: “Không sai, chính là cái kia đáng chết kiếm tu! Thừa dịp thủ vụng lão tổ vừa mới giáng lâm, không quan sát lúc đột nhiên đánh lén, lão tổ chết thảm a!”

Hắn nhào vào trên mặt đất, trùng điệp dập đầu, “Mời chư vị Quỷ vương, vì ta Hồ thị báo thù, nếu không ta Ai Lao sơn uy danh, tất nhiên quét rác!”

Lại 1 tôn Quỷ vương mở miệng, thanh âm nóng bỏng, “Cho nên, ngươi có thể mang theo chúng ta, tìm tới tên kia kiếm tu, đúng hay không “

Hồ Ứng liên tục gật đầu, “Vãn bối có thể dẫn đường, nhất định có thể tìm được người này!”

“Tốt!”

“Ha ha ha, rốt cuộc tìm được chỗ mấu chốt.”

“Trời xanh a, trời không tuyệt ta ác quỷ nói, cuối cùng là cho một chút hi vọng sống.”

Hồ thủ vụng bị giết, hóa phàm một quan giáng lâm, ngạ quỷ đạo bị ép vào tuyệt cảnh, Ai Lao sơn bầy quỷ vương cũng ý đồ tìm tới sinh lộ, nhưng một kiếm kia thật đáng sợ, giết chết hồ thủ vụng nháy mắt, cũng đem hết thảy nhân quả chôn vùi, bọn hắn căn bản không biết xảy ra chuyện gì.

Hồ Ứng trở về, mang đến cái kia kiếm tu tin tức… Đây hết thảy, có lẽ liền nguồn gốc từ người này, tung không phải hắn làm, cũng tất tới có quan hệ.

Hô ——

1 tôn Quỷ vương đột nhiên đứng dậy, “Chư vị, quên đi tất cả mặt mũi, giá đỡ, suất lĩnh Ai Lao sơn dưới trướng tất cả ác quỷ, đi tìm tới vị đại nhân này, đội gai nhận tội, cầu hắn cho ta cùng một đầu sinh lộ!”

Mặt mũi tràn đầy kích động, phấn khởi lại dữ tợn Hồ Ứng… Dát thứ gì là ta nghe lầm sao ! Hắn há to miệng, “Các… Các vị Quỷ vương… Có phải là nói sai… Cái kia kiếm tu là ta Ai Lao sơn tử địch a…”

“Không có nói sai, tiểu Hồ Ứng ngươi trở về quá tốt, nếu như không phải ngươi, chúng ta có thể nào tìm tới vị đại nhân kia chư vị, còn tại chờ cái gì ngươi ta sống hay chết, liền mắt nhìn dưới!”

“Đi, triệu tập bộ hạ, chạy tới phong sơn động thiên! Chính là quỳ chết tại kia, cũng muốn cầu kiếm tiên đại nhân cho ta Ai Lao sơn một đầu sinh lộ.”

“Không sai, nhanh chóng khởi hành!”

Oanh ——

Quỷ khí bộc phát, ngưng tụ thành lồng giam, đem Hồ Ứng nhốt vào trong đó, một đám Quỷ vương nhìn chằm chằm, tinh hồng đôi mắt nóng bỏng, “Tiểu Hồ Ứng, ngươi sẽ ngoan ngoãn dẫn đường, đúng không ngoan ngoãn nghe lời, cho các ngươi Hồ thị trên dưới thống khoái, chớ ép thúc thúc bá bá nhóm đánh.”

Hồ Ứng “Phù phù” một tiếng đổ xuống, thân thể run rẩy, ánh mắt sợ hãi.

Không!

Đây là mộng, nhất định là cái ác mộng!

Ta muốn tỉnh lại, ta nhất định phải tỉnh lại.

Ba ——

Ba ——

2 tay tả hữu khai cung, chiếu vào trên mặt mình, chính là một trận điên cuồng chuyển vận.

Bầy quỷ vương kinh hãi, “Dừng tay! Nhanh ngăn lại hắn, tên khốn này muốn tự mình hại mình!”

…

Táng diệt thâm uyên.

1 ngày này, có tiếng rống giận dữ vang lên, quỷ khí cuồn cuộn xông lên tận chín tầng trời, xé rách biển cả, đại dương mênh mông, ở trong thiên địa ngưng tụ ra, 1 tôn khủng bố ác quỷ hư ảnh.

“Ai là ai ! Dám giết chết ta chọn trúng tân nương, ngươi đáng chết!”

Cái này ác quỷ thâm tàng ở đây, yên lặng tu hành mấy chục ngàn năm, nhờ vào đó phiên nguyên sơ khí vận tu vi tăng vọt, chỉ thiếu chút nữa liền có thể thành tựu bỉ ngạn.

Áo đỏ chính là hắn chọn trúng tân nương, đợi nó tu hành có thành tựu, tại hôn kỳ ngày đem nó thôn phệ, liền có thể nhất cử phá cảnh.

Nhưng hôm nay, đây hết thảy đều thất bại!

Oanh ——

Quỷ khí phá uyên mà ra, xông lên tận chín tầng trời phía trên.

“Ta sẽ tìm được ngươi, nhất định sẽ tìm tới ngươi!”

…

Tiểu lưu dưới sông du lịch, có 1 cái đại trạch, chính là Trương thị chỗ.

Từ nhỏ tiểu nhân một giới 4 phương du thương, trải qua đời thứ 3 người, để dành phong phú vốn liếng, đã là xa

gần nghe tiếng phú hộ.

Bây giờ, lại leo lên trên Kim Lân nương nương, một khi thành công lập miếu, chính là công đầu chi thần.

Trương gia lão gia tử năm nay, đã 80 có 4, vẫn như cũ sắc mặt hồng nhuận, trung khí mười phần, “Ngươi cùng lại nghe kỹ, ngày mai chính là nương nương lập miếu đăng thần kỳ hạn, tuyệt đối không thể xuất hiện nửa điểm sai lầm, nên chuẩn bị, kiểm tra, lại đi làm một lần.”

“Vâng!” Trương gia mọi người ầm vang lĩnh mệnh, thần sắc hưng phấn, vội vàng rời đi.

Chỉ là phàm nhân gia tộc, như nhưng trợ giúp thuỷ thần đăng vị, ngày sau nói không chừng, cũng có thể dòm ngó thần tiên phong thái.

Thậm chí, trong tộc hậu đại có thể đản sinh ra trong truyền thuyết tiên nhân, há có thể không kích động

Trương gia lão gia tử quay người, mặt lộ vẻ cung kính, “Pháp sư, ngày mai sắc phong cáo mệnh, liền làm phiền ngài, việc này một khi đạt thành, Trương gia tất có hậu báo!”

Lão pháp sư thần thái sáng láng, một thân Long Hổ Đạo bào dáng vẻ thong dong, nghe vậy đặt chén trà xuống, thản nhiên nói: “Trương lão gia tử yên tâm, bất quá chỉ là một phương thần thủy sắc phong, bần đạo xuất thủ, tự nhiên vạn vô nhất thất.”

“Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi.” Trương lão gia tử nghe vậy,

càng phát ra cung kính, “Người tới, đưa 3 vị pháp sư đi về nghỉ.”

Lão pháp sư gật gật đầu, phất ống tay áo một cái, mang theo 2 tên đệ tử rời đi.

Trở lại chỗ ở, đợi Trương gia hạ nhân rời đi, Nhị đệ tử sờ sờ đầu, “Sư phó, ta thế nào cảm giác không thích hợp Trương gia lập thuỷ thần việc này, nhìn xem giống như là thật “

Lão pháp sư tay run lên, làm sao đều đè không được, hung hăng nguýt hắn một cái, “Ngậm miệng! Lão phu làm sao không có phát hiện, ngươi miệng quạ đen lợi hại như vậy lão đại, nhanh thu thập tế nhuyễn, cùng sau khi trời tối, chúng ta liền rời đi cái này!”

“Vâng, sư phó!” Đại đệ tử tay chân lưu loát, rất nhanh thu thập thỏa đáng, 1 bộ xe nhẹ đường quen bộ dáng.

Nhị đệ tử há to mồm, kinh hô, “Sư phó… Ngài… Cái này… Chúng ta nếu để cho người Trương gia phát hiện, sẽ bị đánh chết đi “

Lão pháp sư khẽ run rẩy, cắn răng gầm nhẹ, “Lão đại, tắc lại miệng của hắn, còn dám nói nửa chữ, cho lão phu đánh cho đến chết!”

Trời tối, cửa phòng từ từ mở ra, lão pháp sư mang theo 2 tên đệ tử, lặng yên không một tiếng động đi ra ngoài. Cũng không có chờ bọn hắn, sờ đến bên ngoài phủ đi, liền bị một đám hộ vệ ngăn lại.

Trương gia nhị gia nhân cao mã đại, một thân màu đen kình áo, phỉ khí cực nặng, “3 vị pháp sư, cái này tối như bưng, là muốn hướng đi đâu “

Lão pháp sư nhìn hắn một cái, mặt không đổi sắc, “Lão phu tâm huyết dâng trào, muốn đêm xem thiên tượng, dự đoán ngày mai sắc phong công việc.”

Tấm nhị gia nhíu mày, “Vậy cái này thiên tượng như thế nào “

“Đại cát.”

“Vậy là tốt rồi, thiên tượng cũng xem, có ai không, đưa 3 vị pháp sư trở về sớm nghỉ ngơi một chút, chớ lầm ngày mai canh giờ.”

Lão pháp sư quay người, tay áo phiêu diêu khí độ thong dong, “Làm phiền.”

Về đến phòng, nghe ngoài cửa tiếng bước chân, xác định kia hung thần ác sát tấm nhị gia, lại mệnh hộ vệ canh giữ ở nơi đây.

Sư đồ 3 người liếc nhau, lập tức sắc mặt trắng bệch.

—

—

—

Chương 1550 : Thuỷ thần lập miếu

Sau nửa đêm, Triệu Sinh Dân liền bận rộn, đến trời tờ mờ sáng lúc, bày quầy bán hàng chuẩn bị mới vừa vặn hoàn thành. Hắn dưới hai bát mì hoành thánh, mau ra nồi lúc, hô Triệu Thanh Nhan rời giường, “Đen nha, hôm nay dưới sông du lịch Trương gia, cho Kim Lân nương nương lập miếu, cha muốn đi đi hội làng mua đồ.”

Hội chùa nhiều người, giá cả cũng so thành nội quý chút, có thể nhiều kiếm không ít tiền bạc. Đen nha mắt thấy lớn, gần nhất lại bắt đầu đọc sách, nhà bên trong chỗ tiêu tiền càng nhiều, Triệu Sinh Dân nghĩ đến phải kiếm thêm điểm.

“Biết, cha.” Triệu Thanh Nhan dụi dụi con mắt, ngoan ngoãn rời giường mặc quần áo, a lấy hàn khí rửa mặt hoàn tất, ngồi trên bàn ăn cơm.

Triệu Sinh Dân nói: “Đen nha, ngươi hôm nay đi đọc sách, hay là cùng cha ra quầy đi “

Triệu Thanh Nhan nghĩ nghĩ, “Ta cùng cha cùng đi chứ, hôm nay nhiều người còn có thể giúp đỡ ngài, tiên sinh vậy ta hai ngày nữa lại đi.”

Triệu Sinh Dân nghĩ nghĩ, “Cũng tốt, vậy ngươi nhớ được, ngay tại quầy hàng bên trong, nhưng tuyệt đối đừng chạy loạn.” Hội chùa loại hình đại tập, có nhiều hài tử làm mất, cũng may Triệu Thanh Nhan rất nghe lời,

hắn cũng là yên tâm.

Ăn xong điểm tâm, cha con 2 người đem xe đẩy, hướng hội chùa tiến đến.

“Đen nha, ngươi ngồi trên xe là được, cha 1 người đẩy phải động.” Triệu Sinh Dân lau mồ hôi, nhìn xem nữ nhi đỏ mặt nhào nhào, lập tức đau lòng.

Triệu Thanh Nhã lắc đầu, “Cha, ta không mệt.” Từ khi nhặt được, tiên sinh nói viên kia long châu về sau, nàng ngủ cho ngon ăn ngọt, cái đầu đều dài chút, thể lực càng là tốt không được.

Nhưng một mực xe đẩy, vẫn có chút mệt mỏi, nhưng nàng có thể kiên trì.

Cũng may cha con vốn là ở tại tiểu lưu sông không xa, rất nhanh liền đuổi tới hội chùa, thừa dịp người ít Triệu Sinh Dân tuyển một chỗ quầy hàng, liền vội vàng mang lên quầy hàng.

Chỉ chốc lát, liền có khách nhân đến.

“Nhị gia, cái này có 1 nhà mì hoành thánh bày, ta trước kia tại thành bên trong nếm qua, hương vị cũng không tệ lắm, ngài không bằng ăn trước điểm, hôm nay không biết, còn phải giày vò bao lâu.” Một tên hán tử chỉ vào bên này mở miệng.

Tấm nhị gia gật gật đầu, “Được, các huynh đệ đều đi qua, ăn trước điểm mì hoành thánh điểm điểm, hôm nay giữ vững tinh thần đến, vạn không thể để cho người

hỏng, ta Trương gia cho Kim Lân nương nương lập miếu sự tình, đợi ban đêm ta mời khách, cùng các huynh đệ không say không nghỉ!”

Một đám tinh tráng hán tử nghe vậy cười to, “Đa tạ nhị gia!”

“Đi, các huynh đệ đều đi ăn bát nóng!”

Rất nhanh, Triệu Sinh Dân liền bận bịu túi bụi, “Khách quan nhóm xin các loại, mì hoành thánh vào nồi, lập tức liền tốt.”

Tấm nhị gia đợt thứ nhất ăn vào mì hoành thánh, cắn một ánh mắt sáng lên, lại nhấp một hớp canh, dựng thẳng lên ngón cái 1 tán, “Không sai, cái này một ngụm mì hoành thánh, đích xác tươi hương ngon miệng, lão bản thực tế.”

Một đám hán tử, cũng nhao nhao gật đầu.

Triệu Sinh Dân cười đáp lời, “Từ chối tiếp khách người tán dương, chúng ta tuy là quyển vở nhỏ sinh ý, nhưng làm chính là khách hàng quen mua bán, cũng không dám lừa gạt khách nhân.”

Triệu Thanh Nhan để quyển sách xuống, hỗ trợ chào hỏi khách khứa, mặc dù không đến 10 tuổi, nhưng bưng mì hoành thánh lại xe nhẹ đường quen, còn giúp lấy thu thập bát đũa, mặt bàn.

Tấm nhị gia trong lúc vô tình ngẩng đầu, ánh mắt khẽ giật mình, “Tiểu nha đầu này, dài thật tuấn a… Lão bản,

đây là ngươi khuê nữ “

“Đúng, là tiểu nhân khuê nữ, chính là nông thôn hài tử, khách nhân quá khen.” Triệu Sinh Dân quay đầu, nhìn thoáng qua Triệu Thanh Nhan, đột nhiên khẽ giật mình.

Ngày thường đều cùng một chỗ, hắn ngược lại là không có chú ý, nha đầu này giữa lông mày bớt, cơ hồ đã không nhìn thấy, làn da trong trắng lộ hồng, đã hiện ra mấy điểm mỹ nhân phôi tử nền tảng. Mà lại, cũng không biết có phải là bởi vì, đọc sách nguyên nhân, nhất cử nhất động ở giữa lại có mấy điểm quý khí.

Tấm nhị gia chậc chậc ngợi khen, nghĩ thầm 1 cái nông thôn nha đầu, lại có biểu hiện như vậy, có coi là thật không thể tưởng tượng nổi. Nhưng hôm nay, hắn phụ trách duy trì hội chùa trật tự, miễn cho có người va chạm sinh sự, không có rảnh suy nghĩ nhiều cái gì, đám người ăn được về sau, vứt xuống 1 khối bạc vụn, “Tính tiền, các huynh đệ, nên đi làm việc!”

Triệu Sinh Dân đuổi theo ra đi, “Khách quan, ngài cho nhiều.”

Tấm nhị gia cũng không quay đầu lại, “Còn nhiều tiền thưởng, ngươi cái này mì hoành thánh đích xác ăn ngon.”

Rất nhanh, hội chùa bên trên người ở, liền có thêm bắt đầu, mì hoành thánh bày sinh ý, cũng càng ngày càng nóng nảy. Dù sao hội chùa là ở ngoài thành, người xem náo nhiệt mang nhà mang người, có người vội vàng chạy đến, thậm chí chưa kịp ăn cơm.

Triệu Thanh Nhan triệt để nhìn không thành sách.

Nàng cất kỹ sách vở, buộc lên 1 cái tiểu tạp dề, bắt đầu giúp Triệu Sinh Dân bận rộn, thấy nữ nhi nhu thuận nghe lời, Triệu Sinh Dân cảm thấy càng có lực hơn.

Rất nhanh, đám người truyền ra kinh hô, “Đến, Trương gia người đến rồi!”

Một chi đội ngũ thật dài, khua chiêng gõ trống mà đến, Trương lão gia tử hồng quang đầy mặt, một thân vui mừng cẩm bào, chính bao quanh chắp tay.

Lão pháp sư một thân pháp bào bên trên tú long hổ, tay áo phiêu diêu râu tóc bạc trắng, tốt một phái cao nhân phong phạm.

Về sau, thì là các loại tế tự chi vật, tam sinh 5 súc, trái cây cống phẩm cùng các loại, sai người kéo mấy xe.

Cùng đội ngũ dừng lại, Trương lão gia tử nghiêm túc, chắp tay nói: “Pháp sư, hôm nay pháp sự, liền xin nhờ ngài.”

Lão pháp sư gật đầu, thản nhiên nói: “Trương lão gia tử yên tâm, bần đạo tự có niềm tin.” Phất phất tay, “Các đồ đệ, làm việc.”

Rất nhanh đốt hương cầu nguyện, nhóm lửa thanh từ, sắc phong thuỷ thần quá trình, tiến hành đâu vào đấy lấy, hấp dẫn vô số người vây xem.

Toàn bộ hội chùa, đạt tới cao trào.

Triệu Sinh Dân thấy nữ nhi, cân nhắc mũi chân hướng chỗ kia nhìn, do dự một chút, nói: “Đen nha, này sẽ khách nhân không nhiều, nếu không cha trước quan quầy hàng, mang ngươi tới nhìn xem “

Triệu Thanh Nhan nói: “Khỏi phải, tại cái này nhìn rất tốt.” Nàng lắc đầu, là thật không thèm để ý, nhiều lắm là có chút hiếu kì.

Đúng lúc này, lại có 1 vị khách nhân đến, nàng nghênh đón tiếp lấy, “Vị này lão gia gia, mời ngài ngồi, muốn ăn cái gì nhân bánh mì hoành thánh “

Trước mắt Hoa phục lão giả khí độ bất phàm, đôi mắt thâm thúy, nghe vậy mỉm cười, “Tiểu cô nương, ta mới tới nơi đây, không biết nhà ngươi tay nghề, không bằng ngươi giúp ta tuyển đi.”

Triệu Thanh Nhan do dự một chút, “Vậy liền ăn bát đồ chay a, tốt tiêu hóa.”

“Ha ha!” Hoa phục lão giả cười to, “Ngươi chọn không đúng, ta a, đời này chưa từng ăn chay.”

“Lão bản, một bát mì hoành thánh, ăn mặn nhân bánh!”

Triệu Thanh Nhan cảm thấy người này là lạ, ánh mắt không thích hợp, nàng bản năng có chút sợ hãi, trốn đến bên cạnh đọc sách đi.

Triệu Sinh Dân bưng lên mì hoành thánh, nói một tiếng

chậm dùng, đi tới thân nữ nhi một bên, “Đen nha, làm sao “

Triệu Thanh Nhan do dự một chút, nhỏ giọng nói: “Không có việc gì.”

…

Tiểu lưu sông đáy sông.

1 tòa thủy phủ vừa mới tu kiến hoàn thành, dù tận lực làm rộng cả chút, nhưng như cũ lộ ra mấy điểm keo kiệt.

Nhưng lúc này, đứng tại toà này trong thủy phủ, Kim Lân nương nương, Quy thừa tướng cùng Tạ tướng quân 3 người, lại cười gió xuân xán lạn.

Trước đây không lâu bọn hắn còn bị hắc long đại vương, truy sát chạy trốn tứ phía, bây giờ lại chân chính, hoàn thành lập miếu một chuyện.

Nghe Trương gia nói, sắc phong người là 1 vị, rất có tu hành lão pháp sư, chỉ đợi nghi thức hoàn thành, Kim Lân nương nương liền có thể nhảy lên trở thành, tiểu lưu sông thuỷ thần.

Tuy nói, là tư nhân dã thần, nhưng ít ra cũng có một phần danh hiệu, đợi nàng đạo hạnh lại cao chút, liền có thể mời triều đình sắc phong, vậy liền danh chính ngôn thuận.

“Chúc mừng nương nương, chúc mừng nương nương! Từ hôm nay, liền định ra thần hào, chưởng thần quyền,

lại không là lục bình không rễ.” Quy thừa tướng hành lễ, nước mắt tuôn đầy mặt.

Hắn xem như nhìn xem, Kim Lân nương nương lớn lên, trước kia đối nàng có nhiều chiếu cố. Đương nhiên bây giờ luận đạo hạnh, tất nhiên là Kim Lân nương nương mạnh nhất, dù sao rùa dù thọ, tu hành phương diện lại một mực là nhược điểm.

Cua tướng quân quơ kìm lớn, “Ta lão cua, về sau liền nghe nương nương hóa, ngài để ta hướng ai, tiểu nhân tuyệt không hai lời!”

Kim Lân nương nương trừng mắt, “Trước kia liền không nghe ta” rất nhanh, lại mặt mày hớn hở, vung tay lên, “Yên tâm, cùng bản nương nương ngồi vững vàng, cái này thuỷ thần vị trí, liền cho các ngươi sắc phong chức quan, cũng coi là thoát khỏi yêu vật thân phận.”

Ngay tại chủ tớ 3 người lòng tràn đầy niềm vui, ước mơ lấy tương lai lúc, đáy nước đột nhiên cuồn cuộn sóng ngầm, bùn cát khuấy động ở giữa xông thủy phủ chấn động.

Tân thu phục mấy cái tiểu Thủy yêu, tè ra quần trốn về đến, “Nương nương, không tốt, bên ngoài đến một đám lợi hại Thủy yêu, dẫn đầu thật đáng sợ, tiểu nhân chỉ là nhìn một chút, thiếu chút nữa bị hù chết.”

Kim Lân nương nương mày liễu dựng lên, “Làm càn! Hôm nay, là bản nương nương ngày đại hỉ, ai dám lỗ mãng “

“Cá vàng nhỏ, miệng ngươi khí không nhỏ, bản đại vương hôm nay liền phá ngươi cái này thủy phủ, hủy ngươi thần miếu.” Cười lạnh, một đám Thủy yêu vọt vào, cầm đầu chính là biến mất thật lâu hắc long đại vương, hắn một thân áo bào đen, khí thế hùng hổ.

Kim Lân nương nương biến sắc, nàng dù tu hành mấy trăm năm, lại không phải hắc long đại vương đối thủ, nếu không lúc trước cũng sẽ không, bị đuổi giết chạy trốn tứ phía, nhưng hôm nay vạn sự sẵn sàng, nàng cắn răng một cái, “Hắc thủy rắn, lúc trước cũng chính là ngươi chạy nhanh điểm, mới không bị tiên sinh trảm dưới kiếm, ngươi không tranh thủ thời gian có bao xa lăn bao xa, lại vẫn dám trở về, là muốn tìm cái chết sao “

Hắc long đại vương biến sắc, ngày đó kia chém quỷ 1 kiếm, bây giờ nghĩ đến vẫn tim đập nhanh không thôi, “Ngươi biết tên kia kiếm tu “

Kim Lân nương nương ưỡn ngực một cái, “Không sai, ta từng vào thành bên trong, cùng tiên sinh cùng nhau ăn cơm, nói chuyện, ngươi thức thời điểm liền cút nhanh lên! Không phải, đợi ta mời đến tiên sinh, nhất định chém ngươi tại đây.”

Hắc long đại vương cắn răng cười lạnh, “Vậy ngươi liền đi mời đi! Hôm nay coi như hắn đến, cũng là đường chết 1 đầu!” Ta có Chân Long chỗ dựa, phóng nhãn thiên hạ, ai có thể ngang hàng

Dù không nghĩ ra, cao cao tại thượng long quân đại nhân, tại sao lại để ý, chỉ là tiểu lưu nước sông thần chi vị. Nhưng đối phương thân phận, cũng tuyệt đối không

sai, trong cơ thể hắn có mỏng manh long huyết, tự nhiên nhận biết Chân Long khí tức!

Kim Lân nương nương mặt tái đi, xong, không thể hù dọa đối phương, xem ra cái này hắc thủy rắn, tựa hồ có khác ỷ vào.

“Quy thừa tướng, cua tướng quân, mà theo bản nương nương cùng một chỗ… Chạy!”

Oanh ——

Chủ tớ 3 người, coi là thật ăn ý mười phần, không chút do dự xoay người chạy.

Da hổ không có kéo lên đến, thật động thủ, bọn hắn chung vào một chỗ, cũng không phải hắc long đại vương đối thủ, huống chi còn có một đám trợ quyền Thủy yêu.

Hắc long đại vương bị hù sửng sốt một chút, chợt giận dữ, “Chạy hôm nay các ngươi, 1 cái cũng đừng hòng đi!”

Long quân có lệnh, mệnh hắn đoạt lấy tiểu lưu nước sông thần chức, cũng đem liên lụy trong đó người, toàn bộ giết chết. Chỉ cần hoàn thành việc này, long quân hứa hẹn, ngày sau nhưng cho hắn đủ ngay cả nước sông thần chính vị!

Vừa nghĩ đến đây, hắc long đại vương ánh mắt nóng bỏng, bỗng nhiên xông ra hiện ra bản thể, rõ ràng là 1 đầu dài mười mấy trượng rắn nước.

Ầm ầm ——

Song phương giao thủ, dẫn động thủy khí sôi trào, lập tức khiến cho tiểu lưu sông sóng cả mãnh liệt, sóng dữ cuồn cuộn!“Đã đại bộ phận độc giả bằng hữu thích xem hóa phàm, vậy liền lại viết mấy chương. Không thích nhìn chư vị, tạm thời nhảy qua một đoạn này, cũng không quá ảnh hưởng sau tiếp theo đọc.

Kỳ thật, hóa phàm kịch bản cũng có thể làm thành 1 cái phiên ngoại đến đọc, có lẽ có khác ý tứ.”

Chương 1551 : Liên minh báo thù

“Lụt á!”

“Chạy mau!”

Thủy Thần miếu ngay tại tiểu lưu trên bờ sông, đột nhiên trận trận kinh hô, mọi người chật vật tản ra.

Liền thấy nguyên bản mười mấy mét mặt sông, lúc này thủy thế phóng đại, “Ầm ầm” dòng nước xiết, chụp về phía đê 2 bên.

Có người không kịp phản ứng, thậm chí bị nước sông cuốn vào, tiếng la khóc vang lên, hỗn loạn tưng bừng.

Đúng lúc này, trong đám người đột nhiên vang lên rống to, “Cẩu thí Kim Lân nương nương, rõ ràng chính là một con cá yêu, mưu toan chiếm cứ thuỷ thần chi vị, lúc này mới dẫn tới thủy tai.”

“Chư vị, mà theo ta cùng một chỗ, xông tiến vào dã miếu, phá huỷ con cá này Yêu thần giống!”

Lập tức liền có mười mấy tên đại hán, hội tụ đến cùng một chỗ, thẳng đến Thủy Thần miếu mà đi.

Vương đại lực chính là một thành viên trong đó, hắn thần sắc hưng phấn, cấp trên đã lên tiếng, chỉ cần lần này hoàn thành xong việc, liền ban thưởng hắn linh

dược, mẫu thân liền có thể cứu.

Tấm nhị gia 1 cước đạp lăn cái bàn, trừng mắt trợn tròn, “Thật can đảm! Ở đâu ra đồ hỗn trướng, dám tại ta Trương gia địa bàn nháo sự, đánh cho ta!”

Hắn dẫn đầu xông ra, dưới trướng một đám tráng hán, tùy theo nhào ra ngoài.

Đảo mắt, song phương liền hỗn thành một đoàn.

Tấm nhị gia tính nửa cái lục lâm nhân sĩ, nhưng đối diện người cầm đầu, rõ ràng cũng là người luyện võ, song phương triền đấu cùng một chỗ, thế lực ngang nhau.

Trong lúc nhất thời, tràng diện loạn hơn!

Trương lão gia tử không biết là khí hay là sợ, thấy nhị tử tạm thời ngăn lại hung đồ, nhìn qua thủy thế cuồn cuộn mặt sông, thanh âm có chút phát run, “Pháp sư, đây là vì sao sắc phong nghi thức hết thảy bình thường, cái kia bên trong xảy ra ngoài ý muốn “

Lão pháp sư lắc một cái pháp bào, Long Hổ thêu đồ tại dưới ánh mặt trời rất sống động, như muốn chạy tới đồng dạng, ánh mắt bình tĩnh, “Không sao, là tiểu lưu trong sông, có yêu vật ngấp nghé thuỷ thần chi vị, không muốn thấy Kim Lân nương nương thụ phong, mới có hôm nay chi loạn.”

“Trương lão gia tử ngươi lại thối lui đến bên cạnh, tránh cho bị thủy thế gây thương tích, đợi bần đạo thi pháp một hai, tự nhiên là có thể trấn áp!”

“Làm phiền pháp sư!” Trương lão gia tử liên tục chắp tay, một mặt cảm khái, trước núi thái sơn sụp đổ mà mặt không đổi sắc, quả thật có đạo chân tu.

Lần này, Trương gia có thể mời đến pháp sư sư đồ 3 vị, hi vọng hi vọng a!

Đợi Trương gia mấy người, che chở lão gia tử lui xa một chút, lão pháp sư quay người, trực diện cuồn cuộn mặt sông, trong miệng nói lẩm bẩm.

“Lão đại, lão nhị, đều thông minh cơ linh một chút, nhìn ta thủ thế!”

“Dưới đáy nước, thật có đại đông tây đánh lên, đây cũng không phải là chúng ta sư đồ, có thể lẫn vào sự tình.”

“Chờ chút, ta hô chạy thời điểm, đều đi đứng lưu loát điểm, nếu ai bị bắt, đó chính là số khổ, đừng khai ra người bên ngoài!”

Đại đệ tử gật đầu, nhỏ bé không thể nhận ra.

Nhị đệ tử đưa tay, đè lại hai chân run rẩy.

Một màn này xa xa nhìn lại, chính là lão pháp sư phía trước, 2 vị đệ tử ở phía sau, bóng lưng trầm ổn bình tĩnh, trực diện dòng nước xiết nguy nga như núi.

Trương lão gia tử càng cảm động, có pháp sư ở đây, lo gì hôm nay không thể thành sự, “Lão nhị, cho lão phu hung hăng đánh, đánh chết trực tiếp ném sông bên

trong, dám đến nương nương Thủy Thần miếu trước nháo sự, liền coi bọn họ là làm hiến tế!”

…

Mì hoành thánh bày, Triệu Sinh Dân mắt thấy đám người tứ tán, chật vật né ra, không khỏi mặt lộ vẻ may mắn. May mắn hắn cùng nữ nhi canh giữ ở trước gian hàng, cách bờ sông có đoạn khoảng cách, mới không nhận sóng nước tập kích.

“Đây rốt cuộc tình huống như thế nào không phải nói, Kim Lân nương nương chính là chính đạo thuỷ thần, làm sao đột nhiên liền phát lũ lụt “

“Cái này thanh thiên bạch nhật, lại không có trời mưa, thủy thế đột nhiên phóng đại… Tê —— hẳn là, thật sự là Thủy yêu quấy phá !”

“Các ngươi cẩn thận nghe, cái này khuấy động tiếng nước dưới, tựa hồ có khác động tĩnh… Tựa như là, có đồ vật gì đang gào thét…”

Lời này mới ra, mọi người nhất thời giật mình, lại cẩn thận nghe một chút, tựa hồ thật đúng là dạng này. Thậm chí, giờ phút này đứng xa, hướng tiểu lưu sông nhìn lại, còn có thể nhìn thấy đáy nước, một chút mơ hồ to lớn bóng đen, mọi người nhất thời một cái giật mình, nhao nhao mặt lộ vẻ sợ hãi.

Triệu Thanh Nhan cũng cảm thấy, tim nhảy không ngừng, nhưng phần này sợ hãi lại không phải đến từ tiểu lưu trong sông, mà là sau lưng nơi nào đó. Nàng đột

nhiên quay người, quả nhiên cùng vị kia hoa phục lão nhân, đối mặt ánh mắt, đối phương thần thái thong dong, thậm chí có mấy điểm hờ hững.

Tựa hồ, trước mắt Triệu Thanh Nhan cũng tốt, cùng quầy hàng bên trên những người khác cũng được, trong mắt hắn đều không đáng nhấc lên.

“Cha!”

Triệu Thanh Nhan đột nhiên kêu to.

Triệu Sinh Dân một cái giật mình, vội vàng chạy tới, “Nha đầu, làm sao “

Triệu Thanh Nhan không nói chuyện.

Triệu Sinh Dân theo ánh mắt của nàng nhìn lại, trong lòng “Lộp bộp” một chút, gạt ra khuôn mặt tươi cười, “Vị khách quan kia, thế nhưng là mì hoành thánh không đối khẩu vị tiểu nhân lại cho ngài dưới một bát, hoặc là bồi ngài chút tiền bạc, như thế nào “

Hoa phục lão nhân lắc đầu, đứng dậy đi tới, Triệu Sinh Dân trừng lớn mắt, hắn liều mạng nghĩ ngăn tại thân nữ nhi trước, lại bị lực lượng vô hình định trụ, nhất thời hoảng sợ trừng lớn 2 mắt.

Mà xung quanh người tựa hồ lựa chọn tính, xem nhẹ bọn hắn chỗ, từng cái tranh nhau nhìn về phía Thủy Thần miếu, đối bên người phát sinh sự tình mạo xưng mắt không thấy.

“Ta là thiên hoa, tự đại dương chỗ sâu mà đến, hôm nay tại ngươi tiểu nha đầu này trên thân, phát hiện thuộc về Long tộc chi vật.” Hoa phục lão nhân chậm rãi mở miệng, theo thanh âm của hắn, hình như có khủng bố bóng tối, ở sau lưng hắn hiển hiện, bay lượn tại cửu thiên chi thượng, quan sát hèn mọn nhân gian.

Thế là, hắn tư thái càng phát ra cao quý, thận trọng, ánh mắt có chút hướng phía dưới, mỉm cười ở giữa đều là lạnh lùng, “Ngươi cũng biết, đánh cắp long châu, chính là đối Long tộc đại bất kính, là tử tội “

Long châu !

Triệu Thanh Nhan khuôn mặt nhỏ tái nhợt, lớn tiếng nói: “Ta không có trộm, đây là tiên sinh đưa cho ta!”

Hoa phục lão giả chính là thiên hoa long quân, ái tử bị giết hắn há có thể không hận nhưng Ứng Thanh Linh thực lực mạnh mẽ, hắn cần tìm được cớ mới có thể nổi lên.

Tiểu lưu nước sông thần chi tranh, là hắn dưới quân cờ, mà trước mắt tiểu nha đầu, thì làm niềm vui ngoài ý muốn… Long châu, tuy chỉ là 1 đầu tiểu tiểu giao long, nhưng cũng có Long tộc huyết mạch, phía trên này có Ứng Thanh Linh khí tức, là nàng đem long châu chuyển tặng.

Quả thực ngu xuẩn!

Cao quý Long tộc, há có thể thụ phàm nhân nhúng chàm đây là đối Long tộc khinh nhờn! Bây giờ Long tộc thế

lên, đối 3 nữ quân chưởng khống đại cục sự tình, đã có người biểu đạt bất mãn.

Thiên hoa long quân chỉ là xuất thủ trước, một khi nhấc lên thanh thế, tất nhiên sẽ có những người khác ra mặt —— dù sao, Chân Long giao hợp sinh ra huyết mạch, mới là lớn mạnh Long tộc không hai chi pháp, 3 nữ quân lại cố thủ long cung, đối nó hơn Chân Long chẳng thèm ngó tới.

Cái này, chính là đại nghịch bất đạo.

Tuy nói, 3 nữ quân vì thiên hạ ở giữa mạnh nhất Chân Long tồn tại, nhưng thiên mệnh đã đổi… Long tộc thanh âm, cũng nên thay mới chủ nhân.

Về phần Triệu Thanh Nhan trong miệng tiên sinh…

1 kiếm trảm ác quỷ a! Chỉ là Ai Lao sơn, hắn như vận chuyển đại dương thủy khí, khoảnh khắc liền có thể đem nó bao phủ, cũng không đặt ở mắt bên trong.

Dám đánh cắp long châu, chính là tội chết!

Thiên hoa long quân đôi mắt càng phát ra lạnh lùng, đưa tay một nắm, “Tiểu nha đầu, không nên là ngươi đồ vật, tuyệt đối không được đụng.”

“Kiếp sau, nhớ lâu đi!”

Triệu Thanh Nhan trong ngực, long châu bay ra ngoài, rơi vào trong tay hắn.

Đang muốn cong ngón búng ra, đưa cái này dám can đảm ô uế long châu phàm nhân tiểu nha đầu đi chết, thiên hoa long quân sắc mặt đại biến.

Bỗng nhiên cúi đầu nhìn lại, liền thấy kia nắm trong tay long châu, rõ ràng không có chút nào biến hóa, lại phóng thích khủng bố thiêu đốt, lấy hắn Chân Long chi thể lại gần như không thể nắm chắc, nghĩ vung tay bỏ qua, long châu lại như sinh trưởng ở trên tay.

Một thanh âm, ở bên tai vang lên, “Long quân nói không sai, không phải ngươi đồ vật, tuyệt đối không được đụng, đáng tiếc ngươi chỉ hiểu đạo lý, nhưng lại chưa tuân theo.”

Triệu Thanh Nhan trừng lớn mắt, reo hò một tiếng, “Tiên sinh!”

…

Phong sơn động thiên bên ngoài.

Cửu thiên chi thượng, 1 đóa mây đen chạy nhanh đến, nhìn như không lớn, kì thực chiếm cứ phương viên 1,000 dặm, chính là từ Ai Lao sơn mà đến, một khắc không dám dừng lại nghỉ chúng ác quỷ.

Lồng giam bên trong, Hồ Ứng thần sắc đờ đẫn, đưa tay một chỉ, “Cái kia kiếm tu, chính là ở đây.” Nó biểu lộ, một chút liền biết nhất định là, chịu đựng vô số tra tấn, đã không có chút nào cầu sinh chi niệm, trên thực tế nếu có tuyển, hắn đã sớm tự sát.

Nhưng chúng ác quỷ đương nhiên, không thể làm cái này kẻ cầm đầu, cứ như vậy chết rồi… Tuy nói, thật sự là hắn nên bị thiên đao vạn quả, nhưng có thể giết hắn, chỉ có vị kia kiếm tiên đại nhân.

Thậm chí, còn có toàn bộ Hồ thị nhất tộc, đều bị bọn hắn bắt tới, chỉ cùng kiếm tiên xử trí!

“Cuối cùng đã tới!” Một đám Quỷ vương mặt lộ vẻ ý mừng, chỉ là bộ dáng dữ tợn, cái này cười lên biểu lộ, càng thêm dọa người.

“Các vị, liền theo trước đó nói, đến vậy liền quỳ xuống, cho ta dùng sức dập đầu, chỉ cần đập bất tử liền hướng chết bên trong đập!”

“Tất yếu cầu kiếm tiên khai ân, cho Ai Lao sơn, cho ta ác quỷ nói một đầu sinh lộ, cũng nghe được sao” 1 tôn Quỷ vương gầm nhẹ.

Chúng ác quỷ nghiêm nghị gật đầu.

Đúng lúc này, bọn hắn đột có cảm giác, nhíu mày nhìn về phía chân trời, càng nhìn đến khác một đoàn mây đen, chính khí thế rào rạt mà đến, không khỏi thần sắc khẽ giật mình.

Này khí tức, động tĩnh này, tựa hồ là bản gia

Rất nhanh, khác một đoàn mây đen, cũng phát giác được nơi đây, cách một khoảng cách dừng lại.

1 tôn lão quỷ vương, mặt lộ vẻ chần chờ nói: “Đối diện,

thế nhưng là táng diệt thâm uyên, vô cấu quỷ tôn đạo hữu “

“Tro tàn Quỷ vương đạo hữu” trong mây đen, truyền ra một thanh âm, tiếp lấy quỷ khí lóe lên, vô cấu quỷ tôn hiện thân ra.

Tro tàn Quỷ vương “Ha ha” cười một tiếng, đồng dạng hiện thân, “Quả nhiên là vô cấu quỷ tôn, năm đó tử vong chi hải Nhất Biệt, chừng gần 10,000 năm, chưa từng thấy qua quỷ tôn, đạo hữu khí tức càng hơn, không ngờ đăng lâm đại đạo đỉnh phong, cùng bỉ ngạn cảnh đã không xa!”

Hắn mặt lộ vẻ ao ước.

Vô cấu quỷ tôn mặt lộ vẻ thận trọng, “Tro tàn Quỷ vương quá khen, ngươi chính là Ai Lao sơn đại quỷ vương, đăng lâm bỉ ngạn chỉ là vấn đề thời gian.”

Tro tàn Quỷ vương nói: “Ai, bỉ ngạn đang ở trước mắt, lại là hoa trong nước, trăng trong gương, mong muốn mà không thể thành a… Thôi, quỷ tôn hôm nay tới đây, là có chuyện quan trọng “

Vô cấu quỷ tôn sắc mặt âm trầm, “Bản tôn hôm nay tới đây, là tìm một tên cừu địch, bị giết ta tuyển định quỷ vợ, không biết tro tàn Quỷ vương cùng chư vị, là cần làm chuyện gì “

Vô cấu quỷ tôn đảo qua, phía sau hắn mây đen, có thể cảm nhận được trong đó, mãnh liệt hạo đãng quỷ khí, trong lòng thầm giật mình ——

Cái này sợ là, toàn bộ Ai Lao sơn ác quỷ, đều đến không sai biệt lắm đi hẳn là, là muốn huyết tẩy nào đó một chỗ tu hành đại tông, thành lập nhân gian quỷ vực

Trả thù đến ! Tro tàn Quỷ vương giật mình trong lòng.

Phong sơn địa giới bên trong, có thể giết chết vô cấu quỷ tôn quỷ vợ, tất nhiên không phải hạng người tầm thường, cứ như vậy một khối to địa phương, sẽ không như thế xảo đi

“Khục! Xin hỏi quỷ tôn, cũng biết hung thủ là ai “

Vô cấu quỷ tôn cắn răng, “Ta chỉ xa xa, cảm ứng được một cỗ sắc bén khí cơ, hoặc là 1 kiếm tu!”

Đối diện, đột nhiên an tĩnh xuống.

Vô cấu quỷ tôn cảm thấy có chút không được tự nhiên, liếc mắt nhìn hai phía, nhưng cũng không có phát hiện, “Tro tàn Quỷ vương, Ai Lao sơn lần này quy mô xuất động, lại là cần làm chuyện gì “

Tro tàn Quỷ vương gầm nhẹ, “Ta Ai Lao sơn hồ thủ vụng Quỷ vương, cũng tại phong sơn chi địa, bị một tên kiếm tu giết chết! Là lấy, ta Ai Lao sơn chúng, đều tới nơi đây!”

Nói như vậy, đương nhiên không sai.

Vô cấu quỷ tôn biến sắc, tán thán nói: “Khó trách, Ai Lao sơn có thể trở thành, đương thời ác quỷ nói thứ 1, như

vậy chân thành đoàn kết, thật là khiến người ao ước.”

“Có lẽ tương lai ngày nào đó, bản tôn cũng nguyện gia nhập.”

Tro tàn Quỷ vương cười to, “Quỷ tôn gia nhập Ai Lao sơn, ta cùng tất nhiên là hoan nghênh đến cực điểm! Đã hôm nay, mọi người địch nhân đều là kiếm tu, có lẽ vốn là 1 người, không bằng liên minh dắt tay, quỷ tôn ý như thế nào “

Vô cấu quỷ tôn gật đầu, “Tốt, vậy ta ngươi song phương, liền cùng nhau giáng lâm nơi đây, tuy là đem thiên địa lật qua, cũng tất yếu tìm tới cái kia kiếm tu!”

Chương 1552 : Trảm long quân

Mì hoành thánh bày.

Thiên hoa long quân vừa sợ vừa giận, “Ứng long quân, bổn quân bất quá là muốn, bắt về ta Long tộc chi vật, ngươi lại cùng ngoại nhân liên thủ ám toán ta!”

La Quan lắc đầu, “Long quân nói sai, cái này long châu là tại hạ đưa ra, cùng ứng long quân không quan hệ.”

“Hừ! Bổn quân lười nhác cùng các ngươi phân trần, đợi ta triệu tập Long tộc bộ hạ, lại cùng ứng long quân đối chất nhau!” Thiên hoa long quân xoay người rời đi.

Ngang rống ——

Một tiếng long ngâm hắn phóng lên tận trời, sau một khắc có thể thấy được khủng bố bóng đen, xuất hiện tại đám mây phía trên, lấy tốc độ kinh người rời xa.

Trốn!

Thiên hoa long quân nửa điểm, không lo được Chân Long mặt mũi, thực tế hôm nay thế cục, coi là thật quỷ dị khó lường. Ứng Thanh Linh nữ nhân kia, lại đứng tại người này sau lưng, ẩn lấy nó là tôn… Hắn đến tột cùng là ai

Vì sao vừa rồi ngóng nhìn, nó bộ mặt hình như có

sương mù, lại không thể nhìn trộm. Lại thêm, viên kia "Sờ chạm" long châu, như muốn đốt cháy bắt đầu, khiến Chân Long cũng khó khăn tiếp nhận.

Đi trước vi diệu!

Dù sao, lấy cớ hắn đã cầm tới, ngày sau lại làm so đo.

Chân Long đằng vân thoáng qua tức 1,000 dặm, rất nhanh thiên hoa long quân liền đã, bay ra lục địa phạm vi, đi tới mênh mông đại dương phía trên.

Ngang rống ——

Lại một tiếng long ngâm, cuồn cuộn đại dương thủy khí bốc hơi, đem hắn thân ảnh bao khỏa, "Ầm ầm" kịch liệt thanh âm vang lên theo.

"A! Đau nhức sát lão phu! Đau nhức sát lão phu! Người kia đến cùng dùng cái gì thủ đoạn, ta lấy đại dương thủy khí lại không thể trấn áp." Giờ phút này, Chân Long dưới bụng 1 trảo, đã bị đốt da tróc thịt bong, khủng bố sáng rực khí tức, chính hướng ngoại không ngừng khuếch tán.

Hội chùa, Ứng Thanh Linh mặt lộ vẻ không hiểu, nhìn về phía trước mắt thân ảnh.

Ám đạo, hẳn là tiên sinh tị thế ẩn cư, liên tâm tính đều đổi thiên hoa lão Long đến nhà khiêu khích, còn muốn động Triệu Thanh Nhan, cái này còn có thể bỏ qua cho

La Quan đưa tay, sờ sờ Triệu Thanh Nhan tóc, mỉm

cười nói: “Không có việc gì, Triệu lão bản, đến hai bát mì hoành thánh.”

“Ai! Ai! Tiên sinh xin cùng!” Triệu Sinh Dân ngửi ngửi tâm thần, nhanh đi bận rộn.

La Quan ngồi xuống, nhìn Ứng Thanh Linh, “Giao hoàn thành sông, long rơi hóa biển, mà phong sơn quá tiểu, cho không dưới 1 cái biển.”

Hắn cầm lấy đũa, phía trước vạch một cái, sáng rực kiếm quang lóe lên tức không có.

Ông ——

Sau một khắc, cửu tiêu phía trên kiếm cầu vồng kinh thiên, sát na vượt ngang 10 triệu dặm, thẳng đến đại dương phía trên.

Ngang rống ——

Mấy hơi về sau, một tiếng thống khổ, tuyệt vọng long ngâm, mơ hồ ở trong thiên địa vang lên, tiếp lấy chính là “Ầm ầm” lôi đình nổ tung.

Vô số mây đen hiện lên, đan vào một chỗ, mắt thấy chính là thiên tượng đột biến, mưa to bàng bạc chi thế.

Nhưng lại tại thiên tượng sắp thành lúc, nhưng lại như chạm tới cái gì, “Ba” một tiếng bị đánh tan, biến mất trong nháy mắt vô tung.

Thế là, mặt trời giữa trời 10,000 dặm sáng sủa, phảng

phất vừa rồi hết thảy, đều chỉ là ảo giác, khiến vô số người kinh ngạc ngẩng đầu, mặt lộ vẻ mờ mịt.

Nhưng tại bên ngoài mấy chục ngàn dặm, kia hạo đãng đại dương mênh mông phía trên, giờ phút này lại nhấc lên kinh đào hải lãng, một mảnh mới hải vực nhanh chóng khuếch trương. Chỗ nhấc lên động tĩnh, nháy mắt kinh động, toàn bộ tiểu thanh thiên thế giới.

“Long rơi hóa biển!”

Nơi nào đó biển sâu, đèn đuốc óng ánh chỗ, 1 cái tráng lệ long cung tọa lạc, giờ phút này thụ thủy thế ám lưu khuấy động, đất rung núi chuyển sáng tắt không ngừng.

“Thiên hoa long quân, vẫn lạc!”

“Tê —— “

Vị này long quân hít một hơi lãnh khí, tiếp lấy thân thể lắc một cái, mặt lộ vẻ trắng bệch.

Bên trong châu thiên hạ, nhìn đều núi.

Ngụy Vô Kỵ hiện thân, hắn ngẩng đầu nhìn ra xa, tiếp lấy cười một tiếng, “Còn tưởng rằng vị kia, ẩn nấp hồng trần thế gian, thật tu thân dưỡng tính, cái này một thân sát cơ lại trở nên càng nặng.”

“Muốn nói, ngày này Hoa lão long lá gan đích xác lớn, tránh mấy chục nghìn năm, thật vất vả thừa dịp Long tộc thế lên, đột phá thành Chân Long, còn không có tiêu dao bao lâu, liền chôn vùi tính mệnh. Ngươi đi tìm hắn…

Hắc! Sợ là không biết, Chân Long một mạch có thể nghịch thiên cải mệnh, là ai thủ bút đi “

Thiên ngoại thiên.

Huyền Thánh cúi đầu, đôi mắt sợ hãi thán phục, “Xem ra, quay đầu nhìn nhân gian 1 bước này, hắn là đi đúng, kiếm thế càng lại tiến một bước.”

“Hóa phàm nhập bụi, rèn luyện bản tâm… Hắn là muốn lấy 1 kiếm, giết ra nguyên sơ vũ trụ, nát phù đạo phong sát cử chỉ. Có lẽ, không được bao lâu, hắn liền sẽ động thủ, lưu cho lão phu thời gian không nhiều, ta cũng được nắm chặt chuẩn bị.”

Huyền Thánh quay người, trở lại đại điện bên trong.

“Oanh” một tiếng cửa điện đóng chặt, triệt để bế quan.

Phong sơn cảnh nội, hai đoàn mây đen gắn bó, nhìn qua đi xa kiếm quang, lại nghe được thống khổ, tuyệt vọng long ngâm, tiếp theo là thiên tượng đột biến, lại tại sau một khắc bị cưỡng ép xua tan.

Đây hết thảy, đều phát tại rất ngắn thời gian bên trong, còn chưa chờ bọn hắn kịp phản ứng, sự tình liền đã kết thúc, nhưng ở trong đó chỗ đại biểu đồ vật, lại ép bọn hắn thở không nổi.

Ừng ực ——

Vô cấu quỷ tôn nuốt nước bọt, hắn thần tình nghiêm túc, cảm giác mình cái này quỷ, đều cao tuổi rồi, tu thân

dưỡng tính công phu nhưng vẫn là không tới nơi tới chốn. Không phải liền là 1 cái quỷ tân nương sao lớn không được, lại cùng cái 1 lượng 10,000 năm, sớm muộn còn có thể tìm tới thích hợp.

Chết cũng liền chết rồi, làm gì còn phải lại trả thù oan oan tương báo khi nào, chúng ta tu hành khi lấy hòa thuận làm đầu, đả sinh đả tử, tổn thương hoa hoa thảo thảo cũng không tốt.

Không sai, chính là như vậy!

“Khục!” Vô cấu quỷ tôn chắp tay, “Tro tàn Quỷ vương, cùng chư vị Ai Lao sơn đồng tu, bản tôn đột nhiên nghĩ đến, còn có chuyện quan trọng không làm, cái này liền trước cáo từ.”

Xoay người rời đi, lại phát hiện hắn bây giờ đi không nổi, Ai Lao sơn mây đen tản ra, giống như là 1 trương miệng lớn, đem hắn nuốt vào trong đó.

Vô cấu quỷ tôn biến sắc, quát lên: “Tro tàn Quỷ vương đây là ý gì các ngươi Ai Lao sơn, chẳng lẽ nghĩ đối bản tôn động thủ !”

Tro tàn Quỷ vương liếm liếm khóe miệng, “Quỷ tôn đạo hữu, chúng ta đều nhanh đến, ngài làm sao có thể đi tốt hơn theo chúng ta, cùng đi chứ!”

“Đại gia hỏa, sóng vai cùng tiến lên, chơi hắn!”

Oanh ——

Quỷ khí sôi trào, cuồn cuộn như nấu.

“A… Hèn hạ… Các ngươi lấy nhiều khi ít… Không giảng võ đức…” Vô cấu quỷ tôn gầm thét liên tục, bi phẫn vạn điểm. Hắn thực lực tuy mạnh, nhưng Ai Lao sơn quỷ nhiều thế chúng, một đám Quỷ vương hoàn toàn lại không giảng mặt mũi, song quyền nan địch tứ thủ.

Rất nhanh, liền bị đánh mặt mũi bầm dập, bị phong ấn tu vi, cùng Hồ Ứng cùng một chỗ trói lại.

Tro tàn Quỷ vương vỗ vỗ tay, cùng chúng Quỷ vương liếc nhau, cùng nhau cười to.

Đây thật là, ngủ gật có người đưa gối đầu, chính lo lắng như thế nào hướng kiếm tiên cầu tình, vô cấu quỷ tôn sẽ đưa lên cửa.

Tuy nói đối kiếm tiên mà nói, tiện tay liền có thể xử lý… Nhưng cái này dù sao cũng là phần ân tình, chúng ta quỳ lại thành khẩn điểm, có lẽ liền có thể quá quan.

“Nhanh nhanh nhanh, kế tiếp theo đi đường!”

“Liền muốn đến, mọi người chuẩn bị kỹ càng!”

Vô cấu quỷ tôn hoảng sợ trừng lớn mắt, phản ứng đầu tiên là, Ai Lao sơn bọn này ác quỷ, là bởi vì hắn đổi ý mà động tay nhưng bọn hắn hẳn là, không thấy được vừa rồi một kiếm kia gì cùng cuồn cuộn khủng bố, sát na vượt qua 10,000 dặm, trảm Chân Long tại biển.

Như vậy tồn tại, là bọn hắn có thể lo nghĩ nghĩ một hồi

đều là đang tìm cái chết!

“Tro tàn Quỷ vương, cùng Ai Lao sơn chư vị, mau mau dừng lại! Kiếm tiên trước mắt, một chút ân oán thôi, sao không buông xuống “

“Lại hướng phía trước đi, như bị kiếm tiên hiểu lầm, 1 kiếm chém xuống đến, ngươi ta đều muốn hình thần câu diệt!”

Đáng tiếc, mặc hắn tận tình khuyên bảo khuyên nhủ giận mắng, Ai Lao sơn bọn này ác quỷ, tựa như là không nghe thấy đồng dạng, tốc độ ngược lại càng nhanh mấy điểm.

‘Xong!’

Muốn ta vô cấu quỷ tôn, trời sinh đại tài, tâm tính cứng cỏi, kiên nghị, chịu khổ vô tận tuế nguyệt, phương đi đến hôm nay tình trạng. Lại bởi vì một đám ngu xuẩn, mà chôn vùi tính mệnh, ô hô… Sao mà đáng buồn vậy!

Đến, liền đến.

Mặc dù còn cách một đoạn, nhưng giữa thiên địa, vẫn chưa tiêu tán từng tia từng sợi kiếm hơi thở, vẫn khiến một đám ác quỷ gan hàn.

Rất nhanh, ánh mắt của bọn hắn, liền rơi vào hội chùa bên trong, kia không đáng chú ý mì hoành thánh bày ra.

Ứng Thanh Linh ngẩng đầu, liếc bầu trời một cái bên trong, nào đó khối ở lại mây đen, một đám ác quỷ chạy

tới cái này bên trong làm cái gì nàng khẽ nhíu mày, đang muốn cảnh cáo bọn hắn lúc, liền thấy mấy đạo lưu quang, từ đó rơi xuống. Dư quang nhìn thoáng qua, La Quan sắc mặt bình tĩnh, Ứng Thanh Linh trong lòng khẽ nhúc nhích, ống tay áo bên trong ngón tay thu hồi.

Triệu Thanh Nhan rầu rĩ không vui, “Tiên sinh, ta long châu đâu sẽ không bị cái tên xấu xa kia lão gia gia, cho trộm đi đi “

La Quan cười cười, đưa tay trên bàn vừa để xuống, “Không phải ở chỗ này đây ta vừa rồi thừa dịp hắn lúc rời đi, đã cầm trở về. Ầy, trả lại cho ngươi, về sau cần phải giấu kỹ, đừng có lại bị người phát hiện.”

Triệu Thanh Nhan “A…” một tiếng, “Tạ ơn tiên sinh! Tiên sinh ngươi thật lợi hại!” Nàng cầm long châu, một mặt đắc ý.

Lại không chú ý tới, cái này long châu nhan sắc, tính chất, đều cùng lúc trước có biến hóa.

Ứng Thanh Linh dù chán ghét mà vứt bỏ thiên hoa long quân, giờ phút này trong lòng cũng không nhịn được cảm khái không thôi, đây chính là 1 viên, tắm rửa Chân Long chi huyết long châu. Bây giờ, nhiễm long quân băng vẫn nghiệp lực, chính là ngày sau bị người phát giác, chỉ sợ cũng tuyệt đối không ai dám đụng nửa điểm.

Dù sao, 1 tôn Chân Long đều vì vậy mà vẫn lạc, ai đầu so đây càng cứng rắn

Tiếng bước chân vang lên, một đám người đi tới hỗn

độn bày, kỳ quái là bọn hắn từng cái, đều mặc áo đen màu da tái nhợt, như lâu dài trốn ở lòng đất, lâu không thấy ánh mặt trời.

Trong đó 2 người, bị đánh rất là thê thảm, trói gô quỳ trên mặt đất, những người còn lại cung kính hành lễ, “Ta cùng bái kiến… Tiên sinh!”

Động tĩnh này, rốt cục kinh động mì hoành thánh bày ra những người khác, giờ phút này từng cái trừng lớn mắt, mặt mũi tràn đầy giật mình.

La Quan ngẩng đầu, nhìn bọn hắn một chút, “Ta đang dùng cơm.”

“Vâng, chúng ta ở bên ngoài cùng tiên sinh, ngài chậm dùng.” Cầm đầu người áo đen buông lỏng một hơi, không những không có cảm thấy bị khinh mạn, ngược lại một mặt cuồng hỉ.

Đón lấy, một đám người lại thật, đi đến mì hoành thánh bày bên ngoài không xa, cung cung kính kính chờ đợi.

Trong lúc nhất thời, mọi người ánh mắt càng thêm ngạc nhiên, trên dưới dò xét, ám đạo vị tiên sinh này hẳn là, là cái gì đại thế gia đệ tử ân… Phong phạm này khí độ, coi là thật siêu quần bạt tụy!

La Quan thở dài một hơi, nhìn xem còn lại mì hoành thánh, mặt lộ vẻ bất đắc dĩ, “Đi thôi, ngày khác lại tới ăn.”

Cùng Triệu Thanh Nhã chào hỏi, hắn đứng dậy đi ra

ngoài, Ứng Thanh Linh lưu lại mấy cái tiền đồng, rơi vào sau lưng.

Một đám người áo đen xa xa đi theo, đi hướng hội chùa bên ngoài, rất nhanh liền biến mất ở trong tầm mắt.

“Lão bản, vị tiên sinh kia là ai tựa hồ rất là khó lường! Thật không có nhìn ra, ngài lại vẫn nhận ra nhân vật như vậy” 1 vị cẩm y viên ngoại thử thăm dò mở miệng, một mặt ngạc nhiên.

Triệu Sinh Dân tranh thủ thời gian khoát tay, “Tiểu nhân chính là bán mì hoành thánh, sao có thể nhận biết tiên sinh.. . Bất quá, là hợp tiên sinh khẩu vị, ngẫu nhiên đến ta cái này ăn bát mì hoành thánh thôi.”

Hắn cho nữ nhi cái ánh mắt, ra hiệu nàng không cần nói nhiều, Triệu Thanh Nhan nắm chặt trong tay long châu, trừng mắt nhìn.

Ra hội chùa, tiểu lưu sông bờ sông.

Phù phù ——

Một đám người áo đen quỳ xuống, “Ai Lao sơn ác quỷ chúng, vô ý mạo phạm tiên sinh, chuyên tới để thỉnh tội, mời tiên sinh từ bi, cho ta cùng một đầu sinh lộ!”

Loảng xoảng bang ——

Một hồi lâu đất rung núi chuyển, kém chút sụp đổ đê.

Chương 1553 : Địa phủ thành, 6 đạo mở

‘Là Ai Lao sơn ác quỷ a…’ La Quan chuyển qua suy nghĩ, đưa tay một chỉ, “2 cái này là ai “

Hồ Ứng thân thể lắc một cái mặt không có chút máu, bất quá nghĩ đến cũng đúng, hắn như vậy tiểu nhân vật, có tài đức gì sẽ bị ghi nhớ.

Tro tàn Quỷ vương cung kính nói: “Hồi bẩm tiên sinh, này ác quỷ tên là Hồ Ứng, lúc trước từng cùng Thủy yêu hợp mưu, ý đồ xung kích thành trì.”

“Về sau, càng triệu hoán ác quỷ hồ thủ vụng đến đây, đến tiên sinh ngài xuất kiếm, mới bảo đảm nơi đây thiên địa thái bình.”

A, nguyên lai là dạng này, lúc trước hắn chỉ là 1 kiếm, trảm kia giáng lâm ác quỷ, một chút vụn vặt cũng không hề để ý.

Cho nên, đây là chạy về đi viện binh, kết quả quanh đi quẩn lại, lại đem mình đưa về nơi đây La Quan lắc đầu, “Một cái khác lại là cái gì vấn đề “

Tro tàn Quỷ vương nói: “Về tiên sinh, này ác quỷ tự xưng vô cấu quỷ tôn, chính là ác quỷ nói trung cực cường giả, ẩn cư ở táng diệt thâm uyên, lần này đến phong sơn địa giới, theo hắn nói là bởi vì, nó chọn trúng quỷ tân nương, nghi bị 1 tôn kiếm đạo cường giả đánh

giết.”

“Ta chẳng khác gì trên nửa đường, gặp vô cấu quỷ tôn, giả vờ giả vịt cùng nhau tới đây, mới cái này ác quỷ ý đồ đào tẩu, bị ta cùng liên thủ trấn áp, giao cho tiên sinh ngài xử trí.”

La Quan trong lòng khẽ nhúc nhích, tự nhiên là có cảm giác, quỷ tân nương… Nguyên lai là ứng tại tiểu Giang Nhạc bên kia, “Cho nên, ngươi là đến trả thù “

Vô cấu quỷ tôn quỳ trên mặt đất, liên tục cầu xin tha thứ, “Là tiểu nhân sai, có mắt mà không thấy Thái Sơn, còn xin tiên sinh khoan dung độ lượng, niệm tình ta tu hành không thôi, cho tiểu nhân một đầu sinh lộ!” Giảo biện là vạn không dám, đối mặt nhân vật như vậy, ngoan ngoãn nhận tội cầu xin tha thứ, có lẽ còn có một chút hi vọng sống.

La Quan tạm thời cũng không nghĩ kỹ, nên xử trí như thế nào hắn, dù sao cái này vô cấu quỷ tôn nói đến, cũng coi như không may tới cực điểm, chưa làm xuống chuyện ác, dứt khoát tạm thời đặt ở bên cạnh, đối tro tàn Quỷ vương cùng gật gật đầu, “Việc này ta biết, các ngươi cũng coi như hữu tâm.”

Chúng ác quỷ vui mừng, bọn hắn làm nhiều như vậy, muốn không phải liền là câu này, “Vì tiên sinh hiệu lực, ta cùng vinh hạnh cực kỳ!”

“Kia… Cái kia… Ta cùng tự biết, ác quỷ nói tu hành hữu thương thiên hòa, còn xin tiên sinh chỉ điểm sai lầm, chớ khiến cho ta cùng một mạch đoạn tuyệt.”

Hóa phàm một quan xuất hiện, ác quỷ nói liền lại không thể có thể, sinh ra Đăng Tiên cảnh trở lên tồn tại, đợi bọn hắn tiêu tán hầu như không còn về sau, mạch này truyền thừa cũng liền tuyệt, mỗi lần nghĩ đến điểm này, chúng ác quỷ đều sợ hãi không thôi.

Cái này đại đạo tu hành cũng là có thuyết pháp, như đường lui đoạn tuyệt, thì mang ý nghĩa đường này bị thiên địa chán ghét mà vứt bỏ, đã không thông. Bọn hắn những người này giờ phút này có lẽ không sao, thậm chí còn có thể may mắn, đột phá tới bỉ ngạn cảnh, nhưng cuối cùng rồi sẽ trong tương lai, thụ thiên địa khí vận phản phệ, dần dần điêu linh, tuyệt diệt.

La Quan trong lòng hiểu rõ, nghe vậy thản nhiên nói: “Hóa phàm chính là ta tự mình định ra quy củ, đoạn sẽ không bởi vì ngươi cùng mà thay đổi.”

Chúng ác quỷ đau thương dập đầu, “Cầu tiên sinh từ bi! Cầu tiên sinh từ bi!”

La Quan trầm mặc mấy hơi, chậm rãi nói: “Thôi… Đại đạo 50 độn đi nó 1, tuy là tội ác tày trời, cũng nên có quay đầu cơ hội. Quy tắc dù không thể đổi, nhưng ta ngược lại là nhớ tới, một con đường khác, có thể cho các ngươi mấy điểm sinh cơ.”

“Cầu tiên sinh ban ân, Ai Lao sơn chúng bái lĩnh!”

La Quan nhìn xem mặt sông, vừa đi vừa về đi vài bước, thản nhiên nói: “Hôm nay thiên hạ, người tu hành sau khi chết, như hồn phách cường đại, hoặc sinh ra chân

linh, liền có thể đoạt xá sống lại, dù không phải hoàn toàn mình, nhưng như cũ có thể giữ lại trí nhớ của kiếp trước."

"Phàm nhân đâu nó bỏ mình về sau, hồn phách lại đi đâu bên trong liên quan tới điểm này, liệu đến Ai Lao sơn chư vị, sẽ tương đối rõ ràng."

Chúng ác quỷ biến sắc, mắt lộ bất an.

Trì trệ liên tục, hay là tro tàn Quỷ vương nhắm mắt nói: "Hồi bẩm tiên sinh, như ta cùng biết, phàm nhân bỏ mình về sau, hồn phách tức thoát ly bên ngoài cơ thể, du đãng ở giữa thiên địa, trong đó hẹn 30%, sẽ bởi vì hồn phách suy yếu nhanh chóng tán loạn biến mất, biến mất giữa thiên địa."

"Mà nó hơn 70%… Một bộ điểm, sẽ bởi vì tự thân nhiễm âm sát hoặc lòng mang oán hận chấp niệm các loại, diễn biến thành ác quỷ chi lưu, nhưng lớn… Đại đa số thì là, bị quỷ vật thôn phệ lớn mạnh bản thân, lại hoặc thu thập lại, luyện chế thành Quỷ đạo pháp bảo chờ…"

Sau khi nói xong, sắc mặt hắn trắng bệch, nơm nớp lo sợ.

La Quan mặt không biểu tình, "70% hừ! Chỉ sợ tỷ lệ này, còn muốn cao hơn chút, phàm nhân sau khi chết hồn phách, nhiều không được chết tử tế. Cho dù là tiêu tán ở giữa thiên địa, khi còn sống tích thiện nhà như thế nào tội ác chồng chất người lại như thế nào thế nhân đều nói, sinh tử luân hồi báo ứng xác đáng… Nhưng cái này sinh tử luân hồi báo ứng, lại tồn tại thiếu thốn."

Tro tàn Quỷ vương âm thầm kêu khổ, nhưng để hắn lừa gạt, là tuyệt đối không dám, cũng may tiên sinh dù sắc mặt khó coi, nhưng lại chưa ra tay với bọn họ, "… Kia tiên sinh có ý tứ là "

La Quan thản nhiên nói: "Ta muốn đem Quỷ giới cùng nhân gian tương dung, sau đó xưng Địa phủ, lại mở 6 đạo, chưởng phàm nhân sinh tử luân hồi."

"Ngươi cùng ác quỷ nói, lợi dụng quỷ thể chi thân, nhập địa phủ ti chức, hoàn thành nhân gian luân chuyển… Cái này, chính là ngươi đợi ngày sau tu hành chi đạo."

Ai Lao sơn chúng ác quỷ trừng lớn mắt, một mặt chấn kinh, không thể tưởng tượng nổi.

Quỷ giới tan nhân gian, Địa phủ mở 6 đạo…

Tê ——

Trước mắt vị tiên sinh này, rốt cuộc là ai, dám thuận miệng phía dưới, định ra cái này khai thiên tịch địa công tích vĩ đại.

Bọn hắn lập nhân ở giữa quỷ vực, tự làm một phương đường quan, đã từng có cùng loại tưởng tượng, nhưng trong đó liên lụy nhân quả quá lớn, chính là thiên đạo quy tắc một điểm, cũng không phải là bọn hắn có tư cách đi đụng vào.

Nhưng hôm nay, nghe La Quan lời nói, tuy chỉ là đơn giản tưởng tượng, lại dẫn động bọn hắn tâm thần, như

nhìn thấy kia ầm ầm sóng dậy, cải biến toàn bộ ác quỷ nói to lớn đại nghiệp.

‘Là thật! Tiên sinh hắn, tuyệt không phải nói một chút mà thôi, là thật có thể làm đến!’

Mà một khi thật xây Địa phủ, mở 6 đạo, bọn hắn liền có thể thoát khỏi dưới mắt, xấu hổ, tuyệt vọng hoàn cảnh, trở thành nhân đạo luân hồi một bộ điểm, sau đó tu hành chính là đại đạo, mượn chúng sinh luân hồi chi công tích, đủ tăng lên tự thân tu vi, cảnh giới.

Phần phật ——

Chúng ác quỷ quỳ đầy đất, kích động vạn điểm, “Ai Lao sơn chúng , mặc cho tiên sinh phân công!”

Chính là vô cấu quỷ tôn, cũng nhịn không được trừng lớn mắt, một mặt chấn kinh, hướng tới. Như coi là thật như thế, ác quỷ nói cũng sẽ không là, làm hạ nhân người chán ghét mà vứt bỏ, tránh không kịp đi

La Quan giờ phút này, cũng lâm vào trong trầm mặc, tiếp xúc Ai Lao sơn chúng ác quỷ, hắn linh quang lóe lên sinh ra này niệm. Mà bây giờ, lại cảm giác đây hết thảy, cực kỳ phù hợp tự thân —— cái gọi là nhân đạo dòng lũ, tuyệt không phải đơn chỉ hiện thế mà thôi, xây Địa phủ mở 6 đạo, là dương thế cùng âm thế hợp nhất.

Đến tận đây, hắn cần thiết , chờ đợi nhân đạo dòng lũ, mới chính thức về 1. Đương nhiên, phong sơn cảnh nội nhân đạo dòng lũ, chỉ là 1 cái hạt giống, nhưng cái này hạt giống đã đầy đủ, trợ hắn nuôi ra 1 kiếm.

La Quan cúi đầu, đôi mắt thần quang sáng rực, “Ta hôm nay, hỏi nhữ cùng một lần cuối cùng, nhưng nguyện tiếp nhận thiên mệnh, lãnh địa phủ quyền lực và trách nhiệm sau đó, đem chưởng phàm nhân 6 đạo, sinh tử luân hồi, khiến thiện giả có thể chuyển sinh, hưởng thụ phúc báo, làm ác giả vĩnh đọa địa ngục, thụ cực hình muôn vàn, vĩnh thế không được siêu thoát!”

Ai Lao sơn một đám ác quỷ, kích động quỳ gối tại đất: “Ta cùng nguyện ý, khẩn cầu tiên sinh xuất thủ, xây Địa phủ, mở 6 đạo!”

Tro tàn Quỷ vương phúc chí tâm linh, lớn tiếng nói: “Ta cùng dù xuất thân ác quỷ, nhưng trước tiên cần phải sinh chỉ điểm, đã nhập đại đạo bên trong, sau đó khi tận hết chức vụ, giữ gìn Địa phủ công bằng, công chính, tuyệt không khiến 6 đạo hỗn loạn, thiện ác khó điểm.”

“Tốt!” La Quan cười một tiếng, “Hôm nay về sau, ngươi liền là Địa phủ chi chủ, tạm cầm quyền chuôi, nó hơn công việc lại chầm chậm mưu toan.”

Hắn đưa tay, hướng về phía trước một điểm, “Hôm nay, Địa phủ mở, 6 đạo hiện!”

Ầm ầm ——

Vượt qua ngàn tỉ, đã không tại cùng một cái thế giới, chiều không gian, vốn là thế giới bản thân hình chiếu 1 trong Quỷ giới, giờ phút này gió nổi mây phun, khiến cho vô số quỷ vật chấn kinh, trợn to mắt.

Bọn hắn trơ mắt, nhìn xem Quỷ giới bốc lên, cùng hiện thế giáp giới, nhưng giữa lẫn nhau nhưng lại chưa truyền ra, nửa điểm va chạm ba động, ngược lại dung hợp một chỗ.

Sau đó, tại Quỷ giới trên không, thiên khung thiên khung đột nhiên vỡ nát, cấu kết lấy không biết chi địa, hình thành 6 cái xoay tròn lỗ đen.

Một cái ý niệm trong đầu tự nhiên mà vậy, xuất hiện tại bọn hắn trong ý thức —— sau đó, Quỷ giới đổi tên Địa phủ, mở 6 đạo, chưởng phàm nhân sinh tử luân hồi.

Tro tàn Quỷ vương trên thân áo đen, nháy mắt phát sinh cải biến, như phàm nhân đế hoàng, hóa thành màu đen đế quân phục sức, đầu đội ngọc quan uy nghiêm thật sâu. Địa phủ thành, 6 đạo mở, từ đó khoảnh khắc hắn liền không còn, là Ai Lao sơn Quỷ vương, mà là Địa phủ chi chủ, Diêm Quân Đại đế.

Oanh ——

Nó khí tức, lúc này lấy tốc độ kinh người tăng vọt, bất quá hô hấp ở giữa, liền đã đánh vỡ tu hành bình cảnh, bước vào bỉ ngạn liệt kê. Khí tức cường đại, công chúng quỷ vật bức lui, giờ phút này từng cái há to mồm, ao ước con mắt đỏ lên.

Tro tàn Quỷ vương cảm xúc bành trướng, đã cảm ứng được tự thân, cùng Địa phủ ở giữa liên quan, bỉ ngạn cảnh lực lượng cường đại, tại thể nội bốc lên, khuấy động, hắn lại lần nữa cong xuống, “Ta Địa phủ chi chủ tro tàn, định không phụ tiên sinh nhờ vả, bảo vệ nhân

gian luân hồi không việc gì!”

La Quan đôi mắt thật sâu, “Ghi nhớ ngươi hôm nay nói, chớ để ta thất vọng.” Nói xong, hắn đưa tay một chỉ.

Mặt đất, bị giam cầm vô cấu quỷ tôn, bỗng dưng trừng lớn mắt, sau một khắc trên người hắn trường bào không gió khuấy động.

Oanh ——

Sau một khắc, hắn lại cũng trực tiếp đột phá tới bỉ ngạn cảnh —— cùng Địa phủ chi chủ đồng dạng, đây là tới từ nguyên sơ chi chủ ban ân, có thể mượn thiên địa khí vận gia trì, giúp đỡ cưỡng ép đột phá.

Nhưng cái này đương nhiên, là cần trả giá đắt, nó sinh tử tồn vong, đều tại nguyên sơ chi chủ một ý niệm.

“Vô cấu quỷ tôn, ngươi phạm phải sai lầm lớn, vốn nên muôn lần chết, nhưng ta niệm Địa phủ vừa lập bách phế đãi hưng, liền ngoài vòng pháp luật thi ân, đồng ý ngươi lấy công chuộc tội. Từ ngày này trở đi, ngươi nhập địa phủ mặc cho phán quan chức, trấn thủ 6 đạo cửa vào, thẩm tra phàm nhân luân hồi, ngươi nhưng có ý kiến “

Vô cấu quỷ tôn đại hỉ, vạn nghĩ không ra hôm nay, lại nhân họa đắc phúc, “Phù phù” một tiếng quỳ xuống, trùng điệp dập đầu, “Vô cấu Tôn tiên sinh pháp chỉ! Tất tận hết chức vụ, lấy công chuộc tội, nếu có nửa điểm làm việc thiên tư làm trái chỗ , mặc cho tiên sinh xử trí!”

Địa phủ chi chủ cùng phán quan… Cái này nói rõ là

giám thị, cảnh cáo… Dù làm vội vàng chút, nhưng vì bảo đảm 6 đạo có thứ tự, La Quan nhất định phải ngay từ đầu, liền lập xuống quy củ. Dù sao, này nhân gian tuy tốt, nhưng nhân đạo dòng lũ đã thành, hắn có thể dạo chơi một thời gian đã không nhiều.

Ứng Thanh Linh con ngươi sáng tỏ, nhìn trước mắt người, nghe hắn dăm ba câu ở giữa, liền cải biến thiên địa cách cục, định ra Địa phủ cùng lục đạo luân hồi, chỉ cảm thấy một trái tim càng nhảy càng nhanh, khó mà tự điều khiển.

Nguyên sơ chi chủ!

Đây mới thực sự là, nguyên sơ chi chủ vị cách, quyền thế.

Nàng vô ý thức cắn môi một cái, đáy lòng suy nghĩ càng phát ra mãnh liệt —— lần này, ta vì Long tộc mà đến, tất yếu công thành!

Đây là đại nghĩa, thiên địa chứng giám.

Chương 1554 : Phù đạo người thừa kế

Ai Lao sơn chúng, tại tro tàn, vô cấu dẫn đầu dưới vội vàng rời đi, Địa phủ mới lập 6 đạo sơ khai, còn có thiên đầu vạn tự đang chờ bọn hắn.

Nghĩ đến kiếp sau tân sinh, lại lẫn nhau chế ước tình huống dưới, bọn hắn sẽ tận tâm làm việc, không khiến La Quan một phen tâm huyết thất bại.

La Quan đột nhiên quay người, nhìn xem mặt sông, thản nhiên nói: “Tránh lâu như vậy, còn không ra “

Soạt ——

Một tiếng tiếng nước chảy, Kim Lân nương nương rơi vào trước mặt, trực tiếp quỳ xuống, “Kim Lân bái kiến tiên sinh, trước đó vô ý nhìn trộm, còn xin tiên sinh thứ tội.”

Nàng đã tới một hồi, tận mắt nhìn thấy vừa rồi phát sinh hết thảy, dù không biết Địa phủ, 6 đạo là cái gì, nhưng kia một đám Ai Lao sơn ác quỷ, tâm thần khuấy động dưới khí tức tràn ra ngoài, kém chút bị hù nàng hiện ra nguyên hình.

Cứ như vậy một đám ác quỷ, đều quỳ gối tiên sinh trước mặt, cung cung kính kính dập đầu… Kia nàng đương nhiên muốn, quỳ càng thêm chắc chắn mới được.

La Quan nhìn xem nàng, giờ phút này một vòng nhàn nhạt thần quang, đang thể nội toát ra, hiển nhiên thuỷ thần vị cách đã thành. Chẳng biết tại sao hắn đột nhiên cảm thấy, trước mắt cá vàng nhỏ, trên thân có chút không đúng lắm, như nhiễm cái gì, cùng hắn tương quan khí tức.

Là cái gì thoảng qua trầm ngâm, La Quan xoay người nói: “Đông dương quận đầu kia đại giang, bây giờ còn không có thuỷ thần quản hạt, ngươi nhìn nàng như thế nào “

Ứng Thanh Linh gật đầu, “Tiên sinh quyết định liền tốt, ngài cảm thấy nàng có thể, vậy liền nàng.”

Kim Lân nương nương trừng lớn mắt!

Đông dương quận giao rơi sự tình, đã sớm đã truyền ra, kia 1 đầu chảy xiết đại giang, không biết hấp dẫn đến bao nhiêu Thủy yêu ánh mắt.

Nghe nói, đủ ngay cả trong nước một chút, ẩn tàng nhiều năm đại yêu, cũng bắt đầu ngo ngoe muốn động.

Làm sao bây giờ liền một câu, vị trí này cho ta! Kim Lân nương nương chỉ cảm thấy chóng mặt, tràn ngập không chân thực.

La Quan nói: “Lúc trước, ta lấy ngươi một cọc tạo hóa, hôm nay trả lại ngươi cơ duyên, cũng tính là hợp đại đạo.”

“Ngay hôm đó lên ngươi chính là tiểu lưu sông cùng…

Đông Dương Giang thuỷ thần, quản hạt một phương thủy hệ, khi tận hết chức vụ, bảo an lê dân.”

Ông ——

Thần quang như nước thủy triều, sôi trào mãnh liệt, trực tiếp từ hư vô ngưng tụ, rót vào Kim Lân nương nương thể nội, nàng khí tức tăng lên điên cuồng.

Rất nhanh, liền đạt tới 1 Giang chính thần, chỗ vốn có trình độ.

“Đa tạ tiên sinh! Đa tạ tiên sinh!” Kim Lân nương nương liên tục dập đầu, “Tiểu thần Tôn tiên sinh pháp chỉ, tất không khiến ngài thất vọng.”

La Quan phất tay, “Ngươi đi đi.”

“Vâng, tiên sinh.” Kim Lân nương nương quay người, trở lại tiểu lưu trong sông, bóng tối chìm vào đáy nước, rất nhanh biến mất không thấy gì nữa.

Thủy Thần miếu.

Mắt thấy thủy thế lắng lại, nhưng tiểu lưu sông mặt nước lại tăng vọt một đoạn, đã có mấy điểm sông vực khí tượng, lão pháp sư nháy mắt mấy cái, hắn vừa rồi đều muốn chạy trốn, nhưng trong nháy mắt… Cái này… Tình huống như thế nào

Đúng lúc này, 1 đạo ánh nắng xuyên qua cửa sổ, vừa lúc rơi vào tượng thần bên trên, Kim Lân nương nương tượng thần mặt ngoài, lại phản chiếu một vòng quang

huy, thần thánh mà uy nghiêm.

Lão pháp sư ánh mắt sáng lên, cười to, “Tốt! Thượng thiên đã ứng, lập xuống thuỷ thần chức vị chính, bần đạo hôm nay cuối cùng tính không phụ nhờ vả!”

Trương lão gia tử cùng Trương gia cả đám, tận mắt nhìn đến một màn này, vội vàng quỳ xuống, “Ta cùng bái kiến Kim Lân nương nương, chúc mừng nương nương lập xuống thần vị, sau đó chấp chưởng tiểu lưu sông, che chở một phương.”

Ngoài miếu mọi người, mắt thấy vừa rồi thiên tượng biến hóa, lại có dòng nước xiết đột nhiên hóa thành nhẹ nhàng, lẫn nhau liên tưởng đến nhau, lập tức mặt lộ vẻ kính sợ.

‘Tiểu lưu sông Kim Lân nương nương, là có đại pháp lực Chân Thần a!’

Trong lúc nhất thời, nhao nhao quỳ mọp xuống đất, liên tục dập đầu.

Trương lão gia tử đứng dậy, hồng quang đầy mặt, cung kính hành lễ, “Pháp sư quả thật có đạo chân tu, hôm nay trợ nương nương lập xuống thần miếu, lão phu vô cùng cảm kích.”

Lão pháp sư thản nhiên nói: “Hết lòng vì việc người khác thôi, bần đạo đã đáp ứng, tự nhiên nói được thì làm được, Trương lão gia tử không cần như thế.”

Phong khinh vân đạm, thong dong bình yên.

Trương lão gia tử càng phát ra cung kính, “Pháp sư có đức độ, nhưng ta Trương thị lại không phải không tri ân báo đáp hạng người, có ai không, đem lão phu chuẩn bị tạ lễ, nhanh cho pháp sư dâng lên.”

“Vâng, lão gia!” Trương gia đại gia vội vàng tiến lên, 2 tay dâng lên một phương hộp gỗ, cười rạng rỡ, “Chỉ là tạ lễ không thành kính ý, mời pháp sư nhận lấy!”

Lão pháp sư nhìn lướt qua, lơ đãng gật gật đầu, “Thôi, đã thành tâm hiến phụng, bần đạo liền nhận lấy.”

Đại đồ đệ rất có ánh mắt, chủ động tiến lên một bước, đem hộp gỗ nhận lấy, mở ra nhìn lướt qua…

Ừng ực ——

Trương này nhà, thật sự là đại thủ bút a!

Lão pháp sư tiếu dung, lập tức càng thêm xán lạn, hắn nghĩ nghĩ, nói: “Bần đạo cái này bên trong, còn có một số trước kia, sư phó truyền xuống phù lục, trân quý dị thường không dễ dàng gặp người. Trương gia tích thiện nhà, lại thờ phụng thành kính, bần đạo liền phá lệ, đưa Trương lão gia tử 1 trương, ngày sau giấu tại trong nhà, có thể bảo vệ gia đình bình an, tụ lại 4 phương tài vận.”

Trương lão gia tử chặn lại nói: “Đa tạ pháp sư!” Tuy nói Trương gia bây giờ, có thuỷ thần nương nương làm chỗ dựa, nhưng bảo bối loại vật này ai sẽ ngại nhiều

“Pháp sư, tối nay Trương gia thiết yến, hơi chuẩn bị

rượu nhạt chiêu đãi 4 phương quý khách, mời pháp sư nhất thiết phải trình diện.”

Lão pháp sư gật gật đầu, “Được.”

Một bên khác, đang muốn trở về về thành La Quan, đột nhiên lòng có cảm giác, quay đầu hướng thần miếu phương hướng nhìn tới. Ý niệm khẽ nhúc nhích, tất cả mọi thứ tựa như trong lòng bàn tay xem văn, rõ ràng hiện lên ở trong lòng.

“Phù lục…”

Kia 1 trương, bị Trương lão gia coi như trân bảo, cẩn thận cầm trong tay phù lục, giờ phút này tản ra một tia cực kì nhạt khí tức.

Nhưng lại nhạt, nhưng cũng là chính thống phù đạo, La Quan dù chưa tới đánh qua quá nhiều quan hệ, nhưng làm sinh tử đại địch, điểm này tuyệt sẽ không sai.

Đây chính là hiếm lạ!

Bây giờ, phù đạo gióng trống khua chiêng, triệu tập 4 phương cường giả, vây khốn tiểu thanh thiên, muốn bắt rùa trong hũ đẩy hắn vào chỗ chết.

Nhưng phù đạo người thừa kế, lại tại hôm nay hiện thân… Hắc! Hẳn là, phù đạo đã từng âm thầm ra tay, ý đồ mưu cầu nguyên sơ

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Ứng Thanh Linh thấy La Quan đột nhiên quay đầu, lâm vào trong trầm mặc, nói khẽ: “Tiên sinh, có cái gì không đúng sao “

La Quan lấy lại tinh thần, lại liếc mắt nhìn tiếu dung xán lạn, cao nhân phong phạm mười phần lão pháp sư, cười lắc đầu, “Không sao, chỉ là phát hiện một chút, có chút chuyện thú vị, tạm thời không nóng nảy, chúng ta đi về trước đi.”

2 người quay người, hướng trong thành mà đi.

…

Lý gia.

Không khí ngột ngạt, có chút cổ quái, phố dài thỉnh thoảng có người đi qua, cũng sẽ tăng tốc bước chân, thần sắc vội vàng. Liền thấy hôm nay, Lý gia cửa trạch bên ngoài, viên kia sinh trưởng tràn đầy, đã có mấy trăm tuổi cây hòe lớn, một đêm qua đi lại bị chém thành 2khúc.

Nghe ở tại phụ cận người nói, đêm qua tựa hồ nghe đến tiếng sấm, mà sét đánh âm tà nghiệt chướng, hẳn là viên này cây hòe lớn, là sinh âm linh ác quỷ không thành

Lý lão phu nhân, Lý Diên Thanh cùng Lý Thanh Uyển, cái này Lý gia duy 3 chủ nhân, giờ phút này toàn bộ ở ngoài cửa. Nhìn xem cây hòe lớn, nghe xung quanh xì xào bàn tán, sắc mặt khó coi.

“Cây lâu sinh âm hoặc là có, nhưng nếu nói là tà ma chiếm cứ, nhi tử quả quyết không tin… Cái này cây hòe, ta khi còn bé còn bò qua đâu.” Lý Diên Thanh chau mày.

Lý lão phu nhân gật đầu, thở dài, “Năm đó ta, nghe lão gia nhắc qua, viên này cây hòe là có một ngày, tổ gia vào trong núi hái thuốc, gặp được mưa to dưới chân trơn ướt, kém chút liền rơi xuống thâm uyên, may mắn được một gốc chết héo lão hòe thụ cứu giúp. Tổ gia thờ phụng quỷ thần, hành lễ thăm viếng lúc, phát hiện cái này chết héo dưới tàng cây hoè, lại sinh trưởng ra một gốc mầm mống, tu sửa mầm uể oải đã có chết yểu chi tướng, lúc này mới đem nó đào đến đưa tại cổng, chăm sóc mấy năm mới dần dần khôi phục sinh cơ.”

“Nhưng dù cho như thế cũng là tiên thiên không đủ, cái này cây hòe lớn dài mấy trăm năm, mới có hôm nay quy mô. Ta Lý gia tới làm bạn đến nay, nó tuyệt không phải tà ma loại hình, đêm qua đột nhiên gặp nạn… Có lẽ, có lẽ là thay ta Lý gia, cản một loại nào đó kiếp nạn đi.”

Nàng đưa tay, sờ sờ cây hòe lớn, “Ngươi khi còn bé ở phía trên chơi qua, phụ thân của ngươi, gia gia, cũng đều bò qua cây hòe lớn, nó tuy chỉ là một cái cây, nhưng cũng chứng kiến Lý gia mấy trăm năm, mấy đời người hưng suy, biến hóa. Diên thanh, nghĩ biện pháp mau cứu nó, nương không nghĩ để nó chết.”

Cây bị một bổ hai nửa, đã ngã trên mặt đất, dậy sớm nhìn lên, cành lá dù còn xanh biếc, cũng đã mất tươi sống chi ý.

Lý Diên Thanh cười khổ, nhưng vẫn là gật đầu, “Vâng,

nhi tử cái này liền tìm người đi hỏi một chút, phải chăng còn có biện pháp.” Hắn là đại phu, hỏi bệnh chữa bệnh sẽ, nhưng cứu một cây đại thụ, thực tế vượt qua phạm vi năng lực.

Đúng lúc này, La Quan mang theo Ứng Thanh Linh, từ phố dài cuối cùng đi tới, nhìn thoáng qua cổng cây hòe lớn, ánh mắt của hắn chớp lên, nói: “Lý lão phu nhân, Lý lão gia, Lý tiểu thư, đây là làm sao “

“Tiên sinh trở về!” Lý lão phu nhân thái độ cung kính.

Lý Diên Thanh chắp tay hành lễ, “Là La tiên sinh a, cổng viên này cây hòe, đêm qua chẳng biết tại sao, đột nhiên giống như này.”

“Mẫu thân vừa rồi, chính mệnh ta đi tìm người, nhìn có thể hay không bảo đảm nó bất tử.”

La Quan gật gật đầu, nhìn xem cây hòe lớn, “Vạn vật có linh, an thủ gia đình… Lý lão phu nhân không cần phải lo lắng, tại hạ nhìn cái này gốc cây hòe lớn, dù tao ngộ tai vạ bất ngờ, lại ở trong chứa Thanh Linh chi khí, đợi qua vào đông về sau, mùa xuân mọc rễ nảy mầm lúc, liền có thể lại sống tới.”

Lý lão phu nhân vui mừng, “Có tiên sinh câu nói này, lão thân liền an tâm, cái này cây hòe lớn nhìn cả một đời, nó thật mà chết, lão thân còn rất không bỏ được.”

Lại 2 tay lẫn nhau nắm, nói lẩm bẩm.

Lý Thanh Uyển đột nhiên nói: “Tiên sinh, vị tỷ tỷ này là “

Ứng Thanh Linh ngẩng đầu, con ngươi chớp lên, nàng cất bước tiến lên, “Ta là tiên sinh tỳ nữ, tiên sinh rời đi lâu ngày, trong nhà không yên lòng, mệnh ta đến đây chiếu cố.”

La Quan gật gật đầu, “Thật là như thế.”

Tiên sinh tỳ nữ sao Lý Thanh Uyển một trận tinh thần chán nản, khó trách tiên sinh trong mắt, vẫn chưa có nàng nhan sắc, mà ngay cả bên người 1 vị tỳ nữ, đều là như vậy khuynh quốc khuynh thành.

Bất quá cũng đúng, tiên sinh gì ngang phần, tự nhiên không phải ai đều có tư cách, có thể cận thân hầu hạ, nghĩ đến vị này Ứng tỷ tỷ, cũng không tầm thường người.

Có chút sự tình, nàng cũng nên triệt để buông xuống, nghĩ thoáng. Suy nghĩ chuyển động ở giữa, Lý Thanh Uyển thần sắc thản nhiên rất nhiều, cúi đầu hành lễ, “Lý Thanh Uyển, gặp qua tỷ tỷ.”

Ứng Thanh Linh mặt mày hơi chậm, “Ừm.”

Nàng trở lại nói: “Tiên sinh, ngài 2 ngày này bôn ba, không bằng đi về nghỉ trước.”

La Quan gật gật đầu, đánh cái cái ngáp, hắn hóa phàm lâu ngày, như thật nhiễm rất nhiều, phàm nhân thói quen sinh hoạt.

2 ngày này không ngủ, liền cảm giác trước mắt chua xót,

“Đang muốn trở về ngủ một giấc, kia Lý lão phu nhân, Lý lão gia, tại hạ trước hết cáo từ.”

Hắn quay người, mang theo Ứng Thanh Linh rời đi.

“Thanh Linh, ngươi sắc mặt không tốt lắm a từ vừa rồi nhìn xem, liền có chút đỏ.”

“A… Không có việc gì…”

“Vậy là tốt rồi, ta ngủ trước một giấc, có chuyện gì, chờ ta tỉnh lại nói.”

“Vâng, tiên sinh.”

Ứng Thanh Linh nhìn xem đóng lại cửa phòng, do dự mãi, đưa tay đẩy cửa một cái, không có mở.

Chương 1555 : Đại dung không cam lòng

La Quan cái này một giấc, mặt trời lên mặt trời lặn, đảo mắt đã qua đi hơn 2 tháng.

Điều động thiên địa khí vận, sửa đổi đại đạo quy tắc, trước lập hóa phàm xây lại Địa phủ, mở ra lục đạo luân hồi, thăng chức bỉ ngạn chi cảnh. Cho dù thân là nguyên sơ chi chủ, đối với hắn tự thân mà nói, cũng có không tiểu hao tổn, nhưng tất cả những thứ này đều đáng giá.

Nhân gian cùng Địa phủ như vậy hợp nhất, nhân đạo dòng lũ không thể càng nghịch, La Quan tại lần này an nghỉ bên trong, đã cảm nhận được nhân gian chi kiếm ngo ngoe muốn động.

Trong tiểu viện, Ứng Thanh Linh ngay tại pha trà, đối long quân mà nói, chỉ là 2 tháng mà thôi, bất quá trong nháy mắt. Huống chi có thể canh giữ ở nơi đây, vì La Quan hộ pháp, chính là 1,000 năm, 10,000 năm, nàng cũng vui vẻ chịu đựng.

Lý Thanh Uyển nắm Giang Nhạc, 2 người cùng đi đến, từ Thành Hoàng mở tiệc chiêu đãi về sau, quan hệ bọn hắn liền trở nên rất thân cận.

“Ứng tỷ tỷ!” 2 người hành lễ.

Tuy nói, Ứng Thanh Linh đối ngoại thân phận, là La Quan tỳ nữ, nhưng nàng phong nghi khí độ, đều khiến

người không dám khinh thường, cả nhà trên dưới đối nàng đều có chút lễ ngộ.

Ứng Thanh Linh cười cười, gật đầu, “Đến, ngồi xuống đi, hôm nay tiên sinh vẫn như cũ chưa tỉnh.”

“Tiên sinh thật là có thể ngủ.” Giang Nhạc một mặt ao ước, nhìn về phía gian phòng.

Dưới mắt đã bắt đầu mùa đông, giang hà đông kết vạn vật khoác sương, nhất là mấy ngày trước đây một trận tuyết lớn, khiến vạn vật một đêm đầu bạc. Bây giờ mỗi ngày bắt đầu, đều cảm thấy phi thường lạnh, ‘Nếu là ta cũng có thể cùng tiên sinh đồng dạng, 1 ngủ 1 tháng liền tốt.’

Lý Thanh Uyển mặt lộ vẻ lo lắng, “Ứng tỷ tỷ, tiên sinh không có sao chứ “

Ứng Thanh Linh lắc đầu, “Không cần phải lo lắng.” Cùng phàm nhân ở chung, nàng vẫn như cũ không quá quen thuộc, không có giải thích càng nhiều, chỉ là mang lên chén trà, cho 2 người riêng phần mình rót một chén trà nóng, “Uống điểm trà, ủ ấm thân thể đi.”

“Tạ ơn Ứng tỷ tỷ!” Giang Nhạc ánh mắt sáng lên, mặt lộ vẻ ý mừng.

Lý Thanh Uyển trên mặt, lộ ra mấy điểm không được tự nhiên, nhưng do dự một chút, hay là nói lời cảm tạ nâng chung trà lên.

Uống một ngụm, lập tức toàn thân thư thái, hơi ấm từ

trong cơ thể bốc lên, quanh thân quanh quẩn lãnh ý, một nháy mắt biến mất hầu như không còn.

Thật là thoải mái!

2 người bọn họ khoảng thời gian này, cơ hồ mỗi ngày đều đến hai chuyến, trừ quan tâm tiên sinh, muốn cùng Ứng Thanh Linh nói chuyện phiếm bên ngoài, cái này một ngụm trà nóng, cũng là tâm tâm niệm niệm.

2 người cũng kỳ quái, rõ ràng chính là phủ thượng, cùng các nơi đồng dạng lá trà, vì sao Ứng Thanh Linh pha ra, chính là không giống

“Ứng tỷ tỷ, ta vừa rồi cùng Lý tỷ tỷ cùng một chỗ, đi bên ngoài phủ nhìn một chút cây hòe lớn, nó bị đánh thành hai nửa, lại bị tuyết lớn bao phủ, thế mà thật không chết. Thậm chí, chúng ta tại tuyết rơi phát hiện, cây hòe lớn lại lăng hàn toát ra một vòng lục sắc, cùng thời tiết ấm áp, nó nhất định có thể sống sót.” Giang Nhạc một mặt hưng phấn nói.

Ứng Thanh Linh gật gật đầu, “Tiên sinh đã nói nó sẽ không chết, kia tự nhiên là sẽ không.” Dừng một chút, nhìn về phía Lý Thanh Uyển, “Đợi ngày xuân lúc, phùng sơ mười 5, sáng sớm lấy một bát nước, đốt hương cung phụng về sau, tại mặt trời lặn trước đó đổ vào dưới cây hòe lớn, đối Lý gia sẽ có chỗ tốt.”

Lý Thanh Uyển nghiêm túc hành lễ, “Đa tạ Ứng tỷ tỷ nhắc nhở, ta ghi lại.”

Lúc trước, đi tham gia Thành Hoàng gia mở tiệc chiêu

đãi đêm đó, nàng liền nhớ được cổng cây hòe lớn, tản ra nhàn nhạt thanh huy. Xem ra, năm đó tổ gia gieo xuống cái này khỏa cây hòe lớn, quả thật là có thần dị.

Còn nói hội thoại, phía trước có hạ nhân đến bẩm, nói là Lưu gia phu nhân hôm qua gửi thiệp, mời lão phu người cùng tiểu thư đi phủ thượng thưởng mai.

Lý Thanh Uyển mặt đỏ lên, lại có chút bất đắc dĩ, đứng lên nói: “Ứng tỷ tỷ, nãi nãi gọi ta, thanh uyển liền trước cáo từ.”

Lúc trước, tuy nói uyển cự cầu hôn sự tình, nhưng trong thành các nhà rõ ràng vẫn chưa từ bỏ, đoạn thời gian này đến Lý phủ được mời không ngừng.

Nhưng chỗ tốt là phủ đệ địa vị rõ ràng tăng lên, bây giờ ai không biết, Lý gia được trong thành các đại tộc ưu ái, lại không phải quá khứ.

Liền ngay cả Lý Diên Thanh cũng nước lên thì thuyền lên, luôn có người mở tiệc chiêu đãi uống rượu, để vị này say mê y thuật, không muốn giao tế đại phu cảm thấy đau đầu.

Nhưng tin tức tốt là, y quán nhập hàng con đường, bỗng chốc bị mở ra, các loại hảo dược tài đều có thể mua được, lại giá cả vừa phải. Trước đó, cùng y quán từng có một chút bẩn thỉu người ta, cũng nhao nhao ra mặt xin lỗi, ngôn từ khẩn thiết biểu thị “Sai lầm đều ở nhà ta”, mời lý y sư chớ nên trách tội vân vân.

Đau nhức cũng vui vẻ lấy, đại khái như thế.

Ứng Thanh Linh gật gật đầu, “Tốt, ngươi đi đi.”

Giang Nhạc cùng Lý Thanh Uyển rời đi, bất mãn bĩu môi, “Ta cữu cữu lần trước vội vàng tới, còn cố ý thấy Lý tỷ tỷ đâu, lão phu người chẳng lẽ không biết, đây là ý gì hừ! Những người này, dám cùng ta cữu cữu tranh, chờ ta về sau nói cho cữu cữu, tuyệt không tha cho bọn hắn!”

Ứng Thanh Linh nhàn nhạt nhìn hắn một cái, “Ngươi như làm xằng làm bậy, tiên sinh sẽ cho ngươi giáo huấn.”

Giang Nhạc đầu co rụt lại, chê cười nói: “Không dám không dám, ta chính là nói một chút mà thôi, mà lại ta cữu cữu rất rõ lí lẽ, chưa từng ỷ thế hiếp người.”

Không biết vì cái gì, hắn trước đây ruột một bên, đều có thể rất tự tại, nhưng đối mặt Ứng Thanh Linh lúc, lại phi thường câu nệ. Mà lại hắn viên kia quân cờ, tựa hồ đối với Ứng tỷ tỷ, căn bản không có tác dụng gì, ngược lại cho hắn một loại đoàn rúc vào một chỗ cảm giác.

“Ứng tỷ tỷ, giữa trưa chúng ta đi cật hồn đồn có được hay không Triệu Thanh Nhan lần trước nói, chữ của nàng luyện so với ta tốt, ta muốn đi qua nhìn xem.”

“Không đi.” Ứng Thanh Linh trực tiếp cự tuyệt.

Nàng cật hồn đồn, là bởi vì tiên sinh đi ăn, mình thì không có chút nào hứng thú.

“A, vậy ta liền tự mình đi, Ứng tỷ tỷ.” Giang Nhạc quy củ hành lễ, trở về thấy mẫu thân, nhấc lên đi cật hồn đồn sự tình.

Giang Nhu cười một tiếng, “Con của ta, tiểu nha đầu kia cái kia bên trong tốt, lại để ngươi 3 ngày 2 đầu ra bên ngoài chạy không được, ta hôm nay cùng ngươi cùng một chỗ, cũng phải nhìn kỹ một chút.”

Nàng dù đi qua 2 lần mì hoành thánh bày, nhưng gần đây thời tiết rét lạnh, liền không thế nào thích ra cửa. Lại thêm, có Giang Thái phái tới người âm thầm bảo hộ, phương diện an toàn không ngại, cũng không thế nào ước thúc hắn.

Đương nhiên, nguyên nhân trọng yếu nhất, là Giang Nhạc thân thể càng ngày càng tốt, những năm qua mỗi cái mùa đông đều là bệnh nặng bệnh nhẹ không ngừng, trên thân chưa được mấy ngày nóng hổi.

Bây giờ lại khuôn mặt nhỏ mượt mà đỏ hô hô, cái đầu đều vọt cao một đoạn, lần trước Giang Thái trở về gặp, còn rất là cao hứng, muốn hướng tiên sinh ở trước mặt nói lời cảm tạ, đáng tiếc tiên sinh cái này một giấc, lại ngủ thiên hôn địa ám, 1 bộ muốn ngủ tới khi ăn tết bộ dáng.

Giang Nhạc mặt đỏ lên, “Nương ngươi đi cũng chớ nói lung tung, ta chỉ là không phục Triệu Thanh Nhan, nói chữ so do ta viết tốt mà thôi, không phải liền là được tiên sinh tặng một bức chữ sao “

“Được, đi, nương biết, lúc này đi thôi.”

Mẹ con 2 người đi ra ngoài, mặt ngoài nhìn chính là một chiếc xe ngựa, hai ba cái hạ nhân đi theo, âm thầm lại có mấy tên kình y hán tử xa xa đi theo, ánh mắt cảnh giác thần quang nội liễm, hiển nhiên không tầm thường người.

Đi tới mì hoành thánh bày, Triệu Sinh Dân cười nói một tiếng, hắn xoa xoa tay, đối mặt vị này chưa thấy qua mấy lần mỹ phụ nhân, rõ ràng câu nệ, “Giang phu nhân, Giang tiểu công tử, mau mời ngồi!”

Giang Nhu mỉm cười gật đầu, “Triệu lão bản, đến mấy bát mì hoành thánh.” Nàng cũng không khắt khe, khe khắt hạ nhân, đi ra ăn cơm, hạ nhân đều ngồi tại mặt khác một bàn.

Có cái gã sai vặt, cùng trong nhà coi như bà con xa, cười nói: “Phu nhân, có thể uống hay không chút rượu ngự hàn ngài yên tâm, liền 1 người hai ngụm.”

Giang Nhu nghĩ nghĩ, “Tốt a, nhưng ghi nhớ, chớ có mê rượu.”

“Tạ ơn phu nhân!”

Gã sai vặt chạy đi bên cạnh tửu quán đánh rượu, Triệu Sinh Dân bưng lên mì hoành thánh, “Phu nhân coi là thật thiện tâm, ngài lại ăn, có gì cần lại gọi ta.”

Một bên khác, Giang Nhạc cùng Triệu Thanh Nhan 2 cái tiểu gia hỏa, đã cùng tiến tới, chính thầm thầm thì thì nói chuyện.

Nhìn xem Triệu Thanh Nhan chữ, Giang Nhạc buông lỏng một hơi, rõ ràng còn không có mình viết tốt, nhưng rất nhanh sinh ra một vẻ khẩn trương.

Bởi vì Triệu Thanh Nhan tiến bộ quá nhanh, rõ ràng muộn hắn mấy năm luyện chữ, bây giờ lại cơ hồ đuổi kịp hắn tiến bộ, cái này còn cao đến đâu

“Tiên sinh tự thiếp, có thể hay không để ta xem một chút” Giang Nhạc nhỏ giọng nói.

Triệu Thanh Nhan “Hừ” một tiếng, “Không được, kia là tiên sinh cho ta…” Thấy Giang Nhạc thất vọng, nàng do dự một chút, “Ta lần trước đem tự thiếp đưa đến cái này đến, bị 1 vị khách nhân nhìn thấy, phải tốn giá tiền rất lớn mua, nghe người bên ngoài nói hắn tựa hồ là Huyện lệnh đại nhân, nhưng tiên sinh cho ta làm sao chịu bán, cha lúc ấy rất lo lắng, may mắn vị kia Huyện lệnh đại nhân không có cưỡng cầu, từ đó về sau ta liền đem tự thiếp thu vào.”

Giang Nhạc nói: “Hắn ngược lại là biết hàng, nể tình cái này Huyện lệnh, coi như hiểu chuyện lý phân thượng, ta liền không nói cho ta cữu cữu.”

“Khoác lác đại vương, lão nói ngươi cữu cữu, cữu cữu ngươi ở chỗ nào ta làm sao chưa thấy qua “

“Ta không có khoác lác, ta cữu cữu rất lợi hại, ngươi… Được rồi, chờ sau này, ta khẳng định dẫn ngươi đi nhìn một chút ta cữu cữu.” Giang Nhạc chà xát tay, “Cái kia, tự thiếp…”

Triệu Thanh Nhan nói: “Có cơ hội ngươi đi nhà ta đi, chúng ta ở nhà bên trong luyện chữ.”

“Tốt, kia một lời đã định, ngày nào ngươi có rảnh, ta liền đi qua.” Giang Nhạc mặt lộ vẻ vui mừng.

“Ừm.”

Ăn xong mì hoành thánh, Giang Nhu không có gấp đi, cười tủm tỉm nhìn xem 2 cái tiểu gia hỏa còn nói hội thoại, mới đứng dậy dẫn người rời đi. Chỉ bất quá, tại một nhóm quay lại thời điểm, bọn hắn vẫn chưa phát hiện, tại phố dài lầu 2 cái nào đó trong quán trà, cửa sổ bị đẩy ra một góc.

Đang có một đôi che lấp ánh mắt, nhìn chằm chằm mẹ con 2 người xe ngựa, người này dư quang rất nhanh đảo qua, âm thầm bảo hộ người, cười lạnh một tiếng đẩy lên cửa sổ.

Đây là một, hơn 30 tuổi nam tử, trên thân mang theo một phần, đặc biệt u ám khí tức, “Đi, hồi bẩm cha nuôi, đã xác định Giang thị mẹ con hành tung, có thể động thủ.”

“Vâng, đại nhân!”

Thuộc hạ trầm giọng lĩnh mệnh, quay người bước nhanh mà rời đi.

Vào đông trời ngắn, đảo mắt chính là đêm tối.

Tuyết rơi dầy khắp nơi không lâu, vừa đến ban đêm, hàn phong trận trận lạnh lẽo thấu xương, phố dài trừ gõ mõ cầm canh người run lẩy bẩy bên ngoài, không nhìn thấy bất luận cái gì thân ảnh.

“Đương đương đương —— “

“Canh ba sáng, cẩn thận củi lửa!”

Gõ mõ cầm canh người đi qua không lâu, 2 thân ảnh xuất hiện tại, Lý phủ dinh thự bên ngoài.

“Ừ” 1 người trong đó nhíu mày, nhìn về phía bên ngoài phủ cây hòe lớn, “Linh căn chi chủng, thanh huy ẩn hiện… Này cây đã sinh trưởng ở đây, có thể thấy được cái này Lý gia, quả thật lương thiện tích đức nhà, sư huynh chúng ta thật muốn làm như thế “

Sư huynh thở dài một hơi, “Ngươi ta sư môn, đích xác thiếu đại dung hoàng thất một cái nhân tình, đối phương tìm tới cửa, cũng chỉ đành làm một lần trái lương tâm sự tình.”

“Ngươi ta lần này, chỉ đem đi Giang thị mẹ con chính là, đối Lý gia người, tận lực không muốn quấy nhiễu.”

Sư đệ gật đầu, “Tốt a.”

2 người thả người vượt qua tường viện, rơi xuống đất nháy mắt sư đệ một cái giật mình, “Sư huynh, ngươi có hay không cảm thấy, có chút lạnh “

Sư huynh nắm thật chặt quần áo, “Là thật lạnh, ai, người

tu đạo, cũng sợ mùa đông nha! Đừng nói nhảm, tranh thủ thời gian bắt người, bàn giao phái đi, về núi bên trên mèo đông.”

Chương 1556 : Dịch Dương sơn

Sư huynh đưa tay, lấy ra 1 kiện pháp khí, chính là sư môn tổ truyền chi vật, có dò xét 4 phương chi năng.

Hắn mặt lộ vẻ cẩn thận, cúi đầu nhìn lướt qua, tiếp lấy buông lỏng một hơi.

Rất tốt, pháp khí cũng vô phản ứng, xem ra trước đó nghe nói, liên quan tới nơi đây một chút nghe đồn, cho là hư vô mờ mịt.

“Sư đệ, điểm 1 trụ an thần hương, để cái này dinh thự người đều nằm ngủ, thuận tiện ngươi ta làm việc, cũng miễn cho sinh thêm sự cố.”

“Vâng, sư huynh.” Sư đệ lấy ra 1 nén hương, cắm ở tuyết đọng ở giữa, đầu ngón tay bôi qua chợt nhóm lửa.

Hương khí mịt mờ, phiêu hốt bốc lên, giống bị một cỗ vô hình lực lượng câu thúc lấy, dần dần đem toàn bộ Lý gia đều bao phủ ở bên trong.

“Huynh đệ đừng ngủ a, quận trưởng mệnh ngươi ta bảo hộ phu nhân cùng tiểu công tử, ngươi…” Người này nói nói, trước mắt mơ hồ.

Bành ——

Hắn gục xuống bàn, cùng một người khác cùng một chỗ,

ngủ thật say.

Toàn bộ Lý gia, dần dần lâm vào hoàn toàn yên tĩnh.

“Đi!”

Sư huynh đệ hai người, đã sớm thăm dò vị trí, thân ảnh khẽ động thẳng đến đông đường viện, rất nhanh liền đi tới Giang Nhu, Giang Nhạc mẹ con chỗ ở.

“Sững sờ cái gì đâu sư đệ nhanh lên động thủ, làm xong việc giao nộp rời đi!”

“Sư huynh, ngươi nhìn người này, thế mà đổ vào tuyết ổ bên trong, cái này trời đông giá rét, nếu là ngủ lấy một đêm, không phải bị đông cứng chết không thể.” Sư đệ cười làm lành, “Ta trước đem hắn kéo tới phòng bên trong, rất nhanh.”

Sư huynh hận nó không tranh, “Không có tiền đồ! Ta liền không nguyện ý cùng ngươi ra, lề mề chậm chạp, bất quá là mấy cái phàm nhân thôi!”

Hùng hùng hổ hổ, nhưng quay đầu nhìn thoáng qua, đổ vào ngoài cửa 2 tên tỳ nữ, sư huynh trầm mặc đi qua, một tay 1 cái ném tiến vào phòng bên cạnh.

Sư đệ đau lòng nhức óc, “Sư huynh, thương hương tiếc ngọc, muốn thương hương tiếc ngọc a, ngươi cử động này, thực tế là quá thô lỗ!”

“Ta thương hương tiếc ngọc cái đầu của ngươi, lại không tới, trở về đánh gãy chân của ngươi!” Sư huynh

hung dữ mắng một tiếng, đưa tay đẩy cửa.

Nhưng vào lúc này, hắn động tác đột nhiên cứng đờ.

Sư đệ không hiểu, “Sư huynh, làm sao bất động vừa rồi không trả thúc giục quá đâu ngươi biểu lộ có ý tứ gì, con mắt nháy cái gì sư huynh ngươi sẽ không phải là, mấy ngày trước đây ăn vụng sư phó đan dược, ở trong đó có độc đi ta đã sớm nhắc nhở ngươi, sư phó đan dược không thể ăn vụng, nhưng ngươi vẫn không vâng lời, vậy phải làm sao bây giờ !”

Sư huynh cơ hồ thổ huyết, nghĩ thầm ta làm sao liền, bày ra như thế cái sư đệ hắn mặt lạnh lấy, từng chút từng chút quay người, chắp tay nói: “Dịch Dương sơn đóng mở, gặp qua đạo hữu, tối nay thanh hàn tinh nguyệt không ánh sáng, ta cùng sư đệ 2 người ngộ nhập này trạch, nếu có chỗ mạo phạm, còn xin đạo hữu thứ lỗi.”

Cái gì !

Sư đệ bỗng nhiên quay người, liếc mắt liền thấy, trong viện nữ tử kia thân ảnh, lần đầu tiên là mờ mịt, nhìn lần thứ hai lúc hắn đã nghĩ kỹ, hài tử nên lấy vật gì danh tự, cứ như vậy si ngay tại chỗ.

Bên cạnh sư huynh ánh mắt, cơ hồ muốn giết hắn, chặt thành 17-18 đoạn loại kia!

Thấy cô gái đối diện, chỉ là nhàn nhạt xem ra, cũng không cái gì đáp lại, đóng mở nhắm mắt nói: “Khục! Vậy chúng ta 2 người không nhiều quấy rầy, cáo từ!”

Kéo 1 đem sư đệ, không có kéo động.

“Sư đệ, đi!”

“A… Chạy đi đâu… Sư huynh chúng ta không phải đến buộc…” Lời nói không nói chuyện, liền bị một tay bịt, sư huynh gượng cười, “Đạo hữu chớ trách, ta người sư đệ này đầu óc có bệnh, ta sốt ruột dẫn hắn nhìn bác sĩ, tạm biệt.”

Ứng Thanh Linh mở miệng, “Ta không có để các ngươi đi.”

Bá ——

Một nháy mắt, không khí tựa hồ đông kết, nàng đôi mắt hờ hững, con ngươi màu đen phía dưới, hình như có một đôi dựng thẳng đồng như ẩn như hiện.

Đối diện, sư huynh, sư đệ 2 người, mở to 2 mắt nhìn, 2 cổ rung động rung động.

Yêu…

Đại yêu!

So trời còn lớn yêu.

Lần này, thật chết chắc!

Bọn hắn sao có thể nghĩ đến, lần này phụng mệnh xuống núi cửa, lại gặp được như vậy tồn tại. Tuy nói sơn

môn cho một chút phòng thân chi vật, nhưng bây giờ tựa hồ, cũng không có lấy ra tất yếu.

Ngay tại 2 người sợ hãi, tự giác không còn sống lâu nữa lúc, một thanh âm đột nhiên ở bên tai vang lên, “Thanh Linh, dẫn bọn hắn tới.”

Ứng Thanh Linh vui mừng, tiên sinh tỉnh!

Nụ cười này, như vạn vật hồi xuân, sư đệ lại tê dại, cả người ngơ ngác không phản ứng chút nào.

Nàng đưa tay một nắm, trực tiếp bắt lấy 2 người, một bước phóng ra, liền đã xuất hiện tại La Quan bên ngoài.

Cửa phòng từ bên trong mở ra, ánh nến chiếu ra, La Quan thần thái lười biếng, cất bước đi ra.

Lúc này hắn khuôn mặt mơ hồ, quanh thân hình như có vô hình ba động, cùng này nhân gian dung hợp vì 1, khóe miệng ngậm lấy cười nhạt ý, hiển nhiên tâm tình không tệ.

Ứng Thanh Linh như nghĩ đến cái gì, mặt ửng đỏ, gật đầu hành lễ, “Gặp qua tiên sinh, tiên sinh ngài tỉnh.”

“Ừm, cái này ngủ một giấc bao lâu “

“Đã 3 tháng.”

“Ngô… Lâu như vậy sao khó trách toàn thân thư thái. Thanh Linh ngươi ngày sau, cũng có thể thử một chút, mặt trời mọc thì làm mặt trời lặn thì nghỉ, cũng dán vào

đại đạo.”

Thấy La Quan thần sắc như thường, Ứng Thanh Linh buông lỏng một hơi, “Tạ tiên sinh đề điểm, tiểu tỳ ghi lại.”

La Quan lúc này mới ngẩng đầu, nhìn về phía nơm nớp lo sợ 2 người, “2 cái vị này là “

Ứng Thanh Linh nói: “Về tiên sinh, tiểu tỳ tối nay phát giác được có người ngoài xâm nhập, muốn đối Giang thị mẹ con bất lợi, cho nên đem nó chế phục.”

“Nghe bọn hắn lời nói, dường như đến từ 1 cái, gọi là Dịch Dương sơn tông môn.”

La Quan sinh ra hứng thú, “Dịch Dương sơn” là phong sơn chi địa, bản thổ tu hành tông phái sao khó trách đạo hạnh yếu ớt.

Nhưng tuyệt linh chi địa, phương cùng ngoại giới liên hệ hơn 1 năm, lại có người tu hành toát ra, hay là khiến người giật mình.

“2 vị đạo hữu, là Dịch Dương sơn người “

Sư huynh lớn tiếng nói: “Không phải! Ta 2 người chính là tán tu, đến người tiền tài tự mình làm việc, vẫn chưa thụ bất luận kẻ nào sai khiến!”

Sư đệ: “… Sư huynh, ngươi nói láo làm cái gì, vị tiên sinh này xem ra, là người tốt…”

Sư huynh trừng lớn mắt, quay đầu nhìn xem nhà mình,

ngu như lợn sư đệ có được hay không người, ngươi nhìn bằng mắt thường được đi ra nhận thân phận, vạn nhất đối phương truy cứu, ngươi có biết hay không, toàn bộ Dịch Dương sơn đều muốn gặp nạn…

Mệt mỏi, hủy diệt đi, thế giới này!

La Quan mặt lộ vẻ ý cười, “Đa tạ vị đạo hữu này tán dương, tại hạ cũng là không tính là, là người tốt lành gì, bất quá 2 vị hôm nay làm việc, có nhiều nhớ phàm nhân, cũng vô tùy ý việc ác, nếu có thể thành thật trả lời vấn đề của ta, cũng là có thể thả ngươi 2 người rời đi.”

Sư huynh “Bành” một tiếng quỳ xuống, “Vãn bối có mắt không tròng, nếu có chỗ mạo phạm, còn xin tiên sinh thứ lỗi! Hết thảy vấn đề, tiên sinh chi bằng mở miệng, vãn bối nhất định biết gì nói nấy.”

La Quan quét mắt nhìn hắn một cái, “Ngươi ngậm miệng, để ngươi sư đệ nói.”

“A… Tiên sinh, không biết ngài muốn hỏi cái gì” sư đệ cẩn thận từng li từng tí mở miệng.

La Quan nói: “Dịch Dương sơn là khi nào, xuất hiện Nguyên Anh tu sĩ “

Sư đệ nháy mắt trừng lớn mắt, sư tôn đột phá Nguyên Anh sự tình, tại Dịch Dương sơn bên trong đều là bí ẩn, chỉ có số ít thân cận người biết được. Nếu không phải phá cảnh không lâu, tu vi chưa từng vững chắc, chuyện tối nay cũng sẽ không, điều động 2 bọn họ đến đây.

Trước mắt vị tiên sinh này, coi là thật thâm bất khả trắc!

“Về tiên sinh, là tại 1 tháng trước, nhà ta sư tôn đột phá Nguyên Anh.”

La Quan nói: “Các ngươi sư tôn bao nhiêu năm tuổi bao lâu tu đến Nguyên Anh cảnh “

“Sư tôn năm nay 86 tuổi… Trước đó tuy có đạo hạnh, nhưng đột phá Nguyên Anh tựa hồ, chỉ ở hơn một năm nay thời gian bên trong, ta cùng sư huynh cũng tại trong lúc đó tu hành lớn tiến vào… Sư tôn từng nói thiên địa này thay đổi, lồng chim đã phá vân vân… Lại nhiều, vãn bối liền nghe không hiểu…”

La Quan cười một tiếng, hoặc là hậu tích bạc phát, nhưng trong một năm đột phá Nguyên Anh, cũng coi như rất có tu hành thiên tư.

Dịch Dương sơn!

Hắn phất phất tay, nói: “Các ngươi đi thôi.”

“A” sư đệ ngốc.

Sư huynh đè lại hắn, “Loảng xoảng” dập đầu, “Tạ ơn tiên sinh, vãn bối 2 người cáo lui!” Giữ chặt sư đệ, xoay người chạy.

Một đường phi nước đại, không ngừng bước, thẳng đến ra khỏi thành, sư huynh đệ hai người mới dừng lại, từng ngụm từng ngụm thở dốc.

“Không… Không được sư huynh… Nếu tiếp tục chạy nữa… Ta liền muốn mệt chết…” Sư đệ liên tục khoát tay.

Sư huynh cuồng mắt trợn trắng, liền ngươi mệt mỏi không nhìn ta đầu lưỡi, đều phun ra lão dài.

Hôm nay, thật sự là trở về từ cõi chết, mời thiên chi hạnh a!

Nhưng rất nhanh, sắc mặt hắn liền âm trầm xuống.

Sư đệ rụt rụt đầu, “Sư huynh ta sai, đừng đánh mặt.”

“… Ngậm miệng, theo ta đi!” Sư huynh dẫn đường, rất nhanh 2 người liền tới đến, trước đó ước định chi địa.

Đen như mực trong rừng rậm, một chiếc xe ngựa cùng mấy chục mặc giáp người, không để ý băng hàn chờ ở nơi đây, ngay cả lửa đem đều không có.

“Tiên sư trở về!” Thông Bẩm tiếng vang lên.

Xe ngựa từ bên trong đẩy ra, dòng nước ấm cùng với ánh nến tuôn ra, một tên mặt trắng không râu nam tử hiện thân, biến sắc, “2 vị tiên sư, không biết người ở đâu bên trong “

“Hừ!” Đóng mở cười lạnh một tiếng, “Uông công công, đại dung triều đình không khỏi, quá cao nhìn sư huynh đệ ta 2 người, kia Lý gia có cao nhân tọa trấn, ta 2 người tối nay may mắn còn sống, bắt Giang thị mẹ con sự tình, các ngươi hay là mời cao minh khác đi!”

“Mặt khác, thỉnh cầu công công chuyển cáo Hoàng đế, Dịch Dương sơn thiếu hoàng gia ân tình, đã còn!” Dứt lời, lôi kéo sư đệ xoay người rời đi.

Uông công công sắc mặt tái xanh.

Trước đó nhiều lần phái người, đều biến mất vô tung vô ảnh, lần này mời được tiên môn xuất thủ, lại cũng rơi vào thất bại tan tác mà quay trở về hạ tràng.

Đông Lâm Giang thị loạn thần tặc tử, quả thật có người tu hành tới cấu kết!

“Đi!”

Ra lệnh một tiếng, mọi người vội vàng thoát đi.

Có tu hành cao thủ bảo hộ Giang thị mẹ con, cái này đã không phải bọn hắn, có thể nhúng tay sự tình, chỉ có thể mời đô thành lại làm mưu tính.

Nhưng đại dung xã tắc, còn có thể kiên trì đến ngày đó sao đông dương quận mưa to thành hoạ, quận trưởng Giang Thái bằng sức một mình đối kháng hồng tai, dẫn tới ông trời thiên ân, mưa to đột nhiên tán giang hà tự thành, này thần tích đủ loại, sớm đã truyền khắp thiên hạ.

3 tháng ở giữa, Đông Lâm Giang thị cùng với vây cánh, nhất hô bách ứng thế thành nước lửa, chỗ trải qua chỗ không thể địch nổi, đảo mắt đại dung thiên hạ hơn phân nửa giang sơn, đã luân hãm.

Thế cục càng ngày càng nghiêm trọng, đã tới bại hoại không cách nào thu thập chi địa, nghe nói Hoàng đế bệ hạ, đã chuẩn bị ngự giá thân chinh, diệt trừ phản nghịch.

Đột nhiên, Uông công công rùng mình một cái, tuy là lò sưởi trong ngực, lại không cảm giác được nửa điểm ấm áp.

Có lẽ thiên hạ này, coi là thật muốn biến!

…

Từ tiểu lưu sông Kim Lân nương nương lập miếu, được phong thuỷ thần chính vị về sau, tại Trương gia tổ chức tiệc ăn mừng bên trên, từ Trương lão gia tử đề cử, lão pháp sư một đêm thành danh.

Theo thời gian trôi qua, uy danh dần long, đã thành phương viên quận huyện, lừng lẫy nổi danh có đạo chân tu. Vô số vàng bạc tài bảo, đều hướng nó rộng mở ý chí, quận thành tòa nhà, 16 tuổi tỳ nữ, các loại mỹ thực rượu ngon đều cái gì cần có đều có.

Quý nhân thiết yến, khoản đãi bái phỏng loại hình, càng là cách 3 kém 5, chưa từng đoạn tuyệt qua.

Thời gian này, tiêu dao, thoải mái.

Bất quá 3 tháng, lão pháp sư mập một vòng, cử chỉ dáng vẻ lại càng phát ra thong dong lạnh nhạt, bề ngoài 1 cùng 1 đỉnh tiêm, tăng thêm mấy phần uy nghiêm, quý khí.

Ngày này buổi chiều, trong phủ lại có người bái phỏng, cũng không phải gì đó quý môn đại tộc, nhưng bạc cho đủ, cũng liền phá lệ gặp một lần.

“Ngọc núi Vương thị bái kiến pháp sư, lần này mạo muội đến nhà, chỉ vì gia đình không yên, nghi bị ác linh chỗ nhiễu, khẩn cầu pháp sư xuất thủ, cứu ta từ trên xuống dưới nhà họ Vương.”

Dứt lời, đem một phong thật dày danh mục quà tặng, 2 tay dâng lên.

Lão pháp sư nhìn lướt qua, mặt lộ vẻ mỉm cười, “Chúng ta người tu hành, bình định tà ma bảo vệ nhân gian, chính là thuộc bổn phận sự tình, Vương lão gia không cần đa lễ, mời uống trà.”

Chương 1557 : Sĩ tử hóa sơn quỷ

Vương lão gia liên tục cám ơn, nửa cái cái mông ngồi xuống, uống một ngụm trà, ngay cả tán không thôi.

Nếu không phải trà này lá, cùng lão pháp sư uống đồng dạng, hắn cơ hồ đều muốn tin.

Ai, phàm nhân chi a dua, cũng không thể khinh thường a, chúng ta cần cẩn thận.

“Vương lão gia, không biết trong nhà chuyện gì, lại nói cùng bần đạo đi.”

Vương lão gia thần sắc nghiêm một chút, khuôn mặt nặng nề, “Ai, nhắc tới cũng là trong nhà tai vạ bất ngờ, vua ta thị tích thiện nhà, nhưng chính là bởi vì quá mức khoan dung, mới trêu chọc việc này.”

Sau đó, hắn đem sự tình nói một lần.

Vương gia có 1 nữ nhi, tên là Vân Tuệ, trời sinh tính thiện lương lại rất có dung mạo, nửa năm trước đi ra ngoài du ngoạn lúc, bị 1 trong huyện tên là Dương Lâm sĩ tử nhìn thấy dung mạo, sau đó liền dây dưa không ngớt.

Vân Tuệ không đành lòng cái này sĩ tử bị Vương gia giận chó đánh mèo, khuyên nhủ đối phương sau rời đi, không ngờ kia Dương Lâm lại như vậy, đối Vương gia

dây dưa không ngớt.

Càng công khai tung tin đồn nhảm, nói Vương gia nữ cùng hắn hôn ước mang theo, muốn hỏng Vương gia nữ nhi trong sạch, lấy đạt không thể cho ai biết mục đích

Sự tình như vậy bại lộ, Vương gia giận dữ cáo quan, trải qua thẩm tra xử lí xác định Dương Lâm vu hãm Vương gia, dây dưa lương gia nữ tử, bị dừng lại đánh gậy gọt đi tú tài công danh, đuổi ra Ngọc Sơn huyện.

Vương gia vì ngăn ngừa tái sinh khó khăn trắc trở, tại 2 tháng trước đem nữ nhi đưa gả, cùng quận thành Phùng gia chi tử thành thân.

Nguyên lai tưởng rằng sự tình như vậy kết thúc, nào có thể đoán được từ Vân Tuệ xuất giá về sau, Vương gia liền không được an bình, các loại quái sự liên tiếp phát sinh, chủ nhân, nô bộc đêm không thể say giấc,, tổn thương bệnh không ngừng, càng thường xuyên có hạ nhân tại đêm khuya, nhìn thấy 1 sĩ tử bộ dáng thân ảnh, người mặc huyết y du tẩu trong phủ.

Về sau trải qua người xác định, kia Dương Lâm ngày đó chịu một trận đánh gậy, bị đuổi ra ngoài thành về sau, bởi vì thời tiết rét lạnh lây nhiễm phong hàn, như vậy một mệnh ô hô.

“Pháp sư, cái này Dương Lâm hẳn là lòng mang oán hận, quấn lên ta Vương gia, còn xin pháp sư xuất thủ, đem này ác hồn xua tan!”

Lão pháp sư thần sắc không thay đổi, “Vương lão gia đã

nhận định, là cái này Dương Lâm sau khi chết quấy phá, cho là có chứng cứ, không biết có thể để bần đạo nhìn qua.”

Vương lão gia mặt lộ vẻ xấu hổ, “Cái này… Trước đó không biết pháp sư uy danh, từng mời 1 vị miếu bên trong tăng nhân, tiến về trong phủ cách làm, cùng kia ác hồn giao thủ, đánh rớt 1 bản dính máu thư tịch, chính là kia Dương Lâm chi vật.”

“Thư tịch ngay tại bên ngoài phủ, từ dưới người canh chừng, không dám tùy tiện đưa vào phủ thượng, sợ mạo phạm pháp sư.”

Lão pháp sư thản nhiên nói: “Vậy liền dẫn tới đi, bần đạo lại xem một hai.”

Vương lão gia đại hỉ, “Vâng vâng vâng, mời pháp sư hơi chờ.” Hắn vội vàng quay người, rất nhanh lại đi mà quay lại, đi theo phía sau 2 tên cao lớn thô kệch, mặc thật dày miên bào, vẫn đông sắc mặt xanh trắng tráng hán.

2 người này nhấc lên 1 cái hòm gỗ, cái rương mặt ngoài dán lít nha lít nhít giấy vàng kinh văn, ánh mắt căn bản không dám nhìn thẳng.

“Pháp sư, cái này kinh văn là trong chùa tăng nhân chỗ thiếp, nói vật này đại hung, chính là ác quỷ cầm âm vật, quyết không thể lấy ra.”

Lão pháp sư ánh mắt chớp lên, “Quả nhiên là ác quỷ âm vật, nhưng bần đạo ở đây, ngược lại là muốn nhìn qua đến tột cùng.” Hắn đứng dậy, đem kinh văn bóc rơi, hòm

gỗ bên trong lập tức âm khí đại thịnh, trong phòng nhiệt độ nhanh chóng giảm xuống.

“A!”

2 tên nhấc rương tráng hán, kinh hô bên trong không ngừng lùi lại.

Ba ——

Lão pháp sư đưa tay, đem thư tịch cầm vào tay, “Đinh đinh đinh” linh đang nhẹ vang lên, đột nhiên từ hắn ống tay áo bên trong truyền ra, mà kia âm hàn khí hơi thở, cũng theo đó tiêu tán sạch sẽ.

Vương lão gia đại hỉ, vội vàng hành lễ, “Pháp sư quả thật có đạo chân tu, ta Vương gia có thể cứu, khẩn cầu pháp sư từ bi, xuất thủ giải cứu.”

Lão pháp sư mỉm cười, mở sách phi, tờ thứ nhất có một nhóm trâm tốn chữ nhỏ, viết “Tặng Dương công tử lâm, khoa khảo trèo lên tên”, lạc khoản là “Vân Tuệ” 2 chữ.

“Vương lão gia, đây là ý gì “

Vương lão gia vội vàng nói: “Pháp sư, nữ nhi của ta Vân Tuệ thiện tâm, kia Dương Lâm đau khổ cầu khẩn, liền đưa cuốn sách này cho hắn, tuyệt không nam nữ chi tư. Nào có thể đoán được người này lòng dạ khó lường, bằng này vu hãm tiểu nữ trong sạch, lúc này mới dẫn đến hôm nay tai họa.”

Lão pháp sư gật gật đầu, thoảng qua trầm ngâm, “Tốt,

việc này bần đạo tiếp, mời Vương lão gia tạm thời trở về, đợi bần đạo chuẩn bị một hai, sáng sớm ngày mai xuất phát."

Vương lão gia đại hỉ, "Đa tạ pháp sư, kia Vương mỗ cáo lui trước." Hắn vui vô cùng, mang theo như được đại xá 2 tên hạ nhân, vội vàng rời đi.

Tiếng bước chân vang lên, đại đệ tử, Nhị đệ tử từ phía sau ra, thần sắc sầu lo.

"Sư phó, linh đang vang, nói rõ Vương gia này là thật, tao ngộ ác quỷ, ngài vì sao còn muốn quản lần này vũng nước đục." Nhị đệ tử gan nhỏ, sắc mặt trắng bệch.

Đại đệ tử cũng gật đầu, "Sư phó, ngài không phải nói, thiên kim chi tử không ngồi nguy đường sao chúng ta bây giờ đã được phú quý, khi ổn thỏa là hơn."

Lão pháp sư cười một tiếng, "2 người các ngươI là lão phu giáo, các ngươi hiểu được đạo lý, lão phu sẽ không biết" hắn cười đắc ý, lật tay tay lấy ra phù lục, "2 cái đồ nhi, các ngươi lại trừng lớn mắt, xem trọng."

Liền gặp, hắn cong ngón búng ra, bùa này "Hô" một chút bay ra, theo linh quang lóe lên, lại hóa thành 1 tôn kim giáp thần tướng. Cao lớn cường hoành, uy phong lẫm liệt, giờ phút này quỳ một chân trên đất, 2 tay ôm quyền, "Bái kiến Tiên quân!"

2 tên đệ tử trợn mắt hốc mồm.

Lão pháp sư cười to, "Đây là giáp vàng lực sĩ, từ tiên

triện triệu hoán mà ra, lực lớn vô cùng quỷ thần khó thương, tôn làm sư hiệu lệnh, cánh tay có thể diệt ác quỷ.”

“Huống hồ, sách này tịch phía trên, dù đích xác nhiễm quỷ khí, lại cũng không nồng đậm thấu xương, có thể thấy được kia Dương Lâm thư sinh tạo thành ác quỷ, thực lực chỉ là bình thường. Vi sư có giáp vàng lực sĩ tại, đem nó diệt trừ, bất quá lật tay ở giữa.”

Nhị đệ tử còn không có lấy lại tinh thần.

Đại đệ tử đã “Bành” một tiếng quỳ xuống, “Chúc mừng sư phó, khổ tu mấy chục năm, cuối cùng được đại đạo, tập được vô thượng diệu pháp!”

Lão pháp sư tiếu dung càng phát ra xán lạn, đắc ý vuốt râu, “Vi sư cũng không ngờ tới, tổ sư truyền xuống tiên triện, lại thật nhưng xây ra đạo hạnh… Nhất là cái này một hai tháng ở giữa, ta như đột nhiên khai khiếu, trùng điệp tiên triện huyền diệu, cái này giáp vàng lực sĩ bất quá chỉ là, thô thiển thủ đoạn 1 trong. Tóm lại, lần này đi Vương gia trừ ác, nhất định là vạn vô nhất thất, càng có thể triệt để đánh ra, ngươi ta sư đồ danh hiệu.”

“Nghe nói, đại dung triều đình vì bình định, ngay tại 4 phía tìm kiếm pháp sư, như có thể trợ triều đình đánh bại phản quân, liền có thể được phong Quốc sư chức… Hừ hừ, vi sư bây giờ, bàn tay tiên triện chi uy, cái này quốc sư chi vị, chưa chắc không thể ngồi một tòa.”

Đại đệ tử châm trà, 2 tay dâng lên, “Sư phó thần tiên chi lưu, tiên triện vô địch, chỉ đợi triển lộ thủ đoạn, đại dung

triều đình tất nhiên đến mời, đến lúc đó Quốc sư chi vị, chính là sư phó vật trong bàn tay.”

Lão pháp sư uống một ngụm trà, “Yên tâm, lão phu chỉ có 2 người các ngươI đệ tử, tiên triện đại đạo tự nhiên, cũng sẽ truyền thụ cho các ngươi.”

“Đa tạ sư phó!”

Nhị đệ tử rốt cục lấy lại tinh thần, chần chờ nói: “Sư phó, nhưng đệ tử cảm thấy, kia Vương lão gia lời nói, chưa hẳn chính là thật. Ngài nhìn sách này tịch… Nào có nữ tử sẽ tuỳ tiện lưu chữ tặng người, đệ tử nghĩ đến việc này, có lẽ có ẩn tình khác.”

Lão pháp sư mặt trầm xuống, “Ngươi có thể nhìn ra, chẳng lẽ lão phu liền không biết động lòng người quỷ có khác, cái này Dương Lâm đã làm hại nhân gian, ta liền không thể ngồi xem không để ý tới!”

Dừng một chút, hắn ho nhẹ một tiếng, “Mà lại, ta mới học 1 đạo tiên triện, cần phong ấn ác quỷ vì linh mới có thể thúc đẩy, người này vừa vặn phù hợp… Lão phu cử động lần này cũng coi như cho Dương Lâm một đầu sinh lộ.”

Đại đệ tử vuốt mông ngựa, “Sư phó nhân từ, giúp đỡ nhân gian.” Lại trừng mắt liếc sư đệ, “Ngươi ngậm miệng, đừng nhiễu sư phó hào hứng, sư phó a, ngài cái này giáp vàng lực sĩ tiên triện, là thế nào họa đệ tử lúc trước học rất tốt, chỉ là gần đây bận việc lấy quản gia, có chút lãng quên chỗ, còn xin lão nhân gia ngài nhắc lại điểm một hai.”

Nhị đệ tử cúi đầu không nói chuyện, cũng không có đụng lên đi vuốt mông ngựa.

Hắn lá gan dù nhỏ, nhưng học tập là rất chân thành, mà lại đại sư huynh yêu lười biếng, sư phó trước kia phân phó vẽ bùa nhiệm vụ, cơ bản đều là hắn 1 người đang làm. Giáp vàng lực sĩ tiên triện, còn có cái khác phù lục, hắn họa đều rất tốt, thậm chí so sư phó càng có linh vận.

Đảo mắt, liền đến ngày thứ 2.

Vương gia thuê xe ngựa, lại mời mấy tên tiêu sư, liền dẫn lão pháp sư sư đồ 3 người, một đường hướng Ngọc Sơn huyện mà đi.

Một đường thái bình, tại 2 ngày sau buổi trưa, đi tới Ngọc Sơn huyện.

Đợi đội xe dừng lại, Vương lão gia dẫn đầu xuống tới, cung kính nói: “3 vị pháp sư, chúng ta đến, cái này bên trong chính là ta Vương gia.”

Lão pháp sư nguyên một ống tay áo, dạo bước xuống xe ngựa, bây giờ tuy là vào đông, nhưng giữa trưa ánh nắng cũng coi như vừa vặn, đầu này trên đường lại hiếm thấy vết chân.

Ngẫu nhiên đầu đường cuối ngõ, toát ra một hai đạo thân ảnh, cũng chỉ dám xa xa trốn tránh, chỉ trỏ mấy lần sau lại vội vàng rời đi, 1 bộ sợ nhiễm lên xúi quẩy bộ dáng.

Xem ra Vương gia chọc ác quỷ việc này, cũng sớm đã truyền ra, dạng này cũng tốt, sự tình náo càng lớn, đợi giải quyết về sau, hắn thanh danh càng lớn.

Lúc này, Vương gia đại môn mở ra, một đám người ra đón, vô luận chủ tớ đều thần sắc hoảng sợ, có thể thấy được dinh thự bên trong, các nơi đều dán thiếp lấy giấy vàng kinh văn, chỉ bất quá bây giờ, những này kinh văn phía trên, không ngờ xuất hiện ăn mòn tạo thành đốm đen.

“Lão gia, ngài rốt cục trở về, đây chính là ngài mời tới pháp sư sao cầu pháp sư từ bi, nhanh mau cứu ta Vương gia!” Vương phu nhân quỳ trên mặt đất, liên tục dập đầu, có thể thấy được thật sự là kinh hãi không nhẹ.

Vương lão gia quát lớn, “Phụ đạo nhân gia, sao dám quấy nhiễu pháp sư” lại vội vàng nói: “Một đường mệt nhọc, mời 3 vị pháp sư nhập phủ, lập tức phân phó phòng bếp, làm một bàn tốt nhất bàn tiệc đến, chiêu đãi 3 vị pháp sư dùng cơm.”

“Vâng, lão gia!” Một tên hạ nhân vội vàng rời đi.

Lão pháp sư mỉm cười, nói: “Phu nhân không cần như thế, mau mời đứng dậy, bần đạo lần này đã đến, tự sẽ là Vương gia chủ trì công đạo.”

“Đi thôi, lại để bần đạo nhìn một chút, cái này bồi hồi nhân gian không tiêu tan ác quỷ, đến cùng có mấy phân đạo đi.” Dứt lời hắn đi đầu cất bước, hướng trong phủ bước đi.

Bây giờ là ban ngày, dù có ác quỷ cũng không dám hành hung, lão pháp sư một mặt lạnh nhạt, trên thân mới tinh Long Hổ pháp bào, tại dưới ánh mặt trời tỏa sáng chói lọi.

Vì sao tự nhiên là bởi vì tài đại khí thô, pháp bào lấy tơ vàng ngân tuyến thêu chế mà thành. Từ ngày đó tại tiểu lưu bờ sông, định thuỷ thần chi vị về sau, lão pháp sư liền nhận định, cái này một thân pháp bào phù hợp với hắn.

Lại, tựa hồ cũng chính là từ ngày đó lên, hắn sở tu hành tiên triện đột nhiên có một ít, huyền diệu không thể tưởng tượng nổi biến hóa. Là lấy, lão pháp sư quyết định, lấy hắn vì bắt đầu, tự thân một mạch khi lấy Long Hổ pháp bào vì truyền thừa, địa vị chi biểu tượng.

Vương gia dinh thự quy chế cực lớn, tu kiến hào hoa xa xỉ, có thể thấy được tài phú kinh người, lão pháp sư ngón tay bấm đốt ngón tay, lấy tiên triện phỏng đoán, lại coi là thật mơ mơ hồ hồ, đạt được kết quả.

Lập tức trong lòng đại định, “Thật là kia Dương Lâm, nó sau khi chết hồn phách không tiêu tan, như hấp thụ một sợi, trong núi âm túy yêu khí, là lấy chuyển hóa thành sơn quỷ.” Tiếp lấy đưa tay một điểm, “Bây giờ, hắn chính giấu ở cái này ngọc núi bên trong, đợi tối nay còn dám tới đây, bần đạo liền đem kẻ này thu!”

Chương 1558 : Phù uy

Vương lão gia cung kính hành lễ, “Hết thảy, liền làm phiền pháp sư, như có bất kỳ cần, từ trên xuống dưới nhà họ Vương toàn lực phối hợp.”

Nếm qua phong phú cơm trưa, lão pháp sư tại Vương gia dạo qua một vòng, chợt dừng ở một chỗ, đã khóa lại bên ngoài sân nhỏ, nhìn qua trong đó một tòa tú lâu, “Đây là nơi nào “

Vương lão gia nói: “Về pháp sư, nơi đây chính là tiểu nữ Vân Tuệ, chưa xuất giá trước viện tử, về sau liền tạm thời khóa lại.”

Lão pháp sư phất tay, “Mở ra khóa.”

“Vâng.” Vương lão gia quay người phân phó, hạ nhân nơm nớp lo sợ, run rẩy đem khóa mở ra.

Lúc trước, chính là có người tại cái này bên trong, nhìn thấy kia chết đi thư sinh Dương Lâm thân ảnh.

Lão pháp sư dẫn đầu đi vào, dạo qua một vòng gật gật đầu, “Nơi đây là ác quỷ bồi hồi chi địa, pháp đàn tu kiến nơi này vừa vặn, Vương lão gia đem công tượng tìm đến đi, theo bần đạo phân phó dựng.”

“Vâng, mời pháp sư yên tâm!” Vương lão gia xoay người rời đi.

Vương gia việc này lúc đầu không ai nguyện ý làm, dù

sao lâu như vậy, Vương gia lại phong khóa tin tức, cũng đã sớm truyền ra ngoài.

Nhưng vừa đến, cái này thanh thiên bạch nhật mặt trời còn lão Cao, thứ 2 nha… Vương lão gia cho giá tiền, vượt qua việc đời ba lần.

Một đám cẩu thả hán tiếp Vương gia sống, động tác nhanh nhẹn, hạ quyết tâm trước khi trời tối, nhất định phải hoàn thành, thật muốn làm không hết cái kia cũng trực tiếp đi, cái này tại tiếp sống trước đó đều là đã nói xong.

Lão pháp sư tự mình giám sát, chỉ đạo, lần thứ 1 chân chính xuất thủ, hắn không dám có nửa điểm chủ quan, cũng may đám người này dù trầm mặc ít nói, 1 bộ không muốn cùng Vương gia bất luận kẻ nào liên hệ bộ dáng, nhưng tay nghề rất không tệ, pháp đàn dần dần thành hình.

Kiểm tra không sai về sau, lão pháp sư phất phất tay, một đám người xoay người rời đi, hận không thể chạy. Dù sao, đến hôm nay đầu ngã về tây, hàn phong thổi lên, cũng không biết có phải là ảo giác hay không, tại Vương gia này ở lại, cái này hàn phong dường như muốn thổi tiến vào xương cốt bên trong.

Bên ngoài vây một đám người, dù sao Vương gia thanh thế không nhỏ, mời một đám người đi vào dựng pháp đàn, nhưng chỉ là xa xa nhìn xem.

“Ra!”

“Sông đêm chùa diệu huyền trụ trì, đều không thể hàng phục đầu kia ác quỷ, cái này đường xa đến pháp sư, ngược lại là lá gan không tiểu.”

“Hừ! Muốn ta nói, Vương gia này, cũng là tự làm tự chịu…”

“Xách chuyện này để làm gì, thiếu gây tai hoạ sự tình, nhưng cái này ác quỷ hay là sớm đi trừ bỏ cho thỏa đáng, ngươi ta cũng miễn cho lo lắng hãi hùng.”

Lời này mới ra, mọi người nhao nhao gật đầu.

Chỉ bất quá, mắt thấy sắc trời dần muộn, cho dù còn có người muốn nhìn náo nhiệt, cũng không dám lưu lại nữa, rất nhanh liền tán sạch sẽ.

Trên pháp đàn, lão pháp sư kiểm tra lần cuối một lần, gật gật đầu, “Các ngươi đi lên, theo vi sư nói, đem phù lục thiếp tốt.” Nói riêng phần mình đem một chồng chỉ phù, giao cho 2 tên đệ tử.

Đại đệ tử, Nhị đệ tử lĩnh mệnh, các từ vừa bắt đầu, đâu vào đấy dán thiếp phù lục, ngoài viện thổi tới hàn phong, giống bị lực lượng vô hình áp chế, đong đưa phù lục dần dần bình tĩnh trở lại.

Lão pháp sư trái phải đảo qua, mặt lộ vẻ hài lòng.

Lần này, hắn xem như toàn lực ứng phó, gắng đạt tới vạn vô nhất thất.

Đúng lúc này, Nhị đệ tử cầm một tấm bùa chú, lâm vào

trầm tư, “Phát cái gì ngốc khô nhanh hơn một chút sống, trời liền muốn đen!”

Lão pháp sư răn dạy 1 câu.

Nhị đệ tử ngẩng đầu, “Sư phó, tấm bùa này vẽ sai…”

Lão pháp sư trừng mắt, “Đồ hỗn trướng! Bản lãnh của ngươi đều là lão phu giáo, bây giờ ngươi còn không có xuất sư đâu, liền dám chất vấn thủ nghệ của ta.”

Vừa mắng, một bên nhìn lại, phù lục thông thuận ý vị từ ngưng, cái này có thể có sai lúc này hét lớn, “Còn dám nói nhảm, cẩn thận chân của ngươi!”

Nhị đệ tử còn muốn mở miệng, bị đại đệ tử đạp 1 cước cái mông, “Lão nhị, ngươi lá gan không tiểu a, dám mạo phạm sư phó khô nhanh hơn một chút sống!” Nói, hung hăng trừng mắt liếc hắn một cái.

Nhị đệ tử “A” một tiếng, do dự mãi, đem phù lục thiếp tốt, rất nhanh liền vây thành một vòng tròn, cùng đại đệ tử, tại pháp đàn khác một bên nối liền đầu.

“Lão nhị, kia phù thật vẽ sai” đại đệ tử thấp giọng mở miệng.

Nhị đệ tử gật đầu, “Thỉnh thần trên bùa đạt trời nghe, nhưng nhân lực có cuối cùng, há có thể thẳng nhiễu thượng thiên, cái này cũng không phải đại đạo cho phép, là lấy ở giữa cần cắt đứt một đoạn, đoạn thứ nhất xin chỉ thị tại trời, đoạn thứ hai đạt được sau khi cho phép, mới có thể thỉnh thần giáng lâm…”

Đại đệ tử biểu thị nghe không hiểu, nhưng hắn biết rõ lão nhị là ai, “Biết, ngươi bây giờ đi cho sư phó châm trà, thuận tiện họa 1 trương đúng ngươi có thể vẽ ra đến, đúng không “

Nhị đệ tử xoay người rời đi.

Đại đệ tử nhếch miệng, cái này lão nhị thật sự là, càng ngày càng không đem hắn đại sư huynh này đặt ở mắt bên trong, thật sự là đáng ghét a!

Quay người, vẻ mặt tươi cười, “Sư phó, ngài chớ cùng lão nhị chấp nhặt, hắn từ nhỏ đầu óc liền thiếu sợi dây, lại nhát như chuột, khẳng định là bị hôm nay chiến trận hù đến, nói hươu nói vượn muốn để ngài, đẩy Vương gia cái này cọc phiền phức.”

Lão pháp sư lòng dạ thuận một chút, “Hừ! Nếu không phải từ nhỏ nuôi lớn, lão phu đã sớm đánh gãy chân hắn! Lão nhị nếu có thể giống như ngươi nghe lời, hiểu chuyện liền tốt, về sau đi theo vi sư hảo hảo học, lão nhị là cái không có tiền đồ, ngày sau thiếu không được để ngươi chiếu cố.”

Đại đệ tử nịnh nọt, “Sư phó chính là nói năng chua ngoa, đậu hũ tâm, ngài đối lão nhị hay là rất yêu mến, đệ tử biết, nếu như trên đời này người, đều cùng sư phó ngài đồng dạng thiện tâm, vậy liền thiên hạ thái bình.”

Thấy lão pháp sư híp mắt, dù 1 bộ bộ dáng bình tĩnh, nhưng đại đệ tử biết, hắn đây là bị đập dễ chịu, thuận thế nói: “Bất quá, sư phó ngài có phải hay không, quá

cao nhìn thư sinh kia Dương Lâm, bất quá chỉ là ác quỷ, cần phải tình cảnh lớn như vậy “

“Đệ tử xem Vương gia này, dù bị kinh sợ dọa, cũng có người bị âm khí xâm nhập sinh bệnh, nhưng lại chưa xuất hiện tử thương sự tình.”

Lão pháp sư quét mắt nhìn hắn một cái, “Tiểu tử ngươi tâm nhãn, chính là so lão nhị nhiều, quanh co lòng vòng bộ lão phu lời nói đâu hừ! Thu 1 cái ác quỷ, vi sư dễ như trở bàn tay, nhưng tiên triện 1 đạo bác đại tinh thâm, hôm nay lần thứ 1 tại thế gian hiển uy, khi cẩn thận liên tục, không thể bôi nhọ tổ tiên uy danh.”

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Đại đệ tử bừng tỉnh đại ngộ, “Sư phó anh minh cơ trí, phòng ngừa rắc rối có thể xuất hiện, đệ tử bội phục!” Tâm lý lại âm thầm bĩu môi, lão đầu tử đây là tâm lý không chắc, cho nên đi lên chính là sư tử vồ thỏ, sợ ngoài ý muốn nổi lên.

Cho nên, đại khái cũng không có tồn sát tâm, là nghĩ trước cầm xuống kia Dương Lâm, lại tính toán sau. Đúng lúc này, Nhị đệ tử bưng trà trở về, đại đệ tử nói một tiếng, “Lão nhị, mau tới đây cho sư phó chịu nhận lỗi, nhìn ngươi đem sư phó tức giận!”

“Sư phó đệ tử sai, ngài uống trà, bớt giận.”

“Hừ!” Lão pháp sư cười lạnh, “Ngươi nhận lầm ngược lại là nhanh, thật biết mình sai lầm rồi sao vi sư học tập

tiên triện nhiều năm, chẳng lẽ so ra kém ngươi cái tiểu bối nói cho ngươi, thật nghĩ xuất sư tự lập môn hộ, ngươi còn kém xa đâu…”

Nói dông dài nói dông dài, miệng khô uống một ngụm trà, đối Nhị đệ tử kế tiếp theo phun.

Đại đệ tử đi kiểm tra phù lục phải chăng thiếp cẩn thận, bất động thanh sắc ở giữa, liền đem lão nhị họa tấm bùa kia, dán tại phía dưới.

Lão sư ở trên, đệ tử tại hạ.

Không có vấn đề tốt nhất, tất cả đều vui vẻ.

Thật xảy ra chuyện, cũng có thể bù bên trên.

Nhìn xem sư phó phun sư đệ một mặt nước bọt, vẫn chưa hết giận bộ dáng, đại đệ tử thở dài một hơi, cái này sư môn nếu không có hắn, sớm tối phải tán.

“Sư phó, trời sắp tối, ngài mệt mỏi đến trưa, ban đêm còn muốn thu ác quỷ, không bằng đi nghỉ ngơi một cái đi.”

Lão pháp sư vẫn chưa thỏa mãn, “Làm xong lại tính sổ với ngươi, lão phu đi nằm một hồi, trời tối thấu trước đó gọi ta.”

Rất nhanh, trời tối.

Vương gia trạch viện cùng xung quanh, lâm vào hoàn toàn tĩnh mịch, liền ngay cả đèn đuốc đều không có một

chén, tất cả mọi người trốn ở trong phòng, cửa phòng đóng chặt.

Lão pháp sư tinh thần phấn chấn, một thân Long Hổ pháp bào, leo lên tế đàn.

Hắn một tay kiếm gỗ đào, một tay cầm phù lục, xa xa nhìn lại, coi là thật uy thế lẫm liệt, giống như là trên núi kia lão thiên sư.

Đột nhiên, trong đêm tối, từ trong núi phá đến một trận gió, mang theo ẩm ướt triều cùng âm hàn.

“Đến rồi!”

Lão pháp sư mừng rỡ, giương mắt nhìn lên, liền thấy một đoàn bóng đen từ ngọc núi chỗ sâu bay ra, thẳng đến Vương gia mà tới.

Rầm rầm ——

Hòa thượng lưu lại giấy vàng kinh văn, bị thổi trận trận rung động, mặt ngoài thiêu đốt như đốm đen, lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ khuếch tán.

“Vân Tuệ… Vân Tuệ…”

“Đem ta Vân Tuệ… Còn cho ta…”

Trầm thấp, khàn khàn gầm thét, theo gió đêm vang lên, khiến người lưng sinh hàn.

“Đến, hắn lại tới!”

Hậu viện, Vương lão gia cùng Vương phu nhân, mang theo mấy tên hạ nhân, co ro trốn ở trong phòng, giờ phút này thân thể phát run, sắc mặt trắng bệch.

“Này!” Lão pháp sư một tiếng gầm thét, cưỡng chế ý sợ hãi, “Dương Lâm, ngươi đã bỏ mình, hồn phách đương quy nhập thiên địa, đi ứng đi chỗ, lại bồi hồi nhân gian nhiễu loạn âm dương, bần đạo há có thể tha cho ngươi “

Nói, đưa tay ném một cái, phù lục “Bành” một tiếng vô lửa tự cháy, hóa thành 1 tôn giáp vàng lực sĩ.

“Bái kiến Tiên quân!”

Nhìn xem giáp vàng lực sĩ, lão pháp sư dũng khí càng hình, đưa tay một chỉ, “Đi, cầm nã sơn quỷ, câu đến pháp đàn trước đó!”

“Tuân mệnh!”

Giáp vàng lực sĩ ngẩng đầu, nhìn về phía trên đỉnh đầu trận kia trận âm phong, hắn có chút khuất thân bỗng nhiên đạp địa, “Bành” một tiếng mặt đất nổ tung, thân ảnh như tảng đá lớn, bay thẳng đến trên trời.

Hắn đại thủ một nắm, rõ ràng là âm khí, âm phong loại hình, hữu hình vô chất chi vật, lại bị giáp vàng lực sĩ trực tiếp bắt lấy.

Vặn vẹo, giãy dụa bên trong, hóa thành một cái bóng mờ, chính là kia người mặc huyết bào, sắc mặt trắng bệch chết đi thư sinh Dương Lâm.

Lại một tiếng vang thật lớn, giáp vàng lực sĩ rơi xuống đất, đè ép Dương Lâm quỳ gối pháp đàn trước, “Tiên quân, sơn quỷ đã bị truy nã!”

Lão pháp sư ánh mắt sáng tỏ, vui vô cùng, hắn dù cảm giác nhà mình tiên triện, như uy lực không tầm thường. Nhưng tối nay tiểu thí ngưu đao, mới biết hắn thật sự là, xa xa đánh giá thấp tiên triện lực lượng.

Bất quá chỉ là 1 tôn, giáp vàng lực sĩ mà thôi, hắn chân chính thủ đoạn còn không có dùng đến, Dương Lâm cũng đã bị cầm xuống.

Không có gì bất ngờ xảy ra, phóng nhãn trong thiên hạ, ta cũng tính là là đỉnh cao nhất nhân vật!

“Ừm.” Lão pháp sư gật gật đầu, trên mặt uy nghiêm càng sâu, đôi mắt buông xuống rơi xuống, ánh mắt sáng ngời hình như có vạn quân trọng áp, “Dương Lâm, ngươi có biết tội của ngươi không “

Dương Lâm dù biến thành sơn quỷ, nhưng cũng không có mặt xanh nanh vàng chi tướng, vẫn là 1 bộ thư sinh bộ dáng, chỉ là sắc mặt trắng bệch, nghe vậy cuống quít dập đầu, hô to oan khuất.

“Pháp sư, ta Dương Lâm chính là người đọc sách, nuôi hạo nhiên chính khí, tuy là biến thành quỷ vật, cũng chưa từng nghĩ tới tai họa nhân gian!”

“Ta chỉ là muốn tìm tới, cùng ta thanh mai trúc mã, sớm có hôn ước vị hôn thê, nhìn nàng bình yên vô sự liền

tâm không tiếc nuối, như vậy tiêu tán luân hồi, Dương Lâm tội gì chỉ có “

Lão pháp sư nhíu mày, “Cái gì !”

Một trận tiếng bước chân dồn dập, là Vương lão gia, Vương phu nhân các loại, phải an bài người hồi bẩm, pháp sư đã trấn áp ác quỷ, cái này liền vội vàng chạy đến.

“Pháp sư thần uy! Pháp sư thần uy! Đã trấn áp ác quỷ, còn xin nhanh chóng đem nó đánh tan, miễn cho kế tiếp theo nguy hại nhân gian!”

Vương lão gia nghiến răng nghiến lợi, vừa hận vừa sợ.

Chương 1559 : Cuối cùng là một trận sai

Đêm đông, tuyết đọng hóa hơn phân nửa, càng phát ra băng hàn.

Trong phòng lò sưởi thiêu đốt, mang đến sóng nhiệt cuồn cuộn, La Quan một bộ áo mỏng, ngồi tại trước bàn đánh cờ.

Đúng lúc này, “Ba” một tiếng vang nhỏ, nổ tung một đoàn hoa đèn.

Trong lòng hắn khẽ nhúc nhích, sinh ra mấy điểm cảm ứng, ngẩng đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Ứng Thanh Linh nói: “Tiên sinh, làm sao “

La Quan nói: “Tối nay, có lẽ có người phải gặp kiếp, nhưng ta có chút sự tình còn không có hiểu rõ, xem ra muốn ra cửa một chuyến.”

Ứng Thanh Linh xoay người, “Thanh Linh, nguyện vì tiên sinh cống hiến sức lực.”

La Quan lắc đầu, “Không cần, ngươi lưu tại Lý gia chính là, ta đi một chút liền tới.”

“Cái này… Là, tiên sinh.” Ứng Thanh Linh gật đầu.

La Quan vứt xuống quân cờ, lại nhấp một ngụm trà,

quay người đẩy cửa ra ngoài, hàn phong gợi lên trên người hắn áo mỏng, có chút đong đưa.

Sau một khắc, hàn phong kế tiếp theo, mà trong viện đạo thân ảnh kia, cũng đã biến mất không thấy gì nữa.

…

Lão pháp sư xem ra một chút, thản nhiên nói: “Không vội, bần đạo xem cái này Dương Lâm, không phải cùng hung ác cực hạng người, không ngại nghe hắn nói một chút.”

“Dương Lâm, ngươi cùng Vương gia Vân Tuệ cô nương, đến cùng ra sao quan hệ ngươi lại tại sao lại rơi xuống, hôm nay kết cục như thế bần đạo hôm nay, cho ngươi tự biện cơ hội.”

Vương lão gia sắc mặt khó coi, nhưng pháp sư lên tiếng, lại không dám chống lại.

Dương Lâm trùng điệp dập đầu, than thở khóc lóc, “Pháp sư từ bi, lại cho vãn sinh tường bẩm!”

Ngọc núi Dương thị năm đó, đã từng phong quang nhất thời, Dương Lâm chi phụ quan đến Đông hồ quận trưởng, lại cưới triều đình trọng thần quý nữ, có thể nói một bước lên mây.

Mà Vương lão gia trước kia, từng bởi vì nhất thời thiện tâm, giúp một tên rơi xuống nước thư sinh, như vậy cùng Dương phụ kết giao. Theo Dương phụ khoa cử có thành tựu, song phương quan hệ càng thêm thân cận,

về sau càng là chỉ phúc vi hôn, đều là quan hệ thông gia chuyện tốt.

Dương Lâm thuở nhỏ liền cùng Vân Tuệ cùng nhau lớn lên, thanh mai trúc mã hai nhỏ vô tư, lại có hôn ước mang theo, 2 người tình cảm phù hợp, thâm hậu, như không có về sau biến cố, vốn phải là một đôi nhân gian bích nhân.

Đáng tiếc, Dương phụ Nhạc gia tại triều đình phía trên, bị gian nịnh vu hãm, một đêm gặp biếm địch, về sau càng bị cài lên thông đồng với địch tội danh, cả nhà trên dưới đều tịch thu tài sản giết kẻ phạm tội.

Dương gia cũng bởi vậy bị liên luỵ, Dương phụ đoạt quan bãi chức, bị ném nhập nhà ngục bên trong, nghiêm hình tra tấn phía dưới một mệnh ô hô.

Dương mẫu tùy theo qua đời.

1 cái quan lại gia đình phú quý, bất quá mấy tháng ở giữa, liền bị gió thổi mưa rơi phiêu linh đi. Dù về sau, đại dung triều đình vì Dương phụ sửa lại án xử sai, nhưng người đã chết rồi, các loại đủ loại cuối cùng không giải quyết được gì.

Dương Lâm 12 tuổi, bị thúc phụ tiếp về nhà, hăng hái khổ đọc thế muốn thi lấy công danh, vì vong phụ vong mẫu đòi lại công đạo. 15 tuổi tức thi đậu tú tài, 16 tuổi cùng đồng học du ngoạn lúc, lại lần nữa nhìn thấy, có hôn ước Vương Vân Tuệ.

Song phương tình căn thâm chủng, lúc này lập xuống

người già ước hẹn, Dương Lâm tự mình đến nhà Vương gia, cần phải thi đậu cử nhân công danh về sau, liền tới Vương thị cầu hôn.

Nào có thể đoán được, Vương thị trở mặt không quen biết, đem hắn đánh ra, càng mạnh mẽ hơn đoạt lại, song phương trước đó lập hạ cưới khế.

Vân Tuệ đau khổ cầu khẩn, bị giam nhập tú lâu, không lâu liền có tin tức truyền ra, Vương gia cùng quận thành Phùng gia kết thân gia, ít ngày nữa sẽ vì nữ nhi đưa gả.

Dương Lâm vừa kinh vừa sợ, phẫn mà báo quan, nào có thể đoán được Ngọc Sơn huyện Huyện lệnh đen trắng không điểm, trực tiếp phán hắn quấy nhiễu phụ nữ đàng hoàng, một tờ phán quyết gọt đi hắn tú tài công danh, càng lấy côn bổng gia thân, sai người đem hắn oanh ra ngoài thành.

Vào đông khổ hàn, bị đánh da tróc thịt bong, xương cốt đứt gãy Dương tú tài, giãy dụa hồi lâu, rốt cục đang nghe Vương thị đưa gả tin tức về sau, bi phẫn vạn điểm như vậy một mệnh ô hô.

Trong lòng của hắn oán giận, sau khi chết hồn phách không tiêu tan, trong lúc đần độn trốn vào trong núi, không biết thu nạp cái gì âm sát khí, chuyển hóa thành sơn quỷ.

Bởi vì sơn quỷ thụ địa thế có hạn, Dương Lâm không thể rời đi quá xa, không cách nào đi quận thành, cho nên chỉ có thể đến uy hiếp Dương thị, buộc bọn họ mang về Vân Tuệ.

“Pháp sư, Dương Lâm lời nói câu câu là thật, tuyệt không nửa điểm nói bừa, mời pháp sư minh xét, trả ta 1 cái công đạo!” Dương Lâm quỳ trên mặt đất, từng tiếng cầu khẩn.

Trên pháp đàn, lão pháp sư thở dài một hơi, tuy là trải qua giang hồ, thấy nhiều đủ loại, giờ phút này cũng cảm thấy trong lòng kiềm chế.

Cái này Dương Lâm, không khỏi quá thảm một chút.

Mà lại, đáng quý chính là, cho dù dưới loại tình huống này, hắn hóa thân sơn quỷ nhưng lại chưa, đối Vương gia thống hạ sát thủ.

Người đọc sách đạo nghĩa cùng kiên trì, khiến người khâm phục.

“Vương lão gia, Dương Lâm lời nói ngươi đã nghe thanh, nhưng có lời muốn nói “

Vương lão gia gạt ra khuôn mặt tươi cười, “Pháp sư, quá khứ sự tình, làm gì còn phải lại xách, vua ta thị không muốn gả nữ, chẳng lẽ còn có sai sao “

“Là cái này Dương Lâm, mình thời vận không đủ, lại nhất định phải náo lên nha môn, mới rơi vào kết cục như thế, trách không được chúng ta a!”

Nhị đệ tử đột nhiên nói: “Vương lão gia không biết, thế gian có Địa phủ chưởng sinh tử luân hồi sao khi còn sống làm chuyện ác, sau khi chết là muốn xuống địa

ngục, nhận hết hình phạt.”

Địa phủ chưởng sinh tử luân hồi thứ gì, lão phu làm sao không biết lão pháp sư nhìn thoáng qua, thần sắc nặng nề Nhị đệ tử, không nghĩ ra cái này luôn luôn gan nhỏ, lại đầu óc thiếu sợi dây gia hỏa, hôm nay làm sao trở nên sẽ gạt người

Nhưng mình đệ tử, coi như không để vào mắt, vậy cũng phải chống đỡ tràng diện, thế là hắn hừ lạnh một tiếng, mặt lộ vẻ uy nghiêm.

Vương lão gia mặt tái đi, dân gian sớm có địa ngục truyền thuyết, cũng may không từng có chứng cứ gì, cho thấy Địa phủ chân chính tồn tại, “… 3 vị pháp sư, ác quỷ ở nhân gian, cũng không thể là đúng đi còn xin các vị xuất thủ, thu thập cái này Dương Lâm.”

Hắn cắn răng, “Vì đồng hồ thành ý, ta Vương gia nguyện ý, lại thêm gấp đôi tạ lễ.”

Tiền có thể thông thần, lão pháp sư có chút do dự, hắn bất quá là du lịch mới nói người, bây giờ dù bị người tôn sùng, nhưng nếu muốn nhúng tay chuyện nhân gian, vậy liền phá hư quy củ.

Huống chi, người cũng đã chết rồi, lại truy cứu quá khứ lại có thể thế nào Vương gia chỉ là hối hôn, lại không có phái người hành hung.

Đúng lúc này, “Bành” “Bành” tiếng đập cửa, tại vào đông trong đêm tối, xa xa truyền ra.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

“Lão gia, phu nhân, mở cửa nhanh a, việc lớn không tốt!” Mơ hồ trong đó, có thể nghe tới tiếng kêu khóc, theo gió mà tới.

Lão pháp sư nhíu mày, nhìn đại đệ tử, “Ngươi theo tới, nhìn xem chuyện gì xảy ra “

Đại đệ tử lĩnh mệnh, “Vâng, sư phó.”

Hắn đi theo Vương gia nhân, đi ra ngoài.

Rất nhanh, Vương gia phủ đệ mở cửa, một đám người hầu quỳ trên mặt đất, cầm đầu là cái trung niên ma ma, một mặt cực kỳ bi ai, “Lão gia, phu nhân, tiểu thư… Tiểu thư nàng không có…”

Phía sau bọn họ, chính bày biện một bộ quan tài.

Vương lão gia bỗng nhiên trừng lớn mắt, cứng tại nguyên địa.

Vương phu nhân bi thiết một tiếng, ngửa mặt liền ngã, hạ nhân vội vàng tiến lên, ấn huyệt nhân trung vỗ ngực, một trận giày vò mới mở mắt ra, thất tha thất thểu tiến lên.

“Vân Tuệ! Nương hài tử, ngươi đây là làm sao… Mở ra, mau mở ra… Ta không tin… Nhanh mở ra cho ta…”

Quan tài vẫn chưa phong đinh, đẩy ra nắp quan tài, liền

nhìn thấy nhắm mắt nằm ở trong đó, cái trán máu thịt be bét Vương Vân Tuệ.

Vương phu nhân trực tiếp xụi lơ trên mặt đất, gào khóc.

Vương lão gia tay run run, vịn quan tài, “Tại sao có thể như vậy… Tiểu thư… Tiểu thư đây là vì sao “

Của hồi môn quá khứ ma ma, khóc nói: “Tiểu thư gả vào Phùng gia đêm thứ 1, liền cùng cô gia náo một trận, tan rã trong không vui, về sau liền thụ Phùng gia không chào đón, khắp nơi bị nhằm vào, làm khó dễ.”

“Về sau, tiểu thư chậm chạp không muốn, cùng cô gia viên phòng, 3 ngày trước Phùng gia phái người đến, đem của hồi môn quá khứ hạ nhân toàn bộ đuổi đi, cô gia tiến vào tiểu thư viện tử, sau đó không lâu liền truyền đến tin dữ, nói là tiểu thư được bệnh hiểm nghèo, đột nhiên qua đời… Nô tỳ thừa dịp chạy loạn đi vào, liền thấy tiểu thư ngã trên mặt đất, đụng trụ mà chết…”

Ma ma lấy ra một mảnh góc áo, “Đây là tiểu thư trước khi chết, chăm chú nắm ở trong tay đồ vật, nô tỳ giấu đi, thay tiểu thư mang về nhà bên trong.” Cái này góc áo bên trên, có vội vàng chữ viết, nhìn kỹ lại là “Sinh tử phù hợp, vĩnh viễn không gạt bỏ” tám chữ.

Vương lão gia nhắm mắt lại, trọc lệ cuồn cuộn.

Vương phu nhân xông lại, không ngừng đánh lẫn nhau hắn, “Trả ta nữ nhi, ngươi trả cho ta nữ nhi… Là ngươi, đều là ngươi… Là ngươi bức tử hài nhi của ta… Vân Tuệ, Vân Tuệ a… Ngươi làm sao ngốc như vậy… Không

có ngươi, nương sống thế nào…”

Vương lão gia ngã ngồi trên mặt đất, “Lão phu không nghĩ, ta là vì bảo hộ Vân Tuệ, nàng làm sao lại chết, nữ nhi của ta làm sao lại chết…”

Đại đệ tử đứng tại phía sau cửa, nhìn xem bên ngoài một màn, bi thương chi ý vừa lên, đột nhiên cảm thấy sau lưng băng hàn, nói thầm một tiếng không tốt. Hắn thông suốt quay người, liền thấy Vương gia trong trạch viện, giờ phút này khói đen như trụ, quỷ khí cuồn cuộn trùng thiên!

“Lão nhị, mau tránh ra!” Lão pháp sư một tiếng kinh hô, “Bành” một tiếng, bị trực tiếp đánh bay ra ngoài.

Vây khốn Dương Lâm giáp vàng lực sĩ, càng là một nháy mắt, liền bị xé thành vỡ nát.

“Vân Tuệ chết rồi… Vân Tuệ… Chết rồi…” Dương Lâm thì thào nói nhỏ, hắn nguyên bản coi như thanh minh con mắt, giờ phút này bò đầy tơ máu, khí tức khủng bố phá thể mà ra.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Mặt đất rạn nứt, không khí đều đang vặn vẹo.

Nhị đệ tử đột nhiên tiến lên, ngăn trở đường đi, “Dương Lâm, ngươi không muốn giết người, nếu không đem triệt để sa đọa, không vào luân hồi!”

“Cút!” Dương Lâm gào thét.

Quỷ khí mãnh liệt, Nhị đệ tử đưa tay, một tấm bùa chú bỗng nhiên sáng lên, phóng xuất ra thanh huy.

Đáng tiếc, cùng quỷ khí so sánh, vẫn như cũ yếu quá nhiều, bị trực tiếp đánh nát.

Nhị đệ tử bay ra ngoài, miệng mũi thổ huyết.

Lão pháp sư thầm mắng, thật là một cái không có đầu óc hỗn trướng, nhưng Nhị đệ tử ngăn cản, cũng cho hắn cơ hội phản ứng, “Tiên triện chi linh, phụng ý ta chí!”

Trên pháp đàn, kia từng trương dán lên phù lục, giờ phút này đồng thời sáng lên, phóng thích ra quang huy, ngưng tụ thành một cái bóng mờ.

Ba ——

Một tiếng vang nhỏ, đúng là pháp đàn bên trong, một tấm bùa chú nổ tung, như không chịu nổi cái này đột nhiên, hàng lâm xuống lực lượng.

Lão pháp sư trong lòng giật mình, cũng may sau một khắc, kia vỡ vụn phù lục dưới, không ngờ có 1 đạo phù lục sáng lên, bù đắp trống chỗ.

“Lão nhị nói là thật, lão phu lại thật vẽ sai… Mà lại, hắn vừa rồi tựa hồ, đã thi triển tiên triện chi pháp…”

Dương Lâm khuôn mặt vặn vẹo, từng đầu đỏ thẫm tơ

máu, như con giun hở ra, vặn vẹo, “Giết… Đáng chết… Các ngươi đều đáng chết…”

Hắn phóng lên tận trời, trên pháp đàn hư ảnh đưa tay một nắm, cường đại trấn áp chi lực, đem Dương Lâm cuốn vào trong đó. Nhưng vào lúc này, Dương Lâm sau lưng đột nhiên, hiện ra 1 tôn khủng bố thân ảnh, trên pháp đàn hư ảnh, lập tức bị chấn nát.

Oa ——

Lão pháp sư thổ huyết, sắc mặt trắng bệch.

Xong!

Đánh giá ra sai, cái này Dương Lâm cái kia bên trong chỉ là 1 cái, nho nhỏ sơn quỷ nó trong thân thể, lại ẩn giấu đi lực lượng kinh khủng như vậy.

Một khi mất khống chế, bọn hắn sư đồ 3 người ở bên trong, Vương gia có 1 cái tính 1 cái, ai cũng đừng nghĩ sống. Thậm chí cái này Ngọc Sơn huyện huyện thành, cũng muốn trong một đêm, hóa thành đất chết.

Oanh ——

Dương Lâm rơi vào bên ngoài phủ, khí tức khủng bố một nháy mắt, ép tất cả mọi người xụi lơ trên mặt đất. Hắn còn sót lại cuối cùng một tia thanh minh, chăm chú nhìn quan tài bên trong, cái trán máu thịt be bét Vương Vân Tuệ.

“Vân Tuệ… Vân Tuệ…” Dương Lâm thống khổ nhắm

mắt lại, lại mở ra lúc, chỉ hơn vô tận ngang ngược.

Là bọn hắn hại Vân Tuệ, là bọn hắn.

Giết!

Giết sạch tất cả mọi người.

Để bọn hắn dùng chết, đi hướng Vân Tuệ thứ tội.

Dương Lâm xích hồng 2 mắt, nhìn về phía Vương gia mọi người, sợ hãi, tuyệt vọng tràn ngập lúc, một trận tiếng bước chân đột nhiên ở bên tai vang lên.

“Dương Lâm, giết bọn hắn ngươi đem vạn kiếp bất phục, tại lôi đình phía dưới hóa thành bột mịn ngươi còn muốn làm như vậy sao” 1 vị tiên sinh từ trong đêm tối đi tới, hắn như đứng ngoài quan sát hết thảy, lại hình như giữa thiên địa, chỉ cần hắn nguyện ý, hết thảy đều ở trước mắt.

Trên đỉnh đầu bóng đêm như mực, mây đen ở trong đó chồng chất, tản ra khí tức khủng bố, cuồn cuộn quỷ khí cùng kia trùng thiên sát cơ, nháy mắt bị áp chế.

Dương Lâm khôi phục thần trí, quỳ trên mặt đất, gào khóc.

“Vân Tuệ! Vân Tuệ!”

Nếu không phải đời này tình cảm chân thành, sao lại cố kỵ cảm thụ của nàng, không đối Vương gia điên cuồng trả thù, nhưng Vân Tuệ chết rồi.

“Tiên sinh, cầu tiên sinh khai ân, để ta giết bọn hắn, Dương Lâm vạn tử bất hối!”

Vương lão gia “Phù phù” quỳ xuống, “Vị tiên sinh này, không phải như vậy, ta căn bản không nghĩ tới, muốn hại chết nữ nhi của ta.”

“Là hắn, đều là cái này Dương Lâm, nếu không phải hắn, nhà ta cũng sẽ không rơi vào kết cục này.”

Năm đó một trận kiếp nạn dù quá khứ, nhưng Dương Lâm thiếu niên tuấn kiệt, triển lộ bằng trình chi tướng, sớm liền bị người hữu tâm ghi nhớ. Dương thị cùng năm đó trận kia mưu hại, sớm đã hết thảy đều kết thúc, bọn hắn quyết không cho phép bất luận kẻ nào, ý đồ đi mở ra chân tướng.

Cho nên, có người tìm tới Vương gia, lấy quyền thế bức bách, yêu cầu Vương gia lấy hôn ước làm mồi nhử, thiết 1 cái ngoan độc cạm bẫy, muốn đưa Dương Lâm vào chỗ chết.

Vương lão gia nhiều lần giãy dụa, lựa chọn phủ định hôn ước, cưỡng ép đoạt lại cưới khế, càng liên tiếp phái người cảnh cáo Dương Lâm, để hắn nhanh chóng rời đi nơi thị phi.

Cùng Phùng thị thông gia, thứ nhất là nghĩ đoạn mất nữ nhi tưởng niệm, thứ 2 là cho Vương gia cầu cái dựa vào, tránh đối phương thu sau tính sổ sách.

Nào có thể đoán được Dương Lâm phẫn mà báo quan,

vừa vặn cho những người kia, ngầm thao tác cơ hội, dừng lại đánh gậy đánh gãy thiếu niên nhân sinh, mới có hôm nay.

Vương lão gia thống khổ hối hận, “Sớm biết như thế, lão phu liền ứng mẫn diệt lương tâm, đáp ứng cùng bọn hắn hợp tác, giết Dương Lâm 1 người, Vân Tuệ làm sao đến mức đây… Dương huynh, ngươi ta tương giao mười mấy năm, chung quy là một trận sai a, ta tình nguyện lúc trước, chưa từng cứu kia rơi xuống nước thư sinh!”

Hắn nhắm mắt lại, trọc lệ cuồn cuộn.

Chương 1560 : Trên trời rơi xuống tiên triện

Dương Lâm trừng lớn mắt, nguyên lai đúng là bởi vì hắn, mới đưa đến người thương chết thảm, “Oa” phun ra một ngụm máu đen.

Đôi mắt tan rã, khô nhạt không ánh sáng, “Vân Tuệ, là ta hại ngươi, ta sai, ta đích xác hẳn là rời xa, làm sao đến mức cho ngươi trêu chọc tai hoạ…”

Hắn trùng điệp dập đầu, “Tiên sinh, cầu tiên sinh giết ta đi!”

La Quan lắc đầu, đạp chân xuống, “Địa phủ quỷ sai ở đâu “

Bá ——

Một mảnh âm khí hiện lên, lại có 2 thân ảnh, bị trực tiếp triệu hoán mà tới.

“Ai lớn mật như thế, dám giam cầm Địa phủ…” Áo đen thân ảnh gầm thét còn chưa nói xong, liền bị 1 bàn tay đập trở về.

Áo trắng thân ảnh “Phù phù” quỳ xuống, cung kính nói: “Địa phủ Bạch Vô Thường, phụng Diêm Quân lão gia mệnh, tạm chưởng câu hồn công việc, bái kiến tiên sinh!”

Áo đen thân ảnh một cái giật mình, tiên sinh trong thiên hạ này, có ai có thể tại địa phủ trước mặt, xưng được 1 câu tiên sinh mồ hôi lạnh nháy mắt toát ra, hắn trùng điệp dập đầu, “Hắc Vô Thường bái kiến tiên sinh, tiểu nhân ngôn từ vô dáng, mạo phạm tiên sinh chỗ, còn xin thứ tội!”

La Quan thần sắc như thường, “2 người các ngươi tra một chút, nơi đây Vương gia chi nữ Vương Vân Tuệ, tại 3 ngày trước bỏ mình, hồn phách hiện tại nơi nào.”

“Vâng, mời tiên sinh hơi chờ.” Đen, Bạch Vô Thường vội vàng xưng phải, đầu ngón tay kết động, rất nhanh mặt lộ vẻ ý mừng, “Tìm được!”

“Về tiên sinh, Vương Vân Tuệ hồn phách, tại 3 ngày trước bị Địa phủ quỷ sai, mang về trong địa phủ, bây giờ ngay tại đánh giá khi còn sống thiện ác , chờ đợi luân hồi chuyển thế.”

Dương Lâm bỗng nhiên ngẩng đầu, “Tiên sinh, cầu ngài từ bi, cho ta một cái cơ hội, để ta gặp lại một chút Vân Tuệ!”

La Quan hướng hắn nắm vào trong hư không một cái, Dương Lâm kêu thảm một tiếng, nó thể nội một vệt bóng đen, bị ngạnh sinh sinh kéo ra bên ngoài cơ thể, hóa thành 1 đạo khói đen, cuối cùng rơi vào trong lòng bàn tay.

Mơ hồ có thể thấy được, 1 tôn đại yêu hư ảnh hiển hiện, nhưng ở La Quan khí tức dưới, rất nhanh vỡ nát tiêu tán ở giữa thiên địa.

Đây là năm đó Yêu hoàng đạo cơ sụp đổ, sinh sôi, bỏ trốn một sợi sát khí, yên lặng tại núi hoang địa mạch nhiều năm, cho đến Dương Lâm bỏ mình, lòng mang phẫn oán không cam lòng, hấp dẫn cái này sát khí nhập thể, mới thành hôm nay bộ dáng.

Nếu không phải Dương Lâm bản thân, chính là lòng mang hạo nhiên chính khí người đọc sách, thay cái phổ thông hồn phách, đã sớm áp chế không nổi sát khí ăn mòn, hóa thành chân chính ác quỷ làm hại nhân gian. Mà đây cũng chính là, La Quan nguyện ý xuất thủ, giúp hắn một tay nguyên nhân.

Sát khí bị bóc ra, Dương Lâm hồn phách, khôi phục lại bộ dáng ban đầu, huyết y biến thành áo trắng, nghiễm nhiên là cái phong độ nhẹ nhàng đọc sách lang quân.

La Quan nói: “Cái này Dương Lâm, sau khi chết dù hóa ác quỷ, nhưng vẫn chưa nguy hại nhân gian, lại việc này bên trong cũng có ta một chút nhân quả. Nếu là có thể lời nói, liền mời 2 vị tiễn hắn nhập địa phủ, cùng Vương Vân Tuệ cùng một chỗ, nhập 6 đạo luân hồi chuyển thế đi thôi.”

Đen, Bạch Vô Thường vội vàng hành lễ, “Tiên sinh nói quá lời, ngài có phân phó, tiểu nhân 2 cái ổn thỏa tuân theo, mời tiên sinh yên tâm, chúng ta chắc chắn đưa Dương Lâm đi Địa phủ.”

“Ừm.” La Quan gật gật đầu, “Dương Lâm, vậy ngươi liền cùng 2 vị vô thường đi thôi.”

Dương Lâm cảm kích nước mắt linh, dập đầu, “Tạ ơn tiên sinh! Nếu có cơ hội, Dương Lâm đời sau làm trâu làm ngựa, định báo đại ân!”

Hắn đứng dậy, đi theo đen Bạch Vô Thường rời đi.

Trên đường phố, đột nhiên hiện lên sương mù, vô thường cùng Dương Lâm thân ảnh, đột nhiên trở nên mơ hồ, đây chính là Hoàng Tuyền con đường.

Mấy hơi về sau, liền biến mất không gặp.

“A…” Vương lão gia kinh hô một tiếng, như nghĩ đến cái gì, vội vàng quỳ trên mặt đất, “Tiên sinh, cầu tiên sinh xuất thủ, để nữ nhi của ta kiếp sau, ném một người tốt, nàng đời này quá khổ, là ta cái này làm cha vô dụng, không thể bảo vệ tốt nàng.”

Vương phu nhân cũng quỳ xuống, liên tục dập đầu.

Vừa rồi một màn, bọn hắn tận mắt nhìn thấy, vị tiên sinh này tùy ý liền có thể, triệu hoán Địa phủ quỷ sai đến đây, lại thái độ cung kính vạn điểm, tuyệt đối có năng lực, nhúng tay chuyển sinh luân hồi.

La Quan lắc đầu, “Lục đạo luân hồi tự có pháp lệnh, ta có thể đưa Dương Lâm nhập địa phủ, lại sẽ không can thiệp trong đó, các ngươi đều đứng lên đi.”

Vương phu nhân còn muốn lại bái, lại bị Vương lão gia giữ chặt, hắn lau lau nước mắt, “Vân Tuệ có thể xuống đất phủ luân hồi, xuống dốc phải cô hồn dã quỷ hạ tràng, đã là mời thiên chi hạnh. Hôm nay, ta Vương gia có thể

may mắn thoát khỏi tại khó, nhờ có tiên sinh xuất thủ, còn xin tiên sinh đi vào, để Vương gia trò chuyện tỏ tâm ý."

"Không cần, ta hôm nay tới đây, chỉ là vừa lúc mà gặp thôi." La Quan nhìn xem cẩu cẩu túy túy, quay người muốn trốn đại đệ tử, "Đi tìm ngươi sư phó, đem hắn mang tới thấy ta… Nói với hắn, nếu như dám trộm đi, liền đánh gãy chân hắn."

Đối phù đạo người, hắn cũng không có gì sắc mặt tốt.

"A… Đúng đúng, tiểu nhân cái này liền đi, mời tiên sinh hơi chờ." Đại đệ tử vẻ mặt cầu xin, hướng Vương gia viện tử phóng đi.

Bên này, lão pháp sư cùng Nhị đệ tử, lên tiếng lên tiếng chít chít đứng dậy, một mặt kinh nghi bất định.

Thực tế là, vừa rồi động tĩnh bên ngoài, quá mức dọa người, đột nhiên lại an tĩnh xuống, không phải là kia Dương Lâm đại khai sát giới đang do dự, muốn hay không thừa cơ chạy trốn lúc, đại đệ tử băng băng mà tới, "Sư phó, sư phó, tiên sinh gọi ngài ra ngoài!"

Rất nhanh, sự tình giải thích rõ ràng.

Ừng ực ——

Lão pháp sư nuốt nước bọt, "Cái kia, lão đại a, ngươi nói là sư không đi lời nói, có thể hay không thật bị đánh gãy chân "

Đại đệ tử khóe miệng giật một cái, “Sư phó, đệ tử không biết, nhưng ta khuyên ngươi tốt nhất đừng thử.”

Nhị đệ tử nói: “Sư huynh nói rất đúng.”

Lão pháp sư thở dài một tiếng, “Là phúc thì không phải là họa, là họa thì tránh không khỏi… Đi thôi, chớ có để tiên sinh lâu chờ.” Hắn nhận mệnh giậm chân một cái, mang theo 2 tên đệ tử, vội vàng đi ra ngoài.

“Tiên triện một mạch Mã Bá Ôn, mang theo đệ tử trái phải bái kiến tiên sinh! Tiên sinh cao thượng, cứu vạn dân tại thủy hỏa, giải thương sinh lớn ách, bá ấm khâm phục, cảm kích.” Lão pháp sư cúi đầu liền bái, hô to không thôi.

Đại đệ tử, Nhị đệ tử, vội vàng đi theo phía sau, cái mông quật khởi lão Cao.

La Quan đôi mắt chớp lên, vị này phù đạo người thừa kế, ngược lại là cái thú vị người, bất quá… Hắn ánh mắt nhìn lướt qua, trầm mặc, phát run Nhị đệ tử, thản nhiên nói: “Đứng lên đi.”

“Đa tạ tiên sinh!”

Hô ——

Sư đồ 3 người buông lỏng một hơi, xem ra hôm nay, tựa hồ cũng không phải là kiếp nạn. Nhưng cao nhân làm việc, thường thường không thể phỏng đoán, 3 người dù đứng dậy, vẫn như cũ không dám khinh thường.

Lão pháp sư cung kính nói: “Trước tiên cần phải sinh gọi đến, bá ấm trong lòng sợ hãi, không biết tiên sinh có gì phân phó phàm đủ khả năng, tất dốc hết toàn lực.”

Người này ngược lại là lanh lợi.

La Quan nói: “Ngày ấy tại tiểu lưu bờ sông, ta gặp ngươi đưa 1 đạo phù lục, cho cái kia Trương gia lão gia tử, liền lòng có cảm giác.”

“Đến hôm nay gặp lại, ngươi bùa này chi đạo, như lại có rất nhiều tinh tiến vào, ta đối đạo này có chút hứng thú, không biết Mã đạo hữu nhưng nguyện trao đổi một hai, La mỗ định sẽ không để cho ngươi ăn thiệt thòi.”

Tiểu lưu bờ sông !

Lão pháp sư giật mình, ngày ấy thế cục đột biến, lại có thiên tượng trắc trở, hắn hoảng sợ mờ mịt không biết vì sao. Vốn cho rằng, là nhà mình vận khí tốt, nhưng đã vị tiên sinh này, ngày đó cũng tại kia bên trong… Hẳn là, đây hết thảy thủ bút đều đến từ hắn

Nghĩ tới đây, liền càng thêm kính sợ, “Tiên sinh nói quá lời, bất quá là phù lục tiểu đạo mà thôi, có thể được tiên sinh coi trọng, là bá ấm vinh hạnh, ngài cứ mở miệng, tiểu nhân biết gì nói nấy.”

Chỉ đơn giản như vậy, phù đạo truyền thừa, liền nắm bắt tới tay La Quan giờ phút này, lại nhịn không được sinh ra một tia hoang đường cảm giác.

Bây giờ, giới ngoại phù đạo bày ra thiên la địa võng, chỉ

cùng La Quan hiện thân, liền muốn để hắn vạn kiếp bất phục.

Nhưng tại tiểu thanh thiên thế giới, phù đạo truyền thừa người, lại đối với hắn chấp lễ cung kính, nguyện 2 tay đem phù đạo nền tảng đều dâng lên.

Việc này, thật đúng là ly kỳ, cổ quái!

Hẳn là trong đó có trá suy nghĩ chuyển động, La Quan bất động thanh sắc, thản nhiên nói: “Như thế thuận tiện, chỉ cần Mã đạo hữu thành tâm truyền thụ, La mỗ tất có hồi báo.” Hắn quay người, “Nơi đây không tiện giao lưu, Mã đạo hữu cùng 2 vị, mà theo ta tới đi.”

“Vâng, tiên sinh!” Mã Bá Ôn vội vàng đuổi theo, Vương gia nhận lời chỗ tốt, cũng hoàn toàn không lo được.

Rất nhanh, một nhóm 4 người đi xa.

Vương lão gia thở dài một hơi, mặt mũi tràn đầy tiếc nuối, “Đáng tiếc, vị tiên sinh này tầm mắt quá cao, không phải ta Vương gia có thể leo lên, nếu không ta nữ nhi kia, vãng sinh tất có nơi đến tốt đẹp.”

Vương phu nhân đập hắn, “Ngươi còn nói, nếu không phải ngươi nhân từ nương tay, Vân Tuệ làm sao đến mức đây… Ta số khổ nữ nhi a!”

Nàng lại khóc trời gạt lệ bắt đầu.

Vương lão gia khó nén bi thống, “Đi, nghênh tiểu thư về nhà, treo cờ trắng, lo việc tang ma sự tình.”

“Lão gia, con gái chúng ta cứ như vậy chết vô ích hắn Phùng gia, là hung thủ giết người!”

Vương lão gia trong lòng đắng chát, không phải lại như thế nào quận thành Phùng gia a, dòng dõi cao quý, há lại bọn hắn có thể trêu chọc lên

Một bên khác.

La Quan phía trước, sư đồ 3 người ở phía sau, không ngừng bước.

Không biết qua bao lâu, đột nhiên sáng mắt lên, sư đồ 3 người hậu tri hậu giác, lúc này mới phát hiện bọn hắn không ngờ đi tới ngọc núi chi đỉnh.

Giờ phút này, sơn phong xuyên qua tầng mây, trên đỉnh đầu trăng sao sáng trong, vẩy xuống mảng lớn ngân huy. 1 con bạch hồ, chính ghé vào đỉnh núi, 1 khối bóng loáng tảng đá mặt ngoài, phun ra nuốt vào lấy thái âm quang hoa.

Đột nhiên vang lên tiếng bước chân, dọa bạch hồ nhảy một cái, nó thông suốt quay người, liền nhìn thấy sảng khoái đi trước đến La Quan. Chỉ một chút, bạch hồ liền thân thể căng cứng, “Sưu” một tiếng chui vào ở giữa rừng cây, biến mất vô tung vô ảnh.

La Quan thần sắc nhàn nhạt, đối cái này bạch hồ cũng không thèm để ý, đi tới đỉnh núi tảng đá lớn bên cạnh ngồi xuống, quay người mặt lộ vẻ mỉm cười, “Nơi đây yên tĩnh, có thể làm giao lưu chỗ, mời Mã đạo hữu trước

nói một chút, liên quan tới tự thân truyền thừa chi tồn tại.”

Lão pháp sư đang nhìn trên bầu trời mặt trăng, trong lòng tính nhẩm canh giờ, từ trong thành đi đến ngọc núi chi đỉnh, lại chỉ dùng một lát, thậm chí đây hết thảy, bọn hắn đều không phát giác gì, không khỏi âm thầm tắc lưỡi.

Nghe vậy vội vàng hành lễ, “La tiên sinh yên tâm, ta tiên triện một mạch, dù nghiêm cấm đạo pháp ngoại truyện, nhưng bây giờ phóng nhãn thiên hạ, người thừa kế bất quá ta sư đồ 3 cái. Nếu không phải hôm nay tiên sinh xuất thủ cứu giúp, ta sư đồ hẳn phải chết tại Dương Lâm trong tay, tiên triện một mạch cũng chấp nhận này đoạn tuyệt.”

“Mạng sống, diên nói chi ân, đầy đủ đánh vỡ cựu lệ, bá ấm nguyện đem biết tiên triện hết thảy, đều báo cho Vu tiên sinh.”

Thông minh!

Những lời này, nói có lý có cứ, lại rút ngắn quan hệ lẫn nhau, La Quan cười gật đầu, “Như thế, Mã đạo hữu mời đi.”

Mã Bá Ôn mừng thầm, rất nhanh chỉnh đốn tâm tình, chậm rãi nói: “Theo tổ tiên truyền ngôn, một ngày trời sập, có tiên triện giáng lâm, phàm nhân quan sát, tu tập, tiếp theo phải phù đạo diệu pháp, mở ra tu hành, thế gian bởi vậy tiến vào, người tu hành giáng lâm thời đại.”

“Trong thời gian này, các phương nghiên cứu tiên triện, riêng phần mình tu hành lĩnh hội, phù đạo con đường dù lẫn nhau thiên về khác biệt, lại có nhiều loại suy chỗ. Bởi vì tu hành phương hướng, cũng sinh ra qua một chút ma sát, nhưng không nghiêm trọng lắm, ngược lại 100 nhà đua tiếng, khiến cho tiên triện một mạch phồn vinh cường thịnh.”

“Nhưng, đến 10 triệu năm sau, phù đạo vạn lưu về 1, dần dần sát nhập thành 2 đại phe phái, giữa lẫn nhau ngăn cách dần sâu, trong đó tựa hồ liên lụy đến, một ít không biết nhân quả, mâu thuẫn càng phát ra mãnh liệt, cuối cùng bộc phát một trận đại chiến. Người thắng trở thành phù đạo chính thống, chấp chưởng đại quyền, người bị thua bị vây quét chém giết, như vậy không gượng dậy nổi, dần dần khó khăn, tuyệt diệt…”

Chương 1561 : Dám cùng phù đạo là địch

Lão pháp sư thở dài một tiếng, tóc bạc mày trắng, hiển thị rõ thưa thớt, “Ta mạch này, chính là phù đạo suy tàn một phương, lang bạt kỳ hồ, cuối cùng mai một ở đây, đến hôm nay chỉ còn ta sư đồ 3 người, thực tế xấu hổ không thôi, không còn mặt mũi đối tiên tổ.”

La Quan khẽ nhíu mày, thực tế không nghĩ tới hôm nay, chỉ là thuận miệng hỏi một chút, lại đào móc ra kinh người như thế chân tướng.

Phù đạo chi tranh ! Điểm này, lúc trước hắn chưa từng nghe nghe.

Hơi trầm ngâm, “Mã đạo hữu lời nói, chính là tiên triện một mạch điển tịch ghi chép “

Lão pháp sư biểu lộ cứng đờ, hơi có vẻ ngượng ngùng, “Cái kia… Khục… Ngược lại là không có… Không dám giấu diếm tiên sinh, ta tiên triện một mạch những này bí truyền… Đều là đời đời truyền miệng, chưa từng thay đổi văn tự…”

A, chính là miệng này a.

Loại vật này, trải qua không biết bao nhiêu đời người, truyền đến hôm nay sớm đã bị vặn vẹo, khuếch đại đến, không thể tưởng tượng tình trạng, chỉ sợ không có mấy điểm có thể tin.

La Quan ám hảo cảm cười, vô ý thức lại cảm ứng một chút, nếu không phải Mã Bá Ôn cùng kia Nhị đệ tử trên thân, thật có phù đạo ấn ký, hắn đều muốn hoài nghi, chính mình có phải hay không lầm. Cũng được, lại mặc kệ cái này sư đồ 3 người lai lịch, chí ít có thể học tập phù đạo, bất luận cao thâm hay không, cũng coi như biết người biết ta.

“Mã đạo hữu, trước đó tại Vương gia, ngươi từng thiêu đốt phù lục, triệu Hoán Kim giáp lực sĩ giáng lâm, không biết này phù lục làm giải thích thế nào “

Lão pháp sư mừng rỡ, “Về tiên sinh, đây là Thiên Bảo thông linh, triện đốt tại trời, thỉnh thần uy hàng thế, ngưng giáp sĩ bảo vệ chi phù lục, này phù học tập rất là gian nan, tiểu nhân năm đó đi theo tiên sư, khổ luyện 3 năm mới có tạo thành.”

“Như tiên sinh đối phù đạo có hứng thú, không bằng từ nhập môn bắt đầu, tiểu nhân nhưng họa 1 trương thanh linh phù, gột rửa thiên địa tạp chất, rèn luyện thanh linh hòa mình, này độ khó vừa lúc phù hợp.”

La Quan lắc đầu, “Không cần, liền xem ngày đó bảo thông linh… Phù, mời Mã đạo hữu xuất thủ, La mỗ trước tạm đứng ngoài quan sát một hai.”

“… Tốt, kia mời tiên sinh hơi chờ.” Lão pháp sư thầm than, tiên triện bác đại tinh thâm, hắn bây giờ có chỗ lĩnh hội, đạo này tuyệt không phải chỉ có pháp lực liền có thể tu hành. La tiên sinh dù lợi hại, nhưng đợi hắn kiến thức phù đạo phức tạp, liền biết lão phu nói không giả.

Rất nhanh, bút mực giấy nghiên tất cả chuẩn bị thỏa đáng, lão pháp sư cáo kể tội, thở sâu cầm bút hư lập. Mấy hơi về sau, hắn đầu bút lông rơi xuống, tại trên giấy vàng long xà du tẩu, cả trương Thiên Bảo thông linh phù vung lên mà liền.

Đón lấy, mới thở dài ra một hơi, chắp tay nói: “May mắn không làm nhục mệnh, bùa này đã vẽ thành, tiên sinh mời xem.”

Một sợi ánh trăng rơi vào giấy vàng phía trên, lại có từng tia từng tia từng sợi ánh trăng, bị dẫn dắt hút vào trong đó, tại phù lục bên trong du tẩu, dập dờn.

La Quan như có điều suy nghĩ, cong ngón búng ra, bùa này “Bành” một tiếng dấy lên, giáp vàng lực sĩ tùy theo xuất hiện. Một thân Uy Võ giáp vàng, ánh trăng lưu chuyển gia trì, “Bành” một tiếng quỳ một chân trên đất, 2 tay ôm quyền, “Bái kiến Tiên quân!”

Lão pháp sư biểu tình ngưng trọng.

Phù lục không sai, giáp vàng lực sĩ cũng không sai, nhưng bây giờ ngươi bái phương hướng, có phải là sai bần đạo tại cái này bên trong a!

La Quan tiến lên 2 bước, đưa tay tại giáp vàng lực sĩ trên thân sờ sờ, có thể cảm nhận được một phần, huyền minh bên ngoài khí tức.

Chính là này khí tức tồn tại, mới ngưng tụ ra giáp vàng lực sĩ, đáng tiếc khí tức quá yếu, dẫn đến giáp vàng lực

sĩ thực lực, cũng cơ hồ nhưng không đáng kể.

Nhưng La Quan để ý, là kia một phần huyền minh chi khí, hắn rất xác định đây cũng không phải là, là tiểu Thanh trời thế giới nội bộ chi lực.

Nói cách khác, này phù lục có thể câu thông giới ngoại chỗ… Chỉ này một điểm, La Quan liền có thể xác định, Mã Bá Ôn sư đồ 3 người, thật là hàng thật giá thật phù đạo người thừa kế. Phải phù đạo truyền thừa tại dưới mắt, vậy hắn phải chăng có thể, tham tường một hai đâu

Nghĩ nghĩ, La Quan nói: “Mã đạo hữu , có thể hay không mượn giấy bút dùng một lát “

Lão pháp sư 2 tay dâng lên, “Tiên sinh mời.”

La Quan cầm bút lạc dưới, vung lên mà liền, “Ông” một tiếng kêu khẽ, giấy vàng thành phù nhưng vẫn đi bay lên, cuốn lên gió núi trận trận, gợi lên cây rừng sàn sạt.

Thái âm quang hoa thụ phù lục dẫn dắt, từ đỉnh đầu trút xuống, như một vũng cam tuyền rót vào nó mạch lạc bên trong, thanh huy trong vắt thần thái chói mắt.

Thành!

La Quan cũng rất kinh ngạc, đôi này hắn mà nói, tựa hồ cũng không khó khăn… Không, thậm chí có thể nói cực kì đơn giản, tựa như cái này 1 phù đạo, cùng hắn kiếm tu thân phận, vô song phù hợp.

Lão pháp sư trợn mắt hốc mồm, “Cái này… Cái này…

Tiên sinh hẳn là, cũng là phù đạo đại gia sao” một bút thành phù, dưới mắt dị tượng quả thực nghe rợn cả người.

La Quan lắc đầu, “La mỗ vẫn chưa tu hành qua pháp này, hôm nay cũng là lần thứ 1 nhìn thấy… Cái này, chính là phù đạo sao !” Giờ phút này, trong tâm thần hắn, một tia mơ hồ cảm ứng hiển hiện, vượt qua thời không ngăn trở, chỉ phía xa vũ trụ cực sâu nơi nào đó.

Nó chỗ hướng rộng lớn to lớn, như đại dương mênh mông khôn cùng, mơ hồ trong đó trước mắt hắn, như nhìn thấy 1 trương to lớn phù lục… Có lẽ, ứng xưng là tiên triện!

Nó lại thật tồn tại ! Có lẽ, lão pháp sư trước đó, liên quan tới trên trời rơi xuống tiên triện nói chuyện, cũng không đều là miệng này.

“Ừm không tốt, có người chú ý tới ta, ý đồ truy bản tố nguyên.” La Quan trong lòng hơi rét, đoạn đi giữa lẫn nhau liên hệ.

Sau đó, đáy lòng bất an, tiêu tán theo.

La Quan ngẩng đầu, đem chú ý đặt ở, trước mắt tờ phù lục này bên trên, nó bây giờ hấp thu thiên địa linh khí, lại dẫn ánh trăng quán chú, dù vẫn gánh chịu tại một tờ giấy vàng, lại lưu quang ẩn hiện, thần thái bất phàm.

Nghĩ nghĩ, hắn cong ngón búng ra, bùa này linh quang đại phóng, nhưng lại chưa như lão pháp sư vẽ phù lục thiêu đốt, mà là theo linh quang **, hóa thành 1 tôn giáp

vàng lực sĩ.

Ngô, hoặc là xưng là, kim giáp thần đem tương đối thỏa đáng.

Cùng lão pháp sư biến thành phù lục, triệu hồi ra giáp vàng lực sĩ so sánh, trước mắt tôn này kim giáp thần tướng, thân thể chừng trượng hơn, vàng óng ánh giáp trụ mặt ngoài, có thể thấy được phù văn mạch lạc xoay quanh, chính là Thiên Bảo thông linh phù một bộ điểm, giờ phút này còn tại không ngừng hấp thu ngoại giới lực lượng.

Hiển nhiên, La Quan tôn này giáp vàng lực sĩ, cũng không phải là một lần tính sản phẩm, hắn có thể tự động hấp thu thiên địa lực lượng, duy trì tự thân tồn tại.

Bành ——

Mặt đất chấn động, khe hở liên tục xuất hiện, giáp vàng lực sĩ ôm quyền thăm viếng, “Giáp vàng 11, bái kiến Tiên quân!”

11.

Hắn lại có tên của mình.

La Quan suy nghĩ chuyển động, “Ngươi vì sao, xưng mình vì 11 “

Giáp vàng 11 có chút trầm mặc, giống như là đang suy nghĩ, “Về Tiên quân… Ta cũng không biết… Nhưng ta vị lần… Chính là 11…” Giáp vàng lực sĩ trả lời, rõ ràng

đoạn tiếp theo không ngừng, ý thức cũng không rõ ràng, nhưng cái này đã đầy đủ kinh người.

Lão pháp sư cái cằm cơ hồ trật khớp, hắn chưa từng nghe nói qua, Thiên Bảo thông linh phù lại còn có như vậy biến hóa, chẳng lẽ là sư phó năm đó, có cái gì bí kỹ chưa từng truyền xuống

Nhưng cũng không đối a, La tiên sinh vẽ, rõ ràng chính là cùng ta đồng dạng phù lục, hắn hay là cùng ta hiện trường học đây này.

Trong lúc nhất thời, Mã Bá Ôn tinh thần hoảng hốt.

La Quan quay người, “Mã đạo hữu, tiên triện một mạch truyền thừa, nhưng có sách bí điển loại hình, cung cấp La mỗ nhìn qua” gặp hắn không có phản ứng, La Quan lại hỏi một lần.

“A… Có có có, tiên sinh mời xem.” Lão pháp sư từ mang bên trong lấy ra một quyển sách, toàn thân ố vàng, cạnh góc còn có một số, bị đốt cháy khét vết tích, hiển nhiên truyền thế đã lâu.

“Cái này sổ, là sư phụ ta năm đó so sánh tổ tông truyền thừa, cẩn thận trích ra mà thành, ta sở học hết thảy đều đến từ trong đó.”

La Quan nói lời cảm tạ, đem sổ cầm vào tay, không nhanh không chậm lật xem một lần, trong lòng đã có phán đoán.

Đây cũng không phải là phù đạo cạm bẫy.

Chí ít, Mã Bá Ôn sư đồ 3 người, tuyệt không phải phù đạo bố cục quân cờ. Bởi vì lúc này, trong tay hắn cầm sách, trong đó ghi lại đủ loại phù lục, đều có huyền diệu cảm ứng, như hắn nguyện ý, đại khái có thể làm trận vẽ ra.

Nhưng có trước đó, đối xa xôi không biết chỗ, kia đến tiên triện cảm giác, cùng về sau không biết ngược dòng tìm hiểu, khiến La Quan sinh lòng suy đoán, vẫn chưa mạo muội động thủ.

Cho nên, lão pháp sư vừa rồi nói, liên quan tới tiên triện hàng thế, phù đạo đấu tranh nội bộ sự tình, đến cùng phải hay không thật La Quan cảm thấy, ở trong đó có nhiều bí ẩn.

Nghĩ nghĩ, hắn đem sách trả lại cho lão pháp sư, “Đa tạ Mã đạo hữu, cuốn sách này xin cầm lấy, nhưng có một ít sự tình, La mỗ hi vọng Mã đạo hữu có thể chi tiết hồi bẩm.” Dừng một chút, hắn mặt lộ vẻ nghiêm nghị, “Không biết, Mã đạo hữu vẽ thành phù lục lúc, nhưng từng cảm thấy được cái gì “

Lão pháp sư mặt lộ vẻ mờ mịt, “Cái gì cái này… Ta không rõ, tiên sinh lời ấy ý gì “

La Quan lắc đầu, xem ra phù thành về sau, cùng tiên triện chỗ dao cảm, cũng không phải là người người cũng có thể làm đến.

Đúng lúc này, Nhị đệ tử đột nhiên mở miệng, “Tiên sinh, ta tại vẽ bùa về sau, từng có một chút cảm ứng…

Nhưng rất mơ hồ, ta cũng không xác định đó là cái gì…”

La Quan nhìn xem hắn, “Cứ nói đừng ngại.”

“Chính là… Ta cảm thấy trên đỉnh đầu, tựa hồ có tồn tại gì, đang triệu hoán ta đây đồng dạng… Nhưng cụ thể là cái gì, ta thấy không rõ lắm, đã cảm thấy nó rất rất lớn, tựa hồ so trời còn lớn, có thể đem thiên địa vạn vật, đều bao la ở bên trong…”

Lão pháp sư một trận xấu hổ, ngươi hỗn tiểu tử này, thực có can đảm hồ liệt đấy, coi như nghĩ trước đây sinh trước mặt lộ mặt, cũng không thể nói hươu nói vượn a.

Tiên triện dù thần kỳ, cũng đích xác có uy năng, nhưng ở tiên sinh trước mặt, đại khái cũng chỉ là trò trẻ con. Nếu không, La tiên sinh cũng sẽ không, chỉ là nhìn một lần, liền có thể trực tiếp vẽ ra tới.

“Tiên sinh thứ tội, ta nhị đệ tử này ngôn ngữ vô dáng, hoặc là vẽ bùa về sau mỏi mệt, nhất thời xuất hiện ảo giác, mời tiên sinh chớ có tới so đo.” Lại quay người quát mắng, “Lão nhị, ngươi cái to gan lớn mật đồ vật, thất thần làm cái gì còn không tranh thủ thời gian cho tiên sinh bồi tội!”

Nhị đệ tử mặt tái đi, liền muốn quỳ xuống, lại bị lực lượng vô hình ngăn lại.

La Quan nhìn xem hắn, “Ngươi vẫn chưa cảm ứng sai, La mỗ ngược lại là muốn chúc mừng Mã đạo hữu, thu 1 vị thiên tư thượng giai đệ tử.”

Lão pháp sư một mặt kinh ngạc.

Đại đệ tử nhẫn mấy nhẫn, nhịn không được, “Cái kia, tiên sinh ngài nhìn, vãn bối như thế nào “

La Quan lắc đầu, “Còn cần nhiều hơn lịch luyện.”

Đại đệ tử mặt đỏ lên, ủ rũ, sư phó một mực khen ta thông minh, chẳng lẽ là giả không thành

La Quan đưa qua bút, “Ngươi đến vẽ 1 trương phù, ân… Liền cũng họa trương này Thiên Bảo thông linh phù, như thế nào “

Nhị đệ tử gật gật đầu.

Lão pháp sư giật mình, “Lão nhị, ngươi học được này phù “

Nhị đệ tử nghĩ nghĩ, “Hẳn là sẽ.”

Tờ thứ 1, họa phế.

Lâm thành phù lục trước, tay hắn run một cái, sắc mặt lập tức đỏ lên.

La Quan không thèm để ý phất phất tay, “Kế tiếp theo, bình tĩnh lại, liền chỉ coi chúng ta không tại.”

Nhị đệ tử thở sâu, lần thứ 2 đặt bút, hết thảy thuận lợi.

Ông ——

1 đạo nhỏ xíu vầng sáng, tại trên giấy vàng hiện lên, La Quan lập tức đưa tay, đem trương này Thiên Bảo thông linh phù cầm trong tay.

Quả nhiên, hắn cảm ứng được một tia, cùng ngoại giới cấu kết, chỉ là cùng hắn so sánh có chút yếu ớt.

Sau một khắc ——

La Quan khẽ di một tiếng, mặt lộ vẻ ngạc nhiên, phương kia mới xuất hiện ngược dòng tìm hiểu khí cơ, càng lại độ giáng lâm. Nhưng Nhị đệ tử phù lục cùng ngoại giới cấu kết, thực tế quá mức yếu ớt, chấn động bên trong liền muốn sụp đổ, đối diện người đối đây, dường như sớm có đoán trước.

“Ngưng!” Một tiếng quát nhẹ, từ cách xa bên ngoài truyền đến, kia chấn động bên trong khí cơ, lập tức làm vững chắc đi.

La Quan hừ lạnh bấm tay gảy nhẹ, “Ba” một tiếng phù lục nhẹ vang lên, kia 1 đạo cùng ngoại giới cấu kết, lập tức vỡ nát.

“Các hạ là ai dám cùng ta phù đạo là địch!” Phẫn nộ gào thét, ở bên tai vang lên, lại tại sau một khắc biến mất không thấy gì nữa.

La Quan mắt lộ ngưng trọng.

—

Chương 1562 : Chuyện nhân gian, nhân gian cuối cùng

Nhị đệ tử chần chờ, “Tiên sinh, thế nhưng là có chỗ nào không đúng “

La Quan xem ra, “Ngươi muốn nói cái gì “

Nhị đệ tử mặt lộ vẻ bất an, “Vừa rồi, ta như cảm giác được, có rất đáng sợ ánh mắt, trong bóng tối nhìn trộm. Lúc trước, ta lần thứ 1 vẽ thành phù lúc, cũng có cùng loại cảm thụ, dọa đến ta tranh thủ thời gian hủy lá bùa, mới biến mất không thấy gì nữa.”

La Quan trầm ngâm, nhìn về phía sắc mặt mờ mịt lão pháp sư, “Mã đạo hữu, thỉnh cầu ngươi đem trước, có quan hệ phù đạo truyền thừa lai lịch mà nói, lại cẩn thận giảng một lần.”

Lão pháp sư xưng là.

La Quan một bên nghe, một bên suy tư, giả thiết này thuyết pháp làm thật, viễn cổ ngày nào đó trên trời rơi xuống tiên triện, tiến tới diễn hóa thành phù đạo.

Phù đạo 100 nhà đua tiếng, cuối cùng tan quy về 2, lẫn nhau bởi vì không biết mâu thuẫn, bộc phát kịch liệt nội đấu. Cuối cùng, người thắng trở thành chính thống, kẻ thất bại bị tiêu diệt hầu như không còn.

Mà tiểu thanh thiên bên trong, thì bởi vì một ít nguyên nhân, bảo tồn phù đạo lạc bại kia một chi, sau cùng truyền thừa.

Này cả 2 dù thế thành nước lửa, lại lẫn nhau đồng nguyên… Bởi vì cái gọi là này lên kia xuống, như tiểu thanh thiên tu hành phù đạo người, nhưng cùng tiên triện giao cảm, thì mang ý nghĩa suy tàn một mạch chết mà khôi phục, liền có thể chia cắt rơi, đương kim phù đạo cầm quyền một mạch, chỗ chấp chưởng quyền hành.

Cho nên, La Quan lần thứ 1 thành phù, cùng tiên triện xúc động, mới có thể dẫn tới phù đạo đại năng giả, không chút do dự truy sát.

Nhị đệ tử gây nên gợn sóng yếu ớt, đối phương cũng không bỏ qua.

Đương nhiên, trước mắt đây hết thảy, tạm thời vẫn chỉ là suy đoán, nhưng La Quan đã nghĩ đến kiểm nghiệm chi pháp… Như tưởng tượng làm thật, có lẽ hắn có thể, trước cho phù đạo tìm chút phiền phức, suy yếu lực lượng, cũng có lợi cho hắn sau này đánh vỡ hàng rào.

Lão pháp sư nói xong, thấy La Quan lâm vào trầm mặc, lại không dám hỏi nhiều, đành phải cùng 2 tên đệ tử, lo sợ chờ ở trước mặt.

Cũng may vẫn chưa qua bao lâu, La Quan mở miệng nói: “Mã đạo hữu, hôm nay đa tạ ngươi, La mỗ đã nói trước, ngươi muốn cái gì thù lao “

Lão pháp sư tranh thủ thời gian khoát tay, “Tiên sinh cứu mạng, diên nói hai cọc đại ân, bá ấm cảm kích không thôi, sao dám lại yêu cầu xa vời cái khác.”

La Quan lắc đầu, “2 chuyện này, không thể cùng nhau mà nói.” Hắn suy nghĩ một chút, nhìn lão pháp sư, “Như vậy đi, ta xem ngươi tu hành ngày ngắn, nhưng số tuổi thọ đã còn sót lại không nhiều, liền đưa ngươi duyên thọ một giáp, có thể thuận lợi bước vào tu hành.”

Dứt lời, đưa tay một điểm.

Lão pháp sư chỉ cảm thấy, một dòng nước ấm nhập thể, tiếp theo vô tận sức sống hiện lên, nhịp tim hữu lực hô hấp đều trở nên thông thuận rất nhiều, “Đa tạ tiên sinh, đa tạ tiên sinh!” Người bên ngoài nói lời ấy, hắn khịt mũi coi thường, nhưng tiên sinh mở miệng, hắn không có chút nào hoài nghi.

Duyên thọ giáp, một lời mà định ra!

Tê ——

Tiên sinh thân phận này, hắn là càng ngày càng không dám nghĩ.

Như nghĩ đến cái gì, lão pháp sư tranh thủ thời gian lấy xuống, trên cổ tay linh đang, 2 tay dâng lên, “Tiên sinh, bá chênh lệch nhiệt độ điểm quên, sư phó trước kia dạy bảo ta lúc, từng trong lúc vô tình đề cập, chuông này chính là 1 đạo phù, cũng không tại vừa rồi sách bên trong. Nhưng bá ấm ngu dốt, lĩnh hội nửa đời không có

đoạt được, nhưng chuông này đích xác có thần dị, hoặc đối tiên sinh có chỗ trợ giúp.”

La Quan ánh mắt chớp lên, như không có lúc trước duyên thọ cử chỉ, chỉ sợ chuông này, lão pháp sư liền thật muốn quên.

Mà lại, lúc trước hắn lại cũng không có, phát giác được đặc thù khí cơ… Linh đang tới tay, La Quan liền biết, nó là thật bảo bối.

Chỉ bất quá, liền ngay cả La Quan trong lúc nhất thời, cũng khó tham tường trong đó.

Nghĩ nghĩ, hắn nói: “Chuông này, coi là thật tồn tại thần dị, La mỗ tạm mượn một đoạn thời gian, ngày sau ổn thỏa trả lại.”

Lão pháp sư cung kính nói: “Bá ấm tự nhiên tin tưởng tiên sinh!”

La Quan nhìn về phía Nhị đệ tử, “Ngươi ngày sau, an tâm vẽ bùa chính là, ta đã lưu lại thủ đoạn, không người có thể trong bóng tối ngấp nghé.”

Nhị đệ tử mặt lộ vẻ vui mừng, “Đa tạ tiên sinh!”

Đại đệ tử ngẩng đầu, chỉ cảm thấy bây giờ ban đêm, quá lạnh.

Hừng đông.

Lão pháp sư mang theo 2 tên đệ tử, cung kính sau khi

hành lễ, quay người rời đi.

La Quan đứng tại trên tảng đá lớn, nhìn lên trời bên cạnh biển mây, “Ta cũng nên đi, vì tiểu thanh thiên phù đạo một mạch, tuyển một chỗ đất màu mỡ, để nghiệm chứng suy nghĩ.”

Khoát tay, uy nghiêm túc mục đứng lặng giáp vàng lực sĩ hóa thành lưu quang, hội tụ đến trong tay hắn, lại biến trở về một tấm bùa chú.

Xuống núi trên đường, lão pháp sư người phùng việc vui tinh thần phấn chấn, chỉ cảm thấy toàn thân cao thấp, đều nhẹ nhàng sảng khoái tự tại.

Duyên thọ giáp!

Hắc hắc, bần đạo chí ít, còn có 60 năm tốt sống, nhất định bằng vào tiên triện, bước vào tu hành bên trong, làm cái kia trong truyền thuyết, hướng biển cả mộ ngô đồng tiên nhân.

Lại nghĩ tới cái gì, trở lại nhìn lại, “Lão nhị, ngươi nghe tới tiên sinh nói, ngươi người này dù chất phác, nhưng phù đạo phía trên, có lẽ có mấy điểm tư chất, ngày sau khi đi theo vi sư dốc lòng tu hành, đoạn không thể hoang phế thời gian, ngươi nhưng ghi lại “

Nhị đệ tử tựa hồ thất thần, sửng sốt một chút, mới chắp tay nói: “Vâng, sư phó.”

“Sư phó, ngài về sau sẽ không phải, một mực lão nhị, không quan tâm ta đi” đại đệ tử vẻ mặt cầu xin, tội

nghiệp.

Lão pháp sư cười lạnh, “Đừng tưởng rằng lúc trước, ngươi lừa gạt lão nhị vẽ bùa sự tình, vi sư không biết, bỏ bê học tập mới có ngươi hôm nay cô đơn.”

Đại đệ tử vội vàng nói: “Cầu sư phó khai ân, lại cho đệ tử một cơ hội, ta cũng không dám lại!” Ai có thể nghĩ tới, kia không có chút nào hứng thú chữ như gà bới, lại thật ẩn chứa thần uy, hắn là thật hối hận.

Lão pháp sư hù nghiêm mặt, “Tạm thời bỏ qua, lại xem hiệu quả về sau đi!” Lúc trước hắn, đích xác thích đại đệ tử khéo đưa đẩy thông minh, nhưng bây giờ xem ra, có thể kế thừa hắn y bát, đem phù đạo phát dương quang đại, đại khái hay là Nhị đệ tử.

Chỉ là, lão nhị người này… Ai, chất phác không thú vị, lại nhát như chuột, muốn đỉnh lập cửa nhà còn phải nhiều hơn rèn luyện a.

Đúng lúc này, Nhị đệ tử đột nhiên mở miệng, “Sư phó, Vương gia nữ Vân Tuệ, bị quận thành Phùng gia bức bách chí tử, lớn như thế chuyện ác, chẳng lẽ cứ như vậy bỏ qua sao “

Lão pháp sư khẽ giật mình, không nghĩ tới Nhị đệ tử, lại vẫn vẫn nghĩ việc này, hắn vốn muốn trách cứ xen vào việc của người khác, nhưng lời đến khóe miệng lại nuốt trở vào, gạt ra khuôn mặt tươi cười, “Ta đồ tâm địa từ bi, có nhiều nhân nhân chi tướng. Nhưng chuyện này, chính là nhân gian sự tình, ngươi ta người tu hành, không tốt tùy tiện nhúng tay, ngươi không gặp tiên sinh

đối đây, cũng lựa chọn là nhìn mà không gặp sao “

Nhị đệ tử nhíu mày, “Ta cùng sư phó, còn có tiên sinh, đều tại này nhân gian, vì sao liền không thể, quản nhân gian sự tình “

Lão pháp sư cao thâm mạt trắc, “Chuyện nhân gian, đem tại nhân gian cuối cùng.”

…

Quận thành, Phùng gia.

La Quan đứng ở trong đám người, nhìn giáp sĩ như hổ, hung thần ác sát xâm nhập trong đó, rất nhanh liền nghe tới một trận kêu khóc kêu thảm.

Phùng gia mọi người, đều bị cầm xuống.

Có quan văn bộ dáng trung niên nhân, triển khai trong tay văn thư, lớn tiếng thì thầm: “Quận thành Phùng thị, đại dung thuộc hạ cũ ngu trung chi thần, thịt cá hương dân, tội lỗi tội lỗi chồng chất. Nay quận trưởng phải trời tập trung, lấy huy hoàng thiên uy đại thế, càn quét giang sơn muốn trùng kiến xã tắc, vì thiên hạ lê dân thương sinh kế, nay cầm nã Phùng thị nhất tộc, tru tại chợ bán thức ăn miệng, trở về sau thiên địa thanh minh, công đạo.”

Oanh ——

Đám người oanh động, tiếp theo tiếng vỗ tay như sấm, có thể thấy được Phùng thị 1 nhà, đích xác thanh danh

bại hoại, hương dân chịu đựng nó hại lâu vậy.

“Cái này Phùng gia, làm nhiều việc ác, ép vô số nhà lành bán nhi bán nữ, thê ly tử tán cửa nát nhà tan, hôm nay rốt cục bị báo ứng!”

“Ta nghe nói, Phùng gia lần này rơi đài, là bởi vì mấy năm trước, triều đình xử phạt ngọc núi Dương thị 1 án có quan hệ. Vị kia quá hồ quận trưởng Dương lão gia, từng bái tại Đông Lâm Giang thị môn hạ, là Giang lão thái gia môn sinh đắc ý 1 trong.”

“Tê —— đây chẳng phải là nói, cái này Dương lão gia xem như, Giang Thái quận trưởng sư huynh khó trách lôi đình thủ đoạn, đem Phùng gia một mẻ hốt gọn!”

“Im lặng! Sông quận trưởng bây giờ là gì ngang phần, sợ là không lâu sau đó, liền muốn ngao du cửu thiên, đăng lâm Thái Cực tôn vị, sao dám gọi thẳng tên.”

“Vâng vâng vâng, tại hạ sơ sẩy, ngày sau cũng không dám lại.”

Giờ phút này, Phùng thị mọi người bị nối đuôi nhau áp ra, trong đó 1 vị quý công tử, chính chửi ầm lên, “Ta Phùng thị nhất tộc, thế hệ quý tộc, chính là đổi mới trời, cũng cần lễ ngộ liên tục, ngươi cùng coi là thật to gan lớn mật…”

Ba ——

Trùng điệp một bạt tai, bị đánh răng rơi thổ huyết, mặt mũi tràn đầy sưng, giống như chó chết kéo lấy đi xa.

La Quan cười cười, quay người rời đi.

Chuyện nhân gian, nhân gian cuối cùng.

Cái này Phùng gia, cũng coi như tự thực ác quả.

Ra khỏi thành, La Quan quay đầu nhìn lại, có thể thấy được thành trì trên không, có xích hồng khí diễm trùng thiên. Vô hình vô chất, lại mang theo cuồn cuộn thiêu đốt khí tức, khiến quỷ thần hoảng sợ, không dám tới gần.

Đây chính là nhân đạo dòng lũ khí tức!

Đông Lâm Giang thị, lửa đức như hồng a… Thiên hạ này đổi chủ, đem tại 1, hai năm ở giữa.

“Tiên sinh, vị tiên sinh này, nhưng là muốn hướng lịch thành phương hướng đi chúng ta trong thương đội, còn có một chiếc xe ngựa có thiếu, cưỡi thoải mái dễ chịu che gió che mưa, bao mỗi ngày ba bữa cơm cùng ven đường dừng chân, mỗi 100 dặm chỉ cần tiền bạc 1 lượng, ngài ý như thế nào “

Ngoài thành, chuẩn bị lên đường thương đội, ngay tại sốt ruột tìm kiếm lấy sau cùng khách nhân.

La Quan suy nghĩ một chút, cười gật đầu, “Cũng tốt, vậy liền phiền phức.”

“Tiên sinh khách khí, ngài đi theo ta, chúng ta thương đội lập tức lên đường.” Ôm khách người trẻ tuổi khuôn mặt vui vẻ, quay người dẫn đường.

Rất nhanh, 2 người tới trong thương đội, nhìn thấy lĩnh đội người, kia là cái vóc người không cao, lại có chút to con nam tử trung niên, giữ lại râu ria, ánh mắt sắc bén.

Trên dưới hơi đánh giá, người này mặt lộ vẻ tiếu dung, “Tại hạ Hồng Cương, gặp qua tiên sinh, ngài trước đó vị trí, kỳ thật đã sớm định ra ngoài, nhưng vị khách nhân kia lâm thời có việc không thể thành hàng, vừa vặn ngài muốn đuổi đường, đây chính là duyên điểm. Dạng này, ta làm chủ cho ngài bớt 20%, tất cả đãi ngộ không thay đổi, tiên sinh ý như thế nào “

La Quan chắp tay, “Vậy cái này một đường, liền cực khổ Hồng đại ca chiếu cố nhiều hơn.”

Hồng Cương cười to, “Tiên sinh nói quá lời, đây là thuộc bổn phận sự tình, tiểu Ngũ ngươi mang tiên sinh quá khứ, nhất định an bài thỏa đáng.”

Tiểu Ngũ chính là ôm khách người trẻ tuổi, “Vâng, tiên sinh mời đi theo ta.”

Rất nhanh, 2 người tới thương đội dựa vào sau, một chiếc xe ngựa bên ngoài, tiểu Ngũ cùng đánh xe người nói đôi câu, gõ gõ cửa xe đẩy ra, “Các vị khách nhân lâu cùng, chúng ta người đã đủ, lập tức liền lên đường.” Lại xoay người nói: “Tiên sinh mời, cẩn thận dưới chân.”

La Quan lên xe, toa xe bên trong đã có 5 người, một đôi mặt có món ăn cha con, lớn tuổi người sắc mặt u ám, từ từ nhắm hai mắt như tinh thần không tốt.

Đối diện, hoặc là một đôi vợ chồng mới cưới, động tác thân mật, chính tụ cùng một chỗ xì xào bàn tán.

Vị cuối cùng, thì là cái hán tử mặt đen, thẳng tắp ngồi, một mặt người sống chớ tiến vào lạnh lùng.

“Làm phiền, nhường một chút.” La Quan chắp tay nói.

Hán tử mặt đen mở mắt ra, hướng bên cạnh xê dịch.

La Quan cười gật đầu ngồi xuống, trong chớp nhoáng này có thể cảm giác được, xe ngựa bầu không khí đột nhiên lỏng mấy điểm, mấy đạo ánh mắt vụng trộm trên mặt của hắn đảo qua.

Rất nhanh, theo xa phu giơ roi, “Ba” một tiếng vang giòn, mấy cái lạ lẫm lữ nhân, liền tại cùng một chiếc xe ngựa bên trong, chậm rãi đi ra ngoài.

—

Chương 1563 : Quỷ nước lấy mạng

Xe ngựa lộc cộc, hơi có xóc nảy.

Hán tử áo đen nghiêng liếc mắt, nói: “Vị tiên sinh này, hôm nay thiên hạ không quá bình, 1 người độc thân lên đường, là muốn đi đâu bên trong “

La Quan cười cười, “Đọc vạn quyển sách, đi vạn dặm đường, ngược lại không có gì mục tiêu, chỉ là muốn ngồi lấy xe ngựa 4 phía đi một chút.”

“Kia tiên sinh đảm phách, ngược lại là rất không tệ.” Hán tử áo đen dừng một chút, bất đắc dĩ cười một tiếng, “Tại hạ Trương Đình, trời sinh không thích cùng người thân cận, ít có người dám ngồi ở bên cạnh ta, mà mặt không đổi sắc.”

La Quan nói: “Trương huynh dù uy sát rất nặng, nhưng cũng không có hung lệ chi khí, nếu ta suy đoán không sai, cho là công môn bên trong người.”

Trương Đình chắp tay, “Tiên sinh hảo nhãn lực!”

Nghe hắn tự nhận thân phận, xì xào bàn tán tuổi trẻ vợ chồng bên trong, nam tử thở ra một hơi, nói: “Trương đại ca là công môn bên trong người a ta cùng nương tử trước đó còn tại lo lắng đâu… Này, không nói thêm, nhưng bây giờ tới gần cửa ải cuối năm, Trương đại ca không tại nha môn chờ nghỉ, làm sao đi xa nhà đâu “

Trương Đình thản nhiên nói: “Cũng là không phải cái gì bí mật. Ta chính là Thượng Đảng quận Nguyên Võ huyện bổ đầu, 18 năm trước có một cọc bản án cũ, lúc ấy ta mới vào công môn, cùng lão sư học tập phá án, đáng tiếc phạm phải hung án tặc tử, thủ đoạn thực tế cao minh, vụ án từ đầu đến cuối không thể phá án và bắt giam.”

“Năm nay xuân, lão sư qua đời, trước khi chết đối này đều nhớ mãi không quên, thẳng đến tháng trước, có người tại Ngọc Sơn huyện bên trong, phát hiện nghi phạm tung tích, ta phải tin sau vội vàng chạy đến, cơ bản có thể xác định, chính là kia 18 năm trước hung phạm.”

“Đáng tiếc duy nhất chính là, đợi bắt đến người này lúc, hắn đã bệnh nguy kịch, 2 ngày sau liền một mệnh ô hô, chưa thể đem nó áp giải trở về, minh chính điển hình.”

Phụ nữ trẻ kinh hô, “Truy hung 18 năm a, Trương đại ca cùng lệnh sư, thật sự là một lòng vì công người… Không biết là như thế nào vụ án “

Đối diện, khí sắc không tốt đôi kia cha con, giờ phút này cũng ngẩng đầu nhìn đến, có lẽ là đường xá từ từ, cũng cảm thấy mấy điểm hiếu kì.

Trương Đình nói: “Án này cũng coi như khúc chiết.”

18 năm trước, Thượng Đảng quận Nguyên Võ huyện bên trong, 1 vị đại thương nhân nạp thiếp, cưới một tên rất có tư sắc nông gia nữ, nhưng nữ tử này không tuân

thủ phụ đạo, âm thầm cùng người tư thông, càng châu thai ám kết ý đồ man thiên quá hải.

Về sau, việc này bị thương nhân phát giác, kinh sợ dưới động thủ, không ngờ kia thiếp thất tư thông người vừa lúc đuổi tới, đem thương nhân tại chỗ đánh chết.

Kia thiếp thất bởi vì đụng vào đầu, cũng bất trị bỏ mình, nhưng nàng vừa sinh hạ nữ nhi, lại theo tên kia nghi phạm, cùng nhau biến mất không thấy gì nữa.

Trương Đình ngữ khí nhàn nhạt: “Đêm đó mưa to, nước mưa cọ rửa rơi, đại bộ phận điểm nghi phạm lưu ngấn, chỉ điều tra biết được, cái này nghi phạm thân thể khôi ngô, hư hư thực thực trong quân lính giải ngũ tốt, rất có mấy điểm sát phạt thủ đoạn, về sau liền theo mưa to biến mất không còn tăm tích, cho đến trước đây không lâu.”

Trẻ tuổi trượng phu giận dữ mắng mỏ, “Cùng thiếp của người thất tư thông, bị đánh vỡ sau lại vẫn dám giết người, coi là thật to gan lớn mật! Đáng hận, loại người này thế mà, chỉ rơi vào chết bệnh hạ tràng, liền nên bị đẩy lên đạo trường, một đao chém đầu.”

“Ai nha, ngươi nói loại này đáng sợ chuyện làm cái gì, ta ngược lại là đáng thương cái kia, vừa ra đời đứa bé, bị cái hung phạm mang đi, chỉ sợ không sống nổi.”

“Khụ khụ…” Lão nhân một trận ho khan, mặt lộ vẻ áy náy, “Không có ý tứ, lão phu thân thể khó chịu, quấy rầy chư vị.”

Nữ nhi vội vàng đập cõng, lại lấy ra túi nước, cho ăn lão nhân uống vào mấy ngụm, nhìn xem cha từ nữ hiếu một màn, cũng không ai có thể nói ra cái gì.

Theo xe ngựa lay động, mọi người dần dần buồn ngủ, nhao nhao nhắm mắt dưỡng thần.

Trước khi trời tối, thương đội đi tới một cái khách sạn, Hồng Cương cùng lão bản thương lượng, nói cười ở giữa có chút quen thuộc, hiển nhiên đã sớm quen biết.

Tiểu Ngũ chạy trước chạy về sau, “Các vị, tối nay chúng ta ngay tại, cái này phúc lâm khách sạn dừng chân, xin mọi người theo thứ tự xuống xe đi.”

Đến già dưới người xe lúc, thân thể lay động một cái, bị theo sau lưng Trương Đình 1 đem đỡ lấy, hắn vội vàng xoay người nói tạ.

Trương Đình lắc đầu, nhìn qua hai cha con rời đi bóng lưng, vô ý thức híp híp mắt —— lão nhân kia, nhìn như ốm yếu không chịu nổi, gân cốt lại rất rắn, hình như có mấy điểm vũ lực.

Nhưng đi ra ngoài bên ngoài, hắn không muốn nhiều chuyện, hơi suy tư, vẫn lắc đầu một cái.

Cơm tối lúc, đôi này cha con tìm được thương đội thủ lĩnh Hồng Cương, “Hồng đại ca, cha ta thân thể không tốt, chịu không được đường đi mệt nhọc, chuẩn bị xuống một trạm đến Giang châu lúc, trước hết tạm thời ngừng một đoạn thời gian, cùng tĩnh dưỡng tốt lại kế tiếp theo khởi hành.”

Nữ nhi sắc mặt đỏ lên, có mấy điểm không có ý tứ.

Hồng Cương mặt lộ vẻ lo lắng, “Lão trượng thân thể không có sao chứ đã cảm thấy không thoải mái, là nên tĩnh dưỡng cho thỏa đáng. Tại hạ tại Giang châu, cũng nhận biết một số người, như cần mời y hỏi thuốc loại hình, nhưng hỗ trợ hỏi một chút.” Nói xong, hướng về sau vẫy tay, “Tiểu Ngũ, đi tính một chút hành trình, đem 2 vị khách nhân tiền thế chấp lui về.”

Nữ nhi khoát tay, “Chúng ta đột nhiên muốn dừng lại, là xấu ước định… Cái kia, Hồng đại ca, có thể lui một nửa là được rồi.”

Hồng Cương cười một tiếng, “Không có việc gì, đợi đến Giang châu, khẳng định còn có thể ôm khách, cha con các người độc thân bên ngoài, nhiều chút tiền bạc bàng thân cũng tốt.”

Không cùng phân trần, cầm qua túi tiền giao cho 2 người.

Cha con mặt lộ vẻ cảm kích, nói cám ơn liên tục.

Một đường ngựa xe vất vả, sau khi ăn cơm xong, mọi người nhao nhao đứng dậy trở về phòng, bởi vì khách sạn quy mô không lớn, lại thêm vì tiết kiệm chi tiêu, là 2 người một gian phòng, La Quan cùng hán tử mặt đen Trương Đình, tại chung phòng trong phòng.

“Tiên sinh, ta ngủ trước.” 2 tờ giường, mặc dù cũng không lớn, cũng may đệm chăn chỉnh tề, phơi nắng

cũng coi như sạch sẽ.

Trương Đình tuyển gần cửa sổ một cái giường, cùng áo nằm xuống.

La Quan nghĩ nghĩ, để sách xuống đứng dậy thổi tắt ngọn đèn, nằm tại một cái giường khác bên trên, rất nhanh tiếng hít thở trở nên đều đều, 2 người dần dần thiếp đi.

Bóng đêm dần sâu, cùng phụ thân nằm ngủ về sau, sen nương lặng lẽ đứng dậy, lấy chậu gỗ đi ra ngoài.

Nàng gần đây thân thể khó chịu, chuẩn bị chuẩn bị nước nóng, lau thân thể một cái.

Trong khách sạn yên tĩnh, nước nóng ngay tại phòng bếp, khách sạn chuẩn bị 2 đại thùng, nhưng vạc nước bên trong nước lạnh lại không nhiều.

Sen nương nghĩ nghĩ, dẫn theo thùng gỗ hướng hậu viện đi đến, trước đó lúc ăn cơm, nàng liền chú ý tới kia hậu viện bên trong, có một cái giếng nước.

“Kẹt kẹt” “Kẹt kẹt” tay cầm chuyển động, thùng nước rơi vào trong giếng, sen nương đột nhiên nghe tới chút động tĩnh, giống như là có người đang gọi nàng. Nàng vô ý thức cúi đầu, trong thoáng chốc lại đáy giếng, nhìn thấy 1 trương ôn nhu khuôn mặt, chính từ từ nhắm hai mắt theo nước giếng ba động.

Đột nhiên, gương mặt này “Bá” một chút mở 2 mắt ra, khóe miệng lộ ra tiếu dung.

Sợi tóc màu đen, như rong sinh trưởng, từ giếng nước bên trong toát ra, quấn quanh ở sen nương trên đùi, tiếp tục hướng bên trên lan tràn, càng quấn càng chặt, mà nàng lại giống như là mất hồn, đối này lại không phát giác gì.

“Bịch” một tiếng, thùng nước đập ầm ầm trên mặt đất, 2 tên mặt mũi tràn đầy buồn ngủ khách sạn tiểu nhị, dùng cả tay chân chạy trốn, “Quỷ a!”

Bá ——

Hồng Cương bỗng nhiên mở mắt ra, “Bành” một tiếng phá cửa mà ra, lần theo thanh âm đi tới hậu viện, lập tức lưng sinh hàn.

Hắn trơ mắt nhìn xem, kia lít nha lít nhít tóc, cơ hồ đem sen nương bao thành 1 cái bánh chưng, chính hướng đáy giếng kéo đi.

“A!”

Chỉ do dự một cái chớp mắt, Hồng Cương chợt quát một tiếng, “Yêu nghiệt, sao dám đả thương người!” Hắn thả người nhảy lên, trường đao trong tay trùng điệp chém xuống.

“Bành” một tiếng, tóc cuốn thành một đoàn, đem hắn đánh bay ra ngoài.

Mà lúc này, lại có lực gió vang lên, Trương Đình xách đao mà đến, trùng điệp trảm tại miệng giếng, những cái

kia chui ra ngoài trên tóc.

“A!” Rít lên một tiếng, từ đáy giếng truyền ra, tóc chỗ đứt, lại toát ra máu tươi.

“Là quỷ nước, muốn kéo người làm thế thân, nhanh đem người cứu ra, bị kéo tiến vào đáy giếng liền xong!” Trương Đình gào thét một tiếng, xách đao lại đến.

Hắn chính là công môn bên trong người, chủ hình ngục, vốn là sát khí quấn thân, có thể khắc chế yêu tà loại hình. Lại thêm một thân cường hãn võ công, quanh thân khí huyết rào rạt, trường đao vung vẩy như tấm lụa, trong lúc nhất thời càng đem quỷ nước ngăn chặn.

Hồng Cương cắn răng kế nối liền trước, trường đao không ngừng chém vào, giữ chặt sen nương xoay người chạy.

“… Hồng đại ca… Ngươi làm sao ở đây… A… Đáy nước có đồ vật, nó tại kéo ta…” Sen nương trừng lớn mắt, đột nhiên hoảng sợ thét lên.

Tiếng người sôi trào, từng cái lửa đem bị giơ lên, trong khách sạn mọi người, đều đã bừng tỉnh.

“Nhanh, hướng đáy giếng ném lửa đem, lại giội dầu hỏa!” Hồng Cương rống to.

Thương đội đi khắp nơi, một chút chuyện cổ quái, bao nhiêu trải qua đều trải qua, lửa khắc quỷ nước, xem như cơ bản thường thức 1 trong.

Hô ——

Hô ——

Từng cái lửa đem, bị ném đến trong giếng, tiếp theo là màu đen mùi gay mũi dầu hỏa, nhưng hỏa diễm vẫn chưa toát ra, ngược lại toát ra càng nhiều tóc, đem lửa đem toàn bộ quyển diệt.

Phần phật ——

Đáy giếng sóng nước rung động, giống như là có đồ vật gì, muốn từ đó chui ra ngoài.

“Hồng đại ca, cứu ta, cứu ta!” Sen nương trên đùi, lại ra phủ phát cuốn lấy, giữ chặt nàng kéo hướng giếng nước.

1 con đầu từ miệng giếng toát ra, khủng bố dưới tóc, là một đôi trắng bệch con mắt, “Nàng là ta thế thân, ta ở đây cùng 10 năm, mới rốt cục đợi đến… Đem nàng giao cho ta, các ngươi có thể rời đi… Không phải, ta muốn các ngươi đều chết ở đây…”

Bén nhọn, thanh âm chói tai, tại hậu viện vang lên, mọi người một cái giật mình, nhao nhao sắc mặt tái nhợt.

Đúng lúc này, Trương Đình một tiếng quát lớn, “Yêu nghiệt, nhân gian chính đạo, há lại cho ngươi làm càn!”

“Chết đi cho ta!”

Hắn nhảy lên, trường đao đánh rớt, lưỡi đao sát khí

ngưng tụ, ẩn có ô quang nổi lên.

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, ô quang chặt đứt tóc dài, nhưng Trương Đình cũng bị tóc cuốn lấy, thống khổ, phẫn nộ thét lên vang lên, “Ngươi muốn chết, ta liền đem ngươi cùng một chỗ ăn!”

Tóc liều mạng nắm chặt, Trương Đình vung vẩy trường đao, động tác càng ngày càng chậm.

“Sen nương đừng sợ, cha đến rồi!” Lão nhân từ trong phòng bếp, kéo 1 đem chẻ củi rìu, hắn thẳng lưng, này mới khiến người phát hiện, cái này còng lưng thân thể lão nhân, đứng thẳng sau lại cũng có chút cao lớn.

Giờ phút này dưới tình thế cấp bách, bộc phát ra tiềm lực, thế như bôn tập sói hoang, một thân sát khí khuấy động, lại so Trương Đình càng thêm nồng đậm.

“Yêu nghiệt nhận lấy cái chết!”

Oanh ——

Một búa, chặt mặt đất phiến đá nháy mắt vỡ nát, tóc dài vỡ nát vô số, quỷ nước kêu thảm một tiếng, “Phù phù” ngã vào trong giếng. Lại một búa, chặt đứt sen nương trên chân quấn tóc, lão nhân tóc dài khuấy động, che chở nữ nhi nhanh chóng lui ra phía sau.

Trương Đình cũng thả người nhảy lên, từ bên cạnh giếng thoát thân ra, mắt lộ vẻ kinh nghi, nhìn thoáng qua

sát khí bừng bừng lão nhân.

“Chết! Các ngươi đều đáng chết!” Phẫn nộ thét lên, tại đáy giếng khuấy động, “Phần phật” màu đen nước giếng, từ lòng đất toát ra.

Ở trong đó, bao vây lấy vô số cây tóc, hướng 4 phương 8 hướng điên cuồng sinh sôi, lan tràn.

Hồng Cương biến sắc, “Lui, mau lui lại!”

Mọi người nhao nhao lui về trong phòng, đóng chặt cửa phòng, rất nhanh “Bành bành” đập nện âm thanh, từ bên ngoài truyền đến. Ánh nến chiếu sáng dưới, lít nha lít nhít bóng đen, đã bao khỏa toàn bộ khách sạn!

“Xong, chúng ta bị quỷ nước vây khốn.”

“Nương, ta sợ hãi!”

“Phải làm sao mới ổn đây “

Cửa sổ “Kẹt kẹt” rung động, đỉnh đầu mảnh ngói thỉnh thoảng truyền ra, “Đôm đốp” vỡ vụn âm thanh, mà bây giờ cách hừng đông còn sớm, hiển nhiên chèo chống không đến.

La Quan vuốt mắt, đẩy cửa ra lúc, trước mắt chính là 1 bộ, rối loạn tình huống, “Đây là làm sao “

Hồng Cương dở khóc dở cười, ám đạo vị tiên sinh này, thật đúng là tâm lớn a, vậy mà ngủ đến hiện tại, “Tiên sinh không tốt, bên ngoài có quỷ nước, chúng ta đang

suy nghĩ biện pháp.”

“A, quỷ nước ! Ta cái này có lá phù, là cái vân du bốn phương pháp sư cho, có lẽ có thể có hiệu quả.” Đang khi nói chuyện, lấy ra 1 con giấy vàng.

Lá bùa

Hồng Cương nhếch miệng, cái đồ chơi này không phải liền là giang hồ phiến tử nhưng đón La Quan ánh mắt, hắn vô ý thức nhận lấy, ‘Cái kia… Có lẽ có sử dụng đây…’

Cắn răng một cái, Hồng Cương bước nhanh về phía trước, nhổ ngụm nước miếng, đem lá bùa đập vào trên cửa.

Sau một khắc, lá bùa vô lửa tự cháy, ngoài cửa đột nhiên truyền đến, quỷ nước hoảng sợ thét lên, tiếp theo là phóng lên tận trời hỏa diễm.

Hừng hực, ngang ngược, như muốn Phần Thiên diệt thế, nhưng gian phòng bên trong mọi người, lại không cảm nhận được nửa điểm thiêu đốt. Bất quá mấy hơi, ánh lửa biến mất không thấy gì nữa, ngoài cửa yên tĩnh, tựa như vừa rồi hết thảy, đều chỉ là ảo giác.

“Không có động tĩnh thủy quỷ kia, không phải là trốn “

Trương Đình cắn răng, đẩy ra một cánh cửa sổ.

Mọi người vô ý thức lui lại, đã thấy trong hậu viện, đúng là không có vật gì.

—

Chương 1564 : Chuyện xưa bế điểm

“Vừa rồi lớn như vậy lửa đâu thế mà không gặp!”

“Quỷ nước ở đâu hẳn là trốn về trong giếng “

Trương Đình đôi mắt ngưng lại, đẩy cửa nhanh chân đi ra, tại mọi người giật mình ánh mắt bên trong, đi tới bên giếng nước.

Hắn cúi đầu nhìn lại, liền thấy giếng xuôi theo bên trên, xuất hiện hỏa thiêu vết tích, rạn nứt như mạng nhện.

Đưa tay lau sạch nhè nhẹ, đầu ngón tay xuất hiện cháy đen, cẩn thận ngửi đi, chính là tóc bị đốt cháy khét hương vị.

Hô ——

Trong lòng hắn buông lỏng, lớn tiếng nói: “Quỷ nước đã đền tội, các vị có thể ra!”

“Chết “

“Tê —— thật sự là hỏa thiêu vết tích, chẳng lẽ vừa rồi kia đại hỏa, chỉ nhằm vào quỷ vật “

“Quả nhiên là thần phù a!”

Mọi người nhìn về phía Hồng Cương, hắn vội vàng

khoát tay áo, đang muốn giải thích cái gì, liền thấy La Quan đứng tại đám người về sau, nhẹ nhàng lắc đầu.

“Ây… Cái kia, này phù lục là cao nhân tặng cho, tại hạ đã đảm nhiệm thương đội thủ lĩnh, tự nhiên bảo hộ các vị an toàn, chính là chuyện bổn phận.”

Mọi người nghe vậy, lập tức không ngớt lời tán dương.

Chỉ có Trương Đình, mới vô ý thoáng nhìn, giờ phút này ánh mắt lấp lóe, vẫn chưa nhiều lời.

Hơn nửa đêm bị kinh sợ dọa, lại hoặc là lo lắng tái xuất ngoài ý muốn, thương đội mọi người ngắn ngủi sau khi thương nghị, quyết định ban đêm liền không ngủ được.

Khách sạn chưởng quỹ tự thân lên trận, vì mọi người chuẩn bị thịt rượu, “Miễn phí, hôm nay tất cả chi tiêu, toàn bộ đều miễn phí, xem như hướng các vị xin lỗi.”

Mọi người cười to, bầu không khí nhiệt liệt.

Hồng Cương bị vây quanh mời rượu, dù là tửu lượng kinh người, rất nhanh cũng có chút say, hắn cười khổ một tiếng bao quanh chắp tay, “Các vị, các vị, tại hạ nói, phù lục chính là cao nhân tặng cho, các vị muốn tạ, liền ở trong lòng mặc niệm chính là, ta thật không thể uống, ngày mai còn muốn đi đường.”

Thấy thế, mọi người mới nhao nhao tán đi.

Rửa mặt, Hồng Cương dẫn theo bầu rượu, đi tới nơi hẻo lánh trên một cái bàn, thấy mấy người xem ra, hắn

vội vàng nói: “Tuy có kinh vô hiểm, nhưng vẫn là thương đội cân nhắc không chu toàn, để mấy vị chấn kinh.”

Hắn kính Trương Đình một chén, vừa rộng an ủi lão nhân cùng sen nương, cuối cùng nhìn về phía La Quan, 2 tay nâng chén, “Quấy rầy tiên sinh nghỉ ngơi, tiên sinh chớ trách, ta làm chén này, tiên sinh tùy ý.” Dứt lời, ngửa đầu uống một hơi cạn sạch.

La Quan cười cười, cũng đem chén rượu uống cạn, “Hồng đại ca tùy ý liền tốt.”

Hồng Cương vốn là nghĩ tại cái này ngồi xuống, nhưng mơ hồ cảm thấy, trên bàn bầu không khí có chút cổ quái. Hắn hơi chần chờ, hay là chắp tay một cái, nói một tiếng thật có lỗi quay người rời đi.

“Chu lão ca, trước đó nhìn ngươi động thủ, trước kia đã từng đi lính sao cái kia một tay bổ tay rìu đoạn, coi là thật lăng lệ bất phàm.” Trương Đình đột nhiên mở miệng.

Lão nhân họ Chu, nghe vậy trầm mặc một chút, gật gật đầu, “Đúng vậy a, kia cũng là 20 năm trước sự tình, ta từng tại tương long vệ bên trong phục dịch, tham gia qua Tiên Hoàng tuổi già mấy lần bình định, cũng coi như đống người chết bên trong leo ra.”

“A là tứ thủy hoàng lương án, cùng Long hồ đạo tặc tạo phản kia mấy lần phản loạn” Trương Đình mặt lộ vẻ kinh hãi.

Lão nhân nói: “Không sai.”

“Ta từng nghe sư phó đề cập qua, trấn áp qua kia mấy trận phản loạn binh tướng, chỉ cần có chút công lao, đều có thể có không tệ tiền đồ, Chu lão ca tình huống, tựa hồ không giống nhau lắm.”

Lão nhân nói: “Lâm luận công hành thưởng trước, ta phạm quân quy, cũng may thượng quan bảo đảm, cho ta lấy công chuộc tội, mới không bị quân pháp xử trí.”

“Cha, ngươi đừng uống rượu, đại phu trước đó nói, thân thể ngươi không thể lại uống.” Sen nương lo lắng mở miệng nói.

Lão nhân lắc đầu, “Liền hôm nay một lần, qua hôm nay, cha nghe ngươi, cũng không tiếp tục uống.” Hắn nâng chén, “Trương đại nhân, đa tạ ngài hôm nay xuất thủ, nếu không phải đại nhân, sen nương sợ là đã gặp độc thủ.”

Trương Đình đôi mắt nhắm lại, “Không dám.”

2 người đối bính, lại là uống một hơi cạn sạch.

Lão nhân nhắm mắt lại, trên mặt một trận phiếm hồng, như mùi rượu dâng lên, mấy hơi sau mở ra, “Lão phu tên là Chu Thâm, chỉ là cái tên này, đã nhiều năm khỏi phải, lão phu cái này cũng có cái cố sự, không biết Trương đại nhân có nguyện ý hay không nghe một chút “

Trương Đình nói: “Chu lão ca mời.”

“20 năm trước, trong thôn một cặp người trẻ tuổi, lẫn

nhau tư định chung thân, cũng không cùng thành hôn, triều đình trưng binh ý chỉ hạ đạt, người trẻ tuổi bị ép lao tới chiến trường, trước khi đi cùng nữ tử hẹn xong, chậm nhất 2 năm liền nhất định trở về cùng nàng thành thân."

"2 năm sau, người trẻ tuổi vận khí không tệ, mấy lần từ đống người chết bên trong đứng lên, cũng coi như lập một chút quân công. Thượng quan đối với hắn rất xem trọng, nói có 1 muội muội khuê nữ, nguyện đem muội muội gả cho hắn. Người trẻ tuổi cự tuyệt, nói trong nhà đã có vị hôn thê, tình cảm chắc chắn, chỉ đợi triều đình phong thưởng xuống tới, liền sẽ về nhà thành thân."

"Nhưng triều đình phong thưởng, bởi vì triều đình quan lớn từ chối, chậm chạp chưa từng quyết định, người trẻ tuổi đi theo thượng quan ra ngoài mua sắm lúc, trong lúc vô tình gặp quê quán người tới, kia cùng hắn định ra chung thân nữ tử, lại bị trong nhà bán cho 1 vị phú thương làm tiểu thiếp."

"Người trẻ tuổi tức điên, lửa giận hướng đầu, hắn liều lĩnh thoát đi quân doanh, chỉ muốn muốn nàng một cái công đạo. Chờ hắn chạy về nhà bên trong lúc, nữ tử đã gả làm vợ người, hắn tìm một cơ hội tới gặp mặt, nữ tử nước mắt rơi như mưa. Nguyên lai nàng cũng muốn các loại, nhưng phụ thân sinh bệnh nặng, nhu cầu cấp bách tiền bạc cứu mạng, mẫu thân quỳ trên mặt đất lúc, nàng chỉ có thể gật đầu đáp ứng. Nàng nói, đời này chú định vô duyên, nguyện kiếp sau lại cùng người trẻ tuổi gặp nhau."

Chu Thâm lại uống một chén rượu, hắn ngữ khí bình

thản, mang theo nhàn nhạt tang thương, hấp dẫn đến trên bàn mọi người ánh mắt, dính nhau cùng một chỗ tiểu phu thê, cũng nhịn không được trừng lớn mắt, “Sau đó thì sao “

“Về sau người trẻ tuổi tự ý rời trong quân, theo luật ứng trảm, là thượng quan nhấc bàn, vỗ ngực vết đao nói, nếu không có người trẻ tuổi, mạng hắn đã không có, lúc này mới bảo vệ hắn một mạng, nhưng quân công một mực lau đi, cũng bị trong quân xoá tên.”

“Người trẻ tuổi buồn bực cả ngày, cô hồn dã quỷ bên ngoài du đãng hơn nửa năm về sau, mới về đến trong nhà, hắn lúc đầu muốn nghe người nhà lời nói, cưới cái bà nương độ này cả đời, nhưng ở chọn mua đính hôn chi vật lúc, lại gặp nữ tử kia. Nàng lớn bụng, hiển nhiên thời gian mang thai đã lớn, trên đầu mang theo duy mũ, 2 người liếc nhau, vốn muốn như vậy giao thoa mà qua, lại sinh nổi lên một trận gió tới.”

“Duy mũ nhấc lên một góc, lộ ra nữ tử trên mặt chưởng ấn, nguyên lai nàng qua cũng không tốt, phú thương mới mẻ cảm giác qua đi, làm ăn lại bồi một bút tiền bạc, không biết từ cái kia nghe nói, là bị nữ tử bát tự chỗ khắc, động một tí chính là quyền đấm cước đá.”

“Người trẻ tuổi khuyên nàng rời đi, nhưng nàng sờ lấy bụng, rơi lệ lắc đầu. Đúng vậy a, 1 cái mang thai tiểu thiếp, đã bị định giá bán, trời đất bao la, lại không chỗ dung thân. Sau 3 tháng, nữ tử kia sinh cái nữ nhi, phú thương chẳng quan tâm, là người trẻ tuổi mời đại phu quá khứ, lại chăm sóc hơn 1 tháng, mẫu nữ mới chống nổi đầu mùa xuân nghiêm hàn.”

Chu Thâm uống xong chén rượu thứ ba, tửu lực phía dưới vành mắt phiếm hồng, “Ngày ấy, người trẻ tuổi đưa tới canh gà, nàng uống xong sau nói cho hắn, về sau đừng tới, nàng đã là thương nhân tiểu thiếp, một khi lan truyền ra ngoài, đối nàng đối với hắn đều không tốt. Người trẻ tuổi gật đầu, nhưng lại tại 1 ngày này, phú thương hết lần này tới lần khác đến, hắn tại chỗ bạo tẩu, một mực chắc chắn tiểu thiếp cùng người tư thông, sinh ra tới hài tử, cũng không biết là ở đâu ra tạp chủng.”

“Trong cơn giận dữ, phú thương đối tiểu thiếp ra tay đánh nhau, người trẻ tuổi nhịn không được, thất thủ đánh chết hắn. Nhưng kia tiểu thiếp, thương thế cũng rất nghiêm trọng, tại người trẻ tuổi trong ngực tắt thở, câu nói sau cùng là, cầu hắn mang đi mình nữ nhi… Người trẻ tuổi đáp ứng, hắn ôm trong tã lót hài tử, liều mạng chạy ra ngoài, trên đỉnh đầu một tiếng lôi đình, đều nói mưa xuân quý như mỡ, nhưng rơi vào người trẻ tuổi trên thân, lại là lạnh lẽo thấu xương.”

“Hắn không biết mình muốn đi đâu bên trong, lại ôm chặt mang bên trong tã lót, thất tha thất thểu thoát đi, cái này vừa trốn chính là 18 năm.”

Chu Thâm ngẩng đầu nhìn Trương Đình, nhếch miệng cười một tiếng, “Kỳ thật đây hết thảy đều là, phú thương phu nhân đố kị tiểu thiếp được sủng ái, cố ý bố trí hoang ngôn, ngày ấy phú thương đột nhiên đến, cũng là bị cố ý lộ ra tin tức. Đứa bé kia, là phú thương nữ nhi, đương nhiên… Người trẻ tuổi bị giết người, đây cũng là sự thật không thể chối cãi.”

Trương Đình mím môi, không nói một lời.

Trẻ tuổi vợ chồng 2 cái, mặt lộ vẻ bi thương.

Sen nương đột nhiên đánh nát chén trà, tay nàng bận bịu chân loạn lau, oán giận nói: “Cha, ngài từ cái kia bên trong nghe được cố sự, cũng chớ nói lung tung, nghe ta đều khó chịu…” Nàng nghiêng đầu, “Thời gian không còn sớm, ngài uống nhiều rượu như vậy, ta đỡ ngài đi nghỉ ngơi.”

Chu Thâm sờ sờ tóc của nàng, thở dài nói: “Mây thư, năm đó đáp ứng chuyện của ngươi, ta chung quy làm được, con của ngươi rất tốt, rất hiếu thuận.”

“Nàng dài giống ngươi, tính cách cũng giống ngươi, ta lo lắng duy nhất chính là, nàng về sau không ai chiếu cố, có thể hay không bị người khi dễ “

“Nhưng có chút sự tình a, sớm muộn muốn làm cái kết thúc, ta tránh 18 năm, lần này gặp được Trương đại nhân, đại khái chính là mệnh trung chú định.” Hắn ngẩng đầu, “Đúng, cái thôn kia, gọi là hoàng nha thôn, ngay tại Thượng Đảng quận Nguyên Võ huyện trì hạ…”

“A!” Trẻ tuổi thê tử che miệng, một mặt giật mình.

Trượng phu ôm lấy nàng, muốn nói gì, cuối cùng chỉ là đem thê tử, ôm chặt hơn chút.

Có thể cùng người thương cùng một chỗ, chỉ là điểm này, chính là rất nhiều người đời này không thể được tiếc nuối.

“Ba —— “

“Ba —— “

La Quan vỗ tay vỗ tay, cười nói: “Chu lão ca giảng tốt cố sự, tại hạ đều nghe mê mẩn.” Hắn nhìn Trương Đình, “Trương huynh, uống nhiều rượu, đi nghỉ ngơi một hồi cũng tốt, ngày mai lên đường lời nói, sẽ không có tinh thần.”

Trương Đình cúi đầu, rầu rĩ nói: “Được.”

2 người trở về phòng, La Quan trực tiếp cùng áo nằm xuống, một cái giường khác bên trên Trương Đình, lại lật qua lật lại, từ đầu đến cuối không khép được mắt.

Rốt cục, hắn cắn răng một cái, “Kẽo kẹt” một tiếng ngồi dậy, “La tiên sinh, ngài gọi ta trở về, là cho rằng trương nào đó hẳn là, đem việc này coi như 1 cái cố sự sao “

Đối diện, La Quan nghiêng người, cũng trải qua ngủ say, đối này không phản ứng chút nào.

Trương Đình ngơ ngác một chút, như nghĩ thông suốt cái gì, thật dài thở ra một hơi.

Hắn ngửa mặt nằm xuống, lần này bất quá một chút thời gian, liền treo lên khò khè.

Sắc trời thâm trầm dần lui, đem sáng không sáng lúc, ầm ĩ một đêm khách sạn, lại lần nữa lâm vào yên tĩnh. Gượng chống lấy tinh thần mọi người, tại buồn ngủ phía

dưới, nhịn không được híp mắt một hồi tĩnh dưỡng tinh thần.

Kẹt kẹt ——

Cửa phòng từ bên trong đẩy ra, Trương Đình nắm thật chặt trong tay đao, quay đầu nhìn chằm chằm, vị kia vẫn như cũ ngủ say tiên sinh, cõng lên bao phục, cũng không quay đầu lại bước nhanh mà rời đi.

Gian phòng bên trong, nhắm mắt lại La Quan, khóe miệng có chút câu lên, lộ ra mấy điểm ý cười.

Này nhân gian, tuy là rách rách rưới rưới, nhưng cũng chỉ có một số người, tại may may vá vá.

Hừng đông, Trương Đình đi không từ giã, để thương đội mọi người không nghĩ ra, Hồng Cương nhìn thoáng qua thần sắc bình tĩnh La Quan, vỗ tay nói: “Trương đại nhân chính là công môn bên trong người, có lẽ là đột có chuyện quan trọng, chúng ta thu thập một chút, điểm tâm sau lên đường!”

Trẻ tuổi vợ chồng 2 tay nắm chặt, mặt lộ vẻ kích động.

Sen nương nước mắt lăn xuống, “Cha…”

Chu Thâm hít một hơi, đối La Quan khom người, “Tạ ơn tiên sinh!”

La Quan cười cười, “Cám ơn ta làm cái gì tại hạ còn không có cám ơn Chu lão ca, cho ta giảng 1 cái như vậy động lòng người cố sự.”

“Đi thôi, ăn cơm.”

Ngày thứ 2, tại Giang châu lúc, Chu Thâm, sen nương cha con rời đi thương đội.

Lại qua 8-9 ngày, thương đội đi tới một dòng sông lớn bên cạnh, mặt sông rộng lớn chừng 100 trượng, La Quan đi xuống xe ngựa, ngẩng đầu nhìn về phía đối diện.

Chỉ thấy mây mù bốc lên ở giữa, có 1 cái mỹ lệ đại sơn, ở trong đó như ẩn như hiện.

“Tiên sinh, hôm nay Nhất Biệt, không biết gặp lại gì kỳ, không biết ngài tiếp xuống, muốn đi nơi nào” Hồng Cương mặt mũi tràn đầy không bỏ.

La Quan cười cười, hướng đại giang bờ bên kia một chỉ, “Nghe nói Dịch Dương sơn bên trong, có tiên nhân ở lại, đang muốn đi bái phỏng một hai, tiếp xuống vượt sông mượn đường, liền không cùng các vị đồng hành.”

Người bên ngoài xách tiên nhân, Hồng Cương chỉ tùy ý cười một tiếng, nhưng tiên sinh đã mở miệng, đã nói trong núi này, nhất định có thần dị.

Hắn mặt lộ vẻ hướng tới, kính sợ, lại biết tung thật có tiên nhân tồn tại, cũng không phải ai cũng có thể nhìn thấy, nếu không thế gian sao lại chỉ nghe tiên nhân chi danh, nhưng không thấy tiên nhân hành tung

“Kia, ta cùng ngay tại đây, Chúc tiên sinh đạt được ước

muốn.”

“Cũng chúc Hồng đại ca một đường thuận lợi.” La Quan nghĩ nghĩ, tay lấy ra giấy vàng, “Ven đường mua, Hồng đại ca không ngại, liền đưa ngươi.”

Hồng Cương đại hỉ, 2 tay tiếp nhận, “Tạ ơn tiên sinh! Tạ ơn tiên sinh!”

La Quan khoát tay, quay người vùng ven sông mà đi, mặt sông thổi tới một trận gió, phát động áo bào lắc lư, nói không nên lời tiêu sái tuỳ tiện.

—

Chương 1565 : Lịch sự tao nhã

Đêm qua thử nghiệm nhỏ, tiểu lưu hỏa phù uy lực quá lớn, có thể thấy được lão pháp sư một mạch dù lạc bại, nhưng phù đạo truyền thừa chưa hẳn liền yếu.

Nếu như truyền bá ra, nhất định chia cắt phù đạo khí vận, hội tụ ở nguyên sơ, đến lúc đó chưa chắc không thể để cho hắn sử dụng ——

Phù đạo 2 mạch người nói chuyện

A, thân phận này dùng để đối kháng phù đạo, có lẽ có thể có hiệu quả.

Tuy nói nhân gian 1 kiếm, chỉ đợi nước chảy thành sông liền có thể thành tựu, nhưng nhiều một phần chuẩn bị, liền càng nhiều mấy phần tự tin.

La Quan tâm tình không tệ, đúng lúc gặp bờ sông có một mã đầu, dù không lớn, nhưng cũng quay chung quanh ở đây, thành một chỗ hương dã phiên chợ.

Một trận mùi thơm truyền đến, là bán mì hoành thánh, La Quan sờ sờ bụng, cất bước đi qua.

“Vị tiên sinh này, đến bát mì hoành thánh sao hôm nay vừa bao, da mỏng nhân bánh đủ.” Chủ quán kêu gọi, nở nụ cười.

La Quan gật đầu, “Đến một bát.”

Rất nhanh, nóng hổi mì hoành thánh đưa ra, ăn 1 cái, hương vị cũng tạm được, nhưng luôn cảm thấy thiếu mấy điểm tư vị.

“Khách quan, mua đem dù đi ta tự tay chế tác, dùng tới được tốt dù giấy, trơn bóng như tuyết lâu không phai màu, nan dù cũng là trên núi trúc già, phơi nướng 1 tháng phương thành, có thể sử dụng rất nhiều năm không xấu.”

“Đi ra đi ra! Mùa đông bán dù, tiểu tử ngươi có phải là ngốc đừng chậm trễ chúng ta ăn cơm đi đường!”

La Quan ngẩng đầu nhìn lại, bán dù thiếu niên chừng mười hai ba tuổi, thân thể hơi gầy, mặc một bộ tẩy tới trắng bệch cái áo, trong gió rét run lẩy bẩy.

Nhưng chính như hắn nói, phía sau giỏ trúc bên trong mấy đem dù, mỗi 1 đem mặt dù đều trơn bóng trắng nõn, lộ ra mấy điểm lưu loát.

Bị người cự tuyệt, thiếu niên mặt lộ vẻ thất vọng, quay người liền muốn rời đi.

“Chờ một chút.” La Quan đột nhiên mở miệng, “Vị này dù nhỏ tượng, làm phiền ngươi qua đây một chuyến, tại hạ muốn mua đem dù.”

Bán dù thiếu niên ánh mắt sáng lên, vội vàng chạy tới, “Khách quan ngài tốt, những này dù đều là ta tự mình làm, chất lượng rất tốt, giá cả cũng không đắt.”

Nhìn thoáng qua, thiếu niên bị đông cứng thanh bạch sắc mặt, La Quan xuất ra một cây dù, quả nhiên cảm nhận rất tốt, mặt dù như tuyết, “Tốt, liền thanh dù này, bao nhiêu tiền “

“Ừm… Ngài cho 15 cái tiền đồng liền tốt.” Bán dù thiếu niên chần chờ mở miệng.

Hắn làm một cây dù, muốn dùng hơn nửa ngày thời gian, lại thêm vật liệu chuẩn bị, cái giá tiền này thật không cao.

La Quan gật gật đầu, “Được.” Hắn lấy ra tiền đồng, đặt ở trong tay thiếu niên.

Bán dù thiếu niên nói cám ơn liên tục, đang muốn lúc rời đi, lại bị gọi lại, “Chớ đi, dù nhỏ tượng tay nghề, ta có chút hài lòng, lại cho ngươi một bát mì hoành thánh.”

Nói xong, đối chủ quán chào hỏi một tiếng.

“Được rồi, khách quan ngài hơi chờ.”

Bán dù thiếu niên một mặt co quắp, liên tục khoát tay, “Không… Khỏi phải… Ngài mua ta dù, đã giúp ta… Ta…”

Ùng ục ục ——

Bụng phát ra thanh âm, để sắc mặt hắn đỏ lên.

La Quan cười cười, “Mì hoành thánh đã vào nồi, ta cũng

ăn không xong, ngươi không muốn lời nói, coi như lãng phí.”

Bán dù thiếu niên cúi đầu, “Kia… Vậy thì cám ơn tiên sinh…”

Mì hoành thánh bưng lên, hắn tuyển nơi hẻo lánh bên trong vị trí, cúi đầu bắt đầu ăn.

Có thể nhìn ra hắn rất đói, nhưng chỉ ăn chừng phân nửa, liền để xuống bát đũa.

“Lão bản, có thể hay không phiền phức ngài, giúp ta đóng gói một chút “

Chủ quán khoát khoát tay, “Đóng gói cái gì ngươi qua đây, ta cho ngươi thêm điểm canh nóng, trực tiếp bưng cho mẹ ngươi đi, này! Cái này trời rất lạnh, gian nan nha!”

Cùng bán dù thiếu niên tới, hô hào làm nóng canh chủ quán, lại thêm mấy cái mì hoành thánh đi vào, không đợi hắn nói chuyện liền khoát tay, “Đi nhanh đi, hôm nay là ngươi vận khí tốt, gặp vị tiên sinh này.”

“Tạ ơn…” Bán dù thiếu niên hít mũi một cái, đối La Quan, chủ quán cúi đầu về sau, bưng bát quay người rời đi.

Hắn vẫn chưa đi xa, bờ sông trong rừng cây, dựng lấy một gian nhà tranh, kia bên trong tựa hồ chính là thiếu niên nhà.

“Nương, ta hôm nay bán đi dù, ngài mau ăn mì hoành thánh, Trương đại thúc còn nhiều cho mấy cái.”

“Ta đã ăn no, nương ngươi ăn.”

Đối thoại khe hở bên trong, có tiếng ho khan từ đó truyền ra.

“Ai, đứa nhỏ này cũng số khổ, cha sinh một trận bệnh, nhà bên trong bán phòng bán đất, cuối cùng cũng không có cứu trở về. Nương bởi vì làm việc rơi bệnh căn, bây giờ sống nhờ tại cái này, chỉ dựa vào đứa nhỏ này bán dù mà sống, cũng không biết có thể kiên trì tới khi nào.” Chủ quán lắc đầu, cúi đầu thu thập cái bàn.

Rất nhanh, thiếu niên bưng cái chén không trở về, đã rửa ráy sạch sẽ, đặt lên bàn, “Trương đại thúc, mẹ ta kể ngài mì hoành thánh ăn ngon thật.”

Chủ quán xụ mặt, “Đừng tưởng rằng ngươi biết nói chuyện, ta liền sẽ còn đưa ngươi mì hoành thánh chỉ lần này một lần!”

Bán dù thiếu niên cười cười, đi tới La Quan trước người, hắn lấy ra 5 cái tiền đồng, cẩn thận bày trên bàn, “Tiên sinh, đây là mì hoành thánh tiền, mẹ ta kể, chúng ta đã có tiền, liền không thể ăn không ngài đồ vật.”

La Quan nghĩ nghĩ, nhận lấy tiền đồng, “Nói mời khách, ngươi đã còn tiền, vậy ta liền lại cho ngươi một vật.”

Hắn đứng dậy, đi đến bên cạnh thay người viết thư quầy hàng, thấp giọng cùng người nói đôi câu, rất nhanh

mượn bút lông tới, “Cho ta một cây dù.”

Bán dù thiếu niên không nghĩ ra.

La Quan chống ra mặt dù, rơi xuống 4 chữ, đợi bút tích khô ráo về sau, mới cười nói: “Khác dù, hay là 1 đem 15 cái tiền đồng, nhưng viết chữ cái này đem, muốn mười lăm lượng bạc, nhớ chưa có “

“A… Là, tiên sinh, ta ghi nhớ.”

La Quan trả về bút lông, “Kia dù nhỏ tượng, chúng ta như vậy từ biệt, cáo từ.”

Hắn đứng dậy, dẫn theo mình mua dù, hướng bờ sông bước đi.

Mì hoành thánh chủ quán trừng lớn mắt, nhìn xem hắn bóng lưng, “Mười lăm lượng cái này cần bán bao nhiêu mì hoành thánh! Vị tiên sinh này, thật là dám nói a…” Hắn nhìn thoáng qua, ôm thật chặt cây dù kia thiếu niên, khóe miệng giật giật, cuối cùng vẫn là giữ yên lặng.

Được rồi, cũng chỉ cho là cho đứa nhỏ này, tâm lý chừa chút tưởng niệm đi.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Ngược lại là bên cạnh viết thư quầy hàng, tên kia thất vọng người đọc sách, mơ hồ nhìn thấy, vừa rồi vị tiên sinh kia đặt bút, do dự một chút, nói: “Dù nhỏ tượng, ta ra 30 tiền đồng, ngươi thanh dù này bán ta đi “

Bán dù thiếu niên không chút do dự, “Không bán, tiên sinh nói muốn mười lăm lượng… Ta cảm thấy, vị tiên sinh này sẽ không gạt người…” Thất vọng người đọc sách đau răng, mười lăm lượng bạc hắn có thể ra không dậy nổi… Nhưng vị tiên sinh kia chữ, là thật xinh đẹp.

Cự tuyệt mua dù mấy cái thương hộ, cười nhạo rời đi, “Mùa đông mua cái gì dù cái này tốt đẹp ngày, còn có thể trời mưa không thành!”

“Mười lăm lượng ta đi một chuyến thương lộ, đều chưa hẳn kiếm được, hiện tại người thật dám nói hươu nói vượn!”

“Cùng chúng ta quan hệ thế nào đi một chút, nắm chặt điểm đi đường, trên thuyền đồ vật, phải tranh thủ thời gian đưa đến thượng du đạo quán đi, cũng không dám lầm quý nhân phân phó.”

Mấy người dưới chân vội vàng, nhanh chóng rời đi.

Bờ sông, La Quan dừng ở bến tàu nơi hẻo lánh, cái này bên trong ngừng lại một chiếc thuyền nhỏ, mặc cũ nát áo bông lão thuyền phu, đang dùng thô ráp đại thủ, sửa sang lấy lưới đánh cá.

“Vị này nhà đò, ta muốn dọc theo sông mà xuống tới bờ bên kia đi, có đi hay không “

Lão thuyền phu đứng dậy, nhìn sắc trời, “Vị tiên sinh này, hôm nay sắc trời nhìn như sáng sủa, nhưng lấy tiểu lão nhân kinh nghiệm nhìn, chỉ sợ muốn mưa. Vào đông

mưa hàn, ta cái này trên thuyền nhỏ lại không có lều, nếu không ngài hay là hôm nào xuất hành đi “

La Quan giương giơ tay bên trong vật, “Trời mưa lại như thế nào ta có dù.”

Lão thuyền phu nhếch miệng, “Ngài bây giờ, nhất định phải xuất hành “

“Bái phỏng người khác, hào hứng mà lên, sợ là đợi không được ngày mai.”

“Tốt a, tiên sinh ngài như thế quý giá người, còn không sợ Đông Vũ hàn xương, lão già ta trên thuyền có áo tơi, lại có cái gì tốt sợ. Ngài hướng thượng du, là muốn đi Dịch Dương sơn dưới toà kia đạo quán đi nghe nói có chút linh nghiệm, có thật nhiều quý khách, không xa 1,000 dặm đến cầu nguyện lặc.”

La Quan gật đầu, “Liền đi kia.”

“Thượng du đi ngược dòng, mấy chục dặm đường thủy, cũng muốn đi đến 1 ngày, tính tiên sinh ngài 1 lượng bạc, như thế nào” lão thuyền phu đáy mắt, hiện lên một điểm giảo hoạt.

La Quan chần chờ, “Đắt như vậy “

“Không đắt không đắt, thuyền hành trên sông, lão hủ còn phải quản ngài một ngày ba bữa đâu.”

“Được thôi, liền 1 lượng bạc, nhà đò ngươi cũng không thể lại đến lúc tăng giá.”

“Kia không thể!” Lão nhà đò nở nụ cười, “Tiên sinh mau mời lên thuyền đi, thừa dịp vị này thời tiết tốt, chúng ta có thể nhiều cố theo kịp đường.”

“Được.”

La Quan lên thuyền, lão thuyền phu hô một tiếng vang dội phòng giam, “Lên thuyền đi, đáy nước lão gia, nãi nãi nhóm, quan tâm đi.”

Thuyền mái chèo đẩy bờ sông, thuyền nhỏ chậm rãi, hướng trong nước bước đi.

Rất nhanh, bên bờ phiên chợ, liền trở nên mơ hồ một mảnh.

La Quan cảm thấy có thú, “Nhà đò, ngươi hạng này tử, nghe có chút sợ hãi a hẳn là cái này đáy sông, thật có cái gì…”

“Tiên sinh, cũng không dám nói lung tung a, miễn cho quấy nhiễu trong nước lão gia, nãi nãi nhóm.” Lão thuyền phu một bên nói, một bên cởi xuống bên hông bầu rượu, đem rượu đục đổ vào trong nước, còn nói lẩm bẩm.

Mấy hơi về sau, thấy thuyền tuần dòng nước không có biến hóa, mới thở phào nhẹ nhõm, nhỏ giọng nói: “Tiên sinh có chỗ không biết, chúng ta đầu này đại giang, nghe đồn thượng du liên tiếp đủ ngay cả sông, đây chính là ta dung nước đệ nhất đại giang, bên trong là có thuỷ thần lão gia.”

“Chúng ta cái này, cũng có lão gia, nãi nãi nhóm tiên linh, nhưng chúng ta vận khí tốt, ngài muốn đi toà kia đạo quán hương hỏa cường thịnh, nghe đồn cũng là có thần dị. Cho nên sông bên trong lão gia cùng nãi nãi nhóm, tính tình đều rất tốt, chỉ cần không đáng cái gì đại húy kị, cơ bản đều có thể không có việc gì.”

“Nhưng thuyền hành trong nước, người vì cá ba ba, chúng ta hay là cẩn thận một chút tốt, ngài nói đúng hay không “

La Quan cảm ứng đến một chút, giờ phút này đáy sông chỗ sâu, đang có 1 đầu to lớn thân ảnh, lặng yên không một tiếng động đi ngược dòng nước.

Hắn cười cười, “Nhà đò nói rất đúng, là tại hạ thất ngôn.”

“Không có việc gì không có việc gì, tiên sinh xem xét chính là quý nhân, không hiểu rõ chúng ta hạ tầng người sinh tồn, tiểu lão nhân minh bạch.” Lão thuyền phu mở miệng cười, 2 người nói một hồi, hắn lại bắt đầu hát lên, tiếng ca vui sướng bên trong, lại có mấy điểm bi thương.

La Quan hỏi hắn lai lịch, lão thuyền phu lắc đầu, chỉ nói là tổ tông đến nay, bài hát này ngay tại trên sông ngư dân ở giữa truyền ra, người người đều sẽ hát vài câu, ai làm lại không rõ ràng.

“Tiên sinh, ngài nhìn sắc trời này nói biến liền biến, ta cái này còn có một cái áo tơi, ngài nếu không ngại lời nói liền mặc vào” lão thuyền phu ngẩng đầu nhìn lên trời,

giờ phút này đã có mưa bụi rơi xuống.

La Quan biết nghe lời phải, “Cũng tốt, đa tạ nhà đò.”

Mặc vào áo tơi, lại phát hiện trong khoang thuyền, còn có 1 bộ cần câu, trải qua nhà đò sau khi đồng ý, La Quan chuyển cái bàn ghế ngồi ở mũi thuyền, tiện tay hất lên, dây câu rơi vào trong nước.

“Tiên sinh, thuyền tại đi, ngài dạng này rất khó câu được cá.”

“Không có việc gì, hàn sông độc câu, liền chỉ coi đào dã tình thao.”

“Tiên sinh thật sự là lịch sự tao nhã người.”

“Ha ha, học đòi văn vẻ thôi.”

Mà liền tại, La Quan đi thuyền câu cá lúc, sau lưng phương trên bến tàu, đến một chiếc thuyền lớn.

Boong tàu bên trên, một đám cẩm y áo choàng người trẻ tuổi, xoa tay dậm chân, “Sắc trời này, nhìn xem là muốn mưa, thật là lạnh a!”

“Đi thôi, đại lão gia phân phó, liền lâm ngừng một hồi, tranh thủ thời gian xuống dưới đi dạo, trên thuyền ngốc nửa tháng, ta thật sự là dính nhau đủ.”

“Đi đi đi!”

Một đám người cười cười nói nói, tại nô bộc mở đường

dưới, hướng bến tàu bước đi.

—

Chương 1566 : Vân Phá Thiên thanh

Quay chung quanh bến tàu mà thành hoang dã phiên chợ, hiển nhiên không có gì niềm vui thú, một đoàn người dạo qua một vòng, nhao nhao mặt lộ vẻ thất vọng.

“Nơi này, thật là hoang vu! Cái này cũng không có ý gì, tùy tiện mua chút ăn uống, về trên thuyền tránh hàn đi thôi.” 1 vị quý công tử lắc đầu, nắm thật chặt trên thân cẩm bào.

“Ta nhìn bên cạnh có bán thủ công, mặc dù vật liệu phổ thông, nhưng kiểu dáng cũng có chút mới lạ, đến đều đến, mua chút mang về đi.”

“Vậy ta đi ăn bát mì hoành thánh, vừa rồi đi ngang qua, nghe còn rất thơm.”

“Ngũ muội muội đâu ngươi có muốn hay không cũng tới một bát “

Ngũ tiểu thư lắc đầu, “Khỏi phải tam ca, ta tại phụ cận đi dạo, các ngươi đi ăn đi.”

Tam ca gật đầu, “Cũng được, mấy người các ngươi theo sau, bảo vệ cẩn thận Ngũ tiểu thư.”

Mấy tên hào nô vội vàng xưng là.

Tỳ nữ Dao nhi nói khẽ: “Tiểu thư, nơi đây hoang vắng,

chúng ta chớ đi xa.”

Ngũ tiểu thư nói: “Yên tâm, vừa rồi nhìn thấy 1 con châu trâm, điêu khắc rất có ý tứ, chúng ta đi xem một chút.”

Quả nhiên ngay tại không xa quầy hàng, ngồi tại mì hoành thánh bày bên trong tam ca, thấy cảnh này, mới yên tâm thu hồi nhãn thần.

“Chủ quán, cái này trúc trâm bán thế nào “

Bán hàng rong thần sắc bất an, “10 cái tiền đồng… Không, ngài cho 8 cái tiền đồng đi.” Trước mắt tiểu thư, điệu bộ bên trong người đều đẹp, cái này một thân khí độ, sau lưng nô bộc vờn quanh, hắn chân đều có chút mềm.

Ngũ tiểu thư phân phó, “Dao nhi, cho hắn 20 cái tiền đồng.” Lại cầm lấy bên cạnh khác 1 viên trúc trâm.

Đúng lúc này, từng tia từng tia thấm lạnh rơi vào trên mặt, Ngũ tiểu thư mặt lộ vẻ kinh ngạc, mới vừa rồi còn êm đẹp thời tiết, đột nhiên liền lên mây mù, Đông Vũ như tơ rơi vào trên người, lại là thấu xương băng hàn.

Tỳ nữ vội vàng nói: “Tiểu thư, trời mưa, chúng ta không có đồ che mưa, mau mau về trên thuyền đi, ngài nếu là thụ phong hàn, nô tỳ bọn người đảm đương không nổi.”

Ngũ tiểu thư cười một tiếng, giơ tay lên nói: “Đây không phải là có bán dù… Vị kia dù nhỏ tượng , có thể hay không tới, để ta tuyển một cây dù “

Bán dù thiếu niên vừa rồi, xa xa trốn ở bên cạnh, nghe vậy do dự một chút, mới cẩn thận thì hơn trước, “Vị tiểu thư này, dù tại cái này, 15 cái tiền đồng 1 đem, ta tự mình làm, chất lượng rất tốt.”

Ngũ tiểu thư tới tay, gật gật đầu, “Ngươi cái này dù chế tác tinh lương, dùng tới được tốt nan dù cùng mặt dù, giá tiền rất công đạo.”

“Dao nhi, đều mua lại đi, chờ chút tam ca bọn hắn cũng muốn dùng.”

Tỳ nữ gật đầu, “Vâng, tiểu thư.” Nàng vẫy tay, “Dù nhỏ tượng, ngươi dù chúng ta đều muốn, hết thảy 7 đem, cũng nên tiện nghi một chút, cho ngươi 100 tiền đồng như thế nào “

Bán dù thiếu niên đem một cây dù ôm trong ngực bên trong, “6 đem dù, thu ngài 80 cái tiền đồng.”

Tỳ nữ không hiểu, “Dù nhỏ tượng, ngươi muốn lưu 1 đem dùng riêng “

Bán dù thiếu niên do dự một chút, “Khác dù, 15 cái tiền đồng, nhưng thanh dù này muốn… Muốn mười lăm lượng bạc.”

Tỳ nữ nhíu mày, “Ngươi cái này dù nhỏ tượng, chẳng lẽ bị điên” chủ gia nắm giữ lấy, đô thành tốt nhất chế dù cửa hàng, đỉnh tiêm sư phó tay nghề, một cây dù cũng liền 10 lượng, lại kia cán dù, thế nhưng là thượng hạng noãn ngọc rèn luyện mà thành.

Bán dù thiếu niên đỏ mặt, lắc đầu không nói lời nào.

Ngũ tiểu thư hiếu kì, “Dù nhỏ tượng, ngươi cái này dù nhưng có cái gì khác biệt “

Bán dù thiếu niên nói: “Tiên sinh tại mặt dù bên trên lưu lại chữ, ta xem không hiểu, nhưng tiên sinh nói, cái này dù có thể bán mười lăm lượng bạc.”

“Đề tự dù nhỏ tượng, có thể hay không để ta xem một chút “

Bán dù thiếu niên gật đầu, cẩn thận đem dù chống ra, chỉ thấy mặt dù trơn bóng như tuyết, “Vân Phá Thiên thanh” bốn chữ sôi nổi trên giấy.

Chỉ một chút liền có thể cảm nhận được, đặt bút người ý chí cùng thoải mái, như thiên địa gió tuyết ở giữa, cầm dù một mình đi, thong dong bình thản, khí tượng từ hiển.

“Chữ tốt!” Ngũ tiểu thư chậm rãi mở miệng, sắc mặt đầu tiên là ngưng trọng, tiếp lấy biến thành khâm phục, ánh mắt sáng tỏ bộc lộ yêu thích.

Nàng thuở nhỏ vẽ mọi người tự thiếp, tập bia thác rất nhiều, nhưng chưa từng thấy qua như thế phong cách riêng, khí thế toàn vẹn chữ viết.

“Mười lăm lượng, bôi nhọ mọi người mặc bảo.” Ngũ tiểu thư phân phó, “Dao nhi, lấy 100 lượng, cho vị này dù nhỏ tượng.”

“Vâng, tiểu thư.” Tỳ nữ trở lại, cùng bên người một tên

nô bộc nói nhỏ vài câu, người này quay người vội vàng rời đi, rất nhanh mang theo một cái bao phục tới.

“Dù nhỏ tượng, đây là bạc ròng 100 lượng, ngươi có thể nhìn một chút.”

Bán dù thiếu niên ngốc, “Không… Tiên sinh nói… Nói cái này dù… Liền bán mười lăm lượng…”

Ngũ tiểu thư tiếp nhận dù, nói khẽ: “Vậy liền dù bán mười lăm lượng, còn lại, xem như ta cảm tạ ngươi, đem bức chữ này đưa đến trước mặt ta.”

“Dù nhỏ tượng, xin hỏi trong miệng ngươi tiên sinh, gia trụ ở phương nào ta nghĩ tại khi nhàn hạ đến nhà bái phỏng.”

Bán dù thiếu niên lắc đầu, “Tiên sinh là đi ngang qua cái này, ăn một bát mì hoành thánh về sau, liền rời đi, ta cũng không biết đi đâu.”

Lúc này, đem tiên sinh mời hắn cật hồn đồn, nhận lấy 5 cái tiền đồng, chừa cho hắn chữ sự tình nói một lần.

Ngũ tiểu thư thở dài, “Danh sĩ cao nhân, khí độ nổi bật, hôm nay bỏ lỡ, quả thật nhân sinh việc đáng tiếc.” Nàng có chút thất vọng, lắc đầu dẫn người rời đi.

Cách đó không xa, tam ca dẫn người tới, “Ngũ muội muội, cái gì dù đắt như vậy, thế mà bán 100 lượng bạc theo ta thấy nhìn.”

Thanh âm hắn rất cao, hấp dẫn đến đông đảo ánh mắt.

Ngũ tiểu thư nhíu mày, “Tam ca, nơi đây nhiều người phức tạp, đợi đến trên thuyền, tự nhiên gọi ngươi thưởng thức.”

“Cũng tốt, kia mì hoành thánh ăn, chúng ta lúc này đi thôi.”

Một đoàn người tại nô bộc bao vây dưới rời đi.

Chỉ còn lại có bán dù thiếu niên, 1 người ngơ ngác đứng tại chỗ, mưa bụi dần dần ướt nhẹp tóc của hắn, cùng trong tay bao khỏa.

Nhưng hôm nay, xung quanh tụ đến ánh mắt, trong đó nóng bỏng, lại tựa như muốn đem hắn nhóm lửa.

Mì hoành thánh bày ra, chủ quán sắc mặt lo lắng, đang muốn tiến lên nhắc nhở 1 câu, thấy vừa rồi rời đi một tên hào nô, lại vội vàng trở về, “Dù nhỏ tượng, nhà ta Ngũ tiểu thư phân phó, ngươi chế dù tay nghề không sai, như nguyện ý, nhưng đi theo thuyền của chúng ta rời đi, ngày sau an bài cho ngươi cái công việc.”

“A…” Bán dù thiếu niên lấy lại tinh thần, nhìn thoáng qua xung quanh, vội vàng gật đầu, “Ta nguyện ý!” Hắn thuở nhỏ cực khổ, thấy nhiều chuyện nhân gian, 100 lượng bạc trong tay hắn, chính là đòi mạng độc dược.

Rất nhanh, bán dù thiếu niên dìu lấy mẫu thân ra, hào nô nhíu nhíu mày, lại không nói thêm cái gì, “Đi thôi.” Mơ hồ trong đó, sau lưng tựa hồ vang lên, vài tiếng thất vọng thở dài.

Ngũ tiểu thư trở lại trên thuyền, nghe tới tỳ nữ hồi báo, khẽ gật đầu.

“Ngũ muội muội, ngươi thanh dù này đến cùng có cái gì thần kỳ mau mở ra để chúng ta xem một chút đi.” Tam ca không kịp chờ đợi mở miệng.

“Chính là chính là, Ngũ tiểu thư trọng kim mua dù, đến cùng là vì cái gì “

“Nghe nói, là mặt dù trên có người đề tự, nhưng ai không biết Ngũ tiểu thư, một tay chữ siêu quần bạt tụy, nhưng so với ta hướng mọi người, đến cùng người nào thủ bút, có thể nhập Ngũ tiểu thư mắt.”

Ngũ tiểu thư mang tới dù, “Đầu tiên nói trước, cái này dù ta muốn cất giữ, tuyệt không bỏ những thứ yêu thích.”

Đón lấy, đem dù mở ra, “Vân Phá Thiên thanh” 4 chữ rơi vào trong mắt mọi người, không khí lập tức yên tĩnh.

…

“Ôi! Ôi! Tiên sinh thật sự là tốt câu kỹ, tiểu lão nhân tại cái này trên sông mấy chục năm, còn chưa bao giờ thấy qua như thế lớn thanh miệng, con cá này vảy, con cá này thủ, cái này râu dài, thật sự là xinh đẹp cực.” Lão thuyền phu liên tục kinh hô, tán thưởng không thôi.

Trong khoang thuyền, mới mẻ xuất thủy lớn cá trắm đen, đang không ngừng sôi trào, đánh thân thuyền “Keng keng” rung động.

La Quan cười nói: “Vận khí tốt mà thôi.”

Lão thuyền phu lại thở dài, “Đáng tiếc, xuất thủy cá thả không được quá lâu, nếu là mang về trên bờ, con cá lớn này liền có thể bán không ít tiền bạc.”

“Ha ha, đã bán không xong, vậy liền đành phải no bụng ăn uống chi dục, hôm nay liền làm phiền nhà đò, dùng nó làm bữa cơm.”

Lão thuyền phu vỗ ngực, “Tiên sinh yên tâm, tiểu lão nhân tại trên sông mấy chục năm, ăn cá là có chút tay nghề, ta dùng bụng cá mềm nhất địa phương, cắt chút lát cá sống, nửa đoạn trước thịt kho tàu, phần sau đoạn nấu cháo, sẽ làm cho tiên sinh ăn hài lòng… Hắc hắc, con cá này đủ lớn, tiểu lão nhân hôm nay dính tiên sinh ánh sáng, cũng có thể ăn ngon một bữa.”

La Quan chắp tay, “Nhà đò nấu cơm, là tại hạ ngồi mát ăn bát vàng.”

Lão thuyền phu động tác nhanh nhẹn, trước cập bờ rơi xuống dây thừng, liền ngồi tại thuyền bên cạnh giết cá cạo vảy, rửa ráy sạch sẽ đặt ở cái thớt gỗ bên trên, giơ tay chém xuống cắt thành mấy tiết.

Trước làm lát cá sống, lại hầm bên trên cá cháo, lại lên bếp nấu thịt kho tàu, theo lửa than chiếu đỏ, rất nhanh liền mùi thơm nức mũi.

La Quan không biết từ cái kia, lấy ra 1 con vò rượu, “Thức ăn ngon há có thể vô rượu, hôm nay Đông Vũ,

vừa vặn uống một chút ủ ấm thân thể.”

“Ai… Cái này, thật sự là dính tiên sinh đại tiện nghi!” Lão thuyền phu nuốt một ngụm nước bọt, hắn là hảo tửu chi nhân, tự nhiên nghe được ra, cái này vò rượu rất không bình thường.

Trong lúc nhất thời, ngược lại là xem nhẹ, như thế một vò rượu, là thế nào đột nhiên lấy ra.

Thịt rượu lên bàn, không nói cái gì quy củ, La Quan cùng lão thuyền phu, riêng phần mình trước đổ đầy 1 thô bát, “Đa tạ nhà đò.”

‘Hắc hắc, tiên sinh nói gì vậy, mời.”

Uống một hớp dưới, thanh liệt về cam.

“Rượu ngon!” Lão thuyền phu ánh mắt sáng lên, lớn tiếng tán thưởng.

La Quan kẹp lên 1 khối lát cá sống, đặt ở trong miệng nhấm nuốt, chỉ cảm thấy tươi ngon trong veo, mềm nhu sướng miệng.

Lại ăn 1 khối thịt cá, uống một chén cá cháo, trong bụng ấm áp, toàn thân thư thái.

“Nhà đò hảo thủ nghệ!”

Lão thuyền phu khoát tay, “Nhờ có tiên sinh câu kỹ, đến, dùng bữa, uống rượu.” Hắn tham hai chén, còn chưa nói mấy câu, liền cảm giác đầu óc phát sốt, thân thể

nghiêng một cái liền ngủ say sưa đi.

La Quan lấy ra rượu, dù không tính quý báu, nhưng cũng không phải phàm nhân, tuỳ tiện liền có thể tiếp nhận. Đương nhiên, ngủ như thế một giấc, đối lão thuyền phu có ích lợi rất lớn, ngày sau liền có thể 1 vừa hiển hiện.

Tối nay có chếnh choáng ấm người, ngược lại không lo lắng hắn đông lạnh lấy, La Quan cười vài tiếng, kẹp lên 1 khối thịt cá ném vào trong sông, “Hôm nay mượn một con cá, liền mời ngươi cùng ăn, cũng coi như trò chuyện tỏ lòng biết ơn.”

Đáy thuyền, toát ra mấy cái bọt khí, rất nhanh bình tĩnh lại.

Uống rượu, ăn cá, không biết lúc nào, bầu trời mưa bụi, lại biến thành từng mảnh tuyết rơi, giờ phút này chân trời tầng mây vỡ ra, rơi về phía tây mặt trời hiện thân, một mảnh vàng óng ánh dư huy về sau, đúng là thông thấu, sáng tỏ, không có chút nào tạp chất một mảnh thanh ý.

Chiếu xuống trong nước, trời tuyết chung mộc, trong nước 1 thuyền nhỏ, trên thuyền thoa nón lá ông, La Quan uống một chén rượu, cười to, “Vân Phá Thiên thanh chỗ, chính là tân sinh tới.”

“Điềm tốt, điềm tốt!”

Hắn nhất thời hưng khởi, giải khai dây thừng, lại cầm lấy lão thuyền phu thuyền mái chèo, 2 tay hướng về sau

huy động, tuy là lần thứ 1, nhưng ngắn ngủi lay động về sau, thuyền nhỏ liền tự nhiên tự tại, một đường đi ngược dòng nước.

Một ngụm rượu, đẩy mái chèo, tự nhiên thoải mái, tựa như trong nước tiên.

Đúng lúc này, trong sông nhấc lên tầng tầng sóng, tại mặt trời lặn dư huy bên trong, một chiếc thuyền lớn đuổi theo.

Giống bị bầu trời kỳ quan hấp dẫn, mấy người đi đến boong tàu bên trên, nhìn xem mặt trời lặn, dư huy, mặt sông, một trận ngạc nhiên không thôi.

Rất nhanh, có người phát hiện, ngay tại phía trước thuyền nhỏ, trên thuyền kia 1 người ngã ngủ say, một người khác đẩy mái chèo mà đi, rõ ràng là rất phổ thông một màn, nhưng rơi vào hôm nay giờ phút này, lại có một phần rung động lòng người lực lượng.

“Thuyền này nhà, hảo hảo thoải mái.”

“Đúng vậy a, chỉ là nhìn xem, liền có thể cảm giác được, vị này là cái có chuyện xưa người.”

“Đáng tiếc hôm nay là trên thuyền, nếu không khi mời hắn đi lên, cùng uống một chén.”

“A! Chính là cái ngư dân mà thôi, cái này trên sông nhiều, ta nói chư vị có phải hay không, có chút mẫn cảm đa tình nghĩ có công phu này, không bằng nghĩ một hồi, làm sao từ Ngũ tiểu thư trong tay, mua xuống cây dù kia

tới.”

Tam ca cười khổ, “Đừng nghĩ, Ngũ muội muội coi như trân bảo, tuyệt sẽ không bỏ những thứ yêu thích… Vân Phá Thiên thanh, Vân Phá Thiên thanh… Cùng giờ phút này thiên tượng ngược lại là có chút tương tự… Thật sự là chữ tốt a!”

“Đại sư chi tác.”

“Đáng tiếc, đáng tiếc!”

Trên thuyền nhỏ, La Quan lỗ tai khẽ nhúc nhích, mơ hồ nghe tới mấy điểm, hắn cười cười, chợt ném sau ót, “Lên thuyền đi, đáy nước lão gia, nãi nãi nhóm, nhiều chiếu cố đi!”

Đáy sông, 1 đầu bóng đen to lớn đột nhiên run lên, ủy khuất địa cuộn mình đến cùng một chỗ.

—

Chương 1567 : Dễ dương xem

Tỳ nữ Dao nhi trở lại khoang tàu, thắp sáng đèn lồng, “Tiểu thư, ngài làm sao không gọi ta cầm đèn a sắc trời ám, ngài dạng này tổn thương con mắt.”

Ngũ tiểu thư khép lại dù, vuốt vuốt mi tâm, “Nhất thời nhìn nhập thần, không sao… Đúng, vừa rồi bên ngoài mơ hồ có chút ầm ĩ, phát sinh chuyện gì “

Tỳ nữ nói: “Vừa rồi trên sông có vị ngư ông, chèo thuyền đi tại trong nước, mơ hồ nghe còn ca hát đâu, tiểu tỳ cũng không biết nên như thế nào hình dung, nhưng Tam thiếu gia bọn hắn đều nói, kia ngư ông vẩy xuống lỗi lạc, khí tượng không giống phàm tục… Ân, tiểu thư ngài vừa rồi không thấy được, mặt trời lặn dư huy dưới, tuyết rơi cùng mặt sông, kia ngư ông đẩy mái chèo đi thuyền, cảm giác thật rất không giống.”

Ngũ tiểu thư cầm dù keo kiệt gấp, đột nhiên đứng dậy, “Người ở đâu ta đi xem một chút.”

“Tiểu thư, tiểu thư ngài chậm một chút.”

Đáng tiếc, đợi chủ tớ 2 người, đi tới boong tàu bên trên lúc, sắc trời đã gần đen, thuyền lớn đi nhanh càng nhanh, đã xem kia thuyền nhỏ xa xa để qua đằng sau, giờ phút này quay đầu nhìn lại, mặt sông tối như mực một mảnh, nơi nào còn có kia ngư ông thân ảnh.

Ngũ tiểu thư thất vọng mất mát.

Tỳ nữ nhỏ giọng nói: “Tiểu thư, ngài làm sao “

Ngũ tiểu thư lắc đầu, “Không có việc gì, hoặc là ta suy nghĩ nhiều… Dao nhi, đi cùng đại lão gia nói, hôm nay ta có chút mệt mỏi, liền khỏi phải cơm tối.”

…

Hôm sau, sáng sớm.

Tuyết rơi vẫn còn tiếp diễn tiếp theo, đại địa một mảnh ngân bạch.

Ngủ một đêm lão thuyền phu, trong thoáng chốc mở mắt ra, đột nhiên giật mình, “Tiên sinh, đây là ở đâu “

La Quan xoay người nói: “Nhà đò tỉnh, cái này bên trong đã tới gần dễ dương xem.”

Nói đưa tay một chỉ.

Lão thuyền phu trợn mắt hốc mồm, “Làm sao một đêm thời gian, liền đến cái này… Là tiên sinh tại chèo thuyền “

“Ừm, đêm qua ngủ không được.” La Quan gật gật đầu, “Đã nhà đò tỉnh, vậy tại hạ cũng nên đi, cáo từ.”

Dứt lời, hắn cởi áo tơi, mở dù ra lên bờ.

Vừa đi mấy bước, tiếng bước chân truyền đến, “Tiên

sinh xin chờ một chút!”

Lão thuyền phu đuổi theo, sắc mặt thình lình, “Là tiểu lão nhi sai, hôm qua mê rượu, lại một đêm ngủ đến hiện tại, cực khổ tiên sinh chèo thuyền đi đường, sao tốt lại thu ngài bạc.”

Hắn cắn răng, đem kia 1 lượng bạc vụn lấy ra, “Mời tiên sinh thu hồi.”

La Quan khoát tay, “Nhà đò không cần như thế, giảng tốt giá cả, sao có thể nuốt lời.”

“Cái này… Kia tiểu lão nhân liền mặt dày, cái này một bầu rượu, là nhà bên trong mình nhưỡng, vạn không thể cùng tiên sinh rượu ngon so sánh, nhưng cũng là tiểu lão nhân một điểm tâm ý, mời tiên sinh vui vẻ nhận.”

La Quan cười một tiếng, “Tốt, vào đông sáng sớm hàn khí bức nhân, tại hạ liền không khách khí.” Hắn tiếp nhận bầu rượu, chắp tay một cái, xoay người rời đi.

1 người 1 dù, thiên địa trắng noãn, áo bào lắc lư, phiêu dật đột nhiên.

Lão thuyền phu lẩm bẩm nói: “Vị tiên sinh này, hoặc không tầm thường người a…”

Nhưng hắn sinh kế còn muốn kế tiếp theo, về trên thuyền chỉnh lý một chút, giải khai dây thừng về sau, lão thuyền phu chèo thuyền xuôi dòng mà hạ.

Một trận gió rét thổi tới, hắn vô ý thức nện một cái chân,

động tác đột nhiên dừng lại, mặt lộ vẻ ngạc nhiên.

Bởi vì lâu dài tại trên nước kiếm ăn, lão thuyền phu phong hàn nhập thể, vừa đến mùa đông thụ gió liền đau buốt nhức không thôi, nhưng hôm nay lại chỉ cảm thấy, toàn thân trên dưới ấm áp, kia hàn phong cũng không còn khiến người khó chịu, nhất thời không bình tĩnh nổi.

Đáy sông, đầu kia bóng đen to lớn, cảm ứng đến vị tiên sinh kia khí tức đi xa, như được đại xá, không chút do dự quay đầu liền chạy.

Động tĩnh quá lớn, thậm chí ở trên sông, nhấc lên một trận ám lưu, sóng lớn, bừng tỉnh lão thuyền phu, tranh thủ thời gian quỳ trên mặt đất dập đầu, “Đáy sông lão gia, nãi nãi nhóm, xin đừng nên tức giận, đợi tiểu lão nhân nấu cơm về sau, nhất định dâng lên hiếu kính…”

La Quan một tay cầm dù, một tay nhấc lấy bầu rượu, thỉnh thoảng uống bên trên một ngụm, nhìn xem vào đông cảnh tuyết, cũng cảm thấy phá lệ thú vị.

Không bao lâu, liền tới đến bờ sông 1 cái bến tàu, cùng lúc trước bến tàu so sánh, quy mô lớn đâu chỉ gấp 10 lần, từng chiếc từng chiếc thuyền lớn đỗ ở đây, bến tàu ngoại trường đường phố phồn hoa, khách sạn, tửu quán, thợ may quán, thậm chí là sòng bạc, câu lan, đều đầy đủ mọi thứ.

Người đến người đi, náo nhiệt không thôi.

Nhất là, bờ sông một chiếc thuyền, thể tích phá lệ lớn, nhìn phía trên cắm lá cờ, tựa hồ là triều đình đại quan

xuất hành ỷ vào.

Có hào nô một số, khiến có phối đao kiếm binh giáp một đám, trên boong thuyền đóng giữ, tuần sát.

Một màn này, hấp dẫn đến không ít chú ý, có người xì xào bàn tán, La Quan cũng không phí sức, liền biết đại khái tình huống. Tựa hồ, là cái nào đó đại dung triều đình quan lớn, mang theo gia quyến con cháu các loại, đến dễ dương xem bên trong dâng hương.

Hôm nay thiên hạ, nhân đạo dòng lũ dù đã nhấc lên, Giang Thái quận trưởng bộ hạ ngày càng ngạo nghễ, ngay tại nhanh chóng thôn tính đại dung xã tắc. Nhưng mấy trăm năm vương triều, sẽ không rất nhanh đổ xuống, chỉ cần đô thành còn tại 1 ngày, lòng người liền rất khó tuỳ tiện thay đổi.

La Quan theo hương hỏa phương hướng tiến lên, rất nhanh xuyên qua bến tàu, đi tới Dịch Dương sơn dưới chân, lại hướng trước là 1 đạo nấc thang đá lên núi.

Thềm đá cuối cùng, chính là dễ dương xem.

Chỉ bất quá giờ phút này, cái này dưới thềm đá lại hội tụ rất nhiều người, từng cái sắc mặt lo lắng, nhưng lại không dám biểu lộ lời oán giận.

La Quan nghĩ nghĩ, giữ chặt 1 vị quay người muốn đi gấp trung niên nhân, chắp tay nói: “Vị đại ca này, xin hỏi đã xảy ra chuyện gì “

Trung niên nhân tâm tình không tốt, có thể thấy được La

Quan khí độ bất phàm, lại rất có cấp bậc lễ nghĩa, nhẫn nại tính tình nói: “Triều đình quan lớn mang theo gia quyến đến xem bên trong dâng hương, hôm nay không tiếp đãi khách lạ, ta cùng vì nén hương đầu, đêm qua liền sớm chờ ở cái này, kết quả lại bị ngăn ở đạo quán bên ngoài.”

Oán khí tràn đầy, rất có không cam lòng.

“A, thì ra là thế.” La Quan gật gật đầu.

Trung niên nhân thở dài, “Có biện pháp nào dễ dương xem linh nghiệm, nghe đồn có tiên nhân truyền thừa, là chân chính diệu pháp chỗ, ta cùng phàm nhân cũng chỉ đành lại cùng 1 ngày.”

“Vị tiểu huynh đệ này, ngươi cũng chớ có ở đây phí thời gian thời gian, không bằng cùng chúng ta cùng một chỗ, sớm một chút xuống núi đi.”

Đúng lúc này, một vòng lưu quang xẹt qua bầu trời, chính hướng Dịch Dương sơn đi lên, La Quan ánh mắt chớp lên, thấy rõ trong đó người, chính là ngày đó Lý gia lúc, phụng đại dung triều đình chi mời, tiến đến bắt người cái kia sư huynh đệ 1 trong.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Hắn mỉm cười, nói: “Ta cùng dễ dương xem một vị nào đó chân tu, từng có mấy điểm giao tình, có lẽ hắn rất nhanh, liền sẽ tới đón ta.”

Trung niên nhân rõ ràng không tin, dễ dương xem kiêu ngạo lớn nha, triều đình đều muốn lễ kính 3 điểm, chưa từng nghe nghe có đạo sĩ trong quán, tự mình ra tiếp người, tiểu huynh đệ này nhìn xem khí tượng không tầm thường, không ngờ lại miệng đầy mê sảng.

Hắn nhíu nhíu mày, lãnh đạm nói: “Nếu như thế, tiểu huynh đệ ngay tại cái này cùng đi, ta muốn dẫn lấy gia quyến xuống núi.” Nói xong trung niên nhân đi đến, bên cạnh mấy tên nữ quyến chỗ, thấp giọng nói vài câu cái gì.

Nữ quyến nhao nhao mặt lộ vẻ thất vọng, nhưng vẫn là gật gật đầu, liền muốn quay người rời đi.

Đúng lúc này, trong đám người đột nhiên vang lên kinh hô, nguyên lai đúng là đường núi tuyết bay bên trong, một thân ảnh đi xuống.

Trường bào cao quan, nghi đồng hồ đường đường, cứ việc chưa từng mở miệng, nhưng ánh mắt bên trong lạnh nhạt, thong dong, liền biết thân phận bất phàm.

Đóng mở một chút, liền thấy trong đám người, chính mỉm cười xem ra vị tiên sinh kia, lập tức toát ra 1 trán mồ hôi rịn.

Vừa rồi, hắn điều khiển độn quang về núi, đột nhiên lòng có cảm giác, nhìn liếc qua một chút mà ngồi, chính là trong lòng cuồng loạn. Do dự mãi, hay là chạy tới nghiệm chứng, giờ phút này trong lòng may mắn, triệt để không có.

‘Hẳn là, vị tiên sinh này là truy cứu chuyện ngày đó, đến đây trả thù xong xong! Ngu xuẩn sư đệ a, đều là bởi vì ngươi, ta Dịch Dương sơn hôm nay, hoặc muốn hủy hoại chỉ trong chốc lát.’

Xoay người bỏ chạy đi hướng sư tôn bẩm báo ý niệm này chỉ bỗng nhúc nhích, liền bị hung hăng đè xuống. Dù không biết, vị tiên sinh này thân phận, nhưng liền ngày ấy nhìn thấy, nếu như đối phương muốn động thủ, sư tôn cũng không phải đối thủ.

Hô ——

Đóng mở thở dài một hơi, chỉ hi vọng hôm nay, vị tiên sinh này chỉ là vừa lúc đi ngang qua, nhưng trên đời nào có nhiều như vậy trùng hợp

Trong lòng phát khổ, dưới chân cũng không dám dừng lại, hắn bước nhanh về phía trước, khom người cúi đầu, “Dịch Dương sơn đóng mở, bái kiến tiên sinh! Không biết tiên sinh đến, bỉ trên dưới núi chưa từng viễn nghênh, còn xin tiên sinh thứ tội!”

Cấp bậc lễ nghĩa chu đáo, cung kính vạn điểm.

Bá ——

Xung quanh một chút liền an tĩnh lại, vừa rồi nói chuyện với La Quan vị kia trung niên nhân, càng là trừng to mắt, một mặt khó có thể tin.

La Quan mỉm cười chắp tay, “Gặp qua đóng mở đạo hữu, hôm nay tại hạ mạo muội đến đây, nếu có quấy rầy

chỗ, xin hãy tha lỗi.”

Đóng mở bụng mừng rỡ, nhìn tình huống vị tiên sinh này, tựa hồ cũng không phải là đến trả thù.

Cũng thế, cao như thế người, sao lại nói không giữ lời, nhất định là hắn lòng tiểu nhân độ quân tử chi bụng. Hắn càng phát ra cung kính, “Tiên sinh nói quá lời, ngài có thể đến Dịch Dương sơn, bỉ trên dưới núi cùng có vinh yên, ta cái này liền truyền tin sư tôn, mở sơn môn nghênh đón tiên sinh.”

La Quan khoát tay, “Không cần, hôm nay cảnh tuyết không sai, ngươi ta leo núi liền có thể, thuận tiện thưởng thức ven đường phong quang.”

“Cái này… Liền nghe tiên sinh phân phó.” Đóng mở đưa tay hư dẫn, “Tiên sinh, mời.”

La Quan gật gật đầu, tại mọi người giật mình ánh mắt dưới, đi đầu cất bước leo núi.

Rất nhanh, 2 người thân ảnh liền đi xa, chỉ lưu dưới núi mọi người 2 mặt nhìn nhau.

“Tê ——” đột nhiên, trung niên nhân kia vỗ đùi, đau nhe răng trợn mắt, mặt mũi tràn đầy ảo não.

Nếu sớm biết vị tiên sinh kia như vậy thân phận, vừa rồi liền nên nắm chắc cơ hội, cùng đối phương trèo lên mấy điểm giao tình, đáng tiếc cơ hội ngay tại dưới mắt, lại bị hắn tuỳ tiện bỏ lỡ.

Dễ dương xem tu kiến tại, chân núi Dịch Dương sơn, tuy nói vị trí không cao, cũng có bậc thang 1600.

Tuyết lớn cái núi, ép cong tùng bách, chợt có mấy cái vào đông bên trong, đi ra ngoài tìm tìm đồ ăn tiểu động vật, bị trò chuyện âm thanh kinh động, “Sưu” một tiếng chạy vô tung vô ảnh, chỉ để lại một chuỗi dấu chân.

La Quan uống một hớp rượu, “Nghe nói hôm nay, xem bên trong đến một chút quý khách, tại hạ vội vàng đến nhà, phải chăng không quá thỏa đáng “

Đóng mở vội vàng nói: “Tiên sinh chính là bỉ trên dưới núi, khách nhân tôn quý nhất… Cái kia, kỳ thật hôm nay đến, nếu chỉ là triều đình thân phận cao quan, Dịch Dương sơn cũng không cần như thế, những người này là sư phó tại phàm trần người nhà, càng có huyết mạch chí thân.”

“Hôm nay, mang trong nhà một đám tiểu bối đến, là muốn kiểm tra một chút, phải chăng có tu hành tiên duyên. Làm phòng nhiều người phức tạp, mới lâm thời phong bế đạo quán, tiên sinh nếu có bất mãn, ta lập tức sai người mở rộng sơn môn, nghênh các vị khách hành hương đi vào.”

La Quan cười lắc đầu, “Đóng mở đạo hữu không nên hiểu lầm, La mỗ vẫn chưa bởi vậy bất mãn, đã sự tình ra có nguyên nhân, phong tỏa đạo quán cũng tại tình lý bên trong.”

“Tôn sư Nguyên Anh cảnh giới, thế nhưng là đã vững chắc “

Đóng mở buông lỏng một hơi, “Nhờ tiên sinh phúc, sư tôn đã thuận lợi xuất quan.”

“Vậy là tốt rồi, ta lần này đến Dịch Dương sơn, đang có một môn tu hành pháp, muốn cùng lệnh sư nghiên cứu thảo luận một hai.”

Đóng mở khom người, “Sư tôn chắc chắn bởi vì tiên sinh đến, mà mừng rỡ không thôi.”

Ngay tại 2 người một bên trò chuyện, một bên leo núi lúc, dễ dương xem bên trong một đám áo gấm người trẻ tuổi, chính mặt mũi tràn đầy mộng địa đứng tại đại điện bên trong.

Chủ vị, là 1 vị râu tóc bạc trắng, thần tình lạnh nhạt lão đạo.

Đại lão gia ở bên quát khẽ, “Thất thần làm gì còn không bái kiến các ngươi thúc gia!”

—

Chương 1568 : Quý khách

Lão đạo khoát tay, “Đại ca, ta đã là phương ngoại chi nhân, liền bất tất câu nệ tại tục lễ.”

Dừng một chút, tiếp tục nói: “Lần này, truyền thư tin đến đô thành, thứ nhất là bần đạo đêm xem thiên tượng, đông nam lửa đức đại hưng, có lẽ có nhân đạo dòng lũ càn quét, mời đại ca chuẩn bị sớm, tránh không tất yếu tổn thất.”

“Thứ 2, chính là mời ngươi mang đến những này, trong tộc tuổi trẻ tiểu bối, lại xem bọn hắn trên thân, có tồn tại hay không tiên duyên.”

Đại lão gia mặt lộ vẻ kích động, “Tam đệ, vi huynh liền biết, ngươi dù biểu hiện hờ hững, nhưng đối trong tộc hay là hữu tâm.”

Lão đạo lắc đầu, “Ta dù bước vào tu hành, nhưng đến hôm nay vẫn nhìn không ra trời cao nước xa, dẫn bọn hắn tiến vào đạo này, cũng không biết là đúng hay sai.”

Rất nhanh, trong điện người trẻ tuổi, liền biết hôm nay tới đây mục đích, từng cái trừng lớn mắt.

Tiên duyên!

Thế gian này, lại thật tồn tại tiên nhân, mà trước mắt vị này lão đạo, chính là gia phả ghi chép bên trong, tráng niên mất sớm thúc gia.

“Tôn nhi bái kiến thúc gia!”

Phần phật ——

Đảo mắt, trong điện quỳ một mảnh.

Lão đạo thần sắc bình tĩnh, đảo qua mọi người, “Đại đạo tu hành, tự có cánh cửa, bần đạo hôm nay cho các ngươi một cơ hội, nhưng có thể hay không tu hành, muốn nhìn tự thân các ngươi.”

“Xếp thành hàng, từng cái đến phụ cận tới.”

Đại lão gia thần sắc khẩn trương chờ ở bên cạnh, bây giờ thế đạo đại biến, triều đình bấp bênh, bọn hắn Triệu thị cây to đón gió, nếu có thể tái xuất 1 vị tiên nhân, liền có thể cười nhìn cái này thủy triều lên xuống.

Lão đạo đưa tay, rơi vào người đầu tiên bả vai, hơi dừng lại, “Đi đứng bên cạnh tốt.” Hắn dù không nói chuyện, nhưng hờ hững biểu lộ, liền có thể nói rõ hết thảy.

Kia cẩm y người trẻ tuổi, sắc mặt 1 đổ, ủ rũ quay người.

“Kế tiếp.”

“Kế tiếp.”

Rất nhanh, một nhóm người này, liền chỉ còn cái cuối cùng nữ oa, lão đạo âm thầm lắc đầu, hắn đã động tư tâm, cho trong nhà tiểu bối cơ hội.

Nhưng cũng tiếc, cái này tu hành chi đạo, không phải

mỗi người đều có thể đi thông.

Giúp đỡ, rơi vào bé con này trên thân, lão đạo sắc mặt biến hóa, lộ ra mấy điểm ngưng trọng.

Bên cạnh, đại lão gia nhịn không được tiến lên một bước, “Tam đệ như thế nào Ngũ nha đầu tài tình, tâm tính, tại đám nhóc con này bên trong, đều là đỉnh tiêm, nàng có thể hay không tu hành “

Lão đạo không có trả lời, ánh mắt sáng tỏ, nhìn chằm chằm nữ oa, “Ngươi gần nhất, nhưng từng tiếp xúc qua, kỳ dị gì người hoặc vật phẩm “

Ngũ tiểu thư hơi 1 do dự, gật đầu nói: “Hôm qua, dọc đường một chỗ bến tàu lúc, tôn nữ mua một cây dù, kia dù như không quá bình thường.”

Kỳ thật hôm qua, nàng liền có điều phát giác, kia dù chống ra bây giờ là mưa, lại hình như có tầng 1 vô hình bình chướng, đem tất cả phong hàn ngăn cách.

Nhưng việc này quỷ dị, nàng chưa từng đối người nói.

Lão đạo vội vàng nói: “Dù ở đâu bên trong “

Ngũ tiểu thư nói: “Tại thiền điện, ta tỳ nữ Dao nhi trong tay.”

Lão đạo quay người phân phó, “Đi đem dù mang tới.”

Rất nhanh, một tên tiểu đạo đi mà quay lại, 2 tay dâng lên 1 đem cây dù, lão đạo ánh mắt ra hiệu.

Ngũ tiểu thư gật đầu, “Về thúc gia, chính là thanh dù này.”

Lão đạo nhíu mày, hắn lúc này cảm ứng bên trong, cái này dù thường thường không có gì lạ, cũng vô cái gì đặc thù. Nhưng mới rồi, Ngũ nha đầu khí tức trên thân, lại là từ đâu mà đến không phải là lầm

Suy nghĩ một chút, lão đạo đem dù chống ra, “Vân Phá Thiên thanh” 4 chữ đập vào mi mắt, hắn con ngươi bỗng dưng co vào.

Hô ——

Áo bào không gió vỗ tay, râu tóc tùy theo bay giương, một cỗ vô hình lực lượng bộc phát, nháy mắt đem tất cả mọi người đẩy lui.

Cũng may, lão đạo sau một khắc liền kịp phản ứng, phất ống tay áo một cái, đem bọn hắn kéo về nguyên địa.

Cái này thần tiên thủ đoạn, khiến cho mọi người trừng lớn mắt, rung động không hiểu.

“Chữ tốt, khí tượng cuồn cuộn thần vận nội liễm, nghi có thể hiệu lệnh ông trời, này dù chỗ tự có Vân Phá Thiên thanh ý, chư tà không gia thân.”

Lão đạo tán thưởng vạn điểm, nhìn về phía Ngũ tiểu thư, lại có một tia ao ước, “Ngũ nha đầu, cái này dù là chân chính bảo vật, ngày sau nhất định phải cất kỹ, không thể tuỳ tiện gặp người.”

Hơi 1 do dự, tiếp tục nói: “Ngũ nha đầu, ngươi cũng biết tại mặt dù bên trên, lưu chữ người là ai hiện tại phương nào “

Ngũ tiểu thư thở sâu, “Cái này dù là tôn nhi, từ 1 dù nhỏ tượng trong tay vừa mua, nói lưu chữ là 1 vị qua đường tiên sinh, về sau đã rời đi, không biết tung tích.”

Lão đạo thở dài, mặt lộ vẻ tiếc nuối, “Cao như thế người, không phải ta có khả năng tưởng tượng, gần trong gang tấc ở giữa, lại không thể gặp một lần, thật tiếc thật tiếc!”

Đại lão gia đột nhiên nói: “Tam đệ, cái này dù nếu là Tiên gia bảo vật, không bằng đặt ở ngươi cái này, miễn cho bị người khác ngấp nghé.”

Lão đạo mặt lộ vẻ tâm động, nhưng cuối cùng vẫn là lắc đầu, “Không thể. Này dù đã, là Ngũ nha đầu mua xuống, chính là nàng duyên phận, lão đạo như lấy được, mặc dù có thể được bảo vật, nhưng hỏng nơi đây duyên phận, có lẽ chính là một cọc tai hoạ ngầm.”

Đại lão gia ho nhẹ, “Kia tam đệ, ngươi nhìn Ngũ nha đầu nàng, có thể hay không lưu tại trong núi tu hành “

“Cái này…” Lão đạo trầm mặc mấy hơi, gật gật đầu, “Tốt a, có thể được vị tiên sinh kia lưu chữ, cũng tính là là một cọc tiên duyên, nhưng này duyên không tại bần đạo cái này bên trong, ngày sau có thể có cái gì thành tựu, còn phải xem Ngũ nha đầu đường may mắn của mình, mệnh số.”

Đại lão gia đại hỉ, “Ha ha, tốt! Ngũ nha đầu, còn không mau bái tạ thúc gia, ngày sau lưu tại Dịch Dương sơn, phải nỗ lực tu hành, trong nhà tất cả việc vặt, cùng cha mẹ ngươi bên kia, lão phu đều sẽ an bài thỏa đáng.”

Ngũ tiểu thư gật đầu, “Vâng, đa tạ đại lão gia.” Nàng mặt ngậm vui mừng, cung kính cong xuống, “Tôn nữ Triệu Doanh Nguyệt, bái kiến thúc gia.”

Lão đạo gật đầu, “Ngươi tức nhập Dịch Dương sơn môn hạ, ngày sau khi gọi ta một tiếng sơn chủ.”

Triệu Doanh Nguyệt phúc chí tâm linh, “Đệ tử Triệu Doanh Nguyệt, bái kiến sơn chủ.”

Lão đạo vuốt râu cười một tiếng, “Thiện!”

…

“Tiên sinh, nơi đây chính là dễ dương xem, là ta Dịch Dương sơn một mạch, cùng dưới núi tương thông chỗ.” Đóng mở trên mặt, lộ ra mấy điểm xấu hổ, “Cái kia, tu hành không dễ, cần hao phí rất nhiều tài nguyên, nhưng sư tôn sớm có nghiêm lệnh, cần cùng thỉnh nguyện người công bằng hợp tác, tuyệt không đi kia việc ngầm sự tình.”

La Quan gật đầu, “Dễ dương xem thanh khí bốc lên, chính là có đạo chi tu khí tượng.”

1 câu tán dương, khiến đóng mở cùng có vinh yên, “Tiên sinh, ta cái này liền đi mời sư tôn đến, mời ngài hơi

chờ.”

La Quan nhìn thoáng qua, đạo quán hậu phương, “Không vội , lệnh sư ngay tại thấy người nhà, chỗ này đình nghỉ mát không sai, tại hạ cùng cùng là được.”

“Cái này… Mời tiên sinh hơi các loại, ta đi chờ lấy, sư tôn sau khi ra ngoài, ngay lập tức liền đi Thông Bẩm.” Đóng mở đầu tiên là đưa tới nước trà, quay người vội vàng rời đi.

Hậu điện, nghe bên trong truyền ra động tĩnh, đóng mở âm thầm nóng vội, nhưng lại không dám nghịch lại tiên sinh ý tứ.

Cũng may, vẫn chưa chờ quá lâu, sư tôn thanh âm từ trong điện truyền đến, “Đóng mở sao làm sao tới phải chậm như vậy, vào đi.”

“Vâng, sư tôn.” Đóng mở vui mừng, bước nhanh tiến vào đại điện, khom mình hành lễ, “Đệ tử bái kiến sư tôn.”

Lại đối Triệu thị mọi người khẽ gật đầu.

Lão đạo nhíu mày, “Phát sinh chuyện gì ngươi trên trán, lo nghĩ chi khí hiển hiện, chúng ta người trong tu hành, tu luyện trước tu tâm.”

Đóng mở mặt đỏ lên, “Đa tạ sư tôn nhắc nhở.”

“Ừm, nói đi, vì sao tới trễ như vậy” lão đạo hỏi một câu, lại đối bên người thiếu nữ giới thiệu, “Doanh nguyệt, đây

coi như là ngươi đóng mở sư huynh, ngày sau tu hành phương diện, nếu có cái gì vấn đề, thỉnh giáo hắn là được.”

Triệu Doanh Nguyệt hành lễ, “Triệu Doanh Nguyệt, bái kiến đóng mở sư huynh.”

Đóng mở vội vàng đáp lễ, “Triệu sư muội xin đứng lên, ta hôm nay có chuyện quan trọng hồi bẩm sư tôn, hôm nào lại hướng sư muội chúc.” Hắn ngẩng đầu, “Sư tôn, tiên sinh đến, bây giờ ngay tại xem bên trong.”

Lão đạo khẽ giật mình, “Tiên sinh” đột nhiên, hắn con ngươi co rụt lại, như nghĩ đến cái gì, “Vị tiên sinh kia !”

Đóng mở gật đầu, “Chính là ngài nghĩ vị kia, đệ tử sở dĩ tới chậm, chính là dưới chân núi gặp hắn.”

“Nghiệt đồ!” Lão đạo nhảy dựng lên, tức hổn hển, “Ngươi thật là lớn gan, vì sao không truyền tin vi sư, ta tốt dẫn người đi nghênh “

Đóng mở cười khổ, “Tiên sinh không cho phép, nói muốn leo núi thưởng cảnh tuyết.”

“Hỗn trướng! Tiên sinh không cho phép, ngươi liền không thể vụng trộm truyền tin đợi bần đạo bái kiến tiên sinh, lại đến tính sổ với ngươi!” Lão đạo một đường chạy chậm, phóng ra ngoài.

Đóng mở ôm quyền, “Chư vị, xem bên trong đến quý khách, xin lỗi không tiếp được.” Dứt lời, vội vàng đi theo.

“Đóng mở, vi sư vừa rồi biểu hiện, có phải là có chút quá “

“… Có chút, kỳ thật tiên sinh tính cách hiền hoà, ngài không cần như thế.”

“Ai, đại đạo cao nhân, xa cách khó lường, khi cẩn thận lại cẩn thận!” Lão đạo chỉnh lý quần áo, “Đi, thông truyền 3 phong 12 động, để bọn hắn đều tới đây, bái kiến tiên sinh.”

“Hôm nay, hoặc là ta Dịch Dương sơn một mạch, không thể cầu cơ duyên.”

Đóng mở gật đầu, vội vàng truyền tin, “Cái kia, sư tôn ngài cứ như vậy xác định, là chuyện tốt “

“Hừ! Nếu ngươi nói không sai, vị tiên sinh kia cảnh giới, đã ở thiên nhân cấp độ, không phải ta chỉ là Nguyên Anh có thể tưởng tượng. Như vậy tồn tại, như tâm tồn bất thiện, bình định Dịch Dương sơn, có lẽ chỉ cần thổi một hơi.”

Dưới chân vội vàng, rốt cục đi tới đình nghỉ mát bên ngoài, ngẩng đầu nhìn lại, liền thấy tiên sinh cõng ngồi, đang uống trà thưởng tuyết.

Giờ phút này, nghe tới tiếng bước chân, hắn xoay người lại, mỉm cười chắp tay, “Khách không mời mà đến, còn xin đạo hữu xin đừng trách.”

Chỉ một chút, lão đạo trong lòng cuồng loạn, dù thông qua đồ đệ lời nói, hắn đã xem vị tiên sinh kia, xem như

không lường được cao nhân.

Nhưng hôm nay mới biết, như thế nào chân chính không lường được.

Một thân đang ở trước mắt, đình nghỉ mát phía dưới, nhưng ánh mắt rơi xuống, nhưng cũng không có neo định chi điểm.

Như trước mắt, lại như chân trời.

Mà cảm giác bên trong, càng là vắng vẻ một mảnh, cùng thiên địa này 4 phương, liền thành một khối.

Hô ——

Lão đạo bước nhanh về phía trước, khom người cúi đầu, “Dịch Dương sơn Triệu Ngôn Tinh, bái kiến tiên sinh! Nghiệt đồ tự tiện làm chủ, lãnh đạm, còn xin tiên sinh chớ trách.”

La Quan lắc đầu, “Là ta để đóng mở đạo hữu không muốn Thông Bẩm, hôm nay tuyết lớn cái núi, cảnh sắc úy vi tráng quan, vừa vặn đạp tuyết mà tới.”

“Đã tiên sinh mở miệng, liền tạm thời miễn hắn cái này một lần.” Lão đạo tiến vào đình nghỉ mát, lại cúi đầu đến cùng, “Lúc trước, là Dịch Dương sơn tổ tông, thiếu đại dung triều đình một cọc ân tình, có chút bất đắc dĩ, mạo phạm tiên sinh, Triệu Ngôn Tinh cho tiên sinh bồi tội.”

La Quan nói: “Việc này, trước đó liền đã bỏ qua, Triệu đạo hữu yên tâm chính là, tại hạ hôm nay tới đây không

quá đáng hướng, mà là có một môn tu hành pháp, muốn cùng Dịch Dương sơn chư vị cùng tham khảo tường.”

Lão đạo mặt lộ vẻ thấp thỏm, “Cái này… Tiên sinh pháp lực thông huyền, cảnh giới khó lường, hẳn là ngài cũng không thể hiểu thấu đáo… Ta cùng Dịch Dương sơn một mạch, đạo hạnh nông cạn, sợ khiến tiên sinh thất vọng.”

La Quan mỉm cười, “Không sao, này tu hành pháp, không lấy cảnh giới cao thâm luận.”

Lão đạo trịnh trọng hành lễ, “Nếu như thế, Dịch Dương sơn một mạch, ổn thỏa dốc hết toàn lực, vì tiên sinh cống hiến sức lực.” “Chương tiết này bổ hôm qua đổi mới. Mặt khác, hóa phàm thiên sắp kết thúc, muốn mở ra chiến đấu mới.”

—

Chương 1569 : Một giấc chiêm bao

Giờ phút này, trên đỉnh đầu, từng đạo lưu quang rơi xuống, chính là phải truyền tin về sau, vội vàng chạy tới Dịch Dương sơn chúng tu sĩ.

Một chút liền nhìn thấy, sơn chủ Triệu Ngôn Tinh cung kính vạn điểm, bái tại 1 nhân thân trước, người kia một thân màu xanh áo choàng, tại trong gió tuyết, ý vị từ ngưng.

“Các ngươi đến mau theo bần đạo bái kiến La tiên sinh.” Triệu Ngôn Tinh trầm giọng mở miệng.

3 phong 12 động dễ dương môn hạ, cùng nhau khom người, “Bái kiến La tiên sinh!”

Triệu Ngôn Tinh quay người, đem La Quan vừa rồi lời nói báo cho mọi người, lập tức gây nên một mảnh bạo động, có người vui mừng không thôi, có người nhíu mày lo lắng âm thầm

La Quan thản nhiên nói: “Hôm nay bầy hiền đều tới, La mỗ liền đem này tu hành pháp, triển lộ tại người trước, cung cấp chư vị đánh giá.”

Hắn phất tay áo, mặt bàn xuất hiện bút mực giấy nghiên, trải rộng ra một tờ giấy vàng, nâng bút vung lên mà liền. 1 đạo phù lục như vậy xuất hiện, nó linh quang nội liễm, lưu động như sóng.

“Này phù, tên Thượng Thanh pháp giám bát vân kiến nhật… Ân, được rồi, gọi là ánh nắng phù là được.” Đang khi nói chuyện, cong ngón búng ra.

“Sưu” một tiếng phù lục phóng lên tận trời, hóa thành lưu quang, chui vào u ám thiên khung ở giữa. Sau một khắc, như mặt kính vỡ vụn, từng đạo khe hở xuất hiện, mây đen tùy theo sụp đổ, tuyết bay biến mất vô tung, có thể thấy được ánh nắng sáng rực óng ánh vô che, từ đỉnh đầu vẩy xuống, đem Dịch Dương sơn bao phủ ở bên trong.

Một màn này, khiến Dịch Dương sơn chúng tu trừng lớn mắt, mặt mũi tràn đầy giật mình —— đây chính là La tiên sinh, lời nói tu hành pháp sao một tờ giấy vàng phù lục, cũng vô cái gì khác biệt, lại có uy lực này.

1 phù hôm nào tượng!

Toàn bộ Dịch Dương sơn, cũng chỉ có sơn chủ Triệu Ngôn Tinh, có lẽ có thể làm được điểm này, nhưng cũng tuyệt không phải tuỳ tiện sự tình.

Trong lúc nhất thời, mọi người ánh mắt lửa nóng.

Triệu Ngôn Tinh càng phát ra cung kính, “Xin hỏi La tiên sinh, này phù chi uy lực, là bởi vì phù lục bản thân, hay là tiên sinh gia trì “

La Quan nói: “Này phù thật có La mỗ gia trì, nhưng dứt bỏ điểm này, cho dù là đóng mở đạo hữu, chỉ cần tu thành này phù, cũng có thể có một nửa uy năng.”

Đóng mở khoát tay, một mặt đỏ lên, “Không dám trước tiên cần phải sinh tôn xưng, ngày sau gọi ta đóng mở là được.”

Triệu Ngôn Tinh thở sâu, “Mời tiên sinh giá lâm Dịch Dương sơn, truyền thụ… Tiên sinh, không biết cái này tu hành pháp gọi là cái gì “

“Cổ có tiên triện, giáng lâm tại thế, thế nhân tham tường trong đó, khai sáng phù đạo chi pháp, ngươi đợi ngày sau nếu có điều thành, nhưng tự xưng tiên triện một mạch.”

Tiên triện!

Triệu Ngôn Tinh quỳ xuống đất, cung kính dập đầu, “Mời La tiên sinh truyền thụ tiên triện chi pháp, Dịch Dương sơn chúng, nguyện phụng tiên sinh vi tôn.”

“Nguyện phụng tiên sinh vi tôn!”

Phần phật ——

Mọi người quỳ đầy một chỗ.

La Quan phất tay áo, đem bọn hắn kéo, “Này cũng không cần, nói lẫn nhau tham tường, ta nhiều nhất chỉ là, các ngươi phù đạo người dẫn đường.”

“Vâng, tiên sinh.” Triệu Ngôn Tinh mở miệng, chấp lễ cung kính, như đám đệ tử hạ.

La Quan lắc đầu, “Đi thôi.”

Triệu Ngôn Tinh đột nhiên nghĩ đến cái gì, “Đóng mở, đi mang ngươi tiểu sư muội tới, vi sư trước hết mời tiên sinh lên núi.”

“Vâng, sư tôn!”

Lưu quang phóng lên tận trời, Dịch Dương sơn chúng tu sĩ, bao vây lấy La Quan thân ảnh, thẳng đến dãy núi chỗ sâu.

Giờ phút này, Vân Phá Thiên Thanh Dương quang vẩy xuống, một mảng lớn lưu quang hội tụ đến cùng một chỗ, rốt cục bị phàm nhân nhìn thấy một chút tung tích.

Đầu tiên là vừa rồi, bầu trời tầng mây bỗng nhiên vỡ vụn, ánh mặt trời chiếu sáng Dịch Dương sơn, tiếp lấy liền có giờ phút này, lưu quang trùng thiên một màn.

Vô số người trừng lớn mắt, kinh hô “Tiên nhân ở trên”, tiếp lấy liền quỳ xuống.

Từ hôm nay, Dịch Dương sơn bên trong tiên nhân tồn thế tin tức, liền đem triệt để lưu truyền, dẫn tới vô số người si ngốc tìm kiếm.

Bá ——

Đóng mở độn quang hạ xuống, mặc kệ kinh hô Triệu thị mọi người, vội vàng nói: “Triệu sư muội, sư tôn mang quý khách trước một bước trở về sơn môn, mệnh ta đến đây tiếp ngươi, chúng ta đi nhanh đi.”

“A… Là, sư huynh.” Triệu Doanh Nguyệt không nghĩ tới, phân biệt đến nhanh như vậy, nàng cố nén chua xót, không bỏ, đối mọi người hành lễ, “Đại lão gia, doanh nguyệt hôm nay bái biệt, mời ngài chuyển cáo phụ thân, mẫu thân, đợi ta học có thành tựu, chắc chắn đi xem bọn hắn.”

“Tam ca, ta thư phòng bên trong kia mấy trương tự thiếp, liền tặng cho ngươi, hi vọng ngày sau gặp lại, tam ca thư pháp có thể tiến thêm một bước.”

Nói xong, nàng đi theo đóng mở sau lưng, đi ra ngoài.

Bá ——

1 đạo linh quang bao trùm 2 người, phóng lên tận trời, thoáng qua biến mất không còn tăm tích.

Một màn này, lại dẫn tới Triệu thị mọi người kinh hô không thôi, mặt mũi tràn đầy rung động, ao ước.

Tiên nhân, đây chính là tiên nhân!

Đáng tiếc, tiên nhân liền ở trước mắt, bọn hắn lại vô tư chất, có thể trở thành một thành viên trong đó. Thấy mà không được, nhất là thần thương, trong lúc nhất thời Triệu thị một đám con cháu, ủ rũ.

Đại lão gia đảo qua mọi người, hừ lạnh một tiếng, “Tốt! Tiên nhân như thế nào, ai cũng có thể làm nhưng ta Triệu thị, bây giờ lại muốn ra 1 tôn tiên nhân, môn đình phú quý, đáng 100,000 năm không dễ, các ngươi ngày

sau, tự nhiên đều có thể đạt được chỗ tốt.”

Hắn nhìn về phía tam ca, “Lão tam, ngươi cùng tiểu Ngũ quan hệ thân cận, ngày sau viết nhiều thư, không muốn cắt đứt liên lạc, đây cũng là ngươi số phận.”

“Vâng, đại lão gia.” Tam ca thở sâu, gật gật đầu.

Giẫm dãy núi tại dưới chân, vượt núi tuyết tại giây lát, ngao du trên biển mây, đầu đội trời ngày sáng rực.

Như vậy thần tiên cảnh tượng, để Triệu Doanh Nguyệt rất nhanh, liền quên đi vừa rồi nỗi buồn ly biệt, mặt lộ vẻ hưng phấn.

Nhưng loại trạng thái này, vẫn chưa cầm tiếp theo quá lâu, theo lưu quang rơi xuống, đóng mở đã mang theo nàng, đi tới Dịch Dương sơn sơn môn.

“Triệu sư muội, ngươi tạm thời cư trú ở đây, về sau sẽ có người mang ngươi, quen thuộc tông môn nội bộ, sư huynh đi trước một bước!”

Đóng mở nói xong, quay người vội vàng rời đi.

Triệu Doanh Nguyệt há to miệng, đảo qua vắng vẻ xung quanh, nàng cắn môi, ôm chặt trong ngực dù che mưa, đẩy cửa tiến vào trong viện.

Một bên khác, đóng mở vội vàng đuổi tới, sư tôn chỗ 3 phong đứng đầu Nhạn Đãng phong lúc, tiên sinh đã bắt đầu truyền thụ tiên triện chi pháp. Hắn âm thầm ảo não, tranh thủ thời gian tìm một nơi, ngồi xếp bằng, rất nhanh

liền nghe như si như say, đắm chìm trong đó.

Lão pháp sư mạch này phù đạo truyền thừa, có tiêu chuẩn truyền thụ pháp môn, nhưng ở La Quan xem ra, lại rất thô thiển.

Thêm chút cải tiến, giờ phút này nói ra, hiệu suất tăng lên đâu chỉ gấp 10 lần.

Huống chi, có thể tại linh lực đoạn tuyệt chi địa, hình thành Dịch Dương sơn một mạch, nơi đây tu sĩ dù không nhiều, nhưng tư chất không thể nghi ngờ.

Cái nào đó nháy mắt, La Quan lại cảm nhận được, một tia phù đạo ấn ký khí tức, trong lòng hắn khẽ động, không để lại dấu vết nhìn thoáng qua nơi nào đó, chợt kế tiếp theo cách nói.

Cái này 1 giảng, chính là 3 ngày 3 đêm.

La Quan phất tay áo, đứng lên nói: “Lần này cách nói, liền dừng ở đây, Dịch Dương sơn các vị đạo hữu, nhưng trước nếm thử tu hành.”

“1 tháng sau, La mỗ sẽ tại nơi đây, lần thứ 2 cách nói, vì chư vị giải hoặc.”

Bị bừng tỉnh Dịch Dương sơn chúng tu, vội vàng hành lễ, “Vâng, tiên sinh!”

Triệu Ngôn Tinh đem La Quan, mời vào hắn ở lại chỗ, “Trong núi đơn sơ, đành phải để tiên sinh tạm ở nơi này, mời ngài chớ trách.”

“Không sao, Triệu đạo hữu lại đi tu hành chính là, ta có chút rã rời, chuẩn bị ngủ một giấc.” La Quan nhàn nhạt mở miệng.

Như tiên sinh nhân vật như vậy, lại cũng muốn ngủ Triệu Ngôn Tinh trong lòng giật mình, vô ý thức cảm thấy, cái này có lẽ dính đến, tiên sinh tu hành.

Hắn cung kính xưng phải, quay người rời khỏi về sau, liền nghiêm lệnh phân phó, đem tiên sinh chỗ phiến khu vực này giới nghiêm , bất kỳ người nào không được đến gần.

Cùng Triệu Ngôn Tinh rời đi, La Quan ngáp một cái, chỉ cảm thấy ủ rũ như nước thủy triều, mãnh liệt không ngừng, “Cái này buồn ngủ, không quá bình thường a, hẳn là ai tại nhắc tới ta “

Cùng áo nằm xuống, rất nhanh liền hô hấp đều đều, ngủ thật say.

Nhưng sau một khắc, La Quan lại mở mắt ra, hắn ngơ ngác một chút, chợt kịp phản ứng, hắn lúc này ngay tại nằm mơ.

Giữa thiên địa, một mảnh tối tăm mờ mịt, không ánh sáng cũng vô ám.

Hoàn toàn mờ mịt, hỗn độn không rõ.

Đột nhiên, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, từ đỉnh đầu bên trên truyền đến, hình như có vạn quân vật nặng,

mang theo hạo đãng chi uy đập ầm ầm rơi.

Thế là bầu trời vỡ nát, có quang minh chiếu rọi, vẩy xuống, óng ánh sáng rực, giao hội thành đường cong, tựa như long giao thân thể, uy nghiêm túc mục.

Khiến người liếc nhìn lại, liền từ đáy lòng sinh ra, vô tận sợ hãi, kính sợ.

La Quan giật mình, liền thấy nó quang minh mênh mông, càng đem vạn vật bao phủ trong đó, đường cong cấu kết ở giữa, hóa thành 1 đạo phức tạp huyền diệu, không thể tưởng tượng phù lục.

‘Cái này… Không phải là cái kia trong truyền thuyết tiên triện…’

Cổ lão tuế nguyệt trước đó, trên trời rơi xuống tiên triện, dẫn thế nhân lĩnh hội, mở ra phù lục 1 đạo. Đây là lão pháp sư, nói cho La Quan, liên quan tới phù lục một mạch bắt đầu.

Mà liền tại, hắn chuyển động suy nghĩ lúc, trên trời rơi xuống tiên triện phía dưới, đã có lần lượt từng thân ảnh hiển hiện, nhìn qua đỉnh đầu tiên triện kích động cuồng hỉ, nhao nhao quỳ xuống đất dập đầu.

Đón lấy, chính là đẩu chuyển tinh di, sát na 100,000 năm.

La Quan mắt thấy, chúng sinh lĩnh hội tiên triện, mở phù đạo một mạch, mắt thấy phù đạo 100 nhà đua tiếng, phồn vinh hưng thịnh, lại thấy nó trăm sông về lưu, cuối

cùng hình thành 2 đại lưu phái, lẫn nhau tranh chấp không dưới, lẫn nhau không thể kiêm dung.

Theo thời gian trôi qua, 2 phái hệ ở giữa mâu thuẫn, xung đột, trở nên càng ngày càng kịch liệt.

Nhưng có một chút, La Quan có thể nhìn ra, phù đạo 2 mạch dù thế như nước với lửa, nhưng riêng phần mình đều đang áp chế, cực lực tránh thế cục mất khống chế.

Ngày nào đó, chiến tranh không hề có điềm báo trước bắt đầu, phù lục thần quang, đốt cháy thiên khung, 1 tôn lại 1 tôn quanh thân phóng thích ra khí tức khủng bố thân ảnh, đang chém giết lẫn nhau bên trong vẫn lạc, vỡ nát.

Cuối cùng, người thắng hoàn thành, đối kẻ thất bại giảo sát, đốt nó điển tịch đoạn nó truyền thừa. Phàm là tu hành đạo giả này, đều bị coi là dị đoan, chém giết hầu như không còn.

Một viên sao băng, đột nhiên xuất hiện trong tầm mắt, nó điên cuồng thiêu đốt, xông phá người thắng tầng tầng phong tỏa, kéo lấy đuôi cánh, biến mất tại vũ trụ mịt mùng tinh biển.

Không biết bay bao xa, khóa vực bao nhiêu khoảng cách, rốt cục hao hết lực lượng, lưu tinh trụy nhập một vùng biển, biến mất đang sóng lớn ở giữa.

Ba ——

Trước mắt hình tượng, phá thành mảnh nhỏ.

Bá ——

La Quan mở mắt ra, xoay người mà lên, mặt lộ vẻ suy tư.

Cái này tựa hồ, chính là lão pháp sư nói với hắn, liên quan tới phù đạo khởi nguyên, nhưng vấn đề là hắn vì sao, sẽ làm dạng này mộng

Mà lại, trong đó có một chút cùng lão pháp sư nói không giống, phù đạo 2 mạch ở giữa chém giết, bộc phát phi thường đột nhiên, ngay từ đầu song phương đều không có chút nào chuẩn bị.

Trong này, hoặc khiến có ẩn tình.

Vuốt vuốt mi tâm, La Quan đè xuống suy nghĩ, hơi cảm ứng, chợt mặt lộ vẻ kinh ngạc. Bất quá một giấc mộng mà thôi, không ngờ quá khứ hơn 1 tháng, hắn cùng Dịch Dương sơn chúng tu ước định, sẽ tại sau một tháng kế tiếp theo cách nói, cũng đã lầm thời gian.

Đứng dậy đẩy cửa đi ra ngoài, sắc trời sáng sủa, 10,000 dặm không mây. Ánh nắng rơi vào trên người, La Quan híp híp mắt, mở rộng thân thể một cái.

“Tiên sinh, tiên sinh ngài rốt cục tỉnh!”

Một tên tiểu đạo sĩ, chính xa xa canh giữ ở bên ngoài, gặp hắn ra nhảy lên cao ba thước, sau khi hành lễ xoay người chạy.

Vừa chạy vừa hô, “Tiên sinh tỉnh!”

Rất nhanh, Triệu Ngôn Tinh cùng 3 phong 12 động tu sĩ, liền vội vàng chạy đến.

“Ta cùng bái kiến tiên sinh, cực khổ tiên sinh hao tâm tốn sức, vì ta cùng truyền đạo, Dịch Dương sơn chúng vô cùng cảm kích!”

La Quan liền giật mình, nhưng cũng không làm thêm giải thích, khoát tay nói: “Đã lầm trước đó, cùng chư quân ước định, La mỗ ở đây xin lỗi.”

Hắn chắp tay, mọi người vội vàng tránh lui, không dám tiếp nhận.

La Quan cười cười, nhìn sắc trời, “Hôm nay ánh nắng vừa vặn, liền không đổi địa phương, vậy liền tại cái này bên trong, bắt đầu lần thứ 2 cách nói.”

“Chư quân 1 tháng tu hành, phù đạo nhập môn người, lại có hơn 10 người nhiều, thật đáng mừng, nếu có không hiểu chỗ, chi bằng mở miệng.”

Một giấc chiêm bao tỉnh lại, “Mắt thấy” tiên triện hàng thế, phù đạo khởi nguyên, La Quan đối phù đạo lý giải, nắm giữ, hình như có tăng thêm một bước. Hôm nay cách nói, là kế tiếp theo truyền thụ tiên triện chi đạo, cũng là đối tự thân kiểm nghiệm.

“Tiên sinh, vãn bối có một chỗ không hiểu, mời tiên sinh giải hoặc.”

“Tiên sinh, cái này sáng rực thanh linh phù, ta hoạch định một nửa lúc, luôn cảm thấy thiếu mấy phân thần ý.”

“Tiên sinh…”

La Quan 1 1 giải đáp, thẳng đến một tên đệ tử nhấc tay, “Tiên sinh, đệ tử họa 1 trương phù, muốn thỉnh tiên sinh phê bình.”

Mọi người giật mình, quay đầu nhìn lại.

Bị vây xem Dịch Dương sơn đệ tử, rất trùng hợp, chính là vị kia “Nghĩ kỹ hài tử tính danh sư đệ”, tên là hứa dễ.

La Quan gật đầu, “Tốt, ngươi phơi bày một ít đi.”

—

Chương 1570 : Ta nói chưởng giáo

Hứa dễ xưng phải, thở sâu, tay lấy ra bùa vàng.

“Tật!”

Bùa vàng thiêu đốt, “Bành” một cỗ khói đặc, 1 tôn “Giáp vàng lực sĩ” xuất hiện.

Không đủ thường nhân cao, giáp vàng phế phẩm không trọn vẹn, gầy yếu thân thể lung lay sắp đổ, như một trận gió liền có thể phá ngược lại, bề ngoài thê thảm.

“Bái kiến… Tiên quân…”

Nó 2 tay ôm quyền, chỉ nghe “Phần phật” một tiếng, vậy mà 2 tay rơi xuống.

Ngửa mặt đổ xuống, hóa thành một cỗ khói đặc tiêu tán, nguyên địa chỉ còn phù lục tro tàn.

Hứa dễ mặt mũi tràn đầy xấu hổ, “Cái này… Gọi tiên sinh chê cười… Nhưng cái này đã là, đệ tử họa tốt nhất 1 trương.”

Không người chế giễu.

Dịch Dương sơn mọi người, ngược lại mặt lộ vẻ ao ước, đây chính là Thiên Bảo thông linh phù, tại tiên triện một mạch trong truyền thừa, cũng coi như tinh diệu. Bọn hắn

đại bộ phận điểm, còn vây ở vẽ phù lục giai đoạn, khục… Chính là cái này biểu hiện ra hiệu quả, đích xác có trướng ngại thưởng thức.

Triệu Ngôn Tinh cười khổ, “Tiên sinh, tiên triện 1 đạo bác đại tinh thâm, tuyệt không phải ta cùng một sớm một chiều, liền có thể có thành tựu… Cái kia, không biết tiên sinh có thể, triển lộ một chút thủ đoạn, cũng để cho chúng đệ tử, cảm nhận được tiên triện cường đại, lấy tăng học tập động lực.”

Dù sao 1 tháng có hơn, biểu hiện tốt nhất đệ tử, cũng liền vừa rồi như thế, ít nhiều có chút đả kích mọi người tính tích cực.

La Quan gật đầu, “Cũng tốt, mới vừa rồi là giáp vàng lực sĩ, kia La mỗ liền cũng lấy giáp vàng lực sĩ làm thí dụ.” Hắn tay lấy ra phù lục, cong ngón búng ra, “Giáp vàng ở đâu “

Bá ——

Lưu quang tan ra, giáp vàng lực sĩ hiển hiện, thân cao trượng hơn túc mục uy nghiêm, 2 tay trùng điệp ôm quyền, quỳ xuống đất hành lễ, “Giáp vàng 11, bái kiến Tiên quân!”

Mặt đất “Oanh” một tiếng, rạn nứt hiển hiện chấn động không thôi, khoảng cách gần mấy tên đệ tử tâm thần bị đoạt, trực tiếp ngã xuống đất.

“A! Cái này… Đây là giáp vàng lực sĩ…”

“Tê —— khí tức thật là khủng bố, ta cảm giác hắn 1 quyền, liền có thể đánh chết ta.”

“Đâu chỉ ngươi, liền xem như sơn chủ đại nhân, cũng chưa chắc chống đỡ được.”

Triệu Ngôn Tinh mặt trầm xuống, chợt ngầm cười khổ, khỏi phải chưa hẳn, hắn xác thực ngăn không được.

Giáp vàng lực sĩ!

Đây mới là, chân chính giáp vàng lực sĩ.

Mà đem nó triệu hoán đi ra, lại chỉ là 1 trương bùa vàng mà thôi, tiên sinh ban tặng tiên triện 1 đạo, quả nhiên uy năng khó lường.

Tham tường tu hành pháp không! Theo Triệu Ngôn Tinh, chào tiên sinh đã là, phù đạo tông sư cấp tồn tại, truyền thụ Dịch Dương sơn, bất quá là nghĩ tự thân sáng tạo pháp môn, có thể trên thế gian khai chi tán diệp.

Nó thân phận, chính là ta nói chưởng giáo vậy!

Giáp vàng 11 hiện thân, khiến Dịch Dương sơn chúng tu, lại lần nữa lâm vào cuồng nhiệt trạng thái, sau khi hành lễ không kịp chờ đợi quay người rời đi.

Triệu Ngôn Tinh nhìn xem cảnh này mặt lộ vẻ vui mừng, trước tiên cần phải sinh chiếu cố, ban thưởng tiên triện chi pháp, Dịch Dương sơn đại hưng tức tại dưới mắt.

Bất quá, làm chưởng giáo tọa hạ thủ tịch một mạch, ta

Dịch Dương sơn hưng thịnh, cũng hợp tình lý. Hắn bắt đầu cân nhắc, muốn hay không quảng nạp môn đồ, dù sao chưởng giáo tâm ý, là muốn khuếch tán tiên triện một mạch, chỉ Dịch Dương sơn những người này, hiển nhiên quá ít.

Ân ! Triệu Ngôn Tinh nhíu mày, hắn mơ hồ cảm thấy, mình tựa hồ quên chuyện gì.

Quảng nạp môn đồ đệ tử đệ tử mới…

Bá ——

Triệu Ngôn Tinh bỗng nhiên trừng lớn mắt, “Đóng mở, đóng mở ngươi chết đi đâu, nhanh cho bần đạo quay lại đây!”

Nguyên Anh cảnh gào thét, vang vọng Dịch Dương sơn.

Rất nhanh, đóng mở vội vàng chạy đến, ủy khuất nói: “Sư tôn có dặn dò gì đệ tử vừa rồi nghe tiên sinh giảng đạo, vừa có chút linh cảm, bị ngài 1 cuống họng dọa cho không có.”

Triệu Ngôn Tinh nhìn chằm chằm hắn, “Sư muội của ngươi đâu “

Đóng mở ngạc nhiên, “Sư muội cái gì sư muội !”

Triệu Ngôn Tinh cắn răng, “Triệu Doanh Nguyệt, ta Triệu thị tiểu bối, ngày đó ta không phải đưa nàng giao cho ngươi, để ngươi mang lên núi đến.”

“Người đâu cái này 1 tháng, ta làm sao chưa thấy qua nàng !”

Đóng mở vỗ đùi, “Xong, ta đem sư muội đặt ở không bờ phong, liền vội vàng chạy đến nghe tiên sinh giảng đạo, sau đó… Sau đó liền cấp quên…”

Triệu Ngôn Tinh trước mắt biến đen, “Đồ hỗn trướng, chờ chút lại tính sổ với ngươi!”

Hô ——

Hắn phóng lên tận trời.

…

Không bờ phong, Triệu Doanh Nguyệt đói bụng ngày thứ năm.

Bữa bữa tiết kiệm, sau cùng lương khô, hay là ăn xong.

Trời đông giá rét, kêu trời trời không biết, kêu đất đất chẳng hay.

Nghĩ một mình xuống núi, nhưng thế núi dốc đứng, căn bản là không cách nào thông hành.

Nếm thử mấy lần về sau, Triệu Doanh Nguyệt nhận mệnh, co quắp tại thật mỏng trong đệm chăn, đem thân thể co lại thành một đoàn.

Cho dù có kia đem “Vân Phá Thiên thanh” dù, giúp nàng chống cự đại bộ phận điểm nghiêm hàn, nhưng nàng

hay là nhịn không được.

Triệu Doanh Nguyệt muốn khóc.

Mua xuống Tiên gia bảo vật dù che mưa, như vậy phải sơn chủ ưu ái, bị đưa vào Dịch Dương sơn bên trong tu hành. Vốn cho rằng, chính là hoàn toàn mới nhân sinh bắt đầu, sau đó hô phong hoán vũ, ngao du thiên địa ở giữa.

Nào có thể đoán được, vừa tới đến trong núi, liền bị ném tại cái này bên trong, cả tòa trên núi trừ nàng ra, lại không có bất kỳ ai.

Ngay từ đầu, Triệu Doanh Nguyệt còn suy đoán, đây có lẽ là tiên nhân, đối nàng khảo nghiệm.

Nàng phấn chấn tinh thần, sưu tập tất cả lương thực, may mắn viện này trong phòng bếp, còn có một chút gạo cũ.

Tăng thêm đỉnh núi, có loại không sợ nghiêm hàn rau dại, lấy băng tuyết hóa thủy, lúc này mới chịu đựng nổi. Nhưng chậm rãi, Triệu Doanh Nguyệt cảm thấy không đúng, lương thực dư càng ngày càng ít, nàng chịu đựng đói, 1 ngày chỉ ăn dừng lại, trong lòng dần dần khủng hoảng.

Một cái ý niệm trong đầu, không bị khống chế đụng tới —— ta sẽ không phải là, bị người cấp quên đi

Tốt mất linh hỏng linh, dưới mắt đến xem, nàng đại khái đoán đúng.

‘Nghĩ tới mình chết như thế nào, nhưng làm sao đều không nghĩ tới, thế mà là tại Tiên gia phủ đệ, bị tươi sống chết đói… Hi vọng sau khi chết, sẽ không bị quá nhiều người chế giễu, phụ thân, mẫu thân đều có thể nghĩ thoáng…’

Triệu Doanh Nguyệt nhắm mắt lại, ý thức trong thoáng chốc, nghe tới “Bành” một tiếng vang thật lớn, hàn phong cuốn tới, giống như cửa bị đá văng.

Được cứu vớt sao chuyển qua cái cuối cùng suy nghĩ, nàng ngất đi.

Sau 1 ngày.

Gian phòng bên trong, ấm áp như xuân, chế biến kim hoàng cháo gạo, bị ngụm nhỏ ngụm nhỏ uống xong.

Triệu Ngôn Tinh sắc mặt xấu hổ, “Cái kia, doanh nguyệt a, là bần đạo sơ sẩy, đều do đóng mở cái kia cẩu vật, bỏ rơi nhiệm vụ! Bần đạo đã hung hăng trừng phạt hắn… Uống chậm một chút, nồi bên trong còn có, thân thể ngươi chỉ là có chút suy yếu, qua 2 ngày liền tốt.”

Triệu Doanh Nguyệt gật đầu, “Sơn chủ không cần trừng phạt đóng mở sư huynh, là ta thể cốt yếu, mà lại việc này, đối ta cũng là rèn luyện.”

Tốt bao nhiêu hài tử!

Đại ca những năm này, nói dông dài vô số lần, thật vất vả nhận lấy 1 cái, nếu như bị chết đói… Này! Coi như

Nguyên Anh tu sĩ, cái kia cũng không mặt mũi, lại đi gặp bọn họ.

May mắn, may mắn, liền kém một chút.

Đóng mở tên chó chết này, nhất định phải hướng chết bên trong phạt!

…

Dưới núi, bị phong ấn tu vi, gánh trên nước núi đóng mở, hung hăng hắt hơi một cái.

“Sư đệ, khẳng định là sư tôn, lại tại phía sau mắng ta! Nhưng việc này, thật không thể trách ta… Chí ít, sư tôn hắn cũng quên, làm sao liền phạt ta 1 cái…” Đóng mở tức giận bất mãn.

Hứa dễ nhìn hắn một cái, “Bởi vì sư tôn là sơn chủ.”

Đóng mở há to miệng, “Xéo đi, đừng chậm trễ ta làm việc, hôm nay nhất định phải chọn tròn mười vạc nước, kém một thùng sư tôn cũng sẽ không bỏ qua ta, bây giờ còn kém 8 vạc!”

“Là 9 vạc.”

“Ngươi đánh rắm, ta vừa rồi nhớ rõ, rõ ràng đã chọn đầy v2.”

“A, ta vừa rồi xuống tới thời điểm, gặp được sư tôn, hắn tựa hồ tâm tình không tốt, 1 cước đạp lăn trong đó 1 vạc.”

Đóng mở: …

Nghiệp chướng a!

Hắn ngẩng đầu, khóc không ra nước mắt.

Đúng lúc này, một thanh âm vang lên, “Đóng mở, ngươi đây là đang làm cái gì chuẩn bị giống như ta, thể nghiệm nhân sinh sao “

Đóng mở cùng sư đệ hứa dễ, vội vàng hành lễ, “Bái kiến tiên sinh!”

La Quan gật gật đầu, “Ừm, đứng lên đi.”

“Về tiên sinh lời nói, đệ tử phạm sai lầm, bị sư tôn trừng phạt, muốn ta không sử dụng pháp lực tu vi, 1 ngày chọn tròn mười vạc nước.”

Hứa dịch đạo: “Là sư huynh đem sư tôn tân thu tiểu sư muội, nhét vào không bờ trên đỉnh, kém chút bị chết đói.” Hắn mặt lộ vẻ không hiểu, “Sư huynh trừng ta làm cái gì ta nói không đúng sao “

Đóng mở cắn nát răng, “Đúng… Nhưng ngươi có thể hay không im lặng toán sư huynh cầu ngươi.”

“Nha.” Hứa dễ gật gật đầu.

La Quan kinh ngạc, “Lại có chuyện như vậy “

Đóng mở xấu hổ gật đầu, “Thật là đệ tử nhất thời sơ

sẩy, quên đi.”

La Quan trong lòng khẽ nhúc nhích, đột có một tia cảm ứng, hắn nhíu nhíu mày, cảm thấy nhân gian thật thú vị.

Một số người, một số việc, có thể lấy một loại kỳ diệu, chưa thêm bất kỳ can thiệp nào phương thức, lẫn nhau xâu chuỗi đến cùng một chỗ.

Hắn cười cười, “Vậy ngươi kế tiếp theo đi, nghe nói trong núi có một ít cây ăn quả, ta chuẩn bị hái điểm quả, phơi nắng sau pha trà.”

Hứa dịch đạo: “Tiên sinh, ta biết trong núi, có một gốc lão cây táo, kết quả táo ăn ngon nhất, ta mang ngài quá khứ.”

La Quan chắp tay, “Làm phiền.”

Hứa dễ mặt lộ vẻ vui mừng, “Tiên sinh mời.”

Đi ra ngoài mấy bước, như nghĩ đến cái gì, hắn tằng hắng một cái, “Đúng, kém chút quên một sự kiện, vừa rồi sơn chủ nói, để cái kia phạm sai lầm đồ đần, lại nhiều chọn 3 vạc nước, nếu là hôm nay kết thúc không thành, nhìn ta đánh gãy chân hắn.”

Chính âm thầm ao ước đóng mở, kêu rên một tiếng, “Hứa dễ, ngươi vừa rồi tại sao không nói !”

Hứa dễ một mặt vô tội, “Là sư huynh để ta ngậm miệng… Cái kia, sắc trời không còn sớm, ngươi hay là nhanh lên gánh nước đi.”

Hắn mang theo La Quan, đi tới Dịch Dương sơn chỗ sâu, nơi đây thâm sơn rừng rậm, ít ai lui tới.

Một gốc cái cổ xiêu vẹo lão cây táo, tại dưới ánh mặt trời treo đầy màu đỏ thẫm quả táo, nó hình như có thần dị thuế biến, vào đông khốc hàn phía dưới, vẫn như cũ cành lá xanh ngắt.

Hứa dễ khom người, “Lão cây táo, hôm nay ta mang tiên sinh tới đây, còn xin ban thưởng một chút quả táo.”

Rầm rầm ——

Lão cây táo một trận loạn chiến, “Lốp bốp” như dưới lên mưa to, đảo mắt cái này khắp cây táo đỏ, liền đã rơi hơn phân nửa.

Hứa dễ “A” một tiếng, không biết làm sao.

La Quan nói: “Đủ đủ rồi, chỉ lấy chút phơi khô pha trà, dùng không được nhiều như vậy.”

Lão cây táo lúc này mới vẫn chưa thỏa mãn dừng lại, như chậm thêm nói một hồi, quả táo liền phải rơi không còn một mảnh.

“Đa tạ táo huynh!” La Quan cười chắp tay.

Hắn khởi hành nhặt quả táo, hứa dễ vội vàng hỗ trợ, 2 người bận rộn một hồi, thu tập được tràn đầy một bao.

La Quan chỉ chỉ, “Hứa dễ, ngươi lấy một chút, hôm nay

nhờ có ngươi dẫn đường.”

“Vâng, đa tạ tiên sinh.” Hứa dễ chỉ lấy mười mấy khỏa, tựu liên tiếp lắc đầu, “Tiên sinh, cái này lão cây táo thần kỳ vô song, ngày xưa chính là sư tôn đến cầu táo, tối đa cũng chỉ cấp mấy khỏa, nhiều liền không đáp ứng.”

“Ngài mang về, nhưng tặng người dùng ăn, không chỉ có hương vị tuyệt hảo, đối thân thể cũng rất có chỗ tốt.”

La Quan nghĩ nghĩ, “Cũng tốt, vậy ta liền nhận lấy.” Hắn phất tay áo vung lên, cái này 1 bao lớn quả táo, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

“Hứa dễ, ngươi hôm nay dẫn đường, là có lời muốn hỏi ta đi “

Hứa dễ khom người, “Không dám lừa gạt tiên sinh, hôm qua vẽ bùa về sau, đệ tử đột nhiên tâm thần có chút không tập trung, dù rất nhanh liền khôi phục, nhưng đáy lòng ta lại sinh ra cực lớn bất an… Liền như, trên trời có một đôi không nhìn thấy con mắt, đang không ngừng tìm kiếm ta.”

Quả nhiên, lại là phù đạo đại năng giả.

Nhưng cái này cũng nói, La Quan phán đoán không sai, nguyên sơ phù đạo xác thực nhưng chia cắt, giới ngoại phù đạo khí vận thậm chí cả quyền hành. Hắn cười cười, trấn an nói: “Không sao, chỉ là lần thứ 1 sẽ xuất hiện, ngày sau cũng sẽ không có, ngươi an tâm tu luyện chính là.”

Hứa dễ buông lỏng một hơi, “Tạ ơn tiên sinh, có ngài câu nói này, ta liền yên tâm.”

2 người trở lại trong núi, hứa Dịch Hành lễ cáo từ, La Quan tẩy mấy khỏa quả táo, để vào trong miệng.

Quả nhiên răng môi thơm ngát, ngọt ngào ngon miệng.

“A! Sư phó đừng đánh, đệ tử biết sai!”

“Ta cũng không dám lại, thật không dám! Sư phó ngài xem ở, lập tức ăn tết phân thượng, tha đệ tử lần này đi!”

Đóng mở kêu thảm, vang vọng chân trời.

La Quan mỉm cười, tựa ở trên ghế nằm, gió núi chầm chậm, vạt áo nhẹ lay động, “Nhân gian muốn ăn tết a…”

Hắn nhắm mắt lại, thần thái khoan thai.

—

Chương 1571 : Năm lễ

Tiếng pháo nổ âm thanh, từ cũ đón người mới đến.

Triệu gia hai cha con, bận bịu tại bếp lò ở giữa, đem chuẩn bị kỹ càng đồ ăn 1 một mặt lên bàn, Triệu Sinh Dân nóng một bầu rượu.

“Năm nay là cái tốt năm tháng, mì hoành thánh bày làm ăn khá khẩm, đen nha ngươi cũng bắt đầu đọc sách, về sau nhà chúng ta thời gian, chắc chắn càng ngày càng tốt.”

Còn có một câu, Triệu Sinh Dân không nói, bởi vì La tiên sinh đã hồi lâu, không có tới nếm qua mì hoành thánh. Hắn nghe Triệu Thanh Nhan hỏi qua Giang Nhạc, Giang Nhạc nói tiên sinh ra xa nhà, hắn cũng không biết người ở phương nào, Triệu Thanh Nhan vì thế sa sút vài ngày.

“Cha, ngươi uống chậm một chút, ăn nhiều đồ ăn.” Triệu Thanh Nhan cho hắn gắp thức ăn.

Triệu Sinh Dân cười gật đầu, “Không có việc gì, hôm nay cơm tất niên, cha cao hứng, mắt thấy khuê nữ càng dài càng lớn, cũng càng ngày càng nghe lời, tốt, thật tốt.” Hắn như nghĩ đến cái gì, quay người xoa xoa khóe mắt.

Triệu Thanh Nhan thấp giọng nói: “Cha, ngươi là nghĩ nương đi ta cũng muốn nàng.”

Tiểu cô nương đỏ mắt.

“Đừng khóc, mẹ ngươi ở trên trời nhìn xem đâu, nếu như biết chúng ta cha con, đến hôm nay tử càng ngày càng tốt, nàng nhất định rất vui vẻ.” Triệu Sinh Dân cầm lấy đũa, “Đến, khuê nữ ăn nhiều một chút, đồ ăn chờ chút liền lạnh.”

Triệu Thanh Nhan hít mũi một cái, “Ừm, cha ngươi cũng ăn, ta về sau đều sẽ ngoan ngoãn nghe lời.”

“Cha biết, ta khuê nữ từ trước đến nay đều là, nhất hiểu chuyện cái kia… Chính là, Giang Nhạc tiểu công tử, thân phận dù sao khác biệt, ngươi cùng hắn ở chung lúc, thái độ hơi tốt đi một chút, đừng luôn luôn để người ta xuống đài không được.”

Triệu Thanh Nhan “Hừ” một tiếng, “Ta đã rất cho hắn mặt mũi, lần trước lại dám nói, muốn mượn tiên sinh đưa cho ta tự thiếp, hắn bao lớn mặt nếu không phải Giang Nhu thẩm thẩm cũng tại, ta đã sớm đuổi hắn đi!”

Triệu Sinh Dân trên mặt, lộ ra một tia không được tự nhiên, “Khục… Cái kia, đen nha a, ngươi cảm thấy Giang Nhu thẩm thẩm thế nào “

“Thẩm thẩm rất tốt, Giang Nhạc chọc ta sinh khí, thẩm thẩm đều là giúp ta mắng hắn… Cha, chờ thêm năm, chúng ta đi thanh uyển tỷ tỷ nhà bái phỏng, thuận tiện nhìn xem thẩm thẩm đi “

Triệu Sinh Dân hàm hồ nói: “Ừm… Năm sau lại nhìn đi, cũng không biết ngươi Giang Nhu thẩm thẩm, nàng có rảnh hay không…”

“Thẩm thẩm khẳng định hoan nghênh ta! Cha, ngươi cái biểu tình này, không phải làm chuyện gì, gây thẩm thẩm không cao hứng đi” Triệu Thanh Nhan hồ nghi.

“Khụ khụ…” Triệu Sinh Dân lắc đầu, “Không có, tuyệt đối không có… Ngươi cái tiểu nha đầu, chớ nói lung tung a… Mau ăn cơm!”

Bành ——

Bành ——

Đúng lúc này, tiếng đập cửa vang lên.

Triệu Sinh Dân khẽ giật mình, hôm nay lúc này, ai sẽ đến thông cửa hắn mặc vào áo bông, đứng dậy đi mở cửa, nhưng ngoài viện trống rỗng, chỉ có phương xa truyền đến, hài đồng vui cười chơi đùa động tĩnh.

“Ừm mùi vị gì, ngọt ngào như thế” Triệu Sinh Dân cúi đầu, phát hiện ngoài cửa đặt vào 1 con túi, mở ra bên trong đúng là, mấy khỏa đỏ lập lòe, như ngọn lửa nhuộm dần quả táo.

Hắn vô ý thức, nuốt ngụm nước miếng.

“A…! Cha, ở đâu ra quả táo thật là tốt đẹp hương, nhìn xem liền ăn ngon.” Triệu Thanh Nhan mặt mũi tràn đầy vui mừng.

Triệu Sinh Dân lắc đầu, “Không biết a, vừa rồi có người gõ cửa, cha đi ra thời điểm, không thấy được bóng người, ngoài cửa liền đặt vào cái này túi quả táo.”

Triệu Thanh Nhan cầm qua quả táo, ánh mắt sáng lên, “Tiên sinh, là tiên sinh tới qua, ai nha, cha đều tại ngươi mở cửa quá chậm, tiên sinh mới rời khỏi.”

“Tiên sinh cho quả táo làm sao ngươi biết” Triệu Sinh Dân một mặt ngạc nhiên.

Triệu Thanh Nhan lẽ thẳng khí hùng, “Ta chính là biết.” Nàng đạt được long châu về sau, liền tự nhiên mà vậy, sinh ra một phần thường nhân không cụ bị trực giác.

Cái này túi cùng quả táo bên trên, đều có tiên sinh khí tức.

Triệu Sinh Dân trong lòng khẽ buông lỏng, hắn bao nhiêu cũng phát giác được, nữ nhi không hề tầm thường chỗ, đã nàng nói là tiên sinh cho, kia tiên sinh liền nhất định tới qua.

“Ai, tiên sinh nhân vật như vậy, lúc sau tết, lại vẫn nghĩ đến ngươi ta cha con, đen nha a, ngươi ngày sau nhưng nhất định, muốn đem tiên sinh coi là sư trưởng, phải giống như hiếu thuận cha đồng dạng hiếu thuận tiên sinh, biết sao “

Triệu Thanh Nhan nghiêm túc gật đầu, “Đó là đương nhiên, trong lòng ta đã sớm đem tiên sinh, xem như lão sư của ta.” Nàng chạy đến bên ngoài, xác định tiên sinh thật đi, móp méo miệng, “Tiên sinh cũng thật là, đều đến, làm sao cũng không tiến vào, ta chữ viết vừa vặn rất tốt, tiên sinh còn không có nhìn qua đâu.”

Triệu Sinh Dân an ủi nàng, “Tiên sinh không hiện thân, nhất định là có nguyên nhân, nhưng hắn đã đến, liền khẳng định biết hết thảy.”

“Đến, đen nha, chúng ta nếm một chút, tiên sinh cho quả táo đi.”

Triệu Thanh Nhan cắn một cái, hạnh phúc nheo cặp mắt lại, “Ăn ngon, ăn ngon thật, cha ngươi mau nếm thử.”

Triệu Sinh Dân ăn 1 cái, sắc mặt liền thay đổi, còn lại quả táo kiên quyết không chịu lại ăn, hắn muốn cho nữ nhi lưu lại.

Có lẽ về sau, cái này quả táo có tác dụng lớn!

…

Quận thành tòa nhà lớn, đèn đuốc sáng trưng.

Lão pháp sư Mã Bá Ôn, uyển cự tất cả mở tiệc chiêu đãi, tối nay chỉ cùng 2 tên đệ tử, cùng một chỗ ăn cơm tất niên.

“Lão đại, phù họa thế nào ngươi dùng nhiều tâm, ngươi xem một chút lão nhị, bây giờ đều có thể vẽ ra 3 đinh tam giáp phù.”

Đại đệ tử sắc mặt ủy khuất, “Vâng, sư phó.”

Hắn thật rất dụng công, nhưng thiên phú loại vật này, thực tế không giảng đạo lý.

Nhị đệ tử nói: “Sư phó, sư huynh gần nhất mỗi ngày, đều chỉ ngủ 2-3 canh giờ, con mắt đều nhanh chịu hỏng, hắn không có lười biếng.”

“Hừ! Muốn ngươi giúp ta nói chuyện lão nhị, đừng tưởng rằng ngươi bây giờ lợi hại, ta là sư huynh của ngươi, liền vĩnh viễn là sư huynh của ngươi! Chờ xem, một ngày nào đó, ta vẽ ra Phù Hội so ngươi lợi hại.”

“Sư huynh thông minh, trên ta xa, tự nhiên là muốn so ta có tiền đồ.”

Đại đệ tử: …

Lão nhị nếu là âm dương quái khí, vậy ngược lại tốt, hắn trên miệng công phu cũng không yếu.

Nhưng hết lần này tới lần khác, tiểu tử này một mặt thành khẩn, trong lòng cũng là nghĩ như vậy, cũng làm người ta chỉ có thể phụng phịu.

Đại đệ tử phiết đầu, “Mặc kệ ngươi.” Hắn nâng chén, “Sư phó, đệ tử một năm mới, nhất định hăng hái cố gắng, không cho ngài mất mặt.”

Nhị đệ tử cũng nâng chén, “Chúc sư phó một năm mới, mọi chuyện hài lòng, tu hành lại tiến vào tầng lầu.”

“Nịnh hót!”

“Sư huynh, những lời này, là ta học ngươi năm ngoái nói…”

Lão pháp sư mỉm cười, “Tốt, chỉ cần các ngươi nghe lời, hiểu chuyện, về sau hảo hảo tu hành, sư phó liền rất hài lòng.”

Lão đại miệng độc một chút, nhưng tâm lý không xấu.

Lão nhị làm người vốn điểm, tuy có điểm lạn người tốt, nhưng cũng không phải chỗ hại.

2 cái này đệ tử, hắn là hài lòng.

Đột nhiên, “Lạch cạch” một tiếng vang nhỏ, hình như có thứ gì rơi trên mặt đất.

Đại đệ tử chạy tới, mang về 1 cái túi, mở ra lộ ra đỏ lập lòe quả táo, từng cái lại có tiểu nhi nắm đấm lớn, mùi thơm nức mũi.

Ừng ực ——

Sư đồ 3 cái, không hẹn mà cùng nuốt ngụm nước miếng.

Lão pháp sư kinh ngạc, “Cái này nơi nào đến quả táo “

“Không biết, giống như là vừa rồi, có người nhét vào cái này.” Đại đệ tử sắc mặt mờ mịt.

Nhị đệ tử đột nhiên nói: “Là tiên sinh đưa tới.”

Lão pháp sư vội vàng xoay người, “Lão nhị, làm sao ngươi biết “

Nhị đệ tử nói: “Ta ở trên đây, cảm ứng được tiên sinh khí tức.”

Lão pháp sư có chút chua, tuy nói hi vọng các đệ tử, có thể trò giỏi hơn thầy, nhưng ngươi thắng không khỏi cũng quá nhanh.

Ta đều không cảm ứng được, ngươi thế mà có thể biết ! Có thể tưởng tượng, trước đó được tiên sinh ban tặng, một giáp số tuổi thọ, lão pháp sư rất nhanh liền thản nhiên.

Ta thiên phú không được, nhưng đệ tử của ta đi, đó cũng là ta đi, huống chi, trọng yếu nhất chỗ tốt lão phu đã cầm tới.

“Nhanh, bắt đầu cảm tạ tiên sinh!”

Sư đồ 3 cái khom người cong xuống, “Đa tạ tiên sinh ban cho năm lễ, bá Ôn sư đồ vô cùng cảm kích!”

“Sư phó, có thể ăn được hay không” đại đệ tử nuốt nước miếng.

Nhị đệ tử cũng trông mong nhìn xem.

Lão pháp sư vung tay lên, “1 người 1 cái, bắt đầu ăn!”

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Rất nhanh, 3 cái to bằng nắm tay trẻ con quả táo, liền bị

gặm phải sạch sẽ, nếu không phải hạt táo thực tế quá cứng, bọn hắn đều nghĩ nhai nát nuốt vào.

Ăn ngon, ăn quá ngon!

Lão pháp sư cảm thụ được, thể nội ấm áp dễ chịu, từng sợi pháp lực không ngừng sinh sôi, quả quyết 1 bàn tay, đánh rụng lão đại tay.

“Đều chớ ăn! Cái này quả táo, vi sư trước bảo tồn lại, trừng cái gì mắt ta còn có thể tham các ngươi đồ vật chờ sau này tu luyện gặp được bình cảnh lúc, vi sư sẽ trả lại cho ngươi nhóm.”

…

Tết 30, hương hỏa cường thịnh.

Thành Hoàng gia thiết yến, chiêu đãi dưới trướng chúc thần, Âm sai, cùng các phương được mời tân khách.

Lần này, không có thiết lập tại đám mây phía trên, mà là Thành Hoàng âm trạch bên trong.

Mỹ mạo tỳ nữ như điệp, mặc mới tinh váy dài, du tẩu tại yến hội ở giữa, dâng lên mỹ tửu mỹ thực.

“Đến, các vị, để ta cùng cộng đồng nâng chén, kính Thành Hoàng lão gia!”

“Thành Hoàng gia bảo vệ nhân gian, ta cùng cũng bởi vậy, được không ít hương hỏa chỗ tốt, đại đạo tu hành có hi vọng.”

“Thành Hoàng một mạch khai chi tán diệp, bây giờ đã ở sổ quận bên trong, đều tu kiến miếu thờ, lập xuống hương hỏa, ta đợi ngày sau, còn xin Thành Hoàng gia nhiều hơn chiếu cố.”

Đổng Thanh Cát một thân quan phục, hồng quang đầy mặt.

Theo Thành Hoàng một mạch truyền bá, thịnh vượng, hắn đạt được đông đảo hương hỏa cung phụng, thực lực đại trướng, thần đạo đạo quả càng phát ra vững chắc.

“Các vị.”

Hắn mới mở miệng, trong điện lập tức an tĩnh xuống.

Đổng Thanh Cát đứng dậy, mặt hướng phương đông, “Chén rượu thứ nhất này, mời chư vị cùng lão phu cùng một chỗ, kính tiên sinh.”

Mọi người mặt lộ vẻ nghiêm nghị, nhao nhao đứng dậy.

“Kính tiên sinh!”

Ngửa đầu, uống một hơi cạn sạch.

Đúng lúc này, có Âm sai vội vàng tiến đến, quỳ trên mặt đất, “Thành Hoàng gia, vừa rồi miếu thành hoàng bên trong, đột nhiên thêm ra 1 cái túi, bên trong hình như có bất phàm chi vật, thuộc hạ cùng không dám tự tiện quyết định, đặc biệt đưa cho ngài xử trí.”

“Trình lên.”

Thành Hoàng gia cầm tới túi, trong lòng khẽ động, mở ra sau khi chỉ thấy thanh huy như suối, sát na phun ra ngoài.

Một nháy mắt, trong điện tất cả mọi người, đều nghe được kia phần cam liệt trong veo hương vị.

“Tê —— cái mùi này, giống như là quả táo, nhưng ta chưa hề ngửi qua, ngọt ngào như thế hương vị.”

“Quả táo, không ngờ là thật sự quả táo, cái này chẳng lẽ chính là trong truyền thuyết linh căn sản phẩm “

“Ừng ực —— “

Kinh hô cùng tiếng nuốt nước miếng, không dứt bên tai.

Thành Hoàng gia phủ phục quỳ xuống đất, “Thành Hoàng Đổng Thanh Cát, bái tạ tiên sinh ban ân!” Lúc này mới hai tay dâng túi, chậm rãi đứng dậy.

“Các vị, hôm nay giao thừa, từ cũ đón người mới đến thời khắc, tiên sinh đưa tới linh căn chi táo, bản thành hoàng lấy trong đó một nửa, cùng chư quân cùng hưởng.”

“Nguyện thiên hạ thái bình, nhân gian an bình!”

Miếu thành hoàng bên ngoài, một thân ảnh mỉm cười, quay người phóng ra.

Sau một khắc, nó thân ảnh xuất hiện tại, một gốc ngã xuống đất dưới cây hòe lớn, đêm giao thừa vẫn như cũ rét lạnh, nhưng băng tuyết hóa đi, lộ ra phía dưới cây hòe lớn chạc cây, mơ hồ có thể nhìn thấy trên đó, kia từng cái nâng lên chấm tròn bên trên, một vòng nồng đậm xanh biếc.

Lão hòe bất tử, sinh cơ càng hơn!

Sau lưng, Lý gia dinh thự trung môn mở rộng, treo trên cao đỏ chót đèn lồng, tựa hồ có khách quý đến nhà, có thể thấy được đông đảo mặc giáp cầm đao binh tướng, nghiêm mật trấn thủ ở bên ngoài.

Ngẩng đầu nhìn lại, Lý phủ trên không một mảnh xích hồng, hình như có mây mù bốc lên, hóa thành tường thụy chi khí, chính là lửa đức đại hưng chi tướng.

Dưới cây hòe lớn thân ảnh kia mỉm cười, “Nguyên lai, là sông quận trưởng đến, bây giờ khí tượng, quả có mấy điểm nhân quân uy nghi.” “Ngày mai giao thừa, ở đây chúc mừng tất cả các bạn đọc, chúc mừng năm mới! Bên ngoài cần đi đường về nhà người, mời nhất định bảo đảm an toàn, đã đến nhà người, nhiều bồi bồi người nhà, ít uống rượu, chú trọng thân thể.”

—

—

Chương 1572 : Năm lễ 2

Lý gia.

Đèn đuốc sáng trưng, người đến người đi.

Chính đường, Giang Thái mỉm cười làm lễ, “Lão phu người, năm mới an khang, chúc ngài thân thể càng ngày càng tốt, tùng bách Trường Thanh.”

Lý lão phu nhân vẻ mặt tươi cười, “Không được, quận trưởng thân phận quý giá, mau mau xin đứng lên.”

Nàng nhìn Giang Thái, càng xem càng hài lòng.

Bây giờ, đối phương đã là thiên hạ này, một nửa giang sơn chấp chưởng giả.

Khí thế rộng rãi, các phương tin tức không ngừng, vô 1 không cho thấy, đại dung triều đình tan tác.

Một cái ý niệm trong đầu, đột nhiên từ đáy lòng toát ra, ‘Có lẽ sang năm giờ phút này, lại gặp nhau lúc, đối phương đã đăng lâm đại bảo, chấp chưởng 9 cực.”

Giang Thái thuận thế đứng dậy, “Ngài là trưởng giả, gia tỷ cùng cháu trai, trong phủ quấy rầy nhiều ngày, toàn bằng lão phu người chăm sóc, Giang Thái nên cảm tạ.”

Lại quay người, “Lý cô nương, Giang Nhạc tinh nghịch, khoảng thời gian này đến, cực khổ ngươi hao tổn nhiều tâm trí.”

Giang Nhạc hô khuất, “Cữu cữu, ta không có, không tin ngươi hỏi Lý tỷ tỷ, ta rất nghe lời.” Hắn chạy tới, kéo lấy Lý Thanh Uyển, đến trước người hắn, “Lý tỷ tỷ, ngươi cùng ta cữu cữu nói.”

Lý Thanh Uyển sắc mặt đỏ lên, khuất thân hành lễ, “Gặp qua sông quận trưởng, Giang Nhạc nói không sai, thật sự là hắn nghe lời, hiếu học.”

Giang Thái chắp tay, “Là Lý cô nương giáo thật tốt.”

Lý lão phu nhân cười tủm tỉm, nhìn một màn trước mắt, vỗ vỗ tay, “Diên thanh, quý khách đã đến, nhanh phân phó, chuẩn bị khai tiệc đi.”

Lý Diên Thanh gật gật đầu, “Vâng, mẫu thân.”

Rất nhanh, chuẩn bị kỹ càng thịt rượu, nhao nhao đã bưng lên, Giang Nhạc ngồi tại trên ghế, đầu lại vô ý thức nhìn ra phía ngoài.

“Triệu Thanh Nhan nhà, không biết nóng không náo nhiệt ai! Sớm biết, liền nên mời nàng cùng Triệu thúc thúc cùng đi ăn tết.”

Giang Nhu dừng một chút, “Ngươi thích Triệu Thanh Nhan nha đầu kia “

“Mẹ! Ngài nói cái gì đó nha đầu kia cái kia bên trong tốt ỷ có tiên sinh cho tự thiếp, đắc ý không được, ta muốn mượn đến 2 ngày, nàng kém chút trở mặt tại chỗ!” Giang Nhạc nổi giận đùng đùng mở miệng, sắc mặt đỏ

lên.

Giang Nhu bất động thanh sắc, “Lúc đầu, nương nghĩ mời ngươi Triệu thúc thúc, mang theo Triệu Thanh Nhan tới làm khách, ngươi nói như vậy lời nói, vậy vẫn là được rồi.”

Giang Nhạc ấp úng, “Ngài là trưởng bối, ngược lại không dùng quá lo lắng, một đứa bé suy nghĩ… Dù sao theo ngài đi.”

Giang Nhu nở nụ cười.

Giang Thái nâng chén, “Đáng tiếc, hôm nay La tiên sinh không tại, như hắn có thể trở về, vậy liền viên mãn.” Trên mặt hắn, tràn đầy tiếc hận.

“La tiên sinh dạo chơi nhân gian, nhất là thoải mái tuỳ tiện, bây giờ nói không chừng ngay tại nơi nào đó danh sơn đại xuyên, du lịch thưởng thức.”

“Ai, tiên sinh cái này nhân sinh, quả thực khiến người ao ước.”

Giang Nhu nghĩ đến cái gì, liếc mắt nhìn hai phía, “Đúng, Ứng cô nương đâu hôm nay ăn tết, nàng tại sao không có tới “

Lý Thanh Uyển nói: “Ta đã đi mời qua Ứng tỷ tỷ, nàng nói nơi đây có bạn cũ, hôm nay ăn tết, đi ra ngoài bái phỏng đi.”

Giang Thái đã biết, vị này Ứng Thanh Linh cô nương, là

tiên sinh bên người tỳ nữ, khẽ nhíu mày, “Bây giờ thế đạo không quá bình, nàng một cô nương một mình đi ra ngoài, có muốn hay không ta phái người, đi bảo hộ một hai “

Lý Thanh Uyển lắc đầu, “Thế thì không cần, Ứng tỷ tỷ chính là tiên sinh cận thân người, cũng có bất phàm.”

Giang Thái trong lòng khẽ động, cười nói: “Ngược lại là ta sơ sẩy.”

“Lão phu người, Lý lão gia, hôm nay mạo muội đến nhà, thực tế là quấy rầy, Giang mỗ lợi dụng rượu này bày tỏ áy náy, mời.”

“Quận trưởng nói quá lời!”

Mọi người uống một hơi cạn sạch.

Giang Nhạc uống rượu trái cây, chua chua ngọt ngọt.

Sau nửa canh giờ, mọi người nếm qua cơm tất niên, tỳ nữ dâng lên trà bánh, Giang Nhạc ngồi không yên chạy đến ngoài cửa, nhìn trong thành châm ngòi pháo hoa.

“Ừm ở đâu ra túi !” Giang Nhạc mở ra, liền thấy từng khỏa to lớn quả táo, lập tức trừng lớn mắt.

“Tiên sinh, là ngài sao tiên sinh “

Hắn lớn tiếng mở miệng, trái phải quan sát.

Chính đường bên trong mọi người, nghe tới Giang Nhạc

thanh âm, nhao nhao đi ra.

Giang Thái lớn tiếng nói: “Giang Nhạc làm sao là tiên sinh trở về rồi sao “

Giang Nhạc lắc đầu, “Ta không thấy được tiên sinh, nhưng ở trên mặt đất, đột nhiên nhiều 1 cái túi, bên trong là một chút đỏ chót táo.”

Mọi người nhìn lại, lập tức mặt lộ vẻ ngạc nhiên.

Như thế mùa, như vậy mới mẻ đỏ bừng, giống như là vừa hái xuống quả táo, rõ ràng không phải vật tầm thường.

Đếm, mọi người tại đây vừa vặn 1 người 2 viên.

Lý Diên Thanh do dự một chút, “Quận trưởng thân phận quý giá, những này quả táo, Lý gia liền không muốn, mời quận trưởng nhận lấy là được.”

Giang Thái lắc đầu, “Đây là tiên sinh, đưa tặng cho ngươi ta năm lễ, Giang Thái há có thể nhiều chiếm 1 người 2 viên, đều xem như Giang mỗ, chiếm Lý gia ánh sáng.”

Nếu không phải tối nay, vừa lúc đi tới Lý gia, tiên sinh sẽ chuyên môn, đi cho hắn đưa năm lễ sao Giang Thái cũng không cho rằng, hắn có mặt như vậy mặt.

Đừng nói hôm nay, hắn vẫn như cũ chỉ là quận trưởng, chính là ngày sau coi là thật, ngồi lên vị trí kia, nhưng tại tiên sinh trong mắt, cũng chưa chắc so Lý gia mấy vị

càng có phân lượng.

Vừa nghĩ đến đây, Giang Thái đáy lòng nguyên bản, liền có cái nào đó suy nghĩ, lập tức trở nên kiên định. Hắn hít một hơi, xoay người nói: “Lý tiểu thư, 2 cái này quả táo, Giang mỗ tặng cho ngươi, không biết ngươi nhưng nguyện nhận lấy “

Lý Thanh Uyển nháy mắt, liền đỏ mặt.

Nàng vô ý thức nhìn về phía nãi nãi, lão phu người đầy mặt tiếu dung, “Thanh uyển, quận trưởng đại nhân tặng cho ngươi, cũng không chỉ là 2 cái quả táo, là tiên sinh chúc phúc, cũng là tiên sinh tán thành.”

Lý Thanh Uyển hành lễ, nhỏ giọng nói: “Tạ ơn quận trưởng.”

Giang Thái trên mặt, nháy mắt lộ ra tiếu dung, “Ta Giang Thái, lấy hôm nay táo đỏ vì hẹn, mời tiên sinh chứng kiến, tất không cô phụ!”

Giang Nhu xoa xoa khóe mắt, “Cha, mẹ, a thái hắn lớn lên, muốn kết hôn, các ngươi yên tâm đi.”

“Quá tốt, quá tốt! Lý tỷ tỷ muốn làm ta mợ, qua mấy ngày ta liền đi nói cho Triệu Thanh Nhan, nàng khẳng định ao ước.”

Mọi người ở đây vui vẻ hòa thuận lúc, đủ ngay cả nước sông phủ, thuỷ thần Bạch Xuân Minh cả người toát mồ hôi lạnh, hận không thể chui tiến vào bùn cát bên trong, không còn ra. Toàn bộ thủy phủ, tất cả Thủy yêu đều

nơm nớp lo sợ, bị tràn ngập trong nước Long khí, chấn nhiếp toàn thân bủn rủn.

2 đạo tinh tế thân ảnh, đang ngồi đối diện uống rượu, 1 người trong đó nói liên miên lải nhải, mặt mũi tràn đầy hận nó không tranh, “Lúc trước, ngươi tòng long cung chạy đến lúc, ta cùng Tang Tang liền biết, ngươi khẳng định đến tìm tiên sinh, vốn nghĩ cho ngươi cơ hội cùng thời gian, ai nghĩ đến ngươi lại như thế bất tranh khí chỉ chớp mắt, đều thời gian mấy tháng, ngươi tiến triển đâu “

Ngao Tú buông xuống vò rượu, bỗng nhiên vỗ, thượng hạng đáy biển thanh ngọc bàn, nháy mắt chia năm xẻ bảy, “Ứng Thanh Linh, ta nhưng nói cho ngươi, tiên sinh lưu tại nhân gian, là vì nuôi ra 1 kiếm, một kiếm kia đã gần thành. Cùng tiên sinh rời đi nhân gian, chính là cao không thể chạm nguyên sơ chủ, đến lúc đó ngươi còn có cơ hội “

Ứng Thanh Linh trên mặt đỏ lên, không biết là xấu hổ hách hay là mùi rượu cuồn cuộn, “Ta… Ta có thể làm sao… Tiên sinh hắn đi ra ngoài, không để ta đi theo…”

Ngao Tú mắt trợn trắng, “Không cho ngươi đi, ngươi liền không đi a Ứng Thanh Linh, ngươi thân là long quân khí thế đâu ban đầu ở đáy biển, ngươi thế nhưng là một đôi nắm đấm, ngạnh sinh sinh đánh gãy kia lão Long giác. Ta cho ngươi biết, Chân Long sinh sôi diên tiếp theo huyết mạch, đây là ngươi ta thân là long quân, nhất định phải gánh vác trách nhiệm.”

“Tiên sinh ngay tại cái này, ngươi không lên, vậy ta lên!

Chờ sau này, luân lạc tới cùng cái khác tạp long kết giao bằng hữu thời điểm, ngươi đừng hối hận địa khóc.”

Ứng Thanh Linh thật nhanh khóc, xoay người nói: “Tang Tang tỷ, ngươi xem một chút Ngao Tú, nàng liền sẽ khi dễ ta! Chẳng lẽ ta không muốn sao lần trước ta đều chủ động, đi đẩy tiên sinh cửa, nhưng hắn khóa trái, chẳng lẽ muốn ta dùng sức mạnh không thành “

“Không sai, chính là muốn dùng sức mạnh! Lấy tiên sinh trí tuệ, năng lực, ta liền không tin, hắn nhìn không ra ngươi lần này mục đích. Tiên sinh hắn, chính là cố ý giả bộ hồ đồ, chúng ta nếu không trực tiếp điểm, hắn thà rằng giả vờ không biết.” Ngao Tú dùng sức vung tay lên, “Ta đề nghị, ngươi ta 3 vị nữ long quân, cùng một chỗ giết đi qua, đem tiên sinh đè lại, trực tiếp bắt hắn cho xử lý.”

“Tiên sinh không phải muốn du lịch nhân gian, dung nhập nhân gian sao a! Thế thì muốn nhìn hắn, lấy cái gì đối kháng 3 cái nữ bạo long!”

Ứng Thanh Linh trợn mắt hốc mồm.

Tang Tang nâng đỡ ngạch, “Ngao Tú, ngươi nhanh thu liễm một chút đi, nào có dạng này.”

Nàng đặt chén trà xuống, trầm ngâm một chút, “Chí ít, không thể rõ ràng như vậy, trước tiên cần phải tê liệt tiên sinh, sau đó xuất kỳ bất ý. Ta Long tộc có tổ truyền diệu dược, chỉ cần ăn vào về sau, tự nhiên là sẽ phối hợp, đến lúc đó 2 người các ngươI bên trên, ta canh chừng.”

Ngao Tú ánh mắt sáng lên, “Thuốc đâu “

Tang Tang cười một tiếng, “Đã sớm chuẩn bị.”

Nàng thở dài, “Ai, nếu có những biện pháp khác, thật không nghĩ mạo phạm tiên sinh a, nhưng ta Long tộc đại hưng sắp đến, huyết mạch diên tiếp theo là thứ 1.”

“Thân là tổ long huyết mạch người thừa kế, tiên sinh nghĩa bất dung từ, càng không thể đổ cho người khác.”

Ngao Tú liên tục gật đầu, “Nói đúng! Đến, bọn tỷ muội, lại đầy uống chén này, đợi ngày mai ngươi ta liền riêng phần mình, phát động phong sơn cảnh nội Thủy tộc, tìm tới tiên sinh tung tích, lần này cần để hắn mọc cánh khó thoát!

Thủy phủ bên ngoài, đáy sông 1 khối đá ngầm trong bóng tối,

Đứng tại nơi này thân ảnh, đã là đầu đầy mồ hôi, hắn nhìn thoáng qua, trong tay quả táo, quả quyết địa thu hồi lại.

Tính một cái, dù sao các nàng cũng không thiếu điểm này ăn vặt, không thể trêu vào, hay là đi nhanh lên đi.

Bá ——

Sóng nước khẽ động, tiêu tán không gặp.

Đám mây phía trên trăng sao xen lẫn, thân ảnh kia hiển hiện, cúi đầu quan sát mặt đất bao la, liền thấy đèn đuốc

rã rời, vô số pháo hoa nở rộ.

“Một năm mới, nguyện oa nhi nhóm bình an lớn lên!”

“Năm mới, hi vọng nhiều kiếm tiền điểm, cho lão bà mua bộ son phấn bột nước.”

“Cha, mẹ, ăn tết, nhi tử không thể ở bên người tận hiếu, cho ngài dập đầu!”

“Nguyện thiên hạ sớm ngày thái bình, có thể qua mấy ngày cuộc sống an ổn.”

“Sang năm, nhất định phải có cái thu hoạch tốt a.”

Vụn vụn vặt vặt, tâm tâm niệm niệm.

Cái này, chính là nhân gian.

Dịch Dương sơn, trong núi tiểu viện, sắc trời sáng rõ lúc.

Trên ghế nằm La Quan, chậm rãi mở mắt ra, chỉ cảm thấy tự thân cùng nhân gian ràng buộc, càng phát ra sâu mấy điểm.

Từng đạo mơ hồ ấn ký, ở trong núi các nơi ngưng tụ, là Dịch Dương sơn tu sĩ, đối phù đạo có tiến một bước minh ngộ.

Ngẩng đầu, nhìn xem trời xanh mây trắng, La Quan khóe miệng lộ ra ý cười.

Hắn lấy ra 1 viên quả táo, cắn một cái, chậm rãi nhấm

nuốt, “Một năm mới, mới 1 kiếm, mới phù đạo… Giới ngoại chư vị, không biết bây giờ còn mạnh khỏe “

…

Sâu trong vũ trụ, mênh mông tinh biển.

Mấy đạo bàng bạc thần niệm, ở chỗ này giao hội, đến từ đám bọn hắn gầm thét, như thần minh gào thét, khiến vũ trụ đều đang run rẩy.

“Phù đạo dị đoan, sớm tại ngàn tỉ năm trước, liền đã bị đều tru sát, như thế nào lại lần nữa khôi phục !”

“Không biết, nhưng ta trước đó lấy đại đạo thôi diễn, thậm chí tố nguyên thời gian trường hà, trở lại năm đó những năm tháng ấy, cũng chẳng được gì.”

“Tốt! Bây giờ không phải thảo luận những này thời điểm, ta nói dị đoan khôi phục, tranh đoạt tiên triện quyền hành, điểm này quyết không cho phép! Tìm tới bọn hắn, hủy diệt bọn hắn, dù là hủy diệt thập phương vũ trụ, khiến ngàn tỉ sinh linh chôn cùng, cũng ở đây không tiếc.”

Rất nhanh, cái này mấy đạo bàng bạc thần niệm, hợp lực xuất thủ.

Ầm ầm ——

1 trương to lớn thần phù trống rỗng ngưng tụ, nó tựa như 1 viên vũ trụ tinh thần, phóng xuất ra sáng rực quang mang, càng có thần uy cuồn cuộn.

Hợp chúng nhân chi lực thôi diễn vũ trụ, mặc kệ ẩn thân tu di giới tử, chiều không gian tường kép, thậm chí dị vực Tà linh quốc gia, đều không chỗ che thân.

Nhưng kết quả, nhưng lại làm kẻ khác giật mình.

“Không có!”

“Tìm không thấy dị đoan chỗ!”

“Đáng chết, bọn hắn đến tột cùng trốn ở cái kia bên trong “

Phẫn nộ gào thét, khiến vô số tinh thần vỡ nát, vũ trụ một góc lâm vào hắc ám.“Các bằng hữu, giao thừa vui vẻ, chúc chư vị nhiều tài nhiều ức, toàn gia an khang!

Chúng ta sang năm gặp lại.”

—

—

Chương 1573 : Tân triều Đại Ninh

Triệu Doanh Nguyệt lại có, không dưới hứa dễ phù đạo thiên phú, bằng này nhập đạo tu hành, tại lại sau một tháng La Quan lần thứ 3 cách nói lúc, liền bị Triệu Ngôn Tinh mang theo trên người, trịnh trọng giới thiệu.

“Tiên sinh, nàng gọi Triệu Doanh Nguyệt, là bần đạo thế gian huyết duệ, nó bản thân tu hành thiên tư bình thường, nhưng đối phù đạo lại có chút nhạy cảm.”

La Quan liếc mắt liền thấy Triệu Doanh Nguyệt, cõng lên người dù che mưa, cười gật đầu, “Không sai, nên cùng La mỗ hữu duyên.”

Triệu Ngôn Tinh kinh ngạc, “Tiên sinh ý gì “

La Quan đưa tay một chỉ, “Cái này dù che mưa bên trên, có ta lưu chữ, Triệu cô nương hẳn là tại, hạ du chỗ kia bến tàu mua a.”

Triệu Doanh Nguyệt trừng lớn mắt, “Trên dù lưu chữ đúng là tiên sinh!” Cảm thụ được, xung quanh ánh mắt hâm mộ, nàng đem mua dù sự tình nói một lần.

“Kia dù nhỏ tượng, ta nhìn có chút ổn trọng, cũng là hiểu hiếu đạo người, liền phân phó người đem hắn mang đi, cho hắn một phần sinh kế.”

La Quan gật đầu, “Triệu cô nương hữu tâm.”

Triệu Ngôn Tinh một mặt sợ hãi thán phục, “Doanh nguyệt có thể mua được, tiên sinh lưu chữ dù che mưa, quả nhiên là duyên điểm… Xem ra, nàng cùng tiên triện một mạch, đích xác nguồn gốc rất sâu.”

Điểm này, Triệu Ngôn Tinh vẫn chưa nói sai, cái thứ 3 nguyệt lúc, Triệu Doanh Nguyệt đã trở thành, Dịch Dương sơn bên trong phù đạo đạo hạnh sâu nhất người.

Hứa Dịch đô phải kém một bậc.

Mà nàng bằng này cũng thuận lợi Trúc Cơ, một thân phù đạo ấn ký ngưng thực, khí tượng mỹ lệ, có thể xưng ngút trời kỳ tài.

Đảo mắt, liền lại hơn một năm.

Đầu mùa xuân thời tiết, hàn phong vẫn như cũ se lạnh.

Dịch Dương sơn bên trong, lấy Triệu Ngôn Tinh cầm đầu, tam sơn 12 động Dịch Dương sơn tu sĩ, toàn bộ tề tụ.

La Quan bắt đầu, trong núi một lần cuối cùng cách nói, trên thực tế hắn có thể truyền thụ cho, đã toàn bộ dạy cho bọn hắn.

Hôm nay giảng, cũng cùng phù đạo tu hành không quan hệ.

“Chư vị, năm hơn lắng đọng, ngươi v.v. Đã bước vào

phù đạo tu hành, cảnh giới tuy có cao thấp, nhưng phù đạo ấn ký vững chắc.”

“Các ngươi, chính là phù đạo hạt giống, là tinh tinh chi hỏa, cuối cùng rồi sẽ nhấc lên liệu nguyên đại thế. Đi thôi, sẽ có người mang các ngươi, tiến về thiên hạ các nơi, đem các ngươi sở học phù đạo truyền thừa tiếp.”

Phần phật ——

Dịch Dương sơn chúng tu, cùng nhau cong xuống.

“Tôn chưởng giáo chi mệnh!”

Chưởng giáo là Dịch Dương sơn tu sĩ, cho hắn thân phận sao La Quan cười cười, vẫn chưa để ý.

Sau một khắc, trên đỉnh núi không gian vặn vẹo, 1 đạo lại một thân ảnh, từ đó đi ra.

Đón lấy, cùng nhau khom người, “Bái kiến nguyên sơ chủ!”

Dịch Dương sơn chúng tu, giật mình trừng lớn mắt, một mặt không thể tưởng tượng nổi.

Bọn hắn tuy biết hiểu, chưởng giáo chi cảnh giới tu hành, không phải bọn hắn có thể nghĩ, nhưng trước mắt một màn, hay là vượt qua tưởng tượng của bọn hắn.

Những người này, mỗi 1 cái khí tức, tại bọn hắn cảm giác bên trong đều mênh mông như thiên hải, giờ phút này lại đều cung kính vạn điểm, đối bàn tay giáo hành lễ.

La Quan gật đầu, “Bọn hắn chính là phù đạo chi chủng, liên quan đến nguyên sơ tương lai, liền mời chư vị tạm làm một đoạn thời gian người hộ đạo đi.”

Vặn vẹo không gian giáng lâm mọi người, vội vàng hành lễ, “Cẩn tuân nguyên sơ chủ chi mệnh!” Đón lấy, đưa tay 1 chiêu, riêng phần mình mang theo 3 lượng người, quay người rời đi.

Đảo mắt, cái này to lớn Dịch Dương sơn bên trong, liền triệt để an tĩnh xuống.

Trừ La Quan bên ngoài, chỉ còn lại có 10 cái, mới vào trong núi tu hành tiểu đệ tử, phụ trách duy trì sơn môn cơ bản vận chuyển.

La Quan quay người, từng bước một tiến lên, đi tới đỉnh núi.

Nhìn biển mây cuồn cuộn, thiên tượng mơ hồ biến ảo, theo phù đạo hạt giống tản mát, hắn có thể cảm nhận được càng nhiều, đến từ cách xa bên ngoài, cái kia đạo tiên triện phản hồi cùng cấu kết.

Phù đạo quyền hành, từ đó một phân thành hai vậy.

Dù tạm thời, hắn nắm giữ, chỉ là trong đó cực tiểu một bộ điểm, vì theo nguyên sơ phù đạo lớn mạnh, chắc chắn từng bước từng bước xâm chiếm.

Đúng lúc này, La Quan lòng có cảm giác, “Vào trong núi năm hơn, nhân đạo dòng lũ đã đến thời khắc cuối cùng,

cũng nên đi nhìn một chút.”

Hắn một bước phóng ra, trước mắt mịt mờ, đã là biến mất không thấy gì nữa.

…

Đại dung đô thành.

Chiến hỏa như đồ, sông quận trưởng dẫn binh 200,000, vây đô thành công thành.

Trước sau 3 đường cần vương đại quân, đều bị bại vào hoang dã, đại dung lại không ai giúp quân.

Cô thành khốn thủ, thất thủ chỉ là vấn đề thời gian, có thể nói đại dung một khi khí vận, đến tận đây đoạn tuyệt.

“Giết!”

Dưới thành, binh tướng dũng mãnh, đỏ hồng mắt thẳng hướng đầu tường.

Quận trưởng đã ưng thuận trọng thưởng, giành trước phá đô thành người, phong hầu, thưởng vạn kim!

Giờ phút này, Giang Thái mặc giáp cầm kiếm, tại chúng thân quân bảo vệ dưới, đứng ở trung quân đại kỳ phía dưới.

“Chúng tướng sĩ, đại dung triều đình hoa mắt ù tai, ta cùng anh dũng chém giết, cuối cùng đến hôm nay, đợi nhất cổ tác khí công khắc đô thành, vốn quận trưởng tất

luận công hành thưởng, phong tứ 3 quân!”

Rất nhanh, lính liên lạc lao tới chiến trường, lớn tiếng tuyên đọc.

Trong quân sĩ khí phóng đại.

Trái lại đối diện, đô thành dù thành kiên binh rộng, cũng đã mất dũng khí, bó tay bó chân phía dưới, đã là lung lay sắp đổ chi tượng.

Đúng lúc này, trên đầu thành một vòng vàng sáng xuất hiện, là đại dung Hoàng đế đích thân tới trên thành.

Cử động lần này kích phát thủ thành binh tướng sau cùng dũng mãnh, miễn cưỡng ổn định thế cục.

Đại dung Hoàng đế thấy thế mặt lộ vẻ kích động, “Quân tâm có thể dùng, quân tâm có thể dùng a! Trẫm chi đô thành binh lương đều phong, chưa hẳn không thể thủ vững một năm nửa năm. Đến lúc đó, đợi các lộ cần vương đại quân đuổi tới, chỉ là sông nghịch tất quân lính tan rã, trẫm chi đại dung nhất định chuyển nguy thành an vậy.”

Quần thần cúi đầu, đáy mắt hiện lên một tia trào phúng.

Đại dung giang sơn, 80% cương vực đã rơi vào Giang Thái trong tay, còn sót lại 3 đường cần vương đại quân, cũng đã đều tan tác. Bây giờ, bất quá là hoàng triều, sau cùng hồi quang phản chiếu thôi.

Hoàng đế đích thân tới, lá bài này lần thứ 1 lúc, hiệu quả

tốt nhất.

Lại sau này, liền phế.

Huống chi, bọn hắn vì sao muốn cùng đi, chú định bại vong đại dung cùng một chỗ hủy diệt vô luận thiên hạ này, ai là chúa tể, thân là triều đình hiển quý, luôn có nó một chỗ cắm dùi.

Bất quá là, trên long ỷ đổi 1 người thôi.

Đêm đó, đại dung Hoàng đế đã lâu tâm tình thật tốt, thưởng thức ca múa về sau, tại chỗ kéo 2 tên vũ cơ, tại tẩm điện tiêu dao khoái hoạt.

Mượn dược lực giày vò đến sau nửa đêm, mới ngủ không lâu, liền bị hỗn loạn ầm ĩ bừng tỉnh, Hoàng đế xoa đau buốt nhức mi tâm, phẫn nộ quát: “Làm càn! Đã xảy ra chuyện gì, dám quấy nhiễu trẫm nghỉ ngơi!”

“Bành” một tiếng, cửa điện bị đẩy ra, một tên hoạn quan chật vật lăn vào, “Bệ hạ, không tốt bệ hạ, loạn quân đánh vào hoàng thành!”

Hoàng đế nháy mắt thanh tỉnh, thất thanh nói: “Không có khả năng, trẫm chi đô thành vững như thành đồng, ngươi dám lừa gạt trẫm !”

Phần phật ——

Giáp trụ tiếng ma sát bên trong, một đội hoàng thành cấm quân, nhanh chân xâm nhập trong điện, “Mời bệ hạ thúc thủ chịu trói, chớ làm vô vị giãy dụa.”

Thấy cảnh này, Hoàng đế làm sao không biết, hắn đã là chúng bạn xa lánh, ngửa mặt liền ngã sắc mặt tái nhợt, thân thể run không ngừng.

Sau nửa canh giờ, đại dung Hoàng đế bị trói gô, quỳ gối Thừa Thiên ngoài điện, trong đêm tối binh giáp vô số, ngọn đuốc cháy hừng hực.

Giang Thái sải bước, đi theo phía sau một đám tướng quân, cùng đại dung triều đình huân quý, giờ phút này tất cả mọi người cúi đầu, không dám nhìn thẳng người trước mắt.

“Giang Thái! Giang Thái! Ngươi cái này nghịch tặc, trẫm đợi Đông Lâm Giang thị không tệ, ngươi phản phệ ân chủ, tất bị thiên hạ phỉ nhổ!”

Đại dung Hoàng đế gầm thét, thê lương lại tuyệt vọng.

Giang Thái đi tới gần, ánh mắt hờ hững, rơi vào Hoàng đế trên thân, đột nhiên rút kiếm vung lên.

Phốc ——

Một tiếng vang trầm, máu tươi bắn tung toé, đầu người tùy theo lăn xuống!

Đến tận đây, đại dung triều đình một điểm cuối cùng khí vận, triệt để kết thúc.

Phần phật ——

Lọt vào trong tầm mắt, trong hoàng thành tất cả mọi người, lấy Giang Thái chỗ làm trung tâm, như thủy triều quỳ xuống, “Ta cùng bái kiến Hoàng đế bệ hạ, bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!”

Giờ phút này ngẩng đầu nhìn lại, có thể thấy được đô thành phía trên, xích hồng như núi lửa, mãnh liệt khuấy động ở giữa, mơ hồ có 1 đầu xích long, ở trong đó hiển hiện.

Nó thân thể khổng lồ du tẩu ở giữa, mắt rồng uy thế lẫm liệt, lửa đức đại hưng khí tức trùng thiên, khiến tiên quỷ lui tránh không dám xâm phạm.

Đại dung một khi, lịch 15 đế 330 2 năm, như vậy hủy diệt. Đông Lâm Giang thị, quận trưởng Giang Thái xem thiên hạ lê dân đau khổ, đánh vỡ hàng rào, đúc lại xã tắc.

Lập tân triều, hào Đại Ninh!

Tại Giang Thái toàn lực áp chế, cùng triều thần cố gắng dưới, thiên hạ đổi chủ hỗn loạn, trong thời gian ngắn nhất chìm xuống, thiên hạ 4 phương rất nhanh bình tĩnh lại.

Đô thành đông thành 1 đầu hẻm nhỏ, ngõ nhỏ ở đây lấy 1 vị áo xanh tiên sinh, mỗi ngày nhàn đến đọc sách đánh cờ, cùng lân cận bên trong quan hệ vô cùng tốt.

“La tiên sinh! La tiên sinh!” Một tên sĩ tử bộ dáng người đọc sách, mặt mũi tràn đầy vui mừng chạy tới, “Bệ hạ đại hôn, tương nghênh cưới Hoàng hậu nương nương,

đặc biệt mở ân khoa, ngươi ta năm nay liền có thể hạ tràng.”

“Bây giờ tân triều vừa lập, chính là lúc dùng người, ngươi ta mở ra thân thủ, an bang an dân hoàn thành trong ngực khát vọng, liền tại lập tức!”

Trong viện, một gốc cây táo dưới, La Quan tựa ở trên ghế nằm, ánh nắng xuyên qua rừng rậm, pha tạp chiếu xuống xuống tới.

Nghe vậy hắn mỉm cười, đứng lên nói: “Trọng Dương đầy bụng cẩm tú, có trị thế chi tài, lần này khoa khảo nhất định có thể trường cấp 3.”

“Nhưng La mỗ, nhàn vân dã hạc quen, không muốn vào triều làm quan, lần này ân khoa liền không tham gia.”

Lý Hạ, chữ Trọng Dương, là La Quan đặt chân đô thành về sau, nhận biết 1 vị bằng hữu, chính là ** tộc con thứ. Nó tính cách cương chính, lại không mất thành phủ, khéo đưa đẩy, đọc sách trị sự tình rất có phương lược.

Giờ phút này nghe vậy, hắn cười khổ một tiếng, “Ai, là ta nghĩ sai, nghe tới tin tức này, liền hứng thú bừng bừng chạy đến báo cho tiên sinh, lại quên tiên sinh thoải mái người, định không thích trên quan trường bè lũ xu nịnh.”

La Quan lắc đầu, “Quan trường lịch luyện, cũng là nhân sinh tu hành, không trải qua ma luyện, như thế nào đăng lâm cao vị, tạo phúc vạn dân.”

“Thanh Linh, đi mua một ít thịt rượu, ta cùng Trọng

Dương hôm nay, nếu không say không về."

Lý Trọng Dương vội vàng khoát tay, "Sao dám làm phiền tẩu tẩu, ta tự đi chính là, hôm nay đang muốn cùng tiên sinh uống thật sảng khoái." Nói xong, quay người vội vàng rời đi.

Làm phụ nhân trang phục Ứng Thanh Linh, mặt mày ôn nhu, "Tiên sinh, ta chỉ là tỳ nữ, phu nhân xưng hô, đi quá giới hạn."

La Quan bất đắc dĩ, quay đầu nhìn nàng một cái, "Nếu như thế, phiền phức ứng long quân ngươi, trước thu hồi khóe miệng tiếu dung, được hay không "

Ứng Thanh Linh giậm chân một cái, "Tiên sinh!" Ngây ngô cùng thành thục, 2 loại phong vận xen lẫn, nhất cử nhất động ở giữa, mị hoặc động lòng người.

Cũng chính là, nàng cố ý thi pháp, che lấp tự thân mấy điểm hình dạng, nếu không đã sớm danh chấn đô thành.

Rất nhanh, Lý Trọng Dương mua đồ nhắm đến, xoa xoa 2 tay, "Hôm nay hi vọng, phải ân khoa tin tức phía trước, bây giờ lại có thể thưởng thức được, tiên sinh trong nhà rượu ngon."

"Đến, ta kính tiên sinh một chén!"

La Quan cười nâng chén, 2 người cộng ẩm.

Một lát sau, mùi rượu dâng lên, Lý Trọng Dương trong lúc nói chuyện, nhiều mấy điểm tùy ý.

“Tiên sinh nghe nói không bệ hạ lần này cưới, đúng là 1 hoang vắng thành nhỏ, không có danh tiếng gì một nữ tử.”

“Giống như, trong nhà chính là y thương nhà, cùng quyền quý 2 chữ nửa điểm không dính, lại có thể được lập làm Hoàng hậu nương nương, coi là thật không thể tưởng tượng nổi.”

La Quan cười một tiếng, nói: “Hoặc là quen biết tại hơi kết thúc, lại hoặc vừa gặp đã cảm mến đi.”

Lý Trọng Dương gật đầu, “Tại hạ cũng nghĩ như vậy, bệ hạ đăng lâm đại bảo, bàn tay thiên hạ xã tắc, vẫn có thể không quên sơ tâm, có thể thấy được minh quân chi tư.”

“Ta Lý Trọng Dương, tất yếu khoa khảo trèo lên tên vào triều làm quan, vì bệ hạ hiến nói xây sách chải vuốt triều chính, giúp ta Đại Ninh triều đình tạo phúc thương sinh!”

La Quan nâng chén, “Trọng Dương hảo tâm ngực, tốt chí hướng, đến, lại uống một chén.”

Đại Ninh 1 năm, Hoàng đế Giang Thái hạ chỉ, sắc phong Lý thị nữ thanh uyển là hoàng hậu, khai ân khoa, giảm thuế má, đại xá thiên hạ.

Vạn dân reo hò, khắp chốn mừng vui.“Âm lịch năm mới canh thứ nhất, hóa phàm thiên sau cùng dư vị, ở đây cho các vị chúc tết!

Thuận tiện, cầu 1 trương hóa phàm hoàn tất nguyệt

phiếu, khấu đầu khấu đầu “

—

—

Chương 1574 : Kính hiến thầy ta

Đội xe uốn lượn, binh giáp vì hộ.

Hoàng hậu phượng giá đến đô thành.

Bệ hạ ân chỉ, đem tiền triều 1 cái quốc công phủ, ban cho Lý thị nhất tộc ở lại.

Đình viện thật sâu, phồn hoa như gấm.

Lý lão phu nhân cầm tôn nữ tay, sắc mặt kích động, “Chưa từng nghĩ tới, nhà ta tôn nữ lại có hôm nay, ta Lý thị liệt tổ liệt tổ địa dưới có biết, cũng ổn thỏa vẫn lấy làm kiêu ngạo.”

Nói, rơi lệ.

Lý Diên Thanh đỡ lấy mẫu thân, “Nương, ngài tuổi tác đã cao, cảm xúc chớ có thay đổi rất nhanh.” Lại nhìn về phía Lý Thanh Uyển, “Ngày sau, cùng bệ hạ thành thân, ngươi chính là Hoàng hậu nương nương, khi thận trọng từ lời nói đến việc làm, làm thiên hạ làm gương mẫu.”

Nhưng hắn chỉ là cái đại phu, Lý gia không có chút nào căn cơ, tuy nói có bệ hạ sủng hạnh, nhưng nữ nhi nhập đế cung, như vậy ám lưu thâm trầm chỗ, coi là thật liền có thể hạnh phúc sao

Vừa nghĩ đến đây, nửa vui nửa buồn.

Lý Thanh Uyển gật đầu, “Nãi nãi, cha, các ngươi yên tâm, ta sẽ chiếu cố tốt chính mình.”

Sau 10 ngày.

Đế, sau đại hôn, toàn bộ đô thành biến thành 1 cái, sung sướng hải dương, 100 dặm hồng trang kéo dài, vì thế nhân nói chuyện say sưa.

Đêm đó, hoàng thành đại yến tân khách, 4 phương thần tử cùng nhau quỳ xuống đất, hướng đế, sau biểu đạt chúc phúc.

Giang Nhạc thụ phong làm quận vương, một thân áo mãng bào đai ngọc, thân cao vọt một đoạn, quý công tử khí độ hiển hiện. Chỉ bất quá giờ phút này, hắn cùng Triệu Thanh Nhan trốn ở đại điện nơi hẻo lánh, 2 người ôm hộp cơm, ăn miệng phình lên.

“Triệu Thanh Nhan, ngươi tại sao không nói chuyện đang suy nghĩ gì “

Quận vương không có chút nào phong phạm, bóp 1 khối ngỗng nướng nhét tiến vào miệng bên trong.

Triệu Thanh Nhan ngẩng đầu, tiểu cô nương tựa hồ đột nhiên liền nẩy nở, giữa lông mày chấm đỏ tiêu tán, da lấn sương tuyết, đôi mắt như sao.

“Ta nghĩ tiên sinh.”

Nàng thần sắc mệt mỏi, “Cũng không biết, tiên sinh đi

đâu bên trong, đi lần này chính là hơn 1 năm, ngươi nói tiên sinh sẽ không không trở lại đi “

Giang Nhạc lắc đầu, “Sẽ không, tiên sinh thích ăn nhất nhà ngươi mì hoành thánh, làm sao có thể một đi không trở lại… Có lẽ, tiên sinh là có chuyện gì, bị chậm trễ đi.”

Triệu Thanh Nhan cắn môi, “Bệ hạ cùng Lý tỷ tỷ thành hôn, thời khắc trọng yếu như vậy, tiên sinh đều không có hiện thân, mà lại năm nay, ta cũng chưa lấy được tiên sinh niên kỉ lễ… Ngươi đây “

Giang Nhạc lắc đầu.

2 cái tiểu nhân liếc nhau, đồng thời thở dài.

Đêm dài, hoàng thành hậu cung.

Đế, sau ôm nhau mà ngủ, yêu thương triền miên.

Giang Thái đột nhiên mở miệng, “Hoàng hậu, ngươi nhưng từng gặp lại qua La tiên sinh “

Lý Thanh Uyển lắc đầu, “Từ ngày đó, tiên sinh đưa tới năm lễ về sau, liền lại vô tin tức.”

“Vị kia Ứng cô nương đâu “

Lý Thanh Uyển nói: “Mấy tháng trước, Ứng cô nương đột nhiên đi, vẫn chưa lưu lại đôi câu vài lời.”

“A, dạng này a.” Giang Thái trầm ngâm.

Lý Thanh Uyển nhìn xem hắn, “Bệ hạ, làm sao “

Giang Thái cười một tiếng, “Không có gì, Hoàng hậu đi ngủ sớm một chút đi, trẫm còn có tấu chương muốn phê chữa.” Gọi cung nhân, rửa mặt thay quần áo về sau, Hoàng đế bị bao vây lấy rời đi.

Lý Thanh Uyển ngồi ở trên giường, cắn môi một cái, hôm nay thế nhưng là bọn hắn đêm tân hôn a… Có lẽ, bệ hạ thật bề bộn nhiều việc đi, dù sao thiên hạ sơ định, bách phế đãi hưng.

Hắn lập ta làm Hoàng hậu, trong lòng nhất định là có ta.

An ủi mình một phen, Lý Thanh Uyển lật qua lật lại, hồi lâu mới ngủ thật say.

Đảo mắt, lại qua nửa năm.

Lý Trọng Dương ân khoa trèo lên tên, một giáp hạng 3, Thám hoa.

Vào điện về sau, phải Hoàng đế tán dương, đồng khoa ao ước, đều biết hắn sẽ bị cho trọng dụng.

Mang hoa hồng, cưỡi lớn ngựa, dạo phố khoe!

1 ngày này, hắn ngửa mặt lên trời cười to, nói chúng ta há lại bồng cao nhân, đợi đến ban đêm, chúc mừng sau khi mọi người tản đi, lại chạy đến La Quan chỗ ở kéo hắn uống rượu.

“Tiên sinh, ngươi không tham gia ân khoa, thật sự là

đáng tiếc, nếu không hôm nay ngươi ta, liền có thể cùng một chỗ xuân phong đắc ý móng ngựa tật.”

Lý Trọng Dương gật gù đắc ý, vui vô cùng.

La Quan cười lắc đầu, “Lý thám hoa, bây giờ là giữa mùa hạ, ngươi cái này học vấn quá nhiều, đều học tạp.”

“Ha ha!” Lý Trọng Dương cười to, “Thơ vì tiếng lòng, làm gì quá nghiêm khắc càng nhiều, tiên sinh chẳng lẽ, ao ước không thành “

“Là, là, La mỗ ao ước không được, mời Lý thám hoa đi nhanh lên đi, ta sợ uống rượu quá nhiều, sẽ nhịn không được đánh ngươi.”

Lại cười náo vài câu, Lý Trọng Dương đặt chén rượu xuống, mặt lộ vẻ nghiêm nghị, “Tiên sinh, triều đình sai khiến, ta cự tuyệt hàn lâm thanh quý, tướng đến Hộ bộ nhậm chức, quét sạch tệ nạn, vì nước quản lý tài sản.”

La Quan nâng chén, “Quan trường là 1 cái thùng nhuộm, nhìn ba mươi năm sau, Trọng Dương vẫn như cũ đến hôm nay, đầy ngập nhiệt huyết không lạnh.”

“Định không khiến tiên sinh thất vọng!” Uống cạn cuối cùng một chén rượu, Lý Trọng Dương đứng dậy, “Ngày mai muốn đi bái tạ tọa sư, liền không còn uống nhiều, đợi có khi nhàn hạ, lại đến bái kiến tiên sinh.”

La Quan gật đầu, “Trọng Dương đi thong thả.”

Lý Trọng Dương đi ra ngoài, ngoài cửa mấy cái nô bộc,

vội vàng khom người hành lễ, “Tam gia.” Hắn vốn là hào môn con thứ, bây giờ hái được khoa khảo Thám hoa, địa vị tất nhiên là có khác biệt lớn.

“Ừm, đi thôi.” Lý Trọng Dương quay đầu, nhìn thoáng qua La Quan chỗ ở, trong lòng của hắn đối tiên sinh cực kỳ khâm phục, mơ hồ phát giác, cho là 1 vị ẩn cư cao nhân.

Đáng tiếc, tiên sinh không muốn vào triều làm quan, nếu không nhất định là Đại Ninh may mắn.

“Tam gia, ngài thân phận hôm nay quý giá, một chút chợ búa chi lưu, hay là không muốn kết giao mật thiết, miễn cho ảnh hưởng thanh danh.” Phụ thân phái tới thường theo, thấp giọng mở miệng.

Lý Trọng Dương ánh mắt mãnh liệt, “Im ngay! Tiên sinh cùng ta, quen biết tại hơi kết thúc, chính là ta hảo hữu chí giao, há lại cho ngươi làm càn ! Cút về, nói cho phụ thân ta, để hắn đổi 1 người tới!”

Phẩy tay áo bỏ đi.

Trong viện, La Quan mỉm cười, nhìn xem đỉnh đầu nguyệt, “Quan trường chìm nổi, nhân sinh từ từ… Trọng Dương, ngươi có thể đi đến nơi nào đâu “

Tiếng bước chân vang lên, Ứng Thanh Linh đi tới, “Tiên sinh, sắc trời không còn sớm, ngài nên nghỉ ngơi.”

La Quan lắc đầu, “Hôm nay có điểm hào hứng, tạm thời còn không muốn ngủ, nghe nói 2 ngày này, là giữa mùa

hạ hội đèn lồng tiết. Thanh Linh, chúng ta đi dạo chơi, như thế nào “

Ứng Thanh Linh ánh mắt sáng lên, “Được.”

2 người khóa kỹ cửa sân, đi ra ngoài, xuyên qua ngõ nhỏ đi tới trên đường dài, quả nhiên dòng người như dệt, phi thường náo nhiệt.

Từng chiếc từng chiếc tinh xảo hoa đăng, tại trong màn đêm nhóm lửa, sáng ngời chiếu rọi mấy như ban ngày.

Có sĩ tử, sĩ nữ tốp năm tốp ba, ngẫu nhiên đối mắt nhìn nhau, kích động lại xấu hổ nội liễm, còn có quản gia phụ nữ trẻ em, tại một đám nô bộc bao vây dưới, trong lúc nói cười tiến lên, gánh ăn vặt rao hàng tiểu phiến, xuyên qua trong đám người, thỉnh thoảng kêu lên 2 tiếng.

Hôm nay chi Đại Ninh, khí tượng đổi mới hoàn toàn.

La Quan cho Ứng Thanh Linh, mua một chén du long đèn, nàng trên miệng nói không muốn, nhưng xách nơi tay bên trong, lại nét mặt tươi cười như hoa.

Nụ cười này, cách đó không xa mấy tên nam tử trẻ tuổi, lập tức nhìn ngốc mắt, thật vất vả lấy lại tinh thần, kia đèn lồng nữ tử, cũng đã biến mất tại biển người bên trong, nhìn quanh hai bên không tìm thấy, lập tức mặt lộ vẻ buồn vô cớ.

“Tiên sinh, ta cũng đưa ngài một chén đèn đi.” Ứng Thanh Linh đột nhiên mở miệng.

La Quan cười gật đầu.

Ứng Thanh Linh bước nhanh về phía trước, cùng chủ quán trò chuyện vài câu, xách một chén đèn trở về.

La Quan lắc đầu, “Đèn này đối ta mà nói, có phải là không quá phù hợp “

Màu đỏ tròn đèn lồng, 1 cái mỹ nhân cắt giấy, thợ thủ công tay nghề tinh diệu, đèn đuốc chiếu rọi xuống, ném xuống uyển chuyển thân ảnh.

Ý vị trác tuyệt, dáng dấp yểu điệu.

Ứng Thanh Linh cười, “Phù hợp a, nhà ta tiên sinh phong lưu phóng khoáng, cùng đèn này bên trên mỹ nhân, có thể nói hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh.”

“Tốt a, vậy thì cám ơn ứng long quân.”

“Tiên sinh không cần phải khách khí.”

La Quan bất đắc dĩ cười một tiếng, tiếp nhận đèn lồng tiến lên, cũng may tối nay giữa mùa hạ hội đèn lồng, các loại kiểu dáng hoa đăng đều có, cũng là không tính hiếm lạ.

Bất quá, tiên sinh cùng tỳ nữ, đều cầm một chén đèn tiến lên, tuy có ý che lấp tự thân, nhưng trong lúc vô hình khí độ, phong vận chảy xuôi, hay là trong bất tri bất giác, hấp dẫn đến không ít chú ý.

Chợt có tuổi trẻ nữ tử, liếc mắt qua, lập tức hai gò má ửng đỏ, sinh ra mấy điểm suy tư. Đáng tiếc, vị tiên sinh kia nhìn không chớp mắt, chính là ngẫu nhiên nhìn nhau, cũng chỉ mỉm cười gật đầu, chợt cất bước đột nhiên rời đi.

Đột nhiên, Ứng Thanh Linh dừng bước lại, “Tiên sinh, ngươi nhìn bên kia “

La Quan nhìn lại, lập tức mặt lộ vẻ tiếu dung.

Bên đường, 1 cái mì hoành thánh bày, sinh ý thịnh vượng, bận bịu thiếu nữ cái trán đầy mồ hôi.

Cuốn lên ống tay áo, trắng bóc cánh tay, tại ánh nến phía dưới, chiếu sáng rạng rỡ.

“Lão bản, đến hai bát mì hoành thánh.”

Triệu Sinh Dân vô ý thức đáp lời, “Được rồi, mời khách quan hơi chờ…” Lại đột nhiên cảm thấy, thanh âm này phi thường quen tai.

Thông suốt ngẩng đầu, liền thấy nữ nhi reo hò một tiếng, trực tiếp chạy tới, “Tiên sinh!”

La Quan đỡ lấy Triệu Thanh Nhan bả vai, “Đại cô nương, còn như thế hồ nháo, cũng không sợ người chê cười.”

“Chớ sợ chớ sợ, ta liền sợ mình là nằm mơ, chạy chậm một chút, tiên sinh liền không gặp!” Triệu Thanh Nhan mặt mũi tràn đầy ý mừng.

Triệu Sinh Dân tới làm lễ, “Bái kiến tiên sinh, ngài gần đây vừa vặn rất tốt “

La Quan cười gật đầu, “Đều tốt, các ngươi làm sao cũng tới đô thành “

Triệu Sinh Dân mặt đỏ lên, “Cái kia, Hoàng hậu nương nương mời, chúng ta thuận tiện cũng liền, tại đô thành đặt chân.”

“Tiên sinh, Ứng cô nương, các ngươi mau mời ngồi, ta cái này liền đi tới mì hoành thánh.”

Triệu Thanh Nhan chào hỏi, “Ứng tỷ tỷ!”

Ứng Thanh Linh cười gật đầu, “Thanh nhan càng xinh đẹp, tỷ tỷ không có lừa gạt ngươi chứ, cùng lớn lên, chúng ta thanh nhan nhất định là cái khuynh quốc khuynh thành mỹ nhân.”

“Ứng tỷ tỷ…” Triệu Thanh Nhan xấu hổ, chặn lại nói: “Tiên sinh, ta vẫn luôn rất dụng công luyện chữ, đến đô thành trước, tiên sinh dạy học liền nói, chữ của ta đã có khí tượng, liền ngay cả Giang Nhạc kia tiểu tử, cũng bị ta làm hạ thấp đi.”

Nàng một mặt kiêu ngạo.

La Quan cười cười, “Thanh nhan có thiên tư, không có cô phụ kỳ vọng của ta, cái này rất tốt.”

Triệu Thanh Nhan cao hứng đỏ mặt, nàng giúp đỡ bưng

tới mì hoành thánh, “Tiên sinh, Ứng tỷ tỷ, các ngươi mau ăn.”

La Quan bốc lên 1 cái, mặt lộ vẻ tiếu dung, quả nhiên vẫn là cái này một ngụm, càng hợp khẩu vị của hắn.

“Tiên sinh, ngài 2 năm này, đều đi đâu a cũng không tới nhìn ta.”

“Còn có, tết năm ngoái lúc, kia quả táo là ngài đưa tới đi nhưng ăn quá ngon, cha ta liền ăn 1 cái, cái khác nhất định phải lưu cho ta, ta lo lắng thả hỏng, nhưng thần kỳ là, coi như cho tới bây giờ, kia quả táo vẫn như cũ mới mẻ, rực rỡ đỏ, tựa như là vừa hái xuống đồng dạng.”

“Tiên sinh, cái này quả táo có phải là rất quý giá a nếu không ngài thu hồi đi được rồi, ta ăn 1 cái, cha ta ăn 1 cái, đủ.”

Tiểu nha đầu nói liên miên lải nhải.

La Quan uống một ngụm canh, “Ngươi đều nói là ngươi năm lễ, cái này đưa ra ngoài đồ vật, làm sao còn có thể thu hồi lại đâu ngươi là xem thường tiên sinh a.”

“Không có không có… Ta chính là cảm thấy, cái này quả táo quá quý giá… Vậy ta không nói, tiên sinh ngài đừng nóng giận…” Triệu Thanh Nhan vội vã giải thích.

La Quan cười một tiếng, “Như vậy đi, năm đó ta viết một bức chữ tặng cho ngươi, hôm nay ngươi cũng viết một bức chữ đưa cho ta, liền xem như ta đưa quả táo đáp lễ, thế nào “

Triệu Thanh Nhan ánh mắt sáng lên, “Tốt, tiên sinh hơi chờ.”

Nàng lập tức lấy ra giấy bút, trải trên bàn, con mắt dạo qua một vòng, nâng bút viết xuống 4 chữ, khuôn mặt nhỏ ửng đỏ, 2 tay dâng lên, “Mời… Tiên sinh phê bình…”

La Quan nhìn thoáng qua, cười to, “Ha ha, Triệu Thanh Nhan a Triệu Thanh Nhan, ngươi thật đúng là sẽ động ý đồ xấu.”

Ứng Thanh Linh trên mặt, cũng lộ ra tiếu dung, nghĩ thầm tiểu nha đầu này, ngược lại là trời sinh người có phúc.

Triệu Thanh Nhan đỏ mặt, “Tiên sinh, ngài đến cùng có nhìn hay không a “

La Quan đưa tay tiếp nhận, “Được, vậy ta liền hảo hảo nhìn xem.”

Kính hiến thầy ta.

Rơi giấy bốn chữ, tuy khó che đậy một chút non nớt, cũng đã hiện phong thái, Triệu Thanh Nhã đích xác rất có dài tiến vào!

—

—

Chương 1575 : Cải trang vi hành

Hoàng thành.

Giang Thái xử lý xong hôm nay chính vụ, đứng dậy đi đến cửa điện bên ngoài, nhìn xem cung dưới mái hiên, treo từng chiếc từng chiếc tinh xảo đèn màu, mặt lộ vẻ giật mình, “Hôm nay, không ngờ là giữa mùa hạ hội đèn lồng tiết “

Lớn nương theo hầu ở bên, cung kính nói: “Về bệ hạ, chính là giữa mùa hạ hội đèn lồng tiết , dựa theo cựu lệ, cung bên trong cũng sẽ treo đèn, cùng dân cùng vui.”

Giang Thái đột nhiên lên hào hứng, “Đi, sai người an bài một chút, trẫm muốn xuất cung, đi đô thành trung du chơi một hai.”

Lớn bạn chần chờ, “Cái này… Bệ hạ, ban đêm không tiện bố phòng, ngài…”

“Không cần nhiều lời, đi làm đi.”

“Kia bệ hạ cần phải người hầu hạ tối nay, lật chính là Lệ phi bảng hiệu.”

Lệ phi là Tây Nam Thổ tộc, tiến vào hiến đến mỹ nhân, tính cách hoạt bát, mang theo mấy điểm dị vực phong tình, là gần đây nhất được sủng ái phi tần.

Giang Thái trong lòng hơi nóng, như lại nghĩ tới cái gì, “Được rồi, đi mời Hoàng hậu nương nương, hôm nay đế, sau chung thăm dân gian.”

Lớn bạn hơi ngạc nhiên, vội vàng cúi đầu, “Vâng, nô tài cái này liền đi!”

Rất nhanh, Hoàng hậu liền đạt được đế lệnh, vội vàng thu thập thỏa đáng, mang theo thiếp thân cung nữ Tiểu Liễu chạy đến, “Bái kiến bệ hạ.”

Giang Thái khoát tay, “Hoàng hậu xin đứng lên, hôm nay đi thăm dân gian, ngươi ta vợ chồng không cần đa lễ, gọi ta một tiếng lão gia là được.”

Lý Thanh Uyển cúi đầu, “Vâng, lão gia.”

Giang Thái khoát tay, “Vậy thì đi thôi.”

Đế, sau ngư long bạch phục, cung vệ cũng không dám chủ quan, một hai trăm người tản ra, sớm đã đem ngoài cung dọc đường chi địa chải vuốt sạch sẽ, đui mù mao tặc loại hình, tức thì bị triệt để quét sạch, miễn cho va chạm quý nhân.

Xuất cung cửa, Lý Thanh Uyển như buông lỏng một hơi, cả người trở nên tươi sống, Giang Thái đưa nàng một chén đèn, nàng vui vẻ nhấc trong tay.

Đèn đuốc chiếu rọi xuống, mỹ nhân như vẽ, Giang Thái thấy có chút hoảng hốt, hắn tựa hồ đã hồi lâu, chưa từng nghiêm túc nhìn qua mình Hoàng hậu.

Là từ lúc nào đâu hắn có chút muốn không đến.

Giang Thái có chút áy náy, nhưng lại chưa biểu lộ, đăng cơ trở thành Hoàng đế, hắn mới biết được vị trí này, cũng không phải là tốt như vậy ngồi.

Thiên hạ đệ nhất nhân nắm giữ chí cao quyền lợi, nhưng quyền lợi là đem kiếm hai lưỡi, nếu như không phải thiện thêm lợi dụng, không chỉ có nguy hại thương sinh, càng sẽ phản phệ bản thân, hỉ nộ không lộ tại bên ngoài, chỉ là cơ sở nhất một điểm.

“Cữu cữu, cữu mụ!” Một trận tiếng hoan hô, đánh gãy Giang Thái suy tư.

Hắn ngẩng đầu nhìn lại, khẽ nhíu mày, “Giang Nhạc, muộn như vậy, ngươi làm sao không ở trong nhà nghỉ ngơi, chạy tới đây làm cái gì “

Giang Nhạc thè lưỡi, “Cữu cữu, ta không phải mình chạy đến, nương ngay tại đằng sau đâu, còn mang theo vương phủ hộ vệ.”

Quả nhiên, Giang Nhu rất nhanh đi tới, mấy tên tỳ nữ cùng hào nô đi theo, một phái nhà giàu quý phụ phong phạm, nàng có chút uốn gối, “Gặp qua bệ hạ, Hoàng hậu nương nương.”

“Hoàng tỷ, trẫm nói qua rất nhiều lần, không cần như thế.” Giang Thái bất đắc dĩ mở miệng, “Mà lại, hôm nay là tại ngoài cung, trẫm cùng Hoàng hậu tự mình du ngoạn, ngươi gọi ta danh tự là được.”

Giang Nhu che miệng, “Đây chính là bệ hạ nói, vậy ta liền không khách khí. Nhị đệ, ngươi cũng vậy, đệ muội không quen thâm cung sinh hoạt, ngươi liền mang nhiều nàng ra đi lại, ta kia phủ thượng mời 2 lần về sau, đệ muội liền không lại đến, có phải hay không là ngươi nguyên nhân “

Lý Thanh Uyển vội vàng nói: “Tỷ tỷ chớ nên trách tội, là ta muốn học giúp lão gia quản lý trong nhà, thực tế bận quá không có thời gian, đợi ngày sau có nhàn rỗi, định đi bái kiến tỷ tỷ.”

“Có đúng không xem ra là ta trách oan nhị đệ, ngươi thế nhưng là hắn tự mình cầu hôn nàng dâu, chẳng lẽ còn có thể đối ngươi không tốt” Giang Nhu cười một tiếng, kéo lên Lý Thanh Uyển, “Đệ muội, về sau nếu có cái gì sự tình, liền đến tìm tỷ tỷ, ta làm cho ngươi chủ.”

Lý Thanh Uyển cúi đầu không nói.

Giang Thái ho nhẹ, “Tỷ tỷ, muộn như vậy, ngươi làm sao còn mang Giang Nhạc chạy loạn nhiều người hỗn loạn, chia ra đường rẽ.”

Giang Nhu cười nói: “Nhị đệ biết đến, ta người này yêu thích yên tĩnh, không muốn nhiều giày vò, là tiểu gia hỏa này nghe nói, Triệu Thanh Nhan nhà bên trong, hôm nay tại hội đèn lồng tiết bên trên bày quầy bán hàng bán mì hoành thánh, nhất định phải kéo ta tới.”

“Nương, rõ ràng là…”

“Ngươi ngậm miệng.”

“Nha.”

Giang Thái nhìn thoáng qua Giang Nhu, thân là đế vương, người đứng bên cạnh hắn cùng sự tình, tự nhiên sẽ đạt được đẳng cấp cao nhất chú ý.

Giang Nhu cùng Triệu Sinh Dân…

Hắn khẽ nhíu mày, lại không nói thêm cái gì, tỷ tỷ ở goá nhiều năm, như coi là thật coi trọng, vậy liền còn 1 vị phò mã chính là, cũng không cầu hắn có bao nhiêu tài hoa, hai bên đều tình nguyện mới là mấu chốt.

Lý Thanh Uyển vui mừng, “Ta đã rất lâu, chưa thấy qua Triệu Thanh Nhan, Triệu đại ca mì hoành thánh đích xác ăn ngon, thật có điểm hoài niệm.”

Giang Nhu cười một tiếng, “Thích ăn, về sau liền thêm ra cung đi một chút, tối nay chúng ta trước đi qua, để hắn cho chúng ta dưới mấy bát.”

Nàng kéo Lý Thanh Uyển, đi đầu tiến lên.

Giang Thái bất đắc dĩ cười một tiếng, theo sau lưng.

Phố dài phồn hoa, du khách như dệt, một đoàn người tại đông đảo cung vệ, không để lại dấu vết bảo hộ dưới, hồi lâu mới đi đến cuối phố.

Mì hoành thánh bày, đang ở trước mắt.

Giang Nhạc giơ một chén, tinh xảo, xinh đẹp đèn lồng,

hứng thú bừng bừng chạy tới, đây là hắn muốn tặng cho Triệu Thanh Nhan lễ vật. Cái này xú nha đầu, mặc dù rất không nể mặt hắn, lại luôn luôn chọc hắn sinh khí, nhưng Giang Nhạc tâm lý lại luôn nhịn không được quải niệm.

Đột nhiên, hắn dừng bước lại, trừng lớn mắt, “Tiên sinh!”

Kinh hô một tiếng, Giang Nhạc vọt tới.

Đang cùng La Quan nói chuyện Triệu Thanh Nhan, con ngươi sáng lên, chợt cau mũi một cái, “Cái này đồ quỷ sứ chán ghét lại tới, ta chính cùng tiên sinh nói chuyện đâu, đáng ghét!”

“Tiên sinh, thật là ngài, ta còn tưởng rằng nhìn lầm nữa nha, ngài rốt cục trở về!” Giang Nhạc một mặt kinh hỉ, vành mắt lại có chút phiếm hồng.

Chân tình bộc lộ, La Quan trên mặt cũng lộ ra mấy điểm ý cười, “Giang Nhạc, ngươi cao lớn.”

Hậu phương, Giang Nhu, Lý Thanh Uyển 2 người, đồng thời lộ ra kinh hỉ.

Liếc nhau, 2 người lại nghĩ tới cái gì, quay người nhìn về phía sau.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Giang Thái thần sắc trịnh trọng, chỉnh lý quần áo, bước nhanh đi tới mì hoành thánh bày, “Giang Thái bái kiến

tiên sinh, năm đó Nhất Biệt, tiên sinh phong thái vẫn như cũ.” Hắn đáy mắt, cực nóng quang mang lưu chuyển, ngàn vạn không nghĩ đến vị này thần bí khó lường tiên sinh, thế mà ngay tại đô thành bên trong.

La Quan khoát tay, “Quận trưởng thân phận hôm nay quý giá, không cần đa lễ như vậy, xin đứng lên.” Ngữ khí bình thản, không lộ nỗi lòng.

Giang Thái trong lòng hơi trầm xuống, cũng không dám biểu lộ nửa điểm, “Đa tạ tiên sinh.”

Giang Nhu, Lý Thanh Uyển 2 người, lúc này mới tiến lên làm lễ, “Bái kiến tiên sinh!”

2 nữ thần sắc kích động, ánh mắt sáng tỏ.

Nhất là Lý Thanh Uyển, chẳng biết tại sao giờ phút này thấy tiên sinh, đột nhiên sinh ra mấy điểm ủy khuất, nàng cố nén vẫn rơi lệ.

La Quan đối Giang Nhu gật gật đầu, nhìn về phía Lý Thanh Uyển, mỉm cười, “Lý cô nương, hôm nay gặp lại ngươi đã là cao quý Hoàng hậu, tại hạ năm đó liền nói qua, ngày sau tự có lương duyên, như thế nào “

Lý Thanh Uyển hành lễ, “Đa tạ tiên sinh, thanh uyển đời này chưa hề nghĩ tới, lại có như vậy gặp gỡ, có thể được bệ hạ tán thành, là phúc của ta điểm.”

La Quan nói: “Biết thỏa mãn thì mới thấy hạnh phúc là chuyện tốt, nhưng cũng không cần tự coi nhẹ mình, ngươi tự có khí vận, chính là vượng phu Nghi gia chi

tướng.”

Hắn nhìn về phía Giang Thái, “Năm ngoái tân xuân, ta tâm thần du lịch, cùng nhân gian ràng buộc chỗ, riêng phần mình đưa đi mấy khỏa quả táo. Mơ hồ nhớ được, sông quận trưởng chính là lấy ngày ấy tặng táo, hướng Lý cô nương cho thấy tâm ý. Trước kia đủ loại, rõ mồn một trước mắt, La mỗ vẫn như cũ nhớ được, cũng hi vọng sông quận trưởng không nên quên.”

Dừng một chút, La Quan thần sắc trịnh trọng, “Dù sao, giữa các ngươi trận này nhân duyên, La mỗ xem như chứng kiến.”

Giang Thái trịnh trọng nói: “Mời tiên sinh yên tâm, thanh như là ta Hoàng hậu, ta đời này nhất định yêu nàng, hộ nàng, tuyệt không tướng thua.”

La Quan gật đầu, “Rất tốt, ta tin tưởng bệ hạ.”

“Tiên sinh…” Lý Thanh Uyển mặt lộ vẻ cảm kích, đôi mắt chỗ sâu, lại có một tia lo lắng, bất an.

Bên cạnh nàng người, đã là cao quý thiên tử, chấp chưởng giang sơn xã tắc, mặc dù vẫn như cũ là hắn, nhưng tâm tính lại có biến hóa.

Dù sao những pháp sư kia, Tiên gia, cung bên trong cũng không ít, đều có huyền diệu thủ đoạn, nhưng ở trước mặt bệ hạ, đều là hèn mọn nịnh nọt.

La Quan nhìn nàng một cái, đứng lên nói: “Các ngươi lại ở chỗ này ngồi tạm, La mỗ có mấy câu, đơn độc cùng

sông quận trưởng nói.”

Giang Thái hành lễ, “Tiên sinh mời.”

La Quan chắp hai tay sau lưng, đi ra ngoài, lớn bạn cùng một đám cung vệ, lập tức trừng lớn mắt.

Bọn hắn phụng dưỡng bên cạnh bệ hạ, chưa từng gặp qua, như thế cuồng vọng làm càn người, dám để bệ hạ đi theo ở sau lưng hắn.

Giang Thái ánh mắt mãnh liệt, đảo qua mọi người, bọn hắn lập tức kinh hãi, vội vàng cúi đầu.

Rất nhanh, La Quan đi tới một chỗ trà lâu, vị trí bên cửa sổ, đẩy ra sau gió mát phất phơ, có thể nhìn đến cách đó không xa mì hoành thánh bày.

Đưa tay nói: “Bệ hạ, mời ngồi.”

Gã sai vặt tới, La Quan nói: “Bên trên một bình thuý ngọc xuân, lại đến hai loại trà bánh.”

“Được rồi, 2 vị khách quan hơi chờ.” Gã sai vặt vội vàng rời đi, rất nhanh dâng lên nước trà điểm tâm, “Khách quan khinh mạn dùng, có việc tùy thời gọi ta.”

La Quan đưa tay, ngăn lại Giang Thái, xách ấm rót hai chén trà.

La Quan nói: “Cái này chén trà, là thay mặt nơi đây một phương lê dân cảm tạ bệ hạ, ngươi lật úp đại dung lại lập tân triều, có công với thế.”

Giang Thái vội vàng nói: “Đa tạ tiên sinh.”

La Quan đặt chén trà xuống, thản nhiên nói: “Bệ hạ tựa hồ, có mấy lời muốn hỏi, hôm nay cứ nói đừng ngại.”

“Kia… Mời tiên sinh thứ tội, trẫm lại mạo phạm.” Giang Thái đôi mắt sáng rực, “Xin hỏi tiên sinh, ngài thế nhưng là trong truyền thuyết tiên nhân tựa như Dịch Dương sơn, Hắc Phong lĩnh loại hình “

Cung bên trong người tài ba tuy nhiều, nhưng Giang Thái xâm nhập hiểu rõ sau hứng thú rải rác, bọn hắn có lẽ có mấy điểm linh dị, lại vô đại thần thông. Mà thanh danh tại ngoại 2 phe, Dịch Dương sơn trực tiếp phong sơn, tới quan hệ thân mật Lý thị đều không thể liên hệ, Hắc Phong lĩnh thì làm việc lãnh khốc, không tiện tuỳ tiện quấy nhiễu.

La Quan gật đầu lại lắc đầu, “Dịch Dương sơn ta đi qua, Hắc Phong lĩnh thì tạm thời không biết, như lấy tu hành mà nói, đại khái là một loại người, nhưng ta cùng bọn hắn, lại có chút khác biệt.”

Giang Thái thân thể nghiêng về phía trước, “Bất đồng nơi nào thế nhưng là tiên sinh cảnh giới, xa cao hơn bọn họ “

La Quan nói: “Như vậy hình dung, cũng không sai.” Hắn ngẩng đầu nhìn đến, “Bệ hạ lật đổ đại dung, tựa hồ biết rất nhiều bí ẩn.”

Giang Thái mặt lộ vẻ hưng phấn, “Đông Lâm Giang thị

thế hệ đại tộc, vốn là đối với mấy cái này sự tình, có một ít nghe thấy, nhưng ta không quá tin tưởng, cho đến gặp tiên sinh. Đến triều đình mới lập, chỉnh đốn đại dung bệnh trầm kha lúc, lại vô ý ở giữa phát hiện một chút bí ẩn, lúc này mới xác định giữa thiên địa, thật tồn tại tiên nhân."

Hắn như nghĩ đến cái gì, từ trong ngực cẩn thận từng li từng tí, lấy ra 1 con cẩm nang, "Trong này, là một bức chữ, chính là trẫm lúc trước bái biệt tiên sinh về sau, chuẩn bị lúc rời đi, từ một tuần họ nhân viên thu chi trong tay mua được. Không dối gạt tiên sinh, trẫm ngắn ngủi thời gian 2 năm, liền lật đổ đại dung triều đình, trong lúc đó tao ngộ qua không ít quỷ dị, bức chữ này giúp trẫm rất nhiều. Trẫm đã từng mời pháp sư xem xét, đều nói này chữ có đại pháp lực, chính là Tiên gia mặc bảo tồn tại."

Giang Thái thở sâu, "Trẫm về sau, sai người điều tra Chu gia, từ kia nhân viên thu chi trong miệng biết được, cái này một bức chữ chính là 1 vị qua đường tiên sinh, tại một lần tang sự bên trên tiện tay viết xuống… Không biết tiên sinh cũng biết, bức chữ này viết là cái gì "

La Quan không có trả lời, ngược lại nói: "Bệ hạ không phải hiếu kì, tiên nhân là như thế nào sao La mỗ liền mời bệ hạ, theo ta đi một nơi."

Giang Thái chần chờ, "Cái này… Triều đình lập tức hoàn tất những công việc còn dây dưa chưa làm, trẫm thức khuya dậy sớm, không dám buông lỏng nửa điểm, sợ không thời gian Tùy tiên sinh xuất hành."

La Quan lắc đầu, “Không cần như thế phiền phức, ngươi ta ngồi ở chỗ này, tự sẽ có người tới đón, trong chốc lát liền là đủ.”

“Một lát” Giang Thái gật đầu, “Nếu như thế, liền nghe tiên sinh an bài.”

La Quan đưa tay, dính một chút nước trà, tại mặt bàn viết 1 cái “Câu” chữ, trong miệng quát nhẹ, “Mời đen Bạch Vô Thường, hiện thân gặp mặt.”

Hô ——

Ngoài cửa sổ, đột nhiên thổi tới một trận gió, cùng ngày mùa hè hơi lạnh khác biệt, lại mang theo một phần thấu xương băng hàn.

Như rét đậm sương tuyết.

—

—

Chương 1576 : Du lịch Địa phủ

Mây mù đột khởi, như cách tầng 1 sa, trước mắt thế giới trở nên mơ hồ.

2 thân ảnh tùy theo xuất hiện, bị hù Giang Thái kinh hô, bỗng nhiên đứng dậy.

Kia tối đen, tái đi 2 người, chỉ tùy ý liếc mắt nhìn hắn, cùng nhau khom người, “Đen, Bạch Vô Thường, bái kiến tiên sinh.”

Cung kính vạn điểm, như hầu tôn thượng!

La Quan gật gật đầu, “Hôm nay mạo muội mời 2 vị đến đây, là muốn mời Đại Ninh Hoàng đế Giang Thái, nhập địa phủ bên trong du lịch, không biết phải chăng là thuận tiện “

Bạch Vô Thường cung kính nói: “Tự nhiên thuận tiện, chỉ bất quá Địa phủ quỷ khí sâu nặng, sợ sẽ ăn mòn hồn phách…”

La Quan nói: “Không sao, ta tự sẽ bảo vệ Đại Ninh Hoàng đế.”

Hắc Vô Thường đưa tay, “Nếu như thế, tiên sinh mời.” Lại hờ hững nhìn thoáng qua Giang Thái, “Bệ hạ, nhất định phải theo sát tiên sinh, không cần thiết phạm Địa phủ kiêng kị.”

Đen Bạch Vô Thường quay người, đi đầu đi ra ngoài.

Giang Thái vội vàng nói: “Tiên sinh, bọn hắn là “

La Quan nói: “Bệ hạ không phải muốn biết, như thế nào tiên nhân sao đi thôi.”

Gặp hắn đứng dậy, Giang Thái vội vàng đuổi theo, lúc này mới kinh ngạc phát hiện, đen, Bạch Vô Thường hiện thân, bọn hắn giờ phút này đi ra ngoài, trong trà lâu mọi người, lại không nửa điểm phản ứng.

Thuận tiện như, lẫn nhau đã không tại một cái thế giới.

Ra trà lâu, trên đường dài sương mù càng nặng, mấy mét bên ngoài liền không thể gặp nghe, mê vụ cuồn cuộn bên trong, Giang Thái đi theo sau La Quan tiến lên.

Không biết qua bao lâu, hắn lại trong sương mù, phát hiện cái khác thân ảnh, có lão ẩu, có hài đồng, còn có mặc giáp tráng hán, cập thân thủ chỗ lạ sơn phỉ.

“A!” Giang Thái kinh hô.

Bá ——

Những thân ảnh kia giống bị hấp dẫn, trực câu câu nhìn tới.

Đón lấy, là xì xào bàn tán.

“Sinh hồn, hắn là người sống.”

“Người sống đi Địa phủ hắn muốn chết phải không “

“Người này sống đủ, ta còn không muốn chết, không bằng để ta ăn hắn hồn phách, thay hắn lại sống mấy chục năm.”

Dẫn đường đen, Bạch Vô Thường, đột nhiên hừ lạnh một tiếng.

Nháy mắt, xì xào bàn tán biến mất không thấy gì nữa, những cái kia trong sương mù thân ảnh, giống như là bị kinh sợ, từng cái nhìn không chuyển mắt.

Giang Thái sắc mặt tái nhợt, run giọng nói: “Trước… Tiên sinh… Những này là người nào chúng ta bây giờ, lại tại cái kia bên trong “

La Quan nói: “Bệ hạ nhìn thấy chính là sau khi chết hồn phách, thụ Địa phủ triệu hoán, đem tiến đến tiếp nhận thẩm phán, lại vào luân hồi chuyển thế.”

“Mà ngươi ta lúc này chỗ, vì đường hoàng tuyền, là thông hướng Địa phủ con đường.”

Giang Thái khủng hoảng, “Địa phủ Hoàng Tuyền ! Tiên sinh là muốn giết trẫm “

La Quan cười một tiếng, “Bệ hạ không cần kinh hoảng, La mỗ chỉ là mang ngươi, đi Địa phủ du lịch, lại theo sau lưng ta là được.”

Rất nhanh, sương mù cuối cùng, 1 cái hùng quan thành

lớn xuất hiện, thượng thư “Phong đều” 2 chữ. Vô số hồn phách hội tụ ở đây, xếp thành đội ngũ thật dài, đang tiếp thụ đăng ký, theo thứ tự tiến vào trong thành.

Đen Bạch Vô Thường đến, một đám Âm sai kinh hãi, vội vàng hành lễ, “Bái kiến vô thường đại nhân, không biết 2 vị đại nhân đến, không có từ xa tiếp đón.”

“Ừm, hôm nay ta cùng mang quý khách, nhập địa phủ du lịch, ngươi cùng tự đi bận rộn là được.” Hắc Vô Thường gật gật đầu, xoay người nói: “Tiên sinh, chúng ta từ bên này qua.”

Địa phủ Âm sai chúng, lập tức mặt lộ vẻ kính sợ, có thể để cho 2 vị vô thường đại nhân, cung kính như thế đối đãi, cũng biết thân phận không tầm thường.

Đột nhiên, bọn hắn như nghĩ đến cái gì, thân thể một cái giật mình, “Phù phù” “Phù phù” quỳ trên mặt đất, toàn thân run rẩy, lại đầu cũng không dám nhấc.

Địa phủ sao là Ai Lao sơn một mạch lại vì sao, lắc mình biến hoá trở thành Địa phủ chấp chưởng điểm này tại địa phủ bên trong cũng không phải là bí ẩn.“Tiên sinh” 2 chữ, là chí cao thân phận cùng uy nghiêm, bọn hắn bất quá chỉ là tiểu quỷ, nhìn thẳng tại trời chính là sai lầm lớn.

Sau lưng, Giang Thái sắc mặt biến đổi, hắn tuy biết hiểu, La Quan là có đại pháp lực, đại tu hành người, nhưng hôm nay nhìn thấy, hay là ra ngoài ý định. Cái này đường đường Địa phủ, truyền thuyết chi địa, chưởng sinh tử luân hồi chỗ, ở trước mặt hắn lại hèn mọn đến

tận đây.

“Đi thôi.” La Quan gật gật đầu.

Bạch Vô Thường hơi 1 do dự, “Tiên sinh, phải chăng thông báo Diêm Quân ngài có thể đến, Diêm Quân nhất định vui vẻ, tự mình đến đây cung nghênh.”

La Quan lắc đầu, “Không cần kinh động Diêm Quân, ta mang Đại Ninh Hoàng đế tới đây, chỉ vì thấy một phen sinh tử luân hồi, 6 đạo thẩm phán.”

Bạch Vô Thường khom người, “Vâng, vậy liền mời tiên sinh, bệ hạ, theo chúng ta đi đi.”

Tiến vào phong đều, phố dài người đến người đi, cùng nhân gian cũng không khác biệt, chỉ là sắc thái nhạt nhẽo, phần lớn là đen trắng vẻ âm trầm.

Nhưng theo một nhóm, không ngừng hướng thành bắc đi, rất nhanh liền bắt đầu hoang vu, rất nhanh “Phần phật” tiếng nước chảy truyền vào trong tai.

Nhưng trước hết nhất đập vào mi mắt, lại là một vòng tiên diễm xích hồng, tại cái này xám trắng Địa phủ, lộ ra phá lệ bắt mắt. Tới gần sau mới phát hiện, nơi đây có một con sông lớn, bờ sông sinh đầy loại này, không biết đóa hoa, từng cái tùy ý nở rộ.

Có hồn phách đang không ngừng xuyên qua, trên sông 1 cây cầu, đi hướng đối diện.

Xa xa nhìn lại, bên kia bờ sông lại giống như là, bao phủ

tại tầng 1 bình chướng bên trong, lờ mờ nhìn không rõ ràng, càng không động tĩnh gì, cũng không biết thông hướng cái kia bên trong.

Đột nhiên, trong sông “Hoa” một tiếng, chui ra 1 đầu người thân rắn mỹ nhân, hẹn khoảng 30 tuổi, mặt mày vũ mị phong tình vạn chủng, nếu là xem nhẹ kia một thân dài nhỏ lân giáp, coi là thật xinh đẹp vô song.

“Nha, là tiểu Hắc cùng tiểu Bạch a, làm sao hôm nay, có rảnh đến ta cái này cầu Nại Hà các ngươi sau lưng, là 2 cái sinh hồn đi ! Diêm Quân đại nhân 3 khiến 5 thân, quyết không cho phép lại đi Ai Lao sơn chuyện xưa, 2 người các ngươI thân là Câu hồn sứ giả, dám cố tình vi phạm “

“Nói cho các ngươi biết, coi như đem 2 cái này sinh hồn đưa cho ta, việc này cũng tuyệt đối không xong, trừ phi các ngươi ngày sau thường xuyên hiếu kính…”

Đầu người thân rắn nữ tử trợn trắng mắt, con ngươi lửa nóng.

Đen, Bạch Vô Thường nháy mắt, toát ra 1 trán mồ hôi, “Im ngay! Mạnh bà lớn mật, dám trước đây sinh trước mặt làm càn, còn không quỳ xuống thỉnh tội “

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Lại quay người, “Mời tiên sinh minh xét, ta cùng lãnh địa phủ câu hồn ti chức, chưa hề làm qua thôn phệ sinh hồn, làm trái Địa phủ pháp lệnh cử chỉ, nếu không

nguyện thụ tiên sinh hàng phạt!”

Mạnh bà giật mình, một trận quỷ khí hiện lên, đầu người thân rắn biến mất không thấy gì nữa, biến thành một thân xuyên váy đen, môi đỏ phong tình đại mỹ nhân, “Tiên sinh ngài… Ngài là… La tiên sinh… Tê —— “

Nàng tranh thủ thời gian quỳ xuống, không ngừng dập đầu, “Tiên sinh, tiểu Mạnh trước đó tại Ai Lao sơn, đích xác nếm qua sinh hồn, nhưng từ khi tiến vào Địa phủ, lĩnh nại sông cầu ti chức, liền lại chưa phạm qua, vừa rồi chỉ là nói đùa bọn họ , còn xin tiên sinh thứ tội.”

Nàng một mặt e ngại, thân thể run rẩy.

Giang Thái lại cơ hồ quên, nàng vừa rồi doạ người bộ dáng, nhìn trước mắt nữ tử, đôi mắt chỗ sâu vô ý thức, hiện ra vẻ bất nhẫn.

La Quan thần sắc nhàn nhạt, “Mạnh bà, ngươi tại Ai Lao sơn bên trong nuốt ăn sinh hồn, chính là quá khứ chuyện lúc trước, La mỗ nhưng chuyện cũ sẽ bỏ qua.” Hắn ánh mắt 1 hàn, nghiêm nghị nói: “Nhưng ngươi thật cho là, tại nại sông dưới cầu nuốt ăn hồn phách sự tình, ta không nhìn thấy sao “

Oanh ——

Một đoàn hắc hỏa, bỗng nhiên nổi lên, đem mạnh bà bao khỏa, ngọn lửa kia bên trong vô số gương mặt hiển hiện, đều đau khổ kêu rên.

Đen, Bạch Vô Thường “Phù phù” quỳ xuống, sợ xanh

mặt lại, đây là nuốt hồn nghiệp lực, bọn hắn thân là Ai Lao sơn đại quỷ, há lại sẽ không biết đi vào địa phủ về sau, thụ thiên đạo pháp lệnh che chở, bọn hắn nghiệp lực đã thanh, bây giờ xuất hiện tất nhiên là lại phạm ác quả.

Đáng chết mạnh bà, nàng thật là lớn gan, dám ở nại sông dưới cầu ăn vụng hồn phách, việc này Địa phủ trên dưới lại không người phát giác, bị tiên sinh hôm nay tại chỗ đánh vỡ.

Xong!

Lần này bao quát Diêm Quân ở bên trong, tất cả mọi người khó thoát chịu tội.

“A!” Mạnh bà kêu thê lương thảm thiết, nghiệp hỏa bị dẫn đốt, đối nàng mà nói chính là hồn phách bị sinh sinh đốt cháy, đau đến không muốn sống.

“Tiên sinh, ta sai tiên sinh, cầu tiên sinh tha mạng a!”

La Quan mặt không biểu tình, trơ mắt nhìn xem, mạnh bà làm việc lửa dưới, bị đốt cháy thành tro bụi.

Đen, Bạch Vô Thường cùng Giang Thái, đều toàn thân băng hàn, như rơi vào hầm băng.

Đây là bọn hắn lần thứ 1, nhìn thấy La Quan lãnh khốc một màn, nguyên lai vị này nhìn như ôn hòa tiên sinh, lôi đình thủ đoạn phía dưới, là như vậy doạ người.

Mạnh bà chết!

Nại sông trên cầu, ngay tại qua cầu một đám hồn phách, bị dọa đến không biết làm sao, càng quan trọng chính là kia trừ khử trí nhớ kiếp trước Mạnh bà thang, theo mạnh bà chết đi, đã toàn bộ biến mất không thấy gì nữa.

La Quan đảo qua một chút, đưa tay một điểm, nại sông trên cầu một nữ tử hồn phách, kinh hô bên trong bị lực lượng vô hình hút tới.

“Ngươi khi còn sống họ Mạnh “

Nữ tử kia hồn phách vội vàng gật đầu, “Là… Là…”

La Quan nói: “Từ ngay hôm đó giờ phút này, ngươi chính là cái này nại sông trên cầu mới mạnh bà, chấp chưởng nơi đây ti chức, vì Địa phủ một viên.” Phất tay áo vung lên, mạnh bà đốt cháy về sau, chỗ hơn tro tàn gào thét bay ra, nháy mắt dung nhập nữ tử này hồn phách bên trong.

Nàng toàn bộ hồn phách, khí tức tăng lên điên cuồng, trong nháy mắt liền đạt tới, nguyên lai mạnh bà cấp độ.

Không, bởi vì là La Quan tự mình sắc phong, tân nhiệm mạnh bà tại vị cách cấp độ bên trên, thậm chí đạt tới, có thể cùng Diêm Quân khách quan trình độ.

Chỉ là quỷ khí góp nhặt, còn cần năm tháng dài đằng đẵng.

Đen, Bạch Vô Thường ao ước vạn điểm, lại kính sợ vô cùng nhìn thoáng qua La Quan, khom người cong

xuống, “Câu hồn đen Bạch Vô Thường làm, bái kiến mạnh bà!”

Lại 1 tôn Địa phủ cự đầu sinh ra, kia đại khái cũng là tiên sinh, đối Diêm Quân cùng vô cấu luân hồi quân cảnh cáo. Địa phủ từ 2 người các ngươi chấp chưởng, nhưng dạng này cách cục, lại không phải không thể cải biến.

“Cái này… Cái này…” Nữ tử kia thở sâu, phủ phục hành lễ, “Mạnh bà, bái kiến tiên sinh!”

Nàng dung nhập mạnh bà tro tàn, tự nhiên mà vậy, liền suốt đêm Địa phủ hết thảy, tiếp chưởng đối phương tại nại sông cầu quyền hành.

La Quan phất tay, “Đi thôi.”

“Vâng, tiên sinh.”

Mạnh bà quay người, nhảy vào nại sông dưới cầu, “Phù phù” một tiếng sóng nước tóe lên, tiếp lấy kia Mạnh bà thang liền lại liên tục không ngừng toát ra.

Trên sông không biết làm sao, tiến thối lưỡng nan chúng vong hồn, lại lần nữa bắt đầu tiến lên.

Đúng lúc này, Địa phủ phong đều chỗ sâu, bàng bạc quỷ khí trùng thiên, hóa thành một mảnh to lớn bóng tối, như nhưng che khuất bầu trời.

La Quan thản nhiên nói: “Diêm Quân không cần tới, La mỗ hôm nay, chỉ vì một chút việc tư.”

Cái kia quỷ khí lập tức đình trệ, hóa thành 1 tôn chống trời thân ảnh, xoay người cúi đầu, “Vâng, tiên sinh.”

Bá ——

Quỷ khí tán đi, trừ khử không gặp.

Giang Thái trừng lớn mắt, “Diêm Quân… Xin hỏi 2 vị, đen, bạch câu hồn làm, vị này Diêm Quân đại nhân là…”

Hắc Vô Thường quét mắt nhìn hắn một cái, “Diêm Quân, chính là Địa phủ chi chủ vậy, chấp 6 đạo, chưởng sinh tử, là âm phủ chí cao người.”

Bạch Vô Thường thêm 1 câu, “Liền tốt so, Đại Ninh Hoàng đế ngươi, ở nhân gian địa vị.”

Tê ——

Giang Thái hít một hơi lãnh khí, lại nhìn về phía La Quan ánh mắt, càng phát ra kính sợ.

Sắc phong Diêm Quân, định Địa phủ chi chủ… Đây là gì cùng uy thế địa vị ! Tiên nhân… Không, tiên sinh thân phận, đem tại tiên nhân phía trên!

La Quan quay người, thản nhiên nói: “Kế tiếp theo đi, chúng ta đi bờ bên kia.”

“Vâng, tiên sinh.”

Đen, Bạch Vô Thường phía trước, một nhóm đạp lên nại sông cầu, trên cầu rất nhiều vong hồn, nhao nhao

hướng lui về phía sau tránh, mặt mũi tràn đầy kính sợ.

“A ! Bệ… Bệ hạ…” Chúng vong hồn bên trong, trong đó một tên áo gấm lão giả, đột nhiên kinh hô một tiếng, “Ngài chính cường thịnh chi niên, làm sao cũng tới tới đất phủ ta Đại Ninh triều đình vừa lập, thiên hạ vừa mới bình định, chẳng lẽ không phải lại lại muốn lên hạo kiếp! Vạn dân tội gì, thương sinh tội gì a!”

Người này liên tục dập đầu, cực kỳ bi thương.

—

—

Chương 1577 : Nhân đạo, thiên đạo bất tương dung

Giang Thái nhìn kỹ lại, “Thế nhưng là nguyên thông chính ti phòng đại nhân trẫm hôm qua mới thu được ngươi tấu chương, ngươi không ngờ qua đời sao “

“Chính là lão thần a bệ hạ, hôm nay thế nhưng là có loạn thần tặc tử phạm thượng lão thần chính là biến thành quỷ, cũng sẽ không bỏ qua bọn hắn!”

Giang Thái vội nói: “Phòng đại nhân hiểu lầm, trẫm hôm nay là Tùy tiên sinh, đến chỗ này trong phủ du lịch, cung đình vẫn chưa xảy ra chuyện.”

Đang khi nói chuyện, hắn nhìn thoáng qua La Quan.

Nhân gian đế vương lửa đức đại hưng, khiến cho tiên quỷ lui tránh, không dám mạo hiểm phạm, đây cũng là Giang Thái trước đó, dám đáp ứng La Quan mời lực lượng vị trí.

Nhưng hôm nay, phần này lực lượng, cũng đã không còn sót lại chút gì.

La Quan tru sát mạnh bà như cỏ rác, lại một lời hiệu lệnh Diêm Quân, thủ đoạn như thế, vượt quá tưởng tượng.

Thông chính ti vong quan diện lộ kinh nghi, “Bệ hạ còn tại nhân thế, lại có thể vào Địa phủ” hắn thở sâu, đối La

Quan cúi đầu, “Tiên sinh, hạ quan không biết thân phận ngài, cũng không biết ngài hôm nay, đến tột cùng ra sao tâm tư. Nhưng mời tiên sinh nhớ tới thiên hạ thương sinh, nhất thiết phải cam đoan bệ hạ an toàn, thế gian này loạn quá lâu, cần bệ hạ a.”

Dứt lời, trùng điệp quỳ xuống đất, dập đầu.

La Quan coi hồn phách, thanh huy quanh quẩn, công đức chi quang hiển hiện, gật đầu nói: “Lão đại nhân xin yên tâm, là La mỗ mang bệ hạ đến đây, tự nhiên đem nó an toàn đưa về.”

Giang Thái đáy lòng buông lỏng, lại nghĩ tới hôm qua, tấu chương bên trên lâm chung di ngôn đủ loại, đối với hắn cùng Đại Ninh triều đình trung tâm không hai, không khỏi đỏ mắt, “Phòng đại nhân lại an tâm đi thôi, trẫm tất bảo đảm giang sơn xã tắc, vì vạn dân mưu phúc chỉ!”

“Có bệ hạ lời ấy, lão thần không phải lo rồi, lão thần Phòng Thanh Linh, bái biệt bệ hạ!” Phòng Thanh Linh lại dập đầu mới xuất hiện thân, uống vào Mạnh bà thang, nháy mắt trong mắt thần quang thu lại, chỉ hơn một mảnh mờ mịt, theo một đám hồn phách vượt qua nại sông cầu, biến mất không thấy gì nữa.

Hắc Vô Thường nói: “Đây là Mạnh bà thang, tẩy đi trước kia chuyện xưa, lãng quên kiếp trước kiếp này, về sau liền có thể luân hồi chuyển thế.”

“Luân hồi” Giang Thái mặt lộ vẻ ẩn sợ, “Hẳn là, dân gian trong truyền thuyết, liên quan tới chuyển thế mà nói, vậy mà là thật “

“Trước đó chỉ là truyền thuyết, nhưng bây giờ truyền thuyết, đã trở thành hiện thực.” Hắc Vô Thường dứt lời, cung kính nói: “Tiên sinh, vượt qua này cầu, liền đã là lục đạo luân hồi chỗ, ngài mời.”

La Quan gật đầu, “Ừm.”

Một nhóm theo đông đảo hồn phách, đi qua nại sông cầu, sau một khắc vô số kêu thê lương thảm thiết, lập tức ở bên tai vang lên, có thể thấy được núi đao lạnh thấu xương, sát khí bừng bừng, từng cái hồn phách bị xua đuổi đến phía trên, mỗi leo lên một bước đều muốn tiếp nhận xuyên tim nỗi khổ.

Lại gặp chảo dầu như hồ, nó xuống đất diễm hừng hực, đốt chảo dầu đỏ bừng lăn dầu sôi trào, tại địa phủ Âm sai xô đẩy dưới, từng cái vong hồn hoảng sợ vạn điểm, rơi vào trong chảo dầu, chợt phát ra thê lương thét lên, một nháy mắt, nó hồn phách da tróc thịt bong.

Rút lưỡi, cái kéo, Thiết thụ, nghiệt kính, lồng hấp, đồng trụ… Cùng cùng cực hình, khiến người rùng mình.

Giang Thái mặt không có chút máu, sắc mặt trắng bệch, “Cái này… Đây là vì sao “

Bạch Vô Thường nói: “Khi còn sống tội ác, sau khi chết tiếp nhận, những này thụ hình người, đều tại nhân gian phạm phải sai lầm lớn, cần nhận hết trừng phạt về sau, lại đầu nhập 6 đạo bên trong súc sinh đạo, như vậy luân hồi chuyển thế, cho đến trừ khử tội nghiệt, mới có thể lại lần nữa chuyển sinh làm người.”

Giang Thái lại nhìn thấy, trước đó Phòng Thanh Linh, giờ phút này quanh người hắn toát ra thanh huy, công đức quang mang lượn lờ, bay thẳng thiên khung mà đi.

Ầm ầm ——

6 đạo hiển hiện, Phòng Thanh Linh hồn phách không ngừng, vọt thẳng nhập trong đó, theo một trận thần quang phun trào, phía dưới đông đảo Âm sai, đồng thời cúi đầu hành lễ, mặt lộ vẻ ao ước.

Bạch Vô Thường cũng cảm thán nói: “Người này khi còn sống tích thiện đi đức, tại nhân gian có công lớn nghiệp, luân hồi nhập thiên nhân đạo, sau đó mười thế vinh hoa phú quý, an hưởng vô tai.”

Giang Thái run giọng nói: “Kia… Trẫm chi công qua như thế nào đánh giá “

Hắn lật đổ đại dung triều đình, tạo phúc vạn dân, xem như đại công.

Nhưng ở trong quá trình này, cũng tạo dưới vô số sát nghiệt, thậm chí một ít thời điểm, cố ý bỏ mặc binh tướng giết chóc, lấy tan rã đại dung cựu thần chống cự.

Cái này hiển nhiên là lớn hơn.

Cho nên, công tội bù nhau hay là như thế nào kiến thức địa ngục nỗi khổ về sau, Giang Thái nội tâm sợ hãi.

Hắc Vô Thường cười một tiếng, nói: “Như thế xảo, tiên

sinh lập xuống Địa phủ về sau, hôm nay đang có 1 vị nhân gian đế hoàng, sẽ tại trong địa phủ thụ thẩm."

"Bệ hạ, đã đến Địa phủ, không ngại đi xem một chút."

Rất nhanh, tại đen, Bạch Vô Thường dẫn đầu dưới, mấy người đi tới 1 cái, cung điện màu đen bên ngoài.

"Nhân gian Hoàng đế, Cửu Ngũ Chí Tôn, hưởng nhân đạo khí vận che chở, chung quy khác biệt phàm nhân. Là lấy trận này thẩm phán, cũng là tự mình tiến hành, không đối ngoại biểu hiện ra."

"Này điện, chính là Diêm Quân hạ lệnh sở kiến, chúng ta không tiện đi vào, liền mời tiên sinh cùng bệ hạ, ở ngoài điện quan sát chính là."

Bạch Vô Thường cùng La Quan sau khi gật đầu, lúc này mới đưa tay một chỉ, cung điện màu đen lập tức trở nên trong suốt, có thể thấy rõ nội bộ.

"Dương Hạ!" Giang Thái nghẹn ngào thấp giọng hô.

Hắn sớm có đoán trước, nhưng tận mắt nhìn thấy, cái này đại dung vị cuối cùng Hoàng đế, sau khi chết tại âm phủ thụ thẩm, hay là làm hắn nội tâm đại vị chấn động.

Trước đây hướng hôn quân, là hắn tự tay chém giết, trước khi chết đối phương trên mặt, đều là oán hận cùng không cam lòng.

Nhưng hôm nay, lại tràn ngập hoảng sợ, quỳ gối Đại điện hạ run rẩy không thôi.

“Trẫm chính là Hoàng đế, thiên hạ chí tôn, thụ hoàng triều khí vận che chở, khi miễn đi Địa phủ chi phạt! Mau buông ra trẫm, buông ra trẫm!”

Hắn rống to, thanh âm tại vắng vẻ đại điện bên trong tiếng vọng.

Phía trên, 3 cái tượng đá lãnh khốc hờ hững, ở trên cao nhìn xuống nhìn qua hắn.

Đột nhiên, bên trái tượng đá mở miệng, “Đại dung mạt đại Hoàng đế Dương Hạ, đăng cơ 12 năm, xã tắc hoang phế, dân sinh rung chuyển.”

Bên phải tượng đá nói tiếp: “Cầm quyền trong lúc đó, thiên hạ không yên, lê dân tử thương không đếm được, tội lỗi sâu nặng.”

Ở giữa tượng đá làm ra, sau cùng thẩm phán, “Đặc biệt, gọt đi vương triều khí vận che chở, trảm năm thế chi trạch, đốt nhân gian nước đức di che chở.”

“Rút 3 hồn, nát 7 phách, như vậy tan hết, không vào luân hồi!”

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Ông ——

3 cái trong tượng đá, tuôn ra một đoàn ô quang, đem Dương Hạ hồn phách cuốn vào trong đó.

“Không! Trẫm chính là Hoàng đế, bị người đạo khí vận che chở, các ngươi không thể giết trẫm… Ta sai… Ta thật biết sai… Cầu các ngươi cho trẫm một cơ hội… Ta không muốn hồn phi phách tán… Không…”

Thanh âm tiêu tán, ô quang thu lại, kia hồn phách tùy theo hôi phi yên diệt!

Giang Thái mồ hôi lạnh ròng ròng, sắc mặt trắng bệch.

La Quan nhìn hắn một cái, chắp tay nói: “Hôm nay, làm phiền 2 vị Câu hồn sứ giả, đa tạ.”

Đen, Bạch Vô Thường vội vàng hoàn lễ, “Vì tiên sinh hiệu lực, chính là ta 2 người chi vinh hạnh, ngài vạn chớ như thế, thực tế gãy sát.”

La Quan gật đầu, “Tiếp xuống, ta tự sẽ đưa bệ hạ trở về nhân gian, 2 vị Câu hồn sứ giả, tự đi bận rộn là được.”

“Tốt, vậy ta 2 người cáo lui.” Đen Bạch Vô Thường hành lễ, quay người hóa thành một trận âm phong rời đi.

2 bọn họ hóa thân vô số, tán ở giữa thiên địa, chưởng tiếp dẫn vong hồn công việc. La Quan giam cầm triệu hoán đến, chính là đen Bạch Vô Thường bản thể, dù phân thân vẫn còn tiếp diễn tiếp theo làm việc, nhưng thời gian lâu dài sợ xuất hiện sai lầm.

Hồi lâu, Giang Thái thở dài một hơi, mặt lộ vẻ đắng chát, “Tiên sinh, Giang Thái hôm nay thụ giáo.”

Như thế nào tiên nhân

Đây chính là!

Địa phủ du lịch, con mắt trước nhìn thấy, đã khiến vị này Đại Ninh Hoàng đế, triệt để sợ hãi, kính sợ, không dám tiếp tục sinh ra bất kính chi niệm.

La Quan lắc đầu, “Bệ hạ suy nghĩ, La mỗ có thể suy đoán một hai, không có gì hơn nhân gian chí tôn, dục cầu trường sinh khắp thiên hạ.”

Hắn đôi mắt thật sâu, “Nhưng nhân đạo, thiên đạo, dù song hành tại thế, nhưng lại lẫn nhau không dung. Ngươi vì nhân gian đế hoàng, là nhân đạo một bộ điểm, liền không cách nào tu tiên đạo nữa, cầu trường sinh lâu xem.”

Một lời rơi, thiên địa xúc động, quy tắc cải biến.

Này quy, ngay hôm đó có hiệu lực, sau vạn thế không đổi!

Giang Thái thở sâu, khom người, “Vâng, Giang Thái cẩn tuân tiên sinh dạy bảo!”

La Quan đưa tay, giữ chặt hắn khuỷu tay, “Bệ hạ minh bạch liền tốt, ngươi ta trở về đi.” Hắn một bước phóng ra, 2 người thân ảnh nháy mắt không gặp.

Mà liền tại, 2 người rời đi không lâu.

Nại sông trên cầu, 2 thân ảnh hiển hiện, nó nghiêm là

Địa phủ Diêm Quân, đã từng Ai Lao sơn tro tàn Quỷ vương, một vị khác thì là trấn thủ lục đạo luân hồi vô cấu quỷ tôn.

“Diêm Quân, hôm nay ngươi ta, đều trước đây sinh trong lòng mất điểm, lúc này mới dẫn đến Địa phủ quyền hành, như vậy chia ra làm ba.” Vô cấu chậm rãi mở miệng.

Diêm Quân gật đầu, “Quá khứ, ngươi ta lấy nại sông cầu làm ranh giới, riêng phần mình trấn thủ một phương, đích thật là làm sai… Việc đã đến nước này, tiên sinh ý chí, ngươi ta nhất thiết phải tuân theo.”

“Đi thôi, lại đi bái kiến mạnh bà đạo hữu, sau đó nàng sẽ thành trong địa phủ, duy 3 tồn tại. Về phần tiên sinh bên kia, chỉ có thể ngày sau lại nghĩ biện pháp tiến hành đền bù.”

…

Nhân gian.

Đại Ninh, đô thành.

Trà lâu.

Giang Thái một cái giật mình, bỗng dưng mở mắt ra, chỉ gặp hắn lúc này, vẫn như cũ ngồi tại chỗ cũ.

Trước mắt, một chén trà nóng hơi khói lượn lờ, lại nhìn về phía xung quanh, phảng phất vừa rồi hết thảy, đều chỉ là ảo giác.

Đúng lúc này, ngồi ở phía đối diện La Quan, thản nhiên nói: “Bệ hạ, Địa phủ sự tình, không thể tuỳ tiện nói tại nhân gian.”

“A… Là, tiên sinh, Giang Thái ghi nhớ!” Giang Thái vội vàng hành lễ, sau lưng sinh mồ hôi.

La Quan nâng chén, “Bệ hạ, mời.”

“Tiên sinh mời.”

2 người uống trà, Giang Thái tinh thần hoảng hốt, không ngừng thất thần, nhìn về phía đối diện ánh mắt, càng ngày càng kính sợ.

Một lát sau, La Quan đặt chén trà xuống, đứng lên nói: “Trở về đi.”

“Tiên sinh mời.”

Một trước một sau, 2 người đi xuống trà lâu, ngay tại sắp xuất hiện cửa lúc, đột nhiên có người mở miệng, “La tiên sinh, ngươi làm sao tại cái này “

Lý Trọng Dương cùng mấy người, từ lâu bên ngoài đi tới, xem bộ dáng là đồng khoa trường cấp 3 người, từng cái thần thái bay giương.

“Trọng Dương huynh, vị này chính là trong miệng ngươi, vị La tiên sinh kia sao” người đồng hành 1 trong đột nhiên mở miệng, ánh mắt dò xét, không nghĩ ra từ trước đến nay tâm cao khí ngạo Lý Trọng Dương, vì sao đối

với người này tôn sùng đầy đủ, hôm nay gặp mặt cũng bất quá như thế.

Ân… Phong thái khí độ phương diện, ngược lại thật có mấy điểm không tầm thường.

La Quan mỉm cười, chắp tay nói: “Tại hạ La Quan, gặp qua chư vị tân khoa. Hôm nay giữa mùa hạ hội đèn lồng tiết, mang theo gia quyến ra du ngoạn, vô ý gặp được quen biết cũ, liền ở chỗ này hơi ngồi một hồi. Trọng Dương, ngươi cùng bằng hữu tự đi chính là, chúng ta đang muốn đi.”

“A… A, tiên sinh xin đi thong thả.” Lý Trọng Dương như đi thần, chậm một nhịp mở miệng.

La Quan cười cười, đối mấy người gật gật đầu, đi đầu rời đi.

Giang Thái giờ phút này đã ổn định tâm thần, sắc mặt không lộ nửa điểm, ánh mắt tại trên người Lý Trọng Dương hơi dừng lại, chợt cất bước đuổi theo.

Một trước một sau, 2 người thân ảnh biến mất trong đám người.

Lý Trọng Dương trở lại nhìn qua, thấy nơi hẻo lánh chỗ, có lực bào thân ảnh hình cái vòng ẩn hiện, ống tay áo trúng quyền dưới đầu ý thức nắm chặt, chậm rãi bật hơi.

“Trọng Dương, ngươi bằng hữu này coi là thật, có ngươi nói thần kỳ như vậy người đã đi, còn ở lại chỗ này niệm niệm không bỏ đâu” 1 vị đồng môn hảo hữu trêu ghẹo.

Lý Trọng Dương ho nhẹ, “Tiên sinh cũng không có gì thần kỳ, bất quá kết bạn với ta tâm đầu ý hợp thôi, đi một chút, chúng ta đi uống trà.”

Tiên sinh a tiên sinh, ngài thực tế giấu ta giấu quá khổ!

Khó trách, ngài không muốn tham gia khoa khảo… Chỉ sợ việc này, ở trong mắt ngài bất quá chỉ là trò đùa. Nhưng La tiên sinh đã, không muốn bị người biết được, hắn đương nhiên phải hỗ trợ che lấp… Cho nên, tiên sinh hảo bằng hữu, liền một mình ta liền có thể.

Nghĩ đến vừa rồi tại La tiên sinh sau lưng, nhìn thấy vị kia, cùng với lúc rời đi ánh mắt, Lý Trọng Dương hô hấp nhịn không được làm sâu sắc.

Có lẽ, tương lai của mình, đã cải biến!

—

—

Chương 1578 : Vô đề

Giang Thái mở miệng, “Tiên sinh, vừa rồi vị kia, là kim khoa Thám hoa Lý Trọng Dương “

La Quan gật đầu, “Không sai, chính là Lý Trọng Dương.”

“Tiên sinh tới quen biết “

“Cư đô thành lúc, ngẫu nhiên tới quen biết, ở chung ở giữa cũng có mấy điểm hợp ý.”

Giang Thái nói: “Có thể cùng tiên sinh hợp ý, tất có chỗ hơn người, trẫm ngày sau ổn thỏa, đối nó nhiều hơn trọng dụng.”

La Quan nghĩ nghĩ, “Bệ hạ, như ta thời nay nhìn thấy, Lý Trọng Dương xác thực vì trị thế năng thần, nhưng lòng người dễ biến, tương lai như thế nào bệ hạ còn cần thận trọng, khi lấy lê dân xã tắc làm trọng.”

Giang Thái trầm mặc gật đầu.

Rất nhanh, 2 người tại một đám cung vệ, âm thầm bảo hộ dưới, trở lại mì hoành thánh bày.

Chính chờ đợi mọi người, nhìn thấy một màn này, lập tức buông lỏng một hơi.

Giang Nhu cho Giang Nhạc, hơi liếc mắt ra hiệu, hắn chạy tới, giữ chặt Giang Thái tay áo, “Cữu cữu, ta vừa rồi nhìn thấy một chén, đẹp đặc biệt hoa đăng, ngươi

dẫn ta đi mua đi “

Giang Thái lắc đầu, “Giang Nhạc, ngươi chờ một chút.” Hắn ngẩng đầu, ánh mắt nhìn về phía Lý Thanh Uyển, “Phu nhân, trước đó là vi phu sai, đối ngươi vắng vẻ chỗ, còn xin phu nhân chớ trách. Hôm nay tiên sinh ở trước mặt, ta hướng phu nhân cam đoan, ngày sau tất kính ngươi, hộ ngươi, yêu ngươi, tuyệt không lại làm ngươi thương tâm.”

Lý Thanh Uyển nháy mắt, liền đỏ mắt, nàng quay người lau sạch nhè nhẹ, “Lão gia không cần dạng này, thiếp thân chưa hề trách ngươi.”

La Quan nói: “Trước kia, tại lão thành hoàng trì hạ thành trì, có 1 Vương gia ra không rõ, ta từng viết xuống 1 cái “An” chữ.”

“Bây giờ, cái chữ này cũng nên đổi 1 vị chủ nhân.”

Giang Thái tâm thần chấn động, từ trong ngực lấy ra 1 cái cẩm nang, “Phu nhân, tiên sinh lên tiếng, vật này liền giao cho ngươi, cũng may ngươi ta vợ chồng một thể, bảo vật này vẫn như cũ có thể, che chở ta Đại Ninh triều đình.”

“Cái này…” Lý Thanh Uyển chần chờ, nàng gặp qua cái này cẩm nang, bệ hạ chưa từng rời khỏi người, là hắn coi trọng nhất đồ vật 1 trong.

La Quan mỉm cười, “Thanh uyển, lại thu cất đi, liền làm làm là ta, đưa cho ngươi đại hôn chi lễ. Ngày sau, nhìn đế, xong cùng hòa thuận, tạo phúc lê dân thương sinh.”

“Vâng, tiên sinh.” Giang Thái, Lý Thanh Uyển đồng thời hành lễ.

Đưa ra cẩm nang, Giang Thái nhìn về phía Giang Nhu, cùng càng xa xôi, mang theo mấy phân cục gấp rút Triệu Sinh Dân, hơi dừng một chút, nói: “Triệu Sinh Dân, ngươi lại tìm cái ngày tốt, vào cung mời chỉ đi.”

“A…” Triệu Sinh Dân giật mình, mặt lộ vẻ mờ mịt.

Rất nhanh, liền bị mặt mũi tràn đầy ngạc nhiên Giang Nhu, dùng sức bóp 1 đem, “Ngươi ngốc a còn lo lắng cái gì, nhanh hướng bệ hạ tạ ơn!”

Triệu Sinh Dân lúc này mới kịp phản ứng, vội vàng quỳ xuống, “Thảo dân đa tạ bệ hạ, ta… Ta ngày sau định đối Giang Nhu tốt, nếu có nửa điểm không ổn, nguyện thụ bệ hạ hàng phạt.”

“Đứng lên đi, ngươi, trẫm cũng nghe đến, chớ có cô phụ ta Hoàng tỷ.” Giang Thái nói xong, lại nhịn không được cười lên.

Cái này cùng tiên sinh vừa rồi lời nói, ngược lại là giống nhau như đúc.

Giang Nhạc sầu mi khổ kiểm, nhìn xem nương nương, lại nhìn xem cữu cữu, lại cái gì cũng không dám nói.

Làm sao êm đẹp, mẹ ta đột nhiên liền muốn, gả cho Triệu thúc thúc vậy ta cùng Triệu Thanh Nhan, chẳng phải là thành huynh muội !

Ta mới không muốn cô muội muội này!

Triệu Thanh Nhan xích lại gần, híp mắt, “Giang Nhạc, ngươi vẻ mặt này có ý tứ gì là ghét bỏ cha ta sao “

“A… Không có không có, ta làm sao dám… Chính là về sau, ta chẳng lẽ muốn gọi ngươi muội muội sao” Giang Nhạc rụt cổ lại.

Triệu Thanh Nhan “Hừ” một tiếng, “Nghĩ hay lắm, ai muốn làm muội muội của ngươi, mặc dù cha ta cùng sông thẩm thẩm thành thân, nhưng ta là ta, ngươi là ngươi, đừng nghĩ chắp nối.”

Giang Nhạc ánh mắt sáng lên, “Coi là thật “

“Tất nhiên là coi là thật!”

“Ha ha… Hắc hắc… Tốt, cái này nhưng quá tốt…” Giang Nhạc trong lòng cuồng hỉ, trong lúc nhất thời, lại có mấy điểm si.

Triệu Thanh Nhan ghét bỏ bĩu môi một cái, thối lui mấy bước, cách xa hắn một chút.

Nhưng khóe miệng, lại có chút câu lên, lộ ra một vòng ý cười.

Ngay vào lúc này, La Quan trong lòng khẽ động, mỉm cười nói: “Tốt, hôm nay sắc trời không còn sớm, chư vị đều đi về nghỉ ngơi đi.”

Triệu Thanh Nhan nhấc tay, “Tiên sinh, ngươi ở cái kia a sáng mai, ta có thể đi bái phỏng ngài sao “

“Còn có ta, còn có ta!” Giang Nhạc nói theo.

Giang Thái, Lý Thanh Uyển, Giang Nhu, Triệu Sinh Dân cùng cũng đều nhìn qua.

La Quan nói: “Đông thành hòe giáp ngõ hẻm, tay trái thứ 5 nhà, tốt, địa phương các ngươi cũng biết, nhanh lên trở về đi ngủ.”

Dứt lời, hắn đứng dậy đi ra ngoài.

Từ đầu đến cuối trầm mặc Ứng Thanh Linh, đối mọi người khẽ gật đầu, cất bước đuổi theo.

Một trước một sau, dưới chân thong dong, cùng với điểm điểm đèn đuốc, biến mất tại biển người bên trong.

Triệu Thanh Nhan đột nhiên đỏ mắt, “Cha, ta có chút khổ sở.”

Triệu Sinh Dân giật mình, “Khuê nữ, làm sao” tay chân hắn luống cuống, sợ là bởi vì hôn sự, để nữ nhi cảm thấy bất an.

Cũng may, Triệu Thanh Nhan để ý, cũng không phải là điểm này, “Tiên sinh đi, ta cảm giác tâm lý trống rỗng, tựa hồ tiếp xuống thật lâu, đều muốn không gặp được hắn.”

Triệu Sinh Dân cười một tiếng, “Đứa nhỏ ngốc, tiên sinh

đã cho ngươi địa chỉ, sáng sớm ngày mai, cha liền mang ngươi đến nhà.” Hắn dừng một chút, tiếu dung càng hơn, “Dù sao, tiên sinh mang đi ngươi viết tờ giấy kia, liền tương đương tán thành ngươi thân phận, cha đương nhiên muốn dẫn ngươi quá khứ, bù đắp bái sư chi lễ.”

Giang Nhạc kinh hãi, “Cái gì tiên sinh thu ngươi làm đệ tử chuyện khi nào ta làm sao không biết !” Hắn giống như là bị hỏa thiêu cái đuôi, “Tiên sinh, tiên sinh ngài đi quá nhanh, ta còn không có cái thuyết pháp đâu, ngài sao có thể trọng nữ khinh nam, coi như hay là ta, trước đi theo ngài bên người.”

“Nương, ngươi cũng không thể mặc kệ, ngày mai ta cũng muốn đi bái kiến tiên sinh, ta cũng muốn làm tiên sinh đệ tử!”

Triệu Thanh Nhan cười lạnh, “Tiên sinh đệ tử, là ai đều có thể làm ngươi thiếu si tâm vọng tưởng.”

Giang Thái đứng ở bên cạnh, vừa mừng vừa sợ, nhìn trước mắt xinh xắn thiếu nữ, càng phát ra hài lòng.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Đương nhiên, như mình cháu trai, cũng có thể trở thành tiên sinh đệ tử, kia càng là không thể tốt hơn.

“Hoàng tỷ, ngày mai ngươi liền mang theo Giang Nhạc, cùng đi một chuyến, dù sao ngươi cùng tỷ phu hôn sự, tiên sinh đồng dạng là người chứng kiến, nên ngỏ ý cảm

ơn.”

Giang Nhu gật đầu, “Tốt, ta biết.”

Phố dài, đèn đuốc điểm điểm, chói lọi một mảnh.

Du khách như dệt, đều là nét mặt tươi cười.

La Quan trong lúc đi lại, đi lại thong dong thần thái thanh thản, một phần tự nhiên mà vậy ý mừng, từ tâm hắn đồng ruộng tràn ngập ra.

Ứng Thanh Linh nghi hoặc ngẩng đầu, “Tiên sinh, thế nhưng là bằng hữu cũ trùng phùng, trong lòng vui vẻ “

La Quan gật đầu, “Thật có nơi đây nguyên nhân, nhưng càng quan trọng, là ta nuôi ở nhân gian 1 kiếm, rốt cục có thành tựu.”

Ứng Thanh Linh trong lòng giật mình, “Tiên sinh một kiếm kia, thành “

“Ừm.” La Quan gật đầu.

Cảm giác được, đến từ sau lưng trầm mặc, hắn mỉm cười, “Làm sao tiên sinh cuối cùng cũng có đột phá, ngươi không mừng thay cho ta “

Ứng Thanh Linh gật đầu, “Tự nhiên vì tiên sinh cao hứng, nhưng ta xác thực, lại cao hứng không dậy.”

Tiên sinh dạo chơi nhân gian, thể nghiệm hồng trần muôn màu, là vì nuôi ra nhân gian 1 kiếm.

Một kiếm này thành, tiên sinh liền không còn là tiên sinh, hắn đem trở về tự thân, nguyên sơ chi chủ thân phận, tiếp theo cần trực diện cửu thiên chi thượng, giới ngoại phù đạo sở trí thiên la địa võng.

Kiếm thành.

Thì mang ý nghĩa, tiên sinh muốn rời khỏi.

Mà chuyến đi này…

Ứng Thanh Linh cúi đầu.

La Quan nói: “Thế nào, lo lắng ta “

“Ừm.” Giọng nói của nàng rầu rĩ.

La Quan cười một tiếng, “Ta tu hành đến nay, vượt thiên sơn vọt vạn thủy, phá vỡ vô số gian nan, không biết bao nhiêu lần đã cảm thấy, trước mắt chính là tuyệt cảnh… Nhưng ta, vẫn như cũ đi đến hôm nay.”

“Yên tâm, phù đạo muôn vàn, địa võng Thiên La lại như thế nào ta hữu nhân gian 1 kiếm, nhất định phá đi!”

Ứng Thanh Linh ngẩng đầu, “Tiên sinh không gạt ta “

“Từ không lừa ngươi.”

“Nhất định có thể thắng “

“Định… Tốt a, cũng là chưa hẳn, dù sao phù đạo căn

cơ, không phải ngươi ta cũng biết.” La Quan dắt tay của nàng, dưới chân cất bước, “Nhưng cho dù không thể thắng, cũng có thể thong dong lui về, nguyên sơ trong vũ trụ, ta vì chí cao chúa tể, phù đạo cũng không thể làm sao.”

Ứng Thanh Linh lúc này mới thở phào, cầm ngược tay của hắn, lẩm bẩm nói: “Ta ngược lại là hi vọng, tiên sinh có thể một mực lưu tại nhân gian, qua tiêu dao khoái hoạt thời gian… Nhưng ta lại biết, ngài tương lai không ở chỗ này chỗ. Ta chỉ nguyện, tiên sinh có thể nhớ được hôm nay, nhớ được hoa đăng tiết bên trong, cùng ngươi chung du lịch người.”

La Quan nghĩ nghĩ, trở lại tiến đến bên tai nàng, nói nhỏ vài câu.

Ứng Thanh Linh mặt đỏ lên, cắn môi gật đầu.

“Ha ha!” La Quan cười to, tay dắt giai nhân sải bước, gây nên không ít chú ý, ánh mắt rơi vào một đôi bích nhân trên thân, lập tức kinh diễm.

Thành đông, hòe giáp ngõ hẻm.

Cửa phòng vừa đóng, dưới đèn thưởng đẹp, Ứng Thanh Linh thẹn thùng vô tận, La Quan rong ruổi sơn hải.

Mãnh liệt không biết bao nhiêu, cuối cùng đến nặng nề ngủ say.

Nhưng ngủ ngủ, La Quan đột nhiên nhíu mày, nguyên bản rộng rãi giường, chẳng biết tại sao lại đột nhiên trở

nên chật chội.

Hắn làm giấc mộng.

Trong mộng, gặp 3 tôn nữ bạo long, bị các nàng tùy ý quất roi, khổ không thể tả.

Bá ——

La Quan mở mắt ra, trời sáng choang, phòng ốc bên trong mơ hồ có thể thấy được, trên giường cánh tay ngọc đang nằm, chân dài trắng nõn như ngọc.

Thở sâu, phương phức doanh mũi.

“Ai, hoang đường a…”

“Về phần hôm nay, cuối cùng là chưa thể trốn qua.”

Một cánh tay, nắm ở cổ của hắn, Tang Tang chui vào trong ngực, lẩm bẩm nói: “Tiên sinh, đừng ra sự tình, ngươi nhất định phải hảo hảo.”

La Quan giờ phút này, nghe tới tiếng đập cửa, có người đến đây bái phỏng.

Hắn lắc đầu, đưa tay một điểm.

Bá ——

Không gian nháy mắt vặn vẹo, lại tại sau một khắc khôi phục.

Mà trong phòng mấy người, cùng trên giường đệm chăn những vật này, cũng đã biến mất không thấy gì nữa.

Ngoài viện, một đêm chưa từng yên giấc Lý Trọng Dương, mang theo mấy tên nô bộc, ngay tại gõ cửa.

“Kỳ quái, tiên sinh làm việc và nghỉ ngơi luôn luôn ổn định, cái này canh giờ đã sớm nên lên, hẳn là đêm qua chưa từng trở về nhà “

Hắn chính chần chờ, lại nghe được tiếng bước chân, tại sau lưng vang lên.

Chính là Giang Nhu, Giang Nhạc, cùng Triệu Sinh Dân, Triệu Thanh Nhan một nhóm, cũng tại hôm nay trước kia chạy đến.

1 cái cầu tiên sinh, muốn đem nó thu làm môn hạ, 1 cái muốn nghiêm túc, cho tiên sinh dập đầu, lấy toàn bái sư chi lễ.

Lý Trọng Dương chắp tay, “Tại hạ Lý Trọng Dương, gặp qua chư vị, các ngươi cũng là đến đây, bái kiến La tiên sinh sao “

Triệu Sinh Dân tiến lên, hoàn lễ nói: “Không sai, ta cùng cùng tiên sinh, chính là trước kia bạn cũ, đêm qua tại giữa mùa hạ hội đèn lồng tiết gặp nhau, liền hẹn hôm nay đến đây bái kiến.”

Hắn nhìn thoáng qua, đóng chặt cửa sân, “Tiên sinh còn chưa lên sao “

Lý Trọng Dương thấy Giang Nhu, Giang Nhạc khí độ bất phàm, lại gặp Triệu Thanh Nhan, 1 bộ sáng chói bộ dáng, nghĩ đến tiên sinh đêm qua lời nói, thái độ càng phát ra ôn hòa, “Chính là, Lý mỗ so chư vị sớm đến một lát, gõ cửa liên tục, lại không được đến tiên sinh đáp lại.”

Giang Nhạc buồn rầu, “Hẳn là tiên sinh lại đi ngủ lần này, sẽ không lại muốn 1 tháng đi.” Hắn không kịp chờ đợi muốn cầu khẩn tiên sinh, thu hắn làm đệ tử.

Không phải, ngày sau chẳng lẽ không phải muốn, thấp Triệu Thanh Nhan một đầu.

Mấy người chần chờ liên tục, quyết định vào xem, cũng may cửa sân vẫn chưa khóa trái, đẩy ra tiến vào trong viện.

Giờ phút này mặt trời mọc, rừng rậm vẩy xuống, vốn nên là khốc nhiệt thời tiết, khu nhà nhỏ này bên trong lại là một mảnh Thanh Lương, u tĩnh.

Triệu Thanh Nhan nhìn qua cửa phòng, đột nhiên nói: “Tiên sinh đi.”

Đám người thất kinh, vội vàng đi qua, quả thấy trong phòng vắng vẻ một mảnh, đệm chăn, thư tịch những vật này, đều biến mất không thấy gì nữa.

“Cái này…” Triệu Sinh Dân thở dài, “Tiên sinh làm sao, nói đi là đi.”

Giang Nhu lau lau khóe mắt, “Hôn sự bên trên, ta còn muốn mời tiên sinh, làm chứng hôn nhân đâu.”

Giang Nhạc nhỏ giọng lầm bầm, “Tiên sinh không phải là sợ ta phiền hắn, cho nên mới sớm đi đi lần này, lại được lúc nào gặp lại.”

Thấy Triệu Thanh Nhan không nói lời nào, hắn nhỏ giọng nói: “Ngươi đừng thương tâm, tiên sinh đã rời đi, tự nhiên là có đạo lý của hắn, sớm muộn có một ngày, tiên sinh sẽ còn trở về. Thật giống như đêm qua tại mì hoành thánh bày ra, ta ngẩng đầu một cái, liền thấy tiên sinh.”

Triệu Thanh Nhan gật đầu, “Lão sư của ta, đương nhiên sẽ trở lại gặp ta, ta không thương tâm, không có chút nào.” Nhưng rất nhỏ giọng mũi, có chút phiếm hồng vành mắt, hay là bán tâm tư của nàng.

Tiến lên 2 bước, Triệu Thanh Nhan quỳ trên mặt đất, cung cung kính kính dập đầu, “Đệ tử Triệu Thanh Nhan, bái đưa lão sư!”

Nhân gian tuy tốt, cuối cùng cũng có tận lúc.

—

—

Chương 1579 : Một chữ tốt nhất cát

Đông hải, long cung.

La Quan ở chỗ này vượt qua, cuối cùng một đoạn an bình thời gian, nhưng cũng tiếc có lẽ là 3 vị nữ long quân nguyên nhân, lại có lẽ là hắn bây giờ, được hưởng lấy nguyên sơ chủ chi vị cách, đã là “Không phải người” tồn tại, tại dòng dõi phương diện càng phát gian nan.

Cày cấy hồi lâu, không có thu hoạch.

Ngao Tú lá gan lớn nhất, muốn hắn thử một lần nữa lớn, nói Long tộc có 1 bí cảnh, có thể đối diên tiếp theo huyết mạch có trợ giúp rất lớn, bị La Quan từ chối nhã nhặn.

Long quân cường hãn, không phải tự mình kinh lịch người khó có thể tưởng tượng, huống chi đây là một trận nhân số phương diện cực không công bằng đối kháng.

Đêm khuya, trên biển vầng trăng cô độc treo cao, La Quan lướt sóng mà đi, đột nhiên nói: “Thiên đạo hằng tồn không gì không biết, kế nhiệm này ti chức đến nay, liên quan tới nguyên sơ thế giới, ngươi nhưng có cái gì có thể nói cho ta sao “

Bên người, ánh trăng có chút vặn vẹo, một thân ảnh hiển hiện, chính là vị kia thiên đạo đi 6, bây giờ nguyên sơ vũ trụ thiên đạo.

Lão Hứa khom người, “Bái kiến nguyên sơ chủ.”

La Quan khoát tay, “Đứng lên đi.”

Lão Hứa nghĩ nghĩ, nói: “Được tôn thượng coi trọng, ban ân thiên đạo chi vị, ta thừa kế về sau một mực, đều đang tìm hiểu quá khứ thiên đạo lưu ngấn, thật có mấy phân phát hiện.”

“Thứ 1, nguyên sơ vũ trụ tựa hồ, cũng không phải là tự nhiên hình thành chi vật, mà là bị người lấy lớn lao thủ đoạn cho can thiệp, Tịnh Phong ấn tại đây. Nhưng liên quan tới điểm này, trước mắt ta chỉ là suy đoán, còn vô chính xác chứng cứ.”

“Thứ 2, là giới ngoại thế cục. Ta là thiên đạo, giao cảm trong ngoài, phù đạo lần này thiên la địa võng, coi là thật khuynh sào mà động. Tuy không chí cảnh giáng lâm, cũng đã tạo thành trận thế, hội tụ hạo đãng vĩ lực, chỉ đợi tôn thượng hiện thân, liền cho lôi đình một kích.”

Nói đến đây, lão Hứa hơi dừng lại.

La Quan thần sắc nhàn nhạt, “Ngươi ta tuy là trên dưới phụ thuộc, cũng là hoạn nạn bằng hữu, hẳn là còn có lời gì, là không thể nói “

Lão Hứa khom người, “Ta lấy nguyên sơ vũ trụ thiên đạo thân phận, mời nguyên sơ chủ nghĩ lại làm sau, như lần này ra ngoài, thực hung hiểm khó dò!”

La Quan lắc đầu, “Khó dò tranh luận đo đi, nhưng liên

quan tới việc này, không cần lại nói.” Nuôi nhân gian 1 kiếm, đã là hắn tại nguyên sơ trong vũ trụ, trưởng thành cực hạn.

Kế tiếp theo lưu lại, tung quá ngàn 100 năm, cũng đem không có chút nào tiến triển.

Hẳn là, thật muốn làm rùa đen rút đầu huống chi, hắn bây giờ chỗ gánh vác, đã không chỉ là, người chi vinh nhục hưng suy.

Kiếm đạo, phù đạo chi tranh, hắn đã người trong cuộc, hoặc là thắng lợi, hoặc là bại vong!

“Vâng.” Thiên đạo khom người, thần sắc túc mục, “Tôn thượng lên trời mà đi lúc, ta đem điều động thiên địa lực lượng, vi tôn càng thêm cầm.”

“Ngài vì nguyên sơ chủ, chính là nguyên sơ cụ hiện, hóa thân, ngài mà chết đi, thì nguyên sơ thế giới sụp đổ, quay về tại hỗn độn… Lần này, liên quan đến tại ngài, cũng liên quan đến thế giới này.”

La Quan trầm mặc mấy hơi, “Được.”

Thiên đạo thối lui, thân ảnh lóe lên, tán ở ánh trăng ở giữa.

La Quan kế tiếp theo lướt sóng mà đi, đột nhiên, hắn như nghĩ đến cái gì, một bước đạp xuống.

Bá ——

Nó thân ảnh, biến mất không thấy gì nữa.

…

Phong sơn động thiên biên giới, cùng ngoại giới giáp giới chỗ.

Một đầu tiên hạc giương cánh mà đến, cưỡi hạc người chính là lúc trước, vị kia thầy bói Tôn Đình Viễn, giờ phút này tiên hạc rơi trên mặt đất, miệng nói tiếng người, “Coi bói, ta đáp ứng ngươi sự tình, bây giờ đã làm được, ngươi xuôi theo này tiếp tục hướng phía trước, xuyên qua vùng rừng tùng này, liền có thể đến phong sơn bên ngoài.”

Tôn Đình Viễn khom người, “Đa tạ tiên hạc đạo hữu.”

Tiên hạc sửa sang vũ mao, ánh mắt hiếu kì, “Ngươi người này, quả nhiên là kỳ quái, rõ ràng chính là 1 phàm nhân, lại nhưng thăm dò Thiên Cơ…”

“Được rồi, ta cũng không nhiều hỏi, miễn cho liên lụy đến cái gì đáng sợ sự tình, ngươi ta ở giữa nhân quả, như vậy thanh toán xong.”

Dứt lời, tiên hạc giương cánh mà lên, xông vào mây tiêu phía trên, biến mất trong nháy mắt không gặp.

Tôn Đình Viễn thở sâu, chỉnh lý quần áo, cất bước đi về phía trước. Hắn chưa từng biết, thế giới đến tột cùng gì cùng bao la, phong sơn lại chỉ là, trong đó giọt nước trong biển cả sao nguyên lai, thế giới bên ngoài mới là vô hạn.

Nhân đạo dòng lũ kết thúc, hắn bị Giang Thái sắc phong làm Quốc sư, lại chỉ đảm nhiệm 1 tháng, liền treo ấn mà đi. Hắn đối người ở giữa phú quý, cũng vô quá nhiều tham niệm, ngược lại trong lúc vô tình, giúp cái này tiên hạc một lần, tới trò chuyện về sau, lợi dụng ân tình đổi nó thay đi bộ đến hôm nay nơi đây.

‘Thế giới chân chính, ra sao cùng bộ dáng, ta hôm nay đang muốn đi nhìn một chút…’ sau nửa canh giờ, chật vật không chịu nổi Tôn Đình Viễn, rốt cục chui ra rừng cây, nhưng lần đầu tiên nhìn thấy, lại là 1 đạo hơi có vẻ quen thuộc bóng lưng.

Hắn chần chờ một chút, thử dò xét nói: “Tiên sinh “

La Quan quay người, “Tôn tiên sư, rất lâu không lâu.”

Tôn Đình Viễn “A” một tiếng, vui vẻ nói: “Không ngờ là thật sự tiên sinh, ngài làm sao tại cái này” rất nhanh, liền kịp phản ứng, “Là, lấy tiên sinh thủ đoạn, thiên địa bao la, nơi nào không thể đi phải… Cái kia, ngài hôm nay ở đây, là đang chờ ta “

La Quan gật đầu, “Không sai, hôm nay tới đây, chính là chờ đợi tôn tiên sư.”

“Không dám để cho tiên sinh như thế xưng hô, gọi ta Tôn Đình Viễn chính là, không biết ngài có dặn dò gì, ta có thể làm đến quyết không chối từ.” Tôn Đình Viễn cung kính vạn điểm.

La Quan nói: “Tôn Đình Viễn, chúng ta vừa đi vừa nói

chuyện đi.”

“Vâng, tiên sinh.”

2 người quay người, bước ra phong sơn địa giới, hóng gió cỏ động, mây cuốn mây bay.

“Ngươi hôm nay ra phong sơn, cũng biết giới ngoại nguy hiểm có lẽ một trận ngoài ý muốn, liền muốn mất mạng.” La Quan thản nhiên nói.

Tôn Đình Viễn nói: “Đã nghe tiên hạc đạo hữu đề cập, nhưng ta vẫn lựa chọn, đến bên ngoài nhìn một chút, đi một lần, như đã biết thiên địa bao la, vẫn cố phong tại nguyên địa, thực tế làm trái bản tâm.”

“Làm trái bản tâm “

“Khục… Không dám nhận tiên sinh mặt nói bậy, thực tế là làm ta biết được, phong sơn bên ngoài đúng là như vậy mênh mông thiên địa lúc, liền có mãnh liệt xúc động, ta khi bước ra nơi đây, tiến vào bên trong.” Tôn Đình Viễn nhắm mắt lại, thở sâu, “Giờ phút này, ta đã thân ở trong đó, càng phát ra xác định quyết định của ta không sai… Ta chi tương lai không tại phong sơn, mà ở chỗ dưới chân.”

La Quan trầm mặc mấy hơi, mỉm cười, “Duyên, coi là thật tuyệt không thể tả.”

Hắn dừng bước lại, “Hôm nay chờ ngươi ở đây đến, là muốn xin ngươi hỗ trợ, thay ta đoán một quẻ… Ít ngày nữa, ta cũng sắp rời đi nơi đây, đi ra bên ngoài giới.”

“Ngoại giới” Tôn Đình Viễn nháy mắt mấy cái.

La Quan đưa tay, chỉ chỉ phía trên, “Thiên ngoại có ít người cảm thấy mình rất lợi hại, nhưng ta xem thường, muốn cùng bọn hắn chạm thử.”

“Này tính, có lẽ có chút gian nan, Tôn Đình Viễn ngươi làm theo khả năng, nếu có điều phải tốt nhất, cho dù không thể đo lường tính toán cũng không sao.”

Tôn Đình Viễn thở sâu, “Mời tiên sinh viết một chữ.”

“Đoán chữ “

“Ừm, này tính có thể để cho tiên sinh để ý, nhất định liên quan đến cực lớn, cần mượn ngoại vật, mới có thể thấy được một hai.”

La Quan nghĩ nghĩ, tiện tay bẻ gãy một cái nhánh cây, tại trước mặt vạch một cái.

“Vậy liền đo cái chữ này đi.”

“1” Tôn Đình Viễn gật đầu, “Một bút lên xuống, dũng cảm tiến tới… Xem ra tiên sinh đối với chuyện này, là nhất định phải được.”

“Cũng tốt, vậy liền đo này chữ.”

Hắn cúi đầu nhìn chăm chú, mấy hơi sau đột nhiên kêu lên một tiếng đau đớn, máu tươi nháy mắt, từ lỗ mũi ở giữa trượt xuống.

La Quan nhíu mày, đưa tay một điểm, mấy đạo như có như không vết tích hiển hiện, đem liên luỵ đến Tôn Đình Viễn nhân quả chặt đứt.

Hắn đôi mắt sáng tỏ, hiện lên sợ hãi thán phục.

Tiên triện phản phệ!

Cái này Tôn Đình Viễn lại coi là thật, có thể thông qua 1 chữ, đo lường tính toán Thiên Cơ, tương lai, thậm chí liền ngay cả tiên triện cũng không thể ngoại lệ.

Phàm nhân chi thân, lại thần kỳ như thế coi là thật không thể tưởng tượng nổi!

“Hô ——” Tôn Đình Viễn thở dài một hơi, cười khổ một tiếng, “Đa… đa tạ tiên sinh… Cái này tính toán, xác thực hung hiểm.”

Hắn vừa rồi, thật cảm giác tự thân, cùng tử vong cách nhau một đường.

Mơ hồ trong đó, như nhìn thấy một đôi tròng mắt, mở ra đem hắn khóa chặt.

La Quan nói: “Là ta càn rỡ, Tôn Đình Viễn ngươi không cần phải lo lắng, lần này không bị thương căn bản, chỉ cần nghỉ ngơi một đoạn thời gian, liền có thể khôi phục như lúc ban đầu.”

Tôn Đình Viễn chắp tay, “Này tính gian nan, nhưng Tôn mỗ cũng không phải, không thu được gì.”

Hắn nhếch miệng, đưa tay chỉ thiên, “1 bước này, tiên sinh cứ việc bước qua, có lẽ có mấy điểm hung hiểm, nhưng con đường phía trước vẫn như cũ quang minh.”

“Này chữ, lấy trên dưới vì tung, trái phải thành hoành chi ý, tung hoành bễ nghễ không gì kiêng kị, chính là tốt nhất cát!”

La Quan đôi mắt thâm thúy, “Coi là thật “

Tôn Đình Viễn trịch địa hữu thanh, “Dám lấy trên cổ đầu người, vì tiên sinh đảm bảo!”

“Ha ha, tốt, hôm nay ngược lại là điềm tốt.” La Quan nghĩ nghĩ, đưa tay hướng về phía trước một nắm.

Không gian bỗng dưng vặn vẹo, 1 con tiên hạc biểu lộ hoảng sợ, bị trực tiếp giam cầm tới đây.

“Thượng tiên tha mạng! Thượng tiên tha mạng! Tiểu yêu chưa hề ăn người, hại người, cũng không làm qua độc hại nhân gian sự tình, cầu tới tiên giơ cao đánh khẽ!”

Tiên hạc quỳ trên mặt đất, cuống quít dập đầu.

“Ừm Tôn Đình Viễn tại sao là ngươi !” Tiên hạc đột nhiên trừng lớn mắt, thấy rõ người trước mắt.

La Quan nói: “Du lịch thiên hạ, không phải sức người có thể đụng, cái này tiên hạc liền đưa cho ngươi làm tọa kỵ.” Lại quay đầu xem ra, “Tiên hạc, ngươi có bằng lòng hay không “

“Nguyện ý nguyện ý! Tiểu yêu đối trời phát thệ, nhất định trung thành cảnh cảnh, tuyệt không 2 ý!” Tiên hạc vừa mừng vừa sợ, không nghĩ tới Tôn Đình Viễn người này, lại có cái này số phận.

Đối La Quan nó dù nhìn không thấu, nhưng tiện tay một nắm, liền có thể từ 100,000 dặm ngoài, đưa nó trực tiếp giam cầm mà đến, thủ đoạn này không thể tưởng tượng.

Nhân vật như vậy, có thể dính dáng đến nửa điểm quan hệ, đều là mời thiên chi hạnh.

La Quan đưa tay, một chỉ điểm tại tiên hạc đỉnh đầu, “Lưu 1 ấn ký ngươi, chu du thiên hạ, có thể không ngại.”

“Tôn Đình Viễn, năm đó ta từng cho ngươi, đặt chân tu hành cơ hội, hôm nay liền cho ngươi thêm 1 cái hứa hẹn.”

“Nếu có 1 ngày, nguyện tiến vào đạo này, nhưng mệnh tiên hạc mang ngươi tiến về, cũng tính là là đối hôm nay, ngươi đoán chữ chi hồi báo.”

Dứt lời, hắn xoay người rời đi.

Tôn Đình Viễn vội vàng cong xuống, “Đa tạ tiên sinh, cung tiễn tiên sinh!”

“Không cần đưa, hi vọng ngày khác, còn có thể cùng ngươi gặp lại.”

“Vâng, tiên sinh.”

Tôn Đình Viễn đứng dậy, trước mắt thiên địa vắng vẻ, nơi nào còn có vừa rồi, tiên sinh thân ảnh.

Không khỏi thở dài, “Tiên sinh, thật là thần tiên.”

“Thần tiên” tiên hạc trừng lớn mắt, “Tôn Đình Viễn, ngươi đến cùng có biết hay không, ngươi vừa rồi đưa tiễn, là ai !”

“Cái kia, nếu không chúng ta đừng có chạy lung tung, ta đầu óc bên trong thêm ra một vị trí, là để lại cho ngươi tu hành cơ duyên, ngươi mau chóng tới tu hành, ta đầu này tiểu dã hạc, cũng có thể được nhờ hỗn cái tốt xuất thân.”

Tôn Đình Viễn lắc đầu, “Không được.”

Tiên hạc giật mình, “Tôn Đình Viễn, ngươi có ý tứ gì “

Tôn Đình Viễn nói: “Nhân sinh 100 năm, liền đã đầy đủ, ta đời này cũng vô tu hành chi nguyện.”

Tiên hạc trừng lớn mắt, “Ngươi… Ngươi… Đừng a, Tôn Đình Viễn ngươi không nghĩ tu hành, lão tử còn muốn đâu! Nếu không, ngươi suy nghĩ thêm một chút, coi như ta cầu ngươi, được hay không “

Tôn Đình Viễn cất bước đi xa, “Ngươi nguyện đi theo ta, liền lên đường đi, nếu không tự hành rời đi chính là, ta sẽ không theo tiên sinh cáo trạng.”

Tiên hạc vẻ mặt cầu xin, theo ở phía sau.

Tự hành rời đi

Nó không có cái kia gan!

Mà lại, nó liền không tin, thực sự có người có thể ngăn cản được, tu hành thành tiên dụ hoặc có lẽ Tôn Đình Viễn hôm nay có thể, nhưng theo thời gian trôi qua, chờ hắn tuổi già sức yếu, thậm chí cảm nhận được khí tức tử vong về sau, hắn còn có thể cự tuyệt sao

Hừ!

Vốn hạc gia cùng định ngươi, lớn không được chịu hơn vài chục năm, xem ai trước nhịn không được.

Một người một hạc, từ từ đi xa.

Long cung, giường ở giữa.

Bá ——

La Quan mở mắt ra, một mảnh mờ tối, thần quang phun trào.

Lên trời kỳ hạn, đem tại hôm nay!

“Tiên sinh” một thanh âm truyền đến, là Tang Tang.

Nàng thần sắc ở giữa hiện lên sầu lo, như đoán được cái gì.

La Quan mỉm cười, “Yên tâm, chờ ta trở lại.”

Đảo qua ngủ say Ngao Tú cùng Ứng Thanh Linh, hắn đứng dậy rửa mặt, Tang Tang phụng dưỡng trước người.

Một lát sau, một vòng lưu quang từ Đông hải mà lên, thẳng đến chín ngày!

—

—

Chương 1580 : Lấy ta kiếm, trảm hàng rào

Đông hải dậy sóng, gợn sóng phía trên, 3 đạo thân ảnh đứng lặng.

“Tang Tang tỷ, ta sợ hãi.” Ứng Thanh Linh âm thanh run rẩy.

Ngao Tú trầm mặt, “Sợ cái gì tiên sinh dám ra ngoài, khẳng định ắt có niềm tin, chắc chắn sẽ không xảy ra chuyện.”

Lại cắn răng một cái, “Nếu như hắn, thực có can đảm chết bên ngoài, ta tìm đầu dã long đi, tức chết hắn!”

“Ngao Tú!”

Tang Tang quát khẽ.

Ngao Tú ủy khuất, “Ta… Ta chính là sinh khí nha… Hảo hảo thời gian bất quá, nhất định phải đi ra ngoài…”

“Tang Tang tỷ thật xin lỗi, ta biết sai.”

Tang Tang giữ chặt nàng, lại giữ chặt Ứng Thanh Linh, “Ngươi ta là tiên sinh bên người người, khi hiểu rõ khổ tâm của hắn, nếu chỉ là cầu an, ẩn thân tại nguyên sơ trong vũ trụ, ai có thể di động tiên sinh mảy may “

“Nhưng hắn là đỉnh thiên lập địa nam tử, là kiếm đạo

tương lai sống lưng, hắn có sứ mạng của mình cùng đảm đương… Tiên sinh, nhất định có thể thành công!”

“Ừm.” Ứng Thanh Linh, Ngao Tú trọng trọng gật đầu.

…

Bên trong châu, nhìn đều núi.

2 thân ảnh, đứng lặng tại đỉnh núi, đều ngửa đầu nhìn về phía Đông hải phương hướng, đang có một vòng lưu quang phóng lên tận trời.

Dù mịt mờ, vẫn chưa hiện ra phong hoa, nhưng nguyên sơ chủ vị cách động tĩnh, nháy mắt liền có thể dẫn dắt tinh thần của bọn hắn cảm giác.

“Đại nhân hắn, muốn đi ra ngoài!” Ngụy Vô Kỵ cảm khái một tiếng, ánh mắt có lo lắng, cũng có khâm phục.

Đổi lại hắn, chưa chắc có đại nhân phần này dũng khí.

Huyền Thánh gật đầu, “Hôm nay, vực ngoại sẽ có một trận sóng gió lớn, đáng tiếc lão phu lại không thể, cùng La Quan sóng vai mà chiến.”

Trên mặt hắn, lộ ra một tia đắng chát.

Tự thân cùng giới ngoại, tồn tại không biết liên quan, vốn cho rằng chính là, có thể giúp lá bài tẩy của hắn.

Lại không được, cái này liên quan lại…

Ngụy Vô Kỵ do dự một chút, “Huyền Thánh đại nhân, ngài có lẽ có thể, hướng nguyên sơ chi chủ tìm kiếm trợ giúp.”

Huyền Thánh lắc đầu, “Vô dụng, lão phu tình huống, chính ta rất rõ ràng, lập tức khẩn yếu quan đầu, há có thể bởi vậy phân thần.”

Hắn thở ra một hơi, “Hi vọng, La Quan có thể thành công, nếu không nguyên sơ vũ trụ vỡ nát, ngươi ta có lẽ có thể đào thoát, thế gian này ngàn tỷ sinh linh, lại muốn táng thân trong đó.”

Ngụy Vô Kỵ cười khổ.

Hắn chính là nhìn đều núi sơn thần, trấn áp nguyên sơ địa mạch, khí vận, dù ngưng tụ thần đạo đạo quả, nhưng nếu coi là thật thiên băng địa hãm…

Chỉ sợ, đem đạo quả vỡ nát, thần đạo đoạn tuyệt.

Đại nhân, cố lên a, ngươi nhất định có thể thành công!

…

Đại Ninh đô thành.

*** điện hạ, gả cho nào đó hương dã thôn phu, dẫn nhất thời oanh động.

Nhất là, theo một cái tin tức ngầm lưu truyền —— phò mã tiền thân lại lấy ra quầy bán mì hoành thánh mà sống, khiến các phương càng phát ra xao động.

Thậm chí, đô thành bên trong đã xuất hiện, nhiều chỗ mì hoành thánh bày, gặp vây xem sự kiện.

Là lấy, Triệu Sinh Dân cũng chỉ đành, buông xuống kế tiếp theo ra quầy suy nghĩ, trốn ở phủ công chúa bên trong khổ luyện tay nghề.

Dùng hắn lại nói, đời này cũng không nghĩ tới, lão Triệu nhà có thể kết hôn với một công chúa, đây đương nhiên là dính tiên sinh ánh sáng.

Không phải, cao cao tại thượng Giang thị đích nữ, hiện nay *** điện hạ, trong mắt sao lại nhìn thấy hắn cái này hạng người vô danh

Đã tiên sinh yêu cái này một ngụm, coi như không thể ra quầy, cũng quyết không thể rơi xuống tay nghề, đợi ngày sau tiên sinh trở về, nhất định phải làm càng thượng tầng lâu.

Triệu Thanh Nhan được sắc phong làm quận chúa, tên trèo lên ngọc sách, đây chính là chân chính, người trong hoàng thất mới có đãi ngộ, bị coi là kim chi ngọc diệp.

Bây giờ, đang cùng Giang Nhạc cùng một chỗ, trong phủ đọc sách.

Sáng sớm đọc sách mệt mỏi, giáo sư đồng ý bọn hắn nghỉ ngơi một hồi, tỳ nữ, gã sai vặt bọn người vội vàng, đưa tới mới mẻ trà bánh cùng một chút rửa sạch trái cây.

2 vị tiểu chủ tử, không chỉ có trong phủ cực kì được sủng ái, liền ngay cả bệ hạ cùng Hoàng hậu, đều thường xuyên có ân ban thưởng đưa đến trong phủ, bọn hắn đương nhiên phải tận tâm hầu hạ.

Đột nhiên, ngay tại ăn nho Triệu Thanh Nhan, động tác cứng tại nguyên địa.

“Triệu Thanh Nhan ngươi làm sao đỏ mắt cái này nho rất khó ăn sao uy, ngươi làm sao!” Giang Nhạc gấp ra 1 trán mồ hôi.

Triệu Thanh Nhan xát một chút khóe mắt, bước nhanh đi tới phía trước cửa sổ, mơ hồ trong đó nàng như nhìn thấy, 1 đạo cầu vồng xẹt qua bầu trời, biến mất tại cuối tầm mắt.

“Tiên sinh…” Nàng thì thào nói nhỏ, che ngực, đột nhiên cảm thấy rất bối rối, tựa hồ muốn phát sinh một loại nào đó đáng sợ sự tình.

Giang Nhạc giờ phút này cũng phát giác được cái gì, từ mang bên trong lấy ra cẩm nang, viên kia màu đen quân cờ, ngay tại có chút phát nhiệt.

“Là tiên sinh sao !” Hắn trừng lớn mắt, một mặt giật mình.

Thiên khung cầu vồng, thoáng qua liền mất, Giang Nhạc kém chút coi là, đây là ảo giác của hắn.

Triệu Thanh Nhan nói: “Tiên sinh đi.”

Giang Nhạc do dự một chút, giữ chặt tay của nàng, “Ngươi đừng lo lắng, tiên sinh là trên đời này, người lợi hại nhất, bất luận đi đâu bên trong, đều nhất định có thể bình an vô sự.”

“Chúng ta hảo hảo, ngay tại đô thành chờ hắn, có được hay không “

Triệu Thanh Nhan hít mũi một cái, “Ừm… Ta biết… Tiên sinh hắn nhất định sẽ trở về…”

…

Thần hi, húc nhật dâng lên ba khắc, ráng mây chưa tán lúc, nguyên sơ thiên đạo dị động.

Giờ phút này, thiên địa lực lượng bộc phát, hạo đãng đãng như dòng lũ, nghịch thế trùng thiên.

Nếu có đại năng giả, giờ phút này ngẩng đầu nhìn lại, có thể thấy được thiên địa đều sôi trào, hình như có tinh thần thăng thiên, ở sau lưng lưu lại gợn sóng dậy sóng.

Giờ khắc này, toàn bộ nguyên sơ thế giới, phàm là có tư cách biết được, liên quan tới giới ngoại sự tình người, đều sinh ra một cái ý niệm trong đầu ——

Nguyên sơ chi chủ, vào hôm nay lên trời!

Bá ——

Bá ——

Lần lượt từng thân ảnh, xuất hiện giữa không trung, ngẩng đầu ngóng nhìn, thần sắc thận trọng mà kiềm chế.

Trận chiến này, liên quan đến toàn bộ nguyên sơ thế giới, như nguyên sơ chi chủ thành công, thì mọi chuyện đều tốt.

Nếu không… Sợ là giây lát qua đi, trước mắt cái này 1 Phương Thế giới, liền muốn sụp đổ.

Vũ trụ vỡ vụn, quy về hỗn độn, khủng bố như vậy hạo kiếp dưới, lại có bao nhiêu người có thể sống sót

“Ngài, nhất định phải thắng a!”

“Nguyên sơ sinh linh, ngàn tỷ chúng, sinh tử đều hệ ngài một thân.”

“Mời ngài, nhất định phải thắng!”

…

Tiểu thanh thiên bên ngoài, phù đạo trấn áp chi địa, địa võng Thiên La.

5 tôn bất hủ thượng cảnh cầm đầu, đông đảo chúa tể, đế cảnh tuần thú, tạo thành đại trận, đem cái này một vùng vũ trụ triệt để phong tỏa.

Bất luận cái gì ý đồ tới gần người, đều tương nghênh tiếp đến, phù đạo không lưu tình chút nào đả kích, hủy diệt!

Không có ai biết, nguyên sơ chi chủ khi nào, mới ra đến.

1 năm, 10 năm, 100 năm… Lại hoặc là, là 1,000 năm, 10,000 năm thậm chí 100,000 năm…

Nhưng, bọn hắn nhận được mệnh lệnh, là vĩnh thế trấn áp.

1 ngày không trảm nguyên sơ chi chủ, hủy diệt kiếm đạo phản công, liền vĩnh viễn không trở về.

Năm khỏa hừng hực "Mặt trời", treo cao vũ trụ ở giữa, lẫn nhau góc cạnh tương hỗ, phong ấn trấn áp hết thảy.

Tựa như là năm khỏa con mắt, lãnh khốc, hờ hững nhìn chăm chú lên, trước mắt tiểu thanh thiên thế giới.

Mà mỗi 1 cái "Mặt trời" bên trong, đều có 1 vị bất hủ thượng cảnh, ở trong đó trấn thủ.

Đúng không hủ mà nói, sinh mệnh đã là vĩnh hằng, tự thân như mênh mông tinh biển, nhất niệm liền có thể 10,000 năm.

Trấn áp ở đây, cũng không tính dày vò, ngược lại là một cọc, góp nhặt tự thân công tích cơ hội tốt.

Trừ phi, nguyên sơ chi chủ co đầu rút cổ trong đó, không còn ra, nếu không một khi hiện thân, tất yếu nó vạn kiếp bất phục. Đương nhiên, lui một bước nói, coi như La Quan thật, lựa chọn tránh né trong đó, đợi phù đạo triệt để tiêu diệt kiếm đạo, hắn thân là kiếm đạo một phần tử,

cũng đem tùy theo tiêu vong.

Đem nó trấn áp ở đây, vẫn là một cái công lớn.

Bất quá, là tiêu hao nhiều hơn chút thời gian thôi, mà bất hủ thượng cảnh nhiều nhất, chính là thời gian.

Giờ phút này, năm vòng “Mặt trời” bên trong, trấn áp ở đây 5 tôn bất hủ thượng cảnh, đồng thời mở 2 mắt ra, mặt lộ vẻ giật mình.

Đây là

Nguyên sơ chi chủ khí tức!

Thật can đảm, hắn lại thực có can đảm, mạnh mẽ xông tới phù đạo thiên la địa võng.

Nhưng rất nhanh, chấn kinh liền biến thành cuồng hỉ, đưa tới cửa công lao, há có thể bỏ lỡ !

Ầm ầm ——

Một nháy mắt, năm khỏa yên lặng “Mặt trời” khôi phục, phóng thích khí tức khủng bố, sau một khắc toàn bộ phù đạo thiên la địa võng đều bị kích hoạt.

Vô số vực ngoại tu sĩ, nháy mắt ngẩng đầu.

“Thượng cảnh nhóm, thức tỉnh!”

“Nguyên sơ dị động, là kia nguyên sơ chi chủ, muốn ra!”

“Tê —— những này kiếm tu, quả nhiên đều là tên điên.”

“Đến hay lắm! Ha ha, ta chính buồn rầu, tử thủ nơi này như thế nào tu hành.”

“Tự chui đầu vào lưới, tự tìm đường chết!”

Từng đạo ánh mắt, nhìn về phía nguyên sơ vũ trụ.

Sau một khắc ——

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, thế giới bình chướng khuấy động, như bình tĩnh mặt biển, nhập vào 1 khối tinh vẫn, nháy mắt kích thích kinh đào hải lãng.

La Quan từ thế giới bên trong bay ra, hiện thân vực ngoại.

Ông ——

Năm khỏa “Mặt trời” đồng thời sôi trào, lực lượng kinh khủng khuấy động, lại không phải trực tiếp giết hắn, mà là triệt để phong cấm cái này một vùng vũ trụ.

Đem La Quan cùng nguyên sơ vũ trụ ngăn cách, chặt đứt nó đường lui!

“Động thủ, trấn sát người này, nát thứ 3 hồn 7 phách, luyện nó gân cốt huyết nhục, đốt cháy câu thần phù lục, đoạn tuyệt nó khí tức!”

“Hôm nay, quyết không cho phép lưu lại nửa điểm tai hoạ ngầm!”

Ầm ầm ——

Năm khỏa “Mặt trời” bộc phát, cả tòa vũ trụ phù lục đại trận, tùy theo bị kích hoạt.

Lấy 5 tôn bất hủ thượng cảnh cầm đầu, đông đảo phù đạo cường giả làm phụ, điều động mênh mông vĩ lực, ngưng tụ ra 1 tôn chấp phù hư ảnh.

Nó uy nó thế, thậm chí vượt qua, bất hủ cấp độ cực hạn!

Cái này đã là, chí cảnh phía dưới mạnh nhất.

Trải qua lần trước thất bại, vì ngăn ngừa ngoài ý muốn, phù đạo hôm nay xuất thủ, chính là mạnh nhất trấn sát.

Oanh ——

Trường bào khuấy động, tóc đen bay giương, La Quan thậm chí có thể nghe tới, thể nội cốt nhục “Răng rắc” âm thanh, như gánh vác sơn nhạc nguy nga.

Nhưng hắn đôi mắt, bình tĩnh như trước.

Đã ra, hắn cũng đã làm tốt, ứng đối hết thảy chuẩn bị.

“Nguyên sơ thần quang, mở!”

Oanh ——

Bạch, tử, lam, thanh tứ sắc thần quang, trong chốc lát phóng thích, tựa như tầng tầng bình chướng, lại là từng đạo cường hãn gia trì.

Khiến La Quan khí tức, giờ phút này lấy tốc độ kinh người, điên cuồng tăng vọt.

Nguyên sơ chủ, chấp chưởng nguyên sơ thần quang, chính là thủ đoạn mạnh nhất 1 trong —— La Quan tại trở thành, nguyên sơ chi chủ trước, liền đã sớm nắm giữ, 4 đạo nguyên sơ thần quang, đây thật ra là hắn may mắn lớn nhất, cũng là hôm nay lớn nhất lực lượng 1 trong.

Đương nhiên, nguyên sơ thần quang tuy tốt, lại không phải tất cả mọi người, đều có tư cách chạm đến.

Nơi đây bí ẩn, tạm thời không biết.

“Ta có 1 kiếm, có thể trảm trời!”

“Đi!”

La Quan đưa tay, kiếm ảnh vung lên.

Bạt Kiếm Trảm Thiên thuật!

Tự thành liền nguyên sơ chủ, đột phá đế cảnh về sau, hắn liền biết tự thân kiếm đạo, cần đi tự thân chi kiếm.

Chỉ có như vậy, mới có thể tiếp tục hướng phía trước.

Kiếm Đế cũng tốt, thái thượng cũng được, nó kiếm đạo

tuy mạnh mẽ, nhưng đối La Quan bây giờ mà nói, cũng bất quá chỉ là mấy điểm tham khảo. Hôm nay, La Quan liền muốn lấy tự thân chi kiếm, chém tới phù đạo hàng rào, đoạt tới một cái thiên địa thanh minh, tự do tự tại!

Oanh ——

Kiếm khí bạo tẩu, khủng bố ngang ngược, sát na liền đã bức lâm.

Phù đạo đại trận, tập mọi người khí tức, phù đạo uy lực, chỗ ngưng tụ chấp phù hư ảnh, đưa tay điểm rơi.

“Trấn!”

Sau một khắc, đầu ngón tay chạm đến mũi kiếm, vũ trụ hư không trong chốc lát, lâm vào tĩnh mịch.

—

—

Chương 1581 : Chí cảnh! Chí cảnh!

Ngay sau đó, như thiên hà lật úp, hạo đãng dòng lũ, khiến vũ trụ sôi trào!

Lực lượng kinh khủng, từ chỉ, kiếm ở giữa bộc phát, sát na quét ngang.

Chấp phù hư ảnh hơi ngừng lại, mà kia trùng thiên mũi kiếm, thì sau đó một khắc vỡ vụn.

Răng rắc ——

Nhẹ vang lên như tảng băng băng liệt, sau một khắc, càn quét 4 phương.

Kiếm khí gào thét, kiếm khí trừ khử!

La Quan thần sắc bình tĩnh, phù đạo chi trấn sát, đương nhiên không có khả năng, dễ dàng như thế liền đánh vỡ.

1 kiếm không đủ, liền lại đến 1 kiếm.

Ông ——

“Đầu đuôi 2 chú ý, sinh tử mịt mờ.”

Kiếm này, không màng sống chết.

Kiếm này, lấy mênh mông bên trong, ta độc hằng tồn.

Kiếm này, muốn rung chuyển phù đạo, khiến kiếm chi nộ rống, vang vọng hoàn vũ.

Ầm ầm ——

Mũi kiếm trong chốc lát, lại lần nữa chém xuống.

Chấp phù hư ảnh mặt mày, như lộ ra mấy điểm ngưng trọng, nó 5 ngón tay triển khai, như không thể vượt qua đỉnh cao, hướng La Quan ghìm xuống.

Mũi kiếm nghịch thế, muốn hướng chín ngày.

5 ngón tay hoành ép, phù đạo đại thiên!

Sát na, vũ trụ chấn động tinh thần thất sắc, lực lượng kinh khủng khuấy động, lệnh chủ cầm phù đạo đại trận 5 vị bất hủ thượng cảnh, sắc mặt biến hóa.

Khá lắm nguyên sơ chi chủ!

Hôm nay gặp lại, nó mũi kiếm, kiếm thế, không ngờ tăng vọt một đoạn.

Người này tiềm lực, tốc độ phát triển, có thể xưng khủng bố, khó trách sẽ bị phù đạo ý chí, quy về tất sát danh sách 1 trong.

Oanh ——

Nổ vang rung trời, chấp phù hư ảnh bàn tay dừng lại, ngưng thực thân ảnh, tùy theo chấn động hơi có vẻ mơ

hồ.

Lại lấy 1 kiếm, ngạnh sinh sinh rung chuyển, phù đạo đại trận chi uy.

5 tôn bất hủ thượng cảnh, đáy mắt sát cơ càng nặng, đợi kiếm thế bị ngăn chặn, nghiền nát, chấp phù hư ảnh 5 ngón tay không ngừng, kế tiếp theo ghìm xuống.

Muốn một kích, đem La Quan trấn sát, hình thần câu diệt, lau đi hết thảy quá khứ.

Chân linh tại thét lên, hồn phách bản năng bên trong, cảm nhận được tử vong uy hiếp, âm hàn như triều cường, đem La Quan tâm thần bao phủ.

Hắn quay người, nhìn lại tiểu thanh thiên.

Có bất hủ thượng cảnh cười lạnh, “Nguyên sơ chi chủ, hẳn là ngươi cho rằng, còn có cơ hội chạy trở về sao mời các hạ hôm nay chịu chết!”

Dù đối phương chỉ là khu khu đế cảnh, nhưng cái này đế cảnh tu vi, lại có nguyên sơ vị cách cùng 4 đạo nguyên sơ thần quang gia trì, đủ để cùng bất hủ nhìn thẳng, thậm chí càng kỷ trà cao hơn điểm. Lẫn nhau tuy là đối địch, thế muốn đem nó chém giết, nhưng như cũ thất kinh, tôn trọng.

“Mời nguyên sơ chi chủ chịu chết!” Nó hơn 4 tôn bất hủ thượng cảnh, đồng thời quát khẽ.

“Mời nguyên sơ chi chủ chịu chết!”

Đây là tiểu thanh thiên bên ngoài, phù đạo đại trận bên trong, tất cả phù đạo tu sĩ gào thét.

Giờ phút này, sát cơ cuồn cuộn, khuấy động vũ trụ phong vân, khiến cho vô số kinh khủng tồn tại kinh hãi.

Thậm chí dẫn động, giới ngoại không biết chỗ thăm dò, nhưng cuộc chiến hôm nay, lại không bất luận kẻ nào dám can đảm nhúng tay.

Phù đạo lần này, là nhất định phải được, ai dám đưa tay tất nhiên trở thành, phù đạo không chết không thôi truy sát đối tượng!

La Quan lắc đầu, “Phù đạo chư vị, thật cho là hôm nay, có thể giết ta sao “

Hắn đưa tay, hướng tiểu thanh thiên một nắm.

“Ta vào hôm nay, lấy 1 kiếm, kiếm này hội tụ âm, dương, dung nạp vạn sinh, chính là từ nhân gian thai nghén mà ra.”

“Là lấy, xưng chi nhân gian chi kiếm.”

Oanh ——

Khí tức khủng bố, tại La Quan trong tay hội tụ, khiến 5 tôn bất hủ thượng cảnh kinh hãi, đông đảo phù đạo cường giả hãi nhiên. Trơ mắt nhìn, cái này 1 đạo kiếm ảnh, tại hắn giữa năm ngón tay hiển hiện, cũng tự nhiên lệ vẻ ngoài, thậm chí hơi có vẻ phổ thông, đơn giản.

Nhưng khí tức của nó, lại có thể trảm phá hết thảy, thẳng đến bản tâm, khiến cho mọi người tim đập nhanh, hãi nhiên, tiếp theo lưng sinh mồ hôi.

“Lại dùng cái này kiếm, cùng phù đạo chư vị, chung đánh giá!”

La Quan đưa tay, hướng về phía trước 1 trảm.

Giờ phút này, trong lòng của hắn bình tĩnh, đôi mắt lạnh nhạt, tự nhiên mà vậy liền sinh ra, tự tin mãnh liệt ——

Một kiếm này, phù đạo khó cản!

Oanh ——

Chấp phù hư ảnh kịch liệt chấn động, nó ghìm xuống 5 ngón tay, chỉ kiên trì nháy mắt, liền ầm vang vỡ nát.

“Oa!”

5 tôn bất hủ thượng cảnh, cùng nhau thổ huyết.

Đông đảo phù đạo cường giả, ngửa mặt té xuống.

Từng đôi đôi mắt, nhìn chằm chằm trấn sát trung tâm, cái kia đạo ngang nhiên thân ảnh, tràn đầy chấn kinh, hãi nhiên!

Đế cảnh… Hắn bây giờ, bất quá chỉ là đế cảnh mà thôi… Cho dù, có nguyên sơ vị cách cùng 4 đạo nguyên sơ thần quang gia trì, cũng tuyệt đối không thể, có được

uy thế như thế.

Một kiếm phá phù trận!

Đây cơ hồ, đã có trong truyền thuyết, mấy điểm chí cảnh phong thái.

“Cái này nguyên sơ chủ, quyết không thể lưu!”

Nếu không, tương lai tất thành phù đạo họa lớn trong lòng, thậm chí là lật úp chi nguyên.

“Chư vị, thỉnh thần phù giáng lâm, trấn sát La Quan!”

1 tôn bất hủ thượng cảnh gầm thét.

Nháy mắt, tất cả trong phù trận tu sĩ, đồng thời đưa tay điểm tại giữa lông mày.

“Lấy ta hồn phách làm dẫn, cung thỉnh thần phù giáng lâm!”

Ầm ầm ——

Trên đỉnh đầu, vô tận vũ trụ hư vô, giờ phút này như sôi nước, kịch liệt kích động.

1 đạo phù lục hư ảnh… Không, không phải phù lục, cũng không phải giờ phút này phù đạo mọi người, trong miệng nói tới thần phù… Mà là tiên triện!

Chính là cổ lão tuế nguyệt trước, phá vỡ hư vô, chiều không gian, từ không biết giáng lâm cái kia đạo tiên

triện. La Quan từng tại “Trong mộng”, tới nhìn nhau hồi lâu, tuyệt sẽ không nhận lầm.

Phù đạo lần này, lại chuyển xuống quyền hành, cho phép tiểu thanh thiên bên ngoài 5 tôn bất hủ thượng cảnh, tập hợp chúng nhân chi lực triệu hoán tiên triện, có thể thấy được sát cơ chi thịnh.

Là quyết ý, không cho La Quan nửa điểm sinh cơ!

Mà trên thực tế, cũng chính là như thế, tiên triện kinh khủng bực nào, tuyên cổ hoành tồn đến nay, chính là phù đạo chi đầu nguồn cùng chèo chống.

Bởi vì tiên triện tồn tại, mới có phù đạo thành lập , giống như là tu hành thể hệ quy tắc, chuẩn mực, nó uy không thể tưởng tượng. Tuy là chí cảnh, cũng khó chống lại tiên triện chi uy, đây mới là phù đạo quát tháo phong vân, thống ngự muôn vàn nguyên nhân căn bản.

Giờ phút này, cảm thụ được tiên triện giáng lâm, chỗ phóng thích rộng lớn, mênh mông khí tức, vũ trụ ở phía trước trước, như giọt nước trong biển cả, lại giống là trường hà lưu sa.

5 tôn bất hủ thượng cảnh, đồng thời mặt lộ vẻ kính sợ, sợ hãi, tiếp theo kích động vạn điểm —— đây chính là phù đạo, là bọn hắn đi theo, tôn sùng, càng tha thiết ước mơ lực lượng.

Ai có thể kháng hoành

Không!

Càng xác thực nói, “Thần phù” phía dưới, vạn vật đều sâu kiến.

Nguyên sơ chi chủ

Không sai, thật sự là hắn kinh người, có thực lực kinh khủng, viễn siêu tưởng tượng cực hạn.

Nhưng thì tính sao !

“Thần phù” giáng lâm, thì hôm nay kết cục, liền đã chú định!

Cho dù hắn nắm giữ, kinh khủng nhân gian 1 kiếm, nhưng hôm nay kết cục, tại hắn bước ra nguyên sơ giờ vũ trụ liền đã chú định.

Ông ——

Tiên triện mặt ngoài, thần quang lưu chuyển, tuy chỉ là 1 đạo hình chiếu, mà không phải bản thể giáng lâm, nó uy thế cũng đã đầy đủ khủng bố.

Giờ khắc này, vũ trụ im lặng.

4 phương Bát Cực, ngàn tỷ vô tận sinh linh, đều vô ý thức ngẩng đầu, thấy rõ trên đỉnh đầu, cái kia đạo bàng bạc tiên triện.

Nó ẩn chứa vô tận ảo diệu, chỉ một chút, liền khiến người sinh ra thật sâu kính sợ, sợ hãi, như trực diện sinh linh hệ thống bên trong đỉnh cao nhất tồn tại.

Mà bây giờ tại kia tiên triện phía dưới, đang có một thân ảnh đứng lặng, mơ hồ không rõ, chỉ có là 1 đạo nhàn nhạt bóng lưng.

‘Hắn là ai !’

Giờ khắc này, thập phương vũ trụ, khác biệt chiều không gian, thậm chí dị vực thần linh trong quốc gia, vô số sinh linh dưới đáy lòng đặt câu hỏi.

Cái này, chính là tiên triện vị cách!

Nó giáng lâm, liền đem tự nhiên mà vậy, vì chúng sinh biết, nhìn thấy, chiếu rọi rất nhiều vũ trụ, chiều không gian, khiến chúng sinh kính sợ, cúng bái, tiếp theo lĩnh hội, học tập, từ trong đó lãnh hội tiên triện truyền thừa.

Đương nhiên, đây càng đại biểu cho, vĩ ngạn không thể tưởng tượng lực lượng.

La Quan ngẩng đầu, nhìn thẳng trên đỉnh đầu tiên triện, áo bào phần phật, đôi mắt lại càng phát ra bình thản. Hắn tiến lên một bước, bật hơi quát khẽ, “Lớn mật! Ta là phù đạo chưởng giáo, ngươi dám dẫn tiên triện chi lực, mưu phản phạm thượng “

Oanh ——

Nó thể nội, phù đạo khí tức bộc phát, xen lẫn tại quanh thân, tại 4 đạo nguyên sơ thần quang bên ngoài, ngưng tụ ra đạo thứ năm quang ảnh.

Trong đó, một cái bóng mờ như ẩn như hiện, dù mơ hồ, lại đủ để cho người một chút phân biệt, chính là trên đỉnh đầu, đạo này được triệu hoán mà đến tiên triện ảnh thu nhỏ.

Tại nguyên sơ vũ trụ ở giữa, truyền bá phù đạo truyền thừa, khiến đoạn tuyệt dị mạch lại xuất hiện tại nhân gian, này đại công đủ phải chưởng giáo chi danh.

Lúc trước, bất quá là Dịch Dương sơn bên trong, một đám phù đạo người tu hành trong miệng, đối La Quan tôn xưng. Nhưng khi truyền thừa như lửa, truyền khắp tiểu thanh thiên lúc, cái này xưng hào liền có thể vững chắc, cụ hiện.

Hắn, chính là phù đạo chưởng giáo, cùng tiên triện cấu kết, chính là phù đạo chí thượng!

Dẫn tiên triện chi lực, trấn sát phù đạo chưởng giáo —— dù lẫn nhau truyền thừa khác biệt, nhưng lấy vị cách mà nói, nói một câu mưu phản phạm thượng, cũng không qua.

Ông ——

Tiên triện mặt ngoài, thần quang khuấy động, trực tiếp phá vỡ hư vô, biến mất không thấy gì nữa.

“A!”

5 tôn bất hủ thượng cảnh, kêu thê lương thảm thiết.

Tiên triện hàng phạt, thực hiện tại bọn hắn!

Nó bất hủ chi thể, nhanh chóng băng liệt, nát rữa, vô cùng vô tận, gần như có thể cùng vũ trụ cùng tồn tại số tuổi thọ, tại điên cuồng thiêu đốt.

Ngắn ngủi mấy hơi, liền khiến 5 tôn bất hủ thượng cảnh, cảm nhận được tử vong uy hiếp.

“Không! Chí cảnh các loại, cứu ta, cứu chúng ta!”

“Cầu chí cảnh xuất thủ!”

Bọn hắn thống khổ gào thét, sợ hãi không hiểu.

Làm sao có thể nghĩ đến, cuối cùng trấn sát La Quan tất sát át chủ bài, lại dẫn đến giờ phút này hậu quả.

Phù đạo chưởng giáo…

Tê ——

Hắn là nguyên sơ chi chủ, là kiếm đạo tương lai sống lưng, là phù đạo số mệnh đại địch… Thế mà còn là, phù đạo chi chưởng giáo.

Nhưng chưởng giáo đại nhân bây giờ tọa trấn thần phù, gần như tới hòa làm một thể, đối kháng giới ngoại đại khủng bố… Cái này chưởng giáo, há có thể có 2 vị !

Bọn hắn không nghĩ ra, lại không dám lại nghĩ, nơi đây tất nhiên dính đến, phù đạo bí ẩn không muốn người biết.

Nhưng nếu như, giờ phút này lại không cầu cứu lời nói, bọn hắn liền thật muốn chết rồi.

Không chỉ là 5 tôn bất hủ thượng cảnh, càng có hôm nay trong phù trận, tất cả phù đạo chi tu.

Tiên triện phản phệ chính là hàng phạt vậy, mưu phản phạm thượng, ý đồ gia hại chưởng giáo, là không tha đại tội!

“Rốt cục, tìm tới ngươi.”

“Tiên triện dị đoan!”

Gầm thét ở bên tai vang lên, sau một khắc, một thân ảnh trực tiếp, giáng lâm mảnh này chiều không gian, vũ trụ. Hắn là một đoàn mơ hồ bóng đen, mỗi thời mỗi khắc đều ở vào, một loại ba động, biến hóa trạng thái.

Tựa hồ, hắn là tự thân, cũng vì vạn vật, tồn tại hoặc tiêu vong, tuyên cổ cùng sát na, đều chỉ tại nó một ý niệm.

Chí cảnh! Chí cảnh!

Không, càng xác thực nói, đây chỉ là, chí cảnh 1 đạo hình chiếu, ý niệm, từ vô tận xa xôi bên ngoài, chớp mắt giáng lâm.

Lúc, không thời hạn, đối bọn hắn mà nói, đã không có bất cứ ý nghĩa gì.

Giờ phút này, cái này đoàn bóng đen chính băng lãnh, nhìn chăm chú lên La Quan, hắn hồn phách cứng ngắc,

huyết dịch băng hàn, giống bị triệt để nhìn thấu, lại không một chút bí ẩn.

“Chết!”

Không có cái gì do dự, bóng đen bắt đầu biến hình, sinh trưởng ra 1 đầu mơ hồ cánh tay, hướng La Quan vồ xuống.

Mơ hồ trong đó, tựa hồ có thể nhìn thấy, cánh tay kia mặt ngoài, mọc đầy vảy giáp màu đen, không giống nhân thân.

Sẽ chết! Sẽ chết!

La Quan chân linh thét lên, điên cuồng thúc giục tránh né, nhưng cả người hắn giờ phút này giống bị đông kết, trấn áp, lúc, không đều cự tuyệt hắn tiến vào.

Trừ tử vong bên ngoài, cái gì đều làm không được.

Cái này, chính là chí cảnh!

Nhất niệm chỗ đến, vạn vật tiêu vong.

Vô 1 có thể chống đỡ cản.

Vô 1 nhưng ngoại lệ!

—

—

—

Chương 1582 : Phù lấy nó hình, kiếm lấy nó ý

Hôm nay lúc này, trực diện chí cảnh!

La Quan thần sắc bình tĩnh, ánh mắt kiên nghị, vừa đến dưới tuyệt cảnh, hắn bất lực phản kháng.

Thứ 2, hắn không tin mình sẽ chết.

Phù đạo trấn sát, hắn đã đánh vỡ, mà tới cảnh xuất thủ, là La Quan vô luận như thế nào, đều ngăn cản không được cấp độ.

Cái này đã vượt qua, hắn cực hạn chịu đựng.

Kiếm đạo nhất định xuất thủ!

Mà liền tại, La Quan chuyển qua suy nghĩ nháy mắt, “Ông” một tiếng kiếm minh, ở bên tai vang lên.

Có 1 kiếm, phá vỡ hư không mà tới, kiếm quang óng ánh, như lấy 100,000 khỏa mặt trời rèn luyện mà thành, sáng rực không thể nhìn thẳng.

“Đáng chết! Ngươi hôm nay, làm sao có thể xuất thủ !”

Bóng đen kinh sợ, duỗi ra cánh tay kia, bị 1 kiếm chặt đứt, mũi kiếm không ngừng, kế tiếp theo đem nó từ đó một phân thành hai.

Chí cảnh hình chiếu, tùy theo chôn vùi!

“Kiếm đạo có người kế tục, lão phu rất là vui mừng… Tiểu gia hỏa, ta tại táng kiếm uyên chờ ngươi, mau chóng tới thấy ta…”

Mỉm cười thanh âm ở bên tai vang lên, tiếp theo biến mất.

Thái thượng Kiếm tôn!

Thanh âm này, tuy có mấy điểm khác biệt, nhưng kiếm này bên trong khí tức, La Quan tuyệt sẽ không nhận lầm.

Hắn đúng là kiếm đạo chí cảnh!

Nguyên sơ trong vũ trụ vị kia, lại là vì sao mà đến cứ thế cảnh thân phận, như coi là thật muốn, thu hoạch nguyên sơ chi chủ thân phận, khi không phải việc khó, làm gì một mực đợi đến hôm nay

Đè xuống suy nghĩ, La Quan khom người, “Đa tạ sư tôn, đệ tử biết.”

Hắn đảo qua phù đạo mọi người, không chút do dự một bước phóng ra, sát na xé rách hư vô, biến mất không thấy gì nữa.

Mà liền tại, La Quan sau khi rời đi không lâu, lại một đoàn bóng đen, xuất hiện tại tiểu thanh thiên thế giới bên ngoài.

Một đôi băng lãnh đôi mắt, nhìn quanh chu thiên, nhưng thủy chung không có tìm được, La Quan nửa điểm tung tích.

“Hừ!”

Trùng điệp hừ lạnh, phẫn nộ không cam lòng.

Tiếp lấy khoát tay, không gian như trang sách, trực tiếp vặn vẹo, chồng chất, đem phù đạo tất cả mọi người cho nhập trong đó.

Bá ——

Bóng đen biến mất, vũ trụ quy về yên tĩnh.

…

Tiểu thanh thiên thế giới, bên trong châu nhìn đều núi.

“Thắng! Ha ha ha, ta liền biết, tôn thượng nhất định có át chủ bài, có thể khiến phù đạo không công mà lui!” Ngụy Vô Kỵ cuồng hỉ, ngửa mặt lên trời cười to.

Bên cạnh, Huyền Thánh trên mặt, cũng lộ ra tiếu dung.

Chỉ là, hắn đôi mắt chỗ sâu, lại có mấy điểm lo lắng âm thầm.

Hôm nay chạy thoát, bất quá may mắn mà thôi, phù đạo cường đại, xa không phải hôm nay nhìn thấy.

Liền tỉ như, kia vị thứ 2 giáng lâm chí cảnh…

Kiếm đạo tương lai, tử sinh khó liệu!

‘Ai!’ trong lòng than nhẹ, Huyền Thánh xoay người nói: “La Quan thủ thắng, long quy về biển, phù đạo trấn áp tùy theo giải tán, lão phu cũng nên đi.”

Ngụy Vô Kỵ khẽ giật mình, “Nhanh như vậy “

Huyền Thánh gật đầu, “Có chút sự tình, lão phu bây giờ cũng không rõ lắm, cũng nên đi làm minh bạch. Huống chi, Huyền Nhất Nhất nha đầu kia, bây giờ còn lưu lạc bên ngoài, không nhanh chóng tìm tới nàng, lão phu trong lòng khó có thể bình an.”

Hắn phất tay áo, “Ngụy Vô Kỵ, ngươi thụ nguyên sơ chi chủ sắc phong, sau đó cái này 1 Phương Thế giới phải chiếu cố tốt, không thể đi công tác hồ, hiểu không “

Ngụy Vô Kỵ khom mình hành lễ, “Vâng, tiểu thần cẩn tuân Huyền Thánh dạy bảo!”

Lại cúi đầu, “Cung tiễn Huyền Thánh!”

Bá ——

Huyền Thánh thân ảnh, đã biến mất không gặp, sau một khắc hắn xuất hiện tại, thế giới hàng rào bên ngoài.

Ngẩng đầu nhìn vũ trụ, mênh mông mà vô ngần, hắn mặt lộ vẻ cảm khái, trong miệng than nhẹ, “Nguyên lai, đây mới thực sự là vũ trụ, nhưng ta nhân sinh, lại có mấy chia làm thật “

Hắn cất bước, đi hướng tinh hải chi ở giữa, dần dần không gặp.

…

Đông hải, 3 long quân mặt mũi tràn đầy mừng rỡ.

Tiên sinh thắng!

Hắn rốt cục, xông qua cửa này, sau đó tinh biển bao la, tương lai vô hạn.

“Tang Tang tỷ, chúng ta lúc nào, cũng đi ra toà này thế giới, đi chân chính vũ trụ mênh mông bên trong xông xáo” Ứng Thanh Linh không kịp chờ đợi.

Ngao Tú con ngươi sáng tỏ, quay đầu trông lại.

Tang Tang suy tư mấy hơi, “Không được, ngươi ta bây giờ tu vi, hay là quá thấp.”

“Chí ít, phải có sức tự vệ về sau, mới có thể ra ngoài xông xáo.”

Có mấy lời, nàng vẫn chưa nói rõ.

Các nàng 3 cái, là tiên sinh bên người người, như bị người hữu tâm lợi dụng, sợ sẽ đối tiên sinh tạo thành bất lợi.

Cho nên, tạm thời trong một khoảng thời gian, hay là lưu tại tiểu thanh thiên cho thỏa đáng.

“Đi thôi, về long cung, toàn tâm tu luyện.” Tang Tang thở ra một hơi, mặt lộ vẻ tiếu dung, “Tiên sinh là trên trời tinh thần, ngươi ta cũng làm cố gắng, không thể bị rơi xuống quá xa… Chí ít, không thể để cho người chế nhạo, tiên sinh vì sao có mắt không tròng, càng nhìn bên trong ngươi ta.”

Ngao Tú vung vẩy nắm đấm, “Ai dám ! Thật cho là, ta Chân Long nhất tộc hạn mức cao nhất, chỉ là bỉ ngạn cảnh sao hừ!”

“Không sai, cố gắng tu luyện, đuổi theo tiên sinh bước chân, chỉ có dạng này ngươi ta mới có tư cách, trong tương lai ngày nào đó, chân chính đứng ở tiên sinh bên người.”

Oanh ——

Mặt biển cuồn cuộn, 3 long quân hiện ra Chân Long bản thể, thẳng đến long cung.

…

Đại Ninh, đô thành.

Triệu Thanh Nhan vui đến phát khóc, “Tiên sinh… Người kia… Là tiên sinh… Hắn không có xảy ra chuyện… Quá tốt, thật sự là quá tốt…”

Tiên triện giáng lâm, chúng sinh ngưỡng vọng.

Cái kia đạo mơ hồ bóng lưng, người bên ngoài có lẽ

không nhìn rõ, nhưng nàng liếc mắt liền nhìn ra, người kia chính là La Quan.

Tiên sinh hắn, đến tột cùng ra sao cùng tồn tại

Lần này Nhất Biệt, ta coi là thật có thể, lại đợi đến tiên sinh sao

Kinh hỉ qua đi, chính là vắng vẻ cùng mờ mịt, Triệu Thanh Nhan vô ý thức nắm nắm đấm.

Dịch Dương sơn sao !

Kia bên trong tựa hồ, là một chỗ Tiên gia chỗ, không biết nàng có thể hay không, cầu Hoàng hậu nương nương hướng bệ hạ lấy một phần ân tình, đưa nàng đưa tiến vào Dịch Dương sơn.

Trở thành tiên nhân, nhất định sống được xa xưa, có lẽ liền có thể đợi đến, tiên sinh lại lần nữa trở về.

Giang Nhạc còn tại vung vẩy nắm đấm, vì tiên sinh thoát hiểm mà phấn chấn, lại không biết bên cạnh hắn người, giờ phút này đã lên tìm tiên hỏi chi niệm.

Nhưng đây chính là nhân sinh, mỗi một cái ý niệm trong đầu, mỗi một cái lựa chọn, đều có thể ảnh hưởng tương lai.

…

“Chúc mừng nguyên sơ chi chủ, phá vỡ hàng rào, quay về tinh biển!”

Đỉnh núi, có mày trắng lão đạo, ngửa mặt lên trời cười to, vui vô cùng.

“Chúc mừng nguyên sơ chi chủ, phá vỡ hàng rào, quay về tinh biển!”

Thâm uyên, có cự viên đại yêu, quanh thân yêu khí sôi trào, gào thét reo hò.

“Chúc mừng nguyên sơ chi chủ, phá vỡ hàng rào, quay về tinh biển!”

Thành trì, có đối ẩm 2 lão tẩu, đối mặt cười to, uống một hơi cạn sạch.

Toàn bộ nguyên sơ thế giới, vô số người trong tu hành, giờ phút này lâm vào cuồng hoan.

La Quan thắng, phá vỡ phù đạo trấn sát, quy về tinh biển, thì mang ý nghĩa nguyên sơ vũ trụ, tránh đi một trận hủy diệt hạo kiếp.

Đây là nguyên sơ may mắn, chúng sinh may mắn!

…

Không biết chiều không gian, không biết vũ trụ, không biết tinh thần, không biết mê vụ.

Một đoàn bóng đen, ngắm nhìn trước mắt thế giới, âm trầm kiềm chế.

“Cái này, đến cùng chuyện gì xảy ra” trong đó một đoàn trong bóng đen truyền đến thanh âm, dày đặc khí lạnh, “Thái thượng bị ngươi ta, hợp lực trấn áp ở đây, sớm đã không nhúc nhích được, hôm nay vì sao có thể chém ra 1 kiếm, hủy không ngại 1 đạo hình chiếu, tệ hơn phù đạo đại sự !”

Lại một đoàn bóng đen mở miệng, “Thế nhưng là phong ấn nơi nào đó, xuất hiện buông lỏng “

Vấn đề này mọi người trầm mặc, phong ấn là bọn hắn liên thủ bố trí, phải chăng có vấn đề, nhất niệm liền có thể dò xét.

Mà bây giờ, phong ấn vẫn như cũ hoàn hảo… Phong ấn hoàn hảo, thái thượng lại có thể xuất thủ… Ở trong đó vấn đề, hơi suy nghĩ một chút, liền rùng mình.

Rốt cục, cái này trầm mặc bị đánh vỡ, “Ngươi ta cũng nên đối mặt thực tế… Là tiên triện, đối kiếm đạo áp chế giảm xuống, chính vì vậy, mới có thể để cho thái thượng có dư lực, chém ra hôm nay 1 kiếm.”

Một đoàn bóng đen ở giữa, khí tức càng phát ra kiềm chế, lúc, không đều đang đổ nát, chôn vùi. Tiên triện vì sao, lại đột nhiên giảm xuống, đối kiếm đạo áp chế nguyên nhân cũng không khó đoán.

Trước đây không lâu, quá sơ chi chủ La Quan, từ tiểu thanh thiên thế giới bên trong giết ra, lấy phù đạo chưởng giáo thân phận, phản phệ phù đạo đại trận… 1 cái kiếm tu, phù đạo đại địch vậy, nó một thân phận khác, đúng là phù đạo chưởng giáo, sao mà buồn cười!

Nhưng lại sinh, đây chính là sự thật.

La Quan chưởng giáo thân phận, đã đạt được tiên triện tán thành.

Đây mới thực sự là địa phương đáng sợ!

Để La Quan chạy ra tiểu thanh thiên, bọn hắn mặc dù kinh sợ, nhưng cũng chỉ là như thế, phù đạo thực lực, nội tình, không phải người thường có thể tưởng tượng.

Chỉ cần, La Quan ngày sau lộ ra một chút xíu hành tung, bọn hắn tùy thời đều có thể, thi triển lôi đình thủ đoạn tiêu diệt đi.

Nhưng 1 cái kiếm tu, thành phù đạo chưởng giáo, thậm chí khiến tiên triện thái độ, đều sinh ra chếch đi… Điểm này quyết không cho phép!

Rốt cục, lại có một đoàn bóng đen mở miệng, hắn chần chờ liên tục, “Các vị, các ngươi chẳng lẽ không hiếu kỳ, 1 cái kiếm tu vì sao, có thể thu được tiên triện tán thành trở thành phù đạo chưởng giáo “

“Hẳn là, kia truyền ngôn là thật “

Viễn cổ tuế nguyệt trước, tiên triện phá không hàng thế, chúng sinh quan sát, diễn biến tu hành.

Một mạch lấy nó hình, xưng phù.

Một mạch lấy nó ý, xưng kiếm!

Về sau, bởi vì không biết biến cố, kiếm đạo phản bội chạy trốn.

Về sau, mới là phù đạo nội bộ, 2 đại phe phái phân tranh, chém giết cùng tiêu vong.

Tại hôm nay trước đó, cái này truyền ngôn cũng chỉ là, 1 cái vô căn cứ truyền ngôn, chưa hề có người tin tưởng.

Bởi vì phù, kiếm bất tương dung, cả 2 bèn nói tranh, kiếm tu đi sửa phù đạo, cùng tự sát không khác.

Nhưng hôm nay, La Quan lại thành công, lấy kiếm đạo hạt giống, tương lai sống lưng thân phận, soán lấy phù đạo chưởng giáo thân phận…

Kia truyền ngôn, thật vẫn chỉ là truyền ngôn sao

Bóng đen lâm vào trầm mặc.

Tuy là chí cảnh, cũng không phải không gì không biết, nhất là kia đoạn cổ lão tuế nguyệt trước bí ẩn, đã sớm mai táng tại thời gian trường hà hạ. Không, thậm chí ngay cả thời gian trường hà, đều không có tồn tại những năm tháng ấy, mà là bị lớn lao vĩ lực, cho triệt để làm hao mòn.

“Truyền ngôn như thế nào coi là thật lại như thế nào ngươi ta bây giờ, chính là phù đạo một viên, cùng kiếm đạo ở giữa, hẳn là còn có hòa hoãn chỗ trống sao” cười lạnh một tiếng, từ một đoàn trong bóng đen vang lên, “Các vị, ngươi ta cũng vô lựa chọn, nói tranh phía dưới,

ngươi chết ta sống!”

“Không sai, phù đạo dị đoan, đều muốn bị triệt để tiêu diệt, huống chi là kiệt ngạo bất tuần kiếm đạo!”

“La Quan kẻ này quỷ dị khó lường, nhất định là phù đạo họa lớn, phải chết!”

Đúng lúc này, trong đó một đoàn bóng đen, như nghĩ đến cái gì, “Quá sơ chi chủ La Quan, soán lấy phù đạo chưởng giáo thân phận, phải tiên triện che chở, ngươi ta không cách nào khóa chặt nó chỗ.”

“Làm phòng lỡ như, ta đề nghị, khi cùng vực ngoại Tà thần đạt thành hiệp nghị, mời nó xuất thủ tìm kiếm.”

Nơi đây chỗ xách vực ngoại Tà thần, chính là tiên triện che chở bên ngoài, dị độ không gian vĩ ngạn tồn tại, cường đại vô song.

Năm đó, từng có 1 tôn ngoài ý muốn xâm nhập, bị tiên triện trấn áp, cầm tù đến nay.

Thần ý chí, thần uy, đang tìm kiếm phương diện, vô cùng cường đại.

“Chỉ sợ, cái này dị vực Tà thần, sẽ đưa ra qua điểm yêu cầu.”

“Thì tính sao tung đem nó phóng thích, cũng phải tìm đến La Quan, cùng vực ngoại Tà thần so sánh, vị này nguyên sơ chi chủ, mới là ta cùng chân chính họa lớn!”

“Không sai, đúng là như thế!”

“Nhưng!”

—

—

—

Chương 1583 : Vực ngoại Tà thần đôi mắt

Vũ trụ cuối cùng là cái gì

Đáp án là một mảnh hư vô.

Khi vượt qua một viên cuối cùng tinh thần, trước mắt lại vô một vật, vắng vẻ tĩnh mịch, thậm chí không gặp nửa mảnh bụi bặm.

Vô hình áp chế, uy hiếp, từ 4 phương 8 hướng mãnh liệt mà đến, khiến người bản năng bên trong, sinh ra sợ hãi thật sâu, thoái ý.

Mà bây giờ, La Quan chính là ở đây!

Lấy đế cảnh tu vi, vượt ngang cả tòa vũ trụ, hắn đem phá vỡ vũ trụ chi bích, kế tiếp theo lữ trình kế tiếp.

Hô ——

Thở ra một hơi, La Quan chập chỉ thành kiếm, phía trước vạch một cái.

Răng rắc!

Hình như có thứ gì vỡ vụn, 1 đạo màu đen lỗ hổng xuất hiện, hắn không chút do dự, một bước bước vào trong đó.

Sát na, như xâm nhập loạn lưu, trước mắt giống như là 1 đầu, ngũ quang thập sắc thông đạo, vô số vặn vẹo hư ảnh đối diện đánh tới.

Đế cảnh phía dưới, căn bản khó có thể chịu đựng, sẽ bị lực lượng đáng sợ xé nát.

Rất nhanh, La Quan đến cuối thông đạo, não hải “Ông” một tiếng, xuất hiện ngắn ngủi mê muội, trước mắt thế giới hư ảo, trùng điệp.

Cuối cùng, hết thảy bình tĩnh lại.

“Đây chính là, 1 tòa khác vũ trụ sao” La Quan chậm rãi mở miệng.

Trước mắt, là tinh biển mênh mông, như cùng vừa rồi cũng vô biến hóa, nhưng vũ trụ quy tắc lại xuất hiện một chút, sửa đổi rất nhỏ.

Đôm đốp ——

Đôm đốp ——

La Quan quanh thân, hư vô vỡ vụn, xuất hiện từng đầu vết nứt.

Kia là hắn tồn tại, bị vũ trụ coi là dị đoan, ý đồ đem nó lau đi. Cũng may, tình huống này vẫn chưa cầm tiếp theo quá lâu, theo La Quan rất nhanh thích ứng, mới vũ trụ quy tắc, khí tức có chút cải biến, phần này bài xích dần dần biến mất không thấy gì nữa.

Đế cảnh, chính là vũ trụ chi cực.

Điểm này, phóng nhãn 4 phương đều chuẩn.

La Quan đã nể tình, lựa chọn cải biến khí tức, vũ trụ ý chí cũng sẽ không chết bắt không ngại, nếu không thật sự cho rằng đế cảnh dễ trêu sao cường đại hơn nữa một bước đến chúa tể cấp độ, càng là xuyên qua vũ trụ như uống nước, vũ trụ ý chí cái rắm cũng không dám thả 1 cái.

Không phải, đánh nổ ngươi đầu chó tin sao !

Ngưng thần cảm giác, trong đầu cái kia đạo tọa độ ấn ký, giờ phút này có chút lấp lóe, nhưng cho La Quan cảm giác, vẫn là vô song xa xôi. Không biết, cần vượt qua bao nhiêu vũ trụ, mới có thể đến thái thượng Kiếm tôn, chỗ toà kia táng kiếm uyên.

“Kế tiếp theo đi đường đi.” Tuy là lần thứ 1, hoàn thành vũ trụ xuyên qua, tiến vào 1 cái hoàn toàn mới vũ trụ, nhưng La Quan lại không thời gian cảm thụ mới mẻ.

Bá ——

Hắn một bước phóng ra, hóa thành lưu quang, gào thét xâm nhập tinh hải chi ở giữa.

Có vốn vũ trụ cường giả, đột nhiên có phát giác, nhưng vừa ngẩng đầu nhìn lại, khí tức kia liền đã giây lát đi xa. Ngưng thần cảm giác, chân linh run rẩy một hồi, chợt nghiêm nghị, ám đạo ‘Nơi nào đến đế cảnh khí tức hoàn toàn xa lạ, cho người ta cảm giác lại khủng bố đến cực

điểm.’

‘Thôi, đã bình an vô sự, hay là không nên trêu chọc vi diệu.’

Đảo mắt, nửa năm sau.

Mặt biển mênh mông, sóng lớn cuồn cuộn, một chút không đến cuối cùng, nước biển như liên tiếp thiên địa, tràn ngập mỗi một chỗ không gian.

Bỗng dưng, mặt biển không gian vặn vẹo, một thân ảnh từ đó đi ra, chính là toàn lực đi đường La Quan.

‘Lại 1 cái mới vũ trụ… Ân hải dương thế giới’ La Quan có chút nhíu mày, lại rất nhanh bình tĩnh lại.

Nửa năm qua này, hắn xuyên qua gần trăm cái vũ trụ, cũng coi như kiến thức rộng rãi.

Tỉ như, có vũ trụ là nham tương thế giới, có vũ trụ, thì là mây mù thế giới, thậm chí còn có 1 cái hắc ám thế giới, trong đó sinh hoạt một loại, không có con mắt mà là dựa vào xúc tu, đến cảm giác ngoại giới râu bạc trắng người.

Mà trước mắt, thì là một vùng biển vũ trụ.

Tức, toàn bộ vũ trụ, chính là 1 tòa cự đại, vượt qua tưởng tượng hải dương.

Bất quá, toà này hải dương vũ trụ tu hành cấp độ, ngược lại là khá không tệ, La Quan hơi 1 cảm giác, liền phát giác được số tôn đế cảnh.

Mà lại, càng kinh người thì là, toà này hải dương thế giới trên không, treo cao kia một đôi nhật, nguyệt —— bọn chúng cũng không phải là, chân chính mặt trời, thái âm, mà là một vị nào đó tồn tại đôi mắt, giờ phút này có chút mở ra, hờ hững nhìn chăm chú lên toàn bộ vũ trụ.

Chúa tể cảnh!

Lại, là trong đó tồn tại cực kỳ cường hãn, sợ là đã đạt tới chúa tể đỉnh phong, cùng bất hủ thượng cảnh cũng chỉ là cách xa một bước.

Rất hiển nhiên, đối phương mới là toà này, hải dương vũ trụ chân chính chúa tể giả!

Nhưng những này cùng La Quan cũng không quan hệ, hắn chỉ là 1 cái khách qua đường, toàn lực đi đường dưới nhiều nhất mấy ngày thời gian, liền đem tiến về tòa tiếp theo vũ trụ.

Bá ——

La Quan hơi 1 nhận ra phương vị, thân ảnh xông ra, thẳng đến toà này vũ trụ cuối cùng.

Nhưng vào lúc này, đầu đội bầu trời bên trong mặt trời, mặt trăng, như phát giác được cái gì, có chút thay đổi phương hướng.

Tuy chỉ là, động tác cực nhỏ, lại khiến cho thiên tượng biến đổi lớn, thần quang cùng lưu hỏa bắn ra, khuấy động tại cửu thiên chi thượng, đồng phát ra “Ầm ầm” nổ

vang rung trời.

Toàn bộ hải dương vũ trụ, bỗng dưng yên tĩnh.

Vô số trong biển sinh linh, cùng nhau ngẩng đầu nhìn lại, mặt lộ vẻ kính sợ, sợ hãi, không biết đến tột cùng xảy ra chuyện gì, lại kinh động cửu thiên chi thượng, ngủ say chúa tể đại nhân.

La Quan nhíu mày, dừng bước lại.

Nghĩ nghĩ, hắn chắp tay nói: “Vực ngoại đế cảnh quá sơ, bái kiến hải dương vũ trụ chúa tể, ta hôm nay chỉ là khách qua đường, rất nhanh liền sắp rời đi, quấy nhiễu chúa tể chỗ còn xin chớ trách.”

Thần quang cùng lưu hỏa càng hơn, đốt cháy toàn bộ thiên khung, đem hết thảy hóa thành xích hồng sắc, một khuôn mặt từ đó ngưng tụ, cúi đầu quan sát như thiên thần, “Quá sơ tên của ngươi, rất không tệ. Nhưng càng làm cho ta hiếu kì chính là, mùi trên người ngươi… Đó là một loại, ta chưa từng tiếp xúc qua lực lượng.”

Xích hồng sắc khuôn mặt, càng thêm buông xuống, “Vực ngoại đế cảnh, đưa ngươi lực lượng trong cơ thể, kính dâng một nửa cho ta, bản tôn có thể thả ngươi cứ thế mà đi. Nếu không, ta vừa ngươi trấn áp tại biển sâu, thụ Vô Tận hải sóng cọ rửa, luyện hóa, quy về hư vô.”

Những này bên ngoài vũ trụ chúa tể, quả thật bá đạo, cường thế!

La Quan trước đó, cũng đã gặp qua mấy vị, sớm đã có

ứng đối kinh nghiệm, thế là thần sắc nhàn nhạt, “Chúa tể các hạ, khăng khăng như thế sao “

Hải dương vũ trụ chúa tể cười lạnh, “Phải thì như thế nào !”

Ông ——

Giảng không thông đạo lý thời điểm, vậy liền dùng kiếm nói chuyện.

La Quan đưa tay, 1 kiếm chém ở trời, sát na kia xích hồng sắc khuôn mặt, liền bị từ đó chặt đứt, tiếp theo là một tiếng thống khổ tru lên.

“Kiếm tu! Ngươi thật là lớn gan, dám làm tổn thương ta!”

Ầm ầm ——

Hải dương vũ trụ sôi trào, nước biển bạo tẩu, mất khống chế, “Ầm ầm” phóng lên tận trời, hóa thành 1 cái kinh khủng hải dương cự nhân.

Nó là chúa tể cụ hiện, có thể coi là, khác loại nguyên thần pháp tướng.

Chỉ bất quá giờ phút này, tôn này hải dương cự nhân pháp tướng trên mặt, lại có 1 đầu rõ ràng vết kiếm, để hắn gương mặt phá lệ vặn vẹo.

“Chết, ta lấy hải dương phát thệ, tất làm ngươi hình thần câu diệt, vạn kiếp bất phục!”

Đường đường chủ làm thịt cảnh đỉnh phong, yên lặng lĩnh hội mấy chục ngàn năm, truy tìm lấy bất hủ ngưỡng cửa tồn tại, lại bị chỉ là 1 đế cảnh kiếm tu gây thương tích.

Đây là sỉ nhục lớn lao!

Hải dương vũ trụ, vô số sinh linh hoảng sợ, run rẩy, bọn hắn run lẩy bẩy lấy, quỳ gối đáy biển bùn cát ở giữa. Mặc cho ám lưu, sóng lớn, đem bọn hắn cuốn đi, xé nát, cũng không dám động đậy nửa điểm.

Mấy tôn bản thổ đế cảnh, hội tụ đến cùng một chỗ, mặt lộ vẻ giật mình.

“Cái này vực ngoại đế cảnh, thật to gan, dám mạo phạm chúa tể!”

“Đại nhân tức giận, mấy chục nghìn năm, đây là ta lần thứ 1, thấy đại nhân như thế mất khống chế, kiếm tu này hắn chết chắc!”

La Quan giờ phút này hình như có nhận thấy, ngửa đầu nhìn lại, chau mày.

Nó đôi mắt ở giữa, một mảnh nặng nề.

Hải dương vũ trụ chúa tể gầm thét, ở trong thiên địa vang vọng, “Hiện tại biết sợ sao vực ngoại đế cảnh kiếm tu! Đã quá trễ, ta chi nộ lửa, nhất định đưa ngươi chém thành muôn mảnh!”

Mà liền tại, La Quan nhíu mày, hải dương vũ trụ chúa tể

gầm thét lúc, xa xôi bên ngoài 1 tòa khác địa ngục vũ trụ —— nói, chính là địa ngục, đây là 1 cái đặc thù vũ trụ hình thái, bị rèn luyện về sau, trở thành giam giữ kinh khủng tồn tại ngục giam.

Từng đầu sợi xích màu đen, mặt ngoài phù văn xen lẫn, xuyên qua từng khỏa tinh thần, đúng là lấy cả tòa vũ trụ bản đồ, lẫn nhau xâu chuỗi làm trấn áp.

Mà trong đó, cơ hồ nhiều hơn phân nửa xiềng xích, đều tập trung vào một chỗ.

Cái này bên trong, chính giam giữ lấy năm đó tôn kia, xâm nhập vực ngoại Tà thần.

Hắn thân thể khôi ngô, chừng mấy chục nghìn trượng, tứ chi đối lập mảnh nhỏ, chỉ có một cái đầu lâu, chiếm cứ tuyệt đại bộ điểm thể tích.

Đầu lâu kia phía trên, là lít nha lít nhít con mắt, không biết có mấy chục nghìn, mấy trăm ngàn nhiều, mỗi một cái đều thâm thúy khó lường, thần quang lưu chuyển.

Bỗng dưng, viên này to lớn đầu lâu bên trên, tất cả con mắt đồng thời trừng lớn, “Ha ha, tìm được, rốt cuộc tìm được ngươi!”

Kia mỗi một cái trong ánh mắt, đều hiện lên ra một thân ảnh —— hắn đứng ở mặt biển, chính ngửa đầu trông lại, như cảm ứng được cái gì, đôi mắt ngưng trọng.

Bá ——

Bá ——

Hai đoàn bóng đen, xuất hiện tại vực ngoại Tà thần bên người.

“Quá sơ chi chủ La Quan!”

“Chính là hắn!

Một đoàn bóng đen gầm nhẹ, “Vực ngoại Tà thần, nhanh đem hắn phương vị, nói cho chúng ta biết.”

Vực ngoại Tà thần cười nhẹ, “2 vị, phù đạo đối ta hứa hẹn, sẽ không quên đi “

“Đương nhiên, chỉ cần giết chết La Quan, ngươi liền có thể trùng hoạch tự do, đây là tiên triện chứng kiến lời thề, không người dám vi phạm.”

Vực ngoại Tà thần cười to, “Tốt, vậy ta liền ở đây, cùng 2 vị tin tức tốt.”

Bá ——

Một đoàn quang ảnh, từ nó cái nào đó đôi mắt bên trong bay ra, nháy mắt bị hai đoàn bóng đen cầm tới.

“Hải dương vũ trụ, tại kia!”

“Tìm được!”

Oanh ——

Không gian vặn vẹo, khiến cho màu đen xích sắt, một trận “Rầm rầm” rung động, kéo động tinh thần lay động, địa ngục vũ trụ run rẩy.

2 tôn chí cảnh tồn tại, đã biến mất!

Hành tung bại lộ.

Dù không biết, là chỗ nào có vấn đề, nhưng giờ phút này chân linh thét lên, hồn phách đều đang run sợ, khí tức tử vong hừng hực khí thế, đã xem La Quan chăm chú quấn quanh.

Oanh ——

4 đạo nguyên sơ thần quang, không giữ lại chút nào bộc phát.

Ông ——

Kiếm minh vang vọng, xông lên tận chín tầng trời.

Hải dương vũ trụ chúa tể, chỗ ngưng tụ hải dương cự nhân pháp tướng, bỗng dưng cứng tại nguyên địa, cảm thấy một trận hãi hùng khiếp vía.

Tê ——

Cái này tình huống như thế nào trước mắt bất quá chỉ là, 1 cái chỉ là vực ngoại đế cảnh thôi, làm sao có thể bộc phát ra, kinh khủng như vậy khí tức.

Lấy hắn chúa tể đỉnh phong, thăm dò bất hủ cảnh giới,

càng không dám tới nhìn thẳng.

Xong, phải gặp!

Ngay tại hải dương vũ trụ chúa tể, cân nhắc muốn hay không quỳ xuống đất cầu xin tha thứ lúc, hắn đột nhiên phát hiện, mình lại nửa điểm không thể động đậy.

Không chỉ hắn, giờ khắc này toàn bộ hải dương vũ trụ, giống bị kéo vào lúc, quang vòng cấm, tất cả mọi thứ đều sa vào đến đứng im.

Hai đoàn bóng đen xuất hiện ở trước mắt , biên giới không ngừng biến ảo, phun ra nuốt vào lấy, hình như có vô tận biến số, lại có hay không hạn khả năng. Khí tức như thâm uyên, chỉ một cái liếc mắt, thiếu chút nữa dọa chết tươi hải dương vũ trụ chúa tể —— chí cảnh, đúng là chí cảnh!

Hắn có tài đức gì, làm cái gì nghiệt, lại có thể dẫn động, 2 vị chí cảnh đích thân tới !

“La Quan, rốt cuộc tìm được ngươi!”

“Chết!”

2 tôn chí cảnh đồng thời xuất thủ.

Một nháy mắt, trời sập biển nứt, cả tòa hải dương vũ trụ, giờ phút này sụp đổ.

—

Chương 1584 : Hèn hạ dã man nhân

Tới đồng thời, cùng nhau vỡ nát, hay là La Quan quanh thân, 4 đạo nguyên sơ thần quang. Tuyệt đối lực lượng chênh lệch, đủ để không nhìn vị cách gia trì, cho dù nguyên sơ chi chủ cường đại nhất thủ đoạn, tại chí cảnh trước mặt vẫn yếu ớt không chịu nổi.

Lần này, thái thượng Kiếm tôn vẫn chưa xuất thủ.

La Quan cần một mình, đối mặt trận này sát kiếp, giữa lằn ranh sinh tử, “Ông” một tiếng chấn minh, vỡ nát 4 đạo nguyên sơ thần quang bên ngoài, lại một vòng thần quang bộc phát.

Chấn động ở giữa, hiện ra mơ hồ tiên triện hư ảnh, đây là phù đạo chưởng giáo thân phận, có khả năng lấy được đến từ tiên triện che chở.

Oa ——

Miệng mũi phun máu, La Quan trước mắt biến đen, bị nện nhập cuồn cuộn dòng lũ ở giữa, kia là vũ trụ vỡ nát chỗ sinh ra hạo kiếp càn quét.

Thiên khung phía trên, nhật, nguyệt sụp đổ, hải dương vũ trụ chúa tể luyện hóa cái này 1 cái vũ trụ, làm tự thân đột phá bất hủ căn cơ.

Bây giờ, vũ trụ vỡ vụn, hắn cái thứ 1 gặp phản phệ, tại

chỗ chết thảm.

Nó hơn vũ trụ sinh linh, thậm chí đế cảnh ở bên trong, cũng khó chạy thoát.

Cái này, chính là chí cảnh khủng bố, một khi xuất thủ, chính là thập phương tuyệt diệt!

Đương nhiên, hủy diệt một phương vũ trụ, tuy chỉ tại trong nháy mắt ở giữa, nhưng cũng không có nghĩa là, chí cảnh liền không cần trả giá đắt.

Vạn vật sinh linh, chết chi nghiệp lực, đem quấn quanh nó thân, gia tăng không rõ tỉ lệ.

2 tôn chí cảnh bóng đen ở giữa bầu không khí ngưng trọng, nhưng vì giết chết La Quan, chém tới phù đạo tai hoạ ngầm, cái này đại giới hoàn toàn đáng giá.

“Không chết “

“Tiên triện che chở… Cái này nguyên sơ chi chủ, là tuyệt đối giữ lại không được!”

Bá ——

2 người một bước phóng ra, trực tiếp xâm nhập vũ trụ vỡ nát, tạo thành dòng lũ bên trong, dù hỗn loạn, khuấy động, nhưng đối chí cảnh mà nói, đã khóa chặt La Quan khí tức hắn liền không chỗ có thể trốn.

“Ừm người đâu !”

Phẫn nộ gào thét, tự loạn lưu bên trong truyền ra.

Oanh ——

Lực lượng kinh khủng bộc phát, một nháy mắt, quét ngang hết thảy.

Càng đem hải dương vũ trụ vỡ nát, chỗ sinh ra dòng lũ, cho trực tiếp lau đi, chỉ còn hơn nguyên thủy nhất, thuần túy hư vô.

Hai đoàn bóng đen đứng lặng trong đó, nhìn quanh xung quanh, nhưng thủy chung tìm không thấy, La Quan tung tích, “Đáng chết!”

…

Địa ngục vũ trụ.

Vực ngoại Tà thần tâm tình thật tốt, từ mấy trăm ngàn năm trước, hắn vô ý xâm nhập, một mảnh hoàn toàn xa lạ vũ trụ bản đồ, ác mộng liền giáng lâm.

Tiên triện!

Thần cho tới nay, vẫn không biết vật này, đến cùng ra sao lai lịch, lại có không thể tưởng tượng nổi uy năng, đem Thần từ rời rạc thời không bên ngoài trạng thái dưới trực tiếp bóc ra, trấn áp.

Cũng may, trận này ác mộng rốt cục, liền muốn kết thúc.

Vực ngoại Tà thần to lớn đầu lâu bên trên, mấy chục

nghìn ánh mắt bao hàm lệ quang, chờ xem, chờ ta rời đi về sau, liền chạy xa xa, cũng không tiếp tục trở về!

Đúng lúc này, “Ông” một tiếng trước mắt không gian vặn vẹo, hai đoàn bóng đen đi mà quay lại, vực ngoại Tà thần lau đi trong mắt óng ánh, cười to, “2 vị đi mà quay lại, cho là đã, giải quyết hết họa lớn trong lòng, như vậy dựa theo ước định, mời mở ra địa ngục vũ trụ, thả ta rời đi thôi.”

Không khí trầm mặc.

Vực ngoại Tà thần nụ cười trên mặt, từng chút từng chút thu liễm, “2 vị, hẳn là muốn nuốt lời “

Phần phật ——

Xiềng xích màu đen chấn động, mặt ngoài phù văn điên cuồng lưu chuyển, kéo động từng khỏa tinh thần, địa ngục vũ trụ sa vào đến chấn động.

“Phù đạo, bội bạc!”

“Gian nịnh tiểu nhân, chính là bọn hắn!”

“Vực ngoại Tà thần, cùng bọn hắn liều, ta cùng tùy ngươi cùng một chỗ!”

Thét lên, gào thét, từ địa ngục vũ trụ những phương hướng khác truyền đến, nương theo lấy khí tức khủng bố ba động.

Đây là cái khác, bị phù đạo cùng nhau giam giữ tại địa

ngục vũ trụ cường đại tồn tại.

“Hừ!” Một đoàn bóng đen trùng điệp hừ lạnh, hắn đưa tay một nắm, đen như mực tinh thần, giống bị rót vào nham tương, kim sắc mạch lạc điên cuồng kéo dài, một khỏa lại một khỏa được thắp sáng.

“A!”

“Ta sai, ta sai!”

“Dừng lại, mau dừng lại!”

Thống khổ tiếng cầu xin tha thứ, từ bọn hắn trong miệng phát ra.

Bóng đen phất tay áo, tinh thần trở nên yên ắng, những cái kia đánh trống reo hò khí tức, thanh âm, toàn bộ mai danh ẩn tích. Chỉ là trong bóng tối, những cái kia xa xa theo dõi ánh mắt, vẫn như cũ oán hận mà không cam lòng.

Đối đây, 2 tôn chí cảnh cảm ứng rất rõ ràng, lại cũng không để ý.

“Vực ngoại Tà thần các hạ, chúng ta trấn sát thất bại, La Quan đào tẩu tung tích không rõ, cần ngươi lại ra tay một lần.”

“Mời các hạ yên tâm, phù đạo nói lời giữ lời, chỉ cần ngươi có thể giúp chúng ta, lại tìm đến hắn một lần, lập tức liền thả ngươi rời đi.”

Một vị khác chí cảnh chậm rãi mở miệng.

Vực ngoại Tà thần cười lạnh, “2 tôn chí cảnh xuất thủ, sẽ không công mà trở lại các ngươi sợ không phải, cố ý đang tiêu khiển ta đi.”

“Lại hoặc là, đây là phù đạo lấy cớ, để ta đi tìm một cái người chết, tìm không thấy lời nói, thì trước đó ước định hết hiệu lực !”

Thần mấy chục nghìn ánh mắt, lóe ra nguy hiểm quang mang.

“Hừ! Vực ngoại Tà thần, phù đạo nếu muốn xé bỏ ước định, cần phiền toái như vậy tìm tới La Quan, ngươi lập tức liền có thể thu hoạch được tự do, có đáp ứng hay không, chính ngươi cân nhắc.” Chí cảnh cười lạnh, lấy nó vị cách, thực lực, không sợ vực ngoại Tà thần.

“Cái này…” Vực ngoại Tà thần cắn răng, “Tốt, ta đáp ứng, nếu như các ngươi dám can đảm trêu đùa ta, ta định bất thiện thôi thôi!”

Thần mấy chục nghìn ánh mắt đồng thời khép kín, to lớn đầu lâu mặt ngoài, từng đầu huyết mạch nâng lên, bên trong chảy xuôi đúng là, tựa như như thủy ngân vật chất, giờ phút này dần dần sáng lên, quỷ dị mà thần bí.

Đột nhiên, vực ngoại Tà thần mở mắt ra, mấy chục nghìn ánh mắt, nhìn rõ vô số chiều không gian, thời không, lấy hải dương vũ trụ di tích chỗ làm nguyên điểm, hướng xung quanh quét ngang.

Không có!

Không có!

Không có!

La Quan khí tức, hoàn toàn biến mất, lấy tu vi của hắn, trong khoảng thời gian ngắn căn bản không có khả năng, chạy trốn tới xa như vậy bên ngoài.

Cho nên, chỉ có một đáp án ——

Phù đạo tại đùa bỡn Thần!

Bọn hắn, bọn này hèn hạ dã man nhân, đang trêu đùa 1 tôn cao quý thần linh, cái này tuyệt không cho phép tha thứ.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Rống ——

Vực ngoại Tà thần gầm thét, mấy chục nghìn trượng thân thể, bỗng nhiên bước ra một bước, “La Quan đã chết, các ngươi cố ý không thả ta rời đi!”

“Vậy liền, cá chết lưới rách!”

Oanh ——

Màu đen thần hỏa, từ Thần thể nội bộc phát, sát na càn quét.

“Hỗn trướng!”

2 tôn chí cảnh vội vàng không kịp chuẩn bị dưới, bị màu đen thần hỏa cuốn vào, phế một chút khí lực, mới xé rách tránh ra.

Chỉ gặp, sợi xích màu đen, tại thần hỏa đốt cháy dưới, giờ phút này nhanh chóng trở nên đỏ bừng, từng nét bùa chú không ngừng vỡ nát.

Thậm chí, có to lớn tinh thần, tại thần hỏa bên trong bắt đầu băng liệt, vỡ vụn.

“Vực ngoại Tà thần, ngươi thật cho là, có thể trốn được sao cho ta trấn áp!” Chí cảnh gầm thét, đưa tay hướng về phía trước nhấn một cái.

Oanh ——

Địa ngục vũ trụ trực tiếp bạo tẩu.

Tất cả tinh thần sáng lên, lấy xiềng xích xâu chuỗi, phóng thích ngập trời Kim Quang, đem màu đen thần hỏa áp chế xuống.

“Tiểu nhân hèn hạ! Một đám tiểu nhân hèn hạ!”

“Ta lấy thần cách phát thệ, cũng không tiếp tục tin tưởng các ngươi, cũng đối phù đạo khởi xướng nguyền rủa, các ngươi cuối cùng để ý, cuối cùng rồi sẽ triệt để mất đi!”

Vực ngoại Tà thần gầm thét, dần dần trở nên yên ắng, Thần bị tỏa liên nắm kéo, chìm vào đen nhánh địa ngục sâu trong vũ trụ.

2 tôn chí cảnh bóng đen, liếc nhau, đều nhìn ra lẫn nhau đáy lòng tức giận. Cái này vực ngoại Tà thần, thật là một cái ngu xuẩn, chuyên đơn giản như vậy, nhất định phải náo vạch mặt.

Ách ——

Bất quá, như thay cái góc độ, 2 tôn chí cảnh xuất thủ, trấn sát 1 chỉ là đế cảnh, lại không công mà lui… Cái này tựa hồ, đích xác rất khó không khiến người ta hoài nghi.

“Ai!” 1 tôn chí cảnh than nhẹ, “Đi thôi, trở về báo cho các phương, sự tình xuất hiện biến số, lại muốn tìm tới La Quan, sợ là rất khó.”

Một vị khác chí cảnh, đôi mắt không cam lòng, “Hắn đến tột cùng chạy trốn tới cái kia bên trong hẳn là, là kiếm đạo sớm, an bài cho hắn chuẩn bị ở sau “

Rời đi địa ngục vũ trụ về sau, 2 tôn chí cảnh tồn tại, lại trở lại hải dương vũ trụ chỗ, tỉ mỉ đem xung quanh điều tra mấy lần, kết quả không ngoài dự liệu, vẫn là không thu được gì, lúc này mới đầy cõi lòng phiền muộn rời đi.

…

“Bành” “Bành” “Bành” …

Từng đợt tiếng đập cửa, từ xa mà đến gần, không

ngừng truyền vào trong tai.

‘Là ai a một buổi sáng sớm, nhiễu người mộng đẹp.’ vô ý thức chuyển qua ý niệm này, La Quan mở 2 mắt ra.

Phòng ốc đơn giản, sạch sẽ, bắt mắt nhất chính là 3 cái đại đại giá sách, phía trên lít nha lít nhít, lại chỉnh tề, tỉ mỉ, bày đầy thư tịch.

“Tiên sinh, tiên sinh, ngài còn không có rời giường sao” bên ngoài, truyền đến đồng tử la lên.

La Quan khẽ giật mình, “Ai nha, ngủ quên, hôm nay muốn kiểm tra bọn hắn đọc thầm, sớm phân phó, sớm 30 phút sau đến.”

Hắn vội vàng rời giường, hơi chỉnh lý quần áo, bước nhanh đi ra ngoài.

Tiểu viện, cây liễu, một bộ bàn gỗ chiếc ghế, nhìn bao tương chí ít đã dùng mười mấy năm.

Bên cạnh, thì là giáo sư đọc sách lớp học, rộng cả sáng tỏ, cái bàn chỉnh tề.

Đi tới trước cửa, La Quan đang muốn mở cửa lúc, đột nhiên nhướng mày.

Não hải có chút nhói nhói, giống như là đâm thủng tầng 1 cách ngăn, sau đó vô số ký ức, giống như thủy triều mãnh liệt mà ra.

Hắn đôi mắt có chút mờ mịt, rất tránh mau qua mấy

điểm dị sắc, liếc mắt nhìn hai phía, đánh tiếp mở cửa.

“A…!” Đang muốn kế tiếp theo gõ cửa đồng tử, giật nảy mình, bản năng hướng lui về phía sau một bước, tiếp lấy sắc mặt đỏ lên, “Tiên sinh, ngài bắt đầu a, ta còn tưởng rằng ngài đêm qua lại uống nhiều nữa nha.”

Đây là cái môi hồng răng trắng thiếu niên, đứng phía sau 10 cái người đồng lứa, giờ phút này thấy tiên sinh mở cửa, cùng nhau hành lễ, “Bái kiến Trần tiên sinh!”

Trần tiên sinh

Đúng, thân phận của ta bây giờ, là Trần Thái Sơ.

“Trần tiên sinh lên ha ha, bọn này tiểu oa nhi, đã gõ cửa một hồi lâu.” Đối diện, rửa rau Vương thẩm tử mở miệng cười, “Về sau, tốt nhất ít uống rượu một chút, ngươi lẻ loi một mình ở lại, ban đêm không người chiếu cố… Cái kia, thím trước đó đề nghị, ngươi suy tính một chút a, hoài nam ngõ hẻm đậu hũ cô nương, bộ dáng rất duyên dáng.”

La Quan trên mặt, lộ ra một tia vừa đúng xấu hổ, chắp tay, “Thẩm thẩm chỗ xách sự tình, ngày sau hãy nói, ta đã lầm canh giờ, liền trước dẫn bọn hắn đi đọc sách.”

Dứt lời thối lui một chút, bày ra nghiêm sư gương mặt, “Đi vào , dựa theo vị lần ngồi xuống, ta sẽ 1 co lại tra, hôm qua chương trình học đọc thầm.”

Chính cười trộm một đám tiểu gia hỏa, nghe vậy sắc mặt 1 đổ, khổ hề hề nói: “Vâng, tiên sinh.”

Chờ bọn hắn tiến vào viện tử, La Quan đang muốn đóng cửa lúc, đột nhiên lòng có cảm giác, lơ đãng ngẩng đầu nhìn về phía đầu ngõ, đang có 1 vị đen gầy hán tử đứng tại kia bên trong.

2 người ánh mắt chạm nhau, cái này đen gầy hán tử nhẹ nhàng gật đầu, chợt quay người rời đi.

La Quan bất động thanh sắc, đem cửa sân đóng kỹ, đi tới giảng đường bên trong, bắt đầu kiểm tra thí điểm hôm qua công khóa.

Hắn tựa hồ, đối với mấy cái này sự tình rất quen thuộc, hết thảy xe nhẹ đường quen.

Đảo mắt, thời gian đã đến xế chiều, đơn giản bố trí một chút, ngày mai muốn thi xem xét công khóa, La Quan phất phất tay, “Tan học.”

“Tiên sinh gặp lại!”

Một đám tiểu đồng cung kính hành lễ, nối đuôi nhau mà ra, đợi đến viện tử bên trong, liền không nhịn được vui cười, rùm beng, một phái hồn nhiên ngây thơ.

Bành ——

Đóng lại cửa sân, La Quan vuốt vuốt mi tâm, ngẩng đầu nhìn một chút, có chút ngã về tây ngày, “Cho nên nơi này, là tình huống như thế nào “

—

Chương 1585 : Nhân vật đóng vai

Lại đói.

La Quan trên mặt lộ ra một tia bất đắc dĩ, trong thế giới này, hắn tựa hồ thật biến thành, 1 vị tay trói gà không chặt tiên sinh dạy học.

Không ăn cơm sẽ đói, không uống nước sẽ khát.

Cho nên, La Quan uống một bát nước về sau, rửa tay tiến vào phòng bếp.

Cũng may “Trần Thái Sơ” cái thân phận này, là biết làm cơm, không chỉ có thành thạo tay nghề lại cũng rất không tệ.

Xào ra món ăn cuối cùng lúc, cơm cũng tốt, La Quan sờ sờ bụng, đang chuẩn bị thúc đẩy lúc, ngoài viện vang lên tiếng đập cửa.

Mở cửa, đứng ở phía ngoài, chính là hôm nay sáng sớm bị đánh thức về sau, cửa ngõ cái kia đen gầy hán tử, đối phương mỉm cười, nói: “Quá sơ đạo hữu, Lưu mỗ không mời mà tới, mong rằng chớ trách.”

La Quan nhìn sắc trời, lại liếc mắt nhìn, cửa ngõ quá khứ người tới, trên mặt lộ ra một tia cổ quái… Nghe xưng hô, dường như người trong đồng đạo, là ngay từ đầu, liền chú ý tới hắn xuất hiện. Nhưng, ngươi liền

không thể cùng trời tối lại đến

Đen gầy hán tử nói: “Thế nào, quá sơ đạo hữu không định, mời ta đi vào ngồi một chút “

La Quan thối lui một bước, cùng đối phương kéo ra chút khoảng cách, đưa tay hư dẫn, “Mời.” Hắn duy trì trình độ nhất định cẩn thận.

Đen gầy hán tử thần sắc thản nhiên, cất bước tiến vào viện lạc, không biết có phải hay không ảo giác, nó đáy mắt như hiện lên một tia ao ước, ho nhẹ một tiếng, “Mùi vị kia, nguyên lai đạo hữu muốn dùng bữa ăn, ngược lại là ta đến không khéo.”

La Quan từ đối phương trên thân, nghe được một cỗ hương khí, lại cực kỳ dính chặt, thuận miệng nói: “Lưu huynh không chê, có thể cùng một chỗ dùng chút.”

Đen gầy hán tử gật đầu, “Tốt, vậy liền quấy rầy.”

Tốt a, người này không trải qua nhường, may mắn cơm làm nhiều chút, miễn cưỡng đủ 2 người ăn.

Đen gầy hán tử ăn cơm rất nhanh, nhìn hắn thần sắc trên mặt, như ăn vô song vui vẻ, xử lý hai bát cơm về sau, hắn ánh mắt nhìn tới.

La Quan đem bát cơm, hướng mình kéo một chút, chỉ những thứ này cơm, hắn còn không có ăn no.

“Khục… Đa tạ quá sơ đạo hữu khoản đãi, ta ăn no, ngươi tay nghề này coi như không tệ.” Hán tử mặt đen

trên mặt lộ ra vẻ lúng túng.

Nhưng rất nhanh, hắn liền khôi phục lại bình tĩnh, nói: “Quá sơ đạo hữu hôm nay mới đi đến nơi đây, hẳn là có thật nhiều hoang mang đi, ta có thể cho ngươi giải thích.”

Quả nhiên, đối phương biết hắn “Người mới” thân phận, nhưng La Quan cũng không xác định, đây có phải hay không là đang cố ý lời nói khách sáo.

Hắn khẽ nhíu mày, mặt lộ vẻ hoang mang, “Lưu huynh đây là ý gì, ta nghe không hiểu “

Hán tử mặt đen mặt lộ vẻ tán thưởng, “Quá sơ đạo hữu rất cẩn thận, thế là tốt rồi, như quả nhiên là lỗ mãng người, ta còn muốn đau đầu.”

Hắn nghiêm mặt, chỉ chỉ mình, “Tại hạ Lưu Đào, vạn lam vũ trụ đế cảnh tu sĩ, tại vượt vũ trụ đường đi quá trình bên trong, tao ngộ hư không cự thú nhất tộc, bị đuổi giết tình huống dưới đi tới cái này bên trong… Thu hoạch thân phận mới, đến nay đã có 300 năm.”

“Mà cái này bên trong là địa phương nào, ta tạm thời không thể nói, sẽ khiến không tất yếu chú ý, đạo hữu rất nhanh liền sẽ biết được. Ta phải nhắc nhở ngươi là, trong thế giới này, ngươi ta đã bị an bài tốt thân phận, liền muốn một mực đóng vai xuống dưới, không thể ý đồ tránh thoát, nếu không sẽ nhận, cực nghiêm lệ trừng phạt.”

La Quan đến tận đây, cơ bản tin tưởng đối phương lời

nói, hắn trầm ngâm mấy hơi, “Lưu đạo hữu “

Lưu Đào cười một tiếng, “Không sai, xem ra quá sơ đạo hữu tin, ngươi yên tâm chính là, ta đối với ngươi cũng vô ác ý.”

La Quan thản nhiên nói: “Nhìn Lưu đạo hữu làm việc, ngươi ta thân phận, tại chỗ này thế giới, tựa hồ cũng không phải là bí ẩn “

Lưu Đào nói: “Người bình thường không biết, nhưng chân chính thượng vị giả, lại đều rất rõ ràng… Dù sao, ngươi ta là sàng chọn về sau, mới được phép đến chỗ này.”

“Sàng chọn “

Lưu Đào nói: “Căn cứ quá khứ các vị đạo hữu, căn cứ kinh lịch suy tính, chúng ta ra kết luận, phàm là được tới đây tu sĩ, đều đã lâm vào hẳn phải chết tuyệt cảnh. Đổi một câu nói, ngươi ta tại ngoại giới, vốn nên là đã chết rồi, cho nên cho dù đi tới cái này bên trong, cũng sẽ không đối với ngoại giới, tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì.”

La Quan tin.

Lúc trước, 2 tôn chí cảnh xuất thủ, 4 đạo nguyên sơ thần quang nháy mắt vỡ nát, tiên triện che chở cũng chỉ là, bảo đảm hắn chống được một kích.

Trọng thương sắp chết, là hắn ngay lúc đó trạng thái, không nói đến 2 tôn chí cảnh, tất nhiên sẽ thống hạ sát

thủ, chính là không làm gì, hắn cũng chưa chắc sống được.

Chỉ có chú định người sắp chết, mới có thể đi tới cái này bên trong sao

Lưu Đào như đoán được, La Quan suy nghĩ, “Là như thế này, nhưng lại không chỉ có là dạng này, người bình thường đi tới cái này bên trong, sẽ thật lãng quên quá khứ hết thảy, tiếp nhận thân phận của mình… Không, bọn hắn thậm chí không ý thức được đây hết thảy, mà là cho rằng trong đầu ký ức đều là thật.”

“Chỉ có đế cảnh trở lên tồn tại, mới có thể tại đến sau này, thức tỉnh tự thân ý thức, duy trì thanh tỉnh trạng thái.”

La Quan gật đầu, “Lưu đạo hữu, cái này bên trong cùng ngươi ta tình huống tương tự đạo hữu, có rất nhiều sao “

Lưu Đào nói: “Không nhiều… Bất quá nha, trải qua năm tháng dài đằng đẵng tích lũy, cũng là có mấy vị, tỉ như cửa ngõ hướng nam 100m phong thợ rèn, rút thuốc lá sợi Vương đại thúc, dệt vải liễu đại thẩm, còn có yêu ngâm thơ vẽ tranh, yêu trang dung tinh xảo, thích rượu như mạng…”

La Quan cảm thấy, Lưu Đào đối đằng sau 3 vị này, tựa hồ có chút bất mãn, nhưng hắn không biết tình huống như thế nào, chỉ là giữ yên lặng.

“Lưu đạo hữu, đóng vai nhân vật là ngươi ta muốn làm,

chẳng lẽ vẫn muốn như vậy các ngươi không tìm được, khôi phục tu vi biện pháp “

Sau khi tỉnh lại, hắn liền phát hiện, bây giờ trạng thái, cũng chỉ là một người bình thường.

Lưu Đào nghiêm túc lắc đầu, “Nghĩ cũng đừng nghĩ, càng đừng làm bất luận cái gì nếm thử, vô dụng! Nói trắng ra, có thể tại sắp chết trước mắt, được đi tới cái này bên trong, đã là ngươi ta may mắn lớn nhất… Mặc dù có chút biệt khuất, nhưng tổng so chết muốn tốt đi.”

“Được rồi, ta còn có việc, muốn về trước đi, chờ thêm mấy ngày tụ hội lúc, ta sẽ lại đến thông tri ngươi, đến lúc đó thấy những người khác, ngươi liền có thể biết đây là cái kia.”

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Dứt lời, hắn đứng dậy muốn đi gấp.

Có thể đi một bước, lại dừng lại, “Cái kia, quá sơ đạo hữu, có thể hay không mượn ít tiền yên tâm, chờ chút đầu tháng, ta nhất định trả lại.”

La Quan rất khó tưởng tượng, 1 tôn đế cảnh tu sĩ, lại sẽ mở miệng vay tiền.

Có lẽ, hắn với cái thế giới này, hiểu rõ còn chưa đủ sâu… Đóng vai nhân vật hạn chế, lại hà khắc như thế sao ! Nếu không, lấy đế cảnh tu sĩ năng lực, cho dù mất đi tu vi, kiếm tiền tiền bạc lại không khó.

Tỉ như La Quan chữ đẹp.

Cái khác đế cảnh, sống không biết bao nhiêu năm, hẳn là không có phần này năng lực !

Cầm tới tiền, Lưu Đào mắt trần có thể thấy vui vẻ, chắp tay sau cáo từ rời đi.

Xem ra, hắn ở cái thế giới này, vai trò nhân vật, tựa hồ rất cằn cỗi… Ngược lại là quên, hỏi một chút nghề nghiệp của hắn…

La Quan đóng lại cửa sân, tinh tế hồi tưởng một chút, vừa rồi cùng Lưu Đào đối thoại, vẫn chưa từ đối phương ngôn từ bên trong tìm tới sơ hở.

Rửa sạch bát đũa, trở lại trong phòng lại nhìn sẽ sách, áp chế một hồi uống rượu dục vọng, nhịn không được. Vài chén rượu hạ đỗ, rã rời rất nhanh tới đến, La Quan nằm ở trên giường, đảo mắt ngủ thật say.

Lại mở mắt ra, đã là ngày thứ 2, hắn nhìn lướt qua xung quanh, xác định mình còn ở lại chỗ này bên trong, đứng dậy đi tới cửa, nhìn nơi hẻo lánh chỗ một sợi tóc, lúc này mới đẩy cửa đi ra ngoài.

Rửa mặt, ăn điểm tâm, thu thập thỏa đáng về sau, đọc sách tiểu đồng nhóm nối đuôi nhau mà tới, hướng hắn hành lễ, “Trần tiên sinh sớm!”

“Sớm, vào đi.”

Kiểm tra công khóa, giáo sư đọc sách, La Quan làm bình thường mà nghiêm túc.

Lưu Đào nói muốn đóng vai tốt chính mình nhân vật, tại không có biết rõ ràng hết thảy trước, hắn sẽ không chủ quan.

Buổi trưa, La Quan gõ bàn một cái, nói: “Xế chiều hôm nay, tiên sinh có chút sự tình muốn làm, sớm tan học, các ngươi không được chạy loạn, về nhà nhớ được ôn tập công khóa.”

“Nha!”

“Tiên sinh vạn tuế!”

Chúng tiểu đồng reo hò, cùng nhau sau khi hành lễ, chen chúc mà ra.

Ăn cơm trưa, đóng lại cửa sân về sau, La Quan cùng cửa đối diện Vương thẩm lên tiếng chào, dọc theo hẻm nhỏ ra ngoài, đi tới đầu phố.

Hướng nam chuyển, đi 100m, quả nhiên thấy 1 nhà tiệm thợ rèn, phế phẩm lại vô cùng bẩn trên biển hiệu, khắc lấy 1 cái xiêu xiêu vẹo vẹo “Phong” chữ, xem xét liền không học thức.

La Quan đi vào, nhìn thấy 1 vị trầm mặc rèn sắt hán tử, hẹn bốn mươi năm mươi tuổi bộ dáng, cởi trần cơ bắp cầu kình, lúc này ngẩng đầu nhìn đến một chút, tùy ý nói: “Đến, trước chờ một chút, cùng hộ khách hẹn xong, hôm nay muốn giao hàng.”

La Quan chắp tay, “Không vội, ngài trước bận bịu.”

Phong thợ rèn cúi đầu, kế tiếp theo rèn sắt, tay hắn nghệ thành thạo, động tác gọn gàng mà linh hoạt, xem xét chính là cái kinh nghiệm phong phú thép tốt tượng. Bất quá nửa canh giờ, thô phôi khối sắt tại hắn đầu búa dưới, liền biến thành 1 đem, hàn quang lòe lòe cuốc.

Hộ khách cũng tới, là cái thô eo phụ nhân, thanh âm hùng hậu, “Phong thợ rèn, tay nghề của ngươi coi như không tệ, cái này 10 dặm 8 thôn tiệm thợ rèn, ta nhìn liền ngươi đáng tin cậy.”

Nói, phụ nhân nháy ngưu nhãn, ở trên người hắn sờ 1 đem, 1 bộ trông mà thèm bộ dáng.

Phong thợ rèn mặt lộ vẻ quẫn bách, “Lý gia nương tử, cuốc làm tốt, ngươi hài lòng lời nói, chúng ta liền tiền hàng thanh toán xong, hoan nghênh ngươi lần sau lại đến.”

Thấy phụ nhân dính lấy không muốn đi, phong thợ rèn giơ lên cái cằm, “Trần tiên sinh chờ một lát, ta phải chiêu đãi một chút.”

Phụ nhân lúc này mới thu liễm một hai, nâng lên cuốc, “Được, chờ thêm 2 ngày, nhà ta kia cày đầu, cũng làm cho ngươi một lần nữa đánh một chút.”

Lại ném cái mặt mày, lắc lắc thô eo rời đi, đối La Quan nhìn không chớp mắt, 1 bộ tiểu thân bản không vào lão nương mí mắt tư thái.

Phong thợ rèn thở dài một hơi, uống bát nước lạnh, lại lau lau miệng, “Trần đạo hữu nhìn thấy nhân vật này đóng vai, liền phải là như thế này, phong thợ rèn chất phác chất phác, ta là khổ không thể tả.”

La Quan biểu thị hoài nghi, hắn không xác định mình vừa rồi, có phải là nhìn lầm, vị này phong thợ rèn khóe miệng tựa hồ, là có chút hưởng thụ.

Cái này thẩm mỹ… Chà chà!

Hắn chắp tay, “Hôm nay đến, là mời Phong đạo hữu, vì ta đánh 1 đem kiếm sắt.”

“Kiếm sắt “

“Người đọc sách nha, eo buộc trường kiếm, là vì phong nhã.”

Phong thợ rèn giơ ngón tay cái lên, “Cái này đóng vai, cái này cẩn thận, Trần đạo hữu quả thật ổn thỏa người, lần này lão Lưu có thể yên tâm.”

“Là Lưu Đào đạo hữu “

“Chính là hắn.”

La Quan nói: “Có một chút, hôm qua không tốt thẳng hỏi, Lưu Đào đạo hữu chủ động đến nhà báo cho, Trần mỗ trong lòng có chút lo nghĩ.”

Thế gian thật có người tốt.

Nhưng chủ động hiến “Ân cần” người, có nhiều cổ quái.

Phong thợ rèn bĩu môi, “Hắn kia là lo lắng sẽ bị ngươi liên đới, cho nên mới vui vẻ tới cửa, đây cũng là thua thiệt qua, mới dài trí nhớ.”

Liên đới lại 1 cái điểm mù, La Quan yên lặng ghi lại, thần sắc bình tĩnh.

“Trần đạo hữu, ngươi hôm nay đến, là nghĩ từ ta trong miệng, nghiệm chứng một chút Lưu Đào nói đi kỳ thật ta có thể nói với ngươi, cũng liền nhiều như vậy, cùng sau 3 ngày tụ hội, đến lúc đó mọi người nói thoải mái, ngươi tự nhiên là có thể biết được dưới mắt hết thảy.”

“Nhưng có một chút, ta có thể nói cho Trần đạo hữu, chúng ta những này đáng thương lại hoặc người may mắn, tại cái này bên trong sẽ không tương hỗ tổn thương… Trừ phi, ngươi ta lẫn nhau có thù, tuân theo nhân vật đóng vai quy tắc, nhất định phải tiếp tục.”

La Quan gật gật đầu.

Phong thợ rèn lau mồ hôi, kế tiếp theo vung vẩy đầu búa, “Ta phải tiếp lấy bận bịu, kiếm của ngươi, có cái gì ngoài định mức yêu cầu sao “

La Quan nói: “Trường kiếm bình thường là đủ.”

“Được, thành huệ 1 lượng bạc, sau 3 ngày tụ hội lúc, ta mang cho ngươi.”

“Làm phiền.”

La Quan chắp tay một cái, quay người rời đi.

Liên tiếp 2 ngày, thái bình vô sự.

Ngày thứ 3, chính là Lưu Đào, phong thợ rèn trong miệng, chỗ đề cập tụ hội kỳ hạn.

Dưới học về sau, La Quan vừa làm tốt cơm, liền nghe tới tiếng đập cửa, hắn mở cửa, nhìn xem ngoài cửa đen gầy hán tử, nhịn không được hoài nghi.

Hẳn là, đối phương mỗi lần giẫm lên điểm tới, là đến ăn chực !

—

—

—

Chương 1586 : Mộng giới

Quả nhiên, Lưu Đào ăn rất vui vẻ, ngay cả huyễn 3 chén cơm, mới mang theo vẻ lúng túng buông xuống bát đũa.

“Cái kia, Trần đạo hữu, chênh lệch thời gian không nhiều, chúng ta cái này liền lên đường thôi.”

Xem ở đối phương hôm nay, là tới mang đường phân thượng, La Quan duy trì cấp bậc lễ nghĩa, “Hơi chờ.”

Hơi thu thập một chút, khóa lại cửa sân về sau, 2 người giẫm lên nhàn nhạt bóng đêm, hướng trong thành bước đi.

La Quan lại nghe được kia cỗ, dính chặt hương khí, không khỏi nhìn thoáng qua, bên cạnh đạo thân ảnh kia.

Cái này Lưu Đào, bây giờ vai trò, đến cùng là cái gì nhân vật cùng đối phương 2 lần trò chuyện, hắn nói rất nhiều, nhưng liên quan tới tự thân, lại chưa nói cùng quá nhiều, dường như cố ý che lấp.

Vừa chuyển động ý nghĩ, La Quan âm thầm lắc đầu, ‘Thôi, hôm nay tụ hội mới là mấu chốt, cùng nhìn thấy những người khác, có lẽ không cần hỏi, liền có thể giải khai cái này hoang mang.’

Lưu Đào dẫn đường, 2 người từ bóng đêm vừa vào, đi thẳng đến đêm tối nặng nề, tòa thành trì này quy mô, đúng là ngoài dự liệu to lớn.

Rốt cục, Lưu Đào thở dốc một hơi, xoay người nói: “Trần đạo hữu, chúng ta đến.”

Trước mắt, là 1 đầu thành nội dòng sông, bên bờ chính đỗ lấy, một chiếc không lớn ô bồng thuyền, bên trong thắp sáng lấy ánh nến, có tia sáng chiếu ra.

Đầu thuyền, đứng thẳng một tên người chèo thuyền, hắn mặc áo tơi, chống cự ban đêm hàn khí, thấy Lưu Đào, La Quan 2 người đến, vội vàng khom người hành lễ, nhưng lại không nói chuyện.

Cùng 2 người lên thuyền, người chèo thuyền đẩy mái chèo tại bên bờ điểm nhẹ, ô bồng thuyền lung la lung lay, chống ra sóng nước hướng trong sông tâm bước đi.

Lưu Đào nói: “Xem ra, hôm nay 2 người chúng ta đến chậm nhất, những người khác đã đến.”

“Đi thôi, mấy vị đạo hữu đều đang chờ, thấy Trần đạo hữu ngươi đây.”

Hắn dẫn đầu đẩy cửa ra, La Quan hơi dừng lại, cất bước theo sau lưng.

Bá ——

Ô bồng thuyền bên trong, mấy đạo ánh mắt rơi đi qua, La Quan đảo qua trên bàn một vòng, chỉ nhận biết phong thợ rèn 1 người.

Nhưng mấy vị khác, cũng tịnh không khó nhận ra, này chủ yếu nhờ vào, Lưu Đào trước đó miêu tả —— trong

tay cầm thuốc lá túi, giữa ngón tay khô vàng vị kia, xác nhận Vương đại thúc. Hai tay cầm sợi tơ, linh xảo quấn quanh thành đoàn, là vị kia liễu đại thẩm.

Một bộ thanh sam, tay cầm quạt xếp, là ngâm thơ vẽ tranh hình dạng mỹ lệ, một thân hoa y tuổi trẻ nữ tử, là trang dung tinh xảo cõng hồ lô, toàn thân mùi rượu, chính mắt say lờ đờ mê ly trông lại, đương nhiên chính là thích rượu như mạng.

La Quan chắp tay, “Trần Thái Sơ, gặp qua các vị đạo hữu.”

Rút thuốc lá sợi Vương đại thúc, nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra miệng đầy răng vàng, “Rất lâu không đến người mới, mọi người cùng là thiên nhai lưu lạc người, Trần đạo hữu không cần đa lễ.”

“Lão phu Hoàng Sơn, được các vị để mắt, đều gọi ta một tiếng lão Hoàng.”

La Quan gật đầu, “Hoàng lão.”

Liễu đại nương ánh mắt bình tĩnh, cùng già nua gương mặt khác biệt, nàng đôi bàn tay trắng nõn linh xảo, “Lão thân Liễu Thanh áo.”

“Liễu bà bà.”

Ngâm thơ vẽ tranh đột nhiên nói: “Trần đạo hữu, Lưu Đào cùng ngươi vay tiền không có “

La Quan trầm ngâm.

Ngâm thơ vẽ tranh vỗ quạt xếp, “Ta liền biết, Lưu đạo hữu thấy châm cắm khe hở, tất sẽ không bỏ qua người mới, hắn khẳng định sẽ đang tụ hội trước, liền mở miệng vay tiền… Nếu không, chờ thêm hôm nay, hắn liền lại không có cơ hội.”

Lưu Đào tức giận, “Ngậm miệng! Thẩm Lưu Bạch, ngươi chớ có nói hươu nói vượn, ta lão Lưu dù mượn không ít tiền, nhưng ta đều nhớ đâu!”

“Nhớ, nhưng là không trả, đúng không” ngâm thơ vẽ tranh Thẩm Lưu Bạch cười lạnh một tiếng, “Trần đạo hữu, người này đã sớm hỏng thanh danh, chúng ta mấy cái đều là hắn chủ nợ, ngươi cho mượn đi tiền, cũng đừng hòng trở về, coi như mua cái giáo huấn đi… Hừ! Mọi người bây giờ, dù tại cùng trên một con thuyền, nhưng tốt nhất vẫn là đừng quá đơn thuần, liền đi tin tưởng người khác.”

Hoàng lão đập đập thuốc lá sợi nồi, “Được rồi, một chút chuyện xưa xửa xừa xưa sự tình, đã sớm quá khứ, hôm nay liền đừng có lại lật ra đến.”

“Hoàng lão nói đúng lắm, chúng ta hôm nay tụ hội, nhìn một chút mới đạo hữu là nó 1, tiếp lấy còn có chính sự.” Trang dung tinh xảo mỉm cười, vuốt cằm nói: “Trần đạo hữu, ta gọi phong thái ngữ, hoan nghênh sự gia nhập của ngươi.”

Thích rượu như mạng muốn nói cái gì, nhưng miệng giật giật, lại chỉ là đánh 1 cái, mùi rượu dư thừa vang nấc, gật gật đầu coi như chào hỏi.

Thấy Thẩm Lưu Bạch cúi đầu, không định lại nói cái gì, Hoàng lão mỉm cười, “Được rồi, đã gặp mặt, ngày sau thời gian chung đụng còn nhiều, mọi người có rất nhiều cơ hội lẫn nhau hiểu rõ, Trần đạo hữu không ngại, chúng ta liền bắt đầu nghị chính sự.”

La Quan gật đầu, “Hoàng lão cùng các vị, tùy ý là được.” Hắn đi theo Lưu Đào bên người, ngồi tại cuối cùng 2 tờ trên ghế ngồi, cái này tiểu tiểu ô bồng thuyền bên trên, 1 trương không lớn cái bàn, như vậy tràn đầy trèo lên trèo lên.

Không biết tình huống như thế nào, La Quan thân thể có chút hướng về sau, tựa lưng vào ghế ngồi, bày ra 1 bộ nghe chúng nhân giao lưu tư thái.

Hoàng lão dẫn đầu điểm danh, “Phong đạo hữu, ngươi cùng mọi người nói một chút đi.”

Phong thái ngữ gật đầu, “Được rồi Hoàng lão.” Nàng biểu lộ lộ ra nghiêm túc, nhìn về phía mọi người, “Chư vị, căn cứ ta đoạt được tin tức, thời gian qua đi sau 12 năm, quý nhân lần nữa đi tới ngoài thành sơn trang tĩnh dưỡng, cái cơ hội này, ngươi ta không dung bỏ lỡ.”

Bá ——

Một nháy mắt, trên cái bàn tròn mấy người ánh mắt, đồng thời trở nên sáng tỏ, liền ngay cả say khướt thích rượu như mạng, đều gượng chống lấy mở to mắt, trong đó một mảnh huyết hồng, lại tựa như phản chiếu lấy, 1 cái vô biên vô hạn huyết hải. Nó khí tức, cũng từ ngây

ngô không rõ, nháy mắt trở nên nguy hiểm, nhưng lại sau đó một khắc bình tĩnh lại.

La Quan vô ý thức, nhìn nhiều người này một chút, lại nhìn về phía phong thái ngữ, hiếu kì đối phương trong miệng quý nhân, ra sao cùng tồn tại

“Phong đạo hữu, lời ấy coi là thật trong nhà của ta gần đây, ngược lại là chưa lấy được tin tức này.” Thẩm Lưu Bạch vội vàng mở miệng.

Thích rượu như mạng gật gật đầu, “Ta… Chưa chừng nghe nói…”

Xem ra, 3 người này “Đóng vai”, thân phận đối lập tương đối cao, có thể tiếp xúc đến một chút tin tức.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Phong thái ngữ nói: “Lần này, quý nhân đến rất bí ẩn, sớm sai người phong tỏa tin tức, ta cũng là cơ duyên xảo hợp mới hiểu.”

Do dự một chút, nàng hạ giọng, “Giống như, lần này quý nhân đến đây, là vì tĩnh dưỡng thương thế… Nhưng cụ thể, ta không được rõ lắm.”

Liễu bà bà trong tay sợi tơ dừng lại, “Tĩnh dưỡng thương thế” giọng nói của nàng không cao, lại vô song nghiêm túc, ánh mắt lộ ra chấn kinh.

Tựa hồ trong miệng mọi người, chỗ đề cập vị này quý

nhân, sẽ thụ thương chuyện này, bản thân liền rất không thể tưởng tượng nổi.

“Không sai.” Phong thái ngữ gật đầu, lại đảo qua mọi người, “Cho nên, lần này tình huống, sợ rằng sẽ phá lệ phức tạp.”

“Chư vị phải chăng, muốn đi bái kiến quý nhân, còn cần mình cân nhắc… Dù sao, quý nhân thân thể khó chịu, tâm tình tất nhiên không tốt, như xuất hiện sai lầm, sợ giận chó đánh mèo ngươi ta.”

Mọi người trầm mặc.

Hồi lâu, phong thợ rèn thanh âm, đánh vỡ bình tĩnh, “Tình huống phức tạp lại như thế nào lần này, ngươi ta chỉ cùng 12 năm, là vận khí vô cùng tốt, nhưng ai có thể cam đoan lần sau, ngươi ta còn có vận khí như vậy quý nhân hành tung không thể đoán được, đã đến chỗ này, cũng nên thử một lần.”

“Không sai!” Thẩm Lưu Bạch bỗng nhiên vừa thu lại quạt xếp, “Lần này, ta chuẩn bị mới tiến vào hiến, nhất định có thể để quý nhân thoải mái, ban ân ta thoát ly ‘Đóng vai’ .”

Lưu Đào cắn răng một cái, “Giống như ai không có như ! Ta cũng chịu đủ, thời gian này, là 1 ngày đều không nghĩ nhiều chịu!”

Những người còn lại trầm mặc, nhưng xem bọn hắn biểu lộ, hiển nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội.

Hoàng lão nhóm lửa 1 nồi làn khói, hít sâu mấy ngụm, lỗ mũi phun ra hai đạo trưởng dài khói trắng, “Đã, mọi người ý kiến nhất trí, vậy liền mời Phong đạo hữu ra mặt, cùng quý nhân hẹn thời gian đi. Nhưng có câu nói, ta lão Hoàng nói trước, mọi người lên cùng một thuyền, cho dù không thể lẫn nhau giúp đỡ, cũng không thể phía sau đùa nghịch thủ đoạn…”

Thẩm Lưu Bạch biểu lộ đờ đẫn.

Đúng lúc này, một thanh âm đột nhiên vang lên, “Cái kia, chư vị, có người hay không có thể cùng Trần mỗ giải thích một chút, vị này quý nhân lai lịch mà lại, Thẩm đạo hữu trong miệng, chỗ đề cập tiến vào hiến lại là cái gì “

Giữa mọi người hơi có vẻ ngưng trọng bầu không khí, lập tức trì trệ.

Đón lấy, mấy đạo ánh mắt, liền nhìn về phía Lưu Đào.

Hắn ưỡn một cái cổ, “Làm sao ta là không có nói cho Trần đạo hữu, nhưng đây không phải cẩn thận là hơn sao lỡ như xảy ra chuyện, xui xẻo là ta!”

Hoàng lão ho nhẹ, “Cái này, cũng không có sai, hôm nay tại cái này trên sông, lại là trăng tròn lúc điểm, nói một câu cũng không sao.”

Hắn chắp tay, “Điểm này, còn xin Trần đạo hữu chớ trách, đích thật là mấy người lão phu sơ sẩy.”

Đồng thau khói nồi bốc lên khói trắng, tại mặt bàn đập đập, ngay tại trầm mặc chèo thuyền người chèo thuyền,

đột nhiên bỗng nhiên thôi động thuyền mái chèo, thân thuyền có chút lắc lư, đổi 1 cái phương vị về sau, lái vào trăng tròn phía dưới, một mảnh cây rừng bóng tối bên trong.

Giờ phút này, trăng tròn sáng trong, bóng tối tối nghĩa, giống như là tầng 1 vô hình bình chướng, đem ô bồng thuyền bao phủ ở bên trong.

Hoàng lão lúc này mới nói: “Đầu tiên, muốn nói cho Trần đạo hữu chính là, ngươi ta bây giờ chỗ, là cái kia trong truyền thuyết mộng giới.”

“Mộng giới “

“Ừm, nơi đây chính là thần bí khó lường, đâu đâu cũng có Mộng tộc, chỗ chấp chưởng, sinh hoạt thế giới. Mà vừa rồi, ta cùng trong miệng chỗ đề cập quý nhân, chính là Mộng tộc bên trong, 1 vị đại nhân vật.”

La Quan trầm mặc mấy hơi, chậm rãi gật đầu.

Mộng tộc, mộng giới…

“Cho nên, ngươi ta đều là, tại sắp chết tuyệt cảnh dưới, thông qua Mộng tộc sàng chọn, được đến mộng giới bên trong…”

Liễu bà bà thản nhiên nói: “Vật sưu tập.” Nàng nhìn xem La Quan, “Thân là đế cảnh, chúa tể thậm chí cả bất hủ, thiên kiêu tồn tại, cuối cùng lại là loại kết cục này, đích xác bi ai.”

“Nhưng lão thân muốn nói là, cái này đã là Mộng tộc ban ân dưới, ngươi ta tốt nhất vận mệnh. Nếu không, chúng ta đã chết rồi.”

Hoàng lão gật đầu, “Không sai, mộng giới bên trong, Mộng tộc là tuyệt đối chấp chưởng giả, thương hải tang điền đều chỉ tại nó trong một ý niệm. Lưu đạo hữu trước đó, ứng đã nhắc nhở qua Trần đạo hữu, tại mộng giới bên trong đóng vai, cần tuân thủ nghiêm ngặt quy tắc không dám sinh ra nửa điểm hắn niệm… Nguyên nhân rất đơn giản, ngươi ta thân ở mộng giới, là sống tại Mộng tộc chế định quy tắc phía dưới, bất luận cái gì phản kháng hành vi, đều đồng đẳng với tự sát.”

La Quan gật đầu, “Trần mỗ biết, đa tạ chư vị nhắc nhở.”

Sau đó, mọi người lại một phen thương nghị, ước định tại sau 7 ngày, đi bái phỏng vị kia Mộng tộc quý nhân. Thuận tiện, mấy ngày nay thời gian, cũng là để bọn hắn đi chuẩn bị, cho quý nhân tiến vào hiến ——

Như Lưu Đào lời nói, cái này tiến vào hiến, có thể là một đoạn trân quý ký ức, 1 kiện cường đại bảo vật, lại hoặc là, chỉ là một cục đá, một cây cỏ dại, chỉ cần có thể để quý nhân hài lòng, liền có khả năng bị “Phóng thích”, trở thành Mộng tộc dưới trướng, thậm chí thu hoạch được rời đi mộng giới cơ hội.

Sau nửa canh giờ, ô bồng thuyền trước sau mấy lần cập bờ, đem trên thuyền mấy người sau khi để xuống, lại lặng yên không một tiếng động tính vào trong sông.

La Quan cùng Lưu Đào cáo biệt, giẫm lên tinh quang trở

lại chỗ ở, đóng chặt cửa phòng về sau, hắn 5 ngón tay hướng lên, từng sợi tứ sắc thần quang, tại lòng bàn tay xen lẫn, trình ngân, tử, lam, thanh tứ sắc, chiếu chiếu đến khuôn mặt của hắn.

‘Khó trách, trong cơ thể ta lực lượng, ngay tại chậm rãi khôi phục, nguyên lai cái này bên trong đúng là mộng giới.’

‘Giấc mộng kia chủ, có phải là tại cái này ‘

Đáng tiếc, La Quan thử một cái, hắn bây giờ lại không cảm giác được, mộng chủ lưu lại đoàn kia hồn phách ấn ký khí tức.

—

—

—

Chương 1587 : đại nhân cứu ta

Sau đó mấy ngày, bình an vô sự.

La Quan từ đầu đến cuối đóng vai lấy, Trần Thái Sơ thân phận, giáo sư đọc sách, uống rượu luyện chữ. Ngẫu nhiên, sẽ xuất ra phong thợ rèn, cho hắn đánh kiếm sắt, đeo bên hông ở trong thành đi dạo ——

Lực lượng sơ bộ khôi phục, có nhất định năng lực tự vệ, trong lòng hắn yên ổn rất nhiều, ý đồ thăm dò cái này không biết thế giới.

Mà chính là, trong quá trình này, La Quan vô ý phát hiện, Lưu Đào tại mộng giới bên trong, vai trò nhân vật thân phận.

“Ngược lại đêm hương lạc!”

“Ngược lại đêm hương lạc!”

Một thân thô ăn mặc gọn gàng, khăn vải bao lấy miệng mũi, chỉ lộ ra nửa gương mặt, nhưng La Quan hay là một chút, liền nhận ra đối phương.

Lưu Đào ánh mắt, cùng La Quan có nháy mắt tiếp xúc, chợt thu về, chọn 2 cái thùng lớn, hét lớn đi xa.

Nhưng thanh âm kia, cẩn thận nghe qua như có chút run rẩy.

Khó trách, Lưu Đào trên thân từ đầu đến cuối, có một cỗ dính chặt hương khí, nguyên lai là vì che lấp, trên người mình mùi.

Đường đường đế cảnh, ngoại giới quát tháo phong vân tồn tại, lại lưu lạc đến tận đây… Thời gian này, quả nhiên rất khó nhịn!

La Quan trong lòng nghiêm nghị, tuy nói xác định cái này bên trong là mộng giới, nhưng hắn vẫn chưa quên, mộng chủ từng hướng hắn vội vàng cầu cứu. Nơi đây, chưa hẳn liền an toàn, như hắn không thể tránh thoát, đến từ Mộng tộc điều khiển, tương lai chưa hẳn có thể so Lưu Đào càng tốt hơn.

Cho nên, bái kiến Mộng tộc quý nhân lúc tiến vào hiến, làm như thế nào chuẩn bị đâu lực lượng dù đã sơ bộ khôi phục, nhưng lấy La Quan, đối Mộng tộc nhận biết mà nói, chính là hắn thời kỳ toàn thịnh, cũng chưa chắc có thể nhấc lên bọt nước.

Nhất định phải cực kỳ thận trọng!

Nhìn thấy Lưu Đào ngày thứ 3, La Quan suy đi nghĩ lại về sau, rốt cục xác định rõ, mình tiến vào hiến vật.

Lớp học.

La Quan bố trí tốt công khóa, đảo qua một đám tiểu đồng, “Ngày mai tiên sinh ra ngoài thăm bạn, liền nghỉ 1 ngày, công khóa các ngươi ở nhà làm tốt, đợi khôi phục lên lớp về sau, ta sẽ cẩn thận kiểm tra.”

“Vâng, tiên sinh!”

Các học sinh nhao nhao hành lễ, đứng dậy rời đi.

Đưa bọn hắn ra ngoài lúc, La Quan lại nhìn thấy Lưu Đào thân ảnh, đối phương đen gầy khuôn mặt, giờ phút này lộ ra ngưng trọng cùng kiềm chế.

“Trần đạo hữu, nếu muốn chế giễu Lưu mỗ lời nói, chi bằng mở miệng.”

La Quan lắc đầu, “Vì sao muốn chế giễu ngươi ta thân ở mộng giới, chính là người khác con cờ trong tay, khôi lỗi, chỉ vì cầu sống thôi.”

Lưu Đào ánh mắt nghiêm túc, mấy hơi sau sắc mặt hơi chậm, “Trần đạo hữu yên tâm, ta mượn tiền, nhất định sẽ trả. Ngày mai… Ngươi cẩn thận một chút, mình tiến vào hiến vật, tuyệt không muốn nói cho hắn biết người.” Dứt lời hắn xoay người rời đi, mang theo một thân dính chặt hương khí.

La Quan đóng cửa lại, có chút nghĩ không thông đối phương, hôm nay đến chuyến này đạo lý chẳng lẽ cũng chỉ là, vì nhắc lại hắn 1 câu lại đại khái đoán được, vì sao Lưu Đào đối Thẩm Lưu Bạch, phong thái ngữ cùng thích rượu như mạng 3 người, thái độ không quá hiền lành.

Dù cùng là thiên nhai lưu lạc người, nhưng thân phận này chênh lệch, đích xác có một chút lớn.

Ngày thứ 2, La Quan ăn xong điểm tâm, liền sớm đi ra ngoài.

“Trần tiên sinh, hôm nay không lên lớp, chuẩn bị đi ra ngoài a” rửa rau Vương thẩm tử, mở miệng cười, “Hoài nam ngõ hẻm vị kia đậu hũ cô nương, ta cho xách đầy miệng, người ta đối Trần tiên sinh ngươi thế nhưng là có chút hài lòng, không bằng thừa dịp hôm nay nhàn hạ, thím mang ngươi tới nhìn một chút “

“Thật, thím không lừa ngươi, cô nương kia bộ dáng đoan chính, toàn thân bạch thật giống là đậu hũ làm, mà lại cái mông nở nang, xem xét chính là vượng phu sinh con phúc tướng, ngươi khẳng định sẽ hài lòng.”

La Quan mặt lộ vẻ xấu hổ, “Cực khổ Vương thẩm tử hao tâm tổn trí, nhưng ta hôm nay đã cùng bạn bè ước hẹn, ngày khác, ngày khác đi.” Nói xong, hơi có vẻ chật vật vội vàng rời đi.

“Hắc! Người trẻ tuổi kia, xấu hổ cái gì a tốt bao nhiêu cô nương, ngươi không nắm chặt điểm, sẽ phải bị người khác ôm trên giường đi.” Vương thẩm tử lắc đầu, một mặt bất đắc dĩ.

Ra ngõ nhỏ, La Quan thần sắc bình tĩnh lại, hắn nhìn thoáng qua đóng thật chặt tiệm thợ rèn, tìm tới 1 nhà xa mã hành.

“Ngươi tốt, ta muốn thuê 1 cái xe ngựa.” Cái này thành trì rất lớn, lớn gần như không thể tư nghị, nhưng ở tai nơi này bên trong người, lại đối này tập mãi thành thói quen.

Dù sao cũng là tại mộng giới, có chút ly kỳ sự tình, cũng coi như bình thường. Nhưng đã muốn tuân theo, nhân vật đóng vai quy luật, kia muốn ra khỏi thành lời nói, liền nhất định phải mượn nhờ xe ngựa.

“Trần tiên sinh ngồi xuống, chúng ta xuất phát!”

Đàm tốt giá cả, giao phó tiền bạc về sau, xa phu hất lên trường tiên, xe ngựa đi ra ngoài thành.

Đến mặt trời ở giữa, giữa trưa lúc điểm, xe ngựa mới xuyên qua cửa thành, đến ngoài thành.

Nếu chỉ dựa vào hai cái đùi, sợ là đi đến 1 ngày, cũng đừng hòng đi ra thành đi.

“Trần tiên sinh, ta ngay tại cái này đợi ngài.”

“Tốt, làm phiền.”

La Quan chắp tay một cái, ngẩng đầu hơi hơi đánh giá, liền nhìn thấy cùng mọi người ước định cẩn thận nhà kia trà bày. Đi qua, Hoàng lão, Liễu bà bà, phong thái ngữ, Thẩm Lưu Bạch bọn người, đã chờ ở nơi đây.

“Trần đạo hữu đến rồi!” Hoàng lão gật gật đầu, “Xin các loại, Lưu đạo hữu còn chưa tới.”

La Quan gật gật đầu, tại trà bày ra ngồi xuống.

Lại qua hẹn nửa canh giờ, mọi người ẩn ẩn nhíu mày lúc, Lưu Đào mới vội vàng mà đến, cái trán đầy mồ hôi.

Lần này, trên người hắn không có loại kia, dính chặt thơm ngọt, tanh hôi ẩn ẩn truyền đến.

“Thật có lỗi, ra chút ngoài ý muốn, trì hoãn thời gian.”

Mọi người nhìn hắn khóe miệng máu ứ đọng, đi đứng hình như có chút không tiện, chỉ là gật gật đầu, vẫn chưa hỏi nhiều.

Hoàng lão đứng dậy, “Đã, người đã đến đông đủ, vậy liền lên đường đi.”

“Được.”

Mọi người đứng dậy, đi ra ngoài.

La Quan đem trước mặt một bát trà lạnh đẩy qua, “Lưu đạo hữu, trà này ta không uống, ngươi như khát lời nói, có thể dùng chút.”

Lưu Đào hơi chần chờ, hay là lắc đầu, “Đa tạ Trần đạo hữu, ta còn tốt.”

La Quan cũng không thèm để ý, cất bước đi ra ngoài… Xem ra, mấy người kia quan hệ giữa, cũng không như mặt ngoài nhìn thấy thân cận… Hắn dư quang, nhìn lướt qua Thẩm Lưu Bạch, lại liếc mắt nhìn, rơi vào mọi người sau cùng Lưu Đào, chợt bình tĩnh lại.

Phong thái ngữ an bài một chiếc xe giá, mọi người tiến vào bên trong về sau, lung la lung lay tiến lên, chỉ qua một lát liền dừng lại.

“Chư vị, chúng ta đến.”

La Quan đi xuống, chỉ thấy thế núi hiểm trở, rừng rậm thật sâu, quay đầu nhìn lại lại căn bản, không nhìn thấy thành trì cái bóng.

Này nháy mắt thời gian, chẳng lẽ đã, vượt qua 100,000 bên trong

Trước mắt, là trong một ngọn núi biệt viện, tu kiến tinh xa xỉ, hoa lệ, lưu ly bảy màu ngói tại dưới ánh mặt trời, chiết xạ ra chói lọi vầng sáng.

Một tên áo đen kiện bộc, chính chờ ở ngoài cửa, một mặt hờ hững nhìn tới.

Phong thái ngữ bước nhanh về phía trước, “Ta cùng hôm nay, cùng quý nhân sớm có ước định, đặc biệt đến nhà bái phỏng, còn xin thay thông truyền.”

Kiện bộc gật đầu, thản nhiên nói: “Chủ nhân đã có phân phó, các ngươi đi theo ta.”

Hắn quay người đẩy ra cửa hông, mọi người nối đuôi nhau mà vào, La Quan lưng 1 hàn, bước chân có nháy mắt dừng lại. Giờ phút này, hắn cảm ứng được, mấy đạo ánh mắt băng lãnh nhìn chăm chú, khí tức đều khủng bố, lấy hắn bây giờ trạng thái tuyệt khó chống cự.

Dư quang đảo qua, Hoàng lão, Liễu bà bà 2 người, lông mày hơi nhíu một chút, chợt bình tĩnh lại, hình như có phát giác. Những người khác, thì vẫn là 1 bộ, câu nệ,

kiềm chế bộ dáng, hiển nhiên cũng không biết, bọn hắn đã bị mắt người thần khóa chặt.

Một đường, xuyên qua trùng điệp đình viện, mọi người được đưa tới một chỗ thiền điện. Kiện bộc quay người, nhìn về phía phong thái ngữ, “Phong tiểu thư, chủ nhân muốn gặp ngươi.”

“Vâng.” Phong thái ngữ cung kính gật đầu, “Mấy vị đạo hữu xin các loại, ta đi một chút liền về.”

Nàng đi theo áo đen kiện bộc, đi ra ngoài.

Nói là đi một lát sẽ trở lại, nhưng đi lần này, chính là gần 1 canh giờ.

Không người nói chuyện, mọi người sắc mặt ngưng trọng, thiền điện bên trong bầu không khí, càng ngày càng trọng buồn bực.

Rốt cục, có tiếng bước chân vang lên, phong thái ngữ một lần nữa trở lại thiền điện, sắc mặt có chút trắng bệch, như nhận một loại nào đó kinh hãi.

Nàng hạ giọng, “Chư vị, quý nhân trạng thái, tựa hồ không tốt lắm, các ngươi nhất thiết phải cẩn thận, không cần thiết rước họa vào thân!”

Vừa nói xong, áo đen kiện bộc liền tiến vào thiền điện, “Vị kia.”

Hoàng lão chần chờ một chút, đứng lên nói: “Lão hủ đi bái kiến quý nhân, làm phiền dẫn đường.”

“Là lão Hoàng a , được, đi thôi.” Áo đen kiện bộc tựa hồ, cũng nhận ra bọn hắn, gật gật đầu đi ra ngoài.

Hoàng lão lần này, bất quá trong chốc lát, liền trở lại thiền điện, đón mọi người ánh mắt, hắn khẽ cười khổ, lắc đầu nói: “Lão hủ không được quý nhân ban ân, chư vị cố lên nha.” Dứt lời, an vị xuống dưới, khẽ cau mày, như đang suy tư điều gì.

Liễu bà bà đi ra ngoài, “Đã lâu không gặp quý nhân, lão thân đi trước bái phỏng.” Lại một lát, Liễu bà bà đi mà quay lại, cùng Hoàng lão liếc nhau, không ai thấy rõ 2 người ánh mắt bên trong ý tứ, nhưng ở cái này 1 cái đang đối mặt, bọn hắn tất nhiên giao lưu thứ gì.

Sau đó, phong thợ rèn, Thẩm Lưu Bạch, thích rượu như mạng trước sau đi vào, lại rất nhanh bị đuổi trở về, xem bọn hắn sắc mặt rất rõ ràng, kết quả cũng không mỹ diệu.

“Trần đạo hữu hơi các loại, ta đi trước!” Lưu Đào cắn răng, hơi nguyên một lý quần áo, đi theo áo đen kiện bộc rời đi.

Bóng lưng kiên quyết, như làm quyết định gì đó.

Nhưng chuyến đi này, hắn nhưng không có trở về, áo đen kiện bộc ánh mắt lạnh lẽo, đảo qua mọi người, “Lưu Đào cuồng bội, đối quý nhân bất kính, bị đánh vào lao ngục, các ngươi cũng không cần cùng.”

Hô ——

Mọi người hô hấp trì trệ.

Lao ngục…

Trước đó, đã từng có người, bị giam giữ đi vào, như vậy hoàn toàn biến mất. Ánh mắt của bọn hắn, không khỏi nhìn về phía La Quan, bây giờ chỉ còn hắn 1 người, còn chưa đi bái kiến quý nhân.

Mà rất rõ ràng, quý nhân tâm tình vào giờ khắc này, tất nhiên hỏng bét. Trong lúc nhất thời, mọi người đáy mắt, lộ ra mấy điểm thương hại ——

Gia hỏa này, thật sự là vận khí hỏng bét!

Về phần chối từ không đi… Hừ, trừ phi quý nhân mở miệng, nếu không dám can đảm từ chối, chính là muốn chết.

Áo đen kiện bộc thản nhiên nói: “Đạo hữu là khuôn mặt mới, xưng hô như thế nào “

La Quan đứng dậy, “Tại hạ Trần Thái Sơ, gặp qua các hạ.”

Kiện bộc gật đầu, “Trần đạo hữu, đi theo ta đi, đừng để chủ nhân lâu chờ.”

Hắn quay người đi ra ngoài.

Phong thái ngữ do dự một chút, thấp giọng nói: “Trần đạo hữu, gặp mặt quý nhân lúc, không được ngẩng đầu

nhìn thẳng, đây là đại tội.”

Nàng có thể nhắc nhở, cũng chỉ có điểm này.

Cái khác, xem vận khí đi.

“Đa tạ.” La Quan gật gật đầu, cất bước đuổi theo.

Ra thiền điện, dọc theo thật dài hành lang hướng về phía trước, chuyển qua một chỗ ngoặt về sau, liền tới đến chủ điện trước đó.

Ngoài điện, có mặc giáp thủ vệ 2 tôn, toàn thân cao thấp chỉ lộ ra một đôi tròng mắt, cô quạnh, băng hàn, tựa như khôi lỗi, không có nửa điểm tâm tình chập chờn.

Nhưng bọn hắn thể nội, lại ẩn giấu đi một cỗ, khí tức cực kỳ nguy hiểm, như bất cứ lúc nào cũng sẽ dẫn bạo!

Kiện bộc dừng bước lại, “Tỷ tỷ, người cuối cùng đến, chủ nhân tình huống như thế nào” thanh âm dịu dàng ngoan ngoãn, thậm chí có vẻ nịnh hót, đâu còn có trước đó, nửa điểm kiêu căng, lạnh lẽo.

Một nữ tử, từ trong điện đi ra, lạnh lùng quét mắt nhìn hắn một cái, “Chủ nhân sự tình, là ngươi có thể nghe ngóng “

Kiện bộc mặt lộ vẻ sợ hãi, “Là, là, tiểu nhân biết sai!” Nói, hung hăng đánh mình một bạt tai, khóe miệng chảy máu.

“Hừ!” Nữ tử trên dưới, nhìn thoáng qua La Quan, “Đi

thôi, chủ nhân đang chờ ngươi.”

La Quan chắp tay, “Đa tạ.”

Một bước bước vào đại điện, hắn nhíu mày, trên mặt lộ ra ngạc nhiên.

Lại tiến lên mấy bước, đi tới Đại điện hạ, trực diện phía trên màn che, dư quang mơ hồ có thể thấy được, trong đó 1 đạo thân ảnh mơ hồ.

Tinh tế, cao gầy, là nữ.

“Lớn mật! Thấy chủ nhân, còn không quỳ xuống” dẫn đường nữ tử mày liễu đứng đấy, quát lạnh một tiếng.

La Quan hơi suy nghĩ một chút, ngẩng đầu nhìn về phía màn che.

“Muốn chết!”

Nữ tử đưa tay, lại có lăng lệ hàn quang phun ra nuốt vào.

Đúng lúc này, một tiếng quát nhẹ vang lên, “Tương đình, dừng tay!”

Bá ——

Hàn quang tiêu tán, nữ tử cung kính hành lễ, “Vâng, chủ nhân.”

Màn che về sau, thanh âm kia kế tiếp theo vang lên,

“Tương đình, ngươi lui ra sau.”

“Cái này…” Tương đình mặt lộ vẻ chần chờ, “Chủ nhân ngài trạng thái… Là, ta liền canh giữ ở bên ngoài, nghe chủ nhân hiệu lệnh.”

Lại hung hăng, trừng La Quan một chút —— tiểu tử ngươi, dám loạn động nửa điểm, lão nương giết ngươi!

Uy hiếp tràn đầy.

Bành ——

Cửa điện đóng chặt.

Bá ——

Màn che bị mở ra, ngân giáp nữ tử bước nhanh đi ra, đi tới La Quan trước mặt, “Phù phù” quỳ xuống, “Ly Sa, bái kiến đại nhân!”

“Mời đại nhân cứu ta!”

—

—

—

Chương 1588 : Thể nội đồ vật

La Quan nói: “A Ly, đã lâu không gặp.” Trước mắt, chính là lúc trước Bồ Đề sơn đại chiến lúc, từ lúc tộc mời được Mộng tộc một viên.

Biết được nó tên thật, liền từ nơi sâu xa, cùng đối phương có một tia liên quan, là lấy tiến vào đại điện về sau, La Quan liền xác nhận nó thân phận.

Hoàng lão bọn người trong miệng Mộng tộc quý nhân, vậy mà là Ly Sa, La Quan ánh mắt chớp lên, xem ra hắn chuẩn bị tiến vào hiến, là dùng không lên.

“Ngươi trạng thái như không tốt lắm, thụ thương “

Ly Sa mặt lộ vẻ đắng chát, “Đúng vậy đại nhân, ta thương thế rất nặng, dùng rất nhiều biện pháp, cũng không thể chữa trị hồn nguyên tán loạn, còn tiếp tục như vậy, ta đem tan thành mây khói.” Mộng tộc không giống bình thường, hồn nguyên là về căn bản, một khi tổn thất quá nhiều, đem thân tử đạo tiêu.

La Quan suy nghĩ một chút, “Ta có thể cứu ngươi “

Ly Sa ngẩng đầu, “Đại nhân có thể.”

“Tốt, muốn làm như thế nào “

Ly Sa đại hỉ, chợt lại có một chút nhăn nhó, “Đa tạ đại

nhân, mời đại nhân hơi các loại, đợi ta làm sơ chuẩn bị, lại mời đại nhân xuất thủ."

"Ừm."

Một lát sau, tương đình trừng lớn mắt, nhìn xem trước mặt La Quan, ánh mắt hung ác lại mê mang, nàng không nghĩ ra chủ nhân là thế nào

Nhưng cuối cùng, nàng cúi đầu xuống, "Mời… Đại nhân, đi theo ta."

Nàng dẫn đường phía trước tiến vào hậu điện, sau đó dừng bước lại, "Đại nhân, chủ nhân ngay tại đợi ngài." Dứt lời, nàng quay người lui ra.

Hơi nước bốc lên, sóng nhiệt đập vào mặt, cái này tựa hồ là một chỗ, to lớn tắm rửa ao nước. Ly Sa làm cái gì không phải mời hắn xuất thủ cứu mệnh sao !

Khẽ nhíu mày, La Quan tiến vào bên trong, xuyên qua dày đặc hơi nước, một thân ảnh tiến vào trong mắt. Nàng đưa lưng về phía ngồi ở trong nước, lộ ra trắng noãn như ngọc phần lưng, theo sóng nước nhẹ lay động, mơ hồ có thể nhìn thấy, dưới nước một vòng kinh người nở nang.

Đường cong động lòng người.

"Lớn… Đại nhân, mời ngài xuất thủ…" Ly Sa thanh âm hơi run.

La Quan trầm mặc mấy hơi, "Ta còn không biết, muốn

thế nào cứu ngươi “

Ly Sa nói: “Trên người người lớn, có ta Mộng tộc đại nhân vật lạc ấn, tự nhiên nhiễm nó khí tức, cần ngài thể nội đồ vật, vì ta tiến hành tiêu ký… Đến lúc đó, ta bị hao tổn hồn nguyên, liền có thể dần dần khôi phục…”

Thể nội… Đồ vật…

La Quan nhìn thoáng qua, Ly Sa đỏ thấu bên tai, cùng kia run nhè nhẹ thân thể, thở sâu, cất bước đi hướng ao nước.

“A!”

Một tiếng thấp giọng hô.

Ly Sa ngẩng đầu, kinh ngạc nhìn xem, trước mắt La Quan.

…

Sau 2 canh giờ, thiên đô đen La Quan còn chưa trở về, thiền điện bên trong chờ đợi Hoàng lão, phong thái ngữ bọn người, sắc mặt càng ngưng trọng thêm.

Đầu tiên là Lưu Đào xảy ra chuyện, bị đánh vào lao ngục, chẳng lẽ cái này Trần Thái Sơ, cũng muốn tao ngộ tai vạ bất ngờ. Dù tai kiếp chưa từng gia thân, nhưng thỏ tử hồ bi cảm giác, lại là khó tránh khỏi.

Nghĩ mọi người, giới ngoại đều là một phương cường giả, bây giờ tao ngộ, thật là khiến người thổn thức.

Tiến vào mộng giới…

Là may mắn, cũng là bất hạnh a!

Đúng lúc này, ngoài điện đen nhánh, yên lặng trong bóng đêm, truyền đến tiếng bước chân.

La Quan thân ảnh, xuất hiện ở trước mắt mọi người, “Cực khổ chư vị lâu các loại, thật có lỗi.”

Hoàng lão bỗng dưng ngẩng đầu, ánh mắt hơi dừng lại, “Trần đạo hữu, tay của ngươi “

“Không cẩn thận làm bị thương, không sao.” La Quan mỉm cười, “Không còn sớm sủa, không tốt quấy rầy quý nhân nghỉ ngơi, chúng ta đi trước đi.”

“Trần đạo hữu nói cực phải.” Hoàng lão nhìn thoáng qua phong thái ngữ, “Còn xin Phong đạo hữu, hướng quý nhân nói một tiếng, ta cùng xin được cáo lui trước.”

Phong thái ngữ gật gật đầu, đi ra cửa.

Rất nhanh, nàng vòng trở lại, “Quý nhân nói, hôm nay sắc trời đã tối, sẽ đưa ngươi ta về thành.”

Đang khi nói chuyện, nàng nhịn không được nhìn La Quan một chút, mà cái sau như không có cảm giác, một mặt bình tĩnh.

“Làm phiền quý nhân!”

Mọi người nhao nhao mở miệng, nối đuôi nhau mà ra, vẫn là áo đen kiện bộc dẫn đường, đưa bọn hắn ra biệt viện.

“Người tới, lấy mấy cái đèn lồng đến, trời tối đường xa, chư vị cầm chiếu sáng.”

Hoàng lão, Liễu bà bà bọn người vội vàng nói tạ.

Ra biệt viện, sớm có một khung xe ngựa chờ đợi, bốn con bạch câu hiển thị rõ thần dị, đợi mọi người sau khi lên xe, một tiếng khẽ kêu phóng lên tận trời.

Một lát sau, xa giá trực tiếp rơi vào ngoài thành, đánh xe người đứng ở bên cạnh, đối mấy người hành lễ, “Chư vị khách nhân, đi thong thả.”

Dứt lời mới giật giây cương một cái, lái xe ngựa rời đi.

Hoàng lão đột nhiên mở miệng, “Chư vị, đã sắc trời đã tối, không ngại lại trì hoãn một lát, liền chuyện hôm nay ngươi ta giao lưu một hai “

Liễu bà bà gật đầu, “Cũng tốt.”

2 bọn họ hiển nhiên, tại mọi người chiếm chủ đạo, những người còn lại nghe vậy nhao nhao gật đầu. Vẫn là ban ngày, ước định gặp mặt chỗ kia trà bày, chỉ bất quá lúc này, Lưu Đào vắng mặt.

Điểm mấy thứ trà bánh, đợi mọi người riêng phần mình lấy dùng một chút về sau, Hoàng lão hạ giọng, “Quý nhân thân thể, sợ xảy ra vấn đề lớn.”

Một câu, trong lòng mọi người run lên.

Vô ý thức, nhìn về phía bên cạnh Liễu bà bà.

Liễu bà bà nói: “Lão thân phán đoán, cùng Hoàng lão đồng dạng, quý nhân đích xác ôm việc gì cực nặng… Thậm chí, có điềm xấu hiện ra.”

Mọi người hít một hơi lãnh khí.

Thẩm Lưu Bạch nôn nóng nói: “Cái này… Cái này như thế nào cho phải như quý nhân có cái sơ xuất, một phương này mộng giới tất tùy theo sụp đổ, ngươi ta thân ở trong đó, như thế nào chỉ lo thân mình !”

Mộng giới tồn tại nền tảng, chính là từng cái Mộng tộc, khi Mộng tộc người tử vong, nó chỗ gánh chịu mộng giới khu vực đem vỡ vụn, cho đến mới Mộng tộc đến đây, gây dựng lại phiến thiên địa này. Nhưng ở trong quá trình này, sinh hoạt ở trong đó sinh linh, đem gặp tai hoạ ngập đầu.

Phong thái ngữ cắn môi một cái, “2 vị tiền bối, nhưng có cái gì ứng đối chi pháp “

Hoàng lão trầm ngâm hồi lâu, “Lão phu cùng Liễu bà bà, ngốc già này chư vị một chút tuổi tác, tại mộng giới bên trong dạo chơi một thời gian cũng càng lâu, ít nhiều có chút thu hoạch.”

“Ta 2 người liên thủ, có thể tạm thời phá vỡ, ngươi ta trên thân áp chế, trong thời gian ngắn khôi phục tu vi.

Như vậy, có lẽ có thể mời quý nhân khai ân, thả ngươi ta rời đi.”

Mời quý nhân khai ân là bức thoái vị đi!

Làm như thế, tất nhiên là hung hiểm vạn điểm, mộng giới bên trong Mộng tộc chính là chí cao vô thượng, chưa từng nghe nói qua có người, có thể thành công xoay người… Cũng không phản kháng, liền muốn chờ chết!

Đúng lúc này, Liễu bà bà đột nhiên xem ra, “Trần đạo hữu, không biết ngươi cảm thấy, pháp này có được hay không “

Bá ——

Nháy mắt, mọi người ánh mắt hội tụ.

Kỳ thật, có thể tu thành đế cảnh, tại mộng giới bên trong an ổn sống đến hôm nay, đều không phải người bình thường, sao lại không phát giác gì

Cái này Trần Thái Sơ, bị mang đi thời gian dài nhất, mà lại từ hắn trở về về sau, quý nhân bên người người thái độ, liền có biến hóa. Dù không biết, đến cùng xảy ra chuyện gì, nhưng Trần Thái Sơ rất rõ ràng, so với bọn hắn tiếp xúc, biết được càng nhiều.

Đón mọi người ánh mắt, La Quan sắc mặt không thay đổi, “Hoàng lão cùng Liễu bà bà, là có thể cảm ứng được, quý nhân biệt viện dinh thự bên trong, có bao nhiêu vị cường giả tọa trấn. Cho dù, quý nhân thật thân

thể ôm việc gì, ngươi ta vội vàng xuất thủ, cũng chưa chắc liền có phần thắng.”

Dừng một chút, tiếp tục nói: “Huống hồ, quý nhân trạng thái, có lẽ cũng không phải là như ngươi ta suy đoán, bết bát như vậy.”

Hoàng lão ánh mắt chớp lên, “Trần đạo hữu ý tứ, là lại quan sát một hai “

La Quan gật đầu, “Ta là cái nhìn này.”

“Ừm… Trần đạo hữu lời nói, lão phu cảm thấy rất có đạo lý, vậy liền lại vân vân.” Hoàng lão nói, nhìn về phía mọi người.

Liễu bà bà gật đầu.

Phong thái ngữ, Thẩm Lưu Bạch, phong thợ rèn cùng thích rượu như mạng, biểu lộ hơi có vẻ vi diệu, tựa hồ cũng xác định cái gì.

Lại nhìn La Quan ánh mắt, liền rõ ràng ra một tia thận trọng… Cùng hiếu kì.

Hẳn là, là hắn tiến vào hiến rất đặc thù, huyền diệu, bị quý nhân coi trọng lại hoặc là, vừa lúc đối quý nhân bản thân hữu dụng

Ra sạp trà, La Quan đối mọi người chắp tay, quay người đi hướng cửa thành.

Xa mã hành người, vẫn như cũ chờ ở cái này bên trong,

“Trần tiên sinh, ngươi rốt cục trở về, tiểu nhân còn tưởng rằng, ngài hôm nay không đi nữa nha.”

La Quan nói: “Làm phiền lâu các loại, tại hạ sau khi trở về, sẽ tăng thêm chút tiền bạc, làm đối xa mã hành trì hoãn đền bù.”

“Trần tiên sinh rộng thoáng, ngài ngồi xuống, chúng ta cái này liền xuất phát.” Xe ngựa thay đổi, lái vào trong thành.

Phong thái ngữ nhìn xem xe ngựa rời đi, đột nhiên nói: “Hoàng lão, Trần đạo hữu lời nói, tin được không “

Hoàng lão lắc đầu, “Lão phu không biết, nhưng có một chút, Trần đạo hữu nói không sai, cho dù ngươi ta xuất thủ, cũng không quá cao phần thắng.”

“Không ngại, liền nhìn nhìn lại đi.”

Hắn chắp tay, “Chư vị, lão phu cáo từ.”

Liễu bà bà cái thứ 2 rời đi.

Mọi người thấy thế, liếc nhau về sau, cũng nhao nhao tán đi.

Xử lý tốt xa mã hành công việc, La Quan đi bộ về nhà, đóng lại cửa sân ngồi xuống, rót cho mình một ly trà.

Uống hai ngụm, hắn khẽ nhíu mày, do dự một chút hay là lấy ra vò rượu, nghe mùi rượu tràn ngập, cảm thấy trong lòng thoải mái.

Uống một chút, chếnh choáng dâng lên lúc, La Quan âm thầm tự giễu, hắn thường ngày dù cũng uống rượu, lại cũng không trầm mê trong đó, làm sao bây giờ còn có ỷ lại

Giấc mộng này giới đóng vai, quả nhiên rất đáng sợ, hắn đang bắt chước “Trần Thái Sơ” thân phận lúc, “Trần Thái Sơ” cũng tại ảnh hưởng hắn.

Cùng áo mà ngủ, một đêm không nói gì.

Ngày thứ 2, La Quan ngủ quên, bị học đồng nhóm gọi mở cửa lúc, sắc mặt hắn có chút trắng bệch, trước mắt có chút mê muội.

“Tiên sinh, ngài làm sao sắc mặt nhìn xem không tốt lắm “

La Quan ho khan 2 tiếng, “Không sao, hoặc là đêm qua thụ phong hàn, các ngươi vào đi.”

Kiên trì lên tới giữa trưa, La Quan cảm thấy trên thân từng đợt rét run, sờ sờ trán, vào tay là một mảnh nóng hổi.

Phát sốt.

Nhưng hôm nay, hắn rõ ràng đã, khôi phục bộ phân lực lượng, thế mà lại còn sinh bệnh nhìn thoáng qua, trên tay còn chưa khép lại vết thương, La Quan trong lòng thở dài, đại khái đoán được nguyên nhân.

Quả nhiên, thi ân cùng người, tuyệt không phải không có đại giới, nhất là dính đến thần bí Mộng tộc.

Tư thục lại nghỉ học, nghe nói là giáo sư Trần tiên sinh, ra ngoài thăm bạn lúc lây nhiễm phong hàn, trái phải hàng xóm mấy ngày đến, đều có thể nghe được mùi thuốc, ngẫu nhiên trời tối người yên lúc, còn có thể nghe tới trận trận tiếng ho khan.

Cửa đối diện Vương bà, mặt lộ vẻ may mắn, “May mắn trước một trận, cho Trần tiên sinh nhấc lên hoài nam ngõ hẻm vị kia đậu hũ cô nương lúc, hắn không có đáp ứng, thân thể này thực tế quá kém, bất quá lây nhiễm phong hàn mà thôi… Xem ra, chỉ sợ xảy ra đại sự… Nếu không, thật làm mai, ta thanh danh này liền hỏng.”

Bạn già trừng nàng một chút, “Không có việc gì hồ liệt liệt cái gì người ta Trần tiên sinh trẻ tuổi thể kiện, bất quá một trận phong hàn, có thể có chuyện gì !” Hơi do dự, “Ngày mai, ngươi mang mấy quả trứng gà đến nhà đi xem một chút, như Trần tiên sinh thân thể không thấy khá, thì giúp một tay lại mời cái đại phu.”

Vương bà lầm bầm, “Ta chính là thuận miệng nói, lại không có chú người ý tứ… Biết, ngày mai ta liền đi nhìn xem…”

Ngày thứ 2, Trần tiên sinh rốt cục khỏi bệnh, đứng tại viện tử bên trong, cảm tạ Vương bà thăm viếng, chỉ là cả người xem ra, đều gầy gò một vòng.

Đưa tiễn Vương bà, hắn mặt lộ vẻ trầm ngâm, “Mộng chủ, quả nhiên ngay tại cái này bên trong…” Cứu Ly Sa,

dựa vào là mộng chủ lực lượng, mấy ngày nay mê man ở giữa, mộng chủ lưu lại hồn phách ấn ký từng ngắn ngủi lấp lóe, đáng tiếc chưa từng lưu lại tin tức, liền lại lâm vào yên lặng.

“Có lẽ, có thể nếm thử từ Ly Sa trong miệng, thám thính một hai.”

—

—

—

Chương 1589 : Mộng giới chi đô

Trần tiên sinh lành bệnh, lại tĩnh dưỡng 2 ngày sau, tư thục kế nối liền khóa.

“Tiên sinh, ngài không có sao chứ “

“Tiên sinh, đây là mẹ ta chịu gà mái canh, thả dược thảo, nhất là bổ dưỡng dưỡng sinh.”

“Ta mang táo đỏ cho tiên sinh.”

La Quan mỉm cười, “Tốt, tiên sinh đều nhận lấy, các ngươi đi trước đọc sách.”

2 ngày về sau, hắn không có chờ đến Ly Sa, lại đợi đến 1 vị khách không mời mà đến.

Phong thái ngữ một bộ váy dài, trang dung tinh xảo, đi xuống xe ngựa sau phất phất tay, “Các ngươi chờ ở bên ngoài, ta đi thăm bạn.”

“Vâng, tiểu thư.”

Một đám nô bộc cung kính xưng là.

Một màn này, lập tức dẫn tới ngõ nhỏ bên trong, rất nhiều chú ý.

Đối diện Vương bà, kinh ngạc há to mồm, lẩm bẩm nói:

“Khó trách, Trần tiên sinh nói với ta môi sự tình, từ đầu đến cuối không chú ý, nguyên lai…”

Nàng vội vàng im ngay, sợ chọc phiền phức.

“Trần tiên sinh, tư ngữ mạo muội đến đây, còn xin chớ trách.” Phong thái ngữ hành lễ.

La Quan nhíu mày một cái, “Phong đạo hữu, đây là ý gì “

Nhân vật đóng vai là bọn hắn, cần tuân thủ quy tắc, phong thái ngữ cùng hắn ở giữa, không nên tồn tại gặp nhau. Nhưng hôm nay, đối phương lại trực tiếp đến nhà bái phỏng, cái này liền vi phạm “Nhân vật” thân phận.

Phong thái ngữ mặt lộ vẻ đau khổ, trực tiếp cong xuống, “Cầu Trần đạo hữu cứu ta!”

Một màn này, sao mà tương tự…

Làm sao, từng cái, khi ta không gì làm không được sao ! La Quan thần sắc hờ hững.

“Phong đạo hữu nói đùa, Trần mỗ mới đến, tự vệ còn không kịp, lại có thủ đoạn gì, có thể đến giúp ngươi đây “

“Như gặp phải phiền toái, nên đi tìm Hoàng lão, Liễu bà bà bọn hắn mới là.”

Phong thái ngữ cười khổ, “Ta biết hôm nay vội vàng đến đây, mạo phạm đạo hữu, nhưng ta thật không có biện pháp.”

“Hôm qua, lĩnh nam thành thành chủ, phái người tới Phong thị, muốn ta làm hắn thị thiếp, ít ngày nữa liền đem phái người đến đây đưa sính lễ.”

La Quan bất động thanh sắc, “Cái này chẳng lẽ không phải chuyện tốt “

Phong thái ngữ mặt lộ vẻ tái nhợt, “Ta như thành quý nhân thị thiếp, liền sẽ thành nó phụ thuộc, vĩnh viễn lưu tại mộng giới, lại vô thoát thân 1 ngày… Cầu Trần đạo hữu giúp ta!”

Dứt lời, phủ phục lễ bái.

La Quan lắc đầu, “Thật có lỗi, tại hạ làm không được, Phong đạo hữu mời cao minh khác đi.”

Phong thái ngữ mặt lộ vẻ cầu khẩn, “Chỉ cầu Trần đạo hữu, thay hướng quý nhân cầu tình, ngài mở miệng lời nói, quý nhân tất sẽ không đứng nhìn đứng ngoài quan sát…”

La Quan nói: “Ta cùng quý nhân, bất quá gặp mặt một lần, cái kia bên trong phần này mặt mũi, Phong đạo hữu tìm nhầm người.”

Mới vào mộng giới, mộng chủ hung hiểm không biết, hắn làm việc khi cẩn thận vi thượng, không muốn tự nhiên đâm ngang. Phong thái ngữ lại như thế nào chỉ bằng ngươi dài xinh đẹp, quỳ trên mặt đất cầu khẩn, ta liền muốn sinh lòng trắc ẩn, xuất thủ tương trợ a! Nghĩ quá nhiều.

Đúng lúc này, tiếng đập cửa vang lên, tiếp theo từ bên ngoài đẩy ra, Ly Sa đi đến.

Một nháy mắt, La Quan cùng phong thái ngữ ánh mắt, đều rơi vào trên người nàng.

Ly Sa nháy mắt mấy cái, “Đại nhân, làm sao không phải ngài nói, đợi ta thương thế khôi phục về sau, liền tới này bái kiến sao “

La Quan không nói chuyện.

Dư quang nhìn lại, quả nhiên phong thái ngữ giờ phút này, mở to 2 mắt nhìn, tiếp lấy mặt lộ vẻ u oán.

Cắn môi, nhẫn lại nhẫn, nàng nhịn không được, “Oa” một tiếng tại chỗ khóc lên.

“Trần nói… Đại nhân… Cầu ngài mau cứu ta… Ta làm trâu làm ngựa… Báo đáp ân tình của ngài…”

Thút tha thút thít, thê thê thảm thảm.

La Quan trừng Ly Sa một chút, ngươi thân là Mộng tộc, cái này thành trì chỗ lại là ngươi lãnh địa… Cho nên, cố ý phá ta đài đúng không

Ly Sa mặt mũi tràn đầy ủy khuất, “Đại nhân, làm sao “

Hô ——

La Quan thở ra một hơi, “Phong đạo hữu hôm nay đến,

nói lĩnh nam thành thành chủ, muốn cưới nàng làm thị thiếp, không biết ngươi có hay không biện pháp, ngăn cản việc này “

Phong thái ngữ mặt lộ vẻ khẩn trương.

Ly Sa chần chờ, “Cái này… Đại nhân ngài cảm thấy, ta có nên hay không có biện pháp đâu “

La Quan mặt không biểu tình, “Chính ngươi quyết định.”

“Vâng, ta hiểu, đại nhân.” Ly Sa sau khi hành lễ, đứng dậy nhìn về phía phong thái ngữ, “Phong tiểu thư, ngươi về nhà chính là, chuyện này ta sẽ ra mặt giúp ngươi giải quyết.”

“A…” Kinh hỉ đến quá đột ngột, phong thái ngữ hô nhỏ một tiếng, vội vàng lễ bái, “Đa tạ quý nhân, đa tạ quý nhân!”

Ly Sa thản nhiên nói: “Ngươi nên tạ, là đại nhân nhà ta.”

Phong thái ngữ quỳ xuống đất, “Đa tạ Trần đại nhân cứu giúp, đại ân đại ân, phong thái ngữ khắc trong tâm khảm.”

La Quan “Ừ” một tiếng.

Phong thái ngữ đứng dậy, “Kia, ta liền không quấy rầy, cáo từ.”

Nàng lại cung kính hành lễ, quay người rời đi.

Bất quá, tại rời đi lúc, u oán lại sáng rực ánh mắt, lơ đãng đảo qua La Quan.

Đại nhân…

Mộng tộc trong miệng đại nhân!

Cái này Trần Thái Sơ, đến cùng ra sao thân phận ! Có lẽ, hắn chính là mình, cùng vô số năm, một mực tại chờ đợi hi vọng.

Bành ——

Cửa sân vừa đóng lại, Ly Sa 1 cái tơ lụa quỳ xuống, thái độ hèn mọn, “Thuộc hạ tự tác chủ trương, còn xin đại nhân hàng phạt!”

La Quan thản nhiên nói: “Nói đi, ngươi làm như vậy, khẳng định có nguyên nhân.”

Ly Sa cung kính nói: “Vâng, đại nhân.”

“Cái này phong thái ngữ tuy chỉ là đế cảnh, nhưng nàng xuất thân không tầm thường, thậm chí đầm lầy vũ trụ Phong thị đích nữ. Cái này Phong thị, truyền thừa ngàn tỉ năm, trong tộc cường giả đông đảo, mà trọng yếu nhất chính là, ngay tại 100 năm trước, Phong thị lão tổ phá vỡ lớn bình chướng, vấn đỉnh chí cảnh.”

“Lại theo thuộc hạ biết, Phong thị lão tổ đối phong thái ngữ, có chút coi trọng…”

La Quan hơi trầm xuống mặc, “Đứng lên đi.”

“Đa tạ đại nhân.”

La Quan nói: “Ngươi lý do rất dồi dào, nhưng ta cảm thấy, sự tình không phải chỉ như thế.”

Ly Sa nói: “Đại nhân anh minh, như phong thái ngữ, Hoàng Sơn, liễu thần các loại, giới ngoại được thu vào mộng giới người, đã ở chỗ này chính là thuộc hạ vật sưu tập. Đại nhân nên biết, ta Mộng tộc tu hành cùng hắn tộc khác biệt, vật sưu tập số lượng, phẩm giai, là chúng ta lực lượng nguồn suối.”

“Lĩnh nam thành tên kia, muốn phong thái ngữ làm hắn thị thiếp, chính là công nhiên cướp đoạt, thuộc về ta cất giữ, ta há có thể để hắn toại nguyện !”

La Quan ánh mắt chớp lên, “Ngươi thụ thương sự tình, bị người biết được “

“Đại khái là dạng này.” Ly Sa nói: “Ta dù cực lực giấu diếm việc này, nhưng nhiều người phức tạp, khó tránh khỏi sẽ bị người biết.”

Nàng mặt mũi tràn đầy cảm kích, “May mắn, lần này gặp được đại nhân, thuộc hạ mới có thể khôi phục tới, nếu không lĩnh nam thành sự tình, bất quá sự tình 1 cái bắt đầu, thuộc hạ cuối cùng chỉ có một con đường chết.”

La Quan nói: “Mộng tộc sự tình, ta dù không rõ lắm, nhưng có thể đưa ngươi bị thương thành dạng này, xuất thủ ứng không tầm thường hạng người.”

Ánh mắt của hắn chớp lên, “Mộng giới bên trong, hẳn là có biến thành cho nên “

Ly Sa sắc mặt biến hóa, “Đại nhân anh minh cơ trí, thuộc hạ khâm phục.” Nàng đưa tay, tiểu viện chỗ không gian có chút vặn vẹo, chợt khôi phục như lúc ban đầu. Nhìn như không có chút nào biến hóa, trên thực tế đã tạm thời, cùng ngoại giới ngăn cách mở, trở thành một chỗ đơn độc không gian.

“Thuộc hạ trước đó, đi theo mộng giới bên trong 1 vị đại nhân, là nó hộ vệ 1 trong, nhưng ngay tại 1 năm trước, mộng giới chi đô đột nhiên phát sinh kịch biến, mấy vị mộng giới cường đại tồn tại, bị tuyên án có tội, bị tước tôn vị đánh rớt bụi bặm. Mà ta chỗ đi theo đại nhân, cũng gặp tác động đến, ta chính là tại hộ vệ quá trình bên trong, bị người gây thương tích.”

Ly Sa giờ phút này đề cập, trên mặt vẫn có nghĩ mà sợ, nếu không phải vận khí tốt, nàng lúc trước đã chết rồi.

La Quan nhíu mày, “Mộng giới chi đô “

“Vâng, đại nhân, kia là mộng giới trung tâm, cũng là mộng giới chủ làm thịt chỗ cư trú.” Ly Sa thanh âm, vô ý thức đè thấp rất nhiều, “Biến cố bộc phát chi sơ, ta từng trong lúc vô tình nghe tới vị đại nhân kia đề cập, trận này rung chuyển đầu nguồn, tựa hồ chính là bởi vì mộng giới chủ làm thịt… Hắn nói, chúa tể quyền hành, hư hư thực thực bị người khuyến khích, đem dẫn đến mộng giới hạo kiếp…”

Ly Sa trên mặt, sợ hãi cùng mờ mịt xen lẫn, “Nhưng thời

gian trôi qua lâu như vậy, mộng giới chi đô từ đầu đến cuối ổn định, vẫn chưa truyền ra chúa tể xảy ra chuyện tin tức, mà lại ngủ say tại mộng trong biển mộng biển cự thú, là mộng giới chủ làm thịt trung thành nhất nô bộc, như coi là thật ngoài ý muốn nổi lên, mộng biển cự thú lửa giận, tướng lệnh toàn bộ mộng giới lâm vào chấn động, nhưng nó bây giờ vẫn tại ngủ say."

"Cho nên, đến cùng xảy ra chuyện gì, thuộc hạ cũng vô pháp xác định… Nhưng đại khái, là thật xuất hiện một chút biến cố…"

La Quan trầm ngâm.

Mộng giới chủ làm thịt

Hắn không xác định, đối phương cùng mộng chủ ở giữa liên quan, có lẽ chính là bởi vì, vị chúa tể này ngoài ý muốn nổi lên, mộng chủ bị liên luỵ trong đó như coi là thật như thế, bằng hắn lực lượng, muốn giải cứu mộng chủ, chỉ sợ là người si nói mộng.

"Ly Sa, ngươi có thể hay không đem chúng ta, đưa về hiện thực vũ trụ "

Ly Sa lắc đầu, "Thuộc hạ nhiều nhất, có thể giải khai đại nhân các ngươi trên thân phong ấn, để các ngươi khôi phục nguyên bản tu vi. Nhưng muốn rời khỏi mộng giới, thì cần thu hoạch được, đến tự chủ làm thịt đại nhân đặc xá, cuối cùng thông qua mộng biển thông đạo trở về hiện thế."

Quả nhiên, sự tình không có đơn giản như vậy.

La Quan đưa tay, vuốt vuốt giữa lông mày, ‘Xem ra, giấc mộng này giới chi đô, là muốn đi một lần.’

Về phần mộng chủ…

Có thể cứu hắn khẳng định cứu, nhưng nếu như không thể đây cũng là lực bất tòng tâm, cũng không thể vì cứu người, đem mình góp đi vào.

Cái này không phải nhổ cái gì vô tình, cũng không phải tâm tính lãnh khốc, mà là lý trí lựa chọn.

Suy nghĩ chuyển qua, La Quan nói: “Ly Sa, ngươi thương thế nhưng từng khôi phục “

“Mông đại nhân giải cứu, đã không còn đáng ngại.”

“Tốt, ngươi chuẩn bị một chút, chúng ta mau chóng khởi hành, tiến về mộng giới chi đô.”

“Vâng, đại nhân!” Ly Sa cung kính xưng là.

La Quan đột nhiên nghĩ đến cái gì, “Đúng, mấy ngày trước đây kia Lưu Đào làm cái gì, để ngươi dưới cơn nóng giận, đem nó nhốt vào lao ngục “

Ly Sa sắc mặt đỏ lên, chợt lộ ra tức giận, “Người này, quả thực làm càn đến cực điểm, hắn lại… Lại nói muốn hiến thân tại ta, còn nói mình, tu luyện qua song tu đại đạo, thực lực siêu quần… Tóm lại, ta không có tại chỗ giết hắn, đều là tốt!”

La Quan: …

Ly Sa thương thế nghiêm trọng, không còn sống lâu nữa, ngươi trả lại đi chơi bộ này, quả nhiên là muốn chết. Cái này Lưu Đào, đại khái cũng là thật, bị buộc không có cách nào, mới bí quá hoá liều.

Chỉ bất quá, lựa chọn cái này góc độ, thực tế mới lạ…

Song tu đại đạo, thực lực siêu quần !

La Quan ho nhẹ, “Ta mới vào mộng giới, cũng coi như được một chút người này trợ giúp, đã không có phạm cái gì sai lầm lớn, cũng không cần tới so đo.”

Ly Sa hành lễ, “Vâng, đã đại nhân mở miệng, ta lệnh người thả hắn là được.”

“Không biết đại nhân, phải chăng còn có khác phân phó “

La Quan nghĩ nghĩ, “Tục ngữ nói giúp người giúp đến cùng, phong thái ngữ sự tình, đã chúng ta nhúng tay, liền mang theo nàng cùng đi đi, miễn cho về sau ngươi ta không tại, nàng này lại bị người thừa lúc.”

Ly Sa cung kính nói: “Đại nhân nhân từ, ta tự sẽ thông tri nàng.”

Dứt lời, quay người rời đi.

La Quan sờ sờ cái mũi, tại kiến thức chí cảnh lợi hại về sau, hắn đương nhiên không ngại, nhiều kiếm đối

phương một cái nhân tình.

Chí cảnh lão tổ…

Chậc chậc, ta La mỗ người chân thực nhiệt tình, yêu nhất lấy giúp người làm niềm vui, tật xấu này sợ là sửa không được.

—

—

—

Chương 1590 : Táng linh cát

Lưu Đào đi ra lao ngục, ngẩng đầu nhìn trời, chỉ cảm thấy phảng phất giống như cách một thế hệ.

Trong bất tri bất giác, đã là lệ rơi đầy mặt!

Ta, thế mà còn sống…

Kích động lại mờ mịt.

Sau 1 ngày, tư thục bên ngoài, Lưu Đào chỉnh lý một chút quần áo, đưa tay gõ cửa.

Rất nhanh, cửa sân mở ra.

Phù phù ——

Lưu Đào không chút do dự, đại lễ thăm viếng, “Lưu Đào, bái tạ Trần đạo hữu, đa tạ đạo hữu ân cứu mạng, ta khắc sâu trong lòng ngũ tạng, vĩnh viễn không dám quên!”

La Quan nói: “Lưu đạo hữu không cần như thế, xin đứng lên.”

Cái này… Hắn là ngầm thừa nhận! Quả nhiên, Hoàng lão bọn hắn dù chưa nói rõ, nhưng suy đoán cũng không sai, thật sự là Trần Thái Sơ cứu hắn!

Lưu Đào cảm kích nước mắt linh, “Trần đạo hữu, ta Lưu Đào đối trời phát thệ, ngày sau vượt mọi chông gai, cam thụ Trần đạo hữu thúc đẩy.”

“Không… Nghĩa phụ, kể từ hôm nay, ngươi chính là nghĩa phụ của ta, hài nhi bái kiến nghĩa phụ!”

La Quan khóe miệng co giật, phất tay áo vung lên, trực tiếp ngăn lại hắn. Khá lắm, cái này không chỉ có là thuận cán bò, càng muốn tại chỗ nhận thân a!

“Lưu đạo hữu, ta cứu ngươi là bởi vì, lúc trước ngươi cho ta không ít trợ giúp, nhưng ngươi đừng có lại dạng này.”

“Không phải, nói không chừng ta sẽ cải biến chủ ý, mời quý nhân lại đem ngươi đưa đi vào.”

Lưu Đào cổ co rụt lại, mặt lộ vẻ xấu hổ, biết lòng dạ nhỏ mọn của hắn, đã bị người nhìn thấu.

Hắn cũng không xấu hổ, “Cái kia, thật sự là thật có lỗi, Lưu mỗ nhất thời kích động, quấy nhiễu Trần đạo hữu.”

Thật đáng tiếc a!

Nếu như ôm vào đùi, nói không chừng hắn cũng có thể, bởi vậy gà chó lên trời.

La Quan mặt không biểu tình.

Không sai, ta là chân thực nhiệt tình, lấy giúp người làm niềm vui, nhưng ngươi có chí cảnh lão tổ sao

“Khục… Trần đạo hữu đại ân, Lưu mỗ không thể báo đáp, lại dùng cái này vật, trò chuyện đồng hồ mấy phân tâm ý.” Lưu Đào từ mang bên trong, lấy ra 1 bản tinh mỹ sổ, “Còn xin Trần đạo hữu nhất thiết phải nhận lấy.”

Hoặc là thấy La Quan, thái độ lãnh đạm, Lưu Đào không có lại ở lâu, buông xuống đồ vật cáo từ rời đi.

Đóng cửa lại, La Quan nghĩ nghĩ, đem sổ mở ra.

Hoắc!

Khá lắm, nguyên lai Lưu Đào gia hỏa này, trước đó không có nói láo, hắn lại thật tu luyện qua, một loại nào đó song tu đại đạo, mà lại tay bên trong cái này sổ, hay là hoa văn màu tranh minh hoạ phiên bản, hình ảnh giống như đúc, cùng chú giải phối hợp, có thể nói thâm nhập thiển xuất, thông tục lại dễ hiểu.

La Quan biểu lộ nghiêm túc, ho nhẹ một tiếng, “Vật này, đại ác vậy!”

“Mê hoặc tâm thần con người, người xấu tâm chí.”

“Thôi, như là đã nhận lấy, ta lại lấy phê phán tính tinh thần, đi dò xét một hai.”

Cầm đuốc soi đêm đọc, một đêm không nói gì.

Đến sắc trời mông lung đem sáng lúc, La Quan để sách xuống sách, cười lạnh một tiếng, “Tà môn ma đạo, hại ta lãng phí một đêm thời gian, nhưng cũng vẻn vẹn như

thế!”

“Ta là nguyên sơ chi chủ, sao lại trầm mê trong đó !”

Nói xong vuốt lên góc sách, thu vào trong lòng.

Đẩy cửa đi ra ngoài, hơi sự tình rửa mặt, đợi ăn xong điểm tâm không lâu sau, đọc sách các đồng tử trước sau đến, “Bái kiến tiên sinh.”

La Quan khoát tay, nói: “Hôm nay không lên lớp, tiên sinh gần đây sắp xuất hiện cửa thăm bạn, ngày về chưa định. Là lấy, tư thục đem tạm thời quan bế, vì ngăn ngừa chậm trễ các ngươi công khóa, riêng phần mình về đến trong nhà về sau, mời các ngươi trưởng bối trong nhà, lại tuyển một chỗ tư thục đi thôi.”

“A… Tiên sinh, ngài muốn đi đâu “

“Tiên sinh, ngài lúc nào trở về “

“Tiên sinh, ta sẽ nghĩ ngươi!”

Một đám đồng tử vây quanh hắn, mặt lộ vẻ không bỏ.

Tuy nói, biết rõ mộng giới bên trong hết thảy, đều mang “Hư ảo” thuộc tính, La Quan trong lòng vẫn là hơi xúc động. Đem một đám đọc sách tiểu bối đưa tiễn về sau, La Quan đóng lại cửa sân, “Ai, hẳn là thật sự là, bị ‘Trần Thái Sơ’ thân phận ảnh hưởng, bất quá nho nhỏ ly biệt, lại cũng khiên động tâm thần.”

Thôi, hay là đọc sách đi thôi, trong sách tự có hoàng kim

phòng, trong sách tự có nhan như ngọc.

Làm sao giải lo, chỉ có đọc sách.

Bất quá, Lưu Đào tranh minh hoạ tinh diệu là tinh diệu, nhưng vẫn là quá mức không rõ ràng, một chút cụ thể chi tiết, biểu hiện không quá đúng chỗ.

Điểm này, nhất định phải phê phán!

Lại qua 1 ngày, đến từ ngoài thành biệt viện xe ngựa, dừng sát ở ngõ nhỏ bên ngoài, xa phu cung kính hành lễ, “Trần tiên sinh, chủ nhân nhà ta ra lệnh tiểu nhân, đến đây đón ngài.”

La Quan gật gật đầu, “Tốt, cái này liền đi thôi.” Hắn quay đầu nhìn thoáng qua, chỗ này “Ký ức bên trong” ở rất nhiều năm tiểu viện, khóa kỹ cửa sân về sau, không lưu luyến chút nào quay người rời đi.

Cửa ngõ, leo lên xe ngựa lúc, La Quan đột có cảm giác, quay đầu hướng trong đám người nhìn lại, nhìn thấy phong thợ rèn thân ảnh.

Đối phương sắc mặt, hình như có mấy điểm phức tạp.

La Quan cười một tiếng, xa xa chắp tay về sau, tiến vào xa giá bên trong.

Rất nhanh, theo xa phu vung vẩy trường tiên, tuấn mã một tiếng hót vang, vọt thẳng trời mà lên.

Một màn này, dẫn tới mọi người kinh hô.

“Tiên nhân!”

“Không nghĩ tới, Trần tiên sinh vậy mà, nhập tiên nhân mắt.”

“Ta đã sớm nhìn ra, Trần tiên sinh không tầm thường người, hắn yêu nhất uống, chính là ta nhà tán xuân bạch, đây chính là tiên nhân chứng nhận, mọi người mau tới nhấm nháp, trễ nhưng là không còn!”

Càng xa xôi, một mảnh dưới bóng rừng.

Hoàng lão cùng Liễu bà bà, nhìn một màn trước mắt, đều khẽ nhíu mày, như lâm vào trầm tư.

“Hoàng đạo hữu, ngươi cảm thấy thế nào “

Liễu bà bà đột nhiên nói.

Hoàng lão lắc đầu, “Nhìn không thấu, vị này Trần đạo hữu, thần bí đến cực điểm a… Nhưng có lẽ, ngươi ta chỗ chờ đợi cơ hội, ngay tại trên người hắn.”

Liễu bà bà chậm rãi gật đầu, “Vậy chúng ta, cũng nên làm chút gì.”

“Không vội.“Hoàng lão lắc đầu, “Lão phu đã có sách lược vẹn toàn, lần sau gặp lại lúc, tất để Trần đạo hữu chủ động, giúp ngươi ta thoát thân.”

Xe ngựa cập bến, đã đi tới ngoài thành sơn trang biệt viện, Ly Sa mang theo mọi người, tự mình đi ra ngoài

tương ứng.

La Quan đi xuống xe ngựa, nàng vội vàng tiến lên, cung kính hành lễ, “Bái kiến đại nhân.”

Phong thái ngữ tại nàng bên cạnh thân, lúc này mặt mũi tràn đầy cung kính, khó nén kích động.

La Quan gật đầu, “Không cần đa lễ.” Lại nhìn về phía phong thái ngữ, “Phong đạo hữu, A Ly ứng đã, đã nói với ngươi, tiếp xuống ngươi ta, tướng đến mộng giới chi đô một nhóm, không biết ngươi là có hay không nguyện ý “

Phong thái ngữ hành lễ, “Đa tạ đại nhân dìu dắt, tư ngữ cảm kích không hết.”

“Vậy là tốt rồi.” La Quan mỉm cười, “A Ly, khi nào xuất phát “

Ly Sa cung kính nói: “Đại nhân, mây thuyền đã chuẩn bị thỏa đáng, chúng ta tùy thời đều có thể khởi hành.”

“Vậy thì đi thôi.”

Rất nhanh, một chiếc mây thuyền, từ sơn trang biệt viện bên trong dâng lên, hơi dừng lại về sau, theo “Ông” một tiếng kêu khẽ, lóe ra linh quang xông vào mây tiêu.

Đợi mây thuyền bay vọt biển mây, bình ổn đi thuyền về sau, Ly Sa nói: “Đại nhân, mộng giới chi đô khoảng cách xa xôi, đại khái cần chừng một tháng mới có thể đến.”

“Ừm, biết.”

Mấy ngày về sau, bình ổn phi hành mây thuyền, đột nhiên ngừng lại.

Khác một chiếc mây thuyền, ngăn trở đường đi.

“Ly Sa, ta đã sai người đi Phong thị truyền lời, đem thu phong thái ngữ hành động, ta cái thứ 12 thị thiếp, ngươi dám xem bổn thành chủ vì không có gì “

Âm trầm cười lạnh vang lên, mấy đạo nhân ảnh, từ cản đường mây trong thuyền bay ra.

Bá ——

Linh quang chớp lên, Ly Sa bay ra thuyền bên ngoài.

Nàng đôi mắt băng hàn, “Hươu núi, ngươi là ai, dám muốn ta người “

Lĩnh nam thành thành chủ, nháy mắt sắc mặt tái xanh, “Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt! Ly Sa, ngươi cho rằng, hiện tại hay là lúc trước sao “

Hắn phất tay, “Động thủ, đem người mang về, ai dám ngăn trở, trực tiếp giết!”

“Vâng, thành chủ.”

Oanh ——

Phía sau hắn mấy người trực tiếp xuất thủ, phóng thích

khí tức cường đại.

Ly Sa cười lạnh, đưa tay hướng về phía trước một nắm.

Đối diện mấy người, lập tức kêu lên một tiếng đau đớn, mặt lộ vẻ thống khổ.

“Hươu núi, hạ vị mạo phạm thượng vị, là phải bỏ ra đại giới… Xem ra, ngươi đã quên, Mộng tộc quy củ.”

“Vậy hôm nay, ta liền để ngươi nhớ lâu!”

Nàng 5 ngón tay bỗng dưng nắm chặt.

“A!”

Kêu thảm bên trong, đối diện mấy người mặt ngoài thân thể, xuất hiện vỡ nát vết rạn.

Lĩnh nam thành thành chủ kinh hãi, “Ly Sa, ngươi không bị tổn thương !”

Hắn vội vàng xuất thủ, ý đồ cứu trở về mấy người, đây đều là trân quý của hắn cất giữ, như bị xoá bỏ hắn cũng đem nguyên khí trọng thương.

Oanh ——

Tiếng vang bên trong, động thủ mấy người thân thể nổ nát vụn, lực lượng kinh khủng khuấy động mở, bình định vô tận biển mây, nhấc lên cuồn cuộn sóng biển.

“Oa!”

Lĩnh nam thành thành chủ, phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt trắng bệch.

“Ly Sa! Tốt, ngươi rất tốt!”

“Là ngươi bức ta, đi chết!”

Hắn giơ tay, lấy ra một đoàn cùng loại cát vàng chi vật, bỗng nhiên đánh ra.

Hô ——

Nháy mắt cuồng phong nổi lên, cát vàng đầy trời, giống như là khủng bố mê vụ, gào thét mà tới.

“Táng linh cát!”

Ly Sa biến sắc, nhưng vào lúc này, kia phô thiên cái địa mà đến cát vàng, như cảm nhận được cái gì. Bỗng dưng đình trệ bất động, tiếp lấy phát ra “Ô ô” âm thanh, lại “Oanh” một tiếng nổ nát vụn, tại chỗ vỡ nát, tán loạn.

“Cái gì !” Lĩnh nam thành thành chủ quá sợ hãi, “Không có khả năng, ngươi có thể nào chống cự…”

Ly Sa thân ảnh lóe lên, nháy mắt xuất hiện tại nó trước người, đưa tay một chỉ rơi vào nó giữa lông mày.

Răng rắc ——

Một tiếng vang nhỏ, như cái nào đó thể nội chi vật vỡ vụn, lĩnh nam thành thành chủ thần thái trong mắt, nháy

mắt biến mất không thấy gì nữa.

Sau một khắc, cả người hắn liền tựa như, một đoàn mây mù, như ảo ảnh, vỡ tan, tiêu tán.

“A!”

Đối diện, cản đường mây trên thuyền, truyền ra thống khổ tru lên, có mấy đạo thân ảnh xông ra, ý đồ thoát đi nơi đây.

Nhưng sau một khắc, ngọn lửa màu đen, liền từ đám bọn hắn thể nội chui ra, đem nó cuốn vào trong đó, đốt cháy thành tro bụi.

Rất nhanh, theo một tiếng vang thật lớn, đối diện mây thuyền trùng điệp rơi xuống, vỡ thành vô số khối, khói đen cuồn cuộn.

Bá ——

Ly Sa trở lại mây trên thuyền, cung kính hành lễ, “Đa tạ đại nhân xuất thủ, nếu không hôm nay, thuộc hạ dữ nhiều lành ít.” Trên mặt nàng, lộ ra nghĩ mà sợ.

Táng linh cát, nghe đồn là một chút ác mộng bên trong mộng quỷ dị sản phẩm, có tà ác linh tính, chính là mộng giới bên trong cấm kỵ chi vật, có thể đối Mộng tộc tạo thành thương tổn nghiêm trọng.

Lĩnh nam thành thành chủ vậy mà, cầm tới thứ này.

Cũng may, có đại nhân sau lưng ta.

La Quan bất động thanh sắc, “Giết người này, đối ngươi là có hay không sẽ có ảnh hưởng “

Ly Sa cười lạnh, “Lĩnh nam thành thành chủ lấy hạ phạm thượng, thay đổi dùng cấm kỵ vật táng linh cát, đột tử chính là gieo gió gặt bão.”

“Ừm, vậy là tốt rồi, kế tiếp theo đi đường đi.”

“Vâng, đại nhân.”

La Quan trở lại trong phòng, mộng chủ lưu lại hồn phách ấn ký, giờ phút này có chút lấp lóe.

Một tia linh quang, tại mặt ngoài hiển hiện, ảm đạm lại cho người ta một loại uy nghiêm mênh mông cảm giác, như phản chiếu tinh biển tạo thành.

Vừa rồi, chính là mộng chủ hồn phách ấn ký, đánh nát táng linh cát.

“Có lẽ, mộng chủ ngay tại mộng giới chi đô, tới gần về sau, cùng hồn phách ấn ký ở giữa liên hệ cường hóa, mới dần dần khôi phục.”

“Nhưng, nàng vì sao giữ yên lặng, vẫn chưa lưu cho ta nói “

La Quan lại thử nghiệm, cùng cái này đoàn hồn phách ấn ký câu thông, nhưng nó vẫn như cũ giữ yên lặng, ‘Thôi, có lẽ là lực lượng cường độ không đủ, đợi khoảng cách thêm gần chút, thử lại thử một lần.’

Cùng lúc đó, một cái khác trong khoang thuyền, phong thái ngữ đôi mắt đẹp sáng tỏ, khẽ cắn môi.

Trần Thái Sơ…

Hắn đến tột cùng là ai!

Thần bí, cường đại.

Lĩnh nam thành thành chủ, cường đại như thế nhân vật, tại nó trước mặt, lại không có chút nào lực lượng chống lại.

‘Nếu như, có thể phụ thuộc vào hắn, có lẽ thật có cơ hội, tránh thoát mộng giới giam cầm, quay về hiện thế…’

Thở sâu, phong thái ngữ đôi mắt sáng tỏ, đã có quyết đoán!

—

—

—

Chương 1591 : Đại mộng Thần cung

Tại phong thái ngữ lần thứ 3 tắm rửa qua, quần áo không chỉnh tề đi nhầm gian phòng lúc, La Quan thở dài một tiếng, gọi lại cô nương này.

“Phong đạo hữu, ngươi không cần nghĩ quá nhiều, cũng không muốn sinh ra, một ít kỳ diệu liên tưởng.”

“Trần mỗ giúp ngươi, chỉ vì trong lòng đang khí, để ta không thể ngồi xem không để ý tới, đã đã xuất tay, liền sẽ không bỏ dở nửa chừng.”

“Tương lai như thế nào, ta không cách nào cho ngươi cam đoan, nhưng nếu có cơ hội lời nói, Trần mỗ chắc chắn giúp ngươi thoát ly khổ hải.” Hắn khẽ cười khổ, “Cho nên, cùng loại hiểu lầm, cũng không cần lại phát sinh, như thế nào “

Phong thái ngữ mặt đỏ lên, vội vàng gật đầu, lại sâu sắc hành lễ.

Tất nhiên là bởi vì, quần áo không quá vừa người nguyên nhân, một chuyến này lễ góc áo tùy theo trượt, lộ ra mảng lớn trắng nõn.

“Đa tạ Trần đạo hữu, ta gần đây tu luyện duyên cớ, dẫn đến đầu não không rõ lắm minh, liên tiếp quấy rầy đạo hữu thanh tĩnh, thực tế thật có lỗi.”

“Cái kia, về sau sẽ không… Đương nhiên, nếu như Trần đạo hữu ngày nào, muốn cùng ta giao lưu tu hành lời nói, tư ngữ cũng rất vinh hạnh.”

Quay người thối lui, như phù phong bày liễu, vòng eo động lòng người.

La Quan ngửa đầu, thở dài một tiếng, Lưu Đào làm hại ta a! Nếu không phải kia sổ hại người, hắn sao lại nhẫn đến lần thứ 3, mới ngôn từ nghĩa chính cho thấy thái độ

Chỉ hi vọng, Phong đạo hữu không nên hiểu lầm nhân phẩm của hắn.

Sau đó một đoạn thời gian, phong thái ngữ quả nhiên không có lại đi nhầm gian phòng, nhưng ngẫu nhiên gặp mặt lúc, vẫn là 1 bộ ẩn tình bộ dáng.

La Quan mặc niệm “Chí cảnh” 2 chữ, nhượng bộ lui binh, thẳng đến 1 ngày này buổi chiều, hắn ngay tại gian phòng bên trong nhắm mắt tu hành, đột nhiên lòng có cảm giác.

Bá ——

Mở mắt ra, phất tay áo mở cửa phòng, La Quan sải bước, đi tới boong tàu bên trên.

“Đại nhân, làm sao” Ly Sa có phát giác, vội vàng theo tới.

La Quan ngón tay, nhẹ nhàng đánh mạn thuyền, như có điều suy nghĩ, “Không có gì, đã cảm thấy mới, phiến

thiên địa này ở giữa, hình như có thứ gì, khiên động tâm thần của ta.”

Ly Sa chung quanh, chỉ thấy biển mây mênh mông, cũng không cái gì phát hiện.

La Quan trầm ngâm, “Có lẽ, cảm giác ta bị sai…” Thanh âm chưa dứt, một đạo kiếm quang bỗng dưng ở trước mắt xẹt qua, chui vào biển mây chỗ sâu về sau, sát na không gặp. Kia là 1 đem, toàn thân cổ phác trường kiếm, thân kiếm như nước, hàn quang lưu chuyển.

Mấy hơi về sau, biển mây sôi trào, như hậu tri hậu giác, tiếp nhận lực lượng đáng sợ.

Nháy mắt, liền bị bốc hơi sạch sẽ, lộ ra trên đỉnh đầu, trời xanh không mây.

La Quan tâm thần ba động, tại kiếm ảnh biến mất về sau, rất nhanh bình tĩnh lại, hắn khẽ nhíu mày, “Ly Sa, kiếm ảnh này “

Ly Sa nghĩ nghĩ, nói: “Về đại nhân, mộng giới dù nhìn như, cùng giới ngoại thiên địa không khác, nhưng chung quy bản chất khác biệt. Là lấy, một chút cường đại vật phẩm, sẽ tại đặc biệt thời cơ dưới, tại mộng giới bên trong hiển lộ, hình thành cùng loại hải thị thận lâu cảnh tượng.”

“Ngài vừa rồi nhìn thấy kiếm ảnh, cho là ta mộng giới bên trong, một vị nào đó tồn tại đồ cất giữ 1 trong…” Nàng hơi chần chờ, hay là nói: “Mộng giới mênh mông, mỗi một vị Mộng tộc cất giữ, đều là nó bí ẩn, cực ít sẽ bị

ngoại nhân biết được, đại nhân như đối kiếm này cố ý, chỉ sợ… Hi vọng mịt mờ…”

Nói xong, nàng vội vàng cúi đầu.

La Quan lắc đầu, “Ngươi sợ cái gì bất quá ăn ngay nói thật mà thôi, nhưng ta luôn cảm thấy, kiếm này cùng ta có duyên, có lẽ có thể gặp một lần chân dung.”

Ly Sa nói: “Thuộc hạ Chúc đại nhân mong muốn đều thành.”

La Quan lắc đầu, “Bây giờ, khoảng cách mộng giới chi đô, vẫn còn rất xa “

“Đại khái lại có 10 ngày, liền có thể đến.”

Rất nhanh, sau 10 ngày.

Ông ——

Mây thuyền cập bến, rơi vào 1 tòa cự đại bến tàu, mà trước mắt thì xuất hiện 1 cái, vượt quá tưởng tượng rộng rãi cự thành.

Mộng giới chi đô đến!

“Đại nhân…” Ly Sa vừa mở miệng, liền bị đánh gãy.

La Quan nhìn xem nàng, “Tiến vào mộng giới chi đô về sau, không muốn lại gọi ta đại nhân… Ân, liền gọi ta một tiếng Trần tiên sinh đi.”

Ly Sa hành lễ, “Vâng, tiên sinh.”

Thu hồi mây thuyền, chuẩn bị kỹ càng xa giá, “Tiên sinh, mời, thuộc… Trong nhà của ta tại mộng giới chi đô, mua một chỗ bất động sản, có thể tạm thời đặt chân.”

“Ừm.” La Quan gật gật đầu, tiến vào xa giá.

Ly Sa đuổi theo, lại quay đầu lại nói: “Tư ngữ, ngươi cùng tiến lên tới đi.”

“Đa tạ quý nhân.” Phong thái ngữ cung kính hành lễ, nhắm mắt theo đuôi.

Xa giá tiến lên, Ly Sa mấy tên dưới trướng, trầm mặc đi theo trái phải.

La Quan ánh mắt, xuyên thấu qua cửa sổ xe đảo qua, Ly Sa trong lòng khẽ nhúc nhích, cung kính nói: “Mời tiên sinh yên tâm, bọn hắn là ta cất giữ, tuyệt đối trung thành, sẽ không bại lộ thân phận của ngài.”

“A Ly, đem mộng giới chi đô tình huống, nói đơn giản một chút…” Chí ít, hắn muốn đối toà này mộng giới trung tâm, có bước đầu hiểu rõ.

“Vâng, đại nhân.”

Ly Sa nhẹ giọng mở miệng, đem tự thân biết, chậm rãi nói tới.

Ngoài cửa sổ, tuyết lớn như dệt, giao thoa cái rơi, khiến vạn vật người già.

Vãng lai người đi đường, mặc thật dày miên bào, bước chân vội vàng.

Tiến lên một lát, lọt vào trong tầm mắt cũng đã biến thành một mảnh khô héo, theo run rẩy phong ý, đầu cành cuối cùng một mảnh lá cây, tùy theo bay xuống.

Mặt đất, lá khô xếp, thật dày tầng 1, bánh xe ép qua mặt đất, phát ra “Đôm đốp” nhẹ vang lên.

Lại một lát, ve kêu trận trận, sóng nhiệt cuồn cuộn.

Lại một lát, xuân phong đắc ý, dương liễu y y…

Nhất thời một chỗ, lại nhìn thấy bốn mùa, cũng chỉ có tại mộng giới bên trong, mới có thể xuất hiện loại này kỳ quan.

Xa giá chuyển qua 1 đầu phố dài, trước mắt con đường bỗng nhiên rộng rãi, càng thêm phồn hoa đồng thời, cũng nhiều mấy điểm túc mục quý khí. La Quan vô ý thức ngẩng đầu, dọc theo phố dài nhìn về phía cuối cùng, một mảnh kéo dài nguy nga kiến trúc, xuất hiện trong tầm mắt ——

Nó đúng là, xây dựa lưng vào núi một tòa cung điện, từ chân núi bắt đầu, cung điện kéo dài cho đến đỉnh núi. 1 tòa lầu cao, liền đứng ở chỗ cao nhất, thẳng vào trên biển mây, như cùng thượng thiên tương liên.

Nhìn thẳng nơi đây, một tia rung động, bỗng dưng từ đáy lòng hiện lên, La Quan vô ý thức tránh đi ánh mắt,

“A Ly, đây chính là trong miệng ngươi, mộng giới chủ làm thịt cung điện sao “

“Vâng, đại nhân.” Ly Sa trên mặt, lộ ra kính sợ, tôn sùng, “Núi này, tên là mộng núi, cùng mộng biển tương liên, xây dựa lưng vào núi chính là, chúa tể đại nhân đại mộng Thần cung. Ta từng đi theo trước đó vị đại nhân kia, từng tiến vào Thần cung một lần, trong đó rộng rãi, mênh mông, xa không phải mặt ngoài nhìn thấy, thậm chí cho ta một loại, thần cung nội bộ tự thành một giới cảm giác.”

La Quan gật đầu.

Đại mộng Thần cung… Mộng giới chủ làm thịt… Quả nhiên, không tầm thường có thể nhìn trộm, hay là cẩn thận cho thỏa đáng, chớ có bị chú ý tới.

Dù sao, trong truyền thuyết mộng giới chủ làm thịt, nó ý chí, thần uy, đều khó có thể tưởng tượng.

Lại tiến lên hồi lâu, xa giá lái rời chủ đạo, dừng ở 1 tòa đình viện trước, đã có thuộc hạ tiến lên kêu cửa.

Rất nhanh, đại môn mở ra, một đám người lao ra, cầm đầu là cái thiếu niên mười lăm mười sáu tuổi, mặt mũi tràn đầy vội vàng, “Tỷ, tỷ ngươi ở đâu “

Ly Sa mặt lộ vẻ kích động, thấy La Quan khẽ gật đầu, mới vội vàng đứng dậy, đi ra xa giá bên ngoài, “Ly Hải, ta tại đây!”

“Tỷ!”

Thiếu niên hưng phấn nói: “Ta liền biết, ngươi khẳng định không có việc gì, Vạn Đỉnh vệ cấp trên, thế mà phái người đến thăm hỏi, nói tỷ ngươi đang đuổi giết ác mộng chi yêu quá trình bên trong, bởi vì công hi sinh vì nhiệm vụ…” Nói nói, liền đỏ mắt, ngữ khí nghẹn ngào.

Ly Sa đôi mắt ngưng lại, chợt bình tĩnh lại, vỗ bả vai của thiếu niên, “Ngươi không phải đã nhìn thấy tỷ không có việc gì, ngươi là đại nhân, nam tử hán 1 cái, khóc cái gì.”

“Ai khóc… Liền… Là mắt bên trong tiến vào hạt cát…” Ly Hải quay thân xát đem khóe mắt, một mặt gượng chống.

Một đôi lão bộc, quỳ gối trước mặt, “Tiểu thư, ngài rốt cục trở về, khoảng thời gian này ngài không tại, tiểu thiếu gia lo lắng hỏng.”

“Thường xuyên ban đêm vụng trộm khóc…”

“Ai nha! 2 người các ngươI, còn dám nói hươu nói vượn, ta tuyệt không tha thứ, còn không mau dậy, gọi người chuẩn bị một chút đồ ăn!” Ly Hải giơ chân, sắc mặt đỏ lên.

Ly Sa mặt lộ vẻ vui mừng, sờ sờ đầu của hắn, “Tốt, trước không nóng nảy, ta giới thiệu cho ngươi 1 vị… Tiên sinh.”

Nàng quay người, “Tiên sinh, chúng ta đến, cái này bên trong chính là ta nhà, đây là đệ đệ của ta Ly Hải.”

La Quan đi tới, đón Ly Sa ánh mắt mong đợi, lại nhìn về phía Ly Hải, gật gật đầu, “Tại hạ Trần Thái Sơ, là Ly Sa bằng hữu, lần này đến mộng giới chi đô tạm thời mượn nhờ, có nhiều quấy rầy.”

Ly Sa vội vàng nói: “Tiên sinh có thể đặt chân nơi đây, là Ly Sa vinh hạnh.”

“Ly Hải, còn không tranh thủ thời gian, cho Trần tiên sinh hành lễ “

Thiếu niên mắt lộ hồ nghi, đảo qua tỷ tỷ, lại nhìn về phía tiên sinh, không biết nghĩ đến cái gì, hắn mặt lộ vẻ mấy điểm kiệt ngạo, “Hành lễ tỷ tỷ, nhà này cũng có ta một nửa, có để hay không cho hắn ở đi vào, cũng còn… A! Tỷ ta sai, ngươi nhanh buông ra… Tỷ tỷ ta đều là đại nhân, ngươi làm sao còn vặn lỗ tai ta… Ngươi dạng này, ta thật thật mất mặt a…”

Ly Hải giãy dụa, phản kháng, bị vô tình trấn áp.

Ly Sa một mặt thấp thỏm, “Tiên sinh, là ta giáo đệ vô phương, dưỡng thành cái này cuồng vọng tính tình, mạo phạm ngài chỗ, còn xin tiên sinh chớ trách.”

La Quan cười khoát tay, “Không sao, không phải nói muốn chuẩn bị đồ ăn một đường này bôn ba, ngược lại là thật lâu không hảo hảo ăn bữa cơm.”

Hắn nhìn thoáng qua, sắc mặt tức giận, giận mà không dám nói gì Ly Hải, tại Ly Sa dẫn đầu dưới, đi đầu bước vào trong phủ.

Ly Sa nhà cũng không lớn, chỉ là 1 cái 2 tiến vào đình viện, nàng cùng đệ đệ Ly Hải ở tại đằng sau, một đám thuộc hạ cùng nô bộc, thì ở tại phía trước che đậy phòng.

Ngắn ngủi do dự, Ly Sa đem La Quan an bài đến, nàng trước đó nơi ở, gian phòng lớn nhất lấy ánh sáng tốt nhất, nhưng cho dù thu thập rất sạch sẽ, trong không khí vẫn như cũ sót lại, một chút nữ tử son phấn thơm ngọt. Ly Hải thấy cảnh này, lại nhìn La Quan ánh mắt, liền càng phát ra bất thiện.

“Nhìn cái gì vậy ta cảnh cáo ngươi Ly Hải, Trần tiên sinh là ta khách nhân tôn quý nhất, nếu như ngươi dám đối tiên sinh bất kính, ta tuyệt tha không được ngươi!”

“Biết tỷ… Ai, ta thật biết, ngươi làm sao trả lại tay lỗ tai lỗ tai, lỗ tai thật muốn rơi!”

Thiếu niên kêu thảm, bị kéo ra ngoài.

La Quan nhịn không được cười lên, nhưng vào lúc này, hắn khẽ nhíu mày, tựa như phát giác được cái gì, ánh mắt hướng ngoài cửa sổ nhìn lại.

Ly Sa chỗ ở bên ngoài, không xa một chỗ cửa hàng, nhìn như chọn lựa hàng hóa khách nhân, quay đầu nhìn thoáng qua dừng ở xe ngoài cửa ngựa, quay người bước nhanh rời đi.

Hẹn sau nửa canh giờ, Ly Sa trở về mộng giới chi đô tin tức, liền được đưa đến, một tấm màu đen trên bàn gỗ

đàn.

Sau bàn, ngồi một thân ảnh, ngọn đèn hôn ám, để hắn gương mặt mơ hồ không rõ, nhặt lên tin tức nhìn thoáng qua, “Phế vật! Táng linh cát nơi tay, lại không thể giết chết nàng!”

Trên mặt đất, quỳ 1 người, “Đại nhân, đây là phía trên phân phó, như bị người biết được, ngài có lẽ sẽ có phiền phức a.”

“Hừ! Phân phó, tìm cơ hội giết nàng.”

“Vâng, thuộc hạ tuân mệnh.”

Quỳ người sau khi hành lễ, lui ra phía sau mấy bước, quay người vội vàng rời đi.

—

—

—

—

Chương 1592 : Tạ ơn tỷ phu

La Quan ngồi tại 2 tiến vào trong viện, có chút nhắm mắt, cảm ứng đến mộng chủ lưu lại hồn phách ấn ký.

Giờ phút này, nó mặt ngoài tỏa ra ánh sáng lung linh, chói lọi như phương hoa, cho người ta một loại vô song sinh động cảm giác.

Nhưng cũng tiếc, vẫn như cũ chưa từng đạt được, đến từ mộng chủ phản hồi, cái này khiến La Quan đối nàng trạng thái, càng nhiều mấy phân ưu lo.

Đương nhiên, cũng không phải không thu được gì…

Liền tỉ như, lấy mộng chủ hồn phách lạc ấn, giờ phút này tán dật khí cơ, đủ để trợ giúp La Quan, hoàn thành thân phận ngụy trang. Như hắn nguyện ý, nhất niệm liền có thể điều động mộng chủ khí tức, hóa thân thành nào đó vị cao cấp Mộng tộc.

Đôi này La Quan tiếp xuống, tại mộng giới chi đô trung hành sự tình, tự nhiên có rất nhiều tiện lợi.

Chính suy tư, trong lòng hắn khẽ nhúc nhích, mở mắt ra, “Ly Hải, ngươi có chuyện gì không “

Bị phát hiện tung tích thiếu niên, trầm mặt đi đến La Quan trước người, thần sắc kiệt ngạo, ánh mắt lộ ra một chút tức giận cùng không cam lòng.

Nhưng cũng tiếc, ánh mắt của hắn cũng không thể, cho La Quan mang đến áp lực, ngược lại đang nhìn nhau bên trong, dần dần sinh ra mấy phân tâm hư.

Cắn răng một cái, Ly Hải thấp giọng nói: “Đừng cho là ta nhìn không ra, tỷ ta coi trọng ngươi, nàng cho tới bây giờ đều không đối, nam nhân khác dạng này qua.”

La Quan nhìn xem, trước mắt 1 bộ bị cướp đi yêu mến bộ dáng thiếu niên, lắc đầu, “Ngươi hiểu lầm, ta cùng Ly Sa ở giữa, cũng không phải là như ngươi suy nghĩ.”

“Làm sao ngươi dám bội tình bạc nghĩa !” Ly Hải thở hổn hển, nghiến răng nghiến lợi, “Trần Thái Sơ, ta cảnh cáo ngươi, nếu như ngươi dám có lỗi với ta tỷ, ta không để yên cho ngươi!”

“Ngươi ghi nhớ, lời này là ta Ly Hải nói!”

Hắn nổi giận đùng đùng rời đi, dự định cùng tỷ tỷ trở về, liền đi tìm nàng ngả bài —— nàng tìm nam nhân, căn bản không đáng tin cậy, thậm chí còn phủ nhận, quan hệ giữa hai người.

Thấy thiếu niên rời đi, La Quan chỉ là cười cười, cũng không để ở trong lòng.

Bất quá, là cái đứa bé không hiểu chuyện thôi.

Ngón tay hắn khẽ nhúc nhích, hậu viện góc tường một gốc hoa mai, cốt đóa từng khỏa toát ra, tiếp lấy lặng yên nở rộ, mai hương xông vào mũi.

La Quan trên mặt, lập tức lộ ra tiếu dung.

Quả nhiên, hắn mượn nhờ mộng chủ khí tức, mà nếu chân chính Mộng tộc, can thiệp mộng giới bên trong biến hóa.

Nhìn như, chỉ là làm một gốc hoa mai nở rộ, nhưng nếu chân chính xuất thủ, hoàn toàn vặn vẹo một phương thiên địa, tựa hồ cũng không phải việc khó.

Càng quan trọng chính là, kể từ đó, La Quan “Mộng tộc” thân phận, liền cơ hồ sẽ không bị nhìn thấu.

Sắc trời sắp đen lúc, Ly Sa vội vàng quay lại gia trang, mang đến một tin tức tốt, “Tiên sinh, ta tại Vạn Đỉnh vệ chức vụ, vẫn chưa bị triệt tiêu, thậm chí bởi vì một chút ‘Ngoài ý muốn’, còn được đến tấn thăng.”

Nghĩ đến mấy vị đồng liêu, thấy được nàng ‘Chết rồi sống lại’ lúc, một mặt kinh ngạc, kinh ngạc, Ly Sa khóe miệng lộ ra cười lạnh, “Xem ra, lúc trước một số việc, bị người tận lực giấu diếm, nhưng dạng này cũng tốt, ta có danh chính ngôn thuận thân phận, có thể trợ giúp đại nhân, nghe ngóng lúc trước trận kia náo động chân tướng.”

Vạn Đỉnh vệ phụ trách duy trì mộng giới chi đô ổn định, có được cực lớn quyền hạn, nàng chức vị sau khi tấn thăng, đã tính trung tầng 1 trong.

La Quan vẫn chưa giấu diếm mình ý đồ, hắn báo cho Ly Sa, để nàng nghĩ biện pháp, tìm kiếm liên quan tới mộng

chủ tung tích.

Giờ phút này nghe vậy, hơi trầm ngâm, “Chính ngươi cẩn thận chút, chuyện lúc trước, dù đã có một kết thúc, nhưng cũng có thể còn sẽ có người, chú ý đến ngươi tồn tại.”

“Thuộc hạ minh bạch, đa tạ tiên sinh nhắc nhở.” Ly Sa cáo từ rời đi, trở lại bên cạnh gian phòng.

Phong thái ngữ đến gần, nói khẽ: “Tiên sinh, sắc trời không còn sớm, ngài nên nghỉ ngơi.”

La Quan đứng dậy, “Ừm.”

Ly Sa gian phòng rất lớn, bị cách thành nội ngoại hai ở giữa, phong thái ngữ bây giờ thân phận, chính là La Quan thiếp thân thị nữ.

Một đêm không nói gì.

Ngày thứ 2, Ly Sa cùng La Quan xin chỉ thị sau liền vội vàng đi ra ngoài, nàng đem tiến về Vạn Đỉnh vệ “Trả phép”, tiếp tục làm kém.

La Quan tại phong thái ngữ phụng dưỡng dưới, hơi sự tình rửa mặt, hưởng dụng một trận, coi như phong phú bữa sáng. Cũng không phải hắn ham ăn uống chi dục, mà là nhân vật này đóng vai ảnh hưởng, coi là thật không thể tưởng tượng nổi, hắn rõ ràng đã khôi phục tu vi, nhưng thủy chung thụ “Trần Thái Sơ” can thiệp, làm việc và nghỉ ngơi, ẩm thực đều cùng người thường không khác.

Liên tục xác định, trừ ngoài ra cũng vô cái khác ảnh hưởng, La Quan cũng liền tùy theo đi.

“Tư ngữ, ngươi cũng ngồi xuống, cùng nhau ăn cơm đi.”

“Cái này… Là, đa tạ tiên sinh.”

Ngay tại La Quan cùng phong thái ngữ cùng một chỗ, hưởng dụng bữa sáng lúc, rời phủ lại nghênh đón, 1 vị phong trần mệt mỏi phương xa khách nhân.

2 cái lão bộc không làm chủ được, trước hết mời khách nhân ngồi xuống, vội vàng tìm Ly Hải tới, thiếu niên nhìn trước mắt, quyện đãi, mỏi mệt, lại khó nén một tia kiều mị nữ tử, chần chờ nói: “Ngươi… Ngươi là biểu tỷ ta “

Hắn lại nghiêm túc, quan sát một chút, đối diện nữ tử, sắc mặt đột nhiên đỏ lên.

“Ừm, ta nghe nương nhắc qua di nương, biết được dượng nhà nơi ở, lúc này mới đến đây tìm nơi nương tựa.” Nữ tử kéo một chút tóc, con ngươi hơi sáng lên, “Ngươi gọi Ly Hải đúng không ta gọi An Như, tỷ tỷ ngươi Ly Sa đâu “

Ly Hải đỏ mặt lợi hại hơn, “Ta… Tỷ tỷ của ta đi ra ngoài, bất quá biểu tỷ đừng lo lắng, tỷ tỷ dù không ở nhà, nhưng ta có thể làm chủ, ngươi trước ở lại, có chuyện gì về sau nói.”

An Như mắt đỏ lên, “Tạ ơn biểu đệ, một đường này ta lo lắng hãi hùng, rốt cuộc tìm được thân nhân.”

Ly Hải ưỡn ngực một cái, chỉ cảm thấy giờ phút này, mình bả vai như núi, “An Như biểu tỷ đừng sợ, có ta ở đây đâu, nhất định có thể hộ ngươi chu toàn, ai cũng đừng nghĩ lại khi dễ ngươi.”

An Như bôi khóe mắt gật đầu, cảm động không thôi.

Nhưng vào lúc này, Ly Sa một tên thuộc hạ, đột nhiên vội vàng chạy đến, “Tiểu công tử, không tốt, bên ngoài có người xông vào, nói muốn đuổi bắt chạy trốn thị thiếp.”

Đang khi nói chuyện, nhìn thoáng qua An Như.

An Như biến sắc, lập tức trắng bệch, “Là bọn hắn… Ta bị bọn hắn ép bán gia sản lấy tiền, trốn đến mộng giới chi đô nương nhờ họ hàng, những người này thế mà vẫn không muốn bỏ qua ta… Biểu đệ, phải làm sao mới ổn đây “

Nàng vừa vội lại sợ, vành mắt phiếm hồng, cơ hồ rơi lệ.

Ly Hải nghiến răng nghiến lợi, “Lớn mật! Bọn hắn không biết, đây là an đỉnh vệ cách đô thống nhà sao người tới, cản bọn họ lại! Hôm nay, ta liền khiến cái này ngoại lai hộ dài cái giáo huấn, mộng giới chi đô chúa tể dưới chân, không phải bọn hắn giương oai địa phương!”

Nhưng rất nhanh, Ly Sa mấy tên thuộc hạ, liền bị bức lui đến bên ngoài phòng khách, một đám người khí thế hùng hổ mà đến, một người cầm đầu càng là, một bộ hoa y cẩm bào, trước ngực thêu lên 1 con Kỳ Lân, uy

nghiêm túc mục để Ly Hải sắc mặt đại biến.

Cái này Kỳ Lân tú bổ, là đại mộng Thần cung cấm vệ thân phận đánh dấu, đối phương bất quá là một đám kẻ ngoại lai, có thể nào mời được như vậy đại nhân vật !

Vạn Đỉnh vệ địa vị là rất cao, nhưng ở Thần cung cấm vệ trước mặt, nhưng căn bản không đáng chú ý, mỗi cái Thần cung cấm vệ đều xuất thân cao quý, liên lụy bối cảnh thâm bất khả trắc.

‘Xong, đụng vào tấm sắt!’

Khó trách tỷ tỷ thuộc hạ, căn bản không dám cùng đối phương động thủ.

Càng làm cho Ly Hải thất kinh chính là, hắn mới vừa ở An Như biểu tỷ trước mặt vỗ ngực tỏ thái độ, quay đầu liền bị người theo địa đánh mặt… Cái đồ chơi này ai có thể nhận được huống chi, An Như biểu tỷ như thế đáng thương, chẳng lẽ hắn muốn trơ mắt, nhìn xem chuyện ác phát sinh !

Trong lúc nhất thời, thiếu niên trong lòng kinh sợ xen lẫn.

“Đại nhân, nữ tử này tên là An Như, thu lão gia nhà ta sính lễ về sau, cuốn đi tiền tài trốn đến mộng giới chi đô, còn xin đại nhân xuất thủ, còn chúng ta cái công đạo.” Bên cạnh 1 người cung kính mở miệng.

Thần cung cấm vệ thần sắc đạm mạc, ánh mắt ở trên cao nhìn xuống, “Ngươi cùng cũng biết, chứa chấp tội

phạm tội lỗi cùng phạt ! Người tới, đem nữ tử này cầm, nếu có người can đảm dám phản kháng, cùng nhau cầm xuống!”

“Vâng, đại nhân.”

Một đám người, mặt lộ vẻ cười lạnh.

An Như bi thiết, “Biểu đệ cứu ta!”

Ly Hải bỗng nhiên đập bàn, “Chờ một chút!” Nhưng thiếu niên dũng khí, bị Thần cung cấm vệ một chút, liền khám phá 7-8 điểm, hắn cắn môi một cái, “Ta… Tỷ phu của ta ở phía sau, hắn không mở miệng, các ngươi không thể đem người mang đi…”

Tâm hoảng hốt, “Tỷ phu” thốt ra, Ly Sa có chút khó xử, lại vô ý thức buông lỏng một hơi. Tỷ tỷ của ta đối ngươi coi trọng như vậy, bên cạnh ngươi lại có, xinh đẹp như vậy thiếp thân thị nữ, cũng không thể là cái ngân thương sáp can đầu đi !

Nhưng lỡ như, họ Trần không có bản sự, ngược lại bị liên luỵ, vậy nhưng làm sao bây giờ… Tỷ tỷ trở về, sợ là muốn giết ta…

Ly Hải một trái tim phanh phanh nhảy, bắt đầu nghĩ mà sợ.

La Quan buông xuống bát đũa, sắc mặt bình tĩnh, “Biết, ta liền tới đây.”

Đối diện, phong thái ngữ vội vàng nói: “Ta cùng đại nhân

cùng một chỗ.”

2 người một trước một sau, đi tới tiền viện, Thần cung cấm vệ nhíu mày, đáy mắt lộ ra một tia không kiên nhẫn, “Ngươi chính là nhà này chủ nhân” như không nghĩ tới mình trận địa sẵn sàng, chờ đến thế mà là cái, không có chút nào đặc thù người bình thường, hắn mặt mày lộ ra một tia sát ý.

Phù phù ——

Một tiếng vang nhỏ, lại là vị kia An Như biểu tỷ, quỳ trên mặt đất, “Tỷ phu cứu ta, ta là Ly Sa biểu tỷ biểu muội!”

La Quan thần sắc không thay đổi, thản nhiên nói: “Vị đại nhân này, người đã đi tới trong nhà, liền mời giơ cao đánh khẽ, như vậy coi như thôi đi.”

Thần cung cấm vệ cười lạnh, “Ngươi là cái gì đông…”

Hô ——

Một trận gió thổi phật, La Quan áo bào đong đưa, sắc mặt hắn bình tĩnh như trước, chỉ là cặp con mắt kia, nháy mắt trở nên vô song thâm thúy.

An tĩnh nhìn chăm chú, có khi cũng có, không thể khinh thường lực lượng. Thần cung cấm vệ gầm thét, im bặt mà dừng, nó con ngươi co vào, lộ ra một tia kinh hãi.

Này khí tức…

Hắn là Thần cung cấm vệ, tiếp xúc qua vô số, mộng giới

đại nhân vật.

Mà giờ khắc này, hắn lại người trước mắt trên thân, cảm nhận được tương tự khí tức.

Không!

Này khí tức, mang cho hắn uy hiếp, áp chế, còn muốn càng mạnh.

Người này, nhất định là Mộng tộc bên trong, chân chính đỉnh tiêm huyết mạch xuất thân, là hắn tuyệt đối trêu chọc không nổi tồn tại.

Thần cung cấm vệ là có, địa vị cực cao lại xuất thân không tầm thường, nhưng ở chân chính mộng giới quyền quý trước mặt, vẫn như cũ yếu ớt như sâu kiến.

“Lui ra!”

Hắn đột nhiên quát khẽ.

Bên người mấy người, lập tức mặt lộ vẻ kinh nghi, “Đại nhân, cái này…”

Thần cung cấm vệ sắc mặt tái xanh, “Ta bảo các ngươi lui ra, không nghe thấy sao quấy nhiễu quý nhân, các ngươi có mấy cái đầu !”

Sau một khắc, hắn khom người cong xuống, mặt lộ vẻ sợ hãi, “Tiểu nhân có mắt không tròng, không biết quý nhân ở đây, có nhiều chỗ mạo phạm, còn xin quý nhân chớ nên trách tội.”

Tê ——

Phía sau hắn mấy người, hít một hơi lãnh khí, lại nhìn đến ánh mắt bên trong, liền lộ ra thật sâu kính sợ, hãi nhiên. Có thể để 1 vị, Thần cung cấm vệ đại nhân trước ngạo mạn sau cung kính, vị này rốt cuộc là ai

“Ừm.” La Quan gật gật đầu, “Liên quan tới ta sự tình, không hi vọng bị càng nhiều người biết, ngươi hiểu “

Thần cung cấm vệ vội vàng nói: “Tiểu nhân minh bạch, mời quý nhân yên tâm, chúng ta tuyệt sẽ không tiết lộ nửa câu!”

“Rất tốt, các ngươi đi thôi.”

“Cái kia… Hôn thư… Ta còn có một phần bị bức bách hôn thư, tại bọn hắn tay bên trong…” An Như biểu tỷ rụt rè mở miệng.

La Quan khẽ nhíu mày.

Thần cung cấm vệ quay người, 1 bàn tay đem bên người người đánh bay, “Bức lương làm thiếp, các ngươi tốt lớn mật còn không đem hôn thư mang tới !”

“Là… Là đại nhân…”

Thần cung cấm vệ 2 tay, đem hôn thư dâng lên, “Đa tạ quý nhân khoan dung độ lượng, tiểu nhân cáo lui.” Hắn mang theo người, hốt hoảng mà đi.

Ly Hải sắc mặt đặc sắc, xả được cơn giận, nhưng lại thấp thỏm không thôi, nhìn xem An Như biểu tỷ, lại liếc mắt nhìn thần sắc bình thản La Quan, rốt cục cúi đầu, “Tạ… Tạ ơn tỷ phu…”

La Quan lắc đầu, “Nói qua là ngươi hiểu lầm, ta cùng Ly Sa ở giữa, cũng không phải là loại quan hệ này.”

Ly Hải mặt lộ vẻ ngượng ngùng, hoàn toàn không có trước đó, tức giận không thôi bộ dáng.

—

—

—

—

Chương 1593 : Biểu tỷ không thích hợp

Ly Sa nghe nói tin tức, từ Vạn Đỉnh vệ vội vàng chạy đến về sau, trước đối La Quan biểu thị lòng biết ơn, sắc mặt rất có mấy điểm thấp thỏm. Cũng may, La Quan ra hiệu vô sự, để nàng trong lòng yên ổn, lúc này mới cùng An Như trò chuyện, cũng rất nhanh xác nhận thân phận của nàng.

“Biểu muội, đến cùng chuyện gì xảy ra ta nhớ được, dượng nhà tại Uyển thành, cũng là đại tộc xuất thân, thế hệ kinh doanh…” Ly Sa hiếu kỳ nói.

An Như mắt đỏ, “An gia đích xác, là có chút gia tư, nhưng cũng chính vì vậy, mới bị người mưu hại.”

Cố sự rất khuôn sáo cũ, An gia đến thế hệ này, liền An Như một đứa con gái, nguyên bản dự định, là chiêu 1 cái người ở rể. Nhưng không ngờ có người đem chủ ý, đánh tới An gia trên thân, cưới An Như làm thiếp, An gia bạc triệu gia tài, tự nhiên rơi vào trong túi.

An gia bởi vậy rơi vào cửa nát nhà tan hạ tràng, An Như cùng đường mạt lộ, vội vàng bán gia sản lấy tiền, trốn đến mộng giới chi đô nương nhờ họ hàng.

Ly Sa một mặt phẫn nộ, “Biểu muội yên tâm, ngày sau ta chắc chắn giúp ngươi, tra rõ ràng việc này, vì di nương, dượng lấy lại công đạo!”

“Hiện tại, ngươi trước an tâm trong nhà ở lại.. . Bất quá, nhà bên trong không lớn, biểu muội ngươi tạm thời, chỉ có thể cùng ta ngụ cùng chỗ.”

Ly Sa đang khi nói chuyện, nhìn thoáng qua La Quan, nàng cùng đại nhân đều ở tại hậu viện, chỉ sợ an bài như vậy khiến đại nhân không thích.

An Như tựa hồ phát giác được cái gì, rất nhanh nói: “Biểu tỷ yên tâm, ta dàn xếp lại về sau, rất nhanh liền sẽ mua 1 cái tòa nhà, chỉ mượn nhờ mấy ngày thuận tiện.”

Ly Sa ám đạo, dượng nhà quả nhiên gia sản phong phú, An Như biểu muội vội vàng bán thành tiền, đều có lực lượng tại mộng giới chi đô mua bất động sản.

Nàng gật gật đầu, “Cũng tốt, biểu muội lựa chọn tốt nhất, gần một chút trạch viện, như thế chúng ta hai nhà, cũng có thể tương hỗ chiếu ứng.”

“Biểu tỷ nói đúng lắm.” An Như do dự một chút, đứng dậy hành lễ, “Trần tiên sinh, trước đó hiểu lầm thân phận của ngài, xin hãy tha lỗi, An Như ở đây lần nữa, hướng tiên sinh ngỏ ý cảm ơn.” Như nghĩ tới hướng, trước mắt nàng ửng đỏ, phối hợp thêm giờ phút này suy yếu bộ dáng, coi là thật ta thấy mà yêu.

La Quan lắc đầu, “Không sao, ngươi là Ly Sa biểu muội, Trần mỗ đương nhiên sẽ không ngồi nhìn mặc kệ.” Hắn đứng dậy, “Các ngươi tỷ muội nói chuyện đi, ta về phòng trước.”

Phong thái ngữ theo sau lưng, ánh mắt lại vô ý thức,

nhìn thoáng qua An Như biểu tỷ, mặc dù đối phương biểu hiện rất bình thường, nhưng có lẽ ra ngoài bản năng, lại hoặc là giữa lẫn nhau khí tràng va chạm, nàng mơ hồ phát giác được, An Như đối mặt đại nhân lúc, xa không phải mặt ngoài đơn giản như vậy.

‘Nữ nhân này, hẳn là cũng coi trọng đại nhân hừ! Nàng ngược lại là hảo nhãn lực, nhưng ta trước chọn trúng chỗ dựa, cũng sẽ không tuỳ tiện tặng cho ngươi!’

An Như ngẩng đầu, cùng phong thái ngữ đối mặt, hơi dừng lại về sau, nàng mỉm cười gật đầu.

Hừ!

Phong thái ngữ quay đầu, đuổi kịp đại nhân.

“Biểu tỷ, vị cô nương này là “

Ly Sa nói: “Nàng gọi phong thái ngữ, là… Tiên sinh tỳ nữ, ngươi không nên trêu chọc.”

An Như gật đầu, “Biết.”

Ly Hải có chút xấu hổ, lại không nỡ rời đi, cùng tỷ tỷ cùng An Như biểu tỷ, còn nói một hồi lời nói, chuẩn bị an trí ở lại lúc, hắn vội vàng nói: “Ta đi giúp biểu tỷ chuẩn bị, các ngươi theo ta đi, lấy mới đệm chăn, dụng cụ tới.”

“Tạ ơn Ly Hải biểu đệ.”

Một câu, mao đầu tiểu tử lại đỏ mặt.

Sau đó mấy ngày, Ly Sa như thường lệ trực, cũng tự mình nói với La Quan qua, nàng vừa mới tiếp xúc mới chức quyền, còn tại thích ứng bên trong, tạm thời không tìm được phù hợp cơ hội, đi thám thính lúc trước biến cố.

La Quan không để cho nàng tất sốt ruột.

Ly Sa không có gấp, An Như lại lấy vượt qua thường nhân tốc độ, mua xuống 1 tòa trạch viện, khoảng cách ngược lại không xa, ngay tại sát đường vị trí. Nhưng quy mô lại so rời phủ rất nhiều, chừng 5 tầng viện lạc, càng một hơi mua xuống, hơn 100 cái người hầu, tỳ nữ.

Ly Hải thăm một lần, liền có chút ỉu xìu, An Như biểu tỷ xuất thân giàu có, viễn siêu tưởng tượng phía trên, đáy lòng của hắn tiểu Niệm đầu thoi thóp.

“Biểu tỷ, biểu đệ, Trần tiên sinh, ngày mai ta dọn nhà, tại mộng giới chi đô cũng không biết những người khác, mời các ngươi qua cửa làm khách, làm ơn tất trình diện a.” An Như giơ ly rượu lên, con mắt nháy a nháy, lộ ra mấy điểm điềm đạm đáng yêu.

Ly Hải vội vàng nói: “Biểu tỷ yên tâm, ta ngày mai nhất định đi, còn muốn cho ngươi chọn 1, thượng hạng an cư chi lễ.”

Ly Sa nghĩ nghĩ, “Ta ngày mai có chút công sự, nhất thời thoát thân không ra, nhưng đợi đến dưới chức về sau, liền mau chóng chạy tới… Ngược lại là tiên sinh, không biết ngài có phải không thuận tiện “

La Quan ánh mắt chớp lên, “Ngày mai vô sự, liền đi quấy rầy một hai.”

An Như đại hỉ, “Tạ ơn tiên sinh, ngài có thể đến, ta phủ thượng bồng tất sinh huy.”

Ly Hải nho nhỏ, phiết một chút miệng, hắn cũng mơ hồ phát giác được, An Như biểu tỷ đối tiên sinh, tựa hồ có chút để bụng.

Tỷ tỷ dạng này, phong tỷ tỷ dạng này, biểu tỷ cũng dạng này… Dựa vào cái gì… Ân… Tốt a, tiên sinh là mạnh hơn ta điểm.

Nhưng đại khái… Khả năng… Có lẽ… Ta cũng không phải quá kém đi hắn cắm đầu uống rượu, rất nhanh liền có chút say, bị Ly Sa thuộc hạ mang đi an trí.

Ban đêm, La Quan nằm tại trên giường, đột nhiên nghe tới một trận “Run lẩy bẩy” nhẹ vang lên, tiếp theo là tiếng bước chân rất nhỏ, “Tiên sinh, ngài đã ngủ chưa “

Phong thái ngữ mặc màu trắng áo trong, đứng tại bình phong chỗ.

“Còn không có, tư ngữ có chuyện gì sao” La Quan khẽ ngẩng đầu, mượn ngoài cửa sổ ánh trăng, có thể nhìn thấy bình phong mặt ngoài, cái kia đạo tinh tế, nhu hòa thân ảnh.

Phong thái ngữ hơi 1 do dự, nói: “Tiên sinh, ta cảm thấy An Như biểu tiểu thư, tựa hồ đang cố ý thân cận ngài… Nhưng ta không có gì chứng cứ, còn xin ngài không nên

hiểu lầm, ta là ở sau lưng hãm hại… Cái kia, ta chủ yếu là muốn cho ngài đề tỉnh một câu.”

La Quan gật đầu, “Ta biết, không có chuyện gì, ngươi không cần suy nghĩ nhiều, đi ngủ sớm một chút đi.”

“… Là, tiên sinh.” Phong thái ngữ cúi đầu, nhìn thoáng qua mũi chân, chẳng lẽ tiên sinh thích, là An Như kia một cái

Không phải, vì sao mấy ngày nay, đối mặt An Như tới gần, tiên sinh chưa từng ngăn lại trong lòng than nhẹ, nàng trở lại gian ngoài, trằn trọc hồi lâu, mới ngủ thật say.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Không ngờ, cái này một giấc lại ngủ quên, cùng tỉnh lại lúc sớm đã trời sáng choang, mơ hồ có thể nghe tới, phía ngoài trò chuyện âm thanh.

Một cái giật mình, phong thái ngữ qua loa rửa mặt sau đẩy cửa, liền thấy La Quan ngồi ở trong viện, trước mặt mặt bàn bày biện mấy thứ điểm tâm, An Như tại đối diện, đang giúp tiên sinh pha trà.

“Phong tiểu thư lên vừa vặn, cái này có mấy thứ ta sáng sớm, tự mình làm điểm tâm, tiên sinh nói hương vị còn có thể, ngươi cũng ăn một điểm, lót dạ một chút.”

Hồ ly tinh!

Phong thái ngữ thấy An Như 1 bộ, cười nhẹ nhàng, mặt mày hẹp dài bộ dáng, liền giận không chỗ phát tiết, rầu rĩ nói: “Ta không đói… Tiên sinh, thật xin lỗi, ta ngày mai nhất định sáng sớm.”

La Quan lắc đầu, “Không sao, trái phải không có việc gì, ngươi buồn ngủ lời nói, ngủ thêm một lát là được.” Lại nhìn nàng một cái, “Ừm, An Như tiểu thư hôm nay, mời chúng ta qua phủ dự tiệc, ngươi có muốn hay không lại thu thập một chút “

“A… Tiên sinh chờ ta một hồi, 1 khắc đồng hồ… Không, nhiều nhất 30 phút sau, ta rất nhanh!” Phong thái ngữ vội vàng trở về phòng.

“Trang dung tinh xảo” cũng không phải nói một chút mà thôi, An Như ngươi cái hồ mị tử, muốn cùng ta giành trước sinh, ngươi si tâm vọng tưởng!

La Quan quay đầu, “Ly Sa đi làm giá trị đi ngươi nói với nàng thật là không có “

An Như nói: “Về tiên sinh, ta đã cùng biểu tỷ ước định cẩn thận, nàng buổi trưa trước xử lý tốt trong tay sự vụ, liền sớm chạy về tới.”

Nàng đứng dậy, doanh doanh cúi đầu, “Kia, ta trước hết quá khứ, để hạ nhân chuẩn bị kỹ càng yến hội , chờ đợi tiên sinh các ngươi đến.”

“Được.”

An Như quay người rời đi, nàng cùng Ly Sa hiên ngang,

phong thái ngữ tinh xảo khác biệt, là một loại từ trong ra ngoài kiều mị.

Như một vũng thanh thủy, hơi đong đưa, chính là sóng nước lấp loáng, khẽ vuốt lòng người.

La Quan nhìn xem nàng bóng lưng, đôi mắt lấp lóe, đối An Như hữu ý vô ý thân cận, hắn đương nhiên là có phát giác. Đè xuống không đề cập tới, cũng chỉ là muốn nhìn một chút, nữ nhân này đến cùng có chủ ý gì.

An Như không thích hợp.

Điểm này, lần thứ 1 gặp mặt lúc, La Quan liền có cảm ứng… Mà phần này cảm ứng nơi phát ra, thì là mộng chủ lưu lại hồn phách ấn ký.

‘Hẳn là, bởi vì cùng mộng chủ quan hệ, tiến vào mộng giới chi đô về sau, ta liền đã bại lộ… Nhưng nếu là như thế, phản ứng của đối phương, tựa hồ không nên là như thế này.’

Gần buổi trưa, Ly Sa còn chưa trở về, La Quan, Ly Hải bọn người, trước một bước đi hướng An Như phủ thượng.

Phong thái ngữ theo ở phía sau, trang dung tinh xảo, váy dài hoa lệ, nhất cử nhất động ở giữa, hiển thị rõ tịnh lệ.

Nhưng đi tới An phủ, nhìn thấy An Như lần đầu tiên, phong thái ngữ trong lòng trầm xuống, nhịn không được âm thầm cắn răng.

Chỉ gặp, An Như đổi một thân váy dài trắng, kiểu dáng đơn giản lại hoàn mỹ, phác hoạ ra nàng động lòng người dáng người, vòng eo tinh tế, sắc mặt hơi tái, một đôi mắt to có chút phiếm hồng, tiệp mao như còn dính nhuộm một chút nước mắt.

Giờ phút này nghênh ra, chưa từng nói trước bái, “Thực xin lỗi, lấy loại trạng thái này, xuất hiện tại chư vị trước người… Thực tế là hôm nay, nhớ tới ngộ hại phụ mẫu, người nhà, ta lẻ loi một mình tại mộng giới chi đô, như không có tiên sinh các ngươi che chở, đã sớm rơi vào kết quả bi thảm…”

Có chút nghẹn ngào ở giữa, gió nhẹ thổi qua, nhẹ lay động nàng váy, càng có vẻ giai nhân gầy gò, sở sở động lòng người.

Ly Hải trong lòng đau xót, “Biểu tỷ không cần như thế, chúng ta là người một nhà, mau dậy đi.”

La Quan cũng nói: “An Như tiểu thư nén bi thương , lệnh tôn trên trời có linh thiêng, giờ phút này cũng chắc chắn vui mừng.”

An Như xoa xoa khóe mắt, gật gật đầu, “Ừm, đa tạ tiên sinh trấn an, cũng tạ ơn biểu đệ.”

Nàng tránh ra thân nhoẻn miệng cười, giờ phút này cười bên trong rưng rưng, phá lệ động lòng người, “Chư vị, hoan nghênh các ngươi đến An phủ làm khách.”

“Phong tiểu thư, ngươi hôm nay trang dung, váy áo, phối

hợp thật tốt, rất thích hợp ngươi.”

Phong thái ngữ tiếu dung miễn cưỡng.

Tiến vào An phủ, chỉ thấy nô bộc như mây, đại trạch ý vị đập vào mặt, quả thật không phải bình thường, khắp nơi thu thập gọn gàng.

An Như trước hết mời mọi người ngồi xuống, đợi dâng lên trà bánh, nàng nhìn sắc trời, “Biểu tỷ còn chưa tới, còn có chút thời gian, ta trong phủ mới xây 1 cái giấu kho, nghĩ mời tiên sinh quá khứ đánh giá một hai.”

La Quan gật đầu, “Cũng tốt.”

Phong thái ngữ muốn nói cái gì, bị hắn ánh mắt đảo qua, rầu rĩ im ngay.

An Như tiếu dung xán lạn, đưa tay hư dẫn, “Tiên sinh, mời.”

“Ừm.”

La Quan đứng dậy, 2 người một trước một sau, hướng trạch viện chỗ sâu bước đi.

Ly Hải đứng ngồi không yên, “Biểu tỷ thật là, nhà mình giấu kho, chính là ta Mộng tộc chi bí ẩn, há có thể… Há có thể… Coi như tiên sinh không phải ngoại nhân, ta cái này biểu đệ còn ở lại chỗ này đâu… Biểu tỷ nàng làm sao, không mời ta cùng đi a…”

Hắn nhỏ giọng lầm bầm, duỗi dài lấy cổ, đáng tiếc La

Quan, An Như 2 người, chuyển qua 1 cái chỗ ngoặt về sau, thân ảnh biến mất không gặp.

—

—

—

—

Chương 1594 : Ác mộng yêu linh

“Tiên sinh mời, trong này chính là An gia giấu kho.” An Như đưa tay một điểm giữa lông mày, hào quang loé lên, hiển hiện 1 đạo ấn ký.

Sau một khắc, trước mắt cửa phòng đóng chặt, từ từ mở ra.

Giấu kho không lớn, chỉ là một chỗ bình thường lớn nhỏ gian phòng, đưa vật trên kệ trưng bày, hẹn 3, 40 kiện đồ cất giữ.

Những này, chính là An gia thế hệ tích lũy, truyền thừa xuống đồ vật, cũng là quý giá nhất tài sản.

Nhưng Mộng tộc thực lực, liền nguồn gốc từ tự thân đồ cất giữ, nhiều như vậy cất giữ nơi tay, An Như thực lực cũng không xứng đôi.

Như phát giác được, La Quan hiện ra sắc mặt một vòng dò xét, An Như nói khẽ: “Không dối gạt tiên sinh, ta sinh mà thiên tư không đủ, chỉ có thể thu nạp chút ít đồ cất giữ, là lấy toà này kho tàng bên trong đồ vật, đối ta mà nói bất quá chỉ là bài trí thôi.”

Nàng nhìn lại, “Vì biểu đạt đối tiên sinh cảm tạ, ngài có thể từ toà này trong khố phòng , tùy ý chọn lựa 1 kiện đồ cất giữ, vậy sẽ là ta tặng cho ngài hạ lễ.”

La Quan thần sắc không thay đổi, “A, nếu như thế lời nói, ta liền không khách khí.”

An Như mặt lộ vẻ tiếu dung, “Tiên sinh mời.”

Trên thực tế, khi tiến vào giấu kho nháy mắt, La Quan liền sinh ra cảm ứng, giờ phút này phóng ra mấy bước, vòng qua một chỗ đưa vật đỡ về sau, trước mắt xuất hiện một thanh kiếm.

Nó bị cất đặt tại, chất gỗ kiếm trên kệ, kiểu dáng cổ phác, toàn thân tràn ngập tuế nguyệt khí tức.

Trên thực tế, đây đã là bọn hắn, lần thứ 2 gặp mặt.

Lúc trước, đang đuổi phó mộng giới chi đô trên đường, đột có hải thị thận lâu một màn, một kiếm kia hình chiếu lướt qua, dẫn động La Quan tâm thần.

Lúc ấy, tâm huyết của hắn dâng lên, liền có dự cảm có thể được thấy kiếm này.

Hôm nay, dự cảm thành thật!

An Như đưa tay, nhìn như phổ thông đưa vật trên kệ, kích thích một vòng gợn sóng, có thần bí Mộng tộc ấn ký từ đó hiển hiện.

Đây là giấu trong kho đạo thứ 2 phòng hộ.

Không phải giấu kho chủ nhân xuất thủ, ai như xúc động, liền đem dẫn tới phản phệ.

“Tiên sinh thích thanh kiếm này nó là ta 1 vị tổ tông, truyền thừa xuống đồ cất giữ, nghe nói đến từ giới ngoại, 1 vị thập phần cường đại kiếm tu.”

“Nhưng từ khi, chủ nhân của nó vẫn lạc về sau, thanh kiếm này liền lại không người nào có thể rút ra. Tiên sinh, có lẽ có thể suy tính một chút, cái khác vật phẩm.”

La Quan lắc đầu, “Kiếm này cùng ta có duyên, An Như tiểu thư như nguyện ý, Trần mỗ liền tuyển nó.”

“Đương nhiên, hiện tại lên, thanh kiếm này là tiên sinh.” An Như đem kiếm 2 tay dâng lên.

La Quan cầm qua trường kiếm, nháy mắt sinh ra máu thịt tương liên cảm giác, càng có một phần, khó tả cảm giác quen thuộc.

Liền như, thanh kiếm này rất nhiều năm trước, chính là thuộc sở hữu của hắn.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh nhuệ khí lưu chuyển, vỏ kiếm mặt ngoài, trải qua tuế nguyệt lắng đọng, tạo thành tầng 1 kết vảy vết tích nhao nhao vỡ nát, tróc ra.

Kiếm khí phun ra nuốt vào, như tự ngủ say bên trong tỉnh lại.

An Như giật mình, chợt mặt lộ vẻ tiếu dung, “Chúc mừng tiên sinh, kiếm này gặp được minh chủ, rốt cục chịu phun một cái phong mang, lại xuất hiện tại thế.”

Trên mặt nàng, không thấy chút nào hối hận, ảo não.

Khi 2 người từ giấu kho trở về, đi tới mọi người trước người lúc, trông mong mà đối đãi Ly Hải, ngay lập tức phát hiện La Quan kiếm trong tay, “Tiên sinh, kiếm này là nơi nào đến “

La Quan vẫn chưa giấu diếm, “Là An Như tiểu thư, đưa cho Trần mỗ đồ cất giữ 1 trong.”

Ly Hải chua.

Giấu kho vốn là, Mộng tộc chi bí ẩn, nhìn liền nhìn, thế mà còn chủ động tặng người.

Quả thực là cho không!

Biểu tỷ hồ đồ a…

“Tỷ ta còn chưa tới, không còn sớm sủa, ta đi qua nhìn một chút.”

Cái này bên trong, hắn là không sống được.

Ly Hải quay người rời đi, nhưng bất quá một lát, hắn liền lại xông trở lại, một mặt thất kinh, “Không tốt, Vạn Đỉnh vệ người tới, nói tỷ ta xảy ra chuyện!”

…

Vạn Đỉnh vệ.

Phụ trách mộng giới chi đô ổn định, chưởng truy nã, thẩm phán quyền lực, rất có uy thế.

Giờ phút này, phủ nha chỗ.

Ly Hải một mặt phẫn nộ, “Tỷ ta dẫn đội, đi đuổi bắt ác mộng yêu linh, các ngươi đều trở về, tỷ ta nàng đi đâu rồi !”

Đối diện, một tên Vạn Đỉnh vệ hờ hững nói: “Ngươi hỏi ta, ta hỏi ai mọi người cùng nhau đuổi bắt, là Ly Sa đô thống tham công bốc lên tiến vào, hất ra chúng ta, chờ chúng ta đuổi theo, người liền đã không gặp.”

“Đây không phải chính ta nói, ngươi hỏi một chút những người khác, có phải như vậy hay không “

Lại có Vạn Đỉnh vệ nói: “Đúng là như thế.”

“Lúc đầu, kia ác mộng yêu linh đã bị chúng ta đả thương, Ly Sa thống lĩnh có lẽ lập công sốt ruột, nhất định phải một mình sính cường, có thể trách được ai “

“Việc này, chúng ta đã báo cáo Vạn Đỉnh vệ cao tầng, hôm nay niệm tình ngươi là Ly Sa đô thống đệ đệ, phá lệ giải thích cho ngươi vài câu. Đừng có lại ồn ào, trở về đi , chờ đợi Vạn Đỉnh vệ sau tiếp theo truy tra, thông tri là được.”

Đang khi nói chuyện, một tên Phó Đô thống đi tới, thần sắc lãnh khốc.

“Các ngươi! Ta không tin, tỷ ta luôn luôn cẩn thận, làm

sao lại phạm loại này sai nhất định là có người hại nàng!” Ly Hải rống to.

Phó Đô thống mặt trầm xuống, “Nói xấu Vạn Đỉnh vệ, ngươi thật to gan! Người tới, đem hắn cầm xuống, giải vào địa lao chờ xử trí!”

La Quan đứng ngoài quan sát đến tận đây, tiến lên một bước.

Hô ——

Vô hình uy áp, nháy mắt tản ra, đem mọi người bao phủ.

Đang muốn động thủ mấy tên Vạn Đỉnh vệ, sắc mặt đại biến, cứng tại nguyên địa.

Phó Đô thống đáy mắt, cũng hiện lên kinh sợ, không nghĩ tới hôm nay, lại biến cố lan tràn. Người trước mắt, khí tức rất khủng bố, cảm ứng bên trong tựa như thâm uyên, vô cùng vô tận.

Nhưng rất nhanh, hắn phát ra gầm thét, “Làm càn, an đỉnh Vệ phủ nha chỗ, ngươi dám làm trái mệnh chống lệnh bắt, là muốn tạo phản sao “

La Quan phất tay, “Ba” một bạt tai, mấy khỏa răng tung bay.

Phó Đô thống lăn xuống trên mặt đất, chật vật không chịu nổi.

Không đám người kinh sợ, một thân ảnh xuất hiện,

người mặc quan bào mặt mày uy nghiêm, “Các hạ, có việc từ từ nói, cớ gì tùy ý đả thương người “

La Quan nhìn xem hắn, “Ta đi trước cứu người, Ly Sa không có việc gì, thì hết thảy dễ nói, nếu không các ngươi 1 cái đều trốn không thoát.”

Hắn xoay người rời đi, không người dám cản.

“Thống lĩnh lớn… Đại nhân… Ngài làm sao thả hắn đi người này ý đồ mưu phản, tội đáng muôn lần chết a!” Phó Đô thống nghiến răng nghiến lợi.

Bá ——

Thống lĩnh quay người, lạnh lùng nhìn hắn một cái, “Bản quan làm việc, muốn ngươi nhắc nhở người tới, đem Phó Đô thống lĩnh xuống dưới chữa thương, thương thế chưa lành trước đó, không được rời đi trị chỗ một bước.”

“Vâng, thống lĩnh.”

Hơi có vẻ kinh hoảng Phó Đô thống, bị người mang lấy rời đi.

Thống lĩnh trở lại quan phòng, cau mày nói: “Ngươi xác định, người kia coi là thật có đại bối cảnh hừ! Công nhiên đánh Vạn Đỉnh vệ mặt, ta đã rất nhiều năm, không có gặp được phách lối như vậy người.”

Quan trong phòng, có 1 người đứng dậy đón lấy, chính là lúc trước bị đuổi đi tên kia Thần cung cấm vệ, nghe

vậy cười khổ một tiếng, “Biểu ca, ta sẽ gạt ngươi sao người này thân phận, tuyệt đối thâm bất khả trắc, không được trêu chọc.”

“Hi vọng, kia Ly Sa không có việc gì, không phải…” Hắn lắc đầu, “Biểu ca, ngươi liền tự cầu phúc đi.”

Nói xong, Thần cung cấm vệ chắp tay một cái, đứng dậy liền đi.

Vạn Đỉnh vệ phủ nha sắp thành miệng núi lửa, hắn cũng không muốn lưu tại cái này bên trong, thụ vô tội liên luỵ.

Thấy biểu đệ vội vàng rời đi, thống lĩnh mày nhíu lại càng chặt, “Xem ra, thật có chút bối cảnh… Ly Sa… Hẳn là, lúc trước sự kiện kia, còn không có bỏ qua…”

“Hừ! Náo bắt đầu cũng tốt, dù sao việc này cùng bản thống lĩnh không quan hệ, một số người ỷ vào thân phận, đưa tay càng ngày càng dài, dám mưu hại Vạn Đỉnh vệ đô thống, để bọn hắn đau đầu đi thôi!”

…

Mộng giới chi đô rất lớn, có 108 phường, lớn tiểu phố dài tung hoành 500 21 nói.

Nghe gió phường, áo đỏ đường phố.

Xem như mộng giới chi đô bên trong, tương đối nổi danh yên hoa liễu hạng chỗ.

Hôm nay thần lúc, có kỹ viện báo cáo, nói trong viện một

vị nào đó đầu bài cô nương, tại ban đêm chết bất đắc kỳ tử.

Hoài nghi, là có ác mộng yêu linh chui vào, ăn vụng Mộng tộc hồn phách.

An đỉnh vệ tiếp vào thông báo về sau, bởi vì ác mộng yêu linh thuộc về nghiêm trọng tình huống, căn cứ trực luân phiên an bài, từ Ly Sa dẫn đội đến đây.

Trải qua dò xét, đầu bài cô nương đích xác, là chết bởi ác mộng yêu linh chi thủ, bị hút hồn phách.

Về sau, chính là an đỉnh vệ xuất thủ, tìm được cất giấu ác mộng yêu linh, song phương ra tay đánh nhau, Ly Sa ly kỳ sau khi mất tích tiếp theo.

Tiểu An lâu.

Chính là xảy ra chuyện kỹ viện, bây giờ bị an đỉnh vệ phong cấm, La Quan đi tới lúc, chính là 1 bộ rối loạn bộ dáng.

“Ai nha, các ngươi làm gì đừng dắt ta váy.”

“Lão nương nhận biết các ngươi Vạn Đỉnh vệ ngô đô thống, hắn là ta tình nhân cũ, các ngươi dám tay chân không sạch sẽ, cẩn thận một chút!”

“Sai gia! Sai gia! Tiểu tiểu tâm ý, còn xin ngài nhận lấy, ta thật sự là oan uổng, ngay tại cái này ngủ cái cô nương, không cần thiết bị lôi ra đến, trước mặt mọi người thẩm vấn đi “

Dẫn đội ngô đô thống, nhìn thoáng qua thân mật, lại liếc mắt nhìn, bên người nàng quần áo không chỉnh tề nam tử, cái mũi bên trong kêu lên một tiếng đau đớn.

“Đều cho lão tử đứng vững! Tiểu An lâu ra ác mộng yêu linh, việc này không điều tra rõ ràng, các ngươi ai cũng đừng nghĩ đi!”

La Quan trực tiếp hướng lâu đi vào trong, có an đỉnh vệ muốn ngăn cản, bị ngô đô thống ngăn lại, “Dừng tay, để bọn hắn đi vào.” Hắn đã, thu được thống lĩnh truyền tin, thân là thân tín 1 trong, đương nhiên rất nghe lời.

Rất nhanh, La Quan mấy người liền tới đến, đầu bài cô nương ngộ hại chi địa.

Nữ tử này quần áo không chỉnh tề, tử trạng thê thảm, trong phòng nhưng không có, đánh nhau giãy dụa vết tích.

“Tiên sinh, tỷ ta không phải tại cái này xảy ra chuyện, chúng ta có phải hay không, đến nhầm địa phương” Ly Hải lòng nóng như lửa đốt.

An Như nói: “Biểu đệ, tiên sinh đến cái này bên trong, tất nhiên có hắn nguyên nhân, ngươi đừng nói trước.”

La Quan nhắm mắt lại, mấy hơi sau mở ra, “Tìm được.”

Đã tiểu An lâu, xác định xuất hiện ác mộng yêu linh, mà Ly Sa mất tích, lại cùng với có quan hệ.

Vậy chỉ cần, tìm tới ác mộng yêu linh, tự nhiên là có thể tìm tới Ly Sa.

Hắn không biết, ác mộng yêu linh bỏ chạy cái kia bên trong, nhưng chỉ cần tại cái này, tìm tới nó lưu lại khí tức, nó liền chạy không xong.

“Cái phương hướng này…”

Bá ——

La Quan thân ảnh khẽ động, trực tiếp nhảy đến nóc phòng, lần theo cảm ứng bên trong khí cơ, nhanh chóng hướng về phía trước.

Ngô đô thống thấy cảnh này, “Hẳn là, hắn thật có thể tìm tới, ác mộng yêu linh khí tức” thân là mộng giới tai họa chi nguyên, nếu không phải ẩn nấp thủ đoạn kinh người, sớm bị giết sạch sẽ.

Nghĩ đến thống lĩnh phân phó, ngô đô thống quát: “Các ngươi, các ngươi, tiếp tục phong tỏa tiểu An lâu , bất kỳ người nào không được tùy ý rời đi, những người khác đi theo ta!”

Hắn mang theo dưới trướng an đỉnh vệ, vội vàng đuổi theo.

Hẹn sau nửa canh giờ, La Quan vượt ngang mấy chục phường, đi tới 1 cái đại trạch trước, canh cổng thứ, thượng thư “Uy Võ Hầu phủ” 4 cái mạ vàng chữ lớn.

2 cái sư tử đá đều mấy người cao, bày ở bên ngoài Hầu

phủ, đây cũng không phải là bài trí, mà là 2 tôn cường đại trấn thủ chi linh.

Lúc này, như cảm ứng được, kẻ ngoại lai bất thiện khí tức, 2 cái sư tử đá con mắt nhanh chóng sáng lên, mặt ngoài tảng đá vỡ nát, lại tại chỗ phục sinh, quanh thân hỏa diễm cùng khói đen xen lẫn, khí thế kinh người.

“Ai, lớn mật như thế, dám đối Hầu phủ lòng mang ác niệm!” Bên trái sư tử đá, miệng nói tiếng người.

Bên phải sư tử đá, nhấc trảo đánh tới, “Đối Hầu phủ bất kính người, quỳ xuống!”

—

—

—

—

Chương 1595 : Giết xuyên Hầu phủ

La Quan đột nhiên có loại cảm giác, trước mặt 2 tôn sư tử đá, tuy là cực kỳ mạnh mẽ trấn linh, ở trước mặt hắn lại không chịu nổi một kích.

Hắn đưa tay, phất tay áo vung lên.

Oanh ——

Bên phải sư tử đá, trực tiếp vỡ vụn.

Bên trái sư tử đá, hoảng sợ trừng lớn mắt, đồng dạng không kịp phản ứng, liền bị cuốn vào.

Rầm rầm ——

Chi linh vỡ vụn rơi đầy đất.

Theo sát phía sau, dẫn đội mà đến ngô đô thống, thấy cảnh này, tròng mắt kém chút trừng bạo.

Hầu phủ trấn linh!

Nhất là, Uy Võ bên ngoài Hầu phủ cái này 2 tôn, rất có mấy điểm lai lịch, thực lực cường đại.

Nhưng hôm nay, cứ như vậy bị đánh nát.

Một nháy mắt, ngô đô thống đầu đầy mồ hôi, ám đạo

may mắn Thống lĩnh đại nhân tin tức linh thông, nếu không Vạn Đỉnh vệ phiền phức lớn.

“Lớn mật! Dám đến Uy Võ Hầu phủ nháo sự, muốn chết!”

Động tĩnh này, kinh động trong Hầu phủ người, mấy đạo thân ảnh xông ra.

Nhưng rất nhanh, nhìn thấy sư tử đá trấn linh hạ tràng, những người này biểu lộ cứng đờ.

“Ngô Việt! Ngươi thân là Vạn Đỉnh vệ đô thống, phụ trách giữ gìn mộng giới chi đô an ổn, hiện có hung đồ tại bên ngoài Hầu phủ quát tháo, còn không xuất thủ có thể bắt được!”

“Vạn Đỉnh vệ tại cái này, làm gì ăn

Hầu phủ người gầm thét.

Ngô đô thống ngẩng đầu nhìn trời, 1 bộ mù mất thính giác, vạn sự không nghe thấy bộ dáng.

Để hắn đi lên kháng lôi nằm mơ!

Uy Võ Hầu phủ cùng Vạn Đỉnh vệ, cũng không có cái này giao tình.

“Đại nhân, Uy Võ Hầu phủ người, ánh mắt giống như là muốn ăn người.”

“Không có việc gì, rất nhanh bọn hắn liền không có công

phu, tìm ta phiền phức.”

Dù tiếp xúc không nhiều, nhưng liền 2 lần gặp mặt, vị này Trần tiên sinh tính tình, cũng không quá tốt.

Quả nhiên, hắn không nói một lời, thẳng đến Hầu phủ mà đi.

“Ngăn lại người này!”

“Tự tiện xông vào Hầu phủ, ngươi cũng biết hậu quả “

La Quan một bước đạp xuống.

Oanh ——

Vô hình khí tức, từ trong cơ thể hắn bộc phát, như vô hình sóng lớn, đánh bay một đám lính tôm tướng cua.

‘Ta bây giờ mượn dùng, là mộng chủ hồn phách ấn ký… Cái này uy lực, coi là thật không thể tưởng tượng nổi.’

‘Đây chính là, cao cấp Mộng tộc tại mộng giới bên trong thực lực sao kia trong truyền thuyết mộng giới chủ làm thịt, lại nên kinh khủng bực nào ‘

Có lẽ, hắn nên để Ly Sa đình chỉ, kế tiếp theo dò xét lúc trước biến cố chân tướng, nghĩ cách nhanh chóng rời đi mộng giới.

Suy nghĩ chợt lóe lên, La Quan nhanh chân tiến lên, tiến vào Hầu phủ.

“Địch tập!”

“Nhanh báo cầu viện, có ngoại lai hung đồ, giết vào Hầu phủ!”

“Mau mời Hầu gia!”

Kinh hô, kêu thảm bên trong, trong Hầu phủ người tè ra quần.

“Làm càn!”

“Liên thủ, trấn sát kẻ này!”

Rốt cục, trong Hầu phủ tọa trấn cao thủ hiện thân, đại khái là, Uy Võ hầu tư nhân cất giữ.

4 đạo thân ảnh xuất hiện, ngăn tại La Quan trước người, mỗi 1 cái đều phóng thích kinh người khí tức.

“Chết!”

4 người liên thủ một kích, không gian vỡ nát, có thể đem hết thảy hủy diệt.

La Quan 1 quyền đánh ra, “Cút!”

Oanh ——

1 quyền này, khiến không gian vỡ nát, cuốn ngược mà quay về.

“Oa!”

4 tên Hầu phủ tọa trấn cường giả, miệng mũi phun máu, đụng nát mảng lớn cung điện.

Một kích, khiến 4 phương tĩnh mịch, vô số ánh mắt hãi nhiên.

Lại không người có thể, ngăn cản La Quan nửa bước, hắn xâm nhập Hầu phủ chỗ sâu, dừng ở 1 cái ao nước giả sơn bên ngoài.

Ác mộng yêu linh khí tức, ngay tại cái này!

Đối phương, giờ phút này kiệt lực cuộn mình, thu liễm lấy, mình khí cơ.

Nhưng ở La Quan trong mắt, lại không chỗ che thân.

“Ra!”

Hắn đưa tay, hướng về phía trước một nắm.

Oanh ——

Nháy mắt, ao nước vỡ vụn, giả sơn băng liệt, 1 đạo khói đen bay thẳng thiên khung, nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Nhưng lại tại sau một khắc, lại bị bức ép ra hình thể, tại vô hình trong phong ấn trái trùng phải đụng, lại cũng trốn không thoát.

Trong khói đen, hiện ra một đôi con ngươi màu đỏ, gắt

gao nhìn chằm chằm La Quan, lộ ra rung động.

Như nghĩ không ra, nó thiên phú ẩn nấp bỏ chạy, vì sao ở trước mặt đối phương, hoàn toàn mất đi hiệu lực.

“Ly Sa ở đâu ta biết, ngươi nghe hiểu được.”

“Không nói, liền đi chết!”

Trong khói đen, truyền ra thống khổ gào thét, phong ấn lực lượng của nó, không ngừng co vào, áp chế.

Rất nhanh, thê lương thét lên truyền ra, “Ta nói, nàng bị giam tại Hầu phủ địa lao, bỏ qua ta, ta có thể nhận ngươi làm chủ nhân…”

“Hừ!”

La Quan 5 ngón tay nắm chặt.

Một tiếng hét thảm qua đi, khói đen vỡ nát, tiêu tán.

Tung hoành 4 phương, bị coi là mộng giới u ác tính ác mộng yêu linh, như vậy tan thành mây khói.

“Địa lao ở đâu “

Một tên Hầu phủ cường giả, bị lực lượng vô hình giam cầm.

Nghĩ đến ác mộng yêu linh hạ tràng, sắc mặt hắn trắng bệch, “Đừng… Đừng giết ta… Ta nói…”

La Quan dẫn theo người này, thẳng đến địa lao.

Nơi nào đó mật thất dưới đất, mấy thân ảnh gặp nhau.

Đột nhiên, kêu đau một tiếng vang lên, thân ở trong đó Uy Võ Hầu phủ, “Oa” phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt đại biến.

“Không tốt, ác mộng yêu linh bị giết, Hầu phủ xảy ra chuyện!”

Oanh ——

Hắn không có cái gì do dự, 1 quyền đánh nát đỉnh đầu, tự phá mở bên trong cái hang lớn phóng lên tận trời.

Thừa hơn mấy người, sắc mặt một mảnh xanh xám.

“Hôm nay tụ hội kết thúc, tản đi đi.”

“Riêng phần mình về nhà, lại nhìn thế cục.”

Rất nhanh, mấy người vội vàng rời đi.

Một bên khác, La Quan tại dẫn đầu dưới, đã đi tới Uy Võ Hầu phủ địa lao, 1 quyền đánh nát ngăn cách bình chướng, quả nhiên cảm ứng được Ly Sa khí tức.

“Người nào…”

Oanh ——

Còn chưa nói xong, liền bị 1 quyền đánh bay.

Rất nhanh, La Quan xâm nhập địa lao chỗ sâu, tại một gian bí ẩn trong lao tù, tìm được thoi thóp Ly Sa.

Nàng toàn thân vết máu, hiển nhiên đã thụ hình.

“Lớn… Đại nhân…”

Mấy cái hành hình người, một mặt hãi nhiên, 1 người trong đó thét lên, “Lớn mật, cái này bên trong là Uy Võ Hầu phủ, ngươi muốn chết…”

La Quan thỏa mãn bọn hắn, đưa tay một điểm, mấy người kia thân thể, tựa như pha lê nổ nát vụn.

“Không có việc gì, ta mang ngươi đi.”

Kéo đứt xiềng xích, La Quan ôm lấy Ly Sa, quay người đi ra ngoài.

Tựa ở trên người hắn, Ly Sa thở dốc mấy ngụm, “Lớn… Đại nhân… Bọn hắn đang ép hỏi ta, một món đồ nào đó tung tích… Khẳng định là trên người ta, có bọn họ ý đồ vật… Nhưng ta… Nhưng ta cũng không biết…”

La Quan bàn tay nắm thật chặt, một cỗ khí tức, tiến vào trong cơ thể nàng, ổn định thương thế, “Ta biết, có lời gì trở về rồi hãy nói, ngươi nghỉ ngơi trước một hồi.”

Ôm Ly Sa, vừa đi ra địa lao, đột nhiên có 1 đạo cường hoành khí tức, lấy tốc độ kinh người bức lâm.

Đón lấy, Hầu phủ trên không, vang lên rít lên một tiếng,

“Dám ở Hầu phủ hành hung tội không dung xá!”

Ngụy Võ hầu nhìn chằm chằm, đi ra địa lao La Quan, cùng với trong ngực Ly Sa, trong mắt sát cơ cuồn cuộn.

2 người kia, đều phải chết.

Hắn đưa tay, một cây toàn thân đen nhánh, như huyền thiết hắc côn xuất hiện, đập ầm ầm hạ.

Cái này huyền thiết côn, là Uy Võ Hầu phủ thế hệ truyền thừa 1 kiện đồ cất giữ, chính là bất hủ trọng bảo, có khủng bố thần uy.

Một đập phía dưới, sơn hà vỡ nát, vạn vật khó cản!

Diệt khẩu nha, chính là muốn lôi đình vạn quân, nhất kích tất sát. Hắn đã không lo được lại đi truy tra, Ly Sa trong tay phải chăng nắm giữ lấy, khối kia chảy ra đi mộng biển ngọc…

Oanh ——

Nổ vang rung trời, không gian đang vặn vẹo, sụp đổ, nhưng huyền thiết côn một kích, lại bị ngăn ở La Quan đỉnh đầu, không được tấc tiến vào.

“Ngươi là ai !” Ngụy Võ hầu kinh hô, mặt mũi tràn đầy chấn kinh.

Hắn một kích toàn lực, lại vận dụng huyền thiết côn, lại không thể rung chuyển người này nửa điểm.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, sát na cầu vồng 10,000 dặm, thoáng qua liền mất.

Tốc độ, nhanh thậm chí không ai thấy rõ, nó chân chính bộ dáng, liền đã biến mất không gặp.

Ngụy Võ hầu trừng lớn mắt, 2 tay che cổ, “Ta… Không có khả năng… Ngươi…” Nhưng thủy chung, nói không nên lời 1 câu đầy đủ.

Oanh ——

Hắn trực tiếp đổ xuống, bị mất mạng tại chỗ.

Núp ở phía sau mặt, mặt mũi tràn đầy may mắn, kinh hãi ngô đô thống, giờ phút này đầu “Ông” một tiếng, nháy mắt lâm vào trống không.

Sau đó, liền một cái ý niệm trong đầu —— xong, triệt để xong!

Hắn làm sao đều không nghĩ tới, La Quan hung hãn như vậy, lại vừa đối mặt, trực tiếp đánh giết Ngụy Võ hầu. Đây chính là 1 vị, mộng giới chi đô thực quyền hầu tước, tổ tiên vinh quang lại không đề cập tới, chính là nó bản thân, cũng là vô song cường hoành tồn tại.

Nhưng bây giờ, cứ như vậy bị giết.

“Nhanh! Nhanh phong tỏa hiện trường, ai cũng không thể đi!” Ngô đô thống dắt đầu cuống họng gọi, không

dám tiếp tục giả ngu.

Nhưng hắn cũng không có, để người đi bắt La Quan… Đương nhiên, coi như hắn hạ lệnh, cũng sẽ không có người đi lên.

Nói nhảm, bọn hắn thế nhưng là tận mắt, nhìn xem La Quan đánh tiến vào Uy Võ Hầu phủ, lại coi Ngụy Võ hầu là trận đánh chết.

“Hầu gia chết!”

Thét lên vang lên, vô số đạo độn quang, va chạm mở Vạn Đỉnh vệ điên cuồng chạy trốn.

An Như, Ly Hải bọn hắn, lúc này cũng rốt cục đuổi tới, tiến vào trong Hầu phủ, bản thân nhìn thấy chính là trước mắt một màn.

Nhìn xem Ly Sa, bị La Quan ôm vào trong ngực, nhìn lại một vùng phế tích Hầu phủ, cùng mất mạng ngã xuống đất Ngụy Võ hầu…

Ly Hải lẩm bẩm nói: “Cái này… Tỷ phu của ta hắn… Quả nhiên là lợi hại…”

Hiểu lầm

Không!

Tuyệt đối không có.

Từ hôm nay giờ phút này lên, Trần Thái Sơ chính là ta tỷ

phu, điểm này chính là nháo đến chúa tể trước mặt đại nhân, cũng tuyệt đối sẽ không cải biến.

Nhưng hắn vẫn chưa chú ý tới, bên cạnh An Như, nghe tới hắn thì thầm về sau, đột nhiên híp híp mắt.

Tê ——

Ly Hải run một cái, lưng sinh hàn.

Oanh ——

Oanh ——

Tiếng xé gió liên tiếp vang lên, mười mấy đạo thân ảnh, gào thét mà tới.

Một người cầm đầu, người mặc kim hoàng Kỳ Lân giáp, tay cầm Kỳ Lân thương, dưới ánh mặt trời quang mang sáng rực, tựa như thiên thần hạ phàm.

“Là Thần cung cấm vệ Trần Thống lĩnh!”

“Quá tốt, Trần Thống lĩnh đến, cái này hung đồ hẳn phải chết không nghi ngờ!”

“Trần Thống lĩnh, cho nhà ta Hầu gia báo thù a!”

Uy Võ Hầu phủ mọi người lại sống lại, lớn tiếng gào thét ánh mắt ác độc.

Trần Lâm nhíu mày, nhìn lướt qua bị giết chết Ngụy Võ hầu, hắn dù cùng nó không hợp, nhưng đối phương

chung quy là đường đường hầu tước.

Dù có tội phía trước, cũng không thể trực tiếp tru sát.

Nhìn chằm chằm La Quan, Trần Lâm gầm nhẹ, “Thúc thủ chịu trói, cho ngươi 1 cái thẩm phán cơ hội, nếu không chết!”

Ông ——

Kỳ Lân thương chấn minh, mũi thương chỉ, sát cơ trùng thiên.

Luận thực lực, có lẽ hắn chỉ mạnh hơn Ngụy Võ hầu 3 điểm, nhưng có chúa tể bệ hạ, ban cho Kỳ Lân giáp, Kỳ Lân thương gia trì, chí cảnh phía dưới hắn vô địch. Huống chi, bây giờ thân ở mộng giới chi đô, thân là Thần cung Thống lĩnh cấm vệ, có thể điều động đại mộng Thần cung chi lực trấn áp.

La Quan lắc đầu, “Ta nếu không nguyện, lại như thế nào “

Hắn tiến lên một bước.

Oanh ——

Khí tức khủng bố, sát na trùng thiên.

2 đạo cường đại khí cơ va chạm, khiến cho phong vân biến sắc, trên đỉnh đầu thiên khung đen nhánh xuống dưới.

Ầm ầm ——

Có lôi đình nổ tung, chiếu sáng La Quan khuôn mặt, kiên nghị mà trầm tĩnh.

Đối diện, Trần Lâm con ngươi co vào, một trận hãi hùng khiếp vía.

Đối phương khí tức… Không, tuyệt không có khả năng này… Cái này rõ ràng là…

Đúng lúc này, hắn ánh mắt đột nhiên nhìn thấy, trong đám người một thân ảnh. Tuy chỉ là giống nhau đến mấy phần, nhưng đối phương khí tức trên thân, hắn cũng sẽ không nhận lầm.

“Lớn mật! Dám đối Thần cung cấm vệ động thủ, chính là tội lớn mưu phản!”

“Trấn sát người này!”

Sau lưng, một đám Thần cung cấm vệ gầm thét.

Đúng lúc này, Trần Lâm đưa tay, “Đại mộng Thần cung cấm vệ, nghe lệnh.”

“Vâng, đại nhân!”

“Ngụy Võ hầu tư nuôi ác mộng yêu linh, bắt Vạn Đỉnh vệ đô thống Ly Sa, ý đồ mưu phản, tội không dung xá!”

“Người tới, phong cấm Uy Võ Hầu phủ, tất cả mọi người, hết thảy mang đi!”

Chương 1596 : Kỳ quái thiệp mời

“Tuân mệnh… A đại nhân, cái này…” Một đám Thần cung cấm vệ trừng lớn mắt.

Trong Hầu phủ người, càng là mặt mũi tràn đầy kinh sợ, “Trần Thống lĩnh, ngươi đây là ý gì “

Cũng có người, thấy thời cơ bất ổn lặng lẽ quay người, chuẩn bị trốn.

Trần Lâm mặt lạnh lấy, lạnh giọng nói: “Bản thống lĩnh lời nói, không nghe thấy sao toàn bộ cầm xuống, 1 cái đều không cho bỏ qua!”

“Vâng, thống lĩnh!”

Thần cung cấm vệ bắt người, mấy cái chạy trốn trong Hầu phủ người, bị trực tiếp đánh rớt.

Lập tức, tràng diện một mảnh kêu khóc, bị dẫn tới vây xem mọi người, 2 mặt nhìn nhau.

Tuy nói, Ngụy Võ hầu “Đã làm sai trước”, nhưng loại này xử trí, hay là quá hoang đường đi

Bá ——

Trần Lâm rơi xuống, nhấc chân đạp lăn 1 cái, ý đồ tập kích hắn Hầu phủ tu sĩ, chắp tay nói: “Vị tiên sinh này,

trước đó Trần mỗ mạo phạm, còn xin chớ trách.”

La Quan lắc đầu, “Trần Thống lĩnh, nếu như không có chuyện gì khác, chúng ta liền đi trước.”

Trần Lâm vội vàng nói: “Tốt, tiên sinh các ngươi tự tiện chính là.”

La Quan ôm Ly Sa, sải bước rời đi.

“Tỷ phu! Tỷ phu chờ ta một chút!” Ly Hải kêu to, nhảy một cái cao ba thước, tranh thủ thời gian đi theo.

Nhìn chung quanh, biết bao thống khoái.

Thấy rõ ràng, đều thấy rõ ràng, đây là tỷ phu của ta, thân tỷ phu.

Ngày đó, dọa lùi đuổi bắt An Như biểu tỷ những người kia lúc, Ly Hải liền biết, tỷ phu không phải người bình thường.

Nhưng hôm nay lại nhìn, cái này cái kia bên trong là “Không tầm thường người” mấy chữ này, liền có thể hình dung.

Phá cửa mà vào, tại chỗ giết Ngụy Võ hầu, cái này đều có thể toàn thân trở ra… Đừng nói, đầu này đùi ta Ly Hải, ôm định!

Đám người trầm mặc, đám người kính sợ.

Nhìn qua một đoàn người đi xa.

Trần Lâm cẩn thận, nhìn thoáng qua, cái kia đạo không đáng chú ý thân ảnh, vụng trộm ép nước bọt.

Chợt, thu liễm tất cả biểu lộ, “Hết thảy cầm xuống, ai dám phản kháng, giết chết bất luận tội!”

Ầm ầm ——

Phương xa, tiếng xé gió lên, càng nhiều đại mộng Thần cung cấm vệ, nhận Thống lĩnh đại nhân điều động mệnh lệnh, chạy nhanh đến.

Rời phủ.

Qua đắc ý kình Ly Hải, nhìn xem Ly Sa sắc mặt tái nhợt, khí tức suy yếu vô song, không khỏi hoảng hồn.

“Tỷ… Tiên sinh, tỷ tỷ của ta không có sao chứ cầu tiên sinh xuất thủ, mau cứu tỷ ta!”

Hắn “Phù phù” quỳ xuống.

La Quan vượt qua hắn, “Tránh ra, đừng vướng bận.”

Ôm Ly Sa tiến vào trong phòng, lại phất tay áo vung lên, đem cửa phòng đóng chặt.

“Đều chờ ở bên ngoài, yên tâm, không có việc gì.”

Ly Sa nằm ở trên giường, tái nhợt trên mặt lộ ra áy náy, “Lại để cho đại nhân hao tâm tổn trí, là thuộc hạ vô năng.”

“Nếu không phải là ta, ngươi chỉ sợ sẽ không, tuỳ tiện lại về mộng giới chi đô… Tốt, không đề cập tới khác, trước trị liệu thương thế đi.”

La Quan trên mặt, lộ ra một tia làm khó, nhưng rất nhanh lại bình tĩnh lại.

Hắn đưa tay, trong không khí hơi nước hội tụ, đảo mắt biến thành một đoàn thanh tuyền, tiếp lấy toát ra nhiệt khí.

Đưa lưng về phía Ly Sa, La Quan nói: “Cởi quần áo ra, mình đi vào đi.”

“… Là, đại nhân.”

Mấy hơi về sau, Ly Sa kêu lên một tiếng đau đớn, ngã trên mặt đất.

Nàng nhìn thoáng qua, thân thể của mình, mặt mũi tràn đầy đỏ lên, “Đại nhân, ta run chân… Ngài giúp ta một chút…”

La Quan mặt không biểu tình, “Được.”

Đem Ly Sa đưa vào trong đó, thanh tuyền rửa thân, tẩy đi hết thảy vết bẩn, tạp vật.

La Quan vạch phá đầu ngón tay, hướng trên người nàng điểm rơi.

Sau nửa canh giờ, hoàn thành băng bó, nhìn thoáng qua

trên giường, đã ngủ thật say Ly Sa, La Quan quay người đi ra ngoài.

“Tiên sinh, tỷ ta thế nào” Ly Sa một mặt lo lắng.

An Như cũng nói: “Biểu tỷ không có sao chứ “

La Quan nói: “Đã không còn đáng ngại, để nàng nghỉ ngơi thật tốt, mấy ngày nữa liền có thể xuống giường.”

…

“Trần Lâm, ngươi điên quên Ngụy Võ hầu thân phận đây chính là thế hệ công huân!”

“Bây giờ, huân quý nhóm đã liên hợp, náo hướng Thần cung, muốn chúa tể đại nhân nghiêm trị ngươi.”

Huynh trưởng một mặt giật mình, tức giận không thôi.

Thực tế không nghĩ ra, từ trước đến nay khôn khéo, trầm ổn, làm việc có độ Trần Lâm, hôm nay phát cái gì bị điên.

Hắn lại tự tiện làm chủ, định Ngụy Võ hầu đắc tội, thậm chí hạ lệnh đem toàn bộ Hầu phủ người, đều toàn bộ tóm lấy.

Bởi vậy tử thương người, số lượng không ít.

Mộng giới chi đô chấn động!

Trần Lâm một mặt bình tĩnh, “Huynh trưởng không cần

kinh hoảng, ta làm như vậy, tự nhiên có đạo lý.”

“Ngươi yên tâm, trận này rung chuyển, tác động đến không đến ta Trần gia.”

Đừng nói nhổ đi 1 cái, nho nhỏ Uy Võ Hầu phủ, chính là bạo lực hủy đi nửa cái mộng giới chi đô, hắn đều mặt không đổi sắc.

Huynh trưởng kinh nghi, “Cái này… Hẳn là hôm nay, ngươi là tuân mệnh làm việc “

Trần Lâm ám đạo, huynh trưởng xác thực thông minh, lại trực tiếp lắc đầu, “Huynh trưởng đừng hỏi, chuyện này, liền chỉ coi không biết.”

Đúng lúc này, có hạ nhân vội vàng chạy tới, “Thống lĩnh đại nhân, Thần cung người tới!”

Trần Lâm bỗng nhiên đứng dậy, “Nhanh, mở trung môn, nghênh đón!”

Một lát sau, bên ngoài chính điện.

Thần cung người tới triển khai gấm lụa, dưới ánh mặt trời, phản chiếu ra huyễn lệ hào quang, “Đại mộng Thần cung Thống lĩnh cấm vệ Trần Lâm, tận hết chức vụ, trung công thể bên trên, ban thưởng mộng hải chi linh, ban thưởng huyền ngọc quan, ban thưởng giao mãng thường phục, khâm thử.”

Trần Lâm quỳ xuống đất, “Thần Trần Lâm, lĩnh chỉ!”

Người tới mỉm cười, đem ý chỉ giao cho hắn, nhắc nhở: “Trần Thống lĩnh, mau theo ta đi Thần cung, tự mình khấu tạ bệ hạ đi.”

Trần Lâm mừng rỡ, “Vâng, thần tuân chỉ!”

Hắn đem ý chỉ, chuyển giao cho đại ca, cùng đi theo người, thẳng đến Thần cung.

Mà giờ khắc này, chúa tể bệ hạ hạ chỉ, khen thưởng Trần Lâm tin tức, lấy tốc độ kinh người truyền ra.

Như một chậu nước lạnh, đổ vào lăn trong chảo dầu, “Lốp bốp” kịch liệt nổ đùng về sau, rất nhanh lại trở nên yên ắng.

Khí thế hùng hổ, chuẩn bị náo cái long trời lở đất huân quý nhóm, quay đầu bước đi.

Đại mộng Thần cung.

Tuy là Thần cung Thống lĩnh cấm vệ, phụ trách Thần cung an toàn, tuần tra các phương.

Nhưng Trần Lâm cũng rất ít có cơ hội, tự mình gặp mặt chúa tể, hắn cố nén trong lòng kích động, ống tay áo ở giữa nắm đấm nắm chặt.

Chỉ là một cái suy nghĩ ——

Thành công!

Quả nhiên, hắn không nhìn lầm.

Vị kia, lại thật là… Suy nghĩ đến tận đây, Trần Lâm quả quyết đè xuống, chỉ sợ mạo phạm.

Rất nhanh, ở bên trong hầu dẫn đầu dưới, đi tới chúa tể bệ hạ ngự cực lớn điện.

Trần Lâm không dám ngẩng đầu, đi mau mấy bước, trực tiếp quỳ xuống, “Thần, Trần Lâm, bái kiến bệ hạ!”

Phía trên cung điện, màn che như màn như cát , khiến cho hậu thân ảnh, mơ hồ không rõ.

Coi như chỉ là một chút bóng ngược, liền có thể cảm nhận được, nghiêng nước nghiêng thành chi ý.

“Có chút sự tình, không nên nói, đừng nói.”

Nhu hòa, bình thản tiếng nói, tại trong đại điện tiếng vọng.

Trần Lâm thân thể xiết chặt, trùng điệp dập đầu, “Thần, tuân chỉ!”

Chờ đợi hồi lâu, lại vô động tĩnh truyền đến, Trần Lâm đánh bạo ngẩng đầu, quả nhiên màn che sau thân ảnh, đã không gặp.

Hắn buông lỏng một hơi, lại sau khi hành lễ, đứng dậy rời khỏi đại điện.

Nội thị chờ ở bên ngoài, mấy người nâng lụa đỏ ngọc bàn, “Chúc mừng Trần Thống lĩnh, phải bệ hạ ưu ái, ban

ân chi vật ở đây, xin cầm lấy.”

Trần Lâm chắp tay, “Đa tạ.”

Hắn quay đầu, nhìn thoáng qua đại điện, đáy mắt hiện lên mấy điểm kinh nghi, không hiểu, lại rất nhanh đè xuống.

Bệ hạ để hắn trầm mặc, chính là không hi vọng, việc này làm người biết… Có lẽ, trong đó có khác nguyên do đi.

Hậu điện, một vòng trắng nõn cái cằm, rơi vào ánh nắng chiếu rọi xuống, lại như là ngọc chất, phản chiếu ra một vòng vầng sáng.

“Tỷ tỷ, đánh cược của chúng ta, bắt đầu…”

“Lần này, ta tuyệt sẽ không thua ngươi.”

Nàng cười khẽ.

Một nháy mắt, trong điện tất cả mọi người, toàn bộ quỳ xuống đất.

Thiên khung phía trên, mây trắng lưu chuyển, mặt trời càng phát ra óng ánh sáng rực, kia là chúa tể bệ hạ ý cười, dẫn động thiên tượng biến ảo.

…

3 ngày sau.

Ly Sa thương thế, sơ bộ ổn định xuống dưới, dù còn

không thể sống động, nhưng còn lại chỉ là tĩnh dưỡng.

Ngày này, nàng sai người mời đến La Quan.

“Đại nhân, xin thứ cho thuộc hạ thất lễ, không thể đứng dậy nghênh đón.”

La Quan khoát tay, “Không cần so đo, ngươi trạng thái như thế nào “

Ly Sa mặt lộ vẻ cảm kích, “Hiện tại đã không còn đáng ngại, may mắn được đại nhân xuất thủ, nếu không lần này, thuộc hạ hẳn phải chết không nghi ngờ.”

Ngụy Võ hầu vốn là không có ý định để lại người sống, hành hình khảo vấn cũng chỉ là, vì tìm được cái nào đó đồ vật, đương nhiên không chút kiêng kỵ nào.

Ly Sa ngày ấy, là thật cùng tử vong, cách nhau một đường.

La Quan gật gật đầu, “Vậy là tốt rồi, hôm nay ngươi mời ta đến, là có chuyện gì “

Ly Sa vội vàng nói: “Về đại nhân, mấy ngày nay thuộc hạ mặc dù, trên giường không cách nào hoạt động, nhưng lại chưa dừng lại suy nghĩ.”

“Ngụy Võ hầu dù chưa làm rõ, bọn hắn thứ muốn tìm là cái gì, nhưng đã không có gấp đối ta hạ sát thủ, mà là nghiêm hình khảo vấn, thuộc hạ trên thân đại khái thật, có cái gì khẩn yếu chi vật.”

“Thuộc hạ nghĩ hồi lâu, rốt cục có một điểm đầu mối.”

Ly Sa trên mặt, lộ ra nghiêm túc, “Thuộc hạ nhớ được, ngay tại ta trước đó, đi theo vị đại nhân kia, xảy ra chuyện hôm trước, hắn từng cho ta một phần thiệp mời, muốn ta lần 2 ngày đưa cho An Nam bá, mời hắn qua phủ dự tiệc.”

“Lúc ấy, bởi vì thế cục khẩn trương, thuộc hạ vẫn chưa suy nghĩ nhiều, chỉ coi là vị đại nhân kia, chuẩn bị cùng An Nam bá thương nghị ứng đối chi pháp… Nhưng mấy ngày nay, ta cẩn thận hồi tưởng, lại cảm thấy không thích hợp.”

“Khi đó thế cục, đã vô cùng khẩn trương, An Nam bá sớm bị sớm giam lỏng, mọi người tránh chi trễ, đại nhân nhà ta làm sao sẽ còn, lại cho hắn thiệp mời cho dù quan hệ tốt, cũng nên tự mình mời, mà không phải quang minh chính đại mở tiệc chiêu đãi.”

La Quan ánh mắt chớp lên, “Ngươi nói là, kia phong thiệp mời có vấn đề “

Ly Sa nói: “Thuộc hạ càng nghĩ, chỉ có chuyện này, có chút không hợp lý, nhưng đây cũng chỉ là thuộc hạ suy đoán.”

La Quan nói: “Thiệp mời ở đâu bên trong “

Ly Sa cười khổ, “Thuộc hạ lúc trước lĩnh mệnh về sau, đã ở ngày kế tiếp, đem thiệp mời đưa đến An Nam bá phủ, lại cách 1 ngày, ta đi theo vị đại nhân kia liền xảy ra chuyện.”

“Mà An Nam bá, đã ở trận kia rung chuyển bên trong, cửa nát nhà tan.”

Thời gian trôi qua lâu như vậy, một phong thiệp mời, sợ là rất khó tìm được. Nhưng cái này chí ít, cũng là manh mối… Có lẽ, cái này thiệp mời bên trong, liền có Ly Sa bị ép hại, cùng lúc trước sự tình chân tướng.

“Ta biết.” La Quan đứng dậy, “Ngươi kế tiếp theo nghỉ ngơi, ta sẽ thử nghiệm, tìm tới cái này phong thiệp mời.”

Lúc ra cửa, hắn gặp An Như, vị này biểu tiểu thư bây giờ lại chuyển trở về, phụ trách chiếu cố Ly Sa.

“Tiên sinh.”

An Như hành lễ, trên tay bưng chén thuốc.

La Quan gật đầu, “An Như tiểu thư, Ly Sa thương thế, mấy ngày nay có lẽ có nhiều lần, nếu có tình huống kịp thời tới tìm ta.”

“Biết, tiên sinh yên tâm chính là, ta sẽ chiếu cố tốt biểu tỷ.” An Như dịu dàng ngoan ngoãn nói.

La Quan gật gật đầu, bước nhanh mà rời đi.

An Như nhìn thoáng qua bóng lưng của hắn, hơi nhếch khóe môi lên lên, lộ ra 1 cái đẹp mắt tiếu dung.

‘Ai nha, chén thuốc muốn lạnh, biểu tỷ, chuẩn bị uống thuốc nha!”

Nàng đẩy cửa đi vào.

…

An Nam bá phủ, hoàn toàn hoang lương, tĩnh mịch, mấy cái đại đại “Phong” chữ, dán tại ngoài cửa chính.

La Quan hơi du lịch đãng, cảm ứng xung quanh, xác định không có vấn đề, quay người lách qua một khoảng cách về sau, tiến vào An Nam bá phủ.

Ông ——

Tầng 1 vầng sáng khuấy động, liền muốn dẫn động, phong ấn phủ trạch đại trận, trấn áp kẻ xông vào.

Nhưng sau một khắc, cái này vầng sáng trực tiếp biến mất, mặc cho La Quan nhẹ nhõm xâm nhập.

Hắn nhíu mày, hẳn là đây là mộng chủ, sớm lưu lại chuẩn bị ở sau lắc đầu, hắn thân ảnh khẽ động, nhanh chóng trong phủ tìm kiếm.

Một phong thiệp mời, còn khoảng cách lâu như vậy, tìm tới khả năng rất xa vời.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Cũng may, thiệp mời đưa đến ngày thứ 2, còn chưa tới dự tiệc lúc, liền đã xuất hiện biến cố. Kia phong thiệp mời có lẽ, còn bảo tồn tại An Nam bá phủ nơi nào đó.

Đột nhiên, La Quan nhíu mày, thân ảnh khẽ động, giấu như một chỗ phòng trống.

Sau một khắc, mấy đạo lén lút thân ảnh, xuất hiện trong tầm mắt.

Bọn hắn động tác cẩn thận, tựa hồ cũng đang tìm kiếm cái gì, chuyên nghiệp lại cẩn thận.

Lại tìm tới 1 tòa viện, mấy người phàn nàn bực tức, “Cái này An Nam bá phủ, đều đã điều tra mấy lần, cái gì cũng không có, thật sự là uổng phí sức lực!”

“Ai nói không phải có thể lên dưới mặt mệnh lệnh, chúng ta có thể như thế nào “

“Đừng phàn nàn, động tác lưu loát điểm, sớm một chút lục soát xong rời đi. Nơi này, lúc trước chết không ít người, luôn cảm thấy âm trầm trầm.”

Rầm rầm ——

Một trận lật qua lật lại âm thanh, đây là An Nam bá phủ, một chỗ cùng loại chỗ ghi danh Thiên viện, rất nhiều thứ đều bị rơi xuống trên mặt đất.

“Động tác điểm nhỏ, những này là thứ gì “

1 người nhặt lên, tiện tay đọc qua, “Là thiệp mời… Hừ, An Nam bá xảy ra chuyện trước, thế nhưng là chạm tay có thể bỏng nhân vật, ai có thể nghĩ tới, nói ngã liền ngã.”

Hắn lại lật nhìn một lần, không có phát hiện cái gì vật hữu dụng, tiện tay vứt trên mặt đất.

Dù sao, đã bị lục soát rất nhiều lần, An Nam bá phủ khắp nơi bừa bộn, ngược lại không lo lắng lưu lại vết tích.

“Đi thôi, lại một chuyến tay không.”

“Xúi quẩy, nơi này tới một lần, ta toàn thân không được tự nhiên.”

Bá ——

Bá ——

Mấy thân ảnh lặng lẽ rời đi.

Mặt đất vang lên tiếng bước chân, La Quan phủ phục, nhặt lên mặt đất thật dày một chồng thiệp mời. Đọc qua một lần, rất mau tìm đến một phong, ngẩng đầu vì “Hưng Yên tướng quân” thiệp mời. Mà Hưng Yên tướng quân, chính là Ly Sa trước đó, đi theo vị đại nhân kia.

Ngón tay vê động, trước mắt chính là 1 trương, phổ thông thiệp mời, nhưng La Quan đôi mắt lại hơi sáng lên.

Hô ——

Đầu ngón tay hắn, hỏa diễm tự hành dấy lên, thiệp mời tùy theo hóa thành tro tàn, một phương đốt ngón tay lớn

nhỏ màu trắng khối ngọc, xuất hiện tại tro tàn bên trong.

—

—

—

—

Chương 1597 : Để sư tỷ ôm một cái

La Quan ánh mắt hơi sáng, đem màu trắng khối ngọc cầm trong tay.

Sau một khắc, một thanh âm trực tiếp tại não hải vang lên.

“Là thật, đúng là thật!”

“Bệ hạ xảy ra chuyện, nhanh đi mời…”

Hoảng loạn, sợ hãi, càng có chấn kinh.

Đáng tiếc, chỉ mới nói nửa câu, nhưng trong đó truyền lại ra tin tức, đã đầy đủ kinh người.

La Quan thần sắc nghiêm túc.

Đầu tiên, bệ hạ xưng hào, nếu không có chuyện ngoài ý muốn, ứng chỉ là mộng giới chủ làm thịt.

Mà trước đó, Ly Sa nói qua, nàng từng vô ý nghe “Hưng Yên tướng quân” đề cập, chúa tể quyền hành hư hư thực thực bị người cướp.

Chuyện này, quả nhiên là thật sao

Nhưng nếu coi là thật như thế, sự kiện khủng bố như vậy, vì sao như thế an ổn

Dù trước đó, như An Nam bá, Hưng Yên tướng quân các loại, bị đánh rớt bụi bặm, nhưng như vậy sự tình mà nói, lại tính không được cái gì.

Dù sao, mộng giới chủ làm thịt như xảy ra ngoài ý muốn, toàn bộ mộng giới chi đô, đã sớm nên vỡ tổ.

Chớ nói chi là, còn có Ly Sa trong miệng, đầu kia ngủ say kinh khủng mộng biển cự thú.

La Quan vuốt vuốt mi tâm, vô ý thức quay người, nhìn về phía toà kia xây dựa lưng vào núi, cao vút trong mây đại mộng Thần cung.

Cái nào đó nháy mắt, không biết có phải hay không ảo giác, hắn mơ hồ cảm thấy, tại toà này thần bí, không thể thăm dò Thần cung bên trong, cũng đang có một đôi mắt, đang lẳng lặng nhìn chăm chú lên hắn.

Rời phủ.

An Như đặt chén trà xuống, như phát giác được cái gì, đột nhiên quay đầu nhìn thoáng qua sắc trời, tiếp lấy lộ ra một vòng xán lạn tiếu dung.

Đối diện, Ly Hải si một chút, cà lăm mà nói: “Đồng hồ… Biểu tỷ, ngươi cười cái gì đâu “

An Như nói: “Trời chiều đem rơi, hào quang 10,000 dặm, tốt đẹp như vậy một màn, không đáng mừng rỡ sao

Ly Hải ngốc ngốc cười, “Cái kia, ta không hiểu.”

An Như không quay đầu lại, “Ngày cũ rơi xuống, mới ngày mới có thể thăng thiên… Biểu đệ, ngươi đừng nói chuyện, ta nghĩ thưởng thức một hồi.”

Nàng lại nâng chung trà lên, thân thể có chút hướng về sau, tựa lưng vào ghế ngồi, khóe miệng mỉm cười bình tĩnh hài lòng.

…

Đảo mắt, quá khứ nửa tháng, Ly Sa thương thế, cơ bản khôi phục lại.

1 ngày này, rời phủ đột nhiên náo nhiệt lên, đúng là đại mộng Thần cung người tới, mang đến chúa tể bệ hạ ý chỉ.

Đối rời phủ mà nói, đây là xưa nay chưa thấy đầu một lần, một hồi lâu hỗn loạn về sau, Ly Sa, Ly Hải tỷ đệ, mới quỳ xuống tiếp chỉ.

Trong thần cung hầu triển khai ý chỉ, “Vạn Đỉnh vệ đô thống Ly Sa, tận hết chức vụ làm theo việc công an dân, tại Ngụy Võ hầu mưu phản một chuyện bên trong, cư công chí vĩ, đặc biệt thăng chức Vạn Đỉnh vệ phó Thống lĩnh chức, vào cung lĩnh thưởng!”

Tuyên đọc thôi, khép lại ý chỉ, cười tủm tỉm nói: “Ly Sa phó Thống lĩnh, nhanh tiếp chỉ đi, ngài mau chóng thu thập một chút, theo ta tiến vào Thần cung.”

“Vâng, đa tạ nội thị đại nhân.” Ly Sa kinh hỉ lại mờ mịt,

tiếp chỉ ý.

Đúng lúc này, bên tai lại vang lên, tên này nội thị thanh âm, “Nghe nói, Ly Sa phó Thống lĩnh phủ thượng, ở 1 vị Trần tiên sinh, bệ hạ rất là tò mò, liền mời phó Thống lĩnh mang lên, cùng nhau tiến cung đi.”

Ly Sa trong lòng run lên, “Vâng, thần tuân chỉ.”

Nàng bàn giao Ly Hải, hảo hảo chiêu đãi nội thị về sau, vội vàng về hậu viện.

“Tiên sinh, không tốt!”

Nàng hạ giọng, một mặt sốt ruột.

“Bệ hạ hạ chỉ, muốn ta cùng tiên sinh vào cung, có phải là ngài tồn tại, đã bại lộ” Ly Sa cắn răng một cái, “Tiên sinh, ngài đi nhanh đi, ta giúp ngài kéo dài thời gian.”

La Quan dù chưa nói rõ, nhưng từ hắn điều tra lúc trước, trận kia biến cố đến xem, Ly Sa đã đại khái đoán được, tiên sinh thân phận ——

Lúc trước trận kia biến cố, nhất định liên lụy đến, tiên sinh nhân vật sau lưng.

La Quan đứng dậy, “Như coi là thật bị chú ý tới, lại có thể chạy trốn tới đâu đây đi thôi, đừng để bệ hạ lâu chờ.”

Ly Sa cười khổ một tiếng, gật đầu.

Nàng thừa nhận, mình quan tâm sẽ bị loạn, mộng giới tuy mênh mông vô ngần, nhưng ở chúa tể trước mặt bệ hạ, lại như trong lòng bàn tay xem văn, chỉ cần bệ hạ xuất thủ, trốn ở chân trời góc biển cũng không làm nên chuyện gì.

Ly Sa lần thứ 1 tiến vào đại mộng Thần cung, nhìn trước mắt, rộng rãi to lớn, như thiên cung kiến trúc, thần sắc kính sợ.

Kia là ra ngoài bản năng, đối thượng vị người e ngại.

Nhưng khi nàng dư quang, nhìn về phía bên cạnh tiên sinh, đã thấy một mặt bình tĩnh, không khỏi âm thầm khâm phục, không hổ là tiên sinh a.

Nội thị phía trước 2 người ở phía sau, một đường tiến lên, lại đi thẳng tới đỉnh núi, toà kia nhất nguy nga cung điện bên ngoài.

Đột nhiên, La Quan lòng có cảm giác, ngẩng đầu nhìn lên trên.

Thế núi phá mây bên trên, cung điện lăng cửu tiêu, hắn thân ở nơi đây, càng nhìn đến 1 cái biển.

Biển ở trên trời, như hư vô huyễn ảnh, lại có sóng cả vô tận, tại đáy biển này bên trong, cất giấu một đoàn chiếm cứ kinh người bóng đen.

‘Mộng biển cự thú…’

Đột nhiên, kia trong biển cự thú, như phát giác được cái

gì, đuôi dài bỗng nhiên vung vẩy, nhấc lên 10,000 dặm cuồn cuộn.

To lớn con mắt rung động, mở ra một cái khe hở, khí tức khủng bố đập vào mặt.

Đúng lúc này, nó như nhận một loại nào đó trấn an, con mắt một lần nữa khép kín, nước biển bình tĩnh lại.

Bên người Ly Sa, trước người nội thị, đối đây hết thảy, rõ ràng không biết chút nào.

“Vạn Đỉnh vệ phó Thống lĩnh Ly Sa, trong điện yết kiến.”

Đại điện cửa điện, từ bên trong từ từ mở ra.

Ly Sa thở sâu, trực tiếp đại lễ thăm viếng, “Thần Ly Sa bái kiến bệ hạ, tạ bệ hạ long ân, thần khắc sâu trong lòng ngũ tạng!”

“Mang phó Thống lĩnh xuống dưới, tuyển binh giáp khí cụ.”

“Vâng, bệ hạ.”

Một tên nội thị, đi tới trước người, “Phó Thống lĩnh, mời đi theo ta.”

Ly Sa trừng lớn mắt, liền một câu, nàng liền bị đuổi tiên sinh đâu !

Nhưng lúc này, nàng cái gì cũng không dám làm, đi theo nội thị quay người rời đi.

Bành ——

Cửa điện quan bế, hoàn toàn yên tĩnh.

Màn che về sau, thân ảnh như mộng như ảo, dừng lại hồi lâu, thanh âm mới mang theo uy nghiêm vang lên, “Trần Thái Sơ, ngươi thật là lớn gan, gặp mặt trẫm lúc, dám không thăm viếng!”

La Quan xác thực không có quỳ, hắn đứng tại trong điện, biểu lộ phức tạp, giật mình bên trong lại gặp nạn lấy tin.

Nghe vậy, cười khổ một tiếng, “Sư tỷ, ngươi không phải từng truyền tin cho ta, yêu cầu cứu sao xem ra, sự tình đã giải quyết.”

Bá ——

Màn che bị xốc lên, một thân ảnh đi ra, kia gương mặt chính là Chu Nhiên, nàng một mặt không thú vị, “La Quan, ngươi thật chán, liền không thể bồi tiếp ta, lại diễn sẽ hí “

Đón lấy, tươi sáng cười một tiếng, “Sư đệ, đến, để sư tỷ ôm một cái, ngươi tiếp vào ta truyền tin, lại thật xâm nhập mộng giới, sư tỷ ta rất cảm động.”

La Quan lắc đầu, “Không dám lừa gạt sư tỷ, việc này thật đúng là trùng hợp… Nhưng hôm nay, thấy sư tỷ bình yên vô sự, ta liền yên tâm.”

Chu Nhiên một bước, liền tới đến trước người, “Tính ngươi trung thực, không có nói hươu nói vượn, đi thôi, sư tỷ 2 ngày nay không có việc gì, hảo hảo chiêu đãi ngươi.”

“Vâng, sư tỷ.”

Chu Nhiên dừng bước lại, “Chúng ta được quan hệ phải giữ bí mật, ngươi thạo a dù sao, ta thân là chúa tể, cao hơn cao tại thượng, không thể biểu hiện liền giống như người bình thường.”

“Nghe sư tỷ.”

“Ngoan!”

Chu Nhiên cười một tiếng, giữ chặt La Quan, hướng về sau điện bước đi.

Phụng dưỡng chúa tể nội thị, cung nữ, trợn to tròng mắt, cảm giác một khắc liền muốn bạo chết.

Cái này… Cái này tình huống như thế nào…

Bệ hạ… Chúa tể bệ hạ… Lại cùng nam tử này… Như thế thân mật…

Tê ——

Bọn hắn cảm thấy, giống như là chạm đến, cái nào đó cấm kỵ chi bí, vội vàng cúi đầu, chỉ coi mình là khúc gỗ.

Đại mộng Thần cung xây dựa lưng vào núi, đỉnh núi đại

điện tên “Biển mây cực”, là chúa tể ngự cực chỗ, cũng là nàng chủ yếu hoạt động khu vực.

Tiền điện, tiếp kiến hạ thần.

Hậu điện, thì là bệ hạ tư nhân chỗ.

La Quan là cái thứ 1, trừ nội thị, cung nữ bên ngoài, bước vào trong đó ngoại nhân.

Trước mắt, lại có từng cái to lớn bọt khí, lơ lửng giữa không trung

“Sư đệ, đi, ta mang ngươi mở mang tầm mắt.”

Chu Nhiên đánh cái búng tay, lôi kéo La Quan, tiến vào bên trong 1 cái bọt khí.

Bá ——

Sau một khắc, 2 người thân ảnh lại xuất hiện tại, 1 đầu trên đường dài.

Người đến người đi, phi thường náo nhiệt.

Yên hỏa khí tức, nồng đậm xen lẫn.

“Mì hoành thánh, tươi mới mì hoành thánh, 2 vị khách quan, muốn ăn một bát mì hoành thánh sao” chủ quán hét lớn, mời chào khách hàng.

Chu Nhiên cười một tiếng, nói: “Ta ngẫu nhiên đến cái này bên trong, mỗi lần đều ăn bát mì hoành thánh,

hương vị rất không tệ, sư đệ ngươi thích không “

La Quan gật đầu, “Nghe không sai, ăn một bát đi.”

Hắn nhìn chung quanh, mặt lộ vẻ trầm tư.

Nơi này không phải huyễn giới, hết thảy đều là thật… Cho nên, đây là độc thuộc về, mộng giới chủ làm thịt mộng giới một góc

Chu Nhiên ngồi xuống, “Lão bản, hai bát mì hoành thánh.”

“Được rồi, ngài hơi chờ.” Chủ quán động tác nhanh nhẹn, lên nồi để vào mì hoành thánh.

Rất nhanh, liền đã bưng lên, “Khá nóng, 2 vị mời chậm dùng.”

Chu Nhiên ăn 1 cái mì hoành thánh, híp híp mắt, “Ăn ngon, sư đệ ngươi cũng nếm thử.”

La Quan miệng vừa hạ xuống, ân… Quả nhiên, tươi hương ngon miệng, hương vị tuyệt hảo.

“Sư đệ, cuộc đời trước đây là 1 vị Trù Thần, nhất là làm tiểu mì hoành thánh, hương vị nhất tuyệt.”

“Sư tỷ ta đây, liền lặng lẽ động một chút thủ đoạn, tại sau khi hắn chết đem nó hồn phách, tiếp đón được mộng giới.”

“Không phải, dưới mắt cái này một ngụm, thật sự thất

truyền.”

Chu Nhiên nhíu nhíu mày, lộ ra vẻ đắc ý kình.

La Quan chắp tay, “Sư tỷ hảo thủ đoạn, bội phục!”

“Hừ, sư tỷ thủ đoạn của ta, ngươi mới kiến thức mấy điểm nhanh ăn đi, coi như là cho ngươi an ủi.” Chu Nhiên nói đến đây, cười cười, “Sư đệ, nhà ta trấn thủ Thần thú, lợi hại đi ngươi cũng vậy, thật đánh thức gia hỏa này, ta cũng được đau đầu.”

La Quan trầm mặc một chút, “Sư tỷ, đó chính là trong truyền thuyết mộng biển cự thú “

“Đúng, tổ truyền, thực lực rất mạnh, cùng ta cũng kém không nhiều.” Chu Nhiên mỉm cười, “May mắn có nó, sư tỷ ta a, lần này mới có thể chuyển nguy thành an.”

La Quan nhíu mày, “Tại mộng giới, còn có người có thể, khiêu chiến sư tỷ địa vị của ngươi “

Mộng giới chủ làm thịt, chính là cái này 1 cái thiên địa, chân chính chấp chưởng giả.

Nhất niệm âm dương, nhất niệm trời sập.

Nó trạng thái, thậm chí so La Quan, tại nguyên sơ vũ trụ địa vị, đều càng thêm vững chắc.

Cái này còn có thể xảy ra chuyện

Chu Nhiên thở dài, “Mộng giới, là thật lại là giả, thật giả

xen lẫn, có hư ảo, không biết thuộc tính, sư tỷ ta cũng không thể gối cao không lo… Bất quá cũng may, sư đệ ngươi đến, lần này ngươi cần phải giúp sư tỷ, triệt để bình định tai hoạ ngầm.”

La Quan đôi mắt ngưng lại, “Còn có tai hoạ ngầm “

Chu Nhiên khoát tay, “Được rồi, hôm nay cao hứng, trước không đề cập tới những này, sư đệ ngươi ăn được không có cái này bên trong ăn ngon, chơi vui nhiều, sư tỷ dẫn ngươi gặp biết hạ.”

Kéo La Quan, 2 người ra mì hoành thánh bày.

Sau đó, liên tiếp 3 ngày, 2 người hung hăng ăn ăn ăn, chơi chơi chơi, bao quát sòng bạc kỹ viện, đều lưu lại 2 người dấu chân.

La Quan uống lớn, chạy vào phòng, Chu Nhiên cười tủm tỉm phất tay, mệnh những người khác lui ra.

Nàng nghĩ nghĩ, ghé vào bộ ngực hắn, lẳng lặng nghe một hồi, “Sư đệ, ngươi tửu lượng này, làm sao lui bước nhiều như vậy sư tỷ ta a, còn không có tận hứng.”

Liếm liếm khóe miệng, Chu Nhiên ánh mắt có chút lửa nóng.

Nhưng không biết nghĩ đến cái gì, nàng bĩu môi, từ trên người hắn đứng lên, đóng cửa ra ngoài.

Bá ——

La Quan mở mắt ra, trong đôi mắt, một mảnh thanh minh.

Nàng, không phải Chu Nhiên!

—

—

—

—

Chương 1598 : Giết chóc huân quý người tội đáng muôn lần chết

Biển mây cực, chúa tể tư nhân lĩnh vực.

Bọt khí mặt ngoài, hiện lên tầng 1 quang mang, Chu Nhiên, La Quan thân ảnh xuất hiện.

“Sư đệ, có thời gian lại đến chơi, sư tỷ còn có khác sự tình, sẽ không tiễn ngươi.”

La Quan gật đầu, “Ừm, sư tỷ, ta trước hết cáo từ.”

“Chờ chút.”

“Làm sao sư tỷ “

Chu Nhiên giống như cười mà không phải cười, “Mấy ngày nay, có lẽ sẽ có phiền phức tới cửa, ngươi cứ việc làm ầm ĩ, chính là chọc thủng trời, cũng có ta cho ngươi ôm lấy, ghi lại không có “

La Quan nói: “Biết, sư tỷ.”

Chu Nhiên nhấc nhấc tay, một tên nội thị không biết, từ chỗ nào đi tới, cung kính nói: “Trần tiên sinh, nô tỳ đưa ngài ra ngoài.”

Nhìn qua hắn bóng lưng, Chu Nhiên cười cười, lộ ra hai

hàm răng trắng, “Sư đệ a sư đệ, ngươi thật sự chính là, thông minh vạn điểm.”

Ngoài điện.

Ly Sa thấy La Quan ra, buông lỏng một hơi, vội vàng tiến lên, “Tiên sinh, không có sao chứ” nàng liền chưa nghe nói qua, có người bị bệ hạ tự mình triệu kiến, có thể ngốc lâu như vậy.

La Quan ánh mắt chớp lên, “Ly Sa, ngươi tại cái này cùng bao lâu “

“Hẹn 1 canh giờ.”

Quả nhiên, bọt khí bên trong thế giới, cùng mộng giới tốc độ thời gian trôi qua cũng không giống nhau.

“Ừm, chúng ta đi thôi.”

Ly Sa rất hiếu kì, bệ hạ cùng tiên sinh ở giữa, đến cùng nói cái gì.

Nhưng nàng rất nhanh, liền đè xuống suy nghĩ.

Một đường thuận lợi, đến Thần cung lối ra lúc, 2 người gặp Trần Lâm, đối phương chủ động chắp tay, “Chúc mừng cách phó Thống lĩnh, gặp qua Trần tiên sinh.”

Hiển nhiên, thân là Thần cung Thống lĩnh cấm vệ, hắn đã sớm biết ý chỉ, nhưng đối mặt La Quan lúc, trên mặt hắn biểu lộ, lại càng thêm nghiêm túc, đoan chính.

Ly Sa sau khi nói cám ơn, thấy La Quan chỉ là gật gật đầu, vô ý cùng đối phương trò chuyện, liền xin lỗi một tiếng, 2 người lên xe rời đi.

Một tên Thần cung cấm vệ thân tín, nhíu mày, “Người này, chính là tại chỗ đánh giết, Ngụy Võ hầu cái kia Trần Thái Sơ hừ! Ngược lại là đủ ngạo khí, đối mặt thống lĩnh, cũng dám cấp bậc lễ nghĩa không chu toàn.”

Bên cạnh 1 người, nhẹ nhàng lắc đầu, “Vị này Trần tiên sinh, như lai lịch bất phàm, hay là đừng trêu chọc cho thỏa đáng.”

Trần Lâm xem ra, “Du Dịch, ngươi biết Trần tiên sinh “

Du Dịch cười khổ, “Trước đây không lâu, có vị họ hàng xa mở miệng, mời ta giúp một chút, kém chút va chạm Trần tiên sinh. May mắn, tiên sinh khoan dung độ lượng, vẫn chưa cùng ta so đo.”

Trong mắt của hắn, lộ ra may mắn.

Ngụy Võ hầu a, như vậy thực quyền huân quý, nói giết liền giết, hắn lại có mấy điểm phân lượng

Trần Lâm gật đầu, lại liếc mắt nhìn, bên cạnh sắc mặt không cam lòng thân tín, trầm giọng nói: “Du Dịch nói không sai, Trần tiên sinh thân phận không tầm thường, tuyệt đối không được trêu chọc.”

Thân tín sắc mặt biến hóa, lúc này mới gật gật đầu.

Du Dịch như nghĩ đến cái gì, hạ giọng, “Thống lĩnh, cách

đô thống lần này, đặc biệt lên chức làm Vạn Đỉnh vệ Phó Đô thống, ngài nhìn việc này…”

Trần Lâm đánh gãy, “Việc này, không muốn nói nhiều luận, bệ hạ làm việc, tự có đạo lý riêng.”

“Các ngươi chỉ cần ghi nhớ, Thần cung cấm vệ vĩnh viễn hiệu trung với bệ hạ, cái này liền đủ.”

Phát giác được, thống lĩnh lời nói bên trong toát ra một ít ý vị, Du Dịch sắc mặt hai người khẽ biến, túc công bố là.

…

Mộng giới chi đô, hoa lê phường.

1 cái không đáng chú ý tiểu viện.

Ngoài viện, người đến người đi, là 1 đầu náo nhiệt phố xá, lại không người biết được, giờ phút này ngay tại cách nhau một bức tường trong đình viện, lại tụ tập đông đảo, dậm chân một cái đất rung núi chuyển đại nhân vật.

Mà thân phận của bọn hắn, có cái rõ ràng điểm giống nhau —— huân quý!

Giờ phút này, trong viện không khí ngột ngạt, mọi người sắc mặt ngưng trọng.

“Các vị.” 1 người mở miệng, đánh vỡ trầm mặc, “Ngụy Võ hầu bị giết, Ly Sa thu hoạch được lên chức, thế cục cơ hồ sáng tỏ… Cái này, chính là bệ hạ, cấp cho ta thứ

cảnh cáo… Ta hoài nghi, ngươi ta trước đó động tác, đã lộ ra sơ hở.”

Mọi người biến sắc, một mảnh xao động, lộ ra kinh hoảng, tức giận.

Nhưng cũng may, miễn cưỡng còn bảo trì bình thản, nhưng bầu không khí lại rõ ràng, trở nên càng thêm ngưng trọng.

1 đạo thanh âm già nua, kế tiếp theo vang lên, “Hôm nay triệu tập, chính là cùng chư vị thương nghị, phải chăng từ bỏ lần này trích tinh kế hoạch “

“Từ bỏ” cười lạnh một tiếng theo sát phía sau, nháy mắt hấp dẫn đến, mọi người ánh mắt.

Là Bình Tân hầu, vị này kế thừa tổ nghiệp, khai thác mộng giới biên giới, có chiến công gia thân hầu tước, quanh thân sát khí trong mắt hàn quang lập loè, “Ta ngược lại cảm thấy, như việc này, quả nhiên là bệ hạ cảnh cáo, chính là một chuyện tốt “

Hắn nhìn quanh, mặt mày kiệt ngạo, “Các vị, tuy nói những năm gần đây, bệ hạ trường cư biển mây cực, thu liễm rất nhiều tâm tính. Nhưng bệ hạ là thế nào đăng cơ, các ngươi chưa quên đi “

Mọi người sắc mặt, nháy mắt khó coi.

Kia là tất cả huân quý, không muốn hồi tưởng ác mộng, vô số gió tanh mưa máu, người bị giết đầu cuồn cuộn.

Bệ hạ lật đổ, mộng giới cách cục, quy củ, thí huynh giết đệ, cuối cùng lấy nữ tử chi thân, trở thành mộng giới chủ làm thịt.

Mà cái này, cũng dẫn đến huân quý nhất hệ, cùng hoàng quyền ngăn cách, chôn họa đến nay.

“Hừ! Như bệ hạ, coi là thật phát giác được, ngươi ta sở tác sở vi, đã sớm phát động lãnh khốc thanh tẩy, còn có thể khoan dung ngươi ta ở đây gặp nhau” Bình Tân hầu đứng dậy, triển khai 2 tay, “Cho nên, chỉ có một cái khả năng, đó chính là bệ hạ do dự.

“Vì sao do dự đương nhiên là bởi vì, bệ hạ xảy ra vấn đề… Chư vị, có lẽ món kia nghe đồn, cũng không chỉ là nghe đồn. Có lẽ, ngươi ta chờ đợi vô số năm, vi phụ huynh tổ tông cơ hội báo thù, rốt cục đợi đến!”

Bá ——

Trong viện, cây kim rơi cũng nghe tiếng.

Huân quý nhóm đôi mắt trừng lớn mắt, hô hấp to thêm.

Nghe đồn…

Đương nhiên là, đến từ Thần cung chỗ sâu, món kia không thể nói khủng bố sự kiện.

Huân quý hệ thống, cùng hoàng quyền chặt chẽ buộc chặt, tuy bị bệ hạ chặt đứt tay chân, nhưng vẫn như cũ còn có chôn sâu xúc tu.

Là lấy, do dự mãi sau lửa cháy thêm dầu, lúc này mới có "An Nam bá" "Hưng Yên tướng quân" bọn người bị đánh rớt bụi bặm.

Mà bệ hạ, giữ yên lặng.

Cùng Ngụy Võ hầu bị giết một chuyện, đặt chung một chỗ, có thể coi là là cảnh cáo, nhưng trải qua Bình Tân hầu giải đọc, mọi người nhịp tim như sấm.

Liếm một chút, phát khô khóe môi, có người mở miệng, "Chư vị, bỏ phiếu đi!"

Bình Tân hầu cái thứ 1 nhấc tay.

Sau đó, là cái thứ 2, cái thứ 3… Rất nhanh, liền vượt qua một nửa.

Còn lại người, liếc nhau, cũng nhao nhao nhấc tay.

"Tốt! Đã, mọi người nhất trí đồng ý, vậy chúng ta liền thử một lần nữa… Nhìn chúng ta bệ hạ, có phải là thật hay không, lâm vào khốn cảnh."

Bình Tân hầu nhếch môi, tiếu dung điên cuồng, "Hiện tại, chọn 1 mục tiêu đi."

Trần Lâm bị trước hết nhất đưa ra, nhưng rất nhanh lại bị phủ định.

Thân phận của hắn, quá mức mẫn cảm, rất dễ dàng gây nên quá nhiều chú ý.

Như vậy, trừ Trần Lâm bên ngoài, lại 2 cái danh tự, rất nhanh bị xách ra.

Ly Sa.

Trần Thái Sơ!

Cái trước, bởi vì Ngụy Võ hầu bị giết một chuyện, thu hoạch được tấn thăng.

Mà cái sau, thì là tự tay, giết chết Ngụy Võ hầu.

Càng quan trọng chính là, căn cứ Thần cung tuyến báo, người này bị bệ hạ triệu kiến, lại biển mây cực ngốc 1 canh giờ lâu.

Ly Sa bây giờ, dù chiếm Vạn Đỉnh vệ phó Thống lĩnh cao vị, nhưng căn cơ nông cạn, thực lực càng không chịu nổi một kích…

“Vậy liền tuyển, cái này Trần Thái Sơ, giết chóc huân quý người, tội đáng muôn lần chết!”

“Bệ hạ thân cận, là cố ý tuyển hắn làm đao sao “

“A! Vậy liền nhìn, hắn cây đao này, có đủ hay không sắc bén!”

Tiếng cười lạnh, tràn ngập sát cơ.

…

Ly Sa cưỡi ngựa nhậm chức, trở thành Vạn Đỉnh vệ phó

Thống lĩnh, thu hoạch được quan trạch 1 cái, lại vừa lúc tọa lạc tại, An Như sát vách.

Dọn nhà về sau, nàng thường xuyên tới đi lại.

“Tiên sinh, là ta trang dung phạm sai lầm sao” giờ phút này, An Như đột nhiên mở miệng, khóe miệng mỉm cười.

Nàng vốn là bên trong mị, cho người ta một loại nở nang diễm lệ cảm giác, giờ phút này đuôi lông mày gảy nhẹ, phá lệ động lòng người.

La Quan lay động, “Không có, chẳng qua là cảm thấy An Như tiểu thư, là chân chính hiểu được hưởng thụ sinh hoạt người.”

An Như cười một tiếng, lắc đầu, “Ta chỉ là lười biếng, không muốn đem tinh lực, đặt ở trên tu hành thôi, là ta quấy rầy đến tiên sinh tu hành “

La Quan nói: “An Như tiểu thư nghĩ nhiều.”

“Vậy là tốt rồi, tiên sinh thật muốn ghét ta, An Như thế nhưng là sẽ rất thương tâm.” Nàng cười khẽ, tiếp lấy đứng dậy, cho La Quan rót một chén trà, “Tiên sinh chậm dùng, ta mới học một món ăn, chờ chút còn xin tiên sinh, phí công phê bình một hai.”

Dứt lời đứng dậy, chập chờn rời đi.

Ly Hải thở dài, sinh không thể luyến, “Tiên sinh, ngài dạy ta một chút đi “

La Quan liếc hắn một cái.

Ly Hải sắc mặt càng khổ, “Tính một cái, như tiên sinh như vậy, cũng không cần cái gì bản lĩnh… Ai, ta đi tu luyện.”

Từ Uy Võ Hầu phủ về sau, tiểu tử này đối mặt La Quan, liền quy củ, không dám tiếp tục làm ầm ĩ cái gì.

Cho dù trơ mắt nhìn xem, tâm lý tưởng niệm biểu tỷ, không ngừng tại La Quan trước mặt xum xoe, cũng chỉ có thể âm thầm phiền muộn.

Chờ hắn rời đi, La Quan lẳng lặng nhìn xem, bày ở ly trà trước mặt, mấy hơi sau bưng lên đến, nhẹ nhàng nếm thử một miếng.

Hương vị rất tốt.

Lá trà tốt, An Như pha trà tay nghề, đồng dạng cao siêu.

Cho nên, An Như tiểu thư nàng, rốt cuộc là ai mộng chủ an bài lại hoặc là, là đại mộng Thần cung bên trong vị kia, sớm rơi xuống quân cờ đến nay chưa nhìn ra sâu cạn.

Hô ——

La Quan thở ra một hơi, khóe miệng lộ ra một nụ cười khổ.

Mộng chủ, đúng là mộng giới chủ làm thịt!

Có như thế 1 vị, bắn nổ sư tỷ, mà lại quan hệ thân mật, vốn là một chuyện tốt.

Nhưng hết lần này tới lần khác, chờ hắn đi tới mộng giới lúc, mộng chủ cũng xảy ra chuyện, bây giờ tung tích không rõ.

Còn có một chút…

Đã, Chu Nhiên không phải Chu Nhiên, kia nàng vì sao có thể, thay thế Chu Nhiên thân phận không chỉ là tấm kia, mặt giống nhau như đúc, mà là các nàng khí tức… Nếu không phải, La Quan từng cùng mộng chủ, từng có mấy lần thân mật, hắn cơ hồ cũng không thể phân rõ.

Thậm chí, giữa đường lúc, một trận cảm thấy mờ mịt, luống cuống, hoài nghi là mình suy nghĩ nhiều.

Nhưng cuối cùng, hắn hay là xác định, “Chu Nhiên” thân phận.

Đã, “Chu Nhiên” không phải Chu Nhiên, nàng cố ý diễn cái này một lần, đầy đủ nói rõ La Quan thân phận, đã sớm đã bị khám phá.

Kia vì sao, còn muốn diễn kịch đâu đùa hắn sao La Quan cảm thấy sẽ không.

Có thể cướp đoạt, mộng giới chủ làm thịt quyền hành, tự nhiên là ngang hàng tồn tại… Kinh khủng như vậy nhân vật, sẽ có cái này nhàn tâm

Không nghĩ ra a không nghĩ ra!

Cho nên, khoảng thời gian này đến, La Quan đều là thâm cư không ra ngoài, chưa từng thử nghiệm làm cái gì.

Rất đơn giản…

Bây giờ mộng giới chủ làm thịt, đã xem hắn coi chừng, còn dám làm cái gì, chẳng phải là muốn chết

Uống xong trà, La Quan đột nhiên cảm thấy, hôm nay bên tai có chút thanh tĩnh, nghĩ nghĩ mới nhớ lại, phong thái ngữ bị An Như khí ngực trướng vài vòng, dứt khoát nhắm mắt làm ngơ, đi ra cửa mua rượu.

Mà cái này, cũng là La Quan yêu cầu, “Trần Thái Sơ” thân phận này, đối với hắn ảnh hưởng cầm tiếp theo tồn tại. Bây giờ mỗi ngày cũng nên uống một chút mới được, nếu không liền cảm giác, tựa hồ để lọt sự tình gì, toàn thân không được tự nhiên.

“Mua cái rượu mà thôi, chạy đi đâu lúc này, còn chưa có trở lại.” La Quan nói thầm 1 câu, đột nhiên lòng có cảm giác, “Đây chính là, nàng nói tới phiền phức a, quả nhiên là đến rồi!”

Đứng dậy, hắn một bước phóng ra, ba động hiển hiện bên trong, biến mất không thấy gì nữa.

Đã, là “Bệ hạ” ý tứ, hắn đương nhiên phải phối hợp, thuận tiện cũng nhìn một chút, nàng đến cùng đánh cái gì tính toán !

Đối hôm nay, La Quan đã đợi đã lâu.

—

—

—

—

Chương 1599 : Huân quý bức thoái vị

Phong thái ngữ nhìn xem, vây quanh bọn hắn người, mi tâm nhảy một cái.

Thở sâu, nói: “Mấy vị, đây là hiểu lầm, rượu là chúng ta vừa rồi mua, có thật nhiều người nhìn thấy, chúng ta có thể đối chất.”

Đối diện, mặt mày gảy nhẹ người trẻ tuổi, cười lạnh một tiếng, “Rượu này, là trong nhà của ta bí tàng, thiên hạ chỉ này một phần, chưa từng từng đối ngoại bán ra.”

“Trước đây không lâu, bị tặc nhân trộm lấy, hôm nay cuối cùng bắt đến! Ngươi nói mua tốt, đem người tìm đến!”

Phong thái ngữ trở lại, sắc mặt trầm xuống.

Vừa rồi, kia bán rượu người, đã sớm biến mất không thấy gì nữa.

Ván !

Nàng trong lòng run lên, tự thân tại mộng giới, bất quá chỉ là khôi lỗi mà thôi, cũng không đáng giá nhằm vào.

Nghĩ đến, lúc trước Uy Võ Hầu phủ một chuyện… Hôm nay, không phải là hướng tiên sinh đến !

Người trẻ tuổi đáy mắt, hiện lên một tia nóng bỏng, “Người tới, đem bọn hắn cầm xuống, tiểu nha đầu này nhanh mồm nhanh miệng, đưa đến ta phòng bên trong, bản công tử muốn đích thân thẩm vấn.”

Hôm nay, là Bình Tân hầu an bài, hắn ỷ vào thân phận, vẫn chưa coi ra gì.

Không ngờ, tiểu nha đầu này lại rất có mấy phần tư sắc, nhất thời động suy nghĩ.

Phong thái ngữ trong lòng 1 hàn, “Công tử, chúng ta là Vạn Đỉnh vệ cách phó Thống lĩnh hạ nhân, xin cho chúng ta, hướng đại nhân truyền tin.”

Người trẻ tuổi cười lạnh, “Cái gì phó Thống lĩnh, cho ta cầm!”

“Vâng, công tử.”

Dưới trướng ầm vang đồng ý, nhưng vào lúc này, một cỗ băng hàn, không hề có điềm báo trước từ đáy lòng tuôn ra.

Trên mặt mấy người, lộ ra ý sợ hãi.

Sau một khắc, là nhàn nhạt tiếng bước chân, ở bên tai vang lên.

1 áo xanh tiên sinh, từ phố dài đi tới, phía trước mọi người vô ý thức tránh lui, lộ ra một cái thông đạo.

Một mực, đi tới mọi người trước người.

Phong thái ngữ gánh nặng trong lòng liền được giải khai, vội vàng nói: “Tiên sinh cẩn thận, những người này, tựa hồ là cố ý làm ván!”

Nàng tin tưởng, tiên sinh có thể hiểu nàng ý tứ.

La Quan gật đầu, “Ừm, biết.”

Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía đối diện, “Chư vị muốn tìm, là ta sao “

Người tuổi trẻ: “Chính là ngươi, giết Ngụy Võ hầu “

La Quan nói: “Không sai.”

Người trẻ tuổi quát lớn, “Vậy liền không sai, động thủ, giết hắn!”

Oanh ——

Phố dài 2 bên, cửa sổ sụp đổ, mấy đạo thân ảnh nhanh như thiểm điện.

Nhưng sau một khắc, lại giống như là đụng vào, 1 cái không nhìn thấy núi.

“Oa!”

“Oa!”

Từng cái, miệng mũi máu tươi cuồng phún, bị đánh bay ra ngoài.

Người trẻ tuổi biến sắc, “Thất thần làm gì bên trên, giết người này, bản công tử trùng điệp có thưởng!”

“Vâng, công tử!”

Oanh ——

Quanh người hắn mấy người đập ra.

Sau lưng, cũng có mấy đạo khí tức băng hàn, đồng thời đánh tới.

Vây giết cạm bẫy ! La Quan nhíu mày, đáy lòng lại âm thầm nhíu mày.

Chỉ những này, tựa hồ không quá đủ.

Cũng không đáng phải, để đại mộng Thần cung bên trong, vị kia “Chu Nhiên” cố ý nhắc nhở.

Suy nghĩ nhanh chóng chuyển qua, La Quan đưa tay, trước mặt 1 người “Bành” một tiếng, giống một tảng đá lớn đập ầm ầm ra.

Rơi trên mặt đất, liền không có động tĩnh.

Hắn cất bước hướng về phía trước, dưới chân đạp xuống lúc, vô hình khí lãng bắn ra, đến từ sau lưng khí tức băng hàn, bị trực tiếp chấn vỡ.

“A!”

Kêu thảm bên trong, trong đám người vang lên, mấy người sắc mặt biến đen, che lấy cổ ngã xuống đất.

Người trẻ tuổi sắc mặt trắng bệch, nhìn xem La Quan nhanh chân mà đến, không ai đỡ nổi một hiệp, hắn xoay người bỏ chạy.

Nhưng sau một khắc, bên tai “Ông” một tiếng, đáng sợ lai lịch trấn xuống, như đem quanh thân hóa thành, 1 cái vô hình lồng giam.

Thân ở trong đó, tất cả thủ đoạn, át chủ bài, lại toàn bộ mất đi hiệu lực, nửa điểm không thể động đậy.

Toàn thân, càng nhói nhói vạn điểm, như sau một khắc liền muốn, bị ép thành bột mịn.

Sống đến hôm nay, hắn lần thứ 1 cảm nhận được, khí tức tử vong bức lâm, người trẻ tuổi thét lên, “Ngươi dám giết ta ta là…”

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, huyết nhục vỡ nát.

Người trẻ tuổi thành một đoàn nát bùn thịt nhão.

Phố dài tĩnh mịch!

Vô số người trừng to mắt, nhìn một màn trước mắt, hít một hơi lãnh khí.

Mộng giới chi đô quyền quý tụ tập, lẫn nhau mâu thuẫn

xung đột, đương nhiên không phải số ít.

Đầu đường va chạm, ra tay đánh nhau, cũng không phải không có.

Nhưng giống như ngày hôm nay, huyết tinh ngang ngược, nhưng vẫn là lần thứ 1… Vị này, đến cùng người nào dám trắng trợn giết chóc!

“Tiểu vương gia chết!”

“Mau trốn!”

“Đi báo tin!”

Mấy người thét chói tai vang lên, xoay người bỏ chạy.

La Quan nhíu mày, Tiểu vương gia xem ra cái này hoàn khố, còn có cái tốt xuất thân.

Bất quá, nghĩ lại lại nghĩ, cũng là hợp tình hợp lý, nếu không có trọng đầu hí, sao có thể nhấc lên phong ba.

Như vậy, món ăn khai vị qua, chính chủ cũng nên đăng tràng.

Sau một khắc ——

Oanh!

Oanh!

Oanh!

Khí tức khủng bố, phô thiên cái địa quét ngang, mấy đạo thân ảnh tựa như núi cao giáng lâm, đều đôi mắt băng hàn, sát khí đằng đằng.

“Lớn mật! Ngươi dám giết chết, Hoài Âm vương độc tôn, khiến Vương tước huyết duệ đoạn tuyệt!”

“Tội chết, không dung khoan thứ!”

“Hôm nay, tất yếu ngươi vạn kiếp bất phục!”

Gầm thét như lôi đình, vang vọng đất trời ở giữa.

Phong thái ngữ sắc mặt trắng bệch, “Đại nhân, thật xin lỗi, đều là bởi vì ta…” Giờ khắc này, nàng sợ hãi vạn điểm.

Thực tế là, trước mắt giáng lâm mấy vị, đều là nàng không dám tưởng tượng, mộng giới bên trong đại nhân vật.

Mỗi 1 cái, đều có thể tuỳ tiện, chưởng khống vô số người sinh tử.

La Quan thản nhiên nói: “Vốn là hướng ta đến, cho dù không có ngươi, cũng sẽ có nguyên nhân khác, tránh không khỏi.”

Hắn phất tay áo, đem phong thái ngữ bọn người đẩy ra, ngẩng đầu trực diện mấy người.

“Người là ta giết, các ngươi muốn thế nào “

Bình Tân hầu đưa tay, thiên khung phía trên, lập tức Âm Lôi cuồn cuộn, hủy diệt cùng khí tức băng hàn, xen lẫn như nước thủy triều.

“Chết!”

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, Âm Lôi cuốn ngược, luồng không khí lạnh vỡ nát, chưa từng chạm đến La Quan nửa điểm.

Trần Lâm xuyên Kỳ Lân giáp, cầm Kỳ Lân thương, ngăn tại trước người.

Hưu ——

Hưu ——

Tiếng xé gió bên trong, là Thần cung cấm vệ cao thủ, lần lượt đuổi tới, tạo thành một đạo nhân tường, đem La Quan bảo hộ ở sau lưng.

Bình Tân hầu giận dữ, “Trần Lâm, ngươi dám ngăn ta “

Trần Lâm mặt không biểu tình, “Bình Tân hầu, bản thống lĩnh phụng bệ hạ mệnh lệnh, mời Trần tiên sinh vào cung, chỗ mạo phạm mong được tha thứ.” Hắn lưng eo thẳng tắp, trường thương hàn quang lấp lóe, “Hiện tại, liền mời mấy vị tránh ra đi, chớ có để bệ hạ lâu chờ.”

Bình Tân hầu nổi giận, “Mệnh lệnh của bệ hạ Trần Lâm,

ngươi trừng lớn mắt thấy rõ ràng, Hoài Âm vương sau cùng huyết mạch, bị hắn giết!”

Lại có huân quý cường giả gào thét, “Ta v.v. Nhận qua, Hoài Âm vương đại ân, nếu không thể thù lao, ngày khác có gì mặt mũi thấy lão Vương gia !”

“Đem người giao ra!”

Thế cục nháy mắt khẩn trương, đáng sợ.

Trần Lâm hét lớn, “Thần cung cấm vệ nghe lệnh, bảo hộ Trần tiên sinh , bất kỳ cái gì người xông vào, giết chết bất luận tội!”

Hắn đôi mắt băng hàn, đảo qua mọi người, “Bình Tân hầu, Kỵ Nam bá, chư vị nên rõ ràng, Thần cung cấm vệ phụng đế lệnh ra ngoài lúc, bất luận cái gì người khiêu khích, đều lấy mưu phản luận, mời chư vị nghĩ lại, chớ để bản thống lĩnh làm khó.”

Bình Tân hầu nghiến răng nghiến lợi, “Lui!”

Hắn cái thứ 1, thu hồi một thân bạo ngược khí thế.

Những người còn lại, đi theo phía sau.

Một đám huân quý cao thủ, trầm mặc không nói một lời, chỉ là nhìn chằm chằm Trần Lâm, La Quan, đầu đội bầu trời mây đen cuồn cuộn, đen như mực.

Trần Lâm thở sâu, “Trần tiên sinh, mời đi theo ta.”

“Đi!”

Bá ——

Một đám Thần cung cấm vệ, che chở La Quan rời đi, thẳng đến đại mộng Thần cung.

Trần Lâm nhìn xem La Quan, cười khổ, “Trần tiên sinh, lần này phiền phức lớn, ngươi ngàn vạn lần không nên, không nên giết Hoài Âm vương phủ Tiểu vương gia…”

Vị kia, thế nhưng là mộng giới bên trong, đứng đầu nhất huân quý, khác họ phong vương!

Đã từng cũng thế, hoàng quyền trung thành nhất, hữu lực chèo chống người, chỉ bất quá tại năm đó, bệ hạ đăng cơ quá trình bên trong, đóng vai một chút không tốt nhân vật, mới dần dần điêu linh.

Nhưng dù cho như thế, thân phận của đối phương, địa vị, đều là huân quý mặt mũi, cờ xí.

Cái này so với lúc trước, giết Ngụy Võ hầu một chuyện, còn nghiêm trọng hơn gấp 10 lần, gấp trăm lần.

Huân quý nhóm, tuyệt sẽ không từ bỏ ý đồ…

Mà lại, hôm nay Bình Tân hầu bọn hắn đến tốc độ, không khỏi quá nhanh.

Tựa như đây hết thảy, đều đã sớm chuẩn bị!

Trần Lâm trong lòng càng phát ra nặng nề, nhịn không

được nhìn La Quan một chút… Bệ hạ a bệ hạ, ngài đến cùng muốn làm cái gì

Chẳng lẽ, còn phải lại nhấc lên một trận, như lúc trước như vậy, kinh khủng đại thanh tẩy sao

Rất nhanh, đại mộng Thần cung đến.

La Quan tiến vào bên trong, bị nội thị cung kính đưa đến đỉnh núi, biển mây cực bên ngoài.

“Bệ hạ, Trần tiên sinh đến.”

Mấy hơi về sau, một tên nội thị đi tới, “Trần tiên sinh mời, bệ hạ ngay tại đợi ngài.”

La Quan đi vào lúc, “Chu Nhiên” đang bưng cá ăn, nhàn nhã cho cá ăn.

Nội thị rất có ánh mắt, không đợi nàng mở miệng, liền cung kính hành lễ lui ra.

“Chu Nhiên” quay người, “Sư đệ, ngươi qua đây nhìn xem, ta nuôi những này cá như thế nào “

La Quan đứng sóng vai, “Sư tỷ nuôi cá, đương nhiên là tốt.”

“Đúng vậy a, bọn chúng đều xem như, ta tuyển chọn tỉ mỉ ra, thế nhưng là có đôi khi cho cá ăn, cũng không phải kiện dễ dàng phải sự tình. Trong tay của ta cầm cá ăn, bọn chúng liền ngoan ngoãn nghe lời, nhưng nếu cái kia 2 ngày ta quên đi, liền nghĩ nhảy dựng lên cắn ta một

miếng thịt.”

“Chu Nhiên” vung 1 đem cá ăn, “Cho nên, cá nhiều lắm, liền muốn thanh lý một bộ điểm, dù sao cá ăn là có hạn.”

Nhìn xem trong ao, bầy cá tranh nhau đoạt thức ăn, La Quan ánh mắt chớp lên, “Cho nên, sư tỷ ngươi mới sai người, đem ta mang đến “

“Chu Nhiên” cười một tiếng, “Thông minh.”

“Sư đệ ngươi làm rất tốt, nhưng hôm nay xung đột, còn không quá đủ.”

“Cho nên, ta liền xuất thủ ép một chút, dạng này bọn hắn phản công thời điểm, mới càng có ý tứ.”

La Quan trầm mặc mấy hơi, “Sư tỷ, ngươi ngày đó nói với ta, cái kia tai hoạ ngầm, cùng bọn hắn có quan hệ “

“Chu Nhiên” trên mặt, lộ ra một tia khinh thường, “Bọn hắn còn chưa xứng, bất quá những người này, cũng là không phải hoàn toàn không có tác dụng.”

Nàng nhìn xem La Quan, nhếch miệng lên, “Sư đệ, nhớ được ngày ấy, ngươi xuất thần cung trước đó, ta nói với ngươi lời nói sao “

“Sư tỷ nói, chọc thủng trời ngươi cho ta ôm lấy.”

“Không sai, hôm nay sư tỷ, liền cho ngươi thêm thêm 1 câu, ta chuẩn bị cho ngươi một phần lễ vật, ngươi làm càng tốt, lễ vật này liền càng có phân lượng.”

La Quan rất muốn hỏi một câu vì cái gì.

Nhưng hắn cuối cùng, chỉ là trầm mặc gật đầu.

Đối mặt “Chu Nhiên”, hiện tại mộng giới chủ làm thịt, hắn căn bản không có lực lượng chống lại, ở đâu ra tư cách hỏi lung tung này kia

‘Hẳn là, Bình Tân hầu những người này, là mộng chủ tử trung ‘

Nàng đây là muốn mượn đao giết người

Nhưng nếu chỉ là đơn giản như vậy nguyên nhân, cần gì phải tìm hắn lấy “Chu Nhiên” chúa tể thân phận, muốn giết người, có vô số loại biện pháp.

“Chu Nhiên” buông xuống cá ăn, vỗ vỗ tay, “Đi thôi sư đệ, chúng ta đi xem một chút, xem bọn hắn có thể lật ra như thế nào sóng gió.”

…

Mộng giới chi đô, thần hồn nát thần tính.

Hoài Âm vương độc tôn, Tiểu vương gia bị bên đường đánh giết, Bình Tân hầu, Kỵ Nam bá trực tiếp nổi lên, lại bị Trần Lâm thống lĩnh ngăn cản, đem người mang đi.

Trần Thái Sơ!

Cái tên này, trong vòng một ngày, truyền khắp toàn bộ

mộng giới chi đô.

“Ngụy Võ hầu phía trước, Tiểu vương gia ở phía sau, huân quý nhóm lần này, tuyệt sẽ không lại lui!”

“Đúng vậy a, cho dù có bệ hạ ra sức bảo vệ, bọn hắn cũng nhất định phải tranh một cái thuyết pháp… Nếu không, huân quý lòng người, liền tán!”

“Ta luôn cảm thấy, việc này không thích hợp, cũng là bị người, tận lực an bài đồng dạng.”

“Im ngay, nói cẩn thận! Truyền lệnh xuống, đem gia trưởng môn nhân, đệ tử, toàn bộ giam cầm bắt đầu, gần đây không được ra ngoài!”

Ám trào phun trào ở giữa, tất cả mọi người tại các loại, chờ đợi việc này sau tiếp theo, đem nhấc lên như thế nào thủy triều.

Mà lần này, bọn hắn vẫn chưa chờ quá lâu.

Oanh ——

Oanh ——

Mặt trời ngã về tây lúc, từng đạo kinh người khí tức phóng lên tận trời, mỗi 1 đạo khí tức, đều đại biểu cho 1 vị huân quý cường giả.

Giờ phút này, bọn hắn chân đạp hư không, hướng đại mộng Thần cung bước đi.

Dần dần, 4 phương thân ảnh hội tụ đến cùng một chỗ, liền như 1 đầu dòng lũ, khí thế xen lẫn trong thoáng chốc, dường như 1 tôn khủng bố cự thú.

Trầm mặc tiến lên, nhưng lại đinh tai nhức óc!

Vô số người trừng lớn mắt, mặt mũi tràn đầy kinh hãi, ngơ ngác nhìn một màn trước mắt.

Trong đầu, chỉ là một cái suy nghĩ ——

Xảy ra chuyện! Xảy ra đại sự!

Chẳng lẽ, huân quý nhóm muốn bức thoái vị !

—

—

—

—

Chương 1600 : Họa bên trong thi

Năm đó, mới, chủ cũ làm thịt thay đổi, hoàng quyền rung chuyển, toàn bộ mộng giới chi đô, lâm vào huyết sắc bên trong.

Vô số người, bởi vậy đầu người rơi xuống đất.

Bệ hạ dù đạt được thắng lợi, trở thành chúa tể mới.

Nhưng cùng huân quý ở giữa, lại cơ hồ quyết liệt, những năm gần đây dù thái bình vô sự, nhưng ai cũng không nghi ngờ, nếu có cơ hội lời nói, huân quý nhóm nhất định phản phệ.

Hẳn là, liền ứng tại hôm nay !

Du Dịch mặt lộ vẻ bối rối, “Thống lĩnh, làm sao bây giờ “

Trần Lâm hét lớn, “Thần cung cấm vệ nghe lệnh, trấn thủ cửa cung!”

“Vâng!”

Oanh ——

Thần cung cấm vệ nhao nhao tiến lên, khí tức cường đại, phá thể mà ra.

Nhưng cũng may, kinh khủng nhất cục diện, vẫn chưa

phát sinh.

Một đám huân quý cường giả, tại ở gần đại mộng Thần cung lúc, nhao nhao thân ảnh rơi xuống.

Cái này cho thấy, bọn hắn đối hoàng quyền, vẫn trong lòng còn có kính sợ.

“Ta các loại, bái kiến bệ hạ!”

Tiếng gầm trùng thiên.

Rất nhanh, chúa tể thanh âm, ở trong thiên địa vang lên, “Các ngươi, chính là như thế bái kiến trẫm rất tốt!”

Chúng huân quý mặt lộ vẻ sợ hãi, chôn thật sâu thủ.

Bình Tân hầu thở sâu, lớn tiếng nói: “Bệ hạ, Trần Thái Sơ giết Ngụy Võ hầu phía trước, lại giết Hoài Âm Vương tiểu Vương gia ở phía sau, như thế cùng hung ác cực, há có thể tha cho tha thứ “

“Thần các loại, khẩn cầu bệ hạ hạ chỉ, đem người này ban chết, răn đe!”

Rầm rầm ——

Một đám huân quý cường giả, đồng thời quỳ xuống đất, “Khẩn cầu bệ hạ hạ chỉ, ban chết người này!”

Giữa thiên địa, hoàn toàn tĩnh mịch.

Trầm mặc hồi lâu, chúa tể thanh âm vang lên, “Đã, các

ngươi muốn 1 cái công đạo, trẫm liền cho các ngươi.”

“Trần Lâm!”

Trần Lâm quỳ xuống đất, “Thần tại.”

“Dẫn đầu Thần cung cấm vệ, lui ra.”

“Vâng, bệ hạ!”

Trần Lâm phất tay, “Tất cả mọi người, cùng ta lui.”

Hắn là bệ hạ một tay đề bạt, tuyệt sẽ không chất vấn, bệ hạ bất cứ mệnh lệnh gì, cho dù là muốn hắn đi chết.

Rầm rầm ——

Đảo mắt, Thần cung cấm vệ toàn bộ rút đi.

To lớn Thần cung ngoài cửa chính, một mảnh vắng vẻ.

Chúa tể tiếp tục nói: “Hôm nay, trẫm liền để Trần Thái Sơ, làm duy nhất thạch sùng người, chỉ cần các ngươi có thể đặt chân Thần cung nửa bước, sinh tử của hắn, liền tùy ý các ngươi xử trí.”

Ba ——

Ba ——

Tiếng bước chân nhớ tới, một thân ảnh, từ mơ hồ dần dần trở nên rõ ràng, một bộ thanh bào, thần sắc bình tĩnh.

Hắn đi tới cửa cung, nhìn về phía trước mắt mọi người, sắc mặt bình tĩnh.

“Tỷ! Tiên sinh, là tiên sinh!” Ly Hải quá sợ hãi, “Ý của bệ hạ, là muốn tỷ phu 1 người canh giữ ở cái này cái này… Đây không phải để tỷ phu đi chịu chết sao tỷ, nhanh nghĩ một chút biện pháp!”

Ly Sa sắc mặt khó coi, “Ngậm miệng!”

Tuy nói, nàng là Vạn Đỉnh vệ phó Thống lĩnh, nhưng đây càng giống như là 1 cái, vinh dự chức vị.

Luận thực lực, nội tình, nàng đều chống đỡ không nổi, chí ít hiện tại không được.

Hôm nay thế cục, nàng căn bản không có tư cách nhúng tay.

Phong thái ngữ sắc mặt tái nhợt, mặt lộ vẻ tuyệt vọng, La Quan là nàng duy nhất, rời đi mộng giới cơ hội.

Chẳng lẽ, khổ cùng vô số năm, cuối cùng vẫn là công dã tràng sao

An Như đột nhiên nói: “Biểu đệ, không cần sốt ruột, ta nhìn tiên sinh biểu hiện, hình như có một chút chắc chắn.”

“Có lẽ, chúng ta nên tin tưởng tiên sinh.”

Ly Hải thì thào, “Tin tưởng… Tiên sinh…” Khóe miệng

của hắn động dưới, gạt ra một điểm tiếu dung, lại so với khóc càng thêm khó coi.

Hắn không phải là không muốn tin tưởng, mà là dưới mắt cảnh tượng này, không cho phép hắn tin a!

Không sai, tiên sinh là rất mạnh, Uy Võ Hầu phủ một trận chiến, đủ để cho thấy.

Nhưng hôm nay, hắn đối mặt lại là, toàn bộ đại mộng thần triều huân quý hệ thống… Tỷ phu 1 người, làm sao có thể

Bình Tân hầu, Kỵ Nam bá bọn người, con ngươi co rụt lại.

Bọn hắn có thể có hôm nay cao vị, đương nhiên không ngốc, bệ hạ làm ra cái này quyết đoán, rõ ràng đối Trần Thái Sơ vô cùng có tự tin…

Nhưng, hắn mạnh hơn lại như thế nào cái này bên trong là mộng giới, mà bọn hắn, thì là thế giới này nền tảng.

“Vâng, ta cùng cẩn tuân bệ hạ ý chỉ!”

Bình Tân hầu đưa tay, thiên khung phía trên, Âm Lôi cuồn cuộn.

“Chư vị, còn tại chờ cái gì “

Tuy nói, thế cục phát triển, cùng trong dự đoán khác biệt, nhưng mở cung không quay đầu lại tiễn.

Huống chi, giờ phút này không ít người đáy lòng, còn ôm lấy một cái ý niệm khác… Bệ hạ nàng, lùi bước!

Nàng, từ bỏ Trần Thái Sơ, sở dĩ an bài như vậy, chỉ là vì duy trì 1 cái thể diện.

Dù sao, hắn chỉ là 1 người mà thôi.

“Ha ha! Thần, đa tạ bệ hạ thành toàn!” Một tên huân quý cường giả, trực tiếp xuất thủ, “Trần Thái Sơ, nhận lấy cái chết!”

Oanh ——

Một đao chém xuống, đao cương vài trăm mét, sắc bén khủng bố, cắt đứt hết thảy.

‘Ta người đầu tiên xuất thủ, giết Trần Thái Sơ, nhưng phải đầu công!’

‘Như chúa tể, coi là thật xảy ra ngoài ý muốn, đây chính là tư lịch, thân phận! Đợi thần triều lại định, tất có thể bằng này phong quang vô hạn!’

Vừa nghĩ đến đây, người này đôi mắt phấn khởi, thần tình kích động.

“Trần tặc nhận lấy cái chết!”

Lại 1 huân quý cường giả, gào thét xông ra.

Vừa mới động, lại trực tiếp hóa thân thành, 1 tôn khủng bố cự nhân.

Dậm chân phía dưới, đất trời rung chuyển.

Ngoài ra, càng có thần quang quán nhật, diễn biến mọi loại, triển thần thông vô số.

La Quan đưa tay, hướng về phía trước nhấn một cái.

Oanh ——

Đao cương vỡ nát.

Oanh ——

Cự nhân ngã xuống đất.

Oanh ——

Thần quang cuốn ngược.

Đón lấy, là một mảnh kêu thê lương thảm thiết, lại im bặt mà dừng.

Giữa thiên địa, lâm vào tĩnh mịch, vô số người trừng lớn mắt, một mặt chấn kinh, hãi nhiên.

Chết!

Vừa rồi, tất cả ngang nhiên xuất thủ, muốn đoạt đầu công người, giờ phút này đều mất mạng ngã xuống đất.

Đều không ngoại lệ.

Mà ra tay người, vẫn đứng tại chỗ.

Tê ——

Một màn này, dẫn tới vô số người, hít một hơi lãnh khí.

Trần Thái Sơ! Trần Thái Sơ!

Hắn lại kinh khủng như vậy, cường hãn hẳn là, là mộng giới bên trong, trong truyền thuyết mấy cái thần bí chi địa, đi ra cường giả

Bình Tân hầu biến sắc.

Kỵ Nam bá trong mắt, cũng hiển hiện kinh nghi.

2 người bọn họ, lúc này bình yên vô sự.

Rất bình thường, chuyện hôm nay ra quỷ dị, đồ đần mới không lưu một tay.

Hô khẩu hiệu, bọn hắn có thể, nhưng ra tay trước thì thôi.

Sự thật chứng minh, đây tuyệt đối rất anh minh.

2 người quay đầu, cùng huân quý hệ thống bên trong, mấy vị nhân vật đứng đầu đối mặt, đều phát giác được lẫn nhau, đáy lòng ngưng trọng ——

Là cái nhân vật hung ác!

Chỉ sợ rất có lai lịch.

Nhưng hôm nay, bọn hắn không thể thua.

“Mấy vị, ước định ban đầu, nên thực hiện.” Bình Tân hầu nhàn nhạt mở miệng.

Hắn nhìn về phía, trong đó một thân ảnh.

“Hừ!” Võ An hầu cười lạnh, “Đã rút đến cái thứ 1, ta đương nhiên sẽ không nuốt lời.”

“Không biết nơi nào đến tiểu bối, thật cho là, có thể tại ta cùng trước mặt quát tháo !”

Hắn phất tay áo.

Ông ——

Không gian vặn vẹo, một bức tranh hiển hiện, lập tức tự hành triển khai.

Trên đó, núi thây biển máu, bầu trời, đại địa đều bị nhuộm dần, hung thần trùng thiên.

Một cỗ thi thể, đứng ở đỉnh núi, là bị 1 thanh khủng bố trường thương, đóng đinh ở phía trên.

Mũi thương xuyên ngực mà qua, cắm thẳng trong núi!

“Bức họa này, là ta Võ An hầu một mạch, thế hệ tương truyền cất giữ 1 trong, họa bên trong giấu tuyệt thế hung vật, khủng bố tuyệt luân.”

Thanh âm vừa dứt, liền có “Răng rắc” “Răng rắc” tiếng vang lên, kia đỉnh núi thi thể, lúc này lại chậm rãi ngẩng đầu.

Đôi mắt đóng chặt, lại có một tia tinh hồng tràn ra, vô tận hủy diệt, ngang ngược, đập vào mặt.

Oanh ——

Nổ vang rung trời, thi thể kia nhảy lên, lại giẫm đạp đỉnh núi, tự vẽ bên trong nhảy lên mà ra, rơi vào đại mộng Thần cung bên ngoài.

Đông ——

Mặt đất rung mạnh, vết rạn bộc phát.

Đúng lúc này, thi thể này bỗng dưng mở 2 mắt ra, trong đó lại có xiềng xích hiển hiện, như một loại nào đó khủng bố phong ấn, “Là ngươi !”

—

—

—

—

Chương 1601 : Không có để các ngươi đi

La Quan nhíu mày.

Họa bên trong cỗ thi thể này, biết hắn

Hay là nói, đây chỉ là sau khi chết, tồn tại bản năng !

Nhưng rất nhanh, chỉ nhìn một chút, thi thể này trong mắt xiềng xích phong ấn, trong lòng hắn trầm xuống.

Không đúng, thi thể này thật biết hắn!

Rống ——

Đối diện, rít lên một tiếng, thi thể kia đưa tay, bắt lấy trước ngực trường thương.

Theo gào thét, lại chậm rãi lôi ra.

“XÌ… Rồi” âm thanh bên trong, từng đạo đỏ sậm ấn ký, tự thương hại nơi cửa lan tràn, khuếch tán toàn thân.

Đón lấy, tựa như là chảy xuôi nham tương, cháy hừng hực bắt đầu.

Ám hồng sắc hỏa diễm, phóng xuất ra khủng bố, khí tức hủy diệt!

Thi thể khí tức, điên cuồng tăng vọt!

“Tê —— “

“Thi thể này, lại còn có linh trí !”

“Võ An hầu, ngươi thủ bút thật lớn!”

Trong lúc nhất thời, mọi người kinh hô.

Võ An hầu đè xuống trong lòng kinh nghi, mặt mũi tràn đầy trấn định, “Chư vị, đối ta Võ An hầu phủ nội tình, các ngươi hay là hiểu rõ quá ít.”

Phong khinh vân đạm, như hết thảy đều tại nắm giữ.

Nhưng trên thực tế, sự kinh ngạc của hắn, không so bất luận kẻ nào thiếu.

‘Tình huống như thế nào thi thể này sống ‘

‘Mà lại này khí tức, so ta biết, muốn càng khủng bố hơn.’

Võ An hầu hạ quyết tâm, đợi hôm nay về sau, nhất định phải cẩn thận tra ra, này họa quyển bên trong bí mật.

Oanh ——

Thi thể một bước đạp xuống, hỏa diễm thiêu đốt hết thảy, mặt đất tại nóng chảy, không gian đang đổ nát.

Nó tựa như là, 1 tôn đến từ địa ngục ác ma.

Trường thương ngang nhiên đâm rơi!

La Quan đè xuống suy nghĩ, quản ngươi như thế nào, hôm nay đều phải chết.

Đưa tay, hướng về phía trước một nắm.

Không gian sát na đông kết, lực lượng kinh khủng, đem hết thảy trấn áp!

Trường thương dừng lại, hỏa diễm không còn nhảy vọt, thi thể gầm thét, tùy theo im bặt mà dừng.

Nhưng rất nhanh, La Quan khẽ nhíu mày.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Vỡ vụn âm thanh, liên tiếp vang lên, trấn áp mặt ngoài, từng đạo khe hở xuất hiện.

“Giết! Giết ngươi… Nhất định phải… Giết ngươi…”

Điên cuồng gào thét, bạo ngược dữ tợn.

Thi thể mặt ngoài, thiêu đốt hỏa diễm càng tăng lên, khí tức kế tiếp theo tăng vọt, lại ngạnh sinh sinh xông phá trấn áp.

La Quan lại chỉ điểm một chút rơi, “Lại trấn!”

Oanh ——

Vừa xông phá phong ấn thi thể, bị trực tiếp đè ngã, trùng điệp quỳ xuống đất.

Hắn giờ phút này, chỗ thi triển, điều động, cũng không phải là tự thân lực lượng.

Mà là mộng chủ… Không, càng xác thực nói, là mộng giới chủ làm thịt đưa cho cho quyền hành, ý chí.

Tại mộng giới bên trong, ngày càng ngạo nghễ!

“Rống —— “

Thi thể điên cuồng gào thét, khí tức của nó, còn tại tăng lên.

Nhưng gánh chịu nó bức tranh, cũng đã đến cực hạn, màu đen điểm lấm tấm không ngừng hiển hiện, giống như là bị ngọn lửa thiêu đốt.

Võ An hầu sắc mặt đại biến, gầm nhẹ nói: “Trở về!”

Nhưng sau một khắc, sắc mặt của hắn càng phát ra khó coi, thân là cất giữ chủ nhân, hắn lại không có thể, chưởng khống bức tranh cùng thi thể.

Cái này quỷ dị đồ cất giữ, mất khống chế!

Bất quá rất nhanh, Võ An hầu liền không lo được điểm này, hắn hét lên một tiếng, liều mạng lui lại.

“Đáng chết! Làm sao có thể cái này đồ cất giữ, lại đảo ngược thôn phệ lực lượng của ta!”

Trên tay hắn, điên cuồng nắn, ý đồ trấn áp bức tranh cùng thi thể, lại không hề có tác dụng.

Cắn răng một cái, Võ An hầu đưa tay, trùng điệp điểm tại giữa lông mày, muốn chém đứt cùng nó liên hệ.

“Oa!”

Một ngụm máu tươi phun ra, Võ An hầu mặt mũi tràn đầy sợ hãi.

Hắn lại làm không được, chặt đứt cùng đồ cất giữ liên quan, liền tựa như… Chủ tớ điên đảo, hắn đã thành bị cái này đồ cất giữ khống chế khôi lỗi.

“Không! Cứu ta, nhanh cứu ta!”

“Hủy cái này đáng chết bức tranh…”

Võ An hầu điên cuồng thét lên.

Rất nhanh, có huân quý cường giả, nổi giận gầm lên một tiếng xuất thủ.

Nhưng công kích của hắn, rơi xuống trên bức họa, lại như trâu đất xuống biển, lại bị trực tiếp thôn phệ.

Sau một khắc, quỷ dị, kinh khủng thôn phệ, giáng lâm đến trên người hắn.

Cái này huân quý cường giả, nghẹn ngào gầm thét, “Không tốt, này họa quyển quấn lên ta! Cút cho ta!”

Oanh ——

Đỉnh đầu hắn, 1 khối ngọc bàn bay ra, chính là 1 kiện che chở hồn phách, chân linh, khắc chế tà ma, quỷ dị bảo vật.

Nhưng đảo mắt công phu, ngọc bàn mặt ngoài linh quang, liền trở nên ô uế, ảm đạm, tiếp lấy toát ra đỏ sậm hỏa diễm.

“A!”

“Ta bảo vật, bị ăn mòn, điều khiển.”

“Cứu ta, cứu ta!”

Phần phật ——

Đảo mắt, một đám huân quý cường giả, lui ra ngoài rất xa, mặt mũi tràn đầy kinh sợ, hãi nhiên.

Đồ cất giữ phản phệ tình huống, tại mộng giới bên trong, cũng từng xuất hiện.

Nhưng phần lớn là bởi vì, chấp chưởng bọn hắn Mộng tộc, tự thân xuất hiện vấn đề rất lớn, hoặc ở vào sắp chết trạng thái.

Giống như ngày hôm nay tràng cảnh, còn là lần đầu tiên thấy.

Huống chi, cái này bức tranh thế mà còn có thể, trực tiếp

ăn mòn ra tay với nó người.

“Võ An hầu, này họa quyển đến cùng, là thứ quỷ gì !”

Võ An hầu sắc mặt trắng bệch, “Không biết, nó chính là trong Hầu phủ, 1 kiện truyền thừa vật sưu tập, ta không kiên trì nổi, nhanh cứu ta!”

Đảo mắt công phu, vị này khí tức cường hoành Võ An hầu, liền gầy vài vòng, sắc mặt trắng bệch, thân thể lung lay sắp đổ, đến từ họa quyển khủng bố thôn phệ, ngay tại điên cuồng cướp đoạt lấy hắn hết thảy.

Nhưng lúc này đây, không những không ai dám xuất thủ, ngược lại lui càng xa.

“A!”

“Nó tại thôn phệ ta hồn nguyên, không!”

Võ An hầu cùng hảo hữu thét lên, khiến huân quý nhóm gan hàn.

Nhưng mắt thấy, không ai tiếp tục động thủ, muốn vỡ nát bức tranh, lại chủ động xuất kích.

Oanh ——

Thiêu đốt xiềng xích, như tới từ địa ngục, thẳng đến một đám huân quý bay tới.

“Thứ gì !”

“Cút!”

Trong tiếng gầm rống tức giận, có huân quý cường giả, trực tiếp động thủ.

Những này xiềng xích, nhìn như khí thế hung hung, lại yếu ớt không chịu nổi, bị trực tiếp đánh nát, nhưng không chờ bọn họ thở phào, biểu lộ đột nhiên trở nên sợ hãi.

“A! Ta bị quấn lên!”

“Đáng chết, từ trong cơ thể của ta, lăn ra ngoài!”

“Không tốt, ta hồn nguyên, đang bị cướp đoạt!”

Một màn này, đem tất cả mọi người hù đến.

Bình Tân hầu rống to, “Lui, mau lui lại, không muốn cùng này họa quyển đụng chạm, nếu không liền sẽ bị nó ăn mòn, trở thành khôi lỗi!”

Phần phật ——

Vốn là thối lui huân quý các cường giả, quay đầu liền chạy.

Loại này khủng bố, chuyện quỷ dị, bọn hắn lần thứ 1 kinh lịch, trong lòng đã xem Võ An hầu tổ tông mười tám đời đều mắng một lần.

Vương bát đản, gọi ngươi ra tay giết người, không có gọi ngươi đối với mình người hạ thủ.

Ngươi không muốn sống, còn muốn lôi kéo người khác… Cái gì ngươi không biết rõ tình hình ngươi là vô tội ! Ta đi ngươi mỗ mỗ.

Nhà ngươi đồ cất giữ, ngươi không biết !

Có Võ An hầu mấy tên huân quý, làm thôn phệ đối tượng, bức tranh tạm thời đình chỉ sụp đổ, thi thể khí tức cầm tiếp theo tăng vọt.

Nó gắt gao tiếp cận La Quan, đôi mắt chỗ sâu xiềng xích phong ấn, lại vỡ nát, đứt gãy…

“Giết!”

“Tội nghiệt… Ngươi là tội nghiệt… Phải chết… Muốn triệt để lau đi…”

Bạo ngược gào thét, thi thể đứng lên, dù là thân thể của nó, giờ phút này đang vỡ tan.

Ầm ầm ——

Trường thương gào thét, mãnh liệt hỏa diễm, xen lẫn tại mặt ngoài, điên cuồng thiêu đốt.

La Quan không chút nghi ngờ, nếu chỉ bằng tự thân lực lượng, có lẽ giờ phút này hắn đã bị trường thương đâm xuyên, tại hỏa diễm bên trong hôi phi yên diệt.

Nhưng hôm nay, hắn là mộng giới chủ làm thịt đại hành giả!

“Kết thúc đi.”

La Quan đưa tay, một thanh kiếm, xuất hiện trong tay hắn.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, trường kiếm ra khỏi vỏ.

Mũi kiếm sát na chém qua!

Thi thể giãy dụa, gầm thét, im bặt mà dừng.

Hô ——

Cái kia quỷ dị, khủng bố, thôn phệ Võ An hầu đám người bức tranh, hóa thành tro tàn.

Thi thể tùy theo đổ xuống, chôn vùi, tiêu tán.

Đương nhiên, tùy theo cùng một chỗ hôi phi yên diệt, còn có Võ An hầu những người kia.

Bọn hắn tựa hồ, thật biến thành, bị bức tranh chưởng khống khôi lỗi, tới trở thành một thể.

Đại mộng Thần cung bên ngoài, hoàn toàn tĩnh mịch.

Nếu không phải trên mặt đất, còn có lưu mảng lớn, lăn lộn hòa tan nham tương, liền như vừa rồi sự tình, chỉ là bọn hắn ảo giác.

Huân quý các cường giả, từng cái trừng lớn mắt, mặt mũi tràn đầy sợ hãi.

Lại ngẩng đầu, nhìn về phía bên ngoài cửa cung, kia cầm kiếm thân ảnh, vô ý thức lui ra phía sau.

‘Còn muốn tiếp tục không’ ý nghĩ này, một nháy mắt xuất hiện tại, tất cả mọi người trong lòng.

Sau một khắc, liền bị gắt gao đè xuống.

Võ An hầu mặc dù đáng chết, nhưng hắn cũng giúp mọi người, thăm dò ra La Quan sâu cạn. Hắn chỗ biểu hiện ra thực lực, vượt quá tưởng tượng, liền như 1 cái hoành sơn, nguy nga không thể rung chuyển.

Coi như, bọn hắn dốc toàn bộ lực lượng, thật có thể mài chết đối phương, nhưng kia thế tất yếu trả giá, hôm nay một nửa trở lên tử thương!

Kết quả này, không ai có thể tiếp nhận.

Bình Tân hầu sắc mặt tái xanh, nhưng cũng biết hôm nay, đại thế đã mất, “Chúng ta đi!”

Đi lần này, chính là nhận thua.

Toàn bộ huân quý thể hệ mặt mũi, đều bị giẫm tại dưới chân.

Mọi người sắc mặt khó coi, lại giữ yên lặng.

Mất mặt, dù sao cũng tốt hơn tử vong.

Toàn bộ mộng giới chi đô, giờ phút này vô số hai con mắt, đều hội tụ ở đây.

Huân quý tập thể nổi lên, chúa tể bệ hạ nhượng bộ, vốn cho rằng cái này Trần Thái Sơ, sẽ thành hi sinh quân cờ…

Nhưng kết quả, vượt quá tất cả mọi người dự kiến!

Trần Thái Sơ hắn, thắng.

1 người 1 kiếm, chấn nhiếp tất cả mọi người, sinh lòng e ngại, không còn dám tiến về phía trước một bước.

“Tỷ, tỷ phu thắng! Thắng! Ha ha, ta liền biết, tỷ phu hắn nhất định có thể!” Ly Hải cuồng tiếu, kích động vạn điểm.

Tỷ phu a tỷ phu, ta vốn cho rằng, đã xem ngươi nghĩ rất lợi hại.

Nhưng không thể ngờ đến, ngươi lại lợi hại đến loại trình độ này.

Ly Sa hít mũi một cái, “Dùng ngươi lắm miệng, tiên sinh đương nhiên là lợi hại nhất, còn có, tiên sinh không phải ngươi tỷ phu.”

Tỷ ngươi, không có cái kia phúc điểm…

Nàng đáy lòng, chưa chắc không động tới suy nghĩ, nhưng La Quan 2 lần cứu nàng, cơ hồ thành khẩn gặp nhau.

Tiên sinh nhưng lại chưa bao giờ, từng có phương diện kia biểu thị.

An Như nhìn xem Thần cung bên ngoài, cầm kiếm đạo thân ảnh kia, đôi mắt sáng tỏ.

Là thật, rất lợi hại a!

Mộng giới chủ làm thịt quyền hành, ý chí, đích xác rất cường đại, nhưng loại lực lượng kinh khủng này, tuyệt không phải ai cũng có thể tiếp nhận.

Đây quả thật là 1 cái, gần như hoàn mỹ đối tượng, khó trách…

Nàng nháy mắt mấy cái, nhếch miệng lên tiếu dung.

“Thống lĩnh đại nhân, hắn… Hắn thắng…” Du Dịch gian nan mở miệng.

Trần Lâm thở sâu, “Đúng vậy a, thắng.”

Trần Thái Sơ, tốt một cái Trần Thái Sơ.

Hắn phải bệ hạ ban ân Thần khí, mới có hôm nay chiến lực, như đối đầu người này… Trần Lâm biết, hắn tuyệt không phải nó đối thủ.

Khó trách, có thể bị bệ hạ coi trọng.

Khó trách hôm nay, bệ hạ để hắn 1 người, trấn thủ cửa cung.

Bên cạnh, một tên khác từng mở lời kiêu ngạo thân tín, khóe miệng co quắp động, nuốt mấy ngụm nước miếng.

Còn tốt, hắn lúc trước chưa từng, thật đắc tội Trần tiên sinh!

Biển mây cực.

Chúa tể đứng tại ngoài điện, tại đám mây phía trên, ở trên cao nhìn xuống.

“Chúc mừng bệ hạ, chúc mừng bệ hạ! Trần tiên sinh uy chấn huân quý, dương danh thiên hạ!”

Mấy tên trung với hoàng quyền trọng thần, nhao nhao cong xuống, mặt mũi tràn đầy vui mừng.

Chúa tể thản nhiên nói: “Các ngươi coi là, cái này liền kết thúc rồi à “

Mấy tên trọng thần giật mình, 2 mặt nhìn nhau.

“Bệ hạ lời ấy, ý gì “

Chúa tể chỉ chỉ ngoài cung, “Bọn hắn, có thể bốc lên phong ba, nhưng cuộc phong ba này khi nào kết thúc, liền không phải những người này, có thể quyết định.”

Dường như vì, xác minh chúa tể lời nói, “Ông” một tiếng kiếm minh, ở trong thiên địa vang vọng.

Bên ngoài cửa cung, kia cầm kiếm thanh bào thân ảnh,

tại huân quý tránh lui lúc, tiến lên một bước, “Trần mỗ không có để các ngươi đi, các ngươi muốn đi đâu “

—

—

—

—

—

Chương 1602 : 1 kiếm quét càn khôn

Thiên địa yên tĩnh, vô số mặt người lộ kinh ngạc.

Có ý tứ gì

Cái này Trần Thái Sơ, 1 người 1 kiếm bức lui huân quý, chú định danh dương thiên hạ.

Liền cái này, còn không hài lòng hắn muốn làm cái gì !

Bình Tân hầu gầm thét, “Trần Thái Sơ, ngươi cuồng vọng!”

“Hẳn là hôm nay, còn muốn bằng sức một mình, lưu lại ta cùng “

La Quan sắc mặt bình tĩnh, “Đang muốn thử một lần.”

Đưa tay, mũi kiếm ra khỏi vỏ, sau một khắc hạo đãng kiếm quang, phô thiên cái địa giáng lâm.

“Ầm ầm” gào thét ở giữa, đảo mắt hóa thành 1 cái kiếm vực màn trời, đem đại mộng Thần cung bên ngoài tất cả huân quý bao phủ trong đó.

“Tốt! Tốt! Trần Thái Sơ, muốn mạng của chúng ta, liền nhìn ngươi có bản lãnh này hay không!”

“Các vị, ngươi ta liên thủ, giết hắn!”

Huân quý cường giả gầm thét, thế cục đến tận đây lui không thể lui, chỉ có liều mạng.

Oanh ——

Oanh ——

Một nháy mắt, thủ đoạn ra hết, át chủ bài không giữ lại chút nào.

Vừa rồi, La Quan trấn sát họa bên trong thi, chỗ triển lộ ra thực lực, làm bọn hắn hãi nhiên, từ không dám trong lòng còn có nửa điểm may mắn.

Bình Tân hầu, Kỵ Nam bá bọn người, liếc nhau, lộ ra mấy điểm ý mừng.

Lúc trước, bọn hắn lựa chọn rút đi, là bởi vì thế cục so người mạnh, La Quan thực lực kinh người, đã chấn trụ đại bộ phận điểm huân quý.

Lòng người tán, cũng liền không có cơ hội.

Nhưng hôm nay, nhưng lại trở nên khác biệt.

Chó cùng rứt giậu!

Mọi người cùng đường mạt lộ, dưới tuyệt cảnh, triệt để đoàn kết cùng một chỗ, đem bộc phát ra không thể tưởng tượng lực lượng.

Hừ!

Trần Thái Sơ người này, không biết sống chết, tự chui đầu vào rọ!

“Giết Trần Thái Sơ!”

“Chúng ta huân quý, chưa từng nhận qua như vậy nhục nhã “

Trong tiếng gầm rống tức giận, khí thế càng hơn.

Có pháp bảo đao thương kiếm kích, khôi lỗi nhân yêu ma quái, thậm chí là phù đạo thủ đoạn, thậm chí cả một gốc kinh khủng chống trời yêu thụ… Huân quý các cường giả cất giữ, đủ loại đều là bất phàm.

Va chạm trong nháy mắt bộc phát, “Ầm ầm” nổ vang rung trời, kiếm vực màn trời chấn động bất hủ, vô số kiếm quang vỡ nát, tiêu tán, phản chiếu ra huân quý nhóm, kia từng trương phẫn nộ, tràn ngập sát ý khuôn mặt.

Nhanh, nhanh, cũng chỉ thiếu kém một điểm, toà này kiếm vực màn trời, liền muốn bị sống sờ sờ đánh nát.

Nhưng cuối cùng, lại thất bại trong gang tấc, lung lay sắp đổ kiếm vực màn trời, lại chống đỡ cái này một đợt, đến từ huân quý phản kích.

“Hừ! Ngăn trở một lần, chẳng lẽ còn có thể làm sơ lần thứ 2, lần thứ 3 Trần Thái Sơ, ngươi quá mức phách lối, tất có kiếp số!”

“Hôm nay, chính là tử kỳ của ngươi!”

Có huân quý cường giả, vung tay hô to, “Các vị, ngươi ta đồng thời xuất thủ, đánh vỡ màn trời, trấn sát kẻ này!”

“Ha ha, nói tốt!”

“Giết!”

“Để cho thế nhân biết được, ta cùng huân quý, không thể làm nhục!”

Oanh ——

Kinh đào hải lãng, phóng lên tận trời, trùng điệp đâm vào kiếm vực màn trời bên trên.

Lần này, huân quý nhóm đồng thời xuất thủ, uy thế càng mạnh.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Vỡ vụn âm thanh, ở bên tai liên tiếp vang lên, là kiếm quang tại băng liệt, tiêu tán, kiếm vực màn trời xuất hiện từng đạo vết nứt.

Huân quý nhóm cười to, cuồng hỉ, quét qua xu hướng suy tàn.

Vừa rồi, chúng ta lại bị hù sợ, muốn rút đi thật sự là hồ đồ!

Cái này Trần Thái Sơ, đích xác thực lực khủng bố, nhưng thì tính sao

Thật sự cho rằng, hắn 1 người 1 kiếm, liền có thể trấn áp mộng giới, trở thành chúa tể như vậy tồn tại buồn cười!

Vỡ vụn đi, vỡ vụn đi!

Bọn hắn trừng lớn mắt, mặt mũi tràn đầy chờ mong, nhưng cái này đáng chết kiếm vực màn trời, liền cùng vừa rồi đồng dạng, nhìn như thủng trăm ngàn lỗ, đụng một cái liền muốn sụp đổ… Nhưng hết lần này tới lần khác, vẫn như cũ bao phủ thiên khung.

Thậm chí, vừa rồi xuất hiện, kia từng đạo vết nứt, giờ phút này bắt đầu lấp đầy, biến mất.

Bình Tân hầu, Kỵ Nam bá bọn người, thần sắc ngưng trọng, đôi mắt bên trong âm trầm ướt át.

Tiếng cười, từng chút từng chút đình chỉ, bọn hắn há to mồm, hoảng sợ dưới đáy lòng khôi phục.

‘Không! Không có khả năng!’

‘Kém một chút, cũng chỉ thiếu kém một điểm, kiếm này vực màn trời liền muốn bị đánh nát.’

‘Hắn chỉ là 1 người, làm sao có thể, có loại lực lượng kinh khủng này.’

‘Đúng, chính là như vậy, tiếp tục động thủ, chỉ cần lại có một lần, nó nhất định vỡ vụn.’

Ầm ầm ——

Huân quý các cường giả lần thứ 3 xuất thủ, Bình Tân hầu, Kỵ Nam bá bọn người, đều đem hết toàn lực, phóng thích tất cả cất giữ.

Trùng thiên thần quang, hỗn loạn mà khủng bố, tựa như là một đầu mất khống chế cự thú, lại tại kiếm vực màn trời đụng lên vỡ nát.

Nó lung lay sắp đổ.

Cùng lần trước đồng dạng.

Cùng lần trước nữa, cũng giống như vậy.

Phá thành mảnh nhỏ kiếm vực màn trời, vẫn như cũ đứng lặng.

Huân quý nhóm vô ý thức ngẩng đầu, ánh mắt xuyên qua kiếm vực màn trời ngay tại biến mất vết nứt, rơi vào La Quan trên thân. Thần sắc hắn bình tĩnh, cùng lúc trước cũng vô biến hóa, nhưng cặp con mắt kia, lại lộ ra một phần cư cao lâm hạ hờ hững.

Liền như, nhìn qua dưới chân sâu kiến.

Huân quý nhóm tay cầm quyền hành, địa vị tôn sùng, cho tới bây giờ đều là bọn hắn, lấy loại ánh mắt này xem người.

Đây là lần thứ 1, sinh ra cảm giác này…

Cho nên, đây là hắn trêu đùa sao cho bọn hắn hi vọng, nhưng lại muốn trơ mắt, nhìn xem hi vọng này tại trước mặt phá diệt.

Giết người tru tâm, không ngoài như vậy!

“Các vị, không giãy dụa sao vậy kế tiếp, nên ta.” La Quan vỗ tay phát ra tiếng.

Ông ——

Ông ——

Cuồn cuộn kiếm minh ở bên tai vang lên, kiếm vực màn trời bên trong, vô số kiếm quang như mưa rơi, phô thiên cái địa tung xuống, nháy mắt liền đem tất cả mọi người cuốn vào trong đó.

“A! Cứu ta, nhanh cứu ta!”

“Lăn, phá cho ta!”

“Kim cương bất hoại, cổ mộc hộ thể!”

Nhưng tuy là kim cương bất hoại, tại cái này khủng bố mũi kiếm trước, lại có thể chèo chống đến khi nào

Chỉ gặp, từng kiện Mộng tộc cất giữ, tại dưới kiếm phong vỡ nát.

Linh quang chôn vùi, oanh minh không ngớt, xen lẫn thống khổ, tuyệt vọng thét lên.

“Không!”

Một tên huân quý cường giả, rốt cục chống đỡ không nổi, nó thân ảnh bại lộ tại kiếm quang dưới, nháy mắt hóa thành bột mịn.

Mà cái này, lại chỉ là vừa mới bắt đầu.

Tử vong bóng tối, đem bọn hắn bao phủ!

Đại mộng trong thần cung bên ngoài, hoàn toàn tĩnh mịch.

Tất cả mọi người, đều trừng lớn 2 mắt, đã không biết nên lấy loại vẻ mặt nào, đến đối mặt trước mắt một màn.

La Quan thắng, bọn hắn rất khiếp sợ.

Nhưng bây giờ, hắn lại lấy 1 kiếm, hoành ép mộng giới chi đô bên trong, tất cả huân quý cường giả… Cái này, cho dù tận mắt nhìn thấy, vẫn không thể tin được!

Chẳng lẽ, trừ chúa tể bên ngoài, mộng giới bên trong lại sinh ra 1 tôn, vô địch tồn tại sao !

“Lớn… Đại nhân…” Du Dịch giật mình nói không ra lời nói, trợn to tròng mắt bên trong, đều là hãi nhiên.

Trần Thái Sơ… Trần Thái Sơ…

Người này, đến cùng thần thánh phương nào ! Mộng giới bên trong, chưa từng từng nghe nói, có cường đại như vậy nhân vật.

Trần Lâm cười khổ, “Đừng hỏi ta, ta cũng không biết.”

Khó trách, bệ hạ Lã Vọng buông cần, bỏ mặc huân quý nhóm lửa cháy thêm dầu, kích động mưa gió.

Nguyên lai là có, tuyệt đối át chủ bài!

Trần Thái Sơ, chính là trong tay bệ hạ, sắc bén nhất trường kiếm… Có thanh kiếm này tại, liền đủ để ứng đối hết thảy phong ba.

Tựa như hôm nay.

1 kiếm ra, quét ngang càn khôn!

Ly Sa, Ly Hải tỷ đệ, đã triệt để thất thần, không nói gì.

Thậm chí, thân thể, tâm thần đều tại run rẩy.

Chẳng lẽ, đây mới là đại nhân, thực lực chân chính sao trừ chí cao vô thượng, thống trị toàn bộ mộng giới chúa tể bệ hạ bên ngoài, bọn hắn không tưởng tượng nổi, còn có ai có thể cùng đại nhân tranh phong…

An Như ngẩng đầu, kinh ngạc nhìn xem, cái kia đạo cầm kiếm thân ảnh.

Tuy có suy đoán, nhưng tận mắt thấy cảnh này, vẫn cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Dù sao, đây chính là chân chính, chúa tể ý chí cùng quyền hành, hắn cũng không phải là Mộng tộc, có thể tiếp nhận cũng không chân chính nắm giữ…

“Trần Thái Sơ, ngươi đến cùng là ai trên người ngươi, quả nhiên ẩn nấp lấy, bất phàm cùng quỷ bí!”

Khó trách, nàng sẽ đem cơ hội cuối cùng, giao đến trong tay ngươi.

Bành ——

Bình Tân hầu trùng điệp quỳ xuống đất, sắc mặt trắng bệch, mồ hôi rơi như mưa, “Bệ hạ, thần biết sai bệ hạ, cầu bệ hạ khai ân!”

Kỵ Nam bá, theo sát phía sau, “Cầu bệ hạ tha mạng, cho thần cùng một cái cơ hội!”

Phần phật ——

Kiếm vực màn trời bên trong, vô tận kiếm quang dưới, còn tại đau khổ chèo chống huân quý cường giả, toàn bộ quỳ xuống đất.

“Cầu bệ hạ khai ân!”

Trần Thái Sơ kiếm, khủng bố như không cực hạn, hạo đãng kiếm quang tẩy lễ, sát cơ không thêm che lấp.

Đúng là muốn đem bọn hắn tất cả mọi người, đều tru sát ở đây, trước đó bọn hắn còn không tin, nhưng mắt thấy

hôm nay, triệu tập huân quý cường giả đã đổ xuống gần nửa, bọn hắn triệt để sợ.

“Bệ hạ, nhanh dừng tay đi bệ hạ!”

“Huân quý nhóm, đều là đại mộng thần triều nền tảng, là mộng giới gánh chịu, ngài giết sạch bọn hắn, mộng giới sợ đem chia năm xẻ bảy!”

Biển mây cực bên ngoài, mấy vị trọng thần từ trong lúc khiếp sợ hoàn hồn, vội vàng cầu tình.

Mộng giới, là từ tất cả Mộng tộc, cộng đồng đúc thành.

Huân quý nhóm, càng là trong đó, không thể thiếu lương trụ.

Nếu không, sớm tại năm đó trận kia, khủng bố máu tanh biến cố bên trong, liền bị tàn sát hầu như không còn.

Chúa tể khóe miệng có chút câu lên, “Thần triều nền tảng trẫm cũng muốn biết, không có bọn hắn, giấc mộng này giới có thể hay không sụp đổ…”

—

—

—

—

—

Chương 1603 : Bất hủ cảnh hồn phách

Bình Tân hầu bọn người, mất hết can đảm!

Chúa tể bệ hạ lại đối bọn hắn sinh tử, không thèm để ý chút nào.

Nàng chẳng lẽ, liền không sợ huân quý triệt để phản chiến dù sao biên cảnh chỗ, đối kháng dị tộc chém giết, còn muốn dựa vào huân quý chèo chống.

La Quan mặt không biểu tình, kế tiếp theo thôi động kiếm vực thiên khung.

Đã chúa tể không nói ngừng, vậy liền kế tiếp theo giết.

Hắn muốn biết, vị này “Chúa tể” đến cùng, đánh cái gì tính toán

Về phần Bình Tân hầu bọn hắn… La Quan đã biết, những người này, tuyệt không phải mộng chủ tâm phúc.

Thậm chí, có thể nói lòng mang oán hận.

Nếu như thế, chết cũng liền chết!

“Bệ hạ, không thể lại giết!”

“Cầu bệ hạ khai ân, mộng giới rung chuyển, thế tất sinh linh đồ thán!”

“Nhìn bệ hạ, lấy đại cục làm trọng.”

Biển mây cực bên ngoài, mấy vị trọng thần trùng điệp dập đầu.

Chúa tể nhíu mày, cũng không phải bởi vì, mấy vị trọng thần cầu tình, nàng ngẩng đầu nhìn về phía thiên khung.

Kia bên trong, biển mây cuồn cuộn, sóng lớn cuồn cuộn, hiện ra khủng bố bóng đen.

Mộng biển cự thú!

Giờ phút này, như phát giác được, mộng giới chấn động, bất ổn, đầu này ngủ say cự thú, sắp tỉnh lại.

‘A… Gia hỏa này, thật là một cái quản gia…’ chúa tể lắc đầu, nàng không thể để cho biển sâu cự thú sớm thức tỉnh.

“Trần Thái Sơ, dừng tay đi.”

Đại mộng Thần cung bên ngoài, chúa tể thanh âm truyền đến, La Quan đưa tay một nắm, kiếm vực thiên khung nháy mắt thu hồi, ức vạn đạo kiếm quang, dung hợp một chỗ, hóa thành một vòng kiếm ảnh, rơi vào trong tay hắn.

Thình lình, chính là trước đó, An Như đưa cho hắn thanh trường kiếm kia.

Hắn nhìn thoáng qua, tê liệt ngã xuống trên mặt đất một

đám huân quý cường giả, xoay người rời đi.

“Đa tạ bệ hạ khai ân, thần cùng biết sai!” Bình Tân hầu, Kỵ Nam bá các loại, quỳ xuống đất hành lễ.

Nhưng đôi mắt chỗ sâu, lại đều là oán hận.

Gian nan đứng lên, xoay người rời đi.

Hôm nay, huân quý mặt mũi, bị người kéo xuống đến, giẫm nhập vũng bùn.

Sống lưng của bọn họ, bị lần nữa đánh gãy!

Biển mây cực, chúa tể thiết yến, vì La Quan khánh công.

Trong lúc đó, chúa tể lấy ra một chiếc bình ngọc, bên trong đổ đầy, một loại nào đó hào quang bảy màu.

“Sư đệ, đây chính là ta, vì ngươi chuẩn bị lễ vật.”

La Quan chắp tay, “Đa tạ sư tỷ, không biết lễ vật này, là cái gì “

Chúa tể vẫn chưa trả lời, cười cười, ngược lại hỏi: “Sư đệ cũng biết, Mộng tộc quá khứ lịch sử “

La Quan lắc đầu, “Không biết.”

“Rất nhiều năm trước, còn không có mộng giới tồn tại, Mộng tộc sống sót tại, vạn vật chúng sinh trong mộng cảnh, tránh né lấy chúng sinh săn giết.”

“Sư đệ không nghe lầm, chính là săn giết, bởi vì Mộng tộc sinh mà khác biệt, là giữa thiên địa linh tú 1 trong, Mộng tộc hồn nguyên, có thể tăng lên, lớn mạnh, chúng sinh hồn phách, đây chính là Mộng tộc nguyên tội.”

“Về sau, Mộng tộc bên trong sinh ra 1 tôn chí cường giả, hắn phát hạ thệ ước, Mộng tộc vĩnh viễn không can thiệp hiện thế, lúc này mới tại trong khe hẹp, bảo toàn Mộng tộc, cũng sáng tạo mộng giới, từng bước một cho đến hôm nay.”

Chúa tể lắc lắc, bình ngọc trong tay, “Mà trong này, chính là sư đệ hôm nay giết chết, Mộng tộc huân quý hồn nguyên.”

La Quan sắc mặt biến hóa, “Cái này, sư tỷ, có phải là không tốt lắm “

Chúa tể cười lạnh, “Bọn hắn, vốn là tà đạo chi đồ, chết chưa hết tội, nó hồn nguyên năng trợ giúp sư đệ lớn mạnh hồn phách, cũng coi như chết có ý nghĩa . Bất quá, hồn nguyên ngưng tụ thành hồn đan, còn cần 3 ngày thời gian, đến lúc đó sư đệ ngươi lại tiến cung, trẫm lại giao cho ngươi.”

“Đa tạ sư tỷ.” La Quan hành lễ, “Không biết tiểu đệ, có chỗ nào, nhưng vì sư tỷ hiệu lực “

Trên đời, chưa từng sẽ bánh từ trên trời rớt xuống.

Chúa tể cười một tiếng, nói: “Sư đệ thông minh, vậy ta cũng liền, không che che lấp lấp.”

“Ngày ấy, ta cùng sư đệ nói qua, dù lắng lại biến cố, nhưng vẫn có tai hoạ ngầm.”

“Cho nên, ta nghĩ mời sư đệ xuất thủ, giúp ta chém tới tai hoạ ngầm, gối cao không lo!”

La Quan nhíu mày, “Sư tỷ chính là mộng giới chủ làm thịt, dưới trướng cường giả vô số, ngươi đều không thể giải quyết sự tình, tiểu đệ chỉ sợ bất lực.”

Chúa tể lắc đầu, “Không, ngươi có thể làm được, ta chỉ cần, ngươi 1 cái hứa hẹn.”

Nàng ánh mắt, nhìn về phía La Quan.

La Quan gật đầu, “Tốt, ta đáp ứng sư tỷ.”

Chúa tể vẻ mặt tươi cười, “Kia, sư đệ, 3 ngày sau, trẫm tại biển mây cực chờ ngươi.”

La Quan rời đi Thần cung, vô số ánh mắt, rơi vào trên người hắn, lộ ra kính sợ, sợ hãi.

Lúc trước chi chiến, 1 kiếm trấn áp huân quý, kiếm vực thiên khung danh truyền thiên hạ.

Trần Thái Sơ chi danh, cũng nhảy lên một cái, trở thành chấn động mộng giới đại nhân vật!

“Tỷ phu! Tỷ phu!” Ly Hải nghênh xuất phủ bên ngoài, “Chúc mừng tỷ phu, sau đó phóng nhãn thiên hạ, ai dám cùng ngươi tỷ phu là địch “

Hắn Ly Hải, cũng đem mở mày mở mặt.

“Ngậm miệng!” Ly Sa hung hăng, trừng mắt liếc hắn một cái, “Thuộc hạ chúc mừng đại nhân, còn xin đại nhân thứ tội, chớ chấp nhặt với hắn.”

Sắc mặt nàng phiếm hồng, xấu hổ bên trong, đáy mắt lại có vẻ mong đợi.

Không dám yêu cầu xa vời càng nhiều, dù chỉ là, làm bạn đại nhân một đoạn thời gian, liền đầy đủ.

Đáng tiếc… Đại nhân trong mắt, cũng không có thân ảnh của nàng, Ly Sa thở dài trong lòng.

“Không sao, đều đứng lên đi.” La Quan ngẩng đầu, ánh mắt rơi vào An Như trên thân, “Còn muốn đa tạ An Như tiểu thư, tặng ta trường kiếm.”

Thanh kiếm này, phi thường bất phàm!

Thi triển kiếm vực thiên khung lúc, liền hoàn mỹ thể hiện ra, nó lại có thể gánh chịu, chúa tể ý chí cùng quyền hành, vô cùng phù hợp.

An Như hành lễ, “Có thể đến giúp tiên sinh, là An Như vinh hạnh.”

La Quan thật sâu, nhìn nàng một cái, “Tốt, tiếp xuống mấy ngày, ta đem bế quan tu luyện, vô sự không nên quấy rầy.”

Dứt lời, hắn hồi phủ, tiến vào trong phòng.

Phất tay áo, phong cấm trong ngoài.

La Quan nhắm mắt lại, trước mắt lập tức hiện ra, mộng chủ lưu lại hồn phách ấn ký.

Giờ phút này, nó sáng bóng màu diệu diệu, vô số lưu quang xen lẫn, hóa thành 1 đạo hoàn chỉnh ấn phù.

Chỉ một chút liền tự nhiên sẽ hiểu, đây chính là hoàn chỉnh, chúa tể ý chí cùng quyền hành, là đến từ mộng chủ đối với hắn gia trì.

Chẳng lẽ, mộng chủ đã sớm biết, hắn sẽ tại sau đó không lâu tiến vào mộng giới cho nên, mới lưu lại chuẩn bị ở sau, để La Quan cứu nàng.

Nhưng nghĩ nghĩ lại, La Quan có loại trực giác, bây giờ đại mộng Thần cung bên trong, một vị khác chúa tể, đã đoán được hắn thân phận ——

Trước đó, Thần cung bên ngoài một trận chiến, La Quan toàn lực ứng phó, 1 kiếm quét ngang càn khôn.

Liền cũng là 1 cái thăm dò.

Thân là mộng giới chủ làm thịt, tuyệt đối không có khả năng, không nhận ra La Quan chỗ thi triển, đến cùng là cái nào cấp độ lực lượng.

Nhưng vị chúa tể này, lại không có chút nào biểu thị, thậm chí còn cho La Quan, chuẩn bị một món lễ lớn —— lấy Mộng tộc hồn nguyên, ngưng kết mà thành hồn

đan.

La Quan cũng không lo lắng, hồn đan hội có tay chân, nắm giữ lấy mộng chủ quyền hành cùng ý chí, hắn có thể tuỳ tiện nhìn rõ hết thảy.

Vị chúa tể kia, sẽ không như thế hồ đồ, nếu không trước đó đủ loại, chẳng lẽ không phải uổng phí sức lực… Cho nên, nàng rốt cuộc muốn làm gì

Hô ——

La Quan thở ra một hơi, không nghĩ, sau 3 ngày tiến cung, có lẽ liền có thể tìm tới đáp án.

Tâm niệm vừa động, một đoàn thất thải quang mang, xuất hiện tại hồn phách xung quanh, đây là La Quan trấn sát một đám huân quý cường giả về sau, tự nhiên hấp thu đến lực lượng.

Trước đó, hắn không dám xác định, bây giờ đạt được một vị khác chúa tể nhắc nhở, liền hiểu được.

“Vừa vặn thử một chút, giấc mộng này tộc hồn nguyên, đối hồn phách tăng phúc như thế nào “

Bá ——

Sau một khắc, thất thải quang mang dung nhập hồn phách.

Thuận tiện như, khô cạn đại địa, rốt cục nghênh đón mưa rơi, cả 2 nháy mắt dung hợp một chỗ.

Một tia rung động, tham lam, từ La Quan bản năng bên trong sinh ra, hồn phách chợt lấy tốc độ kinh người lớn mạnh.

Một lát sau.

Bá ——

La Quan mở mắt ra, thần quang hiện lên.

Trên mặt hắn, lộ ra chấn kinh, “Bây giờ, hồn phách của ta cường độ, đã đạt chúa tể cấp độ!”

Hồn phách tương đối cảnh giới tu hành, tồn tại nhất định lạc hậu tính.

Cần tu sĩ tự thân, đạt tới đối ứng cảnh giới về sau, tự thân chậm rãi tẩm bổ, hồn phách mới có thể không ngừng lớn mạnh, cuối cùng tới xứng đôi.

Mà giờ khắc này, La Quan hồn phách, lại cao hơn tự thân một cái đại cảnh giới.

Hồn phách cường đại, thì mang ý nghĩa có thể điều động, càng nhiều lực lượng, là lấy dù là cảnh giới không thay đổi, La Quan có khả năng bộc phát ra lực lượng, đem tăng vọt một đoạn.

“Bất quá, cái này nhanh chóng tăng vọt hồn phách, còn cần thích ứng, mới có thể triệt để nắm giữ.”

Sau đó, La Quan kế tiếp theo bế quan, đi chưởng khống

tăng vọt hồn phách.

Đảo mắt, thời gian trôi qua 3 ngày.

“Đại nhân, Thần cung người tới.” Ly Sa gõ vang cửa phòng.

Rất nhanh, La Quan đẩy cửa đi ra ngoài, cả người hắn cùng lúc trước, cũng không có gì thay đổi, Ly Sa lại nao nao, mơ hồ cảm thấy trên người người lớn, tựa hồ càng nhiều một phần uy áp.

Cái này không chỉ có là bởi vì, La Quan hồn phách lớn mạnh, càng bởi vì tại hồn phách lớn mạnh về sau, hắn đối chúa tể ý chí, quyền hành nắm giữ, càng xâm nhập thêm.

La Quan có loại trực giác, khi hắn hồn phách tăng lên tới trình độ nhất định về sau, thậm chí có thể bằng đây, trở thành chân chính mộng giới chủ làm thịt!

“Đi thôi.” La Quan không có nhiều lời, đi ra ngoài.

Đến, hay là trước đó nội thị, nhưng bây giờ hắn thái độ đối với La Quan, cung kính vạn điểm, “Trần tiên sinh, bệ hạ cho mời.”

“Ừm.”

Lại một lần, tiến vào đại mộng Thần cung, gặp được Trần Lâm lúc, vị này Thần cung Thống lĩnh cấm vệ, xa xa liền chắp tay hành lễ.

“Trần tiên sinh.”

“Trần Thống lĩnh.”

La Quan cùng đối phương sượt qua người, lại vô ý thức nhíu mày.

Quay đầu, nhìn thoáng qua đối phương bóng lưng.

Trần Lâm…

Mơ hồ cảm thấy, người này khí tức, hình như có chút không thích hợp.

Nhưng thân ở đại mộng Thần cung, La Quan vẫn chưa suy nghĩ nhiều, một đường đi tới đỉnh núi, biển mây cực bên ngoài.

“Sư đệ, ngươi đến.”

Chúa tể lấy ra ngọc bình, bây giờ thất thải chi quang, đã toàn bộ thu liễm thành một đoàn, biến thành 1 viên hiện ra thất thải sắc viên châu.

Cái này, chính là hồn đan!

“Hồn đan đã thành, sư đệ ngay tại cái này biển mây cực, trực tiếp ăn vào chính là, đợi ngươi hồn phách sau khi tăng lên, ngươi ta bàn lại.”

La Quan 2 tay tiếp nhận, “Vâng, đa tạ sư tỷ.”

Hắn đã cảm ứng rõ ràng, đây chính là 1 viên, thuần túy

hồn đan, cũng không cái gì chỗ không ổn.

Vị chúa tể này làm việc, hay là thật là khiến người ta không nghĩ ra.

Nhưng giờ phút này, La Quan cũng đã không lo được quá nhiều, tại cầm tới ngọc bình lúc, hồn phách của hắn cũng đã ngo ngoe muốn động.

Rất nhanh, La Quan đi tới biển mây cực, đằng sau một chỗ thiền điện.

Hắn ngồi xếp bằng, đem ngọc bình phong ấn mở ra, lập tức một cỗ nồng đậm hương khí, bị hút vào miệng mũi.

Hồn phách nháy mắt, lại mơ hồ lớn mạnh một tia.

Lực lượng thật là cường đại, hồn đan, quả nhiên kinh người!

La Quan rất chờ mong, đem nó hấp thu, luyện hóa về sau, hồn phách của hắn đem cường đại đến, loại tình trạng nào.

Đem hồn đan, đặt ở trước mặt, hắn dùng sức khẽ hấp.

Ba ——

Một tiếng vang nhỏ, hồn đan tự nghiền nát, hóa thành cuồn cuộn thất thải dòng lũ, dọc theo miệng mũi thất khiếu, trực tiếp dung nhập thể nội.

Sau một khắc, La Quan hồn phách, lấy tốc độ kinh

người tăng vọt.

Phần phật ——

Trường bào không gió mà bay, “Đôm đốp” “Đôm đốp” tiếng nổ đùng đoàng, tại hư không vang lên.

Kia là tăng vọt hồn phách, can thiệp hiện thực, khiến người hít thở không thông uy áp, ở trong đại điện khuấy động, không hề đứt đoạn tăng lên.

Lần này, hấp thu hồn đan, tốn hao ròng rã 3 ngày.

Khi La Quan mở mắt ra, “Oanh” một vòng mắt trần có thể thấy khí lãng, từ quanh người hắn bộc phát, đập nện cửa sổ “Bịch” rung động.

Nếu không phải, biển mây cực lớn điện là chúa tể chỗ ở, bị nó ý chí che chở, chỉ sợ muốn bị ép thành phấn vụn.

“Bất hủ cảnh hồn phách!”

La Quan trên mặt tươi cười, hắn cảm nhận được, tự thân cường đại trước nay chưa từng có.

Thậm chí, thiên địa này, mộng giới, tại hắn cảm ứng bên trong, đều càng thêm rõ ràng.

“Tiếp tục tu luyện, nắm giữ mộng chủ lưu lại hồn phách ấn ký, nếu ta có thể triệt để nắm giữ… Đối mặt chúa tể, có lẽ cũng có thể có, mấy điểm sức tự vệ.”

—

Chương 1604 : Chúa tể ác mộng yêu linh

“Bất hủ cảnh hồn phách, chúc mừng sư đệ!”

Chúa tể mở miệng, mặt lộ vẻ tán thưởng.

La Quan hành lễ, “Có thể có hôm nay tạo hóa, phải đa tạ sư tỷ.”

“Dễ nói, như sư đệ có thể giúp ta, giải quyết họa lớn trong lòng, sư tỷ cam đoan, còn có càng lớn chỗ tốt.” Chúa tể cười một tiếng, đứng lên nói: “Đi thôi, sư đệ nhất định rất hiếu kì, hôm nay ta liền dẫn ngươi, đi nhìn một chút, ta kia tai hoạ ngầm chỗ.”

La Quan đáy mắt tinh mang hiện lên, nói thầm một tiếng đến.

Biển mây cực hậu điện, chúa tể đưa tay, hướng về phía trước một điểm.

Ầm ầm ——

Trên đỉnh đầu, kia biển mây thoải mái bên trong, lại xuất hiện một cái thông đạo.

2 người bước vào trong đó, rất nhanh bên tai liền truyền đến, “Ầm ầm” sóng biển gào thét, 1 cái khôn cùng biển cả xuất hiện tại trước mặt.

Chúa tể nói: “Thế nhân đều biết, ta mộng giới bên trong tồn tại một mảnh mộng biển, chính là mộng giới chi bóng ngược, lại không biết mênh mông mộng biển, ngay tại thiên khung phía trên.”

“Sư đệ bây giờ, đã là bất hủ cảnh hồn phách, có thể chống đỡ cản mộng xâm thực thực, ta mới có thể mang ngươi đi vào.” Thuận miệng giải thích, chúa tể phất tay áo.

Khôn cùng mộng trong biển, vỡ ra một cái thông đạo.

Mộng dưới biển, kỳ quái, đáy biển loạn thạch đá lởm chởm, tản ra nhàn nhạt quang mang.

Chúa tể giải thích, “Những đá này, mỗi 1 cái đều ẩn giấu đi, 1 cái ngay tại phát sinh mộng cảnh.”

“Thiên địa vạn vật, hữu tình chúng sinh, chỉ cần nằm mơ, nó mộng cảnh liền sẽ, phản chiếu tại mộng biển.”

La Quan trong lòng khẽ động, ngẩng đầu nhìn về phía phía trước, một đầu khủng bố bóng đen, lúc này phủ phục tại đáy biển, chính nhắm mắt ngủ say.

Mộng biển cự thú!

Nó ngoại hình, đúng là một đầu Kỳ Lân, thở dốc ở giữa, 2 đầu thật dài sợi râu, tại đáy biển đong đưa.

Cứ việc, mộng biển cự thú đang ngủ say, nhưng nó quanh thân vẫn như cũ, tràn ngập đáng sợ khí tức.

“Sư đệ đoán không lầm, đây chính là mộng biển cự thú, cũng là mộng giới trấn thủ.” Chúa tể trên mặt, hình như có mấy điểm bất đắc dĩ “Nhỏ giọng một chút, nó tính tình không tốt lắm, ta mang sư đệ đến cái này bên trong, là phạm kiêng kỵ.”

Đi tới mộng biển cự thú trước người, nó bàn nằm chỗ sau lưng, lại có 1 con lỗ lớn, tối như mực một mảnh, không biết thông hướng cái kia bên trong.

Chúa tể đưa tay một chỉ, “Ta tai hoạ ngầm, ngay tại cái này trong động, sư đệ đi vào xem xét liền biết.”

La Quan suy nghĩ một chút, “Được.”

Hắn tiến vào lỗ đen, một cỗ hấp lực truyền đến, chúa tể nhàn nhạt thanh âm vang lên, “Sư đệ không cần đối kháng, chờ chút ta tự sẽ, tiếp dẫn ngươi ra.”

Sưu ——

Thân ảnh bỗng dưng chìm xuống, mười mấy hơi thở về sau, như giẫm tại một đoàn trên bông, La Quan ổn định thân ảnh, sắc mặt đột nhiên biến đổi.

Chỉ gặp, cái này đáy biển lỗ đen , liên tiếp lấy một chỗ to lớn hầm băng, trong đó mỗi một chỗ mặt ngoài, đều bao trùm lấy băng tinh.

Tại trong hầm băng ương, ngưng kết 1 cái băng trụ, cái này băng trụ bên trong, chính phong ấn một thân ảnh!

Đây là 1 cái, nữ tử cực kỳ mỹ lệ, ngôn ngữ khó mà hình

dung, ngũ quan lọn tóc thậm chí ngón tay, góc áo, đều là như thế hoàn mỹ, tản ra kinh người mị lực.

La Quan kinh hãi tại, đối phương mỹ mạo, nhưng rất nhanh, sắc mặt liền trở nên vô song ngưng trọng.

Hắn đứng tại băng trụ dưới, ngửa đầu nhìn lại, “Sư tỷ, ngươi cái này váy hơi dài a…”

Mộng chủ!

Cứ việc, đây là một bức, hoàn toàn xa lạ khuôn mặt, nhưng nàng khí tức lại sẽ không biến.

La Quan thể nội, chính sáng rực sáng lên hồn phách ấn ký, lại càng không có sai.

Là nàng, chính là nàng.

Nguyên lai đây mới là mộng chủ, chân chính bộ dáng.

Nghĩ đến cũng đúng, thân là mộng giới chủ làm thịt, tới lui tại ngàn tỉ trong mộng cảnh, thiên biến vạn hóa đều là bình thường.

Đáng tiếc, hồn phách ấn ký bên trong, vẫn không có vang lên, đến từ mộng chủ thanh âm.

Xem ra, nàng bị phong ấn ở đây, đã lâm vào ngủ say.

‘Quả nhiên, thân phận của ta, bên ngoài vị chúa tể kia, đã sớm nhìn thấu… Cho nên, nàng là hi vọng, ta có thể đâm lưng ‘

Nghĩ đến thể nội, hồn phách ấn ký chỗ đại biểu, hoàn chỉnh chúa tể ý chí cùng quyền hành, La Quan đại khái đoán được mục đích của đối phương.

Lợi dụ sao

Như vậy, trước đó hết thảy, liền đều có giải thích, hồn đan cũng bất quá, chỉ là khai vị thức nhắm.

Như La Quan thật, có thể trợ giúp bên ngoài vị kia, đạt thành tâm nguyện lời nói, có lẽ thực sẽ có không tưởng tượng nổi tạo hóa.

“Sư tỷ, ngươi thân là chúa tể, lại rơi vào mức này, sư đệ thật nghĩ không thông.”

“Mà lại, tình huống hiện tại, đã rất rõ ràng, sư đệ ta rất khó khăn a, bởi vì cái gọi là làm người không vì mình, thiên tru địa diệt… Sư tỷ, ta nghĩ ngươi cũng có thể hiểu được, đúng không “

La Quan lại liếc mắt nhìn, ngủ say mộng chủ, thả người nhảy lên.

Bá ——

Trên đỉnh đầu, lực kéo lượng rơi xuống.

Rất nhanh, La Quan từ cửa hang bay ra, đang muốn mở miệng, lại bị chúa tể một ngón tay, phong bế miệng.

“Im lặng, theo ta đi.”

La Quan nhìn thoáng qua, ngay tại ngủ say mộng biển cự thú, quay người đuổi theo.

Rất nhanh, 2 người trở lại biển mây cực.

Bên trong điện, tất cả mọi người bị vẫy lui, chỉ chúa tể cùng La Quan 2 người.

Nàng ngồi xuống, mỉm cười xem ra, “Sư đệ nhìn thấy, kia ác mộng yêu linh nàng vốn là trẫm chi tâm ma, ngưng tụ thành hình về sau, bị ta trấn áp tại mộng biển.”

“Trước đó, nàng kém chút đào thoát, phản phệ tại ta… May mắn, cuối cùng được lấy trấn áp. Sư tỷ nghĩ mời sư đệ xuất thủ, giúp ta trấn sát này yêu linh, chỉ cần sư đệ đáp ứng, vô luận bất kỳ yêu cầu gì, ta đều đáp ứng.”

La Quan trầm mặc mấy hơi, “Sư tỷ, việc này đột nhiên, ta cần cân nhắc mấy ngày, cho ngươi thêm trả lời chắc chắn.”

Chúa tể nói: “Đương nhiên, nhưng mời sư đệ, đừng để ta chờ quá lâu.”

Nàng nháy mắt mấy cái, “Ác mộng yêu linh chết đi, sẽ sinh ra 1 viên, đứng đầu nhất hồn đan, nuốt sau có thể trợ nhân hồn phách đột phá tới cảnh.”

“Sư đệ, cái này chính là sư tỷ, đưa cho ngươi dưới một phần lễ vật, hi vọng ngươi suy nghĩ thật kỹ.”

La Quan giật mình, “… Ta biết, sư tỷ.”

Rời đi đại mộng Thần cung, La Quan quay đầu nhìn một cái, “Chí cảnh hồn phách lúc này báo, thật đúng là kinh người đến cực điểm a!”

Nói không tâm động, là giả.

Dù sao, chỉ cần hắn nguyện ý, đây hết thảy có thể chạm tay .

La Quan có thể cảm ứng được, vị chúa tể này thành ý.

“Đại nhân, ngài trở về, không có sao chứ” Ly Sa ra đón, mặt lộ vẻ lo lắng.

La Quan lắc đầu, “Không sao, ngươi chuyên môn chờ ta ở đây “

Ly Sa biểu lộ, lộ ra mấy điểm thận trọng, “Không có, là vừa rồi, nhà bên trong đến 1 vị khách nhân, là tới bái phỏng ngài.”

“Chính là vị khách nhân này nói cho thuộc hạ, nói đại nhân ngài rất nhanh sẽ trở về… Không nghĩ tới, ngài lại thật trở về.”

La Quan ánh mắt chớp lên, “Sớm biết ta sẽ trở về… Người ở đâu “

“Đại nhân đi theo ta.” Ly Sa bước nhanh dẫn đường, thấp giọng nói: “Đại nhân, thuộc hạ cảm thấy, người này có lẽ có chút vấn đề, ngài cẩn thận.”

Rời nhà phòng khách, tất cả mọi người bị lui, 1 đạo áo bào đen thân ảnh, đang ngồi ở bên trong.

“Đại nhân, thuộc hạ liền canh giữ ở bên ngoài, ngài mời.”

Ly Sa chủ động dừng lại.

La Quan tiến vào phòng khách, “Các hạ là ai tới gặp ta, có chuyện gì.”

Dưới hắc bào, người kia đứng dậy, “Nghe nói, Trần tiên sinh trong tay có một thanh kiếm, kiếm ra trấn áp mộng giới chi đô quyền quý cường giả vô số, tại hạ say mê, hôm nay chuyên tới để nhìn qua.”

“Hiện tại, ta nhìn thấy.”

Hắn buông xuống 1 khối ngọc bài, “Tối nay giờ tý, ngọc minh lúc điểm, ta cùng cung nghênh tiên sinh đến.”

Dứt lời, người áo đen chắp tay, bước nhanh mà rời đi.

—

—

—

—

—

Chương 1605 : Ám vệ thống lĩnh

Mộng giới chi đô, đêm!

Giờ tý.

Bá ——

La Quan mở mắt ra.

Trên mặt bàn khối kia ngọc bài, giờ phút này chấn minh.

Thanh âm có một loại nào đó tiết tấu, gây nên không gian cộng hưởng, hình thành 1 đạo che đậy.

La Quan ánh mắt chớp lên, nắm lên ngọc bài xuất phủ mà đi.

Một lát sau, hắn thân ảnh xuất hiện tại, 1 đầu hẻm nhỏ cuối cùng.

Trước mắt là một mặt tường bích, nhưng La Quan bước chân lại không nửa điểm dừng lại, khi thân ảnh chạm đến vách tường lúc, tóe lên tầng tầng gợn sóng.

Hắn thân ảnh, trực tiếp chui vào trong đó!

Như xuyên qua, tầng 1 lạnh buốt vũng bùn, trước mắt lại lần nữa khôi phục lúc, đã ở một mảnh khác không gian.

Trên đường dài, tất cả mọi người mặc rộng lớn áo bào đen, mà trên đỉnh đầu, thì là một mảnh sương mù mông lung đen.

Ám giới!

Trong truyền thuyết, mộng giới hỗn loạn chỗ, từ bị truy nã Mộng tộc, âm thầm tạo dựng mà thành.

Phụ thuộc vào mộng giới, là kẽ hở chi địa, âm u cống thoát nước.

Mà giờ khắc này, xuất hiện ở trong tối giới La Quan, trên thân cũng tự động, nhiều hơn một cái trường bào màu đen.

Tựa hồ, là ám giới bản thân, đối tất cả mọi người thân phận ngụy trang.

“Ừ” La Quan nhíu mày, hắn vừa tiến vào ám giới, lại bị người để mắt tới.

Đỉnh đầu, âm hàn khí hơi thở bức lâm.

Đúng lúc này, cười lạnh một tiếng vang lên, “Cút!”

Bành ——

Trầm đục bên trong, 2 thân ảnh vặn vẹo bên trong xuất hiện, bị lực lượng cường đại, trực tiếp đánh bay ra ngoài.

Lăn xuống trên mặt đất, giãy dụa lấy lảo đảo đào tẩu.

Tiếp lấy một thân ảnh, xuất hiện tại La Quan trước mặt, chắp tay nói: “Trần tiên sinh, ngươi đến, mời.”

Người trước mặt, thình lình chính là hôm nay, lưu lại ngọc bài người.

2 người một trước một sau, xuyên qua ở trong tối giới, rất mau tiến vào, 1 tòa đình viện bên trong.

Viện này bên trong, trừ dẫn đường người bên ngoài, còn có 3 người.

“Trần tiên sinh, hoan nghênh đến, hôm nay mạo muội, xin hãy tha lỗi.” Trong đó một thân ảnh mở miệng, thanh âm thanh lãnh, đúng là nữ tử.

Nó hơn 2 người, cũng chắp tay nói: “Bái kiến Trần tiên sinh.”

La Quan ánh mắt quét qua, “Chư vị, hôm nay mời ta đến, là có chuyện gì “

Đối diện, nữ tử kia đưa tay kéo xuống áo bào đen, lộ ra 1 trương lãnh diễm gương mặt, “Chúa tể ám vệ, xách linh, bái kiến thống lĩnh.”

“Ám vệ trái chấp.”

“Ám vệ phải chấp.”

“Ám vệ thạch cách.”

“Bái kiến Thống lĩnh đại nhân!”

Nó hơn 3 người, đồng thời hành lễ.

Vì La Quan dẫn đường, chính là thạch cách, cũng là trong 4 người duy nhất nam tử.

La Quan nhíu mày, “Ám vệ Trần mỗ nghe không hiểu, các ngươi đại khái, là tìm sai người.”

Xách linh lãnh diễm trên gương mặt, một mảnh yên tĩnh, “Đại nhân, đại mộng Thần cung bên ngoài một trận chiến, ngài đã lấy ra thanh kiếm kia, ngài dĩ nhiên chính là, ám vệ thống lĩnh.”

“Hôm nay mời ngài tới, là muốn cùng ngài thương nghị, nghĩ cách cứu viện chúa tể đại nhân.”

La Quan nói: “Các ngươi biết, chúa tể xảy ra chuyện “

Trái chấp đạo: “Tự nhiên, ta cùng ám vệ cùng bệ hạ một thể, bệ hạ xảy ra chuyện, chúng ta liền có thể phát giác.” Nàng ánh mắt, lộ ra mấy điểm hoài nghi, “Thống lĩnh, ngươi coi là thật không biết được, thân phận của mình “

Bá ——

4 người ánh mắt, đồng thời rơi xuống.

La Quan thần sắc nhàn nhạt, “Không biết.”

Một nháy mắt, xung quanh an tĩnh xuống.

Chính là lãnh diễm xách linh, cũng nhịn không được có chút trừng to mắt, nó hơn 3 tên ám vệ, càng là mặt mũi tràn đầy chấn kinh.

Bệ hạ ám vệ, đêm tối trường kiếm, mộng giới trung thành nhất, cường đại nhất thủ hộ giả… Thống lĩnh của bọn họ, vậy mà không biết, thân phận của mình

Quả thực hoang đường!

Xách linh ngực chập trùng, “Trần tiên sinh, có thể hay không mời ngươi, lấy ra thanh kiếm kia “

La Quan đưa tay, linh quang hiện lên, trường kiếm rơi vào trong tay.

Trên vỏ kiếm, ngưng thần nhìn lại, có “Mây cực” 2 chữ.

Xách linh sắc mặt hơi chậm, vừa cẩn thận nhìn 2 mắt, “Xin hỏi Trần tiên sinh, thanh kiếm này, là như thế nào đạt được “

La Quan nói: “1 vị bằng hữu, lễ vật tặng cho ta.”

Xách linh khom người, “Mời thống lĩnh, tha thứ xách linh bất kính chi tội, ngài tay cầm mây cực kiếm, đã phải nó tán thành, chính là ám vệ thống lĩnh.”

“Thân phận của ngài, không có bất cứ vấn đề gì… Về phần, ngài vì sao không biết được, liên quan tới ám vệ một chuyện, thuộc hạ cũng không rõ ràng.”

Trái chấp, phải chấp, thạch cách 3 người, thần sắc cổ

quái.

Nhưng xách linh xác nhận, bọn hắn chỉ có thể tin tưởng.

La Quan trầm mặc, “Các ngươi đã, là thông qua cái này đem mây cực kiếm, xác nhận thân phận của ta, cái kia hẳn là biết, Trần mỗ bây giờ nghe lệnh của đại mộng Thần cung, càng được chủ làm thịt mấy lần mời… Các ngươi liền không nghi ngờ, ta đã phản bội thậm chí hôm nay, đều là một cái bẫy.”

Đối diện 3 người, sắc mặt càng thêm cổ quái.

Xách linh trầm ngâm.

Thạch cách nói: “Thống lĩnh yên tâm, ngươi ta thân là ám vệ, tuyệt sẽ không phản bội chúa tể, nếu không kiếm trong tay tự động phản phệ, đã sớm rơi vào hình thần câu diệt hạ tràng.”

Nói, hắn lấy ra một thanh kiếm.

Xách linh, trái chấp, phải chấp 3 người, cũng riêng phần mình lấy ra một thanh kiếm tới.

Ông ——

Thân kiếm tự động, chấn minh lên tiếng.

Một cỗ mật thiết liên hệ, cảm giác, xuất hiện tại giữa lẫn nhau.

La Quan sắc mặt không thay đổi, lại trong lòng giận dữ,

“Sư tỷ a sư tỷ, thật sự là không nghĩ tới, ngươi lưu cho ta chiêu này, đề phòng ta đây đúng không ! Khó trách yên tâm như vậy, đem chúa tể ý chí, quyền hành hạ phóng cho ta, nguyên lai là đã sớm lưu lại một tay!”

Giữa người và người, có hay không điểm tín nhiệm!

Còn có đại mộng Thần cung bên trong vị kia, không hứa hẹn chỗ tốt, liên quan tới điểm này, là xách cũng không đề cập tới.

A, đều bắt ta vui đùa chơi đúng không

Xách linh thu hồi trường kiếm, “Thống lĩnh, chúng ta hay là thương nghị một chút, như thế nào nghĩ cách cứu viện chúa tể đi lập tức, cần gấp nhất chính là, tìm tới bệ hạ tung tích.”

Nàng lãnh diễm trên gương mặt, lộ ra sầu lo, “Trước đó, ta cùng đã ở mộng giới chi đô bên trong, tìm kiếm hồi lâu, lại chậm chạp không thể tìm tới, bệ hạ khí tức.”

Thạch cách trầm giọng nói: “Có lẽ, cướp chúa tể quyền hành người, âm thầm đem chúa tể đại nhân, phong ấn tại mộng giới chi đô bên ngoài “

Trái, phải chấp sinh giống nhau như đúc, như 1 bào song thai, “Như vậy, liền phiền phức!”

“Mộng giới mênh mông vô ngần, chúng ta đi cái kia bên trong tìm kiếm chúa tể “

Đúng lúc này, đối diện vang lên một thanh âm, “Chúa tể

ngay tại mộng giới chi đô.”

Bá ——

4 người ánh mắt, đồng thời nhìn tới.

La Quan dừng một chút, tiếp tục nói: “Nói đến, có một ít trùng hợp, ta đã gặp qua, bị giam giữ chúa tể… Khục, mộng giới chi hải, các ngươi biết đi “

Đối diện, xách linh ánh mắt, phá lệ sáng tỏ.

Sau đó không lâu, La Quan đi ra tiểu viện, rời đi ám giới.

Xách linh khóe miệng có chút câu lên, lộ ra vẻ tươi cười, “Xem ra, Thống lĩnh đại nhân là không yên lòng ngươi ta, cố ý diễn một màn kịch.”

Trái chấp bừng tỉnh đại ngộ, “Đúng, nếu không, thống lĩnh làm sao lại, âm thầm tìm kiếm chúa tể tung tích… Nha! Hắn diễn kỹ thật tốt, ngay từ đầu, ta đều không nhìn ra.”

“Ngươi nếu có thể nhìn ra, ngươi chính là thống lĩnh… Khó trách vị đại nhân này, một mực thần long thấy đầu mà không thấy đuôi, quả nhiên là lợi hại.”

Xách linh đạo: “Tốt! Hiện tại, đã tìm được chúa tể đại nhân, vậy kế tiếp chúng ta muốn làm, chính là nghĩ biện pháp chui vào mộng giới chi hải.”

La Quan trở lại rời phủ lúc, mắt sáng lên.

Hắn lại ngoài cửa, nhìn thấy An Như.

Đối phương lẻ loi một mình, trong đêm tối, như đang chờ cái gì, gặp hắn trở về bước nhanh tới, “An Như, gặp qua Trần tiên sinh.”

Nàng mỉm cười hành lễ.

La Quan nói: “An Như tiểu thư không cần đa lễ.” Hắn ngẩng đầu nhìn đến, “Ngược lại là hôm nay, phát sinh một chút sự tình, để ta rất hiếu kì… An Như tiểu thư, ngươi rốt cuộc là ai “

—

—

—

—

—

Chương 1606 : Tại biển mây cực chờ ngươi

An Như cười một tiếng, giữa lông mày, quyến rũ động lòng người, “Sư đệ, ngươi đã suy nghĩ kỹ chưa “

Phải, nghĩ sai.

Vị này, không phải là mộng chủ chuẩn bị ở sau, mà là đại mộng Thần cung bên trong vị kia, bộ 1 cái áo lót.

La Quan chắp tay, “Trần Thái Sơ, bái kiến chúa tể.”

“Sư đệ, làm gì khách khí như vậy.” An Như phất phất tay, “Ban đầu, ta dùng cái thân phận này, thật là có chút tính toán, nhưng về sau đi… Ân, ta còn thật thích bộ dạng này, cũng liền lười nhác giày vò.”

“Tối nay, ta là tới tìm Ly Hải, đừng trừng mắt, ta không ăn cỏ non. Tiểu tử này, đối mộng giới chi đô quá quen, nào có ăn ngon, hắn đều biết.”

“Khoảng thời gian này, ta cảm giác eo đều thô một vòng.” An Như cười cười, “Đã gặp được ngươi, liền không hô tiểu tử này, đi, bồi sư tỷ đi ăn ăn khuya.”

Mộng giới chi đô cũng vô cấm đi lại ban đêm, một chút khu buôn bán, trong đêm khuya vẫn như cũ sáng như ban ngày, phồn hoa như gấm.

An Như mặt mày hớn hở, tựa hồ rất thích, cái này náo

nhiệt tràng cảnh.

La Quan theo sau lưng, trong lúc vô tình, lại cũng thụ nó ảnh hưởng, trong lòng nhẹ nhõm rất nhiều.

“Cái này có nhà tiểu điếm, liền ba, bốn tấm cái bàn, lão bản tay nghề rất tốt.” 2 người lúc chạy đến, vận khí không tệ, vừa vặn có một bàn khách nhân tính tiền.

An Như đặt mông ngồi xuống, “Lão bản, như cũ, nhanh lên đưa rượu lên.”

La Quan ngồi tại đối diện.

Rất nhanh, 1 thiếu niên dẫn theo vò rượu tới, sắc mặt đỏ lên, “An Như tỷ tỷ, ngươi đến, trời quá muộn, ngươi ít uống rượu một chút.” Nói, cảnh cáo, nhìn La Quan một chút.

Giống như là đang nói, đừng làm cái gì tiểu động tác, ta sẽ nhìn chằm chằm ngươi!

Nhân tiểu quỷ đại.

An Như “Ha ha” cười một tiếng, “Biết, nhanh đi hỗ trợ đi, không phải chờ chút cha ngươi, lại muốn tới đánh ngươi.” Nàng cho La Quan rót rượu, “Đến, sư đệ, chúng ta làm một bát.”

Làm thô chén sành, nàng cũng không để ý, uống một hơi cạn sạch.

Rất nhanh, 3 4 tang đồ ăn, có món mặn có món chay

dâng đủ, An Như ăn một miếng, “Sư đệ, gặp qua ám vệ những người kia đi “

Một câu, nháy mắt đem hết thảy, kéo về đến hiện thực.

La Quan gật đầu, “Gặp qua… Sư tỷ hảo thủ đoạn, hết thảy đều không thể gạt được ngươi.”

An Như cười cười, “Không có gì, là bọn hắn không biết, ở trong đó hư thực, ta đã sớm biết bọn hắn đến mộng giới chi đô.”

Biết, nhưng cũng không có động tác, cũng không ngăn cản bọn hắn cùng La Quan gặp mặt… Hiển nhiên là đối tự thân, có tuyệt đối tự tin.

La Quan lại uống một chén rượu, “Sư tỷ cũng không có cái gì, muốn giải thích sao “

“Giải thích cái gì” An Như bồi một bát, mùi rượu dâng lên, sắc mặt ửng hồng, cả người nhiều mấy điểm lười biếng, “Chẳng lẽ ta còn muốn lo lắng, bọn hắn làm rõ chân tướng, liên quan tới phản phệ cái gì sư đệ a, xem ra ngươi vẫn không hiểu, phía trước ta vị kia, đưa cho ngươi là cái gì.”

Thân thể nàng nghiêng về phía trước, quả lớn có chút rủ xuống, một ngón tay nhẹ nhàng, điểm tại La Quan trước ngực, “Đây chính là, gần như hoàn chỉnh, chúa tể ý chí cùng quyền hành, ngươi đạt được nó lúc, cũng đã bị miễn trừ, không cần có bất kỳ lo lắng.”

La Quan trầm ngâm không nói.

Cho người cảm giác liền giống như là, đối trước mắt màn thầu ngẩn người.

An Như ăn một chút cười, “Sư đệ, ngươi lòng tham a, nhưng dù sao thân thể này không phải ta, nếu như ngươi nghĩ, không ngại tối nay liền tiến vào Thần cung đi.”

“Ta tại biển mây cực chờ ngươi.”

Nàng nháy mắt mấy cái, lại có mấy phần mong đợi.

La Quan xấu hổ cười một tiếng, “Sư tỷ, đừng đùa tiểu đệ, ta bây giờ đầu rất loạn.”

“Cũng là không cần, cân nhắc quá rõ ràng, ngươi chỉ cần biết, đáp ứng yêu cầu của ta, ngươi liền có thể đạt được hết thảy.”

“Cho dù là ta.”

An Như bưng chén lên, lại là uống một hơi cạn sạch, ngẩng đầu nhìn trên đường dài, biển người mãnh liệt, “Ta cũng không phải, thuận miệng nói một chút mà thôi, là thật là giả, sư đệ ngươi nên có thể đoán được.”

La Quan im lặng, cũng là bởi vì, có thể đoán được, cho nên mới rất cảm thấy hoang đường.

Làm sao cảm giác, sự tình cuối cùng đi hướng, mộng giới chi tương lai, quyền quyết định trong tay ta !

“Được rồi, làm không được quyết định, liền suy nghĩ lại một chút. Nhưng sư đệ, ngươi thời gian không nhiều, 3 ngày sau muốn cho ta cái trả lời chắc chắn.”

An Như thu hồi nhãn thần, ăn một miếng thức ăn, lập tức nheo lại mắt.

“Ba vừa!”

La Quan bồi ăn bồi uống.

Kết thúc lúc, An Như uống say, nàng tựa ở La Quan mang bên trong, hà hơi như lan, “Sư đệ… Nhớ được a… 3 ngày… Ngươi cũng chỉ có… 3 ngày thời gian…”

Nhìn xem nhắm mắt lại, ngủ thật say An Như, La Quan xoa đem mặt, “Lão bản, tính tiền!”

Lão bản nhi tử đi tới, mắt đục đỏ ngầu, giống như là khóc qua đồng dạng, “Hôm nay cái này bỗng nhiên liền miễn phí, ngươi cùng An Như tỷ tỷ nói, ta mời khách.”

“Còn có, ngươi về sau nếu như, dám đối An Như tỷ tỷ không tốt, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

1 cái Ly Hải, 1 cái thiếu niên trước mắt, đều bị An Như mê không được nam bắc.

Nữ nhân này, đối tiểu quỷ đầu lực sát thương, là thật không tiểu.

La Quan cúi đầu nhìn thoáng qua, tốt a, xác thực thật lớn.

“Được, ta sẽ chuyển cáo.”

Phất phất tay, La Quan đem An Như ôm ngang mà lên, bước nhanh mà rời đi.

Vừa đi chưa được mấy bước, đằng sau truyền đến lão bản giọng, “Ngươi mời khách “

“A… Cha, không phải, ngươi nghe ta giải thích… Ai ai! Người còn chưa đi xa đâu, ngài chừa cho ta chút mặt mũi, chân gãy kết thúc, muốn đoạn mất…”

La Quan lắc đầu, nghĩ thầm tiểu tử ngươi, còn là bị đánh gãy chân tốt.

Không phải, nói không chừng về sau, muốn chọc phiền toái gì.

Nữ nhân tuy tốt, nhưng là ngươi có thể lo nghĩ a! Không thấy được, ta bây giờ ôn hương noãn ngọc trong ngực, đều không nhúc nhích tí nào.

Các ngươi a, quá non!

Trở lại An gia lúc, sắc trời đã sáng, nghĩ đến bồi tiếp 1 cái nữ tửu quỷ, uống ròng rã một đêm, La Quan đã cảm thấy đau đầu.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

“Trần tiên sinh !” Ly Hải mặt mũi tràn đầy giật mình, nhìn

qua ôm người trở về La Quan.

Hắn gần nhất, mỗi ngày đêm khuya đều cùng biểu tỷ hẹn xong, tại mộng giới chi đô bên trong, tìm kiếm các loại ăn ngon.

Hôm qua biểu tỷ thất ước, hắn một đêm không có nhắm mắt, trời vừa sáng liền vội vàng chạy đến, kết quả người gác cổng nói biểu tỷ đêm qua ra ngoài.

Chính gấp phát hỏa lúc, liền nhìn thấy trước mắt một màn.

‘Tiên sinh đã phải ăn sao cũng thế, biểu tỷ tốt như vậy, xinh đẹp như vậy, cái nào nam nhân bình thường có thể thủ được ‘

‘Nhìn biểu tỷ, một thân mùi rượu, mặt mũi tràn đầy rã rời ngủ thật say, cũng biết đêm qua nhất định bị tiên sinh, giày vò hỏng…’

Ly Hải tâm chua chua, ngữ khí trầm thấp, “Biểu tỷ eo không tốt, 2 ngày trước còn nói chua đâu, chờ chút nàng tỉnh ngủ, tiên sinh nhớ được giúp nàng ấn ấn… Cái kia, ngài hơi chú ý điểm… Còn có, biểu tỷ say rượu, thích ăn hạt sen bách hợp cháo, ngài để phòng bếp nấu xong, thả lạnh điểm lại đầu quá khứ, biểu tỷ nàng không thích chờ…”

“Ta, ta về nhà.”

Hắn quay người rời đi, bước chân nặng nề.

La Quan nhìn hắn 1 bộ, nặng nề bi thương bộ dáng, “Ai…”

Ly Hải cũng không quay đầu lại, “Yên tâm, ta biết tiên sinh, chuyện này, ta sẽ không nói cho tỷ tỷ.”

Được thôi, tiểu tử ngươi thắng.

La Quan đem An Như, đặt lên giường, nàng 1 cái nghiêng người, thon dài lại nở nang đùi kẹp lấy đệm chăn, váy áo kéo căng lộ ra đằng sau tròn trịa đường cong.

Nhưng có chút phong cảnh, nhìn một chút đều là sai lầm, sẽ chết người.

La Quan đóng cửa lại, tiếng bước chân đi xa.

Bá ——

An Như mở mắt ra, một mảnh thanh minh, đâu còn có nửa điểm vẻ say, “Sư đệ, tỷ tỷ đối ngươi tốt như vậy, ngươi cũng đừng làm cho ta thất vọng.”

“Dù sao, ta chỉ là không dễ giết ngươi, cũng không phải là không thể giết ngươi… Thông minh một chút, ngươi tốt ta tốt, sư tỷ đối ngươi cũng là thật tâm.”

—

—

—

Chương 1607 : Quan tài đen

La Quan biết, chuyện này mình không được chọn, nhưng vì cái gì hết lần này tới lần khác, là tại 3 ngày sau

Vấn đề này, tại trở lại rời phủ lúc, liền có đáp án.

Ly Sa nhìn thấy La Quan, rõ ràng buông lỏng một hơi, “Bái kiến tiên sinh, vừa nhận được tin tức, quan tài đen sẽ tại sau này, từ mộng giới trên không bay qua, đem dẫn đến âm dương nghịch loạn, tà ma sinh sôi, trong lúc đó tiên sinh tốt nhất đừng tu hành, cũng đừng ra ngoài đi lại.”

La Quan đối thời gian này điểm rất nhạy cảm, “Quan tài đen đó là cái gì “

Ly Sa lắc đầu: “Thuộc hạ chỉ nghe nói, kia là một bộ màu đen quan tài, thường cách một đoạn tuế nguyệt, liền sẽ lăng giới mà qua.”

“Nghe đồn, trong đó phong ấn, một bộ kinh khủng thi thể, nhưng càng nhiều, liền không ai biết.”

La Quan gật đầu, “Tốt, ta biết.”

Ly Sa rời đi, vội vàng đi Vạn Đỉnh vệ trực, quan tài đen lăng không sắp tới, nàng có thật nhiều chuyện bận rộn lục.

Về đến phòng, La Quan tâm niệm vừa động, không gian lập tức bị phong ấn, tiếp lấy một cánh cửa trống rỗng xuất hiện.

Hắn một bước bước vào trong đó, sau một khắc, liền đã xuất hiện tại ám giới.

“Ai !”

Xách linh cầm kiếm mà ra, rất nhanh kinh ngạc, “Thống lĩnh, ngài làm sao tới cái này…” Hiển nhiên, đối La Quan giáng lâm phương thức, rất giật mình.

La Quan không có thời gian giải thích, nói thẳng: “Thần cung bên trong vị kia, sẽ tại sau 3 ngày, đối chúa tể hạ thủ.”

“Cái gì !” Xách linh kinh hô, lãnh diễm gương mặt nháy mắt túc sát.

Trái chấp, phải chấp, thạch cách 3 tên ám vệ vội vàng chạy đến, nghe vậy sắc mặt đại biến.

“Không kịp, chúng ta nhất định phải lập tức động thủ!”

“Không sai!”

“Cùng Thần cung bên trong, cái kia tên giả mạo liều.”

La Quan thản nhiên nói: “Nàng biết, các ngươi tại mộng giới chi đô, cũng biết, ta đã thấy các ngươi.”

Bá ——

Đối diện 4 người, sắc mặt đại biến.

Xách Linh Thần tình ngưng trọng, “Thống lĩnh, việc này ngài như thế nào biết được “

La Quan nói: “Nàng chính miệng nói.”

4 người 2 mặt nhìn nhau, phát hiện chúa tể ám vệ, không nhổ tận gốc, cái này cướp chúa tể quyền hành nữ nhân, nàng muốn làm cái gì

“Tặc nghịch muốn để đại nhân, thần phục với nàng” xách linh chần chờ mở miệng.

La Quan nhìn nàng một cái, gật đầu, “Không sai.”

Trái chấp, phải chấp, thạch cách 3 người, khịt mũi coi thường.

“Buồn cười! Nàng căn bản có biết hay không, như thế nào ám vệ!”

“Ta cùng thề sống chết hiệu trung chúa tể, sao lại phản bội “

“Si tâm vọng tưởng!”

La Quan trong lòng than nhẹ, “Bây giờ, không phải nói những này thời điểm, các ngươi có hay không biện pháp, cứu chúa tể thoát thân “

Xách linh đạo: “Về thống lĩnh, thời gian cấp bách, cũng

chỉ có một biện pháp.”

Nàng thở sâu, “Tỉnh lại mộng biển cự thú! Nó là mộng giới trấn thủ, cũng là chúa tể trung thành nhất nô bộc, .”

“Lấy lực lượng của nó, đủ để đối kháng hèn hạ soán đoạt người, vì ngươi ta tranh thủ thời gian, giải cứu chúa tể.”

La Quan gật đầu, “Tốt, vậy liền tại sau 3 ngày, ta tiến vào mộng biển lúc, các ngươi thừa cơ động thủ.”

“Đúng, các ngươi hẳn là có biện pháp, tiến vào đại mộng Thần cung đi “

Mộng biển lối vào, tại biển mây cực trên không.

Xách linh đạo: “Thống lĩnh yên tâm, chúng ta tự có biện pháp.”

3 ngày sau.

Quan tài đen chưa đến, toàn bộ mộng giới chi đô, đã triệt để giới nghiêm.

Ngày xưa phồn hoa, náo nhiệt phố dài, trống rỗng không thấy bóng dáng.

La Quan leo lên, tiến về Thần cung xa giá, tại Ly Sa bọn người lo lắng ánh mắt bên trong rời đi.

Rất nhanh, xa giá đi tới Thần cung bên ngoài, hôm nay Trần Lâm tự mình trấn thủ, thấy La Quan xuống xe, hắn

bước nhanh về phía trước, “Bái kiến tiên sinh!”

Giọng điệu ở giữa, nhiều mấy điểm cung kính.

Đôi mắt bên trong, đều là kiên quyết!

‘Nguyên lai là hắn.’ La Quan trong lòng hiểu rõ.

Khó trách ngày ấy, sẽ tại trên người Trần Lâm, cảm ứng được một tia khí tức.

Nghĩ đến khi đó, Trần Lâm cũng đã, tiếp xúc qua ám vệ, vị này Thần cung Thống lĩnh cấm vệ, cũng hiệu trung với mộng chủ.

“Ừm.” La Quan gật gật đầu, bước nhanh mà rời đi.

Du Dịch nhìn thống lĩnh, nhỏ giọng nói: “Đại nhân, ngài hôm nay, tựa hồ không giống nhau lắm.”

Trần Lâm thở sâu, nhìn qua Thần cung, “Đại khái là bởi vì, mộng giới hôm nay, sắp biến thiên đi…”

“Đúng vậy a, quan tài đen thực tế quỷ dị, khủng bố, lăng giới mà qua có thể, dẫn động thế giới triều tịch, khiến cho âm dương nghịch loạn.” Du Dịch trên mặt, lộ ra sợ hãi, kính sợ.

Trần Lâm không nói chuyện.

Bởi vì, giữa bọn họ đối thoại, có riêng phần mình khác biệt lý giải.

‘Trần tiên sinh, đúng là ám vệ thủ lĩnh… Bệ hạ, mời ngài nhất định bình yên vô sự, nếu không ta sẽ lấy tử vong, biểu đạt đối với ngài trung thành.’

Biển mây cực.

Hôm nay, Thần cung bên trong nội thị, cũng ít một mảng lớn, La Quan tiến vào đại điện về sau, liền chỉ có hắn cùng màn che sau 2 người mà thôi.

“Sư đệ, ngươi nghĩ kỹ” chúa tể thanh âm, từ màn che hậu truyện đến, mỉm cười bên trong mang theo mấy điểm hài lòng.

Tựa hồ, hết thảy đều tại chưởng khống.

La Quan chắp tay, “Nghĩ kỹ, ta nguyện trợ sư tỷ một chút sức lực!”

“Rất tốt!” Chúa tể từ màn che sau đi ra, dung mạo muôn vàn, phương hoa tuyệt đại, “Sư đệ, ngươi tuyệt sẽ không hối hận, hôm nay quyết định.”

Nàng mặt lộ vẻ tiếu dung, đôi mắt sáng tỏ.

Óng ánh chói mắt, khiến La Quan nhất thời, đều có chút lắc mắt.

Hắn ổn ổn tâm thần, cúi đầu nói: “Sư tỷ, lúc nào động thủ “

Chúa tể mỉm cười, “Lại cùng các loại, còn chưa tới thời điểm.. . Bất quá, cũng nhanh.”

Rất nhanh, nàng giống như là cảm ứng được cái gì, khóe miệng tiếu dung càng lớn, “Nó đến rồi!”

Sau một khắc, La Quan cũng sinh ra cảm ứng, phương xa thiên khung, tấm màn đen như triều cường, “Ầm ầm” mãnh liệt mà tới.

Kia là một vòng, cực hạn hắc ám, như có thể đem hết thảy bao phủ, thôn phệ.

Hỗn loạn, vô tự, ngang ngược cùng tử vong.

La Quan ngưng thần nhìn lại, quả nhiên tại kia trùng điệp tấm màn đen ở giữa, nhìn thấy một bộ quan tài đen, từ mộng giới trên không phi nhanh tiến lên. Nó chỉ là bình thường lớn nhỏ, tại hắc triều bên trong, như 1 viên không đáng chú ý cục đá. Nhưng ánh mắt, rơi vào quan tài đen trong nháy mắt, một cỗ bất an, hồi hộp, từ đáy lòng hiện lên.

Liền như, cái này hắc quang bên trong, đang có một đôi tròng mắt, nóng bỏng, tham lam, chính nhìn chòng chọc vào hắn!

Trong này, có lẽ thật phong ấn, một bộ kinh khủng thi thể.

Hắc ám ngay tại nuốt hết mộng giới, “Ầm ầm” tiếng vang, từ đỉnh đầu bên trên truyền đến, kia là lôi đình đang gầm thét, cuồng phong tại kêu khóc.

Lại giống là, một loại nào đó thúc giục tín hiệu.

Chúa tể thu hồi nhãn thần, “Sư đệ, chúng ta lên đường đi.”

Nàng đưa tay điểm rơi, ẩn nấp lên đỉnh đầu phía trên mộng biển, nháy mắt nổi lên, giờ phút này như cảm ứng được quan tài đen khí tức, mộng biển cuồn cuộn sóng lớn cuồn cuộn, phóng thích đáng sợ khí tức.

Nhưng cũng không thể, ngăn cản chúa tể tiến vào.

Nàng chỗ đi qua, sóng lớn tiêu tán, mộng biển nhanh chóng lắng lại.

Rất nhanh, liền đi tới đáy biển, lại nhìn thấy chiếm cứ tại mộng biển sâu chỗ, ngủ say đầu kia mộng biển cự thú. Chỉ bất quá hôm nay, tựa hồ cũng nhận, quan tài đen khí tức ảnh hưởng, nó hô hấp rõ ràng thô trọng, lộ ra mấy điểm táo bạo.

La Quan đáy lòng, đột nhiên toát ra một cái ý niệm trong đầu ——

‘Quan tài đen lăng giới, mộng biển sôi trào, mộng biển cự thú rõ ràng càng xao động, thậm chí có khả năng tỉnh lại.’

‘Vị chúa tể này, tuyển tại hôm nay động thủ, hoặc cùng quan tài đen có quan hệ… Nhưng trọng yếu nhất chính là, nàng thật lưu ý mộng giới cự thú uy hiếp sao ‘

—

Chương 1608 : Ta đến

“Sư đệ, làm sao” chúa tể hình như có cảm giác, xoay người nhìn lại.

La Quan lắc đầu, “Không có gì.”

Chúa tể mỉm cười, “Vậy chúng ta, liền đi vào đi.”

Lần này, nàng ở phía trước dẫn đường, tiến vào đáy biển lỗ đen, đi tới toà kia bị băng phong hang đá.

Băng trụ bên trong, mộng chủ vẫn bị phong ấn trong đó, nàng từ từ nhắm hai mắt, như lâm vào sâu nhất ngủ say.

Chúa tể đưa tay, nhẹ nhàng chạm đến một chút băng trụ, “Tỷ tỷ, xem ra hôm nay, là ta thắng.”

Nàng thối lui, “Sư đệ, động thủ đi, giết nàng!”

La Quan trầm mặc tiến lên, thể nội hồn phách ấn ký, mặt ngoài lưu quang mãnh liệt, trường bào không gió kích động, tóc đen tùy theo kích giương.

Đưa tay, nắm chặt mây cực kiếm, giờ khắc này La Quan khí tức, lấy tốc độ kinh người tăng vọt.

Liền tựa như, ra khỏi vỏ thần binh, “Ông” “Ông” chấn minh, tại quanh thân vang lên.

Đột nhiên, hang đá bỗng nhiên chấn động, truyền ra “Ầm ầm” tiếng vang, tiếp theo là 1 đạo, phẫn nộ, ngang

ngược gào thét.

Kinh thiên động địa!

Rống ——

Mộng biển cự thú, tỉnh!

Giờ khắc này, toàn bộ mộng biển, trực tiếp từ trong hư vô hiển hiện, “Ầm ầm” kinh đào hải lãng, như muốn đem hết thảy đập nát.

Mộng giới chi đô.

Vô số người trừng lớn mắt, nhìn về phía trên đỉnh đầu, đột nhiên nổi lên đại dương mênh mông, la thất thanh.

“Mộng biển! Là mộng biển!”

“Mau nhìn, kia trong đó bóng đen, trời, là mộng giới cự thú!”

“Mộng giới cự thú, chẳng lẽ là bị quan tài đen kinh động “

La Quan quay đầu, nhìn thoáng qua chúa tể, nàng nhíu nhíu mày, đôi mắt đạm mạc, “Mấy cái con rệp, đã muốn chết, ta liền thành toàn bọn hắn.”

“Sư đệ, ngươi kế tiếp theo, ta đi một chút liền tới.”

Nàng quay người, một bước phóng ra, liền đã giáng lâm mộng biển.

Ngủ say mộng biển cự thú, to lớn đôi mắt, giờ phút này gắt gao nhìn chằm chằm nàng, tuôn ra căm giận ngút trời.

Nó, vĩ đại mộng biển cự thú, mộng giới trấn thủ, chúa tể tin nhất nặng, đáng tin đồng bạn, lại bị triệt để lừa gạt, đang say giấc nồng, căn bản không biết, mộng giới quyền hành đã bị người cướp.

Đây là to lớn sỉ nhục!

“Đáng chết ác mộng yêu linh, chết!” Mộng biển cự miệng thú nói tiếng người, bỗng nhiên hướng về phía trước 1 nuốt.

Ầm ầm ——

Khủng bố trấn áp lực lượng, sát na giáng lâm.

Nhìn như, không đáng chú ý 1 nuốt, trên thực tế, lại đại biểu cho mộng giới cự thú, sức mạnh khủng bố nhất.

Lấy toàn bộ mộng biển vì dựa vào, trấn áp hết thảy.

Tại mộng trong biển, thực lực của nó, đủ để cùng chúa tể chống lại!

Chúa tể cười lạnh, đưa tay hướng về phía trước điểm rơi, tinh tế, trắng noãn ngón tay, cùng trước mắt mộng biển cự thú so sánh, yếu ớt làm cho đau lòng người.

Sau một khắc, nàng răng môi khẽ nhả, “Phong!”

1 đạo màu đen phong ấn, xuất hiện tại mộng biển cự thú mặt ngoài thân thể, giống như là một cái lưới lớn, đưa nó nhanh chóng cuốn vào trong đó.

Rống ——

Rống ——

Mộng biển cự thú gầm gào, điên cuồng giãy dụa, lại thoát khỏi không xong, trương này lưới lớn phong ấn.

“Quan tài đen! Đây là quan tài đen lực lượng!”

“Ác mộng yêu linh, ngươi điên, dám tiếp dẫn lực lượng của nó, giáng lâm mộng giới!”

“Ngươi sẽ đem hết thảy, đều đưa vào hủy diệt!”

Chúa tể tiếu dung không thay đổi, “Tên điên cái này mới xưng hào, ta rất thích.”

“Dù sao, không điên một chút, ta sao có thể có cơ hội, từ ta vị kia tỷ tỷ tốt trong phong ấn, chạy trốn ra ngoài.”

Nàng ngẩng đầu, ánh mắt xuyên qua mộng biển, rơi vào mộng giới trên không cỗ kia, cấp tốc xẹt qua quan tài đen bên trên, “Như hết thảy, chú định hủy diệt lời nói, vậy liền hủy diệt đi.”

Xách linh, trái chấp, phải chấp, thạch cách 4 tên ám vệ, mặt mũi tràn đầy chấn kinh.

Không thể tin, nhìn trước mắt người.

Nàng… Nàng vậy mà, cùng chúa tể giống nhau như đúc, không chỉ là bên ngoài, mà ngay cả khí tức đều hoàn toàn giống nhau. Thậm chí, trong tay bọn họ kiếm, lại kháng cự bọn hắn thúc đẩy ——

Đây hết thảy, đều tại minh bạch không sai thông báo cho bọn hắn, trước mắt chính là bọn hắn thờ phụng, hiệu trung, vị chúa tể kia bệ hạ.

Cái này… Đây là có chuyện gì…

Chúa tể quay người, ánh mắt rơi vào trên người bọn họ, khóe miệng có chút câu lên, “Thế nào, ta trung thành nhất ám vệ nhóm, nhìn thấy các ngươi chủ nhân, còn không quỳ xuống sao “

Xách linh ngẩng đầu, nhìn kỹ trước mắt chúa tể, nhưng nàng vô luận như thế nào, đều từ đối phương trên thân, tìm không thấy bất luận cái gì sơ hở.

Nàng thở dài, lẩm bẩm nói: “Thống lĩnh, có lẽ ta minh bạch, ngài vì sao biết rõ, trước mắt chúa tể là giả, vẫn không ngừng chần chờ.”

“Đại khái, ngài cũng đang hoài nghi, phán đoán của mình đi…”

Nàng có một loại, ai cũng không biết, năng lực đặc thù, đó chính là, có thể cảm giác bên người người cảm xúc.

Tại trên người La Quan, xách linh phát giác được chần

chờ, giãy dụa, thậm chí mấy điểm mê mang.

Trước đó, xách linh không nghĩ ra, lại bởi vì La Quan vẫn chưa tao ngộ phản phệ, mà đem hoài nghi đè xuống.

Nhưng bây giờ, nàng minh bạch.

Bất quá hôm nay, thống lĩnh đã dẫn đầu bọn hắn, xuất hiện tại cái này bên trong, đã nói lên hắn đã làm ra lựa chọn.

Xách linh giương kiếm, “Ngươi, không phải chúng ta chủ nhân!”

Trái chấp, phải chấp, thạch cách 3 người, cắn răng một cái, đứng tại xách linh thân sau.

Chúa tể lắc đầu, “Các ngươi quỳ xuống, liền có thể đạt được đặc xá, tại sao phải muốn chết đâu “

Xách linh không có trả lời, nàng bên ngoài cơ thể kích thích khủng bố ám lưu, cả người nháy mắt xông ra, “Bởi vì, ta chỗ hiệu trung chúa tể, cần ta.”

“Giết!”

Trái chấp, phải chấp, thạch cách 3 người, chợt quát một tiếng.

Ông ——

4 đạo kiếm minh, đan vào một chỗ.

Nháy mắt, nhấc lên một dòng lũ lớn, hóa thành khủng bố kiếm ảnh, chém về phía chúa tể.

Nhưng tại xuất hiện nháy mắt, 4 người “Oa” một tiếng, đồng thời thổ huyết.

Miệng mũi thất khiếu ở giữa, đã có máu tươi tuôn ra.

Kia là bọn hắn, đối chúa tể xuất kiếm, chỗ gặp phản phệ —— đối kiếm đến nói, trước mắt chúa tể, mới là bọn chúng chủ nhân chân chính.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Chúa tể một nắm, kiếm ảnh nháy mắt vỡ vụn, 4 thanh trường kiếm rời khỏi tay, lơ lửng tại trước người nàng.

“Không có ý nghĩa chết đi, ngu xuẩn.”

Nàng thần sắc đạm mạc, vung tay lên, trường kiếm gào thét bay ra.

Một nháy mắt, xuyên thủng xách linh 4 người thân thể, đem bọn hắn đính tại đáy biển.

“Thống lĩnh, ngài nhất định phải thành công… Nhất định a…”

Hắc ám, bao phủ ý thức của bọn hắn.

Đúng lúc này, lại một tiếng kiếm minh, nó từ trong lỗ đen

truyền ra, tiếp theo là “Ầm ầm” tiếng vang.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Vỡ nát âm thanh liên tiếp vang lên, kia là tầng băng tại vỡ vụn, đáy biển nhanh chóng đổ sụp, lộ ra chỗ sâu toà kia to lớn hang đá.

Giờ phút này, toà kia băng trụ ầm vang sụp đổ.

Chúa tể cúi đầu, nghênh tiếp La Quan bình tĩnh, trầm mặc ánh mắt, nhẹ nhàng lắc đầu, “Nguyên lai, kẻ ngu xuẩn nhất, đúng là ngươi a, sư đệ.”

La Quan ôm lấy mộng chủ, bay ra hố sâu, ánh mắt nhanh chóng đảo qua, bị giết chết xách linh 4 người.

Hắn trầm mặc một chút, nói: “Sư tỷ, trên đời này, luôn có một số việc, là ngu xuẩn là sai lầm, nhưng lại không thể không làm.”

Chúa tể mỉm cười, “Không sao, ta vẫn như cũ cảm kích ngươi, bởi vì ngươi chí ít, đưa nàng đưa đến trước mặt ta.”

Nàng ánh mắt, lộ ra một tia bệnh trạng cuồng nhiệt, “Có phải là, ta thân yêu tỷ tỷ… Chúng ta, lại gặp mặt nữa nha “

La Quan trong ngực, mộng chủ mở mắt ra.

Không có bất kỳ cái gì mê mang, hoảng hốt, nàng nhìn xem La Quan, “Ngươi đến.”

La Quan nói: “Ta đến.”

Trong lúc nhất thời, lại lâm vào trầm mặc, hắn do dự một chút, nhỏ giọng nói: “Mặc dù không nghĩ phá hư bầu không khí, nhưng ngươi ta hiện tại đối bạch, thật có chút ngốc.”

“Cho nên, sư tỷ ngươi đến cùng, có biện pháp nào đối phó nàng, mau nói cho ta biết.” “Bổ hôm qua đổi mới “

—

—

—

—

—

Chương 1609 : Không bằng chết bằng phẳng

Chúa tể cười tủm tỉm, “Đúng vậy a tỷ tỷ, có biện pháp nào, liền tranh thủ thời gian dùng đi, không phải sẽ phải không kịp nha.”

Mộng chủ thần sắc bình tĩnh, “Ngươi ta ở giữa đổ ước, là ngươi thua… Hắn cuối cùng, lựa chọn giúp ta.”

“Không sai, nhưng ta không nhận nợ, ngươi lại có thể thế nào “

Chúa tể tiếu dung xán lạn, “Mộng biển cự thú bị phong ấn, lực lượng của ngươi, trong lúc nhất thời không cách nào khôi phục, ai có thể ngăn cản ta

“Sư đệ, ngươi thật là, làm 1 cái cực kỳ quyết định ngu xuẩn… Như vậy, ta liền đưa các ngươi, lên đường đi.”

Mộng trên biển, “Ầm ầm” màu đen triều cường, càn quét 4 phương 8 hướng. Đột nhiên, một tiếng kinh thiên oanh minh, từ trong đó truyền ra, cỗ kia lăng giới mà qua quan tài đen, lại sinh sinh ngừng lại.

Nhưng màu đen triều cường, ngược lại bởi vậy, trở nên càng thêm táo bạo. Mơ hồ trong đó, tựa hồ nghe đến 1 thanh âm, đang không ngừng thúc giục, “Thời gian không nhiều… Nhanh…”

La Quan nhìn thoáng qua quan tài đen, lại liếc mắt nhìn,

đối diện chúa tể, “Nàng đến cùng muốn làm cái gì “

Mộng chủ đạo: “Thôn phệ ta, lại giết chết mộng biển cự thú, dùng máu tươi của nó, hoàn thành cùng quan tài đen bên trong thi thể dung hợp.”

“Đến lúc đó, liền có thể đánh vỡ cấm kỵ, thu hoạch được can thiệp hiện thế năng lực.”

Nàng ngẩng đầu, nhìn về phía La Quan, “Hiện tại, duy nhất ngăn cản nàng biện pháp, chính là khu trục quan tài đen, chỉ cần nó rời đi mộng giới, mộng biển cự thú liền có thể thoát khốn.”

“La Quan, dựa vào ngươi, ta chỉ có thể ngăn chặn nàng một hồi, nắm chắc cơ hội!”

Mộng chủ đưa tay đẩy, La Quan nháy mắt thoát ly mộng biển, đi tới thiên khung phía trên.

Hắc ám, có thể đụng tay đến.

Quan tài đen, ngo ngoe muốn động!

La Quan thậm chí, có thể cảm nhận được, đến từ quan tài đen bên trong, cái kia đạo tham lam, nóng bỏng ánh mắt.

Nếu không phải, nó bị mộng giới bích lũy ngăn cách bên ngoài, La Quan không chút nghi ngờ, quan tài đen sẽ không kịp chờ đợi, thôn phệ hết hắn.

Để ta khu trục quan tài đen sư tỷ, ngươi có phải hay

không, có chút quá cao nhìn ta. Nhưng giờ phút này, La Quan đã hỏi ra, mộng biển sôi trào, toàn bộ mộng giới đều tại chấn động.

2 vị chúa tể, đã chém giết cùng một chỗ!

Mà La Quan thể nội, được trao cho, kiên trì chúa tể ý chí, quyền hành, cũng tận số thu hồi.

Chỉ bằng hắn 1 người, chỉ là đế cảnh, muốn khu trục quan tài đen… La Quan nghiêm túc suy nghĩ một chút, chạy trối chết khả năng, rất nhanh thở dài một tiếng.

“Nam nhân, chung quy phải vì mình, lúc trước nhất thời xúc động, mà trả giá đắt!” Nếu là trực tiếp hàng, sao lại cần như thế

Ngẩng đầu, trực diện quan tài đen, La Quan bình tĩnh lại.

Trốn không thoát, vậy liền liều 1 đem… Cái này quan tài đen, không cách nào tiến vào mộng giới, hắn cũng không thể bước ra, vậy cũng chỉ có thể uy hiếp.

Để nó cảm nhận được, không thể không rời đi uy hiếp…

Oanh ——

La Quan bên ngoài cơ thể, 4 đạo nguyên sơ thần quang, đồng thời nổ tung.

Nguyên sơ chi chủ vị cách, triệt để bộc phát!

Quan tài đen hơi trì trệ, sau một khắc, ánh mắt nhìn về phía hắn, trở nên càng thêm nóng bỏng.

Tựa như là, nhìn thấy không cách nào cự tuyệt con mồi.

Tốt a, nếu như nó xông tới, tuyệt đối cái thứ 1, muốn ăn rơi La Quan.

Nguyên sơ chi chủ vị cách, bản thân đủ cường đại, nhưng hắn thực lực hôm nay, lại cũng không đủ để chèo chống.

Vậy cũng chỉ có, cái cuối cùng khả năng!

La Quan thở sâu, nhắm mắt lại, mấy hơi sau mở ra.

Ông ——

Hắn đôi mắt ở giữa, hình như có tinh vân lưu chuyển.

La Quan đưa tay điểm tại giữa lông mày, có đường vân sáng lên, cổ lão, mênh mông khí tức, từ trong cơ thể phóng thích.

“Ta lấy chưởng giáo chi danh, cung thỉnh tiên triện giáng lâm!”

Oanh ——

Mộng giới trên không, hư không khuấy động, 1 đạo mơ hồ hư ảnh, vượt qua ngàn tỉ xa giáng lâm.

Khủng bố ba động, quét ngang thiên địa, chính là kia

quan tài đen, chỗ nhấc lên màu đen triều cường, đều bị sinh sinh vặn vẹo, vỡ nát. Sáng rực thần quang, từ trong đó hiện lên, như pha tạp tinh điểm, nhưng rất nhanh hóa thành nắng gắt, khiến người vô pháp nhìn thẳng.

Không… Càng xác thực nói, nó càng giống là một đôi, chậm rãi mở con mắt ra, băng lãnh hờ hững nhìn chăm chú lên, trong thiên địa tất cả.

Bất luận cái gì tồn tại, tại cái này hai con mắt phía dưới, đều là sâu kiến!

“Tiên triện…” Quan tài đen bên trong, vang lên kinh sợ gào thét, khàn giọng, bén nhọn.

Oán hận, chấn kinh, không cam lòng nhìn chăm chú, lại lần nữa rơi vào La Quan trên thân, giấu ở quan tài đen bên trong tồn tại, không muốn cứ thế mà đi.

Nó không tin, chỉ là 1 cái, kẻ như giun dế, lại thật có thể, triệu hoán tiên triện giáng lâm.

Nhưng theo, tiên triện hư ảnh càng ngày càng ngưng thực, sợ hãi cùng bất an, càn quét trong lòng.

“Ta ghi nhớ ngươi, tiểu bối!”

Oanh ——

Quan tài đen chấn minh, nháy mắt hóa thành 1 đạo lưu quang, phóng tới phương xa.

Trong chớp mắt, liền đã đi xa.

Sau người, hắc triều cuồn cuộn, lại hiển lộ xu hướng suy tàn, quả nhiên bất quá mấy hơi về sau, liền nhanh chóng sụp đổ, tiêu tán.

Quan tài đen, rời đi mộng giới!

“Oa!”

La Quan phun ra một ngụm máu tươi, vội vàng nhắm mắt lại.

Nó giữa lông mày, sáng lên đường vân, tùy theo ảm đạm, dập tắt, trên đỉnh đầu tiên triện hư ảnh, chậm rãi biến mất.

Kém một chút, chỉ thiếu một chút!

Hắn bây giờ thực lực, triệu hoán tiên triện giáng lâm, hay là quá miễn cưỡng, cũng may rốt cục, dọa lùi quan tài đen.

Rống ——

Rít lên một tiếng, ở bên tai vang lên, La Quan cúi đầu nhìn lại, biển sâu cự thú thoát khỏi, đến từ quan tài đen lực lượng phong tỏa.

Xong rồi!

Mộng chủ có biển sâu cự thú tương trợ, nhất định trấn áp chúa tể.

Đúng lúc này, một thanh âm, đột nhiên ở bên tai vang lên, “Sư đệ, làm nhiều như vậy, cuối cùng vẫn là bại, ta thật sự là không cam tâm a.”

Hà hơi như lan, gần trong gang tấc.

La Quan thân thể cứng ngắc, cái trán toát ra một tia mồ hôi lạnh.

An Như thân ảnh, chẳng biết lúc nào xuất hiện tại bên cạnh hắn, “Ngươi sợ cũng không sai, dù sao chỉ cần ta nguyện ý, hiện tại liền có thể, kéo ngươi cùng một chỗ phối táng.”

La Quan nhịp tim như sấm, chỉ là một cái suy nghĩ!

Chết rồi, chết rồi, lần này thật chết chắc.

Hắn cái kia bên trong nghĩ đến, chúa tể chuẩn bị ở sau, không để tại mộng trong biển, lại rơi vào trên người hắn.

Làm một tay, phá đi chúa tể mưu tính , khiến cho lâm vào tuyệt cảnh người, La Quan cũng không cho rằng, đối phương hiểu ý từ nương tay.

Chần chờ liên tục, La Quan cười khổ một tiếng, từ bỏ phản kháng dự định.

Vừa rồi đã thi triển, triệu hoán tiên triện thủ đoạn, trong thời gian ngắn không cách nào lại sử dụng.

Đã không có phần thắng chút nào, không bằng chết bằng phẳng.

“Là ta thật xin lỗi sư tỷ, thực tế cô phụ, ngươi mời ta uống rượu, ăn khuya ân tình.”

An Như nhìn xem hắn, đôi mắt thật sâu, không biết đang suy nghĩ gì.

Mấy hơi về sau, nàng đột nhiên cười một tiếng, “Sư đệ, bằng không dạng này, ngươi ôm ta một cái, có lẽ sư tỷ nhất thời mềm lòng, liền bỏ qua ngươi “

Ngươi đem ta, nghĩ thành người nào bán nhan sắc

Ta La mỗ người, thà chết chứ không chịu khuất phục!

An Như híp mắt, “Không ôm chết ngay bây giờ.”

“A, cái kia sư tỷ, ta mạo phạm.” La Quan đưa tay đưa nàng ôm trong ngực bên trong.

Rất mềm mại, thật ấm áp.

Ôm vào trong ngực, ngực đỉnh đỉnh.

Đáng tiếc, hiện tại La Quan, là tại không có tâm tư, đi cảm thụ quá nhiều.

Hắn dốc hết toàn lực, cũng chỉ có thể để cho mình thân thể, chẳng phải cứng đờ.

An Như cười khẽ, “Sư đệ ôm ấp, thật ấm áp đâu, thật tốt… Kỳ thật, 1 người tại hắc ám bên trong, là rất lạnh, ta chán ghét băng lãnh… Sư đệ, ngươi say rượu lần kia,

ta liền không nên cố kỵ, cùng quan tài đen ở giữa ước định, trực tiếp ngủ ngươi, không phải tốt xấu, có thể buồn nôn ta cái kia tỷ tỷ một lần, cũng cho mình chừa chút mỹ hảo hồi ức…”

Nàng nhắm mắt lại, thân thể như tro tàn, theo gió tán đi.

—

—

—

—

—

Chương 1610 : Đốm đen

Mộng trong biển, rít lên một tiếng, khuấy động khí tức khủng bố, nhanh chóng tiêu tán.

Kết thúc!

La Quan biểu lộ, có một tia ngạc nhiên, không nghĩ tới vị kia, lại thực sẽ bỏ qua hắn.

Não hải, vô ý thức hiện ra, bọt khí trong thế giới, cùng nàng hồng trần du lịch.

Lại nghĩ tới, đêm hôm đó say rượu, An Như tựa ở trong ngực hắn lúc, nói nhỏ thì thào.

Trong lúc nhất thời, không khỏi buồn vô cớ.

Nhưng rất nhanh, La Quan hít một hơi, bình phục nỗi lòng.

Sau một khắc, trước mắt lóe lên, hắn thân ảnh đã lại lần nữa, trở lại mộng trong biển.

La Quan chắp tay, “Chúc mừng sư tỷ!”

Đối diện, mộng chủ mỉm cười, “Đa tạ sư đệ.”

Mộng biển cự thú giống như đáy biển dãy núi, thấp to lớn đầu lâu, đối La Quan nói: “Lần này, ta thiếu ngươi một cái ân tình.”

Lại phủ phục, quỳ trên mặt đất, “Bệ hạ, ta bị người mưu hại, lại ngây thơ không biết, khiến bệ hạ rơi vào hiểm cảnh, mời ngài hàng phạt.”

Mộng chủ lắc đầu, “Việc này không trách ngươi, trận chiến ngày hôm nay, ngươi thụ tổn thương, đi nghỉ ngơi đi.”

Mộng biển cự thú đáy mắt, lộ ra một tia lo âu, gật gật đầu, quay người rời đi.

Nó không cần lại trấn thủ ở đây, thân hình khổng lồ dung nhập mộng biển, rất nhanh biến mất không thấy gì nữa.

Mộng chủ nhìn xem La Quan, hơi trầm ngâm, “Sư đệ, vừa rồi nàng nói với ngươi cái gì “

Thiên ngoại một màn, hiển nhiên nàng để ở trong mắt.

La Quan chi tiết nói: “Cũng không có gì, nhưng nàng tựa hồ có chút sợ tối, lại chán ghét băng lãnh.”

Mộng chủ trầm mặc.

Hồi lâu, nhẹ nhàng thở dài.

Nàng phất tay áo, lấy đi xách linh bọn người thi thể, khuấy động mộng biển dần dần bình tĩnh lại, tiếp lấy liền như vậy, tại đáy biển trầm mặc tiến lên.

La Quan đi theo bên cạnh thân.

“Nàng gọi ta một tiếng tỷ tỷ, vốn là không sai, bởi vì ta

cùng nàng, chính là một thể cộng sinh 2 đạo ý niệm. Cho nên nàng cùng ta ở giữa, cơ hồ không có khác biệt, nhưng xấu chính là ở chỗ, ta cùng nàng lực lượng, đều quá mức cường đại, như kế thừa chúa tể chi vị, liền có vặn vẹo mộng giới, can thiệp hiện thế năng lực."

"Cho nên, lúc mới bắt đầu nhất, chúng ta cũng không tại kế thừa, chúa tể chi vị trong danh sách, mà kết quả này, chúng ta cũng lựa chọn tiếp nhận… Nhưng, ta vị kia huynh, lại cũng không yên tâm, vì bảo toàn tự thân, chúng ta chỉ có thể giết hắn, lại thanh tẩy huân quý, đăng lâm chúa tể."

Mộng chủ trên mặt, lộ ra một tia bất đắc dĩ, "Dạng này chúa tể, là không được cho phép, tại quy tắc lực lượng can thiệp dưới, chúng ta bị tách rời, ta trở thành mộng giới chúa tể, nàng thì bị trấn áp tại mộng biển, trở thành đáng sợ nhất ác mộng yêu linh."

Kia đại khái, là mộng giới lớn nhất bí ẩn.

La Quan trầm mặc mấy hơi, "Sư tỷ, bây giờ nàng đã chết rồi, cái này tai hoạ ngầm, phải chăng đã không có "

Mộng chủ cười cười, "Đúng vậy a, cái này tai hoạ ngầm, cuối cùng không có."

"Ta hiểu rõ nàng, cũng biết nàng khẳng định, sẽ không tin thủ hứa hẹn, nhưng ta lưu lại hồn phách ấn ký cho ngươi, nàng liền tuyệt sẽ không gây bất lợi cho ngươi. Nhưng vô luận như thế nào, lần này đều là ta, đưa ngươi kéo vào hung hiểm, sư tỷ muốn đối ngươi nói tiếng thật có lỗi."

La Quan lắc đầu, “Ta tin tưởng, nếu là ta rơi vào hiểm cảnh, sư tỷ ngươi cũng nhất định, sẽ làm như vậy.”

Mộng chủ cười một tiếng, “Sư đệ, đừng tuỳ tiện tin tưởng bất luận kẻ nào, cũng bao quát ta.” Nàng đưa tay, giữ chặt La Quan, “Đi thôi, chúng ta về.”

Bá ——

Một bước đạp xuống, 2 người thân ảnh, liền đã trở lại biển mây cực.

Giờ phút này, quan tài đen thối lui, âm dương quy vị, mộng giới trên không viên kia hư ảo mặt trời, vãi xuống vô số quang huy, chiếu xuống tại mộng chủ trên mặt, nàng cả người đều đang phát sáng.

Đại khái, cũng chỉ có vị này, trong truyền thuyết mộng giới chủ làm thịt, xen vào chân thực, hư ảo ở giữa tồn tại, mới có thể xinh đẹp như vậy.

“Sư đệ, ngươi mạo muội.”

La Quan mặt lộ vẻ xấu hổ, “Khục… Cái kia, sư tỷ ngươi tĩnh dưỡng đi, như không có chuyện gì khác, ta trước cáo từ.”

Vừa mới chuyển thân, liền bị kéo chặt ống tay áo.

“Sư đệ, trận đánh lúc trước ta lúc, sao không gặp ngươi như thế xấu hổ quả nhiên, nam nhân a, luôn luôn thiên vị cái này túi da.”

Mộng chủ nháy mắt mấy cái, “Ta kia hậu điện có con mèo nhi, sau đó lộn mèo 18 thức, sư đệ muốn hay không đi với ta nhìn xem “

“A… Cái này… Vậy liền, cung kính không bằng tuân mệnh…”

Mèo con không thấy, nhưng 18 thức mộng chủ là thật hội.

Rời đi biển mây cực lúc, La Quan có thể rõ ràng cảm nhận được, đến từ nội thị nhóm chấn kinh, ánh mắt kính sợ.

Bọn hắn, hẳn là nghe tới!

La Quan dưới chân vội vàng, tại Thần cung cửa vào, gặp một mặt vui mừng Trần Lâm, đối phương không để ý mọi người mặt mũi tràn đầy giật mình, đại lễ thăm viếng, “Trần Lâm, bái tạ tiên sinh!”

“Trần Thống lĩnh, không cần như thế.”

Dù sao, mộng chủ đã dùng phương thức của nàng, cho hồi báo.

Trần Lâm kiên trì hành lễ, “Cái quỳ này, tiên sinh nhận được lên.”

Cùng La Quan rời đi, thấy Du Dịch bọn người, tràn đầy chấn kinh bộ dáng, Trần Lâm nói: “Ngày sau gặp lại tiên sinh, khi kính chi so ta càng sâu gấp 10 lần.”

“Vâng, thống lĩnh!”

Ngồi tại xa giá bên trên, La Quan nâng đỡ eo, “Rõ ràng trước đây không lâu, mới nghĩ lại qua, làm sao chính là không nhớ được “

“Trên đời này, nào có ăn ngon hương mềm… Về sau, không được lại bị mê hoặc, khi khác thủ bản tâm, thiếu dính nhân quả.”

Bất quá, tin tức tốt là, mộng chủ đã đáp ứng, đợi lực lượng thoáng khôi phục về sau, liền tiễn hắn rời đi mộng giới.

Mà lại, lấy đi trước đó, An Như giao cho hắn mây cực kiếm, nói muốn lại tế luyện một phen, cho hắn làm tạ lễ.

Cứu mạng thêm… giao tình, lấy mộng chủ thân phận, xuất thủ chắc chắn sẽ không hẹp hòi, La Quan đáy lòng sinh ra mấy phần mong đợi.

Đại sự kết thúc, nguy cơ hóa giải, La Quan triệt để trầm tĩnh lại, hảo hảo ngủ một giấc.

Đại khái là, bởi đó trước cưỡng ép triệu hoán tiên triện, tổn thương tự thân hồn phách, về sau lại hao phí thể lực, cái này một giấc lại ngủ trọn vẹn 7 ngày.

La Quan sau khi tỉnh lại, liền phát hiện ngày này bên trên, nhiều 1 khối đốm đen. Cũng không biết, nó là cái gì, nhưng ánh mắt rơi vào phía trên, đáy lòng liền ẩn ẩn có mấy điểm bất an.

Sai người đi gọi Ly Sa, nàng lại không ở trong nhà, nói là chấp hành công vụ đi.

Ly Hải nhìn xem, La Quan ngón tay khối kia đốm đen, “Tiên sinh, ta cũng không biết đó là cái gì, đại khái là bốn năm ngày trước, đột nhiên xuất hiện.”

“Bất quá, mộng giới xung quanh, thường xuyên sẽ hấp dẫn đến, một chút quỷ dị không biết chi vật, tỉ như 10 ngày trước lăng giới quan tài đen, cũng là không cần để ý, qua một trận liền tự hành biến mất.”

La Quan gật gật đầu, “Mấy ngày nay, mộng giới chi đô nhưng có sự cố “

Ly Hải nói: “Có, Thần cung bên trong truyền ra ý chỉ, cầm mấy nhà huân quý, khiêu khích phong ba không nhỏ, nghe nói rất nhiều dưới người ngục, mặt đường bên trên đều có chút vắng vẻ.”

Là mộng chủ trở về về sau, đối huân quý nhóm bắt đầu thanh tẩy hắn suy tư lúc, thấy Ly Hải muốn nói lại thôi, trong lòng khẽ nhúc nhích, “Ngươi muốn hỏi cái gì “

Ly Hải lắp bắp, “Cái kia, tiên sinh, ta thật không có ý tứ gì khác… Chính là, An Như biểu tỷ đâu từ quan tài đen ngày ấy lên, biểu tỷ liền rời nhà, ta hỏi tỷ tỷ, nàng chỉ nói cho ta vô sự… Tiên sinh ngài, có phải là biết, biểu tỷ đi đâu rồi “

La Quan hơi trầm ngâm, “An Như tiểu thư trước đó thu được một phong thư, nói là quê quán còn có sản nghiệp,

liền đi xử lý.”

“Ngươi yên tâm, ta lệnh người đi theo, không có việc gì… Nhưng về sau, nàng đại khái sẽ thường trú nơi khác, liền không trở về mộng giới chi đô.”

Ly Hải sắc mặt hơi cương, “Biểu tỷ nàng đi a… Làm sao cũng không lên tiếng chào hỏi… Cũng không biết, lúc nào mới có thể gặp lại đến nàng…”

Lẩm bẩm, hắn quay người rời đi.

Nhìn xem thiếu niên bóng lưng, La Quan nhẹ nhàng thở dài, có một số việc, liền trở thành vĩnh viễn bí mật đi.

Tỉnh lại ngày thứ 2, đế cung người tới.

“Tiên sinh, bệ hạ mời ngài vào cung một lần.”

La Quan ngồi trên xe, quả nhiên tăng trưởng đường phố quạnh quẽ, chợt có một chút người đi đường, cũng là dưới chân vội vàng.

Hôm nay Trần Lâm không có ở, nhưng dưới trướng hắn một đám Thần cung cấm vệ, lại phòng vệ sâm nghiêm, bầu không khí trầm ngưng.

Trong thần cung, hành tẩu nội thị, cũng so ngày thường ít đi rất nhiều.

La Quan không kịp nghĩ nhiều, thấy hoa mắt, liền đã bị tiếp đón được, biển mây cực trong điện.

“Sư đệ, lễ vật cho ngươi, chuẩn bị kỹ càng.”

Mộng chủ mở miệng cười, đưa lên một thanh kiếm.

La Quan tiếp nhận, ánh mắt liền giật mình.

—

—

—

—

—

Chương 1611 : Lúc chia tay di ngôn

Kiếm này, cùng mây cực tương tự, nhưng lại gồm cả hắn phương.

Thân kiếm thon dài, chuôi kiếm đen nhánh, ba tấc trên mũi kiếm, có thể thấy được hàn quang liễm liễm.

“Kiếm này, tên là trời, chính là mộng giới chủ làm thịt một mạch, thế hệ truyền thừa cất giữ 1 trong.”

“Ta trước kia, đem nó chia ra làm 5, tổ kiến ám vệ.”

Mộng chủ đạo: “Bây giờ, ta đã xem kiếm này phục hồi như cũ, đưa cho sư đệ.” Nàng nghĩ nghĩ, “Nhớ được nhiều năm trước, ta từng ngẫu nhiên biết được, kiếm này bên trên hình như có một đoạn nhân quả, kiếm là cực tốt, nhưng sư đệ dùng thời điểm, cũng làm cẩn thận chút.”

La Quan gật đầu, “Đa tạ sư tỷ, ta ghi lại.”

Kiếm này, lấy trời làm tên, cũng biết phẩm giai.

Nhưng càng quan trọng chính là, kia phần cảm giác quen thuộc… Mây cực chỉ là nó một bộ điểm, hợp mà vì trời, phương cùng La Quan chân chính phù hợp.

Liền như, kiếm này lưu lạc mộng giới, chính là đang chờ đợi, hắn đến.

La Quan càng xem càng là vui vẻ.

Gặp hắn hài lòng, mộng chủ mặt lộ vẻ tiếu dung, lại lấy ra một chiếc bình ngọc, “Ở trong đó, là 1 viên hồn đan, nhưng ta thân là chúa tể, vốn không nên làm chuyện như vậy.”

“Cho nên, đợi sư đệ rời đi về sau, lại đem nó ăn vào đi.”

Hồn đan!

Trước đó 1 viên, liền trợ La Quan đột phá tới, bất hủ cảnh hồn phách, thực lực đại trướng.

Mộng chủ hôm nay lại tặng cho 1 viên, hiệu lực khi càng mạnh.

Bất quá rất nhanh, La Quan sinh ra một tia cảnh giác, “Cái này… Sư tỷ, ngươi sẽ không phải… Là có chuyện gì đi “

Cái này ngon ngọt, có chút quá lớn.

Mộng chủ lắc đầu, “Đại ân cứu mạng, lẽ ra nên như vậy, sư đệ chớ có suy nghĩ nhiều.”

Nàng đến gần trước người, “Ta hiện tại liền giúp ngươi, giải khai cùng mộng giới ràng buộc, mang theo ngươi người, hôm nay liền rời đi đi.”

Đưa tay, điểm tại La Quan giữa lông mày.

Răng rắc ——

Bên tai, như vô hình gông xiềng vỡ vụn, La Quan bỗng cảm giác nhẹ nhàng, cả người bồng bềnh muốn bay, thản nhiên sinh ra một cái ý niệm trong đầu.

‘Chỉ cần đánh vỡ mộng giới, mở một lối ra, liền có thể rời đi nơi đây.’

Hắn mặt lộ vẻ vui mừng, “Đa tạ sư tỷ, tiểu đệ liền cáo từ.”

“Ừm, ta còn muốn dưỡng thương, liền không nhiều đưa, nguyện sư đệ tương lai đạo pháp hưng thịnh, vô tai vô kiếp.” Mộng chủ nhẹ giọng mở miệng.

Hơi chần chờ, nàng tiến lên, nhẹ nhàng ôm hắn.

Giữa mũi miệng, phương phức thơm ngọt, nhưng không cùng dư vị, La Quan trước mắt nhoáng một cái, liền đã xuất hiện tại Thần cung bên ngoài.

Trần Lâm đã chờ ở nơi đây, hành lễ nói: “Tiên sinh, Trần mỗ phụng bệ hạ mệnh lệnh, đưa ngài rời đi mộng giới, mời đi theo ta.”

Sắc mặt hắn có chút mỏi mệt, như mấy ngày nay đều chưa từng, nghỉ ngơi cho khỏe, nhưng mặt mày ở giữa, lại là một mảnh kiên nghị.

“Hơi các loại, còn có 1 người, muốn cùng ta cùng nhau rời đi, bệ hạ đã đáp ứng.”

Trần Lâm vỗ vỗ tay, rất nhanh phong thái ngữ liền bị người, mang đi qua.

“Tiên sinh nói, là vị cô nương này đi người chúng ta đã mời đi qua, tiên sinh không có chuyện gì khác, chúng ta liền khởi hành.”

“Là nàng… Ân, vậy thì đi thôi.” La Quan khẽ nhíu mày, hôm nay hết thảy, hình như có mấy điểm vội vàng.

Phong thái ngữ tiến lên, mặt lộ vẻ kích động, “Bái tạ đại nhân, đại nhân ân đức, tư ngữ khắc trong tâm khảm, tuyệt không dám quên mất!”

Trần Lâm khoát tay, mây mù tự sinh, bao trùm mấy người, “Sưu” một chút trực trùng vân tiêu.

Tốc độ của hắn cực nhanh, bất quá thời gian qua một lát, liền đã đến mộng giới thiên ngoại cuối cùng.

Vụt ——

Kỳ Lân thương nơi tay, hướng về phía trước một đâm, lập tức 1 đạo lỗ hổng xuất hiện.

“Tiên sinh, ngài chỉ cần bước vào trong đó, liền có thể rời đi mộng giới.” Trần Lâm chắp tay, thần sắc nghiêm nghị, “Trời cao nước rộng, nguyện có ngày khác, có thể cùng tiên sinh gặp lại.”

Đúng lúc này, tiếng xé gió lên, một thân ảnh từ phía dưới, chạy nhanh đến, “Tiên sinh, Ly Sa tới chậm, hôm nay chuyên tới để cung tiễn tiên sinh.”

Nàng dừng thân ảnh, cung kính hành lễ.

Không biết vừa rồi ngay tại làm cái gì, Ly Sa người khoác chiến giáp, lại có mấy điểm chật vật.

Thậm chí ống tay áo dưới bên cạnh, còn có một chỗ chưa từng, dọn dẹp sạch sẽ vết máu.

La Quan nhìn thoáng qua Trần Lâm, lại nhìn về phía Ly Sa, chậm rãi nói: “Các ngươi, có phải là đang giấu giếm cái gì “

“A… Cái này, tiên sinh nghĩ nhiều, mộng giới mạnh khỏe, cũng không cái gì sự tình.” Ly Sa vội vàng mở miệng, cúi đầu hành lễ.

“Ngẩng đầu, nhìn ta.”

“Tiên sinh…”

La Quan mặt không biểu tình, “Ly Sa, ngươi không nên quên, ta mới là chủ nhân của ngươi.”

“Hiện tại, ta hỏi ngươi, đến cùng đã xảy ra chuyện gì “

Bành ——

Ly Sa quỳ xuống đất, “Đại nhân, Ly Sa không dám lừa gạt ngài, nhưng ta lập xuống lời thề, tuyệt không dám nói ra nửa câu, đại nhân thứ tội!”

Quả nhiên xảy ra chuyện.

La Quan trong lòng nhận thấy, ngẩng đầu nhìn về phía thiên ngoại, kia 1 khối đốm đen, so hôm qua hơi lớn, như ngay tại tiếp cận mộng giới.

Là nó sao

Hắn ánh mắt, rơi vào Trần Lâm trên thân, vị này Thần cung Thống lĩnh cấm vệ, do dự mãi sau quỳ xuống, “Tiên sinh, ngài không tầm thường người, khẩn cầu tiên sinh xuất thủ, mau cứu bệ hạ!”

La Quan nghĩ đến, ngày ấy biển mây cực hậu điện, mộng chủ ra ngoài ý định nhiệt tình, chủ động, lại nghĩ tới vừa rồi, khóe miệng nàng mỉm cười, cùng sau cùng chúc phúc.

“… Nguyện sư đệ tương lai đạo pháp hưng thịnh, vô tai vô kiếp.”

Đây coi là cái gì, lúc chia tay di ngôn sao ! Xem ra, vấn đề rất lớn, mộng rễ chính vốn không nghĩ tới, muốn hướng cầu mong gì khác cứu.

Ngược lại, chuẩn bị mau sớm, tiễn hắn rời đi.

La Quan trầm mặc mấy hơi, nhìn về phía bên cạnh thân, “Tư ngữ, hôm nay chỉ có thể ngươi rời đi trước, chúa tể vừa rồi, đã cho ta giải khai ràng buộc năng lực.” Hắn đưa tay, điểm nát phong thái ngữ thể nội gông xiềng, “Đi thôi, nếu có cơ hội, ngươi ta tự có thể gặp nhau.”

Phong thái ngữ bờ môi giật giật, nàng không nghĩ ra,

tiên sinh rõ ràng có thể không đếm xỉa đến, vì sao lựa chọn lội cái này một bãi vũng nước đục.

Nhưng cuối cùng, chỉ là cong xuống, “Tư ngữ, bái biệt tiên sinh, nguyện tiên sinh hết thảy toại nguyện, phùng ách thành tường.” Nàng đứng dậy, vừa bước một bước vào khe hở, thân ảnh biến mất không gặp.

Vô số năm qua, rốt cục đợi đến hôm nay, nàng không dám mạo hiểm, cũng sẽ không mạo hiểm.

Nhưng thiếu tiên sinh, phong thái ngữ tuyệt không dám quên!

La Quan thở dài một hơi, nếu là có thể, hắn cũng muốn đi thẳng một mạch. Nhưng mộng chủ càng là, muốn để hắn rời đi, hắn ngược lại đi không được.

Nữ nhân này, sẽ không phải là cố ý a

La Quan vuốt vuốt mi tâm, “Đi thôi, trên đường nói với ta một chút, đến cùng làm sao “

Đại mộng Thần cung, biển mây cực.

La Quan đưa tay, đẩy ra cửa điện.

Bên trong, trống rỗng một mảnh, một cỗ âm hàn đập vào mặt, u ám mà bất tường.

Cùng lúc trước cảm giác, hoàn toàn khác biệt.

“Khụ khụ khụ…” Tiếng ho khan kịch liệt, sau này điện,

mộng chủ trong tẩm cung truyền ra.

Nghe tới tiếng bước chân vang lên, tiếng ho khan, tạm thời dừng lại, “Không phải nói, trẫm bế quan lúc, bất luận kẻ nào không nỡ đánh quấy lui ra!”

La Quan im lặng.

Mộng chủ lực lượng lại suy bại đến tận đây, ngay cả hắn tới gần, cũng không thể phân biệt vừa ngay tại vừa rồi, nàng rõ ràng còn có thể, thi triển hư không nắm bắt chi pháp.

Có thể thấy được, trước đó nhất định là tại gượng chống.

Kẹt kẹt ——

Đẩy ra tẩm cung đại môn, La Quan bước vào trong đó.

Giường ở giữa, mộng chủ kinh ngạc ngẩng đầu, nhìn xem ngoài cửa, đi tới nam tử.

“Ngươi… Ngươi không phải đi… Ngươi làm sao tại cái này “

Nàng một mặt giật mình, đón lấy, như nghĩ đến cái gì, “Ta không sao, chỉ là thương thế chưa lành, sư đệ ngươi nghe nói cái gì không nên tin, một mực rời đi là được.”

La Quan lắc đầu, “Sư tỷ thật đúng là, đủ ý chí sắt đá, ta như coi là thật đi, sợ là ngày sau gặp lại không đến ngươi.”

Hắn dắt mộng chủ tay, “Có lẽ, ta có chút không biết tự lượng sức mình, nhưng sư tỷ ngươi chí ít, cho ta 1 cái nếm thử cơ hội.”

“Sự tình, chưa hẳn liền không có chuyển cơ.”

Mộng chủ bỗng nhiên ho khan, một hồi lâu, ho khan vành mắt đỏ bừng, ho khan rơi lệ, “Sư đệ, nàng nói không sai, ngươi thật sự rất đần.”

—

—

—

—

—

—

Chương 1612 : Mời bệ hạ chịu chết

Một lát sau, ăn vào đan dược, mộng chủ tạm thời ngừng lại ho khan.

Câu nói đầu tiên chính là, “Nàng bại, nhưng lại chưa hoàn toàn thất bại, bản này chính là một trận, không có Doanh gia đánh cờ.”

Chúa tể bỏ mình, lực lượng của nàng quy về bản nguyên, dung nhập mộng chủ thể bên trong.

Nhưng nàng chung quy là bị, đánh vì dị loại ác mộng yêu linh, lẫn nhau “Tương hỗ là quân giặc”, dung hợp lực lượng của nàng, mộng chủ tướng tùy theo lâm vào suy yếu.

Lúc này mới có dưới mắt một màn.

La Quan nói: “Cho nên, tám ngày phương hợp kiếm, tám ngày phương thành đan “

Mộng chủ gật đầu.

La Quan nói: “Ngươi kế tiếp theo.”

Mộng chủ đạo: “Ta lực lượng hợp nhất, vì quy tắc không cho phép, thiên kiếp sắp tới.”

Nàng đưa tay, chỉ chỉ đỉnh đầu, “Sư đệ đoán không lầm,

khối kia ngay tại mở rộng đốm đen, chính là ta kiếp số.”

La Quan trầm ngâm, “Quy tắc “

“Đúng vậy, chính là quy tắc.” Mộng chủ yếu ớt thở dài, “Thiên địa vạn vật, cuối cùng cũng có nó hạn, phàm nhân có, chí cảnh cũng có.”

“Một khi xúc phạm, tất có quy tắc trấn áp, đây là mệnh số… Có lẽ chí cảnh phía trên, còn có lớn siêu thoát cấp độ, mới có thể chân chính tự do.”

La Quan nói: “Không có cách nào đối kháng “

Mộng chủ lắc đầu, “Ta chi lực lượng, đang cùng lực lượng của nàng dung hợp, càng là tiến hành, thì tự thân càng là suy yếu, triệt để dung hợp ngày, cũng là thiên kiếp giáng lâm lúc, thập tử vô sinh.”

Dừng một chút, nàng tiếp tục nói: “Thậm chí, đem liên luỵ toàn bộ mộng giới, bởi vì ta nguyên cớ, vạn kiếp bất phục.”

La Quan nhìn xem nàng 2 mắt, “Cho nên, ta nếu không trở về, sư tỷ ngươi chuẩn bị, ứng đối ra sao “

Mộng chủ đạo: “Chết một mình ta, bảo toàn mộng giới.”

“Ta vì chúa tể, thụ thiên hạ cung cấp nuôi dưỡng, tôn kính, dù cho không thể che chở tộc chúng, cũng tuyệt không thể hại chúng sinh bởi vì ta lịch kiếp.”

La Quan lắc đầu, “Quá khứ chi niệm, như vậy mà dừng,

ngươi ta tiếp xuống, muốn cân nhắc như thế nào xông qua thiên kiếp.”

Kiếp số qua, phải tân sinh!

Hắn suy nghĩ nhanh quay ngược trở lại, đột nhiên sinh ra một cái ý nghĩ, “Sư tỷ, ngươi bây giờ cùng nàng tan về hợp nhất, phải chăng đã có biện pháp, can thiệp hiện thế “

Mộng chủ gật đầu, “Nỗ lực dưới, ngược lại là có thể.”

La Quan thần sắc bình tĩnh, “Vậy liền mời sư tỷ, bằng vào ta vì hiện thế, đem ta neo định, sau đó ngươi ta một thể, cái thiên kiếp này, liền cũng có ta một phần.”

“Thiên kiếp rơi xuống lúc, mời sư tỷ mượn chúa tể quyền hành chuyển di, đợi ta lên trời một trận chiến, nhìn cái thiên kiếp này phải chăng có thể giết chết ngươi ta!”

“Không thể!” Mộng chủ quả quyết cự tuyệt, “Này thiên kiếp, chính là vì giết ta mà thai nghén, tung trạng thái đỉnh phong, cũng khó thoát kiếp số.”

“Sư đệ, làm như vậy sẽ chỉ liên lụy ngươi, cùng một chỗ chịu chết.”

La Quan thần sắc bình tĩnh, “Sư tỷ, kiếp nạn này nhằm vào ngươi 1 người, nếu ngươi độc thân kháng kiếp, thập tử vô sinh. Nhưng nếu tăng thêm ta, có lẽ tử địa bên trong, liền có thể tìm được một chút hi vọng sống.”

“Ta không phải xúc động, sư tỷ hẳn là quên, ta là như thế nào bức lui quan tài đen “

Mộng chủ chần chờ.

Phù đạo tiên triện!

Thân là mộng giới chủ làm thịt, biết được giữa thiên địa, vô số bí ẩn.

Tiên triện vị cách, nàng đương nhiên minh bạch…

Nếu có thể khiến tiên triện xuất thủ, có lẽ thật có cơ hội.

Chỉ khi nào, La Quan nhúng tay trong đó, có chút sai lầm chính là vạn kiếp bất phục.

Ba ——

Một tiếng vang nhỏ, mộng chủ bỗng nhiên ngẩng đầu, sắc mặt đỏ lên.

Lưng eo phía dưới, mượt mà nở nang chỗ, giờ phút này vẫn run rẩy.

“Nam nhân làm việc, cần ngươi gật đầu ta chỉ là, cho ngươi 1 cái thông tri.”

“Nghe được không !”

Mộng chủ khẽ cắn môi, “Được.”

La Quan cười một tiếng, giãn ra thân eo, “Ngươi cái

thiên kiếp này, còn có mấy ngày rơi xuống “

“Chậm nhất nửa tháng.”

“Kia gần nhất, mộng giới chi đô không quá bình đi “

“Ừm.” Mộng chủ giải thích, “Mộng giới, là do thiên hạ Mộng tộc, cùng một chỗ tạo dựng mà thành, thiên kiếp giáng lâm lúc, cường đại Mộng tộc, liền có thể sinh ra cảm giác.”

La Quan cười lạnh, “Cho nên, có ít người đang buộc ngươi “

Mộng chủ gật đầu.

“A! Như coi là thật, chỉ là không muốn chết, thoát ly mộng giới chạy trốn chính là, dù sao cái thiên kiếp này, cũng chỉ nhằm vào ngươi 1 người, lại không ai ngăn cản.”

“Đây là, không bỏ được hiện hữu hết thảy, muốn dùng ngươi 1 tính mạng người, đổi được vinh hoa phú quý kéo dài 10,000 năm a…” La Quan cười lạnh, đáy mắt băng hàn.

Hắn đứng dậy, “Ngươi mệt mỏi, tiếp xuống tĩnh dưỡng chính là, chuyện bên ngoài, giao cho ta.”

Đi ra khỏi biển mây cực, La Quan ngẩng đầu, nhìn về phía đỉnh đầu mộng biển.

Một đoàn to lớn bóng đen, từ trong đó hiển hiện.

Hắn phất phất tay, cười nói: “Uy, ta nhớ được trước đó, ngươi chính miệng nói qua, thiếu ta một phần ân tình “

Mộng biển cự thú một cái giật mình, đột nhiên cảm thấy, người trước mắt tiếu dung, rất nguy hiểm.

Rất nhanh, thời gian lại qua 3 ngày.

Đầu đội bầu trời, khối kia đốm đen kéo dài khuếch trương, lưu ngôn phỉ ngữ trắng trợn truyền bá, toàn bộ mộng giới chi đô càng phát ra rung chuyển.

Lấy Thần cung cấm vệ cầm đầu, an đỉnh vệ, thành vệ quân hiệp trợ dưới, trấn áp thô bạo nhiều chỗ dị động, trong thiên lao đã là kín người hết chỗ.

Nhưng thế cục, còn tại từng bước một mất khống chế.

“Chúa tể mạo phạm tại trời, đem thụ thiên kiếp, nếu nàng bất tử, toàn bộ mộng giới đều đem hủy hoại chỉ trong chốc lát!”

“Kia đốm đen, chính là thiên kiếp!”

“Cái này… Phải làm sao mới ổn đây “

“Chẳng lẽ, nguyên nhân quan trọng chúa tể 1 người, khiến thương sinh chôn cùng !”

Quần tình xúc động, như núi lửa nham tương, khó mà áp chế. Tại huân quý, phía sau màn quyền hành người kích động dưới, mộng giới chi đô như 1 trương, dây

cung căng cứng đại cung.

Rốt cục ngày hôm đó, thành vệ quân phản loạn, Vạn Đỉnh vệ chia năm xẻ bảy, chỉ có Thần cung cấm vệ một phương, còn tại thủ vệ đại mộng Thần cung.

Trần Lâm đăng lâm Thần cung tường thành, vung tay hô to, “Nay, có tặc nghịch yêu ngôn, nói xấu quân thượng, ta v.v. Thụ hoàng ân, là bệ hạ trung khuyển, há có thể buông xuôi bỏ mặc “

“Ta Trần Lâm, đại mộng Thần cung Thống lĩnh cấm vệ, thề sống chết thủ vệ Thần cung , bất kỳ cái gì dám can đảm kẻ xông vào, đều giết chết bất luận tội!”

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

“Giết chết bất luận tội!”

“Giết chết bất luận tội!”

Nhưng bọn hắn gầm thét, rất nhanh liền đình trệ, thưa thớt ——

Đại mộng Thần cung trước, thẳng tắp trên đường dài, đột nhiên xuất hiện rất nhiều người, bọn hắn từ 4 phương 8 hướng mà đến, giống như thủy triều mãnh liệt hội tụ.

Cuối cùng, đi tới Thần cung trước đó.

Những người này, đều là ở tại, mộng giới chi đô người

bình thường.

Giờ phút này, sắc mặt tái nhợt, sợ hãi, nhưng trong đôi mắt, nhưng lại tràn ngập kiên định.

Bệ hạ dẫn lạc thiên kiếp, bệ hạ bất tử, mộng giới tất vong!

Điểm này, đã không còn là lời đồn, bởi vì ngay tại hôm nay, tất cả mộng giới Mộng tộc, đều cảm nhận được đến từ đỉnh đầu khí tức hủy diệt.

Kiếp số sắp tới!

Phù phù ——

Phù phù ——

Vô số người, quỳ trên mặt đất.

“Bệ hạ, ta lão, sống mấy trăm năm, coi như hiện tại chết đi, cũng không tiếc. Nhưng cháu của ta, còn tại trong bụng mẹ, còn chưa từng mở mắt ra, nhìn một chút thế giới này.”

“Ngài là 1 vị hợp cách chúa tể, chấp chưởng mộng giới nhiều năm, thiên hạ phồn vinh, thái bình! Nhưng ta không thể bởi vậy, liền bỏ qua hết thảy, cho ngài chôn cùng.”

“Bệ hạ, như coi là thật trìu mến con dân, tâm hệ mộng giới, liền nên lấy một thân một người, kết thúc trường hạo kiếp này!”

Đông ——

1 người trong đó, trùng điệp dập đầu, “Mời bệ hạ chịu chết!”

“Mời bệ hạ chịu chết!”

“Mời bệ hạ chịu chết!”

Hàng trăm triệu người, đồng thời quỳ xuống đất, dập đầu hô to.

Tiếng như kinh lôi, vang vọng hoàn vũ.

Soạt ——

Một tên Thần cung cấm vệ, trong tay đao thương rơi xuống đất, hắn thống khổ nhắm mắt lại, bởi vì hắn lão phụ, ngay tại trong đám người.

Mà thê tử của hắn, đã mang thai mang lục giáp, sắp sinh!

—

—

—

—

—

—

Chương 1613 : Lòng dạ ác độc

“Thống lĩnh, thuộc hạ làm không được, cầu thống lĩnh khai ân, con ta còn chưa xuất thế a!” Người này kêu khóc, cảm xúc sụp đổ.

Tựa như là bắt đầu.

Phần phật ——

Vô số người, vứt bỏ binh khí, mặt mũi tràn đầy thống khổ.

“Thống lĩnh, ta cùng nguyện vì bệ hạ chiến tử, nhưng ta cùng gia quyến lão ấu, sao mà vô tội.”

“Thuộc hạ cam nguyện lĩnh tội, thực không thể, lại vì bệ hạ hiệu lực!”

“Thống lĩnh, ngài xem một chút đi, không phải ta cùng không muốn tử chiến, mà là lòng người chỗ hướng.”

Trần Lâm sắc mặt tái xanh, gầm thét một tiếng, “Im ngay! Ngươi cùng chịu bệ hạ đại ân, mới có hôm nay, nhát gan phản chủ hạng người cần gì nhiều lời “

“Không muốn thủ vệ Thần cung người, hiện tại cút!”

Rất nhanh, đại mộng Thần cung cấm vệ, 10 đi 7-8.

Chỉ còn hơn tiểu bộ điểm, còn tại Trần Lâm sau lưng, sắc mặt kiên quyết, mặt lộ vẻ tử chí.

“Tốt! Ta cùng hôm nay, liền là bệ hạ tận trung!” Trần Lâm hét lớn một tiếng, Kỳ Lân giáp sáng rực sáng lên, Kỳ Lân thương “Ong ong” chấn minh.

“Ý đồ đối bệ hạ bất lợi người, cần bản thân chờ trên thi thể bước qua đi!”

Thừa hơn Thần cung cấm vệ, cùng kêu lên quát lớn, “Giết! Giết! Giết!”

Đúng lúc này, hừ lạnh một tiếng vang lên, “Trần Lâm, ngươi cái này nghiệt chướng, là muốn kéo toàn bộ Trần thị, cùng thiên hạ chung chết sao “

Bá ——

Bá ——

Mấy đạo thân ảnh, xuất hiện giữa không trung.

1 người trong đó râu tóc bạc trắng, trừng mắt trợn tròn, chính là Trần thị lão tổ, đã ẩn thế tiềm tu nhiều năm.

“Lão tổ !” Trần Lâm thân thể run lên, “Ngài chẳng lẽ, cũng muốn phản bội bệ hạ ta Trần thị, thế hệ trung huân chi tộc, thâm thụ hoàng ân…”

“Im ngay!” Trần thị lão tổ cười lạnh, “Ngươi cái này tiểu nhi, ếch ngồi đáy giếng ngu muội không chịu nổi! Ta Trần thị, chỗ trung không phải Hoàng tộc, mà là thiên hạ

chúng sinh!”

“Hôm nay, thiên kiếp giáng lâm, vạn vật sắp thành bột mịn, ngươi còn chấp mê bất ngộ hẳn là, thật muốn vì 1 cái Yêu hoàng, mà đưa thương sinh tại không để ý “

Hắn đưa tay, hướng về phía trước một nắm.

“Cho lão phu quỳ xuống!”

Oanh ——

Lực lượng kinh khủng, trực tiếp trấn áp Trần Lâm, thân là lão tổ, hắn biết được Trần thị tu hành pháp bên trong, tất cả chuẩn bị ở sau, thiếu hụt.

Nháy mắt, Trần Lâm mất đi đối thân thể chưởng khống, “Bành” một tiếng, quỳ trên mặt đất.

Bá ——

Lại một thân ảnh tiến lên, xuyên Giao long bào, uy nghiêm muôn vàn, “Ngươi cùng còn không rút đi, là yêu cầu chết sao “

Thân vương!

Vị này, là bệ hạ thân thúc thúc dài Ninh quận vương, là đại thái tử người ủng hộ.

Lúc trước, nữ hoàng thí huynh giết đệ đăng lâm đế vị, quận vương dưới gối nhị tử bởi vậy bị giết, quanh năm sầu não uất ức, đóng cửa không ra.

Hôm nay, hắn rốt cục đợi đến cơ hội, báo thù rửa hận!

Thống lĩnh bị trấn áp, giờ phút này Vương tước gầm thét, rốt cục đánh, thừa hơn Thần cung cấm vệ nhóm, sau cùng ý chí.

Rốt cục, Thần cung trước đó, không có người nào.

Một đám huân quý thân ảnh, xuất hiện tại Thần cung bên ngoài, mặt lộ vẻ khoái ý, hưng phấn.

Bao nhiêu năm, bọn hắn đợi đến hôm nay.

Hiện tại, chúa tể lâm vào suy yếu, tự thân khó đảm bảo, ai còn có thể ngăn cản bọn hắn

Giết Yêu hoàng, bình định lập lại trật tự, cứu vớt thương sinh, liền tại hôm nay!

“Giết!”

Bình Tân hầu, Kỵ Nam bá lãnh khốc phất tay.

Phần phật ——

Màu đen thủy triều, là người khoác màu đen giáp trụ binh sĩ, xâm nhập Thần cung. Bọn hắn đều là huân quý âm thầm, nuôi dưỡng tư binh, thực lực cường đại lấy một chọi mười.

Thần cung cấm vệ đã bị thanh lý, bình định Thần cung, dễ như trở bàn tay!

Đúng lúc này, một thân ảnh xuất hiện tại, tất cả mọi người trong tầm mắt.

Hắn đứng ở Thần cung cửa vào, cửa chính đại điện quảng trường bên trong, như đã sớm đang chờ đợi giờ phút này.

Bình Tân hầu, Kỵ Nam bá cùng huân quý, sắc mặt biến hóa, “Là hắn ! Trần Thái Sơ!”

Đón lấy, mặt lộ vẻ dữ tợn, đôi mắt hung lệ.

“Trảm người này thủ cấp người, thưởng vạn hộ, tăng ba cấp!”

Ngày đó khuất nhục, cừu hận, hôm nay cùng nhau thanh toán!

Màu đen dòng lũ, nháy mắt cải biến phương hướng, như khủng bố miệng lớn, cắn xé mà tới.

Trần thị lão tổ, dài Ninh quận vương khẽ nhíu mày, chợt bình tĩnh lại.

Trần Thái Sơ chi danh, bọn hắn sớm có nghe nói, đích thật là mộng giới bên trong, hiếm thấy cực mạnh người.

Nhưng, binh phong phía dưới, lực lượng một người lại như thế nào mộ bên trong xương khô ngươi!

La Quan thần sắc bình tĩnh, nhìn qua binh triều mãnh liệt, trong đó không thiếu cường giả, quanh thân kích

động đáng sợ khí tức.

Coi là thật khủng bố, không phải sức người có thể ngăn cản!

Chỉ hắn 1 người, tất nhiên là châu chấu đá xe, tự tìm đường chết.

La Quan 1 kiếm chém ra, lại không phải chém về phía trước mắt binh phong, kiếm ảnh gào thét trùng thiên, cắm thẳng Thương Minh ở giữa.

Ầm ầm ——

Sau một khắc, thiên khung phía trên phong vân biến ảo, lại có 1 cái uông dương đại hải từ đó hiển hiện, “Ầm ầm” sóng lớn cuồn cuộn.

Khủng bố bóng đen, từ trong đó hiển hiện, ngửa mặt lên trời gào thét.

Đáng sợ tiếng rống, cùng ngập trời khí tức, khiến binh phong trì trệ, trên mặt mọi người lộ ra sợ hãi.

Mộng biển cự thú!

Trong truyền thuyết mộng giới trấn thủ, có được vô cùng kinh khủng lực lượng, là mộng giới tồn tại đáng sợ nhất 1 trong.

Bình Tân hầu hét lớn, “Đừng sợ! Mộng biển cự thú lại như thế nào nó bị hạn chế, chỉ có thể tới lui tại mộng trong biển, chỉ cần ta cùng không bước vào, nó liền

không làm gì được.”

La Quan gật đầu, “Không sai, cho nên hôm nay, ta lấy 1 kiếm, dẫn mộng biển hàng thế.”

Ầm ầm ——

Mộng biển cùng mộng giới ở giữa, bình chướng vô hình, xuất hiện một vết nứt, nước biển mãnh liệt rơi xuống.

“A! Mộng biển phá!”

“Cái này nước biển, trầm ngưng như chì, nhiếp ép hồn nguyên, là thật mộng hải chi nước!”

“Tha mạng, tha mạng a!”

Nháy mắt, nước biển như thác nước, đổ đại mộng Thần cung mà xuống, hình như có 1 đạo vô hình bình chướng, xuôi theo Thần cung bên ngoài mà ngưng tụ.

Cả tòa Thần cung giây lát ở giữa, liền thành trên lục địa long cung.

Theo linh quang hiện lên, đại mộng trong thần cung nội thị, bị đều đưa ra.

Nhưng vừa rồi, xâm nhập trong đó huân quý tư binh, thì thành trong nước cá ba ba!

Rống ——

Rít lên một tiếng, mộng biển cự thú đạp xuống, đại mộng

trong thần cung sóng lớn cuồn cuộn, không thương tổn Thần cung kiến tạo nửa điểm, lại đem tư binh hoành ép mà qua.

Kinh hô, tiếng rống giận dữ, bi ai, tiếng cầu xin tha thứ, im bặt mà dừng!

Tinh hồng phun trào, thây nằm vô số.

Mộng biển cự thú dậm chân mà đến, lưng phía trên, cõng lên lấy 1 vị trẻ tuổi tiên sinh, tiên sinh đôi mắt nhìn quanh, mũi kiếm chỉ phía xa.

“Vượt lôi trì một bước người, chết!”

Rầm rầm ——

Vô số thi thể, lăn xuống ngoài cung.

Giữa thiên địa, hoàn toàn tĩnh mịch!

Trần thị lão tổ, dài Ninh quận vương sắc mặt tái xanh, Bình Tân hầu, Kỵ Nam bá 2 người, cái cổ nổi gân xanh.

Ai cũng không ngờ tới, lại sẽ có này biến cố.

“Đi!”

Mộng biển giáng lâm, diễn hóa trên lục địa long cung, có mộng biển cự thú thủ hộ, không người có thể xâm nhập đại mộng Thần cung nửa bước.

Lưu tại nơi đây, phí công vô ích.

Bọn hắn nhất định phải cân nhắc đường lui, hoặc tìm phương pháp khác… Trên đỉnh đầu, khối kia đại biểu thiên kiếp đen nhánh điểm lấm tấm, càng lúc càng lớn.

Hô ——

Một trận cuồng phong thổi qua, cuốn lên cây rừng, “Rầm rầm” lá rụng vô số.

Sau một khắc, “Ầm ầm” lôi đình gào thét vang lên, mưa rào xối xả mà tới.

Đại mộng Thần cung bên ngoài vô số quỳ sát người, khóc ròng ròng, nhưng không thấy kia cự đầu thú đỉnh tiên sinh, sắc mặt có nửa điểm biến hóa. Bọn hắn dắt dìu nhau, lảo đảo rời đi, có thể nghe kêu khóc thanh âm vọt lên tận trời, càng hơn lôi đình 3 điểm.

Một màn này, xúc động lòng người.

Mộng biển cự thú đột nhiên nói: “Ngươi người này, ngược lại là đủ lòng dạ ác độc.”

La Quan trầm mặc một chút, “Giết 1 người mà sống 10,000 người, hoặc là công đức, nhưng dạng này công đức, ta không muốn muốn.”

“Ghi nhớ ngươi đáp ứng, đợi thiên kiếp ngày, cõng ta lên trời một trận chiến!”

—

Chương 1614 : Săn ma tẩy kiếm

Đảo mắt, thời gian trôi qua nửa tháng.

Tại trong lúc này, mộng biển nước biển, đem đại mộng trong thần cung bên ngoài hoàn toàn ngăn cách.

Mặc cho bên ngoài, bao nhiêu người quỳ xuống đất khẩn cầu, chửi mắng gào thét, cũng không từng cho nửa điểm đáp lại.

Thoát đi bắt đầu, huân quý, đại tộc các loại, vội vàng bỏ qua hết thảy, trốn hướng mộng giới biên giới.

Bọn hắn đã cùng dị vực Tà linh, đạt thành ước định, có thể tạm thời thu hoạch được che chở.

Càng nhiều phổ thông Mộng tộc, nhưng không có cơ hội này, bọn hắn mờ mịt, hốt hoảng, đi theo đội ngũ rời đi mộng giới chi đô.

Lại không biết, cuối cùng muốn đi đâu bên trong, chỉ là bản năng muốn, rời xa mộng giới chi đô.

Phồn hoa, rộng rãi thành trì, khắp nơi bừa bộn.

Trên đường dài, xung đột liên tiếp phát sinh, vô số nhà trạch cửa hàng bị tranh đoạt, có thể thấy được khói lửa nổi lên bốn phía, đã triệt để mất đi trật tự.

Trên đỉnh đầu, kiếp vân mãnh liệt, bao phủ cả tòa mộng giới chi đô.

Nghiễm nhiên 1 bộ, tận thế hạo kiếp trước, sau cùng điên cuồng cùng hỗn loạn!

Bá ——

Biển mây cực bên ngoài, La Quan mở mắt ra, đôi mắt ở giữa thần quang phun trào, “Bất hủ cảnh đỉnh phong hồn phách, cùng chí cảnh, cách xa một bước!”

Đây hết thảy, nguồn gốc từ mộng chủ đưa cho cho, viên kia hồn đan.

Nhưng này cũng không phải, hồn đan chi lực cực hạn… Mà là tồn tại, 1 đạo cường đại bình cảnh, ngạnh sinh sinh đem La Quan, ngăn cản ở đây.

Chí cảnh hàng rào!

Bất luận cái gì ý đồ, chạm đến chí cảnh nếm thử, đều muốn xông qua đạo này bình cảnh, dù chỉ là hồn phách phương diện.

Nhưng La Quan, đã không có thời gian, quay người đẩy cửa tiến vào biển mây cực.

Mộng hải chi nước đáng sợ, lại không hạn chế, giam cầm hắn cùng mộng chủ, giờ phút này cái sau sắc mặt tái nhợt, khí tức quanh người suy yếu.

“Sư đệ… Ngươi đến…” Mộng chủ mỉm cười mở miệng.

“Ừm.” La Quan gật đầu, “Yên tâm đi, ngươi ta cũng sẽ không chết, sư tỷ chỉ cần an tâm ngủ một giấc, đợi ngươi tỉnh, phong ba liền đã lắng lại.”

Mộng chủ gật đầu, “Ta tin sư đệ…”

Nàng nhắm mắt lại, giữa lông mày một đoàn linh quang bay ra, La Quan đưa tay, chạm đến lòng bàn tay lúc nháy mắt chui vào.

Chúa tể quyền hành, hôm nay nơi tay.

Hắn liếc mắt nhìn chằm chằm, thiếp đi mộng chủ, quay người bước nhanh mà rời đi.

Rống ——

Rít lên một tiếng, ẩn nấp thân ảnh mộng biển cự thú, xuất hiện tại biển mây cực bên ngoài, nó đôi mắt nặng nề, nhìn về phía đỉnh đầu kiếp vân lúc, nhưng lại lộ ra một tia e ngại.

Mộng chủ chi kiếp số, sao mà khủng bố!

Chân chính trực diện lúc, trong đó một sợi lôi quang bắn tung toé, đều làm nó run như cầy sấy.

“Ai, La Quan, ta đột nhiên cảm thấy có chút hối hận, kỳ thật ta trước đó, là có cơ hội đào tẩu, ngươi nói đúng đi “

La Quan một bước phóng ra, rơi vào nó đỉnh đầu, “Đến hôm nay giờ phút này, làm gì nhiều lời yên tâm, ngươi ta

cũng sẽ không chết.”

“Thật sự là trúng tà, ta làm sao liền, nghe ngươi mê hoặc.” Mộng biển cự thú nhả rãnh, tiếp lấy gầm lên giận dữ, phóng lên tận trời.

Soạt ——

Phá mộng biển mà ra, mộng giới chi đô hỗn loạn, vô tự, tuyệt vọng, sợ hãi, đều rơi vào trong mắt.

Mà liền tại giờ phút này, La Quan đôi mắt ngưng lại.

Bá ——

Mộng giới chi đô trên không, không gian đột nhiên bị xé nứt, mấy đạo thân ảnh từ đó đi ra.

Đi đầu 1 người, khuôn mặt tuấn mỹ, khí chất yêu dị, một đôi tròng mắt màu đỏ ngòm, tựa như phản chiếu thâm uyên.

Giờ phút này, thở sâu, “Không nghĩ tới, ta lại có 1 ngày, có thể giáng lâm mộng giới chi đô, tuyệt vời như vậy quốc gia, lại phải tao ngộ ngập đầu chi kiếp, thực tế đáng tiếc.”

Bên cạnh 1 người, mỉm cười nói: “Ta vương lòng mang đại thiện, không bằng liền nhiều bắt một chút Mộng tộc, đem bọn hắn nuôi dưỡng, miễn cho bộ tộc này quần lạc phải, huyết mạch đoạn tuyệt hạ tràng.”

Dứt lời, xoay người nói: “Bình Tân hầu, ta lời nói có thể

đối “

Bình Tân hầu sắc mặt cương một chút, gạt ra tiếu dung, “Vô song đem nói cực phải, vương thượng từ bi, mới có ta cùng Mộng tộc trẻ mồ côi, kéo dài hơi tàn chi địa.”

“Ha ha ha!” Xung quanh mấy người cười to.

Vương thượng phất tay, “Vậy liền động thủ đi, đừng lầm bổn vương, xem thiên kiếp ngộ đạo.”

“Vâng, vương thượng!” Vô song đem đưa tay thả ra 1 toà bảo tháp, vật này 7 tầng toàn thân sơn, mỗi tầng 1 mái hiên bên trên, đều treo 1 con linh đang.

Đương đương đương ——

Linh đang vang lên, bảo tháp đón gió thấy trướng, đáy tháp lộ ra to lớn lỗ đen, khủng bố thôn phệ lực lượng, lập tức từ đó bộc phát.

“A! Cứu mạng!”

“Thứ gì “

Vô số Mộng tộc, giãy dụa bên trong phóng lên tận trời, chui vào hắc tháp bên trong.

Vương thượng đột nhiên nói: “Người kia, chính là trong miệng ngươi Trần Thái Sơ “

Bình Tân hầu nghiến răng nghiến lợi, “Không sai, mộng giới chi vong, tất cả người này! Kẻ này, quả thật ta mộng

giới, họa nguyên tai tinh!”

Vương thượng nhếch miệng lên, lộ ra một vòng băng hàn, “Hắn tựa hồ, cũng chú ý tới ngươi ta, ánh mắt bất thiện, rất có mấy điểm lăng lệ.”

Vô song đem khom người, “Đối vương thượng bất kính người, tội lỗi đáng chém!”

“Thần mời vương thượng hạ lệnh, ta sẽ ra tay, trấn sát người này!”

Vương thượng nói: “Mộng biển cự thú, ngay tại người này dưới chân, ngươi có đảm phách “

Vô song đem cười lạnh, “Như tại mộng trong biển, thần tự nhiên không dám, cùng này cự thú giao phong, nhưng ra mộng biển, nó bất quá chỉ là 1 tôn, tươi ngon huyết thực thôi.”

“Tốt! Vô song đem khí phách phi phàm, vậy liền giúp cô, đi lấy đến cái này 2 phần huyết thực.”

“Thần tuân chỉ!”

Vô song đem một bước đạp xuống, bên ngoài cơ thể huyết khí phun trào, ở sau lưng hắn thình lình, hiện ra 1 tôn khủng bố ma ảnh.

Đưa tay huyết khí ngưng tụ đại kỳ, phất tay vô số huyết ảnh tru lên chui ra, đều toàn thân xích hồng răng nanh lộ ra ngoài, lao thẳng tới mà tới.

La Quan chân đạp mộng biển cự thú, thấy máu ảnh cuồn cuộn, đưa tay 1 kiếm chém xuống.

Oanh ——

Mũi kiếm chỗ hướng, huyết ảnh vỡ nát, trên đỉnh đầu huyết sắc đại kỳ, nháy mắt nổ thành phấn vụn.

“A!”

Vô song đem kêu thảm một tiếng, mặt mũi tràn đầy sợ hãi.

Sau một khắc, thân thể một phân thành hai, hiển lộ ra nguyên hình, rõ ràng là một đầu toàn thân xích hồng ma vật.

Cùng mộng chủ giống nhau, cũng là thiên địa linh tính 1 trong, chính là thần bí đến cực điểm, quỷ dị tà ác vực ngoại thiên ma.

Vui lấy Mộng tộc làm thức ăn, tăng trưởng tự thân Tà linh, 2 phe quốc gia lâu dài chém giết, đến mộng giới hạo kiếp giáng lâm, huân quý, đại tộc trốn vào trong đó, vì tìm kiếm che chở, phá hư mộng giới bình chướng, mới có hôm nay một màn.

“Vương thượng cứu ta!”

Bị chém thành 2 đoạn vô song tướng, huyết nhục điên cuồng nhúc nhích, sinh trưởng, ý đồ khép lại đến cùng một chỗ.

Nhưng tất cả những thứ này, cuối cùng chỉ là phí công.

Trong tuyệt vọng, hắn thân thể rơi xuống, hóa thành tro bụi, lưu lại 1 viên huyết sắc ma hoàn.

“Bảo hộ vương thượng!”

Kiếm giết vô song tướng, nhưng một kiếm này chi uy, nhưng lại chưa đình trệ.

Không hề dừng lại, thẳng trảm mà tới.

“A!”

“Người này làm sao mạnh như vậy “

“Vương thượng mau trốn!”

Quần ma rú thảm, dưới kiếm phong, không ai đỡ nổi một hiệp.

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, vực ngoại thiên ma nhất tộc vương thượng, miệng mũi thất khiếu máu tươi cuồng phún, nương theo lấy “Răng rắc” “Răng rắc” vỡ vụn âm thanh, nó thân thể mặt ngoài, hiển hiện vô số vết rạn.

‘Nguyên lai, một kiếm này ngay từ đầu, chính là hướng về phía bổn vương đến…’

Vô song đem bọn hắn, bất quá chỉ là tiện thể.

Chuyển qua này niệm, vương thượng ngửa mặt té xuống, thân thể hóa thành bột mịn.

Trên đỉnh đầu, thôn phệ Mộng tộc hắc tháp, phát ra một tiếng gào thét, phá thành mảnh nhỏ!

Rầm rầm ——

Vô số Mộng tộc, như dưới sủi cảo, từ đó rơi ra ngoài, hốt hoảng ổn định thân ảnh, lại nhìn về phía đại mộng Thần cung trên không đạo thân ảnh kia, ánh mắt vô song phức tạp.

Lãnh khốc tàn nhẫn, không để ý thương sinh người, là hắn.

1 kiếm chém xuống, giết vực ngoại thiên ma người cứu người, cũng là hắn.

La Quan nhưng cũng không có tâm tư, rơi vào trên người bọn họ, đưa tay tiếp được 1 viên huyết châu, vật này là kia vực ngoại thiên Ma vương bên trên, sau khi chết duy nhất lưu lại.

Đem cái này đỏ thắm huyết châu, bôi ở giữa lông mày, “Thiên kiếp trước đó, vừa vặn săn ma tẩy kiếm, như hôm nay chú định, sẽ có tử vong giáng lâm, kia bây giờ đã có người chết rồi.”

“Cho nên, ngươi ta thương lượng, lui nhường một bước như thế nào “

Hắn ngẩng đầu, trực diện thiên khung, kiếp vân như dệt,

mãnh liệt mênh mông.

Ầm ầm ——

Một tiếng nổ vang, lôi đình muôn vàn.

Đại khái, kiếp lôi vẫn chưa đáp ứng.

—

—

—

—

—

—

Chương 1615 : Trời không muốn mặt, không làm gì được

Không nên vậy liền một trận chiến!

Rống ——

Mộng biển cự thú ngửa mặt lên trời gào thét, thân hình khổng lồ như sơn nhạc, ầm vang trùng thiên.

Sau một khắc, bao trùm mộng giới chi đô kia phiến, đen nhánh nhập ma lôi vân, nương theo “Oanh” một tiếng, ngàn tỉ lôi quang bắn tung toé.

Đôm đốp ——

Đôm đốp ——

Lôi xà điện múa, thương long hành trời!

La Quan đưa tay, điểm tại giữa lông mày.

Ông ——

Đường vân sáng lên, tối nghĩa không hiểu, cường hoành, cổ lão ý chí, giờ phút này đang thức tỉnh.

Hắn muốn triệu hoán tiên triện giáng lâm!

Hôm nay chi cục, La Quan không dám có nửa điểm ẩn tàng, muốn cứu mộng chủ, cần đem hết toàn lực.

Nhưng rất nhanh, sắc mặt hắn khẽ biến, tiên triện cùng hắn liên hệ, giờ phút này càng như như vô.

Một tia minh ngộ, bỗng dưng xông lên đầu ——

Là kiếp vân, tạm thời ngăn cách tiên triện, cùng hắn ở giữa cảm ứng, chế ước nó giáng lâm.

Hôm nay kiếp số, nó nguồn gốc là cùng tiên triện, đồng vị giai tồn tại!

Thở sâu, La Quan nhìn về phía đánh rớt kiếp lôi, rút kiếm ra khỏi vỏ, thiên kiếm phát ra vù vù.

Đã, không cách nào triệu hoán tiên triện, vậy liền lấy tay trúng kiếm, cùng trời một trận chiến!

Sau một khắc, kiếm quang cuồn cuộn, nghịch lôi đình mà lên.

Bạt Kiếm Trảm Thiên thuật!

Lấy thiên kiếm, trảm cửu thiên lôi cướp.

Sát na, kiếm quang cùng lôi đình gặp nhau, phát ra kinh thiên oanh minh, vỡ nát kiếm quang, cùng tán loạn lôi đình, chiếu sáng cả phiến thiên địa.

Càng chiếu sáng mộng giới bên trong, vô số Mộng tộc sợ hãi, khẩn trương khuôn mặt.

Phẫn nộ cũng tốt, oán hận cũng được, bọn hắn hôm nay chi sinh tử, đều tại La Quan trong tay.

Tự nhiên chờ đợi hắn vỡ vụn lôi kiếp, nghịch thiên cải mệnh.

Nhưng hiển nhiên, đây cũng không phải là 1 kiện, chuyện dễ dàng.

Kiếp vân giống bị chọc giận, làm quy tắc diễn hóa, hạ xuống sát kiếp, lại bị 1 chỉ là sinh linh khiêu khích

Oanh ——

Lại một tiếng oanh minh, kiếp vân kịch liệt lăn lộn, vô số lôi quang điên cuồng khuấy động, cũng không cùng thiên lôi hội tụ trấn sát rơi xuống, La Quan đã xuất tay.

Bị động tiếp nhận, tuyệt không phải kiếm tu phong thái, kiếm của hắn, muốn chủ động đi giết địch!

Ông ——

Thiên kiếm gào thét, phấn khởi muôn vàn, kiếm này vị cách nhất định cực cao, mộng chủ thiên kiếp dưới, lại hưng phấn run không ngừng.

Cùng thiên lôi chống lại, cũng không một chút dấu hiệu bị thương tổn.

Ngược lại, tăng phúc La Quan kiếm thế, khiến một kiếm này chi uy, tăng vọt một đoạn.

Kiếm thứ 2, sinh tử 2 chú ý đều mênh mông!

Không phải bỏ sinh muốn chết, mà là muốn hướng chết mà sinh, nghịch chuyển hôm nay tuyệt cảnh.

Mũi kiếm sát na, chém xuống kiếp lôi phía trên, nó vừa mới ngưng tụ, lại chưa thể trên thế gian hiển uy, liền bị ngạnh sinh sinh đánh nát.

Kiếm thế không ngừng, một đầu chém vào kiếp vân!

Ầm ầm ——

Kiếp vân phun trào như mực, bị xé nứt mở đường nói lỗ hổng, Mộng tộc mọi người kinh hỉ trừng lớn 2 mắt, nhưng cái này vui sướng rất nhanh tán đi.

Kiếp vân chữa trị, không những không bị chém vỡ, ngược lại bạo tăng vài vòng, khí tức càng phát ra khủng bố.

Một cỗ sát khí, khóa chặt La Quan, cái này kiếp vân bên trong lại tựa như, hiển hiện một đôi tròng mắt, chính băng lãnh nhìn chăm chú lên hắn.

Hàn ý, từ đáy lòng hiện lên, nhanh chóng khuếch tán toàn thân, cơ hồ đông kết huyết dịch.

Kiếp vân bên trong, lôi đình oanh minh cuồn cuộn, lại chưa từng lại có lôi đình rơi xuống.

Nó nhan sắc, tại đen nhánh bên trong, hiển hiện mấy

điểm huyết sắc.

Sền sệt lăn lộn, mãnh liệt đáng sợ!

La Quan sắc mặt nghiêm túc, kiếp vân dĩ nhiên không phải, sợ hắn trường kiếm, mà là tại nổi lên, càng kinh khủng công kích.

Sau một khắc ——

Oanh!

Khủng bố tiếng vang, toàn bộ mộng giới ngàn tỉ sinh linh, đều tại khủng bố làm kinh sợ, run run rẩy rẩy.

Chỉ gặp, giờ phút này lại có 1 đầu lôi long, từ trong kiếp vân xuất hiện.

Chiều cao 10,000 trượng, lân giáp sinh động, thân hình khổng lồ du tẩu, dẫn vô số lôi quang vờn quanh.“Đôm đốp” “Đôm đốp” nổ tung, mỗi 1 đạo tiếng sấm, đều để người bản năng bên trong cảm thấy tuyệt vọng.

Ngang rống ——

Lôi long gào thét, băng lãnh đôi mắt, khóa chặt lại La Quan, cái này dám to gan lấy huyết nhục chi khu, chống lại kiếp số thiên uy người.

Hô ——

Lôi long lao xuống ra, giương nanh múa vuốt, bàng bạc lôi uy như vực sâu như ngục.

La Quan dưới thân, mộng giới cự thú bỗng nhiên run rẩy, đôi mắt hiện lên sợ hãi.

Cơ hồ, liền muốn bị lôi long uy thế, cho trực tiếp áp đảo.

Đúng lúc này, “Ông” một tiếng kiếm minh, tại mộng giới cự thú vang lên bên tai.

Đón lấy, là La Quan quát khẽ, “Ta dùng cái này kiếm, quay đầu nhân gian!”

Giờ khắc này, hắn lại nhiều 1 cái, nhân gian kiếm chủ vị cách điệp gia.

Là hắn lại đi hóa phàm, tại nhân gian trong hồng trần, mượn người nói dòng lũ rửa sạch, ma luyện, tẩm bổ, đản sinh ra 1 kiếm.

Cũng là La Quan tự thân kiếm đạo, bước ra bước thứ 3, hắn chí cường 1 kiếm!

Oanh ——

Nổ vang rung trời, lôi long thống khổ gào thét, nó thân hình khổng lồ mặt ngoài, hiển hiện vô số vết thương.

Kiếm mang gào thét tứ ngược, chỗ đi qua, không gì có thể đang!

Chính là đầu này, kiếp vân hoá sinh mà ra, nhưng hủy diệt vạn vật lôi long, cũng vô pháp tiếp nhận.

Thống khổ gào thét bên trong, nó thân hình khổng lồ, lại không ngừng vỡ vụn, chôn vùi.

Nhưng giờ phút này, La Quan cùng mộng biển cự thú, cũng thấy không dễ chịu, đến từ lôi đình xung kích, cũng đem 2 người cuốn vào trong đó.

“Đôm đốp” nổ đùng, nương theo lấy mỗi một tiếng, đều tại trên người La Quan vỡ ra 1 đầu vết thương, cũng lưu lại mảng lớn cháy đen.

Nó áo bào, đã phá thành mảnh nhỏ.

Dưới thân, mộng biển cự thú gầm gào, nó cũng bị lôi quang bao khỏa, lại ngạnh sinh sinh chống đỡ, chưa từng lui ra phía sau một bước.

Giờ phút này, song phương tại đấu sức, nhìn như thế lực ngang nhau, nhưng trước tiên lui phía kia, đem thất bại thảm hại!

Đại khái là, một cộng một bằng hai, lại hoặc là, này nhân gian 1 kiếm đích xác khủng bố.

Lôi long phát ra một tiếng, không cam lòng, phẫn nộ gào thét, thân hình khổng lồ tan tác, tiêu tán.

Hồng hộc ——

Hồng hộc ——

Mộng biển cự miệng thú mũi, thở ra tráng kiện cột khói, không lo được toàn thân kịch liệt đau nhức, cháy đen, lộ

ra nét mừng, “Trần Thái Sơ, thắng, chúng ta thắng!”

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

“Ngươi thật sự là lợi hại!”

La Quan trên mặt, cũng lộ ra tiếu dung.

Giờ phút này, trên đỉnh đầu kiếp vân, ngay tại tiêu tán.

“Cản… Ngăn trở…”

“Quá tốt, chúng ta khỏi phải chết!”

“Ha ha ha! Ta liền biết, lão tử phúc lớn mạng lớn, làm sao lại đưa tại hôm nay “

Phía dưới, mộng giới chi đô bên trong, một mảnh reo hò.

Vô số người, vui đến phát khóc.

Nhưng vào lúc này, La Quan đôi mắt ngưng lại, dưới thân mộng biển cự thú, thân thể run lên bần bật.

Chỉ gặp, tiêu tán hơn phân nửa kiếp vân, càng lại độ ngưng tụ, áp súc.

Lần này diện tích của nó, chỉ còn hơn một khối nhỏ, khó khăn lắm bao phủ đại mộng Thần cung mà thôi.

Nhưng màu sắc của nó, lại biến thành, một loại nào đó

thâm trầm xích hồng.

Yêu dị, đáng sợ!

“A đù… Còn có thể dạng này… Đây không phải chơi xấu !” Biển sâu cự thú thốt ra, tức hổn hển.

Nhưng kiếp vân, sẽ không bởi vì phẫn nộ của nó, mà dừng lại.

Ầm ầm ——

Kiếp vân như máu, phun trào bất hủ, khí tức khủng bố phóng thích, phô thiên cái địa.

La Quan nắm chặt thiên kiếm, trải rộng vết thương, cháy đen vết máu thân thể, lung lay sắp đổ.

Hắn giờ phút này, cũng đã là cường nỗ chi kết thúc!

3 kiếm trảm thiên kiếp, lực lượng cơ hồ khô kiệt, đối mặt giờ phút này dị hoá kiếp vân…

Trời không muốn mặt, không làm gì được !

Biển sâu cự thú cắn răng, “Trần Thái Sơ, thừa dịp cơ hội cuối cùng, ngươi đi đi!”

“Ngươi vốn cũng không phải là mộng giới người, không cần cùng chúng ta cùng một chỗ chôn cùng… Ngươi đã, vì bệ hạ làm đủ nhiều, bệ hạ cho dù biết, cũng sẽ không trách ngươi.”

Rống ——

Nó phấn khởi dư lực, móng vuốt xé rách không gian, mở ra rời đi mộng giới thông đạo.

La Quan con ngươi sâu thẳm, nhắm lại lại mở ra, một mảnh kiên nghị.

“Mộng giới cự thú, ngươi đem ta xem như người nào hôm nay, là ta mời ngươi lên trời một trận chiến, chẳng lẽ còn có thể làm đào binh “

“Ta, còn có 1 kiếm!”

“Hôm nay sinh tử thành bại, cũng còn chưa biết.”

—

—

—

—

—

—

Chương 1616 : Cút ngay cho ta

Nói xong nháy mắt, đỉnh đầu xích hồng kiếp vân, rốt cục dựng dục ra, dưới 1 đạo kiếp lôi.

Lặng yên không một tiếng động, toàn bộ kiếp vân hoàn thành biến hình, lại hóa thành 1 thanh lôi kiếm chém xuống.

Mà liền tại, nhìn thấy cái này lôi kiếm nháy mắt, La Quan sinh lòng minh ngộ ——

Huyết nhục chi khu, dám can đảm lấy kiếm kháng kiếp, vậy liền lấy kiếm uy, khiến ngươi cùng vạn kiếp bất phục!

Ầm ầm ——

Lôi kiếm xung quanh, vô số lôi đình quấn quanh, khuấy động gào thét.

Khí tức khủng bố, làm người tuyệt vọng!

Nhưng cũng may, kiếp vân hóa lôi kiếm, cũng mang ý nghĩa cái này chính là, cửa ải cuối cùng —— trời dù không muốn mặt, nhưng đại khái còn có mấy điểm cố kỵ.

La Quan đưa tay, thiên kiếm oanh minh, “Ta có 1 kiếm, Thanh Tiêu ngự lôi!”

Thanh Tiêu Ngự Lôi Chân quyết.

Lấy kiếm ngự lôi, tranh đoạt lôi đình chưởng khống.

Ông ——

Thiên khung phía trên, chém xuống lôi đình trì trệ, sau một khắc, La Quan “Oa” một tiếng, phun ra máu tươi.

Nó thân ảnh, bỗng nhiên chìm xuống, như gánh vác sơn nhạc.

Mộng biển cự thú phát ra, thống khổ gào thét, thân hình khổng lồ run rẩy, liều mạng đối kháng.

Không đủ!

Còn thiếu rất nhiều!

Dù là La Quan bây giờ, nắm giữ chúa tể ý chí, quyền hành, nhưng hôm nay chi kiếp số, vốn là vì giết mộng chủ mà giáng lâm.

Nó nguồn gốc, thậm chí có thể cùng tiên triện so sánh.

Thanh Tiêu ngự lôi , giống như là cùng “Đối phương”, cướp đoạt kiếp lôi chưởng khống, như sâu kiến lay núi không biết tự lượng sức mình, tự nhiên gặp phản phệ.

Giờ phút này La Quan lồng ngực ở giữa, một mảnh nóng bỏng nhói nhói, toàn thân cốt nhục “Đôm đốp” rung động, cả người hắn tựa hồ, muốn bị nghiền nát.

Đại mộng Thần cung, mộng biển nước biển sôi trào, “Oanh” một tiếng xông phá bình chướng, 4 phía tản mạn khắp nơi.

Mộng biển cự thú thụ trọng thương, đã vô lực lại duy trì, đối Thần cung che chở.

Kẹt kẹt ——

Thần cung chi đỉnh, biển mây cực cửa điện đẩy ra một cái khe hở, mộng chủ tớ trong đó đi ra, sắc mặt nàng tái nhợt, lung lay sắp đổ.

Ngửa đầu, nhìn về phía trên đỉnh đầu lôi kiếm chém ngang, cùng lôi kiếm phía dưới, La Quan cùng mộng biển cự thú thân ảnh.

“Sư đệ!”

“Ngươi đi đi, còn có cơ hội, lưu tại cái này bên trong, chỉ có thể cùng ta cùng một chỗ chôn cùng.”

“Hiện tại, đem chúa tể quyền hành cùng ý chí, còn cho ta… Ngươi, lập tức rời đi!”

Trên mặt nàng một mảnh yên tĩnh, đời này có thể gặp được 1 cái, nguyện vì nàng tử chiến người, là đủ.

Hẳn là, thật đúng là muốn, trơ mắt nhìn xem hắn chết

3 kiếm trảm kiếp vân, biến không thể thành có thể, La Quan đầy đủ ưu tú, cường đại, thậm chí nằm ngoài dự

đoán của nàng.

Nhưng, trời muốn nàng chết, đây chính là mệnh số!

Mộng chủ đưa tay, 5 ngón tay trên đầu ngón tay, toát ra từng tia từng tia linh quang, liền muốn thu hồi nàng, giao phó cho La Quan chúa tể quyền hành, ý chí.

“Dừng tay!”

“Ta bảo ngươi dừng tay, ngươi nghe được không !” Gầm thét, từ đỉnh đầu bên trên truyền đến, mộng giới cự đầu thú đỉnh, La Quan thần sắc vặn vẹo.

“Ngươi là mộng giới chủ làm thịt cũng tốt, là mộng chủ cũng tốt, nhưng ở lòng của ta, ngươi chính là Chu Nhiên, là sư tỷ ta, là nữ nhân của ta.”

“Chu Nhiên, ngươi hãy nghe cho kỹ, ngươi nếu dám thu hồi quyền hành, ta chết tại lôi kiếp phía dưới, cũng sẽ không trốn! Ngươi không tin, có thể thử một chút !”

Mộng tay phải run lên, mắt đục đỏ ngầu, “Vì… Vì cái gì… La Quan… Ngươi có thể sống rời đi… Ta sẽ chém đoạn cùng ngươi liên quan… Ngươi không cần thiết… Ta đối với ngươi cũng có lợi dụng… Ngươi làm gì…”

“Ngậm miệng! Ngươi muốn cho ta biết, mình là thằng ngu bị ngươi lừa gạt sao ! A! Ngu xuẩn liền ngu xuẩn, lão tử ngủ ngươi, ta nguyện ý lại xuẩn một lần!”

“Cho nên, từ giờ trở đi, ngươi cho ta nhìn xem, trừng lớn mắt thấy rõ ràng, nhìn ta là như thế nào đánh nổ này

cẩu thí thiên kiếp!”

Mộng biển cự đầu thú đỉnh, La Quan chửi ầm lên, đôi mắt đỏ bừng.

Hắn gắt gao, nhìn chằm chằm màu đỏ lôi kiếm, “Vương bát đản, quy tắc ở đâu ra quy tắc ! Lão tử sinh ra tới, chính là đánh vỡ quy tắc!”

“Cho ta đốt! Lực lượng không đủ, liền kế tiếp theo tăng lên, nhìn hôm nay, đến cùng ai chết ai sống!”

“A a a!”

La Quan đỏ bừng đôi mắt ở giữa, lại có hỏa diễm toát ra, kia là trong cơ thể hắn, hồn châu còn lại lực lượng, bị cưỡng ép dẫn đốt.

Đón lấy, hồn châu thiêu đốt hỏa diễm, từ miệng mũi trong thất khiếu, mãnh liệt mà ra, tiếp theo là toàn thân hắn quan khiếu, lỗ chân lông.

Hô ——

Lửa cháy hừng hực, hừng hực cuồn cuộn, đem La Quan cả người, đều cuốn vào trong đó.

Hồn phách của hắn, tại cỗ này lực lượng kinh khủng dưới, cưỡng ép tăng lên, đột phá.

Chí cảnh hàng rào thì tính sao!

Đột phá không được, liền cho ta đụng nát nó.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

La Quan nhục thân, tại vỡ vụn, từng đạo cốt nhục vết nứt, không ngừng xuất hiện.

Mà cùng lúc đó, nó hồn phách mặt ngoài, đã có khủng bố xé rách, từ bên trong cùng bên ngoài.

Liều lĩnh, triệt để liều mạng!

Oanh ——

Chí cảnh hàng rào, như lấp kín nặng nề tường thành, tại dòng lũ phía dưới, ầm vang sụp đổ.

Một nháy mắt, La Quan hoàn thành tấn thăng —— hoặc là càng xác thực nói, bằng vào hồn đan thiêu đốt, hắn lấy toái hồn làm đại giá, cưỡng ép đột phá tới cảnh.

Nhưng loại này đột phá, không có bất kỳ cái gì ý nghĩa, khi hồn đan lực lượng thiêu đốt hầu như không còn, vỡ vụn hồn phách đem tiêu tán theo.

Hắn cũng tướng, chết đi như thế!

Nhưng ít ra, tại hồn đan thiêu đốt lúc, hồn phách của hắn cấp độ, lực lượng, đạt tới chí cảnh.

Đây là một loại hoàn toàn mới cảm thụ, hồn phách khí tức bàng bạc vô ngần, ánh mắt đi tới, vũ trụ tinh biển

liền cũng chỉ là một chút bụi bặm.

Chí cảnh, đây chính là chí cảnh!

Chiều không gian chi cực, mênh mông chi đỉnh.

La Quan đứng thẳng người, nhìn qua trên đỉnh đầu, kia đem chém xuống lôi kiếm, phát ra gầm thét, “Chẳng cần biết ngươi là ai, nữ nhân của ta, ta bảo đảm định!”

“Cút ngay cho ta!”

Ông ——

Thiên kiếm nổ đùng.

Thanh Tiêu Ngự Lôi Chân quyết!

Hoặc là nói, đây là chí cảnh gia trì dưới, thuế biến, tăng lên vô số cấp độ, lấy kiếm ngự lôi chi pháp.

Xưng là nói, đều không chút nào qua điểm.

Đây là đủ để cùng quy tắc, đối kháng lực lượng.

Kiếp vân biến thành, kia chém xuống màu đỏ lôi kiếm, phát ra một tiếng gào thét, thân kiếm mặt ngoài nháy mắt, hiện ra vô số khe hở.

Sau một khắc, thân kiếm phân liệt, vỡ vụn tiêu tán!

Thiên kiếp, kết thúc.

Mà liền tại, lôi kiếm vỡ vụn lúc, một cỗ khí tức khủng bố đột nhiên giáng lâm, khóa chặt La Quan.

Ông ——

Hắn giữa lông mày, tiên triện lạc ấn, hình chiếu, bỗng dưng sáng lên.

Thuộc về nó uy nghiêm, ý chí, đem La Quan che chở ở bên trong.

Ngắn ngủi trì trệ, cái kia đạo giáng lâm khí tức khủng bố, phẫn nộ rút đi.

Mộng biển cự thú cùng La Quan, ngửa mặt đổ xuống.

Oanh ——

Tiếng vang kinh thiên động địa, nửa toà đại mộng Thần cung, bị cự thú nện thành phấn vụn, mặt đất lõm xuống 1 cái, khủng bố hố sâu.

Cùng lúc đó, La Quan rơi vào, 1 cái ấm áp, mềm mại ôm ấp.

Mộng chủ rơi lệ, thần sắc khủng hoảng vạn điểm, lớn tiếng nói gì đó, nhưng nàng thanh âm tuyệt đối tiếp theo tiếp theo, như cách rất xa truyền đến.

La Quan nghe không rõ, hắn đưa tay sờ một chút, mộng chủ mặt, mỉm cười, “Ta… Nói… Ngươi sẽ không có việc gì… Nam nhân của ngươi… Chưa từng nuốt lời…”

Nàng có lẽ nghe tới, nước mắt rơi phải càng nhiều.

Nhắm mắt lại lúc, La Quan nhìn thấy bên cạnh mộng biển cự thú, nó đổ vào bừa bộn ở giữa, một mặt sinh không thể luyến, lại nghiến răng nghiến lợi.

Tựa hồ, là đối song phương, hoàn toàn khác biệt đãi ngộ, cảm nhận được người (thú) sinh so le.

‘Lão tử anh hùng cứu mỹ nhân, nên đãi ngộ này, ngươi cái tọa kỵ, lấy ở đâu nhiều như vậy hí…’

Chuyển qua sau cùng suy nghĩ, trước mắt hắn tối đen, lại vô tri giác.

—

—

—

—

—

—

Chương 1617 : Sư đệ, ngươi sống

Ngơ ngơ ngác ngác, lúc tụ lúc tán.

Không biết trôi qua bao lâu, La Quan suy nghĩ, rốt cục tỉnh lại.

Lần đầu tiên, thật lớn.

Nhìn lần thứ hai, thật trắng!

Hắn bây giờ, lại chôn ở 1 đầu, rãnh sâu hoắm ở giữa.

Mơ hồ, còn có mấy điểm nhìn quen mắt.

Không chờ hắn cẩn thận hồi tưởng, đột nhiên bị đem ra, tiếp lấy trước mắt xuất hiện, mộng chủ khuôn mặt.

Trên mặt nàng, lộ ra tiếu dung, “Sư đệ, ngươi tỉnh.”

La Quan vô ý thức nói: “Sư tỷ, ta đây là ở đâu…”

“Hồn ngọc.” Mộng chủ đi đến trước gương, 1 khối màu trắng ngọc bội, bị phản chiếu ra, giờ phút này tản ra nhàn nhạt quang mang.

“Ngươi hồn phách vỡ vụn, ở lại bên ngoài, đem triệt để tiêu tán, hồn ngọc có thể bảo tồn hồn phách, ôn dưỡng cũng dần dần khôi phục.”

Ngọc bội kia, chính mang tại cổ nàng bên trên.

La Quan vội vàng nói: “Thân thể của ta đâu “

Cuối cùng 1 kiếm, thiêu đốt hồn đan chi lực, hồn phách cưỡng ép tăng lên, hắn cảm giác cả người đều nổ.

Mộng chủ đạo: “Yên tâm, tại một chỗ khác nuôi, không có việc gì.”

Nàng hơi dừng lại, đôi mắt thật sâu, “Sư đệ, ngươi yên tâm, sư tỷ không tiếc đại giới, nhất định sẽ đưa ngươi trị tốt.”

“Tin tưởng ta.”

La Quan nói: “Ta tin tưởng sư tỷ.”

Hắn còn muốn nói điều gì, nhưng rã rời như thủy triều, mãnh liệt mà tới.

“Sư tỷ… Ta có chút mệt mỏi… Ngươi…”

Thanh âm đình chỉ, kia phát ra quang mang hồn ngọc, ám xuống dưới.

Mộng chủ đầu ngón tay, nhẹ nhàng vuốt ve ngọc thân, “Sư đệ, ngươi nghỉ ngơi thật tốt, chúng ta rất nhanh liền có thể gặp lại.”

Nàng cất kỹ ngọc bội, đẩy cửa đi ra ngoài.

Ầm ầm ——

Kinh thiên oanh minh, từ 4 phương 8 hướng truyền đến, lọt vào trong tầm mắt, Mộng tộc đại quân 1 triệu, tựa như 1 đạo thiết giáp dòng lũ, đang không ngừng tiến lên.

Đỉnh đầu, có Mộng tộc thần thông, chỗ ngưng tụ quang huy, xẹt qua bầu trời đánh tới hướng đối diện, như là một trận thịnh đại mưa sao băng!

Kia bên trong, có 1 tòa cự đại thành trì, xích hồng quang mang như máu trụ, thẳng tắp trùng thiên.

Đại quân công thành, tiếng giết rung trời, mỗi một khắc đều có vô số người chết đi.

Đế giá về sau, thỉnh thoảng truyền ra oanh minh, kia là mộng giới cự thú, nó chính kéo lấy lấy 1 cái, toàn thân đen nhánh quan tài, tại trong đại quân tiến lên.

Xung quanh, có 12 vị Mộng tộc cường giả, thi triển thần thông, cộng đồng bện thành thủ hộ, lồng ánh sáng đem quan tài bao phủ ở bên trong.

Dây sắt, bùa vàng, xích tuyến, quấn quanh ở quan tài đen bên ngoài, là đối nó bảo hộ, lại giống là lo lắng, bên trong sẽ chạy ra cái gì đáng sợ chi vật.

Đột nhiên, một tiếng tiếng hoan hô, từ quân trận phía trước truyền đến, trùng thiên cột máu ầm vang đổ xuống, thành phá!

Mộng chủ quay đầu, nhìn thoáng qua quan tài đen, nói khẽ: “Sư đệ, ta tin tưởng ngươi, nhất định có thể sống

sót.”

Nàng đưa tay, bình tĩnh vung lên, “Đồ thành, một tên cũng không để lại.”

Bị công phá thành trì, thành chủ toàn thân run rẩy sắc mặt trắng bệch, đỉnh đầu ngưng tụ vực ngoại thiên ma pháp tướng, cũng đang run rẩy.

“Cả nước đến công, Mộng tộc là điên rồi sao !”

“Nhanh, nhanh hướng lên trời Ma chủ bệ hạ truyền tin!”

…

Không biết lại qua bao lâu, La Quan lần thứ 2 tỉnh lại.

Vừa mắt, vẫn như cũ là kia to lớn, trắng nõn “Hẻm núi”, nhưng lần này mộng chủ cũng không có, ngay lập tức đem hắn lấy ra.

Nàng tựa hồ, đang cùng người chiến đấu.

Bên tai có thể nghe tới, “Ầm ầm” khủng bố tiếng vang, thiên địa vĩ lực khuấy động, càn quét 4 phương 8 hướng.

‘Cùng mộng chủ giao thủ, nhất định là 1 tôn đỉnh tiêm tồn tại.’ La Quan chuyển qua suy nghĩ, nhưng ở mộng chủ che chở cho, hắn không có cảm nhận được nửa điểm nguy hiểm.

Chỉ là, màu trắng núi non chấn động, chỗ nhấc lên chập

trùng, thật là khiến người run sợ.

‘Đáng tiếc a, hiện tại cái này trạng thái, chỉ có thể nhìn, không thể động…’ La Quan kiên trì, lại thanh tỉnh một hồi, xác định tại trận này trong chém giết, mộng chủ chiếm cứ ưu thế, liền lại ngủ thật say.

Mà liền tại, La Quan mê man không lâu, 1 đạo thanh âm tức giận, ở trong thiên địa vang lên, “Mộng giới chủ làm thịt, ngươi mơ tưởng! Thật sự cho rằng, ta sẽ sợ ngươi sao “

Mộng chủ thản nhiên nói: “Hắn cùng không được quá lâu, một cơ hội cuối cùng… Ngươi như cự tuyệt, ta liền dẫn ngươi cùng một chỗ Quy Khư.”

“Chờ chút! Chờ chút! Ngươi người điên, ngươi thật sự là điên!” Thanh âm kia càng phát ra phẫn nộ, nhưng lại tràn ngập chấn kinh không hiểu, chán nản nói: “Tốt, ta đồng ý, ngươi mau dừng tay!”

…

La Quan lần thứ 3 tỉnh lại, rốt cục trở lại, thân thể của mình bên trong.

Nhưng hắn bây giờ có thể làm đến, chỉ là miễn cưỡng uốn éo một cái đầu.

Những bộ vị khác, thuận tiện như, cùng hồn phách triệt để cắt ra liên hệ.

Nhìn về phía xung quanh, hắn ngồi tại một chỗ trong ao,

trong ao đổ đầy, đỏ thẫm huyết thủy.

Giống như là bị liệt hỏa đun sôi, ao nước sôi trào, toát ra đại lượng huyết vụ, không ngừng chui vào trong cơ thể hắn.

Đảo qua xung quanh mơ hồ có thể nhìn thấy, hắn bây giờ tựa hồ, là tại nào đó một chỗ trong cung điện, đại điện này mặt vách bên trên, có vô số phù điêu.

Ân, đều là nữ, không mặc quần áo.

Đúng lúc này, một trận tiếng nước vang lên, mộng chủ đi tới bên cạnh hắn, thần sắc bình tĩnh, “Sư đệ, ngươi cảm giác như thế nào “

La Quan nháy mắt mấy cái.

“Không có việc gì, hiện tại hồn phách còn chưa, hoàn toàn cùng nhục thân dung hợp, ngươi nói không được lời nói, vậy liền nghe ta nói.” Mộng chủ đưa tay, đặt tại bộ ngực hắn, cảm thụ được yếu ớt nhảy lên, mặt lộ vẻ tiếu dung, “Sư đệ, ngươi sống tiếp được.”

“Tiếp xuống, chỉ cần hảo hảo tĩnh dưỡng, liền có thể khỏi hẳn. Trước đó, sư tỷ sẽ tại cái này bên trong, một mực bồi tiếp ngươi.”

“Cho nên, không cần lo lắng, không cần phải sợ, qua một đoạn thời gian nữa, ngươi liền có thể khôi phục.”

La Quan lại nháy mắt mấy cái.

“Cảm tạ không, sư đệ, ngươi không cần.” Mộng chủ nhìn xem ánh mắt của hắn, “Sư tỷ là nữ nhân của ngươi, ngươi quên “

La Quan có chút xấu hổ, ngày đó thực tế là, bị mộng chủ hù đến, mới chửi ầm lên. Nhưng xem ra, nàng là làm thật… Cũng may, rã rời lại một lần đánh tới, để La Quan nhẹ nhàng thở ra, hắn nhấc lên một cái mỉm cười, lại nhắm mắt lại.

Mộng chủ vẫn chưa thu về bàn tay, vẫn như cũ cẩn thận cảm ứng đến, La Quan giữa bộ ngực, kia yếu ớt nhảy lên, chập trùng.

Không phải giả!

Sư đệ hắn, rốt cục sống.

Trên mặt nàng, đột nhiên lộ ra mỉm cười, nụ cười này ở giữa, u ám cung điện nội bộ, trở nên vô song sáng tỏ.

Nặng nề, kiềm chế, quét sạch sành sanh!

“Hừ! Ta nói qua, Tổ Huyết trì mở ra, nhất định cứu sống nhục thể của hắn, ngươi bây giờ hài lòng” huyết trì bên ngoài, sương mù tách ra, một thân ảnh đi tới.

Váy đỏ, tóc đỏ, tròng mắt màu đỏ, cao gầy dáng người, cao ngất kinh người, thon dài 2 chân tại váy mỏng dưới, như ẩn như hiện.

Nữ nhân này, chính là vực ngoại thiên ma chi chủ.

Giờ phút này, nàng ánh mắt rơi vào La Quan trên thân, hơi hơi đánh giá, khinh thường cười lạnh, “Ngươi chính là vì, như thế một cái nam nhân, không tiếc cùng vốn Ma chủ đồng quy vu tận “

Mộng chủ vẫn chưa quay đầu, thản nhiên nói: “Nếu ngươi không tin, có thể thử một chút.”

Thiên ma chủ sầm mặt lại, “Ngươi cũng biết, trận này quốc chiến, vực ngoại thiên ma nhất tộc, tử thương bao nhiêu đương nhiên, các ngươi Mộng tộc, chết sẽ chỉ càng nhiều!”

“Cái này bên trong, chung quy là thiên ma vực, là chúng ta sân nhà!”

Mộng chủ đạo: “Không chết người, như thế nào cứu hắn thiên ma chủ, ngươi nếu chỉ là đến cái này, nói những lời nhảm nhí này, liền rời đi đi.”

Thiên ma chủ biểu lộ cứng đờ.

Một nháy mắt, nàng nhịn không được hoài nghi, đến cùng ai là thiên ma !

Cắn răng, “Ngươi ta ở giữa ước định, ta đã làm được, mang lên hắn, rời đi Tổ Huyết trì!”

Cái này bên trong, là tổ ma sinh ra chỗ, thần thánh cấm địa.

Chỉ có lịch đại thiên ma nữ hoàng, mới có thể tiến nhập trong đó, tiếp nhận huyết trì tẩy lễ, tấn thăng Vô Thượng

Thiên Ma.

Bị buộc lấy, để một cái nam nhân tiến đến, thiên ma chủ chỉ là suy nghĩ một chút, liền toàn thân khó chịu.

Mộng chủ lắc đầu, “Hắn vừa sống tới, còn không thể rời đi, ngươi yên tâm, đợi sư đệ khôi phục về sau, chúng ta tự sẽ rời đi.

Thiên ma chủ phẩy tay áo bỏ đi.

Màu đen sơn cốc, kiềm chế, đáng sợ.

Cuồn cuộn thi khí, sôi trào mãnh liệt.

Bị cướp đi quan tài đen thi thể, mượn chỗ này hung địa, tạm thời dung thân.

Nó ngẩng đầu, khô quắt, không có cái gì nước điểm trên mặt, lộ ra nụ cười quỷ quyệt.

Ta quan tài, cũng không phải tốt như vậy cướp!

…

Vực ngoại thiên ma, Tổ Huyết trì.

La Quan đã có 1 tháng, chưa từng tỉnh lại.

Mộng chủ nhìn xem, bộ ngực hắn hiển hiện thi ban, thần sắc ngưng trọng.

Cẩn thận kiểm tra, La Quan phía sau lưng, tứ chi, đều có thi ban xuất hiện, ngay tại lan tràn.

Lo lắng nhất tình huống, hay là xuất hiện!

Lúc trước, La Quan sắp chết, mộng chủ không được chọn.

Lấy hồn ngọc thu nạp hắn hồn phách về sau, liền tìm được quan tài đen, một trận đại chiến đánh nó thi huyết cuồng thổ, chiếm cỗ kia quan tài đen.

Bằng đây, mới miễn cưỡng bảo trụ, La Quan sụp đổ nhục thân.

Về sau, Mộng tộc cả nước xâm lấn vực ngoại thiên ma quốc, một trận đại chiến núi thây biển máu.

Lấy vô số Hồn tộc hồn nguyên, thiên ma ma hoàn vì chất dinh dưỡng, lại “Mượn tới” Tổ Huyết trì, mới cuối cùng cứu sống La Quan.

Hắn sống, nhưng cũng bị nguyền rủa…

Sống tới La Quan, ngay tại bắt đầu thi hóa, nếu không tiến hành can thiệp, hồn phách của hắn đem dần dần, bị thi thể thôn phệ.

Cuối cùng, biến thành một bộ không vào thiên địa, không dung ngũ hành, không tại luân hồi, không biết quá khứ thi.

Thiên ma chủ chẳng biết lúc nào, xuất hiện tại bên ngoài

Tổ Huyết trì, sắc mặt khó coi, “Mộng giới chủ làm thịt, hắn đã thi hóa, ngươi nhất định phải lập tức dẫn hắn rời đi, nếu không sẽ ô uế Tổ Huyết trì!”

Mộng chủ không quay đầu lại, “Rời đi cái này, hắn sẽ chết.”

Thiên ma chủ giận quá thành cười, “Hắn có chết hay không, cùng ta có liên can gì mộng giới chủ làm thịt, ta đối với ngươi đã nhường nhịn liên tục, ngươi đừng được một tấc lại muốn tiến một thước.”

“Tổ Huyết trì, là ta thiên ma tổ địa, tuyệt không cho phép có sai lầm, ngươi đừng ép ta!”

Không khí tĩnh mịch.

Khí tức khủng bố, đang cuộn trào.

Mộng chủ thản nhiên nói: “Ta có biện pháp, có thể cứu hắn, sẽ không ô uế Tổ Huyết trì.”

Đang khi nói chuyện, nàng đứng dậy, quay đầu nhìn tới.

Ao nước thẩm thấu váy dài, dán tại trên thân, phong quang vô hạn, “Nhưng biện pháp này, cần ngươi hỗ trợ.”

Thiên ma chủ ánh mắt cảnh giác, “Gấp cái gì “

Mộng chủ đạo: “Ta lấy hồn nguyên, cùng sư đệ giao hòa, có thể bảo vệ toàn hồn phách, ngươi lại lấy thiên ma âm máu, khu trục nguyền rủa.”

Thiên ma chủ trừng lớn mắt

Thiên ma âm máu !

“Ngươi… Ngươi gọi ta… Cùng hắn tương giao…”

Nữ nhân điên!

Mộng giới chủ làm thịt, chính là người điên.

“Không có khả năng! Ta khuyên ngươi, đoạn mất ý niệm này, ta là Vô Thượng Thiên Ma chủ, sao lại tự cam đọa lạc, cùng cái này huyết nhục dơ bẩn…”

Mộng chủ híp mắt.

Ông ——

Một nháy mắt, Tổ Huyết trì chỗ, không gian vặn vẹo.

Răng rắc ——

Răng rắc ——

Nhỏ bé tiếng vang, từ 4 phương 8 hướng truyền đến.

Giờ phút này, thiên tượng bỗng nhiên biến hóa, khí tức khủng bố giáng lâm, vô số vực ngoại thiên ma hoảng sợ ngẩng đầu, nhìn về phía đế cung phương hướng.

Thiên ma chủ thanh âm, im bặt mà dừng.

Mộng chủ mặt không biểu tình, “Giúp ta cứu sống sư đệ,

nếu không, trẫm liền hủy Tổ Huyết trì.”

Thiên ma chủ phẫn nộ vạn điểm, “Mộng giới chủ làm thịt! Đừng quên, ngươi từng lấy hồn nguyên lập thệ, tuyệt không tổn hại Tổ Huyết trì nửa điểm!”

“Ngươi dám vi phạm thệ ước !”

Mộng chủ đạo: “Bất quá vừa chết, ngươi cảm thấy, trẫm không dám sao “

Thiên ma chủ trầm mặc.

Cái này nữ nhân điên, không biết phát cái gì thần kinh, lại bị 1 cái huyết nhục sinh linh, mê khăng khăng một mực.

Nếu không phải, bị mộng chủ lấy cái chết bức bách, nàng há lại sẽ, đáp ứng đối phương tiến vào Tổ Huyết trì.

Lúc này mới có hôm nay thế cục.

Mộng chủ chuyển hướng La Quan, đưa lưng về phía nàng, “Thiên ma chủ, Tổ Huyết trì như bị hủy diệt, thiên ma nhất tộc ngày sau, đem rất khó sinh ra Vô Thượng Thiên Ma, hậu quả như thế nào, ngươi nên so ta rõ ràng.”

“Là hợp tác, hay là hủy diệt, dựng vào toàn bộ vực ngoại thiên ma nhất tộc, vì ta cùng sư đệ chôn cùng, ngươi suy nghĩ kỹ càng.”

Thiên ma chủ thét lên, “Không có khả năng! Ngươi mơ tưởng bức bách, 1 tôn Vô Thượng Thiên Ma, ta tuyệt không đáp ứng!”

Nàng quay người rời đi.

Mộng chủ thanh âm, từ phía sau truyền đến, “2 ngày, ngươi chỉ có 2 ngày thời gian cân nhắc, một khi sư đệ thi hóa không thể nghịch chuyển, ta lập tức xuất thủ.”

Ngày đầu tiên, thi ban càng nhiều.

Ngày thứ 2, thi ban lan tràn.

Tử khí nồng đậm, từ La Quan thể nội truyền ra.

Mộng chủ mở mắt ra.

Kẹt kẹt ——

Nàng nghe tới, mật điện đại môn mở ra.

Rầm rầm ——

Có người tiến vào huyết trì, nghiến răng nghiến lợi thanh âm, ở bên tai vang lên, “Mộng giới chủ làm thịt, ta lấy vô thượng Huyết Ma chủ thân phận phát thệ, nếu như chuyện hôm nay, bị người thứ 3 biết được, ta đem thiêu đốt tinh huyết, giết chết thiên hạ tất cả Mộng tộc!”

Mộng chủ gật đầu, “Tốt, ta đáp ứng ngươi.”

Nàng chuyển tới La Quan sau lưng, đưa tay ôm lấy hắn,

đem đầu tựa ở trước ngực mình.

Ông ——

Hồn nguyên như nước, như ngân sắc tua cờ, dung nhập vào trong cơ thể hắn, đem La Quan hồn phách bảo vệ.

Nếu không, Vô Thượng Thiên Ma âm máu, sẽ tại tiếp xúc một nháy mắt, đem hắn hồn phách vặn vẹo, ma hóa.

Thiên ma chủ cắn răng, huyết sắc váy dài, rơi vào Tổ Huyết trì bên trong.

Hoặc là bởi vì Tổ Huyết trì bên trong, dồi dào khí huyết rót vào thể nội, La Quan nhục thân dù tại thi hóa, nhưng như cũ ngang lập dữ tợn.

“Hừ!”

Kêu đau một tiếng.

Tổ Huyết trì triệt để sôi trào, cuồn cuộn huyết vụ bốc lên, đem 3 người thân ảnh bao phủ, hoàn toàn mơ hồ không rõ.

Chỉ có huyết trì chi thủy, “Rầm rầm” không ngừng vuốt bờ tường, phát ra “Ba” “Ba” nhẹ vang lên.

1 canh giờ sau.

Thiên ma chủ rời đi Tổ Huyết trì, mặt âm trầm, bước nhanh rời đi.

Ngày đó, thiên ma trong điện, thiên ma chủ nổi trận lôi đình, đem tấu sự tình quần thần mắng cẩu huyết lâm đầu, dập đầu như giã tỏi.

Sau đó một đoạn thời gian, thiên ma đế cung nội, quần ma nơm nớp lo sợ.

Chẳng biết tại sao, bệ hạ tâm tình đột nhiên phá hỏng, đã có mấy trăm cung nhân bị phạt, hạ tràng thê thảm.

Sau 10 ngày.

Thiên ma chủ mặt mũi tràn đầy khuất nhục, lại lần nữa tiến vào Tổ Huyết trì.

Kết thúc sau.

Mộng chủ đạo: “Không đủ, ngươi 1 tháng sau, ngươi một lần nữa, dạng này mới có thể triệt để, chữa trị sư đệ thi hóa sinh ra tai hoạ ngầm.”

Thiên ma chủ tức hổn hển thanh âm, tại trong huyết vụ vang lên, “Mộng giới chủ làm thịt, ngươi đừng quá mức điểm!”

Mộng chủ đạo: “Đã chuyện này, không có người thứ 3 biết được, 2 lần cùng 3 lần, có khác nhau sao “

Thiên ma chủ giận dữ, “Một lần cuối cùng! Đây là ta, một lần cuối cùng thụ ngươi uy hiếp! Ghi nhớ, ngươi ghi nhớ!”

Nàng phẫn nộ rời đi.

Trong huyết trì, mộng chủ đưa tay, nhu hòa đem La Quan, ôm trong ngực bên trong.

“Sư đệ, không có việc gì… Ta nói có thể cứu ngươi, liền nhất định có thể…”

“Quan tài đen! Hừ, hắn lại dám tính toán ngươi, chờ ngươi tốt, sư tỷ liền đi giết hắn.”

1 tháng sau.

Lần thứ 3.

Thiên ma chủ cũng không biết, nàng là như thế nào tâm tình, trạng thái, có chút chán ghét, lại có chút… Không muốn thừa nhận chờ mong.

Mà lại, nhất làm cho nàng không thể nào tiếp thu được chính là, nàng bị vây ở thiên ma thất chuyển cảnh giới, khoảng thời gian này lại xuất hiện buông lỏng.

Vừa lúc hay là bởi vì, nam nhân trước mắt này !

Vừa chuyển động ý nghĩ, liền bị thiên ma chủ hung hăng đè xuống, bất quá chỉ là 1 cái, chỉ là dơ bẩn huyết nhục sinh vật, hắn có tư cách gì, có thể trợ giúp Vô Thượng Thiên Ma phá cảnh.

Có thể… Mộng giới chủ làm thịt, nhất là tại dung hợp, tôn kia ác mộng yêu linh về sau, thực lực đã là chí cảnh cửu chuyển… Nàng coi trọng, thậm chí không tiếc chết bảo đảm nam nhân, thật sẽ là một người bình thường

Lại một lần nữa, rời đi Tổ Huyết trì về sau, thiên ma chủ thở sâu.

Mặc kệ, đến cùng nguyên nhân gì.

Cái này đều chính là, một lần cuối cùng.

Khoảng thời gian này khuất nhục, sẽ bị vĩnh viễn phong tồn, lại vô hậu tiếp theo.

…

La Quan tỉnh, ấm áp, thể nội nhiều một cỗ đặc thù khí huyết, không cùng hắn dung hợp, cũng là 1 đạo ấn ký.

Là mộng chủ, vì cứu hắn, mà thi triển thủ đoạn sao

Sư tỷ quả nhiên tin người.

Nói cứu hắn, liền thật cứu sống hắn.

Mà lại, lần này hắn giống như, nhân họa đắc phúc!

—

—

—

—

—

—

Chương 1618 : Tính toán thiên ma chủ

La Quan thể nội, khí huyết chảy xiết, hạo đãng như núi biển, bàng bạc ngập trời.

Cái này hoàn toàn, có thể cùng đứng đầu nhất huyết mạch so sánh, không kém gì chuyên tu khí huyết võ đạo cường giả.

1 quyền xuống dưới, liền có thể đánh chết đế cảnh.

Nhưng càng kinh người, vẫn là hắn hồn phách.

Thô 1 cảm giác, như còn tại bất hủ đỉnh phong, nhưng hắn đối với thiên địa ở giữa cảm giác, lại là cách biệt một trời.

‘Chỉ cần ta nghĩ, nhưng tại một nháy mắt, trực tiếp bộc phát hồn phách chi lực, đột phá tới cảnh!’

Cái này không cần , bất kỳ cái gì thiêu đốt, tự thương hại, mà là bản thân hắn, liền có được năng lực.

La Quan như có điều suy nghĩ, có lẽ hồn phách của hắn, đã đánh vỡ chí cảnh hàng rào, chỉ là bởi vì một ít “Quy tắc”, mới hiện ra loại trạng thái này.

Trên mặt hắn, lộ ra tiếu dung.

Lần này đả sinh đả tử, cuối cùng không có phí công chịu

khổ, mộng chủ giảng cứu người.

“Sư đệ, chúc mừng ngươi, thương thế khỏi hẳn, tu hành tiến thêm một bước!” Huyết vụ tách ra, mộng chủ thân ảnh xuất hiện ở trước mắt.

La Quan vội vàng hành lễ, “Còn muốn đa tạ sư tỷ.”

“Ngươi ta ở giữa, không cần như thế.” Mộng chủ đáy mắt, hiện lên 1 đạo hàn mang, “Sư đệ, mượn thiên kiếm cho ta dùng một lát, ta đi đoạn một cọc nhân quả, rất nhanh liền trở về.”

“Tốt!” La Quan không chút nào do dự, lấy ra thiên kiếm.

Ông ——

Ông ——

Mũi kiếm tự hành chấn minh, vì La Quan khôi phục, kích động không thôi.

Cùng thiên kiếp một trận chiến, hắn đã triệt để thu phục, cái này đem chí cường thần kiếm.

Mộng chủ cầm trong tay lúc, thiên kiếm còn vùng vẫy một hồi, có chút không muốn, “Trẫm muốn đi giết thi, ngươi không nguyện ý “

Thiên kiếm nháy mắt yên tĩnh.

“Sư đệ, ta lại đi.” Mộng chủ một bước phóng ra, biến mất không thấy gì nữa.

Chí cảnh cửu chuyển, nguy nga đỉnh núi, 1 bước này không nhìn thời không gián đoạn, âm dương ngăn cách, nháy mắt đi tới toà kia màu đen trên sơn cốc không.

Tuyệt địa bên trong, ẩn thân ở đây thi thể, bỗng nhiên mở mắt ra.

‘Không được! Là mộng giới chủ làm thịt, nàng làm sao biết, ta giấu ở nơi đây !”

“Nàng muốn giết ta, trốn!”

Oanh ——

Thi thể một đầu, chui vào dưới sơn cốc, cuồn cuộn thi khí sôi trào, phóng lên tận trời, hóa thành 1 trương khủng bố ác quỷ gương mặt.

Chỉ cần, có thể ngăn cản mộng chủ 1 hơi, nó liền có thể trốn xa thoát đi.

Màu đen trên sơn cốc không, mộng chủ đôi mắt băng hàn, “Chết!”

Nàng đưa tay, 1 kiếm chém xuống.

Oanh ——

Thiên kiếm gào thét, cuồn cuộn mũi kiếm một nháy mắt, liền đem mặt quỷ chém vỡ, thi khí sụp đổ ở giữa, trùng điệp chui vào trong sơn cốc.

“A!”

Một tiếng hét thảm, thi thể bị mũi kiếm xé rách, vỡ thành vô số khối.

Những này vụn vặt cốt nhục, hình như có tự thân ý chí, giãy dụa lấy kế tiếp theo trốn. Nhưng rất nhanh, một trận gió thổi qua, liền hóa thành bột mịn, triệt để tiêu tán.

“Hừ! Tính toán ta, còn có một chút hi vọng sống, dám đả thương sư đệ ta, liền gọi ngươi tan thành mây khói!” Mộng chủ đôi mắt băng hàn.

2 mắt thần quang trong trẻo, nhìn quanh thiên địa âm dương, đột nhiên đưa tay đưa tay về phía trước.

1 đầu màu đen tuyến, trống rỗng xuất hiện, một mặt hướng phía dưới thẳng vào lòng đất, một mặt hướng lên chui vào thiên khung, không biết là cái gì.

“Mộng giới chủ làm thịt, tha mạng a! Ta sai, cũng không dám lại, ngươi như giết ta, tự thân cũng phải bị cái này nhân quả khóa chặt…”

Bành ——

Mộng tay phải bên trong, hắc tuyến vỡ nát, nương theo lấy một tiếng hét thảm, thi thể chỗ đại biểu nhân quả, bị triệt để cắt đứt, lau đi.

Nhân quả tiêu hết, chính là chí cảnh, cũng đem triệt để vẫn lạc!

“Như thế, sư đệ liên quan đến nhân quả, triệt để kết thúc.”

Tổ Huyết trì.

Mật điện cửa đá mở ra, thiên ma chủ mặt âm trầm, bước vào trong đó, “Mộng giới chủ làm thịt! Các ngươi nên rời đi, lập tức…”

2 đạo ánh mắt, ở giữa không trung gặp nhau, thanh âm im bặt mà dừng.

La Quan hơi chần chờ, chắp tay nói: “Sư tỷ ta vừa rồi, đi nói chấm dứt một cọc nhân quả, rất nhanh liền trở về, các hạ là ai “

Thiên ma chủ ngực, kịch liệt chập trùng.

Hắn hỏi ta, ta là ai !

Ha!

Hắn vậy mà không biết, ta là ai !

Tốt, tốt ngươi giấc mộng giới chủ làm thịt, thật đúng là nói lời giữ lời… Xem như ngươi lợi hại!

Ngực cơ hồ tức điên, nhưng hết lần này tới lần khác, không thể phát tác nửa điểm.

Thiên ma chủ sắc mặt tái xanh, hung hăng trừng La Quan một chút, “Ngươi khỏi phải biết! Nàng không tại, ta liền chờ hắn trở lại!”

La Quan ám đạo, nữ nhân này thật là lớn oán khí, lửa giận, quả thực muốn ăn thịt người mộng chủ đến cùng, làm chuyện gì thương thiên hại lý a.

Không thể trêu vào, trốn tránh điểm đi!

Hắn quả quyết ngậm miệng, nhãn quan miệng mũi, tâm vô bàng vụ.

Kế tiếp theo cảm ngộ, dò xét, tự thân tăng lên, thuế biến.

Thiên ma chủ đảo qua, hắn bộ dáng này, càng thêm tức giận.

Nàng cũng không biết, ở đâu ra căm giận ngút trời, hận không thể đem tên chó chết này, tại chỗ tháo thành tám khối!

Cũng may, một lát sau, không gian bỗng dưng vặn vẹo, mộng chủ rút kiếm đi ra.

Thiên ma chủ ánh mắt, lạnh giống đao, đâm vào trên người nàng, “Mộng giới chủ làm thịt, ngươi ta ở giữa ước định, đã kết thúc!”

“Cái này bên trong không chào đón các ngươi, lập tức đi!”

Vốn cho rằng, mộng chủ còn muốn qua loa tắc trách một hai, không nghĩ tới nàng chỉ là, nhàn nhạt xem ra một chút, nói: “Tốt, hiện tại liền đi.”

Hơi dừng lại, “Nhưng ta, phải nhắc nhở thiên ma chủ 1 câu, chuyện quá khứ, đều đã qua. Sư đệ ta đơn thuần, lương thiện, hi vọng các ngươi ở giữa, đã không còn nửa điểm liên quan.”

Thiên ma chủ con ngươi trợn tròn.

Cái này… Cái này vốn nên là, nàng đi ngươi lại còn nói! Mặc dù, kết quả này đích xác, là nàng muốn…

Nhưng vì cái gì, lại có loại lập tức, liền muốn bị tức chết cảm giác !

Làm sao là nhìn tiểu tử này, thương thế khôi phục, lại bảo bối bắt đầu sư đệ của mình, không bỏ được hắn “Xuất đầu lộ diện”.

Hừ!

Vậy ta, lừa gạt liền không để ngươi toại nguyện.

Hô ——

Thiên ma chủ thở ra một hơi, đột nhiên cười một tiếng mị hoặc muôn vàn, con mắt màu đỏ, đoạt người tâm phách, “La Quan, ta chính là vực ngoại thiên ma chi chủ, lần này vì cứu ngươi, thế nhưng là bỏ bao nhiêu công sức.”

Nàng cố ý nháy mắt mấy cái, “Như ngày sau, tỷ tỷ tìm ngươi hỗ trợ, ngươi cũng không nên cự tuyệt nha.”

Thấy mộng chủ sắc mặt khó coi, nàng chỉ cảm thấy vô

song thống khoái, tiếu dung càng phát ra xán lạn.

Thậm chí, vô ý thức lè lưỡi, thêm một chút khóe miệng.

La Quan do dự một chút, chắp tay, “Đa tạ thiên ma chủ, ngày sau nếu có…”

“Sư đệ!” Mộng chủ đánh gãy hắn, kéo lại, “Chớ cùng nữ nhân này nhiều lời, chúng ta đi!”

Nàng lạnh lùng, nhìn thoáng qua thiên ma chủ.

Bá ——

Mang theo La Quan, trực tiếp phá hư đi xa.

“Ha ha!” Thiên ma chủ cười to, có thể thấy mộng chủ phá phòng, nàng rất hài lòng.

‘Thiên ma thất chuyển bình cảnh, liền muốn vỡ vụn, tiếp qua không lâu liền có thể đột phá… Như coi là thật, là bởi vì hắn…’

‘Hanh hừ! Mộng chủ, ngươi đã bại lộ, mình uy hiếp…’

Trước mắt nhoáng một cái, khi xuất hiện lại, không ngờ trở lại mộng giới.

Mộng chủ khóe miệng, có chút câu lên, lộ ra mấy điểm ý cười.

Không sai, nàng vừa rồi chính là cố ý.

Nếu không phải như vậy thái độ, sao lại chọc giận thiên ma chủ, để nàng cải biến thái độ

“Sư tỷ, ngươi có phải hay không, đang tính kế thiên ma chủ” La Quan nhìn xem nét mặt của nàng, cảm thấy nàng giờ phút này rất đắc ý.

Mộng chủ cười một tiếng, “Sư đệ, ta làm hết thảy, đều muốn tốt cho ngươi.”

“Ngày sau nếu nàng thật, chủ động đưa tới cửa, ngươi tuyệt đối đừng khách khí, bắt lấy nàng hung hăng nghiền ép là được, ghi lại không có “

La Quan chắp tay, “Biết, đa tạ sư tỷ.”

Mộng chủ dừng bước lại, xoay người nhìn lại, “Sư đệ, tiếp xuống, ngươi có tính toán gì “

Nàng đáy mắt, lộ ra vẻ mong đợi.

La Quan đoán được, nàng mấy điểm suy nghĩ, trầm ngâm liên tục, chậm rãi nói: “Sư tỷ, ta chuẩn bị rời đi mộng giới, nơi đây tuy có sư tỷ bảo hộ, nhưng an hưởng thái bình, phú quý, nhưng đạo của ta không ở đây.”

Mộng chủ có chút thất vọng, nhưng rất nhanh, liền thu liễm sạch sẽ. Như La Quan coi là thật lựa chọn, lưu tại mộng giới bên trong, vậy thì không phải là nàng, bị trúng ý sư đệ.

“Tốt, ta có nhiều thứ muốn tặng cho ngươi, sư đệ trước cùng ta về một chuyến biển mây cực, sau đó ta liền đưa

ngươi rời đi mộng giới.”

Nàng giữ chặt La Quan, lại một bước phóng ra.

Bá ——

2 người thân ảnh, xuất hiện tại biển mây cực bên ngoài.

Mộng chủ phất tay áo, đem tất cả nội thị, cung nhân khu trục, lôi kéo hắn, trực tiếp đẩy cửa vào.

Bành!

Cửa điện đóng chặt.

La Quan trái phải chú ý nhìn, “Sư tỷ, ngươi muốn đưa ta cái gì “

Mộng tay phải chỉ khẽ động, giải khai bên hông buộc mang, quay đầu cười một tiếng, “Ta có, sư đệ muốn cái gì, chi bằng lấy đi.”

“Nhưng ở này trước đó, ngươi trước tiên cần phải trả giá chút.”

—

—

—

—

Chương 1619 : Thiên Tỏa tinh hà

Vũ trụ mênh mông, cúi đầu ngẩng đầu vô ngần.

Hư vô đột nhiên vặn vẹo, 3 đạo thân ảnh hiển hiện.

Nháy mắt đại đạo xúc động, quy tắc xiềng xích giáng lâm, khí tức khủng bố tùy theo bộc phát, lại tại tới gần nháy mắt bị trực tiếp lau đi.

Hết thảy bình tĩnh lại, như vô sự phát sinh.

Kia vặn vẹo hư vô ở giữa, hư ảnh thu hồi đầu ngón tay, nói khẽ: “Sư đệ, ta chỉ có thể đem ngươi đến cái này.”

“Ngươi thân phận kiếm tu, tại ra hải chi trước, không thể bại lộ. 2 bọn họ, chính là ta đưa ngươi nô bộc, có thể dùng lấy che lấp thân phận.”

“Đa tạ sư tỷ.”

Kia hư ảnh, thật sâu xem ra một chút, quay người không gặp.

Bá ——

Bá ——

“Liễu Nhứ!”

“Hoàng Thạch!”

“Bái kiến đại nhân.”

Liễu bà, Hoàng lão đồng thời cong xuống, cung kính vạn điểm ;.

Đôi mắt chỗ sâu lại khó nén, chấn kinh vạn điểm.

Hôm nay, mộng giới chủ làm thịt đột nhiên giáng lâm, trả lại hắn 2 người tự do.

Nhưng đại giới, là trở thành người trước mắt nô bộc, không có cái gì do dự, 2 người trực tiếp đáp ứng, lúc này mới có dưới mắt một màn.

La Quan mỉm cười, “Liễu đạo hữu, Hoàng đạo hữu, kế tiếp còn muốn làm phiền 2 vị.”

“Có thể vì đại nhân cống hiến sức lực, là thuộc hạ cùng vinh hạnh.” Hoàng Thạch đứng dậy, hơi 1 nhận ra phương vị, “Đại nhân, chúng ta bây giờ, cách Ly Hải bên ngoài đã không xa, thuộc hạ trong tay có 1 giá quang hoa năm xưa, có thể dùng tại đi đường.”

La Quan gật đầu, “Được.”

Hoàng Thạch phất tay áo vung lên, 1 khối lớn cỡ bàn tay tiểu nhân tinh thạch bay ra, đảo mắt bành trướng mấy trăm lần, hóa thành hình giọt nước tinh thể.

Mặt ngoài thần quang liễm liễm, dập dờn lưu chuyển ở giữa, hiện ra cửa vào.

“Đại nhân mời.”

La Quan bay vào trong đó, nó tế luyện thời điểm hiển nhiên, có không gian chi lực rót vào, lọt vào trong tầm mắt đúng là một phương tiểu thế giới.

Bích Hồ như tẩy, sóng nước chầm chậm, một tòa trạch viện đứng lặng tại rừng rậm ở giữa, gió nhẹ quét khuôn mặt, mang đến từng tia từng tia Thanh Lương, hài lòng.

Rất nhanh, cái này trong trạch viện, lại có một đám người nhanh chóng nghênh ra, “Bái kiến chủ nhân!” Mười mấy tên tỳ nữ, đều tướng mạo xuất chúng, dáng người yểu điệu.

Chậc chậc, không nghĩ tới, lão Hoàng âm thầm còn thật biết hưởng thụ.

“Khục!” Hoàng Thạch trên mặt, lộ ra vẻ lúng túng, “Đại nhân, các nàng là mua quang hoa năm xưa lúc, cùng nhau tặng cho… Cái kia, ngài mời.”

La Quan cười cười, cũng không thèm để ý.

Rất nhanh, 3 người tiến vào trạch viện, hầu gái dâng trà về sau, kính cẩn lui ra.

La Quan nói: “Tiếp xuống, đã muốn mời 2 vị, hỗ trợ che lấp thân phận, còn xin Hoàng đạo hữu, Liễu đạo hữu, giới thiệu sơ lược một hai.”

Hoàng Thạch nói: “Thuộc hạ xuất thân địa nguyên vũ

trụ, tu Thổ hành, thiện phòng ngự, trấn sát chi pháp, làm chúa tể đỉnh phong cảnh giới.”

“Ngoài ra, thuộc hạ có 1 bí thuật, danh địa nguyên ôm tâm quyết, thi triển sau nhưng cưỡng ép phá cảnh, đạt bất hủ nhất chuyển cấp độ.”

Liễu Nhứ nói: “Thuộc hạ xuất thân nguyên sâm vũ trụ, tu Mộc hành, thiện tốc độ bay, kéo dài mạng sống bí thuật, là chúa tể đỉnh phong cảnh giới.”

Hơi dừng một chút, “Thuộc hạ cũng có pháp môn, tên thanh mộc Phần Thiên quyết, liều chết liều mạng lúc, có thể so bất hủ nhất chuyển cảnh giới.”

Quả nhiên, có thể bị mộng giới thu nhận, đều tuyệt không phải nhân vật tầm thường.

Cái này liền tương đương với, là 2 tôn yếu bất hủ!

Khinh thường 4 phương, hoành hành vũ trụ cường giả, bây giờ lại chỉ là, dùng để trợ giúp La Quan che giấu tung tích.

‘Sư tỷ đối ta, là thật dụng tâm.’ 2 người này, là Ly Sa lớn nhất cất giữ, mộng chủ sự sau hẳn là, sẽ cho nàng đền bù.

Chuyển qua suy nghĩ, La Quan nói: “Tốt, vậy kế tiếp, chúng ta liền mượn dùng, linh đằng vũ trụ Trần thị chi danh, vượt qua tinh hà tiến vào ngoại hải.”

“2 vị đạo hữu, từ giờ phút này bắt đầu, liền gọi Thiếu chủ

của ta đi.”

Hoàng Thạch, Liễu Nhứ đồng thời hành lễ, “Vâng, thiếu chủ!”

Đảo mắt, thời gian trôi qua 3 ngày.

1 ngày này, La Quan từ tu hành bên trong, mở 2 mắt ra, tiếng đập cửa vang lên theo, “Thiếu chủ, Thiên Tỏa tinh hà đến.”

Bá ——

Quang hoa năm xưa bị thu hồi, 3 người xuất hiện tại, vũ trụ hư không ở giữa.

Trước mắt, là 1 đạo không ngừng di động vành đai tiểu hành tinh, vô số thiên thạch tản mát trong đó, tản ra xán lạn thần quang, tựa như là 1 đầu, vượt ngang vũ trụ trường hà.

“Nghe đồn, năm đó kiếm đạo cùng phù đạo, nơi này chỗ đại chiến, khiến cho vũ trụ sụp đổ, tinh thần vỡ vụn vô số, tan nát lưu tồn ở đây, trải qua chí cảnh đại năng xuất thủ, phương rèn luyện trở thành đạo này Thiên Tỏa tinh hà.”

“Dùng cái này sông làm ranh giới, vạch điểm vũ trụ tinh bản đồ, chúng ta bây giờ chỗ xưng chi trong nước, Thiên Tỏa tinh hà đối diện, xưng là hải ngoại.”

Liễu Nhứ nhẹ giọng mở miệng, rời đi mộng giới sau nàng hình dạng trẻ trung hơn rất nhiều, bây giờ nhìn lại

hẹn hơn 30 tuổi, nhưng tướng mạo có chút phổ thông.

Thiên Tỏa tinh hà…

Kiếm đạo, ngay tại hải ngoại!

Xuyên qua cái này bên trong, chính là rồng về biển lớn, sau đó không còn e ngại, đến từ phù đạo vây giết.

Đương nhiên, nơi đây vô song xa xôi, như bình thường đi đường, cho dù bất hủ cảnh giới, cũng cần mấy tháng thời gian mới có thể đến.

Là mộng chủ xuất thủ, đem bọn hắn trực tiếp đưa đến cách đó không xa.

Sở dĩ, không trực tiếp đưa La Quan tiến vào hải ngoại, chính là bởi vì Thiên Tỏa tinh hà bên trong, có ít tôn chí cảnh liên thủ thiết lập quy tắc.

Bất luận cái gì na di chi pháp, đều vô hiệu!

Muốn đi vào ngoại hải vũ trụ bản đồ, chỉ có thể xuyên qua nơi đây, cũng là phù đạo đối kiếm đạo trấn áp, phong tỏa.

Như 1 đầu lồng giam, phong cấm trong nước hải ngoại , bất kỳ cái gì ý đồ tiến vào ngoại hải kiếm tu, đều trực tiếp trấn sát.

“Người nào !”

Bá ——

Mấy đạo độn quang rơi vào trước mặt, ánh mắt cảnh giác nhìn tới.

Hoàng Thạch tiến lên một bước, “Lão phu Hoàng Thạch, chính là linh đằng vũ trụ Trần thị khách khanh, hôm nay phụng phù đạo điều lệnh, tới đây trực luân phiên.”

“Vị này, chính là ta Trần thị thiếu chủ, theo lão phu 2 người đến đây lịch luyện.”

Dứt lời, lấy ra 1 khối ngọc bài.

Linh đằng Trần thị !

Đối diện mấy người, sắc mặt biến hóa, vội vàng tiếp nhận ngọc bài, hướng trong đó thăm dò vào thần niệm.

Rất nhanh, người này mặt lộ vẻ tiếu dung, chắp tay nói: “Nguyên lai, là Trần thiếu chủ, Hoàng tiền bối, Liễu tiền bối ở trước mặt, thật sự là mạo phạm, còn xin chớ trách.”

“3 vị, mời đi theo ta.”

Những người còn lại, cũng nhao nhao cười làm lành.

Linh đằng vũ trụ không lớn, tại hẹn 330,000 năm ánh sáng bên ngoài, nhưng nó lão tổ lại là 1 tôn chí cảnh, tự thành một phương thế lực, tuy là phù đạo thế lớn, cũng cần bảo trì 3 điểm lễ kính.

Đương nhiên, thân phận này là mộng chủ cho, cũng

không biết dùng cái gì thủ đoạn, nhưng liền dưới mắt nhìn, hiển nhiên là thật không thể lại thật.

Rất nhanh, 3 người được đến, Thiên Tỏa tinh hà bên ngoài, 1 khối to lớn phù trên lục địa.

Nơi đây vũ trụ, bởi vì năm đó một trận đại chiến, quy tắc bị triệt để đánh nát, đến nay đều chưa từng khôi phục.

Ngay cả khối này phù lục, đều là từ địa phương khác na di mà đến, lại trải qua chuyên môn rèn luyện, nếu không căn bản là không có cách tồn tại.

Mà cùng loại dưới chân phù lục, còn có thành tựu trên ngàn vạn cái, đều treo tại Thiên Tỏa tinh hà một bên, riêng phần mình trấn thủ lấy một phiến khu vực.

Trấn hải lâu!

Đây là mỗi cái phù trên lục địa, đều tiêu chuẩn phân phối 1 tòa lầu cao, các phương thụ mệnh mà tới sửa sĩ, liền được an bài ở tại nơi đây.

Đợi trực luân phiên kỳ hạn, liền tiến vào Thiên Tỏa tinh hà, tuần sát, trấn thủ.

Phù đạo, kiếm đạo, dù lẫn nhau thế thành nước lửa, nhưng bởi vì một ít nguyên nhân, lập tức lại duy trì một phần, vi diệu cân bằng.

Song phương, ai cũng bất lực đánh vỡ, theo thời gian trôi qua, liền dần dần hình thành ăn ý nào đó —— mượn đối phương làm đao, để tiểu bối lịch luyện.

Cho nên, hải ngoại kiếm tu thế hệ tuổi trẻ, không ngừng tiến vào Thiên Tỏa tinh hà, tiếp dẫn trong nước đồng đạo, trong nước phù đạo một phương tu sĩ, cũng ngầm đồng ý tiểu bối xuất thủ săn giết kiếm tu.

Lẫn nhau có thắng bại, tử thương không đếm được.

Ma luyện hiệu quả, tự nhiên là có, nhưng nhiều đời tu sĩ xuống tới, giữa lẫn nhau nợ máu, cũng là càng kết càng sâu, khó mà hóa giải.

Mà La Quan, bây giờ lấy Trần gia thiếu chủ thân phận, chính là vì "Lịch luyện" mà tới.

"Cha! Ngươi có phiền hay không, ta đã sớm nói, đã quăng kiếm không tu, ngươi nếu không yên tâm lời nói, dẫn ta tới cái này làm cái gì ta đi chính là!"

Một tiếng khẽ kêu, dẫn tới mọi người ghé mắt.

Nữ tử kia váy đỏ như lửa, mặt mũi tràn đầy không kiên nhẫn.

Bên cạnh, trung niên nhân giật mình, "Cô nãi nãi, ngươi nói nhỏ chút, cha sai, đi đi đi, cha dẫn ngươi đi ăn cơm."

Một bên cười làm lành, lôi kéo nữ nhi rời đi.

La Quan ánh mắt, tại kia váy đỏ trên người nữ tử, hơi dừng lại.

"Kiếm tu…"

Nàng tựa hồ, dùng cái gì thủ đoạn, khí tức giấu cực sâu.

Nhưng ở La Quan trước mặt, lại không chỗ che thân.

—

—

—

—

—

—

Chương 1620 : Thiên Nguyên Tỏa kiếm trận

Thuận lợi vào ở trấn hải lâu, Hoàng Thạch lấy Trần thị khách khanh thân phận, cùng đối phương thương lượng, cuối cùng xác định trực luân phiên ngày.

“Thiếu chủ, sau 10 ngày, chúng ta liền có thể tiến vào Thiên Tỏa tinh hà, đến lúc đó theo kế hoạch làm việc, đưa ngài tiến vào hải ngoại tinh vực.”

Việc này, đối với người khác đến nói, muôn vàn khó khăn.

Nhưng ở mộng chủ trợ giúp dưới, bọn hắn đạt được linh đằng vũ trụ Trần thị thân phận, lại có Hoàng Thạch, Liễu Nhứ làm che lấp.

Chỉ cần đi vào Thiên Tỏa tinh hà, liền có thể nhanh chóng vượt qua, thẳng đến hải ngoại.

“Biết.” La Quan gật gật đầu, “Mấy ngày nay, vì ngăn ngừa phức tạp, chúng ta ngay tại trấn hải trong lầu tu hành, giảm bớt đi lại.”

10 ngày chớp mắt liền qua.

La Quan từ tu hành bên trong, mở mắt ra, nên khởi hành.

Rất nhanh, Hoàng Thạch, Liễu Nhứ 2 người, đã chuẩn

bị thỏa đáng, “Thiếu chủ, chúng ta đi thôi.”

“Ừm.”

3 người xuống lầu, sớm có phù đạo tu sĩ, chờ đợi ở đây.

Lẫn nhau làm lễ, giao phó thân phận ngọc bài, bọn hắn liền thu hoạch được, tiến vào Thiên Tỏa tinh hà tư cách.

Phù đạo tu sĩ chắp tay, “Trần thiếu chủ, 2 vị khách khanh tiền bối, xin các loại, đối xử mọi người đủ về sau, lại cùng nhau khởi hành.”

Rất nhanh, lại có mấy đợt người riêng phần mình đến.

La Quan lại gặp được, tên kia váy đỏ nữ tử, nhưng đối phương nhưng đứng ở, kia phù đạo tu sĩ sau lưng, tựa hồ có khác thân phận.

“Tốt, người đã đến đông đủ.” Phù đạo tu sĩ quay người, “An tông chủ, lần này liền do Công Thâu một mạch, phụ trách đưa các vị đạo hữu, tiến vào Thiên Tỏa tinh hà. Ngoài ra, còn có tiếp tế chi vật, cần đúng hạn, đủ lượng đưa đạt các nơi trấn thủ điểm, đoạn không thể có mất.”

An Như núi nghiêm túc, trầm giọng nói: “Cổ đạo hữu yên tâm, An mỗ nhất định làm được.” Lại tiến lên một bước, cười chắp tay, “Các vị đạo hữu, tiền bối, tại hạ An Như núi, phụ trách hiệp trợ các vị, tiến vào Thiên Tỏa tinh hà, chỗ thiếu sót còn xin rộng lòng tha thứ.”

“Như vậy, các vị mời đi.”

Một chiếc linh chu đã huyền không mà lên, trước sau đều cắm cờ xí, có phù đạo lạc ấn tại bên trên, là ra vào Thiên Tỏa tinh hà cho phép.

La Quan lại liếc mắt nhìn, kia váy đỏ như lửa, phía sau nàng đi theo 1 nam 1 nữ, 2 cái trẻ tuổi tu sĩ.

Chấp lễ rất cung, giống như là nàng người hầu, hộ vệ.

Từ trên người hai người này, La Quan đồng dạng cảm ứng được, kiếm tu khí tức.

‘Lén qua!’

1 cái từ ngữ, nhảy lên trong lòng.

Đây cũng là, tuyệt đại bộ điểm trong nước kiếm tu, tiến vào hải ngoại phương thức.

Lừa dối quá quan, chỉ cần đi vào Thiên Tỏa tinh hà, liền có cơ hội đến hải ngoại.

Đương nhiên, phong hiểm rất lớn, một khi bị phát hiện, chính là cửu tử nhất sinh.

Linh chu bên trong, thiết lập 1 cái đại sảnh, cung cấp các phương tu sĩ ngồi xuống, lập tức bay lên không, xẹt qua đuôi cánh bay về phía Thiên Tỏa tinh hà.

Nhưng lại tại, linh chu sắp, lái vào Thiên Tỏa tinh hà lúc, mấy đạo thân ảnh ngăn lại đường đi.

“Dừng lại!” Người tới thần sắc lạnh lùng, “Dâng lên dụ,

mỗi một chiếc ra vào tinh hà linh chu, đều cần xuyên qua Thiên Nguyên Tỏa kiếm trận.”

“Bất luận kẻ nào, không được thiện động, nếu không giết chết bất luận tội!”

Lập tức, một mảnh xôn xao.

Thiên Nguyên Tỏa kiếm trận, là phù đạo nhằm vào kiếm đạo, chuyên môn thiết kế ra cường đại trận pháp, có thể mượn một tia tiên triện vĩ lực, dò xét muôn vàn.

Bất luận cái gì che lấp, tại Thiên Nguyên Tỏa kiếm trận dưới, đều không chỗ che thân.

Chỉ bất quá, trận này mở ra hao phí to lớn, thường ngày chỉ có đặc thù thời kì, mới có thể lâm thời bắt đầu dùng.

Linh thuyền trên, mọi người xì xào bàn tán, không biết đã xảy ra chuyện gì, lại lệnh phù nói gióng trống khua chiêng, làm ra như vậy ứng đối.

Hoàng Thạch, Liễu Nhứ liếc nhau, trên mặt bất động thanh sắc, cũng đã làm tốt động thủ chuẩn bị.

Bọn hắn, dù không biết La Quan thân phận, nhưng có thể để cho mộng giới chủ làm thịt, trịnh trọng như vậy đối đãi, có thể là người bình thường sao

Có lẽ hôm nay cái này một lần, chính là hướng về phía La Quan mà đến!

Đối lập lão tiền bối trấn định, an lửa lửa rõ ràng, liền có

chút thất kinh.

Phía sau nàng, 1 nam 1 nữ 2 tên hộ vệ, sắc mặt nghiêm túc.

“An tiểu thư” nam tử kia thấp giọng mở miệng.

An lửa lửa giật mình, đang muốn nói cái gì, An Như núi đột nhiên, đi tới bên người nàng, “Các vị, mời ngồi tại nguyên chỗ, không muốn tùy ý đi lại.”

“Kiểm tra rất nhanh, chúng ta lập tức liền có thể rời đi.”

Hắn quay đầu, nhìn thoáng qua nữ nhi, lại đảo qua 2 tên hộ vệ, lại không nói gì.

Ông ——

Thiên Nguyên Tỏa kiếm trận chống ra, hóa thành một màn ánh sáng, tiên chu hướng trong đó bay đi.

Bất quá mấy hơi thời gian, liền từ bên trong xuyên qua.

Vô sự phát sinh.

“Kiểm tra bình thường, cho qua!” Cản đường mấy người, thu hồi trận pháp chi vật, nhanh chóng rời đi.

An Như núi ngồi xuống, thấp giọng nói: “Một lần cuối cùng! May mắn cha lần này đã sớm chuẩn bị, mới có thể bảo trụ ngươi.” Nói xong, hung hăng trừng mắt liếc, kia 2 tên mới chiêu hộ vệ.

Nếu có lựa chọn, hắn sớm đã đem 2 cái này, dẫn nữ nhi của hắn sa đọa kiếm tu giết. Nhưng hắn biết nữ nhi tính tình, thật như vậy làm, nàng tuyệt không chịu lại nhận cái này cha.

“Tạ ơn cha…” An lửa lửa sống sót sau tai nạn, mặt mũi tràn đầy may mắn.

2 tên hộ vệ, cũng là cái trán đầy mồ hôi, liếc nhau, đều nhìn ra lẫn nhau đáy lòng kinh ngạc.

Thực tế không nghĩ tới, An sư muội phụ thân, lại có như thế bản lĩnh, có thể che chở toàn tông không việc gì.

Trước đó, ngược lại là khinh thường vị này.

“Hừ! Thật sự là đời trước, thiếu ngươi. Tiếp xuống, ngươi cho ta đàng hoàng, đến nơi, liền để bọn hắn đi nhanh lên!”

An Như núi đứng dậy rời đi.

Đợi đến, người bên ngoài không nhìn thấy địa phương, mới tay run run, từ mang bên trong lấy ra 1 khối lớn cỡ bàn tay bùn khối.

Vật này, giống như là bùn đất ngược lại mô hình, hơi có vẻ mấy điểm thô ráp, có thể thấy được 1 cái tượng thần.

Chỉ bất quá giờ phút này, cái này tượng thần từ đó vỡ ra, vỡ thành mấy khối.

“Thiên diễn nói lão ngưu cái mũi, mặc dù đen một chút,

nhưng thứ này, thật đúng là có dùng a.”

Hắn xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, lúc này mới ưỡn ngực một cái, dạo bước đi.

Hoàng Thạch, liễu bà sắc mặt, cũng nhẹ nhõm mấy điểm, nhưng dư quang lại nhịn không được, nhìn về phía bên người La Quan. Linh chu xuyên qua Thiên Nguyên Tỏa kiếm trận lúc, bọn hắn ẩn ẩn phát giác được, một vòng đặc thù ba động, từ trong cơ thể hắn truyền ra.

Rất mịt mờ, nếu không phải khoảng cách gần vừa đủ, cơ hồ tưởng rằng ảo giác.

2 ngày về sau, linh chu tiến vào, Thiên Tỏa tinh hà chỗ sâu.

Cũng đến, Trần thị trấn thủ, tuần sát khu vực.

“Thiếu chủ, chúng ta nên đi.”

Hoàng Thạch, Liễu Nhứ đứng dậy nhắc nhở.

La Quan gật gật đầu, “Đi thôi.”

Bọn hắn cơ hồ là cuối cùng một nhóm, rời đi linh chu người.

Tinh hà gần nửa, thâm nhập hơn nữa một khoảng cách, liền có thể đến hải ngoại hoạt động khu vực, dù còn tại Thiên Tỏa tinh hà bên trong, nhưng tính an toàn đem tăng lên rất nhiều.

An Như núi chắp tay, “Trần thiếu chủ, 2 vị tiền bối, xin đi thong thả! Chúc các vị vạn sự thuận lợi, bình an không ngại.”

Váy đỏ thiếu nữ an lửa lửa, liền đứng tại sau lưng hắn, như phát giác được cái gì, nhíu mày xem ra một chút, cái mũi hừ nhẹ một tiếng.

Cái này cái gì Trần thị thiếu chủ, âm thầm nhìn nàng mấy lần, an lửa lửa đã sớm phát giác được.

Lại là 1 cái, ỷ vào xuất thân hoàn khố đăng đồ tử!

Nếu không phải cố kỵ thân phận đối phương, nàng đã sớm không đành lòng, hiện tại gương mặt lạnh lùng, đương nhiên sẽ không cho hắn cái gì tốt nhan sắc.

La Quan cười cười, mang theo Hoàng Thạch, Liễu Nhứ, dưới linh chu.

An Như núi quay người, “Lửa lửa, ngươi cảm thấy vị này Trần thiếu chủ như thế nào linh đằng vũ trụ Trần thị, đây chính là đỉnh tiêm đại tộc, có chí cảnh lão tổ tọa trấn…”

“Cha! Nhanh đi đường đi, ngươi còn phải đưa hàng đâu, lầm canh giờ, cần phải chết người!”

“Ngươi nha đầu này… Được được được, không nói, nhanh thay đổi phương hướng, đi tới một chỗ trấn thủ điểm.”

Linh chu nhanh chóng đi xa.

—

—

—

—

—

—

Chương 1621 : Ngược sát kiếm tu

La Quan quay người, “Chúng ta cũng đi thôi.”

“Vâng, thiếu chủ.”

Bá ——

3 người thẳng đến ngoại hải.

Rất nhanh, liền thoát ly, Trần thị trấn thủ, tuần sát phạm vi.

“Ông” “Ông” thân phận bài chấn động, liên tiếp cho cảnh cáo, 3 người coi như không thấy.

Ngay tại 3 người, tiến vào một mảnh dày đặc vành đai thiên thạch về sau, trong đó 1 khối thiên thạch bên trên đột nhiên sáng lên, 2 thân ảnh từ đó bay ra.

“Dừng lại!”

“Linh đằng Trần thị 3 vị, các ngươi vượt biên giới, còn không rút đi !” 1 người trong đó quát lớn.

2 người ánh mắt, đều lộ ra cảnh giác, lãnh ý.

Nếu không phải, cố kỵ Trần thị có chí cảnh lão tổ tọa trấn, đổi lại tu sĩ tầm thường, sớm đã bị cầm xuống.

Hoàng Thạch mặt lộ vẻ lo lắng, “2 vị đạo hữu, chúng ta gặp kiếm tu truy sát, thực lực đối phương cường hoành, ta cùng chỉ có thể mang theo thiếu chủ thoát đi.”

“Cái gì !” Đối diện 2 người kinh hãi.

Hẳn là, có kiếm đạo cường giả, âm thầm chui vào Thiên Tỏa tinh hà hành hung

Quá khứ bên trong, cũng không phải là không có loại sự tình này.

Tuy nói, cuối cùng bọn hắn khó thoát khỏi cái chết, nhưng kiếm đạo tên điên, là thật có thể làm ra loại sự tình này.

“Người ở đâu mau nói cho chúng ta biết!” 1 người trong đó lớn tiếng nói.

Nhưng rất nhanh, đã cảm thấy không đúng chỗ nào, Hoàng Thạch tốc độ quá nhanh, cho dù là tại chạy trốn, nhưng gặp bọn hắn, thế mà không giảm tốc độ.

‘Không được!’

Người này biến sắc, đang muốn mở miệng, Hoàng Thạch đã đụng vào 2 người, giống như là 1 cái khủng bố đại sơn, 2 tên phù đạo tu sĩ, tại chỗ đột tử.

“Thiếu chủ đi mau!”

Người chết, phù đạo tất có phát giác.

Liễu Nhứ phất tay áo vung lên, một cỗ nhẹ nhàng chi lực, lập tức đem 3 người bao khỏa, tốc độ lại lần nữa tăng vọt một đoạn. Như lưu quang, vượt qua Thiên Tỏa tinh hà, rất nhanh liền đi tới bờ bên kia.

Xuyên qua, liền có thể tiến vào ngoại hải!

Hoàng Thạch, Liễu Nhứ trên mặt, lộ ra tiếu dung.

Mộng chủ phóng thích bọn hắn trước, cũng đã có nói, như La Quan xảy ra chuyện, 2 người bọn họ đều muốn chôn cùng. Còn tốt, coi như hữu kinh vô hiểm, đến cái này bên trong cho dù phù đạo truy sát, cũng không kịp.

“Người nào “

Bá ——

Bá ——

Đối diện, mấy đạo thân ảnh phóng tới, khí tức lăng lệ, kiếm minh um tùm.

Là kiếm đạo tu sĩ!

La Quan tiến lên một bước, kiếm đạo khí tức tùy theo tản mát.

Đối diện, cầm đầu một tên nữ tu, sắc mặt buông lỏng, “Là trong nước kiếm đạo đồng môn.”

Nàng mặt lộ vẻ tiếu dung, chắp tay nói: “Hoan nghênh đạo hữu tiến vào hải ngoại, bất quá dựa theo quy định,

đạo hữu sau khi rời khỏi đây còn cần, tiếp nhận một phen phân biệt.”

“Mặt khác, 2 vị này là “

Nàng ánh mắt, nhìn về phía Hoàng Thạch, Liễu Nhứ, vẻ mặt nghiêm túc.

Có thể cảm nhận được, đến từ trên thân hai người uy áp mạnh mẽ.

Này khí tức…

Chúa tể cảnh!

Nhưng nàng cũng không e ngại, Thiên Tỏa tinh hà bên ngoài, cũng có kiếm đạo cường giả trấn thủ.

La Quan nói: “2 bọn họ, là nhà ta… 1 vị tỷ tỷ, an bài cho ta người hộ đạo, cũng làm thân phận che lấp.”

Sư tỷ cũng là tỷ, không có mao bệnh!

Nữ tu ám đạo, xem ra vị này trong nước đồng đạo, xuất thân rất không bình thường, có thể để 2 vị chúa tể, hộ tống nó ra biển.

“Ừm, liên quan tới 3 vị thân phận, chúng ta đem đăng ký tạo sách, sau tiếp theo sẽ có điều tra. Đúng, ta gọi Hoàng Du, đạo hữu xưng hô như thế nào “

“Trần Thái Sơ.”

“Trần đạo hữu, mời trước cùng chúng ta…” Hoàng Du bỗng nhiên ngẩng đầu, Thiên Tỏa tinh hà chỗ sâu, truyền ra kịch liệt tiếng oanh minh.

Có thể thấy được thần quang khuấy động, kiếm khí tung hoành.

“Không được! Có trong nước đồng đạo, bị phù đạo phát hiện!”

“Trần đạo hữu, mời ngươi tạm thời chờ ở nơi đây, chúng ta quá khứ tiếp ứng.” Hoàng Du phất tay, “Lưu lại 2 người, nó hơn theo ta đi!”

Ông ——

Kiếm minh trùng thiên, hơn 10 đạo thân ảnh, bay thẳng Thiên Tỏa tinh hà chỗ sâu.

La Quan âm thầm nhíu mày, hắn có thể cảm ứng được, phù đạo tu sĩ khí tức, đối phương như đã sớm chuẩn bị, Hoàng Du bọn người chỉ sợ không chiếm được tốt.

Quả nhiên, kịch chiến ba động nháy mắt tăng vọt, nhưng lại không lâu sau, nhanh chóng hạ xuống.

Kiếm minh còn tại, lại nhiều mấy điểm bi phẫn, thống khổ chi ý.

Hưu ——

1 đạo huyết sắc lệnh tiễn, từ Thiên Tỏa tinh hà chỗ sâu bắn ra, tại vành đai thiên thạch bên trong nổ tung, đem

một mảnh tinh vẫn trùm vào huyết sắc.

Lưu ở nơi đây 2 tên hải ngoại kiếm tu, lập tức mặt lộ vẻ kinh sợ.

“Hoàng Du sư tỷ xảy ra chuyện!”

1 người trong đó cắn răng, xoay người nói: “Trần đạo hữu, cùng 2 vị, mời đi theo ta, chúng ta phải lập tức rời đi cái này bên trong.”

2 người dẫn đường, La Quan 3 người đi theo, bay thẳng ra Thiên Tỏa tinh hà, tiến vào hải ngoại.

Bá ——

Bá ——

Tiếng xé gió liên tiếp vang lên, đảo mắt, liền lít nha lít nhít, tụ tập vô số kiếm tu.

“Tình huống như thế nào “

“Là Hoàng Du sư muội sao nàng kiếm đạo có thành tựu, phù đạo đồ chó con, ai có thể trấn áp nàng !”

“Ít nói lời vô ích, đến mấy người, cùng ta đi vào, cứu bọn họ ra!”

“Tốt, kiếm của ta sớm đã đói khó nhịn!”

Mấy chục đạo kiếm quang, phóng lên tận trời, liền muốn xông vào.

Sau một khắc, một thân ảnh, đột nhiên xuất hiện ở trước mắt, khí tức bén nhọn như vực sâu như ngục.

Nháy mắt, đem bọn hắn ngăn lại.

“Chu Sơn chủ!”

Chúng kiếm tu vội vàng làm lễ, mặt lộ vẻ không hiểu, Hoàng sư muội thế nhưng là, Chu Sơn chủ đệ tử đắc ý, làm sao ngăn cản bọn hắn cứu người

Rất nhanh, như nghĩ đến cái gì, mọi người sắc mặt đại biến.

Ầm ầm ——

Một đoàn loá mắt vòng sáng, từ Thiên Tỏa tinh hà chỗ sâu, nhanh chóng tới gần.

Hải ngoại mọi người, có thể thấy rõ, trong đó bị trấn áp lấy, một đám kiếm tu.

Hoàng Du bọn người ngay tại trong đó, còn có mấy chục cái, đến từ trong nước kiếm tu đồng môn.

Giờ phút này, bọn hắn như tại lồng giam, tránh thoát không được.

Kia vòng sáng bản chất, chính là 1 đạo phù, khủng bố trấn áp khí tức, giờ phút này không ngừng rơi xuống.

“Oa!”

Thụ thương mấy tên kiếm tu, miệng lớn thổ huyết, những người còn lại cũng sắc mặt tái nhợt, hiển nhiên kiên trì không được quá lâu.

Mười mấy tên tu sĩ, đứng tại vòng sáng phía trên, cầm đầu người trẻ tuổi màu da tái nhợt, như lâu dài không thấy ánh mặt trời. Hắn dung mạo tuấn mỹ, đôi mắt hẹp dài, “Hôm nay, ta Triệu Vũ tru kiếm đạo yêu tà ở đây, uy hiếp hải ngoại!”

Hắn đưa tay, “Ai nếu không phục, muốn người cứu người, chi bằng tới thử.”

“Thế nào, không ai dám đến a! Cái gọi là kiếm tu, không gì hơn cái này.”

Thiên Tỏa tinh hà bên ngoài, hải ngoại kiếm tu giận dữ.

“Tiểu tử cuồng vọng!”

“Chu Sơn chủ, để ta xuất thủ, định trảm người này tại dưới kiếm!”

“Lão tử 3 kiếm, nhất định giết ngươi!”

Chu Sơn chủ trầm mặc không nói.

Triệu Vũ ánh mắt lãnh khốc, “Đã, cũng không dám đến, vậy thì chết đi!”

Hắn đưa tay, chỉ điểm một chút rơi.

Oanh ——

Vòng sáng bỗng nhiên sáng lên, trấn áp chi lực ngưng tụ, hóa thành thiên hỏa, phong lôi, trong chốc lát đem Hoàng Du bọn người bao phủ ở bên trong.

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, bỗng dưng vang lên.

Có kiếm quang trùng thiên, chém vỡ thiên hỏa, chôn vùi phong lôi, rơi ầm ầm vòng sáng phía trên.

Một trận sáng tắt, vặn vẹo, nhưng cuối cùng, hay là vỡ vụn, tiêu tán.

Hoàng Du mặt lộ vẻ tái nhợt, tuyệt vọng, nàng một kiếm này vận sức chờ phát động, nhưng vẫn là trảm không phá, phù đạo này tu sĩ trấn áp.

Thực lực đối phương, ở xa nàng phía trên!

Triệu Vũ cười lạnh, đối Hoàng Du, lại một chỉ rơi xuống, “Kiếm của ngươi có chút ý tứ, vậy liền trước hết là giết ngươi.”

“Kêu thảm đi, trước khi chết kêu rên, nhất là khiến người thống khổ, ta cũng muốn nhìn xem, hải ngoại kiếm tu có thể hay không ngồi được vững “

Hắn là cố ý!

Muốn giết người, đã sớm có thể làm đến, đem Hoàng

Du cùng kiếm tu, truy đuổi đuổi tới cái này bên trong, chính là muốn tại hải ngoại kiếm tu trước mặt, hoàn thành một trận ngược sát.

Nếu có thể, dẫn tới hải ngoại kiếm tu, xâm nhập tiến đến cứu người, vậy liền không thể tốt hơn.

Triệu Vũ không hàng cao vị, dù xuất thân cao quý, nhưng cũng muốn dựng nên uy vọng, một trận trấn sát kiếm tu đại chiến, tất nhiên là không thể tốt hơn.

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1622 : Ta muốn ngươi chết

Hải ngoại kiếm tu mọi người, nhao nhao giận dữ.

“Chu Sơn chủ, để chúng ta thử một chút!”

“Đúng, cũng không thể trơ mắt, nhìn xem bọn hắn bị giết.”

“Liều, chúng ta kiếm tu, liền không có sợ chết!”

Chu Sơn chủ thở ra một hơi, “Tại chính.”

“Đệ tử tại!” Một tên trẻ tuổi kiếm tu, vượt qua đám người ra.

“Ngươi dẫn người đi vào, có thể cứu liền cứu, nếu không thể… Cho bọn hắn thống khoái.”

“Ghi nhớ, tự thân an toàn thứ 1!”

Tại chính hành lễ, “Vâng, đệ tử minh bạch.”

Hắn phất tay, “Chư vị, theo ta đi.”

Ông ——

Kiếm minh vang lên, tại đang vì thủ mười mấy người, xông vào Thiên Tỏa tinh hà.

Một màn này, khiến hải ngoại kiếm tu mọi người, ánh mắt nhao nhao sáng lên.

“Là tại chính đạo bạn!”

“Kiếm khí núi đội ngũ thực lực cực mạnh, từng tại tinh hà bên trong, cùng phù đạo giao thủ nhiều lần, chưa từng vẻ bại.”

“Vu sư huynh xuất thủ, nhất định cứu trở về chư vị đồng đạo.”

Phù đạo một phương, Triệu Vũ ánh mắt hơi sáng, thành công!

‘Kiếm tu, quả nhiên là bầy, không có đầu óc gia hỏa.’

“Đạo tử, kiếm tu người cầm đầu, tên là tại chính, là kiếm khí núi đích truyền, trước đó tổn thương chúng ta không ít người.” Bên cạnh, 1 người tu sĩ mở miệng nhắc nhở.

Triệu Vũ vui mừng, kiếm khí núi đích truyền đây chính là hải ngoại kiếm tu, đỉnh tiêm sơn môn 1 trong.

Ha ha, đến hay lắm!

Không nghĩ tới hôm nay, trừ đế kiếm một mạch tiểu nha đầu, lại vẫn có thể lại bắt được một con cá lớn.

Giết 2 người này, ai còn dám chất vấn, địa vị của hắn

Ầm ầm ——

Kiếm minh gào thét, gào thét mà tới.

“Phù nghiệt nhận lấy cái chết!” Tại chính quát lạnh, 1 kiếm xuất thủ.

Sát na, cuồn cuộn kiếm khí, như giang hà vỡ đê, mãnh liệt mà tới.

Vừa ra tay, chính là kiếm khí núi tuyệt học.

Hoàng Du bọn người là bị phù lục trấn áp, này phù quỷ dị, khí tức tối nghĩa không hiểu.

Lúc trước, Hoàng Du 1 kiếm chém ra, lại không thể đem nó trảm phá, đủ biết uy lực kinh người.

Nếu như thế, liền giết chưởng phù người, đến lúc đó phù lục vô chủ, thì nguy cơ tự giải.

Triệu Vũ cười lạnh, đưa tay một nắm, “Oanh” một tiếng vang thật lớn, không ngờ có 1 đạo phù lục hư ảnh, ở đỉnh đầu mọi người hiển hiện.

Nháy mắt, một đám kiếm tu như rơi vũng bùn, sắc mặt đại biến.

“Không tốt, là cạm bẫy!”

“Đáng chết, phù tặc đã sớm chuẩn bị.”

Mà bọn hắn trước đó, lại không phát giác gì, có thể thấy được phù lục phẩm giai cực cao.

Tại chính thấy tình thế không ổn, trường kiếm nháy mắt hất lên, kiếm khí oanh minh gào thét, chém về phía đỉnh đầu phù lục.

Sau một khắc, hắn đáy mắt trầm xuống.

“Lui!”

Không chút do dự, một đám kiếm tu thân ảnh nhanh lùi lại.

Triệu Vũ cười to, “Nhập ta lật trời phù dưới, còn muốn đi sao quá muộn!”

“Toàn bộ trấn áp, một tên cũng không để lại!”

Oanh ——

Lật trời phù thần quang đại tác, lập tức hư không đông kết, cấm đoạn một phương.

Hải ngoại kiếm tu một phương, lâm vào tĩnh mịch, mọi người trừng lớn mắt kinh sợ vạn điểm, không nghĩ tới tại chính một nhóm đối mặt ở giữa, liền bị trực tiếp trấn áp.

“Hừ!” Chu Sơn chủ sầm mặt lại, hắn một bước phóng ra, xâm nhập Thiên Tỏa tinh hà.

Đưa tay, kiếm minh cuồn cuộn, khí tức khủng bố một nháy mắt, khiến tấm kia lật trời phù kịch liệt ba động.

Nhưng vào lúc này, cười lạnh một tiếng vang lên, “Chu Võ, ngươi là muốn đánh vỡ, phù, kiếm 2 phe ước định

sao “

Bá ——

Một thân ảnh, xuất hiện tại Triệu Vũ bọn người trước người.

Phù đạo bên trong người, vội vàng hành lễ, “Bái kiến Thôi đại nhân!”

Triệu Vũ thần sắc nhẹ nhõm, mỉm cười nói: “Thôi thúc thúc, làm phiền ngươi.”

Thôi Hách gật gật đầu, “Triệu Vũ, ngươi làm rất tốt, chuyện này truyền đi lên về sau, đại nhân nhất định sẽ thật cao hứng.”

“Yên tâm, hôm nay ta ở đây, không ai có thể thương ngươi nửa điểm.”

Hắn ngẩng đầu, ánh mắt băng lãnh, “Chu Võ, ngươi không phải muốn động thủ tới đi, ta ngược lại muốn xem xem, mấy năm này ngươi có cái gì dài tiến vào.”

Chu Võ sắc mặt khó coi, “Đệ tử của ta, có thể cho các ngươi xử trí, nhưng tại chính bọn hắn, ta muốn dẫn đi.”

“Không có khả năng!” Thôi Hách cười lạnh, “Phù kiếm chi tranh được làm vua thua làm giặc, thua cũng chỉ thừa một con đường chết.”

“Muốn cứu người, có thể.”

Hắn đưa tay một chỉ, “Hải ngoại kiếm tu, không phải luôn luôn rêu rao, sống lưng đủ cứng, đầu đủ sắt vậy liền vào đi.”

“Chỉ cần là, ngươi kiếm đạo tiểu bối bên trong, có thể có người đánh bại Triệu Vũ, đừng nói cứu người, đem bọn hắn đều giết mắt của ta đều không nháy mắt một chút.”

“Nhưng nếu như ngươi muốn xuất thủ… A! Chu Võ, hậu quả ngươi chưa hẳn, gánh chịu nổi!”

Chu Võ trầm mặc.

Hắn đưa tay, ngăn cản hải ngoại kiếm tu xâm nhập.

Triệu Vũ…

Là chấp phù Triệu thị vị kia thiên mệnh đạo tử danh xưng phù đạo 10,000 năm không ra thiên tài, tuổi còn nhỏ, liền đã thành tựu đế cảnh.

Một thân thực lực, càng là kinh người đến cực điểm.

Hôm nay gặp mặt, danh bất hư truyền.

Phía ngoài kiếm tu đệ tử, tuyệt không phải nó đối thủ.

‘Chủ quan…’ Hoàng Du xảy ra chuyện hắn loạn tâm thần, lại thêm tại chính thực lực, đích xác tại một đám tiểu bối bên trong siêu quần bạt tụy.

Nhưng ai ngờ tới, cái này Triệu Vũ trong tay, lại có 1 đạo lật trời phù. Đây chính là phù đạo bên trong, cường đại

nhất thần phù 1 trong, tuy chỉ đơn giản nó hình thái, uy lực lại sâu không lường được.

Kiếm khí núi cùng đế kiếm một mạch, vốn là có chút xung đột, tại đang tới Thiên Tỏa tinh hà lịch luyện lúc, mình đối với hắn có nhiều chiếu cố, quan hệ lẫn nhau hơi có hòa hoãn.

Nhưng nếu bởi vì cứu đế kiếm một mạch đệ tử, dẫn đến tại chính bản thân chết… Chỉ sợ, giữa song phương quan hệ, đem chuyển tiếp đột ngột!

“Ha ha ha!” Triệu Vũ đột nhiên cười to, “Hải ngoại kiếm tu, đều là một đám phế vật, mắt thấy đồng đạo bị giết, càng không dám động thủ “

“Vậy các ngươi liền trừng lớn mắt, xem bọn hắn là thế nào chết!”

Hắn phất tay áo, lật trời phù trấn dưới, tại chính miệng phun máu tươi, nó hơn…kiếm tu ngã xuống đất.

Vòng sáng bên trong, Hoàng Du bọn người, càng là tiếng kêu rên liên hồi.

Hoàng Thạch sắc mặt biến hóa, ám đạo phù, kiếm chi tranh, quả thật là tàn khốc.

Vốn tiểu Chung còn chưa xong, xin điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp đằng sau đặc sắc nội dung!

Những đệ tử này, đều xem như thế hệ tuổi trẻ bên trong, rất ưu tú hạt giống, lại một nước vô ý, liền rơi vào hẳn

phải chết tuyệt cảnh.

Đột nhiên, hắn bỗng nhiên trừng lớn mắt, “Thiếu chủ!”

Bên cạnh, Liễu Nhứ cũng một mặt chấn kinh.

La Quan thần sắc bình tĩnh, “Ta cũng là kiếm tu, bị người mắng như vậy, làm sao nhẫn” trước đó, tại con dòng chính tay lúc, hắn liền đã quyết định nhúng tay, chỉ bất quá bị cướp trước một bước

Dù sao, Hoàng Du là hắn gặp phải, cái thứ 1 đế kiếm cùng truyền. Vị này, có lẽ là sư muội của hắn, sư điệt cái gì…

Xung quanh kiếm tu, nhao nhao trừng lớn mắt, mặt lộ vẻ giật mình.

Triệu Vũ mặc dù có thể hận, nhưng nó triển lộ thực lực, lại kinh người đến cực điểm.

Hoàng Du, tại chính 2 người, đều là hải ngoại kiếm tu trẻ tuổi thay mặt bên trong, cực kỳ đệ tử xuất sắc, đều bị hắn lật tay trấn áp.

Người kia là ai dám xâm nhập cứu người!

Ông ——

Một tiếng kiếm minh, La Quan bước vào Thiên Tỏa tinh hà.

Chu Võ vội vàng nói: “Ngươi không phải người này đối

thủ, không nên vọng động, mau trở về!”

La Quan nói: “Có phải là đối thủ, đánh qua mới biết được.”

“Chu Sơn chủ, chúng ta kiếm tu gặp đồng môn gặp nạn, như làm như không thấy, chẳng lẽ không phải bọn chuột nhắt “

Hắn đưa tay, 1 kiếm chém ra.

Triệu Vũ cười to, “Đến hay lắm! Vậy liền để ta, tự tay đánh gãy sống lưng của ngươi, lại đem ngươi giẫm tại dưới chân, để cho ngươi biết được, thiên hạ này chung quy là ta phù đạo xưng tôn!”

Hắn đưa tay, hướng về phía trước một nắm.

Hư không thắp sáng, đường vân tự thành, lẫn nhau xen lẫn đến cùng một chỗ, hóa thành 1 đạo thần phù.

Trong nháy mắt thành phù!

Cái này Triệu Vũ, đích xác có tư cách phách lối.

Nhưng sau một khắc, hắn phách lối, liền đông kết ở trên mặt.

Oanh ——

Một tiếng kiếm minh, thần phù vỡ vụn, như mặt trời dưới bọt biển, yếu ớt không chịu nổi một kích!

“Oa!”

Triệu Vũ một ngụm máu tươi phun ra, sắc mặt tái nhợt, “Không có khả năng! Kiếm của ngươi, làm sao có thể dễ dàng như thế, liền chém vỡ ta thần phù.”

Hắn chính là phù đạo đạo tử, xuất thân cao quý, thể nội chảy xuôi thuần túy nhất, thụ tiên triện ưu ái, che chở huyết mạch truyền thừa.

Ngắn ngủi 300 năm, liền thành liền đế cảnh, uy áp cùng thế hệ! Hắn thần phù, cho dù tiện tay đánh ra, đều có thể cùng chúa tể cảnh chống lại.

Mà trước mắt, bất quá chỉ là 1 cái, đế cảnh kiếm tu mà thôi, hắn dựa vào cái gì tổn thương mình ! Kinh sợ qua đi, chính là thật sâu sỉ nhục, Triệu Vũ rống to, “Ta muốn ngươi chết!”

—

—

—

—

—

—

—

Chương 1623 : Đáng chết kiếm tu

Ông ——

Triệu Vũ trên thân pháp bào, nháy mắt sáng lên, cường đại phù lục chữa trị năng lực, nháy mắt khôi phục thương thế.

Hắn ánh mắt băng lãnh, đầu ngón tay vỡ ra, toát ra 1 viên đỏ thắm huyết châu.

Lấy chỉ làm bút, hư không phác hoạ, 1 đạo huyết sắc thần phù, trực tiếp xuất hiện.

Kinh người hơn chính là, theo thần phù thành hình, tự động hội tụ lôi đình chi lực, phun ra nuốt vào ở giữa phát ra “Đôm đốp” “Đôm đốp” nổ đùng.

“Tổ hồ lôi đình, tôn kính ta lệnh, hạo kiếp hàng thế, tuyệt diệt thập phương!”

“Đi!”

2 tay hướng về phía trước, trùng điệp đẩy.

Triệu Vũ sắc mặt, lại lần nữa trở nên tái nhợt, lấy hắn đế cảnh tu vi, vẽ ra đạo này 【 sắc lệnh thiên lôi phù], vẫn còn có chút miễn cưỡng.

Nhưng hắn, đã vô song hài lòng.

Cần biết, chính là phù đạo bên trong, cái khác cái gọi là thiên tài, đế cảnh lúc căn bản, không dám yêu cầu xa vời như vậy cao vị cách thần phù.

Dù là chúa tể cảnh, cũng chưa chắc có thể nắm giữ.

Uy lực của nó, đủ để đem trước mắt, cái này đáng chết kiếm tu, triệt để trấn sát.

“【 sắc lệnh thiên lôi phù] !” Chu Võ biến sắc.

Sau một khắc, cường đại khí cơ trấn xuống.

Thôi Hách cười lạnh, “Chu Võ, ngươi ta thân là trưởng bối, sống chết mặc bây chính là, ngươi như xuất thủ, vậy liền quá không muốn mặt.”

Thần phù sát cơ, sát na liền đến.

La Quan đáy mắt, lộ ra một tia cổ quái, thần phù cũng liền thôi, còn muốn khu động lôi đình giết hắn !

Muốn chết tìm như thế toàn diện, thật sự là làm khó Triệu Vũ.

Oanh ——

【 sắc lệnh thiên lôi phù] nổ tung, cuồn cuộn lôi quang, một nháy mắt bao phủ La Quan thân ảnh.

Chu Võ mi tâm nhảy một cái, mặt lộ vẻ nặng nề.

Thiên Tỏa tinh hà bên ngoài, một đám hải ngoại kiếm tu, sắc mặt khó coi.

Xong!

Vốn cho rằng, vị này trong nước đồng đạo, năng lực xoay chuyển tình thế… Kết quả, lại uổng nộp mạng.

“Ừm không đúng!” Thôi Hách thân là, phù đạo bất hủ cảnh, cảm giác cực kỳ nhạy cảm.

“Triệu Vũ, mau lui lại!”

Hắn chợt quát một tiếng.

Sau một khắc, lôi đình cuốn ngược, lại hóa thành một đầu lôi long, mở cái miệng rộng thẳng đến Triệu Vũ bọn người nuốt đi.

“A!” Triệu Vũ kinh hãi, tâm thần nháy mắt, lại bị lôi long chấn nhiếp.

Thực tế là, đầu này lôi long chính là, La Quan lấy lúc trước, mộng chủ kiếp lôi biến thành kia lôi long vì bản gốc, phục khắc, ngưng tụ mà thành.

Tuy chỉ có một chút thần ý, cũng đã vô cùng ghê gớm.

Dù sao, đây chính là muốn tru sát, chí cảnh cửu chuyển khủng bố kiếp lôi!

“Đạo tử cẩn thận!”

“Bảo hộ đạo tử!”

Triệu Vũ bên người, phù đạo mọi người đồng thời xuất thủ, vô số thần quang nổ tung, đem bọn hắn bao khỏa ở bên trong.

Nhưng tất cả những thứ này, tại lôi long trước mặt, lại không chịu nổi một kích.

Oanh ——

Lôi long chỗ qua, tồi khô lạp hủ!

Sát na, thần quang vỡ nát, từng người từng người phù đạo tu sĩ, hoảng sợ trừng lớn 2 mắt.

“A!”

Kêu thảm bên trong, phàm là bị lôi đình quét trúng người, nháy mắt cháy đen, khí tức đoạn tuyệt.

Phù kiếm chi tranh, ngươi chết ta sống.

Đã xuất thủ, La Quan đương nhiên sẽ không, có nửa điểm nhân từ nương tay.

‘Thật đáng sợ lôi long! Người này, đúng là lấy kiếm nói, chiếm ta 【 sắc lệnh thiên lôi phù] lực lượng, lại phản phệ tại ta!’

‘Không, cái này lôi long 1 kiếm uy lực, xa so ta xuất thủ, khủng bố hơn gấp 10 lần!’

‘Hắn là ai !’

Triệu Vũ mặt lộ vẻ hoảng sợ, cũng may trong tộc những tu sĩ này, vì hắn tranh thủ đến thời gian.

Oanh ——

Một tiếng vang thật lớn, lôi đình đánh vào Triệu Vũ trên thân, hắn thân ảnh nháy mắt biến mất, 1 đạo người giấy rơi vào nguyên địa.

“Hô” một chút dấy lên, hóa thành tro tàn.

Bá ——

Triệu Vũ thân ảnh, xuất hiện tại số dặm ngoài, sắc mặt trắng bệch. Nếu không phải trong tay, có 1 trương chết thay người giấy, hắn hiện tại đã, ở dưới sấm sét hóa thành tro tàn.

Đáng chết!

Hắn ngẩng đầu, oán hận nhìn thoáng qua La Quan, đưa tay ở trên người ngay cả đập phù lục, xoay người bỏ chạy.

Hôm nay, không chỉ có không thể lập uy, ngược lại cắm ngã nhào, uy danh quét rác.

Nhưng không quan hệ, miễn là còn sống, luôn có cơ hội có thể báo thù!

Phù đạo đạo tử báo thù, không ai có thể tiếp nhận, chờ

xem, rất nhanh ta liền muốn để ngươi hồn phách, tại hồn đăng bên trong thống khổ kêu rên.

Hưu ——

Tiếng xé gió, thê lương chói tai.

Triệu Vũ thân thể run lên, bỗng nhiên quay đầu, liền thấy kiếm quang như thoi đưa, gào thét mà tới.

Giữa song phương khoảng cách, một cái nháy mắt, lại co lại tiểu một đoạn!

‘Cái quỷ gì ta phù lục tận mở, kiếm tu này, thế mà còn có thể đuổi theo ‘

Triệu Vũ lưng băng hàn, “Thôi thúc thúc, giúp ta!”

Đồng thời, trên thân phù lục bắt đầu thiêu đốt, tốc độ lại lần nữa tăng vọt.

Thôi Hách một bước còn chưa đạp xuống, lại bỗng nhiên thu hồi, “Ông” một tiếng kiếm minh, lúc này mới ở bên tai vang lên.

Liền gặp, hắn nơi đặt chân, hư không bỗng dưng vỡ ra, kiếm hơi thở um tùm, băng lãnh ngang ngược.

Như chậm hơn một bước, sợ là chân của hắn, liền muốn bị sinh sinh gọt đi.

Chu Võ cười lạnh, “Tiểu bối chi chiến, ngươi nghĩ nhúng tay, còn biết xấu hổ hay không !”

“Thôi Hách, ngươi không phải muốn biết, ta mấy năm này dài vào sao đến, ngươi xuất thủ thử một chút, nhìn ta mũi kiếm có bén hay không !”

Thôi Hách sắc mặt tái xanh.

Chu Võ kiếm, lại tăng lên nhanh như vậy chẳng lẽ nghe đồn là thật, Kiếm Đế liên tiếp phá cảnh, giải đế kiếm một mạch áp chế !

Đáng chết!

Thật muốn chém giết, ta chưa chắc là đối thủ, nhưng Triệu Vũ thân phận quý giá, chính là chấp phù Triệu thị đích truyền, quyết không thể tại cái này xảy ra chuyện.

Chính niệm động lúc, quát lạnh một tiếng, từ Thiên Tỏa tinh hà chỗ sâu truyền đến, “Kiếm đạo tiểu bối thật can đảm, còn không ngừng tay!”

Oanh ——

Huyết quang ngập trời, từ Thiên Tỏa tinh hà chỗ sâu, gào thét mà tới.

Vô số tinh vẫn khối vụn, tại huyết quang va chạm dưới, vỡ thành bột mịn.

“Là huyết phù lão tổ!” Thôi Hách gánh nặng trong lòng liền được giải khai.

Ngày xưa, hắn chướng mắt như vậy, tà đạo xuất thân

phù lục tu sĩ.

Đối phương tâm ngoan thủ lạt, từng huyết tế mấy viên tu chân tinh, lấy ngàn tỷ sinh linh máu, hồn, tu thành 1 đạo kinh khủng 【 huyết luyện thần phù].

Nhưng ở hôm nay, lại biết bao qua, huyết phù lão tổ cũng sẽ không quản, cái gì phù, kiếm 2 đạo quy củ.

‘Vừa vặn, cứu Triệu Vũ, còn có thể giết cái này, thực lực hung hãn kiếm đạo tiểu bối.’

Triệu Vũ chính là phù đạo đạo tử, uy áp cùng thế hệ, là vô song thiên kiêu.

Tại cái này kiếm đạo trước mặt tiểu bối, lại tựa như heo chó, bị tiện tay trấn áp.

Nó tiềm lực thâm bất khả trắc, dạng này tiềm ẩn đại địch, tự nhiên chết càng sớm càng tốt!

Về phần bốc lên sự cố !

A, kiếm đạo trốn xa hải ngoại, không có bị triệt để tru sát, chỉ bất quá cố kỵ, vị kia tự phong táng kiếm uyên kiếm đạo chí cảnh thôi.

Dẫn bạo đại chiến, phù đạo cũng không sợ!

Triệu Vũ đại hỉ, “Huyết phù lão tổ, nhanh giết kiếm tu này, ta Triệu thị ngày sau, tất có hậu báo!”

“Ha ha, triệu đạo tử không cần kinh hoảng, lão phu ở

đây, tiểu kiếm này đã là người chết!”

Ầm ầm ——

Huyết quang đập vào mặt, tanh hôi cuồn cuộn, như một phương huyết hải.

Trong đó, một tên áo đỏ lão đạo, đạp sóng mà đi.

Song phương, đã có thể rõ ràng, nhìn thấy lẫn nhau.

Triệu Vũ trong lòng hoảng sợ, rốt cục tán đi, tiếp theo là vô tận lửa giận.

Đáng chết kiếm tu!

Truy sát ta ngươi thật to gan! Hôm nay, liền gọi ngươi hình thần câu diệt!

Hắn cười lạnh một tiếng, quay người nhìn lại.

Đúng lúc này, bên tai đột nhiên vang lên, Thôi Hách, huyết phù lão tổ 2 người, kinh sợ gào thét.

“Ngươi dám !”

“Né tránh!”

Ai dám tránh cái gì !

Phốc ——

Một tiếng vang trầm, Triệu Vũ cúi đầu, nhìn xem ngực lỗ

lớn, kia bên trong vắng vẻ một mảnh.

Lúc này, mới có vù vù truyền đến, dư quang như nhìn thấy 1 đầu tấm lụa, từ sau lưng mà đến, tiếp lấy đầu lâu phóng lên tận trời.

‘Ta lại chết ở đây…’

Oanh ——

Kiếm khí tung hoành, một nháy mắt, đem Triệu Vũ thi thể, chém thành 800 khối.

Ngay cả hồn phách, đều cùng nhau xoắn nát!

Thôi Hách ngốc, một mặt không thể tưởng tượng nổi, Triệu Vũ thân là đạo tử hộ hồn thần phù đâu tại sao không có khởi động, cứ như vậy bị giết

Chấp phù Triệu thị đích truyền, 1 vị tiền đồ rộng lớn, 10,000 năm không ra thiên tài đạo tử, cứ như vậy chết tại hắn trước mặt!

“Huyết phù lão tổ, giết hắn!”

Ước định đi hắn sao ước định !

Thôi Hách chỉ biết, nếu không giết chết La Quan, hắn cho dù là bất hủ tu sĩ, cũng vô pháp tiếp nhận, đến từ Triệu thị lửa giận.

Ông ——

Chu Võ nháy mắt xuất thủ, mũi kiếm cuồn cuộn, ầm vang chém xuống.

Đồng thời chợt quát một tiếng, “Đi mau!”

“Đi lão tổ ta hôm nay, muốn đem ngươi rút gân lột da, luyện thành huyết thi!” Huyết phù lão tổ hú lên quái dị, đại thủ vồ xuống.

Hôm nay, vốn là muốn kiếm chấp phù Triệu thị, một người lớn mời, đổi lấy đối tự thân tiếp nhận.

Dù sao, tà đạo xuất thân Phù tu, mặc dù cũng thuộc về phù đạo chi nhánh 1 trong, lại rất không được chào đón.

Nhưng bây giờ, Triệu Vũ bị giết!

Một nháy mắt, huyết phù lão tổ vốn là phiếm hồng con mắt, càng là một mảnh tinh đỏ.

Đáng chết kiếm tu!

còn tại vẫn đang còn tiếp…

Càng nhiều sách điện tử hãy ghé thăm yêu dưới sách điện tử, giản thể:htt